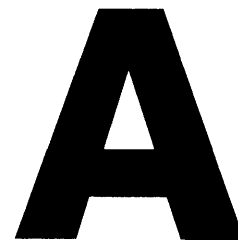

A, a, -, -, *n.* **1.** (litera) A, a. **2.** început; **wer A sagt, muss auch B sagen** cine intră în horă trebuie să şi joace; **von A. bis Z** de la A la Z, de la un capăt la celălalt; din fir în păr; din scoarţă în scoarţă; **das A und (das) O** alfa şi omega, începutul şi sfârşitul, factorul esenţial. **3.** *(muz.)* la; **A-Dur** la major; **a-Moll** la minor; **das A, a (den Kammerton) angeben** a cânta, a da tonul.

à *adv.* a, a câte, de câte; **4 Körbe à 6 Brote** 4 coşuri a câte 6 pâini.

a[1] *presc.* de la A r[2].

a.[2] *(presc.* de la am sau an) pe; **Frankfurt a. M.** Frankfurt pe Main; **Frankfurt a. d. O.** Frankfurt pe Oder.

AA *(presc.* de la Auswärtiges Amt) M.A.E. (Ministerul Afacerilor Externe).

Aa[1], *-en, f. (reg.)* râu, fluviu.

Aa[2] [a'a] *-m.* (si *n.*) *sg. (în limbajul copiilor)* excrement; ~ **machen** a face caca.

Aak, *-(e)s, -e, n.*, **Aake**, *-n, f. (reg.)* ambarcaţie de coastă (olandeză).

Aal, *-(e)s, -e, m. (iht.)* anghilă, ţipar *(Anguilla anguilla)*; **glatt wie ein ~ a)** neted, alunecos ca un ţipar; **b)** abil, dibaci, care nu se lasă pins, păcălit; **den ~ beim Schwanz fassen** a începe un lucru pe dos, anapoda; a pune căruţa înaintea cailor; **sich (drehen und) winden, krümmen wie ein ~** a se zbate ca un peşte pe uscat, *(fig.)* a se zbate pentru a ieşi din încurcătură; *(fam.)* **einen (kleinen) ~ haben** a fi bine dispus (de băutură), a fi uşor ameţit.

aal|ähnlich *adj.* asemănător cu ţiparul, anghila.

Aal|angel, *-n, f.* undiţă pentru ţipari, anghile.

Aal|art, *-en, f.* specie de ţipar, anghilă.

aal|artig *adj.* ca ţiparul; în formă de ţipar, de anghilă; *(fig.)* dibaci, abil.

Aalbaum *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* caprifoi *(Lonicera xylosteum)*.

Aalbeere, *-n, f.* v. Ahlbeere.

Aalbeer|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* v. Ahlbeerstrauch.

Aalbutt, *-s, -e, m.* v. Scholle **(3)**.

Aal|eidechse, *-n. f. (zool.)* şarpe orb *(Anguis fragilis)*.

Aal|eisen, *-s,-, n.* ostie, furcă de prins ţipari.

aalen, *aalte, geaalt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a prinde anghile, ţipari. **2.** a desfunda o ţeavă (astupată de nămol). **II.** *refl. (fam.)* **1.** a se tolăni, a lenevi; a face plajă **2.** a se întinde (ca după somn). **3.** a se odihni; a face o pauză. **4.** a se strecura, a se învârti; a încerca să iasă dintr-o situaţie dificilă. **III.** *intr.* a pescui ţipari.

Aalfang, *-(e)s, -fänge, m.* **1.** pescuitul anghilelor, ţiparilor. **2.** vârşă de anghile, ţipari.

Aalfischer, *-s, -, m.* pescar de ţipari.

Aalfischerei, *-en, f.* **1.** pescărie, cherhana de prins ţipari. **2.** pescuit de anghile, ţipari.

aalförmig adj. în formă de anghilă, ţipar.

Aalfrau, *-en, f.* v. Aalmutter.

Aalgabel, *-n, f.* v. Aaleisen.

aalglatt *adj.* neted, alunecos ca ţiparul; *(fig.)* abil, dibaci, îndemânatic.

Aalgründling, *-s, -e, m. (iht.)* plevuşcă.

Aalhamen, *-s, -, m. (reg.)* năvod de prins anghile, ţipari.

aalig *adj.* v. aalglatt.

Aalkasten, *-s, -kästen, m.* cuşcă de prins anghile, ţipari.

Aalkorb, *-(e)s, -körbe, m.* v. Aalreuse.

Aal|leiter, *-n, f.* scară pentru ţipari (pentru a urca cascade şi stăvilare).

Aalmolch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* specie de batracian cu formă de peşte *(Amphiuma means)*.

Aalmutter, *-mütter, f. (iht.)* specie de peşte osos care naşte pui vii *(Zoarces viviparus)*.

Aalnatter, *-n. f.* v. Aaleidechse.

Aal|ohrenbaum, *-(e)s, -bäume m.* v. Schwarzer Holunder.

Aalquappe, **Aalraupe**, *-n, f. (iht.)* mihalţ *(Lota vulgaris)*.

Aalreuse, *-n, f.* **1.** vârşă pentru (prins) anghile, ţipari. **2.** vintir de pescuit anghile, ţipari.

Aalrutte, *-n, f.* v. Aalquappe.

Aalsack, *-(e)s, -säcke, m.* v. Aalreuse **(2)**.

Aalschlange, *-n, f. (iht.)* ţipar de mare *(Conger vulgaris)*.

Aalschnur, *-schnüre, f.* sfoară de pescuit anghile, ţipari.

Aal|speer, *-(e)s, -e*, **Aal|stachel**, *-s, -*, **Aal|stecher**, *-s, -, m.* v. Aaleisen.

Aal|stechen, *-s, n. sg.* pescuit de anghile, ţipari cu furca.

Aal|strich, *-(e)s, -e, m.* dungă îngustă (pe spatele unor patrupede).

Aaltierchen, *-s, -, n.* vierme (foarte mic) din clasa nematodelor, familia *Anguillulidae*.

Aaltreppe, *-n, f.* v. Aalleiter.

Aalwanderung, *-en, f.* migraţia ţiparilor.

a.a.O. *(presc.* de la am angeführten Ort) loc. cit.

Aap, *-s, -en, m.* **1.** *(mar.)* velă triunghiulară. **2.** *(reg.)* maimuţă.

Aar, *-(e)s, -e, m. (poet.)* vultur, hultan, vultan.

Aarkirsche, *-n, f.* v. Weißdorn.

Aaron|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* **Aaronwurzel**, *-n, f. (bot.)* rodu-pământului *(Arum maculatum)*.

Aarweihe, *-n, f.* v. Weih.

Aas, *-es, -e, n.* **1.** hoit, stârv, cadavru; mortăciune; *(despre animale)* **von ~ leben** a fi necrofag; **wo ein ~ ist, sammeln sich die Geier** unde este un stârv se adună corbii. **2.** *(pl.* mai ales **Äser)** *(fam. peior.)* spurcăciune, putoare. **3.** *(fam. în expr.)* fiinţă; **du armes ~** bietul de tine; **kein ~** nimeni, nici dracu. **4.** *(înv.)* hrană (pentru vite); nutreţ, furaj. **5.** *(fam., vulg.)* golan, şmecher; pungaş; vulpe vicleană; **ein schlaues ~** un şmecher şi jumătate; **ein feines ~** e scos ca din cutie, filfizonul!

Aas|anger, *-s, -, m.* gunoişte.

Aasbande, *-n, f. (fam., peior.)* gaşcă.

Aasbär, *-en,-en, m.* urs comun *(Ursus arctos)*.

Aasblume, *-n, f.* v. Aaronstab.

aasen, *aaste, geaast (du, er aast) vb. (h)* **I.** *tr.* **1** *(despre animale)* a mânca, a paşte, a devora, a consuma. **2.** *(tab.)* a răzui de carne (partea interioară a pieilor), a cârnosi, a descărna. **3.***(fam.)* a lua peste picior, a tachina. **II.** *intr.* **1.** *(mit etwas)* a face risipă (de ceva), a folosi (ceva) în mod neeconomic; **mit Butter ~** a face risipă de unt; **mit dem Gelde ~** a azvârli banii pe fereastră. **2.** a se tăvăli în noroi; *(fig.)* a răscoli murdăria.

Aaserei, *-en, f.* risipă; folosire abuzivă.

Aasfliege, *-n, f.* muşiţă; muscă de hoit.

Aasfresser, *-s, -, m. (despre animale)* mâncător de hoit.

Aasgeier, *-s, -, m.* **1.** vultur negru *(Gyps fulvus)*. **2.** *(fam.)* profitor, speculant; om fără scrupule.

Aasgeruch, *-(e)s, -rüche, m.*, **Aasge|stank**, *-(e)s, m. sg.* miros, duhoare de cadavru, de hoit.

Aasgrube, *-n, f.* gunoişte; groapă de gunoi.

aasig I. *adj.* **1.** cadaveric; putred; cu miros urât, duhnind urât. **2.** *(fig.)* murdar, puturos, respingător; neruşinat; scârnav; **~er Kerl** golan; spurcăciune. **II.** *adv. (fam.)* foarte, al dracului (de)...; **~ schwer** foarte greu, greu al dracului.

Aasjäger, *-s, -, m.* braconier (care nu respectă legile vânătorii şi împuşcă vânat care are pui mici).

Aaskäfer, *-s, -, m. (zool.)* gropar, necrofor *(Necrophorus)*; gândac din familia groparilor *(Silphidae)*.

Aaskrähe, *-n, f. (ornit.)* corb *(Corvus corone)*.

Aas|planze, *n, f.* v. Aaronstab.

Aas|seite, *-n, f.* partea dinăuntru, dinspre carne a pieilor.

aaßen, *aaßte, geaaßt (du, er aaßt) vb. (h)* **I.** *tr.* v. äsen. **II.** *intr.* v. aasen **(II 1)**.

Aast, -es, *Äster, n. (reg.)* v. Aas **(2, 5)**.

Aasvogel, *-s, -vögel, m.* pasăre care se hrăneşte cu hoituri.

ab I. *prep.* cu *dat.* **1.** *(cu înţeles temporal* rar şi cu *ac.)* cu începere de (la)...; **~ 1. (erstem** rar şi **ersten) Mai** cu începere de la 1 mai; **~ heute** cu începere, începând de azi; **~ wann?** cu începere de când? **~ jetzt** de acum înainte, de acum încolo, începând din clipa asta; **~ dem 18. Lebensjahr, ~ 18 Jahren** de la vârsta de 18 ani. **2.** *(cu înţeles spaţial)* de (la)...; *(ec.)* franco; **~ Predeal gehen wir zu Fuß** (începând) de la Predeal vom merge pe jos; **frei ~ Bukarest** franco Bucureşti; **frei ~ Lager Berlin** franco depozit Berlin. **3.** *(într-o ierarhie sau ordine)* începând cu; **~ Unteroffizier** începând cu (gradul de) subofiter. **~ Zimmer 10** începând cu camera 10. **II.** *adv.* **1.** *(în corelaţie cu* **von) a)** *(exprimă punctul de plecare în timp)* de (la)...; **von heute ~** de azi înainte; **vom 1. Januar ~** de la 1 ianuarie înainte, cu începere de la 1 ianuarie; **b)** *(exprimă punctul de plecare în spaţiu)* **weit ~ von der Stadt** departe de oraş; **drei Schritt vom Wege ~** la trei paşi de drum. **2.** *(în corelaţie cu alte adverbe)* **auf und ~ a)** în lung şi în lat, în sus şi în jos, de colo până colo; **b)** din când în când, când şi când, rareori, câteodată; *(substantivat)* **das Auf und Ab der Wege** denivelările, urcuşurile şi coborâşurile drumurilor; **eine Mark auf oder ~** o marcă mai mult sau mai puţin; **~ und an** din când în când; **~ und zu** din când în când, când şi când, rareori; **~ und zu gehen** a umbla de colo (până) colo, în sus şi în jos. **3.** *(folosit cu auxiliarul sein, ca parte de compunere cu un verb subînţeles, cu sensul imprimat de acesta)* **der Zug ist ~** trenul a plecat; **er will vom Pferde ~** vrea să descalece; **der Knopf ist ~** nasturele a căzut; **die Spitze ist ~** s-a rupt vârful; **nach der Kreuzung links ~** după intersecţie la

stânga; *(fam.)* **der Bart ist** ~ s-a terminat, s-a dus; asta e o chestie fumată, nu se mai prinde; *(fig.)* **das ist** ~ s-a dus, i-a trecut vremea, și-a trăit traiul; **ich bin sehr** ~ sunt istovit, sleit, epuizat. **4.** *(folosit fără auxiliar, uneori cu nuanțe imperative)* **Hut ~!** Jos pălăria! **Gewehr ~!** la picior arm'! **Kopf** ~ tăiați-i capul! *(fam.)* ~ **durch die Mitte** sau ~ **die Post** valea! *(teatru)* **(geht)** ~ iese; *(circ, gimn.)* ~! jos!; **von fünf drei** ~ scăzând (scădem) trei din cinci; **hiervon** ~ de unde scădem (scăzând).

ab|ackern, *ackerte ab, abgeackert, vb. (h) tr.* **1.** a încălca răzorul (arând) **2.** a ara complet, în întregime.

Abaka, *-s, n. sg.* cânepă de manila, abaca.

Abakus, -, - (și *-ki) m.* **1.** *(arhit.)* abacă. **2.** *(mat.; înv.)* abacă. **3.** tablă de calculat cu bile (abacă). **4.** tabelă de calcule, de norme de lucru.

Ab|alienation [-lie-], *-en, f.* **1.** *(jur.)* alienare, înstrăinare, **2.** deposedare.

ab|alienieren [-lie-], *abalienierte, abalieniert, vb. (h) tr.* **1.** *(jur.)* a aliena, a înstrăina. **2.** a deposeda.

ab|änderbar, ab|änderlich *adj.* **1.** modificabil, variabil; **eine ~e Entscheidung** o hotărâre modificabilă, provizorie. **2.** schimbător, nestatornic. **3.** *(gram.)* variabil, declinabil.

Ab|änderlichkeit *f. sg.* posibilitate, capacitate de a se modifica; variabilitate, comutabilitate.

ab|ändern, *änderte ab, abgeändert, vb.* **I.** *(h) tr.* **1.** a schimba, a varia; modifica; a retușa, a reface. **2.** *(jur.)* a nova (contracte); a casa (sentințe); a modifica, a amenda, a reforma (legi). **3.** *(tipogr.)* a modifica (un manuscris, un zaț). **4.** *(gram.)* a declina. **II.** *intr.* a se modifica; *(biol.)* **die Farbe der Blüten ändert oft ab** culoarea florilor se schimbă adesea.

Ab|änderung, *-en, f.* **1.** schimbare, modificare; **~en treffen** a face modificări. **2.** *(jur.; despre contracte)* novație; *(despre sentințe)* casare; *(despre legi)* modificare, amendare; amendament, reformă. **3.** *(tipogr.)* corectură; îndreptare, rectificare. **4.** *(gram.; înv.)* declinare, flexiune.

Ab|änderungs|antrag, *-(e)s, -träge, m. (pol.)* propunere de modificare; amendament; **einen ~ einbringen** a propune un amendament.

ab|änderungsbedürftig *adj.* care trebuie modificat, schimbat.

Ab|änderungs|entwurf, *-(e)s, -, -würfe, m. (pol.)* proiect de amendament.

ab|änderungsfähig, *adj.* modificabil, adaptabil.

Abänderungsjahre *pl. (fiziol.)* menopauză.

Ab|änderungsklausel, *-n, f. (jur.)* clauză, stipulație de amendament.

Ab|änderungsvorschlag *-(e)s, -schläge, m.* propunere de amendament.

Abandon [abã'dõ:], *-s, -s, m. (jur.)* abandon, renunțare, părăsire.

abandonnieren [abãdɔ'ni:rən], *abandonnierte, abandonniert, vb. (h) tr.* a abandona, a renunța, a părăsi.

ab|ängstigen, *ängstigte ab, abgeängstigt, vb. (h)* **I.** *tr.* a înspăimânta, a îngrijora, a neliniști; a insufla frică, spaimă; a înfricoșa, a teroriza; **jm. etwas** ~ a obține ceva de la cineva prin teroare. **II.** *refl.* a se chinui cu frica, a se înfricoșa, a se înspăimânta, a se îngrijora, a se neliniști; **sich ohne Grund** ~ a se neliniști degeaba, fără motiv.

ab|arbeiten, *arbeitete ab, abgearbeitet (du arbeitest ab, er arbeitet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a plăti prin muncă; **eine Schuld** ~ a achita o datorie muncind (pentru creditor); **sein Tagespensum** ~ a-și termina porția de muncă pe o zi. **2.** a îndepărta prin muncă (asperități, pete etc.). **3.** a uza (prin muncă); **ein Werkzeug** ~ a uza o unealtă. **4.** *(mar.)* a lansa o navă la apă; a naviga contra vântului (pentru a evita eșuarea). **5.** *(constr.)* a ciopli; a fasona. **6.** *(mine)* a extrage, a exploata. **II.** *refl.* a se istovi, a se epuiza (muncind), a se slei; **ein abgearbeiteter Mensch** un om epuizat (de muncă).

Ab|arbeitung, *-en, f.* **1.** plata unei datorii prin prestarea unor munci. **2.** uzare (prin folosire îndelungată). **3.** istovire, epuizare. **4.** execuție.

Ab|arbeitungszeit, *-en, f. (ec.)* timp de execuție.

ab|ärgern, *ärgerte ab, abgeärgert, vb. (h)* **I.** *tr.* **jm. etwas** ~ a obține (ceva) prin insistență, prin sâcâială. **II.** *refl.* **1.** a se necăji, a se supăra, a-și face sânge rău; a se consuma; **sich mit Schülern** ~ a se necăji lucrând cu elevi. **2.** a se calma, a-i trece supărarea.

Ab|art, *-en, f.* **1.** *(biol.)* varietate, subspecie. **2.** variantă, modificație. **3.** varietate degenerată; corcitură, bastard.

ab|arten, *artete ab, abgeartet (du artest ab, er artet ab), vb. (s) intr.* **1.** *(biol.)* a varia, a diferi. **2.** a degenera, a se corci.

ab|artig *adj.* degenerat, corcit; anormal, pervers.

Ab|artigkeit, *-en, f.* anomalie.

Ab|artling, *-s, -e, m.* **1.** individ reprezentând o variantă, o excepție, o abatere de la regula generală; varietate. **2.** bastard; corcitură; degenerat.

Ab|artung, *-en, f.* **1.** degenerare, degenerescență. **2.** abatere; variație.

ab|äschern, *äscherte ab, abgeäschert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a freca cu cenușă. **2.** a curăța de cenușă. **II.** *refl. (pop.)* a se istovi, a se epuiza, a se slei (muncind); *(fam.)* a face tot posibilul, a se face luntre și punte, a face pe dracu-n patru.

ab|äsen, *äste ab, abgeäst (du, er äst ab), vb. (h) tr. (despre animale sălbatice)* a paște; a mânca, a devora; **die Rehe haben die Wiese abgeäst** căprioarele au păscut toată iarba pajiștii.

Abasie, *-n* [-'zi:ən], *f.* abazie.

ab|asten, *astete ab, abgeastet (du astest ab, er astet ab), vb. (h) intr. (argou)* a se speti.

ab|ästen, *ästete ab, abgeästet (du ästest ab, er ästet ab), vb. (h) tr.* a curăța arborii de ramuri, a emonda.

Ab|ästung, *-en, f.* emondare.

abatisch, *adj.* abazic, suferind de abazie.

Abatjour [aba'ʒu:ɐ], *-s, -s, m.* **1.** abajur. **2.** rulou.

ab|atmen, *atmete ab, abgeatmet (du atmest ab, er atmet ab), vb. (h) tr. (med.)* a elimina prin expirație.

ab|ätmen, *ätmete ab, abgeätmet (du ätmest ab, er ätmet ab), vb. (h) tr. (tehn.)* a încinge (în foc), a înroși; a recoace (metale, sticlă etc.).

Abaton, *-s, Abata, n. (bis.)* altar (în bisericile ortodoxe).

Abattement [-'mã:] *-s, -s, n.* **1.** *(com.)* bonificație, reducere în cazul plății datoriei înainte de termen. **2.** descurajare, demoralizare.

ab|ätzen, *ätzte ab, abgeätzt (du, er ätzt ab), vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a decapa. **2.** *(tipogr.)* a îndepărta prin gravare chimică; a grava puternic.

Ab|ätzung, *-en, f.* decapare, îndepărtare prin corodare.

ab|äugeln, *äugelte ab, abgeäugelt (ich äug(e)le ab), vb. (h) tr. (jm. etwas)* **1.** a citi (cuiva din ochi ceva). **2.** a obține (ceva) făcând (cuiva) ochi dulci.

ab|äugen, *äugte ab, abgeäugt, vb. (h) tr.* **1.** a imita, a copia (trăgând cu ochiul). **2.** *(vân.)* a căuta (cu ochii) vânatul, urma vânatului.

Abb. *presc.* de la Abbildung.

Abba, -, *m. sg. (înv.; apelativ biblic)* **1.** părinte. **2.** titlu bisericesc (în Orient).

ab|backen, *buk* (și *backte) ab, abgebacken, vb. (h)* **I.** *tr.* a coace, a usca (fructe), a răscoace; **Brot** ~ a coace pâinea până când se desprinde coaja. **II.** *intr.* a termina de copt.

ab|baden, *badete ab, abgebadet (du badest ab, er badet ab), vb. (h) tr.* **1.** a scălda, a îmbăia (pe cineva), a face (cuiva) baie. **2.** *(chim.)* a opări; a spăla cu abur.

ab|baggern, *baggerte ab, abgebaggert, vb. (h) tr. (tehn.)* a excava, a draga; a decoperta.

ab|baken, *bakte ab, abgebakt, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a jalona (un dig). **2.** *(mar.)* a baliza.

ab|balgen, *balgte ab, abgebalgt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a jupui (de piele), a beli. **2.** *(fam.)* a bate, a ciomăgi, a țesăla (pe cineva). **II.** *refl. (fam.)* a se osteni; a se istovi batându-se (la joacă).

ab|balzen, *balzte ab, abgebalzt (du, er balzt ab), vb. (h) intr. (vân.; despre cocoșul de munte, cocoșul de mesteacăn, ierunca și fazan)* a termina perioada de împerechere.

ab|bangen, *bangte ab, abgebangt, vb. (h) refl.* **1.** a se topi de dor(ul cuiva). **2.** a fi îngrijorat (de soarta cuiva), a se consuma (din cauza cuiva).

Ab|bau, *-(e)s,* **I.** *pl. -e, m.* **1.** reducere, diminuare; ~ **der Preise** scădere, reducere a prețurilor. **2.** concediere, licențiere, demitere; scoatere la pensie; ~ **des Personals** reducerea personalului. **3.** *(fig.)* timorare, demoralizare. **4.** demontare (a mașinilor). **5.** *(mine)* abataj; exploatare minieră; abandonare a exploatării (miniere). **6.** spațiu liber creat prin exploatare (minieră, forestieră etc.). **7.** *(mil.; înv.)* demontare (a unei poziții); ieșire (din luptă). **8.** *(chim., fiz.)* descompunere, dezintegrare (a unei substanțe atomice complexe în substanțe atomice mai simple). **9.** *(med.)* catabolism. **10.** abolire (în economia dirijată). **II.** *pl. -ten (reg.)* curte izolată.

Ab|bau|art, *-en, f. (mine)* metodă de abataj.

ab|baubar *adj.* degradabil, dezintegrabil; **biologisch** ~ biodegradabil.

Ab|baubei|hilfe, *-n, f.* indemnizație de concediere

Abbaubremsberg, *-(e)s, -e, m. (mine)* plan înclinat de exploatare.

Ab|bau|effekt, *-(e)s, -e, m,* **1.** *(chim.)* efect de degradare, de descompunere. **2.** *(electr.)* dispariția câmpului.

ab|bauen, *baute ab, abgebaut, vb. (h). tr.* **1.** a lichida, a suprima; a desființa. **2.** a reduce, a scădea, a diminua (prețurile). **3.** a concedia (salariați), a licenția; a demite; a scoate la pensie, a pensiona; a restructura, a comprima. **4.** a demonta, a degrada (o mașină). **5.** *(mine)* a exploata, a extrage, a tăia în abataj. **6.** a termina, a înceta, a abandona (o exploatare minieră). **7.** *(chim.)* a dezintegra, a descompune. **8.** a dărâma. **9.** *(sport; fam.)* a nu avea finiș, a termina (o competiție, cursă etc.) complet epuizat. **10.** a aboli (în economia dirijată).

Ab|bau|entschädigung, *-en, f.* v. Abbaubeihilfe.

Ab|bau|erscheinung, *-en, f. (chim.)* fenomen de descompunere, de dezintegrare.

Ab|baufeld, *-(e)s, -er, n. (mine)* panou de abataj, de exploatare; câmp, zonă de extracție.

Ab|baufirst, *-(e)s, -e, m. (mine)* treaptă răsturnată de abataj; bolta, tavanul galeriei.

Ab|bauförder|einrichtung, *en, f. (mine)* instalație de transport în abataj.

Ab|baufortschritt, *-(e)s, m. sg. (mine)* avansarea, înaintarea abatajului.

Ab|baugebiet, *-(e)s, -e, n. (ec.)* areal de exploatare.

Ab|baugenehmigung, *-en, f. (ec.)* aprobare de exploatare.

Ab|baugerechtigkeit, *f. sg. (jur.)* drept la exploatare minieră pe un teren străin.

Ab|bau|hammer, *-s, -, m. (constr., mine)* ciocan pneumatic, ciocan de abataj.

Ab|bau|horizont, *-(e)s, -e, m.* v. Abbausohle.

Ab|baukrankheit, *-en, f. (med.)* boală de catabolism.

Ab|bauland, *-(e)s, -länder, n. (agr.)* pământ nefolosit în agricultură, pământ pustiu.

Ab|baumaschine, *-n, f. (mine)* mașină de abataj, de exploatare minieră.

ab|baumen, *baumte ab, abgebaumt, vb. (h) intr. (vân.; despre păsări)* a-și lua zborul de pe un copac; *(despre animale cățărătoare)* a coborî de pe un copac.

ab|bäumen, *bäumte ab, abgebäumt, vb. (h) tr.* **1.** *(text.)* a depăna, a debobina, a plia. **2.** a depărta o navă (de chei, de țărm) cu scondri.

Ab|baumethode, *-n, f. (mine)* metodă de exploatare.

Ab|baumittel, *-s, -, n.* **1.** *(chim.)* agent de descompunere. **2.** *(plast.)* plastifiant.

Ab|bau|ort, *-(e)s, -e, n. (mine)* front de exploatare, abataj.

Ab|baupass, *-es, -pässe, m. (mine)* culoar, gang, coridor de exploatare.

Ab|baupfeiler, *-s, -, m. (mine)* coloană portantă minerală în abataj.

Ab|bauprodukt, *-(e)s, -e, n. (chim.)* produs obținut prin descompunere, prin degradare.

Ab|bauprozess, *-es, -e, m. (chim.)* proces de descompunere, de degradare.

Ab|baupumpe, *-n, f. (mine)* pompă de exploatare.

Ab|bauquerschlag, *-(e)s, -schläge, m. (mine)* galerie diagonală (de pătrundere până la abataj).

Ab|baurecht, *-(e)s, -e, n. (mine)* drept de exploatare.

Ab|bauschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puț.

Ab|bauschlitten, *-s, -, m. (mine)* sanie de abataj.

Ab|bau|sohle, *-n, f. (mine)* orizont de abataj.

Ab|bau|stelle, *-n, f. (mine)* loc de amplasare a exploatării miniere.

Ab|bau|stoß, *-es, -stöße, m. (mine)* perete lateral în abataj.

Ab|bau|straße, Ab|bau|strecke, *-n, f. (mine)* galerie de exploatare, de abataj.

Ab|bauverfahren, *-s, n. sg.* v. Abbaumethode.

ab|bauwürdig *adj. (mine)* rentabil, bun de a fi exploatat, exploatabil.

Ab|bauzeit, *-en, f. (mine)* durată, timp de exploatare.

Abbé [a'be:] *-s, -s, m.* abate.

ab|bedingen, *bedang ab, abbedungen, vb. (h) tr. (jur.)* a contramanda contractul.

ab|beeren, *beerte ab, abgebeert, vb. (h) tr.* a culege boabele (de pe ciorchine, crengi).

Ab|beermaschine, *-n, f.* mașină de cules boabe.

Ab|befehl, *-(e)s, -e, m. (înv.)* contraordin, contramandare.

ab|befehlen, *befahl ab, abbefohlen (du befiehlst ab, er befiehlt ab), vb. (h) tr.* a contramanda (un ordin).

ab|befördern, *beförderte ab, abbefördert, vb. (h) tr.* a expedia (o marfă, un transport etc.); a transporta, a duce (în alta parte).

ab|behalten, *behielt ab, abbehalten (du behältst ab, er behält ab), vb. (h) tr. (fam.)* a ține în mână (pălăria), a nu mai pune (pălăria) pe cap.

ab|beilen, *beilte ab, abgebeilt, vb. (h) tr.* a tăia cu securea; a degroșa, a ciopli, cu toporul, cu barda, a lua din topor.

ab|beißen, *biss ab, abgebissen (du, er beißt ab), vb. (h) tr.* **1.** a mușca (o bucată din ceva); a tăia, a rupe cu dinții; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **vor Lachen die Zunge** ~ a se strica de râs, a se prăpădi de râs; **sich** *(dat.)* **einen Zahn** ~ a-și rupe un dinte (mușcând din ceva). **2.***(fam.; în expr.)* **einen** ~ a se cinsti cu un pahar, a bea.

ab|beizen, *beizte ab, abgebeizt (du, er beizt ab), vb. (h) tr.* **1.** *(metal.)* a curăța de oxizi, a decapa (cu acizi); a arde, a cauteriza (cu nitrat de argint etc.). **2.** *(tehn.)* a argăsi, a tăbăci; a dubi. **3.** a băițui, a da un grund (lemnului).

Ab|beizen, *-s, n. sg.* decapare (cu acizi).

Ab|beizmittel, *-s, -, n. (tehn., chim.)* decapant.

ab|bekommen, *bekam ab, abbekommen, vb. (h) tr.* **1.** a căpăta, a obține o parte, o bucată (dintr-un întreg); **ein Stück Kuchen** ~ a căpăta o bucată de prăjitură; **seinen Teil** ~ a-și căpăta partea, a se alege cu ceva. **2.** *(fam.)* a înghiți un perdaf, a primi o săpuneală; a-și lua porția, a o păți; **der hat was** ~ a pățit-o; a înghițit un perdaf; a luat-o pe coajă. **3.** a reuși, a izbuti (cu greu) să desfacă, să desprindă, să dea jos ceva.

ab|bellen, *bellte ab, abgebellt, vb. (h) refl.* a se osteni, a se istovi lătrând; *(fig.)* a pălăvrăgi, a flecări fără rost, fără șir.

ab|berufen, *berief ab, abberufen, vb. (h) tr.* **1.** a rechema, a revoca; a elibera din funcție. **2.** *(în expr.)* **aus dem Leben** ~ **werden** a înceta din viață.

Ab|berufung, *-en, f.* **1.** rechemare, revocare; eliberare din funcție; **die** ~ **des Botschafters** rechemarea ambasadorului. **2.** deces, moarte. **3.** *(înv.)* chemare, vocație; înclinație.

Ab|berufungs|order, *-n, f.* ordin de revocare, de rechemare.

Ab|berufungs|schreiben, *-s, -, n. (dipl.)* scrisoare de rechemare.

ab|bestellen, *bestellte ab, abbestellt, vb. (h) tr.* a anula o comandă, a decomanda, a contramanda; **jn.** ~ a contramanda întâlnirea cu cineva; **die Zeitung** ~ a anula abonamentul la un ziar.

Ab|bestellung, *-en, f.* anulare, contramandare a unei comenzi.

ab|beten, *betete ab, abgebetet (du betest ab, er betet ab), vb. (h) tr. (rel.)* **1.** a spune rugăciuni (în mod mecanic); **seine Sünden** ~ a-și ispăși păcatele prin rugăciuni. **2.** a termina rostirea rugăciunilor; **einen Rosenkranz** ~ a rosti toate rugăciunile unui rozariu; *(fig.)* a spune tot ce știi (despre ceva sau cineva).

ab|betteln, *bettelte ab, abgebettelt (ich bett(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a obține (ceva) prin rugăminți insistente, prin cerșit, a cerși (ceva). **2.** a cerși din casă în casă, a străbate (o stradă, un sat etc.) cerșind.

ab|betten, *bettete ab, abgebettet (du bettest ab, er bettet ab), vb. (h) tr.* **1.** a strânge patul. **2.** a deriva, a devia (cursul unui râu).

ab|bezahlen, *bezahlte ab, abbezahlt, vb. (h) tr.* a achita, a lichida; a amortiza; **in Raten** ~ a achita în rate; **einen Teil** ~ a da un acont, a arvuni, a plăti o parte (din ceva).

Ab|bezahlung, *-en, f.* plată, achitare; amortizare; acont, arvună; **teilweise** ~ plată în rate, cu țârâita.

ab|biegen, *bog ab, abgebogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a îndoi, a îndepărta (prin îndoire). **2.** *(hort.)* a îndoi pentru marcotaj. **3.** *(gram.)* a declina, a conjuga. **4.** *(fig.)* a schimba direcția; a părăsi o discuție, o idee; **die Ausführung eines Planes** ~ a împiedica realizarea, aplicarea unui plan; **ein Gespräch** ~ a schimba vorba. **II.** *intr. (s)* a coti; a se îndepărta cotind; a părăsi drumul, direcția; a se abate pe un drum lateral; **vom Wege** ~ a se abate din drum; *(auto.)* **rechts** ~ a vira la dreapta.

Ab|biege|spur, *-en, f.(auto.)* bandă de virat la dreapta sau la stânga.

Ab|biegmaschine, *-n, f.* v. Biegmaschine.

Ab|biegung, *-en, f.* **1.** cotire. **2.** îndepărtare.

ab|bieten, *bot ab, abgeboten (du bietest ab, er bietet ab), vb. (h) tr.* **1** a supralicita. **2.** a oferi (ceva) sub prețul obișnuit. **3.** a da dispoziții pentru plecare, pentru părăsirea locului. **4.** *(reg.)* a anunța (din amvon) o logodnă, o cununie.

Ab|bild, *-(e)s, -er, n.* **1.** imagine, portret; copie, reproducere; chip, icoană. **2.** *(geom.)* reprezentare. **3.** *(fil., fiz.)* oglindire, imagine, reflectare. **4.** *(mat.)* figură. **5.** *(fig.)* oglindă.

ab|bilden *bildete ab, abgebildet (du bildest ab, er bildet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* a zugrăvi, a figura, a reprezenta; a modela (o sculptură) a turna (în bronz, ghips etc.); a reproduce (în imagini); a copia, a reproduce, a desena; **etwas naturgetreu** ~ a reproduce ceva întocmai. **II.** *refl.* a se oglindi, a se reflecta; a se răsfrânge.

Ab|bild|theorie, *-n* [-ri:ən], *f.* teoria reflectării.

Ab|bildung, *-en, f.* **1.** reprezentare, reproducere, figură; *(fig.)* zugrăvire; **flächentreue** ~ proiecție echivalentă (de suprafață). **2.** imagine, copie; chip. **3.** ilustrație, poză (într-o carte); fotografie. **4.** *(fil.)* oglindire, reflectare.

ab|bimsen, *bimste ab, abgebimst (du, er bimst ab), vb. (h) tr.* **1.** a lustrui, a curăța, cu piatră ponce. **2.** *(argou școlăresc)* a copia.

ab|binden, *band ab, abgebunden (du bindest ab, er bindet ab), vb.* **I.** *(h) tr.* **1.** a dezlega, a deznoda, a desprinde; **die Schürze** ~ a dezlega, a da jos șorțul. **2.** *(med.)* a ligatura. **3.** *(reg.)* a înțărca (vițeii). **4.** a cercui, a lega (doagele unui butoi). **5.** *(tehn.)* a pregăti (în vederea montării rapide) elementele unei construcții de lemn; a îmbina, a asambla elementele unei construcții de lemn. **6.** *(cul.)* a drege, a îngroșa. **II.** *intr.* **1** *(constr.; despre ciment)* a face priză. **2.** *(metal., chim.)* a lega, a se întări, a se prinde.

Ab|bindeverzögerer, *-s, -, m. (constr.)* încetinitor de priză.

Ab|bindevorgang, *-(e)s, -gänge, m. (constr.)* desfășurarea procesului de priză.

Ab|bindewärme *f. sg. (constr.)* căldură de priză.

Ab|bindezeit, *-en, f. (constr.)* timp de priză; durata prizei.

Ab|bindung, *-en, f.* **1.** dezlegare. **2.** *(med.)* ligatură. **3.** *(reg.)* înțărcare (a unui vițel). **4.** cercuire, legare (a unui butoi). **5.** asamblare. **6.** *(constr.)* priză.

Ab|biss, *-es, -e, m.* **1.** mușcătură; urmă de mușcătură; bucată ruptă cu dinții. **2.** *(vân.)* momeală (în cursă). **3.** *(vân., forest.)* mijdrire, mezdrire; mizdreală, loc unde vânatul a ciupit vegetația. **4.** *(forest.)* lăstar cu vârful mâncat (de animale sălbatice).

Ab|bitte, *-n, f.* scuză, rugăminte de iertare, amendă onorabilă; ~ **tun** (sau **leisten**) a se scuza, a cere scuze, a cere iertare; a face amendă onorabilă; **öffentliche** ~ amendă onorabilă.

ab|bitten, *bat ab, abgebeten (du bittest ab, er bittet ab), vb. (h) tr.* **1.** a cere iertare. **2.** a obține prin rugăminți. **3.** a îndepărta (o primejdie) prin rugăminți.

Ab|blase|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (tehn.)* robinet de purjare.

ab|blasen, *blies ab, abgeblasen (du, er bläst ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a sufla, a îndepărta suflând. **2.** *(tehn.)* a purja; a evacua (la compresoare, turbine cu gaze). **3.** *(muz.)* a cânta o bucată muzicală (la un instrument de suflat). **4.** a da (cu un instrument de suflat) un semnal de încetare; *(fig.)* a face să înceteze; **einen Streik** ~ a curma o grevă; **die Sache ist noch nicht abgeblasen** chestiunea încă nu s-a anulat, încă n-a căzut. **5.** *(chim.)* a evacua (gaze sub presiune). **II.** *intr. (mil.)* a suna încetarea focului; **abgeblasen!** încetarea!

Ab|blase|rohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* țeavă de purjare.

ab|blassen, *blasste ab, abgeblasst (du, er blasst ab), vb. (s.) intr.* a păli, a se decolora; *(fig.)* **abgeblasste Ausdrücke** expresii șterse, palide, termeni inexpresivi.

ab|blatten, *blattete ab, abgeblattet (du blattest ab, er blattet ab), vb. tr. (h)* **1.** a desfrunzi. **2.** a mânca frunzele. **3.** *(s) (constr.)* a îmbina în cep; a îmbina în jumătatea lemnului.

ab|blättern, *blätterte ab, abgeblättert vb. (h)* **I.** *tr.* a rupe, a îndepărta frunzele (de pe crengi); a desfrunzi. **II.** *intr. (s)* **1.** a-și pierde frunzele, a se desfrunzi; a-și pierde petalele; **die Rosen blättern ab** trandafirii se scutură. **2.** *(med.)* a se coji, a se jupui, a se descuama. **3.** *(mineral.)* a se desface în straturi, în foi, a se exfolia.

Ab|blätterung, *-en, f.* **1.** desfrunzire; cădere a frunzelor (de pe crengi); cădere a petalelor. **2.** *(med.)* cojire, jupuire, descuamare. **3.** *(ferov.)* uzura coroanei șinei. **4.** *(constr.)* cojirea pereților; tencuială scorojită.

ab|bläuen; *bläute ab, abgebläut, vb. (h) tr. (fam.)* a bate măr, a snopi în bătăi.

ab|bleiben, *blieb ab, abgeblieben, vb. (s) intr. (reg.)* a rămâne, a se pierde undeva.

ab|bleichen[1] *bleichte ab, abgebleicht, vb. (h) tr.* a înălbi, a albi.

ab|bleichen[2], *blich ab, abgeblichen, vb. (s) intr.* a se decolora, a păli.

ab|bleien, *bleite ab, abgebleit, vb. (h) tr. (constr.)* a pune la verticală, a controla (verticalitatea) cu firul de plumb.

Ab|blend(e)licht, *-(e)s, -er, n.* **1.** lumină camuflată. **2.** *(auto.)* fază mică.

ab|blenden, *blendete ab , abgeblendet (du blendest ab, er blendet ab), vb. (h) tr.* **1.** a calmufla, a întuneca, a masca (lumina). **2.** a reduce diafragma (obiectivului fotografic etc.), a diafragma. **3.** *(auto.)* a micșora lumina farurilor, a comuta la faza mică. **4.** *(film)* a stinge reflectoarele.

Ab|blendung *f. sg.* **1.** camuflare, întunecare. **2.** diafragmare, reducere (a obiectivului fotografic etc.). **3.** *(auto.)* micșorarea luminii farurilor. **4.** *(film)* stingera reflectoarelor.

ab|bleuen v. abbläuen.

ab|blitzen, *blitzte ab, abgeblitzt (du, er blitzt ab), vb. intr.* **1.** *(h)* a înceta să fulgere. **2.** *(s) (fam.)* a nu avea succes, a fi respins, a fi refuzat; a nimeri prost, a da greș; **er blitzte ab** a fost respins, refuzat; **jn.** ~ **lassen** a da cuiva pașaportul; *(mil.)* **die Flinte ist abgeblitzt** pușca n-a luat foc.

ab|bloch *adv. (reg.)* brusc, deodată, pe neașteptate, fără veste.

ab|blocken, *blockte ab, abgeblockt, vb. (h) tr. (sport)* a bloca; a para, a respinge.

ab|blühen, *blühte ab, abgeblüht, vb. (s* și *h) intr.* a se ofili, a se veșteji; **das Korn hat abgeblüht** grâul și-a scuturat floarea; **die Blume ist abgeblüht** floarea s-a veștejit; **die Linden haben gerade abgeblüht** floarea teiului tocmai s-a trecut; **eine abgeblühte Schönheit** o frumusețe trecută, ștearsă.

ab|bohren, *bohrte ab, abgebohrt vb. (h) tr.* **1.** a sfredeli, a da o gaură, a găuri cu sfredelul; a fora (o gură de mină). **2.** a cerceta sfredelând, sondând. **3.** *(argou școlăresc)* a copia.

ab|bolzen, *bolzte ab, abgebolzt (du, er bolzt ab), vb. (h) tr.* **1.** *(constr.)* a propti, a sprijini (cu proptele). **2.** *(mine)* a șpraițui, a strânge.

Ab|bolzung, *-en, f. (constr.)* proptire, sprijinire.

ab|borgen, *borgte ab, abgeborgt, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a lua cu împrumut, a împrumuta (ceva de la cineva).

ab|böschen, *böschte ab, abgeböscht, vb. (h) tr. (constr.)* a construi o pantă, a taluza; a teși.

Ab|böschung, *-en, f. (constr.)* taluzare.

Ab|brand, *-(e)s, -brände, m.* **1.** *(metal.)* pierdere la topirea metalelor sau la încălzire (în cuptor); pierdere la calcinare. **2.** *(chim., fiz.)* consum de combustibil nuclear; deșeuri, reziduuri de la prăjire; ardere. **3.** ardere (a țigării).

Ab|brände *pl.* minereu prăjit pentru extragerea metalelor.

Ab|brändler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (austr.)* sinistrat(ă) (de pe urma unui incendiu).

ab|brassen, *brasste ab, abgebrasst (du, er brasst ab), vb. (h) tr. (mar.; în expr.)* **die Segel** ~ a coborî velele.

ab|braten, *briet ab, abgebraten (du brätst ab, er brät ab), vb. (h) tr.* a frige, a prăji.

ab|brauchen, *brauchte ab, abgebraucht, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) uza (haine, instalații etc.); *(fig.)* **seine Gedanken sind nicht abgebraucht** mintea sa n-a obosit; **abgebrauchte Begriffe** noțiuni devalorizate, șterse prin uz.

ab|brauen, *braute ab, abgebraut, vb. (h) tr.* a face să fermenteze, a fermenta (berea).

ab|bräunen, *bräunte ab, abgebräunt, vb.* **I.** *tr. (h)* a rumeni bine. **II.** *intr. (s) (reg.)* a se bronza.

ab|brausen, *brauste ab, abgebraust (du, er braust ab), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a stropi, a uda (cu o stropitoare). **2.** a liniști; a calma. **II.** *intr.* **1.** *(s)* a se depărta (răsunând, vâjâind); *(fam.)* a se depărta repede; *(despre oameni)* a o lua la fugă. **2.** *(s* și *h)* a opri, a întrerupe fermentarea, efervescența, clocotirea. **III.** *refl. (h)* a face duș.

ab|brechen, *brach ab, abgebrochen (du brichst ab, er bricht ab), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a rupe, a frânge, a detașa; a desprinde (prin rupere); a culege; a știrbi; **die Spitze von etwas** ~ a rupe, a știrbi ascuțișul, vârful, tăișul unui lucru. **2.** a întrerupe, a înceta; a opri; **einen Streik** ~ a întrerupe o grevă; **den Umgang mit jm.** a rupe relațiile cu cineva; ~ **eine Reise** ~ a întrerupe o călătorie; **das Studium** ~ a întrerupe studiile; **ein Gespräch plötzlich** ~ a curma o discuție; **die diplomatischen Beziehungen** ~ a rupe relațiile diplomatice. **3.** a dărâma, a demonta; **eine Mauer** ~ a dărâma, a demola un zid; **das Lager** ~ a ridica tabăra; *(fig.)* **alle Brücken hinter sich** *(dat.)* ~ a-și tăia toate punțile în urma sa; **ein Zelt** ~ a demonta, a strânge un cort; *(fig.)* **die Zelte** ~ a se muta (în altă parte); **ein Schiff** ~ a

dezarma o corabie. **4.** *(mil.)* a sparge (frontul, încercuirea etc.); a înceta (lupta). **5.** *(tipogr.)* a despărți (cuvintele în silabe); a deteriora, a rupe (literele). **6.** *(text.)* a diminua concentrația unei soluții, a rupe un apret rigid. **7.** (cu *dat.*) a-și interzice (ceva), a renunța (la ceva); *(fig., fam.)* **sich** *(dat.)* **einen** ~ a se osteni, a se omorî cu firea. **8.** *(reg.)* a scădea, a reține; **jm. etwas am Lohn** ~ a reține cuiva, ceva din leafă; **vom Preise** ~ a scădea, a rupe din preț. **9.** *(inform.)* a întrerupe, a revoca; **eine Funktion** ~ a întrerupe o funcție. **II.** *intr.* **1.** *(h)* a se opri; **in der Rede** ~ a se opri în plină vorbire; a tăia o discuție; **hier bricht die Darstellung ab** aici se oprește, încetează expunerea; **bei diesem Wort brach der Bericht ab** la acest cuvânt raportul s-a întrerupt, s-a sfârșit brusc; **wir wollen hiervon** ~ să ne oprim (cu discuția) aici, la asta. **2.** a rupe relațiile; **mit jm.** ~ a rupe relațiile cu cineva. **3.** *(s)* a se rupe; **der Zahn ist abgebrochen** dintele s-a rupt.

Ab|brechen, *-s, n. sg.* **1.** rupere, frângere, detașare; desprindere; știrbire. **2.** dărâmare, demolare (a unui zid sau a unei clădiri); demontare. **3.** întrerupere, încetare. **4.** *(mil.)* încetare (a luptei).

Ab|brechung, *-en, f.* **1.** rupere frângere. **2.** întrerupere, încetare. **3.** dărâmare, demolare (a unui zid sau a unei clădiri).

ab|bremsen, *bremste ab, abgebremst (du, er bremst ab), vb. (h) tr.* a frâna.

ab|brennen, *brannte ab, abgebannt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a arde, a distruge prin foc; a incendia, a preface în cenușă; a pârjoli; **den Acker** ~ a arde buruienile de pe ogor. **2.** a trage (cu o armă de foc); **eine Kanone** ~ a trage, a slobozi o lovitură de tun, a descărca un tun; **ein Feuerwerk** ~ a aprinde, a slobozi un foc de artificiu. **3.** *(metal.)* a reduce tenacitatea unui oțel călit; a durifica superficial oțelul; **Messing** ~ a decapa alama; **Metalle** ~ a rafina metale. **4.** a arde până la capăt. **5.** *(cul.)* a prăji (rântaș, ceapă); a arde (zahărul). **6.** *(reg., fam.)* a bronza. **II.** *intr. (s)* **1.** a se consuma; **das Holz brennt ab** lemnele se consumă (prin ardere). **2.** a fi sinistrat, a sărăci (de pe urma unui incendiu); *(fig., fam.)* **ich bin abgebrannt a)** sunt sinistrat (de pe urma incendiului); **b)** sunt lefter, fără nici un ban, ruinat, pe jantă. **3.** *(despre arme de foc)* a lua foc, a se descărca, a se slobozi.

Abbreviation [-vi-], **Abbreviatur** [-vi-], *-en, f.* **1.** abreviere, abreviație, prescurtare. **2.** semn decorativ, ornamental.

Abbreviatur|sprache [-vi-], *-en, f.* limbaj colocvial cu multe cuvinte prescurtate.

ab|breviieren [-vi-], *abbreviierte, abbreviiert, vb. (h) tr.* a abrevia, a prescurta.

ab|bringen, *brachte ab, abgebracht, vb. (h) tr.* **1.** a determina, a convinge (pe cineva să-și schimbe părerea, drumul etc.); a abate, a distrage; **jn. von etwas** ~ a abate pe cineva de la ceva; **er lässt sich von dieser Meinung nicht** ~ nu se lasă convins să-și schimbe părerea; **von einer Gewohnheit** ~ a dezbăra de un obicei; **vom Wege** ~ a abate din drum. **2.** a înlătura, a îndepărta; a desființa; **den Schmutz** ~ a îndepărta murdăria (de pe ceva); **eine Mode** ~ a desființa o modă. **3.** a căra, a transporta, a duce (de undeva). **4.** *(reg.)* a vinde, a desface (mărfuri). **5.** *(mar.)* a despotmoli, a aduce (o navă) din nou la linia de plutire.

ab|bröckeln, *bröckelte ab, abgebröckelt (ich bröck(e)le ab), vb.* **I.** *tr. (h)* a rupe (ceva) în bucățele, a fărâmița, a dumica; a rupe bucățele, fărâme (din ceva). **II.** *refl. (h)* a se fărâmița, a se descompune fărâmițându-se. **III.** *intr. (s)* **1.** a cădea în fărâme (de pe, din ceva) a se coșcovi; **der Kalk ist von der Wand abgebröckelt** varul a căzut de pe perete; *(fig.)* **von einer Partei** ~ a se desprinde, a se îndepărta de un partid, a părăsi un partid. **2.** *(despre cursul acțiunilor la bursă)* a scădea.

Ab|bröckelung *-en, f.* fărâmițare.

Ab|bruch, *-(e)s, m. sg.* **1.** rupere; dărâmare (a unei clădiri); **der** ~ **eines Gerüstes** demontarea unei schele; **der** ~ **des Lagers** ridicarea taberei; **auf** ~ **kaufen** a cumpăra pentru demolare. **2.** ruptură, dărâmătură. **3.** întrerupere, încetare (bruscă); ~ **diplomatischer Beziehungen** ruperea relațiilor diplomatice; ~ **der Verhandlungen** ruperea tratativelor; ~ **des Streiks** întreruperea grevei; ~ **der Tätigkeit** suspendarea activității. **4.** daună, pagubă; ~ **tun** a dăuna; ~ **erleiden** a suferi o pagubă; **er tut sich** *(dat.)* **keinen** ~ nu renunță la nimic, trăiește din plin. **5.** teren aluvionar. **6.** *(mine)* surpare, prăbușire. **7.** *(forest.)* vreascuri.

Ab|bruch|arbeiten *pl.* lucrări de dărâmare, de demolare.

Ab|bruchfirma, *-men, f.* întreprindere, firmă de demolare.

Ab|bruchgebiet, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* zonă de năruire (prin eroziune), zonă de alunecare a terenului.

ab|brüchig *adj.* **1.** sfărâmicios; care se desprinde ușor. **2.** *(inv.)* incomplet, fragmentar.

Ab|bruchmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n. (constr.)* material (rezultat) din dărâmare, din demolare; dărâmături.

ab|bruchreif *adj.* bun de dărâmat.

Ab|bruch|sieg, *-(e)s, -e, m. (box)* biruință prin abandon.

Ab|bruch|stelle, *-n, f.* **1.** loc unde se demolează, unde s-a demolat ceva. **2.** *(tehn., mine)* spărtură, casură; abataj.

ab|brücken, *brückte ab, abgebrückt, vb. (h) tr.* a demonta un pod; a deponta.

ab|brühen, *brühte ab, abgebrüht, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) opări; **Gemüse** ~ a opări legume; *(fam.)* **ein abgebrühter Mensch** un om fără rușine, fără scrupule, trecut prin ciur și prin dârmon; *(fig.)* **gegen alles abgebrüht sein** a fi insensibil la orice, a nu cunoaște rușinea, a avea obrazul gros, tăbăcit.

ab|brüllen, *brüllte ab, abgebrüllt, vb. (h)* **I.** *tr.* a urla. **II.** *refl.* a se istovi urlând.

ab|brummen, *brummte ab, abgebrummt, vb. (h)* **I.** *tr.* a murmura, a bombăni, a mârâi; *(fam.)* **eine Strafe** ~ a-și face pedeapsa în închisoare. **II.** *intr.* **1.** a pleca bombănind. **2.** a sfârși cu bombănitul, cu mârâitul, cu murmuratul.

ab|brunsten, *brunstete ab, abgebrunstet (du brunstest ab, er brunstet ab), vb. (h) tr. (vân.)* a termina, a înceta împerecherea, împreunarea, goana; a ieși din perioada rutului.

ab|buchen, *buchte ab, abgebucht, vb. (h) tr.* **1.** *(cont.)* a șterge din registru; a scoate din evidență; **von einem Konto** ~ a transfera, a scoate dintr-un cont. **2.** *(fig.)* a renunța (la ceva), a trece la pierderi.

Ab|buchung, *-en, f. (cont.)* ștergere din registru; scoatere din evidență; ~ **fälliger Steuern und Abgaben** transferul taxelor și dispozițiilor de plată; ~ **per Dauerauftrag** transfer automat.

Ab|buchungs|auftrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* ordin de transfer.

ab|bügeln, *bügelte ab, abgebügelt (ich büg(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a călca (haine, rufe etc.) **2.** a înlătura luciul, o cută călcând (o haină, stofă etc.).

ab|bummeln, *bummelte ab, abgebummelt (ich bumm(e)le ab), vb. (h) tr. (fam.)* a recupera orele suplimentare făcute, a-și lua liber pentru orele suplimentare.

ab|bürsten, *bürstete ab, abgebürstet (du bürstest ab, er bürstet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) peria, a(-și) curăța (ceva) cu peria. **II.** *tr. (fam.)* a trage cuiva o săpuneală, a dojeni pe cineva.

ab|büßen, *büßte ab, abgebüßt (du, er büßt ab), vb. (h) tr.* a ispăși; a sfârși de ispășit, a-și împlini osânda, pedeapsa; **eine Strafe** ~ a ispăși o pedeapsă.

Ab|büßung, *-en, f.* ispășire.

Abc [abe'tse:], *-, -, n.* **1.** abc. **2.** alfabet; **nach dem** ~ **ordnen** a rândui alfabetic. **3.** *(fig.)* primele elemente, cunoștințele de bază ale unei științe sau profesiuni; **er steht noch beim** ~ e începător; abia învață buchile.

Abcbank, *-bänke, f.* banca începătorilor, a bobocilor.

Abcbuch, *-(e)s, -bücher, n.* abecedar.

Abc-Code [-ko:t], *-s, -s, m.* cod telegrafic internațional.

Abcdarier [-riɐ] *-s, -, m. (inv.)* elev în clasa întâi, boboc.

abcdarisch *(inv.)* **I.** *adj.* alfabetic, de alfabet. **II.** *adv.* în ordine alfabetică.

ab|changieren, *changierte ab, abchangiert* [-ʃã'ʒi:- și -ʃaŋ'ʒi:-], *vb. (h) intr. (călărie)* a schimba galopul de dreapta spre stânga.

abchecken [-tʃɛ-], *checkte ab, abgecheckt, vb. (h) tr.* a verifica, a controla; a bifa.

ABC-Krieg, *-(e)s, -e, m. (presc.* de la Atom(bomben)-Bakterien-Chemischer-Krieg) război atomico-bacteriologico-chimic.

abclich *adj.* v. abcdarisch.

Abcschüler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.*, **Abcschütze**, *-n, -n, m.* elev(ă) în clasa întâi; *(fam.)* începător(-oare), boboc.

ABC-Staaten *pl.* Argentina, Brazilia, Chile (principalele state din America de Sud).

ABC-Waffen *f. pl. (presc.* de la Atom(bomben)-Bakterien-Chemische-Waffen) arme atomico-bacteriologico-chimice.

Abdach, *-(e)s, -dächer, n.* **1.** streașină. **2.** acoperiș; marchiză, apărătoare (deasupra ușii de intrare).

abdachen, *dachte ab, abgedacht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1** a dezveli (o casă), a demonta acoperișul. **2.** a povârni (terenul unei grădini etc.), a da o pantă, a taluza. **II.** *refl. (despre terenuri)* a se înclina ușor.

abdachig *adj.* înclinat, în pantă.

Abdachung, *-en, f.* **1.** înclinare (a unui acoperiș); clină, pantă, povârniș, taluz; *(tehn.)* declivitate. **2.** demontare a unui acoperiș. **3.** taluzare. **4.** *(mil.)* escarpă.

Abdachungsgeröll, *-(e)s, -e, n.* grohotiș.

Abdachungs|stufe, *-n, f.* grad de înclinare.

Abdachungswinkel, *-s, -, m.* unghi de pantă, unghi de declivitate, unghiul taluzului; pantă, declivitate.

abdämmen, *dämmte ab, abgedämmt, vb. (h) tr.* **1.** a stăvili, a bara (o apă). **2.** a zăgăzui, a face un zăgaz, un baraj. **3.** *(fig.)* a opri, a zăgăzui; **eine Entwicklung** ~ a opri o evoluție.

Abdämmung, *-en, f.* stăvilire, oprire; zăgăzuire.

Abdämmungsbecken, *-s, -, n. (hidr.)* bazin de acumulare prin barare artificială sau naturală.

Abdampf, *-(e)s, -dämpfe, m.(tehn.)* abur uzat, abur de emisiune.

Abdampf|apparat, *-(e)s, -e, m. (maș.)* **1.** aparat care funcționează cu abur uzat. **2.** aparat evaporator.

Abdampf|aus|tritt, *-(e)s, -e, m. (maș.)* robinet de ieșire a aburului uzat.

abdampfen, *dampfte ab, abgedampft, vb.* **I.** *tr. (h)* a vaporiza, a transforma în vapori; a provoca evaporarea; a separa prin evaporare. **2.** a trata cu vapori. **II.** *intr.* **1.** *(h)* a se evapora; **das Wasser hat abgedampft** apa s-a evaporat. **2.** *(s) (despre trenuri și vapoare)* a porni; *(fam.)* a pleca, a o lua din loc; a o șterge, a-și lua tălpășița, a dispărea, a se evapora.

abdämpfen, *dämpfte ab, abgedämpft, vb. (h) tr.* **1** v. abdampfen **(I)**. **2.** a găti, a fierbe, a coace înăbușit (carnea, zarzavatul). **3.** a coborî (vocea); a slăbi, a scădea intensitatea, tonul (unui sunet); a pune surdina; a scădea; **abgedämpftes Licht** lumina scăzută. **4.** a calma, a amorți; a abrutiza. **5.** a călca cu o cârpă udă (pentru a scoate luciul).

Abdampfheizung, *-en, f.* încălzire cu abur uzat, cu abur de emisiune.

Abdampfkessel, *-s, -, m. (tehn.)* cazan (căldare) cu abur uzat.

Abdampfkolben, *-s, -, m. (chim.)* balon de evaporare, de vaporizare.

Abdampfleitung, *-en, f.* conductă pentru abur uzat, pentru vapori de emisiune.

Abdampfrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* țeavă pentru abur uzat, pentru vapori de emisiune.

Abdampfschale, *-n, f. (chim.)* vas, capsulă pentru evaporare, pentru volatilizare.

Abdampfung, *-en, f.* evapoare, volatilizare.

Abdämpfung, *-en, f.* **1.** coborâre, slăbire, amortizare a intensității (unui sunet). **2.** *(fiz.)* atenuare, amortizare.

Abdank, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(reg.)* discurs funebru. **2.** *(rar)* raport de activitate.

abdanken, *dankte ab, abgedankt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a-și da demisia; a ieși, a se retrage din serviciu; **abgedankter Offizier** ofițer în retragere; *(poet.)* a renunța (la ceva). **2.** a abdica (de la tron). **3.** *(reg.)* a-și lua rămas bun (de la cineva). **4.** *(teatru; înv.; despre trupele ambulante)* a anunța spectacolul următor. **II.** *tr.* **1.** *(înv.)* a licenția, a demite; a da drumul; a pensiona; a retribui, a răsplăti (pe cineva); **abgedankter Rock** haină data la reformă; **ein Schiff** ~ a dezarma un vas. **2.** *(reg.)* a ține un discurs funebru.

Abdankung, *-en, f.* **1.** demisie, retragere. **2.** abdicare. **3.** concediere, licențiere; reformare (a unui ofițer). **4.** *(mar.)* dezarmare (a unui vas). **5.** *(reg.)* discurs funerar, funebru. **6.** *(bis.)* tedeum, slujbă de mulțumire.

abdarben, *darbte ab, abgedarbt, vb. (h) refl.* **sich** *(dat.)* ~ a economisi prin privațiuni; **sich etwas vom Munde** ~ a-și lua, a-și rupe de la gură; a economisi renunțând la lucruri de strictă necesitate.

abdarren, *darrte ab, abgedarrt, vb. (h) tr.* **1.** a usca, a seca. **2.** *(chim., alim.)* a deshidrata; a usca în aparate.

Abdarrung *-en, f.* uscare, secare; deshidratare.

abdasseln, *dasselte ab, abgedasselt (ich dass(e)le ab), vb. (h) tr. (vet.)* a curăța (vitele) de larvele de tăun.

Abdeckblech, *-(e)s, -e, n.* **1.** tablă de acoperiș. **2.** tablă protectoare; capotă.

abdecken, *deckte ab, abgedeckt, vb. (h) tr.* **1.** a dezveli, a descoperi; **das Bett** ~ a lua cuvertura de pe pat; a face patul (pentru culcare); **den Tisch** ~ a strânge masa; **ein Haus** ~ a dezveli o casă. **2.** a jupui (un animal). **3.** *(mine)* a dezgoli, a dezveli zăcăminte. **4.** a acoperi; *(constr.)* a căptuși, a înveli. **5.** *(foto.)* a acoperi (lumina secundară), a reține (lumina

într-o zonă a imaginii la mărire). **6.** *(fam.; jn.)* a cotonogi, a bumbăci (pe cineva). **7.** *(ec.)* a achita, a acoperi; **die Schulden** ~ a achita, a acoperi datoriile. **8.** *(sport)* a apăra; a marca, a ține.

Abdecker, *-s, -, m.* hingher.

Abdeckerei, *-en, f.* **1.** stabiliment de ecarisaj. **2.** meseria de hingher. **3.** jupuire.

Abdeckfarbe, *-n, f.* **1.** vopsea, culoare de acoperire, de retuș. **2.** vopsea de bază, grund.

Abdeckfolie [-liə],*-n, f.* *(fot.)* peliculă de protecție.

Abdeckplatte, *-n, f.* *(fot.)* **1.** placă de acoperire, de reținere a luminii pe o zonă a imaginii. **2.** *(maș.)* capac.

Abdeckung, *-en, f.* **1.** acoperire, învelire; *(constr.)* acoperire, căptușire (a unui zid). **2.** dezvelire (a unei case), demontare a unui acoperiș. **3.** *(ec.)* achitare (a unei datorii).

abdeichen, *deichte ab, abgedeicht, vb. (h) tr.* a zăgăzui, a îndigui, a stăvili, a bara (o apă); a face un zăgaz, un baraj.

Abderit, *-en, -en, m.* **1.** abderit, locuitor din Abdera. **2.** *(fig.)* om mărginit și caraghios; burtă-verde.

abderitisch *adj.* simplu, mărginit, cu spirit îngust; nătăfleț, caraghios.

abdichten, *dichtete ab, abgedichtet, (du dichtest ab, er dichtet ab), vb. (h) tr.* **1.** *(tehn., mar.)* a etanșa; a călăfătui; a face impermeabil; a izola hidrofug; **mit Werg** ~ a astupa cu câlți, a pune o garnitură de câlți. **2.** *(chim.)* a condensa, a concentra.

Abdichtung *-en, f.* **1.** *(tehn., mar.)* etanșare, călăfătuire; izolație hidrofugă; etanșarea flanșelor. **2.** *(chim.)* condensare, concentrare.

abdicken, *dickte ab, abgedickt, vb. (h) tr.* a îngroșa (o soluție).

Abdickung, *-en, f.* îngroșare (a unei soluții).

abdielen, *dielte ab, abgedielt, vb. (h) tr.* **1.** a pune pardoseală, a pardosi. **2.** a despărți, a separa (printr-un perete de scânduri).

abdienen, *diente ab, abgedient, vb. (h) tr.* **1.** a-și termina timpul de serviciu; **seine Zeit** ~ a sluji durata de timp convenită; **sein Jahr** ~ a-și face stagiul. **2.** a achita (o datorie) slujind.

Abdikation, *-en, f.* abdicare; răspuns negativ, renunțare.

abdingbar *adj. (despre lucruri de vânzare)* asupra căruia te poți tocmi, la care merge tocmeala, negociabil.

abdingen, *dingte ab, abgedungen* și *abgedingt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a obține (ceva) prin tocmire, prin negocieri. **2.** a obține o scădere (a prețului); a rupe din preț; **sich** *(dat.)* **etwas vom Preise ~ lassen** a lăsa ceva din preț. **3.** a conveni; **so haben wir es abgedungen** așa am convenit. **II.** *refl.* a se tocmi (argat etc.), a se angaja (într-un serviciu).

abdisputieren, *disputierte ab, abdisputiert, vb. (h) tr.* a contesta; a disputa (ceva).

abdizieren, *abdizierte, abdiziert, vb. (h) tr.* a abdica.

abdocken, *dockte ab, abgedockt, vb. (h) tr. (text.)* a depăna, a desfășura (un fir).

Abdomen, *-s, -* (și *-mina) n.* abdomen; pântece, burtă.

abdominal *adj.* abdominal.

Abdominaltyphus [-fUs] *-, m. sg. (med.)* febră tifoidă.

abdonnern, *donnerte ab, abgedonnert, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *impers. es donnert ab* încetează să tune. **2.** a porni, a se îndepărta cu zgomot, tunând. **II.** *tr.* **1.** a rosti (ceva) cu voce tunătoare. **2.** a apostrofa, a certa (pe cineva) cu voce ridicată, tunătoare.

abdorren, *dorrte ab, abgedorrt, vb. (s) intr.* **1.** a se usca (și a cădea), a se veșteji; a se zvânta. **2.** a seca.

abdörren, *dörrte ab, abgedörrt, vb. (h) tr.* **1.** a usca (poame) a veșteji; a zvânta. **2.** *(metal.)* a afâna (metale) prin licurție; a elimina corpurile străine dintr-un metal; *(înv.)* a purifica (metale).

Abdörrung *f. sg.* **1.** uscare, **2.** secare.

Abdraht, *-(e)s, -drähte, m. (metal.)* așchie de metal, span.

abdrängen, *drängte ab, abgedrängt, vb. (h) tr.* **1.** a împinge la o parte, înapoi; a devia, a face să devieze; **den Feind vom Fluss** ~ a respinge inamicul de la râu. **2.** *(jm. etwas)* a obține prin cerere insistentă; a smulge (cuiva ceva).

Abdrängen, *-s, n. sg.* **1.** împingere (la o parte, înapoi); respingere; deviere. **2.** *(geol.)* comprimare tectonică.

Abdrängung *-en, f. (av.)* expulzare; refulare.

Abdrängungswinkel, *-s, -, m. (av.)* unghi de deviație.

abdrechseln, *drechselte ab, abgedrechselt (ich drechs(e)le ab), vb. (h) tr.* a strunji.

Abdrehbank, *-bänke, f.* strung.

Abdreh|eisen, *-s, -, n,* cuțit de strung.

abdrehen, *drehte ab, abgedreht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a răsuci; a deșuruba; a desface, a desprinde, a detașa prin deșurubare. **2.** a închide (prin învârtirea unui robinet etc.); **das Gas** ~ a închide gazul; **das Licht** ~ a stinge lumina (electrică); **das Wasser** ~ a închide apa. **3.** a îndoi, a rupe (răsucind); *(fig.)* **jm. den Hals** ~ a răsuci cuiva gâtul; **den Schlüssel** ~ a rupe cheia (în broască). **4.** *(tehn.)* a strunji; a netezi (la strung). **5.** *(ferov.)* a schimba direcția. **6.** a filma până la capăt, a termina de filmat. **7.** a se uita în altă direcție; a întoarce capul. **8.** a învârti, a face să se învârtească (roata olarului). **II.** *intr.* a-și schimba direcția; **das Schiff hat abgedreht** vaporul a întors, și-a schimbat cursul, a luat altă direcție.

Abdreh|stahl *-(e)s, -stähle, m.* v. Abdreheisen.

abdreschen, *drosch ab* (și *drasch ab*), *abgedroschen (du drischst ab, er drischt ab), vb. (h) tr.* **1.** a termina treieratul. **2.** a obține (ceva) prin bătaie. **3.** *(argou)* a îmblăti, a ciomăgi (pe cineva).

Abdrift, *-en, f. (mar.)* derivă, abatere datorată curenților.

abdriften, *driftete ab, abgedriftet (du driftest ab, er driftet ab), vb. (h) intr.* a se abate, a fi în derivă.

abdringen, *drang ab, abgedrungen, vb. (h) tr.* a obține prin multă stăruință, prin amenințări; a stoarce cu sila, a extorca; **jm. ein Geheimnis** ~ a smulge cuiva un secret.

Abdringung, *-en, f.* storcere cu sila, extorcare.

abdrohen, *drohte ab, abgedroht, vb. (h) tr. (în expr.)* **jm. etwas** ~ a obține ceva prin amenințări.

abdrosseln, *drosselte ab, abgedrosselt (ich dross(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a înăbuși, a gâtui, a strangula. **2.** *(maș.)* a încetini, a frâna; a lamina; *(auto.)* **den Motor** ~ a pune frână de motor. **3.** a închide; **das Gas** ~ a închide gazele.

Abdruck[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** tipărire, imprimare. **2.** *sg.* retipărire; ~ **eines Artikels** reproducere a unui articol. **3.** tiraj; ~ **von tausend Exemplaren** tiraj de o mie de exemplare. **4.** copie (fotografică sau grafică); probă (de tipar).

Abdruck[2], *-(e)s, -e* și *-drücke, m.* **1.** urmă (de picior); amprentă (digitală), impresiune. **2.** copie (în ghips, ceară etc.). **3.** trăgaci (al unei arme de foc), declanșator.

abdruckbar *adj.* care poate fi tipărit.

abdrucken, *druckte ab, abgedruckt, vb. (h) tr.* **1.** a tipări, a imprima. **2.** a retipări; a reproduce; a executa un tipar de probă. **3.** a termina tirajul. **4.** a copia (un clișeu fotografic). **5.** a face mulajul (în ghips, ceară etc.).

abdrücken, *drückte ab, abgedrückt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a face o copie (prin apăsare). **2.** a declanșa, a slobozi (prin apăsare); **ein Gewehr** ~ a trage un foc de armă, a descărca o arma. **3.** a desprinde, a detașa (prin apăsare). **4.** a împinge la o parte. **5.** a strânge, a gâtui; a strânge (pe cineva) tare la piept; *(fig.)* **jm. das Herz** ~ a sfâșia, a frânge inima cuiva. **6.** a opri (prin apăsare); **jm. die Luft** ~ a gâtui pe cineva. **7.** *(fam.)* a îmbrățișa, a strânge în brațe. **II.** *refl. (fam.)* a se eschiva, a o șterge, a o lua din loc.

Abdruckpapier, *-s, n. sg. (tipogr.)* hârtie pentru corecturi.

Abdrucksrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de retipărire, de reproducere, copyright.

abds. presc de la abends.

abducken, *duckte ab, abgeduckt, vb. (h) refl. (box)* a se apăra ghemuindu-se, făcându-se mic.

abdudeln, *dudelte ab, abgedudelt (ich dud(e)le ab), vb. (h) tr.* a cânta (dintr-un instrument de suflat) monoton și tărăgănat (ca o flașnetă).

Abduktion, *-en, f.* abducție, îndepărtare, deviere.

Abduktor, *-s, -toren, m. (anat.)* mușchi abductor.

abdunkeln, *dunkelte ab, abgedunkelt (ich dunk(e)le ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a întuneca, a face întuneric; a da o culoare mai închisă. **2.** a camufla (lumina, ferestrele etc.). **II.** *intr. (despre culori)* a se închide, a se întuneca.

abdunsten, *dunstete ab, abgedunstet (du dunstest ab, er dunstet ab), vb. (h)* **I.** *intr.* a se evapora. **II.** *tr.* a provoca evaporare; a distila, a evapora (ceva).

abdünsten, *dünstete ab, abgedünstet (du dünstest ab, er dünstet ab), vb. (h) tr.* **1.** v. abdunsten **(II)**. **2.** a găti (o mâncare, o friptură) înăbușit.

Abdünstung, *-en, f.* **1.** evaporare. **2.** *(chim.)* concentrare progresivă (a unei soluții).

abduschen, *duschte ab, abgeduscht, vb. (h) refl.* a face un duș, a se băga sub duș.

abduzieren, *abduzierte, abduziert, vb. (h) tr.* **1.** a abduce, a depărta; a devia, a abate. **2.** a îndepărta, a înlătura, a elimina.

ab|ebben, *ebbte ab, abgeebbt, vb. intr. (s)* **1.** v. abfluten. **2.** *impers. (despre oceane, mări)* a se retrage, a intra în reflux.

ab|eb(e)nen, *ebnete ab, abgeebnet (ich eb(e)ne ab, du ebnest ab, er ebnet ab), vb. (h) tr.* a netezi, a nivela.

Ab|eb(e)nung, *-en, f.* netezire, nivelare.

Abece [abe'tse:], *-, -, n.* v. Abc.

Abecebuch, *-(e)s, -bücher, n.* v. Abcbuch.

Abecedarier [-riɐ], *-s, -, m.* v. Abcdarier.

Abecedarium, *-s, -rien* [-riən], *n.* indice alfabetic al vechilor cărți juridice germane.

Abecedarius, *-, -rii, m.* **1.** v. Abcdarier. **2.** învățător (în primul an de activitate).

abecedieren, *abecedierte, abecediert, vb. (h) tr.* **1.** a recita alfabetul. **2.** a cânta notele cu denumirile lor; a solfegia.

abecelich **I.** *adj.* alfabetic; de alfabet. **II.** *adv.* în ordine alfabetică.

ab|ecken, *eckte ab, abgeeckt, vb. (h) tr.* a tăia colțurile.

ab|eggen, *eggte ab , abgeeggt, vb. (h) tr.* a grăpa; a îndepărta cu grapa.

ab|eichen, *eichte ab , abgeeicht, vb. (h) tr.* a marca un instrument de măsurat, o greutate (de cântar).

ab|eifern, *eiferte ab, abgeeifert, vb. (h) refl.* a fi prea zelos.

Abelbaum, *-(e)s, -bäume, m.*, **Abele**, *-n, f.* v. Silberpappel.

Abend, *-s, -e, m.* **1.** seară *(poet.)* amurg; **des ~s** (sau **abends**) seara; **eines ~s** într-o seară; **am (späten) ~** (sau **abends spät** și **spätabends**) seara (târziu); **gegen** ~ către seară; **es wird** ~ se face seară; **zu ~ essen** a cina; **den ~ über** în tot timpul serii; **heute ~**, **diesen** ~ astă-seară, deseară; *(fig.)* **der ~ des Lebens** sfârșitul, amurgul vieții, declinul, bătrânețea; **guten ~!** bună seara! **Es ist noch nicht aller Tage** ~ vom trăi și vom vedea; urma alege; *(fam.)* **er kann mich am ~ besuchen!** ducă-se dracului! să-l ia naiba! **2.** *(reg.)* după-amiază. **3.** ajun, seara din ajun; **der Heilige** ~ ajunul Crăciunului, seara din ajunul Crăciunului. **4.** *sg. (poet.)* apus, occident, soare-apune. **5.** serată; **bunter** ~ serată cu program variat.

Abend|andacht, *-en, f. (bis.)* vecernie.

Abend|anzug, *-(e)s, -züge, m.* ținută, costum de seară.

Abend|auf|führung, *-en, f.* reprezentație de seară.

Abend|ausgabe, *-n, f.* ediție de seară (a unui ziar).

Abendblatt, *-(e)s, -blätter, n.* gazetă, foaie de seară.

Abendbrot, *-(e)s, n. sg.* cină; **das ~ einnehmen** a lua masa de seară, cina.

Abend|dämmerung *f. sg.* amurg, înserare, crepuscul.

abende|lang *adj.* seri de-a rândul.

Abend|essen, *-s, n. sg.* v. Abendbrot.

Abend-Fachschule, *-n. f.* școală profesională serală.

Abendfalk, *-en, -en,* **Abendfalke**, *-n, -n, m.* șoim *(Falco vespertinus)*.

Abendfalter, *-s, -, m.* fluture crepuscular.

abendfüllend *adj.* pe tot timpul serii; **~es Stück** piesă care ține toată seara; **~er Film** film de lung metraj.

Abendgebet, *-(e)s, -e, n.* rugăciune de seară.

Abendgeläute, *-s, n. sg. (bis.)* clopotele care chemă la slujba de seară; dangăt al clopotului de seară

Abendgesellschaft, *-en, f.* serată; recepție de seară.

Abendglanz, *-es, m. sg.* licărul, văpaia apusului; lumină crepusculară; amurg.

Abendglocke, *-n, f.* v. Abendgeläute.

Abendglut *f. sg.* amurg; roșeața, văpaia apusului.

Abendgottesdienst, *-(e)s, -e, m. (bis.)* vecernie.

Abendgrauen, *-s, n. sg.* înserare, amurgit.

Abendgymnasium, -s, -sien [-ziən], n. liceu seral.
Abendhauch, -(e)s, m. sg. (poet.) briză de seară.
Abend|himmel, -s, m. sg. firmament, boltă cerească, cer de seară; firmament vestic.
Abendkasse, -n, f. (teatru, cinema) casa deschisă seara, înaintea spectacolului.
Abendkleid, -(e)s, -er, n. rochie de seară.
Abendkost f. sg. v. Abendbrot.
Abendkühle f. sg. răcoare a serii.
Abendkurs, -es, -e, m. curs seral.
Abendland, -(e)s, n. sg. (poet.) apus, occident, soare-apune.
Abendländer, -s, -, m. apusean, occidental.
abendländisch, adj. apusean, occidental.
Abendlandschaft, -en, f. (tablou înfățișând un) peisaj de seară, crepuscular.
Abendläuten, -s, n. sg. v. Abendgeläute.
Abendlehrgang, -(e)s, -gänge, m. curs seral; ciclu (de învățământ) seral.
abendlich **I.** adj. de seară, seral. **II.** adv. (înv.) în fiecare seară.
Abendlicht, -(e)s, -er, n. **1.** lumină crepusculară, ultimele raze ale soarelui. **2.** sg. (astron.) lumină zodicală. **3.** lumină de seară, lampă de seară.
Abendlied, -(e)s, -er, n. cântec de seară.
Abendluft, -lüfte, f. **1.** zefir, adiere, briză, vânt de seară. **2.** sg. atmosferă de seară.
Abendmahl, -(e)s, n. sg. **1.** v. Abendbrot. **2.** (bis.) **das (heilige)** ~ cina cea de taină; împărtășanie, grijanie, cuminecătură.
Abendmahlzeit, -en, f. v. Abendbrot.
Abendmesse, -n, f. (bis., cat.) slujba de seară.
Abendmusik f. sg. muzică de seară, serenadă.
Abendnachrichten pl. (radio, tv) știri, jurnal de seară.
Abend|oberschule, -n, f. școală medie serală, liceu seral.
Abendpost f. sg. poștă de seară.
Abendpunkt, -(e)s, -e, m. (astron.) vest.
Abendrapport, -(e)s, -e, m. raport de seară.
Abendrot, -(e)s, n. sg., **Abendröte** f. sg. amurg, roșeața serii.
abends adv. seara; în timpul serii; ~ **zuvor** în seara din ajun; ~ **spät** (și **spätabends**) seara târziu; **um 8 Uhr** ~ la ora 8 seara; **von früh bis** ~ de dimineața până seara; (fig.) necontenit.
Abendschein, -(e)s, m. sg. lumină crepusculară, de seară; amurg.
Abendschicht, -en, f. schimb de seară (într-o uzină, mină etc.).
Abendschimmer, -s, m. sg. lumină de seară; amurg, roșeața amurgului; licăr crepuscular.
Abendschmaus, -es, -schmäuse, m. (fam.) cină.
Abendschmetterling, -s, -e, m. v. Abendfalter.
Abendschoppen, -s, -, m. băutură de seară (bere, vin).
Abendschule, -n, f. școală serală; curs seral.
Abendschüler, -s, -, m., ~**in**, -nen, f. elev(ă) la un curs seral.
Abendsegen, -s, -, m. **1.** (bis.) binecuvântarea de seară; slujba de seară. **2.** (fam.) pățanie de seară, întâmplare neplăcută (care a avut loc seara).
Abendseite f. sg. (poet.) partea de vest, de apus.
Abendsonne f. sg. soare de seară, care apune.
Abend|spaziergang, -(e)s, -gänge, m. plimbare de seară.
Abend|ständchen, -s, -, n. serenadă.
Abend|stern, -(e)s, -e, m. luceafărul-de-seară, planeta Venus.
Abend|stille f. sg. liniștea, calmul serii.
Abend|stimmung, f. sg. atmosferă de seară, vesperală.
Abend|studium, -s, -dien [-diən], n. învățământ seral.
Abend|stunde, n. f. oră de seară; **in den vorgerückten ~n** la ore înaintate.
Abend|tau, -(e)s, m. sg. rouă de seară.
Abend|tisch, -(e)s, m. sg. v. Abendbrot.
Abend|trunk, -(e)s, -tränke, m. **1.** aldămaș. **2.** aperitiv (băutură) de seară.
Abend|uhr, -en, f. cadran solar orientat spre apus.
Abend|universität [-ver-], -en, f. universitate serală.
Abend|unter|haltung, -en, f. serată.
Abend|unter|richt, -(e)s, m. sg. învățământ seral.
Abendver|an|staltung, -en, f. spectacol de seară.
Abendvogel, s, -vögel, m. **1.** v. Nachtfalter. **2.** (fam.) om de petreceri, noctambul.
Abendvortrag, -(e)s, -träge, m. conferință care se ține seara.
abendwärts adv. către, spre apus.
Abendweite f. sg. (astron.) amplitudine occidentală.
Abendwind, -(e)s, -e, m. **1.** vânt, briză, zefir de seară. **2.** vânt de apus.
Abendzeit, -en, f. seară, vremea serii.
Abendzeitung, -en, f. v. Abendblatt.
Abendzirkel, -s, -, m. **1.** serată **2.** cerc (de studii) seral.
Abendzug, -(e)s, -züge, m. (ferov.) tren, cursă de seară.
Abenteuer, -s, -, n. **1.** aventură; pațanie; escapadă; **ein ~ erleben** a avea o aventură; **auf ~ ausgehen** a umbla, a porni după aventuri; **sich auf ein ~ einlassen** a încerca o aventură; **er bestand so manches** ~ a trecut prin multe aventuri. **2.** (lit., înv.) capitol (dintr-o epopee, dintr-un roman).
Abenteuerfilm, -(e)s, -e, m. film de aventuri.
Abenteuergeist -(e)s, m. sg. spirit de aventură.
abenteuer|haft adj. aventuros, plin de aventuri.
abenteuer|hungrig adj. setos de aventuri, ahtiat după aventuri.
Abenteuerleben -s, -, n. viață aventuroasă, de aventurier.
abenteuerlich adj. **1.** aventuros, plin de aventuri. **2.** straniu, bizar, fantastic; **ein ~er Mensch** un om straniu, ciudat, dubios.
Abenteuerlichkeit, -en, f. caracter aventuros; ciudățenie.
Abenteuerliteratur, -en, f. literatură de aventuri.
Abenteuerlust f. sg. dor, spirit de aventură; spirit aventurier.
abenteuerlustig adj. dornic de aventuri.
abenteuern, abenteuerte, geabenteuert, vb. (h) intr. a duce o viață aventuroasă; a căuta aventura.
Abenteurer, -s, -, m., ~**in**, -nen, f. aventurier(ă).
Abenteuerpolitik f. sg. politică aventuroasă.
Abenteurertum, -s, n. sg. aventurism.
aber **I.** conj. dar, însă; **oder** ~ sau; ~ **auch** dar și; ~ **dennoch** dar totuși, cu toate acestea; ~ **doch** totuși, ba da; ~ **was ist denn los?** dar ce s-a întâmplat?; ~ **ja!** sau ~ **sicher!** da, desigur! da, bineînțeles; (fam.) ~ **dalli!** dar repede!; ~ **nein!** nicidecum, nici pomeneală! **II.** adv. (în expr.) ~ **und abermals** în repetate rânduri, mereu. **III.** interj. ei! lasă! ~, **Kinder!** ~! ei copii, fiți cuminți!
Aber, -s, -, n. (în expr.) **es ist ein ~ dabei** sau **die Sache hat ihr** ~ e un însă, o piedică la mijloc, e un hop, nu-i chiar așa de simplu; **kein ~!** fără obiecție! **Er hat immer ein Wenn und ein** ~ are totdeauna ceva de obiectat; **das Wenn und das** ~ totalitatea obiecțiilor; **kein Mensch ohne ein** ~ nici un om fără cusur.
Aber|acht f. sg. (înv.) proscriere înăsprită; excomunicare repetată.
Aber|ahn, -(e)s, -en, m. (înv.) străbun, strămoș.
ab|erben, erbte ab, abgeerbt, vb. (h) tr. a moșteni (ceva).
Aberglaube, -ns, -n, **Aberglauben**, -s, -, m. superstiție.
abergläubig, **abergläubisch** adj. superstițios.
aberhundert(e) num. nehot. sute și sute.
ab|erkennen, erkannte ab (și aberkannte), aberkannt (du erkennst ab sau aberkennst, er erkennt ab sau aberkennt) vb. (h) tr. (jm. etwas) **1.** (jur.) a retrage, a anula, a suspenda (cuiva un drept, un titlu printr-o sentință); a priva, a deposeda (pe cineva de un drept). **2.** a tăgădui, a contesta (cuiva ceva).
Ab|erkennung f. sg. **1.** (jur.) retragere, anulare, suspendare (a unui drept, titlu, printr-o sentință); ~ **der Befähigung zur Bekleidung öffentlicher Ämter** retragerea dreptului de a ocupa funcții publice. **2.** contestare.
aberklug adj. anormal de deștept; absurd; dement.
abermal adv. v. abermals.
abermalig adj. repetat, reiterat.
abermals adv. din nou, iarăși, încă o dată.
abern, aberte, geabert, vb. (h) tr. **1.** a contrazice. **2.** (vân.) a momi.
Abername, -ns, -n, m. (înv.) poreclă, nume de batjocură.
ab|ernten, erntete ab, abgeerntet (du erntest ab, er erntet ab), vb. (h) tr. **1.** a recolta, a strânge recolta. **2.** a elibera prin strânsul recoltei; **ein Feld** ~ a recolta tot de pe un câmp.
aberrant adj. aberant.
Aberration, -en, f. aberație, abatere.
Aber|raute, -n, f. (bot.) lemnul-domnului; lemnuș (Artemisia abrotanum).
aberrieren, aberrierte, aberriert [apɛ'-], vb. (h) intr. a se abate (de la regulă); a fi aberant.
Abersaat, -en, f. (agr.) semănătura a doua.
Abersinn, -(e)s, m. sg. **1.** încăpățânare, îndărătnicie; îndârjire; tenacitate. **2.** v. Aberwitz.
abersinnig adj. **1.** încăpățânat, îndărătnic, îndârjit, tenace. **2.** v. aberwitzig.
abertausend(e) num. nehot. mii și mii; ~ **Sterne** mii și mii de stele.
Aberwelt, -en, f. lume născocită, imaginară, fictivă.
Aberwille, -ns, **Aberwillen**, -s, m. sg antipatie, aversiune, repulsie; idiosincrasie.
Aberwitz, -es, m. sg. absurditate, nerozie; nebunie, sminteală; demență.
aberwitzig adj. absurd, nerod, nebun(esc), smintit; dement.
ab|erziehen, erzog ab, aberzogen, vb. (h) tr. a dezvăța.
ab|essen, aß ab, abgegessen (du, er isst ab), vb. (h) **I.** tr. a mânca tot (ce e pus pe masă); a goli mâncând; **ich habe den Teller abgegessen** am golit farfuria, am mâncat toată farfuria; **die Kirschen vom Baum** ~ a mânca cireșele din pom. **II.** intr. a termina masa; (fam.) **bei jm. abgegessen haben** a pierde simpatia cuiva, a deveni antipatic.
Abessinier [-niɐ], -s, -, m., ~**in**, -nen, f. abisinian(ă).
Abessinierbrunnen [-niɐ-], -s, -, m. puț abisinian.
abessinisch adj. abisinian; din Abisinia.
Abf. presc. de la Abfahrt.
ABF presc. de la (ist.) Arbeiter- und Bauernfakultät facultate a muncitorilor și țăranilor.
abfachen, fachte ab, abgefacht, vb. (h) tr. **1.** a compartimenta; a împărți (un dulap) în rafturi. **2.** a clasifica.
Abfachung -en, f. clasificare, clasare.
abfackeln, fackelte ab, abgefackelt (ich fack(e)le ab), vb. (h) tr. (tehn.) a elimina prin ardere.
Abfack(e)lung -en, f. (tehn.) eliminare prin ardere.
abfädeln, fädelte ab, abgefädelt (ich fäd(e)le ab), vb. (h) tr. **1.** deșira (mărgele); a destrăma. **2.** (reg.) a scoate ațele (păstăilor de fasole).
abfadmen, fadmete ab, abgefadmet (du fadmest ab, er fadmet ab), vb. (h) tr. (mar.) a măsura cu brațul.
abfahrbereit adj. gata de plecare.
abfahren, fuhr ab, abgefahren (du fährst ab, er fährt ab), vb. **I.** intr. (s) **1.** a pleca (cu un vehicul); (despre vehicule) a porni, a se pune în mișcare; **von Bukarest** ~ a pleca din București; ~! plecarea! **2.** (fam.) a se depărta cu viteză; (fig.) a muri; (fam.) **fahr ab!** șterge-o! ia-o din loc! **3.** a devia, a se abate (cu un vehicul); **wir sind vom rechten Weg abgefahren** ne-am abătut de la drumul cel bun. **4.** a cădea, a sări; **die Axt ist abgefahren** toporul a sărit din coadă; **das Messer ist ihm abgefahren** i-a alunecat cuțitul (din mână). **5.** a coborî (o pantă), a naviga în josul unei ape. **6.** a fi refuzat; **er brachte seine Werbung an, fuhr aber ab** a făcut cererea în căsătorie, dar a fost refuzat; ~ **lassen** a refuza, a trimite la plimbare, a da (cuiva) pașaportul. **II.** tr. (h) **1.** a căra, a transporta; **Erde** ~ a transporta pământ; **eine Schuld** ~ a achita o datorie prin cărăușie. **2.** a tăia (cu un vehicul); **jm. den Fuß** ~ a tăia (cu roata, cu un vehicul) piciorul cuiva. **3.** a istovi, a prăpădi; a uza (un vehicul); **die Pferde** ~ a mâna caii până la istovire; **den Wagen** ~ a folosi un automobil până ce va fi dat la reformă. **4.** a netezi; a bătători; **einen Weg** ~ a face un drum practicabil (umblând pe el cu un vehicul). **5.** a străbate, a parcurge (cu un vehicul, căutând, cercetând); **die Straße bis zur Stadt** ~ a străbate șoseaua până la oraș (pentru inspecție, recunoaștere); (sport) **eine Runde** ~ a face un tur. **6.** a coborî (o pantă); **den Berg mit den Schiern** ~ a coborî muntele cu schiurile. **7.** a abate, a devia; **jn. vom rechten**

Wege ~ a abate pe cineva de la calea cea dreaptă. **8.** *(radio, cinema, tv.)* a derula, a da în emisiune, pe post. **III.** *tr.* și *refl.* *(despre roțile vehiculelor)* a (se) toci (prin circulație).

Abfahren, *-s, n. sg.* **1.** parcurs. **2.** coborâre, coborâș.

Abfahrt, *-en, f.* **1.** plecare, pornire (a unui vehicul); demarare, demaraj. **2.** *(sport)* loc de pornire; start. **3.** *(sport de iarnă)* coborâre (cu schiuri, săniuța). **4.** *(fig.)* decedare, moarte. **5.** emigrare. **6.** ieșire (de pe autostradă).

Abfahrt(s)bahn|steig *-(e)s, -e, m.* *(ferov.)* peron de plecare.

abfahrtsbereit, abfahrtsfertig *adj.* gata de plecare.

Abfahrtsflagge, *-n, f.* *(mar.)* pavilion (steag), semnal de plecare.

Abfahrt(s)geleise, *-s, -*, **Abfahrt(s)gleis**, *-(e)s, -e, n.* *(ferov.)* linie de plecare.

Abfahrts|hafen, *-s, -häfen, m.* port de plecare.

Abfahrtslauf, *-(e)s, -läufe, m.* *(sport de iarnă)* cursă de coborâre (probă alpină).

Abfahrts|ort, *-(e)s, -e, m.* **1.** loc(alitate) de plecare, de pornire. **2.** *(sport)* loc de pornire, start.

Abfahrts|rennen, *-s, n. sg.* *(sport de iarnă)* concurs de coborâre.

Abfahrts|seite, *-n, f.* chei de plecare, parte de unde se pleacă.

Abfahrts|signal, *-s, -e, n.* semnal de plecare.

Abfahrts|station, *-en, f.* stație de plecare.

Abfahrts|tafel, *-n, f.* *(ferov.)* afiș cu plecările trenurilor.

Abfahrtszeichen, *-s, -, n.* v. Abfahrtssignal.

Abfahrtszeit, *-en, f.* ora plecării; timpul de plecare.

Abfall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** cădere, prăbușire; **der ~ der Blätter** căderea frunzelor. **2.** pantă, povârniș; versant; declivitate. **3.** rămășițe, resturi, deșeuri; produs secundar; **radioaktiver ~** deșeuri radioactive; **unverwertbarer ~** deșeuri neutilizabiale. **4.** *(mine)* sărăcirea minereului. **5.** *(despre artizanii unei mișcări, despre provincii)* părăsire, despărțire, dezertare. **6.** *(rel.)* apostazie; *(fig.)* răzvrătire, răscoală; **der ~ der Niederlande** răscoala Țărilor de Jos. **7.** *(inv.)* decadență; desuetudine; **in ~ geraten a)** a decădea, a scăpăta; **b)** a cădea în desuetudine, a se învechi. **8.** *(inv.; la ceasuri)* balansier; regulator; ancoră. **9.** *(fig.)* diferență, deosebire; contrast. **10.** scădere, cedare; **der ~ seiner Leistungen** scăderea performanțelor sale.

Abfall|aufbereitung, *-en, f.* preparare a materialului rezidual.

Abfall|eimer, *-s, -, m.* găleată de gunoi.

Abfall|eisen, *-s, n. sg.* deșeu de oțel.

abfallen, *fiel ab, abgefallen (du fällst ab, er fällt ab), vb. (s) intr.* **1.** a cădea (de pe...); **die reife Frucht fällt ab** fructul copt cade; **der Mörtel fällt ab** cade tencuiala. **2.** a părăsi; *(fig.)* a dezerta; a se răzvrăti, a se răscula; a trăda; a renega; a comite o apostazie; **alle Leute sind von ihm abgefallen** toți oamenii l-au părăsit. **3.** a slăbi, a pierde în greutate; a se istovi, a (se) slei; a rămâne în urmă; *(sport)* a pierde teren; **sein Vortrag fiel ab** conferința sa a dezamăgit; **er fällt ab gegen ihn** îi este inferior; **jm. ~ lassen** a respinge, a refuza pe cineva. **4.** *(fig.)* a scăpa (de ceva); a se lepăda de ceva; **alle Angst fiel von ihm ab** nu i-a mai fost frică, s-a lepădat de frică; frica l-a părăsit; **vom Glauben ~** a se lepăda de credință. **5.** *(despre terenuri, ape)* a cobori, a fi în pantă. **6.** a cădea (ca deșeu). **7.** a rămâne, a rezulta; *(fam.)* a pica; **es fällt vielleicht etwas für mich ab** poate rămâne ceva și pentru mine, poate mă aleg și eu cu ceva. **8.** *(despre prețuri, cursuri de bursă)* a scădea (brusc), a cădea, a se prăbuși; a descrește; **die Preise fallen ab** prețurile scad. **9.** a se deosebi, a se diferenția, a contrasta. **10.** *(mar.)* a se abate sub vânt. **11.** *(reg.)* a muri. **12.** *(vân.)* *(despre câini)* a pierde urma (vânatului).

abfallend I. *part. prez.* de la abfallen. **II.** *adj.* **1.** costiș, povârnit, pieziș, înclinat; prăpăstios, râpos. **2.** regresiv; scăzând. **3.** *(tipogr.)* zgrunțuros, aspru.

Abfall|energie, *-n* [-gi:ən] *f.* *(electr.)* energie excedentară nefolosită.

Abfall|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs din deșeuri; produs secundar.

Abfallgrube, *-n, f.* groapă de gunoi; groapă pentru deșeuri.

Abfallhaufen, *-s, -, m.* grămadă de gunoi, de deșeuri.

Abfallholz, *-es, n. sg.* deșeuri de lemn.

abfällig *adj.* **1.** defavorabil; disprețuitor, plin de dispreț; **eine ~e Antwort erhalten** a primi un răspuns defavorabil, negativ. **2.** *(inv.)* răzvrătit, revoltat; disident; *(bis.)* apostat. **3.** povârnit, în pantă.

Abfall|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie de prelucrare și valorificare a deșeurilor; industrie de reciclare.

Abfallklopfwolf, *-(e)s, -wölfe, m.* *(text)* lup bătător pentru deșeuri, mașina de scărmănat fibre-deșeu.

Abfallkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coș de gunoi.

Abfallkübel, *-s, -, m.* v. Abfalleimer.

Abfall|lagerung, *-en, f.* depozitare a deșeurilor.

Abfall|lauge *-n, f.* leșie de cenușă.

Abfall|leder *-s, -, n.* *(tab.)* **1.** piele tăbăcită din părțile mărginașe (gâturi și poale). **2.** deșeu de piele.

Abfallmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* deșeu, material rezidual.

Abfallmauer, *-n, f.* **1.** zid în ruină. **2.** *(hidr.)* zid de cădere la o ecluză navigabilă.

Abfallprodukt, *-(e)s, -e, n.* **1.** deșeu, rest, rămășiță. **2.** produs rezidual.

Abfallrohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** țeavă, conductă de scurgere. **2.** *(constr.)* burlan.

Abfall|spinnerei, *-en, f.* *(text.)* filatură de deșeuri.

Abfall|stoffe *pl.* deșeuri, rămășițe, material rezidual.

Abfalltonne, *n, f.* cutie (metalică) de gunoi, tomberon.

Abfalltraufe, *-n, f.* **1.** streașina, jgheab, uluc de acoperiș. **2.** picătura acoperișului.

Abfallverbrennungs|anlage, *-n, f.* stație de incinerare a deșeurilor.

Abfallverwertung *f. sg.* valorificarea deșeurilor, reciclare.

Abfallwehr, *-(e)s, -e, n.* zăgaz, stăvilar.

abfalzen, *falzte ab, abgefalzt (du, er falzt ab), vb. (h) tr.* **1.** a cresta, a brăzda, a scobi. **2.** *(tipogr.)* a fălțui, a împături, a îndoi (o coală de hârtie).

abfangen, *fing ab, abgefangen (du fängst ab, er fängt ab), vb. (h) tr.* **1.** a prinde, a apuca, a pune mâna (pe cineva); a intercepta (scrisori, informații). **2.** a împiedica pe cineva (să ajungă la țel). **3.** a aștepta pe cineva oprindu-l. **4.** a surprinde (în flagrant delict). **5.** a sprijini, a propti, a sprăițui (un zid, o galerie de mină); **den Sand mit Balken ~** a opri alunecarea nisipului cu bârne. **6.** a redresa (avionul din picaj). **7.** a strânge; **Wasser ~** a strânge apă; *(mine)* a capta apele. **8.** *(vân.)* a omorî vânatul mare rănit (cu cuțitul de vânătoare sau prin împușcare). **9.** *(mil.; sport)* a para; **einen Stoß ~** a para o lovitură; **einen Angriff ~** a opri un atac din spate, a colmata.

Abfangschere, *-n, f.* *(mine)* clește, foarfecă de apucat.

abfärben, *färbte ab, abgefärbt, vb. (h)* **I.** *intr.* a se decolora; *(despre culori sau obiecte colorate)* a se spălăci, a ieși (la spălat); a păta; **das Blau färbt ab** albastrul iese (la spălat); *(fig.)* **meine Ansichten haben auf ihn abgefärbt** părerile mele l-au influențat. **II.** *tr.* a colora până la sfârșit; a da culoare definitivă.

abfasen, *faste ab, abgefast (du, er fast ab), vb. (h) tr.* **1.** a teși, a fațeta, a tăia muchia (unei pietre, unei bucăți de lemn). **2.** a toci.

abfasern, *faserte ab, abgefasert, vb. (h)* **I.** *tr.* *(în expr.)* **Bohnen ~** a curăța fasolea de ațe. **II.** *refl.* a se destrăma; a pierde fire, fibre.

abfassen, *fasste ab, abgefasst (du, er fasst ab), vb. (h) tr.* **1.** a concepe, a compune, a alcătui, a redacta; **ein Referat ~** a elabora, a redacta un referat; **kurz abgefasst** pe scurt, succint. **2.** a prinde (răufăcători), a aresta; **jn. bei etwas ~** a (sur)prinde pe cineva asupra faptei. **3.** a îndoi (oțelul pe nicovală). **4.** a măsura, a cântări (în cantități mici). **5.** a profila (un drum).

Abfassung, *-en, f.* **1.** concepere, compunere, alcătuire, redactare (a unui text). **2.** prindere, arestare.

abfaulen, *faulte ab, abgefault, vb. (s) intr.* **1.** a putrezi. **2.** a cădea din cauza putrezirii.

abfechten, *focht ab, abgefochten (du fichtst ab, er ficht ab), vb. (h) tr.* (și *fig.*) a obține prin luptă, prin străduință.

abfedern, *federte ab, abgefedert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a jumuli; a curăța de pene. **2.** *(vân.)* a ucide (o pasăre rănită la vânătoare). **3.** *(tehn.)* a echipa cu resorturi. **4.** a amortiza. **II.** *intr.* **1.** a-și pierde, a-și schimba penele. **2.** *(sport)* a se lansa (de pe un suport).

Abfederung, *-en, f.* **1.** jumulire, smulgere a penelor unei păsări. **2.** năpârlire. **3.** *(tehn.)* echipare cu resorturi. **4.** *(tehn.)* lansaj; suspensie elastică. **5.** amortizare. **6.** *(sport)* lansare.

Abfederung|schutzkappe, *-n, f.* *(tehn.)* caseta amortizorului.

abfegen, *fegte ab, abgefegt, vb.* **I.** *tr.* *(h)* **1.** a mătura, a curăța; **den Staub ~** a șterge praful; *(despre cerbi, căpriori)* a curăța coarnele de mat. **2.** a face (pe cineva sau ceva) să dispară. **II.** *intr.* *(s)* *(fam.)* a o șterge, a spăla putina.

Abfeger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* măturător(-oare).

abfeilen, *feilte ab, abgefeilt, vb. (h) tr.* **1.** a pili; a înlătura prin pilire, a netezi prin pilire. **2.** *(fig.)* a șlefui, a corecta, a desăvârși (forma). **3.** *(argou școlăresc)* a copia.

Abfeilicht, *-(e)s, n. sg.* pilitură, deșeuri de pilire.

Abfeilraspel, *-n, f.* *(tehn.)* raspel.

abfeilschen, *feilschte ab, abgefeilscht, vb. (h) tr.* a se târgui, a se tocmi; a obține reducerea prețului, a rupe din preț (prin tocmeală).

abfeimen, *feimte ab, abgefeimt vb. (h) tr.* a lua spuma, a înlătura spuma; *(fig.)* a face mai fin, a rafina.

abfeinen, *feinte ab, abgefeint, vb. (h) tr.* a rafina (zahărul).

abferkeln, *ferkelte ab, abgeferkelt (ich ferk(e)le ab), vb. (h) tr.* a făta (purcei).

abfertigen, *fertigte ab, abgefertigt, vb. (h) tr.* **1.** a expedia, a trimite, a da drumul; **den Brief** (sau **Boten**) **~** a expedia scrisoarea (sau curierul); **den Zug ~** a da drumul trenului. **2. jn. kurz ~** a i-o tăia (cuiva) scurt, a trata pe cineva rece, nepoliticos, a nu acorda cuiva prea multă atenție; **so lasse ich mich nicht ~** asta nu înghit, nu permit să fiu tratat astfel; a trimite pe cineva la plimbare; **sich mit etwas ~ lassen** a se mulțumi, a se declara mulțumit cu ceva; **mit Schlägen ~** a trage (cuiva) o bătaie. **3.** a rezolva; a servi; **Bittsteller ~** a rezolva cererile solicitanților; **das Publikum am Schalter ~** a lucra la ghișeu cu publicul (rezolvând cererile lui); **die Reisenden bei der Passkontrolle ~** a efectua, a rezolva formalitățile vamale și de pașaport ale călătorilor; **den Kunden ~** a servi clientul.

Abfertigung, *-en, f.* **1.** expediere, trimitere. **2.** formalități de expediere; primire (de bagaje, obiecte) în vederea expedierii; **zollamtliche ~** formalități vamale de expediere. **3.** servire (a publicului); **~ außer der Reihe** favorizare, luare peste rând. **4.** filodormă **5.** refuz; tratament nepoliticos; *(fig.)* dojană.

Abfertigungsbeschränkungen *pl.* *(ec.)* restricții în formalitățile de expediere.

Abfertigungsbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă de lichidare, sumă de compensare finală.

Abfertigungsbrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** buletin de expediere. **2.** scrisoare de concediere; *(mil.)* certificat de eliberare.

Abfertigungsdienst, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(ferov.)* serviciu de expediție. **2.** serviciu de vămuire.

Abfertigungsfrist, *-en, f.* *(ec.)* termen de expediere.

Abfertigungsgebühr, *-en, f.* taxă de expediție; taxă vamală.

Abfertigungs|schein, *-(e)s, -e, m.* **1.** foaie de expediere. **2.** declarație, autorizație de import și export.

Abfertigungs|stelle, *-n, f.* loc de expediere; birou, oficiu de expediție.

Abfertigungs|unterlagen *pl.* *(ec.)* documente de expediție.

Abfertigungsverfahren, *-s, -n, (ec.)* procedură de expediție.

Abfertigungsvorschriften *pl.* *(ec.)* reglementări, prescripții de expediere.

Abfertigungszeit, *-en, f.* **1.** ora expedierii; timp de expediere. **2.** ore de serviciu, timp de serviciu (la un birou, oficiu etc. care lucrează cu publicul).

abfetten, *fettete ab, abgefettet (du fettest ab, er fettet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a impregna cu unsoare; a pune grăsime multă (la o mâncare). **2.** a degresa (o mâncare). **3.** *(tehn.)* a degresa, a curăța de unsoare. **II.** *intr.* **1.** a-și pierde grăsimea; **die Schuhe fetten ab** ghetele se usucă. **2.** a lăsa urme de grăsime, a murdări cu grăsime.

abfetzen, *fetzte ab, abgefetzt (du, er fetzt ab), vb. (h) tr.* a smulge, a rupe.

abfeuchten, *feuchtete ab, abgefeuchtet (du feuchtest ab, er feuchtet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* a usca, a zvânta, a scoate umezeala. **II.** *intr.* **1.** a umezi, a transmite umezeala (în jur).

abfeuern, *feuerte ab, abgefeuert, vb. (h)* **I.** *tr.* *(despre arme de foc)* a descărca, a slobozi; a trage; *(fig.)* a lansa, a îndrepta; **eine Satire ~** a îndrepta o satiră (împotriva cuiva). **II.** *intr.* *(metal.)* a lăsa să se stingă focul.

Abfeuerung *-en, f.* **1.** dispozitiv de aprindere. **2.** tragere (a focurilor de armă); descărcare, slobozire; salvă (de focuri).

abfieren, *fierte ab, abgefiert, vb. (h) tr.* *(reg.)* a destinde (o funie, un odgon întins), a da drumul.

abfiltrieren, *filtrierte ab, abfiltriert, vb. (h) tr.* a filtra, a strecura.

abfilzen, *filzte ab, abgefilzt (du, er filzt ab), vb. (h) tr.* **1.** *(constr.)* a sclivisi, a netezi tencuiala, a drișcui. **2.** a scoate pâsla. **3.** *(fam.; în expr.)* **jn.** ~ a dojeni pe cineva.

Abfilzen, *-s, n. sg. (constr.)* sclivisire; ~ **des Putzes** netezire a tencuielii, drișcuire.

abfinden, *fand ab, abgefunden (du findest ab, er findet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a plăti, a mulțumi, a satisface. **2.** a despăgubi. **II.** *refl. (mil.)* a se mulțumi (cu); a se împăca (cu ceva); a se învoi (cu cineva) a încheia o tranzacție, a tranzacționa cu cineva.

Abfindung, *-en, f.* **1.** învoială, aranjament; tranzacție. **2.** despăgubire, compensație, indemnizație, rambursare, plată forfetară, filodormă.

Abfindungsgeld, *-(e)s, -er, n.* despăgubire, compensație (în bani); indemnizație; plată, sumă forfetară; filodormă.

Abfindungsleistung, *-en, f. (ec.)* plată a compensației.

Abfindungs|summe, *-n, f. (ec.)* v. Abfindungsgeld.

Abfindungsvertrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* contract de indemnizație, de rambursare, de compensație.

abfingern, *fingerte ab, abgefingert, vb. (h) tr.* **1** a pipăi. **2.** *(muz.)* a bate măsura cu degetul; a bate (cu degetul) ritmul unui vers. **3. sich** *(dat.)* **etwas** ~ a număra, a socoti pe degete.

abfischen, *fischte ab, abgefischt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a goli, a pustii, a depopula (o apă) de pește (prin pescuit). **2.** *(fig.)* a lua, a culege ce e mai bun. **3.** *(jm. etwas)* a trage (pe cineva) pe sfoară (cu ceva); a lua (cuiva ceva) prin șiretlic, prin înșelăciune. **II.** *intr.* a înceta pescuitul.

abflachen, *flachte ab, abgeflacht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a aplatiza, a turti; a întinde, a lăți. **2.** *(fig.)* a stâlci în bătăi. **3.** *(tehn.)* a aplana, a nivela, a netezi. **II.** *refl.* a se lăți, a se turti.

Abflachung, *-en, f.* **1.** aplatizare, turtire, întindere, lățire. **2.** *(tehn.)* aplanare, nivelare, fățuire. **3.** *(hidr.)* îndulcirea malului. **4.** *(mat.)* aplatizare. **5.** *(ec.)* aplatizare, nivelare, aplanare; ~ **der Konjunktur** aplanare a conjuncturii.

abflammen, *flammte ab, abgeflammt, vb. (h) tr.* **1.** a flamba, a da la flacără; a pârli. **2.** *(tăb.)* a trece prin flacără (pentru a îmbiba cu seu o piele).

abflattern, *flatterte ab, abgeflattert, vb. (s) intr.* a porni în zbor bătând din aripi.

abflauen, *flaute ab, abgeflaut, vb.* **I.** *tr.(h) (tehn.)* a spăla, a clăti, a curăța; a dilua. **II.** *intr. (s.)* a slăbi, a se potoli, a descrește; **der Wind flaut ab** vântul se potolește; **die Preise flauen ab** prețurile sunt în scădere; **das Geschäft flaut ab** afacerile sunt în declin, conjunctura favorabilă se apropie de sfârșit; **die Liebe flaute nach und nach ab** dragostea se stingea încetul cu încetul.

Abflauen, *-s, n. sg.* slăbire, potolire; *(tehn.)* descreștere; *(despre vânt)* potolire; *(ec.)* slăbire, descreștere; ~ **des Marktes** slăbire a pieței.

abflauern, *flauerte ab, abgeflauert, vb. (h) tr.* v. abflauen (I).

abflechten, *flocht ab, abgeflochten (du flichtst ab, er flicht ab), vb. (h) tr.* a despleti.

abflecken, *fleckte ab, abgefleckt, vb. (h) intr. (despre culori, obiecte colorate etc.)* a păta, a ieși.

abfledern, *flederte ab, abgefledert, vb. (h) tr.* a curăța, a șterge (praful) cu pămătuful de pene.

Abfleisch|eisen, *-s, -, n. (tăb.)* cuțit de descărnat (piei), de cârnosit.

abfleischen, *fleischte ab , abgefleischt, vb. (h) tr. (tăb.)* a descărna (piei); a cârnosi.

Abfleischmaschine, *-n, f. (tăb.)* mașină de descărnat, de cârnosit.

abfliegen, *flog ab, abgeflogen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a-și lua zborul; a pleca zburând. **2.** a decola. **II.** *tr. (h)* a trece în zbor peste o regiune, a survola.

abfließen, *floss ab, abgeflossen (du, er fließt ab), vb. (s) intr.* a se scurge; a se canaliza (într-o direcție); **das Geld fließt ab** banii se scurg (în străinătate).

abflöhen, *flöhte ab, abgeflöht, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) purica.

abflößen, *flößte ab, abgeflößt (du, er flößt ab), vb. (h) tr.* a transporta cu pluta.

abfluchten, *fluchtete ab, abgefluchtet (du fluchtest ab, er fluchtet ab), vb. (h) tr.* a alinia, a trasa o aliniere prin jalonare; a jalona o aliniere.

Abfluchtung, *-en, f.* aliniere; jalonare a unei alinieri.

Abflug, *-(e)s, -flüge, m.* **1.** plecare, pornire în zbor. **2.** *(av.)* decolare.

Abflugbahn, *-en, f. (av.)* pistă de decolare.

abflugbereit *adj.* gata de decolare, de zbor.

Abflug|ort, *-(e)s, -e, m.*, **Abflug|stelle**, *-n, f.* loc, punct de decolare, de pornire în zbor.

Abflugzeit, *-en, f.* oră de decolare, oră de plecare a avionului.

Abfluss, *-es, -flüsse, m.* **1.** scurgere; descărcare (a apei). **2.** jgheab, streașina, țeavă, canal, șanț de scurgere. **3.** *(med.)* scurgere, supurație. **4.** *(mar.)* scădere a apei; reflux.

Abflussgraben, *-s, -gräben, m.* șanț de scurgere.

Abflusshahn, *-(e)s, -hähne, m. (tehn.)* robinet de descărcare, de scurgere, de golire.

Abflusshöhe, *n, f.* înălțime de scădere, de scurgere; diferență de nivel a scurgerii.

Abflusskanal, *-(e)s, -näle, m.* canal de scurgere.

Abflusskrümmer, *-s, -, m.* cot (al țevii) de scurgere.

Abflussleitung *-en, f.* conductă de scurgere, de golire.

Abflussloch, *-(e)s, -löcher, n.* orificiu, gură de scurgere; *(tehn.)* deversor.

abflusslos *adj. (geogr.)* fără scurgere în mare.

Abflussmenge, *-n, f.* debit (de apă).

Abfluss|öffnung, *-en, f.* orificiu, deschidere de scurgere; *(tehn).* deversor.

Abflussquerschnitt, *-(e)s, -e, m.* profil, secțiune de scurgere.

Abflussrinne, *-n, f.* **1.** jgheab (de scurgere), rigolă; preaplin; șipot. **2.** chiuvetă **3.** *(agr.)* interval între straturi.

Abflussrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de scurgere, de golire; țeavă de preaplin; burlan; conductă de golire.

Abfluss|stutzen, *-s, -, m.* ștuț de scurgere, de golire.

Abflussventil [-vɛn-], *-e, n.* robinet, valvă de scurgere, de golire.

abfluten, *flutete ab, abgeflutet (du flutest ab,er flutet ab), vb. (s) intr. (despre apă)* a se retrage, a descrește, a scădea, a se liniști; *(fig.)* **die Bewegung ist abgeflutet** mișcarea s-a potolit, a încetat; **die Menge ist abgeflutet** mulțimea s-a răspândit.

abfohlen, *fohlte ab, abgefohlt, vb. (h) tr.* a făta (un mânz).

Abfolge, *-n, f.* șir, lanț, succesiune.

abfolgen, *folgte ab, abgefolgt, vb. (h) tr.* a preda, a remite, a da; a înmâna.

abfoltern, *folterte ab, abgefoltert, vb. (h) tr.* **1.** a chinui, a schingiui. **2.** *(jm. etwas)* a obține (ceva de la cineva) prin chinuire, prin schingiuire.

abfordern, *forderte ab, abgefordert, vb. (h) tr.* **1.** a pretinde, a cere, a reclama; **jm. etwas** ~ a cere cuiva ceva cu insistență. **2.** *(înv.)* a revoca, a rechema.

Abforderung, *-en, f.* **1.** pretenție, reclamare. **2.** rechemare, revocare.

Abforderungsbrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** somație. **2.** scrisoare de revocare, de rechemare.

Abform, *-en, f.* **1.** copie; mulaj. **2.** *(tehn.)* tipar; eșantion; model, mostră.

abformen, *formte ab, abgeformt, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a scoate din formă, din tipar (de turnătorie); a modela, a mula. **2.** *(tipogr.)* a scoate matrițe.

Abformung, *-en, f.* **1.** mulare. **2.** modelare. **3.** mulaj.

abforschen, *forschte ab, abgeforscht, vb. (h) tr.* v. abfragen **(1)**.

abforsten, *forstete ab, abgeforstet (du forstest ab, er forstet ab), vb. (h) tr.* a tăia (o pădure) a defrișa, a despăduri.

abfotografieren, *fotografierte ab, abfotografiert, vb. (h) tr.* a face, a lua o fotografie, o poză, a reproduce cu un aparat de fotografiat.

Abfrage, *-n, f.* interogare, chestionare.

Abfragefenster, *-s, -, n. (inform.)* fereastră de dialog.

abfragen, *fragte ab, abgefragt, vb. (h) tr.* **1.** a întreba, a interoga; a descoase (prin întrebări). **2.** a examina, a chestiona, a asculta (un elev). **3.** *(inform.)* a dialoga. **4.** *(tel.)* a verifica (o linie telefonică).

abfressen, *fraß ab, abgefressen (du, er frisst ab), vb. (h) tr.* **1.** *(despre animale)* a mânca, a devora, a consuma. **2.** a roade. **3.** *(chim.)* a coroda.

abfrieren, *fror ab, abgefroren, vb.* **I.** *tr. (h)* a îngheța. **II.** *intr. (s)* a îngheța, a degera; *(despre părți ale corpului)* a cădea din cauza degerării; **ihm ist ein Finger abgefroren** i-a degerat un deget.

abfrottieren, *frottierte ab, abfrottiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) freca bine cu un prosop aspru.

abfühlen, *fühlte ab, abgefühlt, vb. (h) tr.* **1.** a simți, a intui durerea (cuiva). **2.** *(tehn.)* a primi, a recepționa (impulsuri).

Abfuhr *f. sg.* **1.** transport, cărat, camionaj. **2.** golire, deșertare (a latrinelor). **3.** *(fig.)* refuz (grosolan) **jm. eine** ~ **erteilen** a refuza în mod grosolan. **4.** *(fig.)* eșec, înfrângere; afront. **5.** *(înv.; la scrimă)* înfrângere.

abführen, *führte ab, abgeführt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a duce, a căra, a transporta. **2.** a abate, a îndepărta; *(fig.)* **das wird uns von unserem Thema zu weit** ~ asta ne va îndepărta prea mult de subiectul nostru. **3.** a aresta, a duce la închisoare, a escorta un arestat; ~! luați-l! **4.** *(med.)* a curăța (stomacul), a purga. **5.** a plăti, a achita, a depune, a preda (banii, beneficii etc.), a lichida (o datorie); **eine Summe** ~ a vărsa o sumă de bani. **6.** *(înv.; la scrimă)* a bate, a răni în duel, a scoate din luptă. **7.** a pune la punct, a refuza în mod grosolan. **8.** a lamina (bare de metal). **9.** *(vân.)* a dresa (un câine). **10.** *(tipogr.)* a închide ghilimelele. **II.** *refl. (rar)* a o șterge, a se face nevăzut.

abführend **I.** *part. prez.* de la abführen. **II.** *adj.* laxativ, purgativ.

Abfuhrgebühr, *-en, f.* taxă, cheltuieli de transport.

Abfuhrgesellschaft, *-en, f.* societate de transport(uri).

Abfuhrkosten *pl.* speze, cheltuieli de transport.

Abführmittel, *-s, -, n.* **1.** laxativ, purgativ. **2.** *(glumeț)* polițai, sticlete.

Abführung, *-en, f.* **1.** ducere, cărat, transportare. **2.** *(fig.)* abatere, îndepărtare. **3.** arestare, ducere la închisoare. **4.** *(med.)* purgare. **5.** achitare, plătire (a unei datorii), *(ec.)* ~ **überschüssiger Umlaufmittel** reorientarea excesului de capital; **betriebliche** ~ plăți ale întreprinderii. **6.** *(tehn.)* subțiere prin tragere. **7.** evacuare (a unui fluid).

Abführungskanal, *-(e)s, -näle, m.* canal de scurgere, de evacuare.

Abführungsmittel, *-s, -, n.* v. Abführmittel.

Abführungsrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de scurgere, de evacuare.

Abführungsverpflichtung, *-en, f. (ec.)* obligativitatea efectuării plăților.

Abführungszeit, *-en, f.* ora schimbului (gărzii).

abfüllen, *füllte ab, abgefüllt, vb. (h) tr.* **1** a turna, a trage în sticle; a pritoci; **in Flaschen** ~ a îmbutelia. **2.** *(mine)* a evacua, a curăța.

Abfüllmaschine, *-n, f.* mașină de încărcat, de umplut, de îmbuteliat.

Abfüllung, *-en, f.* turnare, tragere (în sticle), îmbuteliere.

abfurchen, *furchte ab, abgefurcht, vb. (h) tr.* a despărți prin brazde, a brăzda.

abfüttern, *fütterte ab, abgefüttert, vb. (h) tr.* **1.** a hrăni (animale sau păsări), a da nutreț (la vite); *(fam.)* a da de mâncare (oamenilor); a îndopa. **2.** a căptuși.

Abfütterung, *-en, f.* **1.** hrănire. **2.** *(fam.)* ospăț, masă mare, praznic.

Abg. *presc.* de la Abgeordnete.

Abgabe, *-n, f.* **1.** predare, remitere; livrare; vânzare; cedare; **die** ~ **des Gepäcks** predarea bagajelor. **2.** *(fiz.)* cedare (la solicitare). **3.** *(mai ales la pl.)* tribut, contribuție; dare, bir, impozit, taxă; restanță, rămășițe de impozite; *(înv.)* dabilă, parte, zeciuială, arendă; **frei von** ~ exceptat, scutit de taxă; **gewerbliche ~n** taxe industriale; **rückständige ~n** taxe, impozite restante; **soziale ~n** contribuții sociale. **4.** *(com.)* trată, poliță; dispoziție de plată. **5.** *(reg.)* loc, centru de livrare. **6.** *(sport)* transmitere; **die** ~ **des Balls** pasare a mingii. **7.** emitere; ~ **von Wärme** emitere de căldură.

Abgabedruck, *-(e)s, m. sg. (ec.)* presiune de a livra, a vinde.

Abgabekasse, *-n, f.* casierie de plăți; ghișeu de predare.

abgabenfrei *adj.* scutit de taxe.

Abgabensatz, *-es, -sätze, m. (ec.)* rata taxelor.

Abgabenverkürzung, *-en, f. (ec.)* evaziunea taxelor.

Abgabenverteilung, *-en, f. (ec.)* graduarea taxelor, impozitelor.

Abgabenwesen, *-s, -, n.* sistem fiscal.

Abgabepflicht, *-en, f.* obligația de a plăti taxe, de a preda cote etc.

abgabepflichtig *adj.* supus la plata impozitelor, a birului; impozabil, birnic; obligat la predarea cotelor.

Abgabepreis, *-es, -e, m. (ec.)* preț de livrare.

Abgabe|soll, *-(s), -(s), n.* cotă (de predare).

Abgabe|station, *-en, f.* stație de predare.

abgaffen, *gaffte ab, abgegafft, vb. (h) (fam.)* **I.** *tr. (jm. etwas)* a fura din ochi, a învăța (ceva) privind (la altul). **II.** *refl.* a obosi privind.

Abgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** plecare, pornire; expediere; *(teatru)* ieșire (din scenă); **~ aus dem Dienste** ieșire din serviciu; **~ von der Schule** absolvire a școlii; **~ des Gewehrs** descărcarea armei; **in ~ kommen** a se învechi, a ieși din modă, a se demoda. **2.** *(com.)* desfacere, vânzare; **diese Ware hat guten ~** marfa aceasta are căutare. **3.** pierdere, pagubă, daună; descreștere, scădere, scurgere; lipsă la cântar (la mărfuri) scăzământ, dara; *(med.)* **~ des Blutes** hemoragie; **~ der Leibesfrucht** avort. **4.** excremente. **5.** *(constr.)* scară (de coborâre). **6.** *(tehn.)* deșeuri, rebut. **7.** *(mil., med.)* deces. **8.** *(sport)* coborâre.

Abgänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* absolvent(ă).

abgängig *adj.* **1.** pierdut, absent, dispărut; lipsă. **2.** *(despre mărfuri)* care se vinde ușor, care se caută (mult). **3.** *(reg.)* de însurat, de măritat. **4.** uzat, dat la reformă, la rebut; **~ werden** a se demoda.

Abgängigkeit *f. sg.* dispariție, părăsire de domiciliu.

Abgängling, *-s, -e, m. (med.)* ovul avortat.

Abgangsdampf, *-(e)s, -dämpfe, m. (tehn.)* abur uzat, abur de evacuare.

Abgangsland, *-(e)s, -länder, n. (com.)* țară furnizoare, expeditoare, țară de proveniență.

Abgangsliste, *-n, f.* **1.** listă de pierderi. **2.** listă de expediere.

Abgangsmeldung, *-en, f.* aviz, anunț de expediere.

Abgangs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc(alitate) de plecare, de expediere.

Abgangs|prüfung, *-en, f.* examen de absolvire.

Abgangsrechnung, *-en, f.* calculare, determinare a tarei, a scăzământului, a pierderilor (din greutate).

Abgangsrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de descărcare, de evacuare.

Abgangs|seite, *-n, f.* margine, rampă de plecare.

Abgangswinkel, *-s, -, m. (mil.)* unghi de lansare, de tragere.

Abgangszeit, *-en, f.* **1.** (timp de) plecare. **2.** momentul plecării.

Abgangszeugnis, *-ses, -se, n.* certificat de absolvire.

Abgas, *-es, -e, n. (tehn., auto.)* gaze de ardere uzate (destinate evacuării); gaze de evacuare, de eșapament.

Abgaswert, *-(e)s, -e, m.* grad de poluare (a aerului).

abgäten, *gätete ab, abgegätet (du gätest ab, er gätet ab), vb. (h) tr.* v. abjäten.

abgattern, *gatterte ab, abgegattert, vb. (h) tr.* a închide cu gratii.

abgaukeln, *gaukelte ab, abgegaukelt, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obține (ceva) prin șmecherii (de la cineva).

abgaunern, *gaunerte ab, abgegaunert, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obține (ceva) (de la cineva) prin escrocherii.

ABGB *presc.* de la Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch cod civil.

abgebaut I. *part. trec.* de la abbauen. **II.** *adj.* **1.** *(despre salariați)* destituit, concediat. **2.** *(tehn.)* demontat, desființat; *(mine)* exploatat la maximum, epuizat. **3.** *(despre pământuri, ogoare)* desțelenit.

abgeben, *gab ab, abgegeben (du gibst ab, er gibt ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a da, a ceda; a preda, a remite, a furniza; **den Schlüssel ~** a preda cheia; **den Mantel bei der Garderobe ~** a da paltonul la garderobă; **die geliehenen Bücher ~** a remite, a preda cărțile împrumutate; *(sport)* **eine Norm ~** a trece o normă, o probă; **der Vater hat dem Sohn den Hof abgegeben** tatăl i-a cedat, i-a dat, i-a lăsat fiului gospodăria; **ich gebe dir davon ab** îți dau o parte din asta. **2.** a trage; **einen Schuss ~** a trage un foc de armă. **3.** a exprima, a rosti; **eine Erklärung ~** a face o declarație; **ein Urteil ~** a-și da părerea; a da, a rosti o sentință, un verdict, o hotărâre; **eine Meinung ~** a-și exprima o părere; a-și spune părerea; **seine Stimme ~** a vota, a-și da votul. **4.** a vinde; a ceda, a da contra cost; **billig ~** a vinde ieftin; **ein Zimmer ~** a închiria o cameră; **niemandem etwas ~** a-și mânca de sub unghie; a nu da nimănui nici o fărâmitură. **5.** *(com.)* a trage; **einen Wechsel auf jn. ~** a trage o trată, o poliță asupra cuiva, a desemna ca platnic. **6.** a plăti (taxe, impozite); **die Ware muss wenig Steuer ~** marfa a fost impusă la taxe mici. **7.** a sluji (la ceva), a fi bun (de ceva); a reprezenta; **er wird einen tüchtigen Arbeiter ~** va deveni un bun lucrător; **ein gutes Bild ~** a fi un tablou bun, o imagine bună; **den Narren ~** a avea rol de nebun; a face pe nebunul; **die Mittelsperson ~** a face pe mijlocitorul, pe intermediarul. **8.** a se lăsa (de ceva), a renunța (la ceva); **ich gebe diese Arbeit ab** renunț la lucrarea asta; **den Vorsitz ~** a se retrage de la președinție, a ceda postul de președinte; **den Titel ~** a renunța la titlu; **die Hunde geben ab** câinii lasă urma, încetează urmărirea (vânatului); **das Pferd hat abgegeben** calul și-a schimbat dinții de lapte. **9.** *(fiz.)* a emite; **Wärme ~** a emite căldură. **10.** *(sport)* a pasa; **den Ball ~** a pasa mingea. **11.** *(la jocul de cărți)* a da, a împărți cărțile. **12.** *(impers.)* a fi în perspectivă, a se pregăti (ceva); **es wird Regen ~** o să plouă; *(fam.)* **es wird Schläge ~** e rost de bătaie, va ieși cu bătaie; **es gibt was ab** se va întâmpla ceva, te poți aștepta la ceva (neplăcut). **II.** *refl.* **1.** *(mit etwas)* a se îndeletnici, a se ocupa (cu ceva); **er gibt sich viel mit Geschichte ab** se ocupă mult de istorie; **damit gebe ich mich nicht ab** de asta nu mă ocup. **2.** *(mit jm.)* a se ocupa (de cineva), a fi în relații (cu cineva).

Abgeber, *-s, -, m.* persoană care predă (un obiect, un pachet etc.).

abgeblitzt I. *part. trec.* de la abblitzen. **II.** *adj.* respins, refuzat.

abgebrannt I. *part. trec.* de la abbrennen. **II.** *adj.* ruinat, sărăcit (prin foc sau faliment); falit.

Abgebrannte, *-n, -n (ein Abgebrannter), m.* și *f.* sinistrat(ă) (în urma unui incendiu); incendiat(ă).

Abgebrannt|heit *f. sg. (fam.)* lipsă de bani, jenă financiară.

abgebrochen I. *part. trec.* de la abbrechen. **II.** *adj. (despre vorbire, discursuri)* incoerent, fără șir.

Abgebrochenheit, *-en, f.* lipsă de legătură, incoerență.

abgebrüht I. *part. trec.* de la abbrühen. **II.** *adj.* insensibil, cinic; **ein ~er Mensch** un om indiferent, insensibil.

Abgebrüht|heit, *-en, f.* indiferență, insensibilitate, lipsă de scrupule, cinism.

abgedroschen I. *part. trec.* de la abdreschen. **II.** *adj.* **1.** uzat, tocit; **ein ~es Klavier** un pian uzat. **2.** banal, răsuflat; gol, lipsit de sens, de înțeles; **~e Redensarten** vorbe banale, răsuflate.

Abgedroschenheit, *-en, f.* banalitate, loc comun.

Abgefallene, *-n, -n (ein Abgefallener) m.* **1.** apostat, renegat. **2.** dezertor; disident.

abgefeimt I. *part. trec.* de la abfeimen. **II.** *adj.* șiret, viclean; perfid; șmecher; **ein ~er Kerl** un om șiret, un viclean.

Abgefeimt|heit, *-en, f.* viclenie, șiretenie, șmecherie.

abgefetzt *(adj.)* zdrențăros, plin de zdrențe, rupt.

abgegriffen I. *part. trec.* de la abgreifen. **II.** *adj.* **1.** banal; **~e Schlagwörter** lozinci banale, răsuflate. **2.** uzat (prin folosire îndelungată).

abge|hackt I. *part. trec.* de la abhacken. **II.** *adj.* întrerupt, sacadat; **~ sprechen** a vorbi sacadat.

abge|hagert I. *part. trec.* de la abhagern. **II.** *adj.* slab, uscățiv, deșirat; osos; doar piele(a) și oase(le).

abge|härmt I. *part. trec.* de la abhärmen. **II.** *adj.* necăjit, supărat; epuizat.

abge|härtet I. *part. trec.* de la abhärten. **II.** *adj.* **1.** călit, rezistent. **2.** *(fig.)* insensibil; **ein ~er Journalist** un jurnalist fără inimă, fără milă.

abgehen, *ging ab, abgegangen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a pleca, a porni; a se îndepărta, a se duce; a se abate; a părăsi; **die Post geht in der Früh ab** poșta pleacă, se ia dimineața; **von der Schule ~** a părăsi școala; **von einem Amte ~** a-și da demisia; **von der Bühne ~** a părăsi scena; **von jm. ~** a părăsi pe cineva, a se îndepărta de cineva; **der Altlehrer geht ab** profesorul bătrân iese la pensie; **vom Wege ~** a se abate din drum; **hier geht ein Seitenweg ab** aici se desparte un drum lateral; *(fig.)* **vom rechten Wege ~** a se abate de la drumul drept, a merge pe căi greșite; **von seiner Meinung ~** a-și schimba părerea; **von der Wahrheit ~** a se abate de la adevăr; *(fig.)* **mit dem Tode ~** a muri, a se sfârși din viață. **2.** a se desprinde, a se despărți, a se rupe, a cădea; a se coji; *(despre culori)* a se lua; **die Haut geht ab** pielea se cojește, se jupoaie, se descuamează; **der Knopf geht ab** nasturele se rupe, cade; **eine Lawine ist abgegangen** s-a desprins o lavină, o avalanșă; **der Fleck geht nicht ab** pata nu iese. **3.** a (se) scădea, a se pierde; **von dieser Summe geht noch etwas ab** din suma aceasta se mai scade ceva; **es geht mir nichts dadurch ab** nu pierd nimic prin asta. **4.** a lipsi; **ihm gehen die Grundbegriffe ab** nu cunoaște noțiunile de bază, îi lipsesc noțiunile elementare; **davon kann ich nicht ~** la asta nu pot să renunț; **es geht ihm nichts ab** nu-i scapă nimic; nu se lipsește de nimic; **sich** *(dat.)* **nichts ~ lassen** a nu lăsa să-i scape nimic; a nu duce lipsă de nimic. **5.** *(despre mărfuri)* a se vinde, a se desface (ușor); **reißend ~** a se vinde ca pâinea caldă. **6.** a se termina, a se isprăvi, a (se) sfârși; **die Sache wird gut ~** lucrurile se vor termina cu bine; **das wird nicht glatt ~** n-o să meargă ușor; **es ging nicht ohne Streit ab** nu s-a putut fără ceartă. **7.** *(med.)* a elimina; **es ist ihm ein Bandwurm abgegangen** a eliminat o tenie; **die Frucht ist ihr abgegangen** a avortat, a pierdut sarcina. **II.** *tr. (h)* **1.** a uza (mergând); **sich** *(dat.)* **die Sohlen ~** a-și toci tălpile; **~ lassen a)** a porni (un vapor, un tren) în cursă; **b)** a expedia (mărfuri); **c)** a trage cu (o armă), a descărca (un foc de armă); **d)** a lăsa să se stingă, să se treacă (focul); **e)** a lăsa (un obiect) să cadă în desuetudine, să se piardă. **2.** a măsura (cu pasul), a parcurge observând, cercetând; **ein Zimmer ~** a măsura o cameră cu pasul; **der General geht die Front ab** generalul trece prin fața frontului; generalul inspectează trupa (trecând în revistă frontul); **der Wächter geht seine Runde ab** paznicul își face rondul.

abge|hetzt I. *part. trec.* de la abhetzen. **II.** *adj.* istovit, tracasat.

abgeigen, *geigte ab, abgegeigt, vb. (h) tr.* **1.** *(etwas)* a cânta (ceva) la vioară. **2.** *(peior.)* a scârțâi (la vioară).

abgeißeln, *geißelte ab, abgegeißelt (ich geißle/e)le ab), vb. (h) tr.* a biciui, a șfichiui, a flagela, a bate cu nuiaua, cu varga.

abgeizen, *geizte ab, abgeizt (du, er geizt ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(jm. etwas)* a refuza (cuiva ceva) din zgârcenie; **seinem Munde ~** a se priva, a se lipsi; a-și lua, a-și rupe de la gură. **2.** a dobândi prin zgârcenie. **II.** *refl.* a muri, a pieri din cauza zgârceniei.

abgekämpft I. *part. trec.* de la abkämpfen. **II.** *adj.* obosit, extenuat, istovit; uzat; **eine ~e Truppe** o trupă istovită de luptă.

abgekartet I. *part. trec.* de la abkarten. **II.** *adj.* aranjat, convenit dinainte, într-ascuns, în taină; **ein ~es Spiel** sau **eine ~e Sache** un lucru aranjat dinainte, în secret.

abgeklappert I. *part. trec.* de la abklappern. **II.** *adj.* **1.** *(fam.)* uzat, tocit (de prea multă întrebuințare). **2.** *(fig.)* banal, răsuflat; **~e Redensarten** fraze răsuflate.

abgeklärt I. *part. trec.* de la abklären. **II.** *adj.* **1.** senin, cumpănit; prudent, experimentat; **ein ~er Mensch** un om echilibrat, cumpănit, cu fire senină; **ein ~es Urteil** o judecată cumpănită, bine gândită. **2.** *(despre vinuri)* limpezit (prin depozitare îndelungată).

Abgeklärt|heit *f. sg.* seninătate; prudență, experiență.

abgekürzt I. *part. trec.* de la abkürzen. **II.** *adj.* **1.** rapid; **~es Verfahren** procedură rapidă. **2.** trunchiat. **3.** (și *mat.*) prescurtat.

abgelagert I. *part. trec.* de la ablagern. **II.** *adj.* îmbunătățit prin depozitare îndelungată; **~er Wein** vin vechi; **~e Zigarren** țigări de foi bine uscate.

abgelaufen I. *part. trec.* de la ablaufen. **II.** *adj.* expirat; derulat; terminat.

Abgeld, *-(e)s, -er, n. (ec.)* disagio, discont.

abgelebt I. *part trec.* de la ableben. **II.** *adj.* **1.** vlăguit, îmbătrânit, slăbit; decrepit; **er sieht ~ aus** arată consumat, îmbătrânit înainte de vreme. **2.** trecut; demodat; **eine ~e Ordnung** o orânduire care și-a trăit traiul; **ein ~er Schlager** un șlagăr demodat.

Abgelebt|heit *f. sg.* **1.** îmbătrânire (prematură), șubrezire, slăbiciune, decrepitudine. **2.** demodare.

abgelegen I. *part. trec.* de la abliegen. **II.** *adj.* **1.** îndepărtat, singuratic, izolat, retras; **~er Ort** loc depărtat, retras, izolat. **2.** copt prin ședere, depozitare (îndelungată); *(despre carne)* fezandat; *(despre vin)* vechi.

Abgelegenheit, *-en, f.* izolare, depărtare, singurătate.

abgelegt I. *part. trec.* de la ablegen. **II.** uzat, scos din uz; **~e Kleider** haine scoase din uz.

abgeleiert I. *part. trec.* de la ableiern. **II.** *adj.* răsuflat, banal, arhicunoscut; **diese Melodie ist zu ~** melodia aceasta este prea banală, prea cunoscută, prea des cântată.

abgeloben, *gelobte ab, abgelobt, vb. (h) tr.* a se lepăda (de ceva), a abjura (ceva).

abgelten, *galt ab, abgegolten (du giltst ab, er gilt ab), vb. (h) tr.* a compensa, a răsplăti.

Abgeltung, *-en, f. (com.)* indemnizație, compensație; aranjament.

Abgeltungsdarlehen, *-s, -, n. (ec.)* împrumut de indemnizație.

abgelumpt *adj.* zdrențuit, jerpelit; zdrențăros.

abgemacht I. *part. trec.* de la abmachen. **II.** *adj.* **1.** hotărât, decis, convenit; **es ist eine ~e Sache** e lucru stabilit, hotărât; ~! s-a făcut! de acord! **2.** *(despre fructe, boabe)* culese (de pe ciorchini, cozi etc.).

abgemagert I. *part. trec.* de la abmagern. **II.** *adj.* slăbit, sfrijit.

abgemeldet I. *part. trec.* de la abmelden. **II.** *adj.* *(în expr.)* **bei jm. ~ sein** a fi în dizgrația cuiva.

abgemergelt I. *part. trec.* de la abmergeln. **II.** *adj.* epuizat, istovit (de trudă).

abgemessen I. *part. trec.* de la abmessen. **II.** *adj.* ponderat, măsurat; **mit ~en Schritten** cu un mers solemn, potolit.

Abgemessenheit *f. sg.* **1.** măsură, rezervă. **2.** precizie, exactitate.

abgeneigt I. *part. trec.* de la abneigen. **II.** *adj.* **1.** *(geogr.)* înclinat, aplecat (uşor). **2.** care este împotriva (cuiva sau a ceva), potrivnic; **er ist dem Weine ~** nu e amator de vin. **3.** care nu e de acord, nu e dispus; **er ist völlig ~ nachzugeben** nu e de acord să cedeze, refuză cu desăvârşire să cedeze; **nicht ~ sein** a nu fi împotriva, a fi dispus să facă (un lucru).

Abgeneigt|heit *f. sg.* aversiune, antipatie.

abgenutzt I. *part. trec.* de la abnutzen. **II.** *adj.* folosit, purtat, uzat, tocit; ponosit, răpănos.

Abge|ordnete, *-n, -n (ein Abgeordneter), m.* şi *f.* deputat(ă); delegat(ă); trimis(ă).

Abge|ordneten|amt, *-(e)s, -ämter, n.* mandat de deputat.

Abge|ordnetenbank, *-bänke, f. (mai ales la pl.)* locurile, băncile deputaților (în sala de şedință a parlamentului).

Abge|ordnetenhaus, *-es, -häuser, n.*, **Abgeordnetenkammer**, *-n, f.* Camera, Adunarea Deputaților.

Abge|ordnetensitz, *-es, -e, m.* mandat, loc de deputat.

Abge|ordnetenwahl, *-en, f.* alegere de deputați.

abgepasst I. *part. trec.* de la abpassen. **II.** *adj.* **1.** potrivit, ajustat, ca turnat. **2.** *(despre timp)* bine ales. **3.** pândit.

abgeplattet I. *part. trec.* de la abplatten. **II.** *adj.* aplatizat, teşit.

abgerben, *gerbte ab, abgegerbt vb. (h) tr.* **1.** a tăbăci. **2.** *(fam.)* a-i tăbăci (cuiva) pielea.

abgeraten, *geriet ab, abgeraten (du gerätst ab, er gerät ab), vb. (s) intr.* a se îndepărta; **vom Wege ~** a se îndepărta de drum, a se rătăci.

abgerechnet I. *part. trec.* de la abrechnen. **II.** *prep.* (cu *acuz.*) afară de, scăzând, deducând; **~ die Kosten** scăzând cheltuielile.

abgeredetermaßen *adv.* după cum s-a convenit, conform convenției, înțelegerii.

abgerichtet I. *part. trec.* de la abrichten. **II.** *adj.* dresat, învățat, deprins.

abgerissen I. *part. trec.* de la abreißen. **II.** *adj.* **1.** *(despre persoane, haine)* rupt, zdrențuit, peticit, zdrențăros, rufos. **2.** sacadat. **3.** *(fig.: despre vorbire)* fără şir, întrerupt, discontinuu.

Abgerissenheit *f. sg.* **1.** jerpeleală; aspect zdrențăros, răpănoşenie. **2.** lipsă de legătură, discontinuitate.

abgerundet I. *part. trec.* de la abrunden. **II.** *adj.* rotunjit, împlinit; *(ec.)* rotunjind.

abgesagt I. *part. trec.* de la absagen. **II.** *adj.* **1.** contramandat. **2.** renunțat.

Abgesandte, *-n, -n (ein Abgesandter), m.* şi *f.* **1.** trimis(ă); sol, emisar, delegat. **2.** negociator, mijlocitor, parlamentar.

Abgesang, *-(e)s, -sänge, m.* **1.** *(ist. lit.)* partea finală a unei strofe (din poezia medievală). **2.** *(poet.)* încheiere; ultima operă.

abgeschabt I. *part. trec.* de la abschaben. **II.** *adj.* uzat, ros, tocit, ponosit; **~e Kleider** haine uzate, purtate.

abgeschätzt I. *part. trec.* de la abschätzen. **II.** *adj.* evaluat.

abgeschieden I. *part. trec.* de la abscheiden. **II.** *adj.* **1.** retras, singuratic; solitar; separat, izolat; **ein von der Welt ~es Dörflein** un sătuc izolat de lume. **2.** decedat, răposat, defunct; (substantivat) **der teure Abgeschiedene** scumpul răposat.

Abgeschiedenheit *f. sg.* singurătate, izolare; solitudine.

abgeschlagen I. *part. trec.* de la abschlagen. **II.** *adj.* **1.** ciobit, ştirbit. **2.** *(sport)* rămas în urmă, la coada clasamentului. **3.** *(reg.)* obosit; zdruncinat.

Abgeschlagenheit *f. sg. (med.)* depresiune.

abgeschliffen I. *part. trec.* de la abschleifen[1]. **II.** *adj.* politicos, cizelat, rafinat, stilat.

Abgeschliffenheit *f. sg.* **1.** politețe; bune maniere; cizelare, rafinament. **2.** uzare, tocire.

abgeschlossen I. *part. trec.* de la abschließen. **II.** *adj.* **1.** omogen, armonios închegat; desăvârşit; încheiat, terminat; **ein ~es Studium** studii încheiate (cu examen de absolvire). **2.** izolat, însingurat; închis (în sine), ursuz.

Abgeschlossenheit *f. sg.* **1.** izolare, însingurare. **2.** omogenitate; desăvârşire.

abgeschmackt I. *part. trec.* de la abschmacken. **II.** *adj.* insipid, fad; banal, plat; nesărat, răsuflat; neghiob, prostesc.

Abgeschmackt|heit, *-en, f.* insipiditate; banalitate, platitudine; absurditate.

abgeschnitten I. *part. trec.* de la abschneiden. **II.** *adj.* izolat, depărtat; **von der Welt ~** departe de lume, fără legătură, fără contact cu lumea.

Abgeschnittenheit *f. sg.* izolare.

abgeschrägt *adj.* tăiat oblic.

abgeschrieben I. *part. trec.* de la abschreiben. **II.** *adj.* *(ec.)* amortizat.

abgesehen I. *part. trec.* de la absehen. **II. ~ von...** în afară (de...), făcând abstracție (de...); nețiinând seamă de...; **ganz ~ davon, dass...** fără a mai vorbi de faptul că...

abgesichert I. *part. trec.* de la absichern. **II.** *adj.* *(ec.)* asigurat; **finanziell ~** asigurat financiar; **vertraglich ~** asigurat prin contract.

abgesondert I. *part. trec.* de la absondern. **II.** *adj.* izolat, separat.

Abgesondert|heit *f. sg.* izolare, separare.

abge|spannt I. *part. trec.* de la abspannen. **II.** *adj.* **1.** obosit, istovit, extenuat. **2.** *(electr.)* cu tensiune micşorată. **3.** *(tehn.)* detensionat.

Abge|spannt|heit *f. sg.* **1.** oboseală mare. **2.** *(electr.)* tensiune micşorată.

abge|spielt I. *part. trec.* de la abspielen. **II.** *adj.* uzat (de prea multă folosire); **eine ~e Platte** un disc uzat.

abge|standen I. *part. trec.* de la abstehen. **II.** *adj.* **1.** stătut, trezit, fad; **~e Luft** aer greu, stătut; *(fig.)* **wie ~ ist diese Wahrheit!** ce învechit, ce răsuflat e adevărul acesta! **2.** *(despre vite)* care nu mai poate fi folosit.

abge|stimmt I. *part. trec.* de la abstimmen. **II.** *adj.* *(radio.)* acordat, reglat.

abge|storben I. *part. trec.* de la absterben. **II.** *adj.* **1.** *(despre membrele corpului, plante etc.)* mort, fără viață; amorțit; anchilozat; uscat. **2.** *(fig.)* ca şi mort (pentru cineva); **für mich ist er ~** pentru mine e ca şi mort. **3.** *(poet.)* tocit.

Abge|storbenheit *f. sg.* nesimțire, apatie; amorțeală, anchilozare.

abge|stumpft I. *part. trec.* de la abstumpfen. **II.** *adj.* **1.** apatic, indiferent; blazat; *(fig.)* nesimțit, nesimțitor; **gegen etwas ~ sein** a fi indiferent, insensibil față de ceva. **2.** lătăreț; turtit. **3.** tocit, retezat, teşit; *(mat.: în expr.)* **~er Kegel** trunchi de con.

Abge|stumpft|heit *f. sg.* **1.** tocire. **2.** apatie, indiferență; *(fig.)* nesimțire; tâmpenie.

abgetakelt I. *part. trec.* de la abtakeln. **II.** *adj.* **1.** demontat; *(fig.)* distrus, dărâmat. **2.** *(fam.)* scăpătat, decăzut.

abgetan I. *part. trec.* de la abtun. **II.** *adj.* **1.** terminat; lichidat; care şi-a pierdut importanța, fără însemnătate; **eine ~e Sache** o chestiune definitiv rezolvată, pusă la dosar; **ein ~er Mann** un om terminat, ruinat. **2.** inofensiv. **3.** *(reg.)* ucis, omorât.

abgetönt I. *part. trec.* de la abtönen. **II.** *adj.* armonios, potrivit; asortat.

abgetragen I. *part. trec.* de la abtragen. **II.** *adj.* uzat, purtat; ponosit; **~e Kleider (Schuhe)** haine (ghete) uzate.

abgetrieben I. *part. trec.* de la abtreiben. **II.** *adj.* *(despre animale de tracțiune)* sleit de puteri, mânat prea mult; *(fig.)* frânt de oboseală.

abgewetzt I. *part. trec.* de la abwetzen. **II.** *adj.* uzat (prin frecare); tocit.

abgewinkelt *adj.* *(tehn.)* care formează un unghi.

abgewinnen, *gewann ab, abgewonnen, vb. (h)* **I.** *tr.* a câştiga; a dobândi (prin abilitate sau şiretenie); **jm. einen Vorsprung ~** a câştiga un avans asupra cuiva; a întrece, a depăşi pe cineva; **ich kann dem keinen Geschmack ~** nu pot găsi nici o plăcere în asta; nu-mi place deloc; **einer Sache Geschmack ~** a prinde gustul unui lucru; **man kann ihm kein Wort ~** nu poți scoate nici o vorbă de la el; **jm. Achtung ~** a provoca stima cuiva, a face pe cineva să-l stimeze; **jm. ein Lächeln ~** a face pe cineva să zâmbească. **II.** *refl.* a se învinge pe sine; a se stăpâni.

Abgewinnung *f. sg.* câştigare, dobândire, obținere.

abgewirtschaftet I. *part. trec.* de la abwirtschaften. **II.** *adj.* *(ec.)* ruinat, falimentat; în imposibilitate de a mai produce.

abgewogen I. *part. trec.* de la abwiegen. **II.** *adj.* cumpănit, echilibrat; bine dozat; **eine ~e Rede** o cuvântare bine construită.

abgewöhnen, *gewöhnte ab, abgewöhnt, vb. (h) tr.* **1.** **(jm. etwas** sau **jn. von etwas)** a dezvăța, a dezobişnui (pe cineva de ceva). **2.** *(înv.)* a ințărca (un copil). **3.** **sich** *(dat.)* **~** a se dezobişnui; **sich das Rauchen ~** a se lăsa de fumat.

Abgewöhnung *f. sg.* **1.** dezvăț, dezobişnuire. **2.** ințărcare (a unui copil).

abgezehrt I. *part. trec.* de la abzehren. **II.** *adj.* slăbit (peste măsură), consumat, istovit, sfrijit, jigărit.

abgezirkelt I. *part. trec.* de la abzirkeln. **II.** *adj.* **1.** bine calculat; **wie ~** parcă-i tras cu compasul, cu echerul. **2.** rigid.

abgieren, *gierte ab, abgegiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a obține prin lăcomie, a se lăcomi (la ceva). **II.** *intr. (mar.)* a schimba drumul; a gira.

abgießen, *goss ab, abgegossen (du, er gießt ab), vb. (h) tr.* **1.** a vărsa (ceea ce este în plus), a turna (în alt vas); **Kartoffeln ~** a scurge (apa de la) cartofi (fierți); **das Fett ~** a degresa, a lua grăsimea. **2.** *(metal., tipogr.)* a turna un model într-o formă, în tipar, a face mulajul. **3.** *(tehn., chim.)* a decanta.

Abgießer, *-s, -, m.* turnător.

Abgießung, *-en, f.* turnare în alt vas, decantare.

Abgift, *-en, f. (înv.)* dajdie, bir, impozit, taxă, dabilă.

abgiften, *giftete ab, abgegiftet (du giftest ab, er giftet ab), vb. (h) tr. (text.)* a înmuia, a face moale.

abgipfeln, *gipfelte ab, abgegipfelt, vb. (h) tr.* a reteza vârful (unui copac).

abgittern, *gitterte ab, abgegittert, vb. (h) tr.* a despărți prin gratii, prin zăbrele; a zăbreli.

Abgitterung *-en, f.* despărțire prin gratii, prin zăbrele; zăbrelire.

Abglanz, *-es, m. sg.* reflex, răsfrângere; *(fig.)* imagine (palidă, ştearsă); **ein schwacher ~ des einstigen Ruhms** un ecou palid al gloriei trecute.

abglasen, *glaste ab, abgeglast (du, er glast ab), vb. (h) tr. (tehn.)* a netezi (talpa); a glăzui (talpa).

abglätten, *glättete ab, abgeglättet (du glättest ab, er glättet ab), vb. (h) tr.* a netezi.

Abglätter, *-s, -, m.* şlefuitor, polizor.

Abglättung, *-en, f.* netezire, şlefuire.

abgleichen, *glich ab, abgeglichen, vb. (h) tr.* **1.** a nivela, a egaliza, a potrivi; a proporționa; **eine Mauer ~** a nivela asiza superioară a unui zid. **2.** *(com.)* a echilibra; a balansa; **Schuld und Forderung ~** a echilibra, a solda un cont. **3.** *(tipogr.)* a alinia, a ajusta.

Abgleichfeile, *-n, f. (metal.)* pilă de finisare.

Abgleichung *-en, f.* nivelare, potrivire, egalizare.

Abgleichwaage, *-n, f. (înv.)* cântar, balanță de ajustare (a greutății monedelor).

abgleiten, *glitt ab abgeglitten (du gleitest ab, er gleitet ab), vb. (s) intr.* **1.** a aluneca; a cădea (alunecând). **2.** *(av.)* a glisa. **3.** a rămâne fără efect; **die guten Ratschläge glitten ab** sfaturile bune au rămas fără efect, au fost zadarnice. **4.** *(fig.)* a o lua pe altă cale; a decădea; **vom rechten Wege ~** a aluneca de pe calea cea dreaptă; **sozial ~** a decădea social.

Abgleiten, *-s, n. sg.* **1.** alunecare. **2.** *(av.)* coborâre lentă, în zbor planat; glisare.

Abgleitfläche, -n, f. suprafață de alunecare descendentă.

Abgleitung, *-en, f.* alunecare.

abgliedern, *gliederte ab, abgegliedert, vb. (h) tr.* a despărți, a separa.

abglimmen, *glomm ab, abgeglommen* şi *glimmte ab, abgeglimmt, vb. (s) intr. (despre foc, jeratic)* a se stinge încetul cu încetul, treptat.

Abglimmung, *-en, f.* stingere lentă, treptată.

abglitschen, *glitschte ab, abgeglitscht, vb. (h) intr.* a aluneca.

abglühen, *glühte ab, abgeglüht, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a recoace (metale). **2.** a steriliza trecând prin flacără. **3.** a fierbe (vinul). **II.** *intr. (s)* a se stinge, a arde de tot; *(despre cărbuni aprinși)* a se consuma.

Abglüh|ofen, *-s, öfen, m.* cuptor de recoacere (a metalelor).

Abglühung, *-en, f.* recoacere (a unui metal).

abgondeln, *gondelte ab, abgegondelt (ich gond(e)le ab), vb. (s) intr. (fam.)* a pleca încet, alene.

Abgott, *-(e)s, -götter, m.* (și *fig.*) idol; zeu fals.

Abgott|anbeter, *-s, -, m.* idolatru.

Abgötterei, *-en, f.* **1.** idolatrie. **2.** *(fig.)* adorație, patimă arzătoare; cult.

abgöttisch I. *adj.* idolatru. **II.** *adv.* cu idolatrie, cu patimă; ~ **lieben** a iubi cu patimă; ~ **verehren** a adora, a idolatriza.

Abgottschlange, *-n, f.* șarpe boa *(Boa constrictor)*.

Abgrabe|arbeiten *pl.* lucrări de nivelare (prin săpare), netezire.

abgraben, *grub ab, abgegraben (du gräbst ab, er gräbt ab), vb. (h) tr.* a săpa, a face o săpătură în debleu; a nivela, a netezi (săpând); a seca; **das Wasser** ~ a abate apa (printr-un șanț); **ein Moor** ~ a seca o mlaștină; **ein Feld** ~ a delimita un ogor prin șanțuri; *(fig.)* **jm. das Wasser** ~ a lua cuiva apa de la moară.

Abgrabung *-en, f.* **1.** nivelare, netezire (prin săpare); abatere (a unei ape); debleiere. **2.** debleu, săpătură.

abgrämen, *grämte ab, abgegrämt, vb. (h) refl. (um jn.)* a se prăpădi de mâhnire, a se trece cu firea, a se consuma (din cauza cuiva, pentru cineva).

abgrasen, *graste ab, abgegrast (du, er grast ab), vb. (h) tr.* **1.** a paște (toată iarba de pe pășune). **2.** *(fig.)* a epuiza, a nu lăsa nimic necercetat, nevăzut etc.; *(fam.)* **die Expedition hat die ganze Gegend abgegrast** expediția a cercetat amănunțit întreaga regiune. **3.** a cosi (toată iarba).

abgraten, *gratete ab, abgegratet (du gratest ab, er gratet ab), vb. (h) tr. (tehn.)* **1.** a teși muchia ascuțită (la obiecte de lemn.) **2.** a debavura; a ebarba.

Abgratung *-en, f. (tehn.)* **1.** teșirea muchiei ascuțite (la lemn). **2.** debavurare; ebarbare.

abgreifen, *griff ab, abgegriffen, vb. (h)* **I. 1.** a pipăi. **2.** (și *fig.*) a uza (prin mânuire, manipulare); **ein abgegriffenes Geldstück** o monedă uzată. **3.** a face să-și piardă efectul. **4.** *(electr.)* a prelua (prin contact). **II.** *refl.* a se uza (prin mânuire).

abgrenzen, *grenzte ab, abgegrenzt (du, er grenzt ab), vb. (h)* **I.** *tr.* a delimita, a despărți; a demarca; a hotărnici. **II.** *refl. (gegen)* a se delimita (față de); a se mărgini, a se învecina (cu).

Abgrenzung, *-en, f.* mărginire, demarcare, delimitare.

Abgrenzungskonto, *-s, -konten* și *-s* sau *-ti, n. (fin.)* cont de regularizare.

Abgriff, *-(e)s, -e, m. (electr.)* preluare (prin contact).

Abgrund, *-(e)s, -gründe, m.* **1.** prăpastie, abis, hău; **grundloser** ~ prăpastie fără fund; **ein jäher** ~ o prăpastie abruptă; *(fig.)* **an den Rand des ~s bringen** a aduce la marginea prăpastiei, dezastrului. **2.** *(fig.)* hău, prăpastie; iad; ~ **von Elend** o mizerie de nedescris.

abgründig *adj.* **1.** adânc, prăpăstios; ~ **schlecht** foarte rău, extrem de rău. **2.** temeinic, profund; **~es Wissen** cunoștințe temeinice. **3.** cu gânduri ascunse.

abgrund|tief *adj.* **1.** adânc ca o prăpastie, foarte adânc. **2.** profund, temeinic; **~e Gegensätze** contradicții extrem de profunde.

abgucken, *guckte ab, abgeguckt, vb. (h) tr.* **1.** *(fam.; jm. etwas)* a privi pentru a învăța; a învăța (ceva) privind la altul; a fura din ochi (meseria); **sich** *(dat.)* **die Augen** ~ a-și scoate ochii privind; a obosi privind. **2.** *(despre școlari)* a trage cu coada ochiului; a copia.

Abgunst *f. sg.* **1.** dizgrație, defavoare. **2.** ură, invidie.

abgünstig *adj.* **1.** defavorabil. **2.** invidios; plin de ură.

abgurten, *gurtete ab, abgegurtet (du gurtest ab, er gurtet ab), vb. (h) tr.* a scoate chinga, a deschinga.

abgürten, *gürtete ab, abgegürtet (du gürtest ab, er gürtet ab), vb. (h) tr.* a descinge; a-și scoate (sabia).

Abguss, *-es, -güsse, m.* **1.** vărsare, turnare. **2.** lichid vărsat, turnat. **3.** *(metal., tipogr.)* turnare a unui model în tipar; mulaj. **4.** *(metal., tipogr.)* clișeu, placă de tipar (obținută prin turnare); piesă turnată. **5.** *(sculpt.)* mulaj, copie (în ghips, bronz etc.). **6.** orificiu, țeavă de scurgere.

abguten, *gutete ab, abgegutet (du gutest ab, er gutet ab), vb. (h) tr. (rar)* **1.** a despăgubi. **2.** a plăti, a mulțumi.

abhaaren, *haarte ab abgehaart, vb. (h)* **I.** *intr.* a năpârli; a-i cădea părul. **II.** *tr. (tăb.)* a curăța pielea de păr, a depăra.

abhaben, *hatte ab, abgehabt (du hast ab, er hat ab), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a căpăta, a primi, a obține (partea sa din ceva); **der Junge hat sein Teil (seine Strafe) ab** băiatul (și-)a căpătat porția (pedeaspa); *(fam.)* **einen** ~ **a)** a fi beat; **b)** a-i lipsi o doagă. **2.** *(în expr.)* **er hat den Hut ab** ține pălăria în mână.

abhacken, *hackte ab, abgehackt, vb. (h) tr.* a tăia, a doborî cu toporul.

abhadern, *haderte ab, abgehadert, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obține (ceva) prin ceartă (de la cineva).

abhageln, *hagelte ab, abgehagelt, vb. (h) impers.* **I.** *intr.* a înceta sa cadă grindina; **es hat abgehagelt** a stat grindina. **II.** *tr. (despre grindină)* a cădea, a bate; **es hat alle Blätter abgehagelt** grindina a distrus toate frunzele.

abhagern, *hagerte ab, abgehagert, vb. (s) intr.* a slăbi mult, a se sfârși, a se usca.

abhäkeln, *häkelte ab, abgehäkelt (ich häk(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a croșeta (după un model). **2.** a scădea ochiuri (la croșetat), a încheia.

abhaken, *hakte ab, abgehakt, vb. (h) tr.* **1** a scoate, a desprinde (din cârlig), a detașa. **2.** a bifa; **Erledigtes wird in der Liste abgehakt** cele rezolvate se bifează în listă. **3.** a se debarasa de cineva.

abhalftern, *halfterte ab, abgehalftert, vb. (h) tr.* **1.** a scoate căpăstrul. **2.** *(fam.)* a da afară (din slujbă), a destitui; a concedia. **3.** *(fam.)* a certa; a dojeni.

abhalsen, *halste ab, abgehalst (du, er halst ab), vb. (h) tr.* și *refl. reciproc (fam.)* a (se) îmbrățișa; a lua pe dupa gât pe cineva, a se lua de gât (cu cineva).

abhalten, *hielt ab, abgehalten (du hältst ab, er hält ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a reține, a opri, a împiedica (de la); a stânjeni, a deranja; **jn. von seinem Vorhaben** ~ a împiedica pe cineva să facă ceva; **lassen Sie sich nicht** ~ nu vă deranjați; **abgehalten sein** a fi reținut. **2.** a ține (o ședință), a celebra (un serviciu divin); **eine Truppenschau** ~ a trece în revistă trupele. **3.** a ține departe, la distanță; a opri; **den Feind** ~ a opri pe dușman. **4.** a împiedica să pătrundă; **die Sonnenstrahlen** ~ a împiedica sa pătrundă razele solare; **das Wasser** ~ a opri apa (să se infiltreze), a închide apa, a îndigui; *(fig.)* **den Lärm** ~ a reține, a amortiza zgomotul. **5.** a ține (un copil mic) ca să-și facă nevoile. **6.** *(reg.)* a suporta; **das kann ich nicht** ~ nu pot să suport asta. **II.** *intr. (mar.)* a se ține departe, a se îndepărta; a se îndrepta (către...); **das Schiff hält vom Lande ab** vaporul ține largul, navighează în larg, se îndreaptă spre larg; **auf eine Richtung** ~ a ține drumul într-o (anumită) direcție.

Abhaltung, *-en, f.* **1.** reținere, împiedicare, stânjenire. **2.** ținere (a unei ședințe); celebrare, trecere în revistă (a trupelor); ~ **einer Inspektion** efectuarea unei inspecții; **die** ~ **von Wahlen** alegeri, ținerea alegerilor. **3.** stăvilire, oprire; *(mine)* ~ **des Wassers** îndiguirea, închiderea, oprirea apelor (să se infiltreze).

abhämmern, *hämmerte ab, abgehämmert, vb. (h) tr.* a da jos lovind cu ciocanul.

abhandeln, *handelte ab, abgehandelt (ich hand(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** *(jm. etwas)* a cumpăra (cu târguială), a târgui (ceva de la cineva); **ich habe ihm ein Pferd abgehandelt** am cumpărat un cal de la el. **2.** a obține, a achiziționa; a obține reducerea prețului; **vom Preise** ~ a rupe din preț (prin negocieri, tocmindu-se). **3.** a trata (științific); a discuta (o chestiune, un subiect), a aranja; **ein Thema** ~ a trata un subiect, o temă.

abhanden *adv. (în expr.)* ~ **kommen** a se pierde, a dispărea; **mir ist das Buch** ~ **gekommen** am pierdut, mi-a dispărut cartea.

Abhandlung, *-en, f.* **1.** tratare, prezentare. **2.** lucrare; scriere, operă, tratat; studiu; **mündliche** ~ discurs, conferință.

Abhang, *-(e)s, -hänge, m.* **1.** pantă, povârniș, coastă, versant (de deal), **steiler** ~ pantă abruptă, taluz abrupt, râpă; *(constr.)* versant (al unui acoperiș). **2.** *(ferov.)* rampă.

abhangen, *hing ab, abgehangen (du hängst ab, er hängt ab), vb. (h) intr.* **1.** *(rar)* v. abhängen[2]. **2.** *(înv.; despre forme de teren)* a fi înclinat, a cobori în pantă.

abhängen[1], *hängte ab, abgehängt, vb. (h) tr.* **1.** a desprinde, a da jos (de unde e atârnat), a scoate; a desface (din cârlig), a decupla (vagonul) a detașa. **2.** a pune receptorul (telefonului) în furcă; a închide telefonul. **3.** *(tehn.)* a debreia; a decupla (o mașină). **4.** a lăsa în urmă; *(sport)* **er hatte seine Gegner abgehängt** și-a lăsat în urmă toți adversarii.

abhängen[2], *hing ab, abgehangen, vb. (h) intr.* **1.** *(von jm., von etwas)* a depinde, a atârna, a fi în funcție (de cineva, de ceva); **von js. Gnade** ~ a fi la cheremul cuiva, a depinde de bunăvoința cuiva. **2.** a atârna, a sta atârnat. **3.** *(gram.)* a fi subordonat.

abhängig *adj.* **1.** dependent; pendinte; subordonat; ~ **machen** a face dependent, a subordona; **von jm.** ~ **sein** a depinde, a fi în funcție (de cineva); *(mat.)* **~e Veränderliche** variabilă dependentă; *(gram.)* **~er Fall** caz dependent, oblic; **~er Fragesatz** propoziție interogativă indirectă. **2.** *(înv.)* înclinat, povârnit.

Abhängigkeit *f. sg.* **1.** dependență; atârnare; subordonare; **gegenseitige** ~ interdependență; **in** ~ **geraten** a ajunge în stare de dependență. **2.** *(mat.)* funcție, relație. **3.** pantă, înclinare; povârniș.

Abhängigkeitsbeziehung *-en, f.* relație de dependență.

Abhängigkeitsver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport, stare de dependență, de atârnare, de subordonare.

Abhängling, *-s, -e, m. (arhit.)* ornament atârnând de tavan, pandantiv.

Abhängung, *-en, f.* desprindere, scoatere; decuplare; *(tehn.)* **automatische** ~ decuplare automată.

abharken, *harkte ab, abgeharkt, vb. (h) tr.* a grebla; a strânge, a aduna cu grebla.

abhärmen, *härmte ab, abgehärmt, vb. (h) refl.* a-și face inimă rea, a se necăji; a se topi de supărare; **sich um jn.** ~ a-și face griji pentru cineva.

abhärten, *härtete ab, abgehärtet (du härtest ab, er härtet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* a căli, a oțeli, a durifica; a întări, a fortifica. **II.** *refl.* a-și căli, a-și oțeli corpul; a se oțeli; **sich durch Luft und Wasser** ~ a-și căli corpul, a se fortifica prin (exerciții în) aer liber și apă.

Abhärtung, *-en, f.* întărire, călire; oțelire, fortificare (a organismului).

abharzen, *harzte ab, abgeharzt (du, er harzt ab), vb. (h) tr.* a culege rășina (de pe un copac).

Abharzung, *-en, f.* culegere a rășinii.

abhaschen, *haschte ab, abgehascht, vb. (h) tr.* a smulge repede.

Abhasp(e)ler, *-s, -, m. (text.)* depănător.

Abhaspelmaschine, *-n, f. (text.)* depănătoare.

abhaspeln, *haspelte ab, abgehaspelt (ich hasp(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a depăna, a desfășura; **die Seide** ~ a trage mătasea, borangicul. **2.** *(fig.)* a spune repede, în grabă, a da peste cap; a bolborosi; **eine Rede** ~ a ține o cuvântare grăbit, în pripă.

Abhaspelung, *-en, f.* **1.** *(text.)* depănare. **2.** *(fig.)* rostire, vorbire pripită, repezită.

abhauben, *haubte ab, abgehaubt, vb. (h) tr. (vân.; in expr.)* **einen Falken** ~ a scoate boneta unui șoim de vânătoare.

abhauchen, *hauchte ab, abgehaucht, vb. (h) tr.* a depărta (ceva) suflând.

abhauen, *hieb* sau *haute ab, abgehauen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a tăia, a reteza; a doborî; a ciopli. **2.** a îndepărta părul (de pe piei). **3.** *(argou)* a copia (la teză). **II.** *intr. haute ab (s) (fam.)* a pleca, a dispărea; a o lua din loc, la sănătoasa, a o șterge englezește; **hau ab!** șterge-o! întinde-o!

abhäute(l)n, *häute(l)te ab, abgehäute(l)t (ich häute(le) ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a jupui (pielea de pe un animal); *(fig.)* a jecmăni, a despuia. **2.** *(metal.)* a lua spuma (de pe un metal topit); a spuma. **II.** *intr.* a năpârli (de piele), a se jupui; a se descuama.

Abhebegeschwindigkeit, *-en, f. (av.)* viteză de decolare.

abheben, *hob ab, abgehoben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lua, a ridica; **Geld von der Bank** ~ a ridica bani de la bancă; **den Deckel vom Topf** ~ a lua capacul de pe oală; **eine Masche** ~ a trece un ochi pe cealaltă andrea. **2.** a demonta; **eine Kanone** ~ a demonta un tun de pe afet; **eine Mauer** ~ a dărâma un zid. **3.** *(tel.)* a ridica (receptorul). **4.** a tăia (cărțile de joc). **II.** *intr. (av.)* a decola, a se ridica. **III.** *refl. (von)* **1.** a se reliefa, a ieși în relief, a se detașa, a se distinge (de). **2.** a se ridica, a se înălța (deasupra nivelului înconjurător), a se profila (pe un fundal).

abhebern, *heberte ab, abgehebert, vb. (h) tr.* **1.** *(alim., chim.)* a sifona; a decanta cu sifonul. **2.** *(hidr.)* a evacua apa prin sifonare.

Abhebung, *-en, f.* **1.** luare, ridicare. **2.** tăiere (a cărților de joc).

Abhebungsbefugnis, *-ses, -se, n. (ec.)* împuternicire, drept, autorizație, competență de ridicare, de luare.

abhecheln, *hechelte ab, abgehechelt (ich hech(e)le ab), vb. (h) tr.* a curăța, a rafina, a purifica.

Abhechelung, *-en, f.* curățare, rafinare, purificare.

abheften, *heftete ab, abgeheftet (du heftest ab, er heftet ab), vb. (h) tr.* **1.** a desprinde, a descopcia; a descoase. **2.** a da bolduri (la saltele). **3.** a îndosaria, a prinde în dosar, biblioraft; **Akten** ~ a îndosaria acte.

abhegen, *hegte ab, abgehegt, vb. (h) tr.* a îngrădi, a închide cu un gard.

abheilen, *heilte ab, abgeheilt, vb.* **I.** *tr. (h)* a vindeca. **II.** *intr. (s)* a se vindeca, a se cicatriza.

Abheilung, *-en, f.* vindecare, cicatrizare.

abheischen, *heischte ab, abgeheischt vb. (h) tr.* v. abfordern.

abheldig *adj. (elv.)* înclinat, în pantă, povârnit.

abhelfen, *half ab, abgeholfen (du hilfst ab, er hilft ab), vb. (h) intr.* (cu *dat.*) **1.** a îndrepta, a remedia; a lecui; **dem kann dadurch abgeholfen werden, dass...** acest lucru poate fi remediat prin aceea că...; **einem Übelstand** ~ a înlătura un rău; **den dringendsten Bedürfnissen** ~ a face față celor mai urgente nevoi. **2.** *(jm. von etwas)* a ajuta (pe cineva) să scape (de ceva).

abhellen, *hellte ab, abgehellt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) limpezi, a (se) lumina, a (se) însenina; **das Wetter hellt sich ab** vremea se îmbunătățește, se înseninează. **2.** *(chim.)* a filtra, a decanta.

Abhellung, *-en, f.* **1.** limpezire, înseninare. **2.** decantare, filtrare.

abherzen, *herzte ab, abgeherzt (du, er herzt ab), vb. (h) tr.* a dezmierda, a mângâia, a alinta; a săruta (din toată inima), a giugiuli.

abhetzen, *hetzte ab, abgehetzt (du, er hetzt ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a obosi peste măsură, a trimite încoace și încolo; *(despre vânat)* a goni, a încolți. **2.** *(înv.: jm. etwas)* a obține (ceva de la cineva) prin insistențe. **II.** *refl.* a se istovi, a se obosi, a se speti (alergând); *(fam.)* a-i ieși cuiva sufletul (muncind).

Abhetzerei, *-en, f.* goană (nebună); spetire.

Abhetzung, *-en, f.* **1.** (vânătoare cu) goană. **2.** v. Abhetzerei.

abheucheln, *heuchelte ab, abgeheuchelt (ich heuch(e)le ab), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obține (ceva de la cineva) prin prefăcătorie.

abheuen, *heute ab, abgeheut, vb. (h) tr.* a face fân; a cosi și usca fân.

abheuern, *heuerte ab, abgeheuert, vb. (h) tr.* a concedia (marinarii de pe navele de comerț).

abheulen, *heulte ab, abgeheult, vb. (h) tr.* a urla; a înceta de urlat.

Abhieb, *-(e)s, m. sg. (forest.)* **1.** defrișare a pădurii. **2.** punct, loc unde se taie copacul.

Abhilfe *f. sg.* înlăturare (a unui rău), remediere, lecuire, îndreptare; remediu, leac; ~ **schaffen** a remedia, a îndrepta, a pune lucrurile în ordine; **auf** ~ **sinnen** a căuta căi de îndreptare; **dafür gibt es keine** ~ pentru asta nu există remediu, leac; **gesetzliche** ~ *(ec.)* redresare, corectare legală.

Abhitze *f. sg. (termo.)* căldura gazelor de ardere, căldură recuperabilă.

Abhitzekessel, *-s, -, m. (tehn.)* cazan recuperator.

abhobeln, *hobelte ab, abgehobelt (ich hob(e)le ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a rindelui, a da la rindea, a subția, a netezi cu rindeaua, a gelui; a rabota, a da la raboteză. **2.** *(fam.)* a ciopli, a șlefui, a subția; a civiliza (pe cineva). **II.** *refl.* a se ciopli, a se șlefui, a se subția, a se civiliza.

Abhobelung, *-en, f.* **1** rindeluire, dare la rindea, subțiere, netezire. **2.** *(fig.)* cioplire, șlefuire, civilizare.

Ab-Hof-Preis, *-es, -e, m. (ec.)* preț de fermă.

Abhol|ausweis, *-es, -e, m. (ec.)* aviz, legitimație de ridicare, de colectare.

abhold *adj. (în expr.)* **jm.** ~ **sein** a fi potrivnic cuiva, a nu putea suferi pe cineva, a fi răuvoitor față de cineva; **einer Sache** ~ **sein** a fi contra, a fi împotriva unui lucru.

Abholdienst, *-(e)s, -e, m. (ec.)* serviciu de ridicare, de colectare.

abholen, *holte ab, abgeholt, vb. (h) tr.* **1.** a lua, a aduce (ceva sau pe cineva); a se duce (după cineva sau ceva); **jn. am Bahnhof** ~ a lua pe cineva de la gară; ~ **lassen** a trimite (după cineva sau ceva); **ein Schiff vom Strande** ~ a despotmoli un vas (eșuat). **2.** *(jur.: despre creanțe)* **beim Schuldner abzuholen** exigibil, de încasat la domiciliul debitorului.

Abholung, *-en, f.* luare, aducere; ducere.

Abholungsfrist, *-en, f.* termen de aducere, de ducere.

Abholungskommando, *-s, -s, n. (mil.)* **1.** comando de recepție, de preluare. **2.** comando de arestare.

Abholz, *-es, n. sg.* rămășițe de lemne, vreascuri; uscătură.

abholzen, *holzte ab, abgeholzt (du, er holzt ab), vb. (h) tr.* **1.** *(forest.)* a defrișa, a despăduri; a goli parchetul. **2** *(forest.)* a tăia arbori; a reînnoi, a întineri; a curăți (de ramuri nefolositoare), a emonda. **3.** *(fam.)* a chelfăni, a ciomăgi.

abholzig *adj.* **1.** *(despre terenuri)* despădurit, defrișat; *(despre arbori)* cu ramurile de prisos tăiate; care se subțiază exagerat către vârf. **2.** *(forest.)* reînnoit, întinerit.

Abholzung, *-en, f. (forest.)* **1.** despădurire, defrișare. **2.** curățire (a unui arbore de ramuri nefolositoare); emondare.

abhorchen, *horchte ab, abgehorcht, vb. (h) tr.* **1.** a asculta, a trage cu urechea. **2.** *(med.)* a ausculta. **3.** *(mil.)* a intercepta (comunicări radiofonice, telefonice, T.F.F.); a detecta.

Abhör|apparat, *-(e)s, -e, m.* v. Abhörgerät.

Abhördienst, *-(e)s, -e, m. (mil., radio.)* serviciu de interceptare, de ascultare; *(av.)* serviciu de pândă.

abhören, *hörte ab, abgehört vb. (h) tr.* **1.** a asculta; a interoga; **Schüler** ~ a asculta, a examina elevi; **Zeugen** ~ a lua interogatoriul martorilor. **2.** *(radio.)* a asculta, a controla o înregistrare. **3.** v. abhorchen **(2, 3)**.

Abhörgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat de interceptare (a convorbirilor).

Abhörposten, *-s, -, m. (mil., radio.)* post de interceptare, de ascultare; *(av.)* post de pândă.

Abhör|raum, *-(e)s, -räume, m. (radio.)* sală de control (a unei emisiuni); sală de ascultare.

Abhörwanze, *-n, f.* microfon ascuns pentru interceptare.

Abhorreszenz, *-en, f. (înv.)* ură, dispreț, aversiune, oroare; silă.

abhorreszieren, *abhorreszierte, abhorresziert*, **ab|horrieren**, *abhorrierte, abhorriert, vb. (h) tr.* a urî, a disprețui; a avea aversiune față de..., a avea oroare de..., a-i fi silă de...

Abhör|station, *-en, f. (radio., tel.)* instalație de interceptare; post de interceptare, de ascultare.

Abhörung, *-en, f.* **1.** ascultare, interogare. **2.** detectare, interceptare; *(av.)* pândă.

Abhub, *-(e)s, m. sg.* **1.** ceea ce se ridică deasupra; spuma. **2.** rest, rămășiță, reziduu; rebut; *(fig.)* ~ **der Gesellschaft** drojdia societății. **3.** *(mine)* minereu rebut; refuzul ciurului. **4.** tăiere (a cărților de joc). **5.** contrast de culori (în pictură). **6.** *(înv.)* ridicare, strângere (a mesei).

Abhubkiste, *-n, f.* ladă de gunoi.

abhudeln, *hudelte ab, abgehudelt (ich hud(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a certa rău (pe cineva), a trage cuiva un perdaf. **2.** *(reg.)* a lucra superficial, în grabă, de mântuială.

abhülsen, *hülste ab, abgehülst (du, er hülst ab), vb. (h) tr.* a curăța de coajă, a dezghioca; **Erbsen** ~ a curăța mazăre.

abhumpeln, *humpelte ab, abgehumpelt (ich hump(e)le ab), vb. (s) intr.* a pleca șchiopătând.

abhungern, *hungerte ab, abgehungert, vb. (h)* **I.** *tr.* a înfometa. **II.** *refl.* **1.** a economisi făcând foame; **sich** *(dat.)* **10 Pfund** ~ a slăbi cu 5 kg făcând foame. **2.** a se istovi de foame.

abhupen, *hupte ab, abgehupt, vb. (h) intr.* a anunța plecarea prin claxonare, a porni claxonând.

abhüpfen, *hüpfte ab, abgehüpft, vb. (s) intr.* a se depărta sărind ușor, țopăind; **vom Boden** ~ a sălta, a sări în sus.

abhüten, *hütete ab, abgehütet (du hütest ab, er hütet ab), vb. (h) tr. (reg.)* a paște, a pășuna; **eine Wiese** ~ a pășuna toată iarba unui izlaz, a unei pășuni.

Abi, *-s, -s, n. (argou școlăresc) presc.* de la Abitur.

äbich(t) *(înv.)*, **äbisch** *adj. (reg.)* **1.** *(despre stofe)* pe dos. **2.** dinspre nord; pe partea, pe latura dinspre nord. **3.** neplăcut, respingător.

Abige|at, *-s, -e, m.* furt de vite.

Abiologie *f. sg.* abiologie.

Abiose, *f. sg.* abioză, neviabilitate.

abiotisch *adj.* abiotic, neînsuflețit.

ab|irren, *irrte ab, abgeirrt, vb. (s) intr.* **1.** a se abate din drum; a devia; a pierde drumul, a se rătăci. **2.** *(fiz.: despre raze)* a se împrăștia.

Ab|irrung, *-en, f.* abatere, rătăcire. **2.** *(fiz., astron.)* aberație.

Ab|irrungs|strahl, *-(e)s, -en, m. (fiz., astron.)* rază de aberație, rază deviată prin aberație.

Ab|irrungswinkel, *-s, -, m.* unghi de aberație.

ab|isolieren, *isolierte ab, abisoliert, vb. (h) tr. (tehn.)* a scoate, a da jos izolarea.

Abitur [-tu:ɐ] , *-s, -e, n.* bacalaureat, (examen de) maturitate.

Abiturient [-'riɛ-], *-en, -en, m.* **~in**, *-nen, f.* absolvent(ă) a(l) unui liceu; elev(ă) care dă sau a dat examenul de bacalaureat, de maturitate; candidat(ă) la examenul de bacalaureat sau maturitate.

Abiturienten|examen, *-s, -mina, n.*, **Abiturientenprüfung**, *-en, f.* examen de absolvire a liceului, de maturitate; bacalaureat.

Abiturientenzeugnis, *-ses, -se, n.* certificat de absolvire a liceului; diplomă de bacalaureat, de maturitate.

Abiturium, *-s, -rien* [-rɪən], *n.* v. Abitur.

abjagen, *jagte ab, abgejagt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a mâna, a goni; a obosi, a deșela; **ein Pferd** ~ a goni calul până ce cade din picioare. **2.** *(jm. etwas)* a răpi, a lua, a smulge (cuiva ceva) urmărind(u-l) în goană, fugărind(u-l). **3.** *(muz.)* a parcurge, a cânta (o bucată) în grabă, pe fugă, la repezeală. **II.** *intr.* a termina vânătoarea. **III.** *refl.* a se obosi, a se surmena, a se deșela.

abjammern, *jammerte ab, abgejammert, vb. (h) refl.* a obosi văitându-se, tânguindu-se, jelindu-se.

abjäten, *jätete ab, abgejätet (du jätest ab, er jätet ab), vb. (h) tr.* a plivi; a termina de plivit.

abjauchzen, *jauchzte ab, abgejauchzt (du, er jauchzt ab), vb. (h) refl.* a (se) obosi chiuind.

abjochen, *jochte ab, abgejocht, vb. (h) tr.* a dejuga.

Abjudikation, *-en, f.* v. Aberkennung **(1)**.

abjudizieren, *judizierte ab, abjudiziert, vb. (h) tr.* v. aberkennen **(1)**.

Abjuration, *-en, f.* abjurare, lepădare.

abjurieren, *jurierte ab, abjuriert, vb. (h) tr.* a abjura, a se lepăda de...

Abk. presc. de la Abkürzung.

abkalben, *kalbte ab, abgekalbt, vb. (h) intr.* a făta (viței).

abkalken, *kalkte ab, abgekalkt, vb. (h) tr.* a vărui, a spoi.

abkälten, *kältete ab, abgekältet (du kältest ab, er kältet ab), vb. (h) tr.* a răci.

abkämmen, *kämmte ab, abgekämmt, vb. (h) tr.* **1.** a pieptăna; a scoate cu pieptenele. **2.** a pieptana, a dărăci (lână, cânepă). **3.** a cerceta amănunțit o porțiune de teren (cu un grup de oameni).

abkämpfen, *kämpfte ab, abgekämpft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(jm. etwas)* a dobândi, a obține (ceva) prin luptă (de la cineva). **2.** a istovi, a slei (prin luptă); **abgekämpfte Truppen** trupe istovite de luptă. **II.** *refl.* a se obosi, a se istovi.

abkanten, *kantete ab, abgekantet (du kantest ab, er kantet ab), vb. (h) tr.* **1.** a îndoi în muchie. **2.** a tăia colțurile, marginile; a rotunji muchiile, a teși; *(tehn.)* a șanfrena, a fațeta; a debavura (o piesă turnată). **3.** a tăia banda laterală (a unei stofe).

Abkantmaschine, *-n, f.* **1.** *(maș.)* mașină de teșit muchii. **2.** *(metal.)* mașină de îndoit în muchie.

abkanzeln, *kanzelte ab, abgekanzelt (ich kanz(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** *(refl.)* a anunța, a vesti, a predica de pe amvon. **2.** *(fam.)* a mustra, a dojeni; a ține (cuiva) o predică.

Abkanz(e)lung, *-en, f.* **1.** *(rel.)* anunțare, predicare, vestire de pe amvon. **2.** *(fam.)* mustrare, dojană.

abkapiteln, *kapitelte ab, abkapitelt (ich kapit(e)le ab), vb. (h) tr. (fam.) (jn.)* a mustra, a dojeni (pe cineva).

abkappen, *kappte ab, abgekappt, vb. (h) tr.* **1.** a scoate dopul ceruit (al unei sticle). **2.** a tăia, a reteza vârful (arborilor); *(mar.)* a tăia (o parâmă, un catarg); a demonta tachelajul. **3.** *(reg.: jn.)* a trage un perdaf, a lua la rost.

abkapseln, *kapselte ab, abgekapselt (ich kaps(e)le ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a capsula, a închide ermetic (într-o capsulă). **2.** *(fig.)* a izola, a separa. **II.** *refl. (fig.)* a se închide în sine, a se izola.

Abkaps(e)lung, *-en, f.* **1.** capsulare, închidere ermetică (într-o capsulă). **2.** *(fig.)* închidere în sine, izolare.

abkargen, *kargte ab abgekargt, vb.(h) tr. sich (dat.)* ~ a(-și) rupe de la gură, a economisi cu mari sacrificii.

abkarren, *karrte ab, abgekarrt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a căra, a transporta cu roaba, cu cărușa etc. **2.** a uza (un vehicul) cărând (cu el). **II.** *intr. (s)* a pleca cu căruța.

abkarten, *kartete ab, abgekartet (du kartest ab, er kartet ab), vb. (h) tr.* a se înțelege, a conveni, a aranja pe ascuns, în secret, în taină; a complota; **mit jm. etwas** ~ a se înțelege cu cineva despre ceva; **ein abgekartetes Spiel** un lucru aranjat dinainte, în secret; complot.

ạbkassieren, *kassierte ab, abkassiert vb. (h) tr. (fam.)* a încasa (de la toți), a taxa (pe toți).

ạbkasteien, *kasteite ab, abkasteit, vb. (h) refl.* a-și chinui trupul prin abstinență, posturi.

ạbkauen, *kaute ab abgekaut, vb. (h) tr.* a roade cu dinții; *(vulg.)* a face sex oral.

Ạbkauf, *-(e)s, -käufe, m.* **1.** cumpărare (de la cineva). **2.** cumpărătură.

ạbkaufen, *kaufte ab, abgekauft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(jm. etwas)* a cumpăra (ceva de la cineva); **eine Strafe** ~ a plăti în bani o pedeapsă. **2.** *(fam.)* a lua drept bună, a crede; **das kauf ich dir nicht ab** nu te cred. **II.** *refl.* a se răscumpăra; a se elibera (de ceva) prin cumpărare; **sich von einer Strafe** ~ a scăpa de o pedeapsă plătind (o sumă de bani).

Ạbkäufer, *-s, -, m.* cumpărător.

ạbkäuflich *adj.* de vânzare; *(jur.; despre bunuri)* care poate fi vândut, vandabil.

ạbkehlen, *kehlte ab, abgekehlt, vb. (h) tr.* **1.** a înjunghia (animale); **ein Schwein** ~ a tăia un porc. **2.** *(arhit.)* a împodobi cu caneluri, cu muluri (concave). **3.** *(tehn.)* a canela; a cresta, a scobi.

Ạbkehlung, *-en, f.* **1.** înjunghiere. **2.** *(tehn., arhit.)* canelură, ciubuc, mulură (concavă).

Ạbkehr *f. sg.* **1.** *(von)* îndepărtare (de la)...; părăsire (a...), renunțare (la...); ~ **von Gott** îndepărtare de la Dumnezeu, necredință, ateism. **2.** *(mine)* concediere, reziliere a unui contract de muncă.

ạbkehren, *kehrte ab, abgekehrt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a îndepărta, a înlătura măturând. **2.** a curăța măturând, ștergând. **3.** *(fam.)* a trage (cuiva) un perdaf. **4.** a întoarce, a îndepărta; **den Blick** ~ a întoarce privirea, a se uita în altă parte. **5.** *(mine)* a scoate din producție, a concedia. **II.** *refl. (fig.)* a-și întoarce fața (de la cineva); a se depărta (de cineva), a părăsi (pe cineva). **III.** *intr. (s) (mine)* a înceta lucrul.

Ạbkehrer, *-s, -, m.* măturător.

Ạbkehricht, *-(e)s. -e, m.* gunoi.

Ạbkehrschein, *-(e)s, -e, m. (mine)* certificat, dovadă de muncă.

Ạbkehrschleuse, *-n, f.* ecluză de dirijare.

Ạbkehrung, *-en, f.* v. Abkehr **(1, 2)**.

ạbkeifen, *keifte ab, abgekeift, vb. (h) refl.* a obosi certându-se.

ạbkeilen, *keilte ab, abgekeilt, vb. (h) tr.* a despica cu un ic, cu o pană.

ạbkeltern, *kelterte ab, abgekeltert, vb. (h) tr.* **1.** a tescui, a stoarce (mustul din struguri). **2.** a termina de tescuit.

ạbketten, *kettete ab, abgekettet (du kettest ab, er kettet ab), vb. (h) tr.* **1.** a dezlega, a da drumul din lanț. **2.** a încheia (la tricotat).

ạbkichern, *kicherte ab, abgekichert, vb. (h) refl.* **1.** a chicoti, a râde pe înfundate, din toată inima. **2.** a se sătura de râs.

ạbkimmen, *kimmte ab, abgekimmt, vb. (h) tr.* **1.** a tivi. **2.** a tăia marginile, gardina (unui poloboc).

ạbkippen, *kippte ab, abgekippt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a tăia, a rupe, a toci vârful. **2.** a tăia, a toci zimții (unei monede). **3.** a goli răsturnând, a descărca un camion basculant. **II.** *intr. (s)* a se poticni, a pierde echilibrul; a cădea.

ạbkitzeln, *kitzelte ab, abgekitzelt (ich kitz(e)le ab), vb. (h) tr.* a gâdila (pe cineva) de sus până jos.

ạbklaftern, *klafterte ab, abgeklaftert, vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* a măsura cu stânjenul. **2.** a așeza (lemne) în stânjeni.

Ạblage, *-n, f.* provocare (la luptă); sfidare.

ạbklammern, *klammerte ab, abgeklammert, vb. (h) tr.* **1.** a scoate cârligele (rufelor întinse pe frânghie). **2.** a descleșta.

Ạbklang, *-(e)s, -klänge, m.* **1.** ecou (slab). **2.** *(rar)* disonanță.

ạbklappen, *klappte ab, abgeklappt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lăsa în jos (oblonele), a închide (o clapă, un capac etc.). **2.** *(fam.)* a surprinde (un hoț); a da (întâmplator) de cineva. **II.** *intr. (despre obloane etc.)* a atârna, a fi atârnat.

ạbklappern, *klapperte ab, abgeklappert, vb. (h) tr. (fam.)* a străbate, a parcurge (pe jos întrebând, căutând).

ạbklären, *klärte ab, abgeklärt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a limpezi; a curăța; *(fig.; fam.; mit jm.)* a clarifica, a elucida ceva (discutând cu cineva). **2.** a filtra, a strecura. **3.** *(chim.)* a decanta. **4.** *(chim.)* a întări, a face mai vie (o culoare); a decolora. **II.** *refl.* **1.** *(despre lichide)* a se așeza, a se limpezi. **2.** *(fig.)* a se însenina, a se clarifica.

Ạbklärmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de limpezit, de clarificat (prin sedimentare și decantare).

Ạbklärung, *-en, f.* limpezire, clarificare; *(chim.)* decantare, limpezire prin sedimentare.

Ạbklatsch, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(tipogr.)* probă, clișeu, copie (pentru făcutul corecturilor); perie. **2.** copie, imitație, pastișă; **ein schwacher** ~ o copie slabă, fără valoare.

ạbklatschen, *klatschte ab, abgeklatscht, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a modela, a fasona. **2.** a turna un model, a face un clișeu; *(tipogr.)* a trage, a scoate (o perie, o copie, un șpalt); a turna un stereotip. **3.** a imita, a copia; a executa o copie slabă (după un tablou, o operă literară etc.). **4.** *(med.)* a masa cu bătăi ușoare. **5.** *(fam.)* a bate (un copil). **6.** a bate în palme (schimbând partenerul la dans); *(în expr.)* **den Dritten** ~ (a juca) „lovește-l pe al treilea". **7.** *(teatru, film)* a opri bătând din palme; **einen Schauspieler** ~ a opri un actor din joc. **II.** *intr. (s)* a cădea pocnind, trosnind, plesnind.

Ạbklatscher, *-s, -, m.* **1.** *(tipogr.)* persoană care face cópii, clișor. **2.** *(peior.)* scrib, scriitoraș, care imită stilul altui scriitor, poetastru.

ạbklauben, *klaubte ab, abgeklaubt, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a curăța; **einen Knochen** ~ a roade un os. **2.** a culege (boabe, fructe etc.).

ạbklavieren [-vi:-], *klavierte ab, abklaviert, vb. (h) refl. (fam.)* a combina numărând pe degete.

ạbkleben, *klebte ab, abgeklebt, vb. (h) tr.* a dezlipi.

ạbklecksen, *kleckste ab, abgekleckst (du, er kleckst ab), vb. tr.* **1.** a păta, a stropi cu cerneală. **2.** a picta urât, a mâzgăli.

ạbkleiden, *kleidete ab, abgekleidet, vb. (h)* **I.** *tr.* **1** a dezbrăca. **2.** a despărți, a separa, a ascunde (printr-un perete ușor de scânduri sau paiantă). **3.** a demonta cordajul, manevrele unei corăbii. **II.** *refl.* a se dezbrăca.

Ạbkleidung, *-en, f.* **1.** dezbrăcare. **2.** despărțire printr-un perete ușor (de scânduri sau paiantă).

ạbklemmen, *klemmte ab, abgeklemmt, vb. (h) tr.* **1** a strânge (cu cleștele, cu menghina). **2.** a desprinde (cu cleștele) a desface, a decupla.

ạbklettern, *kletterte ab, abgeklettert, ab, vb. (s) intr.* a coborî agățându-se (de o frânghie, de o prăjină).

abklimpern, *klimperte ab, abgeklimpert, vb. (h) tr.* a cânta prost, a zdrăngăni o bucată (la pian).

ạbklingeln, *klingelte ab, abgeklingelt, (ich kling(e)le ab), vb. (h) tr.* a da semnalul de încetare; *(înv.)* a încheia convorbirea (la un telefon manual); *(fig.)* a pune capăt.

ạbklingen, *klang ab, abgeklungen, vb. (s) intr.* **1.** *(despre sunete)* a se pierde cu încetul; a se stinge; *(fig.)* a păli; a se șterge; a descrește. **2.** *(fig.)* a se amortiza; a slăbi; *(despre vibrații, oscilații etc.)* a descrește, a se liniști; a se potoli; *(fig.)* **der Schmerz klingt ab** durerea se potolește, se calmează.

Ạbklingen, *n. sg. (fiz.)* amortizare, scădere, descreștere, stingere (a unui sunet): post-luminescență.

Ạbklingkonstante, *-n, f. (fiz.)* constanță de amortizare.

ạbklopfen, *klopfte ab, abgeklopft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a scutura (de praf) bătând. **2.** a ciocăni. **3.** *(constr.)* a da jos tencuiala (prin lovituri). **4.** *(med.)* a percuta. **5.** *(tipogr., înv.)* a scoate o corectură, o perie. **6.** *(fam.)* a bate la mașina de scris; **einen Brief** ~ a bate o scrisoare la mașina de scris. **7.** *(fam.)* a cerși, a căuta (luând casele la rând). **8.** *(fam.; jn.)* a trage (cuiva) o bătaie; a ciomăgi, a chelfăni, a țesăla, a scutura (pe cineva). **II.** *intr.* a da semnalul de încetare; **der Kapellmeister hat abgeklopft** dirijorul a oprit orchestra (bătând cu bagheta în pupitru).

Ạbklopfen, *-s, n. sg.* **1.** scuturare. **2.** ciocănire. **3.** *(tipogr., înv.)* tragere a unei perii.

ạbklören, *klörte ab, abgeklört, vb. (h) tr. (chim.)* a decolora.

ạbknabbern, *knabberte ab, abgeknabbert, vb. (h) tr.* a roade, a ronțăi (bucățele din ceva); **sich** *(dat.)* **die Nägel** ~ a-și roade unghiile.

ạbknacken, *knackte ab, abgeknackt, vb.* **I.** *tr. (h)* a rupe, a frânge (ceva) trosnind. **II.** *intr. (s)* a se rupe trosnind.

ạbknallen, *knallte ab, abgeknallt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a trage cu arma, a descărca o armă. **2.** *(fam.)* a împușca (pe cineva). **II.** *intr.* a exploda; a detuna.

ạbknappen, *knappte ab, abgeknappt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a ciupi (din ceva); a înșela la cântar; a lua cu japca; **jm. Geld** ~ a ciupi, a stoarce bani de la cineva, a tapa pe cineva. **2.** v. abknapsen **(2)**.

ạbknapsen, *knapste ab, abgeknapst (du, er knapst ab), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** v. abknappen **(1)**. **2. sich** *(dat.)* **etwas** ~ a obține suportând privațiuni, lipsuri.

ạbknausern, *knauserte ab, abgeknausert, vb. (h) tr. (fam.)* a economisi; a face economii meschine.

ạbkneifen, *kniff ab, abgekniffen, vb. (h) tr.* **1.** a desprinde, a rupe, a tăia (cu cleștele, cu unghiile); **Blätterknospen** ~ a rupe mugurii; **Draht** ~ a tăia sârmă. **2.** *(fam.)* a ciupi.

ạbkneipen, *kneipte ab, abgekneipt, vb. (h) tr. (reg.)* v. abkneifen **(1)**.

ạbknicken, *knickte ab, abgeknickt, vb. (h) tr.* a frânge, a rupe (îndoind).

ạbknien, *kniete ab, abgekniet, vb. (h) tr.* **1.** a toci (un obiect de îmbrăcăminte) stând în genunchi. **2.** a ispăși stând în genunchi.

ạbknipsen, *knipste ab, abgeknipst (du, er knipst ab), vb. (h) tr.* **1.** a rupe, a frânge; a tăia. **2.** *(fam.)* a fotografia. **3.** *(reg.)* a stinge (lumina). **4.** *(fam.)* a împușca (pe cineva).

ạbknöpfbar *adj.* detașabil, de desprins din nasturi.

ạbknöpfen, *knöpfte ab, abgeknöpft, vb. (h) tr.* **1.** a descheia (nasturi). **2.** *(fam.; jm. etwas)* a obține (ceva de la cineva, bătându-l la cap), a extorca; **Geld** ~ a tapa de bani, a ciupi (pe cineva) de bani.

ạbknorren, *knorrte ab, abgeknorrt, vb. (h) tr. (hort.)* a scoate, a îndepărta nodurile, cioturile.

ạbknüpfen, *knüpfte ab, abgeknüpft, vb. (h) tr.* a deznoda; a dezlega.

ạbknutschen, *knutschte ab, abgeknutscht, vb. (h) tr.* și *refl. (adesea peior.)* a se giugiuli, a dezmierda.

ạbkochen, *kochte ab, abgekocht, vb. (h)* **I.** a fierbe, a găti (mâncarea). **2.** a face un decoct. **3.** a dezinfecta prin fierbere; **Wasser** ~ a fierbe apa pentru dezinfectare. **4.** *(argou)* a da gata, a muia. **II.** *intr.* a fierbe, a găti (în aer liber).

Ạbkochung, *-en, f.* **1.** *sg.* fierbere, gătire (a mâncării). **2.** decocție.

ạbkohlen, *kohlte ab, abgekohlt, vb. (h) tr.* **1** *(constr.)* a trasa, a trage o linie dreaptă (pe un zid, pe un lemn) cu o sfoară vopsită (cu praf de cărbune sau vopsea). **2.** *(mine)* a exploata cărbunele.

ạbkollern, *kollerte ab, abgekollert, vb. (h) intr.* a se rostogoli.

ạbkommandieren, *kommandierte ab, abkommandiert, vb. (h) tr. (mil.)* **1.** a schimba locul de serviciu (al cuiva); a muta, a detașa, a transfera (în alt post sau în altă localitate); **abkommandiert sein zu (bei)** a fi detașat la (pe lângă). **2.** a revoca un ordin; a decomanda.

Ạbkommandierung, *-en, f.* **1.** detașare, transferare, mutare. **2.** revocare a unui ordin; decomandare.

Ạbkomme, *-n, -n, m.* urmaș, descendent.

ạbkommen, *kam ab, abgekommen, vb. (s) intr.* **1.** a se îndeparta, a se abate (din drum, de la subiect); a renunța, a schimba (părerea); **vom Wege** ~ a se rătăci; **vom Thema** ~ **a)** a pierde șirul cuvântării; **b)** a se îndepărta de subiect. **2.** *(despre obiceiuri)* a ieși din uz, a cădea în desuetudine; a se învechi, a se demoda. **3.** a putea lipsi, pleca; ~ **können** a fi disponibil, a putea pleca, a-și putea lua liber; **nicht** ~ **können** a nu putea pleca, a nu putea lipsi; **gut** (sau **billig)** ~ a scăpa cu bine, ieftin; *(mil.)* **gut** (sau **hoch**, **tief)** ~ a ținti bine (prea sus, prea jos). **4.** *(sport)* a lua startul. **5.** *(rar)* a se trage din... **6.** *(rar)* a coborî, a decădea. **7.** *(înv.; mit jm.)* a cădea la învoială (cu cineva).

Ạbkommen, *-s, -, n.* **1.** origine, descendență, obârșie. **2.** înțelegere, acord, convenție; **ein** ~ **treffen** a încheia o convenție; **mehrseitiges** ~ acord multilateral; **vorläufiges** ~ acord interimar; **zeitweiliges** ~ acord temporar. **3.** cădere în desuetudine. **4.** *(sport)* moment inițial al unei trageri la țintă; momentul startului (la proba de săritură și alergări).

Ạbkommenschaft *f. sg.* descendenți, urmași; descendență.

Ạbkommens|klausel, *-n, f. (ec.)* clauză, stipulație contractuală.

Ạbkommin *-nen, f. (rar)* urmașă, descendentă.

ạbkömmlich adj. **1.** disponibil, de care te poți dispensa. **2.** descendent.

Ạbkömmling, *-s, -e, m.* **1.** v. Abkomme. **2.** *(fig.)* vlăstar. **3.** *(chim.)* derivat, produs derivat.

abkomplimentieren, *komplimentierte ab, abkomplimentiert, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obține (ceva de la cineva) prin complimente sau galanterie.

ạbkonterfeien, *konterfeite ab, abkonterfeit, vb. (h) tr. (fam.)* a desena, a picta, a zugrăvi, a fotografia (pe cineva); a face chipul cuiva.

Ạbköpfbank, *-bänke, f. (fam.)* scaun de pescar.

ạbköpfen, *köpfte ab, abgeköpft, vb. (h) tr.* **1.** a decapita, a descăpățâna. **2.** a reteza, a tăia vârful (unui copac sau al unui butuc, frunzele la napi etc.).

Ạbköpfung, *-en, f.* **1.** decapitare, descăpățânare. **2.** tăierea vârfului (la copaci).

ạbkopieren, *kopierte ab, abkopiert, vb. (h) tr. (fam.)* a copia.

ạbkoppeln, *koppelte ab, abgekoppelt (ich kopp(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a decupla, a dezlega (vagoane, cai, câini etc.) **2.** a detașa.

Ạbkoppeln, *-s, -, n. (ferov.)* detașare, decuplare.

ạbkorken, *korkte ab, abgekorkt, vb. (h) tr.* a închide cu un dop, a pune un dop.

ạbkörnen, *körnte ab, abgekörnt, (vb.) (h) tr.* a scoate grăunțele, boabele de pe știulete, din păstaie etc.; a freca (porumbul).

ạbkrageln, *kragelte ab, abgekragelt (ich krag(e)le ab), vb. (h) tr. (reg., fam.)* a tăia, a suci gâtul.

ạbkragen, *kragte ab, abgekragt, vb. (h) tr. (constr.)* a teși, a tăia muchia.

ạbkralllen, *krallte ab, abgekrallt, vb. (h) tr.* a rupe, a sfâșia cu ghearele.

ạbkramen, *kramte ab, abgekramt, vb. (h) tr. (fam.)* a scoate afară, a goli; a deșerta: **den Tisch** ~ a strânge, a goli masa.

Ạbkratzbürste, *-n, f.* perie aspră (pentru curățat noroiul de pe ghete sau haine).

Ạbkratz|eisen,*-s, -, n.* răzătoare (de noroi); fier de răzuit, răzuitoare.

ạbkratzen, *kratzte ab, abgekratzt (du, er kratzt ab), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a rade, a răzui, a curăța (ceva de pe ceva), a răcâi; *(fam.)* **den Bart** ~ a-și rade barba; **den Teller** ~ a nu lăsa nimic în farfurie, a linge farfuria. **2.** *(peior.)* a scârțâi (dintr-un instrument muzical). **II.** *intr. (s) (fam.)* **1.** a pleca; a o șterge, a se face nevăzut. **2.** a răposa, a da ortul popii.

Ạbkratzer, *-s, -, m.* răzător (pentru curățat încălțămintea de noroi).

ạbkrauten, *krautete ab, abgekrautet (du krautest ab, er krautet ab), vb. (h) tr.* a plivi (un ogor), a smulge buruieni (de pe un ogor).

ạbkreisen, *kreiste ab, abgekreist (du, er kreist ab), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a trasa, a despărți printr-un cerc. **2.** a delimita sfera (unei probleme, a unui domeniu științific). **II.** *intr. (s)* a ieși, a se depărta din cerc; a ieși de pe orbită, a se abate din cale.

ạbkrempen, *krempte ab, abgekrempt, vb. (h) tr.* a lăsa în jos, a rabate (borurile pălăriei etc.).

Ạbkreuzung *-en, f. (constr.)* încrucișare; contrafișă; chingă; cruce (alcătuită din două bare încrucișate).

ạbkriechen, *kroch ab, abgekrochen, vb. (s) intr.* a se depărta târâș.

ạbkriegen, *kriegte ab, abgekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a-și primi partea, a încasa: **von dem Geld kriegt er nichts ab** din banii ăștia nu capătă nimic; **das Haus hat nichts abgekriegt** casa n-a fost vătămată; **eins** ~ a o încasa, a căpăta una. **2.** a reuși să desprindă, să desfacă, să dea jos (ceva).

ạbkritzeln, *kritzelte ab, abgekritzelt (ich kritz(e)le ab), vb. (h) tr.* a copia mâzgălind.

ạbkröpfen, *kröpfte ab, abgekröpft, vb. (h) tr. (tehn.)* a îndoi, a încovoia, a curba, a strâmba.

ạbkröschen, *kröschte ab, abgekröscht, vb. (h) tr.* **1.** a frige, a rumeni, a răscoace. **2.** a lămuri, a limpezi (uleiul fierbându-l cu o bucată de pâine).

ạbkrümeln, *krümelte ab, abgekrümelt (ich krüm(e)le ab), vb. (h) refl.* a se fărâmița.

ạbkrümmen, *krümmte ab, abgekrümmt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) îndoi, a (se) încovoia, a (se) curba.

ạbkrusten, *krustete ab, abgekrustet (du krustest ab, er krustet ab), vb. (h) tr.* **1.** a descoji; a desprinde, a da jos coaja, crusta; **das Brot** ~ a rupe coaja pâinii. **2.** *(metal.)* a curăța de rugină.

ạbkucken, *kuckte ab, abgekuckt, vb. (h) tr. (reg.)* v. abgucken.

ạbkugeln, *kugelte ab, abgekugelt (ich kug(e)le), ab vb.* **I.** *tr. (h)* a vota cu bile. **II.** *intr. (s)* a se rostogoli, a se da de-a dura (în jos).

Ạbkühl|apparat, *-(e)s, -e, m. (termo.)* frigorifer, răcitor; aparat de răcire.

ạbkühlen, *kühlte ab, abgekühlt, vb.* **I.** *tr.* și *refl. (h)* **1.** a (se) răcori; a (se) răci. **2.** *(fig.)* a (se) calma, a (se) potoli, a (se) liniști. **II.** *intr. (s)* a se răcori; a se răci; *(fig.)* **ihr Verhältnis war abgekühlt** relațiile dintre ei s-au răcit; **seine Wut ist abgekühlt** s-a calmat, i-a trecut furia.

ạbkühlend I. *part. prez.* de la abkühlen. **II.** *adj.* **1.** răcoritor. **2.** *(fig.)* calmant.

Ạbkühler, *-s, -, m. (maș.)* instalație de răcire, răcitor.

Ạbkühlung, *-en, f.* **1.** răcire, răcorire; refrigerare. **2.** *(fig.)* calmare, liniștire. **3.** *(fig.)* răcire, înăsprire (a relațiilor) înstrăinare (între oameni).

Ạbkühlungsfläche, *-n, f.* suprafață de răcire, de refrigerație.

Ạbkühlungsgemisch, *-es, -e, n. (termo.)* amestec refrigerent; agent de răcire.

Ạbkühlungsgeschwindigkeit, *-en, f. (termo.)* viteză de răcire.

Ạbkühlungskurve [-və și -fə], *-n, f. (termo.)* curbă de răcire.

Ạbkühlungs|oberfläche, *-n, f.* v. Abkühlungsfläche.

Ạbkühlungs|spalte, *-n, f. (metal.)* fisură din răcire.

Ạbkühlverlust, *-(e)s, -e, m. (termo.)* pierdere prin răcire.

ạbkümmern, *kümmerte ab, abgekümmert, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a dori ceva, a duce dorul unui lucru; a se topi de dorul cuiva. **2.** a se chinui; a se frământa; a se mâhni. **3.** a slăbi. **4.** *(bot.)* a se usca, a se pipernici, a degenera, a se izini. **II.** *refl. (h)* a se prăpădi de supărare, a se trece cu firea.

ạbkündigen, *kündigte ab, abgekündigt, vb. (h) tr.* **1.** a revoca, a renunța (la ceva); a-și da demisia dintr-o funcție, a demisiona, a se retrage dintr-o funcție. **2.** a concedia, a da drumul. **3.** *(bis.)* a face cunoscut, a vesti (de la amvon). **4.** a denunța un tratat; a rezilia un contract.

Ạbkündigung, *-en, f.* **1.** revocare, renunțare; demisionare, demisie; abstinență; resemnare. **2.** preavizare (de concediere, de desfacere a contractului); anunțare a retragerii (unui capital). **3.** *(bis.)* anunț (făcut de pe amvon).

Ạbkunft, *-künfte, f.* **1.** *sg.* origine, descendență, obârșie, viță, neam. **2.** *(înv.)* v. Abkommen **(2)**.

ạbkupfern, *kupferte ab, abgekupfert, vb. (h) tr. (reg., fam.)* a copia ilegal.

ạbkuppeln, *kuppelte ab, abgekuppelt (ich kupp(e)le ab), vb. (h) tr. (tehn.)* a desface, a dezlega, a decupla; a desprinde.

ạbkuppen, *kuppte ab, abgekuppt, vb. (h) tr.* a tăia vârful.

Ạbkupplung, *-en, f. (tec.)* desprindere, dezasociere.

ạbkürzen, *kürzte ab, abgekürzt (du, er kürzt ab), vb. (h) tr.* **1.** a scurta; a prescurta, a abrevia. **2.** a reduce, a tăia (din ceva); **jm. den Lohn** ~ a tăia cuiva din salariu; **den Weg** ~ a scurta, a tăia drumul; **ein Verfahren** ~ a simplifica o procedură, un procedeu. **3.** *(mat.)* a reduce (o fracție) a secționa calculele.

Ạbkürzung, *-en, f.* **1.** scurtare; prescurtare, abreviație, cuvânt prescurtat. **2.** scăzământ, reducere. **3.** scurtătură, drum care taie, care scurtează (un ocol). **4.** *(mat.)* reducere (a unei fracții).

Ạbkürzungs|sprache, *-n, f.* limbaj în care sunt folosite abrevieri, prescurtări.

Ạbkürzungs|taste, *n, f. (inform.)* combinație de taste, racursiu.

Ạbkürzungsverzeichnis, *-ses, -e, n.* listă de abrevieri.

Ạbkürzungszeichen, *-s, -, n.* semn abreviativ, de prescurtare; siglă.

ạbküssen, *küsste ab, abgeküsst (du, er küsst ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a săruta mult, după pofta inimii; **die Tränen** ~ a zvânta (cuiva) lacrimile (sărutându-l). **2.** *(jm. etwas)* a obține (ceva de la cineva) prin sărutări. **II.** *refl. reciproc* a se săruta (după pofta inimii).

ạbkutschieren, *kutschierte ab, abkutschiert, vb. (h) intr.* a pleca cu trăsura.

ạblachen, *lachte ab, abgelacht, vb. (h) refl.* a muri de râs, a se strica, a se topi de râs.

Ạbladefrist, *-en, f.* termen de descărcare.

Ạbladegebühr, *-en, f.* taxă de descărcare.

Ạbladegleis, *-es, -e, n.* linie (ferată) pentru descărcare (a mărfurilor).

Ạbladekosten *pl.* cheltuieli, speze de descărcare.

ạbladen, *lud ab, abgeladen, (du lädst ab, er lädt ab), vb. (h) tr.* **1.** a descărca; a da, a arunca jos; *(fig., fam.)* **jemanden** ~ a înlătura, a detrona pe cineva; **er hat bei mir abgeladen** și-a descărcat inima față de mine; **eine Aufgabe auf andere Schultern** ~ a încărca pe altcineva cu o treabă, sarcină, a se debarasa de o sarcină, punând-o în cârca altcuiva. **2.** *(mar.)* a încărca (o navă). **3.** *(pop.)* a plăti, a achita.

Ạbladeplatz, *-es, -plätze, m.* loc, chei pentru descărcarea mărfurilor; *(mar.)* debarcader.

Ạblader, *-s, -, m.* descărcător.

Ạbladung, *-en, f.* descărcare.

Ạbladungs|hafen, *-s, -häfen, m.* port de descărcare

Ạblage, *-n, f.* **1.** depozit, loc de depozitare; (loc la) garderobă. **2.** *sg.* depunere; ~ **der Rechnung** predarea socotelilor, depunerea contului; ~ **des Eides** depunerea jurământului. **3.** *sg. (înv.)* scoatere, dezbrăcare; ~ **des Mantels** scoaterea, dezbrăcarea paltonului. **4.** *(tipogr.)* stivă de eliminare.

Ạblage|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de depozitare.

Ạblager, *-s, -, n. (rar)* han; gazdă, locuință ocazională.

ạblagern, *lagerte ab, abgelagert, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a pune în depozit, a depozita; a păstra în depozit, a depune. **2.** a depune, a sedimenta. **3.** a campa (o trupă), a cantona separat; a(-și) face, a(-și) așeza lagărul deoparte, aparte. **II.** *refl. (h)* **1.** a-și face lagărul, a campa separat. **2.** a se depune, a se sedimenta. **III.** *intr. (s)* **1.** a se îmbunătăți, a se înnobila (prin depozitare îndelungată); *(despre vinuri)* a se învechi, a se așeza, a se depune; **der Wein ist abgelagert** vinul s-a așezat, s-a învechit. **2.** *(geol., chim., biol.)* a se sedimenta, a se forma un strat (prin depunere).

Ạblagerung, *-en, f.* **1.** depozitare. **2.** depunere, sedimentare, așezare (în straturi). **3.** depozit (la fundul unei soluții, unui lichid), strat, drojdie; concrețiune, sedimentare.

Ạblagerungs|platz, *-es, -plätze, m.*, **Ạblagerungs|stätte** *-n, f.* **1.** loc de depozitare. **2.** loc de depunere. **3.** loc de sedimentare.

ạblaichen, *laichte ab, abgelaicht, vb. (h) tr. (iht.)* a depune icre.

Ablaktation, *-en, f.* **1.** ințărcare; înțărcat. **2.** *(hort.)* altoire prin alăturare.

ablaktieren, *ablaktierte, ablaktiert, vb. (h) tr.* **1.** a ințărca. **2.** *(hort.)* a altoi prin alăturare.

ạblammen, *lammte ab, abgelammt, vb. (h) intr. (despre oi)* a făta.

ạblanden, *landete ab, abgelandet (du landest ab, er landet ab), vb. (s) intr.* a se îndepărta de uscat.

ạblandig *adj. (despre vânt)* care bate dinspre țărm; **der Wind steht** ~ vântul bate către larg.

ạblang *adj.* **1.** lunguleț, lungăreț. **2.** dreptunghiular.

ạblangen, *langte ab, abgelangt, vb. (h) tr.* **1.** *(jm. etwas)* a întinde (cuiva ceva); a da (ceva) jos. **2.** a apuca; a pipăi. **3.** a pleca după ceva, a aduce ceva. **4.** a ajunge din urmă (pe cineva, ceva).

ạblängen, *längte ab, abgelängt, vb. (h) tr.* **1.** *(mine)* a prelungi orizontal (o galerie). **2.** a debita lemn de mine; a tăia (cu ferăstrăul), în lung. **3.** a tăia din lungime.

ạblappen, *lappte ab, abgelappt, vb. (s) intr.* a atârna (îndoit, fără vlagă, moale).

Ạblass, *-es, -lässe, m.* **1.** scurgere; secare; *(hidr.)* canal de scurgere; colector. **2.** *(com.)* scădere, reducere; rabat; scăzământ. **3.** *(bis. cat.)* iertare (a păcatelor), indulgență; *(fig.)* iertare. **4.** *(reg.)* hram. **5.** *(în expr.)* **ohne** ~ fără încetare, neîntrerupt.

Ạblassbrief, *-(e)s, -e, m. (bis. cat.)* (scrisoare de) indulgență.

ạblassen, *ließ ab, abgelassen (du, er lässt ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a da drumul să curgă, să țâșnească; a lăsa să se scurgă; a lăsa să iasă (aburii); a goli; **jm. Blut** ~ a lăsa, a lua sânge cuiva; **den Wein (vom Fass)** ~ a trage vinul (din butoi), a pritoci vinul; **das Fass** ~ a scurge vinul din butoi, a da cep; **einen Teich** ~ a seca, a lăsa să se scurgă apa dintr-un eleșteu; *(metal.)* **das Roheisen** ~ a da drumul fontei să curgă (din furnal). **2.** a da drumul să plece, a da semnalul de plecare, a pune în mișare; a lansa; *(sport)* a da plecarea, startul; **eine Brieftaube** ~ a da drumul unui porumbel călător; **den Zug** ~ a da drumul trenului; **eine Feder** ~ a slăbi, a destinde un arc, un resort, a da drumul unui arc sau resort; **ein Schiff vom Stapel** ~ a lansa un vapor, o navă; **einen Pfeil** ~ a slobozi o săgeată; **eine Rakete** ~ a lansa o rachetă. **3.** *(înv.)* a expedia; a trimite; **einen Brief (an jn.)** ~ a trimite (cuiva) o scrisoare; **eine Gesandtschaft** ~ a trimite o solie. **4.** *(jn.)* a da drumul (cuiva), a concedia, a licenția (pe cineva). **5.** *(bis. cat.)* a ierta; **jm. eine Sünde** ~ a ierta cuiva o greșeală, un păcat. **6.** a reduce, a scădea (din preț), a face rabat; **etwas vom Preise** ~ a lăsa ceva din preț. **7.** *(jm. etwas)* a vinde, a ceda (cuiva ceva). **8.** a anula (o datorie). **9.** a lăsa jos, a da drumul (să cadă, să alunece jos), a nu mai pune, fixa la loc. **10.** *(von)* a renunța la ceva, a abandona; **von einer Idee** ~ a renunța la o idee, a abandona o idee; **er lässt davon nicht ab** nu renunță la aceasta. **11.** *(în expr.)* **seine Hand von etwas** ~ a nu se atinge de ceva, a nu pune mâna pe ceva. **II.** *intr.* **1.** a înceta, a se opri; **ohne abzulassen** fără încetare, necontenit, fără întrerupere, fără intermitențe; **lass ab!** termină! isprăvește! **2.** *(von etwas)* a se abține (de a face ceva), a renunța (la ceva), a se lăsa (de ceva); **von einem Plane** ~ a abandona un plan, o intenție; **von einem Fehler** ~ a-și îndrepta un cusur, un defect; **von jm.** ~ a nu se mai interesa de cineva, a-și lua mâinile de pe cineva.

Ablasser, *-s, -, m. (sport)* arbitru de start, starter.

Ablassgeld, *-(e)s, -er; n. (bis. cat.)* bani câştigaţi din vanzarea indulgenţelor.

Ablassgraben, *-s, -gräben, m.* şanţ de scurgere.

Ablasshahn, *-(e)s, -hähne, m. (tehn.)* robinet de evacuare, de golire.

Ablasshandel, *-s, m. sg. (bis. cat.)* negoţ cu indulgenţe.

Ablassjahr, *-(e)s, -e, n. (bis. cat.)* an jubiliar, de iertare a păcatelor.

Ablasskanal, *-(e)s, -näle, m.* canal de scurgere, de evacuare.

Ablasskrämer, *-s, -, m. (bis. cat.)* vânzător de indulgenţe.

Ablassleitung, *-en, f.* conductă de scurgere, de evacuare.

Ablassrohr, *-(e)s, -e, n.* ţeavă de scurgere, de evacuare.

Ablass|schleuse, *-n, f.* ecluză de scurgere, de evacuare; stăvilar, zăgaz.

Ablass|streit, *-es, m. sg. (ist.)* conflictul, războiul indulgenţelor.

Ablass|stutzen, *-s, -, m.* ştuţ, ţeavă de scurgere, de evacuare.

Ablass|tag, *-(e)s, -e, m. (bis. cat.)* **1.** zi de pelerinaj, de iertare a păcatelor. **2.** joia mare.

Ablassung, *-en, f.* **1.** *(despre scrisori)* expediere. **2.** *(despre ape)* scurgere, evacuare; **~ des Harns** lăsarea udului, urmare. **3.** *(despre vinuri)* pritocire, decuvaj. **4.** *(fig.)* încetare, întrerupere. **5.** *(metal.)* descărcare (a şarjei).

Ablassventil [-vɛn-],*-(e)s, -e, n.* robinet, supapă de scurgere, de evacuare.

Ablassvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv, mecanism de evacuare, de golire; *(mine)* aparat de lansare.

Ablasszettel, *-s, -,m. (bis. cat.)* (scrisoare de) indulgenţă.

Ablast(e)bogen, *-s, -bögen, m. (arhit.)* arc de descărcare.

ablasten, *lastete ab, abgelastet (du lastest ab, er lastet ab), vb. (h) tr.* **1.** a lua din greutate; a uşura, a elibera. **2.** a descărca; a sprijini.

Ablation *f. sg. (geol., med.)* ablaţiune.

Ablativ şi **Ablativ**, *-s, -e, m. (gram.)* ablativ.

Ablativsatz *-es, -sätze, m.* (propoziţie conţinând un) ablativ absolut.

ablatschen, *latschte ab, abgelatscht, vb.* **I.** *tr. (h) (fam.)* a scâlcia, a toci (tocurile, pantofii); a-şi toci, a roade (tălpile) umblând. **II.** *intr. (s)* a pleca târşâind; *(fig.)* **das ist abgelatscht** s-a tocit, s-a uzat; s-a fumat.

ablatten, *lattete ab, abgelattet (du lattest ab, er lattet ab), vb. (h) tr.* **1.** a împrejmui cu leaţuri. **2.** a scoate leaţurile, grinzile.

ablauben, *laubte ab, abgelaubt, vb. (h) tr.* a desfrunzi; a copili; **einen Weinstock ~** a curăţa viţa de frunze nefolositoare, a copili viţa.

Ablaubung, *-en, f.* **1.** desfrunzire. **2.** curăţare (a viţei), copilit.

ablauern, *lauerte ab, abgelauert, vb. (h) tr.* a pândi, a sta la pândă.

Ablauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** scurgere (a unui lichid). **2.** curs, curent; mers, mişcare; derulare; **der ~ der Ereignisse** succesiunea, mersul evenimentelor. **3.** sfârşit, expirare, trecere, scadenţa; **nach ~ eines Monats** după trecerea unei luni; **~ eines Wechsels** scadenţa unei poliţe; **vor ~ von sechs Wochen** înainte de a se împlini, de a se scurge şase săptămâni. **4.** *(mar.)* lansare (a unei nave). **5.** *(sport)* plecare, pornire; start. **6.** *(constr.)* cimază, dusină.

Ablauf|anlage, *-n, f.* **1.** *(ferov.)* grup de linii pentru o cocoaşă de triaj, instalaţie de cocoaşă. **2.** *(hidr.)* instalaţie de evacuare.

Ablaufbahn, *-en, f.* **1.** *(av.)* pistă de lansare. **2.** *(mar.)* file de lansare (a navelor pe cală). **3.** *(hidr.)* jgheab, albie de scurgere. **4.** *(schi)* pistă de decolare (la sărituri).

Ablaufbalken, *-s, -, m. (mar.)* talpă, grindă de lansare (a unei nave).

Ablaufberg, *-(e)s, -e, m. (ferov.)* cocoaşă de triaj; planuri înclinate pentru trierea vagoanelor.

ablaufen, *lief ab, abgelaufen (du läufst ab, er läuft ab), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a pleca, a porni (în fugă); a se depărta alergând; *(în expr.)* **einen ~ lassen a)** a da drumul cuiva să plece; **b)** a trimite la plimbare (pe cineva), a expedia; **einen Gegner ~ lassen** a se feri de lovitura adversarului, a para o lovitură; **ein Schiff vom Stapel ~ lassen** a lansa o navă de pe cală. **2.** a curge; a se scurge, a picura; **das Wasser läuft aus der Badewanne ab** apa se scurge din cadă; **es läuft an ihm ab a)** curge apa pe el; **b)** *(fig.)* nu se prinde nimic de el, se prinde de el ca apa de penele gâştei; *(fig.)* **das Licht läuft ab** lumina scade. **3.** *(despre termene)* a se scurge, a se împlini; *(despre contracte, obligaţiuni)* a se termina, a ajunge la scadenţă, a expira; **der Pass ist abgelaufen** paşaportul a expirat; *(fig.)* **seine Uhr ist abgelaufen a)** i-a stat ceasul, i s-a oprit ceasul; **b)** i-a sunat ceasul. **4.** a se sfârşi, a se termina; a se desfăşura până la capăt; a se derula; **sein Urlaub ist abgelaufen** concediul i s-a terminat; **gut ~** a se sfârşi cu bine, a izbuti; **schief (übel, schlimm, schlecht) ~** a merge prost, a (se) sfârşi prost; **der Film läuft ab** filmul se derulează; **der Faden läuft ab** aţa se desfăşoară, se derulează (de pe mosor); *(fig.)* **der Verkehr läuft ohne Hindernisse ab** circulaţia se desfăşoară fără obstacole; **das Programm, die Tagung läuft planmäßig ab** programul, sesiunea se desfăşoară conform planului. **5.** a se desprinde, a se ramifica; **hier läuft ein Weg ab** aici se desparte un drum lateral. **6.** a fi construit în pantă: *(despre suprafeţe, drumuri etc.)* a coborî. **II.** *tr. (h)* **1.** a parcurge, a cerceta (un text); a controla; a trece în fugă prin…, a parcurge alergând; **die Läden ~** a umbla prin magazine, a colinda magazinele (căutând ceva); **die Straßen ~** a cutreiera, a bate străzile; **die Gegend ~** a parcurge, a trece prin întreaga regiune (cercetând-o, cautând ceva). **2.** a depăşi, a întrece (pe cineva); a o lua înainte (cuiva); **jm. den Rang ~** a întrece pe cineva, a i-o lua înainte. **3.** a roade, a toci (tălpile) umblând, alergând; **sich** *(dat.)* **die Beine nach etwas ~** a se face luntre şi punte (ca să obţină ceva), a se speti alergând (după ceva); **sich** *(dat.)* **die Hacken ~** a se strădui, a umbla mult (după ceva); **sich** *(dat.)* **die Hörner ~ a)** a-şi rupe, a-şi pierde coarnele; **b)** *(fig.)* a învăţa din greşeli, de pe urma pagubelor; **c)** *(fig.)* a se potoli, a deveni aşezat (după o viaţă agitată, uşuratică). **4.** *(reg.)* a fugi la vale; **die Treppen ~** a coborî pe scări în fugă. **5.** *(mv.)* a ajunge la ţintă, a-şi atinge ţinta (umblând, alergând.). **III.** *refl.* a se speti alergând, a-şi rupe picioarele (umblând după ceva).

Abläufer, *-s, -, m.* **1.** *(text.)* mosor gol; ţeavă goală. **2.** *(text.)* fir încurcat sau deplasat. **3.** ramură, ramificaţie.

Ablauf|frist, *-en, f. (ec.)* dată, perioadă de expirare, termen de plată.

Ablaufgerüst, *-(e)s, -e, n. (mar.)* cală de lansare.

Ablaufgleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linia ferată de pe cocoaşa de triere.

Ablaufkanal, *-(e)s, -näle, m.* canal de scurgere.

Ablaufkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** *(ferov.)* cap de linie, punct de lansare. **2.** *(metal.)* maselotă.

Ablaufkurve [-və şi -fə], *-n, f.* graficul unui proces (tehnologic sau chimic).

Ablaufmarke, *-n, f. (sport)* marcaj de pornire, de start.

Ablaufplanung, *-en, f.* planificare a fluxului tehnologic.

Ablaufrinne, *-n, f.* canal de scurgere.

Ablaufrohr, *-(e)s, -e, n.* ţeavă de scurgere.

Ablaufröhre, *-n, f.* tub de scurgere.

Ablaufschütze, *-n, -n, m. (hidr.)* stavilă; clapă, tăblie de stăvilar.

Ablauf|strecke, *-n, f. (sport)* pistă de coborâre.

Ablaufzeit, *-en, f.* **1.** termen, scadenţă; durată de… **2.** *(sport)* timpul cronometrat într-o competiţie sportivă.

ablaugen, *laugte ab, abgelaugt, vb. (h) tr.* **1.** a spăla cu leşie, a fierbe în leşie. **2.** *(hidr.)* a distila (apele reziduale pentru extragerea substanţelor).

ablauschen, *lauschte ab, abgelauscht, vb. (h) tr.* a asculta, a trage cu urechea; a afla trăgând cu urechea; **jm. ein Gehimnis ~** a afla un secret de la cineva trăgând cu urechea; **der Roman ist dem Leben abgelauscht** romanul este luat din viaţă.

ablausen, *lauste ab, abgelaust (du, er laust ab), vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) curăţa de păduchi, a (se) despăduchea. **2.** a lua prin viclenie, a şmecheri (de ceva).

Ablaut, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* alternanţă vocalică, apofonie.

ablauten, *lautete ab, abgelautet (er, sie, es lautet ab), vb. (h) intr. (lingv.)* a-şi schimba vocala radicală (în cursul flexiunii sau derivării).

abläuten, *läutete ab, abgeläutet (du läutest ab, er läutet ab), vb. (h) tr.* **1.** a anunţa plecarea trenului. **2.** a anunţa sfârşitul prin sunet de clopot; **die Stunde ~** a anunţa sfârşitul orei cu clopoţelul. **3.** a anunţa sfârşitul convorbirii telefonice.

Abläuter|arbeit,*-en, f. (mine)* spălat, spălare (a unui minereu).

Abläuterbottich, *-(e)s, -e, m.*, **Abläuterfass**, *-fasses, -fässer n. (chim., mine)* vas, bazin de spălare, cuvă-filtru; cadă de decantare.

Abläuter|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (tehn.)* robinet de filtrare.

abläutern, *läuterte ab, abgeläutert, vb. (h) tr.* **1.** *(chim.)* a limpezi, a purifica. **2.** *(mine)* a spăla minerale; *(metal.)* a afina metale.

Abläuterung *-en, f. (tehn.)* **1.** limpezire. **2.** spălare, curăţire. **3.** filtrare; decantare.

Abläuterungsvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* decantor; instalaţie de limpezire.

ableben, *lebte ab, abgelebt, vb. (h)* **I.** *intr.* a răposa, a deceda. **II.** *tr. (rar)* a trăi (o perioadă din viaţă). **III.** *refl.* **1.** *(despre persoane)* a-şi trăi traiul; a se stinge, a se şubrezi, a se rablagi. **2.** *(despre timp, epoci)* a se termina, a se sfârşi. **3.** a ieşi din uz, a se demoda; **eine abgelebte Sitte** un obicei ieşit din uz, perimat.

Ableben, *-s, n. sg.* deces, moarte; săvârşire din viaţă.

ablecken, *leckte ab, abgeleckt, vb. (h)* **I.** *tr.* a linge, a îndepărta prin lingere. **II.** *intr. (despre lichide)* a se prelinge, a curge (prin tavan, printr-o crăpătură); a transpira (prin porii peretelui).

abledern, *lederte ab, abgeledert, vb.(h)* **I.** *tr.* **1.** a scoate pielea, a jupui, a beli. **2.** a lustrui, a curăţa cu piele (de căprioară). **3.** a uza, a deteriora (o carte prin folosire îndelungată). **4.** *(fam.; jn.)* a trage (cuiva) o bătaie; a i-o da (cuiva) pe coajă; a-i argăsi (cuiva) pielea. **5.** *(sich* cu *dat.)* a chiuli, a trage chiulul, a se eschiva de la ceva; **sich eine Arbeit ~** a se eschiva de la o trabă.

ableeren, *leerte ab, abgeleert, vb. (h) tr.* **1.** a goli; a dezgoli, a despuia; **den Tisch ~** a strânge masa; **einen Baum ~** a despuia, a desfrunzi un copac. **2.** *(mine; în expr.)* **einen Schacht ~** a verifica dimensiunile unui puţ.

Ablegat, *-en, -en, m.* ablegat, vicarul unui cardinal.

Ablegation *f. sg.* demnitatea de ablegat.

ablegbar *adj.* de aruncat, de lepădat; care poate fi depus; **das Amt ist nicht ~** din această funcţie nu se poate demisiona.

Ablegebrett, *-(e)s, -er, n.(tipogr.)* galion, masă, planşetă pentru împărţirea zaţului.

Ablegefehler, *-s, -, m. (tipogr.)* greşeală de împărţire a zaţului.

Ablegemappe, *n. f.* cartator (de scrisori); clasor.

Ablegemaschine, *-n, f. (tipogr.)* maşină de împărţit literele zaţului în casete.

ablegen, *legte ab, abgelegt, vb.(h)* **I.** *tr.* **1.** a pune jos, a da jos, a depune, a lăsa; **den Sack ~** a da jos sacul; (şi *fig.*) **die Maske ~** a da masca jos; **die Waffen ~** a depune armele; **eine Karte ~** a arunca o carte (de joc) din mână. **2.** a pune la dosar (un act); a clasa (acte); **Akten ~** a clasa actele (într-un dosar); **die Post ~** a clasa poşta în dosar. **3.** a(-şi) scoate, a(-şi) dezbrăca (haina); **den Mantel ~** a-şi scoate paltonul, mantaua. **4.** *(despre şerpi)* a năpârli, a(-şi) schimba, a(-şi) lepăda pielea. **5.** a arunca, a lepăda, a da la reformă (o haină); a se dezbăra (de), a renunţa (la): **die Tracht ~** a nu mai purta costumul naţional, popular; **den Bart ~** a da jos barba, a nu mai purta barbă; **Trauer ~** a nu mai purta haine de doliu; *(poet.)* **die sterbliche Hülle ~** a(-şi) lepăda haina pământească, a răposa; *(fig.)* **die Kinderschuhe ~** a ieşi din copilărie, a trece de vârsta copilăriei; **einen Titel ~** a renunţa la un titlu, a nu mai purta un titlu; **eine Gewohnheit ~** a se dezbăra de o obişnuinţă, a renunţa la un obicei; **einen Fehler ~** a se dezbăra de un nărav; **eine Schuld ~** a (se) achita (de) o datorie. **6.** *(tipogr.)* a împărţi literele zaţului (în casete). **7.** a da; a depune; a face, a săvârşi; **ein Bekenntnis ~** a face o mărturisire; **einen Eid ~** a depune un jurământ; **ein Geständnis ~** a mărturisi; **ein Gelübde ~** a rosti o juruinţa, a se jura; **eine Prüfung ~** a da un examen; **eine Probe ~** a da o probă; **Zeugnis ~ von…** a sta mărturie despre…; **Zeugnis gegen** (sau **für) jn. ~** a depune mărturie împotriva cuiva (sau pentru cineva); **Rechenschaft ~** a da socoteală, a justifica (ceva); **Rechnung ~** a da socotelile, a prezenta conturile. **8.** *(în expr.)* **es darauf ~** a intenţiona, a căuta să…; **er legte es darauf ab, ihm zu schaden** a căutat să-i provoace pagube, neplăceri. **9.** *(hort.)* a marcota, a înmulţi prin marcotaj. **10.** *(mine)* a scoate din producţie (o mină pin concedierea personalului). **11.** *(reg.; jn.)* a părăsi, a trăda (pe cineva). **II.** *intr.* **1.** *(despre animale)* a făta; *(reg.; despre oameni)* a naşte în taină, pe ascuns. **2.** *(reg.; mit jm.)* a se înţelege, a complota (cu cineva). **3.** a slăbi, a diminua; **das Gedächtnis legt ihm ab** i-a slăbit memoria, l-a lăsat memoria. **4.** *(mar.)* a pleca de la chei, de la un ponton sau de la o geamandură; a ancora în radă.

Ablegen, *-s, -, n.* clasare, clasificare, aranjare (de acte, hârtii etc.).

Ableger, *-s, -, m.* **1.** marcotă, mlădiţă, vlăstar; plantă rezultată din altoirea prin marcotaj. **2.** *(fig.)* ramificaţie, sucursală, filială. **3.** *(tipogr.)* împărţitor. **4.** *(text.)* depănător, suveică auxiliară. **5.** *(apic.)* familie tânără de albine.

Ablege|raum, *-(e)s, -räume, m.* vestiar, garderobă.

Ablege|satz, *-es, -sätze, m. (tipogr.)* material, zaț de împărțit.
Ablege|span,*-(e)s, -späne, m. (tipogr.)* galion, șif de aranjarea rândurilor zațului.
Ablegezimmer, *-s, -, n.* v. Ablegeraum.
Ablegung, *-en, f.* **1.** scoatere, dezbrăcare (a unei haine); lepădare (și *fig.*); ~ **der Scham** pierdere a rușinii, destrăbălare. **2.** depunere; prestare; ~ **eines Eides** depunerea, prestarea unui jurământ; ~ **eines Gelübdes** rostirea, facerea unei juruințe; ~ **seines Glaubensbekenntnisses** mărturisirea credinței; ~ **einer Probe** susținerea unei probe, a unui examen; ~ **einer Rechnung** prezentare a conturilor; ~ **einer Schuld** achitarea unei datorii. **3.** *(tipogr.)* împărțire de litere. **4.** marcotaj.
ablehnbar *adj.* recuzabil, refutabil, care poate fi respins; refuzabil.
Ablehne,*-n, f.* povârniș (într-un manej).
ablehnen, *lehnte ab, abgelehnt, vb. (h) tr.* **1.** a nu primi; a respinge, a refuza, a declina (o propunere); **ich lehne diese Auffassung ab** resping această concepție; **eine Bitte** ~ a refuza o rugăminte; **einen Kandidaten** ~ a respinge un candidat, a nu fi de acord cu propunerea unui candidat; **einen Dichter** ~ a nu-i plăcea un scriitor, a refuza să recunoască valoarea unui scriitor; **sich ablehnend verhalten** a avea, a manifesta o atitudine rezervată, negativă. **2.** *(jur.)* a recuza, a respinge; **einen Zeugen** ~ a recuza un martor.
Ablehnung, *-en, f.* **1.** neacceptare; respingere, refuz, declinare (a unei propuneri); **auf** ~ **stoßen** a întâmpina un refuz; **eine schroffe, eisige, höfliche** ~ un refuz net, rece, politicos; ~ **des Gesuches** respingerea cererii; ~ **eines Vertragentwurfes** respingere a unui proiect de contract; ~ **eines Amtes** neacceptare a unei funcții, a unui post; ~ **eines Buches, Werkes** nereceptare (de către public) a unei cărți, a unei opere; ~ **eines Künstlers** faptul că un artist nu are priză, nu place. **2.** *(jur.)* recuzare, respingere; ~ **des Richters** recuzare a judecătorului.
Ablehnungs|antrag, *-(e)s, -träge, m. (jur.)* propunere, cerere de recuzare.
Ablehnungsfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz de refuz; *(jur.)* caz de recuzare; **im** ~ în caz de refuz.
Ablehnungsgesuch, *-(e)s, -e, n. (jur.)* cerere de recuzare.
Ablehnungsgrund, *-(e)s, -gründe, m.* motiv de respingere, motiv al refuzului, al neacceptării; *(jur.)* motiv de recuzare.
Ablehnungsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept la recuzare.
Ablehnungsverfahren, -s, -, n. *(jur.)* procedură de recuzare.
ablehren, *lehrte ab, abgelehrt, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a verifica (cu tarada sau calibrul); a ajusta, a regla; a calibra. **2.** *(înv.; jm. etwas)* a dezvăța (pe cineva de ceva).
ableiben, *leibte ab, abgeleibt, vb. (h) tr. (înv.)* a ucide.
ableiern, *leierte ab, abgeleiert, vb. (h) tr.* **1.** a cânta. **2.** a citi, a declama repede și monoton; a cânta, a executa monoton (o bucată muzicală); a psalmodia.
ableihen, *lieh ab, abgeliehen, vb. (h) tr.* a lua cu împrumut, a împrumuta; **jm. etwas** ~ a se împrumuta (cu) ceva de la cineva.
ableisten, *leistete ab, abgeleistet (du leistest ab, er leistet ab), vb. (h) tr.* **1.** *(cizmărie)* a scoate de pe calapod. **2.** a îndeplini în întregime (o îndatorire, un serviciu); **die Wehrpflicht** ~ a-și face stagiul militar; **das Probejahr** ~ a face anul de practică, de probă. **3.** *(jur.: în expr.)* **einen Eid** ~ a presta, a depune un jurământ.
Ableistung, *-en, f.* prestare (de jurământ); îndeplinire (a unei îndatoriri).
ableitbar *adj.* **1.** care poate fi abătut din cale, care poate fi deviat. **2.** *(lingv.)* derivabil, care poate fi obținut prin derivare.
ableiten, *leitete ab, abgeleitet (du leitest ab, er leitet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a abate, a devia; **jn. vom Ziele** ~ a abate pe cineva de la țel; **er lässt sich von der rechten Bahn nicht** ~ nu se lasă abătut de la drumul cel drept. **2.** a face să se scurgă (un lichid); a canaliza în altă direcție; **einen Fluss** ~ a schimba, a devia, a deriva cursul unui râu; **den Blitz** ~ a devia fulgerul; **den Dampf** ~ a conduce aburii. **3.** a deduce; a deriva; *(mat.)* **eine Gleichung** ~ a obține o ecuație; **eine Formel** ~ a deduce, a deriva o formulă; **eine Folgerung** ~ a dezvolta un raționament, a deduce o serie cauzală; **eine Schlussfolgerung** ~ a deduce, a trage o concluzie. **4.** *(lingv.)* **ein Substantiv von einem Verb** ~ a deriva un substantiv de la un verb; **das Wort vom Griechischen** ~ a stabili etimologia greacă a cuvântului. **II.** *refl.* a se trage, a coborî, a descinde din; **sie leiten sich von gemeinsamen Ahnen ab** se trag din strămoși comuni.
ableitend I. *part. prez.* de la ableiten. **II.** *adj.* **1.** derivativ. **2.** *(med.)* revulsiv.
Ableiter, *-s, -, m.* **1.** conducător (de curent); electrod pozitiv. **2.** *(electr.)* legătură cu pământul; fir de scurgere; paratrăsnet. **3.** *(med.)* derivativ. **4.** *(fig.)* derivat, surogat, eclator. **5.** v. Ableitungssilbe.
Ableitung, *-en, f.* **1.** abatere, derivare, deviere; *(despre ape, curenți)* canalizare în altă direcție, scurgere, deversare. **2.** conductă, canal de descărcare, de scurgere; loc de deversare, deversor. **3.** *(lingv.)* derivare. **4.** *(mat.)* derivată; derivare. **5.** *(fil.)* deducere, deducție. **6.** *(fig., înv.)* diversiune, abatere. **7.** *(med.)* derivație. **8.** *(electr.)* scurgere, pierdere de curent (dintr-o conductă izolată); perditanță. **9.** *(electr.)* derivație; scurgere la pământ; legatură cu pământul. **10.** coborâre, descindere (din); ~ **der Familie** stabilirea originii familiei, stabilirea filiației.
Ableitungsdraht, *-(e)s, -drähte, m. (electr.)* conductor de scurgere; fir de derivație, fir de telegraf.
Ableitungsgleichung, *-en, f. (mat.)* ecuație fundamentală.
Ableitungsgraben *-s, -gräben, m. (hidr.)* șanț de derivație; șanț de scurgere, de drenaj.
Ableitungskanal, *-(e)s, -näle, m.* canal de descărcare, canal de deviere.
Ableitungsmittel, *-s, -, n. (med.)* revulsiv.
Ableitungsrinne, *-n, f.* jgheab, rigolă de scurgere.
Ableitungsrohr, *-(e)s, -e, n.* tub, țeavă de scurgere.
Ableitungs|schirm, *-(e)s, -e, m. (electr.)* ecran de conducere la pământ.
Ableitungs|silbe, *-n, f. (lingv.)* silabă derivativă, afix; sufix, prefix de derivare.
Ableitungs|stange, *-n, f.* tijă a paratrăsnetului; tijă de scurgere.
Ableitungsvor|richtung, *-en, f.* sistem, dispozitiv de evacuare, de derivare, de scurgere.
Ableitungswider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* rezistență la scurgere.
Ableitungswort, *-(e)s, -wörter, n. (lingv.)* cuvânt derivat.
ablengig *adj. (reg.)* patrulater, cu patru colțuri.
ablenkbar *adj.* care poate fi abătut din cale, îndreptat în altă direcție; deviabil, derivabil.
Ablenkbarkeit *f. sg. (fiz.)* derivabilitate, putință de a fi abătut (din cale).
ablenken, *lenkte ab, abgelenkt, vb. (h) tr. (von)* **1.** a devia, a abate, a îndrepta în altă direcție; a alunga, a îndepărta; a distrage; **diesen Kranken muss man von seinen Gedanken** ~ acest bolnav trebuie distras de la gândurile sale; **einen Stoß** ~ a para o lovitură; **jn. von etwas** ~ a deconsilia pe cineva, a face pe cineva să se răzgândească; a distrage gândurile cuiva de la ceva; **jn. vom rechten Weg** ~ a abate pe cineva de la calea cea dreaptă; **er wollte** ~ a vrut să dea discuției o altă direcție; **einen Verdacht von sich** *(dat.)* ~ a îndepărta, a spulbera, a alunga o bănuială. **2.** *(scrimă)* a para. **3.** *(med.)* a deriva. **4.** *(fiz.)* a devia; **die Lichtstrahlen durch das Prisma** ~ a refracta razele cu ajutorul unei prisme. **5.** *(tehn.)* a abate, a deflecta.
Ablenker, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* deflector. **2.** *(mar.)* deviator.
Ablenkerschild, *-(e)s, -e, m. (hidr.)* panou deflector.
Ablenker|steuerung, *-en, f.* **1.** *(electr.)* comanda deflecției. **2.** *(hidr.)* reglarea deflectorului.
Ablenkgeschwindigkeit, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* sensibilitate de deviație. **2.** *(tel.)* viteză a deflecției, de baleiaj.
Ablenkung, *-en, f.* **1.** abatere; îndepărtare; diversiune, deviere; **die** ~ **der Magnetnadel** deviația acului magnetic (al busolei). **2.** distragere; distracție; **sich** *(dat.)* ~ **schaffen** a căuta distracție, a se distra; **eine willkommene** ~ o distragere binevenită a atenției; **das Kind braucht** ~ copilul are nevoie de distragere, de deconectare, trebuie să-și schimbe mediul. **3.** *(scrimă)* paradă, parare. **4.** *(med.)* derivație; perturbație. **5.** *(fiz.)* deviație; ~ **in entgegengesetzter Richtung** deviație în sens invers; **eine** ~ **erfahren** a suferi o deviație; **eine** ~ **hervorrufen** a produce, a provoca o deviație. **6.** *(tehn.)* deflexiune.
Ablenkungs|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac de diversiune.
Ablenkungsgleis, *-es, e, n. (ferov.)* linie de scăpare, de deviere.
Ablenkungskraft, *-kräfte, f. (mec.)* forță de abatere, de deviere.
Ablenkungsmanöver [-ø:vɐ], *-s, -, n. (mil.)* manevră de diversiune; *(fig.)* manevră diversionistă.
Ablenkungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de a abate atenția, deconectant.
Ablenkungswider|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** *(tehn.)* rezistență de deviere. **2.** *(hidr.)* reacțiune a jetului asupra deflectorului.
Ablenkungswinkel, *-s, -, m. (mil., tehn.)* unghi de deviere, de deflecție.
ablernen, *lernte ab, abgelernt, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a învăța (ceva de la cineva).
ablesbar *adj. (despre un text sau indicațiile de pe un obiect)* care poate fi citit; descifrabil.
Ablesefehler, -, -, *m.* v. Ablesungsfehler.
ablesen, *las ab, abgelesen (du, er liest ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1** a citi (de pe sau din ceva); **ein Messinstrument** ~ a citi indicațiile unui aparat de măsurat; **den elektrischen Zähler** ~ a citi contorul electric; **die Schulaufgabe** ~ a citi (din caiet) lecția sau tema dată pentru acasă; *(fig.)* **jm. seinen Wunsch an den Augen** ~ a citi cuiva din ochi dorința; **die Taubstummen lesen von den Lippen ab** surdomuții citesc de pe buze; **einem Gesicht etwas** ~ a citi ceva pe fața cuiva. **2.** a uza (o carte) citind; **sich die Augen** ~ a-și obosi ochii citind. **3.** a strânge, a aduna, a culege; **Raupen vom Kohl** ~ a curăța varza de omizi. **II.** *intr.* **1.** a termina, a isprăvi de citit. **2.** a isprăvi de cules, de adunat.
Ablesen, *-s, n.* citire, citit; *(med.)* ~ **vom Mund** lectură labială.
Ableser, *-s, -, m.* persoană care citește un contor (electric, de gaz etc.).
Ablesung, *-en, f.* **1.** citire; ~ **des Zählerstandes** citire a contorului (electric, de gaz etc.). **2.** culegere, strângere, cules.
Ablesungsfehler, *-s, -, m.* greșeală de citire (a indicațiilor unui aparat de măsurat, a unui tabel etc.).
ableuchten, *leuchtete ab, abgeleuchtet (du leuchtest ab, er leuchtet ab), vb. (h) tr.* a lumina (un loc), a căuta luminând; **die Scheinwerfer leuchteten den Himmel ab** reflectoarele luminau cerul.
ableugnen, *leugnete ab , abgeleugnet (du leugnest ab, er leugnet ab), vb. (h) tr.* a nega, a tăgădui, a refuza; a nu recunoaște, a dezavua; a dezice; **sich** ~ **lassen a)** *(despre persoane)* a se lăsa dezmințit; **b)** *(despre fapte, acțiuni)* a putea fi dezmințit.
Ableugnung, *-en, f.* negare, tăgăduire; tăgadă; nerecunoaștere, dezmințire; renegare.
Ableugnungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de negare, de dezmințire, tentativă de tăgăduire.
ablichten, *lichtete ab, abgelichtet (du lichtest ab, er lichtet ab), vb. (h) tr.* a reproduce, a multiplica pe cale fototehnică; a xerografia.
Ablichtung, *-en, f.* **1.** fotocopiere, xerocopiere. **2.** fotocopie, xerocopie.
Ablieferer, *-s, -, m. (ec.)* furnizor.
abliefern, *lieferte ab, abgeliefert, vb. (h) tr.* a preda, a livra; a da în primire; a transporta la destinație; **die Ware vorfristig** ~ a livra marfa înainte de termen; **den Dieb im Gefängnis** ~ a preda hoțul la închisoare, a-l închide pe hoț.
Ablieferung, *-en, f.* **1.** predare, livrare; transportare la destinație. **2.** expediere (a mărfurilor către destinație). **3.** *(jur.)* predare (a unui condamnat); ~ **zur Strafvollstreckung** predare spre executarea pedepsei.
Ablieferungsbedingung, *-en, f.* **1.** condiție de livrare. **2.** *pl.* termeni de livrare.
Ablieferungsbescheid, *-(e)s, -e, m. (ec.)* dispoziție de livrare.
Ablieferungsbescheinigung, *-en, f.* dovadă, certificat de confirmare a livrării, document de livrare, predare.
Ablieferungsbuch, *-(e)s, -bücher, n. (com.)* registru de predare, de livrare.
Ablieferungsfrist, *-en, f.* termen de predare, de livrare.
Ablieferungsmenge, *-n, f.* cantitate livrabilă; cantitate care urmează să fie predată, livrată.
Ablieferungs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de predare, de livrare; destinație.
Ablieferungs|pflicht, *-en, f.* obligație de predare, de livrare.
Ablieferungs|prämie [-miə], *-n, f.* primă de predare, de livrare.
Ablieferungs|schein, *-(e)s, -e, m.* **1.** ordin de predare, de livrare. **2.** chitanță, adeverință, recipisă de predare, de livrare.
Ablieferungs|soll, -s, *-s, n.* cotă de predare.
Ablieferungs|termin, -s, *-e, m.* v. Ablieferungsfrist.
Ablieferungs|unterlage, *-n, f.* proces-verbal, act justificativ, document de predare, de livrare.
Ablieferungs|zwang, *-(e)s, m. sg.* v. Ablieferungs|pflicht.
abliegen, *lag ab, abgelegen, vb.* **I.** *intr. (h)* a fi depărtat, a fi retras; a se afla departe (de căile de comunicație); **das Dorf liegt weit vom Wege ab** satul e (așezat) departe de drum; *(fig.)* **dieser Gedanke liegt weit ab** această idee se îndepărtează foarte mult

(de subiect). **II.** *intr. (s)* și *refl. (h)* **1.** *(despre vin, țuică)* a se învechi; *(despre fructe, alimente)* a se coace, a-și îmbunătăți calitatea prin depozitare. **2.** a se strica, a se roade (prin depozitare îndelungată); a se altera, a se strica (din cauza depozitării îndelungate); a se deteriora, a se strica (prin neîntrebuințare). **3.** *(fig.; despre acte etc.)* a se învechi, a zăcea; **die Akten sind (haben sich) wieder abgelegen** actele zac iarăși uitate. **III.** *refl. (h) (despre bolnavi)* a-și pierde puterile, a se istovi, a se slei zăcând.

ạblisten, *listete ab, abgelistet (du listest ab, er listet ab), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obține (ceva de la cineva) prin șiretenie, viclenie; **jm. das Geheimnis** ~ a afla prin șiretenie secretul cuiva.

ạbloben, *lobte ab, abgelobt, vb. (h) tr.* a făgădui, a jura să nu mai facă (un lucru).

ạblocken, *lockte ab, abgelockt, vb. (h) tr.* **1.** *(jm. etwas)* a dobândi (ceva de la cineva) prin amăgire, prin lingușire, ducându-l cu zăhărelul; **Tränen** ~ a stoarce lacrimi. **2.** *(jn. von etwas)* a îndepărta, a abate (pe cineva de la ceva).

ạblöffeln, *löffelte ab, abgelöffelt (ich löff(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a lua cu lingura. **2.** *(fam.)* a termina de mâncat cu lingura; a mânca cu lingura.

ạblohen, *lohte ab, abgeloht,vb. (h) tr. (forest.)* a coji.

ạblohnen, *lohnte ab, abgelohnt,* **ạblöhnen**, *löhnte ab, abgelöhnt, vb. (h) tr.* **1.** a face socoteala (unui muncitor, achitându-i, plătindu-i salariul). **2.** a concedia plătind salariul.

Ạblohnung, Ablöhnung, *-en, f.* **1.** plată (a salariului unui muncitor). **2.** concediere. **3.** *(mil.)* trimitere, lăsare la vatră.

Ablokation, *-en, f.* inchiriere, arendare.

ạblösbar *adj.* **1.** care se poate desprinde, detașa. **2.** *(despre salariați)* care poate fi schimbat, înlocuit (în serviciu). **3.** *(fin.)* care se poate răscumpăra, răscumpărabil; amortizabil, rambursabil.

Ạblösbarkeit *f. sg.* **1.** posibilitate de desprindere, de detașare. **2.** *(despre salariați)* posibilitate de schimb, de înlocuire (în serviciu). **3.** *(fin.)* posibilitate de răscumpărare; de amortizare, de rambursare.

ạblöschen, *löschte ab, abgelöscht, vb. (h) tr.* **1.** a șterge; **die Tafel** ~ a șterge tabla (de scris). **2.** a usca cu tamponul, a zvânta (cerneala). **3.** a stinge; a înăbuși (cu apă); a căli; **Kalk** ~ a stinge var; **Stahl** ~ a căli oțel. **4.** *(ec.)* a stinge, a achita (o datorie).

Ạblöschung, *-en, f.* **1.** ștergere. **2.** stingere, înăbușire. **3.** călire (a unui metal).

Ạblöse, *-n, f.* v. Ablösungssumme.

ạblösen, *löste ab, abgelöst (du, er löst ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a desface, a desprinde, a detașa; a scoate; **die Haut** ~ a lua, a desprinde, a jupui pielea; **ein Glied** ~ a amputa un membru; *(hort.)* **einen Absenker** ~ a tăia, a despărți o marcotă de tulpina-mamă. **2.** a schimba, a continua (serviciul cuiva); a lua locul (cuiva), a înlocui (pe cineva); **jn. im Dienst** ~ a lua locul cuiva la serviciu; a prelua slujba cuiva; **die Wache** ~ a schimba garda; *(fig.)* **ein Jahr löst das andere ab** un an îl urmează pe celălalt. **3.** *(fin.)* a răscumpăra, a retrage (un capital). **4.** *(fin.)* a restitui; a amortiza, a rambursa (un împrumut); **eine Hypothek** ~ a rambursa o ipotecă. **5.** *(despre arme de foc)* a trage, a slobozi; **eine Kanone** ~ a trage un foc de tun. **II.** *refl.* **1.** a se desprinde, a se desface, a se detașa, a se lua. **2.** *refl. reciproc (despre persoane)* a se schimba, a se înlocui în serviciu (unul pe altul); *(despre lucruri, evenimente)* a alterna, a se succeda. **3.** *(fig.)* a se îndepărta.

Ạblöser, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care înlocuiește, schimbă pe cineva (în serviciu); schimb.

Ạblösezahlung, *-en, f.* achitare a sumei de răscumpărare; plată (în vederea rambursării unei datorii, a unui împrumut).

ạblöslich *adj.* v. ablösbar.

Ạblöslichkeit, *-en, f.* v. Ablösbarkeit.

Ạblösung, *-en, f.* **1.** desfacere, desprindere, scoatere; liberare; ~ **eines Gliedes** amputare a unui membru (al corpului). **2.** schimbare, alternare, succedare. **3.** schimb (de muncitori într-o mină, uzină); *(mil.)* înlocuire, schimb (de trupe, gărzi, unități); unitate de schimb (care o înlocuiește pe cea veche). **4.** răscumpărare; *(fin.)* achitare, restituire, rambursare.

Ạblösungs|anleihe, *-n, f. (ec.)* împrumut de răscumpărare.

Ạblösungsbetrag, *-(e)s, -beträge, m.* v. Ablösungssumme.

Ạblösungsfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m. (fin.)* fond de răscumpărare, de amortizare.

Ạblösungsmannschaft, *-en, f.* echipă de schimb; *(mil.)* detașament de schimb.

Ạblösungsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de răscumpărare.

Ạblösung|summe, *-n, f. (fin.)* sumă de răscumpărare; de amortizare.

Ạblösungs|system [-ste:m], *-(e)s, -e, n. (fin.)* sistem de amortizare.

ạbloten, *lotete ab, abgelotet (du lotest ab, er lotet ab), vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a verifica, a controla (verticalitatea) cu firul de plumb. **2.** *(mar.)* a sonda, a măsura adâncimea apei.

ạblöten, *lötete ab, abgelötet (du lötest ab, er lötet ab), vb. (h) tr.* a dezlipi (metale), a desface sudura.

ạblotsen, *lotste ab, abgelotst, (du, er lotst ab), vb. (h) tr. (fam.)* v. abluchsen **(1)**.

ạblozieren, *lozierte ab, abloziert,vb. (h) tr.* a închiria, a arenda.

ạbluchsen, *luchste ab, abgeluchst (du, er luchst ab), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a obține prin șiretlicuri; a trage (pe cineva) pe sfoară cu ceva; a șterpeli (prin șiretlic). **2.** *(jm. etwas)* a învăța (ceva de la cineva) privindu-l fără ca el să observe; a(-i) fura (cuiva) meseria. **3.** *(despre elevi)* a copia.

ạbludern, *luderte ab, abgeludert, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a jupui de piele (un animal). **2.** *(fam.)* a face de două parale, a face cu ou și cu oțet. **II.** *intr. (s) (despre oameni)* a decădea, a se strica.

Ạbludern, *-s, n. sg.* jupuire a vitelor.

Ạbluft *f. sg.* **1.** *(term.)* aer evacuat. **2.** aer uzat, viciat.

Ạbluftkanal, *-s, -näle, m. (tehn.)* canal de evacuare a aerului uzat; conductă de aerisire.

ạblügen, *log ab, abgelogen, vb. (h) tr.* a nu recunoaște, a dezminți.

Ablution, *-en, f.* **1.** *(geol.)* abluțiune, măcinare și spălare a rocilor țărmului de către valuri. **2.** *(bis.)* spălare, abluție.

ạblutschen, *lutschte ab, abgelutscht, vb. (h) tr.* a consuma prin sugere, lingere, a linge (o farfurie, lingură) a roade (un os).

ạbmachen, *machte ab, abgemacht, vb. (h) tr.* **1.** *(von)* a desface, a desprinde (de pe...); a scoate; **die Hufeisen** ~ a despotcovi; **die Haut** ~ a jupui pielea (de pe animale); **die Schalen der Nüsse** ~ a curăța, a dezghioca nuci; **den Schmutz von den Schuhen** ~ a curăța pantofii de noroi. **2.** *(etwas mit jm.)* a se înțelege, a conveni (cu cineva asupra unui lucru); **ich mache es mit ihm allein ab** mă înțeleg asupra acestui lucru cu el însuși; **(es ist) abgemacht!** ne-am înțeles! de acord! s-a făcut! e-n regulă! **3.** a încheia, a termina; a lichida; a stipula; **seine Zeit bei der Marine** ~ a-și termina stagiul militar la marină; **er hat seine drei Jahre abgemacht** și-a terminat cei trei ani (de închisoare); **eine Rechnung** ~ a lichida o socoteală; **einen Streit** ~ a lichida un diferend, o ceartă. **4.** *(jur.)* a stipula. **5.** *(reg.)* a ucide, a lichida. **6.** *(reg.)* a strânge (masa). **7.** *(reg.)* a adăuga amestecând; **die Suppe mit einem Ei** ~ a drege supa cu ou.

Ạbmachung, *-en, f.* **1.** învoială, înțelegere, convenție, stipulație; **eine glückliche** ~ o învoială prin bună înțelegere; **eine** ~ **(über eine Sache) treffen** a cădea la învoială (asupra unui lucru); a încheia o convenție (în privința unui lucru). **2.** rezolvare (a unei chestiuni), lichidare.

ạbmagern, *magerte ab, abgemagert, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a face (pe cineva) să slăbească. **2.** *(tehn.)* a dilua, a subția. **II.** *intr. (s)* a slăbi; a se sfriji.

Ạbmagerung, *-en, f.* slăbire, slăbit.

Ạbmagerungskur, *-en, f.* cură de slăbire.

Ạbmagerungsmittel, *-s, -, n. (med.)* leac, medicament pentru slăbire.

ạbmähen, *mähte ab, abgemäht, vb. (h) tr.* a cosi; (și *fig.*) a secera.

ạbmahlen, *mahlte ab, abgemahlen, vb. (h) intr.* a termina cu măcinatul.

ạbmahnen, *mahnte ab, abgemahnt, vb. (h) tr.* **1.** *(von)* a sfătui (pe cineva) să nu facă un lucru; a deconsilia. **2.** a da preaviz.

Ạbmahnung, *-en, f.* preaviz.

Ạbmähung, *-en, f.* cosit, secerat.

ạbmaischen, *maischte ab, abgemaischt, vb. (h) intr. (alim.)* a pune malțul în tocitoare (la fermentat).

ạbmalen, *malte ab, abgemalt, vb. (h)* **I.** *tr.* a picta după un model; a copia. **II.** *tr.* și *refl. (fig.)* a (se) oglindi, a (se) reflecta; **die Freude malte sich auf ihren Zügen ab** bucuria i se zugrăvea pe față.

ạbmarachen, *marachte ab, abmaracht, vb. (h) refl; (reg.)* a se trudi, a munci din greu.

ạbmarken, *markte ab, abgemarkt, vb. (h) tr.* a hotărnici, a marca hotarul.

ạbmarkten, *marktete ab, abgemarktet (du marktest ab, er marktet ab), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obține (ceva de la cineva) cu o reducere a prețului (prin tocmeală).

Ạbmarkung, *-en, f.* **1.** hotărnicire; marcare a hotarului. **2.** *(mine)* parcelare, măsurare a hotarului..

Ạbmarsch, *-(e)s, -märsche, m. (mil.)* pornire, plecare în marș; **zum** ~ **blasen** a da semnalul de plecare; **den** ~ **antreten** a porni în marș.

ạbmarschbereit *adj.* gata de marș, gata de plecare.

ạbmarschieren, *marschierte ab, abmarschiert, vb. (s) intr.* a porni, a pleca în marș.

Ạbmarschzeit, *-en, f.* timpul, ora de plecare (în marș).

ạbmartern, *marterte ab, abgemartert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) martiriza, a (se) chinui; a (se) căzni; a (se) munci din greu.

Ạbmarterung *f. sg.* chin, caznă; muncă excesivă.

Ạbmaß, *-es, -e, n. (tehn.)* **1.** abatere (toleranță de dimensiune). **2.** dimensiune.

ạbmatten, *mattete ab, abgemattet (du mattest ab, er mattet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) obosi, a (se) istovi; **abgemattet sein** a fi rupt de oboseală. **II.** *tr. (metal.)* a mătui; a face mat, nelucios (un metal).

Ạbmattung *f. sg.* **1.** oboseală, istovire. **2.** *(metal.)* mătuire.

ạbmauern, *mauerte ab, abgemauert, vb. (h) tr.* **1.** a zidi. **2.** a închide prin zidire.

ạbmehren, *mehrte ab , abgemehrt, vb. (h) tr.* **1.** a respinge, a face să cadă prin majoritate de voturi contrarii. **2.** a vota prin ridicare de mână.

ạbmeiern, *meierte ab, abgemeiert, vb. (h) tr. (jur., ist.)* **1.** *(înv.)* a retrage (cuiva) dreptul de embaticar; a izgoni (un embaticar) de pe moșia-embatic (din cauza datoriilor etc.); a lua cuiva curtea, casa. **2.** *(fam.)* a da afară. **3.** *(fam.)* a face de două parale, a face cu ou și cu oțet, a trage (cuiva) un perdaf, o chelfăneală, a muștrului (pe cineva).

Ạbmeierung *-en, f.* **1.** *(jur., ist.)* retragere a dreptului de embaticar; izgonire (a embaticarului) de pe moșia-embatic (din cauza datoriilor etc.). **2.** *(fam.)* alungare. **3.** *(fam.)* ceartă, muștruluială, perdaf.

ạbmeißeln, *meißelte ab, abgemeißelt (ich meiß(e)le ab), vb. (h) tr.* a tăia, a ciopli cu dalta.

Ạbmeißeln, *-s, n. sg.* **1.** dăltuire; tăiere, cioplire cu dalta. **2.** *(tehn.)* dăltuire a cuptorului.

ạbmelden, *meldete ab, abgemeldet (du meldest ab, er meldet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1** a contramanda (o vizită). **2.** *(jn.)* a anunța (organelor în drept) plecarea (cuiva); **sich bei der Polizei** ~ a cere ștergerea din registrul de evidență a populației (la poliție). **3.** a cere ștergerea dintr-un registru; **einen Schüler** ~ a cere ștergerea unui elev din matricola școlară, a retrage un elev. **4.** *(inform.)* a revoca; **einen Befehl** ~ a revoca o comandă. **5.** *(în expr.)* **bei jm. abgemeldet sein** a fi căzut în dizgrația cuiva. **II.** *refl.* **1.** a-și anunța plecarea (la hotel, la organele de control, școală); a ieși (dintr-o organizație, asociație etc.). **2.** a-și lua rămas bun. **3.** *(inform.)* a se deconecta de la rețea.

Ạbmeldeschein, *-(e)s, -e, m.* formular de scoatere din evidență.

Ạbmeldung, *-en, f.* **1.** contramandare. **2.** anunțare a plecării. **3.** retragere (de la școală, dintr-o organizație).

Ạbmelkbetrieb, *-(e)s, -e, m. (agr.)* v. Abmelkwirtschaft.

ạbmelken, *meklte ab,* sau *molk ab, abgemolken, vb. (h) tr.* a mulge (până la ultima picătură).

Ạbmelk|stall, *-(e)s,-ställe, m. (agr.)* grajd cu vaci de lapte.

Ạbmelkwirtschaft, *-en, f. (agr.)* fermă de vaci cu lapte.

ạbmergeln, *mergelte ab, abgemergelt (ich merg(e)le ab), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) istovi, a (se) slei, a (se) epuiza, a (se) surmena. **II.** *tr. (agr.)* a îngrășa pământul cu marne.

Ạbmergelung *f. sg.* istovire, sleire, epuizare, surmenare.

ạbmerken, *merkte ab, abgemerkt, vb. (h) tr.* **1.** **(jm., einer Sache etwas ~)** a învăța (ceva de la cineva) privind(u-l), observând(u-l) (pe furiș); **jm. etwas an den Augen** ~ a citi cuiva ceva în ochi. **2.** a observa ceva (la cineva sau ceva).

ạbmessbar *adj.* măsurabil, care poate fi măsurat, care poate fi calculat; comensurabil.

ạbmessen, *maß ab, abgemessen (du, er misst ab), vb. (h) tr.* **1.** a măsura; **mit dem Meter** ~ a măsura cu metrul; **mit der Wasserwaage** ~ a pune cumpăna, nivela (cu bulă de aer), polobocul; **Verse** ~ a scanda; **nach dem Takt** ~ a cadența. **2.** *(fig.)* a cumpăni (vorbele); a socoti, a judeca; a chibzui; **streng abgemessene Bewegungen** mișcări

a) calculate; b) proporționate; **ein abgemessenes Betragen** o purtare gravă, rezervată. **3.** a dimensiona, a calibra. **4. (nach)** a pune de acord, a face conform (cu).

Abmesser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* măsurător(-oare).

Abmessung, *-en, f.* **1.** măsurare; măsură. **2.** repartizare. **3.** dimensionare, calibrare. **4.** *(tehn.)* tolerare. **5.** *pl.* măsuri, dimensiuni; proporții.

abmieten, *mietete ab, abgemietet (du mietest ab, er mietet ab), vb. (h) tr.* **1.** *(jm. etwas)* a închiria, a lua cu chirie (ceva de la cineva). **2.** a subînchiria.

Abmieter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* chiriaș(ă), locatar(ă); subchiriaș(ă).

Abmietung, *-en, f.* închiriere, subînchiriere.

abmildern, *milderte ab, abgemildert, vb. (h) tr.* a îndulci, a îmblânzi (un regim, o situație, o atitudine etc.).

Abmilderung *-en, f.* atenuare, îndulcire.

abmindern, *minderte ab , abgemindert, vb. (h) tr.* a micșora, a scădea, a diminua.

Abminderung, *-en, f.* micșorare, scădere.

Abminderungsbeiwert, *-(e)s, -e, m.* coeficient de reducere.

abmisten, *mistete ab abgemistet (du mistest ab, er mistet ab), vb. (h) tr.* a ridica, a căra gunoiul, bălegarul (de undeva).

abmodellieren, *modellierte ab, abmodelliert, vb. (h) tr.* **1.** a modela (după ceva). **2.** a face mulajul (unui lucru) a mula.

abmodeln, *modelte ab, abgemoldet (ich mod(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** v. abmodellieren. **2.** a modifica puțin forma, modelul (unui lucru).

Abmontage [-taːʒə], *-n, f.* v. Abmontierung.

abmontieren, *montierte ab, abmontiert, vb. (h) tr.* a demonta, a desface.

Abmontierung, *-en, f.* demontare, demontaj.

abmoosen, *mooste ab, abgemoost (du, er moost ab), vb. (h) tr.* a curăța de mușchi.

abmucken, *muckte ab, abgemuckt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** v. abmurksen. **2.** a(-i) lua (cuiva) piuitul, a(-i) astupa (cuiva) gura, a face să tacă; a pune (pe cineva) la punct.

abmüden, *müdete ab, abgemüdet (du müdest ab, er müdet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) obosi peste măsură, a (se) extenua. **II.** *intr.* a se obosi, a se extenua.

abmühen, *mühte ab, abgemüht, vb. (h) refl.* a se munci, a se obosi, a se istovi; a se osteni, a-și da osteneala, a se strădui, a se necăji, a se chinui.

abmurksen, *murkste ab, abgemurkst (du, er murkst ab), vb. (h) tr. (fam.)* a omorî (pe ascuns); a face de petrecanie (cuiva), a face felul (cuiva); *(auto.)* **den Motor** ~ a opri motorul (din nepricepere).

abmüßigen, *müßigte ab, abgemüßigt, vb. (h) tr. (în expr.)* **sich** *(dat.)* **die Zeit (eine Stunde etc.)** ~ a avea răgaz, a avea un moment (o oră etc.) liber(ă); **sich** *(dat.)* **die Zeit (eine Stunde etc.) nicht ~ können** a nu avea, a nu găsi un moment (o oră etc.) liber(ă).

abmustern, *musterte ab, abgemustert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(mar.)* a da liber de la inspecție; a concedia (mateloți). **2.** *(text.)* a imprima modele (pe o țesătură); a gofra. **3.** *(fam.)* a măsura, a privi cercetător; **jn. von oben bis unten (von Kopf bis Fuß)** ~ a măsura, a examina pe cineva de sus până jos (din cap până-n picioare). **II.** *intr. (mar.)* a se elibera; a lichida serviciul (pe un vas).

Abmusterung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* concediere (a echipajului); lichidare a serviciului. **2.** *(text.)* imprimare de modele (pe țesături); gofrare.

abnabeln, *nabelte ab, abgenabelt (ich nab(e)le ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(med.)* a tăia cordonul ombilical (unui nou-născut). **II.** *intr. (fam.)* a renunța, a abandona; **von etwas** ~ a renunța la ceva.

abnagen, *nagte ab, abgenagt, vb. (h) tr.* **1.** a roade; **das Fleisch vom Knochen** ~ a roade carnea de pe os; **das Bein** ~ a roade osul. **2.** *(fig.)* a consuma, a nimici; **der Kummer nagt ihm das Herz ab** necazul îl roade, îl mistuie.

abnähen, *nähte ab, abgenäht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tigheli, a scurta (o fustă, o haină etc.) cosând un tighel, un tiv. **2.** a strâmta cosând o pensă. **3.** a achita, a plăti (un avans, o datorie) cosând (pentru cineva). **II.** *refl. (fam.)* a obosi, a se istovi, a se epuiza cosând.

Abnäher, *-s, -, m.* cusătură; pensă, cută.

Abnahme, *-n, f.* **1.** scoatere, ridicare; ~ **des Verbandes** scoaterea bandajului; ~ **der Siegel** ridicarea sigiliilor. **2.** *(med.)* amputare. **3.** *(com.)* preluare, primire; lichidare (a unui cont, a unei socoteli); ~ **einer Rechnung** primire, luare, cercetare a unei socoteli; *(despre mărfuri)* ~ **finden** a fi vandabil. **4.** luare (în primire); recepționare; ~ **des Eides** luarea jurământului; ~ **einer Parade** primire a unei parade; ~ **des Neubaus** recepționare, recepție a unei construcții noi. **5.** scădere, micșorare, diminuare, reducere; *(fig.)* decadență; ~ **der Kräfte** slăbirea, scăderea puterilor; ~ **im Gewicht** pierdere, în greutate (a corpului); ~ **des Mondes** descreșterea lunii: ~ **der Spannung** scădere a tensiunii (unui curent electric); **in ~ kommen** a se învechi, a nu mai fi actual; a se demoda; a decădea.

Abnahmebe|amte, *-n, -n (ein Abnahmebeamter), m.*, **Abnahmebe|amtin**, *-nen, f.* funcționar(ă), recepționer(ă).

Abnahmebedingung, *-en, f.* condiție de preluare, de acceptare.

Abnahmebe|scheinigung, *-en, f. (com.)* proces-verbal de recepție; certificat de preluare, acceptare.

Abnahmebe|stätigung, *-en, f.* confirmarea preluării, acceptului.

Abnahmebe|stimmung, *-en, f. (com.)* **1.** ordin de preluare, de recepționare. **2.** ordin de plată.

Abnahmeflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor de probă (la recepționare).

Abnahmefrist, *-en, f.* data, termenul preluării, acceptului.

Abnahme|ingenieur [-Inʒɛniøːɐ], *-s, -e, m.* inginer recepționer.

Abnahmeklausel, *-n, f. (com.)* clauză de recepționare (a mărfurilor).

Abnahmekommission, *-en, f.* comisie de recepție, de examinare.

Abnahmeland, *-(e)s, -länder, n.* țară importatoare.

Abnahmeprüfung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* probă de recepționare. **2.** *(ec.)* inspecție de preluare, de receptare.

Abnahmeschein, *-(e)s, -e,* v. Abnahmebescheinigung.

Abnahmetoleranz, *-en, f.* toleranță la recepție.

Abnahmeverweigerungsrecht, *-(e)s, -e, n. (ec.)* dreptul de a refuza receptarea.

Abnahmevorschrift, *en, f.* specificații de acceptare, specificații calitative.

abnarben, *narbte ab, abgenarbt, vb. (h) tr. (tăb.)* a curăța pieile de păr, a îndepărta părul de pe piei.

Abnarbung *f. sg. (tăb.)* curățire a pieilor de păr, curățirea părului de pe piei.

abnaschen, *naschte ab, abgenascht, vb. (h) tr. (von)* a gusta, a ciuguli luând, desprinzând de pe ceva; **die Himbeeren vom Strauch** ~ a ciuguli boabele de zmeură de pe rug.

Abnegation, *-en, f. (înv.)* **1.** negare, tăgăduire. **2.** infirmare. **3.** refuz.

abnegieren, *negierte ab, abnegiert vb. (h) tr.* **1.** a nega, a tăgădui. **2.** a infirma. **3.** a refuza.

abnehmbar *adj.* demontabil, detașabil; decapotabil.

abnehmen, *nahm ab , abgenommen (du nimmst ab, er nimmt ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lua, a scoate, a da jos; **den Bart** ~ a da barba jos, a rade barba; **den Hörer** ~ a ridica receptorul (telefonului); **den Hut (vor jm.)** ~ a-și scoate pălăria (în fața cuiva); **die Karten** ~ a tăia, a ridica cărțile; **jm. eine Last** ~ a lua cuiva o povară (de pe umeri sau de pe inimă); **jm. eine Arbeit** ~ a face o treabă în locul cuiva (descărcându-l); **jm. die Maske** ~ a demasca pe cineva; **die Maschen** ~ a scădea ochiurile (la împletit); **jm. die Mühe** ~ a scuti pe cineva de osteneală; **das Schloss** ~ a scoate lacătul, a descuia, a da la o parte zăvorul; **die Siegel** ~ a ridica sigiliile; **die Speisen** ~ a strânge masa; **einen Verband** ~ a scoate un bandaj; **die Waffen** ~ a dezarma. **2.** *(med.)* a amputa; **ein Bein** ~ a amputa un picior. **3.** a cumpăra; **jm. Waren** ~ a cumpăra mărfuri de la cineva. **4.** a fura; **jm. die Uhr** ~ a fura cuiva ceasul. **5.** a lua; a sechestra; **den Ausweis** ~ a reține o legitimație. **6.** a primi, a lua în primire; a recepționa; a cerceta; **eine Rechnung** ~ a lua în primire, a cerceta o socoteală; **eine Prüfung** ~ a examina, a asculta la examen; **(jm.) ein Versprechen** ~ a face (pe cineva) să făgăduiască (ceva); **(jm.) den Eid** ~ a lua (cuiva) jurământul; **die Parade** ~ a primi defilarea; **den Neubau** ~ a recepționa construcția nouă; *(fam.)* **das nimmt dir niemand ab** nimeni nu te crede, asta să i-o spui lui mutu'. **7.** *(înv.)* a face (cuiva) portretul; a poza, a picta, a fotografia (pe cineva); a desena, a modela (după un model). **8.** *(înv.)* **(aus)** a deduce, a trage concluzia, a conchide (din). **II.** *intr.* a scădea, a descrește, a se micșora; a slăbi; **er hat stark abgenommen** a slăbit mult; **die Flut nimmt ab** apele sunt în reflux; **seine Kräfte nehmen ab** îi scad, îi slăbesc puterile; **der Mond nimmt ab** luna e în descreștere; **die Tage nehmen ab** zilele scad, se micșorează; *(mat.)* **auf Null** ~ a tinde către zero prin descreștere.

abnehmend **I.** *part. prez.* de la abnehmen. **II.** *adj.* **1.** în scădere, în descreștere; **~er Mond** lună în descreștere; **~e Geschwindigkeit** viteză în scădere. **2.** *(muz.)* diminuendo. **3.** *(mat.)* în scădere, descrescător.

Abnehmer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** cumpărător(-oare); consumator(-oare); client(ă), mușteriu. **2.** persoană care primește, recepționează. **3.** *(text.)* muncitor(-oare) care supraveghează înfășurarea țesăturii pe cilindru. **4.** *m. (text.)* cilindru perietor, cilindru pe care se înfășoară țesătura.

Abnehmerbetrieb, *-(e)s, -e, m. (ec.)* întreprindere, antrepriză de recepționare.

Abnehmerkreis, *-es, -e, m. (com.)* clientelă.

Abnehmerland, *-(e)s, -länder, n.* v. Abnahmeland.

Abnehmerschaft, *-en, f.* v. Abnehmerkreis.

Abnehmung, *f. sg.* **1.** subțiere, descreștere. **2.** decădere. **3.** oftică.

abneigen, *neigte ab , abgeneigt, vb. (h) tr.* și *refl. (rar)* a (se) întoarce (de la); a (se) îndepărta, a (se) înstrăina (de).

Abneigung, *-en, f.* **1.** aversiune, antipatie; repulsie; ~ **einflößen** a inspira aversiune; ~ **fassen gegen etwas** a-i deveni cuiva ceva nesuferit, antipatic; ~ **haben, hegen, empfinden** a avea repulsie față de cineva sau ceva. **2.** îndepărtare, înstrăinare (de cineva). **3.** inclinație, pantă (a solului).

abnibbeln, *nibbelte ab, abgenibbelt (ich nibb(e)le ab) (argou)* a muri, a da ortul popii.

abnicken, *nickte ab, abgenickt, vb. (h) tr. (înv.)* a da lovitura de grație.

abnieten, *nietete ab, abgenietet (du nietest ab, er nietet ab), vb. (h) tr. (tehn.)* **1.** a nitui. **2.** a deznitui, a desprinde din nituri.

abnorm *adj.* **1.** anormal; care face excepție de la regula generală, neobișnuit, diform, pocit, monstruos; imens. **2.** *(med.)* bolnăvicios, patologic.

abnormal *adj. (austr.)* nenormal, neobișnuit; anormal.

Abnormität, *-en, f.* **1.** anomalie, lucru neobișnuit, anormal; conformație anormală; monstruozitate; degenerare. **2.** *pl.* ființe anormale, diforme, expuse la bâlciuri și circuri; monștri.

Abnormitätenbude, *-n, f. (la bâlci sau circ)* baracă, șandrama (unde sunt expuse lucruri și ființe anormale, monstruozități).

abnötigen, *nötigte ab, abgenötigt, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a stoarce, a smulge, a lua (ceva) cu sila (de la cineva); a extorca; **Beifall** ~ a smulge aplauze.

Abnötigung *f. sg.* luare du sila, smulgere, stoarcere, extorcare.

abnutschen, *nutschte ab, abgenutscht, vb. (h) tr.* **1.** a filtra. **2.** *(reg.)* a suge; (și *fam.*) a bea.

abnutzen, *nutzte ab, abgenutzt (du, er nutzt ab)*, **abnützen**, *nützte ab, abgenützt (du, er nützt ab), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) uza; a (se) toci, a (se) deteriora (prin folosire îndelungată), a se deprecia; **den Gewehrlauf** ~ a decalibra țeava armei; **sich die Kleidung** ~ a-și uza, a-și toci hainele.

Abnutzung, **Abnützung** *f. sg.* **1.** uzare; uzură; tocire, deteriorare (prin folosire îndelungată); *(fin.)* amortizare fiscală; **moralische** ~ uzură morală; **physische** ~ uzură fizică. **2.** *(mil.)* decalibrare. **3.** *(tehn.)* abraziune.

Abnutzungsgebühr, **Abnützungsgebühr**, *-en, f.* taxă de uzură.

Abnutzungsgrenze, *-n, f.* limită de uzură.

Abnutzungsko|effizient [-tsiɛnt] *-en, -en, m. (tehn.)* coeficient de uzură, grad de uzură.

Abnutzungs|prüfdorn, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* calibru indicator de uzură.

Abnutzungs|satz, *-es, -sätze, m.* rată de depreciere, de uzură.

Abnutzungswert, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* valoare de uzură, valoare a uzurii.

Abo, *-s, -s, n.* presc. de la Abonnement.

ab|öden, *ödete ab, abgeödet (du ödest ab, er ödet ab), vb. (h) tr.* a tăia, a defrișa (o pădure); a pustii.

ab|ohrfeigen, *ohrfeigte ab, abgeohrfeigt, vb. (h) tr. (fam.; jn.)* a pălmui, a trage (cuiva) palme zdravene.

abolieren, *abolierte, aboliert vb. (h) tr.* **1.** a aboli. **2.** a grația.

Abolition, *-en, f.* **1.** desființare, abolire; suspendare. **2.** încetare a unei urmăriri (judiciare); amnistie; grațiere.

Abolitionismus, *-, m. sg.* aboliționism.

Abolitionist, *-en, -en, m.*, **~in**,*-nen, f.* aboliționist(ă).

Abolitionsbrief, *-(e)s, -e, m.* ordin de neurmărire (judiciară); decret de grațiere, de amnistie.

abominabel *adj. (rar)* abominabil, respingător, infect.

abondieren, *abondierte, abondiert, vb. (h) intr. (livr.)* a abunda, a fi din belșug.

Abonnement [abɔnə'mã:], *-s, -s, n.* **1.** abonament; **ein ~ erneuern** a înnoi un abonament, a se reabona. **2.** *(ec.)* subscripție.

Abonnements|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* mandat, delegație de strângere, de încasare a abonamentelor.

Abonnementsbillet [-bIljɛt], *-s,-s, n.*, **Abonnementskarte**, *-n, f.* fișă, legitimație de abonat.

Abonnementskonzert, *-(e)s, -e, n.* concert pentru abonați, concert în abonament.

Abonnementsliste,*-n, f.* listă de abonați.

Abonnements|preis, *-es, -e, m.* preț al unui abonament.

Abonnementsvor|stellung, *-en, f.* spectacol în abonament, spectacol pentru abonați.

Abonnent, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* abonat(ă).

Abonnentenzahl, *-en, f.* număr de abonați.

abonnieren, *abonnierte, abonniert, vb. (h)* **I.** *tr.* a abona. **II.** *intr.* și *refl.* (*auf* cu *acuz.*) a se abona (la); **auf eine Zeitung abonniert sein** a fi abonat la un ziar.

Abordage [-'da:ʒə], *-n, f. (mar.)* abordaj.

ab|ordnen, *ordnete ab abgeordnet (du ordnest ab, er ordnet ab), vb. (h) tr.* **1.** a delega; a trimite o deputăție; *(mil.)* a trimite (o trupă). **2.** *(înv.)* a decomanda, a contramanda; a anula un ordin.

Ab|ordner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care trimite o delegație; persoană în delegație.

Ab|ordnung, *-en, f.* **1.** delegație, trimiși, soli. **2.** delegare, trimitere; deputăție.

ab|orgeln, *orgelte ab, abgeorgelt, vb. (h) tr.* **1.** a cânta la orgă. **2.** v. a b l e i e r n.

Aborigine, *-s, m.* și *f. (înv.)* băștinaș(ă), aborigen(ă).

Abort[1], *-(e)s, -e, m.* latrină, privată, closet.

Abort[2], *-s, -e, m. (med.)* avort.

Abortbrille, *-n, f.* v. A b t r i t t b r i l l e.

Abortfrau, *-en, f.* femeie de serviciu la un WC public.

Abortgrube, *-n, f.* hazna.

abortieren, *abortierte, abortiert, vb. (h) intr.* a avorta.

Abortion, *-en, f. (med.)* provocare a unui avort, chiuretaj.

abortiv *adj.* **1.** *(med.) (despre boli)* care au o evoluție mai scurtă, abortivă. **2.** *(med.)* care provoacă un avort. **3.** *(bot.)* abortiv, care nu s-a dezvoltat până la capăt.

Abortivkur, *-en, f.* tratament pentru combaterea unei boli în faza ei incipientă; tratament abortiv.

Abortivmittel, *-s, -*, **Abortivum** [-vUm], *-s, -va, n.* abortiv.

Abortkanal, *-(e)s, -näle, m.* canal de scurgere a haznalei.

Abortus, *-, -, m.* v. A b o r t[2].

abpaaren, *paarte ab, abgepaart, vb. (h)* **I.** *tr.* a așeza perechi-perechi. **II.** *intr.* a-și reține părerea, a nu-și da cu părerea (într-o discuție).

abpachten, *pachtete ab, abgepachtet (du pachtest ab, er pachtet ab), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a lua (ceva) în arendă (de la cineva).

Abpachter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care ia în arendă; arendaș(ă).

Abpachtung *f. sg.* luare în arendă; arendare.

Abpack|anlage, *-n, f. (ec.)* instalație de împachetat.

abpacken, *packte ab, abgepackt, vb. (h) tr.* **1.** a împacheta (o anumită cantitate), a face pachete (de o anumită greutate). **2.** a descărca; a despacheta.

Abpacker, *-s, -, m.* descărcător.

Abpackung, *-en, f.* **1.** împachetare, împachetat. **2.** descărcare; despachetare.

abpaddeln, *paddelte ab, abgepaddelt (ich (padd(e)le ab), vb.* **I.** *tr. (sport)* a parcurge vâslind. **II.** *intr.* a înceta practicarea canotajului.

abparieren, *parierte ab, abpariert, vb. (h) tr.* a para (o lovitură), a se feri (de o lovitură).

abpassen, *passte ab, abgepasst (du, er passt ab), vb. (h) tr.* **1.** a măsura exact; a potrivi (măsurând). **2.** a pândi, a aștepta (un moment favorabil); **die Gelegenheit ~** a pândi prilejul. **3.** *(tehn.)* a ajusta; a calibra, a proporționa. **4.** a tivi.

abpassieren, *passierte ab, abpassiert, vb. (h) tr.* a trece prin sită.

abpatrouillieren [-trulji:-], *patrouillierte ab, abpatrouilliert, vb. (h) tr.* a patrula, a face recunoaștere (de la un punct la altul al sectorului).

abpauken, *paukte ab, abgepaukt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a da un avertisment drastic, sever. **2.** a buși bine (pe cineva).

abpausen, *pauste ab, abgepaust (du, er paust ab), vb. (h) tr.* a transpune pe hârtie de calc.

abpeinigen, *peinigte ab, abgepeinigt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) chinui, a (se) necăji; a (se) obosi peste masură.

abpeitschen, *peitschte ab, abgepeitscht, vb. (h) tr.* **1.** a rupe lovind cu biciul: **Disteln ~** a rupe scaieți cu biciul. **2.** a bate cu biciul, a biciui.

abpellen, *pellte ab, abgepellt, vb. (h) tr.* a curăța (de coajă, de pieliță), a coji, a jupui.

abpelzen, *pelzte ab , abgepelzt (du, er pelzt ab), vb. (h) tr.* **1.** a jupui de piele. **2.** *(fam.)* a bate, a scărmăna (pe cineva); a muia ciolanele (cuiva), a altoi (pe cineva).

abperlen, *perlte ab, abgeperlt, vb. (h)* **I.** *tr.* a desface, a descoase (mărgele de pe ceva); a deșira (un șirag de mărgele). **II.** *intr.* a se scurge în picuri, a picura (de pe ceva).

abpfählen, *pfählte ab, abgepfählt, vb. (h) tr.* **1.** a împrejmui, a îngrădi cu (gard de) pari, cu palisadă. **2.** a pune jaloane, a jalona; a picheta. **3.** a scoate aracii

Abpfählung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** împrejmuire cu (gard de) pari. **2.** jalonare. **II.** gard, îngrăditură; palisadă.

abpfändbar *adj.* care poate fi sechestrat.

abpfänden, *pfändete ab, abgepfändet (du pfändest ab, er pfändet ab), vb. (h) tr.* a pune sechestru (pe ceva), a sechestra.

Abpfändung, *-en, f.* sechestrare.

abpfeifen, *pfiff ab, abgepfiffen, vb.* **I.** *tr.* **1.** *(h) (sport)* a fluiera întreruperea sau sfârșitul unei competiții. **2.** a fluiera (o melodie) de la început până la sfârșit. **II.** *intr. (fam.) (s)* a pleca fluierând.

Abpfeil, *-(e)s, -e, m. (inform.)* săgeată în jos.

abpferchen, *pferchte ab, abgepfercht, vb. (h) tr.* a împrejmui (o bucată de teren sau un grup de animale) cu un țarc, a (în)țărcui.

Abpfiff, *-(e)s, -e, m. (sport)* semnal de întrerupere, semnal de încheierea jocului prin fluier.

abpflöcken, *pflöckte ab, abgepflöckt, vb. (h) tr.* a jalona, a picheta; a bate țăruși.

Abpflöckung *f. sg.* jalonare, pichetare.

abpflücken, *pflückte ab, abgepflückt, vb. (h) tr.* **1.** a culege; a rupe: **Blumen ~** a rupe flori; **ein paar Äpfel ~** a culege câteva mere din pom. **2.** *(pop.)* a jumuli; **einen Hahn ~** a jumuli un cocoș de pene.

abpflügen, *pflügte ab, abgepflügt, vb. (h) tr.* v. a b a c k e r n.

abpfropfen, *pfropfte ab, abgepfropft, vb. (h) tr.* a altoi.

abpicken, *pickte ab, abgepickt, vb. (h) tr.* **1.** a lua cu ciocul; a ciuguli. **2.** a desprinde, a detașa cu vârful târnăcopului, cu vârful sapei.

abpinnen, *pinnte ab, abgepinnt, vb. (h) tr. (argou școlăresc)* a copia.

abpinseln, *pinselte ab, abgepinselt (ich pins(e)le ab), vb. (h) tr. (peior.)* a copia cu pensula.

abplacken, *plackte ab, abgeplackt, vb. (h) refl. (fam.)* a se trudi, a se istovi, a se necăji (muncind din greu).

abplagen, *plagte ab, abgeplagt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) trudi, a (se) chinui, a (se) munci (din greu).

abplatten, *plattete ab, abgeplattet (du plattest ab, er plattet ab), vb. (h) tr.* **1.** a aplatiza, a turti; a netezi. **2.** *(metal.)* a lamina în plăci.

abplätten, *plättete ab, abgeplättet (du plättest ab, er plättet ab), vb. (h) tr.* **1.** călca (rufe). **2.** *(text.)* a transpune (un model) pe o stofă prin călcare.

Abplättmuster, *-s, -, n. (text.)* model de transpus pe o stofă prin călcare.

Abplattung, *-en, f.* aplatizare, turtire; netezire; **~ der Erde** turtirea globului terestru.

abplatzen, *platzte ab, abgeplatzt (du, er platzt ab), vb. (s) intr.* **1.** a sări, a plesni, a se desprinde, a se detașa plesnind. **2.** a ricoșa.

abplätzen, *plätzte ab, abgeplätzt (du, er plätzt ab), vb. (h) tr.* a cresta (copaci) cu ciocanul.

Abplätzung *f. sg.* crestarea (copacilor) cu ciocanul.

abplündern, *plünderte ab, abgeplündert, vb. (h) tr. (jm. etwas)* al lua (cuiva ceva) prin jaf.

abpochen, *pochte ab, abgepocht, vb. (h) tr.* **1.** a desprinde cu lovituri (de ciocan). **2.** *(fam.)* a obține (ceva) prin insistență, prin încăpățânare.

abpölen, *pölte ab, abgepölt, vb. (h) tr. (înv., tăb.)* a curăța de păr; a depila.

abpolieren, *polierte ab, abpoliert, vb. (h) tr.* a netezi fin, a șlefui, a lustrui.

abpolstern, *polsterte ab, abgepolstert, vb. (h) tr.* a capitona, a apăra contra loviturilor (cu perne, cu straturi izolatoare).

abpoltern, *polterte ab, abgepoltert, vb. (h) tr.* v. a b p o c h e n **(2)**.

abprägen, *prägte ab, abgeprägt vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a bate monedă. **2.** a însemna cu o pecete; a marca. **3.** a reproduce o efigie. **II.** *refl.* a se întipări.

Abprall, *-(e)s, -e, m.* **1.** ricoșare; recul. **2.** ricoșeu.

abprallen, *prallte ab, abgeprallt, vb. (s) intr.* a sări înapoi, a ricoșa; *(fig.)* a se arăta refractar; **mein Ratschlag prallt an ihm ab** nu primește, nu ascultă (de) sfatul meu.

Abpraller, *-s, -, m.* ricoșeu.

Abprallung, *-en, f.* v. A b p r a l l **(1)**.

Abprallungswinkel, **Abprallwinkel**, *-s, -, m. (fiz.)* unghi de ricoșare.

abprellen, *prellte ab , abgeprellt, vb.* **I.** *intr. (s)* v. a b p r a l l e n. **II.** *tr. (h)* a face să ricoșeze.

abpressen, *presste ab, abgepresst (du, er presst ab), vb. (h) tr.* **1.** a stoarce, a presa; a desprinde prin stoarcere, prin presare. **2.** *(fig.) (jm. etwas)* a stoarce, a smulge (ceva de la cineva), a șantaja (pe cineva); a extorca (ceva de la cineva). **3.** *(tehn.)* a încerca, a supune la presiune (hidraulică). **4.** *(tehn.)* a depresa. **5.** *(tipogr.)* a presa (un bloc de carte).

Abprodukt, *-(e)s, -e, n.* deșeu, reziduu.

Abprodukt|abgabe, *-n, f. (ec.)* taxă pe deșeuri.

abprotzen, *protzte ab, abgeprotzt (du, er protzt ab), vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** *(mil.)* a desprinde tunul de antetren; a desperechea, a pune (tunul) în baterie. **2.** *(fam.)* a da, a lăsa jos pantalonii.

abprügeln, *prügelte ab, abgeprügelt (ich prüg(e)le ab), vb. (h) tr.* (și *refl. reciproc*) a (se) bate măr, a (se) cotonogi.

abpuffen, *pufftc ab, abgepufft, vb.* **I.** *tr. (h) (fam.)* **1.** a alunga, a goni, a îndepărta (pe cineva), a face vânt (cuiva) prin lovituri, prin ghionturi. **2.** (și *refl. reciproc*) a (se) bate, a(-și) trage ghionturi, a (se) înghionti. **3.** a jupui. **II.** *intr. (s)* **1.** *(fam.)* a porni (apăsând pe accelerator). **2.** a exploda.

Abpuffer, *-s, -, m. (fam.)* hingher.

abpumpen, *pumpte ab, abgepumpt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a scoate (apă) cu pompa; a pompa. **2.** *(fig., fam.) (jm. etwas)* a obține, a scoate (ceva de la cineva). **3.** *(fam.)* a trimite pe lumea cealaltă, a ucide. **II.** *intr. (s) (fam.)* a răposa, a deceda.

abpunktieren, *punktierte ab, abpunktiert, vb. (h) tr.* a însemna cu puncte, a puncta; a ponta.

abpurzeln, *purzelte ab, abgepurzelt (ich purz(e)le ab), vb. (s) intr. (fam.)* a se rostogoli în jos, a cădea de-a tumba.

abpusten, *pustete ab, abgepustet (du pustest ab, er pustet ab), vb. (h) tr.* v. a b b l a s e n.

Abputz, *-es, m. sg.* tencuială.

abputzen, *putzte ab, abgeputzt (du, er putzt ab), vb. (h) tr.* **1.** a curăța, a șterge; a lustrui. **2.** a tencui. **3.** *(constr.)* a rindelui pe curat. **4.** *(înv.)* a mucări (o lumânare). **5.** a țesăla. **6.** *(fig., fam.)* a certa, a trage (cuiva) o săpuneală, un frecuș, un perdaf. **7.** *(mar.)* a tăia sfilațele (de la capetele parâmelor). **8.** *(reg.)* a strânge pomul de iarnă, de Crăciun

Abputzer, *-s, -, m.* **1.** zugrav. **2.** *(fig.)* săpuneală, perdaf, frecuș.

Abputzkosten *pl.* cheltuieli necesare pentru tencuirea casei.

Abputzpinsel, *-s, -, m.* pensulă de păr întrebuințată de bijutieri.

Abputzung *f. sg.* **1.** curățare, lustruire, **2.** tencuire. **3.** tencuială.

abquälen, *quälte ab , abgequält, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) chinui, a (se) trudi, a (se) necăji (muncind din greu). **II.** *tr. (fam.) (jm. etwas)* a obține (ceva de la cineva) necăjind(u-l), pisând(u-l), insistând.

abqualifizieren, *qualifiziert ab, abqualifiziert, vb. (h) tr.* a discredita, a descalifica.

abquetschen, *quetschte ab, abgequetscht, vb. (h) tr.* **1.** a desprinde, a smulge prin strivire; **die Maschine hat ihm einen Finger abgequetscht** mașina i-a strivit un deget

rupându-i-l. **2.** *(tipogr.)* a strica, a uza, a turti (litera, clişeul). **3.** *(fam.) (jm. etwas)* a obţine (ceva de la cineva) prin şantaj; a stoarce, a smulge.

Abquetschform, *-en, f.* teasc de struguri, presă.

abquicken, *quickte ab abgequickt, vb. (h) tr. (metal.)* a separa; a extrage (aurul) din amalgam.

Abquickung *f. sg. (metal.)* separare; extragere (a aurului) din amalgam.

abquirlen, *quirlte ab, abgequirlt, vb. (h) tr. (cul.)* a bate, a amesteca cu telul sau făcăleţul; *(mit)* a drege, a bate (o supă etc. cu).

ab|rackern, *rackerte ab, abgerackert, vb. (h)* **I.** *refl. (pop.)* a se trudi, a munci din greu. **II.** *tr. (reg.)* a economisi (ceva) muncind din greu.

ab|rädeln *rädelte ab, abgerädelt (ich räd(e)le ab), vb. (h) tr.* a tăia (foaia de aluat) cu ruleta.

ab|radieren, *radierte ab, abradiert, vb. (h) tr.* **1.** a şterge cu guma. **2.** a rade, a îndepărta (răzuind).

abraffen, *raffte ab, abgerafft, vb. (h) tr.* **1.** a lua, a apuca, a înhăţa (ceva) cu nesaţ; a strânge. **2.** a răpi. **3.** a strânge grânele în snopi.

Abraffung *f. sg.* **1.** luare, apucare, înhăţare (a ceva) cu nesaţ. **2.** strângerea grânelor în snopi.

Abraham, *-s, m. sg.* Avraam; **wie in ~s Schoß** ca în sânul lui Avraam; *(fam.)* **in ~s Wurstkessel kommen** a muri (pe front).

abrahmen[1], *rahmte ab, abgerahmt, vb. (h) tr.* a smântâni, a lua smântâna; *(fig.)* a lua caimacul.

abrahmen[2], *rahmte ab, abgerahmt, vb. (h) tr.* **1.** a înrăma, a încadra (un tablou). **2.** a scoate (un tablou) din ramă, din cadru. **3.** *(tehn.)* a demonta de pe suport.

Abrahmung[1], *-en, f.* smântânire.

Abrahmung[2] *f. sg.* **1.** înrămare, încadrare. **2.** scoatere din cadru, din ramă. **3.** *(tehn.)* demontare de pe suport.

abrainen, *rainte ab, abgeraint, vb. (h) tr.* a despărţi (o porţiune de teren) printr-o brazdă, printr-un răzor.

A|brakadabra, *-s, n. sg.* **1.** abracadabra (formulă magică). **2.** *(fam.)* talmeş-balmeş, ghiveci, încurcătură, învălmăşeală. **3.** *(fam.)* vorbe goale, palavre, pălăvrăgeală.

abrammeln, *rammelte ab, abgerammelt (ich ramm(e)le ab), vb. (h) refl. (fam.)* a se juca (până la epuizare).

abrändeln, *rändelte ab, abgerändelt (ich ränd(e)le ab),* **abranden**, *randete ab, abgerandet (du randest ab, er randet ab), vb. (h) tr.* a tăia, a roade marginile (unui lucru).

abrändern, *ränderte ab, abgerändert, vb (h) tr.* **1.** a face zimţi (la o monedă), a zimţui. **2.** a rotunji colţurile.

abranken, *rankte ab, abgerankt, vb. (h) tr.* a curăţa (via) de lăstari.

abrasen[1], *raste ab, abgerast (du, er rast ab), vb. (h) tr.* **1.** a curăţa de iarbă. **2.** *(vân.)* a paşte.

abrasen[2], *raste ab, abgerast (du, er rast ab), vb.* **I.** *intr. (s) (fam.)* a porni în goană. **II.** *refl. (h)* a se prăpădi de furie.

abrasieren, *rasierte ab, abrasiert, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) rade, a (se) bărbieri. **II.** *tr.* a rade, a răzui.

Abrasion, *-en, f.* **1.** roadere. **2.** *(geol.)* abraziune; eroziune.

abras|peln, *raspelte ab, abgeraspelt (ich rasp(e)le ab), vb. (h) tr.* a netezi, a curăţa cu raşpelul, cu răzătoarea, a răşpălui; a pili.

abrasseln, *rasselte ab, abgerasselt (ich rass(e)le ab), vb. (s) intr.* a pleca zornăind, hodorogind; a cădea zornăind, hodorogind.

abraten, *riet ab, abgeraten, (du rätst ab, er rät ab), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *intr. (jm. von etwas)* a sfătui (pe cineva) să nu faca (ceva); a deconsilia; **ich rate dir davon ab** te sfătuiesc să nu faci acest lucru; **ich rate dir die Reise ab** te sfătuiesc să nu faci călătoria. **II.** *tr. (jm. etwas)* a observa ghicind, a ghici; **jm. ein Geheimnis aus den Augen ~** a ghici după ochi secretul cuiva.

abrauchen, *rauchte ab, abgeraucht, vb.* **I.** *intr. (s)* a se evapora; **~ lassen** a evapora. **II.** *tr. (h)* **1.** a fumega; a evacua fumul. **2.** a fuma (ţigări) de probă, a testa, a cronometra.

abräuchern, *räucherte ab, abgeräuchert, vb. (h) tr.* a afuma.

Abrauchraum, *-(e)s, -räume, m. (tehn.)* cameră de evaporare.

Abrauch|schale, *-n, f.* vaporizator.

abraufen, *raufte ab, abgerauft, vb. (h) tr. (rar)* şi *refl. reciproc (fam.)* a (se) lua de păr, a (se) părui.

abrauhen, *rauhte ab, abgerauht, vb. (h) tr.* a înăspri, a aspri, a face aspru.

Abraum, *-(e)s, m. sg.* **1.** resturi fără valoare, deşeuri, dărâmături; alicărie; moloz. **2.**crengile şi ramurile unui copac doborât. **3.** *(mine)* cămăşuială. **4.** *(mineral., geol.)* rocă sterilă, strat steril.

Abraum|arbeiten, **Abräum|arbeiten** *pl. (constr., mine)* lucrări de debleiere; operaţie de îndepărtare a dărâmăturilor, a molozului.

Abraumbagger, *-s, -, m.* excavator (de înlăturare a dărâmăturilor).

abraumen, *raumte ab, abgeraumt, vb. (h) tr. (mine)* a transporta steril, moloz.

abräumen, *räumte ab, abgeräumt, vb. (h) tr.* **1.** a îndepărta, a căra, a scoate afară; a evacua; **den Tisch ~** a strânge masa. **2.** *(mine)* a deschide o carieră de piatră. **3.** a dărâma (cu câteva lovituri) toate popicele.

Abräumer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care cară molozul la lucrări de zidărie; salahor. **2.** *m. (ferov.)* apărător-frontal (plug pentru obstacole în faţa locomotivei).

Abraumförderbrücke, *-n, f. (tehn., mine)* pod-transportor pentru moloz, dărâmături, steril.

Abraumhalde, *-n, f.* haldă (de dărâmături, moloz, steril).

Abraumkohle, *-n, f.* deşeuri de cărbune; cărbune mărunt, cărbune praf.

Abraumsalz, *-es, -e, n.* sare de potasiu.

Abräum|stoff, *-(e)s, -e, m.* deşeu.

Abräumung *f. sg.* **1.** strânsul, adunatul (obiectelor); evacuare. **2.** *(tehn., mine)* deschidere a unei cariere de piatră, debleiere.

abraupen, *raupte ab, abgeraupt, vb. (h) tr.* a curăţa de omizi.

abrauschen, *rauschte ab, abgerauscht, vb. (s) intr. (fam.)* a pleca (făcând zgomot, foşnind).

abreagieren, *reagierte ab, abreagiert, vb. (h) intr.* a-şi descărca nervii (după o încordare nervoasă) prin acţiuni sau vorbe.

Abreaktion *-en, f.* descărcare a nervilor (după o încordare nervoasă) prin acţiuni sau vorbe.

abrechen, *rechte ab, abgerecht, vb. (h) tr.* a grebla; a strânge cu grebla.

abrechnen, *rechnete ab, abgerechnet (du rechnest ab, er rechnet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a reţine, a opri, a scădea, a defalca; **die Kosten ~** a deconta costurile. **2.** a solda (un cont); **gegeneinander ~** a balansa (un cont). **II.** *intr.* **1.** a se socoti, a lichida; a încheia o socoteală, a verifica (socoteli); a deconta, a face decontul. **2.** *(fig.)* a se răfui; **mit dem werde ich einmal ~** mă voi răfui cu odată cu el.

Abrechner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* lichidator(-oare).

Abrechnung, *-en, f.* **1.** reţinere, scădere; defalcare; **in ~ bringen** a scădea, a reţine. **2.** socoteală, cont; încheiere a unei socoteli; lichidare; decont, decontare; extras de cont; **unter ~ von** scăzând; **nach ~ aller Unkosten** scăzând toate cheltuielile. **3.** soldare (a unui cont); **in ~ stehen** a fi în curs de lichidare. **4.** *(fig.)* răfuire; răzbunare; **der Tag der ~** ziua răfuielilor, **mit jm. ~ halten** a se răfui, a se socoti cu cineva.

Abrechnungs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou de decontare, de lichidare, de clearing.

Abrechnungsbeleg, *-(e)s, -e, m. (cont.)* chitanţă de decont, de decontare; chitanţă de lichidare.

Abrechnungsbogen, *-s, -* (şi *-bögen*), *m.* fişă, formular de decontare.

Abrechnungsbuch, *-(e)s, -bücher, n. (constr.)* registru de decontare, de lichidare.

Abrechnungs|stelle, *-n, f.* casă, bancă de viramente, ghişeu de decontare, de lichidare, centru de clearing; birou, oficiu de decontare.

Abrechnungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi, termen de lichidare.

abrechnungs|technisch *adj.* din punctul de vedere al tehnicii de decontare.

Abrechnungs|termin, *-s, -e, m.* termen de lichidare.

Abrechnungs|unterlagen *pl. (cont.)* documente de justificare (pentru decontare).

Abrechnungsverfahren, *-s, -, n.* procedură de decontare, de lichidare.

Abrechnungsverkehr, *-(e)s, -e, m.* plată prin virament, decontare.

Abrechnungswährung, *-en, f. (ec.)* monedă de decontare.

Abrechte, *-n, f.* dosul postavului (al stofei, al ţesăturii).

Abrede, *-n, f.* **1.** înţelegere, învoială; convenţie; **~ nehmen (**sau **treffen)** a se înţelege. **2.** tăgăduire, contestare; **in ~ stellen** a tăgădui, a contesta.

abredegemäß *adj. (com.)* conform convenţiei, aşa cum s-a convenit.

abreden, *redete ab, abgeredet (du redest ab, er redet ab), vb. (h)* **I.** *intr. (jm. von etwas)* a deconsilia; a convinge (pe cineva) să nu facă (ceva). **II.** *tr.* **1.** *(mit jm. etwas)* a conveni, a se înţelege (asupra unui lucru). **2.** a contesta, a tăgădui. **3.** a aiura, a delira. **III.** *refl.* a obosi vorbind, perorând.

abredig *adj.* negativ; **eine ~e Antwort** un răspuns negativ.

abregen, *regte ab, abgeregt, vb. (h) refl. (fam.)* a se linişti, a se potoli, a se calma; **reg dich mal ab!** linişteşte-te! calmează-te! potoleşte-te!

abregnen, *regnete ab, abgeregnet (es regnet ab), vb.* **I.** *intr. (h)* şi *refl. impers. (h)* a înceta să plouă; *(despre nori)* a se scutura complet de apă. **II.** *intr. (s)* a cădea, a se scutura din cauza ploii; **die Blüten sind abgeregnet** florile pomilor s-au scuturat din cauza ploii.

abregieren [-'ʒiː-] *abregierte, abregiert, vb. (h) tr.* a abrevia.

abreiben, *rieb ab, abgerieben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a freca, a curăţa prin frecare; **ein Pferd mit Stroh ~** a freca un cal (transpirat) cu un şomoiog de paie. **2.** *(tehn.)* a netezi, a lustrui. **3.** a răzui. **4.** a freca (culori). **II.** *tr.* şi *refl.* **1.** a (se) fricţiona, a (se) trage; *(fig.)* a trage o bătaie. **2.** a (se) uza, a (se) toci prin frecare. **3.** a (se) freca (cu un prosop), a(-şi) face masaj.

Abreiber, *-s, -, m. (tehn.)* frotor, maşină de frecat culori.

Abreibung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** curăţare, frecare; curăţat, frecat. **2.** *(tehn.)* frecare, netezire, lustruire; tocire; uzură. **II.** **1.** fricţie. **2.** *(fig.)* săpuneală; bătaie, chelfăneală; *(fam.)* **jm. eine ~ geben** a trage cuiva o bătaie, o chelfăneală.

abreichern, *reicherte ab, abgereichert, vb. (h) tr. (chim.)* a sărăci, a deconcentra.

abreifen[1], *reifte ab, abgereift, vb. (h) tr.* **1.** a scoate cercurile (de pe un butoi), a descercui. **2.** *(auto.)* a scoate, a da jos anvelopa.

abreifen[2], *reifte ab, abgereift, vb. (s) intr. (despre fructe)* a se coace complet.

abreihen, *reihte ab, abgereiht, vb. (h) tr.* a deşira.

Abreise, *-n, f.* plecare, pornire (la drum.) părăsire (a unei localităţi).

abreisen, *reiste ab, abgereist (du, er reist ab), vb. (s) intr. (nach)* a pleca (în călătorie la), a porni la drum; **Hals über Kopf ~** a pleca subit.

Abreisende, *-n, -n, (ein Abreisender) m.* şi *f.* persoană care pleacă într-o călătorie.

Abreisetag, *-(e)s, -e, m.* ziua plecării (într-o călătorie).

abreißbar *adj.* care se poate rupe, smulge.

Abreißblock, *-(e)s, -blöcke, m.* bloc-notes cu foi detaşabile.

abreißen, *riss ab, abgerissen (du, er reißt ab), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a rupe, a smulge, a desprinde; a întrerupe brusc; **den Faden ~** a rupe aţa; *(fig.)* **er riss das Gespräch ab** el întrerupse convorbirea; **jm. die Maske vom Gesicht ~** a smulge cuiva masca, a demasca pe cineva. **2.** a dărâma, a demola, a surpa (un pod, o casă); a demonta; **ein Haus ~** a demola o casă. **3.** *(fam.)* a uza, a rupe (prin folosire îndelungată). **4.** a schiţa (un plan); a proiecta. **5.** *(argou)* a îndeplini cu chin; **seinen Militärdienst ~** a-şi face stagiul militar, a face armata; **er muss ein Jahr ~** trebuie să facă un an de puşcărie. **II.** *intr. (s)* **1.** a se rupe, a se desprinde. **2.** *(fig.)* a se sfârşi; a se întrerupe brusc; **meine Geduld ist abgerissen** răbdarea mea s-a sfârşit, a ajuns la capăt; **das Gespräch riss ab** convorbirea s-a întrerupt. **3.** *(despre haine)* a se uza, a se rupe. **III.** *refl. (h) (reg.)* a se chinui, a se munci.

Abreißer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** proiectant(ă). **2.** *m.* trăgător (instrument de tras linii). **3.** tărâţe de ovăz.

Abreißfeder, *-n, f. (tel.)* resort antagonist; *(electr.)* arc de rapel.

Abreißfunken, *-s, -, m. (electr.)* scânteie de ruptură.

Abreißkalender, *-s, -, m.* calendar cu foi detaşabile.

Abreißkontakt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* contact de rupere.

Abreißmesser, *-s, -, n. (tipogr.)* cuţit de tăiat, de desprins.

Abreißung *f. sg.* **1.** rupere, smulgere, desprindere bruscă. **2.** dărâmare, surpare.

Abreißvor|richtung, *-en, f.* **1.** *(tipogr.)* dispozitiv de încercare la rupere (a hârtiei). **2.** *(tehn.)* dispozitiv de rupere (a arcului).

abreiten, *ritt ab, abgeritten (du reitest ab, er reitet ab), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a istovi (un cal) călărind(u-l). **2.** a dresa (un cal). **3.** a străbate, a parcurge călare (un loc, o regiune etc.); **die Front ~** a trece călare frontul în revistă. **4.** a strica, a dărâma, a doborî călărind; **er hat den Zaun abgeritten** a dărâmat gardul trecând călare peste el. **5.** *(mar.)* a aştepta; **einen Sturm ~** a aştepta să treacă furtuna. **II.** *intr. (s)* **1.** a pleca călare. **2.** a schimba

direcția călărind; **vom Wege** ~ a se abate călare din drum. **3.** *(mar., despre vase)* a suporta o furtună. **4.** *(vân.; despre cocoșul sălbatic)* a-ș lua zborul de pe un copac. **III.** *refl.* *(h)* a (se) obosi, a (se) osteni, a (se) istovi călărind.

ạb|rennen, *rannte ab, abgerannt, vb.* **I.** *intr.* *(s)* a pleca în fugă, a o lua la goană. **II.** *tr.* *(h)* **1.** a toci, a rupe, a distruge alergând; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **die Beine** ~ a-și rupe picioarele alergând; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **die Hörner** ~ a se astâmpara, a se cuminți, a se potoli, a se învăța minte. **2.** *(s* și *h) (fam.)* a alerga, a umbla mult căutând; **er ist alle Läden danach abgerannt** a colindat toate magazinele căutând; **ich habe mir die Hacken danach abgerannt** mi-am tocit tocurile căutând (în tot orașul). **3.** a doborî (de pe cal.) **III.** *refl.* *(h)* a se speti alergând.

Abrị, *-s, -s, m.* locuință paleolitică (sub un prag de stâncă, sub o surplombă).

ạbrichten, *richtete ab, abgerichtet (du richtest ab, er richtet ab), vb. (h) tr.* **1.** a învăța, a deprinde, a dresa (animale); a instrui (soldați); **einen Hund** ~ a dresa un câine. **2.** *(tehn.)* a ajusta; a îndrepta; a fasona; a plana, a rabota (lemnul). **3** *(com.)* a pregăti (marfa) pentru livrare, pentru expediție. **4.** a despăgubi; a îndrepta, a aplana. **5.** *(reg., în expr.)* **den Tisch** ~ a strânge masa.

Ạbrichter, *-s, -, m.* **1.** dresor. **2.** *(mil.)* instructor. **3.** *(tehn.)* ajustor; rabotor (în lemn).

Ạbrichtfeile, *n, f. (tehn.)* pilă de degroșare.

Ạbricht|hammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan de îndreptat.

Ạbricht|hobel, *-s, -, m. (tehn.)* rindea de îndreptat, gealău.

Ạbrichtmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de îndreptat, de ajustat.

Ạbricht|stab, *-(e)s, -stäbe*, **Ạbricht|stock**, *-(e)s, -stöcke, m. (tehn.)* nicovală pentru îndreptat (bare de fier).

Ạbrichtung, *-en, f.* **1.** dresare, dresură. **2.** instruire; instrucție. **3.** *(tehn.)* ajustare; reglare, fasonare; dare la rindea, rindeluire, îndreptare.

Ạbrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** v. A b r e i b u n g **(I)**. **2.** praf rezultat din frecare.

ạbriebfest *adj.* rezistent la frecare; **~e Reifen** cauciucuri rezistente.

ạbriegeln, *riegelte ab, abgeriegelt (ich rieg(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a închide cu zăvorul; a zăvori. **2.** (și *mil.*) a bara; a bloca; a face un cordon. **3.** (și *refl.; fig.*) a (se) îngrădi, a (se) izola.

Ạbriegelung, *-en, f.* **1.** zăvorâre, închidere cu zăvorul, încuiere. **2.** (și *mil.*) barare; baraj, interdicție.

Ạbriegelungsfeuer, *-s, n. sg. (mil.)* foc de baraj.

ạbrieseln, *rieselte ab, abgerieselt (ich ries(e)le ab), vb. (h* și rar *s) intr. (despre lichide)* a se prelinge, a se scurge în cantitate mică sau în picături mici; *(despre praf, nisip etc.)* a se cerne.

ạbrinden, *rindete ab, abgerindet (du rindest ab, er rindet ab), vb. (h) tr.* **1.** a jupui de coajă, de scoarță; a coji (un copac). **2.** a desprinde, a ciuguli coaja (de la pâine).

ạbringeln, *ringelte ab, abgeringelt (ich ring(e)le ab), vb. (h) tr. (forest., hort.)* a cresta inele (în scoarța copacilor).

ạbringen, *rang ab, abgerungen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(jm. etwas)* a smulge (cuiva ceva) cu sila, prin luptă; **er hat ihm ein Geständnis abgerungen** i-a smuls o mărturisire; **das ringe ich mir ab** îmi calc pe inimă ca să fac asta. **2.** a obține (ceva) prin trudă, cu multă osteneală. **II.** *refl.* a obosi luptându-se; a obosi muncind.

ạbrinnen, *rann ab, abgeronnen, vb. (s) intr.* a se scurge.

Ạbriss, *-es, -e, m.* **1.** schiță, plan; proiect. **2.** versiune prescurtată (a unei lucrări), prezentare succintă, compendiu; rezumat; diagramă; ~ **der alten (neuen) Geschichte** schiță a istoriei antice (moderne). **3.** dărâmare, demolare, surpare; distrugere.

Ạbrissfirma, *-men, f.* întreprindere de demolare.

Ạbritt, *-(e)s, -e, m.* plecare călare.

Ạbritzdiamant, *-en, -en, m. (tehn.)* diamant pentru tăiat sticla.

Abrogatiọn, *-en, f. (jur.)* abrogare, suspendare (a unei legi); retractare (a unui mandat, a unei însărcinări).

abrogiẹren, *abrogierte, abrogiert, vb. (h) tr.* a abroga, a suspenda (o lege); a retrage (un mandat, o însărcinare).

ạbrohren, *rohrte ab, abgerohrt, vb. (h) tr.* a curăța de trestie (o baltă).

ạbrollen, *rollte ab, abgerollt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a desfășura, a derula, a desface (de pe un sul etc.). **2.** a mângălui (rufe). **3.** a transporta, a căra cu un vehicul (în special cu camionul); **Güter** ~ a transporta mărfuri. **II.** *intr. (s)* **1.** a se desfășura, a se desface; *(despre filme)* a rula; *(despre timp)* a trece; *(despre un spectacol)* a se juca. **2.** a se rostogoli în jos; a pleca rostogolindu-se. **3.** a pleca cu un vehicul; a porni în fugă; *(fig.)* a fugi (de undeva); **das Flugzeug rollt ab** avionul pleacă rulând pe pistă; **die Ware ist bereits als Eilgut abgerollt** marfa a și plecat cu coletăria rapidă. **III.** *refl. (h)* **1.** a se desfășura, a decurge; **die Geschehnisse rollten sich schnell ab** evenimentele s-au desfășurat repede. **2.** *(fam.)* a o șterge, a se cărăbăni.

Ạbroll|spule, *- n, f. (fot.)* bobină desfășurătoare, rolă de desfășurat.

Ạbrollvor|richtung *-en, f. (com.)* dispozitiv, aparat de derulare (a unui sul de hârtie, stofă etc.).

ạbrosten, *rostete ab, abgerostet (du rostest ab, er rostet ab), vb. (s) intr.* a se desprinde din cauza ruginii.

ạbrösten, *röstete ab, abgeröstet (du röstest ab, er röstet ab), vb. (h) tr.* **1.** a frige, a prăji (bine). **2.** *(metal.)* a prăji.

ạbrubbeln, *rubbelte ab, abgerubbelt (ich rubb(e)le ab), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) freca, a (se) usca frecând cu prosopul.

ạbrücken, *rückte ab, abgerückt, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a pleca, a se îndepărta; *(fam.)* **er rückte bald ab** a șters-o îndată. **2.** *(mil.)* a porni în marș, a se retrage, a se îndepărta. **3.** *(von jm.)* a o rupe cu cineva. **4.** a face loc cuiva (strângându-se). **5.** *(fig.) (von)* a se retrage, a se da la o parte. **II.** *tr. (h)* a da la o parte, a retrage, a îndepărta.

ạbrudern, *ruderte ab, abgerudert, vb. (s) intr.* **1.** a pleca, a se îndepărta vâslind. **2.** a participa la ultimul concurs de canotaj (al sezonului).

Ạbruf, *-(e)s, -e, m.* **1.** rechemare; *(în expr.)* **auf ~ bleiben** a rămâne (pe loc) până la rechemare; **auf ~ bereitstellen** a pune, a ține la dispoziție până la chemare, cerere. **2.** *(mil.)* apel nominal. **3.** *(tel.)* apel; *(autom.)* programare (la o mașină de calcul). **4.** *(com.)* cerere; **auf ~ kaufen** a cumpăra sub rezerva contramandării comenzii la cererea cumpărătorului.

ạbrufbereit *adj.* gata de a fi rechemat, contramandat.

ạbrufen, *rief ab, abgerufen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a rechema, a chema; **(aus dem Leben) abgerufen werden** a muri. **2.** a anunța, a striga; **der Schaffner ruft die Stationen ab** conductorul anunță stațiile (pe rând). **3.** *(mil.)* a face apelul nominal. **4.** *(com.)* a cere livrarea (mărfurilor); a scoate din circulație. **5.** *(fin.)* a retrage (bani); a scoate, a ridica (bani din cont). **6.** *(av.)* a chema (un avion) la aterizare. **II.** *refl.* a obosi strigând.

Ạbrufer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care strigă, anunță.

ạbrüffeln, *rüffelte ab, abgerüffelt (ich rüff(e)le ab), vb. (h) tr. (fam.)* a certa, a muștrului, a trage (cuiva) un perdaf, o săpuneală.

Ạbrufung, *-en, f.* v. A b r u f.

ạbrühren, *rührte ab , abgerührt, vb. (h) tr.* a amesteca, a bate, a freca; **die Suppe mit Ei** ~ a drege supa cu ou.

ạbrumpeln, *rumpelte ab, abgerumpelt (ich rump(e)le ab), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) freca (bine) cu un prosop. **II.** *intr.* a se îndepărta hodorogind.

ạbrunden, *rundete ab, abgerundet (du rundest ab, er rundet ab), vb. (h) tr.* **1.** a rotunji, a da formă rotundă; a ciopli; a tăia colțurile; **ein Kleid** ~ a rotunji tivul (unei rochii). **2.** a decupa (o mânecă). **3.** *(fig.)* a spori, a rotunji; **sein Einkommen** ~ a-și spori, a-și rotunji veniturile. **4.** *(mat.)* a rotunji; **eine Zahl nach oben (unten)** ~ a rotunji un număr către cifra superioară (inferioară); **auf Zehner** ~ a rotunji în zeci. **5.** a cizela, a curăța de asperități, a rotunji; a desăvârși; **ein abgerundeter Stil** un stil cizelat; **sein Klavierspiel** ~ a-și perfecționa, a-și cizela cântatul la pian; **ein abgerundetes Bild von etwas erhalten** a căpăta o imagine completă despre ceva.

Ạbrundung, *-en, f.* **1.** *sg.* rotunjire; completare. **2.** rotunjime.

ạbrupfen, *rupfte ab, abgerupft, vb. (h) tr.* **1.** a smulge penele (unei păsări); a jumuli (o pasăre). **2.** a rupe, a scoate, a desprinde smulgând, rupând, jumulind; **Blumen** ~ a rupe, a smulge flori.

abrụpt *adj.* **1.** abrupt, prăpăstios. **2.** brusc, discontinuu.

ạbrüsten, *rüstete ab, abgerüstet (du rüstest ab, er rüstet ab), vb. (h)* **I.** *intr.* a reduce efectivele armatei; a dezarma, a demobiliza. **II.** *tr.* **1.** *(constr.)* a demonta (o schelă); a scoate cofrajul, a decofra, a descintra. **2.** *(mar.)* a demonta arborada, a dezarma o navă.

Ạbrüstung, *-en, f.* **1.** reducere a efectivului armatei; dezarmare; demobilizare. **2.** demontare (a unei schele); decofrare, descintrare.

Ạbrüstungs|abkommen, *-s,-, n.* tratat de dezarmare.

Ạbrüstungsbe|stimmungen *pl.* clauze privitoare la dezarmare.

Ạbrüstungsfrage *f. sg.* problemă a dezarmării.

Ạbrüstungskonferenz, *-en, f.* conferință pentru dezarmare.

Ạbrüstungsmaßnahmen *pl.* măsuri privind dezarmarea, măsuri de dezarmare.

Ạbrüstungs|programm, *-(e)s, -e, n.* program de dezarmare.

Ạbrüstungsver|handlung, *-en, f.* tratative de dezarmare.

Ạbrüst|zeit *f. sg. (ec.)* timp de demolare.

Ạbrutsch, *-es, -e, m.* **1.** alunecare (de teren); surpare; surpătură. **2.** *(ferov.)* jgheab de alunecare.

ạbrutschen, *rutschte ab, abgerutscht, vb. (s) intr.* **1.** a aluneca, a veni alunecând la vale; a-și pierde echilibrul; **in der Kurve** ~ a derapa. **2.** *(despre teren)* a aluneca; a se surpa. **3.** *(av.)* a luneca, a glisa pe o aripă. **4.** *(fam.)* a da înapoi; a decădea. **5.** *(fam.)* a pleca (la drum); a o șterge, a spăla putina. **6.** *(fam.)* a muri, a răposa.

Ạbrutschen, *-s, -, n.*, **Ạbrutschung**, *-en, f.* **1.** alunecare (de teren); surpare; surpătură. **2.** derapare, derapaj. **3.** *(av.)* glisare (pe o aripă), glisadă.

ạbrütteln, *rüttelte ab, abgerüttelt (ich rütt(e)le ab), vb. (h) tr.* a scutura, a face să cadă scuturând.

abs. *presc.* de la a b s o l u t.

Abs. *presc.* de la **1.** A b s a t z. **2.** A b s e n d e r.

Ạbsaat, *-en, f. (agr.)* semănat a doua oară, al doilea semănat.

ạbsäbeln, *säbelte ab, abgesäbelt (ich säb(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a tăia cu sabia, a desprinde tăind cu sabia. **2.** *(fam., pop.)* a tăia felii groase (din ceva).

ạbsacken, *sackte ab, abgesackt, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a se duce la fund, a se scufunda; **das Schiff sackt ab** nava se scufundă. **2.** *(av.)* a pierde din înălțime; a se prăbuși. **3.** *(constr.)* a se prăbuși, a se surpa, a se tasa; a se scufunda; **der Boden sackt ab** terenul se lasă, se surpă, se prăbușește. **4.** *(despre ambarcații)* a merge în derivă, a coborî (un fluviu) în voia curentului, purtat de curent. **5.** *(fam.)* a se răsturna, a aluneca. **II.** *tr. (h)* **1.** a descărca (saci); *(fig., fam.)* **jm. sein Geld** ~ a scutura, a curăța pe cineva de bani, a lefteri pe cineva. **2.** a pune în saci.

Ạbsacken, *-s, n. sg.* **1.** *(av.)* pierdere de viteză; prăbușire. **2.** *(mar.)* scufundare; *(despre ambarcații)* abatere datorată unui curent. **3.** *(constr., agr.)* prăbușire, surpare, tasare. **4.** umplere a sacilor.

Ạbsackmaschine,*-n, f.* mașină de împachetat (în saci).

Ạbsackwaage, *-n, f.* mașină de împachetat și cântărit (în saci).

Ạbsage, *-n, f.* **1.** contramandare, decomandare; revocare, contraordin. **2.** refuz, declinare (a unei propuneri); răspuns negativ. **3.** *(radio.)* anunțarea sfârșitului unei emisiuni (distractive), ultimul anunț (într-un varieteu). **4.** *(inv.)* declarație de război.

Ạbsagebrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de contramandare, de decomandare, de refuz; răspuns negativ (în scris).

ạbsagen, *sagte ab, abgesagt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a contramanda, a decomanda; a revoca; a da un contraordin. **2.** a refuza, a declina; **er hat mir abgesagt** m-a refuzat; **eine Einladung** ~ a refuza o invitație. **3.** a rupe relațiile; **jm. die Freundschaft** ~ a rupe prietenia cu cineva. **4.** *(în expr.)* **jm. das Leben** ~ a nu garanta pentru viața cuiva, a socoti pe cineva pierdut. **II.** *intr.* **1.** a anunța neparticiparea, a se decomanda. **2.** a da un contraordin. **3.** *(inv.)* a desfide, a provoca la luptă, a declara război. **4.** (cu *dat.*) a renunța; **den Glauben** ~ a se lepăda de credință; **einer Sache** ~ a renunța la ceva.

ạbsägen, *sägte ab, abgesägt, vb. (h) tr.* **1.** a tăia cu ferăstrăul, a desprinde tăind cu ferăstrăul; a amputa; **den Ast, auf dem man sitzt**, ~ a-și tăia craca de sub picioare. **2.** *(fig.)* a scoate dintr-un post, dintr-o situație; a da afară, a concedia; a destitui. **3.** *(fam.)* a depăși (pe cineva cu un vehicul).

Ạbsageschreiben, *-s, -, n.* v. A b s a g e b r i e f.

ạbsahnen, *sahnte ab, abgesahnt, vb. (h) tr.* v. a b r a h m e n[1].

ạbsalzen, *salzte ab, abgesalzen (du, er salzt ab), vb. (h) tr.* a desăra, a îndepărta sarea.

ạbsammeln, *sammelte ab, abgesammelt (ich samm(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a culege. **2.** *(reg.)* a face o chetă.

ạbsatteln, *sattelte ab, abgesattelt (ich satt(e)le ab), vb.* **I.** *tr. (h)* a scoate șaua (de pe cal); a deșeua. **II.** *intr.* (*s* și *h*) a descăleca.

ạbsättigen, *sättigte ab, abgesättigt, vb. (h) tr. (chim.)* a satura.

Ạbsatz, *-es, -sätze, m.* **1.** toc (la încălțăminte), talon; **sich** *(dat.)* **die Absätze abtreten** a-și scâlcia tocurile; **auf dem ~ kehrtmachen** a se întoarce subit. **2.** podiș, platou. **3.** *(constr.)* odihnă, repaus; **~ einer Treppe** odihna unei scări. **4.** întrerupere, pauză; **ohne ~** fără întrerupere, dintr-o dată; **in Absätzen** cu întreruperi, în mai multe rânduri. **5.** *(tipogr.)* alineat, paragraf. **6.** *(bot.)* nod (în trestie). **7.** *(mine)* bermă. **8.** *sg.* desfacere, vânzare; plasare; debușeu; **die Ware findet guten ~** marfa se vinde bine. **9.** *sg.* depunere, sediment; reziduu; drojdie. **10.** *sg.* înțărcare (a puilor de animale). **11.** *sg. (fin.)* devalorizare, depreciere (a monedei).

Ạbsatz|abkommen, *-s, -, n.* contract, acord de marketing.

Ạbsatz|abteilung, *-en, f.* departament de vânzări, de marketing.

Ạbsatz|ahle, *-n, f.* sulă pentru tocuri.

Ạbsatz|aufwand, *-(e)s, m. sg.* costuri de marketing.

ạbsatzbedingt *adj.* condiționat, dependent de marketing.

Ạbsatzbereich, *-(e)s, -e, m.* departament de vânzări.

Ạbstzbeziehungen *pl.* relații de marketing, de piață.

Ạbsatzbottich, *-(e)s, -e, m.* cadă, vas pentru drojdie; vas de decantare.

Ạbsatzdraht, *-(e)s, -drähte, m.* sfoară ceruită de cizmărie.

ạbsatzfähig *adj. (despre mărfuri)* care se vinde, se poate plasa ușor; vandabil; care are debușeu; căutat.

ạbsatzförmig *adj.* în formă de toc.

Ạbsatzgebiet, *-(e)s, -e, n. (ec.)* loc, piață de desfacere; debușeu; regiune aprovizionată cu mărfuri; areal, sector de desfacere, de piață.

Ạbsatzge|stein, *-(e)s, -e, n. (geol.)* rocă sedimentară.

Ạbsatzgröße, *-n, f. (ec.)* volum de vânzări.

Ạbsatzhelfer, *-s, -, m.* intermediar, sprijinitor al desfacerii.

ạbsätzig *adj. (arhit.)* proeminent, care iese în afară.

Ạbsatzkalb, *-(e)s, -kälber, n.* vițel înțărcat.

Ạbsatzkette, *-n, f.* lanț de desfacere, de distribuție.

Ạbsatzkontor, *-s, -e, n.* oficiu, birou de vânzări.

Ạbsatzkosten *pl.* cheltuieli de difuzare de desfacere.

Ạbsatzkrise, *-n, f. (ec.)* criză de desfacere, de debușeu.

Ạbsatzlage *f. sg. (ec.)* situație privind desfacerea mărfurilor; situație pe piață.

Ạbsatzlager, *-s, -, n.* depozit de mărfuri, magazie.

Ạbsatzleder, *-s, n. sg.* talpă pentru tocuri (la încălțăminte).

Ạbsatzlenkung, *-en, f.* direcționare, control al vânzărilor, controlul pieței.

Ạbsatzmangel, *-s, -mängel, m. (ec.)* lipsă de debușeu.

Ạbsatzmarkt, *-(e)s, -märkte, m. (ec.)* piață de desfacere.

Ạbstzmöglichkeit, *-en, f. (ec.)* posibilitate de desfacere a mărfurilor.

Ạbstzmuffe, *-n, f. (tehn.)* mufă, manșon de reducție.

Ạbsatzquelle, *-n, f.* v. A b s a t z m a r k t.

Ạbsatzrückgang, *-(e)s, -gänge, m. (ec.)* scădere, regres în desfacerea mărfurilor.

Ạbsatzschneider, *-s, -, m.* cizmar care face tocuri.

Ạbsatzschwierigkeit, *-en, f. (ec.)* dificultate de desfacerea, plasarea mărfurilor.

ạbsatzseitig *adj.* din punctul de vedere al vânzărilor, al marketingului.

Ạbsatzsorgen *f. pl.* griji, greutăți la desfacerea mărfurilor.

Ạbsatz|steigerung, *-en, f.* creșterea vânzărilor.

Ạbsatz|stockung, *-en, f.* stagnare în desfacerea mărfurilor.

Ạbsatztank, *-(e)s, -s* (și *-e*) rezervor de reziduu.

Ạbsatzweg, *-(e)s, -e, m.* v. A b s a t z m a r k t.

ạbsatzweise *adv.* cu întreruperi, în mai multe rânduri, în reprize; periodic.

Ạbsatz|zwecke, *-n, f.* cui (cu floarea lată) pentru fixat tocurile.

ạbsäubern, *säuberte ab, abgesäubert, vb. (h) tr.* a curăța.

ạbsaufen, *soff ab, abgesoffen (du säufst ab, er säuft ab), vb.* **I.** *tr. (h) (despre animale)* a bea sorbind de deasupra. **II.** *intr. (s)* **1.** a se umple cu apă. **2.** a se scufunda. **3.** *(auto.)* a se îneca; **den Motor ~ lassen** a îneca motorul.

ạbsaugen[1], *sog ab, abgesogen, vb. (h) tr.* a desprinde sugând; a suge, a absorbi, a aspira.

ạbsaugen[2], *saugte ab, abgesaugt, vb. (h) tr.* a curăța cu aspiratorul (un covor etc.).

ạbsäugen, *säugte ab, abgesäugt, vb. (h) tr.* **1.** v. s ä u g e n. **2.** a înțărca.

Ạbsauge(pumpe), *-n, f. (tehn.)* pompă aspiratoare.

Ạbsauger, *-s, -, m. (tehn.)* pompă aspiratoare; aspirator, exhaustor.

Ạbsaugung, *-en, f. (tehn.)* aspirație, absorbție.

ạbsäumen, *säumte ab, abgesäumt, vb. (h) tr.* a tivi.

ạbsausen, *sauste ab, abgesaust (du, er saust ab), vb. (s) intr.* a pleca cu viteză mare, ca vântul.

Ạbschabe|eisen, *-s, -, n.* răzuitoare.

ạbschaben, *schabte ab, abgeschabt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a răzui, a rade; a toci. **2.** a ciuguli (coaja pâinii). **II.** *intr. (s) (pop.)* a o șterge, a se căra; **schab ab!** cară-te! lasă-mă-n pace! dă-mi pace! **III.** *refl. (h)* **1.** a se coji. **2.** a se uza prin frecare, a se toci.

Ạbschabsel, *-s, -, n.* răzătură, rumeguș.

ạbschachern, *schacherte ab, abgeschachert, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a cumpăra (ceva de la cineva) sub prețul real, tocmindu-se.

ạbschaffen, *schaffte ab, abgeschafft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a desființa, a suprima, a înlătura; a interzice; **Missbräuche ~** a înlătura abuzuri. **2.** a abroga (o lege). **3.** a lichida, a renunța (la ceva); **ich schaffe meinen Hund ab** renunț la câine, renunț să mai țin câine; **einen Brauch ~** a nu mai ține un obicei. **4.** *(reg.)* a expulza (din țară). **II.** *refl. (reg.)* a se obosi, a munci din greu.

Ạbschaffung *f. sg.* **1.** desființare, suprimare; interzicere; abrogare; **~ des Wehrdienstes** desființarea serviciului militar obligatoriu. **2.** renunțare (la ceva); scoatere din funcțiune; lichidare. **3.** *(reg.)* expulzare. **4.** *(pop.)* lichidare, ucidere.

ạbschälen, *schälte ab, abgeschält, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) curăța de coajă, a (se) coji, a (se) desghioca; a se descuama; a (se) decortica.

ạbschalmen, *schalmte ab, abgeschalmt, vb. (h) tr. (forest.)* a marca (pomi) pentru tăiere.

Ạbschälmesser, *-s, -, n.* cuțit de curățat fructe; cuțit pentru cojire.

Ạbschälschaufel, *-n, f.* sapă pentru curățatul terenului de iarbă.

ạbschalten, *schaltete ab, abgeschaltet (du schaltest ab, er schaltet ab), vb. (h)* **I.** *tr. (electr.)* a scoate din priză (un fir electric), a întrerupe (contactul, circuitul), a deconecta. **II.** *intr. (fig.)* a nu mai da atenție.

Ạbschalten, *-s, n. (electr.)* scoatere din priză (a unui fir electric), întrerupere (a contactului) deconectare, oprire.

Ạbschaltung, *-en, f.* **1.** v. A b s c h a l t e n. **2.** oprire a curentului.

Ạbschaltvor|richtung, *-en, f. (electr.)* dispozitiv de deconectare; întrerupător, deconector.

Ạbschälung, *-en, f.* cojire; dezghiocare; descuamare, decorticare.

ạbschärfen, *schärfte ab, abgeschärft, vb. (h) tr.* **1.** a ascuți (cuțite); *(tipogr.)* a ascuți muchiile literelor. **2.** a subția, a efila. **3.** *(inv.)* a tăia colțurile, a șanfrena. **4.** *(cul.)* a condimenta, a face iute, picant (o mâncare). **5.** *(vân.)* a jupui (de blană), a scoate intestinele (vânatului).

Ạbschärfer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* meseriaș(ă) care se ocupă cu ascuțitul materialelor tipografice.

Ạbschärfung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** ascuțire (a unui cuțit, a materialelor de tipar); subțiere, efilare. **2.** condimentare (a mâncărurilor). **3.** *(vân.)* jupuire (a blănii), curățare (a vânatului) de intestine. **II.** ascuțiș, tăiș.

ạbscharren, *scharrte ab, abgescharrt, vb. (h) tr.* a curăța, a da jos răzuind.

ạbschatten, *schattete ab, abgeschattet (du schattest ab, er schattet ab),* **ạbschattieren**, *schattierte ab, abschattiert, vb. (h) tr.* **1.** a umbri; a da umbre. **2.** *(desen tehnic)* a hașura. **3.** a nuanța (culori, sentimente, expresii). **4.** (și *refl.*) a schița, a trasa o siluetă, un contur etc.

Ạbschattierung, **Ạbschattung**, *-en, f.* **1.** *sg.* umbrire; umbră. **2** *(desen tehnic)* hașurare. **3.** nuanțare, nuanță. **4.** schițare; schiță.

ạbschätzbar *adj.* evaluabil, estimabil.

ạbschätzen, *schätzte ab, abgeschätzt (du, er schätzt ab), vb. (h) tr.* a aprecia, a prețui, a evalua, a estima, a taxa; **die Entfernung ~** a aprecia distanța.

Ạbschätzer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* (persoană) expert(ă) în evaluări; estimator, taxator.

ạbschätzig *adj.* disprețuitor; nefavorabil; **ein ~es Urteil** o apreciere disprețuitoare, nefavorabilă.

Ạbschätzung,*-en, f.* apreciere, prețuire, evaluare, taxare, estimație, estimare; **eine ~ vornehmen** a face o evaluare.

Ạbschätzungsbe|amte, *-n, -n (ein Abschätzungsbeamter) m.* v. A b s c h ä t z e r.

Ạbschätzungs|preis, *-es, -e, m.* preț de evaluare, preț stabilit prin evaluare.

Ạbschätzungs|protokoll, *-(e)s, -e, n.* proces-verbal de evaluare.

ạbschauen, *schaute ab, abgeschaut, vb. (h) intr. (reg.)* a învăța privind la altul; a fura din ochi.

ạbschauern, *schauerte ab, abgeschauert, vb. (h) tr.* a despărți, a izola printr-un paravan, printr-un perete.

ạbschaufeln, *schaufelte ab, abgeschaufelt (ich schauf(e)le ab), vb. (h) tr.* a lua, a ridica cu lopata, a curăța, a limpezi (locul) curățind(u-l) cu lopata.

Ạbschaum, *-(e)s, m. sg.* **1.** spumă. **2.** *(fig.)* drojdie, scursură; lepădătură; **~ der Menschheit** drojdia omenirii.

ạbschäumen, *schäumte ab, abgeschäumt, vb. (h) tr.* a lua, a ridica spuma; a curăța de spumă.

Ạbschaumlöffel, **Ạbschäumlöffel**, *-s, -, m.* spumieră, lingură de luat spuma.

ạbscheiden, *schied ab, abgeschieden (du scheidest ab, er scheidet ab), vb.* **I.** *tr.* și *refl. (h)* **1.** a (se) despărți, a (se) separa; a (se) retrage. **2.** *(chim.)* a (se) separa, a (se) precipita; a elimina; a (se) sedimenta. **II.** *intr. (s)* **1.** a pleca. **2.** a muri, a deceda, a răposa; a se stinge.

Ạbscheider, *-s, -, m. (mine)* separator.

Ạbscheidung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** despărțire, separare. **2.** *(chim.)* precipitare, separare; sedimentare; **analytische ~** precipitare analitică. **3.** *(tehn.)* curățare, limpezire. **II.** *(chim.)* depozit, precipitat.

Ạbscheidungsmittel, *-s, -, n. (chim.)* reactiv de precipitare.

ạbscheiteln, *scheitelte ab, abgescheitelt (ich scheit(e)le ab), vb. (h) tr.* a despărți (părul) printr-o cărare; a face cărare (în păr).

ạbschelfern, *schelferte ab, abgeschelfert, vb. (h) tr., intr.* și *refl.* a (se) exfolia, a (se) desface în foițe subțiri.

ạbscheren[1], *schor ab, abgeschoren, vb. (h) tr.* **1.** a tăia părul, a tunde. **2.** *(tăb.)* a îndepărta prin descărnare.

ạbscheren[2], *scherte ab, abgeschert, vb.* **I.** *(h) tr. (tehn.)* a tăia cu foarfecele (metale). **II.** *(s) intr. (tehn.)* a se desprinde prin forfecare.

Ạbscheren, *-s, n. sg. (tehn.)* forfecare.

Ạbscherfestigkeit, *-en, f. (tehn.)* rezistență de forfecare.

Ạbscherfläche, *-n, f. (tehn.)* suprafață de forfecare.

Ạbscherkraft, *-kräfte, f. (tehn.)* forță de forfecare.

Ạbscherquerschnitt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* secțiune de forfecare.

Ạbscher|richtung, *-en, f. (tehn.)* direcție de forfecare.

Ạbscheu, *-(e)s, m.* (și *f.*) *sg.* oroare, aversiune; scârbă, dezgust; groază; antipatie; **vor jm. (sau etwas) ~ haben** sau **gegen jn. (sau etwas) ~ haben** a avea aversiune față de cineva (sau ceva), a avea groază de cineva (sau ceva); **bei jm. ~ erregen** sau **jm. ~ einflößen** a provoca aversiunea cuiva.

ạbscheuern, *scheuerte ab, abgescheuert, vb. (h)* **I.** *tr.* a curăța, a freca (dușumeaua, un vas etc.); a scoate, a îndepărta frecând. **II.** *tr.* și *refl.* a (se) uza, a (se) toci prin frecare; a (se) zdreli; **derÄrmel ist ganz abgescheuert** mâneca s-a tocit de tot; **sich** *(dat.)* **das Knie ~** a se julі la genunchi.

ạbscheu|er|regend și **Ạbscheu er|regend** *adj.* respingător, scârbos, oribil, groaznic.

abscheulich *adj.* **1** urât, scârbos; oribil, groaznic, abominabil, execrabil, îngrozitor; atroce; detestabil; *(adverbial)* **er hat sich ~ benommen** s-a purtat mizerabil; **es ist ~ kalt** e grozav de frig. **2.** rău, răutăcios; nesuferit; crud, fioros.

Abscheulichkeit, *-en, f.* atrocitate, oroare; grozăvie, urâciune, scârboșenie.

ạbschichten, *schichtete ab, abgeschichtet (du schichtest ab, er schichtet ab), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) stratifica, a (se) separa; *(fig.)* a clasifica.

Ạbschichtung, *-en, f.* **1.** *sg.* stratificare, separare; *(fig.)* clasificare. **2.** stratificaţie.

ạbschicken, *schickte ab, abgeschickt, vb. (h) tr.* a trimite, a expedia; *(mil.)* **auf Kommando** ~ a detaşa.

Ạbschickung, *-en, f.* expediere, expediţie.

Ạbschiebe|haft *f. sg.* v. Abschiebungshaft.

ạbschieben, *schob ab, abgeschoben, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a îndepărta trăgând, împingând; a înlătura; **den Stuhl von der Wand** ~ a trage scaunul de la perete; **unliebsame Elemente** ~ a înlătura elemente nedorite; **jn. beim Kegelspiel** ~ a învinge pe cineva la jocul de popice; **einen Gefangenen** ~ a transporta un deţinut dintr-un loc într-altul, a deporta un deţinut; **eine Schuld von sich** *(dat.)* ~ a se dezvinovăţi, a se disculpa; **eine Schuld auf jemand andern** ~ a arunca o vină pe seama, în cârca altcuiva. **2.** *(mil.)* a evacua. **3.** a expulza; **Ausländer** ~ a expulza cetăţeni străini. **II.** *intr. (s)* **1.** *(despre vite)* a-şi pierde dinţii de lapte. **2.** *(fam.)* a o şterge, a spăla putina; **schieb ab!** şterge-o! întinde-o!

Ạbschiebung, *-en, f.* îndepărtare, înlăturare; expulzare.

Ạbschiebungs|haft *f. sg.* detenţie înainte de expulzare.

Ạbschied, *-(e)s, -e, m.* **1.** despărţire; rămas bun, adio; **ohne** (sau **mit einem polnischen**) ~ **weggehen** sau **auf französisch** ~ **nehmen** a o şterge englezeşte; **zum** ~ la despărţire; **von jm.** ~ **nehmen** a-şi lua rămas bun de la cineva; **von der Welt** ~ **nehmen a)** a se retrage din societate; **b)** a muri. **2.** retragere, demisionare; concediere; **seinen** ~ **nehmen** a-şi da demisia; **jm. den** ~ **geben** a concedia pe cineva; **seinen** ~ **einreichen** a-şi prezenta demisia; **ein ehrenvoller** ~ o retragere onorabilă. **3.** *(înv.)* hotărâre, moţiune finală (a unei adunări); conspect al hotărârilor (luate la o adunare şi publicat la sfârşitul sesiunii); **die ~e des Reichstages** hotărârile parlamentului (german). **4.** *(jur.; înv.)* sentinţă definitivă.

Ạbschiednehmen, *-s, n. sg.* rămas bun; **das** ~ **fällt ihm schwer** se desparte greu; îi vine greu să-şi ia rămas bun.

Ạbschiedsbankett, *-(e)s, -e, n.* v. Abschiedsmahl.

Ạbschiedsbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită de adio.

Ạbschiedsbrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** scrisoare de adio. **2.** demisie.

Ạbschieds|essen, *-s, n. sg.* dineu de rămas-bun.

Ạbschiedsfeier, *-n, f.* serbare, petrecere de rămas-bun, de adio.

Ạbschiedsfest, *-(e)s, -e, n.* v. Abschiedsfeier.

Ạbschiedsgesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec de adio.

Ạbschiedsgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de demisie.

Ạbschiedsgruß, *-es, -grüße, m.* salut de adio, de despărţire.

Ạbschiedskuss, *-es, -küsse, m.* sărutare de adio, de despărţire.

Ạbschiedsmahl, *-(e)s, -mähler* (şi *-mahle*), *n.* masă, banchet de adio.

Ạbschiedsrede, *-n, f.* discurs, cuvântare de adio.

Ạbschiedsruf, *-(e)s, -e, m.* strigăt de despărţire.

Ạbschieds|schmaus, *-es, schmäuse m.* v. Abschiedsmahl.

Ạbschieds|schmerz, *-es, -en, m.* durere, suferinţă din cauza despărţirii.

Ạbschieds|schreiben, *-s, -, n.* v. Abschiedsbrief.

Ạbschieds|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* meci de adio.

Ạbschieds|stunde, *-n, f.* ora despărţirii; **die** ~ **hat geschlagen** a sunat ora despărţirii.

Ạbschieds|trunk, *-(e)s, m. sg.* pahar de adio.

Ạbschiedsworte *pl.* cuvinte de adio, cuvinte rostite la despărţire.

Ạbschiedswunsch, *-es, -wünsche, m.* **1.** urare de adio, urare rostită la despărăţire. **2.** ultima dorinţă.

ạbschiefern, *schieferte ab, abgeschiefert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) desface, a (se) desprinde în plăci, în şisturi; a (se) exfolia.

Ạbschieferung, *-en, f.* desfacere în plăci, în şisturi; exfoliere.

ạbschießen, *schoss ab, abeschossen (du, er schießt ab), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a descărca, a slobozi (o armă). **2.** a arunca, a lansa, a trimite (o săgeată, o rachetă, o grenadă); a trage (un glonte, un proiectil). **3.** *(mine)* a (îm)puşca. **4.** a doborî (cu puşca, cu tunul); **ein Flugzeug** ~ a doborî un avion; **den Vogel** ~ **a)** a doborî pasărea; **b)** *(fig., fam.)* a lua premiul, a întrece pe ceilalţi (la un concurs, o competiţie); **c)** *(fig., fam.)* a da lovitura. **5.** a învinge la tir. **6.** *(jm. etwas)* a smulge, a lua (cuiva ceva), printr-o împuşcătură: **jm. ein Bein** ~ a-i lua cuiva un picior prin împuşcătură. **7.** *(sport)* a trage cu putere. **8.** *(în expr.)* **einen Wald** ~ a stârpi vânatul dintr-o pădure. **II.** *intr. (s)* **1.** a coborî (repede), a aluneca, a se rostogoli; *(despre ape)* a curge repede în jos, la vale. **2.** *(despre munţi, dealuri, pante)* a coborî drept, a fi abrupt. **3.** *(despre stofe)* a se decolora.

ạbschiffen, *schiffte ab, abgeschifft vb.* **I.** *tr. (h)* a transporta pe apă, cu vaporul. **II.** *intr. (s)* a pleca cu vaporul, *(despre nave)* a ieşi din port.

ạbschildern, *schilderte ab, abgeschildert, vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* a picta, a colora. **2.** a zugrăvi, a descrie.

ạbschilfern, *schilferte ab, abgeschilfert, vb. (h) intr.* şi *refl.* v. abschuppen **(II)**.

Ạbschilferung, *-en, f.* v. Abschuppung.

ạbschinden, *schindete ab* (rar *schund ab*), *abgeschunden (du schindest ab, er schindet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a jupui; a beli, a juli. **2.** *(fig.)* a chinui, a obosi peste măsură. **3.** *(jm. etwas)* a stoarce (cuiva ceva), a obţine (de la cineva ceva) cu sila. **II.** *refl.* a se speti, a se omorî muncind.

ạbschirmen, *schirmte ab, abgeschirmt, vb. (h) tr.* **1.** a camufla, a masca (lumina). **2.** *(electr.)* a blinda; *(tehn.)* a ecrana. **3.** *(mil.)* a izola, a bara, a localiza (o breşă etc.).

Ạbschirmhaube, *-n, f. (radio.)* capac de ecranare.

Ạbschirmleitung, *-en, f. (auto.)* cablu blindat, cablu antiparazitat.

Ạbschirmung, *-en, f.* **1.** *(electr.)* blindaj (magnetic, electric, radio etc.); *(tehn.)* ecranare. **2.** *(mil.)* izolare, localizare. **3.** *(inform.)* protecţia dischetei.

ạbschirren, *schirrte ab, abgeschirrt, vb. (h) tr.* a deshăma, a scoate harnaşamentul.

ạbschlachten, *schlachtete ab, abgeschlachtet (du schlachtest ab, er schlachtet ab), vb. (h) tr.* **1.** a tăia vite, a înjunghia, a căsăpi. **2.** *(fig.)* a măcelări, a masacra.

Ạbschlachtung, *-en, f.* **1.** căsăpire, tăiere, înjunghiere (a vitelor). **2.** *(fig.)* măcelărire, masacru, ucidere în masă; hecatombă, carnagiu.

ạbschlacken, *schlackte ab, abgeschlackt, vb. (h) tr. (tehn.)* a curăţa de zgură.

ạbschlaffen, *schlaffte ab, abgeschlafft, vb.* **I.** *(h) tr.* a obosi, a muia. **II.** *(s) intr.* a obosi, a se muia, a ceda.

Ạbschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** scădere, diminuare; ~ **der Kälte** îndulcire a frigului, a temperaturii, încălzirea vremii. **2.** *(ec.)* rabat, scădere a preţului, scăzământ; curs scăzut (sub valoarea nominală). **3.** *(com.)* rată, parte; acont; **auf** ~ **kaufen** a cumpăra în rate, în cont; **auf** ~ **geben** a da arvună, acont. **4.** *(silv.)* tăierea unei păduri. **5.** *(sport)* paradă; *(la box)* doborâre la pământ (prin cnocaut); *(la fotbal)* degajare; *(la golf)* prima lovitură; *(la jocul de-a prinselea)* bătaia. **6.** gust anticipat, presimţire. **7.** *(despre monede, medalii)* exemplar de probă, mostră; matriţă. **8.** *(tipogr.)* matriţă neajustată. **9.** ricoşeu. **10.** refuz. **11.** *(tehn.)* deversor, canal de scurgere, de drenare. **12.** *(arheol.)* aşchie (de piatră) făcută de om. **13.** *(mine)* galerie, spaţiu liber subteran rezultat după explozii.

ạbschlagen, *schlug ab, abgeschlagen (du schlägst ab, er schlägt ab), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a da jos, a doborî, a tăia; **einen Wald** ~ a tăia o pădure. **2.** a desface, a demonta; **eine Brücke** ~ a dărâma un pod; **ein Gerüst** ~ a demonta o schelă; **Nüsse** ~ a bate nucile; **ein Zelt** ~ a strânge un cort. **3.** *(mar.)* a dezverga, a coborî; **die Segel** ~ a dezverga velele, a desface velele de pe vergi. **4.** a refuza, a respinge; **eine Bitte** ~ a refuza o rugăminte; **er wird es mir nicht** ~ nu mă va refuza. **5.** *(mil., sport)* a respinge (un asalt); a para; a se apăra (cu succes); **einen Angriff** ~ a respinge un atac; *(la fotbal)* a degaja (o minge). **6.** a canaliza, a zăgăzui (o apă); **den Bach** ~ a canaliza, a face drum pârâului; **sein Wasser** ~ a urina, a lăsa udul. **7.** a ciocăni, a netezi cu ciocanul. **8.** a trage (cuiva) o bătaie bună. **9.** a bate (spuma). **10.** a bate o monedă. **11.** *(la jocuri de copii)* a prinde; a bate (la perete). **II.** *refl.* **1.** a se abate, a se îndepărta; **sich vom Wege** ~ a se abate din drum. **2.** *(despre aburi, umezeală)* a se condensa, a face condens. **III.** *intr. (h* şi *s)* **1.** *(despre preţuri, valori)* a scădea, a coborî, a se ieftini; **das Getreide schlägt ab** preţul grânelor scade. **2.** a sări îndărăt, a ricoşa. **3.** a bate în retragere. **4.** a fi învins, a pierde; **die Karte ist abgeschlagen** cartea a pierdut. **5.** a degenera. **6.** a nu(-i) reuşi, a nu-(i) prii (cuiva ceva). **7.** *(despre apă)* a se încălzi, a se încropi, a se dezmorţi. **8.** *(despre vin)* a-şi pierde din tărie, a se trezi. **9.** a se împuţina, a se micşora; *(despre vaci)* a da lapte mai puţin. **10.** *(despre vreme)* a se schimba.

ạbschlägig *adj.* negativ; **~e Antwort** răspuns negativ, refuz; *(adverbial)* ~ **beantworten** a răspunde negativ, a refuza; **jm. etwas** ~ **bescheiden** a refuza, a nu aproba.

ạbschläglich *adj.* în cont; anticipat; **~e Zahlung** plată în rate.

Ạbschlag(s)|anleihe, *-n, f.* împrumut rambursabil în rate.

Ạbschlagsberechnung, *-en, f. (ec.)* calculul rabatului, avansului.

Ạbschlag(s)dividende [-vi-], *-n, f.* avans cu dividende.

Ạbschlag(s)winkel, *-s, -, m. (fiz.)* unghi de reflexie.

Ạbschlag(s)zahlung *-en, f.* plată în rate; acont, arvună.

Ạbschlagsvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de canalizare, de drenare (a apei).

ạbschlämmen, *schlämmte ab, abgeschlämmt, vb. (h) tr.* **1.** a curăţa, a spăla de nămol, de mâl; *(tehn.)* a purja. **2.** a spăla (minereu).

ạbschlarfen, *schlarfte ab, abgeschlarft vb. (h) tr. (reg.)* a şterge (picioarele).

ạbschlecken, *schleckte ab, abgeschleckt, vb. (h) tr. (reg.)* v. ablecken.

ạbschleichen, *schlich ab, abgeschlichen, vb. intr. (s)* şi *refl. (h)* a pleca pe furiş, a se furişa, a o şterge; a se eschiva.

ạbschleifen[1], *schliff ab, abgeschliffen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ascuţi, a şlefui, a da la tocilă. **2.** a scoate, a îndepărta (rugina) şlefuind. **3.** a uza prin ascuţire. **4.** a făţui (cu gealăul). **5.** a şlefui (pietre preţioase); a da la polizor, a abraza, a netezi. **II.** *refl.* **1.** a se şlefui, a se lustrui; a se polei. **2.** a se uza, a se toci. **3.** *(fig.)* a se banaliza, a se deprecia.

ạbschleifen[2], *schleifte ab, abgeschleift, vb. (h) tr.* **1** a uza, a toci târând pe jos. **2.** a căra cu leasa sau cu sania.

Ạbschleifsel, *-s, -, n.* pilitură (căzută de la polizor).

Ạbschleifung, *-en, f.* **1.** tocire, abrazare, netezire, lustruire; ascuţire. **2.** transport cu leasa sau cu sania.

ạbschleimen, *schleimte ab, abschleimt, vb. (h) tr.* **1.** a curăţa (peşti). **2.** a curăţa (de mucozităţi intestinale la prepararea cârnaţilor). **3.** a purifica (zahăr).

Ạbschleimholz, *-es, -hölzer, n.* lemn pentru curăţarea intestinelor (la fabricarea cârnaţilor).

Ạbschleißel, *-s, -, n.* rămăşiţă, rest, deşeu.

ạbschleißen, *schliss* (sau *schleißte) ab, abgeschlissen* (sau *abgeschleißt*) *(du, er schleißt ab), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a se uza, a (se) toci, a (se) rupe, a (se) spinteca (o stofă). **II.** *tr.* a scărmăna (pene).

ạbschlendern, *schlenderte ab, abgeschlendert, vb. (s) intr.* a pleca agale.

ạbschlenkern, *schlenkerte ab, abgeschlenkert, vb. (h) tr.* a da jos, a arunca de pe sine scuturând, a se scutura (de ceva).

Ạbschleppband, *-(e)s, -bänder, n.* v. Abschleppseil.

Ạbschleppdienst, *-(e)s, m. sg. (auto.)* serviciu de remorcare (pentru depanare).

ạbschleppen, *schleppte ab, abgeschleppt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lua, a duce cu sine; a şterpeli. **2.** a transporta, a căra; a remorca (o maşină rămasă în pană, accidentată sau parcată neregulamentar). **3.** a duce (cu forţa) la închisoare. **II.** *refl.* a se trudi, a se osteni cărând (o povară, un copil).

Ạbschleppen, *-s, -, n.* remorcare.

Ạbschleppkran, *-(e)s, -e,* (şi *-kräne*), *m.* macara de remorcare.

Ạbschleppseil, *-(e)s, -e, n.* funie, cablu de remorcare.

Ạbschlepp|stange, *-n, f.* bară de remorcare.

Ạbschleppung, *-en, f.* **1.** remorcare; depanare. **2.** arestare forţată, deportare.

Ạbschleppwagen, *-s, -, m.* vehicul de remorcare.

ạbschleudern, *schleuderte ab, abgeschleudert, vb. (h) tr.* **1.** a azvârli (cu praştia). **2.** *(av.)* a lansa (cu catapulta), a catapulta. **3.** *(tehn.)* a centrifuga; a separa.

ạbschlichten, *schlichtete ab, abgeschlichtet (du schlichtest ab, er schlichtet ab), vb. (h) tr.* a netezi.

ạbschließen, *schloss ab, abgeschlossen (du, er schließt ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** (şi *refl.*) a (se) închide, a (se) încuia, a (se) zăvorî; **eine Tür** ~ a încuia, a zăvori o uşă; **den Dampf** ~ a închide aburul. **2.** (şi *refl.*) a (se) despărţi (de lume), a (se) izola. **3.** a sfârşi, a încheia, a termina; **eine Arbeit** ~ a termina o lucrare; **eine Anleihe** ~ a contracta un împrumut; **ein Geschäft (mit jm.)** ~ a încheia o afacere (cu cineva); **eine Rechnung** ~ a încheia, a pune în ordine o socoteală, o notă de plată; a regla un cont. **4.** a dezlega, a desface (un lanţ, un zăvor), a da drumul; **ein Schloss** ~ a destinde resortul, a da drumul resortului unei

broaşte. **II.** *intr.* **1.** *(mit jm.)* a termina, a se răfui (cu cineva); a sfârşi, a pune capăt, a renunţa; **er hat mit dem Leben abgeschlossen** a încheiat socotelile cu viaţa, cu lumea, a sfârşit cu viaţa.

abschließend I. *part. prez.* de la abschließen. **II.** *adv.* în concluzie, în rezumat.

abschließlich *adj.* definitiv.

Abschließung *f. sg.* **1.** închidere, încuiere, zăvorâre. **2.** despărţire, separare; izolare. **3.** încheiere, terminare, sfârşit; bilanţ. **4.** *pl. -en* contractare (a unui împrumut); încheiere (a unei convenţii).

abschlitzen, *schlitzte ab, abgeschlitzt (du, er schlitzt ab), vb. (h) tr.* a tăia, a despica.

abschlüpfen, *schlüpfte ab, abgeschlüft, vb. (s) intr.* v. abschleichen.

abschlürfen, *schlürfte ab abgeschlürft, vb. (h) tr.* **1.** a sorbi; a înghiţi sorbind (zgomotos). **2.** *(reg.)* a toci (pantofii târşâindu-şi picioarele la mers).

Abschluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** încheiere, terminare; **zum ~ bringen** a duce la capăt, a termina; **zum ~ kommen** a sfârşi, a duce, a ajunge la capăt, a ieşi la liman; **~ einer Anleihe** contractare a unui împrumut; **~ des Vertrages** încheiere a contractului. **2.** separaţie, delimitare strictă. **3.** *(com.)* contract (de cumpărare), convenţie; **größere Abschlüsse in Wolle** contractări mai mari de lână. **4.** *(cont.)* bilanţ; lichidare finală a unui cont, a unei socoteli. **5.** *(tehn.)* închidere. **6.** concluzie, rezumat; **zum ~** în concluzie.

Abschlussbericht, *-(e)s, -e, m.* raport final.

Abschlussbe|stätigung, *-en, f.* confirmare a unei convenţii, a unui contract.

Abschlussbilanz, *-en, f. (ec.)* bilanţ final.

Abschlussbogen, *-s, -* (şi *reg.*) *-bögen*), *m. (ec.)* foaie de închidere/încheiere.

Abschlussborte, *-n, f.* v. Abschlussleiste.

Abschlussbuchung, *-en, f. (ec.)* înregistrare la închidere.

Abschlussdatum, *-s, -daten, n. (ec.)* data închiderii, data semnării contractului.

Abschlussdecke, *-n, f.* **1.** *(constr.)* tavan de închidere. **2.** *(hidr.)* placă deversantă (a barajului).

Abschlussfeder, *-n, f. (tehn.)* resort de închidere.

Abschlussfeierlichkeit, *-en, f.* ceremonie de închidere (a unei serbări, competiţii etc.).

Abschlussgesims, *-es, -e, n.* ciubuc de închidere, chenar.

Abschlusskritik, *-en, f.* critică finală.

Abschlussleiste *-n, f. (tehn., constr.)* şipcă (stinghie, fâşie) de încheiere; pervaz (pentru pardoseală).

Abschlussmauer, *-n, f. (constr., hidr.)* zid terminal (de închidere).

Abschluss|prämie [-miə], *-n,* **Abschluss|provision** [-vi-], *-en, f. (ec.)* comision final.

Abschluss|prüfer, *-s, -, m. (fin.)* comisar, verificator de conturi.

Abschluss|prüfung, *-en, f.* **1.** examen final, de fine de an, de absolvire. **2.** *(fin.)* verificarea conturilor.

Abschlussrechnung, *-en, f.* socoteală finală, de lichidare.

Abschlussrede, *-n, f.* cuvânt, discurs de închidere.

Abschlussring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* obturator; inel de închidere.

Abschluss|saldo, *-s, n. sg. (ec.)* sold final.

Abschluss|sitzung, *-en, f.* şedinţă de închidere, încheiere.

Abschluss|stichtag, *-(e)s, -e, m. (ec.)* ziua de închidere a bilanţului.

Abschluss|summe, *-n, f.* sumă finală.

Abschluss|tag, *-(e)s, -e, m.* ziua bilanţului.

Abschlussvertreter, *-s, -, m. (ec.)* agent; agenţie.

Abschlussvollmacht *f. sg.* putere deplină, împuternicire în vederea încheierii contractului.

Abschlussvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de închidere.

Abschluss|wand, *-wände, f. (constr., hidr.)* perete de izolare, de închidere.

Abschlusszahlung, *-en, f. (ec.)* plata soldului, reglementare financiară finală.

Abschlusszeugnis, *-ses, -se, n.* diplomă de absolvire.

Abschmack, *-(e)s, m. sg.* v. Nachgeschmack.

abschmälern, *schmälerte ab, abgeschmälert, vb. (h) tr.* a îngusta, a strâmta, a reduce.

abschmälzen, *schmälzte ab, abgeschmälzt (du, er schmälzt ab), vb. (h) tr.* a opări cu untură (macaroane etc.).

abschmarotzen, *schmarotzte ab, abschmarotzt (du, er schmarotzt ab), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obţine (ceva de la cineva) fără a o merita; a profita.

abschmatzen, *schmatzte ab, abgeschmatzt (du, er schmatzt ab), vb. (h) tr.* **1.** (şi *refl. reciproc) (fam.)* a (se) săruta mult, pe săturate. **2.** *(forest.)* a tăia (pădurea).

abschmecken, *schmeckte ab, abgeschmeckt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a cunoaşte după gust; a gusta, a aprecia (vinul etc.) gustând, a degusta; **dem Wein das Alter ~** a simţi după gust vechimea vinului. **2.** a potrivi gustul (unei mâncări). **II.** *intr.* a avea un gust neplăcut; a-şi pierde gustul; a se strica.

abschmeckend I. *part. prez.* de la abschmecken. **II.** *adj.* cu gust rău, neplăcut; **~ werden** a-şi pierde gustul, a se altera.

abschmeckig *adj.* v. abschmeckend **(II)**.

abschmeicheln, *schmeichelte ab, abgeschmeichelt (ich schmeich(e)le ab), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obţine (ceva de la cineva) prin linguşiri.

abschmeißen, *schmiss ab, abgeschmissen (du, er schmeißt ab), vb. (h) tr.* v. abwerfen.

Abschmelzdraht, *-(e)s, -drähte, m. (electr.)* sârmă fuzibilă, fir fuzibil.

abschmelzen[1], *schmolz ab, abgeschmolzen (du, er schmilzt ab), vb.* **I.** *intr. (s)* (şi *metal.*) a se topi; a se dezgheţa; a se desprinde prin topire, prin dezgheţ. **II.** *tr. (h)* v. abschmelzen[2].

abschmelzen[2], *schmelzte ab, abgeschmelzt (du, er schmelzt ab), vb. (h) tr.* (şi *metal.*) a topi; a dezgheţa, a separa prin topire.

Abschmelzkessel, *-s, -, m.* cazan, oală de topire.

Abschmelzsicherung, *-en, f. (electr.)* siguranţă fuzibilă.

Abschmelzung, *-en, f.* topire; separare prin topire.

abschmieden, *schmiedete ab, abgeschmiedet (du schmiedest ab, er schmiedet ab), vb. (h) tr.* a detaşa prin forjare; a scoate, a desprinde (o piesă forjată de pe alta).

abschmiegen, *schmiegte ab, abgeschmiegt, vb. (h) tr. (tehn.; despre blocuri de piatră regulate sau lemnărie prelucrată)* a teşi, a rotunji muchiile, a şanfrena.

abschmieren, *schmierte ab, abgeschmiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1** a unge, a lubrifia; a gresa; **den Wagen ~ a)** a unge căruţa; **b)** a gresa automobilul (peste tot). **2.** *(fam.)* a murdări, a păta; a mâzgăli. **3.** *(fam.)* a plagia; **abgeschmiertes Buch** carte compilată. **4.** a respinge (atacul cuiva), a para (lovitura cuiva). **5.** *(fam., în expr.)* **jm. eine ~** a arde (cuiva) o palmă, a cârpi (pe cineva). **II.** *intr. (s) (despre avioane)* a cădea, a se prăbuşi; a pica.

Abschmierer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (fam.)* plagiator(-oare).

abschminken, *schminkte ab, abgeschminkt, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) demachia, a (se) curăţa de fard. **2.** *(fam.)* a renunţa la ceva, a abandona; **das kannst du dir gleich ~** poţi să renunţi de pe acum, nici nu se pune problema.

Abschminkmittel, *-s, -, n.* demachiant, substanţă cu care se curăţă fardul.

abschmirgeln, *schmirgelte ab, abgeschmirgelt (ich schmirg(e)le ab), vb. (h) tr.* a curăţa cu şmirghel.

abschmücken, *schmückte ab, abgeschmückt, vb. (h) tr.* a scoate podoabele de pe ceva, a despodobi.

abschmutzen, *schmutzte ab, abgeschmutzt (du, er schmutzt ab), vb. (h) intr.* a murdări, a se decolora, a-şi lăsa culoarea, a ieşi, a păta; **schwarzgefärbte Kleider schmutzen ab** hainele vopsite negru îşi lasă culoarea, ies, pătează.

Abschn. *presc.* de la Abschnitt.

abschnäbeln, *schnäbelte ab, abgeschnäbelt (ich schnäb(e)le ab), vb. (h) tr.* şi *refl. reciproc (fam.)* a (se) giugiuli.

abschnallen, *schnallte ab, abgeschnallt, vb. (h)* **I.** *tr.* a descătărăma, a descinge (cureaua). **II.** *refl.* a se dezlega (de curele). **III.** *intr. (fam.)* a nu mai putea fi atent, a nu mai urmări.

abschnappen, *schnappte ab, abgeschnappt vb.* **I.** *tr. (h)* a da drumul la un resort; a închide (o uşă, un zăvor); **er hat vor meiner Nase abgeschnappt** mi-a închis uşa în nas. **II.** *intr.* (*h* şi *s*) **1.** *(despre resorturi)* a se destinde. **2.** *(despre uşi, zăvoare)* a se închide. **3.** *(despre puşcă)* a nu lua foc. **4.** *(despre un discurs, o convorbire telefonică etc.)* a se întrerupe brusc. **5.** a pune capăt, a termina, a se retrage. **6.** *(pop.)* a răposa.

Abschneidemaschine, *-n, f.* maşină de tăiat, de retezat.

abschneiden, *schnitt ab, abgeschnitten (du schneidest ab, er schneidet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tăia, a reteza; a decupa; **jm. den Beutel ~** a fura cuiva banii din buzunar; **niemand wird dir (et)was vom Hals ~** nimeni n-o să-ţi taie capul. **2.** a scurta (drumul); a merge pe scurtătură. **3.** *(fig.)* a reteza, a curma; a diminua, a scădea; **jm. die Möglichkeit ~** a lua cuiva posibilitatea; *(mil.)* **den Rückzug ~** a tăia retragerea; **jm. das Wort ~** a curma vorba cuiva, a opri pe cineva să vorbească; **den Dampf ~** a închide, a opri aburul; **den Lebensfaden ~** a curma firul vieţii; **jm. die Ehre ~** a defăima pe cineva, a strica, a terfeli reputaţia cuiva. **4.** a amputa. **II.** *intr.* a realiza, a obţine (un rezultat); **gut (schlecht) bei etwas ~** a (nu) avea succes la ceva. **III.** *refl. (gegen)* a contrasta (cu), a se reliefa (faţă de).

Abschneidemesser, *-s, -, n.,* v. Abschneider **(1)**.

Abschneider, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* cuţit (la o maşină de tăiat, de retezat). **2.** v. Abschrot. **3.** v. Abschneideweg.

Abschneideweg, *-(e)s, -e, m.* potecă, drum scurtat, scurtătură.

Abschneidung, *-en, f.* tăiere, retezare; amputare.

abschnellen, *schnellte ab, abgeschnellt, vb.* **I.** *tr. (h)* a azvârli (cu ajutorul unui resort); a lansa. **II.** *refl. (h) (despre oameni)* a se avânta, a sări, a se repezi, a se lansa. **III.** *intr. (s)* **1.** *(despre o săgeată, un proiectil)* a sări din loc, a ţâşni, a izbucni. **2.** a avea recul, a recula.

abschnippe(l)n, *schnipp(el)te ab, abgeschnipp(el)t, (ich schnipp(el)e ab), vb. (h) tr.* **1.** a tăia bucăţele mici. **2.** a reteza, a rotunji, a tăia vârfurile sau colţurile.

Abschnipsel, *-s, -, n. (fam.)* bucăţică tăiată din ceva.

Abschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** bucată tăiată din ceva, tăietură; cupon. **2.** diviziune, secţiune; perioadă, epocă; capitol; *(în codice, text de legi)* paragraf, titlu; **~ eines Buches** capitol, subcapitol, pasaj al unei cărţi; **~ des Lebens** epocă, perioadă a vieţii, capitol din viaţă. **3.** *(versificaţie)* cezură. **4.** talon, contramarcă. **5.** *(geom.)* segment. **6.** *(mil.)* sector. **7.** capăt de buştean (retezat), scurtătură. **8.** exergă (a monedei). **9.** *(reg.)* monedă (divizionară).

Abschnitt(s)|einteilung, *-en, f.* împărţire în capitole, în paragrafe.

Abschnitt(s)schein, *-(e)s, -e, m.* cupon.

abschnitt(s)weise *adv.* **1.** în (pe) capitole, în (pe) secţiuni; capitol cu capitol, capitol după capitol. **2.** *(mil.)* pe sectoare; pe salturi, din obiectiv în obiectiv.

Abschnitzel, *-s, -, n. (m) (mai ales la pl.)* resturi, rămăşiţe; deşeuri, bucăţi tăiate.

abschnitzeln, *schnitzelte ab, abgeschnitzelt (ich schnitz(e)le ab), vb. (h) tr.* v. abschnippeln.

abschnitzen, *schnitzte ab, abgeschnitzt (du, er schnitzt ab), vb. (h) tr.* a ciopli (bucăţi din ceva).

abschnorren, *schnorrte ab, abgeschnorrt, vb. (h) tr.* v. abschnurren **(II 2)**.

abschnüren, *schnürte ab, abgeschnürt, vb. (h) tr.* **1** a dezlega, a desface şiretul. **2.** a lega, a înfăşura strâns cu un şnur; *(med.)* a face o ligatură, a ligatura. **3.** a despărţi printr-un şnur. **4.** a alinia. **5.** *(mil.)* a strânge, a gâtui un atac. **6.** *(fig.)* a închide, a bloca; a sugruma. **7.** (şi *mar.*) a trasa cu ajutorul unei sfori.

abschnurren, *schnurrte ab, abgeschnurrt, vb.* **I.** *intr. (s) (despre mecanisme cu resort)* a se destinde; *(despre ceasuri deşteptătoare)* a suna până la sfârşit. **II.** *tr. (h)* **1.** a psalmodia, a îngâna (o melodie etc.) **2.** *(fam.; jm. etwas)* a cerşi, a obţine (ceva de la cineva) prin cerşetorie, prin minciună, prin fraudă.

Abschnürung *-en, f.* **1.** dezlegare. **2.** legare, înfăşurare (strânsă); *(med.)* ligatură, ligaturare. **3.** despărţire printr-un şnur. **4.** aliniere. **5.** *(mil.)* strângere (a atacului mai ales prin contraatacuri). **6.** *(fig.)* închidere, blocare; sugrumare. **7.** trasare cu ajutorul unei sfori.

abschöpfen, *schöpfte ab, abgeschöpft, vb. (h) tr.* **1.** a lua, a culege partea de deasupra a unui lichid; a degresa; (şi *fig.*) **den Rahm** (sau **die Sahne**) **~** a smântâni, a lua smântâna, crema, caimacul. **2.** *(ec.)* a absorbi, a resorbi.

Abschöpfung, *-en, f. (ec.)* absorbţie, resorbţie; **~ von Gewinnen** absorbţia beneficiilor; **~ von Kaufkraft** absorbţia puterii de cumpărare.

Abschöpfungs|system, *-s, -e, n. (ec.)* sistemul taxelor compensatorii.

Abschoss, *-es, -schösse, m.* **1.** sumă scăzută (pentru impozit). **2.** vlăstar, lăstar.

abschotten, *schottete ab, abgeschottet (du schottest ab, er schottet ab), vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a separa prin şcote. **2.** *(fig.)* a închide, a separa, a izola.

Abschottung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* separare, izolare. **2.** *(ec.)* închidere, protecţie separare; **~ der Märkte** (închiderea pieţelor.

Abschräge, *-n, f. (constr.)* înclinaţie, taluz; teşitură, şanfren.

abschrägen, *schrägte ab, abgeschrägt, vb. (h) tr.* a teși, a tăia oblic; a șanfrena.

Abschrägung, *-en, f.* **1.** teșire, șanfrenare; bizotaj. **2.** v. Abschräge.

abschrammen, *schrammte ab, abgeschrammt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a zdreli; a zgâria (coaja). **2.** *(tehn.)* a marca crestând. **II.** *intr. (s) (fam.)* **1.** a o șterge, a se căra, a o întinde. **2.** a răposa.

abschranken, *schrankte ab abgeschrankt, vb. (h) tr.* **1.** a închide (un drum) prin bariere; a bara. **2.** a înțărcui.

abschränken, *schränkte ab, abgeschränkt, vb. (h) tr.* a delimita.

Abschrankung, *-en, f.* **1.** *sg.* încercuire, înconjurare cu un țarc, cu un ocol, înțărcuire. **2.** țarc, ocol.

abschrappen, *schrappte ab, abgeschrappt, vb. (h) tr.* a curăța, a scoate ceva (de pe o suprafață) zgâriind, răzuind; a zgâria, a răzui.

abschrauben, *schraubte ab, abgeschraubt, vb. (h) tr.* a deșuruba.

abschrecken, *schreckte ab, abgeschreckt, vb. (h) tr.* **1.** a speria, a intimida; a înspăimânta; a băga în răcori; **jn. von etwas** ~ a descuraja pe cineva să...; **sich nicht** ~ **lassen** a nu se lăsa descurajat; **ein abschreckendes Beispiel** un exemplu descurajator. **2.** a turna apă rece pe ceva fierbinte; *(cul.)* a stinge; a limpezi (cafeaua); a prăji (cu crustă). **3.** *(tehn.)* a căli (un metal); a răci brusc.

abschreckend I. *part. prez.* de la abschrecken. **II.** *adj.* respingător, înspăimântător, oribil, hidos; **ein ~es Beispiel** un exemplu de intimidare.

Abschreckung, *-en, f.* **1.** intimidare. **2.** *(metal.)* răcire bruscă (la călire). **3.** *(cul.)* stingere.

Abschreckungsmittel, *-s, -, n.* **1.** mijloc de intimidare. **2.** *(tehn.)* lichid de răcire (pentru călire).

Abschreibegebühr, *-en, f.* taxă pentru copiat; taxă de transcriere.

Abschreibemaschine, *-n, f.* mașină de copiat.

abschreiben, *schrieb ab, abgeschrieben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a copia, a transcrie; **etwas von jm.** ~ a copia ceva de la cineva; **sich** *(dat.)* **die Feder** ~ a toci penița scriind. **2.** *(fin.)* a descărca un cont; a deconta; a amortiza; a anula (în registru). **II.** *intr.* **1.** a copia; **von jm.** ~ a copia de la cineva, a plagia pe cineva. **2.** a contramanda în scris; **ich habe ihm abgeschrieben** i-am scris că nu pot veni.

Abschreiber, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen f.* **1.** copist(ă). **2.** plagiator(-oare).

Abschreiberei, *-en, f.* **1.** *(peior.)* acțiunea de a copia. **2.** plagiere; plagiat.

Abschreibung, *-en, f.* **1.** decontare, descărcare (de cont, materiale etc.); decont; amortizare; ~ **auf Anlagevermögen** amortisment al investițiilor; **leistungsbedingte** ~ amortizare referitoare la capacitatea randamentului. **2.** înregistrare a uzurii sau degradării instalațiilor (în bilanțul de sfârșit de an). **3.** transcriere, copiere. **4.** plagiat.

Abschreibungs|plan, *-(e)s, -pläne, m. (ec.)* sistem de amortizare.

Abschreibungs|satz, *-es, -sätze, m. (ec.)* taxă de amortisment.

Abschreibungsvergünstigung, *-en, f. (ec.)* reducere, avantaj de amortizare.

abschreien, *schrie ab, abgeschrien, vb. (h) tr.* **1.** v. abrufen **(I 2)**. **2.** *(fam., în expr.)* **sich** *(dat.)* **die Kehle** ~ a striga până răgușești.

abschreiten, *schritt ab, abgeschritten (du schreitest ab, er schreitet ab), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a trece controlând de-a lungul; *(mil.)* **die Front** ~ a trece (o trupă) în revistă. **2.** a măsura cu pasul; **eine Entfernung** ~ a măsura o distanță cu pasul. **II.** *intr. (s)* **1.** a pleca bățos. **2.** a se depărta.

abschricken, *schrickte ab, abgeschrickt, vb. (h) tr. (mar.)* a slăbi (o parâmă).

Abschrift, *-en, f.* copie, transcriere; **gleichlautende** ~ duplicat; **für gleichlautende** ~ pentru conformitate; **eine** ~ **anfertigen** a scoate o copie; **beglaubigte** ~ copie legalizată; **ordnungsgemäß beglaubigte** ~ copie autentificată.

abschriftlich *adj.* în copie.

abschröpfen, *schröpfte ab, abgeschröpft, vb. (h) tr.* **1.** *(în expr.)* **jm. Blut** ~ a lua, a lăsa cuiva sânge cu ventuze scarificate. **2.** *(fig.)* a stoarce (ceva de la cineva), a-și însuși (ceva) prin forță.

abschroppen, *schroppte ab, abgeschroppt, vb. (h) tr.* **1.** a subția, a fățui, a netezi prin cioplire (un lemn, o scândură etc.) **2.** *(maș.)* a degroșa.

Abschrot, *-(e)s, -e, m.,* **Abschrote**, *-n, f.* **1.** contradaltă, daltă (care se fixează în gaura pătrată a nicovalei). **2.** *(constr.)* cuțit de tăiat la rece (oțel, metal). **3.** *(metal.)* deșeu.

abschroten, *schrotete ab, abgeschrotet (du schrotest ab, er schrotet ab), vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a tăia, a forfeca cu dalta. **2.** a ur(l)ui (grâne). **3.** *(în expr.)* **ein Fass** ~ a băga un butoi în pivniță (rostogolindu-l).

Abschroter, *-s, -, m.,* **Abschrotmeißel**, *-s, -, m.* v. Abschrot **(1, 2)**.

Abschrotmühle, *-n, f.* moară de ur(l)uit.

abschrubben, *schrubbte ab, abgeschrubbt, vb. (h) tr.* **1.** a freca, a curăța (cu o perie aspră sau cu o mătură grosolană); **den Dreck** ~ a curăța murdăria. **2.** *(fam.)* a parcurge (cu greu).

Abschub, *-(e)s, -schübe, m.* **1.** expulzare, evacuare (de trupe, de prizonieri). **2.** zdrelitură.

abschuften, *schuftete ab, abgeschuftet (du schuftest ab, er schuftet ab), vb. (h) refl.* a munci mult, a se istovi, a se speti muncind; a se strădui.

abschultern, *schulterte ab, abgeschultert, vb. (h) tr.* a da jos (pușca) de pe umăr.

abschuppen, *schuppte ab, abgeschuppt, vb. (h)* **I.** *tr.* a curăța de solzi. **II.** *refl.* a se coji, a se descuama; **die Haut schuppt sich ab** pielea se descuamează.

Abschuppung, *-en, f. (med.)* cojire, descuamare.

abschürfen, *schürfte ab, abgeschürft, vb. (h) tr.* **1.** a zdreli, a zgâria, a juli; **sich** *(dat.)* **die Knie** ~ a se juli la genunchi. **2.** a jupui pielea; a rade, a răzui. **3.** *(geol., mine)* a explora (un teren).

Abschürfung, *-en, f.* **1.** *sg. (geol., mine)* explorare. **2.** zgârietură, zdrelitură, julitură.

Abschuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** *(mil.)* descărcare a unei arme de foc, împușcătură; lansare (a unei torpile). **2.** *(mil., vân.)* doborâre prin împușcare. **3.** prăbușire, rostogolire pe o pantă abruptă. **4.** *(înv.)* povârniș, pantă abruptă; râpă. **5.** *(vân.)* împușcarea vânatului suplimentar (în parcurile ocrotite); efectivul de vânat împușcat.

Abschussbasis, *-basen, f.* platformă, bază, rampă de lansare (a unui satelit artificial etc.).

abschüssig *adj.* abrupt, (foarte) înclinat; prăpăstios, râpos; *(fig.)* **er geriet auf die ~e Bahn** i-a mers rău, e în declin.

Abschüssigkeit *f. sg.* înclinație (mare).

abschütteln, *schüttelte ab, abgeschüttelt (ich schütt(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a da jos scuturând, a scutura (de pe ceva), a se scutura (de ceva). **2.** *(fig.)* a se dezbăra; a scăpa (de ceva); a lepăda; **das Joch** ~ a scutura jugul; **das lässt sich nicht so leicht** ~ nu scapi așa de ușor de asta; **Erinnerungen** ~ a se lepăda de amintiri; **einen Verweis** ~ a nu-și face sânge rău pentru o mustrare; **den Staub von den Füßen** ~ a-și lua tălpășița, a o șterge. **3.** *(reg.)* a strânge (masa, patul).

abschütten, *schüttete ab, abgeschüttet (du schüttest ab, er schüttet ab), vb. (h) tr.* **1.** a vărsa (dintr-un vas prea plin); a lua (dintr-un sac, dintr-o pungă etc. ca să nu fie prea plin). **2.** a vărsa, a arunca (un lichid) de pe ceva; **die Kartoffeln** ~ a vărsa apa de pe cartofi (fierți).

abschützen, *schützte ab, abgeschützt (du, er schützt ab), vb. (h) tr. (hidr.)* **1.** a stăvili apa. **2.** a coborî stăvilarul.

Abschützer, *-s, -, m.* **1.** *(maș.)* opritor (la o mașină). **2.** *(hidr.)* oblon vertical (al unui stăvilar), stavilă.

Abschützung, *-en, f.* **1.** protejare, ocrotire. **2.** *(hidr.)* stăvilire, închidere a vanei de ecluză.

abschwabbern, *schwabberte ab, abgeschwabbert, vb. (h) tr. (mar.)* a clăti.

abschwächen, *schwächte ab, abgeschwächt, vb. (h) tr.* **1.** și *refl.* și *intr. (s)* a (se) atenua, a (se) modera, a slăbi, a (se) diminua, a (se) muia; a (se) amortiza; **das Interesse schwächt (sich) ab** interesul slăbește, scade. **2.** *(fot.)* a slăbi, a face un negativ mai transparent sau o copie mai deschisă.

Abschwächung *f. sg.* atenuare, moderare, slăbire, diminuare; amortizare; încetinire; *(ec.)* ~ **der Binnennachfrage** diminuarea cererii pe piața internă.

abschwären, *schwärte* (sau *schwor*) *ab, abgeschwärt* (sau *abgeschworen*), *vb. intr.* **1.** *(h) (despre o rană, un furuncul)* a se opri din copt, din supurat. **2.** *(s)* a se elimina, a fi expulzat de puroi; a fi golit de puroi.

abschwärmen, *schwärmte ab, abgeschwärmt, vb. intr.* **1.** *(s)* a roi. **2.** *(h)* a înceta să roiască.

abschwarten, *schwartete ab, abgeschwartet (du schwartest ab, er schwartet ab), vb. (h) tr.* **1.** a scoate șoriciul (de pe slănină), a curăța de șorici; a coji; *(pop.)* **ich werde ihn** ~ am să-l jupoi de viu. **2.** a ecarisa. **3.** *(forest.)* a tăia, a netezi marginile, a coji, a ciopli nodurile.

abschwatzen, *schwatzte ab, abgeschwatzt (du, er schwatzt ab), vb. (h)* **I.** *tr. (jm. etwas)* a dobândi, a obține (ceva de la cineva) prin vorbe dulci, măgulitoare; **er hat mir 100 Euro abgeschwatzt** m-a fraierit de 100 de euro. **II.** *intr.* a obosi vorbind, pălăvrăgind.

abschwätzen, *schwätzte ab, abgeschwätzt (du, er schwätzt ab), vb. (h) tr. (reg.)* v. abschwatzen **I**.

abschwefeln, *schwefelte ab, abgeschwefelt (ich schwef(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a curăța, a purifica de sulf; a desulfura. **2.** a adăuga sulf (la ceva). **3.** a dezinfecta prin ardere de sulf.

Abschweif, *-(e)s, -e, m.* digresiune; **ohne ~e a)** fără digresiuni; **b)** verde în față, fără ocol, fără înconjur, direct.

abschweifen, *schweifte ab, abgeschweift, vb.* **I.** *intr. (s) (von)* a se abate (de la), a se depărta (de); a părăsi; *(fig.)* a face digresiuni (de la). **II.** *tr. (h)* **1.** a tăia cu ferăstrăul de decupat. **2.** a clăti, a muia (rufe); a pune la fiert, a fierbe (rufe). **3.** a opări (gogoșile de mătase). **4.** a curba, a arcui.

Abschweifung, *-en, f.* **1.** abatere; digresiune. **2.** clătit (al rufelor); fierbere (a rufelor). **3.** opărit (al gogoșilor de mătase). **4.** arcuire, curbură, linie arcuită.

abschwelen, *schwelte ab, abgeschwelt, vb. (h) tr.* a calcina.

abschwellen, *schwoll ab, abgeschwollen (du schwillst ab, er schwillt ab), vb. (s) intr.* **1.** a se dezumfla. **2.** a descrește, a scădea; **der Lärm schwoll ab** zgomotul a scăzut.

abschwemmen, *schwemmte ab, abgeschwemmt, vb. (h) tr.* **1.** *(despre ape, inundații)* a lua, a târî cu sine. **2.** a plutări; **Holz** ~ a transporta lemne pe apă. **3.** a curăța (de nămol), a spăla, a scălda; a clăti (rufe).

abschwenden, *schwendete ab, abgeschwendet (du schwendest ab, er schwendet ab), vb. (h) tr.* a defrișa prin arderea ierburilor și a rădăcinilor.

abschwenken *vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a clăti, a spăla; a limpezi (rufe). **2.** a scutura (de pe ceva); **das Wasser vom Hut** ~ a scutura apa de pe pălărie. **II.** *intr. (s)* și *refl.(h)* a schimba direcția, a ocoli; a vira, a coti, a cârmi; *(mil.)* **rechts abgeschwenkt!** direcția la dreapta!

Abschwenkung, *-en, f.* **1.** clătit, limpezit, spălat. **2.** cotire, schimbare de direcție, ocolire.

abschwimmen, *schwamm ab, abgeschwommen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a parcurge înot (o distanță); **er hat seine hundert Meter abgeschwommen** și-a înotat suta de metri, și-a parcurs suta de metri înot. **2.** a pierde înotând; **sich** *(dat.)* **ein paar Pfunde** ~ a pierde din greutate înotând. **II.** *refl. (h)* a se obosi, a se istovi înotând. **III.** *intr. (s)* **1.** a porni înot; **vom Lande** ~ a se depărta de țărm. **2.** a fi luat de curent.

abschwindeln, *schwindelte ab, abgeschwindelt (ich schwind(e)le ab), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obține (ceva de la cineva), prin mijloace necinstite, prin escrocherie, înșelând; a escamota; **er hat ihr 10 Euro abgeschwindelt** a fraierit-o de 10 euro.

abschwinden, *schwand ab, abgeschwunden (du schwindest ab, er schwindet ab), vb. (s) intr.* a slăbi tare, a pieri.

abschwingen, *schwang ab, abgeschwungen, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a scădea, a diminua; **die Begeisterung schwingt ab** entuziasmul scade. **2.** *(fig.) (despre sunete)* a scădea în intensitate, a se pierde, a se stinge. **3.** *(gimn.)* a coborî cu un salt de pe un aparat. **4.** *(schi)* a schimba direcția și a opri. **II.** *tr.* a da jos scuturând, a scutura de pe ceva. **III.** *refl.* a se da jos cu avânt; a se lansa; **sich vom Pferde** ~ a sări jos de pe cal.

abschwirren, *schwirrte ab, abgeschwirrt, vb. (s) intr.* **1.** a-și lua zborul, a porni în zbor șuierând, cu zgomot. **2.** *(fam.)* a o șterge, a o lua din loc.

abschwitzen, *schwitzte ab, abgeschwitzt (du, er schwitzt ab), vb. (h).* **I.** *tr.* **1.** *(tăb.)* a aburi, a ține în aburi (pieile pentru slăbirea perilor). **2.** *(cul.)* a fierbe înăbușit; a prăji înfundat în unt. **3.** a vindeca prin sudație, prin transpirație. **II.** *refl.* a se istovi, a pierde din greutate transpirând.

abschwören, *schwor ab (rar* și *schwur ab), abgeschworen, vb. (h) intr.* (și *tr.*) **1.** a abjura; a tăgădui, a renega; **einer (**și **eine) Schuld** ~ a tăgădui o vină, o datorie prin jurământ; **seinen Glauben** ~ a-și renega credința; **dem Branntwein** ~ a se jura să nu mai bea rachiu. **2.** *(înv.)* a jura; **einen Eid** ~ a depune un jurământ; *(adjectival)* **ein abgeschworener Feind** un dușman neîmpăcat.

Abchwörung *f. sg.* **1.** abjurare. **2.** tăgăduire sub jurământ. **3.** *(înv.)* depunerea jurământului.

Abschwung, *-(e)s, -schwünge, m.* **1.** *(sport)* săritură, salt (de pe un aparat de gimnastică). **2.** momentul final al unui salt. **3.** coborârea cu elan a crosei (la golf). **4.** *(ec.)* slăbirea evoluției inițiale; **wirtschaftlicher** ~ recesiune.

absegeln, *segelte ab, abgesegelt (ich seg(e)le ab), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a porni (în croazieră) cu un vas cu pânze. **2.** *(fam.)* a o lua din loc, a pleca. **3.** *(fam.)* a porni spre lumea cealaltă. **II.** *tr. (h) (despre vase cu vele)* a parcurge (o distanță).

absegnen, *segnete ab, abgesegnet (du segnest ab, er segnet ab), vb. (h) tr. (fam. iron.)* a aproba, a accepta, a da binecuvântarea, a-și da asentimentul.

absehbar *adj.* previzibil, de întrevăzut; **die Folgen sind nicht** ~ urmările nu pot fi întrevăzute; **in ~er Zeit** într-un timp nu prea îndepărtat, peste puțin timp.

absehen, *sah ab, abgesehen (du siehst ab, er sieht ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a prevedea, a întrevedea; **der Ausgang der Krankheit ist nicht abzusehen** sfârșitul bolii nu poate fi prevăzut. **2.** a înțelege, a pricepe, a concepe; a vedea (ceva abstract); **ich kann nicht ~, warum er es tat** nu-mi pot da seama de ce a făcut asta. **3.** *(jm. etwas)* a învăța (ceva) de la cineva) privind la el, a fura (un meșteșug, o meserie de la cineva); **jm. ein Kunststück** ~ a învăța o scamatorie de la cineva, privindu-l cum o face. **4.** *(jm. etwas)* a citi (cuiva ceva) din (sau în) ochi, din (sau în) privire; **jm. etwas an den Augen** ~ a citi ceva în ochii cuiva; **jm. alles an den Augen** ~ a fi foarte atent, foarte grijuliu cu cineva; a-i citi toate dorințele din privire. **5.** *(despre surdo-muți)* a înțelege din privire. **6.** *(argou școlăresc)* a copia. **7.** *(auf)* a urmări, a avea intenția să...; **es auf etwas** sau **auf jn.** ~ a viza, a avea în vedere (ceva sau pe cineva); a avea de gând, a avea intenții; **es auf jn. abgesehen haben a)** a-și pune ochii pe cineva, a avea în vedere pe cineva; **b)** a ataca pe cineva, a se da la cineva; **die Diebe hatten es auf Geld abgesehen** hoții urmăreau să pună mâna pe bani. **II.** *intr. (von)* **1.** a-și întoarce privirile (de la...), a renunța (la...); **von der Strafe** ~ a nu aplica pedeapsa, a renunța la aplicarea pedepsei. **2.** *(fig.)* a nu lua în considerație, în seamă; a lăsa deoparte, a face abstracție (de...); **abgesehen (da)von** făcând abstracție de (aceasta).

Absehen, *-s, n. sg.* **1.** scop, intenție, țintă; **worauf geht** (sau **richtet sich** sau **hast du**) **dein ~?** ce scop, ce intenție ai? care ți-e ținta? **2.** orientare. **3.** cătare (la pușcă); vizor (la aparate de măsurat). **4.** *(în expr.)* **ohne** ~ fără sfârșit, necontenit; **da ist kein** ~ nu se mai sfârșește.

Absehkreuz, *-es, -e, n.* intersecția firelor reticulare (la o lunetă).

Absehlineal, *-s, -e, n.* **1.** riglă de calcul. **2.** *(geod.)* alidadă cu pinule.

Absehlinie [-niə], *-n* [-nıən], *f. (geod.)* linie de orientare, de vizare.

Abseide *f. sg.* borangic.

abseifen, *seifte ab, abgeseift, vb. (h) tr.* **1.** a săpuni; a spăla cu săpun. **2.** a spăla, a limpezi de săpun; *(chim.)* a desaponifica.

abseigen, *seigte ab, abgeseigt, vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* v. a b s e i h e n. **2.** *(metal.)* a afina (un metal) prin licuație.

abseigern, *seigerte ab, abgeseigert, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** *(metal.)* a descompune (prin topire); a segrega. **2.** *(mine; înv.)* a măsura adâncimea unui puț; a verticaliza (cu firul cu plumb). **II.** *intr. (s) (metal.)* a scădea (prin răcire).

abseihen, *seihte ab, abgeseiht, vb. (h) tr.* a filtra, a strecura; a limpezi.

abseilen, *seilte ab, abgeseilt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** *(sport)* a (se) asigura (cu o coardă); a coborî în rapel, a face un rapel. **2.** a (se) desfășura (o coardă).

Abseilen, *-s, -, n. (sport)* coborâre în rapel.

ab sein v. a b **(3)**.

Absein, *-s, n. sg.* absență.

Abseite, *-n , f.* **1.** *(arhit.)* dos, fațadă posterioară. **2.** *(arhit.)* corp lateral al unei clădiri, nava laterală (a unei biserici), colaterală. **3.** dos (al unei stofe); revers (al unei monede, medalii etc.). **4.** exergă (la o monedă). **5.** closet, latrină. **6.** debara în pod.

abseiten I. *adv. (înv.)* deoparte, la o parte. **II.** *prep. cu gen. (înv.)* din partea, de la.

Abseiter, *-s, -, m.* v. A u ß e n s e i t e r **(2, 3)**.

abseitig *adj.* **1.** depărtat, retras, izolat (de căile de comunicație). **2.** secundar, în afara subiectului, digresiv. **3.** neobișnuit, bizar, ciudat; **~e Ideen** idei bizare. **4.** contra naturii, patologic, pervers.

Abseitigkeit *f. sg.* **1.** depărtare; izolare. **2.** fapt secundar, digresiune.

abseits I. *adv.* deoparte; lateral; ~ **stehen** a sta deoparte, a se ține în rezervă; *(sport)* a fi în poziție de ofsaid. **II.** *prep.* cu *gen.* la o parte de..., alături de...; ~ **der Straße** alături de drum.

Abseits, *-, -, n. (sport)* ofsaid; **im ~ stehen** a fi în poziție de ofsaid.

Abseits|position, *-en, f. (sport)* poziție de ofsaid.

abseits stehen v. a b s e i t s.

Abseits|stehende, *-n, -n (ein Abseitsstehender), m.* și *f.* **1.** persoană care stă deoparte, care se ține în rezervă. **2.** *(sport)* jucător care se găsește în ofsaid.

Absence [ap'sã:s] *-n, f. (med.)* v. A b s e n z **(3)**.

absenden, *sandte ab, abgesandt (du sendest ab, er sendet ab), vb. (h) tr.* **1.** a trimite, a expedia. **2.** a delega. **3.** *(reg.)* a da semnalul de terminare (a unei petreceri), a da semnalul de plecare.

Absender, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** trimițător(-oare), expeditor(-oare). **2.** adresa expeditorului.

Absendung, *-en, f.* **1.** expediere; expediție. **2.** delegare, delegație.

Absendungs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc, punct de expediere, de plecare.

Absendungs|station, *-en, f.* gară de expediere.

Absendungszeit, *-en, f.* timpul, momentul expediției.

absengen, *sengte ab, abgesengt, vb. (h) tr.* **1.** a pârli; **ein Huhn** ~ a pârli o găină. **2.** a îndepărta prin pârlire; **Haare** ~ a curăța de păr prin pârlire.

absenken, *senkte ab, abgesenkt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1** *(hort.)* a înmulți pe cale vegetativă cu ramuri sau frunze; a butăși, a marcota. **2.** a coborî nivelul, a lăsa în jos. **3.** a determina verticala. **4.** *(mine)* a săpa, a fora (un puț). **5.** *(tehn.)* a slăbi cofrajul. **II.** *refl.* a fi povârnit; a se lăsa, a coborî în pantă; a se denivela.

Absenker, *-s, -, m. (hort.)* marcotă, butaș.

Absenkung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** *(hort.)* marcotaj, butășire. **2.** coborârea nivelului, denivelare; ~ **des Grundwasserspiegels** coborârea, scăderea nivelului apei freatice. **3.** determinarea verticalei. **4.** *(mine)* săpare, forare (a unui puț). **II.** pantă, povârniș.

absent *adj. (înv.)* absent.

Absentenliste, *-n, f.* listă a celor absenți.

absentieren, *absentierte, absentiert, vb. (h)* **I.** *intr.* și *refl.* a lipsi, a fi absent, a absenta. **II.** *refl.* a se îndepărta, a se retrage; a o șterge, a o lua din loc.

Absentierung *f. sg.* lipsă, absență.

Absentismus *-, m. sg.* **1.** absenteism (al marilor moșieri), faptul de a lipsi (de la moșie). **2.** abținere de a participa la alegeri sau ședințe politice.

Absenz, *-en, f.* **1.** lipsă, absență; **eine ~ entschuldigen** a motiva o absență; *(jur.)* **in ~ verhandeln** a judeca (pe inculpat) în lipsă. **2.** *(înv.)* scutire de la obligația de a sta la reședință; scutire de la zeciuială. **3.** *(med.)* tulburare de scurtă durată a conștiinței.

Absenzgelder *n. pl.* indemnizație de deplasare, diurnă.

abservieren [-vi:-], *servierte ab, abserviert, vb. (h) tr.* **1.** a strânge vesela de pe masă; **den Tisch** ~ a strânge masa. **2.** *(fam.)* a pune pe linie moartă, a înlătura. **3.** *(argou)* a omorî. **4.** *(sport)* a învinge, a bate.

absetzbar *adj.* **1.** *(despre salariați)* care poate fi mutat, concediat, deplasat (dintr-o funcție); amovibil. **2.** *(despre mărfuri)* căutat, cerut; vandabil; **leicht ~e Ware** marfă care se vinde ușor. **3.** *(fin.)* deductibil; **steuerlich** ~ deductibil de la impozit.

Absetzbarkeit, *-en f.* **1.** amovibilitate; posibilitate de concediere. **2.** *(despre valori)* posibilitate de scădere a cursului, posibilitate de devalorizare. **3.** *(despre mărfuri)* vandabilitate, plasare. **4.** *(fin.)* deductibilitate.

Absetzbecken, *-s, -, n.* v. A b s e t z b o t t i c h.

Absetzbewegung, *-en, f. (mil.)* mișcare, deplasare, retragere de trupe (în scopul desprinderii de inamic).

Absetzbottich, *-(e)s, -e, m.* putină, cadă de decantare, de limpezit.

Absetzbrunnen, *-s, -, m. (hidr.)* puț decantor, decantor vertical.

absetzen, *setzte ab, abgesetzt (du, er setzt ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a da jos, a depune; a pune, a lăsa jos; **die Mütze** ~ a-și scoate șapca; **ohne die Feder abzusetzen** fără a lăsa condeiul din mână; **das Auto setzte mich am Bahnhof ab** mașina m-a lăsat, m-a depus la gară; *(mil.)* **das Gewehr** ~ a lăsa arma jos (de la ochi). **2.** a destitui, a scoate din funcție; a detrona; **jn. vom Amte** ~ a destitui din funcție; **einen König** ~ a detrona un rege. **3.** *(com.)* a vinde, a plasa, a desface; **Waren** ~ a desface, a plasa mărfuri. **4.** a depune (drojdie, sedimente), a lăsa la fund, a sedimenta; *(chim.)* **Niederschlag** ~ a depune precipitatul; **der Strom setzte Sand und Schlamm ab** fluviul a depus nisip și mâl. **5.** a face să se deosebească în mod vădit, a ridica (deasupra celorlalți), a distinge; a face să contrasteze, să iasă în relief. **6.** *(tipogr.)* a culege; **eine Seite** ~ a culege o pagină. **7.** (și *tipogr.*) a distanța (rânduri, cuvinte); a începe rând, alineat nou; **eine Zeile** ~ a începe alt rând. **8.** *(ret., lit.)* a face pauză; a abandona (o idee); a schimba cursul ideilor, al expunerii. **9.** a pune, a așeza deoparte, în alt loc, în altă linie; *(von)* a depărta (de); **einen Schrank von der Wand** ~ a depărta un dulap de perete. **10.** a scoate; **etwas von der Tagesordnung** ~ a scoate ceva de pe ordinea de zi; **vom Budget** ~ a șterge din buget; **ein Theaterstück vom Spielplan** ~ a scoate o piesă din repertoriu. **11.** a înțărca; **ein Kind** ~ a înțărca un copil. **12.** *(fin.; despre valori, cursuri)* a face să scadă, a reduce, a coborî. **13.** *(mine)* a fărâmița, a sfărâma, a mărunți. **14.** *(muz.)* a cânta staccato, întrerupt. **15.** *(med.)* a amputa (un membru la încheietură). **16.** *impers.* a se întâmpla; **es wird etwas** ~ se va întâmpla ceva (neplăcut); **es setzt etwas ab** (ceva) există din belșug, din abundență, din plin; **es wird Schläge** ~ e rost de bătaie. **II.** *intr.* **1.** a se întrerupe, a se opri, a face pauză; **mitten im Spiel setzte er ab** s-a oprit la jumătatea cântatului, interpretării (bucății muzicale); *(mine)* **hier setzt der Gang ab** aici se oprește, se întrerupe, își schimbă direcția filonul; **ohne abzusetzen** fără răgaz, pe nerăsuflate; *(mil.)* **setzt ab!** pe loc repaus! **2.** a se despărți, a se desprinde, a se depărta; *(mar., despre nave)* a părăsi uscatul; **vom Lande** ~ a se depărta de țărm. **III.** *refl.* **1.** a se depărta, a se așeza mai departe; a se scoate, a se îndepărta, a se desprinde; *(mil.)* **sich vom Feinde** ~ a se desprinde de dușman, a se retrage; *(mine)* **ein Gang setzt sich ab** un filon, o vână de minereu se ramifică, se bifurcă. **2.** a se depozita, a se sedimenta. **3.** a se evidenția, a ieși în relief.

Absetzen, *-s, n. sg.* **1.** destituire, scoatere din funcție; detronare. **2.** întrerupere, pauză. **3.** *(tipogr.)* culegere. **4.** înțărcare. **5.** *(av.)* debarcare (a pasagerilor). **6.** *(com.)* plasare (de mărfuri), desfacere.

Absetzer, *-s, -, m.* **1.** *(tipogr.; înv.)* zețar. **2.** *(hort.)* butaș, marcotă. **3.** *(hidr.)* excavator (care așază în depozite pământul).

Absetzgebiet, *-(e)s, -e, n. (mil.)* zonă de lansare a parașutiștilor.

Absetzgeschwindigkeit, *-en, f.* viteza de sedimentare, de decantare.

Absetzung, *-en, f.* **1.** destituire, scoatere din funcție; degradare; detronare; **einstweilige** ~ suspendare. **2.** *(fin.; despre monedă)* devalorizare. **3.** *(tipogr.; înv.)* culegere. **4.** *(med.)* amputare (a unui membru la încheietură). **5.** *(com.)* plasare (de mărfuri).

absichern, *sicherte ab, abgesichert, vb. (h) tr.* și *refl.* a lua măsuri de siguranță, a asigura, a proteja; **eine Unfallstelle** ~ a marca un loc de accident; **sich gegen Diebe** ~ a se proteja contra hoților.

Absicherung, *-en, f.* asigurare; (luarea de) măsuri de siguranță, de protecție.

Absicht, *-en, f.* intenție; scop, țintă, plan; **betrügerische** ~ intenție frauduloasă; **mit** ~ cu intenție, intenționat; premeditat; **in der** ~ cu intenția de a...; **ohne** ~ fără intenție; **~en auf etwas haben** a urmări ceva (într-o anumită privință); **seine ~ auf etwas richten** a pune ochii pe ceva, a urmări ceva; **eine ~ hegen** a avea intenția, a-și face planul; **sich mit der ~ tragen** a avea intenția; **in ~ auf mich** cât despre mine, în ce mă privește.

absichtlich I. *adj.* intenționat, premeditat. **II.** *adv.* dinadins, intenționat, cu intenție, expres; **das hat er ~ getan** asta a făcut-o dinadins.

Absichtlichkeit *f. sg.* intenție, premeditare, precugetare; **mit** ~ ostentativ.

Absichts|erklärung, *-en, f. (ec.)* declarație de intenții.

absichtslos *adj.* neintenționat, fără intenție.

Absichts|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție (secundară) finală, de scop.

absichtsvoll adj. cu anumite intenții, bine calculat; intenționat, premeditat.

absickern, *sickerte ab, abgesickert, vb. (s) intr.* a se scurge, a se prelinge, a picura.

absieben, *siebte ab, abgesiebt, vb. (h) tr.* a trece prin ciur, prin sită; a cerne; a filtra.

absiedeln, *siedelte ab, abgesiedelt (ich sied(e)le ab), vb. (h) tr. (med.)* a forma metastaze.

absieden, *sott* (sau *siedete*) *ab, abgesotten* (sau *abgesiedet*), *(du siedest ab, er siedet ab), vb. (h) tr.* a fierbe, a opări; a da în clocot; a evapora prin fierbere.

Absiedlung, *-en, f. (med.)* formare de metastaze.

absingen, *sang ab, abgesungen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a cânta; a cânta până la sfârșit; a psalmodia. **2.** a cânta după note; a descifra. **II.** refl. a se obosi, a se istovi cântând.

absinken, *sank ab, abgesunken, vb. (s) intr.* **1.** a cădea, a coborî; a se scufunda încet; a se lăsa la fund, a se depune, a se sedimenta; a precipita. **2.** a coborî, a slăbi, a se micşora, a scădea; **das Fieber ist abgesunken** febra a scăzut.

Absinken, *-s, n. sg. (ec.)* scădere, diminuare; **das ~ der Preise** scăderea preţurilor.

Absinkung, *-en, f.* cădere, afundare; depunere la fund, sedimentare, precipitare.

absintern, *sinterte ab, abgesintert, vb. (h) tr.* **1.** *(metal.)* a sinteriza. **2.** *(mine)* a aglomera.

Absinth, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(bot.)* absint, pelin *(Artemisia Absinthium)*. **2.** absint (lichior).

Absinthin, *-s, n. sg.* suc, zeamă de absint, de pelin.

Absitz|anlage, *-n, f.* dispozitiv de decantare, de limpezit, de sedimentare, decantor cu autospălarea depunerilor.

absitzen, *saß ab, abgesessen (du sitzt ab, er sitzt ab), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a descăleca; *(mil.)* **abgesessen!** descălecaţi! **2.** a lua loc, a şedea. **3.** *(von)* a şedea departe, la distanţă (de); a face loc, a se da mai încolo. **4.** *(chim.)* a (se) sedimenta. **5.** *(mine; despre filoane)* a se întrerupe, a-şi schimba direcţia (în jos). **II.** *tr. (h)* **1.** a uza prin multă şedere (o haină, un scaun etc.). **2.** a împlini, a termina; **er hat seine Strafe abgesessen** şi-a ispăşit pedeapsa, şi-a împlinit osânda; **er hat seine Schulzeit abgesessen** şi-a termina anii de şcoală; **er sitzt sein Eintrittsgeld ab** îndură plictiseala (unui spectacol, unei conferinţe) până la capăt; **eine Schuld ~** a face zile de închisoare pentru neplata unei datorii. **III.** *refl. (h)* **1.** a obosi, a se plictisi şezând. **2.** *(despre haine etc.)* a se uza (prin multă şedere).

absocken, *sockte ab , abgesockt, vb. (s) intr. (argou)* a o şterge, a spăla putina.

absolden, *soldete ab, abgesoldet (du soldest ab, er soldet ab), vb. (h) tr. (mil.)* a achita leafa, solda.

absolut I. *adj.* **1.** absolut, necondiţionat; **ein ~er Herrscher** un domnitor suveran; **~e Mehrheit** majoritate simplă, absolută; **~e Höhe** altitudine (faţă de nivelul mării); **das ~ Maß** sistemul metric; *(fiz.)* **der ~e Nullpunkt** zero absolut; *(mat.)* **~es Glied** termen liber. **2.** total, complet, desăvârşit; **~e Glaubensfreiheit** libertate confesională deplină; *(fam.)* **~er Unsinn** absurditate. **3.** *(inform.)* absolut; **~e Positionierung** poziţionare absolută. **II.** *adv. (în expr.)* **du hast ~ keinen Ehrgeiz** n-ai nici pic de ambiţie.

absolute *adv.* absolut, total, complet; cu siguranţă, indiscutabil.

Absolutbetrag, *-(e)s, -beträge, m. (ec.)* valoare absolută.

Absolutgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză absolută.

Absolut|heit *f. sg.* stare absolută, caracter absolut; desăvârşire.

Absolution, *-en, f. (bis.)* iertare, achitare; iertare a păcatelor; **jm. ~ erteilen** a dezlega pe cineva de păcate, a da cuiva iertarea păcatelor.

Absolutismus, *-, m. sg.* absolutism.

absolutistisch *adj.* absolutist.

Absolutorium, *s. -rien* [-riən], *n.* **1.** dispensă. **2.** diplomă de absolvire.

Absolvent [-vɛnt], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* absolvent(ă).

absolvieren [-ˈviː-], *absolvierte, absolviert, vb. (h) tr.* **1.** a absolvi (studiile), a termina (o şcoală); a trece un examen. **2.** a achita, a ierta, a absolvi. **3.** *(bis.)* a dezlega de păcate, a ierta păcatele.

Absolvierung [-ˈviː-], *-en, f.* **1.** absolvire, terminare (a studiilor). **2.** *(bis.)* iertare, dezlegare de păcate.

absonderbar *adj.* separabil.

Absonder|heit, *-en, f.* v. Absonderlichkeit.

absonderlich I. *adj.* **1.** deosebit. **2.** ciudat, curios, straniu, bizar; **ein ~er Mensch** un om ciudat. **II.** *adv.* **1.** mai ales, mai cu seamă, în special. **2.** aparte, separat.

Absonderlichkeit, *-en, f.* ciudăţenie, bizarerie; singularitate, particularitate.

Absonderling, *-s, -e, m.* v. Sonderling.

absondern, *sonderte ab, abgesondert, vb. (h) tr.* **1.** (şi *refl.*) a (se) despărţi, a (se) separa, a (se) izola; a (se) alege; a (se) selecta; **die kranken Tiere von den gesunden ~** a izola animalele bolnave de cele sănătoase *(fil.; fig.)* **in Gedanken ~** a izola prin gândire, a abstrage; **ein abgesonderter Begriff** o idee abstractă. **2.** *(mil.)* a detaşa; **abgesonderter Truppenteil** detaşament. **3.** *(biol.)* a secreta; **die Drüsen sondern Schweiß ab** glandele secretă sudoare.

absondernd I. *part. prez.* de la absondern. **II.** *adj.* **1.** izolator, care izolează. **2.** secretor, care secretă; **~e Drüse** v. Absonderungsdrüse.

Absonderung, *-en, f.* **1.** *sg.* despărţire, izolare, separare; alegere; selecţie. **2.** *(biol.)* secretare, secreţie.

Absonderungsdrüse, *-n. f. (biol)* glandă cu secreţie, glandă secretoare.

Absonderungsgewebe, *-s, -, n. (biol)* ţesut secretor.

Absonderungsgläubiger, *-s, -, m. (jur.)* creditor privilegiat.

Absonderungsgraben, *-s, -gräben, m.* şanţ despărţitor.

Absonderungskluft, *-klüfte, f. (geol.)* falie.

Absonderungs|organ, *-(e)s, -e, n. (anat.)* organ de secreţie.

Absonderungsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de ipotecă al creditorului.

Absonderungs|stoff, *-(e)s, -e, m.* secreţie, materie secretată.

Absonderungs|störung *-en, f. (med.)* tulburare de secreţie.

Absonderungs|strich, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* linioară de despărţire, cratimă.

Absonderungsvermögen, *-s, n. sg.* capacitate de abstractizare.

absonnig *adj. (despre case etc.)* neexpus la soare.

Absorbens, *-, -benzien* [-tsiən] (şi *-bentia* [-tsia]), *n.* absorbant, corp lichid sau solid care absoarbe anumite gaze, substanţe, lumina etc.

Absorber, *-s, -, m. (tehn., chim.)* absorbitor, absorbant, aparat (sau instalaţie) pentru absorbirea gazelor.

absorbieren, *absorbierte, absorbiert, vb. (h) tr.* **1.** *(chim., fiz.)* a absorbi (gaze, radiaţii electromagnetice, acustice etc.). **2.** *(fig.)* a pune stăpânire, a stăpâni cu totul, a absorbi, a acapara; **seine Arbeit absorbiert ihn ganz** munca sa îl absoarbe cu totul.

Absorbierungsfähigkeit, *-en, f.* v. Absorptionsfähigkeit.

absorgen, *sorgte ab, abgesorgt, vb. (h) refl. (um)* a se frământa, a se prăpădi de grijă, a se nelinişti (pentru); a fi muncit de griji.

Absorption, *-en, f.* absorbire, absorbţie.

Absorptionsfähigkeit, *-en, f. (chim.)* capacitate de absorbţie, putere absorbantă.

Absorptionskältemaschine, *-n, f.* aparat de refrigeraţie prin absorbţie.

Absorptionsko|effizient [-tsiɛnt], *-en, -en, m. (fiz.)* coeficient de absorbţie.

Absorptionskolonne, *-n, f. (chim.)* coloană de absorbţie.

Absorptionskraft, *-kräfte, f.* **1.** capacitate, putere de absorbţie. **2.** *(agr.)* capacitatea solului de a absorbi şi reţine îngrăşămintele.

Absorptionskühlmaschine, *-n, f.* v. Absorptionskältemaschine.

Absorptionsmöglichkeit, *-en, f. (ec.)* posibilitate de absorbţie; **die ~ des Marktes** posibilitatea de absorbţie a pieţei.

Absorptions|prinzip, *-s, n. sg. (jur.)* principiul absorbirii pedepselor (de către pedeapsa cea mai mare, în cazul unor infracţiuni pedepsite de mai multe legiuiri sau legi cu diferite pedepse).

Absorptions|spektrum [-spɛk-], *-s, -tren* (şi *-tra.*), *n. (fiz.)* spectru de absorbţie.

Absorptions|turm, *-(e)s, -türme, m.* turn de absorbţie.

Absorptionsvermögen, *-s, -, n.* v. Absorptionsfähigkeit.

absorptiv *adj.* absorbant, absorbitor.

ab|spalten, *spaltete ab, abgespalten* (şi *abgespaltet*) *(du spaltest ab, er spaltet ab), vb.* **I.** *tr., refl. (h)* şi *intr. (s)* a (se) despica, a (se) crăpa; a (se) scinda. **II.** *tr. (h) (fiz.)* a expulza; a elibera; **der Atomkern spaltet ein Teilchen ab** nucleul atomic expulzează o particulă.

Ab|spaltung, *-en, f.* despicare; scindare; *(fiz.)* expulzare.

ab|spänen[1], *spänte ab, abgespänt, vb. (h) tr.* a înţărca; **das Kalb ~** a înţărca viţelul.

ab|spänen[2], *spänte ab, abgespänt*, **ab|spanen**, *spante ab, abgespant, vb. (h) tr.* **1.** a îndepărta ţăndări, aşchii. **2.** a curăţa cu răzătură.

ab|spannen, *spannte ab, abgespannt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deshăma (caii). **2.** a ridica piedica (unei arme de foc.). **3.** a fixa cu frânghii, cu sârme. **II.** *tr.* şi *refl.* **1.** a (se) destinde, a (se) descorda, a (se) slăbi (un resort, o coardă). **2.** *(fig.)* a (se) obosi (peste măsură), a (se) surmena, a (se) istovi. **3.** *(fam.)* a lua, a sufla; **jm. die Freundin ~** a sufla cuiva prietena. **III.** *refl. (despre raporturi, relaţii)* a se încorda; a se răci.

Ab|spannung, *-en, f. sg.* **1.** destindere, detensionare. **2.** *(fig.)* oboseală, surmenaj. **3.** slăbire (a curentului electric.). **4.** deshămare. **5.** coardă, sârmă de fixare (cu care se întinde sau se ţine sus o antenă de radio etc.).

ab|sparen, *sparte ab, abgespart, vb. (h) tr.* a economisi rupând din strictul necesar; **sich** *(dat.)* **etwas vom** (sau **am**) **Munde ~** a-şi rupe de la gură.

ab|specken, *speckte ab, abgespeckt, vb. (h) tr.* a slăbi, a da jos; **fünf Kilo ~** a slăbi cu 5 kg.

ab|speichern, *speicherte ab, abgespeichert, vb. (h) tr.* a stoca, a înregistra; *(inform.)* a salva.

ab|speisen, *speiste ab, abgespeist (du, er speist ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a hrăni, a da de mâncare. **2.** *(fig.; jn.)* a duce (pe cineva); a astupa gura (cuiva); **mit leeren Worten ~** a purta, a duce cu vorba; **sich ~ lassen** a se mulţumi, a lua de bună, a nu mai avea pretenţii. **II.** *intr. (reg.)* a termina masa.

ab|spenstig *adj.* recalcitrant, ostil, vrăjmaş; străin, înstrăinat; **jm. jn. ~ machen** a ademeni, a momi, a atrage (pe cineva de la altcineva); **jm. ~ werden** a deveni cuiva necredincios, a trăda, a părăsi pe cineva.

Ab|sperr|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de închidere.

ab|sperren, *sperrte ab, abgesperrt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a închide, a încuia; a îngrădi, a baricada; **den Dampf ~** a închide, a tăia aburul; **den Gashahn ~** a închide robinetul de gaze; **die Straße ~** a baricada strada, a opri circulaţia pe stradă; **das Zimmer ~** a încuia, a zăvorî camera; **eine Maschine ~** a opri, a întrerupe o maşină. **2.** a separa; a izola; a exclude; a bloca; **eine Gebirgskette sperrt das Land gegen Norden ab** un lanţ de munţi închide, înconjoară ţara spre nord; **einen Hafen ~** a bloca un port. **II.** *refl.* a se izola.

Ab|sperr|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (tehn.)* robinet de închidere.

Ab|sperrklappe, *-n, f.* clapă de închidere.

Ab|sperrschranke, *-n, f.* barieră.

Ab|serrsystem, *-s, -e, n.* sistem de închidere, de izolare.

Ab|sperrung, *-en, f.* **1.** închidere, barare; **~ der Straße** bararea străzii; **~ des Verkehrs** oprirea, blocarea circulaţiei. **2.** asediere, izolare, încercuire. **3.** *(com.)* interzicere, oprire.

Ab|sperrungskette, *-n, f.* cordon (pentru oprirea circulaţiei).

Ab|sperrungs|system, *-s, -e, n. (com.)* sistem prohibitiv.

Ab|sperrventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* valvă, robinet, supapă de închidere.

Ab|sperrvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de închidere (pentru lichide şi gaze).

ab|spiegeln, *spiegelte ab, abgespiegelt (ich spieg(e)le ab), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) reflecta, a (se) răsfrânge, a (se) oglindi.

Ab|spiegelung, *-en, f.* reflectare, reflexiune, răsfrângere, oglindire.

ab|spielen, *spielte ab, abgespielt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a cânta (dintr-un instrument muzical o melodie) de la început până la sfârşit; a cânta până la saturaţie; *(muz.)* **vom Blatt ~** a cânta la prima vedere. **2.** a uza cântând (un instrument); **eine abgespielte Platte a)** un disc de patefon uzat; **b)** *(fig.)* o chestie răsuflată. **3.** a recâştiga jucând; **eine Schuld ~** a plăti o datorie jucând cărţi. **II.** *intr.* a înceta de cântat, de jucat. **III.** *refl. (despre evenimente, fapte etc.)* a se întâmpla, a se petrece, a se desfăşura; **die Szene spielt sich in einem Garten ab** scena se petrece într-o grădină.

ab|spinnen, *spann ab, abgesponnen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a toarce. **2.** (şi *refl.*) *(fig.)* a (se) depăna; **ein Märchen ~** a depăna un basm; **das Leben spinnt sich eintönig ab** viaţa trece, se deapănă monoton. **II.** *intr.* a isprăvi cu torsul.

ab|spitzen, *spitzte ab, abgespitzt (du, er spitzt ab), vb. (h) tr.* **1.** a ascuţi. **2.** a tăia, a reteza vârful.

ab|spleißen, *spliss ab, abgesplissen (du, er spleißt ab), vb. (s) intr.* a se scămoşa, a se răsfira; a se despica, a se rupe.

ab|splittern, *splitterte ab, abgesplittert, vb.* **I.** *tr.* şi *refl. (h)* a (se) despica în ţăndări; a (se) desprinde ţăndări (din ceva); *(fig.)* **die Gruppe hat sich abgesplittert** grupul s-a separat, s-a scindat. **II.** *intr. (s)* a sări, a se coji, a se scoroji, a se desprinde; **der Lack splittert ab** lacul se scorojeşte.

Ab|splitterung, *en, f.* scorojeală, ţandără, aşchie, coajă, crustă.

Ab|sprache, *-n, f.* înţelegere, aranjament; discuţie, convorbire, acord; *(ec.)* convenţie verbală.

ab|sprachegemäß *adv.* conform înţelegerii, convenţiei, convorbirii.

ab|sprechen, *sprach ab, abgesprochen (du sprichst ab, er spricht ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a contesta (un drept), a tăgădui, a denega, a refuza, a respinge; **jm. alles Gute ~** a

contesta cuiva orice calitate; **jede Hoffnung** ~ a răpi orice speranță; **jm. das Leben** ~ a nu garanta de viața cuiva; a socoti pe cineva pierdut, condamnat la moarte. **2.** a discuta, a dezbate; **die abgesprochenen Punkte** punctele discutate. **3.** a pune la cale; a conveni. **4.** a abjura. **II.** *intr. (über* cu *ac.)* a judeca un lucru, a hotărî definitiv (referitor la). **III.** *refl.* **sich mit jm.** ~ a conveni, a cădea de acord cu cineva.

ab|sprechend I. part. prez de la absprechen. **II.** *adj.* și *adv.* negativ, defavorabil; **sich** ~ **äußern** a se exprima defavorabil, a rosti o părere negativă.

Ab|sprecher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (peior.)* persoană care are obiceiul să contrazică, să critice, să vorbească pe un ton tranșant.

Ab|sprecherei, *-en, f.* obiceiul de a contrazice, de a critica, de a vorbi pe un ton tranșant.

ab|sprecherisch *adj.* **1.** hotărât, tranșant. **2.** v. absprechend **(II)**.

ab|spreizen, *spreizte ab, abgespreizt (du, er spreizt ab), vb. (h) tr.* **1.** a depărta, a întinde lateral; a crăcăna. **2.** a propti cu stinghii.

ab|sprengen, *sprengte ab, abgesprengt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a arunca în aer, a sfărâma, a sparge; a face să se desprindă (printr-o explozie). **2.** *(mil.; fig.)* a despărți (de grosul armatei); a dispersa, a împrăștia. **3.** a uda, a stropi (plante). **II.** *intr. (s)* a pleca în galop.

ab|sprießen, *spross ab, abgesprossen (du, er sprießt ab), vb. (h) tr.* v. abstützen.

ab|springen, *sprang ab, abgesprungen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a sări (în jos); **vom Pferd** ~ a sări de pe cal; **mit dem Fallschirm** ~ a sări cu parașuta. **2.** *(despre vopsele)* a se desprinde, a crăpa, a plesni, a se coji, a se scoroji, a se coșcovi, a se lua. **3.** *(fig.)* a se desprinde de (din), a se retrage (din), a renunța (la); **viele Anhänger sprangen ab** mulți partizani se retraseră, se separară. **4.** *(despre mingi etc.)* a sări îndărăt; a ricoșa. **5.** *(fig.)* a se abate, a face o digresiune; **von seinem Thema** ~ a se abate de la subiectul său. **6.** *(gegen etwas)* a contrasta (cu), a ieși în relief (față de). **II.** *refl. (h)* a se istovi sărind.

ab|spritzen, *spritzte ab, abgespritzt (du, er spritzt ab), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a țâșni înapoi. **2.** *(fam.)* a se căra, a o șterge. **3.** *(vulg.)* a sări în sus de bucurie. **4.** *(biol.)* a ejacula. **II.** *tr. (h)* **1.** a stropi; a pulveriza. **2.** *(euf.)* a face o injecție letală. **3.** *(cul.)* a stropi cu un condiment.

Ab|spross, *-es, -e, m.* **1.** v. Absprössling **(1, 2)**. **2.** *(anat.)* apendice.

ab|sprossen, *sprosste ab, abgesprosst (du, er sprosst ab), vb. (s) intr. (von)* a descinde, a se trage (din, de la).

Ab|sprössling, *-s, -e, m.* **1.** descendent, vlăstar. **2.** *(bot.)* vlăstar, mlădiță.

Ab|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* **1.** săritură (în jos); salt; plonjon; **der** ~ **mit dem Fallschirm** săritură cu parașuta. **2.** elan, avânt. **3.** eschivare, dare în lături, deoparte; *(vân.)* săritură laterală (a vânatului); *(fig.)* minciună; ~ **von einer Meinung** schimbare de părere. **4.** digresiune; paranteză, excurs, ocoliș. **5.** aventură. **6.** *(despre vopsele, lacuri etc.)* cojire; plesnitură, crăpătură. **7.** *(fig.)* ieșire. **8.** contrast.

Ab|sprungbrett, *-(e)s, -er, n. (sport)* trambulină.

Ab|sprunghafen, *-s, -häfen, m. (mil.)* aeroport militar.

Ab|sprungswinkel, *-s, -, m. (fiz.)* unghi de ricoșare.

Absprungtisch, *-(e)s, -e, m. (sport)* trambulină (la săriturile cu schiuri).

abspulen, *spulte ab, abgespult, vb. (h) tr.* **1.** a depăna (de pe un sul sau mosor), a țevui. **2.** *(fam.)* a filma; a prezenta un film.

ab|spülen, *spülte ab, abgespült, vb. (h) tr.* **1.** a clăti; a spăla, a limpezi (clătind); *(glumeț)* **sich** *(dat.)* **die Kehle** ~ a trage la măsea. **2.** *(vulg.)* a face cu ou și cu oțet.

Ab|spuler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** depănător(-oare). **2.** *m. (tehn.)* depănătoare, țevuitoare (instrument).

Ab|spülicht, *-(e)s, -e, n.* lături, spălătură.

Ab|spülung, *-en, f. (geol.)* eroziune prin apă curgătoare.

Ab|spulvor|richtung, *-en, f.* v. Abspuler **(2)**.

Ab|stamm, *-(e)s, m. sg.* urmași, descendenți.

ab|stammen, *stammte ab, abgestammt, vb. (s) intr. (von)* **1.** a descinde, a coborî, a se trage (din...) **2.** *(lingv.)* a proveni (din...); a-și avea originea (în...); **das Wort stammt von einem Nomen ab** cuvântul provine dintr-un substantiv.

Ab|stammung, *-en, f.* **1.** descendență, origine. **2.** *(lingv.)* proveniență; etimologie.

Ab|stammungsgeschichte *f. sg.* istoria originii, filogenie.

Ab|stammungslehre, *-n, f. (biol.)* teoria descendenței speciilor.

Ab|stammungsnachweis, *-es, -e, m.* **1.** pedigriu. **2.** *(ist.)* certificat de origine ariană.

Ab|stammungs|tafel, *-n, f.* tabelă genealogică, arbore genealogic.

ab|stampfen, *stampfte ab, abgestampft, vb. (h) tr.* a pisa; a bătători.

Ab|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** distanță, depărtare; interval; *(mil.)* ~ **halten** a ține distanța, a păstra intervalul; **in Abständen von je zehn Metern** la intervale de zece metri, din zece în zece metri; *(fig.)* **den gebührenden** ~ **halten** a menține distanța cuvenită, respectul cuvenit. **2.** deosebire vădită, contrast; **er ist mit** ~ **der Beste** se ridică cu mult deasupra celorlalți, e pe departe cel mai bun. **3.** *(tehn.)* deschidere, distanță, interval, ecartament. **4.** *(von)* renunțare (la), cedare; **von etwas** ~ **nehmen** a renunța la ceva.

Ab|ständer, *-s, -, m.* **1.** *(forest.)* copac deperisat, uscat (netăiat). **2.** animal (domestic) reformat (din cauza vârstei).

ab|ständig *adj.* **1.** *(forest.; despre copaci netăiați)* uscat, deperisat. **2.** *(despre animale domestice)* inutil, inapt. **3.** *(despre mărfuri)* stătut, stricat, deteriorat.

Ab|stands|element, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* distanțier.

Ab|standsgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** despăgubire; indemnizație; filodormă. **2.** *(com.)* sumă forfetară.

Ab|standsmesser, *-s, -, m. (av., mar.)* distanțier; măsurător de distanță, telemetru.

Ab|stands|signal, *-(e)s, -e, n. (ferov., auto.)* semnal de distanță.

Ab|stands|stück, *-(e)s, -e,* n. v. Abstandselement.

Ab|stands|summe, *-n, f.* v. Abstandsgeld.

Ab|standswinkel, *-s, -, m. (astron.)* distanță unghiulară.

ab|stapeln, *stapelte ab, abgestapelt (ich stap(e)le ab), vb.* **I.** *tr. (h)* a desface, a da jos o stivă (de); a scoate din stivă. **II.** *intr. (s)* **1.** *(despre nave)* a pleca de pe cală. **2.** *(fam.)* a o șterge.

ab|statten, *stattete ab, abgestattet (du stattest ab, er stattet ab), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a aduce, a face (cuiva ceva); a efectua; **jm. seinen Dank** ~ a aduce mulțumiri cuiva; **einen Besuch** ~ a face o vizită; **über etwas Bericht** ~ a face un raport, o dare de seamă despre ceva; **eine Schuld** ~ a achita o datorie.

Ab|stattung, *-, en, f.* efectuare, realizare; achitare; **nach** ~ **des Besuches** după efectuarea vizitei, după ce i-a făcut vizita.

Ab|stattungsfrist, *-en, f.*, **Ab|stattungs|termin**, *-(e)s, -e, m. (com.)* termen de plată.

ab|stauben, *staubte ab, abgestaubt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a șterge de praf; a scutura de praf. **2.** *(fam.)* a șterpeli, a fura. **II.** *intr. (s)* **1.** a se (pre)face (în) praf. **2.** *(despre păsări, avioane)* a-și lua zborul, a se ridica în zbor.

ab|stäuben, *stäubte ab, abgestäubt, vb. (h) tr.* v. abstauben **(I)**.

Ab|stäuber, *-s, -, m.* pămătuf, perie, cârpă de praf.

ab|stauen, *staute ab, abgestaut, vb. (h) tr.* a zăgăzui, a bara, a stăvili (apele).

Ab|stech|eisen, *-s, -, n.* hârleț subțire; *(metal.)* bară, rangă de destupat (la furnale).

ab|stechen, *stach ab, abgestochen (du stichst ab, er sticht ab), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a face să se scurgă (un lichid) printr-un orificiu; a da cep; *(metal.)* a descărca, a scurge (fonta din furnal, oțelul din cuptor); **einen Teich** ~ a scurge apele unui lac, iaz. **2.** a înjunghia, a tăia (animale). **3.** a trasa, a însemna (tăind, punctând); **Rasen** ~ a tăia bucăți de gazon. **4.** a însemna o linie bătând țărusi; a jalona; a picheta. **5.** a tăia, a scoate dintr-o suprafață; **Torf** ~ a tăia turbă. **6.** a da jos împungând; **Heu** ~ a da fânul (jos) din car cu furca. **7.** *(la jocul de cărți)* a bate, a tăia (cu atu). **8.** a răni (la duel) scoțându-l (pe adversar) din luptă. **9.** a grava (pe plăci de cupru). **10.** *(fam.)* a face de două parale, a face cu ou și cu oțet. **II.** *intr.* **1.** *(h) (gegen, von)* a se deosebi (de), a contrasta (cu). **2.** *(h* și *s) (despre vase)* a se depărta (de țărm). **3.** a învinge (la un duel). **4.** a scădea (ochiurile la împletit).

Ab|stecher, *-s, -, m.* **1.** excursie de mică durată, escapadă; **einen** ~ **machen** a se abate din drum. **2.** *(maș.)* cuțit de retezat. **3.** *(metal.)* bară pentru destuparea orificiului de descărcare. **4.** *(pielărie)* sulă de marcat. **5.** *(fig.)* deviere de la tema principală, digresiune.

Ab|stechpflug, *-(e)s, -pflüge, m.* plug de scos brazde, glii de iarbă.

Ab|stech|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* v. Abstecher **(2)**.

Ab|stechung, *-en, f.* v. Abstich.

ab|stecken, *steckte ab, abgesteckt, vb. (h) tr.* **1** a desface, a desprinde; **das Haar** ~ a desface, a despleti părul. **2.** a trasa, a marca, a jalona; **eine Bahnlinie** ~ a trasa o linie de cale ferată; a picheta; *(fig.)* a proiecta, a plănui; **das Ziel** ~ a delimita, a defini obiectivul. **3.** a prinde în ace (o haină în timpul probei). **4.** a despărți (puii) de mamă, a înțărca. **5.** *(tipogr.)* a împărți, a așeza în cutii (litere mari, în rânduri speciale).

Ab|steckfähnchen, *-s, -, n. (top.)* stegulet de marcat alinierea.

Ab|steckleine, *-n, f. (top., arhit.)* panglică, lanț, sfoară de trasat.

Ab|steckpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.*, **Ab|steckpflock**, *-(e)s, -pflöcke, m. (top.)* țăruș de marcaj, jalon, pichet.

Ab|steckschnur, *-schnüre, f.* v. Absteckleine.

Ab|steck|stange, *-n, f. (top.)* jalon.

Ab|steck|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Absteckpfahl.

Ab|steckung, *-en, f.* jalonare, marcare; trasare; pichetaj.

ab|stehen, *stand ab, abgestanden, vb.* **I.** *intr. (von)* **1.** *(h)* a sta departe de ceva; a fi la distanță, distanțat; **wie weit stehen die Punkte voneinander ab?** la ce distanță sunt punctele unul de celălalt? ce distanță este între puncte? **2.** *(h* și *s)* a se lăsa (de), a renunța (la); **von seinem Rechte** ~ a renunța la dreptul său. **3.** *(s)* a se strica, a se altera, a se învechi; **abgestandener Fisch** pește stricat; **das Bier ist abgestanden** berea e stătută. **4.** *(s) (von jm.)* a se lepăda (de cineva); a părăsi cauza cuiva. **5.** *(despre flori)* a se usca, a pieri. **6.** *(vân.)* a părăsi cuibul, a-și lua zborul; **das Wild steht ab** vânatul sare sau zboară de pe pom. **II.** *tr. (h)* **1.** a sta în picioare, a rezista stând în picioare (timp de); **er hat den ganzen Vortrag abgestanden** a stat în picioare cât a ținut conferința; **sich** *(dat.)* **die Beine** ~ a sta în picioare până nu mai poate.

ab|stehend I. *part. prez.* de la abstehen. **II.** *adj.* îndepărtat, la distanță; **~e Ohren** urechi clăpăuge; *(adverbial)* **gleich weit** ~ la aceeași distanță. *(mat.)* echidistant.

Ab|steher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care-și cedează dreptul; *(jur.)* cedent.

ab|stehlen, *stahl ab, abgestohlen (du stiehlst ab, er stiehlt ab), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a fura (cuiva ceva); **sich** *(dat.)* **die Zeit** ~ a găsi, a fura puțin timp (pentru a face ceva).

ab|steifen, *steifte ab, abgesteift, vb. (h) tr.* **1.** a scrobi. **2.** a propti; a sprăitui, a sprijini; a rigidiza.

Ab|steige, *-n, f.* **1.** sălaș, adăpost (sărăcăcios), han (prăpădit). **2.** v. Absteigequartier **(1, 2)**.

ab|steigen, *stieg ab, abgestiegen, vb. (s) intr.* **1.** a se da jos, a coborî. **2.** *(in* cu *dat., bei)* a descinde, a coborî, a trage în gazdă (undeva, la cineva), a mânca; **bei jm.** ~ a trage în gazdă la cineva; **in einem Gasthof** ~ a descinde într-un hotel.

ab|steigend I. *part. prez.* de la absteigen. **II.** *adj.* descendent, coborâtor; **der ~e Ast einer Geschossbahn** ramura descendentă a unei traiectorii de proiectil; **er ist auf dem ~en Ast** e în declin; **~e Linie** linie descendentă, posteritate.

Ab|steigequartier, *-(e)s, -e, n.* **1.** gazdă, locuință ocazională (în caz de nevoie). **2.** hotel cu reputație îndoielnică, rău famat.

ab|steigern, *steigerte ab, abgesteigert, vb. (h) tr.* a supralicita.

ab|steilen, *steilte ab, abgesteilt, vb. refl. (h)* și *intr. (s) (despre o pantă, un drum)* a se face din ce în ce mai abrupt.

ab|steinen, *steinte ab, abgesteint, vb. (h) tr.* **1.** a curăța (un câmp) de pietre. **2.** a marca, a jalona cu pietre.

Ab|stellbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* stație de triaj, stație de formare (a trenurilor); stație de dispoziție.

ab|stellbar *adj.* care poate fi oprit, întrerupt.

ab|stellen, *stellte ab, abgestellt, vb. (h) tr.* **1** a pune jos, a depune. **2.** a depărta; a așeza departe; a pune la o parte; **ein Auto** ~ a gara un automobil. **3.** *(tehn.)* a opri, a întrerupe; **eine Maschine** ~ a opri o mașină; **das Radio** ~ a închide radioul. **4.** a înlătura, a desființa, a suprima; **einen Missbrauch** ~ a suprima un abuz. **5.** *(auf* cu *ac.)* a orienta, a îndrepta (spre); **das ist darauf abgestellt** acest lucru este orientat spre...

Ab|steller, *-s, -, m. (tehn.)* opritor.

Ab|stellgleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de triaj, linie de garare, linie moartă.

Ab|stellhahn, *-(e)s, -hähne, m.* robinet de închidere.

Ab|stellhebel, *-s, -, m.* **1.** *(maș.)* manetă de oprire. **2.** *(mec.)* pârghie de decuplare.

Ab|stellkammer, *-n, f.* debara.

Ab|stellplatte, *-n, f.* suport pentru mașina de călcat.

Ab|stellraum, *-(e)s, -räume, m.* cameră de provizii; depozit, magazie; debara.

Ab|stellschalter, *-s, -, m. (electr.)* întrerupător.

Ab|stellung *-en, f.* **1.** *(ferov.)* tragere (a unui vagon) pe linie de triaj. **2.** îndepărtare; așezare deoparte; depunere; depozitare. **3.** oprire, închidere (a unei mașini, a unui mecanism). **4.** suprimare (a unui abuz etc.).

Ab|stellvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de oprire, de închidere.

ab|stemmen, *stemmte ab, abgestemmt, vb. (h) tr.* a tăia, a desprinde cu dalta.

ab|stempeln, *stempelte ab, abgestempelt (ich stemp(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a ștampila. **2.** a timbra, a pune timbre (pe ceva). **3.** *(constr.)* a consolida cu popi. **4.** *(fig.)* a înfiera, a califica de...; **als Lügner** ~ a califica de mincinos.

Ab|stempelung, *-en, f.* **1.** ștampilare. **2.** timbrare. **3.** *(fig.)* orientare (într-o anume direcție), fixare (a unei atitudini etc.).

Abstention *-en, f.* **1.** abstențiune, renunțare (la o moștenire). **2.** fuga (făptașului) de la locul infracțiunii.

Abstentionismus *m. sg.* abstenționism, abținere de la orice activitate politică.

ab|steppen, *steppte ab, abgesteppt, vb. (h) tr.* a tivi; a tigheli.

ab|sterben, *starb ab, abgestorben (du stirbst ab, er stirbt ab), vb. (s) intr.* **1.** *(despre plante)* a pieri, a se usca. **2.** a se atrofia. **3.** *(dat.; fig.)* a deveni insensibil, nepăsător, a se împietri; **er ist allem Vergnügen abgestorben** nu mai e sensibil la nici o plăcere. **4.** *(jm.)* a pierde prin moarte; **alle Verwandten sind ihm abgestorben** și-a pierdut, i-au murit toate rudele. **5.** *(pop.)* a muri; a fi pe moarte.

Abstergens, *-entien* [-stɛr'gɛntsiən], *f. (med.)* purgativ.

abstergieren [-stɛr-], *abstergierte, abstergiert, vb. (h) tr. (med.)* a curăța; a purga, a da un purgativ.

Abstersion [-stɛr-], *-en, f. (med.)* curățenie, curățare; purgare.

abstersiv *adj.* purgativ.

ab|steuern, *steuerte ab, abgesteuert, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a pleca cu o navă; a conduce o navă afară din port. **2.** *(fig.)* a devia, a schimba direcția. **II.** *intr. (s) (despre nave)* a pleca (din port).

Ab|stich, *-(e)s, -e, m.* **1.** înjunghiere. **2.** copie executată prin punctare. **3.** *(tehn.)* descărcare (a fontei, a oțelului etc.); șarjă descărcată. **4.** pritocire (a vinului). **5.** *(tipogr.)* prima imprimare, șpalt, **6.** victorie (la un duel). **7.** contrast. **8.** scoatere, săpare cu cazmaua.

Ab|stichbier, *-(e)s, n. sg.* bere de butoi.

Ab|stichloch, *-(e)s, -löcher, n. (metal.)* gură, orificiu de scurgere a șarjei topite.

Ab|stichprobe, *-n. f.* probă de șarjă, de topitură.

Ab|stieg, *-(e)s, -e, m.* **1.** coborâre, descindere; ~ **des Flugzeuges** coborâre a avionului. **2.** coborâș. **3.** *(fig.)* reducere, scădere (a prețurilor, a temperaturii); cădere; decădere. **4.** *(sport)* coborâre în clasament, declasare.

Ab|stiegsbahn, *-en, f. (astronautică)* orbită de coborâre, de aterizare.

ab|stillen, *stillte ab, abgestillt, vb. (h) tr.* a înțărca; **das Kind** ~ a înțărca copilul.

ab|stimmen, *stimmte ab, abgestimmt, vb. (h)* **I.** *intr.* a vota; ~ **lassen** a pune la vot. **II.** *tr.* **1.** a acorda (un instrument). **2.** *(radio.)* a sintoniza; *(tv.)* a acorda pe frecvență corectă. **3.** a pune de acord, a armoniza; a pune în concordanță; a coordona; a corela; **Farben aufeinander** ~ a armoniza culorile. **III.** *refl. (mit)* a se pune de acord.

Ab|stimmen, *-s, -, n. (radio., tv.)* sintonizare; acordare.

Ab|stimmknopf, *-(e)s, -knöpfe, m. (radio., tv.)* buton de acord, de sintonizare.

ab|stimmscharf *adj. (radio., tv.)* selectiv.

Ab|stimmschärfe *f. sg. (radio., tv.)* selectivitate.

Ab|stimm|spule, *-n, f. (radio., tv.)* bobină de acordare, de sintonizare.

Ab|stimmung, *-en, f.* **1.** *(pol.)* vot, votare, scrutin; plebiscit; **namentliche** ~ vot prin apel nominal; **zur** ~ **bringen** a pune la vot; **einen Antrag zur** ~ **bringen** a pune la vot o propunere; ~ **durch Handzeichen** vot prin ridicare de mână. **2.** acordare (a unor instrumente). **3.** *(radio., tv.)* acordare, sintonizare. **4.** punere de acord, armonizare; corelare, sincronizare. **5.** coordonare.

Ab|stimmungs|anzeiger, *-s, -, m. (radio.)* indicator de sintonizare.

Ab|stimmungsgebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune plebiscitară.

Ab|stimmungsleiter, *-s, -, m.* președinte al votării.

Ab|stimmungsliste, *-n, f.* listă plebiscitară.

Ab|stimmungslokal, *-(e)s, -e, n.* local de vot.

Ab|stimmungsmaschine, *-n, f. (iron.)* mașină de vot.

Ab|stimmungs|protokoll, *-s, -e, n.* proces-verbal de votare.

ab|stimmungs|scharf *adj.* v. abstimmscharf.

Ab|stimmungs|schärfe *f. sg.* v. Abstimmschärfe.

Ab|stimmungs|umschlag, *-s, -schläge, m.* plic pentru buletinul de vot.

Ab|stimmungsverfahren, *-s, -, n.* modalitatea de a vota, procedeu de vot.

Ab|stimmungszettel, *-s,-, m.* buletin de vot.

Ab|stimmvor|richtung, *-en, f. (radio.)* dispozitiv de rezonanță.

Ab|stimmwelle, *-n, f. (radio., tv.)* undă de sintonizare, de acordare.

abstinent [-sti-] *adj.* abstinent, cumpătat.

Abstinent, *-en, -en, m.* **1.** abstinent; om cumpătat. **2.** *(elv.)* persoană care practică abstinență de la băuturi alcoolice.

Abstinenz *f. sg.* abstinență.

Abstinenzler, *-s, -, m.* abstinent, antialcoolic.

Abstinenzgebot, *-(e)s, -e, n. (bis. cat.)* obligația de a posti, de a se abține.

Abstinenz|theorie *f. sg. (ec.)* teoria abstinenței, abținerii.

abstinieren, *abstinierte, abstiniert, vb. (h) intr.* a se abține.

ab|stinken, *stank ab, abgestunken, vb. (s) intr. (vulg.)* **1.** a o șterge, a spăla putina. **2.** a muri, a da ortul popii.

ab|stippen, *stippte ab, abgestippt, vb. (h) (reg.)* **I.** *intr.* a muia (în sos). **II.** *tr.* a șterge de sos; **den Teller** ~ a șterge farfuria de sos (cu pâine).

ab|stolzieren, *stolzierte ab, abstolziert, vb. (s) intr.* a pleca cu un aer mândru, îngâmfat.

ab|stoppeln, *stoppelte ab, abgestoppelt (ich stopp(e)le ab), vb. (h) tr.* a curăța miriștea; **ein Feld** ~ a dezmiriști un câmp.

ab|stoppen, *stoppte ab, abgestoppt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a opri brusc, a frâna, a stopa. **2.** a cronometra. **3.** *(fig.)* a întrerupe, a înceta, a pune capăt. **II.** *intr.* a se opri, a înceta, a stopa.

Ab|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** pornire bruscă. **2.** recul; repulsie, respingere. **3.** *(fotbal)* degajare de pe linia porții.

Ab|stoß|eisen, *-s, -, n.*, unealtă de debavurat, de teșit.

ab|stoßen, *stieß ab, abgestoßen (du, er stößt ab), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a împinge; a îndepărta, a separa, a desprinde împingând; **den Kahn vom Lande** ~ a împinge barca de la mal. **2.** *(ferov.)* a lansa un vagon, a manevra un vagon prin tamponare. **3.** a desface, a vinde repede și ușor (marfa); a scăpa (de marfă, de o datorie); a vinde sub preț; a plăti (o datorie). **4.** *(muz.)* a emite (tonurile) scurt, staccato. **5.** a înțărca (pui de animale). **6.** *(fig.)* a respinge, a dezgusta, a scârbi (pe cineva), a(-i) repugna (cuiva), a fi respingător, dezgustător. **7.** *(com.)* a vinde la solduri; **Waren** ~ a vinde mărfuri la solduri. **II.** *tr.* și *refl. (h)* **1.** a (se) toci, a (se) rotunji (colțurile). **2.** a (se) toci, a (se) roade, a (se) uza; **sich** *(dat.)* **die Haut** ~ a-și jupui pielea, a se juli; **sich** *(dat.)* **die Hörner** ~ a da cu capul de pragul de sus, a se învăța minte. **III.** *refl. reciproc (h)* a se respinge; *(electr.)* **gleichnamige Ladungen stoßen sich ab** încărcăturile de același semn se resping. **IV.** *intr. (s)* **1.** *(mar.; despre nave)* a se îndepărta de țărm. **2.** *(vân.)* a-și lua zborul (de pe copac).

ab|stoßend I. *part. prez.* de la abstoßen. **II.** *adj.* **1.** respingător, dezgustător, scârbos. **2.** *(electr.)* de semn contrar.

Ab|stoßung, *-en, f. (fiz., astron.)* repulsie; împingere; respingere.

Ab|stoßungskrise, *-n, f. (med.)* criză de respingere (a unui organ transplantat).

ab|stottern, *stotterte ab, abgestottert, vb. (h) tr.* **1.** a recita (ceva) bâlbâit, a îngăima. **2.** *(pop.)* a achita în rate (cu chiu cu vai), a plăti cu țârâita.

ab|strafen, *strafte ab, abgestraft, vb. (h) tr.* a pedepsi sever.

Ab|strafung, *-en, f.* pedepsire.

abstra|hieren [-strahi:-], *abstrahierte, abstrahiert, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* **1.** a abstrage, a generaliza. **2.** *(mat.)* a abstrage, a scădea (din ceva). **II.** *intr. (von)* a face abstracție (de ceva).

Ab|strahl, *-(e)s, m. sg.* v. **1.** Abglanz. **2.** *(fiz.)* rază reflectată.

ab|strahlen, *strahlte ab, abgestrahlt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a reflecta, a răsfrânge (lumina). **2.** a lumina (cu reflectorul); a expune acțiunii razelor. **3.** *(tv.)* a radia. **II.** *intr.* a se reflecta, a se răsfrânge.

Ab|strahlung *f. sg.* **1.** reflectare, reflexie. **2.** luminare (cu reflectorul); expunere la acțiunea razelor; reflex.

abstrakt *adj.* abstract.

Abstrakten *pl.* baghete de legătură între clape (claviatură) și ventilurile tuburilor (unei orgi).

Abstrakt|heit *f. sg.* caracter abstract.

Abstraktion, *-en, f.* abstracție (acțiunea și rezultatul ei), abstracțiune; abstractizare.

Abstraktionskraft *f. sg.*, **Abstraktionsvermögen**, *-s, n. sg.* capacitate de abstractizare, puterea inteligenței de a generaliza, de a forma noțiuni.

Abstraktum, *-s, -ta, n.* **1.** noțiune abstractă, generală. **2.** *(gram)* substantiv abstract.

ab|strampeln, *strampelte ab, abgestrampelt (ich stramp(e)le ab), vb. (h)* **I.** *tr. (mai ales despre copii)* a arunca de pe sine dând din mâini și din picioare. **II.** *refl.* a zburda, a-și face mendrele (până la saturație).

ab|strängen, *strängte ab, abgesträngt, vb. (h) tr.* a deshăma.

ab|strapazieren, *strapazierte ab, abstrapaziert, vb. (h)* **I.** *tr.* a uza (o haină etc.), a purta fără cruțare. **II.** *tr.* și *refl.* a (se) obosi, a (se) speti; a nu (se) menaja.

ab|streben, *strebte ab, abgestrebt, vb.(h) tr. (constr.)* a propti, a sprijini; a spraițui.

Ab|streich, *-(e)s, -e, m.* **1.** rașchetă, racletă; placă de netezire. **2.** *(com.; la licitație)* adjudecare (la ofertă minimă).

ab|streichen, *strich ab, abgestrichen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a răzui, a rade, a da jos ștergând pe deasupra; **Felle** ~ a curăța, a rade pieile; **die Asche von der Zigarre** ~ a scutura scrumul de la țigară; **sich** *(dat.)* **die Schuhsohlen** ~ a-și șterge picioarele; **Korn** ~ a rade (a netezi deasupra) o baniță de grâu. **2.** a scădea (dintr-o sumă); *(fig., fam.)* **die Hälfte kannst du** ~ să nu crezi decât jumătate din ce spune. **3.** a cutreiera; **das Feld** ~ a cutreiera câmpia. **4.** a trage pe piatră, a ascuți (briciul etc.). **5.** a trece ușor cu mâna (peste); a pipăi. **6.** a trage o bătaie (cuiva), a snopi (în bătăi). **II.** *intr. (s) (vân.)* a pleca în zbor, (și *fig.*) a-și lua zborul.

Ab|streicher, *-s, -, m.* covoraș, preș, grătar de șters picioarele, răzuitoare.

Ab|streichgitter, *-s, -, n.* grătar de șters picioarele, răzuitoare.

ab|streifbar *adj.* care poate fi jupuit, tras jos, lepădat.

ab|streifen, *streifte ab, abgestreift, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a despuia, a jupui. **2.** a scoate, a trage, a da jos; a culege cu grijă (boabe); **die Handschuhe** ~ a-și scoate mănușile; **die Federn** ~ a struji penele. **3.** a lepăda; **die Schlange streift die Haut ab** șarpele își leapădă pielea. **4.** *(fig.)* a se dezbăra; **eine Gewohnheit** ~ a se dezbăra de un obicei. **5.** v. abstreichen **(I, 1). II.** *intr. (s)* **1.** *(von)* a se abate (de la); **vom Wege** ~ a se abate din drum. **2.** a friza, a trece pe lângă.

Ab|streifung *f. sg.* jupuire, despuiere; scoatere, lepădare.

ab|streiten, *stritt ab, abgestritten (du streitest ab, er streitet ab), vb. (h) tr.* **1.** a contesta, a nega, a tăgădui; **Tatsachen, die man nicht** ~ **kann** fapte care nu pot fi tăgăduite; **jm. etwas** ~ a contesta cuiva ceva. **2.** a lua, a obține (ceva) certându-se, prin ceartă.

Ab|strich, *-(e)s, -e, m.* **1.** (mișcare, operație de) netezire, (de) curățare a suprafeței. **2.** *(ec.)* scăzământ, reținere, scădere, diminuare; reducere; ~ **am Haushalt** economii bugetare. **3.** *(tehn.)* zgură, impurități superficiale, deșeu. **4.** *(med.)* frotiu. **5.** linie descendentă. **6.** diminuare; **~e machen** a deveni mai modest. **7.** v. Abstreich **(2).**

Ab|strichblei, *-(e)s, n. sg. (metal.)* zgură de plumb, plumb tare.

Ab|strichmethode, *-n, f. (gram.)* metoda reducerii progresive.

ab|stricken, *strickte ab, abgestrickt, vb. (h) tr.* **1.** a tricota; **eine Masche** ~ a lucra un ochi; **eine Nadel** ~ a lucra toate ochiurile de pe andrea. **2.** *(text.)* a trece un ochi (la tricotaje).

ab|striegeln, *striegelte ab, abgestriegelt (ich strieg(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a țesăla. **2.** *(vulg.)* a bate, a trage o mamă de bătaie.

Ab|strom, *-(e)s, -ströme, m.* curent descendent; scurgere; evacuare.

ab|strömen, *strömte ab, abgeströmt, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a se scurge. **2.** a fi dus, târât de curent, de valuri. **3.** *(fig.)* a se împrăștia, a se depărta. **II.** *tr. (h) (despre ape, curente)* a lua, a duce, a târî cu sine.

Ab|strömung, *-en, f.* torent, șuvoi.

abstrus *adj.* [-'stru:s] abstruz, confuz, încurcat, greu de înțeles.

ab|stückeln, *stückelte ab, abgestückelt (ich stück(e)le ab), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) desface (în) bucățele, a (se) fărâmița, a (se) demonta.

ab|stufen, *stufte ab, abgestuft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a grada. **2.** a nuanța. **3.** a eșalona în adâncime (trupe); a reduce treptat (livrările, plățile). **4.** a tăia în trepte: **die Haare** ~ a tunde în scări. **5.** *(mine)* a exploata în trepte. **II.** *refl.* **1.** a se separa, a se diviza, a se împărți. **2.** a se nuanța. **3.** a coborî în trepte, în terase. **4.** *(ec.)* a reduce treptat livrările.

Ab|stufung, *-en, f.* **1.** gradare; treaptă: ~ **des Geländes** terasarea unui teren. **2.** nuanțare, nuanță. **3.** *(mil.)* eșalonare. **4.** creștere, scădere, transformare treptată: **in ~en** treptat. **5.** *(ec.)* eșalonare (a prețurilor, salariilor, plăților).

ab|stumpfen, *stumpfte ab, abgestumpft, vb. (h) tr.* și *refl.* și *(s) intr.* **1.** a (se) toci, a (se) ciunti, a face să nu mai fie (a nu mai fi) tăios sau ascuțit. **2.** *(fig.)* a (se) tâmpi; a deveni, a (se) face nesimțitor, a amorți, a (se) împietri.

Ab|stumpfen, *-s, n. sg.* **1.** tocire, ciuntire. **2.** *(fig.)* tâmpire, amorțire, insensibilizare, împietrire.

Ab|stumpfung *f. sg.* **1.** v. Abstumpfen. **2.** porțiune tocită.

Ab|sturz, *-es, -stürze, m.* **1.** cădere, prăbușire, prăvălire; *(mil.)* **ein Flugzeug zum ~ bringen** a doborî un avion. **2.** prăpastie, râpă; pantă abruptă. **3.** cădere de apă, cascadă.

ab|sturzgefährdet *adj.* (aflat în) pericol de prăbușire.

ab|stürzen, *stürzte ab, abgestürzt (du, er stürzt ab), vb.* **I.** *tr. (h)* și *intr. (s)* a (se) prăbuși, a (se) prăvăli, a (se) precipita; **in Flammen** ~ a se prăbuși în flăcări. **II. 1.** *intr. (s) (despre terenuri, pante)* a coborî brusc, repede, abrupt. **2.** *(ec.)* a (se) prăbuși, a coborî brusc (valoarea acțiunilor, a devizelor).

ab|stutzen, *stutzte ab, abgestutzt (du, er stutzt ab), vb. (h) tr.* a reteza, a trunchia; a tunde.

ab|stützen, *stützte ab, abgestützt (du, er stützt ab), vb. (h) tr.* **1.** a propti, a șpraițui; a sprijini. **2.** *(ec.)* a susține, a sprijini (o monedă, un curs).

Ab|stütz|strebe, *-n, f.* proptea, contrafișă de susținere.

absuchen, *suchte ab, abgesucht, vb. (h) tr.* **1.** a căuta cu de-amănuntul, a scotoci; **das Gelände** ~ a cerceta terenul. **2.** a curăța; a culege (cu grijă): **einen Strauch nach Raupen** ~ sau **die Raupen von einem Strauch** ~ a curăța un arbust de omizi.

Absuchung, *-en, f.* cercetare, căutare amănunțită.

Absud, *-s, -e, m.* **1.** fiertură, decoct, infuzie. **2.** *(chim.)* extract. **3.** *(tehn.)* turnare (într-un tipar).

absumieren, *absumierte, absumiert, vb. (h) tr.* a consuma; a uza.

absumpfen, *sumpfte ab, abgesumpft, vb. (h) tr.* **1.** a seca o baltă, mlaștină; a asana (un teren mlăștinos), a drena. **2.** *(metal.)* a descărca furnalul.

absurd *adj.* absurd, lipsit de rațiune.

Absurdität, *-en, f.* absurditate.

absüßen, *süßte ab, abgesüßt (du, er süßt ab), vb. (h) tr.* **1.** a îndulci. **2.** *(alim.)* a extrage substanțele zaharoase.

abszedieren, *abszedierte, abszediert, vb. (h) intr.* **1.** a izola; a pleca, a se îndepărta. **2.** a face abces.

Abszess, *-es, -e, m.* abces.

abszindieren, *abszindierte, abszindiert, vb. (h) tr.* a separa, a scinda.

Abszisse, *-n, f. (mat.)* abscisă.

Abszissen|achse, *-n, f. (mat.)* axa absciselor.

Abt, *-(e)s, Äbte, m.* egumen, stareț, abate; *(în expr.)* **den ~ reiten lassen** a-și face de cap, a o face lată; **wenn der ~ die Würfel gibt, spielen die Brüder** de la cap se strică peștele.

Abt. *presc.* de la Abteilung.

abtafeln, *tafelte ab, abgetafelt (ich taf(e)le ab), vb. (h)* **I.** *intr.* a termina cu masa. **II.** *tr.* a căptuși cu (plăci de) lemn, a placa cu lemn, a lambrisa.

abtakeln, *takelte ab, abgetakelt (ich tak(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a demonta arborada, tachelajul (unui velier); a dezarma (o navă). **2.** *(fig., fam.)* a scoate (pe cineva) din serviciu. **3.** *(fam.)* a mustra, a trage (cuiva) o săpuneală, un frecuș.

Abtakelung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* demontarea arboradei, a tachelajului (unui velier); dezarmare (a unei nave). **2.** *(fig., fam.)* concediere din serviciu. **3.** *(fam.)* mustrare; săpuneală, frecuș.

abtanken, *tankte ab, abgetankt, vb. (h) tr.* a scoate din rezervor.

abtanzen, *tanzte ab, abgetanzt (du, er tanzt ab), vb.* **I.** *tr. (h)* a dansa (un dans, o melodie, un disc) până la capăt. **II.** *refl. (h)* a se obosi, a se epuiza dansând. **III.** *intr. (s)* a se îndepărta, a apleca dansând.

abtasten, *tastete ab, abgetastet (du tastest ab, er tastet ab), vb. (h) tr.* **1.** a pipăi, a cerceta pipăind, a palpa. **2.** *(radio.)* a explora, a sonda. **3.** *(inform.)* a scana; **Dateien** ~ a scana fișiere.

Abtastdose, *-n, f.* doză de picup.

Abtastfrequenz, *-en, f. (radio.)* frecvența impulsurilor de explorare, frecvența de baleiaj.

Abtastgeschwindigkeit *f. sg.* viteză de lucru la scanare.

Abtastung, *-en, f.* **1.** *(med.)* palpare. **2.** *(radio.)* explorare.

abtauchen, *tauchte ab, abgetaucht, vb. (s) intr. (mar.)* a se scufunda.

abtauen, *taute ab, abgetaut, vb. (s) intr.* a se dezgheța; a se topi.

Abtausch, *-(e)s, -e, m.* schimbare; înlocuire; *(la șah)* schimb (de figuri).

abtauschen, *tauschte ab, abgetauscht, vb. (h) tr.* a schimba; a înlocui; *(la șah)* **die Damen** ~ a face schimb de regine.

abtaxieren, *taxierte ab, abtaxiert, vb. (h) tr.* a aprecia, a evalua, a estima.

Abtei, *-en, f.* **1.** abație, mănăstire. **2.** stăreție; locuința starețului. **3.** demnitatea de stareț.

Abteil, **Abteil**, *-(e)s, -e, n.* **1.** secțiune, despărțitură. **2.** *(ferov.)* compartiment, cupeu.

abteilbar *adj.* divizibil.

abteilen, *teilte ab, abgeteilt, vb. (h) tr.* a despărți, a diviza, a împărți; a separa (o parte dintr-un întreg); a compartimenta; a defalca; *(jur.)* a face partajul (unei moșteniri).

abteilich *adj.* care ține de abație, de mănăstire.

Abteilkoffer, *-s, -, m.* geamantan, valiză (de luat în compartiment).

Abteilung[1], *-en, f. sg.* despărțire, împărțire; divizare; separare, compartimentare.

Abteilung[2], *-en, f.* **1.** despărțitură, diviziune; parte. **2.** secție; sector; raion; departament; ~ **für Damenbekleidung** secție, raion de confecții pentru femei. **3.** coloană, rubrică. **4.** *(mil.)* grupă, detașament, batalion (de grupe speciale tehnice), divizion. **5.** boxă. **6.** separeu. **7.** clasă (de învățământ). **8.** *(bot.)* diviziune. **9.** *(forest.)* parchet.

Abteilungs|chef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* v. Abteilungsführer **(1)**.

Abteilungsführer, *-s, -, m.* **1.** șef de secție, de sector, de raion. **2.** *(mil.)* comandant de grupă, de detașament, de batalion, de divizion.

Abteilungsgewerkschaftsgruppe, *-n, f.* grupă sindicală a unei secții.

Abteilungsgruppe, *-n, f.* grupă dintr-o secție.

Abteilungs|ingenieur [-ɪnʒɔˈniøːɐ], *-s, -e, m.* inginer șef de secție.

Abteilungskosten, *pl.* costuri de producție.

Abteilungsleiter, *-s, -, m.* șef de secție, de raion, de sector, de departament, responsabil (al secției, al raionului).

Abteilungsvor|stand *-(e)s, -stände, m.* **1.** v. Abteilungsführer **(1)**. **2.** comitet, conducere, direcție a(l) secției, sectorului, raionului, departamentului.

Abteilungswand, *-wände, f.* perete despărțitor.

Abteilungszeichen, *-s, -, n. (tipogr.)* semn de despărțire; liniuță, cratimă.

abtelefonieren, *telefonierte ab, abtelefoniert, vb. (h) intr. (fam.)* a contramanda telefonic.

abtelegrafieren, *telegrafierte ab, abtelegrafiert, vb. (h) intr.* a contramanda, a revoca telegrafic.

Abteuf|anlage, *-n, f. (mine)* instalație de săpare a puțurilor.

abteufen, *teufte ab, abgeteuft, vb. (h) tr.* **1.** *(mine)* a săpa (un puț); a adânci (un puț existent). **2.** *(hidr.)* a coborî, a lăsa în adâncime (tuburi, inele).

Abteufung *f. sg.* **1.** *(mine)* săpare a unui puț; adâncire a unui puț. **2.** *(hidr.)* afundare sub apă, lansare în adâncime (a elementelor unui puț).

abtiefen, *tiefte ab, abgetieft, vb. (h) tr.* v. abteufen.

abtilgen, *tilgte ab, abgetilgt, vb. (h) tr.* a plăti, a achita (o datorie, ratele).

Äbtin, *-nen, f. (înv.)* v. Äbtissin.

abtippen, *tippte ab, abgetippt, vb. (h) tr.* a copia la mașina de scris, a bate la mașină.

abtischen, *tischte ab, abgetischt, vb. (h) intr.* a strânge masa.

Äbtissin, *-nen, f.* stareță.

abtlich *adj.* abațial, mănăstiresc; de stareț.

abtoffen, *toffte ab, abgetofft, vb. (h) tr. (vulg.)* a brutaliza; a repezi.

abtonen, *tonte ab, abgetont,* **abtönen**, *tönte ab, abgetönt, vb. (h) tr.* **1.** a grada (culorile), a nuanța, a armoniza. **2.** *(radio.)* a acorda, a armoniza.

Abtönung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** nuanțare; armonizare. **2.** *(radio.)* acord, armonizare. **II.** nuanță.

abtorfen, *torfte ab, abgetorft, vb. (h) tr.* a exploata un teren de turbă.

abtöten, *tötete ab, abgetötet (du tötest ab, er tötet ab), vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a omorî. **2.** *(med.)* a amorți, a anestezia; **den Zahnnerv** ~ a omorî nervul dentar; **Bakterien** ~ a distruge bacterii. **3.** a mortifica; a înăbuși.

Abtötung *f. sg.* **1.** *(înv.)* omorâre. **2.** *(med.)* amorțire, anesteziere. **3.** *(fig.)* înăbușire, mortificare; ~ **des Fleisches** înăbușire a pornirilor senzuale.

Abtpfarrer, *-s, -, m.* v. Abt.

abtraben, *trabte ab, abgetrabt, vb.* **I.** *(s) intr.* a pleca în trap; *(fam.)* a o lua din loc, la goană. **II.** *(h) tr.* a parcurge în trap. **III.** *refl.* a obosi alergând în trap.

Abtrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** nivelare (a unui teren), debleiere; debleu; săpătură. **2.** resturi (de mâncăruri servite); veselă (care trebuie luată de pe masă). **3.** despăgubire, amortizare (a unei datorii). **4.** stricăciune, daună, pagubă; *(jur.)* ~ **tun** a păgubi pe cineva, a produce cuiva daune, pagubă. **5.** *(mat.)* diferență.

abtragen, *trug ab, abgetragen (du trägst ab, er trägt ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a transporta (de undeva); a duce (la destinație). **2.** a dărâma (o clădire); a săpa; a demonta (o mașină). **3.** a nivela, a debleia. **4.** a plăti, a achita, a amortiza. **5.** a strânge (masa). **6.** *(vân.)* a dresa (șoimi) pentru vânătoare; *(despre câini limieri)* a lua de pe urmă. **7.** a reduce (un desen) la scară. **8.** (și *refl.*) *(despre îmbrăcăminte)* a (se) uza. **II.** *refl. (despre pomi)* a îmbătrâni, a nu mai rodi. **III.** *intr. (reg.)* a fi rentabil, a aduce.

abträglich *adj.* **1.** dăunător, păgubitor; defavorabil, dezavantajos; **jm.** sau **einer Sache ~ sein** a dăuna, a dezavantaja pe cineva sau unui lucru. **2.** *(reg.)* rentabil.

Abtragskosten *pl.* **1.** cheltuieli de transport. **2.** cheltuieli de demolare; cheltuieli de nivelare, de debleiere.

Abtragung, *-en, f.* **1.** transport. **2.** dărâmare, demolare. **3.** nivelare, debleiere. **4.** *(com.)* achitare, lichidare; amortizare. **5.** uzare, uzură. **6.** desen, schiță; reducere la scară. **7.** *(geol.)* eroziune, ablațiune.

abtrainieren [-trɛ-], *trainierte ab, abtrainiert, vb. (h) tr.* a îndepărta, a da jos prin antrenament, prin exerciții; **Übergewicht** ~ a slăbi prin exerciții fizice.

Abtransport, *-(e)s, -e, m.* **1.** încărcare, expediere, trimitere, transport. **2.** *(mil.)* evacuare (de trupe, populație etc.).

abtransportieren, *transportierte ab, abtransportiert, vb. (h) tr.* **1.** a încărca, a transporta, a expedia. **2.** *(mil.)* a evacua (trupe, populație etc.); a duce (la poliție), a aresta.

abträufeln, *träufelte ab, abgeträufelt (ich träuf(e)le ab), vb. intr. (s)* și *tr. (h)* a picura, a (se) scurge în picături.

Abtreibe|herd, *-es, -e, m. (metal.)* bazin de afinare, de cupelație.

Abtreibe|hütte, *-n, f. (metal.)* uzină de afinat, de cupelat.

Abtreibemittel, *-s, -, n. (med.)* **1.** medicament pentru avortare, abortiv. **2.** vermifug.

abtreiben, *trieb ab, abgetrieben, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a goni, a alunga; a mâna (vitele la pășune); a mâna în jos, a coborî (vitele de la munte): **Gewalt mit Gewalt** ~ a combate violența cu violență. **2.** a mâna, a duce, a târî (în altă direcție); a face sa devieze; **der Wind treibt das Schiff vom Lande ab** vântul îndepărtează corabia de țărm; **der Sturm trieb das Flugzeug ab** furtuna a făcut să devieze avionul. **3.** a surmena, a obosi peste măsură. **4.** *(med.)* a face să se elimine; **Würmer** ~ a face să se elimine viermii intestinali; **die Leibesfrucht** ~ a provoca un avort. **5.** a tăia, a exploata (o pădure). **6.** *(mine)* a săpa (un puț). **7.** *(mine)* a dărâma (blocuri de stâncă). **8.** *(metal.)* a afina; a cupela. **9.** *(chim.)* a distila, a separa. **10.** a amesteca, a freca. **II** . *intr. (s)* a fi luat, dus, târât; a devia, a se abate; a deriva.

Abtreiber, *-s,-, m. (metal.)* afinor; *(chim.)* aparat de distilare.

Abtreibling, *-s, -e, m. (apic.)* roi.

Abtreibung, *-en, f.* **1.** avort. **2.** *(metal.)* afinare, cupelație.

Abtreibungsmittel, *-s, -, n. (med.)* mijloc de provocare a avortului.

Abtreibungsverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicție de a provoca avortul.

abtrennbar *adj.* detașabil; separabil.

abtrennen, *trennte ab, abgetrennt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a detașa; a separa, a despărți. **2.** a descoase de pe ceva. **II.** *refl.* a se despărți, a se separa; a se izola.

abtrennlich adj. v. abtrennbar.

Abtrennung, *-en, f.* **1.** detașare; separare, despărțire. **2.** descoasere (de pe ceva).

Abtreppung, *-en, f.* v. Abstufung **(1)**.

abtretbar *adj* **1.** negociabil. **2.** care poate fi cedat, transmis; cesibil, transmisibil.

abtreten, *trat ab, abgetreten (du trittst ab, er tritt ab), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a uza călcând (o scară, un covor); a scâlcia (ghetele). **2.** a călca cu picioarele, a frământa; **ein Kleid** ~ a călca o rochie (lungă) rupând-o. **3.** a scutura de pe picioare călcând; **den Schnee, den Staub** ~ a scutura zăpada, praful de pe picioare. **4.** a ceda, a transmite (ceva); **jm. seinen Platz** ~ a ceda cuiva locul său. **5.** a măsura cu pasul; a mărgini călcând. **II.** *intr. (s)* **1.** a se retrage, a ieși, a părăsi; **von der Bühne** ~ a părăsi scena; **die Regierung ist abgetreten** guvernul a demisionat. **2.** *(mil.)* a rupe rândurile; ~! rupeți rândurile! **3.** *(fam.)* a muri.

Abtreter[1], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cesionar(ă).

Abtreter[2], *s, -, m.* preș, grătar de șters picioarele.

Abtretung, *-en, f.* **1.** cedare, cesiune; transmitere. **2.** retragere, părăsire.

Abtretungs|anzeige, *-n, f.* aviz, anunț de cesiune.

Abtretungs|erklärung, *-en, f.* declarație de cesiune.

Abtretungsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de cesiune.

Abtretungs|urkunde, *-n, f.* document, act de cesiune.

Abtretungsvertrag, *-(e)s, -verträge m.* contract de cesiune.

Abtrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** mânatul vitelor la pășune; coborâtul vitelor de la munte. **2.** pășunat, drept de pășunat. **3.** *(mar., av.)* deviere, derivare, deplasare laterală (datorită curenților, vântului): puterea curentului; derivă. **4.** *(forest.)* exploatare, tăiere a unei păduri; pădure destinată exploatării; pădure exploatată. **5.** *(mine)* săpare în adâncime. **6.** *(metal.)* afinare; cupelație. **7.** *(chim.)* separare; distilare. **8.** *(geol.)* erodare, spălare. **9.** drept de izgonire (de pe moșie, de pe pământul său): izgonire, expulzare.

Abtriebsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de izgonire (de pe moșie): drept de expulzare.

Abtriebswelle, *-n, f. (mas.)* arbore antrenat.

abtriefen, *troff ab, abgetroffen* și *triefte ab, abgetrieft, vb. (s) intr.* a picura, a se scurge în picături (din ceva îmbibat cu apă).

Abtrift, *-en, f.* v. Abtrieb **(2, 3, 4, 9)**.

abtriften, *triftete ab, abgetriftet (du triftest ab, er triftet ab), vb.* **I.** *tr. (h)* a coborî (vitele) de la munte. **II.** *intr. (s) (mar., av.)* a deriva, a se abate din drum, a fi târât (de curenți).

Abtriftmesser, *-s, -, m. (av.)* derivometru.

abtrinken, *trank ab, abgetrunken, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a bea partea de deasupra a unui lichid; a sorbi puțin (dintr-un vas plin); **den Schaum vom Bier, die Sahne von der Milch** ~ a bea spuma de deasupra berii, caimacul de la lapte; **einen Schluck** ~ a sorbi o înghițitură din paharul plin. **2.** a învinge, a bate la beție; **eine Schuld** ~ a bea în contul debitorului până la achitarea datoriei. **II.** *refl.* a bea mult, a se îmbăta.

Abtritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** retragere; ieșire (din scenă). **2.** closet; ieșire la closet. **3.** *(vân.)* stricăciune făcută în pădure, iarbă călcată în picioare (de animalele sălbatice).

Abtritt|ausräumer, *-s, -, m.* v. Abtrittleerer.

Abtrittbrille, *-n, f.* scândură de șezut la latrină, colac, scaun.

Abtrittgrube, *-n, f.* hazna.

Abtrittleerer, **Abtritträumer**, *-s, -, m.* vidanjor.

Abtrittsgeld, *-(e)s, -er, n.* indemnizație, compensație, de cesiune, filodormă.

Abtrockentuch, *-(e)s, -tücher, n.* prosop de vase.

abtrocknen, *trocknete ab, abgetrocknet (du trocknest ab, er trocknet ab), vb.* **I.** *tr.* și *refl. (h)* a (se) usca, a (se) șterge; **das Geschirr** ~ a șterge vesela. **II.** *intr. (s)* a se usca, a se zvânta.

Abtrocknung *f. sg.* uscare.

abtrollen, *trollte ab, abgetrollt, vb. refl. (h)* și *intr. (s) (fam.)* a se căra, a se cărăbăni.

abtrommeln, *trommelte ab, abgetrommelt (ich tromm(e)le ab), vb. (h) intr.* a anunța prin bătaia tobelor (darabanelor) retragerea sau sfârșitul.

Abtropf, *-(e)s, -tröpfe, m.*, **Abtropfbank**, *-bänke, f.*, **Abtropfbrett**, *-(e)s, -er, n.* scurgător de bucătărie.

Abtropfbühne, *-n, f. (tehn.)* grătar pentru scurgerea apei; uscător.

abtröpfeln, *tröpfelte ab, abgetröpfelt (ich tröpf(e)le ab)*, **abtropfen**, *tropfte ab, abgetropft, vb. (s) intr.* a picura; a se scurge în picături.

Abtropf|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** scurgător (la masa de bucătărie) **2.** v. Tropfstein.

abtrotten, *trottete ab, abgetrottet (du trottest ab, er trottet ab), vb. (s) (fam.)* a se îndepărta încet, cu pași greoi.

abtrotzen, *trotzte ab, abgetrotzt (du, er trotzt ab), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obține (ceva de la cineva) prin insistență, prin încăpățânare; a smulge, a stoarce, a extorca (ceva de la cineva).

abtrudeln, *trudelte ab, abgetrudelt (ich trud(e)le ab), vb. (s) (av.)* **1.** a se prăbuși rotindu-se, a se prăbuși în vrie. **2.** *(vulg.)* a se căra, a se cărăbăni.

abtrummen, *trummte ab, abgetrummt, vb. (h) tr.* **1.** a înlocui; a schimba. **2.** *(mine)* a compartimenta (o construcție din subteran).

abtrumpfen, *trumpfte ab, abgetrumpft, vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a înfunda (pe cineva), a închide gura (cuiva). **2.** a certa, a ocărî (pe cineva). **3.** a tăia o carte cu un atu (la jocuri de cărți).

abtrünnig *adj.* **1.** necredincios, renegat; transfug; apostat; **~es Heer** armată trădătoare; **jn. jm. ~ machen** a înstrăina, a face pe cineva necredincios față de altcineva; **seiner Partei ~ werden** a-și trăda partidul. **2.** disident, revoltat, rebel, răsculat.

Abtrünnige, *-n, -n (ein Abtrünniger), m.* și *f.* **1.** necredincios(-oasă); renegat(ă); transfug(ă); apostat(ă). **2.** disident(ă); rebel(ă).

Abtrünnigkeit, *-en, f.* **1.** necredință; renegare; apostazie. **2.** disidență; revoltă, rebeliune, răscoală.

Abtswürde *f. sg.* rang de stareț.

abtun, *tat ab, abgetan, vb. (h)* **I.** *tr.* **1** a scoate, a lepăda (o haină etc.). **2.** a se dezbăra (de...); **eine Gewohnheit** ~ a se dezbăra, a se lăsa, a se lepăda de un obicei, a se dezobișnui. **3.** a isprăvi, a lichida, a tranșa, a aranja; a abroga; **damit ist es nicht abgetan** nu s-a terminat cu aceasta; **dieser Mensch ist für mich abgetan** omul acesta nu mai contează pentru mine. **4.** *(înv.)* a omorî; *(reg.)* a tăia (un porc, o vacă etc.). **5.** a învinge (un adversar). **6.** a vinde, *(fam.)* a mărita (un lucru). **II.** *refl.* **1.** a se separa, a se despărți, a se izola. **2.** a se elibera (de ceva).

abtupfen, *tupfte ab, abgetupft, vb. (h) tr.* a tampona, a șterge cu un tampon.

abtuschen, *tuschte ab, abgetuscht, vb. (h) tr.* a copia, a trage (un desen) în tuș.

abtüten, *tütete ab, abgetütet (du tütest ab, er tütet ab), vb. (h) tr.* a ambala în pungi.

Abulie, *-n* [-li:ən], *f.* abulie, lipsă de voință; nehotărâre.

abundant *adj.* abundent, îmbelșugat.

Abundanz, *-en, f.* abundență, belșug; surplus.

abundieren, *abundierte, abundiert, vb. (h) intr.* a abunda; a prisosi.

ab|urteilbar *adj.* care poate fi judecat.

ab|urteilen, *urteilte ab, abgeurteilt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a condamna; a pronunța o sentință (asupra cuiva); **jn.** (sau **etwas**) ~ a judeca în ultimă instanță pe cineva (sau ceva). **2.** *(jm. etwas)* a deposeda (pe cineva de ceva) prin sentință judecătorească; a contesta (cuiva ceva). **II.** *intr. (über* cu *acuz.)* a judeca, a face aprecieri (superficiale despre cineva sau ceva).

Ab|urteilung, *-en, f.* **1.** judecare; condamnare; sentință, hotărâre (judecătorească). **2.** contestare, refuz categoric. **3.** judecată, considerație, apreciere superficială, ușuratică.

ab|usiv *adj.* abuziv.

Ab|usus, *-, -, m. (livr.* și *med.)* abuz.

abverdienen, *verdiente ab, abverdient, vb. (h) tr.* a câștiga prin muncă.

Abverkauf, *-(e)s, m. sg.* v. Ausverkauf.

abverlangen, *verlangte ab, abverlangt, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a cere, a pretinde (de la cineva) restituirea (unui lucru); a obține cerând.

abvermieten, *vermietete ab, abvermietet, vb. (h) tr.* a închiria, a da cu chirie.

abvieren, *vierte ab, abgeviert, vb. (h) tr.* **1.** *(ind. lemnului)* a ecarisa, a da o formă cu secțiune pătrată. **2.** *(mar.)* a fila (o velă sau frânghie). **3.** *(mine)* a împărți în patrulatere.

Abvierung, *-en, f. (ind. lemnului)* ecarisare.

Abwachs, *-es, m. sg. (pisc.)* prășire, înmulțire.

Abwachskarpfen, *-s, -, m. (pisc.)* crap de doi ani.

abwackeln, *wackelte ab, abgewackelt (ich wack(e)le ab), vb.* **I.** *(s) intr.* a pleca clătinându-se. **II.** *(h) (fam., reg.)* a bate, a ciomăgi.

abwägen, *wog ab abgewogen* (și *wägte ab, abgewägt), vb. (h) tr.* **1.** a cântări, a cumpăni (și *fig.*); **seine Worte** ~ a-și cântări cuvintele. **2.** *(constr., geod.)* a nivela, a măsura cu ajutorul nivelei. **3.** a echilibra.

Abwäger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** cantaragiu. **2.** nivelator(-oare).

Abwägung, *-en, f.* **1.** cântărire. **2.** *(constr., geod.)* nivelare. **3.** cumpănire, chibzuire; apreciere.

Abwägungs|instrument, *-(e)s, -e, n.* instrument de nivelare.

Abwahl *f. sg.* demitere prin votare contra.

abwählen, *wählte ab, abgewählt, vb. (h) tr.* **1.** a revoca alegerea cuiva. **2.** a anula înscrierea la un curs.

abwalken, *walkte ab, abgewalkt, vb. (h) tr.* **1** *(text.)* a da la piuă, a bate în piuă (postav etc.) **2.** *(fam.)* a trage (cuiva) o bătaie, a ciomăgi (pe cineva).

abwallen, *wallte ab, abgewallt, vb. (h) tr.* a opări (legume).

abwalmen, *walmte ab, abgewalmt, vb. (h) tr. (constr.)* a închide un timpan la un acoperiș (cu două versante și cu colțurile teșite).

abwalzen, *walzte ab, abgewalzt (du, er walzt ab), vb. (h) tr.* **1.** *(metal.)* a lamina, a vălțui. **2.** *(despre drumuri)* a cilindra.

abwälzen, *wälzte ab, abgewälzt (du, er wälzt ab), vb. (h) tr.* **1.** a prăvăli, a rostogoli; *(fig.)* **die Schuld von sich auf andere** ~ a da, a arunca vina pe alții; **den Verdacht von sich** ~ a îndepărta bănuiala (care plana asupra sa). **2.** *(ec.)* a face să suporte, a repercuta (consecințe economice).

Abwälzen, *-s, n. sg.* v. Abwälzung.

Abwalzung, *-en, f. (metal.)* laminare, vălțuire.

Abwälzung, *-en, f.* prăvălire, rostogolire; **~ des Risikos** trecerea riscului (asupra cuiva).

abwamsen, *wamste ab, abgewamst (du, er wamst ab), vb. (h) tr. (fam.)* a trage (cuiva) o bătaie.

abwandelbar *adj. (gram.)* flexibil; declinabil, conjugabil.

abwandeln, *wandelte ab, abgewandelt (ich wand(e)le ab), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** (și *refl.*) a se schimba, a (se) transforma. **2.** *(gram.)* a conjuga, a declina. **II.** *intr. (s) (fam.)* a se căra, a se cărăbăni, a o șterge.

Abwand(e)lung, *-en, f.* **1.** transformare, schimbare. **2.** *(gram.)* flexiune; declinare, conjugare.

abwandern, *wanderte ab, abgewandert, vb. (s) intr.* **1** a o porni pe jos, a pleca în drumeție. **2.** a pleca, a se muta dintr-o localitate; a emigra; a migra. **3.** *(sport)* a pleca de la o echipă pentru a juca la alta.

Abwanderung, *-en, f.* **1.** migrațiune, mutare (a unei părți din populație). **2.** *(fin.)* retragerea, exodul capitalului.

Abwärme *f. sg. (tehn.)* căldură de evacuare; căldură disipată; căldură a gazelor de ardere.

Abwart, *-s, -e* (sau *-wärte*), *m. (elv.)* **1.** portar. **2.** intendent.

abwarten, *wartete ab, abgewartet (du wartest ab, er wartet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* a aștepta (să se întâmple ceva); **eine ~de Haltung einnehmen** a sta în expectativă; **warte erst das Ende ab a)** așteaptă până la sfârșit, până se termină; **b)** toamna se numără bobocii. **II.** *tr.* a îngriji (un bolnav). **III.** *refl.* a se îngriji, a-și îngriji corpul.

abwärts *adv.* în jos, la vale; **den Fluss** ~ în aval, în josul apei; ~ **gehen** a coborî; *(fig.)* **es geht** ~ merge rău, din ce în ce mai prost; ~ **führen** a aduce într-o stare proastă, în mizerie.

Abwärtsbewegung, *-en, f.* mișcare descendentă; *(fig.)* înrăutățire, agravare.

Abwärts|schaltung, *-en, f. (auto.)* cuplarea vitezei reduse.

Abwärtstransformator, *-s, -en, m. (electr.)* transformator devoltor, transformator coborâtor.

Abwärtswetterung *f. sg. (mine)* aeraj descendent.

Abwartung *f. sg.* îngrijire (a unui bolnav).

Abwasch, *-es, m. sg.* **1.** spălat, spălatul vaselor; *(fam., fig.)* **das ist ein** ~ sau **das geht in einem** ~ merge împreună, se face concomitent, merge în aceeași oală. **2.** vase murdare. **3.** *(reg.)* lighean de spălat vase. **4.** *(constr.)* bazin de spălare.

abwaschbar *adj.* lavabil.

abwaschen, *wusch ab, abgewaschen (du wäschst ab, er wäscht ab), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) spăla, a (se) curăța prin spălat. **II.** *intr.* a spăla vasele.

Abwaschen, *-s, n. sg.* **1.** spălat; spălatul vaselor; *(fam.)* **das geht in einem** ~ se poate face deodată, dintr-o singură lovitură. **2.** *(med.)* loțiune. **3.** *(bis.)* abluție.

Abwaschmädchen, *-s, -, n.*, **Abwaschmagd**, *-mägde, f.* rândăşoaică, ajutoare la bucătărie.
Abwaschtisch, *-(e)s, -e, m.* masă (de bucătărie) pentru spălat vase.
Abwaschung, *-en, f.* **1.** v. Abwaschen. **2.** drenaj. **3.** *(chim.)* spălare; îndepărtare prin spălare.
Abwaschwasser, *-s, -, n.* **1.** apă pentru spălat vase. **2.** lături.
Abwasser, *-s, -wässer, n. (tehn.)* apă reziduală, apă de scurgere, apă uzată; *pl.* ape industriale; dejecţiuni.
Abwasserbe|handlung, *-en, f.* tratarea apei uzate.
Abwasserbeseitigung, *-en, f.* eliminarea apei reziduale.
Abwasserkanal, *-s, -näle, m. (tehn.)* canal de scurgere.
abwassern, *wasserte ab, abgewassert, vb. (s) intr. (av.)* a decola de pe suprafaţa apei.
abwässern, *wässerte ab, abgewässert, vb. (h) tr.* **1.** a drena, a usca, a seca; a evacua apele uzate, a deseca. **2.** *(chim.)* a spăla. **3.** *(metal.)* a deshidrata.
Abwassern, *-s, n. sg. (av.)* dejojare, decolare de la suprafaţa apei (a unui hidroavion).
Abwässer|reinigung, *-en, f.* epurare, limpezire, tratare a apelor uzate.
Abwässerung, *-en, f.* **1.** drenare. **2.** *(chim.)* spălare. **3.** deshidratare.
Abwässerungsröhre, *-n, f.* tub, ţeavă, canal de drenaj.
Abwasserverwertung, *-en, f.* valorificarea apei reziduale.
abweben, *webte (şi wob) ab, abgewebt, vb. (h) tr.* **1.** a ţese. **2.** a termina de ţesut.
abwechseln, *wechselte ab, abgewechselt (ich wechs(e)le ab), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *intr.* a (se) schimba; a varia. **II.** *intr. (mit), refl.* şi *refl. reciproc (einander)* a se schimba, a se înlocui; a alterna. **III.** *tr.* a schimba (bani).
abwechselnd **I.** *part. prez.* de la abwechseln. **II.** *adj.* alternativ, variat. **III.** *adv.* alternând, alternativ, succesiv, cu schimbul.
Abwechs(e)lung, *-en, f.* schimbare, variaţie, alternare; **zur ~** sau **der ~ wegen** pentru variaţie.
abwechs(e)lungshalber *adv.* pentru variaţie.
abwechs(e)lungsreich *adj.* variat.
abwechs(e)lungsweise *adv.* alternativ.
abwedeln, *wedelte ab, abgewedelt (ich wed(e)le ab), vb. (h) tr.* a scutura; *(despre oameni)* a fugări (muştele, cu un apărător de muşte); *(despre animale)* a da de muscă, a alunga (muştele) cu coada.
Abweg, *-(e)s, -e, m.* **1.** cotitură, ocol. **2.** cale greşită, drum greşit. **3.** *(fig.)* rătăcire; **auf ~e geraten** a apuca o cale greşită; **auf ~e bringen** a duce pe o cale greşită. **4.** ieşire, scăpare (dintr-o situaţie încurcată).
abwegig *adj.* cotit, ocolit; *(fig.)* greşit, eronat, rătăcit; **~e Meinung** opinie, părere eronată.
Abwegigkeit, *-en, f.* rătăcire, abatere de la conduita bună sau normală.
abwegs *adv.* părăsind calea bună, abatându-se de la conduita bună.
abwegsam *adj.* v. abwegig.
abwehen, *wehte ab, abgeweht, vb. (h) tr. (despre vânt)* a duce, a lua cu sine.
Abwehr *f. sg.* **1.** apărare; respingere; **die ~ eines Angriffes** respingerea unui atac; *(sport)* **die ~ hat gut gespielt** apărarea a jucat bine; **~ leisten** a se apăra; **~ gewähren** a acorda protecţie. **2.** *(mil.)* (luptă de) apărare, defensivă. **3.** *(mil.)* armă de apărare. **4.** *(mil.)* contraspionaj, contrainformaţii.
Abwehrbatterie, *-n* [-ri:ən] *f. (mil.)* baterie în apărare, defensivă.
Abwehrbereitschaft, *-en, f. (mil.)* **1.** stare de pregătire de defensivă, de apărare. **2.** unitate pregătită pentru apărare.
Abwehrdienst, *-(e)s, -e, m. (mil.)* seviciu de contraspionaj, de contrainformaţii.
abwehren, *wehrte ab, abgewehrt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(mil.)* a respinge (un atac). **2.** (şi *sport*) a apăra, a para (o lovitură); a împiedica; a preveni; **eine Gefahr von jm.** ~ a apăra pe cineva de o primejdie. **II.** *intr.* a refuza.
abwehrend **I.** *part. prez* de la abwehren. **II.** *adj.* de apărare, de respingere, de refuz, de protest; **eine ~e Bewegung** o mişcare de apărare, de refuz, de protest.
Abwehrfähigkeit *f. sg. (med.)* putere de rezistenţă, capacitate de respingere.
Abwehrfermente *pl. (biol.)* fermenţi de apărare.
Abwehrfeuer, *-s, -, n. (mil.)* foc de apărare, trageri de oprire.
Abwehrfront, *-en, f. (mil.)* front de apărare, front defensiv.
Abwehrgeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* tun antiaerian; tun antitanc; tun în apărare.
Abwehrjäger, *-s, -, m.* **1.** aviator de vânătoare. **2.** avion de vânătoare.
Abwehrkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (mil.)* luptă defensivă, luptă de apărare.
Abwehrkanone, *-n, f.* v. Abwehrgeschütz.
Abwehrkraft, *-kräfte, f.* **1.** *(mai ales pl.)* puterea organismului de a se apăra contra bolilor. **2.** *(mil.)* forţă defensivă.
Abwehrmaßnahme, *-n, f.* măsură de apărare, de protecţie defensivă.
Abwehrmeldung, *-en, f.* informaţie de încredere, de avertizare.
Abwehrmittel, *-s, -, n.* mijloc preventiv; mijloc de apărare, de prevenire.
Abwehr|offizier, *-(e)s, -e, m.* ofiţer de recunoaştere; ofiţer din serviciul de contrainformaţii.
Abwehr|organ, *-s, -e, n. (mil.)* organ de contraspionaj.
Abwehr|spieler, *-s, -, m. (sport)* fundaş, apărător.
Abwehr|stellung, *-en, f. (mil.)* poziţie de apărare, poziţie defensivă.
Abwehr|stoff, *-(e)s, -e, m. (med.)* anticorp.
Abwehrsystem, *-s, -e, n. (mil., sport)* sistem de apărare, defensiv.
Abwehrung, *-en, f.* apărare; respingere, parare; împiedicare, prevenire.
Abwehrungsmittel, *-s, -, n.* v. Abwehrmittel.
Abwehrzauber, *-s, -, m.* acţiune magică de respingere a duhurilor rele.
Abwehrzoll, *-(e)s, -zölle, m.* taxe vamale de protecţie
abweichen[1], *weichte ab, abgeweicht, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a desprinde muind; **Briefmarken ~** a dezlipi timbre poştale (prin înmuiere). **2.** a muia (într-un lichid), a înmuia, a pune la muiat, la macerat (piei). **3.** *(med.)* a purga. **II.** *intr. (s)* a se muia.
abweichen[2], *wich ab, abgewichen, vb. (s) intr. (von)* **1.** a se abate (din drum), a se depărta (de la); a devia; a deriva; *(fig.)* **vom Gesetz ~** a nu respecta, a ocoli legea. **2.** a se deosebi, a diferi (de). **3.** *(fiz.)* a se abate, a se transmite divergent.
abweichend **I.** *part. prez* de la abweichen. **II.** *adj.* **1.** deosebit; **~e Meinungen** păreri divergente. **2.** neregulat, aberant; anormal, anomal.
Abweichler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (pol.)* deviator(-oare), deviaţionist(ă).
Abweichlertum, *-s, n. sg. (pol.)* deviaţionism.
Abweichung, *-en, f.* **1.** abatere, depărtare; derivă. **2.** diferenţă, deosebire. **3.** *(fiz.)* deviere (a acului magnetic); divergenţă (a razelor); *(astron.)* aberaţie. **4.** *(pol.)* deviere. **5.** *(gram.)* anomalie, excepţie. **6.** înmuiere. **7.** *(reg., med.)* diaree.
Abweichungs|instrument, *-(e)s, -e, m. (astron.)* declinometru, declinator.
Abweichungskompass, *-es, -e, m.* compas de deviaţie; busolă declinatoare.
Abweichungsmesser, *-s, -, n. (av.)* declinometru.
Abweichungsnadel, *-n, f.* ac (de busolă) de declinaţie, paralactic.
Abweichungswinkel, *-s, -, m.* **1.** *(fiz.)* unghi de deviere. **2.** *(astron.)* anomalie. **3.** *(mar.)* unghi de derivare.
abweiden, *weidete ab, abgeweidet (du weidest ab, er weidet ab), vb. (h) tr.* a paşte.
Abweis, *-es, -e, m.* refuz, respingere.
abweisen, *wies ab, abgewiesen (du, er weist ab), vb. (h) tr.* a refuza, a respinge; **js. Angebot ~** a respinge oferta cuiva; a combate cu argumente, a înlătura; **einen Angriff ~** a respinge un atac; **abgewiesen werden** a fi refuzat; **er wurde abgewiesen** a fost respins (la examen); **etwas von sich** *(dat.)* ~ a îndepărta ceva de la sine; **die Verantwortung (von sich) ~** a-şi declina răspunderea.
abweisend **I.** *part. prez.* de la abweisen. **II.** *adj.* negativ; de refuz; distant; **eine ~e Bewegung** un gest de refuz; **ein ~er Mensch** un om distant.
Abweiser, *-s, -, m.* **1.** *(la drumuri)* piatră unghiulară, bornă; piatră apără-roată. **2.** *(hidr.)* deflector; dig. **3.** *(auto.)* bară de protecţie. **4.** *(la tun)* protector de recul.
abweislich *adj.* care poate fi refuzat, respins; refuzabil.
ab|weißen, *weißte ab, abgeweißt (du, er weißt ab), vb. (h) tr.* a spoi, a vărui.
Abweisung, *-en, f.* refuz, respingere; înlăturare.
abwelken, *welkte ab, abgewelkt, vb.* **I.** *intr. (s)* a se veşteji, a se ofili treptat. **II.** *tr. (h)* a usca, a veşteji, a ofili; a face să se veştejească, ofilească.
abwendbar *adj.* care poate fi înlăturat, evitat; evitabil.
Abwendbarkeit *f. sg.* posibilitatea de a fi înlăturat, evitat; evitabilitate.
abwenden *vb. (h)* **I.** *wandte ab, abgewandt (du wendest ab, er wendet ab), tr.* şi *refl.* a (se) întoarce (în altă parte); **er wendet seine Augen nicht von ihr ab** nu-şi ia ochii de la ea; **sich von jm. ~** a se înstrăina de cineva, a părăsi, a nu mai ajuta pe cineva. **II.** *wendete ab, abgewendet, tr.* a împiedica, a înlătura, a preveni; **eine Gefahr ~** a înlătura o primejdie; **einen Krieg ~** a preveni un război.
abwendig *adj.* întors, îndepărtat, înstrăinat; defavorabil; **~ machen** a înstrăina, a aliena; **von einem Vorhaben ~ machen** a întoarce de la o hotărâre.
Abwendung *f. sg.* **1.** întoarcere (în altă parte). **2.** înlăturare; prevenire.
abwerben, *warb ab, abgeworben (du wirbst ab, er wirbt ab), vb. (h) tr.* a racola, a atrage (slujbaşii, soldaţii, salariaţii altcuiva).
Abwerber, *-s, -, m.* persoană care racolează (slujbaşii, salariaţii altcuiva)
Abwerbung, *-en, f.* racolare.
abwerfen, *warf ab, abgeworfen (du wirfst ab, er wirft ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a arunca (jos), a da jos aruncând, a lepăda; **eine Spielkarte ~** a da jos o carte (de joc); **Bomben ~** a lansa bombe; **ein Kleid ~** a da jos, a lepăda o rochie; **Flugblätter ~** a arunca manifeste (din avion); **der Hirsch wirft die Hörner ab** cerbul îşi leapădă coarnele; **die Fesseln ~** a se elibera de cătuşe. **2.** a respinge; **einen Gesetzentwurf ~** a respinge un proiect de lege. **3.** *(despre animale)* a făta (pui). **4.** (şi *intr.*) a aduce (un câştig), a renta. **II.** *refl.* a se certa.
Abwerfen, *-s, n. sg.* lepădare; **das ~ des Joches** scuturarea jugului.
Abwerg, *-(e)s, n. sg.* câlţi, deşeuri de câlţi.
abwerten, *wertete ab, abgewertet (du wertest ab, er wertet ab), vb. (h) tr.* **1.** *(fin.)* a devaloriza (valuta). **2.** a aprecia valoarea.
Abwerten, *-s, n. sg.*, **Abwertung**, *-en, f. (fin.)* depreciere, devalorizare.
abwesend *adj.* **1.** absent. **2.** *(fig.)* distrat, cu gândurile aiurea.
Abwesende, *-n, -n, (ein Abwesender) m.* şi *f.* persoană absentă; **Vertrag zwischen ~n** contract între absenţi.
Abwesenheit, *-en, f.* **1.** absenţă, lipsă; **in ~** în lipsă; *(iron.)* **durch ~ glänzen** a străluci prin absenţă. **2.** *(fig.)* neatenţie, distracţie.
Abwesenheits|pfleger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* intendent(ă), administrator(-oare).
abwetten, *wettete ab, abgewettet (du wettest ab, er wettet ab), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a câştiga prin prinsoare, prin rămăşag (ceva de la cineva).
Abwetter *n. sg. (mine)* aer alterat, uzat (de mină).
abwettern, *wetterte ab, abgewettert, vb. (h)* **I.** *intr. (despre furtuni)* a înceta, a se potoli; *(impers.)* a nu mai fi furtună, a numai tuna şi fulgera. **II.** *tr.* **1.** *(mar.; în expr.)* **einen Sturm ~** a rezista unei furtuni. **2.** *(fig.)* a mustra aspru; a face cu ou şi cu oţet; a(-i) trage (cuiva) o săpuneală. **III.** *refl.* **1.** *(despre furtuni)* a se potoli, a înceta. **2.** *(fig.)* a tuna şi fulgera, a înjura; a se răcori înjurând, strigând.
abwetzen, *wetzte ab, abgewetzt (du, er wetzt ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a scoate (o pată, rugina) frecând, răzuind. **2.** a ascuţi (cu piatra). **3.** (şi *refl.*) a (se) toci, a (se) uza. **II.** *intr. (fam.)* a se îndepărta repede.
Abwetzung, *-en, f.* tocire, uzură; porţiune tocită, uzată.
abwickelbar *adj.* care poate fi desfăşurat, depănat.
Abwickelmaschine, *-n, f.* maşină de depănat; depănătoare.
abwickeln, *wickelte ab, abgewickelt (ich wick(e)le ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a depăna, a desfăşura. **2.** *(fig.)* a lichida, a rezolva (o afacere, o chestiune). **3.** *(fot.)* a derula. **4.** *(mar.)* a desfăşura (velele). **5.** *(ec.)* a lichida o firmă. **II.** *refl.* **1.** a se depăna, a se desfăşura. **2.** *(fig.)* a decurge, a se desfăşura.
Abwick(e)lungsbe|hörde, *-n, f. (jur.)* autoritate de lichidare.
Abwick(e)lungsfähigkeit *f. sg. (ferov.)* capacitate de desfăşurare.
Abwick(e)lungs|stelle, *-n, f. (jur.)* oficiu, serviciu de lichidare.
Abwickler, *-s, -, m. (jur.)* lichidator.
Abwicklung, *-en, f.* **1.** desfăşurare, desfacere de pe un sul, un scul, un ghem; *(text.)* **~ einer Spule** desfăşurarea, depănarea, desfacerea unei bobine. **2.** *(mat.)* desfăşurare; **~ einer Kurve** desfăşurarea unei curbe. **3.** desfăşurare, mod de a decurge, de a se dezvolta, de a evolua; **~ eines Prozesses** desfăşuraea unui proces. **4.** *(com.)* aranjare, lichidare; **behufs leichterer ~ der Geschäfte** pentru o mai uşoară lichidare a afacerilor.
Abwicklungs|amt, *-(e)s, -ämter, n. (jur.)* oficiu de lichidare.

ạbwiegeln, *wiegelte ab, abgewiegelt (ich wieg(e)le ab)*, *vb. (h) tr.* a calma, a linişti, a potoli spiritele.

Abwiegelung, *-en, f.* v. A b w i e g l u n g.

ạbwiegen, *wog ab, abgewogen, vb. (h) tr.* **1.** a cântări, a măsura greutatea, a doza (şi *fig.*). **2.** a aduce (avionul) în poziţie orizontală; a echilibra o aeronavă.

Ạbwiegler, *-s, -, m.* pacificator, împăciuitor.

ạbwieglerisch *adj.* calmant, liniştitor; *(adverbial)* cu scopul de a potoli spiritele.

Ạbwieglung, *-en, f.* calmare, liniştire, potolire a spiritelor; pacificare, împăciuire.

Ạbwiegung, *-en, f.* **1.** cântărire, măsurare, dozare. **2.** *(fig.)* v. A b w ä g u n g **(3)**.

ạbwimmeln, *wimmelte ab, abgewimmelt (ich wimm(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** *(pop.)* a culege struguri. **2.** *(fam.)* a ţine departe; a scăpa, a se debarasa (de cineva), a face vânt (cuiva); a se feri (de cineva); **einen Gläubiger** ~ a amâna un creditor; **den haben wir glücklich abgewimmelt** de acesta am scăpat cu bine. **3.** *(fam.)* a exmatricula (studenţi); a degrada (ofiţeri).

ạbwimpeln, *wimpelte ab, abgewimpelt (ich wimp(e)le ab), vb. (h) tr. (mar.; în expr.)* **den Mast** ~ a coborî steagul catargului.

Ạbwind, *-(e)s, -e, m. (av.)* curent de aer descendent.

Ạbwinde, *-n, f.* depănătoare.

ạbwinden, *wand ab, abgewunden (du windest ab, er windet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) depăna, a (se) desfăşura. **II.** *tr.* a coborî (ceva) cu un scripete.

Ạbwinder, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) depănător(-oare).

Ạbwindung, *-en, f.* **1.** *(text.)* depănare, desfăşurare. **2.** coborâre cu un scripete.

abwinkeln, *winkelte ab, abgewinkelt (ich wink(e)le ab), vb. (h) tr.* a îndoi (piciorul, braţul).

ạbwinken, *winkte ab, abgewinkt vb. (h) intr.* **1.** a opri printr-un semn; a face semn negativ cu mâna. **2.** *(fig.)* a da de înţeles să nu se facă ceva; a-şi exprima dezaprobarea; a refuza (prin semne). **3.** *(sport)* a da semnalul de plecare, a da startul (cu fanionul).

Ạbwinker, *-s, -, m. (auto.)* indicator de direcţie; săgeată (luminoasă) de semnalizare.

ạbwipfeln, *wipfelte ab, abgewipfelt (ich wipf(e)le ab), vb. (h) tr.* a tăia, a reteza vârful (unui copac).

ạbwirbeln, *wirbelte ab, abgewirbelt (ich wirb(e)le ab), vb. (h) tr. (muz.)* **1.** *(în expr.)* **eine Saite** ~ a destinde o coardă. **2.** a cânta (o bucată) la tobă.

ạbwirken, *wirkte ab, abgewirkt, vb. (h) tr.* **1.** a frământa bine (aluatul). **2.** a termina de ţesut cu cusături, a termina de tricotat la maşină (o bucată de stofă). **3.** a jupui (un animal sau pielea unui animal).

ạbwirtschaften, *wirtschaftete ab, abgewirtschaftet (du wirtschaftest ab, er wirtschaftet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* a înceta de a gospodări, a nu mai gospodări, a nu mai avea ce gospodări. **II.** *intr. (fam.)* a se ruina; a da faliment; a se duce pe copcă, a se isprăvi (cu cineva); a-şi trăi traiul, a-şi mânca mălaiul.

ạbwischen, *wischte ab, abgewischt, vb.* **I.** *tr. (h)* a şterge; **den Staub vom Tisch** ~ a şterge praful de pe masă; **sich** *(dat.)* **die Tränen** ~ a-şi şterge lacrimile. **II.** *intr. (s) (fam.)* a o şterge, a se fofila, a se strecura.

Ạbwischer, *-s, -, m.* ştergător.

Ạbwisch(er)lappen, *-s, -, m.*, **Ạbwisch(er)tuch**, *-(e)s, -tücher, n.* cârpă, otreapă de şters.

Ạbwitterung *-en, f. (despre sol)* pierderea structurii, degradare, alterare (din cauza aerului şi a intemperiilor).

ạbwohnen, *wohnte ab, abgewohnt, vb. (h) tr.* **1.** a nu îngriji (un spaţiu); **ein Zimmer** ~ a nu îngriji o cameră. **2.** a beneficia locuind; **eine Kaution** ~ a amortiza o cauţiune în timp.

Ạbwolle, *-n, f. (text.)* resturi, deşeuri de lână.

ạbwollen, *wollte ab, abgewollt, vb. (h) tr. (tăb.)* a curăţa (pielea) de lână, de păr.

ạbwracken, *wrackte ab, abgewrackt, vb. (h)* **I.** *tr. (mar.)* a demonta o ambarcaţie, o navă reformată. **II.** *intr.* a deveni inutilizabil; a se strica, a se rablagi.

Ạbwracken, *-s, n. sg. (mar.)* demontare.

ạbwuchern, *wucherte ab, abgewuchert, vb. (h) tr.* a obţine (ceva) prin camătă (de la cineva).

ạbwürdigen, *würdigte ab, abgewürdigt, vb. (h) tr.* **1.** a deprecia; a devaloriza. **2.** a înjosi, a umili.

Ạbwurf, *-(e)s, -würfe, m.* **1.** *(com.)* produs, venit, beneficiu. **2.** *(tehn.)* deşeu. **3.** *(med.)* avort. **4.** aruncare, lansare; obiecte aruncate (din avion); ~ **einer Bombe** lansarea unei bombe. **5.** *(vân.)* coarne lepădate (ale cerbului etc.). **6.** *(sport)* aruncarea mingii în joc de către portar (la handbal). **7.** *(arhit.)* tencuială nedrişcuită. **8.** *(arhit.)* acoperiş în marchiză.

Ạbwurfband, *-(e)s, -bänder, n. (constr.)* bandă transportoare.

Ạbwurfbombe, *-n, f. (av.)* bombă (lansată din avion).

Ạbwurfhöhe, *-n, f. (av.)* înălţime de lansare (a bombei).

Ạbwurfperiode, *-n, f. (vân.)* perioadă în care cerbii etc. îşi leapădă coarnele.

Ạbwurfsendung, *-en, f.* poştă aruncată din avion.

Ạbwurf|stange, *-n, f. (vân.)* v. A b w u r f **(5)**.

Ạbwurf|stelle, *-n, f. (av.)* obiectiv, ţintă; loc, punct asupra căruia se aruncă bomba, proiectilul, racheta; locul, punctul unde se aruncă ceva din avion (poştă, medicamente, bombe).

Ạbwurfvor|richtung, *-en, f. (av.)* aparat, instalaţie, dispozitiv de lansare (a bombei).

Ạbwurfwaffe, *-n, f.* v. A b w u r f b o m b e.

Ạbwurfwinkel, *-s, -, m.* unghi de lansare (a bombei).

Ạbwürgemaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de detaşat prin gâtuire.

ạbwürgen, *würgte ab, abgewürgt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a gâtui, a sugruma; a înăbuşi; **der Marder hat die Tauben abgewürgt** jderul a gâtuit porumbeii; **die Kritik** ~ a înăbuşi critica; **einen Streik** ~ a înăbuşi o grevă. **2.** *(auto.)* a strangula, a opri (motorul). **II.** *refl.* **1.** a face eforturi pentru a înghiţi sau pentru a vomita. **2.** *(fig.)* a se chinui, a se trudi, a munci până la extenuare, a-şi scoate sufletul, a se speti muncind.

ạbwürzen, *würzte ab, abgewürzt (du, er würzt ab), vb. (h) tr.* a drege, a condimenta, a asezona (bucatele).

abyssal, **abyssisch** *adj.* abisal; *(oceanol.)* **~er Bereich** străfundurile oceanului (până la 7 000 m.)

Abyssus -, *m. sg.* abis, hău; adâncul pământului.

ạbzahlen, *zahlte ab, abgezahlt, vb. (h) tr.* **1.** a plăti, a achita (în rate); **eine Schuld** ~ a achita o datorie în rate; **nach und nach** ~ a plăti încetul cu încetul întreaga sumă. **2.** *(fig.)* a răsplăti, a răzbuna.

ạbzählen, *zählte ab, abgezählt, vb. (h) tr.* **1.** a număra, a face numărătoarea; **an den Fingern** ~ a număra pe degete; **das kann man (sich** *(dat.)***) an den Fingern** (sau **Knöpfen)** ~ e uşor de înţeles, lesne de priceput, este evident, e la mintea cocoşului; **das Fahrgeld abgezählt bereithalten** a avea banii de drum (pentru bilet) gata număraţi, pregătiţi; *(mil.)* **~!** număraţi! **2.** a scădea, a reduce; **zähle die Hälfte ab!** scade jumătate! **acht von zwanzig abgezählt** scăzând opt din douăzeci, douăzeci minus opt.

Ạbzählreim, *-(e)s, -e, m.* numărătoare în versuri (la jocuri de copii).

Ạbzahlung, *-en, f.* plată; achitare a ratei; **auf** ~ în rate.

Ạbzählung, *-en, f.* **1.** numărare, numărătoare. **2.** *(mat.)* scădere.

Ạbzahlungsgeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* **1.** magazin care vinde în rate. **2.** tranzacţie pe bază de achitare în rate.

Ạbzahlungskauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărătură cu plata în rate.

Ạbzahlungs|system [-zyste:m] *-s, -e, n.* sistem de plată bazat pe aconturi sau pe rate.

Ạbzählvers [-fɛɐs], *-es, -e, m.* v. A b z ä h l r e i m.

ạbzahnen, *zahnte ab, abgezahnt, vb. (h)* **I.** *tr. (tehn.)* a dinţa, a completa dinţii (unei roţi de angrenaj.). **II.** *intr.* a-şi termina, a-şi încheia dentiţia.

ạbzapfen, *zapfte ab, abgezapft, vb. (h) tr.* **1.** a scoate (vin, bere etc.) cu caneaua, a da cep; a goli (un butoi). **2.** *(în expr.; med.)* **Blut** ~ a lua, a lăsa sânge; *(med.)* **jm. das Wasser** ~ a face cuiva o puncţie; *(fig., pop.)* **jm. Geld** ~ a tapa, a ciupi pe cineva (de bani), a uşura pe cineva (de bani), a scoate bani de la cineva. **3.** *(hidr.)* a scurge, a decanta; a asana, a deseca.

Ạbzapfhahn, *-(e)s, -hähne, m. (tehn.)* cep; canea; robinet de scurgere.

Ạbzapfung, *-en, f.* **1.** scosul vinului cu caneaua din butoi. **2.** *(med.)* lăsare de sânge; puncţie.

ạbzappeln, *zappelte ab, abgezappelt (ich zapp(e)le ab), vb. (h) refl. (fam.)* a-şi consuma energia zvârcolindu-se, dând din mâini şi din picioare; a-şi face de cap.

ạbzäumen, *zäumte ab, abgezäumt, vb. (h)* **I.** *tr.* a scoate căpăstrul, frâul (unui cal). **II.** *refl. (fam.)* a se dezbrăca; a-şi scoate rochia, hainele.

Ạbzäumung, *-en, f.* **1.** scosul căpăstrului, al frâului. **2.** *(fam.)* dezbrăcare.

ạbzäunen, *zäunte ab, abgezäunt, vb. (h) tr.* **1.** a îngrădi, a împrejmui (un teren). **2.** a lua, a-şi însuşi, a încorpora (o bucată de teren) împrejmuind(-o), îngrădind(-o).

Ạbzäunung, *-en, f.* **1.** *sg.* împrejmuire, îngrădire (a unui teren). **2.** îngrăditură.

ạbzausen, *zauste ab, abgezaust (du er zaust ab), vb. (h) tr. (fam.)* a jumuli, a scărmăna (ceva sau pe cineva).

ạbzehren, *zehrte ab, abgezehrt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a consuma. **2.** şi *intr.* a (se) mistui, a slăbi, a (se) istovi, a (se) slei, a (se) vlăgui; **eine ~de Krankheit** o boală mistuitoare. **II.** *refl.* a se mistui, a slăbi, a pieri; a se topi, a se usca, a se prăpădi.

Ạbzehrung, *-en, f.* **1.** slăbire, istovire, mistuire; uscare. **2.** *(înv.)* tuberculoză pulmonară, oftică.

Ạbzeichen, *-s, -, n.* **1.** insignă, marcă; simbol. **2.** distincţie; decoraţie. **3.** *(mil.)* semn distinctiv (al armelor, gradelor etc.). **4.** *(zootehn.)* stea albă (pe corpul animalelor).

ạbzeichnen, *zeichnete ab, abgezeichnet (du zeichnest ab, er zeichnet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a desena (ceva) după un model; a copia; **er zeichnet mich ab** îmi face portretul. **2.** a însemna, a (de)marca. **II.** *refl.* a se reliefa, a ieşi în evidenţă, a se contura, a se detaşa; a contrasta; **die Bergspitzen zeichnen sich vom Himmel ab** vârfurile munţilor se conturează pe cer; **sich in der Zukunft** ~ a se profila în viitor.

Ạbzeichnung, *-en, f.* **1.** *sg.* copiere, desenare (după model). **2.** copie, desen (după model).

ạbzentrifugieren, *zentrifugierte ab, abzentrifugiert, vb. (h) tr. (tehn.)* a centrifuga; a extrage, a separa prin centrifugare.

ạbzerren, *zerrte ab, abgezerrt, vb. (h) tr.* a desface, a desprinde; a detaşa smulgând, trăgând.

ạbzetteln, *zettelte ab, abgezettelt (ich zett(e)le ab), vb. (h) tr.* şi *intr. (text.)* a (se) desface (urzeala).

Ạbzieh|apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** v. A b z i e h p r e s s e. **2.** aparat de ascuţit briciul, lame de ras etc.

ạbziehbar *adj. (mat.)* care poate fi scăzut.

Ạbziehbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(tipogr.)* metacromie, decalcomanie. **2.** abţibild.

Ạbziehbilderdruck, *-(e)s, -e, m.* tipar metacrom.

Ạbziehbild|übertragung, *-en, f. (tipogr.)* decalcomanie.

Ạbziehblase, *-n, f. (tehn.)* alambic.

Ạbziehbürste, *-n, f. (tipogr.)* perie de tras corecturi.

ạbziehen, *zog ab, abgezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a trage, a da (jos), a scoate (de pe ceva); **den Schlüssel** ~ a scoate cheia; **den Ring** ~ a scoate inelul; **das Bett** ~ a scoate aşternutul; **den Hut** ~ a-şi scoate pălăria; **die Haut** (sau **ein Tier)** ~ a jupui pielea unui animal (sau un animal); **seine Blicke** ~ a-şi întoarce privirea; **seine Gedanken von etwas** ~ a-şi muta gândul de la ceva; **jn. von seinem Vorhaben** ~ a face pe cineva să se răzgândească, să-şi schimbe hotărârea, intenţia; **jm. Kunden** ~ a-i lua cuiva clientela; **ziehe nicht die Hand von mir ab** nu mă lipsi de sprijinul tău. **2.** a scădea; **eine Zahl (von einer anderen)** ~ a scădea un număr (din altul); **vom Lohn** ~ a scădea din leafă; **vom Preise** ~ a reduce din preţ. **3.** a distila, a separa; a evapora. **4.** a pritoci; a scurge, a trage, a transvaza; a evacua (apa); **den Wein** ~ a pritoci, a decanta vinul; **das Wasser** ~ a drena apa. **5.** a ascuţi (briciul, pila etc.); a netezi, a poliza. **6.** *(tăb.)* a albi; a decolora. **7.** a descărca (arma). **8.** a tipări, a scoate, a trage (o probă de tipar, o corectură); a scoate o copie fotografică. **9.** a potrivi, a regla, a pune la punct; **eine Uhr** ~ a întoarce un ceas; **ein Gewicht** ~ a potrivi o greutate; **Farben** ~ a potrivi culorile. **10.** a freca, a bate, a amesteca, a drege (o mâncare cu smântână etc.). **11.** *(fig.)* a face abstracţie, a generaliza. **12.** *(mil.)* a retrage; **Truppen** ~ a retrage trupele. **13. (von)** a distrage atenţia (de la ceva). **II.** *intr. (s)* **1.** a pleca, a se duce; **aus dem Dienste** ~ a ieşi, a pleca din serviciu; *(mil.)* **von der Wache** ~ a ieşi din gardă. **2.** *(pop., fam.)* a se căra, a se cărăbăni, a-şi lua catrafusele; **leer** ~ a pleca cu mâinile goale; **mit langer Nase** ~ a pleca cu buzele umflate, cu coada între picioare; **ohne Sang und Klang** ~ a o şterge pe furiş, fără multă vorbă, englezeşte; **mit Schimpf und Schande** ~ a pleca în mod ruşinos; **~!** şterge-o! **3.** a ieşi; **der Rauch zieht durch den Schornstein ab** fumul iese pe coş. **III.** *refl. (despre animale de tracţiune)* a se istovi, a se speti.

Ạbziehen, *-s, n. sg.* **1.** scos; tras. **2.** scădere (a unui număr din altul). **3.** distilare; evaporare; volatilizare. **4.** pritocit, decantat (al vinului). **5** ascuţit (al briciului). **6.** albit (al blănurilor). **7.** descărcat (al armei). **8.** tipărire, tras (al unei corecturi de tipar etc.). **9.** reglare, punere la punct. **10.** bătut, frecat, dres (al unei mâncări). **11.** plecare. **12.** ieşire (a fumului pe coş etc.). **13.** *(mil.)* retragere.

Abzieher, *-s, -, m.* **1.** *(tipogr.)* lucrător tipograf care trage corecturi, tipare de probă. **2.** lucrător care jupoaie pieile animalelor. **3.** *(anat.)* muşchi abductor.
Abziehfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă fină (de finisat, ascuţit şi ajustat).
Abziehklinge, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* lamă de netezit, de lustruit. **2.** cuţit de răzuit, cuţitoaie.
Abziehlatte, *-n, f. (constr.)* dreptar de nivelat; drişcă de tencuială, de asfalt.
Abziehmaschine, *-n, f.* **1.** *(alim.)* maşină de îmbuteliat. **2.** maşină de decapat (la drumuri).
Abziehmuskel, *-s, -n, m.* v. Abzieher **(3)**.
Abziehpapier, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* hârtie pentru corectură.
Abziehpresse, *-n, f. (tipogr.)* presă de tras corecturi, presă de corectură.
Abziehriemen, *-s, -, m.* curea de ascuţit brice.
Abziehschnur, *-schnüre, f. (tehn., mil.)* fitil de aprindere.
Abzieh|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* ascuţitoare de oţel (pentru cuţite).
Abzieh|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de tras, piatră de ascuţit, de tocilă, de şlefuit, de lustruit, de polizat.
Abziehung *f. sg. (rar)* v. Abziehen **(1–8)**.
abzielen, *zielte ab, abgezielt, vb. (h) intr.* (*auf* cu *acuz.*) **1.** a ţinti (în ceva), a ochi (ceva). **2.** *(fig.)* a viza (ceva), a se îndrepta (spre ceva), a ţinti (la ceva); a-şi pune ochii (pe ceva); a face aluzii (la ceva sau cineva).
abzimmern, *zimmerte ab, abgezimmert, vb. (h) tr. (tehn.)* a ciopli; a ecarisa.
Abzins, *-es, m. sg. (com.)* scont.
abzinsen, *zinste ab, abgezinst (du, er zinst ab), vb. (h) tr. (com.)* **1.** a calcula scontul. **2.** a actualiza (transformând în valori prezente).
Abzinsung, *-en, f. (com.)* scontare.
abzirkeln, *zirkelte ab, abgezirkelt (ich zirk(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a măsura; a măsura cu compasul; **er zirkelte die Entfernung genau ab** a măsurat exact distanţa. **2.** *(fig.)* a măsura; a cântări, a cumpăni; **seine Worte** ~ a-şi măsura, a-şi cântări vorbele; **eine abgezirkelte Verbeugung** o reverenţă măsurată, solemnă.
Abzirk(e)lung, *-en, f.* măsurare exactă (cu compasul).
abzollen, *zollte ab, abgezollt, vb. (h) tr.* a măsura cu ţolul.
abzotteln, *zottelte ab, abgezottelt (ich zott(e)le ab), vb. (s) intr. (fam.)* a se îndepărta încet.
Abzucht, *-en, f.* **1.** canal de scurgere. **2.** *(mine)* conductă de aerisire.
Abzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** *sg.* plecare; retragere; *(fam.)* ~! afară! şterge-o! **2.** *sg.* evacuare, scurgere (a apei, a gazelor etc.). **3.** *sg.* decantare, transvazare. **4.** *sg.* lichid (vin, rachiu etc.) tras (din butoi). **5.** scăzământ, rabat; reţinere (bănească); **eine Summe in ~ bringen** a scădea o sumă; **nach ~ der Unkosten** după scăderea cheltuielilor. **6.** *(tipogr.)* imprimare de probă, tragere a unei corecturi; corectură; şpalt; copie fotografică. **7.** *(text.)* levată; degajare a firelor lungi (de lână toarsă). **8.** şlefuire, netezire; lustruire. **9.** trăgaci (al puştii). **10.** *(metal.)* zgură superficială.
abzüglich *prep. (cu gen.)* scăzând; ~ **Rabatt** scăzând, minus rabatul; ~ **Diskont** scăzând scontul, cu scăderea scontului; ~ **der Unkosten** scăzând cheltuielile, minus cheltuielile.
Abzugsbier, *-(e)s, n. sg.* bere la sticlă.
Abzugsbogen, *-s, -* (şi *-bögen*), *m. (tipogr.)* coală de corectură.
Abzugsbügel, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** mâner de întrerupere. **2.** garda trăgaciului (la puşcă); piedică a armei.
Abzugsdampf, *-(e)s, -dämpfe, m. (tehn.)* abur de evacuare, abur uzat.
Abzugsflagge, *-n, f. (mar.)* steag, semnal de plecare.
Abzugsfranchise [-ʃi:zə], *-n, f.* libertate de retragere (a unei asigurări).
abzugsfrei *adj.* fără reducere, scădere.
Abzugsfreiheit, *-en, f.* drept de emigrare; libertate de retragere.
Abzugsgraben, *-s, -gräben, m.* şanţ de scurgere, de drenaj.
Abzugshahn, *-(e)s, -hähne, m.* **1.** *(tehn.)* cană, robinet de scurgere. **2.** cocoş (la arme de foc).
Abzugshaube, *-n, f.* hotă.
Abzugskanal, *-(e)s, -näle, m.* **1.** canal de scurgere. **2.** *(com.)* debuşeu.
Abzugsleder, *-s, n. sg. (tehn.)* curea de tras (brice).
Abzugsleine, *-n, f.* **1.** *(mil., înv.)* cordiţă (de tras foc). **2.** lanţ de tras apă (la W.C.).
Abzugsliste, *-n, f. (com.)* listă cu procentele sau cuantumul reducerii unor preţuri.
Abzugsloch, *-(e)s, -löcher, n.* **Abzugs|öffnung**, *-en, f.* orificiu, deschidere de scurgere, barbacană.
Abzugsrate, *-n, f. (com.)* procent al scontului, taxă de scont.
Abzugsrechnung, *-en, f. (com.)* scontare, calculul scontului.
Abzugsrinne, *-n, f.* jgheab de scurgere, rigolă de scurgere.
Abzugsrohr, *-(e)s, -e, n.*, **Abzugsröhre**, *-n, f. (tehn.)* tub de scurgere, conductă de evacuare.
Abzugs|schach, *-(e)s, n. sg.* şah prin descoperire.
Abzugs|schacht, *-(e)s, -schächte, m.* puţ de aerisire.
Abzugs|schleuse, *-n, f.* ecluză, stăvilar de scurgere.
Abzugs|schnalle, *-n, f.* împingătoare a minutarului (la ceasornic).
Abzugsventil [-vɛn-], *-(e)s, -e, n.* robinet de scurgere.
Abzugszahl, *-en, f. (mat.)* număr, cifră de scăzut.
abzundern, *zunderte ab, abgezundert, vb. (h) tr. (metal.)* a curăţa de arsură, de ţundăr.
abzupfen, *zupfte ab, abgezupft, vb. (h) tr.* a smulge (cu vârful degetelor), a ciupi, a jumuli; a destrăma, a desface fir cu fir.
abzwacken, *zwackte ab, abgezwackt, vb. (h) tr.* a tăia, a ciupi, a desface, a desprinde cu cleştele; *(fig.)* **jm. etwas** ~ a lua, a ciupi ceva de la cineva cu ţârâita, în cantităţi mici; **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a se lipsi de ceva.
abzwecken, *zweckte ab, abgezweckt, vb. (h) intr.* (*auf* cu *ac.*) v. abzielen **(2)**.
Abzweig, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(hidr.)* branşament; ramificaţie. **2.** *(ferov.)* linie secundară.
Abzweigdose, *-n, f.* **1.** *(electr.)* doză de derivaţie, **2.** *(auto.)* cutie de derivaţie.
abzweigen, *zweigte ab, abgezweigt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a ramifica; a face, a construi o derivaţie, o ramificaţie; a despărţi, a bifurca. **2.** a curăţa (arborii) de crengi nefolositoare. **II.** *intr. (s)* şi *refl. (h)* a se ramifica, a devia, a trece pe o linie secundară; a se bifurca; **die Straße zweigt hier ab** strada se bifurcă aici.
Abzweig|geleise, *-s, -, n. (ferov., înv.)* v. Abzweiggleis.
Abzweig|gleis, *-es, -e, n. (ferov.)* şină secundară.
Abzweigkasten, *-s, -, m. (electr.)* cofret de derivaţie.
Abzweigklemme, *-n, f. (tehn.)* bornă de derivaţie.
Abzweigleiste, *-n, f.* şină, bară de derivaţie.
Abzweigmuffe, *-n, f. (electr.)* manşon, mufă de derivaţie.
Abzweig|spule, *-n, f. (electr.)* bobină de derivaţie.
Abzweig|stelle, *n. f. (electr.)* branşament.
Abzweig|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de derivaţie.
Abzweig|stromkreis, *-es, -e, m. (electr.)* circuit electric în derivaţie.
Abzweigung, *-en, f.* **1.** *sg.* bifurcare, despărţire. **2.** *(ferov.)* ramificaţie, derivaţie; linie secundară. **3.** *(electr.)* ramificaţie, derivaţie, branşament.
Abzweigungs|punkt, *-(e)s, -e, m. (electr., ferov.)* punct de ramificare, de bifurcare.
Abzweigungs|station, *-en, f.* staţie de ramificare; nod de cale ferată.
Abzweigungs|stelle, *-n, f.* v. Abzweigungspunkt.
abzwerchen, *zwerchte ab, abgezwercht, vb. (h) tr.* a rindelui, a netezi (lemnul) perpedicular sau înclinat în direcţia fibrelor.
abzwicken, *zwickte ab, abgezwickt, vb. (h) tr.* **1.** a desprinde, a desface, a detaşa, a rupe ciupind (cu unghiile, cu cleştele). **2.** v. abzwacken.
abzwingen, *zwang ab, abgezwungen, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obţine (ceva de la cineva), a smulge (cuiva ceva) prin constrângere, cu sila, cu forţa.
abzwirnen, *zwirnte ab, abgezwirnt, vb. (h) tr. (text.)* a depăna (mosorul de aţă); a desrăsuci firul.
abzwitschern, *zwitscherte ab, abgezwitschert, vb. (s) intr. (fam.)* a se îndepărta, a pleca.
Acajoubaum [aka'ʒu:-], *-(e)s, -bäume, m.* v. Akajoubaum.
acc. v. Akkusativ.
Accentus [ak'tsɛn-], *-, -, m.* v. Akzent.
Accessoires [aksɛ'so'a:ɐs] *pl (modă)* accesorii.
Acet ... v. Azet ...
ach *interj.* ah! of! vai! ~ **so!** aşa! da, aşa va să zică! ~ **wie schön!** vai, ce frumos! ~ **nein!** a, nu! nu se poate! ~, **du bist's!** a, tu eşti!
Ach, *-s, -* (şi *-s*), *n.* of, vai; **er stieß ein tiefes ~ aus** a scos un of prelung; ~ **und Weh** vai şi amar; ~ **und Weh schreien** a se jeli, a se văicări, a se văita; **mit ~ und Krach** cu chiu cu vai; **das ewige Weh und** ~ veşnica văicăreală.
Achäne [a'χɛ:nə], *-n, f. (bot.)* achenă.
acharnieren [aʃar-], *acharnierte, acharniert, vb. (h) tr.* a aţâţa, a instiga.
Achat, *-(e)s, -e, m. (mineral)* agat.
achat|ähnlich, **achat|artig** *adj.* agatoid.
Achatglas, *-es, -gläser, m.* agat de sticlă, agat fals.
achat|haltig *adj.* agatifer.
Achatleder, *-s, n., sg.* piele de oaie vopsită; meşină.
Ache, *-n, f. (reg.)* v. Nachen.
Achel, *-n, f. (text.)* deşeuri de câlţi.
Achelfahrt, *-en, f.* milogeală (pentru a obtine masa de prânz).
acheln, *achelte, geachelt (ich ach(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* a mânca, a hali.
Achene,*-n, f.* v. Achäne.
Acher, *-s, -, m. (reg.)* veveriţă.
Achillea, *Achilleen, f.* **Achillenkraut**, *-(e)s, n. sg. (bot.)* coada-şoricelului *(Achillea millefolium)*.
Achillesferse, *-n, f.* călcâiul lui Ahile; *(fig.)* loc vulnerabil, porţiune vulnerabilă.
Achilles|sehne, *-n, f. (anat.)* tendonul lui Ahile.
Ach-Laut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* fricativă guturală surdă.
Achromasie [akroma'zi:] *f. sg. (fiz.)* acromatism.
Achromat [akro-], *-(e)s, -e, m.* (şi *n.*) acromat, sistem de lentile acromatice.
achromatisch *adj. (fiz.)* acromatic; **~e Linsen** lentile acromatice.
achromatisieren, *achromatisierte, achromatisiert, vb. (h) tr. (fiz.)* a acromatiza.
Achromatismus, *-, m. sg. (fiz.)* acromatism.
Achromatopsie *f. sg. (med.)* acromatopsie.
Achs|abstand, *-(e)s, -stände, m. (tehn.)* distanţa dintre osii.
Achsband, *-(e)s, -bänder, n.* inel de metal la capul osiei de la trăsură sau căruţă.
Achsbelastung, *-en, f.* încărcare, sarcină pe osie.
Achsbruch, *-(e)s, -brüche, m.* ruptură a osiei (sau în osie).
Achsbüchse,*-n, f. (maş.)* cutie de unsoare, cutie de osie (la vehicule feroviare).
Achse [-ks-], *-n, f.* **1.** axă; **die Erde dreht sich um ihre** ~ pământul se învârteşte în jurul axei sale; *(mat.)* **große** ~ axă mare. **2.** *(tehn.)* ax; osie; arbore; fus; **gekröpfte** ~ ax cotit; **schwingende** ~ ax oscilant. **3.** osie (la vehicule)**; auf** ~ sau **per** ~ (transport) cu carul, cu camionul, cu trenul; **auf einer** ~ (transport) fără a descărca în alt vagon; **auf der ~ sein** a călători; a fi pe drum. **4.** *(bot.)* (denumire generală pentru) rădăcină principală, trunchi, tulpină. **5.** stradă, arteră principală (de circulaţie). **6.** *(fig.)* punct nodal, crucial (într-o piesă, la un tablou etc.).
Achsel [-ks-], *-n, f.* **1.** umăr; **unter der** ~ la subsuoară; **die ~n** (sau **mit den ~n) zucken** a da, a ridica, a sălta din umeri (în semn de neştiinţă sau nepăsare); ~ **zuckend** ridicând din umeri, cu nepăsare; **etwas auf die leichte ~ nehmen** a nu-şi bate capul cu ceva, a nu se sinchisi de ceva; **jn. über die ~ ansehen** (sau **behandeln** sau **nehmen)** a privi (sau a trata) pe cineva cu dispreţ, de sus; a lua peste picior, a privi peste umăr pe cineva; **auf beiden ~n tragen** a ţine, a se pune bine cu ambele părţi sau partide, a fi taler cu două feţe. **2.** *(bot.)* axilă, subsuoară. **3.** *(tipogr.)* spinarea literei.
Achsel|ader, *-n, f.* vână de la subsuoară, venă axiliară.
Achselband, *-(e)s, -bänder, n.* **1.** epolet. **2.** *(constr.)* contrafişă, proptea.
Achselbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* claviculă.
Achseldrüse, *-n, f. (anat.)* glandă axilară.
Achselgelenk, *-(e)s, -e, n. (anat.)* încheietura umărului, articulaţia scapulo-humerală.
Achselgrube, *-n, f.* v. Achselhöhle.
Achselhemd, *-(e)s, -en, n.* cămaşă cu bretele.
Achselhöhe, *-n, f. (tipogr., înv.)* înălţime (a spinării literei).
Achselhöhle, *-n, f.* subsuoară, axilă.
Achselklappe, *-n, f. (mil.)* epolet.
Achselknospe, *-n, f. (bot.)* mugure axilar.

achseln, *achselte, geachselt (ich achs(e)le), vb. (h) tr.* a pune, a lua pe umăr.
Achselpolster, *-s, -, n. (croitorie)* perniță de umăr.
Achselpuls|ader, *-n, f.* arteră axilară.
Achselschnur, *-schnüre, f. (mil.)* eghilet; găitan.
Achsel|spange, *-n, f. (mil.)* agrafă, copcă prinsă la umăr.
Achsel|spross, *-es, -e, m. (bot.)* lăstar axilar, ramură axilară.
achsel|ständig *adj. (bot.)* axilar.
Achsel|streifen, *-s, -, m.*, **Achsel|stück**, *-(e)s, -e, n.* **1.** clin la subsuoară. **2.** *(mil.)* galon, tresă (pe umăr), epolet.
Achselträger, *-s, -, m.* om fățarnic, ipocrit; taler cu două fețe.
Achselträgerei *f. sg.* fățărnicie, duplicitate, ipocrizie.
achselträgerisch *adj.* fățarnic, ipocrit, cu două fețe.
Achseltroddel, *-n, f. (mil.)* epoleți cu ciucuri, cu franjuri, de paradă.
Achseltuch, *-(e)s, -tücher, n. (bis. cat.)* humerale.
Achselzucken, *-s, n. sg.* ridicat din umeri; **das ewige** ~ veșnica nepăsare; **mit** ~ cu nepăsare.
Achsel zuckend *adv.* v. Achsel.
Achsen|ab|stand, *-(e)s, - stände, m. (tehn. ferov.)* distanță între axe, osii.
Achsen|antrieb, *-(e)s, -e, m.* antrenare pe ax, pe osie; atac de osie.
Achsen|arm, *-(e)s, -e, m.* fusul osiei.
Achsenbewegung, *-en, f. (tehn.)* mișcarea axului, mișcarea sistemului de axe.
Achsenbruch, *-(e)s, -brüche m.* v. Achsbruch.
Achsenbüchse, *-n, f.* v. Achsbüchse.
Achsendrehung, *-en, f.* rotație a axului.
Achsendruck, *-(e)s, -e, m.* presiune pe osie sau pe ax.
Achsenfutter, *-s, n. sg.* v. Achsfutter.
Achsengeld, *-(e)s, -er, n. (com.)* taxă pe osie, taxă de transport.
Achsenkreuz, *-es, -e, n. (mat.)* sistem de coordinate.
Achsenlager, *-s, -, n.* **1.** *(maș.)* lagărul, palierul osiei sau al axului. **2.** *(ferov.)* cutie de osie.
Achsenmächte *pl. (pol., ist.)* Puterile Axei Roma – Berlin.
Achsenmesser, *-s, -, n. (tehn.)* axometru.
Achsen|nagel, *-s, -nägel, m.* **1.** *(tehn.)* fus, fuzetă. **2.** cuiul de cap al osiei, cocoșel.
Achsen|neigung, *-en, f.* inclinație a axei.
Achsenprojektion, *-en, f. (mat.)* proiecție axială.
Achsenschenkel, *-s, -, m. (maș.)* fus de osie.
Achsenschmiere, *-n, f.* unsoare pentru osie.
Achsen|spiel, *-(e)s, n. sg. (tehn.)* joc la osie.
achsen|ständig *adj. (tehn.)* de-a lungul axului.
Achsensystem [-zyste:m], *-s, -e, n. (tehn.)* sistem de axe.
Achsenvorlauf, *-(e)s, m. sg. (auto.)* unghi de fugă.
Achsenwechsel, *-s, -, m. (maș.)* schimbare a axului.
Achsfutter, *-s, -, n.* **1.** opor; umărul osiei. **2.** *(maș.)* căptușeala, bucșa cuzinetului.
Achsgebühr, *-en, f.* taxă, impozit pe transport.
Achsge|häuse, *-s,- n.* v. Achsenlager.
Achsgabel, *-n, f.*, **Achshalter**, *-s, -, m. (tehn.)* placă de gardă (a osiei).
Achskasten, *-s, -* (și *-kästen*), *m. (maș., ferov.)* cutie de osie.
Achslager, -s, -, n. v. Achsenlager.
Achsnabe, *-n, f. (tehn.)* butuc (al unei roți).
achsrecht *adj.* paralel cu axul.
Achs|schenkel, *-s, -, m.* v. Achsenschenkel.
Achs|sitz, *-es, -e, m.* **1.** *(tehn.)* cuzinet. **2.** locul deasupra roții.
Achs|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Achsenabstand.
Achswelle, *-n, f. (auto.)* osie; arbore.
Achswellenzahnrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată dințată a arborelui.
Achszapfen, *-s, -, m. (tehn.)* fus de osie.
acht *num. card.* opt **es sind ihrer** ~ sunt opt la număr; **je** ~, **zu** ~ câte opt; **sie waren zu** ~ **(en)** au fost opt; **es schlägt** ~ **(Uhr)** bate (ora) opt; **es ist** ~ **(Uhr)** este (ora) opt; **Punkt** sau **Schlag** ~ (ora) opt fix; **ein Viertel auf** ~ sau **Viertel** ~ șapte și un sfert; **halb** ~ șapte și jumătate; **(ein) Viertel vor** ~ sau **drei Viertel** ~ opt fără un sfert; **gegen** ~ **(Uhr)** către (ora) opt; **er wird schon** ~ **(Jahre)** împlinește opt ani; ~ **Tage** o săptămână; **in** (sau **nach)** ~ **Tagen** peste o săptămână; **vor** ~ **Tagen** acum o săptămână; **binnen** ~ **Tagen** în decurs de o săptămână, (până) într-o săptămână; **Mittwoch vor** ~ **Tagen** miercuri e o săptămână (de când...); **heute über** ~ **Tage**, **heute in** ~ **Tagen** de azi într-o săptămână; **mit** ~**en fahren** a se plimba cu o trăsură trasă de opt cai; *(fig.)* a face pe grozavul.
Acht[1], *-en, f.* (semnul grafic și numărul) opt; **eine römische** ~ un opt roman; **er hat eine** ~ **in Geschichte** a luat (nota) opt la istorie; **Sie können mit der** ~ **fahren** puteți merge cu (tramvaiul, autobuzul de pe linia) opt; **eine** ~ **auf der Eisbahn fahren** a face un opt pe gheață (la patinaj); *(fam.)* **er baut eine** ~ cade, (ii) trage o căzătură; *(fam.)* **eine lange** ~ o prăjină de om, un lungan.
Acht[2] *f. sg. (ist.* și *fig.)* excludere (a cuiva) din drepturile comunității; proscripție; excomunicare; **in** ~ **(und Bann) tun** sau **über jn. die** ~ **erklären (**sau **verhängen)** a exila, a surghiuni, a expulza pe cineva.
Acht[3] **I.** *f. sg.* grijă, atenție; **mit Fleiß und** ~ cu sârguință și atenție; ~ **geben** sau ~ **haben** *(auf* cu *ac.)* a băga de seamă, a fi atent, a lua aminte, a avea grijă, a se îngriji (de, să...); **gib** ~**!** fii atent! **gib** ~, **dass du nicht fällst** ai grijă să nu cazi; **gib** ~ **auf ihn** păzește-l, ai grijă de el; **gib auf das Feuer** ~ ai grijă de foc, fii atent la foc; **haben Sie** ~ **auf Ihre Tasche** atenție la poșetă; **außer aller** ~ **lassen** a nu da, a nu acorda nici o atenție (cuiva sau unui lucru), a neglija complet, a trece cu vederea (pe cineva sau ceva), a nu se interesa, a nu se sinchisi (de cineva sau de ceva). **II.** *(adverbial, în expr.)* **sich** *(ac.)* **in** ~ **nehmen (vor** cu *dat.)* a se feri, a se păzi (de), a băga de seamă, a lua seama (la); **etwas wohl in** ~ **nehmen** a lua bine seama (la ceva), a ține seama (de ceva), a lua aminte (ceva).
acht|armig *adj.* cu opt brațe.
acht|äugig *adj.* cu opt ochi.
achtbar *adj.* **1.** onorabil, respectabil; demn de cinste, de stimă; cinstit; *(com.)* **ein höchst** ~**es Haus** o casă foarte solidă, respectabilă; **er ist ein Kind** ~**er Eltern** este copilul unor părinți respectabili. **2.** remarcabil; important; **eine** ~**e Stellung** un post onorabil, important; **eine** ~**e Arbeit** o lucrare remarcabilă.
Achtbarkeit *f. sg.* onorabilitate, respectabilitate.
achtbässig *adj.* cu opt bași.
achtbeinig *adj.* cu opt picioare.
achtblätt(e)rig *adj. (bot.)* cu opt foi, frunze, petale.
achtblumig *adj. (bot.)* cu opt flori.
Achtbreiter, *-s, -, m.* oaie cam de cinci ani.
Achtbrief, *-(e)s, -e, m. (ist.)* decret de proscriere.
achte[1] *num. ord. (der, die, das ~)* **1.** al optulea, a opta; **der** ~ **Schüler** elevul al optulea; *(substantivat)* **er ist der Achte in der Klasse** e al optulea din clasă. **2.** *(indicând date calendaristice)* opt; **heute ist der** ~ **August** sau **heute haben wir den** ~**n August** azi este opt august; **am** ~**n August** la opt august; *(substantivat)* **der Achte des Monats** ziua de opt a lunii.
achte[2] *num. card. (fam.)* v. acht.
Acht|eck, *-(e)s, -e, n. (geom.)* octogon.
acht|eckig *adj.* octogonal.
achte|halb *num. card. (înv.)* șapte și jumătate.
acht|einhalb *num. card.* opt și jumătate.
Achtel, *-s, -, n.* **1.** optime, a opta parte; **ein** ~ **des Weges** a opta parte din drum. **2.** v. Achtelnote. **3.** *(com.)* o optime de livră (= 62,50 gr.); o optime de kilogram, o jumătate de litră (125 gr.); **ein** ~ **Wein** un pahar cu vin (reprezentând a opta parte dintr-un litru).
Achtelband, *-(e)s, -bände, m. (tipogr.)* volum (carte) in-octavo, format 8°.
Achtelform, *-en, f.* v. Achtelband.
Achtelformat, *-(e)s, -e, n.* v. Achtelband.
Achtelgröße,*-n, f.* v. Achtelband.
Achtelkreis, *-es, -e, m.* **1.** *(mat.)* o optime de cerc. **2.** *(astron.)* octant.
Achtel|liter, *-s, -, n.* (și *m.*) a opta parte dintr-un litru, o optime de litru.
achteln, *achtelte, geachtelt (ich acht(e)le), vb. (h) tr.* a împărți în opt părți.
Achtelnote *-n, f. (muz.)* optime.
Achtelpause, *-n, f. (muz.)* pauză (o cărei valoare este) de o optime.
Achtelpetit *f. sg. (tipogr.)* petit.
Achtelschlag, *-(e)s, -schläge, m. (mat.)* unghi (cu deschiderea) de 45°.
Achteltakt, *-(e)s, -e, m. (muz.)* a opta parte dintr-o măsură; ritm în optimi.
achten, *achtete, geachtet (du achtest, er achtet) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a respecta; a stima, a cinsti; a avea considerație (față de...); **die Gesetze** ~ a respecta legile; **js. Gefühle** ~ a respecta sentimentele cuiva, a ține seamă de sentimentele cuiva; **gering** ~ a desconsidera, a disprețui. **2.** (și *intr.* cu *gen.)* a considera, a lua în seamă, în considerație; a ține seama (de:...); **er achtet weder Sturm noch Regen** nu-i pasă nici de furtună, nici de ploaie; **die Gefahr (**sau **der Gefahr) nicht** ~ a nu lua în seamă primejdia, a nu se sinchisi de primejdie; **man achtete unser nicht** n-am fost băgați în seamă. **3.** *(für, als)* a considera, a socoti, a lua (ca sau drept); **es für (**sau **als) eine Ehre** ~ a socoti (ca) o cinste; **für nichts** ~ a desconsidera, a disprețui; a bagateliza. **II.** *intr. (auf* cu *ac.)* **1.** a da atenție, a fi atent (la); **du musst besonders auf diesen Umstand** ~ trebuie să dai atenție mai ales acestui fapt; **er achtet auf niemand (en)** nu ascultă, nu-i pasă, nu se sinchisește de nimeni; **achte auf mich (**sau **auf meine Rede, meine Worte)!** ascultă-mă! ascultă spusele, vorbele mele! **2.** a avea grijă (de...); a supraveghea; **achte auf das Kind!** ai grijă de copil! **III.** *refl. (nach)* a se orienta, a se lua, a se conduce (după).
ächten, *ächtete, geächtet (du ächtest, er ächtet), vb. (h) tr.* a pune în afara legii; a proscrie; a exila.
Acht|ender, *-s, -, m. (vân.)* cerb cu opt ramuri (pe coarne), cerb de opt.
achtens *num. adverbial (în enumerări)* în al optulea rând; al optulea; opt.
achtenswert *adj.* demn de stimă; respectabil.
achter I. *adj. (mar.)* de la pupă. **II.** *adv.* îndărăt, înapoi; **nach** ~ înapoi.
Achter, *-s, -, m.* **1.** v. Acht[1]. **2.** *(lit.)* octavă, strofă de opt rânduri. **3.** *(sport)* ambarcație cu opt vâslași. **4.** membru al regimentului opt; membru al contingentului opt (1908).
Ächter, *-s, -, m.* proscriptor, persoană care proscrie.
achter|aus *adv. (mar.)* spre pupă, îndărăt, înapoi.
Achterbahn, *-en, f.* montagne-russe.
Achterdeck, *-(e)s, -e, n. (mar.)* dunetă, puntea dinspre pupă.
Achter|ebbe, *-n, f. (mar.)* **1.** sfârșitul refluxului. **2.** parâmă de pupă, de reflux.
Achterflicken, *-s, -, m.* toc (la gheată), flec.
achterlastig *adj.* **1.** *(mar.; despre vapoare)* apupat; cu pupa mai afundată. **2.** *(av., despre avioane)* greu de coadă, încărcat prea mult în partea din spate.
achterlei *num. variativ* de opt feluri.
Achterluke, *-n, f. (mar.)* bocaport la pupă; deschizătură în punte, la pupă (servind la introducerea mărfurilor spre pupă).
Achtermann, *-(e)s, -männer, m. (sport.)* struc (primul canotor la canotajul academic).
achtern *adv. (mar.)* spre pupă; ~ **ansetzen** a scufunda pupa.
Achterparagraph [-'gra:f] (și **Achterparagraf**), *-en, -en, m.* opt executat cu un singur picior (la patinaj artistic).
Achter|rennen, *-s, -, n. (sport)* cursă în opt, regată în opt.
Achterschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* **1.** pupă. **2.** ultima navă din convoi.
Achter|steven [-vən], *-s, -m. (mar.)* etambou; prelungirea chilei la pupă.
achtfach *num. multipl., adj.* și *adv.* de opt ori.
achtfällig *adj.* exilat, excomunicat, expulzat, proscris.
achtfaltig *adj.* și *adv.* (îndoit) în opt; cu opt cute.
achtfältig *adj.* și *adv.* v. achtfach.
Achtflach, *-(e)s, -e, n. (geom.)* octaedru, corp solid cu opt fețe.
achtflächig *adj. (geom.)* cu opt fețe, octaedric.
Achtflächner, *-s, -, m.* v. Achtflach.
Achtfüßer, *-s, -, m. (zool.)* animal cu opt picioare; octopod.
achtfüßig *adj. (zool.)* cu opt picioare; octopod.
Achtfüßler, *-s, -, m.* v. Achtfüßer.
achtgeben *(înv.)*, **Acht geben** v. Acht[3].

achtgliedrig *adj.* compus din opt; împărțit în opt (părți).
Achtgroschenjunge, *-n, -n, m.* om coruptibil, venal; trădător, spion.
acht|haben *(înv.)*, **Acht haben** v. Acht[3].
achthalb *num. card.* v. achtehalb.
achthundert *num. card.* opt sute.
achthundertjährig *adj.* de opt sute de ani.
achthundertjährlich *adj.* și *adv.* (care revine, care se repetă, care se întâmplă) la fiecare opt sute de ani, din opt sute în opt sute de ani.
achtjährig *adj.* de opt ani.
achtjährlich *adj.* și *adv.* (care revine, care se repetă, care se întâmplă) din opt în opt ani.
Achtkant|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* bară de fier cu profil octogonal, bară de oțel octogonală.
achtkantig *adj.* cu opt muchii; *(fam.)* **jn. ~ hinauswerfen** a da afară cu brutalitate.
achtlos I. *adj.* neatent, neglijent; fără grijă. **II.** *adv.* fără a ține seama (de ceva), fără a băga în seamă (ceva); **~ an etwas vorbeigehen** a trece pe lângă ceva fără a-i da atenție, fără nici o grijă.
Achtlosigkeit *f. sg.* nebăgare de seamă, neatenție; neglijență.
achtmal *num. iter.* de opt ori.
achtmalig *adj.* de opt ori (în șir).
achtmännig *adj. (bot.)* octandric.
Achtmeter, *-s, -, m. (sport)* lovitură de pedeapsă (la handbal).
achtmonatig *adj.* de opt luni; **~es Kind** copil de opt luni, născut la opt luni.
achtmonatlich *adj.* și *adv.* (care revine, care se repetă, care se întâmplă) la fiecare opt luni, tot la opt luni, din opt în opt luni.
Achtmonatskind, *-(e)s, -er, n. (med.)* copil născut prematur, la opt luni.
Achtpfünder, *-s, -, m. (înv.)* tun de calibru opt.
achtpfündig *adj. (înv.; despre tunuri)* de calibru opt.
achträd(e)rig *adj.* cu opt roți.
Achtriemer, **Achtruderer**, *-s, -, m.* barcă de opt rame, de opt vâsle; ambarcație cu opt rame.
achtruderig *adj. (despre bărci)* cu opt vâsle.
achtsam *adj.* atent; cu băgare de seamă; grijuliu, prevenitor.
Achtsamkeit *f. sg.* atenție, băgare de seamă; grijă.
achtsäulig *adj.* cu opt stâlpi, cu opt coloane.
achtseitig *adj.* cu opt laturi; octogonal.
Achts|erklärer, *-s, -, m.* v. Ächter.
Achts|erklärung, *-en, f.* v. Ächtung.
achtsilbig *adj.* cu opt silabe, octosilabic.
achtsitzig *adj. (despre vehicule)* cu opt locuri.
acht|spaltig *adj. (bot.)* octofid.
Acht|spänner, *-s, -, m.*, trăsură cu opt cai.
acht|spännig *adj.* și *adv.* cu opt cai; **~ fahren a)** a umbla cu trăsura cu opt cai; **b)** *(fig.)* a face pe grozavul.
achtstellig *adj. (mat.; despre numere)* cu opt cifre.
acht|stemp(e)lig *adj. (bot.)* cu opt pistile.
acht|stöckig *adj. (despre clădiri)* cu opt etaje.
Acht|stunden|agitation, *f. sg. (ist.)* agitație pentru obținerea zilei de muncă de opt ore.
Acht|stundentag, *-(e)s, -e, m.* zi de muncă de opt ore.
acht|stündig *adj.* de opt ore.
acht|stündlich *adj.* și *adv.* (care revine, care se repetă, care se întâmplă) la fiecare opt ore, din opt în opt ore.
acht|tägig *adj.* de opt zile, de o săptămână.
acht|täglich *adj.* și *adv.* (care revine, care se repetă, care se întâmplă) la fiecare opt zile, tot la opt zile, la fiecare săptămână, din săptămână în săptămână.
acht|tausend *num. card.* opt mii.
Acht|tausender, *-s, -, m.* munte de peste opt mii înălțime; **einen ~ bezwingen** a excalada un pisc de peste opt mii de metri înălțime.
acht|teilig *adj.* cu opt părți, împărțit în opt părți.
Acht|tonner, *-s, -, m.* camion de opt tone.
Acht|uhrzug, *-(e)s, -züge, m.* trenul de opt, care pleacă la ora opt.
acht|undvierzig *num. card.* patruzeci și opt; *(adverbial)* în anul 1848, la 1848.
Acht|undvierziger *adj. invar.* ca la 1848, de la 1848, pașoptist; **die ~ Revolution** revoluția de la 1848.
Acht|undvierziger, *-s, -, m.* pașoptist.
Achtung *f. sg.* **1** atenție; grijă; băgare de seamă; **auf jn. (sau etwas) ~ geben** a avea grijă de cineva (sau de ceva); (ca *interj.*) **~ auf den Zug!** atenție la tren! **~ Stufen!** atenție trepte, scară! *(mil.)* **~! präsentiert Gewehr!** atenție! prezentați arm'! **2.** considerație, respect, stimă; **alle ~!** tot respectul! **große ~ genießen** a se bucura de mare stimă; **zum Zeichen meiner ~** ca semn al stimei mele; **jm. ~ erweisen** a respecta pe cineva, a fi respectuos față de cineva; **~ einflößen** a inspira respect; **~ einflößend** (sau **~ gebietend**) impunător, care impune respect, stimă; **sich** *(dat.)* **~ erwerben** (sau **verschaffen**) a-și câștiga, a impune respect, a se face respectat; **bei aller ~** având, exprimând toată stima.
Ächtung, *-en, f.* proscriere.
Achtung einflößend, **Achtung gebietend** v. Achtung.
Achtungsbeweis, *-es, -e, m.*, **Achtungsbezeigung**, *-en, f.* dovadă, semn de respect, de stimă.
Achtungs|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes moral.
achtungslos *adj.* lipsit de respect.
achtungsvoll I. *adj.* respectuos, plin de respect, plin de stimă. **II.** *adv.* cu stimă.
achtungswert *adj.* v. achtenswert.
Achtungswidrigkeit, *-en, f.* lipsă de respect.
achtungswürdig *adj.* v. achtenswert.
achtwink(e)lig *adj.* cu opt unghiuri.
achtwöchentlich *adj.* și *adv.* (care revine, care se repetă, care se întâmplă) la fiecare opt săptămâni, tot la opt săptămâni, din opt în opt săptămâni.
achtwöchig *adj.* de opt săptămâni; **ein ~es Kind** un copil de opt săptămâni.
achtzehn *num. card.* optsprezece.
Achtzehn *f. sg.* (semnul grafic și numărul) optsprezece; **schreibe eine ~ an die Tafel** scrie un optsprezece pe tablă.
Achtzehn|ender, *-s, -, m. (vân.)* cerb cu optsprezece ramuri (pe coarne).
Achtzehner, *-s, -, m.* **1.** v. Achtzehn. **2.** membru al contingentului, al regimentului 18.
achtzehnflächig *adj.* cu optsprezece fețe.
achtzehnjährig *adj.* de optsprezece ani.
achtzehnjährlich *adj.* și *adv.* (care revine, care se repetă, care se întâmplă) la fiecare optsprezece ani, din optsprezece în optsprezece ani.
Achzehnpfünder, *-s, -, m.* tun de calibru optsprezece.
achtzehnpfündig *adj. (despre tunuri)* de calibru optsprezece.
achtzehnte *num. ord. (der, die, das ~)* al optsprezecelea, a optsprezecea; **der ~ Kranke ist an der Reihe** bolnavul al optsprezecelea e la rând; *(substantivat)* **der Achtzehnte ist an der Reihe** al optsprezecelea e la rând; *(indicând date calendaristice)* **am ~n Mai** la optsprezece mai; **heute ist der ~ Mai** sau **heute haben wir den ~n Mai** astăzi e optsprezece mai; *(substantivat)* **der Achtzehnte des Monats** ziua de optsprezece, optsprezece ale lunii.
Achtzehntel, *-s, -, n.* optsprezecime, a optsprezecea parte.
achtzehntens *num. adverbial (în enumerări)* în al optsprezecelea rând, al optsprezecelea, optsprezece.
achtzeilig *adj.* de opt rânduri, cu opt rânduri.
achtzig *num. card.* optzeci; **ein ~ Jahre alter Mann** un octogenar; *(fam.)* **auf ~ sein** a fi furios; **auf ~ kommen** a se înfuria; **auf ~ bringen** a supăra rău, a înfuria.
Achtzig, *-en, f.* **1.** (semnul grafic și numărul) optzeci. **2.** (vârsta de) optzeci de ani; **er ist Mitte (der) ~** (sau **~er**) este bine trecut de optzeci (de ani); **er kommt in die ~** (sau **~er**) împlinește optzeci de ani; **der Mensch über ~** omul trecut de optzeci de ani.
achtziger *adj. invar. (în expr.)* **in den ~ Jahren des vorigen Jahrhunderts** în deceniul al nouălea al secolului trecut; **der ~ Jahrgang** anul optzeci; contingentul optzeci; **im ~ Jahr(e)** în anul optzeci.
Achtziger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** octogenar(ă), persoană între 80 și 89 de ani; **er ist ein hoher ~** are mult peste optzeci (de ani). **2.** *m.* vin vechi din anul 1980. **3.** membru al contingentului, al regimentului optzeci.
Achtzigerjahre *pl.* (și **achtziger Jahre**) deceniul al optulea, anii dintre 1980 și 1989.
achtzigfach, **achtzigfältig** *num. multipl., adj.* și *adv.* de optzeci de ori.
achtzigjährig *adj.* de optzeci de ani.
achtzigjährlich *adj.* și *adv.* (care revine, care se repetă, care se întâmplă) din optzeci în optzeci de ani, la fiecare optzeci de ani.
achtzigste *num. ord. (der, die, das ~)* al optzecilea, a optzecea.
Achtzigstel, *-s, -, n.* optzecime, a optzecea parte.
achtzollig, **achtzöllig** *adj.* de opt țoli.
ächz *interj. (fam.)* of.
ächzen, *ächzte, geächzt (du, er ächzt), vb. (h) intr.* a geme; a ofta adânc.
Ächzen, *-s, n. sg.* geamăt; gemut; oftat.
ächzend I. *part. prez.* de la ächzen. **II.** *adj.* care geme, care oftează.
Ächzer, *-s, -, m.* geamăt, oftat.
Acker, *-s, Äcker, m.* **1.** ogor; pământ arabil; **den ~ bauen** (sau **bestellen**) a cultiva pământul; a se ocupa de agricultură; **~ bauend** care cultivă pământul, care se ocupă cu agricultura, agricol; *(fig.)* **das ist nicht auf eigenem ~ gewachsen** asta nu-i din capul (sau din gura) lui. **2.** acru (veche unitate de măsură de suprafață); **10 ~ Land** zece acri de pământ.
Acker|anthemis *f. sg.* v. Hundskamille.
Acker|arbeit, *-en, f.* munca câmpului.
Ackerbaldrian, *-s, m. sg. (bot.)* odolean *(Valeriana officinalis)*.
ackerbar *adj.* arabil.
Ackerbau, *-(e)s, m. sg.* agricultură; plugărit; **~ treiben** a se ocupa cu agricultura, a cultiva pământul; **~ treibend** care se ocupă cu agricultura, care cultivă pământul.
Ackerbau|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor agricol.
Ackerbaubevölkerung, *-en, f.* populație agricolă.
Ackerbau|chemie [-çe-] *f. sg.* agrochimie.
Ackerbaudistrikt, *-(e)s, -e, m.* circumscripție agricolă.
ackerbauend *(înv.)*, **Acker bauend** v. Acker.
Ackerbauer, *-n* (și *-s*), *-n, m.* agricultor, plugar.
Ackerbau|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs agricol.
Ackerbaugebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune agrară, regiune, ținut în care se practică agricultura.
Ackerbaugerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă agricolă; *pl.* utilaj agricol.
Ackerbaugerätschaft, *-en, f.* utilaj agricol.
Ackerbaugesellschaft, *-en, f.* societate agricolă.
Ackerbaukunde *f. sg.* agronomie, agrotehnică.
ackerbaukundig *adj.* **1.** agronomic. **2.** cunoscător al agriculturii.
Ackerbaukundige, *-n, -n (ein Ackerbaukundiger) m.* agronom specialist; agrotehnician.
Ackerbaulehre, *-n, f.* **1.** *sg.* agronomie, știință despre agricultură. **2.** teorie agrară. **3.** curs agrotehnic.
Ackerbauminister, *-s, -, m.* ministru al Agriculturii.
Ackerbauministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* minister al Agriculturii.
Ackerbaupolitik, *-en, f.* politică agrară.
Ackerbauproletariat, *-(e)s, -e, n.* proletariat agricol.
Ackerbaurevolution [-vo-], *-en, f.* revoluție agrară.
Ackerbauschule, *-n, f.* școală agricolă, școală tehnică de agronomie.
Ackerbausystem, *-s, -e, n.* sistem agrar.
Ackerbautaglöhner, *-s, -, m.* ziler agricol.
ackerbautreibend *(înv.)*, **Ackerbau treibend** v. Ackerbau.
Ackerbautreibende, *-n, -n, m.* v. Ackerbauer.
Ackerbauwesen, *-s, n. sg.* agricultură.
Ackerbauwirtschaft, *-en, f.* **1.** *sg.* economie rurală. **2.** gospodărie agricolă.
Ackerbauwissenschaft *f. sg.* v. Ackerbaukunde.

Ạckerbeere, *-n, f. (bot.)* mur, mur de câmp *(Rubus fruticosus)*.
Ạckerbeet, *-(e)s, -e, n.* brazdă, strat (în arătură).
Ạckerbe|stellung, *-en, f.* v. Ackerbau.
Ạckerbewässerung, *-en, f.* irigare a ogoarelor, irigație.
Ạckerboden, *-s, -* (și *-böden*), pământ arabil; arătură; ogor.
Ạckerbohne *f. sg. (bot.)* măzăriche, bob-de-țarină *(Vicia narbonensis)*.
Ạckerbrand, *-(e)s, m. sg. (bot.)* condroniu, sor-cu-frate, carpenă, ciormoiag, melampir *(Melampyrum arvense)*.
Ạckerbürger, *-s, -, m.* locuitor al unui oraș care se ocupă de agricultură.
Ạckerchampignon [-ʃampinjɔ̃: și -ʃãpinjɔ̃:], *-s, -s, m. (bot.)* ciupercă de gunoi *(Agaricus campestris)*.
Ạckerdistel, *-n, f. (bot.)* pălămidă *(Cirsium arvense)*.
Ạckerdoppe, *-n, f.* cupa fructului anumitor specii de stejari (utilizată în tăbăcărie și boiangerie).
Ạckerdrossel, *-n, f. (ornit.)* sturz *(Turdus roseus)*.
Ạckerdurchwachs, *-es, m. sg. (bot.)* urechea-iepurelui *(Bupleurum rotundifolium)*.
Ạcker|egge, *n, f.* grapă.
Ackerei, *-en, f. (depreciativ)* cultivarea solului, agricultură.
Ạckerer, *-s, -, m.* plugar; agricultor.
Ạcker|erbse *f. sg. (bot.)* mazăre-de-câmp *(Pisum arvense)*.
Ạcker|erde, *n. f.* pământ arabil.
Ạcker|eule *-n, f. (entom.)* specie de fluture de noapte *(Noctuidae)*.
Ạckerfeld, *-(e)s, -er, n.* ogor; arătură; lan.
Ạckerfläche, *-n. f.* suprafață arabilă.
Ạckerfron, *-en*, **Ạckerfronde**, *-n, f.* clacă, boieresc.
Ạckerfuchs|schwanz, *-es, -schwänze, m. (bot.)* coada-vulpii *(Alopecurus agrestis)*.
Ạckerfurche, *-n, f.* brazdă.
Ạckergare *f. sg. (agr.)* ogor, sol fertilizat.
Ạckergänsedistel, *-n, f. (bot.)* susai *(Sonchus arvensis)*.
Ạckergauch|heil, *-(e)s, m. sg. (bot.)* scânteuță roșie *(Anagallis arvensis)*.
Ạckergaul, *-(e)s, -gäule, m.* cal de plug.
Ạckergerät, *-(e)s, -e, n.*, **Ạckergerätschaft**, *-en, f.* v. Ackerbaugerät.
Ạckergesetz, *-es, -e, n.* lege agrară.
Ạckerglockenblume,*-n, f. (bot.)* clopoțel *(Campanula rapunculoides)*.
Ạckergoldschein, *-(e)s, m. sg.* v. Ackerdurchwachs.
Ạckergrund, *-(e)s, -gründe, m.* v. Ackerboden.
Ạcker|hahnenfuß, *-es, m. sg.* v. Hahnenfuß **(2)**.
Ạcker|hanfnessel, *-n, f.* v. Ackerhohlzahn.
Ạcker|hof, *-(e)s, -höfe, m.* curte țărănească; gospodărie țărănească; fermă.
Ạcker|hohlzahn, *-(e)s, -zähne, m. (bot.)* tapoșnic *(Galeopsis ladanum)*.
Ạcker|holunder, *-s, m. sg.* v. Zwergholunder.
Ạcker|hornkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* cornuț, canariță *(Cerastium arvense)*.
Ạcker|hundskamille, **Ạckerkamille**, *-n, f.* v. Hundskamille.
Ạckerklee, *-s, m. sg. (bot.)* papanași, trifoi de câmp *(Trifolium arvense)*.
Ạckerklette, *-n, f. (bot.)* **1.** lipici *(Echinospermum lappula)*. **2.** v. Odermennig. **3.** v. Haftdolde.
Ạckerknecht, *-(e)s, -e, m.* argat, muncitor agricol.
Ạckerkohl, *-(e)s, m. sg. (bot.)* **1.** conringie *(Conringia orientalis)*. **2.** zgrăbunțică *(Lapsana communis)*.
Ạckerkrähe, *-n, f. (ornit.)* cioară-de-câmp, cioară-de-semănătură *(Corvus frugilegus)*.
Ạckerkratzdistel, *-n, f.* v. Ackerdistel.
Ạckerkrume, *-n, f.* **1.** *(agr.)* sol arabil, sol de suprafață, pământ negru. **2.** bulgăre de pământ.
Ạckerkrummhals, *-es, m. sg. (bot.)* ochiul-lupului *(Lycopsis arvensis)*.
Ạckerkümmel, *-s, m. sg.* v. Kümmel.
Ạckerland, *-(e)s, -e, n. sg.* pământ (arabil.)
Ạckerlattich, *-(e)s, -e, m. (bot.)* potbal *(Tussilago farfara)*.
Ạckerleine, *-n, f.* pripon.
Ạckerlerche, *-n, f. (ornit.)* ciocârlie-de-câmp *(Alauda arvensis)*.
Ạckerlohn, *-(e)s, -löhne, m. (pop.)* plată, simbrie pentru arat.
Ạckermann, *-(e)s, -männer* (și *-leute*), *m.* v. Ackersmann.
Ạckermännchen, *-s, -, n.* v. Bachstelze.
Ạckermaschine, *-n, f.* mașină agricolă.
Ạckermennig, *-s, -e, m.* v. Odermennig.
Ạckerminze *f. sg. (bot.)* izmă-de-câmp *(Mentha arvensis)*.
Ạckermohn, *-(e)s, -e, m.* v. Feuermohn.
ạckern, *ackerte, geackert, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* a ara. **II.** *intr. (fig.)* a lucra cu sârguință; a stărui în muncă; a munci din greu.
Ạckern, *-s, n. sg.* arat.
Ạckernahrung, *f. sg.* pământ, lot de pământ (al unei familii de țăran sărac).
Ạckernessel, *-n, f.* v. Ackertaubnessel.
Ạckernuss, *-nüsse, f. (bot.)* alunele *(Bunium bulbocastanum)*.
Ạckernüsschen, *-s, -, n. (bot.)* lubiță *(Vogelia paniculata)*.
Ạckerparzelle, *-n, f.* parcelă arabilă, parcelă de pământ arabil.
Ạckerpferd, *-(e)s, -e, n.* cal de plug.
Ạckerpflug, *-(e)s, -pflüge, m. (agr.)* plug.
Ạckerpisse *f. sg. (fam.)* bere foarte slabă, pișvasăr.
Ạcker|rain, *-(e)s, -e, m.* limită între două ogoare, hat, hotar, răzor.
Ạcker|recht, *-(e)s, -e, n.* **1.** *sg.* drept agrar. **2.** cod rural.
Ạcker|rettich, **Ạcker|rettig**, *-s, -e, m. (bot.)* ridiche sălbatică *(Raphanus raphanistrum)*.
Ạcker|röslein, *-s, -, n. (bot.)* cocoșel-de-câmp *(Adonis aestivalis)*.
Ạcker|röte, *-n, f. (bot.)* iarbă-stelată *(Sherardia arvensis)*.
Ạckersalat, *-(e)s, -e, m.* v. Feldsalat.
Ạckerschachtelhalm, *-(e)s, -e, m. (bot.)* barba-ursului, coada-calului *(Equisetum arvense)*.
Ạckerschädling, *-s, -e, m.* dăunător (al culturilor agricole).
Ạckerscharte, *-n, f.* v. Scharte.
Ạckerschleife, *-n. f. (agr.)* târșitoare; grapă făcută din mărăcini.
Ạckerschleppe, *-n, f.* grapă.
Ạckerschlepper, *-s, -, m.* tractor (pentru arat).
Ạckerschlichte, *-n, f.* v. Ackerschleife.
Ạckerscholle *-n, f.* bulgăre de pământ; pământ, glie.
Ạckerschule, *-n, f.* v. Ackerbauschule.
Ạckersenf, *-(e)s, m. sg. (bot.)* muștar-de câmp *(Sinapis arvensis)*.
Ạckersmann, *-(e)s, -männer* (și *-leute*), *m.* plugar, agricultor, cultivator.
Ạcker|spargel, *-s, -, m.*, **Ạcker|spark**, *-(e)s, m. sg.*, **Ạcker|spergel**, **Ạcker|spörgel**, *-s, -, m. (bot.)* hrana-vacii *(Spergula arvensis)*.
Ạcker|steinsame, *-n, f. (bot.)* mărgelușă *(Lithospermum arvense)*.
Ạcker|steuer, *-n, f.* impozit agrar.
Ạcker|streifen, *-s, -, m.* fâșie de pământ arabil.
Ạckertäsch|chen, *-s, -, n. (bot.)* punguliță *(Thlaspi arvense)*.
Ạckertaubnessel, *-n. f. (bot.)* urzică-moartă, sugel *(Lamium purpureum, Lamium maculatum)*.
Ạckertrolle, *-n, -n, m. (peior.)* țăran, mocan; mojic, bădăran.
Ạckerung, *-en, f.* arat.
Ạcker|unkraut, *-(e)s, -kräuter, n.* buruiană, buruieni (printre semănături).
Ạckervieh, *-(e)s, n. sg.* vite de plug, de muncă.
Ạckerviole [-vi-], *-n, f.* v. Stiefmütterchen.
Ạckerwachtelweizen, *-s, m. sg. (bot.)* ciormoiag, sor-cu-frate *(Melampyrum arvense)*.
Ạckerwagen, *-s, -* (și *-wägen*), *m.* car țărănesc; car cu boi sau cu cai.
Ạckerwalze, *-n, f. (agr.)* tăvălug.
Ạckerweg, *-(e)s, -e, m.* drum de hotar; drum printre ogoare.
ạckerweise *adv.* împărțit în ogoare; ogor cu ogor.
Ạckerwerk, *-(e)s, n. sg.* v. Ackerbau.
Ạckerwerkzeug, *-(e)s, -e, n.* unealtă agricolă.
Ạckerwesen, *-s, n. sg.* v. Ackerbau.
Ạckerwicke, *-n, f.* v. Futterwicke.
Ạckerwinde, *-n, f. (bot.)* volbură *(Convolvulus arvensis)*.
Ạckerwirt, *-(e)s, -e, m.* agricultor.
Ạckerwirtschaft, *-en, f.* v. Ackerbau.
Ạckerwitwenblume, *-n, f. (bot.)* floarea-văduvei, mușcatu-dracului *(Knautia arvensis)*.
Ạckerwurz *f. sg.* v. Kalmus.
Ạckerziest, *-(e)s, -e, m. (bot.)* jaleș-de câmp *(Stachys recta)*.
Ạckerzins, *-es, -e(n), m.* **1.** arendă anuală. **2.** venit anual (agricol).
a conto [-'kon-] *prep. (cu gen.) (com.)* în cont; ~ **seiner Schuld** în contul datoriei lui; ~ **dessen** pe baza lucrului acestuia, întemeindu-se pe lucrul acesta.
Acquit [a'ki:] *-s, -s, n.* chitanță, dovadă de primire.
Acre ['e:kɐ], *-s, -s, m.* **1.** v. Acker **(2)**. **2.** unitate britanică de măsură a suprafeței; acru.
Acryl [a'kry:l] *-s, n. sg.* acril (material sintetic).
Ạction ['ækʃən] *f. sg.* acțiune, poveste palpitantă.
a. d. 1. *(presc.* de la an der) (situat) pe; **Frankfurt ~ Oder** Frankfurt pe Oder. **2.** *(presc.* de la a dato) începând cu ziua de...
a. D. *(presc.* de la außer Dienst) **a)** *(adverbial)* în afara serviciului; **im Verhältnis ~** în relații în afara serviciului; **b)** *(adjectival)* în retragere; la pensie, pensionar.
Ạ D. *(presc.* de la Anno Domini) în anul Domnului.
ADAC *(presc.* de la Allgemeiner Deutscher Automobil-Club) Automobil-Clubul General German.
Adabei, *-s, -s, m. (austr., fam.)* hop-și-eu, băgăreț.
Adam, *-s, m.* Adam; **a)** nume bărbătesc; **b)** primul om (după biblie); **seit ~s Zeiten** de pe vremea lui Adam; **der alte ~** obiceiurile, slăbiciunile vechi (ale omului); **den alten ~ ausziehen** a se debarasa de greșelile, păcatele vechi; *(fam.)* **bei ~ und Eva anfangen** a începe de la pașopt; **wie ~ Riese rechnen** a socoti exact, a socoti foarte bine; **nach ~ Riese sind das zehn Mark** socotit exact valorează (sau face) zece mărci; **den alten ~ ausziehen** a începe o viață nouă, a-și schimba felul de viață.
Adams|apfel, *-s, m. sg. (anat.)* mărul lui Adam.
Adamsfeige, *-n, f.* v. Sykomore.
Adamskind, *-(e)s, -er, n. (fam.)* om; ființă omenească.
Adamskostüm, *-s, -e, n. (fam.)* costumul lui Adam; **im ~** gol, gol pușcă, în pielea goală, cum l-a făcut mumă-sa, cum l-a lăsat Dumnezeu.
adaptabel *adj.* adaptabil.
Adaptabilität *f. sg.* adaptabilitate.
Adaptation, *-en, f.* adaptare.
Adạpter, *-s, -, m.* **1.** *(fot., inform.)* adaptator. **2.** *(tv.)* piesă de adaptare.
Adapterfehler, *-s, -, m. (inform.)* eroare de adaptare.
adaptieren, *adaptierte, adaptiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) adapta.
Adaptierung, *-en, f.* adaptare.
adaptiv *adv.* prin adaptare.
adäquat *adj.* adecvat, potrivit.
ẠD.B. *(presc.* de la **a)** Allgemeiner Deutscher Beamtenbund) Uniunea Generală a Funcționarilor Germani; **b)** Allgemeine Deutsche Biographie biografia generală germană.
a.d.D. *(presc.* de la auf dem Dienstwege) pe cale de serviciu, oficială.
Ạddel, *-s, m. sg. (reg.)* v. Jauche **(1)**.
ạddeln, *addelte, geaddelt (ich add(e)le), vb. (h) tr.* și *intr. (reg.)* a îngrășa pământul, a gunoi cu must de bălegar.
Addẹnd, *-en, -en, m.* **1.** *(mat.)* cantitate, număr care trebuie adunat(ă) la ceva. **2.** anexă, adaos, adendă.
Addẹndum, *-s, -denda, n.* v. Addend **(2)**.
Ạdder, *-n, f. (zool., înv.)* viperă *(Vipera berus)*.
addieren, *addierte, addiert, vb. (h) tr.* și *intr. (mat.)* a aduna; **alles addiert** adunând totul; **falsch addierte Summe** sumă greșit adunată.
Addiermaschine, *-n, f.* mașină de adunat.

Addition, *-en, f.* **1.** *(mat.)* adunare. **2.***(chim.)* adiție; adăugare.
additional *adj.* **1.** adițional, suplimentar. **2.** *(chim.)* de adiție.
Additional|akten *pl. (inv.)* document suplimentar, act adițional.
Additionalgesetz, *-es, -e, n.* lege suplimentară, adițională.
Additionsfehler, *-s, -, m. (mat.)* greșeală de adunare.
Additionsformel, *-n, f. (mat.)* formulă de adunare.
Additionsverbindung, *-en, f. (chim.)* compuși de adiție.
Additionszeichen, *-s, -, n. (mat.)* semnul adunării.
addizieren, *addizierte, addiziert, vb. (h) tr.* a atribui.
Adduktor, *-s, -toren, m. (anat.)* mușchi aductor.
adduzieren, *adduzierte, adduziert, vb. (h) tr.* **1.** *(fiz.)* a atrage. **2.** *(anat.)* a apropia, a aduce.
ade *interj.* adio, rămas bun; *(iron.)* **er sagte ihr ~** i-a spus adio.
Ade, *-s, -s, n.* v. Adieu.
Adebar, *-(e)s, -e, m. (reg.)* barză (nume dat berzei în epopeea animalieră medievală).
Adel[1], *-s, m. sg.* **1.** *(ist.)* noblețe, aristocrație; boierie; titlu de noblețe; **er ist vom ~** e de origine nobilă. **2.** *(ist.)* nobilime; boierime; **der niedere ~** mica nobilime; **der hohe ~** înalta aristocrație, nobilime. **3.** *(fig.)* noblețe sufletească, sentiment, caracter ales, superior. **4.** *(geol.)* minereu bogat, conținut de metal al minereurilor.
Adel[2], *-s, m. sg.* v. Addel.
Adelfisch, *-es, -e, m.* v. Edelfisch.
adelig *adj.* v. adlig.
Adelige, *-n, -n, (ein Adeliger) m.* și *f.* v. Adlige.
adeln, *adelte, geadelt (ich ad(e)le), vb. (h) tr.* **1.** *(ist.)* a ridica la un rang de noblețe; a face nobil, a înnobila; **er wurde geadelt** a fost înnobilat. **2.** *(fig.)* a innobila (sufletește).
Adelsbrief, *-(e)s, -e, m.* v. Adelsdiplom.
Adelsbuch, *-(e)s, -bücher, n. (ist.)* almanah, catalog al familiilor nobile.
Adelsdiplom, *-s, -e, n. (ist.)* decret, diplomă de ridicare la rangul de nobil, de innobilare.
Adels|er|hebung, *-en, f.* ridicare la rangul de nobil.
Adelsgeschlecht, *-(e)s, -er, n.* neam, familie de nobili.
Adelsherrschaft, *-en, f. (ist.)* regim aristocrat, feudal; aristocrație, feudalitate.
Adelshof, *-(e)s, -höfe, m. (ist.)* domeniu nobiliar.
Adels|institution, *-en, f. (ist.)* instituție nobiliară.
Adels|insurrektion, *-en, f. (ist.)* răscoală a nobililor.
Adelskammer *-n, f. (ist.)* camera nobililor (în parlament).
Adelskrone, *-n, f. (ist.)* coroană nobiliară.
Adelslexikon, *-s, -ka* (și *-ken*) *n.* v. Adelsbuch.
Adels|partei, *-en, f. (ist.)* partid al nobililor.
Adels|sprössling, *-s, -e, m.* **1.** *(ist.)* descendent al unei familii nobile. **2.** *(iron.)* coconaș, domnișor.
Adels|staat, *-(e)s, -en, m. (ist.)* stat aristocratic.
Adels|stand, *-(e)s, -stände, m.* aristocrație; nobilime; tagmă boierească; **in den ~ erheben** a ridica la rangul de nobil, a înnobila.
adels|stolz *adj.* mândru, trufaș, îngâmfat de originea nobiliară.
Adels|stolz, *-es, m. sg.* trufie, fală, îngâmfare bazată pe originea nobiliară, mândrie nobiliară.
adels|süchtig *adj.* dornic, ahtiat de a obține titlul de nobil.
Adelsverleihung, *-en, f.* acordare a titlului de nobil.
Adelung, *-en, f. (ist.)* ridicare la rangul de nobil.
Adenom, *-s, -e, n. (med.)* adenom.
Adept, *-en, -en, m.* **1.** adept, partizan. **2.** inițiat (într-un secret); bun cunoscător al unei specialități.
Ader, *-n, f.* **1.** *(anat.)* vas sanguin; venă, vână; arteră; **goldene (**sau **güldene) ~** hemoroizi; **jm. die ~ öffnen (**sau **schlagen)** sau **jn. zur ~ lassen a)** a lua, a lăsa cuiva sânge; **b)** *(fig.)* a ataca; *(fam.)* a freca pe cineva; **er hat keine falsche ~ (an sich)** nu e în el nici un pic de prefăcătorie, e cinstit până în măduva oaselor. **2.** vână, linie (ramificată) în piatră, lemn etc.; nervură; **~n im Marmor** vine în marmură. **3.** *(bot.)* nervură; **Blatt mit ~n** frunză cu nervuri. **4.** *(geol.)* filon, vână. **5.** *(fig.)* inclinație, aptitudine; talent; gust; vocație; **poetische ~ haben** a avea talent poetic, vână poetică; **keine gute ~ haben** a nu avea talent, a nu avea gust; **komische ~** talent pentru comic; umor; **eine leichte ~ haben** a fi ușuratic. **6.** v. Adder.
Aderbeschreibung, *-en, f. (med.)* angiologie.
Aderbinde, *-n, f.* v. Aderlassbinde.
Aderbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* ruperea unui vas sanguin.
Ader|entzündung, *-en, f. (med.)* flebită.
aderförmig *adj.* în formă de vână.
Adergeflecht, *-(e)s, -e, n.* rețea vasculară.
Adergeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* tumoare vasculară, angiom.
Ader|häutchen, *-s, -, n.* membrană vasculară; adventice.
aderig, **äderig** *adj.* cu vine, vânjos, plin de vine; *(despre pietre prețioase)* cu defecte; **~er Marmor** marmură cu vine, cu nervuri.
Aderlass, *-es, -lässe, m. (med.)* venesecție, luare de sânge; *(pop.)* lăsat de sânge.
Aderlassbinde, *-n, f. (chir.)* garou, ligatură.
Aderlasseisen, *-s, -, n. (chir.)* lanțetă.
Aderlassen, *-s, n. sg.* v. Aderlass.
Aderlasser, *-s, -, m. (inv.)* **1.** persoană care face operația de a lua sânge. **2.** lanțetă.
Aderlasszeug, *-(e)s, n. sg.* trusă de venesecție.
Aderlehre, *-n, f. (anat.)* angiologie.
adern, *aderte, geadert,* **ädern**, *äderte, geädert, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a desena vine (pe lemn); a desena vine pe o piatră dându-i aspect de marmură; a marmora. **2.** *(constr.)* a face nervuri într-un corp; a canela.
Aderpresse, *-n, f. (chir.)* aparat pentru comprimat vasele sanguine.
ader|reich *adj.* vânos, cu numeroase vine.
ader|ruppig *adj. (bot.)* inervat.
Aderschlag, *-(e)s, -schläge, m. (anat.)* puls, pulsație.
Ader|stärke, *-n, f. (electr.)* grosime a conductei din cablu.
Aderung, *-en, f.* **1.** sistem de vase sanguine. **2.** *(bot.)* inervație (a frunzei).
Aderverkalkung, *-en, f. (med.)* arterioscleroză, ateroscleroză.
ADGB *(presc.* de la Allgemeiner Deutscher Gewerkschaftsbund) Uniunea Generală a Sindicatelor Germane.
Adhärens [atˈhɛːrɛns], *-, -renzien* [-tsɪən], *n.* lucru aderent, accesoriu.
adhärent *adj.* aderent.
Adhärenz, *-en, f.* **1.** aderență; apartenență. **2.** devotament.
adhärieren, *adhärierte, adhäriert, vb. (h) tr.* **1.** a adera, a se alipi. **2.** a adera, a se alia.
Adhäsion [athɛːˈzioːn], *-en, f.* **1.** adeziune, aderare. **2.** *(fiz.)* adeziune.
Adhäsionsgewicht, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* greutate aderentă.
Adhäsionskraft, *-kräfte, f. (fiz.)* forță de adeziune.
adhäsiv [athɛːˈziːv] *adj. (fiz.)* aderent, care are proprietatea de a adera.
Adheritanz, *-en, f. (jur.)* desemnarea de moștenitor.
adheritieren, *adheritierte, adheritiert, vb. (h) tr.* a institui, a desemna ca moștenitor.
Adhortation, *-en, f.* avertisment, somație.
adhortativ *adj.* adhorativ, îndemnător.
Adhortativ și **Adhortativ**, *-s, -e* [-və], *m. (gram.)* adhortativ, imperativul persoanei I plural.
adiabatisch *adj. (fiz.)* adiabatic.
adieu [aˈdiøː], *interj.* adio! rămas bun!; **~ sagen** a-și lua rămas bun.
Adieu [aˈdiøː], *-s, -s, n.* adio, rămas bun.
Ädikula, *-kulä, f.* **1.** templu mic, capelă. **2.** nișă (pentru o statuie sau un sarcofag). **3.** fereastră în formă de clădire cu acoperiș ascuțit. **4.** edicul.
Ädil, *-s* (și *-en*), *-en, m.* edil (la romani).
Ädilität *f. sg.* funcție a edilului; edilitate.
adipös *adj.* adipos.
Adjazent, *-en, -en, m.* vecin de hotar.
adjazieren, *adjazierte, adjaziert, vb. intr.* a se învecina, a fi limitrof.
Adjektion, *-en, f.* supralicitare (la o licitație).
Adjektiv, *-s, -e, n. (gram.)* adjectiv.
adjektivieren [-ˈviː-], *adjektivierte, adjektiviert, vb. (h) tr.* a adjectiv(iz)a.
adjektivisch [-vɪʃ] *adj.* adjectival.
Adjektivum, *-s, -va; n.* v. Adjektiv.
adjes *interj. (pop.)* v. adieu.
Adjudikation, *-en, f. (jur.)* adjudecare.
adjudizieren, *adjudizierte, adjudiziert, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a adjudeca (ceva cuiva).
Adjunkt, *-en, -en, m.* adjunct; asistent, locțiitor.
Adjunktion, *-en, f.* adaos; adăugire.
Adjuration, *-en, f.* conjurare, implorare.
Adjustage [-ʒə], *-n, f.* **1.** *(tipogr.)* ajustare. **2.** *(geod.)* ajustare, reglare. **3.** etalonare. **4.** punere la punct; *(tehn.)* ajustare.
Adjustier|amt *-(e)s, -ämter, n.* **1.** birou de etalonare, de verificare a măsurilor și greutăților. **2.** birou de echipare.
adjustieren, *adjustierte, adjustiert, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn., tipogr.)* a ajusta. **2.** *(geod.)* a ajusta, a regla. **3.** a etalona; a verifica. **4.** a ajusta, a potrivi pe corp (o haină). **5.** (și *refl.*) a se echipa, a se pregăti, a-și procura cele necesare ca îmbrăcăminte.
Adjustierschraube, *-n, f. (tehn.)* șurub de potrivire, șurub de reglare.
Adjustierung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** *(tehn., tipogr.)* ajustare. **2.** *(geod.)* ajustare, reglare. **3.** etalonare; verificare. **4.** ajustare, potrivire (a unei haine pe corp). **5.** echipare, pregătire. **II.** *(reg.)* uniformă, echipament (de lucru).
Adjustierungs|stück, *-(e)s, -e, n. (mil.)* piesă de uniformă sau de echipament.
Adjutant, *-en, -en, m.* aghiotant; adjutant (plutonier).
Adjutantur, **Adjutanturkanzlei**, *-en, f. (mil.)* birou al aghiotantului, al adjutantului; adjutantură.
Adjuvant [-ˈvant], *-en, -en, m.* **1.** profesor suplinitor. **2.** paracliser. **3.** *(reg.)* instrumentist din fanfară.
Adjuvation, *-en, f.* ajutor, subvenție, contribuție.
Adlatus, *-, -* (sau *-ten*), *m.* ajutor, înlocuitor.
Adler, *-s, -, m.* **1.** vultur, acvilă *(Aquila)*; **kühn wie ein ~** curajos ca un vultur; **einsam wie ein ~** singuratic ca un vultur; **~ brüten keine Tauben** ce naște din pisică șoareci mănâncă; așchia nu sare departe de trunchi. **2.** *(her.)* acvilă, pajură, vultur; **doppelter ~** vultur bicefal.
Adler|auge, *-s, -n, n.* ochi de vultur, ochi ager.
adler|äugig *adj.* cu ochi ageri, ca de vultur.
Adlerblick, *-(e)s, -e, m.* privire de vultur, privire pătrunzătoare, ageră.
Adler|eule, *-n, f.,* v. Uhu.
Adlerfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ferigă de câmp *(Pteridium aquilinum)*.
Adlerfisch, *-(e)s, -e, m.* pește-vultur (asemănător cu bibanul) *(Sciaena aquila)*.
Adler|holz, *-es, -hölzer, n.* lemn, esență a(l) mai multor arbori exotici *(Exoecaria, Aquilaria, Gonystylus)*.
Adler|horst, *-(e)s, -e, m.* cuib de vultur.
Adlerkraut, *-(e)s, n. sg.* v. Adlerfarn.
Adlernase, *-n, f.* nas coroiat, acvilin.
Adlernest, *-(e)s, -er, n.* v. Adlerhorst.
Adler|orden, *-s, -, m.* ordinul vulturului (decorație).
Adlerplakette, *-n, f.* plachetă, medalie onorifică (care se acordă artiștilor, savanților etc.).
Adler|roche(n), *-n(s), -(n), m. (iht.)* varietate de calcan.
Adlerschnabel, *-s, -schnäbel, m. (ornit.)* specie de colibri *(Eutoxerus aquila)*.
Adlersfittiche *pl. (poet.)* v. Adlersflügel.
Adlersflügel, *-s, -, m.* aripă de vultur; *(fig.)* **auf ~n** iute ca vântul.
Adlerträger, *-s, -, m. (ist.)* ofițer portdrapel.
Adlerweibchen, *-s, -, n.* găinușa vulturului, vulturoaică, vulturiță.
adlig *adj. (ist.)* nobil; aristocrat; din nobilime, din aristocrație, din boierime; **~er Abstammung** de origine nobilă.
Adlige, *-n, -n (ein Adliger), m.* și *f. (ist.)* nobilă(ă); aristocrat(ă), boier(oaică).
Adm. *presc.* de la Administration.

Administration, *-en, f.* **1.** administrație; conducere. **2.** *(inform.)* administrare; **die ~ eines Netzwerks** administrarea unei rețele.

Administrationsrat, *-(e)s, -räte, m. (com.)* consiliu de administrație.

administrativ I. *adj.* administrativ; **~e Angelegenheit** chestiune administrativă; **~er Dienst** serviciu administrativ. **II.** *adv.* pe cale administrativă.

Administrativbe|hörde, *-n, f.* autoritate administrativă.

Administrativ|verfahren, *-s, -, n.* procedură administrativă.

Administrator, *-s, -toren, m.* administrator; *(jur.)* c urator; *(inform.)* **der ~ eines Netzwerks** administratorul unei rețele.

administrieren, *administrierte, administriert, vb. (h) tr.* a administra, a conduce, a dirija; *(inform.)* **ein Netz ~** a administra o rețea.

Admiral, *-s, -e* (și *-räle*), *m.* **1.** *(mar.)* amiral. **2.** nume generic pentru diferite specii de fluturi aparținând genului *Papilio*; fluture negru de zi. **3.** mixtură cu vin roșu.

Admiral|arzt, *-es, -ärzte, m. (mil.)* medic militar cu rang de amiral de flotilă.

Admiralität, *-en, f. (mar.)* amiralitate.

Admiralitätsgericht, *-(e)s, -e, n. (mar.)* tribunal maritim.

Admiralsflagge, *-n, f. (mar.)* pavilion al amiralului (de pe vasul amiral), marcă de comandament a amiralului.

Admiralsrang, *-(e)s, -ränge, m.* rang de amiral; **im ~** cu rang de amiral.

Admirals|schiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* vas-amiral.

Admirals|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (mar. mil.)* comandamentul suprem al flotei.

Admirals|stabs|arzt, *-es, -ärzte, m. (mil.)* medic militar cu rang de contraamiral.

admissibel *adj.* admisibil.

Admission, *-en, f.* **1.** *sg.* admitere; primire. **2.** *(tehn.)* admisiune, acces.

Admissionsdampf, *-(e)s, -dämpfe, m. (tehn.)* abur de admisiune.

Admissionsdruck, *-(e)s, -drucke, m.*, **Admissions|spannung**, *-en, f. (tehn.)* presiune de admisiune.

Admittanz, *-en, f. (electr.)* admitanță.

Admonition, *-en, f.* admonestare; somație.

adoleszent *adj.* adolescent.

Adoleszent, *-en, -en, m.* adolescent.

Adoleszenz *f. sg.* adolescență.

Adonis, *-, m. sg.* **1.** *(mit.)* Adonis. **2.** *(fig.)* bărbat frumos; **nicht gerade ein ~ sein** a nu fi prea frumos, prea chipeș.

Adonisblume, *-n, f.* v. A d o n i s r ö s c h e n.

adonisch *adj. (metr.)* adonic; **~er Vers** vers adonic.

Adonisgarten, *-s, -gärten, m.* seră.

adonisieren, *adonisierte, adonisiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) găti, a (se) spilcui; a (se) înfrumuseța.

Adonisrös|chen, *-s, -, n. (bot.)* ruscuță-de-primăvară *(Adonis vernalis)*.

adoptierbar *adj.* adoptabil, care poate fi adoptat.

adoptieren, *adoptierte, adoptiert, vb. (h) tr.* **1.** a adopta, a înfia (un copil). **2.** *(fig.)* a adopta, a primi, a-și însuși (o idee).

Adoptierung, **Adoption**, *-en, f.* adopțiune, adoptare.

adoptiv *adj.* adoptiv.

Adoptiv|eltern *pl.* părinți adoptivi.

Adoptivkind, *-(e)s, -er, n.* copil adoptiv, înfiat.

Adoptivmutter, *-mütter, f.* mamă adoptivă.

Adoptivsohn, *-(e)s, -söhne, m.* fiu adoptiv.

Adoptivtochter, *-töchter, f.* fiică adoptivă.

Adoptiv|vater, *-s, -väter, m.* tată adoptiv.

adorabel *adj.* adorabil.

Adorant, *-en, -en, m.* adorator.

Adoration, *-en, f.* adorație.

adorieren, *adorierte, adoriert, vb. (h) tr.* a adora.

adoucieren [-du'si:-], *adoucierte, adouciert, vb. (h) tr.* **1.** *(metal.)* a înmuia (fonta). **2.** a estompa (culori). **3.** *(fig.)* a tempera, a alina, a liniști, a potoli.

Adr. *presc.* de la A d r e s s e.

Adrenalin, *-s, n. sg. (fiziol.)* adrenalină.

Adressant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* expeditor(-oare).

Adressat, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** adresant(ă); destinatar(ă). **2.** *(com.)* deținător (al cambiei); adresat.

Adressbuch, **Adressenbuch**, *-(e)s, -bücher n.* **1.** registru, carte de adrese. **2.** almanah, anuar cu adrese comerciale.

Adressbüro, **Adressenbüro**, *-s, -s, n.* birou, oficiu de informații.

Adressdebatte, *-n, f. (ist.)* discuție la mesaj.

Adresse, *-n, f.* **1.** adresă; **per ~** prin bunăvoință; **er ist bei mir an die falsche ~ gekommen** (sau **geraten**) a greșit adresa, n-a nimerit-o bine cu mine. **2.** memoriu, scrisoare oficială; cerere; comunicare cu caracter oficial. **3.** *(ist.)* răspuns la mesaj. **4.** *(inform.)* adresă; **die ~ der Datei** adresa fișierului; **die ~ der Webseite** adresa paginii Web; **die ~ des Diskettenlaufwerks** adresa unității de dischetă.

Adressendatei, *-en, f. (inform.)* fișier de adrese; **eine ~ speichern** a stoca, a înregistra un fișier de adrese.

Adressenverzeichnis, *-ses, -se, n.* v. A d r e s s b u c h.

adressierbar *adj.* adresabil; *(inform.)* **ein ~er Speicherplatz** zonă de memorie adresabilă.

Adressierbarkeit *f. sg. (inform.)* adresabilitate.

adressieren, *adressierte, adressiert, vb. (h) tr.* **1.** a adresa (scrisori), a scrie adresa (pe scrisori). **2.** *(an* cu *ac., nach)* a adresa, a trimite, a expedia (cuiva sau la o adresă); **~ Sie meine Briefe nach Bukarest** adresați scrisorile mele la București; **der Brief ist nicht an mich adressiert** scrisoarea nu-mi este adresată mie. **3.** *(an* cu *ac.)* a (se) adresa cuiva, a (se) îndrepta (spre cineva); **diese Rüge war nicht an mich adressiert** această mustrare nu mi-a fost adresată mie; **ich habe diese Worte nicht an dich adressiert** nu ție ți-am adresat cuvintele acestea.

Adressiermaschine, *-n, f.* adresograf, mașină de scris adrese.

Adresskalender, **Adressenkalender**, *-s, -, m.* almanah de adrese; anuar.

Adresskarte, **Adressenkarte**, *-n, f.* **1.** carte de vizită. **2.** bilet de identitate (a unui agent comercial). **3.** fișă (în cartoteca unei întreprinderi etc.).

adrett *adj.* **1.** curățel, îngrijit. **2.** sprinten, iute; îndemânatic.

adriatisch *adj.* adriatic.

adrig, **ädrig** *adj.* v. a d e r i g, ä d e r i g.

adschüs *interj. (reg., fam.)* pa, la revedere.

adskribieren, *adskribierte, adskribiert, vb. tr.* a dedica, a consacra (în scris).

adsorbieren, *adsorbierte, adsorbiert, vb. (h) tr. (chim.)* a adsorbi.

Adsorption, *-en, f.* adsorbție.

Adsorptionswärme *f. sg. (fiz.)* căldură de adsorbție.

Adstringens, *-, -genzien* [-tsıən], *n. (med.)* substanță astringentă.

adstringieren, *adstringierte, adstringiert, vb. (h) tr. (med.)* a avea efect astringent, a face gura pungă.

adstringierend I. *part. prez.* de la a d s t r i n g i e r e n. **II.** *adj.* astringent.

Adular, *-s, -e, m. (mine)* adular.

adult *adj.* adult.

A-Dur, *-, n. sg. (muz.)* la major; **in ~** în la major.

Adv. *presc.* de la **1.** A d v o k a t. **2.** A d v e r b.

Advaloremzoll [-val-] *-(e)s, -zölle, m.* taxă vamală ad valorem (în raport cu valoarea mărfurilor).

Advantage [əd'va:ntıdʒ], *-s, -s, m. (tenis)* avantaj.

Advent [at'vɛnt], *-(e)s, -e, m. (bis.)* **1.** advent; perioadă de patru săptămâni dinaintea Crăciunului; postul Crăciunului. **2.** fiecare din cele patru duminici care precedă Crăciunul.

Adventist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (bis.)* adventist(ă).

adventiv [-vɛn-] *adj. (bot.)* adventiv, pripășit din alte ținuturi și aclimatizat.

Adventivbildungen *pl. (bot.)* organe născute anormal pe țesuturile persistente ale plantei.

Adventivpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă adventivă (adusă intenționat sau neintenționat de om și care se dezvoltă mai departe în stare sălbatică într-un ținut unde nu exista înainte de aceasta).

Adventivwurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină adventivă.

Adventskalender [-vɛnts-], *-s, -, m.* calendar cu surprize (pentru postul Crăciunului).

Adventskranz [-vɛnts-], *-es, -kränze, m. (bis.)* coroană de advent făcută din cetină de brad, cu patru lumânări, care se aprind pe rând, în fiecare din cele patru duminici din postul Crăciunului.

Advents|predigt, *-en, f. (bis. cat.)* predică ținută în timpul slujbelor din postul Crăciunului.

Advents|zeit, **Advent|zeit**, *-en, f.* v. A d v e n t **(1).**

Adverb [at'vɛrp], *-s, -ien* [-bıən], *n. (gram.)* adverb.

adverbial *adj. (gram.)* adverbial.

Adverbialbe|stimmung, *-en, f. (gram.)* complement circumstanțial.

Adverbiale, *-, -lien* [-lıən], *n. (gram.)* circumstanțial.

adverbialisch *adj. (gram.)* v. a d v e r b i a l.

Adverbialsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție circumstanțială.

adverbiell [-'biɛll] *adj.* adverbial.

Adverbium, *-s, -bia, n.* v. A d v e r b.

Adversarien [-rıən] *pl.* carte, caiet de note și observații gramatico-filologice.

adversativ *adj. (gram.)* adversativ.

Advokat [atvo-], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** avocat(ă). **2.** *m.* lichior de ouă.

Advokatengebühr, *-en, f. (jur.)* onorariu al avocatului.

Advokatenkammer, *-n, f.* colegiul avocaților; *(înv.)* barou.

Advokatenkniff, *-(e)s, -e, m. (peior.)* chițibuș, tertip avocățesc.

Advokatenprüfung, *-en, f.* examen de avocat.

Advokaten|spesen *pl.* cheltuieli făcute de avocat în timpul unui proces.

Advokaten|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** profesiune de avocat; titlu de avocat. **2.** tagmă a avocaților.

Advokatenzunft, *-zünfte, f. (fig.)* breaslă a avocaților.

advokatisch *adj.* ca de avocat.

Advokatur, *-en, f.* **1.** avocatură; **die ~ treiben** a practica avocatura. **2.** birou avocățesc.

Advokaturskandidat, *-en, -en, m.* candidat la titlul de avocat; avocat stagiar.

Advokaturskanzlei, *-en, f.* birou de avocatură.

Advokaturs|praxis *f. sg.* **1.** practică, experiență avocățească. **2.** clientelă a unui avocat. **3.** birou de avocatură.

Advokaturs|prüfung, *-en, f.* v. A d v o k a t e n p r ü f u n g.

adynamisch *adj.* adinamic; astenic.

a. E. *presc.* de la a n d e r E l b e situat pe Elba.

Aeration [aera'tsio:n], *-en, f.* **1.** *sg. (tehn.)* aerisire; ventilație, aeraj. **2.** *sg.* saturarea unei băuturi cu bioxid de carbon. **3.** orificiu de aerisire.

aerob [ae'ro:p] *adj. (biol.)* aerob; care se dezvoltă și trăiește în aer.

Aeroben, **Aerobien** [-bien], **Aerobionten** *pl.* organisme aerobe.

A|erobus, *-ses, -se, m.* **1.** elicopter folosit ca taxi. **2.** teleferic la mică distanță.

Aerodynamik [aero-] *f. sg. (fiz.)* aerodinamică.

aerodynamisch *adj.* aerodinamic.

Aerolith, *-(e)s* (și *-en*), *-e* (și *-en*), *m.* aerolit, meteorit.

Aerologie *f. sg. (fiz.)* aerologie, cercetarea aerului.

Aeromechanik *f. sg. (fiz.)* aeromecanică.

Aerometer, *-s, -, n. (fiz.)* aerometru.

Aeromobil, *-s, -e, n.* aeromobil, vehicul aerian.

Aeronautik *f. sg.* aeronautică.

Aeronautiker, *-s, -, m.* specialist în aeronautică.

aeronautisch *adj.* aeronautic.

Aerophon, *-s, -e, n.* instrument muzical (la care aerul produce sunetele).

Aerophotographie, *-n* [-'fi:ən], *f.* aerofotografie, fotografie din avion.

Aeroplan, *-(e)s, -e, m.* aeroplan, avion.

Aeroskopie *f. sg.* cercetare, examinare a aerului; determinarea compoziției aerului.

Aerosol, *-s, -e, n.* aerosol.

Aerostat, *-(e)s, -e, m.* aerostat, balon.

Aerostatik *f. sg. (fiz.)* aerostatică.
aerostatisch *adj. (fiz.)* aerostatic.
Aerotank, *-s, -s, m.* rezervor de aer.
Aerotaxe, *-n, f.* taximetru aerian, avion (sau elicopter) taximetru.
Aerotherapie *f. sg.* aeroterapie, tratament cu ajutorul aerului.
a. f. *presc.* de la a n n i f u t u r i al anului viitor.
äfern, *äferte, geäfert, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a reînnoi; a repeta. **2.** a mustra.
affabel *adj.* afabil, prietenos, vorbăreț.
Affabilität, *en, f.* afabilitate.
Affäre, *-n, f.* **1.** afacere, chestiune, socoteală, treabă (neplăcută); încurcătură; **sich aus der ~ ziehen** a ieși din încurcătură; a scăpa cu fața curată. **2.** conflict, diferend. **3.** *(mil.; înv.)* bătălie. **4.** relație extraconjugală; **ihr Mann hat eine ~** soțul ei are o aventură.
Äffchen, *-s, -, n.* maimuțică, maimuță mică.
Affe, *-n, n, m.* **1.** (și *fig.*) maimuță; *(vulg.)* **ich denke, mich kratzt (sau laust) der ~** am fost cât se poate de surprins; **seinem ~n Zucker geben** a-și flata singur slăbiciunile; **an jm. einen ~n gefressen haben** a fi nebun, mort, topit după cineva; a nu mai putea după cineva (sau de dragul cuiva); **sich zum ~n machen** a se face de râs; **sich** *(dat.)* **einen ~n kaufen** a se ameți, a se chercheli, a se pili; **einen ~n haben** a fi cherchelit, amețit, făcut; *(fam.)* **wie vom wilden ~n gebissen** complet nebun. **2.** *(peior.)* maimuțoi; prost, cap sec; snob; filfizon. **3.** *(mil., argou)* raniță.
Affekt, *-(e)s, -e, m.* afect; **im ~ handeln** (sau **reden**) a proceda (sau a vorbi) sub impulsul unei stări afective.
Affektation, *-en, f.* afectare; purtare nefirească, studiată, artificială.
affektbetont *adj.* purtând un accent afectiv; sub impulsul unui afect; pasionat, pătimaș.
affektieren, *affektierte, affektiert, vb. (h)* **I.** *intr.* a afecta, a fi prețios, a face mofturi, a face fasoane, a-și da aere. **II.** *tr.* a afecta, a simula.
affektiert I. *part. trec.* de la a f f e k t i e r e n. **II.** *adj.* afectat; artificial, studiat, prețios.
Affektiert|heit *f. sg.* v. A f f e k t a t i o n.
Affektion, *-en, f.* **1.** afecțiune, stare patologică. **2.** afecțiune, simpatie; dragoste, iubire; atașament.
affektioniert *adj.* binevoitor; plin de afecțiune; afectuos.
Affektionswert, *-(e)s, -e, m.* valoare de amator.
affektiv *adj.* afectiv.
Affektivität [-vi-] *f. sg.* afectivitate.
affektlos *adj.* rece; lipsit de sentiment, de căldură; flegmatic.
Affekt|stärke *f. sg.* puterea, forța unui sentiment.
affen, *affte, geafft, vb. (h) refl.* a se maimuțări.
äffen, *äffte, geäfft, vb. (h) tr.* **1.** a maimuțări, a imita. **2.** a păcăli. **3.** a tachina, a necăji; a lua în zeflemea, a lua peste picior.
affen|ähnlich *adj.* ca maimuțele, ca (de) maimuță; *(biol.)* pitecian, simiesc.
Affen|art, *-en, f.* **1.** specie de maimuțe. **2.** obicei propriu maimuțelor; **nach ~** după obiceiul maimuțelor; ca maimuțele.
affen|artig *adj.* (ca) de maimuță; ca maimuțele; **mit ~er Geschicklichkeit** cu îndemânare, cu agilitate de maimuță.
Affenbrotbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* baobab *(Adansonia digitala)*.
Affenfett, *-es, n. sg. (vulg.)* margarină.
Affenfratze, *-n, f.* mutră de maimuțoi, pocitanie.
affengeil *adj. (argou)* minunat, palpitant; **ein ~er Hit** un șlagăr mișto.
Affengeschlecht, *-(e)s, -er, n.* neamul maimuțelor.
Affengesicht, *-(e)s, -er, n.* față, chip de maimuță; strâmbătură, grimasă.
affenhaft *adj.* v. a f f e n a r t i g.
Affenhitze *f. sg. (fam.)* arșiță mare.
Affenjacke, *-n, f.* **1.** tunică de husari. **2.** jachețică scurtă în culori vii.
Affenkäfig, *-s, -e, m.* cușca maimuțelor.
Affenkasten, *-s, -kästen, m.* **1.** cușcă pentru maimuțe. **2.** *(glumeț)* aparat fotografic. **3.** casă sau autobuz cu multe ferestre. **4.** încăpere mică, cutie; casă cu oameni caraghioși, ciudați; *(vulg.)* clădirea școlii.
Affenkomödie [-diə], *-n, f. (fam.)* maimuțărie; caraghioslâc; circ; teatru.
Affenliebe *f. sg.* dragoste oarbă, exagerată.
Affenpinscher, *-s, -, m.* (câine de rasă) grifon (cu păr foarte lung).
Affenposse, *-n, f.* maimuțărie; poznă.
Affenschande *f. sg. (fam.)* scandal, rușine mare.
Affenschwanz, *-es, -schwänze, m.* **1.** coadă de maimuță. **2.** *(glumeț)* găgăuță, caraghios, zăpăcit, aiurit, trăsnit.
Affen|spiel, *-(e)s, -e, n.,* v. A f f e n p o s s e.
Affen|stall, *-(e)s, -ställe, m.* **1.** v. A f f e n k ä f i g. **2.** *(fam.)* locuință murdară, sărăcăcioasă. **3.** *(fam.)* grup de oameni nedisciplinați.
Affen|streich, *-(e)s, -e, m.* v. A f f e n p o s s e.
Affentheater, *-s, -, n.* v. A f f e n k o m ö d i e; **das ist das reinste ~** ăsta-i circ curat.
Affenwerk, *-(e)s, -e, n.* maimuțăreală, imitație caraghioasă.
Affenweibchen, *-s, -, n.* femela maimuței, maimuță.
Äffer, *-s, -, m.* zeflemist.
Ăfferei, *-en, f.* **1.** maimuțărie. **2.** zeflemisire; zeflemea.
Affiche [-'fi:ʃə], *-n, f.* afiș.
Afficheur [-'ʃø:ɐ], *-s, -e, m.* muncitor care lipește afișe.
affichieren [-fi'ʃi:-], *affichierte, affichiert, vb. (h). tr.* a afișa.
Affidat, *-en, -en, m. (ist.)* vasal.
Affidation, *-en, f. (ist.)* contract, convenție.
Affidavit [-vIt], *-s, -s, n. (jur.)* afidavit, declarație scrisă, întărită prin jurământ în fața instanței judecătorești (autentificată).
affig *adj. (fam.)* afectat; vanitos; fanfaron.
Affiliation, *en, f.* **1.** *sg.* afiliere. **2.** întreprindere afiliată.
affiliieren, *affiliierte, affiliiert, vb. (h) tr.* a afilia.
Äffin, *-nen, f.* v. A f f e n w e i b c h e n.
Affinage [-ʒe], *-n, (chim.)* afinare a metalelor.
Affinerie, *-n* [-ri:ən], **Affinier|an|stalt**, *-en, f.* uzină de afinare a metalelor.
affinieren, *affinierte, affiniert, vb. (h) tr. (metal.)* a afina (metale).
Affinität, *-en, f.* **1.** afinitate; înrudire sufletească; simpatie. **2.** *(chim.)* afinitate.
Affinor, *-s, -e, m. (tehn.)* afinor.
Affirmation, *-en, f.* afirmație.
affirmativ *adj.* și *adv.* afirmativ; **~er Satz** propoziție afirmativă; **er antwortete ~** a răspuns afirmativ.
Affirmativa [-va] *pl. (gram.)* cuvinte, forme afirmative.
affirmieren, *affirmierte, affirmiert, vb. (h) tr.* **1.** a afirma; a susține. **2.** a da un răspuns afirmativ, a spune da.
äffisch *adj.* v. a f f e n a r t i g.
Affix, *-es, -e,* **Affixum**, *-s, -xa, n. (lingv.)* afix.
affizierbar *adj.* care poate fi afectat; sensibil, susceptibil, iritabil.
Affizierbarkeit, *-en, f.* **1.** sensibilitate, susceptibilitate. **2.** iritabilitate.
affizieren, *affizierte, affiziert, vb. (h) tr.* **1.** a afecta, a mișca, a atinge; a emoționa, a impresiona. **2.** a interesa, a privi (pe cineva). **3.** *(med.)* a afecta, a atinge (un organ). **4.** *(lingv.)* a modifica, a deriva (cu ajutorul unui afix).
Affluenz [-flue-], *-en, f.* afluență.
affluieren, *affluierte, affluiert, vb. intr.* a se vărsa.
Äffner, *-s, -, m. (text.)* pieptene.
Affodill, *-s, -e, m. (bot.)* aișor, afodil *(Asphodelus albus)*.
Affresko, *-s, -s, n. (arte)* frescă.
Affrikata, *-katä,* **Affrikate**, *-n, f. (fon.)* africată.
Affront [a'frɔ̃; sau a'frɔnt], *-(e)s, -e, m.* afront, ofensă, ocară, insultă.
affrontieren, *affrontierte, affrontiert, vb. (h) tr.* a jigni, a ofensa, a insulta; a înfrunta, a desfide.
affrös *adj.* oribil, groaznic.
Afghan, *-s, -s, m.* **1.** covor din Afghanistan. **2. schwarzer ~** o anumită marcă de hașiș.
Afghane, *-n, -n, m.* **1.** afghan; locuitor din Afghanistan. **2.** câine ciobănesc afghan.
afghanisch *adj.* afghan.
Afrikaander, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* v. A f r i k a n d e r.
Afrikaforscher, *-s, -, m.* explorator al Africii.
Afrikander, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Africa (de Sud), descendent(ă) din coloniști europeni.
Afrikaner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* african(ă).
afrikanisch *adj.* african.
Afrikareisende, *-n, -n (ein Afrikareisender) m.* și *f.* călător(-oare) în Africa.
After[1], *-s, -, m.* **1.** *(anat.)* anus, rect. **2.** *(pop.)* șezut. **3.** v. A f t e r s t ü c k. **4.** *(agr.)* tărâțe, pleavă. **5.** oblânc (la șa).
After[2], *-s, n., sg.* **1.** *(mine)* reziduu. **2.** excremente de albină.
After[3] *(în compuse)* fals; pseudo-; sub-; rău; mediocru; secundar; dosnic.
After|alabaster, *-s, m. sg. (mineral.)* ghips alb (din care se fac statuete sau alte obiecte decorative).
After|anwalt, *-(e)s, -wälte, m.* persoană care practică în mod ilegal avocatura; avocățel.
After|art, *-en, f.* corcitură.
After|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic șarlatan.
afterbelehren, *afterbelehrte, afterbelehrt, vb. tr. (h)* a învăța, a instrui prost, greșit.
Afterberedsamkeit, *-en, f.* elocvență falsă.
Afterbier, *-(e)s, n. sg.* bere de calitate inferioară.
Afterbildung *f. sg.* **1.** pseudocultură, semicultură. **2.** *(med.)* neoformațiune, neoplasm, pseudoplasm, eteroplasm.
Afterblatt, *-(e)s, -blätter, n.* v. N e b e n b l a t t.
Afterbrut, *-en, f. (la păsări sălbatice)* serie de ouă clocite peste seria normală.
Afterbürge, *-n, -n, m. (jur.)* subgarant, chezaș al chezașului.
Afterdarm, *-(e)s, -därme, m. (anat.)* rect.
Afterdiamant, *-en, -en, m. (mineral.)* **1.** diamant de calitate inferioară; diamant fals. **2.** cuarț hialin cristalizat.
Afterdichter, *-s, -, m. (peior., glumeț)* poetastru.
Afterdrüse, *-n, f. (anat.)* glandă anală.
Afterflügel, *-s, -, m. (zool.)* alulă (la păsări); aripă falsă (la insecte).
Afterfratt, *-(e)s, -e, m.* iritație dermică interfesieră (la călăreți).
Afterfrühlingsfliege, *-n, f. (entom.)* specie de insectă (aparținând ordinului *Plecoptera*).
Afterfürst, *-en, -en, m.* principe fără putere; principe fals, uzurpator.
Aftergebilde, *-s, -, n.* v. A f t e r b i l d u n g.
Aftergeburt, *-en, f. (med.)* eliminarea placentei; placentă.
Aftergelehrsamkeit, *-en, f.* falsă erudiție, pseudoerudiție.
Aftergelehrte, *-n, -n (ein Aftergelehrter), m.* și *f.* pseudoînvățat(ă), pseudosavant(ă).
Afterglaube, *-ns, m. sg. (înv.)* credință deșartă, superstiție; credință falsă, erezie.
After|heiligkeit *f. sg.* ipocrizie, fățărnicie.
After|heu, *-(e)s, n. sg.* otavă.
After|holz, *-es, n. sg.* lemne proaste; lemn putred; deșeuri de lemne.
Afterjucken, *-s, n. sg.* mâncărime anală, prurit anal.
Afterkegel, *-s, -, m. (mat.)* conoid.
Afterkind, *-(e)s, -er, n. (înv.)* **1.** copil postum. **2.** copil nelegitim; bastard.
Afterklaue, *-n, f.* gheară la pintenul dinapoi al piciorului, pinten (la câine); copită rudimentară (la unele copitate).
Afterkohle, *-n, f.* deșeuri de cărbune; cărbune de proastă calitate.
Afterkönig, *-(e)s, -e, m.* rege fals, uzurpator.
Afterkritik, *-en, f.* critică slabă; critică greșită, neconstructivă.
Afterkünstler, *-s, -, m.* artist nepriceput, slab; pseudoartist, cârpaci.
Afterleder, *-s, n. sg.* ștaif (la ghete).
Afterlehen, *-s, -, n.* feudă care ține de altă feudă, subfeudă.
Afterlehnsherr, *-(e)n, -en, m.* senior al unei subfeude.
Afterlehnsmann, *-(e)s, -männer, m.* vasal pe o subfeudă.
Afterlehre, *-n, f. (înv.)* învățătură falsă; doctrină falsă; erezie.

Aftermehl, *-(e)s, n. sg.* făină din tărâţe.
Aftermiete, *-n, f. (înv.)* **1.** *sg.* subînchiriere. **2.** subchirie.
Aftermieter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (înv.)* subchiriaş(ă).
Aftermietsmann, *-(e)s, -männer, m. (reg., înv.)* v. A f t e r m i e t e r.
Aftermontag, *-s, m. sg. (reg.)* marţi.
Aftermutter, *-mütter, f. (reg.)* mamă vitregă.
Afterpacht, *-en, f.* subarendă.
Afterpächer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* subarendaş(ă).
Afterpfand, *-(e)s, -pfänder, n. (jur.)* chezăşie, garanţie indirectă; subamanet.
Afterphilosoph, *-en, -en, m.* pseudofilosof.
Afterphilosophie *f. sg.* pseudofilosofie, filosofie falsă.
Afterprophet, *-en, -en, m.* profet mincinos.
Afterquendel, *-s, m. sg. (bot.)* mătreaţă *(Peplis portula)*.
After|rede, *-n, f. (înv.)* calomnie; clevetealǎ, bârfeală.
after|reden, *afterredete, afterredet (du afterredest, er afterredet), vb. (h) intr.* a cleveti, a bârfi, a purta vorbe.
Afterschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** durere după o boală; durere după o naştere. **2.** remuşcare (în urma unui păcat săvârşit).
After|shavelotion [aftəˈʃeiv-], *-en, f.* loţiune după ras.
Afterskorpion [-skɔr-], *-s, -e, m. (zool.)* pseudoscorpion *(Arahnid)*.
After|spinne, *-n, f. (zool.)* specie de arahnide din ordinul *Phalangidelor.*
After|stück, *-(e)s, -e, n.* oblânc la şa.
Aftertür, *-en, f. (înv.)* uşă din dos.
After|unternehmen, *-s, -, n.* subantrepriză.
After|unternehmer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* subantreprenor(-oare).
Aftervermieter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (înv.)* persoană care subînchiriază.
Aftervollmacht, *-en, f. (jur.)* mandat de substituire, subrogare a mandatului.
Aftervorfall, *-(e)s, -fälle, m. (med.)* prolaps rectal.
Aftervormund, *-(e)s, -e (şi -münder), m.* tutore rău.
Afterweisheit, *-en, f.* pseudoînţelepciune, falsă înţelepciune.
Afterwesen, *-s, -, n.* fiinţă inferioară.
Afterwinter, *-s, -, m.* iarnă târzie, reîntoarsă primăvara.
Afterwissenschaft, *-en, f.* falsă ştiinţă, pseudoştiinţă.
a.G.[1] *presc.* de la a l s G a s t în turneu, în vizită.
a.G.[2] *presc.* de la a u f G e g e n s e i t i g k e i t pe bază de reciprocitate.
AG. *presc.* de la A k t i e n g e s e l l s c h a f t.
ägäisch *adj.* egeic; **Ägäisches Meer** Marea Egee.
Agame, *-n, f. (zool.; mai ales pl.)* gen de şopârlă *(Agamidae)*.
agamisch *adj.* necăsătorit.
Agape, *-n, f.* **1.** agapă, ospăţ cu caracter intim. **2.** Cina Cea de Taină la vechii creştini.
Agar-Agar, *-s, n. sg. (chim.)* agar-agar.
Agave [-və], *-n, f. (bot.)* agavă *(Agava americana)*.
Agavefaser, *-n, f.* fibră de agavă.
Agel, *-n, f. (reg.)* **1.** mustaţă. **2.** ac de brad.
Agenda, *-den, f.* v. A g e n d e **(1, 2)**.
Agende, *-n, f.* **1.** carnet, notes, agendă. **2.** *pl.* treburi, îndatoriri, sarcini. **3.** *(rel.)* ritual liturgic; carte de ritual liturgic; *(bis. protestantă)* liturghie. **4.** listă cu ordinea de zi.
Agens, *-, Agenzien* [-tsiən], *n.* **1.** *(fil.)* element activ, impuls, forţă eficientă; cauză. **2.** *(chim.)* agent, factor activ. **3.** *(gram.)* agent.
Agent, *-en, -en, m.* **1.** agent; reprezentant al unei firme sau instituţii. **2.** agent, factor activ. **3.** *(pol., adm.)* agent; spion; **geheimer** ~ agent secret.
Agenten|arbeit, *-en, f.* **1.** muncă de agent, activitate a reprezentantului comercial. **2.** activitate de spion.
Agenten|austausch, *-(e)s, m. sg.* schimb de agenţi, de spioni.
Agentendienst, *-(e)s, -e, m.* activitate de spionaj.
Agentengebühr, *-en, f.* comision, onorariu al agentului.
Agenten|nest, *-(e)s, -er, n.* cuib de spioni.
Agenten|netz, *-es, -e, n.* reţea de spioni.
Agentenprovision, [-vi-], *-en, f.* v. A g e n t e n g e b ü h r.
Agentenring, *-(e)s, -e, m.* cerc, reţea de spioni.
Agenten|stelle, *-n, f.* agenţie
Agentie [-tsi:], *-n* [-tsi:ən], *f.* **1.** agenţie, reprezentanţă. **2.** birou de agenţie.
Agentur, *en, f.* agenţie; reprezentanţă; filială; agentură.
Agerste, *-n, f. (reg.)* **1.** pământ, câmp nelucrat, pustiu. **2.** v. E l s t e r.
Agglomerat, *-(e)s, -e, n.* **1.** îngrămădire; grămadă. **2.** *(geol.)* aglomerat. **3.** *(metal.)* aglomerat, sinter.
Agglomeration, *-en, f.* **1.** aglomeraţie, îngrămădire, îmbulzeală. **2.** *(geol.)* aglomerare.
agglomerieren, *agglomerierte, agglomeriert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) aglomera, a (se) îngrămădi.
Agglutination, *-en, f.* aglutinare; alipire, împreunare.
agglutinieren, *agglutinierte, agglutiniert, vb. (h) tr.* şi *intr.* a (se) aglutina; a (se) alipi; a (se) împreuna.
agglutinierend I. *part. prez.* de la a g g l u t i n i e r e n. **II.** *adj.* aglutinant; **~e Sprache** limbă aglutinantă.
aggravieren [-ˈvi:], *aggravierte, aggraviert, vb. (h) tr.* **1.** *(şi refl.)* a (se) agrava, a (se) înrăutăţi. **2.** a (se) mări. **3.** a încărca, a împovăra.
Aggregat, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tehn.)* agregat. **2.** agregat, îngrămădire, grămadă.
Aggregation, *-en, f.* agregare, agregaţie.
Aggregationsgrößen *pl. (ec.)* magnitudini agregative; **volkswirtschaftliche** ~ magnitudini de agregare naţional-economice.
Aggregatzu|stand, *-(e)s, -stände, m. (fiz.)* stare de agregare.
aggregieren, *aggregierte, aggregiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) agrega, a (se) reuni, a (se) împreuna; a (se) îngrămădi; a (se) strânge la un loc. **2.** a (se) asocia.
Aggression, *-en, f.* agresiune.
Aggressions|absicht, *-en, f.* intenţie de agresiune.
Aggressions|akt, *-(e)s, -e, m.* act de agresiune.
Aggressionsbasis, *-basen, f.* bază de agresiune.
Aggressionsblock, *-(e)s, -s, m.* bloc agresiv.
Aggressionshandlung, *-en, f.* acţiune agresivă.
Aggressionsherd, *-(e)s, -e, m.* centru, focar de agresiune.
Aggressionskräfte *pl.* puteri agresoare.
Aggressionskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de agresiune.
Aggressions|politik *f. sg.* politică agresivă, politică de agresiune.
Aggressions|truppe, *-n, f.* armată agresoare.
Aggressionswaffe, *-n, f.* armă de agresiune.
aggressiv *adj.* agresiv; provocator; obraznic, impertinent.
aggressivieren, *aggressivierte, aggressiviert, vb. (h) tr.* a face agresiv, a stimula la agresiune.
Aggressivität [-vi-] *f. sg.* agresivitate.
Aggressor, *-s, -gressoren, m.* agresor.
Ägide *f. sg.* egidă, conducere, scut, apărare; **unter js.** ~ sub egida cuiva.
agieren, *agierte, agiert, vb. (h) intr.* **1.** a acţiona; a produce un efect; a funcţiona, a lucra. **2.** a gesticula, a vorbi gesticulând. **3.** *(fig.)* a juca un rol; a reprezenta, a înfăţişa; **gut** ~ a-şi juca bine rolul.
agil *adj.* agil, isteţ, vioi, îndemânatic.
Agilität *f. sg.* agilitate, isteţime, vioiciune, îndemânare.
Agio [ˈa:dʒio], *-s, n. sg. (fin.)* agio; diferenţă de curs; câştig realizat datorită diferenţei de curs.
Agiogewinn, *-(e)s, -e, m.* câştig la bursă.
Agiotage [-ˈta:ʒə], *-n, f.* **1.** agiotaj, speculă asupra efectelor publice. **2.** afacere la bursă.
Agioteur [-ˈtø:e], *-s, -e, m.* agent de bursă.
agiotieren, *agiotierte, agiotiert, vb. (h) intr.* a juca la bursă, a specula.
Agitation, *-en, f.* **1.** agitaţie; acţiune de educare şi mobilizare; **individuelle** ~ agitaţie individuală. **2.** agitaţie, enervare, nelinişte, tulburare, iritaţie.
Agitations|abteilung, *-en, f.* secţie de agitaţie.
Agitations|arbeit, *-en, f.* muncă de agitaţie.
Agitationsfahrt, *-en, f.* turneu de agitaţie.
Agitationsfreiheit, *-en, f.* libertate de a face agitaţie.
Agitationsgruppe, *-n, f.* grupă, brigadă de agitaţie.
Agitationsliteratur, *-en, f.* literatură de agitaţie.
Agitationsmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* material de agitaţie.
Agitationsmittel, *-s, -, n.* mijloace de agitaţie.
Agitations|schrift, *-en, f.* scriere, publicaţie de agitaţie.
Agitations|stelle, *-n, f.* centru, punct de agitaţie.
Agitator, *-s, -toren, m.* agitator.
Agitatorenkartei, *-en, f.* evidenţa agitatorilor.
Agitatorenschulung, *-en, f.* instructaj al agitatorilor.
agitatorisch *adj.* agitatoric, de agitaţie.
agitieren, *agitierte, agitiert, vb. (h) intr.* **1.** *(für)* a agita, a face muncă de agitaţie. **2.** *(gegen)* a agita, a îndemna la revoltă, a răzvrăti, a aţâţa.
Agitprop *presc.* de la A g i t a t i o n u n d P r o p a g a n d a **I.** *-, f.* agitaţie şi propagandă. **II.** *-(s), -s, m.* agitator.
Aglei, *-en, f.* v. A k e l e i.
Aglobulose *f. sg. (med.)* aglobuloză, pierderea celulelor sanguine.
Aglossie *f. sg. (med.)* aglosie, incapacitate de a vorbi.
Agnat, *-en, -en, m.* rudă de sânge pe linie paternă.
Agnostiker, *-s, -, m.* agnostic.
agnostisch *adj.* agnostic.
Agnostizismus, *-, m. sg.* agnosticism.
agnoszieren, *agnoszierte, agnosziert, vb. (h) tr.* a recunoaşte, a stabili identitatea, a identifica; **eine Leiche** ~ a stabili identitatea unui cadavru.
Agonie, *-n* [-ˈni:ən], *f.* agonie; **die ~ ist eingetreten** agonia a început.
agonisieren, *agonisierte, agonisiert, vb. (h) intr.* a agoniza, a fi în agonie, a fi pe moarte, a trage să moară.
Agonist, *-en, -en, m.* concurent la jocurile atletice ale vechilor greci.
Agonistik *f. sg.* **1.** agonistică, învăţătura despre jocurile atletice. **2.** parte a gimnasticii, care la vechii greci cuprindea luptele dintre atleţi.
Agoraphobie *f. sg. (med.)* agorafobie, teamă morbidă de spaţii deschise.
Agraffe, *-n, f.* **1.** agrafă (decorativă); fibulă. **2.** *(chir.)* copcă. **3.** *(constr.)* agrafă.
Agrammatist, *-en, -en, m.* agramat.
Agraphie *f. sg. (med.)* agrafie, pierderea capacităţii de a scrie.
agrar *adj.* agrar.
Agrarbank, *-en, f.* bancă agricolă.
Agrarbei|hilfe, *-n, f. (ec.)* subvenţie, ajutor agricol.
Agrarbiologie *f. sg.* agrobiologie.
agrarbiologisch *adj.* agrobiologic.
Agrar|erzeugnis, *-ses, -se, n. (ec.)* produs agricol.
Agrarfrage, *-n, f.* chestiune, problemă agrară.
Agrargebiet, *-(e)s, -e, n.* domeniu agricol, suprafaţă agricolă; regiune cu economie predominant agricolă.
Agrargenossenschaft, *-en, f.* cooperativă agricolă.
Agrargesetz, *-es, e-, n.* lege agrară.
Agrargesetzgebung, *-en, f.* legislaţie agrară.
Agrargüter *pl. (ec.)* bunuri, mărfuri agricole.
Agrarier [-rie], *-s, -, m.* **1.** latifundiar, moşier. **2.** ţăran, agricultor. **3.** membru al partidului agrarian. **4.** adept, susţinător al politicii agrariene (a marilor moşieri).
agrarisch *adj.* agrar.
Agrarkrise, *-n,* **Agrarkrisis**, *-krisen, f.* criză agrară.
Agrarland, *-(e)s, -länder, n.* ţară agrară, agricolă.
Agrarpolitik *f. sg.* politică agrară.
Agrarprodukt, *-(e)s, -e, n.* produs agrar, agricol.

Agrarproduktion, *-en, f.* producție agrară, agricolă.
Agrar|reform, *-en, f.* reformă agrară.
Agrar|revolution [-vo-], *-en, f.* revoluție agrară.
Agrarschutz|zoll, *-(e)s, -zölle, m.* taxă vamală protecționistă asupra produselor agricole.
Agrar|staat, *-(e)s, -en, m.* stat agrar, țară agrară.
Agrartechnik, *-en, f.* agrotehnică.
Agrar|überschuss, *-es, -schüsse, m. (ec.)* excedent agrar, agricol.
Agrar|umge|staltung, *-en, f.* reorganizare, transformare a agriculturii.
Agrarverfassung, *-en, f.* orânduire agrară.
Agrarware, *-n, f.* produs agricol.
Agrarwirtschaft *f. sg.* agricultură; economie agrară.
Agrarwissenschaft *f. sg.* agronomie.
Agrarwissenschaftler, *-s, -, m.* agronom, specialist agronom.
agrarwissenschaftlich *adj.* care ține de agronomie; *(adverbial)* din punctul de vedere al agronomiei.
Agrasel, *-n, f. (reg.)* agrișe *(Ribes grossularia)*.
Agreement [ə'gri:mənt], *-s, -s, n.* acord, contract, înțelegere; **Gentleman's ~** înțelegere politică bazată pe încredere.
Agrément [agre'mã:] *-s, -s, n. (dipl.)* agrement, consimțământ; **~ erteilen** a accepta, a permite acreditarea.
Agrikultur *f. sg.* agricultură.
Agrikultur|arbeiter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) agricol(ă).
Agrikulturchemie [-çe-] *f. sg.* agrochimie.
Agrikulturchemiker, *-s, -, m.* agrochimist.
Agrikultur|staat, *-(e)s, -en, m.* v. Agrarstaat.
Agrobiologe, *-n, -n, m.* agrobiolog.
Agrobiologie *f. sg.* agrobiologie.
Agronom, *-en, -en, m.* agronom.
Agronomie *f. sg.* agronomie.
agronomisch *adj.* agronomic.
Agrotechnik *f. sg.* agrotehnică.
agrotechnisch *adj.* agrotehnic.
Ag(t)|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* chihlimbar.
Ägypter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* egiptean(ă).
ägyptisch *adj.* egiptean.
Ägyptologe, *-n, -n, m.* egiptolog, specialist în studiul vechiului Egipt.
ah! *interj.* a! ah! **~ so!** așa deci! **~ was!** ei na!
Ah, *-s, -s, n.* ah; **es entfuhr ihm ein langgezogenes ~** i-a scăpat un ah prelung.
äh *interj.* ăă, îî.
a|ha! *interj.* aha! așa da! va să zică așa!
ahd. *presc.* de la althochdeutsch în limba germană veche de sus.
Ahlbeere, *-n, f. (bot.)* coacăză neagră *(Ribes nigrum)*.
Ahlbeer|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* arbust de coacăz negru.
Ahle, *-n, f.* sulă; *(fig.)* penis.
ahlenförmig *adj.* ca o sulă, în formă de sulă.
Ahlkirsche, *-n, f. (bot.)* mălin *(Prunus padus)*.
ahmen, *ahmte, geahmt, vb. (h) tr.* a grada pescajul unei nave pe bordaj.
Ahming, *-e (și -s), f. (mar.)* scară gradată de pe bordajul navelor servind la măsurarea pescajului.
Ahmung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* v. Ahming. **2.** hotar la ogoare.
Ahn, *-(e)s (și -en), -en, m.* **1.** strămoș, străbun; înaintaș; **unsere ~en** strămoșii, înaintașii noștri. **2.** *(reg.)* bunic; străbunic. **3.** *pl.* părinții, bătrânii; *(fam.)* babacii.
ahnden, *ahndete, geahndet (du ahndest, er ahndet) vb. (h)* **I.** *tr.* a pedepsi; a sancționa; **das Übertreten des Gesetzes wird geahndet** încălcarea legii se pedepsește. **II.** *intr. (an cu dat.)* **1.** a răzbuna, a plăti. **2.** *(înv.)* v. ahnen.
ahndevoll *adj. (poet.)* v. ahnungsvoll.
Ahndung, *-en, f.* **1.** sancțiune, pedeapsă. **2.** răzbunare. **3.** *(înv.)* presentiment, presimțire, bănuială.
Ahne[1], *-n, -n, m.* v. Ahn.
Ahne[2], *-n, f.* **1.** bunică; străbună, străbunică. **2.** *(reg.)* puzderie (la cânepă); pleavă.
ähneln, *ähnelte, geähnelt (ich ähn(e)le) vb. (h) intr. (jm.)* a semăna (cu cineva).
ahnen, *ahnte, geahnt, vb. (h) tr.* a bănui, a avea o idee (de ceva); a presimți; a avea o presimțire; **mir ahnt etwas** presimt, bănuiesc ceva; **das ahnte ich** am bănuit eu asta; **~ lassen** a lăsa să se bănuiască, să se înțeleagă; **ohne etwas zu ~** sau **nichts ~d** nebănuind nimic, fără a bănui ceva, fără a avea vreo idee (de ceva).
Ahnenbild, *-(e)s, -er, n.* portret al unui strămoș, portret de familie.
Ahnendünkel, *-s, m. sg. (peior.)* aroganță, ifose întemeiate pe originea nobilă a familiei.
Ahnengalerie, *-n* [-ri:ən], *f.* galerie cu portrete ale strămoșilor.
Ahnenliste, *-n, f. (ist.)* listă genealogică.
Ahnenpass, *-es, -pässe, m.* document care atesta originea (ariană) a strămoșilor (în timpul naziștilor).
Ahnenprobe, *-n, f. (ist.)* dovadă, document de noblețe.
Ahnenreihe, *-n, f.* șirul, lista strămoșilor.
Ahnenschaft *f. sg.* totalitatea strămoșilor.
ahnen|stolz *adj.* mândru de strămoșii săi, de originea nobilă a strămoșilor.
Ahnen|stolz, *-es, m. sg.* **1.** mândrie de originea nobilă a strămoșilor. **2.** v. Ahnendünkel.
Ahnentafel, *-n, f.* arbore genealogic.
Ahnfrau, *-en, f.* străbună.
Ahnherr, *-(e)n, -en, m.* strămoș, străbun; întemeietorul unei familii nobile, al unui neam nobil.
Ahnin, *-nen, f.* v. Ahne[2] (**2**).
ähnlich I. *adj.* **1.** asemănător; **jm. ~ sehen** a semăna cu cineva; **das Bild ist täuschend ~** tabloul seamănă foarte bine cu originalul; **das sieht dir ~!** asta-i după chipul și asemănarea ta! nici nu mă așteptam la altceva din partea ta!; *(substantivat)* **und Ähnliches** *(presc.* **u.Ä.)** și alte lucruri asemănătoare. **2.** analog. **II.** *prep. (cu dat.)* asemănător, ca; **einer Schlange ~** ca un șarpe.
Ähnlichkeit, *-en, f.* asemănare; analogie; similitudine.
Ahnung, *-en, f.* **1.** bănuială; presimțire; **es ging mir eine (böse) ~ auf** am avut o presimțire (rea). **2.** idee, cunoștință vagă; **er hatte keine (blasse) ~ (davon)** habar n-a avut, nu a avut nici cea mai vagă idee (de lucrul acesta).
ahnungslos *adj.* complet neinformat; fără nici o bănuială; *(fam.)* nevinovat, candid.
ahnungsvoll *adj.* plin de presimțiri, de bănuieli.
a|hoi! *interj. (mar.)* hei! atenție! păzea!
A|horn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* arțar *(Acer platanoides)*.
a|horn|artig *adj.* asemănător cu arțarul, în felul arțarului.
a|hornen *adj.* din lemn de arțar.
A|hornholz, *-es, n. sg.* lemn de arțar.
A|hornsäure, *-n, f.* acid aceric.
Ährchen, *-s, -, n. (dim.* de la Ähre) spic mic, spiculeț, spicușor.
Ähre, *-n, f.* spic; **in die ~n schießen a)** a da în spic; **b)** *(fig.; despre copii)* a crește repede; **~n lesen a)** a culege spicele căzute; **b)** *(fig.)* a spicui.
ährenblond *adj.* blond ca spicul, de culoarea grâului.
Ährenbund, *-(e)s, -bünde, n.* snop.
Ährenfeld, *-e(s), -er, n.* lan cu grâu care a dat în spic.
ährenförmig *adj.* ca spicul, în formă de spic.
Ährenfrüchte *pl.* cereale (boabe).
Ährengräser *pl.* cereale (plante).
Ährenkranz, *-es, -kränze, m.* cunună de spice.
Ährenlese, *-n, f.* adunatul spicelor căzute, spicuit.
Ährenleser, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* spicuitor(-oare).
Ährenmeer, *-s, -e, n.* mare de spice, holdă.
Ährenmonat, *-(e)s, -e, m. (înv., poet.)* (luna) august, gustar.
ährenreich *adj.* bogat în spice, cu multe spice.
Ährenschnitt, *-(e)s, -e, m.* seceriș.
Ähren tragend *adj.* purtător de spice.
ährig *adj.* v. ährenreich.
A|i, *-s, -s, n. (zool.)* leneș *(Bradypus)*.
aien ['a:iən], *aite, geait, vb. (h) tr. (fam.)* a alinta (un copil).
Aigrette [ɛ'grɛtə], *-n, f.* egretă.
Air[1] ['ɛ:ɐ], *-s, f.* arie, melodie; bucată instrumentală (în genul liedului).
Air[2] ['ɛ:ɐ], *-(s), -s, n.* exterior, înfățișare; aer; **sich ein ~ geben** a face pe distinsul, pe grozavul, a-și da aere, a-și da ifose.
A|is *n.,* **a|is** *(muz.)* la diez; **ais-Moll** la diez minor; **Ais-Dur** la diez major.
Aja, *-s, f.* educatoare, guvernantă.
à jour și **ajour** [a'ʒu:ɐ], *adj. invar.* și *adv. (austr.)* **1.** *(despre broderii* sau *țesături)* ajur, ajurat, perforat, cu găurele. **2.** *(cont.)* la zi; **Bücher ~ führen** a ține registrele la zi.
Ajour|hand|arbeit, *-en, f.* broderie (cu) ajur, broderie ajurată, broderie cu găurele.
ajourieren [-ʒu-], *ajourierte, ajouriert, vb. (h) tr.* **1.** *(austr.)* a face lucru de mână ajurat. **2.** a aduce la zi, la curent, a actualiza.
Akademie, *-n* [-'mi:ən], *f.* **1.** academie; **~ der Künste** academie de arte; **~ der Wissenschaften** academie de științe; **Mitglied der ~** academician, membru al academiei. **2.** academie, școală superioară, institut (de învățământ superior) de specialitate.
Akademiemitglied, *-(e)s, -er, n.* academician, membru al academiei.
Akademie|stück, *-(e)s, -e, n.* nud executat după model în scop didactic sau pentru studiu anatomic.
Akademiker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** absolvent al unei universități sau școli superioare; persoană cu un titlu academic. **2.** academician, membru al academiei. **3.** student al unei școli superioare. **4.** pictor care lucrează după metode academice.
akademisch *adj.* academic; **~e Bildung** cultură universitară; **eine ~e Würde erlangen** a obține un titlu academic, universitar; **~er Grad** grad, rang universitar, academic; **~e Jugend** studențime, tineret universitar; **~es Viertel** sfert academic.
Akajoubaum [-'ʒu:-], *-(e)s, -bäume, m.* mahon din India (pom fructifer).
Akanthus, *-, -then, m. (bot.)* **1.** talpa-ursului *(Acanthus longifolius)*. **2.** *(constr.)* acant (ornament).
akatalektisch *adj. (metr.)* care are toate silabele.
Akazie [-tsiə], *n, f.* **1.** *(bot.)* acacie (veritabilă din familia *Mimosacea)*. **2.** *(bot.)* salcâm roșu *(Robinia hispida)*. **3.** *(bot.; în expr.)* **blaue ~** glicină *(Vistasia sinensis)*; **falsche ~** salcâm *(Robinia pseudacacia)*. **4.** *(în expr.)* **es ist, um auf die ~n zu klettern** îți vine să înnebunești, să te urci pe pereți, să-ți iei lumea-n cap, să-ți iei câmpii; *(fam.)* **wie stehen die ~n?** cum stau lucrurile?
Akelei, *-en, f. (bot.)* căldărușă *(Aquilegia vulgaris)*.
Akephalen [-fa:-] *pl. (zool.)* moluște acefale *Lamellibranchiata)*.
Aki, *-(s), -(s), n. presc.* de la Aktualitätenkino film, cinema de actualități.
Akklamation, *-en, f.* **1.** aprobare, exclamație aprobativă, aclamare; **durch ~ wählen** a alege prin aclamații. **2.** aclamații, ovații.
akklamieren, *akklamierte, akklamiert, vb (h) tr.* a aclama, a aproba; a ovaționa.
Akklimatisation, *-en, f.* **1.** aclimatizare, împământenire. **2.** *(fig.)* aclimatizare, familiarizare, deprindere, acomodare, adaptare.
akklimatisieren, *akklimatisierte, akklimatisiert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) aclimatiza, a (se) împământeni. **2.** *(fig.)* a (se) aclimatiza, a (se) deprinde cu noile condiții de viață, a (se) adapta, a (se) acomoda.
Akklimatisierung, *-en, f.* v. Akklimatisation.
Akkolade, *-n, f.* **1.** acoladă, îmbrățișare; *(ist.)* îmbrățișare solemnă (în ceremonialul medieval, când se făcea ridicarea la rangul de cavaler). **2.** *(tipogr., muz.)* acoladă.
akkommodabel *adj.* **1.** acomodabil; adaptabil. **2.** *(despre conflicte, probleme)* care poate fi rezolvat pe cale pașnică.
Akkommodation, *-en, f.* acomodare; adaptare; **die ~ des Auges** acomodarea ochiului.
Akkommodationsfähig *adj.* acomodabil, capabil de acomodare.

akkommodieren, *akkommodierte, akkommodiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) acomoda, a (se) potrivi, a (se) adapta.
akkompagnieren [-pan'ji:-], *akkompagnierte, akkompagniert, vb. (h) tr.* **1.** a însoți, a întovărăși. **2.** *(muz.)* a acompania.
Akkord, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(muz.)* acord. **2.** învoială; acord; înțelegere; **auf (sau im) ~ (arbeiten)** (a lucra) în acord. **3.** învoială (cu creditorii); **gerichtlicher ~** concordat.
Akkord|arbeit, *-en, f.* muncă în acord.
Akkord|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor (care lucrează) în acord.
Akkordeon, *-s, -s, n.* acordeon.
akkordieren, *akkordierte, akkordiert, vb. (h)* **I.** *intr. (mit)* a cădea de acord, a cădea la învoială, a se înțelege. **II.** *tr.* a acorda.
Akkordion, *-s, -s, n.* v. Akkordeon.
Akkordlohn, *-(e)s, -löhne, m.* plată în acord, cu bucata.
Akkordsatz, *-es, -sätze, m.* tarif pentru munca în acord.
Akkordvertrag, *-s, -träge, m.* contract de lucru în acord.
Akkreditier|auftrags|schreiben, *-s, -, n. (com.)* acreditiv, scrisoare de acreditare.
akkreditieren, *akkreditierte, akkreditiert, vb. (h) tr.* **1.** a împuternici, a autoriza. **2.** *(dipl.)* a acredita; **den Botschafter ~** a acredita ambasadorul. **3.** *(com.)* a acredita, a deschide credite, a deschide un acreditiv.
Akkreditierung, *-en, f.* **1.** *(jur., dipl.)* acreditare. **2.** *(com.)* creditare.
Akkreditiv, *-s, -e, n.* **1.** *(dipl.)* acreditare, scrisoare de acreditare; **das ~ des Botschafters** scrisoarea de acreditare a ambasadorului. **2.** *(com.)* scrisoare de credit, acreditiv; **bestätigtes (unbestätigtes) ~** acreditiv legalizat (nelegalizat); **gedecktes ~** acreditiv cu acoperire; **unwiderrufliches ~** acreditiv nerevocabil; **Eröffnung (Stellung) eines ~s** deschiderea unui acreditiv; **Übertragung des ~s** transmiterea acreditivului; **Zahlung gegen ~** plată contra, pe baza unui acreditiv.
Akkreditiv|auftrag, *-(e)s, -träge, m. (com.)* ordin de plată prin acreditiv.
Akkreditiv|auftrags|schreiben, *-s, -, n.* ordin scris de plată prin acreditiv.
Akkreditivbank, *-bänke, f. (com.)* bancă de credit.
Akkreditivbedingungen *pl.* condiții de acreditare.
Akkreditivbegünstigte, *-n, -n (ein Akkreditivbegünstigter) m. (com.)* beneficiar al acreditivului.
Akkreditiv|stellung, *-en, f. (com.)* deschidere a unui credit.
Akkreditivverfahren, *-, n. (fin.)* procedură de acreditare.
Akkreditivzwang, *-(e)s, m. sg. (fin.)* obligativitatea de a deschide un credit.
Akku, *-s, -s, m. presc.* de la Akkumulator.
Akkumulat, *-(e)s, -e, n. (geol.)* grohotiș; aglomerat; sediment.
Akkumulation, *-en, f.* acumulare; concentrare; îngrămădire; **~ des Kapitals** acumulare a capitalului; **abhängige ~** acumulare dependentă; **fortschreitende ~** acumulare progresivă; **ursprüngliche ~** acumulare primitivă (a capitalului).
Akkumulationsbedingungen *pl.* condiții de acumulare.
Akkumulationsfähigkeit, *-en, f.* capacitate de acumulare.
Akkumulationsfonds [-fõ:], [-fõ:(s)], [-fõ:s] *m.* fond de acumulare.
Akkumulationskrise, *-n, f.* criză de acumulare.
Akkumulationsmasse, *-n, f.* volum de acumulare.
Akkumulationsmittel *pl.* mijloace de acumulare.
Akkumulations|problem, *-s, -e, n. (ec.)* problema acumulării.
Akkumulations|prozess, *-es, -e, m.* proces de acumulare; *(ec.)* **der ~ des Kapitals** procesul de acumulare a capitalului.
Akkumulationsquelle, *-n, f. (ec.)* sursă de acumulare.
Akkumulationsrate, *-n, f.* rată de acumulare; **eine hohe ~ beibehalten** a menține o rată de acumulare ridicată.
Akkumulations|strategie, *-n* [-gi:ən], *f.* strategie de acumulare.
Akkumulations|tempo, *-s, -s, n. (ec)* ritm de acumulare.
Akkumulations|theorie, *-n* [-ri:ən], *f. (ec.)* teoria acumulării.
Akkumulations|trieb, *-(e)s, -e, m. (ec.)* tendință de acumulare.
Akkumulationsvolumen [-vo-], *-s, n.* volum de acumulare.
Akkumulator, *-s, -toren, m. (electr., tehn.)* acumulator.
Akkumulatorenbatterie, *-n* [-ri:ən], *f. (electr.)* baterie de acumulatoare.
Akkumulatorenprüfer, *-s, -, m. (tehn.)* voltmetru.
Akkumulatorplatte, *-n, f. (electr.)* placă de acumulator.
Akkumulatorzelle, *-n, f. (electr.)* element, celulă de acumulator.
akkumulieren, *akkumulierte, akkumuliert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) acumula, a (se) strânge, a (se) aduna.
Akkumulierung, *-en, f.* acumulare.
akkurat *adj.* exact, corect, precis; scrupulos, punctual, meticulos; ordonat, îngrijit.
Akkuratesse *f. sg.* acuratețe, exactitate, corectitudine, precizie; scrupulozitate, punctualitate, meticulozitate; ordine.
Akkusativ sau **Akkusativ**, *-s, -e, m. (gram.)* acuzativ.
Akkusativ|objekt, *-(e)s, -e, n. (gram.)* obiect, complement direct, drept, complement la acuzativ.
Akkusativus [-vʊs], *-, -ven* (și *-vi), m.* v. Akkusativ.
A-Klarinette, *-n, f. (muz.)* clarinet în la.
Akme și **Akme** *f. sg.* **1.** vârf, culme; *(fig.)* apogeu. **2.** *(med.)* punct culminant al bolii.
Akne, *-n, f. (med.)* acnee, coș, bubuliță pe față.
Akoluth, *-en, -en, m. (bis. cat.)* acolit.
Akonit, *-(e)s, -e, m. (bot.)* v. Eisenhut **(2)**.
Akonto, *-s, -ten* (și *-s), n. (austr.)* acont, arvună.
Akontozahlung, *-en, f. (com.)* **1.** *sg.* plată în cont, în rate. **2.** avans, arvună.
akquirieren [-kvi-], *akquirierte, akquiriert, vb. (h) tr.* **1.** a achiziționa; a dobândi, a procura; a obține prin efort. **2.** *(com.)* a solicita, a dobândi clienți.
Akquisiteur [-kvizi'tø:ɐ], *-s, -e, m.* achizitor; comerciant ambulant.
Akquisition [-kvizi-], *-en, f.* **1.** *sg.* achiziționare, achiziție, dobândire. **2.** *sg. (com.)* solicitare. **3.** *(fig.)* achiziție, obiect achiziționat.
Akribie *f. sg.* acribie, exactitate, meticulozitate.
Akrobat, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* acrobat(ă).
Akrobaten|stück, *-(e)s, -e, n.* truc acrobatic; număr de acrobație; figură acrobatică.
Akrobatik *f. sg.* **1.** acrobație; număr de acrobație. **2.** acrobație, agilitate acrobatică.
akrobatisch *adj.* acrobatic; **~er Tanz** dans acrobatic.
Akronym, *-s, -e, n.* acronim, cuvânt format din inițialele altor cuvinte.
akropetal *adj. (bot.)* acropetal, cu primordiile cele mai tinere aproape de creștetul axei.
Akropolis, *-polen, f.* **1.** *(ist.)* Acropole. **2.** citadelă.
Akrostichon, [-stıçən], *-s, -chen* (și *-cha), n.* acrostih.
Akryl, *-s, n. sg.*, v. Acryl.
äks *interj.* ptiu! câh!
Akt[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** faptă, acțiune, gest; **ein ~ der Verzweiflung** un gest de disperare. **2.** *(teatru)* act. **3.** *(arte)* nud; **~ stehen** a poza ca model pentru nud. **4.** notă, cunoștință; **von etwas ~ nehmen** a lua cunoștință de ceva. **5.** ceremonie; **ein feierlicher ~** un act solemn. **6.** raport sexual.
Akt[2], *-e(s), -e(n), m.* v. Akte.
Akte, *-n, f.* **1.** document; **2.** acte (ale unei afaceri, ale unui proces), dosar; **etwas zu den ~n legen a)** a pune la dosar; **b)** *(fig.)* a nu mai vorbi, pomeni (de ceva); a face uitat; **die ~n einsehen** a cerceta actele, dosarul; **über etwas die ~n schließen** (și *fig.)* a clasa o chestiune. **3.** v. Akt[1] **(1)**; **~n machen** a face istorii, mofturi, comédii.
Aktei, *-en, f.* colecție de acte, dosare.
Aktenbock, *-(e)s, -böcke, m.* clasor de acte, de documente.
Aktenbündel, *-s, -, n.* pachet de acte.
Aktendeckel, *-s, -, m.* dosar, mapă.
Aktenheft, *-(e)s, -e, n.*, **Aktenhefter**, *-s, -, m.* dosar.
Aktenkoffer, *-s, -, m.* servietă pentru acte.
Aktenkrämer, *-s, -, m.* birocrat.
aktenkundig, *adj.* dovedibil prin acte.
Aktenmappe, *-n, f.* servietă, geantă.
aktenmäßig *adj.* conform cu actele; autentic; oficial.
Aktenmensch, *-en, -en, m.* birocrat.
Akten|ordner, *-s, -, m.* clasor
Aktenschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap pentru dosare; clasor.
Aktenschreiber, *-s, -, m.* copist; conțopist.
Akten|ständer, *-s, -, m.* raft, etajeră pentru dosare, acte, hârtii etc.
Akten|stoß, *-es, -stöße, m.* teanc de acte, grămadă de acte.
Akten|stück, *-(e)s, -e, n.* document; act oficial; piesă de dosar.
Aktentasche, *-n, f.* v. Aktenmappe.
aktenwidrig *adj.* neconform cu actele.
Aktenwirtschaft, *-en, f.* birocrație, tărăgănare birocratică.
Aktenzeichen, *-s, -, n.* indicativ de referire (în răspunsuri) sau clasare a(l) corespondenței, actelor etc.
Akteur [-'tø:ə], *-s, -e, m.* **1.** persoană care acționează (într-o problemă politică). **2.** *(teatru)* actor.
Aktie [-tsıe], *-n, f. (com.)* acțiune; **~ auf Namen** acțiune nominală; **börsengängige ~** acțiune cotată la bursă; **übertragbare ~** acțiune negociabilă; **~n ausgeben** a emite acțiuni; **~n besitzen** a poseda acțiuni; **~n erwerben** a achiziționa, a câștiga, a dobândi acțiuni; **~n zeichnen** a subscrie acțiuni; **wie stehen die ~n?** care este cursul acțiunilor? cum stau acțiunile? *(fig.)* cum merg afacerile? cum stau treburile? **mit ~n wuchern, in ~n spekulieren** a specula la bursă; **seine ~n fallen** îi scad acțiunile, e în declin.
Aktien|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* cupon de acțiune.
Aktien|ausgabe, *-n, f.* emitere, emisiune de acțiuni.
Aktienbesitz, *-es, -e, m.* avere plasată în acțiuni, posesiune de acțiuni.
Aktienbesitzer, *-s, -, m.* deținător, proprietar de acțiuni; acționar.
Aktienbörse, *-n, f.* bursă de valori.
Aktiendividende [-vi-], *-n, f.* dividende (din acțiuni).
Aktiengesellschaft, *-en, f.* societate anonimă pe acțiuni; **eine ~ gründen** a fonda o societate pe acțiuni.
Aktiengesetz, *-es, -e, n.* lege privitoare la societățile pe acțiuni.
Aktienhandel, *-s, m. sg.* curtaj; speculație la bursă asupra cursului acțiunilor.
Aktienhändler, *-s, -, m.* curtier.
Aktien|index, *sg. m.* index de curs al acțiunilor.
Aktien|inhaber, *-s, -, m.* v. Aktienbesitzer.
Aktienkapital, *-s, -e* (și *-ien)* [-lıən], *n.* capital în acțiuni.
Aktienkontrollmehr|heit, *sg. f.* bloc de control al acțiunilor, o majoritate de control al acțiunilor.
Aktienkurs, *-es, -e, m.* cursul acțiunilor.
Aktienmakler, *-s, -, m.* agent de schimb.
Aktienmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* bursă de efecte; piață a acțiunilor.
Aktienmehr|heit, *sg. f.* majoritatea acțiunilor.
Aktien|notierung, *-en, f.* cotarea acțiunilor.
Aktien|optionsmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață de opțiuni negociabile; **~ an der Pariser Börse** piața de opțiuni negociabile la bursa din Paris.
Aktien|options|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan opțional de achiziționare de acțiuni.
Aktienpaket, *-(e)s, -e, n.* pachet de acțiuni.
Aktienrecht, *-e, n.* drept asupra societății pe acțiuni (anonime).
Aktienschwindel, *-s, -, m.*, **Aktienschwindelei**, *-en, f.* speculație la bursă (cu acțiuni).
Aktien|spekulant, *-en, -en, m.* speculant la bursă.
Aktien|spekulation, *-en, f.* speculație la bursă, joc de bursă.
Aktien|splitting [-splıtıŋ], *-s, sg. n.* fracționarea unei acțiuni.
Aktien|übertragung, *-en, f.* transfer de acțiuni.
Aktien|unternehmung, *-en, f.* societate pe acțiuni.
Aktienwerte *pl. m. (fin.)* acțiuni, titluri.
Aktienzeichnung, *-en, f.* subscripție de acțiuni.
Aktienzeichnungs|schein, *-(e)s, -e, m.* bon de subscripție a acțiunilor.
Aktinie [-nıe], *-n, f. (zool.)* actinie, trandafir de mare *(Actinia)*.

aktinisch *adj.* actinic.
Aktinium, *-s, n. sg. (chim.)* actiniu.
Aktinometer, *-s, -, n.* actinometru.
Aktinometrie *f. sg.* actinometrie.
Aktinon, *-s, n. sg. (chim.)* actinon.
Aktion, *-en, f.* **1.** acțiune; funcțiune; **in ~ treten** a acționa, a interveni; **~ und Reaktion** acțiune și reacțiune; **2.** acțiune; faptă; operațiune; **militärische ~en** operațiuni militare.
Aktionär, *-s, -e, m.* **~in**, *-nen, f.* acționar(ă).
Aktionär|stimmrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de vot (de decizie) al acționarilor.
Aktionärversammlung, *-en, f.* adunarea acționarilor.
Aktions|aus|schuss, *-es, -schüsse, m. (pol.)* comitet de acțiune.
Aktionsbereich, *-es, -e, m.* și *n.* domeniu, rază, resort de acțiune.
Aktionsbereitschaft *f. sg. (mil.)* stare de alarmă, pregătire de acțiune.
Aktions|einheit *f. sg. (mil., pol.)* unitate de acțiune; **Komitee für ~** comitet, comisie pentru unitate de acțiune.
aktionsfähig *adj.* capabil de acțiune.
Aktionsfähigkeit *f. sg.* capacitate de acțiune.
Aktionsform, *-en, f. (gram.)* diateză.
Aktionsfreiheit, *-en f.* libertate de acțiune.
Aktionskomitee, *-s, -s, n.* v. Aktionsausschuss.
Aktionskraft, *-kräfte, f.* putere, forță de acțiune.
Aktionslosung, *-en, f.* parolă de acțiune.
Aktionsmethode, *-n, f.* mod, metodă de acțiune.
Aktions|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de acțiune.
Aktionsradius, *-, -radien* [-diən], *m.* rază de acțiune.
Aktionsverlauf, *-(e)s, -läufe, m.* mers al operațiilor, desfășurare a acțiunii.
Aktionszentrum, *-s, -zentren, n. (met.)* centru de acțiune al depresiunilor atmosferice.
aktiv și *(gram.)* **aktiv** *adj.* **1.** activ, întreprinzător; harnic, sârguincios; **~er Mensch** om activ. **2.** *(mil., sport)* activ; de profesie; **~er Offizier** ofițer activ. **3.** *(chim.)* activ; care intră ușor în reacție. **4.** *(com.)* activ; **~e Handelsbilanz** balanță comercială activă. **5.** *(pol., adm.)* activ; **~es Mitglied** membru activ; **~es Wahlrecht** drept de vot activ. **6.** *(gram.)* activ.
Aktiv și **Aktiv**[1], *-s, (rar) -e* [-və], *n. (gram.)* diateză activă.
Aktiv[2], *-s, -e* (și *-s*), *n. (în fosta R.D.G.)* activ, colectiv de muncă; **das ~ der Parteilosen** activul celor fără (de) partid.
Aktiva și **Aktiva** [-va] *pl. (ec., com.)* activ, avere reală; **~ und Passiva** activ și pasiv, bilanțul afacerilor; **festliegende ~** activ imobilizat; **freie ~** activ disponibil; **greifbare ~** activ mobilizabil; **ständige ~** activ permanent; **verwertbare ~** activ valorificabil (realizabil).
Aktiv|bestand, *-(e)s, -stände, m. (fin.)* avere reală, efectivă; activ.
Aktivbox, *-en, f.* boxa activă.
aktivdienstpflichtig *adj.* obligat la serviciul militar activ.
Aktivdienstzeit, *-en, f.* durată a serviciului militar activ.
Aktiven [-vən] *pl.* v. Aktiva.
Aktivforderung, *-en, f. (com.)* datorie neplătită.
Aktivgeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* întreprindere pe bază de credit, operațiuni cu activ.
Aktivhandel, *-s, m. sg.* comerț activ, în care exportul predomină față de import.
aktivieren [-'vi:-], *aktivierte, aktiviert, vb. (h) tr.* **1.** a activa, a pune în mișcare; a impulsiona, a activiza. **2.** (și *refl.*) *(mil.)* a activa; **der Reserveoffizier ließ sich ~** ofițerul de rezervă s-a activat. **3.** *(cont.)* **die Kosten ~** a include în bilanț ca termen activ. **4.** *(chim.)* a activa, a face să crească capacitatea de reacție.
Aktivierung [-'vi:-], *-en, f.* **1.** activare, punere în mișcare; impulsionare, activizare; *(med.)* **künstliche ~ von Gehirnströmen bei der Elektroenzephalographie** activare artificială a curenților de acțiune cerebrali la electroencefalografie. **2.** *(mil.)* activare, sporire a reactivității. **3.** *(inform.)* **~ der Netzwerkkarten** activarea plăcilor de rețea.
aktivierungsfähig *adj.* susceptibil de a fi introdus in activ.
aktivisch *adj. (gram.)* activ, la diateza activă.
Aktivismus [-'vIs-], *-, m. sg.* activism; activitate susținută, orientată spre un anumit scop.
Aktivist [-'vIst], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen f.* **1.** activist, om cu o activitate susținută, om activ și energic. **2.** *(în fosta R.D.G.)* fruntaș(ă) în producție.
Aktivisten|abzeichen [-'vI-], *-s, -, n. (în fosta R.D.G.)* insignă de fruntaș în producție.
Aktivistenbewegung, *-en, f. (în fosta R.D.G.)* mișcare a fruntașilor în producție.
Aktivistenbrigade, *-n, f. (în fosta R.D.G.)* brigadă de activiști; brigadă de fruntași în producție.
Aktivistendissertation, *-en, f. (în fosta R.D.G.)* referatul unui inovator asupra metodelor sale de muncă.
Aktivisten|ehrung, *-en, f. (în fosta R.D.G.)* cinstire, sărbătorire, decorare a fruntașilor în producție.
Aktivistenkommission, *-en, f. (în fosta R.D.G.)* comisie de fruntași în producție.
Aktivistenschicht, *-en, f. (în fosta R.D.G.)* schimbul, tura fruntașilor în producție.
Aktivistenschule, *-n, f. (în fosta R.D.G.)* școală de activiști; școală de fruntași în producție.
aktivistisch [-'vi-] *adj.* activistic, activist.
Aktivität [-vi-] *f. sg.* activitate.
Aktivitätsdauer, *sg. f.* durata activității.
Aktivkapital, *-s, -e* (și *-ien* [-liən]), *n. (fin.)* capital activ.
Aktivkohle, *-n., f. (chim.)* cărbune activ.
Aktivkonto, *-s, -ten* (și *-ti* sau *-s*) *n.* cont (de) activ.
Aktivposten, *-s, -, m. (cont.)* (post) activ.
Aktivprozess, *-es, -e, m. (jur.)* proces intentat ca reclamant.
Aktivschuld, *-en, f.* debit activ, datorie neacoperită.
Aktivsaldo, *-s, -den* (și *-s* sau *-di*) *m. (fin.)* sold activ (al unui cont).
Aktivseite, *-n, f. (cont.)* activ; **auf seiner ~ haben** a avea în activul său.
Aktiv|vermögen, *-s, -, n.* avere reală, efectivă.
Aktivzinsen, *pl.* dobânzi la credit (la activ).
Aktmodell, *-s, -e, n. (pict.)* model pentru un nud.
Aktor, *-s, -oren, m. (jur.)* reclamant, pârâș.
aktorisch *adj.* de reclamație; a(l) reclamantului, de reclamant; **~e Kaution** cauțiune depusă de reclamant.
Aktrice [-'tri:sə], *-n, f.* actriță.
Aktschluss, *-es, -schlüsse, m. (teatru)* sfârșit de act.
aktualisieren, *aktualisierte, aktualisiert, vb. (h) tr.* a actualiza, a readuce în actualitate; *(inform.)* **eine Datei ~** a actualiza un fișier.
Aktualisierung, *-en, f.* actualizare; *(inform.)* **~ für neuentdeckte Viren** actualizare pentru virușii nou descoperiți.
Aktualität *f. sg.* actualitate.
Aktualitätenkino, *-s, -s, n.* cinema, film de actualități.
Aktuar, *-s, -e*, **Aktuarius**, *-, -arii, m.* **1.** *(înv.)* grefier. **2.** *(elv.)* referendar; secretar al unei asociații.
aktuell [-tu'ɛl] *adj.* actual.
Aktzeichnen, *-s, n. sg.* desenare de nuduri.
Akupressur *f. sg. (med.)* acupresură.
Akupunktur *f. sg. (med.)* acupunctură.
Akü|sprache, *-n, f. presc.* de la Abkürzungssprache limbaj în care sunt folosite cuvinte prescurtate.
Aküwort, *-(e)s, -wörter, n.* cuvânt prescurtat.
Akustik *f. sg. (fiz.)* acustică; **das Theater hat eine gute ~** teatrul are o acustică bună.
akustisch *adj.* **1.** *(fiz.)* acustic; care ține de acustică. **2.** acustic; auditiv; **~es Signal** semnal acustic, semnal auditiv. **3.** *(inform.)* **~ übertragen** a transmite acustic.
akut *adj.* **1.** acut, vehement, violent. **2.** *(muz.)* acut, ascuțit. **3.** *(med.)* acut; cu desfășurare rapidă. **4.** acut, urgent, presant, arzător; **eine ~e Frage** o chestiune arzătoare, urgentă.
Akut, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* accent ascuțit.
akzedieren, *akzedierte, akzediert, vb. (h) intr.* a aproba, a consimți; a se asocia, a adera.
Akzeleration, *-en, f.* **1.** *sg.* accelerare, grăbire, precipitare. **2.** accelerație.
Akzelerations|prinzip, *-s, -ien* [-iən], *n.* principiu acceleratoriu.
Akzelerator, *-s, -toren, m. (auto.)* accelerator.
akzelerieren, *akzelerierte, akzeleriert, vb. (h) tr.* a accelera, a grăbi, a precipita.
Akzent, *-(e)s, -e, m.* **1.** accent. **2.** cadență, intonație. **3.** accent (semnul accentului).
akzentfrei *adj.* fără accent; **er spricht Deutsch ~** vorbește germana fără accent (străin).
Akzent|träger, *-s, -, m. (lingv.)* sunet sau silabă accentuată, purtător de accent.
Akzentuation, *-en, f.* accentuare.
akzentuieren, *akzentuierte, akzentuiert, vb. (h) tr.* **1.** a accentua; **die zweite Silbe ~** a accentua silaba a doua. **2.** a nota accentele (prin scris). **3.** *(fig.)* a accentua, a sublinia, a releva; a insista (asupra...).
akzentuierend **I.** *part. prez.* de la akzentuieren. **II.** *adj.* care accentuează; *(lit.)* **~es Versmass** versificație dinamică, pe bază de accent.
akzentuiert **I.** *part. trec.* de la akzentuieren. **II.** *adj.* accentuat, apăsat; **~e Silbe** silabă accentuată.
Akzentuierung, *-en, f.* **1.** accentuare. **2.** intonație, cadență. **3.** *(fig.)* accentuare, subliniere.
Akzepisse, *-s, -n* (și *-, -*), *n.* chitanță, recipisă, dovadă de primire.
Akzept, *-(e)s, -e, n. (ec.)* **1.** accept; poliță acceptată (prin semnătură); **seine ~e einlösen** a-și plăti polițele. **2.** acceptare (scrisă); **nur zum ~** numai pentru acceptare; **eine Tratte zum ~ vorweisen** a prezenta o trată spre acceptare.
akzeptabel *adj.* acceptabil.
Akzeptant, *-en, -en, m. (fin.)* acceptant, persoană care primește, acceptă o poliță.
Akzeptation, *-en, f.* acceptare; primire.
Akzeptbank, *-en, f. (fin.)* bancă acceptoare.
Akzeptbuch, *-(e)s, -bücher, n. (fin.)* registru al polițelor de plătit.
Akzept|einholung, *sg. f. (fin.)* prezentarea unei trate spre acceptare.
Akzept|erklärung, *-en, f. (fin.)* declarație de acceptare.
akzeptieren, *akzeptierte, akzeptiert, vb. (h), tr.* a accepta, a primi.
Akzeptierung, *-en, f. (fin.)* acceptare; **eine Tratte zur ~ vorweisen** a prezenta o trată spre acceptare.
Akzeptkommission, *-en, f. (fin.)* comision de acceptare.
Akzeptor, *-s, -toren, m.* acceptant.
Akzeptprovision [-vi-], *-en, f. (com.)* comision pentru acceptare (plată) a poliței.
Akzeptverweigerung, *-en, f.* refuzul acceptării.
Akzess, *-es, -e, m.* acces, admitere.
Akzession, *-en, f.* **1.** acces, intrare liberă (undeva). **2.** câștig, dobândire. **3.** participare la un contract de stat, accesiune.
Akzessist, *-en, -en, m.* **1.** *(austr.)* referendar (de justiție). **2.** instrumentist suplimentar (nepermanent) al unei orchestre.
Akzessit, *-s, -(s), n.* premiu suplimentar, mențiune (la concursuri).
akzessorisch *adj.* accesoriu; suplimentar, complementar.
Akzessorium, *-s, -rien* [-riən], *n.* accesoriu; lucru secundar.
Akzidens, *-, -enzien* [-tsiən], *n.* **1.** accident; lucru accesoriu. **2.** accident, întâmplare. **3.** *(fil.)* proprietate secundară a unui lucru. **4.** venit secundar, suplimentar. **5.** *(muz.)* accident.
akzidentell *adj.* și *adv.* accidental.
Akzidenz, *-en, f.* **1.** muncă secundară, accesorie; muncă ocazională. **2.** *(tipogr.*, mai ales *pl.)* tipăritură ocazională, accidențe.
Akzidenzdruck, *-(e)s, -e, m.* tipărire de accidențe, de lucruri ocazionale (afișe, programe etc.).
Akzidenzkasten, *-s, -kästen, m. (tipogr.)* casetă în care sunt clasate literele folosite la culegerea accidențelor.
Akzidenzier [-tsie], *-s, -, m. (tipogr.)* culegător, zețar de accidențe.
Akzidenzschrift, *-en, f. (tipogr.)* litere (ornamentale) pentru culegerea accidențelor.
Akzidenz|setzerei, *-en, f. (tipogr.)* zețărie de accidențe (pentru imprimate mărunte).
Akzis|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou de accize.
akzisbar *adj.* impozabil.
Akzisbe|amte, *-n, -n (ein Akzisbeamter), m.* funcționar la accize.
Akzise, *-n, f. (fin.; înv.)* acciz, impozit (suplimentar); taxă de consum sau de circulație; vamă.

Akzis|ein|nehmer, *-s, -, m.* perceptor de accize.
akzisfrei *adj.* scutit de taxă de consum sau circulaţie; scutit de taxe vamale.
akzis|pflichtig *adj.* obligat să plătească accize.
alaaf! *interj.* ura! trăiască! (strigăt la carnaval).
Alabaster, *-s, -, m.* alabastru.
alabaster|artig *adj.* de felul alabastrului.
Alabasterbruch, *-(e)s, -brüche, m.* carieră de alabastru.
alabastern *adj.* de alabastru.
Alamodedichtung *f. sg.* poezie la modă din sec. 17 (imitând literaturile străine, mai ales pe cea franceză).
Alamodekleidung *f. sg.* îmbrăcăminte la modă (imitată după francezi) în sec. 17.
Alamodezeit *f. sg.* epoca de imitaţie a modelor străine (în special a celei franceze) în sec. 17.
alamodisch *adj.* şi *adv. (înv., peior.)* la modă, modern; după moda secolului al 17-lea.
Aland, *-(e)s, -e, m. (iht.)* peşte alb din familia crapului (*Idus melanotus*).
Alanin, *-s, -e, n. (chim.)* alanină.
Alant, *-(e)s, -e, m. (bot.)* cioroi; **echter** ~ iarbă mare *(Inula helenium)*; **englischer** ~ şovârvariţă *(Inula Britannica)*; **sparriger** ~ moartea-puricelui *(Inula conyza)*.
Alarm, *-(e)s, -e, m.* **1.** alarmă militară; semnal de alarmă; **blinder** ~ alarmă falsă; **stiller** ~ alarmă prin semnalizări optice etc. (pentru a nu atrage atenţia); ~ **schlagen** sau **blasen** a suna, a da alarma. **2.** v. Alarmbereitschaft.
Alarm|anlage, *-n, f.* instalaţie, dispozitiv de alarmă.
Alarm|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de alarmă.
alarmbereit *adj.* în stare de alarmă.
Alarmbereitschaft *f. sg.* pregătire de alarmă; stare de alarmă; **die Polizei befindet sich in höchster** ~ poliţia se află pregătită de alarmă, în stare de alarmă.
Alarmglocke, *-n, f.* clopot de alarmă; *(ferov.)* semnal de alarmă.
alarmieren, *alarmierte, alarmiert, vb. (h) tr.* **1.** a alarma, a chema, a trezi, a pune în stare de alarmă; **die Feuerwehr** ~ a alarma pompierii. **2.** *(mil.)* a chema la arme. **3.** *(fig.)* a alarma, a speria, a produce panică (la cineva, cuiva, undeva).
alarmierend I. *part. prez.* de la alarmieren. **II.** *adj.* alarmant, îngrijorător; **eine ~e Nachricht** o veste alarmantă; **~e Äußerung** o afirmaţie alarmantă.
Alarmkanone, *-n, f.* tun de alarmă.
Alarmkompagnie, *-n* [-ni:ən], *f. (mit.)* companie de alarmă.
Alarm|meldung *f. sg.* anunţare, declarare a stării de alarmă.
Alarmnachricht, *-en, f.* veste alarmantă.
Alarmpfeife, *-n, f.* fluier pentru semnale; sirenă de alarmă.
Alarmplatz, *-es, -plätze, m.* loc de adunare a trupei la semnalul de alarmă.
Alarmruf, *-(e)s, -e, m.* strigăt de alarmă; strigăt alarmant.
Alarmschuss, *-es, -schüsse, m.* împuşcătură, detunătură de alarmă.
Alarmsignal, *-s, -e, n.* semnal de alarmă.
Alarmsirene, *-n, f.* sirenă de alarmă.
Alarm|stufe, *-n, f.* grad de urgenţă, grad de pregătire în caz de alarmă; ~ **drei** maximă urgenţă.
Alarmventil [-'vɛn-], *-(e)s, -e, n. (tehn.)* supapă de siguranţă.
Alarmzeichen, *-s, -, n.* semnal de alarmă; ~ **geben** a semnala un pericol.
Alarmzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare de alarmă.
Alaun, *-s, -e, m. (chim.)* alaun, piatră acră.
alaun|artig *adj.* care are proprietăţile alaunului.
Alaunbad, *-(e)s, -bäder, n.*, **Alaunbeize**, *-n, f.* baie de alaun.
Alaunbergwerk, *-(e)s, -e, n.* mină de alaun.
alaunen *adj.* de alaun.
Alaun|erde, *-n, f.* **1.** pământ alaunifer. **2.** alaun de aluminiu.
Alaunerz, *-es, -e, n.* minereu de alaun de aluminiu.
alaungar *adj. (tăb.)* tăbăcit cu alaun.
Alaungerber, *-s, -, m.* meşter tăbăcar care lucrează la tăbăcit cu alaun.
Alaungerberei, *-en, f.* **1.** *sg.* (operaţie de) tăbăcit în alaun. **2.** tăbăcărie specializată în tăbăcitul cu alaun.
Alaungrube, *-n, f.* mină de alaun.
alaunhaltig *adj.* care conţine alaun de aluminiu.
Alaunhütte, *-n, f.* fabrică, uzină de alaun.
alaunig *adj.* cu alaun, aluminos.
Alaunkristall, *-(e)s, -e, m.* cristal de alaun.
Alaunkuchen, *-s, -, m. (tăb.)* turtă de alaun.
Alaunleder, *-s, n. sg.* piele tăbăcită cu alaun.
Alaunmehl, *-(e)s*, **Alaunpulver**, *-s, n. sg.* praf de alaun.
alaunsauer *adj.* aluminos; **~es Leder** piele tăbăcită cu alaun; *(chim.)* **~es Salz** alaun de potasiu.
Alaun|schiefer, *-s, m. sg. (geol.)* şist aluminos.
Alaunsieder, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* **1.** muncitor(-oare) care lucrează într-o fabrică de alaun. **2.** *m.* vas în care se prepară alaunul.
Alaunsiederei, *-en, f.* v. Alaunhütte.
Alaun|spat, Alaun|stein, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* piatră de alaun, alunit, piatră acră.
Alaunton, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* argilă alauniferă.
Alaunung, *-en, f.* **1.** *(tăb.)* tăbăcărie cu alaun. **2.** *(text.)* impregnare cu alaun; mordantizare cu alaun.
Alaunwasser, *-s, n. sg.* apă alauniferă.
A-Laut, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* vocala A.
Alb[1], *-en, f. (reg.)* v. Alm.
Alb[2], *-(e)s, -e, m.* v. Alp[1].
Albaner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* albanez(ă).
Albanese, *-n, -n, m.* v. Albaner.
Albanesin, *-nen, f.* v. Albanerin.
albanesisch *adj.* v. albanisch.
Albanier [-niɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Albaner.
albanisch *adj.* albanez.
Albanische, *-n, n.* albaneza, limba albaneză.
Albatros, *-, -se, m. (ornit.)* albatros (*Diomedea exulans*).
Albdruck, *-(e)s, m. sg.* v. Alpdruck.
Albe[1], *-n, f.* **1.** peşte înrudit cu crapul (*Cyprinus alburnus*). **2.** *(bis. cat.)* stihar.
Albe[2], *-n, m.* v. Alb.
Albeere, *-n, f.* v. Ahlbeere.
Alber, *-n, f. (bot.)* plop, plută *(Populus alba)*.
Alberei, *-en*, **Alberkeit**, *-en, f.* v. Albernheit.
albern[1] *adj.* prostuţ; prost; prostănac; fără judecată, fără minte; stupid; nerod; *(reg.)* naiv; **~es Zeug** absurditate, nerozie, prostie.
albern[2], *alberte, gealbert, vb. (h) intr.* a spune prostii, a vorbi lucruri fără sens, fără rost; a face neghiobii.
Albernheit, *-en, f.* prostie, nerozie, stupiditate, absurditate; *(reg.)* naivitate.
Albgeschoss, *-es, -e, n. (med.)* lumbago.
Albigenser, *-s, -, m. (ist.)* albigens.
albigensisch *adj. (ist., rel.)* albigens.
Albinismus, *-, m. sg. (biol.)* albinism.
Albino, *-s, -s, m. (biol.)* albinos.
albinotisch *adj.* albinotic.
Albion, *-s, n. sg. (geogr.; poet.)* Albion, Anglia; **im nebligen** ~ în Albionul plin de ceţuri.
Albit, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* feldspat sodic.
Albtraum, *-(e)s, -träume, m.* v. Alptraum.
Album, *-s, Alben* (şi *-s*), *n.* album.
Albumin, *-s, -e, n. (chim.)* **1.** albumină. **2.** *pl.* v. Albuminstoffe.
Albuminat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* albuminat.
albuminös *adj. (chim.)* albuminos.
Albumin|stoffe *pl. (chim.)* substanţe albuminoide.
Alchemie [-çe-] *f. sg.* v. Alchimie.
Alchemille, *-n, f. (bot.)* creţişoară *(Alchemilla vulgaris)*.
Alchimie [-çi-] *f. sg.* **1.** alchimie. **2.** *(fig.)* escrocherie, înşelăciune.
Alchimist, *-en, -en, m.* alchimist.
Alchimistenküche, *-n, f. (glumeţ)* laborator de alchimist.
Alchimisterei, *-en, f. (peior.)* v. Alchimie.
alchimistisch *adj.* alchimist, de alchimie.
Alde|hyd, *-(e)s, -e, m. (chim.)* aldehidă.
Alderman ['ɔldəmən], *-s, -men, m.* preşedinte, consilier, decan de vârstă (dintr-un colectiv, consiliu britanic).
Ale [e:l], *-s, n. sg.* bere tare englezească (deschisă la culoare).
aleatorisch *adj.* aleatoriu; care depinde de soartă, de hazard.
Alemanne, *-n, -n, m.*, **Alemannin**, *-nen, f. (ist.)* aleman(ă).
alemannisch *adj.* alemanic.
alert *adj. (reg.)* **1.** sprinten, agil; dezgheţat, vioi. **2.** vigilent, atent.
Aleuron sau **Aleuron**, *-s, n. sg.* aleuronă.
Aleuronkorn, *-(e)s, -körner, n. (bot.)* bobiţă de aleuronă.
ale|utisch *adj.* care se referă la insulele Aleutine, care vine din Aleutine, originar din Aleutine.
Alexandriner, *-s, -, m.* **1.** alexandrin (locuitor din Alexandria). **2.** *(metr.)* (vers) alexandrin.
alexandrinisch *adj.* alexandrin.
Alf, *-(e)s, -en, m. (reg.)* **1.** v. Alp[1] **(3)**. **2.** zmeu de hârtie.
Alfabet, *-(e)s, -e, n.* v. Alphabet.
Alfagras, *-es, n. sg.* fibre de alfa (întrebuinţate în industrie).
Alfanz, *-es, -e, m.* **1.** farsor; escroc. **2.** caraghios, clovn, bufon.
alfanzen, *alfanzte, alfanzt (du, er alfanzt), vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a înşela, a escroca, a amăgi. **2.** a face nebunii, bufonerii, clovnerii, farse.
Alfanzerei, *-en, f.* **1.** escrocherie, şarlatanie, şmecherie, înşelătorie. **2.** bufonerie, scamatorie, farsă.
alfanzig *adj.* care face nebunii, bufonerii, farse; nebunatic, bufon.
Alge, *-n, f. (bot.)* algă.
Algebra şi *(austr.)* **Algebra**, *-bren, f.* algebră.
algebra|isch *adj.* algebric, de algebră; **~er Ausdruck** expresie algebrică.
algebra|isieren, *algebraisierte, algebraisiert, vb. (h) tr.* a aplica o metodă algebrică în alt domeniu (geometrie etc.).
Algebra|ist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* algebrist(ă).
algen|ähnlich, algen|artig *adj.* asemănător cu algele, de felul algelor.
Algenkunde *f. sg.* algologie.
Algenpilze *m. pl. (bot.)* ficomicete, clasă inferioară de ciuperci *(Phycomycetes)*.
algerisch *adj.* algerian.
Algorithmus, *-, -men, m. (mat.)* algoritm.
Algorithmusbegriff, *-(es), -e, m.* noţiune de algoritm.
Algorithmusbeschreibung, *-, -en, f.* descrierea algoritmului.
Algorithmusbewertung, *-, -en, f.* evaluarea algoritmului.
Algorithmusfehler, *-s, -, m.* eroare algoritmică.
Algraphie (sau **Algrafie**), *-n* [i:ən], *f. (tipogr.)* algrafie, tipar cu plăci de aluminiu.
Alhidade, *-n, f. (top.)* alidadă.
alias *adv.* alias, (altfel) zis.
Alibi, *-s, -s, n. (jur.)* alibi; **sein** ~ **nachweisen** a face dovada alibiului.
Alibi|beweis, *-es, -e, m.* dovada alibiului, dovadă prin alibi.
ali|enieren, *alienierte, alieniert, vb. (h) tr.* **1.** a înstrăina, a aliena. **2.** a pune în vânzare.
alimentär *adj.* alimentar.
Alimentation, *-en, f.* **1.** întreţinere; alimentaţie. **2.** *(jur.)* bani de hrană; pensie alimentară. **3.** *(tehn.)* alimentare.
alimentationsberechtigt *adj. (jur.)* care are drept la întreţinere, îndreptăţit de a primi pensie alimentară.
Alimentationsgebühr, *-en, f.* taxă de întreţinere (a unei persoane).

Alimentationsgelder, Alimentationskosten *pl.* cheltuieli de întreţinere (a unei persoane); pensie alimentară.

Alimentations|pflichten *pl. (jur.)* obligaţie de întreţinere, obligaţie de (a plăti) pensie alimentară.

alimentations|pflichtig *adj.* obligat de a întreţine, de a plăti pensie alimentară.

Alimentationswasser, *-s, n. sg. (tehn.)* apă de alimentare.

Alimente *pl.* pensie alimentară.

alimentieren, *alimentierte, alimentiert, vb. (h) tr.* **1.** a întreţine; a plăti pensie alimentară. **2.** a alimenta.

Alimentierung *f. sg.* **1.** întreţinere; pensie alimentară. **2.** alimentare, alimentaţie.

Alinea, *-s, -s, n. (tipogr.)* alineat, paragraf.

aline|ieren, *alineierte, alineiert, vb. (h) tr. (tipogr.)* a începe un rând, un alineat nou.

aliphatisch *adj. (chim.)* alifatic; **~e Verbindung** combinaţie alifatică.

aliquant *adj. (mat.; despre numere)* alicvant, imperfect divizor.

aliquot *adj. (mat.; despre numere)* alicot, perfect divizor.

Aliquote, *-n, f. (mat.)* alicotă, parte alicotă.

Alizarin, *-s, n. sg. (chim.)* alizarină.

Alk, *-s, -en, m.* specie de pasăre arctică.

alkäisch *adj.* alcaic; **~e Strophe** strofă alcaică.

Alkalde, *-n, -n, m.* primar, magistrat municipal în Spania.

Alkali şi **Alkali**, *-s, -en* [-iən], *n. (chim.)* bază, substanţă alcalină, alcaliu.

alkali|artig *adj.* bazic, alcalin.

Alkali|erdmetall, *-s, -e, n. (chim.)* metal alcalino-pământos.

Alkalige|halt, *-(e)s, -e, m.* conţinut în alcalii.

Alkalimessung, *-en, f. (chim.)* alcalimetrie.

Alkalimetall, *-s, -e, n. (chim.)* metal alcalin.

Alkalisalz, *-es, -e, n. (chim.)* sare bazică, sare alcalină.

Alkalisation *-en, f. (chim.)* alcalinizare.

alkalisch *adj.* alcalin.

alkalisieren, *alkalisierte, alkalisiert, vb. (h) tr.* a alcaliniza.

Alkaloid, *-(e)s, -e, n. (chim.)* alcaloid.

Alkane *pl. (chim.)* alcani.

Alkanna, *-s, n. sg.* vopsea Alkanna.

Alkannawurzel, **Alkermeswurzel**, *-n, f. (bot.)* rădăcină de alcana (folosită pentru extragerea unei vopsele roşii) *(Alkanna tinctoria)*.

Alko|hol [-kohol], *-s, -e, m.* alcool; spirt; **(sich) unter ~ setzen** a (se) îmbăta; **unter Einwirkung von ~ sein** a fi sub influenţa alcoolului.

alko|hol|arm *adj.* conţinând puţin alcool.

alko|hol|artig *adj.* asemănător cu alcoolul, de felul alcoolului.

Alko|hol|äther, *-s, m. sg.* eter etilic.

Alko|hol|exzess, *-es, -e, m.* exces de (consum de) alcool.

Alko|holfahne, *-n, f. (fam.)* miros urât din gură (a alcool, a băutură).

alko|holfest *adj.* rezistent la alcool.

alko|holfrei *adj.* fără alcool, nealcoolic; dezalcoolizat.

Alko|hol|ge|halt, *-(e)s, m. sg.* conţinut în alcool, procent de (sau în) alcool.

Alko|holgenuss, *-es, m. sg.* consum de alcool.

Alko|holgetränk, *-(e)s, -e, n.* băutură alcoolică, băutură spirtoasă.

alko|holhaltig *adj.* alcoolic; cu conţinut de alcool.

Alko|holiker, *-s, -, m.* alcoolic; beţiv.

Alko|holisation *f. sg.* alcoolizare.

alko|holisch *adj.* spirtos; alcoolic; **~e Getränke** băuturi spirtoase.

alko|holisieren, *alkoholisierte, alkoholisiert, vb. (h) tr.* a alcooliza.

Alko|holismus, *-, m. sg.* alcoolism, intoxicaţie cu alcool.

Alko|holmesser, *-s, -, m.*, **Alko|holometer**, *-s, -, n.* alcoolmetru.

Alko|holschmuggel, *-s, m. sg.* contrabandă cu alcool, cu băuturi spirtoase.

Alko|holschmuggler, *-s, -, m.* contrabandist de alcool, de băuturi spirtoase.

Alko|hol|spiegel, *-s, -, m.* concentraţia de alcool în sânge.

Alko|holsünder, *-s, -, m.* conducător auto consumator de băuturi alcoolice.

Alko|holverbot, *-(e)s, -e, n.* interzicere a alcoolului, prohibiţie.

Alko|holvergiftung, *-en, f.* intoxicaţie cu alcool.

Alkoven [-vən], *-s, -, m.* alcov; iatac.

all I. *adj. (-er, -e, -es, pl. -e şi invar.)* **1.** tot; întreg, complet; toţi, toate, fără excepţie; **~es Gute** toate cele bune, numai bine; cu bine; **~es Mögliche** tot posibilul, tot ce se poate; de toate, câte şi mai câte; **~e Ursache zu etwas haben** a avea toate motivele pentru a face ceva; **~e Welt** lumea întreagă; toată lumea; **~ mein Sehnen** tot dorul meu, toate dorinţele, toate străduinţele mele; **~ mein Geld** toţi banii mei; **~er Art** de tot felul, de toate soiurile; **~en Ernstes** cu toată seriozitatea, (în mod) foarte serios; **mit ~ seiner Kraft** sau **mit ~er Kraft** cu toată forţa, din toate puterile, din răsputeri; **~ die Bitten** sau **~e Bitten** toate rugăminţile; **~e Rechte vorbehalten** toate drepturile rezervate; **wir (ihr, sie) ~e** noi (voi, ei) toţi, cu toţii; **er kennt sie nicht ~e** nu-i cunoaşte pe toţi; **er kennt sie ~e nicht** nu cunoaşte pe nici unul din ei; **~e beide** amândoi; **~e drei** toţi trei, tustrei; **~er guten Dinge sind drei** toate lucrurile bune sunt trei, trei ~ să fie cu noroc; **aus ~er Herren Länder** din toate colţurile lumii, de peste mări şi ţări; **vor ~er Augen** în văzul tuturor. **2.** *(cu sens iterativ)* fiecare; **~e Tage** în fiecare zi, zilnic; **~e Abende** în fiecare seară; **~e drei Jahre** din trei în trei ani; **~e acht Tage** în fiecare săptămână, săptămânal, din săptămână în săptămână, o dată pe săptămână. **3.** tot, orice, oricare; **auf ~e Fälle** în tot cazul, în orice caz; **unter ~en Umständen** orice ar fi, oricum ar fi, în orice caz; **vor ~en Dingen** înainte de orice, în primul rând, mai întâi (şi întâi). **4.** *(cu sens intensiv în expr.)* **in ~er Eile** în mare grabă; **in ~er Frühe** în zori de zi, dis-de-dimineaţă; **in ~er Stille** pe tăcute, tiptil; **wer in ~er Welt mischt sich in meine Angelegenheiten?** cine dracu', cine naiba se amestecă în treburile mele? **ohne ~en Grund** fără nici un motiv; **ohne ~en Zweifel** fără nicio îndoială, neîndoielnic, indiscutabil; **zu ~em Unglück** culme a nenorocirii, peste toate celelalte, colac peste pupăză. **II.** *pron. nehot.* **1.** tot, totul, toate; orice; toată lumea; **~es das** sau **das ~es** toate acestea, toate astea; **das ist ~es** asta-i tot; **~es oder nichts** ori tot, ori nimic; **~es eins** totuna, indiferent; *(substantivat)* **mein Ein und Alles** tot ce am pe lume, ce am mai scump pe lume, lumina ochilor; **~es aufbieten** a face tot ce-ţi stă în puteri; **Mädchen für ~es** femeie la toate; *(fig.)* factotum; **sich in ~es schicken** a se împăca cu orice, a se resemna; **in ~em etwas suchen** a căuta nod în papură; **zu ~em fähig** capabil de orice; **über ~es** mai presus de orice; **~es in ~em** în rezumat, în general, în total; va să zică; în linii mari; **~e aussteigen!** toată lumea coboară, toată lumea jos (din tren etc.)! **~e mal herhören!** atenţie, toată lumea; toată lumea ascultă aici! **~es lacht** toţi râd, toată lumea râde; **was ~es?** ce mai e? ce mai vrei? **was soll das ~es?** ce (mai) înseamnă toate astea? **wer weiß, was ~es...** cine ştie, câte şi mai câte; cine ştie ce bazaconii; **wer kommt denn ~es?** dar cine vine propriu-zis, cine mai vine de fapt? **da hört sich doch ~es auf** asta totuşi e prea mult; asta-i prea de tot; asta le pune vârf la toate; **~es (ist) schon dagewesen** nimic nou sub soare; **~es hat seine zwei Seiten** orice lucru are două feţe; **Ende gut, ~es gut** toate-s bune dacă se sfârşesc cu bine; **~es zu seiner Zeit** toate la timpul lor. **2.** *(reg.)* foarte, de tot; deja.

All, *-s, n. sg.* univers, lume.

all|abendlich sau **all|abendlich** *adv.* în fiecare seară.

all|abends sau **all|abends** *adv.* v. a l l a b e n d l i c h.

Allasch, *-(e)s, -e, m.* rachiu de chimion.

allbarmherzig *adj.* atoateîndurător, atotmilostiv.

Allbarmherzigkeit *f. sg.* atotmilostivire.

allbeglückend *adj.* care fericeşte pe toţi.

Allbe|herrscher, *-s, -, m.* atotstăpânitor.

allbekannt *adj.* cunoscut de toţi; arhicunoscut.

allbeliebt *adj.* iubit, simpatizat de toţi; popular.

allbeneidet *adj.* invidiat de toată lumea.

allbereits *adv.* deja.

allberühmt *adj.* renumit, vestit, celebru.

allbeseligend *adj.* v. a l l b e g l ü c k e n d.

allbeweint *adj.* regretat de toţi, mult regretat de toată lumea.

Allbuch, *-(e)s, -bücher, n. (rar)* lexicon, enciclopedie.

allda *adv. (înv.; în limba cancelariilor)* aci, în acelaşi loc, ibidem.

alldeutsch *adj.* pangerman.

Alldeutschtum, *-s, n.sg.* pangermanism.

alldieweil *conj., adv.* **1.** *(înv.)* deoarece. **2.** în timp ce; *(pop.)* **sintemal und** ~ deoarece, fiindcă, cum.

alldort *adv.* v. a l l d a.

alle[1] *adj.* şi *pron.* v. a l l.

alle[2] *adv. (fam.)* gata, terminat, sfârşit, isprăvit; **mein Geld ist** ~ mi s-au isprăvit banii, nu mai am nici un ban; **ich bin ganz ~ vom Laufen** sunt sfârşit, sunt mort de atâta alergătură; **hier ist der Weg** ~ aici se termină drumul; **der Wein ist** ~ vinul s-a terminat, nu mai este vin; *(pop.)* **du kannst ~ werden** şterge-o!

al|lebendig *(înv.)* v. a l l l e b e n d i g.

alledem *(în expr.)* **aus** ~ din toate acestea; **trotz** ~ cu toate acestea; **bei** ~ pe lângă toate acestea; ţinând seama de toate acestea.

Allee, *-n* [-'le:ən] *f.* alee.

Allegation, *-en, f.* alegaţie; invocare; referire; citat.

allegieren, *allegierte, allegiert, vb. (h) tr. (jur.)* a alege; a invoca, a se referi (la ceva); a cita.

Allegorie, *-n* [-'ri:ən], *f.* alegorie; simbol.

allegorisch *adj.* alegoric; simbolic.

allegorisieren, *allegorisierte, allegorisiert, vb. (h) intr.* a se exprima prin alegorii, prin simboluri, în mod alegoric, simbolic.

Allegorist, *-en, -en, m.* alegorist; persoană care explică alegoric un autor sau un text.

allegretto *adv. (muz.)* allegretto.

Allegretto, *-s, -s* sau *-tti, n. (muz.)* allegretto.

allegro *adv. (muz.)* allegro.

Allegro, *-s, -s* sau *-gri, n. (muz.)* allegro.

allein I. *adj.* şi *adv.* **1.** singur; solitar; izolat; **ganz** ~ singur de tot; **ich bin** ~ sunt singur; **das Haus steht** ~ casa este izolată; **sie steht ~ da** este singură (pe lume), n-are pe nimeni; **ich traf ihn** ~ l-am găsit singur, era singur când m-am întâlnit cu el; **das Kind geht schon** ~ copilul umblă deja singur; **ich möchte mit Ihnen ~ sprechen** aş vrea să vorbesc (numai) cu dumneata, între patru ochi; **ich werde schon ~ fertig** mă descurc eu singur; **ein Unglück kommt nie** ~ un rău nu vine niciodată singur; **von ~e** singur, de la sine, din proprie iniţiativă, fără ajutor străin; **~ stehend** singur, fără familie; independent; izolat; singuratic, solitar; **ein ~ stehender Mann** un bărbat neînsurat, fără familie. **2.** numai, doar; **er ~ rauchte** numai el fuma; **das ~ genügt nicht** numai asta nu este suficient; **schon ~ der Gedanke genügt, um...** chiar şi numai gândul este suficient ca să...; **nicht ~... sondern auch** nu numai... ci şi. **II.** *conj.* dar, însă; totuşi, cu toate acestea; **ich möchte alles dafür geben, ~ es hilft nicht** aş fi în stare să dau orice, dar e degeaba.

Allein|auslieferer, *-s, -, m. (înv.)* depozitar general (al unui ziar, al unei reviste etc.).

Allein|auslieferung, *-en, (com.)* exclusivitate (în livrare, furnizare).

alleinberechtigt *adj.* singur îndreptăţit, singur autorizat; **~e Übersetzung** singura traducere autorizată.

Alleinberechtigung *f. sg.* apanaj, drept exclusiv; monopol.

Alleinbesitz, *-es, -e, m.* proprietate exclusivă.

Alleinbetrieb, *-(e)s, -e, m.* exploatare exclusivă.

Allein|eigentum, *-s, -tümer, n.* proprietate exclusivă.

Allein|eigentümer, *-s, -, m.* proprietar unic.

Allein|erbe, *-n, -n, m.* moştenitor unic (universal).

alleine *adj.* şi *adv.* v. a l l e i n.

allein erziehend *adj.* monoparental; părinte unic întreţinător, **~e Mutter** mamă care îşi creşte copiii (copilul) singură.

Alleingang, *-(e)s, m. sg.* rezolvare, îndeplinire, activitate de unul singur; **im** ~ de unul singur, fără ajutor.

Alleingänger, *-s, -, m.*, **Alleingeher**, *-s, -, m.* (om) izolat, singuratic, solitar; mizantrop.

Alleingesang, *-(e)s, -sänge, m. (muz.)* solo-voce.

Alleingeschäfts|führer, *-s, -, m.* manager unic, mandatar.

Alleingespräch, *-(e)s, -e, n.* monolog.
Alleinhaft, *-en, f.* închisoare în celulă izolată.
Alleinhandel, *-s, m. sg.* monopol; **~ treiben** a monopoliza.
Alleinhändler,*-s, -, m.* monopolist.
Alleinheit *f. sg.* singurătate, izolare.
Alleinherr, *-(e)n, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Alleinherrscher.
Alleinherrschaft *f. sg.* autocrație; monarhie absolută, absolutism.
allein herrschend *adj.* autocrat.
Alleinherrscher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* autocrat(ă), monarh (absolut).
alleinig *adj.* singur; unic.
Alleinigkeit *f. sg.* unicitate.
Allein|importeur [-to:ɐ], *-s, -e, m.* importator exclusiv.
Allein|inhaber, *-s, -, m.* deținător, posesor unic.
Alleinmädchen, *-s, -, n.* femeie la toate.
Alleinrecht,*-(e)s, -e, n.* drept exclusiv.
Alleinschuld, *-en, f.* vină, răspundere totală; **er trägt die ~ für das ganze Unglück** el poartă întreaga răspundere a nenorocirii.
Alleinsein, *-s, n. sg.* singurătate; izolare.
allein selig machend *adj. (rel.)* singur mântuitor.
Allein|spiel, *-(e)s, -e, n. (muz.)* solo (cântat dintr-un instrument).
allein stehend v. allein.
Alleinverdiener, *-s, -, m.* singura persoană (din familie) care are un venit.
Alleinverkauf, *-(e)s, m. sg.* vânzare exclusivă, monopol.
Alleinverkäufer, *-s, -, m.* monopolist.
Alleinverkaufsrecht, *-(e)s, n. sg.* monopol de vânzare, drept de monopol.
Alleinvertreter, *-s, -, m. (com.)* reprezentant unic, exclusiv.
Alleinvertretung, *-en, f. (com.)* reprezentanță unică, exclusivă.
Alleinvertrieb, *-(e)s, m. sg.* v. Alleinverkauf.
allemal *adv.* **1.** întotdeauna; **du kommst ~ zu spät** totdeauna vii prea târziu; **ein für ~** o dată pentru totdeauna. **2.** în orice caz; oricum; fără ezitare; **so klug bin ich noch ~** oricum, mai am atâta minte; **das kann er ~ tun** în orice caz (sau oricum), asta poate s-o facă. **3.** desigur, în tot cazul, în orice caz.
Allemande, *-n, f.* alemandă (dans vechi german).
allenfalls și **allenfalls** *adv.* **1.** la nevoie, dacă altfel nu se poate, în lipsă de ceva mai bun; **zwei könnten ~ noch unterkommen** la nevoie, doi ar mai încăpea. **2.** eventual, poate; **ich weiß, wie weit ich ~ gehen darf** știu până unde pot merge eventual. **3.** *(inv.)* în orice caz; **du kannst ja ~ anklopfen** în orice caz poți să treci pe la mine.
allenfallsig, allenfällsig *adj. (inv.)* v. allfällig.
allent|halben și **allent|halben** *adv.* pretutindeni, în tot locul, peste tot.
aller|art *adj. invar.* de tot felul, de tot soiul; variat, fel de fel.
aller|äußerste *adj. (der, die, das ~)* extrem(ă); **im ~en Falle** în caz(ul) extrem; *(substantivat)* **das ist das Alleräußerste** asta-i culmea.
All|erbarmer, *-s, m. sg.* atotmilostiv.
allerbeste *adj. (der, die, das ~)* cel mai bun, cea mai bună; **aufs ~** cât se poate de bine; minunat; strașnic; *(adverbial)* **am ~n** cel mai bine.
Allerbeste, *-n, sg.* toate cele bune; **ich wünsche Ihnen das ~** vă doresc tot ce-i mai bun.
allerchristlichst [-'krlst-] *adj. (bis.)* preacreștin, pravoslavnic.
allerdings *adv.* **1.** fără îndoială, desigur, bineînțeles, firește, negreșit; **du schwimmst, nicht wahr? ~!** nu-i așa că știi să înoți? desigur, și încă cum! **dann ~ a)** desigur, în cazul acesta se înțelege; **b)** ... dacă așa stau lucrurile...; asta-i altă socoteală. **2.** ce-i drept, într-adevăr; **ich kenne ihn ~, aber das hätte ich doch nicht erwartet** îl cunosc, ce-i drept, dar la asta nu m-aș fi așteptat (din partea lui).
allerdurchlauchtigst *adj. (ist.)* serenissim, prea înălțat.
aller|enden *adv. (inv.)* peste tot, pretutindeni.
aller|erst *adv. (în expr.)* **zu ~** mai întâi, în primul rând.
aller|erste *adj.* cel dintâi, cea dintâi.
Aller|erste, *-n, -n (der, die, das ~)* primul, prima, primul lucru.
Allergen, *-s, -e, n. (med.)* alergen.
allergeringste *adj.* cel mai mic, cea mai mică; infim; cel mai umil, cea mai umilă; *(substantivat)* **nicht im Allergeringsten** absolut deloc, nicidecum, câtuși de puțin.
Allergie, *n, f. (med.)* alergie, sensibilitate excesivă.
allergisch *adj. (med.)* alergic.
allergnädigst *adv.* cu bunăvoință, condescendent; *(iron.)* **er willigte ~ ein** a binevoit să consimtă.
allergnädigste *adj. (ist.)* preamilostiv.
Allergnädigste, *-n, -n (der, die ~) (ist.)* conașul, conița.
allergrößte *adj.* cel mai mare, cea mai mare (dintre...); **sich** *(dat.)* **die ~ Mühe geben** a-și da toată osteneala; *(adverbial)* **am ~n** cel mai mare.
aller|hand *adj. (invar.)* tot felul de, felurit, de tot soiul; **~ Zeug** fel de fel de lucruri; **er weiß ~** știe de toate, multe; *(fam.)* **das ist ~!** asta nu-i glumă! asta e ceva! ce spui? nu mai spune! asta-i prea de tot!
Aller|heiligen *pl.*, **Aller|heiligenfest**, *-(e)s, -e, n. (rel., bis. cat.)* Sărbătoarea Tuturor Sfinților (1 noiembrie); **zu Allerheiligen** la Sărbătoarea Tuturor Sfinților.
aller|heiligste *adj.* preasfânt(ă).
Aller|heiligste, *-n, n. sg. (rel.)* **1.** sanctuar, sfânta sfintelor. **2.** sfântul sacrament, sfintele daruri.
Aller|höchstderselbe, *-desselben, -dieselben, m.*, **Aller|höchstdieselbe**, *-derselben, f. (ist.)* măria-sa.
aller|höchste *adj.* preaînălțat; cel mai de sus, cel mai înalt; **aufs ~** sau **im ~n Grade** în gradul cel mai înalt, în cea mai mare măsură; enorm; *(adverbial)* **am ~n** cel mai înalt.
Aller|höchste, *-n, m. sg.* Dumnezeu.
allerkleinste *adj.* cel mai mic, cea mai mică; *(mat.)* infinitezimal.
allerlei *adj. invar.* fel de fel de, de tot felul, felurit, de tot soiul.
Allerlei, *-s, -s, n.* **1.** amestec, amestecătură; potpuriu. **2.** mâncare cu legume felurite, ghiveci. **3.** v. Allerleigewürz.
Allerleifresser, *-s, -, m.* v. Allesfresser.
Allerleigewürz, *-es, n. sg.* mirodenii amestecate.
allerletzt *adv. (în expr.)* **zu ~** în sfârșit, la urmă de tot, în cele din urmă.
allerletzte *adj.* ultimul, ultima; **die ~n Neuheiten** ultimele noutăți.
Allerletzte, *(der, die, das ~; die ~n)* ultimul, ultima, cel, cea din urmă; **er/sie war der/die ~** el/ea era ultimul(-a); **du bist das ~** ești decăzut în ultimul hal.
allerliebst I. *adj.* drăgălaș, drăguț, dulce; încântător, delicios, adorabil; **sie war ~** era încântătoare; *(adverbial)* **sie sah ~ aus** arăta adorabil; **das ist ja ~!** ce drăgălaș! **II.** *adv.* *(ca sup. al lui* gerne*)* **am ~en** cel mai mult, mai bucuros, mai cu plăcere; **am ~en bliebe ich hier** cel mai bucuros aș rămâne aici.
Allerliebste, *-n, -n, m.* și *f.* cel mai iubit, cea mai iubită; iubit(ă), drag(ă).
Allermannsgeck, *-en, -en, m. (reg.)* bufonul, caraghiosul tuturor.
Allermannsharnisch, *-es, m. sg. (bot.)* limba-cucului *(Botrychium lunaria)*.
allermeist *adv.* **1.** adesea; de cele mai multe ori. **2.** în cea mai mare măsură, (cel) mai mult.
allermeiste *adj.* cel mai mult, cea mai multă (ca număr sau cantitate); *(adverbial)* **am ~n** v. allermeist **(2).**
Allermeiste, *-n, n. sg.* majoritatea, partea cea mai mare.
allermeistens *adv.* v. allermeist **(1).**
allermindeste *adj.* cel mai mic, cel mai puțin; *(adverbial)* **am ~n** v. allermindestens.
Allermindeste, *-n. sg.* un minim; **du musst das ~ tun** trebuie să faci un minim de efort.
allermindestens *adv.* cel mai puțin, în cea mai mică măsură; cel puțin.
allernächste *adj.* cel mai apropiat, cea mai apropiată; **die ~n Verwandten** rudele cele mai apropiate; **bei der ~n Gelegenheit** cu prima ocazie.
Allernächste, *-n, -n, m., f.* și *n.* cel mai apropiat, cea mai apropiată; lucrul cel mai apropiat.
allernächstens *adv.* cât de curând, cât mai curând, cât se poate mai curând.
allerneu(e)ste *adj.* cel mai nou, cea mai nouă; **die ~ Mode** moda cea mai nouă; **die ~n Nachrichten** știrile cele mai noi, cele mai recente; ultimele știri; **die ~n Fortschritte in der Konstruktion einer Maschine** cele mai noi perfecționări în construcția unei mașini.
allernötigst *adv.* v. allernotwendigst.
allernötigste *adj.* v. allernotwendigste.
allernotwendigst *adv.* în modul cel mai necesar, cel mai stringent; indispensabil.
allernotwendigste *adj.* cel mai necesar, foarte necesar; indispensabil.
Allernotwendigste, *-n, n. sg.* strictul necesar.
aller|orten sau **aller|orts** *adv.* pretutindeni, peste tot locul, oriunde.
allerschlechteste *adj.*; **allerschlimmste** *adj.* cel mai rău; **das ~ Kind** copilul cel mai rău; **im ~n Falle** în cazul cel mai rău; **aufs ~** cât se poate de rău; rău de tot; groaznic, oribil.
Allerschlimmste, *-n, -n, sg.* lucrul cel mai rău.
allerschlimmstens *adv.* în cazul cel mai rău, în cazul extrem, la mare nevoie.
allerschönste *adj.* cel mai frumos, cea mai frumoasă.
Allerseelen *pl.*, **Allerseelenfest**, *-es, -e, n. (rel.)* ziua morților; **zu Allerseelen** de ziua morților.
Allerseelen|stimmung *f. sg. (fig.)* atmosferă tristă, apăsătoare; de înmormântare; melancolie; tristețe; deprimare.
Allerseelentag, *-(e)s, -e, m.* v. Allerseelen.
allerseitig *adj.* v. allseitig.
allerseits *adv.* **1.** din toate părțile, de peste tot, de pretutindeni; din partea tuturor; cu toții; **man begrüßte ihn ~ aufs freundlichste** toți l-au salutat cu drag; din toate părțile fu salutat cu drag. **2.** din toate punctele de vedere.
aller|untertänigst *adv. (ist.)* preasupus, preaplecat, preaumil.
aller|untertänigste *adj. (der, die, das ~) (ist.)* preaplecat(ă), preasupus(ă), preaumil(ă).
allerwärts *adv.* pretutindeni, peste tot, în toate părțile.
allerwegen *adv.* **1.** v. allerwärts. **2.** pretutindeni și totdeauna. **3.** *(reg.)* în orice caz, desigur.
allerwegs *adv.* v. allerwärts.
Allerweltsbürger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cosmopolit(ă).
Allerweltsding, *-(e)s, -e, n.* lucru public, la dispoziția, la îndemâna oricui.
Allerweltsfreund, *-(e)s, -e, m. (fam.)* persoană prietenă cu toată lumea, care cunoaște pe toți, care e intimă cu toți.
Allerweltsfreundschaft, *-en, f.* prietenie cu toată lumea.
Allerweltskerl, *-(e)s, -e, m. (fam.)* om dat dracului, dat naibii, care le știe pe toate, se pricepe la toate.
Allerweltslächeln, *-s, n. sg.* zâmbet convențional, surâs pentru toată lumea.
Allerweltslustigmacher, *-s, -, m.* mucalit, ghiduș.
Allerweltswerk, *-(e), -e, n.* operă, lucrare care interesează publicul larg.
Allerweltswort, *-(e)s, -wörter (și -e), n.* vorbă în gura tuturor; loc comun.
allerwenigste *adj.* cel mai puțin; **die ~ Mühe** cea mai mică străduință, silință; *(adverbial)* **am ~n** v. allerwenigstens.
Allerwenigste, *-n, n. sg.* lucrul cel mai puțin; **das ist (noch) das ~** și asta-i cel mai puțin.
allerwenigstens *adv.* cel mai puțin, în cea mai mică măsură; cel puțin.
allerwerteste *adj. (der, die, das ~)* cel mai prețios, mai scump, mai drag; cea mai prețioasă, mai scumpă, mai dragă; **~r Freund!** scumpe prieten!
Allerwerteste, *-n, -n, m. (fam.; glumeț)* șezut; **setz dich auf deinen ~n a)** șezi pe fundu-ți; **b)** pune-te cu burta pe treabă.
alles *pron.* v. all **(II).**
allesamt *adv.* toți (împreună), cu toții.
Allesbesserwisser sau **Allesbesserwisser**, *-s, -, m. (iron.)* om prezumțios, care le știe pe toate mai bine; atotștiutor, știe-tot.
alles fressend *adj.* omnivor.
Allesfresser, *-s, -, m. (zool.)* omnivor.
Alleskleber, *-s, -, m.* pastă de lipit universală, lipici pentru toate.
Alleskönner, *-s, -, m.* v. Allwisser.
Alleswisser, *-s, -, m.* v. Allwisser.
Alleswisserei, *-, f. (peior.)* pretenția de a ști tot.
allewege *adv.* v. allerwegen.
alleweil(e) *adv.* **1.** totdeauna, mereu, veșnic; **~ fidel!** mereu vesel! întotdeauna vesel, cu capul sus! **2.** între timp; până una alta. **3.** chiar acum; **ich habe ~ Zeit** chiar acum am timp; **ich bin ~ aufgestanden** chiar acum m-am sculat.
allez [a'le:] *interj.* mergi, mergeți, hai, haide.

allezeit *adv.* totdeauna; orişicând.
allfällig *adj.* şi *adv.* *(austr.* şi *elv.)* eventual; **der ~e Verkaufserlös** preţul eventual obţinut.
allfallsig *adj.* *(înv.)* oarecare.
allfarbig *adj.* multicolor, pestriţ.
Allgäuer, *-s, -, m.* locuitor din Allgäu.
allgäuisch *adj.* referitor la Allgäu.
allgefällig *adj.* popular, plăcut tuturor; atent faţă de toată lumea.
Allgegenwart *f. sg.* omniprezenţă.
allgegenwärtig *adj.* omniprezent.
allgeliebt *adj.* iubit, simpatizat de toţi.
allgemach *adv.* *(înv.)* treptat.
allgemein I. *adj.* general, universal; **~es Aufsehen erregen** a produce senzaţie generală; **das ~e Beste** binele obştesc; **~e Bildung** cultură generală; **~e Regel** regulă generală; **die ~e Steuerpflicht** obligaţia generală de a plăti impozitele; **~es Wahlrecht** drept de vot universal; **das ~e Wohl** binele general, obştesc; **~e Zustimmung finden** a obţine o aprobare generală, asentimentul general; **mit ~en Redensarten abspeisen** a purta pe cineva cu vorbe goale; **zur ~en Kenntnis bringen** a face cunoscut tuturor, a aduce la cunoştinţa generală; **~ gebräuchlich** de utilizare, folosinţă generală; **Allgemeine Elektrizitätsgesellschaft** companie generală de electricitate; **Allgemeine Liefer- und Leistungsbedingungen (ALB)** condiţii generale de livrare şi servicii. **II.** *adv.* **ganz ~** general; în general, îndeobşte; foarte general; cu totul general; **~ anerkannt** general recunoscut, acceptat de toată lumea; **er ist ~ bekannt** este cunoscut de toţi, de toată lumea, peste tot, pretutindeni; **es wird ~ behauptet** se susţine, se afirmă în general.
Allgemein|arzt, *-es, -ärzte, m.* v. Allgemeinmediziner.
Allgemeinbefinden, *-s, n. sg. (med.)* stare generală.
Allgemeinbegriff, *-(e)s, -e, m. (fil.)* noţiune generală.
Allgemeinbesitz, *-es, m. sg.* proprietate comună generală; **die Weiden sind ~** păşunile sunt proprietate comună.
allgemein bildend *adj.* care contribuie la cultura generală, care formează cultura generală, de cultură generală.
Allgemeinbildung *f. sg.* cultură generală.
Allgemeine, *-n (etwas Allgemeines), n. sg.* **1.** general; **im ~n** în general; **die Lage ist im ~n nicht beunruhigend** în general situaţia nu este neliniştitoare; **im ~n und im Besonderen** în general şi în particular. **2.** colectivitate, opinie publică.
allgemein gültig *adj.* general valabil.
Allgemeingültigkeit *f. sg.* valabilitate generală.
Allgemeingut, *-(e)s, n. sg.* bun obştesc.
Allgemeinheit, *-en, f.* **1.** *sg.* totalitate, universalitate. **2.** *sg.* comunitate, obşte, opinie publică; **im Interesse der ~** în interesul general al obştii. **3.** banalitate, generalitate, loc comun.
Allgemein|interesse, *-s, -n, n.* interes comun, general, obştesc.
Allgemeinmachung, *-en, f.* **1.** generalizare, vulgarizare. **2.** aducere la cunoştinţa publicului.
Allgemeinmedizin *f. sg.* medicină generală.
Allgemeinmediziner, *-s, -, m.* doctor în medicina generală, medic generalist.
Allgemeinplatz, *-es, -plätze, m.* loc comun.
Allgemeinpraktiker, *-s, -, m.* om practic, experimentat, umblat.
Allgemeinpraxis, *-xen, f.* cabinet al unui doctor generalist.
Allgemein|unkosten *pl. (com.)* cheltuieli generale.
allgemein verbindlich *adj.* general obligatoriu.
Allgemeinverbindlichkeit *f. sg.* obligativitate generală.
Allgemeinverbindlichkeits|erklärung, *-en, f.* declaraţie de obligativitate generală.
Allgemeinverlauf, *-s, m. sg. (com.; fin.)* evoluţie generală.
allgemein ver|ständlich *adj.* pe înţelesul tuturor; popular.
Allgemeinver|ständlichkeit *f. sg.* inteligibilitate generală.
Allgemeinwerden, *-s, n. sg.* generalizare.
Allgemeinwert, *-(e)s, -e, m.* valoare universală.
Allgemeinwissen, *-s, n. sg.* cunoştinţe generale.
Allgemeinwohl, *-(e)s, n. sg.* bine obştesc; bunăstare generală.
Allgemeinzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Allgemeinbefinden.
Allgewalt *f. sg.* atotputernicie.
allgewaltig *adj.* atotputernic.
Allgewürz, *-es, n. sg.* piper de Jamaica.
allgül|tig *adj.* general valabil.
Allgruppen|spender, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (med.)* donator(-oare) universal(ă) de sânge.
allgütig sau **allgütig** *adj (rel.)* preabun.
Allgütige, *-n, m. sg.* Dumnezeu.
Allheilmittel , *-s, -, n.* leac, remediu, panaceu universal.
Allheit *f. sg. (fil.)* totalitate, universalitate.
Allherrschaft, *-en, f.* v. Alleinherrschaft.
allhier *(invar.) (în limba cancelariilor)* aici pe loc.
Alliance [a'ljã:s], *-n, f.* v. Allianz.
Allianz, *-en, f.* alianţă; **die Heilige ~** Sfânta Alianţă.
Al|liebe *f. sg. (înv.)* v. Allliebe.
al|liebend *adj. (înv.)* v. allliebend.
Alligation, *-en, f.* aliere a metalelor.
Alligator, *-s, -oren, m. (zool.)* aligator.
Alligatorenfarm, *-en, f.* fermă pentru creşterea aligatorilor (pentru piele).
alligieren, *alligierte, alligiert, vb. (h) tr.* a alia (metale).
alli|ieren, *alliierte, alliiert, vb. (h) refl. reciproc* a se alia, a încheia o alianţă.
alli|iert I. *part. trec.* de la alliieren. **II.** *adj.* aliat, asociat; *(fam.)* împreunat.
Alli|ierte, *-n, n (ein Alliierter) m.* şi *f.* aliat(ă); *pl. (pol.)* aliaţi.
all|insgesamt sau **all|insgesamt** *invar.* toţi (la un loc) fără excepţie.
Alliteration, *-en, f. (lit.)* aliteraţie, rimă iniţială.
alliterieren, *alliterierte, alliteriert, vb. (h) intr. (lit.)* a forma o aliteraţie, a alitera.
alliterierend I. *part. prez.* de la alliterieren. **II.** *adj. (lit.)* care formează o aliteraţie, aliterând, aliterativ.
alljährig I. *adj.* anual. **II.** *adv.* în fiecare an; din an în an.
alljährlich *adj.* v. alljährig.
all|lebendig *adj.* **1.** animat; agitat, plin de viaţă. **2.** *(poet., înv.)* plin de viaţă.
All|liebe *f. sg. (poet.)* dragoste neţărmurită, atotcuprinzătoare.
all|liebend *adj. (poet.)* atotiubitor; **der ~e Vater** părintele atotiubitor.
Allmacht *f. sg.* atotputernicie.
allmächtig *adj.* atotputernic.
Allmächtige, *-n, -n, m. (rel.)* atotputernic.
Allmächtigkeit, *-, f.* v. Allmacht.
allmählich I. *adj.* treptat, succesiv. **II.** *adv.* cu timpul, încetul cu încetul, treptat.
Allmählichkeits|theorie, *-n, f.* teoria dezvoltării treptate.
allmalig *adj. (reg.)* fiecare.
Allmande, *-n, f.* v. Allmende.
allmeinig *adj. (reg.)* lacom, hrăpăreţ.
allmeintag *adv. (reg.)* totdeauna, toată viaţa mea.
Allmende, *-n, f. (înv.)* **1.** bun obştesc. **2.** păşune comunală. **3.** pădure comunală. **4.** *(reg.)* loc între două case.
allmonatlich sau **allmonatlich** *adj.* lunar, în fiecare lună, din lună în lună.
allmorgendlich *adj.* de fiecare dimineaţă.
allmorgens *adv.* în fiecare dimineaţă.
Allmutter *f. sg. (poet.)* mamă, maică a tuturor; natură.
allnächtlich I. *adj.* de fiecare noapte. **II.** *adv.* în fiecare noapte.
Allod, *-(e)s, -e, n.* bun funciar alodial, scutit de impozite.
allodial *adj.* alodial.
Allodial|erbe, *-n, -n, m.,* **Allodial|erbin**, *-nen, f.* moştenitor(-oare) a(l) unui bun funciar alodial.
allogam *adj. (bot.)* alogam.
Allogamie *f. sg. (bot.)* alogamie.
Allokation, *-en, f.* alocare (de fonduri, materiale sau forţe de producţie).
Allokution *-en, f.* alocuţiune; cuvântare a papei (către episcopi).
Allonge [al'ɔ̃:ʒə] *-n, f.* **1.** alonjă, prelungire. **2.** adaos, piesă adăugată.
Allongeperücke, *-n, f.* perucă cu bucle lungi.
Allopath, *-en, -en, m. (med.)* alopat.
Allopathie *f. sg. (med.)* alopatie.
allopathisch *adj. (med.)* alopatic.
allophan *adj. (mineral.)* alofan.
Alloplastik, *-en, f.* aloplastie.
Allotria *pl. (pop.)* ştrengării; zburdălnicii; pozne; **~ treiben** a se ţine de fleacuri; a face prostii, a face pozne.
Allotropie *f. sg. (chim.)* alotropie.
allozieren, *allozierte, alloziert vb. (h) tr.* a aloca.
Allparteienregierung, *-en, f. (pol.)* guvern format din reprezentanţi ai tuturor partidelor parlamentare.
Allrad|antrieb, *-(e)s, -e, m.* tracţiune integrală, pe patru roţi.
allrussisch *adj.* din toată Rusia, comun întregii Rusii.
allsehend *adj.* atotvăzător.
allseitig I. *adj.* universal; general. **II.** *adv.* multilateral; din toate punctele de vedere.
Allseitigkeit *f. sg.* universalitate, generalitate.
allseits *adv.* v. allerseits.
allsogleich *adv.* îndată, imediat.
All|stromgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat electric care funcţionează cu curent continuu şi alternativ.
all|stündlich *adj.* de fiecare ceas, la tot ceasul, din ceas în ceas.
Alltag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi obişnuită, de rând; cotidian. **2.** zi fără evenimente, monotonă, banală. **3.** monotonie, uniformitate, banalitate, plictiseală; **der ganze ~** banalitatea, monotonia zilnică.
alltäglich şi **alltäglich** *adj.* **1.** zilnic, cotidian. **2.** *(fig.)* obişnuit, de toate zilele, normal; **~e Kleidung** haine de toate zilele. **3.** obişnuit, de rând, mediocru; **ein ~er Mensch** un om mediocru, de rând. **4.** *(peior.)* banal, comun, neinteresant.
Alltäglichkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* plictiseală, banalitate, platitudine; vulgaritate. **2.** lucru plicticos, banal.
alltags *adv.* în fiecare zi, în toate zilele.
Alltags|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de toate zilele.
Alltagsbeschäftigung, *-en, f.* ocupaţie zilnică.
Alltagsdinge *pl.* probleme cotidiene.
Alltags|erfahrung, *-en, f.* experienţă de zi cu zi.
Alltagsfrage, *-n, f.* **1.** chestiune, problemă de fiecare zi. **2.** chestiune banală, lipsită de interes.
Alltagsgeschwätz, *-es, n. sg.* vorbă multă, flecăreală lipsită de importanţă, vorbe goale.
Alltagsgesicht, *-(e)s, -e, n.* mutră banală, neinteresantă.
Alltagsgewäsch(e), *-(e)s, n. sg.* v. Altagsgeschwätz.
Alltags|interesse, *-s, -n, n.* interes pentru probleme zilnice şi pentru lucruri de rând.
Alltagskleid, *-(e)s, -er, n.* haină, rochie de toate zilele, de purtare.
Alltagskost *f. sg.* masă, mâncare obişnuită, de toate zilele.
Alltagskram, *-(e)s, m. sg. (peior.)* v. Alltagsdinge.
Alltagsleben, *-s, n. sg.* viaţă de toate zilele; viaţă banală, neinteresantă, plicticoasă.
Alltagsmensch, *-en, -en, m.* om obişnuit, de rând, mediocru, banal.
Alltags|praxis *f. sg.* experienţă câştigată în practica de toate zilele.
Alltags|sorge, *-n, f.* grijă de toate zilele, grijă obişnuită, necaz cotidian.
Alltags|sprache, *-en, f.* limbaj cotidian.
Alltagswitz, *-es, -e, m.* calambur, glumă, anecdotă tocit(ă), răsuflat(ă).
all|überall *adv.* pretutindeni, peste tot.
all|um şi **all|um** *adv.* împrejur, de jur-împrejur.
all|umfassend *adj.* universal, atotcuprinzător.
Allüre, *-n, f.* **1.** *sg.* mers, umblet (al calului). **2.** *pl.* alură; ţinută; aer, înfăţişare. **3.** ifose. **4.** tertipuri.

Allusion, *-en, f.* aluzie.
alluvial [-vi-] *adj. (geol.)* aluvial.
Alluvialland, *-es, -länder, n. (geol.)* teren, pământ aluvial.
Alluvion [-vi'o:n], *en, f. (geol.)* aluviune.
Alluvium [-vi-], *-s, -vien* [-viən], *n. (geol.)* aluviu.
Allvater, *-s, m. sg.* Dumnezeu; *(mit.)* Wodan.
allverehrt *adj.* venerat de toți.
allvermögend *adj.* atotputernic.
allverständlich *adj.* pe înțelesul tuturor.
allviel *adj.* mult prea mult, foarte mult.
allwaltend *adj.* **1.** atotstăpânitor. **2.** cel mai puternic.
allweg *adv.* v. allerwegen.
allweil *adv.* v. alleweile **(1, 3)**.
allweise *adj.* foarte înțelept, atotștiutor, preaînțelept.
Allweisheit, *-en, f.* înțelepciune supremă.
Allwetterjäger, *-s, -, m. (mil.)* avion de vânătoare care poate ataca avioanele dușmane indiferent de condițiile meteorologice.
allwissend *adj.* atotștiutor.
Allwissende, *-n, -n, m. sg.* Atotștiutorul, Dumnezeu.
Allwissenheit *f. sg.* atotștiință, omniștiință, cunoștințe generale.
Allwisser, *-s, -, m. (iron.)* atotștiutor, știe-tot; deștept, geniu universal.
Allwisserei *f. sg. (iron.)* pretinsă știință atotcuprinzătoare; cunoștințe superficiale, spoială.
allwo *adv. (în adm.)* unde.
allwöchentlich *adj.* de fiecare săptămână, săptămânal.
allzeit *adv.* v. allezeit.
allzu *adv.* prea, mult prea, insuportabil, exagerat de...; ~ **groß** mult prea mare.
allzu bald *adv.* prea curând, prea iute, prea repede.
allzu dumm I. *adj.* prea prost; prost de tot. **II.** *adv.* prea neplăcut, din cale afară, prea de tot.
allzu früh *adv.* prea devreme, prea timpuriu.
allzu genau *adv.* din cale afară de exact, de meticulos.
allzu gern *adv.* cu cea mai mare plăcere, foarte bucuros.
allzu gut *adv.* prea bine, foarte bine, cât se poate de bine; **er weiß es nur** ~ o știe chiar foarte bine.
allzuhauf *adv. (înv.)* cu toții, toți grămadă, la un loc.
allzu lang(e) *adv.* prea mult timp.
allzumal *adv.* toți împreună, la un loc, deodată.
allzu oft *adv.* prea des.
allzusammen *adv.* v. allzumal.
allzu sehr *adv.* prea mult, peste măsură, din cale afară de...
allzu viel *adv.* prea mult, peste măsură; ~ **ist ungesund** ce-i prea mult nu-i sănătos; ce-i mult nu e bun.
Allzwecktuch, *-(e)s, -tücher, n.* cârpă de folosință diversă.
Alm, *-en, f.* pășune de munte, pășune alpină.
Alma mater, *-, f. sg. (înv.)* universitate.
Almanach și *(austr.)* **Almanach**, *-(e)s, -e, m.* **1.** almanah, anuar. **2.** calendar (ilustrat și cu texte distractive).
Almandin, *-s, -e, m. (mineral.)* almandin.
Almanger, *-s, m.* poiană alpină.
Almauftrieb, *-es, -e, m.* plecarea, mânatul turmelor la pășune alpină (primăvara).
Almboden, *-s, -böden, m.* v. Alm.
Almdudler, *-s, -, m.* șpriț (vin cu sifon).
almen, *almte, gealmt, vb. (h) tr.* a ține vitele pe pășunile alpine.
Almende, *-n, f.* v. Allmende.
Almenrausch, *-es, m. sg.* v. Alpenrose.
Almer[1], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* văcar, văcăriță care stă vara cu vacile la munte, în regiunile alpine.
Almer[2], *-n, f. (reg.)* dulap, scrin.
Almhütte, *-n, f.* locuință și fermă plasată într-o pășune alpină.
almig *adv. (reg.)* adesea, totdeauna.
Almler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Almer[1].
Almosen și *(austr.)* **Almosen**, *-s, -, n.* pomană, milă, milostenie; **ein ~ geben** a da de pomană, a milui; **um ein ~ bitten** a cere de pomană, a cerși.
Almosenamt, *-(e)s, -ämter, n.* casa milelor.
Almosenanstalt, *-en, f.* instituție filantropică, de caritate; azil pentru săraci.
Almosenbüchse, *-n, f.* cutia milelor.
Almosenempfänger, *-s, -s, m.* cel care trăiește din pomeni.
Almosenkasse, *-n, f.* v. Almosenbüchse.
Almosenpflege *f. sg. (înv.)* v. Almosenamt.
Almosensammlung, *-en, f.* colectă pentru săraci.
Almosenstock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Almosenbüchse.
Almrausch, *-es, m. sg.* v. Alpenrose.
Aloe [-oe], *-n* [-oən], *f. (bot.)* **1.** aloe; **echte arabische** ~ aloe veritabilă *(Aloe succotrina* Lam.); **hundertjährige** ~ *(bot.)* aloe seculară. **2.** sabur, suc de aloe.
aloenartig *adj.* și *adv. (bot.)* în formă de aloe, aloiform.
Aloenhanf, *-(e)s, m. sg. (text.)* fibră de aloe.
allogisch *adj.* ilogic.
aloxidieren, *aloxidierte, aloxidiert, vb. (h) tr. (metal., despre aluminiu)* a face rezistent la coroziune.
Alp[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** coșmar; *(fig.)* frică, teamă, neliniște; **es lag mir wie ein ~ auf der Brust** mă apăsa ca un coșmar, parcă aveam o greutate pe piept. **2.** *(mit.)* spiriduș. **3.** prostănac.
Alp[2], *-en*, **Alpe**, *-n, f.* v. Alm.
Alpaka[1], *-s, -(s) n. (zool.)* lamă alpaca.
Alpaka[2], *-s, m. sg.* **1.** *(text.)* lână alpaca. **2.** *(text.)* stofă de lână alpaca.
Alpaka[3], *-s, n. sg. (metal.)* alpaca.
Alpakabesteck, *-(e)s, -e, n.* tacâm de alpaca.
Alpakawolle *f. sg.* v. Alpaka[2] **(1)**.
Alpakka, *-s, n. sg.* v. Alpaka[2].
alpari și **al pari** *adv. (com.)* la paritate; la prețul nominal; ~ **stehen** a sta la paritate; a cota la valoarea nominală.
Alpdruck, *-(e)s, m. sg.*, **Alpdrücken**, *-s, n. sg.* coșmar.
Alpe, *-n, f. (austr.)* v. Alp[2].
älpeln, *älpelte, geälpelt (ich älp(e)le), vb. (h) intr.* v. alpen[1].
alpen[1], *alpte, gealpt, vb. (h) intr.* **1.** a trăi la o gospodărie de munte, a conduce o gospodărie de munte. **2.** a petrece vara cu vitele la pășune.
alpen[2], *alpte, gealpt, vb. (h) intr.* **1.** și *impers. (despre strigoi)* a umbla, a bântui. **2.** a umbla noptile, a pierde noptile, a chefui.
alpenartig *adj.* ca din Alpi; cu caracter alpin, alpestru.
Alpenbahn, *-en, f.* linie ferată alpină, de munte.
Alpenbewohner, *-s, -, m.* locuitor din Alpi.
Alpencharakter [-ka-], *-s, -e, m.* caracter alpin.
Alpendohle, *-n, f. (ornit.)* stăncuță-de-munte *(Pyrrhocorax alpinus)*.
Alpendollar, *-s, -s, m. (austr., elv.)* șiling.
Alpendost, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ciucuraș *(Adenostyles albifrons)*.
Alpenflora *f. sg. (bot.)* floră alpină.
Alpenführer, *-s, -, m.* călăuză, ghid pentru turiștii din Alpi.
Alpengarten, *-s, -gärten, m. (hort.)* grădină alpină.
Alpengebiet, *-(e)s, -e, n. sg. (geogr.)* regiunea Alpilor.
Alpengeld, *-(e)s, -er, n.* v. Alpzins.
Alpengletscher, *-s, -, m.* ghețar din Alpi.
Alpenglöckchen, **Alpenglöcklein**, *-s, -, n. (bot.)* degetăruț *(Soldanella montana)*.
Alpenglühen, *-s, n. sg.* lumină roșie care apare în munții Alpi la răsăritul și la apusul soarelui.
Alpenhelm, *-(e)s, -e, m. (bot.)* bursucă *(Bartsia alpina)*.
Alpenheide, *n. f.* **1.** câmpie stearpă din Alpi. **2.** *(bot.)* azalee pitică *(Loiseleuria)*.
Alpenhirt, *en, -en, m.* păstor, văcar (care stă vara cu vacile la munte).
Alpenhorn, *-(e)s, -hörner, n.* **1.** *(muz.)* bucium; tulnic. **2.** pisc, țanc.
Alpenjäger, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* vânător de munte. **2.** vânător de capre negre.
Alpenkette, *-n, f.* **1.** *sg. (geogr.)* lanțul Alpilor. **2.** *(fig.)* lanț de munți înalți.
Alpenklub, *-s, -s, m.* club alpin.
Alpenkrähe, *n, f.* v. Alpendohle.
Alpenkräuter *pl. (bot.)* ierburi (medicinale) de munte.
Alpenkunde *f. sg.* v. Alpinistik **(1)**.
Alpenland, *-(e)s, -länder, n.* **1.** regiune din Alpi; regiunea Alpilor. **2.** țară alpină.
Alpenlandschaft, *-en, f.* **1.** regiune alpină. **2.** peisaj alpin.
Alpenlattich, *-(e)s, m. sg. (bot.)* rotungioare *(Homogyne alpina)*.
Alpenmatte, *-n, f.* pășune de munte.
Alpenmeise, *-n, f. (ornit.)* pițigoi de munte *(Parus atrocapillus montanus)*.
Alpenmilchlattich, *-(e)s, m. sg. (bot.)* mlecin *(Mulgedium alpinum)*.
Alpenpass, *-es, -pässe, m.* pas, trecătoare în Alpi.
Alpenpfad, *-(e)s, -e, m.* cărare de munte.
Alpenpflanze, *-n, f.* plantă alpină.
Alpenrachen, *-s, -, m. (bot.)* iarba-gâtului *(Tozzia alpina)*.
Alpenrebe, *-n, f. (bot.)* curpen-de-munte *(Afragene alpina)*.
Alpenregion, *-en, f.* regiune alpină; regiune de munte.
Alpenreise, *-n, f.* călătorie prin Alpi.
Alpenrepublik *f. sg. (fam.)* Austria.
Alpenrose, *-n, f.*, **Alpenröslein**, *-s, -, n. (bot.)* smirdar, bujor de munte, rododendron *(Rhododendron kotschyi)*.
Alpenrot, *-(e)s, n. sg.* roșu alpin, culoare roșiatică a zăpezii datorată unor alge.
Alpenschneehuhn, *-(e)s, -hühner, n.* găinușă-de-munte *(Lagopus mutus)*.
Alpenspitze, *-n, f.* vârf de munte, pisc alpin.
Alpensport, *-(e)s, m. sg.* sport alpin, alpinism.
Alpensteinbock, *-(e)s, -böcke, m.* țap negru de munte.
Alpenstock, *-(e)s, -stöcke, m.* **1.** alpenștoc, baston cu vârf de metal întrebuințat la ascensiuni. **2.** masiv de munți.
Alpenstraße, *-n, f.* drum, șosea alpină, de munte.
Alpentruppe, *-n, f. (mil.)* trupă, unitate alpină.
Alpenveilchen, *-s, -, n. (bot.)* ciclamă sălbatică *(Cyclamen europaeum)*.
Alpenverein, *-(e)s, -e, m.* societate de turism alpin.
Alpenvorland, *-(e)s, -länder, n. (geogr.)* terasa Alpilor, regiunea dealurilor subalpine.
Alpenweide, *-n, f.* pășune alpină.
Alpenwelt *f. sg. (poet.)* lumea Alpilor.
Alpenwirtschaft, *-en, f.* **1.** gospodărie la munte (în regiunea alpină). **2.** han, cabană de munte.
Alpenzone, *-n, f.* zonă alpină.
Alpenzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** tren de munte. **2.** șir de munți în Alpi.
Alpfahrt, *-en, f.* v. Almauftrieb.
Alpha, *-(s), -s, n.* **1.** alfa, prima literă a alfabetului grecesc. **2.** *(fig.)* început; **das ~ und Omega** alfa și omega, începutul și sfârșitul.
Alphabet, *-(e)s, -e, n.* alfabet.
alphabetisch *adj.* alfabetic; *(adverbial)* ~ **geordnet** în ordine alfabetică.
alphabetisieren *alphabetisierte, alphabetisiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a așeza în ordine alfabetică. **II.** *intr.* a citi literă cu literă; a silabisi, a buchisi.
Alphabetisierung, *-en, f.* aranjare în ordine alfabetică.
Alphastrahlen *pl. (fiz.)* raze alfa.
Alphateilchen, *-s, -, n. (fiz.)* particule alfa.
Alphatier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* șeful grupului, masculul dominant sau femela dominantă.
Alphaverbindung, *-en, f. (chim.)* compus alfa.
Alphof, *-(e)s, -höfe, m.* **1.** v. Alpenwirtschaft **(1)**. **2.** staul de vaci.

Alp|horn, *-s, -hörner, n.* v. Alpenhorn **(1).**

Alp|hütte, *-n, f.* v. Almhütte.

alpin *adj.* alpin, alpestru; de munte; **~e Ausrüstung** echipament de munte; **~e Rasse** rasă alpină; **~e Region** zonă, regiune alpină; **die Landschaft ist ~** regiunea are caracter alpin.

Alpin|ausrüstung, *-en, f.* echipament de munte.

Alpinismus, *-, m. sg.* **1.** *(sport)* alpinism. **2.** alpinistică, ramură a geografiei care se ocupă cu studiul Alpilor.

Alpinist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* alpinist(ă).

Alpinistik *f. sg.* v. Alpinismus.

alpinistisch *adj.* alpinist.

Alpinum, *-s, -na, n.* v. Alpengarten.

Alpinvorschrift, *-en, f. (mil.)* regulament pentru trupele alpine.

alpisch *adj.* v. alpin.

Älpler, *-s, -, m.* **1.** locuitor al regiunii Alpilor. **2.** cioban din Alpi.

Alptraum, *-(e)s, -träume, m.* v. Albtraum.

Alpzins, *-es, -e, m. (pop.)* taxă de păşunat.

Alraun, *-(e)s, -e, m.,* **Alraune**, *-n, f.* **1.** *(bot.)* mătrăgună *(Atropa belladonna).* **2.** *(fig.)* spiriduş (aducător de belşug şi noroc).

alraunenhaft *adj.* şi *adv.* ca un spiriduş.

Alraunwurzel, *-n, f. (bot., farm.)* rădăcină de mătrăgună *(Atropa belladonna).*

als I. *prep. (cu nom.* sau *alt caz cerut de verb)* ca, drept; în calitate de; în chip de; de, fiind; **~ Lehrer ist er gut** ca profesor este bun; **er ist ~ Lehrer tätig** lucrează ca profesor; **er zeigt sich ~ guter Freund** se arată (se dovedeşte) un bun prieten; **~ Frau verkleidet** deghizat, travestit în femeie; **~ Entschädigung** ca despăgubire, drept despăgubire; **schon ~ kleines Kind** încă de mic copil, fiind copil mic; **ich danke ihm ~ meinem Retter** îi mulţumesc ca fiind salvatorul meu; **ich betrachte ihn ~ meinen Freund** îl consider ca pe un prieten al meu. **II.** *adv.* **1.** *(în comparaţii)* ca, decât; *(cu negaţii)* afară de; **größer ~ ich** mai mare decât mine; **er sah nichts ~ Bäume** nu vedea decât copaci; **ich habe nichts ~ dich** nu te am decât pe tine; **nirgends ~ dort** nicăieri decât acolo. **2.** ca, precum, bunăoară, de exemplu; **alle Vögel ~ (da sind): Tauben, Hühner etc.** toate păsările, bunăoară porumbeii, găinile etc. **III.** *conj.* **1.** când, pe când, în vreme ce; în momentul când; pe vremea când; cum; **~ ich in Berlin war a)** când am fost la Berlin; **b)** pe când eram la Berlin; **~ ich kam** când am venit. **2.** *(cu alte conj.)* **a) ~ ob** sau **~ wenn** ca şi când; parcă; **mir ist, ~ ob** (sau **~ wenn) ich flöge** parcă aş zbura; **nicht ~ ob ich nicht könnte** nu că n-aş putea; **b) ~ dass** decât, încât; (pentru) ca; **du solltest lieber gehen, ~ dass du hier noch bleibst** mai bine te-ai duce decât să mai rămâi; **er ist zu schlau, ~ dass er das täte** e prea şiret (pentru) ca să facă una ca asta; **c) sowohl... ~ auch** atât... cât şi; **sowohl heute ~ auch morgen** atât astăzi cât şi mâine.

alsbald *adv.* în curând; îndată, numaidecât.

alsbaldig *adj.* imediat; **~er Verbrauch** consum imediat.

alsdann I. *adv.* atunci; apoi, după aceea. **II.** *interj.* ei, vezi!

Alse, *-n, f.* specie de peşte de mare din familia scrumbiilor *(Alosa vulgaris).*

also I. *conj.* **1.** deci, aşadar, prin urmare, va să zică, aşa încât, aşa că; **er kam nicht, ~ dürfte er krank sein** n-a venit, aşa că trebuie să fie bolnav; **~ nicht?** va să zică nu? **wir sind Freunde, ~ bleiben wir zusammen** suntem prieteni, aşadar rămânem împreună. **2.** *(fam.)* în sfârşit; **na ~!** în sfârşit! ei vezi? **na ~, jetzt glaubst du's!** ei, în sfârşit, ai văzut, te-ai convins! **3.** *(introduce anumite formule)* **~ gut!** bine!, fie! **~ los!** haide odată! **~, das geht nicht!** ei, asta nu merge, nu se poate! **II.** *adv. (înv.)* **1.** astfel. **2.** aşa; **nicht ~** nu aşa.

alsobald *adv.* v. alsbald.

alsogleich *adv.* imediat, îndată.

Alsterwasser, *-s, -wässer, n.* băutură răcoritoare din bere şi limonadă.

alt *(älter, der, die, das älteste) adj.* **1.** bătrân, vârstnic, în vârstă; **ein ~er Mann** un om bătrân, un om în vârstă; **ein ~es Weib** o femeie bătrână; **der ~e Herr a)** domnul în vârstă; **b)** *(argou studenţesc)* tata, taică-meu, bătrânul; babacul; **c)** *(fam.)* şeful; *(argou studenţesc)* **~er Herr** membru emerit (al unei asociaţii studenţeşti); **die ~e Dame a)** doamna în vârstă; **b)** *(argou studenţesc)* mama, maică-mea, bătrâna; **auf meine ~en** *Tage* (acum) la bătrâneţe; **~ wie du bist, könntest du klüger sein** pe cât eşti de bătrân, ai putea să fii mai înţelept; **~ aussehen** a arăta bătrân; **~ werden** a îmbătrâni; **jung gewohnt, ~ getan** apucătura din tinereţe ţi-o păstrezi toată viaţa; *(fam.)* **heute werden wir nicht ~** azi ne ducem devreme la culcare; **~e Jungfer** sau **~es Mädchen** fată bătrână; *(substantivat)* **Alt und Jung** bătrâni şi tineri, toată lumea. **2.** *(indicând vârsta; în expr.)* **wie ~ bist du?** câţi ani ai? **für wie ~ hältst du mich?** câţi ani îmi dai? **zwanzig Jahre ~** de douăzeci de ani; **ein Jahrhunderte ~er Bau** o clădire (multi)seculară. **3.** vechi; uzat; perimat; **~es Brot** pâine veche; **~er Wein** vin vechi; *(mine)* **~er Bau** exploatare (sau galerie) părăsită; **~es Eisen** fier vechi; **zum ~en Eisen werfen** a arunca la fier vechi, a da la coş; **~e Bücher** cărţi vechi, cărţi uzate, cărţi cumpărate la anticariat; *(tehn.)* **~er Dampf** abur utilizat; **~e Kleider** haine vechi; **~er Kasten** hardughie, dărăpănătură, rablă; **~er Kram** vechituri, troace, boarfe, catrafuse; *(fig., fam.)* **~e Schachtel** sau **~e Schraube** babă, babornită, cotoroanţă. **4.** vechi, antic; primar, originar; **die ~en Griechen** vechii greci; **die ~e Geschichte** istoria antică; **die ~e Welt** lumea antică, antichitatea; **in ~er Fassung** în forma, în redactarea, în concepţia originară. **5.** vechi, de demult, de altă dată; de pe vremuri, ca pe vremuri, din bătrâni; **ein ~er Bekannter** o veche cunoştinţă; **sein ~es Leiden** (sau **Übel**) vechea lui boală; **ein ~es Märchen** o poveste de demult; **~e Liebe rostet nicht** dragostea veche nu moare; **~e Sitte** sau **~er Brauch** obicei vechi, de pe vremuri; **nach ~er Mode** (sau **der ~en Mode nach)** după moda veche, de modă veche, după moda de odinioară; **aus ~en Zeiten** din vremuri vechi, de odinioară. **6.** vechi, de demult; bine cunoscut, banal, plicticos; **eine ~e Geschichte** o poveste veche, răsuflată; **immer die ~e Leier** iar aceeaşi placă; *(fam.)* **das ist ~** asta-i veche, asta o ştim de când lumea. **7.** acelaşi, neschimbat; **es geht alles seinen ~en Gang** nimic nu se schimbă; nimic nou sub soare. **8.** în retragere; la pensie; fost; **~er Bürgermeister** fost primar; **die ~en Schüler der Anstalt** foştii elevi ai institutului; **~er Offizier** militar, ofiţer în retragere, la pensie. **9.** vechi, încercat, verificat; cu experienţă; **die ~e Treue** vechea fidelitate verificată; **eine ~e Weisheit** o veche înţelepciune, o înţelepciune verificată; **die ~e Garde** vechea gardă; **~er Seemann** (sau **Seebär)** marinar bătrân, bătrân lup de mare; **~er Nimrod** vânător bătrân. **10.** *(peior.)* înrădăcinat, înrăit; **~er Geizhals** zgârcit înrăit; **~er Sünder** păcătos învechit în rele; *(fam.)* **~er Fuchs** vulpe bătrână. **11.** *(afectiv)* **a)** *(peior.)* bătrân, prost; nesuferit; păcătos; afurisit; ticălos; **ich habe mich an den ~en Disteln gestochen** m-am înţepat în ticăloşii de scaieţi; **lass die ~e Schwätzerei** termină cu vorbăria asta proastă; **b)** *(cu simpatie)* bătrân, drag, iubit; **~er Freund, ~es Haus, ~er Kerl, ~er Schwede** prietene, amice, şefule, nene, frate, dragă.

Alt, *-(e)s, -e, m. (muz.)* alto.

alt|adelig *adj.* de viţă veche, din vechea aristocraţie.

altaisch *adj.* din munţii Altai, altaic; **~e Sprachen** limbi altaice.

Alt|ammann, *-(e)s, -männer, m. (elv.)* fost înalt funcţionar administrativ în retragere.

Altan, *-s, -e, m.,* **Altane**, *-n, f. (arhit.)* balcon; terasă.

alt|angesehen *adj.* cu renume vechi, de mare autoritate, îndeobşte respectat.

alt|ansässig *adj.* v. alteingesessen.

Altar, *-s, -täre, m.* **1.** *(bis.)* altar; *(fig.)* **etwas auf dem ~ der Liebe opfern** a sacrifica ceva pe altarul dragostei. **2.** *(tehn.)* altar (la cuptoare, focare).

Altar|aufsatz, *-es, -sätze, m.* ornament artistic al altarului.

Altarbekleidung, *-en, f.* decoraţie a altarului.

Altarbild, *-(e)s, -er, n.* tablou de altar.

Altarbildschirm, *-(e)s, -e, m.,* **Altarblatt**, *-(e)s, -blätter, n. (bis.)* antependium; placă ornamentală, pictată sau sculptată, care acoperă faţa şi părţile laterale ale altarului.

Altardecke, *-n, f. (bis.)* antimis.

Altardiener, *-s, -, m. (bis.)* capelan; paracliser.

Altargemälde, *-s, -n.* v. Altarbild.

Altar|himmel, *-s, -, m. (bis.)* uranisc, boltă (de deasupra altarului).

Altarist, *-en, -en, m. (bis.)* paracliser.

Altarplatte, *-n, f. (bis.)* pristol.

Altar|raum, *-(e)s, -räume, m.* încăperea altarului.

Altarsakrament, *-(e)s, n. sg. (rel.)* cuminecătură, împărtăşanie, sfânta euharistie.

Altarschrein, *-(e)s, -e, m. (bis.)* tabernacol.

Altar|stein, *-(e)s, -e, m. (bis.)* piatră de altar.

Altartafel, *-n, f.* v. Altarplatte.

alt|artig *adj.* cu aspect vechi, antic.

Altartisch, *-(e)s, -e, m.* v. Altarplatte.

Altartuch, *-(e)s, -tücher, n.* v. Altardecke.

altbacken *adj.* **1.** *(despre pâine etc.)* vechi, uscat; **~es Brot** pâine uscată, veche. **2.** *(fig.)* învechit; **~er Witz** glumă răsuflată. **3.** *(fig.; despre persoane)* trecut, tomnatic.

Altbau, *-(e)s, -ten, m.* construcţie veche, casă veche; **ich wohne in einem ~** stau într-o casă veche, într-un bloc vechi.

Altbausanierung, *-en, f.* asanare a clădirilor, a caselor vechi.

Altbauer, *-s* (şi *-n), -n, m.* ţăran gospodar (din tată în fiu).

Altbauwohnung, *-en, f.* locuinţă într-o casă veche; casă veche.

altbegründet *adj.* vechi, străvechi, împământenit; **~e Rechte** drepturi străvechi.

altbekannt *adj.* bine cunoscut; cunoscut de mult; îndeobşte cunoscut.

altberühmt *adj.* cu reputaţie veche, reputat, faimos.

Altbesitz, *-es, -e, m. (jur.)* proprietate veche, de o anumită vechime determinată.

Altbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** *(forest.)* plantaţie matură. **2.** inventar înregistrat. **3.** patrimoniu vechi.

altbewährt *adj.* încercat, verificat demult.

Altbier, *-(e)s, n. sg.* bere brună amăruie.

Altbinder, *-s, -, m. (înv.)* rotar, dogar.

Altbücherladen, *-s, -läden, m.* anticariat.

Altbuch|händler, *-s, -, m.* anticar (de cărţi).

Altbundes|präsident, *-en, -en, m.* fost preşedinte al Republicii Federale Germania.

Altbürgermeister, *-s, -, m.* fost primar.

altbürgerlich *adj.* în stilul vechi burghez.

altchristlich [-krIst-] *adj.* vechi creştin.

altdeutsch *adj.* vechi german; în stilul vechi german; **ein ~es Bierlokal** o berărie în stil vechi german.

Alte[1], *-n, -n (ein Alter), m., f.* şi *n.* **I.** *m.* **1.** bătrân, moş, moşneag. **2.** *(fam., în expr.)* **er ist immer der ~** e mereu acelaşi, neschimbat; e tot cel vechi; **der ~** sau **mein ~r a)** tata, taică-meu, babacul, bătrânul; **b)** bărbatu-meu; **c)** moşu(-meu); **d)** *(fam.; în expr.)* **der ~** şeful, patronul. **3.** taur. **II.** *f.* **1.** bătrână, babă. **2.** *(fam.; în expr.)* **sie ist immer die ~** e mereu aceeaşi, neschimbată; e tot cea veche; **die ~** sau **meine ~ a)** mama, maică-mea, bătrâna; **b)** nevastă-mea, baba (mea) **3.** mătuşă, mătuşică, lele, leliţă. **4.** femelă. **III.** *n.* vechi, situaţie veche; **das ~ und das Neue** vechiul şi noul; **beim ~n bleiben** sau **alles** (sau **es) beim ~n lassen** a nu schimba nimic; **am ~n hängen** a nu renunţa la vechi. **IV.** *pl.* **1.** *(articulat)* bătrânii, cei bătrâni; **wie die ~n sungen, so zwitschern die Jungen** copiii sunt după chipul şi asemănarea părinţilor; ce naşte din pisică şoareci mănâncă; aşchia nu sare departe de trunchi. **2.** *(fam.; în expr.)* **die ~n** sau **meine ~n** părinţii (mei), babacii (mei), bătrânii (mei). **3.** strămoşii, înaintaşii. **4.** popoarele din antichitate, grecii şi romanii, cei vechi.

Alte[2], *-n (Altes), n. sg.* ceea ce e vechi, obişnuit, tradiţional.

alt|ehrwürdig *adj.* venerabil.

alt|eingeführt *adj. (com.)* introdus de multă vreme.

alt|eingesessen *adj.* autohton, băştinaş, stabilit demult, de la început.

Alt|eingesessene, *-n, -n (ein Alteingesessener), m.* (locuitor) autohton, băştinaş.

alt|eingewurzelt *adj.* înrădăcinat, vechi, tradiţional.

Alt|eisen, *-s, n. sg.* **1.** oţel vechi, fier vechi. **2.** *(fig.)* vechituri.

Alt|eisenhändler, *-s, -, m.* negustor de fier vechi.

älteln, *ältelte, geältelt (ich ält(e)le), vb. (h) intr.* a începe să îmbătrânească.

alt|englisch *adj.* vechi englez, care ţine de engleza veche.

Altenheim, *-(e)s, -e, n.* v. Altersheim.

Altenhilfe *f. sg.* ajutor pentru bătrâni.

Altenpfleger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* asistent(ă) social(ă) pentru ajutorarea bătrânilor.

Altenteil, *-(e)s, -e, n* (şi *m.)* partea rezervată, drepturile păstrate (de către părinţi după ce şi-au cedat copiilor averea); partea sufletului.

älter *adj. (comp.* de la alt) **1.** mai bătrân, mai în vârstă; mai mare; **mein ~er Bruder** fratele meu mai mare. **2.** mai bătrân, nu tocmai tânăr, nu prea tânăr, între două vârste. **3.** vechi, nu tocmai nou; **er hat ein ~es Auto** are o mașină mai veche; **seine ~e Verletzung macht ihm noch immer zu schaffen** rana veche îi mai creează probleme.

Alter, *-s, -, n.* **1.** vârstă, etate; **jugendliches ~** tinerețe; **reifes** (sau **gesetztes**) **~** vârstă matură, maturitate; **im ~ von zehn Jahren** la vârsta de zece ani; **im besten ~ sein** a fi în floarea vârstei, în puterea vârstei; **er steht** (sau **ist**) **in meinem ~** e de vârsta mea; **für sein ~ ist er noch ziemlich frisch** pentru vârsta lui arată încă destul de bine, este încă destul de vioi, se ține încă bine. **2.** bătrânețe; **im ~** la bătrânețe; **hohes ~** adânci bătrâneți; **das ~ muss** (sau **soll**) **man achten** (sau **ehren**) (trebuie) să respectăm bătrânețea; **~ schützt vor Torheit nicht** și la bătrânețe se fac nebunii. **3.** vechime; **das ~ einer Münze** vechimea unei monede. **4.** eră, epocă. **5.** *sg.* bătrânii; **das ~ hat den Vortritt** bătrânii au prioritate.

Alteration, *-en, f.* **1.** alterare; schimbare (în rău), modificare. **2.** *(fig.)* enervare, iritație, supărare. **3.** *(muz.)* alterare a unui sunet, acord.

Alterchen, *-s, -, n. (fam.)* moșulică, bătrânel.

alt|erfahren *adj.* având multă experiență.

alt|erprobt *adj.* verificat de mult.

alterieren, *alterierte, alteriert, vb. (h)* **I.** *tr.* a altera, a schimba, a modifica (în rău). **II.** *tr.* și *refl.* a (se) neliniști, a (se) enerva.

Ältermann, *-(e)s, -männer, m. (înv.)* staroste, președinte al unei bresle.

Altermutter, *-mütter, f.* străbunică.

altern, *alterte, gealtert, vb.* **I.** *intr. (s)* a îmbătrâni. **II.** *tr. (h)* a îmbătrâni, a face să îmbătrânească sau să pară mai bătrân.

Altern, *-s, n. sg. (tehn.)* v. Alterung.

Alternanz, **Alternation**, *-en, f.* alternanță.

alternativ *adj.* alternativ; rând pe rând; cu rândul, cu schimbul.

Alternative [-və-], *-n, f.* alternativă; alegere (forțată) între două posibilități; **jn. vor die ~ stellen** a pune pe cineva în fața alternativei.

Alternativplan, *-(e)s, -pläne, m.* proiect alternativ.

Alternativschuld, *-en, f. (jur.)* obligație alternativă.

alternieren, *alternierte, alterniert, vb. (h) intr.* a alterna, a se schimba unul pe altul, a reveni succedându-se.

alternierend I. *part. prez.* de la alternieren. **II.** *adj.* alternativ.

alt|erprobt *adj.* v. altbewährt.

alters *adv. (în expr.)* **von ~ her, seit ~** din vremuri străvechi; **vor ~** foarte de demult.

Altersab|bau, *-(e)s, m. sg.* slăbirea forțelor la bătrânețe.

Alters|ab|stand, *-(e)s, -stände, m.* diferență de vârstă.

Alters|angabe, *-n, f.* indicare a vârstei.

Alters|anzeichen, *-s, -, n.* semn de bătrânețe; semn al vârstei.

Alters|aufbau, *-(e)s, -e, m.* împărțire, clasificare a populației după vârstă.

altersbedingt *adj.* condiționat de vârstă.

Altersbeschwerden *pl.* boli, neajunsuri ale bătrâneții.

Altersbe|stimmung, *-en, f. (zool.)* stabilire a vârstei.

Altersblödsinn, *-(e)s, m. sg.* senilitate.

Altersdurchschnitt, *-(e)s, m. sg.* medie de vârstă.

Alters|erscheinung, *-en, f.* semn de bătrânețe, semn al îmbătrânirii.

Altersfolge, *-n, f.* ordinea vârstei, ordinea vechimii.

Altersfürsorge *f. sg.* asistență socială, prevederi sociale pentru bătrâni.

Altersfürsorge|rente, *n, f.* v. Altersrente.

Altersgenosse, *-n, -n, m.*, **Altersgenossin**, *-nen, f.* persoană de aceeași vârstă (cu cineva); **er ist mein ~** e de aceeași vârstă cu mine, de vârsta mea, contingent cu mine, leat cu mine.

Altersgrenze, *-n, f.* limită de vârstă.

Altersgruppe, *-n, f.* v. Altersklasse.

Altersgründe *pl.* motive de vârstă (înaintată).

Altersheilkunde *f. sg.* geriatrie.

Altersheim, *-(e)s, -e, n.* cămin, azil de bătrâni.

Altersklasse, *-n, f.* categorie de vârstă; clasă, an; contingent; **alle ~n** toate vârstele.

Altersklassenmethode, *-n, f. (forest.)* metodă bazată pe clase de vârstă.

altersmäßig *adj.* pe categorii de vârstă; după vârstă.

altersmüde *adj.* obosit de bătrânețe, neputincios datorită vârstei.

Alters|pension *f. sg. (austr.)* v. Altersrente.

Alters|pfennig, *-s, -e, m.* bani economisiți pentru bătrânețe.

Alters|präsident, *-en, -en, m.* președinte de vârstă, președinte de onoare.

Altersrente, *-n, f.* rentă, pensie viageră.

Altersrentner, *-s, -, m.* persoană care beneficiază de o pensie viageră, de bătrânețe.

Altersruhegeld, *-(e)s, -er, n.* v. Altersrente.

alters|schwach *adj.* slăbit de bătrânețe, senil.

Alters|schwäche, *-n, f.* slăbiciune datorată bătrâneții, impotență senilă.

Alters|schwach|sinn, *-(e)s, m. sg.* demență senilă.

Alters|sichtigkeit *f. sg.* prezbiție (senilă).

Alters|stufe, *-n, f.* **1.** etate, vârstă, an, contingent; categorie de vârstă. **2.** grad de bătrânețe, de îmbătrânire.

Alters|unterschied, *-(e)s, -e, m.* diferență, deosebire de vârstă.

Altersversicherung, *-en, f.* asigurare pentru bătrânețe.

Altersver|sorgung, *-en, f.* pensie (de bătrânețe); asistență socială pentru bătrâni.

Altersvor|rang, *-(e)s, m. sg.* prioritate după vârstă; prioritate după vechime (în serviciu).

Altersweisheit, *-en, f.* înțelepciune a bătrâneții, a vârstei.

Alterswerk, *-(e)s, -e, n.* operă de bătrânețe.

Alterszulage, *-n, f.*, **Alterszuschlag**, *-(e)s, -schläge, m.* gradație, indemnizație de vechime.

Altertum, *-(e)s, -tümer, n.* **1.** *sg.* antichitate; **das klassische ~** antichitatea clasică (greco-romană). **2.** *pl.* antichități, obiecte antice.

Altertümelei, *-en f. (peior.)* interes afectat pentru antichitate, manie față de antichitate.

altertümeln, *altertümelte, gealtertümelt (ich altertüm(e)le) vb. (h) intr.* **1.** a arhaiza. **2.** a se ocupa (ca diletant) de arheologie.

Altertümer *pl.* v. Altertum **(2).**

Altertümler, *-s, -, m.* persoană care imită în mod exagerat maniera (moda, felul de a fi a(l)) unor epoci anterioare.

altertümlich *adj.* **1.** antic, arhaic, vechi. **2.** *(fig.)* demodat, învechit.

Altertümlichkeit, *-en, f.* stil arhaizant, manieră arhaizantă.

Altertumsforscher, *-s, -, m.* arheolog; cercetător al antichității.

Altertumsforschung, *-en, f.* arheologie; studiul antichității.

Altertumsgesellschaft, *-en, f.* societate arheologică.

Altertumshändler, *-s, -, m.* anticar, negustor de antichități.

Altertumskenner, *-s, -, m.* (expert) arheolog; specialist, cunoscător al antichității.

Altertumskrämer, *-s, -, m.* mic negustor de antichități.

Altertumskunde *f. sg.* v. Altertumsforschung.

Altertumskundige, *-n, -n (ein Altertumskundiger) m.* și *f.* arheolog(ă).

Altertumsmuseum [-ze:ʊm], *-s, -seen* [-ze:ən], *n.* muzeu de antichități.

Altertums|sammlung, *-en, f.* colecție arheologică.

Altertumswert, *-(e)s, -e, m.* valoare prin vechime, valoare de antichitate.

Altertumswissenschaft *f. sg.* știință a antichității; arheologie.

Alterung, *-en, f.* **1.** îmbătrânire. **2.** *(chim.)* îmbătrânire (a metalelor). **3.** *(tehn.)* uzură.

alterungsbe|ständig *adj. (tehn.)* rezistent la îmbătrânire, la uzură; nedegradabil.

Alterungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de îmbătrânire.

Altervater, *-s, -väter, m. (înv.)* străbunic, străbun, strămoș.

älteste *(der, die, das ~) sup.* de la alt. **1.** cel mai bătrân, cea mai bătrână. **2.** cel mai vechi, cea mai veche. **3.** cel mai mare, cea mai mare; **meine ~ Tochter** fiica mea cea mai mare.

Älteste, *-n, -n (ein Ältester), m.* și *f.* **1.** cel (cea) mai în vârstă (dintr-o comunitate); **der ~ des Dorfes** cel mai bătrân locuitor al satului. **2.** decan de vârstă. **3.** primul născut, prima născută; **mein ~r** fiul meu (cel) mai mare.

Ältestenrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consiliu, sfat al celor bătrâni, consiliul decanilor de vârstă, senat. **2.** *(în R.F.G.)* comitet de reprezentanți ai Bundestagului și al Landtagului pentru sprijinirea președintelui.

Ältestenrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* dreptul de moștenire al fiului cel mai mare.

Ältestenwürde *f. sg.* demnitate de decan de vârstă, de președinte de onoare.

altfränkisch *adj.* **1.** vechi francon. **2.** *(fig.)* demodat, de modă veche.

altfranzösisch *adj.* vechi francez.

altfürstlich *adj.* de veche obârșie princiară.

altgedient *adj.* cu mulți ani în serviciu, îmbătrânit în serviciu; cu galoane, rutinat, cu vechi state de serviciu.

Altgedinge, *-s, -, n.* v. Altenteil.

Altgeige, *-n, f.* violă.

Altgesell, *-en, -en*, **Altgeselle**, *-n, -n, m. (ist.)* calfa cea mai în vârstă sau cea mai veche la un meșter, staroste al calfelor.

altgewohnt *adj.* obișnuit, înrădăcinat, tradițional.

Altglas, *-es, n. sg.* deșeuri de sticlă.

Altglasbe|hälter, *-s, -, m. (ec.)* container deșeuri de sticlă.

altgläubig *adj.* pravoslavnic, drept-credincios; de credință veche.

Altgold, *-(e)s, n. sg.* aur vechi, folosit.

Altgummi|abfälle *pl.* deșeuri de cauciuc vechi.

Altguss, *-es, -güsse, m.* deșeuri de fontă.

Alt|händler, *-s, -, m.* negustor de vechituri, de haine vechi, telal.

alt|hergebracht, **alt|herkömmlich** *adj.* tradițional, din bătrâni, din vechime.

alt|hochdeutsch *adj.* (care face parte din, e redactat) în vechea germană de sus (dialectele din sudul Germaniei, dintre anii 750 și 1050).

Alt|holz, *-es, n. sg. (forest.)* lemn matur; pădure exploatabilă.

Altimeter, *-e, -, n.* altimetru.

Altist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (muz.)* altist(ă).

Altitude [-'ty:d(ə)], *-n, f.* altitudine, înălțime.

Altjahres|tag, *-(e)s, -e, m. (reg.)* ajun de Anul Nou.

altjüngferlich I. *adj.* de fată bătrână; *(fig.)* înăcrit, prețios. **II.** *adv.* ca o fată bătrână; *(fig.)* înăcrit, prețios.

Altjungfern|stand, *-(e)s, m. sg.* stare de fată bătrână.

Altkatholik, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* vechi catolic(ă), paleocatolic(ă).

altkatholisch *adj.* vechi catolic, paleocatolic; *(în Italia)* protocatolic.

Altkatholizismus, *-s, m. sg.* paleocatolicism.

Altkleider|händler, *-s, -, m.* negustor de haine vechi.

Altkleiderhaus, *-es, -häuser, n.* magazin de haine uzate, de haine vechi.

altklug *adj.* **1.** precoce. **2.** *(fig.)* îndrăzneț, impertinent.

Altklugheit *f. sg.* **1.** înțelepciune prematură, minte precoce. **2.** *(fig.)* îndrăzneală, impertinență.

Altknecht, *-(e)s, -e, m.* **1.** vătaf peste argați. **2.** cel mai în vârstă argat.

Altkrieger, *-s, -, m.* veteran.

Altlapper, *-s, -, m. (înv.)* cârpaci, cizmar care pune petice (la încălțăminte veche).

Altlasten *pl. (ec.)* depozit ecologic de gunoi.

Altlehrer, *-s, -, m. (în fosta R.D.G.)* învățător care a obținut capacitatea înainte de 1945.

ältlich *adj.* bătrâior; îmbătrânit, între două vârste.

Altmagd, *-mägde, f.* jupâneasă mai mare peste slujnicele din casă.

Altmaterial, *-s, -ien* [-iən], *m.* material vechi, deșeu.

Altmeister, *-s, -, m.* **1.** staroste de breaslă. **2.** maistru, reprezentant vârstnic, eminent, unanim recunoscut (al unei științe, arte, al unui sport); *(sport)* fost campion. **3.** fondator (al unei științe etc.).

Altmetall, *-s, -e, n.* metal vechi, deșeu de metal.

Altminute, *-n, f. (geom.)* minut vechi (a șaizecea parte dintr-un unghi de un grad).

altmodisch *adj.* de modă veche; demodat, învechit, ruginit.

altniederdeutsch *adj.* (care face parte din, e redactat) în vechea germană de jos (dialectele din nordul Germaniei dintre anii 750 și 1050).

altnordisch *adj.* (care face parte din, e redactat) în vechile limbi scandinavice.

Altokumulus, *-, -se* (și *-li*), *m. (met.)* (nor) altocumulus.

Alt|öl, *-(e)s, n. sg. (tehn.)* ulei ars, uzat.
Altostratus [-stra:-], -, *-strati, m. (met.)* (nor) altostratus.
Altpapier, *-s, -e, n.* maculatură, hârtie uzată, deşeuri de hârtie.
Altpapier|händler, *-s, -, m.* negustor de deşeuri de hârtie.
Altparteigenosse, *-n, -n, m.* vechi membru de partid.
Altphilologe, *-n, -n, m.* filolog clasic, clasicist.
Altphilologie *f. sg.* filologie clasică.
altpreußisch *adj.* vechi prusac.
altrenommiert *adj.* cu renume vechi, mare; **~e Firma** firmă veche şi reputată.
Altreis, *-en, -en, m. (reg.)* (cizmar) cârpaci.
altrömisch *adj.* din vechea Romă, vechi roman.
altrosa *adj. invar.* roz închis bătând spre albastru.
Altruismus, *-, m. sg.* altruism.
Altruist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* altruist(ă).
altruistisch *adj.* altruist.
altsächsisch *adj.* vechi saxon.
Altsänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* altist(ă).
Altschlüssel, *-s, -, m. (muz.)* cheia (de) do.
Altschnee, *-s, m. sg.* zăpadă veche, căzută de mult.
Altschrift *f. sg. (tipogr.)* anticva.
Altsilber, *-s, n. sg.* argint patinat, oxidat, înnegrit (pe cale artificială).
Altsitz, *-es, m. sg.* v. Altenteil.
Alt|sprachler, *-s, -, m. (lingv.)* v. Altphilologe.
alt|sprachlich *adj.* **1.** de limbă veche. **2.** de limbă clasică (greacă, latină, ebraică).
Alt|stadt, *-städte, f.* parte veche a unui oraş, oraşul vechi.
Alt|steinzeit *f. sg.* paleolitic.
alt|steinzeitlich *adj.* din paleolitic.
Alt|stimme, *-n, f.* voce de altistă, alto; **tiefe ~** voce de contraltă, contralto.
Alt|stoff|erfassung *f. sg. (ec.)* recuperare a deşeurilor.
alt|testamentarisch, **alt|testamentlich** *adj.* din Vechiul Testament.
Alt|tier, *-(e)s, -e, n. (vân.)* femelă (la vânatul mare) după primul fătat.
alt|überkommen, **alt|überliefert** *adj.* v. althergebracht.
Altung, *-s, -e, m. (mine)* parte exploatată (şi părăsită) dintr-o mină.
Altvater, *-s, -väter, m.* **1.** patriarh (din Vechiul Testament); bătrân venerabil; anahoret. **2.** bunic; străbunic.
altväterisch, **altväterlich** *adj.* **1.** patriarhal, străvechi; strămoşesc. **2.** de modă veche; de pe vremea bunicii.
altvertraut *adj.* intim, familiar, cunoscut de demult.
Altvordern *pl. (înv.)* străbuni, strămoşi.
Altware, *-n, f. (mai ales la pl.)* vechituri, marfă veche.
Altwarenhandel, *-s, m. sg.* negoţ cu vechituri, telalâc.
Altwarenhändler, *-s, -, m.* negustor de vechituri, telal.
Altwasser, *-s, -, n.* braţ mort al unui râu.
Altweibergeschichte, *-n, f.* poveste de cumetre, născociri, bazaconii.
Altweibergeschwätz, *-es, -e, n.* sporoave, palavre băbeşti; trăncăneală, flecăreală, sporovăială de babe.
Altweibermärchen, *-s, -, n.* v. Altweibergeschichte.
Altweibermühle, *-n, f.* moara babelor (în folclorul german, moara fermecată la care se duc bătrânele ca să întinerească); *(fig.)* izvorul, fântâna tinereţii.
Altweibersommer, *-s, -, m.* **1.** ultimele zile frumoase ale toamnei; vară târzie. **2.** funigei.
altweibisch *adj.* ca o femeie bătrână, ca o babă.
Altwerden, *-s, n. sg.* îmbătrânire.
Altwohnung, *-en, f.* v. Altbauwohnung.
Alu, *-s, n. sg. presc.* de la Aluminium.
Aludel, *-s, -, m.* **Aludel**, *-n, f. (chim.)* vas de lut (folosit la extragerea mercurului).
alumetieren, *alumetierte, alumetiert, vb. (h) tr.* a aluminiza, a cimenta cu aluminiu.
Aluminat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* aluminat.
aluminieren, *aluminierte, aluminiert, vb. (h) tr.* a îmbrăca în aluminiu.
Aluminit, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* aluminită.
Aluminium, *-s, n. sg.* aluminiu.
Aluminium|artikel, *-s, -, m.* articol de aluminiu.
Aluminiumblech, *-(e)s, -e, n.* tablă de aluminiu.
Aluminiumdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* aluminografie, tipar de pe forme de aluminiu.
Aluminiumfeder, *-n, f.* peniţă de aluminiu.
Aluminiumfolie [-lie], *-n, f.* foiţă de aluminiu.
Aluminiumgeripppe, *-s, -, n.* schelet, osatură, şarpantă de aluminiu.
Aluminiumgeschirr, *-(e)s, -e, n.* vase de aluminiu.
Aluminiumguss, *-es, -güsse, m.* piese turnate din aluminiu; (presă de) aluminiu turnat.
aluminiumhaltig *adj.* cu conţinut de aluminiu.
Aluminiumlegierung, *-en, f.* aliaj de aluminiu.
Aluminium|oxid, *-(e)s, n. sg.* bioxid de aluminiu.
Aluminiumseil, *-(e)s, -e, n.* cablu de aluminiu.
aluminös *adj.* aluminos, care conţine aluminiu.
Alumino|thermie *f. sg.* aluminotermie.
Alumnat, *-(e)s, -e, n.* internat gratuit (în şcoli).
Alumne, *-n, -n, m.* (elev) intern.
alveolar [-veo-] *adj. (anat., fon.)* alveolar.
alveolär *adj.* care are alveole, alveolat, de structură celulară.
Alveolarlaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* sunet alveolar.
Alveole, *-n, f. (anat.)* alveolă.
Alwegbahn, *-en, f. (tehn.)* monolinie.
am *(formă prescurtată* de la an dem) **I.** *prep.* **1.** la; **~ 1. Mai** la 1 Mai; **~ Ende** la sfârşit, în cele din urmă, la urma urmei; **er ist ~ Ende seiner Kraft** e la capătul puterilor; **~ Stuttgarter Hof** la Curtea din Stuttgart. **2.** pe; **Frankfurt ~ Main** Frankfurt pe Main. **3.** lângă; aproape; **ich wohne ~ Bahnhof** stau lângă gară; *(mil.)* **~ Feinde** aproape de inamic. **4.** în; **~ Tage nach**... în ziua (de) după...; **er ist ~ Leben** el este în viaţă; **~ Leben bleiben** a rămâne în viaţă, a supravieţui; **~ Tage** în timpul zilei, ziua. **II.** *adv. (precedând superlativul)* cel mai...; **~ besten** cel mai bine.
a.M. *presc.* de la am Main pe Main.
a.m. *presc.* de la ante meridiem a.m., antemeridian, înainte de prânz, de amiază.
Amal, *-(e)s, -e, n. (elv.)* semn din naştere.
Amalgam, *-s, -e, n.* **1.** *(chim.)* amalgam. **2.** *(fig.)* legături intime, profunde; amestec.
Amalgation, *-en, f.* amalgamaţie; amalgamare.
Amalgamations|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalaţie de amalgamare.
Amalgam|elektrode, *-n, f.* electrod de amalgam.
Amalgamfüllung, *-en, f. (med.)* obturaţie din amalgam.
amalgamieren, *amalgamierte, amalgamiert, vb. (h) tr.* a face un amalgam, a amalgama; *(fig.)* a alia, a amesteca.
Amalgamierung, *-en, f.* amalgamare, formare a unui aliaj de mercur.
Amarant[1], *-s, -e, m.* **1.** v. Fuchsschwanz **(2)**. **2.** v. Blutfink.
Amarant[2], *-s, n. sg.* culoare roşu închis.
amarant(en), **amarantenfarbig**, **amarantrot** *adj.* de culoare roşu închis.
Amarelle, *-n, f. (bot.)* vişină (*Prunus acida*).
Amaryllis, *-lien* [-liən], *f. (bot.)* **1.** gen monotipic din familia *Amaryllidaceae*. **2.** denumire horticolă pentru *Hippeastram*.
amassieren, *amassierte, amassiert, vb. (h) tr. (înv.)* a îngrămădi (la un loc), a aduna (claie peste grămadă).
Amateur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* amator; nespecialist, diletant.
Amateurboxer, *-s, -, m.* boxer amator, neprofesionist.
Amateurfilm, *-(e)s, -e, m.* film de amator.
Amateurfotograf, *-en, -en, m.* fotograf amator.
amateur|haft *adj.* de amator, diletant.
Amateur|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* joc de amatori.
Amaurose *f. sg. (med.)* orbire.
Amause, *-n, f.* piatră preţioasă falsă (din sticlă).
Amazone, *-n, f.* **1.** *(mit., sport)* amazoană. **2.** *(peior.; despre femei)* bărbăţoi, băieţoi. **3.** *(ornit.)* (papagal) cu coada scurtă.
Amazonenkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de călărie.
Amazonenpapagei, *-en, -en* (şi *-(e)s, -e), m.* v. Amazone **(3)**.
Ambacht, *-en, f. (elv.)* meserie, corporaţie, breaslă.
Ambassadeur [-'dø:ɐ], *-s, -e, m.* ambasador.
Ambe, *-n, f.* dublă, două numere ieşite împreună la loterie.
Amber, *-s, m. sg.* v. Ambra.
Amberbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* copac de ambră (*Liquidambar*).
Ambiance [-'biã:sə] *f. sg. (reg.)* ambianţă, mediu.
ambieren, *ambierte, ambiert, vb. (h) tr. (livr.)* a solicita (un post).
Ambiguität, *-en, f.* ambiguitate, echivoc, dublu înţeles.
Ambition, *-en, f.* ambiţie.
ambitionieren, *ambitionierte, ambitioniert, vb. (h) intr.* a se ambiţiona la (sau după) ceva.
ambitioniert I. *part. trec.* de la ambitionieren. **II.** *adj. (în expr.)* **~ sein** a fi ambiţios, interesat, străduitor.
ambitiös [-tsiø:s] *adj.* ambiţios.
Ambivalenz [-va-], *-en, f.* ambivalenţă.
Ambo(n), *-s, -onen, m.* amvon.
Amboss, *-es, -e, m.* **1.** (şi *anat.*) nicovală; **entweder Hammer oder ~ sein** a fi sau ciocan sau nicovală; **zwischen Hammer und ~ sein (**sau **geraten)** a fi (sau a ajunge) între ciocan şi nicovală. **2.** *(mil.)* capsă (de cartuş).
Amboss|einsatz, *-es, -sätze, m.* matriţă inferioară de nicovală.
Amboss|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* suport (de lemn) al nicovalei.
amböstig *adj. (reg.)* cu pieptul îngust; astmatic.
Ambra, *-s, -s, m., n.* şi *f.* ambră.
ambraduftend *adj.* cu miros de ambră, mirosind a ambră.
Ambrafarbe, *-n, f.* culoare de ambră.
Ambrosia *f. sg. (mit.)* ambrozie, mâncarea zeilor.
ambrosisch *adj.* **1.** de ambrozie. **2.** parfumat, mirositor. **3.** delicios, minunat, încântător. **4.** *(fig.)* divin, ceresc, dumnezeiesc.
ambulant *adj.* ambulant; **~er Handel** comerţ ambulant; **~er Kranker** bolnav tratat ambulator, bolnav pe picioare; **~e Behandlung** tratament medical la domiciliul pacientului.
Ambulanz, *-en, f.* **1.** policlinică; dispensar. **2.** trăsură (maşină) de ambulanţă, autosanitară; salvare (maşină).
Ambulanzschiff, *-(e)s, -e, n.* navă-spital.
Ambulanzwagen, *-s, -, m.* trăsură de ambulanţă, autosanitară.
Ambulanz|zug, *-(e)s, -züge, m.* tren-spital, tren sanitar.
ambulatorisch *adj.* ambulator; **~e Behandlung** tratament ambulator.
Ambulatorium, *-s, -rien* [-riən] *n.* ambulatoriu; dispensar; sală de tratament, ambulatoriu într-o policlinică.
ambulieren, *ambulierte, ambuliert, vb. (h) intr.* a peregrina, a schimba locul.
Ameise, *-n, f.* furnică (*Formica*); **weiße ~** termită *(Formica termes)*; **rote ~** furnică roşie (*Formica rufa*).
ameiseln, *ameiselte, geameiselt [ich ameis(e)le], vb. (h)* **I.** *intr.* a furnica, a mişuna. **II.** *tr. unipers.* **es ameiselt (mich)** (mă) furnică, (mă) mănâncă, am mâncărime.
ameisen|artig *adj.* ca furnicile, mirmecoid.
Ameisen|äther, *-s, m. sg. (chim.)* eter formic.
Ameisen|bär, *-en, -en, m.* (urs) furnicar (*Myrmecophaga*).
Ameisenbeutler, *-s, -, m. (zool.)* marsupial mirmecofag (*Myrmecobius fasciatus*).
Ameisen|ei, *-(e)s, -er, n.* ou de furnică.
Ameisenfresser, *-s, -, m. (zool.; mai ales pl.)* mirmecofagide (din ordinul *Edentatelor*).
Ameisengast, *-(e)s, -gäste, m. (mai ales pl.)* insectă (mai ales gândac), uneori producătoare de sucuri dulci, care trăieşte în galeriile furnicilor.
Ameisengeist, *-(e)s, m. sg.* v. Ameisenspiritus.

ameisenhaft *adj.* harnic ca o furnică.
Ameisenhaufen, **Ameisenhügel**, *-s, -, m.* furnicar, muşuroi de furnici.
Ameisen|igel, *-s, -, m.* ariciul furnicilor (*Echidna aculeata*).
Ameisenjungfer, *-n, f.* v. Ameisenlöwe.
Ameisenkribbeln, *-s, n. sg.*, **Ameisenlaufen**, *-s, n. sg. (med.)* furnicătură.
Ameisenlöwe, *-n, -n, m. (entom.)* leul furnicilor, larva unei insecte nevroptere (*Myrmeleon formicarius*).
Ameisen|nest, *-es, -er, n.* v. Ameisenhaufen.
Ameisenpuppe, *-n, f.* larvă de furnică.
Ameisensäure, *-n, f. (chim.)* acid formic.
Ameisen|spiritus, *-, -,* (şi *-tusse), m.* alcool formic.
Ameisen|staat, *-(e)s, -en, m.* furnicar; colonie de furnici.
Amelioration, *-en, f.* ameliorare, îmbunătăţire.
ameliorieren, *ameliorierte, amelioriert, vb. (h) tr.* a ameliora, a îmbunătăţi.
Amelkorn, *-(e)s, -körner, n.* v. Ammer[1].
Amelmehl, *-(e)s, n. sg.* scrobeală.
Amen, *-s, -, n.* amin; **zu allem Ja und ~ sagen** a spune da (sau amin) la toate; *(fig.)* **ein ~ lang** (vreme de) o clipă, o clipită; cât ai zice amin, pis; **sicher wie das ~ in der Kirche** absolut sigur.
Amendement [amãdə'mã:], *-s, -s, n.* amendament, propunere de modificare (a unei legi); articol suplimentar (la o lege).
amendieren, *amendierte, amendiert, vb. (h) tr.* **1.** a corecta, a modifica, a îmbunătăţi, a amenda. **2.** a propune un amendament.
Amenor|rhö(e) [-'rø:] *f. sg. (med.)* amenoree.
Amerikaner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* american(ă).
amerikanisch *adj.* american.
amerikanisieren, *amerikanisierte, amerikanisiert, vb (h) tr.* şi *refl.* a (se) americaniza.
Amerikanisieren, *-s, n. sg.* americanizare.
Amerikanismus, *-, -men, m.* **1.** americanism; caracter specific al limbii engleze din America. **2.** spirit american, concepţie de viaţă americană.
Amerikanistik *f. sg.* **1.** americanistică, ştiinţă despre cultura indienilor din America. **2.** ştiinţa despre cultura, limba şi literatura Statelor Unite.
Amharische, *-n, n. sg.* limba amhară.
Ami,*-s, -(s), m (fam.) presc.* de la Amerikaner. **1.** soldat american (din trupele de ocupaţie). **2.** american.
Amiant, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* amiant, azbest.
amiant|artig, **amiantförmig** *adj.* ca de amiant.
Amidase, *-n, f. (chim.)* amidază.
amikroskopisch *adj.* amicroscopic, care nu poate fi văzut nici cu microscopul.
Aminobenzol, *-s, -e, n. (chim.)* aminobenzol.
Aminosäure, *-n, f. (chim., biol.)* acid aminic.
Ammann, *s, -männer, m. (elv.)* v. Amtmann.
Amme, *-n, f.* **1.** doică. **2.** mamă adoptivă. **3.** moaşă. **4.** guvernantă.
Ammeli *n. (reg.)* biberon.
Ammelkorn, *-(e)s, -körner, n.* v. Ammer **(1)**.
ammeln, *ammelte, geammelt (ich amm(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a fi doică, a alăpta. **2.** a şerpui.
ammenhaft *adj.* în genul, după felul doicii.
Ammenlied, *-(e)s, -er, n.* cântec de doică, de leagăn.
Ammenmärchen, *-s, -, n.* basm, poveste pentru copii; *(fig.)* poveste mincinoasă, stupidă, naivă.
Ammenzeugung, *-en, f. (zool.)* variaţie între reproducere sexuată şi asexuată.
Ammer[1], *-n, f.* **1.** *(bot.)* alac-de-vară (specie de grâu). **2.** vişină. **3.** şi **~**, *-s, -, m. (ornit.)* presură *(Emberiza)*.
Ammer[2], *-s, -, m. (reg.)* găleată.
Ammeral, *-s, -e, m. (mar.)* găleată din pânză de vele (pentru scos apă din mare).
Ammoniak şi **Ammoniak**, *-s, n. sg. (chim.)* amoniac; **kohlensaures ~** carbonat de amoniu.
ammoniakalisch *adj. (chim.)* care conţine amoniac, amoniacal.
ammoniak|artig *adj. (chim.)* ca amoniacul, amoniacal.
Ammoniakflüssigkeit, *-en, f. (chim.)* amoniac lichid; hidroxid de amoniu.
Ammoniakgas, *-es, -e, n. (chim.)* amoniac gazos.
ammoniakhaltig *adj.* conţinând amoniac.
Ammoniaksalpeter, *-s, m. sg. (chim.)* azotat de amoniu.
Ammoniaksalz, *-es, -e, n. (chim.)* sare de amoniu.
Ammoniaksoda, *-s, n. sg. (chim.)* carbonat de amoniu.
Ammoniakwasser, *-s, n. sg. (chim.)* apă amoniacală.
Ammonit, *-en, -en, m. (geol.)* amonit.
Ammoniter, *-s, -, m.* amonit (membru al unui trib semit).
Ammonium, *-s, n. sg. (chim.)* amoniu.
Ammoniumphosphat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* fosfat de amoniu.
Ammoniumsulfat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* sulfat de amoniu.
Ammonshorn, *-(e)s, -hörner, n.* v. Ammonit.
Amnesie, *-n* [-zi:ən], *f. (med.)* amnezie.
Amnestie, *-n* [-sti:ən], *f.* amnistie.
Amnestie|akt, *-(e)s, -e, m.* decret de amnistie.
amnestieren, *amnestierte, amnestiert, vb. (h) tr.* a amnistia.
Amnestierung, *-en, f.* amnistiere.
Amnestiever|ordnung, *-en, f.* decret de amnistie.
Amnion, *-s, n. sg. (zool., med.)* amnios.
amöbä|isch *adj.* schimbător (ca o amibă).
Amöbe, *-n, f. (zool.)* amibă.
Amöbenruhr *f. sg. (med.)* amibiază.
amöboid *adj.* amiboid.
Amok şi **Amok**, **Amoklauf**, *-s, m. sg.*, **Amoklaufen**, *-s, n. sg. (med.)* amoc.
Amokläufer, *-s, -, m. (med.)* bolnav de amoc.
a-Moll, *-, n. sg. (muz.)* la minor (tonalitate).
amön *adj.* graţios, atrăgător, plăcut.
Amor, *-s, m. sg. (mit.)* Amor, zeul iubirii; Cupidon.
Amoral *f. sg.* lipsă de moralitate.
amoralisch *adj.* amoral.
Amoralismus, *-, m. sg.* amoralism.
Amoralität *f. sg.* amoralitate; atitudine sau concepţie amorală.
Amorce [a'mors(ə)], *-s, f.* **1.** momeală. **2.** *pl.* pocnitoare.
Amorette, *-n, f.* **1.** amoretă, amoraş. **2.** statuetă mică a lui Amor, Cupidon. **3.** flirt.
amorph *adj.* amorf.
amortisabel *adj.* amortizabil.
Amortisation, *-en, f. (ec.)* amortizare; rambursare în rate; amortisment; **~ eines Wechsels** amortizarea unei trate.
Amortisations|abführung, *-en, f. (ec.)* prelevare a amortismentului.
Amortisations|aufkommen, *-s, -, n. (ec.)* volum al amortismentului.
Amortisations|plan, *-(e)s, -pläne, m.* program de amortizare.
Amortisationsrate, *-n, f.* rată, anuitate de amortizare.
amortisierbar *adj.* amortizabil.
amortisieren, *amortisierte, amortisiert, vb. (h) tr. (ec.)* a amortiza.
Amortisierung, *-en, f.* v. Amortisation.
Amour [a'mu:ɐ], *-en, f. (fam.)* (legături de) dragoste, amor.
Amourette, *-n, f. (peior.)* amoretă, femeie uşoară.
Amourettengras [amu-], *-es, -gräser, n. (bot.)* v. Zittergras.
amourös [-mu-] *adj.* **1.** *(înv.)* delicios, încântător. **2.** îndrăgostit. **3.** amoros.
Amp. *presc.* de la Ampere amper.
Ampel, *-n, f.* **1.** lampă suspendată. **2.** semafor, semnalizator optic (pentru circulaţie). **3.** vas suspendat (pentru flori). **4.** fiolă.
ampeln, *ampelte, geampelt (ich amp(e)le), vb. (h) intr. (fam.; nach* cu *dat.)* a se agita, a se zbate (să obţină ceva).
Ampelographie *f. sg.* descriere a varietăţilor de struguri, ampelografie.
Ampelopsis *f. sg. (bot.)* viţă de Canada, iederă *(Ampelopsis zuinzuefolia)*.
Ampere [am'pɛ:ɐ], *-(s), -, n. (electr.)* amper.
Ampere|meter, *-s, -, n. (electr.)* ampermetru.
Amper(e)|stunde, *-n, f. (electr.)* amper-oră.
Amper(e)wicklung, *-en, f. (electr.)* amperspiră.
Ampfer, *-s, -, m.*, **Ampferkraut**, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* măcriş *(Rumex* L.).
Amphibie [-biə], *-n, f. (biol.)* amfibie.
amphibien|artig *adj.* ca un amfibiu.
Amphibienfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* vehicul-amfibiu.
Amphibienflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion-amfibiu.
Amphibienkampfwagen, *-s, -, n. (mil.)* car de luptă amfibiu.
Amphibienpanzer, *-s, -, m.*, **Amphibientank**, *-(e)s, -e* (şi *-s*), *m. (mil.)* tanc amfibiu.
Amphibienwagen, *-s, -, m.* autovehicul amfibiu.
amphibisch *adj. (biol.)* amfibiu.
Amphibium, *-s, -bien* [-biən], *n.* v. Amphibie.
Amphibolie, [-'li:], *-n* [-li:ən] *f. (stil.)* dublu înţeles, ambiguitate (de sens).
Amphibrachys, *-s* [-χls], *-, -, m. (metr.)* amfibrah.
Amphiktyone [-ty'o:-], *-n, -n, m.* amficţion, membru al unei amficţionii.
Amphiktyonengericht [-ty'o:-], *-(e)s, -e, n. (la vechii greci)* tribunalul amficţionarilor.
Amphiktyonie *f. sg.* amficţionie (uniune politico-culturală a oraşelor-state din Grecia antică, respectând acelaşi sanctuar).
Amphi|oxus, *-, m. sg. (iht.)* amfioxus.
Amphipode, *-n, -n, m. (zool.) (mai ales pl.)* amfipod (crustaceu cu două feluri de labe: pentru sărit şi înotat).
Amphithe|ater, *-s, -, n.* amfiteatru.
amphitheatralisch *adj.* în formă de amfiteatru.
Amphora, *-ren*, **Amphore**, *-n, f.* amforă.
amphoter *adj. (chim.)* amfoter, cu caracteristici duble (de bază şi de acid).
Amplifikation, *-en, f.* amplificare.
amplifizieren, *amplifizierte, amplifiziert, vb. (h) tr.* a amplifica, a mări, a lărgi, a extinde.
Amplitude [-'ty:de], *-n, f. (mat., fiz.)* amplitudine; întindere.
Ampulle, *-n, f.* **1.** fiolă. **2.** sticlă medicinală (cu gâtul lung şi strâmt); sticlă pântecoasă; balon. **3.** *(med., anat.)* ampulă. **4.** *(bis.)* vas pentru păstrat vinul destinat ritualului.
Amputation, *-en, f. (med.)* amputare.
Amputationsbe|steck, *-(e)s, n. sg. (med.)* trusă de instrumente pentru amputare.
amputieren, *amputierte, amputiert, vb. (h) tr.* a amputa.
Amsel, *-n. f.* mierlă *(Merula vulgaris* Br., *Turdus merula* L.).
Amselschlag, *-(e)s, m. sg.* cântecul mierlei.
Amt, *-(e)s, Ämter, n.* **1.** funcţie, serviciu, slujbă, post (în administraţia de stat); **ein geistliches ~** o funcţie clericală; **ein öffentliches ~** o funcţie publică; **ein ~ antreten** a intra în slujbă, în exerciţiul funcţiunii; **ein ~ bekleiden** a ocupa un post, a îndeplini o funcţie; **im ~ stehen** a fi în serviciu, a ocupa un post; **des ~es entheben** a destitui dintr-un post, a scoate dintr-o funcţie; **sein ~ niederlegen** a demisiona; **jm. ein ~ übertragen, mit einem ~ betrauen** a încredinţa cuiva o funcţie, un post; **von seinem ~ Gebrauch machen** a se folosi de funcţie, de postul său; **etwas kraft seines ~es verkünden** a comunica ceva în baza funcţiei pe care o are. **2.** administraţie, oficiu; birou, serviciu; tribunal; local; sediu (al unei instituţii publice, autorităţi); **das statistische ~** Biroul de statistică; **vors ~ müssen** a trebui să se înfăţişeze în faţa justiţiei; **das Auswärtige ~** Ministerul de Externe; **von ~es wegen** din oficiu. **3.** unitate administrativă, sector administrativ; circumscripţie; **von ~es wegen** din oficiu. **4.** sarcină, misiune, atribuţie; **tun was seines ~es ist** a-şi face datoria; **was deines ~es nicht ist, da lass deinen Vorwitz** nu-ţi băga nasul unde nu-ţi fierbe oala; **das ist nicht seines ~es** aceasta nu intră în atribuţiile lui; **seines ~es walten** a-şi îndeplini misiunea, a-şi face datoria (de funcţionar, slujbaş, angajat). **5.** *(bis. cat.)* liturghie; serviciu divin; **ein ~ halten** a ţine o slujbă; **ein ~ besuchen**

a merge la slujbă; **einem ~ beiwohnen** a merge la slujbă; **das heilige ~** tribunalul inchiziției. **6.** *(reg.)* breaslă; corporație.

Ämtchen, *-s, -, n.* slujbuliță.

Amtei, *-en, f. (înv.)* oficiu, birou.

amtern, *amterte, geamtert, vb. (h) intr. (înv.)* a funcționa, a fi în funcțiune, a deține o funcțiune, un post.

Ämter|häufung, *-en, f.* cumul de funcții, de posturi.

Ämter|sucht *f. sg.* goana după slujbe, carierism.

amtfrei *adj.* fără slujbă, serviciu, post.

Amt|haus, *-es, -häuser, n.* local, edificiu, birou public.

amtieren, *amtierte, amtiert, vb. (h) intr.* a funcționa, a fi în funcțiune, a deține un post; a fi în exercițiul funcțiunii.

Amtierung *f. sg.* deținere a unei funcții.

amtlich I. *adj.* oficial; **~es Schriftstück** sau **Schreiben** act, document oficial, scrisoare oficială; **auf ~em Wege** pe cale oficială; **~e Mitteilung** înștiințare oficială de către o autoritate; **~e Verkündigung** comunicat oficial; **~es Kennzeichen** semn, număr, ștampilă oficială. **II.** *adv.* oficial, din oficiu; *(fam.)* **ich habe es ganz ~** o știu din sursă oficială.

Amtmann, *-(e)s, -männer* (și *-leute), m.*, **1.** funcționar (șef de sector) administrativ, de poliție, judecătoresc. **2.** administrator de fermă, de moșie; vechil. **3.** *(reg.)* aprod, slujitor judecătoresc. **4.** *(înv.)* dregător de țară; pârcălab, portar, vornic, staroste; prefect.

Amts|alter, *-s, -, n.* vechime în serviciu.

Amts|anmaßung, *-en, f. (jur.)* uzurpare a unei calități oficiale (și a drepturilor decurgând din ea); abuz de putere.

Amts|antritt, *-(e)s, -e, m.* intrare în serviciu, în slujbă.

Amts|anwalt, *-(e)s, -wälte, m.* procuror; reprezentant al parchetului pe lângă judecătoriile de primă instanță și tribunalele penale cu asesori.

Amts|anwärter, *-s, -, m.* candidat la un post, la o funcție.

Amts|anweisung, *-en, f.* dispoziție oficială, instrucțiuni oficiale.

Amts|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic oficial.

amts|ärztlich *adj.* din partea sau al medicului oficial.

Amts|aufseher, *-s, -, m.* inspector.

Amts|aus|übung, *-en, f.* exercitare a funcției.

Amtsbeförderung, *-en, f.* avansare în serviciu.

Amtsbefugnis, *-se, f.* competență, atribuție (administrativă, în baza funcției).

Amtsbereich, *-(e)s, -e, m.* resort, competență; jurisdicție; **das gehört nicht zu seinem ~** asta nu ține de resortul său, el nu e competent pentru asta, nu e de competența sa.

Amtsbericht, *-(e)s, -e, m.* raport oficial.

Amtsbescheid, *-(e)s, -e, m.* sentință, hotărâre; decizie administrativă.

Amtsbewerber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* candidat(ă) la o funcție, la un serviciu, post, slujbă, solicitant(ă).

Amtsbewerbung, *-en, f.* solicitare a unei funcții, a unui serviciu, post, a unei slujbe; candidare la o funcție, la un post, la o slujbă.

Amtsbezirk, *-(e)s, -e, m.* **1.** circumscripție jurisdicțională; teritoriu asupra căruia se extinde competența unei autorități. **2.** *(înv.)* ocol, plasă.

Amtsbezeichnung, *-en, f.* **1.** denumire a unei funcții oficiale. **2.** denumire oficială (a unui obiect).

Amtsblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie oficială, buletin oficial.

Amtsbote, *-n, -n, m.* aprod, curier.

Amtsbruder, *-s, -brüder, m.* confrate, coleg (preot egal în grad).

Amts|charakter [-ka-], *-s, m. sg.* caracter oficial, calitate oficială.

Amtsdauer *f. sg.* durată a funcțiunii.

Amtsdelikt, *-(e)s, -e, n.* delict în exercițiul funcțiunii.

Amtsdiener, *-s, -, m.* om de serviciu (într-un serviciu public).

Amtsdeutsch, *-(s), n. sg. (stil.)* germana scrisă în stil administrativ, birocratic.

Amts|ehre *f. sg.* cinste, onoruri legate de o funcție.

Amts|eid, *-(e)s, -e, m.* jurământ la intrarea în serviciu; **den ~ abnehmen** a lua cuiva jurământul.

Amts|einführung, **Amts|einsetzung**, *-en, f.* instalare, introducere într-un post, într-o funcție.

Amts|enthebung, *-en, f.* demitere, destituire, suspendare din funcție.

amts|enthoben *adj.* destituit, suspendat.

Amts|entsetzung, *-en, f.* v. Amtsenthebung.

amtsfähig *adj.* apt, capabil pentru o funcție.

Amtsfolge *f. sg.* **1.** ierarhie, succedare într-o funcție oficială (după vechime). **2.** supunere față de autoritate.

Amtsfolger, *-s, -, m.* succesor într-o funcțiune.

Amtsfrone, *-n, f. (înv.)* corvoadă, clacă, prestație în natură (în folosul organului administrativ de stat).

Amtsführung, *-en, f.* conducerea, direcția serviciului.

Amtsgebarung, *-en, f.* administrație, gestiune oficială

Amtsgebäude, *-s, -, n.* clădire oficială, edificiu public.

Amtsgebrauch, *-(e)s, m. sg.* folosință oficială, în interes de serviciu.

Amtsgebühren *pl.* taxe, cheltuieli de procedură.

Amtsge|heimnis, *-ses, -se, n.* secret de serviciu, secret profesional.

Amtsge|hilfe, *-n, -n, m.* practicant administrativ.

amtsgemäß *adj.* din oficiu, în conformitate cu procedura oficială.

Amtsgenosse, *-n, -n, m.* coleg (de birou, de serviciu).

Amtsgericht, *-(e)s, -e, n.* judecătorie de primă instanță (cu judecător unic).

Amtsgeschäfte *pl.* treburi publice.

Amtsgesicht, *-(e)s, -er, n. (fig.)* aer grav, oficial, mutră solemnă.

Amtsgewalt, *-en, f. (jur.)* autoritate, putere (decurgând dintr-o funcție publică, oficială).

Amts|haftung *f. sg.* responsabilitate administrativă.

amts|halber *adj.* din oficiu.

Amts|handlung, *-en, f. (jur.)* **1.** procedură oficială; acțiune oficială; **gerichtliche ~** procedură judecătorească. **2.** ceremonial (de desfășurare a unei acțiuni administrative sau juridice). **3.** *(bis.)* oficiere a unei ceremonii.

Amts|hauptmann, *-(e)s, -hauptleute, m. (înv.)* șef de district administrativ, prefect, ispravnic.

Amts|inhaber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* titular(ă) a(l) unei funcții, șef(ă) de serviciu.

Amtskanzlei, *-en, f.* birou, oficiu, cancelarie, cancelariat.

Amtskaution, *-en, f.* cauțiune.

Amtskette, *-n, f.* lanț ca însemn al funcției.

Amtskleid, *-(e)s, -er, n.*, **Amtskleidung**, *-en, f.* **1.** uniformă, ținută de serviciu (la funcționari civili). **2.** ținută de ceremonie, robă, togă, talar.

Amtskollege, *-n, -n, m.* v. Amtsgenosse.

Amtskosten *pl.* cheltuieli de administrație.

Amtslokal, *-(e)s, -e, n.* local, sediu al unei instituții; oficiu public.

Amtsmann, *-(e)s, -männer, m.* v. Amtmann.

amtsmäßig *adj.* din oficiu, reglementar; legal.

Amtsmiene, *-n, f. (iron.)* mină solemnă, oficială, înfățișare gravă, aer grav; **eine ~ aufstecken** a lua un aer oficial, a face o mutră gravă.

Amtsmissbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* abuz de putere.

amtsmüde *adj.* sătul de serviciu.

Amtsnachfolger, *-s, -, m.* succesor într-o funcție, într-un serviciu.

Amtsniederlegung, *-en, f.* demisie; plecare din serviciu; demisionare.

Amts|papiere *pl.* acte, documente oficiale.

Amts|periode, *-n, f.* perioadă în care cineva activează într-o funcție.

Amts|person, *-en, f.* funcționar public, persoană oficială, slujbaș.

Amts|personal, *-s, n. sg.* personal administrativ, funcționari.

Amts|pflege *f. sg.* administrație.

Amts|pflicht, *-en, f.* datorie, obligație de serviciu.

Amts|pflichtverletzung, *-en, f. (jur.)* încălcare a îndatoririlor de serviciu.

Amtsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* prerogativă; drept decurgând din oficiu.

Amtsreise, *-n, f.* călătorie în interes de serviciu.

Amtsrichter, *-s, -, m. (înv.)* judecător de primă instanță, de plasă, de ocol.

Amts|sache, *-n, f.* afacere, chestiune oficială.

Amts|schimmel, *-s, m. sg. (iron.)* birocratism; rutină administrativă, încetineală birocratică; **den ~ reiten** a fi birocrat, a exagera în aplicarea dispozițiilor, formalităților.

Amts|schimmelreiter, *-s, -, m.* birocrat.

Amts|schreiben, *-s, -, n.* hârtie oficială.

Amts|schreiber, *-s, -, m.* grefier.

Amts|siegel, *-s, -, n.* sigiliu oficial, ștampilă oficială.

Amts|sitz, *-es, -e, m.* sediu oficial (al unei autorități).

Amts|sprache, *-n, f.* **1.** limbă oficială. **2.** limbaj profesional al funcționarilor, limbaj administrativ.

Amts|stelle, *-n, f.* autoritate, oficiu; organ administrativ.

Amts|stellung, *-en, f.* situație oficială.

Amts|stil, *-(e)s, -e, m.* stil oficial; *(peior.)* stil funcționăresc, administrativ.

Amts|stube, *-n, f.* cancelarie, birou.

Amts|stunden *pl.* ore de serviciu.

Amts|tag, *-(e)s, -e, m. (jur.)* zi de judecată.

Amts|tätigkeit, *-en, f.* activitate de serviciu; exercițiul unei funcțiuni.

Amts|titel, *-s, -, m.* titlu oficial.

Amts|ton, *-(e)s, m. sg.* limbaj impersonal, oficial; **im ~** în mod distant, impersonal.

Amts|tracht, *-en, f.* ținută oficială, de ceremonie (la anumite servicii).

Amts|übergabe, *-n, f.* predare a unei funcții, a unui post.

Amts|übernahme, *-n, f.* preluare a unui post, a unei funcții.

Amts|überschreitung, *-en, f.* abuz de putere; depășire a atribuțiilor legale.

Amtsverbrechen, *-s, -, n. (jur.)* infracțiune, crimă comisă într-o funcție publică.

Amtsvergehen, *-s, -, n.* abatere de la îndatoririle de serviciu, delict comis într-un serviciu public.

Amtsverlust, *-(e)s, m. sg.* pierdere a serviciului; **bei ~** sub amenințarea pierderii serviciului.

Amtsvermittlung, *-en, f. (tel.)* legătură telefonică obținută prin oficiul telefonic.

Amtsverschwiegenheit *f. sg. (jur.)* păstrarea secretului de serviciu.

Amtsverwalter, *-s, -, m.* administrator; gestionar.

Amtsverwaltung, *en, f.* administrație; gestiune.

Amtsverweser, *-s, -, m.* vicar; substitut.

Amtsvogt, *-(e)s, -vögte, m. (înv.)* judecător.

Amtsvogtei, *-en, f. (înv.)* judecătorie.

Amtsvorgänger, *-s, -, m.* predecesor (al cuiva) într-o funcție.

Amtsvormundschaft *f. sg.* tutelă oficială (exercitată de stat în folosul copiilor nelegitimi).

Amtsvor|stand, *-(e)s, -stände*, **Amtsvor|steher**, *-s, -, m.* **1.** șef de serviciu, de birou. **2.** primar (într-un sat).

Amtswalter, *-s, -*, **Amtswart**, *-(e)s, -e, m.* funcționar responsabil al unui birou, șef de birou.

Amtsweg, *-(e)s, -e, m.* cale oficială; **auf ~en erledigen** a rezolva pe cale oficială.

amtswidrig *adj.* care contravine dispozițiilor legale, oficiale.

Amtswirkungskreis, *-es, m. sg.* jurisdicție teritorială; *(înv.)* ocol.

Amtswohnung, *-en, f.* locuință de serviciu.

Amtszeit, *-en, f.* **1.** orele de serviciu. **2.** v. Amtsperiode.

Amtszimmer, *-s, -, n.* v. Amtsstube.

Amulett, *-(e)s, -e, n.* amuletă.

amüsant *adj.* amuzant, distractiv; vesel.

Amüsement [amyz(ə)'mãŋ și -'mã:], *-s, -s, n.* amuzament, distracție.

amüsieren, *amüsierte, amüsiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) amuza, a (se) înveseli, a (se) distra.

Amüsierlokal, *-s, -e, n.* local de distracție; cabaret.

Amüsiernudel, *-n, f. (fam.)* animatoare.

Amüsierviertel, *-s, -, n.* cartier cu localuri de animație.

amusisch *adj.* neinteresat în domeniul artelor, nedotat din punct de vedere artistic, fără înclinații artistice.

Amyl|alko|hol, *-s, -e, m. (chim.)* alcool amilic.

an A. *prep.* **I.** *cu dat.* (v. am) **1.** *(pe lângă verbe care nu arată mişcare)* pe, la; **Frankfurt liegt ~ der Oder** Frankfurt este aşezat pe Oder; **Basel liegt ~ der Grenze** Basel este aşezat la graniţă; **~ der Untergrundbahn** la metrou; **~ Bord** pe, la bord; **~ Ort und Stelle** la faţa locului; **das Bild hängt ~ der Wand** tabloul atârnă pe perete. **2.** *(cu sens temporal, la întrebarea wann? când?)* în; **~ den freien Tagen** în zilele libere; **~ jenem Abend** în acea seară. **3.** în, la, de; **~ der Arbeit sein** a fi la lucru, la treabă, a fi ocupat; **Anteil ~ etwas haben** a lua parte la ceva; **Mangel ~ etwas haben** a duce lipsă de ceva; **alt ~ Jahren** bogat în ani, vârstnic, în vârstă; **breit ~ den Schultern** lat în spate. **4.** de; **~ der Hand fassen** a prinde, a apuca de mână. **II.** cu *ac.* **1.** *(la întrebarea: wohin?, încotro? pe lângă verbe care arată o mişcare cu direcţie)* la; pe; **~ den Fluss** la râu; **sich ~ den Tisch setzen** a se aşeza la masă; **hängen Sie das Bild ~ die Wand** agăţaţi tabloul pe perete. **2.** *(precedat de bis)* până la; **bis ~ den Zoo(park)** până la grădina zoologică; **bis ~ den Morgen** până la ziuă, până-n zori. **3.** către, spre, la; **ich habe eine Bitte ~ Sie** am o rugăminte la dumneavoastră; **wir schreiben einen Brief ~ Herrn...** scriem o scrisoare către domnul... **4.** de; **sich ~ die Mauer lehnen** a se rezema de zid. **5.** aproape, cu aproximaţie; **~ die 100 Euro** aproape 100 de euro. **III.** *(în expr.)* **~ und für sich** ca atare; de fapt; *(fil.)* **das Ding ~ sich** lucrul în sine; **es (sau die Reihe) ist ~ mir** este rândul meu; **soviel ~ mir ist** cât despre mine; **etwas ~ sich** *(dat.)* **haben a)** a fi adevărat; **b)** a avea ceva special; **es ist nichts ~ dem** nu este nimic adevărat; **die Schuld liegt ~ Ihnen** vina e a dumneavoastră; *(mil.)* **~ die Gewehre!** la arme! **~ der Stimme erkennen** a recunoaşte după voce; **ich habe ~ einem genug** mi-ajunge una; **~ etwas teilnehmen** a lua parte la ceva; **er ist Lehrer ~ einer Fachschule** el este profesor la o şcoală tehnică. **B.** *adv.* **1.** *(arată locul, punctul de plecare, în corelaţie cu von);* **von heute ~** începând de azi; **von jetzt ~** de acum înainte; **von 5 Lei ~** de la cinci lei în sus. **2.** aprins, în funcţiune; **das Licht ist ~** lumina e aprinsă. **3.** îmbrăcat; **ohne etwas ~** dezbrăcat, gol puşcă.

Ana, *-s, f.* colecţie de sentinţe, schiţe, scrieri mici extrase din opere pentru caracterizarea unui personaj ilustru.

Anabaptismus, *-, m. sg. (rel.)* anabaptism.

Anabaptist, *-en, -en, m. (rel.)* anabaptist.

Anabiose, *-n, f.* anabioză.

Anachoret [-χor'e:t], *-en, -en, m.* anahoret, eremit, pustnic, sihastru.

Anachronismus [-kro-], *-, -men, m.* anacronism; **einen ~ begehen** a comite un anacronism.

anachronistisch *adj.* anacronic, nepotrivit cu epoca.

Anagramm, *-(e)s, n.* anagramă.

an|ähneln, *ähnelte an, angeähnelt (ich ähn(e)le an),* **an|ähnlichen**, *ähnlichte an, angeähnlicht, vb. (h) tr.* a asemăna, a face să semene cu...

An|ähnlichung *f. sg.* asemănare.

Anakoluth, *-s, -e, n. (gram.)* anacolut.

anakoluthisch *adj. (gram.)* anacolut, care contravine regulilor de construcţie a frazei.

Anakreontik *f. sg.* anacreontică.

Anakreontiker, *-s, -, m.* **1.** poet anacreontic (din antichitate). **2.** *(rar)* om care trăieşte pentru plăceri, juisor. **3.** membru al unei şcoli literare (poetice) din secolul al XVIII-lea.

anakreontisch *adj.* anacreontic.

anal *adj. (anat.)* anal.

Analekten *pl.* analecte, fragmente alese.

analektisch *adj.* analectic.

Analeptikon, *-s, -ka, n. (med.)* analeptic, stimulent, excitant.

analeptisch *adj.* analeptic, stimulent, excitant.

analgetisch *adj.* analgezic.

an|allaktisch *adj.* neschimbat.

analog *adj.* analog; corespunzător, asemănător; asemenea.

Analogdar|stellung, *-en, f.* reprezentare analogică.

Analog-Digital-Umwandlung, *-en, f.* conversiune analogică digitală.

Analogie, *-n* [-'gi:ən], *f.* analogie; corespondenţă, asemănare.

Analogiebildung, *-en, f. (lingv.)* formaţie analogică, formă analogică.

Analogierechnung, *-en, f.* calcul analogic.

Analogieschluss, *-es, -schlüsse, m.* concluzie analogică, prin analogie.

analogisch *adj.* v. analog.

analogisieren, *analogisierte, analogisiert, vb. (h) tr.* a asemăna, a compara, a face analogie.

Analogismus, *-, -men. (fil.)* analogism.

Analogon, *-s, -ga, n.* caz (obiect etc.) analog, asemănător.

Analogschaltung, *-en, f.* circuit analogic.

An|alphabet şi **An|alphabet**, *-en, -en, m.* analfabet, neştiutor de carte.

An|alphabetentum, *-(e)s, n. sg.* **1.** totalitatea analfabeţilor, neştiutorilor de carte. **2.** analfabetism, neştiinţă de carte.

Analverkehr, *-s, m. sg.* contact sexual anal.

Analyse, *-n, f.* analiză.

Analysenbefund, *-(e)s, -e, m.* rezultat al analizei.

Analysenbericht, *-(e)s, -e, m.* buletin de analiză.

Analysenfehlergrenze, *-n, f.* pragul de eroare al analizelor.

Analysengang, *-(e)s, -gänge, m.* mersul analizei.

analysenrein *adj. (chim.)* chimic pur.

Analysenwaage, *-n, f.* balanţă analitică.

analysierbar *adj.* analizabil; care poate fi analizat.

analysieren, *analysierte, analysiert, vb. (h) tr.* a analiza, a face analiza.

Analytik *f. sg. (fil.)* analitică.

Analytiker, *-s, -, m.* analist.

analytisch *adj.* analitic; **die ~e Chemie** chimia analitică; **die ~e Geometrie** geometria analitică.

Anämie *f. sg. (med.)* anemie.

anämisch *adj. (med.)* anemic.

Anamorphose, *-n, f.* deformare; transformare.

Anamnese, *-n. f (med.)* anamneză.

anamnestisch *adj. (med.)* anamnezic.

Ananas, *-(şi -se), f. (bot.)* ananas *(Ananas sativus)*.

Ananas|erdbeere, *-n, f.* căpşună ananas *(Fragaria grandiflora)*.

an|ankern, *ankerte an, angeankert, vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a arunca ancora, a ancora. **2.** *(tehn.)* a fixa cu o ancoră, a ancora.

Anapäst, *-(e)s, -e, m. (metr.)* anapest.

Anapher, *-n,* **Anaphora**, *-rä, f.* anaforă.

Anaphylaxie *f. sg. (med.)* anafilaxie, sensibilitate bolnăvicioasă.

Anarchie, *-n* [-'çi:ən], *f.* anarhie.

anarchisch *adj.* anarhic; dezorganizat, haotic.

Anarchismus, *-, m. sg.* anarhism.

Anarchist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* anarhist(ă).

anarchistisch *adj.* anarhist.

an|arten, *artete an, angeartet (du artest an, er artet an) vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) asimila; a (se) obişnui cu ceva.

anastatisch *adj. (tipogr.)* anastatic; **~er Druck** tipar anastatic.

An|ästhesie, *-n* [-'zi:ən], *f. (med.)* anestezie; pierderea sensibilităţii; insensibilitate.

an|ästhesieren, *anästhesierte, anästhesiert, vb. (h) tr.* a anestezia.

An|ästhesierung, *en, f. (med.)* anesteziere.

An|ästhesierungsmittel, *-s, -,* **An|ästhetikum**, *-s, -ka, n. (med.)* anestezic; substanţă anestezică.

an|ästhesisch *adj.* anestezic.

An|astigmat, *-s, -e, m. (fiz.)* obiectiv anastigmatic, anastigmat.

an|astigmatisch *adj. (fiz.)* anastigmatic.

Anastomose, *-n, f. (anat.)* anastomoză.

Anathem, *-s, -e,* **Anathema**, *-s, -s (şi -ta), n.* anatemă, afurisenie.

anathematisieren, *anathematisierte, anathematisiert, vb. (h) tr.* a afurisi, a anatemiza; a arunca anatema (asupra cuiva).

an|atmen, *atmete an, angeatmet (du atmest an, er atmet an), vb. (h) tr.* a sufla pe (ceva) sau asupra (cuiva).

anational *adj.* fără naţionalitate.

Anatom, *-en, -en, m.* profesor de anatomie; specialist în anatomie.

Anatomie, *-n* ['-mi:ən], *f.* **1.** *sg.* anatomie; **vergleichende ~** anatomie comparată. **2.** institut de anatomie. **3.** *(argou studenţesc)* sală de disecţie.

Anatomiesaal, *-(e)s, -säle, m.* sală de anatomie (la facultatea de medicină).

Anatomiker, *-s, -, m.* v. Anatom.

anatomisch *adj.* anatomic.

anatomisieren, *anatomisierte, anatomisiert, vb. (h) tr.* a anatomiza, a diseca; *(fig.)* a analiza în amănunt.

Anatomist, *-en, -en, m.* v. Anatom.

an|ätzen, *ätzte an, angeätzt (du, er ätzt an), vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a precoroda, a începe gravarea chimică. **2.** *(chim.)* a ataca cu un acid sau cu un alcalin.

An|ätzung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* cauterizare uşoară. **2.** *(chim.)* coroziune. **3.** *(tipogr.)* prima corodare.

an|äugeln, *äugelte an, angeäugelt (ich äug(e)le an), vb. (h) tr.* a arunca ocheade, a face (cuiva) ochi dulci.

Anback, *-(e)s, m. sg.* diferenţa dintre greutatea pâinii şi făina folosită.

anbacken[1], *buk* sau *backte an, angebacken (du bäckst an, er bäckt an), vb. (h) tr.* a coace, a rumeni, a frige (puţin).

anbacken[2], *backte an, angebackt, vb. intr. (s) (despre pâine, prăjituri etc.)* a se lipi, a se prinde (de cuptor, tavă etc.).

anbahnen, *bahnte an, angebahnt, vb. (h) tr.* **1.** a începe, a porni (ceva); a pune la cale, a iniţia, a pregăti; a îndruma; a netezi, a deschide, a croi drumul pentru...; **Verhandlungen ~** a iniţia negocieri. **2.** *(ec.)* a iniţia (o tranzacţie); a pregăti (un contract).

Anbahnung, *-en, f.* începere, punere la cale, iniţiere, pregătire; îndemnare; netezire, deschidere a drumului pentru...

anballen, *ballte an, angeballt, vb. (h) refl.* a se face ghem, a se face cocoloş, a se strânge în grămezi.

Anbändelei, *-en, f.* tentativă de a intra în legătură (cu cineva), de a cunoaşte (pe cineva).

anbandeln, *bandelte an, angebandelt (ich band(e)le an),* **anbändeln**, *bändelte an, angebändelt (ich bänd(e)le an), vb. (h) intr. (mit jm.)* **1.** a provoca (pe cineva), a căuta ceartă (cuiva), a se agăţa (de cineva). **2.** a căuta să intri în legătură cu cineva; a încerca o apropiere sentimentală (de cineva); *(fam.)* a agăţa (pe cineva).

Anbau, *-(e)s, -ten, m.* **1.** *sg. (agr.)* cultivare, desţelenire; cultură, semănat; **der ~ des Weizens** cultura, semănarea grâului. **2.** construcţie adăugată, anexă, aripă (a unei clădiri), pavilion. **3.** *sg.* construire, adăugare a unei construcţii noi la o clădire existentă. **4.** teren aluvionar.

anbaubar *adj.* cultivabil.

anbauen, *baute an, angebaut, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a cultiva (pământul, o plantă); a ogori; a pune, a semăna, a sădi (o plantă). **2.** a construi alături, a adăuga o clădire (sau o parte de clădire) la alta. **II.** *refl.* **1.** a se stabili. **2.** a-şi construi (o casă).

Anbauer, *-s, -, m.* cultivator de pământ; colonist.

anbaufähig *adj.* cultivabil.

Anbaufläche, *-n, f.* suprafaţă semănată, însămânţată, cultivată; suprafaţă de însămânţare.

Anbauflächeplan, *-(e)s, -pläne, m.* **1.** planul suprafeţei de construcţie (suplimentară). **2.** planul suprafeţei de însămânţare.

Anbaufolge, *-n, f.* asolament.

Anbaugebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune agricolă, teren potrivit pentru cultivarea pământului; zonă de cultură.

Anbauküche, *-n, f.* bucătărie cu mobilă asamblată.

Anbaumethode, *-n, f.* metodă (agrotehnică) de însămânţare, de cultivare a pământului.

Anbaumöbel *pl.* mobilă asamblată, cu elemente de asamblare.

Anbaumotor, *-s, -en, m.* motor ataşabil; **Fahrrad mit ~** bicicletă cu motor ataşabil.

Anbauplan, *-(e)s, -pläne, m. (agr.)* plan de însămânţare.

Anbautechnik, *-en, f. (agr.)* tehnică de cultivare.

Anbauverfahren, *-s, -, n.* v. Anbaumethode.

Anbauver|hältnisse *pl. (agr.)* condiţii de cultivare.

Anbauvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de însămânțare, de producție agricolă.

anbefehlen, *befahl an, anbefohlen (du befiehlst an, er befiehlt an), vb. (h) tr.* **1.** a ordona, a porunci. **2.** *(jm. etwas)* a recomanda; a prescrie; a da în seamă, în grijă; a pune (cuiva ceva) la inimă.

Anbefehlung, *-en, f.* ordin, poruncă; prescripție, recomandare.

Anbeginn, *-(e)s, m. sg.* început, origine; **von** ~ de la, dintru început.

anbe|hagen, *behagte an, anbehagt, vb. (h) tr.* a mulțumi, a satisface.

anbe|halten, *behielt an, anbehalten (du behältst an, er behält an), vb. (h) tr.* a păstra pe sine, a nu dezbrăca, a nu scoate; **den Mantel** ~ a nu scoate paltonul, a rămâne îmbrăcat cu paltonul.

anbei și **anbei** *adv.* alăturat, anexat; ~ **die gewünschten Bücher** anexat cărțile dorite.

Anbeiß, *-es, -e, m. (iht.)* biban *(Perca fluviatilis).*

anbeißen, *biss an, angebissen (du, er beißt an), vb. (h)* **I.** *tr.* a mușca (din ceva); **einen Apfel** ~ a mușca dintr-un măr. **II.** *intr.* **1.** a mușca din momeală, a da în undiță, a se prinde; *(fig.)* a cădea în cursă, a se prinde. **2.** a-și înfige dinții (în ceva). **III.** *refl.* a se prinde cu dinții.

Anbeißen, *-s, n. sg. (în expr.)* **etwas zum** ~ ceva apetisant, care îți face poftă; **zum** ~ **schön** frumoasă s-o mănânci, frumoasă de pică.

anbekommen, *bekam an, anbekommen, vb. (h) tr.* a îmbrăca, a încălța cu greu.

anbelangen, *belangte an, anbelangt, vb. (h) tr. (unipers.)* a privi, a se referi la…; **was mich anbelangt** cât despre mine, în ce mă privește; **was das anbelangt** cu privire la aceasta, referitor la aceasta.

anbelfern, *belferte an, angebelfert, vb. (h) tr. (fam.)* v. a n b e l l e n **(I, 2.)**.

anbellen, *bellte an, angebellt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lătra, a se da la cineva, a lătra pe cineva; **den Mond** ~ a lătra la lună. **2.** *(fig.)* a striga, a țipa la cineva, a certa pe cineva. **II.** *intr.* a începe să latre.

anbequemen, *bequemte an, anbequemt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) adapta, a (se) potrivi, a (se) acomoda.

anberaumen, *beraumte an, anberaumt, vb. (h) tr.* a determina, a fixa, a stabili (data); **eine Sitzung, Versammlung** ~ a fixa data unei ședințe, adunări; *(jur.)* **die Verhandlung** ~ a fixa, a stabili un termen.

Anberaumung, *-en, f.* fixare (a datei unei ședințe, a unui termen).

anbeten, *betete an, angebetet (du betest an, er betet an), vb. (h) tr.* a se închina; (și *fig.)* a adora, a diviniza.

Anbeter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* adorator(-oare).

Anbetracht, *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **in** ~ (cu *gen.*) având în vedere, considerând; față de…; **in** ~ **seines Alters** ținând seamă de vârsta sa.

Anbetreff, *-(e)s, m. sg. (limbaj adm., în expr.)* **in** ~ *(cu gen.)* în ceea ce privește…, referitor la…, cu privire la…

anbetreffen, *betraf an, anbetroffen (er, sie, es betrifft an), vb. (h) tr.* a privi, a se referi la; **was ihn anbetrifft** cât despre el, în ceea ce-l privește; referitor, privitor la el.

anbetreffs *prep.(cu gen. în limbaj adm.)* referitor la…; ~ **dieser Frage** cu privire la chestiunea aceasta.

anbetteln, *bettelte an, angebettelt (ich bett(e)le an), vb. (h)* **I.** *tr.* a cerși (de) la cineva, a cere cuiva pomană. **II.** *refl. (bei jm.)* a se insinua (pe lângă cineva) prin rugăminți sau umilință.

Anbetung, *-en, f.* adorație, adorare; divinizare; cult.

anbetungswürdig *adj.* demn de adorație.

anbeugen, *beugte an, angebeugt, vb. (h) tr. (despre membre)* a îndoi.

anbiedern, *biederte, an, angebiedert, vb. (h) refl. (mit.)* **1.** a face cunoștință (cu cineva). **2.** a se băga în sufletul cuiva; *(fam.)* a se bate (cu cineva) pe burtă, a-și permite intimități (cu cineva).

Anbiederung, *-en, f.* intimitate agasantă, apropiere grosolană.

Anbiederungsversuch, *-(e)s, -e, m.* tentativă de apropiere.

anbiegen, *bog an, angebogen, vb. (h) tr.* **1.** a apropia (ceva) îndoind, a apleca. **2.** *(limbaj adm.)* a alătura; a anexa; **angebogen** (aici) alăturat, anexat.

anbieten, *bot an, angeboten (du bietest an, er bietet an) vb. (h)* **I.** *tr.* (și *refl.*) a (se) oferi; a (se) propune; a (se) pune la dispoziție; **eine Tasse Kaffee** ~ a servi (pe cineva) cu, a oferi (cuiva) o ceașcă de cafea; *(mil.)* **ein Gefecht** ~ a propune o luptă, a provoca la luptă; **er bot sich ihm zur Begleitung an** s-a oferit să-l însoțească; **jm. das „Du"** ~ a propune cuiva să se tutuiască. **II.** *intr.* **1.** *(com.)* a face prima ofertă (la o licitație). **2.** (și *refl., com.)* a acceda la, a accepta executarea (unei obligații) fără termen (precis). **3.** *(reg., fam.)* a căuta râcă, ceartă.

Anbieter, *-s, -, m. (ec.)* ofertant.

Anbietung, *-en, f.* **1.** ofertă, propunere. **2.** accedare, acceptare a unei obligații (fără termen de executare).

anbinden, *band an, angebunden (du bindest an, er bindet an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(an* cu *ac.* și *dat.)* a lega (de ceva); **jm. etwas** ~ a spune cuiva gogoși, a trage pe cineva pe sfoară; **sie will nicht angebunden sein** nu vrea să fie legată (de ceva sau cineva). **2.** *(reg.)* a face datorii (la cineva); **bei jm. einen Bären** ~ a se îndatora la cineva, a contracta datorii față de cineva. **3.** *(mar.)* a amara (o ambarcație). **II.** *intr. (mit jm.)* **1.** a intra în relații (cu cineva); a face cunoștință (cu cineva); a lega prietenie (cu cineva). **2.** a provoca ceartă (cu cineva), a se lega (de cineva); *(mil.)* **mit dem Feinde** ~ a tatona tăria, posibilitățile dușmanului.

Anbinden, *-s, n. sg.* **1.** legare. **2.** amarare, amaraj.

Anbindepunkt, *-(e)s, -e, m. (top.)* punct de legătură.

Anbiss, *-es, -e, m.* **1.** prima mușcătură, prima îmbucătură. **2.** momeală, nadă.

anblaffen, *blaffte an, angeblafft, vb. (h) tr.* **1.** *(despre câini)* a lătra scurt la cineva. **2.** *(fig.)* a se răsti la cineva, a certa pe cineva.

anblaken, *blakte an, angeblakt, vb. (h) tr. (tehn.)* a înnegri, a afuma; a fumega.

Anblaken, *-s, n. sg. (tehn.)* înnegrire, afumare.

anblasen, *blies an, angeblasen (du, er bläst an), vb. (h) tr.* **1.** a sufla în ceva, în direcția cuiva; **das Feuer** ~ a ațâța focul; *(tehn.)* **einen Hochofen** ~ a porni focul în furnal, a încinge furnalul (prin insuflarea aerului). **2.** *(fam.)* a lua la rost, a spune (cuiva) vreo două; a-i ține cuiva predici. **3.** *(muz.)* a intona (dintr-un instrument de suflat), a sufla (prima dată pe un instrument); a suna, a sufla; **die Jagd** ~ a suna (din corn sau din trompetă) începutul vânătorii. **4.** *(pict.)* a dilua (o culoare), a slăbi, a atenua (o culoare).

Anblasen, *-s, n. sg.* suflare; *(tehn.)* umflare; insuflare.

anblatten, *blattete an, angeblattet (du blattest an, er blattet an) vb. (h) tr. (constr.)* a îmbina în jumătatea lemnului.

Anblattung, *-en, f. (constr.)* îmbinare în jumătatea lemnului, îmbinare a lemnului cap la cap.

anblättern, *blätterte an, angeblättert, vb. (h) tr.* a frunzări primele pagini ale unei tipărituri.

anbläuen, *bläute an, angebläut vb. (h) tr.* a albăstri; a da în albăstreală, în sineală.

anblecken, *bleckte an, angebleckt, vb. (h) tr.* a arăta dinții, a mârâi la cineva.

anblenden, *blendete an, angeblendet (du blendest an, er blendet an) vb. (h) tr. (auto.)* a da semnale luminoase.

Anblick, *-(e)s, -e, m.* **1.** privire, uitătură, căutătură; contemplare; **beim ersten** ~ la prima vedere; **in den** ~ **versunken** pierdut în contemplare (a unei priveliști). **2.** priveliște, vedere, aspect; spectacol, panoramă, înfățișare.

anblicken, *blickte an, angeblickt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a privi, a se uita la …; a contempla; a arunca o privire, a-și arunca ochii. **2.** v. a n b l i n z e l n. **II.** *refl. reciproc* a se privi; a se uita (unul la altul).

anblinken, *blinkte an, angeblinkt, vb. (h) tr.* **1.** a iradia lucind. **2.** v. a n b l i n z e l n **(1)**. **3.** *(auto)* a da semnale luminoase.

anblinzeln, *blinzelte an, angeblinzelt (ich blinz(e)le an) vb. (h) tr.* **1.** a privi (pe cineva) printre gene, clipind din ochi. **2.** a face (cuiva) cu ochiul.

anblitzen, *blitzte an, angeblitzt (du, er blitzt an) vb. (h) tr.* a fulgera, a trăsni cu privirea.

anblocken, *blockte an, angeblockt, vb. (h) tr.* și *refl. (constr.)* a (se) uni, a (se) lega.

anblöken, *blökte an, angeblökt, vb. (h) tr.* a mugi după, către cineva; *(fig.)* a țipa, a behăi (la cineva), a certa (pe cineva).

anbohren, *bohrte an, angebohrt, vb. (h) tr.* **1.** *(mine)* a sonda; a fora (solul), a începe forajul (unei sonde). **2.** a începe să sfredelească, a sfredeli. **3.** a saborda; a străpunge, a găuri; a da cep unui butoi, a desfunda un butoi; **den Wein** ~ a da cep unui butoi. **4.** *(fam.; jn.)* a tapa, a ciupi un împrumut.

Anbohren, *-s, n. sg. (tehn.)* sabordaj.

Anbohrung, *-en, f.* **1.** sfredelire. **2.** străpungere, găurire, desfundare.

anbolzen, *bolzte an, angebolzt (du, er bolzt an) vb. (h) tr. (tehn.)* a fixa cu bulon; a îmbina cu bolțuri.

anborden, *bordete an, angebordet (du bordest an, er bordet an) vb. (h) tr. (mar.)* a acosta o navă (cu cangea).

anborgen, *borgte an, angeborgt, vb. (h) tr. (mar.)* a lua (cu) împrumut, a împrumuta (bani).

Anbot, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(com.)* prima ofertă. **2.** *(mine)* participație la o mină. **3.** *(austr.)* propunere, ofertă.

Anbrachung, *-en, f.* reparație (a unei piei, blăni deteriorate).

anbrassen, *brasste an, angebrasst (du, er brasst an), vb. (h) tr. (mar.)* a brața sub vânt, a schimba poziția velelor unui vas după direcția vântului.

anbraten, *briet an, angebraten (du brätst an, er brät an), vb.* **I.** *tr. (h)* a frige, a rumeni, a prăji. **II.** *intr. (s)* a începe să se frigă, să se rumenească, să se prăjească.

anbräunen, *bräunte an, angebräunt, vb.* **I.** *tr. (h)* a rumeni, a prăji puțin. **II.** *intr. (s)* a se bronza puțin.

Anbräunen, *-s, n. sg. (tehn.)* brunare; bronzare.

anbrausen, *brauste an, angebraust (du, er braust an) vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a se apropia cu vuiet. **2.** a se apropia cu mare viteză. **II.** *tr. (h) (text.)* a stropi cu apă.

anbrechen, *brach an, angebrochen (du brichst an, er bricht an), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a începe (o pâine, o sticlă cu vin). **2.** a frânge, a rupe pe jumătate, incomplet. **II.** *intr. (s)* **1.** a veni, a sosi, a începe să se ivească; **der Morgen** (sau **der Tag**) **bricht an** se crapă de ziuă, se ivesc zorile; **die Nacht bricht an** se lasă noaptea, se înnoptează. **2.** a începe să se altereze, să se strice, să putrezească.

anbremsen, *bremste an, angebremst (du, er bremst an) vb. (h) intr. (auto.)* a începe să pună frâna.

anbrennen, *brannte an, angebrannt, vb.* **I.** *tr. (h)* a aprinde; a da foc; **eine Zigarette, eine Kerze, ein Streichholz** ~ a aprinde o țigară, o lumânare, un chibrit; **Mehl** ~ a prăji făină (pentru sosuri). **II.** *intr. (s)* **1.** a se aprinde, a lua foc. **2.** *(despre mâncăruri)* a se arde; a se afuma, a se lipi.

anbringbar *adj.* **1.** plasabil, montabil. **2.** *(com.)* care se poate vinde, plasa; vandabil, care găsește desfacere.

anbringen, *brachte an, angebracht, vb. (h) tr.* **1.** a fixa; a pune, a așeza; a rândui; **das ist hier (sehr) gut angebracht** este la locul potrivit, este bine plasat; **das ist bei ihm nicht angebracht** la el nu se potrivește; **die Stiefel** ~ a reuși să-și încalțe bocancii (sau cizmele). **2.** a plasa, a căpătui; **seine Waren** ~ a plasa, a vinde mărfurile sale; **einen Angestellten** ~ a găsi loc unui salariat; a plasa un salariat; **seine Tochter** ~ a-și mărita, a-și căpătui fata. **3.** *(com.)* a plasa, a vinde, a desface (marfa); *(fig.)* **sein Geld** ~ a-și cheltui banii. **4.** a aduce la cunoștință, a expune; **eine Klage** ~ a depune o plângere; **einen Wunsch** ~ a-și exprima o dorință; **seine Kenntnisse** ~ a-și arăta, etala cunoștințele. **5.** a aduce, a căra; *(despre câini)* a face aport, a aporta. **6.** *(reg.)* a denunța, a turna, a raporta (pe cineva).

Anbringer, *-s, -, m. (reg.)* denunțător.

Anbringung, *-en, f.* **1.** punere, așezare, rânduire. **2.** plasare, vindere, desfacere (de mărfuri). **3.** raport, expozeu; depoziție. **4.** *(reg.)* denunțare, turnare; raportare.

Anbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** *sg.* început; izbucnire; **bei** ~ **des Tages** la revărsatul zorilor; **bei** ~ **der Nacht** pe înnoptate, la lăsarea nopții, când se-ngână ziua cu noaptea; ~ **der Feindseligkeiten** începutul, izbucnirea ostilităților. **2.** începere, deschidere (a unei sticle, a unui filon de minereu). **3.** fractură, frântură. **4.** *(mine)* abataj; primul minereu abatat. **5.** *(vet.)* anemie. **6.** *(vân., forest.)* început de alterare, de stricare, de putrezire.

anbrüchig *adj.* **1.** (ușor) alterat, stricat, putred. **2.** *(reg.) (despre dinți)* cariat. **3.** *(reg.)* fragil, friabil.

Anbrüchigkeit *f. sg.* alterare, putreziciune, stricăciune.

anbrühen, *brühte an, angebrüht, vb. (h) tr.* a opări; a face infuzie.

anbrüllen, *brüllte an, angebrüllt, vb. (h) tr. (despre animale)* a rage, a mugi, a răcni (la cineva), *(fig.)* a se răsti, a țipa, a striga, a zbiera (la cineva).

anbrummen, *brummte an, angebrummt, vb. (h) tr.* **1.** a mârâi (la cineva). **2.** *(fig.; jn.)* a bombăni, a se răsti (la cineva); a certa (pe cineva). **3.** *(fig.)* a se strâmba la cineva, a face mutre cuiva.

anbrüten, *brütete an, angebrütet (du brütest an, er brütet an), vb. (h) tr.* a începe să clocească; **angebrütetes Ei** ou clocit.

Anchovis [-'ço:vis], *-s, f.* v. Anschove.

Anciennität [-sιεn-], *-en, f.* vechime în serviciu; vechime în grad.

Anciennitätsliste, *-n, f.* tablou de înaintare, de avansare după vechime.

Andacht, *-en, f.* **1.** evlavie, cucernicie; reculegere, meditație; **mit ~ zuhören** a asculta cu cucernicie, cu emoție. **2.** rugăciune; scurt serviciu divin; **seine ~ verrichten** a-și face rugăciunea.

Andächtelei, *-en, f.* cucernicie prefăcută, bigotism, fariseism.

andächteln, *dächtelte an, angedächtelt (ich dächt(e)le an), vb. (h) intr.* a simula cucernicie, a face pe fariseul.

andächtig I. *adj.* **1.** evlavios, cucernic; recules. **2.** *(fig.)* atent, plin de atenție. **II.** *adv.* evlavios, cucernic; **~ zuhören** a asculta cu multă atenție.

Andächtige, *-n, -n (ein Andächtiger), m.* și *f.* credincios(-oasă).

andachtsvoll *adj.* evlavios, cucernic, pios.

andampfen, *dampfte an, angedampft, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** *(despre vapoare, trenuri)* a sosi (pufăind); *(fam.)* **er kam angedampft** a venit în mare viteză, furios. **2.** a aburi. **II.** *tr. (h) (jn.)* a da fumul (de țigară) cuiva în nas; **sich** *(dat.)* **eine Zigarre ~** a-și aprinde o țigară.

andante *adv. (muz.)* andante.

Andante, *-s, -s, n. (muz.)* andante.

andantino *adv. (muz.)* andantino, ceva mai vioi decât andante.

Andantino, *-s, -s, n. (muz.)* andantino, arie cântată ceva mai repede decât andantele.

andauen, *daute an, angedaut, vb. (h) tr.* a începe să digere.

andauern, *dauerte an, angedauert, vb. (h) intr.* a continua, a dura; a persista; **der Regen dauert an** ploaia persistă.

andauernd I. *part. prez.* de la andauern. **II.** *adj.* necontenit, necurmat, fără întrerupere; continuu, persistent.

Andau|ung *f. sg.* început de digestie, de alterare (în stomac).

Andenken, *-s, -, n.* **1.** amintire, pomenire, aducere aminte; **zum ~** în memoria, în amintirea; ca amintire, spre aducere aminte; **im frischen ~ haben** a-și aminti foarte bine, a avea proaspăt în minte; **in gutem ~ behalten** a păstra o amintire frumoasă. **2.** dar, cadou, suvenir, amintire.

ander|artig *adj.* v. andersartig.

änderbar *adj.* care poate fi schimbat; modificabil, variabil.

Anderdepot [-'po:], *-s, -s, n. (ec.)* depozit de consignație.

and(e)re *adj.* și *pron. (der, die, das ~, die anderen; ein anderer, eine andere, ein anderes)* alt, altă, alți, alte; altul, alta, alții, altele; celălalt, cealaltă, ceilalți, celelalte; **einer nach dem ~n** pe rând, succesiv, unul după altul; **einer um den ~n** cu rândul, alternativ; **nichts ~s als...** nimic altceva decât ...; **~r Meinung sein** a fi de altă părere; **unter ~m** între altele; **jn. eines ~n belehren** a învăța pe cineva de bine; **sich eines ~n besinnen** a-și schimba părerea, a se răzgândi; **einen Tag um den ~n** zi de zi; zilnic; **sie sind einer wie der ~** sunt (amândoi, toți) la fel; **ein Wort gab das ~** s-a încins cearta; **das ist etwas ~s** asta e altceva; **in ~n Umständen sein** a fi însărcinată; **eines ins ~ gerechnet** una peste alta; **mach das ~n weis** asta s-o spui altora, la mine nu (ți) se prinde; **~ Zeiten, ~ Sitten** alte timpuri, alte moravuri; alte bordeie, alte obiceie; **eine Hand wäscht die ~** o mână spală pe alta; unul îl acoperă pe celălalt; *(substantivat) (fil.)* **der Andere** celălalt, semenul; **das Andere** altceva, altă lume.

Änderei, *-en, f.* mania de a schimba mereu.

ander(e)nfalls *adv.* altminteri, în caz contrar; altfel.

ander(e)n|orts *adv.* altundeva.

anderentags *adv.* a doua zi, ziua următoare.

anderenteils *adv.* pe de altă parte; de asemenea.

and(e)rerseits *adv.* pe de altă parte.

Anderkonto, *-s, -ten (și -s), n. (ec.)* cont de consignație.

anderlei *adj.* diferit, altfel.

andermal *adv. (în expr.)* **ein ~** altă dată.

ändern, *änderte, geändert, vb. (h)* **I.** *tr.* a schimba, a modifica; *(fig.)* a îndrepta; a corecta; **ich kann es nicht ~** nu mai pot să fac nimic; n-am ce face; **ihn kann man nicht mehr ~** nu-l mai poți scoate din ale lui, nu-l mai poți îndrepta; **seine Meinung ~** a-și schimba părerea; **etwas am Kleid ~** a modifica ceva la rochie. **II.** *refl.* a se schimba; *(fig.)* a se îndrepta; **daran lässt sich nichts ~** aici nu se mai poate schimba nimic; **die Sache kann sich ~** norocul e schimbător, lucrurile se mai pot schimba; **die Zeiten ~ sich** vremurile se schimbă.

ander|ortig *adv.* altundeva, în altă parte, în alt loc.

anders *adv.* **1.** altfel; **er ist ~, als er aussieht** e altfel decât pare; **niemand ~ als ...** nimeni altul decât ...; **irgendwo ~** în altă parte; **wer ~ als er?** cine altul decât el? **ich kann nicht ~, ich muss lachen** nu pot altfel (n-am ce să fac), trebuie să râd; **geht noch jemand ~ mit?** mai merge, mai vine cineva (cu mine)? **es wird noch ganz ~ kommen** ai să vezi altele și mai grozave; *(fam.)* **mir wird ~** mi se face rău. **2.** de altfel, de obicei.

anders|artig *adj.* diferit, de alt gen, de altă natură, speță.

andersbürtig *adj.* de altă origine.

anders denkend *adj.* de altă părere; disident.

Andersdenkende, *-n, -n, (ein Andersdenkender) m.* și *f.* persoană de altă părere.

anderseitig *adv.* **1.** pe de altă parte. **2.** în altă parte, altundeva.

anderseits *adv.* v. andererseits.

andersfarbig *adj.* de altă culoare.

anders ge|artet *adj.* alt fel de ..., de alt gen, cu alt caracter.

anders gerichtet *adj.* altfel îndreptat, dirijat, îndrumat; orientat în altă direcție.

andersgeschlechtlich *adj.* de alt sex.

anders gesinnt *adj.* v. andersdenkend.

Andersgesinnte, *-n, -n, (ein Andersgesinnter) m.* și *f.* v. Andersdenkende.

andersgläubig *adj.* de altă credință; eterodox.

Andersgläubige, *-n, -n, (ein Andersgläubiger) m.* și *f.* persoană de altă credință, eterodox(ă).

andersherum *adv.* **1.** invers, în direcție opusă (a cercului). **2.** *(vulg.)* homosexual, pervers.

anders lautend *adj.* altfel, diferit, cu alt conținut, altfel redactat; **mangels ~er Weisungen** în lipsă de alte instrucțiuni.

andersrum *adv. (fam.)* invers, în direcție opusă (a cercului).

Anders|sein, *-s, n. sg.* alt fel de a fi; fel deosebit de a fi; deosebire, înfățișare deosebită.

anders|sprachig *adj.* de altă limbă.

anderswie *adv.* într-altfel.

anderswo *adv.* în altă parte, altundeva, aiurea.

anderswodurch *adv.* pe altă cale, prin altă parte.

anderswo|her *adv.* de altundeva, de aiurea; *(fam.)* **~ nehmen** a șterpeli.

anderswo|hin *adv.* în altă direcție, în altă parte, aiurea; *(fam.)* **~ geben** a pierde, a rătăci (un obiect).

andert|halb *num.* unu (una) și jumătate.

andert|halbfach *num.* o dată și jumătate.

andert|halbjährig *adj.* (în vârstă) de un an și jumătate.

andert|halbjährlich *adv.* la fiecare un an și jumătate.

Änderung, *-en, f.* **1.** schimbare, modificare, variație; **eine ~ treffen** a face o schimbare; **~en vornehmen** a face modificări. **2.** *(tipogr.)* modificare.

Änderungs|antrag, *-(e)s, -träge, m.* propunere de amendament (în parlament).

Änderungs|sucht *f. sg.* mania de a schimba mereu.

Änderungsvorschlag, *-(e)s, -schläge, m. (jur.)* propunere de amendament.

Änderungswunsch, *-(e)s, -wünsche, m.* cerere, dorință de modificare, de amendament.

anderwärtig *adj.* **1.** alt, diferit. **2.** din altă parte, din alt loc.

anderwärts, **anderweit** *adv.* în altă parte, aiurea, altundeva.

anderweit(ig) I. *adj.* **1.** altcum; în altă privință. **2.** altfel; **anderweitige Verpflichtungen** alte obligații. **II.** *adv.* v. anderwärts.

Andesit, *-(e)s, m. sg. (geol.)* andezit.

andeuten, *deutete an, angedeutet (du deutest an, er deutet an) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a arăta; a indica, a marca; **durch Zeichen ~** a arăta prin semne; **durch Worte ~** a face aluzie la..., a da să (se) înțeleagă. **2.** (și *arte*) a schița, a indica (fugar, abia perceptibil). **3.** *(reg.)* a anunța, a comunica solemn; *(fam.)* a prezice. **II.** *refl.* a se arăta; **sich gut (schlecht) ~** a se arăta bine (rău).

andeutend I. *part. prez.* de la andeuten. **II.** *adj.* semnificativ.

Andeutung, *-en, f.* **1.** indicație; aluzie; schițare abia vizibilă; **~ einer Linie** linie abia vizibilă; **in ~en reden** a vorbi în aluzii, pe ocolite; **leise ~** ușoară aluzie. **2.** urmă; rudiment. **3.** prezicere; augur. **4.** *(inv.)* notificare, înștiințare.

andeutungsweise *adv.* prin aluzie, (în mod) aluziv; tangențial.

andichten, *dichtete an, angedichtet (du dichtest an, er dichtet an), vb. (h) tr.* a face versuri la adresa cuiva, despre cineva; a slăvi (pe cineva) în versuri; *(fig.)* **jm. etwas ~** a atribui în mod fals cuiva ceva, a născoci, a scorni ceva despre cineva.

Andichtung, *-en, f.* atribuire falsă, scornire, născocire.

andicken, *dickte an, angedickt, vb. (h) tr. (cul.)* a îngroșa, a face mai consistent.

andienen, *diente an, angedient, vb. (h) tr.* **1.** *(inv.)* a sluji. **2.** a oferi; **eine Ware ~** a oferi o marfă.

andocken, *dockte an, angedockt, vb. (h) intr. (despre nave cosmice)* a se cupla.

andonnern, *donnerte an, angedonnert, vb. (h)* **I.** *intr.* a veni duduind, trosnind; **der Zug kam angedonnert** trenul a venit duduind. **II.** *tr.* **1.** *(jn.)* a se răsti, a țipa (la cineva), a tuna și fulgera (împotriva cuiva). **2.** *(în expr.)* **wie angedonnert** ca trăsnit; **er stand da wie angedonnert** stătea ca lovit de trăsnet, ca o statuie, buimăcit, buimac.

Andorn, *-(e)s, -e(n), m. (bot.)* voronic; **schwarzer ~** cătușă *(Ballota nigra)*; **weißer** (sau **gemeiner**) **~** unguraș, voronic *(Marrubium vulgare)*.

andorren, *dorrte an, angedorrt, vb. (s) intr.* a se usca.

Andrang, *-(e)s, m. sg.* afluență, înghesuială, aglomerație, îngrămădire; **~ des Blutes** congestie; **bei starkem ~ (des Publikums)** în caz de mare afluență (a publicului).

andrängen, *drängte an, angedrängt, vb. (h)* **I.** *tr.* a înghesui, a împinge. **II.** *intr.* a împinge (înainte). **III.** *refl.* a se înghesui, a se împinge, a se îmbulzi; *(fig.)* a se impune, a se insinua.

andre *adj.* v. andere.

Andreaskreuz, *-es, -e, n.* crucea sf. Andrei, cruce oblică.

andrechseln, *drechselte an, angedrechselt (ich drechse(e)le an), vb. (h) tr.* **1.** a începe să strunjească; a strunji, a da la strung; **das Kleid sitzt ihr wie angedrechselt** rochia îi vine ca turnată. **2.** *(fig.) (jm. etwas)* a vinde cuiva ceva foarte scump.

andrehen, *drehte an, angedreht, vb. (h) tr.* **1.** a fixa prin învârtire (o piuliță, un șurub). **2.** *(fig.) (jm. etwas)* a trage (pe cineva) pe sfoară (cu ceva); a face (pe cineva) să cumpere ceva prost, netrebuincios; a duce de nas; **jm. eine Nase ~** a da cuiva cu tifla. **3.** *(tehn.)* a pune în mișcare, a porni (un motor, o mașină etc.). **4.** *(text.)* a lega firele de urzeală. **5. das Licht ~** a aprinde lumina (electrică); **das Gas ~** a da drumul la gaze.

Andreher, *-s, -, m. (text.)* **1.** nod în urzeală. **2.** legător de urzeală.

Andrehklaue, *-n, f. (tehn.)* gheară de antrenare.

Andrehkurbel, *-n, f. (tehn.)* manivelă de pornire.

Andrehmotor, *-s, -en, m. (tehn.)* demaror; motor de pornire.

Andrehmotor|stück, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* piesă de demaror.

andrerseits *adv.* v. andererseits.

andressieren, *dressierte an, andressiert, vb. (h) tr.* a învăța prin dresaj, a obișnui cu.

andringen, *drang, an, angedrungen, vb.* **I.** *tr. (h)* v. andrängen **(I)**. **II.** *intr. (s)* **1.** *(auf jn.)* a se înghesui (în...), a se împinge (în ...). **2.** *(gegen)* a năvăli, a da năvală (împotriva); a ataca, a înainta rapid, a se îndrepta către; **das Blut dringt gegen den Kopf an** sângele se suie la cap.

andringlich I. *adj.* **1.** inoportun. **2.** insistent, stăruitor, pisălog. **II.** *adv.* cu însuflețire, cu vioiciune.

Andringling, *-s, -e, m.* om îndrăzneț, inoportun, pisălog.

androgyn *adj. (biol.)* androgin.

androhen, *drohte an, angedroht, vb. (h) tr.* și *intr.* a amenința; **jm. (mit) etwas** ~ a amenința pe cineva cu ceva; *(jur.)* **androhend** cominatoriu.

Androhung, *-en, f.* amenințare; *(jur.)* ~ **von Waffengewalt** amenințare cu forța armelor; ~ **der Entlassung** amenințare cu concedierea.

andröseln, *dröselte an, angedröselt (ich drös(e)le an), vb. (h) tr. (în expresii)* **sich** *(dat.)* **einen** ~ a se chercheli, a se îmbăta.

Andrözeum, *-s, -zeen* [-'tse:ən], *n. (bot.)* androceu, totalitatea staminelor în floare.

Andruck, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(tipogr.)* tipar de probă, andruc. **2.** *(pl.* și *-drücke) (fiz., tehn.)* presiune, apăsare.

andrucken, *druckte an, angedruckt, vb. (h) tr. (tipogr.)* a executa, a scoate tipare de probă.

andrücken, *drückte an, angedrückt, vb. (h)* **I.** *tr.* a apăsa, a strânge; a fixa prin apăsare. **II.** *refl. (fig.: an)* a se lipi (de).

andudeln, *dudelte an, angedudelt (ich dud(e)le an), vb. (h) tr. (în expresii)* **sich einen** ~ a se chercheli, a se îmbăta.

anduften, *duftete an, angeduftet (du duftest an, er duftet an), vb. (h) tr.* a răspândi miros, parfum.

andünsten, *dünstete an, angedünstet (du dünstest an, er dünstet an), vb. (h) tr.* a înăbuși ușor.

andurch *adv. (înv., limbaj adm.)* prin aceasta.

an|ecken, *eckte an, angeeckt, vb. intr. (an* cu *ac., bei)* **1.** *(s)* a se izbi de un colț, de un perete. **2.** *(h* și *s) (fam.)* a provoca, a produce supărare; **er scheint bei ihr angeeckt zu haben (**sau **zu sein)** se pare că a jignit-o.

an|eifern, *eiferte an, angeeifert, vb. (h) tr.* a îndemna, a stimula, a încuraja.

An|eiferung, *-en, f.* îndemn, stimulare, încurajare.

an|eignen, *eignete an, angeeignet (du eignest an, er eignet an), vb. (h) tr.* și *refl.* a-și însuși, a-și atribui, a-și apropria; a asimila; **sich** *(dat.)* **etwas gewaltsam** ~ a-și însuși ceva cu forța; **sich** *(dat.)* **fremdes Verdienst** ~ a se lăuda cu meritele altora; **sich** *(dat.)* **eine fremde Sprache** ~ a-și însuși o limbă străină; **sich** *(dat.)* **den Prüfungsstoff** ~ a asimila materia de examen; *(înv.)* **sich** *(ac.)* **jm.** ~ a se dărui, a se consacra, a se dedica cuiva.

An|eignung, *-en, f.* **1.** însușire, asimilare (a unei cunoștințe, calități); bunuri, proprietăți; ~ **der Arbeitsergebnisse** însușirea rezultatelor muncii; **gewaltsame** ~ uzurpare; însușire, asimilare prin forță. **2.** apropriere.

An|eignungsfrei|heit, *-en, f.,* **An|eignungsrecht**, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de ocupație, de însușire a bunurilor fără stăpân.

an|einander *adv.* laolaltă, unul lângă (la, de) altul; **dicht** ~ strâns laolaltă, aproape unul de altul; ~ **hängen** a fi legat unul de altul; (și *fig.*) a ține unul de altul, la altul; ~ **stoßen** a se ciocni, a se lovi unul de altul; **sich** ~ **gewöhnen** a se obișnui împreună, unul cu altul.

an|ein|ander bauen, *baute aneinander, aneinander gebaut, vb. (h) tr.* a clădi, a construi strâns laolaltă, unul lângă altul.

an|ein|ander binden, *band aneinander, aneinander gebunden (du bindest aneinander, er bindet aneinander), vb. (h) tr.* a lega împreună, laolaltă, una de alta.

an|ein|ander fügen, *fügte aneinander, aneinander gefügt, vb. (h) tr.* a uni, a lega, a reuni, a împreuna; *(tehn.)* a îmbina cap la cap.

An|ein|anderfügung, *-en, f.* unire, legare, reunire, împreunare; *(tehn.)* înnădire, îmbinare cap la cap.

an|ein|ander geraten, *geriet aneinander, aneinander geraten (du gerätst aneinander, er gerät aneinander), vb. (s) intr. (numai la pl.)* a se lua la harță, a se certa (cu cineva).

an|ein|ander grenzen, *grenzte aneinander, aneinander gegrenzt (du, er grenzt aneinander), vb. (h) intr. (numai la pl.)* a se mărgini, a se învecina, a fi limitrof.

an|ein|ander grenzend **I.** *part. prez.* de la a n e i n a n d e r g r e n z e n. **II.** *adj.* învecinat, limitrof.

an|ein|ander ketten, *kettete aneinander, aneinander gekettet (du kettest aneinander, er kettet aneinander), vb. (h) tr.* a înșira (legând unul de altul), a înlănțui.

an|ein|ander kleben, *klebte aneinander, aneinander geklebt, vb. (h)* **I.** *tr.* a încleia, a lipi laolaltă. **II.** *intr. (numai la pl.)* a se lipi laolaltă.

an|ein|ander koppeln, *koppelte aneinander, aneinander gekoppelt (ich kopp(e)le aneinander), vb. (h) tr.* a lega (câini) laolaltă.

an|ein|ander passen, *passte aneinander, aneinander gepasst (du, er passt aneinander), vb. (h)* **I.** *tr.* v. a n e i n a n d e r f ü g e n. **II.** *intr. (numai la pl.)* a se potrivi unul cu altul.

an|ein|ander nageln, *nagelte aneinander, aneinander genagelt (ich nag(e)le aneinander), vb. (h) tr.* a împreuna bătând în cuie.

an|ein|ander nähen, *nähte aneinander, aneinander genäht, vb. (h) tr.* a coase împreună un obiect de altul.

an|ein|ander prallen, *prallte aneinander, aneinander geprallt, vb. (s) intr. (numai la pl.)* a se izbi unul de altul (și *fig.*).

an|ein|ander reiben, *rieb aneinander, aneinander gerieben, vb. (h) tr.* a freca unul de altul.

an|ein|ander reihen, *reihte aneinander, aneinander gereiht, vb. (h) tr.* a așeza, a pune în rând, a înșira unul lângă altul.

an|ein|ander rücken, *rückte aneinander, aneinander gerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* a apropia unul de altul. **II.** *intr. (s) (numai la pl.)* a se apropia unul de altul.

an|ein|ander schlagen, *schlug aneinander, aneinander geschlagen (du schlägst aneinander, er schlägt aneinander), vb. (h) tr.* a lovi un lucru de altul.

an|ein|ander schließen, *schloss aneinander, aneinander geschlossen (du er schließt aneinander), vb. (h) tr.* a strânge, a uni, a lipi strâns laolaltă.

an|ein|ander schweißen, *schweißte aneinander, aneinander geschweißt (du, er schweißt aneinander), vb. (h) tr.* a suda, a lipi (metale), a îmbina prin sudură.

an|ein|ander setzen, *setzte aneinander, aneinander gesetzt (du, er setzt aneinander), vb. (h) tr.* a așeza împreună, unul lângă altul, a așeza, a pune într-un rând.

an|ein|ander stecken, *steckte aneinander, aneinander gesteckt, vb. (h) tr.* a asambla, a îmbina.

an|ein|ander stellen, *stellte aneinander, aneinander gestellt, vb. (h) tr.* a pune laolaltă, a pune lipit unul de altul.

An|ein|anderstoß, *-es, -stöße, m.* ciocnire; carambol.

an|ein|ander stoßen, *stieß aneinander, aneinander gestoßen (du, er stößt aneinander), vb. (s) intr. (numai la pl.)* **1.** a se ciocni, a face carambol, a se lovi unul de altul. **2.** a se învecina.

an|ein|ander wachsen, *wuchs aneinander, aneinander gewachsen (du, er wächst aneinander), vb. (s) intr. reciproc (numai la pl.)* a crește laolaltă, a fi lipit laolaltă.

Anekdote, *-n, f.* anecdotă.

anekdoten|artig, **anekdotenhaft** *adj.* anecdotic.

Anekdotenjäger, *-s, -, m.* amator de anecdote, vânător de anecdote.

Anekdotensammlung, *-en, f.* culegere de anecdote.

anekdotisch *adj.* v. a n e k d o t e n a r t i g.

an|ekeln, *ekelte an, angeekelt (ich ek(e)le an), vb. (h) tr.* și *(înv.) intr.* **1.** a dezgusta, a scârbi; **das ekelt mich an** asta mă scârbește. **2.** a face șicane, a ofensa.

an|ekelnd **I.** *part. prez.* de la a n e k e l n. **II.** *adj.* **1.** dezgustat. **2.** dezgustător.

An|elektrolyt, *-s, -e* (și *-en, en), m.* neelectrolit, soluție neelectrolitică.

Anemograph [-'gra:f], *-en, -en, m. (fiz.)* anemograf, instrument pentru înregistrarea vitezei vântului.

Anemographie *f. sg.* anemografie, știință despre mișcarea aerului în atmosferă.

Anemometer, *-s, -, n. (fiz.)* anemometru, instrument pentru măsurarea vitezei vântului.

Anemone, *-n, f. (bot.)* floarea-vântului *(Anemone nemorosa* L.); dediței, anemonă *(Anemone pulsatilla* L.).

Anemoskop, *-s, -e, m. (fiz.)* anemoscop, instrument care indică direcția vântului.

Anemostat, *-en, -en, m. (fiz.)* anemostat.

an|empfehlen, *empfahl an, anempfohlen (du empfiehlst an, er empfiehlt an), vb. (h) tr.* a recomanda (insistent).

An|empfehlung, *-en, f.* recomandare (insistentă).

an|empfinden, *empfand an, anempfunden (du empfindest an, er empfindet an), vb. (h) tr.* a resimți (ceva) cu toată ființa; **ich kann es dir** ~ simt cu tine, înțeleg ce simți.

An|erbe, *-n, -n, m. (jur.)* moștenitor principal privilegiat (al ocinei părintești, al moșiei țărănești indivizibile).

an|erben, *erbte an, angeerbt, vb. (h) tr. (jur.)* a moșteni ocina părintească, moșia țărănească indivizibilă.

An|erberecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* norme de drept care reglementează succesiunea asupra moșiilor țărănești indivizibile.

an|erbieten, *erbot an, anerboten (du erbietest an, er erbietet an), vb. (h) refl.* a se oferi; **ich erbiete mich an, dich zu begleiten** mă ofer să te însoțesc.

An|erbieten, *-s, -, n.,* **An|erbietung**, *-en, f.* propunere, ofertă; **von js.** ~ **Gebrauch machen** a da curs invitației, ofertei cuiva.

an|erkannt **I.** *part. trec.* de la a n e r k e n n e n. **II.** *adj.* unanim recunoscut, admis; necontestat; apreciat.

an|erkanntermaßen *adv.* după cum este recunoscut de toți; în mod evident, necontestat de nimeni.

an|erkennbar *adj.* **1.** care poate fi recunoscut. **2.** admisibil.

an|erkennen, *erkannte an* (și rar *anerkannte*), *anerkannt, vb. (h) tr.* **1.** a recunoaște, a admite; a mărturisi; **ein Kind gesetzlich** ~ a recunoaște un copil; **ein Urteil** ~ a accepta o sentință; *(sport)* **einen Rekord** ~ a omologa un record. **2.** a respecta, a stima, a aprecia; **js. Verdienste** ~ a aprecia, a recunoaște meritele cuiva; **allgemein anerkannt** recunoscut de toți, unanim recunoscut.

An|erkennen, *-s, -, n. (sport)* omologare.

an|erkennend **I.** *part. prez.* de la a n e r k e n n e n. **II.** *adj.* recunoscător; ~**e Worte** cuvinte de laudă, de apreciere. **III.** *adv.* cu recunoștință; cu apreciere favorabilă; **sich** ~ **äußern** a se pronunța favorabil, a lăuda.

an|erkennenswert *adj.* demn de laudă, de stimă; lăudabil.

An|erkenntnis, *-se, f.* și *-ses, -se, n.* **1.** *(jur.)* recunoaștere. **2.** v. A n e r k e n n u n g.

An|erkennung, *-en, f.* recunoaștere; apreciere favorabilă; aprobare; confirmare; **von jm. (**sau **von etwas) mit** ~ **sprechen** a vorbi favorabil despre cineva (sau ceva); **in** ~ **der Leistungen** recunoscând meritele; **einseitige** ~ recunoaștere unilaterală; **gerichtliche** ~ confirmare, recunoaștere, constatare judecătorească (a valabilității unui document, a stării civile etc.); **gesetzliche** ~ confirmare legală; **völkerrechtliche** ~ recunoaștere de drept internațional.

An|erkennungsbescheid, *-(e)s, -e, m. (jur.)* hotărâre de constatare, de recunoaștere.

An|erkennungsdiplom, *-s, -e, n.* diplomă de merit.

An|erkennungsklage, *-n, f. (jur.)* acțiune de contestare în recunoaștere.

An|erkennungs|schreiben, *-s, -, n.* scrisoare de mulțumire; scrisoare de recunoaștere, de aprobare.

An|erkennungs|urkunde, *-n, f. (jur.)* act, document de recunoaștere.

An|erkennungs|urteil, *-s, -e, n.* v. A n e r k e n n u n g s b e s c h e i d.

an|erkennungswürdig *adj.* v. a n e r k e n n e n s w e r t.

Aneroid, *-(e)s, -e, n.,* **Aneroidbarometer**, *-s, -, n.* barometru aneroid.

an|erschaffen *adj. (înv.)* înnăscut, din fire, propriu (cuiva).

an|erziehen, *erzog an, anerzogen, vb. (h) tr.* a inculca, a forma prin educație (anumite deprinderi); **die Pünktlichkeit wurde ihm anerzogen** a fost educat în spiritul punctualității.

an|essen, *aß an, angegessen (du, er isst an), vb. (h) refl.* a se sătura, a-și umple stomacul; **sich** *(dat.)* **einen Bauch** ~ a-și umple burta, a se umfla (de prea multă mâncare).

anfächeln, *fächelte an, angefächelt (ich fäch(e)le an), vb. (h) tr.* a face vânt (cu un evantai).

anfachen, *fachte an, angefacht, vb. (h) tr.* (și *fig.*) a ațâța (focul); a excita.

anfahrbar *adj.* **1.** de care te poți apropia, abordabil, accesibil. **2.** *(mar.)* accesibil. **3.** transportabil.

anfahren, *fuhr an, angefahren (du fährst an, er fährt an), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a (a)duce (cu un vehicul), a transporta. **2.** a ciocni (pe cineva, ceva cu un vehicul), a tampona. **3.** *(fig.: jn.)* a se răsti (la cineva), a brusca; a repezi. **4.** a se îndrepta (cu un vehicul) către…; **er hat Berlin angefahren** a intrat cu mașina în Berlin. **5.** *(tehn.)* a pune în funcțiune; **einen Motor** ~ a porni un motor. **6.** *(mine)* a găsi un zăcământ, un filon. **II.** *intr. (s)* **1.** a sosi (cu un vehicul); *(mar.)* a acosta. **2.** a porni, a se pune în mișcare; **der Zug fährt an** trenul se pune în mișcare, trenul pornește. **3.** *(mine)* a (se) coborî (în mină). **4.** *(s* și *h)* a se lovi, a se ciocni; **das Auto ist auf (gegen) einen Eckstein angefahren** automobilul s-a lovit de o bornă; **der Fahrer hat auf (**sau **gegen) einen Stein angefahren** șoferul s-a lovit (cu vehiculul) de piatră; *(fig.)* **übel** ~ a ieși rău.

Anfahren, *-s, n. sg. (auto.)* demarare, demaraj.

Ạnfahrg(e)leis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de sosire, de încărcare, de intrare în mină.

Ạnfahrkraft, *-kräfte, f. (maş.)* forţă de pornire.

Ạnfahrleistung, *-en, f. (tehn.)* putere de demarare.

Ạnfahrschacht, *-(e)s, -schächte, m.* puţ de intrare în mină.

Ạnfahr|strecke, *-n, f. (ferov.)* parcurs de demarare.

Ạnfahrt, *-en, f.* **1.** apropiere de ţintă, sosire (a vehiculelor). **2.** pornire. **3.** *(mar.)* intrare în port, acostare. **4.** coborâre în mină. **5.** drum de intrare, cale de acces.

Ạnfahrtskosten *pl.* taxă, cheltuieli pentru aducere.

Ạnfahrt|straße, *-n, f.* **1.** arteră, şosea de intrare, de acces. **2.** loc de urcat; **die ~ der Brücke** scara podului. **3.** linie de sosire.

Ạnfahrwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (auto., maş.)* rezistenţă de pornire, rezistenţă iniţială.

Ạnfahrzeit, *-en, f. (auto.)* timp de demaraj, de demarare.

Ạnfall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** *(med.)* acces (de boală), atac, criză; *(fig.)* **einen ~ kriegen** sau **bekommen** a face o criză de nervi. **2.** atentat; atac; lovire; asalt. **3.** recoltă, parte. **4.** *(jur.)* succesiune (prin moştenire); **~ einer Erbschaft** moştenire, dobândire a unei moşteniri. **5.** *pl.* venituri. **6.** *(mine)* stâlp de sprijin (al galeriilor). **7.** *(arhit.; în expr.)* **~ eines Gewölbes** naşterea unei bolţi. **8.** cantitate de marfă livrată. **9.** *(vân.; despre păsări)* coborâre din zbor.

ạnfall|artig *adj.* sub formă de criză.

ạnfallen, *fiel an, angefallen (du fällst an, er fällt an), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a ataca, a asalta, a năvăli, a cădea asupra; **er wurde von einer Krankheit angefallen** a fost lovit de o boală. **2.** *(chim.)* a ataca, a coroda. **II.** *intr. (s)* **1.** *(jur.)* a moşteni, a reveni prin moştenire; **ein Haus ist ihm durch Erbschaft angefallen** a moştenit o casă; **~de Nebenprodukte** produse secundare, obţinute simultan; **~de Menge** câştig. **2.** *(vân.; despre păsări)* a coborî din zbor (pe copac, pe pământ, pe apă).

ạnfallend *adj.* curent, în curs; **~e Arbeiten** lucrări în curs.

ạnfällig *ad.* bolnăvicios, predispus la boală, (şi *fig.*) maladiv.

Ạnfälligkeit, *-en, f.* predispoziţie la boli.

Ạnfallsberechtigte, *-n, -n, (ein Anfallsberechtigter), m. (jur.)* moştenitor, persoană cu drept de moştenire.

Ạnfallsgeld, *-(e)s, -er, n. (jur.)* taxă de moştenire; impozit succesoral.

Ạnfallsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de succesiune.

ạnfallsweise *adv.* sub formă de criză.

ạnfalzen, *falzte an, angefalzt, (du, er falzt an), vb. (h) tr. (tehn.)* a încastra; a încadra, a monta în; a fălţui.

Ạnfang, *-(e)s, -fänge, m.* **1.** *sg.* început; capăt, cap; **am ~** sau **im ~** sau **zu ~** la început; **~ Mai** la începutul lunii mai; **gleich** (sau **ganz**) **von ~ an** chiar de la început; **den ~ machen** a începe, a inaugura, a fi primul; **einen ~ nehmen** a începe, a lua fiinţă; **um einen ~ zu machen** pentru a face începutul, pentru a începe; **aller ~ ist schwer** începutul e greu; **von ~ bis Ende** complet, până la capăt; **~ einer Kolonne** capul unei coloane. **2.** *pl.* primele începuturi, perioadă de naştere, de formare; **die ersten Anfänge der Geschichtswissenschaft** primele începuturi ale ştiinţei istoriei. **3.** *pl.* temeiurile, baza, fundamentul; elementele, principiile de bază, fundamentale; **die Anfänge der Wissenschaft** temeiurile ştiinţei. **4.** *(arhit.)* naştere; **~ eines Gewölbes** naşterea unei bolţi. **5.** *(jur.)* declaraţie formală a posesorului într-o acţiune de punere în posesie.

ạnfangen, *fing an, angefangen (du fängst an, er fängt an), vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a începe; a porni (ceva); **er fängt an zu arbeiten** începe să lucreze; **ein Gespräch ~** a intra în vorbă; **mit dir ist nichts anzufangen** nu eşti bun de nimic, cu tine nu e nimic de făcut; *(fig.)* **etwas gut ~** a porni cu dreptul; *(impers.)* **es fängt an, heiß zu werden** începe să se facă cald (să se încălzească); **es wird bald ~ zu regnen** în curând va începe să plouă. **2.** a face, a întreprinde (ceva), a se apuca (de ceva); **was fange ich an? a)** ce să fac? **b)** ce să mă fac? **was fangen wir heute abend an?** ce facem astă seară? **er lässt alles mit sich** *(dat.)* **~** rabdă orice; **Streit ~** a căuta ceartă, pricină (cuiva); **einen Prozess ~** a da în judecată, a intenta un proces.

Ạnfänger, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* **1.** începător(-oare), debutant(ă); novice, ageamiu. **2.** *(înv.)* iniţiator, întemeietor.

Ạnfängerzirkel, *-s, -, m.* cerc, curs, seminar de (pentru) începători.

ạnfänglich **I.** *adj.* iniţial, începător; primar, originar. **II.** *adv.* la început.

ạnfangs **I.** *adv.* la început, mai întâi; **gleich ~** chiar de la început. **II.** *prep. cu gen. (fam.)* la început; **~ des Jahres** la începutul anului.

Ạnfangsbahnhof, *-(e)s, -höfe,* gară de plecare, staţie de cap de linie.

Ạnfangsbe|an|spruchung, *-en, f. (tehn.)* solicitare iniţială.

Ạnfangsbedingung, *-en, f.* condiţie iniţială.

Ạnfangsbelastung, *-en, f. (mec.)* sarcină de pornire, sarcină iniţială.

Ạnfangsbeschleunigung, *-en, f. (med.)* acceleraţie iniţială.

Ạnfangsbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* conţinut iniţial; *(ec.)* stoc iniţial; inventar de deschidere.

Ạnfangsbuch|stabe, *-n(s), -n, m.* (literă) iniţială; **großer ~** iniţială mare, majusculă.

Ạnfangsdosis, *-dosen, f. (med.)* doză de atac, doză iniţială.

Ạnfangs|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes iniţial.

Ạnfangs|erzeugnis, *-ses, -se, n.* serie zero (în producţie).

Ạnfangs|etappe, *-n, f.* etapă iniţială.

Ạnfangsge|halt, *-(e)s, -hälter, n.* leafă iniţială, de început.

Ạnfangsgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză iniţială.

Ạnfangsgründe *pl.* principii elementare; elemente introductive.

Ạnfangskapazität, *-en, f. (radio)* capacitate iniţială.

Ạnfangskapital, *-s, -e* (şi *-ien* [-iən]), *n. (ec.)* capital iniţial.

Ạnfangskolumne, *-n, f. (tipogr.)* prima pagină, capopagină.

Ạnfangskonsonant, *-en, -en, m.* consoană iniţială.

Ạnfangskosten *pl.* costuri de pornire, de debut.

Ạnfangskurs, *-es, -e, m.* **1.** curs iniţial; listă de preţuri iniţiale. **2.** curs pentru începători.

Ạnfangslader, *-s, -, m. (ec.)* program de încărcare iniţială.

Ạnfangslohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu iniţial, de debut.

Ạnfangs|periode, *-n, f.* epocă iniţială, de început.

Ạnfangs|permeabilität, *-en, f. (electr.)* permeabilitate iniţială.

Ạnfangs|phase, *-n, f.* fază iniţială.

Ạnfangs|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct iniţial, de plecare, origine.

Ạnfangs|schätzung, *-en, f.* estimare iniţială.

Ạnfangs|schuld, *-en, f.* datorie iniţială.

Ạnfangs|schwierigkeit, *-en, f.* dificultăţi iniţiale, de debut.

Ạnfangs|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune iniţială.

Ạnfangs|stadium, *-s, -dien* [-diən], *n.* stadiu iniţial, de început; *(med.)* fază iniţială.

Ạnfangs|termin, *-s, -e, m. (jur.)* termen iniţial.

Ạnfangs|unter|richt, *-(e)s, -e, m.* învăţământ elementar, iniţial, de început, de bază; iniţiere; **jm. ~ erteilen** a da cuiva prima instruire (într-o materie); **jm. ~ im Deutschen geben** a învăţa pe cineva, a preda cuiva primele noţiuni de limbă germană.

Ạnfangsvermögen, *-s, n. sg.* patrimoniu iniţial.

Ạnfangswert, *-(e)s, -e, m.* valoare iniţială, de pornire.

Ạnfangswider|stand, *-(e)s, -stände, m.* rezistenţă iniţială.

Ạnfangszeichen, *-s, -, n. (mil.)* semnal de începere.

Ạnfangszeile, *-n, f.* primul rând (cu care începe o carte, o poezie, un alineat).

Ạnfangszeit, *-en, f.* **1.** timp de începere. **2.** început; **in der ~** la început, în perioada de început.

Ạnfangszu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare iniţială.

ạnfärben, *färbte an, angefärbt, vb. (h) tr.* a vopsi, a colora, a boi.

ạnfassen, *fasste an, angefasst (du, er fasst an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a prinde, a apuca, a pune mâna pe; **der Stoff fasst sich rauh an** stofa se simte aspră (la pipăit); *(fig.)* **eine Sache richtig** (sau **beim rechten Ende**) **~** a trata o chestiune la obiect; a găsi calea cea mai nimerită într-o problemă; **etwas verkehrt ~** a aborda greşit o chestiune, a porni greşit la drum (într-o problemă); **ein heißes Eisen ~** a aborda o problemă dificilă, un subiect spinos; **der Korb ist zu schwer, fass mal (mit) an** coşul este prea greu, apucă şi tu. **2.** *(fig.)* a se purta, a se comporta (cu cineva), a umbla cu cineva, a trata pe cineva; **jn. mit Handschuhen ~** a se purta cu cineva cu mănuşi. **3.** *(fig.)* a cuprinde; **Furcht fasst jn. an** e cuprins de teamă. **II.** *intr.* a se înrădăcina, a prinde rădăcini.

Ạnfasser, *-s, -, m.* cârpă cu care se apucă un vas (sau obiect) fierbinte.

ạnfauchen, *fauchte an, angefaucht, vb. (h) tr.* **1.** a sufla cuiva în faţă; **die Katze fauchte mich an** pisica s-a zbârlit la mine, m-a scuipat. **2.** *(fam.)* a se răsti la cineva, a repezi pe cineva.

ạnfaulen, *faulte an, angefault, vb. (s) intr.* a începe să putrezească, să se altereze, a se strica; **der Apfel ist angefault** mărul a început să putrezească, a putrezit parţial.

ạnfechtbar *adj.* contestabil, discutabil; *(jur.)* atacabil, apelabil.

Ạnfechtbarkeit *f. sg.* caracter contestabil, discutabil, vulnerabil (al unei teze ştiinţifice); *(jur.)* calitate de a fi atacabil, apelabil.

ạnfechten, *focht an, angefochten (du fichtst an, er ficht an), vb. (h) tr.* **1.** a contesta; a combate, a ataca. **2.** a nelinişti, a deranja, a inoportuna, a incomoda; **was ficht dich an?** ce-ţi permiţi? ce ai? ce te-a apucat? **3.** *(jur.)* a ataca o hotărâre (prin apel, recurs); a-şi disputa (un drept).

Ạnfechtung, *-en, f.* **1.** contestare, disputare; combatere, atacare; *(jur.)* contestare a validităţii unui act, atacare a unei hotărâri. **2.** ispită, tentaţie. **3.** *pl.* greutăţi, adversităţi, piedici; tribulaţii.

ạnfechtungsberechtigt *adj. (jur.)* cu drept de contestare.

Ạnfechtungs|erklärung, *-en, f. (ec.)* declaraţie de anulare.

Ạnfechtungsgrund, *-(e)s, -gründe, m. (jur.)* motiv de contestaţie.

Ạnfechtungsklage, *-n, f. (jur.)* acţiune în contestare.

Ạnfechtungsprozess, *-es, -e, m. (jur.)* proces de contestare.

ạnfehden, *fehdete an, angefehdet (du fehdest an, er fehdet an), vb. (h) tr.* v. a n f e i n d e n.

ạnfeilen, *feilte an, angefeilt, vb. (h) tr.* a pili, a confecţiona (un vârf, o muchie) prin pilire.

Ạnfeilung, *-en, f.* pilire.

ạnfeinden, *feindete an, angefeindet, (du feindest an, er feindet an), vb. (h) tr.* a duşmăni, a purta pică, a persecuta.

Ạnfeindung, *-en, f.* duşmănie, persecutare; persecuţie.

ạnfeixen, *feixte an, angefeixt (du, er feixt an), vb. (h) tr.* a rânji la cineva.

ạnfersen, *ferste an, angeferst (du, er ferst an), vb. (h) intr.* **1.** *(sport)* a alerga ridicând foarte mult călcâiele. **2.** a face călcâie noi (la ciorapi).

ạnfertigen, *fertigte an, angefertigt, vb. (h) tr.* a fabrica, a confecţiona; a executa, a face; **etwas auf Bestellung ~ lassen** a-şi face ceva de comandă, a comanda ceva.

Ạnfertiger, *-s, -, m.* persoană care fabrică, confecţionează, execută, face (ceva).

Ạnfertigung, *-en, f.* **1.** fabricare, confecţionare (de obiecte materiale). **2.** *(ec.)* executare, prezentare (a unui bilanţ, a unei expertize).

Ạnfertigungskosten, *pl. (ec.)* costuri de producţie.

ạnfesseln, *fesselte an, angefesselt (ich fess(e)le an), vb. (h) tr.* a încătuşa, a pune în fiare, a înlănţui, a cetlui; *(fig.)* a captiva, a pasiona.

Ạnfesselung, *-en, f.* încătuşare, înlănţuire, punere în fiare, cetluire.

ạnfetten, *fettete an, angefettet (du fettest an, er fettet an), vb. (h) tr.* a unge; a păta cu grăsime.

ạnfeuchten, *feuchtete an, angefeuchtet (du feuchtest an, er feuchtet an), vb. (h) tr.* a umezi, a uda; *(fig.)* **die Kehle ~** a-şi uda gâtlejul, a bea, a trage o duşcă.

ạnfeuern, *feuerte an, angefeuert, vb. (h) tr.* **1.** a face foc; a aprinde, a aţâţa (focul); **den Ofen ~** a aprinde focul în sobă. **2.** *(fig.)* a înflăcăra, a aţâţa, a stimula, a încuraja, a excita; a îmbărbăta.

Ạnfeu(e)rung, *-en, f.* **1.** aprindere, aţâţare a focului. **2.** *(fig.)* înflăcărare, aţâţare, stimulare. **3.** *(tehn.)* aprindere.

Ạnfeuerungsrede, *-n, f.* cuvântare, discurs de încurajare, de înflăcărare, de îndemn, discurs exortativ.

ạnfinden, *fand an, angefunden (du findest an, er findet an), vb. (h) refl.* a se găsi, a se afla, a apărea (din nou).

ạnfisteln, *fistelte an, angefistelt (ich fist(e)le an), vb. (h) tr.* a ţipa cu voce stridentă, gâtuită (la cineva).

ạnflachsen, *flachste an, angeflachst (du, er flachst an), vb. (h) tr. (fam.)* a lua în râs, a lua peste picior; a-şi bate joc (de cineva).

ạnflammen, *flammte an, angeflammt, vb. (h) tr.* **1.** a face foc; a pârli. **2.** *(fig.)* a privi cu înflăcărare (la cineva). **3.** a insista cu vorba (pe lângă cineva). **4.** *(fig.)* a înflăcăra.

ạnflanschen, *flanschte an, angeflanscht, vb. (h) tr. (tehn.)* a lega cu flanş.

ạnflattern, *flatterte an, angeflattert, vb. (s) intr. (gegen, an)* a zbura (spre); **gegen ein Fenster** ~ a zbura spre o fereastră, a se apropia de o fereastră zburând.

ạnflechten, *flocht an, angeflochten (du flichtst an, er flicht an), vb. (h) tr.* a adăuga prin împletire.

ạnflegeln, *flegelte an, angeflegelt (ich fleg(e)le an), vb. (h) tr.* a se purta grosolan cu cineva, a se adresa cu cuvinte urâte.

ạnflehen, *flehte an, angefleht, v. (h) tr.* a implora, a ruga (fierbinte), a conjura.

Ạnflehung, *-en, f.* implorare, rugă stăruitoare, invocaţie.

ạnflennen, *flennte an, angeflennt, vb. (h) tr. (fam.)* a ruga (pe cineva) plângând, smiorcăindu-se.

ạnfletschen, *fletschte an, angefletscht, vb. (h) tr.* a rânji, a-şi arăta dinţii (la cineva).

ạnflicken, *flickte an, angeflickt, vb. (h) tr.* **1.** a cârpi, a petici; a adăuga (ceva la o haină); *(fam.)* **jm. etwas** ~ a-i atribui cuiva ceva pe nedrept, a imputa. **2.** *(jm. etwas)* a vorbi (pe cineva) de rău, a defăima.

ạnfliegen, *flog an, angeflogen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a veni în zbor, a sosi zburând; a se apropia în fugă; **an etwas** ~ a se lovi în zbor de ceva; *(fig.)* **es fliegt ihm an a)** (ceva) îi izbuteşte fără trudă, pe neaşteptate; **b)** i se întâmplă pe neaşteptate, survine pe negândite. **2.** a fi purtat de vânt; **der Samen fliegt an** sămânţa este adusă de vânt. **II.** *tr. (h)* **1.** a atinge în cursul zborului; a se îndrepta (în zbor) către; **das Flugzeug wird Bukarest** ~ avionul va face escală la Bucureşti. **2.** *(fig.)* a se aşterne; a cuprinde; **eine sanfte Röte flog ihre Wangen an** o roşeaţă imperceptibilă i-a colorat obrajii.

ạnfließen, *floss an, angeflossen (du, er fließt an), vb. (s) intr.* a se apropia curgând; **an etwas** ~ a uda ceva, a curge de-a lungul (a ceva).

ạnflitzen, *flitzte an, angeflitzt (du, er flitzt an), vb. (s) intr.* a veni repede (cu un vehicul); **das Auto kam angeflitzt** maşina a venit cu viteză mare.

ạnflößen, *flößte an, angeflößt (du, er flößt an), vb. (h) tr.* **1.** a transporta, a (a)duce cu pluta. **2.** a purta, a duce la mal; **Land** ~ a forma o aluviune.

Ạnflößung, *-en, f.* **1.** transportul (lemnelor) pe apă, plutărit. **2.** aluviune.

Ạnflößungsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de plutărit.

ạnflöten, *flötete an, angeflötet (du flötest an, er flötet an), vb. (h) tr.* a ruga cu vorbe dulci.

Ạnflug, *-(e)s, -flüge, m.* **1.** sosire (în zbor). **2.** *(av.)* decolare. **3.** *(av.)* apropiere (pentru aterizare), zbor spre o ţintă. **4.** nuanţă, coloraţie uşoară; *(fig.)* umbră, bănuială, idee, urmă de…; ~ **von Röte auf den Wangen** roşeaţă abia vizibilă pe obraji. **5.** *(fig.)* pornire momentană, trecătoare; impuls; nuanţă (în atitudine); **in einem** ~ **von Großmut** într-un moment, impuls de generozitate. **6.** eflorescenţă. **7.** *(bot.)* diseminaţie; *(forest.)* plantaţie spontană (răsărită din seminţe purtate de vânt).

Ạnflugbrett, *-(e)s, -er, n.* pervaz de aterizare (la stupi, colivii).

Ạnflug|höhe, *-n, f. (av.)* plafon de aterizare (la aerodrom).

Ạnflugwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădurice crescută spontan.

Ạnflugweg, *-(e)s, -e, m. (av. mil.)* direcţie de atac; itinerar, rută.

Ạnflugwinkel, *-s, -, m. (av.)* unghi de aterizare.

Ạnflugzeit, *-en, f. (av.)* oră de aterizare.

Ạnfluss, *-es, -flüsse, m.* **1.** apropiere (prin curgere); ~ **des Wassers** apropierea apelor; **An- und Abfluss des Meeres** flux şi reflux. **2.** aluviune.

ạnflunkern, *flunkerte an, angeflunkert, vb. (h) tr. (fam.)* a minţi.

ạnfordern, *forderte an, angefordert, vb. (h) tr.* **1.** a pretinde, a cere (ceva cu insistenţă). **2.** *(jn.)* a soma, a presa (pe cineva). **3.** a comanda (livrarea unor mărfuri).

Ạnforderung, *-en, f.* **1.** cerere, cerinţă; pretenţie; **hohe** (sau **große**) **~en stellen** a avea pretenţii mari. **2.** comandă, ordin de livrare.

ạnformen, *formte an, angeformt, vb. (h) tr.* a da formă (unei pălării etc.).

Ạnfrage, *-n, f.* întrebare; interpelare; **eine** ~ **tun** a întreba; a cere informaţii; **eine** ~ **stellen** sau **einbringen** a face o interpelare (în parlament); **dringliche** ~ cerere urgentă.

ạnfragen, *fragte an, angefragt, vb. (h) tr.* şi *intr.* a întreba, a se informa, a cere informaţii; a interpela (în parlament); **jn.** (sau **bei jm.**) **um eine Sache** (sau **nach einer Sache**) ~ a întreba pe cineva despre un lucru.

ạnfressen, *fraß an, angefressen (du, er frisst an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a roade, a muşca din ceva; a găunoşi, a caria. **2.** *(despre molii)* a mânca, a roade, a pişca. **3.** *(chim.)* a produce o coroziune, a ataca. **4.** *(fam.; în expr.)* **er hat sich** *(dat.)* **einen Bauch angefressen** s-a îndopat. **II.** *refl. (fam.)* a se sătura, a mânca mult, pe săturate; a se îndopa, a crăpa. **III.** *intr. (despre motoare)* a se gripa.

Ạnfressen, *-s, n. sg.*, **Ạnfressung**, *-en, f. (chim.)* coroziune.

Ạnfressungsbe|ständigkeit, *-en, f. (tehn.)* rezistenţă la coroziune.

ạnfreunden, *freundete an, angefreundet (du freundest dich an, er freundet sich an), vb. (h) refl. recipr.* a se împrieteni (cu cineva).

ạnfrieren, *fror an, angefroren, vb. (s) intr. (an* cu *dat.)* a se lipi (de ceva) prin îngheţare; a îngheţa lipindu-se (de ceva); *(fam.)* **ich bin ganz angefroren** am îngheţat de tot.

ạnfrischen, *frischte an, angefrischt, vb. (h) tr.* **1.** a răcori, a răci; a aerisi; a împrospăta. **2.** *(fig.)* a încuraja, a stimula; a îmbărbăta, a însufleţi. **3.** *(tehn.)* a reîmprospăta (culori). **4.** *(metal.)* a afina fonta; a răci litarga.

Ạnfrischer, *-s, -, m. (tehn.)* muncitor care răceşte litarga.

Ạnfrischgefäß, *-es, -e, n.* răcitor, vas de răcire.

Ạnfrischung, *-en, f.* **1.** răcorire. **2.** *(fig.)* încurajare, stimulare, îmbărbătare. **3.** *(tehn.)* vivificare, reîmprospătare. **4.** *(metal.)* afinare a fontei; răcire a litargei. **5.** *(vân.)* a mâna, a stimula.

ạnfrotzeln, *frotzelte an, angefrotzelt (ich frotz(e)le an), vb. (h) refl.* a se tachina.

Ạnfuge, *-n, f. (adm.)* anexă, act alăturat, anexat.

ạnfugen, *fugte an, angefugt, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a asambla, a lega, a reuni, a îmbina, a îmbuca. **2.** *(constr.)* a rostui.

Ạnfugen, *-s, n. sg. (constr.)* rostuire.

ạnfügen, *fügte an, angefügt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a adăuga; a anexa; **das Protokoll** ~ a anexa procesul verbal. **2.** a asambla, a îmbuca. **3.** *(inform.)* a ataşa; **Bilder** ~ a ataşa imagini. **II.** *refl.* a se alătura, a se lipi.

Ạnfügung, *-en, f.* **1.** adăugare, adaos; anexare, alăturare. **2.** îmbinare, asamblare, îmbucare. **3.** alăturare, alipire. **4.** *(inform.)* ataşare de documente; **als** ~ **verschicken** a trimite un document ataşat, a ataşa un document.

ạnfühlen, *fühlte an, angefühlt, vb. (h)* **I.** *tr.* a pipăi; a palpa; *(fig.)* **man fühlt es ihm an** i se citeşte pe faţă, se simte. **II.** *refl.* a se simţi la palpat; **sich wie Wolle** ~ la pipăit e ca lâna; **sich hart** (sau **weich**) ~ a fi tare (sau moale) la pipăit.

Ạnfühlung, *-en, f.* pipăit; pipăire.

Ạnfuhr, *-en, f.* **1.** aducere, cărat, transport. **2.** *(ec.)* transport, încărcătură.

ạnführen, *führte an, angeführt, vb. (h) tr.* **1.** a conduce, a comanda. **2.** a cita, a reda (vorbele cuiva), a pune în ghilimele; **am angeführten Ort** (presc. **a.a.O.**) la locul citat (presc. loc. cit.). **3.** a aduce (cu un vehicul), a căra, a transporta. **4.** *(fig.)* a înşela, a păcăli, a trage pe sfoară (pe cineva); a-şi bate joc (de cineva); **sich** ~ **lassen** a se lăsa păcălit, dus, a se prinde, a cădea în cursă. **5.** *(rar)* a instiga. **6.** *(jur.)* a cita (martori). **7.** a instrui, a iniţia (într-o meserie).

Ạnführer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** conducător(-oare), director(-oare), şef(ă), comandant(ă). **2.** instigator(-oare), cap al conspiraţiei. **3.** înşelător.

Ạnführung, *-en, f.* **1.** conducere, şefie, comandă. **2.** citare, expunere, citaţie. **3.** înşelare, păcăleală, tragere pe sfoară. **4.** *(tehn.)* ghidare.

Ạnführungsfehler, *-s, -, m.* greşeală de citare.

Ạnführungs|strich, *-(e)s, -e, m.*, **Ạnführungszeichen**, *-s, -, n.* ghilimele, semnele citării.

Ạnfuhrweg, *-(e)s, -e, m.* drum, cale de transport; cale de acces.

ạnfüllen, *füllte an, angefüllt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) umple până sus, până la refuz, a (se) îmbiba; *(fig.)* **jm. den Kopf mit etwas** ~ a-i împuia capul cuiva cu ceva, a-i face cuiva capul tobă.

Ạnfüllung, *-en, f.* umplere, încărcare.

ạnfunkeln, *funkelte an, angefunkelt (ich funk(e)le an), vb. (h) tr. (fam.)* a se uita furios la cineva, a străfulgera pe cineva cu privirea.

ạnfunken, *funkte an, angefunkt, vb. (h) tr.* a chema prin telegrafie fără fir; a chema prin radio.

ạnfurchen, *furchte an, angefurcht, vb. (h) tr.* a trage prima brazdă.

Ạnfurt, *-en, f.* debarcader.

ạnfurzen, *furzte an, angefurzt (du, er furzt an), vb. (h) tr. (vulg.)* a se răsti la cineva.

Ạngabe, *-n, f.* **1.** comunicare, afirmaţie, informaţie. **2.** *(jur.)* declaraţie; depoziţie; **nach seiner** ~ după spusele (declaraţiile) lui; **nähere** ~ informaţie mai precisă. **3.** indicaţie; instrucţie; comunicat. **4.** denunţ, denunţare. **5.** *(ec.)* dată, informaţie; **falsche ~n** date false; **saisonbereinigte ~n** date corectate în funcţie de variaţiile de sezon. **6.** *(reg.)* arvună, acont. **7.** *(sport)* serviciul mingii, prima minge; lovitură de început. **8.** *sg. (fam.)* fanfaronadă, lăudăroşenie; **aus** ~ pentru a face pe grozavul.

Ạngabezettel, *-s, -, m.* foaie de declaraţie.

ạngaffen, *gaffte an, angegafft, vb. (h) tr. (fam.)* a căsca gura (la ceva), a se zgâi (la…).

Ạngaffer, *-s, -, m.* gură-cască.

ạngähnen, *gähnte an, angegähnt, vb. (h) tr.* **1.** a-i căsca cuiva în faţă. **2.** *(fig.)* a se căsca, a i se arăta cuiva ceva dezolant; **das dunkle Zimmer gähnte ihn an** era întâmpinat de întunericul sumbru al camerei.

ạngaloppieren, *galoppierte an, angaloppiert, vb. (s) intr.* a veni în galop, galopând, în mare viteză.

Ạngang, *-(e)s, -gänge, m. (vân.)* prima întâlnire (când porneşti la vânătoare), începutul.

ạngängig, **ạngänglich** *adj.* **1.** posibil, realizabil. **2.** permis, îngăduit. **3.** admisibil, acceptabil.

Ạngärung, *-en, f.* fermentare; murare.

ạnge|altert *adj. (rar)* bătrâior, cam în vârstă; îmbătrânit.

Ạngebäude, *-s, -, n.* clădire anexă, aripă (a unei clădiri).

ạngeb|bar *adj.* comunicabil, ce poate fi spus, trecut (în scris); *(mat.)* care poate fi hotărât (determinat, arătat) cu precizie.

ạngebellt I. *part. trec.* de la a n b e l l e n. **II.** *(cu funcţie adverbială)* ~ **kommen** a veni lătrând.

ạngeben, *gab an, angegeben (du gibst an, er gibt an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a indica; a arăta, a îndruma; a comunica, a deferi; **eine Linie** ~ a indica o linie prin puncte; **die Umrisse** ~ a trage contururile, a contura; **den Ton** ~ **a)** a da tonul **b)** *(fig.)* a avea întâietatea. **2.** a declara. **3.** a denunţa, a deferi. **4.** a da ca plată; a plăti ca acont, a plăti ca arvună; **er zahlte 50 Lei und gab einen Ring an** a plătit 50 lei şi a dat un inel drept arvună. **5.** *(sport)* a servi (mingea). **6.** *(fam.; în expr.)* **Unsinn** (sau **tolle Streiche**) ~ a face prostii. **II.** *intr.* a fi protos (la jocul de cărţi); a da lovitura de începere (la fotbal, handbal, volei). **2.** *(fam.)* a face pe grozavul, pe importantul, a se lăuda. **III.** *refl.* **1.** *(fam.)* a se pretinde; a se lăuda; a face pe grozavul. **2.** a se autodenunţa.

Ạngeber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** anunţător(-oare). **2.** denunţător(-oare), delator(-oare), turnător(-oare). **3.** *(fam.)* inventator(-oare); lăudăros, fanfaron.

Angeber̩ei, *-en, f.* **1.** denunţare, delaţiune. **2.** delaţionism. **3.** lăudăroşenie, fanfaronadă.

ạngeberisch *adj.* **1.** denunţător. **2.** născocitor; *(fam.)* lăudăros.

Ạngebetete, *-n, -n, (ein Angebeteter), m.* şi *f.* adorat(ă).

Ạngebinde, *-s, -n, n.* dar (dat cu ocazia unei serbări); cadou de botez (pe care-l leagă naşul de braţul finului la botez).

ạngeblasen I. *part. trec.* de la a n b l a s e n. **II.** *adj. (în expr.)* **wie** ~ deodată, brusc, ca ars.

ạngeblich I. *adj.* pretins, imaginar. **II.** *adv.* presupus, după cum (precum) se pretinde, după câte se spune, se afirmă; **er ist** ~ **gekommen** se spune că ar fi venit.

ạngeboren *adj.* înnăscut, congenital.

Ạngebot, *-(e)s, -e, n.* **1.** ofertă; propunere; **ein** ~ **machen** a face o ofertă, a oferi; *(ec.)* **Nachfrage und** ~ cerere şi ofertă; **ein** ~ **annehmen** sau **ablehnen** a accepta sau a refuza o ofertă; **befristetes** ~ ofertă limitată; **unverbindliches** ~ ofertă necondiţionată, fără angajament; **wachsendes** ~ ofertă crescândă, în expansiune; **erstes** ~ primă ofertă; **festes** ~ ofertă fermă. **2.** obiect material oferit (pentru vânzare sau cumpărare).

Ạngebots|angabe, *-n, f.* depunere, comunicare a unei oferte.

Ạngebotshöhe, **Ạngebotsmenge** *f. sg.* cantitate, nivel al ofertei.

Ạngebotsmuster, *-s, -, n.* eşantion.

Ạngebots|steuerung, *-en, f.* reglare, dirijare a ofertei.

Ạngebots|unterbreitung, *-en, f.* studiu de ofertă.

angebracht **I.** *part. trec.* de la anbringen. **II.** *adj.* oportun, potrivit, convenabil, adecvat; util, folositor; *(tehn.)* **gut** ~ bine potrivit, bine aplicat.

angebrachtermaßen *adj.* cum se cuvine, cum trebuie; în mod nimerit, potrivit, adecvat.

angebrannt **I.** *part. trec.* de la anbrennen. **II.** *adj. (despre mâncăruri)* ars, prăjit (prea tare), afumat, pârlit; **hier riecht es** ~ aici miroase a ars. **2.** incendiat.

angebraucht *adj. (reg.)* început; **eine ~e Tube** un tub deja început.

angebraust **I.** *part. trec.* de la anbrausen. **II.** *(cu funcție adverbială)* ~ **kommen** a veni vâjâind, vuind, ca vântul, val-vârtej.

angebrochen **I.** *part. trec.* de la anbrechen. **II.** *adj.* **1.** *(despre obiecte casabile)* lovit, spart. **2.** luat în folosință, început; **eine ~e Flasche** o sticlă începută, destupată. **3.** *(reg.)* stricat, deteriorat, putrezit.

angebunden **I.** *part. trec.* de la anbinden. **II.** *adj.* legat, captiv; **kurz** ~ brusc, răstit; **er ist kurz** ~ **a)** e neprietenos, posac; nu știe multe; îi sare repede țandăra; **b)** nu face fasoane, merge drept la țintă.

angedampft **I.** *part. trec.* de la andampfen. **II.** *(cu funcție adverbială)* ~ **kommen an a)** *(despre vapoare, trenuri)* a sosi fumegând; **b)** *(fig., fam.)* a sosi în fuga mare, gâfâind.

angedeihen, *gedieh an, angediehen, vb. (h) intr.* a avea parte (de ceva); **es gedeiht ihm an** are parte de; ~ **lassen** a acorda, a hărăzi; **jm. eine gute Erziehung** ~ **lassen** a da cuiva o educație bună; **ihm Gerechtigkeit** ~ **lassen** a-i face dreptate.

Angedenken, *-s, -, n. (înv., poet.,* mai ales la *sg.)* amintire, aducere aminte; memorie; **behalten Sie mich in gutem ~!** să-mi păstrați o amintire plăcută!; *(în expr.)* **seligen ~s!** Dumnezeu să-l ierte!

angedudelt, angeduselt *adj. (fam.)* amețit (de băutură), bine dispus.

ange|erbt **I.** *part. trec.* de la anerben. **II.** *adj. (înv.)* moștenit; **ein ~er Titel** un titlu moștenit.

Angefälle, *-s, -, n.* **1.** (parte de) moștenire. **2.** *(constr.)* impostă, naștere. **3.** pantă (a acoperișului).

angefault **I.** *part. trec.* de la anfaulen. **II.** *adj.* **1.** putrezit, stricat. **2.** *(fig.)* descompus, depravat, corupt.

angefegt *adv. (în expr.)* ~ **kommen** a sosi val-vârtej, ca vântul.

angeflogen **I.** *part. trec.* de la anfliegen. **II.** *adj.* **1.** zburat, decolat; venit în zbor, pe calea aerului. **2.** *(fig.)* picat (ca) din cer, dobândit fără trudă; *(fig.)* **das Glück ist ihm** ~ a dat norocul peste el. **3.** *(cu funcție adverbială)* ~ **kommen** a sosi, a veni zburând.

angeflossen **I.** *part. trec.* de la anfließen. **II.** *(cu funcție adverbială)* ~ **kommen** a se apropia curgând.

angeführt **I.** *part. trec.* de la anführen. **II.** *adj.* **1.** citat, arătat, indicat; **am ~en Orte (a.a.O.)** la locul citat, indicat (loc. cit.) **2.** păcălit, dus de nas, tras pe sfoară.

angegangen **I.** *part. trec.* de la angehen. **II.** *(cu funcție adverbială)* pe jos, pedestru; ~ **kommen** a veni pe jos. **III.** *adj. (reg.)* care a început să se altereze; alterat, putrezit.

angegilbt **I.** *part. trec.* de la angilben. **II.** *adj.* (puțin) veștejit, ofilit, îngălbenit (de bătrânețe); **~es Papier** file îngălbenite.

angegossen **I.** *part. trec.* de la angießen. **II.** *adj.* bine potrivit, turnat; **das Kleid sitzt wie** ~ rochia vine foarte bine, ca turnată.

angegraut **I.** *part. trec.* de la angrauen. **II.** *adj. (despre păr)* cărunt, care a început să încărunțească; **mit ~en Schläfen** cu tâmple încărunțite.

angegriffen **I.** *part. trec.* de la angreifen. **II.** *adj.* **1.** atacat, combătut. **2.** obosit, ostenit, sleit; **er sieht ~ aus** arată obosit. **3.** zguduit, afectat, consternat; adânc mișcat, emoționat.

Angegriffenheit *f. sg.* **1.** (stare de) oboseală. **2.** (stare de) afectare (psihică sau fizică), consternare, zguduire; emoție.

Ange|hänge, *-s, -, n.* **1.** breloc; pandantiv; *(iron.)* atârnătoare. **2.** amuletă.

ange|hängt *adj.* **I.** *part. trec.* de la anhängen. **II.** *(inform.)* atașat; **~e Binärdatei** fișier binar atașat.

ange|haucht **I.** *part. trec.* de la anhauchen. **II.** *adj.* **1.** (puțin) colorat; **rot ~e Wangen** cu obrajii îmbujorați. **2.** aburit. **3.** *(fig., peior.)* influențat; de nuanță...; **nazistisch** ~ cu vederi naziste. **4.** *(fig.)* aghesmuit, amețit (de băutură).

ange|heiratet **I.** *part. trec.* de la anheiraten. **II.** *adj.* înrudit prin căsătorie.

ange|heitert **I.** *part. trec.* de la anheitern. **II.** *adj.* amețit, grizat, pilit, cu chef; *(fam.)* afumat; **in ~em Zustande** cu chef, bine dispus.

angehen, *ging an, angegangen, vb.* **I.** *tr. (h* și *s)* **1.** a cere, a solicita; a se adresa (cuiva), a aborda (pe cineva); a interveni (pe lângă cineva); **jn. um Hilfe** ~ a cere cuiva ajutor; **jn. um Geld** ~ a cere cuiva bani. **2.** a merge, a se îndrepta spre cineva, a acosta (pe cineva); a ataca (pe cineva); **der Eber hat den Jäger angegangen** mistrețul l-a atacat pe vânător; **mich ist nichts angegangen** n-am întâlnit nimic (la vânătoare); *(sport)* **der Verteidiger hat den Stürmer angegangen** fundașul l-a atacat pe înaintaș. **3.** *(s)* a urca, a escalada; **den Berg** ~ a începe ascensiunea muntelui. **4.** a-l privi, a-l interesa, a-i păsa; **was geht dich das an?** ce te privește? ce-ți pasă? **das geht dich gar nichts an** asta nu te privește câtuși de puțin, nu-i treaba ta; **alle, die es angeht** toți pe care-i privește; **was mich angeht** în ce mă privește. **II.** *intr. (s)* a începe, a se începe; **das Konzert wird bald** ~ concertul va începe îndată; **die Zinsen gehen von heute an** dobânzile curg cu începere de azi. **2.** *(reg.)* a putrezi, a se strica; **das Fleisch ist angegangen** carnea s-a alterat, a început să putrezească. **3.** *(despre plante)* a prinde rădăcini; **die Pflanze will nicht** ~ planta nu vrea să prindă rădăcini. **4.** a se putea, a fi posibil, acceptabil; **das geht nicht an** asta nu se poate, e imposibil, nu se cade, nu se face; **es geht an** se poate, așa și așa, suportabil, tolerabil, merge... **5.** a se aprinde, a lua foc; **im Saal gingen die Lampen an** în sală s-au aprins luminile; **das Holz will nicht** ~ lemnele nu vor să ia foc. **6.** *(reg.)* a fi ușor îmbrăcat, a se îmbrăca ușor; **die Stiefel gehen leicht an** cizmele intră ușor. **7.** *(gegen* și *wider)* a ataca; a combate, a acționa împotriva; **die Feuerwehr ging mit Schaumlöschern gegen die Flammen an** pompierii au intervenit cu extinctoare cu spumă împotriva flăcărilor.

Angehen, *-s, n. sg.* **1.** pornire, îndreptare spre obstacol. **2.** *(reg.)* atac. **3.** *(reg.)* acordare de importanță, luare în serios.

angehend **I.** *part. prez.* de la angehen. **II.** *adj.* **1.** nou, începător, tânăr, pe cale (să devină); **ein ~er Lehrer** (persoană) pe cale să devină învățător, un viitor profesor; **bei ~er Nacht** la începutul nopții. **2.** suficient, satisfăcător; aproximativ, binișor. **3.** *(adm.)* referitor (la), privitor (la), în ce privește; **diese Sache** ~ referitor la chestiunea aceasta, cât privește chestiunea aceasta. **4.** *(despre vânat)* bun de împușcat.

Ange|henke, *-s, -, n. (înv.)* v. Angehänge.

ange|hetzt *adv. (în expr.)* ~ **kommen** a veni în goană, cu sufletul la gură.

ange|hören, *gehörte an, angehört, vb. (h) intr.* (cu *dat.)* a aparține (cuiva sau la ceva), a face parte din ...

ange|hörig *adj.* aparținând, apartenent.

Ange|hörige, *-n, -n, (ein Angehöriger) m.* și *f.* **1.** membru de familie, rudă; *pl.* rude, neamuri. **2.** apartenent(ă); **~r eines Staates** cetățean al unui stat.

Ange|hörigkeit *f. sg.* **1.** apartenență. **2.** cetățenie; **seine ~ zum rumänischen Staat nachweisen** a dovedi cetățenia română.

ange|humpelt **I.** *part. trec.* de la anhumpeln. **II.** *(cu funcție adverbială)* ~ **kommen** a veni șchiopătând.

ange|hüpft **I.** *part. trec.* de la anhüpfen. **II.** *(cu funcție adverbială)* ~ **kommen** a veni, a sosi săltând.

angeifern, *geiferte an, angegeifert, vb. (h) tr.* **1.** a(-l) scuipa, a stropi (pe cineva) cu scuipat. **2.** *(fig.)* a ocărî, a înjura, a face (pe cineva) cu ou și cu oțet.

angejagt **I.** *part. trec.* de la anjagen. **II.** *(cu funcție adverbială)* în goană; ~ **kommen** a veni în goană, în fuga mare.

angejahrt *adj.* îmbătrânit, tomnatic; învechit, vechi.

angekeucht **I.** *part. trec.* de la ankeuchen. **II.** *(cu funcție adverbială)* ~ **kommen** a veni gâfâind.

Angeklagte, *-n, -n (ein Angeklagter), m.* și *f.* acuzat(ă).

angekneipt **I.** *part. trec.* de la ankneipen. **II.** *adj.* pilit, amețit (de băutură).

angekohlt **I.** *part. trec.* de la ankohlen. **II.** *adj.* ușor carbonizat, în parte carbonizat.

angekränkelt **I.** *part. trec.* de la ankränkeln. **II.** *adj.* **1.** (ușor, puțin) bolnav, suferind. **2.** (ușor*)* alterat; *(fig.)* lezat, vătămat.

Angel, *-n, f.* **1.** balama, țâțână; **zwischen Tür und** ~ **a)** în clipa plecării, în ultimul moment; **b)** între ciocan și nicovală; **aus den ~n geraten** a-și ieși din țâțâni. **2.** *(fig.)* axă; temei; bază, sprijin; **die ~n der Welt** polii; **die Welt aus den ~n heben** a schimba rânduielile, a muta lumea din loc. **3.** *(înv.* și *-s, -n, m.)* undiță; cârlig; **die** ~ **auswerfen** a arunca undița; *(fig.)* **seine ~ nach jm. auswerfen** a căuta să sucească capul cuiva. **4.** parte a cuțitului, a dălții, a sulei vârâtă în mâner, prinsă în plăsele. **5.** cursă, capcană cu cârlige (care se înfig în picior). **6.** *(reg.)* ac (de albină, de viespe); înțepătură.

angelangen, *gelangte an, angelangt, vb. (s) intr. (rar)* a sosi, a ajunge.

angelaufen **I.** *part. trec.* de la anlaufen. **II.** *(cu funcție adverbială)* ~ **kommen** a veni alergând; **der Junge kam** ~ băiatul venea în goană.

Angelband, *-(e)s, -bänder, n.* balama.

Angelbissen, *-s, -, m.* momeală (de pus în undiță).

Angelblei, *-(e)s, -e, n.* plumb de undiță.

Angeld, *-(e)s, -er, n. (înv.)* acont, arvună.

angelegen **I.** *part. trec.* de la anliegen. **II.** *adj.* important, care prezintă interes, care stă (cuiva) la inimă; **sich** *(dat.)* **etwas ~ sein lassen** a avea grijă, a se interesa de ceva; *(substantivat)* **er hatte nichts Angelegeneres zu tun, als...** nu avea altă grijă (mai importantă) decât să...

Angelegenheit, *-en, f.* afacere, treabă, problemă, chestiune; **in welcher ~?** în ce chestiune? în ce privință? **in einer privaten ~ kommen** a veni cu o problemă personală, într-o chestiune particulară; **eine verwickelte** ~ o chestiune, problemă încurcată; **bei dieser** ~ în această chestiune; *(ec.)* **eine strittige** ~ o problemă contencioasă.

angelegentlich **I.** *adj.* stăruitor, insistent; arzător; cu deosebit interes; **aufs (**sau **auf das) ~ste** și **Angelegentlichste** foarte stăruitor, cu cea mai mare stăruință; *(adverbial)* **sich ~ nach jm. erkundigen** a se interesa stăruitor de cineva.

angelegt **I.** *part. trec.* de la anlegen. **II.** *adj.* **1.** instalat; *(electr.)* **~e Spannung** tensiune instalată. **2.** conceput, plănuit, plasat; **groß** ~ conceput în stil mare; **gut ~es Kapital** capital bine plasat.

angelehnt **I.** *part. trec.* de la anlehnen. **II.** *ad.* rezemat, sprijinit; în contact, învecinat; *(mil.)* **beiderseits** ~ sprijinit din ambele părți, pe ambele flancuri.

Angelei *f. sg.* pescuit cu undița.

angelernt **I.** *part. trec.* de la anlernen. **II.** *ad.* **1.** instruit; **~er Arbeiter** muncitor instruit, calificat la locul de producție. **2.** învățat formal (nu însușit temeinic).

Angelernte, *-n (etwas Angelerntes), n. sg.* materie învățată, lucru învățat.

angelfest *adj.* fest, cu bază solidă, de neclintit.

Angelfischerei, *-en. f.* v. Angeln.

angelförmig *ad.* în formă de undiță, cu undița.

Angelgerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă de pescuit.

Angelhaar, *-(e)s, -e, n. (bot.)* păr glochidiat (la vârf cu ramuri scurte, invers orientate).

Angelhaken, *-s, -, m.* undiță, cârlig de undiță.

Angelköder, *-s, -, m.* momeală, nadă.

Angel|leine, *-n, f.* sfoară, coardă de undiță.

angeln, *angelte, geangelt, (ich ang(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pescui cu undița. **2.** *(fig.)* a pescui, a umbla după (ceva sau cineva), a încerca să obțină (ceva), să pună mâna (pe ceva); *(fam.)* **jn.** ~ a prinde în mreje pe cineva; **er angelt sich** *(dat.)* **einen Mitarbeiter** încearcă să pescuiască un colaborator, umblă după un colaborator. **II.** *intr.* **1.** a pescui cu undița. **2.** *(fam.) (nach etwas)* a năzui (la ceva), a căuta să obțină (ceva) prin toate mijloacele; **mit dem Fuß nach einem Schuh** ~ a încerca să agăți un pantof cu piciorul; **nach Ruhm** ~ a umbla după glorie, după faimă.

Angeln, *-s, n. sg.* pescuit cu undița.

angeloben, *gelobte an, angelobt, vb. (h) tr.* **1.** *(poet.)* a făgădui solemn, a promite formal; a se angaja (față de cineva). **2.** *(austr.)* a lua jurământul, angajamentul solemn (al cuiva).

Angelöbnis, *-ses, -se, n.*, **Angelobung**, *-en, f.* făgăduială solemnă.

Angelplatz, *-es, -plätze, m.* loc pentru pescuit.

Angelpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct de reazem, central, hotărâtor; bază; **(Haupt- und)** ~ **einer Frage** miezul, punctul central al unei chestiuni.

Angelrute, *-n, f.* coada undiței.

Angelsachse, *-n, -n, m.* anglo-saxon.

Angelsächsin, *-nen, f.* anglo-saxonă.
angelsächsisch *adj.* anglo-saxon.
Angelschnur, *-schnüre, f.* v. Angelleine.
Angel|sport, *-(e)s, m. sg.* pescuit sportiv.
Angel|stern, *-(e)s, -e, m.* steaua polară.
angelweit *adv.* larg deschis, complet deschis; **mit ~ aufgesperrtem Maul** cu gura căscată până la urechi.
Angelwind, *-(e)s, -e, m. (poet.)* vânt suflând dinspre unul dintre cele patru puncte cardinale.
Angelzapfen, *-s, -, m.* cui, pivot al balamalei; *(fig.)* bază, sprijin.
Angemachte, *-n (ein Angemachtes), n. sg. (elv.)* rachiu (dres) cu tot felul de adaosuri.
angemessen **I.** *part. trec.* de la anmessen. **II.** *adj.* proporționat cu; potrivit, nimerit, convenabil, corespunzător; de cuviință; meritat, după merit; **~e Frist** termen convenabil, potrivit; **für ~ halten** a găsi de cuviință, potrivit; **~er Preis** preț potrivit; **~e Strafe** pedeapsă cuvenită; **den Umständen ~** după împrejurări, potrivit cu împrejurările; **ein ~es Honorar** un onorariu corespunzător, potrivit.
Angemessenheit *f. sg.* cuviință; conformitate, proporție, justețe; *(jur.)* pertinență.
angenähert **I.** *part. trec.* de la annähern. **II.** *adj. (mat.)* aproximativ.
angenehm *adj.* **1.** plăcut, agreabil; **was dir ~ ist** ce-ți place; **~e Ruhe!** noapte bună!; **mir ist ~ aufgefallen, dass...** mi-a făcut o impresie bună faptul că...; **ich war ~ überrascht** am fost plăcut impresionat; **~e Reise!** călătorie plăcută! **2.** binevenit; **du bist uns immer ~** ești întotdeauna binevenit.
Angenehme, *-n (etwas Angenehmes), n. sg.* plăcut; **das ~ mit dem Nützlichen verbinden** a îmbina plăcutul cu utilul.
angenehmerweise *adv.* în mod plăcut, îmbucurător.
angenommen **I.** *part. trec.* de la annehmen. **II.** *adj.* aprobat, acceptat; adoptat; **ein ~es Kind** un copil adoptat; **unter ~em Namen reisen** a călători sub un nume fals; **ein ~er Raum** un spațiu presupus. **III.** *adv.* **~ (dass) ...** dacă ..., presupunând că..., admițând că..., dacă admitem că..., cu condiția ca ...
angepfiffen **I.** *part. trec.* de la anpfeifen. **II.** *(cu funcție adverbială)* fluierând, șuierând; **die Lokomotive kommt ~** locomotiva sosește șuierând.
angepoltert **I.** *part. trec.* de la anpoltern. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a veni cu mare zgomot.
Anger, *-s, -, m.* **1.** luncă, livadă, pajiște, pășune, izlaz, imaș (mai ales înăuntrul sau în imediata apropiere a satului). **2.** piața satului. **3.** *(reg.)* ecarisaj. **4.** *(înv.)* loc de execuție. **5.** *(reg.)* hat, răzor.
angeradelt **I.** *part. trec.* de la anradeln. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a sosi pe bicicletă.
angerannt **I.** *part. trec.* de la anrennen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a sosi în fugă.
angeräuchert **I.** *part. trec.* de la anräuchern. **II.** *adj.* (puțin) afumat.
angeraucht **I.** *part. trec.* de la anrauchen. **II.** *adj.* **1.** înnegrit de fum, afumat. **2.** *(fam.)* afumat, pilit, băut.
angeraut **I.** *part. trec.* de la anrauen. **II.** *adj.* înăsprit; **~e Baumwolle** bumbac moltonat.
Angerblümchen, *-s, -, n.*, **Angerblume**, *-n, f. (bot.)* bănuței *(Bellis perennis).*
angeregt **I.** *part. trec.* de la anregen. **II.** *adj.* **1.** vioi, viu, animat. **2.** interesant, instructiv.
Angeregt|heit *f. sg.* emoție; excitare, excitație.
angereichert **I.** *part. trec.* de la anreichern. **II.** *adj. (chim.)* îmbogățit; **~es Uran** uraniu îmbogățit.
angereist **I.** *part. trec.* de la anreisen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a sosi, a veni de la drum, dintr-o călătorie.
angerissen **I.** *part. trec.* de la anreißen. **II.** *adj. (fam.)* **1.** luat în folosință, început (prin ruperea ambalajului); **eine ~e Schachtel Zigaretten** un pachet de țigări început; *(fig.)* **ein ~er Abend** o seară abia începută. **2.** *(fam.)* cherchelit, pilit.
angeritten **I.** *part. trec.* de la anreiten. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a sosi călare.
Anger|häusler, *-s, -, m.* țăran sărac (care locuiește în „lunca" satului).
Angerkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* pătlagină *(Plantago media).*
Angerling, *-s, -e. m.* **1.** *(bot.)* ciupercă. **2.** *(entom., reg.)* larva cărăbușului (trăind în pământ).
Anger|recht, *-(e)s, -e, n.* drept de pășunat.
angerudert **I.** *part. trec.* de la anrudern. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a se apropia vâslind.
Angerufene, *-n, -n (ein Angerufener) m.* și *f.* **1.** *(jur.)* chemat(ă) ca garant. **2.** cel (cea) chemat(ă) (la telefon).
angerutscht **I.** *part. trec.* de la anrutschen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a veni alunecând.
angesagt **I.** *part. trec.* de la ansagen. **II.** *adj. (fam.)* **1.** indicat; **~ sein** a fi la modă, a fi la mare preț. **2.** plănuit, anunțat; **heute ist ein Ausflug ~** azi vrem să facem o excursie.
angesäuert **I.** *part. trec.* de la ansäuern. **II.** *adj.* acidulat, acrit.
angesäuselt **I.** *part. trec.* de la ansäuseln. **II.** *adj. (fam.)* cu chef, cherchelit.
angesaust **I.** *part. trec.* de la ansausen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a sosi ca vântul, vâjâind, în fugă.
angeschifft **I.** *part. trec.* de la anschiffen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a sosi cu vaporul.
angeschimmelt **I.** *part. trec.* de la anschimmeln. **II.** *adj.* (puțin) mucegăit; *(fig.)* ruginit.
angeschlagen **I.** *part. trec.* de la anschlagen. **II.** *adj.* **1.** lovit; ciocnit. **2.** *(fig., fam.)* obosit, sleit de putere; bolnav. **3.** *(sport)* sleit de putere, aproape de k.o.
angeschlendert **I.** *part. trec.* de la anschlendern. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a se apropia alene, agale.
angeschmuddelt *adj. (fam.)* murdar, mânjit; pătat.
angeschmutzt **I.** *part. trec.* de la anschmutzen. **II.** *adj.* (puțin) murdar; pătat.
angeschnitten **I.** *part. trec.* de la anschneiden. **II.** *adj.* **1.** *(croitorie)* fără cusătură, (croit) dintr-o bucată. **2.** *(fig.)* atins, abordat; **die ~e Frage** problema atinsă.
angeschoben **I.** *part. trec.* de la anschieben. **II.** *(fam.; cu funcție adverbială)* **~ kommen** a sosi cărând, împingând (ceva), făcând eforturi.
angeschossen **I.** *part. trec.* de la anschießen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a se repezi, a da buzna; **die Flut kommt ~** valul se apropie năprasnic.
angeschrieben **I.** *part. trec.* de la anschreiben. **II.** *adj. (în expr.)* **bei jm. schlecht** (sau **gut**) **~ sein** a avea faimă proastă (sau bună), a fi rău (sau bine) văzut.
Angeschuldigte, *-n, -n (ein Angeschuldigter), m.* și *f.* inculpat(ă), acuzat(ă).
angeschwänzelt **I.** *part. trec.* de la anschwänzeln. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** **a)** a se apropia dând din coadă; **b)** *(fig.)* a merge fudul, țanțoș; **er kam angeschwänzelt uns entgegen** venea țanțoș spre noi.
angeschwärmt **I.** *part. trec.* de la anschwärmen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a veni în roiuri.
angeschwommen **I.** *part. trec.* de la anschwimmen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a veni înot, plutind (pe apă).
angesegelt **I.** *part. trec.* de la ansegeln. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** **a)** a veni plutind; **b)** *(fam.)* a veni în fugă.
angesehen **I.** *part. trec.* de la ansehen. **II.** *adj.* stimat, cu vază, respectat, respectabil; **~ sein** a fi stimat, a avea nume bun, a avea credit; **schlecht ~ sein** a fi rău văzut, a avea faimă proastă; **ein ~er Verlag** o editură cu o reputație bună. **III.** *adv. (liv.)* considerând că ..., luând în considerație (faptul) că ....
angesessen **I.** *part. trec.* de la ansitzen. **II.** *adj.* localnic, din partea locului; statornicit, stabilit, așezat, domiciliat în(tr-o) localitate.
Angesicht, *-(e)s, -er* și *(austr.) -e, n. (poet.)* față, chip, obraz, figură; *(fig.)* **von ~ zu ~** față în față; deschis, pe față; **von ~ kennen** a cunoaște din vedere; **im ~ aller** în fața tuturor, de față cu toți; *(fam.)* **im Schweiße seines ~s tun** a face (ceva) cu mari eforturi, cu sudoarea frunții.
angesichts *prep. cu gen.* în fața, în prezența ...; față de ..., având în vedere ...; **~ seiner Verdienste** având în vedere, luând în considerație meritele lui; **~ des Todes** în fața morții.
ange|spannt **I.** *part. trec.* de la anspannen. **II.** *adj.* **1.** încordat; întins (puternic). **2.** mărit, sporit; **mit ~er Aufmerksamkeit** cu atenție mărită. **3.** critic, problematic, tensionat; **die ~e Finanzlage** situația financiară critică.
ange|sprengt **I.** *part. trec.* de la ansprengen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a se apropia în galop.
ange|sprungen **I.** *part. trec.* de la anspringen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a se apropia, a veni sărind.
ange|stählt **I.** *part. trec.* de la anstählen. **II.** *adj.* călit, oțelit.
ange|stammt *adj.* moștenit, ereditar, provenit din strămoși.
ange|stampft **I.** *part. trec.* de la anstampfen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a se apropia încet, cu pași îndesați.
ange|staubt **I.** *part. trec.* de la anstauben. **II.** *adj.* prăfuit, prăfos.
ange|steckt **I.** *part. trec.* de la anstecken. **II.** *adj.* molipsit, infectat.
Ange|stellte, *-n, -n (ein Angestellter), m.* și *f.* funcționar(ă), angajat(ă), salariat(ă); **ein höherer ~r** un funcționar superior; **kaufmännischer ~r** angajat comercial; **~r des öffentlichen Dienstes** funcționar în serviciile publice.
Ange|stellten|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet al angajaților, al salariaților.
Ange|stelltenbetriebsrat, *-(e)s, -räte, m.* comitet de întreprindere al angajaților, al salariaților, al funcționarilor.
Ange|stelltenschaft, *-en, f.* întreg colectivul de angajați.
Ange|stelltenverband, *-(e)s, -bände, m.* asociație a salariaților, a angajaților, a funcționarilor.
Ange|stelltenvergütung, *-en, f. (ec.)* remunerarea angajaților.
Ange|stelltenver|hältnis, *-ses, -se, n.* statut, raport de salariat, de angajat.
Ange|stelltenversicherung, *-en, f.* asigurare (socială) a angajaților, a salariaților, a funcționarilor.
Ange|stelltenverzeichnis, *-ses, -se, n. (ec.)* registru de personal.
ange|stiefelt **I.** *part. trec.* de la anstiefeln. **II.** *(fam., cu funcție adverbială)* **~ kommen** a sosi cu pas apăsat.
ange|stiegen **I.** *part. trec.* de la ansteigen. **II.** *(fam., cu funcție adverbială)* **~ kommen** a se apropia (urcând) cu pași mari; **mit etwas ~ kommen** a apărea cu ceva.
ange|stochen **I.** *part. trec.* de la anstechen. **II.** *adj. (fam.)* **1.** cu chef, pilit, băut. **2.** puțin nebun, sărit, țicnit, zărghit. **3.** rău famat, cu reputație proastă.
ange|stolpert **I.** *part. trec.* de la anstolpern. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a veni împiedicându-se, împleticindu-se.
ange|stoßen **I.** *part. trec.* de la anstoßen. **II.** *adj.* lovit, ciocnit, plesnit; *(despre fructe)* bătut; **~es Obst** fructe bătute; **~es Glas** sticlă plesnită; pahar ciocnit.
ange|strengt **I.** *part. trec.* de la anstrengen. **II.** *adj.* încordat, greu; **nach ~er Arbeit** după muncă asiduă, încordată. **III.** *adv.* din greu; **~ arbeiten** a munci din greu, cu încordare.
Ange|strengt|heit *f. sg.* încordare, sforțare.
ange|strömt **I.** *part. trec.* de la anströmen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a veni în valuri, plutind, dus de curentul apei.
ange|stürzt **I.** *part. trec.* de la anstürzen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a veni glonț, într-un suflet, cu sufletul la gură.
angetan **I.** *part. trec.* de la antun. **II.** *adj.* **1.** *(von jm.)* fermecat, vrăjit, plăcut impresionat (de cineva). **2.** *(jm.)* favorabil (cuiva). **3.** astfel, așa, în așa fel; **die Sache ist so ~, dass...** chestiunea (lucrurile) se prezintă în așa fel, încât...; **es ist danach ~** lucrurile se prezintă astfel; **die Gelegenheit ist nicht dazu ~, dass...** nu este cazul să..., situația, ocazia nu se prezintă astfel încât ... **4.** *(reg., mit)* îmbrăcat, gătit cu.
angetanzt **I.** *part. trec.* de la antanzen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a veni, a se apropia dansând.
angetappt **I.** *part. trec.* de la antappen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** **a)** a veni bâjbâind, dibuind; **b)** a veni cu pași grei.
angetaumelt **I.** *part. trec.* de la antaumeln. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** **a)** a veni, a se apropia clătinându-se; **b)** *(fam.)* a merge pe două cărări.
angetobt **I.** *part. trec.* de la antoben. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a veni cu mult zgomot.
angetrabt **I.** *part. trec.* de la antraben. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a sosi fuga, a veni (în) trap.
angetrieben **I.** *part. trec.* de la antreiben. **II.** **1.** *adj.* acționat; **die elektrisch angetriebene Maschine** mașina acționată electric. **2.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a veni plutind, dus de valuri.

ạngetrunken I. *part. trec.* de la a n t r i n k e n. **II.** *adj.* **1.** amețit, cu chef, bine dispus; cherchelit, afumat. **2.** *(despre o sticlă, un pahar)* pe jumătate golit(ă), băut(ă), început(ă).

Ạngetrunkenheit *f. sg.* amețeală, stare de beție ușoară; cherchelealā.

ạngewackelt I. *part. trec.* de la a n w a c k e l n. **II.** *(cu funcție adverbială)* ~ **kommen** a veni clătinându-se.

Ạngewäge, *-s, n. sg.* **1.** *(tehn.)* talpă, tălpic (de sprijin). **2.** *(mine)* podină.

ạngewandert I. *part. trec.* de la a n w a n d e r n. **II.** *(cu funcție adverbială)* ~ **kommen** a sosi, a se apropia pe jos.

ạngewandt I. *part. trec.* de la a n w e n d e n. **II.** *adj.* **1.** folosit, utilizat. **2.** aplicat; **die ~en Wissenschaften** științele aplicate.

ạngewankt I. *part. trec.* de la a n w a n k e n. **II.** *(cu funcție adverbială)* ~ **kommen** a veni, a se apropia clătinându-se.

ạngeweht I. *part. trec.* de la a n w e h e n. **II.** *(cu funcție adverbială)* ~ **kommen** a veni adus de vânt.

ạngeweint *(cu funcțiune adverbială)* ~ **kommen** a veni, a se apropia plângând.

Ạngewende, *-s, -, n. (agr.)* fâșie de întors plugul (la ogoare).

ạngewiesen I. *part. trec.* de la a n w e i s e n. **II.** *adj.* depinzând de; **auf etwas ~ sein a)** a depinde de ceva, a nu se mai putea lipsi de; **b)** a fi redus la, a nu avea decât; *(mil.)* **die zweite Batterie ist auf das zweite Bataillon ~** bateria a doua depinde de batalionul al doilea; **ich bin auf diese Summe ~** n-am decât această sumă, trebuie să mă restrâng la această sumă; **ich bin auf mich selbst ~** mă bizui pe mine însumi; **auf einen Nebenverdienst ~ sein** a fi nevoit să muncească, să câștige în plus.

ạngewöhnen, *gewöhnte an, angewöhnt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) obișnui, a (se) deprinde; **jm. etwas ~** a deprinde pe cineva cu ceva; **sich** *(dat.)* **etwas ~** a se deprinde, a se obișnui cu ceva.

Ạngewohnheit, *-en, f.* deprindere, obișnuință; obicei, manieră; **eine ~ annehmen** a deprinde un obicei; **eine ~ ablegen** a renunța la un obicei; *(fam.)* **er hat die dumme ~, dauernd zu brummen** are prostul obicei de a bombăni continuu.

Ạngewöhnung, *-en, f.* obișnuință, obișnuire, deprindere.

ạngewurzelt I. *part. trec.* de la a n w u r z e l n. **II.** *adv.* țintuit, pironit locului, încremenit.

ạngezeigt I. *part. trec.* de la a n z e i g e n. **II.** *adj.* recomandabil, oportun, la locul său; **es wäre ~, den Mantel zu nehmen** ar fi recomandabil să iei (ia) paltonul.

ạngezogen I. *part. trec.* de la a n z i e h e n. **II.** *adj.* îmbrăcat. **III.** *adv.* ~ **kommen** a se apropia; **das Heer kommt ~** armata se apropie.

ạngießen, *goss an, angegossen (du, er gießt an), vb. (h) tr.* **1.** a vărsa pe; a turna (din); a uda, a stropi; a muia, a umezi. **2.** *(tehn.)* a suda, a uni, a împreuna prin topire, a completa prin turnare; *(fig.)* **die Uniform sitzt ihm wie angegossen** uniforma îi vine ca turnată. **3.** *(fam.)* a certa (pe cineva), a se răsti (la cineva).

ạngiften, *giftete an, angegiftet (du giftest an, er giftet an), vb. (h) tr.* a se răsti (la cineva), a repezi (pe cineva); a face (pe cineva) de două parale.

ạngilben, *gilbte an, angegilbt, vb. (h) intr.* a se îngălbeni ușor.

Angina, *-nen, f. (med.)* **1.** anghină. **2.** amigdalită.

Angiom, *-s, -e, n. (med.)* angiom.

Angio|spermen *pl. (bot.)* angiosperme.

ạngirren, *girrte an, angegirrt, vb. (h) tr.* a gânguri (cuiva); *(fig.)* a se uita galeș, a face curte gângurind.

ạngleichen, *glich an, angeglichen, vb. (h)* **I.** *tr. (jm. etwas)* a egala, a asimila, a aduce la același nivel; a potrivi; *(ec.)* a ajusta, a reajusta (prețuri, salarii). **II.** *refl.* a se asimila.

Ạngleichung, *-en, f.* egalare, asimilare; potrivire; *(ec.)* ajustare; ~ **der marginalen Grenznutzen** egalizarea unităților marginale.

Ạngler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* pescar, pescăriță cu undița.

ạngliedern, *gliederte an, angegliedert, vb. (h) tr.* a adăuga, a alipi, a anexa.

Ạngliederung, *-en, f.* adăugare, alipire, anexare; **die ~ des Betriebs an das Werk** anexarea întreprinderii de către uzină.

anglikanisch *adj.* anglican.

Anglikanismus, *-, m. sg.* anglicanism, religia de stat a Angliei.

ạnglimmen, *glomm an* (și *glimmte an*) *angeglommen* (și *angeglimmt*), *vb. (s) intr.* a începe să ardă înfundat, fără flacără, mocnind; a se aprinde pe nesimțite.

anglisieren, *anglisierte, anglisiert, vb. (h) tr.* a imita moda, cultura engleză; a se orienta după moda engleză; **ein Pferd ~** a tăia scurt coada calului.

Anglist, *-en, -en, m.* anglist.

Anglistik *f. sg.* anglistică.

Anglizismus, *-, -men, m.* anglicism; expresie, formulare caracteristică limbii engleze (sau împrumutată din ea).

Anglo-Amerikaner, *-s, -, m.* cetățean din țările anglo-americane.

Anglo|amerikaner, *-s, -, m.* **1.** american originar din Anglia. **2.** v. A n g l o - A m e r i k a n e r.

anglo|amerikanisch *adj.* anglo-american.

ạnglo|indisch *adj.* anglo-indian.

Anglomane, *-n, -n, m.* angloman, admirator a tot ce este englez.

Anglomanie *f. sg.* anglomanie.

anglophil *adj.* anglofil.

anglophob *adj.* anglofob.

ạnglotzen, *glotzte an, angeglotzt (du, er glotzt an), vb. (h) tr. (fam.)* a holba ochii la... a se holba, a se zgâi la...

ạnglühen, *glühte an, angeglüht, vb.* **I.** *intr. (s) (despre fierul pus în foc)* a începe să se înroșească, să devină incandescent. **II.** *tr. (h) (fig.)* a aprinde, a îmbujora; **der Wein hat sie angeglüht** vinul i-a îmbujorat, le-a aprins chipurile.

ạnglup(sch)en, *glup(sch)te an, angeglup(sch)t, vb. (h) tr. (reg., jn.)* a privi chiorâș (pe cineva), a se uita urât (la cineva).

ạngokeln, *gokelte an, angegokelt (ich gok(e)le an), vb. (h) tr. (reg.)* a aprinde (ceva) în mod nechibzuit, a se juca cu focul.

ạngondeln, *gondelte an, angegondelt (ich gond(e)le an), vb. (s) intr. (fam.)* a veni, a se apropia încet, legănându-se (ca o gondolă).

Angorafell, *-(e)s, -e, n.* blană de capră sau iepure de Angora.

Angora|haar, *-(e)s, -e, n.* lâna caprei de Angora; părul iepurelui de Angora.

Angorakaninchen, *-s, -, n.* iepure de Angora.

Angorakatze, *-n, f.* pisică de Angora.

Angorawolle *f. sg.* lână de capră de Angora.

Angoraziege, *-n, f.* capră de Angora.

ạngrauen[1], *graute an, angegraut, vb. (s) intr.* a încărunți, a începe să albească.

ạngrauen[2], *graute an, angegraut, vb. (h) tr.* **1.** a dezgusta (pe cineva), a repugna (cuiva). **2.** a îngrozi (pe cineva).

ạngreifbar *adj.* atacabil; *(fig.)* vulnerabil.

ạngreifen, *griff an, angegriffen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ataca (pe cineva), a sări la (cineva); **jn. bei der schwachen Seite ~** a-i cunoaște cuiva slăbiciunea, a-i atinge cuiva coarda sensibilă; *(fig.)* **das Übel bei der Wurzel ~** a tăia, a curma răul din rădăcină. **2.** *(etwas)* a atinge, a pune mâna (pe ceva), a apuca, a prinde (cu mâna). **3.** *(etwas)* a se apuca de, a începe, a aborda, a ataca (ceva); **eine Sache ~** a se apuca de o treabă; **etwas geschickt ~** a se pricepe să facă ceva, a fi priceput la ceva, a ști cum să ia lucrurile; **etwas von der gefährlichsten Seite** (sau **am schwierigsten Ende**) **~** a începe cu greul, a lua taurul de coarne. **4.** a ataca, a începe să consume; **er musste den Vorrat ~** a trebuit să atace, să înceapă rezervele; **öffentliche Gelder ~** a delapida, a-și însuși bani publici; a se atinge de banii statului. **5.** *(fig.)* a ataca, a lovi, a se atinge de; **js. Ehre ~** a ataca, a atinge onoarea cuiva. **6.** a ataca, a obosi, a slăbi (nervii, forțele); a istovi, a surmena; **das greift die Nerven an** asta pune la încercare, zdruncină nervii, te calcă pe nervi. **7.** a mișca, a emoționa; **diese Szene hat mich angegriffen** scena aceasta m-a mișcat. **8.** a ataca, a altera, a roade, a coroda; **der Rost greift das Eisen an** rugina atacă fierul. **II.** *refl.* **1.** a se osteni, a se sforța, a se strădui; a munci din răsputeri. **2.** *(reg.)* a face cheltuieli. **3.** *(în expr.)* **sich rauh ~** a fi aspru la pipăit.

ạngreifend I. *part. prez.* de la a n g r e i f e n. **II.** *adj.* **1.** agresiv, ofensiv. **2.** *(fig.)* obositor, istovitor.

Ạngreifer, *-s, -, m.* **1.** agresor. **2.** *(sport)* atacant. **3.** mâner. **4.** *(fam., pop.)* cârpă cu care se apucă ceva.

Ạngreiferin, *-nen f.* **1.** agresoare. **2.** *(sport)* atacantă.

ạngreiferisch *adj.* agresiv.

ạngrenzen, *grenzte an, angegrenzt, (du, er grenzt an), vb. (h) intr. (an* cu *ac.)* a (se) mărgini, a se învecina, a fi limitrof, vecin.

ạngrenzend I. *part. prez.* de la a n g r e n z e n. **II.** *adj.* învecinat, limitrof.

Ạngrenzer, *-s, -, m.* vecin, hotarnic.

Ạngrenzung *f. sg.* **1.** hotărnicie. **2.** învecinare.

ạngrepsch *adj. (reg.)* foarte căutat, dorit.

ạngrienen, *griente an, angegrient, vb. (h) tr. (fam.)* v. a n g r i n s e n.

Ạngriff, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(auf* cu *ac., gegen)* atac, asalt, agresiune, năvală (asupra, împotriva); **zum ~ ansetzen (vorgehen, übergehen)** a porni (a trece) la atac; **~ über einen Fluss** atac peste un râu; **den ~ vortragen** a desfășura atacul; **den ~ abwehren (abschlagen, zurückschlagen)** a respinge atacul; **den ~ aushalten** a rezista ofensivei, atacului; **den ~ blutig zurückweisen** a respinge în mod sângeros atacul; *(sport)* **die Mannschaft startete ~ auf ~** echipa a atacat dezlănțuit; **~ auf js. Ehre** atingerea, atacarea onoarei cuiva. **2.** începere, început; atacare, abordare; **etwas in ~ nehmen** a începe ceva, a se apuca de ceva. **3.** mâner, plăsea. **4.** apucătură, apucare, fel de a apuca; prindere.

ạngriffig *adj.* **1.** v. a n g r e i f e r i s c h. **2.** *(reg.)* îndemânatic.

Ạngriffs|aktion, *-en, f.* acțiune agresivă, operație de atac.

Ạngriffs|armee, *-n, f.* armată agresivă, care atacă.

Ạngriffs|art, *-en, f. (mil.)* fel de atac, mod de a ataca.

Ạngriffsbefehl, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ordin de atac.

Ạngriffsbündnis, *-ses, -se, n.* alianță agresivă, ofensivă.

Ạngriffsdruck, *-(e)s, m. sg.* presiune a atacului.

Ạngriffsfeld, *-(e)s, -er, n.* zonă de atac.

Ạngriffsfläche, *-n, f.* suprafață de atac; *(fig.)* motiv de declanșare a atacului.

ạngriffsfreudig *adj.* v. a n g r i f f s l u s t i g.

Ạngriffsgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit agresiv, combativ; combativitate, agresivitate.

Ạngriffshandlung, *-en, f.* acțiune agresivă.

Ạngriffskampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă ofensivă.

Ạngriffskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de agresiune; război ofensiv; **einen ~ entfesseln** a dezlănțui un război de agresiune.

Ạngriffslinie [-niə], *-n, f.* linie de atac.

Ạngriffslust, *-lüste, f.* dorință, elan, pornire de a ataca, de a trece la ofensivă; agresivitate; combativitate.

ạngriffslustig *adj.* agresiv, războinic; combativ.

Ạngriffsmittel, *-s, -, n.* mijloc de atac.

Ạngriffs|operation, *-en, f.* operație ofensivă.

Ạngriffs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de agresiune, de atac.

Ạngriffs|punkt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* punct de atac; *(fiz.)* ~ **der Kraft** punctul de aplicare a forței; *(fig.)* motiv de atac; punct ce poate fi atacat.

Ạngriffsreihe, *-n, f. (sport)* atac, linie de atac.

Ạngriffs|schlacht, *-en, f. (mil.)* bătălie (în) ofensivă.

Ạngriffs|schritt, *-(e)s, -e, m.* pas alergător, de atac.

Ạngriffs|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* joc ofensiv.

Ạngriffswaffe, *-n, f.* armă de atac, armă agresivă.

ạngriffsweise *adv.* (în chip) ofensiv; prin atac, atacând.

Ạngriffsweise, *-n, f.* v. A n g r i f f s a r t.

Ạngriffswelle, *-n, f. (mil., sport)* val de atac.

Ạngriffswinkel, *-s, -, m.* **1.** *(av.)* unghi de zbor. **2.** *(tehn.)* unghi de atac.

Ạngriffsziel, *-(e)s, -e, n. (mil.)* obiectiv al atacului, al ofensivei.

ạngrinsen, *grinste an, angegrinst, (du, er grinst an), vb. (h) tr. (fam.)* a rânji (cuiva în față), a privi rânjind (pe cineva).

ạngroben, *grobte an, angegrobt,* **ạngrobsen**, *grobste an, angegrobst (du, er grobst an), vb. (h) tr.* a vorbi urât, a țipa, a se răsti la cineva; a fi grosolan (cu cineva).

ạngrunzen, *grunzte an, angegrunzt (du, er grunzt an), vb. (h) tr.* **1.** *(despre porci)* a grohăi (la). **2.** *(fig., fam.)* a se adresa, a vorbi cuiva bombănindu-l, bodogănindu-l; a murmura contra cuiva.

ạngst *adj. (în expr.)* **mir ist (wird)** ~ mi-e (mi se face) frică.

Ạngst, *Ängste, f.* frică, teamă, spaimă; **vor** ~ de frică; **jm. ~ einjagen, jn. in ~ jagen** a băga frica în cineva; **er macht mir ~ (und Bange)** mă sperie, mă înspăimântă; mi-e frică de el; **~ vor jm. haben** a se teme de cineva; **er bekam es mit der ~ zu tun** a început să-i fie frică; **in tausend Ängsten sein** a muri de frică, a-i intra frica în oase; **aus ~ blieb er zu Hause** a rămas acasă fiindcă i-a fost frică; **von ~ gepeinigt** chinuit de spaimă; **keine ~, das schaffen wir!** nici o teamă, o să reuşim!

Ạngst|arsch, *-(e)s, -ärsche, m. (vulg.)* laş, fricos.

Ạngst|ausruf, *-(e)s, -e, m.* v. Angstruf.

Ạngstbeben, *-s, n. sg.* tremurat de frică.

ạngstbedrückt, **ạngstbefallen**, **ạngstbeklommen** *adj. (poet.)* cuprins, copleşit de frică, de spaimă, înfricoşat, înspăimântat, cu frica-n oase; anxios.

Ạngstbild, *-(e)s, er, n.* nălucă, spectru, fantomă.

ạ̈ngsten, *ängstete, geängstet, (du ängstest, er ängstet), vb. (h) tr.* şi *(rar) refl.* v. ängstigen.

ạngst|erfüllt *adj.* plin de spaimă, de frică, înspăimântat, înfricoşat.

Ạngstfieber, *-s, n. sg.* groază (febrilă).

Ạngstgefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment de frică, anxietate.

ạngstgepeinigt, **ạngstgepeitscht**, **ạngstgequält** *adj.* chinuit de frică, de spaimă, înfricoşat, înspăimântat.

Ạngstgeschrei, *-(e)s, n. sg.* strigăt de spaimă, vaiet.

ạngst|haft *adj.* fricos, anxios.

Ạngst|hase, *-n, -n, m. (fig., fam.)* laş, fricos; iepure fricos.

ạ̈ngstigen, *ängstigte, geängstigt, vb. (h)* **I.** *tr.* a speria, a înspăimânta, a înfricoşa; a goni, a pune pe fugă. **II.** *refl. (vor* cu *dat.; wegen* cu *gen.)* a se speria, a se înspăimânta (de, din cauza); **sich um jn.** ~ a se teme pentru cineva, a se nelinişti din cauza cuiva.

Ạ̈ngstigung, *-en, f.* frică, nelinişte, îngrijorare.

Ạngstkäufe *pl.* cumpărături în panică.

Ạngstkind, *-(e)s, -er, n.* **1.** copil unic. **2.** copil bolnăvicios (care produce griji părinţilor).

Ạngstklausel, *-n, f.* clauză de scrupul, de îndoială, de negarantare (a executării obligaţiei).

Ạngstläuse *f. pl. (fam., în expr.)* **die ~ beißen ihn** îl roade frica, teama.

Ạngstlaut, *-(e)s, -e, m.* ţipăt de spaimă.

ạ̈ngstlich *adj.* **1.** fricos, temător; îngrijat, neliniştit; **vor etwas ~ sein** a-i fi frică de ceva; a avea grijă, a fi îngrijorat de ceva; **es wird mir ~ zumute** încep să mă tem, începe să-mi fie frică. **2.** timid, sfios; timorat; **~es Gemüt** fire fricoasă. **3.** *(cu funcţie adverbială)* scrupulos, minuţios; **~ bemüht sein** a avea o grijă deosebită. **4.** *(cu funcţie adverbială)* grăbit; **mit der Antwort ist es nicht so ~** poţi să mai aştepţi, nu e grabă mare cu răspunsul.

Ạ̈ngstlichkeit *f. sg.* **1.** frică, teamă, îngrijorare; anxietate. **2.** sfială, timiditate; timorare. **3.** scrupulozitate, minuţiozitate. **4.** delicateţe extremă.

Ạngstmacher, *-s, -, m. (fam.)* cel care răspândeşte frica, spaima, care provoacă panică.

Ạngstmann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** călău, gâde. **2.** v. Angsthase.

Ạngstmeier, *-s, -, m. (fam.)* laş, fricos; poltron.

Ạngstneurose *f. sg. (med.)* nevroză anxioasă.

Ạngstpeter, *-s, m. sg. (fam.)* v. Angsthase.

Ạngstpsychose [-ço:-], *-n, f. (med.)* psihoză anxioasă.

Ạngströhre, *-n, f. (fam.)* joben, ţilindru.

Ạngström|einheit ['aŋstrø:m-], *-en, f. (fiz.)* unitate Angström (pentru măsurat lungimea de undă a luminii).

Ạngstruf, *-(e)s, -e, m.* strigăt de spaimă, de frică.

ạngst|schlotternd *adj.* tremurând de groază.

Ạngst|schrei, *-(e)s, -e, m.* ţipăt de groază, de spaimă.

Ạngst|schweiß, *-es, m. sg.* sudoare rece (de frică).

Ạngst|stimmung, *-en, f.* atmosferă, climat de frică, teamă.

Ạngst|traum, *-(e)s, -träume, m.* coşmar, vis urât.

ạngstverzerrt *adj.* desfigurat de frică, de spaimă.

ạngstvoll *adj.* cuprins, plin de spaimă, de frică, înspăimântat, înfricoşat; **~e Stunden** ore de spaimă, de groază.

ạngstzitternd *adj.* tremurând de frică.

Ạngstzu|stand, *-(e)s, -stände, m. (med.)*, stare de anxietate, stare anxioasă.

ạngucken, *guckte an, angeguckt, vb. (h) tr. (fam.)* a privi, a se uita (la cineva sau ceva).

angulạr *adj.* angular, în formă de unghi, unghiular.

Angulạr|system, *-s, -e, n. (top.)* sistem angular.

Angụrie [-riə], *-n* [-riən], *f. (bot.)* pepene verde (*Citrullus vulgaris*).

ạngurten, *gurtete an, angegurtet (du gurtest an, er gurtet an), vb. (h) tr.* şi *refl. (av., auto.)* a-(şi) pune centura de siguranţă.

ạngürten, *gürtete an, angegürtet (du gürtest an, er gürtet an), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) încinge, a (se) lega peste mijloc.

Ạnguss, *-es, -güsse, m.* **1.** turnare peste, stropit. **2.** *(metal.)* reţea de turnare; adaos de grosime.

Ạngussfarbe, *-n, f.* strat, vopsea de acoperire (în ceramică).

Anh. *presc.* de la Anhang.

ạnhaben, *hatte an, angehabt (du hast an, er hat an), vb. (h) tr.* **1.** a purta, a avea pe sine, a fi îmbrăcat cu; **er hatte einen Mantel an** era îmbrăcat cu un palton, avea un palton pe el; *(fam.)* **zu Hause hat die Frau die Hosen an** acasă nevasta poartă pantalonii, nevasta e stăpânul. **2.** *(fig., în expr.)* **jm. etwas ~ wollen** a voi să facă rău cuiva; **jm. nichts ~ können** a nu putea face rău cuiva; **diese Dinge können mir nichts ~** lucrurile astea mă lasă rece.

ạnhacken, *hackte an, angehackt, vb. (h) tr.* **1.** v. anhauen[1]. **2.** a tăia (cu sapa). **3.** a ciuguli; a da cu ciocul.

ạnhaften, *haftete an, angehaftet (du haftest, an, er haftet an). vb. (s) intr. (*cu *dat.)* **1.** a se lipi, a atârna, a fi agăţat (de ceva). **2.** *(fig.)* a fi inerent, propriu; **einer Sache ~** a fi inerent unui lucru.

ạnhaftend I. *part. prez.* de la anhaften. **II.** *adj.* **1.** aderent, lipit (de). **2.** inerent.

Ạnhaftungs|stelle, *-n, f. (bot.)* loc de aderenţă.

ạnhägern, *hägerte an, angehägert, vb. (h) intr. (despre ape)* a depozita nisip, nămol.

Ạnhägerung, *-en, f. (hidr.)* depozitare de nisip.

ạnhäkeln, *häkelte an, angehäkelt, (ich häk(e)le an), vb. (h) tr.* a înnădi cu igliţa.

Ạnhäkelung, *-en, f.* înnădire cu igliţa.

ạnhaken, *hakte an, angehakt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a agăţa, a atârna (într-un cârlig); a prinde, a agăţa (cu un cârlig, cu o copcă); a încopcia; **an etwas ~** a agăţa, a atârna, a spânzura (de ceva). **2.** a bifa. **II.** *intr.* a se lipi, a se agăţa, a fi lipit, a fi agăţat (de ceva), a adera, a se prinde (de ceva). **III.** *refl. (an)* a se agăţa (de ceva); *(reg., fam.)* a agăţa (pe cineva), a intra în vorbă.

Ạnhakung, *-en, f.* **1.** agăţare, atârnare. **2.** încopciere.

ạnhalftern, *halfterte an, angehalftert, vb. (h) tr.* a lega (un cal) cu căpăstru.

ạnhalsen, *halste an, angehalst (du, er halst an), vb. (h) tr.* **1.** a lega de gât; a lega (câinele) în lesă; a pune (câinelui) zgarda. **2.** a lega laolaltă (câini de vânătoare).

Ạnhalt, *-(e)s, -e, m.* **1.** sprijin, reazem; proptea. **2.** oprire, popas. **3.** *(înv.)* staţie (de tren), haltă, gară.

Ạnhalte, *-n, f.* oprire, popas; punct de oprire.

Ạnhaltelager, *-s, -, n. (austr.)* lagăr de concentrare.

ạnhalten, *hielt an, angehalten (du hältst an, er hält an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a opri; a reţine; a aresta; **jn. ~** a opri pe cineva; **einen Dieb ~** a aresta un hoţ; **ein Auto ~** a opri o maşină. **2.** *(jn. zu etwas)* a îndemna, a stimula, a îmboldi; a incita; a sili, a obliga, a constrânge pe cineva la ceva. **3.** a ţine; **die Luft, den Atem ~** a reţine respiraţia; *(muz.)* **einen Ton ~** a ţine un ton. **4.** *(an etwas)* **~** a ţine lipit (de ceva), apăsat (pe ceva). **II.** *intr.* **1.** a se opri; a înceta, a sfârşi; **der Zug hält an** trenul se opreşte. **2.** a ţine, a dura, a continua; **der Regen hielt lange an** ploaia a durat multă vreme; **das Wetter wird ~** vremea va fi stabilă. **3.** a cere, a solicita; **um ein Mädchen ~** a cere o fată în căsătorie; **um eine Stelle ~** a solicita un post, un serviciu. **III.** *refl.* **1.** *(an)* a se ţine, a se sprijini, a se agăţa (de ceva); **halte dich am Geländer an** ţine-te de balustradă. **2.** a se stăpâni, a se reţine, a se abţine.

ạnhaltend I. *part. prez.* de la anhalten. **II.** *adj.* **1.** continuu, neîntrerupt; **~er Beifall** aplauze prelungite; *(med.)* **~es Fieber** febră continuă. **2.** stăruitor, perseverent; asiduu; fără preget. **3.** încăpăţânat, opiniatru. **4.** *(muz.)* sostenuto. **5.** *(med.)* astringent.

Ạnhaltepunkt, *-(e)s, -e, m.* punct (secundar) de oprire (staţie, debarcader etc.).

Ạnhalter, *-s, -, m.* **1.** *(în expr.)* **per ~ fahren** a face autostop. **2.** locuitor din Anhalt. **3.** *(metal.)* opritor, căpuitor.

Ạnhalterecht, *-(e)s, -e, n.* drept de domiciliere.

Anhaltịner, *-s, -, m.* v. Anhalter **(2)**.

Ạnhaltrecht, *-(e)s, -e, n.* v. Anhalterecht.

Ạnhaltskette, *-n, f.* opritoare (la hamuri).

Ạnhalts|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct de sprijin, reazem, punct de reper.

Ạnhalts|seil, *-(e)s, -e, n. (mar.)* parâma pentru amarat.

Ạnhalts|signal, *-(e)s, -e, n.* semnal de oprire.

Ạnhalts|stift, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* ştift opritor.

Ạnhaltszeichen, *-s, -, n.* semn de oprire.

Ạnhaltszeit, *-en, f.* timp de oprire.

Ạnhaltung, *-en, f.* arestare, deţinere.

ạnhämmern, *hämmerte an, angehämmert, vb. (h) tr.* a îmbina, a suda prin batere cu ciocanul.

anhạnd *prep. (*cu *gen.* sau cu *von)* cu ajutorul; **~ von Dokumenten** pe bază de documente; **~ einiger Beispiele** cu ajutorul câtorva exemple.

anhạndnehmen, *nahm anhand, anhandgenommen (du nimmst anhand, er nimmt anhand), vb. (h) tr (înv.).* a ajuta (pe cineva), a se interesa (de cineva).

Ạnhang, *-(e)s, -hänge, m.* **1.** anexă; supliment; apendice; **als ~ beifügen** a trece ca (în) anexă; **statistischer ~** anexă statistică; *(inform.)* ataşare; **~ zu einem Testament** codicil testamentar. **2.** *sg.* aderenţi, partizani; admiratori; *(fam.)* familie; **ohne ~** fără familie; fără aderenţi; **großen ~ haben** a avea mulţi partizani, simpatizanţi, admiratori.

Ạnhänge|adresse, *-n, f.* etichetă cu adresa agăţată de bagaj.

ạnhängen[1], *hängte an, angehängt* şi **ạnhangen**, *hing an, angehangen, vb. (s) intr. (*cu *dat.)* **1.** a se ţine, a atârna de, a fi agăţat de…; **einer Sache ~** a fi inerent unui lucru; **es hängt mir an** mi-a intrat în sânge. **2.** a fi afectat, ataşat, legat, devotat; **einer Partei ~** a fi aderentul unui partid; **jm. ~** a fi prietenul, acolitul cuiva.

ạnhängen[2], *hängte an, angehängt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a atârna, a agăţa, a lega (de ceva); *(fig.)* **jm. etwas ~ a)** a juca cuiva o festă; **b)** a vorbi de rău (pe cineva); **jm. einen Schimpf ~** a face pe cineva de râs, de ruşine, de ocară; **einen Prozess ~** a da în judecată; **der Katze die Schelle ~** a spune lucruri neplăcute fără ocol, pe faţă. **2.** a adăuga, a alătura; a completa, a întregi ulterior; a prelungi; **einen Wagen ~** a adăuga un vagon. **3.** *(fam.)* a mărita, a da. **4.** *(tipogr.)* a culege în continuare; *(la corecturi)* a suprima alineatul. **5.** *(inform.)* a ataşa; **eine an eine E-mail angehängte Binärdatei** un fişier binar ataşat la un E-mail. **II.** *intr.* **1.** a pune receptorul în furcă; a pune capăt unei convorbiri; **häng an!** termină! isprăveşte! **2.** *(reg.)* a căuta ceartă, râcă. **III.** *refl. (an jn.)* **1.** a se agăţa, a se lega (de cineva); a se ţine scai. **2.** a se alătura, a se alipi (unei persoane, unui grup).

Ạnhängepunkt, *-(e)s, -e, m.* punct de împreunare.

Ạnhänger, *-s, -, m.* **1.** *(fig.)* aderent, partizan; discipol, cirac; **ein ~ der modernen Richtung** un modernist, un partizan al curentului modern, nou. **2.** *(tehn.)* remorcă. **3.** portcart (la bagaje); etichetă (cu număr sau adresă) care se atârnă de bagaje. **4.** breloc, pandantiv. **5.** *(hort.)* altoi, mlădiţă pentru altoit. **6.** *(reg.)* cârlig pentru agăţat, agăţătoare.

Ạnhängerin, *-nen, f.* aderentă, partizană, discipolă, ciracă.

Ạnhängerschaft *f. sg.* partizani, aderenţi, adepţi; discipoli; clientelă (politică).

Ạnhängeschild, *-(e)s, -er, n.* v. Anhängeadresse.

Ạnhängeschloss, *-es, -schlösser, n.* lacăt.

Ạnhängesilbe, *-n, f. (lingv.)* sufix.

Ạnhängewagen, *-s, -, m.* remorcă (de tramvai sau de autocamion).

Ạnhängewort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* cuvânt enclitic.

ạnhängig *adj.* **1.** *(jur.)* pendinte, în curs de rezolvare; **eine Sache bei Gericht ~ machen** a aduce o chestiune în faţa justiţiei; **einen Prozess gegen jn. ~ machen** a intenta cuiva un proces; **die Sache ist noch ~** chestiunea e încă pendinte, e în curs de rezolvare. **2.** anexat; aferent.

ạnhänglich *adj.* ataşat, devotat, fidel.

Anhänglichkeit *f. sg.* afecțiune, atașament, devotament.

Anhängschloss, *-es, -schlösser, n.* v. Anhängeschloss.

Anhängsel, *-s, -, n.* **1.** anexă, apendice. **2.** breloc, pandantiv. **3.** *(fig., fam.)* codiță, persoană complet dependentă în gândire și acțiune; logodnică, soție, copil. **4.** supliment de plată, suprataxă (împovărătoare și supărătoare).

Anhangsregister, *-s, -, n.* tabla de materie a apendicelui.

Anhangs|tier, *-(e)s, -e, n. (zool.;* mai ales *pl.)* apendiculate *(Appendiculariae)*.

anhangsweise *adv.* drept anexă, ca supliment; **die Bibliographie wird ~ veröffentlicht** bibliografia se publică ca supliment.

Anhängung *f. sg.* atârnare, agățare; adăugare de sufix.

Anhau, *-(e)s, -e, m.* **1.** prima lovitură (cu toporul) **2.** *(forest.)* crestare (a pomilor), crestătură. **3.** *(reg.)* lemne tăiate (din pădure) pentru vânzare.

Anhauch, *-(e)s, m. sg.* **1.** suflare, suflu lin(ă) spre ...; abureală. **2.** nuanță, colorație ușoară; pojghiță (foarte subțire). **3.** *(fig.)* umbră.

anhauchen, *hauchte an, angehaucht, vb. (h) tr.* **1.** a sufla (lin) pe..., a aburi (spre cineva sau ceva); **die Scheiben sind angehaucht** geamurile sunt aburite. **2.** *(fam.)* a lua la refec, a repezi; **er wurde vom Chef angehaucht** a fost luat la refec, repezit, aspru mustrat de către șef. **3.** *(fig.)* a anima, a inspira; **er ist von einem göttlichen Funken angehaucht** e animat, inspirat de o scânteie divină.

anhauen[1], *hieb an, angehauen, vb. (h) tr.* **1.** a însemna, a cresta arborii (cu toporul). **2.** a începe să taie, a lovi; *(mine)* a începe o tăietură; **den Stein ~** a ciopli piatra.

anhauen[2], *haute an, angehaut, vb. (h) (fam.)* **I.** *tr.* **1.** a se adresa (cuiva); a încerca să intre în legătură (cu cineva). **2.** a cerși, a se milogi. **II.** *refl.* a se lovi.

anhäufeln, *häufelte an, angehäufelt (ich häuf(e)le an), vb. (h) tr.* **1.** a îngrămădi, a aduna la un loc (și *fig.*). **2.** a prăși (porumbul), a mușuroi (pământul); a săpa cartofii.

anhäufen, *häufte an, angehäuft, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) grămădi, a (se) acumula; a (se) strânge, a (se) aduna grămadă.

Anhäufung, *-en, f.* **1.** grămadă, mulțime. **2.** aglomerare, (în)grămădire; adunare; acumulare; aglomerație; *(ec.)* **~ von Aufträgen** acumulare de comenzi; **~ von Mehrwert** acumulare de plusvaloare. **3.** repetare continuă.

anheben, *hob* (și *hub) an, angehoben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ridica, a sălta; **die Preise, Gehälter ~** a ridica prețurile, salariile; **den Schrank ~** a ridica puțin dulapul. **2.** a începe; a (se) porni să ...; **ein Lied ~** a începe să cânte un cântec. **II.** *intr.* a (se) începe.

anhefteln, *heftelte an, angeheftelt (ich heft(e)le an), vb. tr.* a prinde cu cârlige, a încopcia.

anheften, *heftete an, angeheftet (du heftest an, er heftet an), vb. (h) tr.* **1.** *(an* cu ac.*)* a fixa (de); a înțepeni. **2.** a prinde cu ace; a însăila. **3.** a anexa, a atașa, a alătura de ceva. **4.** a broșa; **ein Buch ~** a broșa o carte. **5.** a afișa, a lipi (un anunț).

anheftend **I.** *part. prez.* de la anheften. **II.** *adj.* contagios, molipsitor.

Anheftung, *-en, f.* **1.** fixare, înțepenire. **2.** însăilare. **3.** afișare, lipire (de anunțuri, afișe).

anheilen, *heilte an, angeheilt, vb. (s) intr. (despre răni, grefe)* a se cicatriza, a se suda, a se vindeca la loc; **die Haut ist völlig angeheilt** pielea s-a vindecat de tot.

anheimeln, *heimelte an, angeheimelt (ich heim(e)le an), vb. (h) tr.* a evoca, a aminti cuiva casa sau patria; **alles heimelt mich hier an** toate lucrurile de aici îmi amintesc de casa părintească.

anheimelnd **I.** *part. prez.* de la anheimeln. **II.** *adj.* **1.** evocator (al căminului, al patriei). **2.** intim; plăcut; familiar.

anheim fallen, *fiel anheim, anheim gefallen (du fällst anheim, er fällt anheim), vb. (s) intr.* a intra, a cădea în posesia (cuiva), a-i reveni cuiva; **der Vergessenheit ~** a fi dat, a cădea pradă uitării.

anheim geben, *gab anheim, anheim gegeben (du gibst anheim, er gibt anheim)*, **anheim stellen**, *stellte anheim, anheim gestellt, vb. (h) tr.* a lăsa în voia, la aprecierea cuiva; **ich stelle es Ihnen anheim** las la aprecierea dumneavoastră.

Anheim|stellung *f. sg.* lăsare în voia, la aprecierea cuiva, la bunul plac al cuiva.

Anheirat, *-en, f. (în expr.)* **durch ~** prin căsătorie, prin înrudire.

anheiraten, *heiratete an, angeheiratet (du heiratest an, er heiratet an), vb. (h) tr.* a intra într-o familie, a dobândi prin căsătorie; **angeheiratete Verwandtschaft** înrudire prin alianță.

anheischig *adj. (în expr.)* **sich** *(ac.)* **~ machen (zu) a)** a lua asupră-și, a se oferi, a se obliga, a-și lua angajamentul; **b)** a se socoti capabil (de ceva).

anheitern, *heiterte an, angeheitert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) înveseli. **2.** *(fam.)* a (se) chercheli; **er hat sich leicht angeheitert** s-a amețit, s-a cherchelit ușor.

anheizen, *heizte an, angeheizt (du, er heizt an), vb. (h) tr.* a face focul, a încălzi, a înfierbânta (camera, soba, cuptorul, cazanul).

Anheiz|zeit, *-en, f. (tehn.)* timp de încălzire (până la temperatura de regim).

anhelfen, *half an, angeholfen (du hilfst an, er hilft an), vb. (h) tr.* a ajuta la ceva; **jm. den Rock ~** a ajuta pe cineva să îmbrace haina.

anher *adv. (înv.)* aici, încoace; **bis ~** până acum, până la această dată.

anherig *adv. (înv.)* **1.** până acum. **2.** uneori.

anherrschen, *herrschte an, angeherrscht, vb. (h) tr.* a se răsti la cineva, a certa (pe cineva) pe un ton răstit.

anhetzen, *hetzte an, angehetzt (du, er hetzt an), vb. (h) tr.* **1.** a goni (cerbii). **2.** a asmuți (câinii). **3.** *(fig.)* a întărâta, a instiga, a incita, a provoca.

Anhetzer, *-s, -, m.* instigator, incitator; provocator.

Anhetzerei, *-en, f.* instigare, provocare (sistematică).

Anhetzung, *-en, f.* instigare, ațâțare, incitare, provocare.

anheuern, *heuerte an, angeheuert, vb. (h) tr.* și *intr. (mar.)* a (se) angaja (marinari).

Anheuerung, *-en, f. (mar.)* angajare (ca marinar).

anheulen, *heulte an, angeheult, vb. (h) tr. (despre lupi, câini)* a urla, a lătra (la ceva); **den Mond ~** a lătra la lună.

anhexen, *hexte an, angehext (du, er hext an), vb. (h) tr.* a transmite, a plasa (ceva) prin vrăjitorie.

Anhieb, *-(e)s, -e, m.* (prima) lovitură; **auf den ersten ~** (de) la prima lovitură, (de) la prima încercare.

anhimmeln, *himmelte an, angehimmelt (ich himm(e)le an), vb. (h) tr.* a adora, a ridica în slavă, a îndumnezei.

Anhimmelei, *-en, f.* **Anhimmelung**, *-en, (fam.)* adorare, ridicare în slăvi.

Anhöhe, *-n, f.* înălțime, colină, deal; ridicătură (de pământ).

anholen, *holte an, angeholt, vb. (h) tr.* **1.** a trage cu putere, a ridica; *(mar.)* **ein Tau ~** a trage, a vira parâmă; *(mar.)* **die Segel ~** a ridica velele; *(mine.)* **die Kübel ~** a trage în sus chibla. **2.** *(înv.)* a aduce (pentru a așeza grămadă).

Anholtau, *-(e)s, -e, n. (mar.)* parâmă pentru tras greutăți la bord.

anhören, *hörte an, angehört, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a asculta, a auzi; **man hört es ihm an, dass...** se cunoaște după voce că...; **das lässt sich ~** asta se poate admite, nu e rău, merge; **das ist nicht anzuhören a)** asta nu se poate asculta, **b)** este scandalos, revoltător; **das kann ich nicht mehr ~!** nu pot să mai ascult asta! nu mai pot să rabd (ascultând)! nu vreau să mai aud (nimic)! **2.** *(fig.)* a pleca urechea. **II.** *refl. (în expr.)* **sich angenehm (unangenehm etc.) ~** a fi plăcut (neplăcut etc.) la auz.

Anhörung, *-en, f.* ascultare, audiere; *(jur.)* **nach ~** (cu *gen.* sau *von)* după audiere, ascultare.

anhosen, *hoste an, angehost, (du, er host an), vb. (h) tr.* și *intr. (fam.)* a se îmbrăca fistichiu, ciudat.

Anhub, *-(e)s, m. sg.* început, începere; punere în mișcare (la unele mașini).

anhumpeln, *humpelte an, angehumpelt (ich hump(e)le an), vb. (s) intr. (în expr.)* **angehumpelt kommen** a se apropia șchiopătând.

anhupen, *hupte an, angehupt, vb. (h) tr.* a claxona pe cineva.

anhüpfen, *hüpfte an, angehüpft, vb. (s) intr.* a veni, a se apropia săltând, sărind.

anhusten, *hustete an, angehustet (du hustest an, er hustet an), vb. (h) tr.* a tuși spre (cineva).

Anhydrid, *-s, -e, n. (chim.)* anhidridă.

anhydrisch *adj. (chim.)* anhidric, deshidratat.

Anhydrisieren, *-s, n. sg. (chim.)* deshidratare.

Anhydrit, *-s, -e, n. (mineral.)* anhidrit, sulfat de calciu.

Änigma, *-s, -men* (și *-mata) n.* enigmă.

änigmatisch *adj.* enigmatic.

Anilin, *-s, n. (chim.)* anilină.

Anilinfabrik, *-en, f.* fabrică de anilină.

Anilinfarbe, *-n, f.* culoare de anilină.

Anilin|industrie, *-n, f.* industrie (pe bază) de anilină.

Anilin|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de anilină.

Anilinvergiftung, *-en, f.* intoxicație cu anilină.

Anilinwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină, fabrică de anilină.

animal(isch) *adj.* animal, animalic; senzual.

animalisieren, *animalisierte, animalisiert, vb. (h) tr.* a animaliza; a transforma în materie animală.

Animalität *f. sg.* animalitate, fire animalică.

Animation, *-n, f.* animație.

Animierdame, *-n, f.* v. Animiermädchen.

animieren, *animierte, animiert vb. (h) tr.* **1.** a da viață, a însufleți. **2.** *(fig., peior.)* a anima, a îndemna (la consumație), a înflăcăra.

Animierkneipe, *-n, f. (peior.)*, **Animierlokal**, *-s, -e, n.* local cu animatoare.

Animiermädchen, *-s, -, n.* fată de bar, femeie de consumație, animatoare (în localuri, la chefuri).

Animismus, *-, m. sg.* animism.

Animo, *-s, n. sg. (austr.)* **1.** poftă, chef, plăcere. **2.** preferință.

Animosität, *-en, f.* **1.** animozitate, dușmănie. **2.** patimă; violență. **3.** înăcrire, amărăciune; adversitate.

Anion, *-s, -onen, n. (chim.)* anion, ion negativ.

Anis sau **Anis**, *-es, -e, m. (bot.)* anason *(Pimpinella anisum)*.

Anis|apfel, *-s, -äpfel, m.* specie de măr parfumat.

Anisbranntwein, *-(e)s, -e, m.* rachiu de anason.

Anisbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine cu anason.

Anisgeist, *-(e)s, m. sg.* rachiu, lichior de anason.

Anisholz, *-es, -hölzer, n. (bot.)* lemn de anason stelat (*Illicium anisatum*).

Anis|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de anason.

Anis|tropfen *pl. (farm.)* picături de anason, picături contra tusei (din ulei de anason și amoniac).

Anis|zucker, *-s, m. sg.* zahăr de anason.

anitzo *adv. (înv.)* v. anjetzo.

Anjagd, *-en, f. (vân.)* începutul goanei.

anjagen, *jagte an, angejagt, vb. tr. (h) (vân.)* a goni, a aduna în goană spre...; **das Wild ~** a goni vânatul; **Hunde ~** a asmuți câinii.

anjetzo, **anjetzt** *adv. (înv.)* acum.

anjochen, *jochte an, angejocht, vb. (h) tr.* a înjuga, a pune în (la) jug.

Ank. *presc.* de la Ankunft.

ankämpfen, *kämpfte an, angekämpft, vb. (h) tr.* a lupta (împotriva...), a se împotrivi (unui lucru, unei forțe etc.); **mit Erfolg gegen Vorurteile ~** a lupta cu succes împotriva prejudecăților.

ankarren, *karrte an, angekarrt, vb. (h) tr.* a căra cu roaba, cu căruța.

ankarriolen, *karriolte an, ankarriolt, vb. (s) intr. (fam.)* (despre vehicule cu tracțiune animală) a sosi.

Ankauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare, achiziție, târguială, cumpărătură.

ankaufen, *kaufte an, angekauft, vb. (h)* **I.** *tr.* a cumpăra, a achiziționa. **II.** *refl. (în expr.)* **sich irgendwo ~** a se stabili undeva (cumpărând bunuri imobile).

Ankäufer, *-s, -, m.* cumpărător; achizitor.

Ankaufsgenehmigung, *-en, f.* autorizație de cumpărare, de achiziționare.

Ankaufskommission, *-en, f.* comisie de achiziții.

Ankaufskurs, *-(e)s, -e, m. (ec.)* curs de cumpărare.

Ankaufsmonopol, *-s, -e, m. (ec.)* monopol de cumpărare, achiziționare.

Ankaufs|preis, *-es, -e, m.* preț de cumpărare, de achiziționare.

Ankaufs|provision [-vi-], *-en, f. (ec.)* comision de cumpărare.

Ankaufsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de cumpărare, de achiziționare.

Ankaufs|stelle, *-n, f.* loc, birou, centru, punct de achiziții.

Ankaufszeit, *-en, f.* timp de cumpărare, de achiziționare.
Ankaufung, *-en, f.* v. Ankauf.
Anke, *-n, f.* și *-n, -n, m.* **1.** *(reg.)* unt. **2.** *(iht.)* somn, somon. **3.** ceafă, grumaz. **4.** *f. (metal.)* matriță de formare (pentru nicovală); presă de ștanțat. **5.** *m.* gleznă.
ankehren, *kehrte an, angekehrt, vb.* **I.** *intr. (s) (reg.)* a poposi, a trage în gazdă. **II.** *tr. (h)* a cheltui (energie, forță), a face eforturi.
ankeilen, *keilte an, angekeilt, vb. (h) tr.* **1.** a înțepeni cu o așchie. **2.** *(fig., fam.)* a se împrumuta.
Ankel, *-s, -n, m. (reg.)* v. Enkel **(3)**.
anken, *ankte, geankt, vb. (h) tr. (reg.)* a face unt, a bate putineiul.
Anken, *-s, -, m. (elv.)* unt.
ankennen, *kannte an, angekannt, vb. (h) tr. (rar)* a recunoaște, a observa.
Anker, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* ancoră; ~ **werfen** sau **vor** ~ **gehen** sau **sich vor** ~ **legen** a ancora, a arunca ancora; **vor** ~ **liegen** a sta ancorat; **die** ~ **lichten** sau **den** ~ **einholen** a ridica ancora; **den** ~ **kappen** a tăia odgonul, lanțul ancorei. **2.** *(tehn.)* ancoră; șurub de fundație. **3.** *(tehn.)* ancoră de căldare; ancoră (de ceas). **4.** *(electr.)* armătură (de electromagnet). **5.** *(electr.)* indus (de mașină electrică). **6.** *(reg.)* măsură de capacitate (de cca 35 litri).
Anker|arm, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mar.)* braț al ancorei. **2.** *(constr.)* braț de ancorare.
Ankerbalken, *-s, -, m. (mar.)* grinda (de fixare a) ancorei, capon.
Ankerbelastung, *-en, f. (electr.)* densitate lineară de curent a indusului.
ankerben, *kerbte an, angekerbt, vb. (h) tr.* **1.** a cresta, a însemna prin crestături. **2.** *(fig.; jm.)* a imputa cuiva (ceva); **ich werde es dir** ~ ți-o voi plăti.
Ankerblech, *-(e)s, -e, n. (electr.)* tolă de rotor, de indus (de mașină electrică).
Ankerboje, *-n, f. (mar.)* **1.** geamandură de legare. **2.** căpățână de ancoră.
Ankerbolzen, *-s, -, m.* **1.** *(constr.)* bulon de ancorare; tirant (tijă) al (a) ancorei. **2.** *(electr.)* bolț de rotor, bolț de indus.
Anker|eisen, *-s, -, n. (constr.)* scoabă; fier de ancorat, fier de consolidare.
ankerfest *adj.* **1.** bun de ancorat. **2.** ancorat.
Ankerfestwert, *-(e)s, -e, m. (electr.)* constanta indusului.
Ankerfliege, *-n, f. (mar.)* pironul ancorei; palma ancorei.
Ankerflügel, *-s, -, m. (mar.)* palma ancorei.
ankerförmig *adj.* în formă de ancoră.
Ankergebühr, *-en, f.*, **Ankergeld**, *-(e)s, -er, n.* taxă de ancoraj.
Ankergeschirr, *-(e)s, -e, n.* utilaj pentru ancorare, instalație de ancorare.
Ankergrund, *-(e)s, -gründe, m. (mar.)* dană; teren, loc de ancoraj.
Anker|haar, *-(e)s, -e, n.* v. Angelhaar.
Anker|haken, *-s, -, m. (mar.)* cârlig de ancoră.
Anker|hand, *-hände, f.* v. Ankerflügel.
Anker|haspel, *-n, f.* vinci, tambur al ancorei.
Anker|induktion, *-en, f. (electr.)* inducție în indus, inducție rotorică.
Ankerkern, *-(e)s, -e, m. (electr.)* armătură, miez de indus, de rotor (la o mașină electrică).
Ankerkette, *-n, f.* lanț al ancorei.
Ankerklüse, *-n, f. (mar.)* nară (de ancoră).
Ankerkran, *-(e)s, -e (și -kräne), m. (mar.)* gruie de ancoră.
Ankerkreuz, *-es, -e, n. (mar.)* diamantul ancorei.
Ankerkrücke, *-n, f.* v. Ankerstock.
Ankerloch, *-(e)s, -löcher, n.* nară de ancoră, gaură pentru bulonul de ancorare.
ankerlos *adj.* fără ancoră.
Ankermanöver [-vɐ], *-s, -, n. (mar.)* manevră de ancorare.
Ankermast, *-es, -e (-n), m.* **1.** *(av.)* pilon de ancorare (pentru dirijabile). **2.** *(ferov.)* stâlp de ancorare.
ankern, *ankerte, geankert, vb.* **I.** *intr. (h) (mar.)* a ancora, a arunca ancora. **II.** *tr. (h)* **1.** a ancora (un vas, o ambarcație). **2.** *(tehn., constr.)* a întări, a consolida, a ancora.
Ankerpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* masiv de ancoraj (la poduri suspendate); *(maș.)* pilă ancorată.
Ankerplatz, *-es, -plätze, m. (mar.)* loc de ancorare.
Ankerquerfeld, *-(e)s, -er, n. (electr.)* câmp (magnetic) transversal al indusului.
Anker|re|aktanz, *-en, f. (electr.)* reactanța indusului.
Anker|recht, *-(e)s, -e, n. (mar.)* drept de ancorare, de debarcare.
Anker|ring, *-(e)s, -e, m. (mar.)* inelul ancorei.
Anker|rückwirkung, *-en, f. (electr.)* reacția indusului.
Anker|rute, *-n, f.*, **Ankerschaft**, *-(e)s, -schäfte, m. (mar.)* fus, tijă a ancorei.
Ankerschaufel, *-n, f. (mar.)* gheară de ancoră, palmă de ancoră.
Ankerschraube, *-n, f. (tehn.)* bulon de ancorare, șurub de fundație.
Ankerschuh, *-(e)s, -e, m. (constr.)* sabot de ancorare.
Ankerseil, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mar.)* parâmă a ancorei. **2.** *(tv.)* ancoră de pilon.
Anker|spill, *-s, -e, n. (mar.)* cabestan de ancoră.
Anker|spule, *-n, f. (electr.)* bobină de indus.
Anker|stange, *-n, f.* **1.** *(constr.)* bară, tirant, tijă de ancorare. **2.** *(mar.)* fus al ancorei; traversă de ancoră.
Anker|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* piatră de ancorare pentru zidării foarte rezistente (poduri, faruri, diguri).
Anker|stelle, *-n, f. (mar.)* loc de ancoraj.
Anker|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (mar.)* traversă a ancorei.
Anker|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent prin indus.
Anker|stromkreis, *-(e)s, -e, m. (electr.)* circuit al indusului.
Anker|tau, *-(e)s, -e, n.* parâmă, funie, odgon a(l) ancorei.
Anker|uhr, *-en, f.* ceas cu ancoră.
Ankerwährung, *-en, f. (ec.)* monedă de referință.
Ankerwicklung, *-en, f. (electr.)* bobinare a indusului.
Ankerwinde, *-n, f. (mar.)* vinci al ancorei.
Ankerzoll, *-(e)s, -zölle, m.* v. Ankergebühr.
Ankete, *-n, f. (reg.)* facerea, fabricarea untului.
anketteln, *kettelte an, angekettelt (ich kett(e)le an), vb. (h) tr.* a lega cu un lănțișor.
anketten, *kettete an, angekettet (du kettest an, er kettet an), vb. (h) tr.* a lega cu lanț, a pune în lanțuri, a încătușa, a înlănțui.
Ankettung, *-en, f.* legare cu lanț, încătușare.
ankeuchen, *keuchte an, angekeucht, vb. (s) intr. (în expr.)* **angekeucht kommen** a veni gâfâind, cu sufletul la gură.
ankieken, *kiekte an, angekiekt, vb. (h) tr. (reg., fam.)* a privi, a cerceta, a se uita la ceva.
ankippen, *kippte an, angekippt, vb. (h) tr.* a înclina (puțin); a face să basculeze.
ankitten, *kittete an, angekittet (du kittest an, er kittet an), vb. (h) tr.* a chitui, a lega, a fixa cu chit, a încleia.
ankläffen, *kläffte an, angekläfft, vb. (h) tr. (despre câini)* a lătra (la...); *(fig.)* a se răsti (la cineva).
anklagbar *adj.* acuzabil.
Anklagbarkeit *f. sg.* posibilitatea de a fi acuzat.
Anklage, *-n, f.* acuzare, învinuire, inculpare; *(jur.)* **gegen jn.** ~ **erheben** *(wegen* cu *gen.)* a acuza pe cineva, a da în judecată (pentru); a ridica acuză contra cuiva; **unter** *(ac.)* ~ **stellen** a pune sub acuzare; **öffentliche** ~ acuzație publică; **die** ~ **fallen lassen** a retrage acuzarea; **die** ~ **vertreten** a reprezenta acuzarea.
Anklage|akt, *-(e)s, -e, m.*, **Anklage|akte**, *-n, f. (jur.)* act de acuzare.
Anklage|antrag, *-(e)s, -träge, m.* propunere de acuzare.
Anklage|bank, *-bänke, f.* banca acuzaților; **(jn.) auf die** ~ **bringen** a aduce (pe cineva) în fața instanței; *(fam.)* **die** ~ **drücken** a se afla pe banca acuzaților.
Anklagebe|hörde, *n. f. (jur.)* autoritate acuzatorială; **in Vertretung der** ~ reprezentând autoritatea acuzatorială.
Anklagebeschluss, *-es, -schlüsse, m.* ordonanță definitivă de acuzare.
Anklage|er|hebung, *-en, f. (ec.)* punere sub acuzare.
Anklagegrund, *-(e)s, -gründe, m.* motiv de acuzare.
Anklagekammer, *-n, f.* cameră de punere sub acuzare, procuratură.
anklagen, *klagte an, angeklagt, vb. (h)* **I.** *tr.* a acuza, a învinui; a ridica acuză; **vor Gericht** ~ a chema în judecată; **des Diebstahls** ~ a învinui de furt; **wegen Betrugs** ~ a acuza de fraudă; **öffentlich** ~ a acuza în public; **sein eigenes Gewissen klagt ihn an** propria sa conștiință îl acuză; **des Hochverrats** ~ a acuza de înaltă trădare. **II.** *refl.* a se acuza, a se învinui.
Anklagepunkt, *-(e)s, -e, m.* cap de acuzație.
Ankläger, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* acuzator(-oare), pârâtor(-oare); reclamant(ă); **öffentlicher** ~ acuzator public, procuror.
Anklagerede, *-n, f. (jur.)* rechizitoriu.
anklägerisch *adj.* acuzator, pârâtor.
Anklageschrift, *-en, f.* v. Anklageakt.
Anklagesenat, *-(e)s, -e, m. (jur., înv.)* senat de punere sub acuzare.
Anklage|stand, *-(e)s, m. sg.* v. Anklagezustand.
Anklageverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură de acuzare.
Anklagevertreter, *-s, -, m. (jur.)* procuror, reprezentant al acuzării.
Anklagezu|stand, *-(e)s, m. sg. (jur.)* stare de prevenție; **in den** ~ **versetzen** a pune în stare de prevenție.
anklammern, *klammerte an, angeklammert, vb. (h)* **I.** *tr. (an* cu *ac.)* a prinde, a fixa cu scoabe. **II.** *refl.* a se agăța (de ceva), a se ține scai; *(fig.)* **sich an den letzten Strohhalm** ~ a se agăța de un fir de pai, de ultima speranță.
Anklang, *-(e)s, -klänge, m.* **1.** sunet, răsunet; *(fig.)* ecou; *(fig., în expr.)* ~ **finden** a găsi aprobare, a avea succes, a avea răsunet, a avea ecou. **2.** începutul unui sunet. **3.** *(muz.)* acord. **4.** reminiscență; asemănare; **dieses Lied zeigt Anklänge an das Volkslied** acest cântec amintește de cântecele populare.
anklatschen, *klatschte an, angeklatscht, vb. (h)* **I.** *intr.* a lovi (plescăind, clipocind) în..., a se izbi (cu zgomotul ploii) de ...; *(fig., fam.)* a sta lipit; **das Kopfhaar ist glatt angeklatscht** părul stă lipit. **II.** *tr. (fam.)* a lipi.
ankleben, *klebte an, angeklebt, vb. (h)* **I.** *tr.* a lipi; **hier dürfen keine Zettel angeklebt werden** afișajul, lipirea afișelor interzis(ă). **II.** *intr.* **1.** a se lipi; *(fig.)* **dieses Laster klebt ihm von Jugend auf an** are acest păcat din tinerețe. **2.** *(fig., dat.)* a fi atașat de..., a se ține de... **III.** *refl.* a se lipi; **er klebt sich förmlich an mich an** se ține scai de mine.
anklebend **I.** *part. prez.* de la ankleben. **II.** *adj.* **1.** lipicios. **2.** aderent, înrădăcinat.
Ankleber, *-s, -, m.* lipitor de afișe.
ankleckern, *kleckerte an, angekleckert, vb. (h) tr. (în expr.)* **angekleckert kommen** a tot veni deranjând; a veni, a sosi unul câte unul, cu târâita.
anklecksen, *kleckste an, angekleckst (du, er kleckst an), vb. (h)* **1.** a murdări, a păta. **2.** a vopsi prost, a mânji, a mâzgăli.
Ankleidekabine, *-n, f.* cabină (la ștrand); garderobă.
ankleiden, *kleidete an, angekleidet (du kleidest (dich) an, er kleidet (sich) an), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) îmbrăca; **sich anders** ~ a-și schimba hainele; a se îmbrăca altfel.
Ankleide|raum, *-(e)s, -räume, m.*, **Ankleidezimmer**, *-s, -, n.* **1.** garderobă, vestiar. **2.** *(teatru)* cabină (a actorilor).
Ankleidung, *-en, f.* îmbrăcare.
ankleistern, *kleisterte an, angekleistert, vb. (h) tr.* a lipi cu clei, cu pap, cu cocă.
anklemmen, *klemmte an, angeklemmt, vb. (h) tr.* a strânge (în ceva).
anklettern, *kletterte an, angeklettert*, **anklimmen**, *klomm an, angeklommen, vb. (s) intr.* a se urca pe (în); a începe să urce pe (în).
anklickbar *adj. (inform.)* clicabil; **ein ~es Bild** o imagine clicabilă.
anklicken, *klickte an, angeklickt, vb. (h) tr. (inform.)* a clica; **etwas mit der Maus** ~ a clica cu mausul.
anklingeln, *klingelte an, angeklingelt (ich kling(e)le an), vb. (h)* **I.** *tr.* a suna (pe cineva); a chema pe cineva la telefon. **II.** *intr.* **1.** *(bei jm.)* a suna la ușa cuiva; a chema pe cineva la telefon. **2.** *(fig.)* a sonda, a încerca să afle.
anklingen, *klang an, angeklungen, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a ciocni făcând să răsune; a răsuna; **lasst uns mit den Gläsern** ~ să ciocnim paharele. **2.** a începe să sune. **3.** a se acorda, a se potrivi în ton. **4.** *(fig.) (an* cu *ac.)* a aminti de ceva; a evoca, a trezi asemănări; **der Aufenthalt daheim ließ viele Erinnerungen in meiner Seele** ~ șederea acasă a trezit multe amintiri în sufletul meu; **diese Melodie klingt an ein bekanntes Lied an** această

melodie îmi amintește un cântec cunoscut. **II.** *tr.* **1.** a face să sune, a ciocni; **die Gläser** ~ a ciocni paharele. **2.** *(în expr.)* **eine Saite** ~ **(lassen)** a face să sune o coardă.

anklopfen, *klopfte an, angeklopft, vb. (h)* **I.** *intr.* a bate (la ușă); **bei jm.** ~ **a)** și *(fig.)* a bate la ușa cuiva; **b)** *(fig.)* a căuta să afle gândurile, intențiile cuiva, a sonda pe cineva; **er hat vergebens um Hilfe angeklopft** în zadar a cerut ajutor. **II.** *tr.* **1.** a tasa, a bătători; **die Erde fest** ~ a tasa pământul. **2.** *(med.)* a ciocăni, a percuta (pe cineva).

Anklopfer, *-s, -, m.* **1.** persoană care bate la ușă, la poartă. **2.** ciocan de bătut în ușă sau în poartă.

Anklopfring, *-(e)s, -e, m.* ciocan (în formă de inel) de bătut în ușă sau în poartă.

anknabbern, *knabberte an, angeknabbert, vb. (h) tr.* a roade marginea, a ronțăi (din ceva).

anknacksen, *knackste an, angeknackst (du, er knackst an), vb. (h) tr. (fam.)* a fisura, a rupe (puțin); a scrânti; **sie hatte den Arm nur angeknackst** își scrântise doar brațul; *(fig., în expr.)* **er ist leicht angeknackst** e cam țicnit, scrântit.

anknallen *(knallte an, angeknallt) vb. (h) tr.* **1.** a pocni din bici. **2.** a mâna (caii) pocnind din bici. **3.** *(fam.)* a face pe cineva cu ou și cu oțet, a trage o săpuneală.

anknarren, *knarrte an, angeknarrt, vb. (h) tr.* a mustra aprig, a face observații severe.

anknebeln, *knebelte an, angeknebelt (ich knebl(e)le an), vb. (h) tr.* a lega fedeleș.

ankneipen, *kneipte an, angekneipt, vb. (h) tr. (reg.)* a ciupi; a apuca cu vârful degetelor sau cu cleștele.

anknicken, *knickte an, angeknickt, vb. (h) tr.* a îndoi, a frânge.

anknipsen, *knipste an, angeknipst (du, er knipst an), vb. (h) tr. (fam.)* a aprinde (lumina întorcând comutatorul); **das Licht** ~ a aprinde lumina.

anknöpfen, *knöpfte an, angeknöpft, vb. (h) tr.* **1.** a încheia cu nasturi, a prinde în nasturi. **2.** *(fig., fam.)* a pune în spinarea cuiva; **jm. etwas** ~ a vinde cuiva marfă veche, a potcovi pe cineva.

anknoten, *knotete an, angeknotet (du knotest an, er knotet an), vb. (h) tr.* a lega (de ceva) făcând noduri; a înnoda.

anknüpfen, *knüpfte an, angeknüpft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înnoda, a lega. **2.** *(fig.)* a începe; a stabili contacte; **ein Gespräch** ~ a începe o convorbire, a intra în vorbă; **mit jm. Bekanntschaft** ~ a face cunoștință cu cineva; **Unterhandlungen** ~ a începe tratative; **eine Geschäftsverbindung** ~ a intra în legături de afaceri; **mit jm. ein Verhältnis** ~ a intra în relații de dragoste cu cineva. **II.** *intr.* **1.** *(mit)* a intra în relații (cu cineva). **2.** *(an cu ac.)* a se referi; a lega, a înnoda (vorba, șirul ideilor); **an die Worte des Vorredners** ~ a porni de la cuvintele antevorbitorului.

Anknüpfung, *-en, f.* **1.** înnodare, legare (a unei cunoștințe); *(fig.)* (punct de) contact; unire, împreunare, convergență; **behufs** ~ **geschäftlicher Verbindungen** pentru stabilire de legături în afaceri. **2.** *(fig.)* început.

Anknüpfungs|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct de legătură, de unire, de contact, de plecare, de atingere, de convergență.

anknurren, *knurrte an, angeknurrt, vb. (h) tr.* **1.** a mârâi (la cineva); **der Hund knurrt mich an** câinele mârâie la mine. **2.** *(fig., jn.)* a se răsti, a se da la cineva.

ankochen, *kochte an, angekocht, vb. (h) tr.* a da un (singur) clocot.

anködern, *köderte an, angeködert, vb. (h) tr.* a momi, a amăgi.

Anköderung, *-en, f.* momire, amăgire.

ankohlen, *kohlte an, angekohlt, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a carboniza superficial, a pârli în foc (lemne). **2.** *(fam.)* a înșela, a trage pe sfoară.

Ankohlung, *-en, f. (tehn.)* carbonizare la suprafață (a capetelor stâlpilor de lemn).

ankommen, *kam an, angekommen, vb. (s)* **I.** *intr.* **1.** a sosi, a veni; **wir sind glücklich angekommen** am sosit cu bine; **bei Schmidts ist ein kleiner Junge angekommen** la familia Schmidt s-a născut un băiețel; **die Sendung ist angekommen** transportul a sosit; **in der Stadt** ~ a sosi în oraș; **mit dem 6-Uhr-Zug** ~ a sosi cu trenul de (la ora) 6; **(recht)zeitig** ~ a sosi la timp. **2.** a ajunge (la ...), a se apropia (de ...); a atinge; **er war so umringt, dass ich nicht** ~ **konnte** era atât de înconjurat încât nu am putut ajunge până la el; **man kann ihm nicht** ~ n-ai ce să-i faci; **es ist zu hoch, ich kann nicht** ~ e prea sus, nu pot să ajung. **3.** a o nimeri, a o brodi, a fi primit; **gut (schlecht, übel) bei jm.** ~ a fi bine (rău) primit (de cineva); **damit kommt er bei mir nicht an** în felul acesta n-a nimerit-o cu mine, nu-și ajunge scopul; *(iron.)* **da ist er gut angekommen** a nimerit-o rău de tot; **ich bin bei ihm schön angekommen** am pățit-o rău cu el; **das Stück ist beim Publikum gut angekommen** piesa a fost bine primită de către publicul spectator; **er kann gegen ihn nicht** ~ degeaba, nu răzbește pe lângă el, nu poate face nimic. **4.** a se angaja, a găsi un loc de muncă, de studii; **er ist bei Siemens angekommen** a găsit un post la Siemens; **auf der Fakultät** ~ a reuși la facultate. **5.** *impers. (auf)* a depinde, a atârna, a fi în funcție de ...; **es kommt auf Sie an** depinde de dumneata (dumneavoastră); **es auf jn.** ~ **lassen** a se lăsa în nădejdea cuiva; **es auf etwas** ~ **lassen** a risca; **es kommt darauf an** depinde de împrejurări; **darauf kommt es eben an** tocmai de aceasta e vorba; **es kommt ihm darauf an** ține foarte mult la aceasta; **darauf kommt es nicht an!** nu importă, nu de asta e vorba!; **es auf etwas** ~ **lassen** a risca; **es aufs Glück** ~ **lassen** a se încrede în noroc; a se lăsa la voia norocului; **es aufs Äußerste** ~ **lassen** a merge până la extrem; **es auf eine Probe** ~ **lassen** a condiționa, a supune la o probă; **es auf einen Zufall** ~ **lassen** a lăsa la voia întâmplării; **es auf keinen Prozess** ~ **lassen** a evita un proces. **II.** *intr.* și *tr.* a cuprinde, a se lăsa biruit; **die Lust kam ihm (ihn) an** i-a venit pofta; **es kommt ihm schwer (hart, sauer) an** îi vine greu, îl costă mult; **der Entschluss kam mir (mich) hart an** hotărârea m-a costat mult; **es kam ihn ein Grauen an** l-a cuprins groaza, spaima; **der Schlaf kommt mir (mich) an** mă cuprinde somnul; **was kommt euch an?** ce v-a găsit? ce v-a apucat? ce vă e?.

Ankömmling, *-s, -e, m.* **1.** nou-venit, străin. **2.** *(fam.)* nou-născut.

ankönnen, *konnte an, angekonnt (ich kann an, du kannst an, er kann an), vb. (h) intr. (fam., în expr.)* **ich kann nicht dagegen an** nu mă pot împotrivi (opune) la aceasta; **das Schiff konnte nicht gegen den Sturm an** vaporul n-a putut lupta cu furtuna.

ankoppeln, *koppelte an, angekoppelt (ich kopp(e)le an), vb. (h) tr.* a lega laolaltă (câini, cai).

ankören, *körte an, angekört, vb. (h) tr. (zootehn.)* a selecta pentru prăsilă.

ankörnen, *körnte an, angekörnt, vb. (h) tr.* **1.** *(vân.)* a momi (cu grăunțe). **2.** *(tehn.)* a însemna cu puncte, a puncta, a marca cu punctatorul.

ankotzen, *kotzte an, angekotzt (du, er kotzt an), vb. (h) tr. (vulg.)* **1.** a dezgusta, a scârbi; **alles kotzte ihn an** totul l-a scârbit. **2.** a se răsti (la cineva), a face cu ou și cu oțet. **3.** a vomita pe.

ankrallen, *krallte an, angekrallt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a apuca cu ghearele. **2.** *(fig., fam.)* a cere (cuiva ceva); a se da la cineva (pentru a obține ceva). **II.** *refl.* **1.** a se agăța cu ghearele. **2.** *(fig.)* a se crampona.

ankrampen, *krampte an, angekrampt, vb. (h) tr.* a întări cu scoabe.

ankränkeln, *kränkelte an, angekränkelt (ich kränk(e)le an), vb. (h) tr.* a îmbolnăvi, a slăbi; *(fig.)* a mâhni, a indispune, a face să sufere; **von etwas angekränkelt sein** a fi (ușor) atins (de o boală, de o manie, de o idee etc.).

Ankratz, *-es, m. sg. (în expr., despre fete)* ~ **haben** a avea succes la bărbați.

ankratzen, *kratzte an, angekratzt (du, er kratzt an), vb. (h) tr.* **1.** a zgâria, a provoca (prin atingere) o zgârietură; *(fig.)* **er ist schon leicht angekratzt** e între două vârste. **2.** *(fam.)* a face cunoștință cu un domn, a agăța (un domn).

ankrausen, *krauste an, angekraust (du, er kraust an), vb. (h) tr.* a încreți (o stofă, o haină).

ankreiden, *kreidete an, angekreidet (du kreidest an, er kreidet an), vb. (h) tr.* a însemna cu creta, a pune cuiva în socoteală; *(fig.)* a nu ierta, a i-o plăti; **ich werde dir das** ~ ți-o voi plăti; *(fam.)* **tief angekreidet sein** a fi înglodat în datorii.

Ankreis, *-es, -e, m. (geom.)* cerc exînscris.

ankreischen, *kreischte an, angekreischt, vb. (h) tr. (reg.)* a țipa (la cineva).

ankreuzen, *kreuzte an, angekreuzt (du, er kreuzt an), vb. (h) tr.* **1.** a însemna cu o cruce. **2.** *(mar.)* a naviga împotriva vântului.

ankriechen, *kroch an, angekrochen, vb.* **I.** *intr. (s)* a se apropia târându-se. **II.** *(h) (fig.)* a cuprinde încet; **Angst kriecht ihn an** îl cuprinde un sentiment de frică.

ankriegen, *kriegte an, angekriegt, vb. (h) tr.* **1.** a purta război (împotriva cuiva). **2.** *(fam.)* a izbuti să îmbrace; **ich kann die Stiefel nicht** ~ nu pot să încalț cizmele. **3.** a pune mâna (pe cineva), a prinde din urmă. **4.** *(reg.)* a cere (un împrumut).

ankritzeln, *kritzelte an, angekritzelt, (ich kritz(e)le an), vb. (h) tr.* a scrie la repezeală, a mâzgăli.

ankucken, *kuckte an, angekuckt, vb. (h) tr.* v. angucken.

ankümmeln, *kümmelte an, angekümmelt (ich kümm(e)le an), vb. (h) refl. (în expr.)* **sich** *(dat.)* **einen** ~ a se îmbăta.

ankündigen, *kündigte an, angekündigt, vb. (h) tr.* **1.** a face cunoscut, a înștiința, a da de știre, a anunța, a comunica, a vesti; **feierlich** ~ a proclama în mod solemn; **förmlich** ~ a notifica; **öffentlich** ~ a anunța în mod public, a publica; **den Krieg** ~ a declara război; **eine Sitzung** ~ a anunța o ședință. **2.** a prevesti, a anunța anticipat.

ankündigend I. *part. prez.* de la ankündigen. **II.** *adj.* **1.** vestitor, anunțător. **2.** *(jur.)* de notificare.

Ankündiger, *-s, -, m.* vestitor, anunțător.

Ankündigung, *-en, f.* **1.** înștiințare, aviz, anunț, comunicat. **2.** *(jur.)* notificare; avertisment; punere în întârziere; **amtliche** ~ anunț, aviz oficial; **gesetzliche** ~ anunț legal; **schriftliche** ~ comunicat, aviz scris.

Ankündigungskommando, *-s, -s, n. (mil.)* comandă prevestitoare, de așteptare (prima parte a unei comenzi).

Ankündigungs|säule, *-n, f.* coloană de afișaj.

Ankündigungs|schreiben, *-s, -, n.* aviz, înștiințare.

Ankündigungs|tafel, *-n, f.* tablă, panou pentru afișaj.

Ankunft, *-künfte, f.* sosire, venire; **die** ~ **des Zuges** sosirea trenului.

Ankunftsbahn|steig, *-(e)s, -e, m.* peron de sosire.

Ankunftsgleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de sosire (a trenurilor).

Ankunfts|hafen, *-s, -häfen, m.* port, chei de sosire; debarcader.

Ankunfts|halle, *-n, f.* hală de sosire.

Ankunfts|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de sosire, loc de destinație.

Ankunfts|perron [-pεrõ:], *-s, -s, m.* v. Ankunftsbahnsteig.

Ankunfts|tag, *-(e)s, -e, m.* ziua sosirii.

Ankunftszeit, *-en, f.* timp de sosire, ora sosirii.

ankuppeln, *kuppelte an, angekuppelt (ich kupp(e)le an), vb. (h) tr.* **1.** *(ferov.)* a lega împreună, a cupla (vagoane). **2.** v. ankoppeln.

ankurbeln, *kurbelte an, angekurbelt (ich kurb(e)le an), vb. (h) tr. (tehn.)* a porni cu manivela (o mașină, un motor); *(fig.)* **ein Geschäft** ~ a pune pe roate o afacere; **das Wirtschaftsleben** ~ a înviora viața economică, a-i da avânt.

Ankurb(e)lung, *-en, f. (tehn.)* pornire cu manivela; *(fig.)* pornire, înviorare, prosperare; *(ec.)* ~ **des Wirtschaftslebens** înviorare a vieții economice, demarare, relansare, stimulare a economiei.

ankuscheln, *kuschelte an, angekuschelt (ich kusch(e)le an), vb. (h) refl.* a se lipi tandru (de cineva).

Ankylose, *-n, f. (med.)* anchiloză, anchilozare.

anlächeln, *lächelte an, angelächelt, (ich läch(e)le an), vb. (h) tr.* a privi surâzând (la cineva), a zâmbi, a surâde cuiva.

anlachen, *lachte an, angelacht, vb. (h) tr.* a privi râzând (la cineva), a râde la cineva, a privi radios.

Anlage, *-n, f.* **1.** construire, clădire, așezare, plantare, aranjare, instalare; ~ **eines neuen Werkes** construirea unei uzine noi; ~ **einer Fabrik** clădirea unei fabrici; ~ **einer Straße** construirea unei șosele; **bauliche ~n** construcții; ~ **eines Gartens** plantarea unei grădini. **2.** construcție, uzină, stabiliment, instalație; **die ~n des Hafens** instalațiile portuare; **elektrische ~n** instalații electrice; **fernbediente** ~ instalație telecomandată. **3.** *(ec.)* plasare, investire; investiție; ~ **eines Kapitals** plasare a unui capital; **vorteilhafte** ~ plasament avantajos; **kurzfristige** ~ plasament, investiție pe termen scurt; **langfristige** ~ plasament, investiție pe termen lung; **verfügbare** ~ plasament disponibil; **zinstragende** ~ plasament cu dobândă. **4.** *(zu)* aptitudine înnăscută, dar, talent, predispoziție, înclinație (pentru); **er hat gute ~n** are aptitudini bune; **mit den besten ~n** cu calități eminente; **er hat ~n zur Malerei** are talent pentru pictură; **dichterische** ~ talent poetic; **er hat** ~ **zum Geiz** are înclinație spre avariție; ~ **zur Schwindsucht** predispoziție spre tuberculoză. **5.** *(adm.)* anexă, supliment (la scrisori); **in der** ~ alăturat. **6.** *(mai ales la pl.)* plantație artificială, parc, scuar; **öffentliche ~n** grădină publică, parc. **7.** *(mai ales la sg.)* plan, proiect, schiță;

structură, construcție; ~ **des Romans** structura romanului. **8.** *(arhit.)* bază, piedestal. **9.** *(în expr.)* ~ **des Gewehrs** patul puștii. **10.** unghi de înclinație. **11.** *(tipogr.)* margine de așezare (a colilor la mașini de tipărit). **12.** *(fin., înv.)* impunere, fixare de impozite.

Ạnlageberater, *-s, -, m. (ec.)* consilier în investiții.

ạnlagegleich *adj. (biol.)* omolog, de aceeași origine.

Ạnlagegüter *pl.* bunuri de investiție.

Ạnlagekapital, *-s, -e* și *-lien* [-liən], *n. (ec.)* capital, fonduri de investiție; capital investit.

Ạnlagekosten *pl.* cheltuieli de investiție, de instalare.

Ạnlagemarkt, *-(e)s, -märkte, m. (ec.)* piață de valori.

Ạnlagemaß, *-es, -e, n. (fot.)* distanța utilă (a unui obiectiv).

Ạnlagemittel *n. pl. (ec.)* fonduri de investiție.

Ạnlagemöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de plasare, de investire (a capitalului).

Ạnlagenbau, *m. sg. (ec.)* construcția, producerea de echipamente.

Ạnlagen|export, *-(e)s, -e, m.* export de echipamente.

Ạnlageplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de investiție.

ạnlagern, *lagerte an, angelagert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** *(chim.)* a admite; a acumula, a îngrămădi; a (se) lia. **2.** *(geol.)* a (se) depune, a (se) forma; a se stratifica; a se sedimenta.

Ạnlagerung, *-en, f.* **1.** stratificare (de roci de munte). **2.** *(mineral.)* depunere, sediment (de cristale).

Ạnlagesphäre [-sfɛ:rə], *-n, f. (ec.)* sferă, zonă de investiție, de aplicare; ~ **des Kapitals** zonă de investiție a capitalului.

Ạnlagevermögen, *-s, -, n. (ec.)* activ imobilizat, investiții.

Ạnlagewerte *pl. (ec.)* titlu de valoare, de plasament; **finanzielle** ~ activ financiar; **immaterielle** ~ activ imaterial.

Ạnlagezinsen *pl. (ec.)* dobândă la capitalul investit.

ạnlandbar *adj.* abordabil, unde se poate acosta.

Ạnlände, *-n, f.* loc de debarcare-îmbarcare, debarcader; loc de aterizaj.

Ạnlandebrücke, *-n, f. (mar.)* debarcader, chei de debarcare; puntea debarcaderului.

ạnlanden, *landete an, angelandet, (du landest an, er landet an), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** *(despre nave)* a sosi, a aborda, a acosta. **2.** *(despre malurile apelor)* a se mări prin aluviune. **3.** *(iron., despre oameni)* a sosi, a pica, a ateriza. **II.** *tr. (h)* **1.** a ieși la uscat, a debarca, a ateriza. **2.** a transporta, a aduce la țărm, la mal (cu o navă).

Ạnlandeplatz, *-es, -plätze, m.*, **Ạnlande|stelle**, *-n, f.* debarcader, loc de debarcare.

Ạnlandung, *-en, f.* **1.** sosire (a unei nave), acostare. **2.** *(geol.)* aluviune, depozitarea de nisip sau nămol la malul apei. **3.** *(iron.)* sosire. **4.** ieșire la uscat, debarcare, aterizare.

ạnlangen, *langte an, angelangt, vb.* **I.** *intr. (s)* a ajunge, a sosi, a veni; **ein Brief ist angelangt** a sosit o scrisoare; *(fig.)* **sie sind auf dem Nullpunkt angelangt** au ajuns la punctul mort. **II.** *tr. (h)* **1.** *(fig.)* a se referi (la), a privi; **was diese Sache anlangt** în ce privește lucrul acesta; **was mich anlangt** în ceea ce mă privește, cât despre mine... **2.** *(reg.)* a atinge; a apuca.

ạnlappen, *lappte an, angelappt, vb. (h) tr. (fam.)* a se răsti (la cineva).

ạnlaschen, *laschte an, angelascht, vb. (h) tr.* **1.** a cresta, a marca; **Bäume** ~ a cresta copaci cu ciocanul. **2.** *(tehn.)* a lega, a îmbina, a împreuna prin eclize, buloane de legătură etc.

Ạnlaschung, *-en, f.* **1.** crestare a copacilor. **2.** *(tehn.)* îmbinare, împreunare prin eclize, buloane de legătură.

Ạnlass, *-es, -lässe, m. (zu)* motiv, cauză; ocazie, prilej (pentru); inițiativă; **aus** ~ din cauza, cu prilejul; **bei (diesem)** ~ din acest motiv, cu această ocazie; **ohne allen** ~ fără nici un motiv; ~ **zu etwas geben** a da ocazie la ceva, a da loc la ceva, a da naștere la ceva; **auf** ~ **der Regierung** la inițiativa guvernului; ~ **nehmen** a profita de ocazie.

Ạnlassdüse, *-n, f. (auto., av.)* jiclor de pornire.

ạnlassen, *ließ an, angelassen (du lässt an, er lässt an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a păstra pe sine (pălăria, paltonul), a nu dezbrăca; **den Mantel** ~ a păstra paltonul pe sine; **er ließ ihm nicht einmal das Hemd an** nu i-a lăsat nici măcar cămașa pe el, l-a jecmănit. **2.** *(auto., tehn.)* a porni; a pune în funcțiune; a demara; a da drumul (apei), a deschide (stavila); **der Teich wurde angelassen** s-a dat drumul apei în lac; **den Ofen** ~ a pune cuptorul în funcțiune; **eine Maschine** ~ a porni o mașină. **3.** *(metal.)* a reveni la un oțel (prin încălzire), a micșora tenacitatea unui oțel călit (prin încălzire); **blau** ~ a reveni la albastru (oțelul). **4.** *(vân.)* a asmuți câinii (asupra vânatului); **den Hund** ~ a asmuți câinele. **5.** *(fig.) (în expr.)* **jn. barsch (rauh, übel)** ~ a sări cu gura mare la cineva, a se da la cineva. **II.** *refl.* a avea aparență, a se prezenta, a se arăta, a părea; **sich gut** ~ a da bune speranțe, a promite; **es lässt sich nicht so an, als ob es schönes Wetter geben würde** nu prea se arată vreme frumoasă; **der Junge lässt sich gut an** băiatul promite.

Ạnlasser, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* reostat de demarare, de pornire. **2.** *(auto., av.)* demaror, starter; ~ **mit Luftkühlung** demaror cu răcire cu aer.

Ạnlassfarbe, *-n, f. (metal.)* culoare de revenire.

Ạnlasshebel, *-s, -, m. (maș.)* pârghie de pornire.

Ạnlasskraft|stoffdüse, *-n, f.* v. Anlassdüse.

Ạnlasskurbel, *-n, f. (auto.)* manivelă de pornire.

ạnlässlich *prep.* cu *gen.* cu ocazia, cu prilejul.

Ạnlass|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de revenire (a oțelului).

Ạnlass|schalter, *-s, -, m. (auto., electr.)* întrerupător de declanșare, de pornire.

Ạnlass|schaltung, *-en, f. (electr., autom.)* schemă de pornire.

Ạnlass|steuerung *f. sg. (maș.)* comandă de pornire.

Ạnlass|taste, *-n, f. (electr.)* buton de pornire.

Ạnlassverdichter, *-s, -, m. (maș.)* compresor de pornire.

Ạnlassvor|richtung, *-en, f.* mecanism de pornire, de punere în mișcare, dispozitiv de demarare.

ạnlasten, *lastete an, angelastet (du lastest an, er lastet an), vb. (h) intr. (jm. etwas)* a încărca, a împovăra (pe cineva cu ceva); *(fig.)* a învinui, a găsi la cineva o greșeală, o neregulă.

ạnlatschen, *latschte an, angelatscht, vb. (s) intr. (fam.)* a veni, a sosi târșâind; **er kam angelatscht** a venit târându-și picioarele.

Ạnlauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** avânt, elan, repezire; **mit (einem)** ~ cu avânt; *(sport)* **(einen)** ~ **nehmen** a-și lua avânt (și *fig.*); ~ **zu dem Sprung nehmen** a lua avânt pentru săritură. **2.** afluență, năvală (a apei); **ein** ~ **von Menschen, ein großer** ~ o îngrămădire de oameni, o mare afluență; ~ **des Wassers** năvălirea apelor. **3.** *(mil.)* asalt, atac; năvală; **die Stellung wurde im ersten** ~ **genommen** poziția a fost ocupată la primul asalt; **mit einem** ~ dintr-un singur asalt. **4.** *(constr.)* pantă, povârniș, plan înclinat; rampă de acces; *(arhit.)* ~ **eines Gewölbes** nașterea bolții. **5.** *(și fig.)* start, început. **6.** *(sport)* distanță necesară pentru a-și lua avânt. **7.** punere în mișcare (a unei mașini), lansare (a unui motor), începere (a unei mișcări), demarare. **8.** *(ec.)* lansare (a unui produs); start, început; ~ **der Produktion** demararea, începerea producției.

Ạnlauf|adresse, *-n, f.* centru social de ocrotire a copiilor de stradă și boschetarilor.

Ạnlaufbeschleunigung, *-en, f. (maș.)* accelerație de demarare; *(maș.)* accelerație inițială.

Ạnlaufbremse, *-n, f. (auto.)* frânare prin motor.

Ạnlaufdrehmoment, *-s, -e, m. (maș.)* cuplu de demarare.

ạnlaufen, *lief an, angelaufen (du läufst an, er läuft an), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** *(mar.)* a atinge, a acosta, a se opri, a face escală (într-un port); **einen Hafen** ~ a intra în port. **2.** *(mil.)* a ataca, a asalta; **eine Stadt** ~ a ataca un oraș. **3.** *(fam.)* a plictisi pe cineva; **jn. um etwas** ~ a plictisi pe cineva pentru a obține un lucru. **II.** *intr. (s)* **1.** a veni în fugă; a începe să alerge; *(sport)* a-și lua avânt; *(tehn.)* a demara, a porni, a lansa; **ein Pferd** ~ **lassen** a mâna un cal în trap; **das Wild läuft an** vânatul vine în bătaia puștii; **die Maschinen liefen an** mașinile au pornit, s-au pus în mișcare; *(fig.)* **die Produktion läuft an** începe producția, începe procesul de producție; **ein neuer Film läuft an** rulează un nou film. **2.** a da peste, a se repezi (în ...); a se lovi, a se izbi (de ...); **gegen etwas** ~ a se repezi la ceva; **mit dem Kopf gegen die Wand** ~ **a)** a se lovi cu capul de perete; **b)** a se da cu capul de pereți; *(mil.)* **gegen eine Stadt** ~ a da asalt asupra unui oraș. **3.** *(fig.)* a nimeri (prost), a o brodi (rău); a greși, a o scrânti; **er ist dabei schön (übel, schlimm) angelaufen** a brodit-o rău; **jn.** ~ **lassen** a trimite pe cineva la plimbare. **4.** a crește, a spori, a se ridica; a se umfla, a se urca; **die Gewässer sind angelaufen** apele au crescut, s-au urcat; **seine Schulden sind sehr hoch angelaufen** datoriile lui au crescut foarte mult; **die Zinsen sind auf 100 Lei angelaufen** dobânzile s-au urcat la 100 lei; **er ließ seine Aufgaben** ~ a lăsat să i se aglomereze sarcinile, lecțiile. **5.** *(reg.)* a se inflama, a se umfla; **die Füße sind mir angelaufen** mi s-au umflat picioarele. **6.** a pierde luciul, a se aburi, a deveni mat; **die Fensterscheiben laufen an** geamurile se aburesc. **7.** a (se) colora; a primi o anumită culoare; **sein Gesicht war ganz blau angelaufen** fața i s-a învinețit cu totul; **sie läuft rot an** se înroșește; **den Stahl blau** ~ **lassen** a albăstri oțelul; **schwarz** ~ **lassen** a înnegri; **den Gewehrlauf** ~ **lassen** a damaschina țeava puștii. **8.** a fi înclinat, a fi în pantă ascendentă. **9.** *(fam.; în expr.)* **bei jm. blau** ~ a fi primit prost de cineva, a fi prost tratat.

Ạnlauf|farbe, *-n, f.* v. Anlassfarbe.

Ạnlaufkosten *pl.* cheltuieli, costuri de lansare, de pornire.

Ạnlauflast *f. sg. (ferov.)* tonaj de pornire, sarcină de demarare.

Ạnlaufleistung, *-en, f. (electr.)* putere de pornire.

Ạnlaufschiene, *-n, f.* șină de ghidare.

Ạnlaufs|hafen, *-s, -häfen, m.* port de escală.

Ạnlauf|stelle, *-n, f.* v. Anlaufadresse.

Ạnlaufs|strecke, *-n, f.* **1.** *(av.)* spațiu de demarare, spațiu de rulare (la decolare). **2.** *(sport)* porțiunea drumului de parcurs până la linia de demarare, de avânt.

Ạnlauf|station, *-en, f.* stație de oprire, de escală.

Ạnlaufwert, *-(e)s, -e, m.* valoare inițială, de pornire.

Ạnlaufwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (tehn.)* rezistență de pornire.

Ạnlaufzeit, *-en, f.* perioadă de demarare.

Ạnlaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* sunet inițial; **im** ~ la începutul unui cuvânt (unei silabe).

ạnlauten, *lautete an, angelautet (er; sie, es lautet an), vb. (h) intr. (fon.,* cu *mit)* a începe; **die Silbe lautet mit einem Mitlaut an** silaba începe cu o consoană.

ạnläuten, *läutete an, angeläutet (du läutest an, er läutet an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a suna; **etwas** ~ a vesti începutul prin sunarea clopotelor; *(înv.)* a trage (clopotul). **2.** a chema la telefon (pe cineva). **II.** *intr.* a da telefon (cuiva); a suna (la ușa cuiva); **er läutete bei mir an a)** m-a chemat la telefon; **b)** a sunat la ușa mea.

ạnlecken, *leckte an, angeleckt, vb. (h) tr. (fam.)* a atinge cu limba, a linge; **eine Briefmarke** ~ a umezi o marcă poștală cu limba.

Ạnlege|apparat, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* alimentator automat de hârtie, puitor automat.

Ạnlegebrücke, *-n, f. (mar.)* pasarelă pentru debarcare, debarcader din lemn.

Ạnlegegebühren *pl. (mar.)* cheiaj; taxă de cheiaj.

Ạnlegegelder *pl.* bani de plasat, de investit.

Ạnlege|hafen, *-s, -häfen, m.* v. Anlaufshafen.

Ạnlegemarke, *-n, f.* jeton, fisă.

Ạnlegemaschine, *-n, f.* v. Anlegeapparat.

Ạnlegemaß|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (tehn.)* riglă (divizată) de măsurare, riglă cu scară grafică.

ạnlegen, *legte an, angelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune (pe), a aplica; a încărca (pe), a propti (de); a așeza (pe); a rezema; **Hand** ~ a da o mână de ajutor; **Bleisiegel** ~ a plumbui; **ein Siegel** ~ a pune sigiliu; **einen Verband** ~ a aplica un bandaj; **die Leiter an die Wand** ~ a propti scara de perete; **den Grund** ~ a picta fondul; **Holz** ~ a pune lemne pe foc; **lege an!** pune pe foc!; **Feuer** ~ a pune foc, a incendia; **einen Winkel an eine gegebene Gerade** ~ a construi un unghi pe o linie dreaptă; **Zügel** (sau **Zaum**) ~ a pune (calului) căpăstru; *(la domino, rummy, la jocuri de cărți)* **einen Stein, eine Karte** ~ a adăuga, a aplica o piatră, o carte; **die Mutter legt den Säugling an die Brust an** mama își pune copilul la sân, își alăptează copilul; **ein Gewehr** ~ a duce arma la ochi, a lua la ochi, a ochi; **legt an! Feuer!** arma la ochi! foc!; **dem Fass Reifen** ~ a pune cercuri la butoi; *(fig.)* **die letzte Feile** ~ a face ultima revizie; *(fig.)* **einen strengen Maßstab** ~ a aplica o măsură severă, a fi exigent în apreciere. **2.** a lega, a întări; a pune în lanț; **den Hund** ~ a lega câinele, a pune câinele în lanț; **ein Schiff** ~ a lega un vas la țărm; **dem Tobsüchtigen die Zwangsjacke** ~ a pune nebunul furios în cămașă de forță; **Ketten** (sau **Fesseln**) ~ a pune (în) lanțuri, cătușe. **3.** a concepe, a schița, a proiecta, a plănui, a înjgheba; a construi, a clădi, a întemeia; *(inform.)* a crea, a face; **Gärten** ~ a planta grădini; **Gebäude** ~ a construi clădiri; **neue Städte** ~ a construi orașe noi; **eine Straße** ~ a construi un drum; **eine Eisenbahn** ~ a construi o cale ferată; **einen Kanal** ~ a săpa, a construi un canal; **eine Sammlung** ~ a face o colecție; **ein Gemälde** ~ a schița un tablou; *(inform.)* **eine Kopie** ~ a face o copie; *(fig.)* **von Natur angelegt sein** a fi înzestrat de la natură; **es war auf Sie angelegt** au pus ochii pe dumneata; **er legt es auf mich an** vrea să mă câștige; **man hatte es darauf angelegt, mich zu täuschen** scopul lor a fost să mă amăgească; **es darauf** ~ a căuta să facă ceva, a avea de gând; **er hat die Rede gut angelegt** și-a

construit, şi-a conceput bine cuvântarea; **groß angelegt** în stil mare, de mare anvergură; conceput larg, grandios; **eine Dichtung als Novelle angelegt** o operă artistică concepută ca nuvelă; **die Jagd war vorbildlich angelegt** vânătoarea a fost organizată exemplar. **4.** a îmbrăca, a se îmbrăca (cu); **ein Kleid** ~ a îmbrăca o haină; **die Orden** ~ a pune decoraţiile; **Schmuck** ~ a pune bijuterii; **Trauer** ~ a se îmbrăca în doliu; **Waffen** ~ a se înarma. **5.** *(ec.)* a plasa (valori, echipament), a investi, a face un plasament; **Geld** ~ a plasa bani; **sein Geld in Wertpapieren** ~ a-şi plasa banii în hârtii de valoare; **er hat das Geld für die neue Einrichtung angelegt** a întrebuinţat banii pentru noua instalaţie; **Geld auf Zinsen** ~ a da bani cu dobândă; **gut angelegtes Kapital** capital bine investit; **etwas für eine Sache** ~ a cheltui pentru un lucru; **was wollen Sie dafür ~?** cât (vreţi să) plătiţi pentru asta?; **ein Konto** ~ a deschide un cont. **II.** *intr.* **1.** *(mar., despre vapoare)* a acosta, a face o escală, a aborda; a trage la mal; a fi amarat; **der Dampfer legt an** vaporul trage la mal, este amarat; **hier wollen wir** ~ aici debarcăm, coborâm pe ţărm. **2.** *(auf jn.)* ~ a lua la ochi, a ochi (cu puşca pe cineva); **der Wachposten legte auf den Flüchtenden an** sentinela a ochit cu puşca pe fugar. **III.** *refl.* **1.** a se rezema, a se sprijini; **sich an etwas** ~ a se rezema de ceva; a se lipi de ceva. **2.** *(fam.)* a se certa; **sich mit jm.** ~ **wollen** a căuta pricină cuiva.

Ạnlegen, *-s, n. sg.* **1.** punere, aplicare, aşezare; **das ~ eines Verbandes** aplicarea unui pansament. **2.** legare, fixare; **das ~ des Hundes** legarea câinelui. **3.** concepere, proiectare, întocmire; construire, întemeiere; **das ~ von Grünflächen** amenajarea de spaţii verzi; *(inform.)* **das ~ von Verzeichnissen** întocmirea de liste. **4.** îmbrăcare; **das ~ der Uniform** îmbrăcarea uniformei. **5.** *(ec.)* plasare, investire; **das ~ von Geldsummen** investirea de sume de bani; **das ~ eines Kontos** deschiderea unui cont. **6.** acostare. **7.** rezemare, lipire (de cineva sau ceva). **8.** ochire.

Ạnlegeplatz, *-es, -plätze, m.* dană, loc de acostare.

Ạnleger[1], *-s, -, m.* v. Anlegeapparat.

Ạnleger[2], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** *(tipogr.)* puitor(-oare). **2.** *(fin.)* depunător(-oare) de bani (la o bancă). **3.** investitor; ~ **in Immobilien** investitor imobiliar. **4.** *(text.)* lucrător(-oare) la maşina puitoare.

Ạnlegeschloss, *-es, -schlösser, n.* lacăt.

Ạnlege|span, *-(e)s, -späne, m. (tipogr.)* unealtă cu tăiş înclinat.

Ạnlege|steg, *-(e)s, -e, m.* **1.** pasarelă pentru debarcare, punte de acostare. **2.** *(tipogr.)* riglă mică, regletă.

Ạnlege|stelle, *-n, f.* loc de debarcare, debarcader.

Ạnlegetisch, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* masa puitorului automat.

Ạnlegung, *-en, f.* **1.** punere, potrivire, aplicare, aşezare, îngrămădire. **2.** legare (cu funii, lanţuri etc.), întărire. **3.** construire, întemeiere, înfiinţare, aranjare. **4.** îmbrăcare. **5.** plasare, investiţie. **6.** debarcare. **7.** proiectare, schiţare (a unui tablou).

Ạnlehen, *-s, -, n. (înv.)* împrumut; **ein ~ machen** a face, a contracta un împrumut.

ạnlehnen, *lehnte an, angelehnt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(an cu ac.)* a sprijini, a rezema (de); a propti. **2.** *(mil.)* a face joncţiunea. **3.** *(mar.)* a se apropia de bord. **4.** a închide incomplet, a nu închide bine; **die Tür, das Fenster** ~ a lăsa întredeschisă uşa, fereastra. **II.** *refl.* **1.** *(an cu ac.)* a se sprijini; **sich** ~ a se rezema de ceva; **sich an die Wand** ~ a se sprijini de perete. **2.** *(fig.)* a imita, a lua drept model; a reda fidel; **dieser Vertrag lehnt sich an den vorhergehenden an** acest contract este întocmit pe baza, după modelul celui anterior; **der Dichter lehnt sich eng an die Geschichte an** poetul se sprijină îndeaproape pe istorie.

Ạnlehnung, *-en, f.* **1.** rezemare. **2.** sprijin, proptea; **irgendwo** (sau **bei jm.**) **~ suchen** a căuta sprijin undeva (sau la cineva). **3.** imitaţie; redare fidelă; lipsă de originalitate; **in ~ an ihn** imitându-l pe dânsul; **in ~ an ...** pornind de la ...

Ạnlehnungsbedürfnis, *-ses, -se, n.* nevoie de sprijin, de sprijinire.

ạnlehnungsbedürftig *adj.* care are nevoie de sprijin (sufletesc).

Ạnlehnungs|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct de sprijin, de reazem.

ạnlehren, *lehrte an, angelehrt, vb. (h) tr.* **1.** a instrui, a deprinde, a forma, a iniţia (pe cineva); *(înv.)* a lua în ucenicie. **2.** *(jm. etwas)* a învăţa (ceva pe cineva).

ạnleiern, *leierte an, angeleiert, vb. (h) tr. (fam.)* a pune în mişcare, a da drumul; a accelera.

Ạnleihe, *-n, f.* **1.** *(ec.)* împrumut; **eine ~ machen** sau **aufnehmen** a contracta un împrumut; **eine ~ unterbringen** a plasa un împrumut; **eine ~ ausschreiben** a anunţa, a publica lansarea unui împrumut; **die ~ zeichnen** a subscrie la împrumut; **gesicherte** ~ împrumut asigurat, acoperit; **kündbare** ~ împrumut rambursabil; **steuerbegünstigte** ~ împrumut cu fiscalitate atractivă; **zinslose** ~ împrumut fără dobândă; **verzinsliche** ~ împrumut cu dobândă; **innere** ~ împrumut intern; **eine ~ auflegen** a emite un împrumut. **2.** *(fig.)* împrumut, inspiraţie; **er hat eine ~ bei Schiller gemacht** a împrumutat din (de la) Schiller (din opera lui).

Ạnleihe|ablösung, *-en, f. (ec.)* amortizarea împrumutului.

Ạnleihebesitzer, *-s, -, m. (ec.)* purtător al obligaţiunilor de împrumut.

Ạnleihedeckung, *-en, f. (ec.)* rambursare a împrumutului; acoperire a unui împrumut.

Ạnleihe|ertrag, *-(e)s, -erträge, m.* produs de împrumut (venit din împrumut).

Ạnleiheforderung, *-en, f.* cerere de împrumut.

Ạnleihegeschäft, *-(e)s, -e, n.* operaţie de împrumut.

Ạnleihegläubiger, *-s, -, m.* creditorul unui împrumut; posesor de obligaţiuni, de titluri.

Ạnleihegewährung, *-en, f. (fin.)* acordare a unui împrumut.

Ạnleihekapital, *-s, -lien* [-liən], *n. (ec.)* capital împrumutat, de împrumut.

Ạnleihelos, *-es, -e, n. (fin., ec.)* obligaţiune.

Ạnleihen, *-s, -, n. (elv.)* v. Anleihe.

Ạnleihepapier, *-(e)s, -e, n.* titlu de împrumut.

Ạnleiher, *-s, -, m.* împrumutător.

Ạnleiheschuld, *-en, f.* datorie provenită din împrumuturi.

Ạnleihevertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract încheiat la acordarea unui împrumut.

Ạnleihezahlung, *-en, f.* restituire, rambursare a împrumutului.

ạnleimen, *leimte an, angeleimt, vb. (h) tr.* a lipi, a încleia; **er sitzt wie angeleimt** şade parcă ar fi lipit de scaun.

Ạnleim|maschine, *-n, f. (tipogr.)* maşină de lipit, de încleiat.

ạnleinen, *leinte an, angeleint, vb. (h) tr.* **1.** a lega de coardă, de funie; a lega (un câine) de lesă. **2.** *(vân.)* a înşira pe aţă.

ạnleiten, *leitete an, angeleitet, (du leitest an, er leitet an), vb. (h) tr.* **1.** *(jn. zu etwas)* a conduce, a dirija (pe cineva la ceva); a îndruma, a călăuzi; a instrui; **zum Guten** ~ a arăta calea (cea) bună. **2.** *(bot.)* a lega de par.

Ạnleiter, *-s, -, m.* îndrumător, conducător, călăuzitor; călăuză; instructor; iniţiator; cap.

Ạnleitung, *-en, f.* **1.** conducere, dirijare; îndrumare, călăuzire; instruire; **jm. zu etwas ~ geben** a instrui, a îndruma pe cineva în ceva; **unter ~ des Meisters** sub conducerea maestrului. **2.** manual de îndrumare, îndrumător, călăuză; **~ für Lokomotivführer** instrucţiuni pentru conducătorii de locomotivă. **3.** legarea lujerilor, a părţii volubile la plante.

ạnlenken, *lenkte an, angelenkt, vb. (h) tr. (tehn.)* a articula; a prevedea cu o balama-şarnieră.

Ạnlernberuf, *-(e)s, -e, m.* profesiune deprinsă (prin calificare) la locul de producţie.

ạnlernen, *lernte an, angelernt, vb. (h) tr.* **1.** *(etwas)* a învăţa, a deprinde (ceva). **2.** a iniţia, a învăţa, a instrui, a forma (pe cineva); a califica; **angelernter Arbeiter** muncitor calificat (la locul de producţie); **einen Lehrling** ~ a instrui pe un ucenic.

Ạnlern(e)zeit, *-en, f.* timp de iniţiere, de calificare (la locul de producţie).

Ạnlernling, *-s, -e, m.* muncitor care se califică la locul de producţie; ucenic, muncitor în stagiul de calificare.

Ạnlernung, *-en, f.* iniţiere, instruire, formare, ucenicie, calificare; **die ~ des Arbeiters** iniţierea, calificarea muncitorului (la locul de producţie).

Ạnlernverfahren, *-s, -, n.* metodă, procedeu de instruire.

ạnlesen, *las an, angelesen (du liest an, er liest an), vb. (h) tr.* **1.** a citi câte ceva; a răsfoi; a arunca o privire (într-o carte, într-un ziar etc.); **ein Buch** ~ a citi câteva pagini dintr-o carte. **2.** a citi, a -şi însuşi prin citit, din lecturi; **sich** *(dat.)* **allerhand Kenntnisse** ~ a culege din lectură tot soiul de cunoştinţe.

ạnleuchten, *leuchtete an, angeleuchtet (du leuchtest an, er leuchtet an), vb. (h) tr.* a lumina, a ilumina.

ạnliefern, *lieferte an, angeliefert, vb. (h) tr.* a furniza, a livra; **Kohle frei Haus** ~ a livra cărbune transportându-l la destinaţie.

Ạnlieferung, *-en, f.* livrare, predare, transportare de mărfuri (la destinaţie).

ạnliegen, *lag an, angelegen, vb. (h) intr.* **1.** a se învecina, a se mărgini; **an etwas** ~ a fi învecinat, a fi alăturat; **er liegt mir an** mi-e vecin. **2.** a se lipi de, a veni bine; **die Jacke liegt eng (knapp) am Leibe an** vestonul stă strâns pe corp. **3.** *(mar.)* a pluti, a se îndrepta, a pune capul (spre); **Nord** ~ a se îndrepta, a merge, a pune capul spre nord; **am Winde** ~ a merge cu vântul în spate. **4.** *(vân.)* a sta la pândă; **er liegt dem Wild an** pândeşte vânatul. **5.** *(poet.)* a-i sta la inimă, a avea griji, a avea (a pune) la inimă; **es liegt mir sehr an, ihm zu helfen** ţin foarte mult să-l ajut; **was liegt mir an?** ce-mi pasă? nu mă interesează. **6.** *(înv., jm.)* a cere stăruitor, a asalta pe cineva cu rugăminţi.

Ạnliegen, *-s, -, n.* **1.** dorinţă; solicitare; rugăminte (insistentă); **ich habe ein ~ an Sie** am o rugăminte către dumneavoastră; **ein ~ vorbringen** a prezenta, a-şi exprima o dorinţă. **2.** chestiune, afacere, treabă.

ạnliegend **I.** *part. prez.* de la anliegen. **II.** *adj.* învecinat, alăturat, riveran; *(despre haine)* lipit de, ajustat, colant; **ein ~es Kleid** o rochie (ca) turnată; **ein fest ~er Verband** un pansament strâns. **III.** *adv.* alăturat, anexat; **~ schicke ich dir das gewünschte Buch** alăturat îţi trimit cartea dorită.

Ạnliegenheit, *-en, f. (înv.)* v. Anliegen.

Ạnlieger, *-s, -, m.* vecin; riveran; **Parken nur für** ~ parcare rezervată numai pentru locatari.

Ạnlieger|staat, *-e, -en, m.* stat riveran.

Ạnliegerverkehr, *-s, m. sg.* circulaţie rezervată riveranilor.

ạnlinsen, *linste an, angelinst (du, er linst an), vb. (h) tr. (fam.)* a se uita pe furiş, a trage cu coada ochiului la cineva.

ạnloben, *lobte an, angelobt, vb. (h) tr.* a făgădui.

ạnlocken, *lockte an, angelockt, vb. (h) tr.* a atrage, a momi, a ademeni; a seduce; **er lockt mich an** caută să mă ispitească.

ạnlockend **I.** *part. prez.* de la anlocken. **II.** *adj.* atractiv, ademenitor, seducător, ispititor.

Ạnlocker, *-s, -, m.* ademenitor.

Ạnlockung, *-en, f.* ademenire, atragere, momire, seducere, ispitire.

Ạnlockungsmittel, *-s, -, n.* momeală, mijloc de ademenire, de atragere.

ạnlöten, *lötete an, angelötet (du lötest an, er lötet an), vb. (h) tr.* a îmbina prin lipire, a lipi (cu cositor), a lipi la temperatură joasă.

Ạnlötung, *-en, f.* lipire; lipitură.

ạnludern, *luderte an, angeludert, vb. (h) tr. (vân.)* a momi cu hoit.

ạnlügen, *log an, angelogen, vb. (h) tr.* **1.** a minţi. **2.** a calomnia; a cleveti; **jm. etwas** ~ a spune o minciună pe socoteala cuiva, a calomnia pe cineva.

ạnluven [-vən şi -fən], *luvte an, angeluvt, vb. (h) tr. (mar.)* a ţine direcţia vântului; a veni în vânt.

Anm. *presc.* de la Anmerkung.

ạnmachen, *machte an, angemacht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a agăţa, a lega, a înţepeni; **ein Bild** ~ a agăţa un tablou. **2.** a pune în, a amesteca; a prepara, a pregăti; a asezona, a drege (o mâncare); **eine Speise mit Essig** ~ a pune oţet într-o mâncare; a drege o mâncare cu oţet; **Salat** ~ a pregăti salată; **Mörtel** ~ a amesteca mortarul; **Kalk** ~ a stinge var. **3.** a aprinde; **Feuer** ~ a aprinde focul; **Licht** ~ a aprinde lumina. **II.** *refl.* *(an cu ac.)* a se îmbulzi (la), a se înghesui (în), a se freca (de); **sich an jn.** ~ a se freca de cineva.

Ạnmachen, *-s, n. sg.* preparare, amestecare; **~ des Betons** prepararea, amestecarea betonului.

Ạnmachewasser, *-s, n. sg.* apă de amestec (a betonului, a mortarului).

ạnmähen, *mähte an, angemäht, vb. (h) tr.* a cosi marginea (unei fâneţe, unui câmp).

ạnmahnen, *mahnte an, angemahnt, vb. (h) tr.* a soma; a atrage atenţia în mod serios (referitor, cu privire la); **eine Ratenzahlung** ~ a soma plata unei rate; **ich habe das ausgeliehene Buch angemahnt** am cerut energic restituirea cărţii împrumutate.

Ạnmahnung, *-en, f.* avertizare, admonestare, atragere a atenţiei în mod serios.

Ạnmal, *-(e)s, -e* (şi *-mäler*) *n. (înv.)* semn din naştere.

ạnmalen, *malte an, angemalt, vb. (h)* **I.** *tr.* a zugrăvi, a vopsi; a picta (pe cineva). **II.** *refl.* *(fam.)* a se boi, a se sulimeni.

Ạnmann, *-(e)s, -männer, m. (sport)* persoană din capul rândului (la gimnastică).

Anmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* **1.** *(mil.)* marş de apropiere, înaintare; defilare (de trupe); **im ~ sein** a se apropia în marş, a fi în înaintare. **2.** *(fam.)* drum (până la locul de muncă); **er hat einen langen ~** vine de departe (până la serviciu).

anmarschieren, *marschierte an, anmarschiert, vb. (s) intr.* a se apropia în marş.

anmarschiert I. *part. trec.* de la anmarschieren. **II.** *(cu funcţie adverbială)* **~ kommen** a se apropia în marş.

Anmarschlinie [-niə], *-n* [-niən], *f. (mil.)* linia de înaintare.

Anmarsch|straße, *-n, f.*, **Anmarschweg**, *-(e)s, -e, m. (mil.)* drum de apropiere, de înaintare; direcţie de înaintare.

anmaßen, *maßte an, angemaßt, (du, er maßt an), vb. (h) refl.* a-şi aroga (un drept, o calitate), a uzurpa; a-şi permite să …; **sich** *(dat.)* **etwas ~** a-şi aroga ceva, a-şi atribui ceva (neîntemeiat); a pretinde …; **ich maße mir kein Urteil an** nu îndrăznesc să am o părere; **sich** *(dat.)* **~ (zu tun)** a îndrăzni, a-şi permite (să facă).

anmaßend I. *part. prez.* de la anmaßen. **II.** *adj.* pretenţios, arogant, îndrăzneţ; *(cu funcţie adverbială)* **~ auftreten** a se purta arogant.

anmaßlich *adj.* **1.** v. anmaßend. **2.** uzurpat, pretins.

Anmaßlichkeit, *-en, f.* pretenţie, aroganţă, îndrăzneală.

Anmaßung, *-en, f.* **1.** pretenţie nejustificată; **diese ~ weisen wir entschieden zurück** pretenţia aceasta nejustificată o respingem hotărât. **2.** impertinenţă, insolenţă, aroganţă, îngâmfare.

anmästen, *mästete an, angemästet (du mästest an, er mästet an), vb. (h) tr.* a îngrăşa.

anmauern, *mauerte an, angemauert, vb. (h) tr.* a zidi alăturat, a alătura o clădire de alta, a construi o clădire alipită de alta; **wie angemauert dastehen** a rămâne ca înlemnit.

anmeckern, *meckerte an, angemeckert, vb. (h) tr. (fam.)* a sâcâi cu observaţii.

anmeiern, *meierte an, angemeiert, vb. (h) tr. (fam.)* a duce de nas, a trage pe sfoară, a păcăli (pe cineva).

Anmeldebogen, *-s, -, (şi -bögen), m.* buletin, formular de înscriere, de declarare; declaraţie.

Anmeldeformular, *-s, -e, n.* formular, buletin de înscriere, de declarare; cerere de înregistrare (la poliţie).

Anmeldefrist, *-en, f.* termen, răgaz de declaraţie, de înscriere.

Anmeldegebühr, *-en, f.* taxă de înregistrare, de înscriere.

anmelden, *meldete an, angemeldet (du meldest an, er meldet an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a anunţa, a înştiinţa, a vesti, a notifica; **einen Besuch ~** a anunţa o vizită. **2.** a declara, a formula; a anunţa, a înscrie; a înregistra; **eine Erfindung zum Patent ~** a breveta o invenţie; **seine Ansprüche ~** a-şi formula pretenţiile; **ein Ferngespräch ~** a da comanda pentru o convorbire telefonică (interurbană, internaţională); **das Kind in der Schule ~** a înscrie copilul la şcoală; **Konkurs ~** a declara faliment; **die Ware beim Zollamt ~** a declara marfa la vamă; **einen Fremden ~** a anunţa sosirea unui străin. **II.** *refl.* **1.** a se anunţa, a comunica, a înştiinţa despre sosirea sa; **sich ~ lassen** a-şi anunţa vizita. **2.** a se anunţa, a se înscrie; **sich zu einem Kursus ~** a se înscrie la un curs; **sich auf der Polizei ~** a se anunţa la poliţie.

Anmeldepflicht, *-en, f.* obligaţia de a se anunţa la poliţie, primărie etc.

anmeldepflichtig *adj.* obligat să se anunţe, să se declare la poliţie, primărie etc.

Anmeldepflichtige, *-n, -n (ein Anmeldepflichtiger), m.* şi *f.* persoană obligată să se declare la poliţie, primărie etc.

Anmelder, *-s, -, m.* declarant; anunţător, crainic.

Anmelde|schein, *-(e)s, -e, m.* **1.** aviz de sosire (a mărfurilor); fraht. **2.** fişă de înscriere (la poliţie, hotel etc.).

Anmelde|stelle, *-n, f.* ghişeu, birou de înscrieri, pentru declaraţii.

Anmeldetermin, *-s, -e, m.* termen de înregistrare, de anunţare, de rezervare; termen de depunere a cererii de înregistrare (la poliţie).

Anmeldung, *-en, f.* **1.** înştiinţare, vestire; **~ eines Anspruchs** declararea unei pretenţii. **2.** declarare, înregistrare (pentru domiciliu); anunţare, înscriere (la curs); **die ~ auf der Polizei** anunţarea la poliţie; **die ~ beim Zollamt ist heute erfolgt** declaraţia la vamă s-a făcut astăzi; **die ~ eines Patents** înregistrarea unui patent; **die ~ einer Geburt** declararea unei naşteri; **~ des Konkurses** declararea falimentului.

Anmeldungs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou de evidenţă a populaţiei.

Anmeldungsbogen, *-s, -bögen, m.* v. Anmeldebogen.

Anmeldungsfrist, *-en, f.* v. Anmeldefrist.

anmengen, *mengte an, angemengt, vb. (h) tr.* a amesteca; a introduce amestecând.

Anmerkebuch, *-(e)s, -bücher, n.* carnet de notiţe, de buzunar, agendă.

anmerken, *merkte an, angemerkt, vb. (h) tr.* **1.** a nota, a însemna; a înregistra; **diesen Tag hab ich mir im Kalender rot angemerkt** mi-am însemnat cu roşu în calendar ziua aceasta; **mit einem Strich ~** a sublinia, a însemna cu o linioară; **sich** *(dat.)* **etwas ~** a lua notă. **2.** a adnota; a adăuga; **dazu möchte ich folgendes ~** la aceasta aş vrea să adaug următoarele. **3.** a observa, a băga de seamă, a cunoaşte; **man merkt es ihm an, dass er krank war** se cunoaşte că a fost bolnav; **er merkt mir die schlechte Laune an** observă că sunt prost dispus; **er lässt sich nichts ~** se (pre)face că nu ştie nimic (despre ceva); nu arată că ştie (ceva); **man merkt es dir an, dass …** ţi se vede, ţi se citeşte pe faţă că …; se cunoaşte după înfăţişarea ta că …

anmerkenswert *adj.* demn de a fi notat, reţinut.

Anmerker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** adnotator(-oare), comentator(-oare). **2.** controlor(-oare) (al punctualităţii muncitorilor, funcţionarilor). **3.** *(tehn.)* înregistrator.

Anmerkung, *-en, f.* **1.** însemnare, notă. **2.** *(tipogr.)* notă de subsol; adnotare. **3.** observaţie.

anmerkungsweise *adv.* trecător, într-o doară.

anmerkungswert *adj.* v. anmerkenswert.

Anmerkungszeichen, *-s, -, n. (tipogr.)* (semn de) trimitere, referire (la o notă sau însemnare).

anmessen, *maß an, angemessen (du misst an, er misst an), vb. (h) tr.* **1.** a lua măsură (pentru o haină); **er misst mir den Anzug an** îmi ia măsură pentru costum. **2.** *(fig.)* a conforma, a adapta, a adecva, a croi pe măsură. **3.** *(astron.)* a măsura distanţa între două corpuri cereşti.

Anmessung, *-en, f.* probă, încercare (a unei haine).

anmieten, *mietete an, angemietet (du mietest an, er mietet an), vb. (h) tr. (ec.)* a lua în locaţie.

Anmietung, *-en, f. (ec.)* luare în locaţie.

anmischen, *mischte an, angemischt, vb. (h) tr.* a amesteca.

anmontieren, *montierte an, anmontiert, vb. (h) tr. (tehn.)* a monta, a instala; **eine Antenne ~** a monta o antenă.

anmoorig *adj. (despre terenuri)* mlăştinos, mocirlos.

anmuntern, *munterte an, angemuntert, vb. (h) tr.* a însufleţi, a înviora; a încuraja; a îndemna; a stimula; **jn. zu etwas ~** a încuraja, a îndemna pe cineva la ceva.

anmurren, *murrte an, angemurrt, vb. (h) tr. (fam.)* a mormăi, a mârâi (la cineva).

anmustern, *musterte an, angemustert, vb. (h)* **I.** *tr. (mil.)* a înrola; **Seeleute ~** a înrola, a angaja marinari. **II.** *intr. (mar.)* a se angaja marinar.

Anmusterung, *-en, f. (mil.)* angajare, recrutare, înrolare.

Anmut *f. sg.* graţie, drăgălăşenie, farmec; **ein Mädchen voll ~** o fată graţioasă; **~ der Formen** eleganţa formelor.

anmuten, *mutete an, angemutet (du mutest an, er mutet an), vb. (h) tr.* **1.** a plăcea, a fermeca; **das mutet mich (nicht) an** aceasta îmi (nu-mi) place. **2.** a părea; **das mutet mich eigenartig an** aceasta îmi pare ciudat; **sein Benehmen mutet mich seltsam an** găsesc curioasă atitudinea lui; **das Haus mutete ihn heimlich an** casa i s-a părut intimă; **die Sache hat uns sonderbar angemutet** chestiunea ni s-a părut ciudată; **eine freundliche ~ de Wohnung** o locuinţă prietenoasă. **3.** *(înv.)* a aştepta ceva de la cineva, a presupune ceva despre cineva, a pretinde; **das kannst du mir nicht ~** nu poţi pretinde, cere de la mine aşa ceva.

anmutig *adj.* atrăgător, plăcut, graţios, drăgălaş, fermecător; **~e Bewegungen** mişcări graţioase; **~e Frau** femeie fermecătoare; **~er Ort** loc plăcut, agreabil, încântător.

Anmutigkeit, *-en, f.* graţie, farmec, drăgălăşenie.

anmut(s)los *adj.* neplăcut; lipsit de graţie, dizgraţios, fără farmec; stângaci.

Anmut(s)losigkeit *f. sg.* lipsă de graţie, de farmec; stângăcie.

anmutsreich, **anmutsvoll** *adj.* v. anmutig.

Anmutung, *-en, f.* **1.** exigenţă, *(înv.)* pretenţie exagerată (faţă de cineva). **2.** dorinţă, poftă; regret (după ceva). **3.** graţie, farmec, drăgălăşenie.

an|nadeln, *nadelte an, angenadelt (ich nad(e)le an), vb. (h) tr.* a prinde cu ace.

an|nageln, *nagelte an, angenagelt (ich nag(e)le an), vb. (h) tr.* **1.** a fixa, a bate în cuie, a ţintui, a pironi; *(fam.)* **er steht wie angenagelt da** stă ca pironit; **ein Brett ~** a bate, a fixa o scândură cu cuie. **2.** *(fig.)* a înfiera.

An|nagelung, *-en, f.* fixare în cuie; ţintuire; pironire.

an|nagen, *nagte an, angenagt, vb. (h) tr.* a roade cu dinţii (din ceva); **die Mäuse haben das Brot angenagt** şoarecii au început să roadă pâinea.

an|nähen, *nähte an, angenäht, vb. (h) tr.* a coase la … (de …); **jm. den Knopf ~** a-i coase cuiva nasturele.

an|nähern, *näherte an, angenähert, vb. (h)* **I.** *tr.* a apropia. **II.** *refl.* **1.** a se apropia (de cineva sau ceva); **sich einem Ort ~** a se apropia de o localitate. **2.** *(fig.)* a se împrieteni (cu cineva). **3.** *(mat.)* a se apropia într-un punct, a converge.

an|nähernd I. *part. prez.* de la annähern. **II.** *adj.* aproximativ, cam; **im ~en Wert von 3,14** în valoare de aproximativ 3,14.

An|näherung, *-en, f.* **1.** apropiere; **bei ~ des Feindes** la apropierea duşmanului; **stetige ~ an eine Grenze** apropiere continuă de limită. **2.** *(mat.)* apropiere, aproximaţie; **mit sehr großer ~** cu foarte mare aproximaţie; **bei stetiger ~ von „x" an „a"** dacă x se apropie continuu de a. **3.** împrietenire; **eine ~ zwischen den Gegnern zustandebringen** a realiza o apropiere între adversari. **4.** asemănare.

An|näherungsgraben, *-s, -gräben, m. (mil.)* tranşee de apropiere.

An|näherungskraft, *-kräfte, f. (fiz.)* forţă centripetă.

An|näherungsmethode, *-n, f.* metodă de aproximaţie, metoda aproximaţiilor.

An|näherungsmarsch, *-(e)s, -märsche, m. (mil.)* marş de apropiere.

An|näherungs|politik *f. sg.* politică de apropiere.

An|näherungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de apropiere; *(fig.)* încercare de împăcare.

annäherungsweise *adv.* aproximativ, cu aproximaţie.

An|näherungswert, *-(e)s, -e, m. (mat.)* valoare aproximativă.

An|nahme, *-n, f.* **1.** primire, acceptare; **~ einer Bedingung** acceptarea unei condiţii; **~ eines Geschenkes** acceptarea unui cadou; **~ eines Vorschlages** primirea unei propuneri; **~ eines Wechsels** acceptarea unei cambii; **~ an Kindes statt** adopţiune; **zur ~ vorlegen** a prezenta spre acceptare. **2.** primire, luare în primire; recepţionare; **~ der Ware** recepţionarea mărfii; **~ verweigert** se refuză primirea. **3.** *(fig.)* presupunere, ipoteză; **eine irrige (sau falsche) ~** o presupunere falsă; **diese ~ erwies sich als trügerisch** presupunerea aceasta s-a dovedit falsă; **die ~ liegt nahe** se impune presupunerea; **ich habe Grund zu der ~, dass …** am motiv să presupun că…; **unter (in) der ~, dass …** presupunând că… **4.** adoptare (a unei legi); **~ des Haushaltes** adoptarea bugetului.

An|nahmeberechtigung, *-en, f.* împuternicire, îndreptăţire de preluare, de acceptare.

An|nahme|erklärung, *-en, f.* declaraţie de primire, de acceptare.

An|nahmefrist, *-en, f.* termen de recepţionare.

An|nahme|stelle, *-n, f.* locul, biroul de primire, de recepţionare.

An|nahme|stellenleiter, *-s, -, m.* şeful biroului de primire, de recepţionare.

An|nahmevermerk, *-(e)s, -e, m.* declaraţie de primire, de acceptare, de recepţionare.

An|nahmeverweigerung, *-en, f.* refuz de primire, de acceptare, de recepţionare.

Annalen *pl.* anale, cronică veche.

Annalist, *-en, -en, m.* analist, scriitor de anale.

Annamit, *-en, -en, m.* anamit.

annamitisch *adj.* anamitic (în limba anamită).

an|nässen, *nässte an, angenässt (du, er nässt an), vb. (h) tr.* a uda (puţin), a muia, a umezi.

an|nehmbar *adj.* **1.** acceptabil, admisibil; **das ist ein ~er Vorschlag** aceasta este o propunere acceptabilă; **etwas zu einem ~en Preis verkaufen** a vinde ceva la un preţ acceptabil; **nicht ~er Vorschlag** ofertă inacceptabilă; *(fam.)* **ganz ~** cinstit, cumsecade, convenabil. **2.** de presupus, de crezut, admisibil. **3.** plăcut, agreabil. **4.** destul de, suficient de bun.

An|nehmbarkeit, *-en, f.* admisibilitate, caracter acceptabil (al unui lucru, fapt etc.).

an|nehmen, *nahm an, angenommen (du nimmst an, er nimmt an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a primi; a lua în primire; a accepta; **ein Geschenk ~** a primi un cadou; **den Wechsel ~** a accepta cambia, poliţa; **eine Einladung ~** a accepta o invitaţie; **den Kampf ~** a primi,

a accepta lupta; **er nimmt seine Strafe an** își acceptă pedeapsa. **2.** a adopta, a consimți, a accepta; **eine Resolution** ~ a adopta o rezoluție. **3.** a lua, a prelua, a-și însuși; **ein Pseudonym** ~ a-și lua un pseudonim; **schlechte Gewohnheiten** ~ a deprinde obiceiuri proaste; **die Katastrophe nimmt unvorstellbare Ausmaße an** catastrofa ia proporții inimaginabile. **4.** a primi, a admite; a înfia; **auf der Hochschule nicht angenommen werden** a nu fi admis la facultate; **neue Arbeitskräfte** ~ a angaja noi brațe de muncă; *(fam.)* **sie wollen einen kleinen Jungen** ~ vor să înfieze un băiețel. **5.** a primi, a fixa; **dieser Stoff nimmt Farbe gut an** acest material prinde culoarea, se poate vopsi bine. **6.** a considera; a crede, a presupune; **mit Recht ~, dass...** a crede pe bună dreptate că...; **angenommen, dass...** considerând că...; **etwas als gegeben** ~ a considera ceva ca dat. **7.** *(vân.)* a lua urma; a accepta lupta; **der Hund nahm die Fährte an** câinele a luat urma; **der Eber hat den Hund angenommen** mistrețul a atacat câinele. **8.** *(sport) (în expr.)* **den Ball** ~ a prelua mingea (dintr-o pasă). **II.** *refl.* a se interesa, a avea grijă (de cineva, de ceva); **sich einer Sache** ~ a se interesa, a se ocupa de ceva; **nimm dich meiner an** poartă-mi de grijă, ocupă-te de mine.

An|nehmer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* primitor(-oare); *(com.)* acceptant(ă).

an|nehmlich *adj.* **1.** *(înv.)* plăcut, agreabil. **2.** acceptabil.

An|nehmlichkeit, *-en, f.* **1.** plăcere, grație; confort, comoditate. **2.** avantaj; favoare; **~en der Welt** plăcerile pe care le oferă lumea.

an|neigen, *neigte an, angeneigt, vb. (h) refl.* a (se) înclina către; **~de Linien** linii convergente.

annektieren, *annektierte, annektiert, vb. (h) tr.* a anexa, a uni prin forță, a ocupa (un teritoriu străin).

Annektierung, *-en, f.* anexare, alipire (a unui teritoriu străin).

an|nesteln, *nestelte an, angenestelt (ich nest(e)le an), vb. (h) tr.* a lega cu o sfoară, a șnurui.

an|netzen, *netzte an, angenetzt (du, er netzt an), vb. (h) tr.* v. annässen.

Annex, *-es, -e, m.* **1.** apendice, anexă; ~ **des Vertrages** anexa pactului, a contractului; supliment al contractului. **2.** *(constr.)* anexă, clădire anexă.

Annexbau, *-(e)s, -ten, m.* v. Annex **(2.)**.

Annexion, *-en, f.* anexiune; anexare, alipire (a unui teritoriu străin).

Annexionist, *-en, -en, m.* anexionist, partizan al anexării.

annexionistisch *adj.* anexionist.

Annexionsforderung, *-en, f.* pretenție de anexare.

Annexionskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de anexiune.

Annexions|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de anexiune.

Annexions|politik *f. sg.* politică anexionistă.

an|nicken, *nickte an, angenickt, vb. (h) tr.* a saluta dând din cap.

anniesen, *nieste an, angeniest (du, er niest an), vb. (h) tr.* **1.** a strănuta cuiva în față. **2.** *(fam.)* a se răsti la cineva.

an|nieten, *nietete an, angenietet (du nietest an, er nietet an), vb. (h) tr.* a nitui, a îmbina prin nituire.

Anni|hilation [-hi-], *-en, f.* **1.** distrugere, anihilare. **2.** *(jur.)* anulare, invalidare.

anni|hilieren, *annihilierte, annihiliert, vb. (h) tr.* **1.** a distruge; a anihila. **2.** *(jur.)* a invalida, a declara nul, a anula.

an|nisten, *nistete an, angenistet (du nistest an, er nistet an), vb. (h) refl.* a se cuibări, a lipi cuibul de, a-și clădi cuib.

Anniversarium [-vɛɐ-], *-s, -rien* [-rɪən], *n.* aniversare.

anno, **Anno** *adv.* în anul; ~ **dazumal** demult, foarte demult; în vremi străvechi; **pro** ~ în anul; ~ **Tobak** pe timpul lui străbunicu'.

annoch *conj. (înv.)* încă, până acum.

Annonce [-'nõ:sə], *-n, f.* anunț, mică publicitate, inserat; **eine ~ in der Zeitung aufgeben** a da un anunț la ziar.

Annoncen|aufnahme *f. sg.* primire de anunțuri pentru mica publicitate.

Annoncenbüro, *-s, -, n.* agenție de publicitate.

Annoncen|expedition, *-en, f.* **1.** v. Annoncenbüro. **2.** v. Annoncenaufnahme.

Annoncengebühr, *-en, f.* taxă de inserat.

Annoncentafel, *-n, f.* tablă, panou de anunțuri, de afișaj, de publicitate; afișier.

Annoncenteil, *-(e)s, -e, m.* mica publicitate, rubrică cu anunțuri, cu publicitate (într-un ziar).

Annoncenwesen, *-s, n. sg.* publicitate; tipărire de reclame.

annoncieren [-nõ'si:-], *annoncierte, annonciert, vb. (h) tr.* a anunța, a publica, a insera (în ziare, reviste etc.); a da un anunț (la ziar).

Annoncierung, *-en, f.* publicare, inserare.

Annotation, *-en, f.* **1.** adnotație, notă (de subsol); adnotare. **2.** înscriere, înregistrare. **3.** anunț de apariții noi în librării.

annotieren, *annotierte, annotiert, vb. (h) tr.* **1.** a adnota, a face observații. **2.** a nota, a însemna.

annu|ell *adj.* **1.** *(înv.)* anual. **2.** de un an; **~e Pflanze** plantă anuală, cu ciclu vegetativ de un an.

Annuität, *-en, f.* **1.** anuitate, rată anuală de amortizare. **2.** rentă anuală. **3.** *pl.* venituri anuale.

Annuitätenkapital, *-s, -ien* [-liən], *n.* capital necesar pentru plata rentei anuale.

Annuitätentermin, *-s, -e, m.* termen de plată a anuităților.

annullierbar *adj.* care se poate anula, anulabil.

Annullierbarkeit *f. sg.* putința de a fi anulat, anulabilitate; posibilitate de infirmare.

annullieren, *annullierte, annulliert, vb. (h) tr.* a anula, a infirma.

Annullierung, *-en, f.* anulare, infirmare.

Annuntiation, *-en, f. (bis.)* Buna-Vestire.

Anode, *-n, f.* **1.** *(fiz.)* anod, electrod pozitiv al unei pile, bornă pozitivă. **2.** *(radio.)* pol pozitiv (al unei lămpi electronice).

Anodenbatterie, *-n* [-'ri:ən], *f. (fiz.)* baterie anodică.

Anodenbüchse, *-n, f. (fiz.)* bucșă anodică.

Anoden|effekt, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* efect anodic.

Anoden|entladung, *-en, f. (fiz.)* descărcare anodică.

Anodenfall, *-(e)s, -fälle, m. (fiz.)* cădere de tensiune anodică.

Anodengleichrichter, *-s, -, m. (tv.)* redresor anodic.

Anodengleich|strom, *-(e)s, -ströme, m. (fiz.)* curent continuu anodic.

Anodenkreis, *-es, -e, m. (fiz.)* circuit anodic.

Anodenmodulation, *-en, f. (fiz.)* modulație anodică.

Anodenschlamm, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* nămol anodic.

Anoden|spannung, *-en, f. (fiz.)* tensiune anodică.

Anoden|stecker, *-s, -, m. (tehn.)* fișă anodică.

Anoden|strahl, *-(e)s, -en, m. (fiz.)* rază anodică.

Anoden|strom, *-(e)s, -ströme, m. (fiz.)* curent anodic.

Anodenwechsel|spannung, *-en, f. (fiz.)* tensiune anodică alternativă.

Anodenwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (fiz.)* rezistență anodică; sarcină anodică.

Anodenwider|standslampe, *-n, f. (fiz.)* lampă de rezistență anodică.

an|öden, *ödete an, angeödet (du ödest an, er ödet an), vb. (h) tr. (fam.)* a plictisi (pe cineva); **jn. mit seinem Geschwätz** ~ a plictisi pe cineva cu flecăreala sa.

An|ödung, *-en, f.* plictisire.

an|öhren, *öhrte an, angeöhrt, vb. (h) tr.* a prevedea cu toarte, cu urechi.

an|ölen, *ölte an, angeölt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(tehn.)* a gresa, a unge cu ulei. **2.** *(fig., fam.)* a trage chiulul, a înșela. **II.** *refl.* **1.** a se unge cu ulei. **2.** *(fig., fam.)* a se chercheli.

anomal *adj.* neregulat, anormal.

Anomalie, *-n* [-li:ən], *f.* anomalie.

anonym *adj.* anonim; **~e Gesellschaft** societate anonimă; **~er Brief** scrisoare anonimă.

Anonymität *f. sg.* anonimat; **er hat seine ~ bewahrt** și-a păstrat anonimatul.

Anonymous-Server [-nimɔs-], *-s, -, m. (inform.)* server anonim.

Anonymus, *-, -mi (și -men), m.* anonim, persoană necunoscută, autor necunoscut.

Anopheles, *-, f. (entom.)* țânțarul malariei, anofel *(Anopheles maculipennis)*.

anopisthographisch *adj. (tipogr.)* tipărit (sau scris) pe o singură față (nu și pe contrapagină).

Anorak, *-s, -s, m.* (h)anorac.

an|ordnen, *ordnete an, angeordnet (du ordnest an, er ordnet an), vb. (h) tr.* **1.** a dispune, a orândui, a ordona, a porunci; **die Mobilmachung** ~ a decreta mobilizarea. **2.** a prescrie, a stabili; a institui, a statua; **einen Tag** ~ a stabili, a institui o zi; **eine Kur** ~ a prescrie o cură. **3.** a pune în ordine, a aranja; a pune, a așeza în rând; **es ist sinnreich angeordnet** este aranjat, dispus ingenios. **4.** *(electr.)* a grupa.

An|ordnung, *-en, f.* **1.** dispoziție; ordin, poruncă; ordonanță; **~en treffen** a da dispoziții, ordine; **auf seine** ~ la îndrumarea lui; **ihrer ~ gemäß** potrivit instrucțiunilor sale; *(jur.)* **gerichtliche** ~ ordin judiciar; **vorläufige** ~ dispoziție provizorie. **2.** rânduială, aranjare, dispunere; **geschickte** ~ aranjare iscusită. **3.** prescripție (medicală).

Anorexie, *-n* [-i:ən], *f.* anorexie.

an|organisch *adj.* anorganic; **~e Chemie** chimie anorganică.

anormal *adj.* anormal.

Anpaarung, *-en, f. (zootehnie)* împerechere dirijată a două animale cu caracteristici deosebite.

anpacken, *packte an, angepackt, vb. (h) tr.* a apuca, a pune mâna pe ...; *(fig.)* **den Gegner hart** ~ a ataca energic pe dușman; **fest** ~ a apuca vârtos; *(fig.)* **eine Frage kühn** ~ a aborda cu îndrăzneală o chestiune.

anpaddeln, *paddelte an, angepaddelt (ich padd(e)le an), vb. (h) tr. (sport)* a deschide sezonul de sporturi nautice (cu padele).

anpampsen, *pampste an, angepampst (du, er pampst an), vb. (h) refl. (fam.)* **1.** a se îndopa cu băutură, cu mâncare. **2.** a se împopoțona, a se găti.

anpappen, *pappte an, angepappt, vb.* **I.** *tr. (h)* a lipi cu pap. **II.** *intr. (s)* a se lipi de.

Anpassbarkeit, *-en, f. (ec.)* adaptabilitate.

anpassen, *passte an, angepasst (du, er passt an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a încerca, a proba (o haină); **einen Mantel** ~ a face proba unui palton. **2.** *(dat.)* a potrivi, a ajusta, a adapta; a adecva; **er passt seine Worte der Fassungskraft seiner Schüler an** își potrivește cuvintele după capacitatea de înțelegere a elevilor săi; **das Leben den Umständen** ~ a trăi după împrejurări. **3.** *(ec.)* a adapta, a ajusta; a indexa. **II.** *refl.* a se conforma, a se adapta; a se adecva; a se acomoda; **sich der Situation** ~ a se conforma, adapta situației.

anpassend **I.** *part. prez.* de la anpassen. **II.** *adj.* **1.** proporționat cu..., potrivit cu..., conform cu... **2.** *(fig.)* convenabil.

Anpasser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care se adaptează mereu, oportunist(ă).

Anpassfräulein, *-s, -, n.* Anprobefräulein.

Anpassung, *-en, f.* **1.** potrivire, aranjare, adaptare; ~ **der Musik an den Text** adaptarea muzicii la text. **2.** *(tehn.)* ajustare. **3.** acomodare; adaptare; *(biol.)* aclimatizare; ~ **einer Pflanze an ihre Umgebung** adaptarea unei plante la mediul înconjurător; **mimetische** ~ mimetism. **4.** *(ec.)* adaptare, ajustare, acomodare; indexare.

anpassungsbereit *adj.* gata de a se adapta.

Anpassungs|charakter [-ka-], *-s, -e, m. (biol.)* caracter adaptabil, acomodabil.

anpassungsfähig *adj.* adaptabil, capabil de adaptare; acomodabil; *(biol.)* aclimatizabil.

Anpassungsfähigkeit, *-en, f.* facultatea de a se adapta, adaptabilitate.

Anpassungsgerät, *-(e)s, -e, n. (ec.)* adaptor.

Anpassungshilfe, *-n, f. (ec.)* asistență, suport, protecție în perioada acomodării, adaptării.

Anpassungsmaßnahme, *-n, f. (ec.)* măsură în vederea adaptării.

Anpassungsmechanismus [-mɛça-], *-, -men, m. (ec.)* mecanism de ajustare.

Anpassungsmodus, *-, -modi, m. (ec.)* mod, modalitate de adaptare.

Anpassungs|plan, *-(e)s, -pläne, m. (ec.)* plan de adaptare.

Anpassungs|politik *f. sg.* politică de acomodare, oportunism.

Anpassungs|problem, *-s, -e, n. (ec.)* problemă de adaptare.

Anpassungs|schwierigkeiten *pl.* dificultăți (psihice) de adaptare.

Anpassungs|test, *-(e)s, -s, m. (ec.)* test de ajustare; test de validitate a ajustării.

Anpassungs|typ, *-s, -en, m. (ec.)* tip de adaptare.

Anpassungsvermögen, *-s, -, n.* ~. Anpassungsfähigkeit.

Anpassungszeit, *-en, f. (biol.)* perioadă de adaptare, de aclimatizare.

anpasten, *pastete an, angepastet (du pastest an, er pastet an), vb. (h) tr.* a prepara alifie; a pastifica.

anpeilen, *peilte an, angepeilt, vb. (h) tr. (mar., av.)* a sonda, a stabili prin radio (situația sau distanța); a da direcția.

anpeitschen, *peitschte an, angepeitscht, vb. (h) tr.* a biciui, a mâna cu biciul; *(fig.)* a stimula, a zori pe cineva.

anpellen, *pellte an, angepellt, vb. (h) tr. (fam., reg.)* a se îmbrăca.

anpesen, *peste an, angepest (du, er pest an), vb. (s) intr. (fam.)* a veni în fugă; **angepest kommen** a veni în viteză mare.

anpetzen, *petzte an, angepetzt (du, er petzt an), vb. (h) tr. (fam.)* a denunța, a raporta, a pârî.

Anpfahl, *-(e)s, -pfähle, m. (mine)* grinda superioară a galeriei.

anpfählen, *pfählte an, angepfählt, vb. (h) tr. (hort.)* a lega de un par, de un arac; **Weinstöcke** ~ a arăci via.

anpfeifen, *pfiff an, angepfiffen, vb. (h) tr.* **1.** a chema prin fluierat, a fluiera pe cineva (să vină); **der Wind pfeift die Fenster an** vântul șuieră scuturând ferestrele. **2.** *(fam.)* a dojeni, a trage un perdaf; **jn.** ~ a se răsti la cineva, a bruftu(lu)i. **3.** *(sport)* a da semnalul de începere; **das Spiel** ~ a fluiera începutul jocului.

Anpfiff, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fam.)* dojană, săpuneală, bruftu(lu)ială. **2.** *(sport)* semnal de începere.

anpflanzen, *pflanzte an, angepflanzt (du, er pflanzt an), vb. (h)* **I.** tr. a sădi, a răsădi, a planta; a cultiva; **einen Garten** ~ a sădi, a cultiva o grădină. **II.** *refl.* a se instala, a se stabili (cu domiciliul); **sich** ~ a se așeza, a se statornici undeva.

Anpflanzer, *-s, -, m.* **1.** *(hort.)* plantator; cultivator. **2.** colonist.

Anpflanzung, *-en, f.* **1.** sădire, plantare; împădurire. **2.** plantație, cultură. **3.** colonie; colonizație.

anpflaumen, *pflaumte an, angepflaumt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a tachina, a lua peste picior. **2.** a se răsti, a mustra.

anpflocken, *pflockte an, angepflockt*, **anpflöcken**, *pflöckte an, angepflöckt, vb. (h) tr.* **1.** a lega de țăruș; **eine Ziege** ~ a lega o capră de țăruș. **2.** a fixa cu țăruși; **die Zelte müssen angepflockt werden** corturile trebuie fixate cu țăruși.

anpflügen, *pflügte an, angepflügt, vb. (h)* **I.** *tr. a* împreuna (două ogoare) arând. **II.** *intr.* a începe să are.

anpfropfen, *pfropfte an, angepfropft, vb. (h) tr.* **1.** *(hort.)* a altoi. **2.** a umple, a îndesa, a burduși; *(fam.)* a bucși, a ticsi.

anpicken, *pickte an, angepickt, vb. (h) tr.* **1.** a ciuguli; **die Vögel haben das Obst angepickt** păsările au ciugulit poamele. **2.** *(tehn.)* a cresta, a face tăieturi. **3.** a prinde cu puncte de sudură. **4.** *(austr.)* a lipi (de).

anpiep(s)en, *piep(s)te an, angepiep(s)t (du piep(s)t an, er piep(s)t an), vb. (h) tr.* a se adresa cuiva plângând; *(fig.)* **jn.** ~ a molesta pe cineva.

anpinkeln, *pinkelte an, angepinkelt, vb. (h) tr.* v. anpissen.

anpinnen, *pinnte an, angepinnt, vb. (h) tr. (fam.)* a prinde în piuneze, în ace.

anpinseln, *pinselte an, angepinselt (ich pins(e)le an), vb. (h) tr.* **1.** a da cu pensula, a zugrăvi. **2.** *(med.)* a badijona (cu pensula), a pensula.

anpirschen, *pirschte an, angepirscht, vb. (h) refl. (vân.* și *fam.) (an* cu *ac.)* a se furișa, a se apropia târându-se.

anpissen, *pisste an, angepisst (du, er pisst an), vb. (h) tr. (vulg.)* a urina, a face pipi pe ceva.

anplärren, *plärrte an, angeplärrt, vb. (h) tr. (fam.)* a striga, a zbiera la cineva.

anplatschen, *platschte an, angeplatscht, vb. (h) tr. (fam.)* a se răsti la cineva; a vorbi obraznic (către cineva).

anplätzen, *plätzte an, angeplätzt (du, er plätzt an), vb. (h.) tr.* **1.** a cresta (coaja unui copac). **2.** *(cizmărie)* a pune un petic, un flec.

Anpöbelei, *-en, f.* mojicie, grosolănie.

anpöbeln, *pöbelte an, angepöbelt (ich pöb(e)le an), vb. (h) tr.* a se purta grosolan, mojicește (cu cineva); a jigni; a se adresa (cuiva) cu cuvinte urâte.

Anpöb(e)lung, *-en, f.* (tratare cu) grosolănie, mojicie.

anpochen, *pochte an, angepocht, vb. (h) tr.* a bate (la ușă); *(fig.)* **bei jm.** ~ a bate la ușa cuiva; a se abate pe la cineva.

anpoltern, *polterte an, angepoltrert, vb. intr.* **1.** *(s)* a se apropia cu mare larmă. **2.** *(h)* a bate zgomotos la ușă.

Anpölzung, *-en, f. (constr.)* proptea (pe laturi sau dedesubt).

Anprall, *-(e)s, -e, m.* lovire, ciocnire, izbire.

anprallen, *prallte an, angeprallt, vb. (s) intr. (an* cu *ac., gegen)* a se lovi, a se ciocni, a se izbi (de ceva).

Anprallwinkel, *-s, -, m.* unghi de ricoșare.

anprangern, *prangerte an, angeprangert, vb. (h) tr.* a pune, a țintui la stâlpul infamiei; a stigmatiza, a înfiera.

Anprangerung, *-en, f.* țintuire la stâlpul infamiei; stigmatizare, înfierare.

anpredigen, *predigte an, angepredigt, vb. (h) tr.* a predica cuiva; *(fig., fam.)* **jn.** ~ a ține cuiva o predică, a face cuiva morală.

anpreien, *preite an, angepreit, vb. (h) tr. (mar.)* a chema la megafon; **ein Schiff** ~ a chema un vapor la megafon.

anpreisen, *pries an, angepriesen (du, er preist an), vb. (h) tr.* a lăuda; a elogia; a face publicitate, reclamă, a recomanda; **eine Ware** ~ a lăuda, a recomanda o marfă pentru cumpărare.

Anpreisung, *-en, f.* lăudare, elogiere; reclamă, publicitate.

anprellen, *prellte an, angeprellt, vb. (s) intr. (an, auf* cu *ac.)* a (se) lovi, a (se) ciocni, a (se) izbi (de...); **es ist angeprellt** s-a ciocnit.

anpreschen, *preschte an, angeprescht, vb. (s) intr. (fam.) (în expr.)* **angeprescht kommen** a sosi cu sufletul la gură; a veni în fuga mare.

anpressen, *presste an, angepresst (du, er presst an), vb. (h) tr.* a apăsa, a presa pe ...; a strivi, a strânge de...

Anpressung, *-en, f.* presare pe ceva, strângere, strivire.

Anprobe, *-n, f.* probare (a unei haine), probă.

Anprobefräulein, *-s, -, n. (inv.)* manechin.

anproben, *probte an, angeprobt*, **anprobieren**, *probierte an, anprobiert, vb. (h) tr.* a încerca, a proba (o haină); **er prob(ier)t den Anzug an** încearcă, probează costumul.

anpummeln, *pummelte an, angepummelt (ich pumm(e)le an), vb. (h) refl. (reg.)* a se înfofoli.

anpumpen, *pumpte an, angepumpt, vb. (h) tr.* **1.** a începe să pompeze. **2.** a pompa; **etwas mit Luft** ~ a umple ceva cu aer pompând. **3.** *(fam., fig.)* a se împrumuta, a cere bani; a tapa (pe cineva) de bani.

anpusten, *pustete an, angepustet (du pustest an, er pustet an), vb. (h) tr.* a sufla (către ceva sau cineva); *(fig.)* **man braucht ihn nur anzupusten, und schon fällt er um** ajunge să-l sufli că se și năruie.

Anputz, *-es, m. sg.* **1.** *(film.)* găteală, toaletă (fistichie). **2.** *(constr.)* tencuială.

anputzen, *putzte an, angeputzt (du, er putzt an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(fam.)* a găti. **2.** *(constr.)* a tencui. **II.** *refl.* a se găti (extravagant).

anquälen, *quälte an, angequält, vb. (h) tr.* **1.** a îmbrăca cu greu, cu chiu cu vai. **2. sich** *(dat.)* a obține, a dobândi cu greu.

anqualmen, *qualmte an, angequalmt vb. (h) tr.* a umple de fum, a afuma; a sufla fumul (spre cineva sau ceva); **jn.** ~ a da fumul de țigară cuiva în față.

anquasseln, *quasselte an, angequasselt*, **anquatschen**, *quatschte an, angequatscht, vb. (h) tr. (fam.)* a se adresa cuiva (cam obraznic); a stânjeni pe cineva vorbindu-i.

anquellen, *quoll an, angequollen (du quillst an, er quillt an), vb. (s) intr.* a se umfla, a inunda, a crește tare.

anquetschen, *quetschte an, angequetscht, vb. (h) tr.* a apăsa (pe ...), a strivi, a strânge, a presa (de ...); **sich** *(dat.)* **den Finger** ~ a-și prinde degetul.

anquicken, *quickte an, angequickt, vb. (h) tr. (tehn.)* a face un amalgam, a amalgama.

Anquickung, *-en, f. (tehn.)* amalgamare.

anquirlen, *quirlte an, angequirlt, vb. (h) tr.* a amesteca cu telul; **ein Ei** ~ a bate un ou cu telul.

anradeln, *radelte an, angeradelt (ich rad(e)le an), vb. (h)* **I.** *intr.* a sosi cu bicicleta. **II.** *tr.* a călca, a lovi cu bicicleta.

anrainen, *rainte an, angeraint, vb. (h) intr.* a se răzori, a se învecina, a se mărgini.

Anrainer, *-s, -, m.* vecin de răzor, megieș; proprietar vecin, riveran.

Anrainergrund|stück, *-(e)s, -e, n.* parcelă învecinată.

Anrainer|staat, *-(e)s, -en, m.* stat riveran.

Anrainerverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulație, acces rezervat(ă) riveranilor.

Anrand, *-(e)s, , m. sg. (austr.* și *sport)* avânt, elan, luare de avânt și marcare (prin bătaia cu picioarele pe marginea trambulinei).

anranken, *rankte an, angerankt, vb. (h)* **I.** *tr.* a prinde cu cârcei. **II.** *refl. (bot.)* a se prinde cu cârcei; a se răsuci (vița de vie), a se cățăra, a se agăța de, a se urca.

anranzen, *ranzte an, angeranzt (du, er ranzt an), vb. (h) tr. (fam.)* a se răsti, a se repezi (la cineva), a bruftu(lu)i (pe cineva).

anrasen, *raste an, angerast (du, er rast an), vb. (s) intr. (în expr.)* **angerast kommen** a veni în goana mare.

anraspeln, *raspelte an, angeraspelt (ich rasp(e)le an), vb. (h) tr.* a începe să răzuiască, să dea cu rașpelul.

anrasseln, *rasselte an, angerasselt (ich rass(e)le an), vb.* **I.** *intr. (s)* a se apropia cu mare zgomot, zăngănind, zornăind. **II.** *tr. (h) (fam.)* a se răsti (la cineva), a repezi (pe cineva).

anraten, *riet an, angeraten (du rätst an, er rät an), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a recomanda (cuiva ceva), a sfătui (pe cineva).

Anraten, *-s, n. sg.* recomandație, sfat, recomandare, sfătuire; **auf sein** ~, după sfatul său; **auf js.** ~, la sfatul cuiva.

anrattern, *ratterte an, angerattert, vb. (s) intr.* a veni huruind.

anrauchen, *rauchte an, angeraucht, vb. (h) tr.* **1.** a aprinde (țigara etc.); **die Pfeife** ~ **a)** a-și aprinde pipa; **b)** a inaugura o pipă. **2.** a umple de fum, a afuma; **er raucht mich an** îmi suflă fumul în față.

anräuchern, *räucherte an, angeräuchert, vb. (h) tr.* **1.** a afuma slab (șuncă etc.). **2.** a tămâia. **3.** *(fam.) (jn. mit etwas)* a trage pe sfoară, a păcăli.

Anräucherung, *-en, f.* afumare, tămâiere.

anrauen, *raute an, angeraut, vb. (h) tr.* **1.** a înăspri (piele); a scămoșa (textile). **2.** *(fig.)* a îngroșa; **der Zigarettenrauch hat seine Stimme angeraut** fumul de țigară i-a îngroșat vocea.

Anraum și **Anreim**, *-(e)s, m. sg. (reg.)* chiciură.

anraunzen, *raunzte an, angeraunztt, vb. (h) tr. (fam.)* a se răsti, a trage un perdaf, a mustra.

Anraunzer, *-s, -, m. (fam.)* răstire, ceartă, critică aspră.

anrauschen, *rauschte an, angerauscht, vb.* **I.** *intr. (s) (în expr.)* **angerauscht kommen** **a)** a sosi șuierând; **b)** *(fig.)* a veni cu îndrăzneală, a se apropia cu zgomot. **II.** *refl. (h)* a se ameți, a se chercheli.

anrechenbar *adj.* care poate fi socotit, calculabil; care poate fi trecut la socoteală.

anrechnen, *rechnete an, angerechnet (du rechnest an, er rechnet an), vb. (h) tr.* **1.** a socoti, a trece în socoteală; **jm. einen zu hoben Preis** ~ a pune cuiva la socoteală un preț exagerat; **wie hoch rechnen Sie das an?** la cât (la ce valoare) socotiți aceasta? **wieviel rechnen Sie dafür an?** cât puneți la socoteală pentru aceasta? **2.** *(fig.)* a atribui; a considera, a ține cont, a lua în considerare, în seamă; a impuia; **als Verdienst** ~ a considera că merit; **jm. etwas hoch** ~, a aprecia foarte mult că ... , a pune mare preț pe ...; **sich etwas zur Ehre** ~ a-și face un punct de onoare din ...; **als Schuld (Pflicht)** ~ a considera ca obligație (datorie). **3.** *(ec.)* a factura, a socoti; a ține cont; a imputa, a trece în cont.

Anrechnung, *-en, f.* **1.** socoteală, punere la socoteală; luare în considerare; **in** ~ **bringen** a pune la socoteală; **unter** ~ **Ihrer Spesen** incluzând cheltuielile dv. **2.** *(ec.)* facturare; debit; imputare, trecere în cont.

anrechnungsfähig *adj.* bun, potrivit, posibil de a fi luat în calcul.

Anrechnungsverfahren, *-s, -, n. (ec.)* metodă de luare în considerare a impozitelor.

Anrecht, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(auf* cu *ac.)* drept (la ceva); îndreptățire; pretenție (asupra); **er hat darauf ein** ~ are drept la aceasta; **sein** ~ **auf etwas behaupten** a-și afirma dreptul la ceva. **2.** drept decurgând dintr-o plată anticipată; drept de abonat.

Anrechts|inhaber, *-s, -, m.* **1.** posesor al unui drept sau al unei concesiuni, acționar, asociat. **2.** abonat.

Anrechtskarte, *-n, f.* **1.** carte de asociat. **2.** bilet de abonat, abonament.

Anrede, *-n, f* **1.** alocuțiune, discurs, cuvântare solemnă; **eine** ~ **an jn. halten** a adresa o alocuțiune către cineva. **2.** adresare (a cuvântului către cineva); apostrofare. **3.** formulă de adresare, fel de a se adresa (cuiva); **die** ~ **mit du** tutuire; **der Vokativ dient zur** ~ vocativul îl întrebuințăm pentru adresare.

Anredefall, *-(e)s, -fälle, m. (gram.)* vocativ.

Anredefürwort, *-(e)s, -wörter, n. (lingv.)* pronume folosit ca formă de adresare.

ạnreden, *redete an, angeredet (du redest an, er redet an), vb. (h) tr.* **1.** a adresa cuvântul, a se adresa, a vorbi (cuiva); **ich wagte nicht, ihn auf der Straße anzureden** n-am îndrăznit să-l abordez pe stradă; **er redete mich mit du an** mi s-a adresat cu „tu", m-a tutuit. **2.** *(jn. um etwas)* a ruga, a cere (cuiva să-i facă) un serviciu, o favoare; **er hat mich um eine Gefälligkeit angeredet** mi-a cerut o favoare. **3.** a sugera cuiva ceva, a-i băga în cap ceva; **jm. eine Krankheit** ~ a îmbolnăvi pe cineva prin sugestie; **jm. einen Schmarren** ~, a impune cuiva un lucru de nimic, un fleac.

Ạnredepronomen, *-s, -* și *-mina, n. (lingv.)* v. Anredefürwort.

Ạnredeweise *f. sg.* fel de a se adresa (cuiva).

Ạnregekristall, *-s, -e, m. (mineral.)* cristal pentru însămânțat.

ạnregen, *regte an, angeregt, vb. (h) tr.* **1.** a îmboldi, a inspira; a incita, a stimula; a însufleți; **dieses Buch regt an** această carte stimulează (te face să reflectezi); **eine Frage** ~ a ridica o chestiune; **jn. zu etwas** ~ a îndemna pe cineva la ceva; **die Einbildungskraft** ~ a stimula fantezia; **jn. zu einer Handlung** ~ a încuraja pe cineva la o faptă; **den Appetit** ~ a stimula pofta de mâncare. **2.** a propune (ceva), a lua inițiativa (pentru ceva); **einen Ausflug** ~ a propune o excursie. **3.** a menționa; **etwas flüchtig** ~ a menționa ceva în treacăt.

ạnregend I. *part. prez.* de la anregen. **II.** *adj.* **1.** stimulent, incitant; interesant, atrăgător. **2.** interesant.

Ạnreger, *-s, -, m.*, ~**in**, *~nen, f.* **1.** inițiator(-oare), instigator(-oare), stimulator(-oare), inspirator(-oare). **2.** *m. (tehn.)* excitator.

Ạnregung, *-en, f.* **1.** imbold, impuls, stimulare, incitare; însuflețire; **eine ~ geben (zu etwas)** a da impuls, îndemn (la ceva). **2.** propunere; menționare; inițiativă; **in ~ bringen** a propune; **auf** ~ (cu *gen.* sau *von)* la propunerea..., la inițiativa... **3.** menționare; **~ einer Frage** ridicarea unei chestiuni. **4.** *(tehn.)* excitare; impuls.

Ạnregungsmittel, *-s, -, n. (med.)* excitant, stimulent.

Ạnreibemaschine, *-n, f.* mașină pentru frecat cerneluri.

ạnreiben, *rieb an, angerieben, vb. (h) tr.* **1.** a freca; **ein Zündholz** ~, a aprinde un chibrit. **2.** a amesteca, a bate, a freca; *(tipogr.)* a freca de proba (o cerneală tipografică); *(arte)* a freca culori.

ạnreichen, *reichte an, angereicht, vb. (h) tr. (reg.)* a da la mână.

ạnreichern, *reicherte an, angereichert, vb. (h) tr.* **1.** a concentra, a îmbogăți, a aduna; *(tehn.)* a îmbogăți un minereu. **2.** (și *refl.)* a(-și) mări substanța, conținutul.

Ạnreicherung, *-en, f. (tehn.)* concentrare, îmbogățire (a unui minereu).

ạnreihen[1], *reihte an, angereiht, vb. (h)* **I.** tr. a înșira, a înșirui. **II.** *refl. (an* cu *ac.)* a se alătura, a se ralia; **sich** ~ a se așeza la coadă; **sich um Theaterkarten** ~, a face coadă pentru bilete de teatru; **sich einer Meinung** ~ a se ralia la o părere.

ạnreihen[2], *reihte* (sau *rieh) an, angereiht* (sau *angeriehen), vb. (h) tr. (în croitorie)* a încreți.

ạnreihend I. *part. prez.* de la anreihen[1]. **II.** *adj. (în expr.)* **~e Bindewörter** conjuncții copulative.

Ạnreihung, *-en, f.* înșirare, înșiruire; alăturare, adăugire.

Ạnreim, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(poet.)* aliterație. **2.** *(reg.)* chiciură.

Ạnreise, *-n, f.* sosire (dintr-o călătorie).

ạnreisen, *reiste an, angereist (du, er reist an), vb. (s) intr.* a sosi, a veni (dintr-o călătorie).

Ạnreisetag, *-(e)s, -e, m.* ziua sosirii (dintr-o călătorie).

ạnreißen, *riß an, angerissen (du, er reißt an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a începe să se rupă (dar nu de tot); **eine Schachtel Zigaretten** ~ a începe un pachet de țigări. **2.** a ataca (o rezervă); **eine Summe** ~ a se atinge de o sumă. **3.** a schița; **einen Plan** ~ a schița un proiect, un plan. **4.** *(tehn.)* a marca, a trasa (prin zgâriere); **Holz** ~ a însemna un lemn. **5.** a racola; a atrage; **das Publikum** ~ a atrage publicul. **6.** a strânge, a trage (brusc). **II.** *refl.* a se ameți, a se chercheli.

Ạnreißer, *-s, -, m.* **1.** *(fig.)* racoler, agent de reclamă. **2.** *(tehn.)* trasator. **3.** *(tehn.)* ac de trasaj; trasor.

Anreißerei *f. sg.* reclamă zgomotoasă.

ạnreißerisch *adj.* gălăgios, de reclamă.

Ạnreißnadel, *-n, f.* ac de trasat.

Ạnreißplatte, *-n, f. (tehn.)* placă de trasare.

Ạnreißzirkel, *-s, -, m.* compas (de desen).

ạnreiten, *ritt an, angeritten (du reitest an, er reitet an), vb.* **I.** *intr. (s)* a se apropia călare. **II.** *tr. (h)* **1.** a dresa; **ein Pferd** ~, a dresa un cal pentru călărie. **2.** a da cu calul peste cineva, a ataca călare; **er hat einen Baum angeritten** a dat cu calul într-un pom.

Ạnreiz, *-es, m. sg.* **1.** imbold, stimul, încurajare; impuls; **den ~ geben** a stimula; *(ec.)* **steuerlicher** ~ stimul fiscal. **2.** seducție; ademenire; încântare.

ạnreizen, *reizte an, angereizt (du, er reizt an), vb. (h) tr.* **1.** *(zu)* a îmboldi; a stimula, a încuraja; a incita; **zum Sparen** ~ a îndemna la economii. **2.** a seduce, a încânta; **ihre Schönheit reizt mich an** frumusețea ei mă încântă.

ạnreizend I. *part. prez.* de la anreizen. **II.** *adj.* **1.** excitant, stimulent. **2.** atrăgător, fermecător, încântător.

Ạnreizer, *-s, -, m.*, ~*in, -nen, f.* stimulator(-oare), instigator(-oare), ispititor(-oare), incitator(-oare).

Ạnreizfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m.* fond de încurajare materială.

Ạnreizmaßnahme, *-n, f.* măsură de încurajare.

Ạnreizung, *-en, f.* v. Anreiz.

Ạnreizwirkung, *-en, f.* efect stimulant.

Anrempelei, *-en, f. (fam.)* îmbrânciri, înghiontiri.

ạnrempeln, *rempelte an, angerempelt (ich remp(e)le an), vb. (h) tr.* **1.** a împinge, a îmbrânci, a lovi (cu umărul și coatele), a înghionti; **jn.** ~ a da peste cineva. **2.** *(fam.)* a căuta să jignească, a insulta, a căuta ceartă. **3.** *(reg.; fig.)* a sări în sus (ca ars), a protesta violent.

Ạnremp(e)lung, *-en, f.* **1.** îmbrâncire, izbire. **2.** provocare la ceartă; insultare; jignire. **3.** *(reg.; fig.)* protestare violentă.

ạnrennen, *rannte an, angerannt, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a alerga către, a veni în fugă. **2.** *(an* cu *ac.; gegen)* a se lovi în fugă (de ceva); *(fig.)* **er ist angerannt** a scrântit-o. **3.** a începe să alerge. **II.** *tr. (h)* a lovi în fugă, a da peste (cineva); **jn.** ~ a da peste cineva, a ataca pe cineva; **die Nase an etwas** ~ a da cu nasul peste ceva, a se lovi cu nasul de ceva.

Ạnrichte, *-n, f.* bufet, servantă.

ạnrichten, *richtete an, angerichtet (du richtest an, er richtet an), vb. (h) tr.* **1.** a pregăti, a aranja (mâncare); **die Speisen** ~, a pregăti mâncărurile (pentru a fi servite); a drege; **es ist angerichtet** masa este servită; **Sie können ~** puteți să serviți la masă. **2.** a cauza, a pricinui, a face; *(peior.)* **was hast du da angerichtet?** ce ispravă ai făcut? **einen Schaden** ~ a pricinui o pagubă; **Verwirrung** ~ a produce haos; **da habt ihr etwas Schönes angerichtet!** bună ispravă ați făcut! halal să vă fie! **man richtet auch mir nichts anderes an** nici eu nu am altă soartă. **3.** a aranja, a regla; *(geod.)* a instala; *(mil.)* a viza, a ținti.

Ạnrichtetisch, *-(e)s, -e, m.* v. Anrichte.

Ạnrichtung, *-en, f.* pregătire, gătire.

ạnriechen, *roch an, angerochen, vb. (h) tr.* și *intr.* a simți după miros; a răspândi miros; **man riecht ihm an, dass er geraucht hat** se cunoaște după miros că a fumat; **dieser Wein riecht einen sehr an** vinul acesta are un buchet foarte plăcut.

Ạnriss, *-es, -e, m.* **1.** ruptură, spărtură. **2.** *(tehn.)* schiță.

Ạnritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** venire călare; șarjă de cavalerie. **2.** prima încercare de călărie.

ạnritzen, *ritzte an, angeritzt (du, er ritzt an), vb. (h) tr.* a zgâria ușor; a cresta.

ạnrollen, *rollte an, angerollt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a rostogoli, a da de-a dura; **Fässer** ~ a rostogoli butoaie. **2.** a transporta (mărfuri) cu camionul. **II.** *intr. (s)* **1.** a se apropia rostogolindu-se. **2.** *(despre tren, automobil etc.)* a se apropia; **schwere Panzer rollen an** tancuri grele se apropie. **3.** a începe să tune.

ạnrosten, *rostete an, angerostet (du rostest an, er rostet an), vb. (s) intr.* a începe să ruginească, a se acoperi cu rugină.

ạnrösten, *röstete an, angeröstet (du röstest an, er röstet an), vb. (h) tr.* **1.** a frige, a rumeni (ușor). **2.** *(tehn.)* a prăji minereul.

ạnrotzen, *rotzte an, angerotzt (du, er rotzt an), vb. (h) tr. (vulg.)* **1.** a scuipa pe cineva. **2.** a înjura cu cuvinte ordinare.

ạnrüchig *adj.* suspect; cu nume rău, rău famat.

Ạnrüchigkeit, *-en, f.* **1.** reputație, faimă proastă. **2.** caracter suspect (al conduitei), afacere suspectă.

Ạnruck, *-(e)s, -e, m.* izbitură; impuls.

ạnrucken, *ruckte an, angeruckt, vb. (s) intr. (despre o locomotivă, un automobil etc.)* a porni brusc.

ạnrücken, *rückte an, angerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a apropia (împingând), a aduce mai aproape. **2.** a face să meargă (ceasul). **II.** *intr. (s)* **1.** a se apropia; *(mil.)* a înainta; **der Feind rückt an** inamicul se apropie; **die anrückenden Truppen** trupele care se apropie. **2.** *(reg.)* v. anrucken.

Ạnrückung, *-en, f.* apropiere; înaintare.

ạnrudern, *ruderte an, angerudert, vb. (h* și *s) intr. (an* cu *ac.)* **1.** *(mar.)* a se apropia vâslind; **ans Ufer** ~ a vâsli către țărm; **gegen den Strom** ~ a vâsli contra curentului. **2.** *(sport)* a începe să tragă la rame; **angerudert!** vâsliți! lopătați! **gegen etwas** ~ a se lovi de ceva vâslind.

Ạnruf, *-(e)s, -e, m.* **1.** chemare, strigare, apel; ~ **um Hilfe** chemare în ajutor; *(mil.)* somare. **2.** apel telefonic.

Ạnrufbe|antworter, *-s, -, m.* robot de înregistrare a apelurilor telefonice.

ạnrufen, *rief an, angerufen, vb. (h) tr.* **1.** a striga, a chema; **jn. um Hilfe** ~ a chema pe cineva în ajutor; **zum Zeugen** ~ a chema ca martor. **2.** a chema la telefon, a telefona. **3.** a ruga; **jn. um Schutz** ~ a cere protecția cuiva; **js. Vermittlung** ~ a cere intervenția cuiva. **4.** *(jur.)* a face apel, recurs; **ein höheres Gericht** ~ a apela, a face recurs la o instanță superioară.

Ạnrufer, *-s, -, m.*, ~**in**, *-nen, f.* **1.** *(jur.)* apelant(ă), recurent(ă). **2.** persoană care cheamă la telefon. **3.** persoană care strigă (pe cineva), care se adresează (cuiva).

Ạnrufnummer, *-n, f.* număr de telefon.

Ạnrufrelais [-rəˈlɛ:], - [rəˈlɛ:s], - [rəˈlɛ:s], *n.* **1.** *(tel.)* releu de apel (de linie). **2.** *(auto., ferov.)* releu de avizare.

Ạnrufsignal, *-s, -e, n.* semnal de apel.

Ạnrufung, *-en, f.* chemare, invocare; adresare (cuiva); apel; cerere, solicitare.

Ạnrufungsformel, *-n, f. (lit.)* formulă de invocație.

Ạnrufungs|schrift, *-en, f. (jur.)* apel.

Ạnrufzeichen, *-s, -, n.* v. Anrufsignal.

ạnrühmen, *rühmte an, angerühmt, vb. (h) tr.* a lăuda, a acoperi cu laude; a face reclamă.

ạnrühren, *rührte an, angerührt, vb. (h) tr.* **1.** a atinge; **keinen Bissen** ~ a nu se atinge de mâncare; *(fig.)* **das Leid rührte ihn an** durerea, suferința l-a impresionat. **2.** a amesteca; a pregăti; **den Teig mit Ei** ~ a amesteca aluatul cu ouă; **eine Farbe** ~ a freca o culoare; **Eier** ~ a bate ouă.

Ạnrührmaschine, *-n, f. (maș.)* malaxor.

Ạnrührplatte, *-n, f. (dentistică)* plăcuță de cristal pentru preparat plomba.

Ạnrührung, *-en, f.* **1.** atingere. **2.** amestecare.

ạnrußen, *rußte an, angerußt (du, er rußt an), vb. (h) tr.* înnegri cu funingine.

ạnrüsten, *rüstete an, angerüstet (du rüstest an, er rüstet an), vb. (h) tr.* **1.** *(constr.)* a pune schele. **2.** *(tehn.)* a echipa.

ạnrutschen, *rutschte an, angerutscht, vb. (s) intr.* a se apropia alunecând.

ạns *prep. (presc.* de la an das) la; **bis ~ Ende** până la sfârșit.

Ạnsaat, *-en, f. (agr.)* semănătură.

ạnsacken, *sackte an, angesackt, vb. (h)* **I.** tr. a apuca, a ridica ceva greu. **II.** *refl.* **1.** *(fam.)* a se îndopa. **2.** *(fam.)* a se certa, a se sfădi.

ạnsäbeln, *säbelte an, angesäbelt (ich säb(e)le an), vb. (h) tr. (fam.)* a începe să taie în bucăți, în felii; **das Brot** ~ a tăia pâinea (în bucăți mari).

ạnsäen, *säte an, angesät, vb. (h) tr. (agr.)* a semăna.

Ạnsage, *-n, f.* **1.** înștiințare, notificare, vestire, anunțare. **2.** prezentare (a unui program).

Ạnsagedienst, *-(e)s, -e, m. (telefoane)* serviciu special de informații.

ạnsagen, *sagte an, angesagt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înștiința; a anunța; **eine Hochzeit** ~ a anunța o nuntă; **kein Spiel** ~ a spune pas (la cărți de joc); **Treff** ~ a declara treflă; *(fig.)* **der Morgen sagte einen schönen Tag an** dimineața vestea o zi frumoasă. **2.** a anunța, a transmite (prin radio); **das Radio hat angesagt, dass ...** radioul a anunțat că ..., s-a anunțat la radio că...; **das Programm** ~ a prezenta, a anunța programul; *(fam.)* **sag' an!** ia spune! **II.** *refl.* a anunța sosirea, a-și notifica vizita; **sich zum Besuch** ~ a-și anunța vizita.

ansägen, *sägte an, angesägt, vb. (h) tr.* a începe să taie cu ferăstrăul, a face o tăietură cu ferăstrăul.

Ansager, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** vestitor(-oare), anunțător(-oare); *(teatru)* prezentator. **2.** *(radio.)* crainic(ă), spicher(iță), prezentator(-oare).

Ansageverfahren, *-s, -, n.* procedură de declarare la vamă (a mărfurilor supuse taxelor vamale).

Ansagung, *-en, f.* **1.** înștiințare, anunțare, notificare; prevestire; avertisment. **2.** convocare.

ansalben, *salbte an, angesalbt, vb. (h) tr.* a unge (cu o alifie).

ansalzen, *salzte an, angesalzen (du, er salzt an), vb. (h) tr.* a săra ușor.

ansammeln, *sammelte an, angesammelt (ich samm(e)le an), vb. (h)* **I.** *tr.* a (în)grămădi, a aduna, a strânge; a acumula. **II.** *refl.* a se aduna, a se îngrămădi, a se concentra; a se întruni, a se reuni; a se acumula; **das Wasser hat sich angesammelt** apa s-a strâns, s-a adunat; *(med.)* **es sammelt sich an** coace, face puroi, colectează.

Ansammler, *-s, -, m.* acumulator.

Ansammlung, *-en, f.* **1.** îngrămădire, adunare, strângere, aglomerație; acumulare; ~ **von Schätzen** colecție de comori; ~ **von Leuten** aglomerație de oameni. **2.** *(med., în expr.)* ~ **von Eiter** colectare de puroi.

Ansandung, *-en, f. (geol.)* depunere de nisip.

ansässig *adj.* stabilit, domiciliat; **ist er hier ~?** el domiciliază aici? **er ist schon acht Jahre hier ~** e stabilit aici de opt ani; **im Ausland ~** locuiește în străinătate; **sich ~ machen** a se statornici, a se stabili, a se așeza, a-și fixa domiciliul.

Ansässigkeit *f. sg.* domiciliere, ședere stabilă; domiciliu; indigenat.

Ansatz, *-es, -sätze, m.* **1.** adaos, supliment, adăugire, înnăditură, anexă, prelungire; **das Rohr mit einem ~ versehen** a prevedea țeava cu un adaos. **2.** *(mat.)* așezare, dată, dispoziție; punere, formulare; ~ **einer Gleichung** formulare a unei ecuații. **3.** *(biol.)* loc de inserțiune, înnăditură, umflătură, apendice; *(bot.)* ~ **von Blättern** mugur, mlădiță; ~ **der Haare** rădăcina părului. **4.** *(muz.)* ambușură, poziția buzelor suflătorului (la instrumentele de suflat). **5.** *(sport)* avânt, elan; **er nimmt den ~ zu kurz** își ia avânt prea scurt; **beim ersten ~** la primul avânt. **6.** început; **einen ~ zur Arbeit nehmen** a începe lucrul. **7.** înclinație, predispoziție; ~ **zur Schwärmerei** înclinație spre reverie, spre visare; ~ **zum Trübsinn** înclinație spre melancolie. **8.** depozitare, depunere; ~ **von Land** aluviune; ~ **von Fett** depunere de grăsime. **9.** evaluare, prețuire; sumă, cheltuială; speze; **in ~ bringen** a trece la socoteală; **die Ansätze des Anwalts** spezele de avocat; **die Ansätze einer Rechnung** pozițiile contului; **jm. etwas in ~ bringen** a pune în socoteala cuiva; **es blieb außer ~** nu s-a luat în socoteală. **10.** apreciere; estimație; **ich halte diesen ~ für zu niedrig** socotesc această estimație prea redusă. **11.** stadiu inițial, început; primele semne; **die ersten Ansätze zu einer Literaturgeschichte** primele încercări de o scrie o istorie a literaturii. **12.** presupunere; **ein falscher ~** o presupunere greșită. **13.** căptușeală; **~ an einer Tür** căptușeală la o ușă. **14.** *(chim.)* sediment, depunere, precipitat, reziduu. **15.** *(tehn.)* amplasare, amplasament.

ansatz|ähnlich *adj.* în formă de apendice.

Ansatzberichtigung, *-en, f. (com.)* corectarea pozițiilor din factură.

Ansatz|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* daltă; ciocan de nituit.

Ansatzfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă plată.

Ansatzpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** punct de pornire, de plecare. **2.** loc de amplasare, amplasament.

Ansatzrohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(anat., fon.)* cavitate bucală (ca parte componentă a aparatului fonator). **2.** *(tehn.)* țeavă de racordare.

Ansatzröhre, *-n, f.* țeavă de adăugire, țeavă suplimentară.

Ansatz|stück, *-(e)s, -e, n.* adaos, apendice, bucată adăugită, piesă de joncțiune; *(muz.)* muștiuc.

ansäuern, *säuerte an, angesäuert, vb. (h) tr.* **1.** a acri ușor; a fermenta, a dospi. **2.** *(chim.)* a acidula.

ansaufen, *soff an, angesoffen (du säufst an, er säuft an), vb. (h)* **I.** *tr.* a îmbăta. **II.** *refl.* **1.** a se îmbăta; **sich** *(dat.)* **einen Rausch ~** a se îmbăta. **2.** *(mine)* a se inunda, a se umple cu apă.

Ansaug, *-s, m. sg. (tehn.)* absorbție; aspirație.

Ansauge|gebiss, *-es, -e, n. (med.)* proteză pneumatică.

ansaugen, *sog an, angesogen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a începe să sugă; **das Kind will nicht ~** copilul nu vrea să sugă. **2.** a aspira, a absorbi; **die Pumpe ~ lassen** a face pompa să aspire (să sugă). **II.** *refl.* a se prinde sugând, a se lipi prin aspirație; **die Blutegel saugen sich an** lipitorile se prind.

Ansaugen, *-s, n. sg. (tehn.)* absorbție; aspirație.

Ansauger, *-s, -, m. (tehn.)* aspirator.

Ansaug(e)rohr, *-(e)s, -e, n. (maș.)* țeavă de aspirație.

ansäuseln, *säuselte an, angesäuselt (ich säus(e)le an), vb. (h)* **I.** *tr.* a sufla lin, a adia. **II.** *refl. (fam.)* a se cherchei, a se ameți ușor; **heute säus(e)le ich mir einen an** astăzi mă cherchelesc.

ansausen, *sauste an, angesaust (du, er saust an), vb. (s) intr.* a veni în goană; **er kam mit dem Wagen angesaust** a venit în goană mare cu mașina.

Anschaffe *f. sg.* **1.** *(reg.)* ordin, dispoziție. **2.** *(reg.)* lucru, posibilitate de câștig. **3.** *(vulg.)* prostituție. **4.** *(vulg.)* furt.

anschaffen, *schaffte an, angeschafft, vb. (h) tr.* **1.** a cumpăra, a achiziționa (un obiect de folosință îndelungată); **ein Auto ~** a cumpăra o mașină. **2.** *(fam.)* a procura, a face rost de; **sich Kinder ~** a face, a avea copii; **sich einen Liebhaber ~** a-și lua un ibovnic; **sich ein dickes Fell ~** a îngroșa obrazul. **3.** *(reg.)* a câștiga bani; *(fam.)* a se prostitua; **er muß ~ gehen** trebuie să meargă ca să câștige bani; **als Prostituierte ~ gehen** a face rost de bani ca prostituată. **4.** *(fam.)* a fura. **5.** *(austr.)* a comanda, a porunci; **ein Frühstück ~** a comanda micul dejun.

Anschaffer, *-s, -, m. (fam.)* hoț.

Anschaffung, *-en, f.* **1.** dobândire; procurare, achiziționare, cumpărare; ~ **von Möbeln** cumpărare de mobilă. **2.** *(com.)* plată prin remitere (de bani, cambii etc.). **3.** livrare, furnizare.

Anschaffungsbetrag, *-(e)s, -beträge, m.* valoare, preț de achiziție.

Anschaffungskosten *pl.* cheltuieli de procurare, de achiziționare.

Anschaffungs|preis, *-es, -e, m.* preț de procurare, de achiziționare.

Anschaffungswert, *-(e)s, -e, m.* valoare de cumpărare, de achiziționare.

anschäften, *schäftete an, angeschäftet (du schäftest an, er schäftet an), vb. (h) tr.* **1.** a pune mâner; a monta coadă; **ein Gewehr ~** a pune pat la o pușcă; **Stiefel ~** a (în)căputa cizme; **einen Hammer ~** a pune coadă la ciocan. **2.** *(hort.)* a altoi în copulație.

Anschäften, *-s, n. sg. (hort.)* altoire în copulație.

anschälen, *schälte an, angeschält, vb. (h) tr.* a începe să curețe de coajă.

anschalten, *schaltete an, angeschaltet (du schaltest an, er schaltet an), vb. (h) tr. (tehn., electr.)* a racorda, a cupla; a conecta.

Anschaltung, *-en, f. (tehn.)* cuplare, racordare; conectare; *(geol.)* includere.

anscharren, *scharrte an, angescharrt, vb. (h) tr. (despre găini etc.)* a scormoni; *(fig.)* **Vermögen ~** a aduna, a îngrămădi avere (prin mijloace sordide).

anschauen, *schaute an, angeschaut, vb. (h) tr.* a privi (la...), a se uita (la...); a contempla; *(fam.)* **er schaute mich an** s-a uitat la mine; *(fig.)* **er schaut das Geld an** îi plac banii, e avar; **der Arzt schaute sich den Kranken an** medicul l-a examinat pe bolnav.

Anschauen, *-s, n. sg.* **1.** contemplație. **2.** *(înv.)* aspect, vedere. **3.** meditare.

anschauend I. *part. prez.* de la a n s c h a u e n. **II.** *adj.* **1.** contemplativ. **2.** v. a n s c h a u l i c h.

anschauenswert *adj.* vrednic de văzut.

anschaufeln, *schaufelte an, angeschaufelt (ich schauf(e)le an), vb. (h) tr.* a aduna, a strânge cu lopata.

anschaulich *adj.* clar, lămurit; intuitiv, plastic; concret; **etwas ~ machen** a lamuri, a da o idee clară (despre ceva).

Anschaulichkeit *f. sg.* claritate, plasticitate, caracter intuitiv.

Anschau|ung, *-en, f.* **1.** părere, vedere, opinie, punct de vedere, concepție; viziune; **politische ~en** vederi politice; **js. ~ in jeder Hinsicht teilen** a împărtăși părerea cuiva în toate privințele; **nach kaufmännischer ~** din punct de vedere comercial. **2.** *sg.* contemplație; contemplare; **in ~ versunken** cufundat în contemplație. **3.** *(fil.)* intuiție; intuire.

Anschau|ungsbegriff, *-(e)s, -e, m. (fil.)* noțiune intuitivă.

Anschau|ungs|erkenntnis *f. sg. (fil.)* cunoaștere intuitivă.

Anschau|ungskraft, *-kräfte, f.* forță intuitivă.

Anschau|ungskreis, *-es, -e, m. (fil.)* sferă intuitivă; orizont intelectual.

Anschau|ungsmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* material intuitiv, material didactic; material ilustrativ.

Anschau|ungsmethode, *-n, f. (fil.)* metodă intuitivă.

Anschau|ungsmittel, *-s, -, n.* v. A n s c h a u u n g s m a t e r i a l.

Anschau|ungs|unter|richt, *-(e)s, -e, m.* învățământ intuitiv, pe bază de material didactic.

Anschau|ungsvermögen, *-s, -, n.* capacitate intuitivă.

Anschau|ungsweise, *-n, f.* mod de a vedea, de a gândi; concepție.

Anschein, *-(e)s, m. sg.* aspect, înfățișare, aer; aparență; **dem (sau allem) ~ nach** după toate aparențele, probabilitățile; **es hat den ~, als ob ...** face impresia că ...; **sich** *(dat.)* **den ~ geben** a se preface, a-și da aerul.

anscheinen, *schien an, angeschienen, vb. (h) tr.* **1.** a lumina; **die Sonne scheint einen an** ne luminează soarele. **2.** a părea, a avea aerul că ..., a da aparența că ...

anscheinend I. *part. prez.* de la a n s c h e i n e n. **II.** *adj.* aparent, imaginar, fictiv. **III.** *adv.* după aparență; după cât se pare; **er hat ~ keinen Heller mehr** după cât se pare nu mai are nici un ban; pare-se că nu mai are nici un șfanț.

anscheinlich I. *adj.* vizibil. **II.** *adv.* după cum se vede.

anscheißen, *schiss an, angeschissen (du, er scheißt an), vb. (h) tr. (vulg.)* **1.** a elimina excremente pe ... **2.** *(fig.)* a trage pe sfoară, a înșela. **3.** a lua la refec pe cineva, a batjocori pe cineva. **4.** *(în expr., fam.)* **angeschissen kommen** a veni nepoftit, la o oră nepotrivită.

anschellen, *schellte an, angeschellt, vb. (h) intr.* a suna (la ușa cuiva).

Anschere, *-n, f.* urzeală.

anscheren, *scherte an, angeschert, vb. (h)* **I.** *tr.* a urzi (pânza). **II.** *intr.* a începe să urzească.

Anscherer, *-s, -, m.* urzitor.

Anscherung, *-en, f.* urzitul (pânzei).

anschesen, *scheste an, angeschest (du, er schest an), vb. (s) intr. (fam.)* a veni în grabă; **endlich kam er angeschest** în sfârșit a venit în mare grabă.

anschichten, *schichtete an, angeschichtet (du schichtest an, er schichtet an), vb. (h) tr.* a așeza în straturi, a clădi, a îngrămădi.

anschicken, *schickte an, angeschickt, vb. (h) refl.* a fi gata, a se pregăti să ...; **er schickte sich an zu gehen** el se pregătea să plece; **sich ~** a se apuca de ceva; **sich albern zu etwas ~** a se apuca cu stângăcie să facă ceva; **sich zur Abreise ~** a se pregăti de plecare.

anschickig *adj.* dibaci, îndemânatic.

Anschickung, *-en, f.* pregătire, preparative (imediat premergătoare unei acțiuni).

anschieben, *schob an, angeschoben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a împinge spre..., a apropia de... **2.** a pune în mișcare împingând; *(în expr.)* **angeschoben kommen** a veni alene, târându-și picioarele. **II.** *intr.* a juca primul (la popice).

Anschieber, *-s, -, m.* **1.** protos (primul) la popice. **2.** v. A n s c h i e b e s t ü c k.

Anschiebe|stück, *-(e)s, -e, n.* bucată adăugată, înnăditură; placă de prelungire a mesei.

Anschiebetisch, *-(e)s, -e, m.* masă extensibilă.

Anschiebsel, *-s, -, n.* bucată adăugată, apendice, supliment.

anschielen, *schielte an, angeschielt, vb. (h) tr. (fam.)* a se uita chiorâș, strâmb (la cineva, la ceva).

anschienen, *schiente an, angeschient, vb. (h) tr. (med.)* a pune atele, scândurele (la mână, la picior, pentru fractură); **ein gebrochenes Bein ~** a pune piciorul rupt în atele.

anschießen, *schoss an, angeschossen (du, er schießt an), vb. (h și s)* **I.** *tr. (h)* **1.** a răni cu o armă de foc; **das Wild ~** a răni vânatul. **2.** a încerca trăgând; **eine Flinte ~** a încerca o pușcă. **3.** a vesti, a da semnalul (prin salve); **das Fest ~** a vesti o sărbătoare. **4.** a potrivi la ceva; **die Ärmel~** a monta mâneca. **5.** *(s) (fig.; în expr.)* **angeschossen sein a)** a fi amorezat; **b)** a fi într-o ureche; a fi țicnit. **II.** *intr.* **1.** *(h)* a începe să tragă (cu o armă); a trage primul (cu o armă). **2.** *(s)* a se repezi, a da buzna; **angeschossen kommen** a veni glonț, ca din pușcă. **3.** *(s) (chim.)* a se forma, a se cristaliza, a îngheța; **in (zu) Kristallen ~** a se cristaliza.

anschiffen, *schiffte an, angeschifft, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a căra pe apă (o încărcătură). **2.** *(pop.)* a urina, a face pipi pe... **II.** *intr. (s)* a se apropia cu corabia; **an eine Insel ~** a ancora lângă o insulă.

Anschiffung *f. sg.* apropierea vasului (de mal), sosire, ancorare, abordare.
anschiften, *schiftete an, angeschiftet (du schiftest an, er schiftet an), vb. (h) tr. (tehn.)* **1.** a fixa cu cuie; a ciopli, a ascuți. **2.** v. anschäften (**1**).
anschimmeln, *schimmelte an, angeschimmelt (ich schimm(e)le an), vb. (s) intr.* a începe să prindă mucegai, a se acoperi cu mucegai; **das Brot ist angeschimmelt** pâinea a început să mucegăiască.
anschimmern, *schimmerte an, angeschimmert, vb. (h) tr.* a luci spre... (sau asupra...), a licări spre..., a răspândi o lumină slabă peste; **die Sterne schimmern uns an** stelele lucesc, licăresc spre noi; **eine kleine Hoffnung schimmerte an** o speranță slabă a licărit.
anschimpfen, *schimpfte an, angeschimpft, vb. (h) tr.* a înjura, a certa pe cineva.
anschirren, *schirrte an, angeschirrt, vb. (h) tr.* a înhăma, a pune hamurile.
Anschirrung, *-en, f.* înhamare.
Anschiss, *-es, -e, m.* **1.** *(argon studențesc)* rană, tăietură de sabie (de la duel); *(fig.)* răfuială. **2.** *(pop.)* ocară, săpuneală, muștruluială. **3.** *(pop.)* tragere pe sfoară.
Anschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** lovitură, lovire; ciocnire; ~ **der Wellen ans Ufer** izbirea valurilor de mal; ~ **der Glocke** bătaia clopotului. **2.** *sg. (muz.)* tușeu; **einen leichten ~ haben** a avea un tușeu ușor; **der Künstler hat einen kräftigen** ~ artistul are tușeu puternic; **das Klavier hat einen schweren** ~ pianul are o claviatură tare; *(despre mașina de scris)* **einen leichten ~ haben** a avea o bătaie moale; **sie schreibt 300 Anschläge in der Minute** serie 300 de bătăi pe minut. **3.** afiș; **durch öffentlichen** ~ prin afișare publică. **4.** *sg. (mil.)* poziție de tras (cu arma la ochi); **in ~ liegen** a ochi; **in ~ gehen** a lua poziție de tras; a duce arma la ochi; ~ **eines Gewehrs** patul puștii. **5.** atac; atentat; puci; **heimlicher** ~ complot; **auf (sau gegen) js. Leben einen ~ machen** a săvârși un atentat împotriva cuiva; **der ~ ist misslungen** atentatul a eșuat. **6.** *(com.)* deviz, apreciere, estimație, evaluare, taxare; **in ~ bringen (kommen)** a pune în socoteală, a avea în vedere, a ține seamă de... **7.** *sg. · (vân.)* lătrat. **8.** *(tehn.)* tampon; opritor. **9.** primul rând la croșetat, împletit etc. **10.** *(tipogr.)* reglet de sprijin. **11.** *(la jocul de-a v-ați ascunselea)* bătaie, semn că un jucător a fost văzut; loc de bătaie.
Anschlagbrett, *-(e)s, -er, n.* panou de afișaj, panou de afișe.
anschlagen, *schlug an, angeschlagen (du schlägst an, er schlägt an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a bate (un cui), a pironi, a înțepeni; **mit Nägeln** ~ a bate în cuie; **die Erde** ~ a bătători pământul. **2.** *(muz.)* a lovi (clapele), a suna, a intona; **die Glocke** ~ a trage clopotul; **einen Ton (sau eine Arie)** ~ a intona o melodie (o arie), a da tonul (la pian); **einen anderen Ton** ~ a schimba tonul; **eine Saite ~ a)** a atinge, a ciupi o coardă; **b)** *(fig.)* a atinge la coarda sensibilă (pe cineva); **einen Akkord** ~ a lua, a da un acord; (*și fig.*) **ein rascheres Tempo** ~ a accelera ritmul, a grăbi pasul; *(fig.)* **er weiß den richtigen Ton anzuschlagen** știe să ia atitudinea potrivită, știe să pună punctul pe i; **einen hohen Ton** ~ a vorbi de sus. **3.** *(în expr.)* **Feuer** ~ a scăpăra; **Licht** ~ a aprinde lumina. **4.** a afișa, a publica; **ein Plakat** ~ a lipi un afiș, a afișa; **öffentlich** ~ a afișa în public; **am schwarzen Brett** ~ a afișa la tabloul de afișaj, la afișier; **zum Verkauf** ~ a publica spre vânzare; **ein Haus** ~ a pune în vânzare o casă. **5.** *(despre arme)* a duce repede la..., a îndrepta repede spre...; **das Gewehr auf jn.** ~ a îndrepta arma contra cuiva; **schlagt an!** la ochi! **6.** a prețui, a prețălui, a evalua, a estima, a calcula; **die Kosten lassen sich auf 300 Gulden** ~ cheltuielile se pot evalua la 300 florini; *(fig.)* **sein Leben nicht hoch** ~ a nu pune mare preț pe viață; **zu hoch** ~ a supraestima; **zu niedrig (sau zu gering)** ~ a subestima. **7.** a lovi, a atinge, a bate ușor; **ich habe mir das Knie angeschlagen** m-am lovit la genunchi; *(înot)* **als erster** ~ a atinge primul (marginea bazinului); *(la jocul de copii)* **er hat Peter angeschlagen** l-a bătut pe Peter (un' doi trei). **8.** a fixa; **die Eimer an das Seil** ~ a lega gălețile de funie; *(mine)* **den Grubenhund** ~ a fixa vagonetul la cablul de extracție. **9.** *(austr.)* a da cep, a desfunda. **10.** *(reg.)* a pecetlui cu o strângere de mână; **eine Wette** ~ a face un pariu. **11.** *(mine)* a începe lucrul. **12.** *(tipogr.)* a completa cu regleți. **II.** *intr.* **1.** a da lovitura de începere, a da prima lovitură, a juca primul (la jocul cu mingea). **2.** (și *refl.*) *(an* cu *ac., gegen)* a (se) lovi, a (se) izbi, a (se) ciocni (de); **an etwas** ~ a se lovi, a se ciocni de ceva; **die Wellen schlagen an die Felsen an** valurile (se) izbesc de stânci; **mit dem Kopf gegen die Wand** ~ a se lovi cu capul de perete. **3.** a răsuna, a începe să răsune; **der Hund schlug an** câinele a început să latre; **die Glocke schlägt an** clopotul răsună. **4.** a prii; a avea efect (bun, pozitiv); a se manifesta; **das Essen schlägt (bei) ihm gut an** mâncarea îi priește; **die Kur schlägt bei ihm trefflich an** cura dă rezultate excelente; **nichts will bei ihm** ~ nu-i priește nimic; **bei jm.** ~ a reuși pe lângă cineva; **Feuchtigkeit schlägt sich an etwas an** umezeala cuprinde ceva, se lasă pe ceva. **5.** *(despre plante)* a prinde rădăcini.
Anschlagen, *-s, n. sg.* **1.** afișare, publicare. **2.** fixare, batere în cuie. **3.** izbire, lovire. **4.** început de sunat, lătrat.
Anschläger, *-s, -, m.* **1.** ciocănel (la pian). **2.** regulator (la ceas). **3.** *(tehn.)* semnalizator; ciocan de marcat. **4.** *(mine)* semnalist.
Anchlage|rad, *-(e)s, -räder, n.* rotița clopoțelului (la ceasuri deșteptătoare).
Anschlagfläche, *-n, f. (tehn.)* suprafața de contact.
Anschlaghammer, *-s, -, m.* ciocan forestier.
anschlägig *adj.* **1.** *(reg.)* iscusit, priceput, dibaci; ingenios, isteț. **2.** *(înv.)* priitor, priincios.
Anschlagline|al, *-(e)s, -e, n.* teu (de desen).
anschlagmäßig *adj.* prevăzut în deviz.
Anschlag|säule, *-n. f.* **1.** stâlp pentru afișaj, pentru reclame. **2.** *(constr.)* coloană de sprijin. **3.** *(ferov.)* stâlp de rampă.
Anschlagschaufel, *-n, f. (tehn.)* lopată (de stins).
Anschlagschiene, *-n, f.* **1.** *(ferov.)* contraac, contrașină a macazului. **2.** capul teului (de desen). **3.** *(auto.)* bară-tampon.
Anschlagsdrucker, *-s, -, m. (inform.)* imprimantă cu impact.
Anschlag(s)kosten *pl.* **1.** preț de cost evaluat; cost după deviz. **2.** cheltuieli de afișaj.
Anschlag(s)|preis, *-es, -e, m.* preț conform devizului.
Anschlag|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(constr.)* traversa superioară a ferestrei. **2.** *(maș.)* piesă limitatoare.
Anschlagtafel, *-n, f.* panou de afișare, stâlp de reclame.
Anschlagwinkel, *-s, -, m.* **1.** colțar, echer (de tâmplar) cu talpă. **2.** *(auto.)* colțar-tampon. **3.** *(constr.)* tăbliță opritoare la zăvor.
Anschlagzettel, *-s, -, m.* afiș, comunicat.
anschlämmen, *schlämmte an, angeschlämmt, vb. (h) tr.* și *refl. (geol.)* a (se) acoperi de nămol, a (se) umple cu nămol, a (se) nămoli; **angeschlämmtes Land** aluviune.
Anschlämmung, *-en, f. (geol.)* aluviune; depunere de nămol.
anschleichen, *schlich an, angeschlichen, vb.* **I.** *tr.* și *refl. (h)* a se apropia târâș, pe furiș, a se apropia (de ceva) târându-se neobservat. **II.** *intr. (s)* a se apropia târâș; **angeschlichen kommen** a se apropia târându-se, a se strecura pe nesimțite; *(fig.)* **die alten Sorgen schlichen wieder an** iar au venit (s-au instalat) vechile griji; *(fam.)* **er kam schon wieder angeschlichen** iar a venit pe nepusă masă.
anschleifen[1], *schliff an, angeschliffen, vb. (h) tr.* a poliza, a ascuți, a șlefui; **dem Messer eine Spitze** ~ a face un vârf ascuțit la cuțit prin șlefuire.
anschleifen[2], *schleifte an, angeschleift, vb. (h) tr.* a târî, a trage după sine.
anschlendern, *schlenderte an, angeschlendert, vb. (s) intr. (în expr.)* **angeschlendert kommen** a se apropia alene, agale.
anschleppen, *schleppte an, angeschleppt, vb. (h) tr.* a târî, a aduce târâș; a remorca; **jn.** ~ a aduce pe cineva cu forța, pe sus.
Anschlick, *-(e)s, -e, m.* aluviune, depunere de nămol.
anschließen, *schloss an, angeschlossen (du, er schließt an), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** *(an* cu *ac.)* a lega (de), a împreuna (cu ceva); **das Fahrrad an den Zaun** ~ a lega bicicleta de gard. **2.** a da legătura (la telefon), a pune în circuit. **3.** a anexa, a alătura; **der Schule wird ein Internat angeschlossen** școala va avea și internat, școlii i se anexează un internat. **4.** *(electr.)* a conecta, a racorda, a branșa; a face legătură; **ans Stromnetz** ~ a conecta la rețeaua de curent; **alle Sender sind angeschlossen** toate posturile preiau programul. **5.** *(inform.)* a conecta; **ans Internet** ~ a conecta la internet. **II.** *intr. (h)* **1.** *(despre uși etc.)* a se închide bine; **die Tür schließt nicht gut an** ușa nu se închide bine, stă crăpată. **2.** a se potrivi; *(fig.)* a veni, a cădea bine; **das Kleid schließt gut an** rochia vine bine, se mulează perfect. **3.** a strânge; **die Schenkel** ~ a strânge picioarele (la călărit). **4.** a face legătura (cu ...); **an die Worte des Vorredners** ~ a porni de la cele spuse de antevorbitor. **III.** *refl. (h) (dat.* sau *an* cu *ac.)* a se lega; a se atașa (de cineva), a adera, a se ralia (la cineva, la ceva); **sich aneinander** ~ a strânge rândurile; **sich an den Nebenmann** ~ a strânge rândurile, a simți cotul; **sich (an jn.)** ~ a se lega, a se lipi, a se alătura, a se atașa (de cineva); **sich einer Partei** ~ a se alătura unui partid; **sich js. Meinung** ~ a se asocia, a se ralia la părerea cuiva; **dem Referat schloss sich eine Diskussion an** după referat au urmat discuții; **der Garten schließt (sich) an das Haus an** în continuarea casei este grădina; **darf ich mich Ihnen ~?** pot să mă atașez dv.? **er schließt sich schwer an** anevoie se împrietenește.
Anschließen, *-s, -, n. (electr.)* conectare; conexiune; contact.
anschließend **I.** *part. prez.* de la anschließen. **II.** *adv.* direct, imediat după ...; în continuare; alăturat; ~ **gingen wir ins Kino** imediat după aceea ne-am dus la cinematograf.
anschließlich **I.** *adj.* alăturat, anexat. **II.** *adv.* în continuare, în legătură cu; ~ **will ich noch hier bemerken** în legătură cu aceasta aș dori să mai observ.
Anschliff, *-(e)s, -e, m.* ascuțire.
anschlingen, *schlang an, angeschlungen, vb. (h) tr.* **1.** a strânge, a fixa (printr-un nod sau ochi); a înnoda. **2.** *(med.)* a strânge, a fixa un bandaj.
Anschluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** (*și fig.*) legătură (strânsă); ~ **haben** a se învecina; **im ~ an** *(ac.)* **a)** imediat după ...; **b)** în legătură cu ..., cu referire la ... **2.** *(ferov.)* legătură (cu alt tren, vapor, autobuz); **den ~ verpassen, verfehlen a)** a scăpa trenul de legătură; **b)** *(fig.)* a pierde trenul, a veni prea târziu; **direkter** ~ legătură directă. **3.** anexă, supliment. **4.** relație, legătură; cunoștință; ~ **suchen** a căuta cunoștințe; **er hat keinen** ~ n-are prieteni, n-are contact cu nimeni; *(sport)* **den ~ an die Weltspitzenklasse erreichen** a intra în elita mondială (într-un anumit domeniu). **5.** (și *pol.*) alipire, anexare; raliere, asociere; joncțiune; intrare (într-o asociație). **6.** *(tehn., electr.)* legătură (la telefon), contact; racord, cuplaj; branșament; ~ **haben (bekommen)** a căpăta legătura (la telefon); **um ~ ersuchen (bitten)** a cere legătură; ~ **an die Leitung** racordare la conductă, facere a legăturii cu conducta. **7.** *(tipogr., înv.)* cuvânt de legătură (care se punea altădată în josul unei pagini și cu care începea pagina următoare). **8.** *(inform.)* conectare; ~ **ans Internet** conectare la internet.
Anschlussbahn, *-en, f. (ferov.)* linie de legătură, linie de joncțiune; bifurcație.
Anschlussbahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* stație de legătură, stație de joncțiune.
Anschlussblech, *-(e)s, -e, n.* placă de cuplare, de racordare, de asamblare.
Anschlussbüchse, *-n, f. (electr.)* bucșă de joncțiune, de legătură.
Anschlussdose, *-n, f. (electr.)* doza de derivație, cutie de conexiune, priză de perete, de telefon.
Anschlussfehler, *-s, -, m.* eroare de conectare, de branșare.
Anschlussfläche, *-n, f.* suprafață de atingere, contact de racordare.
Anschlussflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor de legătură, în continuare.
Anschlussgebühr, *-en, f.* taxă de racordare, de conectare.
Anschlussg(e)leis, *-es, -e*, **Anschlussg(e)leise**, *-s, -, n. (ferov.)* linie de joncțiune; linie de legătură laterală, locală.
Anschlussgeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* afacere complementară.
Anschlussgruppe, *-n, f. (tehn.)* ansamblu, grup de mașini.
Anschlusskabel, *-s, -, n. (tel.)* cablu de joncțiune.
Anschlussklemme *-n, f. (electr.)* bornă de racord(are).
Anschlussleitung, *-en, f. (tehn., electr.)* conductă de legătură.
Anschlusslinie [-nĭə], *-n, f.* linie de joncțiune (pentru tramvaie).
Anschlussmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de racordare, de conectare.
Anschlusspunkt, *-(e)s, -e, m. (ferov.)* nod de cale ferată, punct de joncțiune.
Anschlussrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de racord(are), de branșament.
Anschluss|schnur, *-en, f.* cordon de legătură.
Anschluss|station, *-en, f.* v. Anschlussbahnhof.
Anschluss|stecker, *-s, -, m. (electr.)* ștecăr de racord(are), fișă de legătură.
Anschluss|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă de racord(are).
Anschluss|tafel, *-n, f. (electr.)* tablou de racordare.
Anschluss|tor, *-(e)s, -e, n.*, **Anschluss|treffer**, *-s, -. m. (sport)* gol de egalare.
Anschlussverbindung, *-en, f. (mil.)* legătură (pe front).
Anschlusswinkel, *-s, -, m. (constr.)* cornieră de asamblare.

Anschluss|zug, *-(e)s, -züge, m. (ferov.)* tren de legătură directă; corespondență.
Anschluss|zwinge, *-n, f.* bornă, clemă de racordare.
anschmachten, *schmachtete an, angeschmachtet (du schmachtest an, er schmachtet an), vb. (h) tr.* a se topi de dorul cuiva, a privi pe cineva galeș.
Anschmack, *-(e)s, m. sg. (reg.)* degustare, gustare de probă.
anschmecken, *schmeckte an, angeschmeckt, vb. (h) tr.* (cu *dat.*) a gusta, a încerca (de probă), a degusta; a simți, a cunoaște după gust; *(fam.)* **man schmeckt ihm den Fachmann an** se cunoaște că este specialist; **das schmeckt man auch der Suppe an** aceasta se simte și după gustul supei.
anschmeicheln, *schmeichelte an, angeschmeichelt (ich schmeich(e)le an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a linguși pe cineva. **2.** *(jm. etwas)* a convinge (pe cineva) prin lingușiri să primească (ceva). **II.** *refl.* a se linguși (pe lânga cineva); **sich bei jm.** ~ a intra cuiva pe sub piele.
anschmeißen, *schmiss an, angeschmissen (du, er schmeißt an), vb. (h) tr.* a arunca, a azvârli (către cineva sau ceva).
anschmelzen, *schmolz an, angeschmolzen (du, er schmilzt an), vb* **I.** *tr. (h)* a uni, a lipi, a suda prin topire. **II.** *intr. (s)* a se lipi topindu-se, a se suda.
anschmieden, *schmiedete an, angeschmiedet (du schmiedest an, er schmiedet an), vb. (h) tr.* **1.** a suda prin forjare. **2.** a țintui, a nitui; a încătușa; **etwas an den Felsen** ~ a înlănțui ceva de stâncă; **ein Eisenstück dem anderen** ~ a lipi forjând două bucăți de fier; **wie angeschmiedet** ca țintuit locului; ca pironit; (și *fig.*) **er ist an Händen und Füßen angeschmiedet** e legat de mâini și de picioare, e legat în lanțuri, e încătușat.
anschmiegen, *schmiegte an, angeschmiegt, vb. (h)* **I.** *tr.* a potrivi exact, ușor; a conforma. **II.** *refl.* **1.** *(an* cu *ac.)* a se alinta (pe lângă cineva), a se lipi (de cineva); **das Kind schmiegt sich innig an die Mutter an** copilul se lipește strâns de mama sa. **2.** *(fig.) (despre îmbrăcăminte)* a sta strâns pe corp; a se mula; **das Kleid schmiegt sich eng an den Körper an** rochia se mulează strâns pe corp; *(fig.)* **die Häuschen schmiegen sich an die Berglehne an** căsuțele se alipesc de panta muntelui, căsuțele sunt așezate în pantă.
anschmiegend, anschmiegsam *adj.* **1.** (și *fig.*) mlădios, flexibil, elastic; acomodabil. **2.** tandru; supus.
Anschmiegsamkeit, *-en, f.* **1.** (și *fig.*) flexibilitate, elasticitate, capacitate de acomodare. **2.** tandrețe.
anschmieren, *schmierte an, angeschmiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a unge. **2.** a mâzgăli, a mânji. **3.** *(fam.)* a înșela, a pârli, a păcăli; **jm. eine Ware** ~ a trage pe cineva pe sfoară cu o marfă proastă; **jn. tüchtig** ~ a înșela pe cineva, a trage bine pe sfoară pe cineva. **II.** *refl.* **1.** a se murdări, a se mânji. **2.** *(fam.)* a se păcăli, a cădea în cursă. **3.** *(fam.)* a se linguși (pe lângă cineva), a intra pe sub pielea cuiva.
anschminken, *schminkte an, angeschminkt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) farda, a (se) boi.
anschmollen, *schmollte an, angeschmollt, vb. (h) tr. (jn.)* a face mutre (cuiva).
anschmoren, *schmorte an, angeschmort, vb. (h) tr.* a frige puțin; a frige înăbușit.
anschmücken, *schmückte an, angeschmückt, vb. (h) tr.* a găti, a împodobi (o mireasă).
anschmunzeln, *schmunzelte an, angeschmunzelt (ich schmunz(e)le an), vb. (h) tr.* a zâmbi (cuiva), a surâde (cuiva) șăgalnic, ștrengărește.
anschmusen, *schmuste an, angeschmust (du, er schmust an), vb. (h) tr.* și *refl. (fam.)* a (se) linguși; **er schmust sich bei ihm an, um etwas zu erreichen** îl lingușește, îl perie pentru a obține ceva.
anschmutzen, *schmutzte an, angeschmutzt (du, er schmutzt an), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) murdări, a (se) mânji, a (se) păta.
anschnallen, *schnallte an, angeschnallt, vb. (h) tr.* a încheia, a prinde cu cataramă, a încătărăma; a lega; **die Schlittschuhe** ~ a pune patinele; **die Sporen** ~ a pune pintenii (la cizme); **den Säbel** ~ a se încinge cu sabia.
Anschnallgurt, *-(e)s, -e, m. (av.)* centură de siguranță.
Anschnallpflicht *f. sg. (av., auto.)* obligativitate de a pune centura de siguranță.
Anschnallriemen, *-s, -, m.* curea cu cataramă.
Anschnall|sporn, *-(e)s, -sporen, m.* pinten care se leagă cu curele.
anschnarren, *schnarrte an, angeschnarrt,* **anschnauben**, *schnaubte an, angeschnaubt, vb. (h) tr.* v. anschnauzen.
anschnaufen, *schnaufte an, angeschnauft, vb. (h) tr. (în expr.)* **angeschnauft kommen** a sosi, a veni gâfâind.
anschnauzen, *schnauzte an, angeschnauzt (du, er schnauzt an), vb. (h) tr. (fam.)* a se răsti, a țipa, a urla (la cineva); a bruftu(lu)i, a ocărî (pe cineva).
Anschnauzer, *-s, -, m. (fam.)* perdaf, săpuneală; bruftu(lu)ială; **von jm. einen tüchtigen** ~ **bekommen** a fi ocărât, certat, mustrat urât de cineva.
anschneiden, *schnitt an, angeschnitten (du schneidest an, er schneidet an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a începe să taie; **Brot** ~ a tăia din pâine; **ich will den Stoff nicht** ~ nu vreau să tai din stofă. **2.** *(fig.)* a aborda o problemă; **eine Frage** ~ a ridica o chestiune; **ein heikles Thema** ~ a aborda un subiect delicat. **3.** *(tehn.)* a cresta, a însemna; a începe așchierea; **eine Schraube** ~ a fileta un șurub. **4.** *(vân.; despre câini)* a sfâșia vânatul. **5.** *(chim.)* a dilua; a fracționa. **II.** *refl.* a se tăia.
Anschneidung, *-en, f.* **1.** tăiere. **2.** crestare. **3.** *(fig.)* început.
anschneien, *schneite an, angeschneit, vb. (s) intr. (în expr.)* **angeschneit kommen** a veni pe neașteptate, pe nepregătite.
anschnellen, *schnellte an, angeschnellt, vb.* **I.** *tr. (h)* a arunca, a lansa (cu forță); **der Wind schnellt die Bäume an** vântul scutură arborii; *(fig.)* **jn.** ~ a năvăli, a da năvală asupra cuiva. **II.** *intr. (s)* a se lovi de.
anschniegeln, *schniegelte an, angeschniegelt (ich schnieg(e)le an), vb. (h) tr.* și *refl. (fam.)* a (se) dichisi, a (se) găti, a (se) ferchezui; a se împopoțona.
Anschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** prima bucată tăiată; **er bekam den** ~ a primit prima felie; **der** ~ **vom Brot** colțul, coltucul pâinii. **2.** crestătură. **3.** tăietură, suprafață de tăiere. **4.** *(constr.)* debleu. **5.** trecere în cont.
anschnitzeln, *schnitzelte an, angeschnitzelt (ich schnitz(e)le an), vb. (h) tr.* a ciopli, a încresta ceva.
anschnorren, *schnorrte an, angeschnorrt, vb. (h) tr. (fam.)* a cerși (de la cineva) cu insistență, a se da pe lângă cineva pentru a obține ceva.
anschnüffeln, *schnüffelte an, angeschnüffelt (ich schnüff(e)le an), vb. (h) tr. (despre animale)* a mirosi, a apropia botul pentru a mirosi, a adulmeca.
anschnüren, *schnürte an, angeschnürt, vb. (h) tr.* a strânge, a lega (cu șireturi, cu curele).
Anschnürung, *-en, f.* strângere, legare (cu șireturi, cu curele).
anschobern, *schoberte an, angeschobert, vb. (h) tr.* a strânge (fânul în stog); **Heu** ~ a așeza fânul în clăi, căpițe.
Anschoppung, *-en, f.* **1.** *(med.)* început, debut, prima fază a unei congestii. **2.** umflare, tumefiere, umflătură.
Anschove [-'o:və], *-n, f.,* **Anschovis** [-'o:vIs] *f. sg. (înv.)* **1.** *(iht.)* căciugă, sardea mică din familia scrumbiilor *(Engraulis encrasicholus)*. **2.** *(cul.)* (sardele) anșoa.
anschrammen, *schrammte an, angeschrammt, vb. (h) tr.* a zgâria, a zdreli ușor.
anschrauben, *schraubte an, angeschraubt, vb. (h) tr.* a înșuruba, a strânge cu șurubul.
Anschraube|sporn, *-(e)s, -sporen, m.* pinten de cavalerie.
anschreiben, *schrieb an, angeschrieben, vb. (h) tr.* **1.** a scrie, a adăuga (un cuvânt, rând etc.); **ein Wort an (auf) die Tafel** ~ a scrie un cuvânt pe tablă; **in einem Buch** ~ a înscrie într-o carte. **2.** a scrie cuiva (o scrisoare); **jn.** ~ a scrie, a se adresa în scris. **3.** a nota; a înregistra; a marca; ~ **lassen** a lua pe credit, a uza de credit. **4.** *(fig.: jm. etwas)* a pune în (sau pe) socoteala cuiva; **er ist bei mir gut (schlecht) angeschrieben** am o părere bună (rea) despre el; **er ist überall gut angeschrieben** e apreciat peste tot, e bine văzut de toată lumea; **jm. etwas gut** ~ a nota ceva în favoarea cuiva.
Anschreiben, *-s, n. sg.* **1.** trecere, înregistrare în contul curent. **2.** ordonanță, circulară.
Anschreiber, *-s, -, m.* **1.** persoană care scrie, notează, marchează. **2.** monitor (la școală). **3.** denunțător.
Anschreibetafel, *-n, f.* tablă pentru notat; tăbliță.
Anschreibung, *-en, f.* **1.** înscriere, înregistrare. **2.** adăugare în scris, post-scriptum.
anschreien, *schrie an, angeschrien, vb. (h) tr.* a striga, a țipa (la cineva); **im Zorn** ~ a striga la mânie.
anschreiten, *schritt an, angeschritten (du schreitest an, er schreitet an), vb. (s) intr.* a umbla cu pași mari, agale; **angeschritten kommen** a se apropia agale, pas cu pas.
Anschrift, *-en, f.* **1.** adresă (la scrisoare). **2.** inscripție (pe cărți); titlu.
Anschriften|änderung, *-en, f.* schimbare de adresă.
Anschriftenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* indicator (sau anuar) de adrese.
Anschriftenverzeichnis, *-ses, -se, n.* listă de adrese.
Anschrot, *-(e)s, -e, n.* (și *m.*), **Anschrote**, *-n, f. (text.)* bată, chenar (la stofe).
anschroten, *schrotete an, angeschrotet (du schrotest an, er schrotet an), vb. (h) tr.* **1.** *(în expr.)* **ein Fass** ~ a rostogoli un butoi. **2.** a borda (cu bată).
Anschub, *-(e)s, -schübe, m. (sport)* prima aruncătură la popice; **um den** ~ **werfen** a juca pentru alegerea protosului.
Anschubfinanzierung, *-en, f. (ec.)* finanțare pentru pornire (a unui proiect).
anschubsen, *schubste an, angeschubst (du, er schubst an), vb. (h) tr.* a da o lovitură ușoară de pornire; **einen Ball** ~ a lovi ușor o minge.
anschuhen, *schuhte an, angeschuht, vb. (h) tr.* **1.** a pune fețe noi la încălțăminte, a încăputa. **2.** *(tehn.)* a pune saboți (la piloți); a înnădi (un pilot de lemn); a arma la capete; **ein Rohr** ~ a prelungi o țeavă. **3.** (și *refl., reg., înv.*) a (se) încălța; **jn.** ~ a încălța pe cineva.
anschuldigen, *schuldigte an, angeschuldigt, vb. (h) tr.* (cu *gen.*) a învinovăți, a învinui, a acuza; **jn. eines Verbrechens** ~ a acuza pe cineva de o crimă.
Anschuldigung, *-en, f.* învinovățire, învinuire, acuzație; **falsche** ~ învinuire falsă; **eine** ~ **gegen jn. schleudern** a aduce o învinuire cuiva; **schwere** ~ **en gegen jn. erheben** a aduce acuzații grave împotriva cuiva.
anschüren, *schürte an, angeschürt, vb. (h) tr.* **1.** a scormoni, a aduna (lemnele, tăciunii în vatră, cuptor). **2.** (și *fig.*) a ațâța, a înteți; **das Feuer** ~ a ațâța focul; **den Hass** ~ a ațâța ura.
Anschürer, *-s, -, m.* **1.** vătrai. **2.** instigator, ațâțător.
Anschuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** primul foc (tras cu o armă); **ich habe den ersten** ~ eu am primul foc. **2.** loc de pătrundere a glonțului; *(vân.)* locul rănii provocate de o armă de foc; rană; **hier war der** ~ aici a atins glonțul vânatul. **3.** *(vân.)* loc unde se află vânatul în momentul împușcării; **den** ~ **verbrechen** a însemna locul unde a fost împușcat vânatul prin crengi. **4.** *(vân.)* împușcarea vânatului; împușcătură; **im** ~ **stehen** a sta la pândă. **5.** *(chim.)* sedimentare; cristalizare a sării. **6.** *(în expr.)* ~ **des Wassers** presiunea apei. **7.** *(forest.)* adaos la o plantație.
Anschussloch, *-(e)s, -löcher, n. (vân.)* orificiul al rănii (de împușcătură).
Anschutt, *-(e)s, m. sg.* aluviune, îngrămădire de pământ, umplutură (de pământ), rambleu.
anschütten, *schüttete an, angeschüttet (du schüttest an, er schüttet an), vb. (h) tr.* **1.** a vărsa, a turna pe … **2.** a astupa cu pământ; a rambleia, a împlini; a face un dig; **den Grund** ~ a ridica nivelul terenului cu pământ; **Erde an eine Mauer** ~ a sprijini un zid cu pământ. **3.** *(în expr.)* **Getreide** ~ a înmagazina grâne.
Anschüttung, *-en, f.* **1.** rambleu, umplutură (de pământ), dig. **2.** înmagazinare (de grâu etc.).
Anschütze, *-n, f.* stavilă (a unui stăvilar, baraj etc.).
anschützen, *schützte an, angeschützt (du, er schützt an), vb. (h) tr.* a ridica stăvilarul.
Anschützung, *-en, f.* stavilă (mică) de moară.
anschwängern, *schwängerte an, angeschwängert, vb. (h) tr.* a umple pătrunzând prin…, a impregna; **einen Stoff** ~ a impregna o stofă.
Anschwängerung, *-en, f.* **1.** *(chim.)* impregnare. **2.** fecundare.
anschwanken, *schwankte an, angeschwankt, vb. (s) intr.* a se apropia clătinându-se.
anschwänzeln, *schwänzelte an, angeschwänzelt (ich schwänz(e)le an), vb.* **I.** *intr. (s) (în expr.)* **angeschwänzelt kommen** a se apropia dând din coadă; *(fig.)* a se apropia cu pași mărunți, dând din șolduri; a se apropia tiptil. **II.** *refl. (h) (fig.: sich bei jm.)* a intra pe sub piele, a se insinua pe lângă cineva.
anschwären, *schwärte an, angeschwärt, (h) tr.* **1.** a coace, a face puroi; a supura. **2.** *(despre bandaje)* a se lipi prin supurație.
anschwärmen, *schwärmte an, angeschwärmt, vb.* **I.** *(s) intr.* a începe să roiască. **II.** *(h) tr.* a se entuziasma, a se înflăcăra (pentru cineva), a adula, a adora (pe cineva).
anschwärzen, *schwärzte an, angeschwärzt (du, er schwärzt an), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a înnegri (ușor). **2.** *(fig.)* a ponegri, a defăima, a calomnia, a denigra; a denunța; **jn. bei jm.** ~ a ponegri pe cineva față de altcineva. **II.** *intr. (s)* a se înnegri.
Anschwärzer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* defăimător(-oare), clevetitor(-oare), calomniator(-oare); denunțător(-oare).

Anschwärzerei, Ạnschwärzung, *-en, f.* ponegrire, defăimare; calomniere, denigrare; denunțare.

ạnschwatzen, *schwatzte an, angeschwatzt (du, er schwatzt an), vb. (h) tr.* a ameți cu vorba; **jm. etwas** ~ a convinge (prin lingușeală, prin vorbe frumoase) pe cineva (să cumpere sau să facă ceva).

ạnschwefeln, *schwefelte an, angeschwefelt (ich schwef(e)le an), vb. (h) tr.* **1.** *(chim.)* a sulfuriza, a unge (sau a afuma) cu pucioasă. **2.** *(fig.)* a spune minciuni, a cleveti, a sporovăi.

Ạnschweif, *-(e)s, -e, m.* **1.** urzeală. **2.** margine a postavului, tivitură de margine, bată (a unei stofe).

ạnschweifen, *schweifte an, angeschweift, vb. (h) tr.* a urzi (fire).

Ạnschweifrahmen, *-s, -, m.* ramă de urzeală.

Ạnschweifrolle, *-n, f.* mosor, bobină de urzeală.

ạnschweißen, *schweißte an, angeschweißt (du, er schweißt an), vb. (h) tr.* **1.** *(metal.)* a suda, a îmbina prin sudură. **2.** *(vân.)* a răni vânatul cu un foc de armă.

Ạnschweißung, *-en, f. (tehn.)* înnădire prin sudură.

ạnschwellen[1], *schwoll an, angeschwollen (du schwillst an, er schwillt an), vb. (s) intr.* **1.** a se umfla, a se mări, a crește; **der Fluss schwoll an** râul s-a umflat, a crescut; *(fig.)* **der Mut schwoll ihm an** i-a crescut curajul, a devenit îndrăzneț, temerar. **2.** *(med.)* a se inflama, a se umfla; **der Fuß ist ihm angeschwollen** i s-a umflat piciorul. **3.** *(muz.)* a se intensifica, a crește; **einen Ton ~ und wieder schwach werden lassen** a fila un sunet, o notă.

ạnschwellen[2], *schwellte an, angeschwellt, vb. (h) tr.* a umfla; a face să crească (ca volum, intensitate), a mări; a face să inunde; **der Wind schwellte die Segel an** vântul a umflat pânzele; **Sonnenhitze schwellt die Trauben an** arșița soarelui face strugurii să crească; *(muz.)* **einen Ton** ~ a crește, a intensifica un sunet.

ạnschwellend I. *part. prez.* de la a n s c h w e l l e n[1]. **II.** *adj. (muz.)* crescendo.

Ạnschwellung, *-en, f.* **1.** umflare; creștere (a apei). **2.** *(med.)* protuberanță; umflătură, tumefacție, coacere, inflamare. **3.** *(muz.)* intensificare (a sunetului).

ạnschwemmen, *schwemmte an, angeschwemmt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a arunca, a aduce la mal; **der Fluss schwemmt Holz an** râul aruncă lemne la mal; **angeschwemmtes Land** aluviune. **2.** a aduce cu plutele; **Holz auf dem Fluss** ~ a transporta lemne pe râu cu plutele. **II.** *intr.* a se depune (la mal).

Ạnschwemmung, *-en, f. (geol.)* depozitare de aluviuni.

Ạnschwemmungsküste, *-n, f.* plajă, țărm aluvionar.

Ạnschwemmungsrecht, *-(e)s, -e, n.* dreptul de aluviune.

ạnschwimmen, *schwamm an, angeschwommen, vb.* **I.** *tr. (h)* a înota spre; **das Ufer** ~ a înota spre mal. **II.** *intr. (s)* a se apropia înotând, a ajunge înot, a se apropia plutind pe apă; (și *fig.*) **gegen den Strom** ~ a înota împotriva curentului.

ạnschwindeln, *schwindelte an, angeschwindelt (ich schwind(e)le an), vb. (h) tr.* a înșela, a păcăli (pe cineva); **jm. etwas ~ a)** a atribui cuiva ceva prin șarlatanie; **b)** a face pe cineva (prin șarlatanie) să cumpere ceva.

ạnschwingen, *schwang an, angeschwungen, vb. (h)* **I.** *intr.* a începe să vibreze; a oscila. **II.** *refl.* (și *fig.*) a se avânta (spre).

ạnschwirren, *schwirrte an, angeschwirrt, vb.* **I.** *intr. (s)* a veni șuierând, zbârnâind. **II.** *tr. (h) (în expr.)* **Pfeile schwirrten mich an** săgeți șuierau în jurul meu, spre mine.

ạnschwitzen, *schwitzte an, angeschwitzt (du, er schwitzt an), vb. (h) tr.* a îngălbeni prăjind, a rumeni ușor.

Ạnschwung, *-(e)s, -schwünge, m.* avânt, elan.

Ạnse, *-n, f.* **1.** oiște. **2.** *(astron.)* partea vizibilă a inelului lui Saturn. **3.** golf (mic, puțin adânc), cotitură a malului.

ạnsegeln, *segelte an, angesegelt (ich seg(e)le an), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** *(despre nave cu pânze)* a se apropia cu pânzele întinse; **er ist gegen einen Felsen angesegelt** s-a izbit (cu o ambarcație cu vele) de o stâncă. **2.** *(sport)* a ieși prima dată cu o ambarcație cu vele. **II.** *tr. (h)* **1.** a naviga spre o țintă într-o ambarcație cu pânze. **2.** a lovi; **ein Schiff** ~ a se lovi (cu o ambarcație cu vele) de un vapor.

ạnsehen, *sah an, angesehen (du siehst an, er sieht an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a se uita, a privi, a contempla; **starr** ~ a se uita țintă; **schief** ~ a se uita chiorâș; **über die Achseln** (sau **Schultern**) ~ a privi peste umăr, a se uita cu dispreț; **eine Ausstellung** ~ a vizita o expoziție; **Bilder** ~ a privi tablouri; **jn. böse** ~ a se uita urât la cineva; **er kann mich nicht gerade** ~ nu îndrăznește să se uite în ochii mei; **er sah mich groß** (sau **verwundert** sau **mit verwunderten Augen**) **an** a făcut ochii mari, m-a privit mirat (cu o mutră mirată); **es war herrlich anzusehen** a fost un spectacol măreț; **es war lieblich anzusehen** era mai mare dragul să privești, era un spectacol plăcut; **es war schrecklich anzusehen** era o priveliște oribilă; **jn. (verächtlich) von oben bis unten** (sau **vom Kopf bis zu den Füßen**) ~ a măsura pe cineva de sus până jos (sau din cap până-n picioare); **er sah sie verstohlen an** o privea pe furiș; **etwas mit** ~ a îngădui, a tolera ceva; **ich kann das nicht länger mit ~ a)** nu mai pot suporta, nu mai e de suferit; **b)** mi-e imposibil să mai privesc la așa ceva; **etwas durch eine andere Brille** ~ a privi cu alți ochi, a fi cu totul de altă părere; **er musste es mit dem Rücken** ~ a trebuit să renunțe la ceva; **alles von der schlimmsten Seite** ~ a privi totul sub aspectul cel mai rău, a lua totul în rău; **du sollst es auch von einer anderen Seite** ~ trebuie să privești și din alt punct de vedere; **etwas von der falschen Seite** ~ a privi ceva dintr-un punct de vedere greșit; **kaum** ~ a nici nu băga în seamă; *(fam.)* **das Geld nicht** ~ a nu se uita la bani, a nu se da în lături de la cheltuială; **etwas mal näher** ~ a cerceta ceva îndeaproape; *(fam.)* **sieh mal an!** *(inv.)* **seh' mal einer an!** ia te uită!; **sehe** (sau **sieh**) **doch einer den kleinen Trotzkopf an** ia te uită la încăpățânatul ăstă mic. **2.** a examina; a cerceta; **den Kranken** ~ a consulta bolnavul; **einen Apparat auf seine Brauchbarkeit hin** ~ a examina un aparat din punct de vedere al utilității sale. **3.** a cunoaște, a vedea, a observa, a-și da seama; **jm. etwas** ~ a observa ceva la cineva; **man sieht ihm an** se observă la el; **man sieht ihm sein Alter nicht an** nu-și arată vârsta; **man sieht ihm den Ausländer sofort an** se cunoaște numaidecât că este străin; **man sieht es dir an, dass du geweint hast** se vede că ai plâns; **an den Augen** ~ a citi în ochi; **man sieht ihm keine Not an** nu se cunoaște pe el mizeria; **ich sehe es dir an der Nase an, dass ...** te cunosc după nas că... **4.** a socoti, a considera, a privi ca; a lua drept; **einen Floh für einen Elefanten** ~ a face din țânțar armăsar; **etwas für etwas anderes** ~ a lua ceva drept altceva; **wie wir die Sache** ~ așa cum privim noi lucrurile; **für wen** sau **wofür siehst du mich an?** drept cine mă iei? **ich sah ihn als meinen besten Freund an** îl consideram (sau îl priveam) drept cel mai bun prieten; **wie man die Sache auch ~ mag** oricum am privi lucrurile; **jn.** (sau **etwas**) **ganz anders** ~ a privi pe cineva (sau ceva) cu alți ochi; **die Person nicht ~d** fără considerarea persoanei, fără a ține seama de persoană. **II.** *refl.* **1.** a se privi. **2.** a arăta (bine, rău); a avea aspect (bun, rău); **das sieht sich gut an** asta arată bine.

Ạnsehen, *-s, n. sg.* **1.** privire, vedere, examinare; **das ~ hat man umsonst** nu te costă nimic să privești; **dem ersten ~ nach** la prima vedere; **bei flüchtigem** ~ la o aruncătură de ochi, la o privire rapidă; **vom ~ wird man nicht satt** numai cu privirea nu te poți sătura; **jn. nur vom ~ kennen** a cunoaște pe cineva numai din vedere. **2.** aer; înfățișare, formă exterioară; **hübsch von** ~ drăguț(ă) la înfățișare; **die Sache hat ein anderes ~ gewonnen** lucrurile au căpătat altă înfățișare; **niemand würde ihn dem ~ nach für so alt halten** după cum arată, nimeni n-ar zice că e atât de bătrân; **allem ~ nach** după toate aparențele; **er gibt sich** *(dat.)* **das ~, als ob ...** își dă niște aere, de parcă ... **3.** vază, autoritate, prestigiu, încredere, considerație; **~ genießen** a se bucura de stimă; **~ gewinnen** a câștiga prestigiu; **sich** *(dat.)* **~ verschaffen** a-și crea un prestigiu; a impune respect; **an ~ gewinnen** a spori în prestigiu; **in ~ stehen** a fi în mare cinste; **jn. um sein ~ bringen** a strica reputația cuiva; a discredita; **das geschäftliche ~ schädigen** a compromite imaginea comercială; **ein Mann von großem** ~ un om de mare vază; **sein ~ behaupten** a-și ține rangul; **wieder zu ~ kommen** a-și recăpăta stima; **ohne ~ der Person** fără a ține seama de persoană; **in ~ dessen** având în vedere faptul că ...

ạnsehnlich *adj.* **1.** cu vază, renumit, impunător; impozant, bine făcut; **~e Gelehrte** savanți celebri; **~er Mann** om impunător, arătos; **das ~ste Haus** casa cea mai impunătoare. **2.** important, remarcabil, apreciabil, considerabil; **~e Zahl** număr important; **eine ~e Summe** o sumă apreciabilă; **ein ~es Vermögen** o avere considerabilă; *(substantivat)* **um ein Ahnsehnliches** foarte mult, enorm.

Ạnsehnlichkeit *f. sg.* **1.** prestanță, splendoare, luciu, înfățișare impunătoare. **2.** importanță, însemnătate, prestigiu.

Ạnsehung *f. sg. (în expr.)* **in ~** (cu *gen.*) cu privire la, având în vedere, luând în considerare; **ohne ~ der Person urteilen** a judeca fără a ține seama de persoană.

ạnseilen, *seilte an, angeseilt, vb. (h)* **I.** *tr.* a lega cu o frânghie; *(sport)* a asigura (cu coarda) **II.** *refl.* a se lega de...; *(sport)* a se asigura (cu coarda).

ạn sein, *war an, ist an gewesen (ich bin an, du bist an, er ist an), vb. (s) intr.* a fi aprins, a fi în funcțiune.

Ạnseite, *-n, f.* margine, graniță.

ạnsengen, *sengte an, angesengt, vb. tr. (h)* și *intr. (s)* a pârli; *(glumeț) er ist angesengt* **a)** e afumat, cherchelit; **b)** e foarte îndrăgostit.

ạnsetzbar *adj.* care poate fi pus, aplicat, adaptat; adaptabil, aplicabil.

Ạnsetzblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** *(bot.)* mugur; frunză tânără. **2.** *(tipogr.)* apendice (la carte), anexă; pagină adăugată.

Ạnsetzbottich, *-(e)s, -e, m.* vas de sedimentare.

ạnsetzen, *setzte an, angesetzt (du, er setzt an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a așeza, a pune la...; **einen Hebel ~ a)** a pune o pârghie; **b)** *(fig.)* a urni din loc; **das Glas** ~ a duce la gură paharul; **Blutegel** ~ a aplica lipitori; *(muz.)* **ein Blasinstrument** ~ a duce un instrument de suflat la gură; **die Sporen** ~ a da pinteni; *(mineral.)* **das Erz** ~ a încărca minereul în cuptor; **einen Knopf** ~ a coase un nasture; (și *fig.*) **das Messer an die Kehle** ~ a pune cuțitul la gât (cuiva); **die Gewehre in Pyramiden** ~ a pune, a așeza armele piramidă; **eine Gleichung** ~ a pune în ecuație; **Rost** ~ a (se) rugini. **2.** a alătura, a adăuga; **ein Stück** ~ a adăuga o bucată; **Ärmel** ~ a coase mâneci la o haină. **3.** a face, a prepara; a pune (pentru a se face); **Essig** ~ a prepara oțet, a pune vin la oțetit; **Farbe** ~ a prepara o culoare; **das Essen** ~ a pregăti mâncarea (pentru a o pune pe foc). **4.** a hotărî, a fixa (un termen, timpul, prețul); a prețui, a evalua; **ein Haus zu hoch** ~ a evalua prea scump o casă; **eine Rechnung zu hoch** ~ a încărca o socoteală; **einen Tag zur Verhandlung** ~ a hotărî o zi pentru tratative (judecată); **den Preis zu hoch** ~ a stabili un preț prea mare. **5.** a se apuca de ceva; *(mil.)* **einen Angriff** ~ a porni un atac; **den Pinsel** ~ a începe să picteze; **die Feder** ~ a pune penița pe hârtie (pentru a începe să scrie). **6.** a produce, a încolți, a ieși; *(bot.)* **Sprösslinge** ~ a înmuguri; **Blüten** ~ a înflori; **Knospen** ~ a da muguri, a îmboboci. **7.** a depune, a depozita; **Fleisch** (sau **Speck**) ~ a se îngrășa. **8.** *(ec.)* a estima, a evalua (costuri, prețuri). **II.** *intr.* **1.** a se dezvolta; *(bot.)* a se prinde, a se deschide, a înflori; **die Früchte setzen an** fructele încep să se dezvolte; **die Kartoffeln setzen gut an** cartofii se dezvoltă frumos; **das Tier hat gut angesetzt** animalul s-a îngrășat bine. **2.** *(chim.)* a se precipita, a se depune. **3.** a încerca, a-și lua avânt; a se pregăti; **zum Sprung** ~ a-și lua avânt (pentru o săritură); **zum Trinken** ~ a duce paharele la gură; **noch einmal** ~ a mai încerca o dată; **er setzt es darauf an** el bate într-acolo; *(fam., în expr.)* **angesetzt kommen** a veni cu pași mari, sărind. **4.** *(tehn.)* a începe așchierea (potrivind pătrunderea sculei). **5.** *(av.; în expr.)* **zum Landen** ~ a începe manevrele de aterizare. **III.** *refl.* **1.** a se așeza, a se depune; **sich in Kristallen** ~ a se cristaliza; **der Rost setzt auf (an) etwas an** rugina se depune pe ceva; **das Schiff setzt sich im Schlamm an** vaporul, vasul se împotmolește în nămol. **2.** v. a n s i e d e l n.

Ạnsetzer, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* îndesător (la tun). **2.** *(sport)* persoană care începe jocul.

Ạnsetz|stück, *-(e)s, -e, n.* bucată adăugită, adaos.

Ạnsetzung, *-en, f.* **1.** punere, adaptare, aplicare, adăugire. **2.** desemnare, stabilire (a timpului); **~ eines Zeitpunktes** fixarea unui termen. **3.** dezvoltare. **4.** începere, întreprindere. **5.** așezare, depunere. **6.** evaluare, prețuire.

ạnseufzen, *seufzte an, angeseufzt (du er seufzt an), vb. (h) tr.* a vorbi cu cineva suspinând, oftând; a suspina către cineva.

Ạnsichbringen, *-s, n. sg.* faptul de a-și însuși, însușire, dobândire.

Ạnsich|halten, *-s, n. sg.* reținere, stăpânire de sine.

Ạnsicht, *-en, f.* **1.** *(über* cu *ac.)* părere, opinie, idee; concepție (despre); **ich bin der ~, dass...** sunt de părere că ...; **meiner ~ nach** după părerea mea; **er hat verschrobene ~en** are idei sucite, concepții ciudate; **unvertretbare** ~ opinie nejustificată; **seine ~ ging dahin** după părerea sa; **anderer ~ sein** a fi de altă părere; **ich bin ganz Ihrer** ~ sunt cu totul de părerea dv.; **ich teile seine** ~ îi împărtășesc părerea; **er hat seine eigenen ~en** are o părere formată, are păreri proprii; **schiefe ~en haben** a avea păreri sucite; **nach ~ aller**

după părerea generală; **Sie kennen ja seine ~en** dv. cunoașteți doar părerea lui; **etwas aus eigener ~ kennen** a cunoaște ceva din proprie experiență. **2.** vedere, priveliște; perspectivă; **das Schiff kommt in ~** corabia apare la orizont; **eine ~ von Prag** o vedere a orașului Praga; **die ~ der Stadt** priveliștea orașului; **~ von vorn** vedere din față; **perspektivische ~** privire în perspectivă. **3.** examinare, considerare; alegere; **Waren zur ~ schicken** a trimite marfă pentru alegere; **zur ~** spre examinare, de probă. **4.** *(tipogr.)* tipar de control. **5.** vedere, ilustrată; **~en von Bukarest kaufen** a cumpăra vederi cu Bucureștiul.

ansichtig *adj. (în expr.)* **~ werden** (cu *gen.*) a zări, a observa; **einer Sache ~ werden** a zări ceva; **er wurde meiner ~** m-a observat.

Ansichtsbogen, *-s, -bögen, m. (tipogr.)* coală de probă.

Ansichts|ebene, *-en, f.* plan de proiecție.

Ansichtsnummer, *-n, f.* exemplar de ziar sau de revistă gratuit pentru reclamă.

Ansichts(post)karte, *-n f.* carte poștală ilustrată.

Ansichts|sache, *-n, f.* chestie de gust, de concepție.

Ansichts|seite, *-n, f.* frontispiciu.

Ansichts|sendung, *-en, f.* expediere de mostre.

Ansiedelei, *-en, f.* așezare, colonizare.

ansiedeln, *siedelte an, angesiedelt (ich sied(e)le an), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) stabili, a (se) așeza, a (se) coloniza; **sich in der Stadt ~** a se stabili la oraș.

Ansiedelung, *-en, f.* v. Ansiedlung.

ansieden, *sott an* (și *siedete an), angesotten* (și *angesiedet), vb. (h) tr.* a înfierbânta, a fierbe, a face să dea în clocot.

Ansiedler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** colonist(ă). **2.** *(bot.)* plantă aclimatizată.

Ansiedlung, *-en, f.* **1.** așezare, colonie. **2.** stabilire, așezare, populare, colonizare.

ansiegeln, *siegelte an, angesiegelt (ich sieg(e)le an), vb. (h) tr.* a pecetlui, a aplica sigiliul.

ansingen, *sang an, angesungen, vb. (h)* **I.** *tr.* a slăvi pe cineva prin cântare; **jn. ~** a întâmpina pe cineva cu cântări. **II.** *intr.* a începe, a deschide (o serbare etc.) cu un cântec.

ansinnen, *sann an, angesonnen, vb. (h) tr.* a pretinde; **jm. etwas ~** a crede despre cineva ceva; **er sinnt es mir an** mă crede capabil de; **man kann ihm doch nicht ~, dass er alles wisse** nu-i poți pretinde să știe totul.

Ansinnen, *-s, n. sg.* pretenție; **ein freches ~** o pretenție neobrăzată, cerință insolentă, exagerată; **jm. (an jn.) ein ~ stellen** a cere de la cineva ceva (neonest).

Ansitz, *-es, -e, m.* **1.** reședință, domiciliu. **2.** *(vân.)* (post de) pândă; observator, hohștand; **auf dem ~ sein (sitzen)** a sta, a ședea la pândă.

ansitzen, *saß an, angesessen (du, er sitzt an), vb. (s) intr.* **1.** *(înv.)* a locui, a domicilia, a fi stabilit; **er ist dort angesessen** locuiește acolo. **2.** a-i sta (cuiva), a(-i) veni (cuiva); **der Rock sitzt ihm an** haina îi vine (stă) ca turnată; **der Schmutz sitzt ihm fest an** e îmbâcsit de murdărie. **3.** *(vân.)* a sta la pândă (în observator). **4.** a fi legat (de ...).

Ansitzhütte, *-en, f. (vân.)* loc de pândă, observator, hohștand.

ansocken, *sockte an, angesockt, vb. (s) intr. (fam.)* a veni în grabă.

ansohlen, *sohlte an, angesohlt, vb. (h) tr.* **1.** a pingeli, a tălpui. **2.** *(fig., fam.)* a trage pe sfoară, a potcovi.

ansonst I. *adv.* v. ansonsten. **II.** *conj. (austr., elv.)* altfel.

ansonsten *adv.* **1.** de altfel, de altminteri. **2.** altfel, altminteri.

an|spalten, *spaltete an, angespaltet* (și *angespalten) (du spaltest an, er spaltet an), vb. (h) tr.* a sparge, a crăpa (un lemn).

An|spann, *-(e)s, m. sg.* **1.** atelaj, cal înhămat (la ceva), cai înhămați (la ceva). **2.** înhămat.

an|spannen, *spannte an, angespannt, vb. (h) tr.* **1.** a întinde (coarda); a încorda; **den Bogen ~** a încorda arcul; **eine Feder ~** a întinde, a trage resortul; **das Seil ~** a întinde coarda, frânghia. **2.** a înhăma (caii); **das Pferd ~** a înhăma calul; **den Wagen ~** a pune caii la trăsură. **3.** *(fig.)* a încorda (puterile); **seine Kräfte ~** a-și încorda toate puterile, a depune tot efortul; **seine Muskeln ~** a-și încorda mușchii; **seine Geduld ist aufs Äußerste angespannt** răbdarea i-a ajuns la limită; **durch angespannte Arbeit** cu (prin) muncă încordată; **mit angespannter Aufmerksamkeit** cu atenție încordată. **4.** *(fig.)* a împovăra, a supraîncărca, a copleși cu treburi; **er ist angespannt** e foarte prins, e foarte ocupat, stresat.

An|spannen, *-s, n. sg.* v. Anspannung.

An|spänner, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* iobag muncind la clacă cu caii săi, clăcaș. **2.** *(reg.)* vizitiu; conducător de atelaj.

An|spannung, *-en, f.* **1.** încordare, întindere; folosire; **mit ~ aller Kräfte** cu încordarea tuturor forțelor; **eine außerordentliche ~ des Kredits** o folosire extraordinară a creditului; *(sport)* **~ der Bauchmuskeln** contracție abdominală. **2.** înhămare. **3.** încărcare, împovărare.

an|sparen, *sparte an, angespart, vb. (h) intr.* a face economii.

an|spazieren, *spazierte an, anspaziert, vb. (s) intr. (în expr.)* **anspaziert kommen** a veni agale, plimbându-se.

an|speien, *spie an, angespien, vb. (h) tr.* a scuipa pe...; **jn. ~** a-l scuipa pe cineva (a-i scuipa cuiva) în față.

an|speienswert *adj.* de scuipat, care merită să fie scuipat.

an|speilern, *speilerte an, angespeilert, vb. (h) tr.* a fixa cu un bețișor ascuțit.

an|spendeln, *spendelte an, angespendelt (ich spend(e)le an)*, **an|spenen**, *spente an, angespent, vb. (h) tr. (reg.)* a prinde cu ace (de gămălie).

an|spicken, *spickte an, angespickt, vb. (h) tr. (cul.)* a umple, a împăna.

An|spiel, *-(e)s, -e, n.* prima mână (la jocul de cărți); **Ihr ~** rândul d-tale; **das ~ haben** a începe jocul (de cărți), partida.

an|spielen, *spielte an, angespielt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** (la jocul de cărți) a începe să joace, a juca primul, a fi protos. **2.** *(auf* cu *ac.)* a face aluzie la, a bate undeva; **ich weiß nicht, auf welchen Brief Sie ~** nu știu la ce scrisoare faceți aluzie; **mehr als einmal spielte er auf seine Ansprüche an** a făcut nu o dată aluzie la pretențiile sale. **3.** a încerca, a cânta de probă (la un instrument muzical). **II.** *tr.* **1.** *(muz.)* a începe să cânte (ceva); **eine Sonate ~** a începe să cânte o sonată. **2.** *(sport)* a pasa (mingea); **den Mittelstürmer ~** a da o pasă centrului înaintaș. **3.** *(în expr.)* **eine Farbe ~** a juca o (sau aceeași) culoare (la jocul de cărți).

An|spielung, *-en, f.* aluzie; **boshafte ~** aluzie răutăcioasă; **~en machen, ~en fallen lassen** a face, a scăpa aluzii; **das ist eine ~ auf Sie** aceasta e o aluzie la dumneavoastră.

an|spießen, *spießte an, angespießt (du, er spießt an), vb. (h) tr.* **1.** a străpunge (cu sabia, cu sulița, cu acul); a trage în țeapă. **2.** a pune în frigare.

an|spinnen, *spann an, angesponnen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(text.)* a începe să toarcă, a împreuna fire prin toarcere; **den Faden an etwas ~** a prinde firul prin răsucire de ceva. **2.** *(fig.)* a începe, a înfiripa, a angaja; **eine Unterhaltung ~** a înfiripa o conversație; **ein Liebesverhältnis mit jm. ~** a înfiripa o legătură de dragoste cu cineva; **Verhandlungen ~** a începe negocieri; **Ränke ~** a urzi intrigi; **Verbindungen mit jm. ~** a intra în relații cu cineva. **II.** *refl.* **1.** *(an* cu *ac.)*, a se închide prin toarcere; **die Seidenraupe spinnt sich an** viermele de mătase își face gogoașa. **2.** *(fig.)* a se isca; a lua naștere; **es spann sich eine feste Freundschaft zwischen ihnen an** s-a legat o puternică prietenie între ei.

an|spitzen, *spitzte an, angespitzt (du, er spitzt an), vb. (h) tr.* **1.** a ascuți (creionul), a ciopli, a face vârf. **2.** *(fam.)* a înviora; a îndemna; a face să prindă curaj.

An|spitzer, *-s, -, m.* ascuțitoare.

An|sporn, *-(e)s, m. sg.* stimulent, impuls, imbold, încurajare, îndemn; **der schon errungene Erfolg wird uns als ~ zu weiteren Anstrengungen dienen** succesul atins ne va servi drept imbold pentru continuarea eforturilor.

an|spornen, *spornte an, angespornt, vb. (h) tr.* **1.** a da pinteni (calului). **2.** *(fig.)* a încuraja, a stimula, a îndemna; **er muss immer angespornt werden** trebuie îmbărbătat, încurajat tot timpul.

An|spornung, *-en, f.* îmboldire, stimulare.

An|sprache, *-n, f.* **1.** *(an* cu *ac.)* alocuțiune, cuvântare, discurs; **eine ~ halten** a ține o alocuțiune. **2.** *(mil.)* descrierea semnalmentelor. **3.** *(austr.)* conversație; **keine ~ finden (haben)** a nu fi luat în seamă.

an|sprechbar *adj.* **1.** liber, gata să stea de vorbă. **2.** accesibil.

An|sprechbarkeit *f. sg. (med.)* reactivitate.

an|sprechen, *sprach an, angesprochen (du sprichst an, er spricht an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a adresa cuiva cuvântul, a se adresa cuiva; a aborda, a acosta (pe cineva); **jn. freundlich ~** a se adresa cuiva cu amabilitate; **jn. französisch ~** a se adresa cuiva în franceză; **die Werktätigen direkt ~** a se adresa direct muncitorilor; **ein Schiff ~** a semnala (a face semnale) unui vapor. **2.** *(um* cu *ac.)* a solicita, a cere cuiva un lucru, a se adresa cuiva cu o rugăminte; **jn. um Feuer ~** a cere cuiva foc; **jn. um Fürsprache ~** a cere intervenția cuiva. **3.** a reclama, a pretinde (ceva); **etwas als sein Eigentum ~** a considera ceva drept proprietate. **4.** *(fig.)* a plăcea (cuiva); a interesa (pe cineva); **das spricht mich an** îmi place; **dieses Gemälde spricht mich an** acest tablou îmi place. **5.** și *intr. (muz.)* a suna, a avea rezonanță; **das Instrument spricht leicht an** instrumentul începe să sune încet; **der Ton spricht nicht an** abia auzi tonul. **6.** *(fig.; în expr.)* **etwas als, für ... ~** a privi, a considera ceva ca ...; **einen Hund für einen Wolf ~** a lua câinele drept lup; **man muss sein Verhalten als sehr besonnen ~** atitudinea lui trebuie considerată pe drept cuvânt chibzuită. **7.** *(mil.)* a descrie semnalmentele. **8.** *(vân.)* a stabili locul vânatului. **II.** *intr.* **1.** *(bei)* a intra la ...; a vizita pe cineva. **2.** *(în expr.)* **bei jm. um etwas ~** a cere cuiva ceva. **3.** *(tehn.)* a reacționa; **auf etwas ~** a reacționa la ceva.

an|sprechend I. *part. prez.* de la ansprechen. **II.** *adj.* atrăgător, plăcut, interesant, captivant.

An|sprechrelais [-rəˈlɛː], -[-rəˈlɛːs], -[-rəˈlɛːs], *n. (tehn.)* releu, receptor.

an|spreizen, *spreizte an, angespreizt (du, er spreizt an), vb. (h)* **I.** *tr.* a propti, a sprijini. **II.** *refl.* a se propti; **sich an etwas ~** a se rezema de ceva, a se propti.

an|sprengen, *sprengte an, angesprengt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a stropi, a uda; **die Blumen ~** a stropi florile. **2.** a păta, a împestrița; **angesprengtes Haar** păr pe jumătate încărunțit. **3.** *(mil.)* a face să explodeze. **II.** *intr. (s) (mil.)* a se repezi (către); **auf jn. ~** a se repezi cu calul asupra cuiva; *(în expr.)* **angesprengt kommen** a se apropia în galop.

An|sprengung, *-en, f.* **1.** stropire, udare. **2.** explodare a unei mine. **3.** apropiere în galop.

an|springen, *sprang an, angesprungen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a se apropia sărind; **sie kommt angesprungen** (ea) vine sărind. **2.** a porni, a pune în mișcare; **der Motor springt an** motorul pornește; **den Motor ~ lassen** a pune în mișcare, a porni (un motor); *(fig., fam.)* **er springt sofort an** el pricepe imediat, îi pică fisa repede. **3.** a începe să crape, să plesnească; a crăpa, a plesni puțin. **II.** *tr. (h)* **1.** a sări (la cineva), a se arunca (asupra cuiva); **der Hund hat ihn angesprungen** câinele a sărit la el. **2.** *(vân.)* a se apropia până în bătaia puștii.

an|spritzen, *spritzte an, angespritzt (du, er spritzt an), vb. (h)* **I.** *tr.* a stropi, a împroșca; **jn. mit Morast ~** a stropi pe cineva cu noroi. **II.** *intr. (s) (fam.)* a veni repede; **angespritzt kommen** a veni în viteză mare.

An|spritzung, *-en, f.* stropire.

An|spruch, *-(e)s, -sprüche, m. (auf* cu *ac.)* pretenție, drept (la); revendicare; **~ erheben (machen, stellen)** a pretinde, a ridica pretenții; **für bescheidene Ansprüche** pentru pretenții modeste; **hoher ~** pretenție mare; **js. ~ anerkennen** a recunoaște pretenția cuiva; **einen ~ befriedigen** a îndeplini o dorință; **seine Ansprüche herabsetzen** a mai lăsa din pretenții; **Ansprüche hat er auch noch!** mai are și pretenții! **berechtigter ~** revendicare justificată; **dringlicher ~** drept real; **obligatorischer** (sau **schuldrechtlicher) ~** drept obligațional; **strittiger ~** revendicare litigioasă; **verfallener ~** revendicare prescrisă, expirată; **einen ~ geltend machen** a valida un drept; **Sie haben keinen ~ gegen mich** nu aveți nici o pretenție față de mine; **er hat ~ auf Ruhe** are dreptul la odihnă; **jn. in ~ nehmen** a ocupa, a monopoliza pe cineva; **zu sehr in ~ genommen sein** a fi prea ocupat; **das nimmt meine ganze Kraft in ~** acest lucru îmi solicită toate puterile; **js. Güte in ~ nehmen** a recurge la bunătatea cuiva.

An|spruchsberechtigte, *-n, -n (ein Anspruchsberechtigter), m.* și *f.* persoană îndreptățită.

An|spruchsberechtigung, *-en, f.* îndreptățire.

an|spruchsfrei *adj.* fără pretenții, modest.

An|spruchsklage, *-n, f. (jur.)* reclamație; acțiune de scoatere de sub sechestru, acțiune în revendicare; **eine ~ erheben** a face o reclamație, a intenta un proces, o acțiune pentru scoaterea de sub sechestru, acțiune de revendicare.

an|spruchslos *adj.* v. anspruchsfrei.

An|spruchslosigkeit *f. sg.* modestie, simplitate, lipsă de pretenții.

An|spruchs|prozess, *-es, -e, m.* proces de revendicare.

An|spruchsverjährung, *-en, f. (jur.)* prescripția dreptului de revendicare.

an|spruchsvoll *adj.* pretențios, exigent.

an|sprudeln, *sprudelte an, angesprudelt (ich sprud(e)le an), vb. (h) tr.* a țâșni, a curge bolborosind; **ein Bächlein sprudelt uns an** curge bolborosind spre noi un pârâiaș.

an|sprühen, *sprühte an, angesprüht, vb. (s și h) intr.* și *tr.* a scânteia; a arunca, a lansa (scântei, apă etc.), a împroșca.

An|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* **1.** avânt, elan, săritură. **2.** atac (făcut de un animal de pradă). **3.** caimac (de deasupra laptelui).

an|spucken, *spuckte an, angespuckt, vb. (h)* tr. a scuipa pe ceva, pe cineva.

an|spulen, *spulte an, angespult, vb. (h) tr.* a prinde pe mosor, a înfășura pe mosor.

an|spülen, *spülte an, angespült, vb. (h) tr.* **1.** a depune aluviuni, a înnămoli; **angespültes Land** teren de aluviune; **von den Wellen angespültes Land** un țărm depus de valuri; **das Meer hat Leichen an das Ufer angespült** marea a aruncat leșuri la țărm. **2.** a stropi, a uda; a spăla, a clăti.

An|spülung, *-en, f.* **1.** *(geol.)* pământ depus la mal, aluviune. **2.** creștere a suprafeței litoralului prin aluviune. **3.** udare, spălare, clătire.

an|spüren, *spürte an, angespürt, vb. (h) tr.* a observa, a băga de seamă; **man spürt ihm die Unsicherheit an** se simte că e nesigur.

an|stacheln, *stachelte an, angestachelt (ich stach(e)le an), vb. (h) tr.* **1.** a împunge, a înțepa. **2.** *(fig.)* a incita; a îndemna, a îmboldi; **jn. zur Wut** ~ a înfuria pe cineva.

An|stachelung, *-en, f.* incitare, îndemnare, îmboldire.

an|stählen, *stählte an, angestählt, vb. (h) tr. (metal.)* a oțeli, a transforma în oțel.

an|staksen, *stakste an, angestakst (du, er stakst an), vb. (s) intr.* a veni cu picioare țepene.

An|stalt, *-en, f.* **1.** instituție, întreprindere, stabiliment; **öffentliche** ~ instituție publică; **öffentlich-rechtliche** ~ instituție de drept public; școală (de stat); **typographische** ~ întreprindere tipografică; **kartographische** ~ institut cartografic; **geschlossene** ~ ospiciu (de alienați); **in einer** ~ **unterbringen a)** a plasa pe cineva într-o instituție; **b)** a interna pe cineva. **2.** *pl.* măsuri, pregătiri; **~en machen (zu)** a se pregăti, a lua măsuri (pentru); **~en zur Reise treffen** a se pregăti, a face pregătiri de drum; **ohne ~en a)** fără pregătiri deosebite; **b)** fără mofturi.

An|stalts|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic de instituție.

An|stalts|auf|enthalt, *-(e)s, -e, m.* perioadă de timp petrecută într-o instituție (școală, spital etc.).

An|stalts|erziehung, *-en, f.* educație în pension.

An|staltsleiter, *-s, -, m.* directorul instituției.

An|staltsleitung, *-en, f.* direcțiunea, conducerea instituției.

An|staltsverpflegung, *-en, f.* întreținere, masă, serviciu dintr-o instituție (internat, spital etc.).

An|staltszögling, *-s, -e, m.* **1.** *(înv.)* elev (intern). **2.** *(mil.)* cadet.

an|stammen, *stammte an, angestammt, vb. (h) tr.* a lăsa ca moștenire; **das angestammte Haus** casa moștenită (din generație în generație).

an|stampfen, *stampfte an, angestampft, vb. (h) tr.* a bătători, a îndesa, a bate pământul; **die Erde mit den Füßen** ~ a bătători pământul cu picioarele.

An|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** bună-cuviință, bune maniere; ținută, demnitate; **gegen den** ~ **verstoßen** sau **den** ~ **beiseite legen** a nu ține cont, a uita (de) buna-cuviință; **feinen** ~ **haben** a fi manierat, a avea maniere alese; **er hat kein Gefühl (keinen Sinn) für** ~ nu știe ce se cade; **mit** ~ în mod manierat; **ein Mann von** ~ un om cu bune maniere; **das gebietet der** ~ asta o cere buna-cuviință, bunul-simț; **mit** ~ **verlieren können** a ști să pierzi cu demnitate. **2.** *(vân.)* (post de) pândă, observator, hohștand; **auf den** ~ **gehen** a se pune la pândă. **3.** amânare, tărăgănare; șovăială, îndoială; scrupule; **ohne (allen)** ~ fără ezitare, fără șovăială; **ich nehme keinen** ~ **zu ...** nu stau la îndoială să ..., nu mă jenez să ...; **wir würden keinen** ~ **nehmen, es zu sagen** am spune-o fără jenă; **ohne** ~ fără ocol; **das hat gar keinen** ~ aceasta se înțelege de la sine; **das soll keinen** ~ **haben** acest lucru trebuie făcut fără întârziere.

an|ständig *adj.* și *adv.* **1.** cuviincios; cumsecade; decent; cinstit; curat; onorabil; **er hat ein ~es Auskommen** el are un venit onorabil; **sich** ~ **benehmen** a se purta cuviincios; **~es Mädchen** fată cinstită; ~ **gekleidet** îmbrăcat cuviincios, decent. **2.** cum trebuie, cum se cuvine; rezonabil, respectabil; însemnat, considerabil; zdravăn; ~ **zahlen** a plăti cum trebuie; **es regnet** ~ plouă zdravăn. **3.** *(reg.)* aproximativ, oarecum. **4.** *(reg.)* plăcut, agreabil.

an|ständigerweise *adv.* din bun simț, din simț de cuviință.

An|ständigkeit *f. sg.* **1.** bună-cuviință, onestitate, decență; onorabilitate. **2.** atitudine cuviincioasă, decență, rezonabilă, onestă.

An|standsbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită de curtoazie, de ceremonie, de etichetă.

An|standsbissen, *-s, -n, m.* ultima bucată, bucățica rușinii.

An|standsbrief, *-(e)s, -e, m. (com.)* scrisoare de amânare (a termenului de plată a datoriei).

An|standsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* cartea, codul bunelor maniere.

An|standsdame, *-n, f.* doamnă de onoare; damă de companie; guvernantă.

An|standsfrist, *-en, f.* amânare, prelungire a termenului, păsuială.

An|standsgefühl, *-(e)s, -e, n.* bun simț, tact, sentiment al convenientelor.

an|standshalber *adv.* de dragul bunei-cuviințe; pentru respectarea formei, de formă, de dragul formei, din politețe.

an|standslos I. *adj.* fără greutate, fără dificultate. **II.** *adv.* fără condiții, necondiționat, fără rezerve, fără întârziere.

An|stands|ort, *-(e)s, -e, m.* closet.

An|stands|pflicht, *-en, f.* (datoria de) bună-cuviință; **es ist eine** ~ așa se cade.

An|standsregel, *-n, f.* regulă de bună-cuviință.

An|standsrock, *-(e)s, -röcke, m.* haină de ceremonie; fustă, îmbrăcăminte de sărbătoare.

An|stands|stück, *-(e)s, n. sg. (fam.)* v. Anstandsbissen.

an|standsvoll *adj.* și *adv.* cuviincios.

An|standswauwau, *-s, -s, m. (argou)* damă de companie (pentru tinerele fete).

an|standswidrig *ad.* contrar bunei-cuviințe, necuviincios.

an|stängeln, *stängelte an, angestängelt (ich stäng(e)le an), vb. (h) tr.* a lega pe araci (vița, fasolea).

an|stänkern, *stänkerte an, angestänkert, vb. (h) tr. (fam.; peior.)* a se adresa cu cuvinte urâte, injurioase.

an|stapeln, *stapelte an, angestapelt (ich stap(e)le an), vb. (h) tr. (an* cu *ac.)* a grămădi, a înmagazina; **Holz** ~ a stivui lemne.

an|stapfen, *stapfte an, angestapft, vb. (s) intr. (în expr.)* **angestapft kommen** a veni cu pași apăsați, a merge anevoios.

an|stärken, *stärkte an, angestärkt, vb. (h) tr.* a scrobi, a întări.

anstarren, *starrte an, angestarrt, vb. (h) tr.* a holdi, a holba ochii, a se uita țintă la...; **er starrt mich an** se uită fix la mine.

an|statt I. *prep.* cu *gen.* în loc de; ~ **meiner** în locul meu. **II.** *conj.* (~ *dass* sau *zu)* în loc să...; în loc de a...; ~ **zu kommen** în loc să vină, în loc să fi venit.

an|stauben, *staubte an, angestaubt, vb. (s) intr.* a se umple de praf, a se prăfui.

an|stäuben, *stäubte an, angestäubt, vb. (h) tr.* **1.** a umple de praf, a prăfui; a sufla cu...; **mit Gold angestäubt** suflat cu aur. **2.** *(bot.)* a poleniza.

an|stauchen, *stauchte an, angestaucht, vb. (h) tr. (tehn.)* **1.** a refula. **2.** a aplatiza.

an|stauen, *staute an, angestaut, vb. (h)* **I.** *tr.* a stăvili, a îndigui apa (pentru a-i ridica nivelul). **II.** *refl. (despre apă)* a se umfla, a se aduna; **das Wasser staut sich an** apele se acumulează; *(despre oameni, vehicule)* a se îngrămădi, a se aduna în număr mare (blocând circulația); *(fig.)* **der Ärger hat sich in ihm angestaut** a tot strâns în el supărare.

an|staunen, *staunte an, angestaunt, vb. (h) tr.* a privi uimit la ...

An|stau|ung, *-en, f.* **1.** îndiguire, stăvilire; îngrămădire, acumulare; blocare (a circulației). **2.** umflare, inflamație, umflătură.

an|stechen, *stach an, angestochen (du stichst an, er sticht an), vb. (h) tr.* **1.** a înțepa, a împunge. **2.** a începe (un butoi); **ein Fass Wein** ~ a da cep unui butoi cu vin. **3.** *(în expr.)* **angestochen sein a)** *(fam.)* a fi cherchelit, pilit; **b)** *(despre fructe)* a fi viermănos; **c)** a fi nebun; **wie angestochen arbeiten** a lucra ca un nebun. **4.** *(reg.)* a însăila.

An|steck|ärmel, *-s, -, m.* mânecuță.

An|steckblume, *-n, f.* floare artificială care se prinde la haină.

An|steckbohrer, *-s, -, m.* sfredel.

An|steckdose, *-n, f.* doză de contact, priză.

an|stecken, *steckte an, angesteckt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune, a înfige, a prinde (cu ace); **Bänder** ~ a prinde funde cu ace; **den Braten** ~ a pune friptura în frigare. **2.** a aprinde (lumina, focul); a da foc, a pune foc; a incendia; **jm. das Haus** ~ a-i aprinde cuiva casa; a-i pune cuiva foc la casă; **einen Wald** ~ a incendia o pădure; **eine Zigarette** ~ a(-și) aprinde țigara. **3.** *(med.; durch, von)* a molipsi, a infecta; **angesteckt werden** a se molipsi, a se infecta (de la); **er hat ihn mit der Grippe angesteckt** el i-a dat gripa; *(fig.)* **auch er wurde von der Angst angesteckt** și el s-a molipsit de frică. **4.** a atârna, a agăța, a prinde, a vârî; a băga; **sich** *(dat.)* **einen Ring** ~ a-și pune un inel pe deget; *(iron.)* **das kannst du dir ~!** n-ai decât să ți-o pui la butonieră! **5.** *(constr.)* a consolida cu piloni. **6.** *(reg.)* a da cep (unui butoi). **II.** *refl.* a se molipsi, a se contagia, a se infecta. **III.** *intr.* a fi molipsitor, contagios; *(fig.)* **Lachen steckt an** râsul e molipsitor.

an|steckend I. *part. prez.* de la anstecken. **II.** *adj.* **1.** *(med.)* molipsitor, contagios; infecțios. **2.** *(fig.)* molipsitor; **Gähnen ist** ~ căscatul e molipsitor.

An|stecker, *-s, -, m.* **1.** persoană care pune, înfige. **2.** aprinzător (de lumânări, felinare); lampagiu. **3.** *(tehn.)* adaos, prelungire.

An|stecknadel, *-n, f.* broșă, agrafă.

An|steckung, *-en, f. (med.)* molipsire, infectare, contagiune; **der** ~ **wehrend** dezinfectant, profilactic; **frei von** ~ imun.

an|steckungsfähig *adj. (med.)* susceptibil de a se infecta.

An|steckungsfähigkeit, *-en, f.* posibilitate de a se infecta, contagiozitate.

Ansteckungsgefahr, *-en, f.* pericol de contagiune, de infecție.

An|steckungsgift, *-(e)s, -e, n.* v. Ansteckungsstoff.

An|steckungs|herd, *-(e)s, -e, m.* focar de infecție; sursă de contagiune, de infecție.

An|steckungskrankheit, *-en, f.* boală infecțioasă.

An|steckungsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de infectare.

An|steckungs|stoff, *-(e)s, -e, m.* material contagios; *pl.* miasme.

an|steckungsverdächtig *adj.* suspect de infecție.

an|stehen, *stand an, angestanden, vb. (h) intr.* **1.** a fi aproape, a sta lipit de ceva. **2.** a sta la rând, a face coadă (așteptând). **3.** a sta bine, a se potrivi, a conveni; **gut** ~ a ședea bine, a merge bine; **es stände mir an** mi s-ar potrivi; **es steht mir nicht an zu entscheiden, ob ...** nu e atribuția mea să decid dacă ...; **Zorn steht ihm schlecht an** nu-i stă bine când e furios; **es steht ihm gut an** i se potrivește de minune; **es würde ihm übel** ~ nu i-ar sta bine. **4.** a fi înscris (în registru); a (mai) exista; **diese Schulden stehen noch an** aceste datorii mai există; *(jur.)* **der Termin der Verhandlung steht an** a fost fixat termenul de judecare (a procesului); **zwei Fragen stehen zur Beratung an** sunt două probleme de discutat, pe ordinea de zi. **5.** a sta la îndoială; a ezita; **ich stehe an, es zu tun** stau la îndoială dacă s-o fac; **er steht nicht an, es zu tun** nu se sfiește, nu ezită să o facă. **6.** a întârzia, a trece mult până; a amâna, a tergiversa; **es wird noch lange ~, bis ...** va mai trece mult timp până ...; **die Sache kann noch einige Tage** ~ afacerea se mai poate amâna câteva zile; **etwas** ~ **lassen** a amâna ceva; **das steht noch an** asta mai rămâne încă în picioare; **es wird lange ~, bis er zurückkommt** mai durează mult până se reîntoarce; **es wird noch eine Weile** ~ va mai dura un timp. **7.** *(geol.)* a sta descoperit, la zi. **8.** *(s) (austr.)* a depinde (de ceva sau cineva); **ich stehe nicht auf dich an** nu depind de tine, nu sunt la cheremul tău.

an|stehend I. *part. prez.* de la anstehen. **II.** *adj.* **1.** care e în contact, în vecinătate. **2.** *(despre roci)* care e descoperit, la zi. **3.** care există; **die ~en Fragen** problemele de discutat, de rezolvat.

an|steifen, *steifte an, angesteift, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a scrobi. **2.** *(tehn.)* a sprijini, a rezema, a propti. **II.** *refl. (fam.)* a se înfige, a se propti bine pe picioare; *(fig.)* a prinde rădăcini.

an|steigen, *stieg an, angestiegen, vb. (s) intr.* **1.** a (se) urca, a fi în pantă ascendentă; *(fig.)* a crește; **die Küste steigt steil an** malul urcă abrupt; **der Fluss steigt an** râul se umflă, crește; *(în expr.)* **angestiegen kommen** a veni cu pași mari. **2.** *(av.)* a decola. **3.** *(ec.)* a (se) urca, a fi în ascensiune; a crește; a progresa; **die Preise steigen an** prețurile cresc.

An|steigen, *-s, n. sg.* creștere, progresie; ~ **der Arbeitslosigkeit** creștere a șomajului.

an|steigend I. *part. prez.* de la ansteigen. **II.** *adj.* care urcă, care se ridică; crescând.

An|steigung, *-en, f.* suire; (și *fig.*) urcare, înălțare; creștere.

an|stellbar *adj.* folosibil, aplicabil.

an|stelle și **an Stelle** *prep. (cu gen.)* în loc de.

an|stellen, *stellte an, angestellt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a rezema de ..., a așeza lângă ...; **die Leiter an den Baum** ~ a rezema scara de copac; *(fig.)* **angestellt stehen a)** a sta la rând; **b)** *(fam.)* a sta gură-cască. **2.** a da un serviciu, un post; a tocmi, a angaja; a recruta; a folosi, a utiliza; **angestellt sein** a fi în serviciu; **falsche Zeugen** ~ a tocmi martori

mincinoşi; **er wurde als Reisender angestellt** a fost angajat comis voiajor. **3.** a da drumul, a pune în funcţiune; a aprinde; **das Licht** ~ a aprinde lumina; **den Motor** ~ a da drumul la motor. **4.** a pregăti, a organiza, a (o)rândui; a face, a efectua; **eine Jagd** ~ a organiza o vânătoare; *(fig.)* **Beobachtungen** ~ a face observaţii; **Versuche** ~ a face experienţe, a experimenta; **ich weiß nicht, wie ich es** ~ **soll** nu ştiu cum să fac; **etwas so** ~, **dass...** a o ticlui astfel, încât...; **was hast du da bloß angestellt?** ce ispravă, ce trăsnaie ai făcut? **Dummheiten** ~ a face prostii, năzbâtii; *(iron.)* **da habt ihr was Schönes angestellt!** ce naiba aţi făcut? frumos vă stă! **es geschickt** ~ a o ticlui bine, a lucra cu cap; **wie hast du das bloß angestellt?** cum ai reuşit să faci aşa ceva? **Betrachtungen (über** cu *ac.)* ~ a medita (asupra unui lucru), a reflecta; **einen Vergleich** ~ a face o comparaţie; **ein Verhör (eine Untersuchung)** ~ a lua un interogatoriu, a face o anchetă. **II.** *refl.* **1.** a se preface, a simula; a părea; **er stellt sich an, als ob (als wenn) ...** el se preface că ...; **er stellt sich geschickt an** pare priceput, dibaci; **stell dich nicht so an** nu fi atât de neîndemânatic; nu face pe prostul; **sich krank** ~ a face pe bolnavul. **2.** a se aşeza la rând, la coadă; **sich** ~ a se aşeza la rând; **stellen Sie sich an!** aşezaţi-vă la rând! **3.** *(în expr.)* **sich** ~ **lassen** a primi (să fie numit într-)un post; a obţine angajarea într-un serviciu.

Ạn|steller, *-s, -, m.* persoană care angajează; patron.

An|steller<u>ei</u>, *-en, f.* **1.** făţărnicie, simulare, ipocrizie. **2.** sensibilitate la dureri.

ạn|stellig *adj.* **1.** priceput, dibaci, îndemânatic, inteligent, deştept, isteţ. **2.** utilizabil, potrivit.

Ạn|stelligkeit *f. sg.* dibăcie, îndemânare, dexteritate; aptitudine, utilitate, potrivire.

Ạn|stellung, *-en, f.* **1.** numire, angajare. **2.** slujbă, funcţie; serviciu; post; **ich habe eine** ~ **angenommen** am intrat în serviciu, am ocupat un post; **ohne** ~ **sein** a fi şomer, a fi fără angajare; **zeitlich begrenzte** ~ angajare limitată în timp, interimară.

Ạn|stellungsbedingung, *-en, f.* condiţie de angajare.

ạn|stellungsberechtigt *adj.* îndreptăţit să ocupe o slujbă.

ạn|stellungsfähig *adj.* capabil de a ocupa o slujbă.

Ạn|stellungsdekret, *-(e)s, -e, n.* decizie de angajare, de numire.

Ạn|stellungsgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de angajare.

Ạn|stellungs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de angajare, de muncă.

Ạn|stellungs|prüfung, *-en, f.* examen pentru angajare.

Ạn|stellungs|sperre, *-n, f.* blocarea recrutărilor, angajărilor.

Ạn|stellungsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de angajare, angajament; contract de muncă.

Ạn|stellwinkel, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* unghi de incidenţă (al unui profil). **2.** *(av.)* unghi de incidenţă la aripile avionului.

ạn|stemmen, *stemmte an, angestemmt, vb. (h)* **I.** *tr. (gegen)* a rezema, a sprijini (contra, de). **II.** *refl.* **1.** a se sprijini (în), a se opinti; **sich** ~ a se rezema de; **sich gegen einen Baum** ~ a se rezema de un copac. **2.** *(fig.)* a se împotrivi.

ạn|steuern, *steuerte an, angesteuert, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** *(mar.)* a dirija; a pune capul pe...; **den Hafen** ~ a se îndrepta spre port. **2.** *(av.)* a dirija spre, a lua curs spre, a pilota spre. **II.** *intr. (s)* a trage la mal, a acosta.

Ạn|steuerungsfeuer, *-s, -, n.* far de navigaţie, far aerian, radiofar.

Ạn|steuerungs|tonne, *-n, f. (mar.)* geamandură de balizaj.

Ạn|stich, *-(e)s, -e, m.* **1.** desfundare; începere; **der** ~ **eines Bierfasses** scoaterea cepului la un butoi de bere; **frischer** ~ desfundare recentă (a butoiului). **2.** prima împunsătură, lovitură (de lopată, de sabie etc.).

ạn|sticheln, *stichelte an, angestichelt (ich stich(e)le an), vb. (h)* **I.** *intr. (în expr.)* **auf etwas** ~ a face aluzie la ceva. **II.** *tr.* a aţâţa.

ạn|sticken, *stickte an, angestickt, vb. (h) tr.* **1.** a înnădi brodând. **2.** a începe brodatul.

ạn|stiefeln, *stiefelte an, angestiefelt (ich stief(e)le an), vb.* **I.** *intr. (s) (fam.)* a se apropia grăbit; *(în expr.)* **angestiefelt kommen** a veni cu paşi mari. **II.** *refl.* **1.** *tr. (h) (reg.)* a se încălţa.

Ạn|stieg, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(şi fig.)* ascensiune, urcare; creştere. **2.** drum care urcă; **der** ~ **zum Gipfel** drumul care duce spre vârf. **3.** *(ec.)* progresie, creştere, urcuş; **der** ~ **der Preise** creşterea preţurilor; ~ **der Grenzkosten** creşterea costurilor marginale.

ạn|stieren, *stierte an, angestiert, vb. (h) tr.* a holba ochii, a se uita ţintă, a pironi cu privirea.

ạn|stiften, *stiftete an, angestiftet (du stiftest an, er stiftet an), vb. (h) tr.* **1.** a pricinui, a provoca; *(iron.)* **da hast du etwas Schönes angestiftet!** frumoasă ispravă ai făcut! **Unruhen** ~ a provoca tulburări; **Streitigkeiten** ~ a produce vrajbă. **2.** a instiga, a aţâţa, a urzi, a unelti; **jn. zu etwas** ~ a instiga pe cineva la ceva; **er stiftet ihn dazu an** îl instigă la asta.

Ạn|stifter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* instigator(-oare), aţâţător(-oare), urzitor(-oare).

ạn|stifterisch *ad.* agitator, instigator, aţâţător.

Ạn|stiftung, *-en, f.* instigare, aţâţare, urzire; **auf js.** ~ **etwas tun** a săvârşi ceva la îndemnul, la instigarea cuiva.

ạn|stimmen, *stimmte an, angestimmt, vb. (h) tr.* a intona (un cântec); a da tonul; a începe să cânte (la un instrument); *(fig.)* **immer wieder das alte Lied** ~ a cânta mereu vechiul cântec; **einen anderen Ton** ~ a schimba tonul; **Klagen** ~ a ridica plângeri, a se tângui.

ạn|stinken, *stank an, angestunken, vb. (h)* **I.** *tr. (pop.)* a dezgusta, a scârbi; **diese Sache stinkt mich an** această treabă mă scârbeşte, îmi repugnă. **II.** *intr. (pop.)* a răzbate; **gegen jn. nicht** ~ **können** a nu reuşi să se impună, a nu putea ţine piept cuiva.

ạn|stolpern, *stolperte an, angestolpert, vb. (s) intr. (an* cu *ac.)* a se împiedica (de).

ạn|stopfen, *stopfte an, angestopft, vb. (h)* **I.** *tr.* a umple până sus, a îndesa, a burduşi; **er stopft sich** *(dat.)* **die Taschen an** îşi umple buzunarele până la refuz. **II.** *refl.* a se îndopa, a se îmbuiba; **er hat sich mit Süßigkeiten angestopft** s-a îndopat cu dulciuri.

Ạn|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** ciocnire, lovire, izbire; *(sport)* lovitură de începere (a meciului). **2.** îndemn, imbold, impuls; **den (ersten)** ~ **zu etwas geben** a da (primul) impuls la ceva; a lua iniţiativa. **3.** piedică, greutate, obstacol; **ohne** ~ fără piedică, greutăţi. **4.** *(fig.)* supărare, necaz, scandal, indignare; **ein Stein des ~es** motiv de supărare, pricină de ceartă, de indignare; ~ **erregen (**sau **geben) (bei)** a scandaliza, a revolta, a indigna (pe cineva), a cauza nemulţumire, a pricinui (sau a provoca) supărare; ~ **nehmen an** *(cu dat.)* a se formaliza, a găsi că ceva e necuviincios, a se scandaliza (de), a se indigna (de). **5.** *(reg.)* graniţă, margine, hotar. **6.** *(reg.)* aripă (a unei clădiri), pavilion. **7.** *(tehn.)* impuls(ie), şoc.

ạn|stoßen, *stieß an, angestoßen (du, er stößt an), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a ciocni; a lovi, a izbi; a atrage atenţia lovind (uşor); **auf gute Freundschaft die Gläser** ~ a ciocni paharele, a bea pentru prietenie; **auf js. Wohl** ~ a închina, a bea (un pahar) în sănătatea cuiva; **er hat mich angestoßen** m-a înghiontit. **2.** a prinde, a împreuna, a lega, a îmbina, a uni; **eine Röhre an eine andere** ~ a lega un tub de altul, a uni două ţevi. **3.** a pune în mişcare prin izbire (uşoară), prin lovire; a împinge; *(sport)* **den Ball** ~ a da lovitura de începere; *(fig.)* **man muss ihn immer** ~ mereu trebuie să-l împingi din spate. **4.** *(înv.)* a cuprinde; **Fieber hat ihn angestoßen** a făcut temperatură. **II.** *intr. (s* şi *h)* **1.** a se izbi, a se lovi (de), a se ciocni (de); **mit den Gläsern** ~ a ciocni paharele; **das Obst ist angestoßen** fructele sunt bătute. **2.** a se încurca, a îngăima; a se poticni (şi *fig.); mit der Zunge* ~ a vorbi peltic, a sâsâi; **beim Lesen** ~ a se împiedica la citit; **das Pferd stößt an** calul se poticneşte. **3.** *(an* cu *ac.)* a se învecina (cu). **4. (bei)** a supăra, a jigni, a şoca, a scandaliza; **man stößt leicht bei ihm an** (el) se supără uşor; **ich möchte nicht** ~ n-aş vrea să supăr pe nimeni. **5.** a greşi; a contraveni; **gegen (**sau **wider) etwas** ~ a greşi împotriva (unei dispoziţii); **gegen das Gesetz** ~ a călca legea.

ạn|stoßend **I.** *part. prez.* de la anstoßen. **II.** *adj.* învecinat, alăturat, vecin.

Ạn|stößer, *-s, -, m.* vecin, megieş.

Ạn|stoß|er|reger, *-s, -, m.* persoană care provoacă supărare, necaz, nemulţumire, indignare, scandal; care şochează.

ạn|stößig *adj.* şi *adv.* supărător; revoltător; necuviincios; indecent, îndrăzneţ, scandalos; scabros.

Ạn|stößigkeit, *-en, f.* necuviinţă; indecenţă; lucru scandalos.

Ạn|stoßnaht, *-nähte, f.* refec; cusătură invizibilă.

Ạn|stoßpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct de impact.

Ạn|stoßwinkel, *-s, -, m. (tehn.)* unghi de ciocnire, unghi de incidenţă.

Ạn|stoßzapfen, *-s, -, m.* cep opritor.

ạn|strahlen, *strahlte an, angestrahlt, vb. (h) tr.* **1.** a iradia, a lumina (cu raze), a arunca raze (asupra); **angestrahlt von ...** iluminat de (raze). **2.** a privi radios, extaziat (pe cineva).

ạn|stranden, *strandete an, angestrandet (du strandest an, er strandet an), vb. (s) intr. (mar.)* a eşua, a fi aruncat pe coastă, pe ţărm.

ạn|strängen, *strängte an, angesträngt, vb. (h) tr.* v. anspannen.

Ạn|strebekraft, *-kräfte, f. (fiz.)* forţă centripetă.

ạn|streben, *strebte an, angestrebt, vb. (h)* **I.** *tr.* a aspira, a năzui, a tinde, a râvni (la ceva); **ich strebe eine Karriere als Professor an** aspir la o carieră ca profesor. **II.** *intr.* **1.** a tinde să se înalţe, a se ridica; *(fig.)* **hoch** ~ a avea gânduri mari, a ţinti sus. **2.** *(gegen)* a se împotrivi, a se opune, a lupta împotriva (unui lucru).

ạn|strebenswert *adj.* **1.** care merită trudă; **2.** ademenitor, tentant.

ạn|streichen, *strich an, angestrichen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a vopsi, a spoi, a zugrăvi. **2.** a însemna, a sublinia; a bifa; **eine Stelle in einem Buch** ~ a sublinia un pasaj într-o carte; **sich** (cu *dat.)* **einen Tag im Kalender rot** ~ a însemna o zi în calendar (cu roşu), a ţine minte o zi; *(pop.)* **das will (**sau **werde) ich dir ~!** asta am să ţi-o plătesc! o s-o ţin minte! o să-ţi arăt eu! **3.** a freca; *(med.)* a fricţiona; **ein Zündholz** ~ a aprinde un chibrit. **II.** *intr.* **1.** *(an)* a se atinge, a se lovi uşor (de). **2.** *(vân.)* a se apropia în zbor. **III.** *refl.* **1.** a se freca (de ceva sau de cineva). **2.** *(fam.)* a se boi, a se farda.

Ạn|streicher, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* zugrav, vopsitor(-oare); *(iron.)* pictor prost; *(fam.)* mâzgălitor.

Ạn|streicher|arbeit, *-en, f.* zugrăveală, zugrăvire, vopsitorie.

An|streicher<u>ei</u>, *-en, f.* **1.** vopsire, zugrăvire. **2.** mâzgălire.

Ạn|streicher|handwerk, *-(e)s, n. sg.* meserie de zugrav, de vopsitor.

Ạn|streicherpinsel, *-s, -, m.* pensulă de vopsit; bidinea.

Ạn|streichge|hilfe, *-n, -n, m.* calfă de zugrav, de vopsitor.

ạn|streifen, *streifte an, angestreift, vb. (h) intr. (an)* a (se) atinge în treacăt (de).

ạn|strengen, *strengte an, angestrengt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1** a încorda; a obosi; **alle seine Kräfte** ~ a-şi aduna toate puterile; **seine Gedanken** ~ a depune eforturi mintale; **die Reise hat ihn angestrengt** călătoria l-a obosit; **mit angestrengter Aufmerksamkeit** cu atenţia încordată. **2.** *(jur.)* a intenta; **eine Klage gegen jn.** ~ a intenta cuiva o acţiune, un proces. **II.** *refl.* **1.** a-şi da silinţa, a se trudi, a se strădui, a se extenua; **du musst dich ein wenig** ~ trebuie să-ţi dai mai multă silinţă, trebuie să depui eforturi mai mari. **2.** *(fam.)* a face cheltuieli.

ạn|strengend **I.** *part. prez.* de la anstrengen. **II.** *adj.* obositor, istovitor, extenuant.

Ạn|strengung, *-en, f.* **1.** efort, încordare, străduinţă, sforţare, silinţă; anevoinţă; **mit** ~ cu greu; **es kostet mich große** ~ îmi cere un efort mare; **~en unternehmen** a face eforturi. **2.** *(tehn.)* solicitare.

ạn|streuen, *streute an, angestreut, vb. (h) tr.* a presăra, a împrăştia; **Salz** ~ a pune sare.

Ạn|strich, *-(e)s, -e, m.* **1.** vopsire, zugrăvire, spoire; zugrăveală, spoială; **der erste** ~ grundul. **2.** *(fig.)* exterior, aparenţă; aer(e); aspect înşelător, înfăţişare înşelătoare, lustru, spoială; **einen** ~ **von Ernst verleihen** a da o notă de seriozitate; **einer Sache einen günstigen** ~ **geben** a prezenta o chestiune într-o lumină favorabilă; **er gibt sich einen gelehrten** ~ face pe savantul, îşi dă aere de savant. **3.** *(muz.)* atac, prima trăsătură de arcuş.

ạn|stricken, *strickte an, angestrickt, vb. (h)* a înnădi împletind, tricotând; **Strümpfe** ~ a încăputa ciorapi.

ạn|strömen, *strömte an, angeströmt, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a veni în valuri, a se apropia năvălind. **2.** a veni în număr mare, în masă. **II.** *tr. (h) (despre ape curgătoare)* a atinge curgând; a scălda, a izbi (ţărmurile, malurile); **Land** ~ a forma o aluviune.

Ạn|strömung, *-en, f.* **1.** curgere rapidă, revărsare, năvălire. **2.** *(fig.)* afluenţă; îngrămădire. **3.** *(med.)* aflux, congestie.

ạn|stückeln, *stückelte an, angestückelt (ich stück(e)le an),* **ạn|stücken**, *stückte an, angestückt, vb. (h) tr. (an* cu *ac.)* a înnădi, a adăuga o bucată (la); a cârpi din bucăţi.

Ạn|stückelung, *-en, f.* înnădire, adăugire a unei bucăţi.

ạn|studieren, *studierte an, anstudiert, vb. (h) tr.* a învăţa prin studiu; **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a-şi însuşi studiind.

Ạn|sturm, *-(e)s, -stürme, m.* **1.** asalt; năvală, iureş, atac; **der größte** ~ **ist vorüber** iureşul mare a trecut. **2.** *(ec.)* afluenţă; ~ **der Aufträge** afluenţă de comenzi.

ạn|stürmen, *stürmte an, angestürmt, vb.* **I.** *tr. (h)* a asalta, a ataca. **II.** *intr. (s) (auf* cu *ac., gegen, wider)* a se apropia atacând, a da iureş, a da năvală, a veni în goană; **angestürmt kommen** a veni în goană.

Ạn|sturz, *-es, -stürze, m.* izbire; lovire; **der** ~ **der Wogen** izbirea valurilor.

ạn|stürzen, *stürzte an, angestürzt (du, er stürzt an), vb. (s) intr.* a da buzna, a se năpusti; **angestürzt kommen** a veni în mare grabă.

an|stutzen, *stutzte an, angestutzt (du, er stutzt an), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a privi uimit, a se uita surprins. **2.** *(hort.)* a tăia, a scurta, a reteza, a tunde. **II.** *intr. (s) (fam.)* a se furlandisi, a se fuduli, a se împăuna.

an|stützen, *stützte an, angestützt (du, er stützt an), vb. (h) tr.* și *refl. (an* cu *ac., gegen)* a (se) propti, a (se) rezema, a (se) sprijini (pe, de).

ansuchen, *suchte an, angesucht, vb. (h) intr.* a solicita, a petiționa, a cere; **bei jm. um etwas** ~ a cere, a ruga pe cineva pentru ceva.

Ansuchen, *-s, -, n.* cerere, petiție; **auf ~ des (**sau **von) ...** la cererea lui...; **sein ~ vorbringen** sau **vortragen** a-și prezenta cererea, doleanța.

Ansucher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* petiționar(ă), solicitant(ă).

Ansuchung, *-en, f.* cerere, petiție; insistență; solicitare; recurs.

Ansuchungs|schreiben, *-s, -, n. (înv.)* petiție, cerere.

Ansud, *-(e)s, -e, m.* lichid fiert puțin.

ansudeln, *sudelte an, angesudelt (ich sud(e)le an), vb. (h) tr. (fam.)* a mânji, a murdări.

ansummen, *summte an, angesummt, vb.* **I.** *tr. (h) (fam.)* a bombăni (către cineva); a lua la rost. **II.** *intr. (s) (în expr.)* **angesummt kommen** a veni zumzăind.

ansüßen, *süßte an, angesüßt (du, er süßt an), vb. (h) tr.* a îndulci (puțin), a face mai dulce.

Antagonismus, *-, -men, m.* antagonism; opoziție; dușmănie, rivalitate.

Antagonist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* antagonist(ă), adversar(ă); rival(ă).

antagonistisch *adj.* antagonist, antagonic.

antakeln, *takelte an, angetakelt (ich tak(e)le an), vb. (h) tr. (mar.)* a echipa o navă, a grea.

Antakelung, *-en, f. (mar.)* greare, echipare a unei nave.

antanzen, *tanzte an, angetanzt (du, er tanzt an), vb.* **I.** *tr. (h)* a lovi, a izbi dansând, în timpul dansului. **2.** *(fam.)* a căpăta din cauza (în urma) dansului; **er hat sich die Schwindsucht angetanzt** s-a îmbolnăvit de oftică din cauza dansului. **II.** *intr.* **1.** *(h)* a deschide balul, a dansa primul dans; a dansa cel dintâi. **2.** *(s)* a veni, a se apropia dansând. **3.** *(s) (fam.)* a veni, a se înființa la; **morgen tanze ich bei dir an** mâine trec pe la tine.

antappen, *tappte an, angetappt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a da peste ceva dibuind, a atinge bâjbâind. **2.** *(fam.)* a prinde (pe cineva) cu ocaua mică, a pune mâna (pe cineva). **II.** *intr. (s) (în expr.)* **angetappt kommen** a se apropia bâjbâind, dibuind.

ant|arktisch *adj.* antarctic.

antasten, *tastete an, angetastet (du tastet an, er tastet an), vb. (h) tr.* **1.** a atinge (ușor) cu degetele, a pipăi; a palpa. **2.** *(fig.)* a leza, a atinge (onoarea, dreptul); a ataca, a jigni; **js. Ehre** ~ a leza onoarea cuiva; **verbriefte Rechte** ~ a viola drepturi consacrate.

Antaster, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen f.* **1.** persoană care pipăie. **2.** persoană care vatămă un drept, care calcă o lege, care atentează la ceva.

Antastung, *-en, f.* **1.** atingere, pipăire, palpare. **2.** *(fig.)* atentare, călcare, vătămare, lezare.

antatschen, *tatschte an, angetatscht, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) apuca (dur).

antauchen, *tauchte an, angetaucht, vb. (h) intr. (austr.)* **1.** a împinge. **2.** a face un efort mai mare, a se strădui mai mult.

antaumeln, *taumelte an, angetaumelt (ich taum(e)le an), vb. (s) intr.* **1.** a se apropia clătinându-se. **2.** *(gegen)* a se lovi (de ceva) clătinându-se.

Ante, *-n, f. (arhit.)* antă.

antedatieren, *antedatierte, antedatiert, vb. (h) tr.* a antedata.

antediluvianisch [-vi-] *adj.* antediluvian; *(fig.)* străvechi; înapoiat, demodat.

anteeren, *teerte an, angeteert, vb. (h) tr.* a cătrăni, a gudrona, a smoli, a unge cu smoală.

Anteerung, *-en, f.* cătrănire, gudronare, smolire.

anteigen, *teigte an, angeteigt, vb. (h) (tehn.)* a pastifica, a transforma în pastă.

Anteil, *-(e)s, -e, m.* **1.** parte (cuvenită); câtime; participație; cotă-parte; ~ **haben (an** cu *dat.*) a participa (la), a avea (de primit) o parte din; **prozentualer** ~ procentaj; **steuerpflichtiger** ~ cotă impozabilă. **2.** *sg.* interes; participare; simpatie; **(lebhaften) ~ nehmen (an** cu *dat.*) a arăta un (viu) interes (pentru), a se interesa (intens) de ceva; **tätigen ~ nehmen (an** cu *dat.*) a lua parte activă (la); a participa activ (la); **an seinem Unglück ~ nehmen** a lua parte la nenorocirea lui.

Anteilbesitzer, *-s, m.*, **~in**, *-nen, f.* coproprietar(ă).

Anteilhaber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* interesat(ă), părtaș(ă), participant(ă).

anteilig *adj.* aferent, corespunzător participării.

Anteilkapital, *-s, -e* (și *-ien* [-liən]), *n.* aport de capital al unui asociat, capital de participare.

Anteil|lohn, *-(e)s, -löhne, m. (agr.)* plată în natură.

anteil|los *adj.* neinteresat; **er verhält sich** ~ e indiferent.

Anteilnahme *f. sg.* **1.** participare; **unter reger ~ der Bevölkerung** cu participarea vie a populației. **2.** interes; simpatie; compătimire; **mit ~ zuhören** a asculta cu interes; **seine ~ ausdrücken** a-și exprima compasiunea.

Anteilpacht, *-en, f.* arendare a părții unui coproprietar (în indiviziune).

Anteilsberechtigte, *-n, -n, (ein Anteilsberechtigter), m.* și *f.* persoană având dreptul la o cotă-parte.

Anteilschein, *-(e)s, -e, m.* carte de beneficiar, de participație; acțiune, obligațiune.

Anteils|eigentum, *-(e)s, -tümer, n.* coproprietate.

Anteils|eigentümer, *-s, -, m.* coproprietar.

Anteils|eigner, *-s, -, m.* acționar, titular al unei părți.

Anteils|gesellschaft, *-en, f.* societate în participație.

anteilsmäßig *adj.* și *adv.* conform, corespunzător, potrivit, proporțional cu participarea.

Anteilsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de participare.

Anteils|satz, *-es, sg. m.* cotă-parte.

Anteilsumme, *-n, f.* sumă cu care se participă (la o afacere); participație.

anteilsvoll *adj.* și *adv.* compătimitor; cu mult interes.

Anteilverschreibung, *-en, f.*, **Anteilzettel**, *-s, -, m.* v. Anteilschein.

Anteilziffer, *-n, f. (statistică)* cifru proporțional.

antelefonieren, *telefonierte an, antelefoniert, (înv.* și*)* **antelephonieren**, *telephonierte an, antelephoniert, vb. (h)* **I.** *tr.* a telefona (cuiva). **II.** *intr.* **(bei)** a telefona (cuiva sau la cineva), a da cuiva un telefon.

Antennaten *pl. (entom.)* insecte antenate (*Antennata*).

Antenne, *-n, f. (radio, tv.; zool.)* antenă; **freihängende** ~ antenă liberă; **abgeschirmte** ~ antenă antiparazit; *(fig.; fam.)* **(k)eine ~ für etwas haben** a (nu) avea simț pentru ceva, a nu simți ceva.

Antennen|ableitung, *-en, f. (radio, tv.)* coborârea antenei.

Antennen|ab|stand, *-(e)s, -stände m. (radio, tv.)* distanță dintre antene.

Antennen|anschluss, *-es, -schlüsse, m. (radio, tv.)* legătură cu antena, racord al antenei.

Antennenbuchse, *-n, f. (radio, tv.)* bucșă a antenei.

Antennendraht, *-(e)s, -drähte, m. (radio, tv.)* sârmă de antenă.

Antennen|ei, *-(e)s, -er, n. (radio, tv.)* ou izolator de antenă.

Antennenkapazität, *-en, f. (radio, tv.)* capacitate a antenei.

Antennenkondensator, *-s, -en, m. (radio, tv.)* condensator de antenă.

Antennenkopplung, *-en, f. (radio, tv.)* cuplaj al antenei.

Antennenlänge, *-n, f. (radio)* lungime al antenei.

Antennenleistung *f. sg. (radio, tv.)* putere radiată de antenă.

Antennenleitung, *-en, f. (radio, tv.)* fir de coborâre al antenei, linie de alimentare a antenei.

Antennenmast, *-(e)s, -e(n), m. (radio, tv.)* stâlp al antenei.

Antennen|spule, *-n, f. (radio, tv.)* bobină de antenă.

Antennen|stecker, *-s, -, m. (radio, tv.)* bornă de antenă.

Antennenturm, *-(e)s, -türme, m. (radio, tv.)* pilon al antenei.

Antennenwald, *-(e)s, -wälder, m. (fam.)* număr mare de antene pe un acoperiș.

Antentempel, *-s, -, m. (arhit.)* templu în antis, cu ante.

Antepänultima, *-mä, f. (lingv.)* silaba antepenultimă.

Antependium, *-s, -dien* [-diən], *n. (bis. cat.; înv.)* perdea pe partea anterioară a altarului.

anteponieren, *anteponierte, anteponiert, vb. (h) tr.* **1.** a pune înainte, a prepune, a antepune. **2.** a acorda preferință.

anteponierend *adj. (med.)* antepus, prematur.

Anteridion, *-s, -dien* [-diən], *n.* v. Strebepfeiler.

Antestat, *-(e)s, -e, n.* adeverință de înscriere la un curs la începutul semestrului.

antestieren, *testierte an, antestiert, vb. (h) tr.* a da o adeverință de înscriere la un curs.

Antezedens, *-, -dezien* [-tsiən], *n.* **1.** premisă; antecedente. **2.** bază, fundament, temei, cauză.

antezedieren, *antezedierte, antezediert, vb. (s) intr.* a anteceda, a premerge.

Antezessor, *-s, -ssoren, m. (înv.)* predecesor (în funcție); înaintaș.

Anthem ['ænθəm], *-s, -s, n.* motet, cantată engleză (cu caracter religios).

Anthemion, *-s, -mien* [-miən], *n.* **1.** *(arhit.)* antemion (ornament spiral în formă de frunze și flori de lotus). **2.** *(zool.)* răsucire, circumvoluțiune.

Anthemis *f. (bot.)* margaretă-de-câmp, mușețel cu floarea mare (*Anthemis*).

Anthere *f. (bot.)* anteră.

Antheridium, *-dien* [-diən], *n. (bot.)* anteridie.

Anthese *f. sg. (bot.)* inflorescență; înflorire.

Anthologie, *-n* [-'gi:ən], *f.* antologie, culegere.

anthologisch *adj.* antologic.

Anthozyan, *-s, -e, n. (bot.)* antocian, materie colorantă vegetală.

Anthrakose, *-n, f. (med.)* antracoză.

Anthrax, *-, m. sg. (med.)* antrax, dalac.

Anthrazen, *-s, -e, n. (chim.)* antracen.

Anthrazit, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* antracit.

Anthropobiologie *f. sg.* biologie antropologică, antropobiologie.

Anthropogenese, **Anthropogenie** [-ni:] *f. sg.* antropogeneză.

Anthropogeographie [-'fi:] *f. sg.* antropogeografie.

anthropo|id *adj.* antropoid.

Anthropo|iden *pl. (zool.)* antropoizi.

Anthropolog, *-en, -en, m.*, **Anthropologe**, *-n, -n, m.* antropolog.

Anthropologie *f. sg.* antropologie.

anthropologisch *adj.* antropologic.

Anthropometrie *f. sg.* antropometrie.

anthropomorph(isch) *adj.* antropomorf.

Anthropomorphismus, *-, -men, m.* antropomorfism.

Anthropopathismus, *-, m. sg. (fil.)* antropopatism, reprezentare a lui Dumnezeu ca o ființă cu pasiuni omenești.

Anthropo|phag(e), *-(e)n, -(e)n, m.* antropofag, canibal.

anthropo|phagisch *adj.* antropofag, canibalic.

Anthropo|phobie *f. sg.* antropofobie.

Anthroposophie *f. sg.* antropozofie.

anthroposophisch *adj.* antropozofic.

anthropozentrisch *adj.* antropocentric.

Anthropus, *-, m. sg.* treaptă inferioară de dezvoltare a omului.

Anti|alko|holiker, *-s, -, m.* antialcoolic.

anti|alko|holisch *adj.* antialcoolic.

Anti|alko|holismus, *-, m. sg.* antialcoolism.

Anti|atombewegung, *-en, f.* mișcare antiatomică, mișcare de protest împotriva folosirii armei atomice.

Antibabypille [-'be:bi-], *-n, f. (fam.)* pilulă anticoncepțională.

Antibarbarus, *-, -ri. m. (înv.; lingv.)* manual cu indicații pentru îmbunătățirea limbii și pentru combaterea barbarismelor.

Antibiotikum, *-s, -ka, n. (farm.)* antibiotic.

antibiotisch *adj.* antibiotic.

antichambrieren [-ʃam- și -ʃãb-], *antichambrierte, antichambriert, vb. (h) intr.* **1.** a face anticameră. **2.** a se înjosi; a fi servil, lingușitor.

Antichlor [-'klo:ɐ], *-s, -e, n. (chim.)* anticlor.

Antichrese [-'kre:zə], *-n, f.* anticreză, cedare către creditor a venitului unui imobil.

Antichrist [-krIst] **I.** *-(s), m. sg.* anticrist, diavol. **II.** *-en, -en, m.* adversar al creștinismului.

antichristlich *adj.* anticreștin.

anticken, *tickte an, angetickt, vb. (h) tr.* a atinge ușor; **das Pendel der Uhr** ~ a face să meargă ceasul, mișcând ușor pendulul.

Antidot, *-(e)s, -e, n.*, **Antidoton**, *-s, -ta, n.* antidot.

Antidumping|gesetz [-'dam-], *-es, -e, n. (ec.)* lege antidumping.

antiefen, *tiefte an, angetieft, vb. (h) intr. (mar.)* a se apropia de țărm sondând adâncimea.

Anti-Etatismus, *-ses, m. sg.* antietatizare.

Antifaschismus, -, *m. sg.* antifascism.
Antifaschist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* antifascist(ă).
antifaschistisch *adj.* antifascist.
Antifebrin, *-s, n. sg. (farm.)* antipiretic, medicament contra febrei.
Antifriktionsmetall, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* metal antifricțiune, compoziție de peliere.
Antigen, *-s, -e, n. (biol.)* antigen.
Anti|held, *-en, -en, m. (lit.)* personaj principal inactiv, negativ sau pasiv (într-o operă literară).
Anti|histaminikum, *-s, -ka, n. (farm.)* medicament împotriva alergiei; antihistaminic.
Anti|imperialismus, -, *m. sg.* antiimperialism.
anti|imperialistisch *adj.* antiimperialist.
anti|inflationär *adj.* antiinflaționist.
Anti|inflations|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan antiinflație.
Anti|inflations|politik, *f. sg.* politică de luptă contra inflației.
antik *adj.* antic; **~e Möbel** mobilă de stil.
Antikaglien [-'kaljən] *pl.* mici antichități.
antikapitalistisch *adj.* anticapitalist.
Antikathode, *-n, f. (electr.)* anticatod.
Antikbronze [-brɔŋsə sau -brɔ̃sə], *-n, f.* bronz antic, obiect de bronz patinat.
Antike, *-n, f.* **1.** *sg.* antichitate; cultură a antichității; **der Einfluss der ~ auf die deutsche Klassik** influența culturii antice asupra literaturii clasice germane. **2.** obiect (de artă) antic. **3.** *pl.* antichități.
Antikenhändler, *-s, -, m.* negustor de antichități.
Antikensammlung, *-en, f.* colecție de antichități.
antikisch *adj.* antichizant, imitând antichitatea.
antikisieren, *antikisierte, antikisiert, vb. (h) intr.* a imita antichitatea; a lucra în spiritul antichității, a antichiza.
antikisierend *adj.* care imită antichitatea, care este în spiritul antichității, antichizant.
antiklerikal *adj.* anticlerical.
antiklinal *adj. (geol.)* anticlinal.
Antiklinale, *-n, f. (geol.)* anticlinal.
Antiklinalkamm, *-(e)s, -kämme, m. (geol.)* creastă a anticlinalului.
Antiklinorium, *-s, n. sg. (geol.)* anticlinoriu.
Antiklopfmittel, *-s, -, n. (tehn.)* antidetonant.
antikonzeptionell [-tsio-] *adj.* anticoncepțional.
Antikonzeptionsmittel, *-s, -, n.* metodă, mijloace de contracepție; anticoncepționale.
Antikörper, *-s, -, m. (biol.)* anticorp.
Antikriegsdemonstration, *-en, f.* **Antikriegskundgebung**, *-en, f.* demonstrație, manifestație împotriva războiului.
Antikriegsroman, *-s, -e, m.* roman care condamnă războiul.
Antikrisenpolitik *f. sg.* politică anticriză.
Antikritik și **Antikritik**, *-en, f.* răspuns la o critică.
antiliberal *adj.* antiliberal.
Antilogarithmus, -, *-men, m. (mat.)* antilogaritm.
Antilope, *-n, f. (zool.)* antilopă; *(la pl.)* familia antilopelor *(Antilopinae)*.
antimarxistisch *adj.* antimarxist.
Antimaterie [-riə] *f. sg. (fiz.)* antimaterie.
Antimilitarismus, -, *m. sg.* antimilitarism.
Antimilitarist, *-en, -en, m.* antimilitarist.
antimilitaristisch *adj.* antimilitarist.
antiministeriell [-riɛl] *adj.* antiministerial.
Antimon(ium), *-s, n. sg. (chim.)* antimoniu, stibiu.
antimonarchisch *adj.* antimonarhic.
Antimonblüte *f. sg. (mineral.)* valentinit.
Antimon|erz, *-es, n. sg.*, **Antimon|glanz**, *-es, m. sg. (mineral.)* minereu de antimoniu.
Antimon|oxid și **Antimon|oxyd**, *-(e)s, n. sg. (chim.)* oxid de antimoniu.
Antimonsäure *f. sg. (chim.)* acid antimonic, stibic.
Antimonsilberblende, *-n, f. (mineral.)* pirargirit.
Antimonwasser|stoff, *-(e)s, m. sg.* hidrogen antimoniat, stibiat.
antinational *adj.* antinațional.
antinazistisch *adj.* antinazist; antifascist.
antineuralgisch *adj.* antinevralgic.
Antinomie, *-n* [-'mi:ən], *f.* antinomie.
Antipapist, *-en, -en, m.* adversar al papalității.
antiparallel *adj.* antiparalel.
Antiparallele, *-n, f.* antiparalelă.
Antiparallelogramm, *-s, -e, n. (geom.)* antiparalelogram.
Antiparallelschaltung, *-en, f. (electr.)* conexiune în opoziție, antiparalelă.
Antipathie, *-n* [-ti:ən], *f.* antipatie, aversiune.
antipathisch *adj.* antipatic, nesuferit.
Antiphon [-'fo:n], *-s, -e, n.* **1.** *(tel.)* fonoabsorbant. **2.** *(bis.)* cântare antifonică.
Antiphonar, *-s, -ien* [-riən] *(și -e), n. (bis.)* antifonar.
Antipode, *-n, -n, m.* **1.** antipod. **2.** *(fig.)* adversar, inamic, antagonist.
antipodisch *adj.* antipodic.
antippen, *tippte an, angetippt, vb. (h) tr.* **1.** a atinge ușor. **2.** *(fig.)* a da să se înțeleagă; **ein Thema ~** a atinge (discret) o temă; **bei jm. ~** a se informa discret (la cineva).
Antipyrin, *-s, n, sg. (farm.)* antipirină.
Antiqua *f. sg.* v. Antiquaschrift.
Antiquabuch|stabe, *-n, -n, m. (tipogr.)* (literă) anticva.
Antiquakasten, *-s, -kästen, m. (tipogr.)* casetă cu litere anticva.
Antiquar, *-s, -e, m.* anticar, negustor de antichități, de obiecte (de artă) sau cărți vechi.
Antiquariat, *-(e)s, -e, n.* anticariat.
Antiquariatsbuchhändler, *-s, -, m.* anticar, negustor de cărți vechi.
Antiquariatsbuchhandlung, *-en, f.* anticariat.
antiquarisch I. *adj.* de la anticar; vechi; **~e Bücher** cărți de la anticariat. **II.** *adv.* de la anticariat; de ocazie; **ein Buch ~ beschaffen** a procura o carte de la anticariat.
Antiqua|schrift *f. sg.* scriere cu litere anticva.
antiquieren, *antiquierte, antiquiert, vb.* **I.** *tr. (h)* a declara (ceva ca) învechit. **II.** *intr. (s)* a se învechi, a se perima, a se demoda.
antiquiert I. *part. trec.* de la antiquieren. **II.** *adj.* **1.** învechit, demodat, perimat; **~ aussehen** a avea o înfățișare demodată; **eine ~e Ausdrucksweise** mod de exprimare învechit, desuet. **2.** *(jur.)* învechit; suprimat, abrogat.
Antiquität, *-en, f.* **1.** (mai ales la *pl.*) obiecte de artă veche; piesă veche. **2.** *sg.* antichitate.
Antiquitätengeschäft, *-(e)s, -e, n.* v. Antiquitätenladen.
Antiquitätenhandel, *-s, m. sg.* comerț cu antichități.
Antiquitätenhändler, *-s, -, m.* negustor de antichități.
Antiquitätenjäger, *-s, -, m.* căutător, colecționar pasionat de antichități.
Antiquitätenladen, *-s, -* (sau *-läden*) *m.* magazin de antichități.
Antiquitätensammler, *-s, -, m.* colecționar de antichități.
Antiquitätensammlung, *-en, f.* colecție de antichități.
Antiquitäts|wert, *-(e)s, -e, m.* valoare ca obiect vechi.
antireligiös *adj.* antireligios.
Antisemit, *-en, -en, m.* **~in**, *-nen, f.* antisemit(ă).
antisemitisch *adj.* antisemit.
Antisemitismus, -, *m. sg.* antisemitism.
Antisepsis *f. sg.* antisepsie.
Antiseptikum, *-s, -ka, n.* antiseptic.
antiseptisch *adj.* antiseptic.
antisowjetisch *adj.* antisovietic.
Antisowjetismus, -, *m. sg.* antisovietism.
antisozial *adj.* antisocial.
anti|spastisch [-'spastɪʃ] *adj. (med.)* antispastic; contra spasmelor.
Anti|streikgesetz, *-es, -e, n.* lege de interzicere a grevelor.
Anti|strophe [-fə], *-n, f. (metr.)* antistrofă.
Antiteilchen, *-s, -, n. (fiz.)* antiparticulă.
Antithese, *-n, f.* antiteză.
Antithetik [-'te:tɪk] *f. sg.* **1.** punere față în față, confruntare, opunere. **2.** contrast; caracteristică contrară.
antithetisch *adj.* antitetic.
Antitoxin, *-s, -e, n.* antitoxină.
Anti-Trustgesetz, *-es, -e, n.* lege antitrust, lege ce interzice constituirea trusturilor.
Antivirus [-vi:-], -, *m. sg. (inform.)* antivirus.
Antivirus|programm, *-(e)s, -e, m. (inform.)* program antivirus.
antizipando *adv. (înv.)* cu anticipație, anticipând.
Antizipation, *-en, f.* anticipație, anticipare.
antizipativ *adj.* anticipat.
antizipieren, *antizipierte, antizipiert, vb. (h) tr.* a anticipa.
antizyklonal *adj. (met.)* anticiclonal.
Antizyklone, *-n, f. (met.)* anticiclon.
Antlitz, *-es, -e, n. (poet.)* chip, față, figură.
antoben, *tobte an, angetobt, vb. (s) intr.* a se apropia zgomotos.
Antöke, *-n, -n, m. (geogr.)* om pe același meridian și la aceeași latitudine dar în emisfera opusă.
antönen, *tönte an, angetönt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a face să răsune. **2.** *(elv.)* a face aluzii. **II.** *intr. (s)* a răsuna, a începe să sune, să răsune.
Antonomasie, *-n* [-zi:ən], *f.* antonomasie.
Antonym, *-s, -e, n.* antonim.
antonymisch *adj.* antonimic.
antosen, *toste an, angetost (du, er tost an), vb. (s) intr.* v. antoben.
antraben, *trabte an, angetrabt, vb. intr.* **1.** *(h)* a se pune în mișcare, a începe să meargă în trap. **2.** *(s)* a se apropia în trap; *(fam.)* **er kommt als Letzter angetrabt** sosește ultimul (în pas alergător).
Antrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** propunere; ofertă; **auf ~** la propunere; **~ auf** *(ac.)* propunere pentru. **2.** cerere; **einen ~ stellen** a face, a înainta o cerere; **einen ~ zurückziehen** a retrage o propunere, o cerere; **ein schriftlicher ~** o cerere scrisă; **den ~ befürworten** a aviza, a aproba cererea. **3.** cerere în căsătorie; **sie hat schon viele Anträge bekommen** ea a avut deja multe cereri în căsătorie. **4.** moțiune; **einen ~ einbringen** a prezenta o moțiune; **über einen ~ abstimmen** a pune la vot o moțiune; **einen ~ ablehnen** a respinge o moțiune.
antragen, *trug an, angetragen (du trägst an, er trägt an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a aduce, a căra; **Holz ~** a aduce lemne; **Putz an eine Wand ~** a tencui un perete. **2.** *(fig.)* a oferi, a propune; **seine Dienste ~** a-și oferi serviciile; **jm. die Leitung ~** a propune cuiva să preia conducerea; *(înv.)* **die Ehe ~** sau **seine Hand ~** a face o propunere de căsătorie. **II.** *intr. (înv.)* a cere; **auf eine Strafe ~** a propune o pedeapsă; **auf Scheidung ~** a cere divorțul. **III.** *refl.* a se oferi; **sich als Begleiter ~** a se oferi să însoțească (pe cineva).
Anträger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Antragsteller.
antragsberechtigt *adj.* autorizat de a prezenta o cerere.
Antragsformular, *-s, -e, n.* formular de cerere.
Antragsfrist, *-en, f.* termen de depunere a cererii.
Antragsgebühr, *-en, f.* taxă de cerere.
antragsgemäß *adj.* conform, potrivit propunerii, cererii.
Antragsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de propunere, de inițiativă.
Antrag|steller, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* propunător(-oare); persoană care prezintă o moțiune; petiționar(ă), persoană care prezintă, care înaintează o cerere; *(jur.)* reclamant.
Antrag|stellung, *-en, f.* prezentare a unei propuneri, cereri; *(jur.)* reclamație.
Antragsvergehen, *-s, -, n. (jur.)* delict justițiabil numai la cererea părții păgubite.
Antragsvordruck, *-(e)s, -e, m.* imprimat de cerere.
antrainieren [-trɛ-], *trainierte an, antrainiert, vb. (h) tr.* a(-și) forma prin antrenament.
Antrans|port, *-(e)s, -e, m.* transport de aprovizionare, de aducere.
antrans|portieren, *transportierte an, antransportiert, vb. (h) tr.* a aduce (cu o mașină, căruță etc.).

ạntrauen, *traute an, angetraut, vb. (h) tr.* **1.** a cununa; **das Mädchen dem Mann** ~ a cununa fata cu bărbatul; **sich** *(dat.)* **ein Mädchen** ~ **lassen** a lua o fată în căsătorie; **seine angetraute Frau** soția sa legitimă. **2.** *(înv.; jm. etwas)* a încredința (ceva cuiva).

ạntreffen, *traf an, angetroffen (du triffst an, er trifft an), vb. (h) tr.* a întâlni, a găsi; **jn. zu Hause** ~ a găsi pe cineva acasă; **ich habe ihn bei bester Gesundheit angetroffen** l-am întâlnit și era perfect sănătos; **er ist niemals anzutreffen** nu este niciodată de găsit.

ạntreiben, *trieb an, angetrieben, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a mâna (animalele cu biciul); a îndemna; **er treibt die Pferde mit der Peitsche an** mână caii cu biciul; **er trieb uns zur Eile an** ne-a grăbit; **nur die Neugier hat ihn dazu angetrieben** numai curiozitatea l-a îndemnat să facă asta. **2.** a pune în mișcare; a ține în mișcare; a antrena, a acționa (o mașină). **3.** *(an* cu *ac.)* a arunca la mal; **der Sturm hat ein Boot ans Ufer angetrieben** furtuna a aruncat o barcă la mal; **eine Leiche wurde angetrieben** a fost aruncat la mal un cadavru. **4.** *(hort.)* a face să crească; **die Pflanzen im Gewächshaus** ~ a pune să încolțească plantele în seră. **II.** *intr. (s)* a fi aruncat, adus, împins la mal; **Eisschollen sind ans Ufer angetrieben** sloiuri de gheață sunt aduse (de ape) la mal.

Ạntreiber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (peior.)* vechil, supraveghetor(-oare) care îi zorește pe lucrători.

Ạntreibermethode, *-en, f. (peior.)* metodă de a-i zori pe cei ce muncesc.

Ạntreibung *f. sg.* **1.** mânare; îndemnare. **2.** punere în mișcare; antrenare; imboldire.

ạntreten, *trat an, angetreten (du trittst an, er tritt an), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a apăsa călcând; **er hat die Erde um die Pflanze herum angetreten** a bătătorit pământul în jurul plantei cu piciorul. **2.** a porni, a pune în mișcare călcând; **das Motorrad** ~ a porni motocicleta (cu piciorul). **3.** a începe, a prelua (o funcție, o moștenire); **eine lange Reise** ~ a porni la drum lung; **ein neues Amt** ~ a prelua o nouă funcție; **den Beweis** ~ a face dovada; **den Rückzug** ~ a bate în retragere; **seine letzte Reise** ~ a muri. **4.** a se apropia; *(înv.; poet.)* **der Tod tritt ihn an** trage să moară; *(fam.)* **der Hunger tritt ihn an** îl apucă foamea. **II.** *intr. (s)* **1.** a se prezenta, a fi de față; a se aranja, a se rândui; **zum Dienst** ~ a se prezenta la serviciu; **zum Tanz** ~ a se aranja pentru dans; *(fam.)* **da kannst du nicht mit** ~ nu poți face față acolo, nu te poți măsura (cu ei). **2.** *(mil.; sport)* a se aduna, a se alinia, a se prezenta; **~!** adunarea! ~ **lassen a)** a soma să se adune; **b)** a soma să se prezinte (la pedeapsă); **in Linie zu zwei Gliedern ~!** adunarea în linie pe două rânduri! **zu einem Wettkampf** ~ a se prezenta la concurs; a se alinia la start. **3.** *(lingv.)* a se alipi; **das Suffix ist an den Stamm angetreten** sufixul s-a alipit la rădăcină. **4.** *(reg.)* a ajuta; **die Freunde mussten tüchtig mit** ~ prietenii au trebuit să dea o mână de ajutor. **5.** *(reg.)* a porni, a începe să meargă; **mit dem rechten Fuss** ~ a porni cu dreptul.

Ạntreten, *-s, n. sg.* **1.** acționare, punere în funcțiune cu piciorul. **2.** apăsare, bătătorire cu piciorul. **3.** *(mil.)* adunare.

Ạntrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** îndemn, imbold, impuls; **auf** ~ **von** din îndemnul lui ...; **aus eigenem** (sau **freiem**) ~ din inițiativă proprie, de bunăvoie, spontan; **aus natürlichem** ~ din instinct; **aus innerem** ~ dintr-un impuls interior; **es fehlt ihm jeder** ~ îi lipsește orice impuls. **2.** *(tehn., mec.)* propulsie, antrenare, atac, acționare; **diese Maschine hat elektrischen** ~ această mașină este acționată electric.

Ạntriebs|achse, *-n, f. (maș.)* osie motor; ax motor, ax de antrenare, de acționare.

Ạntriebs|arm, *-(e)s, -e, m. (maș.)* braț de acționare.

Ạntriebs|art, *-en, f. (tehn.)* mod, fel de antrenare; sistem de acționare, de atac, de propulsie.

Ạntriebs|element, *-(e)s, -e, n. (electr.)* element de antrenare; *(maș.)* organ de acționare.

Ạntriebs|energie, *-n* [-i:ən], *f. (maș.)* energie de acționare.

Ạntriebsge|häuse, *-s, -, n. (auto)* cutie de angrenaj.

Ạntriebsgerät, *-(e)s, -e, n. (maș.)* mecanism de acționare.

Ạntriebshebel, *-s, -, m. (maș.)* pârghie de antrenare.

Ạntriebskasten, *-s, -kästen, m. (auto.)* cutie de viteze.

Ạntriebskegelrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* pinion (conic) de atac.

Ạntriebsknopf, *-(e)s, -knöpfe, m. (maș.)* buton de comandă.

Ạntriebskraft, *-kräfte, f. (maș.)* forță motrice, forță de acționare, de antrenare.

Ạntriebslaufrad, *-(e)s, -räder, n. (maș.)* roată propulsoare, roată alergătoare a transmisiei.

Ạntriebsleistung, *f. sg. (tehn.)* putere de antrenare.

Ạntriebsmaschine, *-n, f. (maș.)* mașină de antrenare.

Ạntriebsmittel, *-s, -, n. (maș.)* **1.** element de antrenare. **2.** agent motor, combustibil.

Ạntriebsmoment, *-(e)s, -e, n. (maș.)* cuplu de antrenare, cuplu motor.

Ạntriebsmotor, *-s, -en, m. (maș.)* motor de antrenare, motor propulsor.

Ạntriebsrad, *-(e)s, -räder, n. (maș.)* roată motoare; roată propulsoare.

Ạntriebsriemen, *-s, -, m. (maș.)* curea de antrenare, de transmisie.

Ạntriebsritzel, *-s, -, n. (maș.)* pinion de antrenare.

Ạntriebs|scheibe, *-n, f. (maș.)* roată motoare, de transmisie.

Ạntriebs|schema, *-s, -s* (și *-ta* sau *-schemen) n. (maș.)* sistem al mecanismului de antrenare.

ạntriebs|schwach *adj. (psih.)* nemotivat, slab în acțiune.

Ạntriebs|schwäche, *-n, f.* slăbiciune în acțiune.

Ạntriebs|seil, *-(e)s, -e, n. (maș.)* cablu de antrenare.

ạntriebs|stark *adj. (psih.)* puternic motivat, activ.

Ạntriebs|system, *-s, -e, n. (maș.)* sistem de acționare.

Ạntriebs|trommel, *-n, f. (maș.)* tambur de antrenare, de transmisie, de comandă.

Ạntriebsvor|richtung, *-en, f. (maș.)* echipament, dispozitiv, mecanism de antrenare.

Ạntriebswelle, *-n, f. (maș.)* arbore conductor, de antrenare, de comandă, de transmisie.

Ạntriebszyklus, *-, -klen, m. (maș.)* ciclu de antrenare.

ạntrinken, *trank an, angetrunken, vb. (h)* **I.** *tr.* a începe (o sticlă), a lua o înghițitură (dintr-o sticlă, dintr-un pahar); a bea primul (dintr-o sticlă, dintr-un pahar etc.); **eine Flasche** ~ a începe o sticlă, a bea primul pahar dintr-o sticlă; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **einen Rausch** (sau **einen Spitz**) ~ a se ameți, a se chercheli; **sich** *(dat.)* **Mut** ~ a bea pentru a-și face curaj. **II.** *refl.* a se ameți; a se chercheli, a se îmbăta (ușor).

Ạntrinket, *-, m. sg. (elv.)* **1.** băutură de bun venit la un nou cârciumar într-un han. **2.** băutură de începere a sărbătoririi hramului.

Ạntritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** început, debut; intrare, preluare; ~ **eines Amtes** preluarea unei funcții; **der** ~ **des Urlaubs** începutul concediului; **der** ~ **des Erbes** preluarea unei moșteniri; **zum** ~ drept început, cu ocazia începutului. **2.** treaptă de pornire, prima treaptă (a unei scări). **3.** *(sport)* demaraj; mărire bruscă a vitezei. **4.** *(reg.)* scândură de dușumea.

Ạntritts|audienz [-diɛnts], *-en, f.* audiență la intrarea într-un serviciu.

Ạntrittsbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită de prezentare.

Ạntrittsrede, *-n, f.* discurs inaugural, cuvântare de deschidere.

Ạntrittsrolle, *-n, f. (teatru)* rol de debut.

Ạntritts|schmaus, *-es, -schmäuse, m. (fam.)* masă, chef pentru sărbătorirea intrării într-o funcție.

Ạntrittsvorlesung, *-en, f.* prelegere inaugurală, de deschidere (a unui profesor nou venit).

ạntrocknen, *trocknete an, angetrocknet (du trocknest an, er trocknet an), vb. (s) intr.* **1.** a începe să se usuce. **2.** *(an* cu *dat.)* a se lipi (de ceva) uscându-se.

Ạntrunk, *-(e)s, -trünke, m.* **1.** prima înghițitură, prima închinare. **2.** v. A n t r i t t s s c h m a u s.

ạntuckern, *tuckerte an, angetuckert, vb. (s) intr. (fam.)* a veni încet, cu bătaie de motor.

ạntun, *tat an, angetan, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(reg.)* a pune, a îmbrăca; **ein Kleid** ~ a îmbrăca o rochie; **Schmuck** ~ a-și pune bijuterii. **2.** a face, a cauza, a pricinui; **jm. Ehre (Schande)** ~ a face cuiva cinste (rușine); **jm. Gewalt, Zwang** ~ a constrânge pe cineva; a silui; **jm. Gutes** ~ a face cuiva un bine; **jm. die letzte Ehre** ~ a aduce cuiva un ultim omagiu; **den Tatsachen Gewalt** ~ a denatura realitatea, faptele; **tu mir das nicht an!** nu-mi face una ca asta! **3.** a vrăji, a fermeca; **es jm.** ~ a vrăji pe cineva; **das Mädchen hat es ihm angetan** fata l-a fermecat. **II.** *refl.* **1.** a-și face seama, a se sinucide; **er hat sich** *(dat.)* **ein Leid(s)** ~ s-a sinucis. **2.** *(în expr.)* **sich** *(dat.)* **Zwang** ~ a-și impune, a se sili; **sich** *(dat.)* **keinen Zwang** ~ a nu se jena; a nu se forța; a se comporta degajat.

ạntunlich *adj.* **1.** blând, afabil. **2.** impresionant, mișcător.

ạntupfen, *tupfte an, angetupft, vb. (h) tr.* a atinge ușor; *(med.)* a tampona.

ạntürmen, *türmte an, angetürmt, vb. (h) tr.* a (în)grămădi, a face grămadă.

ạnturnen[1], *turnte an, angeturnt, vb. (s) intr. (fam.)* a se apropia zburdalnic, hârjonindu-se.

ạnturnen[2] [-tœrn-], *turnte an, angeturnt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a pune în transă, a droga. **2.** a suci capul, a aprinde călcâile.

ạntuschen, *tuschte an, angetuscht, vb. (h) tr.* a colora cu tuș.

Ạntwort, *-en, f.* **1.** răspuns, replică; ripostă (la); **abschlägige** (sau **verneinende**) ~ răspuns negativ, refuz; **zustimmende** ~ aprobare, răspuns favorabil, pozitiv; **eine ausweichende** ~ un răspuns evaziv, ocolit; **eine schlagfertige** ~ o ripostă promptă; **eine spitze** ~ un răspuns răutăcios; **eine umgehende** ~ un răspuns cu prima poștă, imediat; **zur** ~ **geben** a răspunde; **um** ~ **wird gebeten** *(presc.* u.A.w.g.) așteptăm răspunsul dvs.; **die** ~ **schuldig bleiben** a rămâne dator cu răspunsul; **er bleibt keine** ~ **schuldig** găsește imediat o replică, nu rămâne dator; **er ist um keine** ~ **verlegen** are totdeauna gata un răspuns; **jn. keiner** ~ **würdigen** a nu învrednici pe cineva cu un răspuns; **keine** ~ **ist auch eine** ~ și tăcerea e un răspuns; ~ **bezahlt** răspuns plătit; **Rede und** ~ **stehen** a da socoteală. **2.** contraacțiune, punere la punct.

Ạntwortbrief, *-(e)s, -e, m.* v. A n t w o r t s c h r e i b e n.

ạntworten, *antwortete, geantwortet (du antwortest, er antwortet), vb. (h) intr.* **1.** *(jm.)* a răspunde (cuiva); **was soll ich ihr ~?** ce să-i răspund? **2.** *(auf* cu *ac.)* a răspunde (la); a replica; **auf eine Bemerkung** ~ a da o replică la observație; **ausweichend** ~ a răspunde evaziv; **umgehend** ~ a răspunde imediat, neîntârziat; **darauf lässt sich nichts** ~ la asta n-ai ce răspunde; **schnell** (sau **treffend**) ~ a răspunde prompt; **gut geantwortet!** i-ai răspuns bine! i-ai zis-o! **3.** a riposta, a contraacționa.

ạntwortlich *adv. (com.)* ca răspuns, răspunzând la; ~ **Ihres Schreibens** ca răspuns, răspunzând la scrisoarea dvs.

Ạntwortnote, *-n, f. (dipl.)* notă de răspuns.

Ạntwortschein, *-(e)s, -e, m.* aviz de confirmare (la o scrisoare).

Ạntwortschreiben, *-s, -, n.* răspuns, scrisoare de răspuns.

Ạntwortschrift, *-en, f. (jur.)* obiecție (scrisă, ridicată de apărare).

ạn|ulken, *ulkte an, angeulkt, vb. (h) tr. (fam.)* a face glume (la adresa cuiva), a tachina (pe cineva).

Ạn|ulkung, *-en, f.* tachinare.

Anurie *f. sg. (med.)* anurie.

Ạnus, *-, Ani, -, m. (anat.)* anus.

ạnvermählen, *vermählte an, anvermählt, vb. (h) tr.* a cununa; **dem Professor seine Studentin** ~ a cununa pe profesor cu studenta sa.

ạnversuchen, *versuchte an, anversucht, vb. (h) tr. (fam.)* a încerca (o haină).

ạnvertrauen, *vertraute an, anvertraut, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a încredința, a lăsa în paza cuiva; **seinem Schutz** ~ a da în paza, în grija sa. **2.** a spune confidențial, a destăinui; **jm. ein Geheimnis** ~ a destăinui cuiva un secret. **II.** *refl.* a se încrede în cineva; a se destăinui (cuiva); **er hat sich seinem Freunde anvertraut** s-a confesat, destăinuit prietenului său; **sich seinem Schutz** ~ a se încredința, a se supune protecției sale.

Ạnvertrau|ung, *-en, f.* **1.** încredințare. **2.** destăinuire, confesiune.

ạnverwandeln, *verwandelte an, anverwandelt (ich verwand(e)le an), vb. (h) tr.* a-și însuși, a declara ca propriu.

ạnverwandt *adj.* (cu *dat.*) înrudit (cu); **einander** ~ **sein** a fi înrudit cu.

Ạnverwandte, *-n, -n (ein Anverwandter), m.* și *f.* rudă, rubedenie.

Ạnverwandtschaft *f. sg.* **1.** înrudire. **2.** rude, rubedenii; **die ganze** ~ **war zugegen** toate neamurile erau de față.

ạnvettern, *vetterte an, angevettert, vb. (h) refl.* **1.** *(mit)* a intra într-o familie, a deveni rudă (cu cineva) prin alianță. **2.** a se insinua pe lângă cineva, a se impune cuiva (sub pretext de rudenie).

ạnvisieren [-vi-], *visierte an, anvisiert (du visierst an, er visiert an), vb. (h) tr.* **1.** a ținti, a orbi, a lua ținta; a lua drept țintă. **2.** a repera, a marca prin repere.

Ạnwachs, *-es, m. sg.* **1.** creștere, sporire; augmentare; înmulțire. **2.** *(reg.)* boală de stomac.

ạnwachsen, *wuchs an, angewachsen (du, er wächst an), vb. (s) intr.* **1.** a crește, a spori, a se înmulți; **die Bevölkerung wuchs rasch an** populația a crescut repede. **2.** *(an* cu *ac.)* a prinde rădăcini, a se înrădăcina. **3.** *(bot., chir.)* a (se) prinde, a se fixa, a se lipi (de ceva) crescând, a adera la ceva, a fi lipit (de); **der Ast ist angewachsen** creanga s-a prins; *(fig.)* **die Zunge ist ihm nicht angewachsen** e bun de gură; **er steht wie angewachsen** stă neclintit, fără să se urnească, stă de parcă a prins rădăcini.

Ạnwachsen, *-s, n. sg. (ec.)* creștere, augmentare.

Ạnwachsung, *-en, f.* **1.** v. A n w a c h s **(1)**. **2.** înrădăcinare. **3.** teren aluvionar.

ạnwackeln, *wackelte an, angewackelt (ich wack(e)le an), vb. (s) intr. (fam.; în expr.)* **angewackelt kommen** a se apropia clătinându-se.

ạnwählen, *wählte an, angewählt, vb. (h) tr.* **1.** a stabili legătura telefonică; **Berlin kann direkt angewählt werden** Berlinul poate fi apelat direct. **2.** a chema prin semnal radio, a intra în legătură cu cineva.

Ạnwalt, *-(e)s, Anwälte, m.*, **Ạnwältin**, *-nen, f.* avocat(ă); procuror(-oare). **2.** mandatar(ă), împuternicit(ă). **3.** apărător(-oare), susținător(-oare).

ạnwaltlich *adj.* **1.** de avocat. **2.** de colegiu avocațional; de barou.

Ạnwaltsbüro, *-s, -s, n.* birou de avocatură.

Ạnwaltschaft, *-en, f.* **1.** avocatură. **2.** colegiu de avocați, barou.

Ạnwaltskammer, *-n, f.* colegiu de avocați, barou.

Ạnwaltskanzlei, *-en, f.* birou al avocatului.

Ạnwaltskosten *pl.* onorariu pentru avocat.

Ạnwalts|prozess, *-es, -e, m.* proces în care părțile sunt reprezentate obligatoriu de avocați.

Ạnwaltszwang, *-(e)s, -zwänge, m.* obligație a părților de a-și lua un avocat.

ạnwalzen, *walzte an, angewalzt (du, er walzt an), vb.* **I.** *tr. (h)* a netezi (pământul) cu tăvălugul. **II.** *intr. (s)* a se apropia încet și greoi; **angewalzt kommen** a veni, a se apropia încet și greoi.

ạnwälzen, *wälzte an, angewälzt (du, er wälzt an), vb. (h) tr.* a rostogoli spre.

Ạnwand, *-wände, f.* hat.

ạnwandeln, *wandelte an, angewandelt (ich wand(e)le an), vb.* **I.** *tr. (h)* a fi apucat, a fi cuprins de, a-i veni pofta; **was wandelt dich an?** ce ți-a venit? ce te-a apucat? **eine Laune wandelte ihn an** i-a venit o toană; **eine Ohnmacht wandelt ihn an** îi vine (deodată) să leșine, îl apucă un leșin; **Mitleid wandelte ihn an** (deodată) i se făcu milă. **II.** *intr. (s)* a veni liniștit, domol.

Ạnwand(e)lung, *-en, f.* **1.** chef, poftă, dispoziție; apucătură, veleitate; **in einer ~ von Großmut** într-un acces (momentan) de mărinimie; *(fam.)* **jetzt hat er dichterische ~en** acum are veleități literare; **gewisse ~en haben** a avea apucături ciudate. **2.** acces, atac (ușor de boală).

ạnwandern, *wanderte an, angewandert, vb. (s) intr.* a sosi, a veni pe jos.

ạnwanken, *wankte an, angewankt, vb. (s) intr.* a veni clătinându-se.

ạnwanzen, *wanzte an, angewanzt (du, er wanzt an), vb. (h) refl. (fam.)* a se pune bine, a se băga în sufletul cuiva.

ạnwärmen, *wärmte an, angewärmt, vb. (h) tr.* (și *fig.*) a încălzi puțin.

Ạnwärter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* (*auf* cu *ac.*) candidat(ă), aspirant(ă); pretendent(ă); **es sind viele ~ auf diesen Posten** sunt mulți candidați la acest post; **er ist ~ auf den Thron** el este pretendent la tron; *(sport)* **sie ist ~in auf den 1. Platz** ea este prima favorită.

Ạnwartschaft, *-en, f. (auf* cu *ac.)* **1.** candidatură; aspirare la (o funcție). **2.** *(jur.)* drept de succesiune, expectativă; **seine ~ auf diese Erbschaft kann nicht bestritten werden** dreptul său la această succesiune nu poate fi tăgăduit.

ạnwartschaftlich *adj.* expectativ.

ạnwaschen, *wusch an, angewaschen (du wäschst an, er wäscht an), vb. (h) tr.* a spăla ușor, superficial; **Wäsche ~** a muia rufe.

Ạnwassern, *-s, n. sg. (av.)* amerizare.

ạnwässern, *wässerte an, angewässert, vb. (h) tr.* a uda ușor, a umezi, a adăuga apă; *(mine)* a inunda.

ạnwatscheln, *watschelte an, angewatschelt (ich watsch(e)le an), vb. (s) intr.* a veni, a se apropia legănându-se greoi; **angewatschelt kommen** a se apropia legănându-se (ca o rață).

ạnweben, *webte an, angewebt* (rar și *wob an, angewoben), vb. (h) tr. (an* cu *ac.)* a adăuga țesând, a țese (la).

ạnwedeln, *wedelte an, angewedelt (ich wed(e)le an), vb. (h) tr. (despre câini)* a da din coadă (la vederea cuiva); *(fig.)* a se gudura, a se linguși (pe lângă cineva).

ạnwehen, *wehte an, angeweht, vb. (h) tr.* **1.** *(despre vânt)* a sufla spre, a bate spre; **wenn ihn nur ein Lüftchen anweht, wird er krank** la cea mai mică adiere se îmbolnăvește; *(fig.)* **es weht mich heimatlich an** mă simt ca acasă, ca în patrie; parcă simt aerul de acasă, al patriei; **eine Ahnung wehte sie an** era cuprinsă de o presimțire. **2.** *(despre vânt)* a aduce, a îngrămădi; **Schnee ~** a troieni, a îngrămădi zăpada. **3.** (și *fig.*) a ațâța; **der Wind weht das glimmende Feuer zu heller Flamme an** vântul face ca focul mocnit să ardă cu flăcară.

ạnweichen, *weichte an, angeweicht, vb. (h) tr.* a uda puțin, a muia, a înmuia.

ạnweisbar *adj.* **1.** indicabil. **2.** predabil, livrabil, înmânabil.

ạnweisen, *wies an, angewiesen (du, er weist an), vb. (h) tr.* **1.** a da indicația, a indica, a hotărî; a ordona, a însărcina; **der Botschafter wurde angewiesen, das Memorandum zu überreichen** ambasadorul a fost însărcinat să predea memoriul; **der Pförtner wurde angewiesen, den Dienstausweis zu verlangen** portarul a primit ordin să ceară legitimația de serviciu; **die Schüler ~, etwas zu tun** a cere, a da indicație elevilor să facă ceva; *(fig.)* **er ist auf mich angewiesen** depinde de mine. **2.** a repartiza, a indica, a desemna; **einen Platz (eine Wohnung) ~** a indica, a repartiza un loc (o locuință). **3.** a trimite, a îndruma, a îndrepta spre; a vira; **Geld durch die Post ~** a trimite bani prin mandat poștal; **etwas zur Zahlung ~** a emite un ordin de plată, a ordonanța. **4.** a instrui, a învăța pe cineva.

Ạnweiser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* plasator(-oare); persoană care arată, indică, îndrumează, repartizează.

ạnweißen, *weißte an, angeweißt (du, er weißt an), vb. (h) tr.* a albi, a spoi, a vărui.

Ạnweisung, *-en, f.* **1.** indicare, îndrumare, lămurire; instrucțiuni (de folosire), indicație; **ich bitte um ~, wie das zu machen ist** vă rog să-mi explicați cum trebuie să fac aceasta; **Tropfen nur nach ärztlicher ~ einnehmen** picăturile se iau numai după prescripție medicală; **~en befolgen** a urma instrucțiunile. **2.** ordin, instrucțiune, directivă; **dafür gibt es strenge ~en** pentru aceasta există instrucțiuni, directive precise; **die nötigen ~en geben** a da indicațiile, ordinele necesare. **3.** repartizare; atribuire; **die ~ eines Zimmers** repartizarea unei camere. **4.** *(ec.)* bon, mandat, ordin de plată, cec; ordonanțare; **eine ~ auf diesen Betrag** un mandat (ordin de plată) pentru această sumă; **eine ~ ausstellen** a emite un mandat, un ordin de plată.

Ạnweisungsbetrag, *-(e)s, -beträge, m.* valoare a mandatului.

Ạnweisungsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* condică de mandate, de avize.

Ạnweisungsfolge, *-n, f. (inform.)* suită de comenzi.

Ạnweisungsgebühr, *-en, f.* taxă de mandat.

Ạnweisungs|platte, *-n, f. (tehn.)* placă indicatoare, cu instrucțiuni.

Ạnweisungs|schein, *-(e)s, -e, m.*, **Ạnweisungszettel**, *-s, -, m.* **1.** aviz de plată. **2.** (cupon de) mandat.

Ạnweisungs|sprache *f. sg. (inform.)* limbaj de comandă.

ạnwelken, *welkte an, angewelkt, vb. (s) intr.* a începe să se veștejească.

ạnwendbar *adj.* aplicabil, folosibil, practicabil; de folosit; **die einzig ~e Methode** singura metodă care poate fi aplicată.

Ạnwendbarkeit, *-en, f.* posibilitate de a fi întrebuințat, aplicat, pus în practică; aplicabilitate.

ạnwenden, *wandte an, angewandt (du wendest an, er wendet an), vb. (h) tr.* **1.** a întrebuința; a folosi, a utiliza; **etwas richtig (falsch) ~** a întrebuința, a folosi, a aplica ceva în mod corect (greșit); **viel Fleiß ~** a-și da silința; **alle seine Kräfte ~** a face toate eforturile, a-și încorda toate puterile; **ein Heilmittel ~** a folosi un medicament; **Geld zu nützlichem Zwecke ~** a întrebuința, a cheltui banii în mod util; **Gewalt ~** a folosi forța. **2.** *(auf* cu *ac.)* a aplica (la); **die Wissenschaft auf die Praxis ~** a aplica știința în practică; **das Gesetz ~** a aplica legea; **die Regel auf einen besonderen Fall ~** a aplica regula la un caz special; **übel angewandt** deplasat.

Ạnwender, *-s, -, m.* utilizator.

Ạnwenderbetrieb, *-(e)s, -e, m. (ec.)* întreprindere utilizatoare.

Ạnwenderfehler, *-s, -, m.* eroare de utilizare.

Ạnwendung, *-en, f.* **1.** întrebuințare, folosire, utilizare; **in** (sau **zur**) **~ bringen** a întrebuința; **in ~ kommen** sau **~ finden** a fi întrebuințat, aplicat, folosit; **unter ~ von** întrebuințând...; **unter ~ von Gewalt** folosind forța; **vorschriftsmäßige ~** folosire, aplicare, întrebuințare conform prescripțiilor. **2.** aplicare, aplicație; **das findet hier keine ~** aceasta nu se aplică aici; **die ~ der Regeln** aplicarea regulilor, normelor; *(jur.)* **in ~ des Artikels 25** prin aplicarea articolului 25.

Ạnwendungsbereich, *-(e)s, -e, m.* (și *n.*), **Ạnwendungsgebiet**, *-(e)s, -e, n.* domeniu de aplicare, de folosire.

Ạnwendungsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de aplicare, de folosire.

Ạnwendungs|programm, *-(e)s, -e, n. (inform.)* program soft; **ein ~ starten** a porni un program soft; **~e einsetzen** a introduce programe soft.

Ạnwendungsvorschrift, *-en, f.* indicație, prescripție de aplicare, de folosire.

Ạnwendungsweise, *-n, f.* mod de aplicare, de folosire.

ạnwerben, *warb an, angeworben (du wirbst an, er wirbt an), vb. (h)* **I.** *tr.* a angaja, (și *mil.*) a recruta; **Arbeitskräfte ~** a recruta forță de muncă (făcându-se reclamă în acest sens); **sich ~ lassen a)** a intra în armată (mai ales ca mercenar); **b)** a se angaja (la lucru). **II.** *intr. (um etwas)* a cere, a solicita ceva.

Ạnwerber, *-s, -, m.* recrutor, persoană care recrutează, care angajează.

Ạnwerbe|stopp [-stɔp], *-s, -, m.* stopare, oprire a angajărilor.

Ạnwerbung, *-en, f.* înrolare, recrutare; angajare, solicitare.

ạnwerfen, *warf an, angeworfen (du wirfst an, er wirft an), vb. (h) tr.* **1.** a arunca (la); **Mörtel an eine Wand ~** a tencui un perete. **2.** a lovi pe cineva aruncând în el. **3.** *(tehn.)* a porni ceva; a lansa; **einen Motor ~** a porni un motor. **4.** *(handbal)* a avea lovitura de începere.

Ạnwerfen, *-s, n. sg. (tehn.)* lansare, punere în mișcare.

Ạnwert, *-(e)s, m. sg. (reg.)* preț (de evaluare); prețăluire.

Ạnwesen, *-s, -, n.* teren (cu clădiri); proprietate; fermă, gospodărie.

ạnwesend *adj.* de față, prezent; **bei einem Vorkommen ~ sein** a fi de față la o întâmplare; **er ist heute nicht ~** lipsește astăzi.

Ạnwesende, *-n, -n (ein Anwesender), m.* și *f.* **1.** persoană de față, prezentă. **2.** *pl.* asistență, auditoriu; **verehrte ~!** onorată asistență! **alle ~n erhoben sich von den Plätzen** toți cei prezenți s-au ridicat în picioare.

Ạnwesenheit, *-en, f.* prezență; ședere; existență; **während meiner ~ in Bukarest** în timpul șederii mele la București; **in meiner ~** în prezența mea; **in ~ des Bürgermeisters** în prezența primarului; **die ~ von Gift feststellen** a constata existența otrăvii.

Ạnwesenheitsliste, *-n, f.* listă de prezență.

ạnwettern, *wetterte an, angewettert, vb. (h) tr.* a mustra aspru, a lua la rost, la refec; a certa; a se răsti, a țipa (la).

ạnwetzen, *wetzte an, angewetzt (du, er wetzt an), vb. (h) tr.* a ascuți; *(fig.; fam.)* **angewetzt kommen** a veni în fugă, în goană.

ạnwidern, *widerte an, angewidert, vb. (h) tr.* a dezgusta, a scârbi; **das widert mich an** asta îmi repugnă, mă scârbește.

ạnwidernd **I.** *part. prez.* de la a n w i d e r n. **II.** *adj.* și *adv.* dezgustător, respingător, scârbos.

ạnwiehern, *wieherte an, angewiehert, vb. (h) tr.* a necheza (spre).

ạnwinkeln, *winkelte an, angewinkelt (ich wink(e)le an), vb. (h) tr.* **1.** *(gimn.)* a face echer, a îndoi picioarele, brațele. **2.** *(tehn.)* a pune, a îndoi într-un anumit unghi.

ạnwinken, *winkte an, angewinkt, vb. (h) tr.* a face semn (din cap sau cu mâna) spre cineva.

ạnwinseln, *winselte an, angewinselt (ich wins(e)le an), vb. (h) tr.* **1.** *(despre câini)* a chelălăi, a scânci (la, spre); *(în expr.)* **angewinselt kommen** a se apropia chelălăind. **2.** *(fig.; fam.)* a se smiorcăi (în fața cuiva).

ạnwirken, *wirkte an, angewirkt, vb. (h) tr.* **1.** *(gegen)* a se opune, a acționa contra. **2.** v. a n w e b e n.

ạnwittern, *witterte an, angewittert, vb.* **I.** *tr. (h) (vân.)* a mirosi, a simți după miros, a adulmeca. **II.** *intr. (s) (mineral.)* a se desface, a se fărâmița sub acțiunea agenților atmosferici.

Ạnwitterung, *-en, f.* **1.** *(vân.)* miros(ire), simțire a urmei animalului, adulmecare. **2.** *(chim.)* acțiune de oxidare. **3.** *(mineral.)* desfacere, sfărâmare sub acțiunea agenților atmosferici.

ạnwohnen, *wohnte an, angewohnt, vb. (h) intr.* **1.** (cu *dat.*) a fi vecin (cu cineva), a locui aproape de; **er wohnt dem Walde an** locuiește imediat lângă pădure. **2.** (cu *dat.*) a fi de față, prezent (la), a lua parte (la); **wir wohnten der Feier an** am asistat la serbare.

Ạnwohner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* vecin(ă); riveran(ă); **die ~ vom Schillerplatz** locuitorii din piața Schiller; **~ des Meeres** locuitor de pe țărmul mării.

Ạnwohnerschaft *f. sg.* vecinii; vecinătate.

Anwohnerschutz, *-es, m. sg.* protecția mediului local.
Anwuchs, *-es, -wüchse, m.* **1.** creștere, înmulțire, sporire; *(bot.)* prindere, lipire prin creștere; *(hidr.)* **der ~ des Ufers** creșterea malului, țărmului (prin depunerea aluviunilor). **2.** *(forest.)* semințiș natural; **junger ~** copaci tineri; pădure tânără.
Anwunsch, *-(e)s, -wünsche, m.* urare bună.
anwünschen, *wünschte an, angewünscht, vb. (h) tr.* a dori, a ura; a face o urare.
Anwünschung, *-en, f. (reg.)* înfiere, adopțiune.
Anwurf, *-(e)s, -würfe, m.* **1.** *(constr.)* tencuială; grund; stucatură. **2.** *(la jocuri cu mingea)* prima aruncare, azvârlire; **den ~ haben** a deschide jocul, a avea lovitura de începere. **3.** *(pictură)* grund, apret. **4.** *(croitorie)* bucată adăugată. **5.** *(auto.)* pornire (a motorului) cu manivela. **6.** *(fig.)* reproș; învinuire (gratuită). **7.** *(monetărie)* presă pentru baterea monedei.
Anwurfkurbel, *-n, f. (auto.)* manivelă de pornire.
Anwurfmotor, *-(e)s, -en, m. (maș., electr.)* motor de pornire, de demaraj, de lansare, demaror.
Anwurfschlüssel, *-s, -, m.* braț al balansierului (la monetărie).
anwurzeln, *wurzelte an, angewurzelt (ich wurz(e)le an), vb. (s) intr.* a prinde rădăcini, a se înrădăcina; *(fig.)* **wie angewurzelt dastehen** a rămâne nemișcat, ca împietrit.
anwüten, *wütete an, angewütet (du wütest an, er wütet an), vb. (h) intr. (fam.) (gegen)* a se manifesta vehement (împotriva cuiva), a se năpusti cu furie (asupra).
Anzahl *f. sg.* număr, cantitate; **große ~** număr mare, important; **geringe ~** număr mic, neinsemnat; **eine ~ von Schülern** un număr de elevi; **die ~ der Mitglieder war angestiegen** numărul membrilor a crescut.
anzahlen, *zahlte an, angezahlt, vb. (h) tr.* a arvuni, a aconta, a da un acont.
Anzahlung, *-en, f.* acont, arvună; **eine ~ leisten** a da un acont.
anzapfen, *zapfte an, angezapft, vb. (h) tr.* **1.** a da cep, a pune caneaua; **ein Fass ~** a începe un butoi, a da cep unui butoi; *(fig., fam.)* a lua sânge; **morgen zapfen wir dich an** mâine te înțepăm ca să-ți luăm sânge. **2.** *(fam.)* a lua, a stoarce bani; **jn. (gehörig) ~** a stoarce bani, a tapa pe cineva, a cere cuiva bani cu împrumut; **er wurde oft um Geld angezapft** adesea i s-au cerut bani cu împrumut. **3.** *(tel., electr., tehn.)* a branșa, a racorda, a face un branșament; a ramifica, a deriva; **eine Wasserleitung ~** a face un racord la o conductă de apă; *(fig., fam.)* **die Telefonleitung ~** a intercepta convorbirile telefonice. **4.** *(fig., fam.)* a tachina, a sâcâi. **5.** *(forest.)* a crește un arbore pentru rezinaj.
Anzapf|spule, *-n, f. (tel.)* bobină cu prize.
Anzapf|station, *-en, f. (electr.)* stație de distribuție.
Anzapf|stelle, *-n, f.* **1.** loc unde se pune cepul. **2.** loc de incizie a scoarței (la brazi pentru a recolta rășină). **3.** *(electr.)* punct de derivație; loc de priză; loc de interceptare (a convorbirilor telefonice); *(hidr.)* loc unde se face branșamentul.
Anzapfung, *-en, f.* **1.** scoatere de lichid, desfundare. **2.** incizie (la brazi). **3.** *(electr., tel., hidr.)* racord; ramificație; *(fig., fam.)* interceptare a convorbirilor telefonice. **4.** *(fam.)* luare de sânge. **5.** *(fig., fam.)* împrumut, stoarcere de bani. **6.** *(fig., fam.)* tachinare.
anzaubern, *zauberte an, angezaubert, vb. (h) tr.* **1** a vrăji, a fermeca; a încânta; **jm. ~** a fermeca pe cineva. **2.** a face farmece; a deochea; **jm. eine Krankheit ~** a îmbolnăvi pe cineva prin farmece.
anzäumen, *zäumte an, angezäumt, vb. (h) tr.* a lega de dârlogi, de hățuri; a pune hățurile.
anzechen, *zechte an, angezecht, vb. (h) refl.* a se îmbăta, a se chercheli, a o face lată.
Anzeichen, *-s, -, n.* (prim) semn; indiciu, simptom; **die ersten ~ der Krankheit** primele simptome ale bolii; **wenn nicht alle ~ trügen** dacă nu ne înșeală toate aparențele.
anzeichnen, *zeichnete an, angezeichnet (du zeichnest an, er zeichnet an), vb. (h) tr.* a nota, a însemna; a marca.
Anzeichner, *-s, -, m.* persoană care notează, însemnează, marchează.
Anzeige, *-n, f.* **1.** anunț, inserat, afiș; **eine ~ aufgeben** sau **in die Zeitung setzen** a da un anunț la ziar; **in der Zeitung unter „Kleine ~en"** în ziar la „Mica publicitate"; **wir haben die ~ ihrer Vermählung erhalten** am primit ferparul, anunțul căsătoriei lor. **2.** denunț, reclamație; **~ von etwas machen (sau erstatten)** a denunța ceva; **etwas zur ~ bringen** a reclama ceva. **3.** *(înv.)* comunicare, înștiințare; știre, aviz; **öffentliche ~** comunicat oficial; **unter ~, dass...** avizându-vă că...; **amtliche ~** notificare. **4.** semn, indicație. **5.** *(înv.)* v. Anzeichen.
Anzeige|amt, *-(e)s, -ämter, n.* v. Anzeigenamt.
Anzeige|an|nahme, *-n, f.* v. Anzeigenannahme.
Anzeigebildschirm, *-(e)s, -e, m.* ecran, monitor de afișare, vizualizare.
Anzeigeblatt, *-(e)s, -blätter, n.* v. Anzeigenblatt.
Anzeigebrett, *-(e)s, -er, n.* avizier.
Anzeige|einheit, *-en, f.* unitate (periferică) de afișare (vizualizare).
Anzeigegerät, *-(e)s, -e, n.* dispozitiv de afișare, vizualizare.
anzeigen, *zeigte an, angezeigt, vb. (h) tr.* **1.** a însemna, a indica, a prevesti; **das Barometer zeigt schönes Wetter an** barometrul arată vreme frumoasă; **der Pfeil zeigt die Richtung an** săgeata indică direcția; *(fig.)* **das zeigt nichts Gutes an** asta nu-i a bună; **es für angezeigt halten** a găsi nimerit; **in diesem Falle ist eine Operation angezeigt** în acest caz este indicată, recomandabilă o operație; **die angezeigten Preise** prețurile notate. **2.** a anunța, a înștiința, a da de știre; a aviza, a informa; **jm. seine Ankunft ~** a-și anunța cuiva sosirea; **den Eingang der Beträge ~** a confirma primirea sumelor (de bani). **3.** a anunța, a publica; **seine Verlobung ~** a-și anunța (prin ziar) logodna; **das Erscheinen eines Buches ~** a anunța apariția unei cărți. **4.** a denunța, a reclama; **einen Diebstahl bei der Polizei ~** a reclama un furt la poliție. **5.** *(inform.)* a afișa; **am Bildschirm ~** a afișa pe ecran.
Anzeigen|abteilung, *-en, f.* secție, serviciu de (mica) publicitate (la un ziar).
Anzeigen|amt, *-(e)s, -ämter, n.*, **Anzeigen|an|nahme(|stelle)**, *-n, f.* agenție, birou, oficiu de primire a anunțurilor, agenție de publicitate.
Anzeigenbeilage, *-n, f.*, **Anzeigenblatt**, *-(e)s, -blätter, n.* foaie de anunțuri, supliment (de ziar) cu mica publicitate.
Anzeigenbüro, *-s, -s, n.* v. Anzeigenamt.
Anzeigenchef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* șef al secției de publicitate.
Anzeigengebühr, *-en, f.* taxă, tarif de publicitate.
Anzeigenschluss, *-es, m. sg.* dată limită de acceptare a anunțurilor.
Anzeigentarif, *-s, -e, m.* taxă, tarif de publicitate.
Anzeigenteil, *-(e)s, -e, m.* rubrică de anunțuri, mica publicitate.
Anzeigenvermittlungs|stelle, *-n, f.* v. Anzeigenannahme(stelle).
Anzeigenvertreter, *-s, -, m.* agent de publicitate.
Anzeigenwerbung, *-en, f.* reclamă prin anunțuri.
Anzeigenwesen, *-s, n. sg.* publicitate.
Anzeigepflicht, *f. sg.* obligativitate de a înștiința autoritățile.
anzeigepflichtig, *adj.* care trebuie anunțat, declarat autorităților.
Anzeiger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care anunță; informator(oare). **2.** denunțător(-oare), delator(-oare), reclamant(ă). **3.** *m.* monitor; buletin; **kleiner ~** mica publicitate. **4.** *m. (tehn.)* indicator; contor.
Anzeigetafel, *-n, f.* panou cu anunțuri.
Anzeigeverfahren, *-s, -, n.* procedeu de afișare.
Anzeigevor|richtung, *-en, f.* dispozitiv, aparat, sistem de semnalizare.
anzeps *adj. (metr., despre silaba* sau *vocala finală din versul antic)* când lung, când scurt.
anzetteln, *zettelte an, angezettelt (ich zett(e)le an), vb. (h) tr.* **1.** *(text.)* a urzi. **2.** *(fig.)* a pune la cale; a urzi, a unelti; **eine Verschwörung ~** a pune la cale, a urzi o conspirație.
Anzett(e)ler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* instigator(-oare); intrigant(ă).
Anzett(e)lung, *-en, f.* **1.** *(text.)* urzire. **2.** *(fig.)* uneltire, mașinație.
anziehbar *adj.* **1.** care poate fi atras. **2.** care poate fi purtat, îmbrăcat.
anziehen, *zog an, angezogen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a îmbrăca; a încălța; **jn. ~** a îmbrăca pe cineva; **den neuen Anzug ~** a îmbrăca, a pune costumul nou; **sich** *(dat.)* **Handschuhe ~** a-și pune mănuși; **sich warm ~** a se îmbrăca cu haine călduroase, groase; **sich festlich ~** a se îmbrăca de sărbătoare; *(fam.)* **den bunten Rock ~** a se înrola în armată. **2.** a întinde, a încorda, a strânge; **den Bogen ~** a întinde arcul; **die Schraube ~** a strânge șurubul; **die Zügel ~ a)** a trage hățurile; **b)** *(fig.)* a ține din scurt; **Beine und Füße unter der Brust ~** a strânge picioarele sub piept (la gimnastică); **die Schultern ~** a ridica din umeri. **3.** a trage, a atrage; **der Magnet zieht das Eisen an** magnetul atrage fierul; *(fig.)* **sich angezogen fühlen** a se simți atras (de ceva, cineva); **der Film zieht das Publikum an** filmul atrage publicul; **das Salz zieht Feuchtigkeit an** sarea trage umiditatea. **4.** a absorbi, a trage în piept, a aspira; **den Atem ~** a-și ține respirația. **5.** a cita; a se referi (la); **ein Gesetz ~** a se referi la o lege; **eine Stelle aus einem Roman ~** a cita un pasaj dintr-un roman. **II.** *intr.* **1.** a începe să tragă; **die Pferde ziehen nicht an** caii nu vor să tragă, nu se urnesc din loc; **die Lokomotive zieht an** locomotiva se pune în mișcare. **2.** a crește, a se urca; **der Frost zieht an** gerul crește; **die Preise ziehen an** prețurile urcă; **Baumwolle zieht an** prețul bumbacului urcă. **3.** a începe jocul, a deschide jocul. **4.** a prinde, a-și face efectul, a se lipi; **das Pflaster zieht an** plasturele se prinde; **der Mörtel zieht an** tencuiala prinde; *(fig.)* **es zieht bei ihm nicht an** nimic nu se lipește de el. **5.** *(s)* a sosi, a se apropia; **das Heer zieht an** armata se apropie; **mit Hab und Gut angezogen kommen** a sosi cu cățel, cu purcel. **III.** *refl.* a se îmbrăca; a se încălța.
anziehend **I.** *part. prez.* de la anziehen. **II.** *adj.* **1.** atrăgător, atractiv, interesant; **eine ~e Gestalt** o figură atrăgătoare. **2.** în creștere; **~e Nachtfröste** gerul în creștere noaptea; **~e Preise** prețuri în creștere.
Anzieher, *-s, -, m.* **1.** *(anat.)* mușchi aductor. **2.** limbă de pantofi, încălțător.
Anziehung, *-en, f.* **1.** *(fiz.)* atracție; **magnetische ~** atracție magnetică. **2.** *(fig.)* atracție, farmec.
Anziehungskraft, *-kräfte, f.* **1.** *(fig.)* forță de atracție. **2.** *(mec.)* forță de tracțiune, de pornire. **3.** *(fig.)* putere de atracție, farmec.
Anziehungskreis, *-es, -e, m.* sferă de atracție.
Anziehungsmoment, *-(e)s, -e, n. (mec.)* cuplu de atracție.
Anziehungsmuskel, *-s, -n, m.* v. Anzieher **(1)**.
Anziehungs|punkt, *-(e)s, -e, m.* centru, punct de atracție.
Anziehungsvermögen, *-s, n. sg.* v. Anziehungskraft.
Anziehungswinkel, *-s, -, m. (maș.)* unghi de înclinație (la o pantă).
anzielen, *zielte an, angezielt, vb. (h) tr.* a avea drept scop, a năzui spre.
anzischen, *zischte an, angezischt, vb. (h) tr.* a șuiera, a fluiera, a sâsâi (spre cineva).
anzotteln, *zottelte an, angezottelt (ich zott(e)le an), vb. (s) intr. (fam.)* a veni alene, agale.
Anzucht, *-züchte, f.* **1.** *(mine)* șanț pentru apa reziduală. **2.** *sg.* creștere; cultivare; **die ~ von Rassepferden** creșterea cailor de rasă.
anzüchten, *züchtete an, angezüchtet (du züchtest an, er züchtet an), vb. (h) tr.* a crește (animale, plante); a cultiva.
Anzuchtgarten, *-s, -gärten, m.* pepinieră.
Anzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** costum, îmbrăcăminte (bărbătească); *(înv.)* taior; *(mil.)* uniformă, ținută; **seinen guten ~ anziehen** a-și îmbrăca, a-și pune costumul cel bun; **ein abgetragener ~** un costum uzat; **einen ~ beim Schneider in Arbeit geben** a-și face, a-și comanda un costum la croitor; **einen ~ von der Stange kaufen** a-și cumpăra un costum de gata, de la confecții; *(fig., fam.)* **jn. aus dem ~ boxen** a cotonogi pe cineva în bătaie; *(fam.)* **aus dem ~ fallen** a fi slăbit mult. **2.** apropiere, pregătire; **ein Gewitter ist im ~** se apropie o furtună; **Fieber ist im ~** face temperatură. **3.** stabilire, statornicire, așezare, mutare într-un alt loc, colonizare. **4.** prima mutare (la șah); **wer hat den ~?** cine deschide? **5.** *(reg.)* mișcare. **6.** *(elv.)* propunere (la parlament). **7.** *(tehn.)* putere de demarare; **das Auto hat einen schlechten ~** mașina nu pornește ușor.
Anzugsbremsung, *f. sg. (tehn.)* frânare prin presiune.
anzüglich *adj.* **1.** plin de aluzii ofensatoare, răutăcioase; caustic, mușcător, tendențios; **er wird ~** începe să fie tendențios, mușcător. **2.** indecent, echivoc; picant; **ein ~er Witz** un banc indecent, *(fam.)* fără perdea. **3.** *(înv.)* v. anziehend **(II)**.
Anzüglichkeit, *-en, f.* **1.** aluzie ofensatoare, caustică, răutăcioasă. **2.** indecență; echivoc.
Anzugsgeld, *-(e)s, -er, n.* taxă de stabilire, de așezare (într-un loc).
Anzugskosten *pl.* cheltuieli de stabilire, de așezare, de mutare (într-un loc).
anzünden, *zündete, an, angezündet (du zündest an, er zündet an), vb. (h) tr.* a aprinde; a da, a pune foc; **eine Zigarette ~** a aprinde o țigară; **das eigene Haus ~** a pune foc la propria sa casă; *(fig., înv.)* **jm. ein Licht ~** a lumina pe cineva, a face pe cineva să înțeleagă.
Anzünder, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** incendiator(-oare). **2.** *m.* aprinzător.
anzwängen, *zwängte an, angezwängt, vb. (h) tr.* a pune, a îmbrăca cu forța.
anzwecken, *zweckte an, angezweckt, vb. (h) tr.* a prinde în pioneze.
anzweifeln, *zweifelte an, angezweifelt, vb. (h) tr.* a fi în dubiu (despre ceva); **etwas ~** a pune ceva la îndoială.
Anzweif(e)lung, *-en, f.* exprimare a îndoielii; îndoială, dubiu, contestare.

anzwinkern, *zwinkerte an, angezwinkert, vb. (h) tr. (fam.)* a trage cu ochiul (spre cineva).

anzwitschern, *zwitscherte an, angezwitschert, vb. (s) intr. (fam.)* **1.** a veni agale, fără grabă. **2.** *(în expr.)* **sich** *(dat.)* **einen ~** a se îmbăta.

äolisch *adj.* **1.** eolic, din Eolia. **2.** eolian.

Äolsharfe, *-n, f.* harpă eoliană.

Äon, *-s, -en, m. (mai ales pl.)* **1.** veşnicie, eternitate, eră. **2.** *pl. (fil.)* eon.

äonenlang *adj.* infinit de lung, etern, eonic.

Aorist, *-(e)s, -e, m. (gram.)* aorist.

Aorta, *-ten, f. (anat.)* aortă.

Aort|algie, *-n, f. (med.)* durere care porneşte din peretele aortei, aortalgie.

Aorten|entzündung, *-en, f. (med.)* aortită.

AP [ɛi'pi:], *presc. de la* Associated Press.

Apache [-'paχə sau a'patʃə], *-n, -n, m.* **1.** şi [-patʃə] indian apaş. **2.** pungaş, ticălos, escroc, şarlatan, pezevenghi.

Apanage [-'na:ʒə], *-n, f.* **1.** apanaj. **2.** pensie, rentă viageră.

apart I. *adj.* aparte, deosebit, ales; rar; ciudat; **sie sieht sehr ~ aus** e o apariţie cu totul deosebită. **II.** *adv. (înv.)* aparte; pentru sine; **etwas ~ legen** a pune ceva la o parte.

Aparte[1], *-n (Apartes), n. sg.* ceva deosebit, ales, rar, distins; **etwas Apartes** ceva cu totul deosebit.

Aparte[2], *-(s), -s, n. (teatru)* aparteu, ceea ce spune un actor ca pentru sine, dar cu glas tare.

Apart|heid [-'pa:rt-], *f. sg.* apartheid, separarea raselor.

Apart|heid(s)politik [a'pa:rthait-], *f. sg.* politică de apartheid.

Apartment [a'partmənt], *-s, -s, n.* apartament (mic) închiriat într-un bloc luxos.

Apathie *f. sg.* apatie.

apathisch *adj.* apatic.

Apatit, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* apatit.

apen *adj. (reg.)* v. offen.

Apepsie *f. sg. (med.)* apepsie.

aper *adj. (reg.)* fără zăpadă.

Aperçu [apɛr'sü], *-s, -s, n.* **1.** *(înv.)* privire generală; rezumat. **2.** remarcă spirituală, spirit.

aperiodisch *adj.* aperiodic.

Aperitif, *-s, -s, n.* aperitiv.

Aperitivum [-vʊm], *-s, -tiva* [-va], *n.* **1.** medicament care face poftă de mâncare. **2.** laxativ uşor.

apern, *aperte, geapert, vb. (h) (austr., elv.)* **I.** *intr.* a scăpa, a se elibera de zăpadă. **II.** *tr. (rar)* a curăţa de zăpadă.

Apertometer, *-s, -, n. (fiz.)* apertometru.

Apertur, *-en, f.* **1.** deschidere, deschizătură. **2.** *(opt.)* deschidere a diafragmei (unei lentile, unui obiectiv etc.).

Aperung, *-en, f. (austr., elv.)* **1.** topirea zăpezii. **2.** plaiuri eliberate de zăpadă.

Aperwind, *-(e)s, -e, m. (reg.)* vânt cald, de dezgheţ.

apetal *adj. (bot.)* apetal.

Apex, *-, Apizes, m.* **1.** vârf, pisc, creastă, culme. **2.** *(astron.)* apex, punct în direcţia căruia se mişcă un astru. **3.** *(fon.)* semn care indică accentul sau lungimea unei vocale. **4.** *(muz.)* semn care indică accentuarea (unei note).

Apfel, *-s, Äpfel, m.* **1.** măr (fruct); *(cul.)* **Äpfel im Schlafrock** mere în aluat; *(fig.)* **in den saueren ~ beißen** a face un lucru neplăcut, de nevoie, a nu avea încotro; **der ~ fällt nicht weit vom Stamm** aşchia nu sare departe de trunchi, ce iese din pisică şoareci mănâncă; **ihm ist alles wie ein reifer ~ in den Schoß gefallen** a căpătat totul mură-n gură. **2.** măr (pom); **die Äpfel blühen schon** merii au şi înflorit.

apfel|artig *adj.* ca un măr.

Apfel|äther, *-s, m. sg. (chim.)* eter malic.

Apfel|auflauf, *-(e)s, -läufe, m. (cul.)* sufleu de mere.

Apfelbaum, *-(e)s, -bäume, m.* măr (pom) *(Malus pumila* Mill.).

Apfelblattlaus, *-läuse, f. (entom.)* păduche-de-meri *(Aphis mali, Aphis pomi).*

Apfelblüte, *-n, f.* **1.** floare de măr. **2.** *sg.* înflorire a merilor.

Apfelblüten|stecher, **Apfelbohrer**, *-s, -, m. (entom.)* gărgăriţa merilor *(Anthonomus pomorum).*

Äpfelbrater, *-s, -, m. (fam.)* persoană retrasă, care stă mereu acasă.

apfelbraun *adj. (despre cai)* murg rotat.

Apfelbrei, *-(e)s, -e, m.* piure de mere.

Apfelbutz, *-es, -e*, **Apfelbutzen**, *-s, -, m.* cotor, miez al mărului.

Äpfelchen, *-s, -, n.* merişor.

apfelförmig *adj.* de forma mărului.

Apfelfrau, *-en, f.* vânzătoare de mere.

Apfelfuchs, *-es, -füchse, m.* cal murg rotat.

Apfelgarten, *-s, -gärten, m.* livadă de meri.

Apfelge|häuse, *-s, -, n.* inimă a mărului, căsuţă seminală.

apfelgrau *adj.* cenuşiu bătând în alb.

Apfelgriebs, *-es, -e, m. (reg.)* v. Apfelgehäuse.

apfelgrün *adj.* verde deschis.

Apfelgrutzen, *-s, -, m. (reg.)* v. Apfelgehäuse.

apfelig *adj.* **1.** cu pete mici. **2.** *(despre cai)* rotat.

Apfelkern, *-(e)s, -e, m.* sâmbure de măr.

Apfelkraut, *-(e)s, n. sg.* pastă de mere uscată, pistil.

Apfelkuchen, *-s, -, m.* plăcintă cu mere.

Apfelmade, *-n, f.* vierme din măr.

Apfelmost, *-es, m. sg.* must de mere, cidru.

Apfelmus, *-es, n. sg.* v. Apfelbrei.

äpfeln, *äpfelte, geäpfelt (ich äpf(e)le) vb. (h) intr. (despsre cai)* a se bălega.

Apfelquitte, *-n, f. (bot.)* (soi de) gutuie *(Cydonia oblonga* Moll.).

Apfelröster, *-s, -, m.* tigaie, vas de copt mere la foc.

apfelrund *adj.* rotund ca un măr.

Apfelrüsselkäfer, *-s, -, m.* v. Apfelblütenstecher.

Apfelsaft, *-(e)s, -säfte, m.* suc de mere.

Apfelsäure *f. sg. (chim.)* acid malic.

Apfelschale, *-n, f.* coajă de măr.

Apfelschaumwein, *-es, -e, m.* must de mere, cidru.

Apfelschimmel, *-s, -, m.* cal sur rotat.

Apfelsine, *-n, f.* portocală.

Apfelsinenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* portocal *(Citrus aurantium).*

Apfelsinenlimonade, *-n, f.* oranjadă.

Apfelsinenschale, *-n, f.* coajă de portocală.

Apfelsinenscheibe, *-n, f.* felie de portocală.

Apfelsorte, *-n, f.* soi de mere.

Apfel|stecher, *-s, -, m.* **1.** v. Apfelblütenstecher. **2.** instrument pentru curăţatul miezului merelor.

Apfel|strudel, *-s, -, m.* ştrudel cu mere.

Apfelwein, *-(e)s, -e, m.* cidru, vin de mere.

Apfelwickler, *-s, -, m. (entom.)* torcător *(Carpocapa pomonella).*

Aphärese, **Aphäresis** [-fɛ-], *-resen, f. (fon.)* afereză.

Aphasie [-fa-] *f. sg. (med.)* afazie.

Aphel [-fe:l], *-s, -e, n.*, **Aphelium**, *-s, -lien* [-liən] (şi *Aphelia), n. (astron.)* afeliu.

Aphorismus, *-, -men, m.* aforism.

Aphoristiker, *-s, -, m.* autor de aforisme.

aphoristisch *adj.* aforistic, concis, scurt, pregnant.

Aphrodisiakum, *-s, -ka, n.* afrodisiac.

Aphte, *-n, f. (med.; mai ales la pl.)* **1.** aftă. **2.** v. Aphtenseuche.

Aphtenseuche *f. sg.* febră aftoasă.

Apiarium, *s, -rien* [-riən], *n.* stup, casa albinelor.

Apikultur *f. sg.* apicultură.

Aplanat, *-s, -e, m. (opt.)* aplanat.

Aplomb [aplõ:], *-s, m. sg. (înv.)* **1.** aplomb, îndrăzneală, tupeu. **2.** curmare a unei mişcări de balet.

Apochromat [-kro-], *-(e)s, -e, m. (fot.)* apocromat.

apodiktisch *adj.* **1.** apodictic, de netăgăduit; necesar, care nu admite opoziţie. **2.** cu convingere fermă, hotărât.

Apogamie *f. sg.* **1.** *(bot.)* apogamie, înmulţire asexuată. **2.** *(med.)* apogamie, sterilitate.

Apogäum [-'gɛ:ʊm], *-s, -gäen* [-'gɛ:ən], *n. (astron.* şi *fig.)* apogeu.

Apokalypse, *-n, f.* apocalips; apocalipsă.

Apokalyptik *f. sg.* culegere de apocalipse, totalitatea apocalipselor.

apokalyptisch *adj.* **1.** apocaliptic; prevestind un apocalips. **2.** nebulos, întunecat, de neînţeles, misterios.

apokarp *adj. (bot.)* apocarp, cu fruct separat.

Apokope, *-n, f. (fon.)* apocopă.

apokopieren, *apokopierte, apokopiert, vb. (h) tr. (fon.)* a apocopa.

Apokryph, *-s, -en, n.*, **Apokryphon**, *-s, -pha, n.* scriere apocrifă, neautentică.

apokryph(isch) *adj.* apocrif.

apolitisch *adj.* apolitic.

apollinisch *adj.* apolinic.

Apolog, *-s, -e, m.* apolog, fabulă, istorioară morală.

Apologet, *-en, -en, m.* apologet, apologist, apărător.

Apologetik, *-en, f.* apologetică.

apologetisch *adj.* apologetic.

Apologie, *-n,* [-'gi:ən], *f.* apologie.

Apophthegma, *-s, -men* (şi *-mata), n.* apoftegmă, maximă, sentinţă; citat.

Apophyse, *-n, f.* **1.** *(anat.)* apofiză. **2.** *(geol.)* apofiză, filon lateral, secundar.

Apoplektiker, *-s, -, m.* apoplectic, persoană predispusă la apoplexie.

apoplektisch *adj.* apoplectic.

Apoplexie, *n* [-'ksi:ən], *f.* apoplexie.

Aporie, *-n* [-ri:ən], *f.* aporie.

Apostasie, *-n* [-'zi:ən], *f.* apostazie.

apostasieren, *apostasierte, apostasiert, vb. (h) intr.* a-şi lepăda credinţa, a deveni apostat.

Apostel, *-s, -, m.* apostol.

Apostel|amt, *-(e)s, n. sg.* v. Apostolat.

Apostelgeschichte *f. sg. (bibl.)* Faptele apostolilor.

Apostelkrug, *-(e)s, -krüge, m.* cană (de bere sau de vin), halbă cu ornamente reprezentând apostolii.

Aposteltum, *-s, n. sg.* v. Apostolat.

Aposteriori, *-, -, n. (fil.)* idee dedusă empiric, din experienţă.

aposteriorisch *adj. (fil.)* dedus empiric, din experienţă.

Apostolat, *-(e)s, -e, n.* apostolat, funcţie de apostol.

Apostoliker, *-s, -, m.* membru al unei comunităţi apostolice.

Apostolikum, *-s, n. sg.* crez apostolic.

apostolisch *adj.* **1.** apostolic. **2.** papal; **Apostolischer Nuntius** nunţiu papal; **Apostolischer Stuhl** Sfântul Scaun. **3.** bazat pe Biblie.

Apostroph [-'stro:f], *-s, -e, m.* apostrof.

Apostrophe [-'stro:fə], *-n, f. (rel.)* apostrofă.

apostrophieren, *apostrophierte, apostrophiert, vb. (h) tr.* **1.** a pune apostrof. **2.** a apostrofa; **jn. als Lügner ~** a califica pe cineva drept mincinos.

Apotheke, *-n, f.* **1.** farmacie. **2.** dulăpior, trusă de medicamente. **3.** *(iron.)* magazin cu preţuri mari, piperate.

apothekenpflichtig *adj.* care se vinde numai la farmacie.

Apothekenschränkchen, *-s, -, n.* dulăpior cu medicamente.

Apotheker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* farmacist(ă), spiţer; *(fig., fam.)* **du hast beim ~ gekauft** ai cumpărat foarte scump.

Apothekerberuf, *-(e)s, -e, m.* meserie de farmacist.

Apothekerbuch, *-(e)s, -bücher, n.* farmacopee.

Apothekerge|hilfe, *-n, -n, m.* ajutor de farmacist.

Apothekergewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate oficinală.
Apothekerkunst *f. sg.* farmaceutică; pricepere în a prepara medicamente.
Apothekerlehrling, *-s, -e, m.* v. Apothekergehilfe.
apothekermäßig *adv.* **1.** farmaceutic. **2.** *(fam.)* de spiţerie; cântărit exact, drămuit. **3.** scump.
apothekern, *apothekerte, apothekert, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a practica profesiunea de farmacist. **2.** a lua medicamente.
Apotheker|ordnung *f. sg.* formular, carte cu formule pentru prepararea medicamentelor.
Apothekerpreise *pl. (fam.)* preţuri piperate.
Apotheker|rechnung, *-en, f. (fam.)* factură exagerată, piperată.
Apothekerware, *-n, f.* articol farmaceutic.
Apothekerwissenschaft *f. sg.* ştiinţă farmaceutică; farmacologie.
Apotheose, *-n, f.* **1.** apoteoză, divinizare. **2.** *(teatru)* tablou final, efect final.
Apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** aparat; **den ~ einschalten** a da drumul la aparat. **2.** telefon; **bleiben Sie bitte am ~** vă rog, rămâneţi la telefon; **wer ist am ~?** cine e la telefon? **3.** aparat, totalitatea organelor care au o anumită funcţiune; **der ~ der Verwaltung** aparatul administrativ. **4.** *(fam.)* pompă, fast; alai; **mit großem ~** cu mare fast, alai, cheltuială. **5.** *(la elaborarea lucrărilor ştiinţifice) (în expr.)* **kritischer ~** aparat critic.
Apparatebau, *-(e)s, m. sg.* construire, confecţionare, fabricare a aparatelor.
apparativ *adj.* referitor la un aparat sau la construcţia aparatelor.
Apparat|stecker, *-s, -, m.* contrafişă de aparat (electric), fişă.
Apparatur, *-en, f.* aparatură.
Appartement [-t(ə)'mã:], *-s, -s, m.* apartament.
Appartement|haus, *-es, -häuser, n.* bloc de locuinţe, de apartamente.
Appell, *-s, -e, m.* **1.** apel; chemare; **er richtete an ihn einen eindringlichen ~** i-a adresat un apel stăruitor. **2.** *(mil.)* apel; adunare în formaţie; **~ blasen** a suna adunarea (pentru raport); **zum ~ antreten** a se aduna pentru apel. **3.** *(vân. despre câinii de vânătoare)* ascultare; **der Hund hat keinen ~** câinele nu ascultă.
appellabel *adj. (înv.; jur.)* apelabil, atacabil.
Appellant, *-en, -en, m. (jur.)* apelant.
Appellat, *-en, -en, m. (jur.)* intimat.
Appellation, *-en, f. (jur.)* apel, recurs.
Appellationsgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* curte de apel.
Appellationsgerichtsrat, *-(e)s, -räte, m.* consilier la curtea de apel.
Appellationsverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură de apel.
Appellativ, *-s, -e, n. (gram.)* substantiv comun, apelativ.
Appellativname, *-ns, -n, m. (gram.)* apelativ provenit dintr-un nume propriu.
Appellativum [-vʊm], *-s, -va, n.* v. Appellativ.
Appellhof, *-(e)s, -höfe, m. (înv.)* v. Appellationsgericht.
appellieren, *appellierte, appelliert, vb. (h) intr.* **1.** a apela, a face apel; **an die Öffentlichkeit ~** a face apel la opinia publică; **an js. Gewissen ~** a face apel la conştiinţa cuiva. **2.** *(înv.; jur.)* a face apel.
Appellplatz, *-es, -plätze, m. (mil.)* loc de adunare.
Appendix, *-es (sau -), -e (sau -dizes), m.* **1.** apendice; adaos, anexă. **2.** şi *f. (anat.)* apendice.
Appendizitis, *-tiden, f. (med.)* apendicită.
Appertinens, *-nenzien* [-tsiən], *n.* accesoriu.
Apperzeption, *-en, f. (psih.)* apercepţie.
apperzipieren, *apperzipierte, apperzipiert, vb. (h) tr. (psih.)* a percepe.
Appetit, *-(e)s, -e, m.* poftă de mâncare; **guten ~!** poftă bună! **~ machen** a face poftă de mâncare; **das verschlägt mir den ~!** asta îmi strică, îmi taie pofta! **~ auf etwas haben** a avea poftă de ceva, a dori ceva; **jm. den ~ verderben a)** a strica cuiva pofta de mâncare; **b)** *(fig.)* a strica cuiva cheful; **mit ~ essen** a mânca cu poftă.
appetit|anregend *adj.* care deschide, stimulează pofta; apetisant.
Appetit(s)brötchen, *-s, -, n.* aperitiv (sandviş).
appetit|er|regend *adj.* v. appetitanregend.
appetitlich *adj.* apetisant; aranjat, atrăgător.
appetitlos *adj.* fără poftă de mâncare.
Appetitlosigkeit *f. sg.* lipsă de poftă de mâncare.
applanieren, *applanierte, applaniert, vb. (h) tr.* **1.** a aplana, a nivela, a netezi. **2.** *(înv., fig.)* a aplana, a înlătura (o ceartă, un conflict).
Applanierung *f. sg. (înv., fig.)* aplanare.
applaudieren, *applaudierte, applaudiert, vb. (h) intr.* (cu *dat.*) *(şi fig.)* a aplauda.
Applaus, *-es, -e, m.* aplauze; **stürmischer ~** aplauze furtunoase.
applikabel *adj.* aplicabil.
Applikant, *-en, -en, m. (înv.)* aspirant, candidat.
Applikation, *-en, f.* **1.** aplicare; punere în practică, folosire, întrebuinţare; punere, aplicare peste. **2.** *(înv.)* silinţă, sârguinţă. **3.** *(înv.)* cerere. **4.** *(med.)* prescriere, urmare a unui tratament. **5.** *(croitorie)* aplicare prin coasere.
Applikations|stickerei, *-en, f.* broderie aplicată.
Applikatur, *-en, f.* **1.** *(muz.)* digitaţie. **2.** *(înv.)* aplicare, folosire (în practică).
applizieren, *applizierte, appliziert, vb. (h) tr.* **1.** a aplica, a pune în practică. **2.** a pune (peste): **eine Farbe ~** a aplica o culoare, a da o culoare; *(fig., fam.)* **er applizierte ihm eine Ohrfeige** i-a dat o palmă. **3.** *(med.)* a prescrie un medicament; a da un medicament. **4.** a aplica prin coasere.
Applizierung, *en, f.* aplicare.
Appoint [a'poɛ̃:], *-s, -s, m.* **1.** monedă măruntă. **2.** poliţă; cupon.
apport! *interj. (ordin adresat câinelui)* aport! adu! caută!
Apport, *-s, -e, m.* **1.** *(vân.)* aducere a vânatului de către câine; aport. **2.** *(fin.)* depunere de obiecte (în loc de bani, la societate pe acţiuni).
apportieren, *apportierte, apportiert, vb. (h) tr. (despre câini)* a face aport, a aporta, a aduce.
Apposition, *-en, f. (gram.)* apoziţie.
appositionell *adj. (gram.)* apoziţional.
Appre|hension, *-en, f.* **1.** (capacitate de) cuprindere, pricepere, înţelegere. **2.** teamă (vagă), îngrijorare, aprehensiune.
appre|hensiv *adj. (înv.)* **1.** fricos, îngrijorat. **2.** susceptibil.
Appreteur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m. (text.)* apretor.
appretieren, *appretierte, appretiert, vb. (h) tr. (text.)* a apreta.
Appretur, *-en, f.* **1.** *(text., ind. pielii)* apret; apretare; apretură; luciu **2.** *(ind. hârtiei)* satinare.
Appreturmaschine, *-n, f. (text.)* maşină de apretat.
Appreturwerk|stätte, *-n, f. (text.)* atelier de finisaj.
Approbation, *-en, f.* **1.** confirmare; aprobare, încuviinţare; permisiune. **2.** aprobare, acordare a liberei practici (ca medic, dentist, farmacist).
approbieren, *approbierte, approbiert, vb. (h) tr.* **1.** a aproba, a permite; a confirma (în urma unui examen). **2.** a acorda libera practică (medicilor, dentiştilor, farmaciştilor).
approbiert I. *part. trec.* de la approbieren. **II.** *adj.* confirmat (ca medic, dentist, farmacist).
Approche [-'proʃə], *-n, f. (mil.)* tranşee de legătură.
Appropriation, *-en, f.* apropriere, însuşire.
Approximation, *-en, f. (mat.)* aproximaţie.
approximativ *adj.* aproximativ; cu aproximaţie.
Aprikose, *-n, f.* caisă, zarzără.
Aprikosenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* cais, zarzăr *(Prunus armeniaca* L.*)*.
Aprikosenlikör, *-s, -e, m.* lichior de caise.
Aprikosenmarmelade, *-n, f.* marmeladă, gem de caise.
Aprikosen|stein, *-(e)s, -e, m.* sâmbure de caisă.
April, *-(e)s, -e, m.* aprilie; *in den ~ schicken* **a)** a păcăli de întâi aprilie; **b)** a păcăli, a juca o festă.
Aprilblume, *-n, f. (bot.)* floarea-vântului *(Anemone nemerosa* L.*)*.
Aprilglück, *-s, n. sg. (fam.)* noroc nestatornic.
aprilisch *adj. (reg.)* capricios, cu toane.
Aprilnarr, *-en, -en, m.* persoană păcălită de întâi aprilie.
Aprilschauer, *-s, -, m.* aversă de ploaie de aprilie (de scurtă durată).
Aprilschein, *-(e)s, m. sg.* lună nouă în aprilie.
Aprilscherz, *-es, -e, m.* **1.** păcăleală de întâi aprilie. **2.** *(fig.)* păcăleală; **das ist wohl ein ~?** glumeşti? vrei să mă păcăleşti!
Aprilwetter, *-s, n. sg.* vreme de aprilie; vreme nestatornică, schimbătoare.
Apriori, *-, -, n. (fil.)* idee apriorică.
a priori, apriorisch, *adj. (fil.)* apriori, aprioric.
apropos [-'po:] *adv.* apropo.
Apside, *-n, f.* **1.** *(astron.)* apsidă. **2.** v. Apsis.
Apsidenlinie [-niə], *-n* [-niən], *f. (astron.)* linia apsidelor.
Apsis, *Apsiden, f. (arhit.)* absidă, nişă (pentru altar).
aptieren, *aptierte, aptiert, vb. (h) tr. (înv.)* a adapta, a ajusta, a potrivi.
Aptierung, *-en, f. (înv.)* adaptare, ajustare, potrivire.
apulisch *adj.* apulic, din Apulia.
Aquädukt, *-(e)s, -e, m. (constr.)* apeduct.
Aquäduktbrücke, *-n, f. (constr.)* pod-apeduct.
Aquafortist, *-en, -en, m.* acvafortist.
Aquamarin, *-s, -e, m. (mineral.)* acvamarină.
Aquamarinfarbe, *-n, f.* culoare acvamarină, a apei de mare.
Aquanaut, *-en, -en, m.* acvanaut, cercetător într-o staţie subacvatică.
Aquanautik, *f. sg.* acvanautică.
Aquaplaning, [ækwə'plæniŋ], *-s, n. sg.* acvaplanare.
Aquarell, *-s, -e, n.* acuarelă; pictură în acuarelă.
Aquarellfarbe, *-n, f.* culoare, vopsea de acuarelă.
Aquarellgemälde, *-s, -, n.* acuarelă; tablou, pictură în acuarelă.
aquarellieren, *aquarellierte, aquarelliert, vb. (h) intr.* a picta în acuarelă.
Aquarellist, *-en, -en*, **Aquarellmaler**, *-s, -, m.* pictor în acuarelă, acuarelist.
Aquarellmalerei *f. sg.* (pictură în) acuarelă.
Aquarianer, *-s, -, m. sg.* iubitor de acvarii.
Aquaristik *f. sg.* acvaristică, ştiinţă despre creşterea peştilor în acvariu.
Aquarium, *-s, -rien* [-riən], *n.* acvariu.
Aquatinta, *-ten, f.* **1.** *sg.* gravare în apă tare, acvatintă. **2.** gravură lucrată în acvatintă.
aquatisch *adj.* acvatic.
Äquator, *-s, m. sg.* ecuator; **unter dem ~** în ţările tropicale.
äquatorial *adj.* ecuatorial.
Äquatorialgegend, *-en, f.* v. Äquatorialzone.
Äquatorialregen, *-s, -, m.* ploaie ecuatorială.
Äquatorial|strömung, *-en, f.* curenţi ecuatoriali (de mare sau atmosferici).
Äquatorialzone, *-n, f.* zonă ecuatorială.
Aquavit [-vi:t], *-s, -e, m.* lichior de fructe; *(fam.)* apa vieţii.
äquilibrieren, *äquilibrierte, äquilibriert, vb. (h) tr. (înv.)* a echilibra.
Äquilibrist, *-en, -en, m.* echilibrist, dansator pe sârmă.
Äquilibristik *f. sg.* echilibristică.
äquinoktial [-nɔk'tsia:l] *adj.* echinocţial.
Äquinoktialgegenden *pl.* ţinuturi echinoxiale, tropicale.
Äquinoktialkreis, *-es, -e, m.*, **Äquinoktial|linie** [-niə], *-n, f.* linie echinocţială.
Äquinoktial|sturm, *-(e)s, -stürme, m.* furtună echinocţială.
Äquinoktium [-'nɔktsiʊm], *-s, -tien,* [-tsiən], *n.* echinox, echinocţiu.
Äquität *f. sg. (înv.)* echitate.
Äquivalent [-va-], *-(e)s, -e, n.* **1.** echivalent. **2.** despăgubire, compensaţie (corespunzătoare).
äquivalent [-va-] *adj. (mat.)* echivalent, corespunzător.
Äquivalenz [-va-], *-en, f.* echivalenţă.
Äquivalenzprinzip [-va-], *-s, n. sg.* principiu al echivalenţei.
äquivok [-vo:k] *adj.* **1.** echivoc. **2.** indecent.
Ar[1] *presc.* de la Argon.
Ar[2], *-s, -e, n.* (şi *m.*) ar (100 m^2).
Ara, *-s, -s, m.* papagal (specie sud-americană).
Ära, *Ären, f.* eră.

Araber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** arab(ă), locuitor(-oare) din Arabia. **2.** *m.* cal arab.
arabesk *adj.* *(arhit.)* arabesc.
Arabeske, *-n, f.* **1.** *(arhit.)* arabesc. **2.** *(muz.)* arabescă.
arabisch *adj.* arab, arăbesc.
Arabische, *-n, n. sg.* (limba) arabă.
Arabist, *-en, -en, m.* specialist în limba arabă.
Arachis [-çıs], *-, f.* arahidă, alună americană *(Arachis hypogaea)*.
Arachis|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de arahide.
Arachniden, **Arachnoiden** [araχ-] *pl.* *(zool.)* arahnide, păianjeni.
aragonisch *adj.* de, din Aragon, aragonez.
Aragonit, *-(e)s, m. sg.* *(mineral.)* aragonit.
Aralie, *-n* [-liən], *f.* *(bot.)* aralie *(Fatsia japonica, Aralia sieboldi)*.
Aranzini *pl.* *(reg.)* coji de portocale zaharisite sau glasate cu ciocolată.
Aräometer, *-s, -, n.* *(fiz.)* areometru.
Aräometrie *f. sg.* *(fiz.)* areometrie.
Ärar, *-s, -e, n.* **1.** vistierie, tezaur al statului; arhivă de stat. **2.** *(austr.)* fisc.
Ärarbe|amte, *-n, -n, m.* funcţionar la vistierie.
ärarisch *adj.* aparţinând statului, al statului, de stat.
Araukarie [-riə], *-n* [-riən], *f.* *(bot.)* araucarie *(Araucaria)*.
Arbeit, *-en, f.* **1.** muncă, lucru, ocupaţie; strădanie, efort; trudă; **in ~ sein** *(despre obiecte)* a fi în funcţiune; **in ~ nehmen a)** *(jn.)* a angaja (pe cineva); **b)** *(etwas)* a lua (ceva) de lucru, a începe lucrul (la ceva); **er hat den Schuh in ~** tocmai a luat pantoful în lucru, lucrează tocmai acum la pantof; *(fig.)* **jn. in die ~ nehmen** a se pune pe capul cuiva, a face cuiva mizerii; **~ leisten** a presta muncă; **bei jm. in ~ sein** (sau **stehen**) a fi în serviciul cuiva; **an die ~ gehen** sau **sich an die ~ machen** a se apuca de lucru, a se pune pe lucru; **über der ~ sitzen** a sta la masa de lucru, a lucra; **zu keiner ~ fähig sein** a nu fi capabil să lucreze ceva; *(fam.)* **keinen Mumm zu einer ~ haben** a nu avea nici un chef să lucreze, să facă o treabă; **die ~ einstellen** (sau **niederlegen**) a înceta lucrul; a face grevă; **die ~ wieder aufnehmen** a reîncepe lucrul; **sich** *(dat.)* **die ~ einteilen** a-şi planifica, a-şi împărţi lucrul; *(fam.)* **bis zum Hals in ~ stecken** a nu-şi mai vedea capul de atâta treabă; *(fam.)* **die ~ nicht erfunden haben** a fi leneş; **keine ~ scheuen** a nu se da în lături de la nici o treabă, muncă; **mit ~ überlastet sein** a fi supraaglomerat (cu munca); **auf ~ gehen** a lucra cu ziua; **zur ~ gehen** a merge la lucru; *(fam.)* **die ~ schwänzen** a chiuli, a lipsi nemotivat de la lucru; **keine ~ haben a)** a nu avea de lucru; **b)** a şoma; **etwas in ~ haben** a avea ceva în lucru; **von seiner Hände ~ leben** a trăi din munca braţelor; **anfallende ~** muncă de executat; **geistige ~** muncă intelectuală; **(un)qualifizierte ~** muncă (ne)calificată; **gesellschaftlich notwendige ~** muncă socialmente necesară; **körperliche ~** muncă fizică; **vergegenständlichte ~** muncă materializată; **alle Bürger haben das Recht auf ~** toţi cetăţenii au dreptul la muncă; **~ im Tagelohn** muncă cu ziua; **vorbereitende ~en** lucrări pregătitoare, preliminare; **eine undankbare ~** muncă ingrată; **da ist noch ein Haufen ~** mai e încă mult de lucru; **ein schweres Stück ~** o treabă grea; multă trudă; **gute ~ machen** a face muncă de calitate; **er hat ganze ~ geleistet** a făcut o treabă bună; **~ macht das Leben süß** munca îndulceşte viaţa. **2.** operă, creaţie; lucrare; temă, teză, compunere; **schriftliche ~** lucrare scrisă; *(tehn.)* **eingelegte ~** marchetărie; *(arte)* **erhabene ~** relief; **halb erhabene ~** basorelief; **eine literarische ~** o operă literară; **seine ~ einreichen** a-şi preda lucrarea, teza; **~en in Gips** lucrări, opere în ghips. **3.** sarcină, treabă; **das ist nicht deine ~** aceasta nu e treaba ta. **4.** fermentare, fierbere; **der Wein ist in der ~** mustul fierbe. **5.** funcţionare, activitate; **der Vulkan ist in ~** vulcanul e activ; **die ~ der Gezeiten an der Küste** acţiunea mareelor asupra coastei.
arbeiten, *arbeitete, gearbeitet (du arbeitest, er arbeitet), vb. (h)* **I.** *tr.* a lucra; a confecţiona; a fasona; **den Acker ~** a lucra câmpul; **ein Armband in Gold ~** a lucra o brăţară de aur; **bei welchem Schneider lassen Sie ~?** la ce croitor lucraţi? **der Anzug ist sauber gearbeitet** costumul e lucrat cu grijă. **II.** *intr.* **1.** a lucra, a munci; a trudi; **gewissenhaft ~** a munci conştiincios; **schwer** sau **hart ~** a munci din greu, a trudi; *(fam.)* **mit Hochdruck ~** a da zor, a munci din toate puterile; **bis tief in die Nacht hinein ~** a lucra până noaptea târziu; **im Tagelohn ~** a lucra cu ziua; **im Akkord ~** a lucra în acord; **jm. in die Hand ~** a ajuta pe cineva; **jm. entgegen ~** a lucra împotriva cuiva; **gegen Barzahlung ~** a lucra cu plata pe loc; **gegen Kost und Logis ~** a lucra pentru masă şi casă; **nach der Vorlage ~** a lucra după un model; **nur auf Bestellung ~** a lucra numai pe comandă; **an einem Kleid ~** a lucra la o rochie; **er arbeitet am Plan** el se ocupă de plan; **er arbeitet schon lange daran** se ocupă de mult de treaba aceasta; **über ein Thema ~** a lucra la o temă; **ich arbeite über Schiller** lucrez la un studiu despre Schiller; *(fig.)* **gegen Wind und Wellen ~** a lupta împotriva vântului şi a valurilor. **2.** *(fig.)* a activa, a fi în acţiune; a funcţiona, a fi în funcţiune; a fierbe, a fermenta; a fi neliniştit; **die See arbeitet** marea e agitată; **der Most arbeitet** mustul fierbe; **der Teig arbeitet** aluatul creşte; **die Maschine arbeitet präzis** maşina funcţionează bine, lucrează exact; **sein Geld arbeitet** banii săi lucrează, aduc venit; **mein Herz arbeitet nicht mehr gut** inima mea începe să mă lase. **III.** *refl.* a munci până la un anumit punct, până la un anumit rezultat; **er arbeitet sich krank, müde, zuschanden** munceşte până se îmbolnăveşte, oboseşte, se distruge; **sich durch den Schnee ~** a se lupta prin zăpadă; *(fig.)* **er hat sich in die Höhe gearbeitet** s-a ridicat prin muncă; **es arbeitet sich leicht, wenn...** e uşor de lucrat, când...
arbeitend I. *part. prez.* de la a r b e i t e n. **II.** *adj.* lucrător, muncitor, truditor; muncitoresc; **die ~e Klasse** clasa muncitoare.
Arbeiter, *-s, -, m.* muncitor, lucrător; **ungelernter** (sau **unqualifizierter**) **~** muncitor necalificat; **angelernter (geschulter, qualifizierter) ~** lucrător calificat; **jugendlicher ~** muncitor tânăr; **geistiger ~** lucrător intelectual; **ein gewerkschaftlich organisierter ~** muncitor sindicalist.
Arbeiter|abteilung, *-en, f.* detaşament de muncitori.
Arbeiter|aristokratie [-ti:] *f. sg.* aristocraţie muncitorească.
Arbeiter|armee, *-n* [-me:ən], *f.* armată a muncitorilor.
Arbeiter|assoziation, *-en, f.* asociaţie (internaţională) a muncitorilor.
Arbeiter|auf|stand, *-(e)s, -stände, m.* revoltă, răscoală a muncitorilor.
Arbeiter|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet muncitoresc.
Arbeiter|aus|sperrung, *-en, f.* concediere a muncitorilor.
Arbeiter|aus|stand, *-(e)s, -stände, m.* grevă.
Arbeiterbaracke, *-n, f.* baracă pentru muncitori.
Arbeiterbataillon [-bataljo:n], *-s, -e, n.* detaşament de muncitori.
Arbeiterbevölkerung, *f. sg.* populaţie muncitorească.
Arbeiterbewegung, *-en, f.* mişcare muncitorească.
Arbeiterbudget [-bydʒe:], *-s, -, n.* buget al unei familii de muncitori.
Arbeiterbund, *-(e)s, -bünde, m.* uniune, asociaţie muncitorească.
Arbeiterdasein, *-s, n. sg.* viaţă, existenţă de muncitor.
Arbeiterdelegation, *-en, f.* delegaţie a muncitorilor.
Arbeiterdemonstration, *-en, f.* demonstraţie, manifestaţie a muncitorilor.
Arbeiter|einheit *f. sg.* unitate a clasei muncitoare.
Arbeiter|entlassung, *-en, f.* concediere de muncitori.
Arbeiterfamilie [-liə], *-n* [-liən], *f.* **1.** familie de muncitori, muncitorească. **2.** *(fig.)* familie, totalitate a muncitorilor.
Arbeiterfluktuation, *-en, f.* fluctuaţie a mâinii de lucru.
Arbeiterfrage, *-n, f.* chestiune, problemă muncitorească.
Arbeiterfrau, *-en, f.* soţie de muncitor.
arbeiterfreundlich *adj.* care simpatizează cu muncitorii.
Arbeiterführer, *-s, -, m.* conducător al muncitorilor.
Arbeiterfunktionär, *-s, -e, m.* activist muncitor.
Arbeitergenossenschaft, *-en, f.* cooperativă muncitorească.
Arbeitergewerkschaft, *-en, f.* sindicat al muncitorilor.
Arbeiter|hand, *-hände, f.* mână de muncitor; **von ~** din truda muncitorilor.
Arbeiter|haus, *-es, -häuser, n.* casă a unei familii de muncitori, locuinţă muncitorească.
Arbeiter|haushalt, *-(e)s, -e, m.* gospodărie, buget al unei familii de muncitori.
Arbeiter|heim, *-(e)s, -e, n.* cămin muncitoresc.
Arbeiter|hilfe, *-n, f.* ajutor muncitoresc.
Arbeiterin, *-nen, f.* muncitoare, lucrătoare.
Arbeiter|interessen *n. pl.* interese, nevoi ale muncitorilor.
Arbeiter|internationale, *-n, f.* internaţională muncitorească.
Arbeiterjugend, *f. sg.* tineret muncitoresc.
Arbeiterjunge, *-n, -n, m.* **1.** băiat de muncitor. **2.** tânăr muncitor.
Arbeiterkind, *-(e)s, -er, n.* copil de muncitor.
Arbeiterklasse, *-n, f.* clasă muncitoare.
Arbeiterkolonne, *-n, f.* coloană, detaşament de muncitori.
Arbeiterkongress, *-es, -e, m.* congres al muncitorilor.
Arbeiterkorrespondent, *-en, -en, m.* corespondent voluntar.
Arbeiterkreise *pl.* mediu muncitoresc, sferă muncitorească.
Arbeiterkundgebung, *-en, f.* manifestaţie muncitorească, miting al muncitorilor.
Arbeiterkurse *pl.* cursuri pentru muncitori.
Arbeiterlied, *-(e)s, -er, n.* cântec muncitoresc.
Arbeitermädel, *-s, -, n.* **1.** fiică de muncitor. **2.** muncitoare tânără.
Arbeitermangel, *-s, m. sg.* lipsă de mână de lucru, de muncitori.
Arbeitermassen *pl.* mase ale muncitorilor.
Arbeiter|organisation, *-en, f.* organizaţie muncitorească.
Arbeiterpartei, *-en, f.* partid muncitoresc.
Arbeiterpresse, *-n, f.* presă muncitorească.
Arbeiter|rat, *-(e)s, -räte, m.* consiliu al muncitorilor.
Arbeiter|regierung, *-en, f.* guvern muncitoresc.
Arbeiter(rück)fahrkarte, *-n, f.* *(ferov.)* bilet de călătorie (dus şi întors) cu preţ redus pentru muncitori.
Arbeitersache, *f. sg.* cauză a muncitorilor; **sein Leben der ~ widmen** a-şi dedica viaţa cauzei muncitorilor.
Arbeiterschaft *f. sg.* muncitorime.
Arbeiterschule, *-n, f.* şcoală muncitorească.
Arbeitersiedlung, *-en, f.* colonie muncitorească, cartier muncitoresc.
Arbeitersohn, *-(e)s, -söhne, m.* fiu de muncitor.
Arbeiter|stand, *-(e)s, m. sg.* stare (socială) muncitorească; muncitorime.
Arbeiter|unruhen *pl.* tulburări, frământări muncitoreşti.
Arbeiterverband, *-(e)s, -bände, m.* asociaţie, uniune muncitorească.
Arbeiter|ver|ein, *-(e)s, -e, m.* cerc muncitoresc; asociaţie muncitorească.
Arbeiter|versammlung, *-en, f.* adunare muncitorească.
Arbeiterversicherung, *-en, f.* asigurare a muncitorilor.
Arbeiterviertel, *-s, -, n.* cartier muncitoresc.
Arbeitervolk, *-(e)s, n. sg.* v. A r b e i t e r s c h a f t.
Arbeiterwehr, *-en, f.* gardă muncitorească.
Arbeiterwohlfahrt *f. sg.* *(înv.)* asistenţă socială pentru muncitori.
Arbeiterwohnung, *-en, f.* locuinţă de muncitor, muncitorească.
Arbeiterzahl *f. sg.* efectiv, număr al muncitorilor.
Arbeiterzeitung, *-en, f.* foaie, gazetă muncitorească, ziar muncitoresc.
Arbeiterzirkel, *-s, -, m.* cerc muncitoresc.
Arbeiterzug, *-(e)s, -züge, m.* *(ferov.)* tren-cursă pentru muncitori.
Arbeitgeber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* patron(-oană), stăpân(-ă).
Arbeitgeber|anteil, *-s, -e, m.* contribuţie, cotă-parte a patronilor.
Arbeitgeberschaft, *f. sg.* patroni, patronat.
Arbeitgeberverband, *-(e)s, -bände, m.*, **Arbeitgeberver|einigung**, *-en, f.* asociaţie a patronilor.
Arbeitnehmer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* angajat(ă), lucrător(-oare), muncitor(-oare), salariat(ă).
Arbeitnehmer|anteil, *-(e)s, -e, m.* contribuţie, cotă-parte a muncitorilor.
Arbeitnehmerverband, *-(e)s, -bände, m.* asociaţie a lucrătorilor, a muncitorilor, a salariaţilor.
Arbeits|ablauf, *-(e)s, -läufe, m.* desfăşurare, proces a(l) muncii, proces de producţie.
Arbeits|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* etapă în procesul de producţie.
arbeitsam *adj.* harnic, muncitor, truditor, laborios, silitor; **ein ~es Leben** o viaţă laborioasă.
Arbeits|ameise, *-n, f.* **1.** furnică lucrătoare *(Formica)*. **2.** *(fig.)* om foarte muncitor.
Arbeitsamkeit *f. sg.* hărnicie, silinţă.
Arbeits|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou, oficiu de plasare a braţelor de muncă.

Ạrbeits|anfall, *-(e)s, -fälle, m.* cantitate de muncă existentă.
Ạrbeits|anfang, *-(e)s, -fänge, m.* v. Arbeitsbeginn.
Ạrbeits|anforderungen *pl.* exigențe intelectuale, fizice și psihice impuse salariaților.
Ạrbeits|angebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă de lucru.
Ạrbeits|antritt, *-(e)s, -e, m.* intrare în câmpul muncii; intrare în serviciu, în slujbă.
Ạrbeits|anweisung, *-en, f.* directive de muncă, privind procesul muncii.
Ạrbeits|anzug, *-(e)s, -züge, m.* haină de lucru, salopetă.
Ạrbeits|atmosphäre, *f. sg.* atmosferă de muncă, de lucru.
Ạrbeits|auf|fassung, *-en, f.* concepție despre muncă.
Ạrbeits|aufgabe, *-n, f.* funcție, sarcină de serviciu.
Ạrbeits|aufnahme, *-n, f.* începere a lucrului, a muncii.
Ạrbeits|aufwand, *-(e)s, m. sg.* consum, cantitate de muncă; **voller** ~ consum de muncă total.
Ạrbeits|ausfall, *-(e)s, -fälle, m.* întrerupere, încetare temporară a lucrului.
Ạrbeits|ausrüstung, *-en, f.* echipament de lucru; costum de lucru.
Ạrbeitsbank, *-bänke, f.* masă de lucru, banc(ă); tejghea (de tâmplar).
Ạrbeitsbanner, *-s, -, n.* drapel al muncii.
Ạrbeitsbedingung, *-en, f.* condiție de muncă.
Ạrbeitsbefreiung, *-en, f.* scutire de muncă.
Ạrbeitsbegeisterung, *-en, f.* entuziasm, însuflețire în muncă.
Ạrbeitsbeginn, *-(e)s, m. sg.* începere a lucrului.
Ạrbeitsbelastung, *-en, f.* împovărare cu prea multă muncă, cu o muncă grea, epuizantă.
Ạrbeitsberatung, *-en, f.* consfătuire de lucru.
Ạrbeitsbereich, *-(e)s, -e, m.* sector, domeniu de activitate.
Ạrbeitsbericht, *-(e)s, -e, m.* raport de activitate.
Ạrbeitsbeschaffung, *-en, f.* creare de locuri de muncă.
Ạrbeitsbeschaffungsmaßnahme, *-n, f.* măsură în vederea creării de locuri de muncă.
Ạrbeitsbeschaffungs|programm, *-(e)s, -e, n.* program (guvernamental) de creare de locuri de muncă.
Ạrbeitsbe|sprechung, *-en, f.* ședință de lucru; consfătuire de lucru.
Ạrbeitsbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită de lucru.
Ạrbeitsbewilligung, *-en, f.* autorizație de lucru.
Ạrbeitsbewußtsein, *-s, n. sg.* conștiință profesională.
Ạrbeitsbiene, *-n, f.* **1.** albină lucrătoare *(Apis mellifica)*. **2.** *(fig.)* om foarte muncitor.
Ạrbeitsbildschirm, *-(e)s, -e, m. (inform.)* ecran de lucru.
Ạrbeitsblatt, *-(e)s, -blätter, n. (inform.)* foaie de lucru, de calcul.
Ạrbeitsbörse, *-n, f.* bursă, piață a forței de muncă.
Ạrbeitsbrigade, *-n, f.* brigadă de lucru.
Ạrbeitsbrücke, *-n, f. (tehn.)* pod de lucru.
Ạrbeitsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte, carnet de muncă.
Ạrbeitsbühne, *-n, f. (tehn., constr.)* platformă de lucru; eșafodaj, schelă de zidărie.
Ạrbeitsdatei, *-en, f. (inform.)* fișier de lucru.
Ạrbeitsdauer, *f. sg.* durată a lucrului, a muncii, timp de muncă.
Ạrbeitsdienst, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mil.)* corvoadă. **2.** muncă obștească (obligatorie).
Ạrbeitsdienstlager, *-s, -, n.* lagăr de muncă.
Ạrbeitsdienstler, *-s, -, m.* membru al unei unități de muncă (obștească).
Ạrbeitsdienstpflicht, *f. sg.* obligativitate a serviciului de muncă obștească.
Ạrbeitsdisziplin, *-en, f.* disciplină a muncii.
Ạrbeits|eifer, *-s, m. sg.* ardoare, râvnă, zel la lucru.
Ạrbeits|einheit, *-en, f.* **1.** unitate de muncă. **2.** *(tehn.)* unitate de lucru mecanic.
Ạrbeits|einkommen, *-s, -, n.* venit, câștig provenit din muncă.
Ạrbeits|einsatz, *-es, -sätze, m.* (mobilizare pentru) muncă obștească.
Ạrbeits|ein|stellung, *-en, f.* **1.** încetare a lucrului; grevă. **2.** atitudine față de muncă.
Ạrbeits|einteilung, *-en, f.* repartizare, organizare a muncii.
Ạrbeits|energie, *f. sg.* putere, energie de muncă.
Ạrbeits|entgelt, *-(e)s, n. sg.* remunerație, retribuție, salariu; onorariu.
Ạrbeits|erfahrung, *-en, f.* experiență a muncii, experiență într-un domeniu de activitate.
Ạrbeits|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes în muncă.
Ạrbeits|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultat, produs al muncii.
Ạrbeits|erlaubnis, *-se, f.* permisiune de a munci.
Ạrbeits|erleichterung, *-en, f.* ușurare a muncii.
Ạrbeits|er|sparnis, *-se, f.* economie de muncă.
Ạrbeits|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* v. Arbeitsergebnis.
Ạrbeits|essen, *-s, -, n.* dineu de afaceri.
Ạrbeits|ethos, *-, n. sg.* etică a muncii.
ạrbeitsfähig *adj.* apt pentru muncă, capabil de muncă; în stare să muncească.
Ạrbeitsfähigkeit *f. sg.* aptitudine pentru muncă, capacitate de muncă.
Ạrbeitsfeld, *-(e)s, -er, n.* domeniu, sferă, tărâm de activitate; **es bot sich ihm ein neues** ~ i s-a oferit un nou câmp de activitate.
Ạrbeitsfenster, *-s, -, n. (inform.)* fereastră de lucru.
Ạrbeitsfertigkeit, *-en, f.* pricepere, ușurință, îndemânare, dexteritate, dibăcie la lucru; *pl.* abilități.
Ạrbeitsfieber, *-s, n. sg.* zel mare (la lucru).
Ạrbeitsform, *-en, f.* formă (organizatorică) a muncii.
ạrbeitsfrei *adj.* liber (de la programul de lucru); **heute ist mein ~er Tag** azi am liber, e ziua mea liberă.
Ạrbeitsfreude, **Ạrbeitsfreudigkeit** *f. sg.* plăcere de a munci; zel, ardoare în muncă.
ạrbeitsfreudig *adj.* iubitor de muncă; **ein ~er Mensch** un om căruia îi place să muncească.
Ạrbeitsfriede(n), *-(n)s, m. sg.* pace socială (între patron și muncitori).
Ạrbeitsgang, *-(e)s, -gänge, m. (ec.)* **1.** proces de fabricație; etapă, fază de lucru; operație de prelucrare. **2.** ritm de muncă. **3.** flux tehnologic.
Ạrbeitsgebiet, *-(e)s, -e, n.* v. Arbeitsfeld.
Ạrbeitsgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** obiect al muncii. **2.** subiect, materie, temă de lucru.
Ạrbeitsgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit de muncă.
Ạrbeitsgemeinschaft, *-en, f.* **1.** colectiv de muncă; cerc; asociație de muncă; întovărășire, cooperație. **2.** *(rar.)* colaborare; **er hat das Werk in ~ mit anderen geschrieben** a scris opera în colaborare cu alții.
Ạrbeitsgemeinschafts|politik *f. sg.* politică de promovare a asociațiilor, a întovărășirilor de muncă.
Ạrbeitsgenehmigung, *-en, f. (ec.)* autorizație de lucru.
Ạrbeitsgenosse, *-n, -n, m.*, **Ạrbeitsgenossin**, *-nen, f.* tovarăș(ă) de muncă.
Ạrbeitsgenossenschaft, *-en, f.* cooperativă, asociație de muncă.
Ạrbeitsgerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă, sculă; **ein unentbehrliches** ~ o unealtă indispensabilă.
Ạrbeitsgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* tribunal pentru judecarea conflictelor de muncă.
ạrbeitsgerichtlich *adj.* care ține de tribunalul pentru judecarea conflictelor de muncă.
Ạrbeitsgerüst, *-(e)s, -e, n. (constr.)* schelă, eșafodaj.
Ạrbeitsgeschwindigkeit, *-en, f.* **1.** rapiditate, viteză, iuțeală a muncii; ritm, viteză de lucru. **2.** *(inform.)* viteză operațională; **die ~ erhöhen** a crește viteza de lucru.
Ạrbeitsgesetz, *-es, -e, n.* lege a muncii; cod al muncii.
Ạrbeitsgesetzbuch, *-(e)s, -bücher, n.* cod al muncii.
Ạrbeitsgesetzgebung, *-en, f.* legislație a muncii.
Ạrbeitsge|staltung, *-en, f. (ec.)* amenajare a locului de muncă (după norme științifice).
Ạrbeitsgrube, *-n, f.* canal de lucru.
Ạrbeitsgruppe, *-n, f.* echipă, colectiv, grupă de lucru, de muncă.
Ạrbeitshaltung, *-en, f. (ec.)* **1.** poziția corpului în timpul lucrului. **2.** *(fig.)* atitudine față de muncă.
Ạrbeitshand, *-hände, f.* **1.** mână marcată de muncă fizică, mână muncită, mână bătătorită, tăbăcită. **2.** *(fig.; înv.)* mână de lucru.
Ạrbeitshaus, *-es, -häuser, n.* casă de corecție.
Ạrbeitsheft, *-(e)s, -e, n.* caiet de lucru, maculator.
Ạrbeitshose, *-n, f.* pantaloni de lucru.
Ạrbeitshygiene [-gie:-] *f. sg.* igienă a muncii.
Ạrbeitshypothese, *-n, f.* ipoteză de lucru.
Ạrbeits|inhalt, *-(e)s, m. sg.* conținut al muncii; volum de muncă.
Ạrbeits|instruktion, *-en, f.* instrucțiuni privind procesul de muncă.
Ạrbeits|instrument, *-(e)s, -e, n.* instrument, unealtă de muncă.
Ạrbeits|intensität, *-en, f.* **1.** *(ec.)* intensitate a muncii, consum de muncă pe unitate de timp; **die ~ steigern** a crește intensitatea muncii. **2.** *(electr.)* intensitate de serviciu.
ạrbeits|intensiv *adj. (ec.)* care cere multă muncă, cu consum mare de muncă.
Ạrbeits|intensivierung [-vi:-], *-en, f. (ec.)* intensificare a muncii.
Ạrbeitsjacke, *-n, f.* haină de lucru.
Ạrbeitsjahre *pl.* ani de muncă.
Ạrbeitskalender, *-s, -, m.* plan de muncă calendaristic.
Ạrbeitskamerad, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* tovarăș(ă), coleg(ă) de muncă.
Ạrbeits|kammer, *-n, f. (constr.)* **1.** adăpost de tunel, nișă. **2.** cameră de lucru (a chesonului). **3.** *(înv., ec.)* cameră de muncă.
Ạrbeitskampf, *-es, -kämpfe, m.* conflict de muncă (între patron și salariați).
Ạrbeitskatalog, *-(e)s, -e, m. (inform.)* catalog de lucru.
Ạrbeitskarte, *-n, f.* **1.** carte, fișă de pontaj (a muncitorului). **2.** permis de muncă (pentru tineri).
Ạrbeitskasten, *-s, -kästen, m.* dulap de scule.
Ạrbeitskittel, *-s, -, m.* bluză, halat de lucru; salopetă.
Ạrbeitsklassifizierung, *-en, f. (ec.)* clasificare a muncii.
Ạrbeits|kleidung, *-en, f.* echipament, ținută de lucru.
Ạrbeitsklima, *-s, n. sg.* atmosferă de lucru.
Ạrbeitskollege, *-n, -n, m.*, **Ạrbeitskollegin**, *-nen, f.* tovarăș(ă), coleg(ă) de muncă.
Ạrbeitskollektiv, *-s, -e, n.* colectiv de muncă.
Ạrbeitskolonne, *-n, f.* brigadă de muncitori.
Ạrbeitskommando, *-s, -s, n.* detașament de muncă.
Ạrbeitskonflikt, *-(e)s, -e, m.* conflict de muncă.
Ạrbeitskontakt, *-(e)s, -e, m. (tel., ferov.)* contact de lucru, de transmisie.
Ạrbeitskörbchen, *-s, -, n.* coșuleț de lucru, coșuleț pentru lucru de mână.
Ạrbeitskraft, *-kräfte, f.* **1.** putere de muncă. **2.** *pl.* forțe active; muncitori, brațe de muncă; **geschulte Arbeitskräfte** muncitori calificați. **3.** *(ec.)* forță de muncă.
Ạrbeitskräfte|angebot, *-(e)s, -e, n. (ec.)* ofertă de mână de lucru.
Ạrbeitskräftebedarf, *-(e)s, m. sg.* nevoie, necesitate, cerere de brațe de muncă.
Ạrbeitskräftebilanz, *-en, f. (ec.)* bilanț al personalului.
Ạrbeitskräfte|einsatz, *-es, -sätze, m. (ec.)* gestionare, dispunere a personalului.
Ạrbeitskräfte|lenkung, *-en, f. (ec.)* dirijare, orientare a personalului.
Ạrbeitskräftemangel, *-s, m. sg. (ec.)* lipsă de brațe de muncă; **den ~ überwinden** a surmonta, a depăși lipsa de personal.
Ạrbeitskräfteplanung, *-en, f.* planificare a forțelor de muncă.
Ạrbeitskräfteressourcen [-'sUʁsən] *pl. (ec.)* resurse umane.
Ạrbeitskräfte|überlassung, *-en, f. (ec.)* deplasarea forței de muncă.
Ạrbeitskräfte|überschuss, *-es, -schüsse, m. (ec.)* excedent de forță de muncă.
Ạrbeitskräfteverteilung, *-en, f. (ec.)* repartizare a personalului.
Ạrbeitskräftewerbung, *-en, f. (ec.)* recrutare de personal.
Ạrbeitskreis, *-es, -e, m.* **1.** cerc (de muncă, de studiu etc.) **2.** v. Arbeitsfeld.
Ạrbeitslager, *-s, -, n.* lagăr de muncă.
Ạrbeitslast, *-en, f.* **1.** greutate, povară a muncii. **2.** *(tehn.)* sarcină utilă, sarcină de serviciu.
Ạrbeitsleben, *-s, n. sg.* viață profesională; **ein erfülltes** ~ o viață profesională împlinită.
Ạrbeitslehre, *-n, f. (metr.)* calibru de lucru.
Ạrbeitsleistung, *-en, f.* **1.** prestare de muncă. **2.** putere de lucru, capacitate de muncă; randament (al muncii). **3.** *(tehn.)* debit, efect, randament.
Ạrbeitslohn, *-(e)s, -löhne, m.* plată, salariu, leafă.
Ạrbeitslokal, *-(e)s, -e, n.* local, clădire, încăpere de lucru, de muncă.
ạrbeitslos *adj.* șomer, fără ocupație, fără lucru; **~es Einkommen** câștig, venit fără muncă.
Ạrbeitslose, *-n, -n (ein Arbeitsloser), m.* și *f.* șomer(ă).
Ạrbeitslosenfrage *-, f. sg.* problemă a șomajului.

Arbeitslosengeld, *-(e)s, -er, n.* alocație pentru șomeri.
Arbeitslosenheer, *-(e)s, -e, n.* armată de șomeri.
Arbeitslosenhilfe *f. sg.* v. Arbeitslosenunterstützung.
Arbeitslosenproblem, *-s, -e, n.* v. Arbeitslosenfrage.
Arbeitslosen|unter|stützung, *-en, f.* ajutor de șomaj.
Arbeitslosenversicherung *f. sg.* asigurare contra șomajului.
Arbeitslosenversicherungsbeitrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* contribuție la asigurarea de șomaj.
Arbeitslosenzahl, *-en, f.* număr de șomeri.
Arbeitslosigkeit, *-en, f.* șomaj, lipsă de lucru.
Arbeitslust *f. sg.* plăcere, dispoziție pentru muncă; poftă de muncă.
arbeitslustig *adj.* dispus să muncească; cu poftă de lucru.
Arbeitsmangel, *-s, m. sg.* lipsă de lucru.
Arbeitsmann, *-(e)s, -leute, m.* lucrător; muncitor, salahor; zilier.
Arbeitsmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață a brațelor de muncă; **die Lage auf dem ~** situația pe piața muncii, pe piața forțelor de muncă; **ausgeglichener ~** piața echilibrată a muncii.
Arbeitsmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de lucru; *(fig., fam.)* **er ist bloß eine ~** lucrează automat, fără să gândească.
Arbeitsmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* material de lucru.
Arbeitsmedizin *f. sg.* medicina muncii.
Arbeitsmenge, *-n, f.* cantitate de lucru.
Arbeitsmensch, *-en, -en, m. (fam.)* om de corvoadă, om care trage din greu.
Arbeitsmesser, *-s, -, m. (tehn.)* indicator, măsurător de lucru mecanic.
Arbeitsmethode, *-n, f.* metodă de lucru.
Arbeitsminister, *-s, -, m.* ministru al muncii.
Arbeitsministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* minister al muncii.
Arbeitsmittel, *-s, -, n.* mijloc de muncă *(ec.)*; **geringwertige und schnell verschleißende ~** mijloace de producție cu fiabilitate redusă și uzură rapidă.
Arbeitsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de a lucra.
Arbeitsmoral *f. sg.* mentalitate, atitudine față de muncă.
arbeitsmüde *adj.* obosit, plictisit de muncă.
Arbeitsnachfrage, *-n, f. (ec.)* cerere de lucru (pe piața muncii).
Arbeitsnachweis, *-es, -e, m.* **1.** oficiu, birou de plasare a brațelor de muncă. **2.** anunț de posturi libere. **3.** certificat de serviciu, dovadă din câmpul muncii.
Arbeitsnehmer, *-s, -, m.* v. Arbeitnehmer.
Arbeitsniederlegung, *-en, f.* v. Arbeitseinstellung **(1)**.
Arbeitsnorm, *-en, f.* normă de lucru.
Arbeitsnormung, *-en, f. (ec.)* normare a lucrului.
Arbeits|opfer, *-s, -, n.* victimă a unui accident de muncă, accidentat în muncă.
Arbeits|ordnung, *-en, f.* regulament de serviciu, de desfășurare a procesului de muncă.
Arbeits|organisation *f. sg.* organizare a muncii; **fehlerhafte ~** organizare defectuoasă a muncii.
Arbeits|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de muncă.
Arbeits|papiere *pl.* acte doveditoare pentru vechimea în câmpul muncii; dosar de muncă.
Arbeits|pause, *-n, f.* pauză (în muncă), repaus.
Arbeits|pensum, *-s, -sen, n. (fam.)* normă, lucru, treabă; **ich habe mein heutiges ~ erledigt** mi-am făcut norma, porția pe ziua de astăzi.
Arbeits|personal, *-s, n. sg.* personal de lucru.
Arbeits|pferd, *-(e)s, -e, n.* cal de muncă, de corvoadă; *(fig., fam.)* **er ist ein richtiges ~** muncește ca un cal, trage tare.
Arbeits|pflicht, *-en, f.* obligație de a munci; obligativitate a muncii.
Arbeits|physiologie *f. sg.* fiziologie a muncii.
Arbeits|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de lucru, de muncă.
Arbeits|platz, *-(e)s, -plätze, m.* **1.** loc de muncă, de producție; șantier; **er ist der erste auf dem ~** e primul la locul de muncă; **das Kind braucht einen ~, an dem es seine Aufgaben macht** copilul are nevoie de un loc unde să-și facă lecțiile. **2.** post, loc (de muncă); **er hat den ~ gewechselt** și-a schimbat locul de muncă; **neue Arbeitsplätze schaffen** a crea posturi noi; *(inform.)* post de lucru.
Arbeitsplatzbewertung, *-en, f. (ec.)* evaluarea postului.
Arbeitsplatzge|staltung, *-en, f.* amenajarea cadrului de lucru.
Arbeitsplatz|ordnung, *-en, f.* amenajarea postului de lucru.
Arbeits|produkt, *-(e)s, -e, n. (ec.)* produs al muncii.
Arbeits|produktivität [-vi-] *f. sg.* productivitate a muncii; **hohe ~** productivitate ridicată.
Arbeits|programm, *-(e)s, -e, n.* program de lucru.
Arbeits|prozess, *-es, -e, m.* **1.** procesul muncii; câmpul muncii; **(sich) in den ~ eingliedern** a (se) încadra în câmpul muncii. **2.** ciclu energetic.
Arbeits|psychologie, *-n, f.* psihologie a muncii.
Arbeits|pult, *-(e)s, -e, n. (înv.)* pupitru de lucru, de scris.
Arbeitsrationalisierung, *-en, f.* raționalizare a muncii.
Arbeitsraum, *-(e)s, -räume, m.* cameră de lucru; atelier; birou; laborator.
Arbeitsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept al muncii, legislație a muncii.
Arbeitsrechtfähigkeit, *-en, f.* capacitatea juridică a unei persoane de a semna un contract de muncă.
Arbeitsrechtler, *-s, -, m. (jur.)* specialist în domeniul legislației muncii.
arbeitsrechtlich *adj.* după, conform cu legislația muncii; **ein ~er Streitfall** controversă, litigiu conform legislației muncii.
Arbeitsrecht|sache, *-n, f.* problemă juridică privind legislația muncii, conflict de muncă.
Arbeitsrecht|ver|hältnis, *-ses, -se, n.* relație, situație conformă cu legislația muncii.
arbeitsreich *adj.* bogat în muncă; **ein ~es Leben** o viață plină de muncă.
Arbeitsrente, *-n, f.* pensie.
Arbeitsreserven [-vən] *pl.* rezerve (în brațe) de muncă.
Arbeitsrhythmus, *-, m. sg.* ritm al muncii, ritm de lucru.
Arbeitsrichter, *-s, -, m. (jur.)* judecător în probleme de legislație a muncii.
Arbeitsrichtlinien [-niən] *pl.* directive de muncă, de lucru.
Arbeitsrock, *-(e)s, -röcke, m. (înv.)* haină, bluză de lucru; halat de lucru.
Arbeitsruhe *f. sg.* pauză în muncă; întrerupere a muncii.
Arbeits|saal, *-(e)s, -säle, m.* **1.** sală de lucru, atelier. **2.** sală de studiu.
Arbeits|sache, *-n, f.* **1.** *(pl.)* instrumente, unelte de lucru; **seine ~n vom Schreibtisch räumen** a face ordine în lucrurile de pe birou. **2.** *(pl.)* haine de lucru. **3.** *(jur.)* litigiu în domeniul legislației muncii.
arbeits|scheu *adj.* care se eschivează, fuge de muncă; leneș, trândav.
Arbeits|scheu *f. sg.* aversiune față de muncă; lenevie, trândăvie.
Arbeits|schicht, *-en, f.* schimb (de lucru), tură.
Arbeits|schiene, *-n, f. (tel.)* placă de transmisie.
Arbeits|schluss, *-es, m. sg.* încheiere, terminare a lucrului.
Arbeits|schritt, *-(e)s, -e, m.* etapă, fază de lucru; **etwas in drei ~en bewerkstelligen** a realiza ceva în trei etape de lucru.
Arbeits|schuhe *pl.* încălțăminte de lucru.
Arbeits|schule, *-n, f.* școală de inițiere în munca practică; școală a muncii.
Arbeits|schulung, *-en, f.* calificare în muncă.
Arbeits|schutz, *-es, m. sg.* protecție a muncii.
Arbeits|schutz|an|ordnung, *-en, f.* instrucție de protecție a muncii.
Arbeits|schutzbe|stimmung, *-en, f.* dispoziție privind protecția muncii.
Arbeits|schutzgesetz, *-es, -e, n. (jur.)* lege privind protecția muncii.
Arbeits|schwung, *-(e)s, m. sg.* elan în muncă; poftă de lucru.
Arbeits|sitzung, *-en, f.* ședință de lucru.
Arbeits|sklave [-və], *-n, -n, m. (fam.)* sclav, robot, om de corvoadă.
Arbeits|soll, *-s, n. sg.* normă de lucru.
Arbeits|soziologie *f. sg.* sociologie a muncii.
Arbeits|speicher, *-s, -, m. (inform.)* memorie de lucru.
Arbeits|sperre, *-n, f.* lock-out, concediere în masă a muncitorilor.
Arbeits|sprache, *-n, f. (inform.)* limbaj de lucru.
Arbeits|spur, *-en, f. (inform.)* pistă de lucru.
Arbeits|station, *-en, f. (inform.)* calculator personal, PC.
Arbeits|stätte, *-n, f.* loc de muncă (birou, atelier etc.).
Arbeits|steg, *-(e)s, -e, m.* pasarelă, pod de lucru, de serviciu.
Arbeits|stelle, *-n, f.* **1.** post; **eine neue ~ suchen** a căuta un alt post. **2.** secție, colectiv; **eine neue ~ gründen** a înființa o secție nouă.
Arbeits|stil, *-s, -e, m.* stil de muncă.
Arbeits|stimmung, *-en, f.* dispoziție de lucru; **er ist in der richtigen ~** are chef de lucru.
Arbeits|streit, *-(e)s, -e, m. (jur.)* conflict de muncă.
Arbeits|streitigkeit, *-en, f.* conflict de muncă.
Arbeits|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de lucru, curent intermitent.
Arbeits|stube, *-n, f.* cabinet de lucru; birou; atelier; laborator.
Arbeits|stück, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* piesă de prelucrare.
Arbeits|studie, *-n, f.* analiză de lucru, studiu.
Arbeits|stufe, *-n.* v. Arbeitsgang **(1)**.
Arbeits|stunde, *-n, f.* oră de lucru.
Arbeit(s)|suche, *f. sg.* căutare de lucru; **auf ~** în căutare de lucru.
arbeit(s)|suchend **I.** *adj.* care caută de lucru. **II.** *adv.* în căutare de lucru.
Arbeit(s)|suchende, *-n, -n (ein Arbeitssuchender), m.* și *f. (rar)* persoană care caută de lucru.
Arbeits|sucht, *f. sg.* dorința de a munci neîncetat, dependența de muncă.
arbeits|süchtig *adj.* dependent de muncă.
Arbeits|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de muncă; zi lucrătoare.
Arbeits|tag|aufnahme, *-n, f.* stabilirea orelor de lucru.
arbeits|täglich *adj.* în fiecare zi lucrătoare.
Arbeits|tagung, *-en, f.* sesiune de lucru; congres profesional.
Arbeits|takt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(tehn.)* etapă de lucru. **2.** ritm, cadență de lucru.
arbeits|tauglich *adj.* apt pentru lucru, muncă; capabil să muncească.
Arbeits|team [-ti:m], *-s, -s, n.* colectiv, grupă, echipă de lucru.
Arbeits|technik, *-en, f.* tehnică a lucrului, a muncii; **eine spezielle ~ anwenden** a folosi, a aplica o tehnică de lucru specială.
arbeits|teilig *adj.* care se bazează pe diviziunea muncii; **die ~e Gesellschaft** societatea bazată pe diviziunea muncii.
Arbeits|teilung, *-en, f. (ec.)* diviziune a muncii; **die gesellschaftliche ~** diviziunea socială a muncii.
Arbeits|tempo, *-s, -s, n.* ritm de muncă.
Arbeits|therapie, *-n, f.* [-pi:ən] terapie prin muncă.
Arbeits|tier, *-(e)s, -e, n.* **1.** animal de muncă. **2.** *(fig.)* om de corvoadă, care muncește din greu, care trage din plin.
Arbeits|tisch, *-(e)s, -e, m.* **1.** birou, masă de scris. **2.** banc, tejghea, masă de lucru.
Arbeits|titel, *-s, -, m.* titlu de lucru provizoriu (al unei lucrări).
Arbeits|treffen, *-s, -, n.* întâlnire de lucru.
Arbeits|überschuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** *(ec.)* surplus, prisos de muncă. **2.** *(tehn.)* exces de lucru mecanic, de energie.
Arbeits|überlastung, *-en, f.* supraîncărcare (cu muncă, cu sarcini).
Arbeits|übertragung, *-en, f. (electr.)* transmisie de energie.
arbeits|unfähig *adj.* inapt pentru muncă, incapabil de a munci; **vom Arzt ~ geschrieben werden** a fi declarat inapt de muncă (de către medic); *(înv.)* invalid.
Arbeits|unfähigkeit *f. sg.* neputință, incapacitate de a munci; *(înv.)* invaliditate.
Arbeits|unfall, *-(e)s, -fälle, m.* accident de muncă.
Arbeits|unfallmeldung, *-en, f.* declarație de accident de muncă.
Arbeits|unfallversicherung, *-en, f.* asigurare contra accidentelor de muncă.
Arbeits|unterbrechung, *-en, f.* întrerupere, oprire a lucrului.
Arbeits|unterlage, *-n, f.* material de lucru, documente (pentru discuții, tratative etc.).
Arbeits|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* învățământ practic; învățare prin muncă.
Arbeitsverbrauch, *-(e)s, m. sg. (ec.)* consum de muncă; *(mec.)* consum de energie.
Arbeitsverdienst, *-(e)s, -e, m.* salariu, venit, câștig (de pe urma muncii depuse).
Arbeitsverfahren, *-s, -, n.* procedeu, metodă de lucru.

Arbeitsvergütung, *-en, f.* v. Arbeitsverdienst.

Arbeitsver|hältnis, *-ses, -se, n.* **1.** *(jur.)* relație, raport de muncă; **das ~ lösen** a anula, a rezilia contractul de muncă; **ein ~ eingehen** a încheia, a accepta un contract de muncă; **in einem ~ stehen** a avea un contract de muncă, a fi angajat. **2.** *pl.* condiții de muncă.

Arbeitsverkürzung, *-en, f.* reducere a timpului de lucru.

Arbeitsvermittlung, *-en, f.* **1.** plasare a brațelor de muncă. **2.** oficiu de plasare a brațelor de muncă.

Arbeitsvermögen, *-s, n. sg.* **1.** capacitate, putere de muncă. **2.** *(tehn., mec.)* energie, putere. **3.** *(ec.)* efectiv de lucrători; **genutztes ~** efectiv utilizat din populația activă; **gesellschaftliches ~** efectivul populației active, potențial de forță de muncă; **individuelles ~** facultăți individuale de lucru.

Arbeitsversäumnis, *-ses, -se, n.* lipsă, absență de la lucru.

Arbeitsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de muncă; **zeitlich befristeter ~** contract de muncă pe durată determinată.

Arbeitsverweigerung, *-en, f.* refuz de a munci.

arbeitsverwendungsfähig *adj.* apt pentru muncă, capabil, bun de (folosit la) muncă.

Arbeitsvieh, *-(e)s, n. sg.* v. Arbeitstier **(1)**.

Arbeitsvorbereitung, *-en, f. (tehn.)* pregătiri pentru începerea lucrului.

Arbeitsvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* operație (în procesul muncii); proces de desfășurare a muncii.

Arbeitsweise, *-n, f.* **1.** manieră, metodă de lucru. **2.** mod de funcționare.

Arbeitswelt, *-en, f.* domeniul, universul muncii; **die industrielle ~** domeniul industrial, ramura industrială.

Arbeitswerkzeug, *-(e)s, -e, n.* **1.** unealtă, sculă, instrument de lucru. **2.** *sg.* unelte, instrumente, scule de lucru.

Arbeitswert, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ec.)* valoare a muncii. **2.** *(tehn.)* echivalent mecanic; **der ~ der Wärmeeinheit** echivalentul mecanic al caloriei.

Arbeitswettbewerb, *-(e)s, -e, m.* întrecere în muncă; **im ~ stehen** a fi în întrecere; **zum ~ auffordern** a provoca la întrecere.

Arbeitswille, *-ns, m. sg.* voință de a lucra.

arbeitswillig *adj.* care vrea să muncească, care nu se eschivează de la muncă; sârguincios.

Arbeitswillige, *-n, -n (ein Arbeitswilliger), m.* și *f.* antigrevist(ă).

Arbeitswissenschaft, *-en, f.* știința muncii.

Arbeitswoche, *-n, f.* săptămână de lucru; **ununterbrochene ~** săptămână de lucru fără întreruperi.

Arbeitswut *f. sg. (fam.)* furie, zel exagerat pentru muncă; **die ~ hat ihn gepackt** e nebun după muncă.

arbeitswütig *adj.* nebun după muncă; **ein ~er Mensch** un om nebun după muncă.

Arbeitszeit, *-en, f.* timp de muncă; program de lucru; **während der ~** în timpul programului; *(ec.)* **gesellschaftlich notwendige ~** timp de muncă socialmente necesar.

Arbeitszeit|abkommen, *-s, -, n.* acord, înțelegere privind onorariul de lucru.

Arbeitszeit|erfassung, *-en, f.* înregistrarea timpului de lucru.

Arbeitszeit|ordnung, *-en, f.* regulament privind durata timpului de lucru.

Arbeitszeitregime [-ʒi:m], *-s, n., sg.* organizarea orarului.

Arbeitszeitverkürzung, *-en, f.* scurtare, reducere a timpului de lucru.

Arbeitszettel, *-s, -, m.* **1.** fișă de lucru. **2.** tichet, fișă de pontaj.

Arbeitszeug, *-(e)s, n. sg.* **1.** haină de lucru. **2.** v. Arbeitswerkzeug **(2)**.

Arbeitszeugnis, *-ses, -se, n.* certificat, dovadă, adeverință de muncă, din câmpul muncii.

Arbeitsziel, *-(e)s, -e, n.*, scop, țel al muncii.

Arbeitszimmer, *-s, -, n.* odaie, cameră, încăpere de lucru; birou; cabinet.

Arbeitszoll, *-(e)s, m. sg. (constr.)* dimensiune brută (înainte de cioplire).

Arbeitszu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stadiu de execuție.

Arbeitszwang, *-(e)s, m. sg.* constrângere la muncă, obligație de a munci; obligativitate a muncii.

Arbeitszweig, *-(e)s, -e, m.* ramură de activitate; branșă.

Arbeitszylinder, *-s, -, m. (maș.)* cilindru motor.

Arbiter, *-s, -, m. (înv.)* **1.** arbitru. **2.** martor.

Arbitrage [-'tra:ʒə] *-n, f.* **1.** arbitraj. **2.** evaluare, prețuire. **3.** *(com.)* afacere bazată pe diferența de curs a unei valori pe diferite piețe sau la diferite burse.

Arbitrage|händler, *-s, -, m. (ec.)* cel care face arbitrajul la bursă.

Arbitragekauf, *-(e)s, -käufe, m. (ec.) pl.* achizițiile, cumpărarea de arbitraje.

arbiträr *adj.* arbitrar, după bunul plac.

arbitrieren, *arbitrierte, arbitriert, vb. (h) tr.* **1.** a arbitra. **2.** a evalua, a prețui.

arboreszent *adj.* arborescent.

Arboretum, *-s, -ta,* (și *-ten*) *m. (bot., forest.)* pepinieră.

Arbuse, *-n, f.* pepene verde, harbuz, lubeniță *(Citrullus vulgaris)*.

Arc|atomschweißung [-ka-] *f. sg. (tehn.)* sudare cu hidrogen atomic, sudare arcatom.

Archaik [ar'ça:ik] *f. sg. (înv.)* stil arhaic (în artă).

Archaikum, *-s, n. sg. (geol.)* era arhaică.

archaisch, **archäisch** *adj.* **1.** arhaic, străvechi, foarte vechi; învechit. **2.** *(geol.)* (stră)vechi, timpuriu, aparținând primelor ere.

archaisieren, *archaisierte, archaisiert, vb. (h) intr.* a arhaiza; a lucra, a se exprima în stil arhaic.

archaisierend I. *part. prez.* de la archaisieren. **II.** *adj.* arhaizant.

Archaismus, *-, -men, m.* arhaism.

archaistisch *adj.* care imită stilul arhaic; care folosește forme, cuvinte, expresii învechite.

Archäolith, *-(e)s* (și *-en*), *-e* (și *-en*), *m.* unealtă de piatră a omului primitiv.

Archäolog(e), *-(e)n, -(e)n, m.* arheolog.

Archäologie *f. sg.* arheologie.

archäologisch *adj.* arheologic.

Archäopteryx, *-e, f.* și *-, -e,* (și *-pteryges*), *m. (zool.)* arheopterix *(Archaeopteryx)*.

Archäozoikum, *-s, n. sg. (geol.)* era arheozoică.

Arche, *-n, f.* **1.** *(bibl.)* arcă, corabie; **~ Noah** arca lui Noe. **2.** *(fam.)* vehicul încăpător și demodat.

Archegonium, *-s, -nien* [-niən] *n. (bot.)* arhegon, organ feminin la mușchi și ferigi.

Archetyp, *-s, -en,* **Archetypus**, *-, -typen, m.* **1.** prototip, model. **2.** arhetip, cea mai veche versiune cunoscută a unui manuscris, a unei tipărituri.

Archidiakon, *-en, -en, m. (bis.)* arhidiacon.

Archidiakonat, *-(e)s, -e, n.* (și *m.*) *(bis.)* **1.** arhidiaconat. **2.** locuință a arhidiaconului.

Archimandrit, *-en, -en, m. (bis.)* arhimandrit.

archimedisch *adj.* arhimedic.

Archipel, *-s, -e, m. (geogr.)* arhipelag.

Architekt, *-en, -en, m.* arhitect.

Architektenbüro, *-s, -s, n.* **1.** biroul unui arhitect. **2.** birou de arhitectură.

Architekten|entwurf, *-(e)s, -würfe, m.* proiect de arhitectură.

Architektonik *f. sg.* arhitectonică.

architektonisch *adj.* arhitectonic.

Architektur, *-en, f.* arhitectură.

Architrav, *-s, -e* (și *-en, -en*) *m. (arhit.)* arhitravă; buiandrug.

Archiv, *-(e)s, -e* [-və] *n.* arhivă; **etwas im ~ aufbewahren** a păstra ceva la arhivă.

Archivalien [-'va:liən] *pl.* piese de arhivă.

archivalisch *adj.* **1.** arhivistic. **2.** documentar, autentic.

Archivar [-'va:ɐ] *-s, -e, m.* arhivar.

Archivbild, *-(e)s, -er, n.* imagine dintr-o arhivă.

Archivbit, *-s, -s, n. (inform.)* bit de arhivă.

Archivdatei, *-en, f. (inform.)* fișier de arhivă.

Archiv|exemplar, *-(e)s, -e, n.* exemplar de arhivă.

archivieren [-'vi:], *archivierte, archiviert, vb. (h)* tr. a primi, a înregistra ceva la arhivă.

Archivierung, *-en, f. (inform.)* arhivare a datelor.

Archivistik, **Archivkunde** *f. sg.* arhivistică.

Archivolte [-'vol-], *-n, f. (arhit.)* arhivoltă.

Archivwissenschaft *f. sg.* arhivistică.

Archon [-çɔn], *-s, -ten,* **Archont**, *-en, -en, m. (ist.)* arhonte.

Arcogenschweißung [-ko-] *f. sg. (metal.)* sudură arcogenă, sudură (electrică) combinată cu arc și cu gaz.

Arcus [-kʊs], *-, -, m.* v. Arkus.

Are, *-n, f. (elv.)* ar (100 m²).

Area, *-s* sau *Areen* [-e:ən], *f.* **1.** *(înv.)* suprafață; arie. **2.** teren de luptă.

Areal, *-s, -e, n.* **1.** suprafață, arie; întindere. **2.** cuprinsul unei suprafețe. **3.** zonă de colonizare; zonă de răspândire (a unor plante sau animale).

Areal|steuer, *-n, f. (ec.)* impozit (calculat) pe suprafață de pământ, clădiri etc.; impozit funciar.

Areka|nuss, *-nüsse, f.* v. Betelnuss.

Arena, *-nen, f.* **1.** arenă; teren de luptă, de sport; arenă a circului; *(fig.)* **die ~ des politischen Kampfes** arena luptei politice. **2.** *(austr.)* teatru de vară, scenă în aer liber.

Areopag, *-s, m. sg. (ist.)* areopag.

arg *(ärger, der, die, das ärgste)* **I.** *adj.* **1.** rău, răutăcios. **2.** *(fam.)* tare, mare; strașnic, sever; **das war ein ~er Fehler** a fost o mare greșeală; **in ~e Verlegenheit kommen (geraten)** a fi la mare strâmtoare; **in ~er Not leben** a trăi într-o mare sărăcie, mizerie; **das ist zu ~!** asta e prea de tot! **es wird nicht so ~ sein** nu-i chiar așa de negru dracul; nu va fi chiar atât de rău. **3.** *(reg.)* rău, prost, neplăcut; **~es Wetter** vreme urâtă. **II.** *adv.* **1.** rău; tare, foarte; **jm. ~ mitspielen** a pricinui cuiva un mare rău; a juca cuiva o festă; **er treibt es zu ~** prea își face de cap, merge prea departe; **die Krankheit hat ihn ~ mitgenommen** boala l-a zdruncinat serios; *(fam.)* **sich ~ freuen** a se bucura grozav; **er ist noch ~ jung** este încă foarte, tare tânăr; *(reg.)* **es ist mir ~, dass...** îmi pare rău că... **III.** *(substantivat; în expr.)* **nichts Arges denken a)** a nu se gândi la rău; **b)** a nu avea gând rău; **er führt Arges im Schild** nutrește gânduri rele; **auf das Ärgste gefasst sein** a se aștepta la ce e mai rău; *(livr.)* **im Argen liegen a)** a se afla într-o mare dezordine; **b)** a fi într-o mare încurcătură, într-o situație proastă.

Arg, *-s, n. sg. (livr., înv.)* rău, răutate; **ohne ~** fără răutate; **kein ~ dabei haben** a fi de bună-credință, a nu bănui nimic rău; **es ist kein ~ an ihm** este un om fără nici o răutate; **kein ~ finden** a nu găsi nimic rău.

argdenkend *adj.* bănuitor, rău intenționat, de rea-credință.

Argentan, *-s, n. sg.* alpaca; aliaj din nichel și bronz.

Argentinier [-niɐ], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* argentinian(ă).

argentinisch *adj.* argentinian.

ärger *(comp.* de la arg) *adj.* mai rău; **~ werden** a se înrăutăți.

Ärger, *-s, m. sg.* **1.** necaz, supărare; mânie, furie; ciudă; **aus ~ über die Verspätung** de necaz din cauza întârzierii; **aus lauter ~** numai de necaz, de furie; **zu meinem ~** spre necazul meu; **seinen ~ an jm. auslassen** a-și vărsa necazul, veninul pe cineva; **seinem ~ Luft machen** a-și vărsa focul, necazul; **seinen ~ verbeißen** a-și înghiți supărarea; a nu-și arăta supărarea; **sich** *(dat.)* **~ machen** a-și face sânge rău; *(fam.)* **vor ~ bersten** (sau **platzen**, sau **grün und gelb**, **schwarz vor ~ werden)** a plesni, a crăpa de ciudă, de furie. **2.** scandal, supărare, neplăcere; **~ im Beruf haben** a avea neplăceri profesionale; **ich habe nichts als ~ mit ihm** am numai necazuri cu el; **es hat damit viel ~ gegeben** treaba aceasta a provocat multe neplăceri; *(fam.)* **mach keinen ~!** să nu ne faci greutăți! nu ne provoca încurcături!

ärgerlich *adj.* **1.** supărat, necăjit; **~ sein** a fi supărat; **er wird leicht ~** se supără ușor; **er ist ~ über die Störung** e supărat din cauza deranjului; **ein ~es Gesicht machen** a fi supărat, încruntat, a se uita urât. **2.** supărător, neplăcut, penibil; **ein ~er Zwischenfall** un incident supărător, neplăcut; **eine ~e Sache** o poveste neplăcută; **es ist ~, dass...** este neplăcut că...

ärgerlicherweise *(adv.)* în mod neplăcut, supărător.

Ärgerlichkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* neplăcere, (stare de) supărare; **er wollte seine ~ nicht zeigen** nu voia să-și arate supărarea. **2.** *sg.* **bei aller ~ brachte die Sache auch ein Gutes mit sich** cu toată neplăcerea a existat și un punct bun. **3.** situație neplăcută; **auf solche ~en waren sie nicht gefasst** nu s-au așteptat la, nu erau pregătiți pentru astfel de neplăceri.

ärgern, *ärgerte, geärgert vb. (h) tr.* și *refl. (über* cu *ac.)* a (se) supăra, a (se) necăji; a (se) înfuria; **es ärgert ihn furchtbar** îl supără rău; **er ärgert sich furchtbar** se face foc; **sich über jn. ~** a se supăra pe cineva, din cauza cuiva; **über jn. geärgert sein** a fi supărat, a avea necaz pe cineva; *(fam.)* **sich grün und gelb ~** a se supăra foc, a face

spume la gură de mânie; *(fam.)* **jn. bis aufs Blut** sau **jn. zu Tode** ~ a supăra de moarte pe cineva; **sich über die Fliege an der Wand** ~ a se enerva din orice; **die Kinder ärgerten den Hund** copiii au întărâtat câinele; *(joc de copii)* **Mensch, ärgere dich nicht!** omule, nu te supăra! Nu te supăra, frate!

Ärgernis, *-ses, -se, n.* **1.** necaz, supărare; jignire (a sentimentelor morale); **an etwas ~ nehmen** a se scandaliza de ceva; **die Ärgernisse des Tages** micile supărări cotidiene, necazurile zilei. **2.** indignare; scandal (și *fig.*); **ein (öffentliches) ~ erregen** a provoca un scandal (public), indignare (publică); **er wurde wegen Erregung öffentlichen ~ses bestraft** a fost pedepsit pentru scandal public.

arg|gesinnt, argherzig *adj.* rău la suflet, rău intenționat.

Argillit, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* argilită.

Arginin, *-s, -e, n. (chim.)* arginină.

Arglist *f. sg.* viclenie, șiretenie, perfidie, fățărnicie, prefăcătorie, inducere în eroare.

arglistig *adj.* șiret, viclean, perfid, fals, fățarnic; **ein ~er Mensch** un om perfid, prefăcut; *(jur.)* **~e Täuschung** inducere intenționată în eroare.

arglos *adj.* nevinovat, naiv; fără răutate; candid.

Arglosigkeit *f. sg.* nevinovăție; naivitate; candoare.

Argon și **Argon**, *-s, n. sg. (chim.)* argon.

Argonaut, *-en, -en, m.* **1.** *(iht.)* argonaut *(Argonautes)*. **2.** *(mit.)* argonaut.

Argot [-'go:], *-s, m.* sau *n. sg.* argou.

Argotismus, *-, -men, m.* termen, expresie argotic(ă).

Argument, *-(e)s, -e, n.* **1.** argument; dovadă; indiciu; probă; **ein ~ vorbringen** sau **ins Feld führen** a aduce argumente; a proba, a demonstra. **2.** *(mat.)* argument (al unei funcții). **3.** *(lingv.)* v. Leerstelle.

Argumentation, *-en, f.* argumentare, dovedire, demonstrație.

Argumentformat, *-(e)s, -e, n. (inform.)* formatul argumentului.

argumentieren, *argumentierte, argumentiert, vb. (h) intr.* a argumenta, a aduce dovezi.

Argumentmenge, *-n, f. (inform.)* ansamblu de argumente.

Argus, *-, m. sg.* **1.** *(mit.)* Argus. **2.** *(fig.)* păzitor, pândar credincios și vigilent.

Argus|augen *pl.* ochi de Argus, pătrunzători; **~ haben** a nu scăpa nimic din vedere; **mit ~ ansehen** a privi cu ochi de Argus, de vultur, vigilent, neîncrezător, bănuitor, pătrunzător.

argus|äugig *adj. (în expr.)* **~ über etwas wachen** a păzi ceva cu strășnicie.

Argwille, *-ns, m. sg. (rar)* răutate, rea-voință.

argwillig *adj.* răutăcios.

Argwohn, *-s, m. sg.* bănuială; suspiciune; **~ schöpfen (sau fassen)** a intra la bănuială, a bănui; **der ~ frisst am ihm** a început să-l roadă bănuiala; **in ~ stehen** a fi bănuit, suspectat; **~ hegen (gegen jn.)** a nutri bănuială (împotriva cuiva), a bănui, a suspecta (pe cineva).

argwöhnen, *argwöhnte, geargwöhnt, vb. (h) tr.* și *intr.* a bănui, a suspecta, a avea suspiciuni.

argwöhnisch *adj.* bănuitor, suspicios; **gegen jn. ~ sein** a bănui pe cineva; a nu avea încredere în cineva.

Argyllit, *-(e)s, m. sg.* v. Argillit.

Ariadnefaden, *-s, m. sg.* firul Ariadnei, fir conducător; mijloc salvator din încurcătură.

Arianer *-s, -, m. (rel.)* arian, adept al lui Arie.

arianisch *adj.* arian; **die ~e Lehre** doctrina ariană (a lui Arie).

Arianismus, *-, m. sg. (rel.)* arianism, doctrina lui Arie.

arid *adj.(geogr.)* arid, uscat, sec.

Aridität *f. sg. (geogr.)* ariditate, uscăciune.

Arie ['a:riə], *-n, f. (muz.)* arie.

Arier ['a:riɐ], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* arian(ă): **a)** *(lingv.)* membru al comunității lingvistice indo-europene; **b)** *(ist.: termen rasist)* apartenent al rasei nordice, germanice.

Ariette [-'riɛtə], *-n, f. (muz.)* arie mică, ariетă.

Arioso, *-s, -s,* (și *-si*), *n. (muz.)* arioso.

arisch *adj.* arian **a)** indo-european; **die ~en Sprachen** limbile indo-europene; **b)** *(ist.)* (termen nazist) de rasă nordică, germanică.

Aristokrat, *-en, -en, m.* **~in**, *-nen f.* aristocrat(ă).

Aristokratie [-'ti:], *-en* [-ti:ən], *f.* aristocrație; nobilime, boierime.

aristokratisch *adj.* aristocratic.

aristophanisch *adj.* **1.** aristofanic. **2.** *(fig.)* ironic-satiric, spiritual-mușcător.

Aristoteliker, *-s, -, m.* aristotelician, adept al filozofiei lui Aristotel.

aristotelisch *adj.* aristotelic; **die ~e Logik** logica aristotelică.

Arithmetik *f. sg.* aritmetică.

arithmetisch *adj.* aritmetic; *(mat.)* **~es Mittel** medie aritmetică; **~e Reihe** progresie aritmetică.

Arkade, *-n, f. (arhit.)* arcadă, boltă.

Arkadien, *-s, n. sg. (poet.)* Arcadia, Țara fericirii.

arkadisch *adj.* arcadic, ca în Arcadia; *(fig.)* pastoral, bucolic, simplu, fără griji, fericit, pașnic; **~e Dichtung** poezie pastorală.

Arkanum, *-s, -na, n.* secret; mijloc secret.

Arkebuse, *-n, f. (ist.)* archebuză.

Arkebusier [-'zi:ɐ], *-s, -e, m. (ist.)* archebuzier.

Arkose *f. sg. (mineral.)* arcoză.

Arktiker, *-s, -, m.* arctic, locuitor al regiunii arctice.

Arktis *f. sg.* regiunea arctică.

arktisch *adj.* arctic; **~e Fauna** faună arctică.

Arkus, *-, -, m. (mat.)* arc.

Arkusfunktion, *-en, f. (mat.)* funcție arc (circulară).

Arkuskosinus, *-, -* și *-se, m. (mat.)* arccosinus.

Arkuskotangens, *-, -, m. (mat.)* arccotangentă.

Arkus|sinus, *-, -* și *-se, m. (mat.)* arcsinus.

Arkus|tangens, *-, -, m. (mat.)* arctangentă.

arm *(ärmer, der, die, das ärmste)* **I.** *adj.* **1.** sărac; neavut; calic, nevoiaș; **seine Eltern waren ~** părinții săi erau săraci; **~ wie eine Kirchenmaus** sărac lipit (pământului); **~ sein (an** cu *dat.*) a fi sărac (în), lipsit de ceva; **~ an Erzen** sărac în minereuri; **~ an Geist** sărac cu duhul, nerod; **~ werden** a sărăci; **davon werde ich nicht ärmer** atâta pagubă (să fie)! **er hat mich um 10 Lei ärmer gemacht** m-a ușurat de 10 lei. **2.** sărman, biet, nefericit, nenorocit; **~er Schlucker!** bietul om! sărmanul! **ich ~er Mensch** săracul, bietul de mine; *(fam.)* **seit seine Frau nicht mehr da ist, ist er ~ dran** de când soția lui nu mai este, îi merge rău; **um jn.** sau **etwas ärmer werden** a pierde ceva; **er sitzt da wie ein ~er Sünder** stă acolo retras ca un biet păcătos; *(înv.)* **~er Sünder** condamnat la moarte. **3.** *(în expr.)* **~e Ritter** friganele. **II.** *(substantivat)* sărac, sărman; **für die Armen** pentru săraci; *(fam.)* **es trifft ja keinen Armen** are destui bani, așa încât nu îl afectează prea tare; *(înv.)* **Arm und Reich** toată lumea.

Arm, *-(e)s, -e, m.* **1.** braț; **in den ~en** în brațe; **~ in ~ gehen** a merge (braț) la braț; **am ~ führen** a duce de braț; **mit offenen ~en** cu brațele deschise; **jn. in die ~e schließen** a îmbrățișa pe cineva; **sie trägt ein Kind auf dem ~** poartă un copil în brațe; **sie nimmt ein Kind auf den ~** ia un copil în brațe; **den ~ in der Schlinge tragen** a purta brațul în eșarfă; **den Mantel über den ~ nehmen** a lua, a purta paltonul pe braț; **unter den ~ nehmen** a pune sub braț; **jm. den ~ anbieten** a oferi cuiva brațul; **jm. in die ~e fliegen** a se arunca în brațele cuiva; **in js. ~en liegen** a fi în brațele cuiva; **mit verschränkten ~en a)** cu brațele încrucișate; **b)** *(fig.)* inactiv, fără să intervină; **sich** *(dat.)* **den ~ brechen (sau verrenken)** a-și fractura (sau a-și luxa) brațul; **die ~e in die Seiten stemmen** a-și pune mâinile în șolduri; **den ~ heben** a ridica brațul; **den ~ ausstrecken** a întinde brațul; **den ~ um jn., um js. Schulter legen** a lua pe cineva pe după umăr; **jn. am ~ packen** a lua, a apuca pe cineva de braț; **sich aus js. ~en reißen** a se smulge din brațele cuiva; **die ~e sinken lassen** a lăsa brațele (să-i cadă) în jos; *(fig.)* **jm. unter die ~e greifen** a da cuiva o mână de ajutor, a ajuta pe cineva; **so weit reicht sein ~ nicht** n-are chiar atâta influență, atâta putere; *(fam.)* **die Beine unter die ~e nehmen** a-și lua picioarele la spinare, a o lua la picior, la sănătoasa; *(fam.)* **jn. auf den ~ nehmen** a păcăli pe cineva; a-și bate joc de cineva, a lua pe cineva peste picior; **jm. in den ~ (sau die ~e) fallen** a opri pe cineva (de la o acțiune), a împiedica pe cineva (să facă ceva); **jn. jm. in die ~e treiben** a arunca, a azvârli pe cineva în brațele cuiva; *(fam.)* **jm. in die ~e laufen** a întâlni pe cineva din întâmplare; *(poet.)* **der ~ der Gerechtigkeit** brațul justiției; **in Morpheus' ~en ruhen** a dormi adânc și fără griji, a se odihni în brațele lui Morfeu; **js. verlängerter ~ sein** a acționa în numele, în locul cuiva; *(fam.)* **jn. am steifen** sau **ausgestreckten ~ verhungern lassen** a fi neîndurător, nemilos, intransigent cu cineva. **2.** *(tehn.)* braț; **der ~ eines Hebels, einer Waage, eines Kronleuchters** brațul unei pârghii, unui cântar, unui candelabru. **3.** *(geogr.)* braț (al unui râu sau al unei mări); **dieser ~ ist nicht schiffbar** acest braț nu este navigabil.

Armada, *-den, f. (ist.)* armadă, flotă puternică de război.

arm|amputiert *adj.* care are amputat un braț.

Armarium, *-s, -rien,* [-riən] (și *-ria*), *n. (ist.)* **1.** dulap. **2.** bibliotecă, raft, dulap de cărți, de acte etc., arhivă. **3.** *(bis.)* nișă (lângă altar) pentru păstrarea moaștelor, ostiilor etc.

Armatur, *-en, f.* **1.** *(tehn., constr.)* armătură; accesorii. **2.** *(mil., înv.)* armament (individual).

Armatur|eisen, *-s, -, n. (metal.)* fier pentru armătură de beton, fier-beton.

Armaturenbrett, *-(e)s, -bretter, n. (auto., av.)* tablou (pentru armături) de bord.

Armaturenhaus, *-es, -häuser, n.* cabină de comandă.

Armband, *-(e)s, -bänder, n.* brățară; *(iron.)* **eiserne Armbänder** cătușe.

Armband|uhr, *-en, f.* ceas de mână.

Armberg, *-(e)s, -e, m.,* **Armberge**, *-n, f.* brățar (în armura cavalerului).

Armbeuge, *-n, f.* îndoitură formată de braț și antebraț, cot.

Armbeugen, *-s, n. sg. (gimn.)* flexiune a brațelor.

Armbewegung, *-en, f.* mișcare, gest cu brațul (sau brațele).

Armbinde, *-n, f.* **1.** banderolă. **2.** eșarfă.

Armblatt, *-(e)s, -blätter n. (croitorie)* subrau.

Armbruch, *-(e)s, -brüche, m.* fractură a brațului.

Armbrust, *-brüste* (și *-bruste*) *f. (ist.)* arbaletă.

Armbruster, *-s, -,* **Armbrustschütze**, *-n, -n, m. (ist.)* arbaletier.

Ärmchen, *-s, -, n. (dim.* de la Arm) brățișor.

armdick *adj.* de grosimea brațului.

Arme, *-n, -n (ein Armer), m.* și *f.* sărac(ă); nevoiaș(ă), sărman(ă); **der ~ hat viel gelitten** a suferit mult, săracul.

Armee, *-n* [-'me:ən], *f.* armată; **in die ~ eintreten** a intra în armată; **die zweite ~ wurde besiegt** armata a doua (corpul doi de armată) a fost învins(ă); *(fig.)* **zur großen ~ abberufen (sau versammelt) werden (sau abgehen)** a muri.

Armeebefehl, *-(e)s,s, -e, m.* ordin de zi pe armată.

Armeebefehlshaber, Armeeführer, *-s, -, m.* comandant de armată.

Armeegeneral, *-s, -e,* (și *-räle*), *m.* general de armată.

Armeegruppe, *-n, f.* grup de armată.

Armeekommandant, *-en, -en, m.* v. Armeebefehlshaber.

Armeekorps [-ko:ɐ], *-* [-ko:ɐs], *-* [-ko:ɐs], *n.* corp de armată.

Armeeleitung *f. sg.* conducere a armatei, comandament.

Armeelieferant, *-en, -en, m.* furnizor al armatei.

Armee|oberkommando, *-s, -s, n.* comandant suprem al armatei; stat-major al armatei.

Armeepistole, *-n, f.* pistol de serviciu în armată.

Armeeverband, *-(e)s, -bände, m.* mare unitate militară.

Armeever|ordnungsblatt, *-(e)s, -blätter, n.* monitor al armatei.

Ärmel, *-s, -, m.* mânecă; **beim (am) ~ festhalten** a apuca, a ține de mânecă; **beim (am) ~ zupfen** a trage de mânecă; **mit kurzen ~n** cu mâneci scurte; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **die ~ hochkrempeln a)** a-și sufleca mânecile; **b)** *(fig.)* a se apuca cu elan, avânt de ceva; a pune umărul; *(euf., vulg.)* **leck mich am ~** lasă-mă în pace; pupă-mă-n fund; *(fig.)* **das lässt sich nicht aus dem ~ schütteln** asta nu se poate improviza.

Ärmel|aufschlag, *-(e)s, -schläge, m.* manșetă (dublă).

Ärmel|aus|schnitt, *-(e)s, -e, m.* răscroială a mânecii.

Ärmel(bügel)brett, *-(e)s, -er, n.* scândură de călcat mâneca.

Ärmelhalter, *-s, -, m.* brățar, elastic pentru suflecarea mânecii cămășilor bărbătești.

Ärmelkanal, *-s, m. sg.* Canalul Mânecii.

Ärmel|länge, *-n, f.* lungime a mânecii.

Ärmel|loch, *-(e)s, -löcher, n.* manșură, gaura mânecii.

ärmel|los *adj.* fără mâneci; **eine ~e Bluse** o bluză fără mâneci.

Ärmelschoner, Ärmelschützer, *-s, -, m.* mânecar, mânecuță, apărător de mânecă, cotier.
Ärmelzeichen, *-s, -, n.* **1.** *(croitorie)* semn unde vine mâneca. **2.** brasardă; semn pe mânecă.
armen, *armte, gearmt, vb. (h) intr. (înv.)* a sărăci, a scăpăta.
Armen|an|stalt, *-en, f.* v. Armenhaus.
Armen|anwalt, *-(e)s, -e (și -wälte), m. (jur.)* apărător din oficiu pentru săraci.
Armen|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic al asistenței publice, al săracilor; medic comunal (obligat să asiste pe săraci).
Armenbecken, *-s, -, m.* v. Armenbüchse.
Armenbe|hörde, *-n, f.* oficiu al asistenței publice, al ocrotirii săracilor.
Armenbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* contribuție pentru săraci.
Armenbüchse, *-n, f. (bis.)* cutia milelor.
Armenfriedhof, *-s, -höfe, m.* cimitir al săracilor.
Armenfürsorge, *-n, f.* asistență pentru săraci.
Armengeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** pomană, milostenie. **2.** *pl.* fond pentru săraci, fond al milelor.
Armengesetz, *-es, -e, n.* lege pentru ocrotirea săracilor.
Armenhaus, *-es, -häuser, n. (înv.)* azil pentru săraci.
Armenhäusler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.)* pensionar(ă) al unui azil de săraci.
Armenier [-nie], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* armean(că).
armenisch *adj.* armean, armenesc.
Armenkasse, *-n, f.* fond al milelor, casă (de ajutorare) a săracilor; *(reg., euf.)* **etwas aus der ~ kriegen** a mânca bătaie.
Armenkommission, *-en, f.* comisie de asistență publică, pentru săraci.
Armenpflege *f. sg.* asistență publică acordată săracilor.
Armenpfleger, *-s, -, m.* tutore, îngrijitor al săracilor.
Armenrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept la asistență juridică gratuită, din oficiu.
Armenschule, *-n, f.* școală pentru săraci.
Armen|steuer, *-n, f.* dar, contribuție pentru săraci.
Armenvater, *-s, -väter, m.* v. Armenpfleger.
Armenviertel, *-s, -, n.* cartier al săracilor.
Armenwesen, *-s, n. sg.* **1.** v. Armenpflege. **2.** instituții ale asistenței publice. **3.** pauperism.
ärmer *(comp.* de la arm) mai sărac.
Armeslänge, *-n, f.* v. Armlänge.
Arme|sünder, *Armensünders, Armensünder (ein Armersünder) m. (înv.).* persoană condamnată la moarte.
Arme|sünderblume, *n, f. (bot.)* cicoare *(Cichorium intybus).*
Arme|sündergesicht, *Armensündergesicht(e)s, Armensündergesichter, n.* mutră plouată, expresie de om vinovat, necăjit.
Arme|sünderglocke *f. sg. (înv.)* clopot care anunță executarea celui condamnat la moarte.
Arme|sündermiene, *-n, f.* v. Armensündergesicht.
Armesünder|stühlchen, *Armensünderstühlchens, Armensünderstühlchen, n.* scăunaș al condamnatului (la spânzurătoare).
Armesünderzelle, *Armensünderzelle, Armensünderzellen, f.* celulă a morții, celula celor condamnați la moarte.
Armfeile *f. (tehn.)* pilă de degroșare.
Armflosser, *-s, -, m. (iht.; mai ales pl.)* brahioptere *(Pediculati).*
armförmig *adj.* în formă de braț.
Armfüßler, *-s, -, m, (zool.; mai ales pl.)* brahiopod *(Brachiopoda).*
Armgelenk, *-(e)s, -e, n.* articulație a brațului.
Armgeschmeide, *-s, -, n.* brățară.
Armhaltung *f. sg. (gimn.)* poziție a brațelor.
Armhöhle, *-n, f. (anat.)* axilă.
armieren, *armierte, armiert, vb. (h) tr.* **1.** *(mil., înv.)* a înarma, a blinda, a fortifica; a arma cu echipament de război (un vas, o cetate). **2.** *(constr.)* a întări, a arma (betonul); **armierter Balken** (sau **Träger**) grindă armată, de beton armat; **armierter Beton** beton armat. **3.** *(maș.)* a arma, a blinda.
Armierung *f. sg.* **1.** *(mil.)* (în)armare; fortificare, armătură; blindaj. **2.** *(tehn.)* armătură, consolidare, blindaj.
Armierungs|eisen, *-s, -, n. (constr.)* oțel (rotund) pentru armare.
Armierungsge|halt, *-(e)s, -e, m. (constr.)* procent de armare (la beton armat).
Armierungskabel, *-s, -n. (electr.)* cablu armat.
Armierungs|soldat, *-en, -en, m. (mil.)* soldat al unei unități de construcție.
Armierungs|truppe, *-n, f.* trupă care lucrează în construcții, la o fortificație.
Armillarsphäre [-sfɛ:rə], **Armille**, *-n, f. (astron.)* sferă armilară (pentru determinat poziția astrelor).
Armkissen, *-s, -, n.* perniță de rezemat (brațele).
Armknochen, *-s, -, m.* os al brațului.
Armkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coș de mână.
armlang *adj.* de lungimea unui braț; de o lungime de braț.
Armlänge, *-n, f.* lungime de braț; lungimea unui braț; **bis auf ~** până la o lungime de braț.
Armlehne, *-n, f.* braț de fotoliu.
Armleuchter, *-s, -, m.* **1.** candelabru, lustră. **2.** *(bot.)* algă înstelată *(Chara fragilis).* **3.** *(vulg.; cuvânt de insultă)* cretin, dobitoc, prost.
ärmlich *adj.* **1.** sărăcăcios, sărman; biet; calic; nevoiaș; demn de milă. **2.** *(fig.)* slab, insuficient; meschin; **sein Deutsch war ~** cunoștințele sale de germană erau modeste.
Ärmlichkeit *f. sg.* **1.** sărăcie, lipsă, nevoie. **2.** *(fig.)* meschinărie.
Ärmling, *-(e)s, -e, m.* v. Ärmelschoner.
Armloch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** v. Ärmelloch. **2.** *(vulg.)* v. Armleuchter **(3).**
armlos *adj.* ciung; fără brațe.
Arm|muskel, *-s, -n, m. (anat.)* mușchi brahial.
Armorial, *-s, -e, n.* armorial, carte a blazoanelor; manual de heraldică.
Armorist, *-en, -en, m.* cunoscător de armoarii, de blazoane, specialist în heraldică.
Armpolster, *-s, -, n. (rar* și *m.)* v. Armkissen.
Armreif, *-(e)s, -e, m.*, **Armreifen**, *-s, -, m.* brățară.
Armschiene, *-n, f.* v. Armberg.
Armschild, *-(e)s, -er,* **1.** *m.* scut mic fixat pe brațul stâng. **2.** *n.* placă purtată pe braț.
Armschlinge, *-n, f.* eșarfă de susținut brațul.
armselig *adj.* **1.** mizer, sărac, nenorocit; **er führt ein ~es Leben** trăiește în mizerie, duce o viață amărâtă; **eine ~e Wohnung** o locuință sărăcăcioasă, nenorocită. **2.** jalnic, deplorabil; insuficient, slab.
Armseligkeit *f. sg.* v. Ärmlichkeit.
Armsessel, *-s, -, m.* fotoliu.
Arm|spange, *-n, f.* v. Armreif.
Arm|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* v. Armsessel.
Arm|stumpf, *-(e)s, -stümpfe, m.* ciot (rămas după tăierea brațului).
Armsünderglocke, *-n, f.* v. Armesünderglocke.
Armüre, *-n, f. (text.)* armură.
Armut *f. sg.* sărăcie, lipsă (de); **bittere ~** sărăcie lucie; **in ~ geraten** a sărăci, a deveni sărac; **die ~ des Ausdrucks** sărăcie în exprimare; **~ an Wäldern** lipsă de păduri; **~ an Gedanken** lipsă de idei; *(în expr.)* **~ schändet nicht** nu e rușine să fii sărac.
Armutsgrenze, *-n, f.* limita, pragul sărăciei; **unterhalb der ~ leben** a trăi sub pragul sărăciei.
Armutszeugnis, *-ses, -se, n.* certificat de paupertate; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **ein ~ ausstellen** a-și dovedi incapacitatea; **das ist ein ~** aceasta este o dovadă de incapacitate.
armverschränkt *adj.* cu brațele încrucișate.
Armvoll, *-, -, m.* braț încărcat, plin (cu ceva); **ein paar ~ Reisig** câteva brațe de vreascuri; **er hat einen ~ Stroh gebracht** a adus un braț de paie.
Arnika *f. sg. (bot.)* arnică *(Arnica montana* L.).
Arnikatropfen *pl. (farm.)* picături de arnică.
Arom, *-(e)s, -e,* **Aroma**, *-s, -men (și -ta, -s), n.* **1.** aromă, parfum, mireasmă, miros plăcut. **2.** buchet (la vin).
aromatisch *adj.* aromatic, plăcut mirositor.
aromatisieren, *aromatisierte, aromatisiert, vb. (h) tr.* a aromatiza.
Aron, *-s, m. sg.*, **Aron(s)|stab**, *-(e)s, -stäbe, m.*, **Aronswurz** *f. sg. (bot.)* rodul-pământului *(Arum maculatum).*
Arpade, *-n, -n, m.* descendent al dinastiei Arpad.
Arpeggiatur [-pɛdʒa-], *-en, f. (muz.)* serie de acorduri arpegiate.
arpeggieren [-pɛdʒi:-], *arpeggierte, arpeggiert, vb. (h) tr. (muz.)* a arpegia.
Arpeggio [-'pɛdʒo], *-s, -s (și -ggien)* [-dʒiən], *n. (muz.)* arpegiu.
Arrak, *-s, -e (și -s), m.* arac, rachiu de orez (japonez).
Arrangement [-rãʒə'mã:], *-s, -s, n.* **1.** aranjament, rânduială, (o)rânduire; **ein ~ aus Blumen** un buchet de flori frumos aranjate. **2.** învoială, acord. **3.** *(muz.)* aranjament, prelucrare (pentru alte voci sau instrumente).
Arrangeur [-'ʒø:ɐ], *-s, -e, m.* **1.** persoană care aranjează o piesă muzicală, orchestrator. **2.** organizator (de excursie, bal, serbare etc.).
arrangieren [-rã'ʒi:], *arrangierte, arrangiert, vb. (h) tr.* **1. a)** a aranja; a organiza; **eine Zusammenkunft ~** a aranja, a pune la cale o întrunire; **eine Reise ~** a pune la punct organizarea unei excursii. **b)** a (o)rândui, a așeza în ordine; **Blumen, den Tischschmuck geschmackvoll, wirkungsvoll ~** a aranja florile, ornamentul de pe masă cu bun gust, cu efect. **2.** *(refl.)* a (se) învoi, a (se) împăca; **er hat sich mit seinem Nachbarn arrangiert** s-a înțeles, a căzut de acord cu vecinul său. **3.** *(muz.)* a aranja, a prelucra (pentru alte voci sau instrumente), a orchestra.
Arrangierprobe, *-n, f. (teatru)* repetiție de mișcare.
Arrangierung, *-en, f. (jur.)* aranjament, compromis, înțelegere.
Arrendator, *-s, -toren, m. (înv.)* arendaș.
Arrende, *-n, f. (înv.)* arendă, învoială privind arendarea.
arrendieren, *arrendierte, arrendiert, vb. (h) tr.* a arenda.
Arrest, *-(e)s, -e, m.* **1.** arest, închisoare; **leichter ~** închisoare simplă; **strenger ~** închisoare grea; *(fam.)* **jn. in ~ stecken** a băga pe cineva la închisoare. **2.** *(jur.)* sechestru, poprire; **etwas mit ~ belegen** sau **etwas unter ~ stellen** a sechestra, a popri ceva; **auf js. Vermögen ~ stellen** a pune sub sechestru averea cuiva.
Arrestant, *-en, -en, m. (înv.)* **~in**, *-nen, f.* arestat(ă), deținut(ă), prizonier(ă), prins(ă).
Arrestantenliste, *-n, f.* listă a arestaților, deținuților, prizonierilor.
Arrestat, *-en, -en, m.* v. Arrestant.
Arrestation, *-en, f.* arestare.
Arrestbefehl, *-(e)s, -e, m.* ordin, mandat de arestare.
Arrestbruch, *-(e)s, -brüche, m. (jur.)* delapidare a unor obiecte sechestrate.
Arrestlegung *-en, f.* **1.** arestare; reținere; deținere. **2.** sechestrare.
Arrestlokal, *-(e)s, -e, n. (înv.)* arest, închisoare.
Arrest|strafe, *-n, f. (jur.)* pedeapsă cu închisoare, închisoare.
Arrest|stube, *-n, f.* (cameră de) arest.
Arrestzelle, *-n, f.* celulă de arest, de închisoare.
arretieren, *arretierte, arretiert, vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a aresta; a reține. **2.** *(tehn.)* a opri, a bloca, a imobiliza. **3.** *(mar.)* a opri în port (o navă).
Arretierfeder, *-n, f. (tehn.)* resort de oprire, arc de blocare.
Arretier|hebel, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie de zăvorâre, de blocare; manetă de oprire.
Arretierklinke, *-n, f. (tehn.)* zăvor de siguranță.
Arretier|stift, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* știft opritor.
Arretierung, *-en, f.* **1.** arestare; reținere. **2** *(tehn.)* oprire, blocare, imobilizare; piedică, dispozitiv de oprire, de blocare, de imobilizare. **3.** *(mar.)* oprire în port (a unei nave).
Arretierungs|platte, *-n, f. (electr.)* placă de oprire.
Arretierungs|stange, *-n, f. (tehn.)* bară, tijă opritoare, de înclichetare.
Arretiervor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de oprire, de blocare, de înclichetare.
Arret|stoß [a'rɛ:-], *-es, -stöße m. (scrimă)* (lovitură de) parare.
Arrhythmie, *-n* [-'mi:ən], *f.* **1.** aritmie, lipsă de ritm; mișcare neritmică. **2.** *(med.)* aritmie (respiratorie).
arrhythmisch *adj.* aritmic, neritmic, fără ritm.
Arrieregarde [a'rie:ɐ-], *-n, f. (mil., înv.)* ariergardă.
Arrival [ə'raivəl], *-es, și -s, n.* sosire (pe aeroport).
arrivieren [-'vi:-], *arrivierte, arriviert, vb. (s) intr.* **1.** a ajunge la țintă, a avea succes, a izbuti. **2.** a parveni. **3.** *impers. (înv.)* **es arriviert** se întâmplă.

arriviert I. *part. tr.* de la arrivieren. **II.** *adj.* **1.** care a reuşit, a izbutit; recunoscut. **2.** parvenit.

Arrivierte [-'vi:ɐ-], *-n, -n, (ein Arrivierter), m.* şi *f.* **1.** persoană care şi-a ajuns scopul, ţinta; artist(ă) care a reuşit (să se impună). **2.** parvenit(ă); arivist(ă).

Arrivist [-vIst], *-en, -en, m.* arivist, om care vrea să parvină.

Arröder, *-s, -, m. (reg.)* lucrător agricol, zilier.

arrogant *adj.* arogant, îngâmfat; **einen ~en Ton anschlagen** a vorbi pe un ton arogant; **~ auftreten** a se comporta arogant.

Arroganz *f. sg.* aroganţă, îngâmfare.

arrondieren, *arrondierte, arrondiert, vb. (h) tr.* **1.** a rotunji. **2.** a comasa (terenuri).

Arrondierung, *-en, f.* **1.** rotunjire. **2.** comasare (de terenuri).

arrosieren, *arrosierte, arrosiert, vb. (h) tr. (înv.)* **1.** a stropi (un teren); a iriga. **2.** a plăti în plus; a percepe o dobândă, o rentă mai mare.

Arsch, *-(e)s, Ärsche, m. (vulg.)* şezut, dos, cur; **jm. geht der ~ mit Grundeis** a-i fi foarte frică; **den ~ offen haben** a nu fi în toate minţile (critic); **den ~ zukneifen** sau **einen kalten ~ kriegen** a muri; **jm. den ~ aufreißen** a scoate untul din cineva (prin efort fizic); **am ~ der Welt** la capătul lumii, la dracu-n praznic; **leck mich am ~** pupă-mă-n fund; **sich** *(dat.)* **etwas am ~ abfingern können** a se putea gândi ceva, a putea şti ceva; **jm. in den ~ kriechen** a fi linguşitor cu cineva, a pupa în fund; **im ~ sein** a fi distrus; **das Auto ist im ~** maşina este distrusă.

Arschbacke, *-n, f. (vulg.)* bucă, fesă.

Arschficker, *-s, -, m. (vulg.)* homosexual, poponar.

Arschin, *-s, -en, m.* arşin (veche unitate de măsură pentru lungimi = 0,711 m).

arschklar *adj. (vulg.)* clar, limpede, evident.

Arschkriecher, *-s, -, m. (vulg.)* lingău, linguşitor.

Arschleder, *-s, -, n.* bazon de piele (la pantalonii minerilor).

Arschloch, *-(e)s, -löcher, n. (vulg.)* **1.** găoază, cur. **2.** *(cuvânt de ocară)* porc.

Arschpauker, *-s, -, m. (vulg.)* dascăl.

Arschwisch, *-(e)s, -e, m. (vulg.)* hârtie (scrisă) fără valoare, bună de şters la cur.

Arsen, *-s, n. sg. (chim.)* arsen.

Arsenal, *-s, -e, n.* **1.** *(mil.)* arsenal; **ein ~ anlegen** a înfiinţa un arsenal; *(fig.)* **wir müssen unsere geistigen und seelischen ~e nutzen** trebuie să folosim resursele noastre spirituale şi psihice. **2.** grămadă; aglomerare; **ein ~ von leeren Bierflaschen** o grămadă de sticle de bere goale.

Arsenal|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor la arsenal.

Arsenat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* arsenat, sare a acidului arsenic.

Arsenblende, *f. sg.*, **Arsen|eisen**, *-s, n. sg.* minereu de arsen.

arsenhaltig *adj. (chim.)* care conţine arsen.

arsenig *ad. (chim.)* arsenios.

Arsenik, *-s, n. sg. (chim.)* arsenic; şoricioaică.

Arsenikalien [-liən] *pl. (chim.)* preparate din arsen.

arsenikhaltig *adj. (chim.)* care conţine arsenic.

Arseniksalz, *-es, -e, n.* v. Arsenat.

Arseniksäure, *-n, f.* v. Arsensäure.

Arsenikvergiftung, *-en, f.* otrăvire cu arsenic.

arsenisiert *adj. (chim.)* arsenicat.

Arsenit, *-(e)s, n. sg. (chim.)* arsenit.

Arsenkies, *-es, m. sg. (mineral.)* mispichel.

Arsenrot, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* realgar.

Arsensäure, *-n, f. (chim.)* acid arsenic.

Arsen|spiegel, *-s, -, m. (chim.)* oglindă de arsen.

Arsenverbindung, *-en, f. (chim.)* legătură chimică cu arsen.

Arsenvergiftung, *-en, f.* otrăvire cu arsen.

Arsenwasser|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* hidrogen arseniat.

Arsin, *-s, -e, n. (chim.)* arsină.

Arsis, *Arsen f.* **1.** *(metr. germ.)* arsis (silabă accentuată). **2.** *(metr. antică)* silabă neaccentuată; *(muz.)* notă neaccentuată.

Art, *-en, f.* **1.** *sg.* fel, mod, chip; fire; **auf die ~** în felul acesta (acela); **auf die eine oder die andere ~** într-un fel sau altul; **auf natürliche ~** pe cale naturală; **auf deutsche ~** după moda germană; **nach ~ von...** în felul lui...; **aller ~** de tot felul; **seine ~ zu reden** felul lui de a vorbi; **auf diese ~ und Weise** în acest fel; **in einer bestimmten ~ (und Weise)** într-un anume fel, mod; *(gram.)* **Umstandsbestimmung der ~ und Weise** circumstanţial de mod; **das ist nicht seine ~** nu este genul său; **Fragen allgemeiner ~** probleme cu caracter general. **2.** *(biol.)* specie; *(pop.)* speţă, soi; gen; calitate; **Ursprung der ~en** originea speciilor; **diese ~ stirbt aus** această specie dispare; **aus der ~ schlagen** a degenera, a nu avea însuşirile speciei (originii) sale; a nu semăna cu nimeni din familia sa; **diese ~ Wein mag ich nicht** acest soi de vin nu-mi place; **jede ~ Möbel** mobilă de toate felurile; *(în expr.)* **~ lässt nicht von ~** aşchia nu sare departe de trunchi, ce naşte din pisică şoareci mănâncă. **3.** *sg. (fam.)* purtare, comportare, manieră, stil; **auf eigene** (sau **nach seiner**) **~** în felul lui; **das ist gar keine ~ (und Weise)** asta nu-i purtare; **seine ganze ~ gefällt mir nicht** nu-mi place felul său de a fi. **4.** *(reg.)* pământ arat; arătură, ogor.

Art. *presc.* de la Artikel.

Art|angabe, *-n, f. (gram.)* complement circumstanţial de mod.

artbar *adj. (reg.) (despre pământ)* cultivabil.

Artbastard, *-(e)s, -e, m. (biol.)* hibrid între specii.

Artbegriff, *-(e)s, -e, m.* noţiune de specie.

Artbildung, *-en, f. (biol.)* geneză, formare a speciei (speciilor).

Artcharakter [-karak-], *-s, -e, m.* caracter al unei specii; caracter specific.

Artdirector [a:tdirɛktə], *-s, -, m.* director de layout într-o agenţie de publicitate.

Artefakt, *-(e)s, -e* (şi *-en), n.* **1.** produs de artă. **2.** *(arh.)* unealtă preistorică din os sau piatră. **3.** *(med.)* artefact; automutilare.

art|eigen *adj. (biol.)* propriu speciei; specific, caracteristic.

Artel, *-s, -s, n.* artel; **landwirtschaftliches ~** artel agricol.

artelmäßig *adj.* în felul artelului.

Artemisia, *-sien* [-ziən], *f. (bot.)* pelin *(Artemisia vulgaris).*

arten, *artete, geartet (du artest, er artet), vb.* **I.** *intr. (s)* a avea, a dezvolta (anumite) însuşiri, a fi de un anumit fel, caracter; a fi, a deveni asemănător; **nach jemand(em) ~** a semăna cu cineva; **die Menschen sind schon so geartet** aşa sunt oamenii ...; **gut geartet** (bine) reuşit, cu însuşiri bune; **schlecht geartet** nereuşit, nărăvit. **II.** *tr. (h)* a forma (într-un anumit fel); **die Natur hat den Menschen so geartet** natura i-a dat omului astfel de însuşiri.

Arten|entwicklung, *-en, f.* v. Artbildung.

artenreich *adj. (biol.)* bogat în specii.

Artenreichtum, *-s, m. sg. (biol.)* bogăţie de specii.

Artenschutz, *-es, (rar -e), m.* protecţia speciilor.

Artenvielfalt, *-, f.* varietatea, diversitatea speciilor.

Art|er|haltung, *f. sg. (biol.)* conservare a speciei.

Arterie [-riə], *-n,* [-riən], *f. (anat.)* arteră.

arteriell [-'riɛl] *adj. (anat.)* arterial.

Arteriendruck [-riən-], *-(e)s, m. sg. (med.)* tensiune arterială.

Arterienklemme [-riən-], *-n, f. (med.)* pensă hemostatică.

Arterienverkalkung [-riən-], *-en, f. (fam.)* arterioscleroză.

Arterienzange [-riən-], *-n, f. (med.)* v. Arterienklemme.

Arteri|itis, *-tiden, f. (med.)* arterită.

Arteriographie, *-n* [-fi:ən], *f. (med.)* arteriografie.

Arteriosklerose, *-n, f. (med.)* v. Arterienverkalkung.

artesisch *adj.* artezian; **~er Brunnen** fântână arteziană.

artfremd *adj.* de altă specie, eterogen; care nu face parte din specie.

artgemäß *adv.* corespunzător (însuşirilor) speciei, specific.

Artgenosse, *-n, -n, m. (biol.)* fiinţă, reprezentant congener(ă).

artgerecht *(adj.)* caracteristic, corespunzător speciei.

artgleich *adj.* omogen, de aceeaşi specie.

art|haft *adj.* **1.** specific, particular speciei. **2.** natural.

Arthritiker, *-s, -, m.* persoană care suferă de artrită.

Arthritis, *-tiden, f. (med.)* gută; artrită.

Arthropoden, *pl. (zool.)* artropode.

artifiziell [-'tsiɛl] *adj.* **1.** artificial, de fabricaţie artificială. **2.** nenatural, forţat.

artig *adj.* **1.** *(despre copii)* cuminte, ascultător; **sich ~ benehmen** a se purta bine, politicos. **2.** *(înv.)* amabil, politicos, bine crescut; drăguţ; galant; graţios, drăgălaş; cochet; **mit einer ~en Verbeugung** cu o plecăciune galantă; **ein ~es Mädchen** o fată drăgălaşă. **3.** *(reg.; despre sol)* cultivabil.

Artigkeit, *-en, f.* **1.** *sg. (înv.)* politeţe, amabilitate. **2.** *pl.* complimente, amabilităţi.

Artikel, *-s, -, m.* **1.** *(gram.)* articol. **2.** *(com.)* articol, sortiment de marfă; **ein gefragter ~** un articol, o marfă care se caută. **3.** articol (de ziar, dicţionar, enciclopedie etc.). **4.** articol, paragraf (al unei legi); **gemäß ~ 4 des Bürgerlichen Gesetzbuches** conform articolului 4 din Codul civil.

Artikelreihe, *-n, f.* serie de articole (dintr-o publicaţie).

Artikelschreiber, *-s, -, m.* autor al articolului; publicist.

Artikelserie, *-n* [-riən], *f.* v. Artikelreihe.

artikelweise *adv.* pe articole, articol cu articol.

artikular *adj. (anat.)* articular.

Artikulation, *-en, f.* **1.** *(anat.)* articulaţie, încheietură. **2.** *sg. (fon.)* rostire articulată, articulare.

Artikulationsbasis, *-basen, f. (fon.)* bază de articulare.

artikulatorisch *adj.* articulator; referitor la pronunţare, la rostire.

artikulieren, *artikulierte, artikuliert, vb. (h)* **1.** a articula, a pronunţa desluşit. **2. a)** *tr.* a formula, a exprima; **seinen Willen ~** a-şi exprima voinţa. **b)** *(refl.)* **die Extremisten ~ sich durch Terrorakte** extremiştii se manifestă prin acte teroriste.

Artillerie, *-n* [-'ri:ən], *f. (mil.)* artilerie; **reitende ~** artilerie călare; **motorisierte ~** artilerie motorizată; **leichte ~** artilerie uşoară.

Artillerie|abteilung, *-en, f. (mil.)* detaşament, pluton de artilerie.

Artillerie|abwehr, *f. sg. (mil.)* apărare antiartilerie.

Artillerie|aufmarsch, *-es, -märsche, m. (mil.)* intrare a artileriei în poziţie (de tras); dispunere în coloană a artileriei.

Artilleriebedeckung, *-en, f. (mil.)* acoperire de artilerie.

Artilleriebekämpfung, *-en, f. (mil.)* tragere de contrabaterie.

Artilleriebe|obachter, *-s, -, m. (mil.)* observator de artilerie.

Artilleriebeschießung, *-en, f. (mil.)* foc, atac de artilerie.

Artilleriedivision [-vi-], *-en, f. (mil.)* divizie de artilerie.

Artillerie|einsatz, *-es, -sätze, m. (mil.)* intrare în luptă a artileriei.

Artilleriefeuer, *-s, n. sg. (mil.)* foc de artilerie.

Artillerieflieger, *-s, -, m. (mil.)* aviator care dirijează tirul artileriei.

Artillerieflugzeug, *-(e)s, -e, n. (mil.)* avion pentru reglarea tirului de artilerie.

Artilleriegefecht, *-(e)s, -e, n. (mil.)* luptă de artilerie.

Artilleriegeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* tun (de artilerie).

Artillerie|offizier, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ofiţer de artilerie.

Artilleriepark, *-(e)s, -e, m. (mil.)* parc, depozit de tunuri.

Artillerieregiment, *-(e)s, -er, n. (mil.)* regiment de artilerie.

Artillerieschießplatz, *-es, -plätze, m. (mil.)* poligon de tragere al artileriei.

Artillerieschule, *-n, f. (mil.)* şcoală de artilerie.

Artillerie|stellung, *-en, f. mil.)* poziţie a artileriei, a tunurilor.

Artillerietruppe, *-n, f. (mil.)* artilerie, unitate de artilerie.

Artillerie|übung, *-en, f. (mil.)* trageri cu tunuri la poligon.

Artillerie|unter|stützung, *-en, f. (mil.)* sprijin de artilerie.

Artillerieverbindungskommando, *-s, -s, n. (mil.)* comandament de legătură al artileriei.

Artillerievorbereitung, *-en, f. (mil.)* pregătire a luptei de către artilerie.

Artilleriewerk|stätte, *-n, f. (mil.)* arsenal militar.

Artilleriewesen, *-s, n. sg. (mil.)* artilerie.

Artilleriewirkung, *-en, f. (mil.)* efect al tirului de artilerie.

Artillerist, *-en, -en, m. (mil.)* artilerist, tunar.

artilleristisch *adj.* de domeniul artileriei.

Artischocke, *-n, f. (bot.)* anghinare *(Cynara scolymus).*

Artist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* artist(ă) (de circ, de varieteu).
Artistenberuf, *-(e)s, -e, m.* meserie de artist (de circ, de varieteu).
Artistenblut, *-(e)s, n. sg.* sânge de artist (de circ, de varieteu).
Artistenfakultät, *-en, f. (ist.)* facultatea celor şapte arte liberale la universităţile medievale.
Artistenleben, *-s, -, n.* viaţă de artist (de circ, de varieteu).
Artistentruppe, *-n, f.* trupă de artişti (de circ, de varieteu).
Artistenvolk, *-(e)s, n. sg.* artişti (de circ, de varieteu).
Artistik, *-, f.* **1.** artă (de circ, de varieteu). **2. a)** îndemânare, iscusinţă extraordinară; **b)** artă a formei, formă fără fond.
artistisch *adj.* **1.** *(referitor la artiştii de circ, de varieteu)* artistic; **eine ~ gut ausgewogene Nummer** un număr bine echilibrat din punct de vedere artistic. **2.** virtuoz; cu măiestrie; **er beherrscht das Rakett ~** stăpâneşte racheta cu măiestrie.
Artkennzeichen, *-s, -, n.* semn caracteristic, distinctiv al speciei.
Artland, *-(e)s, -länder, n. (reg.)* arătură.
artlich *adj. (reg.)* drăguţ; deosebit, remarcabil.
Artlohn, *-(e)s, -löhne, m. (reg.)* salariu, plată pentru aratul unui ogor.
Art|umbildung, *-en, f.* v. Artbildung.
Artung, *-en, f.* caracter; natură; făptură, soi.
Art|unterschied, *-(e)s, -e, m.* deosebire de specie; deosebire specifică, esenţială.
Artushof, *-(e)s, m. sg. (mit.)* curtea regelui Artus.
Artusritter, *-s, -, m. (mit.)* cavaler al mesei rotunde (de la curtea regelui Artus).
artverschieden *adj.* deosebit, diferenţiat ca specie.
artverwandt *adj.* înrudit, care face parte din aceeaşi specie, familie.
Artwort, *-(e)s, -wörter (şi -worte) n. (gram.; rar)* adjectiv.
Arundo, *-s, m. sg. (bot.)* arundo *(Arundo donax)*.
Arve [-və], *-n, f. (bot.)* zâmbru *(Pinus cembra)*.
Arznei, *-en, f.* leac, doctorie, medicament; **(eine) ~ (ein)nehmen** a lua un medicament; **eine ~ verschreiben (sau verordnen)** a prescrie un medicament; **etwas ist für jn. eine bittere, heilsame ~** ceva ce reprezintă pentru cineva o experienţă, o învăţătură amară, utilă.
Arzneibereitung *f. sg.* prepararea medicamentelor.
Arzneibereitungskunst *f. sg.* farmaceutică.
Arzneibuch, *-(e)s, -bücher, n.* farmacopee, codice de farmacie.
Arzneibüchse, *-n, f.* trusă de medicamente.
arzneien, *arzneite, arzneit, vb. (h)* **I.** *intr. (înv.)* a lua un medicament. **II.** *tr.* a prescrie, a da cuiva un medicament.
arzeneifest *adj.* rezistent la medicamente.
Arzneifläsch|chen, *-s, -, n.* sticluţă de leac, de doctorie, de medicament.
Arzneiformel, *-n, f.* formulă farmaceutică.
Arzneiglas, *-es, -gläser, n.* fiolă, sticluţă de medicamente.
Arznei|handel, *-s, m. sg.* comerţ cu medicamente.
Arzneikapsel, *-n, f. (farm.)* caşetă.
Arzneikästchen, *-s, -, n.* dulăpior de medicamente.
Arzneikosten *pl.* cheltuieli pe medicamente.
Arzneikraut, *-(e)s, -kräuter, n.* v. Arzneipflanze.
Arzneikunde *f. sg.* **1.** farmacologie. **2.** *(înv.)* ştiinţă medicală.
Arzneikunst *f. sg.* artă, pricepere farmaceutică.
Arzneilehre *f. sg.* v. Arzneikunde **(1)**.
arzneilich *adj.* farmaceutic, medicamentos.
Arzneimittel, *-s, -, n.* medicament; produs farmaceutic.
Arzneimittel|lehre *f. sg.* farmacologie.
Arzneimittelmissbrauch, *-(e)s, m., sg.* supraconsum, abuz de medicamente.
Arzneimittelverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de medicamente.
Arzneipflanze, *-n, f.* plantă medicinală.
Arzneischrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap de medicamente.
Arznei|stäbchen, *-s, -, n.* bastonaş de amestecat medicamente, pistil.
Arzneitaxe, *-n, f.* costul, tariful medicamentelor.
Arzneitrank, *-(e)s, -tränke, m.* băutură medicamentoasă, poţiune.
Arzneiver|ordnung, **Arzneiverschreibung**, **Arzneivorschrift**, *-en, f.* reţetă.
Arzneiwaren *pl.* v. Arzneimittel.
Arzneiwissenschaft *f. sg.* v. Arzneikunde **(1)**.
Arzneizettel, *-s, -, m.* etichetă de farmacie.
Arzt, *-es, Ärzte, m.* medic; doctor; **praktischer ~** doctor în medicină generală; medic nespecialist; **behandelnder ~** medic curant; **diensttuender ~** medic de gardă; **den ~ konsultieren** sau **sich an den ~ wenden** a consulta un medic.
Arztberuf, *-(e)s, m. sg.* meserie de medic.
Arztbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită (a medicului) la un bolnav.
Arztbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte cu sfaturi medicale, carte de sănătate.
Ärztebe|steck, *-(e)s, -e, n.* instrumentarul medicului.
Ärztebund, *-(e)s, -bünde, m.* uniune a medicilor.
Ärztekammer, *-n, f.* colegiu al medicilor.
Ärztekommission, *-en, f.* comisie de expertiză medicală.
Ärztemangel *-s, m. sg.* lipsă de medici.
Ärzteschaft, *f. sg.* corp medical.
Ärztetagung, *-en, f.* congres al medicilor.
Arztfrau, *-en, f.* soţie de medic.
Arztgebühr, *-en, f.* taxă, onorariu a(l) medicului.
Arzt|helferin, *-nen, f.* asistentă medicală (de cabinet).
Arzthilfe, *f. sg.* asistenţă acordată de un medic.
Arzt|honorar, *-s, -e, n.* v. Arztgebühr.
Ärztin, *-nen, f.* doctoriţă.
Arztkosten *pl.* costuri, taxe medicale.
ärztlich *adj.* medical; **~ behandeln** a trata (un bolnav); **in ~er Behandlung sein** a fi în tratament medical; **~es Zeugnis** certificat medical; **der ~e Befund ist zufriedenstellend** rezultatele consultului sunt satisfăcătoare.
Arztpraxis, *-praxen, f.* **1.** cabinet de consultaţii, cabinet al medicului. **2.** *sg.* număr de pacienţi; **eine große ~ haben** a avea un cerc numeros de pacienţi.
Arztrechnung, *-en, f.* notă de plată (a medicului); taxă, onorariu de consultaţie.
Arztwahl, *-en, f.* alegere a medicului.
As[1], *-, -, n. (muz.)* la bemol; **As-Dur** la bemol major; **as-Moll** la bemol minor.
As[2], *Asses, Asse, n. (ist.)* as **a)** monedă romană; **b)** greutate de farmacie la romani.
As[3], *Asses, Asse, n. (înv.)* v. Ass.
Asbest, *-es, -e, m. (mineral.)* azbest, aminată.
Asbestdichtung, *-en, f.* garnitură de azbest.
Asbestfilter, *-s, -, m.* filtru de azbest.
Asbestfiltrier|stoff, *-(e)s, -e, m.* material pentru filtrul de azbest.
Asbestgewebe, *-s, -, n. (termo.)* ţesătură de azbest.
Asbest|isolierung, *-en, f.* izolare cu azbest.
Asbestpackung, *-en, f. (chim., maş.)* garnitură, umplutură de azbest.
Asbestplatte, *-n, f.* placă de azbest.
Asbestring, *-(e)s, -e, m.* inel de azbest.
Asbest|tuch, *-(e)s, -tücher, n. (termo.)* pânză de azbest.
Asbestverseuchung, *-en, f.* poluare cu azbest.
Asbestwolle, *-f. sg. (termo.)* lână de azbest.
Asbestzement, *-(e)s, -e, m.* fibrociment, azbociment, azbestciment.
Asch, *-(e)s, Äsche, m. (reg.)* **1.** oală, ghiveci, glastră, saxie. **2.** v. Äsche.
Aschanti|nuss [as'kan-], *-nüsse, f. (bot., înv.)* alună de pământ, alună americană *(Arachis hypogalea L.)*.
Aschbecher, *-s, -, m.* v. Aschenbecher.
aschbleich *adj.* v. aschfahl.
aschblond *adj.* blond cenuşiu.
Asche, *-n, f.* **1.** cenuşă; **in (Schutt und) ~ legen** a arde până la temelie, a preface în cenuşă; **zu ~ werden** a se preface în cenuşă, a deveni cenuşă; **die ~ von der Zigarette abstreifen** a scutura scrumul de ţigară; *(fig.)* **die ~ seines Glückes** ruinele fericirii sale, fericirea distrusă; **sich** *(dat.)* **~ aufs Haupt streuen** a-şi pune cenuşă pe cap; **Friede seiner ~!** să-i fie ţărâna uşoară! **wie ein Phönix aus der ~ steigen** a renaşte din propria-i cenuşă; *(fam., glumeţ)* **jn. mit ungebrannter ~ schmieren** a-i trage cuiva o bătaie, a-i muia cuiva oasele. **2.** praf; *(agr.)* pământ prăfuit. **3.** *(chim., înv.)* oxid, cenuşă. **4.** zgură. **5.** *sg. (fam.)* bani mărunţi, mărunţiş.
Äsche, *-n, f. (iht.)* lipan *(Thymallus vulgaris)*.
Aschege|halt, *-(e)s, m. sg.* v. Aschengehalt.
Aschegrube, *-n, f.* v. Aschengrube.
Aschekasten, *-s, -, (şi -kästen), m.* v. Aschenkasten.
Aschekübel, *-s, -, m.* v. Ascheneimer.
aschen|arm *adj.* sărac în (conţinut de) cenuşă.
Aschenbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie de cenuşă, groapă de cenuşă.
Aschenbahn, *-en, f. (sport)* pistă de zgură.
Aschenbecher, *-s, -, m.* scrumieră.
Aschenbe|hälter, *-s, -, m.* cenuşar (al sobei).
Aschenbrödel, *-s, -, n.* **1.** cenuşăreasă. **2.** fată bună la toate; **sie ist das ~ der Familie** ea face toată treaba grea din familie.
Aschenbrot, *-(e)s, n. sg.* lipie coaptă în spuză.
Aschen|eimer, *-s, -, m.* găleată pentru cenuşă.
Aschenfall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** ploaie de cenuşă. **2.** cutie de cenuşă, cenuşar; groapă de cenuşă.
Aschenfarbe, *-n, f.* culoare cenuşie.
aschenfarbig *adj.* v. aschfahl.
Aschenge|halt, *-s, m. sg.* conţinut în cenuşă.
Aschengrube, *-n, f.* groapă pentru cenuşă.
Aschenkasten, *-s, - (şi -kästen), m.* cenuşar.
Aschenkratze, *-n, f. (termo.)* racletă de cenuşă.
Aschenkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* cinerarie *(Cineraria hybrida)*.
Aschenkrücke, *-n, f. (tehn.)* v. Aschenkratze.
Aschenkrug, *-(e)s, -krüge, m.* v. Aschenurne.
Aschenkuchen, *-s, -, m.* v. Aschenbrot.
Aschenlauch, *-(e)s, -e, m.* v. Aschlauch.
Aschenlauge, *-n, f. (chim.)* leşie de cenuşă.
Aschenloch, *-(e)s, -löcher, n.* v. Aschengrube.
Aschen|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor pentru fabricarea sticlei.
Aschenplatz, *-(e)s, -plätze, m. (tenis)* teren de zgură.
Aschenputtel, *-s, -, n.* v. Aschenbrödel.
Aschenraum, *-(e)s, -räume, m.* cenuşar.
Aschenregen, *-s, -, m.* ploaie de cenuşă.
Aschensalz, *-es, -e, n. (chim.)* potasă, carbonat de potasiu.
Aschentuch, *-(e)s, -tücher, n.* săculeţ, cârpă cu cenuşă (pentru făcut leşie).
Aschen|urne, *-n, f.* urnă funerară.
Aschenverflüssigung *f. sg. (tehn.)* lichefiere a cenuşii.
Ascher, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* scrumieră. **2.** *(tăb.)* groapă (bazin) de cenuşărit.
Äscher, *-s, -, m. (tăb.)* cenuşar.
Aschermittwoch, *-s, m. sg. (bis. cat.)* miercurea cenuşii (miercurea cu care începe postul Paştilor).
äschern, *äscherte, geäschert, vb. (h) tr.* **1.** a preface în cenuşă. **2.** a presăra cu cenuşă. **3.** *(tăb.)* a scoate grăsimea (de pe piei) cu var, a cenuşări.
Äscher|satz, *-es, -sätze, m. (metal.)* pat de cenuşă.
aschfahl, **aschfarben**, **aschfarbig** *adj.* cenuşiu.
aschgrau *adj.* gri-cenuşiu, brumăriu; **er hat eine ~e Farbe** e cenuşiu, pământiu la faţă; *(fig.; substantivat)* **das geht ins Aschgraue** asta se întinde prea mult, nu se mai termină, e fără sfârşit.
aschig *adj.* **1.** care conţine cenuşă. **2.** ca scrumul, ca cenuşa, pulverulent. **3.** cenuşiu.
Aschlauch, *-(e)s, -e, m. (bot.)* un fel de arpagic *(Allium ascalonicum)*.

As-Dur, -, -, *n.* la bemol major.
Ase, *-n, -n, m. (în mitologia germ.)* zeu.
äsen, *äste, geäst (du, er äst), vb. (h) tr.* și *intr. (despre vânat)* a mânca, a paște, a pășuna.
Asepsis *f. sg. (med.)* asepsie.
aseptisch *ad. (med.)* aseptic.
Äser **I.** *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* traistă. **2.** *(vân.)* gură (a cerbului, a căprioarei, a iepurelui). **II.** *pl.* de la Aas.
asexual, asexuell [-uɛl] *adj.* asexuat.
Asiat, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen f.* asiatic(ă); locuitor(-oare) din Asia.
asiatisch *adj.* asiatic.
Askese *f. sg.* ascetism, asceză.
Asket, *-en, -en, m.* ascet.
Asketik *f. sg.* ascetică.
asketisch *adj.* ascetic, ca un ascet.
asklepiadisch *adj. (despre versuri)* asclepiad, asclepiadic.
Askomyzete, *-n, m. (mai ales pl.) (bot.)* ascomicete (clasă mare a ciupercilor).
Askorbinsäure, *-n, f. (chim.)* acid ascorbic.
Äskulapnatter, Äskulapschlange, *-n, f.*, **Äskulap|stab**, *-(e)s, -stäbe, m.* **1.** *(zool.)* șarpele lui Esculap (*Elaphe congissima*). **2.** simbol al medicinei.
as-Moll, -, -, *n.* la bemol minor.
äsopisch *adj.* esopic; glumeț-înțelept.
asozial *adj.* asocial; nesociabil; neadaptat vieții sociale; **~e Elemente** elemente asociale.
Asparagus și **Asparagus**, -, *m. sg. (bot.)* asparagus (*Asparagus officinalis*).
Aspe, *-n, f. (bot., reg.)* v. Espe.
Aspekt, *-(e)s, -e, m.* **1.** aspect; punct de vedere; **unter verschiedenen ~en betrachten** a privi sub diverse aspecte; **soziale ~e** aspecte sociale. **2.** *pl. (astron.)* poziții planetare. **3.** *(gram.)* aspect (al verbului).
aspergieren, *aspergierte, aspergiert, vb. (h) tr. (bis.)* a stropi cu apă sfințită.
Aspergillus, -, *m. sg. (bot.)* un soi de mucegai *(Eurotium)*.
Aspersion, *-en, f. (bis.)* stropire cu apă sfințită.
Asphalt și **Asphalt** [as'falt, 'as-], *-(e)s, -e, m.* asfalt.
Asphalt|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător la asfaltare, asfaltator.
asphalt|artig *adj.* ca asfaltul.
Asphaltbelag, *-(e)s, -beläge, m.* acoperire, căptușire anticorosivă cu asfalt.
Asphaltbeton [-tõ:], [-tɔŋ] și *(austr.)* [-to:n], *-s, -s (și -e), m.* beton asfaltic.
Asphaltbitumen, *-s, n. sg.* bitum asfaltic.
Asphaltdachpappe, *-n, f. (constr.)* carton asfaltat (pentru acoperiș).
Asphaltdecke, *-n, f.* strat de asfalt.
Asphaltfeinbeton [-tõ:], [-tɔŋ] și *(austr.)* [-to:n], *-s, -s (și -e), m.* beton asfaltic fin.
Asphaltge|stein, *-(e)s, -e, n. (mineral.)* rocă asfaltică.
Asphaltgrob|beton [-tõ:], [-tɔŋ] și *(austr.)* [-to:n], *-s, -s (și -e), m.* beton asfaltic cu pietriș.
asphaltieren, *asphaltierte, asphaltiert, vb. (h) tr.* a asfalta.
Asphaltierung, *-en, f.* asfaltare.
asphaltisch *adj.* asfaltic.
Asphaltlack, *-(e)s, -e, m. (chim.)* lac de asfalt.
Asphaltmastix, *-es, m. sg.* amestec asfaltic.
Asphaltmischmakadam, *-s, -e, m. (constr.)* macadam asfaltic obținut prin amestec.
Asphaltpappe, *-n, f.* carton asfaltat.
Asphaltpflaster, *-s, -, n.* pavaj de asfalt.
Asphaltpresse, *-n, f. (peior.)* presă bulevardieră, senzațională.
Asphalt|straße, *-n, f.* drum, stradă, șosea asfaltat(ă).
Asphalt|tränkmakadam, *-s, -e, m. (constr.)* macadam asfaltic penetrat.
Asphalt|trottoir [-toaɐ], *-s, -e (și -s), n.* trotuar asfaltat.
Asphaltweisheit, *-en, f. (peior.)* banalitate, filozofie ușoară, de bulevard.
Asphodill, *-s, m. sg. (bot.)* asfodel *(Asphodelus ramosus)*.
asphyktisch [asf-] *adj.* **1.** de asfixie; amenințat de asfixie. **2.** leșinat.
Asphyxie, *-n* [asfy'ksi:ən], *f.* asfixie, înăbușire, sufocare.
Aspidistra, *-tren, f. (bot.)* aspidistra, palmierul cizmarilor (*Liliaceae*).
Aspik, *-s, -e, m. (austr.* și *n.)* aspic, piftie, răcituri.
Aspirant, *-en, -en, m.* **1.** candidat (la o funcție). **2.** aspirant. **3.** cadru științific tânăr al unei facultăți (în fosta RDG).
Aspirantur,*-en, f.* aspirantură, cursuri speciale de pregătire pentru cadrele științifice tinere (în fosta RDG).
Aspirata, *-ten (și Aspirată) f. (fon.)* consoană aspirată.
Aspirateur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m. (agr.)* aspirator, exhaustor.
Aspiration, *-en, f.* **1.** aspirație, râvnă, strădanie. **2.** *(fon., med. mec.)* aspirație.
Aspirationsventilation [-vɛn-], *-en, f. (tehn.)* ventilație prin aspirație.
Aspirator, *-s, -toren, m. (tehn.)* aspirator, ventilator aspirator.
aspiratorisch *adj. (fon.)* aspirat, pronunțat cu aspirație.
aspirieren, *aspirierte, aspiriert, vb. (h) tr.* **1.** a tinde spre ceva, a aspira la ... **2.** *(fon., med., mec.)* a aspira.
aspiriert **I.** *part. trec.* de la aspirieren. **II.** *adj. (fon.)* aspirat.
Aspirin, *-s, n. sg. (farm.)* aspirină.
Aspirintablette, *-n, f. (farm.)* tabletă de aspirină.
Ass[1], *-es, -e, n.* **1.** as, cea mai mare carte la jocul de cărți. **2.** *(fam.)* persoană cu performanțe deosebite, **ein ~ in Mathematik** un as al matematicii; *(vulg.)* **ein ~ auf der Bassgeige sein** a fi foarte abil. **3.** *(sport)* as, lovitură la tenis. **4.** *(sport)* lovitură la golf, care trimite mingea direct în gaură.
Ass[2], *-es, -e, n. (austr.; fam.)* abces, inflamație purulentă.
aß *ind. imperf.* de la essen.
assanieren, *assanierte, assaniert, vb. (h) tr.* **1.** a asana (terenuri, orașe etc.); a face igienic. **2.** *(fig.; fin.)* a asana.
Assanierung, *-en, f.* **1.** asanare (a terenurilor, orașelor etc.); îmbunătățire, dezvoltare a igienei, a problemelor sanitare. **2.** *(fig.; fin.)* asanare.
Assassinator, *-s, -toren*, **Assassine**, *-n, -n, m. (înv.)* asasin, ucigaș.
Assekurant, *-en, -en, m. (înv.)* persoană care face asigurări.
Assekuranz, *-en, f. (înv.)* asigurare.
Assekuranzbrief, *-(e)s, -e, m.* poliță de asigurare.
Assekuranzfonds [-fõ:], - [-fõs], - [-fõ:s], *m.* fond de asigurare.
Assekuranzgesellschaft, *-en, f.* societate de asigurări.
Assekuranzprämie [-miə], *-n* [-mien], *f.* primă de asigurare.
Assekuranzschein, *-(e)s, -e, m.* chitanță de plată a ratelor de asigurare.
Assekuranzwesen, *-s, n. sg.* asigurări.
Assekurat, *-en, -en, m. (înv.)* asigurat, persoană asigurată.
assekurieren, *assekurierte, assekuriert, vb. (h) tr.* și *refl. (înv.)* a (se) asigura.
Assel, *-n, f. (zool.)* cărcăiag *(Asellus aquaticus)*.
Assel|spinne, *-n, f. (zool.)* păianjen-de-mare *(Pantepoda)*.
Assemblee [asã'ble:], *-n, f.* adunare; reprezentanță populară.
Assembler [ə'sɛmblə], *-s, -e, m. (inform.)* asamblor.
Assembler|anweisung, *-en, f.* instrucțiuni de asamblare.
Assemblerbefehl, *-(e), -e, m.* comandă de asamblare.
Assemblercode [-ko:t], *-s, -s, m. (inform.)* codul asamblorului; **den ~ definieren** a defini codul asamblorului.
Assembler|sprache *f. sg.* limbaj de asamblare.
Assemblierer, *-s, -, m.* asamblor.
Assemblierung, *-en, f.* asamblare.
Assembling [ə'sɛmblɪŋ], *-s, -s, n. (ec.)* fuziune a întreprinderilor industriale în scopul creșterii producției și raționalizării vânzărilor.
assentieren, *assentierte, assentiert, vb. (h)* **I.** *tr. (austr.; mil.)* a recruta, a asenta. **II.** *intr.* a fi de acord; a se declara de acord.
Assentierung, *-en, f.* **1.** *(austr.; mil.)* recrutare, asentare, **2.** aprobare, acord.
Assentkommission, *-en, f. (austr.; mil.)* comisie de recrutare.
asserieren, *asserierte, asseriert, vb. (h) tr.* a afirma, a susține; **die Richtigkeit einer Theorie ~** a susține justețea unei teorii.
Assertion, *-en, f.* **1.** aserțiune; afirmare. **2.** *(jur.)* confirmare.
assertorisch *adj.* **1.** afirmator, doveditor. **2.** *(jur.)* confirmator; **~er Eid** jurământ confirmator.
Asservat [-va:t], *-(e)s, -e, n. (jur.)* fapt, lucru păstrat de autorități ca dovadă.
asservieren [-vi:-], *asservierte, asserviert, vb. (h) tr. (adm.)* a păstra, a menține; a pune deoparte, la păstrare.
Assessor, *-s, -oren, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** asesor(-oare). **2.** practicant în drept; aspirant la funcții administrative (de stat) superioare.
assessoral, assessorisch *adj.* de asesor, referitor la asesor.
Assessorismus, -, *m. sg. (peior.)* birocrație.
assibilieren, *assibilierte, assibiliert, vb. (h) intr. (fon.)* a se transforma dintr-o consoană ocluzivă într-una siflantă.
Assiduität *f. sg. (înv.)* asiduitate, perseverență.
Assiette [a'siɛtə], *-n, f. (înv.)* **1.** farfurie, taler. **2.** *(austr.)* aperitiv. **3.** stare de spirit, dispoziție.
Assignant, *-en, -en, m. (com., înv.)* asignant, persoană care dispune o plată, un transfer.
Assignat, *-en, -en, m. (com., înv.)* asignat, persoană pe numele căreia se dispune o plată, un transfer pe baza ordinului primit.
Assignatar, *-s, -e, m. (com., înv.)* asignatar, beneficiar al unei plăți, al unui transfer.
Assignation, *-en, f. (com., înv.)* asignare.
assignieren, *assignierte, assigniert, vb. (h) tr. (com., înv.)* a emite, a trage o poliță; a asigna, a transmite, a transfera o sumă de bani.
Assimilation, *-en, f.* **1.** asimilare, asimilație. **2.** adaptare. **3.** *(med.)* fixare genetică a unei caracteristici dobândite.
Assimilationsgewebe, *-s, -, n. (bot.)* țesut asimilator.
Assimilationskraft *f. sg.* putere de asimilare.
Assimilations|parenchym [-çy:m], *-s, e, n. (bot.)* parenchim asimilator.
Assimilations|prozess, *-es, -e, m.* proces de asimilare.
Assimilationswurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină asimilatoare.
assimilatorisch *adj.* asimilator.
assimilierbar *adj.* asimilabil.
Assimilierbarkeit *f. sg.* facultate de a (se) asimila.
assimilieren, *assimilierte, assimiliert, vb. (h)* **I.** *tr.* a asimila. **II.** *refl.* a se asimila, a se adapta; **sich jm. ~** a se asimila cuiva; **die Pflanzen ~ sich an ihre neuen Lebensbedingungen** plantele se adaptează noilor condiții de viață.
Assimilierung, *-en, f.* asimilare; adaptare.
Assisen *pl. (înv.)* curte cu juri (în Franța și Elveția); ședință a curții cu juri.
Assistent, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** asistent(ă), ajutor(-oare); secundant(ă). **2.** asistent(ă) universitar(ă).
Assistenz, *-en, f.* **1.** asistență, ajutor(are), sprijinire. **2.** *(bis.* și *fig.)* asistență, persoane care participă (la o ceremonie, adunare etc.).
Assistenz|arzt, *-es, -ärzte, m.* **1.** medic secundar (de spital). **2.** *(înv.)* medic sublocotenent (în armata germană și austriacă).
assistieren, *assistierte, assistiert, vb. (h) intr.* a asista, a sprijini, a ajuta (pe cineva), a fi prezent, a asista (la ceva).
Associé [-'sie:], *-s, -s, m. (înv.)* asociat.
Assonanz, *-en, f.* asonanță.
assonierend *adj.* asonant.
assortieren, *assortierte, assortiert, vb. (h) tr. (com.)* a asorta; a sorta, a aranja, a alege după categorii (mărimi, specii etc.); a aproviziona cu diferite feluri de mărfuri.
Assortiment, *-(e)s, -e, n. (înv.)* asortiment, sortiment; depozit, stoc de mărfuri (bine asortat).
Assoziation, *-en, f.* asociație, asociere; întovărășire.
Assoziationsfrei|heit, *-en, f.* libertate de a se asocia, întovărăși.
Associationsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept de asociere, de întovărășire.
assoziativ *adj. (psih.)* asociativ.
Assoziativ|speicher, *-s, m. sg.* memorie asociativă.
assoziieren, *assoziierte, assoziiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a asocia, a împerechea, a pune în legătură. **II.** *refl.* a se asocia, a se întovărăși; a se alia.

assoziiert I. *part. trec.* de la assoziieren. II. *adj.* asociat, în dependență reciprocă; **~e Tätigkeit** colaborare.
Assoziierung, *-en, f.* asociere; întovărășire.
Assoziierungs|abkommen, *-s, -, n.* acord de asociere.
assumieren, *assumierte, assumiert, vb. (h) tr.* a accepta; a asuma.
Assyrier [-riɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* asirian(ă).
assyrisch *adj.* asirian.
Ast, *-(e)s, Äste, m.* 1. ramură, creangă, cracă; **einen ~ abbrechen** a rupe o creangă; *(fig.)* **er sägt den ~ ab, auf dem er sitzt** își taie craca de sub picioare; *(fam.)* **einen ~ durchsägen** a sforăi. 2. nod (în lemn); ciot, cicatrice (formată în locul unei crengi tăiate sau rupte); **eingewachsener ~** nod învelit, încrescut. 3. *(fig.)* ramificație (și *electr.*); ramură (a unei familii); **absteigender ~ einer Familie** o ramură descendentă a unei familii; **absteigender ~ einer Geschossbahn** ramură coborâtoare a unei traiectorii. 4. *(fam.)* spinare; cocoașă; **den Rucksack auf den ~ nehmen** a lua rucsacul în spinare; *(fig.)* **ich lache mir einen ~** mă umflă râsul, mă cocoșez de râs, mă stric de râs. 5. *(reg.)* muncă grea, trudă.
astatisch *adj.* astatic; *(fig.)* **~e Nadel** ac astatic (de busolă).
Ästchen, *-s, -, n. (dim.* de la Ast) crenguță, rămurică.
Aste, *n, f. (reg.)* v. Ast (5).
asten, *astete, geastet (du astest, er astet)*, **ästen**, *ästete, geästet (du ästest, er ästet), vb. (h)* I. *intr.* (și *s*) 1. a da ramuri, a (se) ramifica. 2. *(reg.)* a trudi din greu, a munci din greu; a căra din greu; a urca cu greu. II. *tr.* a tăia ramurile (nefolositoare), a emonda, a curăța (un pom).
Aster, *-n, f. (bot.)* ochiul boului *(Aster alpinus)*.
Asteriskus, *-, -ken, m.* asterisc.
Asteroid, *-(e)s* (și *-en*), *-en, m.* 1. *(astron.)* asteroid, planetă mică. 2. *(zool.)* stea-de-mare *(Asterias)*.
Astfäule, *f. sg. (forest.)* putrezire a lemnului.
astfrei *adj.* fără ramuri; *(despre lemn)* fără noduri.
Astgabel, *-n, f.* ramificație de crengi.
Asthenie, *-n* [-'ni:ən], *f. (med.)* astenie.
Astheniker, *-s, -, m. (antropologie)* tip slab, firav; astenic.
asthenisch *adj.* astenic.
Ästhet, *-en, -en, m.* estet.
Ästhetik *f. sg.* estetică.
Ästhetiker, *-s, -, m.* estetician.
ästhetisch *adj.* estetic, frumos, plăcut; cu gust; artistic.
ästhetisieren, *ästhetisierte, ästhetisiert, vb. (h) tr.* a judeca, a crea după legile esteticii.
Ästhetizismus, *-, m. sg.* esteticism.
Asthma, *-s, n. sg. (med.)* astmă.
Asthmatiker, *-s, -, m.* astmatic, bolnav de astmă.
asthmatisch *adj.* astmatic.
ästig *adj.* 1. cu ramuri, cu crengi; rămuros, crengos, crenguros. 2. cu noduri, noduros.
astigmatisch *adj. (opt.)* astigmatic.
Astigmatismus, *-, m. sg. (opt.)* astigmatism.
ästimabel *adj.* stimabil, care se bucură de considerație.
Ästimation, *-en, f.* evaluare, estimare, prețuire.
ästimieren, *ästimierte, ästimiert, vb. (h) tr. (înv.)* a prețui.
Astknorren, *-s, -*, **Astknorz**, *-es, -e*, **Astknoten**, *-s, -, m.* nod (în lemn), ciot.
Ästlein, *-s, -, n. (dim.* de la Ast) rămurică, crenguță.
Ästling, *-(e)s, -e, m.* pasăre (mai ales șoim) care începe să zboare.
Astloch, *-(e)s, -löcher, n.* gaură rămasă în locul unui nod (la scânduri).
astlos *adj.* 1. fără ramuri, nerămuros. 2. fără cioturi; fără noduri.
Astmoos, *-es, -e, n. (bot.)* mușchi de pădure *(Hypnum)*.
Astrachan [-χan], *-s, -s, n.* blană de astrahan.
Astragal, *-s, -e, m. (anat.; arhit.)* astragal.
Astragalus, *-, -li, m.* 1. v. Astragal. 2. *sg. (bot.)* tragant *(Papilionaceae)*.
astral *adj.* astral.
Astralkörper, *-s, -, m.* corp ceresc, astral.
Astral|lampe, *-n, f.* lampă cu fitil circular (atârnată de tavan).
Astral|leib, *-(e)s, -er, s. m. (teozofie, spiritism)* corp astral (invizibil) al omului.
Astral|licht, *-(e)s, n. sg.* **Astralschein**, *-(e)s, m. sg.* lumină astrală (produsă noaptea pe cer de stele fixe).
astreich *adj.* bogat în crengi, în ramuri; stufos.
astrein *adj.* 1. fără crengi; **ein ~es Brett** o scândură fără noduri (în lemn). 2. *(fig., fam.)* curat din punct de vedere moral, nepătat, fără hibe; **die Sache ist nicht ganz ~** treaba are o hibă, nu-i totul în regulă. 3. *(fam.)* foarte bun, frumos; **diese Party ist ~** asta este o petrecere frumoasă. 4. neaoș, adevărat; **ein ~er Mexikaner** un mexican adevărat.
Astrograph, *-en, -en, m.* 1. aparat pentru desenat hărți cerești. 2. teleobiectiv pentru fotografierea astrelor.
Astrographie, *-n* [-'fi:ən], *f.* astrografie.
Astrolab(ium), *-s, -bien* [-biən], *n.* astrolab(iu), instrument vechi astrologic pentru determinarea poziției astrelor.
Astrolog(e), *-(e)n, -(e)n, m.* astrolog.
Astrologie, *-n* [-'gi:ən] *f.* astrologie.
astrologisch *adj.* astrologic, de astrologie.
Astrometrie *f. sg.* astrometrie.
Astronaut, *-en, -en, m.* astronaut.
Astronautik *f. sg.* astronautică.
Astronom, *-en, -en, m.* astronom.
Astronomie, *-n* [-'mi:ən], *f.* astronomie.
astronomisch *adj.* astronomic, de astronomie; *(fig.)* **~e Preise** prețuri astronomice, foarte mari.
astrophisch *adj. (lit.)* astrofic, fără strofe.
Astrophysik *f. sg. (astron.)* astrofizică.
Astro|statik *f. sg. (astron.)* astrostatică.
Astschere, *-n, f. (forest.)* emondor, foarfecă de tăiat crengi.
ast|ständig *adj.* rămuros.
Ast|stumpf, *-(e)s, -stümpfe, m.* ciot (al unui arbore).
Ästuar(ium), *-s, -rien* [-riən], *n.* estuar.
Astver|hau, *-(e)s, -e, m. (mil.)* obstacol de nuiele.
Astwerk, *-(e)s, n. sg.* ramurile unui copac; rămuriș.
Äsung, *-en, f.* 1. *(vân.)* pășune (pentru animale sălbatice). 2. hrănitoare, adăpost pentru hrănirea animalelor sălbatice. 3. hrănire a animalelor sălbatice.
Asyl, *-s, -e, n.* 1. azil, (loc de) refugiu (pentru refugiați politici); **politisches ~** azil politic; **jm. ~ gewähren** a acorda cuiva azil. 2. azil, adăpost; **~ für Obdachlose** azil pentru cei fără adăpost.
Asylant, *-en, -en, m.* azilant.
Asyl|antrag, *-(e)s, -träge m.* cerere de azil.
Asylbewerber, *-s, -, m.* solicitant de azil.
Asylrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de azil.
Asylwerber, *-s, -, m. (austr.)* azilant.
Asymmetrie, *-n* [-'tri:ən], *f.* asimetrie.
asymmetrisch *adj.* asimetric, nesimetric.
Asymptote, *-n, f. (geom.)* asimptotă.
Asymptotenkegel, *-s, -, m. (geom.)* con asimptotic.
Asymptotenlinie [-niə], *-n* [-niən], *f. (geom.)* linie asimptotică.
asymptotisch *adj. (geom.)* asimptotic.
asynchron [-'kro:n] *adj.* asincron.
Asynchronbetrieb, *-(e)s, m. sg.* funcționare asincronă, exploatare asincronă.
Asynchrongenerator, *-s, -en, m. (electr.)* generator asincron.
asyndetisch *adj. (gram.)* fără conjuncție, asindetic.
Asyndeton, *-s, -ta, n. (gram.)* asindet, (parte de) propoziție juxtapusă.
Aszendent, *-en, -en, m.* 1. *(genealogie)* ascendent, precursor, strămoș. 2. *(astron.)* punct de răsărit al unui astru.
Aszendenz *f. sg.* 1. ascendență, (grad de) rudenie în ramura ascendentă. 2. *(astron.)* răsărit al unui astru.
aszendieren, *aszendierte, aszendiert, vb. (h) intr.* a fi în ascensiune; a se ridica; *(fig.)* a crește.
Aszension, *-en, f.* 1. *(înv., rel.)* înălțare (a Domnului); *(fig.)* ascensiune, urcare, ridicare. 2. *(astron., mat.)* unghi de elevație.
Aszese *f. sg.* v. Askese.
Aszet, *-en, -en, m.* v. Asket.
Aszites, *-, m. (med.)* hidropsie abdominală.
A.T. *(presc.* de la Altes Testament) Vechiul Testament.
at *(tehn., înv.) presc.* de la technische Atmosphäre atmosferă tehnică.
ata *(în expr.)* **~ (~) gehen** *(în limbajul copiilor)* a merge la plimbare.
Atavismus [-'vis-], *-, -men, m.* atavism.
atavistisch [-'vist-] *adj.* atavic.
Atelier [-'lie:], *-s, -s, n. (arte, fot.)* atelier; studio.
Atelier|aufnahme, *-n, f.* fotografie, filmare în studio.
Atem, *-s, m. sg.* 1. respirație, răsuflare, suflare, suflu; **kurzer ~ a)** respirație scurtă; **b)** astmă; **den ~ benehmen** a tăia răsuflarea; **(tief) ~ holen** (sau **schöpfen**) a respira, a răsufla (adânc); a-și trage, a-și recăpăta răsuflarea; **außer ~ kommen** (sau **sein**) a-și pierde răsuflarea, a gâfâi; (și *fig.*) **lass mich zu ~ kommen** lasă-mă să răsuflu; nu mă presa mereu; **mit verhaltenem ~** ținându-și răsuflarea, cu respirația oprită; **den ~ anhalten** a-și reține respirația, răsuflarea; (și *fig.*) **in einem ~** într-un suflet; cu sufletul la gură; **jn. in ~ halten** a ține pe cineva sub tensiune; **sie lachte und weinte in einem ~** plângea și râdea în același timp; aci râdea, aci plângea; *(fig.)* **den längeren ~ haben** a avea mai mult suflu, a rezista mai mult; **jm. den ~ verschlagen** a lăsa pe cineva fără grai; **jm. geht der ~ aus** cineva și-a epuizat puterile, mijloacele, resursele financiare. 2. *(fig., înv.)* ton, cuvânt, glas; **den Trompeten ~ geben** a suna din trompete; **seinen Leiden ~ geben** a da glas suferințelor sale, a-și descrie suferințele. 3. *(fig.)* suflu; **der ~ der Freiheit** suflul, spiritul libertății; **der ~ des Todes** suflul morții. 4. *(poet.)* viață, suflet, forță vitală.
atembar *adj.* respirabil; **nicht ~** irespirabil.
Atembeklemmung, *-en, f. (med.)* dispnee, greutate în respirație, sufocare, sufocație.
atemberaubend *adj.* 1. care taie, oprește respirația, *(med.)* sufocant. 2. *(fig.)* emoționant, palpitant, uluitor; **eine ~e Geschichte** o poveste palpitantă; **~e Geschwindigkeit** viteză care-ți taie respirația.
Atembeschleunigung, *-en, f. (med.)* accelerare a respirației, tahipnee.
Atembeschwerde, *-n, f.* v. Atembeklemmung.
Atemfilter, *-s, -, m. (mil.)* filtru împotriva gazelor.
Atemgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat pentru respirație; mască de gaze; respirator.
Atemgeräusch, *-es, -e, n.* zgomot produs de respirație.
Atemgymnastik *f. sg.* exerciții de respirație, gimnastică respiratorie.
Atemholen, *-s, n. sg.* respirație, răsuflare.
atemlos *adj.* fără respirație, fără răsuflare; cu răsuflarea tăiată, gâfâind; *(fig.)* **~e Stille** liniște absolută, ca-n mormânt; **~ zuhören** a asculta cu răsuflarea tăiată.
Atemluft *f. sg.* aerul de respirat.
Atem|maske, *-n, f. (med.)* mască de oxigen.
Atem|messer, *-s, -, m.* spirometru.
Atemnot *f. sg. (med.)* dispnee, insuficiență respiratorie; sufocare, sufocație; astmă.
Atempause, *-n, f.* pauză de respirație; *(fig.)* pauză (pentru a-și trage răsuflarea); răgaz; **eine ~ einschalten** a face o pauză pentru a-și trage sufletul.
a tempo *adv.* 1. *(fig.)* în același timp; imediat, la timp, la timpul oportun; **er ist gerade ~ gekommen** a sosit la timp, la țanc. 2. *(muz.)* în același tempo (ca la început).
atemraubend *adj.* v. atemberaubend.
Atemschlauch, *-es, -schläuche, m. (mil.)* tub de legătură la masca de gaze.
Atemschützer, *-(e)s, -, m. (mil.)* apărător antigaz.
Atemschutzgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat pentru protecția respirației, mască antipraf, antigaz.
Atem|übung, *-en, f.* v. Atemgymnastik.

Atemwege *pl.* căile respiratorii.
Atemwurzel, *-n, f. (bot.)* pneumatofor.
Atemzug, *-(e)s, -züge, m.* suflare, respirație; **bis zum letzten ~** până la ultima suflare, până la moarte; **mit einem ~** dintr-o (singură) suflare; **sich im selben ~ widersprechen** a se contrazice în același moment.
Äthan, *-s, n. sg. (chim.)* etan.
Äthanol, *-s, n. sg. (chim.)* etanol.
Athe|ismus [-te'Ismus], *-, m. sg.* ateism.
Athe|ist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* ateu, atee.
athe|istisch *adj.* (de) ateu, ateist.
Äther, *-s, m. sg. (fiz., chim.)* eter; **Rundfunksendungen in den ~ ausstrahlen** a difuza (o emisiune) la radio.
Ätherbildung *f. sg.* eterificare.
Ätherdämpfe *pl. (chim.)* vapori de eter.
äther|haft *adj.* ca eterul, eteric.
äther|haltig *adj.* care conține eter.
ätherisch *adj.* **1.** *(chim.)* eteric; volatil; **~e Öle** uleiuri eterice, volatile. **2.** *(fig.)* eteric, aerian; delicat mirositor.
ätherisieren, *ätherisierte, ätherisiert, vb. (h) tr. (med.)* a eteriza, a trata cu eter.
Ätherisierung, *-en, f. (med.)* eterizare.
ätherleicht *adj.* ușor ca eterul.
atherman *adj. (fiz.)* aterman, impermeabil la radiații calorice.
Äthermaske, *-n, f. (med.)* mască pentru anestezia cu eter.
Äthernarkose, *-n, f. (med.)* anestezie cu eter.
Äther|öl, *-(e)s, -e, n.* eterol.
Äthersäure, *-n, f.* acid eteric.
Äthersubstanz, *-en, f.* substanță eterică.
Ätherwaage, *-n, f. (fiz.)* areometru pentru eter.
Ätherweingeist, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(chim.)* amestec de alcool cu eter. **2.** *(farm.)* picături Hoffmann.
Ätherwelle, *-n, f. (fiz.)* undă eterică.
Äthiopier [-pīɐ], *-s, -, m.*, **-in**, *nen, f.* etiopian(ă).
äthiopisch *adj.* etiopian.
Athlet, *-en, -en, m.* **1.** *(sport)* atlet; luptător. **2.** *(fig.)* om puternic.
Athletik *f. sg.* atletism, atletică.
Athletiker, *-s, -, m.* persoană atletică, om puternic, musculos.
Athletin, *-nen, f.* **1.** atletă. **2.** *(fig.)* persoană puternică, voinică.
athletisch *adj.* **1.** atletic. **2.** puternic, musculos, voinic.
Äthyl, *-s, n. sg. (chim.)* etil.
Äthyl|alko|hol, *-s, m. sg. (chim.)* alcool etilic, etanol.
Äthylen, *-s, n. sg. (chim.)* etilenă.
Äthylenbindung, *-en, f. (chim.)* legătură etilenică.
Äthylengruppe, *-n, f. (chim.)* grupă etilenică.
Äthylenharn|stoff, *-(e)s, m. sg. (chim.)* etilen-uree.
Äthylwasser|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* etan.
Ätiologie *f. sg. (med.)* etiologie.
ätiologisch *adj. (med.)* etiologic.
Atlant, *-en, -en, m. (arhit.)* stâlp de susținere reprezentând un bărbat voinic, atlant.
Atlantikblock, *-s, m. sg.* bloc atlantic.
Atlantik|küste, *-n, f.* coastă atlantică, țărmurile Oceanului Atlantic.
Atlantikpakt, *-(e)s, m. sg. (pol.)* Pactul Nordatlantic.
Atlantik|staaten *pl.* bloc atlantic, state din blocul atlantic.
Atlantis *f. sg.* Atlantida.
atlantisch *adj.* atlantic; **der Atlantische Ozean** Oceanul Atlantic.
Atlas[1], *-(și -ses), -se, m.* **1.** *(anat.)* atlas (prima vertebră cervicală). **2.** *(arhit.)* v. A t l a n t. **3.** *sg.* Atlas (gigant din mitologia greacă, care poartă bolta cerească pe umeri). **4.** *sg.* Munții Atlas. **5.** *la pl. Atlanten* atlas (geographic); **anatomischer Atlas** atlas anatomic, atlas de anatomie.
Atlas[2], *- (și -ses), -se, m. (text.)* atlaz.
Atlasband, *-(e)s, -bänder, n.* panglică de atlaz.
Atlasbrokat, *-(e)s, -e, m. (text.)* brocat satinat.
Atlasformat, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* format de atlas.
Atlasglanz, *-es, m. sg.* luciu, strălucire ca a atlazului.
Atlaskleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de atlaz.
Atlas|schimmel, *-s, -, m.* cal sur.
Atlas|schuh, *-(e)s, -e, m.* pantof de atlaz.
atlassen *adj.* de atlaz.
atlasweich *adj.* moale ca atlazul, satinat.
Atlaszeder, *-n, f. (bot.)* cedru *(Pinaceae)*.
Atlaszeug, *-(e)s, -e, n.* satin, imitație de atlaz.
atm, Atm *(înv.) presc.* de la A t m o s p h ä r e.
atmen, *atmete, geatmet (du atmest, er atmet), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a respira, a răsufla; **leicht ~** a respira ușor, a avea respirația ușoară; **schwer ~** a respira greu; a avea respirația grea; *(fig.)* **solange ich atme** cât timp voi trăi. **2.** *(fig.)* a exala, a emana (un miros); **die Rosen ~ duftig** trandafirii răspândesc parfum. **II.** *tr.* a respira; a emana; (și *fig.*) **eine reine Luft ~** a respira un aer curat; **dieses Buch atmet den Geist der Antike** cartea aceasta respiră, emană atmosfera antichității; **die Welt atmet Schönheit** lumea respiră frumusețe; **alles ringsum atmet Freude** totul din jur respiră bucurie.
Atmosphäre, *-n, f.* **1.** atmosferă. **2.** *(fiz.)* atmosferă fizică, unitate de presiune. **3.** *(fig.)* climat, atmosferă, mediu; **~ des Vertrauens** climat de încredere; **eine behagliche ~ schaffen** a crea o atmosferă plăcută.
Atmosphärendruck, *-(e)s, m. sg.* presiune atmosferică.
Atmosphärenschicht, *-en, f. (met.)* strat atmosferic.
Atmosphären|überdruck, *-(e)s, -drücke, m. (fiz.)* presiune relativă.
Atmosphärilien [-liən] *pl.* particule atmosferice.
atmosphärisch *adj.* atmosferic; **~e Störungen** tulburări atmosferice.
Atmung, *-en, f.* respirație, răsuflare.
atmungs|aktiv *adj.* care lasă aerul să circule.
Atmungs|apparat, *-(e)s, -e, m.* v. A t e m g e r ä t.
Atmungsbeschwerden *pl.* astmă, tulburări de respirație.
Atmungsferment, *-(e)s, -e, n. (med.)* ferment respirator, enzimă respiratorie.
Atmungs|organ, *-s, -e, n.* organ de respirație.
Atmungszentrum, *-s, -tren, n. (med.)* centru respirator.
Atoll, *-s, -e, n.* atol (de corali).
Atom, *-s, -e, n.* atom.
Atom|abfall, *-s, -fälle, m.* reziduu atomic.
Atom|ab|stand, *-(e)s, stände m. (fiz.)* distanță interatomică.
Atom|abwehr *f. sg. (mil.)* apărare antiatomică.
Atom|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac atomic.
Atom|antrieb, *-(e)s, -e, m. (fig.)* propulsie nucleară.
atomar *adj.* alcătuit din atomi izolați între ei, atomar; **die ~e Abrüstung** dezarmarea nucleară.
Atom|aufrüstung, *-en, f.* înarmare nucleară.
Atombatterie, *-n* [-ri:ən], *f. (fiz.)* baterie atomică, de uraniu.
Atombau, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* structură a atomului.
Atombeschuss, *-es, -beschüsse m. (fiz.)* bombardament atomic.
atombetrieben *adj.* acționat cu energie atomică.
Atombombe, *-n, f.* bombă atomică.
Atombomben|explosion, *-en, f.* explozie a unei bombe atomice.
Atombombenkrieg, *-(e)s, -e, m.* v. A t o m k r i e g.
atombombensicher *adj.* care prezintă siguranță contra bombei atomice.
Atombrandwunde, *-n, f.* arsură provocată de arma atomică.
Atombrenner, *-s, -, m.* v. A t o m m e i l e r.
Atombrenn|stoff, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* combustibil nuclear.
Atombunker, *-s, -, m.* buncăr atomic.
Atombusen, *-s, -, m. (fam., euf.)* sâni plini, atractivi.
Atom|eisbrecher, *-s, -, m. (mar.)* spărgător de gheață atomic.
Atom|energie *f. sg.* energie atomică, nucleară.
Atom|energiekommission, *-en, f.* comisie a energiei atomice.
Atomfeld, *-(e)s, -er, n. (fiz.)* câmp atomic.
Atomforscher, *-s, -, m.* cercetător în domeniul structurii atomului, atomist.
Atomforschung, *-en, f.* cercetare nucleară, atomică.
Atomfrequenz, *-en, f. (fiz.)* frecvență atomică.
Atomgegner, *-s, -, m.* persoană care este împotriva creării și utilizării energiei atomice.
Atomge|heimnis, *-ses, -se, n.* secret atomic.
Atomgenerator, *-s, -en, m.* generator atomic.
atomgetrieben *adj. (fiz., maș.)* acționat atomic, cu propulsie atomică, nucleară.
Atomgewicht, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* greutate atomică.
Atomgewichtsbe|stimmung, *-en, f. (fiz.)* determinare a greutății atomice.
Atomgitter, *-s, -, n. (fiz.)* rețea atomică.
Atomhülle, *-n, f. (fiz.)* înveliș al atomului.
Atomisator, *-s, -toren*, **Atomiseur** [-zø:ɐ], *-s, -e, m.* atomiz(at)or, pulverizator.
atomisch *adj.* atomic.
atomisieren, *atomisierte, atomisiert, vb. (h) tr.* (și *fig.*) a atomiza, a pulveriza; a distruge; a descompune, a desface în atomi.
Atomisierung, *-en, f.* atomizare, pulverizare, distrugere, descompunere, desfacere în atomi.
Atomismus, *-, m. sg. (fil.)* atomism.
Atomist, *-en, -en, m. (fil.)* atomist, adept al atomismului.
Atomistik *f. sg. (fiz., fil.)* atomistică.
atomistisch *adj.* atomist.
Atomkern, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* nucleu atomic.
Atomkern|spaltung, *-en, f. (fiz.)* fisiune nucleară.
Atomkerntechnik, *-en, f. (fiz.)* tehnică nucleară.
Atomkernzertrümmerung, *-en, (fiz.)* dezintegrare a nucleului atomic.
Atomklub, *-s, m. sg. (fam.)* totalitatea marilor puteri deținătoare de arme atomice.
Atomkontrolle, *-n, f. (pol.)* control atomic, al energiei atomice.
Atomkraft *f. sg.* v. A t o m e n e r g i e.
Atomkraftwerk, *-(e)s, -e, n.* centrală de energie atomică.
Atomkrieg, *-(e)s, -e, m.* război atomic.
Atomkriegs|politik *f. sg.* politică de război atomic.
Atomladung, *-en, f. (fiz.)* sarcină nucleară, atomică.
Atomlehre, *-n, f. (fiz.)* teorie atomică.
Atom|macht, *-mächte, f. (pol.)* forță, putere nucleară, atomică.
Atom|masse, *-n, f. (fiz.)* masă atomică; greutate atomică absolută.
Atom|meiler, *-s, -, m. (fiz.)* reactor atomic.
Atom|monopol, *-s, n. sg.* monopol asupra armei atomice.
Atom|müll, *-s, m. sg.* reziduu atomic.
Atomniveau [-nivo:], *-s, -s, n. (fiz.)* nivel energetic al atomului.
Atomnummer, *-n, f. (chim.)* număr atomic, număr de ordine în sistemul periodic.
Atomphysik *f. sg.* fizică atomică.
Atomphysiker, *-s, -, m.* specialist în fizică atomică.
Atompilz, *-(e)s, -e, m.* ciupercă atomică (la explozie).
Atomrakete, *-n, f. (mil.)* rachetă atomică.
Atomreaktor, *-s, -en, m.* v. A t o m m e i l e r.
Atomrumpf, *-(e)s, -rümpfe, m. (fiz.)* schelet atomic (alcătuit din nucleul atomului cu electronii cei mai apropiați de nucleu).
Atomrüstung, *-en, f. (mil.)* înarmare cu armament atomic, înarmare nucleară.
Atomschiff, *-(e)s, -e, n.* navă cu propulsie atomică.
Atomschmuggel, *-s, m. sg.* contrabandă cu materiale nucleare.
Atomschutz, *-es, n. sg.* protecție împotriva radiațiilor atomice.
Atom|spaltung, *-en, f. (fiz.)* fisiune nucleară.

Atomsperrvertrag, *-(e)s, -verträge, m.* tratat de neproliferare a armelor atomice.
Atomsprengkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (mil.)* ogivă atomică.
Atomstopp, *-s, m. sg.* suspendarea experiențelor nucleare.
Atomstrahlung, *-en, f. (fiz.)* radiație atomică.
Atomstreitmacht, *-mächte, f. (mil.)* forță armată dotată cu armament atomic.
Atomteilchen, *-s, -, n. (fiz.)* particulă atomică.
Atomtest, *-(e)s, -s* (și *-e*), *m.* test nuclear.
Atomteststoppabkommen, *-s, -, n.* acord privind încetarea testelor nucleare.
Atomtheorie, *-n, f. (fiz.)* teorie nucleară, atomică.
Atomtod, *-(e)s, m. sg.* moarte provocată de radiații nucleare.
Atomträger, *-s, -, m. (mil.)* avion încărcat cu bombe atomice.
Atom-U-Boot, *-(e)s, -e, n. (mar. mil.)* submarin atomic.
Atomumwandlung, *-en, f. (fiz.)* transmutație, transformare atomică.
Atomunterseeboot, *-(e)s, -e, n.* v. Atom-U-Boot.
atomverseucht *adj.* infectat de radiații atomice.
Atomversuch, *-(e)s, -e, m. (mil.)* experiență nucleară; **Einstellung der ~e** suspendarea experiențelor nucleare.
Atomvolumen [-vo-], *-s, -* (și *-volumina*), *n. (fiz.)* volum al atomului.
Atomwaffe, *-n, f.* armă atomică.
atomwaffenfrei *adj.* fără arme atomice; **~e Zone** zonă denuclearizată.
Atomwaffensperrvertrag, *-(e)s, -verträge, m.* v. Atomsperrvertrag.
Atomwaffenverbot, *-(e)s, -e, n.* interzicere a armei atomice.
Atomwärme *f. sg. (fiz.)* căldură atomică.
Atomwirtschaft, *f. sg.* managementul energiei atomice.
Atomwissenschaft *f. sg.* știință nucleară.
Atomzahl, *-en, f. (fiz.)* număr atomic.
Atomzeitalter, *-s, n. sg.* eră atomică.
Atomzerfall, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* dezintegrare atomică.
Atomzertrümmerung, *-en, f. (fiz.)* v. Atomumwandlung.
atonal *adj. (muz.)* atonal.
Atonalität *f. sg. (muz.)* atonalitate.
Atonie *f. sg. (med.)* atonie.
atonisch *adj. (med.)* atonic, lipsit de puteri.
Atout [-'tu:], *-s, -s, n.* atu.
atoxisch *adj.* netoxic.
Atrium, *-s, Atrien* [-triən], *n.* **1.** *(ist.)* atrium. **2.** *(arhit.)* curte interioară; parte de mijloc a unei biserici. **3.** *(anat.)* auricul.
Atrophie, *-n,* ['fi:ən], *f. (med.)* atrofie.
atrophieren, *atrophierte, atrophiert, vb. (s) intr. (med.)* a se atrofia.
atrophisch *adj. (med.)* atrofiat.
Atropin, *-s, n. sg. (chim.)* atropină.
Atrozität, *-en, f.* atrocitate, cruzime.
ätsch! *interj. (fam.)* sâc!
ätschen, *ätschte, geätscht, vb. (h) tr.* v. ausätschen.
Attaché [-'ʃe:], *-s, -s, m.* atașat.
Attachement [-taʃ'mã:], *-s, -s, n. (înv.)* atașament.
attachieren [-'ʃi:-], *attachierte, attachiert, vb. (h) tr.* **I. 1.** *(mil., înv.)* a repartiza; a atașa pe lângă cineva. **2.** a anexa, a atașa. **3.** *(înv.)* a prăji, a rumeni (felii de carne). **II.** *refl. (sich an jn.)* a se atașa, a se lega sufletește (de cineva).
Attacke, *-n, f.* **1.** *(mil.* și *fig.)* atac; șarjă de cavalerie; **~ im Schwarm** atac prin răspândire; **eine ~ gegen die Regierung** o critică la adresa guvernului. **2.** *(med.)* criză, atac; **er hatte eine Herzattacke** a avut un atac de cord. **3.** *(muz.)* atacare a unei note.
attackieren, *attackierte, attackiert, vb. (h) tr. (mil.* și *fig.)* a ataca; a șarja; a critica vehement.
Attentat, *-(e)s, -e, n. (auf* cu *ac.)* atentat; **ein ~ auf jn. verüben** a săvârși un atentat împotriva cuiva; **einem ~ zum Opfer fallen** a cădea victima unui atentat; *(fam.)* **ich habe ein ~ auf dich vor** am o treabă cu tine.
Attentäter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* atentator(-oare).
attentieren, *attentierte, attentiert, vb. (h) tr. (înv.)* a atenta.
Attentismus, *-, m. sg. (peior.)* atitudine expectativă.
Attest *(înv.)*, **Attestat**, *-(e)s, -e, n.* certificat (medical); atestat; aviz; dovadă, adeverință; **ärztliches ~** certificat medical.
Attestation, *en, f.* **1.** titularizare pe post a unui profesor (în fosta R.D.G.). **2.** acordarea unui titlu, atestarea unei calificări în cadrul profesiei.
attestieren [-'sti:-], *attestierte, attestiert, vb. (h) tr.* a certifica, a atesta; a aviza; a adeveri.
Attestierung, *en, f.* atestare, certificare.
Ätti, *-s, -s, m. (elv.)* **1.** tată. **2.** cel (mai) în vârstă.
Attich, *-s, -e, m. (bot.)* boz *(Sambucus ebulus)*.
Attika, *-ken, f. (arhit.)* atic; antablament (la fațada clădirilor, menit să mascheze acoperișul).
Attilla, *-s, -s, m.* sau *-s, f.* atilă, tunică de husar (cu găitane).
attisch *adj.* **1.** atic. **2.** *(fig.)* elegant; spiritual; **~es Salz** spirit, ironie (fină).
Attitüde, *-n, f.* **1.** poziție (a corpului). **2.** atitudine, comportare; comportament.
Attizismus, *-, m. sg.* aticism, finețe de gust; puritate în stil și în limbă.
Attraktion, *-en, f.* atracție, atragere; forță de atracție; număr, punct de atracție (al unui spectacol, circ etc.); **die ~ des Abends** atracția serii; *(ec.)* **Repulsion und ~ von Arbeitern mit Entwicklung des Maschinenbetriebs** concediere și angajare în urma dezvoltării întreprinderilor dotate cu mașini.
attraktiv *adj.* atrăgător; **eine ~e Frau** o femeie atrăgătoare; **~e Bezahlung** salariu atractiv.
Attrappe, *-n, f.* **1.** imitație desăvârșită, înșelătoare; imitație de mărfuri, de obiecte etc. (destinate expunerii în vitrinele magazinelor); machetă, model. **2.** *(fig.)* aparență înșelătoare; păcăleală.
attrappieren, *attrappierte, attrappiert, vb. (h). tr. (reg.)* a prinde, a apuca.
attribuieren, *attribuierte, attribuiert, vb. (h) tr.* a atribui.
Attribut, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(gram.)* atribut; **präpositionales ~** atribut prepozițional. **2.** caracteristică, atribut, însușire; semn distinctiv. **3.** *(inform.)* atribut; **~e löschen** a șterge atribute.
attributiv *adj.* și *adv.* atributiv.
Attributsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție atributivă.
atü *presc.* de la Atmosphärenüberdruck.
atypisch *adj.* atipic.
Atz, *-es, m. sg.* **1.** nutrire, hrănire, alimentare. **2.** hrana păsărilor de pradă. **3.** momeală.
Ätzalkali, *-s, n. sg. (chim.)* alcaliu.
Ätzammoniak, *-(e)s, m. sg. (chim.)* amoniac concentrat.
Ätzbad, *-(e)s, -bäder, n. (tipogr.)* baie de coroziune.
ätzbar *adj.* corodabil, care poate fi atacat chimic.
Ätzbarkeit, *f. sg.* corodabilitate.
Ätzbeize, *-n, f.* **1.** *(chim.)* materie corosivă, corosiv. **2.** *(text.)* ronjant.
Ätzbrett, *-(e)s, -er, n. (gravură)* cuvă de corodare.
Ätzdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* **1.** tipar de probă după un clișeu de cupru; gravură cu acvaforte. **2.** imprimare prin corodare.
Atze, *-n, f. (rar* și *m.) (reg., fam.)* **1.** frate, prieten. **2.** soră, prietenă. **3.** *(fără art.)* frate! prietene! soro!
Ätze *f. sg.* **1.** *(chim.)* lichid corosiv. **2.** corodare.
Atzel, *-n, f. (reg.)* v. Elster.
atzeln, *atzelte, geatzelt (ich atz(e)le), vb. (h) tr. (reg., fam.)* a fura, a șterpeli.
atzen, *atzte, geatzt (du, er atzt), vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a hrăni, a nutri (animale, păsări). **2.** v. aasen (**I. 1.**).
ätzen, *ätzte, geätzt (du, er ätzt), vb. (h) tr.* **1.** *(med.)* a cauteriza. **2.** *(tipogr.)* a grava chimic cu apă tare, a ețui. **3.** *(chim., text.)* a coroda, a ronja. **4.** v. atzen (**1**).
Ätzen, *-s, n. sg.* **1.** *(med.)* cauterizare. **2.** *(chim., text.)* corodare. **3.** *(tipogr.)* corodare, ețuire; gravare cu apă tare.
ätzend **I.** *part. prez.* de la ätzen. **II.** *adj.* **1.** corosiv, caustic; *(fig.)* **~er Hohn** ironie caustică, mușcătoare. **2.** *(fam.)* grozav, foarte bun; **dieser Film ist echt ~** acest film este într-adevăr grozav.
Ätzer, *-s, m. (tipogr.)* gravor în apă tare; ețuitor, corodor, zincograf.
Ätzfarbe, *-n, f.* **1.** *(chim.)* soluție pentru gravare. **2.** *(tipogr.)* cerneală antiacidă.
ätzfest *ad.* rezistent la coroziune.
Ätzflüssigkeit, *-en, f.* soluție cauterizantă, pentru gravare.
Ätzgas, *-es, e, n. (mil.)* gaz iritant, corosiv.
Ätzgrund, *-(e)s, m. sg. (tipogr.)* lac de acoperire, de protecție (în gravură de acvaforte).
Ätzkali, *-s, n. sg. (chim.)* potasă caustică, hidroxid de potasiu.
Ätzkalilauge, *-n, f. (chim.)* leșie de potasă caustică.
Ätzkalk, *-(e)s, m. sg. (chim.)* var ars, oxid de calciu.
Ätzkasten, *-s, -kästen, m.* v. Ätzbrett.
Ätzkraft, *-kräfte, f. (chim.)* corosivitate, putere de coroziune, forță corosivă, causticitate.
Ätzkunst, *-künste, f.* gravură, arta de a grava cu apă tare.
Ätzlauge, *-n, f. (chim.)* leșie de corodare.
Ätzmittel, *-s, -, n. (chim.)* substanță corosivă, caustică, agent corosiv; reactiv pentru corodare.
Ätznadel, *-n, f. (metal., tipogr.)* ac de gravat.
Ätznatron, *-s, n. sg. (chim.)* sodă caustică, hidroxid de sodiu.
Ätzpapier, *-s, -e, n.* hârtie pigment.
Ätzpulver [-fɐ și -vɐ], *-s, -, n. (chim.)* pulbere caustică, corosivă.
Ätzsamt, *-(e)s, -e, m. (text.)* velur obținut prin corodare.
Ätzschale, *-n, f. (tipogr.)* tasă pentru gravare.
Ätzstein, *-(e)s, -e, m.* v. Ätzkalk.
Ätzstift, *-(e)s, -e, m. (med.)* creion de cauterizare.
Ätzsublimat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* sublimat corosiv, clorură mercurică.
Ätztiefe, *-n, f.* adâncime de gravare.
Atzung, *-en, f. (înv.)* **1.** hrănire, nutrire. **2.** hrană, nutreț.
Ätzung, *-en, f.* **1.** *(med.)* cauterizare. **2.** *(chim.)* (proces de) coroziune. **3.** *(tipogr., metal.)* corodare; gravare cu apă tare; gravare chimică, ețuire.
Ätzverfahren, *-s, -, n. (chim., tipogr.)* procedeu de corodare, de decapare, de mordansare; *(fot.)* procedeu de gravare cu apă tare.
Ätzwasser, *-s, -, n. (chim.)* apă tare.
au! *interj.* vai! oh! au! aoleu!
Au[1] *(chim.)* simbolul aurului.
Au[2], *-(e)n, f.* **1.** luncă, poiană, șes (tăiat de un pârâu); insulă (într-un râu); *(fig.)* ținut desfătător. **2.** *(reg.)* mlaștină cu turbă. **3.** *(înv.)* râu.
Au[3], *Äue, f. (reg.)* oaie (cu miel).
aua! *interj. (fam.)* au!
aubergine [obɛr'ʒi:nə] *adj.* roșu-violet.
Aubergine [obɛr'ʒi:nə], *-n, f. (bot.)* (pătlăgea) vânătă *(Solanum melongena* L.).
auberginefarben *adj.* v. aubergine.
auch *conj.* **1.** și, (de) asemenea; **~ dir kann es geschehen** și ție (sau ție de asemenea) ți se poate întâmpla; **ich kann nicht und ich will ~ nicht** nu pot și nici nu vreau; **~ gut!** și așa e bine! fie și așa! **sowohl er als ~ ich** atât el cât și eu; și el și eu; **sie sieht dem Vater wie ~ der Mutter ähnlich** seamănă atât cu tata cât și cu mama; **er hat nicht nur die Brille, sondern ~ die Schlüssel verloren** și-a pierdut nu numai ochelarii, ci și cheile; **er hat es ~ verdient!** a și meritat-o! **2.** chiar și, măcar: **~ du mein Sohn?** (chiar) și tu, fiul meu? **ohne ~ nur zu fragen** fără să întrebe măcar, chiar fără să întrebe; **wenn ~** (sau **~ wenn**) chiar dacă; **~ nicht** nici; **~ dann noch, als...** chiar și atunci când...; **~ nur...** măcar, cel puțin...; **es ist ~ nicht einer davongekommen** nici măcar unul n-a scăpat; **~ wenn es regnet, werde ich kommen** chiar dacă plouă, tot am să vin. **3.** *(împreună cu un pron. interogativ exprimă o generalizare)* **wer (immer) ~ kam...** indiferent cine venea, oricine venea...; **was (immer) ~ kommen mag, ich stehe zu dir** orice se va întâmpla, eu voi fi de partea ta; **wie klug er ~ sei** oricât ar fi de deștept; **wozu ~!** la ce bun! **4.** într-adevăr, sigur, desigur, evident; **das ist ~ wahr** și asta este adevărat; **so ist es ~** așa și este, într-adevăr așa este; **so wird's ~ sein** desigur așa va fi. **5.** *(exprimă îndoiala în propoziții interogative)* și; **kann ich es ~ glauben?** pot să și cred asta? **hast du es dir ~ gemerkt?** ai reținut-o bine? ești sigur? **kann ich mich ~ darauf verlassen?** mă pot baza sigur pe asta? într-adevăr mă pot baza pe asta? **6.** *(ca întărire în propoziții ce*

exprimă un reproș, o nemulțumire, o dojană etc.) **er kann ~ nie den Mund halten!** niciodată nu poate să-și țină gura! **du bist mir ~ einer!** așa, din ăștia-mi ești! **das ist aber ~ zu dumm!** ce situație! e prea de tot! asta mai lipsea! **das hilft ihm ~ was Rechtes** n-o să-i folosească mult, mult o să-i și folosească! **den Teufel ~! zum Donnerwetter ~!** la naiba! afurisit! afurisită treabă!

Auchdichter, *-s, -, m. (peior.)* așa-numit poet, pseudopoet.

Auchkünstler, *-s, -, m. (peior.)* pseudoartist, așa-zis artist.

Auch|sportler, *-s, -, m. (peior.)* așa-zis sportiv, pseudosportiv.

Audienz [-'dients], *-en, f.* audiență; **jn. in ~ empfangen** a primi pe cineva în audiență; **jm. ~ erteilen** a acorda cuiva audiență; **um ~ bitten** sau **ansuchen** a solicita o audiență.

Audienz|zimmer, *-s, -, n.* sală de audiență.

Audimax, *-, n. sg. (argou studențesc; presc.* de la Auditorium maximum) aulă, amfiteatrul cel mai mare.

Audiobuchse, *-n, f.* conector sunet.

Audio-CD [aodio tse'de:], *-s, f. (inform.)* CD audio.

Audio|eingangbuchse, *-n, f.* priză de intrare sunet.

Audio-Hardware, *-s, f. (inform.)* hardware audio.

Audiokabel, *-s, -, n.* cablu audio.

Audiokassette, *-n, f.* casetă audio.

Audio-Konferenz, *-en, f.* audio-conferință.

Audiometer, *-s, -, n. (fiz.)* audiometru.

Audion, *-s, -en, n. (radio.)* audion, detector rezistență-condensator pe grilă.

Audionschaltung, *-en, f. (radio.)* montaj în audion.

Audiopegel|anzeiger, *-s, -, m. (tehn.)* indicator de nivel audio.

Audiosignal, *-s, -e, m.* semnal audio.

Audiosystem, *-s, -e, n.* sistem audio.

audiovisuell [-vi-] *adj.* audiovizual.

Audiphon, *-s, -e, n.* aparat acustic pentru surzi.

Audit, *-(e)s, -e, n. (econ.)* audit; expertiză, verificare.

auditiv *adj. (med., psih.)* auditiv.

Auditor, *-s, toren, m.* **1.** ascultător, auditor. **2.** *(reg.)* procuror militar (al tribunalului diviziei).

Auditorium, *-s, -rien* [-riən], *n.* **1.** auditoriu, sală de prelegeri; amfiteatru; **~ maximum** aulă; auditoriu cel mai mare. **2.** auditoriu, asistență, public.

Aue, *-n, f.* v. Au[2] **(1, 3)**.

Auenwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de luncă, zăvoi.

Auer, *-s, m.* v. Auerochs.

Auer|hahn, *-s, -hähne, m. (ornit.)* gotcan, cocoș-de-munte *(Tetrao urogallus)*.

Auer|henne, *-n, f. (ornit.)* gotcă, găinușă-de-munte.

Auer|huhn, *-(e)s, -hühner, n.* v. Auerhahn.

Auerkalb, *-(e)s, -kälber, n.* pui de zimbru.

Auerkuh, *-kühe f.* femela zimbrului.

Auer|ochs, *-en, -en,* **Auer|ochse**, *-n, -n, m.* zimbru *(Bos bonasus)*.

auf I. *prep.* (cu *dat. pe lângă verbe care nu arată mișcare,* cu *ac. pe lângă verbe care arată mișcare cu direcție)* **1.** pe, peste, deasupra; **auf dem (den) Tisch** pe masă; **~ dem (den) Berg(e)** pe munte; **~ der (die) Erde** pe pământ; **~ der Stelle** pe loc; *(fig.)* imediat; **~ frischer Tat** asupra faptului; **~ Treu und Glauben** pe încredere, pe cinste; **~ eigenen Füßen stehen** a sta pe propriile picioare, a nu depinde de nimeni. **2.** la; **~ der (die) Hochzeit** la nuntă; **~ der (die) Jagd** la vânătoare; **~ dem Lande (aufs Land)** la țară; **~ dem (den) Markt** la piață; **~ dem Bahnhof warten** a aștepta la gară; **~ der Versammlung sein** a fi la adunare; **~ dem Kongress das Wort ergreifen** a lua cuvântul la congres; **~ die Bitte** la rugămintea; **~ den ersten Blick** la prima vedere; **sich ~ etwas verstehen** a se pricepe la ceva; **~ der Hochschule sein** a fi la universitate; a fi student; **~ dem Gymnasium sein** a fi (elev) la liceu; **~ Arbeit sein** a fi plecat (în altă parte) la lucru; **~ Erholung sein** a se afla la odihnă; **~ die Post gehen** a merge la poștă; **~ das Gericht schicken** a trimite la tribunal; **sich ~ der Polizei melden** a se prezenta la poliție. **3.** în; pe; **~ der ganzen Welt** în toată lumea, pe lume; **~ Reisen** în călătorie; **~ dem Hofe** în curte; **~ jn. vertrauen** a se încrede în cineva; **~ folgende Art** în felul următor; **~ -lein enden** a se termina în (sau cu sufixul) -lein; **~ deutsch** pe nemțește, în germană; **~ dein Wohl!** în sănătatea ta! *(fam.)* **~ Besuch sein** a fi în vizită; **~ seinem Zimmer sein** a se afla, a fi în camera sa; **~ Urlaub gehen** a pleca în concediu; **das geht ~ sein Konto** asta se trece în contul său, el e vinovat. **4.** de, din; **~ beiden Seiten** de ambele părți; **~ beiden Beinen lahm sein** a fi olog de ambele picioare; **aufs Neue** din nou. **5.** spre, către, asupra; **~ den Abend** către seară; pe seară; **es geht ~ neun Uhr** e aproape (ora) nouă, e către (ora) nouă; **ein Viertel ~ zehn** (ora) nouă și un sfert; **~ ihn zu** spre el; **er lief ~ das Haus zu** a alergat spre casă. **6.** după, în urma, la; **~ seinen Befehl** la ordinul său, în urma ordinului său; **~ meine Empfehlung** după (sau la) recomandarea mea; **~ dieses Betragen hin** în urma acestei comportări; **~ Wunsch** la cerere; **wie ~ Bestellung** ca la comandă; **Schlag ~ Schlag** una după alta, fără întrerupere. **7.** pentru; **~ immer** pentru totdeauna; **~ einen Augenblick** pentru un moment; **aufs ganze Leben** pentru toată viața; *(fam.)* **~ einen Sprung vorbeikommen** a trece (pe la cineva) pentru o clipă. **8.** cu; **sich ~ Degen schlagen** a se bate (în duel) cu spada. **9.** în timpul; **~ dem Rückzug** în timpul retragerii. **10.** *(în expr.)* **~ einmal** sau **~ einen Zug** dintr-odată; **alle ~ einmal** toți odată; **~s Höchste** în cel mai înalt grad; **~s Beste** cât se poate de bine; **~s Äußerste gefasst sein** a se aștepta la orice; **~ alle Fälle** în orice caz; **es hat nichts ~ sich** nu face nimic; **das hat etwas ~ sich** cazul e important; **etwas ~ sich laden** a se împovăra cu ceva, cu o sarcină; **einer Sache ~ den Grund kommen** a descoperi cauza (unui lucru); *(fam.)* **jm. ~s Dach steigen** a trage cuiva o săpuneală; **~ die Hälfte reduzieren** a reduce la jumătate; **den Ruf ~ einen Lehrstuhl erhalten** a primi oferta de a ocupa postul de șef de catedră; *(fam.)* **jn. ~ dem Hals haben** a avea pe cineva pe cap; **~ Anhieb** la prima încercare, de la început; **mit jm. ~ du und du stehen** a se tutui cu cineva; **~ den Millimeter genau** la fix, fix la milimetru; **~ Grund von …** în baza, pe baza de…; **~ Wiedersehen!** la revedere! **~ Wiederhören!** la revedere! (formulă folosită la telefon); **bis ~ weiteres** până una-alta; **~ gut Glück** sau **~s Geratewohl** la noroc, la voia întâmplării; **das liegt ~ der Hand** acest lucru este evident, este la mintea oricui. **II.** *adv.* **1.** *(în corelație cu* von*; arată punctul de plecare)* **von unten ~** de jos în sus; **von klein ~** de mic copil; **von Jugend ~** din tinerețe; **von unten ~ dienen** a trece prin toate gradele. **2.** *(în corelație cu alte adverbe)* **~ und ab** în lung și în lat, în sus și în jos, de colo până colo; **~ und ab gehen** a merge, a se plimba încolo și încoace; **die Treppe ~ und ab laufen** a fugi pe scări în sus și în jos; **~ und davon gehen** a o lua la sănătoasa; **er war schon ~ und davon** o și ștersese, plecase deja; **~ und nieder** în sus și în jos. **3.** *(fam., construit cu un verb)* treaz, sculat; **~ sein** a fi treaz, a fi sculat, **er ist noch nicht ~** nu s-a sculat încă; **ich fand ihn ~** l-am găsit treaz, sculat. **4.** *(fam.)* deschis; **das Tor steht weit ~** poarta e larg deschisă; **das Fenster ist ~** fereastra e deschisă; **wie lange haben Sie ~?** cât, până la ce oră țineți deschis? **Mund ~!** deschide gura! **III.** *conj.* **~ dass** pentru ca; **~ dass nicht** ca nu cumva. **IV.** *interj.* **~! frisch ~!** haide! sus! sculați! **Glück ~! a)** *(la mineri)* noroc bun! **b)** hai noroc!

Auf, *-(e)s, -e, m. (reg.)* bufniță.

auf|ächzen, *ächzte auf, aufgeächzt (du, er ächzt auf), vb. (h) intr.* a ofta, a geme scurt, a icni; **unter der Last ~** a icni sub povară.

auf|ackern, *ackerte auf, aufgeackert, vb. (h) tr.* a ara; a întoarce pământul, ogorul.

auf|applizieren, *applizierte auf, aufappliziert, vb. (h) tr. (croitorie)* a aplica, a coase pe.

auf|arbeiten, *arbeitete auf, aufgearbeitet (du arbeitest auf, er arbeitet auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a termina prelucrarea (unui stoc de materii prime, materiale etc.); a recupera (restanțele). **2.** a renova, a transforma, a repara (o haină, mobilă etc.); **II.** *refl.* **1.** *(reg.)* a se istovi muncind. **2.** *(fam.)* a se ridica prin muncă; **er arbeitete sich zum Meister auf** a ajuns maistru.

Auf|arbeitung, *-en, f.* **1.** terminare a prelucrării; lichidare (a lucrărilor restante). **2.** renovare, transformare, reparare (a unei haine).

Auf|artung *f. sg. (biol.)* ameliorare (a speciilor).

auf|atmen, *atmete auf, aufgeatmet (du atmest auf, er atmet auf), vb. (h) intr.* a răsufla ușurat, a i se lua o piatră de pe inimă.

auf|ätzen, *ätzte auf, aufgeätzt (du, er ätzt auf), vb. (h) tr. (tipogr.)* a deschide semitonurile printr-o nouă corodare.

aufbacken, *buk (și backte) auf, aufgebacken, tr. (h)* **1.** a coace din nou, a răscoace; **das Brot ~** a reîmprospăta pâinea (punând-o încă o dată în cuptor). **2.** a consuma complet la copt; **alles Mehl ~** a coace toată făina (disponibilă).

aufbahren, *bahrte auf, aufgebahrt, vb. (h) tr.* a așeza, a pune pe catafalc, pe năsălie.

Aufbahrung, *-en, f.* așezare pe catafalc, pe năsălie.

aufbammeln, *bammelte auf, aufgebammelt (ich bamm(e)le auf), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a atârna, a agăța (ceva ce se bălăbănește). **2.** a spânzura.

Aufbau, *-s, -ten, m.* **1.** *sg.* construire, construcție; reconstruire, reconstrucție; **der ~ der Stadt** reconstruirea orașului; **der ~ eines Gerüsts** construirea, ridicarea unei schele; **wirtschaftlicher ~** construcție economică; **~ einer neuen gesellschaftlichen Ordnung** construirea unei noi orânduiri sociale; **im ~ begriffen** în construcție. **2.** *sg. (fig.)* construcție, zidire; structură; **der ~ des Dramas** construcția dramei; **der grammatikalische ~ der Sprache** structura gramaticală a limbii; **der innere ~ des Atoms** structura internă a atomului; **gesellschaftlicher ~** structura socială. **3.** *pl.* și *-e (constr., tehn., maș. etc.)* partea superioară a unei construcții; supraetajare; suprastructură; coronament; capac; prelungitor; ajutaj; caroserie. **4.** *(mar.)* încăperile, cabinele aflate pe puntea superioară. **5.** *(chim.)* sinteză; structură; compoziție. **6.** *(ec.)* organizare; **leitungsmäßiger ~** organigramă, sistem de organizare a muncii.

Aufbau|arbeit, *-en, f.* muncă constructivă; muncă de reconstrucție.

Aufbaube|strebung, *-en, f.* sforțare, efort constructiv(ă).

Aufbaubetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere de construcții.

Aufbaudarlehen, *-s, -, n.* împrumut, credit de reconstrucție (pentru sinistrați).

aufbauen, *baute auf, aufgebaut, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** (și *fig.*) a construi, a înălța, a ridica, a zidi, a clădi, a edifica; a monta; a asambla; **Zelte ~** a ridica corturi; **den Stadtteil ~** a reconstrui cartierul orașului; **Geschenke auf einem Tisch ~** a aranja cadouri pe o masă. **2.** *(fig.)* a clădi, a se întemeia; **auf neuen Quellen ~** a se baza pe izvoare noi; **eine Anklage auf etwas ~** a întemeia o acuzație pe ceva. **3.** *(chim.)* a sintetiza. **4.** a construi deasupra. **5.** a fundamenta (teorii). **II.** *refl.* **1.** *(chim.)* a se compune, a se construi. **2.** *(fam.)* a se planta; **sich vor jm. ~** a se planta în fața cuiva. **3.** *(despre nori)* a se îngrămădi, a se aduna.

Aufbau|erfolg, *-(e)s, -e, m.* rezultat, succes în construcție, succes al construcției.

Aufbaugebiet, *-(e)s, -e, n.* teren, zonă de construcție.

Aufbaugesetz, *-es, -e, n.* lege de reconstrucție.

Aufbau|helfer, *-s, -, m.* persoană care ajută la reconstrucție.

Aufbaukost *f. sg.* hrană întăritoare.

Aufbaukraft, *-kräfte, f. (fig.)* putere, forță constructivă.

aufbaumeln, *baumelte auf, aufgebaumelt (ich baum(e)le auf), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) spânzura.

aufbaumen, *baumte auf, aufgebaumt, vb. (h) intr. (vân.)* a se urca într-un copac; a se așeza pe o creangă, într-un copac.

aufbäumen, *bäumte auf, aufgebäumt, vb. (h)* **I.** *tr. (text.)* a înfășura, a rula urzeala (pe sul). **II.** *refl.* **1.** *(despre cal)* a (se) cabra. **2.** *(fig.)* a se împotrivi vehement, a se opune, a se revolta, a se cabra.

Aufbaumöbel *pl.* mobilă compusă din bucăți (care se asamblează una peste alta).

Aufbauplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de (re)construcție, de structurare; plan de perspectivă.

Aufbauprozess, *-es, -e, m.* **1.** proces de (re-)construcție. **2.** proces de nutriție vegetală.

Aufbau|salze *pl.* săruri nutritive.

aufbauschen, *bauschte auf, aufgebauscht, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** și *refl.* a (se) umfla; **der Wind bauschte die Segel auf** vântul a umflat pânzele; **aufgebauschte Ärmel** mâneci bufante. **2.** *(fig.)* a exagera, a umfla; **eine Sache ~** a umfla o chestiune, a exagera. **II.** *intr. (s)* a se umfla.

Aufbau|schule, *-n, f.* școală secundară cu durată redusă.

Aufbauschung, *-en, f.* **1.** umflare; umflătură. **2.** *(fig.)* exagerare, umflare, mărire.

Aufbau|stunde, *-n, f.* oră de muncă voluntară pentru (re)construcție.

Aufbautempo, *-s, n. sg.* ritm al muncii constructive; ritm de (re)construcție (în fosta RDG).

Aufbauwerk, *-(e)s, n. sg.* **1.** operă de (re)construcție. **2.** muncă de reconstrucție.

Aufbauwille, *-ns, m. sg. (fig.)* voință constructivă.

aufbauwillig *adj.* dispus să reconstruiască; dornic de a reclădi, reconstrui.

aufbeben, *bebte auf, aufgebebt, vb. (s) intr.* **1.** a se cutremura (scurt). **2.** *(fig.)* a tresări.

aufbefinden, *befand auf, aufbefunden (du befindest dich auf, er befindet sich auf), vb. (h) refl.* **1.** a fi treaz; **sich noch** ~ a nu se fi culcat încă, a fi treaz încă. **2.** a fi sculat din pat (după o boală).

aufbegehren, *begehrte auf, aufbegehrt, vb. (h) intr. (gegen* cu *ac.)* **1.** a protesta (violent), a se ridica protestând (împotriva); a-şi exprima, manifesta revolta, protestul. **2.** a cere, a pretinde cu insistenţă, violent.

aufbe|halten, *behielt auf, aufbehalten (du behältst auf, er behält auf), vb. (h) tr.* **1.** a păstra, a menţine; **den Hut** ~ a rămâne cu pălăria pe cap. **2.** a ţine deschis; **die Augen** ~ a ţine ochii deschişi, a fi cu ochii în patru; **den Regenschirm** ~ a ţine umbrela deschisă. **3.** *(fam.)* a ţine (pe cineva) treaz, neculcat, a împiedica (pe cineva) să se culce. **4.** *(înv.)* a păstra pentru mai târziu, a pune deoparte; a amâna.

aufbeißen, *biss auf, aufgebissen (du, er beißt auf), vb. (h) tr.* a sparge, a desface cu dinţii.

aufbeizen, *beizte auf, aufgebeizt (du, er beizt auf), vb. (h) tr.* a recondiţiona (o mobilă) cu baiţ.

aufbekommen, *bekam auf, aufbekommen, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a izbuti să deschidă (o uşă, un lacăt etc.). **2.** a izbuti să pună (pălăria, mănuşile etc.). **3.** a avea de făcut o lecţie, o temă şcolară; **wir haben einen Aufsatz** ~ avem de făcut o temă, ni s-a dat să facem o compunere. **4.** *(despre mâncare)* a reuşi să termine, să mănânce tot.

aufbereiten, *bereitete auf, aufbereitet (du bereitest auf, er bereitet auf), vb. (h) tr.* **1.** *(metal.)* a prepara (un minereu). **2.** a prepara, a trata, a curăţa; **Saatgut** ~ a curăţa sământa. **3.** *(fig.)* a prelucra; a utiliza; a valorifica; **alte Texte** ~ a valorifica texte vechi; **das statistische Material** ~ a prelucra materialul statistic.

Aufbereitung, *-en, f.* **1.** *(metal.)* preparare, separare, îmbogăţire, concentrare (a minereului). **2.** preparare, curăţare. **3.** *(fig.)* valorificare, prelucrare, utilizare.

Aufbereitungs|prozess, *-es, -e, m. (metal.)* proces de preparare.

Aufbereitungs|technik, *-en, f. (metal., hidr.)* tehnică de preparare.

Aufbereitungsverlust, *-(e)s, -e, m. (metal.)* pierdere la preparare.

aufbersten, *barst auf, aufgeborsten (du, er birst auf), vb. (s) intr.* a plesni, a crăpa.

Aufberstung, *-en, f.* plesnire, crăpare; fisurare.

aufbessern, *besserte auf, aufgebessert, vb. (h) tr.* a îmbunătăţi, a ameliora; a spori, a mări (valoarea, salariul, conţinutul); a repara; **Möbel** ~ a recondiţiona mobila; **seine Kenntnisse** ~ a-şi îmbogăţi cunoştinţele.

Aufbesserung, *-en, f.* îmbunătăţire, ameliorare; sporire, mărire (a valorii, salariului, conţinutului); ~ **der Kenntnisse** îmbogăţire a cunoştinţelor; ~ **der Möbel** recondiţionare a mobilei.

aufbetten, *bettete auf, aufgebettet (du bettest auf, er bettet auf), vb. (h) tr.* **1.** a pune un pat în plus (într-o cameră de hotel). **2.** *(austr.)* a face patul (pentru culcare).

aufbewahren, *bewahrte auf, aufbewahrt, vb. (h) tr.* a păstra; a conserva, a depozita; **das lässt sich nicht** ~ nu ţine, nu se poate conserva; **kühl** ~ a se păstra la rece; **für später** ~ a păstra, a rezerva pentru mai târziu.

Aufbewahrung *f. sg.* păstrare, depozitare, conservare.

Aufbewahrungsfrist, *-en, f.* termen de depozitare.

Aufbewahrungsgebühr, *-en, f.* taxă de păstrare, de depozitare.

Aufbewahrungskosten, *pl.* costuri de depozitare.

Aufbewahrungs|ort, *-(e)s, -e,* **Aufbewahrungsraum**, *-(e)s, -räume, m.* loc de păstrare.

Aufbewahrungs|pflicht, *-en, f.* obligativitatea de a conserva documente în arhivă.

Aufbewahrungs|schein, *-(e)s, -e, m.* buletin, recipisă de depozitare.

Aufbewahrungszimmer, *-s, -, n.* cameră, loc de păstrare, depozit, magazie.

aufbiegen, *bog auf, aufgebogen, vb. (h) tr.* **1.** a dezdoi; a îndrepta; a desface prin îndoire. **2.** a îndoi în sus.

aufbieten, *bot auf, aufgeboten (du bietest auf, er bietet auf), vb. (h) tr.* **1.** a face uz, a se folosi (de), a pune la contribuţie; **alles** ~ a folosi toate mijloacele, a face tot ce stă în putinţă; **seine ganze Autorität** ~ a face uz de toată autoritatea sa. **2.** a chema, a aduna sub arme (armate, contingente); a convoca; **die ganze Belegschaft** ~ a convoca toţi angajaţii, a mobiliza întregul colectiv; **Polizei** ~ a folosi forţe poliţieneşti. **3.** a face cunoscut, a anunţa o căsătorie (prin afişare la primărie sau prin anunţare de la amvon).

Aufbietung, *-en, f.* **1.** întrebuinţare (de mijloace); folosire; **bei** ~ **aller Kräfte** mobilizând toate forţele; **unter** ~ **seiner Überredungskunst** făcând uz de arta sa de convingere. **2.** chemare (la arme); convocare; apel; **die** ~ **der Jugend** convocarea tineretului (printr-un apel). **3.** anunţare, publicare, afişare a unei căsătorii.

aufbinden, *band auf, aufgebunden (du bindest auf, er bindet auf), vb. (h) tr.* **1.** a dezlega, a desface, a desprinde. **2.** *(auf etwas)* a lega (pe sau de ceva); **den Koffer auf den Wagen** ~ a lega cufărul pe maşină; *(fig., fam.)* **sich** *(dat.)* **eine Rute** ~ a se încărca cu ceva neplăcut, a-şi lua asupra sa o sarcină neplăcută, o povară. **3.** a strânge, a lega în mănunchi; **sie bindet sich** *(dat.)* **die Haare auf** îşi leagă, îşi strânge părul; îşi prinde părul sus; **das Kleid** ~ a ridica, a sumete haina, rochia; **Reben** ~ a lega viţa (de araci). **4.** *(tipogr.)* a lega tot tirajul; *(agr.)* **Garben** ~ a termina legatul snopilor. **5.** *(fam.; în expr.)* **jm. etwas** (sau **einen Bären**) ~ a spune (cuiva) gogoşi, a turna palavre (cuiva), a păcăli pe cineva.

aufblähen, *blähte auf, aufgebläht, vb. (h)* **I.** *tr.* a umfla; **der Wind bläht die Segel auf** vântul umflă velele; *(fig.)* **die Verwaltung** ~ a umfla administraţia. **II.** *refl.* **1.** a se umfla; *(med.)* a se balona. **2.** *(fig.)* a face pe grozavul, a se îngâmfa, a se umfla în pene.

Aufblähung, *-en, f.* **1.** *(şi fig.)* gonflare, umflare; ~ **der Verwaltung** inflaţie administrativă; *(med.)* balonare. **2.** *(fig.)* îngâmfare.

aufblasbar *adj.* gonflabil.

aufblasen, *blies auf, aufgeblasen (du, er bläst auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a umfla (cu aer) suflând; a desface, a deschide suflând; **den Ball** ~ a umfla mingea; **die Backen** ~ a-şi umfla obrajii suflând; **das Feuer** ~ a aţâţa focul suflând. **2.** a trezi (pe cineva) cântând (dintr-un instrument de suflat). **3.** a cânta (dintr-un instrument de suflat); **zum Tanze** ~ a cânta pentru dans. **II.** *refl. (fam.)* a se umfla în pene, a se fuduli, a face pe grozavul.

aufblättern, *blätterte auf, aufgeblättert, vb. (h)* **I.** *tr.* a deschide, a răsfoi (o carte). **II.** *tr.* şi *refl.* a se deschide; **die Rose blättert sich auf** trandafirul se deschide.

aufbleiben, *blieb auf, aufgeblieben, vb. (s) intr.* **1.** a veghea, a sta treaz; **er ist die ganze Nacht aufgeblieben** a stat de veghe toată noaptea. **2.** a rămâne deschis.

aufblenden, *blendete auf, aufgeblendet (du blendest auf, er blendet auf), vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** *(fot., film)* a ilumina treptat imaginea; a deschide diafragma. **2.** *(auto., despre faruri)* a lumina cu faza mare.

Aufblick, *-(e)s, -e, m.* **1.** înălţare a privirii; privire în sus. **2.** *(înv.)* fulger, (stră)fulgerare.

aufblicken, *blickte auf, aufgeblickt, vb. (h) intr.* **1.** a ridica privirea, a privi în sus; **von seinem Buch** ~ a-şi ridica privirea de pe carte. **2.** *(fig.)* a admira pe cineva; **zu jm.** ~ a privi pe cineva cu admiraţie, a recunoaşte superioritatea cuiva.

aufblinken, *blinkte auf, aufgeblinkt, vb. (h) intr.* a sclipi (pentru o clipă), a (stră)fulgera.

aufblitzen, *blitzte auf, aufgeblitzt (du, er blitzt auf), vb. intr.* **1.** *(h)* a scânteia, a (stră)fulgera; a sclipi, a licări pentru o clipă; **ein Scheinwerfer blitzte auf** un reflector a străfulgerat; **ein Messer blitzte in seiner Hand auf** un cuţit a scânteiat deodată în mâna sa. **2.** *(s) (fig.)* **ein Gedanke ist mir aufgeblitzt** m-a fulgerat o idee.

aufblocken, *blockte auf, aufgeblockt, vb. (s) intr. (vân., despre păsări răpitoare mari)* a se aşeza pe o stâncă.

aufblühen, *blühte auf, aufgeblüht, vb. (s) intr.* **1.** a îmboboci, a înflori. **2.** *(fig.)* a înflori, a prospera; **die Künste blühen auf** artele înfloresc.

Aufblühen, *-s, n. sg. (şi fig.)* îmbobocire, înflorire; prosperare; ~ **der Wissenschaften** înflorire a ştiinţelor.

Aufblüte, *f. sg. (reg.)* înflorire.

aufbocken, *bockte auf, aufgebockt, vb. (h) tr. (tehn.)* a aşeza pe capră.

aufbohnern, *bohnerte auf, aufgebohnert, vb. (h) tr.* a freca, a face din nou parchetul, duşumeaua.

aufbohren, *bohrte auf, aufgebohrt, vb. (h) tr.* a găuri, a străpunge cu sfredelul, cu burghiul.

aufbojen, *bojte auf, aufgebojt, vb. (h) tr.* a uşura cablul (ancorei) cu plutitori.

Aufbördelung, *-en, f.* tivire; rabatare a marginii (tablei).

aufborgen, *borgte auf, aufgeborgt, vb. (h) tr.* a împrumuta (din toate părţile).

aufbranden, *brandete auf, aufgebrandet (du brandest auf, er brandet auf), vb. (s) intr. (despre valuri)* a se îngrămădi, a se ridica la mare înălţime; *(fig.)* **Jubel brandete auf** a izbucnit o mare bucurie.

aufbrassen, *brasste auf, aufgebrasst (du, er brasst auf), vb. (h) tr. (mar.)* a pune în pană (o navă cu vele); **aufgebrasst liegen** a sta cu velele în pană.

aufbraten, *briet auf, aufgebraten (du brätst auf, er brät auf), vb. (h) tr.* a frige din nou, a încălzi friptura.

Aufbrauch, *-(e)s, m. sg. (com.)* epuizare completă (a stocurilor).

aufbrauchen, *brauchte auf, aufgebraucht, vb. (h) tr.* a consuma (complet); a epuiza; a slei; **er hat sein Vermögen ganz aufgebraucht** şi-a cheltuit întreaga avere; **seine Kraft** ~ a-şi cheltui forţele; a se epuiza.

aufbrausen, *brauste auf, aufgebraust (du, er braust auf), vb. intr. (h* şi *s)* **1.** *(despre mare)* a spumega, a vui, a se ridica în valuri tumultuoase; *(fig.)* **Beifall brauste im Saal auf** în sală s-a dezlănţuit o furtună de aplauze. **2.** *(fig.)* a se înfuria, a se aprinde, a se înfierbânta; **er braust leicht auf** se înfurie uşor. **3.** *(chim.)* a face efervescenţă.

aufbrausend I. *part. prez.* de la a u f b r a u s e n. **II.** *adj.* **1.** spumegând. **2.** *(fig.)* iute (la mânie), mânios; **er hat ein ~es Wesen** are o fire impulsivă.

aufbrechen, *brach auf, aufgebrochen (du brichst auf, er bricht auf), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a sparge (prin efracţie), a rupe; **die Türe** ~ a sparge, a forţa uşa. **2.** a deschide; **eine Kiste** ~ a deschide o ladă; **einen Brief** ~ a deschide o scrisoare. **3.** a ara; a deşteleni. **4.** *(vân.)* a scoate măruntaiele vânatului. **II.** *intr. (s)* **1.** *(despre gheaţă)* a se sparge, a se rupe. **2.** *(bot.)* a se deschide, a îmboboci. **3.** *(med., despre abcese)* a se sparge, a se deschide. **4.** a ieşi la iveală; **der Gegensatz ist zwischen ihnen aufgebrochen** între ei a izbucnit contradicţia. **5.** a porni, a pleca (la drum); **wir brachen früh auf** am pornit de dimineaţă, devreme; **zu einer Reise** ~ a porni la drum, în călătorie.

Aufbrechen, *-s, n. sg.* **1.** spargere, rupere; deschidere (a unei scrisori etc.). **2.** pornire (la drum), plecare.

aufbreiten, *breitete auf, aufgebreitet (du breitest auf, er breitet auf), vb. (h) tr.* a dezdoi, a despături, a întinde, a desface (pătura, rufele etc.).

aufbrennen, *brannte auf, aufgebrannt, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a se aprinde, a lua foc, a izbucni în flăcări; **ein Lichtchen brennt auf** deodată se aprinde o luminiţă. **2.** *(fig.)* a izbucni, a se aprinde; a se enerva, a sări în sus; **Hass brannte in ihm auf** s-a aprins ura în el. **II.** *tr. (h)* **1.** a arde, a înfiera; **ein Zeichen** ~ a însemna cu fierul roşu; *(fig., fam.)* **jm. eins** (sau **eine Kugel**) ~ a trage în cineva un glonţ; **jm. eins** ~ a-i arde cuiva una; **jm. etwas** ~ a-i impune cuiva ceva, a forţa pe cineva să accepte ceva. **2.** a arde, a consuma prin ardere. **III.** *refl. (h)* a se consuma prin ardere.

aufbringen, *brachte auf, aufgebracht, vb. (h) tr.* **1.** a procura, a găsi, a face rost; **Geld** ~ a procura bani; **Zeugen** ~ a aduce martori; **die Miete** ~ a face rost de bani pentru chirie; *(fig.)* **den Mut nicht** ~ **können** a nu găsi curajul. **2.** *(şi fig.)* a reuşi să pui pe (sau în) picioare; **einen Kranken** ~ a vindeca, a restabili, a (re)pune pe picioare un bolnav; **ein Geschäft** ~ a pune pe picioare o afacere. **3.** *(fam.)* a deschide prin efort, a reuşi să deschidă. **4.** a ridica, a duce ceva undeva; **Getreide** ~ a colecta, a strânge cereale. **5.** a descoperi, a lansa, a introduce; a născoci, a inventa; **eine Mode** ~ a introduce, a lansa o modă; **ein Gerücht** ~ a pune în circulaţie un zvon, a născoci un zvon; **das hat er aufgebracht** aceasta a născocit-o el; **man kann gegen ihn nichts** ~ nu i se poate imputa nimic. **6.** a mânia, a întărâta, a supăra; **er hat ihn gegen uns aufgebracht** l-a întărâtat contra noastră; **so etwas bringt mich förmlich auf!** aşa ceva mă scoate din sărite! **7.** *(înv.; despre copii sau animale tinere)* a creşte, a educa. **8.** *(fam.)* a aplica (ceva pe, la ceva); **Salbe auf die Haut** ~ a da cu alifie pe piele; **ein Muster auf das Gewebe** ~ a aplica un model pe ţesătură; *(fam.)* **Gardinen** ~ a pune perdele. **9.** *(mar.)* a opri pentru control, a controla o navă; a captura (o navă). **10.** *(sport; în expr.)* **in den letzten drei Spielen hat er es schön aufgebracht** în ultimele trei jocuri a progresat frumos. **11.** *(tipogr.)* a intercala (în zaţ) un cuvânt, un rând lipsă.

Aufbringer, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* misit; persoană care procură. **2.** *(mar.)* vas pentru observaţii sau capturi (folosit de vameşi).

Aufbringung, *-en, f.* **1.** introducere, inventare, născocire; lansare. **2.** procurare (de capital); colectare, strângere, adunare; câştigare; ~ **der Ernte** strângerea recoltei. **3.** *(mar.)* capturare (a unei prize, a unui vas).

Aufbringungskommission, *-en, f.* comisie de colectare, de preluare.

aufbrisen, *briste auf, aufgebrist (du, er brist auf), vb. (s) intr. (despre vânt)* a sufla mai tare.

aufbröckeln, *bröckelte auf, aufgebröckelt (ich bröck(e)le auf), vb.* **I.** *(s) intr.* a se fărâmița. **II.** *(h) tr.* a fărâmița.

aufbrodeln, *brodelte auf, aufgebrodelt (ich brodl(e)le auf), vb. intr.* **1.** *(h)* a țâșni; a da în clocot, a fierbe. **2.** *(s.) (fig.)* a clocoti de mânie, a se mânia; **ein Gemurre brodelte auf** a izbucni un murmur de protest, de nemulțumire.

Aufbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** spargere; deschidere (cu forța). **2.** *sg.* plecare; pornire; *(fig.)* **das Volk ist im ~** poporul se ridică. **3.** deșțelenire. **4.** *sg. (vân.)* măruntaie (ale vânatului).

aufbruch(s)bereit *adj.* gata de plecare.

Aufbruch(s)signal, *-s, -e, n.* semnal de plecare.

Aufbruch|station, *-en, f. (ferov.)* gară, stație de plecare.

Aufbruch|stimmung *f. sg.* atmosferă de plecare; **im Saal herrscht ~** în sală toată lumea se pregătește de plecare.

Aufbruchzeit, *-en, f.* ora pornirii.

aufbrücken, *brückte auf, aufgebrückt, vb. (h) tr. (mil.)* a construi un pod.

aufbrühen, *brühte auf, aufgebrüht, vb. (h) tr.* a opări; **den Kaffee ~** a opări cafeaua.

aufbrüllen, *brüllte auf, aufgebrüllt, vb. (h) intr.* a urla deodată, a scoate țipete.

aufbrummen, *brummte auf, aufgebrummt, vb. (h) intr.* și *tr.* **1.** a scoate un mârâit, a mârâi; a bombăni. **2.** *(pop.)* a aplica; **jm. eine Strafe ~** a da cuiva o pedeapsă. **3.** *(mar.)* a ajunge la fund.

aufbuckeln, *buckelte auf, aufgebuckelt (ich buck(e)le auf), vb. (h) tr. (fam.)* a împovăra (pe cineva cu ceva).

aufbuden, *budete auf, aufgebudet (du budest auf, er budet auf), vb. (h) tr.* a face, a construi o dugheană.

Aufbügelmuster, *-s, -, n.* model aplicabil prin călcare cu fierul.

aufbügeln, *bügelte auf, aufgebügelt (ich büg(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a călca (din nou); **einen alten Hut ~** a călca (din nou) o pălărie veche. **2.** a aplica (un model) prin călcare cu fierul.

aufbumsen, *bumste auf, aufgebumst (du, er bumst auf), vb.* **I.** *tr. (h) (fam.)* a trânti (ceva pe ceva) cu zgomot. **II.** *intr. (s)* a cădea, a fi trântit (pe ceva) cu zgomot.

Aufbund, *-(e)s, -e, m. (reg.)* coafură înaltă, legată în formă de turn.

aufbürden, *bürdete auf, aufgebürdet (du bürdest auf, er bürdet auf), vb. (h) tr. (jm.)* a pune (cuiva) o povară în spinare; a încărca (cu o povară); *(fig.)* **jm. etwas ~** a pune în sarcina cuiva (ceva); **jm. die Schuld ~** a arunca vina asupra cuiva; a face să plătească; a impune.

Aufbürdung, *-en, f. (și fig.)* încărcare.

aufbürsten, *bürstete auf, aufgebürstet (du bürstest auf, er bürstet auf), vb. (h) tr.* **1.** a împrospăta (blănuri, catifea) periind. **2.** a peria (părul) în răspăr.

aufdämmen, *dämmte auf, aufgedämmt, vb. (h) tr.* a bara, a îndigui, a rambleia.

aufdämmern, *dämmerte auf, aufgedämmert, vb. (s* și *h) intr.* **1.** a se crăpa de ziuă, a se lumina de ziuă. **2.** *(fig.)* a se trezi; a începe să vadă clar; **eine Hoffnung dämmert in mir auf** o speranță se trezește, licărește în mine.

aufdampfen, *dampfte auf, aufgedampft, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** *(chim.)* a metaliza (catodic). **2.** *(fam.)* **eine Zigarre ~** a termina de fumat o țigară. **II.** *intr. (s)* a se înălța în formă de vapori.

aufdämpfen, *dämpfte auf, aufgedämpft, vb. (h) tr.* a călca cu cârpa umedă.

aufdecken, *deckte auf, aufgedeckt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a descoperi, a dezveli; a dezvălui; **die Karten ~ a)** a da cărțile pe față; **b)** *(fig.)* a dezvălui intențiile. **2.** *(fig.)* a dezvălui, a descoperi, a revela; **js. Fehler ~** a dezvălui greșelile cuiva; **ein Verbrechen ~** a descoperi o crimă; **Gesetzmäßigkeiten ~** a explica, a dezvălui, a lămuri legitățile, procesul legic. **3.** a întinde pe; **das Tischtuch ~** a pune fața de masă. **II.** *refl.* a se dezveli, a se descoperi (în timpul somnului).

Aufdeckung, *-en, f. (și fig.)* descoperire; dezvăluire; revelare.

aufdeichen, *deichte auf, aufgedeicht, vb. (h) tr.* a înălța un dig.

aufdocken, *dockte auf, aufgedockt, vb. (h) tr.* a face, a aduna grămadă.

aufdonnern, *donnerte auf, aufgedonnert, vb.* **I.** *intr. (s)* a sări în sus tunând și fulgerând (de mânie). **II.** *tr.* și *refl. (h) (fam.)* a (se) împopoțona.

aufdoppeln, *doppelte auf, aufgedoppelt (ich dopp(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a dubla. **2.** *(reg.)* a pune pingele.

aufdorren, *dorrte auf, aufgedorrt, vb. (h) tr.* a usca.

aufdrängen, *drängte auf, aufgedrängt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deschide, a împinge cu forța; **die Tür ~** a împinge ușa cu forța. **2.** *(fig.)* a impune, a da cu sila, a băga pe gât; **jm. ein Geschenk ~** a insista pe lângă cineva să accepte un dar. **II.** *refl.* **1.** a se băga, a se vârî în sufletul cuiva; **sich jm. ~ a)** a se impune în societatea cuiva; **b)** a molesta pe cineva, a se ține scai de cineva, a inoportuna. **2.** *(fig.)* a se impune, a reveni insistent; **der Gedanke drängt sich auf (dass ...)** se impune ideea (că ...).

Aufdrängung, *-en, f.* impunere; vârâre.

aufdrehen, *drehte auf, aufgedreht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deschide, a deșuruba, a învârti; a întoarce; a ridica în sus prin răsucire; a pune în funcțiune prin înșurubare; **den Hahn ~** a deschide robinetul; *(fam.)* **das Radio ~** a pune mai tare aparatul de radio; **die Uhr ~** a întoarce ceasul. **2.** *(reg., austr.)* a aprinde; **das Licht ~** a aprinde lumina electrică; **das Radio ~** a deschide radioul. **3.** *(și refl.)* a (se) desface, a (se) dezrăsuci; a (se) descolăci; **ein Tau ~** a descolăci o funie. **4.** *(sport)* a răsuci vâslele cu 90°. **5.** *(pop., jm. etwas)* a vinde (cuiva ceva) prin înșelăciune, a vârî pe gât (o marfă). **II.** *intr. (fam.)* **1.** a accelera, a da viteză; **mächtig ~** a da zor, a forța. **2.** a se înveseli, a deveni foarte bine dispus (la petreceri).

aufdreschen, *drosch auf, aufgedroschen (du drischst auf, er drischt auf), vb. (h) tr.* a termina de treierat.

aufdringen, *drang auf, aufgedrungen, vb.* **I.** *tr.* și *refl. (h)* v. aufdrängen. **II.** *intr. (s) (zu)* a se ridica, a pătrunde până la.

aufdringlich *adj.* îndrăzneț, insistent, obraznic; supărător, plictisitor, enervant, care nu-ți dă pace.

Aufdringlichkeit, *-en, f.* îndrăzneală, stăruință, insistență supărătoare.

aufdröhnen, *dröhnte auf, aufgedröhnt, vb. (h) intr.* a bubui (deodată).

aufdröseln, *dröselte auf, aufgedröselt (ich drös(e)le auf), vb. (h) tr.* a despleti; *(fig.)* a descâlci.

Aufdruck, *-(e)s, -e, m.* **1.** text imprimat (pe hărți, tablouri etc.). **2.** supraimprimare; **~ der Briefmarken** surșarjare, supratipărire a mărcilor, a timbrelor poștale.

aufdrucken, *druckte auf, aufgedruckt, vb. (h) tr.* **1.** a tipări, a imprima (pe ceva). **2.** a surșarja, a supratipări, a supraimprima.

aufdrücken, *drückte auf, aufgedrückt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deschide prin apăsare; **die Tür ~** a deschide ușa prin împingere; **ein Geschwür ~** a presa, a apăsa, a stoarce un abces, un furuncul. **2.** a apăsa pe, a fixa prin apăsare (un plasture); a aplica, a imprima; **einen Stempel ~** a pune ștampila; **sein Siegel ~** a-și pune sigiliul; *(fig.)* **der Zeit den Stempel ~** a-și lăsa amprenta asupra epocii; *(fam.)* **er drückte ihr einen auf** i-a dat un pupic. **II.** *intr.* a apăsa.

Aufdrücken, *-s, n. sg.* **1.** deschidere prin apăsare sau stoarcere. **2.** punere, aplicare (a sigiliului, a ștampilei).

aufducken, *duckte auf, aufgeduckt, vb. (h) intr.* a se ridica deodată (dintr-o poziție ghemuită).

aufdunsen, *dunste auf, aufgedunst (du, er dunst auf), vb. intr. (s)* și *refl. (h)* a se buhăi, a se umfla.

aufdunsten, *dunstete auf, aufgedunstet (du dunstest auf, er dunstet auf), vb. (s) intr.* a se evapora (complet), a dispărea prin evaporare.

aufeggen, *eggte auf, aufgeeggt, vb. (h) tr.* **1.** a deșteleni grăpând. **2.** a grăpa din nou.

auf|ein|ander *adv.* unul după altul, succesiv; unul peste altul; **~ angewiesen sein** a depinde, a avea nevoie unul de celălalt; **~ achten** a avea grijă unul de celălalt; **~ abstimmen** a pune de acord; **~ schlagen** a se bate, a da unul în celălalt.

auf|ein|ander drücken, *drückte aufeinander, aufeinander gedrückt, vb. (h) tr.* a fixa ceva peste altceva prin apăsare.

auf|ein|ander fallen, *fiel aufeinander, aufeinander gefallen (du fällst aufeinander, er fällt aufeinander), vb. (s) intr.* a cădea grămadă una peste alta.

Auf|ein|anderfolge *f. sg.* succesiune; **die ~ der Ereignisse** succesiunea evenimentelor.

auf|ein|ander folgen, *folgte aufeinander, aufeinander gefolgt, vb. (s) intr.* a se succeda.

auf|ein|ander folgend I. *part. prez.* de la aufeinander folgen. **II.** *adj.* succesiv, unul după altul.

auf|ein|ander geraten, *geriet aufeinander, aufeinander geraten (du gerätst aufeinander, er gerät aufeinander), vb. (s) intr.* **1.** a se regăsi, a da de cineva. **2.** a ajunge una peste alta.

auf|ein|ander häufen, *häufte aufeinander, aufeinander gehäuft, vb. (h* și *s) tr.* a acumula, a îngrămădi (una peste alta).

auf|ein|ander hetzen, *hetzte aufeinander, aufeinander gehetzt (du, er hetzt aufeinander), vb. (h) tr.* a ațâța, a instiga pe unul împotriva altuia.

auf|ein|ander legen, *legte aufeinander, aufeinander gelegt, vb. (h) tr.* a pune, a așeza una peste alta.

auf|ein|ander liegen, *lag aufeinander, aufeinander gelegen, vb. (h) intr.* a fi așezat, a sta unul peste altul.

auf|ein|ander passen, *passte aufeinander, aufeinander gepasst (du, er passt aufeinander), vb. (h) intr.* a se potrivi unul cu altul.

Auf|ein|anderprall, *-(e)s, -e, m. (și fig.)* ciocnire; tamponare.

auf|ein|ander prallen, *prallte aufeinander, aufeinander geprallt, vb. (s) intr. (și fig.)* a se ciocni unul de altul, a se tampona.

auf|ein|ander pressen, *presste aufeinander, aufeinander gepresst (du, er presst aufeinander), vb. (h) tr.* a presa una peste alta.

auf|ein|ander schichten, *schichtete aufeinander, aufeinander geschichtet (du schichtest aufeinander, er schichtet aufeinander) vb. (h) tr.* a suprapune, a stivui.

auf|ein|ander setzen, *setzte aufeinander, aufeinander gesetzt (du, er setzt aufeinander), vb. (h) tr.* a așeza una peste alta.

auf|ein|ander sitzen, *saß aufeinander, aufeinander gessessen (du, er sitzt aufeinander), vb. (h* și *s) intr. (fam.)* a sta îngrămădit unul peste altul.

auf|ein|ander stapeln, *stapelte aufeinander, aufeinander gestapelt (ich stap(e)le aufeinander) vb. (h) tr.* a stivui, a îngrămădi.

auf|ein|ander stoßen, *stieß aufeinander, aufeinander gestoßen (du, er stößt aufeinander) vb.* **I.** *tr. (h)* a ciocni, a lovi (ceva de ceva). **II.** *intr. (s)* **1.** a se ciocni, a se lovi. **2.** *(fig.)* a se contraria (reciproc), a veni în contradicție (unul cu celălalt).

auf|ein|ander treffen, *traf aufeinander, aufeinander getroffen (du triffst aufeinander, er trifft aufeinander) vb. (s) intr.* a se întâlni (întâmplător), a da unul de altul; **die Heere trafen aufeinander** a avut loc o ciocnire între armate.

auf|ein|ander türmen, *türmte aufeinander, aufeinander getürmt, vb. (h) tr.* a îngrămădi (în înălțime), a face grămezi (una peste alta).

auf|eisen, *eiste auf, aufgeeist (du, er eist auf), vb. (h)* **I.** *tr.* a sparge gheața (unui râu). **II.** *refl.* a se dezgheța, a se decongela.

auf|entern, *enterte auf, aufgeentert, vb. (s) intr. (mar.)* a se urca (repede) în gabie.

Auf|ent|halt, *-(e)s, -e, m.* **1.** oprire; întârziere; zăbavă; **ohne ~ a)** fără oprire; **b))** fără întârziere, neîntârziat; **~ haben** a se opri; **wie viel Minuten ~ hat der Zug hier?** câte minute stă trenul aici? **jeden ~ vermeiden** a evita orice întârziere. **2.** ședere, sejur, petrecere; domiciliu; reședință; **dauernder ~** domiciliu permanent; **vorübergehender ~** domiciliu provizoriu, ședere trecătoare; **seinen ~ ausdehnen** a-și prelungi șederea; **js. ~ nicht kennen** a nu ști unde se află cineva, a nu cunoaște domiciliul cuiva. **3.** casă și masă, pensiune; **voller ~** pensiune completă.

Auf|ent|haltsbescheinigung, *-en, f.* certificat de ședere.

Auf|ent|haltsbeschränkung, *-en, f. (jur.)* limitare a dreptului de ședere (într-o localitate, țară).

Auf|ent|haltsbewilligung, *-en, f.* v. Aufenthaltsgenehmigung.

Auf|ent|haltsdauer *f. sg.* durată a șederii.

Auf|ent|halts|erlaubnis, *-se, f.* v. Aufenthaltsgenehmigung.

Auf|ent|haltsgenehmigung, *-en, f.* autorizație, permisiune de ședere.

Auf|ent|haltskarte, *-n, f.* permis de ședere.

Auf|ent|haltskosten *pl.* costuri, cheltuieli de sejur.

Auf|ent|halts|ort, *-(e)s, -e, m.* localitate de ședere, reședință; **ständiger ~** domiciliu permanent.

Auf|ent|haltsraum, *-(e)s, räume, m.* cameră de aşteptare, cameră destinată destinderii, întrunirii, cameră unde angajaţii stau în timpul pauzei de lucru etc.

Auf|ent|halts|schein, *-(e)s, -e, m.* v. Aufenthaltskarte.

Auf|ent|haltsver|änderung, *-en, f.* v. Aufenthaltswechsel.

Auf|ent|haltsverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicţie de şedere, de a sta într-o localitate, ţară.

Auf|ent|haltsverlängerung, *-en, f.* prelungire a sejurului.

Auf|ent|haltswechsel, *-s, m. sg.* schimbare de domiciliu.

Auf|ent|haltszeit *f. sg.* timp de şedere, de aşteptare, de oprire (în gară).

auf|erlegen, *erlegte auf (şi auferlegte), auferlegt (du erlegst auf şi du auferlegst, er erlegt auf şi er auferlegt), vb. (h) tr.* şi *refl.* a(-şi) impune; a dicta; **jm. eine Pflicht** ~ a-i impune cuiva o sarcină, o datorie; **Bedingungen** ~ a impune, a dicta condiţii; **jm. eine Strafe** ~ a da, a aplica cuiva o pedeapsă; **sich** *(dat.)* **Zwang** ~ a se constrânge, a-şi impune o restricţie.

Auf|erlegung, *-en, f.* constrângere, impunere; aplicare (a unei pedepse).

auf|er|stehen, *auferstand (şi erstand auf; neuzitat la imperfect), auferstanden (du auferstehst, er aufersteht), vb. (s) intr. (rel.)* a învia (din morţi); *(fam.)* **er ist wieder auferstanden** s-a făcut din nou bine, sănătos.

Auf|er|stehung, *-en, f. (rel.)* **1.** înviere. **2.** Paştele.

Auf|er|stehungsfeier, *-n, f. (rel.)* slujba, solemnitatea învierii.

Auf|er|stehungsfest, *-(e)s, -e, n. (rel.)* Sărbătorile Paştilor.

Auf|er|stehungs|tag, *-(e)s, -e, m. (rel.)* ziua învierii; Paştele.

auf|erwachen, *erwachte auf (neuzitat la imperfect), auferwacht, vb. (s) intr.* **1.** a se deştepta (din somn), a se trezi. **2.** *(fig.)* v. auferstehen.

auf|erwecken, *erweckte auf (neuzitat la imperfect), auferweckt (du auferweckst, er auferweckt), vb. (h) tr. (rel.)* a reînvia, a scula din morţi.

Auf|erweckung *f. sg. (rel.)* reînviere, sculare din morţi.

auf|erziehen, *erzog auf, auferzogen, vb. (h) tr.* a creşte, a educa.

auf|essen, *aß auf, aufgegessen (du, er isst auf), vb. (h) tr.* a mânca tot.

auffächern, *fächerte auf, aufgefächert, vb. (h) tr.* **1.** a aranja în formă de evantai. **2.** *(fig.)* a structura, a dispune cu claritate. **3.** *(refl.)* a se desface; **die Straße fächert sich auf** drumul se bifurcă, se desface în mai multe drumuri.

auf|fädeln, *fädelte auf, aufgefädelt (ich fäd(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a înşira pe fir; **Perlen auf einen Faden** ~ a înşira mărgăritare pe un fir. **2.** (şi *refl.*) a (se) dezrăsuci; a (se) desface în fire.

Auf|fädelung *f. sg.* înşirare.

auf|fahren, *fuhr auf, aufgefahren, (du fährst auf, er fährt auf) vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a (se) urca, a se ridica, a se înălţa (cu un vehicul); *(mine)* **aus dem Schacht** ~ a se urca, a ieşi din mină. **2.** *(rel.)* a se înălţa. **3.** a veni cu trăsura; a intra cu alai; cu pompă; *(fam.)* **die Zeugen fahren auf** martorii vin, se prezintă pe rând. **4.** *(mil.)* a lua, a ocupa poziţia de tragere; *(fig., fam.)* **mit schwerem Geschütz** ~ a combate cu argumente tari. **5.** a se tampona, a da de, a se izbi de; *(mar.)* a se pune pe uscat, a se împotmoli. **6.** *(despre uşi, ferestre)* a se deschide brusc. **7.** a sări în sus (furios, ca ars, speriat), a tresări, a se ridica brusc; **aus dem Schlafe** ~ a tresări din somn; **vor Schreck** ~ a tresări de spaimă; **aus seinen Gedanken** ~ a-şi reveni din gânduri tresărind; **vor Zorn** sau **wütend** ~ a se înfuria, a sări ca ars (de supărare). **II.** *tr. (h)* **1.** a aşeza în ordine, a orândui; *(mil.)* **Geschütze** ~ **lassen** a aşeza, a pune tunurile în baterie; *(fig.)* **er fährt das große Geschütz auf** aduce dovezi puternice; **grobes Geschütz** ~ a arunca cuiva cuvinte tari în faţă, a insulta pe cineva (cu cuvinte grosolane). **2.** a înălţa (un teren prin suprapunere de pământ, pietriş etc.); **er hat auf die Straße Kies aufgefahren** a pus pietriş pe şosea, pe drum; a umplut drumul cu piatră. **3.** *(fam.)* a servi (o cantitate mare); **bei einem Essen viel** ~ **lassen** a servi la o masă numeroase feluri de mâncare. **4.** a uza, a distruge ceva cu un vehicul; **die Wege** ~ a distruge drumurile. **5.** *(mine)* a înainta, a deschide, a săpa, a tăia; **einen Stollen** ~ a înainta într-o galerie. **6.** *(auto)* a ciocni, a avaria din spate (la un accident).

Auf|fahren, *-s, n. sg.* **1.** *(mil.)* luare a poziţiei de tragere. **2.** ciocnire, tamponare, izbire (de ceva); *(mar.)* eşuare, împotmolire, punere pe uscat. **3.** *(mine)* înaintare (într-o galerie); deschidere (a unei galerii).

auf|fahrend, **auf|fahrig** *adj.* violent, pornit spre mânie, irascibil; iute, aprins; **er hat ein ~es Wesen** are o fire colerică, imediat sare în sus.

Auf|fahrschaden, *-s, -schäden, m. (auto.)* daună, avarie prin ciocnire din spate.

Auf|fahrt, *-en, f.* **1.** şosea în pantă, urcuş, suiş; cale, drum de acces; rampă de acces; **die ~ zur Autobahn** drumul de acces spre autostradă; **die ~ zur Burg war schwer** drumul de acces (în pantă) spre cetate era greu. **2.** urcare, suire (cu un vehicul). **3.** sosire a unui cortegiu (solemn) de trăsuri, automobile (în faţa unei clădiri). **4.** *(mine)* înaintare, săpare; rampă de acces. **5.** *(rel., reg.)* înălţare.

Auf|fahrtsfest, *-(e)s, -e, n. (elv.)* Înălţarea Domnului.

Auf|fahrtsrampe, *-n, f. (ferov.; constr.)* rampă de acces.

Auf|fahrts|schiene, *-n, f. (ferov.)* şină de acces, de repunere pe cale.

Auf|fahrts|stollen, *-s, -, m. (mine)* galerie de acces.

Auffahrts|straße, *-n, f.* drum de acces.

Auf|fahrtswinde, *-n, f. (tehn.)* troliu, macara de ridicare.

Auf|fahr|unfall, *-(e)s, -fälle, m. (auto)* accident cu ciocnire din spate.

auf|fallen, *fiel auf, aufgefallen (du fällst auf, er fällt auf), vb. (s) intr.* **1.** *(auf* cu *ac.)* a cădea peste (sau pe). **2.** *(fig.:* **jm.)** a izbi, a bate la ochi, a surprinde; **sein Benehmen ist mir gleich aufgefallen** purtarea lui m-a surprins imediat; **seine Gestalt fiel mir gleich auf** figura sa mi-a sărit în ochi imediat; **mir ist nichts aufgefallen** n-am observat nimic deosebit; **seine Abwesenheit fiel nicht auf** nimeni n-a remarcat absenţa sa.

auf|fallend **I.** *part. prez.* de la auffallen. **II.** *adj.* bătător la ochi; izbitor; surprinzător; ciudat, bizar, neobişnuit; **~e Ähnlichkeit** asemănare izbitoare; *(adverbial)* **sich** ~ **benehmen** a se purta neobişnuit (pentru a atrage atenţia); **eine ~e Erscheinung** o apariţie neobişnuită, care sare imediat în ochi.

Auf|fallende, *-n (etwas Auffallendes), n. sg.* aspect bătător la ochi, surprinzător, izbitor; **das ~ an der Sache war...** ceea ce bătea la ochi era...

auf|fällig *adj.* v. auffallend.

Auf|fälligkeit, *-en, f.* caracter frapant, bătător la ochi; ciudăţenie, excentricitate.

Auf|fallswinkel, *-s, -, m.* unghi de cădere, de incidenţă.

auf|falten, *faltete auf, aufgefaltet (du faltest auf, er faltet auf), vb. (h)* **I.** *tr.* a despături, a desface, a desfăşura, a descreţi. **II.** *intr. (geol.)* a face cute, a se împături.

Auf|fangbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* gară de triaj.

auf|fangbar *adj.* **1.** care se poate capta, prinde; captabil. **2.** care se poate intercepta, interceptabil.

Auf|fangbecken, *-s, -, n.* bazin de captare, de colectare; *(fig.)* rezervor.

Auf|fangbe|hälter, *-s, -, m. (hidr.)* rezervor de captare, de colectare.

auf|fangen, *fing auf, aufgefangen (du fängst auf, er fängt auf), vb. (h) tr.* **1.** a prinde, a apuca (din zbor, în cădere); **den Ball** ~ a prinde mingea. **2.** a capta (apă de ploaie etc.), a colecta; a strânge (lichid). **3.** *(tehn., radio)* a capta, a intercepta; **eine Sendung** ~ a intercepta o emisiune; *(fiz.)* **Lichtstrahlen** ~ a capta raze luminoase. **4.** *(fig.)* a prinde; a pune mâna (pe); a intercepta; **Neuigkeiten** ~ a afla noutăţi, a culege ştiri; **der Spion wurde aufgefangen** spionul a fost prins; **er wurde von einer Streife aufgefangen** a fost prins de o patrulă; **js. Post** ~ a intercepta scrisorile cuiva; **seinen besorgten Blick** ~ a observa, a prinde privirea sa îngrijorată; **er hat das Wort 'Verrat' aufgefangen** a prins, a interceptat cuvântul 'trădare'. **5.** a para, a amortiza; **einen Schlag** ~ a para o lovitură; *(mil.)* **den Angriff** ~ a respinge un atac. **6.** *(ec.)* a stopa, a evita; **die Preissteigerung** ~ a stopa creşterea preţurilor; **einen Kriseneinbruch** ~ a evita declanşarea unei crize. **7.** *(tricotaj)* a prinde, a recupera (un ochi căzut).

Auf|fänger, *-s, -, m. (electr.)* colector.

Auf|fangfläche, *-n, f. (tel.)* suprafaţă de recepţie.

Auf|fang|gefäß, *-es, -e, n.* vas de captare.

Auf|fang|gesellschaft, *-en, f. (fin.)* societate de creditori (creată pentru a împiedica falimentul unei bănci).

Auf|fanglager, *-s, -, n.* centru, lagăr de triaj pentru emigranţi; centru de ajutorare (a refugiaţilor, a sinistraţilor).

Auf|fangs|pfanne, *-n, f. (tehn.)* oală, căldare de captare.

Auf|fang|spitze, *-n, f.* vârf de paratrăsnet.

Auf|fang|stelle, *-n, f.* loc, punct de colectare.

Auf|fang|stellung, *-en, f. (mil.)* poziţie (camuflată) ocupată pentru a respinge, a para un atac inamic.

Auf|fang|straße, *-n, f.* drum de interceptare.

Auf|fangtricher, *-s, -, m. (hidr.)* pâlnie de colectare.

Auf|fangvor|richtung, *-en, f. (radio)* receptor, instalaţie de recepţie.

auf|färben, *färbte auf, aufgefärbt, vb. (h) tr.* **1.** a colora (din nou). **2.** a restaura (o pictură). **3.** a consuma (vopsind).

auf|fassen, *fasste auf, aufgefasst (du, er fasst auf), vb. (h) tr.* **1.** a prinde, a apuca; **eine Masche** ~ a prinde, a remaia un fir. **2.** *(fig.)* a concepe, a percepe; a pricepe, a înţelege, a interpreta; **das Problem richtig** ~ a înţelege corect problema; **das Leben von der richtigen Seite** ~ a înţelege viaţa cum trebuie; **falsch** ~ a înţelege greşit; **schnell** ~ a înţelege, a prinde uşor, repede; **das kann man verschieden** ~ aceasta poate fi interpretat în mai multe feluri; **er fasst das Stück als Tragödie auf** priveşte piesa ca o tragedie.

Auf|fassung, *-en, f.* **1.** pricepere, înţelegere; interpretare, apreciere; **die ~ des Stückes als Komödie** înţelegerea, interpretarea piesei ca o comedie. **2.** concepţie, părere; **nach meiner** ~ după părerea, opinia mea; **die ~ vertreten** a fi de părere; **eine irrige ~ haben** a avea o concepţie greşită; **sich js. ~ zu eigen machen** a-şi însuşi ideile cuiva.

Auf|fassungs|art, *-en, f.* mod, fel de a înţelege, de a privi lucrurile.

Auf|fassungsfähigkeit, **Auf|fassungsgabe**, **Auf|fassungskraft** *f. sg.* facultate de percepere; percepţie; putere de înţelegere; comprehensiune; concepere, înţelegere, pricepere; inteligenţă.

Auf|fassungs|sache *f. sg.* chestiune de concepţie, de înţelegere, de interpretare.

Auf|fassungsvermögen, *-s, n. sg.* v. Auffassungsfähigkeit.

Auf|fassungsweise, *-n, f.* mod, fel de a înţelege, de a privi lucrurile.

auf|fegen, *fegte auf, aufgefegt, vb. (h) tr.* a mătura şi aduna (murdăria).

auf|feilen, *feilte auf, aufgefeilt, vb. (h) tr.* a deschide prin pilire (o cutie de metal).

auf|feimen, *feimte auf, aufgefeimt vb. (h) tr.* a aşeza în claie.

auf|fetzen, *fetzte auf, aufgefetzt (du, er fetzt auf) vb. (h) tr.* a deschide rupând, smucind.

auf|feuchten, *feuchtete auf, aufgefeuchtet (du feuchtest auf, er feuchtet auf), vb. (h) tr.* a umezi (din nou).

auf|fiedeln, *fiedelte auf, aufgefiedelt (ich fied(e)le auf), vb. (h) tr. (pop., în expr.)* **ein Stückchen** ~ a cânta o bucată la vioară, la diblă, la scripcă.

auf|findbar *adj.* care poate fi găsit, aflat, descoperit; găsibil; **er ist nicht** ~ e de negăsit.

auf|finden, *fand auf, aufgefunden (du findest auf, er findet auf), vb. (h) tr.* **1.** a găsi, a afla, a descoperi, a depista. **2.** *(mil.)* a detecta; **eine Mine** ~ a detecta o mină.

Auf|findung, *-en, f.* găsire, descoperire.

auf|firnissen, *firnisste auf, aufgefirnisst (du, er firnisst auf), vb. (h) tr.* a lustrui din nou.

auf|fischen, *fischte auf, aufgefischt, vb. (h) tr.* **1.** a scoate din apă, a pescui. **2.** *(fam.)* a salva, a scoate, a pescui din apă. **3.** *(fig., fam.)* a găsi (întâmplător); a da (întâmplător) de cineva; a afla (întâmplător); **wo hast du den aufgefischt?** unde l-ai pescuit pe ăsta? **wo hast du diese Neuigkeit aufgefischt?** unde ai aflat această noutate?

auf|flackern, *flackerte auf, aufgeflackert, vb. (s) intr.* **1.** a începe să ardă cu flacără; a pâlpâi. **2.** *(fig.)* a licări; a se înflăcăra; **Hass flackerte in seinen Augen auf** ochii săi ardeau de ură.

auf|flammen, *flammte auf, aufgeflammt, vb. (s) intr.* **1.** a arde cu flăcări, a izbucni în flăcări, a se aprinde; **ein Streichholz flammt auf** se aprinde un chibrit. **2.** *(fig.)* a se înflăcăra, a se emoţiona; **Liebe flammte in seinem Herzen auf** dragostea s-a aprins în inima sa; **sein Gesicht flammte auf** deodată se aprinse la faţă. **3.** şi *(h)* a incendia, a face să ardă cu flăcări; a flamba; *(fig.)* **der Aufstand flammte auf** deodată a izbucnit revolta.

auf|flattern, *flatterte auf, aufgeflattert, vb. (s) intr.* a se ridica subit în zbor.

auf|flechten, *flocht auf, aufgeflochten (du flichtst auf, er flicht auf), vb. (h) tr.* **1.** a despleti, a desface; **den Zopf** ~ a despleti, a desface codiţa. **2.** a împleti (ridicând); **das Haar** ~ a ridica părul în sus împletindu-l.

auf|flicken, *flickte auf, aufgeflickt, vb. (h) tr.* a coase un petic (pe ceva).

auf|fliegen, *flog auf, aufgeflogen, vb. (s) intr.* **1.** a-şi lua zborul, a se ridica în zbor, a zbura în sus; **die Vögel fliegen auf** păsările se ridică-n zbor. **2.** a sări în aer, a exploda;

das Schiff ist aufgeflogen vaporul a sărit în aer, a explodat. **3.** *(despre uşi, ferestre, lacăte etc.)* a se deschide brusc; **der Vorhang fliegt auf** cortina se ridică brusc. **4.** *(fig.)* a eşua, a nu izbuti; **in Rauch** ~ a se alege praful (de ceva); **der Plan ist aufgeflogen a)** nu s-a ales nimic din plan; **b)** planul a fost descoperit; **die Bande ist aufgeflogen** banda a fost descoperită (şi arestată). **5.** a se ridica, a sări în sus (de pe scaun); a izbucni; **vom Stuhl** ~ a sări ca ars de pe scaun.

auf|flimmern, *flimmerte auf, aufgeflimmert, vb. (s) intr.* a licări, a sclipi.

Auf|flug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* **1.** decolare. **2.** ridicare în zbor; *(fig.)* elan, avânt. **3.** pui (de pasăre) care a început să zboare.

auf|fordern, *forderte auf, aufgefordert, vb. (h) tr. (zu)* a invita, a pofti; a chema; a soma; **zum Tanz** ~ a invita la dans; *(mil.)* **zur Übergabe** ~ a cere capitularea; **zum Reden** ~ a invita pe cineva să vorbească; a insista pe lângă cineva să vorbească; **jn. zum Zahlen** ~ a soma pe cineva să plătească.

Auf|forderung, *-en, f.* invitaţie, chemare; somaţie; **eine ~ zur Mitarbeit erhalten** a primi o invitaţie la colaborare.

Auf|forderungs|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziţie imperativă.

Auf|forderungs|schreiben, *-s, -, n.* **1.** invitaţie scrisă. **2.** somaţie.

auf|formen, *formte auf, aufgeformt, vb. (h) tr.* a pune pe calapod (o pălărie), a da formă, a modela.

auf|forsten, *forstete auf, aufgeforstet (du forstest auf, er forstet auf), vb. (h) tr.* a (re)împăduri, a (re)planta (o pădure) cu puieţi.

Auf|forstung, *-en, f.* (re)împădurire.

Auf|forstungskosten *pl.* costuri, cheltuieli de împădurire.

auf|fressen, *fraß auf, aufgefressen (du, er frisst auf), vb. (h) tr. (despre animale)* a mânca tot; *(pop., despre oameni)* a îmbuca, a hali; *(fig., fam.)* **ich könnte dich ~!** îmi vine să te mănânc, nu alta! **die Konzerne fressen die kleinen Unternehmen auf** concernele înghit întreprinderile mici; **die Sorge frisst ihn auf** îl macină grija.

auf|frieren, *fror auf, aufgefroren, vb. (s) intr.* **1.** a îngheţa lipindu-se (de ceva). **2.** *(reg.)* a se dezgheţa.

auf|frischen, *frischte auf, aufgefrischt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a restaura, a reface, a recondiţiona; a colora din nou; **Möbel** ~ a recondiţiona mobila; **Farben** ~ a reîmprospăta culorile. **2.** şi *refl. (fig.)* a (se) împrospăta; **ich frische mein Französisch auf** îmi reîmprospătez franceza; **Erinnerungen** ~ a trezi, a reînvia amintiri; **seine Lebensgeister mit einer Tasse Kaffee** ~ a se înviora cu o ceaşcă de cafea. **II.** *intr.* (şi *s) (despre vânt)* a se înteţi; a creşte.

Auf|frischung, *-en, f.* **1.** împrospătare, recondiţionare, restaurare, reparare; **~ der Vorräte** reîmprospătarea rezervelor. **2.** *(fig.)* reîmprospătare; încurajare; înviorare; **~ des Gedächtnisses** reîmprospătarea memoriei. **3.** înteţire (a vântului); creştere (a forţei vântului).

auf|frisieren, *frisierte auf, auffrisiert, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** *(tehn.)* a îmbunătăţi (un motor) prin modificări. **2.** a împrospăta coafura.

auf|führbar *adj.* **1.** care se poate clădi, construi; construibil. **2.** *(teatru)* care poate fi reprezentat, jucat, pus în scenă.

auf|führen, *führte auf, aufgeführt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a construi, a clădi; a ridica, a înălţa (o construcţie); **einen Damm** ~ a construi un zăgaz; **eine Mauer** ~ a ridica, a zidi un perete. **2.** *(teatru)* a prezenta, a reprezenta, a juca; a monta, a pune în scenă; **ein Schauspiel** ~ a prezenta, a juca o piesă; **ein Musikstück** ~ a cânta, a executa o piesă muzicală; *(fig.)* **einen (wahren) Freudentanz** ~ a-şi manifesta (exuberant) bucuria; *(fam.)* **jm. ein Theater** ~ a-i face cuiva o scenă. **3.** a specifica, a enumera; a cita; **Beispiele** ~ a da exemple; **Preise im Verzeichnis** ~ a indica, a specifica preţurile într-o listă; **den Verfasser** ~ a cita pe autor; **die Gründe** ~ a menţiona motivele; *(com.)* **einen Posten in der Rechnung** ~ a trece, a înscrie un post într-o evidenţă contabilă, într-un cont; *(mil.)* **die Wache** ~ a schimba garda. **II.** *refl.* a se purta; a se comporta; **sich schlecht** ~ a se purta rău.

Auf|führung, *-en, f.* **1.** *(constr.)* construire, ridicare, executare, execuţie. **2.** *(teatru)* prezentare, reprezentaţie; montare; **es war eine gute** ~ a fost un spectacol reuşit; **ein Theaterstück zur ~ bringen** a monta, a prezenta o piesă de teatru. **3.** specificare, enumerare, menţionare; citare; *(com.)* trecere în cont. **4.** purtare, conduită.

Auf|führungsrecht, *-(e)s, -e, n. (teatru)* drept de a juca, de a prezenta o piesă.

auf|führungsreif *adj. (despre o piesă de teatru, o operă)* care poate fi jucată, prezentată.

Auf|füllboden, *-s, -böden, m. (constr.)* umplutură (cu pământ), teren umplut, rambleu.

auf|füllen, *füllte auf, aufgefüllt, vb. (h) tr.* **1.** a umple (din nou); a completa; a reaproviziona; **den Benzintank** ~ a umple rezervorul de benzină; **das Regiment** ~ a completa regimentul; **die Flaschen mit Wein** ~ a trage vin în sticle, a umple sticlele cu vin; **seinen Bestand an Zigaretten** ~ a-şi reface stocul de ţigări; *(constr.)* **mit Erde** ~ a rambleia, a umple cu pământ. **2.** *(cul.)* a adăuga (amestecând). **3.** *(reg.)* a servi (supă).

Auf|füllung, *-en, f.* umplere; *(constr.)* rambleu, rambleiaj.

auf|funkeln, *funkelte auf, aufgefunkelt (ich funk(e)le auf), vb. (h) intr.* a sclipi, a străfulgera pentru o clipă.

auf|furchen, *furchte auf, aufgefurcht, vb. (h) tr.* a brăzda.

auf|futtern, *futterte auf, aufgefuttert, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a mânca, a îmbuca tot. **2.** v. a u f f ü t t e r n **(1).**

auf|füttern, *fütterte auf, aufgefüttert, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a creşte animale, a da nutreţ, a îngrăşa (animale). **2.** *(fam.)* a creşte copii.

Auf|fütterung, *-en, f.* **1.** nutrire, îngrăşare (a animalelor). **2.** *(fam.)* creştere a copiilor.

Aufgabe, *-n, f.* **1.** lecţie, temă; **eine schriftliche** ~ o temă scrisă; **seine ~n machen** a-şi face lecţiile; **die ~n abhören** a asculta (pe un elev) la lecţie. **2.** misiune, însărcinare, sarcină; datorie, scop, ţintă; **eine dringende** ~ o sarcină urgentă; **jn. mit einer ~ betrauen** a încredinţa, a da cuiva o misiune; **sich** *(dat.)* **zur ~ machen** a lua asupră-şi, a-şi lua ca sarcină. **3.** *(mat.)* problemă. **4.** *sg.* predare, prezentare (a unei scrisori, a unui pachet la poştă, la gară etc.). **5.** *sg.* comandă, comandare (la restaurant). **6.** *sg.* publicare; **die ~ eines Inserats bei einer Tageszeitung** darea unui anunţ la ziar. **7.** *sg.* părăsire, abandonare, renunţare; *(sport)* renunţare la continuarea competiţiei; **~ des Amtes** renunţare la funcţia (avută); *(box)* **Sieg durch** ~ victorie prin abandon. **8.** *(metal.)* dozare, încărcare, şarjare.

aufgabeln, *gabelte auf, aufgegabelt (ich gab(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a lua cu furculiţa, a ridica cu furca. **2.** *(fam.)* a agăţa (pe cineva); a găsi din întâmplare; a pescui; **wo hast du die aufgegabelt?** de unde ai mai găsit-o şi pe asta?

A̲ufgabebescheinigung, *-en, f.* recipisă (de la poştă).

A̲ufgabenbereich, *-(e)s, -e, m. (înv.)* v. A u f g a b e n g e b i e t.

A̲ufgabenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* v. A u f g a b e n s a m m l u n g.

A̲ufgabengebiet, *-(e)s, -e, n.* domeniu de activitate; domeniu de probleme, de lucrări, de teme, de exerciţii; **das gehört nicht in sein** ~ aceasta nu ţine de domeniul său de activitate.

A̲ufgabenheft, *-(e)s, -e, n.* **1.** caiet de exerciţii, de teme. **2.** caiet de sarcini.

A̲ufgabenkreis, *-es, -e, m.* v. A u f g a b e n g e b i e t.

A̲ufgabensammlung, *-en, f.* culegere de probleme, de exerciţii.

A̲ufgaben|stellung *f. sg.* punere a problemei; indicare a temelor, a lecţiilor.

A̲ufgabenverteilung, *-en, f.* distribuirea sarcinilor, a funcţiilor.

A̲ufgabe|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de predare pentru expediere (a mărfurilor, a scrisorilor la gară, poştă etc.).

A̲ufgabeschein, *-(e)s, -e, m.* adeverinţă de predare (a scrisorilor, coletelor pentru expediere, păstrare etc.).

A̲ufgabe|station, *-en, f.* gară, staţie de predare.

A̲ufgabe|stempel, *-s, -, m.* ştampilă a biroului de predare.

A̲ufgabetag, *-(e)s, -e, m.* zi de predare.

A̲ufgabevor|richtung, *-en, f. (tehn.)* instalaţie de încărcare.

A̲ufgabezeit *f. sg.* ora predării, expedierii (a unui colet, a unei scrisori etc.).

A̲ufgallop, *-s, m. sg. (curse de cai)* galop înainte de start.

A̲ufgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** trepte, scară de intrare, acces (spre locuinţă); scară; drum de acces (spre un punct situat mai sus); **der ~ zur Burg** drumul de acces spre cetate. **2.** *(astron.)* răsărit; apariţie, ivire a unui astru. **3.** *sg. (vân.)* deschidere a vânătorii (în noul sezon).

A̲ufgangs|punkt, *-(e)s, -e, m. (astron.)* punct de răsărit (al unui astru).

A̲ufgangs|treppe, *-n, f.* scară de acces, de intrare (într-o locuinţă).

A̲ufgangszeit, *-en, f. (astron.)* timpul răsăritului, ivirii unui corp ceresc.

a̲ufgantern, *ganterte auf, aufgegantert, vb. (h) tr.* a îngrămădi, a stivui, a tasona buşteni.

a̲ufgären, *gor auf, aufgegoren, vb. (s) intr.* a fermenta.

a̲ufgattern, *gatterte auf, aufgegattert, vb. (h) tr.* v. a u f g a b e l n **(2).**

a̲ufgeben, *gab auf, aufgegeben (du gibst auf, er gibt auf), vb. (h) tr.* **1.** a da o sarcină, a da o misiune, a da teme pentru acasă, a da de învăţat; **jm. ein Rätsel** ~ a da cuiva o ghicitoare de dezlegat; **der Lehrer hat uns einen Aufsatz aufgegeben** profesorul ne-a dat (ca temă) o compunere; **ich habe ihm aufgegeben, die Arbeit bis morgen zu beenden** l-am însărcinat să termine lucrarea până mâine. **2.** a renunţa, a se lipsi; a părăsi, a abandona (şi *sport); den Kranken* ~ a considera bolnavul pierdut; a pierde orice speranţă în vindecarea bolnavului; **alle Hoffnung** ~ a pierde orice speranţă; **die Schachpartie** ~ a ceda partida de şah; **den Kampf** ~ a abandona lupta; **seine Wohnung** ~ a părăsi definitiv locuinţa; **seine Stelle** ~ a renunţa la funcţie, la serviciu; **den Geist** ~ a-şi da sufletul; *(fig.)* **er gibt das Rennen nicht auf** el nu renunţă, nu se dă bătut. **3.** a expedia (scrisori); a preda (bagaje). **4.** a face o comandă, a comanda (o consumaţie la restaurant). **5.** a da la ziar (un anunţ). **6.** *(reg.)* a pune în farfurie, a umple farfuria (cu mâncare). **7.** *(metal.)* a încărca (furnalul). **8.** *(sport)* a servi; **den Ball** ~ a servi mingea.

A̲ufgeber, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** expeditor(-oare). **2.** *(sport)* sportiv care ridică mingea la plasă (la volei).

a̲ufgebläht I. *part. trec.* de la a u f b l ä h e n. **II.** *adj.* balonat; *(vet.)* cu meteorisme; *(fig.)* umflat, în număr prea mare.

a̲ufgeblasen I. *part. trec.* de la a u f b l a s e n. **II.** *adj. (fam.)* îngâmfat, înfumurat; **ein ~er Geck** un mare trufaş, un înfumurat şi jumătate.

A̲ufgeblasenheit *f. sg. (fam.)* îngâmfare, înfumurare.

A̲ufgebot, *-(e)s, -e, n.* **1.** *sg.* anunţare (publică); publicare; ordonanţă; apel, chemare; publicare (prin afişare) a unei căsătorii (la primărie); anunţare a unei căsătorii (la biserică). **2.** *(mil.)* recrutare, chemare în armată; **das ~ erhalten** a primi ordinul de chemare. **3.** efectiv; contingent; grup (mare) de oameni; **ein großes ~ an Material** o cantitate mare de material; *(mil.)* **das ~ der Achtzehnjährigen** contingentul celor de optsprezece ani; *(mil. şi fig.)* **das letzte** ~ ultima rezervă. **4.** folosire, punere la contribuţie, **unter** (sau **mit**) **~ aller Kräfte** folosind toate forţele, toate puterile.

a̲ufgebracht I. *part. trec.* de la a u f b r i n g e n. **II.** *adj.* **1.** supărat, iritat, enervat, mânios, revoltat; ~ **sein** a fi supărat, revoltat, furios; **er ist immer gleich** ~ sare în sus imediat, se enervează foarte uşor. **2.** *(mar.)* capturat.

A̲ufgebung *f. sg.* **1.** renunţare. **2.** părăsire.

a̲ufgedonnert I. *part. trec.* de la a u f d o n n e r n. **II.** *adj. (fam.)* împopoţonat, înzorzonat.

a̲ufgedreht I. *part. trec.* de la a u f d r e h e n. **II.** *adj. (fam.)* bine dispus, cu vervă; **er ist mächtig** ~ parcă e pus în priză.

a̲ufgedunsen I. *part. trec.* de la a u f d u n s e n. **II.** *adj.* **1.** umflat, buhăit, puhav. **2.** *(fig., reg.)* plin de el, îngâmfat.

A̲ufgedunsenheit *f. sg.* **1.** buhăială, umflare. **2.** *(fig., reg.)* obrăznicie, îngâmfare.

a̲ufgehen, *ging auf, aufgegangen, vb. (s)* **I.** *intr.* **1.** a se ridica, a (se) urca; a răsări; **der Vorhang geht auf** cortina se ridică; **die Sonne, der Mond geht auf** soarele, luna răsare; *(vân.)* **die Rebhühner gehen auf** un cârd de potârnichi se ridică. **2.** a dospi; **der Teig geht auf** aluatul dospeşte; *(fig., fam.)* **sie ist wie ein Pfannkuchen aufgegangen** s-a îngrăşat, s-a făcut ca un poloboc. **3.** *(bot.)* a răsări, a îmboboci, a încolţi; **die Saat geht auf** sămânţa răsare; **der Same geht auf** bobul, sâmburele încolţeşte; *(fam.)* **die Pocken sind aufgegangen** s-au format pustule (după vaccin antivariolic); *(fig.)* **die Liebe ging in ihrem Herzen auf** în inima ei a încolţit dragostea. **4.** a se deschide; a se desface, a se descheia; a se deznoda; a se descoase; a se sparge; **das Fenster geht nicht auf** fereastra nu se deschide, fereastra nu se poate deschide; **die Tür ist aufgegangen** uşa s-a deschis; **der Knoten ist aufgegangen** nodul s-a desfăcut, s-a deznodat; **die Naht ist aufgegangen** cusătura s-a desfăcut, s-a descusut; **die Blase ist aufgegangen** băşica s-a spart; **die Knospen gehen nicht auf** bobocii nu se deschid, nu plesnesc; *(med.)* **der Furunkel ist aufgegangen** furunculul a spart; *(fig.)* **das Herz geht einem dabei auf** ţi se topeşte, ţi se moaie inima; **es geht mir ein Licht auf** încep să văd clar, acum pricep; **die Augen sind ihm aufgegangen** i s-au deschis ochii, şi-a dat seama de adevărata situaţie; **der Sinn des Lebens ist ihm noch nicht aufgegangen** încă n-a înţeles sensul vieţii. **5.** *(mat.)* a se împărţi exact, a nu rămâne nici un rest (la împărţire); **2 geht in 6 auf** 2 se

cuprinde exact în 6; **5 geht in 15 ohne Rest auf** 5 se cuprinde în 15 fără rest; *(fig.)* **deine Rechnung geht nicht auf** te înșeli, socoteala ta nu se potrivește. **6.** a se preface, a se transforma (în cenușă); a se dizolva; a se contopi (în); **die kleinen Gemeinden gingen in der Stadt auf** satele mici au fost înglobate în oraș; **in Dampf** ~ a se preface în vapori, în aburi; *(fig.)* **in der Arbeit** ~ a fi absorbit de muncă, a se consacra complet muncii (sale); **ihr ganzes Leben geht in lauter Äußerlichkeiten auf** toată viața și-o pierde cu lucruri mărunte, viața ei și-o dedică aparențelor; **sie geht ganz in ihren Kindern auf** se dedică în întregime copiilor. **7.** *(in etwas)* a se mistui, a fi consumat (de ceva); **in Flammen** ~ a izbucni în flăcări; a fi mistuit de foc. **8.** *(fig.)* a se consuma, a se isprăvi (cu), a se epuiza, a se termina; **unser Holz ist aufgegangen** ni s-au terminat lemnele (de foc); **es geht sehr viel Geld auf** se cheltuiesc foarte mulți bani. **9.** *(vân.)* a se deschide sezonul de vânătoare; **die Hasenjagd geht am ersten Oktober auf** vânatul iepurilor începe la 1 octombrie. **II.** *tr. (în expr.)* **sich** *(cu dat.)* **die Füße** ~ a face bășici umblând.

aufge|hoben I. *part. trec.* de la **aufheben**. **II.** *adj.* păstrat, păzit; **es ist gut** ~ este bine păstrat, păzit; se află la loc bun, sigur; **das Kind ist bei den Großeltern gut** ~ la bunici copilul se află în mâini bune.

aufgeien, *geite auf, aufgegeit, vb. (h) tr. (mar.; în expr.)* **Segel** ~ a strânge velele; **geit auf!** strângeți! (comandă pentru strângerea velelor).

aufgeigen, *geigte auf, aufgegeigt, vb. (h) tr.* a cânta la vioară (pentru dans).

aufgeklärt I. *part. trec.* de la **aufklären**. **II.** *ad.* luminat, cult, instruit; lămurit (în privința ...); **eine ~e Familie** o familie luminată, cu idei progresiste, fără prejudecăți; **in dieser Hinsicht bin ich** ~ sunt lămurit în această privință.

Aufgeklärt|heit *f. sg.* limpezime, claritate de spirit; minte luminată, fără prejudecăți; stare de aleasă cultură; cultură.

aufgeknöpft I. *part. trec.* de la **aufknöpfen**. **II.** *adj. (fam.; în expr.)* **er ist** ~ **a)** e accesibil, e comunicativ; se poate ajunge la el; **b)** e vesel, bine dispus.

aufgekratzt I. *part. trec.* de la **aufkratzen**. **II.** *adj.* **1.** *(fam.)* bine dispus, cu voie bună. **2.** *(argou studențesc)* mândru, îngâmfat, lăudăros.

aufgekrempelt I. *part. trec.* de la **aufkrempeln**. **II.** *adj.* suflecat; **mit ~en Ärmeln** cu mânecile suflecate.

Aufgeld, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(com.)* agio. **2.** *(reg.)* supliment, sumă de bani plătită peste costul mărfii; majorare de preț. **3.** avans, arvună.

aufgelegt I. *part. trec.* de la **auflegen**. **II.** *adj.* **1.** dispus; înclinat; **er ist heute gut** ~ azi e bine dispus, în toane bune; **heute bin ich zu nichts** ~ azi n-am chef de nimic. **2.** *(fam.)* evident, vădit; **das ist ein ~er Schwindel** asta e o înșelăciune vădită. **3.** *(despre cărți, liste etc.)* etalat (pentru a fi consultat). **4.** *(reg.)* nesolvabil, incapabil de a plăti.

Aufgelegt|heit *f. sg.* dispoziție, bună dispoziție.

aufgelockert I. *part. trec.* de la **auflockern**. **II.** *adj. (muz. și fig.)* mai detașat, mai liber, nefortat.

aufgelöst I. *part. trec.* de la **auflösen**. **II.** *adj. (fig.)* distrus; înnebunit; **in Tränen** ~ era numai lacrimi; **er war völlig in Wehmut** ~ era cu totul copleșit de melancolie, durere.

aufgepasst! *interj.* atenție! fiți atenți!

aufgeraut I. *part. trec.* de la **aufrauen**. **II.** *adj.* scămoșat; asprit.

aufgeräumt I. *part. trec.* de la **aufräumen**. **II.** *adj.* **1.** *(despre o cameră, locuință etc.)* dereticat, măturat, aranjat; **ein ~es Zimmer** o cameră dereticată, pusă la punct. **2.** *(fig.)* vesel, bine dispus, cu chef.

Aufgeräumt|heit *f. sg.* bună dispoziție, veselie.

aufgeregt I. *part. trec.* de la **aufregen**. **II.** *adj.* enervat, emoționat, agitat; nervos; **ich bin schrecklich** ~ sunt teribil de nervos, am mari emoții.

Aufgeregt|heit *f. sg.* agitație, nervozitate; emoție.

aufgerieben I. *part. trec.* de la **aufreiben**. **II.** *adj. (mil.)* nimicit, distrus.

Aufgesang, *-(e)s, -sänge, m. (metr.)* parte introductivă a unei strofe.

aufgeschlossen I. *part. trec.* de la **aufschließen**. **II.** *adj.* deschis, sincer, franc; comunicativ; **er ist für alle neuen Ideen** ~ e receptiv la toate ideile noi.

Aufgeschlossenheit *f. sg.* caracter, spirit deschis, interesat, receptiv; **geistige** ~ deschidere, sensibilitate intelectuală.

aufgeschmissen I. *part. trec.* de la **aufschmeißen**. **II.** *adj. (fam.)* dezorientat, pierdut; **jetzt bin ich** ~ acum sunt într-o situație disperată, sunt pierdut, nu știu ce să mă fac.

aufgeschossen I. *part. trec.* de la **aufschießen**. **II.** *adj. (despre oameni)* zvelt, deșirat; **hoch** ~ foarte înalt, deșirat, lungan.

aufgeschwemmt I. *part. trec.* de la **aufschwemmen**. **II.** *adj.* **1.** umflat; buhăit; hidropic. **2.** aluvionar, de aluviune.

aufgesessen I. *part. trec.* de la **aufsitzen**. **II.** *interj.* ~! pe cai! încălecarea!

aufge|sprungen I. *part. trec.* de la **aufspringen**. **II.** *adj. (despre piele, buze etc.)* crăpat, plesnit.

aufge|stülpt I. *part. trec.* de la **aufstülpen**. **II.** *adj.* răsfrânt, boltit, îndoit; **~e Nase** nas cârn; **~e Lippen** buze răsfrânte.

aufgetakelt I. *part. trec.* de la **auftakeln**. **II.** *adj.* **1.** *(mar.)* great, echipat (cu manevre, pânze, scripeți etc.). **2.** *(fig., fam.)* împopoțonat.

aufgetan I. *part. trec.* de la **auftun**. **II.** *adj.* receptiv, interesat.

aufgetrieben I. *part. trec.* de la **auftreiben**. **II.** *adj.* balonat, umflat (din cauza gazelor din stomac); *(vet.)* cu meteorisme.

Aufgetriebenheit *f. sg.* faptul de a fi umflat, balonat; *(vet.)* meteorism.

aufgewärmt I. *part. trec.* de la **aufwärmen**. **II.** *adj.* **1.** (re)încălzit; **eine ~e Suppe** o supă, ciorbă reîncălzită. **2.** *(fig., fam.)* reînviat; **~e Erinnerungen** amintiri reînviate, reîmprospătate.

aufgeweckt I. *part. trec.* de la **aufwecken**. **II.** *ad.* vioi, deștept, isteț, inteligent; dezghețat; **ein ~er Kopf** om cu mintea deschisă, om deștept, dezghețat.

Aufgeweckt|heit *f. sg. (fig.)* vioiciune, deșteptăciune, istețime.

aufgeweicht I. *part. trec.* de la **aufweichen**. **II.** *adj.* muiat, înmuiat; **der Weg ist** ~ drumul e desfundat.

Aufgewicht, *-(e)s, -e, n.* întregire a greutății (la alergările de cai).

aufgeworfen I. *part. trec.* de la **aufwerfen**. **II.** *adj.* **1.** răsfrânt, întors în sus; **~e Lippen** buze groase, răsfrânte; gură buzată; **eine ~e Nase** un nas cârn, în sus. **2.** pus, ridicat, aruncat (deasupra); *(fig.)* **eine ~e Frage** o problemă ridicată.

aufgewühlt I. *part. trec.* de la **aufwühlen**. **II.** *adj. (fig.)* răscolit.

aufgezogen I. *part. trec.* de la **aufziehen**. **II.** *adj.* **1.** *(fam.)* în vervă, antrenant; **er ist wie** ~ e în mare vervă. **2.** *(în expr.)* ~ **kommen** a veni, a sosi în formație, organizat.

aufgichten, *gichtete auf, aufgegichtet (du gichtest auf, er gichtet auf), vb. (h) tr. (metal.)* a alimenta, a încărca (un cuptor).

aufgießen, *goss auf, aufgegossen (du, er gießt auf), vb. (h) tr.* a turna peste (sau în), a vărsa pe, a face o infuzie; a umple din nou; **Tee** ~ a face ceai(ul).

aufglänzen, *glänzte auf, aufgeglänzt (du, er glänzt auf), vb. (h și s) intr.* a luci, a străluci deodată; **Lichter glänzten am Horizont auf** deodată apărură lumini la orizont; *(fig.)* **sein Gesicht glänzte auf** deodată se lumină la față.

Aufglasurfarbe, *-n, f.* culoare aplicată peste email.

Aufglasurmalerei, *-en, f.* pictură pe glazură.

aufglätten, *glättete auf, aufgeglättet (du glättest auf, er glättet auf), vb. (h) tr.* a netezi, a polei din nou.

Aufgleisung, *-en, f. (ferov.)* repunere pe șină.

Aufgleisungs|platte, *-n, f. (ferov.)* placă de deraiere, de repunere pe șină.

Aufgleisungs|schuh, *-(e)s, -e, m. (ferov.)* sabot de repunere pe șină.

aufgleiten, *glitt auf, aufgeglitten (du gleitest auf, er gleitet auf), vb. (s) intr. (met.) (despre straturile de aer)* a luneca deasupra (altui strat).

aufgliedern, *gliederte auf, aufgegliedert, vb. (h) tr.* a dezmembra, a descompune în unități, a diviza; a sorta, a clasifica; a desfășura, a defalca; **ein Wort in Silben und Laute** ~ a descompune un cuvânt în silabe și sunete; **etwas nach verschiedenen Gesichtspunkten** ~ a clasa, a clasifica ceva după puncte de vedere diferite; **das Produktionssoll in Schichtsoll(s)** ~ a defalca planul de producție pe sarcini (de producție) ce revin fiecărui schimb.

Aufgliederung, *-en, f.* descompunere, dezmembrare; clasificare; defalcare; ~ **des Plans** defalcarea planului.

aufglimmen, *glomm auf, aufgeglommen* și *glimmte auf, aufgeglimmt, vb. (s) intr.* **1.** a licări, a se aprinde (ușor); **im Zimmer glomm eine Zigarette auf** în cameră licări o țigară. **2.** *(fig.)* a licări, a se aprinde; **eine letzte Hoffnung glomm auf** licărea o ultimă speranță.

aufglitzern, *glitzerte auf, aufgeglitzert, vb. (h) intr.* a licări deodată.

aufglühen, *glühte auf, aufgeglüht, vb. (s) intr.* **1.** a se aprinde deodată, a se face roșu; a dogorî. **2.** *(fig.)* a se înflăcăra.

aufgraben, *grub auf, aufgegraben (du gräbst auf, er gräbt auf), vb. (h) tr.* a săpa, a scormoni, a răscoli pământul; **die Erde um die Bäume** ~ a săpa pământul în jurul pomilor.

Aufgrabung, *-en, f.* săpare, scormonire; deschidere prin săpare.

aufgrapsen, *grapste auf, aufgegrapst (du, er grapst auf), vb. (h) tr. (reg., fam.)* a culege, a aduna (cu lăcomie); a strânge.

aufgrätschen, *grätschte auf, aufgegrätscht, vb. (s) intr. (gimn.)* **1.** a îndepărta picioarele. **2.** a sări depărtând picioarele.

aufgreifen, *griff auf, aufgegriffen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a apuca, a ridica (de jos); *(fig.)* a relua; a prelua (dezvoltând); a scoate în evidență; **eine alte Methode wieder** ~ a relua o metodă veche; **den Gedanken** ~ a prinde, a relua, a prelua ideea (cuiva). **2.** a prinde, a înhăța; **einen Flüchtling** ~ a prinde un evadat, un fugar. **II.** *intr. (despre câinii de vânătoare)* a da de urmă, a adulmeca urma, a urmări.

aufgrund și **auf Grund** *prep.* cu *gen.* pe baza; ~ **seiner Kenntnisse** pe baza cunoștințelor sale.

aufgrünen, *grünte auf, aufgegrünt, vb. (s) intr.* a înverzi; *(fig.)* a renaște, a se trezi din nou la viață.

aufgucken, *guckte auf, aufgeguckt, vb. (h) intr. (fam.)* a ridica privirea, a privi în sus; **neugierig guckt er zu ihm auf** își ridică privirea spre el cu curiozitate.

aufgürten, *gürtete auf, aufgegürtet (du gürtest auf, er gürtet auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a închinga (un cal). **2.** a ridica, a lega în sus, a sumete (o haină). **3.** a descinge, a scoate șaua. **II.** *refl.* **1.** a-și sumete (haina etc.). **2.** a se descinge, a-și scoate cureaua, centironul.

Aufguss, *-es, -güsse, m.* **1.** infuzie. **2.** *(fig., în expr.)* **ein schwacher** ~ o imitație jalnică, o copie slabă.

Aufguss|tierchen, *-s, -, n. (zool.)* infuzor (clasa *Protozoarelor).*

aufhaben, *hatte auf, aufgehabt (du hast auf, er hat auf), vb. (h) tr.* **1.** a purta pe cap; **den Hut** ~ a avea pălărie pe cap; **nichts** ~ a fi cu capul descoperit. **2.** *(fam.)* a ține, a avea deschis; **die Geschäfte haben noch auf** magazinele sunt încă deschise. **3.** a avea de învățat, de făcut lecții (acasă pentru școală); **wir haben viel auf** avem mult de învățat. **4.** *(fam.)* a reuși să mănânce tot; **hast du deine Suppe auf?** ți-ai mâncat toată supa? **5.** *(fam.)* a fi reușit să deschidă; **ich habe den Knoten auf** am reușit să dezleg nodul; **ich habe die Kiste auf** am reușit să deschid lada.

aufhacken, *hackte auf, aufgehackt, vb. (h) tr.* a sparge (cu lovituri de topor, de cazma, de târnăcop etc.); **das Eis** ~ a sparge gheața cu toporul.

aufhäkeln, *häkelte auf, aufgehäkelt (ich häk(e)le auf), vb. (h) tr.* a isprăvi tot firul lucrând cu croșeta.

aufhaken, *hakte auf, aufgehakt, vb. (h) tr.* **1.** a descopcia, a desface copcile; a deschide desprinzând un cârlig. **2.** *(vân. despre păsări răpitoare)* a se așeza (pe un copac, stâncă).

aufhalsen, *halste auf, aufgehalst (du, er halst auf), vb. (h) tr. (fam.)* a pune în cârcă, a încărca, a împovăra; **jm. etwas** ~ a împovăra pe cineva cu ceva; a pune ceva în spinarea (sau pe umerii) cuiva; **da hat er sich was Schönes aufgehalst!** s-a înhămat bine de tot!

aufhalten, *hielt auf, aufgehalten (du hältst auf, er hält auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ține deschis; **das Tor** ~ a ține poarta deschisă; **sie konnte die Augen nicht mehr** ~ nu mai putea să țină ochii deschiși; **die Hand** ~ **a)** a ține mâna deschisă; **b)** *(fig.)* a întinde mâna (pentru pomană). **2.** a opri, a reține, a împiedica (să înainteze, să plece, să pornească etc.); **den Gegner** ~ a opri inamicul; **jn. an der Grenze mit Formalitäten** ~ a reține pe cineva la graniță pentru formalități; **ich will Sie nicht lange** ~ nu vreau să vă rețin mult. **II.** *intr. (reg.)* a înceta; **halt auf mit dem Blödsinn!** încetează odată cu prostia asta! **III.** *refl.* **1.** a se ocupa (prea mult) de ceva; **sich nicht mit Kleinigkeiten** ~ a nu-și pierde timpul cu lucruri mărunte, cu fleacuri; **sich bei einer Sache** ~ a se ocupa îndelung de o problemă, a trata pe larg o chestiune; **sich unnütz mit (bei) etwas** ~ a-și pierde inutil timpul cu ceva. **2.** a sta, a se afla, a trăi; a zăbovi, a rămâne un timp oarecare; **sich im Freien** ~ a

sta în aer liber; **sich längere Zeit im Ausland** ~ a sta mai mult timp în străinătate; **sich in js. Nähe** ~ a sta (tot timpul) în apropierea cuiva; **sich bei jm.** ~ a zăbovi la cineva. **3.** *(fam.)* a se supăra, a se indigna; **sich über jn. (etwas)** ~ a se formaliza; a se indigna de cineva (ceva); a critica pe cineva.

Aufhalter, *-s, -, m. (tehn.)* piedică, opritor.

aufhältlich *adj.* care provoacă întârziere.

Aufhaltung, *f. sg.* reținere, oprire.

aufhämmern, *hämmerte auf, aufgehämmert, vb. (h) tr.* **1.** a deschide, a desface prin lovituri de ciocan. **2.** a fixa prin lovituri de ciocan.

Aufhängeband, *-(e)s, -bänder, n. (auto.)* bandă de suspendare; suspensor.

Aufhängeboden, *-s, -böden, m.* **1.** pod pentru uscat rufe. **2.** *(tipogr.)* dispozitiv pe care se fixează foile tipărite spre a se usca, uscătoare.

Aufhängebrücke, *-n, f.* pod suspendat.

Aufhänge|haken, *-s, -, m.* cârlig de suspendare.

Aufhängekette, *-n, f.* lanț de agățat; lanț de suspendare.

Aufhängekreuz, *-es, -e, n. (tipogr.)* cruce de fixare a foilor tipărite pentru uscat.

Aufhängeleine, *-n, f.* frânghie pentru întinsul rufelor.

aufhängen, *hängte auf (și hing auf), aufgehängt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a agăța, a atârna, a suspenda; **den Mantel** ~ a atârna paltonul (în cuier); **Wäsche** ~ a întinde rufe. **2.** *(part. trec. reg.* și *aufgehangen)* a spânzura. **3.** *(fig., fam.) (jm. etwas)* a pune (ceva cuiva) în cârcă, pe umeri, pe spinare; **er lässt sich** *(dat.)* **alles** ~ se lasă ușor convins (înduplecat) să accepte orice; înghite orice; **jm. schlechte Ware** ~ a păcăli pe cineva cu o marfă proastă. **II.** *refl.* **1.** *(part. trec. reg.* și *aufgehangen)* a se spânzura. **2.** *(nach etwas)* a se topi (după ceva), a dori mult (ceva).

Aufhängepunkt, *-(e)s, -e, m.* punct de suspensie, de suspendare.

Aufhänger, *-s, -, m.* **1.** gaică, agățătoare. **2.** *(fig.)* motiv, prilej (de prezentare a unei probleme în presă).

Aufhänge|stange, *-n, f.* tijă de agățare.

Aufhängevor|richtung, *-en, f.* instalație, dispozitiv de agățare, de suspendare.

Aufhängung, *-en, f.* **1.** agățare, atârnare; *(tehn.)* suspensie; suspendare. **2.** spânzurare.

aufharken, *harkte auf, aufgeharkt, vb. (h) tr.* a grebla, a afâna (pământul).

aufhärten, *härtete auf, aufgehärtet (du härtest auf, er härtet auf), vb. (h) tr. (metal.)* a căli, a durifica.

Aufhärtung, *f. sg. (metal.)* călire, durificare.

aufhaschen, *haschte auf, aufgehascht, vb. (h) tr. (fam.)* a culege, a aduna; **eine Nachricht** ~ a prinde, a culege (în treacăt) o știre; **Worte** ~ a prinde în treacăt câte o vorbă.

aufhas|peln, *haspelte auf, aufgehaspelt (ich hasp(e)le auf), vb. (h)* **I.** *tr.* a depăna. **II.** *refl. (fig., fam.)* a se ridica cu greu.

aufhauen, *haute (și hieb auf), aufgehauen, vb. (h)* **I.** *tr.* a despica; a sparge (cu securea). **II.** *intr.* a bate cu putere; **auf den Tisch** ~ a bate cu pumnul în masă; *(fam.)* **er hat aufs Eis aufgehauen** a căzut pe gheață.

aufhäufeln, *häufelte auf, aufgehäufelt (ich häuf(e)le auf), vb. (h) tr.* a mușuroi, a prăși făcând grămăjoare; **Erde um die Weinstöcke** ~ a face mușuroaie în jurul viței de vie, a mușuroi vița.

aufhäufen, *häufte auf, aufgehäuft, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) îngrămădi, a (se) strânge; a (se) acumula; a stivui; *(fig.)* **Schuld häuft sich auf** vina crește tot mai mult.

Aufhäufung, *-en, f.* **1.** îngrămădire, strângere. **2.** *(ec.)* acumulare.

Aufhebemuskel, *-s, -n, m. (anat.)* mușchi elevator.

aufheben, *hob auf, aufgehoben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ridica (de jos); a sumete; **ein Stück Papier** ~ a ridica o bucată de hârtie; **die Hand zum Schwur** ~ a ridica mâna pentru jurământ; **die Augen zu ihm** ~ a ridica ochii spre el; **ein Kleid** ~ a sumete o rochie. **2.** a anula, a abroga, a aboli, a desființa (o funcțiune etc.); a ridica; a pune capăt, a suspenda, a încheia; **eine Sitzung** ~ a ridica, a suspenda o ședință; **eine Belagerung** ~ a ridica un asediu; **den Belagerungszustand** ~ a ridica starea de asediu; **ein Verbot** ~ a anula, a ridica o interdicție; **einen Kontrakt** ~ a rezilia un contract; **eine Verordnung** ~ a revoca o dispoziție; **einen Posten** ~ a suprima un post; **die Tafel** ~ a se scula de la masă, a da semnalul de ridicare de la masă; *(în expr.)* **aufgeschoben ist nicht aufgehoben** amânare nu înseamnă anulare. **3.** a păstra, a pune bine; a pune în siguranță; **seine Sachen** ~ a-și pune lucrurile bine; **Akten** ~ a păstra acte; **sich** *(dat.)* **etwas von der Mahlzeit** ~ a-și păstra pentru mai târziu ceva de la masă; **bei jm. gut aufgehoben sein** a fi în mâini bune, în bună îngrijire. **4.** *(mat.)* a reduce; **einen Bruch** ~ a reduce o fracție. **5.** *(înv.)* a ridica, a aresta; *(mil.)* **einen Posten** ~ a captura o sentinelă prin surprindere. **II.** *refl.* **1.** a se scula. **2.** a se compensa; a se anula; a se reduce; *(mat.)* **+10 und –10 heben sich auf** +10 și –10 se compensează, se anulează.

Aufheben, *-s, n. sg.* **1.** ridicare. **2.** anulare, reziliere, abolire, abrogare, desființare; suprimare; revocare; suspendare. **3.** păstrare, depozitare, conservare. **4.** *(înv.)* arestare. **5.** *(mat.)* anulare, reducere (a unei fracții). **6.** *(în expr.)* **viel ~(s) machen (von) a)** a face caz mare (de); **b)** a se lăuda (cu ceva); **ohne alles** ~ fără să atragi atenția, fără tam-tam, în liniște.

Aufheber, *-s, -, m.* **1.** ridicător. **2.** *(anat.)* mușchi elevator.

Aufhebung *f. sg.* **1.** ridicare (a mesei). **2.** anulare, abrogare, reziliere, abolire; desființare; suprimare; revocare; suspendare: ~ **der Klassen** desființarea claselor; ~ **des Urteils** infirmare, anulare a sentinței. **3.** *(înv.)* arestare; surprindere (a unei sentinele).

Aufhebungsbefehl, *-(e)s, -e, m. (jur.)* **1.** hotărâre, decizie de casare. **2.** *(înv.)* mandat de arestare.

Aufhebungsgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* curte de casație.

Aufhebungsklage, *-n, f. (jur.)* **1.** recurs în casație. **2.** acțiune de divorț.

Aufhebungsklausel, *-n, f. (jur.)* clauză de reziliere.

Aufhebungsvertrag, *-(e)s, -verträge, m.* act de reziliere a contractului de muncă.

Aufhebungszeichen, *-s, -, n. (muz.)* becar.

aufhefteln, *heftelte auf, aufgeheftelt (ich heft(e)le auf), vb. (h) tr.* a descopcia.

aufheften, *heftete auf, aufgeheftet (du heftest auf, er heftet auf), vb. (h) tr.* **1.** a coase pe, a însăila. **2.** a descoase.

aufheitern, *heiterte auf, aufgeheitert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) lumina, a (se) însenina; **der Himmel (das Wetter) heitert sich auf** cerul (vremea) se înseninează, se luminează. **2.** *(fig.)* a (se) înveseli, a (se) distra; a (se) însenina; a(-și) descreți fruntea; **sein Blick heiterte sich auf** privirea i se lumină; **nichts konnte ihn** ~ nimic nu-l putea înveseli.

Aufheiterung, *-en, f.* **1.** înseninare. **2.** *(fig.)* înveselire, distracție.

Aufheiterungsgebiet, *-(e)s, -e, n. (met.)* zonă în care cerul se înseninează.

aufheizen, *heizte auf, aufgeheizt (du, er heizt auf), vb. (h) tr.* a încinge, a încălzi, a încărca (soba).

aufhelfen, *half auf, aufgeholfen (du hilfst auf, er hilft auf), vb. (h) intr.* și *(rar) tr.* **1.** *(jm.* și *înv. jn.)* a ajuta (pe cineva) să se ridice; **dem Kranken** ~ a ajuta pe bolnav să se ridice; *(fig.)* **dem ist nicht mehr aufzuhelfen** nu i se mai poate ajuta. **2.** *(fig.)* a redresa; a da o mână de ajutor; **seiner Kasse** ~ a-și reface situația financiară; a mai câștiga ceva bani (în plus); **ihrer Schönheit** ~ a se aranja, a pune fard pentru a arăta mai bine, pentru a se face mai frumoasă.

aufhellen, *hellte auf, aufgehellt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) lumina, a (se) limpezi; a (se) însenina; **das Wetter hellt sich auf** vremea se înseninează; **sein Gesicht hellt sich auf** se luminează la față. **2.** *(fig.)* a (se) clarifica, a (se) lămuri, a (se) desluși; a (se) elucida; a descoperi; **ein Geheimnis** ~ a lămuri un secret; **ein Verbrechen** ~ a elucida o crimă; a urmări o infracțiune spre a o clarifica. **3.** a pune în lumină, în evidență. **4.** a deschide nuanța unei culori.

Aufhellung, *-en, f.* **1.** limpezire, înseninare. **2.** clarificare, elucidare, lămurire.

Aufhellungsmittel, *-s, -, n. (chim.)* substanță cu care se deschide nuanța unei culori.

Aufhellungs|schirm, *-(e)s, -e, m. (electr.)* abajur de luminare.

aufhetzen, *hetzte auf, aufgehetzt (du, er hetzt auf), vb. (h) tr.* **1.** a hăitui, a goni (vânatul din adăpost). **2.** a instiga, a ațâța; a incita.

Aufhetzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* instigator(-oare), ațâțător(-oare), incitator(-oare).

Aufhetzerei, *-en, f.* instigare, ațâțare, incitare.

aufhetzerisch *adj.* instigator, ațâțător, incitator.

Aufhetzung, *-en, f.* v. Aufhetzerei.

aufheulen, *heulte auf, aufgeheult, vb. (h) intr.* a urla; a scoate (deodată) un țipăt, un urlet; **die Sirene heult auf** sirena începe să urle, să sune.

Aufhilfe *f. sg.* ajutor, ajutorare; sprijin.

aufhissen, *hisste auf, aufgehisst (du, er hisst auf), vb. (h) tr. (mar.)* **1.** a arbora, a înălța, a ridica (un pavilion, o velă). **2.** a ridica o ambarcație cu ajutorul parâmelor.

Aufhissung, *-en, f.* **1.** arborare, înălțare, ridicare (a unui pavilion, a unei vele). **2.** ridicare a unei ambarcații (cu ajutorul parâmelor).

aufhocken, *hockte auf, aufgehockt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** *(reg.)* a lua în cârcă, în spinare (o greutate). **2.** *(agr.)* a așeza în claie, în grămadă. **II.** *intr. (s* și *h)* **1.** *(fam.)* a se urca, a se așeza într-o căruță (a cuiva, mergând cu el). **2.** *(gimn.)* a urca pe un aparat luând poziția ghemuit. **3.** a se urca în spinarea cuiva.

Aufhock|spiel, *-(e)s, -e, n.* (jocul de-a) capra.

aufhöhen, *höhte auf, aufgehöht, vb. (h) tr.* a ridica, a înălța.

Aufhöhung, *-en, f.* înălțare.

aufholen, *holte auf, aufgeholt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a recupera; a (re)câștiga; **der Zug holt die Verspätung auf** trenul recuperează întârzierea; **Planrückstände** ~ a recupera din întârzierile de plan. **2.** *(mar.)* a ridica, a trage (velele, ancora). **II.** *intr.* a ajunge din urmă; *(sport)* a recâștiga terenul (pierdut); a reduce distanța; **die Mannschaft hat gut aufgeholt** echipa a redus din diferența de scor, a recâștigat terenul pierdut.

Aufholer, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* scripete, palan. **2.** *(mar.)* fungă.

aufholzen, *holzte auf, aufgeholzt (du, er holzt auf), vb. (h) tr.* v. aufforsten.

Aufhör *f. sg. (în expr.)* **ohne** ~ fără încetare.

aufhorchen, *horchte auf, aufgehorcht, vb. (h) intr.* a asculta cu atenție, a fi atent; a ciuli urechile, a trage cu urechea, a fi numai urechi; a asculta ridicând capul; *(fig.)* **ein Name, der ~ lässt** un nume care atrage atenția; **diese Nachricht ließ die Welt** ~ această știre a trezit atenția lumii întregi.

aufhören, *hörte auf, aufgehört, vb. (h) intr.* a înceta, a conteni, a sfârși, a pune capăt, a isprăvi, a termina (cu); **es hört auf zu regnen** ploaia încetează; **ohne aufzuhören** fără încetare, necontenit, fără întrerupere; **der Weg hört hier auf** drumul se termină aici; **in Geldsachen hört die Gemütlichkeit auf** frate, frate, dar brânza-i pe bani; **die Firma hat aufgehört zu zahlen** firma, întreprinderea a încetat plățile; **hör doch endlich auf!** isprăvește! termină! încetează odată! **da hört (sich) doch alles auf!** până aici! asta-i prea de tot!; *(inform.)* a ieși din program.

Aufhören, *-s, n. sg.* încetare, contenire; **ohne** ~ fără întrerupere, necontenit, necurmat, neîncetat.

aufhucken, *huckte auf, aufgehuckt, vb. (h) tr. (fam.)* a lua în spinare.

aufhüllen, *hüllte auf, aufgehüllt, vb. (h) tr.* a dezveli, a descoperi.

aufhüpfen, *hüpfte auf, aufgehüpft, vb. (s) intr.* a sări (deodată) în sus; **vor Freude** ~ a sări în sus de bucurie.

aufhusten, *hustete auf, aufgehustet (du hustest auf, er hustet auf), vb. (h)* **I.** *intr.* a începe să tușească; **laut** ~ a tuși zgomotos. **II.** *tr. (în expr.)* **er hustet Blut auf** scuipă sânge.

Aufhütte, *-n, f.* colibă vânătorească (pentru vânarea ciorilor).

aufjagen, *jagte auf, aufgejagt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a stârni vânatul (în timpul unei goane). **2.** *(fig.)* a goni; **jn. aus dem Schlaf** ~ a trezi brusc pe cineva din somn; **jn. von seinem Lager** ~ a scula brusc, a goni pe cineva din pat. **II.** *intr. (s) (înv.)* a urca în goană; **den Hügel** ~ a urca dealul în galop.

aufjammern, *jammerte auf, aufgejammert, vb. (h) intr.* a se văita, a se jelui, a se tângui, a se văicări (deodată).

aufjaulen, *jaulte auf, aufgejault, vb. (h) intr.* a chelălăi scurt.

aufjauchzen, *jauchzte auf, aufgejauchzt (du, er jauchzt auf), vb. (h) intr.* a chiui, a izbucni în strigăte de bucurie.

aufjochen, *jochte auf, aufgejocht, vb. (h) tr.* v. aufbürden.

aufjubeln, *jubelte auf, aufgejubelt (ich jub(e)le auf), vb. (h) intr.* v. aufjauchzen.

aufjuchzen, *juchzte auf, aufgejuchzt (du, er juchzt auf), vb. (h) intr.* a chiui scurt.

aufkaden, *kadete auf, aufgekadet (du kadest auf, er kadet auf), vb. (h) tr. (reg.)* a supraînălța un dig (pentru prevenirea inundațiilor).

aufkämmen, *kämmte auf, aufgekämmt, vb. (h) tr.* **1.** a pieptăna în sus; a aranja (o perucă). **2.** a despieptăna; a descurca părul.

aufkanten, *kantete auf, aufgekantet (du kantest auf, er kantet auf), vb. (h) tr.* a aşeza pe muchie.

Aufkauf, *-(e)s, -käufe, m.* **1.** cumpărare (cu ridicata, cu toptanul); **der ~ von Bildern** achiziţionare, cumpărare (în masă) a tablourilor. **2.** acaparare.

aufkaufen, *kaufte auf, aufgekauft, vb. (h) tr.* **1.** a cumpăra (cu toptanul, cu ridicata). **2.** a acapara.

Aufkäufer, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* cumpărător(-oare) cu toptanul, toptangiu(-gioaică); achizitor(-oare).

Aufkaufpreis, *-es, -e, m.* preţ de cumpărare (cu ridicata), de achiziţie.

aufkegeln, *kegelte auf, aufgekegelt (ich keg(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a ridica, a aşeza popicele. **2.** a aşeza în formă de con, a face grămadă în formă de con.

aufkehren, *kehrte auf, aufgekehrt, vb. (h) tr.* a mătura (gunoiul pe făraş).

Aufkehricht, *-(e)s, m. sg.* gunoi (strâns cu mătura).

aufkeimen, *keimte auf, aufgekeimt, vb. (s) intr.* **1.** a încolţi, a da colţul; a răsări, a germina. **2.** *(fig.)* a se naşte; **Zweifel keimte auf** începu să încolţească îndoiala; **Liebe keimt auf** se înfiripă dragostea.

Aufkeimung, *-en, f.* **1.** încolţire, germinare. **2.** *(fig.)* naştere.

aufkippen, *kippte auf, aufgekippt, vb.* **I.** *tr. (h)* a ridica într-o parte, a face să basculeze. **II.** *intr. (s)* a cădea, a se răsturna, a bascula.

aufkitten, *kittete auf, aufgekittet (du kittest auf, er kittet auf), vb. (h) tr.* a lipi (ceva pe ceva) cu chit.

aufklaffen, *klaffte auf, aufgeklafft, vb. (h) intr.* a se căsca, a forma o deschizătură, crăpătură.

aufklaftern, *klafterte auf, aufgeklaftert, vb. (h) tr.* a face stânjeni, a stivui (lemne).

Aufklang, *-(e)s, -klänge, m.* debut; început (plin de efect, plin de promisiuni) al unei festivităţi.

aufklappbar *adj. (despre o masă, un pat pliant, un briceag etc.)* care se poate deschide, ridica, întinde, desface.

aufklappen, *klappte auf, aufgeklappt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a deschide (un briceag, un capac); **den Tisch ~** a întinde o masă (pliantă). **2.** a ridica (capacul unei lăzi etc.); **den Hut ~** a ridica borurile pălăriei; **den Mantelkragen ~** a ridica gulerul paltonului; **das Bett ~** a ridica patul (pliant) închizându-l. **II.** *intr. (s) (despre uşi, ferestre)* a se deschide cu zgomot.

Aufklapp(e)tisch, *-(e)s, -e, m.* masă extensibilă; masă pliantă.

aufklaren, *klarte auf, aufgeklart, vb. (h)* **I.** *intr. (met.)* a se însenina, a se limpezi; a se clarifica; **das Wetter klart auf** vremea se înseninează, se îmbunătăţeşte. **II.** *tr. (mar.)* a curăţa, a face ordine.

aufklären, *klärte auf, aufgeklärt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(über* cu *ac.)* a lămuri, a explica, a desluşi, a lumina, a instrui; **jn. über die wirkliche Lage ~** a lămuri pe cineva despre situaţia adevărată; **die Jugendlichen ~** a face tinerilor educaţia sexuală; **die Bevölkerung politisch ~** a lămuri populaţia din punct de vedere politic. **2.** a lămuri, a clarifica, a limpezi; **ein Verbrechen ~** a elucida o crimă; **einen Fehler ~** a lămuri, a clarifica o greşeală; **den Irrtum ~** a înlătura, a limpezi eroarea. **3.** *(mil.)* a cerceta, a recunoaşte, a face o recunoaştere. **II.** *refl.* **1.** a se lămuri, a se clarifica, a se desluşi; **die Sache hat sich aufgeklärt** chestiunea s-a lămurit; **das wird sich noch ~** treaba asta se va lămuri în curând. **2.** a se însenina; a se lumina; **es hat sich aufgeklärt** s-a înseninat; **ihr Blick klärt sich auf** privirea ei se luminează.

Aufklärer, *-s, -, m.* **1.** (i)luminist. **2.** agitator; persoană care lămureşte. **3.** *(mil.)* cercetaş, eclerор; avion de recunoaştere.

Aufklärerei *f. sg.* **1.** supraestimare a raţiunii. **2.** iniţiere exagerată în probleme sexuale.

aufklärerisch *adj.* **1.** lămuritor, care explică, lămureşte, instruieşte; didactic. **2.** iluminist, raţionalist.

Aufklärung, *-en, f.* **1.** explicaţie; lămurire; informaţie; **jm. ~ über etwas geben** a-i da cuiva explicaţii despre ceva; **~ verlangen** a cere explicaţii, lămuriri; **~ der Jugendlichen** iniţiere, lămurire a tinerilor în probleme sexuale, educaţie sexuală; **die ~ der Massen** lămurirea maselor. **2.** *sg.* clarificare, lămurire, elucidare; **~ eines Irrtums** elucidarea unei erori; **~ eines Verbrechens** elucidarea unei crime; **dieser Fall hat noch keine ~ gefunden** acest caz încă n-a fost clarificat. **3.** *(mil.)* recunoaştere. **4.** *sg.* (i)luminism, secolul luminilor; **das Zeitalter der ~** epoca (i)luminismului. **5.** limpezire (a unui lichid). **6.** înseninare (a vremii).

Aufklärungs|abteilung, *-en, f. (mil.)* detaşament de recunoaştere.

Aufklärungs|aktion, *-en, f.* **1.** *(mil.)* acţiune de recunoaştere (a frontului). **2.** acţiune de informare, de descoperire, de lămurire (a unei probleme).

Aufklärungs|arbeit, *-en, f.* muncă de lămurire.

Aufklärungsbataillon [-tal'jo:n], *-s, -s, n. (mil.)* batalion de recunoaştere.

Aufklärungsbroschüre, *-n, f.* broşură cu conţinut informativ, instructiv, de iniţiere.

Aufklärungsdienst, *-(e)s, m. sg. (mil.)* serviciu de recunoaştere.

Aufklärungsfilm, *-(e)s, -e, m.* film de educaţie sexuală.

Aufklärungsflieger, *-s, -, m. (mil.)* **1.** aviator de recunoaştere. **2.** *pl.* avioane de recunoaştere.

Aufklärungsflug, *-(e)s, -flüge, m. (mil.)* zbor de recunoaştere.

Aufklärungsflugzeug, *-(e)s, -e, n. (mil.)* avion de recunoaştere.

Aufklärungsgruppe, *-n, f.* **1.** *(mil.)* patrulă de recunoaştere. **2.** grup cultural-educativ.

Aufklärungskampagne [-panjə], *-n, f.* campanie de lămurire, de educare.

Aufklärungsliteratur, *-en, f.* **1.** *sg.* literatură din epoca iluminismului. **2.** literatură cu caracter educativ, informativ.

Aufklärungslokal, *-(e)s, -e, n.* punct, centru, local de lămurire politică, de sfaturi politice; cameră, sală, punct a(l) agitatorului.

Aufklärungsmanifest, *-(e)s, -e, n.* manifest al iluminismului.

Aufklärungsmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* material de agitaţie şi propagandă; material explicativ.

Aufklärungs|organ, *-(e)s, -e, n.* organ, publicaţie (periodică) de agitaţie, de propagandă.

Aufklärungs|organisation, *-en, f.* organizaţie culturală, educativă.

Aufklärungs|pflicht *f. sg. (jur.)* obligaţia medicului de a informa pacientul despre riscurile operaţiei.

Aufklärungs|schrift, *-en, f.* v. Aufklärungsbroschüre.

Aufklärungs|sucht *f. sg.* mania de a vrea să explice totul celorlalţi.

Aufklärungs|tätigkeit, *-en, f.* activitate, muncă de lămurire.

Aufklärungs|truppe, *-n, f. (mil.)* pluton de recunoaştere.

Aufklärungszeit *f. sg.*, **Aufklärungszeit|alter**, *-s, n. sg.* epoca iluminismului, raţionalismului.

aufklatschen, *klatschte auf, aufgeklatscht, vb. (s) intr.* a cădea pe ceva plescăind.

aufklauben, *klaubte auf, aufgeklaubt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a strânge, a culege, a aduna de pe jos (spice etc.). **2.** *(reg.)* a şterpeli, a ciordi, a şparli.

Aufklebe|etikett, *-(e)s, -en (*şi *-e* sau *-s), n. (com.)* etichetă lipită (sau de lipit) pe mărfuri.

aufkleben, *klebte auf, aufgeklebt, vb. (h) tr.* a lipi pe.

aufklecksen, *kleckste auf, aufgekleckst (du, er kleckst auf), vb. (h) tr.* a mânji cu culori, a mâzgăli, a smângăli.

aufkleistern, *kleisterte auf, aufgekleistert, vb. (h) tr.* a lipi pe.

aufklimmen, *klomm (*şi *klimmte) auf, aufgeklommen (*şi *aufgeklimmt), vb. (s) intr.* a se urca pe, a se căţăra pe.

aufklingen, *klang auf, aufgeklungen, vb. (h* şi *s) intr.* a suna, a răsuna deodată; **Musik klang auf** deodată răsună muzica; *(fig.)* **Erinnerungen klingen auf** se trezesc amintirile.

aufklinken, *klinkte auf, aufgeklinkt, vb. (h) tr.* a deschide uşa (apăsând pe clanţă).

aufklopfen, *klopfte auf, aufgeklopft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deschide, a sparge prin lovituri; **Nüsse ~** a sparge nuci. **2.** a bate pe, a fixa bătând. **3.** a trezi, a deştepta (bătând la uşă). **II.** *intr.* a ciocăni; a bate în (sau pe) ceva; *(muz., despre dirijori)* a avertiza (bătând cu bagheta în pupitru).

aufklotzen, *klotzte auf, aufgeklotzt (du, er klotzt auf), vb. (h) tr.* **1.** a pune, a aşeza pe trunchi, pe butuc. **2.** *(tipogr.)* a fixa clişeul pe un suport de lemn, a ţintui.

aufknabbern, *knabberte auf, aufgeknabbert, vb. (h) tr.* a ronţăi.

aufknacken, *knackte auf, aufgeknackt, vb. (h) tr. (fam.)* a sparge; **Nüsse ~** a sparge nuci; *(fig.)* **eine harte Nuss ~** a ghici o ghicitoare grea; rezolva o problemă dificilă; *(pop.)* **einen Geldschrank ~** a sparge o casă de bani.

aufknallen, *knallte auf, aufgeknallt, vb.* **I.** *tr. (h)* a lovi; *(fam.)* **jm. eins ~ a)** a plesni pe cineva (cu biciul); **b)** a împuşca pe cineva. **II.** *intr. (s)* **1.** a exploda, a pocni, a plesni, a sări în aer. **2.** *(argou)* a se curăţa, a muri.

aufknattern, *knatterte auf, aufgeknattert, vb. (s) intr.* **1.** *(despre focul de arme)* a răpăi. **2.** a decola, a demara cu pârâituri, cu pocnituri, cu rateuri.

aufknebeln, *knebelte auf, aufgeknebelt (ich kneb(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a lega fedeleş, a garota; a pune (cuiva) căluş. **2.** a dezlega, a scoate căluşul.

aufkneifen, *kneifte auf, aufgekneift*, **aufkneipen**, *kneipte auf, aufgekneipt, vb. (h) tr. (reg.)* a deschide cu cleştele, cu penseta.

aufknien, *kniete auf, aufgekniet, vb. (h) refl.* a se lăsa în genunchi, a sta în genunchi.

aufknipsen, *knipste auf, aufgeknipst (du, er knipst auf), vb. (h) tr. (fam.)* a deschide apăsând pe un buton (de comandă, de presiune etc.).

aufknirschen, *knirschte auf, aufgeknirscht, vb. (h) intr. (despre zăpadă)* a scârţâi.

aufknöpfen, *knöpfte auf, aufgeknöpft, vb. (h)* **I.** *tr.* a descheia (nasturi); *(fam.)* **knöpfe (dir) die Ohren auf!** cască-ţi urechile bine! **II.** *refl.* **1.** a se descheia. **2.** a face confidenţe.

aufknos|pen, *knospte auf, aufgeknospt, vb. (s) intr.* a îmboboci; *(fig.)* a se dezvolta, a se împlini, a înflori.

aufknoten, *knotete auf, aufgeknotet (du knotest auf, er knotet auf), vb. (h) tr.* a deznoda, a desface; **die Schnur ~** a desface nodurile sforii.

aufknüpfen, *knüpfte auf, aufgeknüpft, vb. (h) tr.* **1.** a deznoda, a dezlega, a desface. **2.** a ridica, a agăţa (făcând noduri). **3.** *(fig., fam.)* a spânzura (pe cineva).

aufknurren, *knurrte auf, aufgeknurrt, vb. (h) intr.* a mârâi; a începe să mârâie; **der Hund knurrt auf** câinele mârâie; **der leere Magen knurrt auf** stomacul gol chiorăie, ghiorţăie.

aufkochen, *kochte auf, aufgekocht, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a lăsa ceva să dea în clocot; a pune la fiert, a fierbe (ceva) din nou. **2.** *(reg.)* a pregăti o masă bogată. **II.** *intr. (h* şi *s)* a da în clocot; *(fig.)* **er kocht rasch auf** sare în sus numaidecât; se mânie uşor.

aufkohlen, *kohlte auf, aufgekohlt, vb. (h) tr. (tehn.)* a carboniza.

Aufkohlungs|periode, *-n, f. (tehn.)* perioadă de carbonizare.

aufkommen, *kam auf, aufgekommen, vb. (s) intr.* **1.** a se însănătoşi, a se întrema; **er kommt wieder auf** se face iarăşi bine (după boală); **er kommt nicht wieder auf** nu-şi mai revine. **2.** a se forma, a se ivi; a apărea; a lua naştere; a creşte, a se face mare; a se răspândi; *(bot.)* a răsări, a încolţi; **nicht ~ lassen** a nu lăsa să crească, a înăbuşi; **ein Gewitter kommt auf** se apropie o furtună; *(fig.)* **keinen Zweifel ~ lassen** a nu lăsa să încapă nici o îndoială; **der Verdacht kommt auf** se naşte bănuiala; **neue Staaten kommen auf** apar state noi; **ein Gerücht nicht ~ lassen** a împiedica răspândirea unui zvon. **3.** a se ridica; a face faţă; **niemanden neben sich ~ lassen** a nu suferi rival, a nu lăsa să se ridice nimeni; **gegen jn. nicht ~ können** a nu putea concura, rivaliza cu cineva, a nu se putea măsura cu cineva; **gegen eine solche Macht konnten sie nicht ~** nu puteau să facă nimic faţă de o asemenea putere, nu se puteau măsura cu o astfel de forţă. **4.** *(despre obiceiuri noi)* a se introduce, a intra în uz, a fi pus în circulaţie; **eine neue Mode ist aufgekommen** s-a introdus, a apărut o modă nouă. **5.** a garanta; a răspunde; **für einen Schaden ~** a răspunde pentru o pagubă, a despăgubi. **6.** *(despre abcese)* a se deschide, a sparge. **7.** *(sport)* a se apropia, a ajunge din urmă, a câştiga teren; **der Läufer kommt auf** alergătorul câştigă terenul pierdut. **8.** *(mar.)* a se apropia, a apărea (la orizont). **9.** *(reg.)* a ieşi la iveală, la suprafaţă; **der Schwindel ist aufgekommen** escrocheria a ieşit la suprafaţă, a fost descoperită.

Aufkommen, *-s, n. sg.* **1.** *(ec.)* încasări, venituri bugetare într-o perioadă dată. **2.** *(ec.)* cotă obligatorie de produse agrozootehnice. **3.** disponibilităţi, resurse. **4.** *(fin.)* randament. **5.** restabilire, însănătoşire; întremare; **der Arzt zweifelt an seinem ~** medicul se îndoieşte de însănătoşirea sa.

Aufkommens|analyse, *sg. f.* analiza încasărilor; **~ der Staatseinnahmen** analiza încasărilor bugetare.

Aufkömmling, *-s, -e, m. (rar)* parvenit.

aufkönnen, *konnte auf, aufgekonnt (ich kann auf, du kannst auf, er kann auf), vb. (h) intr.* a se putea scula.

aufkoppeln, *koppelte auf, aufgekoppelt (ich kopp(e)le auf), vb. (h) tr.* v. abkoppeln.

aufkorken, *korkte auf, aufgekorkt, vb. (h) tr.* a desfunda (o sticlă), a scoate dopul.

aufkrachen, *krachte auf, aufgekracht, vb. (s) intr. (fam.)* **1.** *(despre cusături)* a plesni. **2.** a cădea cu zgomot; **der Ast ist auf das Wagendach aufgekracht** ramura a căzut cu zgomot pe capota maşinii. **3.** *(despre uşi, ferestre etc.)* a se deschide brusc cu zgomot.

aufkramen, *kramte auf, aufgekramt, vb. (h) tr. (fam.)* a face ordine, a aranja, a pune la loc, a strânge.

aufkratzen, *kratzte auf, aufgekratzt (du, er kratzt auf), vb. (h) tr.* **1.** a scărpina, a zgâria, a juli; **die Erde** ~ a râcâi pământul; **eine Wunde** ~ a deschide o rană prin scărpinare; **die Mauern** ~ a răzui pereţii. **2.** *(fam.)* a dispune bine pe cineva; **er ist sehr aufgekratzt** e foarte bine dispus.

aufkräuseln, *kräuselte auf, aufgekräuselt (ich kräus(e)le auf), vb. (h) tr.* a încreţi (părul), a friza.

aufkreischen, *kreischte auf, aufgekreischt, vb. (h) intr.* a scoate un ţipăt, a striga (brusc); *(fig.)* **Bremsen kreischen auf** frânele scrâşnesc, scârţâie.

aufkrempeln, *krempelte auf, aufgekrempelt (ich kremp(e)le auf)*, **aufkrempen**, *krempte auf, aufgekrempt, vb. (h) tr.* a sufleca (mâneca, poalele), a ridica (borul).

aufkreuzen, *kreuzte auf, aufgekreuzt (du, er kreuzt auf), vb. (s) intr.* **1.** *(fam.)* a apărea pe neaşteptate. **2.** *(mar.)* a naviga în zig-zag contra vântului.

aufkriechen, *kroch auf, aufgekrochen, vb. (s) intr.* a se urca târându-se.

aufkriegen, *kriegte auf, aufgekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a izbuti să deschidă. **2.** a fi în stare, a reuşi să mănânce tot. **3.** a căpăta de învăţat, de scris, de făcut o lecţie acasă.

aufkritzeln, *kritzelte auf, aufgekritzelt (ich kritz(e)le auf), vb. (h) tr. (fam.)* a zgâria pe, mâzgăli pe.

aufkünden, *kündete auf, aufgekündet (du kündest auf, er kündet auf), vb. (h) tr.* **1.** a anunţa solemn, oficial. **2.** *(reg.)* v. aufkündigen.

aufkündigen, *kündigte auf, aufgekündigt, vb. (h) tr.* **1.** a rezilia un contract (de muncă, de închiriere etc.); **er hat seinem Meister den Dienst aufgekündigt** l-a anunţat pe maistru că pleacă din serviciu. **2.** a întrerupe relaţiile (cu cineva); **die Freundschaft** ~ a rupe relaţiile de prietenie; **den Waffenstillstand** ~ a denunţa armistiţiul; *(com.)* **ein Kapital** ~ a retrage un capital.

Aufkündigung, *-en, f.* **1.** reziliere a unui contract (de muncă, de închiriere etc.). **2.** întrerupere a relaţiilor (cu cineva).

Aufkündigungsbrief, *-(e)s, -e, m.* înştiinţare scrisă de concediere.

Aufkündigungsfrist, *-en, f.* termen de reziliere a unui contract.

Aufkündigungsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de reziliere, de desfacere a unui contract.

aufkurbeln, *kurbelte auf, aufgekurbelt (ich kurb(e)le auf), vb. (h) tr.* a deschide învârtind o manivelă.

aufküssen, *küsste auf, aufgeküsst (du, er küsst auf), vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a săruta trezind din somn. **2.** a sorbi (lacrimile) prin sărutări.

Aufl. *presc.* de la Auflage ediţie, ed.

auflachen, *lachte auf, aufgelacht, vb. (h) intr.* a izbucni în râs, a pufni în râs.

auflackieren, *lackierte auf, auflackiert, vb. (h) tr.* a da cu lac, a reîmprospăta cu lac.

Aufladegebühr, *-en, f.* taxă de încărcare.

aufladen, *lud auf, aufgeladen (du lädst auf, er lädt auf), vb. (h) tr.* **1.** (şi *fiz., electr.*) a încărca; **Sand** ~ a încărca nisip; **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a încărca, a lua ceva în spinare; **wieder** ~ a reîncărca; **die Batterie** ~ a (re)încărca bateria. **2.** *(fig.)* a încărca, a împovăra; a impune o sarcină; **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a lua asupra sa (o răspundere, o sarcină).

Aufladeplatz, *-es, -plätze, m.* loc de încărcare.

Auflader, *-s, -, m.* **1.** încărcător. **2.** maşină de încărcat.

Auflade|rampe, *-n, f. (ferov.)* rampă de încărcare.

Auflade|stelle, *-n, f.* v. Aufladeplatz.

Auflade|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de încărcare.

Aufladevor|richtung, *-en, f.* instalaţie, dispozitiv de încărcare, de alimentare.

Aufladung, *-en, f. (electr., ferov., transport)* **1.** încărcare; încărcătură. **2.** supraîncărcare.

Auflage, *-n, f.* **1.** ediţie; tiraj; **durchgesehene** ~ ediţie revăzută; **diese** ~ **ist schon vergriffen** această ediţie, acest tiraj s-a epuizat deja; *(fig.)* **eine** ~ **von Möbeln** o serie (nouă) de mobilă. **2.** impunere, dare; impozit, taxă. **3.** obligaţie; ordin; sarcină; *(jur.)* condiţie, clauză (la donaţii, testamente); **an die Schenkung war keine** ~ **geknüpft** donaţia nu era legată de nici o clauză; **eine** ~ **erhalten** a primi o sarcină, un ordin; **die** ~ **des Traktors war 90 Hektar** sarcina de plan a tractorului era de 90 de hectare. **4.** *(tehn.)* îmbrăcăminte (metalică etc.), strat acoperitor; proptea, sprijin, suport; placă metalică (la schi); ~ **einer Drehbank** proptea de sprijin a unui strung. **5.** *(înv.)* adunare (a membrilor unei corporaţii, bresle). **6.** *(forest.)* creştere anuală (la arbori).

Auflagebock, *-(e)s, -böcke, m. (tehn.)* capră de reazem.

Auflagefläche, *-n, f.* suprafaţă de aşezare, de sprijin.

Auflagege|stell, *-(e)s, -e, n. (tir.)* piedestal de ochire.

Auflage|höhe, *-n, f. (tipogr.)* mărime a tirajului, tiraj, număr de exemplare (tipărite).

Auflage|nachricht, *-en, f.* comunicat obligatoriu (într-un ziar).

Auflageplatte, *-n, f. (fiz.)* placă-suport.

Auflager, *-s, -, n. (tehn., mec., ferov.)* reazem, sprijin, suport.

Auflagerdruck, *-(e)s, m. sg. (mec.)* presiune pe reazem, reacţiune la reazem.

auflagern, *lagerte auf, aufgelagert, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a rezema, a sprijini. **2.** a înmagazina, a depozita. **II.** *intr. (s) (geol.)* a se sedimenta, a se depozita, a se aşeza în straturi.

Auflager|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* bloc de fundaţie, bloc de reazem.

Auflagerung, *-en, f.* **1.** *(geol.)* poziţie de zăcământ, substrat, stratificaţie; sedimentare; depozit, sediment. **2.** *(tehn.)* rezemare, reazem.

Auflageseite, *-n, f. (constr.)* latură de rezemare; faţă de aşezare (a blocului de piatră).

Auflagesockel, *-s, -, m. (tehn.)* postament.

Auflagetisch, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* masă de sortare, de depunere.

Auflageziffer *f. sg.* tiraj (la tipărituri).

auflandig *adj. (mar.)* (îndreptat) spre coastă, spre ţărm; **ein** ~**er Wind** un vânt care bate spre coastă.

Auflandung, *-en, f.* depunere aluvionară.

Auflanger, *-s, -, m. (mar.)* element de coastă de lemn.

auflassen, *ließ auf, aufgelassen (du, er lässt auf), vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a lăsa deschis(ă) (o fereastră, o uşă etc.); a lăsa descheiat(ă) (o haină). **2.** *(fam.)* a păstra (pe cap); **den Hut** ~ a rămâne acoperit, a păstra pălăria pe cap. **3.** *(fam.)* a lăsa, a permite (să stea) treaz, sculat; **die Kinder** ~ a permite copiilor să se culce mai târziu. **4.** *(reg.)* a abandona, a închide; a renunţa la; **sein Geschäft** ~ a-şi închide prăvălia; **sein Amt** ~ a renunţa la funcţia sa; **seine Frau** ~ a-şi abandona soţia; **eine Grube** ~ a înceta exploatarea unei mine; a abandona o mină. **5.** *(jur.)* a renunţa la, a ceda un drept (funciar); a fi de acord cu transferul unei proprietăţi funciare. **6.** a da drumul (să se ridice, să zboare); **einen Ballon** ~ a da drumul unui balon.

auflässig *adj. (mine; reg.)* părăsit, abandonat.

Auflassung, *-en, f.* **1.** *(reg.)* încetare a exploatării, a funcţionării. **2.** *(jur.)* renunţare, cedare (de drepturi funciare, a unei proprietăţi). **3.** *(reg.)* semnal (de începere); **die** ~ **bei der Hochzeitstafel geben** a deschide ospăţul la nuntă.

auflasten, *lastete auf, aufgelastet (du lastest auf, er lastet auf), vb. (h) tr.* a încărca; a împovăra (cu o sarcină).

Auflauerer, *-s, -, m.,* ~**in**, *-nen, f.* persoană care pândeşte, care stă la pândă; spion(-oană).

auflauern, *lauerte auf, aufgelauert, vb. (h) intr. (jm.)* a pândi, a spiona (pe cineva).

Auflauerung, *-en, f.* pândire, observare; spionare.

Auflauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** îngrămădire, aglomeraţie, afluenţă (de oameni); agitaţie, tumult; **einen** ~ **erregen** a pricinui tumult, zarvă. **2.** *(cul.)* sufleu; budincă (coaptă în formă). **3.** *(mine)* galerie în strat. **4.** *(reg.)* pasarelă, pod transportor.

Auflaufbremse, *-n, f.* piedică (la vagonete, remorcă etc.).

auflaufen, *lief auf, aufgelaufen (du läufst auf, er läuft auf), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** *(mar.)* a eşua (pe uscat), a se împotmoli; *(auto.)* a intra cu maşina în cea din faţă. **2.** a creşte, a se umfla; *(com.; despre capitaluri)* a creşte prin acumularea dobânzilor; *(despre dobânzi)* a se acumula, a se aduna (la capital); **die Schulden laufen auf** cresc datoriile. **3.** *(sport)* a avansa, a ajunge în faţă (într-o cursă de alergare). **4.** *(agr., despre seminţe)* a încolţi. **5.** *(reg., despre o cusătură)* a plesni. **II.** *tr. (h) (mine)* **1.** a abandona o gură de puţ. **2.** a transporta, a căra în sus cu vagonete. **III.** *refl. (h) (în expr.)* **sich** *(dat.)* **die Füße** ~ a-şi răni picioarele umblând.

Auflaufen, *-s, n. sg.* **1.** *(com.)* creştere, acumulare (a cheltuielilor, a dobânzilor). **2.** *(mar.)* împotmolire, eşuare.

Aufläufer, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* elev marinar; *(înv.)* ucenic corăbier. **2.** *(mine; înv.)* manipulant al vagonetelor. **3.** încărcător, vagonetar la furnal. **4.** v. Auflauf **(2)**.

Auflauf|form, *-en, f.* vas, formă pentru sufleuri.

Auflaurer, *-s, -, m.,* ~**in**, *-nen, f.* v. Auflauerer.

auflauschen, *lauschte auf, aufgelauscht, vb. (h) intr.* v. aufhorchen.

aufleben, *lebte auf, aufgelebt, vb. (s) intr.* **1.** a-şi veni în fire; a (re)învia; **nach dem Regen lebten die Blumen wieder auf** florile şi-au revenit după ploaie. **2.** *(fig.)* a se înviora; a câştiga puteri noi; **der Brauch lebt wieder auf** obiceiul renaşte iarăşi.

auflecken, *leckte auf, aufgeleckt, vb. (h) tr.* a linge (tot).

Auflegematratze, *-n, f.* saltea care se pune pe dormeză.

auflegen, *legte auf, aufgelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune, a aplica, a aşeza pe; a aşterne, a întinde; **ein Tischtuch** ~ a aşterne o faţă de masă; **ein Pflaster** ~ a pune un plasture; **dem Pferd den Sattel** ~ a pune şaua pe cal; **Farbe** (sau **Schminke**) ~ a se farda, a-şi da cu ruj; **die Ellenbogen** ~ a se sprijini în coate; **die Karten** ~ a da cărţile pe faţă; **eine andere Schallplatte** ~ a pune un alt disc (pe picup); **den Hörer** ~ a pune receptorul în furcă; **Holz** ~ a pune lemne pe foc. **2.** *(fig.)* a impune (o obligaţie, o sarcină), a încărca; a împovăra; **jm. eine Strafe** ~ a aplica cuiva o pedeapsă; **dem Volk Steuern** ~ a împovăra poporul cu dări. **3.** *(com.)* a emite, a lansa; **neue Aktien** ~ a pune în circulaţie acţiuni noi; **zur öffentlichen Zeichnung** ~ a oferi pentru subscripţie publică; **eine Anleihe** ~ a lansa un împrumut. **4.** a edita, a scoate (o carte); **ein Buch (neu)** ~ a (re)edita, a (re)tipări o carte; a scoate o (nouă) ediţie a unei cărţi; *(fig.)* **eine neue Serie** ~ a scoate, a produce o serie nouă (de mărfuri, produse, cărţi). **5.** *(despre animale)* a se îngrăşa; *(despre pomi)* a se dezvolta bine. **6.** a expune, a pune la dispoziţie (publică pentru luare la cunoştinţă); **Waren** ~ a expune mărfuri în vitrine; **Zeitschriften** ~ a pune reviste la dispoziţia publicului (într-o sală de lectură, într-un club). **7.** *(mar.)* a pune o navă pe cală (în şantier); a duce o navă în port de iarnă; a capela; a lega la chei; a retrage (o navă din circulaţie). **8.** *(mine)* a aglomera minereu mărunt. **9.** *(în expr.)* **ein Fass Bier** ~ a da cep unui butoi cu bere (aşezându-l pe grinzi). **II.** *refl.* **1.** a se rezema (sprijini) în coate. **2.** *(reg.)* a se certa, a se lua la harţă cu cineva.

Aufleger, *-s, -, m. (metal.)* încărcător (la furnal).

Auflegung *f. sg.* **1.** punere, aplicare. **2.** impunere (a unei obligaţii), prestare (de jurământ). **3.** *(com.)* emitere, lansare (de hârtii de valoare).

auflehnen, *lehnte auf, aufgelehnt, vb. (h) refl.* **1.** a se ridica (împotriva cuiva), a se revolta, a se răscula, a se răzvrăti; a se opune. **2.** şi *tr.* a (se) rezema, a (se) sprijini (în coate).

Auflehnung, *-en, f.* împotrivire, răzvrătire, revoltă, opunere, opoziţie.

aufleimen, *leimte auf, aufgeleimt, vb.* **I.** *tr. (h)* a lipi pe (cu clei). **II.** *intr. (s)* şi *refl. (h)* a (se) dezlipi.

auflesen, *las auf, aufgelesen (du, er liest auf), vb. (h) tr.* **1.** a aduna, a culege, a strânge (bucată cu bucată); *(fig., fam.)* a culege, a aduna; a găsi; **jn. auf der Straße** ~ a culege pe cineva de pe stradă. **2.** *(fig.)* a lua, a căpăta, a prinde (o boală).

aufleuchten, *leuchtete auf, aufgeleuchtet (du leuchtest auf, er leuchtet auf), vb. (h* şi *s) intr.* a luci, a se lumina deodată; *(despre lumânări)* a licări; a se aprinde; *(fig.)* **ihre Augen leuchteten auf** ochii ei începură să strălucească.

Aufleuchten, *-s, n. sg.* aprindere, licărire, (stră)fulgerare; **das** ~ **der Leuchtkugel** aprinderea rachetei (de semnalizare).

Auflicht, *-(e)s, n. sg. (fot.)* lumină directă (de la reflector).

auflichten, *lichtete auf, aufgelichtet (du lichtest auf, er lichtet auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(pict.)* a lumina, a face (mai) luminos, a deschide (culoarea, tonul). **2.** *(fig.)* a aduce lumină; a elucida. **II.** *refl.* a se lumina, a se deschide; a se însenina; *(fig.)* a se clarifica.

Auflichtmikroskop, *-(e)s, -e, n. sg.* microscop la care se pot analiza obiecte netransparente.

Auflichtung, *f. sg.* deschidere la culoare; înseninare; *(fig.)* elucidare, clarificare.

Auflieferer, *-s, -, m. sg. (com.)* expeditor al unei livrări.

aufliegen, *lag auf, aufgelegen, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(auf* cu *ac.)* a sta culcat pe, a se rezema de, a sta rezemat pe. **2.** a fi deschis; a fi expus; a sta, a fi ţinut la dispoziţia (publicului); **in unserem Lesesaal liegen viele Zeitungen und Zeitschriften auf** în sala noastră de

lectură se găsesc (sau stau la dispoziție) multe ziare și reviste. **3.** *(mar.)* a fi legat la chei, a fi scos din circulație. **4.** *(fig.; jm.)* a privi (pe cineva), a reveni; a fi în sarcina (cuiva); **es liegt mir auf, alles zu kontrollieren** cade în sarcina mea să controlez totul. **5.** *(fig., reg.)* a apăsa (greu); **diese Pflicht liegt ihm schwer auf** această sarcină îl apasă greu. **II.** *refl.* a-și face răni zăcând în pat; **sich** *(dat.)* **den Rücken** ~ a-și face spatele numai răni (din cauza zăcutului în pat).

auflisten[1], *listete auf, aufgelistet (du listest auf, er listet auf), vb. (h) tr.* a determina pe cineva prin șiretenie să facă (sau să cumpere) ceva.

auflisten[2], *listete auf, aufgelistet (du listest auf, er listet auf), vb. (h) tr. (inform.)* a lista; **Dateien** ~ a lista fișiere; **Verzeichnisse** ~ a lista repertorii.

auflockern, *lockerte auf, aufgelockert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a afâna; a face moale. **2.** a slăbi (un nod); a destinde; a degaja; a aerisi; **das Programm** ~ a face programul mai lejer. **II.** *refl.* a (se) slăbi, a se destinde, a ceda; *(fig.)* a se relaxa; **die Stimmung lockerte sich auf** atmosfera deveni mai destinsă.

Auflockerung, *-en, f.* **1.** afânare; (în)muiere. **2.** slăbire (a unui nod); cedare; destindere; degajare; rărire. **3.** *(fig.)* destindere, relaxare. **4.** dezmăț.

Auflockerungszahl, *-en, f. (tehn.)* coeficient de afinare.

auflodern, *loderte auf, aufgelodert, vb. (s) intr.* a izbucni în flăcări; a se aprinde; a arde cu flăcări, cu vâlvătaie; *(fig.)* **Hass loderte auf** a răbufnit ura.

auflöffeln, *löffelte auf, aufgelöffelt (ich löff(e)le auf), vb. (h) tr.* a mânca cu lingura.

auflohen, *lohte auf, aufgeloht, vb. (s) intr.* v. a u f l o d e r n.

auflösbar *adj.* **1.** rezolvabil; care se poate rezolva, dezlega. **2.** *(chim.)* solubil. **3.** *(jur.)* care se poate anula.

Auflösbarkeit *f. sg.* **1.** *(mat.)* posibilitate de rezolvare, de dezlegare. **2.** *(chim.)* solubilitate.

auflösen, *löste auf, aufgelöst (du, er löst auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a desface, a descheia (un șiret); a deznoda, a descurca, a descâlci; a despleti. **2.** a rezolva, a soluționa (o problemă), a dezlega (o ghicitoare, cuvinte încrucișate). **3.** a dizolva, a desființa; a rezilia (un contract); a anula; **eine Ehe** ~ a desface o căsătorie, a divorța; **das Parlament** ~ a dizolva parlamentul; **einen Haushalt** ~ a lichida o gospodărie. **4.** *(chim.)* a dizolva, a descompune; a analiza (componentele). **5.** *(mat.)* a reduce (o fracție, o ecuație); *(muz.)* a anula. **6.** *(tipogr.; înv.)* a desface (tiparele, coloanele). **II.** *refl.* a se dizolva; **Zucker löst sich in Wasser auf** zahărul se dizolvă în apă; **der Nebel hat sich aufgelöst** ceața s-a risipit; *(fig., fam.)* **die Sache löst sich in Wohlgefallen auf** acțiunea se sfârșește cu bine, spre mulțumirea tuturor; **sich in Tränen** ~ a se scălda în lacrimi; **vor Hitze aufgelöst sein** a se topi de căldură.

auflöslich *adj.* v. a u f l ö s b a r.

Auflösung, *-en, f.* **1.** deznodare, desfacere. **2.** rezolvare (a unei probleme), soluție, dezlegare (a unei ghicitori, enigme); *(teatru)* deznodământ. **3.** *(chim.)* soluție, descompunere (de substanțe). **4.** desființare, desfacere, dizolvare (a unei adunări, a unui partid etc.); **die ~ des Heeres** destrămarea armatei; **in ~ begriffen sein** a fi în curs de desființare, de descompunere; **die ~ einer Verlobung** desfacerea unei logodne; **die ~ eines Geschäfts** închiderea, desființarea unei prăvălii, a unui magazin. **5.** *(euf.)* sfârșit, moarte. **6.** *(mat.)* rezolvare. **7.** *(muz.)* anulare. **8.** *(inform.)* rezoluție.

Auflösungsdekret, *-(e)s, -e, n.* decret de dizolvare.

Auflösung|erscheinung, *-en, f.* fenomen de descompunere, de dizolvare, de desființare.

auflösungfähig *adj.* care poate dizolva, dizolvant.

Auflösungsfähigkeit, *-en, f.* solubilitate.

Auflösungkraft, *-kräfte, f.* putere de dizolvare.

Auflösungsmittel, *-s, -, n.* dizolvant, solvent.

Auflösungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de descompunere, de dizolvare.

Auflösungsrechnung, *-en, f. (mat.)* calcul de rezolvare.

Auflösungsvermögen, *-s, -, n. (fot., opt.)* putere, capacitate separatoare.

Auflösungswort, *-(e)s, -wörter, n.* cuvânt de dezlegare, cheie.

Auflösungszeichen, *-s, -, n. (muz.)* becar.

auflöten, *lötete auf, aufgelötet (du lötest auf, er lötet auf), vb. (h) tr.* **1.** a lipi (peste) cu cositor. **2.** a dezlipi (ceva lipit cu cositor).

auflüpfisch *adj.* răzvrătit, rebel.

aufluven [-lu:vən], *luvte auf, aufgeluvt, vb. (h) intr. (mar.)* a ține la capăt (a merge cu prora contra vântului și a valurilor).

Aufmache *f. sg. (reg., fam.)* ținută, aspect exterior.

aufmachen, *machte auf, aufgemacht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deschide; a desface; a destupa; a dezlega (un nod); a descheia (o haină); **das Tor** ~ a deschide poarta; **ein Paket** ~ a desface, a deschide un pachet; **das Geschäft** ~ a deschide prăvălia; *(com.)* **ein Konto** ~ a deschide un cont; *(în expr.)* **Dampf** ~ a face foc la cazane; *(fig.)* **mach deine Augen auf!** deschide ochii! fii atent! **mach den Mund auf!** cască gura! vorbește! **2.** a deschide, a înființa; **einen Frisörladen** ~ a deschide, a înființa o frizerie. **3.** a monta, a pune (o perdea). **4.** a aranja, a prezenta (cu aspect plăcut); a decora, a împodobi; **die Waren geschmackvoll** ~ a prezenta mărfurile cu gust; **das Bett** ~ a face, a aranja patul; **die Ausstellung war geschickt aufgemacht** expoziția a fost abil (bine) aranjată; *(fig., fam.)* **sie war auf jung aufgemacht** s-a aranjat ca o fetișcană; **mach keinen Laden auf!** nu face caz! nu exagera! **5.** *(fam.)* a face, a întocmi (o socoteală); **der Wirt macht die Rechnung auf** hangiul face socoteala. **6.** *(reg.)* a risipi, a face risipă. **II.** *refl.* **1.** a pleca, a porni la drum; **sich auf und davon machen** a o lua la sănătoasa; **er hat sich zu Fuß aufgemacht** a pornit pe jos. **2.** *(despre vânt)* a începe să sufle.

Aufmacher, *-s, -, m.* **1.** titlu incitant al unui articol de ziar. **2.** *(tv.)* prima știre din jurnal.

Aufmachung, *-en, f.* montare; decorare (artistică); aspect (exterior); înfățișare, aranjare, aranjament; **ein Buch in ansprechender** ~ o carte cu un aspect atrăgător, frumos prezentată; *(com.)* **in sensationeller** ~ într-o prezentare senzațională, de reclamă.

aufmahlen, *mahlte auf, aufgemahlt, vb. (h) tr.* a măcina tot.

aufmalen, *malte auf, aufgemalt, vb. (h) tr.* **1.** a picta pe. **2.** a restaura (un tablou). **3.** a termina culorile pictând.

aufmandeln, *mandelte auf, aufgemandelt (ich mand(e)le auf), vb. (h) tr. (agr.)* a pune în clăi de câte 15 snopi.

Aufmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* desfășurare; așezare (a trupelor) în ordinea de luptă; marș; ieșire (de trupe, mase); defilare, demonstrație; ~ **in Viererreihen** defilare, marș pe patru rânduri; **der ~ des Regiments** defilarea regimentului; ~ **der Arbeiterschaft** demonstrație muncitorească.

Aufmarschbasis, *f. sg. (mil.)* bază de desfășurare, de pornire a marșului.

Aufmarschgebiet, *-(e)s, -e, n. (mil.)* regiune (zonă) de concentrare a trupelor; zonă de desfășurare a armatei; zonă de pornire a operațiilor.

aufmarschieren, *marschierte auf, aufmarschiert, vb. (s) intr.* a se desfășura (într-o ordine); a înainta în șiruri; a înainta în coloană; **er ließ die Kompanie** ~ a dat ordin companiei să înainteze; *(fig., fam.)* **er ließ die Zeugen** ~ a chemat pe rând martorii la bară; *(fam.)* **ein paar Flaschen Wein ~ lassen** a pune la bătaie câteva sticle de vin.

Aufmarschkommando, *-s, -s, n.* ordine de desfășurare, de pornire în marș.

Aufmarschlinie [-niə], *-n* [-niən], *f.* linie de desfășurare, de pornire în marș.

Aufmarschplatz, *-es, -plätze, m.* loc, piață, unde se așază coloanele; piață unde are loc defilarea.

Aufmaß, *-es, -e, n. (constr.)* măsurare; plan de situație.

aufmästen, *mästete auf, aufgemästet (du mästest auf, er mästet auf), vb. (h) tr. (despre păsări, porci etc.)* a crește îngrășând, a îngrășa.

aufmauern, *mauerte auf, aufgemauert, vb. (h) tr.* **1.** a ridica zidind, a zidi, a clădi; **einen Ofen** ~ a zidi o sobă; **das Haus** ~ a ridica zidurile casei. **2.** a isprăvi materialul de zidit.

aufmeißeln, *meißelte auf, aufgemeißelt (ich meiß(e)le auf), vb. (h) tr.* a deschide cu dalta.

Aufmeißelung, *-en, f.* deschidere cu dalta.

aufmengen, *mengte auf, aufgemengt, vb. (h) tr.* a amesteca; **einen Teig** ~ a face, a amesteca un aluat.

aufmerken, *merkte auf, aufgemerkt, vb. (h) intr.* a fi atent, a băga de seamă.

Aufmerker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* observator(oare); controlor(oare).

aufmerksam *adj.* și *adv.* atent, cu băgare de seamă, cu luare aminte; grijuliu; **ein ~er Gastgeber** o gazdă atentă; **auf jn. ~ werden** a băga pe cineva în seamă; **jn. ~ machen** *(auf cu ac.)* a atrage atenția cuiva (asupra), a face pe cineva atent.

Aufmerksamkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* atenție, luare aminte, băgare de seamă; **einer Sache ~ schenken** a acorda atenție unui lucru; **mit gespannter** ~ cu atenție încordată; **js. ~ fesseln** a captiva interesul, atenția cuiva; **das ist meiner ~ entgangen** asta am pierdut-o, am scăpat-o din vedere. **2.** amabilitate, atenție, politețe, grijă; **~en erweisen** a copleși cu amabilități. **3.** atenție, dar (mic); **eine kleine ~ für Sie** o mică atenție pentru dumneavoastră.

aufmessen, *maß auf, aufgemessen (du, er misst auf), vb. (h) tr.* **1.** *(constr.)* a măsura. **2.** *(fam.)* a-i trage (cuiva) una, a-i măsura (cuiva) spinarea; **jm. eine Tracht Prügel** ~ a trage cuiva o mamă de bătaie.

aufmischen, *mischte auf, aufgemischt, vb. (h) tr.* a amesteca; **Farben** ~ a amesteca culori; *(reg.)* **die Karten** ~ a amesteca, a face cărțile (de joc).

aufmöbeln, *möbelte auf, aufgemöbelt (ich möb(e)le auf), vb. (h) tr.* și *refl. (fam.)* a (se) înviora, a (se) însufleți; **die Stimmung** ~ a înviora atmosfera.

aufmontieren, *montierte auf, aufmontiert, vb. (h) tr. (tehn.)* a monta (pe).

aufmotzen, *motzte auf, aufgemotzt (du, er motzt auf), vb. (h) tr.* și *refl. (fam.)* a (se) aranja cu dichis.

aufmucken, *muckte auf, aufgemuckt, vb. (h) intr.* **1.** *(despre animale)* a fi nărăvaș. **2.** *(fig., fam.)* a protesta (ușor), a cârti; *gegen jn.* ~ a nu da ascultare, a nu se supune, a se împotrivi; **er wagte nicht aufzumucken** nu îndrăznea să cârtească.

aufmuntern, *munterte auf, aufgemuntert, vb. (h) tr.* **1.** a îmbărbăta, a încuraja, a ridica moralul. **2.** a înveseli, a distra, a înviora.

Aufmunterung, *-en, f.* **1.** îmbărbătare, încurajare; stimulare. **2.** înviorare; înveselire.

Aufmunterungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de încurajare, de stimulare, de înviorare, de înveselire; stimulent.

aufmüpfig *adj.* răzvrătit, refractar, renitent.

aufmüssen, *musste auf, aufgemusst (ich muss auf, du musst auf, er muss auf), vb. (h) intr. (fam.)* a trebui să se scoale.

aufmutzen, *mutzte auf, aufgemutzt (du, er mutzt auf), vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a atârna; *(fig.)* a împovăra. **2.** a imputa, a învinovăți, a dojeni; a aminti ceva pe un ton dojenitor (sau laudativ). **3.** a împodobi, a aranja, a potrivi.

aufnageln, *nagelte auf, aufgenagelt (ich nag(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a fixa (cu cuie); a bate în cuie; a țintui, a pironi. **2.** a scoate cuiele, a scoate din cuie.

aufnagen, *nagte auf, aufgenagt, vb. (h) tr.* **1.** a găuri prin roadere. **2.** a consuma rozând, a roade tot.

Aufnäh|arbeit, *-en, f. (croitorie)* aplicație.

aufnähen, *nähte auf, aufgenäht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a coase; *(auf cu ac.)* a coase pe, a prinde pe, a aplica prin coasere. **2.** a consuma cosând. **II.** *refl. (fam.)* a se descoase.

Aufnäher, *-s, -, m.* figurină, model din material textil aplicat pe un obiect vestimentar.

Aufnahme, *-n, f.* **1.** primire, admitere; recepție; recepționare; adoptare (de cuvinte, obiceiuri străine); adopțiune (a unui copil); naturalizare (ca cetățean); **eine gute ~ finden** a fi bine primit, a se bucura de o primire, găzduire bună; **~ unter die Soldaten** încorporare; **die ~ in die Organisation** primirea în organizație; **das Buch fand gute** ~ cartea a fost bine primită; **die ~ des Gedichtes in den Band** includerea, acceptarea poeziei în volum. **2.** oficiu, cameră de internări (într-un spital); sală, birou de primire; recepție. **3.** *sg. (biol., fiz.)* asimilare; absorbție; **~ von Nährstoffen** absorbire a substanțelor nutritive. **4.** *sg. (ec.)* preluare, acceptare, admitere; luare cu împrumut, încheiere a unui împrumut. **5.** *(fot.)* fotografie, film; fotografiere, luare de fotografii; filmare; **eine ~ machen** a face o poză, o fotografie; a lua o vedere. **6.** înregistrare (radiofonică, de discuri, pe bandă de magnetofon). **7.** *sg.* înregistrare, notare; redactare; inventariere; **~ eines Warenlagers** inventarierea unui depozit de mărfuri; **die ~ der Personalien** înregistrarea datelor personale; **die ~ eines Protokolls** întocmirea unui proces verbal; **die ~ ins Protokoll** includerea în procesul verbal. **8.** *(top.)* ridicare (topografică); **flüchtige** ~ schiță; **hydrographische** ~ releveu hidrografic. **9.** *sg.* începere, reluare; **die ~ der Arbeit** reluarea muncii; începerea muncii; **die ~ von diplomatischen Beziehungen** stabilirea relațiilor diplomatice; **die ~ der Verhandlungen wurde verschoben** reluarea, începerea tratativelor a fost amânată. **10.** *sg.* înțelegere; percepere. **11.** *(inform.)* înregistrare.

Aufnahme|antrag, *-(e)s, -träge, m.* cerere de primire (într-o organizație, școală, într-un partid etc.).

Aufnahme|apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** aparat de fotografiat, de filmat. **2.** aparat de înregistrat, de înregistrare.
Aufnahmebedingung, *-en, f.* condiție de admitere, de primire, de recepție, de acceptare.
aufnahmebereit *adj.* **1.** gata de primire. **2.** receptiv.
Aufnahmebereitschaft *f. sg.* receptivitate (a ascultătorilor).
Aufnahmebüro, *-s, -s, n.* birou, oficiu de primire, de admitere.
Aufnahmedorn, *-(e)s, -en, m.* cui, spin, dinte al unei curele la cataramă; *(tehn.)* dorn de prindere.
aufnahmefähig *adj.* **1.** admisibil, acceptabil. **2.** în stare să primească, să asimileze, să absoarbă; *(fig.)* receptiv; *(tehn.; für)* având volumul de; cu capacitatea de.
Aufnahmefähigkeit *f. sg.* **1.** capacitate de a asimila; capacitate de absorbție; capacitate de acumulare; capacitate, volum (al unei instalații). **2.** *(fig.)* capacitate de asimilare, receptivitate.
Aufnahmefeld, *-(e)s, -er, n. (fot.)* câmp fotografiat.
Aufnahmegebühr, *-en, f.* taxă de admitere.
Aufnahmegerät, *-(e)s, -e, n.* v. Aufnahmeapparat.
Aufnahmegesuch, *-(e)s, -e, n.* v. Aufnahmeantrag.
Aufnahme|intervall [-val], *-s, -e, n. (fot.)* interval de timp în succesiunea fotografiilor.
Aufnahmekopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap de imprimare (al magnetofonului).
Aufnahmelager, *-s, -, n.* lagăr, centru de primire (pentru refugiați, emigranți etc.).
Aufnahmeland, *-(e)s, -länder, n.* țară care primește (emigranți, refugiați etc.).
Aufnahmeleiter, *-s, -, m.* persoană care conduce o înregistrare (fonetică, magnetică); *(film)* operator șef; *(radio)* șef de sunet.
Aufnahmematerial, *-s, -ien* [-iən], *n.* **1.** material înregistrat, înregistrare. **2.** material negativ pentru fotografiere; film.
Aufnahmemikrophon, *-s, -e, n.* microfon de înregistrare.
Aufnahme|objektiv, *-s, -e, n.* obiectiv fotografic.
Aufnahmeprüfung, *-en, f.* examen de admitere.
Aufnahmeraum, *-(e)s, -räume, m.* studio, cameră de înregistrări (acustice); atelier fotografic.
Aufnahmeschein, *-(e)s, -e, m.* certificat de admitere.
Aufnahme|station, *-en, f.* stație de înregistrare.
Aufnahmetag, *-(e)s, -e, m.* zi de înregistrare (la radio); zi de filmare.
Aufnahmetrick, *-s, -e, (și -s), m.* truc la fotografiere, filmare, înregistrare.
Aufnahmeverfahren, *-s, n, n.* metodă de înregistrare, fotografiere, filmare.
Aufnahmevermögen, *-s, n. sg.* v. Aufnahmefähigkeit **(2)**.
Aufnahmewagen, *-s, -, m. (radio., tv.)* car de înregistrare; car de reportaj.
aufnahmewillig *adj.* v. aufnahmebereit.
aufnahmewürdig *adj.* demn de a fi admis.
Aufnahmsbedingung, *-en, f.* v. Aufnahmebedingung.
Aufnahmsfähigkeit, *-en, f.* v. Aufnahmefähigkeit.
Aufnahmskanzlei, *-en, f.* v. Aufnahmebüro.
Aufnahms|prüfung, *-en, f.* v. Aufnahmeprüfung.
aufnaschen, *naschte auf, aufgenascht, vb. (h) tr.* a mânca (tot) din lăcomie; *(fam.)* a ciupi din mâncare.
aufnehmbar *adj.* admisibil.
aufnehmen, *nahm auf, aufgenommen (du nimmst auf, er nimmt auf), vb. (h) tr.* **1.** a ridica; a lua de jos; **den Teppich** ~ a ridica covorul; **die Mutter nahm das Kind auf** mama a luat copilul (în brațe); *(în expr.)* **es mit jemandem ~ können a)** a putea concura cu cineva; **b)** *(fam.)* a se putea lua în bețe cu cineva. **2.** a deschide, a începe, a stabili; **den Kampf** ~ a începe lupta; **diplomatische Beziehungen** ~ a stabili relații diplomatice. **3.** a primi; a adăposti, a găzdui; **gastlich** ~ a primi ospitalier (cu ospitalitate). **4.** a admite, a accepta, a primi (ca membru, partener); a introduce; **als Mitglied** ~ a primi, a accepta ca membru; **in die Tagesordnung** ~ a introduce pe ordinea de zi; *(austr.)* a angaja; **einen Knecht** ~ a angaja un argat. **5.** a cuprinde; a primi; **der Saal kann 100 Personen** ~ sala cuprinde 100 de persoane. **6.** a absorbi, a-și asimila; a include; **das Kind nimmt leicht auf** copilul învață (asimilează) ușor; **der Rasen nimmt das Wasser auf** gazonul absoarbe apa. **7.** a prinde un ochi (la tricotat). **8.** a înregistra (în scris, pe peliculă, pe disc, pe bandă de magnetofon sau video); **ein Diktat** ~ a scrie după dictare; **sich ~ lassen** a se fotografia, a se lăsa filmat; **ein Konzert auf Tonband** ~ a înregistra un concert pe bandă de magnetofon. **9.** *(ec.)* a contracta un împrumut, a împrumuta bani. **10.** *(top.)* a ridica (un teren); a face un releveu. **11.** a înțelege, a pricepe, a percepe; a interpreta, a da un înțeles, a privi; **als eine Beleidigung** ~ a privi, a considera drept insultă; **etwas übel (sau gut)** ~ a lua în nume de rău (sau de bine); **als Ernst** ~ a lua în serios. **12.** *(inform.)* a înregistra; **mit der Festplatte** ~ a înregistra cu hard discul.
aufnehmenswert, **aufnehmenswürdig**, *adj.* demn de a fi primit.
Aufnehmer, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* cârpă de șters pe jos. **2.** *(reg.)* făraș. **3.** *(tehn.)* spațiu de legătură între cilindri de înaltă și joasă presiune.
äufnen, *äufnete, geäufnet (du äufnest, er äufnet), vb. (h) tr. (elv.)* a spori, a mări; **ein Kapital** ~ a mări un capital.
aufnesteln, *nestelte auf, aufgenestelt (ich nest(e)le auf), vb. (h) tr.* a desface, a dezlega (șireturi, bretele).
aufnieten, *nietete auf, aufgenietet (du nietest auf, er nietet auf), vb. (h) tr.* a nitui (pe ceva).
aufnotieren, *notierte auf, aufnotiert, vb. (h) tr.* a nota, a însemna.
aufnorden, *nordete auf, aufgenordet (du nordest auf, er nordet auf) vb. (h) tr.* **1.** *(ist., rasism)* a apropia de rasa nordică. **2.** *(fig., iron.)* a îmbunătăți; **das Image** ~ a îmbunătăți imaginea.
aufnötigen, *nötigte auf, aufgenötigt, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a impune (cuiva ceva), a sili, a constrânge (pe cineva să primească); **sich** *(dat.)* **nichts ~ lassen** a nu primi nimic, a refuza tot ce i se oferă; **jm. seine Überzeugung** ~ a impune cuiva convingerile sale.
auf|oktroyieren [-troaji:-], *oktroyierte auf, aufoktroyiert, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a impune, a da (cuiva) cu sila; **jm. seine Meinung ~ wollen** a căuta să impună cuiva părerea proprie.
auf|opfern, *opferte auf, aufgeopfert, vb. (h)* **I.** *tr. (für)* a jertfi, a sacrifica (pentru). **II.** *refl.* a se jertfi, a se sacrifica; a se devota.
auf|opfernd I. *part. prez.* de la aufopfern. **II.** *adj.* devotat; gata de a se sacrifica.
Auf|opferung, *f. sg.* jertfire, sacrificare, renunțare, devotament, abnegație; **jn. mit ~ pflegen** a îngriji pe cineva cu abnegație.
Auf|opferungsbereitschaft *f. sg.* devotament, faptul de a fi gata de a face sacrificii.
auf|opferungsfähig *adj.* capabil de devotament, de abnegație.
Auf|opferungsfähigkeit *f. sg.* putere de sacrificiu, spirit de sacrificiu, de abnegație.
auf|opferungsfreudig *adj.* gata de sacrificiu, de a se devota, de a renunța.
Auf|opferungslust *f. sg.* dorință, plăcere de a se sacrifica, de a se devota cu abnegație.
auf|opferungsvoll *adj.* devotat; plin de abnegație: **~e Arbeit** muncă plină de sacrificii.
aufpacken, *packte auf, aufgepackt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a încărca pe; a pune (ceva) în spinare; **jm. etwas** ~ a încărca pe cineva cu ceva, a pune cuiva ceva în spate. **2.** *(fig.)* a încărca, a împovăra (pe cineva). **3.** a despacheta. **II.** *intr. (fam.)* a o lua din loc.
aufpäppeln, *päppelte auf, aufgepäppelt (ich päpp(e)le auf), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a hrăni cu multă grijă, a crește cu biberonul (un copil sau un pui de animal). **2.** *(fig.)* a crește, a dădăci, a îngriji, a pune pe picioare (pe cineva) cu multă atenție și tandrețe; a alinta, a răsfăța.
aufpappen, *pappte auf, aufgepappt, vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a lipi (pe). **2.** *(reg., în limbajul copiilor)* a mânca, a păpa (tot).
aufpassen, *passte auf, aufgepasst (du, er passt auf), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a fi atent; a da atenție, a băga de seamă; a lua aminte; a supraveghea, a observa; **er passt in der Schule nicht auf** nu este atent la școală; **aufs Kind** ~ a supraveghea copilul, a avea grijă de copil; *(fam.)* **man muss höllisch** ~ trebuie să fii foarte atent; *(fam.)* **pass mal auf!** ai să vezi! **passt auf!** sau **aufpassen!** sau **aufgepasst!** fiți atenți! atenție! **2.** *(fam.) (jn.)* ~ a pândi, a spiona (pe cineva). **II.** *tr.* a ajusta, a potrivi; a proba; **einen Deckel** ~ a potrivi un capac; **den Hut** ~ a face proba unei pălării; a potrivi o pălărie.
Aufpasser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** supraveghetor(-oare); pândar(ă); paznic(ă); gardian(ă). **2.** spion(-oană); copoi.
Aufpasserei, *-en (peior.) f.* supraveghere, pândă, spionare.
aufpausen, *pauste auf, aufgepaust (du, er paust auf), vb. (h) tr.* a face un decalc, a copia cu foiță.
aufpeitschen, *peitschte auf, aufgepeitscht, vb. (h) tr.* **1.** a scula biciuind; **jn.** ~ a scula (pe cineva) cu biciul. **2.** a crăpa biciuind; **jm. die Haut** ~ a face pielea cuiva numai vergi, a-l răni biciuindu-l. **3.** *(fig.)* a ațâța, a răscoli, a aprinde, a excita; **die Leidenschaften** ~ a ațâța, a răscoli pasiunile; **der Sturm peitscht das Meer auf** furtuna răscolește marea.
aufpfeifen, *pfiff auf, aufgepfiffen, vb. (h) tr.* **1.** a fluiera; a cânta din fluier. **2.** *(jn.)* ~ a scula (pe cineva) din somn fluierând.
Aufpfeil, *-(e)s, -e, m. (inform.)* săgeată în sus.
aufpelzen, *pelzte auf, aufgepelzt (du, er pelzt auf), vb. (h) tr. (fam.)* a împovăra, a încălța (cu o sarcină).
aufpflanzen, *pflanzte auf, aufgepflanzt (du, er pflanzt auf), vb. (h) tr.* a ridica, a înălța; a așeza drept, în picioare; **eine Fahne** ~ a înălța un steag (înfigând coada în pământ); *(mil.)* a implânta, a înfige; **das Seitengewehr** ~ a pune baioneta la armă. **II.** *refl. (fam.)* a se opri provocator, a se înfige, a se propti, a se proțăpi în fața cuiva.
aufpflastern, *pflasterte auf, aufgepflastert, vb. (h) tr.* a pava din nou, a reface pavajul.
aufpflöcken, *pflöckte auf, aufgepflöckt, vb. (h) tr.* a fixa cu țăruși.
aufpflügen, *pflügte auf, aufgepflügt, vb. (h) tr.* a trage brazde; a răsturna cu plugul; a ara, a desțeleni.
aufpfropfen, *pfropfte auf, aufgepfropft, vb. (h) tr.* **1.** *(bot.)* a altoi; *(fig.)* **dem Land eine fremde Kultur** ~ a introduce o cultură străină în țară. **2.** *(constr.)* a îmbina cap la cap (lemnul).
Aufpfropfung, *-en, f. (constr.)* îmbinare în prelungire; înnădire cap la cap.
aufpichen, *pichte auf, aufgepicht, vb. (h) tr.* a lipi cu smoală (pe).
aufpicken, *pickte auf, aufgepickt, vb. (h) tr.* **1.** *(despre păsări)* a ciuguli (tot). **2.** a deschide cu ciocul. **3.** *(reg.)* a lipi (pe ceva).
aufpiken, *pikte auf, aufgepikt, vb. (h) tr. (reg.)* a lua în țepușă, în furcă.
aufpinseln, *pinselte auf, aufgepinselt (ich pins(e)le auf), vb. (h) tr.* a vopsi, a zugrăvi, a unge cu pensula (pe deasupra).
aufplätten, *plättete auf, aufgeplättet (du plättest auf, er plättet auf), vb. (h) tr.* a trece din nou cu fierul de călcat (peste o bluză, rochie etc. șifonată), a călca din nou.
aufplatzen, *platzte auf, aufgeplatzt (du, er platzt auf), vb. (s) intr.* a crăpa, a plesni; **die Naht ist aufgeplatzt** cusătura a plesnit; **die Knospen platzen auf** bobocii se deschid.
aufplumpsen, *plumpste auf, aufgeplumpst (du, er plumpst auf), vb. (s) intr.* a cădea cu zgomot, cu plescăit; a se prăbuși greu (pe sau peste ceva).
aufplustern, *plusterte auf, aufgeplustert, vb. (h) refl.* **1.** *(despre păsări)* a se zburli, a se umfla în pene, a se înfoia. **2.** *(fig.)* a face pe grozavul, a se îngâmfa; a se burzului.
aufpochen, *pochte auf, aufgepocht, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(despre inimă)* a bate, a palpita; *(fig.)* a sări; **das Herz pochte mir auf** mi-a sărit inima din loc. **2.** *(auf cu ac.)* a bate, a ciocni, a lovi (în). **3.** *(fig.; gegen)* a se revolta (contra); a se repezi, a se înfige (la sau în cineva); a se rățoi. **II.** *tr.* a trezi, a scula ciocănind.
aufpolieren, *polierte auf, aufpoliert, vb. (h) tr.* a lustrui din nou, a reda lustrul; a polei, a lustrui; *(fig., fam.)* **js. Ansehen** ~ a reface prestigiul cuiva.
aufpolstern, *polsterte auf, aufgepolstert, vb. (h) tr.* **1.** a reface tapițeria (unei mobile); a tapisa. **2.** a ridica tapițeria (unei mobile).
aufprägen, *prägte auf, aufgeprägt, vb. (h) tr.* a imprima, a bate (pe ceva); **einer Münze ein Bild** ~ a imprima o efigie pe o monedă; *(fig.)* **einer Sache seinen Stempel** ~ a-și pune amprenta asupra unui lucru.
Aufprall, *-(e)s, -e, m.* ciocnire, lovire.
aufprallen, *prallte auf, aufgeprallt, vb. (s) intr.* a se lovi, a se izbi (de ceva sau cineva); a ricoșa lovindu-se de ceva, căzând pe ceva; **das Auto prallt auf den Mast auf** mașina se lovește de stâlp.
aufprasseln, *prasselte auf, aufgeprasselt (ich prass(e)le auf), vb. (s) intr.* (despre flăcări) a izbucni scăpărând; a scăpăra.
Aufpreis, *-es, -e, m. (com.)* supliment la preț.
aufprellen, *prellte auf, aufgeprellt, vb. (s) intr.* v. aufprallen.
aufpressen, *presste auf, aufgepresst (du, er presst auf), vb. (h) tr.* **1.** a imprima, a aplica prin presiune. **2.** a deschide prin apăsare. **3.** *(fig.)* **jm. etwas** ~ a obliga, a sili (pe cineva) să primească (ceva); a vârî pe gât. **4.** *(tehn.)* a cala (prin apăsare).

aufprobieren, *probierte auf, aufprobiert, vb. (h) tr.* a pune (pe cap, pe nas) de probă (pălării, ochelari).

aufprotzen, *protzte auf, aufgeprotzt (du, er protzt auf), vb. (h) tr.* și *intr. (mil.)* a împerechea tunul cu chesonul, a agăța tunul de antetren.

aufpudern, *puderte auf, aufgepudert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) pudra (din nou).

aufpulvern [-fen sau -ven], *pulverte auf, aufgepulvert, vb. (h) tr.* și *refl.* a(-și) ridica dispoziția, moralul, a (se) încuraja; a (se) remonta, a (se) înviora.

Aufpulverungsmittel, *-s, -, n.* stimulent.

aufpumpen, *pumpte auf, aufgepumpt, vb. (h) tr.* a umfla (un cauciuc) pompând.

aufpuppen, *puppte auf, aufgepuppt, vb. (h) tr. (reg.)* a strânge snopi de cereale în clăi.

aufpusten, *pustete auf, aufgepustet (du pustest auf, er pustet auf), vb. (h) (fam.)* **I.** *tr.* a umfla suflând. **II.** *refl.* a se umfla în pene, a face pe grozavul.

aufputschen, *putschte auf, aufgeputscht (du, er putscht auf), vb. (h) tr.* **1.** a instiga, a incita, a ațâța la răzvrătire. **2.** a excita.

Aufputschung, *-en, f.* **1.** ațâțare, instigare. **2.** excitare.

Aufputschungsmittel, *-s, -, n.* v. Aufpulverungsmittel.

Aufputz, *-es, m. sg.* ornament; ornamentație; *(fam.)* găteală, podoabă; împopoțonare; **die Häuser standen im festlichen ~** casele erau împodobite festiv.

aufputzen, *putzte auf, aufgeputzt (du, er putzt auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a curăța; a lustrui. **2.** *(constr.)* a finisa; a retușa. **3.** a împodobi, a înfrumuseța, a găti; *(fam.)* a împopoțona. **II.** *refl.* a se împodobi, a se înfrumuseța, a se găti; *(fam.)* a se împopoțona; **aufgeputzt wie ein Pfingstochse** împopoțonat ca la circ.

aufquellen, *quoll auf, aufgequollen (du quillst auf, er quillt auf), vb. (s) intr.* **1.** a se umfla, a crește; **der Teig quillt auf** aluatul se umflă; **Bohnen ~ lassen** a pune fasole la umflat; **sie hat aufgequollene Augen** are ochii umflați. **2.** a izvorî; a se înălța (crescând); **Rauch quillt aus den Schloten auf** fumul se înalță din hornuri; *(fig.)* **Sehnsucht quillt in ihr auf** dorul crește în sufletul ei.

aufquetschen, *quetschte auf, aufgequetscht, vb. (h) tr.* a deschide, a sparge strivind.

aufquirlen, *quirlte auf, aufgequirlt, vb. (h)* **I.** *tr. (cul.)* a bate, a freca (ouăle, ciocolata etc.). **II.** *intr.* a țâșni din adâncime, a izbucni; a se învârteji (amestecându-se).

aufraffen, *raffte auf, aufgerafft, vb. (h)* **I.** *tr.* a ridica (cu grabă sau lăcomie); a ridica strângând; **das Kleid ~** a sumete haina, rochia; *(fig.)* **eine Nachricht ~** a culege, a pescui o informație, o veste. **II.** *refl.* **1.** a se ridica în grabă, a se scula brusc. **2.** *(fig.)* a se reculege, a-și recăpăta curajul; a-și lua inima în dinți; a se decide; a-și aduna puterile, a-și reveni, a se pune din nou pe picioare, a se reface.

aufragen, *ragte auf, aufgeragt, vb. (h) intr.* a se ridica, a se înălța (depășind ceva).

aufrahmen, *rahmte auf, aufgerahmt, vb. (h)* **I.** *intr. (despre lapte)* a prinde caimac. **II.** *tr. (tăb.)* a întinde (pielea) pe ramă.

Aufrahmung *f. sg. (tăb.)* întindere pe rame (a pielii).

aufranken, *rankte auf, aufgerankt, vb.* **I.** *intr. (s)* și *refl. (h) (despre plante)* a se agăța, a se cățăra. **II.** *tr. (h) (text.)* a scămoșa (lână).

aufrappeln, *rappelte auf, aufgerappelt (ich rapp(e)le auf), vb. (h) refl. (fam.)* **1.** a se scula, a se ridica (cu greu). **2.** *(fig.)* a-și aduna puterile, a se reculege, a se redresa; a se pune din nou pe picioare, a se reface, a se întrema. **3.** a se hotărî, a se decide.

aufrasseln, *rasselte auf, aufgerasselt (ich rass(e)le auf), vb. (s) intr.* a se deschide zornăind.

aufrauchen, *rauchte auf, aufgeraucht, vb. (h)* a fuma până la capăt (o țigară); a isprăvi, a termina (țigările, tutunul etc.).

aufrauen, *raute auf, aufgeraut, vb. (h) tr.* **1.** *(despre lemne; piele)* a înăspri; a răzui; a scămoșa. **2.** *(text.)* a scărmăna, a scămoșa (lâna).

Aufrauer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* scărmănător(-oare) (de lână).

aufräufeln, *räufelte auf, aufgeräufelt (ich räuf(e)le auf), vb. (h) tr. (reg.)* a deșira (ceva tricotat etc.).

aufräumen, *räumte auf, aufgeräumt, vb. (h) tr.* și *intr. (in cu dat.)* **1.** a scutura, a deretica; a face curățenie; a aranja, a rândui, a pune în regulă; **ein Zimmer ~** sau **in einem Zimmer ~** a face ordine într-o cameră. **2.** a da deoparte; a înlătura; a goli de ...; a curăța de ...; a face ravagii; **die Seuche hat unter der Bevölkerung furchtbar aufgeräumt** molima a făcut ravagii cumplite în rândurile populației. **3.** a lichida, a termina (cu ceva) **mit Vorurteilen ~** a termina cu prejudecățile. **4.** *(inform.)* a ordona, a defragmenta.

Aufräumer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care curăță (un loc, un teren, o cameră etc.), persoană care face ordine. **2.** *m. (tehn.)* alezor. **3.** *(ferov.)* apărătoare (la locomotive).

Aufräumen, *-s, n. sg. (inform)* ordonare, defragmentare; **das ~ eines Datenträgers** ordonarea, defragmentarea unui disc.

Aufräumung *f. sg.* **1.** curățenie, aranjare (a locuinței); golire de ...; *(constr.)* curățare, debleiere (a unui loc, a unui teren etc.). **2.** *(fig.)* înlăturare, lichidare; epurare.

Aufräumungs|arbeiten *pl.* operații, lucrări de curățire, de lichidare, de punere la punct, de debleiere (a unui teren, loc etc.).

aufrauschen, *rauschte auf, aufgerauscht, vb. (s) intr.* a se ridica (deodată) vâjâind, vuind.

Aufrau|ung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* înăsprire. **2.** *(text.)* scărmănare.

aufrechen, *rechte auf, aufgerecht, vb. (h) tr. (agr.)* a grebla, a curăța cu grebla.

aufrechnen, *rechnete auf, aufgerechnet (du rechnest auf, er rechnet auf), vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a pune în socoteală; *(fig.)* **es jm. als Fehler ~** a considera drept greșeală (o faptă a cuiva). **2.** *(com.)* a compensa (o sumă prin alta); a încheia socotelile.

Aufrechnung, *-en, f.* **1.** punere în socoteală. **2.** *(com.)* compensație, compensare; încheiere a socotelilor.

aufrecht **I.** *adj.* **1.** drept; în sus, vertical; în picioare; **2.** *(fig.)* sincer, deschis; drept, cinstit, onest; obiectiv. **II.** *adv.* (stând) drept, (stând) în picioare, vertical; **(sich) ~ halten a)** a se ține drept; **b)** *(fig.)* a (se) ține tare, dârz, a nu se lăsa; **die Hoffnung hält (jn.) ~** speranța îl susține, îl încurajează, îl îmbărbătează.

aufrecht|erhalten, *erhielt aufrecht, aufrechterhalten (du erhältst aufrecht, er erhält aufrecht), vb. (h)* **I.** *tr.* a menține, a păstra; **die Kontakte ~** a menține (în continuare) contactele; **die Ordnung ~** a menține ordinea; **diese Hypothese ist nicht aufrechtzuerhalten** ipoteza aceasta nu stă în picioare. **II.** *refl.* a se menține, a rămâne în picioare.

Aufrecht|erhaltung, *-en, f.* **1.** menținere, păstrare; **~ des Vertrages** menținerea în vigoare, respectarea tratatului. **2.** *(inform.)* mentenanță.

aufrecken, *reckte auf, aufgereckt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) întinde, a (se) lungi (în sus); **die Arme ~** a-și întinde (în sus) brațele; **sich hoch ~** a se ridica, a se întinde în toată lungimea sa; **die Ohren ~** a(-și) ciuli urechile.

aufreden, *redete auf, aufgeredet (du redest auf, er redet auf), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a convinge (pe cineva), a da cu gura (pe lângă cineva), a bate la cap (pe cineva), a pleda să accepte (ceva); a spune (cuiva) gogoși, a păcăli, a trage pe sfoară (pe cineva).

aufregen, *regte auf, aufgeregt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a enerva, a agita, a irita (pe cineva). **2.** *(gegen)* a ațâța, a monta, a instiga (împotriva). **3.** a tulbura, a răscoli; **Gefühle in jm. ~** a răscoli sentimentele cuiva. **II.** *refl.* **1.** *(über)* a se tulbura, a se agita, a se irita, a se enerva; **es lohnt sich nicht, sich darüber aufzuregen** n-are rost să te enervezi (pentru asta). **2.** *(fam.)* a se scandaliza, a se indigna.

aufregend **I.** *part. prez.* de la aufregen. **II.** *adj.* palpitant, tulburător, excitant, emoționant; senzațional; **ein ~er Film** un film palpitant; **eine ~e Fahrt** un drum cu emoții, plin de întâmplări neprevăzute.

Aufregung, *-en, f.* **1.** enervare, iritare, tulburare, emoție; **vor ~ stottern** a se bâlbâi din cauza emoției; **in der ~ alles verkehrt machen** a face totul pe dos din cauza emoției; **jede ~ vermeiden** a evita orice emoție, supărare. **2.** alarmă, agitație, zarvă; **der Besuch brachte viel ~ ins Haus** toată casa era în alertă din cauza vizitei; **in ~ geraten** a se alarma.

aufreiben, *rieb auf, aufgerieben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a jupui, a roade. **2.** *(reg.)* a freca podele. **3.** *(fig.)* a nimici, a stârpi, a distruge, a extermina; **das Heer des Feindes wurde aufgerieben** armata dușmanului a fost nimicită. **4.** *(fig.)* a obosi peste măsură, a slei, a extenua, a epuiza, a istovi, a surmena. **5.** *(tehn.)* a aleza. **II.** *refl.* **1.** a-și jupui, a-și roade (pielea). **2.** *(fig.)* a se surmena, a se obosi peste măsură, a se extenua, a se istovi.

aufreibend **I.** *part. prez.* de la aufreiben. **II.** *adj.* istovitor, extenuant, epuizant; **eine ~e Tätigkeit** o activitate extenuantă.

Aufreiber, *-s, -, m. (tehn.)* alezor.

Aufreibteig, *-(e)s, -e, m.* aluat fără drojdie; frecăței.

Aufreibung *f. sg.* **1.** scădere, împuținare; stârpire, nimicire, exterminare. **2.** extenuare, epuizare; surmenare, surmenaj, istovire.

aufreihen, *reihte auf, aufgereiht, vb. (h) tr.* a așeza în rând, a rândui, a aranja; a înșira (mărgele etc.).

Aufreihung, *-en, f.* înșirare, așezare în rând.

aufreißen, *riss auf, aufgerissen (du, er reißt auf), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a deschide cu forța, a deschide brusc (o ușă etc.); *(fig.)* **die Augen ~** a holba, a căsca ochii (mari). **2.** *(despre secetă)* a face să crape pământul; *(agr.)* a desțeleni. **3.** a sfâșia, a sfârteca, a răni; a juli; **sich** *(dat.)* **die Haut ~** a-și juli pielea. **4.** a smulge, a scoate; **das Straßenpflaster ~** a smulge pietrele din pavaj, a desface pavajul. **5.** a schița, a desena (un plan, o schiță). **6.** *(tehn.)* a trasa, a schița un plan, a desena un profil, o proiecție verticală, a face o epură. **II.** *intr. (s)* **1.** *(despre pământ, pietre, lemn)* a crăpa, a plesni. **2.** a juli. **III.** *refl.* **1.** a se ridica, a se scula brusc. **2.** *(fig.; în expr.)* **sich ~** a face un efort, a face tot posibilul.

aufreißerisch *adj.* și *adv. (fam.)* deosebit de fascinant(ă), atractiv(ă).

aufreiten, *ritt auf, aufgeritten (du reitest auf, er reitet auf), vb.* **I.** *tr. (h)* a roade spinarea (unui cal) călărind. **II.** *intr. (s)* **1.** a defila călare; a veni călare într-o formație. **2.** *(în expr.)* **auf- und abreiten** a se plimba călare în sus și în jos. **III.** *refl.* a-și roade pielea, a se jupui călărind.

aufreizen, *reizte auf, aufgereizt (du, er reizt auf), vb. (h) tr.* **1.** a întărâta, a ațâța, a incita, a instiga. **2.** a excita, a irita.

aufreizend **I.** *part. prez.* de la aufreizen. **II.** *adj.* provocator, ațâțător, instigator, excitant.

Aufreizer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* provocator(-oare), ațâțător(-oare), instigator(-oare).

Aufreizung, *-en, f.* **1.** provocare, ațâțare, incitare, instigare. **2.** excitare, iritare.

aufrennen, *rannte auf, aufgerannt, vb.* **I.** *intr. (s) (mar.; auf cu ac.)* a da peste, a se lovi, a se izbi (de); a eșua (pe). **II.** *tr. (h)* a sparge (o ușă) repezindu-se în (ea).

aufribbeln, *ribbelte auf, aufgeribbelt (ich ribb(e)le auf), vb. (h) tr. (reg.)* a desface, a deșira

aufrichten, *richtete auf, aufgerichtet (du richtest auf, er richtet auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ridica, a înălța (îndreptând); **den Gestürzten ~** a ridica pe cel căzut; **seinen Rücken ~** a-și îndrepta spatele; **den Mantelkragen ~** a ridica gulerul de la palton; **die Leiter ~** a ridica, a pune scara; **wieder ~** a îndrepta. **2.** *(fig.)* a ridica (cuiva) moralul, a îmbărbăta, a încuraja, a consola (pe cineva). **3.** a ridica, a construi; a monta; **ein Denkmal ~** a ridica o statuie; *(fig.)* **eine neue Ordnung ~** a institui, a întemeia o nouă ordine; **den Frieden wieder ~** a restabili pacea; **die Firma ~** a înființa, a fonda firma. **4.** *(reg.)* a repara; *(tehn., av.)* a redresa. **II.** *refl.* **1.** a se ridica (în capul oaselor, în picioare etc.), a se îndrepta; **der Weizen hat sich nach dem Regen wieder aufgerichtet** grâul s-a ridicat, s-a îndreptat din nou după ploaie. **2.** *(fig.)* a-și ridica moralul, a se reface, a se îmbărbăta, a se încuraja, a se consola; a-și reveni.

aufrichtig *adj.* și *adv.* sincer, loial, franc, deschis, drept; de bună credință, cinstit, onest; **~ gesagt** sincer, deschis, la drept vorbind; **mit jm. ein ~es Wort sprechen** a vorbi cu cineva deschis, sincer.

Aufrichtigkeit, *(rar) -en, f.* sinceritate, loialitate, franchețe; bună-credință, cinste, onestitate.

Aufrichtung *f. sg.* **1.** ridicare, îndreptare. **2.** *(fig.)* încurajare, îmbărbătare, consolare. **3.** ridicare, construire; montare; *(fig.)* întemeiere, înființare, fondare. **4.** *(tehn., av.)* redresare.

aufriegeln, *riegelte auf, aufgeriegelt (ich rieg(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a deszăvorî (ușa, camera, un mecanism), a deschide. **2.** *(fig.; jn.)* a înveseli, a provoca buna dispoziție (a cuiva); a face (pe cineva) apropiat, comunicativ.

aufringeln, *ringelte auf, aufgeringelt (ich ring(e)le auf), vb. (h)* **I.** *tr.* a descreți, a întinde, a desface; a descolăci. **II.** *refl.* **1.** a se descreți, a se întinde, a se desface; a se descolăci. **2.** *(despre fum)* a se ridica în spirală.

Aufriss, *-es, -e, m.* **1.** *(tehn.)* schiță, plan, desen; vedere frontală; proiecție verticală; elevație. **2.** privire generală; schiță; **ein ~ der Literaturgeschichte** o schiță a istoriei literaturii; **der ~ eines Romans** prezentarea succintă a unui roman.

Aufritt, *-(e)s, -e, m.* defilare călare.

aufritzen, *ritzte auf, aufgeritzt (du, er ritzt auf), vb. (h) tr.* a zgâria; a spinteca.

aufrollen, *rollte auf, aufgerollt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a rula, a înfășura, a face sul. **2.** a răsuci, a încreți, a ondula, a bucla. **3.** a desfășura, a desface, a derula, a întinde. **4.** *(mil.)* a ataca flancul inamicului, scoțându-l din dispozitiv. **5.** *(fig.)* a dezvolta, a trata în toată amploarea

lor (idei, probleme etc.); **eine Frage** ~ a pune în discuție o problemă; **einen Prozess wieder** ~ a pune un proces din nou pe rol. **6.** a sufleca, a răsuci (mânecile). **7.** *(text.)* a calandra. **II.** *intr. (s) (despre o perdea, o cortină etc.)* a se ridica. **III.** *refl. (h)* **1.** a se rula, a se înfășura, a se face sul. **2.** a se răsuci, a se încreți, a se ondula, a se bucla. **3.** a se desfășura, a se desface, a se derula, a se întinde.

aufrücken, *rückte auf, aufgerückt, vb. (s) intr.* **1.** a înainta, a avansa (într-un rând, într-o coloană, în autobuz etc.). **2.** a avansa, a promova (în grad, funcție); **in eine führende Stellung** ~ a avansa într-un post de conducere; *(sport)* **auf den ersten Platz** ~ a trece pe locul întâi.

Aufruf, *-(e)s, -e, m.* **1.** apel; **namentlicher** ~ apel nominal. **2.** chemare, apel; proclamație. **3.** strigăt, țipăt. **4.** *(jur.)* somație, citație. **5.** *(ec.)* scoatere din circulație, retragere (a bancnotelor); *(jur.)* declarație de anulare. **6.** *(com.)* punere în circulație (a unei mărfi raționalizate). **7.** *(inform.)* apelare; **der** ~ **einer Funktion** apelarea unei funcții.

aufrufen, *rief auf, aufgerufen, vb. (h) tr.* **1.** a striga, a chema pe nume; **die Namen** ~ a face apel nominal; a striga catalogul (în clasă); **einen Schüler** ~ a striga un elev; a scoate un elev la lecție. **2.** a face apel, a chema (la o acțiune), a apela; a mobiliza. **3.** *(înv.)* a evoca (amintiri etc.). **4.** *(jur.)* a soma. **5.** *(fin.)* a scoate din circulație, a retrage o bancnotă; *(jur.)* a anula. **6.** *(com.)* a permite vânzarea (unei mărfi raționalizate). **7.** *(inform.)* a apela; **eine Funktion** ~ a apela o funcție.

Aufrufparameter, *-s, -, m. (inform.)* parametru de apelare.

Aufrufung, *-en, f.* **1.** strigare, chemare; apel. **2.** *(jur.)* anulare, somație.

aufruhen, *ruhte auf, aufgeruht, vb. (h) intr. (poet.)* a sta, a poposi; **auf einem Sockel** ~ a sta pe un piedestal.

Aufruhr, *-(e)s, -e, m.* **1.** neliniște, tulburare, zbucium, agitație; **in** ~ **versetzen** a tulbura; **in** ~ **geraten** a se nelinişti, a se tulbura, a se agita, a se zbuciuma; *(fig.)* ~ **der Elemente** zbucium al naturii. **2.** revoltă, răzvrătire, răscoală; **es kam zu einem offenen** ~ populația s-a răzvrătit; **der** ~ **wurde niedergeschlagen** răscoala a fost înăbușită.

aufrühren, *rührte auf, aufgerührt, vb. (h) tr.* **1.** a amesteca, a agita; *(fig.)* **viel Staub** ~ a provoca o mare vâlvă, agitație. **2.** *(fig.)* a răscula, a agita, a tulbura; **die Leidenschaften** ~ a ațâța pasiunile; **die Nachricht hat ihn aufgerührt** vestea l-a tulburat. **3.** a evoca, a pune (din nou) pe tapet, a readuce în discuție; **vergessene Geschichten** ~ a răscoli întâmplări uitate, a reaminti întâmplări de demult; **Erinnerungen** ~ a răscoli amintiri; **einen Streit wieder** ~ a dezgropa o ceartă veche.

Aufrührer, *-s, -, m.,* ~**in**, *-nen, f.* răzvrătitor(-oare); rebel(ă).

aufrührerisch *adj.* și *adv.* **1.** revoltat, rebel, răzvrătit, răsculat. **2.** ațâțător, răzvrătitor, instigator.

Aufruhrgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit de răzvrătire.

Aufruhr|stifter, *-s, -, m.,* ~**in**, *-nen, f.* instigator(-oare); ațâțător(-oare) la revoltă.

aufrunden, *rundete auf, aufgerundet (du rundest auf, er rundet auf), vb. (h) tr.* a rotunji în plus (prețuri, sume etc.), a întregi (numere).

Aufrundung, *-en, f.* rotunjire în plus (a prețurilor, numerelor, sumelor).

aufrüsten, *rüstete auf, aufgerüstet (du rüstest auf, er rüstet auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(constr.)* a eșafoda; a monta, a ridica, a construi o schelă, un cintru. **2.** *(tehn.)* a echipa (o instalație). **3.** *(mil.)* a arma, a înarma, a dota cu armament; **wieder** ~ a reînarma. **II.** *intr. (mil.)* a mări, a întări armata; a se înarma.

Aufrüstung, *-en, f.* **1.** *(constr.)* eșafodare; montare, construire a unei schele, a unui cintru. **2.** *(tehn.)* echipare. **3.** *(mil.)* înarmare.

Aufrüstungs|politik *f. sg.* politică de înarmare.

Aufrüstungs|programm, *-(e)s, -e, n.* program de înarmare.

aufrütteln, *rüttelte auf, aufgerüttelt (ich rütt(e)le auf), vb. (h) tr.* a scutura, a zgudui, a zgâlțâi; a lărgi, a deschide scuturând; a trezi din somn scuturând; *(fig.)* a zgâlțâi, a scoate din nepăsare, din apatie etc.

Aufrütt(e)lung, *-en, f.* **1.** scuturare, zguduire, zgâlțâire. **2.** *(fig.)* trezire, scoatere din nepăsare; încurajare.

aufs *prep. (formă prescurtată de la* a u f d a s*)* pe, asupra, peste; în; *(în expr.)* ~ **beste** (sau **Beste**) cel mai bine; ~ **höchste** (sau **Höchste**) în gradul cel mai înalt; ~ **neue** (sau **Neue**) din nou; ~ **Geratewohl** la (bun) noroc, la întâmplare, într-o doară; ~ **äußerste** (sau **Äußerste**) la culme, la maximum.

aufsacken, *sackte auf, aufgesackt, vb. (h) tr.* **1.** *(jm. etwas)* a pune, a încărca (cuiva ceva) în spinare. **2.** *(fig.: jm. etwas)* a da (cuiva) o sarcină grea; *(fig.)* a imputa (cuiva ceva), a pune (cuiva ceva) în spinare. **3.** *(reg.)* a lua în spinare (o povară băgată într-un sac). **4.** *(fam.)* a se alege, a se căptuși (cu păduchi, râie etc.).

Aufsage, *-n, f.* **1.** eliberare (din funcție); concediere, destituire. **2.** denunțare (a unui contract etc.).

aufsagen, *sagte auf, aufgesagt, vb. (h) tr.* **1.** a elibera; a concedia, a destitui. **2.** a denunța (un contract). **3.** a recita, a spune pe de rost; *(fam.)* **sein Sprüchlein** ~ a spune ce are de spus, a-și spune poezioara.

aufsägen, *sägte auf, aufgesägt, vb. (h) tr.* a deschide, a tăia cu ferăstrăul.

Aufsagung, *-en, f.* v. A u f s a g e.

aufsammeln, *sammelte auf, aufgesammelt (ich samm(e)le auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a aduna, a culege, a strânge de pe jos; **die Scherben vom Boden** ~ a aduna cioburile de pe jos. **2.** *(fam.)* a înhăța; **die Polizei hat einen Betrunkenen aufgesammelt** poliția a cules un bețiv. **II.** *refl.* a se aduna, a se acumula, a se îngrămădi; *(fig.)* **die Wut hat sich in ihm aufgesammelt** s-a strâns în el mânia.

Aufsandung, *-en, f. (geol.)* aluviune, depunere de nisip.

aufsässig *adj.* **1.** *(înv.)* dușmănos, ostil; **jm.** ~ **sein** a dușmăni pe cineva. **2.** recalcitrant, nesupus, rebel, încăpățânat, răzvrătit.

Aufsässigkeit, *-en, f.* **1.** *(înv.)* animozitate, ostilitate, dușmănie. **2.** caracter recalcitrant, nesupunere, răzvrătire. **3.** *pl.* manifestări de nesupunere.

aufsatteln, *sattelte auf, aufgesattelt (ich satt(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a pune șaua, a înșeua. **2.** *(tehn.)* a cupla.

Aufsatz, *-es, -sätze, m.* **1.** compunere; articol, studiu. **2.** coronament; ornamentație deasupra unei uși, unei mobile etc.; *(arhit.)* capitel. **3.** obiect ornamental care se pune pe masă; fructieră (cu un picior). **4.** element etajat, garnitură ce se adaugă, se așază pe ceva; **der** ~ **einer Kredenz** element superior (cu vitrină) al unei servante. **5.** *(tehn.)* ajutaj (la furtun, havuzuri, robinete etc.); capac; prelungitor; *(constr.)* căciulă (la guri de ventilație, coșuri etc.). **6.** muștiuc (la instrumentele de suflat); tub de rezonanță (la orgă). **7.** *(mil.)* înălțător; dispozitiv de indicare a distanței (la tunuri). **8.** *(la cai)* rădăcina gâtului.

Aufsatzdiktat, *-(e)s, -e, n.* dictare liberă.

Aufsatzfolge, *-n, f.* v. A u f s a t z r e i h e.

Aufsatzheft, *-(e)s, -e, n.* caiet de compunere.

Aufsatzhöhe, *-n, f.* **1.** *(mil.)* înălțime, diviziune (a înălțătorului sau lunetei de tragere). **2.** *(geol.)* cotă, nivel.

aufsätzig *adj.* v. a u f s ä s s i g.

Aufsatzreihe, *-n, f.* serie de articole, de studii (într-o revistă, într-un ziar).

Aufsatzrohr, *-(e)s, -e, n. (maș.)* racord, ștuț.

Aufsatz|stütze, *-n, f.* suport pentru un element etajat.

Aufsatz|thema, *-s, -men, n.* subiect de compoziție.

Aufsatzwettbewerb, *-(e)s, -e, m.* concurs de compunere.

aufsäubern, *säuberte auf, aufgesäubert, vb. (h) tr.* a curăța.

aufsaufen, *soff auf, aufgesoffen (du säufst auf, er säuft auf), vb. (h) tr.* **1.** *(despre animale)* a bea tot, a bea până la fund; *(pop., despre oameni)* a stinge (băutura). **2.** *(fam.)* a cheltui pe băutură; **das Geld** ~ a-și bea banii.

aufsaugbar *adj.* care poate fi absorbit.

aufsaugen, *sog auf, aufgesogen* și *saugte auf, aufgesaugt, vb. (h) tr.* a absorbi, a aspira.

aufsäugen, *säugte auf, aufgesäugt, vb. (h) tr.* a alăpta, a crește (un copil sau un pui de animal) alăptând(u-l).

Aufsaugfähigkeit, *-en, f.* capacitate de absorbție.

Aufsaugung *f. sg.* absorbție, aspirație.

aufschaben, *schabte auf, aufgeschabt, vb. (h) tr.* **1.** a roade, a juli. **2.** a rade, a răzui (de tot).

aufschärfen, *schärfte auf, aufgeschärft, vb. (h) tr.* **1.** a reascuți (un tăiș). **2.** *(vân.)* a spinteca (un vânat). **3.** *(mil.)* a amorsa.

Aufschärfung, *-en, f.* **1.** reascuțire. **2.** *(vân.)* spintecare. **3.** *(mil.)* amorsare.

aufscharren, *scharrte auf, aufgescharrt, vb. (h) tr.* a scurma, a scormoni, a râcâi; a dezgropa, a scoate (din pământ).

aufschaudern, *schauderte auf, aufgeschaudert, vb. (s) intr.* a se înfiora.

aufschauen, *schaute auf, aufgeschaut, vb. (h) intr.* **1.** a privi în sus, a ridica ochii. **2.** *(fig., zu)* a recunoaște superioritatea cuiva, a admira pe cineva.

aufschaufeln, *schaufelte auf, aufgeschaufelt (ich schauf(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a aduna grămadă, a îngrămădi cu lopata. **2.** a deschide cu lopata; **ein Grab** ~ a deschide un mormânt (săpând).

aufschaukeln, *schaukelte auf, aufgeschaukelt (ich schauk(e)le auf), vb. (h) tr. (tehn.)* a amorsa o oscilație.

aufschäumen, *schäumte auf, aufgeschäumt, vb. (s) intr.* **1.** a spumega, a forma spumă; a se ridica spumegând; a da în clocot. **2.** *(fig.)* a spumega, a fierbe, a clocoti (de mânie).

aufscheinen, *schien auf, aufgeschienen, vb. (s) intr.* **1.** a luci, a se lumina deodată; **in der Ferne schienen Lichter auf** în depărtări luciră lumini. **2.** *(austr.)* a apărea, a-și face apariția; **der Name schien damals in den Spalten der Zeitung auf** numele a apărut atunci în coloanele ziarului.

aufschellen, *schellte auf, aufgeschellt, vb. (h) tr.* a deștepta, a trezi cu soneria.

aufschenken, *schenkte auf, aufgeschenkt, vb. (h) tr.* **1.** a servi băutură (turnând în pahare). **2.** *(sport)* a servi (mingea).

aufscheren, *schor auf, aufgeschoren* (rar și *scherte auf, aufgeschert), vb. (h) tr. (text.)* a urzi.

aufscheuchen, *scheuchte auf, aufgescheucht, vb. (h) tr.* **1.** *(vân.)* a stârni (vânatul, mai ales păsările). **2.** *(fig.)* a speria, a alunga.

aufscheuern, *scheuerte auf, aufgescheuert, vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* a freca, a curăța, a spăla (pe jos); **die Stube** ~ a freca dușumeaua. **2.** a(-și) roade, a(-și) răni (pielea, piciorul etc.) frecând; **sich** *(dat.)* **die Haut** ~ a-și juli pielea frecând.

aufschichten, *schichtete auf, aufgeschichtet (du schichtest auf, er schichtet auf), vb. (h)* **I.** *tr.* a clădi, a așeza în stive, în teancuri, a stivui, a suprapune, a așeza una peste alta. **II.** *refl. (geol.)* a se așeza (sau depune) în straturi, a se stratifica.

Aufschichter, *-s, -, m.,* ~**in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) care așază, clădește (cărămizi, lemne etc.) în stive, care stivuiește, stivuitor(-oare).

Aufschichtung *f. sg.* **1.** stivuire. **2.** *(geol.)* stratificare, stratificație.

aufschieb|bar *adj.* care poate fi amânat.

aufschieben, *schob auf, aufgeschoben, vb. (h) tr.* **1.** a amâna; a căuta să câștige timp; a tergiversa; **auf morgen** ~ a amâna pe (sau pentru) mâine; **aufgeschoben ist nicht aufgehoben** amânare nu înseamnă renunțare; **besser aufgeschoben, als aufgehoben** mai bine mai târziu decât niciodată. **2.** *(jur.)* a amâna, a proroga. **3.** a deschide trăgând, împingând sau făcând să alunece lateral.

Aufschiebling, *-s, -e, m. (constr.)* proptea (exterioară) a căpriorului.

Aufschiebung, *-en, f.* **1.** amânare, întârziere, tergiversare; *(jur.)* prorogare. **2.** *(geol.)* pliere; strat pliat.

aufschießen, *schoss auf, aufgeschossen (du, er schießt auf), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a deschide, a sparge prin lovituri de armă. **2.** *(vân.)* a stârni, a goni vânatul (din culcuș) cu focuri de armă. **3.** *(mar.)* a ridica derulând (un cablu, un odgon etc.). **II.** *intr. (s)* **1.** a țâșni (în sus); a zvâcni, a izbucni (în sus), a se repezi; **eine Rakete schießt auf** o rachetă se înalță (cu repeziciune); **in Samen** ~ a da sămânță. **2.** *(fig.; despre plante sau copii)* a crește repede, brusc în înălțime, a se deșira.

aufschimmern, *schimmerte auf, aufgeschimmert, vb. (s) intr.* a licări (scurt, deodată).

aufschirren, *schirrte auf, aufgeschirrt, vb. (h) tr.* a pune hamurile, a înhăma (un cal).

aufschlacken, *schlackte auf, aufgeschlackt, vb. (h) intr.* a se zgurifica complet.

Aufschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** cădere; ciocnire, lovire (a unui lucru de altul), șoc, lovitură; **man hört den** ~ **des Körpers auf den Boden** se aude izbitura corpului de pământ; *(fig.)* ~ **der (Spiel-)Karten** aruncarea cărților (de joc) pe masă (cu fața în sus). **2.** *(mil.)* impact, ricoșeu; explozie prin contact; crater provocat de explozie. **3.** ridicare; ~ **der Augen** ridicarea (sau deschiderea) ochilor. **4.** *(muz.)* arsis, timpul slab al unei măsuri; măsură incompletă. **5.** *(com.)* mărire, creștere (a prețurilor); supliment, adaos la preț; diferența dintre prețul de vânzare și cel de cumpărare; remiză; *(ec.)* suprataxă. **6.** manșetă; rever; bor; tiv, bordură; petliță. **7.** *(tenis)* serviciu, lovitură de deschidere; **er ist am** ~

el are serviciul. **8.** *(vân.)* laţ, atrapă (pentru păsări). **9.** *(text.)* lanţ (la războiul de ţesut). **10.** *(forest.)* sămânţă căzută sub pom; puiet, lăstar (crescut din această sămânţă). **11.** *(înv.)* taxă de folosire (sau de circulaţie), vamă, acciz.

aufschlagen, *schlug auf, aufgeschlagen (du schlägst auf, er schlägt auf), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a ridica; **die Augen, den Blick** ~ a-şi ridica ochii, privirea. **2.** a sufleca, a răsfrânge; a tivi; a garnisi cu petliţe. **3.** a deschide, a desface; a forţa; a sparge; **eine Nuss** ~ a sparge o nucă; **ein Buch** ~ a deschide o carte; **Karten** ~ a întinde cărţile, a da în cărţi; **eine Karte** ~ a întoarce, a da o carte de joc pe faţă; **ein Fass** ~ a desfunda un butoi; **sich** *(dat.)* **das Schienbein** ~ a se juli la fluierul piciorului. **4.** a face să izbucnească, să răsune; **ein Gelächter (sau eine Lache)** ~ a izbucni în hohote de râs. **5.** *(com.)* a mări, a ridica, a urca, a creşte, a spori, a sălta (preţul); a scumpi (marfa); **die Ware** ~ a scumpi marfa. **6.** a fixa, a aplica ciocănind, bătând; **ein Hufeisen** ~ a potcovi; **Bilder** ~ a bate cuie în perete pentru tablouri; **einen Schuh (auf den Leisten)** ~ a întinde o gheată pe calapod. **7.** a construi, a aşeza; **ein Gerüst** ~ a construi o schelă; **seine Wohnung (sau seinen Wohnsitz)** ~ a-şi stabili domiciliul, a se stabili (undeva); **ein Lager** ~ a aşeza o tabără; **das Zelt** ~ sau **Zelte** ~ **a)** a întinde cortul; **b)** *(fig.)* a se instala, a se stabili, a se aşeza. **II.** *intr. (s).* **1.** a sări în sus, a izbucni; **die Flammen schlagen auf** flăcările izbucnesc. **2.** a se lovi, a se izbi căzând; *(auf cu ac.)* a lovi, a bate (în, pe); **mit der Faust auf den Tisch** ~ a lovi, a bate cu pumnul în masă. **3.** *(com., despre preţuri)* a se urca, *(despre mărfuri)* a se scumpi; **mit der Ware** ~ a scumpi marfa.

Aufschlagfarbe, *-n, f.* **1.** culoare pentru tăbăcit. **2.** *(mil.)* culoare a petliţei; *(fig.)* arma pe care o indică petliţa.

Aufschlag|granate, *-n, f. (mil.)* grenadă prin contact.

Aufschlaghammer, *-s, -hämmer, m.* baros.

Aufschlaglinie [-niə], *-n,* [-niən], *f. (sport)* linie de serviciu (la tenis).

Aufschlagung, *-en, f.* **1.** v. Aufschlag **(1)**. **2.** construire, construcţie; aşezare, instalare. **3.** *(text.)* urzit. **4.** *(geol.)* explorare.

Aufschlagwasser, *-s, n. sg. (tehn.)* forţa hidraulică din centrale producătoare de forţă.

Aufschlagzünder, *-s, -, m. (mil.; mine)* focos percutant; capsă pirotehnică.

aufschlämmen, *schlämmte auf, aufgeschlämmt, vb. (h) tr. (chim.)* a aduce în stare de suspensie.

Aufschleppe, *n, f. (mar.)* **1.** instalaţie pentru a trage un vas pe uscat, pe cală. **2.** macara (pentru ridicarea peştilor prinşi pe vas).

aufschleppen, *schleppte auf, aufgeschleppt, vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a trage (un vas) pe mal, pe cală. **2.** *(reg.)* a uza (o haină) purtând.

Aufschlepp|helling, *-en, f. m. (mar.)* cală de halaj.

aufschleudern, *schleuderte auf, aufgeschleudert, vb. (h) tr. (despre roţi)* a arunca în sus (pământ, pietre).

aufschließen, *schloss auf, aufgeschlossen (du, er schließt auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a descuia, a deschide; **den Koffer** ~ a descuia geamantanul; *(fig.)* **jm. sein Herz** ~ a-şi deschide inima faţă de cineva; **jm. den Sinn einer Stelle** ~ a face pe cineva să înţeleagă (sau a tălmăci cuiva) sensul unui pasaj. **2.** *(chim.)* a descompune, a dizolva (în acizi puternici substanţe aproape insolubile); *(şi metal.)* a dezagrega. **3.** *(tipogr.)* a deschide (forma). **4.** *(mine)* a deschide (un filon). **II.** *intr.* **1.** *(mil.)* a strânge rândurile. **2.** *(sport)* a înainta, a ajunge din urmă; **zur Spitzengruppe** ~ a face joncţiunea cu grupul din faţă; **die Autos fuhren dicht aufgeschlossen** maşinile mergeau compact, la mică distanţă una de alta. **III.** *refl. (şi fig.)* a deschide; a fi receptiv; **sich jm.** ~ a se destăinui cuiva; *(despre flori)* a înflori.

Aufschließer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* deschizător(-oare), portar(-tăreasă).

Aufschließung, *-en, f.* **1.** deschidere. **2.** *(chim., metal.)* dizolvare, dezagregare. **3.** *(mil.)* strângere a rândurilor. **4.** *(mine, geol.)* deschidere, explorare; descoperire.

aufschlingen, *schlang auf, aufgeschlungen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deznoda, a desface. **2.** a lega în sus. **3.** *(fam.)* a mânca (cu nesaţ). **II.** *refl. (despre plante)* **1.** a se căţăra, a se încolăci. **2.** a se desface, a se deznoda; a se descurca.

aufschlitzen, *schlitzte auf, aufgeschlitzt (du, er schlitzt auf), vb. (h) tr.* a spinteca.

Aufschlitzer, *-s, -, m.* spintecător.

Aufschlitzung, *-en, f.* spintecare.

aufschluchzen, *schluchzte auf, aufgeschluchzt (du, er schluchzt auf), vb. (h) intr.* a izbucni în plâns, a plânge cu sughiţuri.

Aufschluck, *-(e)s, -e, m.* sughiţ.

aufschlucken, *schluckte auf, aufgeschluckt, vb. (h) tr.* a înghiţi; *(fig.)* **der Teppich schluckt den Lärm auf** covorul absoarbe zgomotul.

aufschlürfen, *schlürfte auf, aufgeschlürft, vb. (h) tr. (fam.)* a sorbi; a bea (tot) sorbind.

Aufschluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** lămurire, explicaţie, informaţie; ~ **geben** *(über* cu *ac.)* a da lămuriri (despre …); ~ **erhalten** *(über* cu *ac.)* a primi o lămurire (despre …), a se lămuri (asupra …); **um** ~ **bitten** a cere informaţii, a cere explicaţii, a se informa. **2.** *sg. (mine, geol.)* sondaj de teren, explorare, deschidere, afloriment; ~ **einer Lagerstätte** dezvelirea unui zăcământ. **3.** *(chim.)* dezagregare, descompunere.

Aufschluss|arbeiten *pl. (mine)* pregătiri pentru începerea exploatării.

aufschlüsseln, *schlüsselte auf, aufgeschlüsselt (ich schlüss(e)le auf), vb. (h) tr.* a repartiza, a distribui, a desface; a descompune (un tot) în părţi, a defalca.

Aufschlüss(e)lung, *-en, f.* defalcare.

aufschlussreich *adj.* lămuritor, instructiv, interesant; concludent, semnificativ; revelator.

aufschmauchen, *schmauchte auf, aufgeschmaucht, vb. (h) tr.* v. aufrauchen.

aufschmausen, *schmauste auf, aufgeschmaust, vb. (h) tr. (fam.)* v. aufessen.

aufschmeißen, *schmiss auf, aufgeschmissen (du, er schmeißt auf), vb. (h) tr. (fam.)* v. aufwerfen; *(fig., fam.)* **er ist aufgeschmissen** e în aer, nu mai ştie ce să facă.

aufschmelzen, *schmolz auf, aufgeschmolzen (du schmilzt auf, er schmilzt auf), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a se topi (de tot). **2.** a se deschide, a se desface prin topire. **II.** *tr. (h)* (şi *rar schmelzte auf, aufgeschmelzt; du, er schmelzt auf)* **1.** a topi; a deschide, a desface prin topire. **2.** *(tehn.)* a lipi, a fixa pe ceva prin topire, prin sudură.

aufschmettern, *schmetterte auf, aufgeschmettert, vb. (fam.)* **I.** *(h) tr.* a deschide cu zgomot (o uşă, un capac etc.); a pocni, a lovi (de ceva). **II.** *intr. (s)* **1.** a se deschide cu zgomot, a pocni. **2.** *(despre sunete stridente, mai ales despre trompetă)* a (ră)suna brusc. **3.** a cădea pe ceva lovindu-se cu zgomot.

aufschmieden, *schmiedete auf, aufgeschmiedet (du schmiedest auf, er schmiedet auf), vb. (h) tr.* a fixa, a îmbina prin forjare.

aufschmieren, *schmierte auf, aufgeschmiert, vb. (h) tr.* **1.** a unge, a întinde (pe deasupra); **Butter** ~ a întinde unt (pe pâine). **2.** a consuma ungând.

aufschmoren, *schmorte auf, aufgeschmort, vb. (h) tr. (cul.)* a fierbe înăbuşit.

aufschmücken, *schmückte auf, aufgeschmückt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) împodobi, a (se) găti; *(fam.)* a (se) dichisi.

aufschnallen, *schnallte auf, aufgeschnallt, vb. (h) tr.* **1.** a lega, a fixa, a prinde cu cureaua. **2.** a descătărăma, a desface cureaua.

aufschnappen, *schnappte auf, aufgeschnappt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a apuca, a înhăţa, a înşfăca; **der Hund schnappt den Knochen auf** câinele înşfacă osul. **2.** *(fig.)* a afla, a auzi, a prinde la întâmplare (o vorbă, o ştire etc.); **Kinder schnappen manches auf, was sie nicht hören sollten** copiii află multe ce n-ar trebui să audă. **II.** *intr. (s)* **1.** *(despre un resort)* a se destinde; a scăpa; a se deschide; **das Schloss ist aufgeschnappt** lacătul, broasca, încuietoarea s-a deschis. **2.** *(fam.)* a respira greu, sacadat.

aufschnarchen, *schnarchte auf, aufgeschnarcht, vb. (h) intr.* a scoate un sforăit.

aufschnaufen, *schnaufte auf, aufgeschnauft, vb. (h) intr. (austr.)* a răsufla (şi *fig.)*

aufschneiden, *schnitt auf, aufgeschnitten (du schneidest auf, er schneidet auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tăia; a deschide, a desface tăind; a spinteca; **einen Knoten** ~ a tăia un nod; **ein Buch** ~ a tăia filele unei cărţi. **2.** *(med.)* a face o incizie. **3.** a tăia tot, a împărţi tăind; a tăia (ceva) felii; **die Wurst** ~ a tăia salamul felii; **den Kuchen** ~ a tăia prăjitura în bucăţi. **II.** *intr. (fam.)* a exagera, a croi (la) minciuni, a minţi, a tăia (la) piroane; **mit dem grossen Messer** sau **nach Noten** ~ a spune una gogonată; **das heißt aufgeschnitten!** asta e prea de tot! asta e barbă!

Aufschneiden, *-s, n. sg.* **1.** tăiere (în felii sau completă); retezare; desfacere, spintecare; *(med.)* incizie. **2.** *(fig.)* v. Aufschneiderei.

Aufschneider, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (fam.)* mincinos(-oasă); lăudăros(-oasă); palavragiu(-gioaică).

Aufschneiderei, *-en, f.* lăudăroşenie, fanfaronadă.

aufschneiderisch *adj.* mincinos, lăudăros, fanfaron.

aufschnellen, *schnellte auf, aufgeschnellt, vb. (s) intr.* **1.** a sări, a se repezi în sus. **2.** a se deschide brusc.

aufschniegeln, *schniegelte auf, aufgeschniegelt (ich schnieg(e)le auf), vb. (h) tr.* şi *refl.* v. anschniegeln.

aufschnippeln, *schnippelte auf, aufgeschnippelt (ich schnipp(e)le auf), vb. (h) tr. (fam.)* a face, a tăia (în) bucăţele mici.

Aufschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *sg.* mezeluri (tăiate felii); **kalter** ~ gustare rece (alcătuită din mezeluri, felii de friptură rece etc.). **2.** crestare, tăiere; crestătură; tăietură; *(med.)* incizie. **3.** *(înv., fig., fam.)* v. Aufschneiderei.

Aufschnittmaschine, *-n, f.* maşină de tăiat mezeluri.

Aufschnittplatte, *-n, f.* tavă, platou cu mezeluri tăiate felii şi aranjate frumos.

aufschnitzeln, *schnitzelte auf, aufgeschnitzelt (ich schnitz(e)le auf),* **aufschnitzen**, *schnitzte auf, aufgeschnitzt (du, er schnitzt auf), vb. (h) tr.* v. aufschnippeln.

aufschnobern, *schnoberte auf, aufgeschnobert,* **aufschnüffeln**, *schnüffelte auf, aufgeschnüffelt (ich schnüff(e)le auf),* **aufschnuppern**, *schnupperte auf, aufgeschnuppert, vb. (h) tr.* a adulmeca, a descoperi (urma vânatului).

aufschnüren, *schnürte auf, aufgeschnürt, vb. (h) tr.* **1.** a lega, a prinde (cu o sfoară) pe (sau de) ceva. **2.** şi *refl.* a slăbi (o legătură), a (se) dezlega, a (se) desface. **3.** a înşira (pe un fir).

aufschobern, *schoberte auf, aufgeschobert, vb. (h) tr.* a aduna, a îngrămădi, a face stoguri, clăi.

aufschöpfen, *schöpfte auf, aufgeschöpft, vb. (h) tr.* a scoate cu lingura sau căuşul (lichidul dintr-un vas).

Aufschössling, *-s, -e, m.* **1.** *(bot.)* lăstar, mlădiţă. **2.** *(fam., fig.)* lungan.

aufschrammen, *schrammte auf, aufgeschrammt, vb. (h) tr.* a(-şi) zgâria (mâna, pielea etc.); **sich** *(dat.)* **die Hand** ~ a se zgâria la mână.

aufschrauben, *schraubte auf, aufgeschraubt, vb. (h) tr.* **1.** a înşuruba pe. **2.** a deşuruba. **3.** *(fig.)* a urca, a ridica (preţurile, pretenţiile etc.); a exagera, a umfla.

aufschrecken, *schreckte auf, aufgeschreckt, vb.* **I.** *tr. (h)* a speria; a trezi brusc, a face să tresară; **das Wild** ~ a speria vânatul făcându-l să fugă; **jn. aus seinen Gedanken** ~ a face pe cineva, cufundat în gânduri, să tresară; **aus dem Schlaf** ~ a trezi brusc din somn. **II.** *intr. (s)* **schrak auf, aufgeschrocken** *(du schrickst auf, er schrickt auf)* a se speria, a sări în sus de spaimă, a tresări; a se trezi speriat (din somn, gânduri etc.).

Aufschrei, *-(e)s, -e, m.* ţipăt; strigăt (scurt); exclamare (scurtă, bruscă).

aufschreiben, *schrieb auf, aufgeschrieben, vb. (h) tr.* **1.** a nota, a însemna (ceva sau pe cineva); **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a-şi nota, a-şi însemna (ceva); **seine Erinnerungen** ~ a-şi scrie memoriile. **2.** *(austr.)* a trece, a scrie în cont. **3.** *(fam.)* a prescrie (un medicament).

aufschreien, *schrie auf, aufgeschrien, vb. (h) intr.* a scoate un ţipăt (de spaimă, de bucurie), a ţipa (scurt şi tare); **vor Schmerz** ~ a ţipa de durere.

aufschreiten, *schritt auf, aufgeschritten (du schreitest auf, er schreitet auf), vb. (s) intr. (în expr.)* **auf- und abschreiten** a se plimba de colo până colo, a umbla în sus şi-n jos.

Aufschrift, *-en, f.* **1.** inscripţie (pe un monument, o monedă etc.); legendă; titlu; etichetă; firmă; **ein Schild mit dreisprachiger** ~ o firmă scrisă în trei limbi. **2.** adresă (scrisă pe un plic, pachet etc.).

aufschroten, *schrotete auf, aufgeschrotet (du schrotest auf, er schrotet auf), vb. (h) tr. (mine)* a măcina (granule mari), a urlui.

Aufschub, *-(e)s, -schübe, m.* **1.** amânare, prelungire de termen; **zwei Wochen** ~ **bewilligen** a acorda, a admite o amânare de două săptămâni; **ohne** ~ fără zăbavă, imediat, urgent; *(jur.)* ~ **der Strafe** suspendarea pedepsei. **2.** termen, durată a amânării (sau prelungirii).

Aufschubs|urteil, *-s, -e, n.* sentinţă de condamnare dată cu amânarea executării.

aufschultern, *schulterte auf, aufgeschultert, vb. (h) tr.* a lua, a ridica, a pune pe umăr.

aufschüren, *schürte auf, aufgeschürt, vb. (h) tr.* **1.** a înteţi, a aţâţa (focul). **2.** *(fig.)* a excita, a aţâţa (ura etc.).

aufschürfen, *schürfte auf, aufgeschürft, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) zgâria (uşor), a (se) juli.

Aufschürfung, *-en, f.* zgârietură (uşoară), julitură.
aufschürzen, *schürzte auf, aufgeschürzt (du, er schürzt auf), vb. (h) tr.* şi *refl.* a(-şi) sufleca, a(-şi) sumete (poalele fustei); *(fig.)* **die Lippen** ~ a face bot.
Aufschürzer, *-s, -, m.* agrafă sau panglică pentru ridicarea sau susţinerea poalelor rochiei.
Aufschürzung, *-en, f.* suflecare, sumetere.
Aufschüttboden, *-s, -böden, m.* teren de umplutură, aluvionar.
aufschütteln, *schüttelte auf, aufgeschüttelt (ich schütt(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a scutura (perne etc.) **2.** a scutura, a agita (un amestec lichid).
aufschütten, *schüttete auf, aufgeschüttet (du schüttest auf, er schüttet auf), vb. (h) tr.* **1.** a vărsa, a turna pe (sau peste); **Getreide** ~ a turna grâne în coşul morii. **2.** a aduna, a strânge în magazii, a înmagazina. **3.** a rambleia; a îngrămădi; **einen Damm** ~ a ridica, a construi un dig.
Aufschüttung, *-en, f.* **1.** strângere, înmagazinare, îngrămădire de ... **2.** *(geol.)* aluviune; grohotiş. **3.** *sg. (constr.)* rambleu; rambleiere.
aufschützen, *schützte auf, aufgeschützt (du, er schützt auf), vb. (h) tr. (hidr.)* a ridica stăvilare.
aufschwänzen, *schwänzte auf, aufgeschwänzt (du, er schwänzt auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(reg.)* a îndoi, a ridica, a lega în sus coada (unui cal). **2.** *(fam.)* a face să se grăbească, să se mişte mai repede; a speria. **3.** *(com.)* a provoca o creştere artificială a valorilor de bursă cumpărând acţiuni. **II.** *refl. (fig.)* a se împăuna, a face pe grozavul, a-şi da aere.
aufschwärzen, *schwärzte auf, aufgeschwärzt (du, er schwärzt auf), vb. (h) tr.* a înnegri (din nou), a da cu negru pe deasupra.
aufschwatzen, *schwatzte auf, aufgeschwatzt (du, er schwatzt auf);* **aufschwätzen**, *schwätzte auf, aufgeschwätzt (du, er schwätzt auf), vb. (h) tr. (fam.)* a convinge prin vorbărie (să cumpere ceva); **jm. eine Ware** ~ a face pe cineva să cumpere o marfă încântându-l cu vorba.
aufschweben, *schwebte auf, aufgeschwebt vb. (s) intr.* a se ridica, a se înălţa în aer, în zbor.
aufschweifen, *schweifte auf, aufgeschweift, vb. (h) tr.* **1.** v. aufschwänzen **(1). 2.** a urzi, a năvodi (la confecţionarea frânghiilor).
aufschweißen, *schweißte auf, aufgeschweißt (du, er schweißt auf), vb. (h) tr. (metal.)* a suda pe ceva, a înnădi sudând.
aufschwellen, *schwellte auf, aufgeschwellt, vb.* **I.** *tr. (h)* a umfla; a face să crească; **der Wind schwellt die Segel auf** vântul umflă velele; *(fig.)* **das Ereignis war zu einem Skandal aufgeschwellt worden** întâmplarea a fost umflată mult, căpătând proporţii de scandal. **II.** *intr. (s) schwoll auf, aufgeschwollen (du schwillst auf, er schwillt auf)* a-şi mări volumul, a se umfla; *(despre ape)* a creşte, a se umfla.
Aufschwellung, *-en, f.* **1.** umflare *(şi fig.)*. **2.** umflătură.
Aufschwemme, *-n, f. (reg.)* loc, punct unde se trag sau ies plutele la mal.
aufschwemmen, *schwemmte auf, aufgeschwemmt, vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* a plutări; a aduce cu plutele; **Holz** ~ a scoate lemnele de plută de pe apă la mal. **2.** a umfla; **das Bier hat ihn aufgeschwemmt** berea l-a umflat, l-a făcut să se îngraşe. **3.** *(despre ape)* a muia, a desfunda (drumurile); *(chim.)* a flota, a face să plutească.
Aufschwemmer, *-s, -, m. (reg.)* plutaş.
Aufschwemmung, *-en, f.* **1.** *(geol.)* aluviune. **2.** *(chim.)* substanţă în stare de suspensie; flotaţie; plutire.
aufschwimmen, *schwamm auf, aufgeschwommen, vb. (s) intr.* a pluti, a ieşi la suprafaţa apei.
aufschwindeln, *schwindelte auf, aufgeschwindelt (ich schwind(e)le auf), vb. (h) tr. (fam.)* a vinde (cuiva ceva) înşelându-l.
aufschwingen, *schwang auf, aufgeschwungen, vb. (h)* **I.** *tr.* a sălta, a ridica; *(fig.)* a stimula, a exalta; **was uns aufschwang** ceea ce ne-a dat imbold. **II.** *refl.* **1.** a se avânta, a se înălţa, a se ridica; *(fig.)* a prospera, a progresa; **er hat sich zum Direktor aufgeschwungen** s-a ridicat mult, ajungând director. **2.** *(fam.) (zu etwas)* a-şi încorda puterile, a face un efort, a se osteni (să ...), a se decide (la ...); **dazu kann ich mich nicht** ~ la aceasta nu mă pot hotărî.
aufschwitzen, *schwitzte auf, aufgeschwitzt (du, er schwitzt auf), vb. (h) tr. (cul.)* a prăji, a opări, a înăbuşi (în unt, untură etc.).
Aufschwung, *-(e)s, -schwünge, m.* **1.** avânt, zbor (în sus), înălţare. **2.** *(fig.)* avânt, ascensiune, progres, îmbunătăţire; prosperare; **einen** ~ **nehmen** a lua avânt, a se dezvolta repede, a prospera.
aufsegeln, *segelte auf, aufgesegelt (ich seg(e)le auf), vb.* **I.** *tr. (h)* a naviga în susul unui râu. **II.** *intr. (s)* **1.** a naviga în susul apei. **2.** a eşua cu ambarcaţie sau navă cu vele.
aufsehen, *sah auf, aufgesehen (du siehst auf, er sieht auf), vb. (h) intr.* **1.** a privi, a se uita în sus, a ridica ochii; **von seiner Arbeit** ~ a-şi ridica ochii, întrerupându-şi lucrul. **2.** *(fig.)* a se uita (la cineva) cu respect, cu stimă. **3.** *(reg.)* a veghea, a supraveghea.
Aufsehen, *-s, n. sg.* **1.** senzaţie, vâlvă; ~ **erregen (machen)** a face senzaţie; ~ **vermeiden** a evita orice vâlvă. **2.** *(înv.)* v. Aufsicht.
Aufsehen er|regend *adj.* senzaţional.
Aufseher, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* supraveghetor(-oare); gardian(ă); inspector(-oare); pedagog(ă) (de şcoală).
Aufseher|amt, *-(e)s, -ämter, n.,* **Aufseher|stelle**, *-n, f.* post, serviciu de supraveghetor.
aufseilen, *seilte auf, aufgeseilt, vb. (h) tr.* a ridica cu o frânghie.
auf sein, *war auf, auf gewesen (ich bin auf, du bist auf, er ist auf), vb. (s) intr.* **1.** a fi treaz, a fi sculat. **2.** a fi, a sta deschis.
Aufsein, *-s, n. sg.* veghe.
aufsetzbar *adj.* care se poate pune peste; aplicabil.
aufsetzen, *setzte auf, aufgesetzt (du, er setzt auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a aşeza, a pune pe (sau peste), deasupra; **den Hut** ~ a pune pălăria pe cap; **die Brille** ~ a-şi pune ochelarii; **den Topf** (sau **das Essen**) ~ a pune oala (sau mâncarea) la fiert; **die Speisen** ~ a pune mâncărurile pe masă; **den besten Wein** ~ a servi, a pune pe masă cel mai bun vin; *(constr.)* **ein Stockwerk** ~ a adăuga un etaj; **Knöpfe** ~ a aplica, a coase nasturi (pe ...); *(vân.)* **der Hirsch setzt das Geweih auf** cerbului îi cresc coarnele; *(fig., iron.)* **jm. Hörner** ~ a încornora (pe cineva), a pune coarne (cuiva); *(fig.)* **einer Sache die Krone** ~ a pune vârf unui lucru; **das setzt allem die Krone auf** asta pune vârf la toate, asta-i culmea; **eine Miene** (sau **ein Gesicht**) ~ a face o mutră, a lua un aer de ...; **sein gewöhntes Lächeln** ~ a afişa zâmbetul său obişnuit; *(fam.)* **seinen Kopf** ~ a se încăpăţâna. **2.** a pune (sau a aşeza) în picioare, a ridica; a pune să stea drept; **den Kranken** ~ a face pe bolnav să se ridice, să stea drept în pat; *(sport)* **die Kegel** ~ a aşeza popicele; **die Segel** ~ a ridica pânzele. **3.** a compune, a întocmi, a alcătui, a redacta, a formula (o scrisoare, un contract etc.); **eine Rechnung** ~ a face o socoteală; **den Bericht** ~ a redacta raportul. **4.** a călca, a pune piciorul pe; **er kann den Fuß nicht** ~ nu poate pune piciorul pe pământ. **5.** a ateriza; **der Pilot setzte das Flugzeug sicher auf** pilotul a adus avionul în siguranţă pe pământ; *(mar.)* **das Boot** ~ a trage barca pe uscat. **6.** *(pictură)* a aplica, a adăuga. **7.** *(reg.)* a stivui (lemne, cărămizi). **II.** *refl.* **1.** a se urca (în trăsură, pe cal etc.); **sich aufs Pferd** ~ a încăleca. **2.** a se ridica, a se aşeza drept; **sich im Bett** ~ a se ridica în capul oaselor în pat; a se ridica să stea drept în pat. **3.** *(fig., înv.; gegen jn.)* a se răzvrăti (împotriva cuiva). **III.** *intr.* **1.** a lua contact cu solul, a atinge solul în momentul aterizării; a ateriza; a ameriza; **die Maschine setzt sanft auf** avionul aterizează lin; *(sport)* **der Schispringer hat bei 70 Metern aufgesetzt** săritorul cu schiuri a aterizat la punctul ce indică 70 de metri. **2.** *(despre cai)* a (se) cabra.
Aufsetzen, *-s, n. sg.* **1.** *(croitorie)* aplicare. **2.** *(pictură)* adăugare; **das** ~ **der Lichter** distribuirea luminii (pe pânză). **3.** redactare. **4.** aterizare; amerizare.
Aufsetzer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** încărcător(-oare); persoană care introduce material într-un cuptor. **2.** stivuitor(-oare) de materiale. **3.** *m.* băiat de popice (care aşază popicele). **4.** *(constr.)* fetiţă.
Aufsetzung, *f. sg.* **1.** punere, aşezare, ridicare (pe sau peste ceva). **2.** redactare, compunere.
aufseufzen, *seufzte auf, aufgeseufzt (du, er seufzt auf), vb. (h) intr.* a scoate un suspin, un oftat (adânc); a ofta din adânc, din rărunchi, din greu.
Aufsicht *f. sg.* **1.** supraveghere; pază, control; **er steht unter ärztlicher** ~ se află sub supraveghere medicală; **das Kind darf nicht ohne** ~ **sein** nu e voie să fie copilul fără supraveghere; **Lehrer B hat die** ~ **in den Pausen** profesorul B e de serviciu în recreaţii; **die** ~ **haben (führen)** a avea în seamă controlul, supravegherea, inspecţia. **2.** *sg.* gardă, pază, om de serviciu; supraveghetor. **3.** privire de sus (pe ceva).
Aufsichter, *-s, -, m. (ferov., înv.)* inspector, controlor (de căi ferate).
Aufsicht führend *adj.* care controlează, care supraveghează, care inspectează; care face de pază (sau de gardă); **~er Lehrer** profesor de serviciu (în timpul recreaţiilor).
Aufsichtführende, *-n, -n (ein Aufsichtführender), m.* şi *f.* supraveghetor(-oare), controlor(-oare), inspector(-oare).
Aufsicht habend *adj.* de serviciu, de gardă; care supraveghează; cu rol de inspector.
aufsichtlos *adj.* v. aufsichtslos.
Aufsichts|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu, autoritate de control, de supraveghere; inspectorat.
Aufsichtsbe|amte, *-n, -n (ein Aufsichtsbeamter), m.* funcţionar care controlează, care supraveghează; *(mai ales ferov.)* controlor, inspector; supraveghetor.
Aufsichtsbe|amtin, *-nen, f.* funcţionară care controlează, care supraveghează; controloare, inspectoare; supraveghetoare.
Aufsichtsbe|hörde, *-n, f.* for tutelar de control; inspectorat.
Aufsichtsbeschwerde, *-n, f. (jur.)* recurs, cerere de îndreptare (la curtea supremă).
Aufsichtsbezirk, *-(e)s, -e, m.* circumscripţie, zonă de inspecţie.
Aufsichts|instanz, *-en, f.* v. Aufsichtsbehörde.
Aufsichtskosten *pl.* cheltuieli pentru control, supraveghere.
aufsichtslos *adj.* nesupravegheat, necontrolat, nepăzit.
Aufsichts|personal, *-s, n. sg.* personal de pază, de supraveghere; funcţionarii serviciului de pază, de control.
Aufsichts|pflicht, *-en, f.* obligaţie de a supraveghea, de a păzi, de a face control.
Aufsichtsrat, *-(e)s, -räte, m. (jur., ec., fin.)* **1.** consiliu, comitet de administraţie (al unei societăţi anonime sau pe acţiuni sau în comandită, al unei fundaţii etc.). **2.** membru în consiliul de administraţie, al comitetului de administraţie.
Aufsichtsrats|mitglied, *-(e)s, -er, n.* membru al comitetului de administraţie.
Aufsichts|stelle, *-n, f.* serviciu de supraveghere.
Aufsichts|sucher, *-s, -, m. (fot.)* vizor reflex.
aufsiedeln, *siedelte auf, aufgesiedelt (ich sied(e)le auf), vb. (h) tr.* a repopula (un ţinut).
Aufsiedelung, *-en, f.* repopulare a unui ţinut.
aufsieden, *sott auf, aufgesotten* şi *siedete auf, aufgesiedet (du siedest auf, er siedet auf), vb.* **I.** *tr. (h)* a pune ceva la fiert, a fierbe, a da (ceva) în clocot. **II.** *intr. (s)* a fierbe, a clocoti, a da în clocot.
Aufsiedlung, *-en, f.* v. Aufsiedelung.
aufsiegeln, *siegelte auf, aufgesiegelt (ich sieg(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a pune (sau a aplica) pecetea, sigiliul; a sigila. **2.** a despecetlui, a scoate sigiliul.
aufsingen, *sang auf, aufgesungen, vb. (h)* **I.** *tr.* a cânta, a face o serenadă, a recita cântând; **jn. (aus dem Schlaf)** ~ a deştepta, a trezi pe cineva (din somn) cântând. **II.** *intr. (mar.)* a cânta ritmat (la anumite munci colective).
Aufsitz, *-es, m. sg. (mil., înv.)* încălecare; **zum** ~ **bereit sein** a fi gata pentru încălecare.
Aufsitzbefehl, *-(e)s, -e, m. (mil., înv.)* ordin de încălecare.
Aufsitzbrettchen, *-s, -, n.* scândurică (înaintea unui porumbar).
aufsitzen, *saß auf, aufgesessen (du, er sitzt auf), vb. (h* şi *s) intr.* **1.** *(s)* a încăleca, a se urca (pe cal, pe bicicletă etc.); **~!** încălecarea! **er ist auf den Pferdewagen aufgesessen** s-a urcat în căruţa cu cai. **2.** a sta, a se ridica în capul oaselor (în pat). **3.** a sta treaz, a veghea; **die ganze Nacht** ~ a sta treaz, a veghea toată noaptea. **4.** *(mar.)* a se împotmoli, a eşua, a se pune pe uscat. **5.** *(fig., fam.)* a părăsi; **jn.** ~ **lassen** a părăsi pe cineva; a lăsa pe cineva să aştepte în zadar, a lăsa în drum pe cineva. **6.** *(austr.* şi *reg.)* a cădea în cursă, a se păcăli, a se lăsa tras pe sfoară; **er ist einer Lüge aufgesessen** s-a lăsat tras pe sfoară de o minciună; **jm.** ~ a se lăsa păcălit de cineva. **7.** *(vân., în expr.)* **das Ziel** ~ **lassen** a pune ţinta în poziţie „gata pentru tragere". **8.** *(reg., despre păsări)* a se culca (aşezându-se pe o stinghie).
Aufsitzer, *-s, -, m. (austr.* şi *reg.)* păcăleală, farsă, cursă.
Aufsitz|stange, *-n, f.* stinghie pentru păsări.
auf|spähen, *spähte auf, aufgespäht, vb. (h) tr.* a descoperi căutând, cercetând, spionând, iscodind.

auf|spalten, *spaltete auf, aufgespalten* (și *aufgespaltet) (du spaltest auf, er spaltet auf), vb.* **I.** *tr. (h)* a despica, a crăpa, a sparge; a împărți în două, a rupe în două, a scinda. **II.** *intr. (s)* și *refl. (h)* a se sparge, a se crăpa, a se despica; a se scinda; *(fiz.)* a se dezintegra.

Auf|spaltung, *-en, f.* despicare; crăpare (în două); sciziune; *(fiz.)* dezintegrare.

Auf|spann|apparat, *-(e)s, -e, m. (maș.)* aparat de prindere.

Auf|spannblock, *-(e)s, -blöcke, m. (maș.)* placă de prindere.

Auf|spanndorn, *-(e)s, -e, m. (maș.)* dorn, mandrin de prindere.

auf|spannen, *spannte auf, aufgespannt, vb. (h) tr.* **1.** a întinde, a desfășura; **den Regenschirm** ~ a deschide umbrela; **alle Segel** ~ a întinde toate velele (unei nave); **das Seil** ~ a întinde frânghia, funia. **2.** a întinde fixând (pe ceva); a încorda; **die Leinwand zum Malen (**sau **zum Trocknen etc.)** ~ a întinde pânza pentru pictat (sau la uscat etc.); **die Saiten** ~ a pune coarde (la instrumente muzicale); *(fig.)* **andere Saiten** ~ a schimba tonul, a întoarce foaia; *(fig.)* **gelindere Saiten** ~ a o lua mai domol, mai încet, a o lăsa mai moale. **3.** *(tehn.)* a fixa (prin întindere), a prinde, a strânge.

Auf|spanner, *-s, -, m.* întinzător.

Auf|spannloch, *-(e)s, -löcher, n. (tehn.)* gaură de fixare, de prindere.

Auf|spannplatte, *-n, f. (tehn.)* placă de fixare, de prindere.

Auf|spannschraube, *-n, f. (tehn.)* șurub de prindere, de fixare.

Auf|spanntisch, *-(e)s, -e, m. (maș.)* masă de fixare, de prindere (a unei mașini-unelte).

Auf|spannung, *-en, f. (maș.)* prindere, fixare.

Auf|spannvor|richtung, *-en, f. (maș.)* dispozitiv de prindere, de fixare.

Auf|spannwerkzeug, *-(e)s, -e, n. (maș.)* unealtă de prindere, fixare.

Auf|spannwinkel, *-s, -, m. (maș.)* unghi de fixare.

auf|sparen, *sparte auf, aufgespart, vb. (h) tr.* a economisi, a păstra, a pune deoparte; a ține în rezervă; **für die Zukunft** ~ a păstra, a ține pentru mai târziu.

Auf|sparung, *-en, f.* economisire, păstrare; ținere în rezervă.

Auf|speicher, *-s, -, m.* **1.** magazie. **2.** *(tehn.)* acumulator.

auf|speichern, *speicherte auf, aufgespeichert, vb. (h) tr.* a aduna în hambar, a înmagazina; a depozita; a strânge, a îngrămădi; *(fig.)* **in ihm hat sich ein großer Zorn aufgespeichert** s-a acumulat o mare mânie în sufletul lui.

Auf|speicherung, *-en, f.* înmagazinare, îngrămădire; strângere; acumulare; depozitare.

auf|speisen, *speiste auf, aufgespeist (du, er speist auf), vb. (h) tr.* v. a u f e s s e n.

auf|sperren, *sperrte auf, aufgesperrt, vb. (h) tr.* **1.** a deschide tare, a căsca (gura, pliscul); a deschide larg (fereastra, ușa). **2.** *(austr., reg.)* a descuia, a deschide (un lacăt etc.).

auf|spielen, *spielte auf, aufgespielt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a cânta; **zum Tanze** ~ a cânta pentru dans la horă; **die Kapelle spielt auf** cântă orchestra (la dans). **2.** *(sport)* a juca; **groß** ~ a face, a desfășura un joc formidabil. **3.** *(în expr., despre piese de mașini)* **auf- und niederspielen** a avea joc. **II.** *refl. (fam.)* a face pe grozavul, a-și da aere (de); a se erija în; **sich als Held** ~ a face pe eroul.

auf|spießen, *spießte auf, aufgespießt (du, er spießt auf), vb. (h) tr.* **1.** a străpunge (cu sulița); a înfige (strângând); a pune (sau a trage) în frigare; a trage în țeapă; *(despre tauri)* a lua în coarne. **2.** *(fig.)* a critica, a înfiera. **3.** a ridica în vârful suliței.

auf|spindeln, *spindelte auf, aufgespindelt (ich spind(e)le auf), vb. (h)* **I.** *tr.* a depăna pe fus. **II.** *refl.* a se înălța în spirală.

auf|spinnen, *spann auf, aufgesponnen, vb. (h) tr.* a toarce până la ultimul caier, a isprăvi de tors firul; **sich** *(dat.)* **die Finger** ~ a-și bășica, a-și jupui degetele torcând, a face bătături la degete torcând.

auf|splittern, *splitterte auf, aufgesplittert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) diviza; a (se) desprinde, a (se) separa, a (se) scinda; a se destrăma.

Auf|splitterung, *-en, f.* diviziune; desprindere; scindare; destrămare.

auf|sprayen [spreiən], *sprayte auf, aufgesprayt, vb. (h) tr.* a da cu spray.

auf|spreizen, *spreizte auf, aufgespreizt (du, er spreizt auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a desface, a deschide larg; a crăcăna. **2.** *(reg.)* a spraițui, a propti (stogurile de paie, snopii de grâu). **II.** *refl.* **1.** a se desface, a se crăcăna. **2.** *(fig.)* a-și da importanță, a se îngâmfa.

auf|sprengen, *sprengte auf, aufgesprengt, vb. (h) tr.* **1.** a sparge, a deschide cu forța (o ușă, un lacăt etc.). **2.** a face să explodeze, a arunca în aer. **3.** *(reg., vân.)* v. a u f s c h e u c h e n. **4.** a stropi, a uda.

auf|sprießen, *spross auf, aufgesprossen (du, er sprießt auf), vb. (s) intr. (bot.)* a răsări, a încolți, a germina; *(fig.)* a lua naștere, a încolți, a apărea.

auf|springen, *sprang auf, aufgesprungen, vb. (s) intr.* **1.** a sări în sus; a se ridica brusc, a țâșni; **von seinem Platz** ~ a se ridica brusc de pe scaun; **vor Freude** ~ a sări în sus de bucurie. **2.** a sări (în, pe); **auf die Straßenbahn** ~ a sări în tramvai. **3.** *(despre uși, capace etc.)* a se deschide brusc; *(despre dopuri)* a sări; *(despre piele, muguri etc.)* a plesni, a crăpa; **die Lippen sind ihm aufgesprungen** i-au crăpat buzele. **4.** *(fig.)* a izbucni, a porni, a se stârni.

auf|spritzen, *spritzte auf, aufgespritzt (du, er spritzt auf), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a stropi în sus, a țâșni. **2.** *(fam.)* a sări în sus, în picioare. **II.** *tr. (h)* a stropi (pe cineva sau ceva), a uda ceva; **Farben** ~ a stropi cu culori; **Metall** ~ a metaliza prin pulverizare.

auf|sprossen, *sprosste auf, aufgesprosst (du, er sprosst auf), vb. (s) intr. (înv.)* v. a u f s p r i e ß e n.

auf|sprudeln, *sprudelte auf, aufgesprudelt (ich sprud(e)le auf), vb. (s) intr.* **1.** a țâșni, a izbucni clocotind. **2.** *(fig.)* a se înfuria, a izbucni.

auf|sprühen, *sprühte auf, aufgesprüht, vb.* **I.** *intr. (s)* a țâșni, a sări (în sus). **II.** *tr. (h)* a pulveriza, a da cu un pulverizator (peste ceva).

Auf|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* salt, săritură, contact cu pământul la o săritură; *(schi)* aterizare; **beim ~ kam er zum Fall** a căzut la aterizare.

auf|spulen, *spulte auf, aufgespult, vb. (h) tr.* a depăna (pe mosor), a înfășura (pe sul), a bobina.

auf|spülen, *spülte auf, aufgespült, vb. (h) tr.* **1.** *(despre ape)* a depune (nisip, pietriș etc.) la mal, a sedimenta. **2.** a clăti, a spăla.

auf|spunden, *spundete auf, aufgespundet (du spundest auf, er spundet auf), vb. (h) tr.* a destupa (un butoi), a da cep.

auf|spüren, *spürte auf, aufgespürt, vb. (h) tr.* **1.** a da de urmă, a găsi, a depista, a descoperi. **2.** a căuta, a urmări, a adulmeca; **der Hund spürt Wild auf** câinele adulmecă vânatul.

Auf|spürung, *-en, f.* **1.** descoperire, depistare. **2.** urmărire, căutare; adulmecare.

auf|stacheln, *stachelte auf, aufgestachelt (ich stach(e)le auf), vb. (h) tr.* a ațâța; a instiga, a incita; a îndemna, a împinge, a încuraja.

Auf|stach(e)lung, *-en, f.* ațâțare, instigare, incitare, îndemnare.

auf|staffieren, *staffierte auf, aufstaffiert, vb. (h) tr. (rar)* a împodobi, a găti; *(fam.)* a ințoli; a înzestra.

auf|stählen, *stählte auf, aufgestählt, vb. (h) tr. (metal.)* a placa cu oțel.

auf|stampfen, *stampfte auf, aufgestampft, vb. (h)* **I.** *intr.* a tropăi, a bate din picioare. **II.** *tr.* a bătători, a îndesa.

Auf|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** răscoală, revoltă, rebeliune, răzmeriță, răzvrătire; insurecție; **bewaffneter** ~ răscoală armată. **2.** *(mine)* dare de seamă, raport asupra realizărilor unei mine. **3.** *(constr.)* bază a unei coloane.

auf|ständig *(rar)*, **auf|ständisch** *adj.* și *adv.* revoltat, răzvrătit, răsculat, rebel; răzvrătitor.

Auf|ständische, *-n, -n, (ein Aufständischer), m.* și *f.* revoltat(ă), răsculat(ă); rebel(ă); insurgent(ă); **die ~n übernehmen die Macht** răsculații preiau puterea.

Auf|standsbewegung, *-en, f.* mișcare insurecțională.

Auf|standsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de revoltă, de răscoală.

auf|stapeln, *stapelte auf, aufgestapelt (ich stap(e)le auf), vb. (h) tr.* a îngrămădi, a înmagazina, a stoca, a depozita; a stivui, a pune una peste alta.

Auf|stap(e)lung, *-en, f.* îngrămădire, înmagazinare, depozitare; stivuire.

auf|starren, *starrte auf, aufgestarrt, vb. (h) intr. (livr.)* **1.** a privi țintă, a privi fix în sus. **2.** *(despre stânci etc.)* a sta ridicat, a se înălța drept în sus.

Auf|stau, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(tehn.)* frânare artificială a curentului de aer. **2.** *(hidr.)* barare, stăvilire, zăgăzuire.

auf|stäuben, *stäubte auf, aufgestäubt, vb. (s) intr.* a se ridica în sus în formă de praf; a se pulveriza.

auf|stauchen, *stauchte auf, aufgestaucht, vb. (h) tr.* **1.** *(metal.)* a refula. **2.** *(tipogr.)* a bigui.

auf|stauen, *staute auf, aufgestaut, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) îngrămădi, a (se) aduna, a (se) acumula; *(despre ape)* a se bara, a se stăvili; a (se) strânge la un stăvilar (natural sau artificial); *(fig.)* **Ärger staut sich (in ihm) auf** se strânge, se adună mânia (în sufletul lui).

Auf|stau|ung, *-en, f.* îngrămădire, adunare, stocare; umflare, creștere, stăvilire, barare (a apei).

auf|stechen, *stach auf, aufgestochen (du stichst auf, er sticht auf), vb. (h) tr.* **1.** a înțepa; a deschide înțepând (un abces, o bășică etc.); *(fig., reg.)* **einen Fehler** ~ a descoperi o vină, o greșeală, a demasca o lipsă. **2.** a împunge, a înfige; a prinde în (sau cu) ace; **das Fleisch mit der Gabel (**sau **auf die Gabel)** ~ a înfige furculița în carne, a lua carnea în furculiță. **3.** *(reg.)* a întoarce, a vântura (fânul). **4.** *(în expr.)* **es sticht auf** bate la ochi. **5.** a stârni vânatul.

auf|stecken, *steckte auf, aufgesteckt, vb. (h) tr.* **1.** a ridica fixând cu ace; **sich** *(dat.)* **das Haar** ~ a(-și) prinde părul în ace. **2.** a fixa, a înfige; a pune (mai sus); **eine Fahne** ~ a arbora un steag; **einen Ring** ~ a pune un inel (în deget); **Futter** ~ a umple ieslea cu fân; **eine Kerze** ~ a pune, a înfige o lumânare în sfeșnic; *(fig., fam.)* **jm. ein Licht** ~ a lămuri pe cineva, a deschide ochii cuiva; *(fig.)* **eine frohe Miene** ~ a-și lua o mutră veselă, a se lumina la față. **3.** *(fam.)* a renunța (la ceva); *(sport)* a abandona, a se retrage (dintr-un concurs). **4.** *(austr., reg.)* a câștiga, a-i reuși; **er hat nicht viel Ehre aufgesteckt** nu i-a făcut prea mare cinste; **das kann ich mir** ~ cu asta mă pot mândri, asta îmi face cinste.

Auf|stecker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (text.)* bobinator (-oare).

Auf|steckglas, *-es, -gläser, n. (fiz.)* lentilă adițională.

Auf|steck|kabel, *-s, -, n. (tehn.)* cablu prevăzut cu fișă.

Auf|steck|kurbel, *-n, f. (auto., tehn.)* manivelă de pornire; manivelă detașabilă.

Auf|stecknadel, *-n, f.* ac de prins, ac cu gămălie.

Auf|steckrohr, *-(e)s, -e, n.* fretă; prelungitor de țeavă.

Auf|steck|spule, *-n, f.* **1.** *(electr.)* bobină interschimbabilă. **2.** *(text.)* mosor de schimb. **3.** *(fot.)* bobină receptoare.

auf|stehen, *stand auf, aufgestanden, vb. intr.* **I.** *(s)* **1.** a se ridica în picioare. **2.** a se scula (din pat, de la masă, după boală etc.); **er steht um vier Uhr auf** se scoală la ora patru; **vom Tisch** ~ a se scula de la masă; **nach zwei Wochen durfte er** ~ după două săptămâni (de boală) avu voie să se scoale, să se dea jos din pat; *(fig.)* **mit dem linken Bein zuerst** ~ a călca cu stângul; *(fig., fam.)* **da musst du früher ~!** cu din astea nu mă duci, nu-ți merge! *(fig.)* **Zorn stand in ihm auf** s-a trezit mânia în el. **3.** *(fig.)* a se răscula; **wider jn.** ~ a se răzvrăti, a se răscula împotriva cuiva. **4.** *(vân., despre păsări)* a se ridica zburând. **5.** *(înv.)* a da faliment. **II.** *(h)* **1.** a sta deschis. **2.** a sta pe, a se sprijini (cu picioarele) pe.

Auf|stehen, *-s, n. sg.* ridicare în picioare; sculare; **beim** ~ la sculare.

auf|steifen, *steifte auf, aufgesteift, vb. (h) tr. (înv.)* a apreta, a scrobi (din nou).

auf|steigen, *stieg auf, aufgestiegen, vb. (s) intr.* **1.** a se sui, a se înălța, a se ridica, a se urca; **aufs Rad** ~ a se urca pe bicicletă; **zum Gipfel** ~ a escalada vârful (muntelui); **Rauch steigt auf** fumul se înalță. **2.** a decola; a se ridica în zbor; **die Lerche steigt auf** ciocârlia se înalță în văzduh. **3.** a înainta, a se ridica, a avansa în grad; **zum Direktor** ~ a avansa în postul de director; *(sport)* **in die Oberliga** ~ a promova în divizia A, în liga întâi. **4.** *(despre soare, lună etc.)* a răsări; *(fig.)* a se ivi, a apărea; a lua naștere, a lua ființă; **eine neue Hoffnung steigt in mir auf** o nouă speranță se naște în mine; **in mir stieg ein Verdacht auf** mi-a venit o bănuială; **ein Wind steigt auf** se stârnește un vânt; **Bilder aus der Vergangenheit steigen vor mir auf** imagini de demult îmi apar în fața ochilor.

auf|steigend **I.** *part. prez.* de la a u f s t e i g e n. **II.** *adj.* ascendent, suitor; *(mil.)* **der ~e Ast der Geschossbahn** ramură ascendentă a traiectoriei proiectilului; *(jur.)* **~e Linie** linie ascendentă, ascendenții; **in ~er Linie** în progres, progresând; **ein ~es Gewitter** o furtună care se apropie, care se ridică; *(muz.)* **~e Tonleiter** gamă ascendentă.

Auf|steiger, *-s, -, m.* **1.** *(sport.)* echipă promovată (într-o divizie, ligă superioară). **2.** *(fam.)* persoană care urcă pe scara ierarhică; persoană care avansează repede în posturi de conducere.

Auf|steigung, *-en, f.* **1.** suire, urcare, ascensiune. **2.** *(astron.)* ascensiune; **gerade** ~ ascensiune dreaptă.

auf|stellen, *stellte auf, aufgestellt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a așeza vertical, în picioare; **eine Säule** ~ a ridica o coloană; **noch ein Bett** ~ a mai pune un pat (în cameră); **eine Falle** ~ a întinde o cursă, capcană. **2.** *(tehn.)* a instala, a amplasa, a monta; **die Maschine** ~ a monta mașina. **3.** a așeza într-o anumită ordine, a rândui, a aranja; a plasa; a posta; a

dispune; **Posten (**sau **Wachen, Truppen)** ~ a posta, a plasa, a pune santinele (pază, trupe); **einen Beobachter** ~ a plasa un observator; **die Tanzpaare** ~ a aranja perechile pentru dans. **4.** a înființa, a forma, a pune pe picioare; **ein Heer** ~ a forma, a strânge o armată; **eine Fußballmannschaft** ~ a înființa, a alcătui, a forma o echipă de fotbal; **ein Orchester** ~ a înființa, a forma o orchestră. **5.** a elabora, a întocmi, a fixa, a stabili; a preciza (condiții etc.); **einen Plan** ~ a elabora un plan; **das Budget fürs nächste Jahr** ~ a alcătui, a întocmi bugetul pentru anul viitor; **eine Rechnung** ~ **a)** a face, a întocmi un cont; **b)** a compune un exercițiu, o socoteală; **eine grammatische Regel** ~ a stabili o regulă gramaticală; **eine Hypothese** ~ a emite o ipoteză; **eine Behauptung** ~ a face o afirmație, a susține ceva, a emite o părere; *(sport)* **einen Rekord** ~ a stabili un record. **6.** a stabili, a indica, a desemna; **einen Kandidaten** ~ a pune candidatura cuiva; **sich** ~ **lassen** a-și pune candidatura; **Zeugen** ~ a aduce, a pune martori. **7.** *(reg.)* a pune pe foc; **den Topf mit Wasser** ~ a pune oala cu apă pe foc. **8.** *(fam.)* a întreprinde, a face (o poznă); **was hast du wieder aufgestellt?** ce poznă, ștrengărie ai mai făcut? **II.** *refl.* **1.** a se așeza, a se posta; a se înșira; **sich vor dem Haus** ~ a se posta în fața casei; **sich hintereinander** ~ a se aranja, a se așeza în rând unul după altul. **2.** *(în expr.)* **es lässt sich nichts mit ihm** ~ nu e nimic de făcut cu el.

Auf|steller, *-s, -, m.* **1.** băiat care ridică, aranjează popicele (doborâte). **2.** postament pentru reclame. **3.** persoană care așază un obiect, aranjează marfa într-un anumit loc.

Auf|stellg(e)leis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de triaj.

Auf|stellung, *-en, f.* **1.** așezare, poziție; aranjare, dispunere, plasare; ~ **eines Postens** plasare, punere a unei santinele; ~ **nehmen** a se încolona; a se posta. **2.** *(tehn.)* montare, ridicare, instalare, amplasare; ~ **eines Gerüstes** montare a unei schele. **3.** înființare, creare; ~ **eines Heeres** înființare a unei armate; ~ **der Mannschaft** alcătuire a echipei. **4.** componență, formație; **die Mannschaft tritt in einer neuen** ~ **auf** echipa se prezintă într-o formație nouă; **die** ~ **vor dem Spiel bekannt geben** a face cunoscută formația înainte de joc. **5.** elaborare, întocmire; stabilire, fixare; producere (de argumente); ~ **eines Programms** întocmire a unui program; ~ **einer Regel** formulare, stabilire a unei reguli; ~ **eines Inventars** întocmire a unui inventar, inventariere; ~ **einer Hypothese** emitere, construire a unei ipoteze; *(sport)* ~ **eines neuen Rekordes** stabilire a unui nou record. **6.** numire, propunere, indicare (drept candidat); **die** ~ **der Kandidaten für die Wahlliste** propunerea, desemnarea de candidați pentru lista de alegători; **die** ~ **von Zeugen** propunerea de martori. **7.** *(ec., com.)* tabel; înșirare, enumerare; notă, listă; proiect; deviz, însemnare, expunere; **zentralisierte** ~ centralizator; **zahlenmäßige** ~ intabulare.

Auf|stellungskosten *pl.* cheltuieli de instalare, de montare.

Auf|stellungs|ort, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* amplasament, loc de amplasare.

Auf|stellungszeichnung, *-en, f. (tehn.)* desen de montaj, schiță, proiect.

auf|stemmen, *stemmte auf, aufgestemmt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deschide (cu o daltă); a deschide cu forța proptindu-se (în). **2.** a sprijini, a propti; a apăsa pe; **die Arme** (sau **Ellbogen)** ~ a pune coatele (pe masă), a se sprijini în coate. **II.** *refl.* **1.** a se sprijini. **2.** *(fig.)* a se opune, a se răzvrăti. **3.** *(fam., vor jm.)* a se proțăpi, a se înfige (înaintea cuiva).

auf|stempeln, *stempelte auf, aufgestempelt (ich stemp(e)le auf), vb. (h) tr.* a imprima (cu o ștampilă); *(fam.)* a pune ștampila.

auf|steppen, *steppte auf, aufgesteppt, vb. (h) tr.* a da un tighel, a tigheli.

auf|sticken, *stickte auf, aufgestickt, vb. (h) tr.* a aplica o broderie (pe).

auf|stieben, *stob auf, aufgestoben* și *stiebte auf, aufgestiebt, vb. (s) intr.* **1.** a se ridica împrăștiindu-se; a sări (în toate părțile); a se stârni; **die Funken stoben auf** scânteile săreau. **2.** *(despre un stol de păsări)* a se ridica repede în zbor.

Auf|stieg, *-(e)s, -e, m.* **1.** urcare, ascensiune; urcuș; **der** ~ **zum Gipfel** urcarea spre vârf, escaladarea muntelui; **ein gefährlicher** ~ **a)** o pantă periculoasă, un urcuș, un drum în pantă periculos; **b)** o escaladare, o ascensiune periculoasă. **2.** *(av.)* decolare. **3.** *(arhit.)* treaptă. **4.** *(fig.)* ascensiune, progres; **wirtschaftlicher** ~ progres economic; *(sport)* **der** ~ **der Mannschaft in die Oberliga** promovarea echipei în divizia A.

Auf|stiegs|chance [-'ʃã:sə], *-n,* **Auf|stiegsmöglichkeit**, *-en, f.* posibilitate de progres, de ascensiune, de avansare (în grad).

Auf|stiegs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc, punct de ascensiune.

Auf|stiegs|platz, *-es, -plätze, m. (av.)* teren, pistă de decolare.

Auf|stiegs|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* meci de calificare.

Auf|stiegs|stelle, *-en, f.* v. A u f s t i e g s o r t.

Auf|stöberer, *-s, -, m. (vân.)* câine care stârnește vânatul.

auf|stöbern, *stöberte auf, aufgestöbert, vb. (h) tr.* **1.** a găsi, a scoate, a da la iveală scormonind, răscolind; a scotoci. **2.** *(vân.)* a stârni vânatul (cu câinele).

Auf|stöberung, *-en,* **1.** scotocire, scormoneală; descoperire. **2.** *(vân.)* stârnire a vânatului (cu câinele).

auf|stochern, *stocherte auf, aufgestochert, vb. (h) tr.* a scobi, a deschide scobind (cu un obiect ascuțit); a zgândări, a scociorî.

auf|stocken, *stockte auf, aufgestockt, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** *(arhit., constr.)* a adăuga etaj(e), a etaja; a supraetaja. **2.** *(fin.)* a mări, a spori (capitalul).

Auf|stockung, *-en, f.* **1.** *(arhit., constr.)* adăugare a unui etaj; supraetajare. **2.** *(fin.)* sporire, mărire (a capitalului).

auf|stöhnen, *stöhnte auf, aufgestöhnt, vb. (h) intr.* a scoate un geamăt; a geme (tare).

auf|stöpseln, *stöpselte auf, aufgestöpselt (ich stöps(e)le), vb. (h) tr.* a destupa, a desfunda (o sticlă).

auf|stören, *störte auf, aufgestört, vb. (h) tr.* **1.** *(vân.)* a speria, a tulbura; a stârni. **2.** *(fig.)* a deranja, a scula (din somn).

Auf|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** ciocnire, izbire. **2.** *(vân.)* momeală pentru păsări de pradă.

auf|stoßen, *stieß auf, aufgestoßen (du, er stößt auf), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a deschide împingând, a deschide cu o izbitură bruscă (o ușă etc.); **ein Fass** ~ a desfunda un butoi; *(fig.)* **die Tür zum Nachbarland** ~ a stabili legături cu țara vecină; **in der Technik neue Türen** ~ a deschide căi noi în dezvoltarea tehnicii. **2.** a lovi, a bate pe ceva (cu ceva). **3.** a împinge în sus, a ridica împingând. **4.** *(vân.)* v. a u f s t ö b e r n **(2). 5.** *(tipogr.)* a bate colile (pentru a le îndrepta). **II.** *intr. (h* și *s)* **1.** a se lovi, a se izbi, a se poticni, a se ciocni de ceva, a da peste ceva; *(mar.)* **auf den Grund** ~ a atinge, a lovi fundul apei; a se împotmoli; **auf einen Felsen** ~ a se lovi de o stâncă. **2.** a fermenta, a se înăcri (un lichid). **3.** a râgâi; **die Speisen stoßen ihm auf** râgâie, îi vine mâncarea pe gât; **es stößt ihm sauer auf** îi vine acreală de la stomac, îi vine acru pe gât. **4.** *(fig., fam.)* a se întâmpla; a surveni; **das könnte dir noch sauer** ~ cine știe ce o să ți se mai tragă de aici. **5.** *(fam.)* a remarca, a observa; *(fig., în expr.)* **dick** ~ a minți, a tăia piroane. **6.** *(vân., despre șoim)* a se năpusti asupra prăzii.

Auf|stoßen, *-s, n. sg.* **1.** deschidere (violentă) prin lovire, ciocnire. **2.** fermentare. **3.** eructație; râgâială.

Auf|stoßer, *-s, -, m.* **1.** râgâit. **2.** *(tipogr.)* bătător de coli.

auf|stößig *adj.* **1.** *(despre vin)* oțetit, acrit, tulburat; alterat, stricat. **2.** *(fig., înv.)* indispus; fără poftă de mâncare; bolnav.

auf|strahlen, *strahlte auf, aufgestrahlt, vb. (h) intr.* a luci, a străluci, a începe să lucească; a radia.

auf|sträuben, *sträubte auf, aufgesträubt, vb. (h) intr.* și *refl.* a se ridica în sus, a se zbârli; **das Haar sträubt sich auf** se face părul măciucă.

auf|streben, *strebte auf, aufgestrebt, vb. (h) intr.* **1.** *(despre construcții, stânci etc.)* a se înălța, a se ridica; a sta drept. **2.** *(fig.)* a năzui, a tinde, a aspira; **zu etwas** ~ a năzui la ceva.

auf|strebend **I.** *part. prez.* de la a u f s t r e b e n. **II.** *adj.* **1.** care se înalță; **~e Felsen** stânci care se ridică drept în sus. **2.** *(fig.)* care năzuiește, care tinde, care aspiră (spre progres); **ein ~er junger Mann** un tânăr care se afirmă, în plină ascensiune; **ein ~er Staat** un stat în plină dezvoltare.

Auf|streich, *-(e)s, -e, m. (reg.)* licitație; **im** ~ **verkaufen** a vinde la licitație.

auf|streichen, *strich auf, aufgestrichen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a unge, a întinde; a vopsi, a da cu; **Butter** ~ a unge cu unt; **rote Farbe** ~ a vopsi cu roșu. **2.** v. a u f s t r e i f e n **(1). 3.** *(fig., fam.)* a cârpi, a atinge; **jm. eins** ~ a-i șterge, a-i cârpi, a-i da cuiva o palmă. **4.** *(text.)* a netezi în contra firului, în răspăr. **II.** *intr. (s)* **1.** a atinge, a lovi ușor. **2.** *(pop.)* a cânta la vioară. **3.** *(vân., despre păsări)* a se ridica repede în zbor.

auf|streifen, *streifte auf, aufgestreift, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a sufleca, a sumete; a răsfrânge. **2.** a deschide atingând ușor. **II.** *intr. (s)* a atinge ușor (pământul).

auf|streuen, *streute auf, aufgestreut, vb. (h) tr.* a presăra, a întinde împrăștiind; (și *intr.)* a așterne (la vite).

Auf|streuwerk, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* aparat de pudrare.

Auf|strich, *-(e)s, -e, m.* **1.** pastă, aliment (unt, cremă de brânză, marmeladă etc.) pentru uns sau întins pe pâine; strat de vopsea. **2.** *(caligrafie* și *stenografie)* linie subțire (trasă în sus). **3.** *(muz.)* trăsătură în sus cu arcușul (pe un instrument de coarde). **4.** *(reg.)* licitație.

auf|stricken, *strickte auf, aufgestrickt, vb. (h) tr.* **1.** a aplica tricotând; a adăuga ochiuri (la tricotat). **2.** a consuma tot materialul tricotând.

auf|striegeln, *striegelte auf, aufgestriegelt (ich strieg(e)le auf), vb. (h)* **I.** *tr.* a țesăla din nou. **II.** *refl. (fam.)* a se sclivisi, a se lustrui, a se țesăla; a se dichisi.

Auf|strom, *-(e)s, -ströme, m.* curent (de apă etc.) ascendent.

auf|stufen, *stufte auf, aufgestuft, vb. (h) tr.* și *refl. (geol.)* a (se) ridica în trepte, gradat; a (se) etaja.

Auf|stufung, *-en, f.* **1.** etajare. **2.** gradație, gradare.

auf|stülpen, *stülpte auf, aufgestülpt, vb. (h) tr.* **1.** a pune, a răsturna (cu fundul în sus) peste; **einen Schirm auf die Lampe** ~ a pune un abajur peste lampă; **sie hat sich rasch die Mütze aufgestülpt** și-a pus repede căciulița în cap. **2.** a ridica, a îndoi (în sus); **sich den Mantelkragen** ~ a-și ridica gulerul de la palton; *(fig.)* **die Lippen** ~ a-și răsfrânge buzele.

auf|stürmen, *stürmte auf, aufgestürmt, vb. (s) intr.* a se ridica vijelios, vehement; **auf- und abstürmen** a alerga, a se repezi în sus și în jos.

auf|stürzen, *stürzte auf, aufgestürzt (du, er stürzt auf), vb.* **I.** *tr. (h)* a răsturna (brusc, repede) cu fundul în sus (punând peste). **II.** *intr. (s)* **1.** a cădea cu violență pe ceva. **2.** a se deschide brusc.

auf|stutzen, *stutzte auf, aufgestutzt (du, er stutzt auf), vb. (h)* **I.** *tr.* a potrivi, a ajusta, a aranja, a fasona retezând; **neu** ~ a înnoi. **II.** *refl. (fam.)* a se dichisi, a se spilcui, a se sclivisi. **III.** *(intr.)* a rămâne surprins, a-și da seama (căzând pe gânduri).

auf|stützen, *stützte auf, aufgestützt (du, er stützt auf), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) sprijini, a (se) rezema; a (se) odihni, a sta pe… **2.** a (se) ridica sprijinind(u-se).

auf|suchen, *suchte auf, aufgesucht, vb. (h) tr.* **1.** a vizita, a căuta (pentru un interes personal); a consulta; **den Arzt** ~ a consulta medicul, a se duce (la consultație) la medic. **2.** a merge, a se deplasa (într-un loc); **den Speisewagen** ~ a se duce în vagonul-restaurant. **3.** a căuta; a cerceta, a investiga. **4.** *(rar)* a culege, a ridica de jos.

Aufsucher, *-s, -, m.,* **~in**, *~nen, f.* vizitator(-oare).

Aufsuchung *f. sg.* vizită (scurtă), vizitare.

aufsummen, *summte auf, aufgesummt, vb.* **I.** *intr. (s)* a se ridica (în zbor) bâzâind, zumzăind. **II.** *(refl.) (h) (fam., despre datorii, valori etc.)* a crește, a se aduna.

aufsummieren, *summierte auf, aufsummiert, vb. (h) refl.* v. a u f s u m m e n **II.**

auftabellieren, *tabellierte auf, auftabelliert, vb. (h) tr.* a face un tabel, a pune într-un tabel (cifre, date).

auftafeln, *tafelte auf, aufgetafelt (ich taf(e)le auf), vb. (h) tr.* v. a u f t i s c h e n.

auftakeln, *takelte auf, aufgetakelt (ich tak(e)le auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(mar.)* a grea o navă, a monta greementul, a echipa o navă (cu corzi, vele etc.). **2.** *(fam.)* a găti, a împopoțona, a înzorzona. **II.** *refl. (fam.)* a se găti, a se împopoțona, a se înzorzona, *(glumeț)* a se pune la țol festiv.

Auftakelung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* montare a greementului unei nave. **2.** *(fam.; iron.)* mare ținută, înzorzonare, împopoțonare.

Auftakt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(muz.)* anacruză. **2.** *(fig.)* început, prolog, preludiu.

auftaljen, *taljete auf, aufgetaljet (du taljest auf, er taljet auf), vb. (h) tr. (mar.)* a ridica cu palancul.

auftanken, *tankte auf, aufgetankt, vb. (h) tr.* și *intr.* a (se) alimenta (cu benzină etc.), a face plinul.

auftauchen, *tauchte auf, aufgetaucht, vb. (s) intr.* **1.** a ieși, a apărea la suprafața apei. **2.** *(fig.)* a se ivi pe neașteptate, a răsări, a ieși la iveală, la lumină; **Zweifel tauchen auf** se nasc, apar îndoieli; **der Verbrecher soll in B. wieder aufgetaucht sein** criminalul se pare că a fost văzut din nou la B.

auftauen, *taute auf, aufgetaut, vb.* **I.** *tr. (h)* a topi, a dezgheța, a decongela. **II.** *intr. (s)* **1.** a se topi, a se dezgheța. **2.** *(fig.)* a se înviora, a deveni vorbăreț.

auftaumeln, *taumelte auf, aufgetaumelt (ich taum(e)le auf), vb. (s) intr.* a se ridica clătinându-se.

Auftau|ung, *-en, f.* topire, dezghețare; dezgheț, decongelare.

aufteilen, *teilte auf, aufgeteilt, vb. (h) tr.* a împărți, a diviza, a repartiza (tot); *(jur.)* a partaja.

Aufteilung, *-en, f.* împărțire, divizare, repartizare; *(jur.)* partajare, partaj.

Aufteilungskabel, *-s, -, n. (tel.)* cablu de distribuție.

Aufteilungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de repartizare; *(geod.)* plan de parcelare.

Aufteilungs|schlüssel, *-s, -, m.* raport, cheie de divizare, metodă după care se efectuează o repartizare.

auftiefen, *tiefte auf, aufgetieft, vb. (h) tr.* a găuri, a scobi (mai adânc), a adânci.

auftippen, *tippte auf, aufgetippt, vb. (h) tr.* a atinge cu vârful degetului, a atinge ușor.

auftischen, *tischte auf, aufgetischt, vb. (h) tr.* **1.** a pune (mâncărurile) pe masă; a trata, a ospăta, a servi pe cineva cu ceva, a pune cuiva ceva dinainte (pe masă). **2.** *(fig.)* a debita, a spune (minciuni, glume etc.); **Lügen** ~ a turna la minciuni.

auftoben, *tobte auf, aufgetobt, vb. (h) intr.* a se înfuria, a turba.

auftosen, *toste auf, aufgetost (du, er tost auf), vb. (h) intr. (despre furtuni, mări etc.)* a mugi, a urla, a vui; a se dezlănțui, a bântui.

Auftrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** însărcinare, mandat, misiune; ordin; comision; **sich eines ~es entledigen** a se achita de o sarcină, de o însărcinare; **einen ~ ausführen** a executa o sarcină; **den ~ haben** a avea sarcina; **in js. ~ kommen** a veni din însărcinarea cuiva; **einen ~ erteilen** a da o poruncă, o sarcină; **ein geheimer** ~ un ordin, o sarcină secret(ă); **der gesellschhaftliche ~ der Kunst** misiunea socială a artei. **2.** comandă, ordin; lucrare; **in ~ geben** a comanda; **ein ~ in Höhe von tausend Euro** o comandă în valoare de o mie de euro; **ich habe einen neuen ~ erhalten** am primit o comandă nouă; mi s-a dat, repartizat o lucrare nouă; **Ihrem ~ gemäß** conform ordinului dv. **3.** *(constr.; mine)* strat; grund; *(drumuri)* rambleu; ~ **einer Farbe** aplicare a unei vopsele. **4.** *(text.)* urzeală.

Auftrag|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* pantograf.

Auftragbrett, *-(e)s, -er, n.* tavă de lemn pentru servit.

Auftragbürste, *-n, f.* perie de uns cu cremă (încălțăminte).

auftragen, *trug auf, aufgetragen (du trägst auf, er trägt auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune (mâncare) pe masă, a aduce, a da, a servi la masă; **das Essen ist aufgetragen** mâncarea e servită. **2.** a aplica, a pune un strat (de pudră, culoare, vopsea, unt etc.). **3.** a schița, a desena, a înscrie (o figură pe hârtie). **4.** *(constr.; mine)* a rambleia. **5.** *(jm. etwas)* a porunci (cuiva ceva), a da (sau a trasa) (cuiva) o sarcină, o misiune; **er hat mir Grüße an Sie aufgetragen** vă transmite (prin mine) salutări. **6.** a uza, a toci (hainele). **7.** *(text.)* a urzi, a întinde urzeala. **II.** *intr.* **1.** *(fam.)* a exagera; **dick** ~ a umfla, a exagera mult, a șarja. **2.** a îngroșa, a umfla.

Auftäger, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* ospătar. **2.** v. Auftraggeber.

Auftrag|geber, *-s, -, m., ~in, -nen, f.* **1.** persoană care face o comandă, care dă o însărcinare, un ordin. **2.** *(jur.)* comitent(ă); persoană care dă o împuternicire, un mandat; mandant.

Auftragnehmer, *-s, -, m., ~in, -nen, f.* **1.** persoană care primește o însărcinare, care execută o comandă, un ordin. **2.** *(ec.)* executant; mandatar(ă).

Auftrags|ausführung, *-en, f.* executare a unei comenzi, a unui ordin.

Auftragsbe|stätigung, *-en, f. (com.)* confirmare a comenzii, a mandatului.

Auftrags|erledigung, *-en, f.* **1.** (aducere la) îndeplinire a unui mandat. **2.** *(com.)* executare a unei comenzi.

Auftrags|erteilung, *-en, f.* comandă, dare a unei comenzi.

auftragsgemäß *adv.* conform însărcinării, misiunii, ordinului, mandatului.

Auftragsmangel, *-s, m. sg.* lipsă de comenzi.

Auftragsnummer, *-n, f.* număr (de ordine) al comenzii.

Auftragsrückgang, *-(e)s, m. sg. (com.)* scădere a comenzilor.

Auftrags|sperre, *-n, f. (com.)* blocare a comenzilor.

auftragsweise *adv.* făcând un comision; din însărcinarea cuiva.

Auftragung, *-en, f.* **1.** aplicare (de culori, a unui strat). **2.** schițare, transpunere pe hartă, reprezentare grafică. **3.** *(constr.; mine)* rambleiere.

Auftragwalze, *-n, f. (tipogr.)* val ungător; cilindru de aplicare (a cernelii); *(text.)* cilindru de aplicare.

auftrampeln, *trampelte auf, aufgetrampelt (ich tramp(e)le auf), vb.* **I.** *intr. (s)* a tropăi pe ceva. **II.** *tr. (h)* a trezi tropăind.

aufträufeln, *träufelte auf, aufgeträufelt (ich träuf(e)le auf), vb.* **I.** *intr. (s)* a picura pe ceva. **II.** *tr. (h)* a turna picătură cu picătură.

auftreffen, *traf auf, aufgetroffen (du triffst auf, er trifft auf), vb. (s) intr. (auf cu ac.)* a se ciocni, a se lovi; a nimeri pe (sau în) ceva.

Auftreffgeschwindigkeit, *-en, f. (mec.)* viteză de șoc.

Auftreff|stelle, *-n, f.* punct de ciocnire, de lovire.

Auftreffwinkel, *-s, -, m. (hidr.)* unghi de cădere.

Auftreffwucht *f. sg.* forță de izbire, de ciocnire, de lovire.

auftreib|bar *adj. (fam.)* găsibil, de găsit, de făcut rost, care se poate procura.

auftreiben, *trieb auf, aufgetrieben, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a răscoli, a răscula, a ridica; a stârni; a face să se ridice; **Staub** ~ a ridica praf; **die Unruhe treibt ihn auf** neliniștea îl face să se ridice, să se agite; **die Preise** ~ a face să crească prețurile. **2.** a alunga, a goni; a stârni; **Wild** ~ a stârni vânatul. **3.** *(bot.)* a face să crească mai repede. **4.** *(fam.)* a-și procura, a găsi, a face rost de...; **Geld** ~ a-și procura bani; **Arbeit** ~ a găsi de lucru; **nirgends war ein Taxi aufzutreiben** nicăieri nu era de găsit un taxi. **5.** a umfla, a face să se balonеze; **diese Speisen treiben den Magen auf** aceste mâncăruri balonează stomacul. **6.** *(metal.)* a bomba. **7.** *(tehn.)* a lărgi (un orificiu) cu priboiul. **8.** a fixa pe ceva; **Reifen** ~ a pune cercuri (la butoaie, roți etc.). **9.** a duce, a mâna vitele la târg; a duce vitele la munte. **10.** *(reg.)* a ara; **den Acker** ~ a sparge glia, a desțeleni. **II.** *intr. (s)* **1.** a fi dus de apă; **das Schiff trieb auf eine Sandbank auf** vaporul a eșuat pe un banc de nisip. **2.** *(despre stomac)* a se umfla, balona; *(despre mâncăruri)* a fi greu de digerat. **3.** *(bot.)* a crește, a se dezvolta (repede). **4.** *(despre aluat)* a crește, a dospi.

Auftreibung *f. sg.* **1.** *(metal., tehn.)* reliefare; ambutisare; lărgire; fixare. **2.** *(agr., reg.)* desțelenire. **3.** *(bot.)* creștere. **4.** dospire.

auftrennen, *trennte auf, aufgetrennt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) descoase, a (se) desface, a (se) deșira.

auftreten, *trat auf, aufgetreten (du trittst auf, er tritt auf), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a călca, a păși pe; **leise** ~ a păși încet, ușor; **vorsichtig** ~ a merge prudent, a călca cu grijă; **sicher** ~ **a)** a călca sigur, a păși cu siguranță; **b)** *(fig.)* a fi sigur, a avea o comportare sigură, a nu ezita. **2.** a apărea, a intra în scenă; a juca într-o piesă; a se produce; **zum ersten Male** ~ a debuta. **3.** a se înfățișa, a se prezenta, a se comporta; a avea o atitudine, o comportare, un aer, o ținută; **für jn.** ~ a lua atitudine, a fi pentru cineva; **in der Öffentlichkeit** ~ a apărea în public; **gegen jn.** ~ a ataca pe cineva, a se ridica împotriva cuiva; **in der Gesellschaft sicher** ~ a avea o comportare sigură în societate; **als Zeuge** ~ a apărea ca martor; **als Kandidat** ~ a-și pune candidatura, a candida; **als Kläger** ~ a se prezenta în calitate de reclamant. **4.** a apărea, a se arăta, a se ivi; **plötzlich traten Probleme auf** pe neașteptate s-au ivit niște probleme; **eine Seuche ist aufgetreten** a apărut o molimă; **das Gerücht tritt auf, dass...** se zvonește că...; **ein heftiger Wind ist aufgetreten** s-a pornit un vânt puternic; *(geol.)* **in dieser Gegend tritt Kupfer auf** în această regiune se găsește cupru; *(biol.)* **diese Pflanze tritt in mehreren Arten auf** din această plantă se găsesc diferite specii. **II.** *tr. (h)* **1.** a deschide, a sparge călcând sau lovind cu piciorul. **2.** a bătători.

Auftreten, *-s, n. sg.* **1.** intrare în scenă. **2.** producere, apariție, manifestare (ca artist); **sein ~ als Musiker** apariția sa ca muzician; **das erste** ~ debutul. **3.** purtare, comportare, ținută, atitudine; **er hat ein sicheres** ~ are o atitudine sigură, este sigur de sine. **4.** ivire, apariție (a unei boli). **5.** înfățișare (ca martor). **6.** *(gegen jn.)* ridicare (împotriva cuiva).

Auftrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fiz.)* forță ascensională; *(mec.)* forță portantă. **2.** *(fig.)* imbold, stimulare, stimulent; avânt. **3.** ducere, mânare a vitelor la pășune, la munte. **4.** *(com.)* vite de tăiat aduse pentru a fi vândute. **5.** *(zool., bot.)* plancton.

Auftriebsgeschwindigkeit, *-en, f. (av.)* viteză ascensională.

Auftrieb(s)kraft, *-kräfte, f.* forță ascensională; portanță.

Auftriebsmittelpunkt, *-(e)s, -e, m. (mec.)* punct de aplicație a forței portante.

auftrinken, *trank auf, aufgetrunken, vb. (h) tr. (înv., reg.)* **1.** a bea până la ultima picătură. **2.** a absorbi, a suge.

Auftritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** pășire, mers, umblet. **2.** intrare în scenă (a unui actor). **3.** scenă (parte dintr-un act). **4.** *(fig.)* ceartă, incident, conflict; **einen ~ mit jm. haben** a avea o ceartă, un conflict cu cineva. **5.** *(arhit.)* treaptă (fața orizontală a unei trepte); prispă; peron.

Auftritt|sperre, *-n, f.* v. Auftrittsverbot.

Auftritt|stufe, *-n, f. (constr.)* **1.** lățime a unei trepte; prima treaptă (la o scară). **2.** scândură pe care stau (sau calcă) zidarii.

Auftrittsverbot, *-(e)s, -e, n.* suspendare a unui actor; interdicție de a apărea pe scenă, de a juca.

auftrocknen, *trocknete auf, aufgetrocknet (du trocknest auf, er trocknet auf), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a usca, a zvânta. **2.** *(mar.)* a face impermeabil. **II.** *intr. (s)* a se usca.

auftrommeln, *trommelte auf, aufgetrommelt (ich tromm(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a bate toba; a trezi pe cineva din somn cu toba. **2.** *(fig.)* a îndemna la treabă, a face (pe cineva) să se miște. **3.** *(pop.)* a face rost, a(-și) găsi, a(-și) procura.

auftröpfeln, *tröpfelte auf, aufgetröpfelt (ich tröpf(e)le auf),* **auftropfen**, *tropfte auf, aufgetropft, vb. (h) tr.* și *(s) intr.* v. aufträufeln **(I)**.

Auftropf|stein, *-(e)s, -e, m. (geol.)* stalagmită.

auftrumpfen, *trumpfte auf, aufgetrumpft, vb. (h) intr.* **1.** a juca atu, a tăia cu atu (la jocul de cărți); *(fam.)* **jm. einen Kuss** ~ a-i trânti cuiva un sărut. **2.** *(fig.)* a se lăuda (cu ceva), a etala; a aduce un argument important, hotărâtor; **mit seinen Leistungen** ~ a avea ca atu realizările sale; a se lăuda cu realizările sale. **3.** *(înv.)* a spune cuiva vreo două; **jm.** ~ a spune cuiva adevărul în față cu brutalitate.

auftun, *tat auf, aufgetan, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deschide; **den Mund** ~ a vorbi, a căsca gura; **er hat Angst, den Mund aufzutun** îi e frică să deschidă gura, să spună ceva. **2.** *(fam.)* a așeza, a pune pe; **Suppe** ~ a pune supă în farfurie. **3.** *(reg.)* a deschide, a inaugura, a întemeia. **4.** *(fam.)* a da peste, a descoperi (din întâmplare); **ein gutes Lokal** ~ a descoperi un local bun. **II.** *refl.* **1.** a se deschide; a se arăta; a apărea, a se ivi; **die Tür tat sich plötzlich auf** deodată s-a deschis ușa. **2.** a se deschide, a se forma, a se crea; **ein neuer Verein tut sich auf** se întemeiază o nouă asociație.

auftünchen, *tünchte auf, aufgetüncht, vb. (h) tr.* a vărui, a spoi (din nou).

auftupfen, *tupfte auf, aufgetupft, vb. (h) tr.* **1.** a atinge ușor ceva, a tampona ușor. **2.** *(în expr.)* **Punkte** ~ a puncta, a presăra cu picățele.

auftürmen, *türmte auf, aufgetürmt, vb. (h) tr.* și *refl.* (și *fig.*) a (se) îngrămădi, a (se) aduna morman; a (se) stratifica; a (se) înălța, a (se) ridica; *(fig.)* **die Schwierigkeiten türmen sich auf** greutățile se îngrămădesc.

Auftürmung, *-en, f.* îngrămădire (unele peste altele).

auftuschen, *tuschte auf, aufgetuscht, vb. (h) tr.* a retușa.

Auf-und-ab-Gehen, *-s, n. sg.* mers înainte și înapoi, în sus și în jos, de colo până colo, încoace și încolo.

aufwachen, *wachte auf, aufgewacht, vb. (s) intr.* a se deștepta, a se trezi; *(fig.)* a (re)învia; **der Künstler in ihm ist wieder aufgewacht** s-a redeșteptat artistul din el.

aufwachsen, *wuchs auf, aufgewachsen (du, er wächst auf), vb. (s) intr.* **1.** a crește; a se face mare. **2.** *(fig)* a se ridica, a se înălța; a apărea.

aufwagen, *wagte auf, aufgewagt, vb. (h) refl.* a îndrăzni să se ridice, să se scoale.

aufwägen, *wägte auf, aufgewägt* (și *wog auf, aufgewogen*), *vb. (h) tr.* **1.** a (contra)balansa. **2.** a compensa, a evolua (și *fig.*); **das ist nicht mit Gold aufzuwägen** asta nu poate fi plătit nici cu aur.

aufwallen, *wallte auf, aufgewallt, vb. (s) intr.* **1.** *(despre valuri, foc)* a se ridica învolburându-se. **2.** *(despre apă)* a da în clocot; a fierbe în clocot, a clocoti. **3.** *(fig.)* a se înfierbânta, a clocoti; a izbucni; a răbufni.

aufwällen, *wällte auf, aufgewällt, vb. (h) tr. (reg.)* a fierbe, a face să clocotească, să dea în clocot.

Aufwallung, *-en, f.* **1.** fierbere, clocotire; învolburare; efervescență. **2.** *(fig.)* izbucnire, răbufnire, pornire pătimașă.

aufwalzen, *walzte auf, aufgewalzt (du, er walzt auf), vb. (h) tr.* **1.** *(metal.)* a mandrina, a vălțui. **2.** *(constr.)* a cilindra. **3.** *(tipogr.)* a aplica cu ajutorul valțurilor.

aufwälzen, *wälzte auf, aufgewälzt (du, er wälzt auf), vb. (h) tr.* a împinge, a da de-a rostogolul, a rostogoli (în sus); *(fig.)* **jm. eine Schuld** ~ a da vina pe cineva, a arunca vina asupra cuiva.

Aufwand, *-(e)s, m. sg.* cheltuieli (mari), risipă; lux; **großen ~ machen (treiben)** a cheltui mult, a risipi; a face lux; **ohne ~ leben** a trăi simplu, fără a face lux; **~ von (sau an) Beweisen** lux de argumente, de dovezi; **mit einem (großen) ~ an Geld, Mühe etc.** fără a cruța banii, osteneala etc.; punând la bătaie bani, osteneală etc.; **mit ~ von Gelehrsamkeit** cu multă erudiție.

aufwändig *adj.* v. aufwendig.

Aufwands|entschädigung, *-en, f.* indemnizație, despăgubire pentru cheltuieli, speze; indemnizație de reprezentare.

Aufwandsgesetz, *-es, -e, n.* lege pentru impunerea mărfurilor de lux.

Aufwandskosten *pl.* cheltuieli de reprezentare.

Aufwands|steuer, **Aufwand|steuer**, *-n, f.* taxă, impozit pentru achiziții.

aufwärmen, *wärmte auf, aufgewärmt, vb. (h)* **I.** *tr.* a încălzi din nou, a reîncălzi (mâncare etc.); *(fig.)* **alte Geschichten (sau alten Kohl)** ~ a readuce pe tapet, a reînvia chestiuni vechi. **II.** *refl.* **1.** a se încălzi. **2.** *(sport)* a se încălzi, a face încălzirea.

Aufwärmer, *-s, -, m. (fam., sport)* joc de încălzire.

Aufwärmung, *-en, f.* încălzire.

Aufwartebursche, *-n, -n, m. (înv.)* fecior, băiat de serviciu, grom.

Aufwartefrau, *-en, f.* femeie de serviciu (plătită cu ora), femeie cu ziua.

Aufwartegeld, *-(e)s, -er, n.*, **Aufwartelohn**, *-(e)s, -löhne, m.* simbrie, bani plătiți unei femei cu ziua.

Aufwartemädchen, *-s, -, n.* v. Aufwartefrau.

aufwarten, *wartete auf, aufgewartet (du wartest auf, er wartet auf), vb. (h) intr.* **1.** a servi (pe cineva); **bei Tisch** ~ a servi la masă; **mit etwas** ~ a servi cu ceva, a trata, a ospăta; **womit kann ich ~?** cu ce vă pot servi? ce vă pot oferi? **2.** *(fig.)* a oferi, a se prezenta în public (cu ceva); **mit einer Neuigkeit** ~ a avea o noutate (de povestit); **er wartet mit neuen Erfolgen auf** se prezintă (în fața lumii) cu succese noi. **3.** *(despre câini)* a face sluj. **4.** *(înv.)* a face o vizită (de curtoazie, de politețe) cuiva, a se prezenta la cineva; a face cuiva curte.

Aufwärter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* om (femeie) de serviciu, îngrijitor(-oare); servitor, fecior.

Aufwarte|stelle, *-n, f.* post de om (femeie) de serviciu, de îngrijitor(-oare).

aufwärts *adv.* în sus; sus; **das Wasser** ~ pe apă în sus; **auf- und abwärts** în sus și-n jos; **es geht ~ a)** merge în sus, la deal; **b)** *(fig.)* merge spre bine; **~ gebogen** îndoit în sus; **c) von 100 Dollar** ~ de la 100 de dolari în sus.

Aufwärtsbewegung, *-en, f.* **1.** mișcare ascendentă. **2.** *(fig.)* înflorire, progres, ascensiune.

Aufwärts|entwicklung, *-en, f.* progres, evoluție ascendentă.

aufwärts gehen, *ging aufwärts, aufwärts gegangen, vb. (s) intr.* a merge spre bine, a se ameliora.

Aufwärtsgehen, *-s, n. sg.* mers în sus, spre bine; ameliorare.

Aufwärts|haken, *-s, -, m. (box)* upercut.

Aufwärtsklettern, *-s, n. sg.* cățărat.

Aufwärtstrend *m.* v. Aufwärtsentwicklung.

Aufwartung, *-en, f.* **1.** serviciu cu ora la munci menajere; servire; **die ~ versehen (sau machen)** a face menajul. **2.** *(înv.)* v. Aufwartefrau. **3.** vizită (de curtoazie, de politețe); **jm. seine ~ machen a)** a face o vizită de curtoazie, de politețe; **b)** a face curte cuiva.

Aufwasch, *-(e)s, m. sg.* **1.** vase (și tacâmuri) murdare. **2.** spălare a vaselor murdare; *(fig., fam.)* **in einem** ~ la un loc; (totul) deodată (sau dintr-o dată).

Aufwaschbecken, *-s, -, n.* chiuvetă (îngropată) de spălat vase.

Aufwaschbursche, *-n, -n, m.* v. Aufwäscher.

aufwaschen, *wusch auf, aufgewaschen (du wäschst auf, er wäscht auf), vb. (h) tr.* **1.** a spăla (vase); a freca (podeaua). **2.** a uza, a toci, a răni spălând; **sich** *(dat.)* **die Hände** ~ a-și jupui, a-și face bășici la mâini spălând.

Aufwaschen, *-s, n. sg.* spălat; *(fig., fam.)* **in einem** ~ la un loc, dintr-o dată; **es ist ein** ~ este totuna, este egal.

Aufwäscher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care spală vesela (într-un restaurant).

Aufwaschfass, *-es, -fässer, n.* vas de spălat (podele sau vase).

Aufwaschfrau, *-en, f.* spălătoreasă de vase (într-un restaurant); femeie care spală pe jos.

Aufwaschkübel, *-s, -, m.* hârdău de spălat pe jos.

Aufwaschlappen, *-s, -, m.* v. Aufwaschtuch.

Aufwasch|schüssel, *-n, f.* lighean de spălat vase.

Aufwaschtisch, *-(e)s, -e, m.* masă pentru spălat vase.

Aufwaschtuch, *-(e)s, -tücher, n.* cârpă de spălat (vase).

Aufwaschwasser, *-s, -wässer, n.* **1.** apă de spălat (vase sau pe jos). **2.** lături, zoaie.

auf|weben, *wob auf, aufgewoben și webte auf, aufgewebt, vb. (h) tr.* **1.** *(auf cu ac.)* a țese pe ceva. **2.** a isprăvi de țesut firul (de pe suveică).

auf|wechseln, *wechselte auf, aufgewechselt (ich wechs(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a schimba monede, bani, valută. **2.** a face cămătărie, samsarlâc (cu schimbul de valută).

aufwecken, *weckte auf, aufgeweckt, vb. (h) tr.* **1.** a deștepta, a trezi din somn. **2.** *(fig.)* a redeștepta, a învia; a înviora; a trezi interesul (cuiva); **ein aufgeweckter Junge** un băiat deștept, cu mintea ageră.

auf|wehen, *wehte auf, aufgeweht, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** *(despre vânt)* a sufla ridicând (praful etc.). **2.** a împinge, a deschide suflând. **3.** a umfla (pânzele). **4.** a îngrămădi suflând. **5.** a dezveli, a dezgoli suflând. **II.** *intr. (s)* **1.** *(despre vânt)* a se ridica, a porni. **2.** *(despre praf etc.)* a se ridica, suflat de vânt.

auf|weichen, *weichte auf, aufgeweicht, vb.* **I.** *tr. (h)* a muia, a face moale; **einen Weg** ~ a desfunda un drum; **Semmeln in Milch** ~ a muia chifle în lapte; *(fig.)* **die Demokratie** ~ a submina democrația. **II.** *intr. (s)* **1.** a se muia, a se face moale. **2.** a se muia (udându-se), a se îmbiba în, cu un lichid; **die Wäsche weicht auf** rufele se moaie.

auf|weichend **I.** *part. prez.* de la aufweichen. **II.** *adj. (med.)* emolient; **~e Mittel** emoliente.

Aufweichung, *-en, f.* muiere, înmuiere; desfundare (a drumurilor); *(fig.)* subminare.

auf|weinen, *weinte auf, aufgeweint, vb. (h) intr.* a izbucni în plâns.

auf|weisen, *wies auf, aufgewiesen (du, er weist auf), vb. (h) tr.* a arăta, a prezenta; a produce; a da, a scoate la iveală; **es ließen sich keine Mängel** ~ nu s-au găsit lipsuri, minusuri; **dieser Ort hat nichts aufzuweisen** această localitate n-are nimic de arătat, de oferit.

auf|weißen, *weißte auf, aufgeweißt (du, er weißt auf), vb. (h) tr.* a spoi, a vărui din nou.

Aufweisung, *-en, f.* arătare, prezentare; producere; exhibiție.

auf|weiten, *weitete auf, aufgeweitet (du weitest auf, er weitet auf), vb. (h) tr.* **1.** (și *fig.*) a lărgi, a întinde; a dezvolta; a extinde; a mări proporțiile, a da amploare. **2.** a rări, a rarefia.

Aufweitung *-en, f.* **1.** (și *fig.*) lărgire, întindere; amploare, dezvoltare. **2.** rărire, rarefiere.

auf|wenden, *wandte auf, aufgewandt* și *wendete auf, aufgewendet (du wendest auf, er wendet auf), vb. (h) tr. (auf cu ac.; zu)* a întrebuința; a cheltui; a consuma; **Geld (sau Kraft)** ~ a cheltui bani (putere); **viel Mühe** ~ a face eforturi mari, a se strădui mult; **er musste seine ganze Überredungskunst** ~ trebuia să facă uz de toată puterea sa de convingere.

aufwendig (și **aufwändig**) *adj.* costisitor; cu mult fast, lux.

Aufwendung, *-en, f.* **1.** *sg.* folosire, cheltuială, întrebuințare; investiție. **2.** *pl.* cheltuieli; fonduri.

auf|werfen, *warf auf, aufgeworfen (du wirfst auf, er wirft auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a întoarce pământul, a ara. **2.** a ridica, a înălța îngrămădind; a construi; a săpa; a rambleia; **einen Damm** ~ a ridica un dig; a construi un stăvilar; **eine Grube** ~ a săpa o groapă. **3.** a arunca în sus; a ridica; **Schaum** ~ a spumega, a face spumă; **Staub** ~ a ridica praf; *(fig.)* **viel Staub** ~ a face vâlvă mare. **4.** a face o mișcare în sus, a ridica, a înălța; **den Kopf ~ a)** a arunca, a da capul pe spate; **b)** *(fig.)* a ridica fruntea, a se menține demn, dârz; **die Lippen** ~ a strâmba din nas, a face bot, a deveni botos, a face o mutră lungă. **5.** *(auf cu ac.)* a arunca, a pune (pe...); **Holz aufs Feuer** ~ a pune lemne pe foc; **die Würfel** ~ a arunca zarurile; (și *fig.*) **die Karten** ~ a da cărțile pe față. **6.** a deschide brusc; **die Tür** ~ a deschide brusc ușa, a da ușa de perete. **7.** a deschide spărgând; a trânti spărgând; **das Fenster** ~ a trânti geamul (spărgându-l); **ein Glas** ~ a trânti un pahar. **8.** *(fig.)* a pune (o întrebare), a ridica (o problemă); a provoca, a face să se ivească; a schița; **eine Frage (sau Fragen)** ~ a aduce în discuție o problemă (probleme); **Zweifel** ~ a formula o îndoială, a provoca îndoieli. **9.** *(reg.)* a licita, a vinde prin licitație. **10.** *(vân.)* a scoate măruntaiele (unui vânat). **11.** *(înv.)* a înălța, a ridica steagul; *(fig.)* **gegen jn. Panier** ~ a se împotrivi, a se opune cuiva. **II.** *refl.* **1.** a se erija, a face pe...; a uzurpa calitatea de...; **sich zum (als) Richter** ~ a se erija în judecător. **2.** *(gegen)* a se revolta, a se răzvrăti, a se răscula contra cuiva. **3.** *(reg.)* a se strâmba, a se scoroji, a se îndoi, a se ondula.

Aufwerfen, *-s, n. sg.* **1.** arat, întoarcere a gliei. **2.** ridicare, construire; săpare; rambleiere. **3.** *(fig.)* punere, ridicare (a unei probleme etc.).

aufwerten, *wertete auf, aufgewertet (du wertest auf, er wertet auf), vb. (h) tr.* a ridica valoarea, a revaloriza; *(fig.)* a spori valoarea, prestigiul.

Aufwertung, *-en, f.* ridicare a valorii, revalorizare.

Aufwertungsgesetz, *-es, -e, n.* lege cu privire la revalorizare; lege a revalorizării.

Aufwertungs|satz, *-es, -sätze, m. (ec.)* procent, proporție, cotă de revalorizare.

aufwichsen, *wichste auf, aufgewichst (du, er wichst auf), vb. (h)* **I.** *tr.* a văxui; a cerui, a lustrui; *(fig., fam.)* **jm. eins** ~ a-i da, a-i arde, a-i trage cuiva o palmă. **II.** *refl. (pop.)* a se găti, a se lustrui, a se dichisi.

Aufwickelmaschine, *-n, f.* mașină de depănat.

aufwickeln, *wickelte auf, aufgewickelt (ich wick(e)le auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a face ghem, scul sau sul, a înfășura; a depăna; **die Haare** ~ a pune părul pe bigudiuri, pe moațe. **2.** a despacheta, a scoate dintr-un ambalaj, dintr-un pachet; a desface un pachet. **II.** *refl.* a (se) depăna, a (se) desface.

Aufwick(e)lung, *-en, f.* **1.** înfășurare, depănare. **2.** rulare. **3.** desfacere, desfășurare; despachetare.

Aufwiegelei *-en, f. (peior.)* v. Aufwiegelung.

aufwiegeln, *wiegelte auf, aufgewiegelt (ich wieg(e)le auf), vb. (h) tr.* a ațâța la revoltă, rebeliune, nesupunere, a instiga, a incita, a agita.

Aufwieg(e)lung, *-en, f.* ațâțare, instigare, incitare.

aufwiegen, *wog auf, aufgewogen, vb. (h) tr.* a cântări cât..., a egala; a echilibra, a contrabalansa, a pune în balanță; a compensa, a răsplăti; a despăgubi; a înlocui.

Aufwiegler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* instigator(-oare), ațâțător(-oare); răzvrătitor(-oare); **bestellter** ~ agent provocator.

aufwieglerisch *adj.* ațâțător, instigator; înclinat spre acte de răzvrătire.

aufwiehern, *wieherte auf, aufgewiehert, vb. (h) intr.* a necheza (brusc).

Aufwind, *-(e)s, -e, m. (met.)* curent (de aer) ascendent, vânt anabatic.

aufwinden, *wand auf, aufgewunden (du windest auf, er windet auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ridica (cu scripetele, cu macaraua); *(mar.)* **Anker** ~ a ridica ancora. **2.** *(text.)* a înfășura, a bobina, a depăna, a face ghem. **II.** *refl.* **1.** a se desface, a se descolăci, a se desuci. **2.** a se cățăra, a se urca încolăcindu-se, șerpuind.

Aufwinder, *-s, -, m.* **1.** scripete. **2.** depănător.

Aufwindung, *-en, f.* **1.** desfacere, descolăcire, desucire. **2.** înfășurare, depănare. **3.** cățărare, încolăcire; șerpuire în sus. **4.** ridicare cu scripetele, cu macaraua.

aufwirbeln, *wirbelte auf, aufgewirbelt (ich wirb(e)le auf), vb. tr. (h)* și *intr. (s)* a (se) ridica în vârtejuri, a (se) învârteji, a (se) învolbura; *(fig.)* **großen (sau viel) Staub** ~ a face vâlvă mare, a provoca un mare scandal.

aufwirken, *wirkte auf, aufgewirkt, vb. (h) tr.* **1.** *(text.)* a desface urzeala; a isprăvi de țesut (materialul); a lucra firul de la marginea țesăturii. **2.** *(reg.; în expr.)* **Brot** ~ a da pâinii o anumită formă. **3.** *(vân.)* a spinteca vânatul.

aufwischen, *wischte auf, aufgewischt, vb. (h) tr.* a șterge cu cârpa; a spăla pe jos cu cârpa; *(fam., înv.)* a da peste cap, a face de mântuială.

Aufwischer, **Aufwischlappen**, *-s, -, m.*, **Aufwischtuch**, *-(e)s, -tücher, n.* cârpă de șters, de frecat pe jos; otreapă, spălător, spălătoare.

aufwogen, *wogte auf, aufgewogt, vb. (h) intr. (despre mare)* a se ridica în valuri; a fi agitat; (și *fig.*) a clocoti.

aufwölben, *wölbte auf, aufgewölbt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) bolti, a (se) ridica în formă de boltă.

aufwollen, *wollte auf, aufgewollt (ich will auf, du willst auf, er will auf), vb. (h) intr. (fam.)* a vrea, a voi să se scoale, să se ridice.

aufwuchern, *wucherte auf, aufgewuchert, vb. (s) intr. (despre iarbă, buruieni etc.)* a crește bogat și sălbatic, a năpădi.

Aufwuchs, *-es, -wüchse, m.* **1.** *sg. (despre plante)* creștere. **2.** *(forest.)* plantație tânără; semințiș. **3.** *(fig.)* urmași, generație nouă.

aufwühlen, *wühlte auf, aufgewühlt, vb. (h) tr.* **1.** a răscoli (pământul); a scormoni; a scotoci, a scoate la suprafață, la lumină, a da la iveală; a tulbura (apa). **2.** *(fig.)* a instiga, a ațâța, a incita; a răscoli, a tulbura.

Aufwühler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* ațâțător(-oare); instigator(-oare); răscolitor(-oare).

aufwühlerisch *adj.* instigator, ațâțător.

Aufwühlung, *-en, f.* **1.** răscolire, scormonire, scotocire. **2.** *(fig.)* tulburare, frământare; instigație, incitare, ațâțare.

aufwulsten, *wulstete auf, aufgewulstet (du wulstest auf, er wulstet auf), vb. (h) refl.* a se îngroșa, a se umfla.

Aufwulstung, *-en, f.* **1.** *sg.* umflare, îngroșare. **2.** umflătură.

Aufwurf, *-(e)s, -würfe, m.* **1.** grămadă, îngrămădire de pământ; rambleu. **2.** *(reg.)* licitație.

aufzahlen, *zahlte auf, aufgezahlt, vb. (h) tr. (reg., austr.)* a plăti în plus, pe deasupra.

aufzählen, *zählte auf, aufgezählt, vb. (h) tr.* **1.** a enumera, a înșira. **2.** a număra (banii în fața cuiva, punându-i jos). **3.** *(pop.)* a arde, a trage cuiva una.

Aufzählung, *-en, f.* **1.** enumerare, înșirare. **2.** numărare, numărat (al banilor).

aufzaubern, *zauberte auf, aufgezaubert, vb. (h) tr.* **1.** a deschide, a desface prin farmece, prin vrăji. **2.** a evoca, a sugera.

aufzäumen, *zäumte auf, aufgezäumt, vb. (h) tr.* a pune frâul; *(fig.)* **das Pferd beim Schwanz ~** a începe (sau a face) o treabă de-a-ndoaselea.

Aufzäumung, *-en, f.* punere a frâului.

aufzechen, *zechte auf, aufgezecht, vb. (h) tr.* a bea tot, a zvânta (băutura).

aufzehren, *zehrte auf, aufgezehrt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a mânca tot. **2.** a consuma, a mistui; a irosi; a absorbi, a epuiza; **die Gicht zehrt ihn auf** îl roade, îl arde guta; **die Sorgen zehren ihn auf** grijile îl mănâncă, îl consumă. **II.** *refl.* a se consuma; *(fig.)* a se prăpădi.

Aufzehrung, *-en, f.* consumare; mistuire; irosire.

aufzeichnen, *zeichnete auf, aufgezeichnet (du zeichnest auf, er zeichnet auf), vb. (h) tr.* **1.** a desena, a schița. **2.** a însemna, a nota. **3.** a înregistra (pe bandă magnetică, video).

Aufzeichner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** desenator(-oare). **2.** persoană care notează, care ia note.

Aufzeichnung, *-en, f.* **1.** desenare, schițare. **2.** însemnare, notare; notiță; **man hat seine ~en entdeckt** notițele sale au fost descoperite. **3.** *pl. (com.)* înregistrare; trecere în evidență, în inventar; inventariere. **4.** înregistrare (pe bandă magnetică, video).

Aufzeichnungsbuch, *-es, -bücher, n.* carnet de note; jurnal.

Aufzeichnungsdichte, *-n, f. (inform.)* densitate de înregistrare.

aufzeigen, *zeigte auf, aufgezeigt, vb. (h) tr.* a arăta, a demonstra; a scoate în evidență.

Aufzeigung, *-en, f.* scoatere în evidență; demonstrare.

aufzerren, *zerrte auf, aufgezerrt, vb. (h) tr.* **1.** a deschide trăgând, smucind. **2.** a scula, a ridica smucind, trăgând.

aufziehbar *adj.* care se poate deschide, trage.

Aufziehbrücke, *-n, f.* pod basculant, ridicător.

aufziehen, *zog auf, aufgezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a ridica, a trage (în sus); **den Anker ~** a ridica ancora; **den Vorhang ~** a ridica cortina; **die Flagge ~** a arbora drapelul; **den Schlagbaum ~** a ridica bariera; *(înv., fam.)* **ein Mädchen ~** a lua, a invita o fată la dans. **2.** a suge, a absorbi, a aspira, a pompa; **das Serum in die Spritze ~** a trage serul în seringă. **3.** *(constr.)* a netezi tencuiala. **4.** a construi, a ridica, a trage (un zid, un etaj). **5.** a desface, a deschide trăgând; **eine Schublade ~** a trage un sertar; **die Vorhänge ~** a deschide perdelele; **einen Pullover ~** a desface un pulover; **eine Schleife ~** a desface o fundă; **eine Flasche ~** a destupa, a desfunda o sticlă. **6.** a întinde, a lipi, a aplica; **Karten (sau Bilder etc.) auf Leinwand ~** a întinde, a lipi hărți (tablouri etc.) pe pânză; **eine Stickerei ~** a monta, a înrăma o broderie; **eine Saite ~** a întinde coarda unui instrument; *(fig.)* **andere Saiten ~** a întoarce foaia, a o lua altfel, a schimba atitudinea; **strengere Saiten ~** a lua o atitudine mai severă; **gelindere Saiten ~** a o lua, a o lăsa mai domol. **7.** a încorda un arc, a întoarce un mecanism; **die Uhr ~** a întoarce ceasul; *(fig.)* **er ist wie aufgezogen** e cu chef, e plin de vervă. **8.** *(fig.)* a crește (copii, animale); a cultiva (plante). **9.** *(fig.)* a organiza, a aranja, a pune la cale (o afacere, o treabă), a porni (o acțiune etc.); **einen Betrieb ~** a pune pe picioare o întreprindere; **ein Fest groß ~** a organiza o festivitate cu mare fast, pompă. **10.** *(fam.; în expr.)* **jn. ~** a lua peste picior, a tachina, a necăji pe cineva. **11.** *(înv.)* a cântări (aur, monede). **12.** *(mine)* a exploata, a săpa din nou, a săpa o galerie. **II.** *intr. (s)* **1.** *(despre nori, furtună etc.)* a apărea, a se ivi, a sosi; a se ridica, a se apropia, a veni; **ein Gewitter zieht auf** se apropie o furtună. **2.** a merge, a veni, a se apropia organizat, în șir, în formație; *(mil.)* **die Wache zieht auf** garda intră în post; **die Kapelle zieht auf dem Platz auf** fanfara intră (în formație) în piață și ia poziție; *(fig.)* **eine Gefahr zieht auf** se apropie, amenință un pericol; *(fam.)* **armselig ~** a se prezenta prost. **III.** *refl. (h)* a se deschide.

Aufziehen, *-s, n. sg.* **1.** ridicare, tragere în sus. **2.** desfacere, deschidere prin tragere; deznodare, destupare. **3.** întindere a coardelor (pe instrumente muzicale). **4.** fixare, lipire, aplicare (a hărților, fotografiilor pe pânză); montare (a unei broderii). **5.** întoarcere a ceasului. **6.** creștere (de animale, copii); cultivare (de plante). **7.** *(agr.)* stricăciune provocată de ger (la unele plante). **8.** *(fig.)* organizare, aranjare, punere pe picioare, în funcțiune. **9.** *(despre nori, furtună etc.)* apropiere, sosire, venire; *(despre trupe, formații, persoane etc.)* apropiere (grupat în formație, organizat); *(mil.)* **das ~ der Wache** ceremonialul de schimbare a gărzii. **10.** îmbrăcare a cotorului unei cărți (în piele, pânză, etc.).

Aufzieherei *-en, f.* luare în bătaie de joc, tachinărie, ironie; păcăleală, glumă.

Aufziehseil, *-(e)s, -e, n.* frânghie, funie, cablu de ridicat (poveri), de tracțiune.

Aufziehtau, *-(e)s, -e, n. (mar.)* odgon, funie de ridicat poveri.

Aufziehvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de ridicare, de tragere, de îmbrăcare.

Aufziehwehr, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* ecluză navigabilă, cu porți (care se pot ridica).

aufzimmern, *zimmerte auf, aufgezimmert, vb. (h) tr.* **1.** *(constr.)* a rearma cu lemn. **2.** *(reg.)* a consuma (tot materialul) executând lucrări de dulgherie; *(fig.)* a consuma tot, a isprăvi; a prăpădi.

Aufzins, *-es, -en, m. (fin.)* agio.

aufzischen, *zischte auf, aufgezischt, vb. (h) intr.* a scoate un șuierat (brusc), a șuiera (împrăștiindu-se, zburând etc.).

Aufzögling, *-s, -e, m. (înv.)* elev, școlar; pupil, tânăr aflat sub supravegherea unui educator.

Aufzucht *f. sg.* creștere (de animale, păsări, plante); crescătorie.

Aufzucht|station, *-en, f.* **1.** crescătorie. **2.** stație de montă.

aufzüchten, *züchtete auf, aufgezüchtet (du züchtest auf, er züchtet auf), vb. (h) tr.* a crește (animale); a cultiva.

aufzucken, *zuckte auf, aufgezuckt, vb. (s și h) intr.* **1.** *(despre ființe)* a tresări. **2.** *(despre fulger, faruri, flăcări)* a face vâlvătăi; a țâșni, a izbucni, a apărea deodată.

Aufzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** ridicare (prin tragere). **2.** lift, ascensor; elevator. **3.** urzeală. **4.** cortegiu, procesiune, paradă, demonstrație; **festlicher (sau feierlicher) ~** alai, pompă; **~ zu Pferde** cavalcadă, paradă cu cai; **~ der Wache** ceremonial de schimbare a gărzii. **5.** *(teatru)* act. **6.** fel de a se prezenta, aspect; ținută; costum, îmbrăcăminte; **in feierlichem ~** în haine sărbătorești; **in einem lächerlichen ~** într-o îmbrăcăminte ridicolă, caraghioasă, hilară; **in diesem ~ kann ich mich nicht zeigen** în halul ăsta nu pot să mă arăt. **7.** *(tipogr.)* așternut.

Aufzugführer, *-s, -, m.* conductor de ascensor, liftier.

Aufzugkette *-n, f. (tehn.)* lanț de ascensor.

Aufzugmotor, *-s, -en, m.* motor de ascensor.

Aufzug|rad, *-(e)s, -räder, n. (la ceas)* rotiță de armare, a remontoarului.

Aufzug(s)feder, *-n, f.* resort (spiral), arc de întors, de încordat; remontoar.

Aufzugskasten, *-s, -kästen (și -), m. (constr.)* cabină de elevator, ascensor.

Aufzugsklappe, *-n, f.* tablier de pod ridicător.

Aufzugskorb, *-(e)s, -körbe, m.* cabină de ascensor.

Aufzugsmaschine, *-en, f.* mașină de ridicat; macara, elevator.

Aufzugs|schacht, *-(e)s, -schächte, m.* puț al ascensorului.

Aufzugs|seil, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* cablu de macara, de elevator, de ascensor.

Aufzugs|turm, *-(e)s, -türme, m. (mine)* turn de extracție.

Aufzugsvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de ridicare.

Aufzugswinde, *-n, f. (tehn.)* troliu al ascensorului.

aufzupfen, *zupfte auf, aufgezupft, vb. (h) tr.* **1.** a desface, a dezlega (o fundă, un nod). **2.** a destrăma ciupind, ciugulind; a desface fir cu fir.

aufzwängen, *zwängte auf, aufgezwängt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deschide cu forța. **2.** a îmbrăca cu forța, a îndesa; **einen Hut ~** a îndesa cu putere o pălărie pe cap. **3.** v. **aufzwingen**. **II.** *refl.* a se impune (cuiva); a se vârî în sufletul cuiva.

aufzwecken, *zweckte auf, aufgezweckt, vb. (h) tr. (cizmărie)* a bate în cuie.

aufzwicken, *zwickte auf, aufgezwickt, vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* v. **aufzwecken**. **2.** a deschide ciupind, pișcând. **3.** *(fam.)* a afla, a descoperi, a da de fir.

aufzwingen, *zwang auf, aufgezwungen, vb. (h)*. **I.** *tr. (jm. etwas)* a impune, a sili, a forța, a constrânge (pe cineva) să primească (ceva), a da cu sila, a vârî pe gât. **II.** *refl.* **1.** a se impune; **eine Ahnung zwingt sich mir auf** am o presimțire (care mă urmărește tot mai mult). **2.** *(fam.)* a se sili să se scoale (din pat).

Aug|apfel, *-s, -äpfel, m.* **1.** glob ocular. **2.** *(fig.)* lumina ochilor; lucrul cel mai de preț; **etwas wie seinen ~ hüten** a avea grijă de ceva ca de lumina ochilor.

Aug|apfel|entzündung, *-en, f. (med.)* oftalmie.

Aug|apfelhäutchen, *-s, -, n. (anat.)* membrană coroidă, coroidee.

Aug|apfelschwinden, *-s, n. sg. (med., înv.)* TBC ocular.

Auge, *-s, -n, n.* **1.** ochi; **schwarze ~n** ochi negri; **blaue ~n** ochi albaștri; **ein blaues ~** vânătaie în jurul ochiului, ochi învinețit; **eingefallene ~n** ochi adânciți în orbite, băgați în fundul capului; **tief liegende ~n** ochi adânci, adânciți; **entzündetes ~** ochi roșu, injectat; **hervorstehende (sau hervortretende) ~n** ochi ieșiți din orbită, bulbucați; **kurzsichtige ~n** ochi miopi; **künstliches ~** ochi de sticlă, proteză oculară; **muntere ~n** ochi vioi; **schiefe (sau schief geschnittene) ~n** ochi oblici; **auf einem ~ blind** chior; **falsche ~n** ochi vicleni, falși; **kein ~ zutun** a nu închide un ochi, a nu dormi (toată noaptea); **vier ~n sehen mehr als zwei** patru ochi văd mai bine decât doi; **große ~n machen** a face ochi mari, a căsca ochii, a se mira; **verliebte ~n machen** a face ochi dulci; **mit einem blauen ~ davonkommen a)** a scăpa cu un ochi învinețit; **b)** *(fig.)* a scăpa cu fața curată, ieftin, ușor; **das ~ gewöhnen** *(an cu ac.)* a(-și) obișnui ochii (cu ceva); **unter vier ~n** între patru ochi; *(poet.)* **die ~n gingen ihm über** l-au podidit lacrimile; *(fig.)* **es ist mir ein Dorn im ~** îmi stă ca sarea, ca un ghimpe în ochi; **mit weit aufgerissenen ~n** cu ochii larg deschiși; *(fig.)* **mit bewaffneten ~n** cu binoclu, cu ochean, lunetă, telescop; **mit bloßem ~** cu ochiul liber; (și *fig.*) **die ~n verdrehen** a da ochii peste cap; **kaum wagt er die ~n aufzuschlagen** abia cutează să-și ridice ochii; **die ~n niederschlagen** a pleca ochii (în jos); **es brennen mir die ~n** îmi ard ochii, mă ustură ochii; *(poet.)* **sein ~ ist gebrochen** a murit; **da blieb kein ~ trocken** toți aveau lacrimi în ochi; **ich traute meinen ~n nicht** nu-mi venea să-mi cred ochilor; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **die ~n aus dem Kopf schämen** a-i fi cuiva foarte rușine; **sich** *(dat.)* **die ~n aus dem Kopf weinen** a-și usca ochii de plâns; **er hat dafür kein ~** n-are ochi pentru asta; *(fam.)* **die ~n waren größer als der Magen** deși era sătul, ochii mai cereau de mâncare; *(fig.)* **jm. den Daumen aufs ~ setzen** a-i veni cuiva de hac; *(fam.)* **wie die Faust aufs ~ passen** a se potrivi ca nuca în perete; *(fam.)* **mit scheelen ~n ansehen** a se uita chiorâș, a pizmui, a invidia; **der Gefahr ins ~ sehen** a privi în față primejdia; **jm. Sand in die ~n streuen** a arunca cuiva praf în ochi; **er ist seinem Vater wie aus den ~n geschnitten** e leit tatăl său; **für ewig die ~n schließen** a muri; **dem Toten blieben die ~n hängen** ochii mortului au rămas deschiși; **~ um ~, Zahn um Zahn** ochi pentru ochi, dinte pentru dinte; *(în expr.)* **eine Krähe hackt der anderen kein ~ aus** corb la corb nu-și scoate ochii; **die ~n zu!** închide(ți) ochii! *(mil.)* **~n rechts!** pentru onor la dreapta! **2.** vedere, privire; *(fig.)* vigilență; **gute (sau schwache) ~n haben** a avea vederea bună (sau slabă); **vor den ~n** în fața (sau înaintea) ochilor; *(fig.)* **vor ~n haben** sau **nicht aus den ~n verlieren (sau lassen)** a ține sub ochi, a nu pierde din vedere, a urmări tot timpul; **vorn und hinten ~n haben** a vedea totul, a nu scăpa nimic; **ein ~ zudrücken** a închide ochii, a trece cu vederea; **ganz ~ sein** a privi cu mare atenție; **scharfes ~** ochi atent, ager; ochi de vultur; **ein (wachsames) ~ auf etwas (sau jn.) haben** a fi cu ochii în patru la ceva (sau cineva), a supraveghea, a urmări ceva sau pe cineva de aproape; **jn. ins ~ fassen** a pune ochii pe cineva, a avea pe cineva în vedere,

a urmări cu atenție, a lua la ochi; **etwas ins ~ fassen** a se gândi serios la ceva, a intra (în mod serios) în vederile cuiva; **im ~ behalten** a ține sub observație; a nu pierde din vedere; **im ~ haben** a avea în vedere; a nu pierde din vedere; **aus den ~n lassen** (sau **verlieren)** a pierde din vedere, a neglija; **ins ~** (sau **in die ~n) fallen** (sau **springen)** a bate la ochi, a sări în ochi; **das sticht mir in die ~n** asta îmi place mult, vreau s-o cumpăr, s-o am; **es fiel ihm wie Schuppen von den ~n** deodată a văzut clar, și-a dat seama de toate dedesubturile; deodată a priceput totul; **vor ~n liegen** a fi evident, vădit, învederat; **vor ~n stellen** a propune; **jm. nicht unter die ~n kommen (treten)** a nu îndrăzni să apară în fața ochilor cuiva, să se prezinte înaintea cuiva; **jm. die ~n öffnen** a deschide cuiva ochii, a lămuri pe cineva; **die ~n sind ihm aufgegangen** i s-au deschis ochii, și-a dat seama; **öffne die ~n!** fii atent! deschide-ți ochii! **mit den ~n messen** a măsura, a cântări din ochi; **nach dem ~** după ochi; **ein ~ auf jn. werfen** a pune ochii, a alege pe cineva; **vor aller ~n** în văzul tuturor, în ochii lumii, în public, fățiș; **mit ganz anderen ~n ansehen** a privi cu alți ochi; **die Ehrfurcht aus den ~n setzen** a pierde respectul; **geh mir aus den ~n!** piei din ochii mei! *(în expr.)* **aus den ~n, aus dem Sinn** ochii care nu se văd se uită; *(glumeț)* **das ~ des Gesetzes** ochiul legii, *p. ext.* polițistul, gardianul public; **~ Gottes a)** *(reg., pop.)* ochean, telescop; **b)** *(bis.)* ochiul lui Dumnezeu. **3.** *(tehn.)* ochi; *(radio.)* **magisches ~** ochi magic. **4.** lumină, luciu, strălucire; sclipire; *(fig.)* **das ~ des Tages** soarele. **5.** *(la împletituri)* ochi; fir (la ciorap). **6.** *(bot.)* mugure, ochi; altoi; *(fig.)* **der Mannesstamm steht auf wenig ~n** ramura bărbătească are puțini membri, se stinge. **7.** punct (la zaruri sau cărți de joc). **8.** ochi de fereastră (dintr-o cupolă). **9.** pată pe animale; punct, picățea (pe coada păunului, aripa fluturelui etc.). **10.** steluță de grăsime în supă. **11.** *(tipogr.)* floarea literei.

Äugelchen, *-s, -*, **Äugelein**, *-s, -, n. (dim.* de la Auge) ochișor.

äugeln, *äugelte, geäugelt (ich äug(e)le), vb. (h)* **I.** *tr. (bot.)* a altoi. **II.** *intr. (fam.)* a face cu ochiul, a se uita pe ascuns, pe furiș la (sau după) cineva; a schimba, a face ochi dulci, a trage ocheade, a cocheta.

Augen|ab|stand, *-(e)s, -stände, m.* distanță pupilară.

Augen|achat, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* agat cu ochiuri.

Augen|achse, *-n, f.* axa ochiului.

Augen|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic oculist, oftalmolog.

augen|ärztlich *adj.* oftalmologic.

Augen|aufschlag, *-(e)s, m. sg.* ridicare a privirii, a ochilor; *(fig.)* privire.

Augen|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* expresie a ochilor; privire.

Augen|auswischerei, *-en, f.* șmecherie, coțcărie; ceea ce se face de ochii lumii; *(fig.)* praf în ochi.

Augenbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie de ochi, baie oculară.

Augenbader, *-s, -, m.* vas mic pentru baia de ochi.

Augenbeschreibung *f. sg. (med.)* oftalmografie.

Augenbesichtigung *f. sg. (med.)* oftalmoscopie.

Augenbild, *-(e)s, -er, n.* imagine vizuală.

Augenbinde, *-n, f.* **1.** bandaj, legătură pentru ochi. **2.** *(pop.)* cataractă, albeață.

Augenbinde|haut, *-häute, f. (anat.)* conjunctivă.

Augenblende, *-n, f. (la căpăstru de cai)* ochelar, clapă la ochi.

Augenblick, *-(e)s, -e, m.* clipă, clipită, moment; **im ~** momentan; **im letzten ~** în ultima clipă, în ultimul moment; **nehmen Sie einen ~ Platz** luați puțin loc, stați un moment jos; **für den ~** pentru moment; **jeden ~** sau **alle ~e** în fiecare clipă, în fiece moment; **der entscheidende ~** momentul hotărâtor; **der schlimme ~** ceasul rău; **lichter ~** moment de luciditate; **ein erhebender ~** un moment înălțător.

augenblicklich și **augenblicklich I.** *adj.* momentan, actual; de scurtă durată. **II.** *adv.* imediat, numaidecât, îndată, într-o clipă, instantaneu; în clipa de față.

augenblicks *adv. (înv.)* imediat, îndată.

Augenblicks|aufnahme, *-n, f. (fot.)* **1.** fotografie la minut. **2.** instantaneu.

Augenblicks|auslösung, *-en, f.* declanșare instantanee.

Augenblicksbild, *-(e)s, -er, n.* v. Augenblicksaufnahme.

Augenblicksdichter, *-s, -, m.* poet improvizator.

Augenblicks|eingebung, *-en, f.* inspirație de moment.

Augenblicks|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes de moment, efemer.

Augenblicksfotografie, *-n* [-fi:ən], *f.* v. Augenblicksaufnahme.

Augenblickshebelschalter, *-s, -, m. (electr.)* întrerupător instantaneu cu pârghie.

Augenblicks|interesse, *-s, -, n.* interes de moment.

Augenblicks|photographie și **-fotografie**, *-n* [-fi:ən], *f.* v. Augenblicksaufnahme.

Augenblicksvorteil, *-(e)s, -e, m.* profit, avantaj momentan.

Augenblickswirkung, *-en, f.* efect momentan, instantaneu.

Augenblicks|zünder, *-s, -, m. (mil.)* focos rapid; *(mine)* amorsă instantanee.

Augenblinzeln, *-s, n. sg.* clipire din ochi.

Augenblödigkeit *f. sg. (pop.)* slăbiciune a ochiului.

Augenboden, *-s, -böden, m. (anat.)* interior al ochiului, fund de ochi.

Augenbraue, *-n, f.* sprânceană; **buschige ~n** sprâncene stufoase.

Augenbrauenbogen, *-s, -* (și *-bögen), m.* arcadă a sprâncenei, linie (arcuită) a sprâncenei.

Augenbrauen|stift, *-(e)s, -e, m.* creion dermatograf.

Augenbutter *f. sg.* urdoare.

Augendeckel, *-s, -, m.* v. Augenlid.

Augendiagnose, *-n, f.* metodă de investigare pe baza irisului, iridologie.

Augendiagnostiker, *-s, -, m.* iridolog, persoană care stabilește un diagnostic pe baza irisului.

Augendiener, *-s, -, m.* om lingușitor, slugarnic, periuță.

Augendienerei *f. sg.* slugărnicie, servilism.

augendienerisch *adj.* slugarnic, lingușitor, servil.

Augendienst, *-(e)s, m. sg. (înv.)* **1.** v. Augendienerei. **2.** v. Augenweide.

Augendistanz, *-en, f.* v. Augenabstand.

Augendrüse, *-n, f. (anat.)* glandă lacrimală.

Augen|empfindlichkeit *f. sg.* sensibilitate a ochilor.

Augen|entzündung, *-en, f. (med.)* oftalmie, inflamație a ochiului.

Augen|erkundung, *-en, f.* cercetare, observație vizuală, oculară.

augenfällig *adj.* care bate la ochi, care sare în ochi, evident, învederat, vădit.

Augenfälligkeit, *-en, f.* evidență, învederare.

Augenfalter, *-s, -, m. (entom.)* specie de fluture satirid *(Satyridae).*

Augenfarbe, *-n, f.* culoare a ochilor.

Augenfehler, *-s, -, m.* defect de vedere.

Augenfistel, *-n, f.* fistulă lacrimală.

Augenfleck, *-(e)s, -e, m. (biol.)* organ vizual al organismelor unicelulare (al protozoarelor).

Augenflimmern, *-s, n. sg.* licărire (sau tremur) înaintea ochilor.

Augenfluss, *-es, m. sg. (med.)* secreție conjunctivală, *(pop.)* scurgere din ochi.

augenförmig *adj.* în formă de ochi.

Augenfunkeln, *-s, n. sg. (med.)* fotopsie.

Augengeschwulst, *-schwülste, f.* tumoare oculară.

Augengeschwür, *-s, -e, n.* urcior.

Augenglas, *-es, -gläser, n.* **1.** ochelari; monoclu. **2.** binoclu, ochean, lunetă.

Augengrube, *-n, f. (med.)* fosă supraorbitală.

Augenhäutchen, *-s, -, n. (anat.)* membrană coroidă.

Augenheil|an|stalt, *-en, f.* v. Augenklinik.

Augenheilkunde *f. sg.* oftalmologie.

Augenhintergrund, *(e)s, -gründe, m. (med.)* fund de ochi.

Augenhöhe, *-n, f. (în expr.)* **in ~** la înălțimea ochilor.

Augenhöhle, *-n, f.* orbită a ochiului.

Augenhornhaut, *-häute, f. (anat.)* cornee.

Augenklappe, *-n, f.* ochelar de cal (fixat la căpăstru).

Augenklinik, *-en, f.* clinică oftalmologică.

Augenkneifer, *-s, -, m. (înv.)* ochelari (prinși de nas), pince-nez.

augenkrank *adj.* bolnav de ochi.

Augenkranke, *-n, -n (ein Augenkranker), m.* și *f.* persoană bolnavă de ochi.

Augenkrankheit, *-en, f.* boală de ochi, oftalmie; **ägyptische ~** trahom.

Augenlager, *-s, -, m. (tehn.)* palier broască.

Augenleder, *-s, -, n.* v. Augenklappe.

Augenlehre, *-n, f.* v. Augenheilkunde.

Augenleiden, *-s, -, n.* v. Augenkrankheit.

Augenlicht, *-(e)s, n. sg.* **1.** vedere; **das ~ verlieren** a-și pierde vederea. **2.** *(fig.)* lumina ochilor.

Augenlid, *-(e)s, -er, n.* pleoapă.

Augenlid(er)|ent|zündung, *-en, f. (med.)* blefarită.

Augenlinse, *-n, f. (anat.)* cristalin.

augenlos *adj.* **1.** fără ochi. **2.** care suferă de anoftalmie.

Augenlust *f. sg.* v. Augenweide.

Augenmaß, *es, -e, n.* capacitate de a aprecia (just) cu ochiul; **ein gutes ~ haben** a putea aprecia bine din ochi.

Augenmensch, *-en, -en, m. (psih.)* tip vizual.

Augenmerk, *-(e)s, n. sg.* **1.** atenție; **sein ~ (auf etwas) richten** a-și îndrepta atenția asupra... **2.** *(înv.)* scop, țintă, țel.

Augenmesser, *-s, -, n.* oftalmometru.

Augenmittel, *-s, -, n.* medicament pentru ochi.

Augenmuskel, *-s, -n, m. (anat.)* mușchi ocular.

Augen|nerv, *-(e)s, -en* [-vən sau -fən], *m. (anat.)* nerv optic.

Augen|operation, *-en, f. (med.)* operație la ochi.

Augen|optiker, *-s, -, m.* optician.

Augenpaar, *-es, -e, n.* pereche de ochi.

Augenpflege *f. sg.* igienă a ochilor.

Augenprothese, *-n, f.* ochi artificial, proteză oculară.

Augenpulver [-fɐ sau -vɐ], *-s, -, n.* **1.** medicament pentru ochi. **2.** *(fig., fam.)* scris mărunt, necitеț (de mână sau tipar) care obosește ochii. **3.** *(fig., fam.)* cusătură, broderie foarte fină și măruntă (care obosește ochii).

Augenpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct principal; centru de perspectivă; *(arte)* punct de fugă; punct de vedere.

Augenränder *pl.* marginile pleoapelor (inferioară și superioară); **gerötete ~ haben** a avea pleoapele iritate, roșii.

Augenreiz, *-es, -e, m.* iritație a ochiului.

Augenring, *-(e)s, -e, m.* cearcăn (la ochi).

Augenrinnen, *-s, n. sg.* v. Augenfluss.

Augenröte *f. sg.* înroșire a ochiului (prin congestia conjunctivei), hiperemie a conjunctivei.

Augensalbe, *-n, f.* alifie, unguent pentru ochi.

Augenschatten *pl.* cearcăne (la ochi).

Augenschein, *-(e)s, m. sg.* **1.** aspect; privire (cu propriii săi ochi); aparență; **der ~ trügt** ochiul, aparența înșeală; **dem ~ nach** după ochi, după câte am văzut; după aparență; *(în expr.)* **etwas, jn. in ~ nehmen** a cerceta, a examina, a se uita la cineva sau ceva; **wie der ~ lehrt** sau **zeigt** după cum se poate observa, după cum se vede. **2.** *(jur.)* cercetare, descindere la fața locului.

Augenscheinbefund, *-(e)s, -e, m. (jur.)* rezultat al cercetării, descinderii la fața locului, constatare la fața locului.

augenscheinlich *adj* și *adv.* aparent, după toate aparențele, evident; **es hat ihm ~ gefallen** după toate aparențele i-a plăcut; **ein ~er Mangel** o lipsă evidentă.

Augenscheinlichkeit, *-en, f.* **1.** învederare, evidență. **2.** aparență.

Augenscheinprotokoll, *-s, -e, n. (jur.)* proces verbal asupra cercetării la fața locului.

Augenschirm, *-(e)s, -e, m.* cozoroc, vizieră.

Augenschleim, *-(e)s, m. sg.* v. Augenbutter.

Augenschmaus, *-es, -schmäuse, m. (glumeț)* v. Augenweide.

Augenschmerz, *-es, -en, m.* durere de ochi.

Augenschwäche, *-n, f.* slăbiciune a ochilor, ambliopie.

Augen|spiegel, *-s, -, m. (med.)* oftalmoscop.

Augen|spiel, *-(e)s, n. sg.* joc al ochilor.

Augen|sprache *f. sg.* limbaj al ochilor.

Aug(en)|sprosse *f. sg.* v. Augspross.

Augen|star, *-(e)s, m. sg.* albeață (la ochi), cataractă.

Augen|stechen, *-s, n. sg.* junghi la ochi.

Augen|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mineral.)* sulfat alb de zinc. **2.** *(med.)* concrețiune care se formează în canalele lacrimale în mod patologic.

Augen|stern, *-(e)s, -e, m. (poet.)* **1.** pupilă. **2.** *(fig.)* lumină a ochiului; **das Kind war ihr ~** copilul era lumina ochilor ei.

Augentäuschung, *-en, f.* **1.** iluzie optică. **2.** *(arte)* copie fidelă.

Augentierchen, *-s, -, n.* v. G e i ß e l t i e r c h e n.

Augentriefen, *-s, n. sg.* urdoare.

Augentripper, *-s, -, m. (med.)* blenoree.

Augentropfen *pl. (med.)* picături pentru ochi.

Augentrost, *-(e)s, m. sg.* **1.** mângâiere a ochilor. **2.** *(bot.)* silur, buruieniță *(Euphrasia stricta)*.

Augen|übel, *-s, -, n. (pop.)* v. A u g e n k r a n k h e i t.

Augen|untersuchung, *-en, f.* examen ocular.

augenverderbend *adj.* care strică, vatămă, atacă ochii.

Augenverdreher, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* (persoană) fățarnic(ă), prefăcut(ă).

Augenverletzung, *-en, f.* leziune a ochiului.

Augenwasser, *-s, -, n.* **1.** v. A u g e n t r o p f e n. **2.** *(fig.)* lacrimi.

Augenwassersucht *f. sg. (med.)* hidroftalmie.

Augenweh, *-(e)s, n. sg.* durere de ochi.

Augenweide *f. sg.* bucurie, plăcere, desfătare a ochilor.

Augenwimper, *-n, f.* geană.

Augenwink, *-(e)s, -e, m.* semn cu ochiul, ocheadă.

Augenwinkel, *-s, -, m.* coada ochiului; **jn. aus den ~n betrachten** a privi pe cineva cu coada ochiului.

Augenwischerei, *-en, f.* înșelăciune; praf în ochi, ceea ce se face de ochii lumii.

Augenwurz, *-en, f. (bot.)* **1.** dedițel, floarea-vântului *(Anemone nemorosa* L.). **2.** păpădie.

Augenzahl, *-en, f. (la cărți de joc)* număr de puncte.

Augenzahn, *-(e)s, -zähne, m.* dinte canin; canin (superior), colț.

Augenzeuge, *-n, -n, m.* martor ocular.

Augenzeugenbericht, *-(e)s, -e, m.* raport, relatare a unui martor ocular.

Augenzeugin, *-nen, f.* martoră oculară.

Augenzeugnis, *-es, -e, n.* mărturie, depoziție a unui martor ocular.

Augenzinke, *-n, f.* v. A u g s p r o s s.

Augenzittern, *-s, n. sg.* tremur al globului ocular.

Augenzucken, *-s, n. sg.* tresărire a pleoapei.

Augenzwinkern, *-s, n. sg.* clipit din ochi; făcut cu ochiul.

Augias|stall, *-(e)s, -ställe, m. (mit.)* grajdul lui Augias; *(fig.)* dezordine, murdărie; depravare, corupție; **den ~ reinigen** sau **ausmisten** a face curățenie radicală.

Augit, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* augit.

Äuglein, *-s, -, n.* **1.** ochișor. **2.** *(bot.)* mugure. **3.** punct (la cărțile de joc).

Augment, *-(e)s, -e, n. (lingv.)* augment.

Augmentation, *-en, f.* augmentare, mărire, sporire.

Augmentationsvor|rat, *-s, -räte, m. (înv.)* disponibil, rezervă.

Augmentativ, *-s, -e* [-və], *n. (lingv.)* augmentativ.

Augmentativsuffix, *-es, -e, n. (lingv.)* sufix augmentativ.

Augmentativum [-vUm], *-s, -va* [-va], *n.* v. A u g m e n t a t i v.

augmentieren, *augmentierte, augmentiert, vb. (h) tr.* a spori, a augmenta.

Augmentierung, *-en, f.* v. A u g m e n t a t i o n.

au gratin [ogra'tɛ̃:] *(cul., franc.)* gratinat.

Augsburger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Augsburg.

augsburgisch *adj.* care ține de orașul Augsburg, din Augsburg.

Aug|spross, *-es, -e, m. (vân.)* ramură de jos a coarnelor de cerbi.

Augur, *-s* (și *-n* sau *Auguren*), *-n* (sau *Auguren*), *m.* augur, prezicător, profet.

Augurenlächeln, *-s, n. sg.* surâs ironic (al celui ce știe ceva).

augurieren, *augurierte, auguriert, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a profetiza, a prezice. **2.** a ura.

Augurium, *-s, -rien* [-riən], *n.* prezicere, profeție; semn prevestitor.

August[1], *-s, m. sg. (în expr.)* **der dumme ~** măscărici, bufon, clovn; *(fam.)* **den dummen ~ spielen (abgeben)** a face pe nebunul, pe prostul; a face bufonerii, a face giumbușlucuri.

August[2], *-(e)s* (și *-*), *-e, m.* (luna) august; **Mitte ~** la mijlocul lui august.

August|abend, *-(e)s, -e, m.* seară de august.

August|apfel *-s, -äpfel, m.* măr văratic.

Augustbirne, *-n, f.* pară oarzănă, pară de sf. Maria.

August|eiche, *-n, f. (bot.)* gorun *(Quercus pedunculata)*.

augusteïsch [-'te:Iʃ] *adj. (ist.; în expr.)* **das ~e Zeitalter** epoca, secolul lui August.

August|hafer, *-s, m. sg.* ovăz timpuriu, ovăzul-țiganului *(Avena nuda)*.

August|hopfen, *-s, m. sg.* hamei timpuriu.

Augustiner, *-s, -, m.* călugăr augustin.

Augustinerkloster, *-s, -klöster, n.* mănăstire de călugări augustini.

Augustinermönch, *-(e)s, -e, m.* v. A u g u s t i n e r.

Augustiner|orden, *-s, -, m.* ordinul călugărilor augustini.

augustinisch *adj.* (din ordinul) augustin.

Augustkirsche, *-n, f.* vișină.

Augustpflaume, *-n, f.* prună văratică, goldană.

August|sonne *f. sg.* soare de august.

August|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de august.

Augustwoche, *-n, f.* săptămână de, din august.

Au|hirsch, *-(e)s, -e, m.* cerb (de baltă).

Auktion, *-en, f.* licitație, mezat; **in ~ verkaufen** a vinde la licitație; **sich** *(dat.)* **etwas auf einer ~ ersteigern** a cumpăra ceva la licitație.

Auktionator, *-s, -toren, m.* agent care conduce o licitație.

auktionieren, *auktionierte, auktioniert, vb. (h) tr.* a vinde la licitație.

Auktions|ausrufer, *-s, -, m.* persoană care face (cu glas tare) ofertele la licitație.

Auktionsbridge [-brIdʒ] *-, n. sg.* bridge-licitație.

Auktionshammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan cu care se anunță sfârșitul, încheierea ofertelor de licitație.

Auktionskommissar, *-s, -e, m.* v. A u k t i o n a t o r.

Auktionslokal, *-(e)s, -e, n.* sală de licitație.

Auktions|spesen *pl.* cheltuieli, speze de licitație.

Aul, *-s, -e, m.* șatră a populațiilor turcice.

Aula, *Aulen* (și *-s*), *f.* aulă, sală festivă.

Aulebäcker, **Aulner**, *-s, -, m. (reg.)* olar.

Aulos, *-, -oi, m. (muz.)* fluier din Grecia antică.

au naturel [onaty'rɛl] *(cul., franc.)* natur.

au pair [o'pɛ:ɐ] *(franc.)* fără plată, cu masă și casă (despre servicii în străinătate).

Aupairmädchen, și **Au-pair-Mädchen**, *-s, -, n.* fată au-pair (care lucrează fără plată, cu masă și casă, la o familie în străinătate).

Aupairstelle, și **Au-pair-Stelle**, *-n, f.* post, serviciu ca au pair.

Aura, *-ren* și *-rae* [-rɛ], *f.* aură.

Auramin, *-s, n. sg.* auramină.

Aurecht, *-(e)s, -e, n.* drept de pășunat.

Aureole, *-n, f.* aureolă.

Aureomycin [-'tsi:n], *-s, n. sg. (farm.)* aureomicină.

Aurignacien [orlnja'siɛ̃:], *-s, n. sg.* aurignacian, cultură din paleoliticul superior (după orașul francez Aurignac).

Aurikel, *-n, f. (bot.)* urechea-ursului *(Primula auricula)*.

aurikular, **aurikulär** *adj. (med.)* care ține, aparține de ureche, auricular.

Auripigment, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* auripigment, orpiment.

Auriverbindung, *-en, f. (chim.)* compus auric.

Aurora *f. sg.* **1.** *(poet.)* auroră, zori. **2.** Aurora, zeița romană a răsăritului de soare.

Aurum, *-(s), n. sg. (chim.)* aur.

aus **I.** *prep.* cu *dat.* **1.** *(local)* din, de la; pe, prin; **a)** *(arată locul de unde pornește acțiunea)* **das Schwert ~ der Scheide ziehen** a scoate sabia din teacă; **~ dem Hause treten** a ieși din casă; **es kommt ~ Berlin** vine, este adus de la Berlin; **~ der Nähe** din apropiere; **etwas ~ der Tasche ziehen** a scoate ceva din buzunar; **~ vollem Halse schreien** a țipa cît îl ține gura; **der Zorn spricht ~ ihm** mânia îl face să vorbească astfel, mânia vorbește din el; **~ dem Kopf** pe de rost, pe dinafară; **wie ~ der Pistole geschossen** ca din pușcă; **~ verschiedenen Quellen schöpfen** a folosi, a lua din diferite izvoare; **das ist ~ der Luft gegriffen** e o scorneală, o invenție; **b)** *(arată originea, categoria din care face parte, proveniența)* **~ dem Volke** din popor; **ein Märchen ~ uralten Zeiten** o poveste din vremuri străvechi; **sie wählen einen ~ ihrer Mitte** ei aleg pe unul dintre ei, dintr-ai lor; **~ dem Rumänischen übersetzt** tradus din română; **~ eigener Erfahrung** din proprie experiență; **c)** *(arată elementul din care se dezvoltă ceva* sau *punctul de pornire al unei schimbări)* **~ einem Kind wird ein Mann** dintr-un copil va ieși un bărbat; **~ ihm wird nie etwas** nu se va alege niciodată nimic de el; **etwas ~ sich machen** a se realiza, a-și dezvolta toate calitățile. **2.** *(modal)* din, de; **a)** *(arată materia, materialul din care este făcut ceva)* **~ Holz** din (sau de) lemn; **ein Satz ~ zwei Wörtern** o propoziție (formată) din două cuvinte. **3.** *(cauzal)* de, din; în; *(arată motivul, cauza din care se face sau din care urmează ceva)* **~ Zorn** de furie; **~ Freundschaft** din prietenie; **~ diesem Grunde** din acest motiv; **er hat es ~ Spaß gesagt** a spus-o în glumă; **~ eigener Initiative** din proprie inițiativă. **4.** *(austr.)* la; **Prüfung ~ Deutsch ablegen** a da examen la germană; **er hat 10 ~ Rechnen** are 10 la aritmetică. **5.** *(în expr.)* **jm. ~ dem Wege gehen** a ocoli pe cineva, a se da la o parte, a se feri din calea cuiva; **~ dem Schlaf wecken** a trezi din somn; **schlag dir das ~ dem Kopf!** scoate-ți asta din cap! **er ist ~ dem Gröbsten heraus** a trecut de ce a fost mai greu; **~ den Augen, ~ dem Sinn** ochii care nu se văd se uită; **~ dem Effeff verstehen** a se pricepe foarte bine, a fi specialist, maestru în materie; a cunoaște (ceva) perfect, la perfecție; a avea la degetul cel mic. **II.** *adv.* **1.** *(fam.)* gata, terminat; **a)** *(cu verbul* s e i n) **die Schule ist ~** școala s-a terminat; **der Krieg ist ~** războiul s-a sfârșit; **es ist ~ mit ihm** s-a zis cu el; **zwischen uns ist alles ~** între noi totul s-a terminat; **b)** *(cu un auxiliar, în compunere cu un verb subînțeles, având sensul imprimat de acesta)* **die Flasche ist ~** sticla s-a golit; **er hat die Schuhe ~** a reușit să-și scoată pantofii. **2.** *(fam. cu verbul* s e i n) a ieși; **er ist mit ihr ~** a ieșit cu ea; *(sport)* **der Ball ist ~** mingea a ieșit în aut. **3.** *(fam.)* **auf etwas ~ sein** a urmări ceva, a căuta să obțină ceva; **auf Abenteuer ~ sein** a căuta, a urmări aventuri. **4.** *(arată locul, punctul de plecare; în corelație cu* v o n) **von hier ~** de aici încolo; **von mir ~** din (sau despre) partea mea, despre mine; **von Grund ~** din temelie; radical, temeinic; **von Haus ~** de felul lui, său; la origine, inițial; ca formație (de bază); **von Natur ~** din naștere; de felul lui, său; **von diesem Standpunkt ~** din acest punct de vedere. **5.** *(arată direcția mișcării; în corelație cu* e i n) **ein und ~** înăuntru și afară; **nicht mehr ~ und ein wissen** a fi dezorientat; a nu ști unde-i stă capul.

Aus, *-, -, n. (sport)* aut, minge afară din teren.

aus|ackern, *ackerte aus, ausgeackert, vb. (h) tr.* a dezgropa arând, cu plugul.

aus|ädern, *äderte aus, ausgeädert, vb. (h) tr. (în expr.)* **Fleisch ~** a scoate vinele din carne.

aus|äffen, *äffte aus, ausgeäfft, vb. (h) tr. (fam.)* a-și bate joc (de cineva).

ausagieren, *agierte aus, ausagiert, vb. (h) intr. (psih.)* a exprima, a refula; **seine Wut ~** a-și descărca furia, nervii.

aus|antworten, *antwortete aus, ausgeantwortet (du antwortest aus, er antwortet aus), vb. (h) tr. (înv.)* a preda, a extrăda.

aus|apern, *aperte aus, ausgeapert, vb. (reg.)* **I.** *tr. (h)* a deszăpezi. **II.** *intr. (s) (despre zăpadă, gheață)* a se topi.

Ausaperung, *-en, f.* topire a zăpezii, deszăpezire; loc deszăpezit.

aus|arbeiten, *arbeitete aus, ausgearbeitet (du arbeitest aus, er arbeitet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* a perfecționa, a pune la punct; a prelucra (un material); a finisa; a elabora, a compune, a redacta; **den Entwurf ~** a elabora proiectul (conceput deja); **schriftlich ~** a elabora în scris. **II.** *intr.* **1.** *(fam.)* a înceta să lucreze. **2.** *(despre vin)* a înceta, a termina de fermentat. **III.** *refl.* a munci fizic pentru a face mișcare.

Aus|arbeitung, *-en, f.* **1.** punere la punct, perfecționare, finisare; elaborare, compunere, redactare. **2.** *(tehn.)* prelucrare; degroșare.

aus|arten, *artete aus, ausgeartet (du artest aus, er artet aus), vb. (s) intr.* **1.** a depăși limitele, a se transforma (în...), a degenera. **2.** *(biol.)* a degenera.

Aus|artung, *-en, f.* degenerare, degenerescență.

aus|ästen, *ästete aus, ausgeästet (du ästest aus, er ästet aus), vb. (h)* **I.** *tr. (forest.)* a emonda, a tăia ramurile (nefolositoare ale) unui pom. **II.** *refl.* a se ramifica.

Aus|ästung, *-en, f.* **1.** *(forest.)* emondare, emondaj, tăiere a ramurilor (nefolositoare). **2.** ramificare.

Aus|atemventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* A u s a t m u n g s v e n t i l.

aus|äthern, *ätherte aus, ausgeäthert, vb. (h) tr. (chim.)* a extrage cu eter.

aus|atmen, *atmete aus, ausgeatmet (du atmest aus, er atmet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a sufla, a expira (aer, fum de țigară etc.). **2.** a exala. **II.** *intr.* **1.** a expira; **aus- und einatmen** a inspira și expira, a respira. **2.** *(fig.)* a muri, a-și da sufletul, a expira. **III.** *refl.* a-și trage sufletul, a răsufla.

Aus|atmung, *-en, f.* expirație; exalare.

Aus|atmungsluft *f. sg.* aer expirat, exalat, uzat, folosit.

Aus|atmungsventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* ventil de expirare (la măști de gaze); *(chim.)* supapă de evacuare (a gazului).

aus|ätschen, *ätschte aus, ausgeätscht, vb. (h) tr. (fam.)* a-și bate joc (de cineva), a se strâmba (la cineva), a da cu sâc (cuiva).

aus|backen, *backte* (și *buk*) *aus, ausgebacken (du bäckst aus, er bäckt aus), vb. (h) tr.* a coace, a frige (bine, complet); a prăji.

ausbaden, *badete aus, ausgebadet (du badest aus, er badet aus), vb. (h)* **I.** *intr.* a termina baia. **II.** *tr. (fig.)* a plăti oalele sparte, a trage ponosul, a suferi (sau suporta paguba) pentru altul.

Ausbaggerer, *-s, -, m.* lucrător la dragă, dragor.

ausbaggern, *baggerte aus, ausgebaggert, vb. (h) tr.* a draga; a excava; a adânci o apă, un loc.

Ausbaggerung, *-en, f.* dragare, dragaj.

ausbaken, *bakte aus, ausgebakt, vb. (h) tr.* a jalona, a picheta; *(mar.)* a baliza.

ausbalancieren [-laŋ'si:- sau -lã'si:-], *balancierte aus, ausbalanciert, vb. (h) tr.* a echilibra, a restabili echilibrul; *(tehn.)* a echilibra (un aparat, o mașină etc.).

Ausbalancierung, *-en, f.* (și *tehn.*) echilibrare.

ausbaldowern, *baldowerte aus, ausbaldowert vb. (h) tr. (argou)* a spiona, a cerceta, a lua informații.

ausbalgen, *balgte aus, ausgebalgt,* **ausbälgen**, *bälgte aus, ausgebälgt, vb. (h) tr. (vân.)* **1.** a jupui (pielea unui animal). **2.** a împăia (un animal).

Ausball, *-(e)s, -bälle, m. (fotbal)* minge de aut.

ausballen, *ballte aus, ausgeballt, vb. (h) tr.* a desfășura dintr-un balot; a deschide, a desface un balot.

ausbalzen, *balzte aus, ausgebalzt (du, er balzt aus), vb. (h) intr. (vân.: despre păsări și pisici)* a ieși din perioada de împerechere.

Ausbau, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(tehn.)* demontare. **2.** amplificare, mărire, extindere; desăvârșire; încununare (a unei opere); **der ~ von Handelsbeziehungen** extinderea relațiilor comerciale; **der ~ des Straßennetzes** extinderea rețelei de drumuri; *(fig.)* **der ~ einer These** adâncirea unei teze. **3.** *(mine)* exploatare (completă) a unei mine. **4.** *(mine)* susținere (în subteran). **5.** *(constr.)* reconstruire, (re)amenajare; completare; terminare; desăvârșire. **6.** *pl. -ten (arhit.)* ieșind. **7.** *pl. -ten (reg.)* gospodărie, casă pe câmp (în afara localității).

ausbauchen, *bauchte aus, ausgebaucht, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) bomba, a (se) îngroșa; a (se) rotunji.

Ausbauchung, *-en, f.* îngroșare; bombare; umflare; *(med.)* eventrație.

ausbauen, *baute aus, ausgebaut, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(tehn.)* a demonta; **die Batterie aus dem Auto ~** a demonta bateria de pe, din mașină. **2.** a extinde, a mări, a amplifica; a desăvârși; a încununa (o operă). **3.** *(mine)* a exploata; a construi o galerie. **4.** *(constr.)* a reconstrui, a reamenaja; a termina, a desăvârși; a adăuga construind. **5.** *(despre vinuri)* a matura. **II.** *intr.* a înceta, a termina de clădit.

ausbaufähig *adj.* **1.** *(despre construcții)* apt de a fi mărit, lărgit, completat. **2.** *(fig.)* apt de a fi dezvoltat, amplificat.

Ausbau|holz, *-es, -hölzer, n. (mine, constr.)* lemn de susținere.

ausbauschen, *bauschte aus, ausgebauscht, vb. (h) tr.* a înfoia, a umfla.

Ausbauschung *f. sg.* înfoiere, umflare.

Ausbauwohnung, *-en, f.* locuință provenită din transformarea unui spațiu inițial nedestinat locuirii.

ausbedingen, *bedang aus, ausbedungen, vb. (h) tr.* a condiționa, a pune o condiție, a stipula o condiție (într-o învoială); **sich** *(dat.)* **~** a pune, a-și rezerva o condiție; **dies ausbedungen** cu această condiție.

Ausbedingung, *-en, f. (jur.)* stipulare (formală); **unter ~** *(gen.)* **...** sub rezerva...

ausbeeren, *beerte aus, ausgebeert, vb. (h) tr.* **1.** a culege boabele de pe ciorchine. **2.** a dezghioca (fasole, mazăre). **3.** a curăța (cireșe, vișine etc.) de sâmbure.

ausbeichten, *beichtete aus, ausgebeichtet (du beichtest aus, er beichtet aus), vb. (h) intr.* a mărturisi tot; a isprăvi spovedania.

ausbeinen, *beinte aus, ausgebeint, vb. (h) tr.* **1.** *(reg. în expr.)* **Fleisch ~** a curăța carnea de oase, a scoate oasele din carne, a dezosa. **2.** a încrusta, a împodobi cu fildeș.

ausbeißen, *biss aus, ausgebissen (du, er beißt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a rupe cu dinții, a mușca (o bucată) din... **2.** *(în expr.)* **sich** *(dat.)* **einen Zahn ~** a-și rupe un dinte mușcând; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **an einer Sache die Zähne ~** a încerca un lucru greu; a nu răzbi (într-o situație grea, dificilă); *(fig., fam.)* **jn. ~** a pune în umbră, a eclipsa pe cineva luându-i locul (prin intrigi etc.). **II.** *intr. (geol.)* a se ivi.

ausbeizen, *beizte aus, ausgebeizt (du, er beizt aus), vb. (h) tr.* **1.** a îndepărta prin mijloace caustice; a decapa. **2.** a cauteriza; a dezinfecta. **3.** *(cul.)* a macera, a pune la macerat.

ausbekommen, *bekam aus, ausbekommen, vb. (h) tr.* **1.** a reuși să se dezbrace de ceva, a reuși să dea jos.

ausbersten, *barst aus, ausgeborsten (du birst aus, er birst aus), vb. (s) intr. (în expr.)* **in Lachen ~** a izbucni în râs.

Ausbesserer, *-s, -, m.* restaurator (de tablouri etc.).

Ausbesserin, *-nen, f.* femeie care cârpește, repară, peticește etc.

ausbessern, *besserte aus, ausgebessert, vb. (h) tr.* a drege, a repara; a cârpi, a petici; a restaura (un tablou); a corecta, a îndrepta; a ameliora.

Ausbesserung, *-en f.* reparație; peticire, cârpire; restaurare; îndreptare, corectare; ameliorare.

Ausbesserungs|arbeit, *-en, f. (mai ales la pl.)* lucrări de reparație, reparații; restaurare; **~en ausführen** a efectua lucrări de reparații.

ausbesserungsbedürftig *adj.* care are nevoie de reparație.

ausbesserungsfähig *adj.* care poate fi reparat, reparabil.

Ausbesserungskosten *pl.* cheltuieli de reparație.

Ausbesserungswerk, *-(e)s, -e, n. (mai ales ferov.)* atelier de reparații.

ausbesserungswürdig *adj.* care merită să fie reparat, restaurat.

ausbeten, *betete aus, ausgebetet (du betest aus, er betet aus), vb. (h) intr.* a isprăvi rugăciunea, a înceta cu rugatul.

ausbetten, *bettete aus, ausgebettet (du bettest aus, er bettet aus), vb. (h) tr.* **1.** a muta din pat (un bolnav, pentru a-i primeni așternutul). **2.** a exhuma.

ausbeugen *vb. (h) tr.* v. a u s b i e g e n **(I).**

ausbeulen, *beulte aus, ausgebeult, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(despre îmbrăcăminte)* a deforma, a întinde (datorită purtării); **er hat seine Hose ausgebeult** și-a deformat pantalonii (la genunchi). **2.** *(despre tablă, placaj)* a netezi, a îndrepta, a egaliza (o gâlmă, o turtire, o suprafață denivelată). **II.** *refl.* a se deforma întinzându-se; **der Rock hat sich schnell ausgebeult** haina s-a întins, s-a deformat repede (la buzunare).

Ausbeulung, *-en, f. (tehn.)* **1.** coșcoveală, umflătură (în tablă, placaj etc.). **2.** netezire (a tablei), îndreptare a umflăturilor (în placaj).

ausbeutbar *adj.* exploatabil.

Ausbeute, *-n, f.* **1.** produs, câștig, beneficiu; rezultat, randament; grad de valorificare; *(mine)* exploatare; *(fig.)* profit. **2.** *(mil., înv.)* pradă (de război); trofeu.

Ausbeutefaktor, *-s, -en, m. (ec.)* factor de valorificare.

ausbeuteln, *beutelte aus, ausgebeutelt (ich beut(e)le aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** v. a u s b e u l e n **(I).** **2.** *(reg., austr.)* a scutura; a deșerta; *(fig., fam.)* a scutura pe cineva de bani, a lefteri pe cineva, a-i lua toți banii; **ich bin ganz ausgebeutelt** sunt lefter. **3.** *(reg.)* a cerne (făina). **II.** *refl. (reg., fam.)* a se scutura de bani, a rămâne lefter.

ausbeuten, *beutete aus, ausgebeutet (du beutest aus, er beutet aus), vb. (h) tr.* **1.** *(mine, ec.)* a exploata; a extrage, a prelucra; **die historischen Quellen ~** a folosi, a epuiza izvoarele istorice. **2.** *(fig.)* a exploata, a profita, a abuza de munca cuiva.

Ausbeuter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* exploatator(-oare).

Ausbeuterei, *-en, f. (peior.)* exploatare.

Ausbeutergesellschaft, *-en, f.* societate bazată pe exploatare.

Ausbeutergruppe, *-n, f.* grup de exploatatori.

Ausbeuter|herrschaft, *-en, f.* dominație, stăpânire a exploatatorilor, a clasei exploatatoare.

ausbeuterisch *adj.* și *adv.* exploatator; **eine ~e Politik** o politică de exploatare.

Ausbeuterklasse, *-n, f.* clasă exploatatoare.

Ausbeuter|staat, *-(e)s, -en, m.* stat exploatator, al exploatatorilor.

Ausbeutertendenz, *-en, f.* tendință de exploatare.

Ausbeutertum, *-s, n. sg.* regim, sistem de exploatare.

Ausbeutung, *-en, f. (mine, ec., fig.)* exploatare; **die Abschaffung der ~ des Menschen durch den Menschen** desființarea exploatării omului de către om.

Ausbeutungs|charakter [-ka-], *-s, m. sg.* caracter de exploatare.

Ausbeutungsfeld, *-(e)s, -er, n. (mine)* câmp de exploatare.

Ausbeutungsform, *-en, f.* formă, mod de exploatare.

Ausbeutungsgebiet, *-(e)s, -e, n.* v. A u s b e u t u n g s f e l d.

Ausbeutungsgewinn, *-(e)s, -e, m. (mine, ec.)* câștig provenit din exploatare.

Ausbeutungsgrad, *-(e)s, -e, m. (tehn., ec.)* grad de exploatare.

ausbeutungshalber *adv.* în scop de exploatare, pe baza exploatării.

Ausbeutungskosten *pl.* cheltuieli de exploatare.

Ausbeutungs|objekt, *-(e)s, -e, n.* obiect care urmează să fie exploatat; obiect al exploatării.

Ausbeutungs|politik *f. sg.* politică de exploatare.

Ausbeutungs|system, *-s, -e, n.* sistem de exploatare.

Ausbeutungsver|hältnis, *-ses, -se, n.* relații de exploatare.

Ausbeutungsweise, *-n, f.* mod de exploatare.

ausbezahlen, *bezahlte aus, ausbezahlt, vb. (h) tr.* a plăti (în întregime), a achita.

Ausbezahlung, *-en, f.* plată (integrală), achitare.

ausbiegen, *bog aus, ausgebogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a răsfrânge, a încovoia, a strâmba în afară (marginile unui obiect); a lărgi, a evaza. **2.** a îndrepta (ceva strâmb, încovoiat); **einen Draht ~** a îndrepta o sârmă. **II.** *intr. (s)* **1.** a coti, a se feri; a se da în lături, la o parte; *(fig.)* a se eschiva; **er ist ihm (sau vor ihm) ausgebogen** s-a ferit din fața (sau dinaintea) lui. **2.** *(ferov.; în expr.)* **einen Zug ~ lassen** a gara un tren pe o linie secundară.

Ausbiegung, *-en, f.* **1.** răsfrângere, încovoiere, rabatere; lărgire, evazare. **2.** îndreptare (a unui obiect strâmb). **3.** cotire; *(fig.)* eschivare. **4.** garare (a unui tren) pe o linie secundară.

ausbieten, *bot aus, ausgeboten (du bietest aus, er bietet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* a expune, a oferi, a propune (o marfă) spre vânzare; **amtlich ~** a vinde la mezat; *(fig., fam.)* **wie saures Bier ~** a oferi (ceva) pe degeaba, la toată lumea (numai să-l poți plasa). **II.** *refl.* a-și oferi serviciile, a se pune la dispoziția cuiva.

Ausbietung, *-en, f.* **1.** scoatere în vânzare; ofertă; **amtliche ~** licitație publică. **2.** supraofertă.

ausbilden, *bildete aus, ausgebildet (du bildest aus, er bildet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pregăti, a instrui, a forma, a cultiva, a face educația; **Lehrlinge ~** a pregăti, a instrui ucenici; **Rekruten ~** a instrui recruți; **Krankenpfleger ~** a forma sanitari. **2.** a dezvolta, a perfecționa, a desăvârși; **seinen Geschmack ~** a-și dezvolta gustul; **ein System weiter ~** a perfecționa un sistem. **II.** *refl.* a se pregăti, a se forma; a se perfecționa, a se desăvârși; **sich in Gesang ~ lassen** a se pregăti luând lecții de canto; **sich in Fremdsprachen ~** a se specializa în limbi străine; **sich zum Deutschlehrer ~** a se pregăti pentru meseria de profesor de germană.

Ausbildende, *-n, -n (ein Ausbildender), m.* și *f.* instructor, educator.

Ausbilder|eignungsverordnung *f. sg.* ordonanță cu privire la calitatea de instructor.

Ausbild(n)er, *-s, -, m. (mai ales mil.)* instructor; educator.

Ausbildung, *-en, f.* **1.** pregătire, instruire, formare, educare; cultură, studii; **mit abgeschlossener ~** cu studii (de specialitate) încheiate; **eine akademische ~ haben** a avea studii superioare. **2.** dezvoltare, desăvârșire, perfecționare; cultivare; **die geistige ~ des Kindes** dezvoltarea, formarea intelectuală a copilului; **die ~ des Geschmacks** cultivarea gustului.

Ausbildungs|abschluss|prüfung, *-en, f.* examen la încheierea instruirii.

Ausbildungs|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* etapă în pregătirea profesională.

Ausbildungsbei|hilfe, *-n, f.* ajutor de studii.

Ausbildungsberuf, *-(e)s, -e, m.* meseria de profesor, instructor, educator.

Ausbildungsdauer *f. sg.* durată a școlarizării, a pregătirii profesionale, a instruirii militare.

ausbildungsfähig *adj.* educabil; capabil de a se perfecționa, forma, dezvolta, cultiva, instrui.

Ausbildungsförderung, *-en, f.* ajutor (material) pentru studii, asistență financiară pentru studii.

Ausbildungsgang, *-(e)s, -gänge, m.* mers al pregătirii, instruirii, formării.

Ausbildungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de pregătire (profesională), de instruire, de formare, de cultură.

Ausbildungshilfe, *-n, f.* v. Ausbildungsbeihilfe.

Ausbildungskosten *pl.* cheltuieli pentru instruire, perfecționare profesională.

Ausbildungskurs, *-es, -e, m.*, **Ausbildungslehrgang**, *-(e)s, -gänge, m.* curs de pregătire, de instruire, de perfecționare.

Ausbildungsleiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* director(-oare) al (a) unui curs de pregătire, de perfecționare.

Ausbildungsmethode [-to-], *-n, f.* metodă de educare, de instruire; metodă de studii.

Ausbildungs|offizier, *-s, -e, m.(mil.)* ofițer de instrucție, de instruire a recruților.

Ausbildungs|personal *n. sg. (mil.)* personal de instrucție.

Ausbildungs|pflicht, *-en, f.* obligație de instruire profesională.

Ausbildungs|platz, *-es, -plätze, m. (mil.)* câmp de instrucție.

Ausbildungs|praktikum, *-s, -ka, n.* practică, stagiu de formare, de pregătire practică.

Ausbildungs|programm, *-(e)s, -e, n.* program de instruire, perfecționare profesională.

Ausbildungs|stätte, *-n, f.* școală; centru de perfecționare; instituție de educare, de instruire.

Ausbildungsvertrag, *-(e)s, -verträge, m.* contract de instruire, perfecționare.

Ausbildungsvorschrift, *-en, f. (mil.)* regulament de instrucție.

Ausbildungsweg, *-(e)s, -e, m.* cale, mod de pregătire; studii, școli urmate, pregătire profesională.

Ausbildungswesen, *-s, n. sg.* sistem de instrucție, educație, formare, cultivare.

Ausbildungszeit, *-en, f.* timp, perioadă de instrucție, de educare, de studii.

ausbimsen, *bimste aus, ausgebimst (du, er bimst aus), vb. (s) intr. (reg.)* a o șterge, a fugi.

ausbinden, *band aus, ausgebunden (du bindest aus, er bindet aus), vb. (h) tr.* **1.** *(tipogr.)* a lega (zațul). **2.** *(constr.)* a asambla; a termina dulgheria. **3.** *(reg.)* a lega, a priponi un animal. **4.** a lega, a termina de legat (în legături, în mănunchiuri, în baloturi).

ausbitten, *bat aus, ausgebeten (du bittest aus, er bittet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(înv.)* a invita, a pofti în oraș, la masă, la plimbare; **ausgebeten sein** a fi invitat la masă (la cineva acasă sau în oraș). **2.** a învoi (un elev de la școală pentru scurt timp). **II.** *refl. (sich cu dat.)* **1.** a se ruga, a cere, a pretinde; **sich etwas (von jm.)** ~ a cere, a pretinde ceva (de la cineva); **sich eine Gunst** ~ a cere o favoare; **sich von jm. ein Buch** ~ a cere, a împrumuta de la cineva o carte. **2.** a nu accepta; **das bitte ich mir aus** sau **das will ich mir ausgebeten haben** interzic! nu accept! nu admit! te rog, fă bine și scutește-mă!

Ausblase|apparat, *- (e)s, -e, m. (tehn.)* aparat de purjare, de suflare.

Ausblase|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (tehn.)* robinet de purjare, de evacuare.

ausblasen, *blies aus, ausgeblasen (du, er bläst aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a sufla, a stinge suflând (focul, lumina); **eine Kerze** ~ a stinge o lumânare suflând; *(fig.)* **jm. das Lebenslicht** ~ a face cuiva de petrecanie, a omorî, a ucide pe cineva. **2.** a sufla sticla, a fasona sticla prin suflare. **3.** a deschide suflând; *(tehn.)* a purja, a evacua; a curăța prin suflare (de aburi, de aer). **4.** a goli prin suflare; **ein Ei** ~ a goli un ou suflând. **5.** a scoate, a da afară suflând; **den Rauch** ~ a da fumul afară suflând. **II.** *intr. (despre vânt)* a înceta să mai bată.

Ausbläser, *-s, -, m. (mil.)* grenadă, obuz care arde (după ce face contactul cu un obiect), dar nu explodează.

Ausblase|rohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* țeavă de evacuare, de purjare.

Ausblaseventil [-ven-], *-s, -e, n. (tehn.)* ventil, supapă, valvă de purjare, de evacuare; purjor.

ausblassen, *blasste aus, ausgeblasst (du, er blasst aus), vb. (s) intr. (despre țesături)* a se decolora.

ausblatten, *blattete aus, ausgeblattet (du blattest aus, er blattet aus), vb. (h) tr. (dulgherie)* a face o îmbinare la jumătatea lemnului.

ausblättern, *blätterte aus, ausgeblättert, vb. (h) tr. (în expr.)* **ein Buch** ~ a răsfoi o carte până la sfârșit.

ausbleiben, *blieb aus, ausgeblieben, vb. (s) intr.* a absenta, a fi absent, a nu se prezenta, a lipsi; **ich werde nicht lange** ~ nu voi lipsi mult; **seine Strafe soll nicht** ~ el nu trebuie să scape de pedeapsă; **hier ist ein Wort ausgeblieben** aici s-a omis un cuvânt; **mit der Zahlung** ~ a rămâne în restanță cu plata, a întârzia cu plata; **das konnte nicht** ~ aceasta trebuia să se întâmple, era inevitabil; **der Atem bleibt ihm aus** i se taie respirația; **die Hilfe blieb aus** ajutorul n-a sosit.

Ausbleiben, *-s, n. sg.* lipsă, absență, absentare, neprezentare, întârziere; *(jur.)* ~ **vor Gericht** contumacie; *(mil.)* **beschränktes** ~ amânare; **unbeschränktes** ~ scutire.

ausbleichen, *bleichte aus, ausgebleicht, vb.* **I.** *tr. (h)* a albi, a înălbi, a decolora; **einen Fleck** ~ a scoate o pată prin decolorare. **II.** *blich aus, ausgeblichen, intr. (s)* a se decolora, a păli, a ieși; a se ofili; **ausgeblichene Farbe** culoare decolorată.

ausbleien, *bleite aus, ausgebleit, vb. (h) tr. (tehn.)* a plumbui.

ausblenden, *blendete aus, ausgeblendet (du blendest aus, er blendet aus), vb. (h) tr. (radio., film)* **1.** *(despre sunet, lumină)* a face să dispară treptat. **2.** *(radio.)* a separa, a selecta.

Ausblendung, *-en, f.* pierderea, dispariția sunetului, imaginii.

Ausblick, *-(e)s, -e, m.* vedere, privire, priveliște, perspectivă; **ein Zimmer mit** ~ **auf das Meer** o cameră cu vedere spre mare; ~ **in die Zukunft** o privire în viitor.

ausblicken, *blickte aus, ausgeblickt, vb. (h) intr. (nach)* a aștepta cu dor, cu nerăbdare; a căuta cu privirea (spre sau după).

ausblitzen, *blitzte aus, ausgeblitzt (es blitzt aus), vb. (h) intr. impers. (în expr.)* **es hat ausgeblitzt** a încetat să fulgere.

ausblühen, *blühte aus, ausgeblüht, vb. (h) intr.* **1.** a înceta să înflorească; **die Narzissen haben für dieses Frühjahr ausgeblüht** narcisele s-au trecut deja în această primăvară. **2.** *(chim.)* a se depune în formă de eflorescență.

Ausblühen, *-s, n. sg.* veștejire, ofilire.

Ausblühung, *-en, f.* **1.** *(chim., geol.)* eflorescență. **2.** *(med.)* erupție.

ausbluten, *blutete aus, ausgeblutet (du blutest aus, er blutet aus), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a pierde tot sângele; a sângera. **2.** a se opri din sângerat. **II.** *tr. (în expr.)* **sein Leben** ~ a muri sângerând, în urma unei hemoragii.

ausböden, *bödete aus, ausgebödet (du bödest aus, er bödet aus), vb. (h) tr. (dogărie)* a pune fund (unui butoi).

ausbogen, *bogte aus, ausgebogt, vb. (h) tr.* a curba, a îndoi; a răscroi.

ausbohlen, *bohlte aus, ausgebohlt, vb. (h) tr.* a pune podele, a podi.

Ausbohlung, *-en, f.* podire.

ausbohren, *bohrte aus, ausgebohrt, vb. (h) tr.* **1.** a sfredeli, a găuri, a străpunge cu burghiul. **2.** a scoate, a destupa sfredelind; **den Spund** ~ a scoate dopul (unui butoi) cu burghiul.

Ausbohrung, *-en, f.* **1.** *sg.* sfredelire, scobire, găurire. **2.** scobitură.

ausbojen, *bojete aus, ausgebojet, vb. (h) tr. (mar.)* a baliza.

ausbomben, *bombte aus, ausgebombt, vb. (h) tr.* (se folosește la *pasiv* sau *part. trec.)* a distruge prin bombardament; **ausgebombte Häuser** case bombardate, distruse de bombe.

ausbooten, *bootete aus, ausgebootet (du bootest aus, er bootet aus), vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a debarca în bărci. **2.** *(fig., fam.)* a debarca, a scoate dintr-un post; **der Direktor wurde ausgebootet** directorul a fost debarcat, a fost scos din post; **die Konkurrenz** ~ a înlătura concurența.

Ausbootung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* debarcare de pe nave (în bărci). **2.** *(fig., fam.)* debarcare, scoatere a cuiva dintr-un post.

ausborgen, *borgte aus, ausgeborgt, vb. (h) tr.* a împrumuta, a da cu împrumut; **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a lua ceva cu împrumut, a împrumuta.

ausboxen, *boxte aus, ausgeboxt (du, er boxt aus), vb. (h) tr.* a învinge detașat pe adversar (la box).

ausbracken, *brackte aus, ausgebrackt, vb. (h) tr. (com.)* a rebuta, a da la o parte marfa stricată, deșeurile; a selecționa.

ausbraten, *briet aus, ausgebraten (du brätst aus, er brät aus), vb. (h) tr.* și *(s) intr.* **1.** a (se) frige, a (se) prăji bine, de tot. **2.** a extrage prin frigere, prin prăjit; **Fett** ~ a extrage untura prin prăjire.

ausbrauchen, *brauchte aus, ausgebraucht, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a consuma, a epuiza; *(fig.)* a uza. **2.** a nu mai avea nevoie de…

ausbrauen, *braute aus, ausgebraut, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a fermenta bine berea. **2.** a extrage prin fermentare. **3.** *(fig.)* a prepara, a pune la cale, a cloci. **II.** *intr.* a termina preparatul berii.

ausbrausen, *brauste aus, ausgebraust (du, er braust aus), vb. (h) intr.* și *refl.* **1.** *(rar)* a înceta să mai fermenteze, să mai dospească, să mai fiarbă; **der Most hat ausgebraust** mustul a încetat să mai fiarbă. **2.** *(despre vânt)* a se potoli, a se liniști; *(fig.)* a se calma.

ausbrechen, *brach aus, ausgebrochen (du brichst aus, er bricht aus), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a rupe, a frânge din ceva; a smulge; **ein Fenster** ~ **lassen** a face o fereastră (spărgând zidul). **2.** *(reg.)* a vărsa, a voma, a vomita; **der Kranke hat ausgebrochen** bolnavul a vomat. **3.** *(hort.)* a emonda, a curăța rupând (lujere nefolositoare de la roșii, viță etc.); *(reg.)* a culege, a recolta rupând (fasole, mazăre etc.). **II.** *intr. (s)* **1.** a se rupe, a se sparge; **der Becher ist am Rand ausgebrochen** paharul s-a ciobit la margine. **2.** a ieși forțând, a năvăli, a se salva, a evada; **aus einer Festung** ~ a ieși dintr-o fortăreață asediată; *(mil., vân.)* **aus einem Kessel** ~ a rupe încercuirea. **3.** *(despre epidemii, războaie, revoluții etc.)* a apărea brusc, a izbucni, a se dezlănțui; **Panik ist ausgebrochen** a izbucnit panică. **4.** *(despre vulcani)* a erupe; **der Vesuv ist wieder ausgebrochen** Vezuviul a erupt iar. **5.** *(referitor la manifestări ale sentimentelor) (in* cu *ac.)* **in Tränen** ~ a izbucni în plâns; **in (ein) Gelächter** ~ a izbucni în râs; **in Schmähungen** ~ a izbucni în înjurături. **6.** *(călărie, auto.)* a se abate de pe traseu; a refuza să treacă un obstacol. **7.** *(sport)* a ajunge în frunte; a evada (din pluton).

Ausbrechen *n. sg.* **1.** rupere, frângere; smulgere. **2.** *(reg.)* vomare. **3.** emondare. **4.** evadare. **5.** erupție (a unui vulcan). **6.** izbucnire (a unui război). **7.** *(călărie, auto.)* abatere de pe traseu.

Ausbrecher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** evadat(ă), fugar(ă). **2.** cel care se abate de pe traseu.

Ausbrecherkönig, *-s, -e, m. (arg.)* deținut cu multiple evadări reușite la activ.

ausbreiten, *breitete aus, ausgebreitet (du breitest aus, er breitet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a despături, a așterne, a întinde; **ein Tischtuch** ~ a așterne o față de masă; **die Waren vor dem Käufer** ~ a așterne, întinde, așeza marfa în fața cumpărătorului. **2.** a desface, a desfășura, a întinde; **die Arme (die Flügel)** ~ a desface, a întinde brațele (aripile). **3.** *(fig.)* a răspândi, a propaga; **Gerüchte** ~ a răspândi zvonuri. **4.** *(fig.)* a extinde, a crește sau a face să crească, a spori, a mări, a lărgi; **seine Macht** ~ a-și mări, a-și întinde puterea. **II.** *refl.* **1.** a se întinde, a se așterne; a se lărgi, a se extinde; **die Ebene breitet sich vor uns aus** în fața noastră se așterne câmpia. **2.** *(fig.)* a se răspândi, a se propaga; **die Epidemie breitet sich aus** epidemia se extinde; **die Nachricht hat sich schnell ausgebreitet** vestea s-a răspândit repede. **3.** *(fam.)* a-și da pe larg cu părerea, a se întinde la vorbă (despre ceva).

Ausbreitung, *-en, f.* **1.** întindere; extensiune, răspândire (în spațiu). **2.** desfacere, desfășurare. **3.** *(fig.)* răspândire, propagare. **4.** *(fig.)* extindere, sporire, lărgire, mărire; expansiune.

Ausbreitungsdrang, *-(e)s, m. sg.* nevoie de expansiune.

ausbreitungsfähig *adj.* care poate fi întins, răspândit etc.

Ausbreitungsgebiet, *-(e)s, -e, n.* teritoriu, zonă de răspândire.

Ausbreitungsgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză de răspândire, de propagare, de extindere.

Ausbreitungsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de răspândire, de propagare, de extindere.

Ausbreitungszeit, *-en, f.* timp, durată de propagare, răspândire.

ausbremsen, *bremste aus, ausgebremst (du, er bremst aus), vb. (h) tr.* **1.** *(auto.)* a stingheri, a împiedica pe cineva să conducă prin faptul că cel din față frânează brusc. **2.** *(fam.)* a elimina concurența, a pune bețe-n roate.

ausbrennen, *brannte aus, ausgebrannt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a arde, a curăța, a distruge prin foc; **ein Wespennest** ~ a arde un viespar. **2.** *(med.)* a cauteriza; **eine Wunde** ~ a cauteriza o rană. **3.** a curăța în interior arzând; **den Schornstein** ~ a arde hornul. **4.** *(rar)* a usca de tot; a pârjoli; **die Sonne brennt die Erde aus** soarele pârjolește pământul. **II.** *intr. (s)* **1.** a fi consumat, mistuit de foc, a arde până la sfârșit; **die Kerze (das Feuer) brennt aus** lumânarea (focul) arde până la sfârșit. **2.** a se stinge, a înceta să ardă; **ein**

ausgebrannter Krater un crater stins; *(fig.)* **er ist ausgebrannt** e un om sfârşit; ~ **lassen** a lăsa să se stingă. **3.** a arde pe dinăuntru mistuind tot; *(fam.)* a fi sinistrat în urma unui incendiu; **das Schiff brannte aus** vaporul a fost mistuit de flăcări.

Ausbrennen, *-s, n. sg.* **1.** ardere. **2.** curăţire prin ardere. **3.** cauterizare (a unei răni). **4.** mistuire (prin foc). **5.** stingere (a focului).

Ausbrenner, *-s, -, m. (text.)* ţesut imprimat pirotehnic.

Ausbrennung, *-en, f.* ardere, trecere prin foc, mistuire (prin foc); cauterizare.

ausbringen, *brachte aus, ausgebracht, vb. (h) tr.* **1.** a scoate; a reuşi să scoată (o pată etc.). **2.** *(vân.)* a cloci, a scoate pui. **3.** *(înv.)* a da în vileag (o taină), a divulga. **4.** *(mine)* a produce. **5.** *(în expr.)* **einen Trinkspruch auf jn.** ~ a ţine un toast, a închina în sănătatea cuiva. **6.** *(tipogr.)* a rări.

Ausbringer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (rar)* **1.** *(în expr.)* ~ **eines Toastes** persoană care ţine un toast. **2.** *(reg.)* persoană care colportează (ştiri).

Ausbringung *f. sg. (metal.)* extragere, scoatere.

ausbröckeln, *bröckelte aus, ausgebröckelt (ich bröck(e)le aus), vb. (s) intr.* a se sfărâma, a se dărâma.

Ausbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** izbucnire, declanşare; răbufnire; **vor ~ des Krieges** înainte de izbucnirea războiului; **zum ~ kommen** a izbucni; **ein heftiger ~ der Begeisterung** declanşarea unui val de entuziasm. **2.** erupţie; ~ **eines Vulkans** erupţie a unui vulcan. **3.** evadare (din închisoare); *(mil.)* spargere a unei încercuiri, ieşire din încercuire. **4.** v. Ausbruchwein.

Ausbruchge|stein, *-(e)s, -e, n. (geol.)* rocă eruptivă, vulcanică.

Ausbruch(s)herd, *-(e)s, -e, m. (geol.)* crater.

Ausbruch|unternehmen, *-s, -, n. (mil.)* acţiune de a sparge o încercuire.

Ausbruchversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de evadare.

Ausbruchwein, *-(e)s, -e, m.* vin de primă calitate din struguri răscopţi.

ausbrühen, *brühte aus, ausgebrüht, vb. (h) tr.* a opări pentru a încălzi (ceainicul); a curăţa opărind (vase, rufe noi).

ausbrüllen, *brüllte aus, ausgebrüllt, vb. (h)* **I.** *tr.* a mugi, a răcni, a urla; **er brüllt seine Seele aus** urlă de-şi dă sufletul. **II.** *intr.* a înceta urletele, răcnetele, mugetele.

ausbrüten, *brütete aus, ausgebrütet (du brütest aus, er brütet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a cloci, a scoate pui. **2.** *(fig.)* a născoci (ceva rău); a cloci (ceva); a inventa, a plănui, a proiecta. **II.** *intr. (despre păsări)* a termina de clocit.

Ausbrütung, *-en, f.* clocire.

ausbuchen, *buchte aus, ausgebucht, vb. (h) tr.* **1.** *(com.)* a radia, a şterge (din registru); **einen Posten aus dem Konto** ~ a elimina o poziţie din cont. **2.** *(în expr.)* **das Flugzeug (der Zug, das Hotel etc.) ist ausgebucht** toate locurile de avion (tren, hotel etc.) au fost vândute; **der Künstler ist ausgebucht** artistul are angajamente peste angajamente, nu mai are niciun termen liber; **die beiden nächsten Wochen bin ich vollkommen ausgebucht** în următoarele două săptămâni sunt ocupat până peste cap, nu am niciun moment liber.

ausbuchsen, *buchste aus, ausgebuchst (du, er buchst aus), vb. (h) tr.* a căptuşi (butucul unei roţi).

ausbuchten, *buchtete aus, ausgebuchtet (du buchtest aus, er buchtet aus), vb. (h) tr.* a scobi, a lărgi, a adânci; a scoate în afară.

Ausbuchtung, *-en, f.* **1.** lărgire, scobire, adâncire. **2.** scobitură; proeminenţă. **3.** golf.

Ausbuchung, *-en, f.* **1.** radiere, ştergere din registru. **2.** epuizare a tuturor locurilor, biletelor etc.

ausbuddeln, *buddelte aus, ausgebuddelt (ich budd(e)le aus), vb. (h) tr. (pop.)* a dezgropa cu mâinile, a scormoni cu degetele în pământ; **Kartoffeln** ~ a scoate cartofi (din pământ).

ausbügeln, *bügelte aus, ausgebügelt (ich büg(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** a călca (haine); a scoate prin călcat (cute). **2.** *(fig., fam.)* a aranja, a repara; **einen Fehler** ~ a repara o greşeală.

ausbuhen, *buhte aus, ausgebuht, vb. (h) tr.* a huidui pe cineva.

ausbühnen, *bühnte aus, ausgebühnt, vb. (h) tr. (mine)* a ghizdui (un puţ); a căptuşi cu lemn, a construi un ghizd.

ausbummeln, *bummelte aus, ausgebummelt (ich bumm(e)le aus), vb. intr.* **1.** *(s)* a flana, a hoinări; a petrece, a chefui (prin localuri, cârciumi etc.). **2.** *(h)* a se lăsa de petreceri, de chefuri.

Ausbund, *-(e)s, -bünde, m.* model, tip; exemplu (de); chintesenţă, culme; **ein ~ von Hässlichkeit** culmea urâţeniei; **ein ~ von Schönheit** frumuseţea întruchipată.

ausbündig *adj. (înv.)* excepţional, nemaipomenit, extraordinar; **eine ~e Leistung** o reuşită splendidă; **etwas ~ Feines** ceva excepţional de bun, de fin.

Ausbürger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (înv.)* **1.** persoană care nu locuieşte la domiciliul său legal; flotant. **2.** persoană care locuieşte în afara oraşului.

ausbürgern, *bürgerte aus, ausgebürgert, vb. (h) tr.* a retrage cetăţenia.

Ausbürgerung, *-en, f.* retragere a cetăţeniei.

ausbürsten, *bürstete aus, ausgebürstet (du bürstest aus, er bürstet aus), vb. (h) tr.* a peria, a curăţa (cu peria).

ausbuschen, *buschte aus, ausgebuscht,* **ausbüschen**, *büschte aus, ausgebüscht, vb. (h) tr.* **1.** a curăţa (o pădure) de mărăcini şi tufişuri. **2.** *(agr.)* a plivi.

ausbüßen, *büßte aus, ausgebüßt (du, er büßt aus), vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* **1.** a ispăşi (păcatul sau pedeapsa); *(fam.)* a plăti oalele sparte, a trage ponoasele. **2.** a înfunda, a astupa. **3.** *(înv.)* a repara (o plasă). **II.** *intr.* a termina, a înceta de ispăşit (păcatul sau pedeapsa).

ausbuttern, *butterte aus, ausgebuttert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a bate laptele (sau smântâna), a scoate untul; **viel aus der Milch** ~ a scoate mult unt din lapte. **2.** *(fig., fam.)* a scoate untul (din cineva). **II.** *intr.* a termina de scos, de bătut untul; *(fig.)* **er hat ausgebuttert** şi-a mâncat mălaiul.

ausbüxen, *büxte aus, ausgebüxt (du, er büxt aus), vb. (s) intr. (fam.)* a pleca, a o şterge, a se căra; **sie ist ihrem Mann ausgebüxt** ea şi-a părăsit bărbatul.

aus|checken [-tʃe], *checkte aus, ausgecheckt, vb. (h) tr. şi intr.* **1.** a rezolva formalităţile după aterizare; **das Gepäck** ~ a preda bagajele pasagerilor după aterizare. **2.** a elibera camera de hotel; **Gäste müssen vor 12 Uhr** ~ oaspeţii, clienţii trebuie să elibereze camerele până în ora 12.

ausdampfen, *dampfte aus, ausgedampft, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** *(chim.)* a aburi. **2.** *(fiz.)* a face să se vaporizeze, a vaporiza, a evapora. **II.** *intr. (s)* a înceta să scoată aburi.

ausdämpfen, *dämpfte aus, ausgedämpft, vb. (h) tr.* **1.** v. ausdampfen **(2)**. **2.** a înăbuşi, a face să ardă înăbuşit; a stinge (cărbuni). **3.** *(vân.)* a scoate vânatul din vizuină prin fum.

Ausdampfung, *-en, f.* aburire.

Ausdämpfung, *-en, f.* **1.** *(petr.)* dămfuire. **2.** ardere înăbuşită; stingere (a cărbunilor).

Ausdampfzone, *-n, f. (termo.)* zonă de evaporare.

ausdärmen, *därmte aus, ausgedärmt, vb. (h) tr. (reg.)* a scoate maţele, a eviscera.

Ausdauer *f. sg.* perseverenţă, rezistenţă; răbdare, statornicie; persistenţă; stăruinţă, tenacitate.

ausdauern, *dauerte aus, ausgedauert, vb. (h) tr. şi intr. (înv.)* **1.** a fi statornic, perseverent, persistent; a suporta, a răbda, a rezista. **2.** *(bot.; despre plante)* a fi vivace (a trăi mai mult de un an, a rezista mai multe ierni).

ausdauernd **I.** *part. prez.* de la ausdauern. **II.** *adj.* **1.** persistent, rezistent, stăruitor, perseverent; răbdător. **2.** *(bot.)* vivace; care rezistă, trăieşte mai multe ierni.

Ausdauerprüfung, *-en, f.* probă de rezistenţă.

ausdehnbar *adj.* dilatabil, extensibil; *(despre gaze)* expansibil.

ausdehnen, *dehnte aus, ausgedehnt, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) întinde, a (se) lungi, a (se) lărgi; a (se) prelungi; **einen Handschuh** ~ a întinde o mănuşă; **der Wald dehnt sich weit aus** pădurea se întinde până departe. **2.** a (se) extinde, a (se) mări, a (se) întinde; **er hat sein Geschäft ausgedehnt** şi-a mărit, şi-a extins firma, magazinul; **ausgedehnte Verbindungen** relaţii vaste, multiple. **3.** *(fiz.)* a (se) dilata; *(despre gaze)* a se rarefia.

ausdehnend **I.** *part. prez.* de la ausdehnen. **II.** *adj. (fiz.)* expansiv, expansibil; extensiv; rarefiat.

Ausdehnung, *-en, f. sg.* **1.** întindere, lungire, lărgire. **2.** extindere, mărire. **3.** *(fiz.)* dilatare; rarefiere; expansiune, destindere. **4.** *(mat.)* dimensiune; **die drei ~en** cele trei dimensiuni. **5.** *(ec.)* extindere, lărgire, expansiune; ~ **der Investitionstätigkeiten** extinderea investiţiilor; ~ **des Geldvolumens** mărirea volumului de masă monetară.

ausdehnungsfähig *adj.* capabil să se extindă, să se dilate.

Ausdehnungsfähigkeit, *-en, f.* capacitate de dilatare, de extindere, de mărire, de expansiune.

Ausdehnungsko|effizient [-tsiɛnt], *-en, -en, m. (fiz.)* coeficient de dilatare.

Ausdehnungskraft, *-kräfte, f. (geol.)* forţă de expansiune.

Ausdehnungsmesser, *-s, -, m. (metrol.)* dilatometru.

Ausdehnungs|politik *f. sg.* politică de expansiune.

Ausdehnungsvermögen, *-s, -, n. (fiz.)* capacitate, forţă de dilatare, de expansiune.

ausdeichen, *deichte aus, ausgedeicht, vb. (h) tr.* a despărţi, a separa printr-un zăgaz, printr-un dig.

ausdenkbar *adj.* imaginabil, de închipuit, care se poate închipui.

ausdenken, *dachte aus, ausgedacht, vb. (h)* **I.** *tr.* a imagina, a închipui; a născoci; a inventa; **es ist nicht auszudenken** este de neînchipuit, de neimaginat; **er dachte eine List aus** a născocit un şiretlic. **II.** *refl. (sich* cu *dat.)* a-şi imagina, a-şi închipui; a inventa; **sich eine Ausrede** ~ a inventa o scuză, un pretext.

ausdeuten, *deutete aus, ausgedeutet (du deutest aus, er deutet aus), vb. (h) tr.* a explica; a tălmăci; a interpreta; *(fig.)* a socoti, a considera, a taxa (ca sau de): **das deute ich (dir) als Hochmut aus** asta o consider îngâmfare (din partea ta).

ausdeutschen, *deutschte aus, ausgedeutscht, vb. (h) tr. (reg.)* a explica, a spune pe înţelesul cuiva.

Ausdeutung, *-en, f.* explicaţie; tălmăcire; interpretare.

ausdichten, *dichtete aus, ausgedichtet (du dichtest aus, er dichtet aus), vb. (h) tr.* **1.** v. abdichten. **2.** v. ausdenken **(II)**.

ausdielen, *dielte aus, ausgedielt, vb. (h) tr.* a podi, a pardosi cu scânduri.

ausdienen, *diente aus, ausgedient, vb. (h) intr.* **1.** a-şi termina stagiul militar; **er hat ausgedient** şi-a terminat armata. **2.** *(fig.)* a-şi împlini anii de serviciu. **3.** *(fig.)* a-şi trăi traiul, a se uza, a nu mai fi bun de nimic; **dieser Rock hat ausgedient** haina aceasta şi-a scos banii.

ausdifteln, *diftelte aus, ausgediftelt (ich dift(e)le aus), vb. (h) tr.* v. austüfteln.

ausdingen, *dang aus, ausgedungen* şi *dingte aus, ausgedingt, vb. (h)* **I.** *tr.* a condiţiona; a conveni condiţionând. **II.** *intr. (înv.; reg.)* a încheia o convenţie, un târg; a se tocmi la cineva sau undeva.

ausdiskutieren, *diskutierte aus, ausgediskutiert, vb. (h) tr.* a discuta lămurind; **ein Problem** ~ a discuta o problemă până ce se clarifică.

ausdocken, *dockte aus, ausgedockt, vb. (h) tr. (mar.)* a scoate (o navă) din doc.

ausdonnern, *donnerte aus, ausgedonnert, vb. (h) intr. impers.* a înceta să tune; **es hat ausgedonnert** a încetat să tune.

ausdorren, *dorrte aus, ausgedorrt, vb. (s) intr.* a se usca; a seca.

ausdörren, *dörrte aus, ausgedörrt, vb. (h) tr.* a face să se usuce, să sece; a usca, a seca; *(fig.)* **ihr Herz war ausgedörrt** inima ei era secată.

Ausdörrung, *-en, f.* uscare, secare.

ausdrechseln, *drechselte aus, ausgedrechselt (ich drechs(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** a da, a rotunji, a fasona lemn la strung; a strunji. **2.** *(fig.)* a scorni, a născoci.

ausdrehen, *drehte aus, ausgedreht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deşuruba, a scoate (ră-)sucind; *(fig., fam.)* **jm. etwas** ~ a smulge, a stoarce de la cineva ceva. **2.** a întrerupe, a opri, a stinge (gazul, curentul electric). **3.** *(tehn.)* a strunji, a sfredeli, a găuri (la strung); a fasona (la strung); a aleza. **4.** a uza (filetul unui şurub); **eine Schraube** ~ a uza un şurub. **II.** *refl. (despre şuruburi)* a se uza, a se toci.

Ausdrehung, *-en, f. (tehn.)* **1.** strunjire interioară, alezare. **2.** deşurubare.

ausdreschen, *drosch aus, ausgedroschen (du drischst aus, er drischt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* a îmblăti, a treiera, a obţine prin treierat; **die Garben** ~ a treiera snopii; **den Samen** ~ a obţine seminţele prin treierat. **II.** *intr.* a isprăvi treieratul; **die Bauern haben für dieses Jahr ausgedroschen** ţăranii au isprăvit treieratul anul acesta.

Ausdruck[1], *-(e)s, -drücke, m.* **1.** expresie, termen; **veralteter** ~ arhaism; **sich im ~ vergreifen** a folosi un ton nepotrivit. **2.** *sg.* stil (literar), mod de exprimare; **er besitzt große Gewandtheit im** ~ are un stil ales. **3.** *sg.* expresie; expresivitate (artistică); **sein Spiel ist ohne** ~ are un joc inexpresiv. **4.** *sg.* expresie, indiciu, semn caracteristic; **Monumentalität ist ~ dieser Epoche** monumentalitatea este expresia acestei epoci; *(înv., formulă de încheiere a unei scrisori)* **mit dem ~ der größten Hochachtung** cu expresia celei mai înalte consideraţiuni. **5.** expresie (a feţei), mină; **sein Gesicht bekam einen**

heiteren ~ s-a înseninat la față. 6. *(mat.)* expresie. 7. *(informatică)* simbol sau grup de simboluri folosit într-un limbaj de programare.

Ausdruck², *-(e)s, -e, m.* 1. *(tel.)* text obținut prin telex. 2. *(inform.)* rezultat obținut și dactilografiat de un computer; text scos la imprimantă, print(are). 3. *(tipogr.)* terminarea tipăririi; **Termin für den ~ des Buches ist der 1. Juni** termenul pentru terminarea tipăririi cărții este 1 iunie.

ausdrückbar *adj.* exprimabil.

ausdrucken, *druckte aus, ausgedruckt, vb. (h) tr. (tipogr.)* 1. a isprăvi de tipărit, a tipări tot. 2. a tipări nepescurtat. 3. a uza prin tipărire, prin imprimare. 4. a scoate la imprimantă, a printa; **ich muss noch den Text ~** trebuie să mai scot textul la imprimantă.

ausdrücken, *drückte aus, ausgedrückt, vb. (h)* I. *tr.* 1. a stoarce, a tescui; **den Schwamm ~** a stoarce buretele; **die Zitrone ~** a stoarce lămâia. 2. a stinge strivind; **eine Zigarette ~** a stinge o țigară. 3. a exprima; **das Beileid ~** a exprima condoleanțe; **seine Ansicht ~** a-și spune părerea; **das hast du schön ausgedrückt** asta ai spus-o frumos; **sein Blick drückt Verachtung aus** privirea sa exprimă dispreț; **in Euro ausgedrückt kostet es 10** socotit în euro, asta costă zece. II. *refl.* a se exprima; **sich klar ~** a se exprima clar, precis; **wenn ich mich so ~ darf** dacă mă pot exprima astfel.

ausdrückend I. *part. prez.* de la a u s d r ü c k e n. II. *adj.* expresiv.

ausdrücklich I. *adj.* expres, formal, precis, clar, categoric; **~er Befehl** ordin categoric. II. *adv.* în mod expres, formal, categoric, precis; **er hat es uns ~ verboten** ne-a interzis-o categoric; **es wird ~ darauf hingewiesen** asupra acestui fapt se atrage atenția în mod expres, categoric.

Ausdrücklichkeit *f. sg.* caracter formal, explicit; mod ritos.

Ausdrucks|art, *-en, f.* mod de exprimare; stil; elocuțiune.

Ausdrucksbewegung, *-en, f.* gest expresiv.

Ausdrucksfähigkeit, *-en, f.* capacitate de exprimare.

Ausdrucksform, *-en, f.* formă de exprimare; manifestare.

Ausdrucksgymnastik *f. sg.* gimnastică ritmică.

Ausdruckskraft, *-kräfte, f.* forță de exprimare; **die ~ der Sprache** forța de exprimare a limbii.

Ausdruckskunst, *-künste, f.* arta exprimării, expresiei.

ausdrucksleer *adj.* v. a u s d r u c k s l o s.

Ausdrucksleere *f. sg.* v. A u s d r u c k s l o s i g k e i t.

ausdruckslos *adj.* fără expresie, inexpresiv.

Ausdruckslosigkeit *f. sg.* lipsă de expresivitate.

Ausdrucksmittel, *-s, -, n.* mijloc de exprimare.

Ausdrucks|psychologie *f. sg.* psihologia gesturilor.

ausdrucks|schwach *adj.* vag, inexpresiv; **ein ~es Wort** un cuvânt fără expresivitate.

ausdrucks|stark *adj.* expresiv.

Ausdrucks|tanz, *-es, -tänze, m.* dans de expresie.

Ausdrucksvermögen, *-s, n. sg.* capacitate de exprimare, de a se exprima.

ausdrucksvoll *adj.* expresiv; elocvent; **~er Kopf** cap expresiv; **er hat sehr ~ vorgelesen** a citit foarte expresiv.

Ausdrucksweise, *-en, f.* v. A u s d r u c k s a r t.

Ausdrusch, *-(e)s, m. sg. (agr.)* 1. îmblătit, treierat. 2. cereale obținute prin treierat.

Ausdruschprämie [-miə], *-n* [-miən], *f.* primă de treieriș.

ausdüfteln, *düftelte aus, ausgedüftelt (ich düft(e)le aus), vb. (h) tr. (reg.)* v. a u s t ü f t e l n.

ausduften, *duftete aus, ausgeduftet (du duftest aus, er duftet aus), vb. (h)* I. *tr.* 1. a exala, a răspândi un parfum, un miros plăcut. 2. a umple cu parfum, a parfuma. II. *intr.* 1. a se evapora. 2. a înceta să miroasă, a-și pierde parfumul, a (se) răsufla.

ausdüften, *düftete aus, ausgedüftet (du düftest aus, er düftet aus), vb. (h) tr.* v. a u s d u f t e n (I).

Ausduftung, *-en, f.* exalare, răspândire (a unui miros).

ausdulden, *duldete aus, ausgeduldet (du duldest aus, er duldet aus), vb. (h) (înv.)* I. *tr.* a răbda, a suferi, a îndura până la sfârșit. II. *intr.* a înceta să mai sufere; a muri (după suferințe).

ausdünnen, *dünnte aus, ausgedünnt, vb. (h) tr. (agr.)* a rări (semănătura).

ausdunstbar, **ausdünstbar** *adj.* evaporabil, vaporizabil.

Ausdunstbarkeit, *-en, f.* capacitate de evaporare.

ausdunsten, *dunstete aus, ausgedunstet (du dunstest aus, er dunstet aus)*, **ausdünsten**, *dünstete aus, ausgedünstet (du dünstest aus, er dünstet aus), vb.* I. *tr. (h)* a exala; a degaja (miros). II. *intr. (s)* a se vaporiza, a se evapora.

Ausdünstung, *-en, f.* 1. *sg.* evaporare, vaporizare; exalare. 2. evaporație; vapori, aburi; miasmă, emanație rău mirositoare.

Ausdünstungs|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* vaporizator.

Ausdünstungsmesser, *-s, -, m. (termo.)* evaporimetru.

aus|ebnen, *ebnete aus, ausgeebnet (du ebnest aus, er ebnet aus), vb. (h) tr.* a nivela.

aus|ecken, *eckte aus, ausgeeckt, vb. (h) tr.* a ascuți muchiile.

aus|eggen, *eggte aus, ausgeeggt, vb. (h)* I. *tr.* a grăpa; a scoate cu grapa. II. *intr.* a termina grăpatul, de grăpat.

aus|einander *adv.* separat, despărțit unul de altul (sau unii de alții), la distanță; **die beiden Schwestern sind sieben Jahre ~** între cele două surori sunt șapte ani diferență; **die Täler liegen weit ~** cele două văi se află la mare distanță una de cealaltă; *(mil.)* **~!** rupeți rândurile!; *(fam.)* **sie sind ~** s-au despărțit (certându-se).

aus|einander biegen, *bog auseinander, auseinander gebogen, vb. (h) tr.* a distanța, a despărți prin îndoire.

aus|einander blasen, *blies auseinander, auseinander geblasen (du, er bläst auseinander), vb. (h) tr.* a împrăștia suflând.

aus|einander brechen, *brach auseinander, auseinander gebrochen (du brichst auseinander, er bricht auseinander), vb. (h) tr.* și *intr.* a (se) rupe în două; a (se) desface, a (se) despărți rupând(u-se) sau spărgând(u-se); a (se) disloca.

aus|einander breiten, *breitete auseinander, auseinander gebreitet (du breitest auseinander, er breitet auseinander), vb. (h) tr.* a desfășura; a așterne.

aus|einander bringen, *brachte auseinander, auseinander gebracht, vb. (h) tr.* 1. a despărți, a separa; a dezbina; **sie hat die zwei auseinander gebracht** i-a despărțit, dezbinat pe cei doi. 2. *(fam.)* a descurca, a descâlci.

aus|einander drehen, *drehte auseinander, auseinander gedreht, vb. (h) tr.* a desface ceva care este răsucit.

aus|einander drücken, *drückte auseinander, auseinander gedrückt, vb. (h) tr.* a lăți, a întinde, a împrăștia, a desface în bucăți turtind, strivind, apăsând.

aus|einander fahren, *fuhr auseinander, auseinander gefahren (du fährst auseinander, er fährt auseinander), vb. (s) intr.* 1. a se răspândi, a se împrăștia brusc, a sări în toate părțile; a se despărți în fugă, brusc. 2. a exploda, a plesni; *(fig.)* **vor Wut ~** a plesni, a crăpa de ciudă, de necaz.

aus|einander fallen, *fiel auseinander, auseinander gefallen (du fällst auseinander, er fällt auseinander), vb. (s) intr.* a se desface în bucăți; a se dezmembra, a se dărâma.

aus|einander falten, *faltete auseinander, auseinandergefaltet (du faltest auseinander, er faltet auseinander), vb. (h) tr.* a desfășura, a desface faldurile, a despături, a dezdoi.

aus|einander fliegen, *flog auseinander, auseinander geflogen, vb. (s) intr.* a zbura, a sări, a se împrăștia în toate direcțiile.

aus|einander fließen, *floss auseinander, auseinander geflossen (du, er fließt auseinander), vb. (s) intr.* a curge separându-se; a se vărsa, a se revărsa (în locuri diferite, în direcții opuse); a se scurge în toate direcțiile împrăștiindu-se.

aus|einander gehen, *ging auseinander, auseinander gegangen, vb. (s) intr.* 1. a se despărți, a se separa, a se împrăștia; *(fig.)* a divorța; **die Meinungen gehen auseinander** părerile sunt împărțite, părerile se deosebesc. 2. a se descompune, a se dezagrega, a se dizolva, a se desface; **das Geklebte ist auseinander gegangen** lipitura s-a desfăcut; *(fig.)* **die Verlobung geht auseinander** se strică logodna. 3. *(înv.; despre flori)* a se deschide, a înflori. 4. *(fam.)* a se îngrășa peste măsură, a se deforma, a se lăbărța. 5. *(mil.)* a rupe rândurile.

Aus|einandergehen, *-s, n. sg.* 1. despărțire, separare, împrăștiere; **beim ~** la despărțire, despărțindu-se; **vor dem ~** înainte de despărțire. 2. dizolvare, descompunere; dislocare. 3. *(mil.)* ruperea rândurilor.

aus|einander gehend I. *part. prez.* de la a u s e i n a n d e r g e h e n. II. *adj.* divergent.

aus|einander hacken, *hackte auseinander, auseinander gehackt, vb. (h) tr.* a separa tăind; a tăia bucăți, felii.

aus|einander halten, *hielt auseinander, auseinander gehalten (du hältst auseinander, er hält auseinander), vb. (h) tr.* 1. a ține despărțit, separat; a despărți, a separa. 2. a distinge, a deosebi; **ich kann die Zwillingsbrüder nicht ~** nu pot să deosebesc pe cei doi frați gemeni.

aus|einander jagen, *jagte auseinander, auseinander gejagt, vb. (h) tr.* a împrăștia; a alunga, a goni împrăștiind.

aus|einander kämmen, *kämmte auseinander, auseinander gekämmt, vb. (h) tr.* 1. a pieptăna părul cu cărare. 2. a descurca, a descâlci (păr, lână etc.).

aus|einander klaffen, *klaffte auseinander, auseinander geklafft, vb. (h) intr.* a fi, a sta întredeschis; a fi, a sta larg deschis, căscat; *(fig.)* **die Meinungen klaffen auseinander** părerile se deosebesc radical.

aus|einander, klamüsern, *klamüserte auseinander, auseinander klamüsert vb. (h) tr. (pop.)* a descurca ițele.

aus|einander kommen, *kam auseinander, auseinander gekommen, vb. (s) intr.* 1. a se despărți, a se pierde (unul de altul); **im Gedränge kamen sie auseinander** în îmbulzeală s-au pierdut unul de altul. 2. *(fig.)* a se răci (unul de altul), a ajunge în conflict; **sie sind ganz auseinander gekommen** s-au îndepărtat definitiv.

aus|einander laufen, *lief auseinander, auseinander gelaufen (du läufst auseinander, er läuft auseinander), vb. (s) intr.* 1. a se împrăștia fugind în toate părțile, a alerga în toate direcțiile; a se dispersa. 2. a se muia, a deveni (prea) moale, a curge.

aus|einander leben, *lebte auseinander, auseinander gelebt, vb. (h) refl. (reciproc)* a se înstrăina încetul cu încetul, a se răci, a se distanța (unul de altul).

aus|einander legen, *legte auseinander, auseinander gelegt, vb. (h) tr.* 1. a întinde, a despături, a etala; **einen Teppich ~** a întinde un covor. 2. a explica, a comenta, a desluși, a lămuri. 3. a demonta; **eine Maschine ~** a demonta o mașină. 4. *(mil.)* a disloca; **Truppen ~** a disloca trupe.

Aus|einanderlegung, *-en, f.* 1. despăturire, etalare. 2. explicare, deslușire, lămurire. 3. demontare. 4. *(mil.)* dislocare.

aus|einander liegen, *lag auseinander, auseinander gelegen, vb. (h* și rar *s) intr.* a fi, a se afla departe, la distanță (unul de altul); **die Häuser liegen weit auseinander** casele sunt la distanță mare (una de alta).

aus|einander machen, *machte auseinander, auseinander gemacht, vb. (h) tr.* a separa, a despărți, a despreuna, a desface; a demonta.

aus|einander marschieren, *marschierte auseinander, auseinander marschiert, vb. (s) intr. (mil.)* a porni în marș în direcții diferite; a se desfășura în marș.

aus|einandernehmbar *adj.* demontabil.

aus|einander nehmen, *nahm auseinander, auseinander genommen (du nimmst auseinander, er nimmt auseinander), vb. (h) tr.* a desface, a demonta; a despărți; **den Motor ~** a demonta motorul; *(fig., fam.)* **den Gegner ~** a distruge un adversar.

aus|einander platzen, *platzte auseinander, auseinander geplatzt (du, er platzt auseinander), vb. (s) intr.* a plesni sărind în aer; *(fig.)* a se dezbina.

aus|einander posamentieren, *posamentierte auseinander, auseinander posamentiert, vb. (h) tr. (pop.)* a lămuri (cu greu), a reuși să deslușească.

aus|einander quartieren, *quartierte auseinander, auseinander quartiert, vb. (h) tr. (mil.; înv.)* a disloca (trupe).

aus|einander reißen, *riss auseinander, auseinander gerissen (du, er reißt auseinander), vb. (h) tr.* a sfâșia, a rupe în bucăți; a desface, a despărți, a separa cu forța.

aus|einander rollen, *rollte auseinander, auseinander gerollt, vb. (h) tr.* și *(s) intr.* a (se) rostogoli în diferite direcții; a (se) desface, a (se) derula.

aus|einander rücken, *rückte auseinander, auseinander gerückt, vb. (h) tr.* și *(s) intr.* a (se) îndepărta (unul de altul); a (se) rări; a (se) distanța împingând(u-se reciproc), dând(u-se unul pe altul) mai încolo; *(fig.)* **die beiden sind auseinander gerückt** cei doi s-au distanțat, s-au înstrăinat.

aus|einander schlagen, *schlug auseinander, auseinander geschlagen (du schlägst auseinander, er schlägt auseinander), vb. (h) tr.* a sparge, a face bucăți prin lovituri.

aus|einander schneiden, *schnitt auseinander, auseinander geschnitten (du schneidest auseinander, er schneidet auseinander), vb. (h) tr.* a separa tăind.

aus|einander setzen, *setzte auseinander, auseinander gesetzt (du, er setzt auseinander), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a așeza la distanță, separat; a despărți. **2.** *(jm. etwas)* a expune, a explica; a analiza, a dezvolta, a lămuri. **II.** *refl.* **1.** a se așeza la distanță, separat; a se despărți. **2.** *(mit)* a discuta, a dezbate; a se ocupa îndeaproape de ceva; **sich mit einer Frage kritisch** ~ a trata o problemă în mod critic; **sich mit jemandem scharf** ~ a avea o explicație furtunoasă cu cineva. **3.** *(jur., com.)* a se învoi; a se aranja; **sich mit seinen Gläubigern** ~ a se învoi, a cădea la învoială, a se aranja cu creditorii.

Aus|einandersetzung, *-en, f.* **1.** explicație, lămurire. **2.** discuție, dezbatere; schimb de idei, păreri. **3.** *(jur., com.)* învoială. **4.** controversă, ceartă.

aus|einander spalten, *spaltete auseinander, auseinander gespaltet* (și *gespalten*) *(du spaltest auseinander, er spaltet auseinander), vb. (h) tr.* a despica, a crăpa.

aus|einander sperren, *sperrte auseinander, auseinander gesperrt, vb. (h) tr. (în expr.)* **Gefangene** ~ a pune prizonieri în celule separate.

aus|einander spreizen, *spreizte auseinander, auseinander gespreizt (du, er spreizt auseinander), vb. (h) tr.* v. spreizen.

aus|einander sprengen, *sprengte auseinander, auseinander gesprengt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a sparge, a sfărâma prin explozie. **2.** *(fig.)* a împrăștia, a alunga, a dispersa (mulțimea). **II.** *intr. (s)* a galopa în toate direcțiile.

aus|einander spritzen, *spritzte auseinander, auseinander gespritzt (du, er spritzt auseinander), vb. (h) tr.* și *(s) intr.* **1.** a stropi în toate direcțiile. **2.** *(fam.)* a (se) împrăștia, a (se) răspândi, a (se) risipi în fugă; **die Feinde spritzten auseinander** dușmanii s-au împrăștiat, s-au risipit în fugă.

aus|einander stehen, *stand auseinander, auseinander gestanden, vb. (h) intr.* a sta la distanță (unul de altul); **~de Ohren** urechi îndepărtate de cap, clăpăuge, pleoștite.

aus|einander stellen, *stellte auseinander, auseinander gestellt, vb. (h) tr.* a așeza la distanță (unul de altul), a separa, a despărți.

aus|einander stieben *vb.* **I.** *intr. (s) stob auseinander, auseinander gestoben,* a fugi, a se împrăștia în toate părțile. **II.** *tr. (h) stiebte auseinander, auseinander gestiebt* a împrăștia în toate părțile.

aus|einander streben, *strebte auseinander, auseinander gestrebt, vb. (h) intr.* **1.** a tinde să se despartă, a avea tendințe separatiste; a merge în direcții diferite. **2.** *(mat., fiz.)* a diverge.

aus|einander teilen, *teilte auseinander, auseinander geteilt, vb. (h) tr.* a împărți, a divide, a diviza.

aus|einander treiben, *trieb auseinander, auseinander getrieben, vb. (h) tr.* v. auseinander jagen.

aus|einander treten, *trat auseinander, auseinander getreten (du trittst auseinander, er tritt auseinander), vb.* **I.** *tr. (h)* a sparge, a sfărâma călcând în picioare. **II.** *intr. (s) (despre un cerc de oameni)* a face loc, a se da înapoi, deoparte; *(mil.)* a lua distanță (sau interval).

aus|einander tun, *tat auseinander, auseinander getan, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) distanța.

aus|einander weichen, *wich auseinander, auseinander gewichen, vb. (s) intr.* v. auseinander treten **(II)**.

aus|einander werfen, *warf auseinander, auseinander geworfen (du wirfst auseinander, er wirft auseinander), vb. (h) tr.* **1.** a distruge, a demonta prin lovituri. **2.** a împrăștia, a arunca în toate părțile.

aus|einander wickeln, *wickelte auseinander, auseinander gewickelt (ich wick(e)le auseinander), vb. (h) tr.* a despărți desfășurând.

aus|einander wirren, *wirrte auseinander, auseinander gewirrt, vb. (h) tr.* a descurca, a descâlci.

aus|einander ziehen, *zog auseinander, auseinander gezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a despărți trăgând. **2.** a întinde, a lungi, a lărgi. **II.** *intr. (s)* a pleca în direcții opuse, a se despărți, a se muta separat (unul de altul).

aus|eisen, *eiste aus, ausgeeist (du, er eist aus), vb. (h) tr.* a curăța de gheață; a scoate din gheață; a libera din gheață.

aus|eitern, *eiterte aus, ausgeeitert, vb. (h) intr.* a elimina tot puroiul (până la vindecare).

aus|erkiesen, *erkor aus, auserkoren (du, er erkiest aus), vb. (h) tr. (înv., poet.; de regulă la part. trec.)* v. auserwählen.

aus|erkoren I. *part. trec.* de la auserküren și auserkiesen. **II.** *adj. (poet.)* **1.** ales, selecționat, de elită; *(substantivat)* **der Auserkorene** cel ales; iubitul. **2.** predestinat.

aus|erküren, *erkor aus, auserkoren* (și *erkürte aus, auserkürt*), *vb. (h) tr. (poet., înv.)* v. auserwählen.

aus|erlesen I. *erlas aus, auserlesen (rar du, er erliest aus), vb. (h) tr.* v. auserwählen. **II.** *adj.* ales, select, de soi, de cea mai bună calitate; **~er Geschmack** gust ales; **~e Weintrauben** struguri selecționați.

aus|ersehen, *ersah aus, ausersehen (du ersiehst aus, er ersieht aus), vb. (h) tr. (als, zu)* a destina, a alege, a predestina, a ursi (ca sau pentru).

aus|ersinnen, *ersann aus, ausersonnen, vb. (h) tr.* a născoci, a inventa.

aus|erwählen, *erwählte aus, auserwählt, vb. (h) tr.* a alege selecționând cu grijă; a predestina, a ursi.

aus|erwählt I. *part. trec.* de la auserwählen. **II.** *adj.* ales, selecționat; predestinat, ursit; select, de elită; **viele sind berufen, aber wenige sind** ~ mulți sunt chemați, puțini aleși.

Aus|erwählte, *-n, -n (ein Auserwählter), m.* și *f.* ales, aleasă; **die** ~ **seines Herzens** aleasa inimii sale.

Aus|erwählung, *-en, f.* alegere, selecționare; predestinare.

aus|erzählen, *erzählte aus, auserzählt, vb. (h)* **I.** *tr.* a povesti până la capăt, a sfârși o poveste sau o întâmplare. **II.** *refl.* a-și epuiza poveștile, a-și goli sacul.

aus|erziehen, *erzog aus, auserzogen, vb. (h) tr.* a termina educația cuiva.

aus|essen, *aß aus, ausgegessen (du, er isst aus), vb. (h) tr.* a mânca tot; *(fig.)* **man muss ~, was man sich eingebrockt hat** capul face, capul trage; cum îți așterni, așa dormi.

ausfachen, *fachte aus, ausgefacht, vb. (h) tr.* a face rafturi (într-un dulap).

ausfächern, *fächerte aus, ausgefächert, vb. (s) intr. (mil.)* a se răsfira în formă de evantai.

ausfädeln, *fädelte aus, ausgefädelt, vb. (h)* **I.** *tr.* a scoate ața din ac sau dintr-un șirag. **II.** *refl.* **1.** *(despre ață)* a ieși din ac; a se deșira. **2.** și *intr. (fig., despre automobile)* a ieși din coloană.

ausfahren, *fuhr aus, ausgefahren (du fährst aus, er fährt aus), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a ieși la plimbare cu un vehicul. **2.** a pleca, a porni; **die Flotte fährt aus** flota pornește, iese în larg; **der Zug fährt aus dem Bahnhof aus** trenul pleacă, pornește din gară; **er fährt nach Holz aus** pleacă după lemne, să aducă lemne. **3.** *(mine)* a ieși din mină. **4.** a-și pierde direcția, a ieși din făgaș; **der Fuß fuhr ihm aus** i-a alunecat, i-a scăpat piciorul; *(tipogr.)* **die Buchstaben sind ausgefahren** literele au ieșit din rând. **5.** *(înv.)* a se enerva, a izbucni (contra cuiva). **6.** *(fam.)* a face un herpes, o erupție; **im Gesicht ausgefahren sein** a avea o erupție pe față. **II.** *tr. (h)* **1.** a plimba, a scoate pe cineva la plimbare cu un vehicul; **das Baby** ~ a plimba copilul cu căruciorul. **2.** a transporta la destinație, a livra; **die Milch** ~ a livra laptele, a distribui laptele la domiciliu. **3.** a strica, a brăzda drumul (cu un vehicul). **4.** a nu tăia o curbă, a lua bine curba. **5.** *(sport)* a parcurge până la capăt; **das Rennen wurde nicht ausgefahren** concursul automobilistic (sau moto) n-a avut loc. **6.** *(tehn.)* a scoate; *(av.)* **die Landeklappen** ~ a scoate voleții de aterizare. **7.** a folosi la maximum capacitatea (tehnică) de mers (a unei mașini); *(fam.)* a folosi un vehicul până la distrugere, a-l scoate din uz. **8.** *(com., înv.)* a exporta.

ausfahrend I. *part. prez.* de la ausfahren. **II.** *adj. (înv.)* agresiv, arțăgos, irascibil.

Ausfahrg(e)leis(e), *-(e)s, -(e), n. (ferov.)* linie de ieșire.

Ausfahrgruppe, *-n, f. (ferov.)* grup al liniilor de plecare.

Ausfahrschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puț de ieșire.

Ausfahrsignal, *-s, -e, n. (ferov.)* semnal de ieșire.

Ausfahr|straße, *-n, f.* **1.** drum, cale de ieșire (din oraș). **2.** *(ferov.)* linie de ieșire.

Ausfahrt, *-en, f.* **1.** *sg.* plecare, pornire, ieșire (din gară, oraș, mină etc.). **2.** plimbare (cu un vehicul). **3.** poartă (de ieșire), ieșire, drum de ieșire; **die Autobahn hat vor der Stadt eine** ~ înaintea orașului există un drum de ieșire de pe autostradă.

Ausfahrt(s)gleis, *-es, -e, n.* v. Ausfahrg(e)leis(e).

Ausfahrts|hafen, *-s, -häfen, m.* port de plecare.

Ausfahrtsrichtung, *-en, f.* direcție de ieșire.

Ausfahrts|straße, *-n, f.* drum, șosea de ieșire (din oraș).

Ausfahrweiche, *-n, f. (ferov.)* macaz de ieșire, ultimul macaz.

Ausfall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** cădere, desprindere; ~ **des Haares** căderea părului. **2.** diferență în minus, lipsă, deficit, pagubă; **den** ~ **der Arbeitsstunden wettmachen** a recupera orele de lucru pierdute; ~ **des Unterrichts** suspendarea orelor de curs (la școală); **die Kompanie hatte viele Ausfälle** compania a avut pierderi mari; *(sport)* **der Läufer war ein** ~ mijlocașul a dezamăgit; ~ **des Stroms** întreruperea curentului; ~ **der Maschine** oprirea mașinii (din cauza unei defecțiuni). **3.** *(mil.)* atac, ieșire (dintr-o cetate asediată, dintr-o poziție încercuită). **4.** v. Ausfalltor. **5.** *(scrimă)* fandare; atac; poziție de atac. **6.** *(fig.)* atac împotriva cuiva; insultare; ieșire agresivă, dușmănoasă. **7.** afirmație jignitoare, insultă. **8.** *(înv.)* rezultat; **der** ~ **der Wahlen** rezultatul alegerilor. **9.** *(ec.)* lipsă, omitere (într-o clauză contractuală).

Ausfall|analyse, *-n, f. (ec.)* analiza deficitului.

Ausfallbogen, *-s, -* (și *-bögen*), *m. (tipogr.)* coală de probă, de maculatură.

ausfallen, *fiel aus, ausgefallen (du fällst aus, er fällt aus), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a cădea, a se desprinde; **die Haare fallen aus** cade părul; **die Lettern der Inschrift sind ausgefallen** literele inscripției au căzut. **2.** a nu se mai ține, a nu mai avea loc; a rămâne pe dinafară; a se opri; **die heutige Stunde fällt aus** ora de azi se suspendă, nu se ține; **der Zug fällt am Sonntag aus** trenul nu circulă, se suspendă duminica; **heute sind zwei Spieler ausgefallen** azi n-au putut fi folosiți doi jucători; **der Strom fällt aus** curentul se oprește; **die Bremse fiel aus** frâna n-a funcționat. **3.** *(mil.)* a ataca, a face o ieșire dintr-o poziție fortificată sau încercuită; a năvăli. **4.** *(scrimă)* a ataca, a face un asalt, a fanda. **5.** *(fig.; gegen)* a se repezi, a se răsti la cineva, a insulta pe cineva. **6.** a ieși (bine sau rău), a avea un rezultat (bun sau rău); **schlecht** ~ a ieși prost; a avea urmări neplăcute; **gut** ~ a ieși bine; a reuși; **das Urteil fiel zu unseren Gunsten aus** sentința a fost în favoarea noastră; **wie ist die Ernte ausgefallen?** cum a fost recolta? **II.** *tr. (h)* a-și scoate din loc căzând, a-și disloca; **sich** *(dat.)* **einen Zahn** ~ a-și pierde un dinte căzând, a-și rupe (a-i sări) un dinte căzând; **er hat sich** *(dat.)* **einen Arm ausgefallen** și-a frânt, luxat brațul căzând.

ausfällen, *fällte aus, ausgefällt, vb. (h) tr.* **1.** *(chim.)* a scoate prin precipitare, a precipita. **2.** *(elv.; jur.)* a da o pedeapsă.

ausfallend I. *part. prez.* de la ausfallen. **II.** *adj.* agresiv, insultător, ofensator.

Ausfallgarantie [-ti:], *-n* [ti:ən], *f. (fin., com.)* garanție în caz de pierdere, în caz de producere a unui deficit.

Ausfallgefecht, *-(e)s, -e, n. (mil.)* luptă care se desfășoară în timpul unei ieșiri dintr-o fortăreață.

Ausfallhafen, *-s, -häfen, m. (mil.)* port de atac, bază maritimă de pornire la atac.

ausfällig *adj.* agresiv; insultător; ofensator; ~ **werden** a deveni agresiv, a ofensa.

Ausfälligkeit, *-en, f.* ofensă, insultă; agresivitate.

Ausfallmuster, *-s, -, n. (tehn.)* mostră, probă de fabricație.

Ausfallpforte, *-n, f.* v. Ausfalltor.

Ausfallquote, *-n, f.* procent de rebuturi.

Ausfallrate, *-n, f.* v. Ausfallquote.

Ausfall|senkung, *-en, f.* **1.** scădere, micșorare a rebuturilor. **2.** acțiune pentru reducerea rebuturilor.

Ausfallsmuster, *-s, -, n.* v. Ausfallmuster.

Ausfalls|pforte, *-n, f.* v. Ausfalltor.

Ausfallsquote, *-n, f.* v. Ausfallquote.

Ausfall|stellung, *-en, f. (mil., sport)* poziție de atac.

Ausfalls|tor, *-(e)s, -e, n.* v. Ausfalltor.

Ausfall|straße, *-n, f.* șosea, arteră, cale de ieșire (din oraș).

Ausfall|stunde, *-n, f.* oră (de curs) suspendată.

Ausfallvergütung, *-en, f. (ec.)* indemnizație pentru pierderile salariale.

Ausfalls|winkel, *-s, -, m. (fiz.)* unghi de emergență, de reflexie.

Ausfalltor, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(ist.)* portiță ascunsă (de cetate) care dădea în șanțuri și pe care se ieșea la atac. **2.** *(fig.)* punct, centru de plecare; **die Stadt war das ~ der südlichen Kolonisation** orașul a fost centrul de plecare al colonizării din sud.
Ausfällung *f. sg. (chim.)* extracție prin precipitare; precipitare.
Ausfallwinkel, *-s, -, m.* v. Ausfallswinkel.
Ausfallzeit *f. sg. (ec.)* timp de oprire a utilajelor.
ausfalten, *faltete aus, ausgefaltet (du faltest aus, er faltet aus), vb. (h) tr.* **1.** a desfășura. **2.** a netezi cutele.
ausfalzen, *falzte aus, ausgefalzt (du, er falzt aus), vb. (h) tr. (constr.)* a fălțui; a îndoi; a cresta.
ausfärben, *färbte aus, ausgefärbt, vb.* **I.** *tr. (h) (text.)* a vopsi; **er hat den Stoff grün ausgefärbt** a vopsit stofa verde. **II.** *intr. (s)* a se decolora, a-și pierde culoarea; **die Farbe war völlig ausgefärbt** culoarea ieșise de tot.
ausfasern, *faserte aus, ausgefasert, vb. (h) tr.* și *refl.* și *(s) intr. (despre țesături)* a (se) destrăma, a (se) rări, a (se) răsfira; a (se) scămoșa.
Ausfaserung, *-en, f. (despre țesături)* destrămare, rărire; scămoșare.
ausfaulen, *faulte aus, ausgefault, vb. (s) intr.* **1.** a putrezi. **2.** *(despre dinți)* a se caria.
ausfaulenzen, *faulenzte aus, ausfaulenzt (du, er faulenzt aus), vb. (h) refl.* a lenevi, a trândăvi (până la saturație).
ausfechten, *focht aus, ausgefochten (du fichtst aus, er ficht aus), vb. (h) tr. (fig.)* a se lupta pentru obținerea unui rezultat; **einen Streit ~** a soluționa, a rezolva prin discuții contradictorii un litigiu, o controversă etc.; **eine Ehrensache ~** a tranșa o chestiune de onoare.
ausfegen, *fegte aus, ausgefegt, vb. (h) tr.* a mătura, a curăța.
Ausfeger[1], *-s, -, m.* mătură de păr, perie (din păr) de măturat pe jos.
Ausfeger[2], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care mătură, care face curat.
Ausfegsel, *-s, -, n. (reg.)* gunoi de la măturat.
Ausfegung, *-en, f.* măturat.
ausfeilen, *feilte aus, ausgefeilt, vb. (h) tr.* **1.** a pili, a lua cu pila; a potrivi, a ajusta pilind; **die Säge ~** a ascuți ferăstrăul. **2.** *(fig)* a desăvârși, a cizela, a perfecționa (fraza, stilul etc.).
ausfem(m)eln, *fem(m)elte aus, ausgefem(m)elt (ich fem(m)(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** *(forest.)* a tăia copacii cei mai groși. **2.** *(agr.)* a smulge cânepa de vară (cu flori bărbătești).
ausfenstern, *fensterte aus, ausgefenstert, vb. (h) tr. (fam.)* a certa, a ocărî.
ausfertigen, *fertigte aus, ausgefertigt, vb. (h) tr.* **1.** a fabrica, a confecționa, a face gata. **2.** a redacta, a întocmi, a alcătui (un act); a elibera (un certificat etc.); **Papiere auf js. Namen ~** a scrie, a elibera acte pe numele cuiva; **etwas doppelt ~** a scrie, a elibera ceva în două exemplare; *(com.)* **Fakturen (über etwas) ~** a factura.
Ausfertiger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care întocmește, scrie un act, o hârtie, factură etc.
Ausfertigung, *-en, f.* **1.** *sg.* fabricare, confecționare; executare. **2.** redactare, întocmire (a unui document). **3.** act, document; **amtliche ~** act oficial; **~ einer Baugenehmigung** eliberare a unui permis, a unei autorizații de construcții. **4.** exemplar; **in einfacher ~** într-un singur exemplar; **zweite ~** copie.
Ausfertigungsdatum, *-s, -ten, n.* data redactării, eliberării unui act.
Ausfertigungsgebühr, *-en, f.* taxă de întocmire sau de eliberare (a unui act).
Ausfertigungs|tag, *-(e)s, -e, m.* v. Ausfertigungsdatum.
ausfetten, *fettete aus, ausgefettet (du fettest aus, er fettet aus), vb. (h) tr.* **1.** a unge cu grăsime. **2.** a degresa.
ausfeuern, *feuerte aus, ausgefeuert, vb. (h)* **I.** *tr.* a încălzi bine; **das Zimmer ~** a încălzi bine camera. **II.** *intr. (fam., despre cai)* a zvârli (cu picioarele).
ausfiltern, *filterte aus, ausgefiltert, vb. (h) tr. (tehn.)* a filtra (sunete), a scoate paraziții cu ajutorul unui filtru.
ausfilzen, *filzte aus, ausgefilzt (du, er filzt aus), vb. (h) tr.* **1.** a căptuși sau a îmbrăca cu pâslă. **2.** a umple cu câlți, cu păr de cal etc. **3.** *(fig., fam.)* a certa, a mustra, a muștrului. **4.** *(reg.)* a descurca, a descâlci.
ausfinden, *fand aus, ausgefunden (du findest aus, er findet aus), vb. (h) tr. (inv.)* a găsi, a descoperi; *(fig.)* a născoci, a scorni, a inventa; a minți.
ausfindig *adv. (in expr.)* **~ machen** a depista, a descoperi, a afla, a da de urmă; **er sucht etwas ~ zu machen** caută să afle ceva; **den Täter ~ machen** a depista făptașul; **einen Parkplatz ~ machen** a găsi (după strădanii) un loc de parcare.
Ausfindigmachung *f. sg.* depistare.
ausfirnissen, *firnisste aus, ausgefirnisst (du, er firnisst aus), vb. (h) tr.* a lustrui (pe dinăuntru) cu firnis.
ausfischen, *fischte aus, ausgefischt, vb. (h) tr.* **1.** a pescui, a scoate din apă; *(fig.)* a descoperi, a găsi, a da de urmă; **er hat sich was Schönes ausgefischt** s-a ales cu ceva bun. **2.** a depopula de pește, a scoate toți peștii (dintr-un lac).
ausflackern, *flackerte aus, ausgeflackert, vb. (h* și *s) intr.* a înceta să mai pâlpâie.
ausflaggen, *flaggte aus, ausgeflaggt, vb. (h) tr. (schi)* a marca pârtia (cu stegulețe).
ausflammen, *flammte aus, ausgeflammt, vb. (h)* **I.** *tr. (mil.)* a flamba (țeava tunului). **II.** *intr.* a se stinge, a înceta să ardă.
ausflattern, *flatterte aus, ausgeflattert, vb. (s) intr.* v. ausfliegen **(I 1, 3)**.
ausflechten, *flocht aus, ausgeflochten (du flichtst aus, er flicht aus), vb. (h) tr.* **1.** a îmbrăca pe dinăuntru cu o împletitură. **2.** a despleti.
Ausfleisch|eisen, *-s, -, n. (tăb.)* cuțit de descărnat.
ausfleischen, *fleischte aus, ausgefleischt, vb. (h) tr. (tăb.)* a cârnosi, a descărna.
Ausfleischmesser, *-s, -, n.* v. Ausfleischeisen.
Ausfleischung, *-en, f. (tăb.)* cârnosire, descărnare.
ausflicken, *flickte aus, ausgeflickt, vb. (h) tr.* a cârpi, a repara, a drege, a petici; **den Zaun ~** a repara gardul.
Ausflickerei, *-en, f. (peior.)* cârpăceală, cârpeală, peticeală.
ausfliegen, *flog aus, ausgeflogen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a zbura, a-și lua zborul, a părăsi cuibul zburând; *(fig.)* a o șterge; **er ist ausgeflogen a)** a șters-o, a luat-o din loc; **b)** a plecat de acasă. **2.** *(fig.)* a face o excursie. **II.** *tr. (h) (mil.)* a transporta pe calea aerului (dintr-un teritoriu încercuit).
ausfliesen, *flieste aus, ausgefliest (du, er fliest aus), vb. (h) tr.* a pardosi, a pava cu dale, cu lespezi (de piatră).
ausfließen, *floss aus, ausgeflossen (du er fließt aus), vb. (s) intr.* **1.** a se scurge, a curge afară; **~ lassen** a lăsa să se scurgă, a scurge (un lichid). **2.** *(fig.)* a emana, a porni de la…, a izvorî din…
ausflippen, *flippte aus, ausgeflippt, vi. (s) (fam.)* **1.** a se țăcăni. **2.** a-și ieși din fire. **3.** a cădea în transă (luând droguri).
ausflöhen, *flöhte aus, ausgeflöht, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) pureca.
ausfluchen, *fluchte aus, ausgeflucht, vb. (h) refl.* a se descărca, a se ușura înjurând.
Ausflucht, *-flüchte, f.* **1.** ieșire secretă, ascunsă; **der Fuchsbau hat zwei Ausflüchte** vizuina de vulpe are două ieșiri. **2.** *(fig.)* eschivare, pretext, stratagemă, subterfugiu; **Ausflüchte machen** a se scuza, a se eschiva; **Ausflüchte suchen** a căuta pretexte; **nie um eine ~ verlegen sein** a avea mereu la îndemână un pretext, o scuză.
Ausflug, *-(e)s, -flüge, m.* **1.** excursie; **einen ~ ins Blaue machen** a face o excursie după inspirație, într-un loc nestabilit dinainte. **2.** zbor, plecare în zbor din cuib; părăsire a cuibului. **3.** gaura prin care ies albinele din stup, urdiniș.
Ausflügler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* excursionist(ă).
Ausflugsdampfer, *-s, -, m.* vapor de croazieră.
Ausflugslokal, *-s, -e, n.* local într-un punct turistic.
Ausflugs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de excursie.
Ausflugs|schiff, *-(e)s, -e, n.* v. Ausflugsdampfer.
Ausflugsverkehr, *-s, m. sg.* trafic turistic.
Ausflugswetter, *-s, n. sg.* timp potrivit pentru excursie.
Ausflugsziel, *-(e)s, -e, n.* țintă a excursiei.
Ausfluss, *-es, -flüsse, m.* **1.** scurgere (printr-o deschizătură). **2.** șanț, canal de scurgere; gură de scurgere. **3.** *(med.)* secreție, scurgere; supurare; **weißer ~** poală albă. **4.** vărsare; gură de râu. **5.** *(fig.)* urmare, consecință.
Ausflussgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză de scurgere.
Ausflussko|effizient [-tsiɛnt], *-en, -en, m.* coeficient de scurgere.
Ausflusskanal, *-s, -kanäle, m.* canal de scurgere.
Ausflussloch, *-(e)s, -löcher, n.* (orificiu, deschizătură de) scurgere; gură de canal.
Ausflussmenge, *-n, f. (hidr.)* debit scurs, de scurgere.
Ausflussmündung, *-en, f.* gură a unui râu.
Ausfluss|öffnung, *-en, f.* v. Ausflussloch.
Ausflussrinne, *-n, f.* jgheab de scurgere.
Ausflussrohr, *-s, -e, n.*, **Ausflussröhre**, *-n, f.* țeavă, tub de scurgere.
Ausflussviskosimeter [-vis-], *-s, -, m. (chim.)* viscozimetru prin metoda de scurgere.
Ausfluss|zeit, *-en, f.* timp de scurgere.
Ausflut, *-en, f. (mine)* canal pentru scurgerea apei.
ausfluten, *flutete aus, ausgeflutet (du flutest aus, er flutet aus), vb. (s) intr.* **1.** *(mine)* a se scurge. **2.** a se revărsa.
ausfolgen, *folgte aus, ausgefolgt, vb. (h) tr. (austr.)* a înmâna, a preda, a elibera; **jm. ein Buch ~** a înmâna, a preda cuiva o carte.
Ausfolge|schein, *-(e)s, -e, m. (austr.)* bilet, adeverință de eliberare, de predare, de livrare.
Ausfolgung, *-en, f. (austr.)* eliberare, predare, livrare.
ausfoppen, *foppte aus, ausgefoppt, vb. (h) tr.* a râde, a-și bate joc de cineva.
ausfordern, *forderte aus, ausgefordet, vb. (h) tr.* **1.** *(inv.)* a provoca; **zum Kampf ~** a provoca la luptă. **2.** a juca, a cere atu (la jocul de cărți).
ausfördern, *förderte aus, ausgefördet, vb. (h) tr. (mine)* a extrage, a scoate.
Ausförderung, *-en, f. (mine)* extracție, scoatere.
ausformen, *formte aus, ausgeformt, vb. (h) tr.* **1.** a forma; a da o formă definitivă; a fasona. **2.** *(fig.)* a finisa, a cizela.
Ausformung, *-en, f.* formare, fasonare; *(fig.)* cizelare, finisare.
ausforschen, *forschte aus, ausgeforscht, vb. (h) tr.* **1.** a cerceta, a investiga; a scruta; a sonda; a explora. **2.** *(fig.)* a descoase, a trage de limbă (pe cineva), a căuta să afle (de la cineva). **3.** *(mil.)* a aduna informații, a cerceta; a interoga.
Ausforscher, *-s, -, m. (mil.)* cercetaș, iscoadă; spion.
Ausforschung, *-en, f.* sondaj, explorare, scrutare.
ausforsten, *forstete aus, ausgeforstet (du forstest aus, er forstet aus), vb. (h) tr.* **1.** a tăia o pădure, a exploata o pădure. **2.** a despăduri (un teren), a defrișa.
ausfragen, *fragte aus, ausgefragt, vb. (h)* **I.** *tr.* a interoga, a întreba; a examina; a chestiona; *(pop.)* a descoase, a trage de limbă. **II.** *intr.* a termina cu interogatul (cuiva).
Ausfragen, *-s, n. sg.* interogare; examinare, chestionare.
Ausfrager, *-s, -, m.* examinator; persoană care descoase, culege informații, trage de limbă.
Ausfragerei, *-en, f.* mania de a pune mereu întrebări, de a descoase; tras de limbă.
Ausfragerin, *-nen, f.* examinatoare; persoană care descoase, culege informații, trage de limbă.
ausfransen, *franste aus, ausgefranst (du, er franst aus), vb. (h) tr. refl.* și *intr. (despre țesături)* a (se) destrăma, a (se) rări.
ausfräsen, *fräste aus, ausgefräst (du, er fräst aus), vb. (h) tr. (tehn.)* a face o gaură cu freza; a sfredeli, a freza.
ausfressen, *fraß aus, ausgefressen (du, er frisst aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(despre animale)* a mânca tot, a înghiți tot. **2.** a roade, a găuri; a ataca prin substanțe corosive. **3.** *(pop.)* a comite; **was hat er schon wieder ausgefressen?** ce ispravă a mai făcut? **bei mir hat er ausgefressen** la mine și-a pierdut orice credit, cu mine nu-i mai merge, pe mine nu mă mai duce. **4.** *(pop.)* a suporta consecințele, a înghiți; **er hat es ~ müssen** a trebuit s-o înghită și pe asta; **die hat sich** *(dat.)* **etwas ausgefressen** știu că și-a luat o belea pe cap. **II.** *intr. (despre animale)* a termina de mâncat. **III.** *refl. (pop.)* a se îngrășa, a se îndopa, a se ghiftui.
Ausfressen, *-s, n. sg. (tehn., fot.)* corodare.
ausfrieren, *fror aus, ausgefroren, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** *(agr.)* a degera, a se distruge din cauza gerului; **die Saat ist fast ganz ausgefroren** semănăturile au degerat aproape în întregime. **2.** *(despre ape)* a îngheța complet; **der Teich ist ausgefroren** lacul a înghețat până-n fund. **3.** și *refl. (h) (despre ființe)* a îngheța până în fundul sufletului, până-n măduva oaselor. **II.** *tr. (h) (tehn.)* a separa prin metode criogene, prin înghețare.

Ausfrieren, *-s, n. sg.* **1.** înghețat, degerat. **2.** *(tehn.)* criogenie.
ausfugen, *fugte aus, ausgefugt, vb. (h) tr. (constr.)* a rostui (zidul), a umple rosturile.
Ausfugung, *-en, f. (constr.)* rostuire (a zidurilor); umplere a rosturilor.
Ausfuhr, *-en, f. (com.)* export; **zollfreie** ~ export scutit de vamă.
Ausfuhr|abgabe, *-n, f.* v. Ausfuhrgebühren.
Ausfuhr|abteilung, *-en, f. (ec.)* serviciu, departament de export.
Ausfuhr|agent, *-en, -en, m. (ec.)* agent exportator.
Ausfuhr|antrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* solicitarea licenței de export.
Ausfuhr|artikel, *-s, -, m. (com.)* articol de export.
ausführbar *adj.* **1.** *(com.)* exportabil. **2.** executabil, realizabil.
Ausführbarkeit *f. sg.* posibilitate, putință de realizare, de executare (a unui lucru).
Ausfuhrbeschränkung, *-en, f. (com.)* restricție la export.
Ausfuhrbestimmungen *pl. (ec.)* dispoziții, reglementări la export.
Ausfuhrbewilligung, *-en, f. (com.)* licență, aprobare, autorizație de export.
Ausfuhrboom [-bu:m], *-s, -s, m. (ec.)* avalanșă de exporturi.
Ausfuhrbürgschaft, *-en, f. (ec.)* cauțiune de export.
Ausfuhrdeklaration, *-en, f.* declarație de vamă (la export).
ausführen, *führte aus, ausgeführt, vb. (h) tr.* **1.** a duce, a conduce, a scoate (la plimbare, la o distracție, în oraș etc.); *(rar)* a conduce afară; **die Tochter** ~ a scoate fiica în lume. **2.** *(com.)* a exporta. **3.** *(fam.: jm. etwas)* a lua, a șterpeli (cuiva ceva). **4.** a executa, a realiza, a efectua, a îndeplini; a duce la bun sfârșit; **einen Befehl** ~ a executa un ordin; **einen Streich** ~ a face o poznă; *(sport)* **einen Freistoß** ~ a executa o lovitură liberă; **das Gemälde in Öl** ~ a executa tabloul în ulei; **sich** ~ **lassen** a putea fi realizat, a fi realizabil. **5.** a prelucra (ceva existent), a finaliza; a dezvolta, a expune, a explica; **einen Gedanken** ~ a dezvolta o idee.
ausführend **I.** *part. prez.* de la ausführen. **II.** *adj.* care execută, executant; *(jur.)* **die** ~**e Gewalt** puterea executivă.
Ausführer, *-s, -, m.* **1.** exportator. **2.** persoană care execută (ceva), executant.
Ausfuhr|erklärung, *-en, f.* declarație de export.
Ausfuhr|erlaubnis, *-se, f.* v. Ausfuhrbewilligung.
Ausfuhr|erlös, *-es, -e, m. (ec.)* beneficiu din export.
Ausfuhrfirma, *-men, f. (ec.)* firmă exportatoare, de export.
Ausfuhrförderung, *-en, f. (ec.)* promovare a exportului.
Ausfuhrgebühren *pl.* taxe de export.
Ausfuhrgenehmigung, *-en, f.* autorizație de export.
Ausfuhrgeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** tranzacție, afacere de export. **2.** firmă, casă de export.
Ausfuhrgut, *-(e)s, -güter, n.* marfă, *(la pl.)* bunuri de export.
Ausfuhr|hafen, *-s, -häfen, m.* port de export.
Ausfuhr|handel, *-s, m. sg.* comerț de export.
Ausfuhr|haus, *-es, -häuser, n.* v. Ausfuhrgeschäft **(2).**
Ausfuhrkontingent, *-(e)s, -e, n. (ec.)* contingent de export.
Ausfuhrkredit, *-(e)s, -e, m.* credit pentru export.
Ausfuhrland, *-(e)s, -länder, n.* țară exportatoare.
ausführlich *adj.* amănunțit, detaliat, pe larg.
Ausführlichkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* caracter amănunțit (al unei expuneri etc.). **2.** lux de amănunte; amănunțime; **mit aller** ~ cu toate amănuntele, până în cele mai mici amănunte.
Ausfuhrmöglichkeit, *-en, f. (ec.)* posibilitate de export.
Ausfuhr|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de proveniență (al mărfurilor exportate).
Ausfuhrplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de export.
Ausfuhrprämie [-miə], *-n* [-miən], *f.* primă de export.
Ausfuhrpreis, *-es, -e, m. (ec.)* preț de export.
Ausfuhrprogramm, *-s, -e, n. (ec.)* program de export.
Ausfuhrquote, *-n, f. (ec.)* contingent, cotă de export.
Ausfuhr|risiko, *-s, -s (și -risiken), n. (ec.)* risc de export.
Ausfuhr|rückgang, *-(e)s, m. sg. (ec.)* scădere a exportului.
Ausfuhrschein, *-(e)s, -e, m.* certificat, permis de export.
Ausfuhr|sperre, *-n, f. (ec.)* embargo asupra exportului.
Ausfuhr|steigerung, *-en, f. (ec.)* creștere a exportului.
Ausfuhr|steuer, *-n, f.* impozit, taxă de (sau pe) export.
Ausfuhr|subvention [-vɛn-], *-en, f. (ec.)* subvenție pentru export.
Ausfuhr|überschuss, *-es, -schüsse, m. (com.)* excedent de export.
Ausführung, *-en, f.* **1.** *(sg.)* realizare, efectuare, executare, îndeplinire; **zur** ~ **bringen** a duce la îndeplinire, a executa; **in kunstvoller** ~ într-o execuție artistică; **der Entwurf war fertig, nun ging es an die** ~ proiectul era gata, acum se trecea la executare. **2.** *(pl.)* expunere, dezvoltare, explicare pe larg (a unei chestiuni etc.); **seine** ~**en waren langweilig** expunerea sa a fost plicticoasă; **einwandfreie** ~ executare ireproșabilă; **geschmackvolle** ~ realizare cu gust.
Ausführungs|anweisung, *-en, f.* instrucțiuni de executare.
Ausführungs|auftrag, *-(e)s, -träge,* **Ausführungsbefehl**, *-(e)s, -e, m.* ordin de executare.
Ausführungsbedingung, *-en, f. (ec.)* condiții de executare, de realizare.
Ausführungsbeginn, *-(e)s, m. sg. (ec.)* începere a execuției.
Ausführungsbe|hörde, *-n, f.* autoritate, instanță executivă.
Ausführungsberechtigung, *-en, f. (ec.)* autorizare de executare.
Ausführungsbe|stimmung, *-en, f. (jur.)* dispoziție de aplicare; ~ **zum Gesetz** dispoziție de aplicare a legii.
Ausführungsdatum, *-s, -daten, n. (ec.)* dată de punere în aplicare, de începere a execuției.
Ausführungsdauer *f. sg. (ec.)* durată a execuției.
Ausführungs|ende, *-s, n. sg. (ec.)* terminare a execuției.
Ausführungs|etappe, *-n, f. (ec.)* etapă de execuție.
Ausführungs|fehler, *-s, -, m. (ec.)* eroare de execuție.
Ausführungs|folge, *-n, f. (ec.)* suită (secvență) de execuție.
Ausführungs|frist, *-en, f. (ec.)* termen de execuție.
Ausführungsgang, *-(e)s, -gänge, m. (tehn.)* canal de evacuare.
Ausführungs|geschwindigkeit *f. sg. (ec.)* viteză, rapiditate de execuție.
Ausführungsgesetz, *-es, -e, n.* lege execuțională, care reglementează executarea hotărârilor.
Ausführungsklappe, *-n, f. (tehn.)* valvă, clapă de emisiune, de golire.
Ausführungs|leistung, *-en, f. (ec.)* performanță de execuție.
Ausführungsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de execuție, de realizare.
Ausführungs|ordnung, *-en, f. (ec.)* ordin de execuție.
Ausführungs|phase [-fa:zə], *-n, f. (ec.)* fază de execuție.
Ausführungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de execuție, de realizare.
Ausführungs|termin, *-s, -e, m.* termen de execuție.
Ausführungs|priorität, *-en, f. (ec.)* prioritate de execuție.
Ausführungs|prozess, *-es, -e, m. (ec.)* proces de execuție.
Ausführungs|simulation, *-en, f. (ec.)* simulare a execuției.
Ausführungs|takt, *-(e)s, -e, m. (ec.)* cadență, ritm de execuție.
Ausführungsverlauf, *-(e)s, -verläufe, m. (ec.)* curs al, derulare a execuției.
Ausführungsver|ordnung, *-en, f.* v. Ausführungsbestimmung.
Ausführungsweise, *-n, f.* mod de executare, de execuție.
Ausführungs|zeit *f. sg. (ec.)* durată, timp de execuție, de realizare.
Ausführungs|zustand, *-(e)s, -stände, m. (ec.)* stadiu de execuție.
Ausführungs|zyklus, *-, -zyklen, m. (ec.)* ciclu de execuție.
Ausfuhrverbot, *-(e)s, -e, n.* interzicere a exportului.
Ausfuhrvergütung, *-en, f.* v. Ausfuhrprämie.
Ausfuhrware, *-n, f.* articol, marfă de export.
Ausfuhrzoll, *-(e)s, -zölle, m.* taxă, vamă de export.
Ausfüll|arbeit, *-en, f. (mine)* lucrări de rambleiere, de umplere.
ausfüllbar *adj.* care poate fi umplut.
Ausfüllbarkeit *f. sg.* posibilitate de a umple.
ausfüllen, *füllte aus, ausgefüllt, vb. (h) tr.* **1.** a umple, a astupa; **eine Lücke** ~ a umple un gol; *(fig.)* a umple o lacună. **2.** *(tehn.)* a rambleia, a călăfătui; a umple rosturi; *(stomatologie)* a plomba. **3.** a completa (o chitanță, un formular etc.). **4.** a umple, a ocupa; a preocupa; **dieser Gedanke füllt seine ganze Seele aus** acest gând îl preocupă din tot sufletul; **die Zeit gut** ~ a folosi bine tot timpul; **einen Posten gut** ~ a corespunde, a face față unui post, unei funcții.
Ausfüllfigur, *-en, f. (tipogr.)* vinietă de ornamentație (pentru completarea unei pagini).
Ausfüllgeiger, *-s, -, m.* violonist care ține locul altuia (sau dublează pe altul) într-un ansamblu muzical.
Ausfüll|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** bucată de umplutură, de completare (a unui program). **2.** *(tehn.)* piesă de astupare.
Ausfüllung *f. sg.* **1.** umplere, astupare; *(fig.)* ocupare. **2.** *(tehn.)* rambleiere, călăfătuire; rostuire; *(stomatologie)* plombare. **3.** completare (a unei chitanțe, a unui formular etc.). **4.** deșertare, golire (a unui vas, a unui recipient); transvazare.
Ausfüllungsgrad, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* grad de umplere.
Ausfüllungsholz, *-es, -hölzer, n.* lemn de umplutură.
Ausfüllungsmasse, *-n, f.* material de umplutură.
Ausfüllungswort, *-(e)s, -e, n.* cuvânt de umplutură.
ausfurchen, *furchte aus, ausgefurcht, vb. (h) tr.* **1.** a brăzda. **2.** a netezi brazdele.
ausfuttern, *futterte aus, ausgefuttert, vb. (h) tr.* v. ausfüttern **(1).**
ausfüttern, *fütterte aus, ausgefüttert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a căptuși (o haină, o galerie de mină etc.). **2.** a hrăni bine, din belșug, a îngrășa (animale). **II.** *refl. (fam.)* a mânca bine, din belșug, cu lăcomie, a se îndopa.
Ausfütterung, *-en, f.* **1.** căptușire. **2.** hrănire, îngrășare (a animalelor).
Ausgabe, *-n, f.* **1.** *sg.* distribuire; ~ **von Lebensmitteln** distribuire de alimente; **die** ~ **des Gepäckes** eliberarea, înmânarea bagajelor. **2.** *sg.* emitere, comunicare (de ordine), difuzare (a știrilor); ~ **einer Anleihe** emitere a unui împrumut; ~ **von Investmentzertifikaten** emitere de certificate de investitor. **3.** *(mai ales la pl.)* cheltuială, speze; **(nicht) absetzbare** ~**n** cheltuieli (ne)deductibile, care (nu) pot fi deduse (de la impozit); **außerplanmäßige** ~**n** cheltuieli extrabugetare; **unvorhergesehene** ~**n** cheltuieli neprevăzute; **die laufenden** ~**n** cheltuielile curente. **4.** emisiune (de bancnote, de acțiuni). **5.** ediție (a unei cărți); **eine vollständige** ~ **der Werke** o ediție completă a operelor.
Ausgabe|art, *-en, f.* mod de editare.
Ausgabebank, *-en, f. (ec.)* bancă de emisie.
Ausgabebeleg, *-(e)s, -e, m.* act justificativ al cheltuielilor.
Ausgabebewilligung, *-en, f. (ec.)* autorizație bugetară.
Ausgabebuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de cheltuieli.
Ausgabebudget [-bydʒe:], *-s, -s, n.* bugetul cheltuielilor.
Ausgabedatei, *-en, f. (inform.)* fișier de distribuire, de destinații.
Ausgabedatum, *-s, -daten, n. (ec.)* dată de emisiune.
Ausgabe|einheit, *-en, f. (ec.)* unitate (periferică) de distribuție.
Ausgabe|etat [-eta], *-s, -s, m. (ec.)* v. Ausgabebudget.
Ausgabefehler, *-s, -, m.* eroare de distribuire.
Ausgabefreudigkeit *f. sg.* plăcere de a cheltui.
Ausgabejahr, *-(e)s, -e, n. (ec.)* an de editare, de emisiune.
Ausgabejournal [-ʒurna:l], *-s, -s, n.* jurnal de cheltuieli.
Ausgabekasse, *-n, f.* casă de emitere, de distribuire.
Ausgaben|aufgliederung, *-en, f. (ec.)* repartizare a cheltuielilor.
Ausgaben|aufstellung, *-en, f. (ec.)* listare a, prezentare a cheltuielilor.
Ausgabenbeleg, *-(e)s, -e, m.* v. Ausgabebeleg.
Ausgabenbeschränkung, *-en, f. (ec.)* limitare a cheltuielilor.
Ausgabenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* v. Ausgabebuch.
Ausgabenbudget [-bydʒe:], *-s, -s, n.* v. Ausgabebudget.
Ausgabendeckung, *-en, f. (ec.)* acoperire a cheltuielilor.
Ausgaben|einsparungen *pl. (ec.)* reducere a cheltuielilor.
Ausgabenjournal [-ʒurna:l], *-s, -s, n.* v. Ausgabejournal.
Ausgabenkonto, *-s, -s (și -ten sau -ti), n.* cont de cheltuieli.
Ausgabenkürzung, *-en, f. (ec.)* reducere, restrângere a bugetului.
Ausgabenposten, *-s, -, m. (cont.)* post de cheltuieli.
Ausgabenrubrik, *-en, f.* rubrică de cheltuieli.
Ausgabensumme, *-n, f.* sumă a cheltuielilor.

Ausgabenummer, *-n, f.* număr de emisiune.
Ausgabenverzeichnis, *-ses, -se, n.* listă, registru de cheltuieli.
Ausgabeposten, *-s, -, m.* v. Ausgabenposten.
Ausgabeschalter, *-s, -, m.* ghișeu de emisiune, de distribuire, de eliberare.
Ausgabe|station, *-en, f.* **1.** oficiu de expediție. **2.** post de emisiune.
Ausgabe|stelle, *-n, f.* centru de distribuire; oficiu de expediție; birou de emisiune; birou, loc de eliberare.
Ausgabesumme, *-n, f.* v. Ausgabensumme.
Ausgabetag, *-(e)s, -e, m. (ec.)* zi de emitere.
Ausgabetermin, *-s, -e, m.* termen de eliberare, de expediere, de distribuire, de emisiune.
Ausgabewert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* valoare de distribuție, de emisie.
ausgähnen, *gähnte aus, ausgegähnt, vb. (h) refl. (fam.)* a se sătura de căscat, a căsca după pofta inimii.
Ausgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** ieșire; **Eingang und** ~ intrare și ieșire; **den ~ freihalten** a lăsa ieșirea liberă. **2.** (zi de) ieșire, zi liberă, învoire; **die Rekruten haben heute** ~ recruții au azi zi de ieșire; **er machte den ersten ~ nach seiner Krankheit** a ieșit întâia oară după boală. **3.** sfârșit, terminare; rezultat; deznodământ; ~ **des Mittelalters** sfârșitul evului mediu; ~ **des Krieges** sfârșitul, rezultatul războiului; **am ~ der Allee** la capătul aleii; **einen schlimmen ~ nehmen** a (se) sfârși prost; **einen guten ~ nehmen** a se termina cu bine; **ich bin auf den ~ gespannt** sunt curios cum se va termina; *(fig.)* **unser** ~ sfârșitul nostru, moartea noastră. **4.** *(lingv.)* terminație (a unui cuvânt, vers etc.). **5.** origine, punct de plecare; **seinen ~ nehmen** a porni, a pleca (de la); **das nahm von hier seinen** ~ de aici a pornit. **6.** mărfuri, scrisori de expediat; **die Ausgänge registrieren** a înregistra tot ce iese (scrisori, mărfuri etc.). **7.** *(tipogr.)* rând de sfârșit de aliniat.
ausgangs *adv.* la sfârșit, spre sfârșit.
Ausgangs|adresse, *-n, f. (ec.)* adresă de plecare.
Ausgangs|angebot, *-(e)s, -e, m. (ec.)* ofertă inițială, de pornire.
Ausgangs|atom, *-s, -e, n. (fiz.)* atom primar.
Ausgangsbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* gară de plecare, de formare (a trenului).
Ausgangsbasis, *-basen, f.* bază de plecare.
Ausgangsbedingung, *-en, f.* condiție inițială.
Ausgangsbelastung, *-en, f. (electr.)* sarcină de ieșire.
Ausgangsbrenn|stoff, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* combustibil de bază.
Ausgangsbescheinigung, *-en, f. (ec.)* certificate de ieșire, de expediție.
Ausgangsbuch, *-(e)s, -bücher, n. (ec.)* registru de expediție.
Ausgangsdaten *pl.* date inițiale.
Ausgangsdeklaration, *-en, f. (com.)* declarație de ieșire (a mărfurilor).
Ausgangs|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs primar.
Ausgangsformel, *-n, f. (mat.)* formulă inițială.
Ausgangsgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză inițială.
Ausgangshalle, *-n, f. (ferov.)* hol de ieșire.
Ausgangskabel, *-s, -, n. (electr.)* cablu de ieșire.
Ausgangsklappe, *-n, f.* supapă de ieșire.
Ausgangskolumne, *-n, f. (tipogr.)* ultima pagină (a unui capitol, a unei cărți).
Ausgangslage *f. sg.* situație inițială.
Ausgangs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc, stație de pornire, de plecare.
Ausgangs|passierzettel, *-s, -m.* bilet de voie.
Ausgangs|position, *-en, f.* poziție inițială.
Ausgangs|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct de plecare.
Ausgangsrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de scurgere.
Ausgangs|schein, *-(e)s, -e, m.* **1.** bon de ieșire. **2.** v. Ausgangspassierzettel.
Ausgangs|silbe, *-n, f.* silabă finală.
Ausgangs|sperre, *-n, f.* interdicție de a ieși afară, pe stradă, în oraș.
Ausgangs|stelle, *-n, f.* loc, punct de plecare.
Ausgangs|stellung, *-en, f.* poziție inițială.
Ausgangs|stoff, *-(e)s, -e, m.* materie primă, material de bază.
Ausgangs|strom, *-(e)s, m. sg. (electr.)* curent de ieșire.
Ausgangs|system, *-s, -e, n. (ec.)* sistem inițial.
Ausgangs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de ieșire, zi liberă; învoire.
Ausgangs|treppe, *-n, f.* scară de ieșire.
Ausgangs|tür, *-en, f.* ușă de ieșire.
Ausgangswerk|stoff, *-(e)s, -e, m.* v. Ausgangsstoff.
Ausgangswert, *-(e)s, -e, m.* valoare inițială.
Ausgangszahl, *-en, f. (ec.)* număr inițial, de debut.
Ausgangszeile, *-n, f. (tipogr.)* rând final, rând de încheiere.
Ausgangszoll, *-(e)s, -zölle, m.* v. Ausfuhrzoll.
Ausgangszoll|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou vamal de export.
ausgären, *gor aus, ausgegoren, vb. (h)* **I.** *intr.* a termina de fermentat. **II.** *tr.* a fermenta, a face să fermenteze bine.
ausgasen, *gaste aus, ausgegast (du, er gast aus), vb. (h) tr.* a gaza, a dezinfecta cu ajutorul gazelor.
ausgäten, *gätete aus, ausgegätet (du gätest aus, er gätet aus), vb. (h) tr. (reg.)* v. ausjäten.
ausgattern, *gatterte aus, ausgegattert, vb. (h) tr.* **1.** *(pop.)* a face rost. **2.** *(fam.)* a găsi (după multă căutare); a da de urmă.
Ausgebäude, *-s, -, n. (înv.)* bovindou.
ausgeben, *gab aus, ausgegeben (du gibst aus, er gibt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a cheltui; **das Geld mit vollen Händen** ~ a risipi banii (cu amândouă mâinile); *(fig.)* **der dreht jeden Pfennig dreimal um, bevor er ihn ausgibt** e zgârcit, e un zgârie-brânză; *(iron.)* **er hat sein Schulgeld umsonst ausgegeben** degeaba s-a dus la școală, tot prost a rămas. **2.** a distribui, a împărți; **Lebensmittel** ~ a distribui alimente; **das Gepäck wird am zweiten Schalter ausgegeben** bagajele se eliberează la ghișeul doi; **die Karten** ~ a da, a împărți cărțile (de joc). **3.** a emite (hârtii de valoare, acțiuni etc.). **4.** a da; **einen Befehl** (sau **eine Parole**) ~ a da un ordin (sau un cuvânt de ordine); **eine Losung** ~ a lansa o lozincă. **5.** a emite, a secreta, a da, a scoate; **der Meerschaum gibt beim Erhitzen Wasser aus** prin încălzire spuma de mare secretă apă. **6.** *(inform.)* a edita (fișiere, programe). **II.** *tr.* și *refl.* *(für)* a (se) da (drept cineva sau ceva), a pretinde că este...; **jn. für seinen Sohn** ~ a da pe cineva drept fiul său; **eine Nachricht für wahr** ~ a da o știre drept adevărată; **sich für einen Fachmann** ~ a se da drept specialist. **III.** *refl. (fig.)* a se cheltui, a se istovi, a se dărui. **IV.** *intr.* **1.** *(fam.)* a produce mult; a spori; a renta, a aduce; **der Boden gibt gut aus** pământul produce mult; **es gibt gut aus** e cu spor, rentează, aduce. **2.** *(reg.)* a vomita.
Ausgeber, *-s,-, m.,* **~in**, *-nen. f.* **1.** distribuitor(-oare). **2.** emițător(-oare).
Ausgeberei, *-en, f.* cheltuială nesocotită, risipă.
Ausgebeutete, *-n, -n (ein Ausgebeuteter), m.* și *f.* exploatat(ă).
ausgebogt I. *part. trec.* de la ausbogen. **II.** *adj.* festonat; **ein ~er Kragen** un guler festonat.
ausgebombt I. *part. trec.* de la ausbomben. **II.** *adj.* **1.** bombardat. **2.** sinistrat de bombardament.
Ausgebombte, *-n, -n (ein Ausgebombter), m.* și *f.* sinistrat(ă) de bombardament, în urma unui bombardament.
Ausgebot, *-(e)s, -e, n.* scoatere în vânzare (la o licitație).
ausgebrannt I. *part. trec.* de la ausbrennen. **II.** *adj.* ars, pârjolit.
ausgebröselt *adj. (cul.)* presărat cu pesmet.
ausgebucht I. *part. trec.* de la ausbuchen. **II.** *adj.* complet, rezervat în întregime, până la ultimul loc.
ausgebufft *adj. (fam.)* **1.** rafinat, viclean. **2.** terminat, lichidat; care și-a pierdut importanța.
Ausgeburt, *-en, f. (peior.)* produs, creație, creatură; **o du ~ der Hölle!** spurcăciune a iadului! ~ **einer krankhaften Phantasie** produsul, emanația, născocirea unei fantezii bolnăvicioase.
ausgedehnt I. *part. trec.* de la ausdehnen. **II.** *adj.* întins, vast; larg, cuprinzător; **~e Beziehungen** relații vaste, întinse.
ausgedient I. *part. trec.* de la ausdienen. **II.** *adj. (despre militari)* în retragere, *(despre funcționari)* ieșit la pensie; **~er Beamter** funcționar ieșit la pensie, pensionar; *(despre cai)* reformat; *(despre lucruri)* uzat, scos din uz.
Ausgedinge, *-s, -, n.* v. Altenteil.
ausgedroschen I. *part. trec.* de la ausdreschen. **II.** *adj.* **1.** îmblătit, treierat. **2.** *(fig.)* banal, răsuflat, trivial; **~es Stroh** lucruri, vorbe răsuflate, banale.
ausgedruckt I. *part. trec.* de la ausdrucken. **II.** *adj.* scos la imprimantă, printat.
ausgefahren I. *part. trec.* de la ausfahren. **II.** *adj. (despre drumuri)* stricat, desfundat, cu gropi, cu dâre (făcute) de roțile vehiculelor; *(despre șine)* uzat; *(fig.)* **sich in ~en Geleisen bewegen** a merge pe căi bătătorite.
ausgefallen I. *part. trec.* de la ausfallen. **II.** *adj.* neobișnuit, straniu, ciudat; excentric, puțin sărit, bizar; **~e Ideen** idei bizare, ciudate.
ausgefeimt *adj. (reg.)* șiret, viclean, rafinat; **ein ~er Schuft** un ticălos uns cu toate unsorile, trecut prin ciur și prin dârmon.
ausgeflippt I. *part. trec.* de la ausflippen. **II.** *adj.* **1.** țăcănit. **2.** scos din fire, înfuriat. **3.** *(argou)* în transă (după consumarea de droguri).
ausgefranst I. *part. trec.* de la ausfransen. **II.** *adj.* rărit, tocit, destrămat; zdrențuit.
ausgefressen I. *part. trec.* de la ausfressen. **II.** *adj.* **1.** gras, cu grăsime. **2.** gol, scorburos, găunos. **3.** ros, găurit. **4.** cauterizat.
ausgefuchst *adj. (fam.)* versat, cu experiență bogată într-un anumit domeniu.
ausgefüllt I. *part. trec.* de la ausfüllen. **II.** *adj. (ec.)* completat (formular cec).
ausgeglichen I. *part. trec.* de la ausgleichen. **II.** *adj. (despre caractere, firi, temperamente)* echilibrat, ponderat, calm, egal cu sine însuși; *(despre jocuri, buget etc.)* echilibrat.
Ausgeglichenheit *f. sg.* echilibru (sufletesc); armonie; *(ec.)* ~ **des Haushaltes** echilibru bugetar; ~ **des Wirtschaftskreises** echilibrul circuitului economic.
Ausgeh|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de ieșit (la plimbare în oraș, în vizită); haine de sărbătoare; uniformă de gală.
ausgehen, *ging aus, ausgegangen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a ieși; a pleca; **die Mutter ist ein wenig ausgegangen** mama a ieșit puțin; **am Sonntag gehen wir aus** duminica ieșim (să ne distrăm, să mâncăm în oraș); **bei jm. ein- und** ~ a frecventa casa cuiva, a se simți la cineva ca la el acasă; *(fig.)* **leer** ~ a pleca cu mâna goală, a rămâne cu buzele umflate; **frei** ~ a scăpa nepedepsit; **heil** ~ a scăpa nevătămat. **2.** a ieși, a putea fi scos; a se lăsa scos; **der Pfropfen geht schwer aus** dopul iese greu. **3.** *(despre acțiuni etc.)* a se termina, a se sfârși (cu bine, rău etc.); **die Sache ist gut ausgegangen** treaba s-a terminat cu bine; **das Wort geht auf einen Vokal aus** cuvântul se termină cu o vocală; *(fam.)* **der Turm geht in eine Spitze aus** turnul se sfârșește cu un vârf. **4.** *(despre materiale, provizii etc.)* a se sfârși, a se isprăvi, a se epuiza, a fi pe sfârșite; **die Zigaretten sind ihm ausgegangen** i s-au terminat țigările; **der Atem** (sau **die Luft** sau **die Puste**) **geht ihm aus** i se taie respirația; **die Geduld geht mir aus** îmi pierd răbdarea; **das Haar geht mir aus** îmi cade părul; *(fig.)* **die Luft ist ihm ausgegangen** i-a secat apa de la moară, i s-au terminat mijloacele (materiale); *(fam.)* **mein Latein ist ausgegangen** m-am prostit, nu mai știu ce să spun. **5.** *(despre culori)* a se șterge, a ieși (la spălat, la soare). **6.** *(despre foc, lumină)* a se stinge. **7.** *(auf cu ac.)* a tinde (spre ceva), a umbla (după ceva); **auf Abenteuer** ~ a umbla după aventuri; **sein Plan geht darauf aus** planul său urmărește, țintește să...; **er geht darauf aus, mich zu ärgern** urmărește să mă necăjească. **8.** *(von)* a porni (de la), a proveni; **von einem Gedanken** ~ a porni de la o idee; **der Vorschlag ist von ihm ausgegangen** propunerea a pornit de la el; **vom Markt gehen mehrere Straßen aus** din piață pornesc mai multe străzi. **9.** a se răspândi, a da; ~ **lassen** a lansa, a publica, a emite; **eine Botschaft ~ lassen** a lansa un mesaj. **II.** *tr. (h)* a măsura (o distanță) parcurgând(-o) pe jos.
ausgehend I. *part. prez.* de la ausgehen. **II.** *adj.* care se sfârșește; care se isprăvește, pe terminate; **das ~e Mittelalter** sfârșitul evului mediu.
Ausgeher, *-s, -, m. (reg.)* curier.
ausgehfertig *adj.* gata, pregătit pentru a ieși (în oraș, în vizită etc.).
Ausge|hobene, *-n, -n (ein Ausgehobener), m.* **1.** arestat, cel ridicat de acasă. **2.** *(reg.)* recrut.
ausge|höhlt I. *part. trec.* de la aushöhlen. **II.** *adj.* scobit, gol, găunos, scorburos; concav.
Ausgeh|tag, *-(e)s, -e, m.* v. Ausgangstag.
ausge|hungert I. *part. trec.* de la aushungern. **II.** *adj.* lihnit, hămesit; leșinat, istovit de foame.

Ausgeh|uniform, *-en, f.* uniformă de gală.
Ausgehverbot, *-(e)s, e, n.* interdicție de a ieși, de a părăsi (casa, cazarma, internatul etc.); consemnare (în cazarmă etc.).
ausgeigen, *geigte aus, ausgegeigt, vb. (h) tr.* **1.** a cânta la vioară (o bucată) până la sfârșit. **2.** a termina de cântat la vioară.
ausgeißeln, *geißelte aus, ausgegeißelt (ich geiß(e)le aus), vb. (h) tr.* a biciui.
ausgeizen, *geizte aus, ausgegeizt (du, er geizt aus), vb. (h) tr. (agr., hort.)* a rări; a tăia din ramuri.
ausgekerbt I. *part. trec.* de la auskerben. **II.** *adj.* încrestat.
ausgeklügelt I. *part. trec.* de la ausklügeln. **II.** *adj.* studiat amănunțit, pus la punct în toate amănuntele.
ausgekocht I. *part. trec.* de la auskochen. **II.** *adj. (peior.)* dibaci; șiret, șmecher, uns cu toate alifiile, trecut prin ciur și prin dârmon; **ein ~er Gauner** un tâlhar trecut prin ciur și prin dârmon.
ausgekohlt *adj. (despre minele de cărbuni)* complet exploatat.
ausgekragt I. *part. trec.* de la auskragen. **II.** *adj. (constr.)* proeminent, ieșit în afară.
ausgelassen I. *part. trec.* de la auslassen. **II.** *adj.* **1.** zburdalnic, nebunatic, exuberant; **~ sein** a nu-și mai încăpea în piele. **2.** dezmățat, destrăbălat.
Ausgelassenheit, *-en, f.* **1.** *sg.* exuberanță, veselie zburdalnică, neastâmpărată, zburdălnicie. **2.** glume, pozne, șotii.
ausgeleiert I. *part. trec.* de la ausleiern. **II.** *adj.* **1.** *(tehn.)* uzat; **eine ~e Schraube** un șurub cu filetul uzat, șurub slăbit. **2.** *(fig)* răsuflat, vechi, plicticos, banal.
Ausgelernte, *-n, -n (ein Ausgelernter), m.* și *f.* **1.** muncitor, meseriaș calificat. **2.** persoană care și-a terminat studiile, și-a încheiat calificarea.
Ausgeliefert|sein, *-s, n. sg.* faptul, starea de a fi cu totul la discreția cuiva, de a fi lipsit de apărare față de ceva sau de cineva.
ausgelitten *(livr.) (în expr.)* **~ haben** a înceta din viață după o lungă suferință.
ausgelost I. *part. trec.* de la auslosen. **II.** *adj. (fam.)* ieșit, tras la loterie, la sorți.
ausgelutscht I. *part. trec.* de la auslutschen. **II.** *adj. (fam.)* **1.** fără vlagă. **2.** *(fig.)* banalizat, care nu mai prezintă interes.
ausgemacht I. *part. trec.* de la ausmachen. **II.** *adj.* hotărât, stabilit, decis, sigur, categoric, indiscutabil; **eine ~e Sache** un lucru hotărât, sigur; **~!** s-a făcut! ne-am înțeles!; *(ca întărire)* **er ist ein ~er Schurke** fără discuție, e un ticălos; e ticălos sută la sută; **er ist ein ~er Dummkopf** e un prost de dă în gropi.
ausgemergelt I. *part. trec.* de la ausmergeln. **II.** *adj.* stors, vlăguit, istovit; fără putere, dărâmat, hodorogit; **er ist ganz ~** e numai piele și os.
ausgenießen, *genoss aus, ausgenossen (du, er genießt aus), vb. (h) tr.* a trăi, a se distra din plin, a gusta, a savura fără rezervă.
ausgenommen I. *part. trec.* de la ausnehmen. **II.** *adj. (despre animale tăiate)* golit, eviscerat, curățat de intestine; *(fig., fam.)* **ich bin wie ~** parcă am un gol (în cap, în stomac). **III.** *prep.* (cu *ac*; *rar* și cu *nom.)* cu excepția, în afară de..., exceptând pe...; **diese Tatsache ~** cu excepția acestui fapt; **sie trinkt nie Wein, ~ zu Festtagen** (ea) nu bea niciodată vin, exceptând zilele de sărbătoare; **die ganze Stadt hatte keinen Strom, ein (sau einen) Vorort ~** cu excepția unui cartier mărginaș, tot orașul a rămas fără lumină. **IV.** *conj.* afară doar dacă; **der Ausflug findet statt, ~ es regnet** excursia are loc afară doar dacă plouă.
ausgepicht I. *part. trec.* de la auspichen. **II.** *adj. (fam.)* **1.** viclean și experimentat (într-un anumit domeniu); **ein ~er Kerl** un ticălos trecut prin ciur și prin dârmon. **2.** foarte rafinat, cu mult rafinament.
ausgepickt I. *part. trec.* de la auspicken. **II.** *adv. (fam.)* tocmai, chiar, precis; **~ ich soll es sein?** tocmai eu? chiar pe mine m-ați găsit?
ausgepolstert I. *part. trec.* de la auspolstern. **II.** *adj. (fam.; glumeț)* gras, grăsuț, rotofei, bine capitonat.
ausgeprägt I. *part. trec.* de la ausprägen. **II.** *adj.* pronunțat; accentuat; **~e Gesichtszüge** trăsături faciale accentuate.
ausgepresst I. *part. trec.* de la auspressen. **II.** *adj.* **1.** stors, istovit, vlăguit, epuizat. **2.** jefuit, lefter.
ausgepumpt I. *part. trec.* de la auspumpen. **II.** *adj.* v. ausgepresst **(II)**.
ausgerben, *gerbte aus, ausgegerbt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tăbăci (complet). **2.** *(fam.)* a bate zdravăn, a buși; a tăbăci; **jm. das Fell ~** a trage o bătaie bună cuiva, a-i tăbăci cuiva pielea (în bătăi). **II.** *intr.* a termina cu tăbăcitul.
ausgerechnet I. *part. trec.* de la ausrechnen. **II.** *adv.* chiar, tocmai; curios că tocmai...; stupid că tocmai...; **~ heute!** tocmai astăzi!
ausgereift I. *part. trec.* de la ausreifen. **II.** *adj.* matur; *(fig.)* serios; **ein ~es Werk** o operă matură, serioasă, gândită.
ausgerichtet I. *part. trec.* de la ausrichten. **II.** *adj.* **1.** aliniat, pus în regulă. **2.** *(auf* cu *ac.)* așezat în direcția...; îndreptat spre...
ausgeschlossen I. *part. trec.* de la ausschließen. **II.** *adj.* exclus; **ein Irrtum ist ~** o eroare e exclusă; **~!** exclus! imposibil! nici vorbă! cu neputință! **ich halte es für nicht ~** cred că nu e imposibil; **es ist nicht ~, dass...** nu e imposibil să (sau ca)...
Ausgeschlossene, *-n, -n (ein Ausgeschlossener), m.* și *f.* persoană exclusă, eliminată.
ausgeschnitten I. *part. trec.* de la ausschneiden. **II.** *adj. (despre rochii etc.)* decoltat.
ausgeschweift I. *part. trec.* de la ausschweifen. **II.** *adj.* **1.** arcuit; **~e Stuhlbeine** picioare de scaun arcuite. **2.** *(despre frunze)* cu marginile ondulate.
ausge|sprochen I. *part. trec.* de la aussprechen. **II.** *adj.* și *adv.* pronunțat, categoric, evident; clar, vizibil, realmente; **ein ~er Gegner** un adversar categoric; **das ist ~es Pech** ăsta e ghinion curat.
ausge|stalten, *gestaltete aus, ausgestaltet (du gestaltest aus, er gestaltet aus), vb. (h) tr.* **1.** a da formă, a forma. **2.** a dezvolta; a amplifica. **3.** a amenaja.
Ausge|staltung *f. sg.* **1.** formare, alcătuire; formă. **2.** dezvoltare; amplificare. **3.** amenajare.
ausgesteckt *part. trec.* de la ausstecken.
ausgestellt I. *part. trec.* de la ausstellen. **II.** *adj. (croitorie)* evazat; **ein leicht ~er Rock** o fustă ușor evazată.
ausge|steuert I. *part. trec.* de la aussteuern. **II.** *adj.* scos de pe lista de ajutor; **ein ~er Erwerbsloser** șomer care a pierdut dreptul la ajutor.
ausge|stirnt *adj. (poet.)* spuzit de stele.
ausge|stopft I. *part. trec.* de la ausstopfen. **II.** *adj.* împăiat; **~es Tier** animal împăiat.
ausgestorben I. *part. trec.* de la aussterben. **II.** *adj.* (și *fig.)* mort, fără viață.
ausge|stoßen I. *part. trec.* de la ausstoßen. **II.** *adj.* exilat, expulzat, izgonit.
Ausge|stoßene, *-n, -n (ein Ausgestoßener), m.* și *f.* exilat(ă), expulzat(ă), izgonit(ă).
ausgesucht I. *part. trec.* de la aussuchen. **II.** *adj.* **1.** ales, selecționat; de calitate superioară. **2.** *(fig.)* select, ales, fin, distins; **eine ~e Gesellschaft** o societate distinsă, aleasă; **eine ~e Redeweise** un fel ales de a vorbi; **aufs ~este** (și **Ausgesuchteste**) **gekleidet** îmbrăcat cu cea mai mare grijă, cu multă distincție. **3.** evident, vizibil, categoric; **mit ~er Bosheit** cu o răutate evidentă; **~ schlechte Waren** mărfuri de cea mai proastă calitate.
ausgetauscht I. *part. trec.* de la austauschen. **II.** *adj.* schimbat; **er ist völlig ~** e complet schimbat.
ausgetragen I. *part. trec.* de la austragen. **II.** *adj.* născut, fătat la termen.
ausgetreten I. *part. trec.* de la austreten. **II.** *adj.* **1.** *(despre încălțăminte)* scâlciat. **2.** *(despre scări, praguri)* ros, tocit. **3.** *(despre poteci, drumuri)* bătătorit; *(fig.)* răsuflat, arhicunoscut.
ausgewachsen I. *part. trec.* de la auswachsen. **II.** *adj.* **1.** adult, matur; care nu mai crește; *(fam.)* în toată firea, cogeamite; **ein ~er Mann** om în toată firea, cogeamite omul. **2.** *(fam.)* cocoșat; diform. **3.** *(reg.) (despre haine)* rămas prea mic.
ausgewählt I. *part. trec.* de la auswählen. **II.** *adj.* (și *fig.)* ales, selecționat; select; **~e Werke** opere alese; **ein ~es Publikum** un public select, distins.
Ausgewanderte, *-n, -n (ein Ausgewanderter), m.* și *f.* emigrat(ă).
ausgewaschen I. *part. trec.* de la auswaschen. **II.** *adj.* decolorat, spălăcit; **die Farbe ist ganz ~** culoarea a ieșit de tot (la spălat).
ausgewechselt I. *part. trec.* de la auswechseln. **II.** *adj.* v. ausgetauscht.
ausgewittert I. *part. trec.* de la auswittern. **II.** *adj. (mine)* descompus, dezagregat.
ausgewogen I. *part. trec.* de la auswiegen. **II.** *adj.* echilibrat, ponderat.
Ausgewogenheit *f. sg.* ponderație, echilibru.
ausgezackt I. *part. trec.* de la auszacken. **II.** *adj.* zimțat, dințat, crestat.
ausgezeichnet I. *part. trec.* de la auszeichnen. **II.** *adj.* și *adv.* excelent, eminent, distins; admirabil, foarte bine.
ausgiebig I. *adj.* spornic, copios, îmbelșugat. **II.** *adv.* copios, din plin.
ausgießen, *goss aus, ausgegossen (du, er gießt aus), vb. (h) tr.* **1.** a vărsa (apa), a goli, a deșerta. **2.** *(fig.)* a răspândi; a vărsa (peste); a arunca; **seinen Zorn ~** a-și vărsa furia; **sein Herz ~** a-și ușura sufletul, a spune ce are pe inimă, a-și vărsa focul, a-și spune păsul; **die Sonne gießt ihr Licht über die Felder aus** soarele își revarsă lumina peste ogoare. **3.** a stinge (focul) cu apă. **4.** *(tehn.)* a turna, a umple cu un material topit (o formă, un mulaj, un gol). **5.** *(tipogr.)* a termina turnatul (la monotip).
Ausgießer, *-s, -, m.* cioc (de ulcior, cană, ceainic), țurloi.
Ausgießung, *-en, f. (bis., în expr.)* **die ~ des Heiligen Geistes** coborârea, pogorârea Duhului Sfânt.
ausgipfeln, *gipfelte aus, ausgegipfelt (ich gipf(e)le aus), vb. (h) tr.* a tăia vârful (unui copac).
ausgipsen, *gipste aus, ausgegipst (du, er gipst aus), vb. (h) tr.* a ghipsui, a netezi, a umple cu ghips.
ausglätten, *glättete aus, ausgeglättet (du glättest aus, er glättet aus), vb. (h). tr.* a netezi.
Ausgleich, *-(e)s, -e, m.* **1.** nivelare. **2.** *(com.)* achitare, compensare; soldare; compensație, echivalent. **3.** înțelegere, acord, învoială; compromis; împăcare, aplanare (a unui conflict). **4.** *(tehn.)* echilibrare; egalizare; compensare; restabilire. **5.** *(sport)* handicap; egalitate (la puncte).
ausgleichbar *adj.* care se poate aplana, compensa, nivela, echilibra, egaliza.
Ausgleichdüse, *-n, f. (auto.)* jiclor compensator.
ausgleichen, *glich aus, ausgeglichen, vb. (h) tr.* **1.** a nivela. **2.** a compensa, a echilibra, a egaliza; a restabili. **3.** *(com.)* a solda (un cont); a echilibra (o balanță); a balansa. **4.** a achita, a plăti; **seine Schulden ~** a-și achita datoriile. **5.** *(fig.)* a pune la punct; a aplana; a face un compromis; a împăca.
Ausgleichen, *-s, n. sg.* **1.** *(tipogr.)* uniformizare a spațierii; egalizare a paginilor. **2.** *(tehn.)* echilibrare, compensare, amortizare.
Ausgleicher, *-s, -, m.* **1.** *(text.)* egalizator. **2.** *(tehn., mil.)* compensator, corector; *(radio.)* redresor. **3.** *(mine)* compensator.
Ausgleichfeder, *-n, f.* v. Ausgleichsfeder.
Ausgleichgefäß, *-es, -e, n. (av.)* rezervor de compensare; butelie de egalizare.
Ausgleichge|häuse, *-s, -, n.* v. Ausgleichsgehäuse.
Ausgleichgetriebe, *-s,-, n.* v. Ausgleichsgetriebe.
Ausgleichkegelrad, *-(e)s, -räder, n.* v. Ausgleichskegelrad.
Ausgleichkupplung, *-en, f. (maș.)* cuplaj de egalizare.
Ausgleichleiter, *-s, -, m.* v. Ausgleichsleiter.
Ausgleichs|abgaben *pl.* taxe de compensare, de egalizare.
Ausgleichs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* comisie de arbitraj.
Ausgleichsbecken, *-s, -, n.(hidr.)* bazin de compensare.
Ausgleichsbeiträge *pl. (ec.)* indemnizații, sume de compensare, compensatorii.
Ausgleichs|entschädigung, *-en, f. (ec.)* indemnizații, despăgubiri compensatorii.
Ausgleichs|entwickler, *-s, -, m. (fot.)* revelator de egalizare, de compensare.
Ausgleichsfeder, *-n, f. (tehn.)* resort de compensare.
Ausgleichsfläche, *-n, f. (tehn., av.)* suprafață de compensare, de egalizare.
Ausgleichfonds [-fõ:], - [-fõ:s], - [-fõ:s], *m. (fin.)* fond de regularizare.
Ausgleichsforderung, *-en, f. (fin.)* creanță în compensare.
Ausgleichs|ge|häuse, *-s, -, n. (auto., tehn.)* carter al diferențialului; casetă a sateliților.
Ausgleichsgesetz, *-es, -e, n.* lege de împăciuire, de împăcare.
Ausgleichsgetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* diferențial.
Ausgleichsgewicht, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* greutate de echilibrare; contragreutate.
Ausgleichsgymnastik, *-en, f.* gimnastică medicală, ortopedică.
Ausgleichshebel, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* balansier, compensator. **2.** *(ferov.)* grindă egalizatoare.
Ausgleichskegelrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn., auto.)* pinion-satelit; satelit.
Ausgleichskurs, *-es, -e, m. (fin.)* curs de compensație.
Ausgleichskurve [-və sau -fə], *-n, f. (ec.)* curbă de ajustare.

Ausgleichsleistungen *pl.* prestații de compensare.

Ausgleichsleiter, *-s, -, m.*, **Ausgleichsleitung**, *-en, f. (tehn., electr.)* conductă de compensare; legătură de echilibrare.

Ausgleichsmaßnahme, *-n, f. (ec.)* măsură compensatorie.

Ausgleichsmethode, *-n, f. (ec.)* metodă de ajustare, de compensare.

Ausgleichsmoment, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* moment de echilibrare.

Ausgleichs|preis, *-es, -e, m. (ec.)* preț de ajustare, compensare.

Ausgleichs|puffer, *-s, -, m. (maș.)* amortizor, tampon de compensare, de amortizare.

Ausgleichsrechnung, *-en, f. (mat.)* calcul de compensare.

Ausgleichsrennen, *-s, -, n. (călărie)* alergare cu handicap.

Ausgleichsrente, *-n, f.* pensie de compensare (pentru victime de război).

Ausgleichsruder, *-s, -, n. (mar.)* cârmă compensată.

Ausgleichs|schicht, *-en, f. (constr.)* strat de egalizare.

Ausgleichs|schiene, *-n, f. (ferov., tehn.)* șină compensatoare, șină scurtă pentru curbe.

Ausgleichs|sport, *-(e)s, -e, m.* **1.** sport complementar. **2.** gimnastică medicală.

Ausgleichs|spule, *-n, f. (electr.)* bobină de compensare, de echilibrare.

Ausgleichs|stern, *-(e)s,-e, m. (tehn.)* crucea sateliților.

Ausgleichs|steuer, *-n, f.* taxă, impozit de compensare.

Ausgleichs|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de compensare, de echilibrare.

Ausgleichs|strömung, *-en, f. (hidr.)* curent de compensare.

Ausgleichs|tor, *-(e)s, -e, n.*, **Ausgleichs|treffer**, *-s, -, m. (sport)* gol egalizator.

Ausgleichsverbindung, *-en, f. (electr.)* legătură egalizatoare, legătură echipotențială.

Ausgleichsverfahren, *-s, -, n. (ec.)* procedeu de compensare, ajustare.

Ausgleichsvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de compensare, de egalizare.

Ausgleichswechsel, *-s, -, m. (fin.)* poliță de compensație.

Ausgleichswider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* rezistență de compensare.

Ausgleichs|zahlung, *-en, f. (ec.)* plată compensatorie, vărsământ compensatoriu.

Ausgleichszulage, *-n, f. (tehn., com.).* adaos de echilibrare, compensare.

Ausgleichung, *-en, f.* **1.** acord, înțelegere, compromis. **2.** *(tehn.)* echilibrare, compensare. **3.** *(fin.)* achitare, soldare, compensare.

Ausgleichungs|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comisie de soluționare a litigiilor, de conciliere, de împăciuire.

Ausgleichungsmünze, *-n, f.* monedă măruntă pentru întregirea unei sume.

Ausgleichungsrechnung, *-en, f.* calcul relativ și proporțional.

Ausgleichungsrohr, *-(e)s, -e, n.*, **Ausgleichungsröhre**, *-n, f. (tehn.)* tub compensator.

Ausgleichungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de conciliere, de împăcare.

Ausgleichungswaage, *-n, f.* cântar de verificare a greutății monedelor (pentru controlul toleranței legale).

ausgleiten, *glitt aus, ausgeglitten (du gleitest aus, er gleitet aus), vb. (s) intr.* a (a)luneca; **er glitt auf dem Eis aus** a alunecat pe gheață; *(fig.)* **die Zunge glitt ihm aus** a scăpat un cuvânt în plus, a spus prea mult, s-a scăpat.

ausgliedern, *gliederte aus, ausgegliedert, vb.(h) tr.* a detașa, a scoate, a elimina dintr-un tot (organic).

Ausgliederung, *-en, f.* detașare, scoatere (dintr-un tot organic).

ausglimmen, *glomm aus, ausgeglommen* (și *glimmte aus, ausgeglimmt) vb. (s) intr. (despre foc, tăciuni etc.)* a se stinge cu încetul, a înceta să mai ardă (mocnit), să mai lumineze.

ausglitschen, *glitschte aus, ausgeglitscht, vb. (s) intr.* v. a u s g l e i t e n.

ausglühen, *glühte aus, ausgeglüht, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a flamba (sârmă, ace, instrumente). **2.** a arde, a pârjoli, a seca, a usca; **die Hitze hat das Land ausgeglüht** arșița a pârjolit pământul. **3.** *(metal.)* a recoace. **II.** *intr.* **1.** *(h)* a înceta să ardă, a se stinge; **die Drähte der Lampe glühten aus** filamentul lămpii s-a stins. **2.** *(s)* a (se) arde complet pe dinăuntru (fără flacără); **der Wagen ist ausgeglüht** automobilul a ars complet pe dinăuntru.

Ausglühen *f. sg.* **1.** flambare. **2.** ardere, pârjolire, secare, uscare. **3.** încetare a arderii; stingere. **4.** ardere completă pe dinăuntru. **5.** *(metal.)* recoacere.

Ausglühflamm|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de recoacere cu flacără.

Ausglüh|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de recoacere.

Ausglühtemperatur, *-en, f. (metal.)* temperatură de recoacere.

Ausglühtopf, *-(e)s, -töpfe, m. (metal.)* oală de recoacere.

Ausglühung, *-en, f.* **1.** *(metal.)* recoacere. **2.** *(chim.)* calcinație.

ausgraben, *grub aus, ausgegraben (du gräbst aus, er gräbt aus), vb. (h)tr.* **1.** a dezgropa; a săpa, a adânci (o groapă); a exhuma; a deshuma, a scoate (din pământ); **antike Skulpturen** ~ a scoate din pământ sculpturi antice făcând săpături; *(fig.)* **das Kriegsbeil** ~ a dezgropa securea, a porni, a începe un conflict, o ceartă. **2.** *(fig.)* a dezgropa, a dezmormânta, a scoate la iveală; **alte Geschichten** ~ a dezgropa lucruri de mult uitate.

Ausgrabung, *-en, f.* **1.** dezgropare; exhumare, scos (din pământ); *pl. (arh.)* săpături. **2.** săpare, adâncire (a unei gropi). **3.** *(fig.)* dezgropare, scoatere la iveală.

Ausgrabungs|arbeiten *pl. (arh.)* săpături.

Ausgrabungsfund, *-(e)s, -e, m.* descoperire arheologică.

Ausgrabungs|stätte, *-n, f.* șantier arheologic.

ausgräten, *grätete aus, ausgegrätet (du grätest aus, er grätet aus), vb. (h) tr.* a curăța (peștele) de oase.

ausgreifen, *griff aus, ausgegriffen, vb. (h) intr.* **1.** a umbla cu pași mari; a iuți, a lungi pasul; **die Pferde ~ lassen** a da frâu liber cailor. **2.** a face un gest larg cu brațul, a întinde brațul. **3.** *(fig.)* a se face simțit până departe, a avea efecte puternice; a se întinde; **weit** ~ a o lua de la început, a începe de la Adam.

ausgreifend **I.** *part. prez.* de la a u s g r e i f e n. **II.** *adj.* vast, întins.

ausgrenzen, *grenzte aus, ausgegrenzt (du, er grenzt aus), vb. (h) tr.* a scoate (dintr-un tot unitar), a separa; a izola.

Ausgrenzung, *-en, f.* separare; izolare.

Ausgriff, *-(e)s, -e, m.* pătrundere într-un alt domeniu, extindere prin aplicare la un domeniu nou.

ausgrollen, *grollte aus, ausgegrollt, vb. (h) intr. (reg.)* a-i trece (cuiva) supărarea, mânia; a se îmblânzi, a se împăca.

ausgrübeln, *grübelte aus, ausgegrübelt (ich grüb(e)le aus), vb. (h) tr.* a scorni, a inventa, a născoci; a descoperi (ceva) după multă bătaie de cap.

ausgründen, *gründete aus, ausgegründet (du gründest aus, er gründet aus), vb. (h) tr.* **1.** *(ec.)* a înființa (o întreprindere, firmă etc. independentă) separând o parte (dintr-o firmă mai mare). **2.** *(reg.)* a cerceta, a studia.

ausgrünen, *grünte aus, ausgegrünt, vb. (h) intr.* a înceta să înverzească, a nu mai înverzi.

Ausguck, *-(e)s, -e, m.* **1.** *sg.* observație; ~ **halten (nach)** a observa, a se uita (după cineva sau ceva); a spiona. **2.** foișor de observație; *(mar.)* post de observație la punte; gabie. **3.** *(mar.)* om de veghe, observator (pe punte, pe coastă). **4.** *(fig.)* priveliște; belvedere.

ausgucken, *guckte aus, ausgeguckt, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** *(fam.) (nach)* a se uita împrejur (după...); a privi cu încordare (la...); **sich** *(dat.)* **die Augen** ~ a privi până îi ies ochii (din cap). **2.** *(mar.)* a sta de strajă în gabie; a observa, a cerceta.

Ausgucker, *-s, -, m. (mar.)* observator; gabier; *(fig.)* spion.

Ausguckposten, *-s, -, m. (mar.)* observator (din gabie).

Ausguss, *-es, -güsse, m.* **1.** chiuvetă; țeavă de scurgere; canal; uluc; rigolă. **2.** *(sg.)* vărsare, turnat, golit (al unui lichid). **3.** lături. **4.** cioc (de cană). **5.** *(metal.)* lingou; căptușeală a lagărului. **6.** *(tipogr.)* turnare.

Ausgussbecken, *-s, -, n.* chiuvetă.

Ausgusshahn, *-(e)s, -hähne, m.* robinet de scurgere.

Ausgusskelle, *-n, f.*, **Ausgusslöffel**, *-s, -, m.* căuș, lingură de turnat.

Ausgussmasse, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* masă supusă golirii, evacuării. **2.** *(metal.)* umplutură (a unui cazan). **3.** *(constr.)* material de turnat.

Ausgussmuschel, *-n, f. (metal.)* cochilie.

Ausgussrinne, *-n, f.* jgheab de scurgere.

Ausgussrohr, *-(e)s, -e, n.*, **Ausgussröhre**, *-n, f.* țeavă, tub de scurgere, conductă de evacuare.

Ausgussventil [-vɛn-], *-(e)s, -e, n.* supapă, ventil de scurgere.

Ausgusswasser, *-s, n. sg.* apă reziduală, lături.

aushaaren, *haarte aus, ausgehaart, vb. (h) intr.* a-și pierde, a-și schimba părul, a năpârli.

aushacken, *hackte aus, ausgehackt, vb. (h) tr.* **1.** a scoate (din pământ) săpând; **eine Pflanze samt der Wurzel** ~ a scoate cu sapa o plantă cu rădăcină cu tot. **2.** a scoate ciugulind, cu ciocul; **die Augen** ~ a scoate ochii (cu ciocul); *(în expr.)* **eine Krähe hackt der anderen kein Auge aus** corb la corb nu-și scoate ochii. **3.** *(reg.)* a tăia, a rări tăind, a defrișa. **4.** *(austr.; despre vite tăiate)* a tranșa, a tăia bucăți.

aushageln, *hagelte aus, ausgehagelt, vb. (h) intr. impers. (în expr.)* **es hat ausgehagelt** a încetat grindina, nu mai cade grindina.

aushagern, *hagerte aus, ausgehagert, vb. (h) tr.* și *(s) intr.* v. a b m a g e r n.

aushaken, *hakte aus, ausgehakt, vb. (h)* **I.** *tr.* a scoate din țâțâni, din balamale; a scoate, a desprinde din cui, din copci etc. **II.** *intr.* și *refl.* (și *s*) a ieși din țâțâni, din balamale; a ieși, a se desprinde din cui (sau cuie); a se descopcia. **III.** *intr. (fig., fam.)* a-și pierde echilibrul sufletesc, a-și ieși din fire, din sărite, a se țicni; **meine Geduld hakt aus** nu mai am răbdare, simt că-mi pierd răbdarea; **jetzt hakt's aus!** nu mai merge, s-a isprăvit! **bei ihm hakt es** (sau **hakt's**) **aus** a luat-o cam într-o parte, cam razna, nu mai e în toate mințile, s-a țicnit.

aushalftern, *halfterte aus, ausgehalftert, vb. (h) tr.* a scoate căpăstrul (unui cal).

aushallen, *hallte aus, ausgehallt, vb. (h) intr. (despre voce, sunete)* **1.** a înceta să răsune, să se audă; a se stinge, a se pierde. **2.** a suna până la sfârșit; a nu mai suna.

aushalten, *hielt aus, ausgehalten (du hältst aus, er hält aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a răbda, a îndura, a suporta, a suferi; a rezista; **Schmerzen** ~ a suporta dureri; **es ist nicht mehr auszuhalten** nu mai este de suportat; **ich halte es nicht mehr aus vor Durst** nu mai pot de sete; *(fam.)* **es ist mit ihm nicht auszuhalten** e insuportabil, nu mai pot să-l suport; *(fam.)* **hier lässt es sich** ~ aici se poate trăi; **den Vergleich** ~ a nu se teme de comparație, a rezista la comparație, a suporta comparația; **seine Zeit** ~ a-și face timpul, orele pentru care s-a făcut contractul. **2.** *(peior.)* a întreține; a finanța; **eine Geliebte** ~ a întreține o iubită; **ein Unternehmen** ~ a finanța o afacere. **3.** *(muz.)* a ține, a prelungi; **einen Ton** ~ a prelungi un ton, a ține o notă. **4.** *(înv.)* a rezerva; **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a-și rezerva ceva. **5.** a tria, a selecționa, a sorta; *(mine)* **Berge** ~ a sorta rocă sterilă; *(forest.)* **Holz** ~ a tăia lemne (copaci doborâți) cu ferăstrăul, sortându-le. **II.** *intr.* **1.** *(bei)* a persevera, a rezista, a se ține tare; a rămâne consecvent; **er hat jahrelang treu bei mir ausgehalten** a fost ani de zile credincios alături de mine; **sie hält nirgends lange aus** (ea) nu rezistă nicăieri multă vreme. **2.** a dura; a rezista; **diese Farbe hält viel Waschen nicht aus** această culoare nu rezistă la multe spălaturi.

Aushalten, *-s, n. sg.* **1.** răbdare, rezistență. **2.** *(peior.)* întreținere (a unei persoane). **3.** *(mine, forest.)* triere, selecționare.

Aushalter, *-s, -, m.* **1.** *(peior.)* susținător, persoană care întreține pe cineva. **2.** *(muz.)* ton ținut lung, notă ținută.

Aushaltung *f. sg.* v. A u s h a l t e n **(3).**

Aushaltungskosten *pl.* cheltuieli de întreținere.

Aushaltungszeichen, *-s, -, n. (muz.)* fermată, coroană.

aushämmern, *hämmerte aus, ausgehämmert, vb. (h) tr.* a bate, a întinde, a netezi cu ciocanul.

aushandeln, *handelte aus, ausgehandelt (ich hand(e)le aus), vb. (h)* **I.** *tr.* a se tocmi, a încheia o tranzacție, a negocia; **einen Kompromiss** ~ a negocia un compromis. **II.** *intr.* a înceta să activeze, să acționeze; a înceta să mai facă comerț.

aushändigen, *händigte aus, ausgehändigt, vb. (h) tr.* a înmâna, a preda, a remite.

Aushändiger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care predă, înmânează (cuiva, ceva).

Aushändigung, *-en, f.* înmânare, predare, remitere.

Aushang, *-(e)s, -hänge, m.* **1.** anunț (afișat), afiș, aviz. **2.** expunere a mărfurilor în vitrină; articole expuse.

Aushängebogen, *-s, -* (și *-bögen*), *m. (tipogr.)* coală de control (pentru bunul de difuzare).

Aushängebrett, *-(e)s, -er, n.* v. A u s h ä n g e k a s t e n.

Aushänge|exemplar, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tipogr.)* exemplar, coli de probă. **2.** exemplar pentru vitrină.

Aushängekasten, *-s, -kästen, m.* galantar, vitrină.

aushängen[1] și **aushangen**, *hing aus, ausgehangen, vb. (h) intr.* a atârna, a fi atârnat, afișat, expus la vedere; **die Bekanntmachung hängt aus** comunicatul e afișat; **das Brautpaar hängt aus** anunțul de căsătorie este afișat; numele mirilor sunt afișate (la primărie).

aushängen², *hängte aus, ausgehängt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a afişa, a expune la vedere. **2.** a scoate, a desprinde din balamale, ţâţâni, cuie. **II.** *refl. (despre haine şifonate)* a se netezi, a se descreţi, a-şi reveni.

Aushänger, *-s, -, m.* v. Aushängebogen.

Aushängeschild, *-(e)s, -er, n.* **1.** firmă. **2.** *(fig.)* firmă; etichetă; **sein vornehmer Name dient ihm als** ~ numele său nobil îi serveşte drept firmă.

Aushängezettel, *-s, -, m.* afiş, mic anunţ afişat (la avizier).

Aushängung *f. sg.* atârnare; expunere, afişare.

aushären, *härte aus, ausgehärt, vb. (h) tr. (înv.)* a curăţa de păr.

ausharnen, *harnte aus, ausgeharnt, vb. (h) intr.* **1.** a urina mult. **2.** a înceta să urineze.

ausharren, *harrte aus, ausgeharrt, vb. (h) intr.* a rămâne (pe loc), a aştepta până la sfârşit; a răbda; a rămâne consecvent; **auf seinem Posten** ~ a nu-şi părăsi postul, a rămâne pe poziţie.

aushärten, *härtete aus, ausgehärtet (du härtest aus, er härtet aus), vb.* **I.** *(h) tr. (metal.)* a căli, a întări. **II.** *(s) intr.* a se întări, a deveni tare, dur.

Aushärtung *f. sg. (metal.)* durificare prin îmbătrânire.

aushaspeln, *haspelte aus, ausgehaspelt (ich hasp(e)le aus), vb. (h) tr.* a depăna.

Aushau, *-(e)s, -e, m.* **1.** *sg. (forest.)* defrişare; rărire a pădurii. **2.** luminiş, poiană. **3.** *(mine)* exploatare.

Aushau|arbeiten *pl. (forest.)* lucrări de defrişare sau de rărire a pădurilor.

aushauchen, *hauchte aus, ausgehaucht, vb. (h) tr.* **1.** a exala, a emana, a răspândi. **2.** a expira; *(fig)* **den Geist** (sau **sein Leben**) ~ a-şi da sufletul, duhul; a muri.

Aushauchung, *-en, f.* **1.** exalare, emanare. **2.** expirare.

aushauen, *hieb* (şi *haute) aus, ausgehauen (reg.* şi *ausgehaut), vb. (h) tr.* **1.** a defrişa; a rări (o pădure). **2.** a tăia; a săpa; *(mine)* a exploata, a excava. **3.** a ciopli, a dăltui; a decupa; a ştanţa. **4.** a sculpta (cu dalta în piatră). **5.** *imperf.: haute aus (reg., ind. cărnii)* a tăia în bucăţi (un animal), a tranşa. **6.** *imperf.: haute aus (fam.)* a bate măr, a trage o bătaie zdravănă. **7.** *impers. (fam., în expr.)* **es haut nicht aus** nu ajunge, nu e suficient.

Aushäuser, *-s, -, m. (înv.)* risipitor.

aushäusig *adj. (înv.)* în afară de casă; **~e Erziehung** educaţie în afara familiei, într-un internat; ~ **sein** a lipsi mult de acasă, a fi amator de petreceri, de chefuri, a fi uşarnic, petrecăreţ, haimana.

aushäuten, *häutete aus, ausgehäutet (du häutest aus, er häutet aus), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) jupui.

Aushau|ung *f. sg.* **1.** rărire (a unei păduri) **2.** săpare; *(mine)* exploatare. **3.** cioplit (cu barda). **4.** sculptat, sculptare (cu dalta în piatră).

ausheben, *hob aus, ausgehoben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a scoate; a scoate din ţâţâni. **2.** a săpa (o groapă); a scoate săpând (pământ, pietriş, un copac cu rădăcină); a excava. **3.** a scoate, a goli; **ein Nest** ~ a lua ouăle, puii dintr-un cuib; **Wein** ~ a deşerta vin; *(med.)* **den Magen** ~ a face tubaj gastric; *(austr.)* **den Briefkasten** ~ a goli cutia de scrisori; **eine Latrine** ~ a goli haznaua, latrina. **4.** *(mil.)* a lua la armată, a recruta. **5.** *(fig.)* a ridica, a prinde, a aresta; a distruge. **6.** *(tipogr.)* a scoate (o formă) din maşină; a scoate din formă. **7.** *(sport)* a pune pe podea ridicând(u-şi adversarul la lupte). **8.** *(vân.)* a ridica (vânatul) de picioarele dindărăt. **II.** *refl.* a se distinge; **er hob sich durch sein Talent aus** s-a distins prin talentul său. **III.** *intr. (în expr.)* **die Uhr hebt zum Schlag aus** ceasul declanşează pârghia şi începe să bată.

Ausheber, *-s, -, m.* **1.** *(lupte)* apucătură prin care adversarul este ridicat şi pus la podea. **2.** *(înv.)* ofiţer de recrutare.

aushebern, *heberte aus, ausgehebert, vb. (h) tr.* **1.** a goli (un vas), scoţând, trăgând lichidul cu sifonul. **2.** *(med.)* a face tubaj; a face spălătură stomacală.

Ausheberung, *-en, f.* **1.** golire (a unui vas) cu ajutorul sifonului. **2.** *(med.)* extragere a conţinutului gastric, tubaj; spălătură stomacală.

Aushebung, *-en, f.* **1.** *sg. (mil.)* înrolare, recrutare. **2.** *sg.* arestare, ridicare. **3.** săpătură. **4.** *(austr.)* golire (a cutiilor de scrisori).

Aushebungsbezirk, *-(e)s, -e, m.* circumscripţie de recrutare.

Aushebungskommission, *-en, f.* comisie de recrutare.

aushecheln, *hechelte aus, ausgehechelt (ich hech(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** a pieptăna, a dărăci (fuiorul). **2.** *(fig., fam.)* a critica, a scărmăna.

aushecken, *heckte aus, ausgeheckt, vb. (h) tr. (fam.)* a inventa, a scorni, a născoci; a urzi.

ausheilen, *heilte aus, ausgeheilt, vb. (h) tr.* şi *(s) intr.* a (se) vindeca (de tot, pe deplin).

Ausheilung *f. sg.* vindecare deplină.

ausheimisch *adj. (înv.)* **1.** străin. **2.** de peste ocean, exotic, din ţări străine.

ausheitern, *heiterte aus, ausgeheitert, vb. (h) refl.* a se însenina.

ausheizen, *heizte aus, ausgeheizt (du, er heizt aus), vb. (h) tr.* a încinge, a încălzi bine; a usca (o clădire etc.) încălzind(-o).

aushelfen, *half aus, ausgeholfen (du hilfst aus, er hilft aus), vb. (h) intr.* **1.** *(jm.)* a ajuta, a da (cuiva) o mână de ajutor, a veni (cuiva) în ajutor, a scoate (pe cineva) din încurcătură; **ich kann dir mit drei Dollar** ~ pot să-ţi împrumut trei dolari, să te ajut cu trei dolari. **2.** a lucra în mod temporar, ca ziler, suplinitor, auxiliar.

Aushelfer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* v. Aushilfe **(2).**

aushellen, *hellte aus, ausgehellt, vb. (h) refl. (impers.)* **es hellt sich aus** se luminează, se înseninează.

aushemmen, *hemmte aus, ausgehemmt, vb. (h) tr.* a scoate piedica (de la o roată), a despiedica (o roată).

aushetzen, *hetzte aus, ausgehetzt (du, er hetzt aus), vb. (h) tr. (vân.)* a scoate vânatul din vizuină (cu ajutorul câinilor de vânătoare).

ausheulen, *heulte aus, ausgeheult, vb. (h)* **I.** *intr.* a înceta să urle; *(despre sirenă)* a înceta să sune. **II.** *refl. (fam.)* v. ausweinen **(1).**

Aushieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** lovitură; *(scrimă)* lovitură cu tăişul (de sabie.) **2.** *(forest.)* tăiere. **3.** *(mine)* abataj.

Aushilfe, *-n, f.* **1.** ajutor, serviciu; ajutor temporar, provizoriu; **er hatte niemanden zur** ~ n-avea nici un ajutor; n-avea pe nimeni să-l ajute; **zur** ~ **angestellt sein** a fi angajat provizoriu pentru lucrări auxiliare. **2.** ajutor (persoană care lucrează temporar în locul alteia sau ajută în gospodărie); **um die Bibliothek in Ordnung zu bringen, hat man mir eine** ~ **gegeben** ca să aranjez biblioteca, mi s-a dat o persoană să mă ajute; **er sucht eine** ~ **für die Saison** caută un sezonier, un ajutor pentru sezon.

aushilflich *adv.* v. aushilfsweise.

Aushilfling, *-s, -e, m.* v. Aushilfe **(2).**

Aushilfs|arbeit, *-en, f.* muncă temporară (cerută de o nevoie momentană).

Aushilfs|arbeiter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) auxiliar(ă), temporar(ă), sezonier(ă) (angajat(ă) pentru durata unei lucrări).

Aushilfsbe|amte, *-n, -n (ein Aushilfsbeamter), m.* funcţionar auxiliar, temporar.

Aushilfsfrau, *-en, f.* femeie cu ziua, cu ora (în gospodărie).

Aushilfsgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de ajutor.

Aushilfskellner, *-s, -, m.* ospătar temporar, sezonier.

Aushilfskoch, *-(e)s, -köche, m.* ajutor de bucătar; bucătar angajat temporar, sezonier.

Aushilfskraft, *-kräfte f.* v. Aushilfe **(2).**

Aushilfsmädchen, *-s, -, n.* v. Aushilfsfrau.

Aushilfsmast, *-(e)s, -en, m. (mar.)* catarg auxiliar, de rezervă.

Aushilfsmittel, *-s, -, n.* paliativ, mijloc ajutător provizoriu.

Aushilfs|personal, *-s, n. sg.* personal ajutător, auxiliar.

Aushilfsrolle, *-n, f. (teatru)* dublură.

Aushilfs|stellung, *-en, f.* post provizoriu, temporar.

Aushilfs|tätigkeit, *-en, f. (ec.)* activitate temporară, de ajutor.

Aushilfswagen, *-s, -, m.* vehicul ajutător, auxiliar.

aushilfsweise *adv.* ca ajutor vremelnic; provizoriu; cu împrumut.

aushobeln, *hobelte aus, ausgehobelt (ich hob(e)le aus), vb. (h) tr.* a da la rindea, a netezi, a gelui, a scoate (o pată, o asperitate) cu rindeaua.

aushöhlen, *höhlte aus, ausgehöhlt, vb. (h) tr.* a scobi; a găuri; a adânci.

Aushöhlung, *-en, f.* **1.** *sg.* scobire, găurire. **2.** gaură; scobitură; canelură; scorbură; excavaţie; adâncitură, cavitate.

aushöhnen, *höhnte aus, ausgehöhnt, vb. (h) tr.* a-şi bate joc (de cineva), a batjocori.

Aushöhnung, *-en, f.* batjocorire.

ausholen, *holte aus, ausgeholt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a-şi lua avânt; a ridica mâna; **zum Schlag** ~ a ridica mâna pentru a lovi; **zum Sprunge** ~ a-şi lua avânt pentru a sări; **zum Wurf** ~ a-şi lua elan pentru a arunca; *(fig.)* **zum entscheidenden Schlag** ~ (a se pregăti pentru) a da lovitura decisivă. **2.** *(fig.)* a începe, a o porni, a o lua; **weit** ~ a o lua de, pe departe, a începe de la Adam. **3.** *(reg.; în expr.)* **das holt mir nichts aus** asta nu mă deranjează, îmi este indiferent. **II.** *tr. (reg.)* a interoga, a descoase, a trage de limbă.

ausholzen, *holzte aus, ausgeholzt (du, er holzt aus), vb. (h) tr.* **1.** a rări (o pădure). **2.** a despăduri.

Ausholzung, *-en, f.* **1.** rărire (a unei păduri). **2.** despădurire.

aushorchen, *horchte aus, ausgehorcht, vb. (h)* **I.** *tr.* a descoase, a trage de limbă; a scoate, a afla (de la cineva) lucruri secrete; **horche ihn mal darüber aus** ia vezi de află de la el ceva în legătură cu… **II.** *intr.* a asculta cu atenţie, a ciuli urechile.

Aushorcher, *-s, -, m.* persoană indiscretă, care caută să afle, să descoasă, să tragă de limbă; iscoadă.

Aushorcherei, *-en, f. (peior.)* indiscreţie, curiozitate de a afla.

Aushorchung *f. sg.* descoasere, iscodire.

aushören, *hörte aus, ausgehört, vb. (h)* **I.** *tr.* a asculta până la sfârşit. **II.** *intr.* a înceta să mai asculte.

aushosen, *hoste aus, ausgehost (du, er host aus), vb. (h) tr.* şi *refl. (pop., înv.)* a mai da jos din haine, a mai scoate (de pe el) din haine.

Aushub, *-(e)s, -hübe, m.* **1.** *sg. (înv.)* drept de a alege; alegere, triaj. **2.** recrutare, luare la armată. **3.** *(mil.)* contingent. **4.** *(constr., mine)* excavare, săpătură; adâncitură, excavaţie. **5.** pământ scos (prin excavare, săpături).

Aushub|arbeiten *pl. (constr.)* lucrări de excavare, săpături.

Aushubmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n. (constr.)* material excavat.

Aushülfe, *-n, f. (înv.)* v. Aushilfe.

aushülsen, *hülste aus, ausgehülst (du, er hülst aus), vb. (h) tr.* a scoate din păstăi, a dezghioca, a curăţa de coajă (mazăre, fasole).

Aushülser, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) care dezghioacă legumele din păstăi.

aushungern, *hungerte aus, ausgehungert, vb. (h) tr.* **1.** a înfometa. **2.** a nimici prin înfometare; a sili prin foame (să capituleze).

Aushungerung, *-en, f.* înfometare; silire prin înfometare.

Aushungerungskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de istovire prin foamete, război de înfometare.

Aushungerungs|politik *f. sg.* politică de înfometare.

Aushungerungs|taktik *f. sg.* tactică de înfometare.

aushunzen, *hunzte aus, ausgehunzt (du, er hunzt aus), vb. (h) tr. (fam.)* a beşteli, a ocărî, a mustra.

aushusten, *hustete aus, ausgehustet (du hustest aus, er hustet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* a scuipa tuşind, a expectora. **II.** *intr.* a tuşi (până ce dispare iritaţia). **III.** *refl.* a tuşi tare, violent, fără a se reţine.

aus|ixen, *ixte aus, ausgeixt (du, er ixt aus), vb. (h) tr. (fam.)* a şterge, a anula bătând x-uri (la maşina de scris), a ixa.

ausjagen, *jagte aus, ausgejagt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a stârpi, a termina, a epuiza tot vânatul; a străbate o pădure, o luncă etc. după vânat; **den Wald** ~ a epuiza tot vânatul dintr-o pădure. **2.** *(fig.)* a scoate, a alunga; **ich werde ihm die Mucken schon** ~ o să-i scot eu gărgăunii din cap. **II.** *intr.* a sfârşi cu vânatul, a termina de vânat, a nu mai vâna.

ausjammern, *jammerte aus, ausgejammert, vb. (h)* **I.** *intr.* a înceta cu văitatul. **II.** *refl.* a se uşura văitându-se, a se văita după pofta inimii.

Ausjät|eisen, *-s, -, n.* sapă de plivit, de rărit.

ausjäten, *jätete aus, ausgejätet (du jätest aus, er jätet aus), vb. (h) tr.* a plivi, a scoate plivind.

ausjauchzen, *jauchzte aus, ausgejauchzt (du, er jauchzt aus), vb. (h)* **I.** *intr.* a sfârşi de chiuit, de scos chiote de bucurie. **II.** *refl.* a chiui după pofta inimii, a-şi da drumul veseliei; a chiui de veselie fără a se reţine.

ausjochen, *jochte aus, ausgejocht, vb. (h) tr.* a dejuga.

ausjubeln, *jubelte aus, ausgejubelt (ich jub(e)le aus), vb. (h) intr.* v. ausjauchzen.

auskalken, *kalkte aus, ausgekalkt, vb. (h) tr.* **1.** a extrage varul (din...), a decalcifia. **2.** a vărui, a da cu var (pe dinăuntru).

auskälten, *kältete aus, ausgekältet (du kältest aus, er kältet aus), vb. (h) intr. (reg.)* a (se) răci.

Auskämmekamm, *-(e)s, -kämme, m.* pieptene de descâlcit părul.

auskämmen, *kämmte aus, ausgekämmt, vb. (h) tr.* **1.** a pieptăna, a descurca pieptănând. **2.** a pieptăna, a dărăci (fuiorul, lâna). **3.** *(mil.)* a pieptăna; a scotoci.

auskämpfen, *kämpfte aus, ausgekämpft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a hotărî, a lichida, a tranşa (o ceartă, o discuţie, un conflict, un diferend) prin luptă. **2.** a lupta până la sfârşit; **einen Kampf** ~ a duce o luptă până la capăt. **II.** *intr.* a înceta să (mai) lupte; a nu mai lupta; *(fig.)* **er hat ausgekämpft** a decedat, a murit.

auskanten, *kantete aus, ausgekantet (du kantest aus, er kantet aus), vb. (h) tr.* a rotunji muchiile.

auskarbatschen, *karbatschte aus, auskarbatscht, vb. (h) tr. (înv., fam.)* a bate cu biciul, cu cravaşa, cu gârbaciul.

auskarren, *karrte aus, ausgekarrt, vb. (h) tr.* a căra, a duce, a transporta (de undeva) cu roaba, cu căruţa.

auskauen, *kaute aus, ausgekaut, vb. (h)* **I.** *tr.* a scoate zeama, sucul (din ceva) mestecând. **II.** *intr.* a înceta, a termina de mestecat, a nu mai mesteca.

Auskauf, *-(e)s, -käufe, m.* **1.** cumpărare până la ultima bucată. **2.** răscumpărare.

auskaufen, *kaufte aus, ausgekauft, vb. (h) tr.* **1.** a cumpăra tot (de la cineva, dintr-o prăvălie); **einen Laden** ~ **a)** a cumpăra toate mărfurile dintr-o prăvălie, a goli toată prăvălia de mărfuri; **b)** *(fam.)* a cumpăra foarte mult, multe mărfuri. **2.** *(reg.)* a profita; **die Zeit** ~ a economisi timpul, a profita de timp; **die Gelegenheit** ~ a profita de ocazie. **3.** (şi *refl.*) a (se) răscumpăra.

auskegeln, *kegelte aus, ausgekegelt (ich keg(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** a juca popice (pe un obiect, o sumă de bani etc.); **ein Fass Bier** ~ a juca popice pe un butoi de bere. **2.** *(reg.)* a luxa; **sich** *(dat.)* **den Arm** ~ a-şi luxa braţul.

auskehlen, *kehlte aus, ausgekehlt, vb. (h) tr.* **1.** *(tâmplărie, metal.)* a cresta, a scobi, a canela. **2.** a curăţa (peştele) de branhii şi măruntaie.

Auskehlung, *-en, f. (tâmplărie)* **1.** *sg.* scobire; canelare. **2.** scobitură; canelură.

auskehren, *kehrte aus, ausgekehrt, vb. (h) tr.* **1.** a mătura; **den Rauchfang** ~ a curăţa coşul; *(fig.)* **den Bürokratismus** ~ a înlătura birocratismul; **mit eisernem Besen** ~ a face curăţenie radicală; a pune la punct; **im Dorf war es wie ausgekehrt** nu era nimeni în sat, satul era pustiu. **2.** *(înv.)* a plăti (partea unui moştenitor), a plăti cuiva ceea ce i se cuvine.

Auskehren, *-s, n. sg.* măturat; **das wird sich beim** ~ **finden a)** o să se găsească la măturat; **b)** *(fig.)* până la urmă o să iasă la iveală.

Auskehrer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* măturător(-oare).

Auskehricht, *-s, n.* (şi *m.*) *sg.* gunoi.

Auskehrwalzer, *-s, -, m. (glumeţ)* vals de închidere a balului.

auskeifen, *keifte aus, ausgekeift, vb. (h) tr.* a certa cu vorbe urâte, ţipând.

auskeilen, *keilte aus, ausgekeilt, vb. (h) intr.* **1.** *(despre cai)* a azvârli cu picioarele de dinapoi, a fi nărăvaş. **2.** şi *refl. (geol.)* a se efila; a se subţia (în formă de pană); a se contracta, a se îngusta.

Auskeilung *f. sg.* **1.** subţiere. **2.** *(mineral., geol.)* subţiere (în formă de pană); efilare, îngustare.

auskeimen, *keimte aus, ausgekeimt, vb. (h) intr.* **1.** a încolţi, a germina. **2.** a înceta să încolţească.

auskeltern, *kelterte aus, ausgekeltert, vb. (h)* **I.** *tr.* a tescui, a stoarce, a presa. **II.** *intr.* a termina cu tescuitul, a nu mai tescui.

auskennen, *kannte aus, ausgekannt, vb. (h) refl. (in* cu *dat.; irgendwo)* a se pricepe (la...), a şti rostul (unui lucru), a se orienta (în...); a se descurca; **da kenne ich mich nicht mehr aus** nu mai ştiu încotro s-o apuc, ce să fac, nu mai înţeleg nimic; **er kennt sich mit den Pferden gut aus** se pricepe bine la cai; **er kennt sich in Berlin gut aus** cunoaşte bine Berlinul.

auskerben, *kerbte aus, ausgekerbt, vb. (h) tr.* a cresta, a dinţa, a scobi.

Auskerbung, *-en, f.* **1.** *sg.* crestare. **2.** crestătură.

auskernen, *kernte aus, ausgekernt, vb. (h) tr.* **1.** a scoate sâmburi (din fructe). **2.** *(mine)* a separa minereul de steril.

auskippen, *kippte aus, ausgekippt, vb. (h) tr.* a răsturna, a goli, a bascula.

auskitten, *kittete aus, ausgekittet (du kittest aus, er kittet aus), vb. (h) tr.* a chitui, a lipi, a astupa cu chit.

ausklaftern, *klafterte aus, ausgeklaftert, vb. (h) tr. (reg.)* a măsura cu stânjenul.

ausklagbar *adj. (jur.)* exigibil, care poate fi urmărit prin justiţie.

ausklagen, *klagte aus, ausgeklagt, vb. (h)* **I.** *tr.* a da în judecată; a introduce o acţiune juridică; a obţine rezolvarea pe cale juridică. **II.** *intr.* a înceta cu văitatul. **III.** *refl.* a-şi spune, a-şi vărsa tot amarul.

ausklammern, *klammerte aus, ausgeklammert, vb. (h) tr.* **1.** a elimina, a exclude (dintr-un complex de probleme, dintr-un tot, dintr-o unitate etc.); *(gram.)* a scoate din cadrul sintactic. **2.** *(mat.)* a scoate din paranteze, a desface parantezele.

Ausklammerung, *-en, f.* **1.** eliminare, excludere (a unei chestiuni dintr-un complex de probleme); *(gram.)* scoatere din cadrul sintactic. **2.** *(mat.)* desfacere a parantezelor.

ausklamüs(t)ern, *klamüs(t)erte aus, ausklamüs(t)ert, vb. (h) tr. (reg., fam.)* a născoci, a inventa.

Ausklang, *-(e)s, -klänge, m.* **1.** încetare, stingere (a unui sunet); ultimul acord, ultimul sunet. **2.** *(fig.)* încheiere, sfârşit, final.

ausklappbar *adj.* pliabil; demontabil; rabatabil; basculant.

Ausklappbild, *-(e)s, -er, n.* imagine pliată.

ausklappen, *klappte aus, ausgeklappt, vb. (h) tr.* a deschide prin rabatare, a trage; **eine Schreibplatte** ~ a deschide placa extensibilă pentru scris.

ausklären, *klärte aus, ausgeklärt, vb. (h) tr.* a limpezi.

ausklarieren, *klarierte aus, ausklariert, vb. (h) tr. (mar.)* a vămui vaporul şi bunurile înainte de plecare din port.

ausklatschen, *klatschte aus, ausgeklatscht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(fam.)* a divulga; a nu ţine, a nu păstra (un secret); a-i umbla gura cuiva (despre ceva); a umple târgul (cu o veste, o ştire răutăcioasă); a bate toba; a răspândi clevetind. **2.** a dezaproba, a blama, a face ridicol bătând din palme. **II.** *refl. (fam.)* a cleveti, a bârfi, a trăncăni până la saturaţie.

ausklauben, *klaubte aus, ausgeklaubt, vb. (h) tr.* **1.** a alege, a selecta, a curăţa (grâu, linte etc.). **2.** *(mine)* a alege, a selecţiona, a tria. **3.** *(fig.)* a descoperi, a afla, a realiza, a reuşi (ceva) după multă migală sau bătaie de cap.

Ausklauber, *-s, -, m. (mine)* muncitor care selecţionează minereul, muncitor la banda de claubaj.

auskleben, *klebte aus, ausgeklebt, vb. (h) tr.* a lipi, a îmbrăca, a tapisa pe dinăuntru (cu hârtie, pânză etc.).

Ausklebung, *-en, f.* lipire, tapisare, îmbrăcare pe dinăuntru.

auskleiden, *kleidete aus, ausgekleidet (du kleidest aus, er kleidet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) dezbrăca. **II.** *tr.* **1.** a tapisa, a îmbrăca pe dinăuntru, a căptuşi (cu hârtie, stofă, lemn etc.). **2.** *(constr.)* a lambrisa, a căptuşi cu lambriuri.

Auskleideraum, *-(e)s, -räume, m.,* **Auskleidezimmer**, *-s, -, n.* garderobă, cabină.

Auskleidung, *-en, f.* **1.** *sg. (tehn.)* căptuşeală. **2.** tapet; căptuşeală (de hârtie, stofă, lemn); *(constr.)* lambriuri. **3.** căptuşire. **4.** *(mil.)* preluarea hainelor şi a efectelor personale de către un soldat după terminarea serviciului militar.

auskleinen, *kleinte aus, ausgekleint, vb. (h) tr. (mine)* a sparge în bucăţi mici, a face bucăţele, a mărunţi, a zdrobi.

auskleistern, *kleisterte aus, ausgekleistert, vb. (h) tr. (fam.)* a lipi cu clei, pap.

ausklingeln, *klingelte aus, ausgeklingelt (ich kling(e)le aus), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(despre clopoţei, sonerii)* a înceta să sune. **2.** *(impers.)* a suna de ieşire (la şcoală). **II.** *tr.* a vesti, a anunţa (ceva) sunând întâi cu clopoţelul.

ausklingen, *klang aus, ausgeklungen, vb. (h* şi *s) intr.* **1.** *(despre sunete)* a înceta să mai sune, să se mai audă, a se pierde, a se stinge; *(despre melodii)* a se sfârşi, a se termina. **2.** *(fig.)* a se sfârşi, a se termina, a lua sfârşit, a dispărea.

ausklinken, *klinkte aus, ausgeklinkt, vb. (h) tr.* **I. 1.** *(tehn.)* a desprinde, a desface legătura dintre două piese mecanice; a desclicheta, a deszăvorî. **2.** *(argou)* a plăti pentru cineva; **das nächste Mal musst du** ~ data viitoare trebuie să plăteşti tu. **II.** *intr. (s) (fam.)* a-şi pierde stăpânirea de sine; **das war zu viel für ihn, und er ist ausgeklinkt** a fost prea mult pentru el şi şi-a ieşit din fire. **III.** *refl. (fam.)* a se retrage dintr-o societate, comunitate, grup.

Ausklinken, *-s, n. sg.* punere în funcţiune a declicului; desfacere, desprindere, deszăvorâre, desclichetare.

Ausklinkhebel, *-s, -, m. (mec.)* pârghie de declanşare.

Ausklink|steuerung, *-en, f. (tehn.)* comandă de declic.

Ausklinkvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* declic.

ausklopfen, *klopfte aus, ausgeklopft, vb. (h) tr.* **1.** a bate; a scutura, a curăţa bătând; **Teppiche** ~ a bate covoare; **die Pfeife** ~ a scutura luleaua. **2.** *(fam.)* a bate zdravăn, a scărmăna; **jm. das Wams** (sau **die Hose vom Leibe**) ~ a trage cuiva o bătaie. **2.** *(tehn.)* a bate; a îndrepta, a netezi (tablă) bătând cu ciocanul.

Ausklopfer, *-s, -, m.* bătător, palmă de bătut covoare.

ausklügeln, *klügelte aus, ausgeklügelt (ich klüg(e)le aus), vb. (h) tr.* a născoci, a inventa; (şi *iron.*) a găsi (o soluţie) ingenioasă, după multă chibzuinţă, după multă bătaie de cap.

auskneifen, *kniff aus, ausgekniffen, vb. (s) intr. (fam.)* **1.** a o şterge, a o lua la sănătoasa, a dispărea, a se face nevăzut. **2.** a se eschiva.

auskneten, *knetete aus, ausgeknetet (du knetest aus, er knetet aus), vb. (h) tr.* a frământa.

ausknicken, *knickte aus, ausgeknickt, vb. (h) intr. (tehn.)* a flamba.

Ausknickung, *-en, f. (tehn.)* flambaj.

ausknien, *kniete aus, ausgekniet, vb. (h) tr.* a toci, a roade (pantalonii, podeaua, bancheta) îngenunchind mereu.

ausknipsen, *knipste aus, ausgeknipst (du, er knipst aus), vb. (h) tr. (fam.)* a stinge (lampa, radioul etc.).

ausknobeln, *knobelte aus, ausgeknobelt (ich knob(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** *(pop.)* a juca, a da cu zarurile (pe ceva). **2.** *(fig.)* a inventa, a scorni, a pune la cale, a plănui (ceva complicat, o ştrengărie etc.). **3.** *(fig.)* a se informa (despre ceva), a afla, a descoperi (spionând).

ausknocken, *knockte aus, ausgeknockt, vb. (h) tr. (box)* a învinge prin cnocaut, a face cnocaut.

ausknöpfen, *knöpfte aus, ausgeknöpft, vb. (h) tr. (despre mesade)* a descheia, a desprinde, a scoate.

auskochen, *kochte aus, ausgekocht, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a fierbe bine; a scoate, a extrage prin fierbere (din ceva). **2.** a dezinfecta, a steriliza prin fierbere; a curăţa fierbând. **3.** *(fig., fam.)* a pregăti pe tăcute, a o coace cuiva; **etwas insgeheim** ~ a urzi ceva în secret. **II.** *intr. (s)* **1.** *(despre lichide)* a ieşi, a da pe dinafară, a da în foc fierbând. **2.** *(austr.)* a găti, a face de mâncare (pentru cineva); **für die Mäher** ~ a găti pentru cosaşi.

Auskocher, *-s, -, m. (austr.)* birtaş, cârciumar; bucătar.

Auskocherei, *-en, f. (austr.)* birt, bucătărie.

Auskocherin, *-nen, f. (austr.)* bucătăreasă.

Auskochung, *-en, f.* **1.** fierbere, fiert. **2.** dezinfectare, sterilizare prin fierbere.

Auskofferung, *-en, f. (ferov.)* desfacere a unui pat de balast.

Auskoksen, *-s, n. sg. (metal.)* eliminare a cocsului.

auskolken, *kolkte aus, ausgekolkt, vb. (h) tr.* a scobi, a spăla, a eroda local; **das Wasser hat ausgekolkt** apa a scobit, a spălat, a subminat.

Auskolkung, *-en, f. (hidr.)* **1.** *sg.* erodare, subminare. **2.** adâncitură în albia unei ape; afuiere.

auskommen, *kam aus, ausgekommen, vb. (s) intr.* **1.** a avea îndeajuns; a se ajunge; a ieşi la socoteală; **damit kommt er nicht aus** cu asta nu iese la capăt, asta nu-i ajunge; **wir kommen mit zwei Flaschen Wein nicht aus** nu ne ajung două sticle de vin. **2.** a se înţelege, a se împăca, a o scoate la capăt; **mit ihm ist nicht auszukommen** nu te poţi înţelege cu el; **wir kommen gut miteinander aus** ne împăcăm bine amândoi. **3.** *(despre pui)* a ieşi (din găoace). **4.** *(despre foc)* a se isca; a izbucni. **5.** *(reg., austr.)* a scăpa, a se refugia; **der Vogel ist aus dem Käfig ausgekommen** pasărea a scăpat, a ieşit din colivie; **aus einem Schiffbruch** ~ a scăpa dintr-un naufragiu. **6.** *(fig.)* a se întinde, a se lăţi, a se răspândi; a deveni public; **das Gerücht kam weit aus** zvonul s-a răspândit în cercuri largi.

Auskommen, *-s, n. sg.* **1.** posibilități (de trai); venituri; existență materială (îndestulătoare), cele necesare pentru existență; **sein ~ ist gesichert** are întreținerea asigurată, e asigurat din punct de vedere material; **sein sicheres ~ haben** a-și avea existența asigurată, a avea un venit sigur; **er hat ein knappes ~** de-abia are cu ce să trăiască, n-are decât strictul necesar. **2.** conviețuire bună, înțelegere; **es ist kein ~ mit ihm** nu e de trăit cu el. **3.** *(fig.)* răspândire (a unui zvon).

auskömmlich *adj.* **1.** îndestulător, suficient. **2.** pașnic, de înțeles.

auskönnen, *konnte aus, ausgekonnt (ich kann aus, du kannst aus, er kann aus), vb. (h) intr. (în expr.)* **weder aus- noch einkönnen a)** a nu putea nici să ieși, nici să intri; **b)** *(fig.)* a fi la mare strâmtoare, la ananghie, a nu ști pe unde să scoți cămașa.

auskopieren, *kopierte aus, auskopiert, vb. (h) tr. (fot.)* a copia.

Auskopierpapier, *-s, -e, n. (fot.)* hârtie de copiat.

auskoppeln, *koppelte aus, ausgekoppelt (ich kopp(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** a dezlega, a desprinde (cai, câini legați sau înhămați împreună). **2.** a scoate (caii) din ocol. **3.** *(tehn.)* a decupla; a scoate un single de pe CD.

Auskopp(e)lung, *-en, f.* **1.** dezlegare, desprindere. **2.** decuplare. **3.** single.

auskörnen, *körnte aus, ausgekörnt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a scoate grăunțele, boabele, a decortica (cereale); a dezghioca. **2.** *(mineral., metal.)* a mărunți (minereu, metale, zgură). **II.** *intr. (s) (despre cereale)* a se scutura, a-și pierde grăunțele.

auskosten, *kostete aus, ausgekostet (du kostest aus, er kostet aus), vb. (h) tr.* **1.** a gusta; a degusta; *(fig.)* a savura, a se bucura din plin (de ceva); **einen Triumph ~** a savura din plin triumful, victoria. **2.** *(fig.)* a trăi, a păți, a suferi, a suporta; a avea de suferit, de suportat.

ausköten, *kötete aus, ausgekötet (du kötest aus, er kötet aus), vb. (h) refl. (reg., despre cai)* a-și scrânti chișița.

auskotzen, *kotzte aus, ausgekotzt (du, er kotzt aus), vb. (h) refl.* și *tr.* **1.** *(pop.)* a vărsa, a voma, a vomita; a da afară vărsând, vomitând. **2.** *(fig., fam.)* a-și spune oful; **ich habe mich bei ihm ausgekotzt** i-am spus tot ce mă doare.

auskragen, *kragte aus, ausgekragt, vb. (h)* **I.** *tr. (constr.)* a face să iasă în consolă, să fie proeminent. **II.** *intr. (arhit.)* a ieși în relief, a fi proeminent.

Auskragung, *-en, f. (arhit., constr.)* parte proeminentă într-un zid; consolă.

auskrähen, *krähte aus, ausgekräht, vb. (h)* **I.** *tr. (despre cocoși; în expr.)* **den Tag ~** a vesti ziua cântând. **II.** *intr.* a înceta să cânte.

auskramen, *kramte aus, ausgekramt, vb. (h) tr.* **1.** a scoate, a expune (la vedere); **Waren ~** a expune, a etala mărfuri; *(fig.)* **alte Schulkenntnisse ~** a-și reaminti de noțiuni căpătate la școală. **2.** a despacheta (în dezordine), a scoate la iveală (lucruri diverse, catrafuse uitate, strânse, vârâte undeva); a goli, a deșerta (lăzi, dulapuri, sertare); **kram' deine Siebensachen aus!** scoate-ți catrafusele! **kram' den Koffer aus!** desfă-ți, golește-ți geamantanul! **3.** *(fig.)* a scoate la iveală, a dezgropa; **alte Erinnerungen ~** a dezgropa amintiri vechi.

Auskramung *f. sg.* **1.** expunere (spre vânzare), etalare. **2.** despachetat, scos; golit.

auskratzen, *kratzte aus, ausgekratzt (du, er kratzt aus), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a scoate, a curăța zgâriind, răzuind; **jm. die Augen ~** a scoate ochii cuiva. **2.** *(med.)* a racla, a chiureta. **II.** *intr. (s) (fam.)* a o întinde, a o șterge, a o lua din loc.

Auskratzung, *-en, f. (med.)* raclaj, chiuretaj.

auskrauten, *krautete aus, ausgekrautet (du krautest aus, er krautet aus), vb. (h) tr.* a plivi (bine de tot), a curăța de buruieni.

auskrebsen, *krebste aus, ausgekrebst (du, er krebst aus), vb. (h) tr.* a prinde toți racii (dintr-un pârâu).

auskrempeln, *krempelte aus, ausgekrempelt (ich kremp(e)le aus), vb. (h) (text.)* **I.** *tr.* a scărmăna, a dărâci (bine, complet). **II.** *intr.* a înceta cu dărăcitul, a nu mai dărăci.

auskreuzen, *kreuzte aus, ausgekreuzt (du, er kreuzt aus), vb. (h) tr. (tehn.)* a tăia cu dalta, a dăltui cu dalta crucișă, a crăițui.

auskriechen, *kroch aus, ausgekrochen, vb. (s) intr. (reg.) (despre puii de păsări)* a ieși din ou, din găoace.

auskriegen, *kriegte aus, ausgekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* a reuși să scoată, să dezbrace; **er kriegt seinen Rock nicht aus** nu reușește să-și dezbrace haina.

auskristallisieren, *kristallisierte aus, auskristallisiert, vb. (h) intr.* și *(rar) refl. (chim., fiz.)* a cristaliza, a (se) separa în cristale.

auskrümeln, *krümelte aus, ausgekrümelt (ich krüm(e)le aus), vb. (h) tr.* a fărâmița.

auskugeln, *kugelte aus, ausgekugelt (ich kug(e)le aus), vb. (h) tr.* și *refl. (fam.) (sich dat.)* a-și luxa, a-și scoate din loc, a-și scrânti (o încheietură).

auskühlen, *kühlte aus, ausgekühlt, vb.* **I.** *tr. (h)* a răci. **II.** *intr. (s)* și *refl. (h)* a se răcori.

Auskühlung, *-en, f.* răcire, răcorire.

Auskultant, *-en, -en, m. (jur.; înv.)* asesor (fără drept de vot).

Auskultation, *-en, f. (med.)* auscultație.

Auskultator, *-s, -toren, m. (înv.)* judecător stagiar; referendar la judecătorie.

auskultatorisch *adj.* și *adv. (med.)* pe bază de auscultație.

auskultieren, *auskultierte, auskultiert, vb. (h) tr. (med.)* a asculta.

auskünden, *kündete aus, ausgekündet (du kündest aus, er kündet aus), vb. (h) tr. (înv.)* a publica, a aduce la cunoștința publicului.

auskundschaften, *kundschaftete aus, ausgekundschaftet (du kundschaftest aus, er kundschaftet aus), vb. (h) tr.* **1.** a cerceta, a explora, a face o recunoaștere; a iscodi, a spiona. **2.** a afla, a descoperi.

Auskundschafter, *-s, -, m.* om trimis în recunoaștere, cercetaș, emisar, spion, iscoadă.

Auskundschaftung, *-en, f.* cercetare, explorare, recunoaștere militară, spionare.

Auskunft, *-künfte, f.* **1.** informație, lămurire; **jm. ~ geben** (sau **erteilen**) a da cuiva informații, a informa pe cineva (despre), a lămuri asupra; **eine falsche ~ erhalten** a primi o informație falsă, greșită. **2.** *sg.* (birou de) informații. **3.** *(reg.)* ieșire, scăpare; **eine ~ finden** a găsi o scăpare, salvare, rezolvare.

Auskunftei, *-en, f.* v. Auskunftsstelle.

Auskunftgeber, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** informator (-oare). **2.** *(com.)* persoană care dă referințe, relații.

Auskunftsbe|amte, *-n, -n (ein Auskunftsbeamter), m.* funcționar de la biroul de informații.

Auskunftsbüro, *-s, -s, n.* birou de informații (cu plată).

Auskunftsgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de informații.

Auskunftsmittel, *-s, -, n. (înv.)* ieșire, scăpare; mijloc de a ieși dintr-un impas; expedient.

Auskunfts|pflicht *f. sg.* obligație de a furniza informații.

auskunfts|pflichtig *adj.* obligat să furnizeze informații.

Auskunfts|schalter, *-s, -, m.* ghișeu de informații.

Auskunfts|stelle, *-n, f.* birou, centru de informații.

Auskunftverweigerungsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* dreptul martorului de a nu răspunde la anumite întrebări.

Auskunftswesen, *-s, n. sg.* serviciu de informații.

auskünsteln, *künstelte aus, ausgekünstelt (ich künst(e)le aus), vb. (h). tr.* a născoci, a inventa, a scorni.

auskuppeln, *kuppelte aus, ausgekuppelt (ich kupp(e)le aus), vb. (h) tr.* a debreia; a decupla; a descopcia, a dezlega.

Auskuppelung, *-en, f.* debreiere, decuplare, dezlegare, descopciere.

auskurieren, *kurierte aus, auskuriert, vb. (h) tr.* **1.** și *refl.* a (se) vindeca; *(fam.)* a cura, a curarisi (un bolnav). **2.** *(fig., fam.)* a dezbăra, a dezobișnui, a dezvăța (de un obicei prost).

auslachen, *lachte aus, ausgelacht, vb. (h)* **I.** *tr.* a râde, a-și bate joc (de cineva); **lass dich doch nicht ~!** nu fi ridicol! nu te face de râs! **II.** *refl.* a râde după pofta inimii, a se sătura de râs. **III.** *intr.* a înceta să râdă.

auslachenswert, **auslachenswürdig** *adj.* ridicol.

Auslad, *-s, m. (elv.)* descărcare.

Ausladebrücke, *-n, f.* apuntament de descărcare, ponton.

Ausladegebühren *pl.* taxă de descărcare.

Ausladekosten *pl.* cheltuieli de descărcare.

ausladen, *lud aus, ausgeladen (du lädst aus, er lädt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a descărca, a goli. **2.** a debarca. **3.** *(fam.)* a contramanda o invitație. **II.** *intr.* v. auskragen **(II)**.

ausladend **I.** *part. prez.* de la ausladen. **II.** *adj.* ieșit în afară; proeminent; **~e Hüften** șolduri late; *(fig.)* **~e Beredsamkeit** elocvență exagerată.

Auslade|ort, *-(e)s, -e,* **Ausladeplatz**, *-es, -plätze, m.* loc de descărcare.

Auslader, *-s, -, m.* (muncitor) descărcător. **2.** *(fiz., electr.)* aparat de descărcare.

Ausladerampe, *-n, f.* rampă de descărcare.

Auslade|stelle, *-n, f.* v. Ausladeort.

Ausladung, *-en, f.* **1.** descărcare. **2.** debarcare. **3.** contramandare a unei invitații. **4.** v. Auskragung.

Ausladungskosten *pl.* v. Ausladekosten.

Auslage, *-n, f.* **1.** marfă, articol expus(ă) în vitrină. **2.** vitrină, galantar. **3.** *(mai ales pl.)* cheltuială, speze. **4.** *(sport)* poziție de gardă (la box, scrimă); poziție inițială. **5.** *(vân.)* distanța dintre coarnele de cerb. **6.** afișare, expunere a listelor electorale. **7.** *(tehn.)* consolă, braț.

Auslage(n)fenster, *-s, -, m.* vitrină, geam de vitrină.

Auslagerung, *-en, f.* evacuare.

Ausland, *-(e)s, n. sg.* străinătate; **ins ~ fahren** a pleca în străinătate.

Ausland|deutsche, *-n, -n (ein Auslanddeutscher), m.* și *f.* german care trăiește în străinătate (în afara granițelor Germaniei, Austriei și Elveției).

Ausländer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* străin(ă).

Ausländer|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou pentru străini.

Ausländerei, *-en, f.* manie de a imita pe străini.

ausländerfeindlich *adj.* xenofob.

Ausländerfeindlichkeit *f. sg.* xenofobie.

Ausländerkonvertierbarkeit [-vɛɐ], *-en, f. (fin.)* convertibilitate externă.

Ausländermelde|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou de înmatriculare a străinilor.

Ausländerpolizei, *-en, f.* poliție pentru străini.

ausländisch *adj.* străin, din străinătate; *(com.)* importat.

Auslandreise, *-n, f.* v. Auslandsreise.

Auslands|absatz, *-es, -sätze, m. (com.)* desfacere în străinătate.

Auslands|abteilung, *-en, f.* serviciu, birou, secție de relații cu străinătatea.

Auslands|anleihe, *-n, f.* împrumut în străinătate.

Auslands|auf|enthalt, *-(e)s, -e, m.* ședere în străinătate.

Auslandsbericht|er|statter, *-s, -, m.* v. Auslandskorrespondent.

Auslandsbesitz, *-es, -e, m.* proprietate, avere în străinătate.

Auslandsbeziehungen *pl.* relații cu străinătatea.

Auslandsbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare pentru străinătate; scrisoare din străinătate; scrisoare externă.

Auslandsdeutsche, *-n, -n (ein Auslandsdeutscher), m.* și *f.* v. Auslanddeutsche.

Auslands|erfahrung, *-en, f.* experiență în (sau cu) străinătatea.

Auslandsfracht, *-en, f.* v. Auslandsbrief.

Auslandsgeschäft, *-(e)s,-e, n.* afacere cu străinătatea.

Auslandsge|spräch, *-(e)s, -e, n.* convorbire telefonică în străinătate.

Auslandsgläubiger, *-s, -, n.* creditor extern.

Auslandsgut|haben, *-s, -, n.* cont în străinătate.

Auslandshandel, *-s, m. sg. (ec.)* comerț cu străinătatea, comerț exterior.

Auslandshilfe, *-n, f.* ajutor din străinătate, ajutor extern.

Auslandshilfeprogramm, *-(e)s, -e, n.* program de ajutor extern.

Auslands|investition [-vɛs-], *-en, f. (ec.)* investiții externe; **direkte ~en** investiții externe directe; **indirekte ~en** investiții externe indirecte.

Auslandskader, *-s, -, m.* cadru, funcționar cu post în străinătate.

Auslandskapital, *-s, -e* (și *-ien* [-iən]), *n.* capital străin, extern; capital în străinătate.

Auslandskonto, *-s, -s* (și *-ten* sau *-ti*), *n.* cont în (din) străinătate; **ein ~ besitzen** a deține un cont în străinătate.

Auslandskorrespondent, *-en, -en, m.* corespondent din (sau pentru) străinătate.

Auslandskredit, *-(e)s, -e, m.* credit extern; credit în străinătate.

Auslandskunde, *-n, -n, m.* client extern.

Auslandsmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață externă.

Auslandsmontage [-ta:ʒə], *-n, f.* asamblare, montare în străinătate.

Auslandsnachfrage, *-n, f.* cerere externă; **eine starke ~ erwarten** a se aștepta la o masivă cerere externă.

Auslands|pass, *-es, -pässe, m.* pașaport.
Auslands|preis, *-es, -e, m.* preț pe piața externă.
Auslands|preis|statistik, *-en, f.* statistica prețului pe piața externă.
Auslands|presse *f. sg.* presă din străinătate.
Auslandsreise, *-n, f.* călătorie în străinătate.
Auslands|schuld, *-en, f.* datorie externă.
Auslands|sender, *-s, -, m (radio.)* post străin.
Auslands|sendung, *-en, f.* **1.** transport (poștal), colet, imprimat destinat străinătății; poștă din străinătate. **2.** *(radio.)* emisiune pentru sau din străinătate.
Auslands|sucht *f. sg.* admirație exagerată față de străinătate.
Auslands|tarif, *-(e)s, -e, m.* tarif pentru străinătate.
Auslands|tournee [-tuene:], *-n, f.* turneu în străinătate.
Auslands|überweisung, *-en, f.* virament internațional.
Auslands|umsatz, *-es, -sätze, m. (ec.)* cifră de afaceri cu străinătatea.
Auslandsverbindlichkeiten *pl. (ec.)* obligații față de extern.
Auslandsverbindung, *-en, f.* legătură cu străinătatea.
Auslandsverkäufe *pl.* vânzări la extern, în străinătate.
Auslandsvermögen, *-s, -, n.* avere, bunuri în străinătate.
Auslandsvertreter, *-s, -, m.* reprezentant străin; reprezentant în străinătate.
Auslandsvertretung, *-en, f.* reprezentanță din străinătate; reprezentanță în străinătate.
Auslandswährung, *-en, f.* monedă străină.
Auslandsware, *-n, f.* marfă din străinătate.
Auslandswerte *pl.* valori externe, străine.
Auslandszulage, *-n, f.* indemnizație de deplasare în străinătate.
auslangen, *langte aus, ausgelangt, vb. (h)* **I.** *tr.* a întinde; **die Arme nach etwas** ~ a întinde brațele după ceva. **II.** *intr. (fam.)* **1.** a întinde brațul, a ridica mâna (pentru a lovi); **er hat ausgelangt und zugeschlagen** a ridicat mâna și a lovit. **2.** a fi de ajuns, a fi suficient, a ajunge; **das Geld langt nicht aus** nu ajung banii. **3.** a avea de ajuns, a ieși (la socoteală), a o scoate la capăt; **mit diesem Geld lange ich nicht aus** cu banii aceștia nu ies la capăt, la socoteală. **III.** *refl. (reg.)* a-și face rău, a se schilodi, a se deșela întinzându-se (prea tare).
Auslangen, *-s, n. sg. (fam.)* resurse; **das ~ finden** a o scoate la capăt.
auslängen, *längte aus, ausgelängt, vb. (h) tr. (mine)* a prelungi o galerie.
auslärmen, *lärmte aus, ausgelärmt, vb. (h)* **I.** *intr.* a înceta să mai facă zgomot. **II.** *refl.* a face zgomot după pofta inimii.
Auslass, *-es, -lässe, m.* scurgere; gură de canal, orificiu de scurgere; robinet.
auslassen, *ließ aus, ausgelassen (du, er lässt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a da drumul, a evacua; **das Wasser aus der Badewanne** ~ a da drumul la apa din cadă; **Dampf** ~ a evacua aburul. **2.** a omite, a sări, a trece cu vederea, a nu lua în seamă, a nu ține seama (de...); **zwei Zeilen** ~ a sări două rânduri; **man soll** (sau **darf**) **keinen Tag** ~ să nu pierzi nici o zi; **eine einmalige Gelegenheit** ~ a pierde o ocazie unică; **eine Person** ~ a trece peste o persoană (care e la rând). **3.** a topi (unt, untură). **4.** a arăta, a manifesta, a da expresie (unei păreri etc.), a expune, a declara; **seinen Zorn** (sau **seine Galle, seine üble Laune**) **an jm.** ~ a-și vărsa necazul pe cineva. **5.** *(croitorie)* a da drumul; a lărgi; a desface; **eine Falte** ~ a da drumul unei cute; **eine Weste** ~ a lărgi o vestă. **6.** *(reg.* și *austr.)* a lăsa în pace, a scuti; **lass mich aus damit** scutește-mă de astea; **lass mich doch aus!** dă-mi pace! nu mă mai necăji! **7.** *(reg.)* a slăbi; **mein Gedächtnis lässt aus** îmi slăbește memoria, mă lasă memoria. **8.** *(fam., în expr.)* **einen Ofen** ~ a lăsa să se stingă focul dintr-un cuptor. **II.** *refl. (über etwas)* a-și spune părerea, a se pronunța, a vorbi (despre ceva); **sich des langen und breiten über etwas** ~ a vorbi pe larg, a nu mai termina de vorbit despre ceva; *(über jn.)* a vorbi, a cleveti (despre cineva), a bârfi (pe cineva).
Auslasshahn, *-(e)s, -hähne, m. (tehn.)* robinet de golire, de evacuare, de purjare.
Auslasskanal, *-s, -näle, m.* canal de scurgere, de evacuare.
Auslassrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de golire, de scurgere, de evacuare.
Auslass|schleuse, *-n, f. (hidr.)* stăvilar de evacuare, ecluză de scurgere.
Auslassung, *-en, f.* **1.** omisiune, sărire (a unui rând, cuvânt, a unei persoane etc.). **2.** părere; **seinen ~en zufolge** după părerea lui, după cele susținute de el; **die ~en der Presse** atacurile presei.
Auslassungsfehler, *-s, -, m.* greșeală de omitere.
Auslassungs|punkt, *-(e)s, -e, m. (mai ales pl.)* puncte de suspensie.
Auslassungs|satz, *-es, -sätze, m. (gram.; înv.)* propoziție eliptică.
Auslassungszeichen, *-s, -, n. (gram.)* apostrof.
Auslassventil [-vɛn], *-s, -e, n. (tehn.)* supapă de evacuare; robinet de golire.
auslasten, *lastete aus, ausgelastet (du lastest aus, er lastet aus), vb. (h) tr.* **1.** a utiliza, a folosi (la întreaga capacitate); a încărca complet; **die Fahrzeuge voll** ~ a exploata la maximum mijloacele de transport. **2.** *(tehn.)* a descărca.
Auslastung, *-en, f.* **1.** folosire, utilizare, exploatare (la întreaga capacitate). **2.** încărcare completă (a vagoanelor, camioanelor etc.); grad de încărcare; *(inform.)* **die ~ des Servers überprüfen** a verifica gradul de solicitare a serverului.
Auslastungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de utilizare a capacităților.
auslatschen, *latschte aus, ausgelatscht, vb.* **I.** *tr. (h) (fam.)* a scâlcia (ghete). **II.** *intr. (s) (reg.)* a întrece măsura, a sări peste cal.
auslauben, *laubte aus, ausgelaubt, vb. (h) tr.* **1.** a împodobi cu verdeață. **2.** a curăța de frunziș.
auslauern, *lauerte aus, ausgelauert, vb. (h) tr. (fam.)* a spiona, a observa pe ascuns.
Auslauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** *sg.* curgere; scurgere; (a unui lichid). **2.** gură de scurgere; gură de râu; revărsare. **3.** *sg.* ieșire (din port); plecare (din gară); *(sport)* plecare, pornire. **4.** *sg.* oprire; încetare (a unei mișcări). **5.** *(schi, bob)* pistă de oprire (după trecerea liniei de sosire); *(tenis)* loc de refugiu. **6.** loc de zburdat, loc pentru animale unde se pot mișca liber (manej, curte de păsări etc.). **7.** *(mine)* încărcătură a unui vagonet. **8.** ramificație, ramificare.
auslaufen, *lief aus, ausgelaufen (du läufst aus, er läuft aus), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a curge, a se scurge, a se revărsa; **das Fass läuft aus a)** butoiul se golește; **b)** butoiul curge, pierde lichid. **2.** *(mar., ferov.)* a porni în larg, a pleca; **aus dem Hafen** ~ a pleca din port în largul mării. **3.** *(sport)* a se opri, a încetini (cursa după trecerea liniei de sosire), a mai alerga puțin (după trecerea liniei de sosire) până ce reușește să se oprească; a termina de fugit, a-și sfârși fuga; a alerga pentru relaxare. **4.** *(despre culori)* a ieși, a se spălăci; a păta, a ieși (la spălat). **5.** *(tipogr.)* a depăși formatul. **6.** *(constr.)* a ieși în afară (în unghi), a depăși, a fi proeminent. **7.** a se întinde, a se prelungi; a se ramifica; **die Wurzeln laufen weit aus** rădăcinile se întind departe; **die Radien laufen vom Kreismittelpunkt aus** razele pornesc din centrul cercului. **8.** *(despre copaci)* a da vlăstare noi (la rădăcină). **9.** *(fig.)* a se termina, a se sfârși; **niemand weiß, wie die Sache ~ wird** nimeni nu știe cum se va termina această treabă; **der Plan ist gut ausgelaufen** planul a ieșit bine, s-a terminat cu bine; *(in* sau *auf* cu *ac.)* a se termina cu..., a merge spre..., a evolua spre..., a degenera în...; **das Tal läuft in eine Ebene aus** valea se termină trecând, transformându-se într-o câmpie; **in eine Spitze** ~ a se sfârși cu un vârf; **das Gespräch lief auf einen Streit aus** discuția a degenerat într-o ceartă; **das läuft auf dasselbe aus** tot acolo iese, e totuna. **10.** *(tehn.; despre mașini, mecanisme)* a funcționa prin inerție până la oprire. **11.** *(ec.)* a expira un contract; a ajunge la terminarea seriei (unui produs). **II.** *refl. (h)* **1.** *(mai ales despre câini, cai etc.)* a alerga după pofta inimii, a se sătura de alergat, de plimbare. **2.** a obosi alergând, mergând. **3.** *(tehn.; despre țevi, tuburi, filete)* a se lărgi prin uzură, a căpăta joc. **III.** *tr. (h)* **1.** a lua (o curbă) în întregime, a nu tăia (o curbă); a parcurge în întregime, de la un capăt la altul; **eine Bahn** ~ a parcurge toată pista de la un capăt la celălalt. **2.** *(fam.)* a merge, a umbla, a alerga făcând să dispară; **seine Wut** ~ a umbla până ce îi trece furia. **3.** *(fam.)* (și *refl.*) a (se) toci, a (se) uza din cauza umblatului, a alergatului; **Treppen** ~ a toci scările; **Schuhe** ~ a toci, a uza, a scâlcia, a deforma ghetele; **das Rad hat sich ausgelaufen** bicicleta s-a uzat, și-a trăit traiul.
Auslaufen, *-s, n. sg.* **1.** scurgere; revărsare. **2.** *(mar., ferov.)* ieșire (din port), plecare (din gară). **3.** *(ec.)* oprire, suspendare; **~ der Produktion** suspendarea producției **4.** *(reg.)* diaree.
Ausläufer, *-s, -, m.* **1.** *(mai ales la pl.)* parte ce se desprinde dintr-un tot; *(geogr.)* pinten; *(met.)* zonă periferică; **die ~ eines Tiefs** marginea unui câmp depresionar; *(geol.)* **die ~ eines Bebens** undele periferice ale unui cutremur. **2.** *(mine)* vagonetar. **3.** *(ferov.)* ramificație de cale ferată. **4.** *(bot.)* mlădiță, lăstar; stolon; *(fig.)* descendent, vlăstar, odraslă. **5.** *(elv.)* curier; comisionar. **6.** *(fig., reg.)* ecou, stingere (a unui sunet); sfârșit. **7.** *(mine)* ramură a filonului.
Auslaufhafen, *-s, -häfen, m.* port de plecare.
Auslaufhahn, *-(e)s, -hähne, m.* robinet de scurgere, de evacuare.
Auslaufkarren, *-s, -, m. (mine)* roabă.
Auslaufknie [-kni:], *-s, -* [-kni:ə], *n.* cot de scurgere.
Auslaufmanöver [-və], *-s, -, n. (mar.)* manevră de plecare, de ieșire în larg.
Auslaufmodell, *-s, -e, n. (ec.)* model care a fost scos din producție, nu se mai fabrică.
Auslauf|ort, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mar.)* v. A u s l a u f h a f e n. **2.** *(ferov.)* stație de plecare.
Auslaufperiode, *-n, f. (ec.)* perioadă de descreștere.
Auslaufrinne, *-n, f.* jgheab de scurgere.
Auslaufrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de scurgere.
Auslaufseil, *-(e)s, -e, n. (mine)* cablu de transport.
Auslaufweiche, *-n, f. (ferov.)* macaz de ieșire.
Auslaufzeit, *-en, f. (maș.)* perioadă, timp de inerție, de oprire (la motoare).
auslaugen, *laugte aus, ausgelaugt, vb. (h) tr.* **1.** a opări cu leșie. **2.** *(chim.)* a extrage prin (dizolvare, prin spălare cu) leșie, cu substanțe alcaline. **3.** *(geol.)* a spăla, a dizolva părțile solubile dintr-un amestec solid; **Kalksteine werden durch Sickerwasser ausgelaugt** calcarele sunt spălate de apele de infiltrație. **4.** *(farm.)* a lixivia. **5.** *(fig., fam.)* a epuiza complet.
Auslaugung *f. sg.* **1.** opărit cu leșie. **2.** *(chim.)* macerare; extragere prin (spălare cu) leșie, cu substanțe alcaline. **3.** *(geol.)* spălare, leșiere. **4.** *(farm.)* lixiviare. **5.** desevare, spălare de sevă a lemnului.
auslausen, *lauste aus, ausgelaust (du, er laust aus), vb. (h) tr.* a despăduchea.
Auslaut, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* sunet final (al unei silabe, al unui cuvânt).
auslauten, *lautete aus, ausgelautet (du lautest aus, er lautet aus), vb. (h) intr. (lingv.)* a se termina într-un sunet; **das Wort lautet auf -r aus** cuvântul se termină în -r.
ausläuten, *läutete aus, ausgeläutet (du läutest aus, er läutet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a anunța, a aduce la cunoștință publică prin sunet de clopot, a vesti sunând; *(fig.)* a umple târgul (cu o veste, un zvon), a bate toba. **2.** a anunța sfârșitul (unui lucru) prin sunet de clopot; **das alte Jahr** ~ a vesti sfârșitul anului trăgând clopotele. **II.** *intr. (despre clopote, sonerii)* a înceta să mai sune, să mai bată; a tăcea, a amuți.
auslautend *(lingv.)* **I.** *part. prez.* de la a u s l a u t e n. **II.** *adj.* final. **III.** *adv. (lingv.; despre sunete)* în poziție finală.
Auslautver|härtung, *-en, f. (lingv.)* transformarea unei consoane finale sonore într-una surdă.
ausleben, *lebte aus, ausgelebt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a trăi din plin, a savura viața din plin; **den Augenblick** ~ a gusta momentul; **sein Leben** (sau **seine Zeit**) ~ a-și trăi traiul. **2.** a-și dezvolta (din plin) capacitățile; **seine Natur voll** ~ a-și dezvolta din plin caracterul. **II.** *refl* **1.** a se avânta în plăcerile vieții, a savura viața din plin, a da frâu liber pasiunilor. **2.** a se epuiza, a se consuma, a se trece din cauza exceselor. **3.** a se dezvolta, a se desfășura; **seine Phantasie lebt sich ungehemmt aus** fantezia i se desfășoară nestingherit. **III.** *intr. (în expr.) er hat ausgelebt* a murit.
auslecken, *leckte aus, ausgeleckt, vb. (h) tr.* a linge, a goli lingând.
ausledern, *lederte aus, ausgeledert, vb. (h) tr.* a căptuși, a tapisa cu piele.
ausleeren, *leerte aus, ausgeleert, vb. (h)* **I.** *tr.* a deșerta, a goli; a scoate; *(fig.)* **sein Herz** ~ a-și ușura sufletul, a-și deschide inima; *(fam.)* **er fühlte sich ganz ausgeleert** se simțea ca stors, vlăguit. **II.** *refl. (fam.)* a se goli, a ieși afară, a avea scaun.
Ausleerung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** golire, deșertare, golire, scoatere. **2.** *(med.)* evacuare (a tubului digestiv, a intestinului); defecație; vomitare. **3.** *(mar.)* pompare (a apei din vas). **II.** excremente, fecale.
Ausleerungs|pumpe, *-n, f.* pompă de golire, de vidare, de deșertare.
auslegen, *legte aus, ausgelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a expune, a etala (mărfuri etc.). **2.** a avansa (o sumă de bani); **Geld für jn.** ~ a avansa bani pentru cineva **3.** a pune în poziție justă, la distanță corectă; *(electr.)* **Kabel** ~ a pune, a poza cablul; *(agr.)* **Kartoffeln** ~ a pune, a semăna cartofi; *(sport)* **die Ruder** ~ a așeza ramele în poziție corectă; **Angeln** ~ a pune, a fixa undițele. **4.** a avansa, a debursa (bani). **5.** *(fig.)* a interpreta, a înțelege, a tălmăci (un sens, o intenție); a considera, a lua drept; **als Beleidigung** ~ a considera, a

lua drept insultă; **eine Inschrift** ~ a interpreta o inscripție; **einen Traum** ~ a tălmăci un vis; **den Text** ~ a face exegeza textului. **6.** a pardosi; a tapisa; a căptuși; a pava. **7.** a încrusta (lemn). **II.** *intr. (reg.)* a se îngrășa. **III.** *refl.* **1.** *(sport)* a se pune în gardă (la scrimă). **2.** a se pleca în afară.

Auslegen, *-s, n. sg.* **1.** etalare (a mărfurilor). **2.** avansare de bani **3.** plantare, sădire. **4.** *(tehn.)* punere; pozare. **5.** încrustare. **6.** tapisare, căptușire, pavare, punere a parchetului, pardosire. **7.** *(fig.)* interpretare.

Ausleger, *-s, -, m.* **1.** interpret, tălmaci, comentator, exeget. **2.** *(constr.)* consolă; schelă în consolă. **3.** *(mar.)* suport exterior al vâslelor; furchet. **4.** *(tehn.)* braț de macara; consolă, braț. **5.** *(tipogr.)* strângător.

Auslegerboot, *-(e)s, -e, n.* barcă cu furchetii în consolă.

Auslegerbrücke, *-n, f.* pod în consolă.

Auslegerei, *-en, f.* manie de a interpreta.

Auslegerkran, *-s, -kräne, m. (maș.)* macara-consolă.

Auslegermast, *-(e)s, -en, m.* catarg, coloană în consolă.

Auslegeware *f. sg.* mochetă.

Auslegung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** expunere (de mărfuri). **2.** debursare, avansare (a unei sume). **3.** *(fig.)* interpretare, tălmăcire; comentariu, exegeză. **4.** pardosire, pavare, tapisare. **II. 1.** interpretare, comentariu. **2.** pardoseală, pavaj; căptușeală, tapiserie.

Auslegungskunde, **Auslegungskunst** *f. sg.* ermeneutică, arta de a interpreta.

Auslegungs|sucht *f. sg.* v. Auslegerei.

auslehren, *lehrte aus, ausgelehrt, vb. (h) tr.* a termina instrucția (cuiva).

ausleiden, *litt aus, ausgelitten (du leidest aus, er leidet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* a suferi până la sfârșit. **II.** *intr.* a înceta să sufere; **er hat ausgelitten** a decedat.

ausleiern, *leierte aus, ausgeleiert, vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a citi (a recita) monoton până la sfârșit. **2.** și *refl. (fam.)* a (se) uza; *(despre elastic)* a (se) slăbi.

Ausleihe, *-n, f.* **1.** închiriere (de cărți, îmbrăcăminte etc.); împrumut. **2.** birou, ghișeu de eliberare a cărților (într-o bibliotecă publică).

ausleihen, *lieh aus, ausgeliehen, vb. (h) tr.* a împrumuta; a da cu împrumut; a lua cu împrumut.

Ausleiher, *-s, -, m.* persoană care împrumută, care dă sau ia cu împrumut.

Ausleih|stelle, *-n, f.* birou, oficiu, ghișeu de împrumut.

Ausleihung, *f. sg.* împrumut; ~ **der Bücher nicht gestattet** e interzis împrumutul cărților.

auslernen, *lernte aus, ausgelernt, vb. (h) intr.* a termina studiile, învățătura; a termina învățatul unei meserii, ucenicia; **man lernt nie aus** totdeauna mai ai ceva de învățat; **er ist ein ausgelernter Koch** e un bucătar cu școală (terminată), cu diplomă; *(fig., pop.)* **ein ausgelernter Gauner** un tâlhar uns cu toate alifiile.

Auslese, *-n, f.* **1.** *sg.* alegere, triere, selecționare; *(biol.)* selecție; **natürliche** ~ selecție naturală. **2.** *sg.* elită, lamură; cremă. **3.** culegere; antologie; crestomație. **4.** vin ales, vin de calitate superioară, vin selecționat, vin din struguri selecționați.

auslesen, *las aus, ausgelesen (du, er liest aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a alege, a selecționa, a selecta. **2.** a citi (o carte) complet, până la sfârșit. **II.** *intr.* a termina de citit.

Ausleser, *-s, -, m. (agr.)* selector; sortator.

Auslesung *f. sg.* alegere, selecționare, selectare.

ausleuchten, *leuchtete aus, ausgeleuchtet (du leuchtest aus, er leuchtet aus), vb. (h) tr.* **1.** a ilumina, a umple cu lumină. **2.** *(fig.)* a înțelege, a lămuri.

auslichten, *lichtete aus, ausgelichtet (du lichtest aus, er lichtet aus), vb. (h) tr.* **1.** *(forest.)* a rări, a curăța. **2.** *(mar.; înv.)* a descărca parțial (un vas).

Auslichtung *f. sg.* **1.** *(forest.)* rărire. **2.** *(mar.; înv.)* descărcare parțială (a unui vas).

Ausllieferer, *-s, -, m.* persoană care predă, înmânează, eliberează, distribuie.

ausliefern, *lieferte aus, ausgeliefert, vb. (h) tr.* **1.** a preda; a înmâna; a elibera; a livra. **2.** a extrăda. **3.** (și *refl.*) a (se) pune la dispoziția (cuiva), a (se) preda; **ich bin ihm ganz ausgeliefert** sunt cu totul la discreția lui, în mâna sa; **jn. an die Justiz** ~ a deferi pe cineva justiției.

Auslieferung, *-en, f.* **1.** predare; înmânare, eliberare, livrare; distribuire. **2.** extrădare.

Auslieferungs|abkommen, *-s, -, n.* **1.** *(com.)* convenție de livrare, predare. **2.** *(pol.)* convenție de extrădare.

Auslieferungs|antrag, *-(e)s, -träge, m.*, **Auslieferungsbegehr**, *-s, m.* și *n. sg.* cerere de extrădare.

Auslieferungs|auftrag, *-(e)s, -träge, m. (com.)* ordin de livrare.

Auslieferungsbuch, *-(e)s, -bücher, n. (com.)* registru de expediție, de livrare.

Auslieferungs|ersuchen, *-s, -, n.* v. Auslieferungsantrag.

Auslieferungslager, *-s, -, n. (com.)* depozit de mărfuri (de unde acestea sunt livrate comerțului).

Auslieferungsliste, *-n, f.* listă de expediție, de livrări.

Auslieferungs|schein, *-(e)s, -e, m.* foaie, chitanță de predare, de livrare.

Auslieferungs|tag, *-(e)s, -e, m.* ziua expedierii, livrării.

Auslieferungs|termin, *-s, -e, m.* termen de livrare.

Auslieferungsverfahren, *-s, -, n.* procedură de extrădare.

Auslieferungsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** convenție de extrădare. **2.** contract de livrare, de expediere.

ausliegen, *lag aus, ausgelegen, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a fi expus pentru vânzare, pentru consultație, a sta la dispoziție; **hier liegen Zeitungen aus** aici se află (sau sunt) ziare la dispoziția cititorilor; **die Dissertation liegt zwei Wochen aus** disertația este depusă (la bibliotecă, secretariat etc. pentru a putea fi consultată) timp de două săptămâni. **2.** *(despre vin)* a se învechi. **3.** *(mar.; despre nave)* a fi de gardă, a face de pază; a sta în radă. **II.** *tr. (în expr.)* **seine Krankheit** ~ a zăcea la pat în tot timpul bolii, *(fam.)* a-și cloci boala în pat.

Auslieger, *-s, -, m. (mar.)* vas de pază, de gardă.

auslisten, *listete aus, ausgelistet (du listest aus, er listet aus), vb. (h) tr.* a lista, a trece pe o listă.

Auslistung, *-en, f.* listare.

ausloben, *lobte aus, ausgelobt, vb. (h) tr. (înv.)* a stabili (în public) o recompensă, un premiu (pentru un merit, pentru o faptă).

auslochen, *lochte aus, ausgelocht, vb. (h) tr.* a găuri, a perfora; *(mine)* a străpunge.

auslöchern, *löcherte aus, ausgelöchert, vb. (h) tr.* a găuri; a scobi; a sfredeli, a străpunge.

auslocken, *lockte aus, ausgelockt, vb. (h) tr.* **I.** a descreți părul. **II.** *(reg.)* a momi să iasă din ascunziș.

auslöffeln, *löffelte aus, ausgelöffelt (ich löff(e)le aus), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a mânca cu lingura; a goli, a deșerta cu lingura (o farfurie, un castron), a scoate cu lingura (toată mâncarea dintr-o farfurie); a mânca tot, a lichida, a rezolva. **2.** *(fig., fam.)* a trage consecințele, ponoasele (unei fapte); **er muss jetzt die Suppe ~, die er sich eingebrockt hat** cu mâna lui și-a făcut-o, acum trage ponoasele.

ausloggen, *loggte aus, ausgeloggt, vb. (h) tr.* și *refl (inform.)* a (se) deconecta de la rețea.

auslogieren [-ʒiː-], *logierte aus, auslogiert, vb. (h) tr.* a muta în altă parte, în altă casă, cameră; a evacua.

auslohen, *lohte aus, ausgeloht, vb. (h) tr.* **1.** *(tăb.)* a îndepărta coaja. **2.** *(ind. lemnului)* a scoate seva din lemn.

auslohnen, *lohnte aus, ausgelohnt, vb. (h) tr.* **1.** a plăti salariul (cuiva). **2.** a concedia.

Auslohnung, *-en, f.* **1.** plata salariului. **2.** concediere.

auslosbar *adj.* amortizabil prin tragere la sorți.

auslösbar *adj.* **1.** care poate fi răscumpărat. **2.** *(tehn.)* declanșabil.

Auslösbarkeit *f. sg.* **1.** posibilitate de răscumpărare. **2.** *(tehn.)* posibilitate, capacitate de declanșare; declanșabilitate.

auslöschen[1], *löschte aus, ausgelöscht, vb. (h) tr.* **1.** a stinge; **das Licht** ~ a stinge lumina. **2.** a șterge; a radia; **mit dem Radiergummi** ~ a șterge cu guma; *(fig.)* **eine Schuld** ~ a anula o datorie; **aus dem Gedächtnis** ~ a șterge din memorie. **3.** *(fig.)* a nimici, a distruge, a extermina, a șterge, a rade de pe fața pământului.

auslöschen[2], *losch* (și *löschte) aus, ausgelöscht* (și *ausgeloschen) (du lischst aus, er lischt aus), vb. (s) intr.* **1.** a se stinge. **2.** *(despre scris)* a se șterge, a dispărea, a se spălăci. **3.** *(fig.)* a se stinge, a se prăpădi, a muri.

Auslöschen, *-s, n. sg.* **1.** stingere. **2.** ștergere; radiere. **3.** *(fig.)* distrugere, nimicire.

Auslöscher, *-s, -, m.* stingător, extinctor (de incendiu).

auslöschlich *adj.* **1.** care se poate stinge. **2.** care se poate șterge, care poate fi făcut să dispară.

Auslöschung *f. sg.* **1.** dispariție. **2.** exterminare.

Auslöse|hebel, *-s, -, m. (tehn., tel.)* pârghie, manetă de declanșare.

Auslöse|impuls, *-es, -e, m. (tehn.)* impuls de declanșare, de pornire, de comandă.

Auslösekontakt, *-(e)s, -e, m. (tehn., fot.)* contact de declanșare.

auslosen, *loste aus, ausgelost (du, er lost aus), vb. (h) tr.* a trage la sorți, a hotărî prin tragere la sorți.

auslösen, *löste aus, ausgelöst (du, er löst aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(tehn.)* a declanșa, a decupla, a desprinde; a desface; **den Alarm** ~ a declanșa sistemul de alarmă. **2.** *(fig.)* a declanșa; a stârni; a provoca, a pricinui; **das Thema hat heftige Diskussionen ausgelöst** tema a stârnit discuții vii, aprinse; **eine Krise** ~ a provoca o criză; **Beifall** ~ a stârni aplauze. **3.** a răscumpăra (un prizonier); a scoate (un obiect amanetat); a achita (o poliță). **4.** *(reg.)* a desface; **die Knochen** ~ a scoate oasele (din carne); **Bohnen** ~ a dezghioca fasolea. **II.** *refl.* a se răscumpăra.

Auslöser, *-s, -, m. (tehn.)* declanșator, dispozitiv de declanșare, de deszăvorâre; mecanism de deconectare; *(fot.)* declanșator.

Auslöse|sicherung, *-en, f. (electr.)* siguranță de declanșare.

Auslöse|stärke *f. sg. (electr.)* putere de declanșare.

Auslösetaste, *-n, f. (tehn.)* clapă de declanșare.

Auslösevor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv, mecanism de declanșare.

Auslosung, *-en, f.* tragere la sorți.

Auslösung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* declanșare, deconectare, decuplare, eliberare. **2.** *(fig.)* declanșare; stârnire; provocare. **3.** răscumpărare; achitare (a unei polițe). **4.** indemnizație (pentru cei ce lucrează în afara localității). **5.** *(vân.)* taxă de vânătoare.

Auslösungs|summe, *-n, f.* sumă de răscumpărare.

Auslösungsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* convenție pentru schimbul prizonierilor, pentru eliberarea prizonierilor.

Auslösungsvor|richtung, *-en, f.* v. Auslösevorrichtung.

ausloten, *lotete aus, ausgelotet (du lotest aus, er lotet aus), vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a sonda (adâncimea mării); *(fig.)* a cerceta, a pătrunde. **2.** a determina verticala cu firul cu plumb.

auslöten, *lötete aus, ausgelötet (du lötest aus, er lötet aus), vb. (h) tr.* a lipi (cu cositor).

auslotsen, *lotste aus, ausgelotst (du, er lotst aus), vb. (h) tr. (mar.)* a pilota (o navă) afară din port.

auslüften, *lüftete aus, ausgelüftet (du lüftest aus, er lüftet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) aerisi, a aera, a ventila. **II.** *intr.* (și *s*) a-și pierde mirosul în contact cu aerul.

Auslüftung, *-en, f.* aerisire.

Auslug, *-(e)s, -e, m.* **1.** post de observație. **2.** *(mar.)* veghe (în vârful catargului). **3.** *sg.* priveliște.

auslugen, *lugte aus, ausgelugt, vb. (h) intr.* a observa; a se uita (după cineva), a căuta cu ochii.

Ausluger, *-s, -, m.* **1.** observator. **2.** punct de observație.

Auslug|erker, *-s, -, m.* balcon în colț, bovindou.

Auslug|station, *-en, f. (mar.)* post de veghe.

auslutschen, *lutschte aus, ausgelutscht, vb. (h) tr. (fam.)* a suge (tot sucul); **eine Zitrone** ~ a suge tot sucul unei lămâi.

ausmachen, *machte aus, ausgemacht, vb. (h) tr.* **1.** a stinge, a închide (lumina, gazul). **2.** a face, a costa, a se urca (la); a constitui; a reprezenta; **wie viel** (sau **was**) **macht es aus?** cât costă? **das macht zusammen 100 Euro aus** asta face, costă împreună 100 de euro; **das macht die Hälfte aus** aceasta reprezintă jumătatea; **Stuhl und Bett machen die ganze Einrichtung aus** un pat și un scaun e tot ce are ca mobilă; **das macht den Kern der Sache aus** acest lucru reprezintă miezul problemei; **sieben Tage machen eine Woche aus** șapte zile fac o săptămână; **eine Schwalbe macht noch keinen Frühling aus** cu o rândunică nu se face primăvară. **3.** *(fam.)* a conta, a avea importanță; **was macht das aus?** ce contează? ce are a face? **würde es Ihnen etwas ~, wenn…?** v-ar supăra dacă…? **4.** *(fam.)* a face rost (de…); **jm. eine Wohnung** ~ a face rost cuiva de locuință. **5.** a isprăvi, a termina, a lichida; a se înțelege, a se învoi, a aranja, a lămuri; **einen Streit** ~ a sfârși, a rezolva o ceartă; **die Angelegenheit vor Gericht** ~ a rezolva cazul în fața

justiţiei; **den Preis** ~ a stabili preţul, a se învoi asupra preţului; **etwas in Güte** ~ a se învoi pe cale paşnică; **einen Tag** ~ a-şi fixa o zi, a conveni asupra unei zile; **das machten sie miteinander aus** despre asta s-au înţeles ei între ei; **(das ist) ausgemacht** asta-i lucru hotărât; s-a hotărât, s-a făcut; **es ist ausgemacht, dass...** ne-am înţeles că...; **mit sich allein** ~ a lămuri ceva cu sine însuşi. **6.** *(reg.)* a scoate; **Kartoffeln** ~ a scoate cartofi; **Erbsen** ~ a dezghioca mazăre; **Flecken** ~ a scoate, a curăţa pete; **Falten aus dem Kleid** ~ a călca rochia, a scoate cutele cu fierul de călcat. **7.** *(mar., mil.)* a observa, a determina, a identifica; **ein Schiff** ~ a identifica un vas; (şi *fig.*) **das lässt sich nicht mit Sicherheit** ~ asta nu se poate stabili, identifica cu certitudine. **8.** *(vân.)* a adulmeca, a căuta urmele; **der Hund macht das Wild aus** câinele adulmecă vânatul. **9.** *(reg.)* a certa, a mustra, a dojeni.

Ausmachung, *-en, f. (reg.)* **1.** ceartă, mustrare, dojană. **2.** tiv (la haină).

ausmahlen, *mahlte aus, ausgemahlen, vb. (h)* **I.** *tr.* a măcina. **II.** *intr.* a termina de măcinat.

Ausmahlen, *-s, -, n.* măcinat.

Ausmahlungsvorschrift, *-en, f.* prescripţie pentru măcinat.

ausmalen, *malte aus, ausgemalt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a picta; a zugrăvi. **2.** *(fig.)* a zugrăvi, a descrie. **II.** *intr.* a termina să picteze. **III.** *refl.* a-şi închipui, a-şi imagina; **sich etwas in der Phantasie** ~ a-şi imagina ceva în închipuire.

Ausmalung *f. sg.* **1.** pictat; zugrăvire. **2.** *(fig.)* descriere, zugrăvire; imaginare.

ausmangeln, *mangelte aus, ausgemangelt (ich mang(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** a mângălui (rufe). **2.** a întinde (aluat).

ausmanövrieren [-vri:-], *manövrierte aus, ausmanövriert, vb. (h) tr. (fam.)* a înlătura (prin diverse manevre).

ausmarchen, *marchte aus, ausgemarcht, vb. (h) intr. (elv.)* a conveni, a se înţelege (asupra unor drepturi, interese).

ausmären, *märte aus, ausgemärt, vb. (h) refl. (reg.)* **1.** a termina cu lenevia, cu trândăvia. **2.** a vorbi mult, a trăncăni.

Ausmarsch, *-(e)s, -märsche, m. (mil.)* plecare în marş (din oraş, cazarmă etc.); *(fig.)* excursie.

ausmarschieren, *marschierte aus, ausmarschiert, vb. (s) intr.* **1.** a porni în marş; a ieşi în marş (din oraş, cazarmă etc.). **2.** a termina marşul.

Ausmaß, *-es, -e, n.* (şi *fig.*) dimensiune; măsură; proporţie; extensiune; grad; amploare; ~ **der Arbeitslosigkeit** amploarea şomajului.

ausmästen, *mästete aus, ausgemästet (du mästest aus, er mästet aus), vb. (h) tr.* **1.** a îngrăşa, a îndopa bine. **2.** a termina de îngrăşat.

Ausmästung, *-en, f.* îngrăşat, îndopat.

ausmatratzen, *matratzte aus, ausmatratzt, vb. (h) tr.* a căptuşi cu saltele, a capitona.

ausmatrikulieren, *matrikulierte aus, ausmatrikuliert, vb. (h) tr. (înv.)* a exmatricula.

ausmauern, *mauerte aus, ausgemauert, vb. (h) tr.* a zidi; a întări zidind (un perete interior); a umple cu zidărie.

Ausmauerung, *-en, f.* **1.** *sg.* zidire. **2.** zidărie.

ausmausen, *mauste aus, ausgemaust (du, er maust aus), vb. (h) tr.* a curăţa de şoareci, a deratiza.

ausmeißeln, *meißelte aus, ausgemeißelt (ich meiß(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** a ciopli cu dalta; a dăltui. **2.** *(fig.)* a desăvârşi, a cizela.

ausmelken, *molk aus, ausgemolken,* şi *melkte aus, ausgemelkt, vb. (h)* **I.** *tr.* a mulge; **die ganze Milch** ~ a mulge tot laptele. **II.** *intr.* a termina cu mulsul.

ausmergeln, *mergelte aus, ausgemergelt (ich merg(e)le aus), vb. (h) tr.* a istovi, a slei, a epuiza; a stoarce; a vlăgui; **der Boden war ausgemergelt** pământul devenise neroditor, sterp.

ausmerzen, *merzte aus, ausgemerzt (du, er merzt aus), vb. (h) tr.* a elimina, a suprima, a scoate; a extirpa; **aus einem Buche die Fehler** ~ a corecta, a elimina greşelile dintr-o carte.

Ausmerzung, *-en, f.* eliminare; suprimare; extirpare.

ausmessbar *adj.* care se poate măsura, măsurabil.

ausmessen, *maß aus, ausgemessen (du, er misst aus), vb. (h) tr.* **1.** a măsura (pentru a afla dimensiunile, volumul). **2.** a cântări.

Ausmessen, *-s, n. sg.* v. Ausmessung **(I)**.

Ausmesser, *-s, -, m.* măsurător, arpentor.

Ausmessung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** măsurare, măsurătoare, arpentare, arpentaj. **2.** cântărire. **II.** dimensiune, întindere.

ausmieten, *mietete aus, ausgemietet (du mietest aus, er mietet aus), vb. (h) tr.* **1.** a scoate din groapă (cartofi, legume însilozate). **2.** *(elv.)* a închiria, a da cu chirie; a da în arendă. **3.** *(fam.)* a scoate (un chiriaş) din locuinţă (oferind o chirie mai mare). **4.** a face, a determina pe un angajat casnic să plece de la stăpân.

ausmisten, *mistete aus, ausgemistet (du mistest aus, er mistet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a curăţa (de gunoi). **2.** *(fig., fam.)* a curăţa, a face ordine (aruncând ce e vechi, uzat, de prisos); a epura. **3.** *(fam.)* a curăţa de bani. **II.** *intr.* **1.** a scoate gunoiul. **2.** a face curăţenie; *(fig.)* a epura.

Ausmistung, *-en, f.* **1.** scos, cărat al gunoiului. **2.** *(fig., fam.)* curăţenie; epurare.

ausmitteln, *mittelte aus, ausgemittelt (ich mitt(e)le aus), vb. (h) tr. (înv.)* a afla, a descoperi (prin cercetări).

Ausmittelung, *-en, f. (înv.)* descoperire, aflare (prin cercetări).

ausmittig *adj. (mat.)* excentric, dezaxat, anaxial.

ausmöblieren, *möblierte aus, ausmöbliert, vb. (h) tr.* **1.** a mobila (complet). **2.** *(fam.)* a da afară, a evacua pe subchiriaş, a scoate din casă.

ausmontieren, *montierte aus, ausmontiert, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a demonta; **einen Motor** ~ a demonta un motor. **2.** *(mil.; înv.)* a echipa.

ausmünden, *mündete aus, ausgemündet (du mündest aus, er mündet aus), vb. (h) intr.* **1.** *(despre ape curgătoare)* a se vărsa. **2.** *(despre străzi)* a da în...; **die Straße mündet auf dem Platz aus** strada dă în piaţă. **3.** *(fig.)* a se termina, a se sfârşi (în. cu); **die Rede mündet in einen Appell aus** cuvântarea se termină cu un apel.

Ausmündung, *-en, f.* **1.** vărsare, debuşeu; gură (de râu, de canal, de ţeavă). **2.** ieşire, capăt a(l) unei străzi (spre altă stradă, spre o piaţă etc.).

ausmünzen, *münzte aus, ausgemünzt (du, er münzt aus), vb. (h) tr.* **1.** a bate monedă. **2.** *(fig.)* a întrebuinţa, a valorifica; a exploata; a scoate foloase, avantaje (din ...), a bate monedă (din...).

ausmüssen, *musste aus, ausgemusst (ich muss aus, du musst aus, er muss aus), vb. (h) intr. (fam.)* a trebui să iasă; **die Stiefel müssen aus** cizmele trebuie să iasă.

ausmustern, *musterte aus, ausgemustert, vb. (h) tr.* **1.** *(mil.)* a respinge la recrutare, a scuti de serviciul militar. **2.** *(mil., fam.)* a recruta, a declara apt (pentru serviciul militar). **3.** *(fig., fam.)* a tria; a reforma, a lepăda, a da deoparte. **4.** *(croitorie)* a pregăti un model nou (pentru probă).

Ausmusterung, *-en, f.* **1.** *(mil.)* respingere la recrutare, scutire de serviciul militar. **2.** *(mil., fam.)* recrutare; *(fig.)* triere; lepădare. **3.** *(croitorie)* pregătire a unui model nou (pentru probă).

ausnagen, *nagte aus, ausgenagt, vb. (h)* **I.** *tr.* a găuri rozând. **II.** *intr.* a termina de ros, a nu mai roade.

ausnähen, *nähte aus, ausgenäht, vb. (h)* **I.** *tr.* a coase, a broda (un model de broderie); **Knopflöcher** ~ a face butoniere. **II.** *intr.* a termina de cusut.

Ausnahme, *-n, f.* **1.** excepţie; abatere; **mit jm. eine** ~ **machen** a face o excepţie cu cineva; **ohne** ~ fără excepţie; **bis auf verschwindende ~n** cu mici excepţii; **die ~ bestätigt die Regel** excepţia confirmă regula; **mit** ~ **von** (sau cu *gen.*)... exceptând, cu excepţia, afară de...; *(com.)* **mit** ~ **und Vorbehalt** cu rezervă; **das Gesetz lässt keine ~n zu** legea nu admite excepţii. **2.** *(reg.)* v. Altenteil.

Ausnahme|angebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă excepţională.

Ausnahmebe|stimmung, *-en, f.* măsură, reglementare excepţională.

Ausnahmebewilligung, *-en, f.* autorizaţie excepţională.

Ausnahmecharakter [-ka-], *-s, -e, m.* caracter excepţional.

Ausnahme|erscheinung, *-en, f.* fenomen de excepţie.

Ausnahmefall, *-(e)s, -fälle, m.* caz excepţional.

Ausnahmegenehmigung, *-en, f.* v. Ausnahmebewilligung.

Ausnahmegericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal extraordinar, tribunal special.

Ausnahmegesetz, *-es, -e, n.* lege excepţională.

Ausnahmeklausel, *-n, f.* clauză excepţională.

Ausnahmemensch, *-en, -en, m.* om excepţional, cu calităţi excepţionale.

Ausnahmenatur, *-en, f.* persoană cu o fire excepţională.

Ausnahmepreis, *-es, -e, m.* preţ excepţional, de ocazie.

Ausnahmesituation, *-en, f.* situaţie excepţională.

Ausnahme|stellung, *-en, f.* poziţie, situaţie excepţională; **eine** ~ **genießen** a se bucura de o poziţie excepţională, specială.

Ausnahmetarif, *-s, -e, m.* tarif excepţional, special.

Ausnahmeverfügung, *-en, f.* dispoziţie excepţională.

Ausnahmezollsatz, *-es, -sätze, m.* tarif vamal preferenţial.

Ausnahmezu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare excepţională, de urgenţă; **den** ~ **verhängen** a declara starea excepţională.

ausnahmslos *adj.* fără excepţie.

Ausnahmslosigkeit *f. sg.* faptul de a nu exista excepţii.

ausnahmsweise *adv.* în mod excepţional.

ausnehmen, *nahm aus, ausgenommen (du nimmst aus, er nimmt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a scoate; a extrage; **die Asche** ~ a scoate cenuşa (din sobă); **Vogelnester** ~ a lua ouăle dintr-un cuib; **Bienenstöcke** ~ a goli stupii; **ein Huhn** ~ a scoate măruntaiele şi intestinele unei păsări; *(fig.)* **eine feindliche Stellung** ~ a face inofensivă, a nimici o poziţie inamică. **2.** a excepta, a face excepţie (cu...), a exclude, a nu lua în consideraţie, a nu ţine seama (de...); **ich nehme keinen Menschen aus** nu fac excepţie cu nimeni; **die Anwesenden nehme ich selbstverständlich aus** cei prezenţi fac, bineînţeles, excepţie. **3.** *(fam.)* a trişa, a păcăli; a jumuli, a jupui. **4.** *(austr.)* a recunoaşte; a-şi da seama. **5.** *(reg.)* a trage (pe cineva) de limbă, a descoase. **II.** *refl.* a se prezenta, a arăta; **sich gut** sau **schlecht** ~ a arăta bine (sau rău); **sich** ~ **wie...** a arăta ca..., a avea aerul unui...

ausnehmend **I.** *part. prez.* de la ausnehmen. **II.** *adj.* excepţional, extraordinar, deosebit, neobişnuit. **III.** *adv.* foarte, deosebit de, excepţional de, extraordinar de.

Ausnehmer, *-s, -, m. (austr.)* bătrân, părinte care s-a retras pe bucăţica sa de pământ (după împărţirea averii între moştenitori).

ausnesteln, *nestelte aus, ausgenestelt (ich nest(e)le aus), vb. (h) tr. (reg.)* a descheia (nasturi, copci); a dezlega.

ausniesen, *nieste aus, ausgeniest (du, er niest aus), vb. (h) intr.* a înceta cu strănutatul.

ausnippen, *nippte aus, ausgenippt, vb. (h) tr.* a bea tot sorbind câte puţin.

ausnüchtern, *nüchterte aus, ausgenüchtert, vb. (h) refl.* a se dezmetici, a se trezi, a se limpezi (după un chef).

Ausnüchterung, *-en, f.* trezire, revenire (după un chef).

Ausnüchterungs|zelle, *-n, f.* celulă destinată persoanelor aflate în stare de ebrietate.

ausnutzbar, **ausnützbar** *adj.* care se poate exploata; de care se poate profita.

Ausnutzbarkeit, **Ausnützbarkeit** *f. sg.* posibilitate de exploatare, de folosire, de profit.

ausnutzen, *nutzte aus, ausgenutzt (du, er nutzt aus)*, **ausnützen**, *nützte aus, ausgenützt (du, er nützt aus), vb. (h) tr.* **1.** a se folosi (de...), a profita (de...); a utiliza. **2.** *(peior.)* a exploata.

Ausnutzung, **Ausnützung**, *-en, f.* folosire, profitare; exploatare.

Ausnutzungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de utilizare.

Ausnutzungskennziffer, *-n, f. (ec.)* indice de utilizare.

aus|öden, *ödete aus, ausgeödet (du ödest aus, er ödet aus), vb. (h) tr.* a pustii.

aus|ölen, *ölte aus, ausgeölt, vb. (h) tr.* a unge (bine) cu ulei; a unge cu ulei pe dinăuntru.

aus|pachten, *pachtete aus, ausgepachtet (du pachtest aus, er pachtet aus), vb. (h) tr.* a arenda, a da în arendă.

Aus|packe, *-n, f. (fam.)* ceartă, dojană, mustrare.

aus|packen, *packte aus, ausgepackt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a despacheta, a desface (geamantane, lăzi, marfă). **2.** *(fam.)* a spune; a deşerta (noutăţile); a-şi vărsa tot focul; **Neuigkeiten** ~ a spune noutăţi; **in seinem Zorn hat er alles ausgepackt** în furia sa a spus totul, i-a trântit-o în faţă. **II.** *intr.* **1.** a vorbi, a spune tot, a-şi vărsa inima (sau focul), a se spovedi; a-şi spune părerea, a spune verde-n faţă; **da habe ich aber ausgepackt!** ştiu că i-am spus-o! **2.** *(über* cu *ac.)* a vorbi rău (de cineva), a bârfi (pe cineva). **3.** *(reg.; mit)* a termina (cu cineva), a nu mai avea de-a face (cu cineva).

Aus|packen, *-s, n. sg.* despachetare.

Aus|packer, *-s, -, m.* muncitor (calificat) care despachetează mărfurile ambalate.
aus|parieren, *parierte aus, ausspariert, vb. (h) tr.* **1.** a para; a se feri, a se apăra (de o lovitură). **2.** *(fig.)* a para; a face față, a răspunde cu prezență de spirit (unui atac).
aus|pauken, *paukte aus, ausgepaukt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a face cunoscut, a vesti prin bătaie de tobă. **2.** *(fig., fam.)* a nu ține un secret; a-i umbla gura cuiva (despre ceva), a umple târgul (cu o veste, o noutate), a bate toba. **3.** *(argou școlăresc)* a trage cuiva o bătaie. **II.** *intr.* **1.** *(argou școlăresc)* a toci (până ce știe pe de rost); a termina de tocit. **2.** *(argou studențesc)* a înceta duelul.
aus|pauschen, *pauschte aus, ausgepauscht, vb. (h) tr. (mine)* a strivi, a zdrobi, a fărâma (minereu).
aus|peilen, *peilte aus, ausgepeilt, vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a sonda, a stabili adâncimea apei. **2.** *(tel.)* a determina o direcție (cu ajutorul goniometrului).
aus|peitschen, *peitschte aus, ausgepeitscht, vb. (h) tr.* a biciui, a bate cu biciul, a flagela.
Aus|peitscher, *-s, -, m. (ist.)* biciuitor, flagelant.
Aus|peitschung, *-en, f.* biciuire, bătaie cu biciul, flagelare.
aus|pellen, *pellte aus, ausgepellt, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a curăța de coajă, de pieliță; a coji (cartofi, fructe). **2.** și *refl.* a (se) dezbrăca.
aus|pendeln, *pendelte aus, ausgependelt (ich pend(e)le aus), vb. (h) intr.* a înceta să penduleze.
aus|pfählen, *pfählte aus, ausgepfählt, vb. (h) tr.* **1.** a jalona, a picheta, a delimita (un teren) cu jaloane. **2.** *(mine)* a întări, a căptuși cu stâlpi.
aus|pfänden, *pfändete aus, ausgepfändet (du pfändest aus, er pfändet aus), vb. (h) tr.* a sechestra, a pune sechestru (pe întreaga avere).
Aus|pfändung, *-en, f.* sechestrare.
aus|pfarren, *pfarrte aus, ausgepfarrt, vb. (h) tr. (fam.)* a muta (un preot) în altă parohie.
Aus|pfarrung, *-en, f. (fam.)* mutare (a unui preot) în altă parohie.
aus|pfeifen, *pfiff aus, ausgepfiffen, vb. (h) tr.* **1.** a fluiera (pe cineva în semn de dezaprobare, de protest, de batjocură). **2.** a fluiera (un cântec) până la sfârșit; *(fig., fam)* **ein Glas Wein** ~ a da de dușcă, a da pe gât, a da peste cap un pahar de vin.
Aus|pfeifer, *-s, -, m.* persoană (angajată) care fluieră în semn de dezaprobare; scandalagiu.
aus|pferchen, *pferchte aus, ausgepfercht, vb. (h) tr.* a da drumul (animalelor) din țarc.
aus|pflanzen, *pflanzte aus, ausgepflanzt (du, er pflanzt aus), vb. (h) tr. (hort., forest.)* a transplanta; a răsădi.
aus|pflastern, *pflasterte aus, ausgepflastert, vb. (h) tr.* a pava, a pardosi.
Aus|pflasterung, *-en, f.* **1.** *sg.* pavare, pardosire. **2.** pavaj, pardoseală.
aus|pflöcken, *pflöckte aus, ausgepflöckt, vb. (h) tr.* v. auspfählen **(1).**
aus|pflücken, *pflückte aus, ausgepflückt, vb. (h) tr.* a ciuguli, a jumuli, a smulge; a scoate, a curăța ciugulind, ciupind, smulgând; *(in expr.)* **einen Baum** ~ a rări fructele (în pom); a culege fructele coapte (din pom).
aus|pflügen, *pflügte aus, ausgepflügt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ara complet, până la capăt. **2.** a dezgropa arând. **II.** *intr.* a termina, a sfârși de arat.
aus|pichen, *pichte aus, ausgepicht, vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a unge pe dinăuntru cu smoală. **2.** *(drumuri)* a cătrăni, a smoli, a unge, a astupa cu smoală.
Aus|pichung, *-en, f. (drumuri)* smolit, cătrănit.
aus|picken, *pickte aus, ausgepickt, vb. (h) tr.* a scoate (ciugulind) cu ciocul.
aus|pinseln, *pinselte aus, ausgepinselt (ich pins(e)le aus), vb. (h) tr. (med.)* a badijona.
aus|pissen, *pisste aus, ausgepisst (du, er pisst aus), vb. (h)* **I.** *refl.* a urina (până la ultima picătură). **II.** *intr.* a înceta să urineze, a termina de urinat.
Auspizien [-iən] *pl.* auspicii; **unter js.** ~ sub auspiciile cuiva.
aus|plappern, *plapperte aus, ausgeplappert, vb. (h) tr.* v. ausplaudern.
aus|platten, *plattete aus, ausgeplattet (du plattest aus, er plattet aus), vb. (h) tr.* **1.** a întinde, a netezi, a bate (o placă de metal, o tablă). **2.** a pardosi cu lespezi, cu dale.
aus|plätten, *plättete aus, ausgeplättet (du plättest aus, er plättet aus) vb. (h) tr.* a călca, a netezi cu fierul.
aus|platzen, *platzte aus, ausgeplatzt (du, er platzt aus), vb. (h) tr.* **1.** a plesni. **2.** *(fam.)* a izbucni; **in (ein) Gelächter** ~ a izbucni în râs.
Aus|plauderer, *-s, - m.* gură-spartă.
aus|plaudern, *plauderte aus, ausgeplaudert, vb. (h)* **I.** *tr.* a divulga, a nu ține un secret; a trăncăni, a povesti peste tot (o știre), a-l lua gura pe dinainte. **II.** *intr.* a termina de sporovăit. **III.** *refl.* a pălăvrăgi după pofta inimii.
Aus|plaudern, *-s, n. sg.* **Aus|plauderung**, *-en, f.* trăncăneală, flecăreală; divulgare (a unui secret).
aus|plauschen, *plauschte aus, ausgeplauscht, vb. (h) tr. (austr.)* v. ausplaudern.
Aus|plünderer, *-s, -, m.* jefuitor, persoană care jefuiește, care pradă; tâlhar.
aus|plündern, *plünderte aus, ausgeplündert, vb. (h) tr.* a jefui, a prăda; a fura.
Aus|plünderung, *-en, f.* jefuire, jefuit, jaf, prădat.
Aus|plünderungs|politik *f. sg.* politică de jaf.
aus|pochen, *pochte aus, ausgepocht, vb. (h) tr.* **1.** a scoate, a desface ceva bătând. **2.** *(fig., fam.)* a huidui tropăind, bătând din picioare, a goni bătând din picioare. **3.** a trezi (din somn) bătând. **4.** *(fig., fam.)* a obține, a scoate prin stăruință, prin pisălogeală.
aus|polieren, *polierte aus, auspoliert, vb. (h) tr.* a lustrui, a polei.
Aus|polierung, *-en, f.* lustruit, poleit.
aus|polstern, *polsterte aus, ausgepolstert, vb. (h) tr.* a căptuși cu perne; a capitona; *(fig., fam.)* **sie ist gut ausgepolstert** e durdulie, e bine capitonată.
Aus|polsterung, *-en, f.* **1.** *sg.* căptușire cu perne; capitonare. **2.** căptușeală. **3.** *(fig., fam.)* forme pline, durdulii; grăsime.
aus|poltern, *polterte aus, ausgepoltert, vb. (h) intr.* a înceta să facă zgomot.
aus|posaunen, *posaunte aus, ausposaunt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a vesti cu trâmbița. **2.** *(fig., fam.)* a face cunoscut în gura mare, a da de știre în toate părțile, a trâmbița. **II.** *intr.* a înceta de trâmbițat.
aus|powern [-po:vɐn], *powerte aus, ausgepowert, vb. (h) tr.* a pauperiza, a sărăci; a împinge, a aduce în mizerie; a stoarce, a exploata.
Aus|powerung [-po:və-] *f. sg.* pauperizare; sărăcire, aducere în mizerie; exploatare.
aus|prägen, *prägte aus, ausgeprägt, vb. (h)* **I.** *tr.* a bate (monedă). **II.** *refl.* și *tr. (fig.)* a (se) reliefa, a (se) contura, a se preciza.
Aus|prägung *f. sg.* **1.** batere de monedă. **2.** *(fig.)* reliefare, conturare, precizare.
aus|predigen, *predigte aus,auspredigt, vb. (h)* **I.** *intr.* a isprăvi de predicat, a-și termina predica. **II.** *tr. (fam.) (jm. etwas)* a scoate (cuiva ceva) din cap, vorbind mult și insistent.
aus|preisen, *pries aus, ausgepriesen (du, er preist aus), vb. (h) tr. (com.)* a afișa, a pune peste tot prețul (pe mărfurile expuse).
aus|pressen, *presste aus, ausgepresst (du, er presst aus), vb. (h) tr.* **1.** a stoarce, a tescui. **2.** *(fig.)* a stoarce (bani, lacrimi etc.), a smulge (o mărturisire); a extorca; a exploata; *(fam.)* **jn. wie eine Zitrone** ~ a stoarce pe cineva ca pe o lămâie.
Aus|pressung, *-en, f.* **1.** stoarcere, tescuire, presare. **2.** *(fig.)* stoarcere, extorcare.
aus|proben, *probte aus, ausgeprobt,* **aus|probieren**, *probierte aus, ausprobiert, vb. (h) tr.* a încerca, a face proba (unui lucru).
aus|prügeln, *prügelte aus, ausgeprügelt (ich prüg(e)le aus), vb. (h) tr.* a bate zdravăn, a trage (cuiva) o bătaie.
Aus|puff, *-(e)s, -e (și -püffe), m. (tehn.)* **1.** *sg.* evacuare. **2.** eșapament.
Aus|puffdampf, *-(e)s, -dämpfe, m. (termo.)* abur evacuat, abur de eșapament.
aus|puffen, *puffte aus, ausgepufft, vb. (h) tr. (tehn.)* a evacua (gaze).
Aus|puffgas, *-es, -e, n.* gaze de eșapament.
Aus|puffgeschwindigkeit, *-en, f. (tehn.)* viteză de evacuare (a gazelor).
Aus|puffkammer, *-n, f.* cutie de eșapament.
Aus|puffkanal, *-s, -kanäle, m. (tehn.)* canal de evacuare.
Aus|puffklappe, *-n, f.* supapă de eșapament.
Aus|puffleitung, *-en, f.* conductă de evacuare; țeavă de eșapament.
Aus|puffmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină cu emisiune în atmosferă.
Aus|puffrohr, *-(e)s, -e, n.* v. Auspuffleitung.
Aus|pufftopf, *-(e)s,-töpfe, m. (tehn.)* **1.** tobă de eșapament. **2.** oală de evacuare.
Aus|puffventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* valvă, supapă de eșapament.
Aus|puffwärme *f. sg.* căldură evacuată prin eșapament.
aus|pumpen, *pumpte aus, ausgepumpt, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a pompa, a scoate, a extrage, a evacua cu pompa. **2.** *(fig., fam.)* a exploata; a stoarce (de puteri); **er ist völlig ausgepumpt** e total epuizat, stors. **3.** *(fam.)* a împrumuta, a lua cu împrumut.
Aus|pumpung, *-en, f.* pompare, scoatere, extragere, evacuare cu pompa.
aus|punkten, *punktete aus, ausgepunktet (du punktest aus, er punktet aus), vb. (h) tr. (la box)* a învinge la puncte; *(fig.)* **du hast mich ausgepunktet** m-ai întrecut.
aus|punktieren, *punktierte aus, auspunktiert, vb. (h) tr.* a puncta, a umple (o suprafață) cu puncte.
aus|pusten, *pustete aus, ausgepustet (du pustest aus, er pustet aus), vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* **1.** a stinge suflând, a sufla (în lumânare, în lampă). **2.** a expira zgomotos. **3.** a goli, a curăța suflând. **II.** *refl.* a se odihni, a răsufla, a-și trage sufletul.
Aus|putz, *-es, m. sg.* **1.** podoabă, garniseală, decor. **2.** *(constr.)* ornament, decor; tencuială; tencuire. **3.** *(reg.)* gunoi, murdărie (care se adună când se face curățenie).
aus|putzen, *putzte aus, ausgeputzt (du, er putzt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a curăța (pe dinăuntru). **2.** (și *refl.*) a (se) găti, a (se) împodobi, a (se) decora, a (se) aranja, a (se) înfrumuseța, a (se) garnisi. **3.** *(reg.; fam.)* a certa, a mustra, a dojeni, a trage (cuiva) un perdaf, o săpuneală. **4.** *(reg.)* a păcăli; a jumuli. **5.** *(reg.)* a stinge (o lumânare). **II.** *intr.* a termina de curățat.
Aus|putzer, *-s, -, m.* **1.** *(fotbal)* (stoper) măturător, fundaș central. **2.** *(reg.)* profitor. **3.** *(reg.)* perdaf, săpuneală.
Aus|putzklappe, *-n, f. (tehn.)* capac de vizitare.
Aus|putzloch, *-(e)s, -löcher, n. (maș.)* gură de curățire.
Aus|putz|öffnung, *-en, f. (ferov.)* gură de vizitare.
ausqualmen, *qualmte aus, ausgequalmt, vb. (h) intr.* **1.** *(tehn.)* a înceta de fumegat. **2.** *(fam.)* a termina de fumat.
ausquartieren, *quartierte aus, ausquartiert, vb. (h) tr.* **1.** a sili să se mute, a evacua. **2.** (și *refl.*) a (se) muta în altă locuință. **3.** *(mil.)* a cartirui în altă parte.
Ausquartierung, *-en, f.* **1.** evacuare. **2.** mutare. **3.** *(mil.)* cartiruire în altă parte, mutare.
ausquatschen, *quatschte aus, ausgequatscht, vb. (h) tr. (fam.)* a trăncăni, a divulga un secret.
ausquetschen, *quetschte aus, ausgequetscht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a stoarce (sucul), a presa. **2.** *(fig., fam.)* a interoga insistent; a trage de limbă. **II.** *refl. (fam.)* a se exprima greu, a mărturisi cu greu, șovăind; a scoate vorbele cu cleștele.
ausradeln, *radelte aus, ausgeradelt (ich rad(e)le aus),* **ausrädeln**, *rädelte aus, ausgerädelt (ich räd(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** *(croitorie)* a da, a marca semne cu ruleta. **2.** *(cul.)* a tăia cu ruleta (aluatul).
ausraden, *radete aus, ausgeradet (du radest aus, er radet aus), vb. (h) tr.* v. ausroden.
ausradieren, *radierte aus, ausradiert, vb. (h) tr.* **1.** a rade (cu lama), a șterge (cu guma). **2.** *(fig.)* a șterge de pe fața pământului, a extirpa.
ausraffen, *raffte aus, ausgerafft, vb. (h) tr. (tipogr.)* a goli (o casă) de litere.
ausrahmen, *rahmte aus, ausgerahmt, vb. (h) tr.* a scoate din ramă (un tablou, o oglindă).
ausranden, *randete aus, ausgerandet (du randest aus, er randet aus),* **ausrändern**, *ränderte aus, ausgerändert, vb. (h) tr.* a cresta marginea.
ausrangieren [-ʒi:-], *rangierte aus, ausrangiert, vb. (h) tr.* **1.** a elimina; a scoate din uz; a reforma (cai, materiale). **2.** *(ferov.)* a tria (vagoane); a scoate din circulație.
Ausrangierung *f. sg.* eliminare; scoatere din serviciu, din uz, reformare.
ausrasen, *raste aus, ausgerast (du, er rast aus), vb.* **I.** *intr.* **1.** *(h)* a se potoli, a se domoli, a(-i) trece (cuiva) furia. **2.** *(s)* a porni în goană nebună. **II.** *refl. (h)* a da frâu liber nebuniei, furiei.
ausrasieren, *rasierte aus, ausrasiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) bărbieri, a (se) rade (complet).
ausrasten, *rastete aus, ausgerastet (du rastest aus, er rastet aus), vb.* **I.** **1.** *intr. (s) (tehn.)* a se declanșa, a-și da drumul la declic. **2.** *(fam.)* a-și pierde nervii; **bei ihm rastet es aus** el își pierde nervii. **II.** *intr.* și *refl. (s* și *h) (austr.* și *reg.)* a se odihni, a face un popas.
ausrauben, *raubte aus, ausgeraubt,* **ausräubern**, *räuberte aus, ausgeräubert, vb. (h) tr.* a jefui, a prăda.
Ausraubung, *-en, f.* jefuire, jaf.
ausrauchen, *rauchte aus, ausgeraucht, vb.* **I.** *tr. (h)* a fuma până la capăt (o țigară, o lulea). **II.** *intr.* **1.** *(h)* a termina de fumat; *(fam.)* a nu mai fuma, a se lăsa de fumat. **2.** *(s)*

(austr., reg.) a se evapora; a dispărea, a pieri; **der Kaffee ist ausgeraucht** cafeaua şi-a pierdut aroma; **der Alkohol raucht aus** alcoolul se evaporă; *(fig.)* **sein Zorn ist ausgeraucht** i-a dispărut, i s-a risipit mânia.

ausräuchern, *räucherte aus, ausgeräuchert, vb. (h) tr.* **1.** a afuma, a umple de fum (o încăpere, un butoi); a dezinfecta afumând; a parfuma arzând mirodenii; a alunga prin fum, afumând; **den Fuchs** ~ a scoate vulpea din vizuină prin fum; *(fig.)* **die Polizei räucherte die Bande in ihrem Versteck aus** poliţia a scos banda din ascunzişul ei folosind gaze (lacrimogene etc.). **2.** a afuma bine, tare (carne).

Ausräucherung, *-en, f.* afumare.

ausraufen, *raufte aus, ausgerauft, vb. (h)* **I.** *tr.* a smulge; a jumuli; **sich** *(dat.)* **die Haare** ~ a-şi smulge părul; *(fam.)* **er möchte sich vor Wut die Haare** ~ îi vine să-şi smulgă părul de mânie. **II.** *refl.* a se bate, a se părui pe săturate.

Ausraufung *f. sg.* smulgere.

ausräumen, *räumte aus, ausgeräumt, vb. (h) tr.* **1.** a goli; a evacua, a elibera (o cameră, o locuinţă, un raft etc.); **den Schrank** ~ a goli dulapul; **alle Möbel mussten ausgeräumt werden** trebuia scoasă afară toată mobila; *(com.)* **ein Lager** ~ a goli un depozit, a vinde toată marfa dintr-un depozit. **2.** *(fig., fam.)* a jefui, a goli (o casă, buzunarele) furând. **3.** a curăţa (canale, haznale); *(geol.)* a spăla roci; *(med.)* a face chiuretaj (la un avort). **4.** *(fig.)* a înlătura; **alle Einwände** ~ a înlătura toate obiecţiile, a face să dispară toate obiecţiile.

Ausräumer, *-s, -, m.* **1.** curăţitor de latrine, vidanjor; canalagiu. **2.** fier de răzuit.

Ausräum|maschine, *-n, f. (mine)* maşină de curăţire.

Ausräumung, *-en, f.* **1.** golire; evacuare. **2.** curăţire. **3.** *(med.)* evidare; chiuretare. **4.** *(fig.)* eliminare, înlăturare.

Ausräumungskosten *pl.* cheltuieli de mutare.

Ausräumverkauf, *-(e)s, -käufe, m. (com.)* lichidare, vânzare totală (pentru a elibera magazia).

ausraupen, *raupte aus, ausgeraupt, vb. (h) tr.* a curăţa (pomii) de omizi.

ausrauschen, *rauschte aus, ausgerauscht, vb. (h) intr.* a înceta de a vui, de a vâjâi, de a fremăta.

ausräus|pern, *räusperte aus, ausgeräuspert, vb. (h) tr. (în expr.)* **Schleim** ~ sau **sich** *(dat.)* **den Hals** ~ a-şi drege glasul, a scoate flegmă tuşind uşor.

ausrechen, *rechte aus, ausgerecht, vb. (h) tr. (austr.* şi *reg.)* a grebla (toată grădina, tot locul).

ausrechenbar *adj.* calculabil, care se poate calcula.

ausrechnen, *rechnete aus, ausgerechnet (du rechnest aus, er rechnet aus), vb. (h) tr.* a calcula, a socoti, a obţine prin calcul; **ich habe sein Alter ausgerechnet** i-am calculat vârsta.

Ausrechner, *-s, -, m.* calculator.

Ausrechnung, *-en, f.* calculare, socotire; calcul.

ausrecken, *reckte aus, ausgereckt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) întinde, a (se) lungi; **er musste den Arm ~, um in das Regal zu reichen** trebui să-şi întindă bine braţul ca să ajungă până la raft; **man reckte sich** *(dat.)* **fast die Hälse aus** aproape că ţi-ai sucit gâtul privind.

Ausrede, *-n, f.* pretext, scuză, subterfugiu; **faule ~n a)** scuze, pretexte neîntemeiate, nevalabile; **b)** minciuni grosolane, gogonate; **immer eine ~ bei der Hand haben** a avea oricând o scuză la îndemână; **ohne ~n!** fără scuze!

ausreden, *redete aus, ausgeredet (du redest aus, er redet aus), vb. (h)* **I.** *intr.* a termina de vorbit, a spune ce e de spus; **ich habe ausgeredet!** atât aveam de spus! am zis! **lass mich ~!** lasă-mă să vorbesc! nu mă întrerupe! încă n-am terminat! *(austr.)* **wir haben miteinander ausgeredet** am terminat cu tine, cu tine nu mai discut. **II.** *tr.* **1.** a pronunţa; a termina (de spus); **einen Satz** ~ a termina o frază. **2.** *(jm. etwas)* a scoate (cuiva ceva) din cap, a face (pe cineva) să renunţe (la ceva), să nu mai creadă (ceva); **das lasse ich mir nicht ~!** asta nu mi-o scoate nimeni din cap! **jm. einen Plan** ~ a face pe cineva să renunţe la un plan. **3.** *(reg.) (etwas mit jm.)* a discuta, a stabili (ceva cu cineva). **III.** *refl.* **1.** *(austr., reg.)* a spune tot, a se uşura vorbind, a-şi deschide inima. **2.** a se scuza, a invoca pretexte; *(austr., elv.)* **er hat sich auf mich ausgeredet** s-a scuzat, dând vina pe mine, invocând numele meu.

ausreeden, *reedete aus, ausgereedet (du reedest aus, er reedet aus), vb. (h) tr. (mar.)* a echipa, a arma (o navă).

Ausreedung *f. sg. (mar.)* echipare, armare a unui vas.

ausregnen, *regnete aus, ausgeregnet (es regnet aus), vb. (h) intr. (impers.)* **es hat ausgeregnet** a încetat să plouă.

ausreiben, *rieb aus, ausgerieben, vb. (h) tr.* **1.** a scoate, a curăţa frecând; **Morastflecken** ~ a scoate pete de noroi; **das Blech** ~ a curăţa tabla; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **den Schlaf aus den Augen** ~ sau **sich** *(dat.)* **die Augen** ~ a se freca la ochi de somn. **2.** *(tehn.)* a aleza; a netezi; *(pielărie)* **die Naht** ~ a netezi cusătura. **3.** *(austr.)* a curăţa, a freca pe dinăuntru.

Ausreibtuch, *-(e)s, -tücher, n.* cârpă de frecat.

ausreichen, *reichte aus, ausgereicht, vb. (h)* **I.** *intr.* a ajunge, a fi de ajuns, a fi destul, a fi suficient; **das wird** ~ asta are să ajungă; **er reicht mit dem Gehalt nicht aus** nu-i ajunge salariul; **dafür reicht sein Verstand nicht aus** asta nu o pricepe cu mintea sa; **mit etwas** ~ a se ajunge (cu ceva), a ieşi la capăt (cu ceva), a avea suficient (din ceva). **II.** *tr.* a da, a oferi; a distribui.

ausreichend **I.** *part. prez.* de la a u s r e i c h e n. **II.** *adj.* **1.** suficient, de ajuns, destul. **2.** larg, cuprinzător.

Ausreichung, *-en, f. (ec.)* concesiune.

ausreifen, *reifte aus, ausgereift, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** *(despre fructe)* a se coace. **2.** *(fig.)* a se maturiza, a se desăvârşi. **II.** *tr. (h)* a coace; **die Sonne reift die Äpfel aus** soarele coace merele.

ausreihen, *reihte aus, ausgereiht, vb. (h) tr.* a elimina, a exclude, a înlătura, a da deoparte; a reforma.

ausreinigen, *reinigte aus, ausgereinigt, vb. (h) tr.* a curăţa.

Ausreise, *-n, f.* **1.** plecare în străinătate, plecare peste graniţă; viză de plecare peste graniţă. **2.** trecere a frontierei. **3.** *(înv.)* plecare, pornire (la drum, în excursie).

Ausreisebeschränkung, *-en, f.* limitare a plecărilor în străinătate.

Ausreisebewilligung, *-en, f.*, **Ausreise|erlaubnis**, *-se, f.*, **Ausreisegenehmigung**, *-en, f.* permisiune, aprobare de a părăsi ţara, de a pleca în străinătate, de a trece frontiera; viză de ieşire (din ţară).

ausreisen, *reiste aus, ausgereist (du, er reist aus), vb. (s) intr.* **1.** a pleca în străinătate; a emigra. **2.** *(înv.)* a pleca, a porni (la drum, într-o excursie).

Ausreisevisum [-vi:-], *-s, -visa, n.* viză de ieşire din ţară.

ausreißen, *riss aus, ausgerissen (du, er reißt aus), vb.* **I.** *tr. (h)* a smulge, a smuci, a rupe; *(fig.)* **Bäume ~ können** a fi foarte puternic; *(fam.)* **er reißt sich** *(dat.)* **kein Bein aus** nu se prea omoară, nu se prea trece cu firea; **er kann keiner Fliege ein Bein** ~ nu e în stare să facă cuiva vreun rău. **II.** *intr. (s)* **1.** *(despre ţesături, articole de piele etc.)* a se rupe, a se sfâşia, a se desface; a se destrăma; *(despre cusături, haine)* a se descoase. **2.** *(fig., fam.)* a o şterge, a o lua la sănătoasa, a spăla putina; a dezerta; a evada. **3.** *(ciclism)* a evada.

Ausreißer, *-s, -, m. (fam.)* dezertor, fugar.

ausreiten, *ritt aus, ausgeritten (du reitest aus, er reitet aus), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a scoate la plimbare (un cal). **2.** a epuiza (calul) călărind(u-l); a scoate (dintr-un cal) tot ce poate da, toate resursele. **3.** a lua parte la o cursă (de cai), a concura într-o cursă (de cai); *(în expr.)* **seine Wut** ~ a-şi vărsa furia, a-şi potoli mânia călărind până la epuizare. **II.** *intr. (s)* a ieşi, a pleca, a se plimba călare.

Ausreiter, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* călăreţ. **2.** *(reg.)* supraveghetor agricol.

ausrenken, *renkte aus, ausgerenkt, vb. (h) tr.* a scoate din loc, din încheietură, a scrânti, a luxa; **sich** *(dat.)* **den Arm** ~ a-şi scrânti braţul; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **den Hals ~ (nach)...** a-şi strâmba gâtul uitându-se după...; *(fig., fam.)* **renk dir bloß nichts aus!** vezi să nu păţeşti ceva, că tare nepriceput mai eşti! *(fig.)* **den Sinn** ~ a deforma, a falsifica sensul, judecata.

Ausrenkung, *-en f.* **1.** *sg.* scrântire, luxare. **2.** scrântitură, luxaţie.

ausrennen, *rannte aus, ausgerannt, vb. (h)* **I.** *tr.* a străbate, a parcurge alergând (o distanţă, o pistă, un teren); **sich** *(dat.)* **einen Zahn** ~ a-şi scoate un dinte lovindu-se în fugă. **II.** *intr. (s)* a ieşi în fugă (dintr-un loc). **III.** *refl.* a se sătura de alergat, a alerga după pofta inimii.

ausreuten, *reutete aus, ausgereutet (du reutest aus, er reutet aus), vb. (h) tr. (înv.)* v. a u s r o d e n.

ausrichten, *richtete aus, ausgerichtet (du richtest aus, er richtet aus), vb. (h) tr.* **1.** a alinia; a aşeza, a aranja; *(auf* cu *ac.)* a orienta, a îndrepta (spre); **die Truppe** ~ a alinia trupa; **die Stiefel** ~ a alinia, a aşeza (în linie) cizmele (de către militari). **2.** *(tehn.)* a aranja, a aşeza, a potrivi, a ajusta (piese de maşini etc.); a redresa; *(fig.)* a orienta, a îndrepta (într-o anumită direcţie), a da o anume orientare. **3.** a pune la cale, a aranja, a pregăti, a organiza (un ospăţ, o serbare, o sesiune, un meci etc.). **4.** a împlini, a executa (o dorinţă, un ordin); a transmite (salutări etc.); **an jn. eine Botschaft** ~ a transmite cuiva un mesaj. **5.** a reuşi, a izbuti, a realiza; **damit ist nichts ausgerichtet** cu asta n-am făcut nici o ispravă; **er kann bei ihm nichts** ~ nu are nicio trecere la el, nu poate rezolva nimic cu el. **6.** *(mine)* a da în exploatare (un filon, un strat). **7.** *(vân.)* a adulmeca, a găsi, a urmări. **8.** *(reg.)* a dojeni, a mustra, a certa. **9.** *(austr., reg.)* a bârfi.

ausrichtig *adj. (reg.)* îndemânatic.

Ausrichtung, *-en, f.* **1.** *(mil.)* aliniere. **2.** *(tehn.)* reglare, ajustare; corectare (a erorilor); aşezare, aranjare (într-o anumită ordine); îndreptare. **3.** îndeplinire, executare (a unei sarcini, a unui comision). **4.** *(mine)* dare, punere în exploatare (a unui filon). **5.** *(reg.)* ospăţ.

ausriechen, *roch aus, ausgerochen, vb.(h) tr.* **1.** a umple de miros, a parfuma. **2.** a simţi, a descoperi după miros.

ausriefen, *riefte aus, ausgerieft, vb. (h) tr.* a brăzda, a face şanţuri, adâncituri, brazde (în...); a cresta, a canela.

ausriffeln, *riffelte aus, ausgeriffelt (ich riff(e)le aus), vb. (h) tr. (text.)* a destrăma.

ausringen, *rang aus, ausgerungen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(reg.)* a stoarce (rufe). **2.** v. a u s r e n k e n. **II.** *intr.* **1.** a lupta până la sfârşit, până la capăt. **2.** a înceta lupta, a nu mai lupta; **er hat ausgerungen** a decedat, a încetat să mai sufere.

ausrinnen, *rann aus, ausgeronnen, vb. (s) intr.* **1.** a curge, a se scurge; a picura. **2.** *(reg.)* a slăbi.

ausrippen, *rippte aus, ausgerippt, vb. (h) tr.* a curăţa de vine, de nervuri (foile de tutun).

Ausritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** plimbare călare; cavalcadă. **2.** defilare călare.

ausröcheln, *röchelte aus, ausgeröchelt (ich röch(e)le aus), vb. (h)* **I.** *intr.* a înceta de a horcăi. **II.** *tr. (în expr.)* **sein Leben** ~ a muri, a-şi da sufletul, duhul horcăind.

Ausrodemaschine, *-n, f. (forest., agr.)* maşină de desţelenit, de defrişat.

ausroden, *rodete aus, ausgerodet (du rodest aus, er rodet aus), vb. (h) tr.* a defrişa; a scoate din pământ (rădăcini, cioturi); a desţeleni.

Ausrodung, *-en, f.* defrişare.

ausrohren, *rohrte aus, ausgerohrt*, **ausröhren**, *röhrte aus, ausgeröhrt, vb. (h) tr.* a căptuşi, a îmbrăca cu trestie, cu papură.

ausrollen, *rollte aus, ausgerollt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a întinde (cu un sucitor, cilindru); a vălţui; a rostogoli; **Teig** ~ a întinde foaia de aluat cu sucitorul. **2.** a scoate afară rostogolind. **3.** (şi *refl.*) *(tehn., despre cabluri etc.)* a se derula, a se întinde; a demosora, a cilindra; a (se) desfăşura. **II.** *intr.* şi *(s)* **1.** a înceta să se rostogolească, să ruleze; **der Donner hat ausgerollt** a încetat să tune, nu mai bubuie tunetul. **2.** *(av.)* **das Flugzeug ist ausgerollt (auf der Landebahn)** avionul s-a oprit, nu mai rulează (pe pista de aterizare).

Ausroll|strecke, *-n. f. (av.)* pistă de aterizare.

Ausrollung *f. sg. (av.)* rulare până la oprire (la aterizare).

ausrottbar *adj.* exterminabil, care poate fi stârpit, exterminat, extirpat.

ausrotten, *rottete aus, ausgerottet (du rottest aus, er rottet aus), vb. (h) tr.* a stârpi, a nimici, a distruge, a extermina, a extirpa.

Ausrotter, *-s, -, m.* persoană care nimiceşte, extermină, extirpă.

Ausrottung, *-en, f.* stârpire, nimicire, distrugere, exterminare, extirpare.

Ausrottungsfeldzug, *-(e)s, -züge, m.* campanie de exterminare.

Ausrottungskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de exterminare.

Ausrottungslager, *-s, -, n.* lagăr de exterminare.

Ausrottungsmethode, *-n, f.* metodă de exterminare.

ausrücken, *rückte aus, ausgerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a scoate, a trage afară; a deplasa; a trece peste margine (când se bate la maşina de scris). **2.** *(tehn.)* a debreia; a decupla.

II. *intr. (s)* **1.** *(mil.)* a porni, a pleca în marş, a ieşi din cazarmă, din unitate în marş; **gegen den Feind** ~ a porni la atac împotriva duşmanului. **2.** *(fam.)* a o şterge, a o întinde, a spăla putina.

Ausrücker, *-s, -, m. (tehn.)* dispozitiv de debreiere.

Ausrückgabel, *-n, f. (tehn.)* furcă de debreiere.

Ausrückhebel, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie, pedală de debreiere.

Ausrück|klaue, *-n, f. (tehn.)* carbot, gheară de decuplare.

Ausrückmuffe, *-n, f. (auto.)* mufă de debreiere.

Ausrücksicherung, *-en, f. (maş.)* siguranţă de decuplare.

Ausrück|stellung, *-en, f.* poziţie de decuplare.

Ausrückung, *-en, f. (tehn.)* debreiere, decuplare.

Ausruf, *-(e)s, -e, m.* **1.** exclamaţie, strigăt. **2.** încunoştinţare (publică), proclamare, strigare publică (a mărfii); strigare (la licitaţie); **etwas kommt zum** ~ un lucru ajunge la mezat, la licitaţie.

ausrufen, *rief aus, ausgerufen vb. (h)* **I.** *tr.* a striga (o marfă), a face cunoscut, a proclama, a declara strigând cu voce tare; **der Schaffner ruft die Station aus** taxatorul anunţă staţia; **einen Streik** ~ a declara o grevă; **Karten** ~ a anunţa cărţile. **II.** *intr.* a striga, a exclama.

Ausrufer, *-s, -, m.* vestitor, crainic; persoană care strigă marfa.

Ausrufesatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziţie exclamativă.

Ausrufewort, *-(e)s, -wörter* (şi *-worte*) *n. (gram.)* interjecţie.

Ausrufezeichen, *-s, -, n.* semn de exclamaţie.

Ausrufung, *-en, f.* proclamare, anunţare.

Ausrufungs|satz, *-es, -sätze, m.* v. Ausrufesatz.

Ausrufungszeichen, *-s,-,n.* v. Ausrufezeichen.

ausruhen, *ruhte aus, ausgeruht, vb. (h)* **I.** *intr.* şi *refl.* a se odihni; a se reface; **(sich) von einer Mühe** ~ a se odihni după o trudă, un efort; **das Feld ~ lassen** a lăsa câmpul nearat, să se odihnească; **auf seinen Lorbeeren** ~ a se culca pe lauri. **II.** *tr.* a odihni; **seinen Kopf, seine Beine** ~ a-şi odihni capul, picioarele; *(fam.)* **seine müden Knochen** ~ a-şi odihni oasele obosite.

ausrühren, *rührte aus, ausgerührt, vb. (h) tr.* a scoate, a extrage amestecând.

ausrunden, *rundete aus, ausgerundet (du rundest aus, er rundet aus), vb. (h)* **I.** *tr. (tehn.)* **1.** a rotunji pe dinăuntru, a scobi în formă rotundă. **2.** a rotunji, a da formă de cerc sau de sferă. **II.** *refl. (fam.)* a se rotunji; a se îngrăşa.

Ausrundung, *-en, f* rotunjire.

Ausrundungs|halbmesser, *-s, -, m. (tehn.)* rază de rotunjire, de racordare.

ausrunzeln, *runzelte aus, ausgerunzelt (ich runz(e)le aus), vb. (h) tr.* a descreţi.

ausrupfen, *rupfte aus, ausgerupft, vb. (h) tr.* a smulge (pene, păr); a jumuli.

Ausrupfung, *-en, f.* smuls, jumulit.

ausrüsten, *rüstete aus, ausgerüstet (du rüstest aus, er rüstet aus), vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a arma, a echipa (o navă). **2.** *(tehn.)* a utila, a echipa; *(constr.)* a ridica o schelă, o podină. **3.** şi *refl. (mil.)* a (se) înarma, a (se) echipa. **4.** şi *refl.* a (se) aproviziona; a (se) înzestra; **eine Expedition** ~ a echipa o expediţie; **er war gut ausgerüstet** era bine echipat, bine înzestrat. **5.** *(text.)* a apreta.

Ausrüster, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* armator. **2.** *(text.)* apretor. **3.** constructor de schelă.

Ausrüstung, *-en, f.* **1.** *sg.* aprovizionare; înzestrare. **2.** *sg. (mil.)* înarmare; echipare. **3.** *(tehn.)* utilare. **4.** *(constr.)* decofrare, descintrare. **5.** echipament; **sie liefern ~en für den Bergbau** livrează echipament pentru industria minieră. **6.** *(text.)* apret.

Ausrüstungs|anteil, *-(e)s, -e, m. (ec.)* investiţii în echipament (cotă-parte din totalul cheltuielilor de investiţie).

Ausrüstungs|auftrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* comandă de utilaje, de echipament.

Ausrüstungsbei|hilfe, *-n, f. (ec.)* subvenţii pentru utilaje.

Ausrüstungs|be|stand, *-(e)s, -stände, m. (ec.)* parc de utilaje.

Ausrüstungsbilanz, *-en, f. (ec.)* bilanţ al fondurilor fixe.

Ausrüstungsgegen|stände *pl.* obiecte de echipament.

Ausrüstungsgrad, *-(e)s, -e, m. (ec.)* grad de utilare, de echipare.

Ausrüstungs|hafen, *-s, -häfen, m. (mar.)* bazin de armare, de echipare.

Ausrüstungskammer, *-n, f.* arsenal.

Ausrüstungsmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* material de echipare, de înarmare; echipament.

Ausrüstungsmusterung, *-en, f. (mil., mar.)* inspectare a echipamentului; inspecţie la echipament.

Ausrüstungs|station, *-en, f.* staţie de echipare.

Ausrüstungs|stück, *-(e)s, -e, n. (mil.)* piesă de echipament.

ausrutschen, *rutschte aus, ausgerutscht, vb. (s) intr.* **1.** a aluneca; *(despre maşini)* a derapa; *(fam.)* **die Hand ist ihm ausgerutscht** i-a scăpat mâna, l-a atins. **2.** *(fig., fam.)* a face o gafă (mică), a face o greşeală, a călca alături; a decădea. **3.** *(sport, fam.)* a claca, a pierde (în mod surprinzător).

Ausrutscher, *-s, -, m. (fam.)* **1.** gafă; greşeală. **2.** *(sport)* înfrângere (surprinzătoare).

ausrütteln, *rüttelte aus, ausgerüttelt (ich rütt(e)le aus), vb. (h) tr.* a scutura; a scoate scuturând.

Aus|saat, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** *(agr.)* însămânţare, semănat. **2.** *(bot.)* răspândire naturală. **3.** *(entom.)* fecundaţie a insectelor. **II. 1.** semănătură. **2.** sămânţă.

Aus|saatfläche, *-n, f. (agr.)* suprafaţă de însămânţare.

Aus|saatkampagne [-panjə], *-n, f. (agr.)* campanie de însămânţare.

Aus|saatplan, *-(e)s, -pläne, m. (agr.)* plan de însămânţări.

aus|sackeln, *sackelte aus, ausgesackelt (ich sack(e)le aus), vb. (h) tr. (reg.)* a stoarce de bani.

aus|säckeln, *säckelte aus, ausgesäckelt (ich säck(e)le aus), vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a goli punga cuiva, a scutura de bani. **2.** a scoate din pungă.

aus|sacken, *sackte aus, ausgesackt, vb. (h) tr. (reg.)* a scoate, a vărsa, a descărca din sac.

aus|säen, *säte aus, ausgesät, vb. (h) tr.* a semăna, a arunca sămânţa; *(fig.)* **Zwietracht** ~ a semăna zâzanie, vrajbă.

Aus|sage, *-n, f.* **1.** declaraţie, afirmaţie; **seiner ~ nach** după spusele sale. **2.** *(jur.)* depoziţie; mărturie. **3.** *(fig.)* mesaj; **die künstlerische ~ des Werkes** mesajul artistic al lucrării.

aus|sagekräftig *adj.* cu mare putere de expresie.

aus|sagen, *sagte aus, ausgesagt, vb. (h)* **I.** *tr.* a declara, a spune; **die Wahrheit** ~ a spune adevărul. **II.** *intr.* **1.** *(jur.)* a depune, a mărturisi. **2.** a spune, a exprima; **mit diesem Sprichwort wird ausgesagt, dass...** prin această zicală se spune că...; **dieses Beispiel sagt nichts aus** acest exemplu nu spune nimic, nu este concludent.

aus|sägen, *sägte aus, ausgesägt, vb. (h) tr.* a tăia, a scoate, a decupa cu ferăstrăul; **eine Figur** ~ a decupa un model cu ferăstrăul.

Aus|sagesatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziţie enunţiativă.

Aus|sageverweigerung, *-en, f. (jur.)* refuz de a depune mărturie.

Aus|sageweise, *-n, f. (gram.)* mod.

Aus|sagewert, *-(e)s, m. sg.* valoare, calitate a mesajului (exprimat de un lucru).

Aus|sagewort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* predicat.

aus|salzen, *salzte aus, ausgesalzt (du, er salzt aus), vb. (h) tr. (chim.)* a salifia; a extrage sărurile (dintr-un compus).

Aus|salzung *f. sg. (chim.)* salifiere.

aus|satteln, *sattelte aus, ausgesattelt (ich satt(e)le aus), vb. (h) tr.* a scoate din şa.

Aus|satz, *-es, m. sg.* **1.** lepră. **2.** *(înv.)* câştig la jocul de cărţi, premiu, miză. **3.** *(tipogr.)* uniformitate a tiparului. **4.** v. Aussetzung.

aus|sätzig *adj.* lepros.

Aus|sätzige, *-n, -n (ein Aussätziger), m.* şi *f.* lepros; *(fam.)* **jn. wie einen ~n behandeln** a se purta cu cineva de parcă ar fi lepros.

Aus|sätzigenhaus, *-es, -häuser, n.* spital de leproşi, leprozerie.

aus|säubern, *säuberte aus, ausgesäubert, vb. (h) tr.* a curăţa pe dinăuntru.

aus|säuern, *säuerte aus, ausgesäuert, vb. (h) tr. (chim.)* a extrage acidul (dintr-un compus).

aus|saufen, *soff aus, ausgesoffen (du säufst aus, er säuft aus), vb. (h)* **I.** *tr. (despre animale* şi *peior. despre oameni)* a bea tot, a bea până la fund. **II.** *intr.* a înceta de băut, a nu mai bea; **er hat ausgesoffen** a încetat să mai bea, s-a lăsat de băutură; *(despre beţivi, fig.)* a murit. **III.** *refl.* a bea până nu mai poate, pe săturate.

aus|saugen, *saugte aus, ausgesaugt* şi *sog aus, ausgesogen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a suge; a scoate, a extrage sugând; a aspira. **2.** a suge tot, a deşerta sugând. **3.** *(agr.)* a epuiza, a slei (solul). **4.** *(fig.)* a suge, a stoarce, a slei, a exploata. **II.** *intr. (reg.)* a termina de supt.

aus|säugen, *säugte aus, ausgesäugt, vb. (h) tr.* a alăpta cât trebuie (cantitativ şi ca perioadă).

Aus|sauger, *-s, -(fig.), m.* exploatator.

Aus|saugerei, *-en (fig.), f.* exploatare.

Aus|saugung *f. sg.* **1.** sugere, supt. **2.** *(fig.)* stoarcere, exploatare. **3.** *(agr.)* sleire (a pământului).

aus|schaben, *schabte aus, ausgeschabt, vb. (h) tr.* **1.** a rade; a curăţa, a şterge răzuind; *(med.)* a chiureta. **2.** a scobi, a găuri răzuind.

Aus|schabung, *-en, f. (med.)* v. Auskratzung.

Aus|schacht|arbeit, *-en, f.* v. Ausschachtungsarbeit.

aus|schachten, *schachtete aus, ausgeschachtet (du schachtest aus, er schachtet aus), vb. (h) tr.* a săpa în adâncime (puţuri de mină, fântâni etc.), a excava pentru adâncire; a adânci.

Aus|schachtung, *-en, f.* **1.** *sg.* săpare (în adâncime); excavare. **2.** săpături.

Aus|schachtungs|arbeiten *pl. (mine, drumuri)* lucrări de pământ; săpături; săpare a puţului (de mină).

aus|schäkeln, *schäkelte aus, ausgeschäkelt (ich schäk(e)le aus), vb. (h) tr. (mar.)* a desface o cheie de împreunare a lanţului ancorei.

aus|schalen, *schalte aus, ausgeschalt, vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* a curăţa de coajă, a dezghioca, a scoate miezul. **2.** *(metal.)* a scoate din formă (metalul turnat). **3.** a căptuşi cu scânduri. **4.** *(constr.)* a scoate, a da jos cofrajele, a decofra. **5.** *(despre valuri)* a spăla (malul).

aus|schälen, *schälte aus, ausgeschält, vb. (h) tr.* **1.** a curăţa de coajă; a dezghioca. **2.** a curăţa (oasele) de carne; a da jos carnea (de pe oase). **3.** şi *refl. (fam.)* a (se) dezbrăca, a (se) despuia.

aus|schallen, *schallte aus (înv., poet.* şi *scholl aus), ausgeschallt, vb. (h) intr.* a înceta să sune, să răsune, a nu mai suna.

aus|schalmen, *schalmte aus, ausgeschalmt, vb. (h) tr. (forest.)* a însemna cu o crestătură (copacii) pentru tăiat.

aus|schalten, *schaltete aus, ausgeschaltet (du schaltest aus, er schaltet aus), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** *(electr., maş.)* a scoate din circuit, a deconecta, a dezactiva, a debranşa; a închide (radioul, lumina etc.); **den Motor** ~ a opri motorul. **2.** *(fig.)* a scoate din circulaţie; a elimina; a îndepărta, a înlătura; **einen Mitbewerber** ~ a elimina un concurent; **alle Zweifel** ~ a îndepărta orice îndoială; **diesen Fall ausgeschaltet** eliminând, lăsând deoparte cazul acesta, posibilitatea aceasta; dacă nu ţinem seama de cazul acesta. **II.** *intr. (s)* şi *refl. (h)* a se retrage, a ieşi, a abandona; **beim Wettbewerb** ~ a ieşi din concurs, din competiţie, a abandona concursul.

Aus|schalter, *-s, -, m.(electr.)* întrerupător, disjunctor, deconector.

Aus|schalt|hahn, *-s, -hähne, m. (tehn.)* robinet de închidere, întrerupere.

Aus|schaltknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* întrerupător.

Aus|schalt|strom, *-(e)s, -s, m. (electr.)* curent de întrerupere.

Aus|schalt|tafel, *-n, f. (electr.)* tablou de deconectare.

Aus|schaltung, *-en, f.* **1.** oprire, întrerupere, comutare; deconectare, dezactivare, debranşare. **2.** *(fig.)* eliminare.

Aus|schalung, *-en, f.* **1.** curăţare de coajă, descojire, dezghiocare. **2.** *(metal.)* scoatere din formă (a metalului turnat). **3.** *(constr.)* decofrare. **4.** căptuşire cu scânduri; căptuşeală de scânduri; cofraj, înveliş.

aus|schämen, *schämte aus, ausgeschämt, vb. (h)* **I.** *tr. (în expr.)* **sich** *(dat.)* **die Augen** ~ a muri de ruşine. **II.** *refl.* a nu mai avea nici o ruşine, a-şi pierde orice ruşine.

Aus|schank, *-(e)s, -schänke, m.* **1.** vânzare de băuturi; **der ~ alkoholischer Getränke** vânzarea de băuturi alcoolice. **2.** *(austr., f.)* cârciumă, bodegă. **3.** tejghea de cârciumă; bufet; bar (într-un restaurant).

Aus|schankberechtigung, *-n, f.*, **Aus|schank|erlaubnis** *f. sg.* licenţă de a vinde băuturi spirtoase.

Aus|schankzelt, *-(e)s, -e, n.* cort în care se servesc băuturi spirtoase (la serbări câmpeneşti).

aus|scharren, *scharrte aus, ausgescharrt, vb. (h) tr.* **1.** a dezgropa, a scoate scurmând, scormonind. **2.** *(argou studenţesc)* a-şi exprima nemulţumirea (faţă de profesor) hârşâind din picioare.

aus|scharten, *schartete aus, ausgeschartet (du schartest aus, er schartet aus), vb. (h) tr.* a cresta; a însemna cu crestături.

aus|schattieren, *schattierte aus, ausschattiert, vb. (h) tr.* a umbri, a da umbre (unui desen).

Aus|schau *f. sg.* priveliște; ~ **halten nach** a căuta cu privirea, cu ochii (pe cineva sau ceva).

aus|schauen, *schaute aus, ausgeschaut, vb. (h) intr.* **1.** a privi încordat, cu atenție (din interior afară); *(nach)* a căuta, a cerceta cu privirea; a privi așteptând; **nach einer Gelegenheit** ~ a pândi o ocazie; **sich** *(dat.)* **die Augen** ~ a privi până-ți ies ochii din cap; **weit ~ de Pläne** planuri cu perspective mari. **2.** a arăta (a...), a avea aspectul, a avea aerul; **gut** ~ a arăta bine, a avea mină bună; **es schaut nach Regen aus** parcă ar vrea să plouă, pare a ploaie; **es schaut ganz danach aus** cam așa pare (să fie), pare a fi chiar așa; chiar așa mă așteptam să fie; **das schaut schlimm aus!** e (de) rău! stăm prost! *(iron.)* **schön schaun wir aus!** bine stăm! straşnic mai stăm!

aus|schaufeln, *schaufelte aus, ausgeschaufelt (ich schauf(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** a scoate cu lopata. **2.** a săpa, a curăța cu lopata, a elibera (un drum, o potecă) săpând cu lopata; a scoate de sub dărâmături (oameni).

aus|schäumen, *schäumte aus, ausgeschäumt, vb.* **I.** *tr.* **1.** *(h)* a lua, a strânge, a curăța spuma. **2.** *(constr., tehn.)* a umple cu spumă (de poliuretan etc.) spațiile, golurile (dintre ferestre și zidărie etc.). **II.** *tr.* și *intr.* **1.** *(s* și *h)* a spumega, a da afară spumegând; *(fig.)* **Gift und Galle** ~ a spumega de mânie. **2.** *(h)* a înceta să spumege, a nu mai spumega, a nu mai face spume; *(fig.)* a se liniști, a se calma, a se potoli; **sein Zorn hat ausgeschäumt** i-a trecut mânia, s-a calmat. **III.** *refl. (fig.)* a da frâu liber mâniei, a spumega după pofta inimii.

aus|scheiden, *schied aus, ausgeschieden (du scheidest aus, er scheidet aus), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a elimina; a separa, a scoate; a îndepărta (ce-i rău); a secreta; **Fremdkörper** ~ a elimina corpuri străine; **Urin** ~ a elimina urină, a urina. **2.** *(chim.)* a separa, a extrage. **II.** *intr. (s)* **1.** a pleca, a ieși, a demisiona (dintr-o asociație, un serviciu etc.); **aus der Firma** ~ a ieși din firmă, a se retrage de la firmă; **aus der Armee** ~ a se retrage din armată. **2.** a fi eliminat, a nu fi luat în considerație; **die Pianistin ist ausgeschieden** pianista a fost eliminată; **die Mannschaft ist ausgeschieden** echipa a fost eliminată, nu s-a calificat mai departe; **diese Frage scheidet aus** această problemă nu se discută.

Aus|scheiden, *-s, n. sg.* **1.** v. Ausscheidung **(I)**. **2.** plecare; demisie.

Aus|scheidung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** eliminare; îndepărtare. **2.** *(chim.)* separare, precipitare. **3.** secretare, secreție. **II. 1.** secreție. **2.** *(sport)* probă eliminatorie, concurs de calificare, meci de baraj.

Aus|scheidungsgewebe, *-s, -, n. (bot.)* țesut secretor.

Aus|scheidungskampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (sport)* joc, meci de calificare, de baraj, probă eliminatorie.

Aus|scheidungskanal, *-s, -näle, m. (med.)* canal excretor, canal de secreție.

Aus|scheidungskonzert, *-(e)s, -e, n.* concert-concurs, concurs de calificare (într-un concert).

Aus|scheidungs|organ, *-s, -e, n.* organ secretor.

Aus|scheidungs|produkt, *-(e)s, -e, n.* excremente; materie secretată.

Aus|scheidungsrennen, *-s, -, n. (sport)* cursă eliminatorie.

Aus|scheidungsrunde, *-n, f. (sport)* rundă, etapă eliminatorie.

Aus|scheidungs|spiel, *-(e)s, -e, n.* meci eliminator, joc de calificare, de baraj.

Aus|scheidungs|stoff, *-(e)s, -e, m.* secreție; materie secretată.

Aus|scheidungsverfahren, *-s, -, n.* procedeu de eliminare.

Aus|scheidungsvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** proces de secreție. **2.** proces de eliminare.

Aus|scheidungswettkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* concurs eliminatoriu.

aus|scheinen, *schien aus, ausgeschienen, vb. (h) intr.* a înceta de a luci, de a lumina.

aus|schellen, *schellte aus, ausgeschellt, vb. (h) intr.* v. ausklingeln.

aus|schelten, *schalt aus, ausgescholten (du schiltst aus, er schilt aus), vb. (h) tr.* a mustra, a dojeni, a certa.

aus|schenken, *schenkte aus, ausgeschenkt, vb. (h) tr.* **1.** a turna (consumatorilor băutură în pahare), a vinde băuturi (cu paharul, halba etc.). **2.** a turna (supă în farfurie etc.).

aus|scheren, *scherte aus, ausgeschert, vb. (s) intr.* **1.** *(despre vehicule)* a ieși lateral din rând, din formație. **2.** a părăsi urma, dâra, prin alunecare. **3.** *(mar.)* a scoate, a schimba odgoanele.

aus|scherzen, *scherzte aus, ausgescherzt (du, er scherzt aus), vb. (h) intr.* a înceta de glumit.

aus|scheuern, *scheuerte aus, ausgescheuert, vb. (h) tr.* a curăța, a freca pe dinăuntru.

aus|schicken, *schickte aus, ausgeschickt, vb. (h) tr.* a trimite (afară); a trimite la plimbare; a trimite într-o misiune; **jn. nach jm.** sau **nach etwas** ~ a trimite pe cineva după cineva sau ceva.

Aus|schickung, *-en, f.* trimitere.

aus|schieben, *schob aus, ausgeschoben, vb. (h) tr.* **1.** a împinge, a da afară; **einen Tisch** ~ a lungi, a întinde o masă. **2.** *(înv.)* a luxa; **den Arm** ~ a-și luxa brațul. **3.** a juca popice (pe ceva).

aus|schießen, *schoss aus, ausgeschossen (du, er schießt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pustii, a epuiza (prin împușcare); **das Jagdrevier wurde ausgeschossen** a fost împușcat, exterminat tot vânatul de pe teritoriul de vânătoare. **2.** a concura la tir (pentru o cupă, un premiu); a câștiga la tir (un premiu); a organiza un concurs, campionat de tir; **es wurden 20 Euro ausgeschossen** întrecerea de tir s-a făcut pe 20 euro; s-au câștigat 20 de euro la tir. **3.** a elimina, a da deoparte, a selecționa, a tria. **4.** a scoate prin împușcare; **jm. ein Auge** ~ a scoate cuiva un ochi cu pușca. **5.** a goli trăgând; **sein Gewehr** ~ a trage toate gloanțele din pușcă. **6.** *(reg.)* a scoate; a descărca (o greutate); **Brot** ~ a scoate pâinea din cuptor. **7.** *(tipogr.)* a așeza paginile (în ramă). **II.** *intr. (s)* **1.** a țâșni. **2.** a ieși în afară, a fi proeminent. **3.** *(despre plante)* a încolți; **die Tulpen schießen aus** lalelele încolțesc, cresc. **4.** a se decolora. **5.** *(mar., despre vânt)* a se întoarce, a-și schimba direcția (spre dreapta).

Aus|schießen, *-s, n. sg.*, **Aus|schießung** *f. sg.* **1.** pustiire (a unui teren de vânătoare). **2.** câștigare (a unui premiu) la tir; organizare a unui concurs de tir. **3.** *(bot.)* încolțire, creștere. **4.** eliminare; triere, selecționare. **5.** *(tipogr.)* așezare a paginilor (în ramă).

aus|schiffen, *schiffte aus, ausgeschifft, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a debarca. **2.** *(fig.)* a debarca, a îndepărta, a scoate (dintr-o funcție). **II.** *refl.* a debarca, a coborî din vapor, a pune piciorul pe uscat.

Aus|schiffung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* debarcare; coborâre de pe navă. **2.** *(fig.)* debarcare; concediere.

Aus|schiffungs|platz, *-es, -plätze, m.* debarcader.

aus|schilfen, *schilfte aus, ausgeschilft, vb. (h) tr.* a curăța de trestie (un lac, o baltă), a tăia trestia (dintr-un lac, dintr-o baltă).

aus|schimpfen, *schimpfte aus, ausgeschimpft, vb. (h)* **I.** *tr.* a ocărî; a înjura; a defăima, a insulta. **II.** *refl.* a se ușura înjurând, ocărând.

aus|schinden, *schindete aus* și *(rar:) schund aus, ausgeschunden (du schindest aus, er schindet aus), vb. (h) tr.* **1.** a jupui. **2.** *(fig.)* a jupui, a exploata, a se purta rău (cu cineva); a lua șapte piei (de pe cineva).

aus|schirren, *schirrte aus, ausgeschirrt, vb. (h) tr.* a deshăma.

aus|schl. *presc.* de la ausschließlich.

aus|schlachten, *schlachtete aus, ausgeschlachtet (du schlachtest aus, er schlachtet aus), vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a tăia vitele de calitate proastă (dintr-o turmă sau cireadă). **2.** *(despre un animal tăiat)* a desface, a tăia în bucăți; a tranșa; a curăța de măruntaie. **3.** *(reg.)* a parcela (pentru vânzare); a vinde cu bucata. **4.** *(tipogr.)* a scoate materialul de albitură din formă. **5.** *(fam.)* a demonta piese (bune dintr-un aparat, motor, automobil distrus, uzat) în vederea reutilizării. **6.** *(fig.)* a exploata la maximum (o situație); a profita; **einen Fall** ~ a exploata, a trage folose dintr-un caz, dintr-o situație.

Aus|schlachtung, *-en, f.* **1.** tăiere a animalelor; împărțire a unui animal tăiat, tranșare. **2.** demontare a pieselor (dintr-un aparat, automobil etc. uzat) pentru reutilizarea lor. **3.** *(fig.)* exploatare la maximum (a unei situații, unui fapt etc.). **4.** *(reg.)* parcelare.

ausschlacken, *schlackte aus, ausgeschlackt, vb. (h) tr.* a curăța de zgură, a scoate zgura.

Aus|schlackung, *-en, f. (metal.)* scoatere a zgurii.

aus|schlafen, *schlief aus, ausgeschlafen (du schläfst aus, er schläft aus), vb. (h)* **I.** *intr.* și *refl.* a dormi îndeajuns, a se sătura de somn. **II.** *tr. (în expr.)* **seinen Rausch** ~ a dormi adânc după o beție, a se dezmetici din beție după un somn bun; **seinen Ärger** sau **seinen Kummer** ~ a-și uita mânia, necazul, supărarea dormind.

Aus|schlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** *(med.)* eczemă, spuzeală, erupție. **2.** eflorescență (la ziduri, roci). **3.** floare, mucegai (la vin). **4.** *(hort.)* drajonaj; mlădiță, vlăstar. **5.** v. Ausschlageisen. **6.** *(fiz.)* înclinație; deviere (la acul magnetic); deviație (a unui instrument). **7.** *(mec.)* elongație (în oscilații), deplasare. **8.** bătaie (la cântar); plus (la marfă). **9.** *(mil.)* recul. **10.** *(geol.)* erupție. **11.** *(constr.)* căptușeală. **12.** *(fig.)* lucru, fapt hotărâtor; **den ~ geben** a fi hotărâtor, a fi determinant; a apleca cumpăna.

aus|schlag|artig *adj. (med.)* ca o eczemă; eczematos.

Aus|schlagbetrieb, *-(e)s, -e, m. (forest.)* exploatare a pădurii.

Aus|schlagbläs|chen, *-s, -, n.* veziculă, bășicuță; pustulă; coș.

Aus|schlag|eisen, *-s -, n. (tehn., tipogr.)* ștanță, poanson; perforator.

aus|schlagen, *schlug aus, ausgeschlagen (du schlägst aus, er schlägt aus), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a scoate, a face să iasă, să cadă lovind, izbind, bătând; a deschide ciocănind; a găuri, a decupa bătând; **jm. einen Zahn** ~ a scoate cuiva un dinte lovindu-l; **ein Ei** ~ a sparge un ou; **ein Loch** ~ a face o gaură, a găuri; **einem Fass(e) den Boden** ~ a scoate fundul unui butoi, a desfunda un butoi; *(fig.)* **das schlägt dem Fass den Boden aus!** asta pune vârf la toate! asta-i culmea! **2.** a scoate, a face să apară; **der Ofen schlägt Flammen aus** soba scoate flăcări; **die Wand schlägt Nässe aus** peretele scoate umezeală, are igrasie. **3.** a stinge călcând, lovind (cu ceva); **das Feuer** ~ a stinge focul călcându-l în picioare, izbind în el. **4.** a căptuși, a îmbrăca, a tapisa; a tivi, a borda; **die Kassette mit Samt** ~ a îmbrăca caseta în catifea. **5.** a întinde, a bate cu ciocanul, a ciocăni; a lamina bătând; a ștanța. **Gold zu Blättchen** ~ a face, a bate foițe din aur. **6.** *(mar.; în expr.)* **den Fahrweg** ~ a trasa drumul, itinerarul pe hartă. **7.** a bate; a anunța; **die Uhr schlägt die Stunden aus** ceasul bate orele. **8.** a refuza; a respinge; **das Angebot** ~ a refuza oferta. **9.** *(sport)* a para; **den Hieb** ~ a para lovitura; **den Ball** ~ a degaja, a respinge mingea. **10.** *(mine)* a extrage (minereu); a curăța (minereu). **II.** *intr. (h)* **1.** a azvârli din picioare; **das Pferd schlägt aus** calul azvârle; **mit Händen und Füßen** ~ a da din mâini și din picioare. **2.** *(despre ceas)* a sfârși de bătut, a nu mai bate; *(fig.)* **das Herz hat ausgeschlagen** inima a încetat să mai bată, s-a oprit. **3.** (și cu *s; despre limba cântarului, pendule etc.)* a bate, a se înclina într-o parte; a oscila, a pendula; *(fiz.)* a devia; *(fiz., fam.)* **das schlägt nicht aus** asta nu contează, n-are a face, n-are importanță. **4.** (și cu *s; despre pereți)* a asuda, a se umezi, a face igrasie. **5.** (și cu *s; despre pomi etc.)* a da (frunze, muguri, mlădițe); a înverzi, a înmuguri. **6.** (și cu *s; despre foc)* a izbucni; a răzbi; **das Feuer schlägt zum Dach(e) aus** focul răzbește prin acoperiș. **7.** *(s)* a erupe. **8.** *(s)* a face eflorescență. **9.** *(s; fig.)* a reuși, a ieși (bine, rău); **alles ist zum Guten ausgeschlagen** totul s-a sfârșit cu bine.

Aus|schläger, *-s, -, m. (reg.)* cal nărăvaș.

Aus|schlagfähigkeit *f. sg.* capacitate de a da vlăstari.

Aus|schlagfieber, *-s, -, n. (med.)* febră eruptivă.

aus|schlag|gebend *adj.* hotărâtor, decisiv, determinant.

Aus|schlagung, *-en, f.* **1.** căptușire, îmbrăcare, tapisare. **2.** refuz, respingere; renunțare. **3.** *(fiz.)* înclinație; deviere, deviație; bătaie (la cântar).

Aus|schlagwinkel, *-s, -, m. (fiz.)* unghi de deviere.

aus|schlämmen, *schlämmte aus, ausgeschlämmt, vb. (h) tr.* a curăța de noroi, de nămol, de mâl.

Aus|schlämmung, *-en, f.* curățare de noroi, curățatul nămolului.

aus|schleifen[1], *schleifte aus, ausgeschleift, vb. (h) tr.* a transporta, a căra trăgând, târând.

aus|schleifen[2], *schliff aus, ausgeschliffen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a rectifica, a poliza, a șlefui (o cavitate); a scobi. **2.** a ascuți complet. **II.** *refl.* a se toci, a se uza de prea mult ascuțit.

aus|schleimen, *schleimte aus, ausgeschleimt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a curăța (pești). **2.** a curăța de mucozități, de bale. **II.** *refl. (fam.)* a-și vărsa inima, a-și spune păsul, a-și deschide sufletul.

aus|schleudern, *schleuderte aus, ausgeschleudert, vb. (h) tr.* a azvârli, a arunca (afară).

aus|schlichten, *schlichtete aus, ausgeschlichtet (du schlichtest aus, er schlichtet aus), vb. (h) tr.* **1.** a nivela, a netezi. **2.** *(tehn.)* a strunji fin.

aus|schließen, *schloss aus, ausgeschlossen (du, er schließt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a închide, a încuia (cuiva) ușa; a nu lăsa să intre; a(-i) opri, a(-i) interzice (cuiva) accesul. **2.** a exclude; a elimina; **jn. von der Gerichtsverhandlung** ~ a exclude pe cineva de la proces; **jn. aus dem Verein** ~ a exclude pe cineva din asociație; **ich schließe niemanden davon aus** nu fac nici o excepție în privința aceasta, mă refer la toți. **3.** *(tipogr.)* a încheia, a completa (un rând prin introducerea spațiilor între cuvintele culese); **den Satz** ~ a completa zațul. **II.** *refl. (von, aus)* a se retrage (din, de la), a nu mai face parte (din); a se exclude;

wir sind alle schuld, ich schließe mich nicht aus toți suntem vinovați, nu mă exclud nici eu.

aus|schließend I. *part. prez.* de la ausschließen. **II.** *adj.* exclusiv, exceptând.

aus|schließlich I. *adj.* exclusiv. **II.** *adv.* **1.** exclusiv; **bis zum 1. April ~** până la 1 aprilie exclusiv; **er beschäftigt sich ~ mit Physik** se ocupă exclusiv de fizică. **III.** *prep.* (cu *gen.*) exclusiv; cu excepția, făcând abstracție de; **~ der Kosten** exceptând cheltuielile.

aus|schließlicherweise *adv.* v. ausschließlich **(II).**

Aus|schließlichkeit *f. sg.* exclusivitate.

Aus|schließung, *-en, f.* **1.** excludere, neadmitere, eliminare. **2.** imposibilitate.

Aus|schließungs|abkommen, *-s, -, n. (ec.)* acord, contract de exclusivitate.

Aus|schließungsfrist, *-en, f. (jur.)* termen prescris, termen preclusiv.

Aus|schließungsmethode, *-n, f.* metodă prin excludere, prin eliminare.

Ausschließungs|patent, *-(e)s, -e, n. (ec.)* brevet de exclusivitate.

Aus|schließungs|system, *-s, -e, n.* sistem prohibitiv.

aus|schlingen, *schlang aus, ausgeschlungen, vb. (h) tr.* a desface (un laț), a deznoda.

aus|schluchzen, *schluchzte aus, ausgeschluchzt (du, er schluchzt aus), vb. (h) intr.* a înceta să suspine, a nu mai suspina.

aus|schlucken, *schluckte aus, ausgeschluckt, vb. (h) tr.* a înghiți (tot, complet).

aus|schlummern, *schlummerte aus, ausgeschlummert, vb. (h) intr.* a înceta să moțăie, să doarmă.

Aus|schlupf, *-(e)s, -schlüpfe, m.* deschizătură; ieșire, loc de scăpare.

aus|schlüpfen, *schlüpfte aus, ausgeschlüpft, vb. (s) intr.* **1.** a scăpa, a ieși strecurându-se; a ieși pe neașteptate, pe nesimțite. **2.** *(despre pui)* a ieși din ou.

aus|schlürfen, *schlürfte aus, ausgeschlürft, vb. (h) tr.* a sorbi, a bea (tot, până la fund) sorbind.

Aus|schluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** excludere; **der ~ einer dritten Person** excluderea unei terțe persoane; *(ec.)* **~ der Haftung** excluderea responsabilității. **2.** excludere, eliminare; *(sport)* descalificare; **mit ~** în afară de, cu excepția, excluzând...; **unter ~ der Öffentlichkeit** cu ușile închise. **3.** *(tipogr.)* albitură. **4.** *(jur.; in expr.)* **~ der Gütergemeinschaft a)** despărțirea averii a doi soți; **b)** regim de excludere din comunitatea de avere.

Aus|schlussfrist, *-en, f. (ec.)* termen de excludere.

Aus|schluss|prinzip [-iən], *-s, -ien, n. (ec.)* principiul exclusivității.

Aus|schlussverfahren, *-s, -, n.* v. Ausschließungsmethode.

aus|schmähen, *schmähte aus, ausgeschmäht, vb. (h) tr.* a insulta, a ocărî.

aus|schmälen, *schmälte aus, ausgeschmält, vb. (h) tr.* a mustra, a certa; a insulta, a ocărî.

aus|schmanden, *schmandete aus, ausgeschmandet (du schmandest aus, er schmandet aus), vb. (h) tr. (chim.)* a curăța, a spăla de nămol.

aus|schmauchen, *schmauchte aus, ausgeschmaucht, vb. (h) intr.* și *tr.* a înceta de a fuma, a nu mai fuma; a termina cu fumatul (țigării, lulelii).

aus|schmausen, *schmauste aus, ausgeschmaust (du, er schmaust aus), vb. (h) (fam.)* **I.** *tr.* a mânca, a păpa, a savura tot (cu deliciu). **II.** *intr.* a termina de mâncat; a termina ospățul.

aus|schmelzen, *schmolz aus, ausgeschmolzen (du, er schmilzt aus) (înv. schmelzte aus, ausgeschmelzt) (du, er schmelzt aus), vb.(h) tr.* a topi; a extrage prin topire; **die Butter ~** a topi untul.

Aus|schmelzung, *-en, f.* topire; extragere, separare prin topire.

Aus|schmiede|hammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan de forjă.

aus|schmieden, *schmiedete aus, ausgeschmiedet (du schmiedest aus, er schmiedete aus), vb. (h) tr. (tehn.)* a forja, a ciocăni, a întinde bătând cu ciocanul, a da (metalului) forma dorită.

aus|schmieren, *schmierte aus, ausgeschmiert, vb. (h) tr.* **1.** a unge (bine, peste tot, pe dinăuntru). **2.** a lipi, a astupa golurile; *(mar.)* a călăfătui. **3.** *(fam.)* a trage un perdaf, a trage o săpuneală.

Aus|schmierung *f. sg.* **1.** ungere. **2.** astupare; călăfătuire.

aus|schmücken, *schmückte aus, ausgeschmückt, vb.(h)* **I.** *tr.* **1.** a împodobi, a găti, a decora; a pavoaza. **2.** *(fig).* a amplifica, a înflori. **II.** *refl.* a se găti.

Aus|schmücker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* decorator(-oare).

Aus|schmückung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** împodobire, decorare; pavoazare. **2.** *(fig.)* înfloritură, înflorire, amplificare. **II.** podoabă, găteală.

aus|schnallen, *schnallte aus, ausgeschnallt, vb. (h) tr.* a desface (cataramele sau din catarame).

aus|schnappen, *schnappte aus, ausgeschnappt, vb. (h) intr. (despre resorturi sau mecanisme in resorturi)* a se destinde; a sări (din), a scăpa (din).

aus|schnarchen, *schnarchte aus, ausgeschnarcht, vb. (h) intr.* a înceta să sforăie, a nu mai sforăi.

aus|schnattern, *schnatterte aus, ausgeschnattert, vb. (h) intr.* **1.** *(despre rațe și gâște)* a înceta cu măcăitul, a nu mai măcăi. **2.** *(fam.)* a nu mai trăncăni, a termina de trăncănit.

aus|schnauben, *schnaubte aus, ausgeschnaubt* (și *schnob aus, ausgeschnoben), vb. (h)* **I.** *tr.* a expira, a sufla, a da afară aerul cu putere și zgomot pe nări; a răsufla, a pufăi; *(despre cai)* a fornăi, a sforăi. **II.** *refl.* a(-și) sufla nasul. **III.** *intr.* și *refl. (reg.)* v. ausschnaufen.

aus|schnaufen, *schnaufte aus, ausgeschnauft, vb. (h) intr.* și *refl. (austr.* și *reg.)* a (mai) răsufla; a se odihni, a-și trage sufletul.

ausschnäuzen, *schnäuzte aus, ausgeschnäuzt (du, er schnäuzt aus), vb. (h) tr.* și *refl.* a(-și) sufla nasul (cu putere), a(-și) curăța nasul.

Aus|schneidebild, *-(e)s, -er, n.* siluetă, figură (colorată) de decupat, de tăiat cu foarfeca.

Aus|schneidebogen, *-s, -* (și *-bögen) m.* coală cu figuri colorate pentru decupat (cu foarfeca).

Aus|schneide|eisen, *-s, -, n.* unealtă de decupat.

Aus|schneidemesser, *-s, -, n.* cuțit de răzuit, cuțitoaie (de potcovar, de tăbăcar).

aus|schneiden, *schnitt aus, ausgeschnitten (du schneidest aus, er schneidet aus), vb. (h) tr.* **1.** (și *refl.)* a decupa; *(med.)* a extirpa. **2.** a răscroi. **3.** a tăia, a reteza, a curăța; **Bäume ~** a curăța, a reteza pomi. **4.** a tăia cupoane (de stofă) și a vinde cu bucata.

Aus|schneidung *f. sg.* **1.** decupare. **2.** răscroire, răscroit, răscroială. **3.** decoltare; scobire. **4.** *(forest.)* curățat (al arborilor).

aus|schneien, *schneite aus, ausgeschneit, vb. (h) intr. (impers.)* a înceta să ningă.

aus|schneuzen, *schneuzte aus, ausgeschneuzt (du, er schneuzt aus), vb. (h) tr.* și *refl. (înv.)* v. ausschnäuzen.

Aus|schnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** gaură, scobitură; deschidere. **2.** tăietură (de ziar), articol, poză decupat(ă) din ziar, revistă. **3.** decolteu. **4.** *(mat.)* sector. **5.** *(com.; înv.)* vânzare cu bucata, în detaliu (de produse textile); **Stoff im ~ verkaufen** a vinde stofă în cupoane. **6.** *(fig.)* parte, fragment, extras; detaliu; aspect; **einen ~ aus dem Buch vorlesen** a citi un fragment din carte.

Aus|schnittbüro, *-s, -s, n.* serviciu, birou ce colecționează articole sau poze din ziare.

Aus|schnitt|handel, *-s, m. sg.* comerț cu amănuntul.

Aus|schnittvergrößerung, *-en, f. (fot.)* mărire parțială.

Aus|schnittwaren *pl.* mărfuri de vândut cu amănuntul.

aus|schnittweise *adv.* fragmentar, în fragmente.

aus|schnitzbar *adj.* care se poate sculpta (în lemn).

aus|schnitzeln, *schnitzelte aus, ausgeschnitzelt (ich schnitz(e)le aus), vb. (h) tr.* a tăia (figuri) din hârtie, a decupa.

aus|schnitzen, *schnitzte aus, ausgeschnitzt (du, er schnitzt aus), vb. (h) tr.* a ciopli; a sculpta în lemn.

aus|schnüffeln, *schnüffelte aus, ausgeschnüffelt (ich schnüff(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** a simți, a găsi după miros, adulmecând. **2.** *(fam.)* a iscodi, a spiona; a da de urma (unui lucru sau cuiva).

aus|schnupfen, *schnupfte aus, ausgeschnupft, vb. (h) tr.* a trage, a priza tot tutunul.

aus|schnüren, *schnürte aus, ausgeschnürt, vb. (h) tr.* a desface (șireturile, șnururile), a dezlega.

aus|schöpfen, *schöpfte aus, ausgeschöpft, vb. (h) tr.* **1.** a scoate; a deșerta, a goli scoțând cu lingura, cu găleata etc.; a seca; a secătui; **Suppe ~** a împărți, a servi supă în farfurii; **einen Brunnen ~** a slei o fântână. **2.** *(fig.)* a epuiza; **alle Möglichkeiten ~** a epuiza toate posibilitățile; **die Kapazität eines Betriebes ~** a folosi întreaga capacitate a întreprinderii; **das Thema ~** a epuiza tema.

Aus|schöpfkelle, *-n, f.* căuș.

Aus|schöpflöffel, *-s, -, m.* polonic.

Aus|schöpfung *f. sg.* **1.** scoatere (a unui lichid) cu lingura sau căușul; sleire (a fântânii). **2.** *(fig.)* epuizare.

aus|schoten, *schotete aus, ausgeschotet (du schotest aus, er schotet aus), vb. (h) tr.* a scoate din păstăi, a curăța de păstăi, a dezghioca.

aus|schrauben, *schraubte aus, ausgeschraubt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) deșuruba.

aus|schreiben, *schrieb aus, ausgeschrieben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a copia, a extrage; a plagia; a transcrie; a face note, extrase; a excerpta. **2.** a scrie fără prescurtări; a scrie cu litere; **eine Summe ~** a scrie o sumă cu litere; **den Namen ~** a scrie numele complet, fără prescurtări. **3.** a anunța, a publica (în scris); a emite; **Wahlen ~** a anunța alegeri; **eine Stelle ~** a publica, a scoate la concurs un post; **einen Preis ~** a stabili, a fixa, a pune un premiu; **Steuern ~** a pune, a fixa dări (impozite); **einen Scheck ~** a emite un cec; **einen Wettbewerb ~** a publica un concurs; **eine Versammlung ~** a convoca o adunare, a fixa data ținerii unei adunări. **4.** a întocmi, a scrie, a elibera; **eine Rechnung ~** a scrie o notă de plată; **einen Krankenschein ~** a elibera un certificat de boală. **5.** *(in expr.)* **sich** *(dat.)* **die Hand ~** a-și forma scrisul, a-și forma mâna la scris. **II.** *intr.* și *tr.* a termina de scris, a scrie până la capăt; a nu mai avea ce scrie. **III.** *refl.* a se ușura scriind, a-și vărsa focul scriind.

Aus|schreiber, *-s, -, m.* **1.** copist. **2.** compilator; plagiator.

Aus|schreibung, *-en, f.* **1.** anunțare, publicare; **die ~ eines Wettbewerbs** publicarea unui concurs; **die ~ von Wahlen** anunțarea alegerilor. **2.** convocare. **3.** fixare (a impozitelor), stabilire (a unui concurs, premiu etc.).

Ausschreibungsbedingungen *pl.(jur.)* condiții de adjudecare.

Ausschreibungskartell, *-s, -e, n. (ec.)* cartel de licitare, de adjudecare.

aus|schreien, *schrie aus, ausgeschrien* [-i:ən], *vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a striga, a anunța prin strigare; *(fig.)* a trâmbița; **er wird es überall ~** o va trâmbița peste tot. **2.** a lăuda, a oferi (marfa) strigând. **3.** a vorbi de rău, a defăima, a ocărî. **II.** *intr.* a înceta de a striga. **III.** *refl.* a striga după placul inimii, a se sătura de a striga; *(in expr.)* **sich** *(dat.)* **die Lunge ~** a striga din răsputeri, a striga cât îl ține gura.

Aus|schreier, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care-și strigă marfa (spre vânzare).

aus|schreiten, *schritt aus, ausgeschritten (du schreitest aus, er schreitet aus), vb.* **I.** *tr. (h)* a măsura un spațiu cu pasul, a străbate. **II.** *intr. (s)* **1.** a păși; **wacker** (sau **tüchtig**) **~** a merge cu pași mari, în pas vioi. **2.** *(fig.)* a depăși limitele, a întrece marginile.

Aus|schreitung, *-en, f.* **1.** exces; act de desfrâu; încălcare a limitelor bunei-cuviințe. **2.** *pl.* neregulă, dezordine; acte de violență; **es kam zu ~en** s-a ajuns la dezordini, a avut loc o încăierare.

aus|schröpfen, *schröpfte aus, ausgeschröpft, vb. (h) tr.* **1.** a extrage, a suge; **Blut ~** a pune ventuze, a pune lipitori. **2.** *(fig.)* a exploata, a stoarce.

aus|schroten, *schrotete aus, ausgeschrotet (du schrotest aus, er schrotet aus), vb. (h) tr.* **1.** *(austr.)* a tăia în bucăți (carnea, pregătind-o pentru vânzare). **2.** a urlui. **3.** *(fig.)* a exploata (o situație). **4.** *(reg.)* a scoate (butoaiele de vin) din pivniță.

Aus|schuhen, *-s, n. sg.,* **Aus|schuhung**, *-en, f. (vet.)* exongulare, desculțare (căderea copitelor la cai sau a unghiilor la boi).

Aus|schulung *f. sg.* terminare a studiilor școlare, ieșire din școală, părăsire a școlii.

aus|schuppen, *schuppte aus, ausgeschuppt, vb. (h) tr.* a curăța de solzi.

aus|schürfen, *schürfte aus, ausgeschürft, vb. (h) tr.* a explora; a prospecta.

Aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** *sg.* deșeu, brac, rămășiță; sold; rebut; *(tipogr.)* maculatură; **ohne ~ arbeiten** a lucra fără rebut; *(ec.)* **arbeitsmittelbedingter ~** rebut datorat tehnologiei; **materialbedingter ~** rebut datorat materiilor prime improprii. **2.** comisie; comitet; comitet restrâns; birou; **beratender ~** comitet consultativ; **einen ~ bilden** sau **einsetzen** a forma, a constitui un comitet. **3.** loc de ieșire a unui proiectil dintr-un corp. **4.** *(bot.)* mlădiță, vlăstar.

Aus|schuss|antrag, *-(e)s, -träge, m.* propunere a biroului, a comitetului.

Aus|schussberatung, *-en, f.* deliberare, consfătuire a comitetului.

Aus|schussbericht, *-(e)s, -e, m.* raport al comitetului, al comisiei.

Aus|schussbogen, *-s, -* (și *-bögen), m. (tipogr.)* coală de maculatură.

Aus|schussholz, *-es, n. sg.* deșeu de lemn.

Aus|schussloch, *-(e)s, -löcher, n.* v. Ausschuss **(3).**

Aus|schusskosten *pl. (ec.)* costuri de rebut.
Aus|schussmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* material cu defecte, rebut.
Aus|schussmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru în birou, în comisie, în comitet.
Aus|schussquote, *-n, f.* taxă de rebut.
Aus|schuss|seite, *-n, f.* parte a corpului prin care a ieșit glontele, proiectilul.
Aus|schuss|sitzung, *-en, f.* ședință de comitet.
Aus|schussvorsitzende, *-n, -n (ein Ausschussvorsitzender), m.* și *f.* președinte(ă) a(l) comitetului, al(a) comisiei.
Aus|schussware, *-n, f. (com.)* marfă cu defect; sold; rebut.
Aus|schusswunde, *-n, f.* rană provocată de glonte (sau de schijă) la ieșirea din corp.
Aus|schusszigarre, *-n, f.* țigară de foi de calitate inferioară.
aus|schütteln, *schüttelte aus, ausgeschüttelt (ich schütt(e)le aus), vb. (h) tr.* a scutura, a curăța de praf scuturând.
Aus|schüttelung *f. sg.* scuturat.
aus|schütten, *schüttete aus, ausgeschüttet (du schüttest aus, er schüttet aus), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** (și *fig.*) a vărsa, a deșerta; **seinen Zorn** ~ a-și vărsa mânia, focul; **sein Herz** ~ a-și deschide inima, a-și spune păsul; **das Kind mit dem Bade** ~ a arunca copilul cu apa din copaie; **sich vor Lachen** ~ a leșina, a se strica, a nu mai putea de râs. **2.** *(com.)* a plăti, a vărsa (dividende). **3.** *(reg.)* a făta. **4.** a umple cu pământ, a rambleia.
Aus|schüttlung *f. sg.* v. Ausschüttelung.
Aus|schüttung *f. sg.* **1.** vărsare, turnare, vărsat, turnat. **2.** *(com.)* plată (a dividendelor). **3.** rambleiere.
aus|schwanken, *schwankte aus, ausgeschwankt, vb. (h) intr.* a înceta să se legene.
aus|schwären, *schwor aus, ausgeschworen* (și *schwärte aus, ausgeschwärt) (du schwierst aus* și *schwärst aus, er schwiert aus* și *schwärt aus), vb. intr.* **1.** *(s)* a ieși prin scurgerea puroiului. **2.** *(h)* a înceta să mai curgă puroi (din…).
aus|schwärmen, *schwärmte aus, ausgeschwärmt, vb. (s) intr.* **1.** a roi; *(fam.)* **die ganze Familie war ausgeschwärmt** toată familia era plecată; *(fig.)* **die Gedanken ~ lassen** a da frâu liber gândurilor. **2.** *(mil.)* a se răspândi, a se desfășura în linie de trăgători. **3.** *(h)* a înceta roitul.
aus|schwärzen, *schwärzte aus, ausgeschwärzt (du, er schwärzt aus), vb. (h) tr.* a înnegri pe dinăuntru.
aus|schwatzen, *schwatzte aus, ausgeschwatzt (du, er schwatzt aus),* **aus|schwätzen**, *schwätzte aus, ausgeschwätzt (du, er schwätzt aus), vb. (h) tr.* v. ausplaudern.
aus|schwefeln, *schwefelte aus, ausgeschwefelt (ich schwef(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** a afuma cu pucioasă. **2.** a dezinfecta, a curăța cu pucioasă.
Aus|schwefeln, *-s, n. sg.*, **Aus|schwefelung**, *-en, f.* **1.** afumare cu pucioasă. **2.** dezinfectare cu pucioasă.
aus|schweifen, *schweifte aus, ausgeschweift, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a se abate, a devia, a face digresiuni. **2.** (și *h*) a nu cunoaște măsura, a exagera; a duce o viață desfrânată, a face excese. **II.** *tr. (h)* **1.** a scobi, a tăia în formă de arc, a rotunji; a decolta. **2.** a clăti, a limpezi.
aus|schweifend **I.** *part. prez.* de la ausschweifen. **II.** *adj.* **1.** exagerat; excesiv, capricios. **2.** desfrânat, imoral.
Aus|schweifling, *-s, -e, m.* desfrânat; chefliu, bețiv.
Aus|schweifung, *-en, f.* **1.** scobire, rotunjire. **2.** abatere, deviere; digresiune. **3.** exces; desfrâu.
aus|schweigen, *schwieg aus, ausgeschwiegen, vb. (h) refl.* a tăcea continuu, a nu spune nimic.
aus|schweißen, *schweißte aus, ausgeschweißt (du, er schweißt aus), vb. (h)* **I.** *tr. (metal.)* a încărca prin sudare. **II.** *intr. (despre un vânat împușcat)* a-și pierde tot sângele.
aus|schwelgen, *schwelgte aus, ausgeschwelgt, vb. (h) intr.* a gusta, a savura plăcerile unui lucru; a chefui, a benchetui; a duce o viață desfrânată.
aus|schwemmen, *schwemmte aus, ausgeschwemmt, vb. (h) tr.* **1.** a spăla, a scobi; **das Wasser hat das Ufer ausgeschwemmt** apa a spălat malul. **2.** a spăla, a extrage prin spălat; **Gold** ~ a spăla aur.
aus|schwenkbar *adj. (tehn.)* basculant; care poate fi basculat.
aus|schwenken, *schwenkte aus, ausgeschwenkt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a spăla, a clăti; **ein Glas** ~ a spăla, a clăti un pahar; **Wäsche** ~ a clăti rufe; *(fig., fam.)* **er schwenkt sich** *(dat.)* **die Gurgel aus** trage o dușcă. **2.** *(tehn.)* a mișca, a da la o parte, a bascula; a pivota. **II.** *intr. (s)* **1.** a se abate, a o lua într-o parte; *(mil.)* a schimba direcția. **2.** *(fam.)* a se căra, a o șterge, a o lua din loc, a spăla putina.
aus|schwimmen, *schwomm aus, ausgeschwommen, vb. (h).* **I.** *tr. (h)* a concura la un concurs de înot. **II.** *intr. (s)* a pleca înot.
aus|schwingen, *schwang aus, ausgeschwungen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a scutura; a desfășura scuturând. **2.** *(mar.)* a lăsa la apă (o barcă). **3.** *(fam.)* a da afară, a face vânt (cuiva); a se descotorosi (de cineva); a exclude (pe cineva). **II.** *intr.* **1.** *(despre coarde)* a înceta să vibreze; *(despre pendul)* a înceta să oscileze; *(despre o melodie)* a înceta să răsune. **2.** *(gimn., la inele)* a rămâne în poziție dreaptă, a nu mai oscila. **3.** *(schi)* a-și schimba direcția. **4.** *(gimn.)* a face o mișcare de rotație (cu corpul). **5.** *(mar.)* a pivota. **6.** *(fig.)* a se sfârși (in). **7.** *(fig.)* a se întinde.
aus|schwitzen, *schwitzte aus, ausgeschwitzt (du, er schwitzt aus), vb. (h)* **I.** *tr. (h)* **1.** a elimina prin transpirație; **eine Krankheit** ~ a-și scoate boala din oase transpirând. **2.** *(despre pereți)* a asuda, a se umezi; *(despre copaci)* a secreta (rășină). **3.** *(fam.)* a uita cu totul (un lucru învățat sau citit). **II.** *intr.* **1.** *(h)* a înceta să mai transpire. **2.** *(s) (despre apă, săruri, rășină etc.)* a ieși, a picura.
Aus|schwitzung, *-en, f.* **1.** *sg.* asudare, transpirare; asudat, transpirat. **2.** *(med.)* exsudație; exsudat.
aus|segeln, *segelte aus, ausgesegelt (ich seg(e)le aus), vb.* **I.** *intr. (h* și *s)* a pleca, a ieși (cu o navă cu vele). **II.** *tr. (h)* **1.** a întinde (plase de pescuit, toate velele unei bărci). **2.** *(sport)* a concura la o regată, la o competiție de iahting; a învinge (pe cineva) la o regată.
aus|segnen, *segnete aus, ausgesegnet (du segnest aus, er segnet aus), vb. (h) tr.* a binecuvânta, a da binecuvântarea.
aus|sehen, *sah aus, ausgesehen (du siehst aus, er sieht aus), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a arăta, a avea aerul, a avea aspectul; *(nach, wie)* a părea, a semăna (cu, a); **gut** ~ a arăta bine, a avea mină bună; **jung** ~ a arăta, a părea tânăr; **sie sieht aus wie Milch und Blut** (ea) arată strașnic, ca o floare; *(fam.)* **sauer** ~ a fi bosumflat, a face o mutră acră; **die Sache sieht faul aus** ceva nu e în ordine aici, ceva e putred; **so siehst du aus!** ăsta-mi ești! *(iron.)* **schön sehen wir aus!** bine stăm! dar știu că stăm bine! strașnic mai stăm! **nach etwas Besonderem** ~ a părea ceva deosebit; **nach nichts** ~ a nu arăta a nimic, a nu face nici o impresie, a nu arăta bine; *(iron.)* **du siehst mir danach aus!** chiar tu ești ăla! vezi-ți de treabă! **sie sieht aus, als ob** (sau **wie wenn**) **sie kein Wässerchen trüben könnte** parcă n-ar fi în stare să facă vreun rău, pare a fi foarte blândă; **er sieht aus, als ob er nicht bis drei zählen könnte** parcă n-ar fi în stare să numere până la doi; **er sieht aus wie drei Tage Regenwetter** e morocănos, posac, face o mutră acră. **2.** *(impers.)* a părea; **es sieht so aus** așa (se) pare; **es sieht nach Regen aus** vremea e a ploaie; **es sieht (ganz) danach aus** pare într-adevăr chiar așa; **es sieht schlimm aus mit ihm** (sau **um ihn)** lucrurile stau prost cu el; **wie sieht es aus bei euch?** ce mai e pe la voi? cum merg treburile pe la voi? **es sieht nach einer Hochzeit aus** parcă seamănă (sau miroase) a nuntă. **3.** a se uita (după cineva), a vedea dacă vine (cineva sau ceva). **4.** *(zu)* a privi prin, pe. **II.** *tr.* a privi, a vedea până la sfârșit, până la capăt.
Aus|sehen, *-s, n. sg.* aspect, înfățișare, exterior; mină; aer; aparență; **dem ~ nach** după aparență, după aspectul exterior, după impresia exterioară; judecând după cum arată; **er hat ein kluges** ~ are o înfățișare, o mutră inteligentă; **sie hat ein gepflegtes** ~ e îngrijit îmbrăcată, arată bine; **das ~ trügt** aparențele înșală; **jn. nach dem ~ beurteilen** a judeca pe cineva după aspectul exterior.
aus|seifen, *seifte aus, ausgeseift, vb. (h) tr.* a curăța, a spăla cu apă și săpun (în interior).
aus|seigern, *seigerte aus, ausgeseigert, vb. (h) tr. (metal.)* a segrega; a extrage prin topire; a separa cristale dintr-un aliaj.
aus|seihen, *seihte aus, ausgeseiht, vb. (h) tr.* a strecura, a da prin strecurătoare.
aus|seimen, *seimte aus, ausgeseimt, vb. (h) tr.* a extrage mierea (prin încălzirea fagurilor).
aus sein, *war aus, aus gewesen (ich bin aus, du bist aus, er ist aus, wir sind aus, ihr seid aus, sie sind aus), vb. (s) intr.* **1.** a fi sfârșit, a fi gata; **die Sitzung ist aus** ședința s-a terminat; **mit meiner Geduld ist es aus** nu mai am răbdare; **es ist aus mit ihm a)** s-a terminat cu el; **b)** a murit. **2.** *(auf cu ac.)* a fi pornit pe… (sau după); **er ist auf Abenteuer aus** umblă după aventuri, caută aventuri. **3.** a fi plecat; **er ist oft aus** deseori lipsește (de acasă), este adesea plecat.
außen *adv.* afară, în exterior; pe dinafară; **~ ist es weiß** pe dinafară e alb; **nach ~ (hin)** în (spre) afară, pe dinafară; **die Tür führt nach** ~ ușa dă afară, spre curte; **es soll nichts nach ~ dringen** să nu afle nimeni nimic; **von ~ (her) a)** din afară, de afară; **b)** din străinătate; **von ~ betrachtet** văzut din afară; privit superficial; **von ~ und von innen** de peste tot; cu totul; complet; **von ~ hui, von innen pfui** sau **von ~ fix, von innen nix** de departe trandafir, de aproape borș cu știr, pe dinafară măr frumos, pe dinăuntru găunos; *(austr.)* **er saß ~ im Garten** stătea afară în grădină.
Außen, *-s, -, m. (sport)* extremă, aripă.
Außen|amt, *-(e)s, -ämter, n.* ministerul afacerilor externe.
Außen|ansicht, *-en, f.* aspect exterior.
Außen|antenne, *-n, f. (radio.)* antenă exterioară.
Außen|aufnahme, *-n, f. (fot., cinema)* (fotografie de) exterior.
Außenbackenbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu saboți exteriori.
Außenbahn, *-en, f. (sport)* pistă exterioară.
außenbei *(mar.)* către mal.
Außenbekleidung, *-en, f. (tehn.)* înveliș exterior, căptușeală exterioară, manta.
Außenbeleuchtung, *-en, f.* iluminație exterioară.
Außenbeplankung, **Außenbeplattung**, *-en, f.* **1.** *(hidr.)* căptușeală exterioară. **2.** *(mar.)* bordaj exterior.
Außenbezirk, *-(e)s, -e, m.* cartier periferic.
Außenbild, *-(e)s, -er, n.* v. Außenaufnahme.
Außenbordmotor, *-s, -en, m.* motor în afara bordului, motor suspendat (la bărci).
außenbords *adv. (mar.)* în afara bordului ambarcațiunii.
Außenböschung, *-en, f. (mil.)* contraescarpă.
Außendeck, *-(e)s, -e, n. (mar.)* punte exterioară.
Außendeich, *-(e)s, -e, m.* **1.** dig exterior. **2.** teritoriu din exteriorul digului, de dincolo de dig.
aus|senden, *sandte aus, ausgesandt* (și *sendete aus, ausgesendet) (du sendest aus, er sendet aus), vb. (h) tr.* **1.** a trimite (la cineva sau undeva); **einen Boten** ~ a trimite un curier, sol, emisar. **2.** *(fiz.)* a emite; **Strahlen** ~ a emite raze.
Außendienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu extern.
Aus|sendling, *-s, -e, m. (inv.)* trimis, sol, emisar.
Außensendung, *-en, f.* **1.** trimitere (de emisari, de misiuni etc.). **2.** *(fiz.)* emitere.
Außenfall, *-(e)s, -fälle, m. (mar.)* fungă exterioară, funga picului.
Außenfeu(e)rung, *-en, f. (tehn.)* încălzire exterioară.
Außenfilm, *-(e)s, -e, m.* film turnat în aer liber.
Außenfläche, *-n, f.* suprafață exterioară; *(constr.)* **die ~ eines Gewölbes** extrados.
Außengang, *-(e)s, -gänge, m.* culoar, gang exterior.
aus|sengen, *sengte aus, ausgesengt, vb. (h) tr.* a pârli.
Außengetriebe, *-(e)s, -e, n. (maș.)* angrenaj exterior.
Außengraben, *-s, -gräben, m.* șanț exterior.
Außengrenze, *-n, f.* frontieră; graniță, limită exterioară.
Außenhafen, *-s, -häfen, m.* port exterior.
Außenhandel, *-s, m. sg.* comerț exterior.
Außenhandel|abgabepreis, *-es, -e, m. (ec.)* preț de en gros în comerțul exterior.
Außenhandelsbeziehungen *pl.* relații comerciale cu străinătatea.
Außenhandelsbilanz, *-en, f.* bilanț al comerțului exterior.
Außenhandels|erlös, *-es, -e, m. (ec.)* beneficiu din relațiile comerciale externe.
Außenhandelsförderung, *-en, f. (ec.)* încurajare a comerțului exterior.
Außenhandelsgesellschaft, *-en, f.* societate pentru comerțul exterior.
Außenhandelskennziffer, *-n, f. (ec.)* indice de plan al comerțului exterior.
Außenhandelsmonopol, *-s, -e, n.* monopol asupra comerțului exterior.
Außenhandels|politik *f.* politică de comerț exterior.
Außenhandels|preis, *-es, -e, m. (ec.)* preț internațional, preț pentru bunuri exportate și importate.
Außenhandels|stelle, *-n, f.* oficiu, birou pentru comerțul exterior.

Außenhandels|umsatz, *-es, m. sg. (ec.)* cifră de afaceri a comerţului exterior.
Außenhandels|unternehmen, *-s, -, n.* întreprindere de comerţ exterior.
Außenhandelsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* convenţie, contract de comerţ exterior.
Außenhaut, *-häute, f.* **1.** epidermă. **2.** înveliş extern; piele; coajă.
Außenhof, *-(e)s, -höfe, m.* curte exterioară (a unei cetăţi).
Außen|isolierung, *-en, f. (constr.)* izolaţie exterioară.
Außenkante, *-n, f.* muchie, margine exterioară.
Außenkelch, *-(e)s, -e, m. (bot.)* caliciu extern.
Außenklüver [-vɐ], *-s, -, m. (mar.)* velă, foc exterior.
Außenkraft, *-kräfte, f. (mec.)* forţă exterioară.
Außenlandung, *-en, f. (av.)* aterizare (forţată) în afara aeroportului.
Außenläufer, *-s, -, m. (sport)* mijlocaş de margine.
Außenleitung, *-en, f. (electr.)* conductă exterioară.
Außenleuchte, *-n, f.* lampă exterioară.
außen liegend I. *adj.* de dinafară, situat înafară. **II.** *adv.* afară, în exterior.
Außenlinie [-niə], *-n* [-niən], *f.* linie exterioară, contur.
Außenluft *f. sg.* aer din exterior.
Außenmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piaţă externă.
Außenmauer, *-n, f.* **1.** perete exterior. **2.** zid împrejmuitor.
Außenminister, *-s, -, m.* ministru de externe.
Außenministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* minister de externe.
Außenministerkonferenz, *-en, f.* conferinţă a miniştrilor de externe.
Außenpolitik, *-en, f.* politică externă.
außenpolitisch I. *adj.* de politică externă. **II.** *adv.* din punct de vedere al politicii externe.
Außenputz, *-(e)s, m. sg. (constr.)* tencuială exterioară.
Außenrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată exterioară.
Außenrand, *-(e)s, -ränder, m.* margine, bordură exterioară.
Außenrevision [-vi-], *-en, f. (ec.)* audit extern.
Außenronde, *-n, f. (mar.)* inspecţie, razie făcută în port; rond exterior.
Außenrück|spiegel, *-s, -, m. (auto.)* oglindă retrovizoare exterioară.
Außenschein, *-(e)s, -e, m.* aparenţă; **den ~ (be-)wahren** a păstra, a salva aparenţele.
Außenschicht, *-en, f.* strat exterior.
Außenseite, *-n, f.* latură, parte exterioară.
Außenseiter, *-s, -, m.* **1.** persoană individualistă, izolată, nesociabilă, persoană care nu face parte dintr-o colectivitate. **2.** *(sport)* concurent cu o mică şansă de câştig, outsider.
Außensohle, *-n, f.* talpă exterioară.
Außen|stände *pl. (ec.)* creanţe.
außen stehend *adj.* extern; exterior; din afară; care nu face parte dintr-un colectiv, dintr-o organizaţie.
Außen|stehende, *-n, -n (ein Außenstehender), m.* şi *f.* persoană din afară, străină, nefamiliarizată (cu o problemă); persoană neiniţiată (într-o problemă).
Außen|stelle, *-n, f.* serviciu detaşat; filială.
Außen|strang *-(e)s, -stränge, m. (ferov.)* firul exterior al căii.
Außen|stürmer, *-s, -, m. (sport)* extremă (dreaptă sau stângă).
Außentasche, *-n, f.* buzunar exterior, aplicat.
Außentemperatur, *-en, f.* temperatură exterioară.
Außentoilette [-toa-], *-n, f.* closet, toaletă în afara casei, în curte.
Außentreppe, *-n, f.* scară exterioară.
Außenwache, *-n, f.* sentinelă aşezată în exterior.
Außenwall, *-(e)s, -wälle, m.* **1.** v. Außendeich. **2.** meterez exterior, fortificaţie exterioară.
Außenwand, *-wände, f. (constr.)* perete exterior.
Außenwärme, *-n, f.* v. Außentemperatur.
Außenwelt *f. sg.* lume exterioară.
Außenwerk, *-(e)s, -e, n. (mil.)* fort, fortăreaţă exterioară.
Außenwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (tehn.)* rezistenţă de sarcină.
Außenwinkel, *-s, -, m.* **1.** *(mat.)* unghi extern. **2.** *(constr.)* colţ exterior.
Außenzolltarif, *-s, -e, m. (ec.)* tarif vamal exterior comun (stabilit de ţările membre ale unei uniuni vamale faţă de terţe ţări).
außer I. *prep.* **1.** *(dat.)* în afară, afară de, cu excepţia; **~ dir ist niemand da** afară de tine nu mai e nimeni; afară de tine n-a mai venit nimeni; **~ sich sein** a-şi ieşi din fire, din sărite; **sie war ~ sich vor Freude** nu mai ştia ce să facă de bucurie; **die Kinder waren ~ Rand und Band** copiii erau tare neastâmpăraţi, zvăpăiaţi; **~ Stand(e)** (şi **außerstand(e)** incapabil; **~ (allem) Zweifel** fără (nici o) îndoială; **~ Acht lassen** a trece cu vederea, a nu lua în considerare; **~ Atem sein** a-şi pierde răsuflarea; a fi cu sufletul la gură; **~ Gefahr sein** a fi în afara primejdiei; **~ (dem) Hause sein** a nu fi acasă; a nu fi în clădire, a fi ieşit; **die Maschine ist ~ Betrieb** maşina nu funcţionează, e scoasă din funcţiune; **das Gesetz ist ~ Kraft** legea nu mai e în vigoare; **~ Dienst** *(presc. a.D.)* în retragere. **2.** *(ac.* cu *verbe de mişcare)* în afară de; **jn. ~ Fassung bringen** a scoate pe cineva din sărite; **~ jeden Zusammenhang stellen** a pune, a aşeza în afara oricărei legături, corelaţii, oricărui raport. **3.** *(gen.; în expr.)* **~ Landes sein** (sau **gehen**) a fi plecat (sau a pleca) în străinătate. **II.** *conj.* numai; **~ wenn** (sau **dass**) afară de cazul că, afară numai dacă nu, cel mult dacă; **wir gehen spazieren, ~ wenn es regnet** mergem la plimbare, afară de cazul că plouă.
Außer|achtlassung, *-en, f.* trecere cu vederea; omitere; neglijare, nerespectare.
außer|amtlich *adj.* neoficial, particular.
außerberuflich *adj.* extraprofesional; în afara profesiei, a serviciului, a obligaţiilor de serviciu.
Außerbetriebsetzung, *-en, f.* scoatere din funcţiune, din circulaţie; *(mine)* oprire a exploatării.
außerblatt|ständig *adj. (bot.)* extrafoliaceu.
außerdem *adv.* în afară de aceasta, pe lângă aceasta.
außerdienstlich *adj.* neoficial, particular, în afara orelor de serviciu.
Außerdienst|stellung, *-en, f.* scoatere din serviciu.
äußere *adj. (der, die, das ~)* exterior; extern; **der ~ Rand** marginea exterioară; **ohne ~ Ursache** fără cauză externă; **die ~ Form** forma exterioară; **die ~n Verhältnisse** situaţia externă.
Äußere, *-n (ein Äußeres), n. sg.* **1.** exterior, aspect, înfăţişare; aparenţă; **dem ~n nach** după înfăţişare; **ein gepflegtes ~s** aspect (exterior) îngrijit. **2.** ceea ce este extern, în afară; **Ministerium des ~n** ministerul de externe.
außer|ehelich *adj.* extraconjugal; nelegitim.
außer|etatmäßig [-eta:-] *adj.* în afara bugetului, extrabugetar.
außer|europäisch *adj.* extraeuropean, neeuropean, din afara Europei.
außerfür *prep.* şi *adv. (reg.)* v. außerhalb.
außergerichtlich *adj.* extrajudiciar.
außergesetzlich *adj.* în afara legii, ilegal.
außergewöhnlich *adj.* excepţional, extraordinar, neobişnuit; **ein ~es Ereignis** un eveniment deosebit, neobişnuit; **eine ~e Leistung** o realizare extraordinară, ieşită din comun; *(adv.)* **das ist ~ interesant** e extraordinar de interesant.
Außerhaft|setzung, *-en, f.* punere în libertate.
außerhalb I. *prep. (gen.)* afară din, în afară de; **er wohnt ~ der Stadt** locuieşte în afara oraşului; **~ der Dienstzeit** în afara orelor de serviciu. **II.** *adv.* (în) afară, pe din afară, în exterior; **von ~ kommen** a veni de afară, din provincie, de la ţară, din alt oraş, din altă ţară, din străinătate; **er hat sich ~ gehalten** a stat, a rămas deoparte, n-a făcut parte din nici o organizaţie.
außerhäuslich *adj.* în afara casei, familiei; **~e Arbeiten** munci în afara celor din propria gospodărie, extracasnice.
außer|irdisch *adj.* nepământean; de dincolo de pământ; extraterestru.
außerkirchlich *adj.* (care este) în afara bisericii; laic.
Außerkraftsetzung, *-en, f.* anulare, suspendare, infirmare.
Außerkurs|setzung, *-en, f. (fin.)* scoatere din circulaţie.
äußerlich I. *adj.* exterior, extern; aparent; **er zeigt ~e Ruhe** în aparenţă e liniştit; **er ist ein ~er Typ** e un tip, un om superficial. **II.** *adv.* **1.** din afară, extern. **2.** în aparenţă, superficial.
Äußerlichkeit *-en, f. sg.* aspect exterior; caracter superficial; formalism; lucru neesenţial; **sie gibt viel auf ~en** ea pune un mare accent pe aspecte exterioare, pe chestiuni de formalitate, pe aspecte formale.
außermenschlich *adj.* extraomenesc.
außermittig *adj.* excentric.
äußern, *äußerte, geäußert, vb. (h)* **I.** *tr.* a arăta, a manifesta; a exprima, a declara; **seinen Zweifel ~** a-şi exprima îndoiala. **II.** *refl.* **1.** a se exterioriza, a se manifesta, a ieşi la iveală; **wie äußerte sich die Krankheit?** cum s-a manifestat boala? **2.** *(über* cu *ac.)* a se pronunţa asupra…, a-şi spune părerea despre…, a se exprima despre…
außernatürlich *adj.* nenatural.
außer|ordentlich I. *adj.* extraordinar; **eine ~e Tagung** o sesiune extraordinară; **~er Professor** profesor agregat, conferenţiar universitar. **II.** *adv.* din cale afară, extrem, peste măsură, extraordinar; **er ist ~ fleißig** e foarte sârguincios; **das freut mich ~** asta mă bucură nespus de mult.
außerparlamentarisch *adj.* extraparlamentar.
außerparteilich *adj.* în afară de partid, fără partid.
außerplanmäßig *adj.* în afară de plan; neplanificat, neinclus în plan.
außerschulisch *adj.* extraşcolar; în afara obligaţiilor didactice, şcolare.
Außer|spielsetzen, *-s, n. sg.* scoatere, înlăturare, îndepărtare, eliminare (dintr-o acţiune, dintr-o activitate).
äußerst I. *adj.* **1.** extrem; foarte mare; maxim; **von ~er Wichtigkeit** de importanţă extremă, de cea mai mare importanţă; **er befindet sich in ~er Gefahr** (el) se află în cea mai mare primejdie. **2.** cel mai îndepărtat; **der ~e Rand der Stadt** marginea cea mai îndepărtată a oraşului; **die ~e Linke a)** extrema stângă (a partidului); **b)** grupare, partid de extremă stângă. **II.** *adv.* extrem de…, foarte, în cel mai mare grad.
außer|stand(e) şi **außer Stand(e)** *adv.* incapabil; **~ sein** a nu putea, a fi incapabil, a nu fi în stare; **~ setzen** a pune în imposibilitate; **ich fühle mich ~, dir zu helfen** îmi este peste putinţă să te ajut.
Äußerste, *-n (ein Äußerstes), n. sg.* caz extrem; **sein ~s tun** a face tot posibilul; **bis aufs ~** până la refuz; **auf das ~ gefasst sein** a se aştepta la orice; **etwas aufs ~ treiben** a împinge lucrurile până la ultima limită.
äußerstenfalls *adv.* în cel mai rău caz, în cazul extrem.
außertariflich *adj.* extratarifar.
außertourlich [-tu:ɐ-] *adj.* în afară de rând; suplimentar.
Äußerung, *-en, f.* **1.** expresie; manifestare; semn exterior; **das ist eine ~ ihres Mitgefühls** este un semn al compasiunii ei. **2.** exprimare; declaraţie; afirmaţie; **eine ~ tun (fallen lassen)** a se pronunţa, a se exprima, a face o afirmaţie.
außer|universitär [-vɛɐ-] *adj.* extrauniversitar, în afara universităţii, în afara cadrului universitar.
außerweltlich *adj.* transcendental.
außerwesentlich *adj.* neesenţial.
außerzellular *adj.* extracelular.
aus|setzen, *setzte aus, ausgesetzt (du, er setzt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune, a aşeza (afară); **Wachen** (sau **Posten**) **~** a pune santinele. **2.** a părăsi, a abandona; **ein Kind ~** a abandona, a lepăda un copil. **3.** *(vân.)* a popula; a pune (un vânat) în condiţii de libertate. **4.** *(mar.)* a coborî, a lăsa la apă; **die Boote ~** a coborî bărcile pe mare. **5.** *(biliard)* a pune bila. **6.** a transplanta. **7.** (şi *refl.)* a (se) expune; **jn. der Gefahr ~** a expune pe cineva pericolului. **8.** a fixa, a stabili; **eine Prämie ~ für…** a institui un premiu pentru… **9.** a întrerupe, a suspenda, a amâna. **10.** a critica; a obiecta, a cârti; **an etwas** *(dat.)* **auszusetzen haben** a avea de criticat, de obiectat ceva la…; **an allem etwas auszusetzen haben** a găsi nod în papură la orice, a găsi veşnic cusur. **11.** *(tipogr.)* a culege complet (un manuscris, o casă de litere). **II.** *intr.* a se întrerupe, a se opri; a funcţiona intermitent; *(despre motoare)* a da rateuri.
aus|setzend I. *part. prez.* de la aussetzen. **II.** *adj.* **1.** care se întrerupe; intermitent. **2.** care încetează, care se opreşte.
Aus|setzer, *-s, -, m. (elv.)* **1.** întrerupere, pauză, intermitenţă. **2.** rateu.

Aus|setzung, *-en, f.* **1.** așezare (afară). **2.** abandonare, lepădare. **3.** *(vân.)* populare (cu puiet de pești, animale); punere în condiții de libertate (a vânatului). **4.** *(mar.)* coborâre (a bărcilor) pe mare; aducere la mal a pasagerilor. **5.** răsădire; transplantare. **6.** expunere. **7.** stabilire, fixare (a unui premiu, a unei recompense). **8.** întrerupere; suspendare; amânare. **9.** căptușit, lipit. **10.** *(tipogr.)* cules complet al zațului. **11.** obiecție, critică.

Aus|sicht, *-en, f.* **1.** vedere, priveliște, perspectivă; **sich einer schönen ~ erfreuen** a se bucura de o priveliște frumoasă. **2.** *(fig.)* perspectivă, nădejde, șansă; **gute ~en haben** a avea șanse de reușită, a avea perspective; **jm. etwas in ~ stellen** a face pe cineva să spere la ceva, a deschide, a oferi cuiva perspective referitoare la ceva; **in ~ stehen** a fi în perspectivă; **in ~ nehmen** a-și propune.

aus|sichtslos *adj.* lipsit de perspectivă, fără nici o speranță, fără speranțe; fără viitor.

Aus|sichtslosigkeit *f. sg.* lipsă de perspectivă, de speranțe.

Aus|sichts|punkt, *-(e)s, -e, m.* loc de unde ai o priveliște largă, frumoasă.

aus|sichtsreich *adj.* cu multe perspective, cu perspective frumoase, plin de speranțe.

Aus|sichts|turm, *-(e)s, -türme, m.* turn de observație; belvedere.

aus|sichtsvoll *adj.* v. aussichtsreich.

Aus|sichtswagen, *-s, -, m.* **1.** trăsură (sau mașină, autocar) deschis(ă) (pentru excursie). **2.** vagon cu ferestre mari (și uneori cu tavan de sticlă pentru excursioniști).

aus|sickern, *sickerte aus, ausgesickert, vb. intr.* **1.** *(s)* a se goli picurând, a se strecura; *(fig.)* **die Nachricht ist ausgesickert** știrea a răzbit în afară. **2.** *(h)* a înceta să picure.

aus|sieben, *siebte aus, ausgesiebt, vb. (h) tr.* **1.** a cerne; *(fig.)* a tria; a discerne. **2.** *intr.* a înceta cu cernutul.

aus|siedeln, *siedelte aus, ausgesiedelt (ich sied(e)le aus), vb.* **I.** *tr.* *(h)* a evacua, a transplanta, a muta o populație, a face să emigreze. **II.** *intr.* *(s)* a emigra, a se muta, a pleca, a se stabili într-o altă localitate, într-o altă țară.

aus|sieden, *sott aus, ausgesotten* (și *siedete aus, ausgesiedet) (du siedest aus, er siedet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* a fierbe bine; *(chim.)* **Silber ~** a afina argintul. **II.** *intr.* a înceta să fiarbă.

Aus|siedler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* colonist(ă); emigrant(ă).

Aus|siedlung, *-en, f.* evacuare; emigrare, mutare, așezare, stabilire în altă parte, în altă țară, decolonizare.

aus|singen, *sang aus, ausgesungen, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a cânta până la sfârșit, până la capăt. **2.** a înceta să cânte, a termina de cântat. **II.** *tr.* **1.** a reda (o melodie) cântând cu vocea plină; a cânta interpretând cu măiestrie (o melodie); **seine Stimme ~** a-și forma, a-și exersa vocea; **die Lerche singt den Lenz aus** ciocârlia anunță cu cântecul ei primăvara. **2.** *(mar.)* a anunța, a înștiința (cântând). **III.** *refl.* a se sătura cântând, a cânta până la epuizare, a-și distruge vocea.

aus|sinnen, *sann aus, ausgesonnen, vb. (h) tr.* și *refl.* a născoci, a(-și) închipui; a inventa (ceva).

aus|sitzen, *saß aus, ausgesessen (du, er sitzt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a sta, a ședea până la sfârșit, a-și face stagiul; **seine Zeit ~** a-și face termenul. **2.** a cloci. **II.** *intr.* *(com.)* a sta afară; **mit Waren ~** a face comerț stradal (expunându-și mărfurile spre vânzare).

aus|söhnbar *adj.* **1.** *(despre oameni)* care se poate împăca, care poate fi împăcat; înduplecabil; reconciliabil. **2.** *(despre greșeli)* care se poate îndrepta, repara; reparabil.

aus|söhnen, *söhnte aus, ausgesöhnt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) împăca, a (se) reconcilia; **sich mit dem Gedanken ~** a se împăca cu gândul.

Aus|söhner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen f.* împăciuitor(-oare), (re)conciliator(-oare).

Aus|söhnung, *-en, f.* împăcare, (re)conciliere, conciliație.

aus|sondern, *sonderte aus, ausgesondert, vb. (h) tr.* **1.** a alege, a selecționa, a sorta; a pune la o parte; a deosebi; a separa; a desprinde. **2.** *(med.)* a secreta. **3.** *(jur.)* a separa (bunuri).

Aus|sonderung, *-en, f.* **1.** alegere, selecționare; selecție; eliminare; desprindere. **2.** *(med.)* secreție. **3.** *(jur.)* separare de bunuri din masa falită.

Aus|sonderungsberechtigte, *-n, -n (ein Aussonderungsberechtigter), m. (jur.)* îndreptățit la retragere de bunuri din masa falită.

aus|sorgen, *sorgte aus, ausgesorgt, vb. (h) intr.* a înceta de a (se) îngriji (pe sau de cineva); **ich habe für ihn ausgesorgt** am încetat să mă mai îngrijesc de el.

aus|sortieren, *sortierte aus, aussortiert, vb. (h) tr.* a sorta, a alege, a tria.

aus|spähen, *spähte aus, ausgespäht, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a cerceta cu privirea; **nach etwas ~** a se uita, a privi atent (sau cu încordare) la (sau după) ceva. **2.** a înceta să mai spioneze. **II.** *tr.* a spiona.

Aus|späher, *-s, -, m.* cercetaș; spion; *(peior.)* copoi.

Aus|späherei, *-en, f. (peior.)* spionaj.

Aus|spähung, *-en, f.* **1.** cercetare cu privirea; supraveghere. **2.** spionare.

Aus|spann, *-(e)s, -e, m.*, **Aus|spanne**, *-n, f. (înv.)* poștă, loc unde se schimbă caii (la poștalioane, diligențe).

aus|spannen, *spannte aus, ausgespannt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a desface, a întinde (o plasă, țesături, aripi). **2.** a deshăma (caii), a dejuga (boii); a scoate (o broderie din gherghef, o coală din mașina de scris etc.). **3.** *(fam.)* a lua, a-și însuși; a împrumuta (cu voia proprietarului, până la urmă); **der Mutter den Schmuck für einen Abend ~** a lua bijuteriile mamei pentru o seară; *(în expr.)* **jm. ein Mädchen ~** a sufla cuiva o fată. **II.** *intr.* a se odihni, a se destinde; a se deconecta; **sie will eine Woche an der See ~** (ea) vrea să se odihnească o săptămână la mare.

Aus|spannen, *-s, n. sg.* **1.** deshămare. **2.** scoatere (din gherghef, menghină etc.). **3.** odihnă, destindere.

Aus|spänner, *-s, -, m. (înv.)* **1.** clăcaș cu cai. **2.** *(înv.)* hangiu, stăpân al unui han de poștă.

Aus|spannung *f. sg.* odihnă; destindere, deconectare.

aus|sparen, *sparte aus, ausgespart, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(înv.)* a economisi, a face economie. **2.** a utiliza, a folosi judicios. **3.** a lăsa liber, a lăsa (ceva) gol; **ein Wort ~** a lăsa spațiu alb pentru un cuvânt (în cadrul unui rând sau text scris); **ein Thema ~** a trece peste o temă, a evita, a elimina o temă (într-o discuție). **II.** *intr.* a înceta să facă economii.

aus|spaßen, *spaßte aus, ausgespaßt (du, er spaßt aus), vb. (h) intr.* a înceta să glumească.

aus|spazieren, *spazierte aus, ausspaziert vb. intr.* **1.** *(s)* a ieși la aer curat; **aus- und einspazieren** a intra și a ieși. **2.** *(h)* a-și termina plimbarea.

aus|speien, *spie aus, ausgespien* [-i:(ə)n], *vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a scuipa, a arunca, a da afară (cu putere); a voma; **Galle ~** a voma, a vărsa venin, fiere; *(fig.)* **seine Galle auf jn. ~** a-și vărsa necazul, furia pe cineva. **2.** *(despre vulcani)* a erupe, a arunca; *(despre furnale)* a scoate, a elimina. **II.** *intr.* **1.** a scuipa, a voma; **vor Ekel ~** a scuipa de scârbă. **2.** a înceta să scuipe.

aus|spelzen, *spelzte aus, ausgespelzt (du, er spelzt aus), vb. (h) tr.* a curăța de pleavă; **Körner ~** a vântura grânele.

aus|spenden, *spendete aus, ausgespendet (du spendest aus, er spendet aus), vb. (h) tr.* *(înv.)* a împărți, a distribui (gratuit).

aus|sperren, *sperrte aus, ausgesperrt, vb. (h) tr.* **1.** a da la o parte, a exclude; a nu lăsa să intre; a încuia, a închide ușa (în nas). **2.** a concedia (muncitori în grevă). **3.** *(tipogr.)* a spația.

Aus|sperren, *-s, n. sg. (tipogr.)* culegere spațiată.

Aus|sperrung, *-en, f.* **1.** închidere a ușii (în nas), oprire de a intra. **2.** concediere; **~ der Arbeiter** concediere a muncitorilor (care se află în grevă sau intenționează să facă grevă).

aus|spicken, *spickte aus, ausgespickt, vb. (h) tr.* a împăna (cu slănină etc.).

aus|spielen, *spielte aus, ausgespielt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a juca, a arunca prima carte la joc; **Trumpf ~** a juca atu; *(fig.)* **den letzten Trumpf ~** a juca ultima carte, ultimul atu; *(fig.)* **etwas gegen jn. ~** a folosi un atu împotriva cuiva. **2.** a juca; a pune în joc; *(sport)* **einen Pokal ~** a pune în joc o cupă; **bei der Lotterie wurden zehntausend Euro ausgespielt** câștigul era de zece mii de euro la loterie. **3.** *(sport)* a organiza o competiție; **eine Meisterschaft ~** a organiza un campionat. **4.** *(sport; la jocuri cu mingea)* **einen Gegner ~** a nu da nici o șansă adversarului, a învinge detașat, a nu lăsa să atingă mingea. **5.** *(teatru)* a interpreta (un rol), scoțând în evidență toate detaliile. **6.** a isprăvi; a termina, a încheia; **seine Rolle ~** a-și termina rolul, a interpreta tot rolul; *(fig.)* a nu mai avea nici un cuvânt de spus, nici un rol de îndeplinit. **7.** *(jn. gegen jn.)* a se folosi de cineva împotriva altcuiva. **8.** a uza un instrument cântând mult cu el; **ein ausgespieltes Klavier** un pian uzat, hodorogit. **II.** *refl.* **1.** *(tehn.)* a se uza; **der Zapfen hat sich ausgespielt** cepul a căpătat joc. **2.** a se obosi, a se epuiza jucând. **III.** *intr.* **1.** a juca primul, a fi protos (la jocul de noroc, șah etc.). **2.** a înceta să joace; *(fig.)* **er hat ausgespielt** s-a terminat cu el, e pierdut, nu mai are nici un cuvânt de spus.

Aus|spieler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care joacă întâi, protos.

Aus|spielung, *-en, f.* **1.** joc la loterie; miză; fond de premii; *(sport)* punere în joc (a unei cupe, a unui premiu etc.). **2.** tragere (la loto). **3.** jucare (a unei cărți).

aus|spinnen, *spann aus, ausgesponnen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a toarce până la capăt; a lungi firul torcând. **2.** *(fig.)* a continua; a dezvolta; **einen Gedanken ~** a dezvolta o idee; **den Faden einer Erzählung ~** a lungi o povestire. **3.** *(fig.)* a urzi, a închipui, a concepe; **einen Plan ~** a urzi un plan. **4.** a înceta să toarcă; *(fig.)* **der Faden seines Lebens ist ausgesponnen** firul vieții lui s-a terminat, a ajuns la capăt.

aus|spintisieren, *spintisierte aus, ausspintisiert, vb. (h) tr.* **1.** a despica firul în patru; a medita, a căuta (o rezolvare, o cale). **2.** v. ausspinnen **(I 3).**

aus|spionieren, *spionierte aus, ausspioniert, vb. (h) tr.* a spiona, a iscodi; *(fam.)* a trage de limbă.

aus|spitzen, *spitzte aus, ausgespitz (du, er spitzt aus), vb. (h) tr.* a ascuți, a face vârf (la ceva).

aus|spötteln, *spöttelte aus, ausgespöttelt (ich spött(e)le aus), vb. (h) tr.* a zeflemisi, a lua peste picior; a-și bate joc (de cineva).

aus|spotten, *spottete aus, ausgespottet (du spottest aus, er spottet aus), vb. (h) tr.* a-și bate joc, a lua în râs, a lua în derâdere.

Aus|spottung, *-en, f.* bătaie de joc, luare în râs, în derâdere.

Aus|sprache, *-n, f.* **1.** pronunțare; articulare; pronunție; **deutliche ~** pronunție clară, limpede; **undeutliche ~** pronunție neclară, bolborosire; **eine fremde ~ haben** a avea un accent străin; **die ~ ist im Wörterbuch angegeben** în dicționar s-a dat și pronunția. **2.** convorbire explicativă, discuție, explicație; schimb de păreri; **wir haben eine ~ gehabt** am avut o explicație; **~ über die Zukunft** schimb de păreri, discuție asupra perspectivelor de viitor.

Aus|sprache|abend, *-s, -e, m.* seară de discuții.

Aus|sprachebezeichnung, *-en, f.* indicare a pronunției; transcriere fonetică.

Aus|sprachefehler, *-s, -, m.* greșeală de pronunție.

Aus|sprachewörterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* dicționar de pronunție, dicționar ortoepic.

Aus|sprachezirkel, *-s, -, m.* cerc de discuții.

aus|sprechbar *adj.* **1.** care se poate exprima, exprimabil. **2.** care se poate pronunța, pronunțabil.

aus|sprechen, *sprach aus, ausgesprochen (du sprichst aus, er spricht aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pronunța, a articula; **undeutlich ~** a pronunța neclar, a bolborosi; **er konnte kein r ~** nu putea să pronunțe pe r. **2.** a exprima, a enunța; a rosti; **eine Meinung ~** a exprima o părere; **ein Urteil ~** a pronunța o sentință, a se pronunța; **den Bann über jn. ~** a arunca anatema asupra cuiva. **3.** a rosti, a exprima complet, până la capăt; **einen Satz ~** a spune o propoziție până la sfârșit. **II.** *intr.* a isprăvi de vorbit; a spune tot ce are de spus; **lass mich ~** lasă-mă să spun totul, să spun tot ce am de spus. **III.** *refl.* a se pronunța, a se exprima; **wir sprechen uns gegen den Krieg aus** ne pronunțăm împotriva războiului; *(fig.)* **in diesem Gedicht spricht sich sein Talent aus** în această poezie se manifestă, se vădește talentul lui; **sich für jn. ~** a se pronunța, a se declara pentru cineva, a lua partea cuiva; **sich (mit jm.) ~** a se explica (cu cineva); a-și deschide inima; **wir haben uns ausgesprochen und versöhnt** am avut împreună o explicație și ne-am împăcat; **sprich dir ruhig dein Herz aus** spune tot ce ai pe suflet.

Aus|sprecher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen f. (înv.)* persoană care pronunță, rostește (o sentință, un aforism etc.).

aus|sprechlich *adj.* v. aussprechbar.

Aus|sprechung, *-en, f.* **1.** exprimare, rostire. **2.** v. Aussprache.

aus|spreiten, *spreitete aus, ausgespreitet (du spreitest aus, er spreitet aus), vb. (h) tr.* *(înv.)* a întinde, a desfășura.

aus|spreizen, *spreizte aus, ausgespreizt (du, er spreizt aus), vb. (h) tr.* **1.** a întinde, a crăcăna. **2.** a propti, a sprijini.

aus|sprengen, *sprengte aus, ausgesprengt, vb. (h) tr.* **1.** a face să sară în aer, a arunca în aer, a desprinde prin explozie; *(reg.)* **ein Pferd ~ lassen** a lăsa un cal să alerge, să sară. **2.** *(fig.)* a împrăștia, a răspândi, a lansa (zvonuri). **3.** *(reg.)* a stropi cu furtunul.

Aus|sprengung, *-en, f.* **1.** aruncare în aer. **2.** *(fig.)* răspândire (de zvonuri). **3.** *(reg.)* stropire cu furtunul.

aus|springen, *sprang aus, ausgesprungen, vb.* **I.** *intr.* *(s)* **1.** a sări afară; a ieşi sărind; a sări, a se desprinde (din ceva), a crăpa sărind; *(fig.)* **aus dem Gefängnis** ~ a scăpa din închisoare, a evada. **2.** *(arhit.)* a ieşi în afară; a forma un ieşind, o ieşitură. **3.** a sări de pe o linie. **4.** *(fam.)* a-şi schimba profesia. **II.** *tr.* *(h)* **1.** *(schi)* a sări întreaga distanţă (de la trambulină). **2.** a scrânti, a luxa sărind; **sich** *(dat.)* **den Fuß** ~ a-şi scrânti piciorul sărind. **III.** *refl.* a se sătura de sărit.

aus|spritzen, *spritzte aus, ausgespritzt (du, er spritzt aus), vb.* **I.** *tr.* *(h)* **1.** a arunca, a azvârli (apă etc.); a stropi; a goli stropind; a face să ţâşnească, să stropească, să arunce stropi; **die Feder** ~ a face ca peniţa să arunce stropi, să stropească. **2.** a curăţa (străzi, răni etc.) prin stropire; **die Straße** ~ a uda strada; **das Feuer** ~ a stinge focul cu pompele de incendiu. **II.** *intr.* **1.** *(h)* a înceta să stropească. **2.** *(s)* a ţâşni, a stropi.

Aus|spritzung, *-en, f.* **1.** stropire, udare. **2.** curăţare, spălare, deşertare, stingere prin stropire. **3.** ţâşnire, azvârlire.

aus|sprossen, *sprosste aus, ausgesprosst (du, er sprosst aus), vb. intr.* **1.** *(s)* a încolţi, a înmuguri. **2.** *(h)* a se termina de încolţit.

Aus|sprossung, *-en, f.* încolţire, înmugurire.

Aus|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* sentinţă, maximă, cuvânt, vorbă; **einen ~ tun a)** a rosti o vorbă; **b)** a exprima o părere, o judecată (de valoare).

aus|sprudeln, *sprudelte aus, ausgesprudelt (ich sprud(e)le aus), vb. (h)* **I.** *tr.* a azvârli (apă); a împroşca (cu apă); *(fig., înv.)* **Schmähungen** ~ a împroşca cu ocări, cu insulte. **II.** *intr.* **1.** a ţâşni; a clocoti. **2.** a înceta să clocotească.

aus|sprühen, *sprühte aus, ausgesprüht, vb. (h)* **I.** *tr.* *(despre vulcani etc.)* a azvârli, a vărsa (flăcări, scântei etc.); a face să ţâşnească (scântei). **II.** *intr.* **1.** a ţâşni, a izbucni, a (ră)bufni. **2.** a înceta să arunce flăcări, scântei etc.

aus|spucken, *spuckte aus, ausgespuckt, vb. (h) tr.* **1.** a scuipa; **einen Kern** ~ a scuipa un sâmbure; *(fig., fam.)* **er tut's, wenn ich tausend Euro ausspucke** o face dacă scot o mie de euro; **spuck's aus!** hai, spune! **2.** *(fam.)* a vomita, a da afară (ce ai mâncat). **3.** *(inform.)* a scoate, a edita (date).

aus|spuken, *spukte aus, ausgespukt, vb. (h) intr.* *(despre stafii)* a înceta să se arate, să umble; *(fig.)* **diese Lüge hat ausgespukt** minciuna asta nu ne mai sperie, nu ne mai impresionează.

aus|spulen, *spulte aus, ausgespult, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a bobina, a depăna (tot). **2.** *(fig., fam.)* v. a u s e s s e n. **II.** *intr.* a înceta să depene.

aus|spülen, *spülte aus, ausgespült, vb. (h) tr.* **1.** a clăti, a spăla; **die Wäsche** ~ a clăti rufele; **sich** *(dat.)* **den Mund** ~ a-şi clăti gura; **sich** *(dat.)* **die Kehle** ~ a-şi uda gâtlejul. **2.** *(despre apă)* a eroda, a roade (ţărmul etc.). **3.** a arunca la ţărm, a depune (aluviuni).

Aus|spülicht, *-s, -e, n.* *(înv.)* lături (de la spălatul vaselor etc.).

Aus|spülung, *-en, f.* **1.** clătire, spălare; spălătură. **2.** roadere, erodare a ţărmului (de către apă). **3.** aruncare la ţărm; depunere aluvionară.

aus|spunden, *spundete aus, ausgespunden (du spundest aus, er spundet aus), vb. (h) tr.* *(hidr.)* a închide cu palplanşe.

aus|spüren, *spürte aus, ausgespürt, vb. (h) tr.* **1.** a spiona, a iscodi, a afla (un secret) spionând, a-şi băga nasul într-o chestiune. **2.** a adulmeca, a descoperi.

Aus|spürer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* spion (spioană); persoană care-şi bagă nasul (în toate), care scormoneşte.

Aus|spürung, *-en, f.* v. A u f s p ü r u n g.

aus|stacken, *stackte aus, ausgestackt, vb. (h) tr.* *(mine)* a astupa o crăpătură.

aus|staffieren, *staffierte aus, ausstaffiert, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* **1.** a (se) înzestra; a (se) echipa; **ein Zimmer mit neuen Teppichen** ~ a înzestra o cameră cu covoare noi; **wir haben sie von Kopf bis Fuß neu ausstaffiert** am îmbrăcat-o nou din cap până-n picioare; **er wurde als Indianer ausstaffiert** a fost travestit în indian (în piele roşie). **2.** a (se) garnisi, a (se) împodobi, a (se) găti; *(fam.)* a (se) împopoţona, a (se) înzorzona, a (se) dichisi; *(iron.)* **du hast dich aber mächtig ausstaffiert!** straşnic te-ai mai împopoţonat! **II.** *tr.* a orna, a decora.

Aus|staffierung, *-en, f.* **1.** înzestrare; echipare. **2.** garnisire, împodobire, gătire; ornare, decorare. **3.** împopoţonare, dichisire. **4.** zestre, dotă, trusou.

aus|stampfen, *stampfte aus, ausgestampft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a scoate lovind cu maiul; a scoate călcând cu picioarele. **2.** a îndesa, a bate (pământul) cu maiul, a bătători. **II.** *intr.* a înceta să (mai) tropăie, să (mai) bată din picioare.

Aus|stand, *-(e)s, -stände, m.* *(se foloseşte la sg.)* grevă; **in den ~ treten** a intra în grevă; **im ~ stehen** a fi în grevă. **2.** *pl.* *(com.)* creanţe; datorii, sume împrumutate; **einzutreibende Ausstände** datorii de încasat. **3.** *(reg.)* amânare, termen. **4.** *(austr.* şi *reg.)* ieşire din serviciu, absolvire a şcolii.

Aus|ständer, *-s, -, m.* *(apic.)* stupină.

aus|ständig *adj.* **1.** în grevă; **~er Arbeiter** muncitor grevist. **2.** de încasat; **~e Schulden** datorii de încasat. **3.** de făcut, de executat; **er hat noch drei Jahre Haft** ~ mai are de executat trei ani de închisoare, detenţie.

Aus|ständige, *-n, -n (ein Ausständiger), m.* şi *f.* grevist(ă).

Aus|ständler, *-s, -, m.* grevist.

aus|stänkern, *stänkerte aus, ausgestänkert, vb. (h) (pop.) tr.* **1.** (şi *refl.*) a (se) dezinfecta, a scoate mirosul. **2.** a umple de miros, de putoare; **das ganze Zimmer** ~ a împuţi toată camera. **3.** *(fig.)* a cerceta adulmecând; a-şi vârî nasul.

Aus|stänkerpatrone, *-n, f.* *(mil.)* cartuş asfixiant.

aus|stanzen, *stanzte aus, ausgestanzt (du, er stanzt aus), vb. (h) tr.* a stampa; a ştanţa.

aus|statten, *stattete aus, ausgestattet (du stattest aus, er stattet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înzestra; a echipa, a dota; a da zestre, a constitui dotă; a conferi (drepturi, puteri); **die Schule mit modernen Unterrichtsmitteln** ~ a dota şcoala cu material didactic modern; **er hat seine Tochter ausgestattet** şi-a înzestrat fiica; **er war mit Vollmachten ausgestattet** i se dăduseră puteri depline; **der Dichter stattete seinen Helden mit vielen guten Eigenschaften aus** scriitorul l-a înzestrat pe eroul său cu multe însuşiri frumoase. **2.** a împodobi, a decora, a orna; **der Verlag hat das Buch gut ausgestattet** editura a scos cartea într-o prezentare grafică frumoasă. **3.** a amenaja, a mobila (o locuinţă). **II.** *refl.* a se dota, a se înzestra, a se prevedea cu...

Aus|stattung, *-en, f.* **1.** înzestrare; echipare; echipament; utilare; dotare; **infrastrukturelle** ~ echipament, utilare a infrastructurii. **2.** zestre, dotă, trusou. **3.** amenajare, mobilare. **4.** *(tipogr.)* prezentare grafică şi exterioară (a unei cărţi); *(com.)* **die ~ der Ware ist geschmackvoll** prezentarea mărfii e făcută cu gust. **5.** *(teatru)* montare, decor; costume, măşti etc.; **prächtige** ~ montare fastuoasă.

Aus|stattungsfilm, *-(e)s, -e, m.* film cu montare fastuoasă.

Aus|stattungsgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* piesă, obiect de decor; piesă care face parte din echipament, din instalaţie; piesă de mobilă; *(teatru)* recuzită.

Aus|stattungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de utilare, echipare, înzestrare.

Aus|stattungskosten *pl.* cheltuieli de echipare, de dotare, de înzestrare, de montare.

Aus|stattungskredit, *-(e)s, -e, m.* credit pentru utilare, echipare.

Aus|stattungsleiter, *-s, -, m.* *(film, teatru)* scenograf-şef, decorator-şef.

Aus|stattungs|oper, *-n, f.* operă cu montare fastuoasă.

Aus|stattungs|revue [-re'vy: sau -rə'vy:], *-n, f.* *(teatru)* revistă fastuoasă.

Aus|stattungs|schutz, *-es, m. sg.* *(com.)* protecţia legală a ambalajului.

Aus|stattungs|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** v. A u s s t a t t u n g s g e g e n s t a n d. **2.** *(teatru)* feerie, piesă cu montare fastuoasă.

aus|stattungsweise *adv.* sub formă de zestre, în chip de dotă.

aus|stauben, *staubte aus, ausgestaubt,* **aus|stäuben**, *stäubte aus, ausgestäubt, vb. (h) tr.* **1.** a curăţa, a şterge, a scutura de praf. **2.** *(înv.)* v. a u s s t i e b e n.

aus|stechen, *stach aus, ausgestochen (du stichst aus, er sticht aus), vb. (h) tr.* **1.** a scoate, a tăia bucăţi cu ceva ascuţit; **die Augen** ~ a scoate ochii; **den Torf** ~ a scoate turba (sau tizicul); **einen Graben** ~ a săpa un şanţ (cu cazmaua); **Rasen** ~ a săpa, a desprinde (cu cazmaua) brazde de gazon; *(cul.)* **Figuren** ~ a tăia, a decupa figuri dintr-un aluat. **2.** *(înv.)* a goli; **ein Fass** ~ a trage cu furtunul din butoi, a sifona; *(fam.)* **eine Flasche ~ a)** a desfunda o sticlă; **b)** a bea o sticlă (de vin) golind-o. **3.** a grava (cu dalta, cu priboiul): a înţepa, a înfige; **ein Muster** ~ a puncta un tipar, un model. **4.** a tăia cu un atu mai mare (la jocul de cărţi). **5.** *(înv.)* a învinge, a doborî (din şa). **6.** *(fig.)* a birui, a învinge, a întrece (pe cineva); a triumfa (asupra cuiva); **den Nebenbuhler** ~ a triumfa asupra rivalului (în dragoste); *(com.)* **eine Konkurrenz** ~ a eclipsa o concurenţă.

Aus|stecher, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* catarg din prova pentru semnalizare; bompres. **2.** escapadă; **einen ~ machen** a da o tură.

aus|stecken, *steckte aus, ausgesteckt, vb. (h) tr.* **1.** a pune afară; a expune, a etala; **eine Fahne** ~ a arbora un steag, un pavilion; *(austr.)* **es ist ausgesteckt** la cârciumă s-a atârnat mănunchiul sau smocul (de ramuri, crenguţe etc., ca semn că există vin nou). **2.** *(mit etwas)* a împodobi, a decora, a orna (cu ceva). **3.** v. a b s t e c k e n. **4.** *(reg.)* a planta, a sădi.

Aus|steckflagge, *-n, f.* pavilion arborat.

aus|stehen, *stand aus, ausgestanden, vb.* **I.** *intr.* *(h)* **1.** a fi, a se afla expus; a fi în aer liber; **diese Möbel stehen im Schaufenster aus** această mobilă este expusă în vitrină. **2.** a nu fi sosit încă; **die wichtigsten Nachrichten stehen noch aus** ştirile cele mai importante n-au sosit încă; **eine Antwort steht noch aus** n-avem încă un răspuns; **Geld ~ haben** a avea bani de încasat, a nu fi primit încă banii. **3.** *(înv.)* a debarca, a coborî pe ţărm. **4.** *(s)* *(reg.* şi *austr.)* a părăsi serviciul, a se retrage din serviciu. **II.** *tr.* *(h)* a îndura, a suferi, a suporta, a răbda; **ich kann ihn nicht** ~ nu-l pot suferi; **große Ängste** ~ a-l trece spaimele pe cineva; **Hunger** (sau **Durst**) ~ a răbda, a suferi de foame (sau de sete); **er hat harte Proben ausgestanden** a trecut prin grele încercări; **eine Höllenpein** ~ a suferi chinurile iadului, a pătimi din greu.

aus|stehend **I.** *part. prez.* de la a u s s t e h e n. **II.** *adj.* de încasat, de recuperat.

Aus|stehende, *-n, -n (ein Ausstehender), m.* v. A u s s t ä n d i g e.

aus|steifen, *steifte aus, ausgesteift, vb. (h) tr.* **1.** a căptuşi (o haină) cu pânză groasă (şi tare). **2.** *(constr.)* a propti, a consolida; a rigidiza; **einen Brunnen** ~ a propti un puţ; **einen Schacht** ~ a consolida o galerie.

Aus|steifung, *-en, f.* **1.** căptuşire cu pânză groasă. **2.** proptire, consolidare; rigidizare.

Aus|steigefenster, *-s, -,* **Aus|steigeloch**, *-(e)s, -löcher, n.* gură, gaură de coborâre (sau ieşire); gură a podului, tabacheră (la acoperiş).

aus|steigen, *stieg aus, ausgestiegen, vb. (s) intr.* **1.** a coborî, a se da jos (dintr-un vehicul); **aus dem Schiff(e)** ~ a debarca. **2.** *(fig.)* a se retrage; **aus einem Geschäft** ~ a se retrage dintr-o afacere; *(sport)* a ieşi din cursă, din competiţie; a abandona; **der Favorit stieg nach zwei Kilometern aus** favoritul a abandonat (cursa) după doi kilometri. **3.** *(vân.)* a ieşi; **der Fischotter steigt aus** vidra iese din apă. **4.** *(inform.)* a ieşi; **aus dem Programm** ~ a ieşi din program.

Aus|steigeplatz, *-es, -plätze, m.* debarcader.

Aus|steigseite, *-n, f.* partea pe unde se coboară, partea de coborâre.

aus|steinen, *steinte aus, ausgesteint, vb. (h) tr.* **1.** a curăţa de pietre (un ogor). **2.** a scoate sâmburii.

aus|stellbar *adj.* care poate fi expus, expozabil.

aus|stellen, *stellte aus, ausgestellt, vb. (h) tr.* **1.** a expune, a etala (spre vânzare, la o expoziţie etc.); a exhiba. **2.** a pune, a aşeza afară; **Wachen** ~ a pune santinele, străji; **Fallen** ~ a pune, a întinde capcane, curse. **3.** a emite (o poliţă); a redacta (un document); a elibera (un certificat); a completa (un formular); **die Schule stellt ihm das Diplom aus** şcoala îi eliberează diploma; *(fig.)* **diese Sache stellt ihm kein gutes Zeugnis aus** această chestiune nu este, nu pledează în favoarea sa. **4.** *(fig.)* a critica; **etwas an einer Sache auszustellen haben** a avea de criticat ceva, a avea de obiectat (la ceva). **5.** *(tehn.)* a opri, a stinge. **6.** *(înv.)* a înzestra cu cunoştinţele necesare, cu pregătirea necesară. **7.** a deschide oblic în afară (o fereastră, un oblon). **8.** *(croitorie)* a evaza.

Aus|steller, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care expune, expozant. **2.** semnatar, emitent al unui document, persoană care redactează (un certificat); *(com.)* trasant (al unei trate, poliţe etc.).

Aus|steller|ausweis, *-es, -e, m.* permis, autorizaţie de expozant.

Aus|stellfenster, *-s, -, n.* **1.** vitrină. **2.** *(tehn.)* fereastră care se deschide oblic în afară.

Aus|stellerfirma, *-firmen, f.* firmă care expune (la un târg).

Aus|stellung, *-en, f.* **1.** expoziţie. **2.** expunere, etalare, exhibiţie. **3.** aşezare, punere; plasare (de santinele, curse etc.). **4.** redactare, emitere (a unui document, a unei trate etc.); completare (a unui formular). **5.** *pl.* *(uşor înv.)* dojană, ceartă; criticare; critică; **~en an jm. machen** a critica pe cineva.

Aus|stellungsbesucher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* vizitator(-oare) a(l) expoziției.
Aus|stellungsdatum, *-s, -daten, n.* dată a eliberării, a emiterii (unui act, document, certificat etc.).
Aus|stellungsfläche, *-n, f.* suprafață a expoziției, suprafață de expunere.
Aus|stellungsgebäude, *-s, -, n.* clădire a expoziției.
Aus|stellungsgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* obiect de expoziție, exponat.
Aus|stellungsgelände, *-s, -, n.* teren de expoziție, teren expozițional.
Aus|stellungshalle, *-n, f.* hală, pavilion de expoziție.
Aus|stellungskatalog, *-s, -e, m.* catalog al expoziției.
Aus|stellungsleitung, *-en, f.* direcție, conducere a expoziției.
Aus|stellungs|objekt, *-(e)s, -e, n.* obiect, articol expus, exponat.
Aus|stellungs|ort, *-(e)s, -e,m.* loc al eliberării, emiterii (unui act, certificat etc.).
Aus|stellungs|pavillon [-'pavlljõ], *-s, -s, m.* v. Ausstellungshalle.
Aus|stellungsraum, *-(e)s, -räume, m.* sală de expoziție.
Aus|stellungs|stand, *(e)s, -stände, m.* stand de expoziție.
Aus|stellungs|stück, *-(e)s, -e, n.* exponat; mostră.
Aus|stellungs|tag, *-(e)s, -e, m. (com.)* data (sau ziua) emiterii (unui act, certificat, unei polițe etc.).
aus|stemmen, *stemmte aus, ausgestemmt, vb. (h) tr.* **1.** a scoate cu dalta, a scobi; **ein Loch in der Wand** ~ a face o gaură în perete cu dalta. **2.** a scoate forțat, cu forța.
aus|steppen, *steppte aus, ausgesteppt, vb. (h) tr.* a da tighel, a tigheli.
Aus|sterbe|etat [-eta:], *-s, m. sg. (în expr.)* **auf den ~ kommen** (sau **gesetzt werden**) a fi sortit să dispară.
aus|sterben, *starb aus, ausgestorben (du stirbst aus, er stirbt aus), vb. (s) intr.* a muri, a se sfârși, a pieri; *(despre popoare)* a se stinge, a dispărea; *(despre plante, animale, limbi, obiceiuri etc.)* a fi pe cale de dispariție, a dispărea; *(despre localități)* a se depopula, a deveni (sau a rămâne) pustiu; **eine ausgestorbene Straße** o stradă pustie; **eine ausgestorbene Stadt** un oraș mort, dispărut.
Aus|sterben, *-s, n. sg.* moarte; stingere (a unui neam); pieire; dispariție; depopulare (a unei localități etc.).
Aus|sterbe|stand, *-(e)s, m. sg. (biol.; despre specii)* dispariție iminentă.
Aus|steuer, *-n, f.* trusou, zestre, dotă.
aus|steuern, *steuerte aus, ausgesteuert, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a înzestra, a da zestre; a dota; a constitui dotă; a echipa. **2.** *(jur.)* **ausgesteuert werden** a nu mai avea dreptul la ajutor social (după o anumită perioadă); a lua unui șomer dreptul de a încasa ajutor, a șterge (un șomer) de pe lista de ajutoare. **II.** *intr. (s)* a ieși din port.
Aus|steuerung, *-en, f.* **1.** *(jur.)* pierdere a dreptului la ajutor social (după o anumită perioadă). **2.** *(mar., despre vapoare)* ieșire din port.
Aus|steuerversicherung, *-en, f.* asigurare a dotei.
Aus|stich, *-(e)s, -e, m.* **1.** scobitură. **2.** produs (mai ales vin) de cea mai bună calitate; cremă, lamură. **3.** hotărâre, decizie.
Aus|stichware, *-n, f.* marfă de prima calitate.
aus|sticken, *stickte aus, ausgestickt, vb. (h) tr.* **1.** a broda. **2.** a tigheli. **3.** a termina (ceva) de brodat.
aus|stieben, *stob aus, ausgestoben* (și *stiebte aus, ausgestiebt), vb. (s) intr.* a se preface în pulbere, a se face praf.
Aus|stieg, *-(e)s, -e, m.* **1.** partea pe unde se coboară. **2.** (loc de) coborâre. **3.** *(vân.)* loc de ieșire din apă.
aus|stöbern, *stöberte aus, ausgestöbert, vb. (h) tr.* v. aufstöbern **(2).**
aus|stochern, *stocherte aus, ausgestochert, vb. (h) tr.* a scobi cu scobitoarea; **sich** *(dat.)* **die Zähne** ~ a se scobi în dinți.
aus|stocken, *stockte aus, ausgestockt, vb. (h) tr. (silv.; în expr.)* **einen Wald** ~ a curăța o pădure de rădăcini.
aus|stopfen, *stopfte aus, ausgestopft, vb. (h) tr.* **1.** a umple, a îndopa, a îndesa (cu lână, cu păr etc.); *(fig., fam.)* **er muss die Löcher in seinem Wissen** ~ trebuie să-și umple golurile în cultură. **2.** a împăia (animale).
Aus|stopfer, *-s, -, m.* împăietor, preparator de animale.
Aus|stopfhaare *pl.* păr de cal (pentru umplut perne, saltele etc.).
Aus|stopfung, *-en, f.* **1.** umplere, îndopare, îndesare. **2.** împăiere.
Aus|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** *(sport)* ieșire, atac; prima lovitură (la scrimă). **2.** *(tehn.)* golire, descărcare, evacuare; *(mar.)* lansare; **der ~ von Torpedos** lansarea de torpile. **3.** *(ec.)* producție a unei mașini, instalații, fabrici pe o anumită perioadă; randament. **4.** v. Ausstoßrohr. **5.** *(reg.)* desfundare (a unui butoi de bere).
Aus|stoß|arm, *-(e)s, -e, m. (maș.)* braț aruncător; braț ejector.
Aus|stoßdampf, *-(e)s, m. sg.* abur de emisiune.
aus|stoßen, *stieß aus, ausgestoßen (du er stößt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a exclude, a izgoni, a da afară, a expulza, a elimina; **aus einem Verein** ~ a exclude dintr-o asociație; **aus der Armee** ~ a da afară din armată; **aus dem Haus(e)** ~ a izgoni din casă; **aus dem Land(e)** ~ a exila, a expatria. **2.** a azvârli, a arunca; a lansa; **Flammen** ~ a scoate flăcări; **die Vulkane stoßen heiße Dämpfe aus** vulcanii emană aburi fierbinți; *(mar.)* **die U-Boote stoßen Torpedos aus** submarinele lansează torpile. **3.** a scoate; a profera; **einen Schrei** ~ a scoate un țipăt; **Beleidigungen** ~ a rosti, a profera insulte. **4.** a scoate printr-o lovitură; **(jm.) ein Auge** ~ a scoate (cuiva) un ochi; **einem Fass(e) den Boden** ~ **a)** a desfunda un butoi; **b)** *(fig.)* a pune vârf (la toate); a strica treaba. **5.** *(gram.)* a elida (o vocală); a suprima (o consoană). **6.** *(despre o mașină, fabrică etc.)* a produce (într-o anumită perioadă de timp); **jede Stunde wird ein Motor ausgestoßen** la fiecare oră se scoate, se produce un motor. **7.** *(tipogr.)* a tăia, a rectifica piciorul literei; a înlătura interliniile; a tăia o signatură. **II.** *intr.* **1.** *(h) (scrimă)* a împunge, a da o (sau prima) lovitură fandând înainte. **2.** *(s)* a izbucni (în strigăte).
Aus|stoßfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă de interior (pentru găuri).
Aus|stoßhebel, *-s, -, m. (maș.)* pârghie aruncătoare.
Aus|stoßmaschine, *-n, f.* **1.** *(mine)* mașină de scos sau de împins afară; mașină care împinge vagonetele. **2.** *(tăb.)* mașină de întins piei.
Aus|stoßplatte, *-n, f. (tipogr.)* placă de eliminare.
Aus|stoßrohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mil.)* țeavă a mitralierei. **2.** *(mar.)* tub lans-torpilă. **3.** *(tehn.)* țeavă de emisiune a aburului.
Aus|stoßung, *-en, f.* **1.** excludere; izgonire; dare afară; expulzare, eliminare. **2.** azvârlire, aruncare, lansare. **3.** *(gram.: despre vocale)* elidare, eliziune; *(despre consoane)* suprimare.
aus|strahlen, *strahlte aus, ausgestrahlt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a răspândi, a emite; **ein Licht** ~ a răspândi o lumină; *(fig.)* **seine Augen strahlen Freude aus** ochii săi radiază bucurie. **2.** *(fig.)* a radia; *(radio.)* a difuza, a emite; **über Kurzwellen** ~ a transmite pe unde scurte. **II.** *intr.* **1.** *(s)* a radia, a emite raze. **2.** *(h)* a înceta să radieze, să emită raze. **3.** *(fig.)* a avea efect (asupra), a radia; a influența.
aus|strahlend I. *part. prez.* de la ausstrahlen. **II.** *adj.* iradiant; *(fig.)* radiant.
Aus|strahlung, *-en, f.* **1.** răspândire. **2.** radiație, emitere, emisiune de raze. **3.** efect. **4.** *(radio.)* transmitere, transmisie.
Aus|strahlungskraft, *-kräfte, f.* forță de răspândire, de radiație; efect.
Aus|strahlungsvermögen, *-s, n. sg.* putere de radiație, de emitere de raze.
aus|strecken, *streckte aus, ausgestreckt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) întinde, a (se) lungi, a (se) tolăni; *(fig.)* **seine Hand nach fremdem Besitz** ~ a căuta să pună mâna pe averea altuia; **er braucht nur den kleinen Finger auszustrecken, um es zu erreichen** nu trebuie decât să miște din degetul mic ca să obțină aceasta. **2.** *(metal.)* a (se) lamina.
Aus|streckung, *-en, f.* **1.** întindere, lungire, tolănire. **2.** *(metal.)* laminare.
aus|streichbar *adj.* care poate fi șters, tăiat, lăsat la o parte.
aus|streichen, *strich aus, ausgestrichen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a șterge, a tăia; **den Namen von der Liste** ~ a tăia numele de pe listă; *(fig.)* **das lässt sich nicht einfach aus dem Gedächtnis** ~ așa ceva nu se poate șterge ușor din memorie. **2.** a netezi, a descreți; a întinde; **Falten** ~ a descreți, a netezi cute; **den Handschuh auf der Hand** ~ a întinde mănușa pe mână. **3.** a unge; a întinde; **eine Backform** ~ a unge o formă de copt; *(med.)* **Blutstropfen** ~ a întinde picături de sânge (pe lamelă). **4.** *(constr.)* a astupa; **Fugen** ~ a astupa rosturi, crăpături. **5.** *(tăb.)* a stoarce; **Häute** ~ a stoarce piei. **6.** *(agr.)* a săpa (brazde). **7.** *(înv.)* a colora, a vopsi. **II.** *intr. (s)* **1.** *(mine)* a se întinde, a ieși la suprafață; **der Gang streicht zu Tage aus** galeria iese la suprafață. **2.** *(reg.)* a hoinări, a colinda, a bate drumurile; a da târcoale. **3.** *(sport)* a înota bras.
Aus|streich|eisen, *-s, -, n. (tăb.)* unealtă pentru fățuire.
Aus|streichfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă de netezit.
Aus|streichung, *-en, f.* **1.** ștergere, tăiere, scoatere. **2.** netezire; întindere. **3.** *(constr.)* chituire, astupare. **4.** *(tăb.)* fățuire. **5.** săpare (de brazde).
aus|streifeln, *streifelte aus, ausgestreifelt (ich streif(e)le aus), vb. (h) tr.* v. ausstreifen **(II).**
aus|streifen, *streifte aus, ausgestreift, vb.* **I.** *intr. (s) (fam.)* a umbla după..., a hoinări, a bate drumurile, a da târcoale. **II.** *tr. (h) (reg.)* a dezghioca; **Erbsen** ~ a curăța mazăre.
aus|streiten, *stritt aus, ausgestritten (du streitest aus, er streitet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lupta (până la capăt); **einen Kampf** ~ a duce o luptă până la sfârșit. **2.** *(înv.)* a certa (pe cineva). **II.** *intr.* a înceta să lupte.
aus|streuen, *streute aus, ausgestreut, vb. (h) tr.* **1.** a împrăștia, a răspândi; **Samen** ~ a semăna; **mit vollen Händen Gaben** ~ a împărți daruri cu amândouă mâinile. **2.** a întinde (peste tot); a presăra. **3.** *(fig.)* a propaga, a difuza; **Gerüchte** ~ a împrăștia zvonuri, a colporta.
Aus|streuer, *-s, -, m.* semănător.
Aus|streu|ung, *-en, f.* **1.** împrăștiere, răspândire, semănare. **2.** presărare. **3.** *(fig.)* divulgare; răspândire, difuzare, colportare (de zvonuri).
Aus|strich, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mine)* minereu de aluviune; aflorimment. **2.** *(înot)* bătaie cu brațul. **3.** *(med.)* frotiu.
aus|stricken, *strickte aus, ausgestrickt, vb. (h) tr.* **1.** a isprăvi (ceva) de împletit; **einen Strumpf** ~ a isprăvi de împletit un ciorap. **2.** *(înv.)* a desface, a dezlega corzile, legăturile.
aus|striegeln, *striegelte aus, ausgestriegelt (ich strieg(e)le aus), vb. (h) tr.* a țesăla.
aus|strömen, *strömte aus, ausgeströmt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a emana, a răspândi, a revărsa; a exala (mirosuri); **der Ofen strömt Wärme aus** soba răspândește, emană căldură; *(fig.)* **er lässt seinen Hass gegen sie** ~ își varsă furia asupra lor. **2.** a emite (raze). **II.** *intr. (s)* **1.** *(despre lichide, ape)* a se scurge, a se revărsa, a se răspândi; **ins Meer** ~ a se vărsa în mare. **2.** *(despre gaze)* a ieși, a izvorî, a izbucni. **3.** *(despre căldură)* a se răspândi. **4.** *(în expr.)* **ein- und** ~ *(despre ape)* a se revărsa; *(despre oameni)* a intra și a ieși în număr mare.
Aus|strömung, *-en, f.* **1.** răspândire, revărsare, exalare; emanare; **~ der Wärme** răspândire a căldurii. **2.** emitere (de raze). **3.** scurgere; (re)vărsare; ieșire; evacuare. **4.** izvorâre, izbucnire.
Aus|strömungs|energie, *-n, f. (tehn.)* energie de ieșire, de scurgere (la gaze sau lichide).
Aus|strömungsgeschwindigkeit, *-en, f. (tehn.)* viteză de scurgere, de ieșire.
Aus|strömungskanal, *-s, -näle, m. (tehn.)* canal de evacuare, de ieșire, canal deversor.
Aus|strömungskraft, *-kräfte, f. (tehn.)* putere de emisiune, de evacuare.
Aus|strömungsmenge, *-n, f. (tehn.)* cantitate, debit de scurgere.
Aus|strömungs|öffnung, *-en, f. (tehn.)* orificiu, deschidere de evacuare, de deversare, de scurgere, de ieșire, de eșapament.
Aus|strömungsrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* țeavă, tub de deversare, de scurgere, de eșapament, de evacuare, de ieșire.
Aus|strömungsventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* supapă de deversare, de scurgere, de ieșire, de evacuare.
Aus|strömungsvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de deversare, de scurgere, de eșapament.
aus|stückeln, *stückelte aus, ausgestückelt (ich stück(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a tăia bucățele (din); a decupa; a cresta. **2.** *(fam.)* a cârpi, a petici.
Aus|stückelung, *-en, f. (tehn.)* decupare.
Aus|stückelungs|arbeit, *-en, f. (reg.)* cârpăceală.
aus|studieren, *studierte aus, ausstudiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a studia ceva temeinic, a aprofunda. **II.** *intr.* **1.** a-și termina studiile; a absolvi o școală, un ciclu de învățământ. **2.** a înceta să studieze.
aus|studiert I. *part. trec.* de la ausstudieren. **II.** *adj.* **1.** cu studiile terminate, încheiate; învățat, cu școală, cu carte, cu studii. **2.** *(fam.; pop.)* prea învățat, prea savant.

aus|stülpen, *stülpte aus, ausgestülpt, vb. (h) tr.* a întoarce partea dinăuntru înafară (la un buzunar etc.), a răsfrânge.

Aus|stülpung, *-en, f.* **1.** margine răsfrântă (la haine). **2.** întoarcere a părții dinăuntru înafară.

aus|stürmen, *stürmte aus, ausgestürmt, vb.* **I.** *intr. (s)* a ieși afară ca o furtună; a se precipita afară. **II.** *refl. (h)* a se potoli, a se calma, a se liniști. **III.** *intr. (h) (impers.)* **es hat ausgestürmt** furtuna s-a potolit.

aus|stürzen, *stürzte aus, ausgestürzt (du, er stürzt aus), vb. (h) tr.* a vărsa, a goli, a descărca răsturnând; *(fam.)* **ein Glas Wein** ~ a da pe gât, a da de dușcă un pahar de vin.

Aus|stürzer, *-s, -, m. (mine)* descărcător.

Aus|stürzplatz, *-es, -plätze, m. (mine)* loc de descărcare, loc unde se golește minereul.

aus|stützen, *stützte aus, ausgestützt (du, er stützt aus), vb. (h) tr. (tehn.)* a propti, a sprijini; a consolida.

Aus|stützung, *-en, f. (tehn.)* proptire, sprijinire, consolidare.

aus|suchen, *suchte aus, ausgesucht, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* **1.** a (se) căuta, a alege; a selecționa; ~ **und sondern** a sorta, a tria; **ich habe mir ein gutes Quartier ausgesucht** mi-am căutat, ales o gazdă, o locuință bună. **2.** a cotrobăi, a cerceta, a căuta peste tot; **seine Taschen** ~ a se căuta prin buzunare, a se scotoci prin buzunare. **II.** *intr.* a înceta să caute.

Aus|suchung, *-en, f.* alegere, selecționare.

aus|sühnen, *sühnte aus, ausgesühnt, vb. (h) tr.* a ispăși.

aus|sülzen, *sülzte aus, ausgesülzt (du, er sülzt aus), vb. (h) refl. (reg., pop.)* a pălăvrăgi, a trăncăni pe săturate, a povesti tot ce ai pe suflet.

aus|süßen, *süßte aus, ausgesüßt (du, er süßt aus), vb. (h) tr.* a îndulci.

Aust, *-en, f. (reg.)* **1.** recoltă. **2.** roi de insecte efemere.

aus|täfeln, *täfelte aus, ausgetäfelt (ich täf(e)le aus), vb. (h) tr. (arhit.)* a căptuși cu tăblii, cu lambriuri, a lambrisa; **eine Wand** ~ a căptuși un perete cu lambriuri; **einen Fußboden** ~ a parcheta podeaua.

Aus|täfelung, *-en, f. (arhit.)* **1.** căptușire cu tăblii, cu lambriuri, lambrisaj, parchetare. **2.** lambriu.

Aus|tage *pl. (reg.)* primăvară târzie, pe sfârșite (când s-au terminat proviziile de iarnă).

aus|tanzen, *tanzte aus, ausgetanzt (du, er tanzt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a dansa (un dans) până la sfârșit. **2.** *(sport, jarg.)* a dribla (cu măiestrie). **II.** *refl.* a se sătura de dans. **III.** *intr.* **1.** a înceta să danseze. **2.** *(în expr.) aus- und eintanzen* a intra și a ieși dansând.

aus|tapezieren, *tapezierte aus, austapeziert, vb. (h) tr.* **1.** a tapeta (complet), a pune tapet. **2.** a tapisa, a îmbrăca (cu stofă, cu covoare etc.).

Aus|tapezierung, *-en, f.* **1.** tapetare; tapet. **2.** tapisat, îmbrăcare (cu stofă); tapiserie.

aus|tarieren, *tarierte aus, austariert, vb.* **1.** *(h) tr.* a lua tara, daraua. **2.** *(fig.)* a aduce la echilibru.

aus|tasten, *tastete aus, ausgetastet (du tastest aus, er tastet aus), vb. (h) tr.* a măsura pipăind.

aus|tauchen, *tauchte aus, ausgetaucht, vb. (s) intr. (înv.)* a ieși la suprafața apei, a emerge.

Aus|tausch, *-es, -e, m.* **1.** schimb; înlocuire; troc; **im** ~ **gegen etwas** în schimbul unui lucru; ~ **von Gefangenen** schimb de prizonieri; ~ **von Telegrammen, E-Mails** schimb de telegrame, emailuri; **Motoren im** ~ **von Lebensmitteln ausführen** a exporta motoare în schimbul alimentelor; ~ **der Gefühle** împărtășirea sentimentelor. **2.** *(chim.)* difuzie.

aus|tauschbar *adj.* care poate fi schimbat; *(tehn.)* interșanjabil, interschimbabil.

Aus|tauschbarkeit *f. sg.* calitate (sau posibilitate) de a putea fi schimbat, înlocuit; interșanjabilitate.

Aus|tauschbau, *-(e)s, -ten, m. (tehn.)* construcție cu piese interschimbabile.

Aus|tauschbilanz, *-en, f. (com.)* balanță de schimb.

Aus|tauschdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu, birou de schimb; **akademischer** ~ serviciu de schimb academic (între profesori, studenți din țări diferite); birou de relații externe (al unei universități).

Aus|tausch|element, *-(e)s, -e, n.* element de schimb.

aus|tauschen, *tauschte aus, ausgetauscht, vb. (h) tr.* a înlocui, a schimba; a face schimb, troc; **gegen etwas** ~ a schimba contra (sau pe) ceva; **Botschafter, Studenten, Dokumente** ~ a face schimb de ambasadori, studenți, documente; **einen Gruß** ~ a se saluta (cu cineva); **Gedanken** ~ a-și împărtăși idei; a schimba idei, gânduri (cu cineva); **er ist wie ausgetauscht** parcă ar fi alt om.

Aus|tauscher, *-s, -, m.* persoană care schimbă; schimbător.

Aus|tauschfaktor, *-s, -en, m. (fiz.)* factor de schimb.

Aus|tauschform, *-en, f.* formă de schimb.

Aus|tauschgeräte *pl. (tehn.)* instrumente interschimbabile.

Aus|tauschgeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* operație de troc, de schimb.

Aus|tauschgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză de schimb, de înlocuire.

Aus|tauschgewebe, *-s, -, n.* țesut de înlocuire.

Aus|tauschlager, *-s, -, n. (tehn.)* lagăr, depozit cu piese de schimb.

Aus|tauschlieferung, *-en, f. (ec.)* livrare pe bază de reciprocitate.

Aus|tauschmodul, *-s, -e, m.* modul de schimb.

Aus|tauschmotor, *-s, -en, m.* motor recalibrat, motor asamblat cu piese de schimb noi.

Aus|tauschprofessor, *-s, -en, m.* profesor străin venit pe bază de schimb (academic).

Aus|tauschreaktion, *-en, f. (chim.)* reacție de înlocuire, de schimbare.

Aus|tausch|schüler, *-s, -, m.* elev străin venit pe bază de schimb.

Aus|tausch|stoff, *-(e)s, -e, m. (ec.)* material, substanță de schimb, de înlocuire.

Aus|tausch|strom, *-(e)s, -ströme, m. (hidr.)* curent de amestec turbulent.

Aus|tausch|student, *-en, -en, m.* student străin venit pe bază de schimb (academic).

Aus|tauschteile *pl. (tehn.)* piese de schimb, părți care se pot schimba; piese interșanjabile.

Aus|tauschver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport de schimb(uri).

Aus|tauschverkehr, *-(e)s, m. sg. (ec.)* circulație de schimb.

Aus|tauschvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de schimb.

Aus|tauschware, *-n, f. (com.)* marfă de schimb.

aus|teeren, *teerte aus, ausgeteert, vb. (h) tr. (constr.)* a gudrona, a cătrăni.

aus|teilen, *teilte aus, ausgeteilt, vb. (h) tr.* a împărți; a repartiza; a distribui; a difuza; **unter die Menge** ~ a împărți mulțimii; **das Essen** ~ a împărți, a distribui masa, hrana; *(bis.)* **das Abendmahl** ~ a cumineca; **Orden** ~ a conferi decorații, ordine; **Befehle** ~ a da ordine; *(fam.)* **Ohrfeigen** ~ a pălmui, a împărți, a da palme.

Aus|teilen, *-s, n. sg.* v. A u s t e i l u n g.

Aus|teiler, *-s, -, m.* împărțitor, distribuitor.

Aus|teilung, *-en, f.* distribuire, împărțire; repartizare; difuzare; ~ **von Befehlen** dare de ordine, ordonare; ~ **von Orden** conferire de decorații.

Austenit, *-s, -e, m. (chim., metal.)* austenită.

Auster, *-n, f.* **1.** *(zool.)* stridie *(Ostrea edulis)*. **2.** *(reg.)* salivă, scuipat.

Austerität *f. sg.* austeritate.

Austerity-Politik [ɔ:s'tɛriti-] *f. sg.* politică de austeritate.

Austernbank, *-bänke, f.* banc de stridii, colonie de stridii.

Austerndieb, *-(e)s, -e, m.* v. A u s t e r n f i s c h e r **(2).**

Austernfang, *-(e)s, -fänge, m.* v. A u s t e r n f i s c h e r e i.

Austernfänger, *-s, -, m.* pescuitor de stridii.

Austernfischer, *-s, -, m.* **1.** pescuitor de stridii. **2.** *(ornit.)* pasăre din apropierea coastelor mărilor nordice și baltice care se hrănește cu crustacei și moluște *(Haematopus ostrealegus* L.).

Austernfischerei, *-en, f.* pescuit de stridii.

Austernhändler, *-s, -, m.* vânzător de stridii.

Austernkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coș lunguieț (pentru stridii).

Austernkultur, *-en, f.* v. A u s t e r n z u c h t.

Austernmesser, *-s, -, n.* cuțit pentru (deschis) stridii.

Austernpark, *-(e)s, -s, m.* banc, parc artificial pentru cultivat stridii; cultură de stridii.

Austernschale, *-n, f.* scoică (sau valvă) de stridie.

Austernzucht, *-en, f.* ostreicultură, cultură de stridii.

aus|testen, *testete aus, ausgetestet (du testest aus, er testet aus), vb. (h) tr.* a testa, a supune unui test.

Aus|testung, *-en, f.* testare, supunere unui test.

aus|tiefen, *tiefte aus, ausgetieft, vb. (h) tr.* a scobi, a adânci; *(metal.)* a ambutisa.

Aus|tiefhammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan de ambutisare.

Aus|tiefung, *-en, f.* **1.** adâncire, scobire; *(tehn.)* ambutisaj. **2.** adâncitură; scobitură.

aus|tifteln, *tiftelte aus, ausgetiftelt (ich tift(e)le aus), vb. (h) tr. (reg.)* v. a u s t ü f t e l n.

aus|tilgen, *tilgte aus, ausgetilgt, vb. (h) tr.* **1.** a stârpi, a distruge, a nimici, a extirpa, a extermina. **2.** *(fig.)* a șterge, a spăla, a face să dispară (o amintire, o insultă, o datorie).

Aus|tilgung, *-en, f.* **1.** stârpire, nimicire, exterminare. **2.** *(fig.)* ștergere.

aus|toben, *tobte aus, ausgetobt, vb. (h)* **I.** *tr. (despre sentimente etc.)* a se manifesta violent, furtunos; **seine Wut** ~ a-și da frâu liber mâniei; **seinen Groll gegen jn.** ~ a-și descărca furia pe cineva. **II.** *refl.* **1.** a se zbengui, a zburda până la epuizarea forțelor. **2.** *(fig.)* a trăi din plin; a gusta din toate plăcerile vieții; **er hat sich ausgetobt** și-a făcut de cap. **III.** *intr.* și *refl. (despre o furtună, boală, persoană furioasă etc.)* a se manifesta violent (până ce se potolește); a se potoli, a se liniști; **der Sturm hat ausgetobt** furtuna s-a potolit; **Jugend muss sich** ~ tineretul trebuie să-și consume energia.

aus|tollen, *tollte aus, ausgetollt, vb. (h) intr.* și *refl.* **1.** a se zbengui, a face nebunii, a zburda. **2.** a termina cu nebuniile, cu zburdălniciile.

aus|tönen, *tönte aus, ausgetönt, vb. (h) intr.* a înceta să sune.

aus|tonnen, *tonnte aus, ausgetonnt vb. (h) tr.* **1.** a scoate (ceva) dintr-un butoi. **2.** a ghizdui (un puț); *(mine)* a căptuși o galerie.

aus|tosen, *toste aus, ausgetost (du, er tost aus), vb. (h) intr.* a înceta să vuiască, să mugească, să facă zgomot; *(despre vânt,* și *fig.)* a se liniști, a se potoli.

aus|traben, *trabte aus, ausgetrabt, vb.* **I.** *intr. (s)* a ieși sau a merge la trap. **II.** *tr. (h) (în expr.)* **ein Pferd** ~ **(lassen)** a mâna un cal în trap mare.

Aus|trag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** dispută; răfuială; **es kommt zum** ~ se ajunge la un diferend, la o dispută. **2.** hotărâre, decizie; reglementare; sfârșit, ieșire, soluție; **zum** ~ **bringen** **a)** a lichida un diferend, un conflict; **b)** a duce la bun sfârșit. **3.** înțelegere, învoială. **4.** *(jur.)* arbitraj. **5.** *(austr.* și *reg.)* obligațiile succesorului pentru întreținerea țăranului (bătrân) care și-a cedat averea.

Aus|trägalgericht, *-(e)s, -e, n. (înv.)* tribunal de arbitraj.

Aus|trägal|instanz, *-en, f. (înv.)* (instanță de) arbitraj.

Aus|trägalrichter, *-s, -, m. (înv.)* (judecător) arbitru.

aus|tragen, *trug aus, ausgetragen (du trägst aus, er trägt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a împărți, a distribui; **Briefe** ~ a împărți scrisori. **2.** a purta până la capăt; **ein Kind** ~ a naște un copil la termen. **3.** a purta (haine, ghete) până se uzează. **4.** a răspândi, a difuza (zvonuri), a divulga (secrete), a colporta; **jn.** ~ a vorbi pe cineva de rău, a răspândi, a bârfi pe cineva. **5.** a se înțelege, a se învoi (cu cineva); a hotărî, a decide; a condiționa; **wir werden das unter uns** ~ ne vom înțelege între noi asupra acestui lucru, ne vom învoi. **6.** *(com.; în expr.)* **einen Posten** ~ a șterge un post din registru, a descărca un cont. **7.** a arbitra (între două persoane); a da o decizie de arbitraj. **8.** *(sport)* a concura, a juca (într-o competiție, într-un campionat). **II.** *intr.* și *tr.* a se ridica, a se urca (la suma de); **es trägt die Kosten nicht aus** nu acoperă cheltuielile. **III.** *refl. (despre pomi)* a nu mai rodi, a se epuiza.

Aus|träger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** împărțitor(-oare); comisionar(ă); curier(ă). **2.** pârâtor(-oare); colportor(-oare), difuzor(-oare); bârfitor(-oare). **3.** *(austr.* și *reg.)* persoană în vârstă care și-a cedat averea copiilor cu obligația acestora de a o întreține.

Aus|trägerei, *-en, f.* obicei de a trăncăni, de a colporta, de a bârfi; bârfă.

Aus|trage|rinne, *-n, f. (hidr.)* jgheab de evacuare.

Aus|trägler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (austr.)* v. A u s t r ä g e r **(3).**

aus|träglich *adj. (înv.)* îndestulător, îndeajuns, suficient.

Aus|trag(s)bedingungen *pl.* condiții de învoială, de convenție.

Aus|tragung, *-en, f.* **1.** dispută, răfuială. **2.** soluționare (a unui diferend); învoială. **3.** *(sport)* disputare; **die** ~ **der Meisterschaft** desfășurarea campionatului; ~ **der Spiele** disputare a jocurilor.

Aus|tragungs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de desfășurare (a unei competiții sportive, a unui joc sportiv).

Aus|tragungs|termin, *-s, -e, m.* termen de desfășurare (a unei competiții sportive, a unui joc sportiv).

aus|trainiert [-trɛ:- sau -tre:-] *adj. (despre sportivi)* antrenat complet, în cea mai bună formă în urma antrenamentului.

austral *adj.* sudic, austral.

Australier [-liɐ], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* australian(ă).

australisch *adj.* australian.
Austral|licht, *-(e)s, n. sg.* aurora australă.
australoid *adj.* australoid.
Australopithecus [-kʊs], -, *-cinae* [-tsinɛ] şi *-cinen* [-tsi:nən], *m.* australopitec.
Austrasien [-ziən] *(ist.)* Austrasia (partea răsăriteană a imperiului merovingian).
aus|trauern, *trauerte aus, ausgetrauert, vb. (h) intr.* **1.** a purta doliu până la sfârşit. **2.** a înceta să (mai) poarte doliu.
aus|träufeln, *träufelte aus, ausgeträufelt (ich träuf(e)le aus), vb. (h) tr.* şi *intr.* a (se) vărsa picătură cu picătură, până la ultima picătură.
aus|träumen, *träumte aus, ausgeträumt, vb. (h)* **I.** *intr.* a înceta să mai viseze; *(fig.)* **er hat endlich ausgeträumt** în sfârşit s-a trezit (la realitate). **II.** *tr.* a visa; **der schöne Traum ist ausgeträumt** frumosul vis a luat sfârşit, s-a spulberat; **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a visa la ceva, a-şi închipui (sau dori) ceva în vis.
Aus|treibemittel *pl. (în superstiţii)* vrăji pentru gonirea spiritelor rele, a diavolului, metode de exorcizare.
aus|treiben, *trieb aus, ausgetrieben, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a alunga, a goni, a izgoni; a elimina; **jm. die Grillen** ~ a scoate cuiva gărgăunii din cap; **jm. das Lügen** ~ a dezvăţa pe cineva să mai spună minciuni; **den Teufel** ~ a descânta, a face vrăji pentru a alunga diavolul; a exorciza; **den Teufel durch** (sau **mit) Beelzebub** ~ cui pe cui se scoate; a alunga un rău printr-un alt rău; **der Frühling treibt den Winter aus** primăvara alungă iarna. **2.** a scoate, a duce, a mâna (afară); **das Vieh** ~ a scoate vitele la păşunat. **3.** *(tipogr.)* a rări; a mări o formă tipografică. **4.** *(metal.)* a cupela, a alunga. **5.** *(austr.)* a întinde (aluatul). **II.** *intr. (s)* **1.** a îmboboci, a înmuguri, a da muguri. **2.** *(despre sudoare)* a ieşi.
Aus|treiben, *-s, n. sg. (tipogr.)* rărire (a spaţiilor între rândurile unei pagini culese).
aus|treibend I. *part. prez.* de la austreiben. **II.** *adj.* diuretic.
Aus|treibung, *-en, f.* **1.** alungare, gonire, izgonire, expulzare; eliminare. **2.** *(despre vite)* scoatere la păşunat. **3.** descântec, exorcism, exorcizare. **4.** *(tehn.)* ambutisaj.
aus|trennen, *trennte aus, ausgetrennt, vb. (h) tr.* a descoase, a desface o cusătură.
aus|treten, *trat aus, ausgetreten (du trittst aus, er tritt aus), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a călca, a bătători; **einen Weg** ~ a bătători, a croi un drum, o potecă călcând, mergând mereu pe acolo; **Körner** ~ a treiera cu picioarele; **Weintrauben** ~ a călca strugurii; **das Feuer** ~ a stinge focul călcând (pe el). **2.** a uza, a strica (călcând); **die Schuhe** ~ a scâlcia ghetele; **die Stufen einer Treppe** ~ a toci treptele unei scări; *(fig.)* **er hat die Kinderschuhe noch nicht ausgetreten** încă mai e copil, încă n-a ieşit din vârsta copilăriei. **3.** a-şi scrânti, a-şi luxa piciorul călcând (rău); **er hat sich** *(dat.)* **den Knöchel ausgetreten** şi-a luxat glezna (călcând greşit). **II.** *intr. (s)* **1.** *(despre râuri)* a se revărsa; a ieşi din albie. **2.** a ieşi (afară); a se retrage; **aus einem Verein** ~ a ieşi, a se retrage dintr-o asociaţie; **aus dem Geschäft** ~ a se retrage dintr-o afacere; *(mil.)* **aus der Reihe** ~ a ieşi din rând; *(vân.)* **das Wild tritt zur Äsung aus** vânatul iese (din pădure) la păşunat. **3.** *(fam.)* a ieşi să-şi facă nevoile. **III.** *refl. (despre ghete sau pantofi)* a se lărgi, a se uza.
Austriazismus, -, *-men, m.* austriacism, cuvânt sau expresie specific austriacă.
aus|tricksen, *trickste aus, ausgetrickst (du, er trickst aus), vb. (h) intr. (fam.)* a fenta, a păcăli.
Aus|trieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** scoatere, mânare a vitelor la păşunat. **2.** înmugurire, îmbobocire.
aus|triefen, *triefte aus, ausgetrieft* (şi *troff aus, ausgetroffen*), *vb. (h) intr.* a înceta să (mai) picure.
aus|trimmen, *trimmte aus, ausgetrimmt, vb. (h) tr. (mar., av.)* a arima (o navă), a aduce (din nou) în poziţie corectă.
aus|trinken, *trank aus, ausgetrunken, vb. (h)* **I.** *tr.* a bea până-n fund, a goli (paharul, sticla etc.). **II.** *intr.* a înceta să bea, a se sătura de băut.
Aus|tritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** ieşire, retragere (dintr-o asociaţie etc.); ~ **aus der Firma** părăsirea firmei; ~ **aus dem Leben** moarte, deces. **2.** revărsare (a unui râu). **3.** *(arhit., înv.)* balconaş.
Aus|trittsbescheinigung, *-en, f.* dovadă de ieşire (dintr-o asociaţie etc.); certificat de retragere.
Aus|tritts|erklärung, *-en, f.* declaraţie de retragere.
Aus|trittsfeld, *-(e)s, -er, n. (fiz.)* câmp de ieşire.
Aus|trittsfläche, *-n, f. (hidr.)* suprafaţă de ieşire.
Aus|trittsgeschwindigkeit, *-en, f. (fiz.)* viteză de ieşire.
Aus|trittskante, *-n, f. (tehn.)* muchie de ieşire.
Aus|trittsleitung, *-en, f. (tehn.)* conductă de ieşire, de scurgere.
Aus|tritts|punkt, *-(e)s, -e, m.* loc, punct de ieşire la suprafaţă.
Aus|trittsquerschnitt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* secţiune (transversală) de ieşire.
Aus|trittsverlust, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* pierdere (de energie) la ieşire.
Aus|trittswinkel, *-s, -, m. (fiz.)* unghi de emergenţă.
Aus|trittszeugnis, *-ses, -se, n.* certificat de retragere, de demisie.
aus|trocknen, *trocknete aus, ausgetrocknet, vb.* **I.** *tr. (h)* a usca, a zvânta; a usca ştergând (cu o cârpă); a seca (o apă); **die Sonne hat den Boden ausgetrocknet** soarele a uscat, a secat pământul. **II.** *intr. (s)* a se usca, a seca; **die Kehle trocknet aus** gâtlejul se usucă.
Aus|trocknung, *-en, f.* uscare, zvântare; secare.
aus|trommeln, *trommelte aus, ausgetrommelt (ich tromm(e)le aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a anunţa prin baterea tobei. **2.** *(fig., fam.)* a răspândi, a bate toba; a divulga. **3.** a dezaproba pe cineva (un profesor, un actor) tropăind cu picioarele. **II.** *intr.* a înceta să (mai) bată toba.
aus|trompeten, *trompetete aus, ausgetrompetet (du trompetest aus, er trompetet aus), vb. (h) tr.* **1.** a anunţa prin sunete de trâmbiţă, de goarnă. **2.** *(fig., fam.)* a trâmbiţa peste tot, a răspândi (o ştire); a divulga (un secret).
aus|tröpfeln, *tröpfelte aus, ausgetröpfelt (ich tröpf(e)le aus), vb. (s) intr.* a se scurge picătură cu picătură; a picura (tot, până la ultima picătură).
aus|tropfen, *tropfte aus, ausgetropft, vb. (h) intr.* a se scurge cu picături mari, a se scurge de tot.
aus|trotzen, *trotzte aus, ausgetrotzt (du, er trotzt aus), vb. (h) intr.* a-i trece încăpăţânarea.
aus|trudeln, *trudelte aus, ausgetrudelt (ich trud(e)le aus), vb. (h) tr. (reg.)* v. auswürfeln.
aus|tüfteln, *tüftelte aus, ausgetüfteln (ich tüft(e)le aus), vb. (h) tr. (fam.)* a găsi, a descoperi după multă chibzuinţă, prin subtilitate; a inventa, a concepe subtil (un plan, o acţiune etc.).
aus|tun, *tat aus, ausgetan vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* **1.** a dezbrăca, a scoate (o haină). **2.** a stinge (lampa). **3.** *(înv.)* a da un copil din casă (la cămin, internat, spre adopţie etc.). **II.** *refl.* a vorbi (pe larg) despre ceva, a-şi da drumul (la vorbă).
aus|tünchen, *tünchte aus, ausgetüncht, vb. (h) tr.* a vărui, a spoi, a zugrăvi peste tot, integral.
aus|tunken, *tunkte aus, ausgetunkt, vb. (h) tr. (fam.)* a întinge, a şterge cu pâine tot (din farfurie).
aus|tupfen, *tupfte aus, ausgetupft, vb. (h) tr.* a tampona; **eine Wunde** ~ a tampona o rană (pentru a o curăţa).
aus|tuschen, *tuschte aus, ausgetuscht, vb. (h) tr.* a colora cu tuş (un desen).
aus|tuten, *tutete aus, ausgetutet (du tutest aus, er tutet aus), vb. (h) tr. (înv.)* a suna din corn (o melodie); **die Stunden** ~ a anunţa orele sunând din corn.
aus|üben, *übte aus, ausgeübt, vb. (h) tr.* **1.** a practica, a profesa; a exercita (o meserie, a artă etc.); **er übt einen günstigen Einfluss auf ihn aus** exercită o influenţă binefăcătoare asupra sa; **einen Druck auf jn.** ~ a face presiuni asupra cuiva; **er übt keine große Macht über sie aus** n-are putere prea mare asupra lor; **er übt ein Handwerk aus** e meseriaş, practică o meserie; **welche Tätigkeit üben Sie aus?** unde lucraţi acum? ce meserie aveţi? **2.** a săvârşi, a comite; **Handlungen der Grausamkeit** ~ a comite, a săvârşi acte de cruzime. **3.** a face uz de; **sein Stimmrecht** ~ a-şi exercita dreptul la vot. **4.** a exersa, a perfecţiona; **sein Gedächtnis** ~ a-şi exersa memoria, a-şi perfecţiona memoria prin exerciţii.
aus|übend I. *part. prez.* de la ausüben. **II.** *adj.* care practică, exercită; **die ~e Gewalt** puterea executivă; *(muz.)* **~er Künstler** (artist) executant.
Aus|übende, *-n, -n (ein Ausübender), m.* şi *f.* persoană care practică, care exercită (o meserie, o profesie), practician, profesionist.
Aus|übung, *-en, f.* **1.** profesare, practicare, exercitare; ~ **des Berufes** exercitare a profesiei; ~ **des Einflusses** exercitare a influenţei. **2.** folosire (a unui drept).
aus|ufern, *uferte aus, ausgeufert, vb. (s) intr.* a se revărsa.
Aus|uferungswasser|stand, *-(e)s, -stände, m. (hidr.)* nivel al apelor (în timpul inundaţiilor).
Ausverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare completă a întregului stoc de mărfuri; lichidare, desfacere totală (cu preţuri reduse); soldare.
ausverkaufen, *verkaufte aus, ausverkauft, vb. (h) tr.* **1.** a lichida prin vânzare; a vinde tot, a desface integral; a solda. **2.** *(teatru)* a vinde toate biletele; **das Haus ist ausverkauft** toate biletele sunt vândute; se joacă cu casa închisă.
Ausverkaufpreis, *-es, -e, m.* preţ de sold, în cadrul lichidării stocului.
ausverschämt *adj. (reg., fam.)* obraznic, neruşinat.
ausvieren [-fi:-], *vierte aus, ausgeviert, vb. (h) tr.* a face, a tăia pătrat.
auswachsen, *wuchs aus, ausgewachsen (du wächst aus, er wächst aus), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a creşte mare, a atinge vârsta de adult, a se face mare; **er ist jetzt ausgewachsen** s-a făcut mare, e deja matur. **2.** *(agr.)* a germina, a încolţi. **3.** *(fam.)* a-şi pierde răbdarea; **ich wachse hier aus** mă plictisesc de moarte aici. **4.** a deveni cocoşat, diform. **5.** *(reg.; despre răni)* a trece, a se cicatriza. **II.** *tr. (h)* **1.** şi *intr. (s) (despre haine)* a rămâne prea mic; **er hat den Anzug** ~ a crescut şi costumul i-a rămas prea mic. **2.** şi *intr.* a înceta să (mai) crească. **III.** *refl. (h)* a se dezvolta, a creşte, a se face mare; a ajunge dezvoltându-se; **er hat sich schön ausgewachsen** a crescut mare, s-a dezvoltat frumos; **der Setzling wächst sich zu einem mächtigen Baum aus** butaşul ajunge un copac mare; *(fig.)* **dieses Dorf hat sich zu einer Stadt ausgewachsen** această comună s-a dezvoltat devenind oraş; **die Skandale wuchsen sich immer mehr aus** scandalurile au luat o amploare tot mai mare.
Auswachsen, *-s, n. sg.* **1.** creştere. **2.** încolţire. **3.** *(în expr.)* **das ist zum ~!** asta e tare plicticos, nu e de suportat!
auswagen, *wagte aus, ausgewagt, vb. (h) refl. (fam.)* a îndrăzni să iasă (afară), să se arate.
auswägen, *wog aus* şi *wägte aus, ausgewogen* (rar *ausgewägt*), *vb. (h) tr.* **1.** *(fiz., chim.)* a cântări. **2.** *(metrol.)* a etalona; a verifica; a calibra. **3.** *(fig.)* a aprecia.
auswaggonieren, *waggonierte aus, auswaggoniert, vb. (h) tr. (ferov.)* a descărca din vagon.
Auswaggonierung, *-en, f. (ferov.)* descărcare din vagon.
Auswahl *f. sg.* **1.** alegere; sortare, triere; **nach** ~ pe alese; **ohne** ~ la întâmplare; **eine erste** ~ **treffen** a face o primă triere, primă alegere; **verschiedene Apparate standen zur** ~ erau diferite aparate la alegere; **freie** ~ alegere liberă. **2.** asortiment; **vollständige** ~ garnitură completă; **eine große** ~ **haben** a fi bine asortat, a avea de unde alege. **3.** *(fig.)* elită, selecţie; **eine** ~ **von Persönlichkeiten** *o elită* de oameni, personalităţi; **eine** ~ **von Gedichten** o culegere de poezii. **4.** *(sport)* selecţionată, echipă reprezentativă. **5.** *(inform.)* selecţie; text selectat; **eine** ~ **löschen** a şterge o selecţie; **eine** ~ **rückgängig machen** a anula o selecţie; **eine** ~ **umkehren** a inversa o selecţie.
Auswahlbalken, *-s, -, m.* bară de selecţie.
Auswahlband, *-(e)s, -bände m.* (volum de) opere alese, culegere (de texte, poezii etc.).
auswählen, *wählte aus, ausgewählt, vb. (h) tr.* a alege; a tria; a sorta; a selecţiona; (şi *inform.)* a selecta.
Auswählen, *-s, n. sg.* v. Auswahl **(1).**
Auswahlfunktion, *-en, f. (inform.)* funcţie de selecţie.
Auswahl|liste, *-n, f.* catalog; listă (pentru alegere, comenzi etc.)
Auswahlmannschaft, *-en, f. (sport)* echipă reprezentativă, selecţionată.
Auswahlmethode, *-en, f.* metodă de selecţie.
Auswahlprinzip , *-s, -e* (şi *-ien*[-piən]), *n.* principiu de selecţionare; principiu electoral.
Auswahlregel, *-n, f.* regulă de alegere, de selecţionare.
Auswahl|sendung, *-en, f. (com.)* transport de mărfuri de probă; expediere de eşantioane.
Auswahl|sortierung, *-en, f.* sortare, triere selectivă.
Auswahltaste, *-n, f.* tastă de selecţie.
Auswahlverfahren, *-s,-, n.* procedeu de selecţie, selectare.
auswalken, *walkte aus, ausgewalkt, vb. (h) tr. (austr.* şi *reg.)* a întinde aluatul.
auswallen, *wallte aus, ausgewallt, vb. (h) tr. (elv.* şi *reg.)* a întinde aluatul.
auswalzen, *walzte aus, ausgewalzt (du, er walzt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(metal.)* a mandrina, a lamina. **2.** a treiera cu vălătucul. **II.** *refl.* a valsa, a dansa vals pe săturate.
Auswalzung, *-en, f. (metal.)* laminare.
Auswanderer, *-s, -, m.* emigrant.
Auswandererschiff, *-(e)s, -e, n.* vapor cu emigranţi.

Auswanderin, *-nen, f.* emigrantă.
auswandern, *wanderte aus, ausgewandert, vb. intr. (s)* a emigra, a se expatria.
Auswanderung, *-en, f.* emigrare.
Auswanderungs|abkommen, *-s, -, n.* convenție de emigrare.
Auswanderungs|antrag, *-(e)s, -träge, m.* permis de emigrare.
Auswanderungsbe|hörde, *-n, f.* autoritate, birou de emigrare.
Auswanderungsbeschränkung, *-en, f.* restricție în privința emigrării.
Auswanderungs|erlaubnis, *-se, f.* autorizație de a emigra.
Auswanderungsgesetz, *-es, -e, n.* lege asupra emigrării.
Auswanderungsgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de emigrare.
Auswanderungs|schein, *-(e)s, -e, m.* permis de emigrare.
Auswanderungsverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicție de a emigra.
Auswanderungswelle, *-n, f.* val de emigrare.
auswanderungswillig *adj.* care dorește, care e gata să emigreze.
Auswandrer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* v. Auswanderer.
auswärmen, *wärmte aus, ausgewärmt, vb. (h) tr.* și *refl.* (și *fig.*) a (se) încălzi (bine).
Auswärmer, *-s, -, m.* **1.** *(termo.)* încălzitor. **2.** fochist (la cuptoare).
auswarten, *wartete aus, ausgewartet (du wartest aus, er wartet aus), vb. (h) tr. (reg.)* a aștepta sfârșitul (unui eveniment); a sta până la sfârșit.
auswärtig *adj.* extern; străin; **wir haben ~en Besuch** avem musafir(i) din afară, din provincie; **das Auswärtige Amt** Ministerul de Externe; **~e Politik** politică externă; *(subst.)* **ich kenne sie nicht, sie ist eine Auswärtige** nu o cunosc, nu e de aici, din această localitate, e o străină.
auswärts *adv.* **1.** (în sau spre) afară; **die Fußspitzen ~ kehren** a îndrepta vârfurile picioarelor în afară; **~ gehen** a merge cu vârfurile picioarelor îndreptate în afară; **nach ~ geneigt** înclinat în afară, spre exterior. **2.** în altă localitate; în străinătate; în altă parte; **nach ~** în alt loc; **~ essen** a lua masa în oraș.
Auswärtsbewegung, *-en, f.* mișcare în afară, spre exterior, spre periferie.
Auswärts|erfolg, *-(e)s, -e, m. (sport)* v. Auswärtssieg.
auswärts gehen, *ging auswärts, auswärts gegangen, vb. (s) intr.* a merge cu vârfurile picioarelor îndreptate în afară.
auswärts|schwach *adj. (sport)* care este, care joacă slab în deplasare.
Auswärts|sieg, *- (e)s, -e, m. (sport)* victorie în deplasare.
Auswärts|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* joc în deplasare.
auswärts|stark *adj. (sport)* care este, care joacă bine în deplasare.
auswaschbar *adj.* lavabil.
auswaschen, *wusch aus, ausgewaschen (du wäschst aus, er wäscht aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a spăla, a clăti; a scoate, a îndepărta spălând; **einen Fleck ~** a scoate o pată prin spălare; **ein Hemd ~** a spăla o cămașă; **warm ~** a spăla cu apă caldă; *(med.)* **eine Wunde ~** a curăța, a spăla o rană. **2.** *(fam.)* a face ciuciulete. **3.** *(fam.; în.)* a bate (pe cineva), a muia (cuiva) oasele. **4.** *(despre ape)* a spăla, a lua (nisipul), a mânca (malul); a eroda.
Auswaschen, *-s, n. sg.* spălat.
Auswaschflüssigkeit, *-en, f. (chim.)* lichid, soluție pentru spălat.
Auswaschung, *-en, f.* **1.** spălare, clătire. **2.** *(geol.)* ablațiune; spălare, eroziune.
Auswaschungskluft, *-klüfte, f. (geol.)* prăpastie de eroziune.
auswässern, *wässerte aus, ausgewässert, vb. (h) tr.* **1.** a muia în apă; a desăra (pești, brânză). **2.** a macera, a pune (în apă) la macerat. **3.** *(tehn.)* a deshidrata.
Auswässerung, *-en, f.* **1.** muiere în apă; desărare. **2.** macerare, macerat. **3.** *(tehn.)* deshidratare.
auswattieren, *wattierte aus, auswattiert, vb. (h) tr.* a vătui, a căptuși cu vată.
Auswattierung, *-en, f.* vătuire, căptușire cu vată.
ausweben, *webte aus, ausgewebt (înv.* și *poet.* și *wob aus, ausgewoben), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a țese complet, până la capăt. **2.** *(fig.)* a țese, a urzi, a plănui. **II.** *intr.* a înceta să (mai) țeasă.
Auswechselbank, *-bänke, f. (sport)* banca rezervelor.
auswechselbar *adj.* înlocuibil, care poate fi schimbat, înlocuit, interschimbabil, interșanjabil.
Auswechselbarkeit *f. sg.* substituibilitate; *(tehn.)* interschimbabilitate.
auswechseln, *wechselte aus, ausgewechselt (ich wechs(e)le aus), vb. (h)* **I.** *tr.* a schimba; a înlocui; **eine Glühbirne ~** a schimba, a înlocui un bec; *(sport)* **einen Spieler ~** a înlocui un jucător; **eine Akte ~** a substitui un act. **II.** *intr. (vân.; despre cerbi)* a-și schimba culcușul.
Auswechsel|spieler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (sport)* jucător(-oare) de rezervă.
Auswechs(e)lung, *-en, f.* schimbare; înlocuire; substituire.
Auswechs(e)lungsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* convenție de schimb.
Ausweg, *-(e)s, -e, m.* ieșire, scăpare, soluție; expedient; **es bleibt nur noch ein ~** mai există o singură ieșire; **möglicher ~** șansă de scăpare.
ausweglos *adj.* fără scăpare, fără ieșire, fără rezolvare.
Ausweglosigkeit, *-en, f.* lipsă de perspectivă; lipsă de speranțe, de scăpare.
auswehen, *wehte aus, ausgeweht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a stinge suflând. **2.** *(mar.)* a umfla (velele); a flutura, a face să fluture pavilionul. **II.** *intr. (s)* a se stinge prin suflarea vântului.
Ausweichbewegung, *-en, f.* mișcare de ocolire.
Ausweiche, *-en, f.* **1.** *(ferov.)* linie dublă pentru încrucișare. **2.** *(drum)* bandă dublă, porțiune largă (a șoselei) pentru încrucișare, ocolire.
ausweichen, *wich aus, ausgewichen, vb. (s) intr.* **1.** a ocoli, a se da în lături, a face loc, a se da la o parte; a coti; **rechtzeitig ~** a se feri la timp; **dem Auto ~** a face loc automobilului. **2.** a ocoli; a se feri (de ceva); a evita; **einer Frage ~** a evita, a ocoli o întrebare; a da un răspuns evaziv; **js. Blicken ~** a ocoli privirea cuiva; **jm. in weitem Bogen ~** a ocoli pe cineva de departe. **3.** *(ferov.)* a se gara, a fi garat (pe o linie secundară). **4.** *(despre ziduri)* a ceda, a se înclina, a se strâmba. **5.** *(muz.)* a trece de la o tonalitate la alta; a modula. **6.** *(muz.)* a evita, a nu cânta (o cadență, un pasaj etc.).
ausweichend **I.** *part. prez.* de la ausweichen. **II.** *adj.* și *adv.* ocolit, neclar, evaziv; pe ocolite; **~ antworten** a da un răspuns evaziv.
Ausweichflughafen, *-s, -häfen, m.* aeroport de rezervă, de degajare.
Ausweichg(e)leis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de garare, linie de evitare.
Ausweichklausel, *-, f.* clauză cu subterfugii, cu portițe de scăpare.
Ausweichmanöver [-vɐ], *-s, -, n.* manevră de evitare.
Ausweichmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de ocolire, de evitare.
Ausweich|stelle, *-n, f.* loc de evitare, de ocolire, de încrucișare (pentru vehicule).
Ausweich|stoff, *-(e)s, -e, m.* material suplimentar, de rezervă, auxiliar.
Ausweichung, *-en, f. (tehn.)* deviație.
Ausweichungs|platz, *-es, -plätze, m. (ferov.)* schimbător de cale.
ausweiden, *weidete aus, ausgeweidet (du weidest aus, er weidet aus), vb. (h) tr. (vân.)* a spinteca, a scoate intestinele vânatului.
ausweinen, *weinte aus, ausgeweint, vb. (h)* **I.** *tr.* a plânge; **seinen Schmerz ~** a-și ușura durerea plângând; **seine Tränen ~** a nu mai avea lacrimi să plângă. **II.** *refl.* a plânge mult, a-și îneca durerea în plâns; **sie hat sich in der Stille ausgeweint** a plâns singură până s-a liniștit, până s-a ușurat (de durere). **III.** *intr.* a termina de plâns.
Ausweis, *-es, -e, m.* **1.** legitimație, document; **den ~ vorzeigen** a se legitima. **2.** dovadă. **3.** *(ec.)* statistică; situație; raport (financiar, economic); *(fig.)* **nach ~ von...** în baza...; **nach ~ des Berichts** pe baza raportului, după cum se arată în raport.
ausweisen, *wies aus, ausgewiesen (du, er weist aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a alunga, a izgoni (din țară); a exila, a expulza; a exclude. **2.** a arăta, a dovedi, a demonstra; a constata. **3.** a prevedea; a indica; **der Plan weist mehrere Straßen aus** planul arată că sunt prevăzute mai multe străzi. **4.** *(ec.)* a da situația (financiară); a da raport (financiar). **II.** *refl.* a se legitima; a aduce dovezi; a produce actele (de studii etc.); **sich über etwas ~** a se justifica, a justifica ceva; **das wird sich bald ~** asta se va vedea în curând, se va dovedi în curând; **er hat sich als guter Fachmann ausgewiesen** s-a dovedit a fi un bun specialist.
Ausweiskarte, *-n, f.* legitimație, carnet de legitimare, de identitate.
Ausweiskontrolle, *-n, f.* control al actelor de identitate.
Ausweisleistung, *-en, f.* legitimare; producere a dovezilor; **zur ~ auffordern** a legitima, a cere legitimația.
ausweislich *adj.* care poate justifica, legitima; justificabil; doveditor; grăitor, concludent.
Ausweis|papiere *pl.* acte, documente de legitimare.
ausweißen, *weißte aus, ausgeweißt (du, er weißt aus), vb. (h) tr.* a vărui, a spoi.
Ausweißung, *-en, f.* văruire, spoire.
Ausweisung, *-en, f.* **1.** alungare, izgonire, dare afară (din țară); expulzare, exilare. **2.** *(constr.)* prevedere; destinație (a clădirii).
Ausweisungsbefehl, *-(e)s, -e, m.* ordin de expulzare, de exilare.
ausweiten, *weitete aus, ausgeweitet (du weitest aus, er weitet aus), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) lărgi, a (se) întinde; a (se) extinde; a (se) dilata; **den Export ~** a lărgi, a extinde exportul; **die Krise weitet sich aus** criza se extinde, ia proporții. **2.** *(mil.)* a decalibra (gura unei țevi de tun).
Ausweitung, *-en, f.* lărgire, întindere; extindere, dilatare.
auswellen, *wellte aus, ausgewellt, vb. (h) tr. (reg.)* a întinde aluatul.
auswendig **I.** *adj.* exterior, extern, pe din afară. **II.** *adv.* pe de rost, pe dinafară; din memorie; **~ lernen** a învăța pe de rost; **~ können** a ști pe de rost, a cunoaște temeinic.
Auswendige, *-n (etwas Auswendiges), n. sg.* exterior.
Auswendiglernen, *-s, n. sg.* învățare pe dinafară, pe de rost.
aus werden, *wurde aus, aus geworden (du wirst aus, er wird aus), vb. (s) tr. (fam.)* a se sfârși, a se termina.
auswerfen, *warf aus, ausgeworfen (du wirfst aus, er wirft aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a arunca, a (a)zvârli, a ejecta; a scoate; **die Angel ~** a arunca undița; **den Anker ~** a lăsa ancora; (și *fig.*) **einen Köder ~** a arunca o momeală, a momi; **Ballast ~** a arunca balast; *(fig., fam.)* **der Bahnhof wirft täglich Tausende von Reisenden aus** zilnic se revarsă mii de călători din gară; **jm. ein Auge ~** a scoate cuiva un ochi (aruncând cu un obiect). **2.** a săpa; **einen Graben ~ a)** a săpa un șanț; **b)** a curăța (un șanț) de nămol; **Sand ~** a scoate nisip (dintr-o groapă, dintr-un râu etc.). **3.** *(med.)* a expectora. **4.** a constitui; a fixa, a asigura; **jm. eine Summe für etwas ~** a aloca cuiva o sumă pentru ceva; **jm. eine Rente ~** a asigura cuiva o pensie. **5.** *(jur.)* a pedepsi; **eine Strafe ~** a da o pedeapsă. **6.** *(cont.)* a scoate afară, a scoate din rând (o sumă, un rezultat); a nota pe margine; **einen Posten ~** a însemna, a nota un post pe margine. **7.** *(despre mare, râuri)* a arunca la mal, la țărm. **8.** *(înv.)* a da afară, a izgoni; a exclude. **9.** *(în expr.)* **ein Tier ~** sau **einem Tier die Hoden ~** a castra un animal. **10.** *(despre lumini)* a răspândi. **11.** a stinge aruncând (ceva) peste; **das Feuer ~** a stinge (sau înăbuși) focul aruncând pământ peste el. **12.** a împrăștia, a semăna. **13.** a produce (într-un interval de timp cu ajutorul unui mecanism); **wie viel Tabletten wirft die Maschine aus?** câte tablete produce mașina (într-un interval dat de timp)? **II.** *intr.* **1.** a arunca afară. **2.** a isprăvi un joc printr-o aruncătură de bilă, de zar. **3.** *(despre animale)* a deveni sterp.
Auswerfen, *-s, n. sg.* v. Auswerfung.
Auswerfer, *-s, -, m. (tehn.)* ejector.
Auswerfung, *-en, f.* **1.** aruncare, azvârlire (afară). **2.** săpare, curățire (a unui șanț). **3.** *(med.)* expectorare, vărsare, scuipare de sânge. **4.** alocare; constituire (a unei rente). **5.** *(com.)* însemnare pe margine. **6.** înăbușire, stingere prin acoperire (cu ceva).
auswertbar *adj.* valorificabil, utilizabil.
Auswertegerät, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tehn.)* aparat de decodificat. **2.** aparat de valorificare a datelor (culese).
auswerten, *wertete aus, ausgewertet (du wertest aus, er wertet aus), vb. (h) tr.* **1.** a evalua, a estima, a aprecia. **2.** a valorifica; a întrebuința, a utiliza, a folosi; a exploata; **eine Umfrage ~** a valorifica, a exploata datele unui test; **seine Kenntnisse ~** a-și valorifica cunoștințele.
Auswerter, *-s, -, m.* **1.** *(av.)* operator al unei stațiuni de radiolocație. **2.** v. Auswertegerät.
Auswertung, *-en, f.* **1.** valorificare, exploatare, întrebuințare, utilizare, folosire; *(mil.)* valorificare a informațiilor. **2.** evaluare; estimare, apreciere; **statistische ~** interpretare statistică. **3.** *(mat.)* determinare a valorii de adevăr a unei formule; definire a valorii. **4.** *(chim.)* titrare.
Auswertungs|methode, *-n, f.* metodă de exploatare, de interpretare (a datelor).
auswettern, *wetterte aus, ausgewettert, vb. (h) intr.* **1.** *(despre furtuni)* a se liniști, a se potoli, a trece; *(fig.)* **er hat ausgewettert** (el) s-a domolit, nu mai tună, nu mai înjură. **2.** *(impers.)* **es hat ausgewettert** furtuna a încetat, a trecut.
auswetzen, *wetzte aus, ausgewetzt (du, er wetzt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* a ascuți; a netezi, a egaliza (ascuțind); *(fig.)* **eine Scharte ~ a)** a repara o greșeală; **b)** a-și lua revanșa. **II.** *refl.* a se toci; **das Messer wetzt sich aus** cuțitul se tocește.

auswichsen, *wichste aus, ausgewichst (du, er wichst aus), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a cerui (pe dinăuntru). **2.** *(fig., fam.)* a muia (cuiva) spinarea, oasele; a freca (cuiva) ridichea. **II.** *intr. (s) (reg.)* a o lua la sănătoasa, a da bir cu fugiţii, a se căra.

auswickeln, *wickelte aus, ausgewickelt (ich wick(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** a desfăşa, a scoate din faşă, din scutece; a desface, a despacheta. **2.** *(fil., înv.)* a explica, a dezvolta.

auswiegen, *wog aus, ausgewogen, vb. (h) tr.* **1.** a cântări; **die Butter pfundweise ~** a cântări untul în jumătăţi de kg. **2.** *(tehn.)* a echilibra.

auswindeln, *windelte aus, ausgewindelt (ich wins(e)le aus), vb. (h) tr.* a scoate din faşă, din scutece, a desfăşa.

auswinden, *wand aus, ausgewunden (du windest aus, er windet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** v. auswringen. **2.** *(înv.; jm. etwas)* a smulge (cuiva ceva) din mână. **3.** a ridica (cu macaraua, cabestanul etc.). **II.** *refl. (fam.)* a se dezvinovăţi cu cuvinte abile, a găsi pretexte.

auswinseln, *winselte aus, ausgewinselt (ich wind(e)le aus), vb. (h) intr.* a înceta scheunatul, a nu mai scheuna.

auswintern, *winterte aus, ausgewintert, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a conserva în timpul iernii, a scoate din iarnă. **2.** a expune asprimii iernii. **II.** *intr. (s)* **1.** *(agr.)* a degera, a nu suporta iarna: **die Saat ist ausgewintert** semănăturile au suferit din cauza gerului. **2.** (şi *refl.*) a (pe)trece iarna undeva, a ierna.

Auswintern, *-s, n. sg.* distrugere de animale şi plante prin ger.

Auswinterung, *-en, f.* **1.** iernare, iernat; ieşire din iarnă. **2.** *(agr.)* îngheţare, degerare.

auswirken, *wirkte aus, ausgewirkt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(reg.)* a isprăvi de ţesut (o pânză). **2.** a obţine, a dobândi (ceva pentru cineva); a mijloci. **3.** a frământa aluatul; a da o formă (aluatului). **4.** *(vân.)* a scoate măruntaiele; a tranşa vânatul. **II.** *refl.* a se răsfrânge; a-şi produce efectul, a avea repercusiuni; a influenţa; **das wirkt sich positiv aus** are un efect pozitiv. **III.** *intr.* **1.** *(reg.)* a termina (cu ţesutul). **2.** a înceta să lucreze.

Auswirkung, *-en, f.* **1.** efect, influenţă; repercusiune, urmare; consecinţă; **die ~en der Reform** efectele, consecinţele reformei. **2.** dobândire, obţinere; mijlocire.

auswirren, *wirrte aus, ausgewirrt, vb. (h) tr.* a descurca.

auswischbar *adj.* care se poate şterge.

auswischen, *wischte aus, ausgewischt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a curăţa, a şterge; **den Staub ~** a şterge praful (din ceva); **sich** *(dat.)* **die Augen ~** a-şi freca, a-şi şterge ochii; *(fig., fam.)* **jm. die Augen ~** a înşela, a duce pe cineva. **2.** *(pop.)* a juca cuiva o farsă, a i-o plăti cuiva; a provoca cuiva o neplăcere, o pagubă; **jm. eins ~ a)** a trage cuiva o palmă; **b)** a juca cuiva o festă. **3.** a rade, a şterge (ceva scris). **II.** *intr. (s) (fam.)* a o şterge, a o întinde, a evada, a fugi; **er wischt mir aus** îmi scapă din mână.

Auswischer, *-s, -, m.* **1.** palmă. **2.** farsă.

auswittern, *witterte aus, ausgewittert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a expune acţiunii intemperiilor. **2.** a altera, a dezagrega, a fărâmiţa, a descompune (sub influenţa intemperiilor). **3.** *(vân.)* a adulmeca, a simţi, a mirosi; *(fig., fam.)* a sonda, a cerceta. **II.** *intr.* **1.** *(despre furtună)* a înceta, a se potoli. **2.** *(s)* a se altera, a se descompune, a se dezagrega (sub influenţa intemperiilor, a aerului); **das Erz wittert aus** minereul se dezagregă.

Auswitterung, *-en, f.* **1.** alterare, descompunere, dezagregare (sub influenţa intemperiilor). **2.** adulmecare.

auswölben, *wölbte aus, ausgewölbt, vb. (h) tr.* a bolti.

Auswölbung, *-en, f.* boltă; boltire, boltitură.

auswringen, *wrang aus, ausgewrungen, vb. (h) tr.* a stoarce (rufe).

auswuchern, *wucherte aus, ausgewuchert, vb. (h)* **I.** *tr.* a jupui, a stoarce, a exploata (prin camătă). **II.** *intr.* a prolifera, a se înmulţi rapid; a năpădi, a se întinde pretutindeni.

Auswucherung, *-en, f.* **1.** acoperire, năpădire, întindere. **2.** *(med.)* excrescenţă; proliferare. **3.** jupuire, stoarcere, exploatare prin camătă.

Auswuchs, *-es, -wüchse, m.* **1.** excrescenţă; protuberanţă; cucui; cocoaşă; diformitate; caruncul. **2.** *(agr.)* încolţire pe tulpină (a gramineelor). **3.** *(fig.)* născocire, aberaţie; exces; viciu; monstruozitate; **~ der Fantasie (Phantasie)** născocire a fanteziei.

auswühlen, *wühlte aus, ausgewühlt, vb. (h) tr.* **1.** a dezgropa, a scoate scormonind, răscolind pământul. **2.** a săpa scormonind.

Auswurf, *-(e)s, -würfe, m.* **1.** *(med.)* expectoraţie, spută, flegmă; *(pop.)* scuipat. **2.** gunoi; murdărie; dejecţie. **3.** *(fig.)* lepădătură, drojdie; **~ der Gesellschaft** drojdie a societăţii. **4.** deşeu; *(mar.)* obiect aruncat de mare pe ţărm. **5.** *(geol.)* dejecţie vulcanică; lavă. **6.** *(tehn.)* evacuare, orificiu de golire.

auswürfeln, *würfelte aus, ausgewürfelt (ich würf(e)le aus), vb. (h)* **I.** *tr.* a arunca cu zarul, a juca ceva la zaruri. **II.** *intr.* a da primul cu zarurile.

Auswürfling, *-s, -e, m.* **1.** *(geol.)* material piroclastic; piatră, lavă aruncată de un vulcan. **2.** *(peior.)* lepădătură.

Auswurf|stoffe *pl.* excreţie; excremente.

auswürgen, *würgte aus, ausgewürgt, vb. (h) tr.* a vărsa, a voma cu mari sforţări.

auswurzeln, *wurzelte aus, ausgewurzelt (ich wurz(e)le aus), vb. (h) tr.* a dezrădăcina; a stârpi din rădăcină, a extirpa.

auswüten, *wütete aus, ausgewütet (du wütest aus, er wütet aus), vb. (h) intr.* şi *refl.* *(despre furtuni)* a se potoli, a se linişti; *(despre oameni)* a-i trece furia, a se domoli.

auszacken, *zackte aus, ausgezackt, vb. (h) tr.* a cresta, a dinţa; a tăia în zigzag.

auszahlen, *zahlte aus, ausgezahlt, vb. (h)* **I.** *tr.* a plăti; a achita; **den Lohn ~** a plăti salariul; *(fig., fam.)* **wart! ich werd dich ~!** lasă! am să ţi-o plătesc eu! **II.** *refl. (fam.)* a merita; **das zahlt sich nicht aus** nu merită (osteneala).

auszählen, *zählte aus, ausgezählt, vb. (h)* **I.** *tr.* a număra (separând); **die Stimmen ~** a număra voturile; *(box)* **der Gegner wurde ausgezählt** adversarul a fost numărat. **II.** *intr.* a înceta să numere, a termina de numărat.

Auszahler, *-s, -, m.* platnic, plătitor.

Auszahlung, *-en, f.* plată, rambursare, vărsământ; **telegrafische ~** mandat telegrafic.

Auszählung, *-en, f.* numărare, numărătoare.

Auszahlungs|anweisung, *-en, f.* mandat de plată.

Auszahlungsbetrag, *-(e)s, -träge, m.* valoarea plăţii; suma totală de plată.

Auszahlungsgenehmigung, *-en, f.* autorizaţie de plată.

Auszahlungs|schein, *-(e)s, -e, m.* aviz de plată.

Auszahlungs|termin, *-s, -e, m.* termen de plată.

auszähneln, *zähnelte aus, ausgezähnelt (ich zähn(e)le aus), vb. (h) tr.* a cresta în formă de dinţi, a dinţa.

auszahnen, *zahnte aus, ausgezahnt, vb. (h)* **I.** *tr.* v. auszähneln. **II.** *intr.* a-i fi crescut ultimii dinţi.

auszanken, *zankte aus, ausgezankt, vb. (h)* **I.** *tr. (fam.)* a certa, a lua la rost. **II.** *intr.* şi *refl.* a înceta să (se) certe.

auszapfen, *zapfte aus, ausgezapft, vb. (h) tr.* **1.** a scoate, a trage (vin) din butoi. **2.** a da cep unui butoi; a goli (un butoi). **3.** a turna (vin). **4.** *(fig., fam.)* a stoarce pe cineva.

auszappeln, *zappelte aus, ausgezappelt (ich zapp(e)le aus), vb. intr.* **1.** *(h)* a înceta de a se zbate, a înceta să se zbată. **2.** *(s)* a ieşi zbătându-se.

auszäunen, *zäunte aus, ausgezäunt, vb. (h) tr.* a separa cu un gard; a împrejmui (cu gard).

auszausen, *zauste aus, ausgezaust (du, er zaust aus), vb. (h) tr.* a smulge; **jm. die Haare ~** a smulge cuiva părul, a trage pe cineva de păr.

auszechen, *zechte aus, ausgezecht, vb. (h)* **I.** *tr.* a goli (bând), a bea (un pahar) până la fund. **II.** *intr.* a înceta cu chefuitul.

auszeh(e)nten, *zeh(e)nte aus, ausgezeh(e)nt, vb. (h) tr. (ist.)* a dijmui, a lua zeciuială.

auszehren, *zehrte aus, ausgezehrt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a slăbi, a (se) slei, a (se) epuiza, a se consuma; **er ist ausgezehrt** a slăbit, e stors; **die Krankheit hat ihn ausgezehrt** boala l-a epuizat, l-a sleit de puteri.

auszehrend **I.** *part. prez.* de la auszehren. **II.** *adj.* epuizant.

Auszehrung, *-en, f.* **1.** epuizare, sleire; slăbire, epuizare fizică. **2.** *(med. pop.)* tuberculoză, oftică.

auszeichnen, *zeichnete aus, ausgezeichnet (du zeichnest aus, er zeichnet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a decora, a distinge, a evidenţia; **der Lehrer hat den Schüler ausgezeichnet** profesorul l-a evidenţiat pe elev; **er wurde mit einem Orden ausgezeichnet** a fost decorat cu un ordin; **Sinn für Kunst zeichnet ihn aus** se face remarcat printr-un (deosebit) simţ artistic. **2.** *(tipogr.)* a evidenţia; a scoate în evidenţă (cuvinte, pasaje etc.). **3.** a însemna, a nota; a marca; *(com.)* a pune, a afişa preţul (la mărfuri). **II.** *intr.* a termina de desenat; a desena complet. **III.** *refl.* a se distinge, a se evidenţia; a se face cunoscut.

Auszeichnerpunkt, *-(e)s, -e, m. (top.)* punct geodezic, punct de orientare, punct de reper.

Auszeichnung, *-en, f.* **1.** decoraţie; distincţie (ordin, premiu, titlu etc.); **jn. zur höchsten ~ vorschlagen** a propune pe cineva pentru cea mai înaltă distincţie. **2.** decorare; evidenţiere; **die ~ findet morgen statt** decorarea, acordarea distincţiilor (premiilor etc.) are loc mâine; **er hat das Abitur mit ~ bestanden** a luat examenul de maturitate, bacalaureatul cu brio. **3.** notă, însemnare, marcare; *(com.)* punerea, afişarea preţului la mărfuri. **4.** *(com.)* etichetă, marcă. **5.** *(tipogr.)* scoatere în evidenţă (a unor cuvinte sau pasaje prin întrebuinţarea altor caractere de litere).

Auszeichnungs|pflicht, *-en, f. (com.)* obligaţie de a pune, a afişa preţul (la mărfuri).

Auszeichnungs|schrift, *-en, f. (tipogr.)* literă de evidenţiere.

auszeichnungswert, auszeichnungswürdig *adj.* demn de a fi decorat, evidenţiat, distins.

auszeideln, *zeidelte aus, ausgezeidelt (ich zeid(e)le aus), vb. (h) tr. (reg.)* a tăia (a scoate) fagurele (din ramă).

Aus|zeit *f. sg. (sport)* taim-aut, time-out.

auszementieren, *zementierte aus, auszementiert, vb. (h) tr.* a pune ciment; a cimenta, a îmbrăca în ciment.

auszerren, *zerrte aus, ausgezerrt, vb. (h) tr.* **1.** a scoate, a smulge smucind. **2.** a întinde smucind.

ausziehbar *adj.* care se poate întinde, extensibil.

Ausziehbarkeit *f. sg.* însuşirea de a se putea întinde, extensibilitate.

ausziehen, *zog aus, ausgezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a întinde, a lungi; **die Antenne am Auto ~** a scoate, a ridica antena la automobil; **Draht ~** a întinde sârmă; **den Teig dünn ~** a întinde aluatul (cu sucitorul); **einen Tisch ~** a lungi o masă. **2.** a scoate afară, a extrage, a smulge; **dem Vogel eine Feder ~** a smulge o pană păsării; **den Schlüssel ~** a scoate cheia (din uşă); **einen Zahn ~** a scoate un dinte. **3.** a scoate, a dezbrăca, a descălţa; **die Schuhe ~** a scoate pantofii, a descălţa; **die Kleider ~** a dezbrăca hainele; *(fig.)* **die Kinderschuhe ~** a se face mare, a deveni matur; **jn. ~** a dezbrăca pe cineva, a despuia, a jupui pe cineva; *(fig.)* **jn. bis aufs Hemd ~** a lua şi cămaşa de pe cineva; **die Uniform (sau des Kaisers Rock) ~ a)** a dezbrăca uniforma; **b)** a părăsi armata; **das Schwert ~ a)** a scoate sabia din teacă; **b)** a scoate sabia dintr-o rană; *(fig.)* **den alten Adam ~** a începe o viaţă nouă. **4.** a face un extract, a extrage; a excerpta; **Stellen aus einem Buche ~** a conspecta pasaje dintr-o carte; *(chim.)* **eine Lösung mit einem Lösungsmittel ~** a extrage o soluţie cu un dizolvant; **Saft aus einer Pflanze ~** a extrage suc dintr-o plantă; *(mat.)* **eine Wurzel ~** a extrage o rădăcină, un radical. **5.** a decolora; **die Sonne zieht die Farben aus** soarele decolorează, păleşte culorile. **6.** a desena, a trage (după model); a uni (trăgând o linie); **er zieht die Zeichnung mit Tusche aus** el trage cu tuş peste un desen; **die Linien ~** a îngroşa liniile. **7.** *(fam.; in expr.)* **ein Glas ~** a trage un pahar; a goli, a da de duşcă, a da pe gât un pahar. **8.** *(muz.)* a reduce, a prescurta (o operă muzicală). **II.** *refl. (h)* **1.** a se dezbrăca, a se descălţa. **2.** a se întinde, a se lungi. **III.** *intr. (s)* **1.** a se muta, a schimba domiciliul; **er muss aus der Wohnung ~** trebuie să se mute din locuinţă. **2.** a pleca; a porni (la drum); a emigra; **die Truppen ziehen zur Parade aus** trupele ies la paradă; **zu Pferde ~** a pleca pe cal, a porni călare. **3.** *(fam.)* a o lua la sănătoasa, a-şi lua picioarele la spinare. **4.** a ieşi, a se pierde; **das Aroma des Kaffees ist ausgezogen** cafeaua şi-a pierdut aroma; *(mine)* **die verbrauchten Wetter ziehen aus dem Schacht aus** aerul greu, viciat iese din puţ.

Ausziehen, *-s, n. sg.* **1.** întindere, lungire. **2.** scoatere, smulgere, extragere; extracţie; excerptare. **3.** dezbrăcare, descălţare, despuiere. **4.** plecare (în lume); emigrare; mutare.

Auszieher, *-s, -, m.* extractor (la o puşcă).

Ausziehfeder, *-n, f. (desen)* trăgător, peniţă de desen.

Ausziehleiter, *-n, f.* scară extensibilă.

Ausziehmaschine, *-n, f. (drumuri)* dispozitiv de extragere (piloţi).

Ausziehmädchen, *-s, -, n. (fam., peior.)* model nud.

Ausziehplatte, *-n, f.* tăblie de lungit masa.

Ausziehschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puţ de aeraj (pentru evacuarea aerului viciat).

Ausziehtisch, *-(e)s, -e, m.* masă extensibilă.

Ausziehtusche, *-n, f.* tuş de China, tuş de tras linii.

Ausziehung, *-en, f.* v. Ausziehen (**1, 2**).
auszieren, *zierte aus, ausgeziert, vb. (h) tr.* a împodobi, a decora.
auszimmern, *zimmerte aus, ausgezimmert, vb. (h) tr.* a căptuşi, a pardosi cu scânduri.
Auszimmerung, *-en, f.* căptuşire cu scânduri; pardosire cu scânduri.
auszinnen, *zinnte aus, ausgezinnt, vb. (h) tr.* a cositori; a spoi (cu cositor).
auszirkeln, *zirkelte aus, ausgezirkelt (ich zirk(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** a măsura cu compasul. **2.** *(fig., fam.)* a fixa, a stabili, a aranja. **3.** *(reg.)* a inventa, a născoci.
auszischen, *zischte aus, ausgezischt, vb.* **I.** *(h) tr.* a fluiera (pe cineva), a şuiera în semn de dezaprobare. **II.** *(s) intr. (rar)* a se stinge (despre ţigări, lumânări).
auszittern, *zitterte aus, ausgezittert, vb. (h) intr.* **1.** a înceta să tremure, a nu mai tremura. **2.** a vibra.
Auszubildende, *-n, -n (ein Auszubildender), m.* şi *f. (presc.* **Azubi)** ucenic(ă), persoană în curs de formare profesională.
auszucken, *zuckte aus, ausgezuckt, vb. (h) intr.* a înceta să zvâcnească, a nu mai zvâcni.
Auszug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** extras; rezumat; prescurtare; sumar; **Auszüge aus dem Roman vorlesen** a citi părţi, pasaje din roman; ~ **aus der Kriegsstammrolle** extras din matricol, din registrul matricol al armatei, din controalele active ale armatei; *(jur.)* ~ **aus dem Strafgesetzbuch** extras din codul penal; **der ~ des Bankkontos weist einen Soldo von 50.000 Euro aus** extrasul de cont evidenţiază un sold de 50.000 euro. **2.** *(chim.)* extract. **3.** esenţă; *(fig.)* chintesenţă. **4.** ieşire; plecare; mutare; emigrare; **der ~ aus der alten Wohnung** mutarea din vechea locuinţă. **5.** prelungire (a unei mese), tăblie care se trage; parte a unui obiect care se trage, se scoate (pentru a-l prelungi); sertar. **6.** *(reg.)* calitate superioară, floare (de griş, făină etc.). **7.** *(muz.)* prelucrare pentru pian, prescurtare, adaptare. **8.** *(reg.* şi *austr.)* v. Altenteil. **9.** *(elv.)* primul contingent al soldaţilor în termen. **10.** *(fot.; în expr.)* **Apparat mit ~** aparat pliant.
Auszug|gleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de formare a trenurilor.
Auszügler, *-w, -, m.* **1.** *(elv.)* soldat din primul contingent. **2.** *(reg.* şi *austr.)* părinte care şi-a cedat (la bătrâneţe) averea copiilor şi se află în îngrijirea acestora.
auszüglich *adj.* v. auszugsweise.
Auszugplatte, *-n, f.* v. Auszugsplatte.
Auszugsfest, *-(e)s, -e, n.* paştele evreiesc.
Auszugs|hieb, *-(e)s, -e, m. (forest.)* extracţie a arborilor bătrâni.
Auszugsmehl, *-(e)s, -e, n.* făină foarte fină, de calitate superioară, floare de făină.
Auszugs|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de extracţie.
Auszugs|platte, *-n, f.* bucată adăugată la o masă, tăblie care se trage (pentru a prelungi masa).
auszugsweise *adv.* în extras; în rezumat; ~ **veröffentlichen** a publica în fragmente.
Auszugswelle, *-n, f. (text.)* arbore posterior (la război).
Auszugswellenrad, *-(e)s, -räder, n. (text.)* roată de comandă a arborelui posterior (la război).
auszupfen, *zupfte aus, ausgezupft, vb. (h) tr.* a destrăma, a scoate, a smulge (fire, pene etc.).
Auszupfer, *-s, m. (text.)* destrămător.
auszürnen, *zürnte aus, ausgezürnt, vb. (h) intr.* a sfârşi cu supărarea, a înceta mânia.
auszwicken, *zwickte aus, ausgezwickt, vb. (h) tr.* **1.** a pişca, a scoate ciupind; a smulge. **2.** *(constr.)* a împăna rosturile unei zidării.
auszwiebeln, *zwiebelte aus, ausgezwiebelt (ich zwieb(e)le aus), vb. (h) tr. (fam.)* a trage o mamă de bătaie.
Auszwirnen, *-s, n. sg. (text.)* torsiune definitivă, suplimentară.
auszwitschern, *zwitscherte aus, ausgezwitschert, vb. (h) intr.* a înceta (cu) ciripitul, a nu mai ciripi.
autark *adj.* autarhic.
Autarkie, *-n* [-ki:ən], *f.* autarhie; independenţă economică a unei ţări faţă de celelalte.
autarkisch *adj.* v. autark.
auteln, *autelte, geautelt (ich aut(e)le), vb. (h) intr. (inv.* şi *reg.)* a merge cu automobilul.
Authentie[-'ti:] *f. sg. (livr.)* v. Authentizität.
authentifizieren, *authentifizierte, authentifiziert, vb. (h) tr.* a autentifica, a certifica.
authentisch *adj.* **1.** autentic, adevărat. **2.** *(reg.)* solid, puternic.
authentisieren, *authentisierte, authentisiert, vb. (h) tr. (jur.)* a autentifica.
Authentizität *f. sg.* autenticitate.
Autismus, *-, m. sg. (med.)* autism.
autistisch *adj.* autist; **ein ~es Kind** un copil autist.
Autler, *-s, -, m. (inv., reg.; fam.)* automobilist, şofer.
Auto, *-s, -s, n.* automobil, maşină; ~ **fahren a)** a conduce automobilul; **b)** a merge cu maşina; ~ **mit Schiebedach** automobil decapotabil; **umweltfreundliches** ~ automobil nepoluant.
Auto|anhänger, *-s, -, m. (auto.)* remorcă.
Auto|atlas, - (şi *-lasses), -lasse* (şi *-lanten), m.* atlas rutier, automobilistic.
Auto|ausfahrt, *-en, f.* (poartă de) ieşire pentru autovehicule.
Autobahn, *-en, f.* autostradă; **gebührenpflichtige** ~ autostradă cu taxă.
Autobahn|anschluss|stelle, *-n, f.* punct de acces (dintr-o şosea secundară) pe autostradă.
Autobahn|auf|fahrt, *-en, f.* acces, intrare pe autostradă.
Autobahn|ausfahrt, *-en, f.* ieşire de pe autostradă.
Autobahnbrücke, *-n, f.* pod pe autostradă, viaduct.
Autobahndrei|eck, *-(e)s, -e (reg.* şi *-en)* intersecţie de autostrăzi (în formă de triunghi).
Autobahnkontrollpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct de control pe autostradă.
Autobahnkreuz, *-es, -e, n.,* **Autobahnkreuzung**, *-en, f.* intersecţie de autostrăzi (pe două niveluri).
Autobahnmeisterei, *-en, f.* serviciu de întreţinere şi reparaţie a autostrăzii.
Autobahn|netz, *-es, -e, n.* reţea de autostrăzi.
Autobahn|nutzungsgebühr, *-en, f.* taxă de utilizare a autostrăzii.
Autobahnrast|hof, *-(e)s, -höfe, m.,* **Autobahnrast|stätte**, *-n, f.* restaurant, han lângă o autostradă, popas pe autostradă.
Autobahnschere, *-n, f.* bifurcare a autostrăzii.
Autobahn|strecke, *-n, f.* (porţiune de) autostradă.
Autobahn|überführung, *-en, f.* pasaj, trecere superioară al (a) autostrăzii.
Autobahnverbindung, *-en, f.* legătură autorutieră, prin intermediul unei autostrăzi.
Autobahnverkehr, *-s, m. sg.* trafic pe autostradă.
Autobahnzubringer, *-s, -, m.* drum, cale de acces spre autostradă.
Autobatterie, *-rien* [-ri:ən], *f.* baterie, acumulator de automobil.
Autobereifung, *-en, f.* pneuri, cauciucuri ale autovehiculului; punere a pneurilor la autovehicule.
Autobesitzer, *-s, -, m.* proprietar, posesor de automobil.
Autobetonmischer, *-s, -, m. (constr.)* betonieră automobilă.
Autobiografie, Autobiographie, *-n* [-'fi:ən] *f.* autobiografie.
autobiografisch, autobiographisch *adj.* autobiografic.
Autobombe, *-n, f.* automobil capcană.
Autobrille, *-n, f.* ochelari de automobilist.
Autobus, *-ses, -se, m.* autobuz.
Autobus|halte|stelle, *-n, f.* staţie de autobuz.
Autobuslinie [-niə], *-n* [-niən], *f.* linie de autobuz.
Autobusreise, *-n, f.* excursie, călătorie cu autobuzul.
Autobus|unglück, *-(e)s, -e, n.* accident de autobuz.
Autocar[-ka:ɐ], *-s, -s, m. (elv.)* autocar.
Autochrom [-'kro:m], *-(e)s, n. sg.* autocrom, fotocromie.
autochthon [-ɔx'to:n] *adj.* autohton, băştinaş.
Autochthone, *-n, -n (ein Autochthoner), m.* autohton, băştinaş.
Autocross şi **Auto-Cross**[-krɔs], *-, -e, m.* autocros.
Autodafé, *-s, -s, n.* **1.** autodafeu. **2.** ardere în public a cărţilor şi scrierilor interzise.
Autodetermination *f. sg. (pol.)* autodeterminare.
Autodidakt, *-en, -en, m.* autodidact.
autodidaktisch *adj.* autodidact.
Autodieb, *-(e)s, -e, m.* hoţ de automobile.
Autodieb|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* furt de automobile.
Autodienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de întreţinere şi reparare a automobilelor; auto-service.
Autodrom, *-s, -e, n. (austr.)* autodrom (în parcuri de distracţii).
Autodroschke, *-n, f. (inv., austr.)* taxi(metru).
autodynamisch *adj.* autodinamic.
Auto|elektrik *f. sg.* instalaţie electrică a automobilului.
Auto|ersatz|teile *m. pl.* piese de schimb pentru autovehicule.
Autofabrik, *-en, f.* fabrică, uzină de automobile.
Autofähre, *-n, f.* bac pentru autovehicule.
Autofahrer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* automobilist(ă), conducător(-oare) auto, şofer(iţă).
Autofahrt, *-en, f.* călătorie cu maşina.
Autofalle, *-n, f.* **1.** *(fam.)* radar instalat la marginea şoselei pentru constatarea vitezei maşinilor. **2.** obstacol plasat de bandiţi pe autostradă pentru jefuirea maşinilor.
autofest *adj. (despre stofe)* care nu se şifonează în maşină.
Autofirma, *-men, f.* firmă de automobile.
autofrei *adj.* fără circulaţie de autovehicule; **~er Sonntag** duminică în care nu se circulă cu maşina; **~e Zone** zonă cu restricţie de circulaţie.
Autofriedhof, *-(e)s, -höfe, m. (fam.)* cimitir de maşini.
Autoführer, *-s, -, m.* v. Autofahrer.
Autogamie *f. sg. (biol.)* autogamie, autofecundare.
Autogarage [-ra:ʒe], *-n, f.* garaj (pentru automobile).
autogen *adj.* autogen; **~e Schweißung** sudură autogenă.
Autogengerät, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* aparat de sudură autogenă.
Autogenschneidemaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de tăiat autogen.
Autogenschweißer, *-s, -, m. (tehn.)* sudor autogen.
Autogenschweißgerät, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* aparat de sudură autogenă.
Autogenschweißung, *-en, f. (tehn.)* sudură autogenă.
Autogeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de automobile.
Autogiro [-'ʒi:-], *-s, -s, n. (av.)* autogir.
Autognosie *f. sg. (fil.)* autognosie.
autognostisch *adj. (fil.)* autognostic.
Autograf, *-s, -e(n), n.* v. Autograph.
autografisch *adj.* v. autograpisch.
Autogramm, *-(e)s, -e, n.* autograf.
Autogrammjäger, *-s, -, m. (fam.)* vânător de autografe.
Autogrammsammler, *-s, -, m.* colecţionar de autografe.
Autograph, *-s, -e(n), n.* manuscris autograf.
Autographie, *-n* [-'fi:ən], *f. (tipogr.)* autografie, autografică.
autographieren, *autographierte, autographiert, vb. (h) tr.* **1.** a scrie cu propria mână. **2.** *(tipogr.)* a autografia, a reproduce printr-o autografie.
autographisch *adj.* **1.** autograf, scris de propria mână. **2.** *(tipogr.)* autografic, reprodus prin autografie.
Autogravüre [-'vy:-], *-n, f. (tipogr.)* autogravură.
Auto|halle, *-n, f.* **1.** hală de montaj (într-o fabrică de automobile). **2.** sală de expoziţie pentru automobile.
Auto|händler, *-s, -, m.* negustor de automobile.
Auto|heber, *-s, -, m. (auto.)* cric.
Auto|hilfsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de depanare.
Auto|hof, *-s, -höfe, m.* garaj (mare, cu staţie de întreţinere), parc de maşini.
Auto|hofbesitzer, *-s, -, m.* proprietar de garaj, al unui parc de maşini.
Auto|hupe, *-n, f.* claxon (de automobil).
Auto|hypnose, *-n, f.* autohipnoză.
Auto|industrie, *-n* [-'tri:ən], *f.* industrie de automobile.
Auto|infektion, *-en, f.* autoinfecţie.
Auto|intoxikation, *-en, f.* autointoxicaţie.
Autokappe, *-n, f.* passe-montagne.
Autokarte, *-n, f.* hartă rutieră.
Autokennzeichen, *-s, -, n.* număr de înmatriculare (al unui automobil).
autokephal (şi **autozephal**) *adj. (bis.)* autocefal.

Autokephalie *f. sg. (bis.)* autocefalie.
Autokino, *-s, -s, n.* cinematograf în aer liber (unde se vede filmul din automobil).
Autoklav, *-(e)s, -en* [-vən-], *m. (chim.)* autoclav(ă).
Autoklub, *-s, -s, m.* v. Automobilklub.
Autoknacker, *-s, -, m. (fam.)* spărgător de automobile.
Autokoffer, *-s, -, m. (auto.)* cufăr pentru bagaje.
Aut|ökologie *f. sg.* domeniu al ecologiei care studiază efectele factorilor de mediu asupra individului.
Autokolonne, *-n, f.* coloană de mașini.
Autokonfiguration, *-en, f.* autoconfigurație.
autokonjugiert *adj. (mat.)* autoconjugat.
Autokorrelationsfunktion, *-en, f.* funcție de autocorelare.
Autokorrelationskoleffizient [-'tsiɛnt], *-en, -en, m.* coeficient de autocorelare.
Autokorso, *-s, -s, m.* corso pentru mașini, automobile.
Autokran, *-s, -kräne* (și *-e*), *m.* automacara.
Autokrat, *-en, -en, m.* autocrat.
Autokratie [-'ti:], *-n* [-'ti:ən], *f.* autocrație.
autokratisch *adj.* și *adv.* autocratic, autocrat.
Autokühler, *-s, -, m.* radiator (de automobil).
Autolack, *-(e)s, -e, m.* lac pentru automobile.
Autolenker, *-s, -, m.* v. Autofahrer.
Autolotsendienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de pilotaj pentru autovehicule.
Automarder, *-s, -, m. (fam., jarg.)* v. Autoknacker.
Automarke, *-n, f.* marcă de automobil.
Automat, *-en, -en, m.* automat.
Automatenbuffet [-byfe:], *-s, -s, n.* bufet automat, expres.
Automatenfern|sprech|amt, *-(e)s, -ämter, n.* centrală telefonică automată.
Automatenfütterung, *-en, f.* alimentare automatizată (a animalelor).
automatenhaft *adj.* ca un automat.
Automatenrestaurant [-restorã:], *-s, -s, n.* restaurant cu serviciu automat.
Automatenstraße, *-n, f.* șir de automate așezate unul lângă celălalt (într-o cantină etc.).
Automaten|stuhl, *-(e)s, -stühle m. (text.)* război de țesut automat.
Automatik, *-en, f.* automatică.
Automation [-tsio:n], *-en, f.* v. Automatisierung.
automatisch *adj.* și *adv.* automat.
automatisieren, *automatisierte, automatisiert, vb. (h) tr.* a automatiza.
Automatisierung, *-en, f.* automatizare; **fortgeschrittene** ~ automatizare avansată; **komplexe** ~ automatizare totală.
Automatisierungsgrad, *-(e)s, m. sg.* grad de automatizare; ~ **der Produktion** grad de automatizare a producției.
Automatisierungskoleffizient [-'tsiɛnt], *-en, -en, m.* coeficient de automatizare.
Automatisierungsniveau [-nivo:], *-s, -s, n.* nivel de automatizare.
Automatisierungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de automatizare.
Automatismus, *-, -men, m.* **1.** *(tehn.)* mecanism automatizat, automat. **2.** *(biol.; psih.)* automatism.
Automatwerk, *-(e)s, -e, n.* sistem automat, mecanism automat.
Automechaniker, *-s, -, m.* mecanic auto.
Autominute, *-n, f.* distanță parcursă cu o viteză medie de o mașină într-un minut.
Automobil, *-(e)s, -e, n.* automobil.
Automobil|aus|stellung, *-en, f.* expoziție de automobile.
Automobil|bau, *-(e)s, m. sg.* construcție de automobile.
Automobilbrille, *-n, f.* v. Autobrille.
Automobil|empfänger, *-s, -, m.* radioreceptor auto.
Automobilfahrer, *-s, -, m.* v. Autofahrer.
Automobilge|stell, *-(e)s, -e, n.* șasiu de automobil.
Automobilhalle, *-n, f. (auto.)* garaj.
Automobil|industrie, *-n* [-'tri:ən], *f.* industrie de automobile.
Automobilismus, *-, m. sg.* automobilism.
Automobilist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* automobilist(ă).
automobilistisch *adj.* automobilistic.
Automobilkasten, *-s, -kästen, m.* caroserie de automobil.
Automobilklub, *-s, -s, m.* automobilclub, autoclub.
Automobil|lenker, *-s, -, m.* v. Autofahrer.
Automobilmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață de automobile.
Automobilreifen, *-s, -, m.* v. Autoreifen.
Automobilrennbahn, *-en, f.* v. Autorennbahn.
Automobilrennen, *-s -, n.* v. Autorennen.
Automobilsalon [-'lõ:], *-s,-s, m.* salon automobilistic.
Automobilschuppen, *-s, -, m. (înv.)* garaj.
Automobiltechnik *f. sg.* tehnică automobilistică.
Automobilversicherung, *-en, f.* v. Autoversicherung.
Automobilwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină de automobile.
Automobilwerkzeug, *-(e)s, -e, n.* v. Autowerkzeug.
Automobilwesen, *-s, n. sg.* automobilism.
automorph *adj.* automorf; *(mat.)* **~e Funktion** funcție automorfă.
autonom *adj.* și *adv.* autonom; **~es Gebiet** regiune autonomă; ~ **handeln** a acționa autonom, independent.
Autonomie, *-n* [-'mi:ən], *f.* autonomie.
Autonomiebe|strebung, *-en, f.* aspirație la autonomie.
Autonomiegedanke, *-n, -n, m.* idee de autonomie.
Autonomist, *-en, -en, m.* autonomist, adept al autonomiei.
Autonummer, *-n, f. (auto.)* număr de înmatriculare.
Auto|oxidation și **Auto|oxydation**, *-en, f.* autooxidare.
Autopapiere *pl.* acte de automobil, de mașină.
Autopark, *-s, -e* (sau *-s*), *m.* parc de automobile.
Autoparkplatz, *-es, -plätze, m.* loc, teren de parcare (pentru automobile).
Autopflege *f. sg.* întreținere a automobilului.
Autopilot, *-en, -en, m. (av.)* pilot automat.
Autoplastik *f. sg. (med.)* autoplastică.
Autopolymerisation, *-en, f. (chim.)* autopolimerizare.
Autopsie, *-n* [-'psi:ən], *f.* **1.** *(anat)* autopsie; disecție. **2.** ocupație; descindere la fața locului.
Autor, *-s, -toren m.* autor.
Auto|radio, *-s, -s, n.* radio de automobil.
Auto|reifen, *-s, -, m.* pneu, anvelopă de autovehicule.
Auto|reise, *-n, f.* călătorie cu automobilul.
Auto|reisezug, *-(e)s, -züge, m.* tren care transportă persoanele împreună cu mașinile acestora.
Autoren|abend, *-s, -e, m.* ședință a cenaclului literar.
Autoren|exemplar, *-s, -e, n. (tipogr.)* exemplar de autor.
Autorenhonorar, *-s, -e, n.* drepturi de autor, onorariu (pentru o carte).
Autorenkollektiv, *-s, -e* [-və], *n.* colectiv de autori, autor colectiv.
Autorenkorrektur, *-en, f.* corectură (efectuată) de autor.
Autorenlesung, *-en, f.* citire de către autor din propria sa carte, operă.
Auto|rennbahn, *-en, f.* pistă pentru curse automobilistice.
Auto|rennen, *-s, -, n.* cursă de automobile.
Autorenrechte *pl.* drepturi de autor.
Autorenregister, *-s, -, n.* indice de autori.
Autorenschutzverband, *-(e)s, -bände, m. (jur.)* uniune de apărare a drepturilor de autor.
Autorenverzeichnis, *-ses, -se, n.* v. Autorenregister.
Autoreparatur, *-en, f.* reparație de automobile; depanare.
Autoreparaturwerk|statt, *-stätten, f.* atelier de reparații auto.
Autorisation, *-en, f.* **1.** autorizare. **2.** împuternicire.
autorisieren, *autorisierte, autorisiert, vb. (h) tr.* **1.** a autoriza; a da autorizație. **2.** a împuternici.
autorisiert **I.** *part. trec.* de la autorisieren. **II.** *adj.* **1.** autorizat, aprobat; **eine ~e Übersetzung** o traducere autorizată. **2.** împuternicit.
autoritär *adj.* autoritar, bazat pe autoritate, categoric; **~es Regime** regim autoritar, sprijinit pe forță.
Autorität, *-en, f.* **1.** *sg.* autoritate; **die staatliche** ~ autoritatea statului; **er hat keine ~ gegenüber den Schülern** n-are autoritate față de elevi. **2.** somitate, autoritate; **als ~ gelten** a trece drept autoritate.
autoritativ *adj.* autoritar, care se bazează pe autoritate, de autoritate, hotărâtor.
Autoritäts|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* revendicare a autorității.
Autoritäts|glaube, *-ns, m. sg.* încredere, credință în autoritate, în autorități.
autoritätsgläubig *adj.* care crede în autoritate.
Autoritäts|gläubigkeit *f. sg.* credință în autoritate.
Autoritätsmissbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* abuz de autoritate.
Autoritäts|prinzip, *-(e)s, -ien* [-iən], *n.* principiu al autorității.
Auto|rotation, *-en, f. (tehn.)* autorotație.
Autor|recht, *- (e)s, n. sg.* v. Urheberrecht.
Autor|schaft *f. sg.* calitate de autor; faptul de a fi autor; paternitate; **die ~ dieses Buches ist unbekannt** paternitatea acestei cărți este necunoscută.
Auto|ruf, *-(e)s, m. sg.* comandă de mașină prin telefon.
Autosalon, *-s, -s, m.* v. Automobilsalon.
Autoschlange, *-n, f.* coloană, șir de automobile (care se deplasează foarte încet, anevoie).
Autoschlitten, *-s, -, m.* sanie-automobil.
Autoschlosser, *-s, -, m.* lăcătuș, mecanic auto.
Autoschlüssel, *-s, -, m.* cheie de mașină, de automobile.
Autoschonbezug, *-s, -züge, m.* husă (pentru scaune) de automobil.
Autoschuppen, *-s, -, m.* remiză pentru automobil.
Autoservice [-zœrvis și -zø:rvis], *-, -s, m.* (sau *n.*) autoservice, serviciu de întreținere și reparații auto.
Auto|sex, *-(e)s, m. sg.* **1.** onanie. **2.** *(fam.)* act sexual comis într-un automobil, într-o mașină.
Autosicherheitsglas, *-es, -gläser, n.* geam securit.
Autosilo, *-s, -s, m. (fam.)* garaj cu mai multe nivele.
Autositz, *-es, -e, m.* scaun al automobilului.
Autoskooter [-sku:tɐ], *-s, -, m.* (auto-)scuter.
Auto|spengler, *-s, -, m.* tinichigiu auto.
Auto|sport, *-(e)s, m. sg. (sport)* automobilism.
Autostereotyp [-stɛ-], *-s, -e, n.* autostereotip.
Auto|stopp, *-(e)s, m. sg.* autostop.
Auto|stopper, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* autostopist(ă).
Auto|straße, *-n, f.* șosea rezervată circulației autovehiculelor.
Auto|strich, *-(e)s, m. sg. (fam.)* **1.** stradă, zonă unde prostituatele se oferă conducătorilor auto. **2.** formă de prostituție în care prostituatele se oferă conducătorilor auto.
Auto|stunde, *-n, f.* distanță parcursă de un automobil într-o oră (cu viteză medie).
Autosuggestion, *-en, f.* autosugestie.
auto|suggestiv *adj.* pe bază de autosugestie.
Autotank|stelle, *-n, f.* stație de benzină.
Autotaxi, *-s, -s, n.* taximetru.
Autotelefon, *-s, -e, n.* telefon pentru automobil.
Autotomie, *-n* [-i:ən], *f. (zool.)* autotomie.
Auto|tour [-tu:ɐ], *-en, f.* excursie, plimbare cu automobilul.
Auto|tourismus [-tu:rIs-], *-, m. sg.* turism practicat cu automobilul.
Autotoxin, *-s, -e, n.* autotoxină.
Autotrain [-trɛ̃:], *-s, -s, m. (mil.)* convoi de automobile.
Autotransporter, *-s, -, m.* camion de transportat automobile.
autotroph *adj. (biol.)* autotrof.
Autotrophie *f. sg. (bot.)* autotrofie.
Autotür, *-en, f.* ușă de automobil, portieră.
Autotypie, *-n* [-pi:ən], *f. (tipogr.)* autotipie.
Auto|unfall, *-(e)s, -fälle, m.* accident de automobil.

Auto|unfallversicherung, *-en, f.* asigurare contra accidentelor rutiere.
Autovakzine [-vak-], *-n, f. (med.)* autovaccin.
Autoverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulație, trafic auto.
Autoverleih, *-(e)s, -e, m.* birou, oficiu unde se pot închiria automobile, întreprindere care închiriază automobile.
Autovermietung, *-en, f.* închiriere de autovehicule.
Autoversicherung, *-en, f.* asigurare auto.
Autowerk|statt, *-stätten, f.* v. Autoreparaturwerkstatt.
Autowerkzeug, *-(e)s, -e, n.* scule pentru reparații auto.
Autowrack, *-(e)s, -s* (și *-e*), *n.* automobil complet avariat.
autozentriert *adj. (pol.)* de sine stătător, care nu are în vedere integrarea în economia mondială.
autozephal *adj.* v. autokephal.
Autozoom [-zu:m], *-s, n. (fot.)* zoom automat(ic).
Autozubehör, *-s, n. sg.* accesorii de automobil.
Autozusammen|stoß, *-es, -stöße, m.* ciocnire, coliziune a două (sau mai multe) automobile.
autsch! *interj.* aoleo!
Auwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure inundabilă, zăvoi.
auweh! *interj.* vai! of! ah!
auwei! *interj. (reg.)* vai! aoleo!
auxiliar, auxiliär, auxiliarisch *adj. (înv.)* auxiliar, ajutător, de ajutor.
Auxiliarkraft, *-kräfte, f. (înv.)* ajutor; persoană angajată temporar pentru munci auxiliare.
Auxiliärtruppen *pl. (înv.)* trupe auxiliare.
Auxin, *-s, -e, n. (bot.)* auxină, hormon care influențează creșterea plantelor.
Aval [a'val], *-s, -e, m.* (și *n.*) *(com.)* avalare a unei trate, a unei polițe.
avalieren, *avalierte, avaliert, vb. (h) tr. (com)* a avala, a gira (o poliță).
Avalist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f. (com.)* avalist(ă) a unei trate, a unei polițe.
Avalkredit, *-(e)s, -e, m.* credit aval.
Avance [a'vã:sə], *-n, f.* **1.** *(înv.)* avans; avantaj; *(com.)* beneficiu. **2.** concesii (încurajatoare); **~n machen** a face avansuri.
Avancement [avãs(ə)'mã:], *-s, -s, n. (înv.)* avansare (în grad).
avancieren [avã'si:rən], *avancierte, avanciert, vb. (s) intr.* **1.** a avansa, a înainta (în grad). **2.** *(mil.; înv.)* a porni la atac.
Avancierte [avã'si:rtə], *-n, -n (ein Avancierter), m.* și *f. (mil.)* **1.** avansat(ă). **2.** gradat(ă).
Avantage [avã'ta:ʒə], *-n, f.* avantaj.
Avantageur [avãta'ʒø:ʁ], *-s, -s, m. (înv.)* **1.** cadet, locțiitor de sublocotenent. **2.** stegar.
Avantgarde [a'vã:gardə și avã'gard], *-n, f.* (și *mil.*) avangardă.
Avantgardismus, *-, m. sg.* avangardism.
Avantgardist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* avangardist(ă).
avantgardistisch *adj.* avangardist.
avanti! [avan-] *interj. (fam.)* avanti! înainte! dă-i drumu'!
Avanturin [avan-], *-s, -e, m. (geol.)* avanturin, cuarț brun-roșcat.
Avec [a'vɛk] *m. (înv.; fam.; în expr.)* **mit einem ~** cu aplomb.
Ave-Maria [a:ve-], *-(s), -(s), n. (rel.)* Ave Maria.
Aventüre [avɛn'ty:-], *-n, f. (înv.)* aventură.
Aventurier [avã:tyri'e:], *-s, -s, m. (înv.)* aventurier, escroc.
Aventurin [avɛn-], *-s, -e, m. (geol.)* v. Avanturin.
Avenue [avə'ny:], *-n* [av'əny:ən], *f.* stradă largă, șosea.
Averbo [a'vɛʁbo], *-s, -s, n. (gram.)* forme principale, de bază ale verbului.
Avers [a'vɛʁs], *-es, -e, m.* avers (al unei monede sau medalii).
Aversalsumme [avɛʁ'za :l-], *-n, f.* **1.** despăgubire. **2.** sumă forfetară.
Aversion [avɛʁ'zio: n], *-en, f.* aversiune.
Aversionalsumme [avɛʁ-], *-n, f.,* **Aversum** [a'vɛʁzum], *-s, n.* v. Aversalsumme.
avertieren [avɛʁ-], *avertierte, avertiert, vb. (h) tr. (înv.)* a avertiza, a înștiința.
Avertissement [avɛʁtis(ə)'mã:], *-s, -s, n. (înv.)* avertisment, înștiințare.
Aviatik [av-] *f. sg. (înv.)* aviație; tehnică aviatică.
Aviatiker, *-s, -, m. (înv.)* aviator.
Avis [a'vi:(s)], *-es, -e, m.* (și *n.*) **1.** aviz, înștiințare; **vorläufiges ~** înștiințare preliminară. **2.** *(reg.)* ziar, gazetă. **3.** avertizare.
Avisbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de înștiințare, de avertizare.
avisieren [avi'zi: -], *avisierte, avisiert, vb. (h) tr.* **1.** a aviza; a înștiința. **2.** *(reg.)* a avertiza.
Avisierung, *-en, f.* avizare; înștiințare.
Aviso[1] [a'vi:zo], *-s, -s, m. (mar.; înv.)* avizo; crucișător neescortat.
Aviso[2], *-s, -s, n. (austr.)* v. Avis.
avista ['vɪs-] *adv. (com.)* la vedere.
Avistawechsel, *-s, -, m. (fin.)* cambie la vedere.
Avitaminose [avita-], *-n, f. (med.)* avitaminoză.
Avivage [avi'va:ʒə], *-n, f. (text.)* avivare.
avivieren [avivi:-], *avivierte, aviviert, vb. (h) tr. (text.)* a aviva, a da o nuanță mai vie (culorii).
Avocado [avoka:-], *-s, f. (bot.)* avocado.
A-Waffe, *-n, f.* armă atomică, nucleară.
Aware, *-n, -n, m. (ist.)* avar.
Awarenfürst, *-en, -en, m. (ist.)* principe al avarilor.
awarisch *adj. (ist.)* avar.
axial *adj.* axial.
Axialbremse, *-n, f. (maș.)* frână axială.
Axial|ebene, *-n, f. (mat.)* plan axial.
Axialgebläse *-s, -, n. (maș.)* suflantă axială.
Axialkraft, *-kräfte, f. (mec.)* forță axială.
Axial|lager, *-s, -, n. (maș.)* lagăr axial.
Axialrad, *-(e)s, -räder, n. (maș.)* roată axială.
Axialschnitt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* secțiune axială.
Axialschub, *-(e)s, -schübe, m. (mec.)* deplasare axială.
Axial|spannung, *-en, f. (mec.)* tensiune axială.
Axialsymmetrie, *-n* [-tri:ən], *f. (mat.)* simetrie axială.
axillar *adj. (anat., bot.)* axilar.
Axillardrüse, *-n, f. (anat.)* glandă axilară.
Axiologie *f. sg. (fil.)* axiologie.
Axiom, *-s, -e, n.* axiomă.
Axiomatik *f. sg.* axiomatică; știința despre axiome; ciclu omogen de axiome.
axiomatisch *adj.* **1.** axiomatic. **2.** sigur, precis.
Axiomatisierung, *-en, f.* axiomatizare.
Axonometrie *f. sg. (mat)* axonometrie.
Axt, *Äxte, f.* topor, secure; *(fig.)* **die ~ an die Wurzel des Übels legen** a curma răul din rădăcină; *(în expr.)* **die ~ im Haus erspart den Zimmermann** dacă ai un topor în casă, n-ai nevoie de dulgher.
Axtblatt, *-(e)s, -blätter, n.* lamă de topor, de secure.
Äxtchen, *-s, -, n. (dim.* de la Axt) toporaș, toporișcă.
Axtfutteral, *-s, -e, n.* teacă, învelitoare de topor.
Axt|helm, *-(e)s, -e, m.* v. Axtstiel.
Axt|hieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură de topor, de secure.
Axt|stiel, *-(e)s, -e, m.* coadă de topor.
Azalee [-le:ə], *-n* [-le:ən], **Azalie**, *-n* [-liən], *f. (bot.)* azalee *(Azalea ericaceae)*.
Azarole, *-n, f. (bot.)* azarolă, moșmon azurol *(Mespilus azurolus)*.
azen, *azte, geazt (du, er azt) (reg., înv.)* v. atzen.
azeotropisch *adj.* azeotrop.
Azetat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* acetat.
Azetatfaden, *-s, -fäden, m. (text)* fir (filat din fibre artificiale tip) acetat.
Azetat|seide, *-n, f.* mătase acetat.
Azetat|zellwolle, *-n. f. (text)* fibră artificială tip acetat.
Azetol, *-s, n. sg. (chim.)* acetol.
Azeton, *-s. n. sg.* acetonă.
Azetonkörper *m. pl. (chim.)* produse acetonice.
Azetyl, *-(e)s, n. sg. (chim.)* acetil.
Azetylen, *-s, n. sg. (chim.)* acetilenă.
Azetylen|apparat, *-(e)s, -e, m. (chim.)* generator de acetilenă.
Azetylenbrenner, *-s, -, m.* arzător cu acetilenă.
Azetylen|entwickler, *-s, -, m.* v. Azetylenapparat.
Azetylenkupfer, *-s, n. (chim.)* acetilură de cupru.
Azetylen|natrium, *-s, n. sg. (chim.)* acetilură de sodiu.
Azetilenschweißung, *-en, f. (metal.)* sudură oxiacetilenică.
Azetylierung, *-en, f. (chim.)* acetilare.
Azetylsäure, *-n, f. (chim.)* acid acetic.
Azidimetrie *f. sg. (chim.)* acidimetrie, determinare a acidității unei soluții.
Azidität *f. sg. (chim.)* aciditate.
Azimut, *-(e)s, -e, n.* (și *m.*) *(astron.)* azimut.
azimutal *adj. (astron.)* azimutal.
Azimutalkreis, *-es, -e, m. (astron.)* cerc azimutal.
Azimutalwinkel, *-s, -, m. (astron.)* unghi azimutal.
Azinfarb|stoffe *pl. (chim.)* coloranți azinici.
azinös *adj. (anat., despre glande)* în formă de bob de strugure.
Azofarb|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* colorant azoic.
Azoikum, *-s, n. sg. (geol.)* perioada azoică.
azoisch *adj. (geol)* azoic, lipsit de viață animală.
Azot, *-(e)s, n. sg. (chim.)* azot.
Azotfarb|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* colorant de azot.
Azotieren, *-s, n. sg. (chim.)* nitrare, azotare.
Azotierungsgemisch, *-(e)s, -e, n. (chim.)* amestec nitrant, amestec pentru nitrare.
Azotierungs|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor pentru nitrurare, pentru nitrogenare.
azotisch *adj. (chim.)* azotic.
Azotometer, *-s, -, n.* nitrometru, măsurător de nitrogen.
Azur, *-s, -e, m.* albastru (ca de sineală), azur; albastrul cerului.
azurblau *adj.* azuriu.
Azureelinien [-niən] *pl.* linii de siguranță (la cecuri, polițe, trate, chitanțe), linii de poliță.
azuriert *adj. (despre polițe, trate, chitanțe)* prevăzut cu linii de siguranță, cu linii de poliță.
Azurit, *-s, m. sg. (mineral.)* azurit.
azurn *adj.* v. azurblau.
azyklisch *adj.* aciclic.
Azymon, *-(s), -ma, n.* azimă.

B

B, b, *-, -, n.* (litera) B, b; **wer A sagt, muss auch B sagen** dacă ai intrat în horă, trebuie să joci; cine a început un lucru să-l ducă până la capăt, să-l continue. **2.** *(muz.)* si bemol. **3.** *(muz.)* bemol; **eine Note mit b bezeichnen** a pune un bemol înaintea unei note.

b *presc.* **a)** de la b-Moll; **b)** de la Bar[1].

B *presc.* **a)** *(ec.)* de la Brief; **b)** *(muz.)* de la B-Dur.

bä! *interj.* bee!; bâ! *(fam.)* **er kann nicht ~ sagen** nu e în stare să deschidă gura de prost ce e.

bä! *interj. (onomatopee)* bee(h), behehe.

Baalsdiener, *-s, -, m.* **1.** *(rel.)* slujitor, preot al lui Baal; preot păgân; păgân; închinător la idoli. **2.** *(fig.)* fățarnic, ipocrit; profet mincinos.

Baals|pfaffe, *-n, -n, m.* v. Baalsdiener **(2)**.

Baals|priester, *-s, -, m.* v. Baalsdiener **(1)**.

Baas, *-es, -e, m. (reg.; mar.)* meșter, maistru; stăpân, patron.

baasig *adj. (reg.)* de maistru; măiestrit, desăvârșit.

baba, **bäbä** *adj. (în limbajul copiilor)* murdar, scârbos, câh! **nicht anfassen, das ist ~!** nu pune mâna, asta-i câh!

Baba *f. sg.* **1.** *(reg.)* bunică, mătușă, bătrână. **2.** *(în limbajul copiilor)* pătuț; **in die ~ gehen** a merge la culcare; **~ machen** a face nani. **3.** *(reg.)* cozonac.

Bäbbel *f. sg. (reg.)* gură, fleancă.

babbeln, *babbelte, gebabbelt (ich babb(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(reg.)* a trăncăni, a flecări. **2.** a se bâlbâi; a îngăima. **3.** *(reg.)* a cerși. **4.** *(despre copii)* a vorbi stâlcit.

Babitmetall, *-s, -e, n. (metal.)* metal antifricțiune, compoziție pentru lagăre.

Babbser, *-s, -, m. (argou mil.)* civil.

Babe, **Bäbe**, *-n, f. (reg.)* **1.** omletă. **2.** bunică, mătușă, bătrână. **3.** cozonac.

Babel, *-s, n. sg.* (și *fig.*) **1.** *(ist.)* Babel, Babilon; **der Turm zu ~** turnul Babel; **das neue ~** Babilonul modern, Parisul. **2.** *(fig.; bis.)* mlaștină, mocirlă (a păcatelor). **3.** babilonie, zăpăceală, haos. **4.** metropolă poliglotă; **New York ist ein ~** New York este un oraș în care se vorbesc multe limbi.

Babesia, *-sien* [-ziən], *f. (zool.)* babezia, sporozoar parazit al sângelui bovinelor din Texas *(Babesia bigemina)*.

Babirussa, *-s, -s, m. (zool.)* babirusa, mistreț din Insulele Moluce.

Babuin, *-s, -e, m. (zool.)* babuin, specie de maimuță *(Papio cynocephalus)*.

Babusche, *-n, f. (reg.)* papuc.

Babuschke, *-n, f. (reg.)* femeie bătrână, babă.

Baby ['be:bi], *-s, -s, n.* **1.** sugar, bebe. **2.** *(peior.)* neisprăvit. **3.** drăguță, iubită.

Baby|aus|stattung, *-en, f.* trusou de sugar.

Babyjahr, *-(e)s, -e, n.* an de concediu de maternitate inclus în calculul pensiei.

Babykorb, *-(e)s, -körbe, m.* coș (pat de nuiele) pentru sugari.

Babylonier [-iɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (ist.)* locuitor(-toare) din Babilon, babilonian(ă).

babylonisch *adj.* babilonic, babilonian, din Babilonia; **der ~e Turm** turnul Babel, turnul Babilonului; **~e Sprachverwirrung** sau **ein ~es Sprachengewirr a)** *(bibl.)* încurcare, amestecare a limbilor; **b)** zăpăceală, babilonie; *(ist.)* **Babylonische Gefangenschaft** captivitate babilonică.

babysitten *vb. (h) intr. (numai la inf.)* a îngriji un copil contra plată în absența părinților acestuia.

Babysitter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care îngrijește un copil contra plată în absența părinților acestuia.

Babysitting, *-s, n. sg.* îngrijire contra plată a unui copil în absența părinților acestuia.

Baccalaureat [baka-], *-(e)s, -e, n.* v. Bakkalaureat.

Bacchanal [baχa-], *-s, -e* (și *-ien* [-iən]), *n.* **1.** *(ist.)* bacanală, festivitate la romani închinată lui Bachus, zeul vinului. **2.** *(fig.)* petrecere zgomotoasă și destrăbălată, orgie.

bacchanalisch *adj.* **1.** de bacanală. **2.** *(fig.)* orgiac.

bacchanalisieren, *bacchanalisierte, bacchanalisiert, vb. (h) intr.* a chefui, a petrece, a o duce în orgii.

Bacchant, *-en, -en, m.* **1.** bacant, preot al zeului Bachus. **2.** *(fig.)* chefliu. **3.** *(înv.)* vagant, goliard, student vagabond (din Evul Mediu).

Bacchantin, *-nen, f.* bacantă, preoteasă a zeului Bachus; menadă.

bacchantisch *adj.* **1.** bahic; bacantic; sălbatic. **2.** amețit, beat (de vin); *(fig.)* nebun de bucurie.

bacchisch ['baχɪʃ] *adj.* **1.** bahic. **2.** amețit, beat (de vin); *(fig.)* nebun de fericire.

Bacchius, *-, Bacchien* [-iən], *m.* metru antic roman trisilabic.

Bacchusfest, *-(e)s, -e, n.* serbare închinată zeului Bachus.

Bach, *-(e)s, Bäche, m.* pârâu; șiroaie; *(fig.)* **Bäche von Schweiß** șiroaie de sudoare.

bach|ab *adv. (elv.)* pe pârâu în jos; *(fig.)* **etwas ~ schicken** a abandona.

Bach|amsel, *-n, f. (ornit.)* mierlă de pârâu *(Cinelus aquaticus)*.

Bachbett, *-(e)s, -en, n.* matcă, albie a pârâului.

Bachblume, *-n, f. (bot.)* bulbuc, halcea calului *(Caltha palustris)*.

Bachbohne, Bachbumele, Bachbunge, *-n, f. (bot.)* babornic *(Veronica beccabunga)*.

Bache, *-n, f.* **1.** *(zool.)* scroafă sălbatică, femela mistrețului (după ce a trecut de vârsta de 2 ani). **2.** *(reg.)* bucată (mare) de slănină.

Bächelchen, *-s, -, n.* v. Bächlein.

bachen, *bachte, gebacht, vb. (h) tr. (reg.)* v. backen.

Bacher, *-s, -, m.* (*rar; zool.*) vier mistreț (până la vârsta de 4 ani).

bacher(l)n, *bacher(l)te, gebacher(l)t, vb. (h) tr. (fam.)* a urina.

Bachfahrt, *-en, f.* ruscă; vale seacă; strungă.

Bachforelle, *-n, f. (iht.)* păstrăv *(Trutta iacio)*.

Bachfurche, *-n, f.* v. Bachfahrt.

Bachkrebs, *-es, -e, m. (zool.)* rac de pârâu *(Astacus fluviatillis)*.

Bächlein, *-s, -, n. (dim.* de la Bach) pârâiaș; *(în limbajul copiilor)* **ein ~ machen** a urina, a face pipi.

Bachminze, *-n, f. (bot.)* mentă, izma-broaștelor (*Mentha acquatica* L.).

Bachmücke, *-n, f. (entom.)* țânțar-de-baltă *(Corethra plumicornis)*.

Bachpflanze, *-n, f.* plantă de râu.

bachreich *adj.* bogat în pâraie.

Bach|schisch, *-(e)s, -e, n.* v. Bakschisch.

Bach|stelze, *-n, f. (ornit.)* codobatură *(Actacilla alba)*.

Bacht[1] *f. sg. (reg.)* v. Backwerk.

Bacht[2], *-(e)s, -en, n. (reg.)* mocirlă, băltoacă, smârc.

Bachwasser, *-s, n. sg.* apă de pârâu.

Bachweide, *-n, f. (bot.)* răchită, salcie *(Salix)*.

back *adv. (mar.; reg.)* înapoi, îndărăt; **~es** sau **~ tragendes Segel** velă întoarsă, pusă în pană; **ein Schiff ~ legen** a pune (o navă cu vele) în pană.

Back[1], *-en, f. (mar.)* **1.** gaiard, teugă, partea dinainte a punții. **2.** masă (suspendată). **3.** comeseni. **4.** castron, gamelă, blid. **5.** (*reg.*) tutun.

Back[2] [bæk], *-s, -s, m. (elv.; fotbal)* fundaș, bec.

Bäck, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Bäcker.

Back|anker, *-s, -, m. (mar.)* ancoră de babord.

Back|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr copt (în cuptor), uscat.

Back|birne, *-n., f.* pară coaptă (în cuptor), uscată.

Back|blech, *-(e)s, -e, n.* tavă de copt.

Backbord, *-(e)s, -e, n.* (și *m.*) *(mar.)* babord, partea stângă a unui vas (după direcția înaintării).

Backbordflügel, *-s, -, m. (av.)* aripă stângă.

Backbordmotor, *-s, -en, m. (av.)* motorul din stânga.

backbords *adv. (mar.)* la babord, la stânga, spre stânga.

Backbordseite, *-n, f. (mar.)* v. Backbord.

backbrassen, *backbrasste, backbrasst (du, er backbrasst), vb. (h) intr. (mar.)* a naviga contra vântului, a contrabrața.

Backbrett, *-(e)s, -er, n.* lopată pentru cuptor (de copt).

Bäckchen, *-s, -, n. (dim.* al lui Backe) obrăjor.

Backdeck, *-(e)s, -e, n. (mar.)* punte a teugei, a gaiardului.

Backdeckel, *-s, -, m. (reg.)* capac de puț, de fântână.

Backe, *-n, f.* **1.** obraz; bucă; falcă; **eine dicke ~ haben** a fi cu falca umflată; *(fam.)* **mit vollen ~n kauen** a mesteca cu gura plină; *(fig.)* **die ~n vollnehmen** a se lăuda, a zice vorbă mare; *(fam.)* **au ~!** aoleo! **2.** coapsă; pulpă; bucă; fesă; carne macră. **3.** *(tehn.)* falcă, bac; sabot; **~n einer Drehbank** bacurile unui strung. **4.** *pl.* brațe (de clește, scaun). **5.** *(vân.)* obrăzar, perinița (sau obraz) a(l) patului puștii. **6.** *(mil.)* vergea de fier (la tun). **7.** *(mar.; mai ales pl.)* obraz; partea dinapoi a arcurilor provei. **8.** *(mine; în expr.)* **~ eines Kohlenflözes** banc de cărbune. **9.** *(desen)* cap al teului, al riglei. **10.** *pl. (arhit.)* grosime a zidului (la fereastră, ușă).

backen, *buk, gebacken* și *(reg.) backte, gebackt (du bäckst, er bäckt), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a coace, a prăji; a frige (în tigaie); **Brot ~** a coace pâine; **Pflaumen ~** a usca prune. **2.** a arde; **Ziegel ~** a arde cărămizi. **II.** *intr.* **1.** *(s)* a se coace, a se prăji; a se frige (în tigaie);

das Brot bäckt pâinea se coace. **2.** (doar: *backte, gebackt) (h)* a se întări; a se lipi; **der Schnee backt an den Schneeschuhen** zăpada se lipeşte (se lipea, s-a lipit) de schiuri.

Backen, *-s, -, m.* v. B a c k e **(2).**

Backenbart, *-(e)s, -bärte, m.* favoriţi.

backenbärtig *adj.* cu favoriţi.

Backenbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* umărul obrazului.

Backenbrecher, *-s, -, m. (tehn.)* concasor cu fălci.

Backenbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu saboţi.

Backendrüse, *-n, f. (anat.)* glandă maxilară.

Backenfutter, *-s, -, n. (tehn.)* mandrină cu fălci.

Backengrübchen, *-s, -, n.* gropiţă în obraz.

Backenhörnchen, *-s, -, n. (zool.)* veveriţă cu fălci *(Eutamias asiaticus).*

Backenklee, *-s, m. sg. (bot.)* suliţică *(Doryentum herbaceum).*

Backenknochen, *-s, -, m.* os maxilar.

Backenminze, *-n, f.* v. B a c h m i n z e.

Backenmuskel, *-s, -n, m.* muşchi al obrazului.

Backenquetsche, *-n, f.* v. B a c k e n b r e c h e r.

Backenriemen, *-s, -, m.* curea, legătură sub bărbie.

backenrot *adj.* rumen la faţă, îmbujorat.

Backenschiene, *-n, f. (ferov.)* contraac (la macaz).

Backen|streich, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(poet.)* palmă. **2.** *(bis. cat.)* atingerea obrazului la confirmare.

Backen|stück, *-(e)s, -e, n.* fălcea, curea (a căpăstrului) care se aşază pe fălcile calului.

Backentasche, *-n, f.* **1.** *(zool.)* pungă a fălcilor (la hârciog etc.). **2.** *(fig.)* om lacom, mâncău.

Backenzahn, *-(e)s, -zähne, m.* măsea.

Bäcker, *-s, -, m.* brutar.

bäckerbeinig *adj.* cu picioarele în formă de x.

Bäckerbeschneider, *-s, -, m.* calfă de brutar care se îngrijeşte de măcinarea şi sortarea făinii.

Back|erbse, *-n, f. (cul.)* cruton rotund prăjit pentru supă.

Bäckerbursche, *-n, -n, m.* ucenic de brutar; băiat de brutărie.

Backerei *f. sg.* copt frecvent, permanent, enervant; **diese ewige** ~ coptul ăsta interminabil.

Bäckerei, *-en, f.* **1.** brutărie. **2.** *(austr.)* prăjitură.

Bäckereikolonne, *-n, f. (mil.)* brutărie de campanie.

Bäckergeselle, *-n, -n, m.* calfă de brutar.

Bäckergewerbe, **Bäcker|handwerk**, *-(e)s, n. sg.* meseria de brutar.

Bäckerin, *-nen, f.* brutăreasă, brutăriţă.

Bäcker|innung, *-en, f. (ist.)* breasla brutarilor.

Bäckerjunge, *-n, -n, m.* ucenic de brutar.

Bäckerladen, *-s, -* (şi *-läden), m.* brutărie; magazin, centru de desfacere a pâinii.

Bäckerlehrling, *-s, -e, m.* ucenic de brutar.

Bäckermeister, *-s, -, m.* meşter, maistru brutar.

Bäcker(s)frau, *-en, f.* soţie a brutarului, brutăreasă.

Bäckerzunft, *-zünfte, f.* breaslă, corporaţie a brutarilor.

backfertig *adj. (cul.)* gata de pus la cuptor.

Backfisch, *-(e)s, -e, m.* **1.** peşte (pentru) prăjit. **2.** *(fig., fam.)* fetişcană, codană; *(iron.)* gâsculiţă.

Backfisch|alter, *-s, n. sg.* începutul adolescenţei, vârsta pubertăţii (la fete); *(fig.)* vârsta ingrată (a fetelor).

backfisch|haft *adj.* de fetişcană, *(iron.)* de gâsculiţă.

Backfischjahre *pl.* anii tineri, primii ani ai adolescenţei (la fete).

Backform, *-en, f.* formă de copt.

Backgeld, *-(e)s, -er, n.* costul coacerii la cuptor.

Backgerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă de brutărie.

Backhähnchen, *-s, -, n. (reg.)* v. B a c k h u h n.

Backhand ['bɛkhɛnt], *-(s), -s, m. (sport)* rever (la tenis).

Backhaube, *-n, f.* ţest.

Backhaus, *-es, -häuser, n.* brutărie.

Backhefe, *-n, f.* drojdie pentru copt.

Backhend(e)l, *-s, -(n), n. (reg.)* v. B a c k h u h n.

Backhitze *f. sg.* căldură a cuptorului.

Backhuhn, *-(e)s, -hühner, n. (cul.)* pui pané.

Backhühnchen, *-s, -, n. dim.* de la B a c k h u h n.

backig *adj.* lipicios, cleios (ca o cocă).

Back|kohle, *-n, f. (mine)* cărbune cocsificabil (aglutinant).

Back|korb, *-(e)s, -körbe, m.* coşul brutarului.

Backmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de copt.

Backmeister, *-s, -, m. (mar.)* maistru cu serviciul pe teugă.

Backmulde, *-n, f.* v. B a c k t r o g.

Back|obst, *-(e)s, n. sg.* fructe, poame uscate; *(fig.)* **danke für** ~ mersi, nu! în nici un caz!

Back|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor.

Back|ofenloch, *-(e)s, -löcher, n.* gură a cuptorului.

Backpfanne, *-n, f.* tigaie.

Backpfeife, *-n, f. (fam.)* palmă (lovitură).

backpfeifen, *backpfeifte, gebackpfeift, vb. (h) tr. (fam.)* a pălmui.

Backpfeifengesicht, *-(e)s, -er, n. (fam.)* mutră care cere palme.

Backpflaume, *-n, f.* prună uscată.

Backpulver [-fɐ şi -vɐ], *-s, -, n.* praf de copt.

Backrädchen, *-s, -, n.* rotiţă, rolă de tăiat aluatul.

Backrohr, *-(e)s, -e, n.*, **Backröhre**, *-en, f.* cuptor (la soba de gătit).

Backschaft, *-en, f. (mar.)* comeseni, comunitate de marinari care iau masa împreună; ~ **machen** a face de serviciu la masă.

Backschaufel, **Backscheibe**, *-n, f.*, **Backscheit**, *-(e)s, -e, n.*, **Backschieber**, *-s, -, m*, **Backschieße**, *-n, f.* lopată de brutărie.

Backschüssel, *-n, f.* v. B a c k t r o g.

Backsgast, *-(e)s, -gäste, m. (mar.)* marinar de serviciu pe teugă.

Back|spiere, *-n, f. (mar.)* tangon (de pupă); scondru (longitudinal) de care se leagă ambarcaţiile lăsate la apă.

Back|stag *-(e)s, -e* (şi *-en), n. (mar.)* pataraţină; manevră fixă care susţine catargul dinspre pupă.

Back|stagwind, *-(e)s, -e, m. (mar.)* vânt larg (din pupă).

Back|stein, *-(e)s, -e, m.* cărămidă.

Back|steinbau, *-(e)s, -ten, m.* construcţie în cărămidă (aparentă), clădire de cărămidă (aparentă).

Back|steingotik *f. sg.* stil gotic de construcţie, în cărămidă (aparentă).

Back|steinkäse, *-s, -, m.* caş semigras de Limburg.

Back|stube, *-n, f.* v. B a c k h a u s.

Backtag, *-(e)s, -e, m.* zi a coptului, zi de copt.

Backteig, *-(e)s, -e, m.* aluat gata pentru copt.

backtragend *adj. (mar.)* încărcat pe pupă.

Backtrog, *-(e)s, -tröge, m.* copaie, căpistere.

Backvermögen, *-s, n. sg. (metal.)* capacitate de aglutinare.

Backwanne, *-n, f.* v. B a c k t r o g.

Backware, *-n, f.* produs de brutărie.

Backwerk, *-(e)s, n. sg.* **1.** produs de patiserie; prăjitură. **2.** *(reg.)* v. B a c k w a r e.

backwinds *adv. (mar.)* cu vânt din spate.

Backzahn, *-(e)s, -zähne, m.* v. B a c k e n z a h n.

Backzeit, *-en, f.* durată de copt.

Bacon['be:kən], *-s, m. sg.* bacon, slănină afumată, costiţă de porc.

Bad[1], *-(e)s, Bäder, n.* **1.** baie; **ein ~ nehmen** a face o baie; **Zimmer mit** ~ cameră cu baie; *(iron.)* **jm. das ~ segnen** a se răzbuna pe cineva, a i-o plăti cuiva; **jm. ein ~ rüsten** a băga pe cineva în bucluc; *(fig.)* **er muss das ~ austragen** (sau **ausgießen**) (el) plăteşte oalele sparte; *(fig.)* **das Kind mit dem ~e ausschütten** a vărsa copaia cu copil cu tot, a exagera. **2.** (cameră de) baie. **3.** localitate balneară, băi; **ins ~ reisen** a se duce la băi. **4.** ştrand; **öffentliches** ~ baie publică. **5.** *(tehn., chim.)* instalaţie, baie (instalată pentru încălzire, spălare, developare, vopsire etc.); baie (soluţie pentru galvanizarea metalelor, developarea filmelor fotografice, vopsirea materialelor etc.).

Bad[2], *-(e)s, -e, m. (reg.)* sol, trimis.

Bad[3], *-(e)s, n. sg. (reg.)* solie, misiune.

Badbe|hälter, *-s, -, m. (tehn.)* baie, cadă (de baie).

Bade|anlage, *-n, f.* instalaţie de baie.

Bade|anstalt, *-en, f.* stabiliment de băi, baie comunală, publică; bazin de înot (în sală); terme (la romani).

Bade|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de baie.

Bade|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic balneolog.

Badediener, *-s, -, m.* băieş.

Bade|einheit, *-en, f. (mil.)* unitate de baie, de dezinfectare.

Bade|einrichtung, *-en, f.* instalaţie de baie; instalaţie balneară.

Badefrau, *-en, f.* băieşiţă.

Badefreiheit, *-en, f.* **1.** permisiune de a face baie. **2.** lipsă de jenă (la baie).

Badegast, *-(e)s, -gäste, m.* vilegiaturist într-o staţiune balneară.

Badegelegenheit, *-en, f.* loc de baie.

Bade|haube, *-n, f.* v. B a d e k a p p e.

Bade|haus, *-es, -häuser, n. (înv.)* baie publică.

Bade|hose, *-n, f.* chiloţi de baie, slip.

Badekabine, *-n, f.* cabină de baie.

Badekappe, *-n, f.* cască, bonetă de baie.

Badekleid, *-(e)s, -er, n.* v. B a d e a n z u g.

Badekopf, *-(e)s, -köpfe, m. (med.)* ventuză.

Badekostüm, *-s, -e, n.* v. B a d e a n z u g.

Badekur, *-en, f.* cură de băi.

Badelaken, *-s, -, n.* cearşaf de baie.

Badeliste, *-n, f.* lista vizitatorilor la băi.

badeln, *badelte, gebadelt (ich bad(e)le), vb. (s) intr. (reg.)* a goni, a alerga, a zbura ca vântul.

badelustig *adj.* amator de baie.

Bademantel, *-s, mäntel, m.* halat de baie.

Badematte, *-n, f.* rogojină pentru baie.

Bademeister, *-s, -, m.* **1.** şef al băieşilor; supraveghetor la un bazin de înot. **2.** maistru de înot.

Bademutter, *-mütter, f. (pop.; înv.)* moaşă.

Bademütze, *-n, f.* v. B a d e k a p p e.

baden, *badete, gebadet (du badest, er badet), vb. (h)* **I.** *intr.* a face baie, a se scălda; a se îmbăia; **kalt** ~ a face o baie rece; *(reg.; fam.)* **gehen's ~!** pleacă de aici! **dabei gehst du** ~ o să ai deziluzii. **II.** *tr.* a îmbăia, a scălda pe cineva; a face (cuiva) baie; **das Kind** ~ a face baie copilului; *(fam.)* **nass wie eine gebadete Katze** ud leoarcă, ca un câine plouat; **in Schweiß gebadet** lac de apă, de transpiraţie. **III.** *refl.* a se scălda; *(fig.)* **sich in Tränen** ~ a fi scăldat în lacrimi, a-i curge (cuiva) lacrimile şiroaie.

Bade|napf, *-(e)s, -näpfe, m.* castronaş pentru baie (în colivia păsărilor).

Badener, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din ţinutul Baden.

Badenser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.)* v. B a d e n e r.

badensisch *adj. (înv.)* v. b a d i s c h.

Bade|ofen, *-s, -öfen, m.* cazan de baie.

Bade|ordnung, *-en, f.* regulamentul băilor.

Bade|ort, *-(e)s, -e, m.* staţiune balneară.

Badeplatz, *-es, -plätze, m.* loc de scăldat, de (făcut) baie.

Bader, *-s, -, m.* **1.** bărbier; felcer. **2.** *(înv.)* şef al băieşilor. **3.** medic prost. **4.** medic neautorizat, vraci.

Bade|reise, *-n, f.* călătorie la băi, în staţiuni balneare.

Bader|geselle, *-n, -n, m.* calfă de bărbier.

Bäderkunde *f. sg.* balneologie.

Bade|sachen *pl.* v. B a d e w ä s c h e.

Badesaison[-sɛzɔ̃:], *-s, f.* sezon de băi.

Badesalz, *-es, -e, n.* sare de baie.
Badeschiff, *-(e)s, -e, n.* vas, navă amenajat(ă) pentru băi în râu sau în mare.
Badeschuh, *-(e)s, -e, m.* papuc de baie.
Badeschwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* burete de baie.
Bade|stelle, *-n, f.* v. Badeplatz.
Bade|strand, *-(e)s, -e, m.* plajă, ştrand.
Bade|stube, *-n, f.* **1.** v. Badehaus. **2.** v. Badezimmer.
Badeteppich, *-s, -e, m.* covoraş de baie.
Badetier, *-(e)s, -e, n.* animal de cauciuc (care se poate umfla) pentru jucat în apă.
Badetrikot [-ko:], *-s, -s, m.* şi *n.* *(înv.)* costum de baie.
Badetuch, *-(e)s, -tücher, n.* prosop, ştergar, cearşaf de baie.
Bade|urlaub, *-s, -e, m.* concediu pentru băi.
Badeverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicţie de a face baie.
Badeverwaltung, *-en, f.* administraţie a băilor.
Badewanne, *-n, f.* cadă de baie.
badewarm *adj.* cald, călduţ, călâu, la temperatura potrivită pentru baie.
Badewärter, *-s, -, m.* v. Bademeister **(1)**.
Badewäsche *f. sg.* termen colectiv pentru cearşaful, prosopul şi costumul de baie; echipament de baie.
Badewetter, *-s, n. sg.* vreme favorabilă pentru baie.
Badezeit *f. sg.* **1.** timp, oră de baie. **2.** sezon de băi.
Badezelle, *-n, f.* v. Badekabine.
Badezeug, *-(e)s, n. sg.* v. Badewäsche.
Badezimmer, *-s, -, n.* (cameră de) baie.
Badian, *-s, -e, m. (bot.; reg.)* anason stelat *(Illicium anisatum).*
badisch *adj.* din Baden.
Baedeker ['bɛ:-], *-s, -, m.* (prin extensie de la numele editorului unui) ghid de călătorie.
bäen ['bɛ:ən], *bäte, gebät, vb. (h) intr.* v. bähen[2].
Bafel, *-s, m. sg.* **1.** *(fam.)* marfă rebutată, rebut, mardă; resturi. **2.** *(fam.)* vorbărie, trăncăneală. **3.** *(reg.)* ultima iarbă lăsată pentru păşunat.
bafeln, *bafelte, gebafelt (ich baf(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a adormi. **2.** a flecări, a trăncăni, a sporovăi.
baff! *interj. (fam.)* v. paff.
baffen, *baffte, gebafft, vb. (h) intr.* a lătra (scurt şi înfundat); a chefni.
BAFÖG, BAföG, Bafög *presc.* de la Bundes-Ausbildungs-Förderungsgesetz. **1.** lege în vigoare în RFG pentru sprijinirea financiară a studenţilor cu posibilităţi materiale reduse. **2.** bursă de studiu în baza BAFÖG.
Bag [bæg], *-(s), -(s), n.* pungă, sac (ca unitate de măsură de 50–60 kg).
Bagage [ba'ga:ʒə], *-n, f.* **1.** *(înv.)* bagaj. **2.** *(fam.)* adunătură (de oameni), bandă.
Bagagekarren, *-s, -, m.* v. Bagagewagen.
Bagagepferd, *-(e)s, -e, n.* cal de povară.
Bagagewagen, *-s, -, m. (mil.)* căruţă, furgon de bagaje.
Bagarre, *-n, f. (reg.)* înghesuială; bătaie; ciomăgeală.
Bagasse, *-n, f.* trestie din care s-a extras zahărul (folosită drept combustibil).
Bagatelldelikt, *-(e)s, -e, n. (jur.)* contravenţie minoră; pricină de mică importanţă.
Bagatelle, *-n, f.* **1.** bagatelă, fleac, lucru de nimic. **2.** *(muz.)* bagatelă. **3.** *(jur.)* mic proces cu procedură simplificată.
Bagatellgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* instanţă pentru judecarea pricinilor de mică importanţă.
bagatellisieren, *bagatellisierte, bagatellisiert, vb. (h) tr.* a bagateliza, a diminua importanţa, a desconsidera.
Bagatellisierung *f. sg.* bagatelizare, diminuare a importanţei, desconsiderare.
Bagatellkartell, *-s, -e, n. (ec.)* cartel minor.
Bagatellklage, *-n, f. (jur.)* acţiune în cauză măruntă.
Bagatellkommission, *-en, f. (jur.)* instanţă pentru judecarea proceselor mărunte.
bagatellmäßig *adv.* fără importanţă; **etwas ~ ansehen** a nu acorda importanţă unui lucru, a bagateliza ceva.
Bagatellprozess, *-es, -e, m.* **1.** *(jur.)* proces civil de mică importanţă. **2.** *(iron.)* proces de importanţă minoră.
Bagatellrichter, *-s, -, m. (jur.)* judecător în cauze de mică importanţă, în cauze mărunte.
Bagatellsachen *pl.* **1.** *(jur.)* contravenţii. **2.** fleacuri.
Bagatellschaden, *-s, -schäden, m. (ec.)* prejudiciu, daună, pagubă minoră.
Bagatellverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură în cauze mărunte.
Bägel, *-s, -, m. (reg.)* v. Steigbügel.
bägelig *adj. (elv.) (despre mâncare)* greţos de gras.
Bagen, *-s, -, m. (reg.)* v. Bogen **(1)**.
bagen *adj. (reg.)* îndoit, curbat.
Bager, *-s, -, m. (reg.)* activitate neobosită, roboteală, grabă, pripă.
Bagerei *f. sg. (reg.)* v. Bager.
bagern, *bagerte, gebagert vb. (h) tr. (reg.)* a chinui, a munci pe cineva.
Bagger, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* excavator. **2.** *(mar.)* dragă (de săpat fundul apelor).
Bagger|bau, *-(e)s, m. sg.* fabricare, construcţie de drage, de excavatoare.
Bagger|eimer, *-s, -, m.* cupă de excavator.
Baggerer, *-s, -, m.* muncitor la dragă, dragor.
Baggerführer, *-s, -, m.* v. Baggerer.
Baggermaschine, *-n, f.* v. Bagger **(2)**.
baggern, *baggerte, gebaggert, vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a scoate cu excavatorul, a excava. **2.** a draga.
Bagger|saugwagen, *-s, -, m.* cărucior de dragă cu absorbitor.
Baggerschiff, *-(e)s, -e, n.* dragă plutitoare, navă-dragă.
Baggersee, *-s, -n, m.* lac artificial, excavat.
Baggertorf, *-(e)s, -e* (şi *-torfe), m.* turbă scoasă cu excavatorul.
Baggerung *f. sg.* dragaj, dragare; excavare.
Baggerungs|arbeiten *pl.* lucrări de dragare.
Bagno, ['banjo:], *-s, -s* (şi *Bagni), n.* (şi *m.*) **1.** temniţă grea; ocnă. **2.** (pedeapsă cu) muncă forţată.
Bag|stall, *-(e)s, -e* sau *-ställe, m. (austr.)* stâlp de susţinere; stâlp de gard.
bah!, bäh! *interj.* v. bä.
bähen[1], *bähte, gebäht, vb. (h) tr.* **1.** *(med.)* a pune prişniţe, comprese calde; a pune cataplasme; a obloji. **2.** a înmuia în (sau a spăla cu) apă fierbinte. **3.** *(reg.)* a prăji; a încălzi, a înfierbânta; **Brot ~** a prăji pâine.
bähen[2], *bähte, gebäht, vb. (h) intr.* a behăi.
Ba|hia|holz, *-es, n. sg.* lemn roşu american.
Bähkissen, *-s, -, n.* pernă caldă.
Bahl, *-en, f. (reg.)* v. Bohle.
Bähmittel, *-s, -, n.* prişniţe calde, comprese calde, aplicaţii calde uscate; *(pop.)* oblojeală.
Bahn, *-en, f.* **1.** drum, cale; parte carosabilă; **~ frei! a)** linia e liberă! **b)** *(sport)* feriţi! loc! pârtie! **sich** *(dat.)* **~ brechen** a-şi croi drum; **auf der rechten ~ sein** a fi pe calea cea bună; *(fig.)* **auf die schiefe** (sau **abschüssige**) **Bahn geraten** a apuca o cale greşită. **2.** linie ferată; cale ferată; tren; tramvai; **per** (sau **mit der**) **~** cu trenul; **zur ~ gehen** a merge la gară; **die ~ entlang gehen** a merge de-a lungul liniei ferate; **sich auf die ~ setzen** a merge cu trenul. **3.** *(mat., fiz., astron.)* parcurs, drum străbătut, traiectorie, orbită; **die ~ eines Schiffes** urmă, dâră a unui vapor în mers; **~ des Geschosses** traiectorie a proiectilului; **etwas in die richtige ~ lenken** a pune pe traiectoria corectă, pe drumul cel bun. **4.** arenă, loc de luptă; ring; **die ~ betreten** a intra în arenă, *(fig.)* în luptă. **5.** loc pe gheaţă unde se poate patina, patinoar; pârtie (de săniuţe, bob etc.); **die ~ fegen** a mătura zăpada; **die ~ ist gut** gheaţa e bună. **6.** *(text.)* lăţime; **die ~ eines Gewebes** lăţimea unei ţesături. **7.** *(tehn.)* faţă (netedă) de lucru a unei unelte.
Bähn, *-(e)s, -e, m.* (şi *f.*) *(reg.)* pod de casă.
Bahn|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* porţiune de linie ferată, de drum, de pârtie, de orbită, de traiectorie.
Bahn|aktien [-tsiən] *pl. (ec.)* acţiuni de cale ferată.
bahn|amtlich *adj.* feroviar, (făcut, întreprins) de către autorităţile de cale ferată; **~ abgestempelt** ştampilat de către calea ferată.
Bahn|anlage, *-n, f.* reţea de căi ferate.
Bahn|anschluss, *-es, -schlüsse, m.* v. Bahnverbindung.
Bahn|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor la căile ferate, muncitor feroviar.
Bahn|aufseher, *-s, -, m. (ferov.)* cantonier-şef.
Bahn|ausrüstung, Bahn|aus|stattung, *-en, f.* echipare a căii ferate.
Bahnbau, *-(e)s, m. sg.* construire de cale ferată; tehnică feroviară.
Bahnbauten *pl.* căi ferate; construcţii feroviare.
Bahnbe|amte, *-n, -n (ein Bahnbeamter), m.* funcţionar la calea ferată, (salariat) feroviar.
Bahnbe|amtin, *-nen, f.* funcţionară la calea ferată.
Bahnbedienstete, *-n, -n (ein Bahnbediensteter), m.* v. Bahnbeamte.
Bahnbeförderung, *-en, f. (ferov.)* transport pe calea ferată.
Bahnbeleuchtungs|anlage, *-n, f.* instalaţie feroviară de iluminat.
Bahnbetrieb, *-(e)s, -e, m.* exploatare feroviară; trafic feroviar.
Bahnbetriebswagenwerk, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* atelier de reparaţie a materialului rulant.
Bahnbetriebswerk, *-(e)s, -e, n.* atelier de reparaţii al căilor ferate.
Bahnbogen, *-s, -bögen, m.* curbă de cale ferată.
bahnbrechend *adj.* deschizător de drumuri, care deschide drumuri noi.
Bahnbrecher, *-s, -, m.* pionier, iniţiator; pregătitor, deschizător de drumuri.
Bahnbreite, *-n, f. (ferov.)* ecartament, distanţă între şine.
Bahnbrücke, *-n, f.* pod de cale ferată.
Bahnbus, *-busses, -busse, m. (ferov.)* cursă, autobuz a(l) căilor ferate.
Bahn|damm, *-(e)s, -dämme, m.* terasament de cale ferată.
Bahndaten *pl. (astron.)* date, parametri de orbită.
Bahndressur, *-en, f.* dresură pentru manej.
Bahn|einrichtung, *-en, f.* instalaţie de cale ferată.
Bahn|elektrizitätswerk, *-(e)s, -e, n.* centrală electrică pentru calea ferată.
bahnen, *bahnte, gebahnt, vb. (h) tr.* a deschide (drum), a croi (drum), a netezi, a nivela; a face carosabil; **sich** *(dat.)* **den Weg durch die Menge ~** a-şi croi drum prin mulţime; *(fig.)* **jm. den Weg ~** a uşura drumul cuiva.
Bahnengolf, *-s, n. sg. (sport)* minigolf.
Bahnenrock, *-(e)s, -röcke m.* fustă din mai mulţi clini.
bahnenweise *adv.* fâşie cu fâşie.
Bahner, *-s, -, m. (fam.)* muncitor la calea ferată.
Bahn|er|haltung *f. sg.* v. Bahninstandhaltung.
Bähnert, *-s, -e, m. (reg.)* coş (de nuiele).
Bahnfahrt, *-en, f.* călătorie cu trenul, pe calea ferată.
Bahnfahrer, *-s, -, m. (ciclism)* alergător de pistă.
Bahnfracht, *-en, f.* **1.** marfă transportată cu trenul. **2.** taxă de transport pe calea ferată.
bahnfrei *adj. (ferov.)* **1.** *(despre trenuri)* liber (pe linie); care are drumul liber. **2.** liber pentru transport, fără taxe de transport (pe calea ferată).
Bahngebäude, *-s, -, n.* clădire a căii ferate; gară.
Bahngebiet, *-(e)s, -e, n.* zonă a căii ferate.
Bahngelände, *-s, -, n.* rază, teren al căilor ferate.
Bahng(e)leis(e), *-s, -, n.* linie (de cale) ferată.
Bahngerippe, *-s, -, n. (constr.)* panou de cale ferată.
Bahngraben, *-s, -gräben, m.* şanţ al căii ferate.
Bahnhäus|chen, *-s, -, n.* canton de cale ferată.
Bahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* **1.** gară, staţie. **2.** *(fig., fam.; în expr.)* **ich verstehe immer nur ~** nu înţeleg nimic; **großer ~** mare pompă.
bahnhoflagernd *adj.* v. bahnlagernd.
Bahnhofsbuch|handlung, *-en, f.* librărie a gării.
Bahnhofsgebäude, *-s, -, n.* clădire a gării.
Bahnhofshalle, *-n, f.* hală a gării.
Bahnhofs|inspektor, *-s, -en, m.* inspector al gării.
Bahnhofskopf, *-(e)s, -köpfe, m. (ferov.)* capăt al staţiei.

Bahnhofs|planum, *-s, n. sg. (ferov.)* platformă a stației.

Bahnhofsvor|steher, *-s, -, m.* șef de gară, de stație.

Bahnhofswache, *-n, f.* post de poliție al gării.

Bahnhofswirtschaft, *-en, f.* restaurant, bufet al gării.

Bahnhöhe, *-n, f. (astron.)* înălțime de orbită.

Bahn|ingenieur [-Inʒeniø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer de cale ferată.

Bahn|in|standhaltung *f. sg.* întreținere a liniei ferate.

Bahnknotenpunkt, *-(e)s, -e, m.* nod de cale ferată.

Bahnkörper, *-s, -, m.* terasament de cale ferată.

Bahnkreuzung, *-en, f.* încrucișare de linii ferate.

Bahnkrone, *-n, f. (ferov.)* platformă a căii.

Bahnkurve [-və sau -fə], *-n, f.* **1.** traiectorie. **2.** *(ferov.)* curbă de cale ferată.

bahnlagernd *adj.* **1.** depozitat în magazia gării (sau pe rampă). **2.** post-restant gară.

Bahnlänge, *-n, f.* lungime a liniei ferate; lungime a pistei, pârtiei, traiectoriei; lungime a orbitei.

Bahnlinie [-niə], *-n, f.* linie (de cale) ferată.

bahnlos *adj.* **1.** lipsit de drumuri, fără drumuri. **2.** neumblat; de neumblat, impracticabil.

Bahnmagnetismus, *-, m. sg. (fiz. atomică)* magnetism al orbitei, moment magnetic orbital.

Bahnmeister, *-s, -, m. (ferov.)* maistru de întreținere; picher.

Bahnmeisterei, *-en, f.* **1.** serviciu de întreținere a liniei ferate. **2.** meșteșug al întreținerii liniei ferate; picherie, picherit.

Bahnmeisterwagen, *-s, -, m. (ferov.)* drezină, vagon de inspecție.

Bahnmetall, *-s, -e, n.* aliaj pentru lagăre (sau cuzineți) la vagoanele de cale ferată.

Bahnmittel|linie [-niə], *-n, f. (ferov.)* axă a căii.

Bahnmoment, *-(e)s, -e, n. (fiz. atomică)* moment orbital.

Bahnmotor, *-s, -en, m. (electr.)* motor de tracțiune.

Bahn|netz, *-es, -e, n.* rețea de căi ferate.

Bahn|oberbau, *-(e)s, -ten, m.* suprastructură a căii ferate.

Bahnpost *f. sg.* **1.** poștă feroviară. **2.** birou de poștă al gării.

Bahnpostwagen, *-s, -, m.* vagon (de) poștă.

Bahnräumer, *-s, -, m. (ferov.)* curățător de șine (la locomotivă).

Bahnrennen, *-s, -, n. (sport)* alergare de pistă.

Bahnreise, *-n, f.* călătorie (de vacanță) cu trenul.

Bahnreiten, *-s, f. sg.* călărit la manej.

Bahnrichter, *-s, -, m. (ferov.)* rectificator de cale.

Bahnrichtung, *-en, f. (mec.)* direcție a traiectoriei.

Bahnschranke, *-n, f. (ferov.)* barieră de trecere.

Bahnschutz, *-es, m. sg.* (organ de) pază a(l) gării.

Bahnschwelle, *-n, f.* traversă de cale ferată.

Bahnselbst|anschluss|anlage, *-n, f. (ferov.)* instalație automată de conectare a căii ferate.

Bahnsignal, *-s, -e, n. (ferov.)* semnal de cale ferată.

Bahn|station, *-en, f.* gară, haltă, stație de cale ferată.

Bahn|steig, *-(e)s, -e, m.* peron; **hochliegender** ~ peron înalt; **offener** ~ peron deschis; **tiefliegender** ~ peron coborât; **überdachter** ~ peron acoperit.

Bahn|steigbeleuchtung, *-en, f.* iluminat al peronului.

Bahn|steigbrücke, *-n, f. (ferov.)* pasarelă de peron, de linii.

Bahn|steigkarte, *-n, f.* bilet de peron.

Bahn|steig|sperre, *-n, f.* **1.** lanț, barieră de peron. **2.** interdicție de a ieși pe peron.

Bahn|steig|unterführung, *-en, f. (ferov.)* pasaj inferior de peron.

Bahn|stollen, *-s, -, m.* tunel.

Bahn|strecke, *-n, f.* sector de cale ferată.

Bahntarif, *-(e)s, -e, m.* tarif feroviar.

Bahn|überführung, *-en, f.* pasaj superior de cale ferată.

Bahn|übergang, *-(e)s, -gänge, m. (ferov.)* pasaj de nivel, trecere de nivel.

Bahn|uhr, *-en, f.* ceas al gării.

Bahnung, *-en, f.* **1.** deschidere, croire a unui drum; străpungere; nivelare, netezire. **2.** *(tehn.)* aplatizare. **3.** deblocare a unei căi de comunicație.

Bahn|unterbau, *-(e)s, -ten, m.* infrastructură de cale ferată.

Bahn|unterführung, *-en, f.* **1.** pasaj inferior de cale ferată. **2.** pasaj subteran (în gară); trecere pe sub linie.

Bahn|unter|haltung, *-en, f.* v. Bahninstandhaltung.

Bahnverbindung, *-en, f.* legătură de cale ferată (cu alt tren).

Bahnverkehr, *-s, m. sg.* trafic feroviar.

Bahnversand, *-(e)s, m. sg. (ec.)* expediere pe calea ferată.

Bahnverwaltung, *-en, f.* **1.** administrație a căilor ferate. **2.** administrație a gării.

Bahnwächter, *-s, -, m.* v. Bahnwärter.

Bahnwächterbude, *-n, f.* v. Bahnwärterbude.

Bahnwärter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (ferov.)* cantonier(ă).

Bahnwärterbude, *-, f.*, **Bahnwärterhäus|chen**, *-s, -, n.* canton de cale ferată, cabină de cantonier.

Bahnweiche, *-n, f. (ferov.)* schimbător de cale, macaz.

Bahnzeit *f. sg.* ora gării.

Bahnzug, *-(e)s, -züge, m.* tren, garnitură.

Bahre, *-n, f.* **1.** targă, brancardă. **2.** *(poet.)* coșciug; *(fig.)* moarte; **von der Wiege bis zur** ~ toată viața. **3.** catafalc, năsălie. **4.** (*reg.*) iesle.

Bähre, *-n, f.* (*reg.*) **1.** targă, roabă. **2.** vârșă.

Bahrgericht, **Bahr|recht**, *-(e)s, -e, n. (în Evul Mediu)* procedură de judecată (pentru aflarea vinovatului) cu aducerea bănuiților în fața cadavrului celui ucis.

Bahrträger, *-s, -, m.* brancardier.

Bahrtuch, *-(e)s, -tücher, n.* giulgiu.

Bähung, *-en, f.* terapeutică cu vapori calzi; oblojire.

Bai, *-en, f. (geogr.)* golf.

Baier, *-n, -n, m.* v. Bayer.

bai(e)risch *adj. (lingv.)* v. bay(e)risch.

Baiser [be'ze:], *-s, -s, m.* (și *n.*) **1.** *(cul.)* bezea. **2.** *(înv.)* sărutare, bezea.

Baisse [bɛ:sə], *-n, f. (fin.)* (s)cădere (a prețurilor sau cursului de bursă); **er spekuliert auf** ~ mizează, scontează pe căderea cursurilor; **der Weizen hat eine große** ~ **erlitten** prețul grâului a scăzut mult.

Baisse|strömung, **Baisse|tendenz**, *-en, f.* tendință de (s)cădere (a prețurilor sau a cursurilor de bursă).

Baissier [bɛ'sje:], *-s, -s, m.* speculant asupra (s)căderii cursurilor.

Bajadere, *-n, f.* baiaderă.

Bajazzo, *-s, -s, m.* paiață.

Bajonett, *-(e)s, -e, n.* baionetă; **das ~ fällen** a încrucișa baioneta cu inamicul; **das ~ aufpflanzen** a pune baioneta la armă.

Bajonett|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac la baionetă.

Bajonettfassung, *-en, f. (tehn.)* dulie-baionetă.

Bajonettfechten, *-s, n. sg.* scrimă cu baioneta.

Bajonettgewehr, *-(e)s, -e, n.* pușcă cu baionetă.

bajonettieren, *bajonettierte, bajonettiert, vb. (h)* **I.** *intr.* a se lupta cu baioneta. **II.** *tr.* a străpunge cu baioneta.

Bajonettkupp(e)lung, *-en, f. (tehn.)* acuplaj (în) baionetă.

Bajonettscheide, *-n, f.* teavă a baionetei.

Bajonett|stoß, *-es, -stöße, m. (mil.)* străpungere, lovitură cu baioneta.

Bajonettverschluss, *-es, -schlüsse, m. (tehn.)* îmbinare în baionetă.

Bajonettwunde, *-n, f.* rană (cauzată) de baionetă.

Bajuware [-'va:-], *-n, -n, m. (ist.)* bavarez din vechime, baiuvar.

bajuwarisch *adj. (ist.)* vechi-bavarez, baiuvaric.

Bake, *-n, f.* **1.** *(mar.)* baliză, piramidă pentru balizare. **2.** par, jalon (la măsurări de teren). **3.** *(ferov.)* baliză avertizoare.

Bakel, *-s, -, m. (înv.)* vargă, nuia (a învățătorului).

Bakelit, *-(e)s*, **Bakelite**, *-s, n. sg.* bachelită.

baken, *bakte, gebakt, vb. (h) tr.* și *intr. (mar.)* a baliza, a indica prin balize relieful fundului mării.

Bakengeld, *-(e)s, -er, n. (mar.)* taxă de balizaj.

Bakenmeister, *-s, -, m. (mar.)* maistru însărcinat cu balizajul.

Baken|steuerung, *-en, f. (av.)* dirijare, comandă a balizajului.

Baken|strahl, *-(e)s, -en, m. (av.)* fascicul director.

Bakentonne, *-n, f.* v. Bake.

Baker, *-s, -, m.* v. Bakenmeister.

Bakkalaureat, *-(e)s, -e, n.* **1.** bacalaureat. **2.** titlu de bacalaureat.

Bakkalaureus [baka'laureUs], *-, -rei* [-rei], *m.* **1.** bacalaureat. **2.** candidat la examenul de bacalaureat. **3.** *(înv.)* aprod.

Bakkarat [-ra și -'ra], *-s, n. sg.* bacara (joc de cărți).

Bakschisch, **Bakschisch**, *-(e)s, -e, n.* bacșiș.

Bak|stall, *-(e)s, -en, m.* v. Bagstall.

Bakterie [-riə], *-n, f.* v. Bakterium.

bakteriell [-ri'ɛl] *adj.* bacterian.

bakterienbe|ständig [-riən-] *adj.* rezistent la bacterii.

Bakterienbombe, *-n, f. (mil.)* bombă bacteriologică.

bakteriendicht *adj.* prin care nu pot trece, pătrunde bacteriile.

Bakterienfilter, *-s, -, m.* filtru bacterian.

Bakterienforscher, *-s, -, m.* cercetător în domeniul bacteriologiei.

Bakterienforschung, *-en, f.* cercetare în domeniul bacteriologiei.

bakterienfrei *adj.* aseptic, fără bacterii.

Bakterienherd, *-(e)s, -e, m. (med.)* colonie de bacterii.

Bakterienkrieg, *-(e)s, -e, m.* război bacteriologic.

Bakterienkultur, *-en, f.* cultură de bacterii.

Bakterienkunde *f. sg.* bacteriologie, microbiologie.

Bakterien tötend *adj.* bactericid.

Bakterienträger, *-s, -, m.* purtător de bacterii, de microbi.

Bakterienzüchtung, *-en, f.* v. Bakterienkultur.

Bakteriologe, *-n, -n, m.* bacteriolog.

Bakteriologie *f. sg.* bacteriologie.

bakteriologisch *adj.* bacteriologic.

Bakteriophagen *pl.* bacteriofagi.

Bakteriose, *-n, f.* bacterioză (boală pricinuită de bacterii, mai ales la plante).

Bakterium, *-s, -rien* [-riən], *n. (biol.)* bacterie.

bakterizid *adj.* bactericid; care omoară, distruge bacteriile.

Bakterizid, *-(e)s, -e, n.* substanță bactericidă; bactericid.

bal *adv. (reg.)* v. bald.

Balalaika, *-s* și *-ken, f. (muz.)* balalaică.

Balance [-'lãŋsə], *-n, f.* **1.** echilibru. **2.** *(com.)* bilanț, balanță; **die ~ ziehen** a face bilanțul. **3.** *(mar.)* notă, recipisă de încărcare. **4.** *(reg.)* volan, garnitură (la poala rochiei).

Balancé, **Balancé** [balãŋ'se:], *-s, -s, n.* pas (de dans) legănat, balansat.

Balance|akt, *-(e)s, -e, m.* spectacol, număr de echilibristică la circ (sau varieteu).

Balanceruder, **Balance|steuer**, *-s, -, n. (mar.)* cârmă compensată.

Balancier [-lã'sie:], *-s, -s, m. (tehn.)* **1.** balansier, balanțier. **2.** pârghie, macara oscilantă. **3.** pendul, limbă, coadă (la ceas). **4.** echilibrator, echilibru.

Balancierbremse [-'si:ɐ-], *-n, f. (ferov.)* frână echilibrată.

Balancierdampfmaschine, *-n, f.* mașină cu aburi cu balansier.

Balancierdrehscheibe, *-n, f. (ferov.)* placă învârtitoare echilibrată.

balancieren [balã'si:-], *balancierte, balanciert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a balansa, a legăna. **2.** *(com.)* a face bilanțul. **3.** *(ec.)* a echilibra, a balansa (o balanță); a compensa. **4.** *(arte)* a proporționa. **II.** *intr.* a menține echilibrul.

Balancierklappe [-lã'sie:-], *-n, f. (tehn.)* clapă cu balansier.

Balancierkunst [-'si:ɐ-], *-künste, f.* **1.** *sg.* artă a echilibristicii. **2.** *pl.* spectacol (cu numere) de echilibristică.

Balancierpflug, *-es, -pflüge, m.* plug balansier, plug întorcător.

Balancierpresse, *-n, f. (tipogr.)* presă de balansier.

Balancier|stange, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* tijă a balansierului. **2.** *(circ)* prăjină pentru menţinerea echilibrului.
Balancierung [-lã'si:-], *-en, f. (mec.)* echilibrare.
Balancierwelle [-lã'si:ɐ-], *-n, f.* ax al balansierului.
Balancierzapfen, *-s, -, m.* fusul balansierului.
Balata *f. sg.* balata, un fel de cauciuc produs de arborele american *Mimusops balata.*
Balata|riemen, *-s, -, m. (tehn.)* curea de balata.
Balata|sohle, *-n, f.* talpă de balata.
Balatum, *-s, n. sg.* un fel de covor din pâslă de lână îmbibat cu o soluţie de cauciuc.
Balban, *-s, -e, m. (vân.)* pasăre-momeală artificială.
Balbier, *-s, -e, m. (reg.)* v. Barbier.
bald I. *adv.* **1.** curând, în curând, îndată, peste puţin; **recht ~** foarte curând; **ich werde ~ wiederkommen** mă voi întoarce curând; **so ~ als** (sau **wie) möglich** cât (se poate) de curând; **~ darauf** îndată după aceasta (sau după aceea); **der kommt so ~ nicht wieder** n-o să mai revină prea curând; **bis ~!** pe curând! **2.** repede; **möglichst ~** (şi **baldmöglichst)** cât se poate de repede; **eine Woche geht ~ hin** o săptămână trece repede. **3.** uşor; **das ist ~ gesagt, aber schwer getan** uşor de zis, dar greu de făcut. **4.** cât pe-aci; **ich wäre ~ gefallen** eram cât pe-aci să cad; *(fam.)* **ich hätte ~ was gesagt** eram gata să zic ceva. **5.** *(reg.)* poate. **II.** *conj. (în expr.)* **bald ..., bald...**, când..., când, ba..., ba...; **~ dies, ~ das** când una, când alta; ba una, ba alta; **~ hier, ~ da** când aici, când acolo; **~ so, ~ anders** când într-un fel, când într-altul, ba aşa, ba aşa, când aşa, când altcum.
Baldachin [-χi:n], *-s, -e, m.* baldachin, oranist, uranisc.
Baldachinträger, *-s, -, m.* purtător de baldachin.
Bälde *f. sg. (poet.: în expr.)* **in ~** în curând, îndată, peste puţin.
bälder *adv. (comp. înv.* de la bald) mai uşor; **das ist bald gesagt und ~ noch getan** uşor de zis, dar şi mai uşor de făcut; **je ~, je lieber** cu cât mai repede, cu atât mai bine.
baldig *adj.* grabnic, în curând; **auf ~es Wiedersehen!** la revedere pe curând!
baldigst *adv. (sup.* de la bald) foarte curând, în foarte scurt timp; **aufs ~e** cât se poate de curând.
baldmöglichst *adv.* cât se poate de curând.
Baldower, *-s, -, m.* pungaş; *(argou)* cântător, delator.
baldowern, *baldowerte, baldowert, vb. (h) tr.* a cerceta, a spiona, a pândi (pentru a vinde pontul); *(argou)* a turna.
Baldrian, *-s, -e, m. (bot.)* **1.** odolean *(Valeriana dioica).* **2.** valeriană *(Valeriana officinalis).*
Baldrian|extrakt, *-(e)s, -e, m.* extract de valeriană.
Baldriangewächs, *-es, -e, n. (mai ales pl.)* plantă din familia *Valerianaceae.*
Baldriantee, *-s, -s, m.* ceai de odolean.
Baldriantropfen, *-s, -, m. (med.)* picături de valeriană.
Baldrianwurzel, *-n, f.* v. Baldrian.
baldtunlichst *adv. (înv.)* v. baldmöglichst.
bale *adv. (reg.)* v. bald.
Balester, *-s, -, m.* arbaletă.
Balg[1], *-(e)s, Bälge, m.* **1.** piele, blană (de animal jupuit); *(fig.)* piele, corp (al omului); **einem den ~ abziehen** a jupui pe cineva, a lua pielea de pe cineva; **jm. auf den ~ rücken** a insista pe lângă cineva, a-l asalta, a-l agasa. **2.** *(tehn.)* foale, burduf; **die Bälge treten a)** a acţiona (cu picioarele) foalele; **b)** *(fig.)* a face muncă de rob (numai fizică, fără efort intelectual). **3.** corp împăiat; **der ~ in der Probepuppe** trupul manechinului (de vitrină). **4.** *(anat.)* ganglion limfatic din fundul gurii. **5.** pojghiţă, pleavă. **6.** *(reg.)* păstaie, coajă (de mazăre etc.). **7.** *(înv.)* coş, coviltir (de trăsură). **8.** *sg. (reg.)* burtă, burduf, foale; *(peior., despre oameni graşi)* hoit.
Balg[2], *-(e)s, Bälger, n.* (şi *m.)* **1.** ştrengar, pici; copil prost crescut, neastâmpărat. **2.** *(peior.)* bastard. **3.** *(reg.)* copil urât, urâţenie, pocitanie.
Balge, *-n, f. (reg.)* **1.** căldare, găleată, hârdău, vas de lemn. **2.** şanţ (de scurgere). **3.** golf mic.
balgen, *balgte, gebalgt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a jupui (de piele); a beli; a lua pielea. **2.** *(reg.)* a certa, a ocărî. **II.** *refl.* **(mit jm.)** a se încăiera, a se lua la trântă, a se ciomăgi, a se bate (cu cineva).
bälgen, *bälgte, gebälgt, vb. tr.* v. balgen (**I.1.**).
Balgen, *-s, -, m.* burduf al aparatului de fotografiat.
Balgen|arm, *-(e)s, -e, m.* braţul foalelor.
Balgen|auszug, *-(e)s, -züge, m. (fot.)* extensiune a burdufului.
Balgenblende, *-n, f. (fot.)* burduf paralumină.
Balgenbrett, *-(e)s, -er, n.* scândura foalelor.
Balgengebläse, *-s, -, n.* **1.** suflare cu foalele. **2.** *(tehn.)* suflantă cu foale.
Balgengerüst, *-(e)s, -e, n.* scaunul foalelor.
Balgenschwengel, *-s, -, m.* v. Balgenarm.
Balgentreter, *-s, -, m.* persoană care calcă foalele.
Balgenwerk, *-(e)s, -e, n.* foale.
Balger, *-s, -, m.* bătăuş, ciomăgaş.
Balgerei, *-en, f.* încăierare, bătaie, ciomăgeală.
Bälgetreter, *-s, -, m.* v. Balgentreter.
Balgfrucht, *-früchte, f.* v. Balgkapsel.
Balg|geschwulst, *-schwülste, f. (med.)* chist sebaceu.
Balg|haare *pl.* păr, lână (la animale).
Balg|instrument, *-(e)s, -e, n. (muz.)* instrument cu burduf.
Balgkapsel, *-n, f. (bot.)* folicul, fruct unicarpelar, uscat, dehiscent.
Bälglein, *-s, -, n.* v. Deckspelze.
Balgtreter, *-s, -, m.* v. Bälgetreter.
Balgwechsel, *-s, -, m.* năpârlire.
Balje, *-n, f.* **1.** *(mar.)* balie. **2.** v. Balge.
balkanisch *adj.* balcanic.
balkanisieren, *balkanisierte, balkanisiert, vb. (h) tr.* **1.** a balcaniza. **2.** *(peior.)* a fărâmiţa statul. **3.** a produce complicaţii.
Balkanisierung, *-en, f.* balcanizare.
Balkankrieg, *-(e)s, -e, m. (ist.)* război balcanic.
Balkanländer *pl.* ţări balcanice.
Balkan|staat, *-(e)s, -en, m.* stat balcanic.
Balkanologie, *f. sg.* balcanologie.
Balkanvolk, *-(e)s, -völker, n.* popor balcanic.
Bälkchen, *-s, -, n. (dim.* de la Balken); grindă mică, grinzişoară, grinduţă.
Balken, *-s, -, m.* **1.** bârnă, grindă; pârghie; *(fig.)* **er sieht den Splitter im fremden, den ~ im eigenen Auge nicht** vede paiul din ochiul altuia şi nu vede bârna din ochiul său; râde dracul de porumbe negre şi pe sine nu se vede. **2.** stâlp; *(fig.)* **Wasser hat keine ~** a nu găsi nici un punct de sprijin, a nu te putea baza pe nimic; *(fig.)* **er lügt, dass sich die ~ biegen** minte de îngheaţă apele, de stinge; *(fig.)* **bis an die ~ springen** a sări până-n tavan. **3.** braţ de balanţă. **4.** grindei (al plugului). **5.** brazdă. **6.** *(anat.)* corpul calos. **7.** *(pop.)* pod (la casă); grânar, hambar. **8.** *(reg.)* oblon de fereastră. **9.** fâşie de pământ rămasă între două brazde. **10.** *(reg.)* baveţică (de copii).
balken, *balkte, gebalkt, vb. (h) tr.* **1.** a sprijini, a construi pe grinzi; a separa prin grinzi. **2.** a răsturna (cu plugul) o brazdă într-o mirişte.
Balken|ab|stand, *-(e)s, -stände, m.* distanţă între grinzi.
Balken|anker, *-s, -, m. (tehn.)* ancoră a grinzii.
Balken|auflage, *-n, f. (constr.)* reazem, suport al grinzii.
Balken|auskragung, *-en, f. (constr.)* ieşire, scoatere în consolă a grinzii.
Balkenbahn, *-en, f.* drum de bârne.
Balkenband, *-(e)s, -bänder, n. (constr.)* platbandă de armare; colier de armare a grinzii; zbanţ.
Balkenbinder, *-s, -, m. (constr.)* fermă de lemn ecarisat.
Balkenbrücke, *-n, f.* pod de grinzi, de ferme.
Balkenbucht, *-en, f. (mar.)* curbură a punţii.
Balkendecke, *-n, f. (constr.)* planşeu cu grinzi.
Balken|eisen, *-s, -, n.* grindă de fier.
Balken|ende, *-s, -n, n.* capăt de grindă.
Balkenfach, *-(e)s, -fächer, n. (constr.)* traversă a planşeului.
Balkenfachwerk, *-(e)s, -e, n. (constr.)* grindă cu zăbrele.
Balkenfeld, *-(e)s, -er, n.* v. Balkenfach.
Balkengerüst, *-(e)s, -e, n.* schelă de grinzi.
Balkenholz, *-es, -hölzer, n.* lemn cioplit, ecarisat.
Balkenkante, *-n, f.* **1.** faţetă a grinzii. **2.** muchie a grinzii.
balkenkantig *adj.* tăiat în muchii.
Balkenkeller, *-s, -, m.* pivniţă cu planşeu cu grinzi.
Balkenkiel, *-(e)s, -e, m. (mar.)* chilă masivă.
Balkenknie, *-s, -, n.* călcâi al grinzii.
Balkenkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (constr.)* cap de grindă, frunte a grinzii.
Balkenlage, *-n, f.* **1.** grindiş. **2.** şarpantă de grinzi.
Balkenletter, *-n, f. (tipogr.)* literă mare pentru titluri.
Balken|netz, *-es, -e, n. (constr.)* reţea de grinzi.
Balkenschleuse, *-n, f.* ecluză de bârne.
Balkensiel, *-(e)s, -e, m.* (şi *n.)* conductă de evacuare din lemn.
Balkensystem, *-s, -e, n.* sistem de grinzi.
Balkenträger, *-s, -, m. (constr.)* grindă (purtătoare); *(pop.)* proptea, sprijin.
Balkenträgerbrücke, *-n, f.* pod de grinzi.
Balken|überschrift, *-en, f. (tipogr.)* titlu tipărit cu litere mari sau groase.
Balkenwaage, *-n, f.* balanţă cu braţe egale.
Balkenweg, *-(e)s, -e, m.* drum de bârne.
Balkenwehr, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* grinzi de batardou (în poziţie montată).
Balkenweite, *-n, f.* v. Balkenabstand.
Balkenwerk, *-(e)s, -e, n. (constr.)* **1.** grindiş. **2.** şarpantă de lemn.
Balkon [bal'kɔŋ şi bal'ko:n], *-s, -s* (şi *-e)* [bal'kɔŋs şi -ko:nə], *m.* balcon.
Balkonbrüstung, *-en, f.* parmaclâc, parapet de balcon.
Balkonfenster, *-s, -, n.* fereastră care dă în balcon.
Balkonkasten, *-s, -kästen, m.* ladă de flori aşezată pe balustrada balconului, jardinieră.
Balkonloge [-lo:ʒə], *-n, f. (teatru)* lojă de balcon (la săli de spectacole).
Balkonsäule, *-n, f.* stâlp (de susţinere) al balconului.
Balkonträger, *-s, -, m. (constr.)* grindă în consolă (pentru susţinerea balconului).
Balkontür, *-en, f.* uşă a balconului, uşă-fereastră.
Balkonzimmer, *-s, -, n.* cameră cu balcon.
Balkweger, *-s, -, m. (mar.)* curent orizontal.
Ball[1], *-(e)s, Bälle, m.* **1.** minge; *(fig.)* jucărie; **(mit dem) ~ spielen** a se juca cu mingea; **einen ~ schießen, werfen** a trimite o minge; *(fig.)* **am ~ bleiben** a nu se abate, a nu se lăsa distras; **jm. den ~ zuspielen** a ajuta, a sprijini pe cineva (creându-i avantaje); **ein ~ des Schicksals sein** a fi o jucărie în mâna destinului. **2.** bilă (de biliard); bulă; **den ~ an die Bande spielen** a lipi bila de bandă. **3.** glob; sferă. **4.** *(mar.)* bulă de semnalizare. **5.** bulgăre.
Ball[2], *-(e)s, Bälle, m.* bal; **sie besucht Bälle** merge la baluri.
Ball[3], *-(e)s, Bälle, m. (vân.)* lătratul (pe loc al) câinelui când a adulmecat mistreţul.
ball *adv. (reg.)* v. bald.
balla (balla) *adj. (argou)* ţicnit, nu în toate minţile.
Ball|abend, *-s, -e, m.* seară de bal.
Ball|abgabe, *-n, f. (sport)* pasare a mingii.
Ballade, *-n, f.* baladă.
Balladendichter, *-s, -, m.* autor de balade.
balladenhaft *adj.* de baladă, baladesc.
balladesk *adj.* v. balladenhaft.
Ball|an|nahme, *-en, f. (sport)* acţiune de preluare a mingii.
Ball|anzug, *-(e)s, -anzüge, m.* ţinută, costum de bal.
Ballasrubin, *-s, -e, m. (mineral.)* balaş, un fel de rubin albinet.
Ballast, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mar., av.)* balast; lest, saburã. **2.** *(fig.)* balast, umplutură, greutate inutilă; **den ~ über Bord werfen** a arunca balastul peste bord, a se descotorosi de lucrurile inutile.

ballasten, *ballastete, ballastet (du ballastest, er ballastet), vb. (h) refl.* a se încărca cu balast.
Ballastleichter, *-s, -, m.* v. Ballastschute.
Ballastpforte, *-n, f. (mar.)* deschizătură mare prin care se încarcă mărfurile pe vas; sabord pentru balast.
Ballastschute, *-n, f. (mar.)* şaland, luntre pentru transportul balastului.
Ballast|stoffe *pl. (fiziol.)* fibre alimentare.
Ballawatsch, *-(e)s, -e, m. (austr.)* dezordine, haos, zăpăceală, confuzie.
Ballbohrer, *-s, -, m. (ind. lemnului)* dogar.
Bällchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Ball*)* minge mică, mingiuţă. **2.** *(dim.* de la Ballen*)* pachet mic, balot mic (de pânză).
Balldame, *-n, f.* damă în toaletă de bal.
Ballei, *-en, f. (ist. evului mediu)* ocol al unui judecător (al ordinelor cavalereşti).
Ball|eisen, *-s, -, n.* daltă cu tăiş oblic, de cioplit, de degroşat.
ballen, *ballte, geballt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a presa făcând cocoloş, bulgăre, ghem, ghemotoc; a strânge; a face balot; **die Hand zur Faust** ~ a strânge pumnul. **2.** a lovi pe cineva, a arunca după cineva cu mingea; *er ballt mich* aruncă cu mingea în (sau după) mine. **II.** *intr. (reg.)* a (se) juca cu mingea. **III.** *refl.* a se face cocoloş, bulgăre; a se condensa; a se strânge (şi *sport*); **es ballt sich am Himmel** se adună norii anunţând furtună.
Ballen, *-s, -, m.* **1.** *(com.)* balot; pachet, legătură. **2.** bal, val; unitate de măsură (pentru hârtie, pânză, postav, stofă, piele); **zehn ~ Papier** zece baluri de hârtie; *(înv.)* **ein ~ Wolle** un val de lână (de 120 kg); **ein ~ Tuch** un val de stofă (de 12 bucăţi de câte 32 de coţi). **3.** *(pop.)* minge. **4.** *(anat.)* pulpa degetului; podul palmei, partea cărnoasă a palmei; eminenţa tenară, partea cărnoasă a plantei piciorului. **5.** vârful (umflat al) nasului. **6.** *(tehn.)* faţă de degajare, suprafaţă a dălţii. **7.** *(tipogr.)* tampon, top de 5 000 de coli. **8.** *(reg.)* prăjitură rotundă.
Ballenbinder, *-s, -, m.* muncitor care face baloturi.
Ballenblume, *-n, f. (constr.)* ornament în formă de minge.
Ballenbrecher, *-s, -, m.* muncitor care desface baloturi.
Ballen|eisen, *-s, n. sg.* v. Balleisen.
Ballengicht *f. sg. (med.)* podagră.
Ballengut, *-(e)s, -güter, n. (com.)* mărfuri în baloturi.
Ballenhopfen, *-s, m. sg. (bot.)* hamei *(Humulus lupulus* L.).
Ballenkreuz, *-es, -e, n.* cruce cu sfere la capătul braţelor.
Ballenpresse, *-n, f. (tehn.)* presă pentru făcut baloturi.
Ballen|speicher, *-s, -, m.* depozit de baloturi; antrepozit.
Ballen|stück, *-(e)s, -e, n.* partea inferioară a pulpei dindărat (la bovine).
Ballenware, *-n, f.* v. Ballengut.
ballenweise *adv.* în baloturi, în valuri, în topuri, în teancuri.
Ballenzeichen, *-s, -, n. (vân.)* urmă.
Ballerbüchse, *-n, f.* puşcoci (jucărie de copii).
Ballerbüx, *-en, f.*, **Ballerbuxe**, *-n, f. (fam.)* pantalon murdar de copil.
Ballerina, *-nen*, **Ballerine**, *-n, f.* balerină, baletistă.
Ballermann, *-(e)s, -männer, m. (glumeţ)* pistol.
ballern, *ballerte, geballert, vb. (h) intr.* **1.** *(fam.; despre arme, bici* etc.) a pocni, a plesni. **2.** a bate, a trânti; **gegen die Tür** ~ a bate puternic (ameninţător) în uşă; *(fam.)* **jm. eine** ~ a pocni, a pălmui pe cineva.
Ballett, *-(e)s, -e, n.* balet (trupă, dans, piesă, reprezentaţie).
Ballett|abend, *-(e)s, -e, m.* seară de balet.
Balletteuse [-'tø:zə], *-n, f.* dansatoare, balerină.
Ballettkorps [-ko:ɐ], - [-ko:ɐs], - [-ko:ɐs], *n.* corp, trupă de balet.
Ballettkunst, *-künste, f.* coregrafie.
Ballettmeister, *-s, -, m.* maistru de balet.
Ballettratte, *-n, f.* **1.** *(fam.)* amator(-oare), pasionat(ă) de balet. **2.** elevă de balet.
Ballett|tanz, *-es, -tänze, m. (cor.)* balet.
Ballett|tänzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* balerin(ă).
Ballett|theater, *-s, -, n.* teatru de balet.
Ballett|truppe, *-n, f.* trupă de balet.
Ballfest, *-(e)s, -e, n.* bal (mare), serată dansantă.
ballförmig *adj.* sferic, ca mingea, în formă de minge.
Ballführung, *-en, f. (sport)* acţiunea de a conduce mingea.
Ballgast, *-(e)s, -gäste, m.* oaspe, oaspete, invitat la bal.
Ballgesellschaft, *-en, f.* participanţi, invitaţi la un bal.
Ballhammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan planator cilindric.
Ballhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** sală de dans. **2.** *(înv.)* sală de competiţii sportive (de jocuri cu mingea); *(ist.)* **der Schwur im** ~ jurământul din sala de jocuri de la Versailles (depus de reprezentanţii Stării a treia la 20 iunie 1789).
ballhornisieren, *ballhornisierte, ballhornisiert, vb. (h) tr.* a strica vrând să dreagă; *(tipogr.)* a face corectura introducând greşeli noi.
Ballhupe, *-n, f. (auto.)* trompetă cu pară.
ballig *adj.* **1.** uşor curbat, bombat. **2.** noduros. **3.** care se poate lipi.
Ballig, *-s, -e, m. (reg.)* butoi mare, butie.
Balliste, *-n, f. (ist.)* balistă, maşină de azvârlit pietre.
Ballistik *f. sg.* balistică.
Ballistiker, *-s, -, m.* cercetător în domeniul balisticii.
ballistisch *adj.* balistic; **~e Kurve** curbă balistică.
Balljunge, *-n, -n, m. (sport)* băiat de mingi.
Ballkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de bal.
Ballkönigin, *-nen, f.* regină a balului.
ballmäßig *adj.* (ca) pentru (sau de) bal; **~ gekleidet sein** a fi îmbrăcat (ca) de bal.
Ballmutter, *-mütter, f. (înv.)* însoţitoare la bal (a unei femei tinere).
Ballnacht, *-nächte, f.* noapte de bal.
Ballnetz, *-es, -e, n. (sport)* **1.** plasă pentru mingi. **2.** *(înv.)* rachetă (de tenis).
Ballon [şi -'lɔŋ], *-s, -e (şi -s), m.* **1.** balon; aerostat; **einen ~ steigen lassen** a lansa un balon; **einen ~ einholen** a readuce un balon pe pământ. **2.** *(chim.)* balon (de sticlă). **3.** *(poet.)* glob. **4.** damigeană. **5.** *(fam.)* cap, bostan, dovleac; **er hat einen ~** sau **er hat den ~ voll a)** e cu capul plin de griji, e preocupat; **b)** e cu capul plin de băutură, i s-a urcat vinul la cap; **(so) einen ~ bekommen** (sau **kriegen)** a roşi de jenă. **6.** *(mar.)* balon, velă la iahturi.
Ballon|anker, *-s, -, m.* ancoră de balon.
Ballonbe|ob|achter, *-s, -, m.* observator din balon, din aerostat.
Ballonett, *-(e)s, -e, n. (av.)* sac umplut cu aer în interiorul baloanelor (sau aeronavelor).
Ballonfahrer, *-s, -, m.* călător cu balonul.
Ballonfahrt, *-en, f.* călătorie cu balonul.
Ballonflasche, *-n, f.* damigeană, balon.
Ballonformation, *-en, f. (mil.)* formaţie de baloane.
ballonförmig *adj.* sferic, de forma unui balon.
Ballonführer, *-s, -, m.* pilot al unui balon.
Ballonfüllung, *-en, f. (mil.)* umplutură, încărcătură a balonului.
Ballongas, *-es, -e, n.* gaz pentru baloane, pentru aerostate.
Ballongondel, *-n, f. (av.)* gondolă, nacelă a balonului.
Ballonhalle, *-n, f.* hangar, hală de aerostate.
Ballonhülle, *-n, f.* înveliş al balonului.
Ballonklüver [-vɐ], *-s, -, m. (mar.)* floc-balon.
Ballonkorb, *-(e)s, -körbe, m.* nacelă, coş al balonului.
Ballonmantel, *-s, -mäntel, m.* v. Ballonseidenmantel.
Ballonmütze, *-n, f.* şapcă.
Ballonpost *f. sg.* poştă aeriană (transportată cu baloane libere).
Ballonreifen, *-s, -, m. (auto., av.)* anvelopă-balon, cauciuc-balon (cu presiune redusă).
Ballon|segel, *-s, -, n.* v. Ballonklüver.
Ballon|seide *f. sg. (text.)* balonzaid(e).
Ballonseidenmantel, *-s, -mäntel, m.* (pardesiu din) balonzaid(e).
Ballon|sperre, *-n, f. (mil.)* baraj de baloane captive.
Ballon|stoff, *-(e)s, -e, m. (av.)* pânză de balon.
Ballot ['-lo:], *-s, -s, n.* balot, val (de mărfuri).
Ballotade, *-n, f.* balotadă, figură de călărie (de înaltă şcoală).
Ballotage [-'ta:ʒə], *-n, f.* balotaj; votare (secretă) cu bile.
ballotieren, *ballotierte, ballotiert, vb. (h) tr.* a vota (secret) cu bile.
Ballrobe, *-n, f.* v. Ballkleid.
Ballrose, *-n, f. (bot.; pop.)* dârmoz *(Viburnum lantana* L.).
Ball|saal, *-(e)s, -säle, m.* sală de bal, de dans.
Ballschlegel, *-s, -, m.* rachetă (de tenis), paletă (de tenis de masă).
Ballschuh, *-(e)s, -e, m.* pantof de bal.
Ball|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc cu mingea.
Ball|spieler, *-s, -, m.* jucător cu mingea.
Ball|spielplatz, *-es, -plätze, m.* teren pentru jocuri cu mingea.
Balltoilette [-toa-], *-n, f.* v. Ballkleid.
Ball|umhang, *-(e)s, -hänge, m.* pelerină de bal.
Ballung, *-en, f.* strângere, aglomerare, conglomerare, condensare.
Ballungsgebiet, *-(e)s, -e, n.*, **Ballungsraum**, *-(e)s, -räume, m.* zonă de aglomeraţie industrială.
Ballungs|zentrum, *-s, -tren, n.* centru de aglomeraţie urbană.
Balm, *-s, -e, m.*, **Balme**, *-n, f. (geol., reg.)* eroziune, cavitate (în pereţi stâncoşi).
Balmung, *-s, m. sg. (lit.)* Balmung, spada lui Siegfried.
Balneographie, *-phien* [-'fi:ən], *f. (med.)* balneografie.
Balneolog, *-en, -en*, **Balneologe**, *-n, -n. m. (med.)* balneolog.
Balneologie *f. sg.* balneologie.
balneologisch *adj.* balneologic.
Balneotherapie *f. sg. (med.)* balneoterapie.
Balsam, *-s, -e, m.* balsam; (şi *fig.)* **~ auf** (sau **in) js. Wunde gießen** (sau **träufeln)** a turna (sau picura) cuiva balsam pe răni; a calma, a alina suferinţa cuiva; a mângâia pe cineva.
Balsambaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* copacul cu balsam *(Myroxylon balsamum).*
Balsamduft, *-(e)s, -düfte, m.* miros de balsam.
Balsamharz, *-es, -e, n.* răşină balsamică.
balsamieren, *balsamierte, balsamiert, vb. (h) tr.* a îmbălsăma.
Balsamierung, *-en, f.* îmbălsămare.
Balsamine, *-n, f. (bot.)* canale, canaluţe *(Impatiens balsamina).*
balsamisch *adj.* balsamic, de balsam.
Balsamkrämer, *-s, -, m.* negustor de balsam.
Balsamkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* frăguliţă, moscuşor *(Adoxa moschatellina* L.).
Balsam|öl, *-s, -e, n.* ulei balsamic.
Balsamtanne, *-n, f. (bot.)* brad balsamic *(Abies balsamea).*
bal|stürig *adj. (reg.)* nesupus, neascultător, recalcitrant, refractar.
Balte, *-n, -n, m.* **1.** locuitor din regiunea baltică. **2.** locuitor de origine germană din regiunea baltică.
Baltin, *-nen, f.* **1.** locuitoare din regiunea baltică. **2.** locuitoare de origine germană din regiunea baltică.
baltisch *adj.* baltic; *das Baltische Meer* Marea Baltică.
Baluster, *-s, -, m.*, **Balustersäule**, *-n, f. (constr.)* balustru.
Balustrade, *-n, f.* balustradă.
Balz, *-en, f.*, **Balz**, *-es, -e, m.* **1.** jocuri nupţiale (la păsări). **2.** perioada împerecherii (la păsări, rar la pisici); *(vân.)* **auf die ~ gehen** a vâna păsări în perioada împerecherii.
Balz|arie [-a:riə], *-n, f. (vân.)* cântec, strigăt de împerechere (al păsărilor).
balzen, *balzte, gebalzt (du, er balzt) vb. (h) intr. (despre păsări sălbatice)* a ademeni, a chema (prin cântec, strigăte şi mişcări caracteristice la împerechere).
Balzgräten *pl.* v. Balzstift.
Balzhahn, *-(e)s, -hähne, m. (ornit.)* cocoş sălbatic, cocoş de munte *(Tetrao urogallus).*
Balzjagd, *-en, f. (vân.)* vânătoare de cocoşi sălbatici.
Balzkammer, *-n, f. (vân.)* cameră de împerechere.
Balzkragen, *-s, -, m. (vân.)* guler de pene (la cocoşul sălbatic).
Balzlaut, *-(e)s, -e, m. (vân.)* strigăt, sunet de împerechere (al păsărilor sălbatice).

Balzpfeife, *-n, f. (vân.)* fluier pentru ademenire (a cocoșului de munte).
Balzruf, *-(e)s, -e, m. (vân.)* strigăt de împerechere (al păsărilor sălbatice).
Balzsaison [-sɛ'zɔ̃:] *f. sg.* v. B a l z.
Balz|späne *pl. (vân.)* excremente de cocoș sălbatic.
Balz|stift, *-(e)s, -e, m.* pinten (la cocoșul sălbatic).
Balz|zeit, *-en, f.* v. B a l z **(2)**.
bam! *interj.* bang (sunetul clopotului); **bim! bam!** bing! bang!
Bam, *-s, -e, m. (reg.)* arbore.
Bambi[1], *-s, -s, n. (fam.)* pui de căprioară.
Bambi[2], *-s, -s, m. (film)* premiu anual (în Germania).
Bambino, *-s, -bini, m.* **1.** *(arte)* copilul Iisus (în pictură și sculptură). **2.** *(fam.)* copilaș, băiețel (italian).
Bambus, *-* (și *-ses*), *-se, m. (bot.)* bambus *(Bambusa arundinacea)*.
Bambuse, *-n, -n, m.* servitor negru (din Africa).
Bambuskohle, *-n, f.* cărbune de bambus.
Bambusrohr, *-(e)s, -e, n.* v. B a m b u s.
Bambus|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* baston de bambus.
Bambusvor|hang, *-(e)s, -hänge, m. (pol.)* cortina de bambus (între statele comuniste și necomuniste din sud-estul Asiei).
Bambus|zucker, *-s, m. sg.* zahăr de bambus.
Bammel[1], *-s, m. sg. (fam.)* spaimă, frică; teamă; **er hat mächtigen ~ davor** grozav se mai teme de asta.
Bammel[2], *-n, f.* **1.** breloc. **2.** v. B a m m e l[1].
bammelig *adj.* **1.** *(despre haine)* prost croit, care nu vine bine. **2.** fricos, temător, laș.
bammeln, *bammelte, gebammelt (ich bamm(e)le) vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a atârna (clătinându-se); a se bălăngăni; a se legăna. **2.** a-i fi frică, a se îngrozi (de ceva). **3.** a cerși. **4.** *(înv.)* a suna ca un clopot.
bämmeln, *bämmelte, gebämmelt (ich bämm(e)le) vb. (h) intr.* a arunca cu pietricele pe suprafața apei.
Bamperletsch, *-es, -e, m. (austr., fam.)* sugar.
bampfen, *bampfte, gebampft, vb. (h) intr. (argou, reg.)* a mânca, a hali, a înfuleca.
Bams, *-, -e, m. (austr., fam.)* copil.
Bamschabl, *-s, -, m. (rar)* nătărău, găgăuță, nătăfleț.
bamsen, *bamste, gebamst (du, er bamst) vb. (h) tr.* **1.** a bate (pe cineva). **2.** a scutura de praf (bătând).
bamstig *adj.* **1.** *(reg.)* umflat, gras. **2.** *(reg.)* îngâmfat. **3.** *(despre fructe)* lemnos.
Ban, *-s, -e, m. (ist.)* ban (demnitate și funcție administrativă în vechea Oltenie, Serbo-Croație și Austro-Ungarie).
banal *adj.* banal, plat, arhicunoscut; răsuflat.
banalisieren, *banalisierte, banalisiert, vb. (h) tr.* a banaliza; a diminua însemnătatea.
Banalisierung, *-en, f.* banalizare, diminuare a însemnătății.
Banalität, *-en, f.* banalitate.
Banane, *-n, f.* **1.** banană, fruct de bananier. **2.** *(fam., glumeț)* elicopter cu două rotoare.
Bananenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* bananier (*Musa paradisiaca)*.
Bananenfresser, *-s, -, m. (ornit.)* pasăre bananier *(Musophaga violacea)*.
Bananenpflanze, *-n, f.* v. B a n a n e n b a u m.
Bananenrepublik, *-en, f. (pol., peior.)* republică bananieră.
Bananen|staude, *-n, f.* v. B a n a n e n b a u m.
Bananen|stecker, *-s, -, m. (electr.)* banană (fișă de contact).
Banat, *-(e)s, n.* **1.** banat (funcția și teritoriul jurisdicțional al unui ban). **2.** *sg. (geogr.)* Banat.
Banause, *-n, -n, m.* persoană lipsită de sensibilitate; filistin.
banausenhaft *adj.* v. b a n a u s i s c h.
Banausentum, *-s, n. sg.* lipsă de sensibilitate artistică; banalitate, filistinism; orizont redus.
banausisch *adj.* lipsit de sensibilitate artistică; banal, filistin.
band *ind. imperf.* de la b i n d e n.
Band[1], *-(e)s, Bände, m.* **1.** volum, tom; **das Werk erscheint in drei Bänden** opera apare în trei volume; *(fig.)* **das spricht Bände** este foarte grăitor, foarte elocvent. **2.** legătură (în carton, pânză, piele etc. a unei cărți).
Band[2], *-(e)s, Bänder, n.* **1.** legătură. **2.** panglică; cordon (de decorație); șnur, șiret; găitan; galon; baieră. **3.** *(anat.)* ligament; tendon. **4.** inel, brățară; cerc de butoi. **5.** *(tehn.)* bandă; *(fig.)* **am laufenden ~** (ca) pe bandă rulantă; prin muncă continuă, neîntreruptă. **6.** bandă de magnetofon. **7.** balama (de ușă sau fereastră); **außer Rand und ~ geraten** a-și ieși din balamale, a-și ieși din fire. **8.** *(constr.)* brâu; consolă (cu sprijin înclinat); șarnieră. **9.** *(alpinism)* prag (de stâncă), brâu; surplombă.
Band[3], *-(e)s, -e, n.* **1.** *(poet., înv.)* cătușă, lanț; **in ~en liegen** a fi încătușat, a fi în lanțuri; **in ~e schlagen** (sau **werfen**) a pune, a arunca în lanțuri. **2.** legătură; obligație; **die ~e der Freundschaft** legăturile prieteniei (sau de prietenie); **~e des Blutes** legături de sânge, rudenie de sânge; **zarte ~e knüpfen** a stabili relații amoroase.
Band[4] [bænd], *-s, f.* mică trupă de muzicanți.
Banda, *-s, f.* orchestră (italiană) de instrumente de suflat.
Bandage [-'da:ʒə], *-n, f. (med.; sport)* bandaj, pansament, legătură; **mit harten ~n kämpfen** a lupta cu îndârjire.
Bandagenmacher, *-s, -, m.* v. B a n d a g i s t.
bandagieren [-'ʒi:-], *bandagierte, bandagiert, vb. (h) tr.* **1.** a bandaja; a pansa; a lega (o mână etc.). **2.** *(tehn.)* a freta, a aplica frete; a bandaja (anvelope).
Bandagiermaschine, *-n, f. (electr.)* mașină de bandajat.
Bandagist [-'ʒIst], *-en, -en, m.* bandajist, producător de bandaje și proteze.
band|ähnlich *adj.* ca o panglică.
Band|algen *pl. (bot., înv.)* alge verzi, unicelulare *(Desmidiaceae)*.
Band|antrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(tehn.)* acționare a unei benzi transportoare. **2.** *(text.)* antrenare (a fuselor) cu ajutorul unor curelușe.
Band|arbeit, *-en, f.* **1.** muncă la banda rulantă, la conveier. **2.** muncă la legarea cărților.
band|artig *adj.* **1.** ca o panglică. **2.** de natură ligamentoasă.
Band|assel, *-n, f.* v. B a n d f ü ß e r.
Band|aufnahme, *-n, f.* înregistrare pe bandă de magnetofon.
Band|ausgabe, *-n, f.* ediție în volume.
Band|axt, *-äxte, f.* topor de dulgherie.
Bandbalken, *-s, -, m. (constr.)* moază.
Bandbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu-lingură (mic) pentru lemn.
Bandbreite, *-n, f. (fiz.; inform.)* lățime de bandă.
Bandbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu bandă, cu panglică.
Bändchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* al lui B a n d[2]) panglicuță. **2.** *(dim.* al lui B a n d[1]) volumaș.
Band|doppler, *-s, -, m. (text.)* reunitor de benzi.
Bande, *-n, f.* **1.** bandă, ceată, haită; *(iron.)* **das ist eine schöne ~!** frumoasă șleahtă! **2.** trupă de actori. **3.** orchestră de dans. **4.** mandanea, bandă (la masa de biliard). **5.** margine; împrejmuirea arenei circului (sau a pistei hipodromului). **6.** dungă; vargă.
Bandeau [bã'do:], *-s, -s, m.* (și *n.*) **1.** *(înv.)* cordeluță; panglică pentru frunte. **2.** *(arhit.)* bandou, plintă.
Band|einfassung, *-en, f.* tivitură, șnuruit.
Band|eisen, *-s, -, n.* **1.** *(constr.)* scoabă de fier. **2.** *(metal.)* oțel-balot, bandă de oțel.
Band|eisenwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* laminor de benzi.
Bandel, *-s, -, n. (fam.; austr.)*, **Bändel**, *-s, -, n* (și *m.*) panglicuță, cureluşă; **jn. am ~ führen** (sau **haben**) a stăpâni pe cineva, a face ce vrei din cineva; a îmbrobodi.
Bändelei, *-en, f.* legătură de dragoste trecătoare.
Bandelier, *-s, -e, n. (înv.)* bandulieră, curea de care se atârnă arma.
Bändelkrämer, *-s, -, m.* v. B a n d h ä n d l e r.
bändeln, *bandelte, gebandelt (ich band(e)le) vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* a lega, a șnurui. **II.** *intr.* **1.** a cocheta. **2.** a tândăli, a lucra alene.
Bandelwerk, *-(e)s, -e, n. (arhit.)* motiv decorativ în panglică, în bandă.
Band|empfänger, *-s, -, m. (radio.)* receptor de bandă.
Bandenführer, *-s, -, m.* șef de bandă.
Bandenkrieg, *-(e)s, -e, m. (mil.)* război de gherilă.
Banden|spektrum [-spɛk-], *-s, -tren, n.* v. B a n d s p e k t r u m.
Banden|stoß, *-es, -stöße, m. (la biliard; în expr.)* **durch ~ machen** a juca la mandanea.
Bandenwerbung, *-en, f. (ec.)* reclamă la mandanea.
Bandenwesen, *-s, n. sg.* v. B a n d i t e n t u m.
Bander, *-s, -, m. (reg.)* dogar.
Bänderbesatz, *-es, -besätze, m.* garnitură de panglici.
bände|reich *adj.* cuprinzând multe volume.
Banderilla [-'rIla], *-s, f.* banderilă, suliță împodobită cu stegulețe (la luptele de tauri).
Banderium, *-s, -rien* [-riən], *n. (ist.)* banderiu.
bändern, *bänderte, gebändert, vb. (h) tr.* **1.** a vărga, a vopsi în dungi; a vârsta; a țese în dungi; **einen Stoff ~** a vărga o stofă. **2.** a prevedea cu panglici, cu benzi. **3.** a face panglici.
Banderole, *-n, f.* **1.** banderolă. **2.** etichetă, bandă aplicată de fisc pe unele obiecte impozabile (cutii de țigări, sticle de băuturi alcoolice etc.).
Banderolen|steuer, *-n, f.* impozit perceput prin banderolă.
banderolieren, *banderolierte, banderoliert, vb. (h) tr.* a impune, a taxa prin aplicarea unei banderole.
Banderolierung, *-en, f.* (impunere, taxare prin) punerea unei banderole (pe obiectul impozabil).
Bänder|riss, *-es, -e, m. (med.)* ruptură de ligament.
Bänderschuh, *-(e)s, -e, m. (sport)* espadrilă.
Bänderton, *-(e)s, -e, m. (geol.)* straturi de lut în formă de dungi.
Bänderung, *-en, f.* desen, model în dungi.
Bandfabrik, *-en, f.* fabrică de panglici.
Bandfeder, *-n, f. (tehn.)* resort lamelar.
Bandfilter, *-s, -, m. (radio.)* filtru de bandă.
Bandfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* specie de pește în formă de panglică *(Cepola rubescens)*.
Bandflechte, *-n, f. (bot.)* râia copacilor, lichen atârnător în formă de tufă *(Evernia prunastri)*.
Bandförderer, *-s, -, m. (tehn.)* transportor cu bandă.
bandförmig *adj.* în formă de panglică.
Bandfüßer, *-s, -, m. (zool.)* specie de miriapod *(Geophilus longicornis)*.
Bandgesims, *-es, -e, n. (constr.)* bandă de cornișă, de antablament.
Bandgießmaschine, *-n, f.* mașină de turnat peliculă pentru filme.
Bandgras, *-es, -gräser, n. (bot.)* iarbăluță, iarbă albă *(Phalaris arundinacea* L.).
Bandhacke, *-n, f.* secure îngustă de dulgher.
Bandhaken, *-s, -, m.* cârlig cu fălci (pentru strângerea doagelor).
Bandhandel, *-s, m. sg.* negoț cu panglici.
Bandhändler, *-s, -, m.* negustor de panglici.
Bandhobel, *-s, -, m.* răzuitoare (de doage).
Bandholz, *-es, -hölzer, n.* cerc de lemn (pentru butoaie, lăzi etc.).
bändigen, *bändigte, gebändigt, vb. (h) tr.* a îmblânzi, a domestici, a dresa; a domoli, a supune; *(fig.)* a înfrâna.
Bändiger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* îmblânzitor(-oare), dresor(-oare).
Bändigung, *-en, f.* îmblânzire, domesticire, dresare; domolire, supunere; *(fig.)* înfrânare.
Band|iltis, *-ses, -se, m.* dihor vărgat *(Mustela putorius)*.
Bandit, *-en, -en, m.* bandit, tâlhar.
Banditenbeute, *-n, f.* prada banditților.
Banditenführer, *-s, -, m.* **1.** căpetenie de bandiți, de tâlhari. **2.** *(înv.)* căpitan de haiduci.
banditenhaft *adj.* banditesc, tâlhăresc, hoțesc.
Banditen|stück, *-(e)s, -e, n.* faptă banditească.
Banditentum, *-s, n. sg.* banditism, tâlhărie, hoție.
Banditen(un)wesen, *-s, n. sg.* v. B a n d i t e n t u m.
Bandkabel, *-s, -, n. (tehn., electr.)* cablu turtit.
Bandkeramik, *-en, f. (arh.)* ceramică cu ornamente în dungi din spațiul dunărean datând din epoca de piatră târzie.
Bandkrämer, *-s, -, m.* v. B a n d h ä n d l e r.
Bandkupp(e)lung, *-en, f. (auto.)* ambreiaj cu benzi.

Bandl, *-s, -n, n.* panglică mică și îngustă; *(fam.)* **jemanden am ~ haben** a avea un admirator, un iubit.

Bandlerei, *-en, f. (reg.)* cochetărie; înțelegere secretă.

Bandmacher, *-s, -, m.* fabricant de panglici.

Bandmarmor, *-s, -e, m.* marmură vărgată.

Bandmasche, *-n, f.* **1.** fundă. **2.** cocardă.

Bandmaß, *-es, -e, n. (tehn.)* ruletă, panglică de măsurat.

Bandmesser, *-s, -, n.* rindea (de doage).

Bandmikrophon, *-s, -e, n.* microfon cu bandă.

Bandnagel, *-s, -nägel, m. (constr.)* cui de lemn, cui pentru fixarea benzilor.

Bandnudeln *pl.* tăiețe lați.

Bandnummer, *-n, f.* număr de volum, numărul volumului, al tomului.

Bandola, *-s, f. (muz.)* bandură (instrument ucrainean cu coarde).

Bandoneon, *-s, -s*, **Bandonion**, *-s, -s* și *-ien* [-īən], *n. (muz.)* bandoneon.

Bandreifen, *-s, -, m.* cerc de butoi.

Bandrolle, *-n, f.* v. Banderole.

Bandrose, *-n, f.* **1.** rozetă, trandafir artificial făcut din panglici. **2.** nod de panglică (asemănător cu un trandafir).

Bandsäge, *-n, f.* ferăstrău-panglică.

Bandsägefeile, *-n, f.* pilă de ascuțit pânza de ferăstrău.

Bandscheibe, *-n, f. (anat.)* disc intervertebral.

Bandscheibenschaden, *-s, -schäden, m. (med.)* discopatie.

Bandscheibenvorfall, *-(e)s, -fälle, m. (med.)* hernie de disc.

Bandscheider, *-s, -, m. (mine)* separator cu bandă.

Bandschleife, *-n, f.* fundă.

Bändsel, *-s, -, m. (și n.)* **1.** *(mar.)* parâmă subțire (pentru amaraj), legătură. **2.** *(reg.)* panglică mică.

Bandspektrum [-sp-], *-s, -tren, (și -tra) n. (fiz.)* bandă de spectru (emisă de gazele moleculare).

Band|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (tehn.)* balot de oțel.

Band|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* consolă cu balcon (din piatră).

Band|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (reg.)* cerc de lemn (pentru butoaie); nuiele groase pentru coșuri.

Band|straße, *-n, f. (tehn.)* vastă instalație de transport pe bază de benzi rulante.

Band|streifen, *-s, -, m.* dungă, vargă.

Band|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* v. Bandwebstuhl.

Band|tresse, *-n, f.* galon de livrea.

Bandura, *-s, f. (muz.)* v. Bandola.

Bandware, *-n, f.* panglici (ca marfă); pasmanterie.

Bandweber, *-s, -, m.* țesător de panglici.

Bandweberei, *-en, f.* v. Bandfabrik.

Bandweb|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* război de țesut panglici.

bandweise *adv.* **1.** în benzi; cu benzi; câte o bandă (o dată). **2.** câte un volum (o dată).

Bandwirker, *-s, -, m.* v. Bandweber.

Bandwirkerei, *-n, f.* v. Bandfabrik.

Bandwurm, *-(e)s, -würmer, m.* **1.** *(zool.)* tenie, panglică *(Taenia)*. **2.** *pl. (glumeț)* tăiețe. **3.** *(fam.)* ceva prea lung; **lang wie ein ~** extrem de lung.

Bandwurmbefall, *-(e)s, m. sg.*, **Bandwurmleiden**, *-s, -, n. (med.)* teniază.

Bandwurm|mittel, *-s, -, n.* medicament, leac contra teniei, tenifug.

Bandwurmrede, *-n, f. (glumeț)* cuvântare (sau vorbărie) fără sfârșit.

Bandwurmwort, *-(e)s, -wörter, n. (hazliu)* cuvânt foarte lung.

Bangart, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Bangert.

bang(e) *adj.* **1.** fricos; temător, sperios; **vor jm. ~ sein** a se teme de cineva; **ich bin ~** sau **mir ist (angst und) ~** sau **mir wird ~** mi-e (tare) frică; **darum ist mir nicht ~** de asta nu mă tem. **2.** neliniștit, îngrijorat; **es ist mir ~ um ihn** sunt îngrijorat pentru el; **in ~r Erwartung stehen** a aștepta îngrijorat, cuprins de neliniște; **~e Ahnungen** presimțiri negre.

Bange *f. sg.* **1.** frică, teamă; **haben Sie keine ~!** nu vă temeți! **nur keine ~!** nu vă fie frică, nici o grijă! **jm. ~ machen** a speria pe cineva; **~ machen gilt nicht!** la mine nu se prind amenințările; nu mă sperii așa de ușor. **2.** neliniște, îngrijorare.

bangen, *bangte, gebangt, vb. (h)* **I.** *refl.* **1.** a se îngrijora; a fi îngrijorat; a avea grijă (pentru cineva); **ich bange mich um ihn** sunt îngrijorat pentru el, din cauza lui. **2. (nach jm.)** a-i fi tare dor (de cineva); **ich bange mich nach ihm** mi-e tare dor de el. **II.** *intr.* **1.** *(impers.)* a se teme, a-i fi frică, teamă; **es bangt mir vor diesem Augenblick** mi-e frică de această clipă; **mir bangt, ihn wiederzusehen** mi-e teamă să-l revăd. **2.** *(reg.)* a se istovi muncind.

Bangenkraut, *-(e)s, n. sg.* v. Schierling.

Bangert, *-(e)s, -e, m. (reg.)* pomet, livadă de pomi.

Bang|hase, *-n, -n, m. (fig.)* iepure fricos, suflet de iepure.

Bang|heit *f. sg.*, **Bangigkeit**, *-en, f.* neliniște, îngrijorare, grijă, teamă.

banglich, **bänglich** *adj. (reg.)* (cam) îngrijat, (cam) îngrijorat, cu grijă.

Bangnis, *-se, f. (poet.)* v. Bangheit.

Banjo ['banjo], *-s, -s, n. (muz.)* banjo.

Bank[1], *Bänke, f.* **1.** bancă, laviță; **vor leeren Bänken spielen** a nu avea public; **etwas auf die lange ~ schieben** a amâna, a tărăgăna. **2.** banc, strat, depozit; *(mar.)* banc de nisip; *(geol.)* strat. **3.** *(tehn.)* masă de lucru, banc; scaun (de măcelărie); *(fig.)* **jn. zur ~ hauen** a forfeca, a da în tărbacă pe cineva, a calomnia, a executa pe cineva. **4.** pupitru; tejghea. **5.** *(mil.)* barbetă; **über die ~ schießen** a trage peste țintă. **6.** *(reg.)* măcelărie. **7.** *(sport; la lupte)* poziție fundamentală de la parter. **8.** totalitatea celor care stau pe o (sau într-o) bancă (la școală, în parlament etc.); **alle durch die ~** toți fără nici o deosebire.

Bank[2], *-en, f.* **1.** *(ec.)* bancă; **emittierende ~** bancă emitentă; **verlässliche ~** bancă de încredere; **zugelassene ~** bancă admisă, agreată; **Geld bei der ~ stehen** (sau **auf der ~**) **haben** a avea bani depuși la bancă. **2.** bancă (de joc); **die ~ auflegen** a da banca; **die ~ halten** a ține banca; **die ~ sprengen** a câștiga toți banii, a sparge banca.

Bank|abschluss, *-es, -schlüsse, m. (ec.)* închidere a băncii.

Bank|agent, *-en, -en, m.* agent bancar.

Bank|agentur, *-en, f.* agentură bancară.

Bank|agio [-a:dʒīo], *-s, n. sg. (ec.)* provizion al băncii.

Bank|aktie [-tsīə], *-n, f.* acțiune bancară.

Bank|aktionär, *-s, -e, m.* acționar al unei bănci.

Bank|akzept, *-(e)s, -e, n. (ec.)* accept bancar.

Bank|amboss, *-es, -e, m.* nicovală mică pentru bancul de lucru.

Bank|ange|stellte, *-n, -n (ein Bankangestellter), m.* și *f.* funcționar(ă) de bancă.

Bank|anleihe, *-n, f.* împrumut prin bancă; împrumut al băncii.

Bank|an|stalt, *-en, f.* v. Bank[2] **(1).**

Bank|anweisung, *-en, f.* **1.** scrisoare, bilet de bancă, asigurare asupra băncii. **2.** cec.

Bank|assignation, *-en, f.* hârtie-monedă.

Bank|auftrag, *-(e)s, -träge, m. (fin.)* ordin pentru bancă, ordin de plată.

Bank|auswahl *f. sg.* **1.** schimbare a băncii. **2.** *(inform.)* comutarea băncilor.

Bank|ausweis, *-es, -e, m.* extras, borderou bancar.

Bank|auszug, *-(e)s, -züge, m. (fin.)* extras de cont.

Bank|axt, *-äxte, f.* topor, secure de dulgher; bardă.

Bankbe|amte, *-n, -n (ein Bankbeamter), m.* v. Bankangestellte.

Bankbescheinigung, *-en, f. (fin.)* certificat bancar (al băncii).

Bankbetriebslehre *f. sg.* management bancar.

Bankbillet [-bIljɛt], *-(e)s, -s, (și -e), n.* bilet de bancă, bancnotă.

Bankbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* mașină de găurit (de masă sau de banc).

Bankbruch, *-(e)s, -brüche, m.* faliment (bancar), bancrută, crah bancar.

bankbrüchig *adj. (înv.)* v. bankrott **(1).**

Bankbrüchige, *-n, -n (ein Bankbrüchiger), m. (înv.)* falit, persoană care a dat faliment.

Bankbuch, *-(e)s, -bücher, n.* libret de bancă, de depuneri.

Bankbürgschaft, *-en, f.* cauțiune, garanție bancară.

Bänkchen, *-s, -, n. (dim.* de la Bank[1]) băncuță, scăunel.

Bankdarlehen, *-s, -, n.* împrumut bancar.

Bankdeckung, *-en, f.* acoperire bancară.

Bankdepot [-depo:], *-s, -s, n.* depozit la bancă.

Bankdiener, *-s, -, m.* servitor la bancă.

Bankdirektion, *-en, f.* direcție de bancă.

Bankdirektor, *-s, -en, m.* director de bancă.

Bankdiskont, *-(e)s, -e, m.* procent, dobândă (percepută de bancă pentru operațiunile bancare); scont, discont.

Bank|einbruch, *-(e)s, -brüche, m.* spargere a băncii.

Bank|einlage, *-n, f.* depozit în bancă, depozit bancar.

Bank|eisen, *-s, -, n. (ind. lemnului)* **1.** cârlig cu fălci (pentru fixat scândura pe bancul tâmplarului). **2.** sulă.

Bänkelgesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec de bâlci.

Bänkelkind, *-(e)s, -er, n.* v. Bankert.

Bänkelkrämer, *-s, -, m.* negustor de mărunțișuri, mămular, coropcar.

Bänkel|lied, *-(e)s, -er, n.* cântec de bâlci.

Bänkelsang, *-(e)s, m. sg.* v. Bänkelgesang.

Bänkelsänger, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* cântăreț ambulant, de bâlci (în sec. 17–19). **2.** poet care își scrie și recită baladele în maniera cântăreților ambulanți.

banken, *bankte, gebankt, vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a se pune pe uscat. **2.** *(mar.)* a se așeza la masă (pe bancă). **3.** a ține banca, a da un banc (la jocul de cărți).

Banken|aufsicht *f. sg.* oficiu de supraveghere a băncilor.

Banken|netz, *-es, -e, n.* rețea de bănci.

Bankenver|rechnung, *-en, f.* compensație interbancară, transfer interbancar.

bankerott *adj.* v. bankrott.

Bankerott, *-s, -e, m.* v. Bankrott.

Bankert, *-s, -e, m.* copil nelegitim, din flori; bastard.

Bankett, *-s, -e, n.* **1.** banchet, ospăț. **2.** *(constr.)* banchetă. **3.** *(constr.)* acostament.

Bankette, *-n, f.* v. Bankett **(2, 3).**

bankettieren, *bankettierte, bankettiert, vb. (h) intr.* a benchetui, a (se) ospăta; a da un ospăț.

bankfähig *adj. (ec.)* care poate fi scontat de o bancă.

Bankfähigkeit *f. sg.* posibilitatea de a fi scontat de o bancă.

Bankfeiertag, *-(e)s, -e, m.* zi de repaus la bancă.

Bankfiliale, *-n, f.* filială, sucursală a unei bănci.

Bankfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m.* fond bancar.

Bankforderungen *pl.* creanțe bancare.

Bankgebühren *pl.* taxe bancare.

Bankge|heimnis, *-ses, -se, n.* secret de bancă.

Bankgeld, *-(e)s, n. sg.* monedă scripturală.

Bankgeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** operație bancară. **2.** v. Bankwesen.

Bankgesetz, *-es, -e, n.* lege bancară.

Bankgewerbe, *-s, -, n.* v. Bankwesen.

Bankgirokonto [-ʒi:-], *-s, -s* (sau *-ten* și *-ti*), *n.* cont (bancar) de virament.

Bankgiroverkehr, *-s, m. sg.* circulația girurilor bancare.

Bankgruppe, *-n, f.* consorțiu bancar.

Bankgut|haben, *-s, -, n.* sold creditor la bancă.

Bankhaken, *-s, -, m.* v. Bankeisen.

Bankhalter, *-s, -, m.* **1.** persoană care ține banca, bancher (la jocul de cărți). **2.** *(înv.)* bancher.

Bankhammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de bătut cuie.

Bankhaus, *-es, -häuser, n.* bancă, întreprindere bancară.

Bankherr, *-n, -en, m. (înv.)* v. Bankier.

Bankhobel, *-s, -, m.* gealău, rindea de îndreptat.

Bankhorn, *-(e)s, -hörner, n.* nicovală (cu două coarne), nicovală de banc.

Bankier [baŋ'kīe:], *-s, -s, m.* bancher.

Bankiergeschäft, *-(e)s, -e, n.* comerț bancar, tranzacție bancară.

Bankierkredit, *-(e)s, -e, m.* v. Bankkredit.

bankig *adj. (mine)* stratificat.

Bank|inkasso, *-s, -s* (şi *-ssi*), *n.* incasso bancar.
Bank|institut, *-(e)s, -e, n.* v. Bank² **(1).**
Bank|kapital, *-s, -ien* [-liən], *n.* capital bancar.
Bank|kapitalist, *-en, -en, m.* capitalist bancar.
Bank|hauf|frau, *-en, f.* funcționară la bancă.
Bank|kaufmann, *-(e)s, m. sg.* economist specializat în domeniul bancar.
Bank|konto, *-s, -s*, (şi *-konten* sau *înv. -konti*), *n.* cont la bancă; **ein ~ eröffnen** a deschide un cont la bancă; **überzogenes ~** cont descoperit.
Bank|krach, *-(e)s, m. sg.* crah bancar.
Bank|kredit, *-(e)s, -e, m.* credit bancar.
Bank|krise, *-n, f.* criză bancară.
Bank|kunde¹, *-n, -n, m.* client al băncii.
Bank|kunde² *f. sg. (înv.)* economie, știință bancară.
Bank|kundschaft, *-en, f.* clientelă a băncii.
Banklehne, *-n, f.* rezemătoare, spetează a unei bănci.
Bankleitzahl, *-en, f., presc.* **BLZ** cod (de identificare) al băncii.
Bankmann, *-(e)s, Bankleute, m.* expert, specialist bancar.
bankmäßig *adj.* ca la bancă, bancar.
Bankmeißel, *-s, -, m. (tehn.)* daltă.
Bankmesser, *-s, -, n.* satâr, topor de măcelar.
Bankmonopol, *-s, -e, n.* monopol bancar.
Bankniederlassung, *-en, f.* v. Bankfiliale.
Banknote, *-n, f.* bilet de credit; bilet de bancă; bancnotă; **in Umlauf befindliche ~** bancnotă aflată în circulație.
Banknoten|ausgabe, *-n, f.* emisie de bancnote.
Banknotenfälscher, *-s, -, m.* falsificator de bancnote.
Banknotenfälschung, *-en, f.* falsificare de bancnote.
Banknotenschein, *-(e)s, -e, m.* v. Banknote.
Banknoten|umlauf, *-(e)s, m. sg.* circulație fiduciară, circulație a bancnotelor.
Banko, *-s, -s, n.* bilet de bancă, bancnotă, asignat.
Bankokratie [-ti:] *f. sg.* **1.** oligarhie a capitalului bancar. **2.** putere executată de capitalul bancar.
Bank|operation, *-en, f.* operațiune de bancă, bancară.
Bank|ordnung *f. sg.* statut al unei bănci.
Bankpapier, *-s, -e, n.* **1.** bilet de bancă. **2.** *pl.* valori bancare.
Bankpolitik *f. sg.* politică bancară.
Bankprofit, *-(e)s, -e, m.* profit bancar.
Bankprokurist, *-en, -en, m.* procurist al unei bănci.
Bankprovision [-vi-], *-en, f.* tantiemă, comision al băncii, comision bancar.
Bankrate, *-n, f.* procent al dobânzii bancare.
Bankraub, *-(e)s, -e, m.* spargere, jefuire de bancă.
Bankräuber, *-s, -, m.* spărgător de bancă.
Bankreihe, *-n, f.* rând, şir de bănci.
bankrott *adj.* **1.** falit, falimentar, bancrutar; **~ werden (sau gehen)** a da faliment, a face bancrută. **2.** *(fig.)* istovit, extenuat, vlăguit, stors.
Bankrott, *-(e)s, -e, m.* bancrută, faliment; **~ machen** a da faliment, a face bancrută; **betrügerischer ~** bancrută frauduloasă.
Bankrott|erklärung, *-en, f.* declarare a stării de faliment.
Bankrotteur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* v. Bankrottierer.
bankrottieren, *bankrottierte, bankrottiert, vb. (h) intr.* a da faliment, a face bancrută.
Bankrottierer, *-s, -, m.* falit; persoană în stare de faliment; bancrutar.
Bankrücklage, *-n, f.* rezervă a băncii.
Banksatz, *-es, -sätze, m.* taxă oficială de scont.
Bankscheck, *-s, -s,* (şi *-e*), *m.* cec (bancar).
Bankschein, *-(e)s, -e, m.* v. Banknote.
Bankschlächter, *-s, -, m. (reg.)* măcelar.
Bankschließfach, *-(e)s, -fächer, n.* seif de bancă.
Bankschraub|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (tehn.)* menghină de banc (de lucru).
Bankschwindel, *-s, m. sg.* speculație asupra efectelor publice, escrocherie bancară.
Bank|spesen *pl.* cheltuieli bancare.
Bank|sperre, *-n, f.* închidere a băncii.
Bank|stück, *-(e)s, -e, n.* piatră de moară tăiată în carieră.
Banktechnik *f. sg.* tehnică bancară.
Banktratte, *-n, f.* poliță bancară, cambie, trată.
Banktresen, *-s, -, m.* tejghea de bancă.
Bank|überfall, *-(e)s, -fälle, m.* spargere, jefuire de bancă.
Bank|überweisung, *-en, -f.* virament bancar.
bank|üblich *adj.* bancar, de bancă; uzual în bănci, în sistemul bancar.
Bank|umsatz, *-es, -sätze, m.* v. Banknotenumlauf.
Bank|unternehmen, *-s, -n,* v. Bank² **(1).**
Bank|unwesen, *-s, n. sg.* v. Bankschwindel.
Bankvaluta [-va-], *-luten, f.* v. Bankwährung.
Bankver|ein, *-(e)s, -e, m.* concern, consorțiu bancar; societate bancară.
Bankverkehr, *-s, m. sg.* operații, tranzacții bancare.
Bankvorschuss, *-es, -schüsse, m.* avans bancar.
Bankwährung, *-en, f.* valută bancară.
Bankwechsel, *-s, -, m.* bilet de bancă, trată bancară.
Bankwert, *-(e)s, -e, m.* valoare bancară.
Bankwesen, *-s, -, n.* economie bancară.
Bankzettel, *-s, -, m.* v. Banknote.
Bankzins, *-es, -en, m.* dobândă bancară.
Bankzinsfuß, *-es, -füße, m.* procent al dobânzii bancare.
Bann¹, *-(e)s, -e, m.* **1.** vrajă, farmec; **sich im ~ von etwas (sau jm.) befinden** a fi fermecat, vrăjit de ceva (sau de cineva); **jn. in ~ schlagen** a vrăji pe cineva; **in js. ~ geraten** a ajunge sub influența cuiva; **js. ~ brechen** a învinge puterea cuiva; **der Redner zwang die Hörer in seinen ~** oratorul a cucerit auditoriul. **2.** *(bis)* blestem, anatemă, afurisenie, excomunicare; **jn. mit dem ~ belegen** sau **jn. in den ~ tun** a blestema, a afurisi, a anatemiza, a excomunica pe cineva; a arunca anatema asupra cuiva; **in Acht und ~ tun** a excomunica. **3.** *(poet.)* exilare, surghiunire, proscriere, relegare; exil; surghiun; **in den ~ tun** sau **mit dem ~ belegen** a proscrie, a exila; **den ~ brechen a)** a se întoarce la locul de unde a fost izgonit; **b)** a rupe vraja. **4.** *(ist.)* detaşament fascist de tineret (în timpul lui Hitler). **5.** *(pop.)* imaş, izlaz în jurul satului. **6.** *(pop.)* drept exclusiv. **7.** teritoriu înconjurat cu bariere.
Bann², *-(e)s, Bänne, n. (reg.)* bandă, panglică.
Bannbier, *-(e)s, -e, n.* bere din unica berărie autorizată a unui teritoriu.
Bannbrauerei, *-en, f.* unica berărie autorizată a unui teritoriu.
Bannbrief, *-(e)s, -e, m.* v. Bannbulle.
Bannbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** *(ist.)* întoarcere nepermisă la locul de unde a fost izgonit, exilat, proscris, surghiunit. **2.** contrabandă.
Bannbulle, *-n, f. (bis.)* bulă de excomunicare.
Banndeich, *-(e)s, -e, m.* dig de iarnă.
bannen, *bannte, gebannt, vb. (h) tr.* **1.** *(bis.)* a blestema; a afurisi, a anatemiza, a arunca anatema; a excomunica. **2.** a izgoni, a proscrie; a relega, a exila, a surghiuni. **3.** a vrăji, a fermeca; **sein Blick bannte mich** privirea lui m-a fermecat; **Geister ~ a)** a chema, a invoca, a conjura spiritele; **b)** a goni spiritele rele. **4.** a robi, a captiva; **das Glück ~** a atrage norocul, a avea noroc. **5.** a opri, a înceta, a pune piedică; *(fig.)* **die Not ~** a pune capăt mizeriei; **die Epidemie ~** a opri răspândirea epidemiei, a limita epidemia. **6.** *(înv.)* a declara sacru, inviolabil.
Banner¹, *-s, -, m.* persoană care descântă, care face farmece; vrăjitor.
Banner², *-s, -, n.* drapel, steag; *(poet.)* flamură, prapur, stindard.
bannerflüchtig *adj. (mil., înv.)* dezertor.
Banner|herr, *-n, -en, m. (ist.)* nobil feudal, senior (care putea ridica cel puțin o companie de soldați).
Banner|lehen, *-s, -, n. (ist.)* feudă seniorală.
Bannerschild, *-(e)s, -e, m. (ist.)* blazon pe stindard.
Banner|träger, *-s, -, m.* stegar, port-drapel.
Bannfluch, *-(e)s, -flüche, m. (bis.)* anatemă, afurisenie, excomunicare; **mit dem ~ belegt** lovit de afurisenie, afurisit, blestemat.
Bannformel, *-n, f. (bis.)* formulă de excomunicare, de afurisenie, de blestem.
Bannforst, *-(e)s, -e, m. (înv.)* v. Bannwald **(1).**
Banngut, *-(e)s, -güter, n.* marfă de contrabandă.
Bann|herr, *-n, -en, m. (ist.)* senior feudal cu drept de jurisdicție.
bannig *adv. (reg.)* foarte (mult), extrem de..., puternic; al dracului de...
Bannkelter, *-n, f.* teasc unic autorizat într-un ținut.
Bannkreis, *-es, -e, m.* sferă de influență; orbită; vrajă; **in js. ~ geraten** a intra în sfera de influență a cuiva; a fi vrăjit de farmecul cuiva.
Bannleute *pl. (ist.)* vasali.
Bannmeile, *-n, f.* **1.** împrejurimile, raza unui oraş mare; **aus der ~ entfernen** a îndepărta din raza oraşului. **2.** teritoriu oprit (pentru un proscris sau surghiunit).
Bann|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* v. Bannfluch.
Bann|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de hotar.
Bann|strahl, *-(e)s, -en, m.* afurisenie, excomunicare; fulgerele afuriseniei.
Bannung, *-en, f.* **1.** vrăjire, fermecare. **2.** blestemare, afurisire, excomunicare. **3.** izgonire, proscriere, exilare, relegare; surghiunire.
Bannvogt, *-(e)s, -vögte, m.* pândar, jitar.
Bannwald, *-(e)s, -wälder, m.* **1.** *(înv.)* pădure oprită; pădure de ocrotire pentru vânat. **2.** *(forest.)* pădure de protecție; perdea forestieră de ocrotire (mai ales împotriva lavinelor).
Bannware, *-n, f.* marfă de contrabandă.
Bannwart, *-(e)s, -e, m. (reg.)* păzitor al ogoarelor, jitar.
Bannwasser, *-s, n. sg.* apă în care este interzis pescuitul.
Banschaft *f. sg. (ist.)* banat, bănie; funcție de ban.
Banse, *-n, f.,* **Bansen**, *-s, -, m. (reg.)* hambar, siloz (de cereale, de cărbuni etc.).
bansen, *banste, gebanst (du, er banst) vb. (h) tr. (reg.)* a băga în hambar, a insiloza.
Bantamgewicht, *-(e)s, -e, n. (sport)* **1.** *sg. (la box)* categorie cocoş. **2.** boxer de categorie cocoş.
Bantamgewichtler, *-s, -, m.* v. Bantamgewicht **(2).**
Bantam|huhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* găină mică, pitică.
Bantine, *-n, f.* mătase naturală italiană.
Bantu|sprachen *pl.* limbi bantu.
Banus, *-, -, m.* v. Ban.
Banuswürde *f. sg. (ist.)* demnitate de ban, bănie.
Baobab, *-s, -s, m.* v. Affenbrotbaum.
baptieren, *baptierte, baptiert, vb. (h) tr.* **1.** a cufunda, a muia. **2.** *(tehn.)* a vopsi; a pune într-o baie.
Baptismus, *-, m. sg. (rel.)* baptism.
Baptist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f. (rel.)* baptist(ă).
Baptistengemeinde, *-n, f.* comunitate de baptişti.
Baptisterium, *-s, -rien* [-riən], *n. (constr., rel.)* baptisteriu.
baptistisch *adj.* baptist.
bar *adj.* şi *adv.* **I.** *adj.* **1.** gol; **mit ~em Haupt** cu capul gol, descoperit; **~ und bloß** gol puşcă. **2.** *(fig.)* lipsit de, fără; **allen Argwohns ~** fără nici o bănuială; **jeder Liebe ~** lipsit de iubire; **allen menschlichen Gefühls ~** lipsit de orice sentiment uman; **er ist aller Ehre ~** e lipsit cu totul de cinste. **3.** peşin, numerar; lichid; **~es Geld** bani peşin, numerar, lichizi; *(fig.)* **etwas für ~e Münze nehmen** a lua drept sigur, a se încrede orbeşte. **4.** *(fig.)* curat, clar; **das ist ~er Unsinn** asta este prostie curată; **das ist ~er Ernst** asta este foarte serios. **II.** *adv.* peşin, numerar; lichid; **in ~ zahlen** a plăti cu bani gata; **gegen ~** contra plată în (bani) numerar.
Bar¹, *-s, -s, n. (fiz.)* bar (unitate de măsură).
Bar², *-(e)s, -e, m.* (şi *n.*) **1.** *(înv.)* cântec de maistru-cântăreț. **2.** *(reg.)* cântec, melodie de dans. **3.** *(reg.)* urs.
Bar³, *-s, f.* bar (local); tejghea înaltă la care se bea (stând pe scaune înalte).

Bar[4], *-en, f. (reg.)* castron, farfurie, blid.
Bär, *-en, -en, m.* **1.** urs; *(fig.)* om puternic, greoi; fire ursuză, morocănoasă; **jm. einen ~en aufbinden a)** a minți, a păcăli pe cineva; a trage pe cineva pe sfoară; **b)** *(reg.)* a face datorii la cineva, a lua pe datorie de la cineva. **2.** *(constr.)* berbec (de sonetă). **3.** *(astron.)* ursă; **der Große** (sau **Kleine**) ~ Ursa-Mare (sau Mică).
barabern, *baraberte, barabert, vb. (h) intr. (austr.)* **1.** a munci la drumuri. **2.** a trudi din greu.
Baraber, *-s, -, m. (austr., peior.)* muncitor constructor; salahor.
Bar|abfindung, *-en, f. (ec.)* reglementare, compensație în numerar.
Bar|abhebung, *-en, f. (ec.)* retragere de numerar.
Baracke, *-n, f.* baracă; *(peior.)* harughie, hodoroagă.
Barackenbau, *-(e)s, m. sg.* ridicare, construire de barăci.
Barackenlager, *-s, -, n.* **Barackensiedlung**, *-en, f.* tabără de barăci, baracament.
Bar|akkreditiv, *-s, -e, n.* acreditiv, credit numerar.
Bar|anschaffung, *-en, f.* **1.** procurare, achiziționare în numerar. **2.** transport numerar.
Baratt, *-(e)s, m. sg.* schimb de mărfuri.
Baratterie, *-n* [-'ri:ən], *f. (mar.)* baraterie; pagubă provocată (neintenționat armatorului sau proprietarului încărcăturii) de către echipajul navei.
Barattgeschäft, *-(e)s, -e, n.* afaceri de schimb (de mărfuri).
Baratt|handel, *-s, m. sg.* comerț de schimb (de mărfuri).
barattieren, *barattierte, barattiert, vb. (h) intr.* a face comerț de schimb (de mărfuri).
Bar|auslage, *-n, f.* cheltuială în bani numerar, lichizi.
Barbar, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** barbar(ă); *(fig.)* om crud, sălbatic, feroce. **2.** *(înv.; ist.)* barbar(ă).
Barbara *f. sg. (mar.; înv.)* depozit de muniții pe o corabie.
Barbarakraut, *-(e)s, n. sg.* v. Barbenkraut.
Barbarei, *-en, f.* **1.** barbarie, cruzime, sălbăticie; ferocitate. **2.** lipsă de cultură. **3.** stat barbar, primitiv.
Barbarentum, *-s, n. sg.* barbarie; lipsă de cultură.
barbarisch *adj.* barbar; crud, sălbatic.
Barbarismus, *-, -men, m. (lingv.)* barbarism.
Barbe, *-n, f.* **1.** *(iht.)* mreană *(Barbus fluviatilis)*. **2.** baiere de dantelă de la bonetă (care se leagă sub bărbie); guler de dantelă cu barbetă.
bärbeißig *adj. (fam.)* ursuz, morocănos, ciufut.
Bärbeißigkeit *f. sg.* fire ursuză, morocănoasă.
Bärbelekraut, **Barbenkraut**, *-(e)s, n. sg.* **1.** v. Winterkresse. **2.** v. Schafgarbe.
Barbe|stand, *-(e)s, -stände, m. (ec.)* **1.** numerar în casă; incasso. **2.** rezervă în aur și argint (la bancă).
Barbetrag, *-(e)s, -träge, m.* valoare totală a numerarului.
Barbezüge *pl.* remunerare în numerar.
Barbier, *-s, -e, m.* bărbier, frizer.
Barbierbecken, *-s, -, n.* lighenaș pentru ras, bărbierit.
barbieren, *barbierte, barbiert, vb. (h)* **1.** a bărbieri, a rade. **2.** *(fig.)* a înșela; a trage pe sfoară; **über den Löffel ~** a trage pe sfoară. **II.** *refl.* a se bărbieri, a se rade.
Barbierer, *-s, -, m.* v. Barbier.
Barbierge|hilfe, *-n, -n, m.* calfă de bărbier, băiat de frizerie.
Barbiergeschäft, *-(e)s, -e, n.* frizerie.
Barbiergeselle, *-n, -n, m.* v. Barbiergehilfe.
Barbierladen, *-s, -läden, m.* v. Barbiergeschäft.
Barbiermesser, *-s, -, n.* brici.
Barbier|riemen, *-s, -, m.* curea de brici.
Barbier|stube, *-n, f.* v. Barbiergeschäft.
Barbierzeug, *-s, n. sg.* scule, trusă de bărbier.
Barbital, *-s, n. sg. (farm.)* veronal.
Barbiton, *-s, -s, n. (muz.)* barbiton, instrument muzical vechi grecesc.
Barbiturat, *-(e)s, -e, n. (farm.)* somnifer, calmant.
Barbitursäure *f. sg. (chim.)* acid barbituric.
barbrüstig *adj.* cu pieptul gol.
barbusig *adj.* cu sânii goi.
Barch, *-(e)s, Bärche, m. (reg.)* vier castrat.
barchen *adj.* de barhet.
Barchen, *-s, -, m.* v. Barchent.
Bärchen, *-s, -, n. (dim.* de la Bär) ursuleț.
Barchent, *-s, -e, m. (text.)* barhet.
Barchentmacher, **Barchentweber**, *-s, -, m.* fabricant, țesător de barhet.
Barches, *-, -, m.* pâine albă împletită (pentru sabat, la evrei).
Bardame, *-n, f.* femeie care servește la bar, barmaniță.
bardauz! *interj.* tronc! buf! (onomatopee însoțind o cădere).
Barde[1], *-n, -n, m.* **1.** bard, poet care cântă faptele eroilor, la celți și gali. **2.** *(iron.)* poet care își cântă singur versurile.
Barde[2], *-n, f.* **1.** slănină de împănat, felie subțire de slănină (cu care se învelește friptura de pasăre). **2.** *(reg.)* bardă; halebardă.
Bardeckung, *-en, f.* **1.** acoperire în metal prețios. **2.** acoperire în bani numerar.
Bardentum, *-s, n. sg.* **1.** barzii, totalitatea barzilor. **2.** caracter al poeziei bardice.
bardieren, *bardierte, bardiert, vb. (h) tr. (cul.)* a împăna cu felii de slănină.
Bardiet, *-(e)s, -e, n.* **1.** poezie patriotică. **2.** v. Barditus.
bardisch *adj.* de bard, bardic.
Barditus, *-, m. (ist.)* strigăt de luptă al popoarelor germanice.
Bare, *-n, f.* ger uscat (fără zăpadă).
Bar|eingang, *-(e)s, -gänge, m.*, **Bar|ein|nahme**, *-n, f.* venit, încasare în bani numerar.
Bar|eis, *-es, n. sg. (rar)* polei; gheață.
Bareme [-'rɛ:m], *-s, -n, m.* (și *n.*) **1.** manual, carte de aritmetică, de calculat. **2.** tabelul taxelor de cărăușie.
bären|artig *adj.* ca ursul, ca un urs.
Bärenbeißer, *-s, -, m.* (câine) buldog.
Bärendecke, *-n, f.* blană de urs.
Bärendienst, *-(e)s, -e, m. (fam.)* deserviciu făcut fără voie; **jm. einen ~ erweisen** a face cuiva involuntar un deserviciu.
Bärendreck, *-(e)s, m. sg.* **1.** excrement de urs. **2.** *(reg.; fam.; cul.)* miambal, candel negru pentru tuse.
Bärenfang, *-(e)s, -fänge, m.* v. Bärenjagd.
Bärenfell, *-(e)s, -e, n.* blană de urs.
Bärenfett, *-(e)s,-e, n.* grăsime de urs.
Bärenfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de urs.
Bärenführer, *-s, -, m.* **1.** ursar. **2.** *(fam.)* ghid (pentru străini), cicerone.
Bärenfuß, *-es, -füße, m.* **1.** *sg. (vet.)* labă de urs (la cai). **2.** *(bot.)* talpa-ursului *(Heracleum sphondylium)*.
Bärengrube, *-n, f.* groapă în care se țin urși în captivitate.
bärenhaft *adj.* greoi (ca un urs).
Bärenhatz, *-en, f.* vânătoare de urși (cu câini și gonaci).
Bärenhaut, *-häute, f.* piele de urs; *(fig.)* **auf der ~ liegen** a trândăvi.
Bärenhäuter, *-s, -, m.* **1.** figură din basme. **2.** om neîngrijit, sălbăticit. **3.** *(fig.)* om leneș, trândav.
Bärenhäuterei *f. sg. (fig.)* lenevie, trândăvie.
Bärenhetze, *-n, f.* v. Bärenhatz.
Bärenhöhle, *-n, f.* bârlog de urs.
Bärenhunger, *-s, m. sg.* foame de lup.
Bärenjagd, *-en, f.* vânătoare de urși.
Bärenjäger, *-s, -, m.* vânător de urși.
Bärenkälte *f. sg.* ger strașnic, de crapă pietrele.
Bärenklaue, *-n, f.* v. Bärenfuß **(2)**.
Bärenlager, *-s, -, n.* v. Bärenhöhle.
Bärenlauch, *-(e)s, -e, m. (bot.)* leurdă *(Allium ursinum)*.
Bärenmütze, *-n, f.* căciulă mițoasă.
bären|stark *adj.* puternic, voinic ca un urs.
Bären|stiefel, *-s, -, m.* cizmă cu carâmb înalt.
Bärentanz, *-es, -tänze, m.* joc al ursului.
Bärentatze, *-n, f.* **1.** labă de urs. **2.** *(bot.)* ciupercă, barba-caprei, rămurele *(Clavaria viscosa)*.
Bärentraube, *-n, f. (bot.)* strugurii-ursului *(Arctostaphylos uva-ursi)*.
Bärentrecker, *-s, -, m.* v. Bärenführer.
Bar|entrichtung, *-en, f.* plată în numerar.
Bärentrommel, *-n, f.* dairea, tamburină (tobă cu clopoței a ursarilor).
Bärenwurz *f. sg.* v. Bärenklaue.
bärenzottig *adj.* cu păr lung (ca ursul), mițos(-oasă).
Bärenzucker, *-s, m. sg. (cul.)* mierea ursului.
Bärenzwinger, *-s, -, m.* îngrăditură pentru urși.
Bar|erlag, *-(e)s, m. sg.* depunere în numerar.
Bar|ertrag, *-(e)s, -träge, m. (com., ec.)* produs, venit net.
Barett, *-(e)s, -e, n.* **1.** baretă, tocă (purtată de magistrați, avocați în ședință, de profesori universitari la festivități, de prelați catolici). **2.** beretă, tichie.
Barettkram, *-(e)s, m. sg. (com.)* mărunțișuri.
Barettkrämer, *-s, -, m.* negustor de mărunțișuri.
Barforderung, *-en, f.* creanță în numerar.
Barfreimachung, *-en, f.* francare (a scrisorilor) fără plată în numerar.
Barfrost, *-(e)s, -fröste, m.* ger uscat, strașnic (fără zăpadă).
barfuß *adv.* desculț, cu picioarele goale; **~ bis an den Hals** gol-goluț.
Barfüßele, *-s, n. sg. (reg.)* fetiță desculță.
Barfüßer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** (și *fig.*) desculț(ă). **2.** călugăr cordelier; călugăriță desculță.
Barfüßermönch, *-(e)s, -e, m.* v. Barfüßer **(2)**.
barfüßig *adj.* v. barfuß.
Barfüßige, *-n, -n (ein Barfüßiger), m.* și *f.* persoană desculță.
Barfüßler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Barfüßer.
barg *ind. imperf.* de la bergen.
Bargeld, *-(e)s, -er, n.* bani peșin, bani gheață, numerar.
bargeldlos *adj.* fără bani peșin, fără bani gheață, fără numerar.
Bargeld|umlauf, *-(e)s, m. sg.* circulație bănească în numerar.
Bargeld|umsatzplanung, *-en, f. (ec.)* planificare a circulației bănești.
Bargeldverkehr, *-(e)s, m. sg.* operații, tranzacții cu numerar.
Bargeschäft, *-(e)s, -e, n. (com., ec.)* tranzacție cu plata în numerar.
Bargetränk, *-(e)s, -e, n.* băutură servită la bar.
bar|haupt, **bar|häuptig** *adj.* cu capul gol, descoperit.
Bar|hocker, *-s, -, m.* taburet înalt de bar.
Baribal, *-s, -s, m. (zool.)* urs negru din America de Nord *(Ursus americanus)*.
bärig *adj. (reg.)* puternic, robust.
Bärin, *-nen f.* ursoaică.
barisch *adj. (met.)* privind presiunea atmosferică, baric.
Bariton, *-s, -e* [-'to:nə], *m. (muz.)* bariton.
Baritonist, *-en, -en, m. (muz.)* bariton.
Bariton|stimme, *-n, f.* voce de bariton.
Barium, *-s, n. sg. (chim.)* bariu; **kohlensaures ~** carbonat de bariu; **salpetersaures ~** nitrat de bariu; **schwefelsaures ~** sulfat de bariu.
Bark[1], *-(e)s, -e, m. (reg.)* vier castrat, porc.
Bark[2], *-en, f.* **1.** *(mar.)* navă-barc (velier cu trei catarge). **2.** *(bot.; reg.)* mesteacăn.
Barkane, *-n, f.* barcă de pescari din Mediterana cu două sau trei catarge.
Barkarole, *-n, f.* barcarolă.
Barkasse, *-n, f. (mar.)* barcaz; șalupă; **~ mit Deck** barcaz cu punte.
Barkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare cu numerar.
Barkaution, *-en, f.* cauțiune solvabilă.
Barke, *-n, f.* barcă.
Barkeeper [-ki:pɐ], *-s, -, m.* **1.** proprietar de bar. **2.** barman; chelner care servește la bar.

Barkenführer, *-s, -, m.* barcagiu.
Barkette, *-n, f.* barcă mică (cu vâsle).
Barkredit, *-s, -e, m. (fin.)* credit descoperit, lipsit de acoperire.
Bärlapp, *-s, -e, n. (bot.)* pedicuță, brădișor *(Lycopodium clavatum).*
Bärlappgewächs, *-es, -e, n. (bot.)* plante din familia *Lycopodiaceae.*
Bärlappmehl, *-(e)s, n. sg. (bot.; pop.)* făina-vrăjitoarei.
Bärlapp|samen, *-s, -, m. (bot.)* sămânța plantelor din familia *Lycopodiaceae.*
Bärlauch, *-(e)s, -e, m.* v. Bärenlauch.
Barlauf, *-(e)s, m. sg.*, **Barlaufen**, *-s, n. sg.* joc sportiv german (din evul mediu).
Barleistung, *-en, f.* prestație în bani; plată în numerar.
Barlohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu în numerar.
Barm, *-(e)s, m. sg.*, **Bärme** *f. sg. (reg.)* **1.** drojdie de bere. **2.** spumă. **3.** grămadă, cantitate mare.
Barmädchen, *-s, -, n.* barmaniță.
Barmeister, *-s, -, m.* patron de bar.
barmen, *barmte, gebarmt, vb. (h)* **I.** *intr.* a se plânge, a se văicări. **II.** *tr. (reg.)* **1.** a provoca milă; **er barmt mich** îmi face milă. **2.** a îngrămădi.
Barmen, *-s, m. sg.* v. Bärme.
barmherzig *adj.* **1.** milos, milostiv, îndurător; caritabil; **~e Schwestern** surori de caritate. **2.** *(reg.)* jalnic, înduioșător, mișcător.
Barmherzigkeit *f. sg.* milostenie, îndurare, caritate; milostivire.
bärmig *adj. (reg.)* care lasă drojdie.
Barmittel *pl. (ec.)* disponibil.
Barmixer, *-s, -, m.* barman.
Barn, *-(e)s, -e, m. (reg.)* iesle.
barock *adj.* **1.** baroc. **2.** *(fig.)* ciudat, bizar; fistichiu, încărcat, pompos; **er hat einen ~en Geschmack** are un gust ciudat. **3.** *(despre pietre prețioase, perle etc.)* cu formă neregulată.
Barock, *-(e)s* și *-, n.* (și *m.*) baroc (epoca și stilul).
Barockheit *f. sg.* bizarerie, ciudățenie.
barockisieren, *barockisierte, barockisiert, vb. (h) tr.* a imita stilul baroc; a adapta stilului baroc.
Barockperlen *pl.* perle cu formă neregulată.
Barock|stil, *-(e)s, m. sg.* stil baroc.
Barogramm, *-(e)s, -e, n. (met.)* barogramă.
Barograph [-'gra:f], *-en, -en, m. (met.)* barograf.
Barometer, *-s, -, n.* barometru; **das ~ steht auf schön** barometrul arată timp frumos.
Barometerbe|ob|achtungen *pl.* observații barometrice.
Barometer|röhre, *-n, f.* tub barometric.
Barometerschwankung, *-en, f.* fluctuație barometrică.
Barometer|stand, *-(e)s, -stände, m. (fiz.)* situație barometrică.
Barometer|uhr, *-en, f.* v. Barometer.
Barometrie *f. sg.* barometrie.
barometrisch *adj.* barometric.
Baron, *-s, -e, m.* baron.
Baronat, *-(e)s, -e, n.* baronie.
Baronesse, *-n, f.* (domnișoară) baroneasă.
Baronet ['baronɛt și 'bɛronɛt], *-s, -e, m.* baronet.
Baronie, *-n* [-'ni:ən], *f.* baronie.
Baronin, *-nen, f.* (doamnă) baroneasă.
baronisieren, *baronisierte, baronisiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a ridica la rangul de baron. **II.** *intr.* **1.** a trăi ca baronii. **2.** *(fam.)* a nu avea ocupație, a trândăvi.
Baroskop, *-e(s), -e, m. (fiz.)* baroscop.
Barras, *-, m., sg. (reg.)* **1.** pâine cazonă. **2.** *(fig.)* militărie, cătănie.
Barre, *-n, f.* **1.** bară, drug, vargă. **2.** barieră; zăvor. **3.** banc de nisip (care împiedică navigația); podmol. **4.** *(jur.)* bară.
Barreau [-'ro:], *-s, -s, n. (jur.)* barou.
Barrel ['bɛrəl], *-s, -s, n.* **1.** baril (unitate de măsură pentru capacități). **2.** butoiaș.
Barren, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* bară, drug, vargă; barieră; zăvor. **2.** *(înv.)* banc de nisip; podmol. **3.** *(jur.; înv.)* bară. **4.** *(sport)* paralele. **5.** lingou. **6.** *(reg.)* iesle.
Barrengold, *-(e)s, n. sg.* aur în lingouri.
Barrenriff, *-(e)s, -e, n.* recif, barieră de corali.
Barriere [-'riɛ:rə], *-n, f.* barieră.
Barrieremethode, *-n, f. (ec.)* metodă de penalizare internă.
Barriereparameter, *-s, -, m. (ec.)* parametru de penalizare internă.
Barrikade, *-n, f.* baricadă; **~n errichten (**sau **bauen)** a ridica (sau a construi) baricade; *(și fig.)* **auf die ~n gehen (**sau **steigen)** a urca pe baricade, a protesta vehement.
Barrikadenbau, *-(e)s, -e,* (și *-ten), m.* ridicare, construire de baricade.
Barrikadenheld, *-en, -en, m.* erou al baricadelor.
Barrikadenkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă pe baricade.
Barrikadenkämpfer, *-s, -, m.* luptător pe baricade.
Barrikadentaktik, *-en, f.* tactică a luptei pe baricade.
barrikadieren, *barrikadierte, barrikadiert, vb. (h) tr.* a baricada, a ridica baricade.
Barring, *-en,* (și *-s), f. (mar.)* amplasament pentru bărcile de salvare (pe puntea superioară).
Barrister ['bɛ-], *-s, -, m.* **1.** avocat (în Anglia). **2.** avocat stagiar.
bars *adj. (reg.)* desculț.
Bars, *-es, -e, m. (reg.)* v. Barsch.
barsch *adj.* **1.** brusc, brutal, aspru, răstit; grosolan; vexant; **~ anfahren** a brusca, a se răsti; **mit ~en Worten** cu vorbe aspre; **~ tun** a se îmbufna. **2.** pișcător (la limbă), aspru (la gust sau la pipăit). **3.** *(reg.)* rânced.
Barsch, *-(e)s, -e,* (și *Bärsche)*, **Bärsch**, *-(e)s, -e, m.*, **Bärsche**, *-n, f. (iht.)* costrăș, biban *(Perca fluviatilis).*
Barschaft, *-en, f.* **1.** *(ec.)* numerar, „cassa". **2.** bani disponibili.
Barscheck, *-s, -s,* (și *-e), m. (ec.)* cec plătibil în numerar.
Barsch|heit, *-en, f.* bruschețe, asprime; brutalitate; grosolănie; atitudine vexantă.
Barschlachs, *-es, -e, m. (iht.)* somon; lostriță.
Barschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap la bar.
Barschuld, *-en, f.* datorie în numerar.
Barsendung, *-en, f.* expediere de bani în numerar.
Barsoi [-'zɔø], *-s, -s, m.* ogar rusesc (cu păr lung).
Barsortiment, *-(e)s, -e, n. (com.)* **1.** organ comercial intermediar între edituri și librării (de difuzare a cărții). **2.** depozit de cărți (intermediar între edituri și librării).
barst[1] *adj.* v. barfuß.
barst[2] *ind. imperf.* de la bersten.
Bar|stempel, *-s, -, m.* ștampilă, timbru care dovedește plata în numerar.
Bart, *-(e)s, Bärte, m.* **1.** barbă; **sich** *(dat.)* **einen ~ stehen lassen** a-și lăsa barbă; **den ~ abnehmen** a rade, a da jos barba; **etwas in den ~ brummen (**sau **murmeln)** a mormăi ceva în barbă, a vorbi neclar; **der Witz hat einen solchen ~** gluma aceasta e veche, e cu barbă; *(fig.)* **der ~ ist ab** gata cu povestea asta! nu se mai prinde! **jm. einen ~ machen a)** a înșela pe cineva; **b)** a-i pune cuiva coarne; **sie schmiert ihm Honig um den ~** se lingușește pe lângă el; *(fig.)* **er schlägt sich zu ~** mănâncă; **sich** *(dat.)* **den ~ streichen** a-și mângâia barba; **in den ~ hineinlügen** a minți cu nerușinare; *(fig.)* **um des Kaisers ~ streiten** a se certa fără rost; *(fam.)* **(jm.) um den ~ gehen** a peria, a linguși (pe cineva). **2.** floarea cheii. **3.** mustăți (la animale și plante); **~ der Fische** țepi la gura unor pești; **~ der Ähre** barba spicului; **~ der Federn** firele, perii penelor; **~ am Lichte** mucul lumânării. **4.** coada cometei. **5.** mucegai (prins pe ceva). **6.** alge prinse pe coca navei. **7.** *(tipogr.)* scamă, tăietură neregulată.
Bart|anflug, *-(e)s, m. sg.* mijire a bărbii.
Bartbecken, *-s, -, n.* lighenaș pentru ras, bărbierit.
Bartbinde, *-n, f.* bandaj de mustață.
Bartbürstchen, *-s, -, n. dim.* de la Bartbürste.
Bartbürste, *-n, f.* perie pentru mustăți.
Bärtchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Bart **(1)**) bărbuță; barbișon; cioc; muscă; mustăcioară. **2.** câlți.
Barte, *-n, f.* **1.** bardă. **2.** halebardă. **3.** *(zool.)* plăci cornoase, fanoane la maxilarul superior al balenei.
Bartel, *-n, f. (iht.)* mustața peștilor.
Bärtel, *-s, -, m.* **1.** deșeuri la torsul cânepii, câlți de dărăcit. **2.** v. Barte(r) **(1)**.
bärteln, *bärtelte, gebärtelt (ich bärt(e)le), vb. (h) tr. (text.)* **1.** a tunde (postavul). **2.** a pieptăna, a face o stofă mițoasă.
barten, *bartete, gebartet (du bartest, er bartet) vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) bărbieri, a (se) rade.
Bartender, *-s, -, m.* barman.
Bartenwal, *-(e)s, -e, m.* balenă cu fanoane *(Balena mysticetus).*
Barte(r)l, *-s, -(n), n. (reg.)* bavețică.
Bart|erzeugungsmittel, *-s, -, n.* produs cosmetic pentru creșterea bărbii.
Bartfaden, *-s, -fäden, m.*, **Bartfaser**, *-n.* v. Bartel.
Bartfisch, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(iht.)* mreană *(Barbus fluvialis).* **2.** *(zool.)* balenă.
Bartflaum, *-(e)s, m. sg.* puf (la bărbie).
Bartflechte, *-n, f.* **1.** *(bot.)* pletele muierii *(Usnea barbata).* **2.** pecingine.
Bartgeier, *-s, -, m. (ornit.)* vulturul-mieilor *(Gypaetus barbatus).*
Bartgerste, *-n, f. (bot.)* orzoaie, orzoaică mustăcioasă *(Hordeum zeocrithon).*
Bartgras, *-es, -gräser, n. (bot.)* bărboasă *(Andropogon ischaemum* L.).
Bartgründel, *-n, f. (iht.)* pișcar, chișcar, țipar *(Cobitis fossilis* L.).
Bart|haar, *-(e)s, -e, n.* părul bărbii.
Barthel, *-s, m. sg.* **1.** *(reg.) presc.* de la Bartholomäus. **2.** *(în argoul spărgătorilor)* rangă; **er weiß, wo der ~ den Most holt** se pricepe, e șmecher.
Bartholomäusnacht [-'mɛ:ʊs-], *-nächte, f. (ist.)* noaptea Sfântului Bartolomeu.
Bärtierchen, *-s, -, n. (zool.)* tardigrad (un artropod) *(Tardigrada).*
bärtig *adj.* bărbos, cu barbă.
Bartkauz, *-es, -käuze m. (ornit.)* bufniță cu barbă *(Scotiopter lapponica* Retz.).
Bartkotelett, *-(e)s, -s* (și *-en), n.* favoriți, cotleți.
Bartkratzer, *-s, -, m. (iron.)* bărbier.
Bartkünstler, *-s, -, m. (fam.)* bărbier.
Bartlappen, *-s, -, m.* bărbie, gușă (la păsări).
Bartling, *-s, -e, m.* **1.** *sg. (bot., rar)* cânepă de vară *(Cannabis sativa).* **2.** bărbos.
bartlos *adj.* fără barbă, imberb, spân.
Bartlosigkeit *f. sg.* lipsă de barbă, lipsă de mustață.
Bartmoos, *-es, -e, m. (bot.)* pletele-muierii, lichen *(Usnea barbata).*
Bartnelke, *-n, f. (bot.)* garofiță de grădină *(Dianthus barbatus).*
Bartnuss, *-nüsse, f. (bot.)* alună.
Bartputzer, *-s, -, m. (iron.)* bărbier.
Bartsch, *-es, m. sg. (bot.)* anghelică sălbatică *(Archangelica officinalis).*
Bartschaber, **Bartscherer**, *-s, -, m. (reg.)* bărbier, frizer.
Bartseife, *-n, f.* săpun de ras, bărbierit.
Bart|stern, *-(e)s, -e, m.* cometă.
Bart|stoppeln *pl.* tuleie de barbă.
Bart|streicher, *-s, -, m. (iron.)* lingușitor, periuță.
Bart|tracht, *-en, f.* modă de a purta (sau cum se poartă) barba.
Bartvögel *pl.* păsări cu barbă *(Capitonidae).*
Bartwachs, *-es, -e, n.* v. Bartwichse.
Bartweizen, *-s, m. sg. (bot.)* grâu cârnău *(Triticum vulgare).*
Bartwichse, *-n, f. (fam.)* pomadă pentru barbă.
Bartwisch, *-(e)s, e, m. (austr.)* măturică.
Bartwuchs, *-es, m. sg.* creșterea bărbii; formatul bărbii.
Bartzotteln *pl.* barbă flocoasă, nepieptănată.
Barutsche, *-n, f.* caleașcă cu două roți, faeton.
Barverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare cu numerar.
Barverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere în numerar.
Barvermögen, *-s, -, n.* avere în numerar, avere în bani lichizi.
Barvor|rat, *-(e)s, -räte, m. (com.)* fond, rezervă de numerar.
Barvorschuss, *-es, -schüsse, m.* acont în bani.

Barwert, *-(e)s, -e, m.* valoare în numerar.
Bärwurz *f. sg.* v. Bärenklaue.
Barymetrie *f. sg. (met.)* barimetrie, măsurarea presiunii atmosferice.
Bary|sphäre *f. sg. (geogr.)* barisferă.
Baryt, *-(e)s, -e, m. (mine)* barită.
Barytgelb, *-(e)s, n. sg.* cromat de bariu, galben de bariu.
Barytlauge *f. sg. (chim.)* leșie de barită, apă de barită.
Baryton, *-s, -s* (și *-e*), *n.* instrument muzical (în genul violei d'amore) cu șase coarde, din sec. 18.
Barytonon, *-s, -a, n. (lingv.)* cuvânt cu ultima silabă neaccentuată.
Barytwasser, *-s, n. sg. (chim.)* apă de barită.
Baryt|zement, *-(e)s, m. sg.* ciment cu barită.
baryzentrisch *adj.* baricentric.
Baryzentrum, *-s, -tra* (și *-tren*), *n. (fiz.)* baricentru, centru de greutate.
Barzahlung, *-en, f.* plată în numerar.
Bärzeit *f. sg.* perioadă de împerechere la urși.
Bas, *-es, -e, m.* v. Baas.
basal *adj.* bazal.
Basalt, *-(e)s, -e, m. (geol.)* bazalt.
Basaltbims|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră ponce bazaltică.
Basaltbruch, *-(e)s, -brüche, m.* carieră de bazalt.
basalten *adj.* de bazalt, bazaltic.
Basaltfelsen, *-s, -, m.* stâncă de bazalt.
basaltförmig *adj.* bazaltiform.
basalt|haltig *adj.* care conține bazalt, bazaltic.
basaltig, basaltisch *adj.* ca bazaltul, bazaltic.
Basaltporphyr, *-s, m. sg.* bazalt porfiric.
Basalt|säule, *-n, f.* coloană de bazalt.
Basaltschiefer, *-s, m. sg.* șist bazaltic.
Basalt|stele, *-n, f. (arh.)* stelă de bazalt.
Basaltit, *-(e)s, m. sg. (geol.)* bazaltit.
Basalt|tuff, *-s, m. sg. (mine)* tuf bazaltic.
Basaltwacke, *-n, f.* argilă cu bazalt, argilă bazaltică.
Basalzelle, *-n, f. (bot.)* celulă de bază (conținută în sacul embrionar al florilor).
Basament, *-(e)s, -e, n.* fundament.
Basane, *-n, f.* piele de oaie subțire (pentru legat cărți).
Basar, *-s, -e, m.* **1.** bazar (târg oriental). **2.** magazin; hală de vânzare a mărfurilor. **3.** bazar (vânzare în scop de binefacere).
Basargewicht, *-(e)s, -e, n. (com.)* măsură (orientală) de greutate (= 37,3 kg.).
Bäs|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Base[1] **(1)**) **1.** *(înv.)* verișoară. **2.** mătușică.
Baschkire, *-n, -n, m.* bașkir.
Baschlik, *-s, -s, m.* glugă (de lână).
Base[1], *-n, f.* **1.** *(înv.)* verișoară. **2.** mătușă; rudă feminină. **3.** vecină, surată, cumătră; *(peior.)* trăncănitoare, gură spartă.
Base[2], *-n, f. (chim.)* bază.
Base[3] [be:s], *-, -s, n. (baseball)* unul dintre cele patru colțuri ale terenului de joc.
Baseball ['be:sbo:l], *-s, -s, m.* baseball.
Basedow ['ba:zədo:], *-s, m. sg. (med.)* **~sche** [-do:ʃə] **Krankheit** boala lui Basedow.
Basedowkranke, *-n, -n (ein Basedowkranker), m.* și *f.* bolnav(ă) de boala lui Basedow, basedovian(ă).
baselig *adj. (reg.)* uituc.
Baselum, *-s, -, m. (reg.)* haină, surtuc de lucru.
Basengeschwätz, Basengewäsch, *-es, n. sg.* trăncăneală, vorbe de cumătră, bârfă, clevetealã, flecăreală.
basenhaft *adj.* cu caracter (de) fată bătrână, de mătușă; ca o fată bătrână, ca o mătușă.
Basenschaft, *-en, f.* **1.** legătură de rudenie între verișoare. **2.** nepotism; gașcă, cumetrie. **3.** *(înv.)* palavre muierești, bârfă, clevetealã.
Baserei, *-en, f.* bârfă, clevetealã, flecăreală.
baserig *adj.* incurcat, confuz, zăpăcit, agitat.
Basidie [-diə], *-n, f. (bot.)* bazidie (organ sporifer cu spori externi).
Basidienpilze [-diən-] *pl. (bot.)* ciuperci cu bazidii, bazidiomicete *(Basidiomycetes)*.
basieren, *basierte, basiert, vb. (h) tr.* și *intr.* a (se) baza, a (se) întemeia, a (se) bizui.
Basilianer, *-s, -, m.* călugăr aparținând unui ordin ortodox.
Basilie [-liə], *-n, f.*, **Basilienkraut**, *-(e)s, n. sg. (bot.)* busuioc *(Ocimum basilicum* L.).
Basilika, *-ken, f.* **1.** bazilică; biserică. **2.** *sg. (med.)* vena bazilică.
Basilikum, *-s, n. sg.* v. Basilie.
Basilikum|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de busuioc.
Basilisk, *-en, -en, m.* **1.** *(mit.)* vasilisc, ființă fantastică cu privire ucigătoare (de obicei imaginată ca șarpe). **2.** *(zool.)* șopârlă inofensivă din America de Sud *(Basiliscus)*.
Basiliskenblick, *-(e)s, -e, m.* privire înspăimântătoare, plină de răutate, care te îngheață, care te face să încremenești; privire ucigătoare.
Basilisken|ei, *-(e)s, -er, n. (fig.)* malițiozitate, răutate otrăvitoare; **~er ausbrüten** a cloci o mârșăvie.
Basis, *Basen, f.* **1.** *(arhit.)* bază, fundament, temelie; picior; *(fig.)* temei. **2.** *(ec. pol.)* bază; **ökonomische ~** bază economică; **die gesellschaftliche ~** baza socială; *(fig.)* **sich auf gleichen Basen treffen** a se întâlni pe aceeași platformă. **3.** *(mat., geom.)* plan, linie de bază, bază; număr de bază. **4.** *(lingv.)* cuvânt de bază; rădăcină a cuvântului. **5.** *(chim., mineral.)* bază. **6.** bază (militară).
Basis|apparat, *-(e)s, -e, m. (top.)* instrument de măsură pentru lungimea bazelor geodezice.
basisch *adj. (chim.)* bazic; **~es Gestein** rocă bazică.
Basischfarb|stoff, *-(e)s, -e, m.* colorant bazic.
Basisdatei, *-en, f. (ec.)* fișier de bază.
Basisfraktur, *-en, f. (med.)* fractură a bazei craniului.
Basisgruppe, *-n, f. (pol.)* grup studențesc de orientare stângă.
Basis|indexmenge, *-n, f. (ec.)* ansamblul indicilor de bază.
Basisjahr, *-(e)s, -e, n. (statistică)* an de referință.
Basis|lager, *-s, -, n. (sport alpin)* bază principală de aprovizionare.
Basislinie [-niə], *-n, f. (geom.)* linie de bază.
Basis|preis, *-es, -e, m. (ec.)* preț de bază; **einen ~ akzeptieren** a accepta un preț de bază.
Basis|stärke, *-n, f. (chim.)* tărie a bazei.
Basis|umwandlung, *-en, f. (ec.)* conversie de bază.
Basiswechsel, *-s, -, m. (ec.)* schimb de bază.
Basiswinkel, *-s, -, m. (geom.)* unghi la bază.
Basis|zins|satz, *-es, -sätze, m. (ec.)* dobândă de bază bancară.
Basität, Basizität *f. sg. (chim.)* bazicitate.
Baske, *-n, -n, m.* basc (locuitor al Țării Bascilor).
Baskenmütze, *-n, f.* beret-basc, bască.
Basketball, *-s, m. sg.* v. Korbball.
Baskile, *-n, f.* v. Basküle.
Baskin, *-nen, f.* femeie bască.
baskisch *adj.* basc; **die ~e Sprache** limba bască; *(substantivat)* **das Baskische** limba bască.
Basküle, *-n, f.* **1.** leagăn, scrânciob. **2.** basculă (dispozitiv special pentru închiderea ferestrelor). **3.** cumpănă de fântână.
Basküle|verschluss, *-es, -schlüsse, m.* închizător cu basculă (la geamuri și uși).
Bäslein, *-s, -, f.* v. Bäschen.
Basler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) a(l) orașului elvețian Basel.
Basquile, *-n, f.* v. Basküle.
Basrelief ['barelief], *-s, -s, n.* basorelief.
bass *adv.* **1.** foarte, prea; **ich war ~ erstaunt** am fost foarte mirat. **2.** *(reg.)* mai bine; mai mult.
Bass, *Basses, Bässe m. (muz.)* **1.** (voce) bas; **~ singen a)** a avea voce de bas; **b)** a cânta partea basului. **2.** (cântăreț) bas; totalitatea bașilor într-un cor sau într-o orchestră. **3.** contrabas. **4.** acompaniament în registrul de jos; **bezifferter ~** bas cifrat; **begleitender ~** bas continuu.
Bassa, *-s, -s* (și *Bassen*), *m. (înv.)* pașă.
Bassbläser, *-s, -, m. (muz.)* fagot.
Bassbrummer, *-s, -, m.* bombardă (instrument de suflat din lemn; registrul sunetelor grave la orgă).
Basse, *-n, -n, m. (reg., vân.)* mistreț adult, puternic.
Basset[1] [ba'se:], *-s, -s, m. (zool.)* baset (câine de vânătoare).
Basset[2] [ba'sɛt], *-s, -e, m. (muz., înv.)* violoncel.
Bassflöte, *-n, f.* flaut de bas.
Bassgeige, *-n, f. (muz.)* contrabas; **kleine ~** contrabas mic.
Bassgeiger, *-s, -, m. (muz.)* contrabasist.
Basshorn, *-(e)s, -hörner, n. (muz.)* bashorn.
Bassin [ba'sɛ̃:], *-s, -s, n.* bazin.
Bassist, *-en, -en, m.* basist, bas.
Basso, Basson, *-s, -s, m. (muz.)* fagot, bason.
Bass|partie, *-n, f. (muz.)* partitură pentru bași.
Bass|pfeife, *-n, f. (muz.)* fagot.
Bass|saite, *-n, f. (muz.)* coardă de bas.
Bass|sänger, *-s, -, m. (muz.)* basist, (cântăreț) bas.
Bass|spieler, *-s, -, m.* contrabasist.
Bass|schlüssel, *-s, -, m. (muz.)* cheia (de) fa, cheia de bas.
Bass|stimme, *-n, f.* voce de bas.
Bass|teil, *-(e)s, -e, m. (muz.)* partea pentru bas a acordeonului.
Bass|tuba, *-n, f. (muz.)* tubă de bas.
Bast, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(bot.)* rafie; țesut liberian. **2.** *(vân.)* moț, piele care acoperă coarnele nou crescute ale cerbilor. **3.** mătase nespălată. **4.** *(reg.)* piele.
basta! *interj.* basta! destul! ajunge! **und damit ~!** și cu asta basta!
Bastard, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(biol.)* hibrid. **2.** bastard, copil din flori. **3.** corcitură.
Bastard|art, *-en, f.* corcitură; specie hibridă.
bastard|artig *adj.* bastard, hibrid, corcit.
Bastardenfaden, *-s, -fäden, m. (her.)* fir oblic tras peste scut (pentru a arăta originea nelegitimă).
Bastard|erzeugung *f. sg. (biol.)* producție de hibrizi.
Bastardfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă-bastard.
Bastardfenster, *-s, -, n.* fereastră oarbă.
Bastardgeschlecht, *-(e)s, -er, n.* neam bastard.
Bastardhieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* dințare bastardă (la pile).
bastardieren, *bastardierte, bastardiert, vb. (h) tr. (biol.)* a hibridiza, a încrucișa.
Bastardierung *f. sg. (biol.)* hibridizare, încrucișare.
bastardisieren, *bastardisierte, bastardisiert, vb. (s) intr.* a se încrucișa.
Bastardklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoi hibrid.
Bastardmakrele, *-n, f. (iht.)* scrumbie de mare *(Scomber scomber)*.
Bastardpflanze, *-n, f.* plantă hibridă.
Bastard|sandläufer, *-s, -, m. (entom.)* specie de gândaci, repedea *(Cicindella hybrida)*.
Bastardschaft *f. sg.* **1.** naștere nelegitimă. **2.** *(biol.)* hibriditate.
Bastardschloss, *-es, -schlösser, n.* încuietoare primitivă (cu un singur zăvor, fără opritoare); broască.
Bastardschrift *f. sg. (tipogr.)* literă, scriere batardă.
Bastard|tier, *-(e)s, -e, n.* animal corcit, corcitură.
Bastardwechsel, *-s, -, m. (ec.)* cambie fictivă.
bast|artig *adj.* ca rafia.
Bast|decke, *-n, f.* pătură, rogojină de rafie.
Baste, *-n, f.* atu; as de treflă (la jocul de cărți).
Bastei, *-en, f.* bastion, fortăreață.
Bastel|arbeit, *-en, f.* **1.** bricolaj. **2.** lucrare manuală efectuată de un amator.
Bastel|ecke, *-n, f.* **1.** rubrică de bricolaj (în ziare). **2.** colț, sector de bricolaj (într-un supermagazin, într-o locuință).

Bastelei, *-en, f.* v. Bastelarbeit.
basteln, *bastelte, gebastelt (ich bast(e)le), vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a face bricolaj, a bricola; a meșteri; **er hat sich** *(dat.)* **ein Radio gebastelt** și-a construit singur un aparat de radio. **2.** *(înv.)* a cârpi; a cârpăci.
basten *adj.* de rafie.
Bastfaser, *-n, f. (bot.)* **1.** fibră de rafie. **2.** fibră liberiană.
Bast|hanf, *-(e)s, m. sg.* cânepă de rafie.
Bast|hut, *-(e)s, -hüte, m.* pălărie din fibre de rafie.
bastig *adj.* v. basten.
Bastille [ba'sti:jə și -bas'ti:l] *f. sg.* **1.** Bastilia. **2.** *(fig.)* închisoare, cetățuie fortificată.
Bastion [-'io:n], *-en, f.* bastion, fortificație.
bastionieren, *bastionierte, bastioniert, vb. (h) tr. (înv.)* a întări o fortăreață cu bastioane.
Bastionsbefestigung, *-en, f.* fortificații pe bază de bastioane.
Bastkohle *f. sg.* cărbune brun.
Bastler, *-s, -, m.* persoană care face bricolaj.
Bastling, *-s, m. sg. (bot.)* cânepă de toamnă.
Bastmatte, *-n, f.* rogojină de rafie.
bastonieren, *bastonierte, bastoniert, vb. (h) tr.* a bate cu bățul, cu nuiaua (la talpă).
Bastonade, *-n, f.* bastonadă.
Bast|papier, *-(e)s, -e, n.* hârtie subțire (pentru pungi).
Bast|schicht, *-en, f.* **1.** strat de rafie. **2.** *(bot.)* strat de liber.
Bast|schuh, *-(e)s, -e, m.* papuc de rafie.
Bast|seide, *-n, f.* mătase naturală (soie écrue).
Bast|seil, *-(e)s, -e, n.* funie de rafie.
Bast|teil, *-(e)s, -e, m.* v. Bastschicht **(2).**
Bast|zelle, *-n, f. (bot.)* (celulă de) liber, celulă liberiană.
bat *ind. imperf.* de la bitten.
Bat. *(mil.) presc.* de la Bataillon.
Bataille [-'taljə], *-n, f. (înv.)* luptă, bătălie.
Bataillon [-tal'jo:n], *-s, -s, n.* batalion.
Bataillons|adjutant, *-en, -en, m.* aghiotant de batalion.
Bataillons|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic de batalion.
Bataillons|exerzieren, *-s, n. sg.* școală (cursuri) de batalion (la instrucție tehnică).
Bataillonsführer, *-s, -,* **Bataillonskommandant**, *-en, -en,* **Bataillonskommandeur** [-dø:ɐ], *-s, -e, m.* comandant de batalion.
Bataillonskommando, *-s, -s, n.* comandament al batalionului.
Bataillonsrapport, *-(e)s, -e, m.* raport al batalionului.
Batate, *-n, f.* cartof dulce *(Ipomaea batatas).*
Bataver [-vɐ], *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* batav. **2.** *(fam.)* olandez.
Batengel, *-s, m. sg. (bot.)* jugărel, dumbeț *(Venerium chamaedrys).*
Batholit, *-(e)s,* (și *-en*), *-en, m. (geol.)* batolit.
Bathometer, *-s, -, n. (tehn.)* batometru.
bathygraphisch *adj.* batografic.
Bathyskaph, *-en, -en, m.* batiscaf.
Bathy|sphäre *f. sg.* batisferă, adâncimea cea mai mare a oceanelor.
Batik, *-s, -en, m.* (și *înv. f.*) *(text.)* **1.** *sg.* tehnică de vopsire, de imprimare (a mătăsii) cu șabloane de ceară. **2.** țesătură de bumbac vopsită.
batiken, *batikte, gebatikt, vb. (h) tr. (text.)* a vopsi, a imprima cu șabloane de ceară.
Bäting, *-en, f. (înv.)* buștean pentru înțepenitul luntrelor.
Batist, *-(e)s, -e, m. (text.)* batist.
batisten *adj.* de batist.
Batistweber, *-s, -, m.* țesător de batist.
Baton, *-s, -s, m.* baghetă (de dirijor).
Batrachier [-χiɐ] *pl. (zool.)* batracieni.
Battement [bat'mã:], *-s, -s, n.* **1.** *(muz.)* tril dublu. **2.** bătaie (de tobă).
Battarismus, *-, m. sg.* bâlbâială.
Batt. *(mil., presc.* de la Batterie) bat. (baterie).
Batterie, *-n,* [-ri:ən], *f.* **1.** *(mil.)* baterie; **fahrende** ~ baterie mobilă; **schwimmende** ~ baterie plutitoare; *(fig.)* **seine ~n auffahren** a se pregăti pentru respingerea unui atac, a-și pune tunurile în bătaie. **2.** *(electr., fiz.)* baterie (electrică); **stationäre** ~ baterie fixă; **galvanische ~n** baterii de elemente galvanice. **3.** *(muz.)* baterie; instrumente de percuție (dintr-o orchestră). **4.** *(fam.)* grup mare de lucruri de același fel; **eine ~ Flaschen** multe sticle, un șir lung de sticle.
Batteriechef [-ʃɛf],*-s, -s, m. (mil.)* comandant de baterie.
Batteriedeck, *-(e)s, -e, n. (mar.)* punte a bateriilor de artilerie (pe o navă).
Batterie|element, *-(e)s, -e, n. (electr.)* element de baterie.
Batteriefahrzeug, *-(e)s, -e, n.* autovehicul cu acumulator.
Batteriefeuer, *-s, n. sg. (mil.)* foc de baterie.
Batteriegerät, *-(e)s, -e, n. (electr.)* aparat cu baterii.
Batteriegeschütz, *-es, -e, n.* tun de baterie.
Batteriekessel, *-s, -, m.* căldare, cazan (de abur) multicilindric.
Batteriekommandant, *-en, -en, m.* comandant de baterie.
Batterien|empfänger, *-s, -, m.* receptor cu baterii.
Batteriesalve [-və], *-n, f. (mil.)* salvă de baterie.
Batterieschaltung, *-en, f. (electr.)* baterie în serie, cuplare de baterie.
Batterie|stellung, *-en, f. (mil.)* poziție de foc a bateriei.
Batteriezündung, *-en, f. (auto.)* aprindere cu acumulator.
Bätze, *-n, f.* **1.** femelă de animal răpitor. **2.** *(reg.)* cățea.
Batzen, *-s, -, m.* **1.** monedă veche, măruntă; para, lețcaie; **die Kuh gilt einen** ~ vaca nu face nici două parale. **2.** sumă de bani; *(fig.)* **ein guter ~ Geld** o grămadă de bani; **das kostet einen ganzen** ~ aceasta costă o mulțime de bani. **3.** *(reg.)* pată (de cerneală). **4.** bulgăre de pământ. **5.** nod; ghem. **6.** *(tehn.)* bucată de staniu, de minereu compact. **7.** *(reg.)* cărămidă nearsă.
Batzen|stück, *-(e)s, -stücke, n.* **1.** monedă veche (de 4 creițari). **2.** bucată de carne din pulpă.
Batzenware, *-n, f.* marfă foarte ieftină.
batzig *adj. (fam.)* îngâmfat, înfumurat; **sich ~ machen** a se îngâmfa, a se umfla în pene; a face pe grozavul.
Bau, *-(e)s, -e* (și *-ten*), *m.* **I.** *(pl. -e)* **1.** construcție, clădire; **mit dem ~ beginnen** a începe construcția; **im ~ begriffen** în curs de construcție; **im** (sau **in**) **~ sein** (sau **stehen, sich befinden**) a se afla în construcție; **er ist beim ~ der U-Bahn** lucrează la construirea metroului; *(fig.)* **vom ~ sein** a fi specialist, a fi competent, a se pricepe. **2.** clădire în curs de construcție, clădire în lucru; **der Maurer ist auf dem** ~ zidarul se află sus pe clădire, pe schelă, pe locul de construcție. **3.** mod de construcție, alcătuire, structură, mecanism; **der ~ der Maschine** construcția mașinii; **sie ist von schlankem** ~ ea este zveltă la trup; **ein Drama von gutem** ~ o dramă bine construită. **4.** vizuină; bârlog; *(fig.; fam.)* **ich gehe heute nicht aus dem** ~ astăzi nu ies din bârlog; *(fig.; fam.)* **immer in seinem ~ sitzen** a trăi retras. **5.** cultivare, producere; **~ des Feldes** cultura pământului. **6.** *(mine)* mină; cadru (deschis) jos. **7.** *(tehn.)* decor, culise. **8.** *(reg.)* îngrășăminte. **9.** *(mil.)* arest; **er hat drei Tage ~ bekommen** a primit trei zile de arest. **II.** *(pl., -ten)* construcții, clădiri, case, edificii.
Bau|ablaufplan, *-(e)s, -pläne m.* proiect de construcție; planificarea diferitelor faze de execuție ale construcției.
Bau|abnahme, *-n, f. (constr.)* **1.** recepție a unei construcții, a unei clădiri de către beneficiar. **2.** dovadă eliberată de autoritatea edilitară din care rezultă că o construcție este executată în conformitate cu autorizația de construire.
Bau|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* sector de construcții.
Bau|akademie, *-n* [-'mi:ən], *f.* școală superioară, academie, institut de construcții, de arhitectură.
Bau|akademiker, *-s, -, m.* student la institutul de construcții, de arhitectură.
Bau|amt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciul construcțiilor.
Bau|angelegenheit, *-en, f.* problemă de construcție.
Bau|anschlag, *-(e)s, -schläge, m.* deviz de construcție.
Bau|anteil, *-(e)s, -e, m.* participare la investiții în construcții, cotă-parte din investițiile în construcții.
Bau|antrag, *-(e)s, -träge, m.* cerere de autorizație de construcție.
Bau|arbeit, *-en, f.* lucrare de construcție, de construire.
Bau|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător constructor.
Bau|arbeitergeselle, *-n, -n, m. (înv.)* calfă de muncitor constructor.
Bau|arbeitergewerkschaft, *-en, f.* sindicat al muncitorilor din construcții.
Bau|arbeiterverband, *-(e)s, -bände, m.* asociație, uniune a muncitorilor constructori.
Bau|art, *-en, f.* **1.** stil arhitectonic, tip de construcție. **2.** concepție; proiect.
Bau|aufgabe, *-n, f.* sarcină în domeniul construcțiilor.
Bau|aufseher, *-s, -, m.* **1.** supraveghetor, contramaistru în construcții. **2.** picher.
Bau|aufsicht *f. sg.* supraveghere a construcției.
Bau|aufsichtsbe|hörde, *-n, f.* organ de supraveghere și control în construcții.
Bau|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* comandă de construcție.
Bau|auftrag|geber, *-s, -, m.* cel care comandă o construcție.
Bau|auftragnehmer, *-s, -, m.* executant al unui contract de construcție.
Bau|aufwand, *-(e)s, -m. sg.* costuri, cheltuieli de construcție.
Bau|aufzug, *-(e)s, -züge, m.* troliu, ascensor pentru construcții.
Bau|ausführung, *-en, f. (constr.)* executare a construcției.
Baubank, *-en, f.* bancă de credit pentru construcții.
Baubedarf, *-(e)s, m. sg.* **1.** material de construcție. **2.** necesități în domeniul construcțiilor.
Baubeflissene, *-n, -n (ein Baubeflissener) m.* student la institutul de construcții, de arhitectură.
Baube|hörde, *-n, f.* autoritate din sectorul construcțiilor, autoritate edilitară.
Baube|stand, *-(e)s, -stände, m.* numărul și felul construcțiilor existente pe o anumită suprafață.
Baubetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere de construcții.
Baubetriebswerk|statt, *-stätten, f.* atelier într-o întreprindere de construcții.
Bau|bewilligung, *-en, f.* autorizație de construire.
Baublech, *-(e)s, -e, n.* tinichea, tablă pentru construcții.
Baublock, *-(e)s, -blöcke, m.* **1.** bloc (de material) de construcții. **2.** bloc (de clădiri).
Baubrigade, *-n, f.* brigadă de construcție.
Baubude, *-n, f.* v. Bauhütte.
Baubüro, *-s, -s, n.* birou de construcții.
Bauch, *-(e)s, Bäuche, m.* **1.** burtă, abdomen, pântece; **er bekommt einen** ~ face burtă; **sich** *(dat.)* **den ~ (vor Lachen) halten** a se tăvăli de râs; **mach(e) keinen ~!** nu-ți scoate burta! **du bist ein fauler ~!** ești un leneș!; *(fig.)* **vor jm. auf dem ~ kriechen** (sau **auf den ~ fallen**) a linguși pe cineva umilindu-se; *(fig.)* **jm. ein Loch in den ~ reden** a vorbi foarte mult căutând să convingi pe cineva. **2.** *(fig.)* umflătură, ridicătură; **~ eines Schiffes** cală; **~ des Segels** umflătura pânzei de corabie; **~ der Flasche** burta sticlei; **das Kleid macht hier einen** ~ rochia face aici o cută, are o umflătură.
Bauch|atmung, *-en, f. (med.)* respirație abdominală.
Bauch|aufschlitzer, *-s, -, m.* apaș, cuțitar.
Bauchbinde, *-n, f.* **1.** *(med.)* centură abdominală. **2.** *(bis.)* brâu roșu din îmbrăcămintea preoților.
Bauchbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* hernie abdominală.
Bauchdeckenreflex, *-es, -e, m. (med.)* reflex cutanat abdominal.
Bauchdiener, *-s, -, m. (fam.)* om al burții, rob al stomacului.
Bauche, *-n, f.* v. Beuche.
Bäuchelchen, *-s, -, n.* v. Bäuchlein.
bauchen, *bauchte, gebaucht, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) bomba, a (se) umfla, a (se) bulbuca, a ieși în afară.
Baucherl, *-s, -n, n. (reg.)* v. Bäuchlein.
Bauchfell, *-(e)s, -e, n. (anat.)* peritoneu.
Bauchfell|entzündung, *-en, f. (med.)* peritonită.
Bauchfilz, *-es, -e, m. (anat.)* strat gras al peretelui abdominal.
Bauchfinne, *-n, f.* aripioară abdominală (a peștelui).

Bauchfleck, *-(e)s, -e, m.* **1.** pată deschisă pe burta unor animale. **2.** *(sport)* cădere pe burtă (la o săritură în apă).
Bauchflosse, *-n, f.* v. Bauchfinne.
Bauchflosser, *-s, -, m.* pește cu aripioare abdominale.
Bauchfluss, *-es, -flüsse, m. (pop.)* diaree.
bauchförmig *adj.* în formă de burtă.
Bauchfüß(l)er, *-s, -, m. (zool.)* gasteropod.
Bauchgegend *f. sg.* regiune abdominală.
Bauchgrimmen, *-s, n. sg. (înv.)* colici, crampe, dureri abdominale.
Bauchgurt, *-(e)s, -e, m.* chingă (la ham).
Bauchhöhle, *-n, f. (anat.)* cavitate abdominală.
Bauchhöhlenschwangerschaft, *-en, f. (med.)* sarcină extrauterină.
bauchig, **bäuchig** *adj.* **1.** pântecos, burtos, umflat. **2.** bombat, convex.
bauchkitzeln, *bauchkitzelte, gebauchkitzelt (ich bauchkitz(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* a linguși; a flata; a peria.
Bauchkneipen, *-s, -, n.* v. Bauchschmerzen.
Bauchknopf, *-(e)s, -knöpfe, m. (fam.)* buric.
Bauchkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m.* crampe abdominale, colici.
Bauchkrankheit, *-en, f.* boală de abdomen.
bauchkriecherisch *adj.* lingușitor, lipsit de demnitate, servil.
Bauchladen, *-s, -läden, m. (pop.)* tablă, cutie de lucruri de vânzare (agățată de gâtul negustorilor ambulanți).
Bäuchlein, *-s, n. sg. (dim.* de la Bauch) burtică, burticică.
bäuchlings *adv.* pe burtă; ~ **liegen** a sta culcat pe burtă.
Bauchmuskel, *-s, -n, m. (anat.)* mușchi abdominal.
Bauchnabel, *-s, -, m. (fam.)* buric.
Bauchnerv, *-s, -en* [-f(ə)n *sau* -vən], *m. (anat.)* nerv abdominal.
Bauch|organe *pl. (anat.)* viscere, organe abdominale.
bauchpinseln, *bauchpinselte, gebauchpinselt (ich bauchpins(e)le), vb. (h) tr.* v. bauchkitzeln.
Bauchredekunst *f. sg.* artă a ventrilocului, artă a vorbitului din burtă.
bauchreden *vb. (h) intr. (numai la inf.)* a vorbi ca un ventriloc, a vorbi din burtă.
Bauchredner, *-s, -, m.,* ~**in**, *-nen, f.* ventriloc(ă).
Bauchriemen, *-s, -, m.* chingă (la șa sau ham).
Bauchsäge, *-n, f.* ferăstrău cu arc.
Bauchschmerzen *pl.* dureri de burtă; **ich habe** ~ mă doare burta.
Bauchschneiden, *-s, n. sg.* crampe, colici, dureri abdominale.
Bauchschnitt, *-(e)s, -e, m. (med.)* laparotomie, incizie abdominală.
Bauchschuss, *-es, -schüsse, m.* împușcătură abdominală.
Bauch|seite, *-n, f. (anat.)* parte abdominală (la animale).
Bauch|speicheldrüse, *-n, f. (anat.)* pancreas.
Bauch|stich, *-(e)s, -e, m. (med.)* paracenteză, puncție abdominală.
Bauch|stück, *-(e)s, -e, n.* slănină slabă, slănină de pe burtă.
Bauchtanz, *-es, -tänze, m.* dansul buricului, dans de cadână.
bauchtanzen, *bauchtanzte, gebauchtanzt (du, er bauchtanzt), vb. (h) intr.* a dansa din buric.
Bauchtänzer, *-s, -, m.* ~**in**, *-nen, f.* dansator(-toare) din buric.
Bauchterz, *-en, f. (sport)* (paradă de) terță.
Bauchung, *-en, f.* convexitate, bombare, bulbucare.
Bauchwassersucht *f. sg. (med.)* hidropizie abdominală.
Bauchweh, *-s, n. sg.* v. Bauchschmerzen.
Bauchwürmer *pl.* viermi intestinali.
Bauchzwicken, *-s, n. sg.* crampe în burtă.
Baud, *-s, -, n. (telegr.)* baud, unitate a vitezei de telegrafiere.
Baude, *-n, f.* **1.** cabană. **2.** cocioabă. **3.** *(reg.)* chioșc.
Baudenkmal, *-s, -mäler, n.* monument arhitectonic.
Baudirektion, *-en, f.* direcție a construcțiilor.
Baudirektor, *-s, -en, m.* director al lucrărilor de construcție.
Bau|eigentümer, *-s, -, m.* proprietar al unei construcții.
Bau|eisen, *-s, n. sg.* fier, armătură de oțel pentru construcții.
Bau|element, *-(e)s, -e, n.* element de construcție; element al unui mecanism.
bauen, *baute, gebaut, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a construi, a clădi; a face; **Nester** ~ a face cuiburi; *(fig.)* **Luftschlösser** ~ a clădi castele în Spania; **Maschinen** ~ a construi mașini; **Purzelbäume** ~ a face tumbe; *(fam.)* **er lässt sich** *(dat.)* **einen Anzug** ~ își face costum (de comandă); *(fig.)* **eine Prüfung** ~ a da un examen. **2.** a cultiva; **Getreide** ~ a cultiva cereale; **Rüben** ~ a cultiva sfeclă; **Obst, Wein** ~ a cultiva fructe, viță-de-vie. **3.** a extrage (cărbuni). **4.** a comite, a face ceva greșit; **einen Unfall** ~ a comite un accident; *(fig.)* **er hat Mist gebaut** a făcut totul greșit. **II.** *intr.* și *tr.* a se baza, a se bizui; **auf etwas** ~ a se bizui pe ceva; **auf jn.** ~ a conta pe cineva; **ich habe Häuser auf dich gebaut** am crezut mult în tine.
Bau|entwurf, *-(e)s, -würfe m.* proiect de construcție.
Bauer[1], *-n, (*și *-s), -n, m.* **1.** țăran, agricultor; *(prov.)* **der dümmste** ~ **hat die dicksten Kartoffeln** are un succes neașteptat de mare. **2.** *(fig.; peior.)* bădăran, mojic. **3.** *(la șah)* pion. **4.** *(la jocuri de cărți)* valet. **5.** *(reg.)* șofer de camion.
Bauer[2] *-s, -, m.* constructor, ziditor.
Bauer[3] *-s, -, n. (rareori* și *m.)* colivie.
Bau|erde *f. sg.* pământ arabil.
Bauerei, *-en, f.* manie de a clădi.
Bäuerin, *-nen, f.* țărancă.
bäuerisch *adj. (peior.)* țărănos, necioplit, mojic.
Bau|erlaubnis, *-se, f.* autorizație de construire.
bäuerlich *adj.* țărănesc, sătesc.
bauern, *bauerte, gebauert, vb. (h) intr. (rar)* a gospodări, a cultiva pământul.
Bauern|adel, *-s, m. sg.* nobilime, boierime de țară.
Bauern|arbeit, *-en, f.* munca câmpului; *(fig.)* muncă grea.
Bauern|aufruhr, *-(e)s, -e,* **Bauern|auf|stand**, *-(e)s, -stände, m.* răscoală țărănească.
Bauernbefreiung, *-en, f.* eliberare a țăranilor.
Bauernbengel, *-s, -, m.* țărănoi.
Bauernberater, *-s, -, m.* consilier agricol.
Bauernbesitz, *-es, -e, m.* proprietate țărănească.
Bauernbevölkerung, *-en, f.* populație țărănească.
Bauernbewegung, *-en, f.* mișcare țărănească.
Bauernbourgeoisie [-ʒoazi:], *-n* [-ʒoazi:ən], *f.* burghezie a satelor.
Bauernbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine neagră.
Bauernbub, *-en, -en, m. (reg.)* copil, băiat de țăran.
Bauernbund, *-(e)s, -bünde, m.* ligă, uniune țărănească.
Bauernbursche, *-n, -n, m.* flăcău, fecior de țăran.
Bauerndelegierte, **Bauerndeputierte**, *-n, -n (ein Bauerndelegierter, ein Bauerndeputierter), m.* delegat al țăranilor.
Bauerndirne, *-n, f.* v. Bauernmädchen.
Bauernfakultät, *-en, f.* facultate țărănească.
Bauernfamilie [-liə], *-n, f.* familie țărănească.
Bauernfänger, *-s, -, m.* escroc, șarlatan.
Bauernfängerei *f. sg.* escrocherie, șarlatanie.
Bauernfeind, *-(e)s, -e, m.* dușman al țăranilor.
bauernfeindlich *adj.* antițărănesc.
Bauernfest, *-(e)s, -e, n.* serbare țărănească.
Bauernflegel, *-s, -, m.* țărănoi, bădăran.
Bauernfrage, *-n, f.* problemă, chestiune țărănească.
Bauernfrau, *-en, f.* țărancă, gospodină (la țară).
Bauernfreund, *-(e)s, -e, m.* prieten al țăranilor.
Bauernfron, *-en, f. (ist.)* clacă, angara.
Bauernfrüh|stück, *-s, -e, n. (cul.)* gustare compusă din cartofi prăjiți, ouă și șuncă sau sângerete.
Bauernführer, *-s, -, m.* conducător al țăranilor.
Bauernfuhrwerk, *-(e)s, -e, n.* car țărănesc.
Bauerngemeinde, *-n, f.* obște țărănească.
Bauerngericht, *-(e)s, -e, n.* judecătorie rurală.
Bauerngeschlecht, *-(e)s, -er, n.* familie veche de țărani, neam de țăran.
Bauerngut, *-(e)s, -güter, n.* gospodărie țărănească mare, de chiabur.
bauernhaft *adj.* v. bäuerisch.
Bauernhaus, *-es, -häuser, n.* casă țărănească.
Bauernhilfe *f. sg.* ajutor țărănesc.
Bauernhochzeit, *-en, f.* nuntă țărănească.
Bauernhof, *-(e)s, -höfe, m.* **1.** curte țărănească. **2.** gospodărie țărănească.
Bauernhose, *-n, f.* cioareci.
Bauernhund, *-(e)s, -e, m.* câine corcit, țărănesc.
Bauernhütte, *-n, f.* bordei.
Bauernjugend *f. sg.* tineret sătesc.
Bauernjunge, *-n, -n, m.* **1.** țărănuș, băiat de țăran. **2.** *(fig.)* țărănoi.
Bauernkaff, *-(e)s, -e, n. (peior.)* sat mic, cătun.
Bauernkalender, *-s, -, m.* culegere de reguli meteorologice.
Bauernkammer, *-n, f.* cameră agricolă.
Bauernkarpfen, *-s, -, m.* v. Karausche.
Bauernkerl, *-s, -e, m.* țărănoi.
Bauernkind, *-(e)s, -er, n.* copil de țăran, țărănuș.
Bauernkittel, *-s, -, m.* suman.
Bauernknabe, *-n, -n, m.* băiat de țăran.
Bauernknecht, *-(e)s, -e, m.* argat.
Bauernkomitee, *-s, -s, n.* comitet țărănesc.
Bauernkonferenz, *-en, f.* consfătuire țărănească.
Bauernkongress, *-es, -e, m.* congres țărănesc.
Bauernkorrespondent, *-en, -en, m.* corespondent sătesc.
Bauernkost *f. sg.* mâncare țărănească.
Bauernkrieg, *-(e)s, -e, m.* război țărănesc.
Bauernkundgebung, *-en, f.* manifestație țărănească.
Bauernland, *-(e)s, -länder, n.* stat țărănesc, agrar.
Bauernleben, *-s, n. sg.* viață rustică, viață de țăran.
Bauernlegen, *-s, n. sg. (ist.)* confiscare, desființare a gospodăriilor țărănești (nerentabile).
Bauernleier, *-n, f. (muz.)* flașnetă.
Bauernlied, *-(e)s, -er, n.* cântec țărănesc, rustic.
Bauernlilie [-liə], *-n, f. (bot.)* crin-alb *(Lilium candidum* L.*)*.
Bauernlümmel, *-s, -, m.* țărănoi, țopârlan.
Bauernmädchen, *-s, -, n.* fată de la țară, țărăncuță.
Bauernmagd, *-mägde, f.* slujnică la țăran.
Bauernmandel, *-n, f.* veche unitate de măsură (mai ales pentru ouă) care cuprindea 15 bucăți.
Bauernmassen *pl.* mase țărănești; **die werktätigen** ~ masele de țărani muncitori.
Bauernmeister, *-s, -, m.* primar la sat.
Bauern|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor țărănesc.
Bauernpartei, *-en, f.* partid țărănesc.
Bauernpferd, *-(e)s, -e, n.* cal de plug (sau de căruță).
Bauernpolitik *f. sg.* politică în problema țărănească.
Bauernrebellion, *-en, f. (înv.)* răscoală țărănească.
Bauernregel, *-n, f.* regulă meteorologică simplă (bazată pe experiența poporului).
Bauernregierung, *-en, f.* guvern țărănesc.
Bauernrevolution [-vo-], *-en, f.* revoluție țărănească.
Bauernrose, *-n, f. (bot.)* bujor *(Paeonia officinalis* L.*)*.
Bauer(n)same, *-, f. (elv.)* țărănime.
Bauernschädel, *-s, -, m. (peior.)* **1.** cap mare, rezistent. **2.** om încăpățânat. **3.** *(fig.)* încăpățânare.
Bauernschaft *f. sg.* țărănime.

Bauernschenke, *-n, f.* cârciumă țărănească.
Bauernschicht, *-en, f.* pătură socială țărănească.
Bauernschinder, *-s, -, m.* exploatator al țărănimii.
bauernschlau *adj.* **1.** șiret. **2.** *(peior.)* neîncrezător, bănuitor.
Bauernschläue *f. sg.* șiretenie țărănească.
Bauernschminke, *-n, f. (bot.)* mărgelușă, mei păsăresc *(Lithospermum arvense).*
Bauernschuh, *-(e)s, -e, m.* opincă.
Bauernschwager, *-s, -schwäger, m. (reg.)* frate al cumnatului, al cumnatei, cuscru.
Bauernschwägerin, *-nen, f. (reg.)* soră a cumnatului, a cumnatei, cuscră.
Bauernsenf, *-(e)s, m. sg. (bot.)* plosca-ciobanului, crețișoară *(Alchemilla vulgaris).*
Bauernsitte, *-n, f.* obicei, moravuri de țară.
Bauernsowjet, *-s, -s, m. (ist.)* soviet al țăranilor.
Bauern|stand, *-(e)s, m. sg.* țărănime.
Bauern|stolz, *-es, m. sg.* **1.** mândrie țărănească. **2.** *(peior.)* mândrie prostească.
Bauern|streik, *-(e)s, -e,* (și *-s*), *m.* grevă țărănească.
Bauern|stube, *-n, f.* odaie țărănească.
Bauern|student, *-en, -en, m.* student care este fiu de țăran.
Bauerntabak, *-(e)s, m. sg. (bot.)* tutun de sapă, tutun țărănesc *(Nicotiana tabacum* L.).
Bauerntagung, *-en, f.* congres țărănesc, adunare țărănească.
Bauerntanz, *-es, -tänze, m.* joc, dans țărănesc.
Bauerntheater, *-s, -, n.* teatru țărănesc.
Bauerntölpel, *-s, -, m.* țopârlan, bădăran.
Bauerntracht, *-en, f.* port țărănesc, popular.
Bauerntum, *-s, n. sg.* țărănime; **stolz auf sein** ~ mândru de originea lui țărănească.
Bauernverband, *-(e)s, -bände, m.* **Bauernver|einigung**, *-en, f.* asociație țărănească.
Bauernversammlung, *-en, f.* adunare țărănească.
Bauernver|stand, *-(e)s, m. sg.* șiretenie; iscusință.
Bauernvolk, *-(e)s, n. sg.* țărănime.
Bauernwagen, *-s, -, m.* car țărănesc (cu coviltir).
Bauernweib, *-(e)s, -er, n.* țărancă; femeie, muiere de la țară.
Bauernweihrauch, *-(e)s, m. sg.* rășină de molift.
Bauernweisheit, *-en, f.* înțelepciune țărănească, populară.
Bauernwesen, *-s, n. sg.* fire țărănească; *(peior.)* grosolănie, țărănie.
Bauernwetzel, *-s, m. sg. (pop.)* oreion.
Bauernwirtschaft, *-en, f.* gospodărie țărănească; **zersplitterte ~en** gospodării țărănești fărâmițate.
Bauernwohl|stand, *-(e)s, m. sg.* bunăstare țărănească.
Bauerschaft *f. sg.* v. B a u e r n s c h a f t.
Bauersfrau, *-en, f.* v. B a u e r n f r a u.
Bauersmann, *-(e)s, Bauersleute, m.* țăran, agricultor.
Bauersvolk, *-(e)s, -völker, n.* v. B a u e r n v o l k.
Baufach, *-(e)s, -fächer, n.* arhitectură; construcții.
Baufachmann, *-(e)s, -leute, m.* specialist în construcții.
baufähig *adj.* **1.** arabil, cultivabil. **2.** exploatabil.
baufällig *adj.* dărăpănat, șubred, gata să se prăbușească.
Baufälligkeit *f. sg.* șubrezenie; dărăpănare.
Baufeld, *-(e)s, -er, n. (mine)* porțiune de zăcământ prevăzută pentru exploatare.
baufest *adj.* solid, rezistent, bine construit.
Baufeuchtigkeit *f. sg. (constr.)* igrasie.
Baufirma, *-firmen, f.* întreprindere de construcții.
Baufläche, *-n, f. (mine)* câmp de abataj.
Bauflucht, *-en, f.* **1.** aliniere a construcțiilor. **2.** limita terenului construibil.
Bauform, *-en, f.* formă arhitectonică a construcției.
Bauformel, *-n, f.* formulă de construcție (sau de structură).
Bauformenlehre *f. sg.* studiu al formelor.
Baufortschritt, *-(e)s, m. sg.* progres în construcție, progresare a construcției.
Baufristenplan, *-(e)s, -pläne, m.* grafic de construcții.
Baufuhre, *-n, f.* căruță pentru materiale de construcție.
Bauführer, *-s, -, m.* conducător de lucrări de construcție.
Bauführung *f. sg.* v. Bauleitung.
Baugebühr|ausmaß, *-es, -e, n.* fixare a taxelor de construcție.
Baugefangene, *-n, -n (ein Baugefangener), m. (înv.)* ocnaș.
Baugelände, *-s, -, n.* loc viran, teren de construcție, amplasament al construcției.
Baugenehmigung, *-en, f.* autorizație de construcție.
Baugenossenschaft, *-en, f.* cooperativă de construcții.
Baugerätschaften *pl.* instalații de construcții.
Baugerüst, *-(e)s, -e, n.* schelă.
Baugesellschaft, *-en, f.* societate de construcții.
Baugesetz, *-es, -e, n.* lege a construcțiilor.
Baugewerbe, *-s, -, n.* industrie a construcțiilor; meserie de constructor.
Baugewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate proprie a construcției.
Baugips, *-es, m. sg.* ipsos de construcție.
Bauglas, *-es, -gläser, n.* sticlă de construcție; cărămidă de sticlă.
Baugrube, *-n, f.* groapă de fundație.
Baugrund, *-(e)s, -gründe, m.* **1.** teren (viran) pentru clădiri. **2.** teren de fundație.
Baugrundpressung, *-en, f. (constr.)* presiune asupra fundației.
bau|haft *adj.* cultivabil; exploatabil; ~ **halten** a ține în stare bună.
Bau|helling, *-en, f. (mar.)* cală de construcție.
Bau|handwerk, *-(e)s, n. sg.* meserie a construcțiilor, de constructor.
Bau|haus|stil, *-(e)s, -e, m. (arhit.)* stil Bauhaus.
Bau|herr, *-n, -en, m.* antreprenor constructor; proprietar de construcție, de clădire.
Bau|herrenmodell, *-(e)s, -e, n. (ec.)* schemă de înlesniri fiscale cu scopul creării de proprietăți imobiliare.
Bau|hexe, *-n, f.* troliu pentru construcții, bob.
Bau|hilfe, *-n, f.* ajutor bănesc pentru construit.
Bau|hilfs|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor auxiliar (în construcții).
Bau|hof, *-(e)s, -höfe, m.* incintă a șantierului de construcții, loc pentru lucrat dulgheria.
Bau|höhe, *-n, f.* înălțime a construcției.
Bau|holz, *-es, -hölzer, n.* lemn de construcție; **fehlkantiges** ~ cherestea cu defect, teșitură; **sägegestreiftes** ~ cherestea defectă, cu muchii zimțate; **scharfkantiges** ~ cherestea cu muchii fără defect.
Bau|hütte, *-n, f.* **1.** șantier; baracă a șantierului. **2.** *(ist.)* asociație a zidarilor. **3.** lojă masonică.
Bau|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie a construcțiilor.
Bau|industrielle [-striɛlə], *-n, -n (ein Bauindustrieller), m.* (mare) antreprenor de construcții.
Bau|ingenieur [-Inʒenjø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer constructor.
Bau|inspektor, *-s, -en, m.* inspector de construcții.
Baujahr, *-(e)s, -e, n. (auto.)* an de fabricație.
Baujugend *f. sg.* tineret muncitor în construcții.
Bauk. *presc.* de la B a u k u n s t.
Baukanzlei, *-en, f.* birou al șantierului de construcții.
Baukapital, *-s, -e* și *-ien* [-iən] *n.* capital pentru construcții.
Baukasten, *-s, -* (și *-kästen*), *m.* **1.** *(constr.)* cheson de construcții. **2.** cutie cu cuburi de lemn (pentru jucat); joc de cuburi (pentru construit).
Baukaufmann, *-(e)s, -kaufleute, m.* agent comercial într-o întreprindere de construcții.
Bauklotz, *-es, -klötze, m.,* **Bauklötzchen**, *-s, -, n.* cub de lemn (jucărie); *(fig., fam.)* **Bauklötze staunen** a fi foarte mirat, a rămâne cu gura căscată.
Baukommission, *-en, f.* comisie pentru construcții.
Baukompanie, *-n* [-ni:ən], *f. (mil.)* companie de geniu.
Baukonsens, *-es, e, m. (înv.)* autorizație pentru construit.
Baukonstruktion, *-en, f.* **1.** construcție de clădiri. **2.** structură a unei construcții.
Baukonstruktionslehre *f. sg.* statica construcțiilor.
Baukosten *pl.* cheltuieli de construcție.
Baukosten|(vor)anschlag, *-(e)s, -schläge, m.* deviz de construcție.
Baukostenzuschuss, *-es, -schüsse, m.* subvenție la cheltuielile de construcție.
Baukran, *-(e)s, -e* (și *-kräne*), *m. (constr.)* macara.
Baukredit, *-(e)s, -e, m.* credit pentru construcții.
Baukunde *f. sg.* știință a construcțiilor.
Baukunst, *-künste, f.* arhitectură.
Baukünstler, *-s, -, m. (înv.)* arhitect.
Bauland, *-(e)s, n. sg.* **1.** pământ cultivabil. **2.** zonă clădită; teren de construcție.
Baulänge, *-n, f. (tehn.)* lungime a construcției.
Baulast, *-en, f.* obligație de întreținere a clădirii.
Bauleistungen *pl.* prestații în sectorul construcțiilor.
Bauleiter, *-s, -, m.* conducător de lucrări de construcție, șef de șantier.
Bauleitung, *-en, f.* conducere a lucrărilor de construcție.
Bauleute *pl.* **1.** v. B a u s c h a f f e n d e. **2.** v. B a u m a n n.
baulich *adj.* **1.** arhitectural, constructiv; ~ **gut erhalten** întreținut în stare bună din punctul de vedere al construcției. **2.** *(despre un teren)* cultivabil, exploatabil.
Baulichkeit, *-en, f.* construcție, clădire.
Baulinie [-niə], *-n, f.* **1.** aliniere. **2.** directivă în construcții. **3.** *(constr.)* linie roșie.
Baulizenz, *-en, f.* autorizație pentru construit.
Baulöwe, *-n, -n, m. (peior.)* proprietar cu multe case de închiriat.
Baulücke, *-n, f.* parcelă goală printre construcții (unde a existat cândva o construcție).
Baulust *f. sg.* plăcere (manie) de a construi.
baulustig *adj.* doritor de a construi.
Baum, *-(e)s, Bäume, m.* **1.** arbore, copac, pom; **ein morscher** ~ un copac putred; *(fig.)* **seine Frechheit stieg auf die Bäume** a fost revoltător de obraznic; **das geht über die Bäume** aceasta întrece orice măsură; **es ist dafür gesorgt, dass die Bäume nicht in den Himmel wachsen** toate au o limită; **auch du wirst keine Bäume ausreißen** nu vei face minuni nici tu; **zwischen ~ und Borke** între două focuri; **den Wald vor lauter Bäumen nicht sehen** a nu vedea pădurea din cauza copacilor; **wie der ~, so die Frucht** cum e sacul, și peticul; *(fig.)* **es ist, um auf die Bäume zu klettern** e exasperant. **2.** *(tehn., mar.)* ghiu. **3.** barieră. **4.** rudă (la trăsură). **5.** *(glumeț)* figurant (la teatru).
baum|ähnlich *adj.* asemănător cu un copac.
Baum|allee, *-n* [-le:ən], *f.* alee de copaci.
Baum|aloe [-lo:ə], *-n, f. (bot.)* agavă *(Agave* L.).
Baum|ameise, *-n, f.* furnică care trăiește pe arbori.
Baum|anlage, *-n, f.* **1.** sădire, plantare de arbori. **2.** plantație de arbori.
Baumann, *-(e)s, Bauleute, m. (reg.)* **1.** țăran. **2.** argat; vătaf.
Baumarkt, *-(e)s, -märkte, m. (în expr.)* **Krise auf dem** ~ criză în sectorul construcții.
baum|arm *adj.* sărac în arbori, cu puțini arbori.
baum|artig *adj.* ca un arbore, arborescent.
Baumaschine, *-n, f.* mașină pentru construcții.
Bau|mast, *-(e)s, -en, m.* stâlp de schelă.
Baum|ast, *-(e)s, -äste, m.* cracă (de copac), creangă.
Baumaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* material de construcție.
Baumaterialien|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător în industria materialelor de construcții.
Baumaterialien|industrie, *-n* [-stri:ən] *f.* industrie a materialelor de construcții.
Baum|ausheber, *-s, -, m. (agr.)* mașină de defrișat.
Baum|axt, *-äxte, f.* secure a tăietorului de lemne.
Baumbast, *-(e)s, m. sg.* v. B a s t **(1)**.
Baumbeschreibung, *-en, f.* dendrografie.
Baumbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** pădurice, grup de copaci. **2.** *(forest.)* efectiv al copacilor pe o suprafață anumită.
Baumblatt, *-(e)s, -blätter, n.* frunză de copac.
Baumblüte, *-n, f.* **1.** floare de arbore. **2.** înflorire a pomilor.
Baumbürste, *-n, f.* perie de sârmă pentru curățat scoarța copacilor.
Bäumchen, *-s, -, n. (dim.* de la B a u m) pomișor.
baumdick *adj.* gros cât un copac.
Baum|efeu, *-s, m. sg. (bot.)* iederă *(Hedera helix* L.).

Baumeister, *-s, -, m.* constructor; arhitect.
Baumel, *-n, f.* **1.** leagăn, scrânciob. **2.** breloc. **3.** supliment, anexă, nadă, înnăditură.
baumeln, *baumelte, gebaumelt (ich baum(e)le), vb. (h) intr.* a (se) legăna, a (se) bălăbăni; **mit den Füßen** ~ a-şi bălăbăni picioarele; **mit den Armen** ~ a-şi legăna mâinile; *(glumeţ)* **er wird** ~ va sfârşi la spânzurătoare.
baumen, *baumte, gebaumt, vb. (h)* **1.** *intr. (vân.)* a se sui în copac; a se lăsa, a sta pe un copac. **2.** v. bäumen **(I)**. **3.** *(text.)* a fixa urzeala (pe război).
bäumen, *bäumte, gebäumt, vb. (h)* **I.** *tr.* a prinde, a fixa cu un par (fânul încărcat). **II.** *refl.* **1.** *(despre cai)* a se ridica în două picioare, a se cabra. **2.** *(fig.)* a se răzvrăti.
Bäumerl, *-s, -, n. (reg., dim.* al lui Baum) pomişor.
Baum|eule, *-n, f.* bufniţă.
Baumfalk, *-en, -en,* **Baumfalke**, *-n, -n, m. (ornit.)* uliul rândunelelor *(Falco subbuteo* L.).
Baumfalle, *-n, f. (vân.)* capcană, cursă (făcută) din pari şi crengi.
Baumfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ferigă arborescentă *(Alsophila dicksonia).*
baumfest *adj.* solid, ţeapăn.
Baumflechte, *-n, f. (bot.)* lichen *(Lichen).*
baumförmig *adj.* în formă de copac.
Baumfraß, *-es, m. sg. (pop.)* râia copacilor.
Baumfrevel [-fre:f(ə)l], *-s, -, m.* delict silvic.
Baumgang, *-(e)s, -gänge, m.* alee.
Baumgans, *-gänse, f.* gâscă sălbatică.
Baumgarten, *-s, -gärten, m.* grădină cu arbori fructiferi, livadă.
Baumgärtner, *-s, -, m.* grădinar al unei pepiniere.
Baumgärtnerei, *-en, f.* cultura pomilor.
Baumgattung, *-en, f.* specie de copac.
Baumgeländer, *-s, -, n.* spalier.
baumgerade *adj.* drept ca bradul, zvelt.
Baumgipfel, *-s, -, m.* vârf al copacului.
Baumgrenze, *-n, f.* limită a vegetaţiei arborescente.
Baumgrube, *-n, f.* groapă pentru plantarea unui copac.
Baumgruppe, *-n, f.* boschet; grup de arbori.
Baumhäckel, **Baumhacker**, *-s, -, m. (ornit.)* ciocănitoare, ghionoaie (familia *Picidelor*).
Baumhaken, *-s, -, m. (glumeţ)* nas coroiat.
Baumharz, *-es, n., sg.* răşină.
Baumhasel, *-n, f. (bot.)* alune turceşti *(Corylus colurna* L.).
Baumhecke, *-n, f.* gard viu.
Baumheide, *-n, f. (bot.)* iarbă-neagră *(Erica arborea).*
Baumhippe, *-n, f.* cosor pentru pomi, cuţit grădinăresc.
baumhoch *adj.* **1.** înalt ca un copac. **2.** *(fam.)* lung cât o prăjină.
Baumhof, *-(e)s, -höfe, m.* grădină cu pomi fructiferi.
Baumhöhle, *-n, f.* scorbură.
Baumholz, *-es, n. sg. (forest.)* pădure de copaci înalţi; lemn de dimensiuni mari.
Baumhopf, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* pasăre căţărătoare africană *(Irrisorinae).*
bäumig *adj.* îndesat, robust.
Baumkahn, *-(e)s, -kähne, m.* ciobacă, lotcă, luntre făcută dintr-un trunchi de copac scobit.
Baumkänguru, *-s, -s, n.* cangur căţărător *(Dendrolagus).*
Baum|kante, *-n, f.* teşitură cu scoarţă.
baumkantig *adj.* cu muchii teşite la care se mai vede scoarţa copacului.
Baumkelter, *-n, f.* teasc de struguri cu drug.
Baumkenner, *-s, -, m.* dendrolog.
Baumkitt, *-(e)s, m. sg.* ceară de altoit.
Baumkluppe, *-n, f.* clupă, compas forestier.
Baumknospe, *-n, f.* mugure de arbore.
Baumkratzer, *-s, -, m.* răzuitoare de arbori.
Baumkrebs, *-es, -e, m. (bot.)* racul arborilor.
Baumkrone, *-n, f.* coroană a copacului.
Baumkübel, *-s, -, m.* hârdău, ciubăr, vas mare (cu două toarte) pentru cultura plantelor arborescente.
Baumkuchen, *-s, -, m.* cozonac înalt cilindric, în formă de trunchi de copac.
Baumkultur, *-en, f.* **1.** cultură, cultivare a copacilor. **2.** pomicultură.
Baumkunde *f. sg.* dendrologie.
baumlang *adj.* lung cât o prăjină; *(fam.)* **ein ~er Bursche** un lungan.
Baumläufer, *-s, -, m. (ornit.)* scorţărel *(Certhia familiaris).*
Baumlaus, *-läuse, f. (entom.)* păduche de copac *(Aphis).*
Bäumlein, *-s, -, n.* v. Bäumchen.
Baumleiter, *-n, f.* scară dublă.
Baumlerche, *-n, f. (ornit.)* ciocârlie de pădure *(Lullula arborea).*
Baumliest, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* pescăruş african *(Halcyon semicaeruleus cancrophaga).*
baumlos *adj.* fără arbori, neîmpădurit.
Baumlücke, *-n, f.* poiană, luminiş (în pădure).
Baum|malve [-və], *-n, f. (bot.)* dârmoz *(Viburnum lantana).*
Baum|marder, *-s, -, m.* v. Edelmarder.
Baum|mast, *-en, f.* îngrăşare cu ghindă.
Baum|messer, *-s, -, n.* cosor.
Baum|moos, *-es, n. sg.* muşchi arboricol.
Baumnachtigall, *-en, f. (ornit.)* pitulice din regiunea vest-mediteraneană *(Agrobates galactodes).*
Baumnymphe [-nYmfə], *-n, f. (mitol.)* nimfă de pădure, hamadriadă.
Baum|öl, *-s, n. sg.* **1.** ulei de măsline provenit din a doua presare. **2.** ulei vegetal.
Baumotiv, *-s, -e* [-ti:və], *n.* motiv de arhitectură.
Baumpappel, *-n, f. (bot.)* rujă-neagră *(Rhodiola).*
Baumpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* par (pentru legat pomii).
Baumpflanzung, *-en, f.* plantaţie de arbori.
Baumpflaster, *-s, n. sg.* plasture pentru arbori.
Baumpicker, *-s, -, m. (ornit.)* ciocănitoare *(Picidae).*
Baumpresse, *-n, f.* teasc cu drug.
Baumputzer, *-s, -, m.* curăţător de arbori.
Baumräude *f. sg.* râia arborilor (boală criptogamică).
baumreich *adj.* bogat în arbori.
Baumreihe, *-n, f.* şir de arbori.
Baumriese, *-n, -n, m. (poet.)* arbore uriaş, gigantic.
Baumrinde, *-n, f.* scoarţă de copac.
Baumrodung, *-en, f.* defrişare a copacilor.
Baumrose, *-n, f. (bot.)* nalbă-mare *(Althaea officinalis* L.).
Baumrutsche, *-n, f.* scoc, jgheab, jilip.
Baumsaft, *-(e)s, -säfte, m.* sevă.
Baumsäge, *-n, f.* ferăstrău de grădinar, de arbori.
Baumsarg, *-(e)s, -särge, m. (ist.)* coşciug neolitic din trunchi de copac.
Baumschabel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** *(ornit.)* ciocănitoare, ghionoaie *(Picus dendrocopus).* **2.** persoană care fierbe smoala, topitor de smoală.
Baumscheibe, *-n, f.* porţiune de teren săpat sub un arbore.
Baumschere, *-n, f.* v. Astschere.
Baumschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** loc de tăiere (a arborilor în pădure); parchet. **2.** *(arte)* reprezentare artistică a ramurilor şi frunzelor.
Baumschläfer, *-s, -, m. (zool.)* alunar-de-pădure, căţelul-pământului *(Muscardinus avelunarius).*
Baumschlüpfer, *-s, -, m.* v. Baumläufer.
Baumschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** tăiere ornamentală a copacilor; tundere a copacilor. **2.** mod de tăiere, tundere a copacilor.
Baumschröter, *-s, -, m. (entom.)* rădaşcă *(Lucinus cervus).*
Baumschule, *-n, f.* pepinieră de arbori.
Baumschwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* burete de copac.
Baum|sperre, *-n, f. (mil.)* abatiză, baricadă construită din arbori.
Baum|stamm, *-(e)s, -stämme, m.* trunchi de copac.
baum|stark *adj.* **1.** de grosimea unui copac. **2.** *(fig.)* vârtos, foarte puternic.
Baum|stärkemesser, *-s, -, m.* măsurător de copaci, dendrometru.
Baum|steiger, *-s, -, m.* v. Baumläufer.
Baum|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* dendrită.
Baum|steppe, *-n, f. (geogr.)* savană.
Baum|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Baumstumpf.
Baum|strick, *-(e)s, -e, m.* funie de legat copaci.
Baumstruktur, *-en, f. (inform.)* structură arborescentă.
Baum|strunk, *-(e)s, -strünke,* **Baum|stumpf**, *-(e)s, -stümpfe, m.* butuc, buturugă.
Baum|stück, *-(e)s, -e, n.* (grădină cu) grup de copaci.
Baum|stütze, *-n, f.* arac, par, tutore.
Baumtaube, *-n, f. (pop.)* porumbel de pădure.
Baumuster, *-s, -, n.* model, tip, machetă de construcţie.
Baumver|hau, *-(e)s, -e, m.* v. Baumsperre.
Baumwachs, *-es, -e, n.* ceară pentru protecţia locului altoit.
Baumwachtel, *-n, f. (ornit.)* găină-de-Virginia *(Colinus virginianus).*
Baumwagen, *-s, -, m.* camion (pentru buşteni).
Baumwanze, *-n, f. (entom.)* ploşniţă de copac.
Baumweißling, *-s, -e, m. (entom.)* albiliţă *(Aporia crataegi).*
Baumwerk, *-(e)s, n. sg.* **1.** tufiş. **2.** frunziş.
Baumwermut, *-(e)s, m. sg. (bot.)* peliniţă-de-pădure *(Artemisia pontica).*
Baumwipfel, *-s, -, m.* vârf, coroană (la copaci).
Baumwoll|abfallgarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fir din deşeuri de bumbac.
Baumwoll|anbau, *-(e)s, m. sg.* cultivare, plantare de bumbac.
Baumwollbatist, *-(e)s, -e, m.* batist de bumbac, batist de Scoţia, belacoază.
Baumwollbau, *-(e)s, m. sg.* cultură de bumbac.
Baumwollbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* bumbac *(Ceiba pentandra).*
Baumwolldraht, *-(e)s, -drähte, m.* sârmă izolată cu fire de bumbac.
Baumwolle *f. sg.* bumbac; **angeraute** ~ bumbac moltonat; *(fam., fig.)* **ein Kind in ~ wickeln** a răsfăţa un copil, a ţine un copil ca-n vată, în puf.
baumwollen *adj.* de bumbac.
baumwollen|artig *adj.* ca bumbacul.
Baumwoll|ernte, *-n, f.* recoltă de bumbac.
Baumwoll|erzeugung *f. sg.* cultură, producere a bumbacului.
Baumwollfabrik, *-en, f.* fabrică de bumbac.
Baumwollfabrikant, *-en, -en, m.* fabricant de bumbac.
Baumwollfabrikation *f. sg.* industrie a bumbacului.
Baumwollfaden, *-s, -fäden, m.* fir de bumbac.
Baumwollfarmer, *-s, -, m.* plantator, cultivator de bumbac.
Baumwollfaser, *-n, f.* fibră de bumbac.
Baumwollfeld, *-(e)s, -er, n.* teren plantat cu bumbac.
Baumwollgarn, *-(e)s, -e, n.* aţă de bumbac, bumbăcel.
Baumwollgebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune unde se cultivă bumbacul.
Baumwollgewebe, *-s, -, n.* ţesătură de bumbac.
Baumwollgrob|spinnerei, *-en, f. (text.)* filatură de bumbac cu fire groase.
Baumwoll|industrie, *-n* [-tri:ən], *f.* industrie a bumbacului.
Baumwollkapsel, *-n, f. (bot.)* capsulă de bumbac.
Baumwollkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de bumbac.
Baumwoll|lese, *-n, f.* recoltă de bumbac.
Baumwollnot *f. sg.* penurie de bumbac.
Baumwollpackung, *-en, f. (tehn.)* împachetare, presare a bumbacului.
Baumwollpflanze, *-n, f.* v. Baumwollbaum.
Baumwollpflanzung, *-en, f.* **1.** *sg.* plantare a bumbacului. **2.** plantaţie de bumbac.
Baumwollpflücker, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* muncitor(-toare) la strânsul recoltei de bumbac, culegător(-toare) de bumbac.
Baumwollproduktion *f. sg.* v. Baumwollerzeugung.

Baumwollsaat, *-en, f.* semănătură de bumbac.
Baumwollsaatkuchen, *-s, -, m.* turtă din semințe de bumbac.
Baumwollsaat|öl, **Baumwollsamen|öl**, *-(e)s, n. sg.* ulei din semințe de bumbac.
Baumwoll|spinner, *-s, -, m.* torcător de bumbac.
Baumwoll|spinnerei, *-en, f.* **1.** prelucrare a bumbacului prin toarcere. **2.** filatură de bumbac.
Baumwoll|staude, *-en, f.* v. Baumwollbaum.
Baumwoll|stoff, *-(e)s, -e, m.* țesătură de bumbac.
Baumwoll|stramin, *-(e)s, -e, m. text.)* canava.
Baumwoll|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* tufă de bumbac.
Baumwoll|streichgarn|spinnerei, *-en, f.* v. Baumwollgrobspinnerei.
Baumwolltüll, *-(e)s, -e, m.* tul de bumbac.
Baumwollware, *-n, f.* țesături, mărfuri din bumbac.
Baumwollweberei, *-en, f.* țesătorie de bumbac.
Baumwollzeug, *-(e)s, n. sg.* v. Baumwollstoff.
Baumwollzucht *f. sg.* cultivare, producție de bumbac.
Baumwollzüchter, *-s, -, m.* cultivator de bumbac.
Baumwollzwirn, *-(e)s, -e, m.* ață de bumbac.
Baumwucherer, *-s, -, m. (bot.)* parazit care trăiește pe copaci *(Dendrobium)*.
Baumwuchs, *-es, m. sg.* **1.** vegetație formată din arbori; **Grenze des ~es** limita zonei copacilor. **2.** creștere (formă, dimensiune) a copacului.
Baumzucht *f. sg.* pomicultură, arboricultură.
Baumzüchter, *-s, -, m.* pomicultor, arboricultor.
Baune, *-n, f.* bazin pentru pești.
Bau|nebengewerbe, *-s, -, n.* ramuri anexe ale industriei de construcții.
Baunormen *pl.* regulament, norme pentru lucrări de construcții.
Baunzerl, *-s, -, n. (austr.)* chiflă (cu lapte).
Bau|objekt, *-(e)s, -e, n.* obiect al unei construcții.
Bau|opfer, *-s, -, n.* jertfă rituală făcută pentru succesul unei construcții.
Bau|ordnung, *-en, f.* regulament de construcție.
Bau|ornament, *-(e)s, -e, n.* ornament arhitectural, de construcție.
Baupappe, *-n, f.* carton asfaltat.
Bauplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de construcție; planul construcției.
Bauplanke, *-n, f.* scândură de construcție, dulap.
Bauplanung, *-en, f.* **1.** planificare a construcțiilor. **2.** proiectare de construcții.
Bauplatte, *-n, f.* placă de construcții.
Bauplatz, *-es, -plätze, m.* **1.** șantier. **2.** teren, parcelă (pentru construcții).
Bauplatz|steuer, *-n, f.* impozit pe terenuri virane.
Baupolizei *f. sg.* v. Bauaufsichtsbehörde.
baupolizeilich *adj.* referitor la regulamentul construcțiilor.
Baupreis, *-es, -e, m.* preț de construcție.
Bauprogramm, *-s, -e, n.* program de construcții.
Bauprojekt, *-(e)s, -e, n.* proiect de construcții.
Baurat, *-(e)s, -räte, m.* funcționar superior la serviciul construcțiilor.
Baurecht, *-(e)s, n. sg.* **1.** dreptul de a construi. **2.** legislația construcțiilor.
baureif *adj.* gata de construit, gata de realizat în construcții.
Baurichtung, *-en, f.* direcție, tendință a construcțiilor.
bäurisch *adj.* v. bäuerisch.
Bauriss, *-es, -e, m. (înv.)* schiță, desen a(l) construcției.
Bauruine, *-n, f.* construcție neterminată, abandonată.
Bausachver|ständige, *-n, -n (ein Bausachverständiger) m.* v. Baufachmann.
Bausand, *-(e)s, m. sg.* nisip pentru construcție.
Bausch, *-(e)s, -e (și Bäusche), m.* **1.** umflătură, fronseu (de material textil). **2.** ghemotoc, cocoloș; *(med.)* tampon; **ein ~ Watte** un tampon de vată. **3.** *(fig.; în expr.)* **in ~ und Bogen** cu totul, în întregime, cu toptanul.
Bau|schaffende, *-n, -n (ein Bauschaffender), m.* constructor.
Bausch|ärmel, *-s, -, m.* mânecă bufantă.
Bausche, *-n, f. (austr.)* compresă, cataplasmă.
Bauschel, **Bäuschel**, *-s, -, n. (mine)* baros.
Bauschen, *-s, -, m. (austr.)* v. Bausch.
bauschen, *bauschte, gebauscht, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) umfla, a (se) lărgi prin crețuri; **das Kleid bauscht sich** rochia se umflă, este largă; **die Segel ~ sich im Wind** pânzele se umflă în vânt.
bauschig *adj.* umflat, înfoiat, bufant.
Bauschild, *-(e)s, -er, n.* tablă, placă cu numele constructorului.
Bauschkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare cu toptanul.
Bauschlosser, *-s, -, m.* lăcătuș de construcții.
Bauschlosserei, *-en, f.* lăcătușerie de construcții.
Bau|schreiner, *-s, -, m.* tâmplar de construcții.
Bauschule, *-n, f.* școală de construcții, de arhitectură.
Bauschung, *-en, f.* umflare, înfoiere.
Bauschutt, *-(e)s, m. sg.* moloz.
Bause, *-n, f. (înv.)* v. Pause.
Bau|sohle, *-n, f. (mine)* nivel de exploatare.
Bau|sparen, *-s, n. sg.* sistem de economisire colectiv, având ca scop construcția de locuințe.
Bau|spargesellschaft, *-en, f.* asociație de economii pentru construcții (de locuințe).
Bau|sparvertrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* contract de economii pentru construcții.
Bau|spekulant, *-en, -en, m.* speculant de construcții (de locuințe).
Bau|spekulation, *-en, f.* speculă cu clădiri.
Bau|stätte, *-n, f.* șantier.
Bau|statut, *-(e)s, -en, n.* regulament, statut al construcțiilor.
Bau|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** piatră de construcție. **2.** cub de construit (jucărie).
Bau|stelle, *-n, f.* v. Bauplatz.
Bau|stellenbeleuchtung, *-en, f.* instalație de iluminat a șantierului.
Bau|stellen-Einrichtungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de organizare a șantierului.
Bau|stellen|erfahrung, *-en, f.* experiență a construcțiilor, a șantierelor.
Bau|stellenleiter, *-s, -, m.* șef de șantier.
Bau|stellniet, *-(e)s, -e, n.* nit pentru lucrări de montaj.
Bau|stil, *-(e)s, -e, m.* stil arhitectonic.
Bau|stoff, *-(e)s, -e, m.* **1.** material de construcție. **2.** *(biol.)* material celular.
Bau|stoff|industrie *f. sg.* industria materialelor de construcție.
Bau|stoff|industrie|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător în industria materialelor de construcție.
Bau|stofflager, *-s, -, n.* depozit de materiale de construcții.
Bau|sucht *f. sg.* manie de a construi.
Bautagebuch, *-(e)s, -bücher, n.* jurnal de șantier.
Bauta|stein, *-(e)s, -e, m.* stelă comemorativă (fără inscripții) din perioada vikingilor.
Bautätigkeit, *-en, f.* activitate în domeniul construcțiilor.
Bautechnik *f. sg.* tehnică a construcțiilor.
Bautechniker, *-s, -, m.* arhitect; tehnician constructor.
bautechnisch *adj.* referitor la tehnica construcției.
Bauteil, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(tehn.)* element (prefabricat) de construcție. **2.** parte a construcției.
Bautischler, *-s, -, m.* tâmplar de construcții.
Bautischlerei, *-en, f.* tâmplărie de construcții.
Bauträger, *-s, -, m.* firmă constructoare.
Bautruppe, *-n, f.* trupă de construcții (militare).
bautz! *interj.* v. bauz.
Bau|unternehmen, *-s, -, n.* antrepriză, firmă de construcții.
Bau|unternehmer, *-s, -, m.* antreprenor de construcții.
Bau|unternehmung, *-en, f.* antrepriză de construcții.
Bauverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicție de construcție.
Bauver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație în vederea construirii (unui obiectiv).
Bauverfahren, *-s, -, n.* procedeu de construcție.
bauver|ständig *adj.* expert în construcții.
Bauver|ständige, *-n, -n (ein Bauverständiger), m.* expert în probleme de construcții.
Bauvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de construcție.
Bauverwalter, *-s, -, m.* **1.** administrator de clădire. **2.** inspector al construcțiilor.
Bauvor|anschlag, *-s, -schläge, m.* deviz de construcție.
Bauvor|haben, *-s, -, n.* **1.** construcție planificată. **2.** plan, proiect de construcție.
Bauvorschrift, *-en, f.* prescripție, norme de construcție.
Bauweise, *-n, f.* regim de construcție; mod de construire: stil.
Bauwerk, *-(e)s, -e, n.* construcție, clădire.
Bauwesen, *-s, n. sg.* știință a construcțiilor; arhitectură.
Bauwich, *-(e)s, -e, m. (înv.)* distanță între două case.
Bauwirtschafts|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan economic în domeniul construcțiilor.
Bauwissenschaft, *-en, f.* arhitectură; știință a construcțiilor.
Bauwut *f. sg.* manie de a construi.
Bauxit, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* bauxită.
bauz! *interj.* buf! tronc!
Bauzaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard, împrejmuire a unui șantier.
Bauzeichner, *-s, -, m.* desenator constructor.
Bauzeichnung, *-en, f.* desen de construcție.
Bauzeit, *-en, f.* durată de construcție.
Bauzieraten *pl.* ornamente de arhitectură.
Bauzweck, *-(e)s, -e, m.* scop al construcției; **zu ~en** pentru a servi la construcții.
Bavel [-f(ə)l], *-s, m. sg.* v. Bafel.
Bayer, *-n, -n, m.*, **~in**, *-nen, f.* bavareză.
bay(e)risch *adj.* bavarez.
Bazar, *-(e)s, -e, m.* v. Basar.
bazillär *adj.* bacilar.
Bazille, *-n, f.* v. Bazillus.
Bazillen|krieg, *-(e)s, -e, m.* război bacteriologic.
Bazillen|streuer, *-s, -, m. (med.)* sursă de infecție, purtător de microbi, de bacili.
Bazillenträger, *-s, -, m. (med.)* purtător de bacili.
Bazillus, *-, Bazillen, m.* bacil, microb.
bb *(muz.)* dublu bemol.
Bch. *presc.* de la Buch.
Bd. *presc.* de la Band.
Bde. *presc.* de la Bände.
Bdelle, *-n, f. (zool.)* lipitoare *(Hirudo officinalis)*.
Bdellium, *-s, Bdellien* [-iən], *n.* rășină medicinală (din India).
B-Dur *(muz.)* si bemol major; **~ Tonleiter** gama si bemol major.
be|absichtigen, *beabsichtigte, beabsichtigt, vb. (h) tr.* a intenționa, a proiecta; **etwas (zu tun) ~** a intenționa (să facă) ceva; **was beabsichtigt man?** ce se intenționează? **er beabsichtigt nichts Gutes** nu are intenții bune.
be|achten, *beachtete, beachtet (du beachtest, er beachtet), vb. (h) tr.* a lua în considerație, în seamă; a da atenție; **einen Rat ~** a asculta de un sfat.
be|achtenswert, **be|achtlich** *adj.* **1.** demn de atenție, de luat în seamă, remarcabil. **2.** impunător.
Be|achtung, *-en, f.* considerație, considerare, luare în considerare; atenție; **einer Sache keine ~ schenken** a nu da atenție unui lucru; **~ einer Regel** respectarea unei reguli.
be|ächzen, *beächzte, beächzt (du, er beächzt), vb. (h) tr.* a se văita de ceva.
be|ackern, *beackerte, beackert, vb. (h) tr.* **1.** a ara, a ogorî. **2.** *(fig., fam.)* a prelucra, a cerceta temeinic; **der Gelehrte hat dieses Thema gründlich beackert** savantul a tratat, a cercetat temeinic subiectul acesta.
Be|amte, *-n, -n (ein Beamter), m.* funcționar; **richterlicher ~r** magistrat.
be|amten, *beamtete, beamtet (du beamtest, er beamtet), vb. (h) tr.* a angaja ca funcționar permanent.
Be|amten|ab|bau, *-(e)s, m. sg.* reducere, prin concediere, a numărului funcționarilor.
Be|amten|apparat, *-(e)s, m. sg.* aparat, corp funcționăresc.
Be|amtenbeleidigung, *-en, f.* insultare a unui funcționar în exercițiul funcțiunii.
Be|amtenbe|stechung, *-en, f.* mituire a unui funcționar.

Be|amtendasein, *-s, n. sg.* viață de funcționar.
Be|amtenge|halt, *-(e)s, -gehälter, n. (fin.)* salariu, retribuție.
Be|amtenherrschaft *f. sg.* birocrație, dominația birocratismului, regim birocratic.
Be|amtenkörper, *-s, m. sg.* corp funcționăresc.
Be|amtenlaufbahn, *-en, f.* carieră de funcționar.
Be|amtenmaschinerie, *-n* [-'ri:ən], *f.* v. Beamtenapparat.
Be|amten|neuwahl, *-en, f.* schimbare a funcționarilor prin alegeri noi.
Be|amtenpersonal, *-s, n. sg.* personal funcționăresc.
Be|amtenposten, *-s, -, m.* slujbă, post de funcționar.
Be|amtenprüfung, *-en, f.* examen de funcționar.
Be|amtenrestauration, *-en, f.* v. Beamtenneuwahl.
Be|amtenschaft *f. sg.* funcționărime.
Be|amtenschicht, *-en, f.* clasa funcționarilor.
Be|amten|stand, *-(e)s, m. sg.* tagmă a funcționarilor.
Be|amten|status [-sta-], *-, m. sg.* numărul total al funcționarilor.
Be|amten|stelle, *-n, f.* post de funcționar; slujbă, serviciu.
Be|amtentum, *-s, n. sg.* **1.** funcționărime. **2.** calitate de funcționar.
Be|amtenwillkür *f. sg.* bunul plac al funcționarului, samavolnicie birocratică.
Be|amtenwirtschaft *f. sg. (peior.)* birocratism; birocrație.
Be|amtenzopf, *-(e)s, m. sg. (fam.)* pedanterie birocratică.
be|amtet *adj.* salariat, în serviciu, în slujbă.
Be|amtete, *-n, -n, m. (ein Beamteter)* salariat, slujbaș, funcționar.
Be|amtin, *-nen, f.* funcționară.
be|ängstigen, *beängstigte, beängstigt, vb. (h) tr.* a speria, a neliniști, a îngrijora.
be|ängstigend **I.** *part. prez.* de la beängstigen. **II.** *adj.* neliniștitor; **er ist ~ blass** este îngrijorător de palid.
Be|ängstigung, *-en, f.* neliniștire, îngrijorare, frică.
be|anlagen, *beanlagte, beanlagt, vb. (h) tr.* v. veranlagen.
be|anlagt **I.** *part. trec.* de la beanlagen. **II.** *adj.* talentat, înzestrat; **er ist gut ~** este înzestrat, are însușiri bune.
Be|anlagung, *-en, f.* talent, capacitate.
be|an|spruchen, *beanspruchte, beansprucht, vb. (h) tr.* **1.** a solicita, a cere, a pretinde, a reclama, a revendica; **Schadenersatz ~** a pretinde daune. **2.** *(tehn.)* a solicita, a întrebuința, a folosi; **beansprucht werden** a fi solicitat.
Be|an|spruchung, *-en, f.* **1.** *sg.* pretenție, solicitare, revendicare. **2.** *(tehn.)* solicitare; **elektrische ~** solicitare electrică; **magnetische ~** solicitare magnetică; **zulässige ~** solicitare admisibilă.
be|an|standen, *beanstandete, beanstandet (du beanstandest, er beanstandet), vb. (h) tr.* a obiecta, a face o obiecție; a găsi un cusur, a imputa, a contesta.
Be|an|standung, *-en, f.* obiecție; imputare; **bei ~ von** în caz de reclamații; **zur ~ Anlass geben** a da motiv de obiecție, de imputare.
be|antragen, *beantragte, beantragt, vb. (h) tr.* a cere, a propune; **die Aufnahme in eine Organisation ~** a cere primirea într-o organizație.
Be|antragung, *-en, f.* cerere, propunere.
be|antworten, *beantwortete, beantwortet (du beantwortest, er beantwortet), vb. (h) tr.* a răspunde; **Ihr Schreiben vom 10. ds. Mts. ~d** răspunzând la scrisoarea dumneavoastră din 10 ale lunii în curs.
Be|antworter, *-s, -, m.* persoană care răspunde.
Be|antwortung, *-en, f.* răspuns; **in ~ Ihres Schreibens** ca răspuns la scrisoarea dumneavoastră; **wir ersuchen Sie, in ~ dieses uns anzuzeigen** vă rugăm a ne comunica prin răspunsul dumneavoastră.
Be|antwortungs|schreiben, *-s, -, n.* scrisoare, adresă de răspuns.
be|arbeiten, *bearbeitete, bearbeitet (du bearbeitest, er bearbeitet), vb. (h) tr.* **1.** a cultiva (pământul). **2.** a prelucra, a fasona; **er bearbeitet Marmor** fasonează marmura; **das Sägewerk bearbeitet Holz** fabrica de cherestea prelucrează lemnul. **3.** a prelucra, a compune, a trata o materie (o temă); a întocmi; **er bearbeitet den russischen Text** (el) prelucrează textul rusesc; **die Akten ~** a întocmi, a aranja actele; *(fig.)* **jn. ~** a prelucra pe cineva, a căuta să convingă pe cineva. **4.** *(fam.)* a buși, a bate; **das Klavier ~** a zdrăngăni la pian; **mit Fußtritten und Faustschlägen ~** a trata cu pumni și cu lovituri de picior. **5.** *(inform.)* a edita, a prelucra; **Unterverzeichnisse ~** a edita subrepertorii.
Be|arbeiter, *-s, -, m.* **1.** specialist care prelucrează (un caz, acte, material documentar). **2.** contra-maistru; revizor. **3.** finisor. **4.** redactor, autor (al unei prelucrări, adaptări).
be|arbeitet **I.** *part. trec.* de la bearbeiten. **II.** *adj.* prelucrat, revăzut; **neu ~e Ausgabe** ediție nouă, revăzută.
Be|arbeitung, *-en, f.* **1.** cultivarea pământului. **2.** prelucrare, fasonare a unui metal; **spanabhebende ~** prelucrare prin așchiere. **3.** prelucrare (a unui subiect); influențare (a unei persoane). **4.** compunere, redactare a unei lucrări. **5.** *(la cai)* dresare, dresaj. **6.** *(inform.)* editare.
Be|arbeitungsfähigkeit, *-en, f. (tehn.)* capacitate de a putea fi prelucrat.
Be|arbeitungsfolge, *-n, f. (tehn.)* succesiune a proceselor de prelucrare.
Be|arbeitungsfunktion, *-en, f. (inform.)* funcție de editare.
Be|arbeitungsgebühr, *-en, f.* taxă administrativă de examinare, de prelucrare.
be|argwohnen, *beargwohnte, beargwohnt,* **be|argwöhnen**, *beargwöhnte, beargwöhnt, vb. (h) tr.* a bănui, a suspecta.
Be|argwöhnung, *-en, f.* bănuială, suspectare.
Be|atifikation, *-en, f. (bis.)* beatificare, sanctificare.
be|atifizieren, *beatifizierte, beatifiziert, vb. (h) tr. (bis.)* a beatifica, a sanctifica.
be|atmen, *beatmete, beatmet (du beatmest, er beatmet), vb. (h) tr. (med.)* a insufla cuiva aer sau oxigen în căile respiratorii (în scopuri terapeutice); a face respirație artificială.
Beatschuppen ['bi:t-], *-s, -, m. (fam.)* local de dans cu muzică beat, discotecă.
Beau [bo:], *-s, -s, m.* cavaler, fante, filfizon.
Beaufort|skala ['bo:fort-], *-len, f. (met.)* scara Beaufort.
Be|aufschlagung, *-en, f. (tehn.)* admisie a aburului sau apei (la turbine).
be|aufsichtigen, *beaufsichtigte, beaufsichtigt, vb. (h) tr.* a supraveghea, a controla, a ține sub control.
Be|aufsichtigung, *-en, f.* supraveghere.
be|auftragen, *beauftragte, beauftragt, vb. (h) tr.* a însărcina (cu o lucrare); a delega, a da mandat.
be|auftragt **I.** *part. trec.* de la beauftragen. **II.** *adj.* delegat, însărcinat; **ich bin mit...** ~ sunt însărcinat cu...
Be|auftragte, *-n, -n, (ein Beauftragter), m.* și *f.* însărcinat(ă), delegat(ă), mandatar(ă).
Be|auftragung, *-en, f.* însărcinare, delegare.
be|äugeln, *beäugelte, beäugelt (ich beäug(e)le), vb. (h) tr.* v. beäugen **(1)**.
be|äugen, *beäugte, beäugt, vb. (h) tr.* **1.** a privi cu atenție; a cerceta, a examina amănunțit, cu de-amănuntul. **2.** a puncta mărunt, a împestrița.
be|augenscheinigen, *beaugenscheinigte, beaugenscheinigt, vb. (h) tr.* a cerceta, a examina cu privirea.
Be|augenscheinigung, *-en, f.* examinare, cercetare cu privirea.
be|auskunften, *beauskunftete, beauskunftet (du beauskunftest, er beauskunftet), vb. (h) tr.* a îndruma, a da lămuriri, a informa.
Beauté [bo'te:], *-s, f.* **1.** frumusețe. **2.** femeie frumoasă.
be|baken, *bebakte, bebakt, vb. (h) tr. (mar.)* a baliza.
Be|bakung, *-en, f. (mar.)* balizare.
be|bändern, *bebänderte, bebändert, vb. (h) tr.* a împodobi cu panglici.
bebartet, bebärtet *adj.* bărbos, cu barbă.
bebaubar *adj.* **1.** *(despre pământ)* cultivabil, arabil. **2.** *(despre terenuri)* de construcție, pe care se poate construi.
Bebaubarkeit *f. sg.* **1.** putința de a fi arat, cultivat. **2.** însușirea de a servi pentru construcții.
bebauen, *bebaute, bebaut, vb. (h) tr.* **1.** a ara, a cultiva (pământul). **2.** a construi. **3.** *(mine)* a exploata.
Bebauer, *-s, -, m.* **1.** cultivator. **2.** ziditor.
Bebau|ung, *-en, f.* **1.** *(agr.)* cultivare, lucrare (a pământului). **2.** *(constr.)* regim de construcție; **geschlossene ~** construcție de clădiri în regim închis.
Bebau|ungsdichte *f. sg. (constr.)* densitate a construcțiilor; procent de ocupare a terenului cu suprafețe construite.
Bebau|ungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* **1.** plan de cultivare a pământului, plan de sistematizare. **2.** plan de construcții.
bebbern, *bebberte, gebebbert, vb. (h) intr.* v. bibbern.
Bebe, *-s, -s, n.* **1.** bebe, copil mic, sugaci. **2.** *(reg.)* păpușă.
Bebeland, *-(e)s, n. sg.* teren mișcător.
beben, *bebte, gebebt, vb. (h) intr.* **1.** a tremura; **vor Furcht ~** a tremura de frică; **vor Wut ~** a fierbe de mânie; **für** (sau **um**) **jn. ~** a tremura (de grijă) pentru cineva. **2.** a se cutremura; **die Erde bebt** se cutremură pământul.
Beben, *-s, -, n.* **1.** *sg.* tremur, fior. **2.** vibrare, oscilare. **3.** cutremur. **4.** *(muz.)* tremolo.
bebend **I.** *part. prez.* de la beben. **II.** *adj.* tremurând, tremurător.
Beben|herd, *-(e)s, -e, m. (geol.)* focar seismic, hipocentru al unui cutremur de pământ.
Bebenmesser, *-s, -, m. (geol.)* seismograf.
Beben|stärke, *-n, f. (geol.)* intensitate seismică.
Bebenzeiger, *-s, -, m. (geol.)* seismometru.
Beber|esche, *-n, f. (bot.; rar)* plop tremurător (*Populus tremula* L.).
Bebeschwanz, *-es, -schwänze, m.* v. Bachstelze.
bebildern, *bebilderte, bebildert, vb. (h) tr.* **1.** a ilustra, a împodobi cu ilustrații. **2.** a exemplifica, a da un exemplu concret.
Bebilderung, *-en, f.* **1.** ilustrare, ilustrație; împodobire cu tablouri. **2.** *(fig.)* demonstrare, ilustrare.
bebinden, *beband, bebunden (du bebindest, er bebindet), vb. (h) tr.* a lega; **mit Stroh ~** a înfășura în paie.
beblaken, *beblakte, beblakt, vb. (h) tr.* a afuma.
beblättern, *beblätterte, beblättert, vb. (h) refl.* a se acoperi cu frunze, a înfrunzi.
beblättert **I.** *part. trec.* de la beblättern. **II.** *adj.* înfrunzit.
beblechen, *beblechte, beblecht, vb. (h) tr.* a acoperi, a îmbrăca cu tablă.
bebleien, *bebleite, bebleit, vb. (h) tr.* **1.** a plumbui, a sigila cu plumb. **2.** a lesta cu plumb. **3.** a îmbrăca în plumb.
beblümen, *beblümte, beblümt, vb. (h) tr.* a împodobi, a înfrumuseța, a orna cu flori.
beblümt **I.** *part. trec.* de la beblümen. **II.** *adj.* înflorat, împodobit cu flori.
bebohlen, *bebohlte, bebohlt, vb. (h) tr.* a podi cu dulapi, cu scânduri (groase).
bebordern, *bebordete, bebordet (du bebordest, er bebordet), vb. (h) tr.* a pune bordură, a borda.
beborten, *bebortete, bebortet (du bebortest, er bebortet), vb. (h) tr.* a borda; a pune o bordură, a borda; a galona, a tivi.
bebrämen, *bebrämte, bebrämt, vb. (h) tr.* a tivi cu blană.
bebrillen, *bebrillte, bebrillt, vb. (h) tr.* a pune ochelari.
bebrillt **I.** *part. trec.* de la bebrillen. **II.** *adj.* cu ochelari.
bebrücken, *bebrückte, bebrückt, vb. (h) tr.* a construi un pod peste...
bebrühen, *bebrühte, bebrüht, vb. (h) tr.* a opări.
bebrüten, *bebrütete, bebrütet (du bebrütest, er bebrütet), vb. (h) tr.* **1.** a cloci; **Eier ~** a cloci ouă; *(fig.)* a cloci, a urzi, a unelti. **2.** a aburi, a steriliza cu aburi.
Bebrütung, *-en, f.* clocit.
bebumfiedeln, *bebumfiedelte, bebumfiedelt (ich bebumfied(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* a linguși (pe cineva), a se da bine (pe lângă cineva).
bebürden, *bebürdete, bebürdet (du bebürdest, er bebürdet), vb. (h) tr.* a împovăra, a încărca.
Bebung, *-en, f. (muz.)* tremolo, tril.
bebunkern, *bebunkerte, bebunkert, vb. (h) tr. (mar.)* a aproviziona cu combustibil.
bebuschen, *bebuschte, bebuscht, vb. (h) tr.* **1.** a planta (cu) arbuști. **2.** a împodobi cu panaș.
bebuscht **I.** *part. trec.* de la bebuschen. **II.** *adj.* acoperit cu tufișuri.
Béchamelsoße [beʃa'mɛl-], *-n, f. (cul.)* sos beșamel.
Becher, *-s, -, m.* **1.** pahar, cupă, pocal, stacană; **den ~ herumgehen lassen** a lăsa paharul să treacă din mână în mână, a face paharul roată; **zu tief in den ~ geschaut haben** a fi băut prea mult, a fi cherchelit. **2.** *(tehn.)* godeu, cupă, cerpac. **3.** *(bot.)* cupulă. **4.** *(înv.)* unitate de măsură pentru capacitate.

Becherblume, *-n, f. (bot.)* cebare, pimpinea *(Poterium sanguisorba).*
Becherchen, *-s, -, n. (dim.* de la Becher **(1)**) cupă mică, cupuşoară, păhărel.
Becher|eisen, *-s, -, n.* nicovală de bijutier.
Becherflechte, *-n, f. (bot.)* trâmbiţa-muşchiului *(Cladonia pyxidata).*
becherförmig *adj.* **1.** în formă de pahar, de cupă. **2.** *(bot.)* în formă de cupă.
Becherfrucht, *-früchte, f. (bot.)* fruct al cupuliferelor.
Becherglas, *-es, -gläser, n.* **1.** vas de laborator în formă de pahar. **2.** cupă, pocal.
Becherkabel, *-s, -, n. (tehn.)* transportor cu cablu şi cupe.
Becherkette, *-n, f. (tehn.)* transportor cu lanţ şi cupe.
Becherklang, *-(e)s, m. sg.* **1.** ciocnire a paharelor. **2.** clinchet de pahare.
Becherling, *-s, -e, m.* v. Becherpilz.
bechern, *becherte, gebechert, vb. (h) intr. (fam.)* a chefui, a trage la măsea.
Becherpilz, *-es, -e, m. (bot.)* pitacu-dracului, urechea-babii *(Poziza venosa).*
Becher|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de noroc cu zaruri.
Becher|stürzer, *-s, -, m.* beţiv.
Becherwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* transportor cu paternoster, elevator cu cupe.
bechten, *bechtete, gebechtet (du bechtest, er bechtet), vb. (h) tr. (reg.)* a împrăştia.
becircen [-'tsIrts-], *becircte, becirct (du, er becirct), vb. (h) tr.* a vrăji, a fermeca, a încânta; **sie hat ihn becirct** l-a vrăjit.
Beckbeere, *-n, f. (bot.)* afină *(Vaccinum myrtillus).*
Becken, *-s, -, n.* **1.** lighean, bazin, cuvă, chiuvetă. **2.** *(anat., geogr.)* bazin. **3.** *(muz.)* cimbal. **4.** *(mine)* bazin carbonifer.
Beckenbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os iliac.
Beckenblut|ader, *-n, f. (anat.)* arteră iliacă.
Beckenbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* fractură de bazin.
beckenförmig *adj.* în formă de bazin.
Beckengürtel, *-s, -, m. (anat.)* centură sacro-iliacă.
Beckenhöhle, *-n, f. (anat.)* cavitate a bazinului.
Beckenknochen, *-s, -, m.* os al bazinului.
Beckenlage, *-n, f. (med.)* poziţie pelviană (a fătului în uter).
Beckenschläger, *-s, -, m.* **1.** *(muz.)* cinelist, cimbalist. **2.** *(inv.)* tinichigiu.
Beckenverschluss, *-es, -schlüsse, m.* dop de chiuvetă (prevăzut cu lanţ).
Beckenweite, *-n, f.* lărgime a bazinului.
Beckmesser, *-s, -, m.* critic meschin.
Beckmesserei, *-en, f.* critică meschină.
beckmessern, *beckmesserte, gebeckmessert, vb. (h)* a face o critică meschină.
bedachen, *bedachte, bedacht, vb. (h) tr.* a acoperi (o casă), a înveli, a pune acoperiş.
bedacht, **I.** *part. trec.* **1.** de la bedenken. **2.** de la bedachen. **II.** *adj.* **1.** calculat, circumspect; ~ **sein (auf** cu *ac.*) a fi chibzuit, a se gândi, a avea în vedere. **2.** înzestrat, dăruit, prevăzut cu; **mit Blumen** ~ plin de flori. **3.** acoperit, prevăzut cu acoperiş.
Bedacht, *-(e)s, m. sg.* chibzuinţă, reflecţie, circumspecţie, băgare de seamă, precauţie; **mit** ~ cu chibzuinţă, cu (mare) grijă, cu premeditare; ~ **nehmen (auf** cu *ac.*) a ţine cont, a avea în vedere.
Bedacht|heit *f. sg.* v. Bedächtigkeit.
bedächtig *adj.* **1.** chibzuit, calculat, prevăzător, circumspect, cu băgare de seamă, prudent. **2.** încet, pe îndelete.
Bedächtigkeit *f. sg.* **1.** chibzuinţă, prevedere, circumspecţie, băgare de seamă; prudenţă. **2.** încetineală.
bedachtlos *adj.* nechibzuit.
Bedachtlosigkeit, *-en, f.* lipsă de chibzuinţă.
bedachtsam *adj.* v. bedächtig.
Bedachtsamkeit *f. sg.* v. Bedächtigkeit.
bedachtvoll *adj.* v. bedachtsam.
Bedachung, *-en, f.* **1.** *sg.* acoperirea unei case. **2.** acoperiş.
bedammelt *adj. (reg.)* ameţit, năucit.
bedang, *ind. imperf.* de la bedingen.
bedanken, *bedankte, bedankt, vb. (h) refl.* a mulţumi; **sich bei jm. (für** cu *ac.*) ~ a mulţumi cuiva (pentru ceva); **nun sei bedankt!** mulţumire ţie! *(iron.)* **ich bedanke mich dafür!** îţi foarte mulţumesc! *(iron.)* **der wird sich** ~ n-o să zică mulţumesc.
bedarf *ind. prez. pers. 1 şi a 3-a sg.* de la bedürfen.
Bedarf, *-(e)s, m. sg.* trebuinţă, necesitate, cantitate cerută; *(ec.)* cerere; ~ **haben** a avea nevoie; **nach** ~ după trebuinţă, după cerinţă; **der augenblickliche** ~ necesitatea imediată; **der inländische** ~ necesarul pe plan intern; **außerplanmäßiger** ~ necesitate în afară de plan; **dringlicher** ~ nevoi imediate; **vordringlicher** ~ nevoi prioritare; **wirklicher** ~ nevoi efective; **bei** ~ în caz de nevoie; **Haltestelle nach** ~ oprire, staţie facultativă; ~ **an Lebensmitteln** nevoie, cerinţă de alimente; **der** ~ **an Kohle ist gedeckt** cantitatea necesară de cărbuni este asigurată; **wir sind über** ~ **mit Rohstoffen eingedeckt** suntem aprovizionaţi cu materii prime peste trebuinţele noastre.
Bedarfs|artikel, *-s, -, m.* articol de primă necesitate; articol de larg consum.
Bedarfsdeckung, *-en, f.* acoperire a cererii (de mijloace, materiale, mărfuri).
Bedarfsdeckungs|schein, *-(e)s, -e, m.* dispoziţie (de plată) pentru acoperirea necesităţilor.
Bedarfsdeckungswirtschaft *f. sg.* **1.** economie care are drept scop satisfacerea necesităţilor proprii, economie închisă. **2.** economie autarhică.
Bedarfs|ermittlung, *-en, f.* determinarea, stabilirea nevoilor.
Bedarfsfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz de (primă) necesitate; **im ~(e)** la nevoie.
Bedarfsforschung, *-en, f.* studiere a cererii (de mărfuri a) consumatorilor.
Bedarfsgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* articol de primă necesitate; articol de larg consum.
bedarfsgerecht *adj.* conform necesităţii, nevoilor; **ein ~es Angebot machen** a face o ofertă adaptată nevoilor.
Bedarfsgut, *-(e)s, -güter, n.* v. Bedarfsartikel.
Bedarfsgüter|industrie *f. sg.* industria bunurilor de larg consum.
Bedarfshalte|stelle, *-n, f.* staţie facultativă.
Bedarfs|präliminar, *-(e)s, -rien* [-riən], **Bedarfs|präliminare**, *-s, -rien* [-riən], *n.* deviz de cheltuieli.
Bedarfs|träger, *-s, -, m.* consumator, utilizator.
bedauerlich *adj.* regretabil.
bedauerlicherweise *adv.* în mod regretabil, din păcate.
bedauern, *bedauerte, bedauert, vb. (h) tr.* **1.** a regreta, a-i părea rău; **den Vorfall** ~ a regreta cele întâmplate; **bedauere sehr!** regret foarte mult! îmi pare foarte rău! **ich bedauere, kann aber damit nicht dienen** îmi pare rău, dar nu pot să vă servesc cu aceasta. **2.** a compătimi; a deplânge; **er ist zu** ~ el este de compătimit.
Bedauern, *-s, n. sg.* **1.** regret, părere de rău. **2.** compătimire.
bedauernswert, **bedauernswürdig** *adj.* regretabil, de compătimit.
Bede, *-n, f.* **1.** *(ist.)* cel mai vechi impozit german. **2.** *(reg.)* rugăminte, cerere.
bedecken, *bedeckte, bedeckt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a acoperi, a înveli, a îmbrăca; **Schnee bedeckt die Erde** zăpada acoperă pământul; **das Gesicht mit den Händen** ~ a acoperi faţa cu mâinile; **den Kopf** ~ a pune ceva pe cap; **den Körper** ~ a îmbrăca trupul; **seine Nacktheit** ~ a-şi ascunde goliciunea; **mit Kacheln** ~ a acoperi cu cahle, cu plăci de faianţă; *(fig.)* **sich mit Ruhm** ~ a deveni renumit, a se acoperi cu lauri. **2.** *(mil.)* a apăra, a acoperi; a escorta. **3.** a acoperi, a umple, a încărca; **das Kind mit Küssen** ~ a acoperi, a copleşi copilul cu sărutări. **4.** *(zool.)* a masca, a apăra. **5.** *(despre cai, cerbi etc.)* a monta, a fecunda. **6.** *(fig.)* a ascunde, a tăinui, a muşamaliza; **jemandes Fehler** ~ a scuza greşelile cuiva. **II.** *refl.* **1.** a se acoperi, a se înveli. **2.** a-şi pune pălăria; *(fam.)* ~ **Sie sich!** acoperiţi-vă, puneţi-vă pălăria! **3.** a se asigura, a se apăra, a se pune la adăpost.
Bedecker, *-s, -, m.* armăsar de montă.
bedeckt **I.** *part. trec.* de la bedecken. **II.** *adj.* **1.** acoperit; înnorat; **der Himmel ist** ~ cerul este înnorat, acoperit. **2.** *(despre voce)* voalat, acoperit; **eine ~e Stimme** o voce voalată.
Bedeckt|samer, *-s, -, m. (bot.)* angiosperme.
bedeckt|samig *adj. (bot.)* angiosperm.
Bedeckt|samigen *pl.* v. Bedecktsamer.
Bedeckung, *-en, f.* **1.** acoperire, învelire. **2.** *(mil.)* acoperire, escortă; **unter starker** ~ sub escortă puternică; **unter polizeilicher** ~ escortat de poliţie; sub acoperire poliţienească. **3.** înveliş, acoperiş, învelitoare. **4.** copleşire, acoperire. **5.** împerechere (la cai). **6.** mascare, denaturare (a adevărului).
Bedeckungsgesuch, *-(e)s, -e, n. (jur.)* cerere de execuţie silită pentru declararea stării de faliment.
Bedeckungsmannschaft, *-en, (mil.)* escortă, trupă de acoperire.
Bedeckungs|schiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă de escortă.
Bedeckungs|truppe, *-n, f. (mil.)* v. Bedeckungsmannschaft.
bedeichen, *bedeichte, bedeicht, vb. (h) tr.* a apăra prin diguri.
bedenken, *bedachte, bedacht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a gândi, a cumpăni, a chibzui, a medita; **die Folgen** ~ a cumpăni urmările, a se gândi la urmări; **wenn man bedenkt** când te gândeşti; **ich gebe Ihnen zu** ~ gândiţi-vă bine. **2.** a înzestra, a dona, a subvenţiona, a lăsa moştenire; **mit diesem Stipendium wurden die besten Schüler bedacht** cu această bursă au fost subvenţionaţi elevii cei mai buni; **mit etwas** ~ a dărui ceva. **II.** *refl.* **1.** a sta pe gânduri, a reflecta. **2.** a sta în cumpănă, la îndoială, a ezita; **sich eines andern** ~ a se răzgândi; **sich eines Besseren** ~ a-şi schimba părerea; **ohne sich zu** ~ fără a ezita.
Bedenken, *-s, -, n.* **1.** gândire, cumpănire, chibzuială; **nach reiflichem** ~ după matură chibzuinţă. **2.** îndoială, ezitare; obiecţie; **ohne** ~ fără ezitare; ~ **tragen (sau hegen)** a avea îndoieli; **voller** ~ scrupulos; ~ **stiegen ihm auf** începu să se îndoiască; **er trägt (sau hegt)** ~, **dies zu tun** ezită (sau şovăie) să facă acest lucru; **ich habe ihm alle** ~ **zerstreut** i-am risipit orice îndoială.
bedenkenfrei *adj.* fără îndoială, fără rezerve.
bedenkenlos *adj.* nechibzuit, necontrolat.
Bedenkfrist, *-en, f.* termen de gândire.
bedenklich *adj.* **1.** care dă de gândit, îngrijorător, delicat, critic; ~ **werden** a deveni îngrijorător; **eine ~e Lage** o situaţie delicată, critică; **es steht** ~ **mit ihm** este într-o stare îngrijorătoare. **2.** îndoielnic, problematic, nefavorabil; **es wirft ein ~es Licht auf ihn** îl pune într-o lumină nefavorabilă; **die Verhandlungen haben eine ~e Wendung genommen** discuţiile au luat o întorsătură nefavorabilă; **es kam mir** ~ **vor** mi s-a părut ciudat. **3.** îngândurat; **seine Augen wurden** ~ privirea îi deveni îngândurată, meditativă; **das stimmt** ~ dă de gândit.
Bedenklichkeit, *-en, f.* **1.** şovăială, îndoială. **2.** scrupule. **3.** seriozitate, gravitate.
bedenksam *adj.* **1.** chibzuit, calculat, prevăzător, circumspect, prudent. **2.** încet, pe gânduri.
Bedenkzeit *f. sg.* timp de gândit, răgaz; **nimm dir ~!** ia-ţi răgaz! gândeşte-te bine!
bedeppert *adj. (fam.)* încurcat; abătut; uluit.
bedeuten, *bedeutete, bedeutet (du bedeutest, er bedeutet), vb. (h) tr.* **1.** a însemna; a avea însemnătate; **was hat das zu ~?** ce va să zică asta? **was soll das ~?** ce înseamnă aceasta? **das hat nichts zu** ~ n-are nici o importanţă, n-are a face, nu-i nimic. **2.** a anunţa, a prevesti; **das bedeutet nichts Gutes** ăsta nu-i semn bun. **3.** a da cuiva să înţeleagă; **er bedeutete mir schweigend, mich zu setzen** îmi făcu semn în tăcere să stau jos.
Bedeuten, *-s, n. sg.* **1.** îndrumare; **mit dem** ~ cu îndrumarea de a… **2.** sens, semnificaţie; *(fig.)* semn, prevestire. **3.** însemnătate, importanţă.
bedeutend **I.** *part. prez.* de la bedeuten. **II.** *adj.* însemnat, important. **III.** *adv. (înaintea unui comparativ)* (cu) mult; ~ **besser** mult mai bine.
Bedeutende, *-n, n. sg.* lucru (fapt) important; **etwas ~s** ceva important.
Bedeutendheit, *-en, f.* importanţă, însemnătate.
bedeutsam *adj.* **1.** însemnat, important. **2.** semnificativ.
Bedeutsamkeit *f. sg.* **1.** importanţă, însemnătate. **2.** semnificaţie.
Bedeutung, *-en, f.* **1.** sens, înţeles, semnificaţie; **die** ~ **des Wortes** sensul cuvântului; **die** ~ **der Inschrift** înţelesul inscripţiei; **in der strengen** ~ **des Wortes** în înţelesul strict al cuvântului; **von schlimmer** ~ **sein** a fi semn rău; a fi de prost augur. **2.** importanţă, însemnătate; ~ **beimessen** a da importanţă; ~ **haben** a avea importanţă; **mit** ~ **a)** semnificativ; **b)** intenţionat; **ohne** ~ neînsemnat; **von** ~ important, de importanţă; **ein Mann von** ~ om cu vază; **es ist für mich von keiner** ~ asta n-are nici o importanţă pentru mine; **nichts von** ~ nimic important.
Bedeutungs|erweiterung, *-en, f. (lingv.)* lărgire de sens.
Bedeutungslehre *f. sg. (lingv.)* semantică, semasiologie.
bedeutungslos *adj.* lipsit de importanţă, fără însemnătate, insignifiant.
Bedeutungslosigkeit *f. sg.* lipsă de importanţă, de însemnătate; insignifianţă.

bedeutungsreich, bedeutungs|schwer *adj.* plin de însemnătate, important; semnificativ.
Bedeutungsver|engung, *-en, f. (lingv.)* restrângere de sens.
bedeutungsvoll *adj.* v. bedeutungsreich.
Bedeutungswandel, *-s, m. sg.* evoluție semantică; schimbare de sens.
bedielen, *bedielte, bedielt, vb. (h) tr.* a pardosi, a podi (cu scânduri, cu dușumele).
Bedielung, *-en, f.* **1.** pardosire cu scânduri. **2.** dușumea, pardoseală, podea, estradă.
bedienen, *bediente, bedient, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a sluji, a servi; **die Tafel (sau bei Tische)** ~ a servi la masă; **Kunden** ~ a servi clienți. **2.** *(la jocuri de cărți)* a da, a servi. **3.** *(tehn.)* a supraveghea; a deservi; a manevra, a conduce (o mașină); **ein Geschütz** ~ a deservi un tun. **II.** *refl.* a se servi, a se folosi de…; **sich einer Sache** *(gen.)* ~ a se servi de un lucru; ~ **Sie sich!** serviți-vă! **er bediente sich des Wagens** s-a folosit de vehicul.
Bediener, *-s, -, m.* **1.** servitor, slujitor. **2.** *(tehn.)* mânuitor, servant.
Bedienerin, *-nen, f.* **1.** îngrijitoare, femeie de serviciu. **2.** *(tehn.)* mânuitoare.
bedienern, *bedienerte, bedienert, vb. (h) tr. (fam.)* a slugări, a servi pe cineva (ca un lacheu) în mod exagerat.
Bediener|oberfläche, *-n, f. (inform.)* interfață de utilizator; interfață grafică.
Bedienhebel, *-s, -, m. (tehn.)* manetă de comandă.
bediensten, *bedienstete, bedienstet (du bedienstest, er bedienstet) vb. (h) tr. (înv.)* **jn.** ~ a da o slujbă cuiva, a angaja pe cineva în serviciu.
bedienstet I. *part. trec.* de la bediensten. **II.** *adj.* salariat, angajat.
Bedienstete, *-n, -n, (ein Bediensteter) m.* și *f.* **1.** *(înv.)* slujbaș(ă), salariat(ă). **2.** *m. (mil.)* recrut.
Bedienstung, *-en, f. (înv.)* slujbă, serviciu.
bedient I. *part. trec.* de la bedienen. **II.** *adj.* **1.** *(fam.)* sfătuit, învățat; **gut** sau **schlecht** ~ **sein** a fi învățat de bine, de rău. **2.** *(vulg.)* plictisit, lehamite.
Bediente, *-n, -n (ein Bedienter), m.* și *f.* slugă, servitor(-oare).
Bedienten|art *f. sg.* slugărnicie; prefăcătorie.
Bedientenglocke, *-n, f.* sonerie pentru servitori.
bedientenhaft *adj. (înv.)* slugarnic, servil.
Bedientenhaftigkeit, *-en, f.* slugărnicie, servilism.
Bedientenpack, *-(e)s, n. sg. (peior.)* slugărime, slugi.
Bedientenseele, *-n, f.* caracter servil; suflet de slugă.
Bedienten|stand, *-(e)s, m. sg.* tagmă a servitorilor.
Bediententracht, *-en, f.* livrea.
Bediententross, *-es, m. sg.*, **Bedientenvolk**, *-(e)s, n. sg.* slugărime, servitorime.
Bedienung, *-en, f.* **1.** *sg.* serviciu; folosire; folosință; **er hat viele Leute zu seiner** ~ are mulți servitori; **man hat es mir zur** ~ **überlassen** mi s-a lăsat în folosință. **2.** *(sg.)* personal de serviciu. **3.** *(mil.)* servanți (la artilerie); ~ **eines Geschützes** manevrarea unui tun. **4.** *(tehn.)* mânuire, manipulare, deservire. **5.** *(inform.)* utilizare.
Bedienungs|anleitung, *-en, f.* instrucțiuni de folosire, de exploatare.
Bedienungs|anweisung, *-en, f.* manual de utilizare, instrucțiuni de exploatare.
Bedienungs|aufschlag, *-(e)s, -schläge, m.* supliment pentru serviciu (la restaurant).
Bedienungsbühne, *-n, f. (tehn.)* punte de manipulare.
Bedienungsfehler, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* greșeală de manevrare, manipulare greșită. **2.** *(inform.)* eroare de utilizare.
Bedienungsgang, *-(e)s, -gänge, m. (tehn.)* spațiu, (coridor) de manipulare.
Bedienungsgeld, *-(e)s, -er, n.* bacșiș.
Bedienungskosten *pl.* cheltuieli de servire, de serviciu.
Bedienungsmann, *-(e)s, -männer, m. (mil., tehn.)* servant, mânuitor.
Bedienungsmannschaft, *-en, f. (mil.)* echipă de deservire.
Bedienungsnummer, *-n, f. (mil.)* numărul servantului (la tun).
Bedienungs|sprache *f. sg. (inform.)* limbaj de comandă.
Bedienungs|tafel, *-n, f. (tehn.)* tablou de comandă, de serviciu.
Bedienungs|tritt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* pedală (de acționare).
Bedienungsvorschrift, *-en, f.* regulament de deservire; mod de întrebuințare, instrucțiuni de manipulare (a mașinilor etc.).
Bedienungs|zeit, *-en, f. (tehn.)* timp de mânuire.
Bedienungs|zuschlag, *-(e)s, -schläge, m.* adaos, supliment de exploatare.
Beding, *-(e)s, -e, m.* v. Bedingung.
bedingen, *bedang, bedungen (și bedingte, bedingt), vb. (h) tr.* **1.** a stabili, a conveni; a se tocmi. **2.** a permite, a face posibil; a avea drept consecință; a condiționa; **vertraglich** ~ a condiționa contractual; **diese Erscheinung bedingt strukturelle Veränderungen der Materie** acest fenomen condiționează schimbări structurale ale materiei.
Bedingnis, *-se, f.* v. Bedingung.
bedingt I. *part. trec.* de la bedingen. **II.** *adj.* **1.** limitat, îngrădit, restrâns. **2.** condiționat, condițional; **~es Lob** laudă condiționată; *(gram.)* **~e Form** mod condițional; *(jur.)* **~e Verurteilung** condamnare condiționată; *(jur.)* **~e Strafaussetzung** suspendare condiționată a pedepsei; **~e Versprechung** promisiune legată de condiții; *(mil.)* ~ **tauglich** condiționat apt (pentru serviciu); **von etwas** ~ **sein (sau durch etwas** ~ **sein)** a fi condiționat de ceva; **das ist** ~ **zulässig** aceasta este admisibil (condiționat).
Bedingt|heit, *-en, f.* caracter condiționat, limitat; relativitate.
Bedingung, *-en, f.* **1.** condiție; **~en stellen** a pune condiții; **mit (sau unter) der** ~ cu condiția; **unter keiner** ~ nici într-un caz, nicidecum; *(jur.)* **auflösende** ~ condiție care dezleagă; **aufschiebende** ~ condiție suspensivă; **ausdrückliche** ~ condiție clară, expresă; **hinreichende und notwendige** ~ condiție necesară și suficientă; **stillschweigende** ~ condiție tacită; **eine** ~ **auferlegen (sau aufstellen)** a pune o condiție; **die ~en bestimmen wir von Fall zu Fall** stabilim condițiile de la caz la caz; **~en einhalten** a respecta, a îndeplini condițiile. **2.** *pl.* împrejurări, condiții; **unter günstigen ~en** în împrejurări favorabile.
Bedingungs|anzeige|register, *-s, -, n. (inform.)* registru de condiții.
Bedingungsform, *-en, f. (gram.)* mod condițional.
Bedingungsgleichung, *-en, f. (mat.)* ecuație de condiție.
bedingungslos *adj.* necondiționat, fără condiții; **~e Übergabe (sau Kapitulation)** capitulare necondiționată.
Bedingungslosigkeit *f. sg.* necondiționare.
Bedingungs|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție condițională.
bedingungsweise *adv.* (în mod) condiționat; **er nimmt den Antrag** ~ **an** el primește propunerea (în mod) condiționat.
bedornen, *bedornte, bedornt, vb. (h) tr.* **1.** a împrejmui cu mărăcini. **2.** a prevedea cu țepi, ghimpi.
bedornt I. *part. trec.* de la bedornen. **II.** *adj.* spinos, cu spini, cu țepi.
bedrängen, *bedrängte, bedrängt, vb. (h) tr.* **1.** a asupri; a strâmtora, a strânge, a încolți; **von Feinden bedrängt** încolțit de dușmani. **2.** *(fig.)* a cere cu insistență, a insista; a cerși.
Bedränger, *-s, -, m.* , **~in**, *-nen, f.* asupritor(-oare).
bedränglich *adj.* supărător, împovărător.
Bedrängnis, *-se, f.* nevoie, strâmtoare, ananghie; asuprire, năpăstuire; mâhnire, supărare; **sie befand sich in arger** ~ era la mare strâmtoare, într-o situație grea.
bedrängt I. *part. trec.* de la bedrängen. **II.** *adj.* strâmtorat; încolțit; **~e Zeiten** timpuri grele; **in einer ~en Lage sein** a fi într-o situație critică.
Bedrängt|heit, Bedrängung, *-en, f.* v. Bedrängnis.
bedräuen, *bedräute, bedräut, vb. (h) tr. (poet.)* v. bedrohen.
bedrecken, *bedreckte, bedreckt, vb. (h) tr.* a murdări.
bedrippst, bedrippt *adj. (fam.)* v. bedeppert.
bedrohen, *bedrohte, bedroht, vb. (h) tr.* **1.** a amenința. **2.** a primejdui, a pune în primejdie.
bedrohlich, bedrohsam *adj.* amenințător; periculos, primejdios; **es sieht** ~ **aus** pare amenințător; **die Lage wurde immer ~er** situația a devenit din ce în ce mai periculoasă; **der Himmel sieht** ~ **aus** amenință furtuna.
Bedrohung, *-en, f.* **1.** amenințare. **2.** primejduire, punere în pericol, periclitare.
bedrucken, *bedruckte, bedruckt, vb. (h) tr.* a imprima, a tipări.
Bedrucken, *-s, n. sg. (inform.)* tipărire.
bedrücken, *bedrückte, bedrückt, vb. (h) tr.* **1.** a asupri, a oprima, a apăsa, a împila. **2.** *(fig.)* a apăsa, a îngrijora, a întrista; **seine Krankheit bedrückt mich** boala lui mă îngrijorează; **was bedrückt dich?** ce te apasă? ce ai pe suflet?
bedrückend I. *part. prez.* de la bedrücken. **II.** *adj.* greu, apăsător.
bedrückenderweise *adv.* în mod îngrijorător.
Bedrücker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* asupritor(-oare); împilator(-oare).
bedruckt I. *part. trec.* de la bedrucken. **II.** *adj.* imprimat.
bedrückt I. *part. trec.* de la bedrücken. **II.** *adj.* abătut, împovărat.
Bedrückt|heit, *-en, f.* **1.** stare de asuprire. **2.** stare de apăsare (sufletească).
Bedruckung, *-en, f.* tipărire, imprimare.
Bedrückung, *-en, f.* **1.** apăsare, asuprire, împilare. **2.** deprimare, apăsare (sufletească).
Beduine[1], *-n, -n, m.* beduin, arab.
Beduine[2], *-n, f.* beduină, haină femeiască lungă.
Beduinin, *-nen, f.* beduină.
beduinisch *adj.* beduin.
bedungen I. *part. trec.* de la bedingen. **II.** *adj.* stabilit, convenit, hotărât, fixat; **der ~e Preis** prețul stabilit.
bedüngen, *bedüngte, bedüngt, vb. (h) tr.* a îngrășa (pământul).
Bedüngung, *-en, f.* îngrășare (a pământului).
bedünken, *bedünkte, bedünkt* și *(înv.) bedeuchte, bedeucht, vb. (h) impers.* a i se părea, a i se năzări, a avea impresia; **es will mich (schier)** ~ (aproape că) mi se pare, am impresia că…; **es bedünkt mich** mi se pare.
Bedünken, *-s, n. sg.* părere, impresie; **meines ~s (sau nach meinem ~)** după părerea mea.
bedürfen, *bedurfte, bedurft (ich bedarf, du bedarfst, er bedarf), vb. (h) intr.* (cu *gen.*) **1.** a avea nevoie; **du wirst noch meiner Hilfe** ~ o să mai ai tu nevoie de ajutorul meu; **ich bedarf deines Rates** am nevoie de sfatul tău. **2.** *(impers.)* a fi nevoie; **es bedurfte nur eines Wortes** era nevoie doar de un singur cuvânt; **es bedarf einer Erklärung** este nevoie de o explicație.
Bedürfnis, *-ses, -se, n.* **1.** nevoie, trebuință, necesitate, dorință; **die ~se des Lebens** nevoile vieții; **ich habe** ~ **nach Ruhe** am nevoie de liniște, de odihnă; **seine ~se befriedigen** a-și satisface trebuințele; **nach seinen ~sen entlohnt werden** a fi retribuit după nevoile sale; **dringendste ~se** nevoi urgente; **gesellschaftliche ~se** necesități sociale; **seine lebensnotwendigen ~se befriedigen** a-și satisface nevoile vitale. **2.** *(înv.)* nevoie fiziologică; **sein** ~ **verrichten** a-și face nevoile.
Bedürfnis|an|stalt, *-en, f.* WC public.
Bedürfnisfrage, *-n, f. (jur.)* urgență (la depunerea unui proiect de lege).
bedürfnislos *adj.* simplu, fără pretenții, modest.
Bedürfnislosigkeit *f. sg.* lipsă de pretenții; simplitate, modestie.
bedürftig *adj.* **1.** nevoiaș, lipsit, sărac; ~ **sein** a fi nevoiaș. **2.** (cu *gen.*) având nevoie de; **ich bin seiner** ~ sunt silit să recurg la ajutorul său; **ich bin deiner Hilfe** ~ am nevoie de ajutorul tău; **er ist des Trostes** ~ are nevoie de consolare, de mângâiere.
Bedürftigkeit *f. sg.* sărăcie, lipsă, nevoie.
beduseln, *beduselte, beduselt (ich bedus(e)le), vb. (h) refl. (fam.)* a se pili, a se ameți.
bedw. *presc.* de la bedingungsweise.
Beefsteak ['bi:fste:k], *-s, -s, n.* biftec; **deutsches** ~ friptură din carne de vacă tocată.
Beeftea ['bi:fti:], *-s, -s, m.* supă de carne (din carne slabă de vacă, pentru bolnavi).
be|eggen, *beeggte, beeggt, vb. (h) tr.* a grăpa.
be|ehren, *beehrte, beehrt, vb. (h)* **I.** *tr.* a onora, a cinsti; ~ **Sie uns mit Ihrer Gegenwart** onorați-ne cu prezența dv.; *(glumeț)* **ein Vöglein beehrte ihn** l-a stropit o păsărică. **II.** *refl.* a avea onoarea; **ich beehre mich anzuzeigen** am onoarea să vă aduc la cunoștință.
Be|ehrung, *-en, f.* onoare, stimă, cinste.
be|eiden, *beeidete, beeidet (du beeidest, er beeidet) vb. (h) tr.* a întări o depunere prin jurământ.
be|eidet I. *part. trec.* de la beeiden. **II.** *adj.* autorizat; **~er Dolmetscher** translator autorizat.
be|eidigen, *beeidigte, beeidigt, vb. (h) tr.* **1.** v. beeiden. **2.** *(înv.)* a pune pe cineva să jure.
be|eidigt I. *part. trec.* de la beeidigen. **II.** *adj.* oficial; **~er Übersetzer** translator oficial autorizat.
Be|eidigung, *-en, f.* **1.** întărire prin jurământ. **2.** luare a jurământului.
be|eifern, *beeiferte, beeifert, vb. (h) refl.* a se sili, a se strădui; **sich** ~ **etwas zu tun** a se strădui să facă ceva.

Be|eiferung, *-en, f.* râvnă, silință, străduință, zel.
be|eilen, *beeilte, beeilt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) grăbi; **seine Schritte** ~ a grăbi (mări) pasul; ~ **Sie sich!** grăbiți-vă!
be|eindrucken, *beeindruckte, beeindruckt, vb. (h) tr.* a impresiona; **von etwas beeindruckt werden** a fi impresionat de ceva; **ich wurde von seiner Erzählung sehr beeindruckt** povestea lui m-a impresionat foarte mult; *(refl.)* **sich ~ lassen** a se lăsa impresionat.
be|einflussbar *adj.* influențabil.
Be|einflussbarkeit *f. sg.* însușirea de a fi influențabil, influențabilitate.
be|einflussen, *beeinflusste, beeinflusst (du, er beeinflusst), vb. (h) tr.* a influența; a înrâuri; **von jm.** (sau **etwas**) **beeinflusst werden** a fi influențat de cineva (sau de ceva); **jn. gut** ~ a influența pe cineva în bine; **er lässt sich** ~ poate fi ușor influențat, e influențabil; **nicht zu** ~ neinfluențabil, de neinfluențat.
Be|einflussung, *-en, f.* influențare; înrâurire; **gegenseitige** ~ influențare reciprocă.
be|einträchtigen, *beeinträchtigte, beeinträchtigt, vb. (h) tr.* **1.** a vătăma, a leza, a păgubi, a știrbi; a prejudicia; **jn. in etwas** ~ a leza, a păgubi pe cineva într-o privință; **js. Rechte** ~ a lovi în drepturile cuiva, a leza drepturile cuiva. **2.** *(inform.)* a dăuna, a deteriora.
Be|einträchtigung, *-en, f.* păgubire, micșorare, diminuare; prejudiciere; prejudiciu; *(jur.)* ~ **der Rechte** prejudiciere a drepturilor.
be|eisen, *beeiste, beeist (du, er beeist) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a acoperi cu gheață. **2.** a fereca. **II.** *refl.* a se acoperi cu gheață.
Be|eisung, *-en, f.* **1.** acoperire cu gheață. **2.** ferecare.
be|ekeln, *beekelte, beekelt (ich beek(e)le), vb. (h) tr.* a dezgusta, a scârbi.
be|elenden, *beelendete, beelendet (du beelendest, er beelendet) vb. (h) tr. (elv.)* a întrista.
Be|elzebub [be'ɛl- și 'be:l-], *-s, m. sg.* Belzebut; **den Teufel durch ~ austreiben** a scăpa de dracu și a da peste frate-său.
be|enden, *beendete, beendet (du beendest, er beendet)*, **be|endigen**, *beendigte, beendigt, vb. (h) tr.* **1.** a sfârși, a isprăvi, a termina. **2.** *(inform.)* a termina, a închide; **ein Dokument** ~ a închide un document.
Be|endigung, *-en, f.* terminare, ducere la sfârșit, isprăvire.
be|engen, *beengte, beengt, vb. (h) tr.* **1.** a îngusta; a strâmtora. **2.** *(fig.)* a restrânge, a limita, a îngrădi; **ich fühle mich in dieser Umgebung so beengt** mă simt atât de strâmtorat în acest mediu, nu mă simt în largul meu în acest mediu.
Be|engung, *-en, f.*; **Be|engt|heit** *f. sg.* **1.** îngustare, strâmtoare. **2.** *(fig.)* limitare, strâmtorare, restrângere.
Beer, *-(e)s, -e, n. (reg.)* **1.** bere. **2.** sărbătoare; sărbătorire, serbare.
Beerbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Beerenesche.
be|erben, *beerbte, beerbt, vb. (h) tr.* a moșteni.
beerblau *adj.* de culoarea afinei, albastru vegetal.
be|erbt I. *part. trec.* de la beerben. **II.** *adj.* moștenit; ~ **sein** a avea moștenitori.
Be|erbung, *-en, f.* moștenire.
Beerchen, *-s, -, n. (dim.* de la Beere) boabă, broboană, bacă mică.
be|erden, *beerdete, beerdet (du beerdest, er beerdet) vb. (h) tr. (agr.)* a mușuroi.
be|erdigen, *beerdigte, beerdigt, vb. (h) tr.* a înmormânta, a îngropa, a băga în pământ.
Be|erdigung, *-en, f.* înmormântare, îngropare; *(fam.)* **auf der falschen ~ sein a)** a nu fi la locul potrivit; **b)** a avea o părere greșită, eronată.
Be|erdigungs|anzeige, *-n, f.* bilet de faire-part (la înmormântare), anunț mortuar.
Be|erdigungs|an|stalt, *-en, f.* (antrepriză de) pompe funebre.
Be|erdigungsfeier, *-n, f.* ceremonie de înmormântare.
Be|erdigungs|institut, *-s, -e, n.* v. Beerdigungsanstalt.
Be|erdigungskasse, *-n, f.* casă de ajutor pentru înmormântare; asociație de înmormântare.
Be|erdigungskontor, *-s, -e, n.* v. Beerdigungsanstalt.
Be|erdigungskosten *pl.* cheltuieli de înmormântare.
Be|erdigungs|schein, *-(e)s, -e, m.* autorizație de înmormântare.
Be|erdigungs|unternehmer, *-s, -, m.* antreprenor de pompe funebre.
Be|erdigungsver|ein, *-(e)s, -e, m.* v. Beerdigungskasse.
Beere, *-n, f.* **1.** boabă, bacă. **2.** *(reg.)* pară.
beeren, *beerte, gebeert, vb. (h) tr.* a culege boabe.
beeren|ähnlich *adj.* v. beerenartig.
beeren|artig *adj.* ca o boabă.
Beeren|auslese *f. sg.* selectare de boabe (mai ales la struguri).
Beeren|eibe, *-n, f. (bot.)* tisă *(Taxus baccata).*
Beeren|esche, *-n, f. (bot.)* scoruș de munte *(Sorbus aucuparia).*
beerenförmig *adj.* în formă de boabă.
Beeren fressend *adj.* bacivor, care mănâncă bace.
Beerenfresser, *-s, -, m.* animal bacivor.
Beerenfrucht, *-früchte, f.* v. Beere.
Beeren|obst, *-(e)s, n. sg. (bot.)* fructe în formă de boabă, fruct-bacă.
Beerensaft, *-(e)s, -säfte, m.* suc de boabe.
Beeren|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* tufă baciferă.
Beerentang, *-(e)s, -e, m. (bot.)* specie de algă brună *(Sargassum bacciferum).*
Beeren tragend *adj.* bacifer.
Beerenwein, *-(e)s, -e, m.* vin de boabe (de coacăze etc.).
Beerenwinde, *-n, f. (bot.)* cupa-vacii *(Calystegia sepium).*
Beerenzapfen, *-s, -, m. (bot.)* fruct de ienupăr.
Beergrün, *-s, n. sg.* imortelă.
Beer|hüter, *-s, -, m. (reg.)* paznic de vie.
beerig *adj.* cu boabe.
Beermost, *-(e)s, -e, m.* primul must care se scurge.
Beer|raute, *-n, f. (bot.)* rută, virnanț *(Ruta graveolens).*
beet *adj. (reg.)* **1.** obosit, ostenit, zdrobit; bolnav. **2.** (la jocul de cărți) fără levată.
Beet, *-(e)s, -e, n.* strat, rond, brazdă (de flori sau zarzavat).
Beete, *-n, f. (reg.)* **1.** sfeclă roșie. **2.** sfeclă albă.
Beet|einfassung, *-en, f.* bordură a stratului (de flori ori zarzavat).
beeten, *beetete, gebeetet (du beetest, er beetet) vb. (h) tr. (hort.)* a împărți în straturi; **ein Feld** ~ a împărți un câmp în straturi.
Beetenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* frunză de sfeclă.
Beetgraben, *-s, -gräben, m.* brazdă de irigație.
Beetkohl, *-(e)s, -e, m. (bot.)* sfeclă roșie *(Beta rubra).*
Beetkultur, *-en, f.* cultură în straturi (a ogorului).
beetweise *adv.* în straturi, în brazde.
befähigen, *befähigte, befähigt, vb. (h) tr.* **1.** (cu *zu)* a declara apt (pentru), a împuternici (să), a califica. **2.** *(jur.)* a da un drept. **3.** *(inform.)* a capacita.
befähigt I. *part. trec.* de la befähigen. **II.** *adj.* **1.** (cu *zu)* capabil, apt, bun (de ceva). **2.** calificat.
Befähigung, *-en, f.* **1.** capacitate, aptitudine; destoinicie. **2.** *(ec.)* calificare, competență; **berufliche** ~ competență profesională.
Befähigungsnachweis, *-es, -e, m.* diplomă de calificare.
Befähigungs|prüfung, *-en, f.* examen de calificare.
Befähigungs|zeugnis, *-ses, -se, n.* certificat de calificare, de capacitate.
befahl *ind. imperf.* de la befehlen.
befahrbar *adj. (despre drumuri)* practicabil, carosabil; *(despre ape)* navigabil.
Befahrbarkeit *f. sg.* carosabilitate; navigabilitate.
befahren[1], *befuhr, befahren (du befährst, er befährt), vb. (h) tr.* **1.** a umbla (cu un vehicul); **eine Straße** ~ a circula (cu un vehicul) pe o stradă. **2.** a naviga, a străbate; **die See** ~ a străbate marea cu vaporul; **die Küsten** ~ a naviga de-a lungul coastelor. **3.** *(mine)* a coborî (în mină), a intra în mină; **einen Schacht** ~ a coborî într-un puț de mină. **4.** a duce, a căra (la câmp); **den Acker mit Dung** ~ a duce îngrășăminte la câmp; **einen Weg mit Kies** ~ a căra pietriș pe un drum. **5.** *(vân.)* a intra în vizuină. **6.** *(reg.)* a apuca (vremuri, întâmplări).
befahren[2] **I.** *part. trec.* de la befahren[1]. **II.** *adj.* **1.** umblat; circulat; **eine viel ~e Straße** o stradă mult circulată, frecventată. **2.** locuit; *(vân.)* **~er Bau** vizuină locuită. **3.** *(mine)* în exploatare; **~er Schacht** galerie în exploatare. **4.** *(mar.)* deprins cu marea; **ein ~er Seemann** un marinar cu experiență.
Befahrung, *-en, f.* **1.** umblare (cu un vehicul). **2.** navigare. **3.** coborâre în mină. **4.** căratul (pietrișului).
Befall, *-(e)s, -fälle, m. (mai ales despre plante)* atac, năpădire (prin agenți nocivi).
befallen, *befiel, befallen (du befällst, er befällt), vb. (h) tr.* a ataca, a năpădi, a cuprinde, a surprinde; **der Mehltau hat die Reben** ~ făinarea a năpădit vița de vie; *(med.)* **von einer Krankheit ~ werden** a se îmbolnăvi; **es befiel ihn ein Fieberschauer** l-au prins frigurile; **es befiel mich eine üble Ahnung** m-a cuprins o presimțire rea.
befangen[1], *befing, befangen (du befängst, er befängt), vb. (h) tr.* **1.** a înconjura, a împresura, a cuprinde. **2.** *(fig.)* a tulbura, a jena, a incomoda, a intimida. **3.** a cuprinde; **mein Herz ist von Kummer** ~ inima mi-e cuprinsă de supărare; **du bist in einem Irrtum** ~ greșești, te înșeli. **4.** a participa, a fi ocupat; **in einem Unternehmen ~ sein** a participa la o întreprindere; *(înv.)* **in etwas ~ sein** a fi ocupat cu ceva.
befangen[2] **I.** *part. trec.* de la befangen[1]. **II.** *adj.* **1.** *(in, von)* prins, stăpânit, preocupat; **in Vorurteilen ~ sein** a avea prejudecăți. **2.** sfios, intimidat, stânjenit, încurcat; ~ **sein** a fi intimidat, încurcat; ~ **werden** a se zăpăci, a se rușina, a se jena; **~er Kopf a)** minte tulburată; **b)** spirit îngust; **er macht mich** ~ mă intimidează. 3. părtinitor; *(jur.)* **den Zeugen für ~ erklären** a declara martorul ca fiind părtinitor.
Befangenheit *f. sg.* **1.** sfială, timiditate; **ihre ~ löste sich langsam** încet, încet timiditatea ei se risipi. **2.** părtinire, parțialitate; *(jur.)* ~ **des Richters** parțialitate a judecătorului.
befassen, *befasste, befasst (du, er befasst) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a însărcina; **eine Kommission mit der Untersuchung des Falles** ~ a însărcina o comisie cu cercetarea cazului. **2.** *(reg.)* a pipăi. **II.** *refl.* a se ocupa, a se îndeletnici; **sich mit etwas** ~ a se ocupa, a se îndeletnici cu ceva; **mit dieser Frage habe ich mich nie befasst** nu m-am ocupat de această chestiune niciodată.
Befassen, *-s, n. sg.* **1.** atingere. **2.** ocupație, îndeletnicire.
befehden, *befehdete, befehdet (du befehdest, er befehdet) vb. (h)* **I.** *tr.* a dușmăni; a porni război. **II.** *refl.* a se dușmăni, a se război.
Befehdung, *-en, f.* vrajbă, războire, atac.
Befehl, *-(e)s, -e, m.* **1.** ordin, poruncă, comandă; **den ~ ausführen** a executa ordinul; **er führt** (sau **hat**) **hier den** ~ el comandă aici; **einen ~ erlassen** (sau **geben, erteilen**) a da un ordin; **er gab ihm den ~ zu schießen** i-a poruncit să tragă; **sie gehorchen dem** ~ se supun ordinului; **was ist** (sau **steht**) **zu Ihrem ~?** ce poronciți? **auf** ~ la comandă, din ordin; **laut** ~ conform poruncii, ordinului; **bis auf weiteren** ~ până la noi ordine, dispoziții; **zu ~!** ordonați! să trăiți! ~ **ist ~!** ordinul nu se discută; **dein Wunsch ist mir** ~ fac ce vrei tu. **2.** *(mil.)* comandă, conducere; **den ~ führen** a avea comanda; **unter seinem** ~ sub comanda lui; **er übernimmt den** ~ (el) preia comanda. **3.** *(reg.)* recomandare. **4.** *(jur.)* mandat (de arestare); **einen ~ gegen jn. erlassen** a emite un mandat contra cuiva. **5.** *(inform.)* comandă; **einen ~ eingeben** a introduce o comandă; **einen ~ rückgängig machen** a anula o comandă; ~ **zum Löschen** comandă de ștergere; **~e per Maus aufrufen** a apela comenzi cu mausul.
befehlen, *befahl, befohlen (du befiehlst, er befiehlt), vb. (h) tr* și *intr.* **1.** a ordona, a porunci, a comanda, a decreta; **wie Sie** ~ cum porunciți, (pre)cum doriți. **2.** *(über* cu *ac.)* a dispune (de), a avea comanda peste... **3.** a chema prin ordin; **er wurde nach Bukarest befohlen** a fost chemat prin ordin la București. **4.** *(reg.)* a încredința; a recomanda; *(în expr.)* **Gott befohlen!** Domnul să fie cu tine!
befehlerisch *adj.* poruncitor, imperativ; categoric.
befehlgemäß *adv.* conform ordinului.
befehligen, *befehligte, befehligt, vb. (h) tr.* a comanda, a conduce (trupe); **eine Armee** ~ a conduce o armată.
Befehls|ablauf, *-(e)s, -läufe, m.* executarea, derularea comenzii.
Befehls|ausführung, *-en, f. (inform.)* executare de comenzi.
Befehls|ausgabe, *-n, f. (mil.)* comunicare a ordinului de zi.
Befehlsbereich, *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) *(mil.)* sferă de comandă.
Befehls|eingabe, *-n, f. (inform.)* introducere de comenzi.
Befehls|empfänger, *-s, -, m.* executant al ordinului.
Befehlsfeld, *-(e)s, -er, n. (inform.)* zonă de comenzi.
Befehlsflagge, *-n, f.* stindard al comandantului.

Befehlsform *f. sg.* **1.** *(gram.)* imperativ. **2.** formă poruncitoare; ton de poruncă; **in ~** în formă poruncitoare.
Befehlsführung *f. sg.* comandă, conducere; comandament.
befehlsgemäß *adv.* v. befehlgemäß.
Befehlsgewalt, *-en, f.* drept de conducere, de comandă.
Befehlshaber, *-s, -, m. (mil.)* comandant, şef.
befehlshaberisch *adj.* poruncitor, autoritar; tăios.
Befehlsnetz, *-es, -e, n. (mil.)* reţea de ordine.
Befehlsnot|stand, *-(e)s, -stände, m.* executare forţată a unui ordin (împotriva convingerilor proprii).
Befehls|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziţie imperativă.
Befehls|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* **1.** *(ferov.)* paletă de comandă (a impiegatului de mişcare). **2.** *(mil.)* baston de comandă.
Befehls|stelle, *-n, f. (mil.)* comandament; autoritate.
Befehls|taste, *-n, f. (electr.)* tastă de comandă.
Befehls|übermitt(e)lung, *-en, f.* transmitere a ordinului.
Befehlsverweigerung, *-en, f.* refuz de a executa ordinul.
befehlsweise *adv.* prin ordin.
befehlswidrig *adj.* contrar ordinului.
Befehlswort, *-(e)s, -e* (şi *-wörter), n.* vorbă poruncitoare, cuvânt imperativ; poruncă.
Befehls|zeile, *-en, f. (inform.)* bară de comenzi; **die ~ einschalten** a activa bara de comenzi; **die ~ ausschalten** a dezactiva bara de comenzi.
befeilen, *befeilte, befeilt, vb. (h) tr.* a pili.
Befeilung, *-en, f.* pilire.
befeinden, *befeindete, befeindet (du befeindest, er befeindet) vb. (h) tr.* a duşmăni, a nutri sentimente duşmănoase, a porni acţiuni duşmănoase; **jn. ~** a duşmăni, a combate, a ataca pe cineva.
Befeindung, *-en, f.* duşmănire.
befestigen, *befestigte, befestigt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a fixa, a înţepeni, a pironi; *(mar.)* a întări. **2.** *(mil.)* a întări, a fortifica. **3.** *(fig.)* a întări, a consolida; **er hat seinen Ruhm befestigt** şi-a consolidat faima. **II.** *refl.* a se întări, a se consolida; **die Preise ~ sich** preţurile se stabilizează.
befestigt **I.** *part. trec.* de la befestigen. **II.** *adj.* fortificat, întărit; *(mil.)* **~e Feldstellung** poziţie fortificată.
Befestigung, *-en, f.* **1.** fixare, înţepenire, consolidare, pironire, legare. **2.** *(mil.)* fortificare, întărire (a terenului prin fortificaţii); *pl.* întărituri, fortificaţii.
Befestigungs|anlage, *-n, f. (mil.)* (lucrare de) fortificaţii, loc fortificat, poziţie fortificată.
Befestigungsbau, *-(e)s, -ten, m. (mil.)* lucrare, construcţie de fortificaţie; întăritură.
Befestigungsgürtel, *-s, -, m. (mil.)* centură de fortificaţii.
Befestigungshaken, *-s, -, m.* cârlig de fixare, de asigurare.
Befestigungskunst *f. sg.* artă a fortificaţiei.
Befestigungslehre, *-n, f. (mil.)* ştiinţă a fortificaţiei.
Befestigungsmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliţă de asigurare, de fixare.
Befestigungs|pfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* par de palisadă.
Befestigungsring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel de fixare.
Befestigungs|schelle, *-n, f. (tehn.)* clamă, brăţară de fixare.
Befestigungs|schraube, *-n, f. (tehn.)* şurub de fixare.
Befestigungs|teil, *-(e)s, -e, m.* parte care trebuie asigurată, fixată.
Befestigungswerk, *-(e)s, -e, n.* v. Befestigungsanlage.
befetten, *befettete, befettet (du befettest, er befettet) vb. (h) tr.* a unge (cu grăsime); a gresa.
befeuchten, *befeuchtete, befeuchtet (du befeuchtest, er befeuchtet) vb. (h) tr.* a umezi, a muia, a stropi.
Befeuchtung, *-en, f.* umezire, muiere, stropire.
Befeuchtungs|tuch, *-(e)s, -tücher, n.* **1.** *(la călcat)* cârpă udă. **2.** *(industria hârtiei)* pânză umezitoare.
befeuern, *befeuerte, befeuert, vb. (h) tr.* **1.** a face foc, a încălzi. **2.** *(mar.)* a marca prin semnale luminoase. **3.** *(fig.)* a înflăcăra, a entuziasma.
Befeuerung, *-en, f. (mar.)* marcare prin semnale luminoase.
Beffchen, *-s, -, n.* **1.** guler alb plisat (la reverenda preoţilor şi la roba magistraţilor). **2.** *(fam.)* guler scrobit, înalt.
Beffel, *-n, f.* **1.** bărbie ieşită în afară. **2.** ostie (unealtă în formă de furcă pentru prins peşte).
befiedern, *befiederte, befiedert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) acoperi cu pene.
befiedert **I.** *part. trec.* de la befiedern. **II.** *adj.* **1.** înaripat; (acoperit) cu pene, cu puf. **2.** *(poet.)* sprinten; foarte repede.
Befiederung, *-en, f.* **1.** acoperire, împodobire, garnisire cu pene; penaj. **2.** partea a săgeţii.
befinden, *befand, befunden (du befindest, er befindet) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a găsi, a socoti; **für gut ~ a)** a găsi cu cale; **b)** a considera bun, a aproba; **etwas richtig ~** a socoti potrivit, just; **in Ordnung ~** a găsi în ordine; **die Nachricht ist als wahr befunden worden** ştirea s-a adeverit. **2.** a hotărî, a decide; **hier hat nur der Ausschuss zu ~** aici numai comitetul poate decide; *(jur.)* **jn. für schuldig ~** a declara pe cineva vinovat. **II.** *refl.* **1.** a se găsi, a se afla; **wo befindet er sich?** unde e? unde se găseşte? **dort befand sich ein Haus** acolo se afla o casă; **sich viel auf Reisen ~** a călători mult. **2.** a se simţi, a se afla, a sta (cu sănătatea); **sich wohl ~** a se simţi bine; **wie ~ Sie sich?** cum vă simţiţi? **sich in anderen Umständen ~** a fi însărcinată. **III.** *intr.* a face aprecieri; **über** (cu *ac.*) **etwas ~** a judeca ceva, a-şi exprima părerea asupra ceva.
Befinden, *-s, n. sg.* **1.** părere, judecată; **nach meinem ~** după părerea mea; **nach ~** după plac, cum vă place; **nach ~ der Sache** (sau **der Umstände**) după starea lucrurilor (sau a împrejurărilor). **2.** starea sănătăţii, condiţie fizică; **sich nach js. ~ erkundigen** a întreba, a se interesa de sănătatea cuiva; **wie ist Ihr ~?** cum staţi cu sănătatea?
befindlich *adj.* existent, aflător; **es ist dort ~** se află acolo.
befingern, *befingerte, befingert, vb. (h) tr.* **1.** a pipăi, a palpa. **2.** *(muz.)* a însemna, a nota digitaţia. **3.** *(fig.)* a dibui, a încerca. **4.** a rezolva, a tranşa; **das werden wir schon ~** vom aranja noi asta.
Befingerung, *-en, f.* atingere, pipăire (cu degetele), palpare.

beflaggen, *beflaggte, beflaggt, vb. (h) tr.* a pavoaza, a împodobi cu steaguri; **die Häuser wurden beflaggt** casele au fost pavoazate, împodobite cu steaguri.
Beflaggung *f. sg.* pavoazare cu steaguri.
beflechten, *beflocht, beflochten (du beflichtst, er beflicht), vb. (h) tr.* a împleti, a îmbrăca (cu paie, răchită, bumbac etc.); **eine Flasche ~** a îmbrăca o sticlă cu împletitură de paie, de răchită; *(electr.)* a împleti un conductor.
Beflechtung, *-en, f.* **1.** împletire, îmbrăcare (cu paie, răchită). **2.** *(electr.)* împletitură exterioară, tresă; împletire a conductorului.
beflecken, *befleckte, befleckt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a păta, a mânji, a murdări. **2.** a pune flecuri (la pantofi). **3.** *(fig.)* a pângări, a dezonora; **js. Ehre ~** a dezonora pe cineva. **II.** *refl.* **1.** a se murdări, a se păta; **sich mit Blut ~** a ucide, a comite o crimă. **2.** *(în expr.)* **sich selbst ~ a)** a practica onania; **b)** a avea o poluţie.
befleckt **I.** *part. trec.* de la beflecken. **II.** *adj.* **1.** murdărit, pătat, mânjit; **mit Blut ~** mânjit cu sânge. **2.** *(fig.)* pângărit, dezonorat.
Befleckung, *-en, f.* **1.** pătare, mânjire, murdărire. **2.** *(fig.)* ruşine, dezonoare; pângărire. **3.** reparare (a pantofilor) cu flecuri. **4.** onanie.
beflegeln, *beflegelte, beflegelt (ich befleg(e)le) vb. (h) tr. (austr.)* a insulta, a ocărî, a înjura.
befleißen, *befliss, beflissen (du, er befleißt),* **befleißigen**, *befleißigte, befleißigt, vb. (h) refl.* **1.** a-şi da silinţa, a se strădui; **sich einer Sache** *(gen.)* **~** a se ocupa intens de o chestiune; **sich der Kürze ~** a se strădui să reducă timpul; **befleiße dich der Pünktlichkeit!** sileşte-te să fii punctual! **2.** *(înv.)* a studia; **sich der Rechtswissenschaft ~** a studia dreptul.
Befleißigung, *-en, f.* silinţă, râvnă, zel.
beflicken, *beflickte, beflickt, vb. (h) tr.* a cârpi, a petici, a repara (haine).
befliegen, *beflog, beflogen, vb. (h) tr.* a parcurge în zbor; **das Flugzeug befliegt die Strecke ...** avionul străbate distanţa..., circulă pe linia...
befließen, *befloss, beflossen, vb. (h) tr. (despre apă)* a iriga, a se scurge în jurul unui corp.
befliss *ind. imperf.* de la befleißen.
beflissen **I.** *part. trec.* de la befleißen. **II.** *adj.* (cu *gen.*) silitor, zelos, sârguincios; stăruitor; **er ist der Sache ~** este neobosit în această treabă.
Beflissene, *-n, -n (ein Beflissener) m. (înv.)* elev, student; **der ~ der Rechte** studentul la drept.
Beflissenheit, *-en, f.* silinţă, zel, sârguinţă.
beflissentlich *adj.* **1.** sârguitor, stăruitor, silitor. **2.** intenţionat, dinadins.
beflittern, *beflitterte, beflittert, vb. (h) tr.* a garnisi cu fluturaşi (de aur), cu paiete.
beflogen **I.** *part. trec.* de la befliegen. **II.** *adj.* **1.** v. flügge. **2.** acoperit cu conifere tinere crescute din sământă. **3.** *(vân.)* zburător, înaripat.
befloren, *beflorte, beflort, vb. (h)* **I.** *tr.* a acoperi cu zăbranic, a pune doliu; **den Hut ~** a pune crep negru la pălărie. **II.** *refl. (despre cer)* a se acoperi de nori.
beflügeln, *beflügelte, beflügelt (ich beflüg(e)le) vb. (h) tr. (poet.)* **1.** a înaripa, a da aripi. **2.** *(fig.)* a grăbi; a înviora, a însufleţi, a anima; **die Angst beflügelte seinen Fuß** frica i-a dat aripi la picioare; **diese Geschichte beflügelte ihre Phantasie** această povestire îi înaripă imaginaţia.
beflügelt **I.** *part. trec.* de la beflügeln. **II.** *adj.* **1.** înaripat. **2.** *(fig.)* iute; **~en Schrittes** cu paşi repezi.
befluten, *beflutete, beflutet (du beflutest, er beflutet) vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a imerge, a cufunda. **2.** a inunda.
befohlen *part. trec.* de la befehlen.
befolgen, *befolgte, befolgt, vb. (h) tr.* **1.** a urma (un exemplu, o prescripţie); a respecta, a îndeplini; **er hat die Vorschrift des Arztes streng befolgt** a urmat cu stricteţe prescripţia medicului. **2.** a executa (o poruncă).
befolgenswert, **befolgenswürdig** *adj.* demn de a fi urmat, ascultat.
Befolger, *-s, -, m.* persoană care ascultă de un sfat.
Befolgung, *-en, f.* urmare, respectare, executare, ascultare; **durch ~ Ihres Rates** ascultând de sfatul dv.
beförderbar *adj.* **1.** transportabil. **2.** avansabil. **3.** care poate fi sprijinit.
Beförderer, *-s, -, m.* **1.** promotor, protector; **~ der Künste** protector al artelor. **2.** transportor, cărăuş; *(com.)* expeditor (de mărfuri).
beförderlich *adj. (elv.)* grăbit, accelerat, iuţit.
befördern, *beförderte, befördert, vb. (h) tr.* **1.** a trimite, a expedia, a transporta; **ich beförderte das Paket durch die** (sau **mit der**) **Post** am trimis pachetul prin poştă; **jn. ins Jenseits ~** a omorî, a trimite pe cineva pe lumea cealaltă. **2.** a avansa, a promova, a înainta pe cineva în rang; **er wurde zum Major befördet** a fost avansat la gradul de maior. **3.** a grăbi, a zori; **jn. an die frische Luft ~** a-i face cuiva vânt *(fig.)*. **4.** a sprijini, a favoriza, a promova.
befördernd **I.** *part. prez.* de la befördern. **II.** *adj.* care grăbeşte; care favorizează; care promovează; **die Verdauung ~e Mittel** mijloace care înlesnesc digestia.
Beförderung, *-en, f.* **1.** expediţie, transport; remitere; **die ~ zu Lande** transportul pe uscat; **~ per Bahn** transport pe căile ferate; **zur ~ an X** a se remite lui X. **2.** grăbire, zorire. **3.** protecţie, încurajare, favorizare, promovare. **4.** înaintare în rang, avansare; **zu einer ~ vorschlagen** a propune pentru avansare. **5.** *(ferov.)* tracţiune.
Beförderungsbedingung, *-en, f.* **1.** *pl.* condiţii de transport (mărfuri). **2.** condiţie de avansare.
Beförderungsdauer *f. sg.* timp, durată de expediere, de transport.
Beförderungsgebühr, *-en, f.* taxă, speze de expediere, de transport.
Beförderungsgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de înaintare (în grad, funcţie).
Beförderungskosten *pl. (com.)* cheltuieli, speze de transport; cost al frahtului.
Beförderungsliste, *-n, f.* listă a avansărilor (în grad, funcţie).
Beförderungsmittel, *-s, -, n.* **1.** mijloc de transport. **2.** mijloc de transmisiune.
Beförderungs|pflicht, *-en, f.* obligaţie contractuală de a transporta persoane şi bunuri.
Beförderungs|schein, *-(e)s, -e, m.* document însoţitor de transport al mărfii, fraht.
Befördrer, *-s, -, m.* v. Beförderer.
beforsten, *beforstete, beforstet (du beforstest, er beforstet) vb. (h) tr. (forest.)* **1.** a împăduri. **2.** a gospodări (din punct de vedere silvic).

beförstern, *beförsterte, beförstert, vb. (h) tr. (forest.)* a administra o pădure proprietate privată prin funcționari silvici de stat.

Beförsterung, *-en f. (forest.)* administrare a unei păduri proprietate privată prin funcționari silvici de stat.

Beforstung, *-en, f. (forest.)* **1.** împădurire. **2.** gospodărire (din punct de vedere silvic).

befrachten, *befrachtete, befrachtet (du befrachtest, er befrachtet) vb. (h) tr.* a încărca (pentru transport); *(fig.)* a împovăra, a îngreuna; a umple.

Befrachter, *-s, -, m.* **1.** expeditor, încărcător; proprietarul transportului. **2.** persoană care închiriază o navă.

Befrachtung, *-en, f.* **1.** *sg.* încărcare; încărcătură. **2.** *(mar.)* fraht al unui vapor, încărcătură a unei nave de comerț.

Befrachtungsvertrag, *-(e)s, -träge, m. (com.)* conosament; contract pentru transportul frahtului pe un vapor, contract de închiriere a unui vapor.

Befrachtungs|zeit, *-en, f.* termen de încărcare.

befrackt *adj.* îmbrăcat în frac.

befragen, *befragte, befragt, vb. (h)* **I.** *tr. (um, über* cu *ac.; nach, wegen)* a întreba; a chestiona; a intervieva; a consulta, a se informa; **jn.** ~ a întreba pe cineva. **II.** *refl.* a se informa; a conferi (cu cineva); a discuta.

Befrager, *-s, -, m.* **1.** examinator. **2.** *(jur.)* anchetator.

Befragung, *-en, f.* **1.** chestionare, consultare, interogare, întrebare. **2.** informare; cerere de referințe; culegere de informații; **statistische** ~ anchetă statistică. **3.** interogatoriu.

befransen, *befranste, befranst (du, er befranst) vb. (h) tr.* a garnisi cu ciucuri, franjuri.

befreien, *befreite, befreit, vb. (h)* **I.** *tr.* (cu *von)* **1.** a elibera, a dezrobi, a da drumul; *(fig.)* **sein Gewissen** ~ a-și ușura conștiința. **2.** *(fin.)* a scuti, a dispensa; **von Steuern** ~ a scuti de dări, de impozite. **3.** a salva, a scăpa (pe cineva de o primejdie). **II.** *refl.* a se elibera, a se dispensa.

Befreier, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* eliberator(-oare).

befreit I. *part. trec.* de la befreien. **II.** *adj.* eliberat, dezrobit; scutit, scăpat; dispensat; ~ **von Abgaben** scutit de impozite, de dări; **vom Schulgeld** ~ scutit de taxe școlare.

Befreiung, *-en, f.* **1.** eliberare, dezrobire, salvare, scăpare. **2.** scutire, dispensare.

Befreiungs|aktion, *-en, f.* acțiune de eliberare.

Befreiungs|armee, *-n, f.* armată de eliberare.

Befreiungsbewegung, *-en, f.* mișcare de eliberare.

Befreiungsbund, *-(e)s, -bünde, m.* uniune de eliberare.

Befreiungsfeier, *-n, f.,* **Befreiungsfeierlichkeit**, *-en, f.* festivitate, sărbătorire a eliberării.

Befreiungsgrund, *-(e)s, -gründe, m.* motiv de dispensă, de scutire.

Befreiungskampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă de eliberare, de independență.

Befreiungskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de independență, de eliberare.

Befreiungsrevolution [-vo-], *-en, f.* revoluție de eliberare.

Befreiungs|tat, *-en, f.* faptă, acțiune eliberatoare.

Befreiungswille, *-ns, m. sg.* voință de eliberare.

befremden, *befremdete, befremdet (du befremdest, er befremdet) vb. (h) tr.* a surprinde, a uimi; a șoca; **es befremdet mich** mă uimește (în mod neplăcut).

Befremden, *-s, n. sg.* uimire, mirare, surprindere, șocare; **zu meinem großen** ~ spre marea mea surprindere; ~ **hervorrufen** a produce o surpriză (neplăcută).

befremdend I. *part. prez.* de la befremden. **II.** *adj.* care surprinde, uimește, uluiește (în mod neplăcut).

befremdlich *adj.* surprinzător, uimitor; straniu, ciudat.

Befremdnis, *-se, f.* v. Befremden.

Befremdung, *-en, f.* v. Befremden.

befressen, *befraß, befressen (du, er befrisst) vb. (h) tr.* a mânca, a roade de jur împrejur.

befreunden, *befreundete, befreundet (du befreundest, er befreundet) vb. (h)* **I.** *tr.* a împrieteni. **II.** *refl.* a se împrieteni; **ich befreundete mich mit ihm** m-am împrietenit cu el; **sich mit etwas** ~ a se deprinde, a se familiariza, a se împăca cu ceva; **sich mit dem Gedanken** ~, **dass...** a se obișnui cu ideea că; **mit dieser Auffassung kann ich mich nicht** ~ cu concepția aceasta nu mă pot împăca.

befreundet I. *part. trec.* de la befreunden. **II.** *adj.* împrietenit; **er ist (mit) mir** ~ îmi este prieten; **sie sind eng** ~ sunt prieteni intimi; **eine ~e Macht** o putere aliată; **ein mir ~er Ingenieur** un inginer care mi-e prieten.

Befreundung, *-en, f.* împrietenire, alianță.

befrieden, *befriedete, befriedet (du befriedest, er befriedet) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a liniști, a pacifica. **2.** *(poet.)* a împrejmui, a îngrădi (cu un gard). **II.** *refl.* a se împăca.

befriedigen, *befriedigte, befriedigt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a mulțumi, a satisface, a îndestula; **er befriedigt seine Bedürfnisse** își satisface aspirațiile, necesitățile. **2.** a(-și) potoli (foamea, setea); **er befriedigt seinen Hunger** își astâmpără foamea; **er befriedigt seinen Durst** își potolește setea. **3.** a liniști, a calma; **sein Gewissen** ~ a-și liniști conștiința. **4.** a plăti, a achita; **seine Gläubiger** ~ a-și achita creditorii. **II.** *refl.* **1.** a se mulțumi, a fi mulțumit. **2.** a se liniști.

befriedigend I. *part. prez.* de la befriedigen. **II.** *adj.* satisfăcător, mulțumitor; ~ **ausfallen** a da, a avea rezultat satisfăcător; a ieși bine.

Befriedigung, *-en, f.* **1.** satisfacție, mulțumire; **die** ~ **der Gläubiger** satisfacerea creditorilor; **jm.** ~ **bieten** a da cuiva satisfacție; **volle** ~ **gewähren** a da satisfacție deplină; **zu allgemeiner** ~ spre satisfacția generală. **2.** astâmpărare, potolire. **3.** împăcare, reconciliere.

Befriedung, *-en, f.* pacificare; **die** ~ **Europas** pacificarea Europei.

befrieren, *befror, befroren, vb. (s) intr.* a se acoperi cu gheață.

befristen, *befristete, befristet (du befristest, er befristet) vb. (h) tr.* **1.** a stabili un termen, a fixa o dată. **2.** a prelungi, a amâna un termen.

befristet I. *part. trec.* de la befristen. **II.** *adj.* cu termen fix, stabilit; *(com.)* **~es Angebot** ofertă cu termen fix; **~e Verträge** contracte pe termen; **kurz** (sau **lang**) ~ (stabilit) pe termen scurt (sau lung), cu termen scurt (sau lung); **~er Vertrag** contract limitat; **~es Arbeitsverhältnis** contract de muncă limitat.

Befristung, *-en, f.* fixare de termen; ~ **des Rechtes** limitarea dreptului în funcție de respectarea unui termen.

befruchten, *befruchtete, befruchtet (du befruchtest, er befruchtet) vb. (h) tr.* **1.** *(biol.)* a fecunda, a fertiliza, a face să rodească; **die Blüte wird befruchtet** floarea este fecundată. **2.** *(fig.)* a inspira, a stimula, a îndemna.

Befruchter, *-s, -, m.* fecundator, care are puterea de a fecunda.

befruchtet I. *part. trec.* de la befruchten. **II.** *adj.* **1.** fecundat. **2.** însărcinată, gestantă.

Befruchtung, *-en, f.* **1.** *(biol.)* fecundare, rodire. **2.** *(fig.)* îndemn, stimulare.

Befruchtungsboden, *-s, m. sg. (bot.)* receptacul.

Befruchtungs|organe *pl. (bot.)* organe ale fecundării.

Befruchtungs|säule, *-n, f. (bot.)* coloană cu organe fecundatoare.

Befruchtungsvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* proces al fecundării.

Befruchtungswerkzeuge *pl.* v. Befruchtungsorgane.

Befruchtungs|zeit, *-en, f. (bot.)* timp al fecundării, al polenizării.

befugen, *befugte, befugt, vb. (h) tr.* a împuternici, a autoriza.

Befugnis, *-se, f.* împuternicire, autorizație; drept, competență; **jm. die** ~ **erteilen** a împuternici pe cineva; **seine ~se überschreiten** a-și depăși competența; **die** ~ **eines Richters** competența unui judecător.

Befugnis|überschreitung, *-en, f.* exces de putere, de autoritate.

befugt I. *part. trec.* de la befugen. **II.** *adj.* împuternicit, autorizat, competent; ~ **sein** a fi autorizat, îndreptățit de a face ceva; **der ~e Agent** agentul împuternicit; **hierzu sind wir nicht** ~ aceasta nu intră în competența noastră.

befühlen, *befühlte, befühlt, vb. (h)* **I.** *tr.* a pipăi; a atinge. **II.** *refl.* a se pipăi; **das befühlt sich angenehm** e agreabil la pipăit.

Befühlung, *-en, f.* pipăpire, atingere.

befummeln, *befummelte, befummelt (ich befumm(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a observa, a examina, a cerceta, a mirosi; *(glumeț)* **seine Einstellung werde ich gründlich** ~ voi examina cu mare atenție atitudinea sa. **2.** *(fam.)* a rezolva, a face (cu abilitate); **das werde ich schon** ~ îi dau eu de capăt.

Befund, *-(e)s, -e, m.* **1.** stare (de fapt); situație. **2.** constatare; diagnostic; **nach** ~ după constatare; **den** ~ **aufnehmen** a inventaria, a nota starea de lucruri așa cum se află; **nach ärztlichem** ~ conform diagnosticului pus de medic; *(med.)* **ohne** ~ fără boală constatabilă, fără diagnostic.

Befundbuch, *-(e)s, -bücher, n.* inventar, registru-inventar.

Befundprotokoll, *-(e)s, -e, m.* proces-verbal de inventariere, de constatare.

Befundschein, *-(e)s, -e, m.* act de constatare.

befurchen, *befurchte, befurcht, vb. (h) tr.* a brăzda.

befürchten, *befürchtete, befürchtet (du befürchtest, er befürchtet), vb. (h) tr.* a se teme, a-i fi frică; **Sie haben nichts zu** ~ nu aveți de ce vă teme; **es ist zu** ~, **dass ...** e de temut că ...; (trebuie să) ne temem că; **das Schlimmste ist zu** ~ trebuie să ne așteptăm la ce e mai rău.

Befürchtung, *-en, f.* teamă, temere, grijă; **~en kamen ihm** l-au năpădit grijile.

befürsorgen, *befürsorgte, befürsorgt, vb. (h) tr.* a îngriji, a ajuta.

befürworten, *befürwortete, befürwortet (du befürwortest, er befürwortet), vb. (h) tr.* **1.** a recomanda, a aviza favorabil, a sprijini; **ein Gesuch** ~ a sprijini o cerere, a aviza favorabil. **2.** a preconiza.

Befürworter, *-s, -, m.* **1.** protector, susținător, sprijinitor. **2.** avocat.

Befürwortung, *-en, f.* sprijinire, recomandare, ocrotire, protejare.

Beg, *-s, -s, m.* bei.

begaben, *begabte, begabt, vb. (h) tr.* **1.** a înzestra cu aptitudini. **2.** a dărui, a face cadouri.

begabt I. *part. trec.* de la begaben. **II.** *adj.* dotat, înzestrat, talentat; ~ **für Klavier** cu talent la pian.

Begabte, *-n, -n (ein Begabter), m.* și *f.* talentat(ă), înzestrat(ă).

Begabten|auslese, *-n, f.* selecționare a elevilor înzestrați (în vederea continuării studiilor).

Begabtenförderung *f. sg.* sprijinire a elevilor înzestrați, talentați.

Begabt|heit *f. sg.* dar, talent; aptitudine.

Begabung, *-en, f.* **1.** talent, capacitate, aptitudine. **2.** dar, zestre.

Begabungsforschung *f. sg. (psih.)* cercetare, studiere a aptitudinilor.

begaffen, *begaffte, begafft, vb. (h) tr.* a căsca gura la ceva.

begampern, *begamperte, begampert,* **begängeln**, *begängelte, begängelt (ich begäng(e)le), vb. (h) refl. (despre păsări)* a-și trece ciocul prin pene.

Begangenschaft, *-en, f.* **1.** *(jur.)* faptă; situație faptică care duce la pedeapsă. **2.** purtare, comportare; conduită.

Begängnis, *-ses, -se, n.* ceremonie, celebrare.

begann *ind. imperf.* de la beginnen.

begasen, *begaste, begast (du, er begast), vb. (h) tr.* a gaza, a supune unui atac chimic.

Begasung, *-en, f.* combatere a dăunătorilor prin gazare.

begatten, *begattete, begattet (du begattest, er begattet), vb. (h) refl. (mai ales despre animale)* a se împerechea, a se împreuna; a se goni.

Begattung, *-en, f.* împerechere, împreunare, gonire.

Begattungs|akt, *-(e)s, -e, m.* actul împerecherii.

Begattungs|organe *pl.* organe sexuale.

Begattungs|trieb, *-(e)s, m. sg.* instinct sexual.

Begattungswerkzeuge *pl.* v. Begattungsorgane.

Begattungs|zeit, *-en, f.* timp al împerecherii, fecundării; epocă a rutului.

begaukeln, *begaukelte, begaukelt (ich begauk(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a vrăji, a fermeca. **2.** a înșela prin șiretlicuri; a momi, a păcăli.

begaunern, *begaunerte, begaunert, vb. (h) tr.* a înșela, a escroca.

begeb|bar *adj.* transmisibil, negociabil; care poate fi vândut.

Begeb|barkeit *f. sg.* transmisibilitate; negociabilitate.

begeben, *begab, begeben (du begibst, er begibt), vb. (h)* **I.** *tr. (com.)* a emite, a pune în circulație; **eine Anleihe** ~ a emite un împrumut; **einen Wechsel** ~ a vinde o poliță. **II.** *refl.* **1.** a se duce, a pleca; **sich auf den Weg** ~ a porni la drum; **er begibt sich in eine andere Stadt** pleacă în alt oraș; **er begibt sich nach Hause** se duce acasă; *(fig.)* **sie begab sich in den Ehestand** s-a măritat, s-a căsătorit; **sich an die Arbeit** ~ a porni la treabă, a începe lucrul; **sich in Dienste** ~ a se angaja, a intra în serviciu; **sich an Ort und Stelle** ~ a se duce la fața locului; **sich in Gefahr** ~ a se expune unui pericol. **2.** (cu

gen.) a renunța la; a se dezbăra de; **sich seiner Rechte** ~ a renunța la drepturile sale; **sich der Erbschaft** ~ a renunța la moștenire. **III.** *refl. impers. (în expr.)* **es begab sich, dass ...** s-a întâmplat că ...

Begebenheit, *-en, f.*, **Begebnis**, *-ses, -se, n.* întâmplare, eveniment.

Begeber, *-s, -, m. (fin.)* girant al unei polițe.

Begebung, *-en, f.* **1.** *(com.)* negociere (a unei afaceri); vânzare, emitere; ~ **einer Anleihe** negociere, emitere a unui împrumut. **2.** renunțare, cedare.

Begebungscourtage [-kUrta:ʒə], *-n, f.* comision de vânzare.

Begebungsnote, *-n, f.* notă de vânzare.

begegnen, *begegnete, begegnet (du begegnest, er begegnet), vb. (s și înv. h)* **I.** *intr.* (cu *dat.*) **1.** a întâlni; **jm.** ~ a întâlni pe cineva; **das Wort begegnet (uns) schon bei Goethe** cuvântul apare, îl găsim deja la Goethe. **2.** a întâmpina; **sie sind mir höflich begegnet** m-au întâmpinat cu politețe; **sie begegnete mir mit Güte** (ea) m-a întâmpinat cu bunătate. **3.** a se întâmpla; **mir ist etwas begegnet** mi s-a întâmplat ceva; **es** ~ **einem gar seltsame Dinge** omului i se pot întâmpla lucruri ciudate; **das kann einem jeden** ~ așa ceva i se poate întâmpla oricui. **4.** *(h)* a se împotrivi, a se opune. **5.** a remedia, a preîntâmpina; a para; **einer Sache** ~ a preîntâmpina o chestiune; **einem Laster** ~ a combate un viciu; **einem Übel** ~ a preîntâmpina un rău. **II.** *refl. reciproc* a se întâlni; **einander** ~ a se întâlni; **große Geister** ~ **sich** spiritele superioare se întâlnesc.

Begegnis, *-ses, -se, n. (înv.)* **1.** întâmplare, eveniment. **2.** întâlnire.

Begegnung, *-en, f.* **1.** întâlnire, întrevedere. **2.** *(mil.)* ciocnire; **feindliche** ~ ciocnire între trupe inamice. **3.** *(sport)* competiție, întrecere. **4.** tratament, comportare.

Begegnungsgefecht, *-(e)s, -e, n. (mil.)* ciocnire, luptă de întâlnire.

begehbar *adj.* **1.** *(despre drumuri, poduri)* practicabil, pe care se poate merge. **2.** *(despre o greșeală)* care poate fi comis(ă). **3.** *(despre sărbători)* care poate fi ținută.

begehen, *beging, begangen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a traversa, a parcurge, a circula, a umbla pe; **der Weg wird stark begangen** drumul este foarte circulat; **die Grenze** ~ a inspecta granița. **2.** a serba, a sărbători, a petrece; **festlich** ~ a serba, a sărbători, a petrece într-un cadru festiv; **ein Fest** ~ a ține o sărbătoare. **3.** a face, a făptui, a comite, a săvârși; **eine Dummheit** ~ a face o prostie; **ein Verbrechen** ~ a comite, a săvârși o crimă; **was hat er begangen?** cu ce a păcătuit? ce a comis? **II.** *refl.* **1.** *(elv.)* a se purta. **2.** a se înțelege (cu cineva). **3.** *(despre animale mari)* a se împerechea.

Begehr, *-s, m. (și n.) sg. (înv.)* **1.** cerere, dorință, poftă; **was ist Ihr ~?** ce doriți? **2.** căutare; *(com.)* **es ist kein** ~ **danach** nu are căutare, nu este solicitat.

begehren, *begehrte, begehrt, vb. (h) tr.* **1.** a cere; **er begehrt zu wissen** dorește să știe; **ein Mädchen zur Ehe** ~ a cere o fată în căsătorie. **2.** *(și intr.;* cu *nach)* a râvni la, a dori; **er begehrt nach Ruhm** e dornic de glorie.

Begehren, *-s, n. sg.* cerere; dorință; rugăminte.

begehrenswert, **begehrenswürdig** *adj.* de dorit, demn de râvnit.

begehrlich *adj.* **1.** pofticios, lacom, râvnitor, avid. **2.** de dorit. **3.** zgârcit, avar.

Begehrlichkeit, *-en, f.* **1.** poftă, râvnire, lăcomie, aviditate; **in jm.** ~ **wecken** a stârni pofta cuiva. **2.** dorință (sexuală).

begehrt I. *part. trec.* de la b e g e h r e n. **II.** *adj. (despre marfă)* cerută, căutată; **diese Ware ist sehr** ~ această marfă este foarte căutată.

Begehrung, *-en, f.* v. B e g e h r e n.

begehrungslos *adj.* fără dorințe; **er ist** ~ nu are nici o dorință, nici o poftă.

begehrungswürdig *adj.* de dorit, de râvnit.

Begehung, *-en, f.* **1.** parcurgere, umblare, circulare, cutreierare; **kommissionelle** ~ controlul comisiei de reambulare; **technisch-polizeiliche** ~ controlul comisiei tehnice-polițienești de reambulare. **2.** *(jur.)* comitere, făptuire; ~ **eines Verbrechens** comiterea, făptuirea unei crime. **3.** sărbătorire, celebrare; procesiune.

Begehungskommission, *-en, f.* comisie de inspecție și control care aprobă construirea unui edificiu de utilitate publică.

begeifern, *begeiferte, begeifert, vb. (h) tr.* **1.** a îmbăla; a murdări cu bale. **2.** *(fig.)* a calomnia, a bârfi, a vorbi de rău, a împroșca cu noroi.

Begeiferung, *-en, f.* **1.** îmbălare. **2.** *(fig.)* calomniere.

begeilen, *begeilte, begeilt, vb. (h) tr.* a îngrășa pământul.

Begeisterer, *-s, -, m.* însuflețitor, inspirator.

begeistern, *begeisterte, begeistert, vb. (h)* **I.** *tr.* a entuziasma, a însufleți, a înflăcăra, a inspira; **dies begeisterte ihn zur Tat** aceasta l-a însuflețit să treacă la fapte; **begeistert sein** a fi entuziasmat. **II.** *refl.* a se entuziasma, a se înflăcăra; **er begeistert sich für die Idee** se entuziasmează pentru idee.

Begeisterung, *-en, f.* entuziasm, însuflețire, înflăcărare; **dichterische** ~ inspirație, vervă poetică.

begeisterungsfähig *adj.* capabil de a se entuziasma.

Begeisterungs|sturm, *- (e)s, -stürme, m.* val de entuziasm.

begeisterungsvoll *adj.* plin de entuziasm, entuziast.

begichten, *begichtete, begichtet (du begichtest, er begichtet), vb. (h) tr. (metal.)* a încărca furnalul.

Begichtungs|anlage, *-n, f. (metal.)* dispozitiv de încărcare, de alimentare a unui furnal.

Begichtungsbühne, *-n, f. (metal.)* platformă de încărcare, de alimentare (la furnal).

Begier *f. sg.*, **Begierde**, *-n, f.* lăcomie, poftă, dorință nestăpânită; **ich brenne vor** ~ **ihn zu sehen** ard de dorința de a-l vedea; ~ **nach Ruhm** poftă de glorie.

begierig *adj.* **1.** lacom, râvnitor, pofticios; **ich bin** ~ **nach allem Neuen** râvnesc la tot ce-i nou; **jn. nach etwas** ~ **machen** a trezi cuiva pofta după ceva. **2.** dornic, curios; **ich bin** ~ **zu erfahren** sunt dornic, curios să aflu; **er war** ~ **ihn zu sehen** dorea să-l vadă.

Begierigkeit *f. sg.* lăcomie.

begierlich *adj.* v. b e g e h r l i c h.

begießen, *begoss, begossen (du, er begießt), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) uda, a (se) stropi; **die Blumen** ~ a uda florile; **jm. das Kleid** ~ a uda rochia cuiva; *(fig.)* **das muss begossen werden!** asta trebuie sărbătorit(ă), trebuie udat(ă), stropit(ă)! *(glumeț)* **er begießt sich die Nase** își udă gâtlejul, se pilește, trage (la măsea).

Begießer, *-s, -, m.* persoană care udă, stropește.

Begießung, *-en, f.* udare, udat, stropire, stropit.

Begine, *-n, f. (bis.)* beghină.

Beginn, *-(e)s, m. sg.* început; **bei (**sau **zu)** ~ la început; **von** ~ **an** de la început; **gleich zu** ~ de la bun început, încă de la început; **der** ~ **des Aufstiegs a)** începutul ascensiunii; **b)** *(fig.)* începutul ascensiunii, al progresului, al gloriei.

beginnen, *begann, begonnen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a începe (o lucrare), a deschide (o ședință); **eine neue Arbeit** ~ a începe o muncă nouă; **den Kampf** ~ a începe lupta. **2.** a întreprinde, a face; **was soll ich nun ~?** ce să fac acum? încotro s-o apuc? **II.** *intr.* a începe; **die Vorstellung hat bereits begonnen** reprezentația tocmai a început; **der Tag beginnt** se face ziuă; *(la jocul de șah)* **Weiß beginnt** albul începe; **frisch begonnen, halb gewonnen** treaba începută bine este pe jumătate terminată.

Beginnen, *-s, n. sg.* început; activitate; intenție; strădanie.

Beginner, *-s, -, m.* începător.

begipsen, *begipste, begipst (du, er begipst), vb. (h) tr.* a tencui cu ipsos.

begittern, *begitterte, begittert, vb. (h) tr.* a pune grilaj, a zăbreli.

Begl. *presc.* de la B e g l a u b i g u n g.

beglänzen, *beglänzte, beglänzt (du, er beglänzt), vb. (h) tr.* **1.** a lumina. **2.** a face să strălucească.

beglasen, *beglaste, beglast (du, er beglast), vb. (h) tr.* **1.** a pune sticlă, geamuri; a acoperi cu sticlă. **2.** a lăcui; a glazura.

Beglasung, *-en, f.* **1.** punere de geamuri. **2.** lăcuire. **3.** lac; glazură.

beglaubigen, *beglaubigte, beglaubigt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a adeveri, a confirma, a legaliza, a autentifica, a certifica; *(sport)* a omologa; **amtlich, gerichtlich** ~ a legaliza, a autentifica; **einen Pass** ~ a viza un pașaport; **die richtige Abschrift beglaubigt** pentru conformitate. **2.** *(pol.)* a acredita (un ambasador). **II.** *refl.* a se legitima.

Beglaubiger, *-s, -, m.* persoană care autentifică, care certifică.

beglaubigt I. *part. trec.* de la b e g l a u b i g e n. **II.** *adj.* legalizat; **in ~er Abschrift** în copie legalizată.

Beglaubigung, *-en, f.* **1.** certificare, atestare, adeverire, legalizare, autentificare; **notarielle** ~ legalizat prin notariat; **zur** ~ **dessen** pentru conformitate. **2.** acreditare (a unui ambasador); **es wurde dem Botschafter die** ~ **erteilt** ambasadorul a fost acreditat.

Beglaubigungsbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de acreditare.

Beglaubigungs|eid, *-(e)s, -e, m.* jurământ de întărire.

Beglaubigungsklausel, *-n, f.* clauză întăritoare.

Beglaubigungs|schein, *-(e)s, -e, m.* adeverință, certificat.

Beglaubigungs|schreiben, *-s, -, n.* **1.** procură. **2.** *(pol.)* scrisoare de acreditare; **das** ~ **überreichen** a prezenta scrisorile de acreditare.

Beglaubung, *-en, f.* v. B e g l a u b i g u n g.

Begleich, *-(e)s, m. sg.* v. B e g l e i c h u n g.

begleichen, *beglich, beglichen, vb. (h) tr.* **1.** a egala, a echilibra. **2.** a achita; *(com.)* a plăti, a solda (contul, datoria); **eine Rechnung** ~ a achita o notă de plată, o factură; **einen Wechsel** ~ a onora o poliță; **eine Schuld** ~ a se achita de o datorie; **ein Konto** ~ a regla, a solda un cont.

Begleichung, *-en, f.* **1.** egalare, egalizare. **2.** achitare; *(com.)* ~ **der Rechnung** încheiere, soldare a socotelilor; plată, achitare a debitelor; lichidare; **zur vollständigen** ~ spre acoperire totală.

Begleit|adresse, *-n, f.* scrisoare de trăsură.

Begleit|brief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de trăsură, fraht, borderou de expediție.

Begleitdokument, *-(e)s, -e, n.* aviz, document însoțitor.

begleiten, *begleitete, begleitet (du begleitest, er begleitet) vb. (h) tr.* **1.** a însoți, a petrece, a întovărăși; **bis zur Tür** ~ a conduce până la ușă. **2.** *(muz.)* a acompania; **jn. auf dem Flügel** ~ a acompania pe cineva la pian. **3.** *(mil.)* a escorta.

Begleiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** însoțitor(-oare), tovarăș(ă) de drum. **2.** *(muz.)* acompaniator(-oare).

Begleiterschaft *f. sg.* **1.** suită. **2.** escortă.

Begleit|erscheinung, *-en, f.* fenomen însoțitor, secundar.

Begleitflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion de escortă.

Begleitge|stein, *-(e)s, -e, n. (geol.)* rocă accesorie, minereu accesoriu.

Begleitmannschaft, *-en, f.* (trupă de) escortă.

Begleitmetalle *pl. (metal.)* metale însoțitoare, impurități.

Begleitmusik *f. sg.* fond sonor, fond muzical; muzică de scenă.

Begleitpapiere *pl.* acte, documente însoțitoare, borderou de expediție.

Begleitperson, *-en, f.* însoțitor(-oare).

Begleitpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă însoțitoare.

Begleit|saite, *-n, f. (muz.)* coardă acompaniatoare.

Begleitschein, *-(e)s, -e, m.* **1.** act însoțitor. **2.** *(com.)* fraht.

Begleitschiff, *-(e)s, -e, n.* vas de escortă.

Begleitschreiben, *-s, -, n. (com.)* scrisoare de trăsură, fraht.

Begleitschutz, *-es, m. sg. (mil.)* escortă.

Begleit|stern, *-(e)s, -e, m. (astron.)* satelit.

Begleit|stimme, *-n, f. (muz.)* ison, voce de acompaniament.

Begleit|um|stand, *-(e)s, -stände, m.* împrejurare, circumstanță însoțitoare, concurs de împrejurări.

Begleitung, *-en, f.* **1.** însoțire, întovărășire, companie; **in** ~ **ihres Bruders** în compania fratelui ei. **2.** *(mil.)* suită; escortă. **3.** *(muz.)* acompaniament.

Begleitungsmannschaft, *-en, f.* trupă de escortă.

begleitungsweise *adv.* concomitent, inseparabil; în tovărășie; ~ **mit jm. reisen** a călători însoțind pe cineva.

Begleitverzeichnis, *-ses, -se, n.* notă însoțitoare.

Begleitworte *pl.* cuvinte într-o scrisoare de însoțire.

Begleit|zettel, *-s, -, m.* foaie de drum (pentru vamă).

beglichen I. *part. trec.* de la b e g l e i c h e n. **II.** *adj.* lichidat, achitat.

beglotzen, *beglotzte, beglotzt (du, er beglotzt) vb. (h) tr. (fam.)* a holba ochii, a se zgâi (la cineva); a căsca gura (la cineva).

beglücken, *beglückte, beglückt, vb. (h) tr.* **1.** a ferici, a face fericit; **beglückt werden** a fi făcut fericit; **er hat uns beglückt** ne-a făcut o mare bucurie, ne-a făcut fericiți. **2.** *(fam., iron.)* a vizita; **er hat uns beglückt** ne-a vizitat.

Beglücker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** binefăcător(-oare). **2.** *(fam., iron.)* musafir (nepoftit).
Beglückt|heit *f. sg.* fericire, stare de fericire.
Beglückung, *-en, f.* fericire.
beglückwünschen, *beglückwünschte, beglückwünscht, vb. (h) tr.* a felicita, a ura fericire.
Beglückwünschung, *-en, f.* felicitare, urare de fericire.
begnaden, *begnadete, begnadet (du begnadest, er begnadet) vb. (h) tr.* **1.** *(mit.)* a dărui (cu un talent); a înzestra (cu daruri); a binecuvânta (cu ceva). **2.** *(înv.)* a grația, a amnistia, a ierta (de pedeapsă).
begnadigen, *begnadigte, begnadigt vb. (h) tr.* a grația, a ierta (de pedeapsă), a amnistia; *er wird begnadigt* este amnistiat, grațiat.
Begnadiger, *-s, -, m.* persoană care iartă, care grațiază.
Begnadigte, *-n, -n (ein Begnadigter) m.* și *f.* amnistiat(ă), grațiat(ă).
Begnadigung, *-en, f.* iertare, grațiere, amnistie.
Begnadigungsgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de grațiere, de amnistiere.
Begnadigungsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de grațiere.
Begnadung *f. sg.* înzestrare, dăruire cu un talent deosebit.
begnügen, *begnügte, begnügt, vb. (h) refl. (mit* și *an* cu *dat.)* a se mulțumi cu ceva; **damit kann ich mich nicht** ~ nu mă pot mulțumi cu aceasta.
begnüglich, **begnügsam** *adj.* **1.** modest, nepretențios, mulțumit cu puțin, ușor de satisfăcut. **2.** sobru, temperat, moderat.
Begonie [-niə], *-n, f. (bot.)* begonie, țigancă *(Begonia semperflorens)*.
begonnen *part. trec.* de la b e g i n n e n.
begönnern, *begönnerte, begönnert, vb. (h) tr.* a proteja, a ocroti, a apăra, a susține (cu un aer pretector).
begöschen, *begöschte, begöscht, vb. (h) tr. (reg.)* a liniști, a face să tacă.
begoss *ind. imperf.* de la b e g i e ß e n.
begr. *presc.* de la b e g r a b e n[2].
begraben[1], *begrub, begraben (du begräbst, er begräbt) vb. (h) tr.* **1.** a îngropa, a înmormânta; **die Toten** ~ a îngropa morții; **dort möchte ich nicht** ~ **sein** acolo n-aș vrea să trăiesc; **die Streitaxt** ~ a se împăca; *(fig.)* **damit können Sie sich** ~ **lassen** cu asta n-ați rezolvat nimic, asta n-are nici o valoare; *(glumeț)* **lass dich** ~! spânzură-te! **2.** *(fig.)* a renunța la ceva; **er begräbt seine Hoffnungen** renunță la orice speranță.
begraben[2] **I.** *part. trec.* de la b e g r a b e n. **II.** *adj.* **1.** îngropat, înmormântat; **von den Wellen** ~ înghițit de valuri; **da liegt der Hund** ~ aici e aici, ăsta-i punctul vulnerabil. **2.** *(fig.)* uitat, trecut sub tăcere; **~e Hoffnungen** speranțe spulberate.
Begrabene, *-n, -n (ein Begrabener) m.* și *f.* persoană înmormântată.
Begräbnis, *-ses, -se, n.* **1.** înmormântare, îngropare; **ein** ~ **zweiter Klasse** o înmormântare clasa a doua. **2.** *(reg.)* mormânt, cavou.
Begräbnisfeier, *-n,* **Begräbnisfeierlichkeit**, *-en, f.* funeralii (cu pompă).
Begräbnisgruft, *-grüfte, f.* cavou.
Begräbnis|inschrift, *-en, f.* epitaf, inscripție funerară.
Begräbniskosten *pl.* cheltuieli de înmormântare.
Begräbnis|ort, *-(e)s, -e,* **Begräbnis|platz**, *-es, -plätze, m.,* **Begräbnis|stätte**, *-n, f.* loc de înmormântare, de veci.
Begräbnis|unternehmen, *-s, -, n.* întreprindere de pompe funebre.
Begrabung, *-en, f.* înmormântare, îngropare.
begradigen, *begradigte, begradigt, vb. (h) tr.* **1.** a nivela, a aplana; a rectifica; a regulariza. **2.** a așeza în linie dreaptă; a îndrepta (drumul, hotarul, brazda).
Begradigung, *-en, f.* redresare a albiei (unui râu).
begrannt *adj. (bot.; despre cereale)* țepos, cu mustăți.
Begrannung, *-en, f. (bot.)* totalitatea țepilor, aristelor, a inflorescenței gramineelor.
begrasen, *begraste, begrast (du, er begrast) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a acoperi cu iarbă, cu gazon; a semăna iarbă. **2.** a paște, a duce, a mâna la păscut. **3.** a îngrășa (animale); **Kühe** ~ a pune vacile la îngrășat. **4.** *(vân.)* a urmări urmele prin iarbă. **II.** *refl.* **1.** a înverzi, a se acoperi cu iarbă. **2.** a se înțeleni. **3.** *(înv.)* a se îmbogăți.
Begrasung, *-en, f.* **1.** acoperire cu iarbă, înțelenire (a pământului). **2.** păscutul ierbii.
begreifbar *adj.* **1.** clar, inteligibil, comprehensibil. **2.** *(înv.)* pipăibil, perceptibil (prin pipăit).
begreifen, *begriff, begriffen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înțelege, a pricepe; **er begreift leicht** pricepe, prinde ușor; **ich kann es durchaus nicht** ~ nu pot deloc să înțeleg asta. **2.** *(reg.)* a pipăi; **Hühner** ~ a căuta găinile de ouă. **3.** *(înv., în expr.)* **etwas in sich** ~ a cuprinde, a conține. **II.** *refl. (înv.)* a se reculege, a-și reveni; *(impers.)* **das begreift sich von selbst** se înțelege de la sine.
begreiflich *adj.* inteligibil; de înțeles; **jm. etwas** ~ **machen** a face pe cineva să înțeleagă ceva.
begreiflicherweise *adv.* bineînțeles, desigur, natural; de la sine înțeles.
Begreiflichkeit *f. sg.* inteligibilitate, comprehensibilitate.
Begreifung *-en, f.* **1.** percepere, înțelegere. **2.** *(înv.)* pipăire, palpare, atingere.
Begreifungskraft *f. sg.,* **Begreifungsvermögen**, *-s, n. sg.* putere de percepere, de înțelegere.
begrenzen, *begrenzte, begrenzt (du, er begrenzt) vb. (h) tr.* **1.** a mărgini, a hotărnici, a delimita. **2.** *(fig.)* a imita, a îngrădi; **eine Aktion zeitlich** ~ a limita o acțiune în timp.
begrenzt I. *part. trec.* de la b e g r e n z e n. **II.** *adj.* limitat, mărginit; **~e Möglichkeiten haben** a avea posibilități limitate.
Begrenzt|heit, *-en, f.* limitare, mărginire.
Begrenzung, *-en, f.* **1.** hotărnicire, mărginire, delimitare. **2.** *(fig.)* limitare. **3.** *(ec.)* limitare, plafonare; ~ **der Kaufkraft** limitarea puterii de cumpărare.
Begrenzungsleuchte, *-n, f.,* **Begrenzungslicht**, *-(e)s, -er, n. (auto.)* lumină de gabarit.
Begrenzungs|schraube, *-n, f. (tehn.)* șurub distanțier, limitor.
Begrenzungs|stift, *-(e)s, -e. m. (tehn.)* spin, știft, distanțier, limitor.
Begrenzungs|symbol, *-s, -e, n.* separator.
Begriff, *-(e)s, -e, m.* **1.** noțiune, idee, concept; concepție; **falscher** ~ idee falsă, greșită; **er hat einen hohen** ~ **von sich** *(dat.)* are despre el o părere grozavă; **nach unseren ~en** după părerea noastră; **das ist mir (k)ein** ~ (nu) cunosc acest lucru; asta (nu) știu; **unklare ~e** noțiuni neclare, idei confuze; **über alle ~e** în cel mai înalt grad, peste măsură; **ich habe keinen** ~ **davon** n-am nici o părere despre aceasta, habar n-am. **2.** înțelegere, pricepere; **schwer von** ~ greu de cap; **das geht über meine ~e** aceasta întrece puterea mea de pricepere. **3.** conținut; **kurzer** ~ rezumat. **4.** *(în expr.)* **im** ~ **sein** (sau **stehen) etwas zu tun** a avea intenția, a fi pe cale să facă ceva; **sie war schon im ~e, Ihnen zu schreiben** era gata-gata să vă scrie.
begriffen I. *part. trec.* de la b e g r e i f e n. **II.** *adj. (în expr.)* **mit** (sau **in) etwas** ~ **sein** a fi pe cale de, a fi ocupat cu; **in der Entwick(e)lung** ~ **sein** a fi în evoluție, a se afla în dezvoltare; **im Bau** ~ **sein** a fi în construcție; **ich war im Weggehen** ~ eram pe punctul de a pleca; **in Auflösung** ~ în stare de dizolvare, de descompunere; **im Werden** ~ în devenire, în formare; pe punctul de a se naște; **er war mitten in der Arbeit** ~ era în toiul lucrului; **sie waren auf dem Marsch zur Front** ~ erau în drum spre front.
begrifflich *adj.* abstract; **~e Abbilder der Dinge** imagini abstracte ale lucrurilor; *(log.)* **~er Unterschied** diferență, deosebire noțională.
Begriffs|ähnlichkeit, *-en, f.* sinonimie.
Begriffsbe|stimmung, *-en, f. (log.)* definiție.
Begriffsbildung, *-en, f.* formare a unei noțiuni.
Begriffsfach, *-(e)s, -fächer, n. (fil.)* categorie.
Begriffsgebrauch, *-(e)s, m. sg.* aplicare a noțiunilor.
begriffsgemäß *adj.* v. b e g r i f f s m ä ß i g.
Begriffs|inhalt, *-(e)s, -e, m.* conținut al noțiunii.
Begriffslehre *f. sg. (fil.)* teoria conceptelor.
begriffsmäßig I. *adj.* noțional. **II.** *adv.* conform ideii, în mod abstract.
Begriffs|schrift, *-en, f.* scriere ideografică.
begriffs|stutzig, **begriffs|stützig** *adj.* tont, care înțelege greu, greu de cap.
Begriffs|umfang, *-(e)s, -fänge, m. (log.)* sferă a noțiunii.
Begriffsvermögen, *-s, n. sg.* putere, capacitate de înțelegere.
Begriffsverwechs(e)lung, **Begriffsverwirrung**, *-en, f.* confuzie de idei, de noțiuni.
Begriffswort, *-(e)s, -wörter, n.* **1.** cuvânt abstract. **2.** *(gram.)* nume abstract.
Begriffs|zeichen, *-s, -, n. (lingv.)* ideogramă, simbol.
begrinsen, *begrinste, begrinst (du, er begrinst) vb. (h) tr.* a rânji cuiva în față, a rânji la cineva.
begrübeln, *begrübelte, begrübelt (ich begrüb(e)le) vb. (h) tr.* a frământa o problemă; a se frământa într-o problemă.
begründen, *begründete, begründet (du begründest, er begründet) vb. (h) tr.* **1.** a crea, a înființa, a întemeia, a fonda, a stabili. **2.** *(fig.)* a dovedi, a motiva, a întemeia pe argumente; **er begründet seine Ansichten** își motivează părerile.
Begründer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* întemeietor(-oare), fondator(-oare); **Max Planck ist der** ~ **der Quantentheorie** Max Planck este fondatorul teoriei cuantelor.
begründet I. *part. trec.* de la b e g r ü n d e n. **II.** *adj.* întemeiat, motivat, justificat, îndreptățit; **~e Ansprüche** pretenții întemeiate.
Begründung, *-en, f.* **1.** fondare, întemeiere, înființare, creare; **dieses Gerücht entbehrt jeder** ~ acest zvon n-are nici un temei, este cu totul neîntemeiat. **2.** expunere de motive, motivare, dovedire; *(jur.)* **zur** ~ **seiner Aussage** spre justificarea depoziției sale.
Begründungs|angabe, *-n, f. (gram.)* complement circumstanțial de cauză.
Begründungs|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție cauzală.
begrünen, *begrünte, begrünt, vb. (h)* **I.** *tr.* a acoperi cu verdeață. **II.** *intr.* și *refl.* **1.** a înverzi. **2.** a se acoperi cu iarbă, cu verdeață.
begrüßen, *begrüßte, begrüßt (du, er begrüßt) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a saluta, a da bună ziua. **2.** a primi cu plăcere; a saluta cu bucurie; **ein Ereignis** ~ a se bucura de un eveniment. **3.** *(elv.)* a cere părerea cuiva. **II.** *refl. reciproc* a se saluta.
begrüßenswert *adj.* satisfăcător, îmbucurător, salutar.
Begrüßung, *-en, f.* **1.** salutare. **2.** salut de primire, de întâmpinare; **festliche** ~ primire festivă, solemnă.
Begrüßungs|an|sprache, *-n, f.* cuvântare de primire, cuvânt de bun venit; cuvânt de deschidere (a unui congres, a unei sesiuni etc.).
Begrüßungsfeier, *-n,* **Begrüßungsfeierlichkeit**, *-en, f.* solemnitate de primire.
Begrüßungsformel, *-n, f.* formulă de salut.
Begrüßungsrede, *-n, f.* v. B e g r ü ß u n g s a n s p r a c h e.
Begrüßungs|schluck, *-(e)s, m. sg.* păhărel de bun venit.
Begrüßungs|schreiben, *-s, -, n.* scrisoare de salut.
Begrüßungs|schuss, *-es, -schüsse, m.* tragere de salut (la nave), salvă de salut.
Begrüßungs|telegramm, *-s, -e, n.* telegramă de salut.
Begrüßungswort, *-(e)s, -e, n.* urare, cuvânt de bun venit.
Begrüßungs|zeremonie, *-n* [-niːən], *f.* solemnitate, ceremonie de primire, de deschidere (a unei adunări festive).
begucken, *beguckte, beguckt, vb. (h) tr. (fam.)* a privi, a se uita; a cerceta cu privirea; **etwas** ~ a se uita (atent) la ceva.
begünstigen, *begünstigte, begünstigt, vb. (h) tr.* a proteja, a favoriza; a părtini; a prefera; **begünstigt werden durch...** a fi favorizat prin...
Begünstigte, *-n, -n (ein Begünstigter) m.* și *f.* **1.** protejat(ă), favorizat(ă). **2.** *(ec.)* beneficiar(ă).
Begünstigung, *-en, f.* **1.** protejare, ocrotire, favorizare; **er lässt ihn einer** ~ **teilhaftig werden** îi permite să fie printre cei favorizați; **er gewährt ihm alle möglichen ~en** îi acordă toate favorurile posibile. **2.** *(jur.)* favorizare de infracțiune, complicitate; ~ **des Verbrechens** complicitate. **3.** favoare, hatâr.
Begünstigungsklausel, *-n, f. (jur.)* clauză de favorizare, clauză preferențială.
Begünstigungswesen, *-s, n. sg.* favoritism, preferențialism.
Begünstigungs|zoll, *-(e)s, -zölle, m. (ec.)* vamă preferențială.
begürten, *begürtete, begürtet (du begürtest, er begürtet) vb. (h) tr.* a încinge, a pune un cordon.
Beguss, *-es, -güsse, m.* **1.** udat, stropit. **2.** *(tehn.)* angobă, smalț (nelucios). **3.** *(cul.)* glazură.
begut|achten, *begutachtete, begutachtet (du begutachtest, er begutachtet) vb. (h) tr.* a aprecia, a-și da avizul; a aviza favorabil asupra; *(com.)* ~ **lassen** a supune aprecierii, expertizei.
Begut|achter, *-s, -, m.* expert.

Begut|achtung, *-en, f.* aviz, părere, apreciere; expertiză; **zur ~ vorlegen** a supune expertizei; **zur ~** pentru aviz (aprobare); **~ des Schadens** estimarea daunelor.
begüten, *begütete, begütet (du begütest, er begütet) vb. (h) tr.* v. begütigen.
begütern, *begüterte, begütert, vb. (h) tr.* a înzestra cu bunuri, a îmbogăți.
begütert **I.** *part. trec.* de la begütern. **II.** *adj.* înstărit, avut, bogat.
Begüterte, *-n, -n (ein Begüterter) m.* om bogat, avut; bogătaș, bogătan; înstărit.
begütigen, *begütigte, begütigt, vb. (h) tr.* a potoli, a calma, a liniști, a domoli, a îmbuna.
begütigt **I.** *part. trec.* de la begütigen. **II.** *adj.* îmbunat, potolit, domolit, calmat.
Begütigung, *-en, f.* potolire, calmare, liniștire, domolire, îmbunare.
be|haaren, *behaarte, behaart, vb. (h) refl.* a se acoperi cu păr.
be|haart **I.** *part. trec.* de la behaaren. **II.** *adj.* acoperit cu păr, păros.
Be|haarung, *-en, f.* **1.** creștere a părului. **2.** păr; *(glumeț)* blană.
be|haben, *behabte, behabt (du behabst, er behabt) vb. (h) refl.* **1.** a se comporta, a se simți. **2.** *(elv.)* a se stăpâni, a se reține. **3.** *(reg.)* a se ocupa (de cineva sau de ceva). **4.** *(reg.)* a se plânge.
Be|haben, *-s, n. sg.* comportare, conduită.
be|häbig *adj.* **1.** comod, confortabil, tihnit. **2.** corpolent, greoi. **3.** impunător, grav. **4.** *(elv.)* înstărit, avut.
Be|häbigkeit *f. sg.* **1.** comoditate, confortabilitate, tihnă. **2.** corpolență.
be|hacken, *behackte, behackt, vb. (h) tr.* **1.** a tăia, a ciopli. **2.** a săpa, a prăși. **3.** *(glumeț)* a păcăli, a înșela.
Be|hackung, *-en, f.* **1.** tăiere, cioplire. **2.** săpat, prășit. **3.** *(glumeț)* păcălire, înșelare; păcăleală.
be|haften, *behaftete, behaftet (du behaftest, er behaftet) vb. (h) tr. (elv.)* a face (pe cineva) răspunzător (pentru ceva).
be|haftet *adj.* (cu *mit)* atins (de boală); împovărat (de datorii); încărcat; **er ist mit dem Fehler ~** acesta-i defectul său; **er ist mit einer Erbkrankheit ~** suferă de o boală ereditară; **mit Schulden ~ sein** a fi înecat în datorii; **mit Elektrizität ~e Teile** părți încărcate cu electricitate.
be|hagen, *behagte, behagt, vb. (h) intr. impers.* a prii, a plăcea, a face plăcere; **es behagt mir** îmi place, îmi face plăcere, îmi priește.
Be|hagen, *-s, n. sg. (an* cu *dat.)* tihnă, plăcere; **er findet kein ~ daran** nu simte nici o plăcere într-asta; **nach seinem ~** după placul său.
be|haglich *adj.* confortabil, comod; plăcut, tihnit; **machen Sie sich's ~** faceți-vă comod; simțiți-vă ca acasă; **~ leben** a trăi în tihnă; **ich fühle mich hier ganz ~** mă simt foarte bine aici; **eine ~e Stimmung** o atmosferă plăcută, cordială.
Be|haglichkeit, *-en, f.* confort; comoditate; atmosferă plăcută; tihnă.
be|haken, *behakte, behakt, vb. (h) tr.* a prevedea cu cârlig.
be|halftern, *behalfterte, behalftert, vb. (h) tr.* a pune căpăstru.
be|halmt *adj. (bot.)* cu spice, înspicat.
be|haltbar *adj.* **1.** care se poate reține. **2.** care se poate nota, remarca.
be|halten[1], *behielt, behalten (du behältst, er behält) vb. (h) tr.* **1.** **(bei** *(dat.)* sau **für sich)** a ține, a reține, a opri (la sine, pentru sine); **Waren auf Lager ~** a reține marfa în depozit; **er behält den Hut auf dem Kopf** stă cu pălăria în cap; *(fig.)* **das Feld ~** a rămâne stăpân pe situație; **er hat den Kopf oben ~** nu și-a pierdut firea, nu s-a descurajat; *(vân.)* **eine Fährte ~** a ține urma. **2.** a păstra; **wohl ~** a păstra bine; **etwas (im Gedächtnis) ~** a ține minte ceva; **im Auge ~** a nu pierde din vedere; **Recht ~** a avea dreptate (până la urmă); **etwas bei sich** *(dat.)* **~** a păstra un secret; **er behielt seine Meinung für sich** nu și-a exprimat părerea; **die Oberhand ~ (über** cu *ac.*) a învinge, a triumfa.
be|halten[2] **I.** *part. trec.* de la behalten[1]. **II.** *adj. (mar.; despre nave)* întreg, neavariat.
Be|hälter, *-s, -, m.* **1.** recipient, rezervor; vas. **2.** cutie. **3.** butelie. **4.** cazan.
Be|hälterschiff, *-(e)s, -e, n.* vapor cu containere.
Be|hälterverkehr, *-s, m. sg.* circulație, transport de obiecte în containere.
Be|hälterwagen, *-s, -, m.* cisternă.
be|haltlich, behältlich *adj.* v. behaltbar.
Be|hältnis, *-ses, -se, n.* v. Behälter.
be|hämmern, *behämmerte, behämmert, vb. (h) tr.* a prelucra, a trata cu ciocanul.
be|hämmert **I.** *part. trec.* de la behämmern. **II.** *adj. (fam.)* țicnit, cam nebun; **~ sein** a-i lipsi o doagă.
be|händ(e), be|händig *adj.* sprinten, iute, dibaci, agil, îndemânatic.
Be|händigkeit *f. sg.* sprinteneală, agilitate, iuțeală, dibăcie, iscusință, îndemânare.
be|handeln, *behandelte, behandelt (ich behand(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a trata, a se purta cu; **er behandelt ihn als Freund** îl tratează ca pe un prieten; **er behandelt ihn schlecht** se poartă urât cu el; **er behandelt ihn behutsam** se poartă cu grijă, cu menajamente față de el; **er behandelt sie stiefmütterlich** o tratează ca o mamă vitregă. **2.** *(chim.)* a trata. **3.** *(tehn.)* a manipula, a mânui; **die Maschine hat er fachgemäß behandelt** a mânuit mașina cu pricepere. **4.** *(med.)* a trata; a îngriji; **sich ~ lassen** a se trata. **5.** *(lit.)* a trata (un subiect), a prelucra. **6.** *(com.)* a cădea la învoială.
be|händigen, *behändigte, behändigt, vb. (h) tr.* **1.** *(elv.)* a ridica, a lua asupra sa. **2.** a înmâna, a preda, a remite.
Be|händigung, *-en, f.* înmânare.
Be|handler, *-s, -, m.* **1.** persoană care tratează. **2.** mânuitor, manipulant.
Be|handlung, *-en, f.* **1.** tratare, tratament, îngrijire; **gute ~** tratament (sau îngrijire) bun(ă); **bevorzugte ~** tratament preferențial; **steuerliche ~** regim fiscal. **2.** *(med.)* tratament; **ärztliche ~** tratament medical. **3.** *(lit.)* tratare (a unui subiect, a unei teme), prelucrare. **4.** *(tehn.)* tratament, mânuire, manipulare; *(ferov.)* întreținere. **5.** *(chim.)* tratare.
Be|handlungs|art, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* mod de a trata, de a mânui (o piesă). **2.** *(med.)* metodă de tratament. **3.** *(lit.)* fel de a trata (un subiect, o temă).
be|handlungsbedürftig *adj.* care necesită tratament.
Behandlungsmethode, *-n, f.* v. Behandlungsart.
Be|handlungs|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (med.)* **1.** fotoliu dentar. **2.** scaun ginecologic.
Be|handlungsweise, *-n, f.* v. Behandlungsart.
be|handschuhen, *behandschuhte, behandschuht, vb. (h) tr.* a pune mănuși, a îmbrăca mănuși, a înmănușa.
be|handschuht **I.** *part. trec.* de la behandschuhen. **II.** *adj.* înmănușat, cu mănuși.
Be|hang, *-(e)s, -hänge, m.*, **Be|hänge**, *-s, -, n.* **1.** draperie, perdea; cuvertură; franjuri, podoabe (la pomul de iarnă). **2.** *pl. (mar.)* pavilioane (pentru pavoazare). **3.** adaos la cântar. **4.** *(vân.)* urechi (la câinii de vânătoare); *(fig.)* auz; **ein Hund mit gutem ~** un câine cu auz fin. **5.** *(vân.)* an de învățământ vânătoresc; **er hat drei Behänge zu studieren** trebuie să-și însușească noțiunile de vânătoare timp de trei ani. **6.** *(zool.)* blană stufoasă (pe picioarele cailor, pe umerii maimuțelor).
be|hangen *adj.* v. behängt.
be|hängen, *behängte, behängt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a îmbrăca, a garnisi, a drapa, a acoperi cu ceva; **schwarz ~** a cerni. **2.** *(vân.)* a dresa câini la lesă. **II.** *refl.* a se găti; *(fam.)* **sich mit etwas ~** a se împopoțona.
Be|hangezeit, *-en, f. (vân.)* **1.** perioadă în care se dresează câinele. **2.** perioadă de năpârlire a cerbului.
Be|hangsel, *-s, -, n.* v. Behang **(1)**.
be|hängt **I.** *part. trec.* de la behängen. **II.** *adj.* **1.** garnisit, acoperit, drapat, îmbrăcat cu ceva; **schwarz ~** acoperit cu negru. **2.** *(despre câini)* dresat.
Be|hängung, *-en, f.* garnisire, împodobire, acoperire.
be|harken, *beharkte, beharkt, vb. (h) tr.* **1.** a grebla. **2.** *(reg.)* a ține sub foc de artilerie.
be|harnen, *beharnte, beharnt, vb. (h) tr.* a umple cu urină, a urina pe...
be|harnischen, *beharnischte, beharnischt, vb. (h)* **I.** *tr.* a îmbrăca cu platoșă, cuirasă; a împlătoși. **II.** *refl.* a îmbrăca platoșa, a-și pune platoșa.
be|harren, *beharrte, beharrt, vb. (h) intr. (auf* cu *dat., bei)* a persista, a persevera, a stărui; **auf etwas ~** a insista asupra unui lucru, a rămâne neclintit în privința unui lucru; **bei seiner Meinung ~** a-și menține părerea; **auf einer Lüge ~** a persista în minciună.
Be|harren, *-s, n. sg.* persistență, perseverență, neclintire.
be|harrlich *adj.* persistent, perseverent, stăruitor; statornic.
Be|harrlichkeit *f. sg.* statornicie, persistență, perseverență.
Be|harrnis *f. sg. (inv.)* v. Beharrung.
be|harrsam *adj.* v. beharrlich.
Be|harrung *f. sg.* **1.** *(fiz.)* inerție. **2.** persistență, perseverență, neclintire; statornicie.
Be|harrungsbeschluss, *-es, -schlüsse, m.* hotărâre care prorogă, amână.
Be|harrungsgesetz, *-es, -e, n. (fiz.)* lege a inerției.
Be|harrungskraft *f. sg.* v. Beharrungsvermögen.
Be|harrungsmoment, *-(e)s, n. sg. (fiz.)* moment de inerție.
Be|harrungsvermögen, *-s, n. sg.* **1.** *(fiz.)* inerție. **2.** *(fig.)* persistență, perseverență; statornicie.
Be|harrungs|zu|stand, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* stare de inerție.
be|härten, *behärtete, behärtet (du behärtest, er behärtet), vb. (h) tr. (reg.)* a afirma cu tărie, a întări (o afirmație), a asigura de...
be|harzen, *beharzte, beharzt (du, er beharzt) vb. (h) tr.* a unge cu rășină.
be|haubt *adj. (despre păsări)* moțat.
be|hauchen, *behauchte, behaucht, vb. (h) tr.* **1.** a sufla (pe ceva), a aburi. **2.** *(fon.)* a aspira.
Be|hauchung, *-en, f.* **1.** aburire. **2.** *(fon.)* aspirație.
be|hauen[1], *behaute, behauen, vb. (h) tr.* **1.** a ciopli, a fasona (cu ciocanul sau cu o unealtă tăioasă). **2.** a ciopli, a ecarisa (un lemn); a emonda. **3.** *(mine)* a încerca o rocă (prin ciocănire, lovire).
be|hauen[2] **I.** *part. trec.* de la behauen[1]. **II.** *adj.* **1.** cioplit; sculptat; fasonat; ecarisat; emondat. **2.** *(despre persoane)* cult, bine crescut, manierat; priceput, versat.
be|häufeln, *behäufelte, behäufelt (ich behäuf(e)le), vb. (h) tr.* a prăși, a mușuroi (plante, pomi).
be|haupten, *behauptete, behauptet (du behauptest, er behauptet) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a afirma, a susține, a pretinde; **steif und fest ~** a afirma sus și tare; **er behauptet seine Unschuld** își susține nevinovăția; **man behauptet** se zice că. **2.** a menține, a apăra; **seine Rechte ~** a-și apăra drepturile; **seinen Platz ~** a-și menține locul; **er behauptet das Feld** e stăpân pe situație. **3.** a repurta; **den Sieg ~** a repurta victoria, a învinge. **II.** *refl.* a se menține, a se afirma, a se apăra cu succes; **die Preise ~ sich** prețurile se mențin.
be|hauptend **I.** *part. prez.* de la behaupten. **II.** *adj.* care susține, care pretinde, care afirmă; *(gram.)* **~er Satz** propoziție enunțiativă.
Be|hauptung, *-en, f.* **1.** afirmație, asertiune, susținere; **~en aufstellen** a face afirmații; **falsche ~en aufstellen a)** a face afirmații false; **b)** a aduce mărturii false; **es sind unbegründete ~en** sunt afirmații neîntemeiate. **2.** păstrare, menținere. **3.** apărare.
Be|hauptungs|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție enunțiativă, expozitivă.
Be|hauptungswille(n), *-(n)s, m. sg.* voință de afirmare.
Be|hauptungswort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* predicat.
be|hausen, *behauste, behaust (du, er behaust), vb. (h)* **I.** *tr.* a găzdui, a adăposti. **II.** *refl. (rar)* a se stabili (cu domiciliul).
be|haust **I.** *part. trec.* de la behausen. **II.** *adj.* domiciliat.
Be|hausung, *-en, f.* **1.** locuință, domiciliu. **2.** adăpost, azil. **3.** vizuină, bârlog.
be|häuten, *behäutete, behäutet (du behäutest, er behäutet), vb. (h)* **I.** *tr.* a îmbrăca cu piele (la șelari). **II.** *refl. (despre răni)* a se acoperi cu piele (nou crescută).
Be|hau|ung, *-en, f.* cioplire, subțiere, emondare; **~ eines Baumes** emondare a unui copac.
be|heben, *behob, behoben, vb. (h) tr.* **1.** a îndepărta, a înlătura, a elimina; **Schwierigkeiten ~** a înlătura dificultăți; **einen Schaden ~** a repara o stricăciune, a drege un defect. **2.** *(austr.)* a ridica (o sumă de bani), a încasa.
Be|hebung, *-en, f.* **1.** înlăturare, îndepărtare, eliminare. **2.** *(austr.)* ridicare (a unei sume de bani).
Be|hebungsfrist, *-en, f. (austr.)* termen de ridicare.
be|heften, *beheftete, beheftet (du beheftest, er beheftet), vb. (h) tr.* **1.** a însăila. **2.** *(tipogr.)* a broșa (o carte).
be|heimaten, *beheimatete, beheimatet (du beheimatest, er beheimatet), vb. (h) tr.* a da cuiva un domiciliu stabil.
be|heimatet *adj.* **1.** originar, de fel din; **in diesem Dorf ~** originar din acest sat. **2.** stabilit, împământenit.
Be|heimatung, *-en, f.* domiciliu stabil.
be|heizbar *adj. (despre încăperi)* care poate fi încălzit(ă).
be|heizen, *beheizte, beheizt (du, er beheizt), vb. (h) tr.* a încălzi, a încinge (soba, cuptorul).

Be|heizung, *-n, f.* încălzire.
Be|heizungs|anlage, *-n, f.* instalaţie de încălzire.
Be|heizungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de încălzire.
Be|helf, *-(e)s, -e, m.* **1.** mijloc auxiliar, ajutor, sprijin. **2.** scuză, pretext, motiv. **3.** *(mil.; fam.)* ordonanţă. **4.** *(jur.)* obiecţie.
be|helfen, *behalf, beholfen (du behilfst, er behilft) vb. (h) refl.* **1.** a se descurca, a reuşi, a izbuti; **er wollte sich ohne meine Hilfe** ~ a vrut să se descurce fără ajutorul meu; **sich mit wenigem** ~ a se descurca, a se mulţumi cu puţin; **sich ohne etwas** ~ a se lipsi de ceva, a se descurca fără ceva; **sich kümmerlich** ~ a trăi de azi pe mâine, a se descurca greu. **2.** a recurge; **sich mit etwas** ~ a recurge la ceva; **sich mit Lügen** ~ a recurge la minciuni, a căuta să scape prin minciuni.
Be|helfs|antenne, *-n, f. (radio)* antenă auxiliară.
Be|helfs|ausfahrt, *-en, f.* ieşire provizorie (de pe autostradă).
Be|helfsbau, *-(e)s, m. sg.* v. Behelfsheim.
Be|helfsbrücke, *-n, f.* pod provizoriu, improvizat.
Be|helfsheim, *-(e)s, -e, n.* locuinţă provizorie (după război).
Be|helfskraft, *-kräfte, f.* forţă auxiliară.
be|helfsmäßig *adj.* auxiliar, temporar.
Be|helfsmaßnahme, *-n, f.* măsură provizorie.
Be|helfs|unterkunft, *-künfte, f.* adăpost provizoriu.
be|helfsweise *adv.* în mod provizoriu; în lipsă de altceva mai bun.
be|helligen, *behelligte, behelligt, vb. (h) tr.* a incomoda, a importuna, a inoportuna *(fam.)*, a deranja; a supăra.
Be|helligung, *-en, f.* incomodare, deranj, supărare.
be|helmen, *behelmte, behelmt, vb. (h) tr.* a pune coif, cască.
be|helmt I. *part. trec.* de la behelmen. **II.** *adj.* **1.** cu coif, cu cască. **2.** *(bot.)* în formă de coif, de cască.
be|hemdet *adj.* purtând cămaşă.
Be|hemoth, *-(s), m. sg.* **1.** animal uriaş, monstru. **2.** hipopotam.
be|hende, be|hendig *adj.* v. behände.
Behendigkeit *f. sg.* v. Behändigkeit.
be|herbergen, *beherbergte, beherbergt, vb. (h) tr.* a găzdui; **einen Freund** ~ a primi, a adăposti un prieten.
Be|herbergung, *-en, f.* găzduire, adăpostire.
Be|herbergungsgewerbe, *-s, n. sg.* industrie hotelieră.
Be|herrschbarkeit *f. sg.* putere de stăpânire.
be|herrschen, *beherrschte, beherrscht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a stăpâni, a domni, a cârmui, a guverna, a controla; **er beherrscht das ganze Land** stăpâneşte (peste) ţara întreagă. **2.** *(fig.)* a domina; **diese Richtung beherrscht die Literatur der ersten Jahrhunderthälfte** această tendinţă domină literatura din prima jumătate a secolului. **3.** *(fig.)* a stăpâni, a poseda, a cunoaşte la perfecţie; **die Technik** ~ a stăpâni tehnica; **er beherrscht das Französische** ştie foarte bine franceza. **4.** *(fig.)* a stăpâni, a înfrâna; **seine Leidenschaften, seine Triebe** ~ a-şi înfrâna pasiunile, a-şi stăpâni pornirile. **5.** a domina, a se ridica, a se înălţa peste; **der Berg beherrscht die Landschaft** muntele domină întreaga regiune. **II.** *refl.* a se stăpâni, a se înfrâna; **er konnte sich nicht** ~ nu s-a putut stăpâni, nu s-a putut reţine.
be|herrschend I. *part. prez.* de la beherrschen. **II.** *adj.* dominant; *(mil.)* **~e Höhe** înălţime, culme dominantă.
Be|herrscher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** stăpânitor(-oare); dominator(-oare). **2.** *(fig.)* stăpân(ă).
be|herrscht I. *part. trec.* de la beherrschen. **II.** *adj.* înfrânat, stăpânit; **er tritt** ~ **auf** se ţine în frâu.
Be|herrschte, *-n, -n (ein Beherrschter) m.* şi *f.* persoană dominată; stăpânită.
Be|herrscht|heit *f. sg.*, **Be|herrschtsein**, *-s, n. sg.* stăpânire de sine.
Be|herrschung *f. sg.* **1.** stăpânire, cârmuire, dominare. **2.** *(fig.)* stăpânire (a unei limbi, a unei ştiinţe etc.). **3.** înfrânare, stăpânire de sine.
be|herzen, *beherzte, beherzt (du, er beherzt), vb. (h)* **I.** *tr.* a îmbărbăta, a da curaj, a încuraja. **II.** *refl.* a se îmbărbăta, a-şi face curaj.
be|herzigen, *beherzigte, beherzigt, vb. (h) tr.* **1.** a pune la inimă, a se pătrunde de ceva. **2.** a ţine seama de ceva, a asculta de un sfat; a lua în consideraţie.
be|herzigenswert *adj.* demn de luat în consideraţie, de ţinut minte.
Be|herzigung, *-en, f.* luare în consideraţie, în seamă; **zur ~!** pentru a fi luat în consideraţie, în seamă.
be|herzt I. *part. trec.* de la beherzen. **II.** *adj.* curajos, viteaz, brav, îndrăzneţ, inimos.
Be|herzt|heit *f. sg.* **Be|herztsein**, *-s, n. sg.* curaj, vitejie, bărbăţie, îndrăzneală.
be|hetzen, *behetzte, behetzt (du, er behetzt), vb. (h) tr. (vân.)* **1.** a asmuţi (câinele). **2.** a goni, a fugări (vânatul). **3.** *(fig.)* a urmări, a hărţui; a sâcâi.
be|hexen, *behexte, behext (du, er behext), vb. (h) tr.* (şi *fig.)* a vrăji, a fermeca, a deochia, a amăgi, a fascina.
Be|hexung, *-en, f.* **1.** vrăjire, fermecare, deochiere. **2.** *(fig.)* fascinare; vrajă, farmec.
be|hilflich *adj.* de ajutor; **jm.** ~ **sein** a fi de ajutor cuiva; **zu etwas** ~ **sein** a fi de ajutor la ceva, într-o privinţă, într-o împrejurare.
be|hindern, *behinderte, behindert, vb. (h) tr.* a împiedica, a stingheri, a opri; **behindert sein (**sau **werden) von (**sau **durch)** a fi împiedicat de.
be|hindert I. *part. trec.* de la behindern. **II.** *adj.* împiedicat, stingherit; **ich bin** ~ sunt împiedicat; **körperlich** ~ infirm, handicapat fizic; **geistig** ~ handicapat mintal.
Be|hinderte, *-n, -n (ein Behinderter), m.* şi *f.* persoană cu handicap.
Be|hinderung, *-en, f.* **1.** împiedicare, stingherire. **2.** infirmitate; handicap.
Be|hinderungsfall, *-(e)s, -fälle, m. (în expr.)* **im** ~ dacă este vreo piedică.
Behle, *-n, f. (reg.)* copil.
Behm|lot, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* ecometru, aparat pentru sondare prin ecou.
Behner, *-s, -, m. (pop.)* şovarcă, paner.
be|hobeln, *behobelte, behobelt (ich behob(e)le), vb. (h) tr.* a trage (sau a da) la rindea, a netezi cu rindeaua sau gealăul.
Be|hobelung *f. sg.* netezire cu rindeaua, făţuire, geluire.
be|hohnlächeln, *behohnlächelte, behohnlächelt (ich behohnläch(e)le) vb. (h) tr.* a lua în derădere, a ironiza; a surâde ironic, batjocoritor.
be|holzen, *beholzte, beholzt (du, er beholzt) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a aproviziona cu lemne. **2.** a acoperi, a căptuşi cu lemn; a lambrisa. **3.** a tăia pădurea. **4.** a împăduri. **II.** *refl.* **1.** a da ramuri. **2.** a se acoperi cu arbori, a se împăduri.
Be|holzung, *-en, f. (forest.)* **1.** împădurire. **2.** lăstărire.
Be|holzungsrecht, *-(e)s, n.* drept de tăiere.
be|hopfen, *behopfte, behopft, vb. (h) tr.* a pune hamei; a semăna cu hamei.
Be|hör, *-en, f.*, **Be|hör**, *-(e)s, -e, n. (înv.)* **1.** apartenenţă. **2.** convenienţă.
be|horchen, *behorchte, behorcht, vb. (h) tr.* **1.** a trage cu urechea, a asculta la uşă, a spiona. **2.** *(med.)* a ausculta.
Be|horchung *f. sg.* spionare.
Be|hörde, *-n, f.* **1.** autoritate, organ al puterii de stat, instanţă; **die oberste** ~ instanţa supremă; **städtische** ~ autoritate municipală, orăşenească. **2.** instituţie, serviciu; **nachgeordnete, untergeordnete** ~ administraţie subordonată; **vorgesetzte** ~ autoritate superioară; **zuständige** ~ autoritate competentă.
Be|hörden|ange|stellte, *-n, -n (ein Behördenangestellter), m.* şi *f.* agent administrativ.
Be|hördendeutsch, *-(s), sg., n.* **Be|hörden|sprache**, *-n, f.* limbaj administrativ, birocratic; limbă de lemn.
be|hördlich *adj.* oficial; **~e Vorschrift** ordonanţă oficială.
be|hördlicherseits *adv.* din partea autorităţilor.
be|hören, *behörte, behört, vb. (h) tr.* **1.** a examina, a interoga. **2.** a asculta.
be|hörig I. *adj.* cuvenit, potrivit, adecvat. **II.** *adv.* cum se cuvine, cum trebuie.
be|host *adj. (fam.)* îmbrăcat cu pantaloni.
be|höst *adj.* **1.** *(fam.)* cu pantaloni, surtucar. **2.** *(despre păsări)* cu pene la picioare, împintenat.
Be|huf, *-(e)s, m. (adm., înv.)* **1.** obicei. **2.** scop, ţel; **zu diesem ~e** în acest scop.
be|hufen, *behufte, behuft, vb. (h) tr.* a potcovi.
be|hufs *prep.* (cu *gen.) (adm., înv.)* spre a, pentru a, cu scopul de a, în vederea; ~ **Ergänzung der Studien** pentru completarea studiilor.
be|huft I. *part. trec.* de la behufen. **II.** *adj.* cu copită, copitat.
be|hülflich *adj. (înv.)* v. behilflich.
be|hüten, *behütete, behütet (du behütest, er behütet) vb. (h) tr.* a feri, a păzi; a ocroti; **jn. vor etwas** ~ a feri pe cineva de ceva; **der Hund behütet das Haus** câinele păzeşte casa; **jn. vor Schaden** ~ a feri pe cineva de pagubă; *(în expr.)* **behüte!** în nici un caz! **Gott behüte!** Doamne fereşte!
Be|hüter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** ocrotitor(-oare); protector(-oare). **2.** păzitor(-oare), gardian(ă), paznic(ă).
be|hut|sam *adj.* precaut, prudent, atent.
Behut|samkeit *f. sg.* precauţie, prudenţă, băgare de seamă.
Be|hütung, *-en, f.* ferire, păzire; ocrotire.
bei I. *prep.* (cu *dat.)* **1.** la; ~ **uns** la noi; ~ **Tisch(e)** la masă; ~ **der Hand** la îndemână; ~ **den Fliegern dienen** a face serviciu la aviaţie; ~ **ihm ist alles möglich** la el totul este posibil; ~ **ihm ist das Überzeugung** la el este (din) convingere; **das kommt selten** ~ **ihm vor** i se întâmplă rar; **sich** ~ **jm. beschweren** a se plânge cuiva; ~ **jm. im Dienste stehen** a sluji pe cineva, a fi în slujba cuiva; ~ **jm. wohnen** a locui la cineva; ~ **seiner Meinung bleiben** a-şi menţine părerea, a rămâne la părerea sa; **~m Hinausgehen** la ieşire; **wie es** ~ **Goethe heißt** cum spune, cum scrie Goethe; **er hat Geld** ~ **sich** are bani la el; **das ist** ~ **uns nicht Sitte** aceasta nu se obişnuieşte la noi; ~ **einem Glas Wein** la un pahar de vin; *(fam.)* **ich bin nicht** ~ **Kasse** n-am bani, nu sunt în fonduri, sunt lefter; **mir ist nicht wohl** ~ **dieser Sache** nu-mi convine treaba asta; **~m ersten Wink** la primul semn; ~ **Überwindung der Schwierigkeiten** la înfrângerea greutăţilor. **2.** lângă, pe lângă, de lângă, de la; aproape de; **er wohnt** ~ **der Brücke** locuieşte lângă pod; **Potsdam** ~ **Berlin** Potsdam lângă Berlin; ~ **jm. sitzen** a şedea lângă cineva; **nahe** ~ **der Stadt** aproape de oraş; **die Schlacht** ~ **Marengo** lupta de la Marengo. **3.** de; **es steht** ~ **Ihnen** depinde de dv.; ~ **der Hand nehmen** a lua de mână. **4.** cu; ~ **dieser Gelegenheit** cu această ocazie; ~ **all dem** cu toate că, în ciuda faptului că; ~ **alledem** cu toate acestea; ~ **weitem größer** cu mult mai mare; **fangt** ~ **mir an** începeţi cu mine; ~ **jm. Unterricht nehmen** a învăţa cu (sau la) cineva, a lua lecţii cu (sau de la) cineva; **Schritt** ~ **Schritt** pas cu pas; ~ **Gelegenheit** când se iveşte ocazia, ocazional; ~ **all seiner Klugheit** cu toată inteligenţa lui. **5.** pe; ~ **meiner Ehre!** pe onoarea mea! ~ **meiner Treu** sau ~ **meinem Barte** pe legea mea; **die Sachen ~m Namen nennen** a spune lucrurilor pe nume; ~ **zwanzig Grad Kälte** pe un ger de –20°; ~ **weitem das schönste Bild** pe departe cel mai frumos tablou; ~ **weitem nicht** nici pe departe; **jn. ~m Wort nehmen** a soma pe cineva să-şi ţină făgăduiala; ~ **Gott!** pe Dumnezeul meu! zău! **6.** în; ~ **der rumänischen Armee** în armata română; **er ist schon** ~ **Jahren** este un om deja în etate; **etwas** ~ **sich** *(dat.)* **denken** a gândi ceva în sinea lui. **7.** sub; **es ist** ~ **Strafe verboten** e interzis sub pedeapsă. **8.** (construit cu *sein)* a fi în, a avea; ~ **Gesundheit sein** a fi sănătos; ~ **guter Laune sein** a fi bine dispus, a fi în toane bune; ~ **Gelde sein** a avea bani; **nicht** ~ **Stimme sein** a nu fi în voce, a fi răguşit; ~ **Verstande sein** sau ~ **Sinnen sein** a fi cu mintea întreagă; *(fig.)* ~ **sich** *(dat.)* **sein** a fi în toate minţile. **9.** la, când; ~ **Abgang des Zuges** la plecarea trenului; ~ **Lebzeiten seines Vaters** pe când trăia tatăl său; ~ **helllichtem Tage** ziua-n amiaza mare; ~ **seinem hiesigen Aufenthalt(e)** când a fost aici, în timpul şederii lui aici; ~ **Tag(e)** ziua, în timpul zilei; ~ **Nacht** noaptea, în timpul nopţii; ~ **der Übergabe der Waren** la predarea mărfii, în timpul predării mărfii. **II.** *adv.* **1.** cam, aproximativ; **es waren** ~ **tausend Mann** au fost cam vreo mie de oameni; ~ **zehn Jahren** vreo zece ani. **2.** ~ **sein** *(fam.)* a fi de faţă, prezent; **da müsste ich doch auch** ~ **sein** ar trebui să fiu şi eu acolo, să particip şi eu.
Bei [bai, *rar* be:i], *-s, -s* (şi *-e), m. (ist.)* bei, mare dregător turc.
bei|an *adv. (înv.)* alături; **er steht** ~ stă alături.
beibe|halten, *behielt bei, beibehalten (du behältst bei, er behält bei) vb. (h) tr.* a menţine, a păstra; **seine Gewohnheiten** ~ a-şi păstra obiceiurile.
Beibe|haltung *f. sg.* păstrare, conservare, menţinere; **unter** ~ menţinând.

beibiegen, *bog bei, beigebogen, vb. (h) tr.* **1.** a alătura, a anexa; *(fam.)* a-și însuși; **er hat sich** *(dat.)* **das Buch beigebogen** și-a însușit cartea. **2.** *(fam.)* a spune; a explica ceva cuiva în mod repetat; a spune într-un mod diplomatic.

beibinden, *band bei, beigebunden (du bindest bei, er bindet bei), vb. (h) tr.* a lega de, a fixa de, a atașa de.

Beiblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** supliment (la o gazetă); foileton; ediție specială. **2.** foaie anexată, anexă.

beibleiben, *blieb bei, beigeblieben, vb. (s) intr. (reg.)* a fi, a rămâne statornic în ceva, pe lângă ceva.

Beiboot, *-(e)s, -e, n. (mar.)* barcă remorcată; barcă de salvare.

Beibreche, *-n, f. (mine)* mineral însoțitor.

beibringen, *brachte bei, beigebracht, vb. (h) tr.* **1.** a aduce, a prezenta, a cita; **neue Beweise** ~ a aduce noi dovezi; **Zeugen** ~ a aduce martori. **2.** a cauza, a pricinui; **Verluste** ~ a pricinui pierderi. **3.** a învăța, a face (pe cineva) să înțeleagă; **jm. etwas** ~ **a)** a învăța pe cineva, a-i băga ceva în cap; **b)** a face pe cineva să priceapă, să înțeleagă; **jm. eine Meinung** ~ a impune cuiva o părere; **jm. Lebensart** ~ a învăța pe cineva cum să se poarte; **Gehorsam** ~ a impune ascultare, supunere. **4.** a administra; **eine Arznei** ~ a da o doctorie; **Gift** ~ a turna pe furiș otravă.

Beibringung, *-en, f.* **1.** aducere, prezentare (de dovezi sau martori). **2.** cauzare, pricinuire, aplicare. **3.** învățare. **4.** citare. **5.** administrare (a unui medicament).

Beibuch, *-(e)s, -bücher, n. (cont.)* registru auxiliar.

Beicht|andacht, *-en, f. (rel.)* spovedanie, mărturisire, confesiune.

Beichte, *-n, f.* **1.** *(rel.)* spovedanie, mărturisire, confesiune; ~ **ablegen** a se spovedi; **zur** ~ **gehen** a merge la spovedanie; ~ **hören** (sau **abnehmen**) a spovedi. **2.** confiere, mărturisire.

beichten, *beichtete, gebeichtet (du beichtest, er beichtet) vb. (h) tr.* și *intr. (rel.)* **1.** a se spovedi. **2.** *(fig.)* a mărturisi; **er beichtet es ihm** i-o mărturisește.

Beichtformel, *-n, f. (rel.)* formulă de spovedanie.

Beichtge|heimnis, *-ses, -se, n. (rel.)* secret al spovedaniei.

Beichtgeld, *-(e)s, -er, n.*, **Beichtgroschen**, *-s, -, m. (rel.)* bani dați preotului la spovedanie.

Beichtiger, *-s, -, m. (rel.)* duhovnic.

Beichtkind, *-(e)s, -er, n.*, **Beichtling**, *-s, -e, m. (rel.)* persoană care se spovedește.

Beichtpfennig, *-s, -e, m.* v. Beichtgeld.

Beicht|siegel, *-s, n. sg.* v. Beichtgeheimnis.

Beicht|spiegel, *-s, -, m. (rel.)* chestionar pentru spovedanie.

Beicht|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (rel.)* scaun pentru spovedanie, confesional.

Beichtvater, *-s, -väter, m.* v. Beichtiger.

beichtwillig *adv.* dispus a se spovedi.

Beicht|zettel, *-s, -, m. (rel.)* listă a păcatelor.

beid|armig *adj. (sport.)* ambidextru, care joacă cu ambele mâini la fel de abil.

beid|äugig *adj. (fiz.)* binocular.

beidbeinig *adj. (sport)* cu ambele picioare; **ein ~er Absprung** o săritură cu ambele picioare.

beide *pron.* amândoi, amândouă; ambii, ambele; **alle** ~ amândoi, amândouă; **wir** ~ noi amândoi, amândouă; **einer von (den) beiden** unul din doi; **eines von beiden** una din două; **keiner von beiden** nici unul, nici altul; **man muss beides tun** trebuie să facem și una și alta.

beide Mal *adv.* de ambele dăți.

beident|halben *adv.* v. beiderseits.

beidentwegen *adv.* din ambele motive.

beider|hand *adv.* și la (sau de-a) stânga și la (sau de-a) dreapta; de (sau în) ambele laturi.

beiderlei *adj. invar.* de ambele feluri; **auf** ~ **Art** și într-un fel, și în altul; ~ **Geschlechts** de ambele sexe; *(gram.)* de amândouă genurile.

beiderseitig *adj.* și *adv.* **1.** de ambele părți, de o parte și de alta, bilateral. **2.** reciproc, mutual. **3.** *(mil.)* din amândouă flancurile.

beiderseits I. *adv.* **1.** de ambele părți, de o parte și de alta. **2.** reciproc, mutual. **II.** *prep.* (cu *gen.*) de ambele părți ale…

Beiderwand *f. sg.* și **Beiderwand**, *-(e)s, n. sg. (înv., text.)* postav jumătate bumbac, jumătate lână.

beiderwandsch *adj. (reg.)* grosolan, comun.

beides *pron.* v. beide.

beidfüßig *adj. (sport.)* care joacă la fel de abil cu ambele picioare; **~er Stürmer** atacant care joacă la fel de bine cu stângul și cu dreptul.

beidgeschlechtig *adj.* **1.** *(gram.)* ambigen; neutru. **2.** hermafrodit.

Beidhänder, *-s, -, m.* **1.** persoană care se servește la fel de bine de amândouă mâinile, ambidextru. **2.** *(ist.)* spadă mare (care se apucă cu ambele mâini).

beidhändig *adj.* ambidextru.

Bei|ding, *-(e)s, -e, n.* (obiect) accesoriu.

Beidleber *pl. (biol.)* amfibii.

beidlebig *adj. (biol.)* amfibiu.

beidrecht *adj.* **1.** *(despre țesături)* cu două fețe. **2.** *(mine)* bilateral, cu două aripi.

Beidrecht, *-(e)s, -e, n. (text.)* stofă cu două fețe.

beidrehen, *drehte bei, beigedreht, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** *(mar.)* a aduce la capă. **2.** *(fig.)* a ceda, a face concesii.

Beidrehen, *-s, n. sg. (mar.)* încetinire a mersului unui vapor.

beidrucken, *druckte bei, beigedruckt, vb. (h) tr. (tipogr.)* a tipări în anexă.

beidrücken, *drückte bei, beigedrückt, vb. (h) tr.* a apăsa pe, a strânge de; **sein Siegel** ~ a(-și) pune sigiliul.

Beidrückung *f. sg.* pecetluire

beidseitig *adj.* și *adv.* v. beiderseitig.

beidseits *adv. (elv.)* v. beiderseits.

bei|einander *adv.* **1.** împreună, laolaltă; *(fig., reg.)* **gut** ~ **sein** a fi sănătos, voinic, bine dispus; *(fig.)* **er ist nicht ganz** ~ nu e în toate mințile. **2.** ordonat(ă); în ordine; **in der Wohnung war alles** ~ în locuință era totul în ordine.

bei|einander haben, *hatte beieinander, beieinander gehabt (du hast beieinander, er hat beieinander) vb. (h) tr.* a avea la un loc; *(în expr.)* **er hat nicht alle** ~ nu e în toate mințile.

bei|einander halten, *hielt beieinander, beieinander gehalten (du hältst beieinander, er hält beieinander) vb. (h) tr.* **1.** a ține la un loc. **2.** a gospodări bine; **sie hält ihr Haus gut** ~ își gospodărește bine casa, menajul.

Bei|einandersein, *-s, n. sg.* timp petrecut împreună în mod plăcut.

bei|einander sitzen, *saß beieinander, beieinander gesessen (du, er sitzt beieinander) vb. (h) intr.* a sta, a ședea la un loc.

bei|einander stehen, *stand beieinander, beieinander gestanden, vb. (h) intr.* a sta (în picioare) împreună.

Beifahrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care stă pe șaua din spate sau în ataș (la motociclete). **2.** însoțitor; ajutor de șofer.

Beifahrer|sitz, *-es, -e, m.* loc, scaun de lângă șofer.

Beifall, *-(e)s, m. sg.* **1.** aplauze; ovații; **stürmischer anhaltender** ~ aplauze furtunoase prelungite; ~ **finden (sau haben)** a fi aplaudat, a avea succes; ~ **klatschen** a aplauda, a ovaționa. **2.** aprobare; ~ **zollen** a aproba.

Beifall|äußerung, *-en, f.* v. Beifallsbezeigung.

beifallen, *fiel bei, beigefallen (du fällst bei, er fällt bei) vb. (s) intr.* **1.** a se alătura, a fi de acord; **einer Meinung** ~ a se alătura unei opinii. **2.** *(înv.)* a-i veni în minte; **sich** *(dat.)* ~ **lassen** a-i trece prin minte.

beifällig *adj.* **1.** aprobativ, favorabil; **sich** ~ **äußern** a se pronunța aprobativ, favorabil. **2.** flatant, măgulitor.

Beifallsbezeigung, *-en, f.* manifestare de aprobare (prin aplauze); ovaționare.

beifallsfreudig *adj.* dispus să aplaude; **~es Publikum** un public darnic cu aplauzele.

Beifallsgemurmel, *-s, n. sg.* murmur aprobativ, de simpatie.

Beifallsgetöse, *-s, n. sg.* ropot de aplauze.

Beifallsjubel, *-s, m. sg.* aplauze însoțite de manifestarea puternică și zgomotoasă a bucuriei.

Beifallsklatschen, *-s, n. sg.* aplaudare, aplauze.

Beifallskundgebung, *-en, f.* v. Beifallsbezeigung.

Beifallsruf, *-(e)s, -e, m.* ovație, aprobare zgomotoasă; manifestare de simpatie.

Beifalls|sturm, *-(e)s, -stürme, m.* furtună de aplauze, aplauze furtunoase.

beifallswert *adj.* demn de a fi aplaudat, ovaționat.

Beifalls|zeichen, *-s, -, n.* semn de simpatie.

Beifang, *-(e)s, -fänge, m.* **1.** captură ocazională (la pescuit). **2.** *(reg.)* strat de țărână mai ridicată între două brazde.

Beifilm, *-(e)s, -e, m.* film de (scurt metraj dat în) completare.

beifolgen, *folgte bei, beigefolgt, vb. (s) intr.* a urma, a fi anexat.

beifolgend I. *part. prez.* de la beifolgen. **II.** *adj.* alăturat, anexat; **das ~e Muster** mostra alăturată.

Beiform, *-en, f. (gram.)* participiu (prezent, trecut).

Beifracht *f. sg. (mar.)* bagaj pe care-l poate lua o persoană la bord.

beifügen, *fügte bei, beigefügt, vb. (h) tr.* a adăuga, a anexa, a alătura; *(inform.)* **die beizufügende Datei** fișierul de atașat.

Beifügung, *-en, f.* **1.** adăugare, anexare, alăturare; atașare; **unter** ~ anexând. **2.** *(gram.)* atribut.

Beifügungs|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție atributivă.

Beiführung *f. sg. (mar.)* încărcătură maximă (a unui vapor).

Beifuß, *-es, m. sg. (bot.)* pelinița *(Artemisia* L.); **gemeiner** ~ pelin-negru *(Artemisia vulgaris* L.).

Beifutter, *-s, n. sg.* adaos la hrana obișnuită a animalelor.

Beigabe, *-n, f.* supliment, adaos.

Beigang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** *(arhit.)* coridor dosnic de comunicație. **2.** *(mineral.)* filon secundar. **3.** *(mine)* galerie paralelă.

beige [bɛ:ʒ] *adj.* (de culoare) bej.

Beige[1] [bɛ:ʒ], -, *n. sg.* (culoarea) bej.

Beige[2], *-n, f. (reg.)* stivă (de lemne).

beigeben, *gab bei, beigegeben (du gibst bei, er gibt bei) vb. (h) tr.* **1.** a adăuga, a alătura, a da ca ajutor; **er wurde mir als Assistent beigegeben** mi-a fost repartizat ca asistent. **2.** a da (la jocul de cărți); **klein** ~ **a)** a da o carte mică; **b)** *(fig.)* a ceda, a se supune, a o lăsa mai moale.

beige|farben ['bɛ:ʒ-] *adj.* bej; **~e Strümpfe** ciorapi bej.

beigefügt *adj.* alăturat, anaexat.

beigehen, *ging bei, beigegangen, vb. (s) intr. (înv.)* **1.** a fi anexat. **2.** *(reg.)* a lua parte.

beigehend I. *part. prez.* de la beigehen. **II.** *adj.* alăturat, adăugat.

beigelegt I. *part. trec.* de la beilegen. **II.** *adj.* **1.** anexat, alăturat. **2.** aplanat.

Beigemach, *-(e)s, -gemächer, n.* odăiță, cămăruță (alăturată).

beigen, *beigte, gebeigt, vb. (h) tr. (reg.)* a stivui.

beige|ordnet *adj.* **1.** *(gram.)* coordonat. **2.** dat ca ajutor.

Beige|ordnete, *-n, -n (ein Beigeordneter) m.* și *f.* **1.** ajutor(-oare) de primar. **2.** consilier(ă) municipal(ă).

Beigericht, *-(e)s, -e, n.* **1.** garnitură (la o mâncare). **2.** aperitiv, gustare, mizilic.

Beigeruch, *-(e)s, -rüche, m.* miros aparte, particular (neplăcut); iz.

beigeschlossen *adj.* v. beigefügt.

Beigeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust aparte, special, particular, secundar (neplăcut); *(fig.)* **ein bitterer** ~ un gust (secundar) amar; **dieser Scherz hat einen bösen** ~ gluma aceasta are un gust amar; **eine Sache mit üblem** ~ o poveste cu un iz neplăcut; **einen** ~ **von etwas haben** a ști ce înseamnă, a ști din experiență.

Beigeschoss, *-es, -e, n. (reg.)* etaj, nivel intermediar, mezanin.

beigesellen, *gesellte bei, beigesellt, vb. (h)* **I.** *tr.* a alătura, a da ca tovarăș; a anexa. **II.** *refl.* a se asocia, a se alătura.

Beigesellung *f. sg.* asociere, întovărășire.

beigießen, *goss bei, beigegossen (du, er gießt bei), vb. (h) tr.* a adăuga prin turnare.

Beiglied, *-(e)s, -er, n. (constr.)* parte de pervaz.

Beiguss, *-es, -güsse, m. (cul.)* sos.

Beigut, *-(e)s, -güter, n. (ferov.)* încărcătură suplimentară, fraht suplimentar.

Bei|hälterin, *-nen, f.* concubină, țiitoare.

bei|handen *adv.* la îndemână.

Beilhau, *-(e)s, -e, m. (reg.)* os (care se dă la o anumită cantitate de carne).

Beilheft, *-(e)s, -e, n.* supliment la o publicație.

beiheften, *heftete bei, beigeheftet (du heftest bei, er heftet bei), vb. (h), tr.* a îndosaria, a anexa.

beilhelfen, *half bei, beigeholfen (du hilfst bei, er hilft bei), vb. (h), tr.* a ajuta, a da o mână de ajutor (la ceva).

beilher *adv.* **1.** alături. **2.** în treacăt; printre altele.

Beilhilfe, *-n, f.* **1.** ajutor, asistență; ~ **leisten** a da ajutor. **2.** contribuție; subvenție; **staatliche** ~ subvenție de stat; **finanzielle** ~ ajutor financiar, subvenție; **tarifliche** ~ ajutor tarifar. **3.** complicitate.

beilhilflich *adj.* **1.** ajutător. **2.** *(jur.)* subsidiar.

Beilhirsch, *-es, -e, m. (vân.)* cerb tânăr.

beilholen, *holte bei, beigeholt, vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a strânge velele. **2.** *(jur.)* a cere pe cale judiciară.

Beilhülfe, *-n, f.* v. Beihilfe.

Beijagd, *-en, f.*, **Beijagen**, *-s, n. sg.* vânătoare secundară, vânătoare de vânat mic (când se pândește vânatul mare).

Beikammer, *-n, f.* odăiță, cămăruță (alăturată).

Beikarte, *-n, f.* carte mică (la jocul de cărți).

Beikind, *-(e)s, -er, n.* bastard.

Beikirche, *-n, f.* capelă.

Beiklang, *-(e)s, -klänge, m.* **1.** sunet secundar (de fond), sunet acompaniator. **2.** *(muz.)* flageolet. **3.** *sg. (fig.)* subînțeles, nuanță, ton; **seine Worte haben einen ~ von Trauer** cuvintele sale au o nuanță de tristețe.

Beiknecht, *-(e)s, -e, m.* rândaș.

Beikoch, *-(e)s, - köche, m.* ajutor de bucătar.

Beiköchin, *-nen, f.* ajutoare de bucătar.

beikommen, *kam bei, beigekommen, vb. (s) intr.* **1.** a se apropia, a ajunge la; **er kann seinem Geld(e) nicht ~** nu poate să-și încaseze banii; **er kommt seinem Schaden bei** își recuperează paguba; **ihm ist nicht beizukommen** nu te poți atinge de el, nu-i poți veni de hac. **2.** *(fig.)* a privi pe cineva; a reveni cuiva; **das kommt mir bei** asta mă privește pe mine, este treaba, datoria mea. **3.** a egala, a se ridica până la ceva; **die Kopie kommt dem Original nicht bei** copia nu egalează originalul, copia nu este de talia originalului; **ihm ist nicht beizukommen** este de neegalat, de neînvins. **4.** a rezolva, a soluționa. **5.** *(în expr.)* **sich** *(dat.)* ~ **lassen** a-și aminti; a-i trece prin minte.

Beikost *f. sg.* completare (a mesei la sugari), hrană suplimentară, supliment; regim suplimentar.

beil. *presc.* de la beiliegend.

Beil, *-(e)s, -e, n.* **1.** topor, bardă, secure; **er wirft das ~ weit** a dat cu bâta în baltă. **2.** secure a călăului; **durch das ~ hinrichten lassen** a condamna la moarte prin decapitare; **das ~ der Guillotine** cuțitul ghilotinei.

Beilade, *-n, f.* **1.** cutiuță. **2.** sertar mic; despărțitură într-un geamantan de lemn.

beiladen, *lud bei, beigeladen (du lädst bei, er lädt bei), vb. (h) tr.* **1.** a încărca (suplimentar, împreună cu altceva). **2.** *(jur.)* a cita; **jn.** ~ a cita pe cineva.

Beiladung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* încărcătură suplimentară. **2.** *(mil.)* încărcătură de rezervă. **3.** *(jur.)* citare, chemare.

Beilage, *-n, f.* **1.** adaos, anexă, supliment; *(tehn.)* bailag. **2.** garnitură (la mâncare). **3.** *(tipogr.)* supliment.

Beilager, *-s, -, n. (ist.)* **1.** ceremonie de nuntă. **2.** *(înv.)* v. Beischlaf.

Beilagscheibe, *-n, f. (tehn.)* șaibă, rondelă (de adaos).

Beilagstück, *-(e)s, -e, n.* supliment.

Beiländer, *-s, -, m.* v. Binnenländer.

Beilast, *-en, f. (mar.)* **1.** balast. **2.** bagaj pe care-l iau marinarii la bord.

Beiläufer, *-s, -, n.* **1.** *(astron.)* satelit. **2.** *(fig.)* tovarăș de drum. **3.** curier.

beiläufig **I.** *adj.* întâmplător, ocazional, incidental. **II.** *adv.* **1.** între altele, în treacăt; ~ **gesagt** fiindcă veni vorba de, în treacăt fie zis; **2.** *(austr.)* cam, aproape, vreo.

Beilbrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mar.)* contract pentru construirea unei nave. **2.** certificat de construcție. **3.** *(elv., înv.)* ipotecă.

Beilchen, *-s, -, n. (dim.* de la Beil) toporaș, toporișcă.

beilegen, *legte bei, beigelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a anexa, a alătura. **2.** *(fig.)* a da, a atribui (un nume, o poreclă). **3.** a împăca, a aranja, a aplana (un conflict). **II.** *intr. (mar.)* a strânge velele.

Beilegung, *-en, f.* **1.** anexare, alăturare. **2.** atribuire. **3.** încetare, suspendare, aplanare (a unui conflict); **gütliche** ~ rezolvare pașnică; **gerichtliche** ~ rezolvare, reglementare juridică. **4.** *(mar.)* strângerea velelor.

beileibe *adv.* nici pe departe; **das ist ~ nicht so** asta nu-i deloc așa; **das darf ~ nicht sein** asta să nu se întâmple în nici un caz; ~ **nicht** pentru nimic în lume, cu nici un chip.

Beileid, *-(e)s, n. sg.* compătimire, condoleanțe; **sein ~ ausdrücken** a prezenta condoleanțe; ~ **empfinden** a compătimi; **mein ~!** condoleanțele mele!

Beileidsbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită de condoleanțe.

Beileidsbezeigung, **Beileidsbezeugung**, *-en, f.* exprimare a condoleanțelor.

Beileidskarte, *-n, f.* carte poștală de condoleanțe.

Beileidsschreiben, *-s, -, n.* scrisoare de condoleanțe.

Beileidstelegramm, *-(e)s, -e, n.* telegramă de condoleanțe.

Beileisen, *-s, -, n.* partea de fier a toporului.

Beileitungswassermenge, *-n, f.* debit de apă în derivație.

beilen, *beilte, gebeilt, vb. (h) tr.* **1.** a tăia cu toporul (lemne); a ciopli cu barda. **2.** *(rar)* a executa, a tăia capul cu securea.

beilfertig *adj. (înv.; mar.; despre construirea navelor)* gata, isprăvit; **~es Schiff** vapor gata cu tachelajul nemontat.

beilförmig *adj.* în formă de topor.

Beilhieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură cu toporul.

beiliegen, *lag bei, beigelegen, vb. (h) intr.* **1.** a fi anexat, a fi alăturat. **2.** *(mar.)* a încetini, a opri, a aștepta; **das Schiff liegt bei** vaporul așteaptă să treacă furtuna. **3.** a coabita; **jm.** ~ a se culca cu cineva, alături de cineva, lângă cineva.

beiliegend **I.** *part. prez.* de la beiliegen. **II.** *adj.* anexat, alăturat.

Beilkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* coroniște *(Coronilla varia* L.).

Beilrücken, *-s, -, m.* muchia toporului.

Beilstein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* jad, nefrit.

Beilstiel, *-(e)s, -e, m.* coadă de topor.

beim (formă prescurtată pentru bei dem) la; ~ **Einpacken** la împachetare.

beimengen, *mengte bei, beigemengt, vb. (h) tr.* v. beimischen.

Beimengung, *-en, f.* v. Beimischung.

beimessen, *maß bei, beigemessen (du, er misst bei), vb. (h) tr.* a atribui, a acorda; **einer Sache eine große Bedeutung** ~ a da, a acorda mare importanță unui lucru; **Glauben** ~ a da crezare; **eine Schuld** ~ a imputa, a învinui.

Beimessung, *-en, f.* atribuire; imputare.

beimischen, *mischte bei, beigemischt, vb. (h) tr.* a amesteca, a adăuga în amestec.

Beimischung, *-en, f.* amestecare, adăugare.

beimpfen, *beimpfte, beimpft, vb. (h) tr.* a trata prin vaccin.

Bein, *-(e)s, -e, n.* **1.** picior; **die ~e übereinander schlagen** a pune picior peste picior; **jn. auf die ~e bringen** sau **jm. auf die ~e helfen** a ajuta pe cineva să se pună pe picioare, să se restabilească; **wieder auf die ~e kommen** a se însănătoși, a se face bine; **wieder auf den ~en sein** a fi din nou sănătos; **mit einem ~ im Grab(e) stehen** a fi grav bolnav, a fi cu un picior în groapă; **immer wieder auf die ~e fallen** a-și reveni mereu fără a fi păgubit; **die ~e in die Hand nehmen** a fugi, a o șterge; a-și lua picioarele la spinare, a o lua la picior, la sănătoasa; *(fam.)* **jm. ~e machen** a zori pe cineva, a face pe cineva să umble mai repede; **sich auf die ~e machen** a porni, a pleca; **der Schreck ist ihm in die ~e gefahren** i s-au muiat picioarele de spaimă; **jm. ein ~ stellen** a pune cuiva o piedică; **jm. Knüppel zwischen die ~e werfen** a pune cuiva bețe în roate; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **für jn. ein ~ ausreißen** a se strădui, a face tot posibilul pentru cineva; **sich** *(dat.)* **kein ~ ausreißen** a nu se obosi muncind prea mult; **~e bekommen** a dispărea; **auf eigenen ~en stehen** a fi independent, a sta pe picioarele proprii; **sich** *(dat.)* **die ~e in den Leib stehen** a obosi (sau a-i trece os prin os) stând în picioare, a aștepta mult timp în picioare; **Lügen haben kurze ~e** minciuna are picioare scurte; **sich** *(dat.)* **die ~e vertreten** a-și dezmorți picioarele; **mit dem linken ~ zuerst aufgestanden sein** a fi prost dispus. **2.** os; ciolan; *(fig.)* **durch Mark und ~ gehen a)** a zdruncina, a zgudui adânc; **b)** a face nervos, a irita; *(fam.)* **kein ~!** nici un pic. **3.** fildeș.

Beinader, *-n, f. (anat.)* arteră femurală.

beinah(e), **beinahe** *adv.* aproape, cât pe-aci; **ich hätte ~ etwas gesagt** eram gata-gata să spun ceva.

Beiname, *-ns, -n, m.* **1.** poreclă, **2.** epitet.

beinamputiert *adj.* cu picior amputat; **ein ~er Mann** un om cu piciorul amputat.

Beinarbeit, *-en, f. (sport)* lucrul cu picioarele.

Beinarbeiter, *-s, -, m.* strungar (în lemn sau fildeș).

Beinasche *f. sg.* cenușă de oase (calcinate).

Beinbrech, *-(e)s, m. sg. (geol.)* tuf calcaros.

Beinbrecher, *-s, -, m.* **1.** vultur de mare *(Heliaetos albicilla)*. **2.** *sg. (bot.)* cruciuliță *(Senecio vulgaris* L.).

Beinbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** fractură a piciorului; **Hals- und Beinbruch!** *(fam.)* noroc! succes! baftă! **2.** *(geol.)* v. Beinbrech.

beinbrüchig *adj.* care are un os sau un picior fracturat.

Beinchen, *-s, -, n. (dim.* al lui Bein) **1.** piciorуș. **2.** oscior.

beindürr *adj.* **1.** slab de-i numeri coastele. **2.** foarte tare și uscat.

beineln, *beinelte, gebeinelt (ich bein(e)le), vb. (h) tr. (elv.)* a merge cu pași mărunți și iuți.

beinennen, *nannte bei, beigenannt, vb. (h) tr.* **1.** a porecli. **2.** a numi, a enumera, a înșira.

Beinerde *f. sg.* v. Beinasche.

beinern *adj.* de os; de fildeș.

Beinfäule, **Beinfäulnis** *f. sg.* v. Beinfraß.

Beinfessel, *-n, f.* cătușe pentru picioare.

Beinfolter, *-n, f.* butuc (instrument de tortură).

Beinfraß, *-es, m. sg. (înv.)* carie a oaselor.

Beingerüst, *-(e)s, -e, n. (rar)* schelet.

Beingeschwulst, *-geschwülste, f. (med.)* tumoare osoasă.

Beinglas, *-es, -gläser, n.* sticlă mată, translucidă.

beinhalten, *beinhaltete, beinhaltet (du beinhaltest, er beinhaltet), vb. (h) tr.* a conține, a cuprinde.

beinhart *adj.* tare și uscat ca osul.

Beinhase, *-n, -n, m. (vân.; iron.)* vânător nepriceput.

Beinhaus, *-es, -häuser, n.* osuar.

Beinhaut *f. sg. (anat.)* periost.

Beinheil, *-(e)s, n. sg.* v. Beinwell **(1)**.

Beinholz, *-es, n. sg. (bot.)* **1.** corn *(Cornus mas* L.). **2.** sânger *(Cornus sanguinea* L.). **3.** mălin-negru *(Ligustrum vulgare* L.).

beinicht *(înv.)*, **beinig** *adj.* osos, ciolănos.

Beinkleid, *-(e)s, -er, n.* pantalon.

Beinknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* nasture de os.

Beinleder, *-s, -, n.* apărătoare din piele (pentru picioare), jambieră.

Beinling, *-s, -e, m.* **1.** pulpar, carâmb al ciorapului. **2.** crac de pantalon. **3.** *(la animale)* blană de la picioare.

Beinmark, *-(e)s, n. sg.* măduvă osoasă.

Beinmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de oase.

Beinöl, *-(e)s, n. sg.* ulei de oase.

Beinprothese, *-n, f. (med.)* proteză, picior artificial.

Beinröhre, *-n, f.* v. Beinschiene **(1)**.

Beinschelle, *-n, f.* cătușă pentru picioare.

Beinschere, *-n, f. (sport)* foarfecă; șut de tip foarfecă.

Beinschiene, *-n, f.* **1.** *(ist.)* pulpar, parte a armurii care apără pulpa piciorului. **2.** apărătoare pentru jucători de hochei și baschet. **3.** *(med.)* atelă metalică (la aparatele ortopedice pentru picior).

Beinschlag, *-(e)s, -schläge, m. (sport)* mişcare a picioarelor la înot.
Beinschoner, *-s, -, m.* v. B e i n s c h i e n e (**1**, **2**).
Beinschrauben *pl.* butuci (instrument de tortură).
Beinschuss, *-es, -schüsse, m.* rană la picior cauzată de o armă de foc; împuşcătură în picior.
Beinschwarz, *-es, n. sg.* **1.** cărbune animal. **2.** praf sau făină de oase.
Bein|spreizen, *-s, n. sg. (sport)* crăcănare, îndepărtare laterală a picioarelor.
Bein|stellen, *-s, n. sg.* punere de piedică, împiedicare.
Bein|stumpf, *-(e)s, -stümpfe, m.* ciot, picior amputat.
Beintasche, *-n, f.* v. B e i n s c h i e n e (**1**).
Beinverletzte, *-n, -n (ein Beinverletzter), m.* şi *f.* persoană rănită la picior.
Beinvieh, *-(e)s, n. sg.* vite cornute.
Beinwell, *-(e)s, -e, m.* (şi *n*) **1.** (*bot.*) brustur-negru *(Symphytum officinale* L.). **2.** *(mineral.)* tuf calcaros.
Beinwickel, *-s, -, m.* moletieră.
Beinwurz *f. sg.* v. B e i n w e l l (**1**).
Beinzeug, *-(e)s, n. sg.* v. B e i n s c h i e n e (**1**).
bei|ordnen, *ordnete bei, beigeordnet (du ordnest bei, er ordnet bei), vb. (h) tr.* **1.** a ataşa, a da ca ajutor. **2.** a coordona.
bei|ordnend I. *part. prez.* de la b e i o r d n e n. **II.** *adj.* coordonator.
Bei|ordnung, *-en, f.* **1.** ataşare. **2.** coordonare.
Beipack, *-(e)s, -e* (şi *-päcke*), *m.* **1.** fraht suplimentar. **2.** (*tel.*) circuite simetrice (cvarte sau perechi) care însoţesc o conductă coaxială într-un cablu de telecomunicaţii.
beipacken, *packte bei, beigepackt, vb. (h) tr.* **1.** a împacheta (împreună) cu… **2.** a mai pune ceva într-un pachet.
Beipackung *f. sg.* împachetare, adăugare, adaos la un pachet.
Beipackzettel, *-s, -, m.* prospect (al unui produs).
Beipferd, *-(e)s, -e, n.* cal lăturaş.
beipflichten, *pflichtete bei, beigepflichtet (du pflichtest bei, er pflichtet bei), vb. (h) intr.* a aproba, a consimţi, a se învoi; **ich pflichte deiner Meinung bei** sunt de părerea ta.
Beipflichtung, *-en, f.* aprobare, consimţire, încuviinţare, aderare la …
Beiprogramm, *-(e)s, -e, n.* program suplimentar; completare (film).
Beiram, *-s, -s, m.*, **Beiramfest**, *-(e)s, -e, n.* bairam turcesc.
Beirat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consiliu, sfat; comitet consultativ; consiliu consultativ. **2.** consilier, sfetnic, expert, consultant.
Beiratschaft *f. sg.* tutelă, curatelă.
be|irren, *beirrte, beirrt, vb. (h) tr.* a încurca, a induce în eroare; **sich nicht ~ lassen** a nu se lăsa influenţat, a nu se zăpăci.
Beisaat, *-en, f. (agr.)* semănătură suplimentară.
beisammen *adv.* împreună; **dicht ~** înghesuit; **seine Gedanken ~ haben** a fi atent, concentrat; **nicht ganz ~ sein a)** a se simţi prost, a fi uşor bolnav; **b)** *(fig.)* a nu fi în toate minţile.
Beisammensein, *-s, n. sg.* întrunire, reunire; reuniune.
beisammensitzen, *saß beisammen, beisammengesessen (du, er sitzt beisammen), vb. (h* şi *s) intr.* **1.** a sta, a şedea împreună, a sta unul lângă altul. **2.** a fi împreună.
beisammen|stehen, *stand beisammen, beisammengestanden, vb. (h* şi *s) intr.* a sta împreună în picioare.
Bei|sass, *-en, -en,* **Bei|sasse**, *-n, -n, m.* **1.** *(ist.)* locuitor fără (drept de) cetăţenie. **2.** ţăran sărac. **3.** asesor.
Beisatz, *-es, -sätze, m.* **1.** adăugire, adaos. **2.** *(gram.)* apoziţie.
beischaffen, *schaffte bei, beigeschafft, vb. (h) tr.* a procura.
Beischaffung *f. sg.* procurare.
beischießen, *schoss bei, beigeschossen (du, er schießt bei), vb. (h) tr.* v. b e i s t e u e r n.
Beischiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* vas de escortă.
Beischlaf, *-(e)s, m. sg.* relaţie sexuală.
beischlafen, *schlief bei, beigeschlafen (du schläfst bei, er schläft bei), vb. (h) intr.* a avea relaţii sexuale.
Beischläfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* concubin(ă), amant(ă).
Beischlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** *(constr.)* terasă, peron (în faţa casei), estradă. **2.** monedă cu defect (greşit bătută).
beischlagen, *schlug bei, beigeschlagen (du schlägst bei, er schlägt bei), vb. (h)* **I.** *tr.* a anexa, a adăuga. **II.** *intr. (vân.; despre mai mulţi câini)* a adulmeca şi a indica vânatul prin lătrat.
beischließen, *schloss bei, beigeschlossen (du, er schließt bei), vb. (h) tr.* **1.** a anexa, a alătura, a adăuga. **2.** a uni. **3.** a închide, a strânge.
Beischließung, *-en, f.* anexare, alăturare, adăugare.
Beischluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** anexă, adaos (împachetat sau trimis împreună cu ceva). **2.** anexare, adăugare; **unter ~ unserer Rechnung** alăturând nota noastră de plată.
Beischlüssel, *-s, -, m.* cheie falsă.
Beischmack, *-(e)s, -schmäcke, m.* v. B e i g e s c h m a c k.
beischreiben, *schrieb bei, beigeschrieben, vb. (h) tr.* a completa un act, un text oficial.
Beischrift, *-en, f.* **1.** supliment, notă post-scriptum. **2.** adaos ulterior în registrul de contabilitate.
Beisegel, *-s, -, n. (mar.)* velă auxiliară.
bei sein, *war bei, bei gewesen, vb. (s) intr. (fam.)* a fi de faţă, prezent; **da müsste ich doch auch ~** ar trebui să fiu şi eu acolo, ar trebui să particip şi eu.
Beisein, *-s, n. sg.* prezenţa; **in seinem ~** în prezenţa lui.
beiseite *adv.* la o parte, într-o parte; deoparte; **Scherz ~!** să lăsăm gluma, destul cu glumele; fără glumă; **~ bringen a)** a salva; **b)** a-şi însuşi; **c)** a face să dispară, a omorî; **~ legen (**sau **setzen** sau **tun)** a pune la o parte (sau deoparte); **Geld ~ legen** a economisi bani; **er setzt die Ehrfurcht ~** lasă respectul deoparte, se poartă nerespectuos; **~ lassen** a omite; **~ nehmen** a reţine; a lua deoparte; **~ schaffen a)** a face să dispară, a îndepărta; **b)** a omorî; **~ schieben** a înlătura, a da la o parte; **~ stehen** a nu se implica, a nu fi băgat în seamă; (şi *fig.*) **~ stoßen** sau **schieben** a da sau a împinge la o parte cu bună ştiinţă.
Beiseitelassung, *-en, f.* omitere.
Beiseiteschaffung, *-en, f.* îndepărtare, înlăturare.
Beiseitesetzung, *-en, f.* v. B e i s e i t e l a s s u n g.
beiseits *adv. (reg.)* v. b e i s e i t e.
Beis(e)l, *-s, -(n), n. (reg.* şi *austr.)* cârciumă, tavernă.
beisetzen, *setzte bei, beigesetzt (du, er setzt bei), vb. (h) tr.* **1.** a adăuga. **2.** a înmormânta; **einen Verstorbenen ~** a înmormânta un răposat. **3.** a pune pe foc; **eine Suppe ~** a pune supa pe foc. **4.** *(mar.)* a întinde vela.
Beisetzung, *-en, f.* **1.** alăturare. **2.** înmormântare. **3.** *(mar.)* întindere a pânzelor.
Beisetzungsfeier, *-n, f.* ceremonie funerară, funeralii.
beisichtig *adj. (reg.)* miop.
Beisitz, *-es, -e, m. (jur.)* asistenţă, participare ca asesor în instanţă.
beisitzen, *saß bei, beigesessen (du, er sitzt bei), vb. (h) intr.* **1.** a fi de faţă (la o şedinţă), a participa (la o şedinţă). **2.** *(jur.)* a asista la un proces, a îndeplini funcţia de asesor.
Beisitzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (jur.)* asesor(-oare).
Beisitzer|amt, *-(e)s, -ämter, n.* funcţie de asesor.
beispannen, *spannte bei, beigespannt, vb. (h) tr.* a înhăma (un cal) alături de…
Bei|spiel, *-(e)s, -e, n.* exemplu; pildă; **zum ~** de exemplu; **ein treffendes ~** un exemplu potrivit; **sich** *(dat.)* **ein ~ nehmen** a lua drept (sau de) exemplu; **als ~ anführen** a da ca exemplu; **böse ~e verderben gute Sitten** merele putrede strică pe cele bune.
bei|spielhaft *adj.* exemplar; **~e Haltung** ţinută exemplară.
bei|spiel|los *adj.* fără asemănare, fără precedent, nemaiauzit, nemaipomenit, fără pereche.
Bei|spiel|losigkeit, *en, f.* enormitate, ceva fără precedent; lipsă de precedent.
bei|spielmäßig *adj.* v. b e i s p i e l h a f t.
Bei|spielsammlung, *-en, f.* culegere de modele, de exemple, de paradigme.
Bei|spielsfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz exemplar.
bei|spiel(s)halber, **bei|spielsweise** *adv.* de exemplu, drept pildă, de pildă.
bei|springen, *sprang bei, beigesprungen, vb. (s) intr.* a sări în ajutor; **er ist mir beigesprungen** mi-a sărit în ajutor.
Beißel, *-s, -, m. (reg.)* daltă.
beißen, *biss, gebissen (du, er beißt), vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a muşca, a rupe cu dinţii; a mesteca; **nichts zu ~ noch zu brechen haben** a nu avea ce mânca; **sich** *(dat.* sau *ac.)* **auf die Zunge ~** a-şi muşca limba; **um sich ~** a muşca în jur, a căuta să apuce cu dinţii în toate părţile; **nach jm. ~** a încerca să muşte, să apuce cu dinţii pe cineva; *(fig., fam.)* **ins Gras ~** a muri, a da ortul popii; **den letzten ~ die Hunde** celor târziu veniţi (le rămân) oasele; **in den sauren Apfel ~** a înghiţi găluşca; **seine Wut in sich ~** a-şi înghiţi furia. **2.** a ustura; a pişca; **der Rauch beißt in die Augen** fumul înţeapă la ochi; **Essig beißt** oţetul pişcă; **ein Floh hat mich gebissen** m-a înţepat un purice. **3.** a muşca din; **die Fische ~ heute gut** peştii muşcă azi bine din momeală. **4.** *(fig.)* a înţepa, a muşca, a împunge (cu vorbe).
Beißen, *-s, n. sg.* **1.** muşcat. **2.** usturime, mâncărime, pişcătură. **3.** *(fig.)* împungere, înţepare (cu vorbe ironice, răutăcioase).
beißend I. *part. prez.* de la b e i ß e n. **II.** *adj.* muşcător; *(fig.)* înţepător; caustic, sarcastic; **~er Spott** sarcasm; **es ist ~ kalt** pişcă gerul; **~er Schmerz** durere arzătoare.
Beißer, *-s, -, m.* **1.** animal care muşcă; câine rău. **2.** dinte incisiv de lapte. **3.** *(iht.)* grindel, zvârlugă, pişcar *(Gurnus fossilis)*. **4.** piedică în roata căruţei. **5.** *(austr.)* rangă.
Beißerzahn, *-(e)s, -zähne, m. (fam.)* incisiv de lapte.
beißig *adj.* b e i ß e n d (**II**).
Beißigkeit *f. sg.* **1.** coroziune. **2.** usturime, mâncărime.
Beißker, *-s, -, m.* v. B e i t z k e r.
Beißkohl, *-(e)s, m. sg. (bot.)* sfeclă *(Beta vulgaris* L.).
Beißkorb, *-(e)s, -körbe, m.* botniţă.
Beißwut *f. sg.* furie, obicei de a muşca.
Beißzahn, *-(e)s, -zähne, m. (anat.)* dinte incisiv.
Beißzange, *-n, f.* cleşte de tăiat, de cuie.
Bei|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** ajutor, sprijin; asistenţă; **~ leisten** a da ajutor. **2.** *(jur.)* persoană care acordă asistenţă juridică. **3.** *(înv.; austr.)* naş (de cununie).
Bei|stands|abkommen, *-s, -, n. (pol.)* convenţie de întrajutorare.
bei|ständig *adj. (pop., înv.)* săritor, gata de a veni în ajutor.
Bei|standskredit, *-(e)s, -e, m.* credit de întrajutorare.
Bei|standleistung *f. sg.* ajutorare, sprijinire; asistenţă.
Bei|standsgelder *pl.* subvenţie.
Bei|standsvertrag, *-(e)s, -verträge, m.* acord de asistenţă.
bei|stechen, *stach bei, beigestochen (du stichst bei, er sticht bei), vb. (h)* **I.** *tr.* a grava alături. **II.** *intr. (mar.)* a se apropia.
bei|stecken, *steckte bei, beigesteckt, vb. (h) tr.* **1.** a şterpeli, a băga ceva în buzunar. **2.** a strecura cuiva un lucru. **3.** *(fam.)* a băga la răcoare. **4.** a exclude; **einen Studenten ~** a exclude un student (dintr-o asociaţie).
bei|stehen, *stand bei, beigestanden, vb. (h) intr.* **1.** a ajuta, a sprijini, a susţine. **2.** a apăra; **Gott stehe dir bei!** Domnul să te aibă în pază! **3.** *(mar., în expr.)* **alle Segel ~ lassen** a întinde toate velele.
bei|stehend I. *part. prez.* de la b e i s t e h e n. **II.** *adv.* aici notat, alăturat.
Bei|steher, *-s, -, m.* asistent, sprijinitor, ocrotitor.
bei|stellen, *stellte bei, beigestellt, vb. (h) tr.* **1.** a pune la dispoziţie. **2.** a pune, a aşeza alături (de ceva). **3.** a transporta.
Bei|stellung, *-en, f.* **1.** punere la dispoziţie; furnizare. **2.** aşezare.
Bei|stellungskosten *pl.* cheltuieli de transport, de instalaţie.
Bei|steuer, *-n, f.* contribuţie, cotizaţie; subvenţie.
bei|steuern, *steuerte bei, beigesteuert, vb. (h) tr.* a contribui la ceva, a cotiza; a subvenţiona.
bei|stimmen, *stimmte bei, beigestimmt, vb. (h) intr. (dat.)* a aproba, a consimţi, a fi de acord, a adera la; **wir können Ihrer Meinung nicht ~** nu putem fi de acord cu părerea dumneavoastră.
Bei|stimmung, *-en, f.* aprobare, asentiment, consimţământ, aderare; **~ finden** a găsi aprobare, a primi consimţământul.
Bei|strich, *-(e)s, -e, m.* virgulă.
Beitel, *-s, -, m. (reg.)* daltă pentru prelucrarea lemnului.
Bei|ton, *-(e)s, -töne, m. (fiz.)* sunet complementar.

Beitrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** cotizație, cotă-parte, contribuție; aport. **2.** articol; contribuție; **einen ~ liefern** a scrie un articol; a scrie ceva pentru o publicație; **geschichtliche Beiträge** contribuții istorice.
beitragen, *trug bei, beigetragen (du trägst bei, er trägt bei), vb. (h) tr.* a contribui, a ajuta; a cotiza; **zum Siege** ~ a contribui la victorie.
Beiträger, *-s, -, m.* colaborator (la publicații).
Beitrags|anteil, *-(e)s, -e, m.* cotă-parte, participație.
Beitragsbemessung, *-en, f.* determinarea contribuției, cotizației.
beitragsfrei *adj.* scutit de cotizații.
Beitrags|höhe *f. sg.* valoare a cotizației, plafon al cotizației.
Beitragsleistung, *-en, f.* plată a cotizației, a contribuției.
Beitragsmarke, *-n, f.* timbru de cotizație.
Beitrags|pflicht, *-en, f.* cotizație obligatorie.
beitrags|pflichtig *adj.* contribuabil, dator de a contribui, de a cotiza.
Beitrags|pflichtige, *-n, -n (ein Beitragspflichtiger), m.* și *f.* contribuabil(ă).
Beitragsquote, *-n, f.* cotizație; contribuție, cotă de participare.
Beitragsrück|er|stattung, *-en, f.* rambursarea contribuției, cotizației depuse.
Beitrags|satz, *-es, -sätze, m.* cotă de participare, cotizație, contribuție.
Beitragszahler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* contribuabil(ă).
Beitragszahlung, *-en, f.* plată a cotizației, a contribuției.
beitreiben, *trieb bei, beigetrieben, vb. (h) tr.* **1.** a strânge, a încasa (impozitele, birul etc.); **eine Schuld** ~ a încasa o datorie; *(mil.)* a rechiziționa. **2.** *(vân.)* a stârni vânatul.
Beitreibung, *-en, f.* **1.** strângere, încasare; rechiziționare. **2.** *(vân.)* stârnire a vânatului.
beitreten, *trat bei, beigetreten (du trittst bei, er tritt bei), vb. (s) intr.* **1.** a adera la, a se ralia la părerea cuiva, a se alătura cuiva; **einer Meinung** ~ a se alătura unei opinii; **einem Vertrag (einem Abkommen)** ~ a adera la un contract (un pact). **2.** a intra, a se afilia; **der Partei** ~ a intra în partid; **einer Gesellschaft** ~ a intra într-o asociație.
Beitritt, *-(e)s, -e, m. (zu)* **1.** intrare (în partid, într-o asociație). **2.** aderare (la un pact); **seinen ~ erklären** a-și declara aderarea la... **3.** asociere, raliere (la o opinie).
Beitritts|antrag, *-(e)s, -anträge, m.* cerere de aderare.
Beitritts|einladung, *-en, f.* invitație de intrare, de aderare (într-o sau la o asociație etc.).
Beitritts|erklärung, *-en, f.* declarație de aderare, adeziune.
Beitrittsland, *-(e)s, -länder, n.* țară aderentă.
Beitritts|urkunde, *-n, f.* act, document de aderare.
Beitrittszeugnis, *-ses, -se, n.* adeverință, dovadă de adeziune.
Beitrum, *-(e)s, -e* (și *-trümer*), *m.* (și *n.*) puț accesoriu, galerie accesorie.
Beitun, *-s, n. sg.* v. Zutun.
Beitzker, *-s, -, m. (iht.)* grindel, zvârlugă *(Missurnus fossilis)*.
Bei|urteil, *-(e)s, -e, n. (jur.)* hotărâre interlocutorie.
Beiwache, *-n*, **Beiwacht**, *-en, f. (înv.)* bivuac.
beiwachten, *wachtete bei, beigewachtet (du wachtest bei, er wachtet bei), vb. (h) tr. (mil.; înv.)* a face tabără, a bivuaca.
Beiwagen, *-s, -, m.* **1.** remorcă. **2.** ataș (la motocicletă).
Beiwagenmaschine, *-n, f.*, **Beiwagenmotor|rad**, *-(e)s, -räder, n.* motocicletă cu ataș.
Beiwart, *-(e)s, -e, m. (înv.)* v. Beisitzer.
Beiweg, *-(e)s, -e, m.* drum lateral (paralel cu o șosea sau ramificându-se din ea).
beiwege *adv. (înv.)* foarte aproape, pe cale să...; **er ist** ~ acum se poate sta de vorbă cu el; **er ist gut ~ a)** el se simte aproape bine; **b)** o duce destul de bine.
Beiwerk, *-(e)s, n. sg.* **1.** împodobire, ornament(ație). **2.** (obiect) accesoriu.
Beiwert, *-(e)s, -e, m. (mat.)* coeficient.
Beiwesen, *-s, -, n.* **1.** colaborare; concurs. **2.** prezență. **3.** accesoriu.
Beiwinkel, *-s, -, m.* unghi adiacent.
Beiwirkung, *-en, f.* sprijin, ajutorare, concurs.
beiwohnen, *wohnte bei, beigewohnt, vb. (h) intr.* **1.** a asista, a fi prezent. **2.** *(fig.)* a fi inerent. **3.** *(înv.)* a întreține relații sexuale; a coabita; **einer Frau** ~ a întreține relații sexuale cu o femeie.
Beiwohnung, *-en, f.* **1.** asistare, prezență, participare. **2.** coabitare; concubinaj.
Beiwort, *-(e)s, -wörter, n.* **1.** *(gram.)* adjectiv. **2.** *(stil.)* epitet. **3.** titlu (cu care se adresează cuiva).
beiwörtlich *adj. (gram.)* adjectival; *(stil.)* epitetic.
Beiwurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină adventivă.
Beiz, *-en, f. (elv.)* cârciumă.
Beizahl, *-en, f. (mat.)* număr asociat.
beizählen, *zählte bei, beigezählt, vb. (h) tr.* a număra printre; **jn. seinen Freunden** ~ a socoti (sau a număra) pe cineva printre prietenii săi.
Beiz|apparat, *-(e)s, -e, m. (agr.)* aparat de tratare a semințelor.
Beizbe|handlung, *-en, f. (agr.)* tratare a semințelor cu chimicale (pentru a preveni și combate bolile datorate insectelor și ciupercilor).
Beizbrühe, *-n, f.* soluție de băițuit, de decapat; *(agr.)* soluție de tratat semințe.
Beize, *-n, f.* **1.** argăseală, baiț, mordant, decapant. **2.** colorant textil. **3.** cauterizare; corodare; decapare. **4.** *(cul.)* marinată. **5.** *(agr.)* soluție de tratare a semințelor. **6.** vânătoare cu șoimi. **7.** *(reg.)* cârciumă.
Bei|zeichen, *-s, -, n.* **1.** *(mat., chim.)* simbol. **2.** *(muz.)* semn de alterație (diez, bemol, becar); armatură. **3.** *(com.)* contramarcă. **4.** *(vân.)* urmă împerecheată (a piciorului dinapoi lângă cea a piciorului din față).
beizeichnen, *zeichnete bei, beigezeichnet (du zeichnest bei, er zeichnet bei), vb. (h) tr.* a adăuga un semn; a însemna, a marca.
beizeiten *adv.* la timp, la vreme.
beizen, *beizte, gebeizt (du, er beizt), vb (h) tr.* **1.** a băițui, a argăsi, a tăbăci. **2.** a macera, a marina (carne provenită din vânat). **3.** *(tehn.)* a coroda, a ataca pe cale chimică. **4.** *(vân.)* a vâna cu șoimi. **5.** *(fig.)* a băga la apă.
Beizen, *-s, n. sg.* **1.** băițuire, argăsire, tăbăcire. **2.** macerare, marinare (a cărnii). **3.** *(tehn.)* corodare, atacare chimică; decapare. **4.** *(vân.)* vânătoare cu șoimi. **5.** băițuire (a lemnului).
beizend I. *part. prez.* de la beizen. **II.** *adj.* caustic, care ustură, pișcă; *(tehn.)* corosiv, decapant.
Beizer, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* băițuitor. **2.** *(reg.)* crâșmar.
Beizeuge, *-n, -n, m. (jur.)* martor secundar, informator.
Beizfärben, *-s, n. sg.* colorare, vopsire cu mordanți.
Beizfarbenverfahren, *-s, -, n.* colorare cu coloranți de mordansare.
Beizfarb|stoff, *-(e)s, -e, m.* colorant de mordansare.
Beizflüssigkeit, *-en, f.* soluție caustică, corosivă.
Beizhund, *-(e)s, -e, m. (vân.)* copoi.
beiziehen, *zog bei, beigezogen, vb. (h) tr.* a atrage, a încorpora; a folosi pentru...; **jn.** ~ a-și alătura pe cineva; **Literatur für eine Arbeit** ~ a folosi literatura de specialitate într-o lucrare; **er wurde zur militärischen Ausbildung beigezogen** a fost încorporat în armată.
Bei|ziehung, *-en, f.* încorporare, alăturare.
Bei|zimmer, *-s, -, n.* odăiță.
Beizjagd, *-en, f. (vân.)* șoimărit, vânătoare cu șoimi.
Beizker, *-s, -, m.* v. Beitzker.
Beizkraft *f. sg.* putere, forță de coroziune, de decapare.
Beizlösung, *-en, f.* soluție corosivă, baiț.
Beizmittel, *-s, -, n.* **1.** *(tehn.)* substanță corosivă, argăseală, baiț, decapant. **2.** *(agr.)* saramură.
Beiz|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de băițuire.
Beiztrog, *-(e)s, -tröge, m.* cadă de băițuire.
Beiztrommel, *-n, f. (agr.)* tambur de băițuit, de tratare chimică (a semințelor).
beizu *adv. (înv.)* accesoriu, în subsidiar.
Beizung, *-en, f.* **1.** băițuire, argăsire. **2.** cauterizare; corodare; decapare; gravare (cu apă tare). **3.** *(cul.)* marinare. **4.** *(agr.)* tratare chimică (a semințelor).
Beizverfahren, *-s, n. sg.* mod de a colora cu mordanți; procedeu de băițuire, de decapare.
Beizvogel, *-s, -vögel, m. (vân.)* șoim de vânătoare.
Beizwolle, *-n, f.* lână pentru vopsit.
bejagen, *bejagte, bejagt, vb. (h) tr.* **1.** *(vân.)* a străbate o regiune vânând; **ein Revier** ~ a vâna într-un district (de vânătoare); a vâna un anumit animal. **2.** *(mar.)* a urmări; **ein Schiff** ~ a urmări o corabie.
bejahen, *bejahte, bejaht, vb. (h) tr.* a confirma, a răspunde afirmativ.
bejahend I. *part. prez.* de la bejahen. **II.** *adj.* afirmativ.
bejahendenfalls *adv.* în caz (de răspuns) afirmativ, în caz că se aprobă.
Bejaher, *-s, -, m.* adept.
bejahren, *bejahrte, bejahrt*, **bejähren**, *bejährte, bejährt, vb. (h) refl.* a înainta în vârstă.
bejahrt *adj.* vârstnic, bătrân.
Bejahung, *-en, f.* răspuns afirmativ, afirmație, confirmare; consimțire.
Bejahungsfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz afirmativ; **im** ~ în caz de răspuns afirmativ.
Bejahungs|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție afirmativă.
bejammern, *bejammerte, bejammert, vb. (h) tr.* a deplânge, a jeli, a boci.
bejammernswert, **bejammernswürdig** *adj.* deplorabil, jalnic, de deplâns, vrednic de compătimire.
bejauchzen, *bejauchzte, bejauchzt (du, er bejauchzt)*, **bejubeln**, *bejubelte, bejubelt (ich bejub(e)le), vb. (h) tr.* a aclama, a întâmpina cu strigăte de bucurie.
bekakeln, *bekakelte, bekakelt (ich bekak(e)le), vb. (h) tr. (reg., fam.)* a discuta (ceva) pe larg, sporovăind, a întoarce pe toate fețele.
bekalken, *bekalkte, bekalkt, vb. (h) tr.* a vărui, a acoperi cu var, a spoi.
bekalmen, *bekalmte, bekalmt, vb. (h) tr. (mar.)* a pune la adăpost de vânt; a feri de vânt alt vas.
bekämpfen, *bekämpfte, bekämpft, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a combate (pe cineva sau ceva), a lupta contra; **die feindlichen Familien bekämpften sich auf Leben und Tod** familiile învrăjbite s-au luptat pe viață și pe moarte. **2.** *(fig.)* a combate, a înfrânge, a învinge; **wir müssen unsere Vorurteile** ~ trebuie să ne învingem prejudecățile; **eine Seuche** ~ a combate o molimă.
Bekämpfung, *-en, f.* combatere, luptă; *(fig.)* înfrângere.
Bekämpfungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de luptă, de combatere.
bekannt I. *part. trec.* de la bekennen. **II.** *adj.* cunoscut, știut, renumit; **allgemein** ~ notoriu, cunoscut de toți; **von alters her** ~ cunoscut de când e lumea; **er ist hier ~ a)** e cunoscut pe aici, îl cunosc oamenii; **b)** cunoaște acest loc, această localitate; **~ machen** a face cunoscut; **sich ~ machen** sau **~ werden (mit jm.)** a face cunoștință (cu cineva); **sich mit etwas ~ machen** a se familiariza cu ceva; **~ sein (mit) a)** a cunoaște (pe cineva); **b)** a fi competent (într-o problemă); **mehr als** ~ arhicunoscut; *(fam.)* **~ wie ein bunter Hund** cunoscut ca un cal breaz.
Bekannte, *-n, -n (ein Bekannter), m.* și *f.* cunoștință, cunoscut(ă).
Bekanntenkreis, *-es, -e, m.* cerc de cunoștințe.
bekanntermaßen *adv.* după cum se știe; știut fiind că ...
Bekanntgabe, *-n, f.* publicare, înștiințare; anunț; comunicare; divulgare.
bekannt geben, *gab bekannt, bekannt gegeben (du gibst bekannt, er gibt bekannt), vb. (h) tr.* a publica, a declara, a face cunoscut, a aduce la cunoștință publică.
Bekannt|heit *f. sg.* notorietate.
bekanntlich *adv.* după cum se știe, după cum este cunoscut, se știe că, știut fiind că.
bekannt machen, *machte bekannt, bekannt gemacht, vb. (h) tr.* **1.** a publica, a face cunoscut, a anunța. **2.** a divulga; **ein Geheimnis** ~ a dezvălui un secret. **3.** a prezenta (o persoană alteia), a face cunoștință.
Bekanntmachung, *-en, f.* **1.** publicare, anunțare, încunoștințare; **feierliche** ~ proclamare; **~ eines Gesetzes** promulgarea unei legi. **2.** anunț, aviz, afiș. **3.** divulgare. **4.** prezentare reciprocă (a două persoane).
Bekanntschaft, *-en, f.* **1.** *sg.* cunoștință; **eine ~ anknüpfen (sau machen)** a face cunoștință (cu cineva). **2.** cunoștințe, cunoscuți; **eine ausgebreitete** ~ un cerc larg de cunoscuți.
bekannt werden, *wurde bekannt, bekannt geworden (du wirst bekannt, er wird bekannt), vb. (s) intr.* a deveni cunoscut, știut; *(despre zvonuri)* a se răspândi.
bekanten, *bekantete, bekantet (du bekantest, er bekantet), vb. (h) tr.* a pune canturi.
bekappen, *bekappte, bekappt, vb. (h) tr.* **1.** a reteza vârful (unui copac). **2.** a pune o bonetă, o șapcă. **3.** a pune vârfuri la ghete. **4.** a pune o capsă la un artificiu.
Bekappung, *-en, f.* retezare a vârfului unui copac.

Bekasse, *-n, f. (ornit.)* sitar de pădure *(Scolopax rusticola)*.
Bekassine, *-n, f. (ornit.)* becațină comună *(Capella gallinago)*.
bekaufen, *bekaufte, bekauft, vb. (h) refl. (fam.)* a cumpăra prea scump.
bekehrbar *adj.* care poate fi convertit.
bekehren, *bekehrte, bekehrt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a converti; **Andersgläubige** ~ a converti persoane de altă credință. **2.** a îndrepta, a readuce pe drumul cel bun; **du hast mich bekehrt** m-ai convins (să-mi schimb părerea). **II.** *refl.* **1.** a se converti; **die Heiden haben sich teilweise zum Christentum bekehrt** păgânii s-au convertit în parte la creștinism. **2.** a se îndrepta, a reveni pe drumul cel bun; **er bekehrte sich zu meiner Auffassung** și-a însușit concepția mea.
Bekehrer, *-s, -, m.* misionar, convertitor.
Bekehrte, *-n, -n (ein Bekehrter), m.* și *f.* **1.** convertit(ă). **2.** pocăit(ă).
Bekehrung, *-en, f.* **1.** convertire (religioasă). **2.** îndreptare (morală); schimbare a punctului de vedere.
Bekehrungs|an|stalt, *-en, f.* misiune, instituție de propagandă religioasă.
Bekehrungs|eifer, *-s, m. sg.*, **Bekehrungs|sucht**, **Bekehrungswut** *f. sg.* prozelitism.
bekeimen, *bekeimte, bekeimt, vb. (h) intr.* **1.** a încolți. **2.** *(reg.)* a se înfiripa; a se întrema.
bekennen, *bekannte, bekannt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a recunoaște; a mărturisi; **seinen Irrtum** ~ a-și recunoaște greșeala; **eine Sünde** ~ a mărturisi un păcat. **2.** *(în expr.)* **Farbe** ~ **a)** *(la jocul de cărți)* a răspunde la culoare; **b)** *(fig.)* a-și spune părerea în mod deschis, a da cărțile pe față. **II.** *refl.* a se declara; **sich schuldig** ~ a se declara vinovat, a-și recunoaște vina; **sich zu jm.** ~ **a)** a crede în cineva; **b)** a lua partea cuiva, a interveni pentru cineva.
Bekenner, *-s, -, m.* **1.** partizan, adept; prozelit. **2.** confesor.
Bekennerbrief, *-(e)s, -e, m.*; **Bekennerschreiben**, *-s, -, n.* document, înscris prin care o persoană își recunoaște crimele, delictele (politice).
Bekenntnis, *-ses, -se, n.* **1.** recunoaștere, mărturisire; **ein offenes** ~ **ablegen** a mărturisi deschis. **2.** crez, confesiune de credință. **3.** depoziție, declarație.
Bekenntnisbuch, *-(e)s, -bücher, n.* manifest, scriere în care se expune un crez, o ideologie.
Bekenntnisfreiheit, *-en, f.* libertate a cultului.
bekenntnislos *adj.* fără apartenență la un cult.
Bekenntnis|schrift, *-en, f.* v. Bekenntnisbuch.
Bekenntnis|schule, *-n, f.* școală confesională.
bekieken, *bekiekte, bekiekt, vb. (h) tr. (reg.)* a privi; *(fam.) er hat sich inwendig bekiekt* a dormit.
bekiesen, *bekieste, bekiest (du, er bekiest), vb. (h) tr.* a acoperi cu pietriș, a așterne (cu) pietriș; **bekiester Weg** drum presărat cu pietriș.
beklagen, *beklagte, beklagt, vb. (h)* **I.** *tr.* a deplânge, a regreta, a jeli; **es ist sehr zu** ~ e foarte regretabil; **er ist zu** ~ e de deplâns, de compătimit. **II.** *refl. (über* cu ac.) a se plânge (de cineva sau ceva).
beklagenswert, **beklagenswürdig** *adj.* de deplâns, deplorabil, regretabil.
beklagt I. *part. trec.* de la beklagen. **II.** *adj.* plâns, regretat.
Beklagte, *-n, -n (ein Beklagter), m.* și *f. (jur.)* acuzat(ă); inculpat(ă); pârât(ă); **zu Lasten des ~n** pe spezele inculpatului.
Beklagtenpartei, *-en, f. (jur.)* parte acuzată, pârâtă.
beklammern, *beklammerte, beklammert, vb. (h) tr.* a fixa cu cârlige.
beklatschen, *beklatschte, beklatscht, vb. (h) tr.* **1.** a aplauda. **2.** *(fam.)* a bârfi, a calomnia.
beklauen, *beklaute, beklaut, vb. (h) tr. (fam.)* a șterpeli (cuiva ceva).
bekleben, *beklebte, beklebt, vb. (h) tr.* a lipi ceva; a lipi peste (sau pe) ceva.
Beklebung, *-en, f.* lipire.
beklecken, *bekleckte, bekleckt*, **bekleckern**, *bekleckerte, bekleckert*, **beklecksen**, *bekleckste, bekleckst (du, er bekleckst), vb. (h) tr.* și *refl.* a păta, a mânji; *(iron.)* **du hast dich ja nicht gerade mit Ruhm bekleckert** nu te-ai prea acoperit de glorie.
bekleiden, *bekleidete, bekleidet (du bekleidest, er bekleidet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a îmbrăca. **2.** a ocupa (o funcție etc.); **ein Amt** ~ a ocupa un post, a îndeplini o funcție publică; **mit einem Amt** ~ a investi cu o funcție. **3.** *(tehn.)* a căptuși, a tapeta, a placa, a îmbrăca; **mit Tafelwerk** ~ a lambrisa. **II.** *refl.* a se îmbrăca.
Bekleidung, *-en, f.* **1.** îmbrăcăminte, costum; confecții; *(mil.)* echipament, uniformă. **2.** ocupare, îndeplinire (a unei funcții); ~ **eines Amtes** ocupare a unui post, a unei funcții. **3.** *(tehn.)* căptușire, tapetare, îmbrăcare; căptușeală, tapet, placaj.
Bekleidungs|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) în industria de confecții.
Bekleidungsfaschine, *-n, f. (hidr.)* fascină pentru căptușire.
Bekleidungsgebühr, *-en, f. (mil.)* indemnizație pentru efecte militare.
Bekleidungsgegen|stände *pl.* efecte, obiecte de îmbrăcăminte.
Bekleidungsgewerbe, *-s, -, n.*, **Bekleidungs|industrie**, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie de confecții.
Bekleidungsleder, *-s, -, n.* piele de îmbrăcat, de acoperit ceva.
Bekleidungsmaterial, *-s, -lien* [-liən], *n. (tehn.)* material de căptușit, de acoperit, de tapisat.
Bekleidungsmauer, *-n, f. (constr.)* perete despărțitor de lemn; zid de reținere, zid de căptușire.
Bekleidungs|pauschale, *-s, -lien* [-liən], *n. (înv.)* v. Bekleidungsgebühr.
Bekleidungsrasen, *-s, -, m.* strat verde (de iarbă), gazon.
Bekleidungs|sack, *-(e)s, -säcke, m.* sac cu îmbrăcăminte, sac cu efecte.
Bekleidungs|stand, *-(e)s, -stände, m. (mil.)* efectiv al celor ce trebuie echipați.
Bekleidungs|stück, *-(e)s, -e, n.* haină, veșmânt, articol vestimentar.
Bekleidungsvorschriften *pl.* prescripții, regulament referitor la ținuta vestimentară.
Bekleidungswerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de confecții.
bekleistern, *bekleisterte, bekleistert, vb. (h) tr.* a unge cu clei, a încleia.
beklemmen, *beklemmte, beklemmt* și *(înv.) beklomm, beklommen, vb. (h) tr.* a strânge, a presa; (și *fig.*) a apăsa, a neliniști; **es beklemmt mir den Atem** îmi taie răsuflarea; **die Angst beklemmt mich** frica mă țintuiește locului, mă paralizează.
beklemmend I. *part. prez.* de la beklemmen. **II.** *adj.* apăsător, neliniștitor; depresiv.
Beklemmnis, *-ses, -se, n.*, **Beklemmung**, *-en, f.* strângere de inimă, depresiune (sufletească); frică; coșmar.
beklettern, *bekletterte, beklettert, vb. (h) tr.* a (se) cățăra, a (se) urca (pe ceva).
beklommen I. *part. trec.* de la beklemmen. **II.** *adj.* neliniștit, deprimat, cu strângere de inimă; **mir ist das Herz** ~ mi se strânge inima, sunt foarte neliniștit, mi-e frică.
Beklommenheit *f. sg.* **1.** strângere de inimă; neliniște; îngrijorare. **2.** stare depresivă.
beklopfen, *beklopfte, beklopft, vb. (h) tr.* **1.** a ciocăni. **2.** *(med.)* a percuta.
Beklopfung, *-en, f.* **1.** ciocănire. **2.** *(med.)* percuție.
bekloppt *adj. (fam.)* prostuț, bătut în cap.
beklotzen, *beklotzte, beklotzt (du, er beklotzt), vb. (h) tr.* **1.** a fixa pe butuc, pe lemn. **2.** *(fam.)* a îmbrânci.
Beklotzung, *-en, f. (mine)* consolidare cu bușteni; armare, căptușire cu scânduri.
beklugeln, *beklugelte, beklugelt (ich beklug(e)le), vb. (h) tr.* v. bekritteln.
beklunkern, *beklunkerte, beklunkert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) umple de noroi, a (se) murdări.
beknabbern, *beknabberte, beknabbert, vb. (h) tr.* a ronțăi.
beknackt *adj. (fam.)* prostesc, nebunesc; neplăcut; (despre persoane) sărit de pe fix.
bekneipen, *bekneipte, bekneipt, vb. (h) refl. (fam.)* a se îmbăta, a se chercheli.
bekniffen *adj.* **1.** abătut, supărat. **2.** jenat, intimidat.
beknien, *bekniete, bekniet, vb. (h) tr. (fam.)* a ruga stăruitor, insistent.
bekochen, *bekochte, bekocht, vb. (h) tr. (glumeț)* a găti cuiva (de mâncare).
beködern, *beköderte, beködert, vb. (h) tr. (în expr.)* **eine Angel** ~ a pune momeală în vârful undiței.
bekohlen, *bekohlte, bekohlt, vb. (h) tr.* **1.** *(ferov.; mar.)* a aproviziona cu cărbuni, a încărca un vapor cu cărbunii necesari. **2.** *(metal.)* a carbura. **3.** *(mine)* a trimite (mineri) în șut, în schimb.
Bekohlung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* aprovizionare cu cărbuni; încărcare a unui vapor cu cărbunele necesar. **2.** *(metal.)* carburare, alimentare a unui cuptor cu cărbuni. **3.** *(mine)* trimitere (de mineri) în șut, în schimb.
Bekohlungs|anlage, *-n, f. (ferov.)* instalație de alimentare cu cărbuni.
Bekohlungskran, *-(e)s, -e* (și *-kräne*), *m. (ferov.)* macara de încărcat cărbuni.
bekommen, *bekam, bekommen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a primi, a căpăta; **ein Geschenk** ~ a primi un cadou; **Durst (sau Hunger)** ~ a i se face sete (sau foame); **ich habe Besuch** ~ am o vizită, au venit musafiri; **Kinder** ~ a face, a naște copii; **er bekommt einen Bart** îi crește barba; **an etwas Geschmack** ~ a prinde gust de ceva; **er hat Lust** ~ i-a venit pofta; **wie viel ~ Sie von mir?** cât vă datorez? **er hat auf die Finger** ~ **a)** i s-a dat peste degete; **b)** *(fig.)* i s-a dat peste nas; **Strafe** ~ a primi pedeapsă; **Schläge** ~ a primi, a lua bătaie; **einen Infarkt** ~ a face un infarct; **du bekommst es mit mir zu tun!** ai să ai de-a face cu mine!. **2.** a găsi, a obține, a căpăta; **eine Stelle** ~ a căpăta o slujbă; **eine Erlaubnis** ~ a obține o permisie. **3.** a se afla, a se găsi; **das Buch ist zu** ~ cartea se găsește (în comerț etc.); **Brot ist hier zu** ~ aici se găsește pâine. **4.** a reuși să; **etwas fertig** ~ a reuși să termine ceva. **II.** *intr. (s)* a prii; **das bekommt ihm nicht** asta nu-i priește; **wohl bekomm's!** să-ți fie de bine! **III.** *(refl. reciproc) (h)* a se căsători; **endlich haben sie sich** ~ în fine au reușit să se căsătorească.
bekömmlich *adj.* care face bine, sănătos; prielnic, priincios; **ein ~es Klima** o climă sănătoasă, prielnică.
bekomplimentieren, *bekomplimentierte, bekomplimentiert, vb. (h) tr.* a face cuiva multe complimente.
bekorken, *bekorkte, bekorkt, vb. (h) tr.* **1.** a astupa cu dop; **eine Flasche** ~ a pune dop unei sticle. **2.** a pune plută; **die Netze** ~ a pune plută la năvoade.
beköstigen, *beköstigte, beköstigt, vb. (h)* **I.** *tr.* a da de mâncare, a da masa, a hrăni, a ospăta. **II.** *refl.* a lua masa, a se hrăni; a se îngriji de mâncare.
Beköstigung *f. sg.* masă, hrană, mâncare; **Wohnung mit** ~ casă și masă, pensiune.
Beköstigungsgeld, *-(e)s, -er, n.* bani pentru masă, pentru întreținere.
bekotzen, *bekotzte, bekotzt (du, er bekotzt), vb. (h) tr. (vulg.)* a vomita, a vărsa pe ceva.
bekräftigen, *bekräftigte, bekräftigt, vb. (h) tr.* **1.** a confirma, a întări; **durch Handschlag** ~ a întări prin bătutul palmei (ca semn de aprobare, de confirmare); **mit einem Eid** ~ a întări prin jurământ. **2.** a sprijini, a întări (o bănuială etc.).
Bekräftigung, *-en, f.* **1.** confirmare, întărire, dovadă; **zur** ~ drept dovadă. **2.** sprijinire, întărire (a unei presupuneri etc.).
Bekräftigungs|eid, *-(e)s, -e, m. (jur.)* jurământ de confirmare (a celor declarate).
bekrallt adj. care are gheare, cu gheare.
bekränzen, *bekränzte, bekränzt (du, er bekränzt), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) încununa, a (se) încorona (cu o coroană de flori, lauri etc.). **II.** *tr.* a înmâna un premiu.
Bekränzung, *-en, f.* încununare, încoronare.
bekratzen, *bekratzte, bekratzt (du, er bekratzt), vb. (h) tr.* a zgâria.
bekreuzen, *bekreuzte, bekreuzt (du, er bekreuzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a însemna cu o cruciuliță. **2.** a face cruce (asupra ceva sau cuiva). **II.** *refl.* v. bekreuzigen.
bekreuzigen, *bekreuzigte, bekreuzigt, vb. (h) refl.* a(-și) face cruce, a(-și) face semnul crucii, a se închina.
bekriechen, *bekroch, bekrochen, vb. (h) tr.* a se urca, a se sui (târându-se pe ceva).
bekriegen, *bekriegte, bekriegt, vb. (h) tr.* și *refl.* a se războí (cu cineva); a duce război împotriva cuiva; **sie ~ einander** se războiesc între ei; *(fam.)* **sich** ~ a se războí (între ei).
bekrippen, *bekrippte, bekrippt, vb. (h) tr. (constr.)* a executa un cleionaj.
Bekrittelei, *-en, f.* manie de a căuta pete în soare, de a critica totul.
bekritteln, *bekrittelte, bekrittelt (ich bekritt(e)le), vb. (h) tr.* a critica meschin și neîntemeiat; a căuta nod în papură.
Bekritt(e)lung, *-en, f.* criticare a amănuntelor neesențiale, critică gălăgioasă (cu vorbe goale).
Bekrittler, *-s, -, m.* criticastru, critic răutăcios și pedant, bârfitor.
bekritzeln, *bekritzelte, bekritzelt (ich bekritz(e)le), vb. (h) tr.* a mâzgăli, a scrie, a zgâria (pe perete, uși); **Papier** ~ a mâzgăli hârtia.
Bekritzelung, *-en, f.* mâzgălire, mâzgăleală.
bekrönen, *bekrönte, bekrönt, vb. (h) tr.* a încorona.
Bekrönung f. *sg.* **1.** încoronare. **2.** *(constr.)* coronament, frontispiciu. **3.** *(hidr.)* coronament (la diguri etc.).
bekrümeln, *bekrümelte, bekrümelt (ich bekrüm(e)le), vb. (h) tr.* a umple de firimituri.
bekrusten, *bekrustete, bekrustet (du bekrustest, er bekrustet), vb. (h)* **I.** *tr.* a face să prindă coajă, crustă. **II.** *refl.* a prinde coajă, a face crustă.

bekümmern, *bekümmerte, bekümmert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a întrista, a mâhni. **2.** a interesa, a-l privi pe cineva; a avea legătură cu cineva; **das bekümmert mich nicht** asta nu mă privește. **II.** *refl.* **1.** (**über** cu *ac.*) a se întrista, a se mâhni, a se îngrijora. **2.** (cu *um*) a se îngriji, a avea grijă, a se ocupa; **er bekümmert sich um alles a)** are grijă (sau se îngrijește) de toate; **b)** se amestecă în toate.

Bekümmernis, *-se, f.*, **Bekümmert|heit**, *-en, f.*, **Bekümmerung**, *-en, f.* mâhnire, întristare, supărare.

bekümmert I. *part. trec.* de la bekümmern. **II.** *adj.* îngrijorat, supărat, mâhnit.

bekunden, *bekundete, bekundet (du bekundest, er bekundet), vb. (h)* **I.** *tr.* a declara, a atesta, a certifica; *(jur.)* **etwas eidlich** ~ a declara ceva sub jurământ. **II.** *tr* și *refl.* a (se) manifesta, a (se) arăta; **Interesse für etwas** ~ a arăta interes pentru ceva, a se arăta interesat de ceva.

Bekundung, *-en, f.* **1.** declarare, atestare. **2.** manifestare.

belächeln, *belächelte, belächelt (ich beläch(e)le), vb. (h) tr.* a zâmbi (ironic în legătură cu ceva).

belachen, *belachte, belacht, vb. (h) tr.* a râde, a-și bate joc de ceva sau cineva; a lua în derâdere.

belachenswert *adj.* ridicol, rizibil.

Belade|arbeit, *-en, f.* muncă de așezare, de încărcare.

beladen, *belud, beladen (du belädst, er belädt), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) încărca. **2.** *(fig.)* a se împovăra.

Beladeplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de încărcare.

Beladevorschriften *pl.* norme de încărcare.

Beladung, *-en, f.* **1.** încărcătură, greutate, fraht. **2.** încărcare, împovărare.

Belag, *-(e)s, Beläge, m.* **1.** strat subțire; peliculă. **2.** ceea ce se pune pe sandviș (unt, mezeluri, brânzeturi etc.). **3.** abureală (la geam). **4.** *(tehn.)* garnitură; căptușeală; acoperire; pardoseală. **5.** *(constr.)* pat de fundație. **6.** *(electr.)* armătură.

Belagerer, *-s, -, m. (mil.)* asediator.

belagern, *belagerte, belagert, vb. (h) tr. (mil.)* a asedia, a împresura.

Belagerung, *-en, f. (mil.)* asediere, asediu; **die ~ aufheben** a ridica, a înceta asediul.

Belagerungs|armee, *-n* [-meːən], *f.* armată de asediere, corp de asediu.

Belagerungs|artillerie, *-n* [-riːən], *f.* artilerie de asediu.

Belagerungsge|schütz, *-es, -e, n. (mil.)* tun de asediu.

Belagerungs|heer, *-(e)s, -e, n.* v. Belagerungsarmee.

Belagerungswerke *pl. (mil.)* instalații, utilaj pentru asediere.

Belagerungs|zu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare de asediu; **den ~ verhängen** a proclama stare de asediu.

belämmern, *belämmerte, belämmert, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl. (pop.)* a (se) murdări de fecale. **II.** *tr.* **1.** a plictisi, a agasa. **2.** a înșela, a păcăli. **III.** *intr. (mar.)* a ocupa loc prea mult, a încurca locul.

belämmert I. *part. trec.* de la belämmern. **II.** *adj.* **1.** *(pop.)* murdar de fecale. **2.** stingher, jenat; jalnic; rău, neplăcut. **3.** *(despre oameni)* înșelat, păcălit.

Belang, *-(e)s, -e, m.* **1.** importanță, însemnătate; **das ist von** ~ asta este important; **das ist nicht von** ~ aceasta n-are importanță. **2.** *pl.* interese; **überseeische ~e** interese transoceanice.

belangen, *belangte, belangt, vb. (h) tr.* **1.** a privi; a interesa; **was mich belangt** în ce mă privește, cât despre mine. **2.** *(jur.)* a urmări, a da în judecată; **gerichtlich** ~ a da în judecată; **schuldenhalber** ~ a urmări pentru datorii.

belanglos *adj.* fără importanță, neimportant; lipsit de însemnătate, insignifiant.

Belanglosigkeit, *-en, f.* **1.** lucru lipsit de importanță. **2.** lipsă de importanță, insignifianță.

belangreich *adj.* important, însemnat; considerabil.

Belangung, *-en, f. (jur.)* chemare în judecată.

belangvoll *adj.* v. belangreich.

belappen, *belappte, belappt, vb. (h) tr. (vân.)* a marca, a prevedea cu cârpe agățate (pentru a speria vânatul).

belapsen, *belapste, belapst (du, er belapst), vb. (h) tr. (reg.)* a înhăța, a pune mâna (pe un infractor).

belassen, *beließ, belassen (du, er belässt), vb. (h) tr.* a lăsa pe loc (sau neschimbat); **es bei etwas** ~ a se mulțumi cu ceva.

belastbar *adj.* încărcabil, care poate fi încărcat; care poate fi împovărat.

Belastbarkeit *f. sg.* capacitate de încărcare, de sarcină.

belasten, *belastete, belastet (du belastest, er belastet), vb. (h) tr.* **1.** a încărca, a împovăra. **2.** *(fig.)* a încărca, a impune (pe cineva cu impozite, biruri). **3.** *(jur.)* a învinovăți (penal); a acuza, a incrimina. **4.** *(com.)* a debita în cont (pe cineva), a greva.

belastend I. *part. prez.* de la belasten. **II.** *adj.* incriminator; **~e Beweise** dovezi incriminatoare.

belastet I. *part. trec.* de la belasten. **II.** *adj.* încărcat, împovărat; *(fig.)* **erblich ~ sein** a avea o tară ereditară.

belästigen, *belästigte, belästigt, vb. (h) tr.* a plictisi, a incomoda, a importuna; a molesta, a supăra, a se ține de capul cuiva.

Belästigung, *-en, f.* plictisire, importunare, incomodare, supărare, deranj.

Belastung, *-en, f.* **1.** *(tehn.* și *electr.)* încărcare; încărcătură, sarcină; **höchstzulässige** ~ încărcare maximal admisă; **ausmittige** ~ încărcare excentrică; **bewegliche** ~ încărcare mobilă; **dauernde** ~ încărcare permanentă; **gleichförmig verteilte** ~ încărcare uniform repartizată; **schwingende** ~ încărcare de inducție; **spezifische** ~ încărcare specifică; **ständige** ~ încărcare permanentă; **stoßweise** ~ încărcare periodică; **zulässige** ~ încărcare admisă. **2.** *(fin.)* încărcare; **finanzielle** ~ încărcare financiară; **steuerliche** ~ încărcare fiscală. **3.** *(fig.)* împovărare. **4.** *(jur.)* învinovățire (în penal). **5.** debitare (în cont). **6.** *(med.)* tară; **erbliche** ~ tară ereditară, atavism.

Belastungs|anzeige, *-n, f. (banc.)* aviz de debit.

belastungsfähig *adj.* încărcabil, care suportă o povară.

Belastungsfähigkeit, *-en, f.* capacitate de încărcare.

Belastungsfaktor, *-s, -en, m.* factor de încărcare; *(jur.)* factor agravant.

Belastungsfall, *-(e)s, -fälle, m.* v. Belastungszustand.

Belastungsgewicht, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* greutate, povară, încărcătură, sarcină.

Belastungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de încărcare.

Belastungsgrenze, *-n, f.* limită de încărcare.

Belastungskurve [-və sau -fə], *-n, f. (tehn.)* curbă de încărcare, de utilizare.

Belastungslinie [-niə], *-n,* [-liːniən], *f.* linie de încărcare.

Belastungsmaterial, *-s, n. sg. (jur.)* material, dovezi de acuzare, corp delict.

Belastungsmoment, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(fiz.)* moment al unei încărcări. **2.** *(jur.)* fapt sau împrejurare care mărește vina.

Belastungs|probe, *-n, f.* **1.** *(constr.)* probă de încărcare. **2.** *(fig.)* încercare a rezistenței (unei prietenii etc.); **die Freundschaft hat die ~ bestanden** prietenia s-a dovedit a fi solidă, s-a verificat la greu.

Belastungs|schwankung, *-en, f.* oscilație a sarcinii, încărcăturii.

Belastungswider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* rezistență de încărcare.

Belastungs|zeuge, *-n, -n, m. (jur.)* martor al acuzării.

Belastungs|zahl, *-en*, **Belastungs|ziffer**, *-n, f.* coeficient de încărcare.

Belastungs|zu|stand, *-(e)s, -stände, m. (tehn.)* stare de încărcare.

belatten, *belattete, belattet (du belattest, er belattet), vb. (h) tr.* a acoperi cu leațuri, cu șipci.

Belattung, *-en, f. (constr.)* fixare de leațuri, de șipci.

belauben, *belaubte, belaubt, vb. (h)* **I.** *tr. (constr.)* a ornamenta (cu motive de frunze). **II.** *refl.* a înfrunzi, a da frunze, a se acoperi cu frunze.

belaubt I. *part.trec.* de la belauben. **II.** *adj.* înfrunzit, acoperit cu frunze; **dicht** ~ stufos, bogat în frunziș.

Belaubung *f. sg.* **1.** înfrunzire. **2.** frunziș.

Belauerer, *-s, -, m.* persoană care pândește.

belauern, *belauerte, belauert, vb. (h) tr.* a pândi.

Belauerung *f. sg.* pândă.

Belauf, *-(e)s, m. sg.* **1.** total, sumă; **im ~e von** în sumă de ... **2.** *(forest.)* zonă păzită (într-o pădure), zonă de activitate a unui pădurar.

belaufen, *belief, belaufen (du beläufst, er beläuft), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a străbate, a parcurge, a vizita; **ein wenig ~er Pfad** o potecă umblată mai rar. **2.** a acoperi. **II.** *intr.* a se aburi. **III.** *refl.* **1.** *(despre animale)* a se împerechea. **2.** (*auf* cu *ac.*) a se ridica la, a valora; a fi socotit, apreciat la ..., a fi în jur de ...; **die Kosten ~ sich auf ...** costul, cheltuielile se ridică la ...; **die Besucherzahl der Ausstellung beläuft sich auf 8 000** numărul vizitatorilor expoziției este cam de 8 000.

Belaurer, *-s, -, m.* v. Belauerer.

belauschen, *belauschte, belauscht, vb. (h) tr.* a urmări ascultând pe ascuns; **man hat unser Gespräch belauscht** discuția noastră a fost interceptată.

Belauschung *f. sg.* interceptare, ascultare.

Belche, *-n, f. (zool.)* **1.** pasăre brează *(Fulica atra)*. **2.** somon *(Salmo pavaretus)*.

beleben, *belebte, belebt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a da viață, a însufleți. **2.** *(fig.)* a înviora, a stimula; **eine verlassene Gegend neu** ~ a stimula un ținut izolat; **alte Sitten und Bräuche** ~ a înviora vechi obiceiuri și datini. **II.** *refl.* a se înviora, a se anima; **die Natur belebt sich** natura se înviorează.

belebend I. *part. prez.* de la beleben. **II.** *adj.* înviorător, stimulant.

Beleber, *-s, -, m.* **1.** care dă viață. **2.** stimulent.

belebt I. *part. trec.* de la beleben. **II.** *adj. (despre străzi etc.)* animat, plin de viață, frecventat, populat.

Belebt|heit *f. sg.* animație, însuflețire, vioiciune, vivacitate.

Belebung, *-en, f.* însuflețire, înviorare, stimulare; relansare; **schwache** ~ stimulare moderată.

Belebungsmittel, *-s, -, n.* stimulent, regenerator.

Belebungs|phase, *-n, f.* fază de relansare.

Belebungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de a readuce la viață, de reanimare.

belecken, *beleckte, beleckt, vb. (h) tr.* **1.** a linge (ceva); **die Katze beleckt sich** pisica se linge. **2.** *(fig.)* a da lustru; **von der Kultur beleckt** cu o spoială de cultură.

Beleckung, *-en, f.* **1.** lingere. **2.** *(fig.)* atingere.

beledern, *belederte, beledert, vb. (h) tr.* a îmbrăca, a tapisa sau a acoperi cu piele.

Belederung, *-en, f.* îmbrăcare cu piele.

Beleg, *-(e)s, -e, m.* **1.** act justificativ, document, dovadă, chitanță; **buchungsmäßiger** ~ document contabil. **2.** exemplu concludent. **3.** *(tipogr.)* v. Belegexemplar.

belegbar *adj.* **1.** care poate fi acoperit. **2.** care poate fi reținut. **3.** care poate fi dovedit, ilustrat.

Belegbogen, *-s, -, m. (limbaj studențesc)* listă de frecvență, tabel de prezență la cursuri.

Belegbrett, *-(e)s, -er, n.* placă subțire de lemn, placă de parchet.

belegen, *belegte, belegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a acoperi, a îmbrăca, a garnisi; **mit Rasen** ~ a așterne cu glii, cu brazde de iarbă; **mit Brettern** ~ a pardosi cu scânduri; **mit Marmor** ~ a acoperi cu marmură; **Brötchen** ~ a face sandvișuri; **Butterbrot mit Schinken** ~ a pune șuncă pe o tartină cu unt; **mit Teppichen** ~ a acoperi cu covoare; **am Rande mit etwas** ~ a tivi, a borda cu ceva; **mit Blei** ~ a acoperi cu plumb, a plumbui; *(mil.)* **mit Bomben** ~ a bombarda, a arunca un covor de bombe; **mit Feuer** ~ a bate cu foc de arme (sau artilerie). **2.** a pune, a impune, a încărca (cu impozite); **mit Steuern** ~ a pune impozite, a supune la dări, la biruri; **mit Strafe** ~ a aplica o pedeapsă; **mit Beschlag** ~ a confisca; **mit einem Namen** ~ a da, a pune un nume, a porecli; **mit Fluch** ~ a blestema; **mit Lasten** ~ a împovăra. **3.** a ocupa (un loc); **die Straße** ~ a închide, a bara drumul; **die Stadt mit Truppen ~ a)** a caza trupe în oraș; **b)** a ocupa orașul. **4.** *(fig.)* a reține, a ocupa; **einen Platz** ~ a reține, a ocupa un loc; **ein Zimmer** ~ a reține o cameră (la hotel); **das Hotel ist belegt** locurile din hotel sunt toate ocupate; **die Telefonleitung ist belegt (besetzt)** telefonul sună ocupat. **5.** a dovedi, a argumenta, a ilustra (cu documente); **mit Beispielen** ~ a ilustra cu exemple. **6.** a angaja; **das Werk mit Arbeitern** ~ a angaja forțele de muncă necesare întreprinderii. **7.** *(despre animale)* a goni, a monta; **eine Stute** ~ a monta o iapă. **8.** a pune, a întări cu ceva; *(mar.)* **ein Boot** ~ a lega barca, vaporul de țărm; *(mar.)* **ein Tau** ~ a lega parâma de baba, a amara. **9.** *(tehn.)* a încărca, a echipa. **10.** a se înscrie la; **einen Kurs** ~ a se înscrie la un curs; **eine Vorlesung** ~ a se înscrie la un curs universitar. **II.** *refl.* a se voala; **seine Stimme hat sich belegt** vocea lui s-a voalat.

Beleg|exemplar, *-s, -e, n. (tipogr.)* număr (de ziar, carte), exemplar documentar, de control; extras justificativ.

Belegfläche, *-n, f.* suprafață de încărcare.
Belegmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* totalitatea materialelor, documentelor justificative.
Belegquittung, *-en, f.* chitanță contabilă justificativă.
Belegraum, *-(e)s, -räume, m.* loc de încărcare sau descărcare, rampă (la gară).
Belegschaft, *-n, f.* totalitate a muncitorilor (și funcționarilor) dintr-o întreprindere sau instituție; personal efectiv.
Beleg|schafts|aktien [-aktsiən] *pl.* acțiuni ale angajaților.
Belegschafts|ange|hörige, *-n, -n (ein Belegschaftsangehöriger), m.* persoană care face parte din colectivul celor angajați.
Belegschafts|stärke, *-n, f.* efectiv al personalului angajat.
Belegschaftsversammlung, *-en, f.* adunare, ședință a întregului personal dintr-o întreprindere sau instituție.
Belegschaftsvertreter, *-s, -, m.* delegat al personalului.
Beleg|stelle, *-n, f.* pasaj, loc citat pentru argumentare.
Beleg|stück, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* exemplar justificativ.
belegt **I.** *part. trec.* de la b e l e g e n. **II.** *adj.* **1.** acoperit, așternut cu; **ein ~es Brot** (sau **Brötchen**) sandviș, tartină. **2.** încărcat; **eine ~e Zunge** o limbă încărcată. **3.** voalat, stins, răgușit; **eine ~e Stimme** voce voalată, stinsă, glas răgușit. **4.** ocupat, reținut; **ein ~er Platz** un loc ocupat.
Belegung, *-en, f.* **1.** acoperire, garnisire, pardosire. **2.** *(mil.)* acoperire (cu foc). **3.** *(electr.)* masă activă de acumulator. **4.** încărcare, împovărare. **5.** impunere. **6.** angajare a personalului necesar într-o întreprindere. **7.** reținere, ocupare (a unul loc); **~ eines Krankenbettes** ocupare a unui pat de spital. **8.** înscriere; **~ eines Kollegs** înscriere la un curs universitar. **9.** gonire, împerechere (a animalelor). **10.** *(mar.)* amarare.
Belegungsfähigkeit *f. sg.* capacitate (de primire); **das Krankenhaus hat eine ~ von 300 Kranken** spitalul are o capacitate de 300 de paturi.
Beleg|stück, *-(e)s, -e, n. (cont. jur.)* act, document justificativ.
Belegungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad, procent de ocupare; **~ je Wohnung** grad de ocupare pe apartament.
Belegungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de ocupare a muncii productive.
Belegver|arbeitung, *-en, f.* prelucrarea documentelor.
Belegzeit *f. sg.* epocă a împerecherii (la animale).
belehnen, *belehnte, belehnt, vb. (h) tr.* **1.** a învesti. **2.** *(ist.)* a da o feudă (unui vasal).
Belehnte, *-n, -n, m. (ein Belehnter) (ist.)* vasal.
Belehnung, *-en, f.* **1.** *(ist.)* învestire (a unui vasal); înfeudare. **2.** acordare a unui credit sau a unui împrumut (în bani).
belehren, *belehrte, belehrt, vb. (h) tr. (über* cu *ac.)* a învăța, a instrui, a informa, a povățui, a lămuri; **jn. eines Besseren ~ a)** a lămuri pe cineva, a deschide ochii cuiva; **b)** a învăța minte; **sich nicht ~ lassen** a refuza orice sfaturi și învățăminte.
belehrend **I.** *part. prez.* de la b e l e h r e n. **II.** *adj.* instructiv.
Belehrung, *-en, f.* învățătură, povață, sfat.
beleibt *adj.* corpolent, trupeș, gros, plin.
Beleibt|heit *f. sg.* corpolență, trupeșie.
beleidigen, *beleidigte, beleidigt, vb. (h) tr.* a insulta, a ofensa; a injuria; *(fig.)* **das Ohr ~** a supăra, a zgâria la ureche.
beleidigend **I.** *part. prez.* de la b e l e i d i g e n. **II.** *adj.* ofensator, jignitor, injurios, supărător.
Beleidiger, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* persoană care ofensează.
beleidigt **I.** *part. trec.* de la b e l e i d i g e n. **II.** *adj.* ofensat, jignit; **~ sein** a fi ofensat, a fi jignit; **sich ~ fühlen** a se simți ofensat, jignit.
Beleidigte, *-n, -n (ein Beleidigter), m.* și *f.* persoană ofensată; **den ~n spielen** a face pe supăratul, pe ofensatul.
Beleidigung, *-en, f.* ofensă, jignire, insultă, injurie; **sich** *(dat.)* **jede ~ gefallen lassen** a se lăsa insultat fără a riposta; **eine schwere ~** o insultă gravă; **eine ~ einstecken** a înghiți o jignire.
Beleidigungsklage, *-n, f. (jur.)* reclamație pentru insultă, pentru calomnie.
beleihbar *adj.* care poate fi ipotecat.
beleihen, *belieh, beliehen, vb. (h) tr.* **1.** a învesti. **2.** a ipoteca; **ein Haus ~** a lua o ipotecă pe casă. **3.** a da sau a lua ca amanet. **4.** v. b e l e h n e n **(2).**
Beleihung, *-en, f.* **1.** învestire. **2.** ipotecare; gaj; garantarea împrumutului prin valori patrimoniale. **3.** împrumut pe amanet. **4.** v. B e l e h n u n g **(1).**
Beleihungsgrenze, *-n, f.* limita împrumutului.
beleimen, *beleimte, beleimt, vb. (h) tr.* a lipi, a încleia.
belemmern, *belemmerte, belemmert, vb.* v. b e l ä m m e r n.
belemmert v. b e l ä m m e r t.
Belemnit, *-en, -en, m. (zool.)* belemnit; *(pop.)* cozi de pește.
belesen *adj.* citit, erudit, instruit; **ein sehr ~er Mann** un om foarte citit.
Belesenheit *f. sg.* erudiție, cultură (dobândită prin lecturi); **eine große ~ haben** a fi foarte citit, a avea o instrucție bogată.
Belesprit [bɛlɛs'pri:], *-s, -s, m.* persoană cultă, spirit luminat.
Bel|etage [bɛle'ta:ʒə] *(înv.) f.* etajul întâi.
beleuchten, *beleuchtete, beleuchtet (du beleuchtest, er beleuchtet), vb. (h) tr.* **1.** a lumina; a ilumina; **festlich ~** a ilumina festiv. **2.** *(fig.)* a explica, a desluși, a clarifica, a lămuri; a cerceta, a examina; **ein Problem näher ~** a cerceta o problemă mai îndeaproape.
Beleuchter, *-s, -, m. (teatru, film)* mașinist (care manipulează luminile).
Beleuchtung, *-en, f.* **1.** luminat, iluminat; iluminație; **elektrische ~** iluminat electric; *(auto.)* **die ~ anstellen** a aprinde farurile. **2.** *(fig.)* deslușire, elucidare, clarificare, lămurire; cercetare, examinare.
Beleuchtungs|anlage, *-n, f.* instalație de iluminat.
Beleuchtungs|anschluss, *-es, -schlüsse, m. (electr.)* racordare, conectare la rețeaua electrică.
Beleuchtungs|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de iluminat.
Beleuchtungs|effekt, *-(e)s, -e, m. (artă, teatru)* efect de lumină.
Beleuchtungs|einrichtung, *-en, f.* instalație de iluminat.
Beleuchtungsgas, *-es, -e, n.* gaz de iluminat.
Beleuchtungskörper, *-s, -, m.* corp de iluminat.
Beleuchtungskosten, *pl.* cheltuieli de iluminat.
Beleuchtungsmast, *-(e)s, -e(n), m.* stâlp de iluminat.
Beleuchtungsmenge, *-n, f.* **1.** cantitate de lumină folosită pentru iluminat. **2.** *(fiz.)* număr de lucși.
Beleuchtungsmesser, *-s, -, n. (fiz.)* luxmetru.
Beleuchtungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de iluminat.
Beleuchtungsröhre, *-n, f.* tub luminiscent.
Beleuchtungs|stärke *f. sg. (fig.)* iluminat; iluminare.
Beleuchtungs|system, *-s, -e, n.* sistem de iluminat.
Beleuchtungs|technik *f. sg.* tehnica iluminatului.
beleum(un)den, *beleum(un)dete, beleum(un)det (du beleum(un)dest, er beleum(un)det), vb. (h) tr.* a crea (cuiva) o faimă, un renume; **jn. gut ~** a crea cuiva un renume bun; **jn. übel ~** a denigra pe cineva.
beleum(un)det **I.** *part. trec.* de la b e l e u m (u n) d e n. **II.** *adj.* cu faimă, cu reputație; **gut ~** cu reputație bună; **schlecht ~** cu reputație proastă.
belfern, *belferte, gebelfert, vb. (h) intr.* **1.** a lătra, a chelălăi. **2.** *(fig.)* a se certa. **3.** *(fig.)* a trăncăni; a bârfi; a cârti, a murmura.
Belfern, *-s, n. sg.* **1.** lătrat, chelălăit. **2.** *(fig.)* ceartă. **3.** *(fig.)* bârfeală, cârteală.
Belfried, *-(e)s, -e, m.* turn principal al unei cetăți; turn (al orașului), clopotniță.
belfzen, *belfzte, gebelfzt (du, er belfzt), vb. (h) intr. (reg.)* v. b e l f e r n.
Belgier [-iɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* belgian(ă).
belgisch *adj.* belgian.
belichten, *belichtete, belichtet (du belichtest, er belichtet), vb. (h) tr.* **1.** a lumina. **2.** *(fot.)* a expune (placa fotografică).
Belichtung, *-en, f.* **1.** luminare. **2.** *(fot.)* expunere (a plăcii fotografice).
Belichtungsdauer *f. sg. (fot.)* durată, timp de expunere la lumină.
Belichtungsmesser, *-s, -, m. (fot.)* exponometru.
Belichtungs|tabelle, *-n, -n, f. (fot.)* tabelă de expunere.
Belichtungs|zeit, *-en, f.* v. B e l i c h t u n g s d a u e r.
Belieb, *-(e)s, n. sg. (înv.)* v. B e l i e b e n.
belieb|äugeln, *beliebäugelte, beliebäugelt (ich beliebäug(e)le), vb. (h) tr.* a face ochi dulci; **jn. ~** a face cuiva ochi dulci.
belieben, *beliebte, beliebt, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a pofti, a dori; **er beliebt lange zu schlafen** îi place să doarmă mult; **~ Sie sonst noch etwas?** mai doriți încă ceva? **2.** a conveni, a plăcea, a binevoi; a fi dispus să ...; **ich beliebe dir zu antworten** binevoiesc să-ți răspund; *(impers.)* **es beliebt Ihnen zu scherzen** vă place să glumiți; **was beliebt?** ce poftiți? **wie beliebt?** poftim, poftiți? **wie Sie ~** cum doriți.
Belieben, *-s, n. sg.* bun plac, plăcere, voie, poftă; **es steht in Ihrem ~** depinde de dumneavoastră; faceți cum credeți de cuviință; **nach ~** după plac, în voie.
beliebig *adj.* oarecare, oricare, orice, după plac; arbitrar; **zu jeder ~en Stunde** oricând, la orice oră; **x-beliebig** oarecare; *(mat.)* **eine ~e Größe** o mărime oarecare; *(substantivat)* **jeder Beliebige** oricare, oricine.
beliebt **I.** *part. trec.* de la b e l i e b e n. **II.** *adj.* **1.** iubit, agreat, bine văzut, popular; **sich bei jm. ~ machen** a câștiga favoarea cuiva, a câștiga simpatia cuiva; a se insinua pe lângă cineva. **2.** *(despre marfă)* căutat, cerut.
Beliebt|heit *f. sg.* trecere, calitate de a fi iubit, simpatizat; favoare, vogă, popularitate.
beliefern, *belieferte, beliefert, vb. (h) tr.* a aproviziona; a furniza; **jn. mit Waren ~** a furniza cuiva mărfuri.
Belieferung, *-en, f. (ec.)* furnizare, livrare; aprovizionare.
belisten, *belistete, belistet (du belistest, er belistet), vb. (h) tr.* a înșela, a trage pe sfoară, a duce de nas.
Belistung, *-en, f.* înșelare, tragere pe sfoară.
Belkanto, *-s, m. sg. (muz.)* belcanto.
Bell, *-e, f.* **1.** clopoțel sferic. **2.** năvod dreptunghiular.
Belladonna, *-donnen, f.* **1.** *(bot.)* beladonă, mătrăgună *(Atropa belladonna)*. **2.** *sg. (chim.)* atropină.
bellen, *bellte, gebellt, vb. (h) intr.* **1.** a lătra. **2.** *(fam.)* a tuși tare. **3.** *(fig.)* a lătra, a se certa.
Beller, *-s, -, m.* **1.** câine care latră. **2.** *(fig.)* persoană care se ceartă toată ziua.
Bell|etage [bɛle'ta:ʒə], *-n, f.* v. B e l e t a g e.
Belletrist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* beletrist(ă); literat(ă), scriitor(-oare) de romane și nuvele; persoană versată în literatură.
Belletristik *f. sg.* beletristică.
belletristisch *adj.* beletristic, literar.
Bellevue [bɛl'vy:], *-, -n* [-'vy:ən], *f. (înv.)* panoramă, priveliște.
bellikos *adj.* belicos.
Bellizist, *-en, -en, m.* partizan al războiului.
belob(ig)en, *belob(ig)te, belob(ig)t, vb. (h) tr.* a lăuda, a menționa, a cita laudativ; a aduce mulțumiri (cuiva).
Belob(ig)ung, *-en, f.* laudă; mențiune; elogiu; aprobare.
Belobungs|schreiben, *-s, -, n.* scrisoare de apreciere, de laudă; diplomă de merit.
belochen, *belochte, belocht, vb. (h) tr.* a găuri, a perfora, a da găuri.
belohnen, *belohnte, belohnt, vb. (h) tr.* și *refl.* a răsplăti, a recompensa; **ich belohne ihn für die Mühe** îl răsplătesc pentru osteneală.
belohnenswert *adj.* demn de recompensă, demn de răsplată.
Belohnung, *-en, f.* răsplată, recompensă; **zur ~** drept recompensă; **eine ~ aussetzen** a institui un premiu, a oferi o recompensă.
belorbeeren, *belorbeerte, belorbeert, vb. (h) tr. (iron.)* a încununa cu lauri.
Belorusse, *-n, -n, m.* bielorus, belarus.
Belorussin, *-nen, f.* bielorusă, belarusă.
belorussisch *adj.* bielorus, belarus.
beluchsen, *beluchste, beluchst (du, er beluchst), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a pândi. **2.** a păcăli, a înșela. **3.** a fura.
beludern, *beluderte, beludert, vb. (h) refl. (vân.)* a se îndopa.
belüften, *belüftete, belüftet (du belüftest, er belüftet), vb. (h) tr.* a aerisi.
belugen, *belugte, belugt, vb. (h) tr.* a pândi.

belügen, *belog, belogen, vb. (h) tr.* a minți (pe cineva); **du hast mich also belogen!** așadar m-ai mințit!

belustigen, *belustigte, belustigt, vb. (h)* **I.** *tr.* a înveseli, a amuza, a desfăta. **II.** *refl.* a petrece, a se amuza, a se (în)veseli; **sich über etwas** ~ a se amuza de ceva; *(elevat)* **sich über jn. oder etwas** ~ a-și bate joc de cineva sau ceva glumind.

belustigend I. *part. prez.* de la belustigen. **II.** *adj.* amuzant, înveselitor.

Belustigung, *-en, f.* petrecere, amuzament, distracție, haz, înveselire; **zur ~ der Menge** pentru distracția maselor.

Belvedere [bɛlve-], *-(s), -s, n.* belvedere; loc, turn, casă, restaurant cu priveliște frumoasă.

belzen, *belzte, gebelzt (du, er belzt), vb. (h) intr.* a altoi.

Bem. *presc.* de la Bemerkung.

Bema, *-s, -ta, n.* **1.** estradă, podium; tribună. **2.** *(rel.)* bema.

bemachen, *bemachte, bemacht, vb. (h) tr.* (și *refl.*) **1.** a (se) murdări (cu fecale); a face pe el. **2.** a se grozăvi; **er bemacht sich wegen jeder Kleinigkeit** el se sperie de fiecare lucru mărunt.

bemächtigen, *bemächtigte, bemächtigt, vb. (h) refl.* (cu *gen.*) a pune stăpânire pe, a lua în stăpânire; a pune mâna pe ceva; a-și însuși ceva; **der Schlaf bemächtigte sich meiner** m-a cuprins somnul; **er bemächtigt sich des Geldes** își însușește banii cu forța.

Bemächtigung, *-en, f.* ocupare, luare în stăpânire.

bemähnt *adj.* cu coamă, încomat.

bemakeln, *bemakelte, bemakelt (ich bemak(e)le), vb. (h) tr.* a murdări, a profana.

bemäkeln, *bemäkelte, bemäkelt (ich bemäk(e)le), vb. (h) tr.* a găsi cusur, imperfecțiuni, a critica cu răutate.

Bemäk(e)lung, *-en, f.* critică nedreaptă.

Bemäkler, *-s, -, m.* cusurgiu, criticastru.

bemalen, *bemalte, bemalt, vb. (h)* **I.** *tr.* a vopsi, a zugrăvi, a picta. **II.** *refl.* a se farda prea tare, a se boi, a se sulimeni; a se tatua.

Bemalung, *-en, f.* **1.** zugrăvire. **2.** sulimeneală, boială.

bemängeln, *bemängelte, bemängelt (ich bemäng(e)le), vb. (h) tr.* a găsi cusur, a critica; a denigra.

Bemängelung, *-en, f.* diminuare (a calităților), criticare; denigrare.

Bemängelungs|protokoll, *-s, -e, n.* proces-verbal de constatare a lipsurilor.

Bemängler, *-s, -, m.* critic meschin; denigrator.

bemannen, *bemannte, bemannt, vb. (h) tr.* **1.** a echipa o navă (cu marinari, soldați etc.). **2.** *(înv., reg.)* a găsi (unei fete) un soț, a mărita.

bemannt I. *part. trec.* de la bemannen. **II.** *adj.* **1.** echipat (cu marinari, cu soldați). **2.** *(înv., reg.)* măritată.

Bemannung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* echipaj. **2.** *(reg., înv.)* măritiș.

bemänteln, *bemäntelte, bemäntelt (ich bemänt(e)le), vb. (h) tr.* a acoperi, a ascunde, a tăinui; a mușamaliza; **einen Fehler** ~ a ascunde, a cocoloși o greșeală.

Bemänt(e)lung, *-en, f. (fig.)* ascundere, acoperire, tăinuire, trecere sub tăcere, mușamalizare.

Bemaßung, *-en, f. (tehn.)* cotare a unui desen (tehnic).

bemasten, *bemastete, bemastet (du bemastest, er bemastet), vb. (h) tr. (mar.)* a monta catargele unei corăbii.

Bemastung, *-en, f. (mar.)* **1.** montare a catargelor. **2.** catargele unei corăbii.

bemauern, *bemauerte, bemauert, vb. (h) tr.* a zidi, a închide, a bloca sau a împrejmui cu zid(ărie).

bemaulschellen, *bemaulschellte, bemaulschellt, vb. (h), tr. (fam.)* a pălmui, a plesni.

bemausen, *bemauste, bemaust (du, er bemaust), vb. (h) tr. (fam.)* a șterpeli, a fura; **jn.** ~ a fura cuiva lucrurile.

Bembergseide, *-n, f.* mătase vegetală tip Bemberg.

bemehlen, *bemehlte, bemehlt, vb. (h) tr.* a presăra cu făină.

bemeiern, *bemeierte, bemeiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a arenda o fermă. **2.** *(fam.)* a trage pe sfoară, a înșela. **II.** *refl.* a-și greși socotelile.

bemeißeln, *bemeißelte, bemeißelt (ich bemeiß(e)le), vb. (h) tr.* a ciopli cu dalta, a dăltui.

bemeistern, *bemeisterte, bemeistert, vb. (h)* **I.** *tr.* a stăpâni, a înfrâna. **II.** *refl.* **1.** *(înv.)* a se stăpâni, a se înfrâna. **2.** (cu *gen.*) a pune stăpânire, a lua cu forța (ceva).

Bemeisterung, *-en, pl.* **1.** stăpânire, dominare. **2.** stăpânire de sine.

bemeldet *adj. (înv.)* pomenit, citat, numit, indicat.

bemerkbar *adj.* observabil, perceptibil, vizibil; **sich ~ machen** a atrage atenția asupra sa, a se face remarcat.

Bemerkbarkeit *f. sg.* perceptibilitate.

bemerken, *bemerkte, bemerkt, vb. (h) tr.* **1.** a observa, a băga de seamă, a zări, a percepe. **2.** a remarca, a constata, a semnala; a nota; a vedea; **ich habe zu** ~ trebuie să observ, să remarc; **wie oben bemerkt** după cum am arătat mai sus, după cum am menționat.

Bemerken, *-s, n. sg.* **1.** zărire, observare. **2.** remarcă, constatare; **mit dem ~, dass ...** cu observația că ...

bemerkenswert *adj.* remarcabil.

bemerklich *adj.* remarcabil, vizibil, perceptibil; **es macht sich** ~ se remarcă, se vede, bate la ochi.

Bemerkung, *-en, f.* **1.** observare; percepere. **2.** semnalare, notă. **3.** observație, remarcă; **kritische ~en** observații critice.

bemessen, *bemaß, bemessen (du, er bemisst), vb. (h) tr.* **1.** a repartiza, a măsura. **2.** *(fig.)* **(nach)** a prețui, a aprecia (după un model, în comparație cu ceva).

Bemessung, *-en, f.* **1.** repartizare, măsurare. **2.** *(fig.)* prețuire; apreciere.

Bemessungsgrenze, *-n, f. (ec.)* plafon (de salarii ce servește la calculul impozitului).

Bemessungsgrundlage, *-n, f.* bază de calcul pentru stabilirea impozitului.

bemisten, *bemistete, bemistet (du bemistest, er bemistet), vb. (h) tr.* **1.** *(agr.)* a gunoi, a îngrășa (pământul). **2.** *(fig.)* a defăima, a blama; *(fam.)* a porcăi, a spurca.

bemitleiden, *bemitleidete, bemitleidet (du bemitleidest, er bemitleidet), vb. (h) tr.* a compătimi; a-i fi milă (de cineva).

bemitleidenswert, bemitleidenswürdig *adj.* demn de compătimire.

Bemitleidung *f. sg.* compătimire, milă.

bemittelt *adj.* înstărit, cu stare, cu dare de mână; **wenig** ~ cu puțină stare, neînstărit.

Bemmchen, *-s, -, n. (reg., dim.* de la Bemme) tartină mică, tartinuță.

Bemme, *-n, f. (reg.)* felie de pâine cu unt, tartină.

bemogeln, *bemogelte, bemogelt (ich bemog(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* a înșela, a trage pe sfoară, a păcăli.

bemoosen, *bemooste, bemoost (du, er bemoost), vb. (s) intr.* și *refl.* a se acoperi cu mușchi.

bemoost I. *part. trec.* de la bemoosen. **II.** *adj.* **1.** acoperit cu mușchi. **2.** *(fig.)* foarte vechi; *(fig.)* **~es Haupt** bărbat, student bătrân.

bemopsen, *bemopste, bemopst (du, er bemopst), vb. (h) tr. (fam.)* a șterpeli, a fura.

bemörteln, *bemörtelte, bemörtelt (ich bemört(e)le), vb. (h) tr.* a tencui.

Bems, *-es, -e, m. (reg.)* om burduhănos, burtos, grăsan.

bemühen, *bemühte, bemüht, vb. (h)* **I.** *tr. (in* cu *dat.*; **mit, wegen)** a osteni, a supăra, a deranja; **darf ich Sie damit ~ ?** îmi permiteți să vă deranjez cu aceasta? **ich möchte Sie nicht** ~ n-aș vrea să vă deranjez, să vă supăr. **II.** *refl.* a se osteni, a se strădui, a-și da osteneală; **sich für jn.** ~ a se osteni, a se strădui pentru cineva; **sich um etwas** ~ a se strădui să obțină ceva; a umbla după ceva; **sich um eine Stelle** ~ a se strădui să obțină un post; **bitte, ~ Sie sich nicht!** nu vă deranjați, vă rog! **er bemüht sich vergebens** se ostenește, își dă osteneală degeaba, zadarnic; **er bemüht sich vorwärtszukommen** se străduiește să se ridice, să ajungă mai sus, să progreseze; **er hat sich ganz besonders für mich bemüht** s-a străduit în mod deosebit pentru mine; **er bemüht sich um ihre Liebe** se străduiește să-i câștige dragostea.

Bemühen, *-s, n. sg.*, **Bemühung**, *-en, f.* osteneală, trudă, sforțare, strădanie.

bemüht I. *part. trec.* de la bemühen. **II.** *adj. (în expr.)* **eifrig ~ sein** a se strădui cu zel.

bemüßigen, *bemüßigte, bemüßigt, vb. (h)* **I.** *tr.* a determina; a obliga, a sili, a constrânge; **dieses Ereignis bemüßigte ihn, sofort abzureisen** această întâmplare l-a silit, l-a determinat să plece imediat. **II.** *refl.* a se sili, a-și da osteneala.

bemüßigt I. *part. trec.* de la bemüßigen. **II.** *adj.* determinat, constrâns, obligat, silit; **sich ~ sehen** a se vedea silit; **wir fühlten uns dazu** ~ ne-am simțit constrânși să facem acest lucru.

bemustern, *bemusterte, bemustert, vb. (h) tr. (com.)* a da o mostră, a trimite sau a alătura o mostră; **ein bemustertes Angebot** ofertă însoțită de mostră.

Bemusterung, *-en, f.* **1.** împodobire cu modele; executarea unei machete. **2.** *(com.)* alăturare, trimitere de mostră.

bemuttern, *bemutterte, bemuttert, vb. (h) tr.* a dădăci, a îngriji ca o mamă.

Bemutterung, *-en, f.* dădăcire, îngrijire, grijă ca de mamă.

benachbar(e)n, *benachbarte, benachbart, vb. (h) refl.* a se învecina (cu cineva sau ceva).

benachbart *adj.* învecinat, megieș; limitrof.

benachrichtigen, *benachrichtigte, benachrichtigt, vb. (h) tr.* a înștiința, a încunoștința, a aviza, a aduce la cunoștință, a informa; **wir müssen ihn sofort** ~ trebuie să-l înștiințăm numaidecât.

Benachrichtigung, *-en, f.* înștiințare, avizare, încunoștințare, aducere la cunoștință, informare, comunicare; **schriftliche** ~ înștiințare scrisă; **vorherige** ~ înștiințare, avizare prealabilă.

Benachrichtigungs|schreiben, *-s, -, n.* aviz.

benachteiligen, *benachteiligte, benachteiligt, vb. (h) tr.* a dezavantaja; a păgubi, a pricinui pierderi, a prejudicia; **er ist benachteiligt worden** a fost dezavantajat; **das wird ihn sehr** ~ va fi pentru el o mare pierdere, pagubă; **ein wirtschaftlich benachteiligtes Gebiet** o zonă dezavantajată economic.

Benachteiligte, *-n, -n (ein Benachteiligter), m.* și *f.* prejudiciat(ă), dezavantajat(ă); păgubit(ă).

Benachteiligung, *-en, f.* dezavantajare; păgubire, provocare de pagube; prejudiciere; prejudiciu.

benageln, *benagelte, benagelt (ich benag(e)le), vb. (h) tr.* a țintui, a bate în cuie.

Benagelung, *-en, f.* țintuire, batere în cuie.

benagen, *benagte, benagt, vb. (h) tr.* a roade cu dinții.

Benagung, *-en, f.* roadere cu dinții.

benähen, *benähte, benäht, vb. (h) tr.* **1.** a coase, a broda; **mit Perlen** ~ a broda cu mărgele. **2.** a coase pentru cineva; **die Mutter benäht die Kinder selbst** mama coase toate lucrurile pentru copii.

benam(s)en, *benam(s)te, benam(s)t (du benamst, er benamt* și *du, er benamst), vb. (h) tr. (înv., fam., glumeț)* a numi, a denumi, a pune un nume.

Benam(s)ung, *-en, f.* denumire.

benannt I. *part. trec.* de la benennen. **II.** *adj.* **1.** numit, denumit. **2.** pomenit, amintit. **3.** *(mat.)* concret; **~e Zahlen** numere concrete.

benarben, *benarbte, benarbt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a cicatriza. **2.** *(agr.)* a acoperi cu strat vegetal; **den Erdboden** ~ a acoperi pământul cu plante. **II.** *refl.* **1.** a se cicatriza, a se suda. **2.** a se acoperi cu un strat vegetal.

benarbt I. *part. trec.* de la benarben. **II.** *adj.* **1.** *(înv.)* acoperit, plin de cicatrice; **ein ~es Gesicht** o față brăzdată de cicatrice. **2.** *(agr.)* acoperit cu un strat vegetal.

Benarbung, *-en, f.* **1.** cicatrizare. **2.** *(agr.)* acoperire cu un strat vegetal.

benaschen, *benaschte, benascht, vb. (h) tr.* a gusta pe furiș.

benässen, *benässte, benässt (du, er benässt), vb. (h) tr.* a uda, a muia.

benauen, *benaute, benaut, vb. (h) tr. (mar.)* **1.** a strâmtora; a închide. **2.** a devânta.

benaut *adj. (mar.)* apăsător.

Bendel, *-s, -, m.* și *n. (elv.)* panglică, șnur.

Bene, *-s, n., sg.* **1.** bine(facere); **jm. ein ~ antun** a face cuiva un mare bine. **2.** întâietate; **ich gebe dir ein** ~ îți dau întâietate.

bene *adv. (fam.)* **sich ~ tun** a face chef.

benebeln, *benebelte, benebelt (ich beneb(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* a acoperi cu ceață, a înnegura. **II.** *refl. (fig.)* **1.** a se încețoșa, a se înnegura. **2.** *(fam.)* a se chercheli, a se griza.

benebelt I. *part. trec.* de la benebeln. **II.** *adj. (fam.)* cherchelit, grizat, pilit.

Benebelung, *-en, f.* **1.** înnegurare, înnorare. **2.** *(fig.)* întunecare, încețoșare, tulburare. **3.** cherchelеală, grizare.

benedeien, *benedeite, benedeit (înv. gebenedeit), vb. (h) tr. (înv.)* a binecuvânta; a preamări.

Benedeiung *f. sg. (înv.)* binecuvântare; preamărire.

Benediktenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** mărțișor *(Geum montanum)*. **2.** călțunul-doamnei *(Geum rivale)*. **3.** cerențel, cuișoriță *(Geum urbanum)*.

Benediktenrose *f. sg. (bot.)* bujor *(Paeonia officinalis).*
Benediktenwurz *f. sg. (bot.)* v. Benediktenkraut **(3).**
Benediktiner, *-s, -, m.* **1.** *(bis.)* călugăr benedictin. **2.** benedictină (lichior).
Benediktiner|abtei, *-en, f. (bis.)* mănăstire benedictină.
Benediktiner|orden, *-s, m. sg. (bis.)* ordin al călugărilor benedictini.
Benediktion, *-en, f. (bis.)* binecuvântare.
benedizieren, *benedizierte, benediziert, vb. (h) tr. (bis.)* a binecuvânta.
Benefaktion, *-en, f.* binefacere.
Benefaktor, *-s, -toren, m.* binefăcător.
Benefiz, *-es, -e, n.* **1.** *(înv., ist.)* feudă. **2.** *(înv.)* binefacere. **3.** spectacol (sau reprezentație) dat(ă) în folosul unei persoane.
Benefiziant, *-en, -en, m.* **1.** *(înv.)* binefăcător. **2.** beneficiar, persoană în folosul căreia se dă o reprezentație.
Benefiziat, *-en, -en, m.* **1.** beneficiar. **2.** bursier, stipendist.
Benefizium, *-s, -zien* [-tsiən], *n.* **1.** beneficiu. **2.** *(ist.)* feudă. **3.** *(bis.)* prebendă, beneficiu bisericesc.
Benefizvor|stellung, *-en, f. (teatru)* reprezentație dată în beneficiul cuiva.
benehmen, *benahm, benommen (du benimmst, er benimmt), vb. (h)* **I.** *tr.* a lua, a tăia, a răpi; **die Aussicht ~** a ascunde vederea; **jede Aussicht auf etwas ~** a lua orice speranță (perspectivă); **der Schreck benahm mir den Atem** frica mi-a tăiat respirația; **eine Sorge ~** a scăpa de o grijă; **die Lust zu etwas ~** a tăia pofta de ceva; **den Mut ~** a descuraja; **jm. den Irrtum ~** a deschide ochii cuiva; **einen Zweifel ~** a înlătura o îndoială; **den Kopf ~ a)** a ameți, a zăpăci; **b)** a i se urca (băutura) la cap. **II.** *refl.* a se purta, a se comporta; **sich gut ~** a se purta manierat; **sich (un)höflich gegen jn.** sau **jm. gegenüber ~** a se purta (ne)politicos față de cineva.
Benehmen, *-s, n. sg.* **1.** purtare, comportare, conduită, maniere. **2.** legătură, contact; **sich mit jm. ins ~ setzen** a conveni cu cineva asupra ceva.
beneiden, *beneidete, beneidet (du beneidest, er beneidet), vb. (h) tr.* a invidia, a pizmui; **er wird allgemein beneidet** toți îl invidiază.
beneidenswert, beneidenswürdig *adj.* demn de invidiat.
Beneidung *f. sg.* invidie, pizmuire.
benennbar *adj.* care poate fi denumit, denominabil, care poate fi determinat cu precizie.
benennen, *benannte, benannt, vb. (h) tr.* a denumi, a numi; a desemna; *(inform.)* **eine Datei ~** a denumi un fișier; **einen Tag ~** a fixa o zi; *(mat.)* **benannte Zahlen** numere concrete.
Benennung, *-en, f.* denumire; numire; nume.
benetzen, *benetzte, benetzt (du, er benetzt), vb. (h) tr.* a umezi, a uda, a muia ușor, a stropi.
Benetzung *f. sg.* udare, umezire, stropire, irigare, muiere.
Benetzungsmittel, *-s, -, n. (tehn.)* mijloc de umezire.
Benetzungswärme *f. sg. (fig.)* căldură de umezire.
benevolent [-vo-] *adj.* binevoitor.
Benevolenz *f. sg.* bunăvoință.
bengalisch *adj.* bengal; **~es Feuer** foc bengal.
Bengel, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* bâtă, ciomag, retevei. **2.** băiețandru; *(peior.)* bădăran, mojic, obraznic; **kleiner ~** puști; **großer ~** vlăjgan. **3.** *(tipogr.)* pârghie a presei de mână. **4.** limbă (a clopotului). **5.** *(tehn.)* braț balansier. **6.** *(reg.)* nervură centrală a foii de varză sau de salată. **7.** *(înv.)* ghioagă țintuită.
Bengelei, *-en, f.* **1.** ștrengărie. **2.** *(peior.)* mojicie.
bengelhaft *adj.* **1.** rău, neascultător. **2.** *(peior.)* mojic, grosolan.
Bengelkraut, *-(e)s, -kräuter, n.* v. Bingelkraut.
bengeln, *bengelte, gebengelt (ich beng(e)le), vb. (h) tr.* a trage o sfântă de bătaie, a ciomăgi; a chelfăni.
benicken, *benickte, benickt, vb. (h) tr.* v. beipflichten.
beniemen, *beniemte, beniemt, vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* a hotărî. **II.** *refl.* a se grozăvi.
beniesen, *beniesțe, beniest (du, er beniest), vb. (h) tr. (fam., glumeț)* a confirma prin strănutare.
Benignität *f. sg.* **1.** bunătate, indulgență. **2.** *(med.)* benignitate.
Benimm, *-s, m. sg. (fam.)* purtare, comportament.
benippen, *benippte, benippt, vb. (h) tr.* a sorbi.
Benjamin, *-s, -e, m.* **1.** *sg.* (nume de persoană) Benjamin. **2.** benjamin, băiatul cel mai mic din familie; **mein ~** băiatul meu cel mai mic.
Benne, *-n, f. (elv.* și *reg.)* **1.** roabă. **2.** *(fam.)* automobil vechi, neaspectuos. **3.** benă. **4.** *(constr.)* epiu.
benommen **I.** *part. trec.* de la benehmen. **II.** *adj.* **1.** buimăcit, zăpăcit, confuz. **2.** toropit; amețit, amorțit.
Benommenheit *f. sg.* **1.** zăpăceală, buimăceală. **2.** stare inconștientă; toropeală; amețeală.
benoten, *benotete, benotet (du benotest, er benotet), vb. (h) tr.* a nota, a da o notă, a aprecia cu o notă.
benötigen, *benötigte, benötigt, vb. (h) tr.* a necesita, a avea nevoie (de ceva).
benötigt **I.** *part. trec.* de la benötigen. **II.** *adj.* necesar, necesitat; **das ~e Geld** suma (de bani) necesară.
Benthos, *n. sg.* floră și faună bentonică.
benummern, *benummerte, benummert, vb. (h) tr.* a numerota.
Benummerung, *-en, f.* numerotare.
benüsselt *adj. (fam.)* amețit; cherchelit.
benutzbar, benützbar *adj.* utilizabil, care poate fi folosit, întrebuințat.
Benutzbarkeit *f. sg.* capacitate de a fi utilizat, folosit.
benutzen, *benutzte, benutzt (du, er benutzt),* **benützen**, *benützte, benützt (du, er benützt), vb. (h) tr.* **1.** a utiliza, a folosi, a întrebuința; **etwas zu seinem Vorteil(e) ~** a întrebuința ceva în folos propriu; **Sie ~ die Nähmaschine sehr geschickt** lucrați cu multă îndemânare la mașina de cusut; **jn. als Dolmetscher ~** a folosi pe cineva ca translator. **2.** a profita, a trage folos din ceva; **er benutzt die Gelegenheit** profită de ocazie.
Benutzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care se folosește de ceva, utilizator.
benutzerfreundlich, benützerfreundlich *adj.* ușor de folosit.
Benutzerkonto, *-s, -konten* (și *-ti* sau *-ten*), *n. (inform.)* cont de utilizator; **das ~ löschen** a șterge contul de utilizator.
Benutzermenü, *-s, -s, n. (inform.)* meniu de utilizare; **das ~ definieren** a defini meniul de utilizare.
Benutzermodus, *-, -modi, m. (inform.)* modul utilizator.
Benutzer|oberfläche, *-n, f. (inform.)* interfața utilizator; **die graphische ~** interfața grafică a utilizatorului.
Benutzer|sprache, *-en, f. (inform.)* limbaj de utilizator.
Benutzung, Benützung, *-en, f.* întrebuințare, folosință, folosire, utilizare; **den Park zur öffentlichen ~ freigeben** a da parcul în folosință publică; **mit ~ einer Maschine** cu ajutorul unei mașini.
Benutzungsdauer *f. sg.* durată de folosire.
Benutzungsfrist, *-en, f.* termen de folosință.
Benutzungsgebühr, Benützungsgebühr, *-en, f.* taxă de folosire.
Benutzungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de întrebuințare, de uzură.
Benutzungsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de folosință.
Benutzungsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de exploatare.
benzen, *benzte, gebenzt (du, er benzt), vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a îndemna, a îmboldi. **2.** a insista, a pisa. **3.** a incomoda, a plictisi, a importuna.
Benzin, *-s, -e, n.* benzină.
Benzin|abscheider, *-s, -, m.* separator de benzină.
Benzinbe|hälter, *-s, -, m.* rezervor de benzină.
Benzinbrenner, *-s, -, m.* arzător de benzină.
Benzin|er|sparnis, *-se, f.* economisire de benzină.
Benzinfeuerzeug, *-(e)s, -e, n. (înv.)* brichetă cu benzină.
Benzinfilter, *-s, -, m.* filtru de benzină.
Benzinhahn, *-(e)s, -hähne, m.* robinet de benzină.
Benzin|industrie, *-n* [-tri:ən], *f.* industrie de benzină.
Benzinkanister, *-s, -, m.* canistră de benzină.
Benzinlampe, *-n, f.* lampă cu benzină.
Benzinleitung, *-en, f.* conductă de benzină.
Benzinmotor, *-s, -motoren, m.* motor cu benzină.
Benzinpumpe, *-n, f.* pompă de benzină.
Benzinreiniger, *-s, -, m.* v. Benzinfilter.
Benzin|standmesser, Benzin|standzeiger, *-s, -, m.* indicator de nivel (al benzinei).
Benzintank, *-s, -e,* (și *-s*), *m.* rezervor de benzină.
Benzintank|stelle, *-n, f.* stație de benzină.
Benzin|uhr, *-en, f.* indicator de benzină.
Benzinverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de benzină.
Benzinvor|ratsmesser, *-s, -, m.* v. Benzinuhr.
Benzinwerk, *-(e)s, -e, n.* rafinărie (de benzină).
Benzinzapf|stelle, *-n, f.* stație de benzină.
Benzoe ['bɛntsoe] *f. sg.* benzoe, rășină benzoică.
Benzoe|äther, *-s, -, m.* eter benzoic.
Benzoe|harz, *-es, n. sg.* smirnă.
Benzoesalz, *-es, -e, n. (chim.)* benzoat.
Benzoesäure *f. sg. (chim.)* acid benzoic.
Benzoetinktur *f. sg.* tinctură benzoică.
Benzoin, *-s, n. sg. (chim.)* benzoină.
Benzol, *-s, -e, n. (chim.)* benzen.
Benzol|abscheidung, *-en, f. (chim.)* separare a benzenului.
Benzolring, *-(e)s, -e, m. (chim.)* inel, lanț benzenic.
Benzoylieren, *-s, n. sg. (chim.)* benzoilare.
Benzyl, *-s, n. sg. (chim.)* benzil; **essigsaures ~** acetat de benzil.
Benzylfarb|stoff, *-(e)s, -e, m.* colorant de benzil.
Benzylsenf|öl, *-(e)s, -n. sg. (chim.)* benzil-senevol.
Benzylzellulose *f. sg. (chim.)* benzilceluloză.
be|obachtbar *adj.* ce se poate observa, observabil.
be|obachten, *beobachtete, beobachtet (du beobachtest, er beobachtet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a observa, a studia, a examina cu atenție; a supraveghea; **den Lauf der Gestirne ~** a observa mișcarea aștrilor; **jn. auf Schritt und Tritt ~** a nu pierde din ochi pe cineva, a-l controla pas cu pas; **scharf ~** a supraveghea cu strictețe. **2.** a băga de seamă, a observa; **ich habe es schon seit längerer Zeit beobachtet** am băgat de seamă de mai multă vreme, de mai demult. **3.** a respecta; a păstra; **den Anstand ~** a respecta buna-cuviință, a se purta cuviincios; **Stillschweigen ~** a păstra tăcere, a tăcea; **eine Diät ~** a ține, a respecta o dietă; **die Gesetze ~** a respecta legile; **seine Pflicht ~** a-și face datoria. **II.** *refl.* a se observa, a se controla.
Be|obachter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* observator(-oare); supraveghetor(-oare).
Be|obachtung, *-en, f.* **1.** observare, examinare, studiere. **2.** observație; **~en machen** a face observații; **es ist meiner ~ ganz und gar entgangen** a ieșit cu totul din sfera atenției mele. **3.** *(mil.)* supraveghere, observare. **4.** băgare de seamă, constatare. **5.** *(fig.)* respectare (a unor indicații, prescripții, legi); împlinire (a unei datorii).
Be|obachtungs|abteilung, *-en, f.* **1.** *(med.)* sector de observație, serviciu de izolare (în spital). **2.** *(mil.)* unitate de observație.
Be|obachtungsballon, *-s, -s, m. (mil.)* balon de observație, de recunoaștere.
Be|obachtungsfehler, *-s, -, m. (mat., fiz.)* eroare de observație, de examinare, de studiu.
Be|obachtungsfenster, *-s, -, n.* fereastră prin care se poate observa, supraveghea (cineva sau ceva); vizetă, spion.
Be|obachtungsflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion de recunoaștere.
Be|obachtungsgabe *f. sg.* dar de a observa, spirit de observație.
Be|obachtungsgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat, instrument de observație.
Be|obachtungsgeschwader, *-s, -, n. (av.)* escadră de recunoaștere.
Be|obachtungsgut, *-(e)s, n. sg.* material de observație; **an Hand eines großen ~es** pe baza unui vast material de observație.
Be|obachtungs|posten, *-s, -, m.* post de observație.

Beobachtungsreihe, *-n, f.* şir de observaţii; serie de constatări.

Beobachtungs|satellit, *-en, -en, m.* satelit de observaţie.

Beobachtungs|schiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* vedetă, vas de pază.

Beobachtungs|spiegel, *-s, -, m.* periscop (terestru).

Beobachtungs|stand, *-(e)s, -stände, m.*, **Beobachtungs|station**, *-en, f.* staţie, post de observaţie.

Beobachtungs|stelle, *-n*, **Beobachtungs|stellung**, *-en, f.* post, poziţie de observaţie.

Beobachtungs|tagebuch, *-(e)s, -bücher, n.* jurnal de observaţii zilnice.

Beobachtungsverband, *-(e)s, -bände, m. (mil.)* unitate de observaţie.

Beobachtungs|zentrale, *-n, f. (mil.)* centru de observare şi legătură.

beohrt *adj.* cu urechi.

beölen, *beölte, beölt, vb. (h) tr.* a unge cu ulei.

beordern, *beorderte, beordert, vb. (h) tr.* a chema la ordin; a trimite cu ordine, în misiune; **beordert werden** a primi ordin.

Beorderung, *-en, f.* **1.** ordin; misiune. **2.** trimitere cu ordin, cu misiune.

bepaaren, *bepaarte, bepaart, vb. (h)* **I.** *tr.* a împerechea. **II.** *refl.* **1.** a trăi în doi. **2.** a se împerechea, a se acupla.

bepacken, *bepackte, bepackt, vb. (h)* **I.** *tr.* a încărca (cu bagaje, pachete). **II.** *refl. (fam.)* a-şi umple buzunarele.

bepackt **I.** *part. trec.* de la bepacken. **II.** *adj.* încărcat; **schwer ~** foarte încărcat, cu multă povară.

Bepackung, *-en, f.* încărcare, încărcătură, povară.

bepanzern, *bepanzerte, bepanzert, vb. (h) tr.* a cuirasa; a împlătoşa, a îmbrăca cu platoşă, în zale.

Bepanzerung, *-en, f.* cuirasare; împlătoşare.

bepelzen, *bepelzte, bepelzt (du, er bepelzt), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) îmblăni, a acoperi sau a căptuşi cu blană.

beperlen, *beperlte, beperlt, vb. (h) tr.* a împodobi cu mărgele, cu perle.

bepfählen, *bepfählte, bepfählt, vb. (h) tr.* **1.** a împrejmui, a sprijini cu pari. **2.** a arăci (via).

Bepfählung, *-en, f.* **1.** împrejmuire cu un gard de pari, cu palisadă. **2.** arăcire.

bepflanzen, *bepflanzte, bepflanzt (du, er bepflanzt), vb. (h) tr.* a planta, a sădi, a răsădi; **mit Bäumen ~** a sădi, a planta copaci.

Bepflanzung, *-en, f.* plantare, cultivare, sădire.

bepflastern, *bepflasterte, bepflastert, vb. (h) tr.* **1.** a pava. **2.** *(fam.)* a lipi, a pune un plasture. **3.** a acoperi (cu cărţi etc.). **4.** *(mil.)* a lua, a ţine sub tir (de artilerie grea).

Bepflasterung, *-en, f.* **1.** pavare, pavaj. **2.** *(med.)* lipire a unui plasture (pe o rană), pansare.

bepflöcken, *bepflöckte, bepflöckt, vb. (h) tr.* a marca cu ţăruşi, a picheta.

bepflügen, *bepflügte, bepflügt, vb. (h) tr. (agr.)* a ara.

bepfründen, *bepfründete, bepfründet (du bepfründest, er bepfründet), vb. (h) tr.* a da cuiva o sinecură.

bepichen, *bepichte, bepicht, vb. (h) tr.* a cătrăni, a smoli, a gudrona, a asfalta.

Bepichen, *-s, n. sg.* gudronare, smolire, cătrănire, asfaltare.

Bepichmaschine, *-n, f.* maşină de asfaltat.

bepicken, *bepickte, bepickt, vb. (h) tr.* a ciuguli; **etwas ~** a lovi ceva cu ciocul; *(constr.)* a aspri, a ciopli (piatra).

bepinkeln, *bepinkelte, bepinkelt (ich bepink(e)le), vb. (h) tr.* şi *refl.* v. bepissen.

bepinseln, *bepinselte, bepinselt (ich bepins(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a zugrăvi. **2.** a vopsi cu pensula. **3.** *(med.)* a badijona.

bepissen, *bepisste, bepisst (du, er bepisst), vb. (h) tr.* şi *refl. (pop.)* a urina pe; **sich ~** a urina în pat, în pantaloni.

beplanen, *beplante, beplant, vb. (h) tr.* a acoperi cu foaie de cort.

beplanken, *beplankte, beplankt, vb. (h) tr.* **1.** a căptuşi, a înveli, a podi cu scânduri. **2.** *(mar.)* a construi bordajul (unei nave, unei ambarcaţii).

Beplankung, *-en, f.* **1.** căptuşire cu scânduri. **2.** *(mar.)* bordaj.

beplatten, *beplattete, beplattet (du beplattest, er beplattet), vb. (h) tr.* **1.** a pardosi cu lespezi. **2.** *(mar.)* a cuirasa; **ein Schiff ~** a cuirasa o navă.

Beplattung, *-en, f.* **1.** pardosire cu lespezi. **2.** *(mar.)* cuirasare (a unei nave).

bepolstern, *bepolsterte, bepolstert, vb. (h) tr.* a capitona.

bepreisen, *bepries, bepriesen (du, er bepreist), vb. (h) tr.* **1.** a lăuda, a preamări, a proslăvi. **2.** a fixa, a afişa preţul.

bepudern, *bepuderte, bepudert, vb. (h) tr.* a pudra; a presăra (cu un praf).

bepummeln, *bepummelte, bepummelt (ich bepumm(e)le), vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* a înfăşura, a înveli, a încotoşmăna; *(fig.)* a răsfăţa, a alinta. **II.** *refl.* a se înfofoli; a se îmbrăca călduros.

beputzen, *beputzte, beputzt (du, er beputzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a curăţa. **2.** a împodobi, a găti. **II.** *refl.* a se găti.

bequatschen, *bequatschte, bequatscht, vb. (h) tr. (fam.)* a bârfi pe…, a cleveti despre…

bequem **I.** *adj.* **1.** comod; leneş, trândav; **er ist zu ~** este (un om) prea comod. **2.** agreabil, convenabil, potrivit; **eine ~e Gelegenheit** o ocazie bună, potrivită. **II.** *adv.* **1.** comod, lejer; **es sich** *(dat.)* **~ machen** a se face, a se instala comod; **es jm. ~ machen** a face înlesniri cuiva, a-i netezi calea; **der Rock sitzt ~** fusta cade lejer. **2.** convenabil, bine, potrivit; **wenn es Ihnen ~ ist** dacă vă convine, dacă sunteţi dispus; **wie es Ihnen ~ ist** cum vă e mai comod.

bequemen, *bequemte, bequemt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(înv.)* a determina, a hotărî pe cineva. **2.** a ajusta, a potrivi. **II.** *refl.* **1.** a se acomoda, a se adapta, a se conforma. **2.** a consimţi, a accepta; **sich zu etwas ~** a accepta, a se învoi să facă ceva; **er musste sich dazu ~** n-a avut încotro.

bequemlich *adj.* v. bequem.

Bequemlichkeit, *-en, f.* **1.** comoditate, confort, tihnă; **eine Wohnung mit allen ~en** o locuinţă cu tot confortul; **das hat seine ~en** asta îşi are avantajele ei. **2.** comoditate; lenevie, trândăvie. **3.** plăcere, poftă; **nach Ihrer ~** cum vă convine, la voia dumneavoastră. **4.** toaletă (şi cu baie).

Bequemlichkeitsliebe *f. sg.* plăcere de a trăi în tihnă; înclinaţie către comoditate.

Bequemlichkeits|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (înv.)* scaun de noapte.

Bequemling, *-s, -e, m.* om comod, leneş.

Bequemung *f. sg. (înv.)* acomodare; **nach ~** după plac.

berahmen, *berahmte, berahmt, vb. (h)* **I.** *tr.* a încadra, a înrăma. **II.** *refl. (despre lapte)* a face smântână.

berändeln, *berändelte, berändelt (ich beränd(e)le)*, **beranden**, *berandete, berandet (du berandest, er berandet), vb. (h) tr.* **1.** a pune margini, a borda; a tivi. **2.** a zimţui; **Münzen ~** a zimţui monede.

Berandung, *-en, f.* **1.** bordare. **2.** zimţuire (a monedelor).

beranken, *berankte, berankt, vb. (h) tr.* a acoperi cu lujeri, cu curpeni.

Berapp, *-(e)s, m. sg. (constr.)* tencuială brută (nedrişcuită); prima tencuială pusă pe un zid.

berappen, *berappte, berappt, vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a plăti, a se scotoci de bani. **2.** *(constr.)* a tencui brut, nedrişcuit. **3.** *(în expr.)* **Holz ~** a degroşa lemn.

Berappung, *-en, f.* **1.** *(fam.)* plată. **2.** tencuire brută (nedrişcuită). **3.** degroşare (a lemnelor).

berasen, *beraste, berast (du, er berast), vb. (h) tr.* a gazona, a acoperi cu gazon sau glii de iarbă.

beraspeln, *beraspelte, beraspelt (ich berasp(e)le), vb. (h) tr.* a răzui, a pili; a degroşa cu pila.

Berasung, *-en, f.* gazonare.

beraten[1], *beriet, beraten (du berätst, er berät), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a sfătui, a da sfaturi; **jn. übel ~** a sfătui (de) rău pe cineva. **2.** a consulta, a cere cuiva sfatul. **II.** *tr.* şi *intr.* **1.** a discuta ceva; a delibera, a chibzui asupra …; **(über) ein Gesetz ~** a discuta o lege. **2.** *(înv.)* a echipa, a dota, a înzestra; **ein Mädchen ~** a dota, a înzestra o fată. **II.** *refl.* a se sfătui; **sich mit jm. ~** a se sfătui cu cineva.

beraten[2] **I.** *part. trec.* de la beraten[1]. **II.** *adj.* sfătuit, învăţat; **er ist gut** (sau **wohl**) **~** este bine sfătuit, bine învăţat; **übel ~ sein** a fi rău inspirat, a se afla într-o situaţie proastă.

beratend **I.** *part. prez.* de la beraten[1]. **II.** *adj.* consultant; consultativ; **mit ~er Stimme** cu vot consultativ; **~er Ingenieur** inginer consultant, consilier; **~es Mitglied** membru consultativ.

Berater, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* sfătuitor(-oare), consultant(ă), consilier(ă).

beratschlagen, *beratschlagte, beratschlagt, vb. (h) intr.* a se consfătui; a (se) consulta, a discuta, a chibzui.

Beratschlagung, *-en, f.* dezbatere, discutare, discuţie, consfătuire, consultare, chibzuire.

Beratung, *-en, f.* consfătuire, dezbatere, discutare, consiliu; **ärztliche ~** consultaţie medicală, sfatul medicului; **etwas zur ~ bringen** a supune ceva discuţiei; **juristische ~** consultaţie juridică; **kollektive ~** dezbatere colectivă; **zur ~ zuziehen** a consulta.

Beratungs|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* consiliu (consultativ).

Beratungsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de consultanţă.

Beratungsge|spräch, *-(e)s, -e, n.* şedinţă, discuţie cu caracter consultativ.

Beratungs|saal, *-(e)s, -säle, m.* sală de consiliu.

Beratungs|stelle, *-n, f.* **1.** centru de consultaţii. **2.** *(med.)* cabinet medical, punct medical de consultaţie.

Beratungs|stimme, *-n, f.* vot consultativ.

Beratungs|zimmer, *-s, -, n.* cameră de consiliu.

berauben, *beraubte, beraubt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a jefui, a prăda; a jecmăni. **2.** (cu *gen.*) a răpi (cuiva ceva), a priva, a lipsi de ceva; **jn. der Freiheit ~** a răpi cuiva libertatea; **eines Besitzes ~** a deposeda; **es beraubt ihn der Besinnung** asta îi ia minţile; **der letzten Hoffnung ~** a răpi şi ultima speranţă. **II.** *refl.* (cu *gen.*) a se priva; **sich einer Sache ~** a se lipsi de un lucru.

Berauber, *-s, -, m.* jefuitor, jecmănitor, prădător.

beraubt **I.** *part. trec.* de la berauben. **II.** *adj.* lipsit de; **des Augenlichts ~** lipsit de lumina ochilor, orb.

Beraubung, *-en, f.* jefuire, prădare, despuiere.

berauchen, *berauchte, beraucht, vb. (h) tr.* a afuma.

beräuchern, *beräucherte, beräuchert, vb. (h) tr.* **1.** a afuma. **2.** (şi *fig.*) a tămâia; a linguşi.

Beräucherung, *-en, f.* **1.** afumare. **2.** tămâiere.

beräuchert **I.** *part. trec.* de la beräuchern. **II.** *adj.* afumat.

beraucht **I.** *part. trec.* de la berauchen. **II.** *adj.* v. beräuchert **(II)**.

beraumen, *beraumte, beraumt, vb. (h) tr.* a stabili, a fixa un termen; **die Verhandlungen wurden auf den 15. Mai beraumt** tratativele au fost fixate pentru 15 mai.

berauschen, *berauschte, berauscht, vb. (h)* **I.** *tr.* a îmbăta, a ameţi; **der Erfolg berauschte ihn** succesul l-a ameţit. **II.** *refl.* **1.** a se îmbăta. **2.** *(fig.)* a se desfăta, a fi încântat, fermecat; **sich an den neuen Ideen ~** a fi încântat de ideile noi. **3.** *(vân.; despre porci mistreţi)* a se împerechea.

berauschend **I.** *part. prez.* de la berauschen. **II.** *adj.* **1.** îmbătător; *(despre băuturi)* tare, ameţitor. **2.** *(fig.)* îmbătător, fermecător, încântător.

berauscht **I.** *part. trec.* de la berauschen. **II.** *adj.* **1.** îmbătat; ameţit, beat. **2.** *(fig.)* încântat, fermecat.

Berauschung *f. sg.* **1.** îmbătare, ameţire. **2.** încântare, fermecare.

Berber, *-s, -, m.* berber.

Berberei *f. sg.* ţinut în nord-vestul Africii.

Berberis *f. sg. (bot.)* drăcilă *(Berberis vulgaris)*.

berberisch *adj.* berber.

Berberitze, *-n, f.* v. Berberis.

Berceuse [bɛr'sø:zə], *-n, f.* **1.** cântec de leagăn. **2.** balansoar, leagăn.

berechenbar *adj.* **1.** calculabil, evaluabil. **2.** *(mat.)* raţional, calculabil; **~e Zahl** număr raţional.

Berechenbarkeit *f. sg.* **1.** posibilitate de a fi calculat. **2.** *(mat.)* raţionalitate.

berechnen, *berechnete, berechnet (du berechnest, er berechnet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a calcula, a socoti, a evalua; **den Umfang ~** a calcula circumferinţa; **unsere Preise sind auf Barzahlung berechnet** preţurile noastre sunt calculate pentru plata în numerar. **2.** a planifica, a dimensiona; **einen Plan ~** a întocmi un plan; **das Werk ist auf drei Bände berechnet** opera este prevăzută să apară în trei volume. **3.** a chibzui, a cumpăni; *(fig.)* a calcula, a prevedea; **alles auf den Effekt ~** a miza totul pe efect; **die Folgen lassen**

sich nicht ~ urmările nu se pot prevedea. **II.** *refl.* a se socoti; **sich mit jm.** ~ a se socoti cu cineva; a încheia socotelile cu cineva; *(com.)* a face socoteala.

berẹchnend I. *part. prez.* de la berechnen. **II.** *adj.* econom, cu socoteală, prevăzător, prudent; calculat (care se gândește la avantajele personale).

Berẹchner, *-s, -, m.* **1.** calculator. **2.** *(tipogr.)* culegător în acord, cu bucata.

berẹchnet I. *part. trec.* de la berechnen. **II.** *adj.* **1.** calculat, socotit. **2.** econom, cu socoteală.

Berẹchnung, *-en, f.* **1.** *sg.* calculare, calcul, evaluare, socoteală; **auf Erfahrung gegründete** ~ calcul bazat pe experiență; **nach einer oberflächlichen** ~ după un calcul superficial; **ungefähre** ~ calcul aproximativ; **nach meiner** ~ după mine, după aprecierea mea; **meine ~en wurden über den Haufen geworfen** socotelile mele au fost răsturnate; **eine ~ aufstellen** a face un calcul, o socoteală; **in ~ arbeiten** a lucra cu bucata. **2.** *(fig.)* calcul, socoteală, combinație. **3.** *(ec.)* calcul, facturare; ~ **der Kaufkraftentwicklung** calculul evoluției puterii de cumpărare; **überschlägige** ~ calcul aproximativ.

Berẹchnungsfaktor, *-s, -en, m.* factor de calcul.

Berẹchnungs|ingenieur [-Inʒenĭø:ɐ] *-s, -e, m.* inginer calculator.

berẹchnungslos adj. **1.** nesocotit, necalculat. **2.** *(fig.)* dezinteresat.

Berẹchnungs|tabelle, **Berẹchnungs|tafel**, *-n, f.* tabelă de calcul.

Berẹchnungsweise, *-n, f.* mod de a calcula.

berẹchtigen, *berechtigte, berechtigt, vb. (h) tr.* a îndreptăți, a autoriza, a da dreptul; **seine Versprechungen haben uns zu den größten Hoffnungen berechtigt** promisiunile sale ne-au îndreptățit la speranțele cele mai mari; **seine Erfahrung berechtigt ihn zu dieser Kritik** experiența sa îl îndreptățește să critice; **berechtigt werden** a fi îndreptățit, a fi autorizat, a avea dreptul (să...).

berẹchtigt I. *part. trec.* de la berechtigen. **II.** *adj.* **1.** îndreptățit; ~ **sein** a fi îndreptățit. **2.** în drept. **3.** autorizat.

Berẹchtigte, *-n, -n, (ein Berechtigter), m.* și *f. (ec.)* beneficiar(ă), persoană autorizată, îndreptățită.

berẹchtigterweise *adv.* în mod îndreptățit, legitim.

Berẹchtigung, *-en, f.* **1.** autorizație, împuternicire; **nicht ohne** ~ **a)** nu fără autorizație; **b)** nu fără îndreptățire. **2.** drept, privilegiu; **die ~ zum Unterrichten erwerben** a obține dreptul de a preda. **3.** titlu, act care confirmă un drept. **4.** temei; **das Gerücht ist ohne jede** ~ zvonul n-are nici un temei.

Berẹchtigungsgrund, *-(e)s, -gründe, m.* titlu, act care stabilește un drept.

Berẹchtigungsnachweis, *-es, -e, m.* autorizație; dovadă.

Berẹchtigungs|schein, *-(e)s, -e, m.* **1.** diplomă de capacitate. **2.** autorizație.

Berẹchtigungswesen, *-s, n. sg. (jur.)* sistem de reglementare a drepturilor conferite de o diplomă.

Berẹchtigungs|zeugnis, *-ses, -se, n.* v. Berechtigungsschein.

berẹden, *beredete, beredet (du beredest, er beredet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a vorbi, a discuta (despre ceva); a dezbate. **2.** a îndupleca, a convinge; **leicht zu** ~ ușor de convins, de înduplecat. **3.** a calomnia, a bârfi, a vorbi de rău. **4.** *(înv.)* a descânta, a face vrăji. **II.** *refl. recipr.* a-și da o întâlnire.

berẹdsam *adj.* v. beredt.

Berẹdsamkeit *f. sg.* elocvență.

berẹdt *adj.* elocvent; convingător; *(fig.)* **~es Schweigen** tăcere grăitoare.

Berẹdt|heit *f. sg.* v. Beredsamkeit.

Berẹdung, *-en, f.* **1.** discutare; dezbatere. **2.** înduplecare, convingere. **3.** calomnie. **4.** *(înv.)* descântare, vindecare prin descântece.

bereedern, *bereederte, bereedert, vb. (h) tr.* a deține, a se îngriji în calitate de armator.

bereedert *adj. (mar.)* ținând de o societate de navigație.

beregnen, *beregnete, beregnet (du beregnest, er beregnet), vb. (h) tr.* **1.** a ploua (pe cineva, pe ceva). **2.** *(agr.)* a iriga prin ploaie artificială. **3.** *(fig.)* a presăra (cu ceva).

Beregnung, *en, f.* ploaie artificială; aspersiune.

Beregnungs|anlage, *-n, f.* instalație de ploaie artificială (pentru irigație).

beregt *adj.* numit, amintit, atins, în discuție; **in der ~en Frage** în chestiunea despre care este vorba; **der ~e Gegenstand** subiectul în chestiune.

bereiben, *berieb, berieben, vb. (h) tr.* a fricționa, a freca.

Bereich, *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) **1.** domeniu, sferă (de activitate), resort, competență; **das gehört nicht in meinen** ~ aceasta nu ține de domeniul meu, nu este de competența mea; **im ~(e) der Möglichkeit** în limita posibilității; **im genossenschaftlichen** ~ în sectorul cooperatist. **2.** *(mil.)* zonă. **3.** *(mat.)* domeniu, întindere. **4.** *(pol.)* sferă. **5.** *(ec.)* zonă, regiune, areal.

bereichen, *bereichte, bereicht, vb. (h) tr. (reg.)* a ajunge la, a sosi la; a întâlni.

bereichern, *bereicherte, bereichert, vb. (h) tr.* și *refl.* (și *fig.*) a (se) îmbogăți; **sein Wissen** ~ a-și îmbogăți cunoștințele; **sich auf Kosten der Armen** ~ a se îmbogăți pe spinarea săracilor.

Bereicherung, *-en, f.* îmbogățire; *(jur.)* **ungerechtfertigte** ~ îmbogățire nejustificată.

Bereicherungs|absicht, *-en, f.* intenție de îmbogățire.

Bereicherungsmittel, *-s, -, n.* mijloace de îmbogățire.

Bereichs|angabe, *-en, f.* menționare a domeniului.

bereifen[1], *bereifte, bereift, vb. (h) tr.* **1.** a cercui, a pune cercuri (la butoi, roată etc.). **2.** a pune anvelope (unui automobil); *(argou)* a încălța.

bereifen[2], *bereifte, bereift, vb. (s) intr.* a (se) acoperi cu brumă.

bereift I. *part. trec.* de la bereifen. **II.** *adj.* **1.** brumat. **2.** *(bot.)* brumos, rourat, acoperit cu promoroacă. **3.** *(auto.)* cu anvelopele montate.

Bereifung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* șină (la roți de căruță); bandă, cerc (de fier). **2.** *sg.* cercuire, fixare a cercurilor (pe butoi). **3.** montare a anvelopelor. **4.** acoperire cu brumă **5.** brumă.

bereimen, *bereimte, bereimt, vb. (h) tr.* **1.** a versifica. **2.** a cânta în versuri.

bereinen, *bereinte, bereint, vb. (h) tr.* a pune în ordine, a lămuri, a limpezi, a clarifica, a lichida; *(tehn.)* a purifica, a rafina; **eine Angelegenheit** ~ a clarifica, a pune la punct o chestiune; **Missverständnisse** ~ a lichida, a înlătura neînțelegeri.

bereinigen, *bereinigte, bereinigt, vb. (h) tr.* **1.** a pune în ordine, a clarifica; **einen Streitfall** ~ a clarifica o stare conflictuală; **eine bereinigte Ausgabe eines Buches** o ediție revizuită a unei cărți. **2.** *(ec.)* a lichida (un sold, un conflict).

Bereinigung *f. sg.* limpezire, clarificare; *(tehn.)* purificare, rafinare; lichidare (a unui cont, a unui conflict), punere la punct; ~ **der Lage** clarificarea, limpezirea situației; ~ **des Konfliktes** lichidarea, rezolvarea conflictului.

bereisen, *bereiste, bereist (du, er bereist), vb. (h) tr.* a vizita, a cutreiera, a colinda, a străbate de la un capăt la altul (o țară, un ținut etc.); **eine Gegend zu Fuß** ~ a străbate, a colinda un ținut pe jos; **er hat die ganze Welt bereist** a cutreierat toată lumea.

bereißen, *beriss, berissen (du, er bereißt), vb. (h) tr. (mine)* a coptori.

bereist I. *part. trec.* de la bereisen. **II.** *adj.* **1.** umblat, care a cutreierat lumea; călătorit, voiajat. **2.** *(fig.)* priceput, cunoscător; competent, expert; **er ist in der Literatur nicht sehr** ~ nu prea se pricepe la literatură.

Bereisung, *en, f.* vizitare, cutreierare, colindare.

bereit *adj.* gata, dispus; **(zu etwas)** ~ **stehen** sau **sich (zu etwas)** ~ **halten** a sta gata, a fi gata (pentru ceva); **sich (zu etwas)** ~ **erklären** sau **sich (zu etwas)** ~ **finden** a se declara gata pentru ceva; **sei ~!** fii gata!

bereiten[1], *bereitete, bereitet (du bereitest, er bereitet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pregăti, a prepara, a face; **jm. Aufnahme** (sau **einen guten Empfang**) ~ a face cuiva o primire bună; **ein Bad** ~ a pregăti baia; **Tee** ~ a face, a pregăti ceai. **2.** *(tehn.)* a pregăti, a fasona; **Leder** ~ a tăbăci pielea. **3.** *(fig.)* a face, a pricinui, a provoca, a cauza; **jm. Freude** ~ a face cuiva o plăcere; **jm. Kummer** ~ a pricinui cuiva supărare; **Unannehmlichkeiten** ~ a provoca neplăceri; **Schwierigkeiten** ~ a face greutăți. **II.** *refl.* a se pregăti, a face pregătiri.

bereiten[2], *beritt, beritten (du bereitest, er bereitet), vb. (h) tr.* **1.** a străbate, a cutreiera călare. **2.** a deprinde un cal la călărit; a dresa un cal. **3.** (despre animale) a se împerechea, a (se) încăleca.

Bereiter, *-s, -, m.* **1.** preparator, persoană care pregătește ceva. **2.** maestru de călărie, dresor. **3.** supraveghetor, paznic călare.

bereit|halten, *hielt bereit, bereitgehalten (du hältst bereit, er hält bereit), vb. (h) tr.* a avea, a ține pregătit, a avea (a ține) gata, la îndemână; **sich zur Abfahrt** ~ a fi gata de drum; **eine Überraschung** ~ a pregăti o surpriză; **das Geld** ~ a avea banii pregătiți.

Bereit|haltung *f. sg.* ținere, punere la dispoziție.

Bereit|heit *f. sg.* **1.** stare de pregătire. **2.** bunăvoință, grabă de a servi.

bereitlegen, *legte bereit, bereitgelegt, vb. (h) tr.* a pregăti, a pune la îndemână; **ich habe die Unterlagen bereitgelegt** am pregătit documentele.

bereitliegen, *lag bereit, bereitgelegen, vb. (h) intr.* a se afla pregătit, la îndemână; **im Hafen liegen Transportschiffe bereit** în port se află nave de transport pregătite (pentru încărcare).

bereitmachen, *machte bereit, bereitgemacht, vb. (h) tr.* și *refl.* **(zu etwas)** a (se) pregăti (pentru ceva); **sich zur Reise** ~ a se pregăti de drum.

bereits *adv.* deja, aproape.

Bereitschaft, *-en, f.* **1.** *sg.* stare de pregătire; *(ec.)* standby; *(mil.)* stare de alarmă; **in** ~ **a)** gata, pregătit; **b)** la îndemână; **c)** în stare de alarmă. **2.** *sg.* faptul de a fi dispus sau gata (să execute ceva). **3.** și *pl.* unitate de poliție (gata pentru intervenții). **4.** echipament.

Bereitschafts|abteilung, *-en, f.* schimb (grupă) al (a) unei unități de serviciu aflat(ă) în repaus.

Bereitschaftsdienst, *-(e)s, -e, m.* post de intervenție (la miliție, pompieri, salvare).

Bereitschaftslokomotive [-və], *-n, f. (ferov.)* locomotivă de schimb; locomotivă de rezervă.

Bereitschafts|stellung, *-en, f. (mil.)* poziție inițială (de așteptare) pentru plecare la atac.

Bereitschafts|tasche, *-n, f.* geantă pentru aparatul fotografic.

Bereitschafts|truppe, *-n, f. (mil.)* armată în stare de alarmă; trupă de rezervă, de susținere.

Bereitschafts|zug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** *(mil.)* pluton de rezervă, de alarmă. **2.** tren de schimb, de rezervă, de serviciu.

Bereitschafts|zu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare de alarmă.

bereit|stehen, *stand bereit, bereitgestanden, vb. (h) intr.* a fi gata, a fi pregătit, a sta la dispoziție; **das Mittagsmahl steht bereit** prânzul este gata.

bereit|stellen, *stellte bereit, bereitgestellt, vb. (h) tr.* a pregăti, a pune la îndemână, la dispoziție; a aloca

Bereit|stellung *f. sg.* **1.** pregătire; punere la dispoziție; alocare (de mijloace bănești, mașini, trupe); ~ **von Vorräten** acumulare de rezerve, pregătire de provizii. **2.** elaborare (a unui studiu etc.) **3.** *(mil.)* grupare a unei trupe în vederea unui atac; poziție pentru gruparea trupei (în vederea atacului).

Bereit|stellungslinie [-nĭə], *-n, f. (mil.)* linie de grupare (pentru pornire la atac).

Bereit|stellungs|provision [-vi-], *-en, f. (ec.)* comision de angajament.

Bereit|stellungsraum, *-(e)s, -räume, m. (mil.)* zonă de grupare a trupei pentru pornirea la atac.

Bereitung *f. sg.* **1.** pregătire, preparare; fabricare. **2.** (și *fig.*) pricinuire, cauzare.

Bereitungs|art, *-en*, **Bereitungsweise**, *-n, f.* fel, mod de preparare.

bereitwillig I. *adj.* săritor, serviabil, gata de a face un serviciu. **II.** *adv.* bucuros, cu plăcere; **auf einen Vorschlag** ~ **eingehen** a primi cu plăcere o propunere.

Bereit|willigkeit *f. sg.* solicitudine, serviabilitate.

berẹnnen, *berannte, berannt, vb. (h) tr. (mil.)* **1.** a asalta, a lua cu asalt; **die feindlichen Stellungen** ~ a lua cu asalt pozițiile inamice. **2.** a asedia, a înconjura, a bloca; **eine Festung** ~ a asedia o cetate; **einen Hafen** ~ a bloca un port.

Berẹnnung, *-en, f. (mil.)* asalt; împresurare.

berẹnten, *berentete, berentet (du berentest, er berentet), vb. (h) tr.* a acorda cuiva o rentă, o pensie.

bereuen, *bereute, bereut, vb. (h) tr.* a regreta, a se căi, a-i părea rău; **das sollst du ~!** ai să regreți!

bereuenswert *adj.* regretabil.

Bereuung *f. sg.* regretare, regret, căință, părere de rău.

Bẹrg, *-(e)s, -e, m.* **1.** deal, munte; **Feuer speiender** ~ vulcan; **jenseits des ~es a)** de partea cealaltă a muntelui; **b)** *(fig.)* trecut de floarea tinereții; **~e versetzen** a face minuni; **er verspricht goldene ~e** promite marea cu sarea; **mit seiner Meinung hinter dem ~(e) halten** a nu-și spune părerea, a-și ține planurile ascunse, a nu se pronunța; **über den** ~ **sein** a fi trecut hopul, a fi scăpat de greu; **er ist längst über alle ~e** a plecat de mult; **mir stehen die Haare zu ~e** mi se face părul măciucă; **er steht wie der Ochs am ~e** stă ca vițelul la poarta nouă; **über** ~ **und Tal** peste munți și văi, peste mări și țări; **über**

den ~en schwatzen a bate câmpii; am ~e stehen a se împiedica, a da de un obstacol. 2. *pl.* *(mine)* rocă sterilă, masiv steril, rambleu; galerie diagonală. 3. *(fig.)* grămadă; morman; **ein ~ von Briefen** un vraf de scrisori. 4. *(pop.)* pășune (alpină). 5. *(reg.)* vie.

berg|ab *adv.* la vale, devale, în jos; *(fig.)* **mit seiner Gesundheit geht es ~** starea sănătății sale se înrăutățește; **bergauf**, ~ la deal, la vale; în sus, în jos.

Berg|abfahrt, *-en, f.* mers în pantă descendentă.

Berg|abhang, *-(e)s, -hänge, m.* coastă, povârniș, ponor.

berg|abwärts *adv.* în jos, la vale.

Berg|acker, *-s, -äcker, m.* țarină, ogor de munte.

Berg|ader, *-n, f.* *(mine)* vână, filon.

Berg|adler, *-s, -, m.* acvilă, pajură *(Aquila fulva)*.

Berg|ahorn [-hɔrn], *-(e)s, -e, m.* *(bot.)* paltin *(Acer pseudoplatanus* L.).

Berg|akademie, *-n, f.* școală superioară, academie, institut de mine.

Berg|akademiker, *-s, -, m.* absolvent al unui institut de mine.

Bergamotte, *-n, f.* *(bot.)* 1. bergamotă, (pară) pergamută *(Pirus sativa)*. 2. varietate de portocal *(Citrus aurantica)*.

Berg|amt, *-(e)s, -ämter, n.* inspectorat minier, autoritate minieră.

berg|an *adv.* la deal, în sus, urcând.

Berg|anlage, *-n, f.* *(mine)* exploatare minieră.

Berg|anteil, *-(e)s, -e, m.* *(mine)* cuxă (acțiune minieră).

Berg|anzug, *-(e)s, -anzüge, m.* *(mine)* costum de miner.

Berg|antilope, *-n, f.* *(zool.)* antilopă de munte.

Berg|arbeit, *-en, f.* minerit, muncă în mină.

Berg|arbeiter, *-s, -, m.* miner.

Berg|arbeiter|streik, *-s, -s (și -e), m.* grevă a minerilor.

Berg|arbeiterverband, *-(e)s, -bände, m.* sindicat al minerilor.

Berg|art, *-en, f.* *(geol., mine)* mineral.

Berg|aster, *-n, f.* *(bot.)* steliță, ochiul-boului, rusă-de-toamnă *(Aster amellus* L.).

berg|auf *adv.* la deal, în sus; *(fig.)* **es geht wieder ~** merge iarăși mai bine, situația s-a îmbunătățit.

Berg|aufgang, *-(e)s, -gänge, m.* *(mine)* cheltuieli de exploatare.

berg|aufwärts *adv.* la deal, spre deal; spre munte, în sus pe deal (sau pe munte).

Berg|aufzug, *-(e)s, -züge, m.* *(mine)* ascensor (vertical sau înclinat) pentru transport de steril.

Bergbach, *-(e)s, -bäche, m.* pârâu de munte.

Bergbahn, *-en, f.* 1. cale ferată de munte. 2. cale ferată de mină.

Bergbau, *-(e)s, n. sg.* exploatare minieră.

Bergbaubeflissene, *-en, -en (ein Bergbaubeflissener), m.* student la un institut de mine care prestează timp de un an muncă efectivă în mină înaintea începerii studiului.

Bergbauberechtigung, *-en, f.* drept de a exploata o mină.

Bergbaubetrieb, *-(e)s, -e, m.* *(mine)* întreprindere minieră.

Bergbauer, *-n (și -s), -n, m.* muntean, țăran de la munte.

Bergbaufrei|heit *f. sg.* *(mine)* dreptul de liberă exploatare (a zăcămintelor).

Bergbaufristung, *-en, f.* *(mine)* suspendare a unei exploatări miniere.

Bergbaugebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune minieră.

Bergbaugesellschaft, *-en, f.* societate minieră.

Bergbau|industrie *f. sg.* industrie extractivă, minieră.

Bergbaukunde *f. sg.* știința minelor; curs de exploatare minieră.

Bergbaukundige, *-n, -n (ein Bergbaukundiger), m.* expert în știința minelor.

Bergbaulehre, *-n, f.* v. B e r g b a u k u n d e.

bergbaulich *adj.* minier.

Bergbaumaschine, *-n, f.* mașină minieră.

Bergbaupacht, *-en, f.* *(mine)* arendare a unei mine; arendare a dreptului de exploatare minieră.

Bergbauprodukt, *-(e)s, -e, n.* produs minier.

Bergbauschatz, *-es, -schätze, m.* bogăție minieră.

Bergbauschule, *-n, f.* școală de mine.

bergbautechnisch *adj.* de tehnică minieră.

Bergbauwesen, *-s, n. sg.* mine, minerit.

Bergbe|amte, *-n, -n (ein Bergbeamter), m.* funcționar la mine.

Bergbe|hörde, *-n, f.* v. B e r g a m t.

Bergbeschreibung, *-en, f.* *(geogr.)* orografie.

Bergbe|steigung, *-en, f.* ascensiune; alpinism.

Bergbewohner, *s-, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muntean(ă), locuitor(-oare) din regiune muntoasă.

Bergblau, *-(e)s, n. sg.* *(chim.)* albastru de cupru, albastru Sander.

Bergbock, *-(e)s, -böcke, m.* *(zool.)* v. S t e i n b o c k.

Bergbohrer, *-s, -, m.* sfredel pentru perforare în rocă.

Bergbraun, *-(e)s, n. sg.* *(mineral.)* umbra.

Bergbutter *f. sg.* *(mineral.)* halotrichit, alaun de fier; *(pop.)* piatră acră.

Bergdicke *f. sg.* grosime a unui zăcământ.

Bergdirektor, *-s, -en, m.* director de mină.

Bergdistel, *-n, f.* *(bot.)* scaiete de munte *(Carduus personata)*.

Bergdistrikt, *-(e)s, -e, m.* regiune minieră.

Bergdohle, *-n, f.* *(ornit.)* cioară *(Pyrrhocorax graculus)*.

Bergdorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat de munte.

Berge *pl.* *(mine)* 1. rocă sterilă, masiv steril, rambleu. 2. galerie diagonală.

Berg|ebene, *-n, f.* *(geogr.)* platou, podiș.

Berge|bett, *-(e)s, -en, n.* *(mine)* pat de rocă sterilă.

Berg(e)damm, *-(e)s, -dämme, m.* *(mine)* dig de rambleu.

Berg(e)feste, *-n, f.* *(mine)* pilier de rocă în subteran.

Bergegeld, *-(e)s, -er, n.* *(mar.)* plată pentru salvarea unei nave eșuate.

Berge|halde, *-n, f.* *(mine)* haldă de steril.

Berg(e)hauer, *-s, -, m.* *(mine)* miner la înaintări în rocă sterilă.

berg(e)hoch *adj.* înalt cât un munte.

Berg|eisen, *-s, -, n.* piolet.

Bergeklein, *-s, n. sg.* *(mine)* sfărâmătură de rocă.

Bergelohn, *-(e)s, -löhne, m.* v. B e r g e g e l d.

Bergemauer, *-n, f.* *(mine)* zid, perete de rambleu.

bergen, *barg, geborgen (du birgst, er birgt), vb. (h)* I. *tr.* 1. a salva; a pune la adăpost, a păstra; **einen Verwundeten ~** a salva un rănit; **bei ihm fühle ich mich geborgen** la el mă simt la adăpost, în siguranță. 2. *(poet.)* a ascunde, a învălui; **der Wald birgt ein Geheimnis** pădurea ascunde o taină. 3. *(mar.)* a strânge (velele). 4. *(în expr.)* **in sich** *(dat.)* ~ a implica, a conține; **dein Plan birgt Gefahren in sich** planul tău implică riscuri. II. *refl.* a se salva; a se pune la adăpost.

Berg|enge, *-n, f.* defileu, strungă, chei.

Berg|ente, *-n, f.* *(ornit.)* 1. rață de Islanda (Tadorna). 2. rață de munte *(Fuligula marila)*.

Berg|eppich, *-(e)s, -e, m.* v. B e r g p e t e r s i l i e.

Berger, *-s, -, m.* *(mar.)* salvator, navă de salvare.

Bergere [bɛr'ʒɛ:r(ə)], *-n, f.* *(înv.)* jilț, fotoliu capitonat.

Berge|recht, *-(e)s, -e, n.* drept de priză maritimă, drept de proprietate asupra bunurilor unei nave naufragiate, salvate și aduse la țărm cu mijloace proprii.

Berg|erle, *-n, f.* *(bot.)* anin-de-munte, aninaș, liliac-de-munte *(Alnus viridis)*.

Bergerutsche, *-n, f.* *(mine)* jgheab de steril.

Berg|erz, *-es, -e, n.* minereu.

Berg|esche, *-n, f.* v. B e r g a h o r n.

Bergeshöhe, *-n, f.* *(poet.)* culmea, înălțimea muntelui.

Berge versetzend *adj.* care mută munții din loc; **~er Wille** voință care mută munții din loc, nestrămutată, fără margini.

Bergfach, *-(e)s, n. sg.* v. B e r g k u n d e.

Bergfahrt, *-en, f.* 1. excursie, călătorie în munți. 2. ascensiune (pe munte). 3. *(agr.)* trimitere a vitelor la pășunatul de vară (la munte). 4. *(mar.)* navigație în contra curentului, mersul în susul apei.

Bergfall, *-(e)s, -fälle, m.* 1. versant, povârniș. 2. *(mine)* scufundătură, surpătură, dărâmătură, alunecare de teren.

Bergfäustel, *-s, -, n.* *(mine)* ciocan minier ușor.

bergfein *adj.* *(mine)* (despre argint) nativ.

Bergfenchel, *-s, -, m.* *(bot.)* smeoaie *(Seseli)*.

bergfertig *adj.* *(mine)* inapt pentru munca în mină.

Bergfeste, *-n, f.* 1. fortăreață, cetate. 2. *(mil.)* fâșie de siguranță. 3. *(mine)* stâlp de siguranță din rocă.

Bergfestung, *-en, f.* v. B e r g f e s t e (1).

Bergfeuer, *-s, -, n.* foc pe munte în noaptea de Sânziene.

Bergfex, *-es (și -en), -e (și -en), m.* *(reg.)* alpinist de perete, de performanță, cățărător pasionat.

Bergfink, *-en, -en, m.* *(ornit.)* pițigoi *(Fringilla montifringilla)*.

Bergflachs, *-es, -e, m.* 1. *(mineral.)* azbest. 2. *(bot.)* măciulie *(Thesium)*.

Bergflecken, *-s, -, m.* orășel de mineri; orășel de munte.

Bergfördernis, *-ses, -se, n.* minereu adus la zi.

Bergforelle, *-n, f.* *(iht.)* păstrăv-roșu *(Salmo salvelinus alpinus)*.

bergfrei *adj.* liber să exploateze o mină.

Bergfrei|heit *f. sg.* libertate de a exploata o mină.

Bergfried, *-(e)s, -e, m.* donjon, turn principal al cetății.

Bergführer, *-s, -, m.* 1. călăuză (în munți). 2. ghid alpin (carte).

Berg|gamander, *-s, -, m.* *(bot.)* șugărel *(Teucrium montanum* L.).

Berg|gang, *-(e)s, -gänge, m.* *(mine)* filon metalifer.

Berg|gebäude, *-s, -, n.* *(mine)* 1. casă, clădire a minelor. 2. instalația dintr-o galerie.

Berg|gebrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* obicei al minerilor.

Berg|gefälle, *-s, -, n.* venit al unei mine, unei exploatări miniere.

Berg|gegend, *-en, f.* regiune de munte, ținut muntos.

Berg|ge|halt, *-(e)s, -e, m.* *(mine)* conținut metalifer.

Berg|geist, *-(e)s, -er, m.* spiriduș de munte (în basm).

Berg|gelb, *-s, n. sg.* *(mineral.)* ocru, limoniu.

Berg|gericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal al minelor.

Berg|geschworene, *-n, -n (ein Berggeschworener), m.* jurat miner.

Berg|geselle, *-n, -n, m.* ortac.

Berg|gesetz, *-es, -e, n.* lege a minelor.

Berg|gesinde, *-s, -, n.* personal minier auxiliar.

Berg|gezäh, *-s, -, n.*, **Berg|gezau**, *-(e)s, -e, n.*, **Berg|gezeug**, *-(e)s, n. sg* unelte miniere, utilaj minier.

Berg|gipfel, *-s, -, m.* pisc, vârf de munte, creștet.

Berg|glas, *-es, n. sg.* *(mineral.)* cristal de stâncă.

Berg|glöckchen, *-s, -, n.* *(bot.)* clopoțel muntenesc *(Campanula patula* L.).

Berg|gold, *-(e)s, n. sg.* aur nativ filonian.

Berg|grat, *-(e)s, -e, m.* creastă, coamă dințată (de munte).

Berg|grün, *-s, n. sg.* *(mineral.)* malahit.

Berg|gruß, *-es, -grüße, m.* salut al minerilor.

Berg|gut, *-(e)s, -güter, n.* minereu; produs minier.

Berghaar, *-(e)s, n. sg.* *(mineral.)* azbest.

Berghacke, *-n, f.* *(mine)* piolet; târnăcop de miner.

Berghäckel, *-s, -, n.* *(mine)* scoabă minieră.

Berghalde, *-n, f.* v. B e r g h a n g.

Berghalmenfuß, *-es, -füße, m.* *(bot.)* gălbenele-de-munte *(Ranunculus montanus)*.

Berghammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de miner.

Berghang, *-(e)s, -hänge, m.* coastă, povârniș, pripor; versant.

Berghaue, *-n, f.* v. B e r g h a c k e.

Berghäuer, *-s, -, m.* miner, ortac.

Berghauptmann, *-(e)s, -hauptleute, m.* inspector de mine.

Berghauptmannschaft, *-en, f.* inspectorat minier.

Berghaus, *-es, -häuser, n.* 1. casă pe munte. 2. casă de adunare a minerilor.

Bẹrghenne, *-n, f.* **1.** *(bot.)* iarbă-de-urechi, iarbă-grasă *(Sedum reflexum)*. **2.** *(ornit.)* potârniche-de-munte *(Perdix perdix)*.

berghinạb *adv.* la vale, în jos.

berghinạn, berghinauf *adv.* la deal, în sus.

berghinụnter *adv.* v. berghinab.

bẹrghoch *adj.* v. bergehoch.

Bẹrgho|heit *f. sg.*, **Bẹrgho|heitsrecht**, *-(e)s, n. sg. (ist., în orânduirea feudală)* drept al unui feudal de a exploata o mină.

Bẹrgholz, *-es, -hölzer, n. (mine)* lemn de mină.

Bẹrghuhn, *-(e)s, -hühner, n.* v. Berghenne **(2)**.

Bẹrghund, *-(e)s, -e, m.* **1.** câine ciobănesc. **2.** vagonet de mină.

Bẹrghütte, *-n, f.* **1.** *(mine)* mină. **2.** cabană pe munte. **3.** acoperiş al unui puţ.

bẹrgicht *(înv.)*, **bẹrgig** *adj.* muntos, deluros.

Bẹrg|ingenieur [-ʒeniøːɐ], *-s, -e, m.* inginer de mine.

Bẹrg|inspektion, *-en, f.* inspectorat al minelor.

Bẹrg|invalide [-va-], *-n, -n (ein Berginvalider), m.* miner invalid accidentat în mină.

bẹrgisch *adj.* **1.** aparţinând landului, ţinutului Berg. **2. das Bergische Land** ţinut muntos între Rin, Ruhr şi Sieg.

Bẹrgjoch, *-(e)s, -e, n.* şa, coamă de munte; suiş (abrupt).

Bẹrgjunge, *-n, -n, m.* miner tânăr, ucenic.

Bẹrgkamm, *-(e)s, -kämme, m.* v. Berggrat.

Bẹrgkante, *-n, f.* muchie a coastei muntoase.

Bẹrgkänguru, *-s, -s, n. (zool.)* cangur-de-munte *(Macropus robustus)*.

Bẹrgkappe, *-n, f.* şapcă de miner; şapcă alpină.

Bẹrgkapelle, *-n, f.* **1.** orchestră a minerilor. **2.** capelă de munte.

Bẹrgkatze, *-n, f.* **1.** pisică sălbatică. **2.** otrăvire cu plumb.

Bẹrgkegel, *-s, m. sg.* deal înalt şi izolat, cucă.

Bẹrgkern, *-(e)s, -e, m. (mine)* minereu granulat.

Bẹrgkessel, *-s, -, m. (geogr.)* căldare, cazan, zănoagă între munţi.

Bẹrgkette, *-n, f.* lanţ de munţi, catenă muntoasă.

Bẹrgkiefer, *-n, f. (bot.)* pin-de-munte, jneapăn *(Pinus montana* Mill.).

Bẹrgkittel, *-s, -, m.* cămaşă sau bluză de miner.

Bẹrgklee, *-s, m. sg.* trifoi-de-munte *(Trifolium alpestre)*.

Bẹrgkleid, *-(e)s, -er, n.* uniformă de miner.

Bẹrgkluft, *-klüfte, f.* **1.** prăpastie, abis, genune. **2.** *(mine)* fisură în rocă.

Bẹrgknappe, *-n, -n, m. (mine)* miner, băieş, ortac.

Bẹrgknappschaft, *-en, f.* corporaţie a minerilor.

Bẹrgkohle *f. sg. (mineral.)* cărbune natural brut.

Bẹrgkoppe, *-n, f.* v. Bergkuppe.

Bẹrgkork, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* varietate de azbest.

Bẹrgkrankheit *f. sg.* rău de munte, de altitudine.

Bẹrgkratze, *-n, f.* sapă de miner; greblă.

Bẹrgkraxler, *-s, -, m. (glumeţ)* alpinist pasionat; *(argoul alpiniştilor)* mazdrop.

Bẹrgkristall, *-s, -e, m. (mineral.)* cristal de stâncă.

Bẹrgkümmel, *-s, m. sg. (bot.)* zmeoaică-de-munte *(Siler montanum)*.

Bẹrgkunde *f. sg.* **1.** orognosie. **2.** ştiinţă referitoare la mine.

Bẹrgkupfer, *-s, n. sg. (mineral.)* cupru nativ.

Bẹrgkuppe, *-n, f.* creştet, vârf de munte (în formă de con).

Bẹrgland, *-(e)s, -länder, n.* ţară, regiune muntoasă, ţinut muntos.

Bẹrglandschaft, *-en, f.* **1.** privelişte de munte. **2.** *(pict.)* peisaj de munte.

Bẹrgleder, *-s, -, n.* **1.** *(mine)* şorţ protector (de piele sau cauciuc) pentru mineri. **2.** *(mineral.)* varietate de palygorskit.

Bẹrglehm, *-(e)s, m. sg. (constr.)* argilă grasă.

Bẹrglehne, *-n, f.* pantă de munte, povârniş, costiş, înclinare, coborâş, rampă.

Bẹrglehrling, *-s, -e, m.* ucenic minier.

Bẹrglein, *-s, -, n. (dim.* de la Berg) muncel, muscel, deluşor.

Bẹrgler, *-s, -, m.* muntean, om de la munte.

Bẹrgleute *pl.* de la Bergmann.

Bẹrglied, *-(e)s, -er, n.* cântec de munte.

Bẹrglosung, *-en, f. (mine)* groapă pentru colectarea sterilului.

Bẹrgluft *f. sg.* aer de munte.

Bẹrgmann, *-(e)s, Bergleute, m.* **1.** miner. **2.** locuitor de la munte, muntean.

Bẹrgmännchen, *-s, -, n. (în basme)* spiriduş de munte, gnom.

bẹrgmännisch *adj.* minier, de miner.

Bẹrgmannrohr, *-(e)s, -e, n. (electr.)* tub Bergmann.

Bẹrgmanns|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* expresie de miner.

Bẹrgmannsgruß, *-es, -grüße, m.* salut al minerilor (Noroc bun!).

Bẹrgmannskleidung *f. sg.* costum de miner.

Bẹrgmannskutte, *-n, f.* haină largă de miner.

Bẹrgmannslicht, *-(e)s, -er, n.* lampă de miner.

Bẹrgmannsrente, *-n, f.* pensie de miner.

Bẹrgmanns|stand, *-(e)s, m. sg.* mineri (ca stare socială); meseria de miner.

Bẹrgmanns|tracht, *-en, f.* port al minerilor.

Bẹrgmanns|treue *f. sg.* **1.** credinţă de miner. **2.** *(bot.)* scaiul-dracului *(Eryngium campestre)*.

Bẹrgmaus, *-mäuse, f. (zool.)* **1.** ţâncul-pământului *(Cricetus)*. **2.** leming *(Myodes lemnus)*.

Bẹrgmehl, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* diatomit; tripoli, pământel.

Bẹrgmeise, *-n, f. (ornit.)* piţigoi-de-munte *(Aegithalos caudatus)*.

Bẹrgmeister, *-s, -, m.* maistru miner.

Bẹrgmesser, *-s, -, m.* **1.** nivelă de pantă; clinometru, clinoscop. **2.** topograf minier.

Bẹrgmilch *f. sg. (chim.)* lapte de var.

Bẹrgminze, *-n, f. (bot.)* izma-pădurilor *(Calamintha officinalis* Moench.).

Bẹrgmittel, *-s, -, n.*, **Bẹrgmittel|streifen**, *-s, -, m. (mineral.)* intercalaţie.

Bẹrgmühle, *-n, f. (mine)* moară subterană de rambleu.

Bẹrgmutter *f. sg. (mine)* rocă de bază, rocă-mamă.

Bẹrgnase, *-n, f.* vârf, pisc (de munte).

Bẹrgnelke, *-n, f. (bot.)* garofiţă-de-munte *(Dianthus compactus* Kit.).

Bẹrgnot, *-nöte, f.* stare de primejdie (mortală) pentru un alpinist.

Bẹrg|öl, *-(e)s, n. sg.* ţiţei, petrol.

Bẹrg|ordnung *f. sg.* regulament de exploatare minieră.

Bẹrgparte, *-n, f.* piolet de sărbătoare (de paradă) frumos incrustat.

Bẹrgpartei *f. sg.* partidul montagnarzilor (în timpul revoluţiei franceze din 1789).

Bẹrgpartie, *-n, f.* excursie, plimbare în munţi.

Bẹrgpech, *-(e)s, n. sg. (geol.)* asfalt.

Bẹrgpetersilie [-liə], *-n, f. (bot.)* mărarul-porcului *(Peucedanum oreoselinum)*.

Bẹrgpfad, *-(e)s, -e, m.* potecă de munte.

Bẹrgpfeffer, *-s, m. sg. (bot.)* tulichină *(Daphne mezereum)*.

Bẹrgpolizei *f. sg.* pază a securităţii în mină.

Bẹrgpredigt *f. sg. (rel.)* predica de pe munte.

Bẹrgrobierer, *-s, -, m. (mine)* v. Bergwardein.

Bẹrgpumpe, *-n, f.* pompă de mină.

Bẹrgrand, *-(e)s, -ränder, m.* muchie a muntelui.

Bẹrgrast *f. sg.* popas de munte.

Bẹrgrat, *-(e)s, -räte, m.* consilier de mină.

Bẹrgrecht, *-(e)s, n. sg. (mine)* **1.** drept de exploatare. **2.** drept minier; legislaţie a minelor.

bẹrgrechtlich *adj.* în conformitate cu legea minelor.

Bẹrgregal, *-s, n. sg. (jur.)* monopol de stat asupra exploatării zăcămintelor miniere.

Bẹrgreich, *-(e)s, n. sg.* regiune muntoasă, ţinut muntos; *(poet.)* împărăţia munţilor.

bẹrgreich *adj.* muntos.

Bẹrgreise, *-n, f.* călătorie prin munţi.

Bẹrgrennen, *-s, -, n. (sport)* cursă de coastă.

Bẹrgrettungsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu al salvării alpine, salvamont.

Bẹrgrevier [-viːɐ], *-s, -e, n.* sector de mină.

Bẹrgrevier|statuten [-viːɐ-], *n. pl.* statute miniere.

Bẹrgrichter, *-s, -, m.* judecător al minerilor.

Bẹrgriss, *-es, -e, m.* crăpătură, crevasă.

Bẹrgrolle, *-n, f. (mine)* rostogol de steril, de rambleu.

Bẹrgrücken, *-s, -, m.* coamă de munte, creastă de munte, obcină, crupă.

Bẹrgrumpf, *-(e)s, -rümpfe, m.* trunchi de munte.

Bẹrgrute, *-n, f.* nuieluşă, vergea cu ajutorul căreia fântânarii caută vâna de apă.

Bẹrgrutsch, *-(e)s, -e, m.*, **Bẹrgrutschung**, *-en, f.* alunecare, dislocare de munte, pornitură.

Bẹrgrutsche, *-n, f. (mine)* scoc de steril.

Bẹrg|saft, *-(e)s, m. sg.* mineral solubil în apă.

Bẹrg|salz, *-es, -e, n. (mineral.)* sare gemă brută.

Bẹrg|sattel, *-s, -sättel, m.* şa, coamă de munte.

Bẹrg|saum, *-(e)s, -säume, m.* poalele muntelui.

Bẹrgschäden *pl.* pagubă cauzată de minerit.

Bẹrgschaffner, *-s, -, m.* administrator, intendent la mină.

Bẹrgscheitel, *-s, m.* v. Berggrat.

Bẹrgscheidung *f. sg. (mine)* zăcământ între două straturi diferite de teren.

Bẹrgschicht, *-en, f.* **1.** *(geol.)* strat de rocă. **2.** *(mine)* muncă suplimentară în mină.

Bẹrgschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** *(mine, geol.)* avalanşă de pietre; prăbuşire, surpare a rocilor; lovitură de acoperiş. **2.** ogor aşezat pe o coastă de munte.

Bẹrgschlepper, *-s, -, m. (mine)* vagonetar, râznaş.

Bẹrgschleusung, *-en, f. (hidr.)* ecluzare spre amonte.

Bẹrgschlipf, *-(e)s, -e, m.* alunecare de deal, de teren.

Bẹrgschloss, *-es, -schlösser, n.* cetăţuie, castel pe munte.

Bẹrgschlucht, *-en, f.* prăpastie, genune, abis.

Bẹrgschlupf, *-(e)s, -e, m.* v. Bergschlipf.

Bẹrgschmied, *-(e)s, -e, m.* fierar minier.

Bẹrgschnepfe, *-n, f. (ornit.)* sitar *(Scolopax rusticola)*.

Bẹrgschonung *f. sg.* teritoriu muntos ocrotit, rezervaţie alpină.

Bẹrgschreiber, *-s, -, m.* controlor de mine.

Bẹrgschrund, *-(e)s, -schründe, m.* crevasă.

Bẹrgschuh, *-(e)s, -e, m.* bocanc de munte.

Bẹrgschuhnagel, *-s, -nägel, m.* ţintă de bocanc.

Bẹrgschule, *-n, f.* şcoală de mine.

bẹrgschüssig *adj. (mine)* bogat în rocă sterilă.

Bẹrgschwaden, *-s, m. sg.* gaze de mină, grizu.

Bẹrgschwebe|seilbahn, *-en, f.* funicular, teleferic.

Bẹrgschwefel, *-s, m. sg.* sulf nativ.

Bẹrgsee, *-s, -n, m.* lac de munte, ochi de mare, iezer.

Bẹrgsegen, *-s, m. sg.* produs al exploatării miniere.

Bẹrgseide, *-n, f.* azbest.

Bẹrgseife, *-n, f. (mineral.)* bol.

Bẹrgseil, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(alpinism)* coardă. **2.** *(mine)* cablu de extracţie.

Bẹrgseite, *-n, f.* **1.** versant, coastă a muntelui. **2.** *(hidr.)* paramentul amonte al unei construcţii.

bẹrgseitig *adj.* pe partea întoarsă către munţi.

Bẹrg|senkungsgebiet, *-(e)s, -e, n. (geol.)* regiune de scufundare geologică.

Bẹrg|setzer, *-s, -, m. (mine)* rambleiator.

Bẹrg|sicher|heit *f. sg.* securitate minieră.

Bẹrg|silge, *-n, f.* v. Bergpetersilie.

Bẹrg|spitze, *-n, f.* pisc, vârf de munte, creştet.

Bẹrgs|port, *-(e)s, m. sg.* alpinism.

Bẹrg|stadt, *-städte, f.* **1.** oraş de mineri. **2.** oraş de munte.

Bẹrg|steigekunst *f. sg.* alpinism.

Bẹrg|steigen, *-s, n. sg.* alpinism, ascensiune, urcare pe munte; căţărare.

Bẹrg|steiger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** alpinist(ă). **2.** *m.*, maistru miner. **3.** *pl.* bocanci (de alpinism).

Bẹrg|steinbock, *-(e)s, -böcke, m. (zool.)* căprior (de munte) sălbatic *(Capra ibex)*.

Berg|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* **1.** piolet, alpenştoc. **2.** *(geogr.)* masiv muntos.
Berg|straße, *-n, f.* drum de munte.
Berg|strich, *-(e)s, -e, m. (geol.)* trăsură pentru reprezentarea formelor de teren.
Berg|strom, *-(e)s, -ströme, m.* râu de munte, torent.
Berg|sturz, *-es, -stürze, m.* surpare de teren, alunecare de munte.
Berg|stütze, *-n, f.* cală de sprijin, reazem de pantă (la maşini, vagonete); furcă de munte (fixată sub căruţă în timpul urcuşului, pentru a nu da îndărăt).
Bergsucht *f. sg. (mine)* boală a minerilor.
Bergtechnik *f. sg.* tehnică minieră.
Bergteer, *-(e)s, m. sg.* bitum natural, asfalt.
bergtief *adj.* foarte adânc; **ein ~er Abgrund** o prăpastie fără fund.
Bergtour [-tu:ɐ], *-en, f.* v. B e r g p a r t i e.
Bergtracht, *-en, f.* **1.** port al oamenilor de la munte. **2.** uniformă de miner.
Bergtrog, *-(e)s, -tröge, m. (mine)* trog pentru minereu.
berg|über *adv.* peste munţi, dincolo de munţi.
Berg|ulme, *-n, f. (bot.)* ulm-de-munte *(Ulmus scabra* Mill.)
Berg-und-Tal-Bahn, *-en, f.* montagne-russe.
Bergung, *-en, f.* **1.** salvare, scăpare, recuperare (din naufragiu, accident). **2.** strângere (a recoltei). **3.** *(mar.)* ranfluare. **4.** ascundere.
Bergungs|aktion, *-en, f.* acţiune de salvare, recuperare.
Bergungsgut, *-(e)s, -güter, n.* bunuri salvate, marfă salvată.
Bergungskommando, *-s, -s, n.* echipă de intervenţie a poliţiei pentru situaţii de catastrofă.
Bergungsmannschaft, *-en, f.* echipă de salvare.
Bergungs|prahm, *-(e)s, -e, m. (mar.)* şaland(ă), ponton de salvare.
Bergungs|schiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă de ranfluare, de ranfluaj; vapor, barcă de salvare.
berg|unter *adv.* la vale, în jos, devale.
Bergveilchen, *-s, -, n. (bot.)* micşunea-de-munte, trei-fraţi-pătaţi *(Viola declinata* W.).
Bergversatz, *-es, -sätze, m. (mine)* grohotiş, rambleu.
bergver|ständig *adj.* expert în probleme de minerit.
Bergverwalter, *-s, -, m.* administrator al minei.
Bergvogt, *-(e)s, -vögte, m.* judecător minier.
Bergvolk, *-(e)s, -völker, n.* **1.** popor (sau oameni) din regiunea muntoasă; munteni. **2.** *sg.* mineri. **3.** *sg. (mit.)* spiriduşi de munte.
Bergwaage, *-n, f. (geol.)* linie de creastă.
Bergwachs, *-es, n. sg. (mineral.)* ozocherită, ceară de pământ, ceară minerală.
Bergwacht *f. sg.* organizaţie de voluntari care salvează drumeţi aflaţi în primejdie la munte; salvamont.
Bergwand, *-wände, f.* **1.** perete de stâncă (abruptă). **2.** rocă sterilă.
Bergwanderung, *-en, f.* v. B e r g p a r t i e.
Bergwardein, *-s, -e, m. (mine)* funcţionar care determină conţinutul de minereu al rocii.
bergwärts *adv.* spre munte; în susul apei, în amonte.
Bergweide, *-n, f.* păşune alpină.
Bergwerk, *-(e)s, -e, n.* mină.
Bergwerks|aktie [-tsiə], *-n, f.* acţiune a unei societăţi miniere.
Bergwerksbahn, *-en, f.* cale ferată minieră.
Bergwerksbetrieb, *-(e)s, -e, m.* industrie minieră.
Bergwerksbetriebs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de exploatare minieră.
Bergwerksgesellschaft, *-en, f.* societate minieră.
Bergwerkskapitalist, *-en, -en, m.* capitalist, patron, proprietar de mină.
Bergwerkskatastrophe [-stro:fə], *-n, f.* catastrofă minieră.
Bergwerkskonzession, *-en, f.* concesie minieră.
Bergwerkskunde *f. sg.* ştiinţă a minelor.
Bergwerksmaschine, *-n, f.* maşină minieră.
Bergwerksmaß, *-es, -e, n.* (unitate de) măsură minieră.
Bergwerks|ordnung, *-en, f. (jur.)* regulament de exploatare a minelor.
Bergwerks|produkt, *-(e)s, -e, n.* produs minier.
Bergwerksrente, *-n, f.* rentă minieră.
Bergwerksriss, *-es, -e, m.* hartă minieră.
Bergwerks|steuer, *-n, f.* impozit minier.
Bergwerks|unternehmer, *-s, -, m.* exploatator de mine.
Bergwerksverfassung, *-en, f.* statut al minelor.
Bergwerksver|ständige, *-n, -n (ein Bergwerksverständiger), m.* specialist în ştiinţa minieră, expert minier.
bergwerksverwandt *adj.* înrudit cu producţia minieră.
Bergwerkswissenschaft, *-en, f.* montanistică, ştiinţa exploatării miniere.
Bergwesen, *-s, n. sg.* minerit.
Bergwetter, *-s, -, n.* grizu.
Bergwiesenklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoi alb de munte *(Trifolium montanum).*
Bergwind, *-(e)s, -e, m.* briză, vânt de munte.
Bergwissenschaft, *-en, f.* v. B e r g w e r k s w i s s e n s c h a f t.
Bergwohlverleih, *-s, -, m. (bot.)* arnică *(Arnica).*
Bergwolle, *-n, f. (mineral.)* palygorskit.
Bergwurzel, *-n, f.* piciorul muntelui.
Bergzeh(e)nt, *-en, -en, m. (ist.)* zeciuială de la mine.
Bergzimmerling, *-s, -e, m. (mine)* dulgher de mină.
Bergzinn, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* minereu de staniu.
Bergzug, *-(e)s, züge, m.* şir de munţi, lanţ de munţi.
Bericht, *-(e)s, -e, m.* **1.** raport; relatare obiectivă (a unei întâmplări sau stări de fapt). **2.** comunicare; prezentare; expunere; referat; **~ erstatten** a raporta, a informa; **einen ~ abfassen** a întocmi un raport; **einen ~ geben** a raporta; **amtlicher ~** proces-verbal; **laut ~** conform înştiinţării, în conformitate cu comunicatul.
berichten, *berichtete, berichtet (du berichtest, er berichtet), vb. (h) tr.* **1.** a raporta, a comunica, a informa; **jm. etwas ~** a raporta cuiva ceva; **jm. ~** a înştiinţa, a informa pe cineva; **wie oben berichtet** după cum am arătat mai sus. **2.** a expune; a comunica; a relata.
Bericht|er|statter, *-s, -, m.* **1.** raportor. **2.** corespondent de presă, reporter. **3.** informator.
Bericht|er|stattung, *-en, f.* **1.** raport, dare de seamă. **2.** încunoştinţare; anunţ. **3.** reportaj.
Bericht|er|stattungs|pflicht, *sg. f.* obligativitate de a prezenta un raport.
Bericht|er|stattungsversammlung, *-en, f.* şedinţă de dare de seamă (la care se prezintă raportul de activitate).
berichtet I. *part. trec.* de la b e r i c h t e n. **II.** *adj.* înştiinţat, informat; **er ist gut ~** el este bine informat; **Sie sind falsch ~** sunteţi greşit informat.
berichtigen, *berichtigte, berichtigt, vb. (h) tr.* **1.** a îndrepta, a corecta, a ajusta; a rectifica; **einen Fehler ~** a corecta o greşeală; **einen Irrtum ~** a rectifica o eroare; **jn. ~** a corecta pe cineva, a face observaţii cuiva; a mustra, a dojeni pe cineva. **2.** a regla, a aranja, a lichida, a pune la punct; **eine Schuld ~** a achita o datorie; *(com.)* **ein Geschäft ~** a încheia o afacere.
Berichtiger, *-s, -, m.* persoană care face (sau aduce) corectări, îndreptări, rectificări.
Berichtigung, *-en, f.* **1.** îndreptare; rectificare; corectare; amendament; **~ eines Textes** corectarea unui text. **2.** aranjare, reglare, terminare, lichidare, punere la punct; **~ einer Schuld** achitare, lichidare a unei datorii; *(ec.)* **~ einer Buchung** rectificarea unei înregistrări contabile; **~ einer Rechnung** rectificarea unei facturi.
Berichtigungsbogen, *-s, - (şi -bögen), m.* erată.
Berichtigungsfaktor, *-s, -faktoren, m. (mat.)* factor de corecţie.
Berichtigungsklausel, *-n, f. (jur.)* clauză rectificativă.
Berichtigungs|tabelle, *-n, f. (mat.)* tabelă de corecţie.
Berichtsbrief, *-(e)s, -e, m. (com.)* aviz.
Berichtsjahr, *-(e)s, -e, n.* an pentru care se face un raport, o dare de seamă; an de referinţă.
Berichts|periode, *-n, f.* perioadă cuprinsă într-un raport, într-o dare de seamă.
Bericht|steller, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* raportor(-oare).
Berichtsverflechtungsbilanz, *-en, f. (ec.)* bilanţ interbranşe al anului anterior.
Berichtsversammlung, *-en, f.* v. B e r i c h t e r s t a t t u n g s v e r s a m m l u n g.
Berichts|zeitraum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** interval de timp între două dări de seamă periodice. **2.** v. B e r i c h t s p e r i o d e.
beriechen, *beroch, berochen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a mirosi; a adulmeca; a muşina; a examina ceva mirosind. **2.** *(fig.)* a iscodi, a cerceta, a examina. **II.** *refl. reciproc* **1.** *(despre câini)* a se mirosi. **2.** a se examina, a se cerceta, a se iscodi, a se cântări.
Beriechung *f. sg.* **1.** mirosit; adulmecat, muşinare. **2.** *(fig.)* cercetare, iscodire.
beriefe(l)n, *berief(el)te, berief(el)t (ich berief(e)le), vb. (h) tr.* a cresta, a stria, a canela.
beriegeln, *beriegelte, beriegelt (ich berieg(e)le), vb. (h) tr.* a zăvorî; a încuia; a pune sub lacăt.
beriemen, *beriemte, beriemt, vb. (h) tr.* **1.** a prevedea cu curele. **2.** a pune hamuri (calului).
Beriemung, *-en, f.* punere a curelelor.
berieseln, *berieselte, berieselt (ich beries(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a iriga; a uda, a stropi (cu ploaie artificială). **2.** *(fig., fam.)* a influenţa permanent; **sich mit Radiomusik ~ lassen** a auzi permanent muzică la radio fără să asculte; **die Käufer mit Werbung ~** a influenţa cumpărătorii prin reclame.
Beries(e)lung, *-en, f.* irigare; udat, stropit.
Berieselungs|anlage, *-n, f.* instalaţie de irigare, de udat, de stropit.
Berieselungsfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp irigat.
Berieselungskanal, *-s, -näle, m.* canal de irigaţie.
Berieselungsmaschine, *-n, f.* stropitor, maşină pentru irigat.
berinden, *berindete, berindet (du berindest, er berindet), vb. (h) refl.* a face coajă, a prinde crustă.
berindet I. *part. trec.* de la b e r i n d e n. **II.** *adj.* cu scoarţă; cu coajă; necojit; nedecorticat; **~es Holz** lemn necojit.
Bering, *-(e)s, -e, m.* împrejurimi; **im ~ der Stadt** în împrejurimile oraşului, în raza oraşului.
beringen, *beringte, beringt, vb. (h) tr.* **1.** a garnisi, a împodobi cu inele. **2.** *(ornit.)* a marca cu inel (pentru recunoaştere).
Beringung, *-en, f. (ornit.)* marcare cu inele a păsărilor pentru identificare.
berippen, *berippte, berippt, vb. (h) tr.* a prevedea cu nervuri.
berippt *adj. (tehn.)* nervurat, cu nervuri.
Berippung, *-en, f. (tehn.)* nervurare.
Beritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** unitate de cavalerie. **2.** *(forest.)* ocol, raion.
beritten I. *part. trec.* de la b e r e i t e n[2]. **II.** *adj.* călare; **~ machen** a înzestra cu cai de călărit; **schlecht ~ sein** a nu avea cai buni de călărie; **~e Polizei** poliţie călare.
Berittenmachung *f. sg.* înzestrare cu cai a unor trupe pedestre.
Berkan, *-(e)s, -e, m.* buracan, stofă groasă de lână (în special de cămilă sau de capră, utilizată mai ales ca stofă de mobile).
Berkefeldfilter, *-s, -, n.* şi *m. (chim.)* filtru Berkefeld.
Berle, *-n, f. (bot.)* cosiţel *(Sium latifolium).*
Berlinale, *-n, f.* denumire pentru festivalul anual al filmului de la Berlin.
Berline, *-n, f.* berlină; trăsură de călătorie cu patru locuri (faţă în faţă).
Berliner[1], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** berlinez(ă). **2.** *m. (cul.)* gogoaşă.
Berliner[2] *adj. (invar.)* berlinez; de la Berlin.
Berlinerblau, *-s, n. sg.* albastru închis, albastru de Berlin, albastru de Prusia.
Berlinerblausäure *f. sg. (chim.)* acid prusic, acid cianhidric.
berlin(er)isch I. *adj.* berlinez. **II.** *adv.* ca la Berlin.
Berlocke, *-n, f.* breloc.
Berme, *-n, f.* **1.** margine, bordură, pervaz. **2.** *(constr.)* banchetă, contrabanchetă; *(mine)* banchetă; bermă. **3.** *(reg.)* drojdie.
Bermenkanal, *-s, -kanäle, m. (hidr.)* canal (de irigaţie) pe malul râului.
Bermepfad, *-(e)s, -e, m. (drumuri)* potecă de bermă.
Bermudagras, *-es, n. sg. (bot.)* iarbă-de-Bermuda *(Cynodon dactylon).*
Bermudahoch, *-s, -s, n. (met.)* anticiclonul Bermudelor.
Berner[1], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Berna.
Berner[2] *adj. (invar.)* de la Berna, din Berna.
bern(e)risch I. *adj.* bernez, de la Berna. **II.** *adv.* ca la Berna.
Bernhardiner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** călugăr(-iţă) bernardin(ă). **2.** *m.* câine bernardin.
Bernhardinerhund, *-(e)s, -e, m.* v. B e r h a r d i n e r **(2)**.
Bernhardinerkloster, *-s, -klöster, n.* mănăstire de călugări bernardini.

Bernhardinerkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* v. Benediktenkraut.
Bernhardiner|orden, *-s, -, m.* ordin al călugărilor bernardini.
Bern|stein, *-(e)s, m. sg.* chihlimbar.
Bern|stein|alabaster, *-s, m. sg. (mineral.)* ghips compact de culoare gălbuie.
Bern|stein|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) specializat(ă) în prelucrarea chihlimbarului.
Bern|stein|äther, *-s, m. sg.* eter succinic.
Bern|steindreher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Bernsteinarbeiter.
bern|steine(r)n *adj.* din chihlimbar.
Bern|steinfang, *-(e)s, m. sg.* extragere a chihlimbarului de sub apă.
Bern|steinfarbe *f. sg.* culoare a chihlimbarului.
Bern|steinfischer, *-s, -, m.* căutător, pescuitor de chihlimbar.
Bern|steinfischerei *f. sg.* v. Bernsteinfang.
Bern|steinianer, *-s, -, m.* bernsteinian, adept al lui Bernstein, reformist.
Bern|steinkette, *-n, f.* colier, şirag de chihlimbar.
Bern|steinlesen, *-s, n. sg.* recoltare de chihlimbar.
Bern|steinsäure *f. sg. (chim.)* acid succinic.
Bern|steinschmuck, *-(e)s, m. sg.* podoabă de chihlimbar, bijuterie de chihlimbar.
Bern|stein|spitze, *-n, f.* portţigaret, şpiţ de chihlimbar.
berohren, *berohrte, berohrt, vb. (h) tr.* **1.** *(constr.)* a înveli, a îmbrăca, a căptuşi cu trestie. **2.** *(petr.)* a tuba o gaură de sondă.
Berohrung, *-en, f. (petr.)* tubare.
Berollung, *-en, f. (drumuri)* rulare.
berosten, *berostete, berostet (du berostest, er berostet), vb. (h) refl.* a se acoperi cu rugină, a rugini.
Berschkohl, *-(e)s, m. sg. (bot.)* varză-italiană, varză-creaţă *(Brassica oleracea)*.
Berschling, *-s, -e, m. (iht.)* biban *(Perca fluviatilis)*.
Berserker, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* războinic furios, sălbatic, turbat, înverşunat. **2.** *(fig.)* om furios, mânios, violent.
berserker|haft *adj.* înverşunat, furios, sălbatic, turbat.
Berserkerwut *f. sg.* furie, mânie, turbare.
Berstdruck, *-(e)s, -drücke, m. (mec., tipogr.)* presiune de plesnire.
Berstdruckprüfung, *-en, f. (text.)* analiză a rezistenţei la străpungere a unui produs textil.
Berstdruckwider|stand, *-(e)s, -widerstände, m. (tehn.)* rezistenţă la plesnire.
bersten, *barst, geborsten (du, er birst,* rar *du berstest, er berstet), vb. (s) intr.* a crăpa, a plesni; a exploda; **die Haut ist geborsten** a crăpat pielea; **geborstene Mauern** ziduri crăpate; **vor Lachen ~ (wollen)** a muri de râs; **vor Neid ~** a crăpa de ciudă, de invidie.
Bersten, *-s, n. sg.* **1.** explozie (de obuz). **2.** crăpat, plesnit; crăpare, plesnire; **das ist zum ~** să crăpi de ciudă, nu alta.
Berstgeschwindigkeit, *-en, f. (mec.)* viteză de plesnire.
Berstung *f. sg.* crăpare, plesnire; **~ von Blutgefäßen** rupere, plesnire a vaselor sanguine; **~ des Dampfrohres** plesnire a ţevii de abur.
Bert(h)e, *-n, f.* **1.** tiv, bordură, fâşie. **2.** garnitură, fâşie de dantelă (la rochii).
Bertram, *-s, m. sg. (bot.)* **1.** tarhon *(Artemisia dracunculus)*. **2.** rotoţele-albe *(Achillea piarmica)*. **3.** spilcuţă *(Chrysanthemum parthenium)*. **4.** vetricea *(Chrysanthemum macrophyllum)*. **5.** rădăcină de *Anacyclus officinarum*. **6.** rădăcină de *Anacyclus pyrethrum*.
Bertrambaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* frasin *(Fraxinus excelsior)*.
Bertramschafgarbe, *-n, f.* v. Bertram **(2)**.
Bertramwurzel, *-n, f.* v. Bertram **(5, 6)**.
berüchtigt *adj.* cu renume prost, rău famat; de pomină; de temut, **eine ~e Kneipe** o cârciumă rău famată; **ein ~er Prüfer** un examinator temut.
berücken, *berückte, berückt, vb. (h) tr.* **1.** a seduce, a ademeni, a momi. **2.** a fermeca, a vrăji, a fascina, a captiva, a încânta; **sie hat sein Herz berückt** l-a fermecat cu totul.
berückend I. *part. prez.* de la berücken. **II.** *adj.* ademenitor, seducător; captivant, fascinant; fermecător.
Berücker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană fermecătoare, seducătoare.
berücksichtigen, *berücksichtigte, berücksichtigt, vb. (h) tr.* a considera, a lua în considerație, a avea în vedere, a lua în seamă, a ţine seama de...; **ich bitte meine schwierige Lage zu ~** vă rog să ţineţi seamă de situaţia grea în care mă aflu; **wir werden Ihren Vorteil immer ~** vom avea întotdeauna în vedere avantajul dv.; **wir werden Ihre Dienste ~** vom ţine seamă de serviciile dv.; **jn. vor anderen ~** a da cuiva întâietate.
Berücksichtigung *f. sg.* consideraţie; **unter (sau in) ~, dass...** luând în considerare că, având în vedere că, ţinând seamă de faptul că...; **ohne ~** fără a se ţine seamă, fără să se ia in considerare; **in ~ seiner Verdienste** ţinând seamă de meritele sale.
Berückung *f. sg.* captivare, fascinare, seducere.
Beruf, *-(e)s, -e, m.* **1.** profesiune, meserie, funcţie; carieră; ocupaţie; **in (der) Ausübung des ~es** în exerciţiul funcţiunii; **einen ~ ausüben** a exercita o profesiune, o meserie; **einen ~ ergreifen** a alege o profesiune; **seinen ~ verfehlen** a-şi greşi cariera; **einen freien ~ wählen** a alege o profesiune liberă; *(ec.)* **handwerklicher ~** profesie artizanală; **kaufmännischer ~** profesiune comercială; **im ~e stehen** a profesa, a lucra; **seinem ~(e) nach ist er Ingenieur** de profesiune este inginer; **er ist Historiker von ~** este istoric de profesie; **das ist nicht meines ~es** aceasta nu ţine de meseria mea. **2.** chemare, vocaţie, menire, înclinaţie spre ..., aptitudine pentru ...; **keinen ~ zu etwas haben** a nu avea vocaţie pentru ceva.
berufen[1], *berief, berufen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a chema; a invita; a convoca; **wer hat ihn ~?** cine l-a chemat? **2.** *(în expr.)* **~ zu** a numi (într-o calitate, într-un post). **3.** a deochea; **er soll es bloß nicht ~!** numai de n-ar deochea totul! **II.** *refl. (auf* cu *ac.)* a invoca, a se referi (la), a se întemeia, a se bizui (pe), a lua ca mărturie (ceva sau pe cineva); **er beruft sich auf mich** se referă la mine.
berufen[2] **I.** *part. trec.* de la berufen[1]. **II.** *adj.* **1.** competent; de resort; **ein ~er Kritiker** un critic competent; **das ~e Organ** organul competent. **2. (zu)** capabil, având vocaţia, apt, indicat, chemat (pentru). **3.** *(înv.)* rău famat, de pomină.
Berufer, *-s, -, m. (jur.)* apelant.
Berufkraut, *-(e)s, n. sg.* v. Berufskraut.
beruflich *adj.* profesional; de serviciu; **~e Ausbildung** pregătire profesională, de specialitate; **eine ~e Angelegenheit** o chestiune profesională, de serviciu; *(adverbial)* **~ ist er gut angesehen** din punct de vedere profesional e bine văzut.
Berufs|agitator, *-s, -en, m. (pol.)* activist.
Berufs|anfänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* începător(-oare) în profesie, stagiar(ă).
Berufs|arbeit, *-en, f.* muncă profesională, de specialitate.
Berufs|art, *-en, f.* carieră, specialitate, profesie.
Berufs|ausbildung, *-en, f.* pregătire profesională, calificare profesională.
Berufs|ausbildfungsfrage, *-n, f.* problemă a pregătirii (calificării) profesionale.
Berufs|ausbildungsgesetz, *-es, -e, n.* lege privind calificarea profesională.
Berufs|aus|übung *f. sg.* exercitare a profesiunii; **das Recht der freien ~** dreptul la liberă practică (a profesiunii).
Berufsbeamte, *-n, -n (ein Berufsbeamter), m.* funcţionar de carieră.
Berufs|be|amtentum, *-s, n. sg.* funcţionărime (de carieră).
Berufsbeamtin, *-nen, f.* funcţionară de carieră.
Berufsberater, *-s, -, m.* îndrumător, consilier profesional.
Berufsberatung, *-en, f.* **1.** consfătuire profesională. **2.** îndrumare profesională (pentru alegerea unei profesiuni). **3.** *(ec.)* consiliere profesională.
Berufsbezeichnung, *-en, f.* denumire a unei profesiuni.
Berufsbild, *-(e)s, -er, n. (ec.)* profil profesional.
Berufsbildung, *-en, f.* v. Berufsausbildung.
Berufsboxer, *-s, -, m.* **1.** boxer profesionist. **2.** *(fam.)* scandalagiu, bătăuş.
Berufsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de muncă.
Berufsdiplomat, *-en, -en, m.* diplomat de carieră.
Berufs|ehre *f. sg.* cinste profesională.
Berufs|eifer, *-s, m. sg.* râvnă profesională.
berufs|erfahren *adj.* competent, cu experienţă în muncă.
Berufs|erfahrung, *-en, f.* experienţă profesională.
Berufs|erziehung *f. sg.* educaţie profesională.
Berufs|ethos *n. sg.* etică profesională, deontologie profesională.
Berufsfachschule, *-n, f.* şcoală profesională.
Berufsfahrer, *-s, -, m.* **1.** conducător auto profesionist. **2.** alergător profesionist (la cursele auto); pilot de testare (auto).
Berufsfindungsjahr, *-(e)s, -e, n.* an al alegerii carierei.
Berufsfortbildungs|schule, *-n, f.* şcoală de perfecţionare profesională, de ridicare a nivelului profesional.
berufsfremd *adj.* **1.** străin de o anumită profesiune, care nu cunoaşte o anumită profesiune, nespecialist. **2.** *(iron.)* cârpaci.
Berufsfremde, *-n, -n (ein Berufsfremder), m.* şi *f.* **1.** necunoscător(-oare) al unei anumite profesiuni, nespecialist. **2.** *(iron.)* cârpaci.
Berufsfreudigkeit *f. sg.* dragoste pentru profesiune.
Berufsge|heimnis, *-ses, -se, n.* secret profesional.
berufsgemäß *adj.* şi *adv.* v. berufsmäßig.
Berufsgenosse, *-n, -n, m.* tovarăş de profesie, coleg de breaslă, confrate.
Berufsgenossenschaft, *-en, f.* asociaţie profesională, corporaţie.
Berufsgeschäft, *-(e)s, -e, n.* chestiune oficială; afacere, problemă profesională.
Berufsgruppe, *-n, f. (ec.)* categorie profesională.
Berufsheer, *-(e)s, -e, n.* armată regulată.
Berufs|interesse, *-s, -n, n.* **1.** interes profesional. **2.** interes faţă de profesiune.
Berufsjahr, *-(e)s, -e, n.* an de practică (profesională).
Berufskamerad, *-en, -en, m.* v. Berufsgenosse.
Berufskartei, *-en, f.* cartotecă pe profesiuni sau ocupaţii.
Berufskastrierer, *-s, -, m.* jugănar de profesie.
Berufskenntnis, *-se, f.* cunoştinţe profesionale.
Berufskittel, *-s, -, m.* halat, haină de lucru.
Berufskleidung, *-en, f.* **1.** îmbrăcăminte caracteristică profesiunii (robă, salopetă, halat, uniformă). **2.** haine de lucru, costum de lucru.
Berufskonsul, *-s, -n, m.* consul de carieră.
Berufskrankheit, *-en, f.* boală profesională.
Berufskraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* bunghişor *(Erigeron acer)*; **kanadisches ~** bătriniş *(Erigeron canadensis)*.
Berufskreis, *-es, -e, m.* sferă de activitate profesională.
Berufsleben, *-s, n. sg.* viaţă profesională; **im ~ stehen** a fi (foarte) (pre)ocupat de activitatea profesională.
Berufslenkung *f. sg.* îndrumare la alegerea profesiunii.
berufslos *adj.* fără meserie; fără ocupaţie.
Berufsmantel, *-s, -mäntel, m.* halat (de birou, de laborator).
berufsmäßig I. *adj.* **1.** profesional, de profesiune. **2.** potrivit funcţiei, profesiunii. **II.** *adv.* **1.** profesional, în mod profesional, din punct de vedere profesional. **2.** cu competenţă de profesionist, de specialist.
Berufsmittelschule, *-n, f.* şcoală medie profesională.
Berufsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de a-şi exercita profesiunea, de a munci; **die den Wünschen entsprechende ~** posibilitatea de a munci conform dorinţelor, cerinţelor.
Berufsnachwuchs, *-es, m. sg.* rezervă de cadre tinere într-o profesiune.
Berufs|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* ofiţer de carieră.
Berufs|parlamentarier [-riə], *-s, -, m.* parlamentar profesionist.
Berufs|pflicht, *-en, f.* datorie profesională.
Berufs|politiker, *-s, -, m.* politician de carieră.
Berufs|praktikum, *-s, sg. n. (ec.)* stagiu profesional.
Berufsradfahrer, *-s, -, m.* ciclist profesionist.
Berufsreise, *-n, f.* călătorie în interes de serviciu.
Berufsrevolutionär [-vo-], *-s, -e, m.* revoluţionar de profesie.
Berufs|schädigung, *-en, f.* **1.** leziune profesională. **2.** boală profesională.
Berufs|schau|spieler, *-s, -, m.* actor de profesie.
Berufs|schicht, *-en, f.* categorie profesională.

Berufs|schrift|steller, *-s, -, m.* scriitor de profesie.
Berufs|schule, *-n, f.* şcoală profesională, şcoală de meserii.
Berufs|schüler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* elev(ă) de şcoală profesională.
Berufs|schul|inspizient [-tsiɛnt], *-en, -en, m.* inspector de şcoli profesionale.
Berufs|schul|lehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară) de şcoală profesională.
Berufs|soldat, *-en, -en, m.* militar de carieră.
Berufs|sparte, *-n, f.* specialitate (în cadrul unei profesiuni).
Berufs|spieler, *-s, -, m. (sport)* jucător profesionist.
Berufs|spion, *-s, -e, m.* spion de profesie.
Berufs|sportler, *-s, -, m.* sportiv profesionist.
Berufs|sprache, *-n, f. (lingv.)* limbaj profesional.
Berufs|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Berufsschicht.
Berufs|statistik, *-en, f.* statistică a profesiunilor, a categoriilor profesionale.
Berufs|stolz, *-es, m. sg.* mândrie profesională.
berufs|tätig *adj.* activ, muncitor; în câmpul muncii; **die ~en Mütter** mamele încadrate în câmpul muncii.
Berufs|tätige, *-n, -n (ein Berufstätiger) m.* şi *f.* persoană în câmpul muncii.
Berufs|tätigkeit *f. sg.* activitate profesională.
Berufs|umschulung, *-en, f.* recalificare profesională; reciclare.
berufs|unfähig *adj.* incapabil de muncă, inapt pentru activitatea profesională.
Berufs|unfähigkeit *f. sg.* **1.** incapacitate de muncă. **2.** nepricepere, incapacitate profesională.
Berufs|unfall, *-(e)s, -fälle, m.* accident de muncă.
Berufs|unfallversicherung, *-en, f.* asigurare împotriva accidentelor de muncă.
Berufsverband, *-(e)s, -bände, m.* organizaţie, asociaţie profesională.
Berufsverbot, *-(e)s, -e, n. (jur.)* interdicţie de a profesa.
Berufsverbrecher, *-s, -, m.* şi **~in**, *-nen, f.* infractor(-oare) de meserie.
Berufsver|einigung, *-en, f.* uniune profesională.
Berufsverkehr, *-(e)s, m. sg.* oră de vârf în circulaţie.
Berufsvertretung, *-en, f.* reprezentanţă profesională.
Berufsvoraus|setzung, *-en, f.* condiţie preliminară pentru a putea munci într-o specialitate.
Berufsvorbereitungs|schule, *-n, f.* şcoală de pregătire profesională.
Berufsvor|urteil, *-s, -e, n.* prejudecată profesională.
Berufswahl *f. sg.* alegere a carierei, a profesiunii.
Berufswechsel, *-s, m. sg.* schimbare a profesiunii.
Berufswettbewerb, *-(e)s, -e*, **Berufswettkampf**, *-(e)s, -kämpfe, m.* întrecere profesională.
berufswidrig *adj.* **1.** contrar cerinţelor sau condiţiilor profesionale. **2.** contrar vocaţiei, aptitudinilor.
Berufs|zählung, *-en, f. (ec.)* recensământ al profesiilor.
Berufs|zuge|hörige, *-n, -n (ein Berufszugehöriger), m.* şi *f.* **1.** persoană care aparţine unei profesiuni. **2.** coleg(ă) de meserie, confrate de breaslă.
Berufung, *-en, f.* **1.** chemare; invitaţie; convocare. **2.** numire (într-o funcţie). **3.** vocaţie, menire, înclinaţie spre..., aptitudine pentru... **4.** *(jur.)* recurs, apelare (la instanţe superioare); apel; **~ gegen das Urteil einlegen** a face apel împotriva hotărârii. **5.** invocare, citare (a unui martor, unei mărturii). **6.** referire; **mit** (sau **unter**) **~ auf unseren Bericht** cu referire la raportul nostru, referindu-ne la raportul nostru.
Berufungs|anmeldung, *-en, f. (jur.)* introducere a apelului.
Berufungsbeklagte, *-n, -n (ein Berufungsbeklagter), m.* şi *f. (jur.)* pârât(ă), reclamat(ă) (în apel).
Berufungsfall, *-(e)s, -fälle, m. (jur.; în expr.)* **im ~** în caz de apel.
Berufungsfrist, *-en, f. (jur.)* termen de apel.
Berufungsgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* curte de apel.
Berufungs|instanz, *-en, f. (jur.)* instanţă, for de apel.
Berufungskammer, *-n, f.* v. Berufungsinstanz.
Berufungskläger, *-s, -, m. (jur.)* apelant.
berufungslos *adj. (jur.)* fără drept de apel.
Berufungsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept de apel.
Berufungsverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură de recurs, de apel.
Berufungsver|handlung, *-en, f.* dezbatere la curtea de apel.
beruhen, *beruhte, beruht, vb. (h) intr. (auf* cu *dat.)* **1.** a se baza, a se întemeia (pe); **das beruht auf einem Irrtum** e o eroare la mijloc. **2.** a depinde, a fi în funcţie de; **das beruht auf ihm** aceasta depinde de el. **3.** *(în expr.)* **etwas auf sich** (sau **dabei**) **~ lassen** a lăsa ceva baltă, a nu se mai ocupa, a nu mai vorbi, a nu se mai interesa de ceva, a nu-şi mai bate capul cu ceva; **lassen wir die Sache auf sich ~** să lăsăm totul aşa cum este, să nu mai insistăm asupra chestiunii.
beruhigen, *beruhigte, beruhigt, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) linişti, a (se) calma; a (se) astâmpăra; a (se) potoli; **seine Antwort hat mich beruhigt** răspunsul lui m-a liniştit; **wir hatten viel Mühe, (um) ihn zu ~** ne-am străduit mult să-l calmăm; **jetzt bin ich beruhigt** acum sunt liniştit(ă); **~ Sie sich!** liniştiţi-vă! calmaţi-vă! **sich bei etwas ~** a se mulţumi cu ceva, a se declara satisfăcut de ceva; a accepta ceva. **II.** *tr. (metal.; despre oţel)* a dezoxida.
beruhigend **I.** *part. prez.* de la beruhigen. **II.** *adj.* şi *adv.* liniştitor, calmant; **die Arznei wirkte ~** medicamentul a avut un efect calmant.
Beruhigung, *-en, f.* **1.** *sg.* liniştire, calmare, potolire. **2.** cuvânt, gest de mângâiere, de calmare.
Beruhigungsbecken, *-s, -, n. (hidr.)* bazin disipator.
Beruhigungsdrossel|spule, *-n, f. (electr.)* bobină de şoc de filtraj; şoc de filtraj.
Beruhigungsglied, *-(e)s, -er, n. (electr.)* filtru de netezire.
Beruhigungsgrund, *-(e)s, -gründe, m.* motiv de a se calma, de a se linişti.
Beruhigungsmittel, *-s, -, n.* **1.** *(med.)* calmant, sedativ. **2.** *(metal.)* dezoxidant.
Beruhigungsraum, *-(e)s, -räume, m. (hidr.)* spaţiu disipator de energie (de liniştire).
Beruhigungs|spritze, *-n, f. (med.)* injecţie calmantă.
berühmen, *berühmte, berühmt, vb. (h) refl. (înv.;* cu *gen.* sau cu *pron. pers.)* a se lăuda, a se făli, a se fudului, a se mândri cu ceva; **wir haben keine Ursache, uns dessen zu ~** nu avem nici un motiv să ne mândrim cu aceasta.
berühmt **I.** *part. trec.* de la berühmen. **II.** *adj.* renumit, vestit, celebru, ilustru; **~ machen** a face ilustru; **~ werden** a deveni celebru; **er ist ~ wegen seiner Offenheit** e renumit pentru sinceritatea lui.
Berühmt|heit, *-en, f.* **1.** *sg.* reputaţie, faimă, renume, celebritate. **2.** om celebru, celebritate.
berühren, *berührte, berührt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a atinge. **2.** a trece pe lângă...; a atinge în treacăt; **einen Ort ~** a trece pe lângă o localitate; **einen Hafen ~** a acosta, a se opri într-un port. **3.** *(fig.)* a atinge, a impresiona; **jn. angenehm ~** a impresiona plăcut pe cineva; **unangenehm ~** a impresiona în mod neplăcut; **das berührt mich peinlich** îmi face o impresie penibilă, mi-e penibil, îmi face rău. **4.** a menţiona, a atinge în treacăt; **er berührte auch diese Frage** el a atins şi această problemă; **der oben berührte Gegenstand** faptul mai sus amintit. **5.** a privi; a interesa; **das berührt mich nicht** aceasta nu mă priveşte. **II.** *refl. reciproc* a se atinge.
Berührung, *-en, f.* **1.** atingere. **2.** contact; **~ mit dem Feinde** contact cu inamicul; **in ~ kommen** a se întâlni, a lua contact. **3.** *(fig.)* legătură, relaţie. **4.** *(mat.)* tangenţă
Berührungs|angst, *-ängste, f.* v. Berührungsfurcht.
Berührungsbogen, *-s, -bögen, m. (mat.)* arc tangent.
Berührungsbüschel, *-s, -, n. (mat.)* fascicul de tangente.
Berührungs|ebene, *-n, f. (mat.)* plan tangent.
Berührungs|elektrizität *f. sg. (electr.)* electricitate produsă prin contact.
Berührungsfläche, *-n, f.* suprafaţă de contact, de atingere.
Berührungsfurcht *f. sg. (med.)* haptofobie.
Berührungskegel, *-s, -, m. (mat.)* con tangent, con de contact.
Berührungskurve [-və şi -fə], *-n, f. (mat.)* curbă tangentă.
Berührungslager, *-s, -, n. (mine)* zăcământ de contact.
Berührungslinie [-niə], *-n, f. (mat.)* tangentă.
Berührungs|punkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mat.)* punct de tangenţă; punct de contact. **2.** *(fig.)* punct comun.
Berührungs|schutz, *-es, m. sg. (tehn.)* protecţie de contact.
Berührungs|sehne, *-n, f. (mat.)* coardă de contact.
Berührungs|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune de atingere, de contact.
Berührungswinkel, *-s, -, m.* **1.** *(fiz.)* unghi de contact, unghi de racordare. **2.** *(mat.)* unghi de contingenţă.
berunzeln, *berunzelte, berunzelt (ich berunz(e)le), vb. (h) tr.* a cuta, a încreţi, a face cute, creţuri.
berupfen, *berupfte, berupft, vb. (h) tr.* **1.** a jumuli, a smulge penele, fulgii. **2.** *(fig.)* a jumuli, a păgubi, a jupui.
berußen, *berußte, berußt (du, er berußt), vb. (h) tr.* a murdări, a înnegri cu funingine.
berüsten, *berüstete, berüstet (du berüstest, er berüstet), vb. (h) tr.* a eşafoda; a monta o schelă (în jurul ...).
Beryll, *-s, -e, m. (mineral.)* beril.
Beryllium, *-s, n. sg. (chim.)* beriliu.
bes. *presc.* de la besonders.
besabbeln, *besabbelte, besabbelt (ich besabb(e)le)*, **besabbern**, *besabberte, besabbert, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) îmbăloşa, a (se) murdări cu salivă. **II.** *tr. (fig.)* a bârfi, a împroşca (cu venin).
besacken, *besackte, besackt, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) încărca cu saci. **2.** *(fig.)* a (se) îmbogăţi.
besäen, *besäte, besät, vb. (h) tr.* **1.** a semăna (câmpul), a însămânţa. **2.** *(fig.)* a presăra cu.
besagen, *besagte, besagt, vb. (h) tr. (unipers.)* **1.** a spune; a comunica; a exprima; **das Gesetz besagt** legea spune; **ihr Staunen besagt alles** mirarea ei trădează totul. **2.** a însemna; **das besagt, dass ...** aceasta înseamnă că ...; **das will gar nichts ~** aceasta nu înseamnă nimic, n-are nici o importanţă.
besägen, *besägte, besägt, vb. (h) tr.* a tăia cu ferăstrăul.
besagt **I.** *part. trec.* de la besagen. **II.** *adj.* menţionat, sus-numit, pomenit; **um wieder auf ~en Hammel zu kommen** ca să revenim la oile noastre.
Besagte, *-n, -n (ein Besagter), m.* şi *f. (adm.)* sus-numit(ă), sus-menţionat(ă).
besagtermaßen *adv.* după cum s-a amintit; după cum s-a menţionat.
besaiten, *besaitete, besaitet (du besaitest, er besaitet), vb. (h)* a pune coarde (unui instrument).
besaitet **I.** *part. trec.* de la besaiten. **II.** *adj. (fig.; în expr.)* **zart ~** sensibil, delicat; *(iron.)* lipsit de tact.
besalben, *besalbte, besalbt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) unge (cu alifie).
besamen, *besamte, besamt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a însămânţa. **2.** a fecunda. **II.** *refl. (biol.)* a se reproduce, a se înmulţi prin seminţe.
besammeln, *besammelte, besammelt (ich besamm(e)le), vb. (h) tr. (elv.)* a aduna, a convoca, a concentra, a mobiliza (trupe, asociaţii).
Besammlung, *-en, f. (elv.)* adunare, convocare, concentrare, mobilizare (de trupe, de asociaţii).
Besamung, *-en, f. (biol.)* **1.** însămânţare. **2.** fecundare; **künstliche ~** fecundare artificială. **3.** reproducere.
Besan, *-s, -e, m. (mar.)* randă.
Besandung, *-en, f. (ferov.)* nisipare.
Besandungsgleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de alimentare cu nisip.
besänftigen, *besänftigte, besänftigt, vb. (h) tr.* a linişti, a calma, a potoli, a domoli, a alina, a îmblânzi.
besänftigend **I.** *part. prez.* de la besänftigen. **II.** *adj.* liniştitor, calmant.
Besänftigung *f. sg.* **1.** liniştire, calmare, potolire, domolire, îmblânzire. **2.** *(hidr.)* atenuare, amortizare, disipare.
Besänftigungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de calmare, de liniştire, de domolire.
Besanmast, *-(e)s, -en, m. (mar.)* arbore artimon.
Besatz, *-es, -sätze, m.* **1.** margine, bordură, tiv, garnitură; **loser ~** volan. **2.** bizeţ (la ghete). **3.** siguranţă a broaştei. **4.** *(reg.)* vite aflate la munte, la păşune. **5.** *sg. (mine)* buraj. **6.** trusă de scule. **7.** *(iht.)* puieţi dintr-un eleşteu. **8.** *(vân.)* lot de vânat mic dintr-un district de vânătoare.
Besatzlatte, *-n, f. (constr.)* pervaz.

Besatzleder, *-s, n. sg.* **1.** piele de bizeţuri. **2.** bizeţ (la ghete).
Besatzmacher, *-s, -, m.* ceaprazar.
Besatz|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (mine)* dârg.
Besatz|streifen, *-s, -, m.* galon; ceapraz; fireţ; bordură.
Besatz|teich, *-(e)s, -e, m.* eleşteu în care se cresc puieţi; crescătorie de peşti.
Besatzung, *-en, f.* **1.** *(av.; mar.)* echipaj; **das Schiff hat eine neue ~ bekommen** nava a primit un echipaj nou. **2.** *(mil.)* garnizoană (staţionată într-o fortăreaţă). **3.** *(mil.)* trupe de ocupaţie. **4.** *sg.* populare a unui eleşteu cu peşti de prăsilă.
Besatzungs|armee, *-n, f. (mil.)* armată de ocupaţie.
Besatzungs|artillerie [-ri:] *f. sg. (mil.)* artilerie a trupelor de ocupaţie; artilerie a unei cetăţi.
Besatzungsbe|hörde, *-n, f. (mil.)* autoritate, serviciu a(l) trupelor de ocupaţie.
Besatzungsblatt, *-(e)s, -blätter, n. (mil.)* buletin al trupelor de ocupaţie.
Besatzungsdienst, *-(e)s, -e, m. (mil.)* serviciu al garnizoanei de ocupaţie.
Besatzungs|institution, *-en, f.* v. Besatzungsbehörde.
Besatzungskosten *pl.* cheltuieli pentru trupele de ocupaţie.
Besatzungskostenbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* contribuţie la cheltuielile pentru trupele de ocupaţie.
Besatzungskostenhaushalt, *-(e)s, m. sg.* buget al cheltuielilor de întreţinere a garnizoanei de ocupaţie.
Besatzungskosten|steuer, *-n, f.* impozit de acoperire a cheltuielilor pentru trupele de ocupaţie.
Besatzungsmacht, *-mächte, f.* **1.** putere ocupantă. **2.** armată de ocupaţie.
Besatzungsmaßnahme, *-n, f.* măsură în legătură cu trupele de ocupaţie.
Besatzungs|organ, *-s, -e, n.* organ al trupelor de ocupaţie.
Besatzungs|politik *f. sg.* politică de ocupaţie.
Besatzungsraum, *-(e)s, -räume, m. (av.)* cabină a echipajului.
Besatzungsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de a ţine trupe de ocupaţie, de a ţine garnizoană de ocupaţie.
Besatzungsregime [-reʒi:m], *-s, -e, n.* regim de ocupaţie.
Besatzungs|schlüssel, *-s, -, m. (constr.)* cheie cu spintecătură (pentru broască).
Besatzungs|soldat, *-en, -en, m. (mil.)* soldat din garnizoana de ocupaţie.
Besatzungs|statut, *-(e)s, -en, n.* **1.** statut al trupelor de ocupaţie. **2.** statut al garnizoanei.
Besatzungs|stelle, *-n, f.* v. Besatzungsbehörde.
Besatzungs|steuer, *-n, f.* v. Besatzungskostensteuer.
Besatzungs|streitkraft, *-kräfte,* **Besatzungs|streitmacht**, *-mächte, f. (mil.)* forţă militară de ocupaţie.
Besatzungs|truppe, *-n, f. (mil.)* trupă de ocupaţie.
Besatzungs|zone, *-n, f.* zonă de ocupaţie.
besauen, *besaute, besaut, vb. (h) tr.* şi *refl. (vulg.)* a (se) murdări (ca un porc).
besaufen, *besoff, besoffen (du besäufst, er besäuft) vb. (h) refl. (fam.)* a se îmbăta.
besäufen, *besäufte, besäuft, vb. (h) tr. (fam.)* a îmbăta, a face să se îmbete.
Besäufnis, *-ses, -se,* **I.** *f. sg. (fam.)* stare de beţie, de chef. **II.** *n.* beţie, chef; **der Abend endete mit einem großen ~** seara se termină cu un mare chef.
besaugen, *besog, besogen* şi *besaugte, besaugt, vb. (h) tr.* **1.** a suge. **2.** *(fig.)* a stoarce, a exploata; a profita, a trage foloase (de pe urma cuiva).
besäumen, *besäumte, besäumt, vb. (h) tr.* **1.** a tivi, a mărgini, a borda, a împrejmui (cu un chenar). **2.** *(ind. lemnului)* a tivi, a refeca.
Besäumgatter, *-s, -, n. (ind. lemnului)* gater de refecat.
Besäumkreis|säge, *-n, f. (ind. lemnului)* ferăstrău circular de tivit, de refecat.
Besäumsäge, *-n, f. (ind. lemnului)* ferăstrău de tăiat muchii.
Besäumschere, *-n, f. (metal.)* foarfece de tuns tabla, de şanfrenat, de tivit.
Besä|ung *f. sg.* **1.** semănat; însămânţat, însămânţare. **2.** presărat.
besäuseln, *besäuselte, besäuselt (ich besäus(e)le) vb. (h) refl. (fam.)* a se chercheli, a se îmbăta uşor, a se ameţi, a se pili.
besäuselt I. *part. trec.* de la besäuseln. **II.** *adj.* pilit, cherchelit, ameţit uşor.
beschaben, *beschabte, beschabt, vb. (h) tr.* a ʒuli, a răzui, a rade (la suprafaţă).
beschädigen, *beschädigte, beschädigt, vb. (h)* **I.** *tr.* a strica, a deteriora, a defecta; a vătăma; a avaria; *(inform.)* **eine Diskette ~** a deteriora o dischetă. **2.** a face (cuiva) o pagubă, a păgubi. **II.** *refl.* a-şi face rău.
Beschädiger, *-s, -, m.* persoană care provoacă o daună.
beschädigt I. *part. trec.* de la beschädigen. **II.** *adj.* stricat, deteriorat, vătămat, avariat; **durch Unfall ~** accidentat; **durch Feuer ~** deteriorat prin incendiu.
Beschädigung, *-en, f.* **I.** stricare, vătămare, deteriorare; defectare; avariere. **2.** daunare, păgubire. **II. 1.** stricăciune; avarie. **2.** daună, pagubă. **3.** *(med.)* contuziune, rană; afecţiune, leziune.
Beschädigungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de avariere.
beschaffen[1], *beschaffte, beschafft, vb. (h) tr.* a procura; a face rost de…; a cumpăra; **es ist nicht zu ~** nu se poate procura, nu e de găsit.
beschaffen[2] *adj.* făcut, alcătuit, întocmit; **die Sache ist so ~** afacerea stă astfel, lucrurile stau în aşa fel; **so ist er ~** aşa e el de felul lui; **wie ist seine Gesundheit ~?** ce fel de constituţie are? **gut ~** în stare bună, bine format; **je nachdem die Umstände ~ sind** după cum sunt şi împrejurările; **es ist übel mit ihm ~** îi merge rău, lucrurile stau prost cu el.
Beschaffenheit, *-en, f.* constituţie, natură, caracter; structură; alcătuire; mod de a fi; **die ~ des Körpers** constituţia corpului; **(je) nach ~** după structură, în raport cu calitatea; **der Preis hängt von der ~ der Ware ab** preţul depinde de natura mărfii; **je nach ~ der Umstände** după natura împrejurării.
Beschaffenheitswort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.; înv.)* adjectiv.
Beschaffung, *-en, f.* aprovizionare, procurare, achiziţionare.
Beschaffungs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu de aprovizionare.
Beschaffungskosten *pl.* cheltuieli de procurare, de achiziţionare.
Beschaffungswert, *-(e)s, -e, m.* valoare de cumpărare, de achiziţionare.
beschäften, *beschäftete, beschäftet (du beschäftest, er beschäftet) vb. (h) tr. (în expr.)* **ein Gewehr ~** a pune pat unei puşti.
beschäftigen, *beschäftigte, beschäftigt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ocupa, a da de lucru; **das Werk beschäftigt 1 000 Arbeiter** uzina dă de lucru la 1 000 de muncitori; **die Fabrik voll ~** a utiliza întreaga capacitate a fabricii. **2.** a preocupa; **dieser Gedanke beschäftigt mich** mă preocupă acest gând. **II.** *refl.* a se ocupa, a se îndeletnici; **ich beschäftige mich mit Nähen** mă ocup cu cusutul.
beschäftigt I. *part. trec.* de la beschäftigen. **II.** *adj.* ocupat; **~ sein** a fi ocupat; a avea mult de lucru; **wo sind Sie ~?** unde lucraţi? **womit sind Sie ~?** ce ocupaţie aveţi? cu ce vă ocupaţi? ce lucraţi ?
Beschäftigte, *-n, -n (ein Beschäftigter) m.* şi *f.* persoană activă, angajată.
Beschäftigtengrad, *-(e)s, sg. m. (ec.)* procent de activitate; *(ec.)* **altersspezifischer ~** procent de activitate exprimat pe grupe de vârstă.
Beschäftigtenzeit, *-en, f.* timp de muncă.
Beschäftigung, *-en, f.* **1.** ocupaţie, treabă, muncă, îndeletnicire; **beständige ~** ocupaţie permanentă; *(ec.)* **gewinnbringende ~** activitate lucrativă; **hauptberufliche ~** activitate principală; **~ im öffentlichen Dienst** activitate în serviciul public; **lohnabhängige ~** activitate salarială; **nebenberufliche ~** activitate secundară. **2.** preocupare. **3.** *sg.* ocupare (a forţelor de muncă), angajare; **durch die ~ von 1 000 Arbeitern** prin faptul că s-a dat de lucru la 1 000 de muncitori.
Beschäftigungs|art, *-en, f.* fel, caracter al îndeletnicirii, ocupaţiei, profesiei; domeniul din care face parte ocupaţia.
Beschäftigungsbedingungen *pl. (ec.)* condiţii de angajare.
Beschäftigungsdauer *f. sg.* durata activităţii.
Beschäftigungsgesellschaft, *-en, f. (ec.)* întreprindere virtuală în care persoanele concediate pot fi recalificate.
Beschäftigungsgrad, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ind.)* grad, indice de utilizare a capacităţii (de producţie). **2.** *(ec.)* grad de ocupaţie.
Beschäftigungsjournal [-ʒʊr-], *-s, -e, n.* agendă (de birou).
Beschäftigungslage, *-n, f.* situaţie pe piaţa muncii.
beschäftigungslos *adj.* fără ocupaţie; **er ist ~** e şomer.
Beschäftigungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de ocupaţie.
Beschäftigungsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de a munci, de a activa, de a fi angajat; posibilitate de a da de lucru, de a angaja salariaţi.
Beschäftigungs|therapie [-pi:] *f. sg. (med.)* terapeutică bazată pe activitate.
Beschäftigungsverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicţie de a profesa.
Beschäl|an|stalt, *-en, f.* **1.** herghelie. **2.** staţiune de montă.
beschalen, *beschalte, beschalt, vb. (h) tr.* **1.** a căptuşi cu scânduri, a cofra. **2.** a podi. **3.** a pune coadă (la topor), a pune plăsele (la briceag).
beschälen, *beschälte, beschält, vb. (h) tr. (zootehn.)* a monta.
Beschäler, *-s, -, m. (zootehn.)* armăsar de montă, de reproducţie, de prăsilă.
Beschälgeld, *-(e)s, -er, n.* taxă de montă.
Beschälhengst, *-(e)s, -e, m.* v. Beschäler.
beschallen, *beschallte, beschallt, vb. (h) tr. (despre megafoane)* a iradia acustic; **der Lautsprecher beschallt diesen Raum** megafonul deserveşte sala aceasta.
Beschallung, *-en, f. (fiz.)* iradiere acustică.
Beschallungsdauer *f. sg. (fiz.)* durată a iradierii acustice.
beschalten, *beschaltete, beschaltet (du beschaltest, er beschaltet) vb. (h) tr. (electr.)* a monta, a racorda, a lega.
Beschaltungsbuch, *-(e)s, -bücher, n. (tel.)* mapă cu scheme de montaj.
Beschaltungs|plan, *-(e)s, -pläne, m. (tel.)* plan, schemă de montaj.
Beschälung, *-en, f. (zootehnie)* reproducere, montă.
beschämen, *beschämte, beschämt, vb. (h) tr.* **1.** a face (pe cineva) să se ruşineze; a ruşina; a umili. **2.** a face (pe cineva) să se simtă jenat, stânjenit; a copleşi, a emoţiona (peste măsură); **Sie ~ mich durch Ihre Güte** mă copleşiţi cu bunătatea dumneavoastră.
beschämend I. *part. prez.* de la beschämen. **II.** *adj.* jenant, umilitor; penibil; **ein ~es Gefühl** un sentiment de umilinţă; **~e Worte** cuvinte care fac (pe cineva) să se ruşineze; **eine ~e Situation** o situaţie penibilă, jenantă.
Beschämung, *-en, f.* **1.** ruşinare, umilire. **2.** ruşine, jenă; umilinţă; **zu meiner ~ muss ich gestehen, dass…** spre ruşinea mea trebuie să recunosc că…
beschatten, *beschattete, beschattet (du beschattest, er beschattet) vb. (h) tr.* **1.** (şi *fig.*) a umbri; **die Augen mit der Hand ~** a umbri ochii cu mâna; *(fig.)* **Trauer beschattete ihr Gesicht** tristeţea umbrea figura ei. **2.** *(fig.)* a urmări din umbră, a spiona, a fila; **der Spion wurde beschattet** spionul a fost urmărit din umbră.
Beschattung *f. sg.* **1.** umbrire; *(fig.)* întunecare. **2.** *(fig.)* urmărire, spionare, filare.
Beschau *f. sg.* **1.** examinare, inspecţie. **2.** examen (al cărnii şi alimentelor). **3.** control vamal. **4.** vedere; peţit.
beschauen, *beschaute, beschaut, vb. (h) tr.* **1.** a examina, a inspecta. **2.** a contempla, a privi.
beschauenswert, beschauenswürdig *adj. (despre spectacole, privelişti)* demn, vrednic de a fi văzut, privit.
Beschauer, *-s, -, m.* , **~in**, *-nen, f.* **1.** examinator(-oare); inspector(-oare); controlor(-oare). **2.** *m.* inspector, controlor (al cărnii şi alimentelor). **3.** spectator(-oare).
beschaulich *adj.* **1.** contemplativ; recules, retras; tihnit; **ein ~es Leben** o viaţă tihnită. **2.** *(fam.)* visător, absent de la preocupările vieţii zilnice.
Beschaulichkeit *f. sg.* **1.** contemplativitate; contemplaţie. **2.** tihnă, linişte, pace interioară; reculegere.
Beschautisch, *-(e)s, -e, m. (vet.)* masă pentru examinarea cărnii (la abator).
Beschau|ung, *-en, f.* **1.** v. Beschau. **2.** contemplaţie.
Beschauzeichen, *-s, -, n.* marcă (la metale preţioase).
Bescheid, *-(e)s, -e, m.* **1.** răspuns; **~ geben (sau sagen)** a da răspuns, a comunica o hotărâre luată (în urma unei întrebări). **2.** lămurire, informaţie; **~ geben** a da informaţii, lămuriri, relaţii, a informa, a lămuri; **über** (cu *ac.* sau **mit) etwas ~ wissen** a şti ceva, a se pricepe la ceva, a fi informat despre ceva, a fi la curent cu ceva, a fi orientat asupra unui lucru, într-un anumit domeniu; **ich weiß in dieser Gegend ~** cunosc bine această regiune; **sie sagt ihm gehörig ~** îi spune verde în faţă, îi spune părerea pe şleau. **3.** *(jur.)* sentinţă, decizie, hotărâre; **richterlicher ~** sentinţă judecătorească; *(ec.)* **amtlicher ~** răspuns oficial; **steuerlicher ~** aviz de impozitare; **abschlägiger ~** hotărâre de respingere; **bis auf weiteren ~** până la noi dispoziţii. **4.** *(în expr.)* **jm. ~ tun a)** a înfrunta pe cineva,

a rămâne ferm pe poziție față de cineva; **b)** a ridica paharul (ca răspuns, ca mulțumire) spre cineva; a închina, a bea, a ciocni paharul cu cineva.

bescheiden[1], *beschied, beschieden (du bescheidest, er bescheidet) vb. (h)* **I.** *tr.* **1. (jm. etwas)** a da, a împărți (cuiva ceva); a face parte (cuiva de ceva), a hărăzi; *(impers. pasiv* cu *dat.)* a avea parte (de ceva); **es wurde ihm ein Unglück beschieden** a avut parte de o nenorocire; **das Leben (**sau **das Schicksal) hat ihm Glück beschieden** viața (sau soarta) i-a hărăzit noroc; **es ist mir beschieden** mi-e dat, mi-e sortit; **es war mir nicht beschieden** nu mi-a fost dat, n-am avut parte. **2.** a informa; a răspunde, a aduce cuiva la cunoștință; **abschlägig ~** a refuza, a da răspuns negativ; **er ist dahin beschieden, dass ...** este informat că ...; **jn. eines Besseren ~** a deschide ochii cuiva; **sich ~ lassen** a asculta un sfat bun. **3.** a chema, a invita, a cita (înaintea instanței); **vor Gericht ~** a cita, a chema la judecată; **er beschied mich für heute zu sich** m-a chemat astăzi la el. **II.** *refl.* a se mulțumi (cu puțin); a se resemna; a se stăpâni; **du musst dich mit wenigem ~** trebuie să te mulțumești cu puțin; **man muss sich zu ~ wissen** trebuie să știi să te stăpânești, să-ți păstrezi măsura, să-ți cunoști lungul nasului, să te întinzi cât ți-e plapuma.

bescheiden[2] *adj.* **1.** modest, moderat; **~er Preis** preț modest. **2.** modest, simplu; sărăcăcios; fără pretenții; **~e Ansprüche** pretenții modeste; *(adverbial)* **~ tun** a face pe modestul.

Bescheidenheit *f. sg.* **1.** modestie; cumpătare; bună-cuviință. **2.** simplitate; sărăcie.

bescheidentlich *adv. (înv.)* modest, simplu, fără pretenții.

bescheidet *adj.* cu teacă; învelit.

bescheidlich *adj. (jur.)* prin sentință, decizie.

bescheinen, *beschien, beschienen, vb. (h) tr.* a lumina, a scălda în lumină, în raze; **von der Sonne beschienen** luminat de soare, însorit, expus la soare.

bescheinigen, *bescheinigte, bescheinigt, vb. (h) tr.* a adeveri, a atesta, a certifica; a confirma; **den Empfang ~** a confirma primirea; **vor Gericht ~ lassen** a obține autentificarea prin tribunal.

Bescheinigung, *-en, f.* **1.** *sg.* confirmare; atestare. **2.** adeverință, certificat, chitanță; **gegen ~** contrachitanță; *(ec.)* **zollamtliche ~** certificat vamal.

bescheißen, *beschiss, beschissen (du, er bescheißt) vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl. (vulg.)* a (se) murdări cu fecale. **II.** *tr. (fig.)* a trage pe sfoară, a păcăli. **III.** *refl. (fig.)* a face în pantaloni de frică.

Bescheißer, *-s, -. m. (fig.)* **1.** înșelător. **2.** cinic.

beschellen, *beschellte, beschellt, vb. (h) tr.* a pune clopot sau zurgălăi (berbecilor, cailor etc.).

beschelten, *beschalt, bescholten (du beschiltst, er beschilt) vb. (h) tr.* **1.** a certa. **2.** a bârfi.

beschenken, *beschenkte, beschenkt, vb. (h) tr.* a dărui; **er beschenkt mich mit einem Buch(e)** îmi dăruiește o carte; **reichlich ~** a copleși cu daruri.

Beschenkte, *-n, -n (ein Beschenkter), m.* și *f.* persoană care a primit un dar.

Beschenkung *f. sg.* dăruire; împărțire de daruri.

bescheren[1], *bescherte, beschert, vb. (h) tr.* **(jm. etwas** sau **jn. mit etwas)** a dărui (cuiva ceva sau pe cineva cu ceva); a împărți daruri (în special de sărbători sau de ziua nașterii); **solches Glück war uns nie beschert** n-am avut parte niciodată de asemenea noroc.

bescheren[2], *beschor, beschoren (du bescherst, er beschert* sau *du beschierst, er beschiert) vb. (h) tr.* a tunde, a tăia scurt cu foarfeca.

Bescherung, *-en, f.* **1.** *sg.* împărțire de daruri. **2.** dar, cadou; *(iron.)* surpriză; **da haben wir die ~!** frumoasă treabă! iată pozna! frumoasă surpriză!

bescherzen, *bescherzte, bescherzt (du, er bescherzt) vb. (h) tr.* a face glume (pe socoteala cuiva).

bescheuert *adj. (fam.)* **1.** țicnit, nu în toate mințile; **bist du ~?** ești nebun? **2.** supărător, neplăcut; **eine ~e Nachricht** o veste proastă.

beschichten, *beschichtete, beschichtet (du beschichtest, er beschichtet), vb. (h) tr. (tehn.)* a acoperi, a aplica un strat (lac, material plastic etc.).

Beschichtung, *-en, f. (tehn.)* **1.** aplicare a unui strat. **2.** strat (de lac, vopsea etc.) aplicat.

beschicken, *beschickte, beschickt, vb. (h) tr.* **1.** a trimite (reprezentanți, delegați, mărfuri); **das Parlament ~** a trimite reprezentanți în parlament; **eine Messe ~** a participa (cu exponate) la un târg de mostre; **den Markt regelmäßig ~** a aproviziona piața cu regularitate. **2.** *(metal.)* a alimenta, a încărca; **den Hochofen ~** a încărca furnalul. **3.** a rândui, a aranja, a face ordine; **sein Haus ~ a)** a-și orândui casa; **b)** a-și pune în ordine afacerile (înainte de moarte).

Beschickung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** trimitere (de reprezentanți, delegați, mărfuri). **2.** *(metal.)* alimentare, încărcare (a unui furnal). **3.** rânduire, aranjare. **II.** și *pl. (metal.)* șarjă.

Beschickungs|anlage, *-n, f. (metal.)* instalație de încărcare (a furnalului).

Beschickungsboden, *-s, -böden, m.*, **Beschickungsbühne**, *-n, f. (metal.)* platformă de încărcare (a furnalului).

Beschickungsgut, *-(e)s, -güter, n. (metal.)* material de încărcare (a furnalului).

beschienen[1], *beschiente, beschient, vb. (h) tr.* **1.** a aplica benzi de fier la...; a fereca; a cercui. **2.** a monta șinele pe... **3.** *(med.)* a fixa atele (la un membru fracturat).

beschienen[2] *adj. part. trec.* de la b e s c h e i n e n.

Beschienung, *-en, f.* **1.** aplicare a benzilor de fier; ferecare, ferecat; cercuire. **2.** montare a șinelor. **3.** *(med.)* fixare a atelelor (la un membru fracturat).

beschießen, *beschoss, beschossen (du, er beschießt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a trage (în...), a deschide focul (asupra...), a bombarda. **2.** *(jn.)* a trage salve în onoarea cuiva. **3.** *(constr.)* a placa; a pava, a acoperi, a îmbrăca, a căptuși. **II.** *intr. (impers.) (reg.)* **1.** a fi suficient. **2.** a aduce folos.

Beschießung, *-en, f.* tragere (asupra unui punct), canonadă, bombardament.

Beschießungskreis, *-es, -e, m. (mil.)* rază de acțiune.

Beschießungs|schaden, *-s, -schäden, m.* pagubă pricinuită de bombardament, de focul armelor.

beschiffbar *adj.* navigabil.

beschiffen, *beschiffte, beschifft, vb. (h) tr.* a naviga (pe...), a parcurge cu nava.

Beschiffung, *-en, f.* navigare (pe...).

beschilde(r)n, *beschilde(r)te, beschilde(r)t, vb. (h) tr.* a prevedea cu firmă, cu placă indicatoare.

beschilde(r)t **I.** *part. trec.* de la b e s c h i l d e (r) n. **II.** *adj.* cu firmă, cu placă indicatoare.

Beschilderung, *-en, f.* **1.** montare de firme, de plăci indicatoare. **2.** firme, plăci indicatoare montate.

beschilfen, *beschilfte, beschilft, vb. (h) tr.* a acoperi, a căptuși cu stuf.

beschilft *adj. (despre ape)* cu papură, cu stuf, cu trestie.

beschimmeln, *beschimmelte, beschimmelt (ich beschimm(e)le), vb. (h) refl.* a (se) mucegăi, a prinde mucegai.

beschimmern, *beschimmerte, beschimmert, vb. (h) tr.* a arunca o lumină slabă (pe...).

beschimpfen, *beschimpfte, beschimpft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a insulta, a ocărî, a înjura, a sudui, a batjocori, a ultragia. **2.** a vorbi de rău, a bârfi, a ocărî în lipsă. **3.** a necinsti, a dezonora. **II.** *refl. reciproc* a se insulta, a se ocărî, a se batjocori.

beschimpfend **I.** *part. prez.* de la b e s c h i m p f e n. **II.** *adj.* jignitor, injurios; **~er Ausdruck** expresie jignitoare.

Beschimpfer, *-s, -, m.* persoană care insultă pe cineva.

Beschimpfung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** insultare, ocărâre, injuriere, suduire. **2.** necinstire, dezonorare. **II.** ocară, insultă, ultragiu, injurie, sudalmă.

beschindeln, *beschindelte, beschindelt (ich beschind(e)le), vb. (h) tr.* a înveli, a acoperi cu șindrilă, cu șiță.

beschinden, *beschindete* (rar și *beschund), beschunden (du beschindest, er beschindet) vb. (h) tr.* **1.** a jupui. **2.** *(fig.)* a speti.

beschirmen, *beschirmte, beschirmt, vb. (h) tr.* **1.** a apăra (cu umbrela, cu abajurul, cu paravanul etc.). **2.** *(fig.)* a ocroti, a proteja, a feri, a adăposti.

Beschirmer, *-s, -, m.* apărător, ocrotitor, protector.

Beschirmung *f. sg.* apărare, ocrotire, protecție; adăpostire.

beschirren, *beschirrte, beschirrt, vb. (h) tr.* a înhăma, a pune harnașamentul (pe cal).

Beschirrung, *-en, f.* **1.** *sg.* înhămat. **2.** harnașament, hamuri.

Beschiss, *-es, -e, m. (vulg.)* înșelătorie ordinară, tragere pe sfoară; **beim Spiel ~ machen** a trage o cacealma.

beschissen **I.** *part. trec.* de la b e s c h e i ß e n. **II.** *adj. (vulg.)* **1.** murdar (de fecale). **2.** prost, ticălos; **eine ~e Angelegenheit!** proastă, ticăloasă treabă! mare porcărie! **3.** păcălit, înșelat.

Beschl. *presc.* de la B e s c h l u s s.

beschlabbern, *beschlabberte, beschlabbert, vb. (h) refl. (reg., fam.)* a se murdări mâncând.

Beschlächt, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* perete vertical de scânduri groase pentru consolidarea malurilor.

beschlafen, *beschlief, beschlafen (du beschläfst, er beschläft) vb. (h) tr.* **1.** a se culca (cu o femeie). **2.** a reflecta peste noapte (la o hotărâre, acțiune etc.); **einen Plan ~** a rumega o idee peste noapte; **ich muss es erst ~** înainte de a mă hotărî, mai trebuie să dorm o noapte.

Beschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** *sg.* potcoveală. **2.** potcoavă. **3.** garnitură, ornamentație (de metal); ferecătură; **der ~ eines Buches** ferecătura unei cărți. **4.** *(tehn.)* întărire, armătură. **5.** *(met.)* depunere de abur umed, condensare pe o suprafață rece expusă unui curent cald. **6.** *(jur.)* sechestru, poprire, confiscare; **mit ~ belegen** a pune sechestru, a confisca; *(fig.)* **in ~ nehmen** a acapara, a ocupa. **7.** *(vân.)* împerechere (la cerbi, căpriori, mistreți).

Beschläg, *-(e)s, -e, n. (elv.)* v. B e s c h l a g **(3).**

beschlagen[1], *beschlug, beschlagen (du beschlägst, er beschlägt) vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a fixa, a prinde, a fereca; a bate în metal, a ornamenta cu metal; **mit Nägeln ~** a bate în cuie; **mit Silber ~** a fereca în argint; **mit Tuch ~** a îmbrăca, a căptuși cu pânză, cu postav întinzându-l, bătându-l în cuie. **2.** a potcovi. **3.** *(vân., despre cerbi, căpriori, mistreți)* a goni, a se împerechea. **4.** *(jur.)* a popri, a pune sechestru, a confisca. **5.** a ciopli. **6.** *(mar.)* a strânge, a fixa pânzele. **II.** *intr. (s)* și *(refl.) (h)* a se acoperi cu umezeală, cu abur; *(despre pereți)* a picura, a asuda; **das Fenster beschlägt (sich)** geamul se aburește.

beschlagen[2] **I.** *part. trec.* de la b e s c h l a g e n[1]. **II.** *adj. (în expr.)* **in etwas** *(dat.)* **(gut) ~ sein** a ști, a cunoaște ceva temeinic, a fi foarte bine pregătit într-un domeniu.

Beschlagenheit *f. sg.* experiență, rutină, pricepere.

Beschlagensein, *-s, n. sg.* v. B e s c h l a g e n h e i t.

Beschlaglegung, *-en, f.* v. B e s c h l a g **(6).**

Beschlagmeister, *-s, -, m.* potcovar.

Beschlagnahme, *-n, f. (jur.)* sechestru, poprire, confiscare; **die ~ aufheben** a ridica sechestrul; **die ~ verfügen** a dispune sechestrarea.

beschlagnahmen, *beschlagnahmte, beschlagnahmt, vb. (h) tr. (jur.)* a confisca; a popri, a sechestra.

beschlagnahmefrei *adj.* scutit de sechestru.

Beschlagnahmung, Beschlagnehmung, *-en, f.* v. B e s c h l a g **(6).**

Beschlagsbock, *-(e)s, -böcke, m.* capră de potcovit.

Beschlag|schmied, *-(e)s, -e, m.* potcovar.

Beschlagschmied|oberschütze, *-n, -n, m. (mil., înv.)* potcovar cu grad de fruntaș.

Beschlag|stift, *-(e)s, -e, m.* capăt de metal la șireturi de ghete.

Beschlagsverwalter, *-s, -, m.* administrator de sechestru.

Beschlagung, *-en, f.* **1.* abureală; mucegai. **2.** potcovire.

Beschlagzeug, *-(e)s, n. sg.* scule de potcovar.

beschlämmen, *beschlämmte, beschlämmt, vb. (h) tr.* a acoperi cu nămol.

beschlecken, *beschleckte, beschleckt vb. (h) tr.* a linge.

beschleichen, *beschlich, beschlichen, vb. (h) tr.* **1.** a se apropia pe furiș (de cineva), a da târcoale (unui lucru, cuiva sau unui loc). **2.** *(fig.)* a se strecura, a se furișa în sufletul cuiva; a cuprinde pe nesimțite; **ein Gefühl der Angst beschleicht ihn** o senzație de teamă îl cuprinde, i se strecoară, i se furișează în suflet.

Beschleichung *f. sg.* apropiere pe furiș; furișat.

beschleiern, *beschleierte, beschleiert, vb. (h) tr.* a voala, a acoperi cu un văl.

beschleunigen, *beschleunigte, beschleunigt, vb. (h) tr.* a grăbi; a iuți; a accelera; a zori; a urgenta; **allzusehr ~** a precipita; *(inform.)* **Ladevorgänge ~** a accelera procesele de încărcare.

Beschleuniger, *-s, -, m.* **1.** *(fiz.)* accelerator (de particule). **2.** *(chim.)* catalizator de accelerare a reacției chimice.

beschleunigt I. *part. trec.* de la beschleunigen. **II.** *adj.* grăbit, accelerat, iuţit; **~er Puls** puls accelerat; **~e Bewegung** mişcare accelerată; **~er Marsch** marş forţat; **~er Schritt** pas alerător.

Beschleunigung, *-en, f.* **1.** accelerare, grăbire, iuţire, urgentare; precipitare; *(ec.)* **~ der monopolistischen Konzentration** accelerarea concentrării monopoliste; **~ des Treibhauseffektes** accelerarea efectului de seră; **~ des Wachstumstempos** accelerarea ritmului de creştere; *(inform.)* **die ~ Informationsverarbeitung** accelerarea prelucrării informaţiilor. **2.** *(fiz.)* acceleraţie.

Beschleunigungsmesser, *-s, -, m. (tehn.)* accelerometru.

Beschleunigungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de sporire a acceleraţiei.

beschleusen, *beschleuste, beschleust (du, er beschleust) vb. (h) tr.* a prevedea cu ecluze; a canaliza.

Beschleusung *f. sg.* prevedere cu ecluze; canalizare.

beschließen, *beschloss, beschlossen (du, er beschließt) vb. (h) tr.* **1.** a decide, a hotărî; a decreta, a stipula; a pronunţa (o hotărâre judecătorească); **etwas miteinander ~** a hotărî ceva de comun acord. **2.** a încheia, a termina, a sfârşi, a isprăvi. **3.** a mărgini, a închide; **das Gebirge beschließt den Horizont** muntele închide orizontul.

Beschließer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (înv.)* administrator(-oare).

Beschließung, *-en, f.* hotărâre, decizie.

beschlossen I. *part. trec.* de la beschließen. **II.** *adj.* hotărât, stabilit; **es ist (eine) ~e Sache** e lucru hotărât.

beschlossenermaßen *adv.* după cum a fost stabilit, conform hotărârii.

Beschluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** hotărâre, decizie; decret, rezoluţie; **zu einem ~ kommen** a ajunge la o hotărâre; **einen ~ fassen** a lua o hotărâre. **2.** încheiere, terminare, sfârşit; **zum Beschluss(e)** ca încheiere, ca sfârşit. **3.** loc ţinut încuiat; **unter ~** sub cheie.

Beschluss|antrag, *-(e)s, -träge, m.* proiect de rezoluţie.

beschlussfähig *adj.* capabil, în stare de a lua o hotărâre legală; **die Versammlung war ~** adunarea era statutar constituită.

Beschlussfähigkeit *f. sg.* capacitate de a lua o decizie legală.

Beschlussfassung, *-en, f.* luare a unei hotărâri; rezoluţie.

Beschlussnahme, *-n, f.* luare a unei hotărâri, decizii.

beschlussreif *adj. (despre o problemă)* dezbătut îndeajuns pentru a se lua o hotărâre.

beschluss|unfähig *adj.* incapabil de a lua o decizie (legală).

beschmähen, *beschmähte, beschmäht, vb. (h) tr. (înv.)* a injuria, a insulta, a ocărî, a blama; a compromite.

beschmauchen, *beschmauchte, beschmaucht, vb. (h) tr. (fam.)* a afuma; a umple de fum.

beschmausen, *beschmauste, beschmaust (du, er beschmaust) vb. (h) tr. (fam.)* a da cuiva un banchet; a cinsti pe cineva cu o masă.

beschmeißen, *beschmiss, beschmissen (du, er beschmeißt) vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* v. bewerfen. **2.** a umple cu muşiţă. **3.** *(reg.)* a murdări, a mânji. **4.** a înşela, a păcăli.

beschmieren, *beschmierte, beschmiert, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* **1.** a (se) unge, a (se) acoperi cu un strat de... **2.** a (se) murdări, a (se) păta, a (se) mânji. **II.** *tr.* **1.** a mâzgăli. **2.** *(fig., fam.)* a înşela, a păcăli, a trage pe sfoară. **3.** a mitui. **4.** *(tehn.)* a gresa, a unge.

Beschmierung *f. sg.* **1.** ungere. **2.** mânjire, pătare; murdărire. **3.** *(tehn.)* gresare, gresaj.

beschmitzen, *beschmitzte, beschmitzt (du, er beschmitzt),* **beschmutzen**, *beschmutzte, beschmutzt (du, er beschmutzt) vb. (h) tr.* **1.** a murdări, a păta. **2.** *(fig.)* a terfeli; a pângări.

Beschmutzung *f. sg.* **1.** murdărire, pătare, mânjire. **2.** *(fig.)* terfelire.

beschnarchen, *beschnarchte, beschnarcht, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a mirosi, a adulmeca, a muşina. **2.** a bodogăni. **3.** a amâna o hotărâre până a doua zi.

beschnauben, *beschnaubte, beschnaubt* (rar şi *beschnob, beschnoben),* **beschnaufen**, *beschnaufte, beschnauft, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a mirosi, a adulmeca, a muşina. **2.** (despre cai) a sforăi (la cineva).

Beschneidebrett, *-(e)s, -er, n.* v. Beschneidepresse.

beschneiden, *beschnitt, beschnitten (du beschneidest, er beschneidet), vb. (h) tr.* **1.** a tăia, a reteza, a tunde; **die Haare ~** a tăia părul; **die Nägel ~** a tăia unghiile; **die Bäume ~** a tunde copacii; *(fam.)* **jm. die Flügel ~** a reteza cuiva aripile. **2.** a circumcide, a tăia împrejur. **3.** *(fig.)* a micşora, a reduce, a scădea; **jm. den Lohn ~** a scădea, a reduce cuiva salariul. **4.** *(fig.)* a trunchia, a ciunti; **das Theaterstück ~** a trunchia piesa de teatru. **5.** *(fig.)* a falsifica, a contraface (vinul).

Beschneide|hobel, *-s, -, m. (legătorie)* cuţit de rindelat, rindea de tăiat marginile (unei cărţi).

Beschneidemaschine, *-n, f.* v. Beschneidepresse.

Beschneidemesser, *-s, -, n. (rel.)* cuţit pentru circumcizie.

Beschneidepresse, *-n, f. (legătorie)* ghilotină, maşină de tăiat marginile (hârtiei sau cărţilor).

Beschneider, *-s, -, m.* **1.** persoană care execută circumcizia rituală. **2.** instrumentul cu care se execută circumcizia.

Beschneidung, *-en, f.* **1.** tăiere, tuns, retezare. **2.** *(ec.)* tăiere, reducere, restricţie; **~ der Ausgaben** reducerea cheltuielilor. **3.** tăiere împrejur, circumcizie. **4.** trunchiere, ciuntire.

beschneien, *beschneite, beschneit, vb. (h) tr.* a ninge, a acoperi cu ninsoare.

beschneit I. *part. trec.* de la beschneien. **II.** *adj.* acoperit cu zăpadă; (şi *fig.)* nins.

beschneiteln, *beschneitelte, beschneitelt (ich beschneit(e)le) vb. (h) tr.* a tunde, a reteza (copaci, crengi).

beschnellen, *beschnellte, beschnellt, vb. (h) tr. (fam.)* a păcăli, a trage pe sfoară.

beschnipfe(l)n, *beschnipfe(l)te, beschnipfe(l)t (ich beschnipf(el)e),* **beschnippe(l)n**, *beschnippe(l)te, beschnippe(l)t (ich beschnipp(el)e), vb. (h) tr.* a cresta, a tăia din margini, a ciopârţi, a ciunti.

beschnitten I. *part. trec.* de la beschneiden. **II.** *adj.* circumcis, tăiat împrejur.

Beschnittene, *-n, -n (ein Beschnittener), m.* (om) circumcis, tăiat împrejur.

beschnitze(l)n, *beschnitz(el)te, beschnitz(el)t (ich beschnitz(el)e), vb. (h) tr.* v. beschnippeln.

beschnobe(r)n, *beschnob(er)te, beschnob(er)t,* **beschnopern**, *beschnoperte, beschnopert, vb. (h) tr. (reg.)* v. beschnuppern.

beschnörkeln, *beschnörkelte, beschnörkelt (ich beschnörk(e)le), vb. (h) tr. (despre manuscrise)* a împodobi cu floricele, cu codiţe, cu linii întortocheate, cu încolăcituri (din condei).

beschnüffeln, *beschnüffelte, beschnüffelt (ich beschnüff(e)le),* **beschnuppern**, *beschnupperte, beschnuppert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(despre animale)* a mirosi, a muşina, a adulmeca. **2.** *(fig.)* a-şi băga nasul (în toate). **3.** *(vân.)* a adulmeca. **II.** *refl. reciproc (fam.)* a se apropia prudent; a se cunoaşte mai bine.

beschnüren, *beschnürte, beschnürt, vb. (h) tr.* **1.** a împodobi cu găitane, cu şnururi, cu trese. **2.** a lega cu sfoară.

Beschnürung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** împodobire cu şnururi, cu găitane. **2.** legat, legare cu sfoară. **II.** garniseală de trese, de şnururi.

bescholten I. *part. trec.* de la beschelten. **II.** *adj.* discreditat; rău famat.

Bescholtenheit *f. sg.* faimă rea, nume rău.

beschönigen, *beschönigte, beschönigt, vb. (h) tr.* a înfrumuseţa (lucrurile), a prezenta într-o lumină favorabilă.

Beschönigung, *-en, f.* înfrumuseţare; prezentare într-o lumină favorabilă.

Beschönigungsgrund, *-(e)s, -gründe, m.* motiv de scuză, pretext.

beschottern, *beschotterte, beschottert, vb. (h) tr.* a aşterne pietriş (pe...), a acoperi cu pietriş; a pune balast.

Beschotterung, *-en, f.* **1.** *sg.* aşternere de pietriş. **2.** strat de pietriş.

beschranken, *beschrankte, beschrankt, vb. (h) tr. (ferov.)* a prevedea cu bariere (o trecere de nivel).

beschränken, *beschränkte, beschränkt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) restrânge, a (se) mărgini, a (se) limita; a (se) rezuma; **auf das geringste Maß ~** a limita; a reduce la un minim.

beschränkend I. *part. prez.* de la beschränken. **II.** *adj.* restrictiv, limitativ.

beschrankt I. *part. trec.* de la beschranken. **II.** *adj. (ferov.)* (trecere de nivel) prevăzut(ă) cu bariere.

beschränkt I. *part. trec.* de la beschränken. **II.** *adj.* **1.** restrâns; mărginit, limitat; **die Gültigkeit ist auf zwei Tage ~** valabilitatea e limitată la două zile; *(com.)* **Gesellschaft mit beschränkter Haftung** societate cu răspundere limitată; *(mil.)* **~ tauglich** apt necombatant. **2.** restrâns; strâmt, strâmtorat; **von ~em Umfang(e)** de dimensiuni reduse; **in ~en Verhältnissen leben** a trăi strâmtorat, cu mijloace restrânse. **3.** *(fig.)* mărginit, prost; **~er Kopf** cap sec.

Beschränkt|heit *f. sg.* **1.** (stare de) limitare, (de) îngustare; **die ~ der Mittel zwingt zu Sparmaßnahmen** limitarea mijloacelor obligă la un regim de economii. **2.** prostie, îngustime a minţii; **das ist auf seine ~ zurückzuführen** aceasta se datorează prostiei sale.

Beschränkung, *-en, f.* îngrămădire, mărginire, limitare; restrângere; *(ec.)* **benachteiligende ~en** restricţii discriminatorii; **devisenrechtliche ~en** restricţii de schimb valutar.

Beschränkungsmaßnahme, *-n, f.* măsură de îngrădire, de limitare.

beschreib|bar *adj. (inform.)* gata, pregătit pentru înregistrare; **das Floppy ist ~** discheta este pregătită, se poate înregistra, salva pe ea.

beschreiben, *beschrieb, beschrieben, vb. (h) tr.* **1.** a descrie, a zugrăvi; **das ist nicht zu ~** asta nu se poate descrie. **2.** a acoperi, a umple scriind. **3.** *(mat.)* a duce, a trage (o linie), a descrie (un cerc etc.); **die Planeten ~ elliptische Bahnen** planetele descriu orbite eliptice.

beschreibend I. *part. prez.* de la beschreiben. **II.** *adj.* descriptiv.

Beschreiber, *-s, -, m. ,* **~in**, *-nen, f.* persoană care descrie.

beschreiblich *adj.* descriptibil, care se lasă descris, se poate descrie.

Beschreibung, *-en, f.* **1.** descriere; zugrăvire; **das spottet jeder ~** aceasta nu se poate descrie, aceasta întrece orice închipuire; **eine genaue ~ liegt bei** este anexată o descriere amănunţită. **2.** *(mat.)* descriere (a unui cerc etc.). **3.** legendă.

beschreien, *beschrie, beschrie(e)n, vb. (h) tr.* **1.** a striga, a zbiera, a ţipa, a răcni (la cineva sau ceva); **das neugeborene Kind beschrie die vier Wände** noul născut a ţipat de a ridicat casa. **2.** a jeli ţipând. **3.** a vorbi mult (despre ceva). **4.** a defăima; a face (cuiva) o reputaţie proastă. **5.** a influenţa în bine sau în rău; a deochea.

beschreiten, *beschritt, beschritten (du beschreitest, er beschreitet), vb. (h) tr.* a păşi (pe... sau în...); a păşi, a (o) lua, a merge pe, a (o) apuca (pe...); **das Zimmer ~** a păşi, a intra în cameră; **einen Weg ~** a (o) apuca pe un drum; **den Rechtsweg ~** a lua calea judecăţii.

Beschrieb, *-s, -e, m. (elv.)* v. Beschreibung.

beschriebenermaßen *adv.* după cum a fost descris, după cum reiese din descriere.

beschriften, *beschriftete, beschriftet (du beschriftest, er beschriftet), vb. (h) tr.* **1.** a scrie o explicaţie, o legendă, o inscripţie (sub figuri, desene etc.); *(inform.)* **eine Diskette ~** a scrie pe eticheta unei dischete. **2.** a eticheta.

Beschriftung, *-en, f.* **1.** etichetare. **2.** explicaţie, legendă, inscripţie.

beschroten, *beschrotete, beschrotet (du beschrotest, er beschrotet) vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a debavura, a tăia marginile. **2.** *(vân.)* a umple cartuşul cu alice.

beschuhen, *beschuhte, beschuht, vb. (h) tr.* **1.** a încălţa. **2.** *(tehn.)* a pune sabot; a fereca vârful (unui par).

Beschuhung *f. sg.* încălţare; încălţăminte.

beschuldigen, *beschuldigte, beschuldigt, vb. (h) tr.* a acuza; **jn. einer Sache ~** a învinovăţi, a acuza pe cineva de ceva; **sie beschuldigt ihn des Diebstahls** ea îl acuză de furt.

Beschuldiger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* acuzator(-oare).

beschuldigt I. *part. trec.* de la beschuldigen. **II.** *adj.* învinovăţit, acuzat.

Beschuldigte, *-n, -n (ein Beschuldigter) m.* şi *f.* acuzat(ă).

Beschuldigung, *-en, f.* **1.** *sg.* învinovăţire, acuzare. **2.** acuzaţie.

beschulen, *beschulte, beschult, vb. (h) tr.* **1.** a da la şcoală, a şcolariza. **2.** a înzestra cu şcoală (o comună).

Beschulung, *-en, f.* **1.** şcolarizare. **2.** înzestrare cu şcoli.

beschummeln, *beschummelte, beschummelt (ich beschumm(e)le) vb. (h) tr. (fam.)* a înşela, a trage pe sfoară, a păcăli.

Beschummelung *f. sg. (fam.)* înşelăciune, păcăleală.

beschuppen, *beschuppte, beschuppt, vb. (h) tr.* **1.** a acoperi cu solzi. **2.** a curăța de solzi. **3.** *(fam.)* a înșela.

beschuppt I. *part. trec.* de la beschuppen. **II.** *adj.* **1.** cu solzi. **2.** *(despre păr)* cu mătreață. **3.** fără solzi, curățat de solzi. **4.** *(fam.)* înșelat, păcălit.

beschupsen, *beschupste, beschupst (du, er beschupst) vb. (h) tr. (fam.)* v. beschuppen **(3).**

beschürfen, *beschürfte, beschürft, vb. (h) tr.* **1.** a explora, a prospecta. **2.** *(mine)* a descoperi, a deschide un filon.

beschürzen, *beschürzte, beschürzt (du, er beschürzt) vb. (h) refl.* a(-și) pune șorțul.

Beschuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** *(mil.)* tragere, canonadă, bombardament. **2.** verificare prin tragere (a unei arme de foc). **3.** *(reg.)* venit; profit. **4.** *(reg.)* pavaj.

beschütten, *beschüttete, beschüttet (du beschüttest, er beschüttet) vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) uda, a (se) stropi; a(-și) turna (pe...). **II.** *tr.* **1.** a acoperi; **mit Blumen** ~ a acoperi cu flori. **2.** a acoperi, a astupa, a umple; **mit Erde** ~ a umple cu pământ; **den Weg mit Kies** ~ a acoperi drumul cu pietriș, a pietrui.

Beschüttkanne, *-n, f. (reg.)* stropitoare.

Beschüttung *f. sg.* **1.** stropire; udare. **2.** umplere; astupare.

beschützen, *beschützte, beschützt (du, er beschützt) vb. (h) tr.* a ocroti, a apăra, a feri, a proteja.

Beschützer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* ocrotitor(-oare), protector(-oare), apărător(-oare).

Beschützung, *-en, f.* apărare, ocrotire, protejare, protecție.

beschwägert *adj.* încuscrit.

beschwänzen, *beschwänzte, beschwänzt (du, er beschwänzt) vb. (h) tr.* a pune coadă; **die abergläubische Vorstellung beschwänzt den Teufel** superstiția pune dracului coadă, îl vede pe dracu cu coadă.

beschwänzt I. *part. trec.* de la beschwänzen. **II.** *adj.* cu coadă.

beschwatzen, *beschwatzte, beschwatzt (du, er beschwatzt)*, **beschwätzen**, *beschwätzte, beschwätzt (du, er beschwätzt), vb. (h) tr.* **1.** a îndupleca, a convinge, a ademeni prin vorbe dulci; **zu etwas** ~ a convinge prin vorbe dulci; **sich zu etwas** ~ **lassen** a se lăsa înduplecat, convins. **2.** a cleveti, a vorbi de rău, a calomnia.

Beschwatzung, *-en, f.* **1.** înduplecare, convingere prin vorbe multe. **2.** clevetire, calomniere.

beschweifen, *beschweifte, beschweift, vb. (h) tr.* v. beschwänzen.

beschweift I. *part. trec.* de la beschweifen. **II.** *adj.* v. beschwänzt.

beschweigen, *beschwieg, beschwiegen, vb. (h) tr.* a trece sub tăcere; a face să tacă.

beschweißen, *beschweißte, beschweißt (du, er beschweißt) vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) uda, a (se) murdări de sudoare. **2.** *(despre vânat)* a lăsa urme de sânge.

beschwemmen, *beschwemmte, beschwemmt, vb. (h) tr.* a inunda.

Beschwer *f. sg. (înv.)* greutate, dificultate; neplăcere; supărare, necaz; **ohne** ~ fără nici o dificultate, fără greutate.

Beschwerde, *-n, f.* **1.** greutate, dificultate; neplăcere; supărare, necaz. **2.** boală, indispoziție; infirmitate; **er empfindet die ~n des Alters** simte neajunsurile, greutățile bătrâneții. **3.** *(jur.)* reclamație, plângere; apel, recurs; **gegen jn.** ~ **erheben** sau **über jn.** ~ **führen** a se plânge împotriva cuiva, a reclama pe cineva; *(ec.)* **abgelehnte** ~ reclamație respinsă; **vorgebrachte** ~ reclamație pusă în discuție; **unbegründete** ~ reclamație neîntemeiată.

Beschwerdebrief, *-(e)s, -e, m. (ec.)* scrisoare de reclamație.

Beschwerdebuch, *-(e)s, -bücher, n.* condică de reclamații.

Beschwerdebüro, *-s, -s, n.* birou de reclamații.

beschwerdefrei *adj.* fără dureri, fără simptome de boală, fără supărări.

Beschwerdefrist, *-en, f. (ec.)* termen de recurs.

Beschwerdeführer, *-s, -, m.* reclamant, pârâș.

Beschwerdeführung, *-en, f.* reclamație, plângere.

Beschwerdematerial, *-s, -ien* [-liən], *n.* material care formează obiectul reclamației; dosar al unei reclamații.

Beschwerdepunkt, *-(e)s, -e, m.* punct, problemă la care se referă o reclamație.

Beschwerdesache, *-n, f. (jur.)* obiect de reclamație, cauză a reclamației.

Beschwerde|stelle, *-n, f. (jur.)* **1.** birou, oficiu de reclamații. **2.** instanță la care se adresează reclamațiile.

Beschwerdeschrift, *-en, f. (jur.)* reclamație scrisă.

Beschwerdeverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură aplicată reclamației; procedură de recurs.

beschwerdevoll *adj.* anevoios, greu, obositor, dificil.

Beschwerdeweg, *-(e)s, -e, m.* cale judiciară; **den** ~ **beschreiten** (sau **gehen**) a alege calea justiției, a depune o plângere, a înainta o reclamație.

beschweren, *beschwerte, beschwert, vb. (h)* **I.** *tr.* a încărca, a împovăra; a îngreuna; **dieser Käse beschwert den Magen** brânza aceasta cade greu la stomac; **mit Sorgen** ~ a încărca, a copleși de griji; **mit einer Hypothek** ~ a greva cu o ipotecă. **II.** *refl. (über* cu *ac.)* a se plânge (de); a reclama; **ich beschwere mich über ihn** mă plâng de el, îl reclam.

Beschwerer, *-s, -, m.* **1.** *(jur.)* reclamant. **2.** v. Briefbeschwerer.

beschwerlich *adj.* **1.** greu, obositor, anevoios; supărător, plicticos; ~ **sein** (sau **fallen**) a incomoda, a supăra, a fi inoportun, a cădea belea pe capul cuiva. **2.** *(jur.)* oneros.

Beschwerlichkeit, *-en, f.* greutate, osteneală, anevoință.

Beschwernis, *-ses, -se, n.* plictiseală, supărare, necaz; greutate, osteneală, dificultate.

Beschwerung *f. sg.* încărcare; împovărare; îngreunare.

beschwichtigen, *beschwichtigte, beschwichtigt, vb. (h) tr.* a liniști, a calma; a alina, a potoli; a face să tacă; **seinen Hunger** ~ a-și potoli foamea; **seinen Zweifel** ~ a-și risipi îndoiala.

Beschwichtiger, *-s, -, m.* persoană care liniștește, alină, potolește.

Beschwichtigung, *-en, f.* **1.** liniștire, potolire, alinare. **2.** cuvânt sau gest de liniștire, de alinare.

Beschwichtigungsgeld, *-(e)s, -er, n.* preț al tăcerii, bani dați cuiva ca să tacă, să nu spună ce știe.

Beschwichtigungshofrat, *-(e)s, -räte, m. (iron.)* arbitru pentru aplanarea diferendelor; veșnicul împăciuitor.

Beschwichtigungs|politik *f. sg.* politică de împăciuire, de acalmare.

Beschwichtigungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de a împăca, de a liniști pe cineva; încercare de a cumpăra tăcerea cuiva.

beschwindeln, *beschwindelte, beschwindelt (ich beschwind(e)le), vb. (h) tr.* a înșela; a păcăli; a escroca.

Beschwind(e)lung, *-en, f.* înșelăciune; păcăleală; escrocare.

beschwingen, *beschwingte, beschwingt, vb. (h) tr.* **1.** a înaripa. **2.** *(fig.)* a da (cuiva) avânt, entuziasm.

beschwingt *adj.* **I.** *part. trec.* de la beschwingen. **II.** *adj.* **1.** înaripat. **2.** *(fig.)* avântat; entuziasmat; **mit ~en Schritten** cu pași ușori, înaripați.

beschwipsen, *beschwipste, beschwipst (du, er beschwipst), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) chercheli, a (se) ameți.

beschwipst I. *part. trec.* de la beschwipsen. **II.** *adj.* amețit, cherchelit, cu chef.

beschwitzen, *beschwitzte, beschwitzt (du, er beschwitzt), vb. (h) tr.* v. beschweißen **(1).**

beschwören, *beschwor, beschworen, vb. (h) tr.* **1.** a jura, a întări prin jurământ. **2.** a implora, a ruga fierbinte, a conjura. **3.** a descânta, a goni spiritele.

Beschwörer, *-s, -, m.* vrăjitor, magician, necromant.

Beschwörerei, *-en, f.* descântec, exorcism.

Beschwörung, *-en, f.* **1.** confirmare prin jurământ. **2.** implorare, conjurare, rugă stăruitoare. **3.** descântec, exorcism.

Beschwörungsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de vrăji, carte cu formule magice, de necromanție.

Beschwörungsformel, *-n, f.* descântec, formulă exorcistică.

Beschwörungskunst, *-künste, f.* arta de a face exorcisme.

beseelen, *beseelte, beseelt, vb. (h) tr.* a însufleți, a anima; *(fig.)* a entuziasma; **reine Menschenliebe beseelte sie** era însuflețită de dragoste pură față de oameni.

beseelt I. *part. trec.* de la beseelen. **II.** *adj.* însuflețit, animat; entuziasmat; plin de entuziasm, de însuflețire; **das ~e Spiel der Schauspielerin** jocul însuflețit al actriței.

Beseelt|heit *f. sg.* însuflețire, animație; entuziasm.

Beseelung *f. sg.* însuflețire, animație.

besegeln, *besegelte, besegelt (ich beseg(e)le), vb. (h) tr. (mar.)* **1.** a pune pânze (unei corăbii). **2.** a naviga cu vele (pe o apă).

besegnen, *besegnete, besegnet (du besegnest, er besegnet), vb. (h) refl. (bis.)* a se închina.

besehen, *besah, besehen (du besiehst, er besieht), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) privi, a se uita la; a (se) examina; **das muss man bei Licht(e)** ~ trebuie bine examinat, bine cercetat. **2.** *(fam.)* a încasa, a mânca (o bătaie bună); **etwas** ~ a o încasa; **etwas nicht** ~ **können** a nu putea suferi ceva.

besehenswert, **besehenswürdig** *adj.* demn, vrednic de văzut; **das ist nicht** ~ asta nu merită să fie văzut.

besehnen, *besehnte, besehnt, vb. (h) tr.* a pune coardă (la arc).

beseifen, *beseifte, beseift, vb. (h)* **I.** *tr.* a săpuni, a da cu săpun. **II.** *refl. (fam.)* a se chercheli, a se îmbăta, a se afuma.

beseilen, *beseilte, beseilt, vb. (h) tr. (mar.)* a echipa cu funii, cu odgoane; a greea.

Beseilung *f. sg. (mar.)* greere a unei nave.

beseitbar *adj.* care se poate înlătura, înlăturabil.

beseitigen, *beseitigte, beseitigt, vb. (h) tr.* a înlătura, a da la o parte; a îndepărta; a lichida; a suprima; *(fig.)* a-(i) face (cuiva) de petrecanie, a lichida pe cineva.

Beseitigung *f. sg.* îndepărtare, înlăturare; **die ~ der Arbeitslosigkeit** lichidarea șomajului.

beseligen, *beseligte, beseligt, vb. (h) tr.* a ferici, a face fericit.

beseligend I. *part. prez.* de la beseligen. **II.** *adj.* care face fericit.

Beseligung *f. sg.* fericire.

Besen, *-s, -, m.* **1.** mătură; **mit eisernem** ~ **auskehren** a face ordine fără milă; **jn. auf den** ~ **laden a)** a duce cu preșul, a păcăli pe cineva; **b)** a da afară pe cineva; *(fig.)* **neue** ~ **kehren gut** sita nouă cerne bine. **2.** *(fam.)* femeie de serviciu. **3.** *(fam., în expr.)* **alter** ~ baborniță. **4.** bidinea. **5.** *(fam.)* puști. **6.** *(vulg.)* târfă. **7.** *(elv. argou)* fată.

Besenbinder, *-s, -, m.* măturar, meseriaș care face mături.

besenden, *besandte, besandt (du besendest, er besendet) vb. (h) tr.* v. beschicken **(1).**

besendürr *adj.* uscățiv, slab ca un țâr.

besenförmig *adj.* în formă de mătură.

besengen, *besengte, besengt, vb. (h) tr.* a pârjoli, a pârli; a arde; a frige.

Besenheide *f. sg. (bot.)* iarbă-neagră *(Calluna vulgaris).*

Besenkammer, *-n, f.* debara.

Besenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** brâncuță *(Sisymbrium officinale).* **2.** mătură *(Kochia scoparia).* **3.** grozamă-de-pădure *(Sarothamnus scoparius).*

Besenputz, *-(e)s, m. sg.* stucatură aplicată prin stropire cu mătura.

Besenranke, *-n, f.* v. Besenkraut **(1).**

besenrein *adj.* bine măturat, curat ca oglinda; **einen Neubau** ~ **übergeben** a preda primilor chiriași o clădire pusă la punct.

Besenreis(ig), *-(e)s, n. sg.* crengi pentru târnuri.

Besen|stiel, *-(e)s, -e, m.* coadă de mătură; **er geht, als hätte er einen** ~ **verschluckt** umblă de parcă ar fi înghițit un par (sau un băț).

Besen|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* grozamă *(Genista sagittalis).*

besessen I. *part. trec.* de la besitzen. **II.** *adj.* **1.** posedat, apucat (de duhuri rele); nebun; **wie vom Teufel** ~ **sein** a fi ca posedat de diavol; **wie** ~ **wegrennen** a o lua la sănătoasa ca apucat. **2.** obsedat; angajat; entuziasmat, pasionat; **von einer Idee** ~ **sein** a fi obsedat de o idee; **er ist ein ~er Spieler** e un jucător pasionat.

Besessene, *-n, -n, (ein Besessener) m.* și *f.* **1.** persoană posedată, apucată (de duhurile rele); nebun(ă). **2.** persoană obsedată, entuziastă, pasionată.

Besessenheit *f. sg.* **1.** obsesie; dorință pătimașă, obsedantă. **2.** furie.

besetzen, *besetzte, besetzt (du, er besetzt), vb. (h) tr.* **1.** a garnisi, a împodobi; a tivi, a borda; **mit Edelsteinen** ~ a încrusta cu pietre scumpe. **2.** a ocupa (un post); a numi (într-o funcție); *(teatru)* a distribui (rolurile). **3.** a ocupa; a rezerva; **einen Platz** ~ a ocupa un loc. **4.** *(mil.)* a ocupa, a cuceri (un teritoriu, o poziție cu trupe). **5.** *(vân., pisc.)* a umple, a popula; **einen Teich mit Fischbrut** ~ a popula un eleșteu cu puiet de pește. **6.** a așeza, a pune (în sau pe ceva); **den Tisch mit Speisen** ~ a așeza mâncărurile pe masă.

besetzt I. *part. trec.* de la besetzen. **II.** *adj.* ocupat; **alles ~!** toate locurile sunt ocupate! *(mil.)* **~es Gebiet** regiune ocupată (de inamic).

Besetzt|zeichen, *-s, -, n. (tel.)* semnal, ton de ocupat.

Besetzung, *-en, f.* **1.** numire (într-un post); *(teatru)* distribuție; **die ~ der Rollen** distribuirea rolurilor. **2.** ocupare, luare în stăpânire. **3.** *(vân., pisc.)* populare. **4.** *(ec.)* fixarea numărului de lucrători pe echipe.

Besetzungsmacht, *-mächte, f. (elv.)* v. Besatzungsmacht.

Besetzungsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de a ocupa (un post, un teritoriu).

Besetzungsvorschlag, *-(e)s, -schläge, m.* propunere de numire (într-un post).

beseufzen, *beseufzte, beseufzt (du, er beseufzt), vb. (h) tr.* a ofta, a plânge (după, pentru ceva), a deplânge.

besichtigen, *besichtigte, besichtigt, vb. (h) tr.* **1.** a se uita la ceva, a privi; a vizita (o expoziție); a viziona (un film). **2.** a examina (privind). **3.** *(mil.)* a inspecta; a trece în revistă.

Besichtiger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care privește, vizionează, examinează.

Besichtigung, *-en, f.* **1.** vizitare (a unui muzeu etc.); vizionare (a unui film). **2.** examinare; **~ durch Sachverständige** expertiză. **3.** *(mil.)* inspecție; trecere în revistă.

Besichtigungsbericht, *-(e)s, -e, m.* raport asupra inspecției.

Besichtigungsfahrt, *-en, f.* turneu de inspecție; călătorie de documentare.

Besichtigungsgebühr, *-en, f.* taxă de expertiză.

Besichtigungs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc al inspecției, al descinderii, al expertizei.

Besichtigungsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de inspecție.

Besichtigungsreise, *-n, f.* v. Besichtigungsfahrt.

Besichtigungs|zeit, *-en, f.* ore de vizitare, vizionare (la muzeu, expoziție etc.).

besiedeln, *besiedelte, besiedelt (ich besied(e)le), vb. (h) tr.* a coloniza, a popula (o regiune).

Besied(e)lung, *-en, f.* colonizare.

besiegbar *adj.* care poate fi învins.

Besiegbarkeit *f. sg.* posibilitate de a fi învins.

besiegeln, *besiegelte, besiegelt (ich besieg(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a pecetlui, a sigila. **2.** *(fig.)* a întări; a pecetlui; **mit einem Händedruck ~** a pecetlui, a întări cu o strângere de mână. **3.** *(fig.)* a pecetlui, a hotărî; **js. Schicksal ~** a hotărî soarta cuiva.

Besieg(e)lung, *-en, f.* **1.** pecetluire, sigilare. **2.** *(fig.)* hotărâre, întărire, pecetluire.

besiegen, *besiegte, besiegt, vb. (h) tr.* a birui, a învinge, a înfrânge.

Besieger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* învingător(-oare), biruitor(-oare).

besiegt **I.** *part. trec.* de la besiegen. **II.** *adj.* învins, înfrânt, biruit; **sich für ~ erklären** a se declara învins, a se da bătut.

Besiegte, *-n, -n, (ein Besiegter), m.* și *f.* învins(ă), biruit(ă), înfrânt(ă).

Besiegung, *-en, f.* biruire, învingere.

Besing, *-s, -e, m. (reg.)* v. Heidelbeere.

besingen, *besang, besungen, vb. (h) tr.* a cânta, a slăvi prin cântece.

besingenswert, **besingenswürdig** *adj.* demn de a fi cântat.

besinnen, *besann, besonnen, vb. (h) refl.* **1.** a se gândi bine, a se concentra, a-și aduna mințile, a-și bate capul. **2.** a reflecta, a (se) chibzui; a-și da seama; **ohne sich zu ~** fără a mai sta pe gânduri. **3.** a-și aminti, a-și aduce aminte; **ich kann mich nicht darauf ~** nu-mi pot aminti de aceasta; **wenn ich mich recht besinne** dacă îmi aduc bine aminte; **seit Menschen sich ~** de totdeauna, de când lumea. **4.** *(în expr.)* **sich anders** (sau **eines Besseren**, sau **eines anderen**) **~** a se răzgândi.

Besinnen, *-s, n. sg.* **1.** gândire, concentrare. **2.** chibzuire, reflectare; șovăire, ezitare; **was nützt das lange ~?** la ce bun atâta frământare, atâta ezitare?

besinnlich *adj.* gânditor, reflexiv; recules, retras; liniștit.

Besinnlichkeit *f. sg.* v. Beschaulichkeit.

Besinnung *f. sg.* **1.** cunoștință, conștiință; **die ~ verlieren** a-și pierde cunoștința, a leșina; *(fig.)* a-și pierde mințile, a-și pierde cumpătul; **wieder zur ~ kommen** a-și veni în fire, a-și recăpăta cunoștința; *(fig.)* a se dezmetici; **er war nicht bei ~** n-a fost în toate mințile; **komm zur ~!** vino-ți în fire! **2.** chibzuință.

Besinnungskraft *f. sg.* memorie.

besinnungslos **I.** *adj.* fără cunoștință; leșinat; **~ werden** a-și pierde cunoștința, a leșina. **II.** *adj.* fără să reflecteze, fără să gândească, pe negândite.

Besinnungslosigkeit *f. sg.* leșin, nesimțire, pierdere a cunoștinței.

besippt *adj.* înrudit.

Besitz, *-es, -e, m.* proprietate, avere; posesiune; stăpânire; **etwas in ~ nehmen** a lua ceva în posesiune, în stăpânire; **im ~(e) haben** a poseda, a avea în stăpânire; **im ~(e) eines Buches** (sau **von einem Buche**) **sein** a fi în posesia unei cărți; **von etwas ~ ergreifen** a lua în posesie, în stăpânire ceva; **staatlicher ~** proprietate de stat, bunuri ale statului; **im ~(e) Ihres Schreibens...** confirm primirea scrisorii dumneavoastră; *(ec.)* **gemeinsamer ~** proprietate comună; **mittelbarer ~** proprietate indirectă; **rechtmäßiger ~** deținere legală; **tatsächlicher ~** posesiune efectivă, de fapt.

Besitz|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* pretenție de proprietar.

besitz|anzeigend *adj. (gram.)* posesiv; **~es Fürwort** pronume posesiv.

besitzbar *adj.* care poate fi posedat.

Besitz|einkommen, *-s, n. sg. (ec.)* venit din capital; intrare de venituri din capital.

Besitz|einräumung, *-en, f. (jur.)* punere în posesie.

besitzen, *besaß, besessen (du, er besitzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a poseda; a avea; a deține; a stăpâni. **2.** a sta bine, solid așezat (pe ceva); **ein Pferd ~** a se ține bine în șa. **3.** *(despre cocoș)* a călca (găina). **II.** *refl. (fig.)* a se stăpâni; a se controla.

besitzend **I.** *part. prez.* de la besitzen. **II.** *adj.* avut, bogat; **die ~en Klassen** clasele avute.

Besitzende, *-n, -n, (ein Besitzender), m.* și *f.* posesor(-oare).

Besitzer, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* posesor(-oare); proprietar(ă), deținător(-oare); **der rechtmäßige ~** posesorul legal.

Besitz|ergreifer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care ia în posesie, în stăpânire.

Besitz|ergreifung, *-en, f.* **1.** luare (sau intrare) în posesie, în stăpânire. **2.** expropriere.

besitzfähig *adj. (jur.)* în stare, capabil de a fi proprietar.

Besitzfall, *-(e)s, -fälle m. (gram.)* cazul genitiv.

Besitzgemeinschaft *f. sg.* coposesiune, posesiune colectivă.

Besitzklage, *-n, f. (jur.)* acțiune judiciară, reclamație în legătură cu o posesiune.

Besitzklasse, *-n, f.* clasă posedantă.

besitzlos *adj.* fără avere, sărac, nevoiaș, neavut.

Besitzlose, *-n, -n, (ein Besitzloser), m.* și *f.* persoană lipsită de avere, sărac(ă).

Besitzlosigkeit *f. sg.* lipsă de avere, paupertate, sărăcie.

Besitznahme, **Besitznehmung** *f. sg.* luare în posesie, în stăpânire.

Besitzrecht, *-(e)s, m. sg.* drept de posesiune.

Besitz|störung, *-en, f. (jur.)* tulburare a posesiunii.

Besitz|streben, *-s, n. sg.* tendință, năzuință de a poseda, dorință de a stăpâni.

Besitz|stück, *-(e)s, -e, n. (jur.)* obiect aflat în posesia cuiva.

Besitz|titel, *-s, -, m. (jur.)* titlu de proprietate.

Besitz|tum, *-s, -tümer, n.* proprietate, posesiune.

Besitzung, *-en, f.* **1.** *sg.* posesiune, proprietate, stăpânire. **2.** proprietate, avere; proprietate (agricolă, imobiliară).

Besitzver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport de posesiune.

Besitzwechsel, *-s, -, m.* **1.** schimbare a posesorului. **2.** *(fam. iron.)* furt, înstrăinare. **3.** *(ec.)* schimb, transfer de proprietăți.

Besitz|zer|splitterung, *-en, f. (ec.)* divizare a proprietății.

besocken, *besockte, besockt, vb. (h) tr.* a încălța cu șosete.

besoffen **I.** *part. trec.* de la besaufen. **II.** *adj.* beat.

Besoffenheit *f. sg. (vulg.)* (stare de) ebrietate, beție.

besohlen, *besohlte, besohlt, vb. (h) tr.* a pingeli.

besolden, *besoldete, besoldet (du besoldest, er besoldet), vb. (h) tr.* a salariza; a plăti (cuiva) salariul, leafa; **ein schlecht besoldeter Posten** un post prost plătit.

Besoldete, *-n, -n (ein Besoldeter), m.* și *f.* **1.** salariat(ă). **2.** *(peior.)* persoană în solda cuiva.

Besoldung, *-en, f.* **1.** *sg.* salarizare, plătire, achitare a lefii. **2.** salariu; leafă; remunerație; soldă. **3.** angajare, plătire de mercenari.

Besoldungs|erhöhung, *-en, f.* ridicare, mărire, sporire a salariului.

Besoldungs|sperre, *-n, f.* suspendare a plății salariilor, a soldei.

Besoldungsver|hältnisse *pl.* condiții de salarizare.

Besoldungs|zulage, *-n, f.* adaos, supliment la salariu.

besömmern, *besömmerte, besömmert, vb. (h) tr. (agr.)* a cultiva cu culturi de vară, a folosi numai vara.

Besömmerung *f. sg. (agr.)* cultivare cu culturi de vară.

besonder *adj.* **1.** deosebit, neobișnuit, extraordinar; straniu, curios, bizar, ciudat; **ein ~er Mensch** un om ciudat; **eine ~e Schönheit** o frumusețe neobișnuită; **ich habe das ~e Vergnügen** am deosebita plăcere să ... **2.** separat; **~es Zimmer** cameră separată; **in ~er Zeile** (cu) aliniat nou, (cu) rând nou, de la cap. **3.** specific, caracteristic, propriu, particular; **meine ~e Meinung** părerea mea proprie.

Besondere, *-n (etwas Besonderes), n. sg.* particularitate, caracteristică, specific; **nichts ~s** nimic deosebit, nimic prea grozav; **es ist nichts ~s an ihm** nu-i nimic de capul lui; **im ~n erwähnen** a aminti în mod deosebit.

Besonder|heit, *-en, f.* **1.** particularitate, caracteristică, specialitate. **2.** ciudățenie.

besonders *adv.* **1.** îndeosebi, în special, în mod deosebit, mai ales, mai cu seamă; **das befriedigt mich nicht ~** asta nu mă satisface în mod deosebit, nu prea mă mulțumește. **2.** în parte, separat, izolat.

besonnen[1], *besonnte, besonnt, vb. (h) tr. (despre soare)* a lumina, a încălzi, a însori; **sich ~ lassen** a se expune la soare.

besonnen[2] **I.** *part. trec.* de la besinnen. **II.** *adj.* chibzuit, prevăzător, precaut, prudent, circumspect, cumpătat, ponderat, cuminte.

Besonnenheit *f. sg.* cumințenie, chibzuință; prudență, precauție, seriozitate; prevedere; luciditate.

besonnt **I.** *part. trec.* de la besonnen[1]. **II.** *adj.* luminat de soare, expus la soare, scăldat în soare, însorit.

Besonnung *f. sg.* expunere la soare, luminare și încălzire la soare; însorire.

Besonnungsmesser, *-s, -, m.* aparat pentru măsurarea radiațiilor solare.

besorgen, *besorgte, besorgt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a îngriji; **Kinder** (sau **Kranke**) **~** a îngriji copii (sau bolnavi). **2.** a se îngriji (de...) a avea grijă (de...), a purta de grijă (cuiva sau unui lucru); a se ocupa (de...). **3.** a face (un comision); a îndeplini, a executa (obligații, sarcini); **das Mittagessen ~** a găti prânzul; **den Haushalt ~** a avea grijă de casă, a face menajul; **Einkäufe ~** a face cumpărături, târguieli. **4.** *(în expr.)* **ich werde es ihm ~** sau **ich werde ihm seine Siebensachen ~** am să-i arăt eu lui, am să-l aranjez eu. **5.** a face rost de ...., a procura; **eine Theaterkarte ~** a procura un bilet de teatru, a face rost de un bilet la teatru. **II.** *intr.* a fi îngrijorat, a-și face griji, a se teme; **ich besorge, dass sie krank wird** mă tem să nu se îmbolnăvească.

Besorger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* îngrijitor(-oare).

besorglich *adj.* **1.** îngrijorat, îngrijat, neliniștit. **2.** neliniștitor, alarmant, îngrijorător. **3.** grijului, scrupulos, meticulos.

Besorglichkeit *f. sg.* **1.** îngrijorare, teamă. **2.** grijă, scrupulozitate, meticulozitate.

Besorgnis, *-se, f.* îngrijorare, teamă; **~se hegen** a avea temeri, a fi îngrijorat.

Besorgnis er|regend *adj.* îngrijorător; **die Lage ist ~** situația este îngrijorătoare, alarmantă.

besorgt *adj.* îngrijorat, neliniștit; **um** (sau **für**) **etwas ~ sein** a fi îngrijorat de ceva.

Besorgt|heit *f. sg.* v. Besorgnis.

Besorgung, *-en, f.* **1.** grijă, purtare de grijă. **2.** executare, îndeplinire; **die ~ des Haushaltes erfordert viel Zeit** facerea menajului necesită mult timp. **3.** procurare; cumpărătură; **~en machen** a face târguieli.

Besorgungsgebühr, *-en, f.* (taxă de) comision, procent.

be|spähen, *bespähte, bespäht, vb. (h) tr.* a pândi, a spiona, a urmări.

be|spangen, *bespangte, bespangt, vb. (h) tr.* a prinde în agrafe.

be|spannen, *bespannte, bespannt, vb. (h) tr.* **1.** a aplica (un material întins); a tapisa; **mit Leinwand ~** a întinde pânză (pe ceva), a acoperi cu pânză întinsă; **eine Trommel ~** a întinde membrana pe tobă; **ein Instrument mit Saiten ~** a pune coarde la un instrument. **2.** a înhăma; **den Wagen mit Pferden ~** a înhăma caii la căruță.

be|spannt **I.** *part. trec.* de la bespannen. **II.** *adj.* **1.** acoperit (cu un material întins) cu coarde. **2.** *(despre vehicule cu tracțiune animală)* înhămat, înjugat.

Be|spannung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** acoperire; tapisare; prevedere cu coarde. **2.** *(în expr.)* **~ der Räder** bandajare a roților. **3.** înhămat al animalelor de tracțiune. **II.** **1.** prelată, învelitoare, husă. **2.** animale de tracțiune.

be|speien, *bespie, bespie(e)n, vb. (h) tr.* v. bespucken.

be|spicken, *bespickte, bespickt, vb. (h)* **I.** *tr.* a împăna; **das Fleisch** ~ a împăna carnea cu slănină; **mit Blumen** ~ a împodobi cu flori. **II.** *refl. (glumeț)* a se umple de bani, a face avere.

be|spiegeln, *bespiegelte, bespiegelt (ich bespieg(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a reflecta în oglindă. **2.** a lumina, a iradia în oglinzi. **3.** *(fig.)* a oglindi, a descrie, a reda, a zugrăvi. **II.** *refl.* a se privi; *(fam.)* a se admira în oglindă; a se oglindi; **der Wald bespiegelt sich im klaren See** pădurea se reflectă, se oglindește în apa limpede a lacului.

Be|spieg(e)lung, *-en, f. (și fig.)* oglindire, reflectare.

be|spinnen, *bespann, besponnen, vb. (h) tr.* **1.** a îmbrăca cu fire, cu păienjeniș. **2.** *(text.)* a împleti. **3.** *(electr.)* a izola.

be|spitzeln, *bespitzelte, bespitzelt (ich bespitz(e)le), vb. (h) tr.* a pune sub urmărire; a pândi, a spiona, a urmări.

Be|spitzelung, *-en, f.* urmărire, observare din umbră, spionare.

be|spitzen, *bespitzte, bespitzt (du, er bespitzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ascuți. **2.** v. bespitzeln. **II.** *refl.* a se pili, a se chercheli, a se ameți, a se afuma.

be|spitzt I. *part. trec.* de la bespitzen. **II.** *adj.* **1.** ascuțit. **2.** pilit, cherchelit, amețit.

be|sponnen I. *part. trec.* de la bespinnen. **II.** *adj.* îmbrăcat; **~er Draht** sârmă izolată; **~e Saiten** coarde îmbrăcate; **~er Knopf** nasture îmbrăcat.

bespornen, *bespornte, bespornt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) împintena, a(-și) pune pinteni.

be|spornt I. *part. trec.* de la bespornen. **II.** *adj.* pintenat, cu pinteni.

be|spötteln, *bespöttelte, bespöttelt (ich bespött(e)le) vb. (h) tr.* a zeflemisi, a ironiza, a lua peste picior.

Be|spöttelung, *-en, f.* zeflemisire, ironizare.

be|spotten, *bespottete, bespottet (du bespottest, er bespottet), vb. (h) tr.* a-și bate joc (de cineva sau ceva), a lua în râs.

Be|spottung, *-en, f.* batjocorire.

be|sprechen, *besprach, besprochen (du besprichst, er bespricht), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a discuta, a dezbate; **ein politisches Ereignis** ~ a comenta un eveniment politic. **2.** a pune la cale, a pune la punct, a stabili, a fixa, a hotărî; **ein Stelldichein** ~ a pune la cale o întâlnire; **den Zeitpunkt** ~ a stabili momentul. **3.** a face o recenzie; a recenza; **ein Buch** ~ a recenza o carte, a prezenta o carte. **4.** a imprima; **eine Schallplatte** ~ a imprima un disc de patefon. **5.** a descânta. **6.** *(înv.)* a persuada, a convinge; a vorbi (cuiva) insistent. **II.** *refl. reciproc* **(mit)** a se consfătui, a delibera, a avea o convorbire (cu ...), a se înțelege, a se pune de acord (cu ...).

Be|sprecher, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** recenzent(ă). **2.** persoană care își imprimă vocea pe o bandă de magnetofon sau pe un disc. **3.** descântător(-oare).

Be|sprechraum, *-(e)s, -räume, m. (radio.)* studio.

Be|sprechung, *-en, f.* **1.** convorbire; dezbatere; discuție; consfătuire; conferință; **zur ~ kommen** a trece la discuții. **2.** recenzie. **3.** descântare; **die ~ der Krankheit durch den Medizinmann** descântarea bolii efectuată de vraci.

Be|sprechungs|exemplar, *-s, -e, n.* exemplar pentru recenzie.

Be|sprechungsformel, *-n, f.* formulă de descântec, invocație.

Be|sprechungs|stück, *-(e)s, -e, n.* v. Besprechungsexemplar.

Besprechungs|teil, *-(e)s, -e, m.* rubrică de recenzii (în revistă, ziar).

be|sprengen, *besprengte, besprengt, vb. (h) tr.* a stropi, a uda, a umezi.

Be|sprengung, *-en, f.* stropit, udat, umezire; aspersiune.

be|sprenkeln, *besprenkelte, besprenkelt (ich besprenk(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a stropi cu culoare. **2.** *(text.)* a imprima cu picățele.

be|springen, *besprang, besprungen, vb. (h) tr. (despre mamifere)* a se împerechea, a goni, a monta.

Be|springung, *-en, f. (despre mamifere)* împerechere, montă.

be|spritzen, *bespritzte, bespritzt (du, er bespritzt), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) stropi, a (se) uda, a (se) împroșca.

Be|spritzung, *-en, f.* stropire, udare.

be|sprudeln, *besprudelte, besprudelt (ich besprud(e)le), vb. (h) tr.* a uda, a stropi; a țâșni (peste...); a acoperi spumegând; **die Quelle besprudelt die Wiese** izvorul udă pajiștea.

Be|sprud(e)lung *f. sg.* udat, stropit; țâșnit al apei (peste...).

be|sprühen, *besprühte, besprüht, vb. (h) tr.* **1.** a acoperi cu scântei. **2.** a stropi mărunt, a uda; a iriga.

be|spucken, *bespuckte, bespuckt, vb. (h) tr.* a scuipa (pe).

be|spulen, *bespulte, bespult, vb. (h) tr.* a bobina; a înfășura, a depăna (pe ceva).

be|spülen, *bespülte, bespült, vb. (h) tr.* **1.** *(despre râuri)* a uda; a curge de-a lungul..., a atinge curgând. **2.** a clăti, a limpezi rufele. **3.** a spăla; **die Wunde** ~ a spăla rana.

be|spunden, *bespundete, bespundet (du bespundest, er bespundet),* **be|spünden**, *bespündete, bespündet (du bespündest, er bespündet), vb. (h) tr.* a pune cep (la butoaie).

Bessemerbirne, *-n, f. (metal.)* convertizor Bessemer.

bessemern, *bessemerte, gebessemert, vb. (h) tr. (metal.)* a elabora o șarjă Bessemer.

Bessemerprozess, *-es, -e, m. (metal.)* procedeu Bessemer.

Bessemer|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (metal.)* oțel Bessemer.

Bessemerverfahren, *-s, n. sg.* procedeu Bessemer.

besser *(comp.* de la gut) **I.** *adj.* mai bun; **einer ~en Sache würdig** vrednic de o cauză mai bună; **das macht nichts** ~ aceasta nu schimbă lucrurile, nu îndreaptă nimic; **meine ~e Hälfte** jumătatea mea, nevasta mea. **II.** *adv.* **1.** mai bine; **es geht ihm** ~ îi e, îi merge mai bine; **desto** ~ sau **um so** ~ cu atât mai bine; **das wäre noch ~!** asta ar mai lipsi! **er will alles ~ wissen** pe toate le știe mai bine; **das kommt ja immer ~!** *(iron.)* din ce în ce mai bine! **2.** *(înv.)* mai; **~ unten** mai jos.

Bessere[1], *-n (etwas Besseres), n. sg.* ceea ce este mai bun; partea mai bună, preferabilă, corespunzătoare scopului; **belehre mich eines ~n!** învață-mă tu să fac mai bine! sfătuiește-mă la mai bine; arată-mi o soluție mai bună! **sich eines ~n besinnen** a se răzgândi, a-și schimba părerea; **eine Wendung zum ~n** o întorsătură spre (mai) bine; **jn. eines ~en belehren** a arăta cuiva că se înșală.

Bessere[2], *-n, -n (ein Besserer) m.* și *f.* persoană mai bună.

Besserge|staltung, *-en, f.* îmbunătățire, ameliorare; **die ~ des Lebens** îmbunătățirea traiului.

Besserge|stellte, *-n, -n (ein Bessergestellter) m.* și *f.* persoană mai înstărită, mai bine situată.

Besserling, *-s, -e, m. (rar)* convalescent.

bessern, *besserte, gebessert, vb. (h)* **I.** *tr.* a îmbunătăți, a ameliora; a ridica valoarea, calitatea (unui lucru); a repara; **ein Kleid ~ lassen** a da la reparat o rochie; **nicht zu ~** incorigibil; **II.** *refl.* a se face mai bine (sau mai bun), a merge spre bine; **der Kranke bessert sich zusehends** bolnavul se îndreaptă văzând cu ochii; **das Wetter hat sich gebessert** vremea s-a îndreptat; *(impers.; în expr.)* **es bessert sich mit ihm** merge spre bine.

bessernswert *adj.* care merită să fie reparat.

besser situiert *adj.* mai bine situat; mai înstărit.

besser stellen, *stellte besser, besser gestellt, vb. (h) tr.* a crea (cuiva) o situație materială mai bună.

Besser|stellung *f. sg.* îmbunătățire a situației materiale.

Besserung *f. sg.* **1.** îmbunătățire, ameliorare; ridicare a calității, a valorii; **~ der Ergebnisse** ameliorarea rezultatelor. **2.** îndreptare; însănătoșire; **er ist auf dem Wege zur ~** este pe cale să se facă bine; **(ich wünsche Ihnen) gute ~!** (vă urez) grabnică însănătoșire! să vă găsesc sănătos! sănătate!

Besserungs|an|stalt, *-en, f.* institut (sau casă) de corecție.

besserungsfähig *adj.* corijibil; ameliorabil; care poate fi îndreptat.

Besserverdienende, *-n, -n (ein Besserverdienender) m.* persoană cu venituri peste medie, mai mari.

Besserwissen, *-s, n. sg.* v. Besserwisserei.

Besserwisser, *-s, -, m. (peior.)* deștept; om care le știe pe toate mai bine.

Besserwisserei *f. sg. (peior.)* deșteptăciune, savantlâc.

besserwisserisch *adj. (peior.)* atotștiutor.

Best, *-(e)s, n. sg. (austr., reg.)* premiu (pentru învingător).

best *adj. (superl.* de la gut) v. beste.

be|stählen, *bestählte, bestählt, vb. (h) tr.* a acoperi cu oțel.

be|stallen, *bestallte, bestallt, vb. (h) tr.* a instala, a numi într-un post, într-o funcție; **jn. zum Chefarzt des Krankenhauses** ~ a numi pe cineva doctor șef al unui spital.

Be|stallung, *-en, f.* **1.** numire, angajare (într-un post). **2.** decizie, decret de numire.

Be|stallungsbrief, *-(e)s, -e, m.,* **Be|stallungs|urkunde**, *-n, f.* decret de numire.

Be|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** *sg.* durată, trăinicie, stabilitate, permanență; **von ~ sein** (sau **~ haben**) a fi durabil, a dura; **es geht um den ~ des Volkes** este în joc însăși existența poporului; **das Glück hat keinen ~** norocul e schimbător; **den ~ der Firma sichern** a asigura stabilitatea firmei. **2.** *sg.* stare, situație; **~ der Kasse** situația casei. **3.** sumă, număr, efectiv, stoc, inventar; **der ~ eines Regimentes** efectivul unui regiment; **~ an Vieh** efectiv de vite; **~ an Waren** stoc de mărfuri; **eiserner ~** rezervă, stoc intangibil; *(ec.)* **den ~ an Waren aufnehmen, erfassen** a inventaria stocul de mărfuri; **der ~ an unfertigen Erzeugnissen und Leistungen** situația stocurilor de produse și servicii în curs de execuție. **4.** *(reg.)* arendă; **in ~ geben** a da în arendă. **5.** *(forest.)* arboret. **6.** *(în expr.)* **mit ~** de fapt, într-adevăr; legal, de drept.

Be|standbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru inventar.

be|standen I. *part. trec.* de la bestehen. **II.** *adj. (în expr.)* **mit Wald** (sau **mit Bäumen**) ~ acoperit cu copaci, acoperit de pădure.

be|ständen, *beständete, beständet (du beständest, er beständet) vb. (h) tr. (reg.)* a arenda.

Be|stand(e)s|aufnahme, *-n, f.* **1.** *sg.* inventariere. **2.** inventar.

Be|standgeber, *-s, -, m. (reg.)* persoană care dă în arendă.

Be|standgeld, *-(e)s, -er, n. (reg.)* arendă; chirie.

Be|standgröße, *-n, f.* valoare momentană (a unui indicator economic).

Be|standgut, *-(e)s, -güter, n. (reg.)* moșie luată în arendă.

be|ständig I. *adj.* constant, permanent, statornic, ferm, invariabil, stabil; perseverent; consecvent; **~ werden** a se stabili; **das Barometer steht auf ~** barometrul arată timp invariabil, vreme staționară. **II.** *adv.* neîncetat, fără întrerupere, mereu, în mod constant.

Be|ständigkeit *f. sg.* stabilitate, trăinicie, durabilitate; tenacitate; constanță, statornicie, perseverență, stăruință; consecvență.

Be|stand|inhaber, *-s, -, m.* v. Bestandnehmer.

Be|standjagd, *-en, f.* (teren de) vânătoare arendat(ă).

Be|standliste, *-n, f.* inventar.

be|standlos *adj.* inconstant, nestatornic, variabil; trecător; neconsistent.

Be|standlosigkeit *f. sg.* inconstanță, nestatornicie; lipsă de consistență.

Be|standmasse, *-n, f. (forest.)* volum total lemnos al arboretului.

Be|standnachweis, *-es, -e, m.* tablou statistic al situației stocului.

Be|standnehmer, *-s, -, m. (reg.)* arendaș.

Be|stands|abgang, *-(e)s, -gänge, m. (ec.)* desfacere, vânzare a stocului.

Be|stands|aufnahme, *-n, f.* v. Bestand(e)saufnahme.

Be|stands|erfassung, *-en, f. (ec.)* inventar fizic al stocului.

Be|stands|erschöpfung *f. sg. (ec.)* epuizare de stoc.

Be|standsjubiläum [-lɛ:Um], *-s, -läen* [-lɛ:ən], *n. (austr.)* aniversare; **der Verein feiert sein 50jähriges ~** asociația își sărbătorește a 50-a aniversare.

Be|standsrichtwert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* cantitate medie (orientativă) a stocului.

Be|stand|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă, obiect de inventar.

Be|stands|umschlag, *-(e)s, -schläge, m. (ec.)* rotare a stocului.

Be|stands|zuwachs, *-es, m. sg. (ec.)* intrări în stoc, creștere a stocului.

Be|stand|teil, *-(e)s, -e, m.* parte integrantă, componentă, constitutivă; *(chim.)* component, constituent.

Be|standvertrag, *-(e)s, -träge, m. (jur.; reg.)* contract de arendă.

Be|standverzeichnis, *-ses, -se, n.* inventar, tablou, tabel, situație.

Best|arbeiter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* fruntaș(ă) în producție.

be|stärken, *bestärkte, bestärkt, vb. (h) tr.* a întări, a consolida; **das bestärkt mich in meinem Entschluss** asta mă întărește în hotărârea mea.

Be|stärkung, *-en, f.* întărire, consolidare.

be|stätigen, *bestätigte, bestätigt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a adeveri, a atesta, a certifica, a confirma; **die Nachricht wurde bestätigt** știrea a fost confirmată; **wir ~ den Empfang Ihres Schreibens** confirmăm primirea scrisorii dv.; *(ec.)* **bestätigter Scheck** cec acceptat; *(inform.)* **mit der Return-Taste** ~ a confirma cu tasta Return. **2.** a autentifica, a legaliza; a valida; a ratifica; **jn. in seinem Besitz** ~ a legaliza dreptul de proprietate al cuiva, a

întări pe cineva în dreptul său de proprietate; **gerichtlich bestätigte Abschrift** copie autentificată; **eidlich** ~ a întări prin jurământ. **3.** *(vân.)* a stabili, a constata prezența vânatului. **II.** *refl. (impers.)* a se adeveri, a se dovedi îndreptățit.

Be|stätiger, *-s, -, m.* persoană care confirmă, certifică, adeverește, stă mărturie.

Be|stätigung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** adeverire, atestare, confirmare; **amtliche, offizielle** ~ confirmare oficială; **schriftliche** ~ confirmare scrisă. **2.** legalizare, autentificare; validare; ratificare. **II.** adeverință, dovadă, certificat.

Be|stätigungs|ein|stellung, *-en, f. (inform.)* reglarea, setarea confirmării.

Be|stätigungsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de confirmare, de adeverire.

Be|stätigungsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de autentificare, de certificare, de legalizare, de validare, de ratificare.

Be|stätigungs|urkunde, *-n, f. (jur.)* decret de confirmare.

Be|stätigungs|urteil, *-s, -e, n. (jur.)* sentință de confirmare.

be|statten, *bestattete, bestattet (du bestattest, er bestattet) vb. (h) tr.* a înmormânta, a îngropa.

Be|stätterei, *-en, f. (reg.)* întreprindere de transport.

Be|stätter(er), *-s, -, m. (reg.)* cărăuș.

be|stättern, *bestätterte, bestättert, vb. (h) tr. (reg.)* a căra (mărfuri); a face cărăușie.

Be|stätterung, *-en, f. (reg.)* **1.** cărăușie, transport, expediție. **2.** înțelegere, convenție între negustor și cărăuș.

Be|stattung, *-en, f.* înmormântare.

Be|stattungs|institut, *-(e)s, -e, n.* firmă de servicii funerare.

Be|stattungskosten *pl.* cheltuieli de înmormântare.

Be|stattungs|unternehmen, *-s, -, n.* v. Bestattungsinstitut.

Be|stattungswesen, *-s, n. sg.* totalitate a obiceiurilor și a acțiunilor legate de înmormântări.

be|stauben, *bestaubte, bestaubt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) prăfui, a (se) acoperi, a (se) murdări cu (sau de) praf.

be|stäuben, *bestäubte, bestäubt, vb. (h)* **1.** *tr.* și *refl.* a (se) prăfui, a (se) acoperi, a (se) murdări cu (sau de) praf. **2.** *tr. (bot.)* a poleniza.

be|staubt I. *part. trec.* de la bestauben. **II.** *adj.* prăfuit, acoperit cu praf, murdar de praf.

be|stäubt I. *part. trec.* de la bestäuben. **II.** *adj. (bot.)* polenizat; **von Bienen ~e Blüten** flori polenizate de către albine.

Be|staubung *f. sg.* prăfuire.

Be|stäubung, *-en, f.* **1.** prăfuire. **2.** *(bot.)* polenizare.

be|stauden, *bestaudete, bestaudet (du bestaudest, er bestaudet) vb. (s) (bot.)* **I.** *intr.* a deveni lemnos. **II.** *refl.* **1.** a se acoperi cu tufe. **2.** a lăstări; a (se) înfrăți.

be|staunen, *bestaunte, bestaunt, vb. (h) tr.* a admira, a privi cu uimire.

best|ausgerüstet *adj.* foarte bine echipat, înzestrat.

bestbezahlt *adj.* cel mai bine plătit.

bestbietend *adj.* care oferă cel mai mult (la o licitație).

beste *(superl.* de la gut) **I.** *adj. (der, die, das ~)* **1.** cel mai bun, cea mai bună; **mein ~r Freund** prietenul meu cel mai bun; **seine Gesundheit ist nicht die** ~ sănătatea lui nu e (tocmai) prea grozavă; **im ~n Alter** în floarea vârstei; **beim ~n Willen** cu cea mai mare bunăvoință, cu toată silința; **im ~n Fall(e)** în cazul cel mai bun; **im ~ Schlaf(e)** când e somnul mai dulce; **nach meinem ~n Wissen** după câte știu eu; **es ist im ~n Gang(e)** merge strună; **er ist im ~n Zug(e)** e pe drumul cel bun; *(glumeț)* **das kommt in den ~n Familien vor** asta i se poate întâmpla oricui; au mai pățit-o și alții; **~n Dank!** mulțumesc! **2.** *(în expr.)* **mein ~r Herr!** dragul meu domn, scumpul meu domn! **II.** (în *loc. adv.*) **am ~n** (cel) mai bine; **er weiß es am ~n** (dintre toți) el o știe (cel) mai bine; **es ist am ~n, du gehst selbst** cel mai bine e să te duci chiar tu.

Beste[1], *-n, -n (ein Bester), m.* și *f.* **1.** cel mai bun, cea mai bună; cel (cea) dintâi; **der ~ in der Klasse** cel mai bun, primul din clasă; **die ~n des Volkes** cei mai buni fii ai poporului; **das kann dem ~n passieren!** asta i se poate întâmpla oricui! **2.** *(în expr.)* **mein ~r!** dragul meu, scumpul meu, dragă! **meine ~!** draga mea, scumpa mea, dragă! **der erste** ~ primul venit, primul care îți iese în cale. **3.** *(reg.)* bunic(ă).

Beste[2], *-n (Bestes), n. sg.* ceea ce este mai bun, mai ales, lucrul cel mai bun, cel dintâi (dintre altele asemenea); neîntrecut, cât se poate de bun, foarte bun; binele; **ich will dein ~s** îți vreau binele; **für das allgemeine** ~ pentru binele obștesc; **er tut sein ~s** face tot ce poate, tot ce-i stă în putință, își dă toată silința; *(iron.)* **das ~ kommt erst!** abia de-acum vine ce e mai frumos! **ich halte es für das** ~ socotesc că e lucrul cel mai bun, cel mai cuminte; **aufs** ~ sau **zum ~n** cât se poate de bine; **es ist nicht aufs** ~ (sau **zum ~n**) **gelungen** n-a reușit tocmai bine, n-a reușit prea grozav; **zum ~n geben** a da, a se produce cu…, a debita; **zum ~n haben** (sau **halten**) a-și bate joc (de cineva), a duce de nas (pe cineva); **zum ~n kehren** (sau **lenken**, sau **wenden**) a întoarce spre bine (lucrurile).

be|stechbar *adj.* v. bestechlich.

Be|stechbarkeit *f. sg.* v. Bestechlichkeit.

be|stechen, *bestach, bestochen (du bestichst, er besticht) vb. (h) tr.* **1.** a corupe, a mitui, a șperțui; **sich ~ lassen** a lua mită. **2.** a coase cu împunsături simple. **3.** *(mine; în expr.)* **das Gezimmer** ~ a controla schelăria dacă e putredă, a controla (rezistența) prin înțepături. **4.** *(reg.)* a tencui. **5.** *(fig.)* a cuceri, a fermeca, a captiva, a fascina, a seduce, a ispiti; **sie besticht durch ihr liebenswürdiges Wesen** ea cucerește prin felul ei amabil de a fi.

be|stechend I. *part. prez.* de la bestechen. **II.** *adj.* captivant, seducător; ispititor, fermecător; **er hat ein ~es Äußeres** are o înfățișare seducătoare; **mit einem ~en Lächeln** cu un zâmbet captivant.

be|stechlich *adj.* coruptibil, venal, care se lasă mituit; **ein ~er Beamter** un funcționar venal.

Be|stechlichkeit *f. sg.* coruptibilitate, venalitate.

Be|stechung, *-en, f.* mituire, corupere; **aktive** ~ dare de mită; **passive** ~ luare de mită; **der ~ widerstehen** a rezista tentativei de mituire.

Be|stechungsgeld, *-(e)s, -er, n.* bacșiș, mită, șperț, șpagă.

Be|stechungs|skandal, *-s, -e, m.* scandal stârnit de o mituire, corupere.

Be|stechungs|summe, *-n, f.* sumă dată ca mită.

Be|stechungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare, tentativă de mituire.

Be|steck, *-(e)s, -e, n.* **1.** tacâm (de masă); **noch ein ~ auflegen** a mai pune un tacâm. **2.** toc, cutie, trusă (pentru instrumente). **3.** garnitură (de unelte, de instrumente, de fumat). **4.** *(mar.)* punct al navei; **das ~ nehmen** a fixa poziția vasului după meridian și paralelă. **5.** arc. **6.** *(tehn.)* plan de construcție pichetat. **7.** *(mineral.)* figuri, rețea, păienjeniș. **8.** *(peior.)* persoană antipatică de sex feminin; **sie ist ein ganz dämliches** ~ e cam toantă.

be|stecken, *besteckte, besteckt, vb. (h) tr.* **1.** a însemna, a fixa (cu ace de gămălie); a înfige, a împunge (în ceva); **mit Blumen** ~ a împodobi cu flori; **den Tisch** ~ a așterne masa. **2.** a jalona, a picheta; a schița; **einen Plan** ~ a schița un plan.

Be|steckfach, *-(e)s, -fächer, n.* sertar pentru tacâmuri.

Be|steck|kasten, *-s, -kästen, m.* cutie pentru sau cu tacâmuri.

Be|steck|korb, *-(e)s, -körbe, m.* **1.** suport pentru tacâmuri (la mașina de spălat vase). **2.** împărțitura sertarelor pentru tacâmuri.

Be|steckschubfach, *-(e)s, -fächer, n.* v. Besteckfach.

Be|stecktasche, *-n, f.* trusă pentru tacâmuri.

Be|steder, *-s, -, m. (reg.)* armator.

Be|steg, *-(e)s, -e, m. (mine)* **1.** depozit de lut pe fisuri și salbande. **2.** perete separator între straturi de roci sau între o galerie și straturi de roci.

be|stehen, *bestand, bestanden, vb. (h)* **I.** *tr.* a învinge, a birui (greutăți), a trece; **einen Kampf (siegreich)** ~ a birui într-o luptă; **einen Angriff** ~ a rezista unui atac; **eine Prüfung** ~ a lua, a trece un examen. **II.** *intr.* **1.** a exista, a fi; a continua, a dura; **es kann kein Zweifel** ~ nu poate fi îndoială. **2.** *(auf* cu *dat.)* a insista, a stărui; **ich bestehe darauf** cer aceasta cu insistență, insist asupra acestui lucru. **3.** *(aus, in* cu *dat.)* a consta în; a fi compus din, a se compune; **das Werk besteht aus zwei Bänden** opera e compusă din două volume.

Be|stehen, *-s, n. sg.* **1.** existență; **seit dem ~ der Welt** de când e lumea. **2.** insistență, stăruință, menținere. **3.** durată. **4.** *(în expr.)* ~ **der Prüfung** trecere a examenului.

be|steh(e)n bleiben, *blieb besteh(e)n, besteh(e)n geblieben, vb. (s) intr.* a dăinui, a dura, a continua să existe; **Dichtung, die bestehen bleibt** poezie care durează.

be|stehend I. *part. prez.* de la bestehen. **II.** *adj.* existent, în ființă; **die ~en Gesetze** legile în vigoare.

Be|stehende, *-n (etwas Bestehendes), n. sg.* existent, ceea ce există (sau este în ființă, în vigoare).

be|stehen lassen, *ließ bestehen, bestehen lassen (du, er lässt bestehen), vb. (h)* a păstra, a lăsa să dureze.

be|stehlen, *bestahl, bestohlen (du bestiehlst, er bestiehlt), vb. (h) tr.* a fura, a jefui, a buzunări.

Be|stehung *f. sg.* **1.** existență. **2.** trecere (a unui examen); biruire (a unei dificultăți).

be|steigen, *bestieg, bestiegen, vb. (h) tr.* **1.** a (se) urca, a se sui (pe ceva); **den Berg** ~ a urca muntele; **den Wagen, das Schiff** ~ a se sui în vagon, pe vapor. **2.** a încăleca; **das Pferd** ~ a încăleca. **3.** *(zool.)* a monta.

Be|steigung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** urcare, suire. **2.** încălecat. **II.** ascensiune.

Be|stell|aufgabe, *-n, f. (com.)* comandă.

be|stellbar *adj.* **1.** care se poate comanda. **2.** care se poate preda sau transmite (prin cineva). **3.** *(agr.)* cultivabil.

Be|stellbezirk, *-s, -e, m. (tel.)* circumscripție poștală.

Be|stellblock, *-(e)s, -blöcke* sau *-s, m. (com.)* registru de comenzi.

Be|stellbrief, *-(e)s, -e, m. (com.)* scrisoare de comandă.

Be|stellbuch, *-(e)s, -bücher, n.* caiet de comenzi, registru de comenzi.

Be|stelldienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de comenzi.

Be|stell|eingang, *-(e)s, -gänge, m. (com.)* comandă intrată, primită sau livrată.

be|stellen, *bestellte, bestellt, vb. (h) tr.* **1.** a chema, a invita, a cita; a da, a fixa (cuiva) o întâlnire; a trimite (după cineva); **er hat mich für fünf Uhr zu sich** *(dat.)* **bestellt** m-a chemat la el la ora cinci. **2.** a comanda; a (se) abona; a tocmi; **Kleider** ~ a(-și) comanda haine; **die Zeitung** ~ a se abona la ziar; **einen Gärtner** ~ a tocmi un grădinar; **Plätze** ~ a reține locuri. **3.** a aranja; a se achita (de o sarcină, de o obligație, de un comision); a executa; a transmite; **einen Auftrag** ~ a face un comision; **Grüße** ~ a transmite salutări. **4.** a se îngriji, a se ocupa (de ceva), a aranja, a face; **das Essen** ~ a găti (mâncarea); **den Haushalt** ~ a face menajul; **sein Haus** ~ **a)** a se ocupa de casă; **b)** *(înv.)* a-și pune în ordine afacerile, a se pregăti de moarte. **5.** a așeza (pe ceva), a încărca; **den Tisch** ~ a pune mâncărurile pe masă. **6.** *(agr., în expr.)* **den Acker, das Feld, den Grund, den Boden** ~ a cultiva pământul. **7.** (cu *zu*) a numi în calitate de…; a desemna; **zum Vormund** ~ a numi (ca) tutore; **zum Erben** ~ a desemna ca moștenitor. **8.** *(în expr.)* **so ist es also um ihn bestellt?** va să zică așa stau lucrurile cu el? **so ist es damit bestellt?** așa stau lucrurile? până acolo s-a ajuns?

Be|steller, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care face o comandă.

Be|stellgebühr, *-en, f.,* **Be|stellgeld**, *-(e)s, -er, n.* **1.** porto; taxă de transport; taxă pentru aducere la domiciliu. **2.** taxă pentru executarea unei comenzi. **3.** cost al unui abonament.

Be|stell|liste, *-n, f.* notă de comandă, listă de comandă; *(ec.)* listă de așteptare.

Be|stellkarte, *-n, f.* talon de comandă.

Be|stellnummer, *-n, f.* număr de comandă atribuit produselor, mărfurilor.

Be|stellpersonal, *-s, f. sg. (tel.)* personal distribuitor.

Be|stellpreis, *-es, -e, m. (com.)* preț de comandă.

Be|stellschein, *-(e)s, -e, m.* **1.** notă (formular, buletin) de comandă. **2.** fișă de împrumut (a unei cărți).

Be|stellverfahren, *-s, -, n. (ec.)* procedură de realizare a unei comenzi, a unei cereri.

Be|stellung, *-en, f.* **1.** *(înv.)* chemare; invitație; înțelegere. **2.** comandă; **eine ~ auf** sau **über** sau **von etwas** comandă de ceva; **auf ~ etwas anfertigen** a produce ceva la comandă; **eine ~ ausführen** a executa o comandă; **eine ~ aufgeben** sau **erteilen** a face o comandă; **eine ~ annehmen** a accepta o comandă; **zahlbar bei** ~ plătibil la efectuarea comenzii. **3.** aranjare, organizare; îndeplinire a unei sarcini. **4.** *(agr., în expr.)* ~ **des Ackers** cultivarea pământului. **5.** numire, desemnare; angajare (într-un post). **6.** rezervare (a unui loc). **7.** mesaj; **eine ~ ausrichten** a trimite un mesaj.

Be|stellungsbrief, *-(e)s, -e, m.* v. Bestellbrief.

Be|stellungsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* v. Bestellbuch.

Be|stellungsgebühr, *-en, f.* v. Bestellgebühr.

Be|stellungsnote, *-n, f.* notă de comandă.

Be|stellungs|post|an|stalt, *-en, f. (tel.)* birou de distribuire.

Be|stellungs|schreiben, *-s, -, n.* v. Bestellbrief.

Be|stellzeit *f. sg.* **1.** oră (sau perioadă) de primire a comenzilor. **2.** *(agr.)* epocă a muncii câmpului.

Be|stellzettel, *-s, -, m. (com.)* foaie de comandă, formular de comandă.

be|stempeln, *bestempelte, bestempelt (ich bestemp(e)le), vb. (h) tr.* a ştampila; a timbra, a franca.

bestenfalls *adv.* în cel mai bun caz.

bestens *adv.* **1.** cât se poate de bine; foarte mult; **danke** ~ mulţumesc (foarte) mult; **meine Eltern lassen sich ~ empfehlen** părinţii mei vă trimit cele mai bune salutări. **2.** *(com.)* cât mai avantajos (posibil). **3.** în cel mai bun caz.

Bestensverkauf, *-(e)s, -verkäufe, m. (bursă)* vânzare avantajoasă, cât mai scump.

be|steppen, *besteppte, besteppt, vb. (h) tr.* a tigheli.

be|sternen, *besternte, besternt, vb. (h) tr.* **1.** a împodobi, a garnisi, a presăra cu stele. **2.** *(fig.)* a acoperi (cu stele, cu ordine, cu decoraţii).

be|sternt **I.** *part. trec.* de la besternen. **II.** *adj.* **1.** înstelat. **2.** *(tipogr.)* însemnat cu o steluţă. **3.** *(fig.)* acoperit de decoraţii.

best|erprobt *adj.* cel mai încercat, cel mai experimentat, cel mai verificat.

be|steuerbar *adj.* impozabil, taxabil.

be|steuern, *besteuerte, besteuert, vb. (h) tr.* **1.** a impune; a pune dări, impozite (pe...). **2.** *(mar.)* a conduce (o navă). **3.** *(fig.)* a guverna.

Be|steuerte, *-n, -n (ein Besteuerter) m.* şi *f.* contribuabil(ă).

Be|steuerung, *-en, f.* **1.** impunere, fixare de impozite sau taxe, impozit; **fiskalische** ~ impunere fiscală; **nichtfiskalische** ~ impunere nefiscală. **2.** *(mar.)* conducere (a unui vas).

Be|steuerungs|art, *-en, f.* categorie de impunere.

Be|steuerungs|aufschlag, *-(e)s, -schläge, m. (fin.)* majorare de impozit.

be|steuerungsfähig *adj. (fin.)* impozabil.

Be|steuerungsgrundlage, *-n, f. (fin.)* bază de impozitare.

Be|steuerungsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de a impune, de a pune impozite.

bestge|hasst *adj.* cel mai detestat, cel mai odios.

bestgemeint *adj.* cu intenţia cea mai bună, cel mai bine intenţionat.

bestgepflegt *adj.* cel mai bine îngrijit; cât se poate de bine îngrijit.

bestialisch *adj.* **1.** bestial, brutal, animalic. **2.** *(fam.)* insuportabil, foarte puternic, tare; **das ist eine ~e Arbeit** este o muncă insuportabilă; **hier ist es ~ kalt** este îngrozitor de frig; **etwas stinkt** ~ miroase îngrozitor de urât.

Bestialität, *-en, f.* bestialitate.

be|sticheln, *bestichelte, bestichelte (ich bestich(e)le), vb. (h) tr.* a ironiza, a înţepa.

be|sticken, *bestickte, bestickt, vb. (h) tr.* a broda, a împodobi cu broderii.

Be|stickung, *-en, f.* **1.** broderie. **2.** *sg. (hidr.)* întărire a malului prin tasare.

Bestie ['bɛstiə], *-n, f.* fiară, bestie; *(fig.)* neom, brută, bestie.

be|stieben, *bestiebte, bestiebt* şi *bestob, bestoben, vb. (h) tr.* v. bestäuben.

be|stiefeln, *bestiefelte, bestiefelt (ich bestief(e)le), vb. (h) tr.* a încălţa cu cizme.

be|stiefelt **I.** *part. trec.* de la bestiefeln. **II.** *adj.* încălţat cu cizme.

be|stielen, *bestielte, bestielt, vb. (h) tr.* a pune coadă (la topor etc.).

bestiften, *bestiftete, bestiftet (du bestiftest, er bestiftet), vb. (h) tr. (apic.)* a depune ouă undeva; **die Bienenkönigin bestiftete die Zellen** matca a depus ouă în celule.

be|stimmbar *adj.* determinabil; care se poate hotărî.

Be|stimmbarkeit *f. sg.* **1.** posibilitate de a fi determinat. **2.** *(fil.)* determinanţă.

be|stimmen, *bestimmte, bestimmt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a defini; a determina; a preciza, a stabili; *(mat.)* a calcula (o suprafaţă); *(chim.)* a analiza, a stabili compoziţia (unei substanţe); **eine Pflanze** ~ a determina o plantă; **gesetzlich** ~ a stabili prin lege. **2.** a indica, a numi, a fixa; **seinen Erben** ~ a-şi numi, a-şi desemna moştenitorul; **jn. als** (sau **zum**) **Erben** ~ a desemna pe cineva ca moştenitor. **3.** a decide, a hotărî, a dispune; **das Gesetz bestimmt, dass...** legea dispune ca...; **hier habe ich zu** ~ în chestiunea aceasta decid eu; **jn. zu etwas** ~ a determina, a convinge pe cineva să facă ceva. **4.** a destina; **jm.** (sau **für jn.**) **ein Geschenk** ~ a destina un cadou cuiva (sau pentru cineva). **II.** *intr.* **über jn.** sau **über etwas (nach Belieben)** ~ a dispune de cineva sau de ceva (după bunul plac).

be|stimmend **I.** *part. prez.* de la bestimmen. **II.** *adj.* determinant, hotărâtor; *(gram.)* determinativ; ~ **sein für jn.** (sau **etwas**) a fi determinant, hotărâtor pentru cineva (sau ceva).

be|stimmt **I.** *part. trec.* de la bestimmen. **II.** *adj.* **1.** anumit; stabilit, fixat, hotărât; precis. **2.** fix, stabil, permanent. **3.** precis, exact, sigur. **4.** categoric, hotărât, cert; *(gram.)* **der ~e Artikel** articolul hotărât. **5.** ferm, hotărât, neşovăitor. **III.** *adv.* (în mod) hotărât, categoric, sigur, cert; ~ **wissen** a şti precis; **ganz** ~ cu siguranţă; *(substantivat)* **aufs Bestimmteste** absolut sigur, indiscutabil; **Sie irren** ~ greşiţi cu siguranţă.

Be|stimmt|heit *f. sg.* **1.** siguranţă, precizie; **mit** ~ cu siguranţă; **ich kann es mit größter ~ behaupten** o pot afirma cu certitudine absolută. **2.** fermitate (a caracterului, a atitudinii).

Be|stimmung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** determinare, stabilire. **2.** desemnare; numire. **II. 1.** decizie, decret, hotărâre, ordin, dispoziţie, prescripţie; **die gesetzliche** ~ dispoziţia legală; **allgemeine ~en** dispoziţii generale. **2.** definiţie. **3.** chemare, vocaţie, menire, destin. **4.** scop, rost, destinaţie. **5.** *(gram.)* determinare circumstanţială; ~ **der Art und Weise** circumstanţial de mod; ~ **der Zeit** circumstanţial de timp. **III.** *pl.* dispoziţii, specificări; **einschränkende ~en** dispoziţii restrictive; **geltende ~en** dispoziţii în vigoare, valabile; **gesetzliche ~en** dispoziţii legale; **preisrechtliche ~en** dispoziţii de reglementare a preţurilor; **satzungsmäßige ~en** dispoziţii conforme cu statutul, regulamentul; **vertragliche ~en** dispoziţii contractuale.

Be|stimmungs|amt, *-(e)s, -ämter, n. (poştă)* oficiu de destinaţie.

Be|stimmungsbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* gară de destinaţie.

be|stimmungsgemäß *adj.* conform dispoziţiei.

Be|stimmungshafen, *-s, -häfen, m.* port de destinaţie.

Be|stimmungsland, *-(e)s, -länder, n.* ţară de destinaţie.

Be|stimmungs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de destinaţie.

Be|stimmungsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept de determinare, drept de a dispune.

Be|stimmungs|station, *-en, f.* staţie de destinaţie.

Be|stimmungswort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* determinativ.

best|informiert *adj.* cel mai bine informat.

be|stirnt *adj.* v. besternt **(II 1).**

Bestkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare avantajoasă.

Bestleistung, *-en, f.* record, performanţă.

Bestmann, *-(e)s, -männer, m. (mar.)* ajutor de pilot, de cârmaci.

Bestmarke, *-n, f. (sport)* record; **eine neue ~ setzen** a stabili un nou record; **die ~ steigern** a bate recordul.

bestmöglich(st) **I.** *adj.* cel mai bun posibil. **II.** *adv.* cât mai bine posibil.

Bestmutter, *-mütter, f. (reg.)* bunică.

be|stöbern, *bestöberte, bestöbert, vb. (h) tr.* **1.** a acoperi cu fulgi (de zăpadă). **2.** a cotrobăi.

be|stochern, *bestocherte, bestochert, vb. (h) tr.* **1.** a zgândări. **2.** *(fig.)* a pisa, a sâcâi.

be|stocken, *bestockte, bestockt, vb. (h)* **I.** *tr. (forest., hort.)* a sădi, a planta; **den Weinberg mit Reben** ~ a planta viţa în vie. **II.** *refl. (bot.)* a înfrăţi, a lăstări, a da mlădiţe, a odrăsli.

Be|stockung *f. sg.* **1.** *(forest.)* sădire, plantare, împădurire; arboret. **2.** *(hort.)* odrăslire, lăstărire, înfrăţire. **3.** fond lemnos al plantaţiei.

Be|stockungsdichte *f. sg. (forest.)* densitate a arboretului.

best|organisiert *adj.* cel mai bine organizat.

be|stoßen[1], *bestieß, bestoßen (du, er bestößt), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) ciocni. **II.** *tr. (tehn.)* a teşi (muchiile), a morteza. **III.** *refl. reciproc* a se împinge, a se îmbrânci, a se lovi, a se buşi.

be|stoßen[2] **I.** *part. trec.* de la bestoßen. **II.** *adj.* ciocnit; uzat; **ein ~es Exemplar** un exemplar cu defect.

Be|stoßfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă de degroşare.

be|strafen, *bestrafte, bestraft, vb. (h) tr.* a pedepsi; a sancţiona; **er muss für diese** (sau **wegen dieser**) **Frechheit bestraft werden** trebuie pedepsit pentru această obrăznicie; *(jur.)* **mit dem Tode** ~ a pedepsi cu moartea; *(în expr.)* **jeder Unfug wird bestraft** orice prostie (sau greşeală) se plăteşte.

be|strafenswert *adj.* pasibil de pedeapsă, care merită o sancţiune.

Be|strafer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care pedepseşte.

Be|strafung, *-en, f.* **1.** pedepsire, sancţionare; pedeapsă, sancţiune. **2.** amendă.

be|strahlen, *bestrahlte, bestrahlt, vb. (h) tr.* **1.** a lumina (cu raze), a trimite raze (asupra cuiva sau a unui obiect). **2.** *(med.)* a trata cu raze, a iradia, a expune acţiunii razelor.

Be|strahlung, *-en, f.* **1.** expunere la acţiunea razelor. **2.** *(med.)* iradiere; tratament cu raze; radioterapie.

Be|strahlungs|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de iradiere.

Be|strahlungsraum, *-(e)s, -räume, m.* sală de terapie cu raze.

be|streben, *bestrebte, bestrebt, vb. (h) refl.* a se strădui, a se sili, a-şi da silinţa, a face eforturi, a se sforţa, a se osteni.

Be|streben, *-s, n. sg.* străduinţă; râvnă, osteneală, strădanie, silinţă, sforţare; **sein ganzes ~ war darauf gerichtet** a făcut toate sforţările în această direcţie.

Be|streber, *-s, -, m.* persoană care tinde spre ceva, se străduieşte, râvneşte.

be|strebsam *adj.* silitor, plin de râvnă, stăruitor, harnic.

be|strebt **I.** *part. trec.* de la bestreben. **II.** *adj. (în expr.)* **um etwas ~ sein** a tinde, a năzui la ceva; a fi preocupat de ceva.

Be|strebung, *-en, f.* străduinţă; strădanie, râvnă, silinţă; **es sind ~en im Gange ...** se fac demersuri, se depun eforturi ...

be|streichen, *bestrich, bestrichen, vb. (h) tr.* **1.** a unge (cu ceva); a vopsi; a spoi; a mâzgăli; **mit Öl** ~ a da cu ulei; **das Brot mit Marmelade** ~ a unge pâinea cu dulceaţă. **2.** a trece uşor (cu mâna) peste ceva; a mângâia, a netezi; **der Wind bestreicht die Gegend** vântul adie peste întregul ţinut; *(fig.)* **js. Rücken** ~ a peria, a linguşi. **3.** *(mar.; în expr.)* **die Küste** ~ a naviga de-a lungul ţărmului. **4.** *(mil.)* a lua sub bătaia tunurilor, a ţine sub focul armelor.

Be|streichfeuer, *-s, -, n. (mil.)* foc rulant, bombardament de artilerie, canonadă.

Be|streichung, *-en, f.* **1.** ungere; vopsit, spoit. **2.** atingere, mângâiere. **3.** *(fiz.; în expr.)* **~ mit dem Magnet** magnetizare prin frecare cu un magnet. **4.** *(mil.)* ţinere a unei porţiuni de teren sub foc continuu.

Be|streichungsfeld, *-(e)s, -er, n. (mil.)* zonă de tragere, porţiune de teren ţinută sub foc continuu.

Be|streichungswinkel, *-s, -, m. (mil.)* unghi de tragere.

be|streifen, *bestreifte, bestreift, vb. (h) tr.* **1.** a dunga, a vârsta. **2.** a atinge uşor, în treacăt.

be|streiken, *bestreikte, bestreikt, vb. (h) tr.* a face grevă; **einen Betrieb** ~ a face grevă într-o întreprindere.

Be|streikung, *-en, f.* grevă.

be|streitbar *adj.* **1.** contestabil, discutabil, îndoielnic, supus controversei. **2.** *(despre cheltuieli)* suportabil.

Be|streitbarkeit *f. sg.* **1.** posibilitate de a contesta, de a controversa (ceva). **2.** posibilitate de a acoperi (o cheltuială), de a face faţă (unei cheltuieli).

be|streiten, *bestritt, bestritten, (du bestreitest, er bestreitet), vb. (h) tr.* **1.** a contesta; a tăgădui; a nega, a combate; **wir ~ es nicht** nu punem la îndoială, nu contestăm; **es lässt sich nicht** ~ e de netăgăduit, e incontestabil. **2.** *(poet.)* a lupta, a combate. **3.** a acoperi, a face faţă (cheltuielilor); **die Auslagen werden von der Gesellschaft bestritten** cheltuielile vor fi suportate de societate; **es ist schwer, solche Ansprüche zu** ~ e greu să faci faţă unor asemenea pretenţii.

Be|streitung *f. sg.* **1.** contestaţie; tăgăduire, negare. **2.** suportare, acoperire (a cheltuielilor).

be|streuen, *bestreute, bestreut, vb. (h) tr.* a presăra; **mit Blumen** ~ a presăra cu flori; **mit Zucker** ~ a pudra cu zahăr.

Be|streu|ung, *-en, f.* presărare, pudrare.

be|strichen **I.** *part. trec.* de la bestreichen. **II.** *adj.* **1.** uns; vopsit, spoit; **~es Brot** tartină. **2.** atins, bătut; *(în expr.)* **vom Nordwind(e) ~es Ufer** ţărm bătut de vântul dinspre nord; *(mil.)* **~er Raum** zonă bătută de artilerie, zonă periculoasă.

be|stricken, *bestrickte, bestrickt, vb. (h) tr.* **1.** a lega (cu frânghii). **2.** *(fig.)* a fermeca, a captiva, a fascina, a încânta, a robi, a prinde în mreje; **jn. durch seinen Charme** ~ a captiva pe cineva cu farmecul său. **3.** *(fam.)* a se lega (de cineva). **4.** *(fam.)* a tricota (pentru cineva) toate cele necesare. **5.** *(înv.)* a aresta.

be|strickend **I.** *part. prez.* de la bestricken. **II.** *adj.* fermecător, captivant, încântător.

Be|strickung, *-en, f.* fermecare, vrăjire, robire, încântare, cucerire.

be|strömen, *beströmte, beströmt, vb. (h) tr.* a inunda, a îneca; *(despre ape curgătoare)* a parcurge, a trece (prin ...).

be|strumpft *adj.* îmbrăcat cu (un) ciorap; **ein lila ~es Bein** picior îmbrăcat într-un ciorap mov.

Best|seller, *-s, -, m.* carte cu cel mai mare succes (într-o anumită perioadă).

best|tunlich *adj.* cel mai potrivit, cel mai adecvat, cel mai corespunzător.

be|stücken, *bestückte, bestückt, vb. (h) tr. (av., mar.)* a echipa, a înarma cu tunuri.

Be|stückung, *-en, f. (av., mar.)* **1.** *sg.* dotare, înzestrare cu tunuri. **2.** armament al unei unități.

be|stuhlen, *bestuhlte, bestuhlt, vb. (h) tr.* a prevedea, a înzestra cu scaune (o sală de cinema, de teatru); **einen Saal ~** a dota o sală cu scaune.

Be|stuhlung, *-en, f.* **1.** *sg.* totalitate a locurilor dintr-o sală (de teatru, cinematograf). **2.** înzestrare cu scaune (a unei săli de spectacol).

be|stürmen, *bestürmte, bestürmt, vb. (h) tr.* **1.** *(mil.)* a asalta; a da asalt, a năvăli (asupra, la ...); *(sport)* **die Mannschaft bestürmt das gegnerische Tor** echipa atacă poarta adversă. **2.** *(fig.)* a plictisi, a copleși cu întrebări și rugăminți; **mit Besuchen ~** a asalta cu vizite.

Be|stürmer, *-s, -, m.* persoană care dă asalt, asaltant.

Be|stürmung, *-en, f.* asaltare, luare cu asalt.

be|stürzen, *bestürzte, bestürzt (du, er bestürzt), vb. (h) tr.* **1.** a consterna, a ului, a face să încremenească, a zăpăci. **2.** *(metal.)* a alimenta cu minereu, a încărca (cuptorul) pe sus.

be|stürzt I. *part. trec.* de la bestürzen. **II.** *adj.* consternat; confuz, zăpăcit, uluit; încremenit, perplex.

Be|stürzt|heit, *-en, f.* v. Bestürzung.

Be|stürzung, *-en, f.* consternare; uluire; nedumerire; încurcătură, zăpăceală.

be|stusst *adj. (fam.)* nebun; **so ein ~er Kerl!** ce tip nebun!

Bestvater, *-s, -väter, m. (reg.)* bunic.

Bestwert, *-(e)s, -e, m.* valoare maximă.

Best|zeit, *-en, f. (sport)* timp record.

Besuch, *-(e)s, -e, m.* **1.** vizită; frecventare; **zu (sau auf) ~ sein** a fi în vizită; **zu (sau auf) ~ gehen** a merge în vizită; **einen ~ abstatten (sau machen)** a face o vizită; **den ~ erwidern** a întoarce vizita; **schuldiger ~** vizită de rigoare; **ärztlicher ~** consultație medicală. **2.** musafir, oaspete; oaspeți; **er hat ~** are musafiri. **3.** *sg.* frecvență, frecventare; **der ~ des Theaters ist schwach** teatrul e slab frecventat; **der ~ der Schule ist Pflicht** frecventarea școlii este obligatorie.

besuchen, *besuchte, besucht, vb. (h) tr.* **1.** a face (o) vizită (cuiva). **2.** a frecventa, a urma (o școală, cursuri etc.). **3.** a merge (la teatre, expoziții etc.).

Besucher, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* **1.** vizitator(-oare); oaspete, musafir(ă). **2.** spectator(-oare).

Besucher|ritze, *-n, f.* v. Besuchsritze.

Besucherzahl *f. sg.* număr al vizitatorilor, al spectatorilor.

Besuchs|erlaubnis, *-se, f.* permis de vizitare; **der Kranke hat noch keine ~** bolnavul nu are încă voie să primească vizite.

Besuchskarte, *-n, f.* carte de vizită.

Besuchsritze, *-n, f. (fam., glumeț)* despărțitură între două paturi conjugale folosită, din lipsă de spațiu, ca loc de dormit pentru oaspeți.

Besuchs|stunde, *-n, f.* oră de primit sau de făcut vizite; oră de consultații.

Besuchs|zeit, *-en, f.* ore de vizitare (la muzeu, spital).

Besuchs|zimmer, *-s, -, n.* salon de primire.

besucht I. *part. trec.* de la besuchen. **II.** *adj.* vizitat, frecventat; **eine gut ~e Versammlung** o adunare numeroasă, cu participare largă.

besudeln, *besudelte, besudelt (ich besud(e)le), vb. (h) tr.* a mânji, a murdări, a păta; *(fig.)* a pângări.

Besud(e)lung, *-en, f.* murdărire, mînjire, pătare; *(fig.)* pângărire.

Beta, *-(s), -s, n.* beta (a doua literă a alfabetului grecesc).

betäfeln, *betäfelte, betäfelt (ich betäf(e)le), vb. (h) tr. (constr.)* a căptuși cu scânduri, a lambrisa, a placa.

Betäfelung, *-en, f. (constr.)* căptușire cu scânduri sau cu plăci de lemn, lambrisaj, lambriu.

Beta|funktion, *-en, f. (mat.)* funcție beta.

betagen, *betagte, betagt, vb. (h) tr.* a convoca (în vederea unei amânări a plății scadente).

betagt I. *part. trec.* de la betagen. **II.** *adj.* **1.** în vârstă, în etate, bătrân. **2.** *(com.; despre polițe)* scadent, ajuns la termen.

Betagt|heit *f. sg.* vârstă înaintată.

betakeln, *betakelte, betakelt (ich betak(e)le), vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a greea (o navă). **2.** *(mar.)* a lega cu sfoară (capătul unui odgon). **3.** *(reg.)* a certa, a dojeni, a mustra. **4.** *(reg.)* a înșela, a păcăli, a trage pe sfoară.

Betakelung, *-en, f. (mar.)* greere (a unei nave).

betanken, *betankte, betankt, vb. (h) tr.* a face plinul cu combustibil; **das Flugzeug muss noch betankt werden** mai trebuie făcut plinul avionului.

Betanker, *-s, -, m.* avion, navă de alimentare în mers cu combustibil a unui alt avion, a unei alte nave.

Betankung, *-en, f.* alimentare.

Betarezeptor, *-s, -en, m. (med.)* receptor beta.

Betarezeptorenblocker, *-s, -, m. (med.)* inhibator al receptorilor beta.

betasten, *betastete, betastet, (du betastest, er betastet), vb. (h) tr.* a pipăi; a atinge; *(med.)* a palpa.

Beta|strahlen *pl. (fiz.)* raze beta.

Betastung *f. sg.* pipăire; *(med.)* palpare.

Betateilchen, *-s, -, n. (fiz.)* particulă beta.

betätigen, *betätigte, betätigt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(tehn.)* a pune în funcțiune, a acționa, a folosi. **2.** a arăta, a manifesta, a dovedi prin fapte; **seine Freundschaft ~** a-și dovedi prietenia prin fapte. **II.** *refl.* a se manifesta; a activa, a lua parte activă; a se ocupa de..., a se îndeletnici cu...

Betätigung *f. sg.* **1.** *(tehn.)* acționare, punere în funcțiune; **die ~ einer Taste** acționarea unei taste. **2.** activitate.

Betätigungsfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp de activitate.

Betätigungshebel, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie de comandă.

Betatron, *-s, -trone (sau -s), n. (fiz.)* betatron.

betatschen, *betatschte, betatscht, vb. (h) tr.* a pipăi fără jenă.

betäuben, *betäubte, betäubt, vb. (h) tr.* **1.** a ameți; a amorți; a face insensibil la durere. **2.** *(med.)* a narcotiza; a anestezia. **3.** *(fig.)* a adormi conștiința (cuiva); a ameți, a zăpăci; **der Lärm betäubte sie** gălăgia o zăpăci.

betäubend I. *part. prez.* de la betäuben. **II.** *adj.* **1.** asurzitor. **2.** amețitor. **3.** amorțitor.

betäubt I. *part. trec.* de la betäuben. **II.** *adj.* **1.** amețit; amorțit; buimăcit. **2.** *(med.)* narcotizat; anesteziat.

Betäubung, *-en, f.* **I.** *sg.* amorțire; amețire. **II. 1.** amețeală; amorțeală. **2.** *(med.)* anestezie, narcoză; **einen Zahn mit ~ ziehen** a extrage o măsea cu anestezie.

Betäubungsgift, *-(e)s, -e, n. (med.)* anestezic; narcotic; stupefiant.

Betäubungsmittel, *-s, -, n.* narcotic; anestezic.

betauen, *betaute, betaut, vb. (h) tr.* a înroura, a acoperi cu rouă.

betaut I. *part. trec.* de la betauen. **II.** *adj.* înrourat, plin de rouă.

Betbank, *-bänke, f.* băncuță de rugăciune în biserica catolică.

Betbruder, *-s, -brüder, m. (iron.)* om bisericos; ipocrit; (fals) bigot.

Betbrüderei, *-en, f.* (fals) bigotism.

Betbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de rugăciuni.

bête [bɛ:t] *adj. (fam.; la jocuri de cărți; în expr.)* **~ sein** a fi lefter, a fi pierdut.

Bete, *-n, f.* **1.** *(bot.; reg.)* sfeclă (roșie și albă). **2.** *(argou)* afacere neplăcută. **3.** *(argou)* miză (la jocul de cărți).

beteeren, *beteerte, beteert, vb. (h) tr.* a cătrăni, a gudrona.

beteilen, *beteilte, beteilt, vb. (h) tr.* a asocia, a face să participe, a cointeresa; **jn. mit etwas ~** a face cuiva parte de ceva.

beteiligen, *beteiligte, beteiligt, vb. (h) (bei, an* cu *dat.)* **I.** *refl.* a participa, a lua parte; a coopera. **II.** *tr.* a da cuiva o parte; *(com.)* a face (sau lua) pe cineva asociat, partener, părtaș; a cointeresa.

beteiligt I. *part. trec.* de la beteiligen. **II.** *adj.* participant, părtaș; **bei (sau an) dem Fest ~ sein** a lua parte, a participa la festivitate; *(com.)* (co)interesat.

Beteiligte, *-n, -n (ein Beteiligter), m.* și *f.* participant(ă); părtaș(ă); *(com.)* asociat(ă); partener(ă); (co)interesat(ă).

Beteiligung, *-en, f.* **1.** participare; **unter starker ~ der Bevölkerung** cu participare intensă, numeroasă a populației; **eine ~ an einem Unternehmen erwerben** a obține o participație la o întreprindere. **2.** *(com.)* asociere; (co)interesare; **~ am Gewinn** participare la beneficiu; **gegenseitige ~** cointeresare, participare reciprocă; **stille ~** participare mascată.

Beteiligungsgesellschaft, *-en, f. (com.)* societate în participație.

Betel, *-s, m. sg.* **1.** *(bot.)* betel *(Areca catechu).* **2.** *(reg.)* daltă.

Betelkauen, *-s, n. sg.* obicei de a mesteca în gură frunze de betel.

Betelnuss, *-nüsse, f. (bot.)* nucă betel.

Betelnuss|palme, *-n, f. (bot.)* palmier betel *(Areca catechu).*

Betel|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de betel.

Betelpfeffer, *-s, m. sg. (bot.)* piper betel *(Piper betle).*

beten, *betete, gebetet (du betest, er betet), vb. (h) (rel.)* **I.** *intr.* **1.** a se închina, a se ruga. **2.** a recita monoton. **II.** *tr.* a spune, a rosti (rugăciuni).

Betensuppe, *-n, f.* ciorbă de frunze de sfeclă.

beteppert *adj. (reg.)* uimit, uluit, prostit, zăpăcit.

Beter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care se roagă, care se închină.

Beterei, *-en, f. (peior.)* rugăciuni nesfârșite.

Beterfahrt, *-en, f.* v. Betfahrt.

beteuern, *beteuerte, beteuert, vb. (h) tr.* a asigura cu tărie; a afirma solemn; **seine Unschuld ~** a-și susține nevinovăția.

Beteuerung, *-en, f.* afirmație solemnă (întărită prin jurământ).

Beteuerungsformel, *-n, f.* formulă de jurământ.

Betfahrt, *-en, f. (rel.)* pelerinaj.

Betgang, *-(e)s, -gänge, m. (rel.)* procesiune.

Betglocke, *-n, f.* clopot care cheamă la rugăciune.

Bet|halle, *-n, f.* sală, cameră de rugăciune; capelă.

Bet|haus, *-es, -häuser, n.* casă de rugăciune; capelă.

Beting, *-s, -e, m.* și *f. (mar.)* babă.

betiteln, *betitelte, betitelt (ich betit(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a intitula, a da un titlu (unei cărți etc.). **2.** a se adresa (unei persoane) spunând(u-i) titlul; a da (cuiva) titlul de... **II.** *refl.* a se intitula, a purta un titlu.

betitelt I. *part. trec.* de la betiteln. **II.** *adj.* intitulat; cu titlu.

Betitelung, *-en, f.* intitulare; titulatură; fixare a titlurilor.

betölpeln, *betölpelte, betölpelt (ich betölp(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a înșela, a păcăli, a trage pe sfoară; a prosti; **sich ~ lassen** a se lăsa păcălit, a se lăsa tras pe sfoară.

Beton [be'tɔŋ, și be'tõ:, *austr.* beto:n], *-s, -e, (și -s), m.* beton; **armierter, bewehrter ~** beton armat; **fetter ~** beton gras; **feuerfester ~** beton refractar; **magerer ~** beton slab; **umschnürter ~** beton cercuit, fretat; **undurchlässiger ~** beton impermeabil; **verschleißfester ~** beton rezistent la uzură; **vorgespannter ~** beton precomprimat, pretensionat; **das Kriechen des ~s** fluajul betonului; **Unterwasserschüttung des ~s** turnarea betonului sub apă.

Beton|arbeit, *-en, f.* lucrare în beton.

Betonbau, *-(e)s, -ten, m.* construcție de beton.

Betonbauer, *-s, -, m.* constructor în beton, betonist.

Betonbekleidung, *-en, f.* înveliș de beton.

Betonblock, *-(e)s, -blöcke, m.* bloc de beton.

Betondecke, *-n, f.* planșeu de beton.

Beton|eisen, *-s, -, n. (constr.)* fier-beton.

Beton|eisenbiegmaschine, *-n, f.* mașină de îndoit fier-beton.

betonen, *betonte, betont, vb. (h) tr.* **1.** a accentua, a intona (o silabă, un cuvânt). **2.** *(fig.)* a accentua, a sublinia, a face să reiasă, a releva; **etwas nachdrücklich ~** a accentua ceva în mod deosebit, a spune răspicat.

Betonfabrik, *-en, f.* fabrică de beton.

Betonfertigteil, *-(e)s, -e, m.* (piesă sau element) prefabricat(ă) de beton.

Betonfundament, *-(e)s, -e, n.* fundament, fundație de beton.

Betonfundierung, *-en, f.* v. Betongründung.
Betongewölbe, *-s, -, n.* boltă de beton.
Betongründung, *-en, f.* fundație de beton.
Betonguss, *-es, -güsse, m.* turnare a betonului.
betonieren, *betonierte, betoniert, vb. (h) tr. (tehn.)* a betona.
Betonierung, *-en, f.* betonare.
Betonklotz, *-es, -klötze, m.* bucată neprelucrată din beton.
Betonkonstruktion, *-en, f.* construcție de beton.
Betonlage, *-n, f.* strat de beton.
Betonmaschine, *-n, f.* betonieră.
Betonmauer, *-n, f.* zid de beton.
Betonmisch|anlage, *-n, f.* instalație de amestecat beton.
Betonmischer, *-s, -, m.*, **Betonmischmaschine**, *-n, f.* betonieră; **kontinuierliche(r) ~** betonieră continuă; **~ mit unterbrochenem Betrieb** betonieră intermitentă.
betonnen, *-betonnte, betonnt, vb. (h) tr. (mar.)* a baliza cu geamanduri.
Betonnung, *-en, f. (mar.)* balizare cu geamanduri.
Betonpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* pilon de beton.
Betonpflaster, *-s, -, n.* pavaj de beton.
Betonpumpe, *-n, f.* pompă de beton.
Betonrund|eisen, *-s, -, n.* fier-beton rotund.
Betonschicht, *-en, f.* v. Betonlage.
Betonschüttung, *-en, f.* turnare a betonului.
Beton|spritzverfahren, *-s, -, n.* procedeu de betonare prin stropire, betonare prin torcretare.
betont **I.** *part. trec.* de la betonen. **II.** *adj.* **1.** accentuat; **schwach ~e Silbe** silabă slab accentuată. **2.** *(fig.)* ostentativ; **~e Liebenswürdigkeit** amabilitate ostentativă.
betonter|maßen *adv.* clar, explicit: **er nahm ~ keine Partei** nu lua explicit partea nimănui.
Betonung, *-en, f.* **1.** accentuare; accent; **mit stärkerer ~** mai accentuat, mai cu tărie. **2.** subliniere, relevare; ostentație.
Betonwüste, *-n, f. (despre orașe mari și fără verdeață)* deșert de beton.
betören, *betörte, betört, vb. (h) tr.* **1.** a prosti, a înșela, a zăpăci. **2.** a orbi; a scoate din minți; a ameți; a seduce.
Betörer, *-s, -, m.* **1.** persoană care înșală, prostește, zăpăcește. **2.** seducător.
Bet|ort, *-(e)s, -e, m. (rel.)* loc de rugăciune.
Betörung, *-en, f.* **1.** înșelăciune. **2.** seducere.
Betplatz, *-es, -plätze, m.* v. Betort.
Betpult, *-(e)s, -e, n. (rel.)* pupitru pentru rugăciuni.
betr. *presc.* de la **a)** betreffend **b)** betreffs; **c)** betrifft.
Betr. *presc.* de la Betreff.
Betracht, *-(e)s, m. sg.* considerare, considerație; **außer ~ bleiben (sau stehen)** a nu fi luat în seamă, a fi lăsat la o parte; **in ~ ziehen (sau nehmen)** a ține seama de ..., a lua în considerație, a se avea în vedere; **in ~ kommen** a fi luat în seamă, în considerație, a veni în discuție; **(das) kommt nicht in ~** nu se discută.
betrachten, *betrachtete, betrachtet (du betrachtest, er betrachtet), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* **1.** a (se) privi, a se uita la, a (se) observa, a (se) contempla. **2.** a (se) considera, a (se) socoti, a (se) privi (ca sau drept ...); **ich betrachte ihn als einen gescheiten Menschen** îl consider (un) om deștept. **II.** *tr.* a privi, a observa, a considera, a cerceta, a examina; **genau ~** a observa cu atenție; **politisch ~** a considera din punct de vedere politic; **näher betrachtet** privit mai îndeaproape.
betrachtenswert, **betrachtenswürdig** *adj.* **1.** demn, vrednic de a fi privit. **2.** demn de a fi luat în considerație, de care merită să se țină seamă.
Betrachter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* privitor(-oare), contemplator(-oare), observator(-oare); **für den objektiven ~ stellt sich die Situation anders dar** pentru observatorul obiectiv, altfel se prezintă situația.
beträchtlich **I.** *adj.* considerabil, important, apreciabil; *(substantivat)* **um ein Beträchtliches** considerabil, cu mult. **II.** *adv.* în mod considerabil.
Beträchtlichkeit *f. sg.* importanță, însemnătate.
betrachtsam *adj.* contemplativ, meditativ, speculativ; *(fil., inv.)* **ein ~er Kopf** un spirit speculativ.
Betrachtung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** privire, contemplare. **2.** considerare, apreciere. **3.** cercetare, examinare; **bei näherer ~** la o examinare mai atentă. **4.** *(psih.)* introspecție. **II.** considerație; reflecție.
Betrachtungsweise, *-n, f.* fel de a privi, de a lua în considerare.
Betrachtungswinkel, *-s, -, m.* unghi de vedere, de considerare.
Betrag, *-(e)s, -träge, m.* total, sumă, valoare; **im ~(e) von...** în valoare de, în sumă de...; **absetzbarer ~** sumă deductibilă; **ausstehender ~** sumă neplătită; **ein zu zahlender ~** sumă de plată; **voraus bezahlter ~** sumă achitată în avans; **überwiesener ~** sumă virată.
betragen, *betrug, betragen (du beträgst, er beträgt), vb. (h)* **I.** *intr.* a se urca la (suma de); a face; a reveni la ...; **der Schaden beträgt 500 Euro** paguba se ridică la 500 de euro; **die Entfernung beträgt 20 Kilometer** distanța este de 20 km. **II.** *tr. (inv.)* **etwas mit etwas ~** a umple ceva cărând (ceva). **III.** *refl.* a se purta; a se comporta; **er beträgt sich wie ein Narr** se poartă ca un nebun, ca un smintit; **er hat sich tadellos gut ~** s-a comportat ireproșabil, bine.
Betragen, *-s, n. sg.* purtare, conduită, comportare; **sein ~ war nicht einwandfrei** comportarea lui n-a fost ireproșabilă.
Betragensnote, *-n, f.* notă la purtare.
betragsfrei *adj.* scutit de taxe.
betrampeln, *betrampelte, betrampelt (ich betramp(e)le) vb. (h) tr.* a călca ceva în picioare.
beträntt *adj.* stropit cu lacrimi.
betrauen, *betraute, betraut, vb. (h) tr.* a încredința (cuiva o sarcină, o misiune importantă); a însărcina (cu...); **jn. mit der Leitung einer Schule (sau einer Abteilung) ~** a încredința cuiva conducerea unei școli (sau unei secții).
betrauern, *betrauerte, betrauert, vb. (h) tr.* **1.** a plânge, a jeli. **2.** a deplânge, a regreta.
betrauernswert, **betrauernswürdig** *adj.* **1.** demn de plâns, demn de a fi compătimit. **2.** regretabil.
beträufe(l)n, *beträuf(el)te, beträuf(el)t, (ich beträuf(el)e), vb. (h) tr.* a turna picături, a picura, a stropi (pe ceva); **das Schnitzel mit Zitronensaft ~** a picura zeamă de lămâie pe șnițel.
betraut **I.** *part. trec.* de la betrauen. **II.** *adj.* însărcinat cu o misiune; **mit einer diplomatischen Sendung ~** însărcinat cu o misiune diplomatică.
Betraute, *-n, -n, (ein Betrauter), m.* și *f.* persoană căreia i s-a încredințat ceva.
Betrau|ung *f. sg.* însărcinare; mandat; sarcină; comision.
Betreff, *-(e)s, -e, m. (adm.)* privință; **in ~ auf** în privința, în ceea ce privește; **in dem (sau diesem) ~** în această privință; **im bezeichneten ~** cu privire la cele spuse, la cele arătate.
betreffen, *betraf, betroffen (du betriffst, er betrifft), vb. (h) tr.* **1.** *(unipers.)* a atinge, a se referi la, a privi; a fi vorba de ...; **was mich betrifft** în ceea ce mă privește. **2.** a lovi, a atinge, a ajunge; **dasselbe Los hat ihn betroffen** l-a ajuns aceeași soartă. **3.** a prinde, a surprinde; **er wurde dabei betroffen** a fost surprins asupra faptului. **4.** a surprinde, a ului; a impresiona, a afecta; **die traurige Nachricht hat uns alle betroffen** trista veste ne-a impresionat, ne-a afectat pe toți.
betreffend **I.** *part. prez.* de la betreffen. **II.** *adj.* menționat, de care e vorba; în chestiune, respectiv; **der ~e Arbeiter** muncitorul respectiv; **der ~e Betrieb** întreprinderea în chestiune. **III.** *prep. (cu ac.)* v. betreffs.
Betreffende, *-n, -n (ein Betreffender), m.* și *f.* persoana în chestiune; persoana respectivă; respectivul, respectiva.
betreffs *prep. (cu gen.)* cu privire la, privitor la, relativ la, referitor la; în ceea ce privește, în privința.
betreiben, *betrieb, betrieben, vb. (h) tr.* **1.** a se ocupa, a se îndeletnici; a exercita, a practica; **ein Bergwerk ~** a exploata o mină; **Handel ~** a face comerț. **2.** a urgenta; a urmări, a zori, a accelera, a grăbi (rezolvarea unei chestiuni, a unei afaceri). **3.** a studia cu sârguință. **4.** *(tehn.)* a acționa, a pune în funcțiune; **mit Dampf ~** a acționa cu abur; **ein Fahrzeug ~** a pune în funcțiune un automobil. **5.** *(în expr.)* **eine Weide (sau Wiese) mit Schafen (sau Vieh) ~** a mâna oi (sau vite) la pășune.
Betreiben, *-s, n. sg.* insistență, stăruință; *(în expr.)* **auf mein (dein, sein etc.) ~** la îndemnul meu (tău, său etc.).
Betreiber, *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f.* **1.** persoană care se ocupă cu ceva, exercită, practică ceva. **2.** persoană care se ocupă de ceva, urmărește ceva, insistă (pentru rezolvarea unei chestiuni).
Betreibung, *-en, f.* **1.** exercitare, practicare. **2.** insistență, stăruință; urmărire; accelerare, urgentare; **~ einer Klage** stăruință pentru soluționarea unei plângeri. **3.** *(tehn.)* acționare, punere în mișcare, în funcțiune; **die ~ eines Motors** acționarea unui motor. **4.** *(reg.)* retragere din circulație a monedelor. **5.** *(elv.)* execuție judecătorească. **6.** mânatul vitelor la pășune.
Betreibungs|art, *-en, f.* mod de exploatare.
Betreibungsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de pășunat.
betressen, *betresste, betresst (du, er betresst), vb. (h) tr.* a pune trese, galoane (pe ceva), a împodobi cu trese, cu galoane, a galona.
betresst **I.** *part. trec.* de la betressen. **II.** *adj.* galonat, împodobit cu galoane, cu trese; **eine mit Gold ~e Uniform** o uniformă cu trese din aur.
betreten[1], *betrat, betreten (du betrittst, er betritt), vb. (h) tr.* **1.** a călca, a păși (pe ...), a intra, a trece (în ...); **das Zimmer ~** a intra în odaie; **js. Schwelle nie wieder ~** a nu mai călca niciodată pragul cuiva; *(jur.)* **den Rechtsweg ~** a lua drumul justiției; **eine Laufbahn ~** a-și alege o carieră. **2.** a surprinde; **auf frischer Tat ~** a surprinde asupra faptului, în flagrant delict. **3.** *(despre cocoș)* a călca (găina).
betreten[2] **I.** *part. trec.* de la betreten. **II.** *adj.* **1.** călcat, bătătorit, frecventat. **2.** surprins, perplex, încurcat; zăpăcit; confuz; consternat; **es herrschte ~es Schweigen** domnea o tăcere apăsătoare.
Betreten, *-s, n. sg.* intrare (în...); pășire, umblat, mers (pe ...); trecere (peste); **das ~ des Bahndammes ist verboten** trecerea peste linia ferată (este) interzisă.
Betretenheit *f. sg.* v. Betretung **(2)**.
Betretung *f. sg.* **1.** intrare (în...); pășire (pe ...). **2.** uimire; surprindere, perplexitate, încurcătură; zăpăceală; confuzie; consternare; rușine; emoție.
Betretungsfall, *-(e)s, -fälle, m. (jur.)* caz de încălcare a unei dispoziții legale.
betreuen, *betreute, betreut, vb. (h) tr.* a îngriji (cu devotament), a avea grijă de; **sie eignet sich vortrefflich, Kinder zu ~** este foarte potrivită pentru a îngriji copii.
Betreuer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* îndrumător(-oare).
Betreu|ung, *-en, f.* **1.** *sg.* îngrijire, asistență, purtare de grijă; **ärztliche, kulturelle ~ der Gäste** îngrijirea medicală, culturală a oaspeților. **2.** mandat, sarcină, comision.
Betreu|ungs|stelle, *-n, f.* centru sau punct de îndrumare, sprijinire.
Betrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** întreprindere; **der Arbeiter steht 10 Jahre im ~** muncitorul lucrează de 10 ani în întreprindere; **forstwirtschaftlicher ~** întreprindere forestieră; **kaufmännischer ~** casă de comerț; **landwirtschaftlicher ~** exploatare agricolă; *(ist.)* **volkseigener ~** întreprindere de stat; **verstaatlichter ~** întreprindere naționalizată; **halbstaatlicher ~** întreprindere semietatizată; **mittelständischer ~** întreprindere mijlocie. **2.** *sg.* producție, exploatare; activitate; (și *fig.*) *sg.* circulație, mișcare; animație; trafic; **in ~ geben** a da în folosință; a da în exploatare (o mină); a pune în circulație (o linie de cale ferată); a pune în mișcare, în funcțiune (o mașină); **den ~ einstellen** a sista producția (exploatarea, traficul, circulația), a întrerupe lucrul; **elektrischer ~** acționare electrică; uzină electrică; **der Fahrstuhl ist in ~** ascensorul funcționează; **außer ~ setzen** a scoate din funcțiune; **im vollen ~ sein** a merge în plin, a fi în plină activitate; *(fig.)* **dort ist immer viel ~** acolo e întotdeauna multă animație, multă veselie. **3.** *sg.* mânatul, dusul vitelor la pășune.
betrieblich *adj. (tehn.)* uzinal, care ține de uzină; de producție; **~es Rechnungswesen** contabilitatea întreprinderii.
Betriebs|ab|bruch, *-(e)s, -brüche, m.* v. Betriebsstilllegung.
Betriebs|ablauf, *-(e)s, m. sg.* desfășurarea muncii în întreprindere.
Betriebs|ablaufbedingungen *pl.* condiții de desfășurare a muncii în întreprindere.
Betriebs|abrechnung, *-en, f.* calcul al cheltuielilor de producție.
Betriebs|abteilung, *-en, f.* secție de producție.

Betriebs|agitation *f. sg.* (muncă de) agitație în uzină.
betriebsam *adj.* activ, energic, sârguitor, harnic, întreprinzător, plin de inițiativă, stăruitor, asiduu.
Betriebs|ambulanz, *-en, f.* dispensar al întreprinderii; infirmerie.
Betriebsamkeit *f. sg.* activitate, hărnicie, zel, asiduitate, stăruință, sârguință, energie, spirit de inițiativă.
Betriebs|angehörige, *-n, -n (ein Betriebsangehöriger), m.* și *f.* angajat(ă), salariat(ă) a(l) întreprinderii.
Betriebs|anlage, *-n, f.* instalație de exploatare.
Betriebs|anleitung, **Betriebs|anweisung**, *-en, f.* instrucțiune de exploatare, de funcționare.
Betriebs|anzeige, *-n, f. (inform.)* indicator de punere sub tensiune.
Betriebs|arbeit, *-en, f.* muncă, activitate a întreprinderii; **die Erfolge unserer ~** succesele în muncă ale întreprinderii noastre.
Betriebs|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) în întreprindere.
Betriebs|art, *-en, f.* fel al activității întreprinderii; *(inform.)* mod de lucru; **die ~ festlegen** a fixa modul de lucru.
Betriebs|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic de întreprindere.
Betriebs|aufseher, *-s, -e, m.* supraveghetor de producție.
Betriebs|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* expresie de uzină, limbaj de uzină.
Betriebs|ausflug, *-(e)s, -flüge, m.* excursie organizată de o întreprindere.
Betriebs|ausschuss, *-es, -schüsse, m.* comitet de întreprindere.
Betriebs|ausweis, *-es, -e, m.* legitimație de salariat (al unei întreprinderi).
Betriebs|bahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* gară de întreținere (a vagoanelor etc.), gară de triaj.
Betriebsbe|anspruchung, *-en, f.* sarcină impusă de o întreprindere.
Betriebsbegehung, *-en, f.* vizitarea și controlul unei întreprinderi.
Betriebsbelegschaft, *-en, f.* personal al unei întreprinderi.
Betriebsberater, *-s, -, m.* consilier al unei întreprinderi.
betriebsbereit *adj. (inform.)* în linie, gata de lucru, funcționabil.
Betriebsberufschule, *-n, f.* școală profesională a unei întreprinderi.
betriebsblind *adj.* **1.** orb, ca urmare a activității desfășurate. **2.** *(fig.)* insensibil la greșeli, lipsuri, neajunsuri survenite într-o secție, întreprindere etc.
Betriebsblindheit *f. sg.* cecitate ca urmare a activității desfășurate.
Betriebsbremse, *-n, f. (ferov.)* frână de serviciu.
Betriebsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de exploatare.
Betriebsbuchführung *f. sg.* contabilitate a unei întreprinderi.
Betriebsbuch|halter, *-s, -, m.* contabil al unei întreprinderi.
Betriebs|chef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* **1.** șef al unei întreprinderi. **2.** *(ferov.)* șef al serviciului mișcării.
Betriebsdelegation, *-en, f.* delegație a unei întreprinderi.
Betriebsdelegierte, *-n, -n (ein Betriebsdelegierter), m.* și *f.* delegat(ă) al (a) unei întreprinderi, reprezentant(ă) al (a) unei întreprinderi.
Betriebsdienst, *-(e)s, -e, m.* **1.** serviciu la uzină. **2.** *(ferov.)* serviciu de mișcare, de exploatare.
Betriebsdirektion, *-en, f.* direcție a unei întreprinderi.
Betriebsdirektor, *-s, -en, m.* director al unei întreprinderi, uzine, fabrici.
Betriebsdispatcher [-pætʃɐ], *-s, -, m.* dispecer al întreprinderii.
Betriebsdrei|eck, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* triaj de întoarcere (în triunghi).
Betriebs|egoismus, *-, m. sg.* tendință de apărare a intereselor înguste ale unei întreprinderi (în dauna intereselor generale).
betriebs|eigen *adj.* propriu, aparținând unei întreprinderi; **~e Wohnungen** locuințe proprietate a întreprinderii.
Betriebs|einrichtung, *-en, f.* utilaj, echipamente, instalații.
Betriebs|erdung *f. sg. (electr.)* priză de pământ, legătură cu pământul.
Betriebs|erfahrung, *-en, f.* experiență în (munca din) întreprindere.
Betriebs|erfindung, *-en, f.* invenție, inovație a (salariaților) întreprinderii.
Betriebs|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultate obținute de o întreprindere, de o exploatare.
Betriebs|erlaubnis, *-se, f.* **1.** permis de funcționare. **2.** proces verbal de recepție (a unei mașini etc.).
betriebs|erschwerend *adj.* care împiedică, îngreunează funcționarea, exploatarea, circulația, activitatea, producția.
Betriebs|fachschule, *-n, f.* școală de specializare în cadrul întreprinderii.
betriebs|fähig *adj.* bun de dat în exploatare.
Betriebsferien [-iən] *pl.* vacanță a întregii întreprinderi; întrerupere a activității pe perioada concediului tuturor salariaților unei întreprinderi.
betriebsfertig *adj.* gata pentru a intra în fabricație, în producție, în funcționare.
Betriebsfläche, *-n, f.* suprafață de producție a întreprinderii.
Betriebsfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃s:], -[-fɔ̃s], *m.* fond, capital de exploatare, de rulment.
Betriebsform, *-en, f.* formă, tip de întreprindere.
betriebsfremd *adj.* străin de întreprindere, care nu aparține întreprinderii.
Betriebsfrequenz, *-en, f. (electr.)* frecvență de serviciu.
Betriebsfrieden, *-s, -, m. (jur.)* pace socială (între patronat și sindicat).
Betriebsführer, *-s, -, m.* v. B e t r i e b s l e i t e r.
Betriebsführung, *-en, f.* conducere, direcție a unei întreprinderi, a unei uzine.
Betriebsfunk|anlage, *-n, f.* stație de radioficare în întreprindere.
Betriebsfunktionär, *-s, -e, m.* activist de partid sau sindical (în întreprindere).
Betriebsgebäude, *-s, -, n.* clădire a fabricii.
Betriebsge|heimnis, *-ses, -se, n.* secret de producție, de fabricație, de serviciu.
Betriebsgemeinschaft, *-en, f.* totalitatea celor care aparțin unei întreprinderi.
Betriebsgesundheitswesen, *-s, n. sg.* igiena întreprinderii, starea, organizarea sanitară în întreprindere.
Betriebsgewerkschaftsgrupppe, *-n, f.* grupă sindicală de întreprindere (în R.D.G.).
Betriebsgewerkschaftsleitung, *-en, f.* conducerea sindicală a întreprinderii (în R.D.G.).
Betriebsgewerkschafts|schule, *-n, f.* școală sindicală a unei întreprinderi (în R.D.G.).
Betriebsgewinn, *-(e)s, -e, m.* beneficiu al întreprinderii.
Betriebsgliederung, *-en, f. (ec.)* organigrama întreprinderii.
Betriebsgruppe, *-n, f.* secție a unei întreprinderi.
Betriebshaftpflichtversicherung, *-en, f.* asigurare de răspundere civilă.
betriebsicher *adj.* sigur din punct de vedere al funcționării.
Betriebs|ingenieur [-ʒeniø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer de exploatare.
Betriebs|inhaber, *-s, -, m.* proprietar al unei întreprinderi.
betriebs|intern *adj.* din cadrul întreprinderii, intern, interior.
Betriebsjugend *f. sg.* tineret al întreprinderii (în R.D.G.).
Betriebsjugendvertreter, *-s, -, m.* reprezentant al tineretului întreprinderii (în R.D.G.).
Betriebskampfgruppe, *-n, f.* unitate de luptă a întreprinderii (în R.D.G.).
Betriebskantine, *-n, f.* cantina unei întreprinderi.
Betriebskapital, *-s, -e* (și *-ien* [iən]) *n.* capital de exploatare, fond de rulment.
Betriebskasse, *-n, f.* casă (de bani), casierie a întreprinderii.
Betriebskessel, *-s, -, m.* **1.** *(ferov.)* cazan în exploatare. **2.** *(mar.)* caldarină.
Betriebskindergarten, *-s, -gärten, m.* grădiniță de copii a unei întreprinderi.
Betriebskindertages|stätte, *-n, f.* cămin de zi pentru copii ai întreprinderii, pe lângă întreprindere.
Betriebsklima, *-s, -ta, n.* atmosfera și relațiile omenești dintr-un colectiv de muncă; **ein gutes, gesundes ~** un climat de lucru bun, sănătos.
Betriebsko|effizient [-tsiɛnt], *-en, -en, m.* coeficient de producție.
Betriebskollege, *-n, -n, m.* coleg de branșă, de întreprindere, de uzină.
Betriebskollektiv|vertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract colectiv de muncă.
Betriebskommandant, *-en, -en, m.* comandant militar al unei întreprinderi (în R.D.G.).
Betriebskonsumverteilungs|stelle, *-n, f.* magazin de desfacere al unei întreprinderi.
Betriebskosten *pl.* cheltuieli de producție, de fabricație.
Betriebskraft, *-kräfte, f.* forță motrice (a întreprinderii).
Betriebskrankenkasse, *-n, f.* fond al asigurărilor sociale de întreprindere.
Betriebsküche, *-n, f.* bucătărie a întreprinderii; cantină.
Betriebskultur|abend, *-s, -e, m.* serată culturală organizată în întreprindere.
Betriebskulturver|an|staltung, *-en, f.* manifestare culturală organizată în întreprindere.
Betriebsladen, *-s, -läden, m.* magazin de desfacere al unei întreprinderi.
Betriebslänge, *-n, f. (ferov.)* lungime a liniilor ferate aflate în exploatare.
Betriebslast, *-en, f.* sarcină de producție; sarcină de exploatare; *(ferov.)* sarcină de regim.
Betriebslehre *f. sg.* **1.** ucenicie în producție. **2.** studiu al procesului de producție.
Betriebslehrlings|schule, *-n, f.* școală de ucenici a unei întreprinderi.
Betriebsleistung, *-en, f.* randament al unei întreprinderi.
Betriebsleiter, *-s, -, m.* director de întreprindere.
Betriebsleitung, *-en, f.* v. B e t r i e b s f ü h r u n g.
Betriebsmaß|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* unitate de măsură, etalon a(l) unei întreprinderi.
Betriebsmaterial, *-s, n. sg.* **1.** *(ferov.)* material rulant. **2.** *(tehn.)* utilaj, echipament mecanic.
Betriebsmittel, *-s, -, n.* **1.** *pl.* fonduri ale unei întreprinderi. **2.** *(ferov.)* vehicul.
Betriebsmittelpark, *-(e)s, -e* (și *-s*), *m.* **1.** parc de vehicule. **2.** stație de mașini a unei întreprinderi.
betriebsnah *adj.* adaptat condițiilor unei întreprinderi.
Betriebs|obmann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** supraveghetor de producție. **2.** persoană de încredere a unei întreprinderi. **3.** conducător, purtător de cuvânt al muncitorilor și salariaților din întreprindere.
Betriebs|ordnung, *-en, f.* regulament interior al unei întreprinderi.
Betriebs|organisation, *-en, f.* organizație din cadrul întreprinderii.
Betriebs|parteikomitee, *-s, -s, n.* comitet de partid al întreprinderii (în R.D.G.).
Betriebs|partei|organisation, *-en, f.* organizație de partid a întreprinderii (în R.D.G.).
Betriebs|parteischule, *-n, f.* școală de partid a întreprinderii (în R.D.G.).
Betriebs|parteiversammlung, *-en, f.* ședință de partid a întreprinderii (în R.D.G.).
Betriebs|pass, *-es, -pässe, m. (ec.)* tabel de caracteristici tehnice și economice ale întreprinderii.
Betriebs|patenschaft, *-en, f.* patronaj al întreprinderii.
Betriebs|personal, *-s, n. sg.* **1.** personal al unei întreprinderi. **2.** *(ferov.)* personal de mișcare.
Betriebs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* **1.** plan de producție. **2.** *(ferov.)* mers al trenurilor; grafic de exploatare, de mișcare.
Betriebs|planer, *-s, -, m.* planificator al unei întreprinderi.
Betriebs|poliklinik, *-en, f.* policlinică a unei întreprinderi.
Betriebs|position, *-en, f.* situație a unei întreprinderi.
Betriebs|prüfung, *-en, f.* control (financiar) extern.
Betriebsrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** comitet de întreprindere. **2.** membru în comitetul de întreprindere.
Betriebsratsmitglied, *-(e)s, -er, m.* membru al comitetului întreprinderii.
Betriebsratsvorsitzende, *-n, -n (ein Betriebsratsvorsitzender), m.* președinte al comitetului de întreprindere.
Betriebsratwahl, **Betriebsrätewahl**, *-en, f.* alegere a comitetului de întreprindere.
Betriebsraum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** *(tehn.)* atelier; loc de muncă. **2.** *(electr.)* sală de comandă.
Betriebsreglement [-regləmã:], *-s, -s, n.* **1.** regulament interior al unei întreprinderi. **2.** (*ferov.*) regulament de mișcare.
Betriebs|sanitäts|stelle, *-n, f.* post de prim ajutor al întreprinderii.
Betriebs|schließung *f. sg.*, **Betriebs|schluss**, *-es, -schlüsse, m.* închidere a uzinei, încetarea lucrului.
Betriebs|schutz, *-es, m. sg.* **1.** pază a întreprinderii, serviciu de pază în întreprindere. **2.** protecția muncii în întreprindere.
Betriebs|schutz|angehörige, *-n, -n (ein Betriebsschutzangehöriger), m.* membru al serviciului de pază al întreprinderii.
Betriebs|sicher|heit *f. sg. (tehn.)* siguranță de funcționare, siguranță a circulației.
Betriebs|spannung, *-en, f. (tehn., electr.)* tensiune, voltaj de exploatare.
Betriebs|sperre *f. sg.* închidere a unei întreprinderi.
Betriebs|spesen *pl.* v. B e t r i e b s k o s t e n.
Betriebs|sport, *-(e)s, m. sg.* sport în cadrul unei întreprinderi.
Betriebs|sportgemeinschaft, *-en, f.* organizație sportivă a unei întreprinderi.
Betriebs|sportler, *-s, -, m.* sportiv din cadrul unei întreprinderi.
Betriebs|stand|ort, *-(e)s, -e, m. (ec.)* loc de amplasare a întreprinderii.

Betriebs|statistik, *-en, f.* statistică a unei întreprinderi.
Betriebs|stätte, *-n, f.* loc de producție.
Betriebs|still|legung, *-en, f.* **1.** încetare, suspendare a exploatării; închidere a unei întreprinderi. **2.** *(ferov.)* întrerupere a circulației.
Betriebs|stipendium, *-s, -dien* [-diən], *n.* bursă instituită de o uzină, întreprindere.
Betriebs|stockung, *-en, f.* **1.** stagnare într-o exploatare. **2.** *(ferov.)* întrerupere, stagnare a circulației.
Betriebs|stoff, *-(e)s, -e, m.* **1.** combustibil, carburant. **2.** materii prime și ajutătoare necesare fabricării unui produs.
betriebs|störend *adj.* care tulbură mersul întreprinderii; **~e Kalkablagerungen im Kühlsystem** depuneri de calcar în sistemul de răcire, care tulbură funcționarea.
Betriebs|störung, *-en, f.* întrerupere, gol de producție.
Betriebs|strecke, *-n, f.* cale ferată a unei întreprinderi.
Betriebs|strom, *-(e)s, -ströme, m.* **1.** curent necesar în întreprindere. **2.** curent de regim.
Betriebs|stunde, *-n, f.* oră de lucru.
Betriebs|system, *-s, -e, n. (inform.)* sistem de operare; **das ~ laden** a încărca sistemul de operare.
Betriebs|umwandlung, *-en, f.* reprofilare a unei întreprinderi; reorganizare a unei întreprinderi.
betriebs|unfähig *adj.* inapt pentru funcționare.
Betriebs|unfall, *-(e)s, -fälle, m.* accident de muncă.
Betriebs|unkosten *pl.* v. Betriebskosten.
Betriebs|überschuss, *-es, -schüsse, m.* excedent de producție.
Betriebs|unterbrechung, *-en, f.* întrerupere a lucrului în întreprindere.
Betriebsveränderung, *-en, f.* v. Betriebsumwandlung.
Betriebsverbindungsmann, *-(e)s, -männer* (și *-leute), m.* coordonator al unei întreprinderi; dispecer.
Betriebsver|einbarung, *-en, f.* acord, învoială de muncă.
Betriebsverfassung, *-en, f.* regulament intern al întreprinderii.
Betriebsverfassungsgesetz, *-es, -e, n.* lege pentru garantarea dreptului de implicare a angajaților în problemele întreprinderilor private.
Betriebsver|hältnis, *-ses, -se, n.* **1.** relație de muncă. **2.** condiție de lucru, de exploatare.
Betriebsversammlung, *-en, f.* adunarea angajaților unei întreprinderi.
Betriebsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract colectiv de muncă.
Betriebsvertrauensmann, *-(e)s, -leute* (și *-männer), m.* om de încredere al unei întreprinderi.
Betriebsvertretung, *-en, f.* reprezentanță a unei întreprinderi.
Betriebsverwaltung, *-en, f.* **1.** administrație a unei întreprinderi. **2.** *(ferov.)* direcție a serviciului de mișcare.
Betriebsvolks|schule, *-n, f.* școală elementară a unei întreprinderi.
Betriebsvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* proces de producție.
Betriebsvorschriften *pl.* instrucțiuni operative.
Betriebswasser, *-s, n. sg.* **1.** apă de exploatare. **2.** apă industrială.
betriebsweise *adv.* pe întreprinderi, grupați pe întreprinderi.
Betriebsweise, *-n, f.* mod de fabricare, mod de producție; **die Umwälzung der gesellschaftlichen ~** revoluționarea modului social de producție.
Betriebswelle, *-n, f. (tehn.)* arbore de comandă, arbore motor.
Betriebswerk|statt, *-stätten, f. (ferov.)* atelier de întreținere.
Betriebswert, *-(e)s, -e, m.* valoare internă, pentru întreprindere.
Betriebswettbewerb, *-(e)s, -e, m. (ist.)* întrecere socialistă în cadrul unei întreprinderi sau instituții (în R.D.G.).
Betriebswirt, *-(e)s, -e, m.* persoană cu studii în domeniul economiei de exploatare, economist în gestiunea întreprinderii.
Betriebswirtschaft, *-en, f.* **1.** *(ec.)* organizare industrială; economie de exploatare. **2.** gospodărie anexă a unei întreprinderi.
betriebswirtschaftlich *adj.* gospodăresc; *(adverbial)* **~ betrachtet** privit din punct de vedere gospodăresc, al economiei întreprinderii.
Betriebswirtschaftsfrage, *-n, f.* **1.** chestiune, problemă în legătură cu organizarea unei întreprinderi. **2.** problemă de economie a întreprinderii.
Betriebswirtschaftslehre, *-n, f. (presc.* BWL) știința, teoria organizării întreprinderilor, management.
Betriebswirtschafts|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan economic al unei întreprinderi.
Betriebswissenschaft, *-en, f.* știința, teoria organizării întreprinderilor.
Betriebswissenschaftler, *-s, m.* specialist în organizarea întreprinderilor.
Betriebs|zeit, *-en, f.* **1.** timp de lucru, de funcționare, de exploatare; timp operator. **2.** orar al întreprinderii.
Betriebs|zeitfaktor, *-s, -en, m. (tehn.)* factor de timp de exploatare.
Betriebs|zeitung, *-en, f.* gazetă a întreprinderii, a uzinei.
Betriebs|zelle, *-n, f.* celulă de partid într-o întreprindere.
Betriebs|zuge|hörigkeit, *-en, f.* apartenență a întreprinderii.
Betriebs|zweig, *-(e)s, -e, m.* ramură de producție.
betriefen, *betriefte, betrieft, vb. (h) tr.* v. beträufeln.
betrifft *ind. prez.* de la betreffen.
betrinken, *betrank, betrunken, vb. (h) refl.* a se îmbăta.
betrocknen, *betrocknete, betrocknet (du betrocknest, er betrocknet), vb. (s) intr.* a se zvânta.
betroddeln, *betroddelte, betroddelt (ich betrodd(e)le), vb. (h) tr.* a garnisi cu ciucuri, cu canafuri.
betroddelt **I.** *part. trec.* de la betroddeln. **II.** *adj.* garnisit cu ciucuri, cu canafuri, cu pompoane.
betroffen **I.** *part. trec.* de la betreffen. **II.** *adj.* **1.** surprins, uimit, uluit, consternat, încremenit; impresionat, afectat; **er stand sprachlos und ~ da** a rămas mut și încremenit, cu gura căscată. **2.** *(med.)* atins, lovit; **von einem Übel ~** atins de o boală.
Betroffene, *-n, -n (ein Betroffener), m.* și *f.* persoană afectată; **alle von der Entscheidung ~n sollen sich melden** toți cei afectați de hotărâre trebuie să se anunțe.
Betroffenheit *f. sg.* surprindere, uimire, consternare.
betrog *ind. imperf.* de la betrügen.
betrogen *part. trec.* de la betrügen.
betröpfeln, *betröpfelte, betröpfelt (ich betröpf(e)le),* **betropfen**, *betropfte, betropft, vb. (h) tr.* a picura (pe ceva), a turna picături (pe ceva).
betrüben, *betrübte, betrübt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) întrista, a (se) mâhni, a (se) amărî; **jn. mit einer Nachricht, durch sein Verhalten ~** a mâhni pe cineva cu o știre, prin comportamentul său.
betrübend **I.** *part. prez.* de la betrüben. **II.** *adj.* v. betrüblich.
betrüblich *adj.* trist, deprimant, dezolant.
betrüblicherweise *adv.* din păcate, în mod regretabil.
Betrübnis, *-se, f.* întristare, mâhnire; amărăciune; tristețe, deprimare, supărare.
betrübt **I.** *part. trec.* de la betrüben. **II.** *adj.* trist, deprimat, posomorât, mâhnit, supărat, abătut; **über etwas ~ sein** a fi îndurerat, a fi mâhnit din cauza (de pe urma) unui lucru; **zu Tode ~ sein** a fi supărat de moarte; **ein ~es Gesicht machen** a face o față mâhnită.
Betrübt|heit *f. sg.* tristețe, mâhnire, supărare, deprimare.
Betrug, *-(e)s, m. sg.* înșelăciune; escrocherie; șarlatanie; pungășie; fraudă; **~ begehen** a comite o înșelăciune.
betrügen, *betrog, betrogen, vb. (h)* **I.** *tr.* a înșela; a escroca; a păcăli; **sich ~ lassen** a se lăsa înșelat, a cădea în capcană; **er lässt sich nicht ~** nu se lasă înșelat; **jn. um etwas ~** a escroca pe cineva cu ceva, a lua cuiva ceva prin înșelăciune. **II.** *refl.* a se amăgi, a-și face iluzii.
Betrüger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** înșelător(-oare), escroc(-oacă); pungaș; șarlatan; **der betrogene ~** escrocul înșelat. **2.** fund bombat (la sticle).
Betrügerei, *-en, f.* înșelătorie; escrocherie; pungășie; șarlatanie; **~en begehen** a comite escrocherii, a face pungășii.
betrügerisch, betrüglich *adj.* înșelător, amăgitor; fraudulos; fals, neadevărat; perfid, viclean; **auf ~e Weise** în mod perfid; **~e Worte** cuvinte înșelătoare.
Betrugs|affäre, *-n, f.* caz de escrocherie.
Betrugsmanöver [-vɐ], *-s, -, n.* intrigă, vicleșug, mașinație, cabală.
betrunken **I.** *part. trec.* de la betrinken. **II.** *adj.* beat; **~ machen** a îmbăta; **vollständig ~** beat mort; *(fam.)* **total ~** beat turtă.
Betrunkene, *-n, -n (ein Betrunkener), m.* și *f.* persoană beată, bețiv(ă).
Betrunkenheit *f. sg.* beție, ebrietate.
Bet|saal, *-(e)s, -säle, m.* v. Bethalle.
Bet|säule, *-n, f.* troiță.
Bet|schemel, *-s, -, m.* v. Betstuhl.
Bet|schwester, *-n, f. (iron.)* persoană bisericoasă; (falsă) bigotă; ipocrită.
Bet|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* scaun pe care se îngenunchează la rugăciune.
Bet|stunde, *-n, f.* oră de rugăciune.
Bett, *-(e)s, -en, n.* **1.** pat; **das ~ hüten** a zăcea bolnav; **das ~ machen (sau richten)** a face patul; **zu (sau ins) ~ gehen** a se culca, a merge la culcare; **ein ~ zum Zusammenklappen** pat pliant; **zweischläfriges ~** pat dublu; **das ~ frisch überziehen** a primeni patul, a schimba așternutul; **ans ~ gefesselt a)** legat de pat; **b)** *(fig.)* pironit la pat; *(jur.)* **von Tisch und ~ geschieden** separați la pat și masă. **2.** *(înv.)* căsătorie; **Kinder aus erstem ~** copii din prima căsătorie. **3.** albie, matcă (de râu); **aus dem ~(e) treten** a se revărsa. **4.** *(mine)* strat, filon. **5.** culcuș (la vânat mare). **6.** *(tehn.)* pat; batiu (la mașini). **7.** *(hort., reg.)* strat (de flori). **8.** strat de snopi care se treieră deodată. **9.** strugurii din teasc.
Bet|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de rugăciune.
Bett|anzug, *-(e)s, -anzüge, m. (elv.)* cearșaf, așternut, lenjerie de pat.
Bettbank, *-bänke, f.* laviță.
Bettbarchent [-çɔnt], *-s, m.* barhet.
Bettbe|hang, *-(e)s, -hänge, m.* draperie de pat, perdea de pat.
Bettbezug, *-(e)s, -bezüge, n.* cearșaf, așternut, lenjerie de pat.
Bettboden, *-s, -böden, m.* pod al patului.
Bettbodenbretter *pl.* scândurile din care e făcut podul patului.
Bettchen, *-s, -, n. (dim.* de la Bett) pătuț.
Bettcouch [-kaotʃ], *-s, f.* canapea extensibilă.
Bettdecke, *-n, f.* **1.** plapumă. **2.** cuvertură de pat.
Bette, *-n, f.* v. Bett **(5)**.
Bett|einsatz, *-es, -sätze, m.* somieră.
Bettel, *-s, m. sg.* **1.** cerșetorie. **2.** vechituri, boarfe; fleac, lucru de nimic; **das ist der ganze ~ nicht wert** nu merită mizeria asta.
bettel|arm *adj.* sărac lipit pământului.
Bettel|armut *f. sg.* sărăcie lucie, mizerie neagră.
Bettelbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare prin care se cere ceva milogindu-se.
Bettelbrot, *-(e)s, n. sg.* pomană, milostenie.
Bettelbruder, *-s, -brüder, n.* **1.** cerșetor; pomanagiu. **2.** *(rel.)* v. Bettelmönch.
Bettelbube, *-n, -n, m.* copil cerșetor.
Bettelei, *-en, f.* **1.** cerșetorie. **2.** căciuleală, milogeală. **3.** rugăminte insistentă și plictisitoare.
Bettelfrau, *-en, f.* v. Bettlerin.
Bettelgeld, *-(e)s, n. sg.* **1.** bani cerșiți; pomană. **2.** sumă derizorie; **für ein ~** pentru o sumă foarte mică, aproape de pomană.
Bettelgeschenk, *-(e)s, -e, n.* dar sărăcăcios, meschin.
Bettelgesindel, *-s, n. sg. (peior.)* calicime, golănime; adunătură de coate-goale.
bettelhaft *adj.* ca cerșetorii; cu milogeală.
Bettelhandwerk, *-s, n. sg.* meserie de cerșetor; cerșetorie.
Bettelherberge, *-n, f. (peior.)* han prost, mizerabil.
Bettelhütte, *-n, f.* colibă de cerșetor.
Betteljunge, Bettelknabe, *-n, -n, m.* v. Bettelbube.
Bettelkram, *-s, m. sg.* zdrențe, boarfe, vechituri; fleacuri, nimicuri.
Bettel|leute *pl.* v. Bettelmann.
Bettel|lizenz, *-en, f.* permis de cerșetorie.
Bettel|lumpen *pl.* v. Bettelkram.
Bettelmann, *-(e)s, Bettelleute*, **Bettelmensch**, *-en, -en, m. (înv.)* cerșetor.
Bettelmönch, *-(e)s, -e, m. (rel.)* călugăr cerșetor.
Bettelmönchs|orden, *-s, -, m.* v. Bettelorden.

betteln, *bettelte, gebettelt (ich bett(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a cerşi; **um ein Almosen** ~ a cerşi, a cere de pomană. **2.** a cerşi, a cere insistent (ceva); a se ruga, a se milogi (pentru ceva); **um js. Gunst** ~ a cerşi bunăvoinţa, favoarea cuiva.

Bettel|orden, *-s, -, m. (rel.)* ordin al călugărilor cerşetori.

Bettelpack, *-(e)s, n. sg.* v. Bettelgesindel.

Bettelranzen, *-s, -, m.* v. Bettelsack.

Bettelsack, *-(e)s, -säcke, m.* **1.** traistă de cerşit. **2.** *(fig., fam.)* persoană care insistă cu rugăminţile.

Bettelsmann, *-(e)s, -leute, m.* v. Bettelmann.

Bettel|staat, *-(e)s, m. sg.* sărăcie cu ciucuri, cu lustru; mizerie înzorzonată.

Bettel|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* toiag de cerşetor; **an den** ~ **bringen** a aduce la sapă de lemn; **an den** ~ **kommen** a sărăci, a ajunge în sapă de lemn.

Bettel|stand, *-(e)s, m. sg.* situaţie de cerşetor.

bettel|stolz *adj.* sărac lipit, dar fudul.

Bettel|stolz, *-es, m. sg. (iron., peior.)* trufie prostească, de coate-goale.

Bettel|student, *-en, -en, m.* student cerşetor.

Bettel|suppe, *-n, f.* **1.** zeamă lungă, apă chioară. **2.** *(fig.)* vorbe goale.

Bettelvogt [-fo:kt], *-(e)s, -vögte, m. (înv.)* funcţionar de poliţie care trebuie să împiedice şi să pedepsească cerşitul.

Bettelweib, *-(e)s, -er, n.* v. Bettlerin.

Bettelwesen, *-s, n. sg. (adm.)* cerşetorie.

betten, *bettete, gebettet (du bettest, er bettet), vb. (h)* **I.** *intr.* a face patul (sau paturile); **jm.** ~ a aşterne cuiva, a face cuiva patul, a pregăti cuiva de culcare; **sich** *(dat.)* ~ a-şi aşterne (patul); **wie man sich bettet, so schläft man** cum îţi aşterni, aşa vei dormi. **II.** *tr.* şi *refl.* **1.** a (se) culca; **sich voneinander** ~ a se culca separat; **sich zusammen** ~ a se culca împreună. **2.** *(fig.)* a (se) aranja, a (se) rostui; **er hat seine Kinder gut gebettet** şi-a aranjat bine copiii, le-a făcut o situaţie bună, un rost bun în viaţă; **der ist nicht auf Rosen gebettet** nu stă pe roze; *(iron.)* **da haben wir uns schön gebettet!** bine ne-am mai aranjat, straşnic ne mai merge!

Bettenbau, *-(e)s, n. sg. (mil.)* v. Bettenmachen.

Bettenbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* efectiv, număr de paturi existente (într-un spital).

Bett|ende, *-s, -n, n.* partea de la picioare a patului.

Bettenmachen, *-s, n. sg.* aranjarea, făcutul patului.

Bett|feder, *-n, f.* **1.** arc, tel de somieră. **2.** *pl.* puf de perne.

Bettflasche, *-n, f.* buiotă, călugăr.

Bettfrau, *-en, f.* femeie care face paturile.

Bettgang, *-(e)s, -gänge, m.* spaţiu între pat şi perete.

Bettgeher, *-s, -, m. (austr.)* persoană care ia cu chirie un loc de dormit la o gazdă.

Bettgenosse, *-n, -n, m.* coleg de cameră, care doarme în acelaşi pat.

Bettgerät, *-(e)s, n. sg. (reg.)* albituri de pat; aşternut.

Bettgesell, *-en, -en,* **Bettgeselle**, *-n, -n. m. (înv.)* tovarăş de pat, coleg de cameră (de hotel, cămin).

Bettgeschichte, *-n, f. (peior.)* relaţie amoroasă.

Bettge|stell, *-(e)s, -e, n.* schelet al patului; **eisernes** ~ pat de fier.

Bettgurt *-(e)s, -e, m.* chingă care susţine salteaua.

Bett|hase, *-n, -n, m.,* **Bett|häs|chen**, *-s, -n (fam.)* partener sexual.

Bett|haupt, *-(e)s, -häupter, n.* căpătâi al patului.

Bett|himmel, *-s, -, m.* baldachin, polog, draperie la pat.

Bettjacke, *-n, f.* bluză de dormit.

Bettkammer, *-n, f.* dormitor, cameră de dormit.

Bettkante, *-n, f.* margine a patului; **auf der** ~ **sitzen** a sta pe marginea patului.

Bettkasten, *-s, - (şi -kästen), m.* **1.** noptieră. **2.** schelet al patului. **3.** ladă sub pat sau sub canapea.

Bettkissen, *-s, -, n.* pernă de dormit.

Bettkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* capul patului, spetea a patului.

Bettkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coşuleţ care serveşte ca pat de copil.

Bettlade, *-n, f. (reg.)* v. Bettgestell.

bettlägerig *adj.* bolnav la pat; ~ **sein** a zăcea bolnav.

Bettlaken, *-s, -, n.* cearşaf.

Bettler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* cerşetor(-oare), milog(-oagă); **zum** ~ **machen** a calici, a aduce la sapă de lemn.

Bettlerbande, *-n, f.* bandă, ceată, şleahtă de cerşetori.

bettler|haft *adj.* ca un cerşetor.

Bettler|herberge, *-n, f.* **1.** speluncă, adăpost de cerşetori. **2.** v. Bettelherberge.

bettlerisch *adj.* de cerşetor; sărăcăcios, mizer.

Bettlerleben, *-s. n. sg.* viaţă de cerşetor; viaţă de mizerie, de sărăcie neagră.

Bettlerleier, *-n, f.* flaşnetă, caterincă.

Bettler|stolz, *-es, m. sg.* v. Bettelstolz.

Bettlerzinke, *-n, f.* **Bettlerzinken**, *-s, -, m.* semn secret (făcut de cerşetori pe uşi şi pe clădiri).

Bettlinnen, *-s, n. sg. (înv.)* rufărie, albituri de pat.

Bettmönch, *-(e)s, -e, m.* v. Bettflasche.

Bettnässen, *-s, n. sg. (med.)* incontinenţă urinară, enurezis (mai ales la copii).

Bettnische, *-n, f.* firidă, alcov, nişă (pentru pat).

Bettpfanne, *-n, f.* v. Bettschüssel.

Bettpfühl, *-(e)s, -e, n.* **1.** pernă; sul. **2.** pat foarte moale şi cald.

Bettprofil, *-s, -e, n. (geogr.)* profil al albiei (unui râu).

Bettpulle, *-n, f.* **1.** *(fam.)* v. Bettwärmer. **2.** *(reg.)* pernă.

Bettquerschnitt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* secţiune transversală a batiului, a postamentului (unei maşini).

Bettrahmen, *-s, -, m.* cadru, ramă a(l) patului.

bettreif *adj. (fam.)* somnoros; **das Kind ist** ~ copilul pică de somn şi trebuie culcat.

Bettsack, *-(e)s, -säcke, m.* saltea, mindir.

Bettsäule, *-n, f.* coloană care susţine baldachinul.

Bettschirm, *-(e)s, -e, m.* paravan pentru pat.

Bettschüssel, *-n, f.* ploscă (pentru bolnavi).

Bettschwere, *-n, f.* somnolenţă; *(fam.)* **ich habe die nötige** ~ pic de somn, am început să moţăi.

Bettseite, *-n, f.* margine a patului.

Bettsohle, *-n, f. (geogr.)* patul râului, fundul albiei.

Bett|sponde, *-n, f. (reg.)* v. Bettgestell.

Bett|stange, *-n, f.* vergea, bară de prins draperia patului.

Bett|statt, *-stätten,* **Bett|stätte**, *-n, f.* v. Bettgestell.

Bett|stelle, *-n, f.* v. Bettgestell.

Bett|tuch, *-(e)s, -tücher, n.* cearşaf.

Bet|tuch, *-(e)s, -tücher, n.* eşarfă rituală (la evrei).

Bett|überzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** faţă de pilotă. **2.** rufărie, lenjerie de pat.

Bett|umhang, *-(e)s, -hänge, m.* draperie la pat, perdea la pat, baldachin.

Bettung, *-en, f.* **1.** *(ferov.)* balast, pat de balast. **2.** *(mil.)* platformă (de tragere). **3.** *(tehn.)* postament; pat; ~ **einer Schleuse** albie a unei ecluze.

Bettungsdruck, *-(e)s, -drücke, m. (ferov.)* presiune pe patul de balast.

Bettungs|höhe, *-n, f. (ferov.)* grosime a patului (de balast).

Bettungsmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n. (ferov.)* balast, material pentru construcţia patului liniei ferate.

Bettvor|hang, *-(e)s. -hänge, m.* perdea la pat, polog.

Bettvorlage, *-n, f.,* **Bettvorleger**, *-s, -, m.* carpetă, covoraş lângă pat.

Bettwanze, *-n, f. (entom.)* ploşniţă de pat, stelniţă *(Cimex lectularius)*.

Bettwärmer, *-s, -, m.* termofor, bulotă.

Bettwäsche *f. sg.* rufărie, lenjerie de pat.

Bett|zeug, *-(e)s, n. sg.* aşternut.

Bett|zieche, *-n, f.,* **Bett|züchen**, *-s, -, m. (reg.)* faţă de pilotă.

betuchen, *betuchte, betucht, vb. (h) tr.* a acoperi (cu pânză), a îmbrăca (cu stofă).

betucht **I.** *part. trec.* de la betuchen. **II.** *adj. (fam.)* înstărit, bogat.

Betuchung, *-en, f.* îmbrăcăminte, trusă.

betulich *adj.* săritor dar neîndemânatic; **deine ~e Art geht mir auf die Nerven** felul tău neîndemânatic mă calcă pe nervi.

Betulichkeit *f. sg.* bunăvoinţă stângace.

betümpeln, *betümpelte, betümpelt (ich betümp(e)le) vb. (h) refl. (fam.)* a se îmbăta.

betun, *betat, betan, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl. (pop.)* a (se) murdări, a face pe sine. **II.** *refl.* **1.** a se purta, a se comporta (cu cineva). **2. sich mit jm.** ~ a se apropia, a deveni intim, familiar (cu cineva). **3.** a face mofturi, fasoane.

betünchen, *betünchte, betüncht, vb. (h) tr.* a spoi, a vărui.

betüpfeln, *betüpfelte, betüpfelt (ich betüpf(e)le) vb. (h) tr.* v. betupfen **(2)**.

betupfen, *betupfte, betupft, vb. (h) tr.* **1.** a atinge uşor cu degetele, a tampona (cu vată etc.). **2.** a împestriţa, a păta, a stropi cu picăţele. **3.** *(reg.)* a înşela.

betuppen, *betuppte, betuppt, vb. (h) tr. (reg.)* v. betupfen.

betürmen, *betürmte, betürmt, vb. (h) tr.* a împodobi cu turnuri.

betusam *adj. (rar)* v. betulich.

Betwoche, *-n, f.* săptămână a rugăciunilor.

Betz, *-es, -e, m.* câine.

Betze, *-n, f. (vân.)* **1.** lupoaică. **2.** căţea. **3.** *(peior.)* târfă, căţea.

Betzel, *-s, -, m.* şapcă, scufie.

Bet|zimmer, *-s, -, n.* cameră de rugăciune.

Beuche, *-n, f.* **1.** leşie. **2.** *sg.* muiatul rufelor. **3.** *sg.* rufe murdare.

beuchen, *beuchte, gebeucht, vb. (h) tr.* **1.** a înmuia (rufele) în leşie. **2.** *(text.)* a fierbe în leşie (fibrele).

Beuch|haus, *-es, -häuser, n.* spălătorie.

Beuchung, *-en, f.* v. Beuche **(2)**.

beugbar *adj.* **1.** flexibil, mlădios, elastic, maleabil; *(fig.)* influenţabil, maleabil. **2.** *(gram.)* flexibil.

Beuge, *-n, f.* **1.** îndoitură, aplecare, încovoiere; *(sport)* flexiune. **2.** *(anat.)* fosa poplitee, *(pop.)* nuca genunchiului. **3.** *(tehn.)* curbură. **4.** cleşte al dogarului. **5.** v. Beige.

beugefähig *adj.* v. beugungsfähig.

Beugefall, *-(e)s, -fälle, m. (gram.)* caz (în declinare).

Beugel, *-s, -, n.* prăjitură (în formă de potcoavă).

Beugemuskel, *-s, -n, m. (anat.)* muşchi flexor.

beugen, *beugte, gebeugt, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* **1.** a (se) îndoi, a (se) apleca, a (se) înclina, a (se) curba; **die Knie** ~ a îndoi genunchii. **2.** *(fig.)* a (se) umili; a (se) supune; a se (în)frânge; a se da bătut. **II.** *tr.* **1.** a doborî; **jm. den Nacken** ~ a frânge cuiva încăpăţânarea; **jm. den Stolz** ~ a înfrânge cuiva mândria; **jm. den Sinn** ~ a converti pe cineva la alte păreri; **das Recht** ~ a răstălmăci legea. **2.** *(gram.)* a declina; a conjuga.

Beuger, *-s, -, m.* v. Beugemuskel.

beugsam *adj.* **1.** flexibil, mlădios, elastic, maleabil. **2.** *(fig.)* maleabil, influenţabil.

Beugung, *-en, f.* **1.** îndoire, încovoiere, aplecare. **2.** *(gram.)* declinare; conjugare; flexiune. **3.** *(tehn.)* îndoitură, curbură. **4.** *(fig.)* înfrângere; violare (a unui drept). **5.** *(fiz.)* difracţie.

Beugungs|endung, *-en, f. (lingv.)* terminaţie de flexiune, desinenţă.

beugungsfähig *adj. (gram.)* flexibil.

Beugungsfähigkeit *f. sg. (gram.)* posibilitate de a suferi flexiunea.

Beugungsgitter, *-s, -, n. (fiz.)* reţea de difracţie.

Beugungs|silbe, *-n, f. (gram.)* desinenţă (a flexiunii).

Beule, *-n, f.* **1.** *(med.)* abces; cucui; umflătură. **2.** *(despre obiecte de metal)* adâncitură în urma lovirii; proeminenţă, ieşitură.

beulen, *beulte, gebeult vb. (h) tr.* a se umfla, a se face cute.

Beulenbrand, *-(e)s, m. sg. (bot.)* tăciunele porumbului (provocat de *Ustilago maydis*).

Beulenklopfer, *-s, -, m.* ciocan de debavurare.

Beulenmelone, *-n, f.* (pepene) cantalup.

Beulenpest *f. sg. (med.)* ciumă bubonică (neagră).

beulicht *(înv.)*, **beulig** *adj.* plin de bube, bubos, buburos.

Beunde, *-n, f. (reg.)* îngrăditură, teren îngrădit (luat din proprietatea comunei).

be|unruhigen, *beunruhigte, beunruhigt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) neliniști, a (se) tulbura, a (se) alarma, a(-și) face griji.
be|unruhigend I. *part. prez.* de la beunruhigen. **II.** *adj.* neliniștitor; alarmant; îngrijorător.
Be|unruhigung, *-en, f.* **1.** *sg.* neliniște, îngrijorare, alarmare; agitație, zbucium. **2.** *pl. (mil.)* tulburare; atac, hărțuială.
Beunte, *-n, f. (reg.)* v. Beunde.
be|urbaren, *beurbarte, beurbart, vb. (h) tr.* a deșteleni.
be|urgrunzen, *beurgrunzte, beurgrunzt (du, er beurgrunzt), vb. (h) tr. (pop., glumeț)* a cerceta, a examina mai de aproape.
be|urkunden, *beurkundete, beurkundet (du beurkundest, er beurkundet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a atesta, a certifica, a adeveri, a dovedi cu acte; **die Kirchenbücher ~ das Sterbedatum** matricolele bisericești certifică data decesului. **2.** *(înv.)* a sta mărturie, a mărturisi; **seine Gesinnung ~** a-și mărturisi concepția de viață. **II.** *refl. (înv.)* a deveni evident.
Be|urkundung, *-en, f.* **1.** *(jur.)* certificare, atestare, adeverire; dovedire cu acte; legalizare, omologare; autentificare; ~ **des Personenstandes** certificare a stării civile. **2.** mărturie.
be|urlauben, *beurlaubte, beurlaubt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a concedia, a licenția, a elibera (temporar) din funcție. **2.** a da, a aproba (cuiva) un concediu. **3.** a scuza (absența). **II.** *refl.* **1.** a-și lua concediu. **2.** a-și lua rămas bun. **3.** a lipsi motivat, a se învoi.
be|urlaubt I. *part. trec.* de la beurlauben. **II.** *adj.* **1.** în concediu. **2.** concediat; deblocat; pus în disponibilitate. **3.** absent motivat, învoit.
Be|urlaubte, *-n, -n (ein Beurlaubter), m.* și *f.* **1.** persoană (aflată) în concediu. **2.** persoană concediată, eliberată din serviciu. **3.** persoană care absentează motivat.
Be|urlaubten|stand, *-(e)s, m. sg. (mil.)* cadru disponibil, efectiv în concediu, rezervă.
Be|urlaubung, *-en, f.* **1.** trimitere în concediu, acordare de concediu. **2.** concediere, licențiere, eliberare din serviciu.
be|urteilen, *beurteilte, beurteilt, vb. (h) tr.* **1.** a judeca; a aprecia; **etwas richtig, falsch ~** a aprecia ceva corect, greșit. **2.** a aprecia, a critica; a discuta; a comenta; a-și da părerea (despre ceva); a recenza.
Be|urteiler, *-s, -, m.* **1.** persoană care apreciază, judecă. **2.** critic; recenzent.
Be|urteilung, *-en, f.* **1.** judecare, apreciere; evaluare, taxare. **2.** critică, recenzare. **3.** referință. **4.** *(mil.)* foaie calificativă.
Be|urteilungs|art, *-en, f.* mod de apreciere.
Be|urteilungsgabe *f. sg.* capacitate, dar de a discerne.
Be|urteilungskraft *f. sg.* putere de judecată, de discernământ.
Be|urteilungsmaß|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* criteriu de apreciere.
Be|urteilungsnotizen *pl. (mil.)* caracterizare, referințe (în vederea alcătuirii foii calificative).
Be|urteilungsvermögen, *-s, n. sg.* facultate de apreciere, de judecare, capacitate de a discerne; discernământ.
Beuschel, *-s, n. sg. (austr.)* **1.** bojoc. **2.** *(cul.)* drob, mâncare făcută din măruntaie. **3.** *(reg.)* icre și lapți (de crap). **4.** *(pop.)* măruntaie; **jm. das ~ austreten a)** a-i scoate cuiva mațele, a face pe cineva piftie, zob; **b)** a întoarce pe dos pe cineva, a-i scoate cuiva sufletul. **5.** ciocan mare.
beut *(poet., înv.)* v. bietet.
Beutchen, *-s, -n, n. (dim.* de la Beute) pradă mică, fără valoare.
Beute, *-n, f.* **1.** pradă; *(mil.)* captură; ~ **machen** a captura; **das Haus wurde ein leichte ~ der Flammen** casa a căzut ușor pradă flăcărilor; **die Bienen gehen auf ~ aus** albinele pleacă după nectar. **2.** *(reg.)* covată, copaie, căpistere (pentru frământat pâine). **3.** stup sistematic.
Beute|anteil, *-(e)s, -e, m.* parte din pradă ce revine fiecăruia.
Beutebe|stand, *-(e)s, -stände, m. (mil.)* totalitate a, inventar al bunurilor capturate; **aus Beutebeständen** din capturi.
Beutedeutsche, *-n, -n (ein Beutedeutscher), m.* și *f. (peior.)* cetățean german de origine est-europeană, având cunoștințe insuficiente de limba germană.
Beutegier *f.* dorință, lăcomie de a prăda.
beutegierig v. beutelüstern.
Beutel, *-s, -, m.* **1.** pungă; portmoneu; **aus seinem ~ bezahlen** a da din buzunarul său; **den ~ ziehen** a scoate punga, a plăti; **in seinen eigenen ~ lügen** a minți pe socoteala buzunarului propriu; a vrea să pară mai bogat decât este; **sich nach seinem ~ richten** a ține seama de punga proprie; a se întinde cât îl ține plapuma. **2.** săculeț, traistă. **3.** sită de cernut făină (la moară). **4.** gușă (la păsări). **5.** *(reg.)* daltă. **6.** mai.
Beutel|arm, *-(e)s, -e, m. (morărit)* scuturător de sită-mâneca.
beutel|artig *adj.* în formă de pungă, ca o pungă.
Beutelbär, *-en, -en, m.* urs cu marsupiu *(Phascolaretus cinereus)*.
Beutelbilch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* cățelul-pământului, sobol cu marsupiu *(Myoxidae)*.
Beutelchen, *-s, -, n. (dim.* al lui Beutel) punguță, pungulița, săculeț.
Beutelfass, *-es, -fässer, n.* ghiordel.
Beutelfilter, *-s, -, n.* filtru pungă.
beutelförmig *adj.* v. beutelartig.
Beutelfrosch, *-(e)s, -frösche, m. (zool.)* broască cu marsupiu *(Nototrema marsupiatum)*.
Beutelgarn, *-(e)s, -e, n.* plasă (pentru pescuit).
Beutelgaze [-ga:zə], *-n, f. (morărit)* gaz, pânză, plasă (pentru site de moară).
Beutelgeld, *-(e)s, -er, n.* bani economisiți în pungulița, în pușculiță.
Beutelgeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* pungă de puroi, fistulă.
Beutelherr, *-n, -en, m. (înv.)* casier (al unei asociații).
Beutelhörnchen, *-s, -, n. (zool.)* veveriță cu marsupiu *(Petaurus)*.
beutelig *adj.* v. beutelartig.
Beutelkammer, *-n, f.* cămară pentru saci (de făină).
Beutelkasten, *-s, -kästen, m. (agr.)* dulap cu sită.
Beutelkrebs, *-(e)s, -e, m. (zool.)* rac cu clește puternic, trăind din nuci de cocos *(Birgus latro)*.
Beutelmarder, *-s, -, m. (zool.)* jder cu marsupiu *(Dasyuridae)*.
Beutelmaschine, *-n, f. (morărit)* mașină de cernut cu sită-mâneca.
Beutelmaus, *-mäuse, f. (zool.)* șoarece cu marsupiu *(Phoscalomys)*.
Beutelmeise, *-n, f. (ornit.)* pițigoi *(Anthoscopus pendulinus)*.
beuteln, *beutelte, gebeutelt (ich beut(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a scutura; a zgâlțâi; **den Staub von den Kleidern ~** a scutura hainele de praf; *(fig.; fam.)* **jn. ~ a)** a scutura pe cineva; **b)** a curăța pe cineva de bani (la jocul cu cărți). **2.** a melița (cânepa). **3.** a cerne (făina). **II.** *intr.* a se face pungă, a (se) umfla, a (se) încreți, a face cute. **III.** *refl.* a se scutura.
Beutelnetz, *-es, -e, n.* plasă (de pește) în formă de pungă.
Beutelpackung, *-en, f.* marfă ambalată în pungi.
Beutelperücke, *-n, f. (înv.)* perucă cu cocul strâns într-un fileu.
Beutelratte, *-n, f. (zool.)* chițcan cu marsupiu *(Didelphyidae)*.
Beutelschloss, *-es, -schlösser, n.* fermoar de geantă.
Beutelschneider, *-s, -, m. (înv.; fam.)* pungaș, hoț (de buzunare).
Beutelschneiderei *f. sg.* pungășie, hoție de buzunare.
Beutelsieb, *-(e)s, -e, n.* sită deasă (pentru făină).
Beutel|springmaus, *-mäuse, f. (zool.)* șoricel lânos cu marsupiu *(Antechinomys laniger)*.
Beutel|stand, *-(e)s, -stände, m. (înv.)* tichie de bufon.
Beutel|storch, *-(e)s, -störche, m. (zool.)* marabu *(Leptoptilus crumeniferus)*.
Beuteltier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* sarig, marsupial *(Marsupialia)*.
Beuteltuch, *-(e)s, -tücher, n. (morărit)* plasă, pânză pentru sită.
beute|lüstern, **beute|lustig** *adj.* dornic, lacom de pradă.
Beutelwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (zool.)* lup (din Australia) cu marsupiu *(Thylacinus cynocephalus)*.
Beutelzeug, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* sită-mâneca scuturătoare.
beuten, *beutete, gebeutet (du beutest, er beutet), vb. (h)* **I.** *tr.* a prăda, a jefui. **II.** *intr.* a coloniza albine sălbatice.
Beutenheide, *-n, f.* pădurice cu albine sălbatice.
Beutenhonig, *-s, m. sg.* miere de pădure, miere de albine sălbatice.
Beutenzins, *-es, -e, m.* dijmă a mierii de pădure.
Beuterecht, *-(e)s, -e, n. (în război)* dreptul de a-și însuși bunurile dușmanului.
beuteschwer *adj.* încărcat cu pradă.
Beute|stück, *-(e)s, -e, n.* obiect provenit din captură.
beutesüchtig *adj.* lacom de pradă.
Beutezug, *-(e)s, -züge, m.* expediție de jaf.
beutig *adj.* v. beutelartig.
Beutler, *-s, -, m.* v. Beuteltier.
Beutner, *-s, -, m. (apic.)* stupar, prisăcar (de albine sălbatice).
bevatern, *bevaterte, bevatert, vb. (h) tr.* a înfia.
bevettern, *bevetterte, bevettert, vb. (h) tr.* a trata intim; a se adresa (cuiva) cu apelativul „cumetre".
bevogten, *bevogtete, bevogtet (du bevogtest, er bevogtet), vb. (h) tr. (elv.)* **1.** a tutela. **2.** *(fig.)* a domina, a guverna, a tiraniza.
bevölkern, *bevölkerte, bevölkert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a popula. **2.** a coloniza. **II.** *refl.* a se popula.
bevölkert I. *part. trec.* de la bevölkern. **II.** *adj.* populat, colonizat; locuit; **dicht, dünn ~** dens, slab populat.
Bevölkerung, *-en, f.* **1.** populație; **arbeitsfähige ~** populație aptă de muncă; **erwerbsfähige ~** populație activă; **lohnabhängige ~** populație salariată; **verarmte ~** populație sărăcită, pauperă. **2.** colonizare, populare.
Bevölkerungs|abnahme *f. sg.* scădere a cifrei populației.
Bevölkerungsbewegung, *-en, f.* mutație demografică.
Bevölkerungsdichte *f. sg.* densitate a populației.
Bevölkerungsgesetz, *-es, -e, n.* lege demografică, lege a populației.
Bevölkerungsgliederung, *-en, f.* stratificare, componență a populației.
Bevölkerungsgruppe, *-n, f.* v. Bevölkerungskreis.
Bevölkerungskategorie, *-n* [-i:ən], *f.* strat social, categorie socială.
Bevölkerungskreis, *-es, -e, m.* grupă, categorie de populație.
Bevölkerungsmenge, *-n, f.* cifră a populației.
Bevölkerungs|politik *f. sg.* politică demografică.
bevölkerungs|politisch *adj.* privind politica demografică.
Bevölkerungs|prinzip, *-s, -ien* [-iən], *n.* principiu demografic.
bevölkerungsreich *adj.* foarte populat, bogat populat.
Bevölkerungs|schicht, *-en, f.* pătură, categorie socială; **halbproletarische ~en** pături sociale semiproletare.
Bevölkerungs|schwund, *-(e)s, m. sg.* regres demografic, scădere rapidă a populației într-o țară.
Bevölkerungs|statistik, *-en, f.* statistică demografică.
bevölkerungs|statistisch *adj.* privind statistica demografică.
Bevölkerungs|theorie, *-n* [-ri:ən], *f.* teorie demografică.
Bevölkerungs|überschuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** surplus de populație. **2.** v. Bevölkerungszunahme.
Bevölkerungsver|hältnisse *pl.* condiții demografice.
Bevölkerungswachstum, *-s, n. sg.* creștere demografică; **das ~ begrenzen** a limita creșterea demografică.
Bevölkerungswissenschaft *f. sg.* știința demografică.
Bevölkerungs|zahl, *-en*, **Bevölkerungs|ziffer**, *-n, f.* cifră a populației.
Bevölkerungs|zunahme, *-n, f.* **Bevölkerungs|zuwachs**, *-es, m. sg.* creștere a numărului populației.
bevollmächtigen, *bevollmächtigte, bevollmächtigt, vb. (h) tr.* **1.** a împuternici, a autoriza; **jn. zu etwas ~** a împuternici pe cineva să facă ceva. **2.** *(jur.)* a da procură.
Bevollmächtiger, *-s, -, m.* persoană care dă procură, persoană care împuternicește, autorizează.
bevollmächtigt I. *part. trec.* de la bevollmächtigen. **II.** *adj.* împuternicit; cu depline puteri; *(dipl.)* **~er Minister** ministru plenipotențiar.
Bevollmächtigte, *-n, -n (ein Bevollmächtigter), m.* și *f.* împuternicit(ă), mandatar(ă); *(dipl.)* însărcinat cu afaceri, plenipotențiar; **durch ~ vertreten** reprezentați prin delegați (cu depline puteri).

Bevollmächtigung, *-en, f.* împuternicire, procură; mandat; **durch** ~ prin procură.
bevor I. *conj.* înainte să, înainte ca. **II.** *adv.* mai înainte; **kurz** ~ cu puțin înainte.
bevormunden, *bevormundete, bevormundet (du bevormundest, er bevormundet), vb. (h) tr.* **1.** a tutela. **2.** a pune sub tutelă; *(fig.)* a ține sub tutelă; **ich lasse mich nicht** ~ nu admit să fiu tutelat.
Bevormundung *f. sg.* tutelă, tutelare.
bevor|raten, *bevorratete, bevorratet (du bevorratest, er bevorratet), vb. (h) tr.* a aproviziona.
Bevor|ratung *f. sg.* aprovizionare.
bevor|rechten, *bevorrechtete, bevorrechtet (du bevorrechtest, er bevorrechtet), vb. (h) tr.* a privilegia, a favoriza, a părtini; a acorda privilegii, prerogative.
bevor|rechtet I. *part. trec.* de la bevorrechten. **II.** *adj.* privilegiat, favorizat, părtinit.
Bevor|rechtete, *-n, -n, (ein Bevorrechteter) m.* și *f.* privilegiat(ă), favorizat(ă), părtinit(ă).
bevor|rechtigen, *bevorrechtigte, bevorrechtigt, vb. (h) tr. (com.)* a acorda prioritate (unor creanțe).
Bevor|rechtigung, *-en, f.,* **Bevor|rechtung**, *-en, f.* **1.** favorizare, privilegiere, părtinire. **2.** acordare de drepturi speciale.
bevor|reden, *bevorredete, bevorredet (du bevorredest, er bevorredet), vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a prefața (o carte). **2.** a prelucra, a lămuri.
bevorschussen, *bevorschusste, bevorschusst (du, er bevorschusst), vb. (h) tr.* a da, a acorda un avans, un acont.
Bevorschussung, *-en, f.* acordare de avans, avansare (a unei sume).
bevor|stehen, *stand bevor, bevorgestanden, vb. (h) intr.* a fi în perspectivă, a fi iminent, a urma să se producă, a fi pe cale să ...; **die Wahlen stehen unmittelbar bevor** alegerile bat la ușă; **es steht ihm ein großes Glück bevor** îl așteaptă un mare noroc; **bessere Zeiten stehen uns bevor** ne așteaptă timpuri mai bune.
bevor|stehend I. *part. prez.* de la bevorstehen. **II.** *adj.* în perspectivă, iminent, aproape; **eine ~e Reise** o călătorie iminentă.
bevorteilen, *bevorteilte, bevorteilt, vb. (h) tr. (înv.)* **1.** a favoriza, a prefera, a avantaja. **2.** a înșela (pe cineva).
Bevorteilung, *-en, f.* **1.** avantajare, preferință, favorizare. **2.** înșelare.
bevorworten, *bevorwortete, bevorwortet (du bevorwortest, er bevorwortet), vb. (h) tr.* **1.** a prefața. **2.** a declara în prealabil.
bevorzugen, *bevorzugte, bevorzugt, vb. (h) tr.* **1.** a avantaja, a favoriza, a privilegia; **sie wird bei der Prüfung nicht bevorzugt** nu va fi avantajată la examen. **2.** a prefera; **ich bevorzuge diesen Stoff** prefer acest material.
bevorzugt I. *part. trec.* de la bevorzugen. **II.** *adj.* **1.** avantajat, favorizat, privilegiat. **2.** preferat; **~e Ware** marfă preferată.
Bevorzugte, *-n, -n, (ein Bevorzugter), m.* și *f.* preferat(ă); avantajat(ă), privilegiat(ă).
Bevorzugung, *-en, f.* **1.** preferare, preferință. **2.** favorizare, privilegiere.
bewachen, *bewachte, bewacht, vb. (h) tr.* a păzi, a supraveghea; **der Hund bewacht das Haus** câinele păzește casa; **die Ausgänge** ~ a păzi ieșirile, a sta de pază la ieșire; ~ **lassen** a pune sub supraveghere, sub pază.
Bewacher, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* paznic(ă), gardian(că).
bewachsen, *bewuchs, bewachsen (du, er bewächst), vb. (h) tr.* a acoperi (prin creștere); a năpădi; **das Moos bewächst den Steg** mușchiul acoperă poteca.
bewachsen I. *part. trec.* de la bewachsen. **II.** *adj.* acoperit (prin creștere), năpădit; **der Garten ist von Unkraut** ~ grădina este năpădită de buruieni; **mit Haar** ~ acoperit cu păr.
Bewachsung, *-en, f.* **1.** acoperire (prin creștere), năpădire. **2.** vegetație, covor de plante.
Bewachung, *-en, f.* pază; supraveghere; **unter starker** ~ sub pază severă.
Bewachungsfahrzeug, *-(e)s, -e, n. (mar.)* șalupă de pază (a coastelor).
Bewachungsmannschaft, *-en, f.* echipă, patrulă de pază.
bewaffnen, *bewaffnete, bewaffnet (du bewaffnest, er bewaffnet), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl. (mil.)* a (se) înarma. **II.** *tr. (tehn.)* a echipa, a înzestra, a aproviziona; *(fig.)* **die Augen mit Gläsern** ~ a folosi binoclu sau lupă.
bewaffnet I. *part. trec.* de la bewaffnen. **II.** *adj. (mil.)* înarmat; **der ~e Aufstand** răscoala, insurecția armată; **die ~e Macht** puterea armată; **bis an die Zähne** ~ înarmat până în dinți.
Bewaffnete, *-n, -n, (ein Bewaffneter), m.* și *f.* persoană înarmată.
Bewaffnung, *-en, f. (mil.)* **1.** înarmare. **2.** armament.
Bewaffnungs|industrie, *-n* [-tri:ən], *f.* industrie de armament.
Bewaffnungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* proiect de înarmare.
Bewahr *f. sg. (reg.)* dovadă, asigurare, garanție; **dafür hat man keine** ~ nu există nici o garanție în această privință.
Bewahr|an|stalt, *-en, f. (înv.)* **1.** leagăn, creșă. **2.** casă de corecție.
bewahren, *bewahrte, bewahrt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a păstra; a conserva; a menține; **das Feuer** ~ a avea grijă de foc; **die Früchte für den Winter** ~ a păstra roadele pentru iarnă; *(fig.)* **im Herzen** ~ a păstra în inimă, în amintire; **eine Regel im Kopf** ~ a reține o regulă în memorie. **2.** a feri, a ocroti, a proteja; **bewahre mich davor** scutește-mă de aceasta; **i bewahre!** nicidecum; **Gott bewahre!** ferească Dumnezeu! **vor Nässe zu** ~ a se feri de umezeală; **besser bewahrt als beklagt** paza bună trece primejdia rea. **II.** *refl. (vor* cu *dat.)* a se păzi, a se feri (de); **er muss sich vor jeder Aufregung** ~ trebuie să se ferească de orice enervare.
bewähren, *bewährte, bewährt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) adeveri, a (se) confirma; **die Behauptung ist noch zu** ~ afirmația rămâne să fie dovedită; **das bewährt nur seinen guten Ruf** asta nu face decât să-i confirme buna reputație. **II.** *refl.* a se confirma, a se dovedi corespunzător, a corespunde așteptărilor; **die Nachricht hat sich bewährt** știrea s-a confirmat; **sich als beständig** ~ a se dovedi statornic, stabil; **sich als unbrauchbar** ~ a se dovedi inutilizabil; **die Arznei hat sich bewährt** medicamentul s-a dovedit a fi bun.
Bewahrer, *-s, -, m. (poet.)* păzitor, păstrător, supraveghetor, custode.
bewahr|heiten, *bewahrheitete, bewahrheitet (du bewahrheitest, er bewahrheitet), vb. (h) refl.* a se adeveri, a se confirma; **meine Befürchtungen haben sich bewahrheitet** temerile mele s-au adeverit.
Bewahr|heitung, *-en, f.* confirmare, adeverire.
bewahrsam *adj.* precaut, prudent.
bewährt I. *part. trec.* de la bewähren. **II.** *adj.* încercat, verificat; experimentat.
Bewährt|heit, *-en, f.* calitatea de a fi fost experimentat și verificat; confirmare, verificare (a calităților).
Bewahrung, *-en, f.* **1.** păstrare, conservare. **2.** pază, ocrotire, fereală.
Bewährung, *-en, f.* **1.** adeverire, confirmare. **2.** punere la încercare, la probă; confirmare (a capacității). **3.** *(jur.)* suspendare a executării pedepsei; **Gefängnis auf** ~ închisoare cu suspendare.
Bewährungsfrist, *-en, f. (jur.)* termen de încercare, de verificare; suspendare a executării pedepsei.
Bewährungshelfer, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f. (jur.)* agent(ă) social(ă) însărcinat(ă) cu recuperarea deținuților eliberați condiționat.
Bewährungsmittel, *-s, -, n.* medicament profilactic.
Bewährungs|probe, *-n, f.* probă de calitate.
Bewährungs|strafe, *-n, f. (jur.)* pedeapsă cu suspendare.
Bewährungs|zeit, *-en, f.* termen de probă, de verificare.
bewalden, *bewaldete, bewaldet (du bewaldest, er bewaldet), vb. (h) tr.* a împăduri.
bewaldet I. *part. trec.* de la bewalden. **II.** *adj.* împădurit.
bewaldrappen, *bewaldrappte, bewaldrappt,* **bewaldrechten**, *bewaldrechtete, bewaldrechtet (du bewaldrechtest, er bewaldrechtet), vb. (h) tr. (forest.)* a ciopli lemne din gros în pădure, a degroșa lemn (de construcție) în pădure.
Bewaldung, *-en, f.* **1.** împădurire. **2.** procent al suprafeței împădurite (în raport cu suprafața întreagă).
Bewaldungskarte, *-n, f.* **1.** hartă a pădurilor. **2.** schiță de împădurire.
bewallen, *bewallte, bewallt, vb. (h) tr.* **1.** a înconjura cu ziduri. **2.** a îndigui (un râu). **3.** *(agr.)* a mușuroi; **Hopfen** ~ a mușuroi pământul la rădăcina hameiului.
bewältigen, *bewältigte, bewältigt, vb. (h) tr.* **1.** a învinge, a înfrânge, a birui; a o scoate la capăt; **eine Schwierigkeit** ~ a învinge o dificultate. **2.** a stăpâni, a domina; **einen Stoff** ~ a stăpâni o materie, a-și însuși o materie.
Bewältiger, *-s, -, m.* biruitor, învingător.
Bewältigung, *-en, f.* **1.** biruire, înfrângere. **2.** stăpânire, însușire (a unei materii, discipline).
bewandern, *bewanderte, bewandert, vb. (h) tr.* a colinda, a cutreiera, a străbate (pe jos); **ein Land** ~ a colinda o țară.
bewandert I. *part. trec.* de la bewandern. **II.** *adj. (in* cu *dat.)* **1.** versat, priceput (în); cunoscător (al unui lucru); experimentat, la curent; **er ist in kaufmännischen Geschäften** ~ e inițiat în chestiuni comerciale; **er ist in dieser Sprache** ~ cunoaște temeinic această limbă. **2.** călătorit, voiajat, umblat prin lume.
Bewandert|heit *f. sg.* cunoaștere temeinică, experiență.
bewandt *adj. (înv.)* **1.** atare, astfel; **so ist es um die Sache** ~ așa stau lucrurile, asta este situația; **bei so ~en Umständen** așa fiind, în astfel de condiții; **es ist misslich um ihn** ~ stă rău. **2.** *(pop.)* iscusit; experimentat, cu experiență.
Bewandtnis, *-se, f.* natura, starea, caracterul, esența unui lucru; **damit hat es** (sau **die Sache hat) folgende** ~ situația se prezintă astfel.
bewappnen, *bewappnete, bewappnet (du bewappnest, er bewappnet), vb. (h) tr.* **1.** *(mil.)* a înarma. **2.** *(tehn.)* a înzestra, a echipa. **3.** a da un blazon.
bewässerbar *adj.* irigabil; care poate fi udat.
bewässern, *bewässerte, bewässert, vb. (h) tr.* a uda, a iriga.
Bewässerung, *-en, f.* udare, irigare; irigație.
Bewässerungs|anlage, *-n, f.* instalație de irigare.
Bewässerungsgraben, *-s, -gräben, m.* șanț de irigare.
Bewässerungskanal, *-s, -kanäle, m.* canal de irigare.
Bewässerungsnetz, *-es, -e, n.* rețea de irigare.
Bewässerungs|system, *-s, -e, n.* sistem de irigare.
Bewässerungswehr, *-(e)s, -e, n.* stăvilar; dig de irigare.
Bewässerungswesen, *-s, n. sg. (tehn.)* irigații.
bewegbar *adj.* **1.** care poate fi mișcat; mobil, transportabil. **2.** *(fig.)* sensibil.
Bewegbarkeit, *-en, f.* **1.** mobilitate. **2.** *(fig.)* sensibilitate.
bewegen[1], *bewog, bewogen, vb. (h) tr.* a îndemna, a îndupleca, a determina pe cineva să facă un lucru; **er wurde dazu bewogen** a fost determinat la aceasta; **ich fühle mich nicht bewogen zu ...** nu mă simt îndemnat la ...; **sich** ~ **lassen** a se lăsa convins; a ceda stăruințelor; **jn. zum Bleiben** ~ a determina pe cineva să rămână.
bewegen[2], *bewegte, bewegt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a mișca, a urni, a pune în mișcare; *(inform.)* a muta; **der Wind bewegt die Blätter** vântul mișcă frunzele; **die Feder bewegt das Spielzeug** arcul pune jucăria în mișcare; *(inform.)* **eine Datei** ~ a muta un fișier; **den Mauszeiger** ~ a muta cursorul. **2.** *(fig.)* a mișca, a înduioșa; **zum Mitleid** ~ a trezi mila cuiva; **zu Tränen** ~ a mișca (pe cineva) până la lacrimi; **von Leidenschaft bewegt** împins de pasiune; **er lässt sich von nichts** ~ nimic nu-l poate mișca, înduioșa. **II.** *refl.* a se mișca; **sich im Kreise** ~ a se mișca în cerc; **sich um die Achse** ~ a se roti în jurul axei; **sich in literarischen Kreisen** ~ a frecventa cercuri literare; **sich in Zweideutigkeiten** ~ a vorbi cu dublu înțeles, ambiguu.
Beweger, *-s, -, m. (fig.)* motor.
Beweg|grund *-(e)s, -gründe, m.* **1.** cauză, motiv. **2.** *(jur., fil.)* mobil.
Bewegkraft, *-kräfte, f.* v. Bewegungskraft.
beweglich *adj.* **1.** care se poate mișca, mobil, transportabil; **~e Habe** avere mobilă; **eine ~e Skala** scală mobilă. **2.** vioi, agil; **ein ~er Mensch** un om agil, activ, vioi. **3.** *(poet.)* mișcător, înduioșător.
Beweglichkeit *f. sg.* **1.** mobilitate. **2.** *(fig.)* vioiciune.
Beweglichkeitsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de mobilitate.
bewegt I. *part. trec.* de la bewegen[2]. **II.** *adj.* **1.** agitat, neliniștit; **~e See** mare agitată; *(fig.)* **~es Leben** viață agitată, zbuciumată; **~e Vergangenheit** trecut furtunos, agitat. **2.** *(fig.)* mișcat, emoționat, înduioșat; **tief** ~ adânc mișcat.
Bewegt|heit *f. sg.* **1.** agitație, mișcare. **2.** emoție; zbucium.
Bewegung, *-en, f.* **1.** mișcare; ~ **machen** a face mișcare; **in** ~ **bringen** a pune în mișcare; **sich in** ~ **setzen** a se pune în mișcare; **alle Hebel in** ~ **setzen** a se face luntre și punte. **2.** *(tehn., fiz.)* mișcare; ~ **auf schiefer Bahn** mișcare pe plan înclinat; **absolute** ~ mișcare

absolută; ~ **nach vorne** mişcare înainte; **auf- und abgehende** ~ mişcare alternativă verticală, mişcare în sus şi în jos; **hin- und hergehende** ~ mişcare alternativă de du-te vino; **bedingt periodische** ~ mişcare cvasiperiodică; **beständige** ~ mişcare permanentă, perpetuă; **drehende** ~ mişcare de rotaţie; **eindimensionale** ~ mişcare unidimensională; **fortschreitende** ~ mişcare de avans; **freie** ~ mişcare, mers în gol; **geradlinige** ~ mişcare în linie dreaptă; **gleichförmige** ~ mişcare uniformă; **gleichförmig-beschleunigte** ~ mişcare uniform accelerată; **rückläufige** ~ mişcare regresivă (de mers înapoi); **schwingende** ~ mişcare oscilatoare; **verzögerte** ~ mişcare încetinită. **3.** *(pol.)* mişcare. **4.** *(fig.)* emoţie; **ohne die geringste** ~ fără cea mai mică emoţie.

Bewegungs|achse [-ksə], *-n, f. (tehn.)* axă de rotaţie.

Bewegungs|apparat, *-(e)s, -e, m. (anat.)* aparat locomotor.

Bewegungsbahn, *-en, f.* **1.** *(fig.)* traiectorie. **2.** *(sport)* pistă de încălzire.

Bewegungsdrang, *-(e)s, m. sg.* nevoie de mişcare.

Bewegungs|energie, *-n* [-gi:ən], *f. (fiz.)* energie cinetică.

bewegungsfähig *adj.* capabil de mişcare, mobil.

Bewegungsfähigkeit *f. sg.* capacitate de mişcare, mobilitate.

Bewegungsform, *-en, f.* formă de mişcare.

Bewegungsfreiheit *f. sg.* libertate de mişcare; *(fig.)* libertate de acţiune.

Bewegungsfuge, *-n, f. (constr.)* rost de dilataţie.

Bewegungsgesetz, *-es, -e, n. (ec., fig.)* lege a mişcării.

Bewegungsgleichung, *-en, f. (fiz.)* ecuaţie a mişcării.

Bewegungsgröße, *-en, f. (fiz.)* cantitate de mişcare, impuls.

Bewegungskraft, *-kräfte, f.* forţă motrice.

Bewegungskrieg, *-(e)s, -e, m. (mil.)* război de mişcare.

Bewegungskunst, *-künste, f. (arte)* ritmică.

Bewegungslehre *f. sg. (fiz.)* cinematică.

bewegungslos *adj.* nemişcat, imobil.

Bewegungslosigkeit *f. sg.* nemişcare, imobilitate.

Bewegungsmaschine, *-n, f. (mec.)* maşină de acţionare, de antrenare.

Bewegungsmechanismus, *-, -men, m.* mecanism de antrenare.

Bewegungsmelder, *-s, -, m. (tehn.)* senzor de supraveghere.

Bewegungsmenge, *-n, f. (fiz.)* v. Bewegungsgröße.

Bewegungsmittel, *-s, -, n. (tehn.)* mijloc de locomoţie.

Bewegungsmoment, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* moment cinetic.

Bewegungsnerv, *-s, -en* [-fən şi -vən], *m.* nerv motor.

Bewegungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de mişcare.

Bewegungsrichtung, *-en, f.* direcţie de mişcare.

Bewegungs|schaubild, *-(e)s, -er, n.* grafic al mişcării.

Bewegungs|spiele *pl.* jocuri de mişcare.

Bewegungs|störung, *-en, f. (med.)* tulburare a funcţiunilor motorii ale organismului; alterare a motricităţii.

Bewegungs|studie [-diə], *-n, f. (arte)* studiu de mişcare.

Bewegungs|therapie, *-n* [-i:ən], *f. (med.)* kinetoterapie.

Bewegungs|trieb, *-(e)s, -e, m.* v. Bewegungsdrang.

Bewegungs|übertragung, *-en, f.* transmitere a mişcării.

bewegungs|unfähig *adj.* incapabil de mişcare.

Bewegungs|ursache, *-n, f.* cauză a mişcării.

Bewegungsvermögen, *-s, n. sg.* capacitate de mişcare.

bewegungsvoll *adj.* plin de mişcare, agitat; *(fig.)* vioi.

Bewegungswider|stand, *-(e)s, -stände, m. (tehn.)* rezistenţă la înaintare, la mers.

Bewegungswissenschaft, *-en, f.* v. Bewegungslehre.

Bewegungs|zirkel, *-s, -, m. (astron.; înv.)* cerc deferent.

Bewegungs|zu|stand, *-(e)s, -stände, m. (tehn.)* stare de mişcare.

bewehren, *bewehrte, bewehrt, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** *(mil.)* a (se) înarma. **2.** a se apăra, a (se) întări cu diguri. **3.** *(tehn.; constr.)* a arma.

bewehrt I. *part. trec.* de la bewehren. **II.** *adj.* **1.** *(mil.)* înarmat, echipat, întărit; *(tehn.)* armat; **~er Beton** beton armat. **2.** *(bot.)* cu ghimpi.

Bewehrung, *-en, f.* **1.** *(mil.)* apărare, înarmare; armament. **2.** *(constr.)* armare, armătură. **3.** *(pop.)* gard, îngrăditură.

Bewehrungs|eisen, *-s, -, n. (constr.)* bară de armături, fier de armare, fier-beton.

Bewehrungs|stahl, *-(e)s, m. sg.* oţel-beton.

beweiben, *beweibte, beweibt, vb. (h) refl. (fam.)* a se însura; **er ist noch immer nicht beweibt** tot nu s-a însurat.

beweibt I. *part. trec.* de la beweiben. **II.** *adj. (fam.)* însurat; însoţit de o femeie.

beweiden, *beweidete, beweidet (du beweidest, er beweidet), vb. (h) tr.* a paşte; a folosi ca păşune.

Beweidung, *-en, f.* păscut, păşunat.

beweihrauchen, *beweihrauchte, beweihraucht,* **beweihräuchern**, *beweihräucherte, beweihräuchert, vb. (h) tr.* (şi *fig.*) a tămâia.

Beweihräucherung, *-en, f.* (şi *fig.*) tămâiere.

beweinen, *beweinte, beweint, vb. (h) tr.* a (de)plânge, a jeli (pe cineva); **er beweint sein Elend** îşi deplânge mizeria, se vaită de sărăcie; **einen Toten** ~ a jeli un mort; **er ist zu** ~ se află într-o stare deplorabilă.

beweinenswert, beweinenswürdig *adj.* vrednic de plâns, deplorabil.

Beweinung *f. sg.* deplângere, jelire.

Beweis, *-es, -e, m.* dovadă; probă; mărturie; **einen ~ von etwas geben** (sau **liefern**) a face dovada unui lucru; **den ~ eines Satzes führen** a face dovada unei afirmaţii; **ein schlagender** ~ o probă decisivă; **ein triftiger** ~ o dovadă temeinică; **ein hinreichender** ~ o probă suficientă; **ein schlüssiger** ~ o probă concludentă; **das dient als** ~ (sau **zum ~e**) **dafür** (sau **dessen**) serveşte ca dovadă pentru; **das ist ein ~ seines Vertrauens** aceasta este o mărturie a încrederii lui.

Beweis|antretung, *-en, f.* **Beweis|antritt**, *-(e)s, -e, m. (jur.)* prezentare, administrare a probelor.

Beweis|artikel, *-s, -, m.* act justificativ.

Beweis|aufnahme, *-n, f. (jur.)* cercetare a dovezilor, adunare a probelor.

beweisbar *adj.* care poate fi dovedit, probat.

Beweisbarkeit, *-en, f.* putinţă de a dovedi, demonstrabilitate.

beweisen, *bewies, bewiesen (du, er beweist), vb. (h)* **I.** *tr.* a dovedi; a demonstra; a face dovada; **seinen Mut** ~ a-şi arăta curajul; **Aufmerksamkeit** ~ a da dovadă de atenţie; *(jur.)* **durch Zeugen** ~ a dovedi cu martori; **das muss nicht bewiesen werden** faptul nu necesită dovezi, nu trebuie dovedit; **das will nichts** ~ aceasta nu dovedeşte nimic; **für etwas Interesse** ~ a arăta interes pentru ceva; **große Teilnahme** ~ a da dovadă de mare compasiune. **II.** *refl.* a se dovedi, a face dovadă.

Beweis|er|hebung, *-en, f.* v. Beweisführung.

beweisfähig *adj.* capabil de a demonstra, de a face dovadă.

Beweisfähigkeit, *-en, f.* putinţă, posibilitate de a demonstra, de a face dovadă.

Beweisfrist, *-en, f. (jur.)* termen acordat pentru aducerea dovezilor.

Beweisführung, *-en, f.* argumentare, dovedire, demonstrare.

Beweisgegen|stand, *-(e)s, -stände, m. (jur.)* obiect doveditor.

Beweisgrund, *-(e)s, -gründe, m.* argument.

Beweiskraft, *-kräfte, f. (jur.)* forţă probatorie.

beweiskräftig *adj.* doveditor, concludent.

Beweislast *f. sg. (jur.)* obligaţie de a aduce dovezi.

beweislich *adj.* v. beweisbar.

Beweismaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* material doveditor.

Beweismittel, *-s, -, n.* probă, dovadă.

Beweisnot *f. sg. (jur.)* lipsă de probe.

Beweis|pflicht *f. sg. (jur.)* v. Beweislast.

Beweisrede, *-n, f. (înv.)* pledoarie.

Beweis|schluss, *-es, -schlüsse, m.* concluzie a unei argumentări.

Beweis|schrift, *-en, f.* memoriu, act doveditor.

beweißen, *beweißte, beweißt (du, er beweißt), vb. (h) tr.* a albi, a vărui, a spoi (pereţii).

Beweis|stelle, *-n, f. (jur.)* pasaj, citat doveditor.

Beweis|stück, *-(e)s, -e, n. (jur.)* **1.** probă, act probatoriu; piesă probatorie. **2.** corp delict.

Beweisverfahren, *-s, -, n.* procedură de dovedire; *(jur.)* probatoriu.

Beweis|zeuge, *-n, -n, m. (jur.)* martor (doveditor).

bewenden, *bewendete, bewendet* (şi *bewandte, bewandt) (du bewendest, er bewendet), vb. (h) intr. (în expr.)* **es dabei ~ lassen** a se mulţumi cu situaţia existentă; a lăsa (ceva) aşa cum este; a se limita la ...; **es bei bloßen Worten ~ lassen** a se rezuma la vorbe; **die Sache auf sich ~ lassen** a lăsa lucrurile în voia lor.

Bewenden, *-s, n. sg. (în expr.)* **dabei** (sau **damit**) **hat es sein** ~ trebuie să rămână aşa; **bei dieser Entscheidung muss es sein ~ haben** această hotărâre e definitivă.

bewerben, *bewarb, beworben (du bewirbst, er bewirbt), vb. (h) refl. (um)* **1.** a cere, a solicita; a umbla după; **sich um ein Amt** ~ a solicita un post. **2.** a cere (în căsătorie), a peţi; **sich um ein Mädchen** ~ a cere o fată în căsătorie. **3.** a concura; **sich um einen Preis** ~ a concura pentru un premiu.

Bewerber, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* **1.** solicitant(ă); aspirant(ă); candidat(ă). **2.** pretendent(ă). **3.** concurent(ă).

Bewerbung, *-en, f.* **1.** cerere, solicitare. **2.** peţire; cerere în căsătorie. **3.** concurare; concurs.

Bewerbungsbogen, *-s, -bögen, m.* formular de cerere pentru candidatură.

Bewerbungsgesuch, *-(e)s, -e, n. (adm.)* cerere scrisă, petiţie; cerere de adeziune.

Bewerbungs|schreiben, *-s, -, n.* **1.** scrisoare de admitere la concurs. **2.** cerere de solicitare a unui post.

Bewerbungs|unterlagen, *pl.* dosar de candidatură.

bewerfen, *bewarf, beworfen (du bewirfst, er bewirft), vb. (h) tr. (mit)* **1.** a arunca (cu); **jn. mit Steinen** ~ a arunca în cineva cu pietre; *(fig.)* **jn. mit Schmutz** ~ a calomnia pe cineva. **2.** a tencui; **die Wand mit Mörtel** ~ a tencui peretele cu mortar.

Bewerfung *f.* **1.** tencuire. **2.** aruncare.

bewerk|stelligen, *bewerkstelligte, bewerkstelligt, vb. (h) tr.* a executa, a îndeplini; a realiza, a efectua; **was niemand ~ konnte, ist ihm gelungen** a reuşit să îndeplinească, să execute ceea ce nu izbutise nimeni să facă.

Bewerk|stelligung, *-en, f.* realizare, executare, aducere la îndeplinire, efectuare.

bewerten, *bewertete, bewertet (du bewertest, er bewertet), vb. (h) tr.* **1.** a evalua, a preţui; a preţălui. **2.** a aprecia, a estima.

Bewertung, *-en, f.* **1.** evaluare; preţuire, preţăluire. **2.** apreciere; estimare. **3.** clasament; cotare (la bursă).

Bewertungsbogen, *-s, -bögen, m.* fişă de apreciere, de clasament, de clasificare.

Bewertungsgrundlage, *-n, f.,* **Bewertungsgrundsätze**, *pl.* bază de evaluare.

Bewetterung *f. sg.* aerisire, climatizare; *(mine)* ventilare, aeraj, aerare (a unei galerii).

Bewetterungs|anlage, *-n, f. (mine)* instalaţie de aerare.

bewickeln, *bewickelte, bewickelt (ich bewick(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a înfăşura. **2.** a bobina.

Bewick(e)lung, *-en, f.* **1.** *sg.* înfăşurare. **2.** *(tehn.)* bobinaj.

bewiesenermaßen *adv. (jur.)* după cum a fost dovedit.

bewilligen, *bewilligte, bewilligt, vb. (h) tr.* a aproba; a consimţi; a acorda; a încuviinţa; **einen Urlaub** ~ a acorda un concediu.

Bewilliger, *-s, -, m.* persoană care aprobă, acordă, încuviinţează.

Bewilligung, *-en, f.* aprobare; încuviinţare; consimţire; acordare; **die ~ erhalten** a obţine autorizaţia; **die ~ erlischt am ...** autorizaţia expiră la ...

bewillkomm(n)en, *bewillkomm(ne)te, bewillkomm(ne)t (du bewillkomm(ne)st, er bewillkomm(ne)t), vb. (h) tr.* a ura (cuiva) bun-venit.

Bewillkomm(n)ung, *-en, f.* urare de bun-venit.

Bewillkomm(n)ungsgruß, *-es, -grüße, m.* salut de bun-venit.

bewimmern, *bewimmerte, bewimmert, vb. (h) tr.* a boci (pe cineva).

bewimpeln, *bewimpelte, bewimpelt (ich bewimp(e)le), vb. (h) tr.* a împodobi cu steaguri; *(mar.)* a pavoaza.

Bewimp(e)lung, *-en, f.* împodobire cu steaguri; *(mar.)* pavoazare, pavoaz.

bewinden, *bewand, bewunden (du bewindest, er bewindet), vb. (h) tr.* a înfăşura.

Bewindsel, *-s, -, n. (mar.)* frânghie (de legat poveri).

bewirkbar *adj.* realizabil.

bewirken, *bewirkte, bewirkt, vb. (h) tr.* **1.** a cauza, a pricinui, a produce; ~, **dass...** a face ca...; **die Herbststürme bewirkten große Schäden** furtunile de toamnă au pricinuit mari pagube. **2.** a obține cu multă greutate.

bewirkend I. *part. prez.* de la bewirken. **II.** *adj. (gram.; în expr.)* **das ~e Zeitwort** verbul cauzativ.

Bewirkung, *-en, f.* cauzare, pricinuire.

bewirten, *bewirtete, bewirtet (du bewirtest, er bewirtet), vb. (h) tr.* **1.** a găzdui; a ospăta, a trata; **mit Speise und Trank** ~ a ospăta cu mâncare și băutură. **2.** a administra, a conduce; *(elv.)* **ein Landgut** ~ a conduce, a gospodări o moșie.

bewirtschaften, *bewirtschaftete, bewirtschaftet (du bewirtschaftest, er bewirtschaftet), vb. (h) tr.* a administra, a gospodări; a conduce o gospodărie; **den Acker** ~ a exploata, a lucra pământul; **ein Gasthaus** ~ a conduce, a administra un restaurant.

Bewirtschafter, *-s, -, m.* administrator; gospodar, persoană care conduce o gospodărie.

Bewirtschaftung, *-en, f.* administrare, gospodărire; conducere a unei gospodării; **mit der ~ beginnen** a începe gospodărirea.

Bewirtung, *-en, f.* găzduire, ospătare, tratare, primire; serviciu; **sie besorgt die** ~ are grijă de musafiri, se ocupă de găzduire, de ospătare; **die ~ ist sehr gut** serviciul este foarte bun.

Bewirtungsvertrag, *-(e)s, -verträge, m. (jur.)* contract de găzduire.

bewitzeln, *bewitzelte, bewitzelt, (ich bewitz(e)le), vb. (h) tr.* a lua în derâdere, în zeflemea, a zeflemisi; a ironiza; **er bewitzelt alles** își bate joc de toate, toate le ia în râs.

bewog *ind. imperf.* de la bewegen[1].

bewogen *part. trec.* de la bewegen[1].

bewohnbar *adj.* în care se poate locui, de locuit, locuibil; **nicht** ~ de nelocuit, nelocuibil.

Bewohnbarkeit *f. sg.* posibilitate, calitate de a putea fi locuit.

bewohnen, *bewohnte, bewohnt, vb. (h) tr.* **1.** a locui în; a ocupa; **ein Haus** ~ a locui într-o casă; **diese Stämme ~ das rechte Ufer** triburile acestea locuiesc pe malul drept. **2.** a popula; **die Vögel bewohnen den Wald** păsările populează pădurea.

Bewohner, *-s, -, m.* **~in**, *-nen f.* locuitor(-oare); locatar(ă).

Bewohnerschaft *f. sg. (pol.)* totalitate a locuitorilor; populație, totalitate a locatarilor.

bewohnt I. *part. trec.* de la bewohnen. **II.** *adj.* locuit; **~es Haus** casă locuită.

Bewohnung *f. sg.* (cu *gen.)* locuire în, locuit.

bewölken, *bewölkte, bewölkt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) înnora; *(fig.)* a (se) întuneca, a se posomorî; **seine Stirn bewölkte sich** fruntea i se întunecă.

bewölkt I. *part. trec.* de la bewölken. **II.** *adj.* înnorat; întunecat; *(fig.)* posomorât.

Bewölkt|heit *f. sg.* faptul de a fi înnorat; înnorare.

Bewölkung *f. sg.* înnorare.

Bewölkungs|auflockerung, *-en, f. (met.)* reducere a nebulozității, destrămare a norilor.

Bewölkungs|zunahme *f. sg.* creștere a nebulozității, înnorare progresivă.

bewollen, *bewollte, bewollt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) acoperi cu lână.

bewuchern, *bewucherte, bewuchert, vb. (h) tr.* **1.** *(despre plante)* a năpădi. **2.** a stoarce camătă.

Bewuchs, *-es, m. sg.* pătură, covor de verdeață; vegetație.

Bewund(e)rer, *-s, -, m.* admirator.

bewundern, *bewunderte, bewundert, vb. (h) tr.* a admira.

bewundernswert, bewundernswürdig *adj.* demn de admirat, admirabil, minunat.

Bewunderung, *-en, f.* admirare; admirație; ~ **erregen** a provoca, a stârni admirație.

Bewund(r)erin, *-nen, f.* admiratoare.

Bewurf, *-(e)s, -würfe, m. (constr.)* tencuială.

bewurzeln, *bewurzelte, bewurzelt (ich bewurz(e)le), vb. (h) refl.* și *(s) intr.* (și *fig.)* a se înrădăcina, a prinde rădăcini.

bewusst I. *adj.* **1.** conștient; intenționat; **sich** *(dat.)* **seiner Fähigkeiten ~ sein** a fi conștient de posibilitățile sale; **ich bin mir meiner Schuld** ~ sunt conștient de vina mea; **ich bin mir keines Fehlers** ~ nu-mi dau seama să fi făcut vreo greșeală; **es ist jedem** ~ este cunoscut tuturor; **soweit es mir ~ ist** în măsura în care îmi este cunoscut; **es ist mir wohl** ~ îmi dau bine seama, sunt pe deplin conștient; **es ist mir nicht mehr** ~ nu mai știu...; **mit ~er Verantwortung** conștient de răspundere; ~ **oder unbewusst, das kommt auf eins** conștient sau nu, totuna e; **~e Haltung** atitudine conștientă; **~e Lüge** minciună intenționată. **2.** cunoscut, știut; anumit; **ein ~er Mensch** un anumit om; **das ~e Buch** cartea știută; **die ~e Sache** chestiunea cunoscută; **an dem ~en Tag** în ziua știută, stabilită. **II.** *adv.* (în mod) conștient, intenționat.

Bewusst|heit *f. sg. (fig.)* **1.** conștiință. **2.** precugetare, premeditare.

bewusstlos *adj.* și *adv.* inconștient, fără a fi conștient, fără cunoștință, fără simțire; ~ **werden** a cădea în nesimțire, a leșina.

Bewusstlosigkeit *f. sg.* inconștiență, nesimțire, leșin.

bewusst machen, *machte bewusst, bewusst gemacht, vb. (h) tr.* a face (pe cineva) să-și dea seama, să devină conștient (de ceva).

Bewusstmachen, *-s, n. sg.*, **Bewusstmachung**, *-en, f.* conștientizare.

Bewusst|sein, *-s, n. sg.* conștiință; cunoștință; **er hat das ~ verloren** și-a pierdut cunoștința; **es kommt mir zum** ~ îmi dau seama, devin conștient; **mit vollem** ~ deplin conștient; **das allgemeine** ~ conștiința generală; **das gesellschaftliche** ~ conștiința socială; **das revolutionäre** ~ conștiința revoluționară.

Bewusst|seins|änderung, *-en, f.* v. Bewusstseinsumformung.

Bewusst|seinsbildung, *-en, f.* formare, dezvoltare a conștiinței.

Bewusstseins|element, *-(e)s, -e, n. (fil.)* element al conștiinței.

Bewusst|seinsform, *-en, f.* formă a conștiinței; **die gesellschaftlichen ~en** formele conștiinței sociale.

Bewusst|seinslage *f. sg.* v. Bewusstseinszustand.

Bewusst|seins|spaltung *f. sg. (med.)* schizofrenie.

Bewusst|seins|störung, *-en, f.*, **Bewusstseins|trübung**, *-en, f. (med.)* tulburare a conștiinței, obnubilare; *(fig.)* absență (de spirit).

Bewusst|seins|umformung, *-en, f.* transformare a conștiinței.

Bewusst|seins|zu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare a conștiinței.

Bewusstwerden, *-s, n. sg. (fil.)* conștientizare.

Bey, *-s, -s, m. (ist.)* bei (titlu administrativ turcesc).

bez. *presc.* de la **a)** bezahlt; **b)** bezüglich.

Bez. *presc.* de la **a)** Bezeichnung; **b)** Bezirk.

bezahlbar *adj.* plătibil, achitabil.

bezahlen, *bezahlte, bezahlt, vb. (h)* **I.** *tr.* a plăti, a achita; **sich (teuer) ~ lassen** a lua bani (grei); a cere plata (pentru ceva); **auf Heller und Pfennig** ~ a achita până la ultima centimă; *(fig.)* **die Zeche ~ müssen** a plăti oalele sparte; **mit dem Leben** ~ a plăti cu viața; **statt mit klingender Münze, nur mit leeren Worten** ~ a plăti în loc de bani cu vorbe goale; **Gutes mit Bösem** ~ a plăti binele cu răul; **er ist nicht mit Gold zu** ~ nu poate fi plătit nici cu aur, e de neprețuit; **mit gleicher Münze** ~ a plăti cu aceeași monedă; **im Voraus** ~ a plăti în avans; **in bar** ~ a plăti în numerar; **ratenweise** ~ a plăti în rate. **II.** *refl.* a merita; **das macht sich bezahlt** asta renteаză, merită toți banii.

Bezahler, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* platnic(ă), plătitor(-oare).

Bezahlung, *-en, f.* **1.** plată; achitare. **2.** retribuție.

bezähmbar *adj.* care poate fi îmblânzit.

Bezähmbarkeit *f. sg.* facultate, putință de a fi îmblânzit.

bezähmen, *bezähmte, bezähmt, vb. (h)* **I.** *tr.* a îmblânzi. **II.** *tr.* și *refl. (fig.)* a (se) înfrâna, a (se) stăpâni; **seine Wut** ~ a-și stăpâni mânia.

Bezähmer, *-s, -, m.* îmblânzitor.

Bezähmung, *-en, f.* **1.** îmblânzire. **2.** *(fig.)* înfrânare, stăpânire.

bezähnen, *bezähnte, bezähnt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(tehn.)* a dinta, a tăia dinți, a echipa cu dinți. **2.** a dantela. **II.** *refl.* **1.** a căpăta dinți. **2.** *(fam.)* a merge la dentist.

Bezahnung, *-en, f. (tehn.)* **1.** dințare (de roată dințată). **2.** dantelare.

Bezauberer, *-s, -, m.* vrăjitor, om care face farmece.

bezaubern, *bezauberte, bezaubert, vb. (h) tr.* **1.** a vrăji, a face farmece. **2.** *(fig.)* a încânta, a fermeca, a fascina. **3.** a deochea.

bezaubernd I. *part. prez.* de la bezaubern. **II.** *adj.* fermecător, încântător, fascinant.

Bezauberung, *-en, f.* **1.** vrajă, vrăjire. **2.** *(fig.)* încântare; fascinare. **3.** deochere.

bezäumen, *bezäumte, bezäumt, vb. (h) tr.* a pune frâu, a ține în frâu (caii).

bezäunen, *bezäunte, bezäunt, vb. (h) tr.* a îngrădi, a împrejmui cu gard.

bezechen, *bezechte, bezecht, vb. (h) refl.* a se îmbăta.

bezecht I. *part. trec.* de la bezechen. **II.** *adj.* băut, cherchelit, beat.

Bezecht|heit *f.* stare de beție.

bezeichnen, *bezeichnete, bezeichnet (du bezeichnest, er bezeichnet), vb. (h) tr.* **1.** a însemna, a marca; **eine Bahn** ~ a marca un itinerar. **2.** a desemna, a indica, a exprima; a denumi; **diesen Begriff kann man nicht mit einem Wort** ~ noțiunea aceasta nu poate fi exprimată printr-un singur cuvânt; *(inform.)* **eine Diskette** ~ a denumi, a desemna o dischetă. **3.** a caracteriza. **4.** a semnifica. **5.** a umple cu desene; **die ganze Wand** ~ a umple peretele cu desene.

bezeichnend I. *part. prez.* de la bezeichnen. **II.** *adj.* caracteristic; semnificativ.

bezeichnenderweise *adv.* în mod semnificativ.

Bezeichnung, *-en, f.* **1.** însemnare, marcare. **2.** desemnare, indicare. **3.** caracterizare. **4.** semnificare. **5.** *(jur.)* înregistrare; **grundbücherliche** ~ înregistrare în cartea funciară. **6.** denumire; **eine treffende** ~ o denumire potrivită; **handelsübliche** ~ denumire comercială.

Bezeichnungslehre *f. sg.* onomasiologie.

Bezeichnungs|zettel, *-s, -, m.* etichetă.

bezeigen, *bezeigte, bezeigt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) arăta, a (se) manifesta; **Freude** ~ a manifesta bucurie; **seine Achtung** ~ a-și manifesta stima; **sich (gegen jn.) gütig** ~ a se arăta binevoitor (față de cineva).

Bezeigung, *-en, f.* **1.** demonstrare, arătare, manifestare. **2.** semn, expresie.

bezeihen, *bezieh, beziehen, vb. (h) tr.* v. bezichtigen.

bezetteln, *bezettelte, bezettelt, (ich bezett(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a lipi bilețele (pe ceva). **2.** a pune etichete, prețuri. **3.** a fișa.

bezeugen, *bezeugte, bezeugt, vb. (h) tr.* **1.** a depune mărturie; a atesta, a certifica, a adeveri; **dein Rotwerden bezeugte es** ai dovedit-o roșind; **mit einem Eid(e)** ~ a atesta prin jurământ. **2.** a dovedi; **etwas mit Rechnungen** ~ a dovedi cu note de plată.

Bezeugung, *-en, f.* mărturie; atestare; adeverire, certificare; dovadă.

Bez. Ger. *presc.* de la Bezirksgericht.

Bezicht, *-(e)s, -e, m.* v. Bezichtigung.

bezichtigen, *bezichtigte, bezichtigt, vb. (h) tr.* a învinovăți, a acuza; **eines Verbrechens** ~ a acuza de crimă.

Bezichtigung, *-en, f.* învinovățire, acuzare.

beziehbar *adj.* **1.** referitor la ... **2.** *(despre case, locuințe)* care poate fi locuit, în care se poate intra pentru a locui; **~e Wohnung** casă liberă, locuință disponibilă. **3.** *(despre mărfuri)* care poate fi procurat, adus; **nur bar** ~ procurabil numai contra numerar.

beziehen, *bezog, bezogen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a se instala, a intra, a se stabili; a ocupa; **eine Wohnung** ~ a se instala într-o locuință, a ocupa o locuință; **eine Schule** ~ a intra într-o școală; a se înscrie într-o școală; **einen Posten** ~ a ocupa, a lua în primire un post; *(mil.)* **eine Höhe** ~ a ocupa o înălțime. **2.** a îmbrăca; a acoperi (cu); **die Wolken ~ den Himmel** norii acoperă cerul; **das Bett frisch** ~ a schimba așternutul; **die Geige mit Saiten** ~ a pune corzi la vioară; *(tipogr.)* **den Zylinder** ~ a îmbrăca așternutul pe cilindru. **3.** *(com.)* a comanda, a aduce (mărfuri); a procura; **Waren aus Berlin** ~ a procura mărfuri din Berlin; **zu ~ durch ...** de procurat prin .... **4.** a primi (retribuție, salariu, leafă etc.); **das Gehalt vom Staat(e)** ~ a primi salariul de la stat. **5.** *(auf* cu *ac.)* a aplica, a raporta (la); **eine Regel auf etwas** ~ a aplica o regulă la ceva. **6.** a păcăli (pe cineva), a duce de nas (pe cineva). **7.** *(com.; jur.)* a trage o cambie (asupra cuiva). **II.** *refl.* **1.** *(despre cer)* a se acoperi (de nori), a se înnora. **2.** *(auf* cu *ac.)* a se raporta, a se referi (la); **es bezieht sich nicht auf diesen Punkt** nu se referă la punctul acesta. **3.** *(vân.)* a se împerechea.

beziehentlich *adv. (înv.)* referitor, cu privire la; ~ **Ihrer Anstellung** referitor la angajarea dumneavoastră.

Bezieher, *-s, -, m.* **1.** *(com.)* persoană care trage o poliță asupra cuiva, trăgător. **2.** abonat (la un ziar etc.), client permanent.

Beziehung, *-en, f.* **1.** *pl.* relații, legături; cunoștințe; **diplomatische ~en aufnehmen** a stabili relații diplomatice; **seine ~en spielen lassen** a face uz de relații; **er hat gute ~en** are pile; *(fam.)* **geschäftliche ~en** relații de afaceri; **vertragliche ~en** raporturi contractuale; **zwischenstaatliche ~en** relații interstatale. **2.** relație raport; legătură; privință; **die** ~

zwischen Angebot und Nachfrage relația între cerere și ofertă; **zwischen diesen Ereignissen besteht keine** ~ între aceste evenimente nu există nici o legătură; *(în expr.)* **in dieser** ~ în această privință.

Beziehungsbegriff, *-(e)s, -e, m.* **1.** idee relativă. **2.** idee corelativă.

Beziehungsfürwort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* pronume relativ.

beziehungslos *adj.* fără nici o legătură, relație.

beziehungsweise *adv.* **1.** adică. **2.** respectiv.

Beziehungswort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* cuvânt de referire; cuvânt determinat; substantiv regent.

bezielen, *bezielte, bezielt, vb. (h) tr.* a fixa ca scop, ca obiectiv.

bezifferbar *adv.* comensurabil; exprimabil în cifre.

beziffern, *bezifferte, beziffert, vb. (h)* **I.** *tr.* a însemna cu cifre, a numerota; **die Seiten** ~ a numerota paginile. **II.** *refl. (auf cu ac.)* a se cifra la.

beziffert I. *part. trec.* de la b e z i f f e r n. **I.** *adj.* **1.** numerotat; însemnat prin cifre. **2.** cifrat. **3.** *(muz.)* cifrat; **~er Bass** bas cifrat.

Bezifferung, *-en, f.* **1.** însemnare, numerotare, notare prin cifre. **2.** cifrare. **3.** *(muz.)* armură.

bezimmern, *bezimmerte, bezimmert, vb. (h) tr.* a prelucra lemnul (dulgherește).

bezinnen, *bezinnte, bezinnt, vb. (h) tr.* a cositori, a acoperi cu cositor; a spoi.

Bezirk, *-(e)s, -e, m.* **1.** district; județ; circumscripție; sector; cartier; *(înv.)* ocol; plasă; *(ist.)* regiune; raion. **2.** sferă, cuprins.

bezirken, *bezirkte, bezirkt, vb. (h) tr.* **1.** a împrejmui. **2.** a hotărnici, a delimita, a mărgini.

bezirklich *adj.* județean, regional, raional, de circumscripție.

Bezirks|aktiv, *-s, -e* [-və], *n.* activ regional.

Bezirks|amt, *-(e)s, -ämter, n.* administrație locală județeană, regională, districtuală; *(înv.)* prefectură.

Bezirks|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic de circumscripție (de regiune, județ, raion, plasă etc.).

Bezirks|aus|schuss, *-es, -schüsse, m. (înv.)* consiliu județean, districtual, regional.

Bezirksbe|hörde, *-n, f.* autoritate județeană, regională, raională; *(înv.)* prefectură; serviciu al prefecturii.

Bezirksgericht, *-(e)s, -e, n. (înv.)* judecătorie de ocol; tribunal de primă instanță, districtual.

Bezirkshauptmann, *-(e)s, - leute, m. (reg.)* prefect.

Bezirkshauptmannschaft, *-en, f. (reg.)* prefectură.

Bezirksjugend|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu județean, regional, raional de tineret.

Bezirkskommando, *-s, -s, n.* comisariat militar județean, districtual, regional.

Bezirks|organisation, *-en, f.* organizație județeană, districtuală, regională.

Bezirksrichter, *-s, -, m. (înv.)* judecător de ocol.

Bezirks|schul|inspektor, *-s, -en, m.* inspector, revizor școlar județean.

Bezirks|schulrat, *-(e)s, -räte, m.* consilier școlar județean, regional.

Bezirks|tag, *-(e)s, -e, m. (ist.)* sfat (adunat pe județ sau regiune; organ superior al puterii de stat (în R.D.G.).

Bezirks|tier|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic veterinar de circumscripție.

Bezirksvor|stand, *-(e)s, -stände,* **Bezirksvor|steher**, *-s, -, m.* președinte al consiliului județean, prefect.

Bezirkswirtschaftsrat, *-(e)s, -räte, m.* comisie economică regională.

bezirksweise *adv.* pe regiune, pe regiuni; pe județe, pe circumscripții, pe districte.

bezirzen, *bezirzte, bezirzt (du, er bezirzt), vb. (h) tr. (fam.)* a fermeca, a vrăji, a seduce.

bezischen, *bezischte, bezischt, vb. (h) tr.* a sâsâi (la cineva).

Bezoar, *-s, -e, m.* piatră, calcul din aparatul digestiv al rumegătoarelor care se folosește ca leac popular.

Bezoarbock, *-(e)s, -böcke, m. (zool.)* bezoar, țap din Persia *(Capra hircus masc.)*.

Bezoarziege, *-n, f. (zool.)* bezoar, capră din Persia *(Capra hircus femin.)*.

bezogen I. *part. trec.* de la b e z i e h e n. **II.** *adj.* **1.** *(com.)* procurat, adus; **die aus Leipzig ~en Waren** mărfurile aduse din Leipzig. **2.** *(despre rate, polițe)* tras.

Bezogene, *-n, -n (ein Bezogener), m.* și *f. (com.)* tras, persoană asupra căreia se trage o poliță.

bezopft *adj.* **1.** cu codițe; **ein ~es kleines Mädchen** o fetiță cu codițe. **2.** învechit, vetust.

bezüchtigen, *bezüchtigte, bezüchtigt, vb. (h) tr.* v. b e z i c h t i g e n.

bezuckern, *bezuckerte, bezuckert, vb. (h) tr.* a presăra cu zahăr; a îndulci.

Bezug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** învelitoare, acoperitoare; îmbrăcăminte (de mobilă); lenjerie de pat. **2.** *sg.* procurare (regulată prin cumpărare); abonament; livrare; **unrechtmäßiger** ~ procurare ilicită; *(com.)* **Zahlung bei** ~ plata la livrare, ramburs. **3.** *pl. (austr.* și *sg.)* venit, leafă, remunerație; **er erhält die Bezüge eines Beamten** primește leafă de funcționar. **4.** relație; raport; referire; legătură; privință; **in ~ auf** referitor la, cu privire la; **den ~ zu etwas herstellen** a face legătura cu ceva; **dieser Film vermeidet Bezüge** acest film evită referiri, evită apropouri; *(în expr.)* **~ nehmen auf etwas** a se referi la ceva.

Bezug|achse, *-n, f. (mat.)* axă de referință.

bezüglich I. *adj.* relativ; referitor; *(gram.)* **~es Fürwort** pronume relativ. **II.** *prep. (cu gen.)* privitor la.

Bezugnahme, *-n, f.* raportare; luare de poziție față de ...; **mit ~ auf** privitor la, cu privire la; referindu-se la.

Bezugs|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m. (com.)* pretenție referitoare la calitatea mărfii (bazată pe comandă).

Bezugs|anweisung, *-en, f.* ordin de livrare; indicație asupra livrării.

Bezugsbedingungen *pl.* condiții de abonament (la publicații); *(com.)* condiții de livrare.

bezugsberechtigt *adj.* care are dreptul de a obține, de a ridica (o marfă, un produs limitat, raționat etc.).

bezugsbeschränkt *adj.* raționat.

Bezugsbeschränkung, *-en, f. (com.)* reducere a livrărilor, limitare, contigentare a furnizărilor, livrărilor.

Bezugsdaten *pl. (mat., fiz.)* date de referință.

bezugsfertig *adj. (despre locuințe, birouri etc.)* gata de a fi luat în primire.

Bezugsfrist, *-en, f. (com.)* termen de livrare.

Bezugsgenossenschaft, *-en, f.* cooperativă de aprovizionare.

Bezugskosten *pl. (com.)* cheltuieli de procurare.

Bezugs|ort, *-(e)s, -e, m. (com.)* loc de livrare.

Bezugs|preis, *-es, -e, m.* **1.** preț al abonamentului (unui ziar, unei reviste). **2.** preț de procurare, de achiziționare.

Bezugs|punkt, *-(e)s, -e, m. (geom.)* punct de referință; *(geod.)* punct de orientare.

Bezugsquelle, *-n, f.* sursă de aprovizionare; proveniență; furnizor; *(fig.)* origine, izvoare.

Bezugsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de preempțiune.

Bezugs|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție relativă.

Bezugs|schein, *-(e)s, -e, -m.* bon, mandat; cartelă; autorizație de achiziționare a mărfurilor contingentate.

Bezugs|spesen *pl.* v. B e z u g s k o s t e n.

Bezugs|system, *-s, -e, n. (mat.)* sistem de referință; *(fiz.)* sistem de orientare, sistem de coordonate.

Bezugs|termin, *-s, -e, m.* v. B e z u g s f r i s t.

Bezugs|zahl, *-en, f. (mat.)* număr de referință.

bezupfen, *bezupfte, bezupft, vb. (h) tr.* a scărmăna (lâna).

bezuschussen, *bezuschusste, bezuschusst (du, er bezuschusst), vb. (h) tr.* a suplimenta; a acorda un ajutor (bănesc); a acorda avans.

bezw. *presc.* de la b e z i e h u n g s w e i s e.

bezwacken, *bezwackte, bezwackt, vb. (h) tr.* a ciopârți.

bezwecken, *bezweckte, bezweckt, vb. (h) tr.* **1.** a intenționa, a urmări să...; **was bezweckst du damit?** ce urmărești cu asta? **2.** a bate ținte, cuie de lemn (la încălțăminte).

bezweifelbar *adj.* îndoios, indoielnic.

bezweifeln, *bezweifelte, bezweifelt (ich bezweif(e)le), vb. (h) tr.* a se îndoi (de ceva); **es ist nicht zu ~, dass ...** nu e nici o îndoială că ...

Bezweif(e)lung *f. sg.* punere la îndoială; îndoială; ~ **augenscheinlicher Tatsachen** punere la îndoială împotriva evidenței faptelor.

bezwingbar *adj.* care poate fi învins, biruit.

bezwingen, *bezwang, bezwungen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a învinge, a subjuga. **2.** *(fig.)* a birui, a dovedi (o muncă, o dificultate etc.). **II.** *refl.* a se înfrâna, a se stăpâni.

bezwingend I. *part. prez.* de la b e z w i n g e n. **II.** *adj.* cuceritor; **ein ~es Lächeln** un zâmbet cuceritor.

Bezwinger, *-s, -, m.* învingător, biruitor.

bezwinglich *adj.* care poate fi înfrânt, subjugat; *(fig.)* care poate fi umilit.

Bezwingung, *-en, f.* **1.** învingere; biruire; subjugare. **2.** stăpânire, înfrânare.

Bf. *presc.* de la B a h n h o f.

Bg. *presc.* de la B o g e n.

BGB *presc.* de la B ü r g e r l i c h e s G e s e t z b u c h.

BGG *presc.* de la B e t r i e b s g e w e r k s c h a f t s g r u p p e.

BGL *presc.* de la B e t r i e b s g e w e r k s c h a f t s l e i t u n g.

BH, *-(s), -(s), m. (fam.) (presc.* de la B ü s t e n h a l t e r) sutien.

Bhf. *presc.* de la B a h n h o f.

BHG *presc.* de la B ä u e r l i c h e H a n d e l s g e n o s s e n s c h a f t.

bianco [-ko] *adj. (fin.)* în alb, necompletat.

Biancokredit, *-s, -e, m. (fin.)* credit fără acoperire, în alb.

Bi|archie, *-n,* [-çi:ən], *f. (ist.)* condominiu.

bi|artikuliert *adj.* biarticulat.

Bi|athlon, *-s, -s, n. (sport)* biatlon.

bi|atomar *adj. (fiz.)* biatomic, cu doi atomi.

bi|aural *adj.* v. b i n a u r a l.

bibbern, *bibberte, gebibbert, vb. (h) tr. (pop.)* a tremura, a bâțâi.

Bibel, *-n, f.* biblie.

Bibel|an|stalt, *-en, f.* așezământ, instituție pentru răspândirea bibliei.

Bibel|ausleger, *-s, -, m.* exeget al bibliei.

Bibel|auslegung, **Bibel|erklärung**, *-en, f.* explicare, exegeză a bibliei.

bibelfest *adj.* versat, tare în (materie de) biblie; bun cunoscător al bibliei.

Bibelforscher, *-s, -, m.* cercetător, exeget al bibliei.

Bibelgesellschaft, *-en, f.* societate pentru editarea și difuzarea bibliei.

bibelgläubig *adj.* sectar, care crede în cuvântul, în litera bibliei.

bibelmäßig *adj.* ca în biblie, biblic.

Bibelot [bib(ə)'lo:], *-s* [-'lo:s], *-s, m.* bibelou.

Bibelregal, *-(e)s, -e, n. (muz.)* orgă portativă din secolele al 16-18-lea, de mărimea unei biblii.

Bibel|sprache *f. sg.* **1.** limba bibliei. **2.** *(fig.)* limbaj biblic. **3.** *(lingv.)* limba germană folosită de Luther în traducerea bibliei.

Bibel|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* verset biblic; proverb biblic.

Bibel|stelle, *-n, f.* pasaj biblic.

Bibel|übersetzung, *-en, f.* traducere a bibliei.

Bibelwort, *-(e)s, -e, n.* verset, cuvânt biblic, expresie biblică.

Bibelwerk, *-(e)s, -e, n.* biblie comentată.

Biber, *-s, -, m.* **1.** *(zool.)* castor, biber *(Castor canadensis)*. **2.** *(text.)* stofă mițoasă. **3.** *(constr.)* v. B i b e r s c h w a n z **(3)**.

Biber|affe, *-n, -n, m. (zool.)* v. B a b u i n.

Biberbau, *-(e)s, -e, m.* mușuroi de castor.

Biberbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* magnolie *(Magnolia)*.

Biberdamm, *-(e)s, -dämme, m. (zool.)* dig, stăvilar construit de castori.

Biber|eisen, *-s, -, n.* v. B i b e r f a l l e.

Biberette, *-n, f.* biberet; imitație de biber din blană de iepure de casă.

Biberfalle, *-n, f.* cursă pentru castori.

Biberfang, *-(e)s, -fänge, m.* v. B i b e r f a l l e.

Biberfell, *-(e)s, -e, n.* v. B i b e r p e l z.

Biberfett, *-(e)s, n. sg.* untură de castor.

Bibergeil, *-(e)s, m. sg.* (și *n.) (farm.)* castoreum.

Biber|haar, *-(e)s, -e, n.* păr de castor, de biber.

Biber|haut, *-häute, f.* v. B i b e r p e l z.

Biber|hund, *-(e)s, -e, m.* câine de vânat castori.

Biber|hut, *-(e)s, -hüte, m.* căciulă de biber.

Biberklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoi-de-apă *(Menyanthes trifoliata).*

Biberkragen, *-s, -, m.* guler de biber.

Bibernell(e), *-(e)n, f. (bot.)* petrinjei-de-câmp *(Pimpinella saxifraga).*

Biberpelz, *-es, -e, m.* blană de biber, de castor.

Biberplüsch, *-(e)s, -e, m. (text.)* imitație de biber, biberet.

Biber|ratte, *-n, f. (zool.)* nutria, guzgan de mosc, desman *(Sorex moschatus).*

Biberschwanz, *-es, -schwänze, m.* **1.** coadă de castor. **2.** ferăstrău de mină. **3.** *(constr.)* țiglă-solz, țiglă plată.

Biber|spitzmaus, *-mäuse, f. (zool.)* șoarece de apă *(Neomys).*

Biberwehr, *-(e)s, -e, n.* v. Biberdamm.

Biberwurz *f. sg. (bot.)* curcubețică *(Aristolochia clematitis).*

Bibi, *-s, -s,* **1.** *n. (fam.)* găinușă. **2.** *m.* pălărie cu bor mic sau fără bor.

Bibliograf și **Bibliograph**, *-en, -en, m.* bibliograf.

Bibliografie și **Bibliographie**, *-n,* [-'fi:ən], *f.* bibliografie.

bibliografieren, *bibliografierte, bibliografiert* și **bibliographieren**, *bibliographierte, bibliographiert, vb. (h) tr.* a bibliografia.

bibliografisch și **bibliographisch** *adj.* bibliografic.

Bibliomane, *-n, -n, m.* bibliofil, iubitor de cărți; biblioman.

Bibliomanie *f. sg.* bibliomanie.

bibliophil *adj.* bibliofil.

Bibliophil|ausgabe, *-n, f.* ediție bibliofilă; ediție de lux.

Bibliophile, *-n, -n (ein Bibliophiler), m.* și *f.* bibliofil(ă).

Bibliothek, *-en, f.* bibliotecă.

Bibliothekar, *-s, -e, m.* **~in**, *-nen, f.* bibliotecar(ă).

bibliothekarisch *adj.* de bibliotecă, de bibliotecar; bibliotecăresc.

Bibliotheksgebäude, *-s, -, n.* clădire a bibliotecii.

Bibliothekskunde *f. sg.* biblioteconomie.

Bibliothekslehre *f. sg.* biblioteconomie.

Bibliotheks|schule, *-n, f.* școală pentru bibliotecari.

Bibliothekswissenschaft *f. sg.* v. Bibliothekskunde.

Bibliotheks|zeichen, *-s, -, n.* «ex-libris».

biblisch *adj.* biblic; **~es Alter** vârstă biblică; **eine ~e Geschichte** o poveste biblică; **Biblische Geschichte** istoria bibliei (manual didactic); *(fig.)* **~e Gestalten** figuri biblice, de profeți.

Biblistik *f. sg.* biblistică, studiul bibliei.

Bichl, *-s, -, n. (reg.)* colină, deal.

Bi|chromat [-kro-], *-(e)s, -e, n. (chim.)* bicromat.

Bickbeere, *-n, f. (bot., reg.)* afină *(Vaccinium myrtillus).*

Bicke, *-n, f. (reg.)* v. Picke.

Bickel, *-s, -, m.* **1.** sapă, ciocan, târnăcop. **2.** *(sport)* piolet. **3.** *(reg.)* oscior, gleznă. **4.** *(reg.)* bilă de joc (din pământ, lut).

biderb *adj. (înv.* și *iron.)* v. bieder.

Bidet [-'de:], *-s, -, n.* bideu.

bieder *adj.* de treabă, cumsecade; cinstit, drept, integru, loial.

Biederkeit *f. sg.* onestitate; sinceritate, bună-credință; cumsecădenie; integritate, loialitate.

Biedermann, *-(e)s, -männer, m.* om de treabă, cumsecade, cinstit; **ein falscher ~** fățarnic, ipocrit.

Biedermeier, *-s, -, m.* **1.** om de treabă, cumsecade, cinstit; bonom. **2.** *sg.* obiect, modă, epocă, stil Biedermeier.

Biedermeier|stil, *-(e)s, m. sg.* stil «Biedermeier».

Biedermeierzeit *f. sg.* epoca stilului «Biedermeier» (1815–1848 în Germania și Austria).

Biedersinn, *-(e)s, m. sg. (înv.)* onestitate, sinceritate, bună-credință.

Biederweib, *-(e)s, -er, n. (înv.)* femeie de treabă, cumsecade.

biegbar *adj.* flexibil, mlădios, suplu.

Biege, *-n, f.* **1.** *(reg.)* îndoitură, curbură; întorsătură. **2.** unealtă pentru îndoirea metalelor.

Biegebe|an|spruchung, *-en, f. (tehn.)* solicitare la îndoire.

Biegedruckfestigkeit, *-en, f. (tehn.)* rezistență la îndoire.

Biegefall, *-(e)s, -fälle, m. (gram., înv.)* caz.

Biegefestigkeit [-stlç-], *-en, f. (tehn.)* rezistență la încovoiere.

Bieg|eisen, *-s, -, n.* bară, unealtă de lăcătușerie pentru îndoit.

biegen, *bog, gebogen, vb.* **I.** *tr.* și *refl. (h)* a (se) îndoi, a (se) încovoia; **gerade ~** a îndrepta o îndoitură; **seitwärts ~** a îndoi lateral. **II.** *tr. (h) (gram.)* a declina, a conjuga. **III.** *intr. (s)* a coti, a ocoli; **er bog um die Ecke** el a cotit, a luat-o după colț.

Biegen, *-s, n. sg.* îndoire, îndoit; *(tipogr.)* îndoire a colilor de hârtie; *(în expr.)* **auf ~ oder Brechen** în orice chip, cu orice preț.

Biegmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de îndoit.

biegsam *adj.* **1.** flexibil, mlădios, suplu. **2.** *(fig.)* maleabil, adaptabil.

Biegsamkeit *f. sg.* **1.** flexibilitate, mlădiere. **2.** *(fig.)* maleabilitate, adaptabilitate, suplețe.

Biegung, *-en, f.* **1.** îndoitură; curbură. **2.** cotitură, cot. **3.** *(gram.)* flexiune, declinare, conjugare.

Biegungsfall, *-(e)s, -fälle, m. (gram., înv.)* v. Biegefall.

Biegungsfestigkeit *f. sg. (tehn.)* v. Biegefestigkeit.

Biegungslinie [-nɪə], *-n, f.* **1.** *(mat.)* linie curbă. **2.** *(tehn.)* linie elastică deformată (prin încovoiere).

Biegungsmoment, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* moment de încovoiere.

Biegungs|silbe, *-n, f. (gram., înv.)* silabă flexionară.

Biegwelle, *-n, f. (tehn.)* arbore flexibil.

Biegzange, *-n, f.* clește de îndoit.

Bielbrief, *-(e)s, -e, m. (mar., înv.)* v. Beilbrief.

Bien, *-s, m. sg.* stup, familie de albine.

Bienchen, *-s, -, n. (dim.* de la Biene) albinuță.

Biene, *-n, f.* **1.** albină *(Apis mellifica).* **2.** *(jarg., fam.)* fată. **3.** *(fam.)* **eine ~ drehen, machen** a fugi; a se îndepărta neobservat, a se face nevăzut.

Bienenbau, *-(e)s, m. sg.* apicultură, albinărit, stupărit.

Bienenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arțar *(Acer platanoides).*

Bienenbeute, *-n, f.* stup, adăpost pentru albine.

Bienenblume, *-n, f. (bot.)* floare himenopteră.

Bienenbrot, *-(e)s, -e, n.* păstură.

Bienenbrut, *-en, f.* puiet (de albine).

Bienenfänger, *-s, -, m.* **1.** roiniță (de prins albine). **2.** v. Bienenfresser.

Bienenfeind, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(entom.)* dăunător al albinelor. **2.** v. Bienenfresser.

Bienenfleiß, *-es, m. sg.* hărnicie de albină.

bienenfleißig *adj.* harnic ca o albină.

Bienenfliege, *-n, f. (entom.)* muscă albină *(Eristalis tenax).*

Bienenflug, *-(e)s, m. sg.* zbor al albinelor.

Bienenfresser, *-s, -, m. (ornit.)* prigor, pasăre care se hrănește cu albine *(Meropidae).*

Bienenfreund, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(bot.)* plantă meliferă *(Phacelia tanacetifolia).* **2.** prieten al albinelor, om căruia îi plac albinele.

Bienenfutterpflanzen *pl. (bot.)* plante melifere.

Bienengarten, *-s, -gärten, m.* stupină, prisacă.

bienenhaft *adj.* ca o albină.

Bienenharz, *-es, -e, n.* propolis, rășină de albină.

Bienenhaube, *-n, f.* mască de apicultor, de stupar, de protecție (contra albinelor).

Bienenhaus, *-es, -häuser, n.* stup; stupărie, stupină.

Bienenhonig, *-s, m. sg.* miere de albine.

Bienenhüter, *-s, -, m.* v. Bienenwärter.

Bienenkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gândacul albinelor *(Sitaris muralis).*

Bienenkappe, *-n, f.* v. Bienenhaube.

Bienenkasten, *-s, -* și *-kästen,* v. Bienenstock.

Bienenkönigin, *-nen, f.* matcă, regină (a albinelor).

Bienenkorb, *-(e)s, -körbe, m.* **1.** stup, coșniță. **2.** *(cul.)* prăjitură în formă de stup, cuib de viespi.

Bienenkorbkoks|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor celular de cocs.

Bienenkorbkühler, *-s, -, m. (auto.)* radiator celular (de motor).

Bienenlaus, *-läuse, f. (entom.)* păduche de albină *(Braula coeca).*

Bienenmann, *-(e)s, -männer, m. (reg.)* prisăcar, apicultor.

Bienenmotte, *-n, f. (entom.)* molie de ceară *(Galleria mellonella).*

Bienenmutter, *-mütter, f.* v. Bienenkönigin.

Bienenpflanze, *-n, f.* plantă preferată de albine; plantă meliferă.

Bienenrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de albinărit.

Bienensalbe, *-n, f.* alifie contra înțepăturilor de albine.

Bienen|saug, *-(e)s, -e, m.* v. Biensaug.

Bienenschleier, *-s, -, m.* voal de protecție pentru apicultor.

Bienenschwarm, *-(e)s, -schwärme, m.* roi de albine.

Bienen|stachel, *-s, -n, m.* ac, țeapă de albină.

Bienen|stand, *-(e)s, -stände, m.* stupărie, stupină, prisacă.

Bienen|stich, *-(e)s, -e, m.* **1.** înțepătură de albină. **2.** *(cul.)* prăjitură (cu drojdie, cremă și glazură de migdale), cuib de viespi.

Bienen|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* stup.

Bienentrachtpflanze, *-n, f.* v. Bienenfutterpflanzen.

Bienenvater, *-s, -väter, m.* v. Bienenzüchter.

Bienenvolk, *-(e)s, -völker, n.* familie de albine.

Bienenwabe, *-n, f.* fagure.

Bienenwachs, *-es, n. sg.* ceară de albine.

Bienenwärter, *-s, -, m.* prisăcar.

Bienenweide, *-n, f.* câmp, poiană cu flori melifere.

Bienenweisel, *-s, -, m.* v. Bienenkönigin.

Bienenwirt, *-(e)s, -e, m.* v. Bienenzüchter.

Bienenwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (entom.)* **1.** gândac violet *(Trichodes apiarius).* **2.** viespe *(Philanthus triangulum).*

Bienenzeidler, *-s, -, m. (reg.)* v. Bienenzüchter.

Bienenzelle, *-n, f.* celulă de fagure.

Bienenzucht, *-en, f.* creștere a albinelor, apicultură.

Bienenzüchter, *-s, -, m.* crescător de albine, apicultor, prisăcar.

bi|ennal [biɛ'na:l] *adj.* bienal.

Bien|saug, *-(e)s, -e, m. (bot.)* urzică-moartă, urzică-albă *(Lamium album).*

Bienzüchter, *-s, -, m.* v. Bienenzüchter.

Bier, *-(e)s, -e, n.* bere; **dunkles ~** bere neagră; **helles ~** bere blondă; **alkoholfreies ~** bere fără alcool; **~ brauen** a fabrica bere; **~ in Flaschen, in Dosen** bere la sticlă, la cutie; **ein Kasten ~** o ladă de bere; *(fam.)* **das ist nicht mein ~** asta nu-i treaba mea; *(fam., iron.)* **etwas wie sauer saures ~ ausbieten, anpreisen** a lăuda un lucru care nu-i bun de nimic, care nu-i trebuie nimănui.

Bier|arsch, *-es, -ärsche, m. (vulg.)* fund mare.

Bier|aus|schank, *-(e)s, -schänke, m.* berărie, braserie, local unde se servește bere.

Bierbank, *-bänke, f.* bancă (laviță) de berărie; **immer auf der ~ liegen** a fi un client nelipsit al berăriei.

Bierbankpolitik *f. sg. (iron.)* politică de cafenea.

Bierbankpolitiker, *-s, -, m. (iron.)* politician de cafenea.

Bierbank|stratege, *-n, -n, m. (iron.)* strateg de cafenea.

Bierbass, *-es, -bässe, m. (fam.)* voce răgușită, de bețiv.

Bierbauch, *-(e)s, -bäuche, m. (fam.)* burtă mare (de bețiv), burtoi.

Bierbecher, *-s, -, m.* v. Bierglas.

Bierbrauer, Bierbräuer, *-s, -, m.* fabricant de bere, berar.

Bierbrauerei, *-en, f.* fabrică de bere.

Bierbruder, *-s, -brüder, m.* tovarăș de beție, bețiv.

Bierdeckel, *-s, -, m.* **1.** cartonaș rotund (de pus sub halbă). **2.** capac de sticlă de bere.

Bierdose, *-n, f.* cutie de bere.

Bier|eifer, *-s, m. sg. (fam.)* zel exagerat.

bier|ernst *adj. (fam.)* foarte serios, exagerat de serios.

Bier|ernst, *-es, m. sg. (fam.)* seriozitate exagerată.

Bier|essig, *-s, -e, m.* oțet de bere.
Bierfass, *-es, -fässer, n.* **1.** butoi de bere. **2.** *(fig.)* om gras, obez, butoi.
Bierfiedler, *-s, -, m. (fam.)* lăutar de cârciumă.
Bierflasche, *-n, f.* sticlă de bere.
Biergast, *-(e)s, -gäste, m.* oaspe (obișnuit) al cârciumii.
Biergelag, *-(e)s, -e,* **Biergelage**, *-s, -, n.* chef cu bere, la care se bea multă bere.
Biergeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** taxă pe bere. **2.** bacșiș.
Bierglas, *-es, -gläser, n.* pahar de bere; halbă, țap.
Bier|hahn, *-(e)s, -hähne, m.* cep (la butoiul) de bere; *(fig.)* **beim** ~ la botul calului, la vrana butoiului.
Bier|halle, *-n, f.* v. Bierausschank.
Bier|happen, *-s, -, m.* gustare (la bere).
Bier|haus, *-es, -häuser, n.* v. Bierausschank.
Bier|hefe *f. sg.* drojdie de bere.
Bier|held, *-en, -en, m.* **1.** bețiv. **2.** lăudăros; erou de cafenea.
Bier|idee, *-n, f.* idee smintită, de bețiv, care-ți vine la beție.
Bierkalt|schale, *-n, f.* supă rece preparată cu bere.
Bierkanne, *-n, f.* cană de bere.
Bierkarren, *-s, -, m.* car cu bere.
Bierkäse, *-s, m. sg.* brânză topită picantă.
Bierkeller, *-s, -, m.* **1.** depozit de bere. **2.** berărie (la subsol).
Bierkneipe, *-n, f.* v. Bierausschank.
Bierkrug, *-(e)s, -krüge, m.* v. Bierkanne.
Bierlokal, *-s, -e, n.* v. Bierausschank.
Biermusik, *-en, f.* muzică proastă (de cârciumă).
Bierniederlage, *-n, f.* v. Bierverlag.
Bierprobe, *-n, f.* degustare a berii.
Bierreise, *-n, f. (glumeț, în expr.)* **eine ~ machen** a colinda toate cârciumile, a lua toate cârciumile la rând.
Bierschank, *-(e)s, -schänke, m.* **1.** licență de bere. **2.** v. Bierausschank.
Bierschänke, *-n, f.* v. Bierschenke.
Bier|schaum, *-(e)s, m. sg.* spumă de bere.
Bierschenk, *-en, -en, m.* berar; proprietar al unei berării, braserii.
Bier|schenke și **Bierschänke**, *-n, f.* v. Bierausschank.
Bier|schinken, *-s, m. sg.* salam de șuncă.
Bierschröter, *-s, -, m. (reg.)* persoană care așază butoaiele de bere în pivniță.
Bier|seidel, *-s, -, n.* halbă (de sticlă sau ceramică) pentru bere.
bier|selig *adj. (fam.)* ușor amețit de bere, aghezmuit.
Bier|sieder, *-s, -, m.* muncitor care prepară mustul de bere.
Bier|steuer, *-n, f.* impozit asupra berii.
Bier|stimme, *-n, f.* v. Bierbass.
Bier|stube, *-n, f.* v. Bierausschank.
Bier|suppe, *-n, f.* supă de bere.
Biertischpolitiker, *-s, -, m. (iron.)* politician de cafenea.
Biertrinker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* băutor(-oare) de bere.
Bierverlag, *-(e)s, -e, m.* întreprindere care comercializează berea.
Bierverleger, *-s, -, m.* negustor de bere.
Biervertrieb, *-(e)s, m. sg.* comerț cu bere.
Bierwagen, *-s, -wagen, m.* car cu (butoaie de) bere.
Bierwärmer, *-s, -, m. (tehn.)* încălzitor de bere.
Bierwirt, *-(e)s, -e, m.* v. Bierschenk.
Bierwirtschaft, *-en, f.* v. Bierausschank.
Bierwisch, *-(e)s, -e, m. (înv., reg.)* v. Bierzeiger.
Bierwurst, *-würste, f.* specialitate de cârnat, cârnat de bere.
Bierwürze, *-n, f.* must de bere.
Bierzapfen, *-s, -, m.* cep la butoiul de bere.
Bierzeiger, *-s, -, m.* indicator, firmă, reclamă de bere.
Bierzeitung, *-en, f.* revistă umoristică ocazională (editată la serbări în cerc restrâns).
Bierzelt, *-(e)s, -e, n.* cort în care se servește bere (la diferite serbări).
Biese, *-n, f.* **1.** *(met.; înv., elv.)* vânt de nord-est. **2.** șnur (mai ales la uniforme militare). **3.** tiv (la rochie).
biesen, *bieste, gebiest (du, er biest), vb. (s.) intr. (despre vite atacate de streche)* a alerga bezmetic.
Biesfliege, *-, f.* v. Bremse.
Biest[1], *-(e)s, -er, n.* **1.** animal, vită. **2.** *(fam.)* bestie; lighioană; **diese ~er stechen so!** bestiile astea (de țânțari) înțeapă rău.
Biest[2], *-(e)s, m. sg.* v. Biestmilch.
biesten, *biestete, gebiestet (sie biestet), vb. (h) tr.* a da coraslă.
biestern, *biesterte, gebiestert, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a hoinări. **2.** a munci din greu, a trudi (ca o vită).
biestig *adj. (fam., peior.)* **1.** abject, scârbos. **2.** *(fig.)* foarte tare, foarte mult, bestial.
Biestmilch *f. sg.* coraslă.
bieten, *bot, geboten (du bietest, er bietet), vb. (h)* **I.** *tr.* a oferi; a da; **wie viel ~ Sie?** cât oferiți? **einen guten Morgen** ~ a da bună dimineața (cuiva); **den Rücken** ~ a întoarce (cuiva) spatele; **ein Unglück bietet dem anderen die Hand** o nenorocire nu vine niciodată singură; *(în expr.)* **dem König Schach ~ a)** a da șah la rege; **b)** *(fig.)* a ataca pe cineva; **hier ist Vorsicht geboten** aici se impune precauție; aici trebuie să fim cu ochii în patru; **das lasse ich mir nicht** ~ asta n-o înghit, n-o admit; **er lässt sich** *(dat.)* **alles** ~ înghite, suportă orice; cu el poți să-ți permiți orice; **die Stirn** (sau **Trotz**) ~ a se opune cuiva. **II.** *refl.* a se ivi; a se prezenta; a se oferi; **es bot sich eine günstige Gelegenheit** s-a ivit o ocazie favorabilă.
Bieter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* ofertant(ă) la o licitație, licitant(ă).
bifilar *adj.* bifilar.
Bifilar|hygrometer, *-s, -, n. (fiz.)* higrometru bifilar.
Bifilarwicklung, *-en, f. (electr.)* bobinaj bifilar.
Bifilarwirkung, *-en, f. (electr.)* influență (efect) bifilar(ă).
Bifluenz [-flu'ɛnts] *f. sg.* **1.** bifurcare (la râuri). **2.** *(fiz.)* scurgere ramificată.
bifolisch *adj. (fiz.)* bifolic, din două foițe, folii.
biform *adj. (fiz.)* biform, cu două forme.
Bifurkation, *-en, f.* bifurcație.
Bigamie, *-n, f.* bigamie.
bigamisch *adj.* bigam, de bigamie.
Bigamist, *-en, -en, m.* bigam.
bigamistisch *adj.* bigam.
bigott *adj.* bigot.
Bigotterie, *-n* [-'ri:ən], *f.* bigotism.
Bijou [-'ʒu:], *-s, -s, m.* (și *n.*) bijuterie, giuvaier, odor.
Bijouterie [-ʒute'ri:], *-n, f.* **1.** bijuterii, giuvaieruri, odoare. **2.** comerț cu bijuterii, giuvaiergerie.
Bijoutier [-'tje:], *-s, -s, m. (elv.)* bijutier, giuvaiergiu.
Bikarbonat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* bicarbonat.
bikonjugiert *adj. (mat.)* biconjugat.
bikonkav *adj.* biconcav; **~es Glas** sticlă biconcavă.
bikonvex [-'vɛks] *adj.* biconvex.
bilabial *adj.* bilabial.
Bilanz, *-en, f.* bilanț, balanță; **die ~ ziehen** (sau **aufstellen**) a face bilanțul; **die ~ verzeichnet einen Verlust** bilanțul indică o pierdere; **~ der Anlagegüter** balanța fondurilor fixe; **~ der Kapitalbewegung** balanța mișcărilor de capital; **~ des gesellschaftlichen Gesamtprodukts** balanța produsului social brut; **~ des Nationaleinkommens** balanța venitului național; **~ des Staatshaushalts** balanța bugetului de stat; **aktive** ~ bilanț activ (excedentar); **ausgeglichene** ~ bilanț echilibrat; **passive** ~ bilanț pasiv (deficitar); **überschüssige** ~ balanță excedentară; **verschleierte** ~ bilanț camuflat.
Bilanz|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* încheiere a bilanțului, închidere bilanț.
Bilanz|analyse, *-n, f.* analiză de bilanț.
Bilanz|analytiker, *-s, -, m.* analist contabil.
Bilanz|auf|stellung, *-en, f.* întocmire a bilanțului.
Bilanz|aus|arbeitung, *-en, f.* elaborarea balanței.
Bilanz|aus|zug, *-(e)s, -züge, m.* extras de bilanț.
Bilanzberichtigung, *-en, f.* rectificare a bilanțului.
Bilanzbe|stätigung, *-en, f.* confirmare a bilanțului.
Bilanzbuch|halter, *-s, -, m.* contabil bilanțier.
bilanzieren, *bilanzierte, bilanziert, vb. (h) tr. (com.)* a face bilanțul.
Bilanziert|heit, *-en, f.* echilibrare.
Bilanzierung, *-en, f.* întocmire a balanței, punere în echilibru; **finanzielle** ~ întocmirea bilanțului financiar; **materielle** ~ întocmirea bilanțului material; **territorielle** ~ întocmirea bilanțului teritorial.
Bilanzierungsgrundsätze *pl.* principii de întocmire a bilanțului.
Bilanzierungsmethode, *-n, f.* metodă de echilibrare.
Bilanzierungsvorschriften *pl.* prescripții legate de întocmirea bilanțului definitiv și de calculul pierderilor și al profitului.
Bilanzkonto, *-s, -en (înv.* și *-konti* sau *-s), n.* v. Bilanz.
bilanzmäßig *adj. (com.)* conform bilanțului, în formă de bilanț.
Bilanzposten, *-s, -, m.* post de bilanț.
Bilanzprüfer, *-s, -, m.* revizor contabil.
Bilanzprüfung, *-en, f.* verificare a bilanțului.
Bilanzrechnung, *-en, f.* v. Bilanz.
Bilanzsaldo, *-s, ...den* sau *...di, m.* sold al bilanțului.
Bilanzschema, *-s, -s, n. (com.)* schemă de bilanț.
Bilanz|stichtag, *-(e)s, -e, m.* dată de întocmire a bilanțului.
Bilanz|struktur, *-en, f.* structură a bilanțului; **die ~ verbessern** a ameliora structura bilanțului.
Bilanzsystem, *-s, -e, m.* sistem de balanțe.
Bilanzver|antwortung, *-en, f.* responsabilitate în întocmirea bilanțului.
Bilanzverschleierung, *-en, f.* acoperire, măsluire a datelor reale cuprinse în bilanț.
Bilanzwert, *-(e)s, -e, m. (com.)* total conform bilanțului.
bilateral *adj.* bilateral.
Bilch, *-es, -e, m.,* **Bilchmaus**, *-mäuse, f. (zool.)* rozătoare din familia veverițeі *(Muscardinidae)*.
Bild, *-(e)s, -er, n.* **1.** imagine, portret, tablou; gravură, ilustrație; chip, figură; **in ~ern** în imagini; **ein ~ von etwas entwerfen** a schița o imagine despre ceva; *(teatru)* **ein lebendes** ~ un tablou vivant; *(fig.)* **ein ~ von einem Mädchen** o fată frumoasă ca o cadră; **ein sprechend ähnliches** ~ un tablou de o asemănare extraordinară; **ein ~ aufreißen** a schița un tablou; **er ist nur ein schwaches ~ dessen, was er früher war** nu mai este decât o imagine palidă a ceea ce a fost înainte. **2.** *(fig.)* idee; imagine; reprezentare; **sich** *(dat.)* **ein ~ machen über etwas** a-și face o idee, imagine despre ceva; **über etwas im ~(e) sein** a fi informat despre ceva, a fi la curent cu ceva. **3.** aspect, imagine; **ein trübes ~ gewähren** a oferi o imagine tristă, a se prezenta sub un aspect trist. **4.** *(poet.)* statuie; **ehernes** ~ statuie de bronz. **5.** metaforă, simbol; **in ~ern reden** a vorbi în pilde, în parabole, metaforic; **sprich ohne** ~ vorbește pe șleau. **6.** *(tipogr.)* floare de literă.
Bild|ab|stand, *-(e)s, -stände, m. (fiz., fot.)* interval între imagini succesive.
Bild|abzug, *-(e)s, -züge, m. (tel.; fot.)* copie a imaginii.
Bild|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de proiecție.
Bild|arbeit, *-en, f.* sculptură.
Bild|aufhellung, *-en, f.* mărire a luminozității imaginii.
Bild|aufklärung, *-en, f.* v. Bilderkundung.
Bild|auswertung, *-en, f. (geol.)* fotogrammetrie.
Bild|band, *-(e)s, -bände, m.* volum cu imagini, cu ilustrații; album.
bildbar *adj.* v. bildsam.
Bildbe|arbeitung, *-en, f.* prelucrare a imaginii.
Bildbe|arbeitungs|programm, *-s, -e, m.* program de prelucrare a imaginilor.

Bildbereich, *-(e)s, -e, m. (tv.)* câmp al imaginii, câmp vizual.
Bildbericht, *-(e)s, -e, m.* fotoreportaj.
Bildbericht|er|statter, *-s, -, m.* reporter fotografic.
Bildbeschaffenheit, *-en, f. (fiz.)* calitate a imaginii.
Bildblende, *-n, f.* diafragmă (a aparatului fotografic).
Bildbreite, *-n, f.* lățime a imaginii.
Bildchen, *-s, -, n. (dim.* de la Bild **(1)**) tablouaș, fotografie mică.
Bild|datei, *-en, f.* fișier cu imagini.
Bild|deutung, *-en, f.* interpretare a tabloului.
Bild|dokument, *-(e)s, -e, n.* document fotografic.
Bild|durchlauf, *-(e)s, -läufe, m. (tv.)* timp de transmisie a imaginii.
Bild|ebene, *-n, f. (mat., fiz., geod., fot.)* plan cotat, plan-imagine.
Bild|eingabegerät, *-(e)s, -e, n. (inform.)* aparat de inserție de imagini.
Bild|empfänger, *-s, -, m. (tv., tel.)* receptor de televiziune, televizor; aparat de recepție fototelegrafic.
bilden, *bildete, gebildet (du bildest, er bildet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a forma, a constitui, a alcătui, a organiza; **drei Seiten ~ ein Dreieck** trei laturi formează un triunghi; **ein Kabinett ~** a forma un guvern. **2.** a forma, a plăsmui; **nach der Natur ~** a plăsmui după natură. **II.** *tr.* și *refl.* a (se) cultiva, a (se) instrui; **das Reisen bildet den Menschen** călătoriile îl cultivă pe om. **III.** *refl.* a se forma, a se constitui.
Bilden, *-s, n. sg.* **1.** formare. **2.** *(chim.)* sedimentare.
bildend I. *part. prez.* de la bilden. **II** *adj.* **1.** instructiv, educativ; civilizator; **auf jn. ~ wirken** a avea asupra cuiva o influență educativă. **2.** plastic, în imagini; **~e Künste** arte plastice.
Bild|ende, *-s, -n, n. (tv., fot.)* partea de jos a imaginii.
Bild|ent|stehung *f. sg. (fiz., fot.)* formarea imaginii.
Bild|entzerrung, *-en, f. (geod.)* redresarea fotogramelor; *(tv.)* corecție a imaginii, corecția frecvențelor video.
Bilder|abziehen, *-s, n. sg.* decalcare.
Bilder|anbeter, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* iconolatru(ă), adorator(-oare) de icoane.
Bilder|anbetung, *-en, f.* iconolatrie.
Bilder|aus|stellung, *-en, f.* expoziție de tablouri, de fotografii.
Bilderbeschreiber, *-s, -, m.* iconograf.
Bilderbeschreibung, *-en, f.* iconografie.
Bilderbibel, *-n, f.* biblie ilustrată.
Bilderblende, *-n, f. (arhit.)* firidă, nișă, ocniță.
Bilderbogen, *-s, -* (și *-bögen), m.* ilustrație, foaie ilustrată.
Bilderbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte cu ilustrații, cu poze; album.
Bilderdeutung, *-en, f.* iconologie.
Bilderdienst, *-(e)s, m. sg.* **1.** fototecă; fond documentar video. **2.** iconolatrie.
Bilderdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipărire a ilustrațiilor.
Bilderfibel, *-n, f.* abecedar cu ilustrații.
Bilderfolge, *-n, f. (tv.)* succesiune a imaginilor; suită de imagini; secvență.
Bildergalerie, *-n* [-ri:ən], *f.* galerie de tablouri, de pictură.
Bilderge|stell, *-(e)s, -e, n. (bis.)* **1.** iconostas. **2.** tâmplă, catapeteasmă.
Bilder|handel, *-s, -, m.* comerț cu tablouri, cu icoane.
Bilder|händler, **Bilderkrämer**, *-s, -, m.* iconar, persoană care vinde icoane, tablouri.
Bild|erkundung, *-en, f. (mil., av.)* observație foto-aeriană.
Bilderlehre, *-n, f.* v. Bilderdeutung.
Bilderleiste, *-n, f.* tipar, mulaj.
Bildermarmor, *-s, m. sg.* marmură pentru sculptură.
bildern, *bilderte, gebildert, vb. (h) intr.* a vorbi în parabole, a vorbi metaforic.
Bildernische, *-n, f.* v. Bilderblende.
Bilder|rahmen, *-s, -, m.* cadru, ramă de tablou.
Bilder|rätsel, *-s, -, n.* rebus (ghicitoare prin cuvinte și figuri).
bilder|reich *adj.* **1.** bogat în imagini, bogat ilustrat. **2.** *(fig.)* metaforic, cu multe metafore.
Bilder|reichtum, *-s, -tümer, n.* **1.** bogăție de imagini. **2.** *(fig.)* bogăție de metafore.
Bildersaal, *-(e)s, -säle, m.* v. Bildergalerie.
Bildersammler, *-s, -, m.* colecționar de tablouri.
Bildersammlung, *-en, f.* colecție de tablouri.
Bilderschrift, *-en, f.* scriere cu ideograme, cu hieroglife.
Bilder|sprache, *-n, f.* limbaj figurat, metaforic.
Bilder|streit, *-(e)s, -e, m.*, **Bilder|sturm**, *-(e)s, m. sg. (ist.)* iconoclasm.
Bilder|stürmer, *-s, -, m. (ist.)* iconoclast.
Bilder|stürmerei *f. sg.* v. Bildersturm.
Bildertrödler, *-s, -, m.* v. Bilderhändler.
Bilderver|ehrung *f.* v. Bilderanbetung.
Bilderweberei, *-en, f.* țesătorie de stofe cu figuri.
Bilderwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** carte cu ilustrații; album. **2.** complex de imagini, de ilustrații.
Bilderzylinder, *-s, -, m. (tipogr.)* cilindru-formă.
Bildfahrplan, *-(e)s, -pläne, m. (ferov.)* grafic de circulație.
Bildfälschung, *-en, f.* falsificare de tablouri.
Bildfang, *-(e)s, m. sg. (tv.)* reglare, fixare a imaginii.
Bildfeldmarke, *-n, f. (geod.)* marcă de măsurat.
Bildfenster, *-s, -, n. (fot.)* cadru delimitator al imaginii.
Bildfläche, *-n, f.* **1.** tablou, suprafață a imaginii; ecran. **2.** *(fig.)* orizont; **auf der ~ erscheinen** a apărea la orizont; **von der ~ verschwinden** a dispărea. **3.** *(cinem.)* ecran; suprafață a imaginii.
Bildflugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* avion pentru fotografie aeriană.
Bildfolge, *-n, f. (tv.)* succesiune a imaginilor.
Bildformer, *-s, -, m.* v. Bildgießer.
Bildfunk, *-(e)s, m. sg.* televiziune; radiofototelegrafie.
Bildfunk|sender, *-s, -, m.* emițător, post de televiziune.
Bildgerät, *-(e)s, -e, n.* televizor, aparat de televiziune; aparat de fototelegrafie.
Bildge|staltung, *-en, f. (fot.)* compunere a imaginii.
Bildgießer, *-s, -, m.* turnător de statui (în metal).
Bildgießerei, *-en, f.* **1.** turnătorie de statui (în metal). **2.** arta de a turna statui (în metal).
Bildgruppe, *-n, f. (mat.)* grup-imagine.
bildhaft *adj.* în imagini, plastic.
bildhauen, *bildhaute, gebildhaut, vb. (h) tr.* a sculpta, a ciopli (imagini).
Bildhauer, *-s, -, m.* sculptor.
bildhauern, *bildhauerte, gebildhauert, vb. (h) tr.* a sculpta.
Bildhauer|arbeit, *-en, f.* **1.** munca sculptorului. **2.** sculptură.
Bildhauerei *f. sg.* v. Bildhauerarbeit **(2)**.
Bildhauerkunst *f. sg.* sculptură.
Bildhauer|eisen, *-s, -, n.* daltă de sculptor.
bildhauerlich *adj.* sculptural.
bildhauerisch *adj.* de sculptură, sculptural.
bildhübsch *adj.* foarte drăguț, frumos ca o cadră.
Bildkanal, *-s, -kanäle, m. (tv.)* canal video.
Bildkarte, *-n, f. (fot., geod.)* hartă fotografică.
Bildkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tipogr.)* cap; **~ der Letter** capul literei.
Bildkraft *f. sg.* plasticitate, evidență, claritate a imaginii.
bildkräftig *adj.* plastic, pregnant, evident.
Bildkunst, *-künste, f.* artă plastică.
Bildkünstler, *-s, -, m.* artist plastic.
Bildlein, *-s, -, n. (dim.* de la Bild **(1)**) v. Bildchen.
bildlich *adj.* grafic, plastic, în imagini, figurat, metaforic; **~e Redensart** expresie figurată.
Bildmaterial, *-s, n. sg.* material ilustrativ video.
Bildmesskunst *f. sg. (geod.)* fotogrammetrie.
Bildner, *-s, -, m.* **1.** sculptor, modelator. **2.** formator, instructor.
Bildnerei *f. sg.* **1.** sculptură, modelare. **2.** plăsmuire. **3.** imagistică.
bildnerisch *adj.* **1.** plăsmuitor, modelator. **2.** imagistic.
Bildnis, *-ses, -se, n.* portret, imagine, efigie.
Bildniskunst *f. sg.* v. Bildnismalerei.
Bildnismaler, *-s, -, m.* portretist.
Bildnismalerei, *-en, f.* portretistică.
Bildpaar, *-(e)s, -e, n. (fot.)* imagini-pereche (în stereoscopie).
Bildplastik, *-en, f. (tv.)* dedublare a imaginii.
Bildplatte, *-n, f. (inform.)* placă video.
Bildpunkt, *-(e)s, -e, m. (inform.)* pixel.
Bildreportage ['ta:ʒə], *-n, f.* fotoreportaj, reportaj ilustrat.
Bildreporter, *-s, -, m.* fotoreporter.
Bildröhre, *-n, f.* **1.** iconoscop. **2.** caleidoscop.
bildsam *adj.* plastic, mlădios, maleabil; *(fig.)* maleabil; docil, ascultător; care primește învățătură.
Bildsamkeit, *-en, f.* **1.** plasticitate, mlădiere. **2.** *(fig.)* maleabilitate, docilitate. **3.** *(biol.)* adaptabilitate.
Bildsäule, *-n, f.* statuie, columnă, coloană cu imagini; **er stand starr wie eine ~** stătea încremenit, ca o stană de piatră.
Bildschärfe, *-n, f. (fot.)* claritate a imaginii; *(tv.)* definiție a imaginii.
Bildschirm, *-(e)s, -e, m.* ecran de proiecție; *(inform.)* ecran, monitor; **flacher ~** ecran plat; **den ~ am Netzschalter ausschalten** a deconecta monitorul de la rețea; **Bilder auf dem ~ anzeigen** a afișa imagini pe monitor.
Bildschirm|auflösung, *-en, f. (inform.)* rezoluția monitorului; **die ~ einstellen** a regla rezoluția monitorului.
Bildschirmschoner, *-s, -, m. (inform.)* screensaver.
Bildschirmtext, *-es, -e, m.* textul de pe monitor.
Bildschneidekunst *f. sg.* **1.** artă de a decupa siluete. **2.** *(tehn.)* artă a decupării filmelor, montajului (de filme).
Bildschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** chip decupat. **2.** *(tehn.)* tăietură, decupare de filme, imagine decupată. **3.** *(fot.)* decupaj, montaj.
Bildschnitzer, *-s, -, m.* sculptor în lemn.
bildschön *adj.* frumos ca o cadră, foarte frumos; **eine ~e Frau** o frumusețe de femeie.
Bildschrift, *-en, f.* scriere simbolică, hieroglife, scriere în ideograme.
Bildseite, *-n, f.* fața monedei, efigie; avers.
Bildsender, *-s, -, m. (tv.)* emițător de imagini.
Bild|stecher, *-s, -, m.* gravor.
Bild|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de scupltură, marmură.
Bild|stelle, *-n, f.* **1.** fototecă; fond documentar video. **2.** *(tv.)* poziție a imaginii; porțiune a imaginii.
Bild|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* **1.** troiță. **2.** *(tipogr.)* clișeu; formă de ilustrații.
Bild|streifen, *-s, -, m.* peliculă de film.
Bild|stromschwankung, *-en, f. (fiz.)* oscilație a curentului-imagine.
Bildsucher, *-s, -, m. (fot.)* vizor.
Bild|telegrafie, *f.* v. Bildtelegraphie.
Bild|telegramm, *-(e)s, -e, n.* belinogramă, fototelegramă.
Bild|telegraphie și **Bild|telegrafie** *f. sg.* belinografie, fototelegrafie.
Bild|teppich, *-(e)s, -e, m.* tapiserie reprezentând o scenă; goblen.
Bild|übertragung, *-en, f. (tv.)* transmitere a imaginii.
Bild|umkehrung, *-en, f. (fiz.)* solarizare, inversare a imaginii.
Bild|umwandler, *-s, -, m. (tipogr.)* transformator optic.
Bildung, *-en, f.* **1.** cultură, instrucție, educație; **allgemeine ~** cultură generală. **2.** aspect exterior, statură, conformație; constituție; **ein Mann von schöner ~** un bărbat bine făcut. **3.** formare; alcătuire; *(gram.)* formare; plăsmuire; **die ~ eines Wortes** formarea unui cuvânt. **4.** constituire, creare; organizare; **~ der Regierung** formarea guvernului; *(ec.)* **~ von Tochterfirmen** crearea de filiale. **5.** dezvoltare, perfecționare, cultivare.
Bildungs|abend, *-s, -e, m.* serată culturală, educativă.
Bildungs|anstalt, *-en, f.* instituție de învățământ.
Bildungs|arbeit, *-en, f.* muncă culturală, educativă.

Bildungs|arbeiter, *-s, -, m.* activist cultural.
Bildungs|art, *-en, f.* fel de educație, mod de culturalizare.
Bildungs|aufbau, *-(e)s, m. sg.* structură a învățământului și a culturii.
Bildungs|auf|ent|halt, *-(e)s, -e, m.* sejur de instrucție.
Bildungs|aufwand, *-(e)s, m. sg.*, **Bildungs|ausgaben** *pl.* cheltuieli de instrucție.
Bildungs|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comisie a învățământului și a culturii publice.
Bildungs|energie, *-n, f. (fiz.)* energie de formare, de legătură.
bildungsfähig *adj.* educabil, cultivabil, capabil de a fi instruit.
Bildungsfähigkeit *f. sg.* aptitudine de a fi educat.
Bildungsfehler, *-s, -, m.* **1.** defect de conformație. **2.** defect de educație.
bildungsfördernd *adj.* cu efect instructiv, promovator de cultură.
Bildungsfortschritt, *-(e)s, -e, m.* progres cultural.
Bildungsgang, *-(e)s, m. sg.* (desfășurare a) proces(ului) de învățământ.
Bildungsgesetz, *-es, -e, n.* lege a instrucției.
Bildungsgewebe, *-s, -, n. (bot.)* țesut formativ.
Bildungsgrad, *-(e)s, m. sg.* grad, nivel de cultură, instrucție.
Bildungsgut, *-(e)s, -güter, n.* bun cultural.
bildungshungrig *adj.* avid de cunoaștere.
Bildungs|ideal, *-s, -e, n.* ideal educativ.
Bildungs|institution, *-en, f.* instituție de cultură, de educație.
Bildungskommission, *-en, f.* comisie culturală educativă.
Bildungskosten *pl.* cheltuieli de instruire.
Bildungskraft, *-kräfte, f.* forță educativă.
bildungslos *adj.* fără cultură, incult.
Bildungslücke, *-n, f.*, **Bildungsmangel**, *-s, -mängel, m.* lipsuri educative, lacună, carență culturală.
Bildungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de instruire, de educație.
Bildungsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de instruire.
Bildungsniveau [-vo:], *-s, -s, n.* nivel cultural, educativ.
Bildungs|organisation, *-en, f.* organizație culturală
Bildungs|philister, *-s, -, m.* semidoct, om pseudoinstruit, impostor cultural.
Bildungs|privileg [-vi-], *-s, -ien* [-iən], *n.* privilegiu educativ, de a primi educație, instrucție.
Bildungsroman, *-(e)s, -e, m.* roman educativ, de formație (a unui tânăr supus influenței nemijlocite a societății).
Bildungs|schule, *-n, f.* școală de culturalizare.
Bildungs|silbe, *-n, f. (gram.)* afix.
Bildungs|stand, *-(e)s, m. sg.* grad de cultură.
Bildungs|stätte, *n. f.* lăcaș de cultură.
Bildungs|stufe, *-n, f.* v. Bildungsgrad.
Bildungs|suffix, *-es, -e, n. (gram.)* sufix formativ.
Bildungs|trieb, *-(e)s, -e, m.* dorință de cultură.
Bildungsver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație educativă.
Bildungswärme, *-n, f. (chim.)* căldură de formare.
Bildungswasser, *-s, n. sg. (chim.)* apă de formare, de reacție, de disociere.
Bildungswesen, *-s, n. sg.* sistem educațional.
Bildungswissenschaft, *-en, f.* **1.** știință a culturii. **2.** pedagogie.
Bild|unterschrift, *-en, f. (tipogr.)* legendă (la o ilustrație).
Bildver|arbeitung, *-en, f. (inform.)* prelucrare a imaginii.
Bildver|arbeitungs|programm, *-s, -e, n. (inform.)* program de prelucrare a imaginilor.
Bildvergrößerung, *-en, f. (fot.)* mărire a imaginii, a fotografiei.
Bildwand, *-wände, f.* ecran de proiecție.
Bildweber, *-s, -, m.* țesător de goblenuri și jacquarduri.
Bildweberei, *-en, f.* țesătorie jacquard, de goblenuri.
Bildwerfer, *-s, -, m.* proiector de imagini (diascop sau epidiascop).
Bildwerk, *-(e)s, -e, n.* sculptură; imagine; operă plastică.
Bildwinkel, *-s, -, m. (fiz., fot.)* unghi de cuprindere a imaginii; unghiul imaginii.
Bildwörterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* dicționar ilustrat.
Bildzeichen, *-s, -, n.* imagine simbol, pictogramă.
Bildzuschrift, *-en, f.* scrisoare la care este anexată o fotografie (de obicei ca răspuns la un anunț din ziar).
Bilge, *-n, f. (mar.)* santină; compartiment din fundul navei.
Bilge|saugkorb, *-(e)s, -körbe, m. (mar.)* sorb de santină.
Bilgewasser, *-s, n. sg.* apă de santină, de la fundul navei.
biliär *adj. (med.)* biliar, al bilei.
Bilingualismus, *-, m. sg.* v. Bilinguismus.
bilingu|al, **bilingue** [-guə], **bilinguisch** *adj. (lingv.)* bilingv.
Bilinguismus, *-, m. sg.* bilingvism.
biliös *adj.* bilios.
Bill, *-s, f.* bil, proiect de lege (în Anglia).
Billard ['bIljart și bi'ja:ɐ], *-s, -e* (și *-s), n.* biliard; ~ **spielen** a juca biliard.
Billardball, *-(e)s, -bälle, m.*, **Billardkugel**, *-n, f.* bilă de biliard.
Billardqueue [-kø:], *-s, f.* și *-s, -s, n.* sau *m.* tac.
Billard|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de biliard.
Billard|spieler, *-s, -, m.* jucător de biliard.
Billard|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* tac.
Billard|stoß, *-es, -stöße, m.* lovitură cu tacul.
Billardtisch, *-(e)s, -e, m.* masă de biliard.
Billardzimmer, *-s, -, n.* sală de biliard.
Bille, *-n, f.* **1.** târnăcop. **2.** ciocan de ferecat (piatra morii). **3.** *(mar.)* boltă a navei, parte rotundă de la pupa navei.
billen, *billte, gebillt, vb. (h) tr.* a fereca piatra de moară.
Billenhammer, *-s, -hämmer, m.* v. Bille **(2)**.
Billetdoux [bIjɛ'du:], *-, -[-du:s], n.* bilet de amor, scrisorică de dragoste.
Billeteur [bIjɛ'tø:ɐ], *-s, -e, m.*, **Billeteuse** [bIjɛ'tø:zə], *-n, f.* **1.** *(austr.)* controlor(-oare) de bilete. **2.** *(elv.)* casier de bilete.
Billett [bIl'jɛt sau *austr.* bi'je:], *-(e)s, -e* (și *-s), n.* **1.** *(reg.* și *înv.)* bilet (de tren, de spectacol). **2.** *(înv.)* bilet, scrisorică, notiță.
Billett|abgabe, *-n, f. (reg.* și *înv.)* predare a biletelor.
Billett|ausgabe, *-n, f. (reg.* și *înv.)* **1.** distribuire a biletelor. **2.** ghișeu de bilete.
Billett|ein|nehmer, *-s, -, m. (reg.* și *înv.)* **1.** controlor. **2.** casier de bilete.
Billettenkasse [bIl'jɛtən-], *-n, f. (reg.* și *înv.)* casă de bilete.
Billettschalter, *-s, -, m. (reg.* și *înv.)* casă de bilete, ghișeu.
Billettverkauf, *-(e)s, m. sg. (reg.* și *înv.)* vânzare de bilete.
Billiarde, *-n, f. (mat.)* o mie de bilioane.
billig *adj.* **1.** ieftin; ~ **werden** a se ieftini. **2.** echitabil, drept; **wie** ~ (după) cum se și cuvine; **recht und** ~ echitabil, drept; **was dem einen recht ist, ist dem anderen** ~ nu trebuie să fii pentru unii mumă, pentru alții ciumă; nu trebuie să cântărești cu două cântare; ~ **denkend** rațional. **3.** de proastă calitate, ieftin, sărăcăcios; banal; **eine** ~**e Ausrede** o scuză banală, ieftină.
billigen, *billigte, gebilligt, vb. (h) tr.* a aproba, a încuviința; a consimți, tolera: **nicht** ~ a nu fi de acord.
billigermaßen, **billigerweise** *adv.* pe bună dreptate.
Billig|importe *pl.* importuri la prețuri scăzute.
Billigkeit *f. sg.* **1.** ieftinătate. **2.** echitate, dreptate; **die** ~ **seiner Forderungen** îndreptățirea pretențiilor sale.
Billigkeitsgrund, *-(e)s, -gründe, m. (înv.)* motiv de echitate; **aus Billigkeitsgründen** din motive de echitate.
Billiglohnland, *-(e)s, -länder, n.* țară cu salarii mici, cu mână de lucru ieftină.
Billigpreisland, *-(e)s, -länder, n.* țară de dumping.
billigst *adv.* foarte ieftin.
Billigste, *-n (Billigstes), n. sg.* ceea ce este mai ieftin; **das** ~ **ist immer das Teuerste** (lucrul) cel mai ieftin e întotdeauna cel mai scump; ce-i ieftin nu ține mult.
Billigung, *-en, f.* aprobare, încuviințare, consimțire, tolerare.
Billion, *-en, f.* un milion de milioane; bilion (la englezi, americani și francezi: o mie de milioane).
Billon, *-s, -s, m. (înv.)* aliaj de aur cu conținut de argint redus.
Bilse, *-n, f.*, **Bilsenkraut**, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* nebunariță; măselariță *(Hyosoyamus niger)*.
Bilwiss, *-es, -e, m. (reg.)* iazmă, spiriduș; vrăjitor.
Bilz, *-es, -e, m. (reg.)* v. Pilz.
bimbam *(interj. onomatopee)* bing-bang; bang-balang.
Bimbam și **Bimbam**, *-s, n. sg.* dangăt; *(pop.)* **heiliger** ~**!** sfinte Sisoe!
Bimester, *-s, -, m. (înv.)* bimestru (durată de două luni).
Bimetall, *-s, -e, n. (tehn.)* bimetal.
Bimetallismus, *-, n. sg. (fin.)* bimetalism (sistem financiar având două metale prețioase ca etalon).
Bimmel, *-n, f. (pop.)* clopoțel.
Bimmelbahn, *-en, f. (fam.)* decovil; trenuleț de munte.
bimmeln, *bimmelte, gebimmelt (ich bimm(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a suna din clopoțel.
Bims, *-es, -e, m.* **1.** piatră ponce. **2.** *(mil., glumeț)* pâine.
bimsen, *bimste, gebimst (du, er bimst), vb. (h) tr.* **1.** a șlefui cu piatra ponce. **2.** *(fig.; fam.)* a învăța, a toci o materie cu multă trudă. **3.** a face instrucție (cu cineva); a chinui.
Bims|papier, *-s, -e, n.* hârtie de șlefuit.
Bims|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră ponce.
bin *pers. 1. sg. ind. prez.* de la sein.
binar, **binär**, **binarisch** *adj.* binar; *(inform.)* ~**e Dateien** fișiere binare.
Binärdatei, *-en, f. (inform.)* fișier binar.
Binärsystem, *-s, -e, n.* sistem binar.
Binärzahl, *-en, f.* număr binar.
Binärzeichen, *-s, -, n.* semn binar.
bin|aural *adj. (med., tehn.)* pentru ambele urechi.
Bindchen, *-s, -, n. (dim.* al lui Binde) legăturică, fundulită.
Binde, *-n, f.* **1.** legătură; *(med.)* bandaj, pansament, fașă; *(fig.)* **die** ~ **fiel ihm von den Augen** i s-au deschis ochii, i-a căzut vălul de pe ochi. **2.** ligatură, bandă, eșarfă; cravată; *(glumeț)* **eins hinter die** ~ **gießen** a trage la măsea. **3.** *(constr.)* legătură. **4.** *(fam.) presc.* de la Damenbinde.
Bindebalken, *-s, -, m. (constr.)* traversă.
Bindeband, *-(e)s, -bänder, n.* sfoară; șnur (de legat).
Bindebogen, *-s, -bögen, m. (muz.)* semn de legătură.
Bindedraht, *-(e)s, -drähte, m.* sârmă de legătură.
Bindegewebe, *-s, -, n. (anat.)* țesut conjunctiv.
Bindegewebs|entzündung, *-en, f. (med.)* flegmon.
Bindeglied, *-(e)s, -er, n.* verigă intermediară; piesă, element de legătură.
Binde|haut, *-häute, f. (anat.)* conjunctivă (a ochiului).
Binde|haut|entzündung, *-en, f. (med.)* conjunctivită.
Bindekraft, *-kräfte, f.* **1.** coeziune. **2.** afinitate.
Bindemäher, *-s, -, m. (agr.)* secerătoare-legătoare.
Bindematerial, *-s, -ien* [-liən] *n.* liant.
Bindemittel, *-s, -, n.* **1.** mijloc de legătură. **2.** *(chim.)* liant, aglomerant.
binden, *band, gebunden (du bindest, er bindet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(an* cu *ac.)* a lega de...; *(fig.)* **jn. an Händen und Füßen** ~ a imobiliza pe cineva, a-l lega de mâini și de picioare. **2.** a lega (o carte); ~ **lassen** a da la legat. **3.** a lega, a înnoda; **Garben** ~ a lega snopi; **einen Kranz** ~ a împleti o cunună (de flori); **eine Schleife** ~ a lega o fundă; *(fig.)* **jm. etwas auf die Seele** ~ a-i pune cuiva ceva la suflet; **das werde ich dir nicht auf die Nase** ~ n-am să-ți trădez, să-ți spun secretul. **4.** *(jur.)* a lega, a obliga; **an einen Ort gebunden sein** a avea domiciliu obligatoriu. **5.** *(gram.)* a face legătura, a lega. **II.** *intr.* a se prinde, a se lipi, a se lega; *(constr., despre beton)* a face priză. **III.** *refl.* a se lega, a se angaja; a se logodi.
bindend **I.** *part. prez.* de la binden. **II.** *adj.* care leagă, care angajează, angajant, care obligă; **eine** ~**e Zusage** acceptare care obligă, care implică obligații.
Bindenschwein, *-(e)s, -e, n. (zool.)* porc cu dungi.

Binde|ohr, *-(e)s, -en, n. (zool.)* liliac cu urechi lungi (din grupul *Plecateae)*.
Binder, *-s, -, m.* **1.** legător. **2.** *(agr.)* muncitor care leagă snopii. **3.** dogar. **4.** papion. **5.** *(constr.)* fermă butisă; strat intermediar de legătură. **6.** aglomerant, liant.
Binderbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă principală de tavan; coardă a fermei de acoperiş.
Binderbarte, *-en, f.* bardă, topor de dogar.
Binderei, *-en, f.* legătorie.
Binderin, *-nen, f.* **1.** *(arte grafice)* legătoare. **2.** *(agr.)* muncitoare care leagă snopii.
Bindermesser, *-s, -, n.* cuţit de dogar.
binden, *binderte, gebindert, vb. (h) tr.* a lega cărţi, a compacta.
Binde-s ['bIndə|εs], *-, -, n. (gram.)* litera „s" de legătură între componentele substantivelor compuse (ex. Schiffsrumpf).
Binde|schlüssel, *-s, -, m. (bis.)* putere a Bisericii de a lega şi dezlega.
Binde|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* liant.
Binde|strich, *-(e)s, -e, m.* liniuţă de unire, cratimă.
Bindevermögen, *-s, -, n. (constr.)* proprietate de liere.
Bindevokal [-vo-], *-s, -e, m. (gram.)* vocală intermediară de legătură.
Bindewärme *f. sg. (chim.)* căldură de legare.
Bindewort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* conjuncţie.
Bindezeichen, *-s, -, n.* v. B i n d e s t r i c h.
Bindezeit, *-en, f. (constr., chim.)* timp de priză.
Bindezeitverzögerer, *-s, -, m.* încetinitor de priză.
Bindezeug, *-(e)s, -e, n.* unelte folosite pentru legare.
Bindfaden, *-s, -fäden, m.* sfoară, şiret; *(pop.)* **es regnet Bindfäden** plouă cu găleata.
Bindfadenrolle, *-n, f.* ghem de sfoară.
Bindholz, *-es, -hölzer, n.* doagă.
Bindriemen, *-s, -, m.* curea, şiret, cordon, chingă.
Bind|salat, *-(e)s, m. sg. (bot.)* (varietate de) lăptucă *(Lactuca sativa)*.
Bindsel, *-s, -, n.* **1.** *(mar.)* legătură între două parâme. **2.** *(pop.)* bucată de şiret, şireţel; sforicică.
Bindung, *-en, f.* **1.** *(arte grafice; gram.)* legare, legătură. **2.** *(constr.)* priză. **3.** cerc (la butoaie); cercuire. **4.** obligaţie; angajament; ataşament; ~ **von Kapital** imobilizare de capital; **indexmäßige** ~ indexare; **preisliche** ~ angajament de fixare a preţului; **vertragliche** ~ angajament contractual, obligaţie contractuală. **5.** legătură (la schiuri). **6.** *(text.)* armură.
Bindungs|angst, *-ängste, f.* teamă de a începe o legătură, o relaţie de durată, teamă de a se lega (de cineva).
Bindungs|energie *f. sg. (electr.)* energie de legătură.
bindungsfähig *adj.* care se poate lega, care este capabil să se lege; *(fig.)* capabil să înceapă o legătură, o relaţie de durată (cu cineva).
Bindungsfähigkeit *f. sg.* capacitate de a se lega (de cineva), uşurinţa de a începe o legătură, o relaţie de durată (cu cineva).
Bindungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de legare, material de legătură, liant.
Bindungs|punkt, *-(e)s, -e, m. (text.)* punct, nod de legătură.
Bingelkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** brei de câmp, trepădătoare *(Mercurialis annua)*. **2.** brei de pădure *(Mercurialis perennis)*.
Binkel, **Binkl**, *-s, -(n), m.* şi **Binkerl**, *-s, -(n), m.* **1.** *(austr., reg.)* boccea. **2.** *(fam.)* tip nesuferit, antipatic.
binnen I. *prep.* cu *dat.* şi *gen.* în, până în; în decurs de; ~ **kurzem** peste puţin (timp); ~ **acht Tagen** până în opt zile; ~ **Jahr und Tag** peste un an; ~ **einem Monat** sau ~ **eines Monats** în decurs de o lună, până într-o lună. **II.** *adv.* în interior, înăuntru.
binnenbords *adv. (mar.)* în interiorul vasului.
Binnendeich, *-(e)s, -e, m.* dig interior, dig de separaţie între incinte.
binnendeutsch *adj. (lingv.)* referitor la limba germană din Germania (excluzând Austria şi Elveţia), specific limbii germane din interiorul Germaniei.
Binnendeutsch, *-(s), n. sg.*, **Binnendeutsche**, *-n, n. sg.* limba germană din Germania (excluzând Austria şi Elveţia).
Binnenfischerei, *-en, f.* pescuit în apă dulce.
Binnenfluss, *-es, -flüsse, m.* râu local, continental, de interior (care nu se varsă în mare).
Binnengewässer *pl.* ape interne, continentale.
Binnenhafen, *-s, -häfen, m.* port interior, port fluvial.
Binnenhandel, *-s, m. sg.* comerţ interior.
Binnenklima, *-s, -s* (sau *-ta), n.* climă continentală.
Binnenkonjunktur, *-en, f. (ec.)* conjunctură internă; nivelul activităţii economice interne.
Binnenland, *-(e)s, -länder, n.* ţară fără ieşire la mare.
Binnenländer, *-s, -, m.* locuitor al unei ţări fără ieşire la mare.
binnenländisch *adj.* **1.** intern. **2.** continental. **3.** mediteranean.
binnenlaufen, *lief binnen, binnengelaufen, vb. (s) intr.* (despre mare) a intra în port.
Binnenmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piaţă internă; **den ~ kontrollieren** a controla piaţa internă; **den ~ schützen** a proteja piaţa internă; **den ~ stabilisieren** a stabiliza piaţa internă; **beschränkter** ~ piaţă internă limitată, restrânsă.
binnenmarkt|orientiert [-oriεn-] *adj.* orientat spre piaţa internă.
Binnenmeer, *-(e)s, -e, n.* mare închisă.
Binnen|nachfrage, *-n, f.* cerere pe piaţa internă; **die ~ stimulieren** a stimula cererea pe piaţa internă.
Binnenreim, *-(e)s, -e, m. (metr.)* rimă interioară.
Binnenschiffer, *-s, -, m.* navigator pe apele fluviale interioare.
Binnenschiff|fahrt, *-en, f.* navigaţie fluvială.
Binnenschleuse, *-n, f.* ecluză de ape interioare.
Binnensee, *-s, -n, m.* **1.** lac interior. **2.** v. B i n n e n m e e r.
Binnen|staat, *-(e)s, -en, m.* stat fără ieşire la mare.
Binnentransport, *-(e)s, -e, m.* transport intern.
Binnenverkehr, *-s, m. sg.* trafic intern.
Binnenwährung, *-en, f.* monedă naţională.
Binnenwasser, *-s, -, n.* v. B i n n e n g e w ä s s e r.
Binnenwirtschaft, *-en, f.* economie naţională, internă.
Binnenzoll, *-(e)s, -zölle, m.* vamă internă, în interiorul ţării.
Binokel, *-s, -, n.* binoclu.
binokular *adj.* binocular.
Binom, *-(e)s, -e, n. (mat.)* binom.
binomial *adj.* v. b i n o m i s c h.
Binomialko|effizient [-tsiεnt], *-en, -en, m. (mat.)* coeficient binomial.
Binomialreihe, *-n, f. (mat.)* binomul lui Newton.
Binomialsatz, *-es, -sätze, m. (mat.)* formulă a binomului.
binomisch *adj. (mat.)* binomic; **der ~e Lehrsatz** teorema binomului.
Binse, *-n, f. (bot.)* pipirig, rugină *(Juncus effusus)*; *(fig.)* **in die ~n gehen** a se prăpădi, a se pierde, a se duce pe gârlă, pe apa sâmbetei.
Binsengewächse *pl. (bot.)* familia pipirigului *(Juncaceae)*.
Binsenginster, *-s, -, m. (bot.)* bucsău *(Spartium junceum)*.
Binsengras, *-es, -gräser, n.* v. B i n s e.
Binsenhalm, *-(e)s, -e, m.* tulpină de pipirig.
Binsenhuhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* găinuşă-de-baltă *(Gallinula)*.
Binsenkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coş de papură, papornită.
Binsenmatte, *-n, f.* rogojină de pipirig.
binsenschlank *adj.* subţire ca trestia.
Binsenwahrheit, **Binsenweisheit**, *-en, f.* banalitate; lucru arhicunoscut, de la sine înţeles; loc comun.
binsig *adj.* v. b i n s e n s c h l a n k.
Biochemie [-çe'mi:] *f. sg.* biochimie.
Biochemiker [-'çe:-], *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* biochimist(ă).
biochemisch *adj.* biochimic.
Biogas, *-es, -e, n.* biogaz; biometan.
Biogenesis *f. sg.* biogeneză.
biogenetisch *adj.* biogenetic.
Biograf şi **Biograph**, *-en, -en, m.* biograf.
Biografie şi **Biographie**, *-n, f.* biografie.
biografisch şi **biographisch** *adj.* biografic.
Biokatalysator, *-s, -toren, m.* biocatalizator.
Bio|kost *f. sg.* hrană naturistă, din alimente netratate chimic.
Bio|laden, *-s, -läden, m.* magazin cu alimente netratate chimic.
Biolog, *-en, -en*, **Biologe**, *-n, -n, m.* biolog.
Biologie, *-n, f.* biologie.
Biologin, *-nen, f.* biologă.
biologisch *adj.* biologic.
biologisch-dynamisch *adj. (agr.)* biologic-dinamic; **~er Anbau** cultură netratată chimic (la care se ţine seama şi de constelaţiile cosmice).
Biolumineszenz, *-en, f.* bioluminiscenţă.
Bio|masse *f. sg. (biol.)* biomasă.
Biometrie *f. sg.* biometrie.
Bio|müll, *-s, m. sg.* resturi menajere de origine animală şi vegetală.
Biophysik *f. sg. (biol.)* biofizică.
Biopsie, *-n* [-i:ən], *f. (med.)* biopsie.
Bio|rhythmus, *-, -men, m.* bioritm.
Biose, *-n, f.* bioză.
Bioskop, *-s, -e, m. (înv.)* aparat cinematografic.
Bio|sphäre *f. sg. (biol.)* biosferă.
Biotechnik *f. sg.* biotehnică.
biotisch *adj. (biol.)* biotic.
Biotit, *-s, n. sg. (mineral.)* biotită.
Biotop, *-s, -e, m.* sau *n. (biol.)* biotop.
Biozid, *-(e)s, -e, n. (chim.)* pesticid.
Biozönose *f. sg. (biol.)* biocenoză, comunitate de vieţuire.
biozönotisch *adj.* biocenotic.
Bipede, *-n, -n, m.* biped.
bipedisch *adj.* biped.
Biplan, *-(e)s, -e, m. (av.)* biplan.
bipolar *adj. (mat., electr.)* bipolar.
Bipolarität, *-en, f. (electr.)* bipolaritate.
Biquadrat, *-(e)s, -e, n. (mat.)* bipătrat.
Biquet [-'ke: sau -'kε:], *-s, -s, m. (înv.)* cântar (de bijutier).
birational *adj. (mat.)* biraţional.
Bireme, *-n, f. (ist.)* biremă, galeră cu două rânduri de rame (în antichitate).
Birke, *-n, f. (bot.)* mesteacăn *(Betula verrucosa)*.
birken *adj.* de mesteacăn.
Birkenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. B i r k e.
Birkenbesen, *-s, -, m.* mătură de nuiele, târn.
Birkenfuchs, *-es, -füchse, m. (zool.)* vulpe cu burta şi vârful cozii albe *(Canis vulpa)*.
Birkenge|hölz, *-es, -e, n.* pădure de mesteacăn, mestecăniş.
Birkengewächse *pl.* tufişuri de mesteacăn, mestecăniş.
Birkengertchen, *-s, -, n.* nuieluşă de mesteacăn.
Birkenhain, *-(e)s, -e, m.* pădurice de mesteceni.
Birkenholz, *-es, n. sg.* lemn de mesteacăn.
Birkenmeier, *-s, -, m.* pahar din coajă de mesteacăn.
Birkenpilz, *-es, -e, m. (bot.)* pitarcă *(Boletus scaber)*.
Birkenreis, *-es, -er, n.* ramură de mesteacăn.
Birkenreizker, *-s, -, m. (bot.)* flocoşel, bureţi flocoşi *(Lactarius torminosus)*.
Birkenrinde, *-n, f.* coajă de mesteacăn.
Birkenröhrling, *-s, -e, n.* v. B i r k e n p i l z.
Birkenrute, *-n, f.* nuia de mesteacăn.
Birkenschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* burete de mesteacăn, iască *(Plocodes betulinus)*.

Birkenteer, *-(e)s, -e, n.* gudron de mesteacăn.
Birkenteer|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de gudron de mesteacăn.
Birkentochter, *-töchter, f.* v. Birkengertchen.
Birkenwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de mesteacăn.
Birkenwasser, *-s, n. sg.* **1.** apă, sevă de mesteacăn. **2.** loțiune pentru baie, păr (extrasă din mesteacăn).
Birkhahn, *-(e)s, -hähne, n.* cocoș-de-munte *(Lyrurus tetrix masc.)*.
Birkhenne, *-n, f.* găinușă-de-munte *(Lyrurus tetrix femin.)*.
Birkhuhn, *-(e)s, -hühner, n.* cocoș-de-munte (fără referire la sex).
Birkicht, *-(e)s, n. sg.* mestecăniș.
Birkling, *-s, -e, m.* v. Birkenpilz.
Birling, *-(e)s, -e, m. (elv.)* căpiță de fân.
Birmane, *-n, -n, m.* birmanez.
birmanisch *adj.* din Birmania, birman.
Birnball, *-(e)s, -bälle, m. (box)* minge-pară, pucing-bal.
Birnbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* păr *(Pirus)*.
Birne, *-n, f.* **1.** pară; **saftige ~** pară zemoasă; **teigige ~** pară mălăiață; **wilde ~** pară pădureață. **2.** *(electr.)* bec electric. **3.** *(tehn.)* retortă. **4.** *(fig.)* cap, căpățână; **der hat eine weiche ~** este slab de minte; *(fam.)* **eins auf die ~ bekommen** a primi una în cap, pe scăfârlie.
birnenförmig *adj.* în formă de pară, piriform.
Birnenmilchling, *-s, -e, m. (bot.)* vinețică-cu-lapte, burete-dulce *(Lactarius volenus)*.
Birnenmost, *-(e)s, -e, m.* must de pere.
Birnenschiene, *-n, f. (tehn.)* șină cu cap gros, cu cap în formă de pară.
Birnenverfahren, *-s, -, n. (met.)* procedeu Bessemer.
Birnenwasser, *-s, n. sg.* rachiu de pere.
birnförmig *adj.* v. birnenförmig.
Birnmus, *-es, n.* și *m. sg.* magiun de pere.
Birnquitte, *-n, f. (bot.)* varietate de gutuie în formă de pară *(Cydonia oblonga)*.
Birsch *f. sg. (vân.)* vânătoare la picior.
birschen, *birschte, gebirscht, vb. (h) tr.* și *intr. (vân., reg.)* a vâna.
bis I. *prep.* până (mai ales urmat de *prep.)*; **~ Montag** până luni; **~ Januar** până în (luna) ianuarie; **~ auf weiteres** pentru moment, până la noi dispoziții; **~ dahin** până (într-) acolo, până atunci; **~ hierher** până aici; **~ jetzt** până acum; **~ oben** până sus; **~ über** până peste; **~ wann?** până când? **~ wohin?** până unde? **~ aufs Blut** până la sânge; **~ über die Ohren** până peste urechi; **~ über die Knie** până peste genunchi; **~ gestern** până ieri; **6 ~ 8 Euro** 6 până la 8 euro; **~ ans Ende der Welt** până la capătul pământului, până la sfârșitul lumii; **Kampf ~ aufs Messer** luptă la cuțite; **~ ins Letzte durchdenken** a gândi, a calcula până în cele mai mici amănunte; **von Kopf ~ zu den Füßen** din cap până în picioare; **~ in die Nacht hinein** până noaptea târziu; **alle ~ auf einen a)** toți în afară de unul singur; **b)** până la unul; **er hat seine Schuld ~ auf den letzten Groschen bezahlt** și-a plătit datoria până la ultimul bănuț. **II.** *conj.* până când, până ce; **so lange ~** până când, câtă vreme...
Bisam, *-s, -e, m.* **1.** mosc, bizam. **2.** blană de bizam, de guzgan mosc.
Bisam|apfel, *-s, -äpfel, m.* **1.** *(bot.)* varietate de măr aromat. **2.** cupă pentru miresme (în formă de măr).
Bisamblume, *-n, f. (bot.)* **1.** pesmă *(Centaurea suaveolens)*. **2.** spoitori *(Centaurea moschata)*.
Bisambock, *-(e)s, -böcke, m.* gândac cu miros de mosc *(Aromia moschata)*.
Bisamdistel, *-n, f. (bot.)* ciulin, scai *(Carduus nutans)*.
Bisamgeruch, *-(e)s, -gerüche, m.* miros de mosc.
Bisamhirsch, *-(e)s, -e, m.* v. Moschustier.
Bisamhyazinthe, *-n, f. (bot.)* ceapa-ciorii *(Mascari botryoides)*.
Bisamkäfer, *-s, -, m.* v. Bisambock.
Bisamklee, *-s, m. sg. (bot.)* sulcină-albastră (aromată) *(Trigonella caerulea)*.
Bisamkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* frăguliță, moscușor *(Adoxa moschatellina)*.
Bisam|ochs, *-en, -en, m. (zool.)* taur mosc *(Ovibos)*.
Bisamratte, *-n, f.* guzgan mosc *(Fiber zivethicus)*.
Bisamreh, *-(e)s, -e, n.* v. Moschustier.
Bisam|schwein, *-(e)s, -e, n. (zool.)* porc pecari *(Dicetyles tayassu)*.
Bisamziege, *-n, f. (zool.)* v. Bisamochs.
bis|an *adv. (elv.)* v. bisher.
bischen, *bischte, gebischt, vb. (h) tr. (reg.)* a liniști, a potoli (copiii legănându-i în brațe).
Bischof, *-(e)s, -schöfe, m.* **1.** episcop. **2.** băutură rece din vin roșu cu zahăr și coajă de portocale.
bischöflich *adj.* episcopal, episcopesc.
Bischofs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* episcopat, scaun episcopal, dieceză, dioceză.
Bischofsbrot, *-(e)s, -e, n.* (un fel de) pandișpan (cu stafide și migdale).
Bischofs|hut, *-(e)s, -hüte, m.* v. Bischofsmütze **(1)**.
Bischofsmantel, *-s, -mäntel, m.* palium, mantie de episcop.
Bischofsmütze, *-n, f.* **1.** mitră (episcopală). **2.** *(bot.)* ciupercă de masă *(Gyromitra)*. **3.** *(bot.)* varietate de cactus *(Astrophylum myriostigma)*.
Bischofsring, *-(e), -e, m.* inel episcopal.
Bischofs|sitz, *-(e)s, -e, m.* reședință episcopală, scaun episcopal.
Bischofs|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* cârjă episcopală.
Bischofs|synode, *-n, f.* sinod episcopal.
Bischofs|tum, *-s, n. sg. (înv.)* funcție de episcop.
Bischofswürde *f. sg.* demnitate de episcop; episcopat.
Bise, *-n, f. (elv.)* vânt de la nord-est.
Bi|sektion [-'tsio:n], *-en, f.* bisecție, împărțire în două părți.
Bisektrix, *-trizen, f. (mat.)* bisectoare.
biseriert *adj. (chim.)* dublu ars.
bi|sexual, **bisexuell** *adj. (biol.)* bisexuat, bisexual; hermafrodit.
Bi|sexualität *f. sg.* **1.** bisexualitate. **2.** *(med.)* hermafroditism.
bis|her *adv.* până acum, până aici.
bis|herig *adj.* de până acum, anterior, precedent; de până aici.
Biskotte, *-n, f. (austr.)* **1.** pișcot. **2.** porțelan dublu ars nesmălțuit.
Biskuit [bIs'kvi:t], *-(e)s, -e* (și *-s) n.* **1.** biscuit. **2.** pandișpan.
Biskuitporzellan, *-s, n. sg.* porțelan dublu ars nesmălțuit.
bislang *adv.* până acum.
Bismarckhering, *-s, -e, m.* hering marinat.
Bismut, *-(e)s, n. sg.* bismut.
Bison ['bi:zɔn], *-s, -s, m. (zool.)* bizon; bivol sălbatic *(Bison bison)*.
biss *ind. imperf.* de la beißen.
Biss, *-es, -e, m.* mușcătură; îmbucătură (ruptă cu dinții).
biss|chen *adv. (în expr.)* **ein ~** puțin, un pic, oleacă de; **ein klein ~** puțin de tot, nițel; **ein ~ Salz** un pic de sare; **ein ~ näher** ceva mai aproape; **das ist ein ~ viel verlangt** e o pretenție cam exagerată.
Biss|chen, *-s, -, n.* **1.** îmbucătură, puțintel. **2.** pic, olecuță; fleac, nimic; **das ~ Licht** picul, raza de lumină; **das ~ Vermögen** fleacul de avere.
bissel *adv. (reg.)* v. bisschen.
Bissen, *-s, -, m.* îmbucătură, mușcătură, înghițitură; bucată; gustare; **der ~ bleibt einem im Hals(e) stecken** îți rămâne îmbucătura în gât; *(fig.)* **das war ihm ein harter ~** a fost o chestiune dificilă, greu de mistuit; *(fam.)* **das Mädchen ist kein übler ~** fata asta nu-i o bucățică rea, nu e urâtă deloc.
bissenweise *adv.* cu bucățica, cu picătura.
bisserl *adv. (reg.)* v. bisschen.
bissig *adj.* **1.** *(despre animale)* care mușcă; **ein ~er Hund** un câine rău. **2.** *(fig.)* mușcător, arțăgos, caustic, mordant; **~e Bemerkung** observație usturătoare.
Bissigkeit, *-en, f.* **1.** *(la animale)* caracter rău; răutate. **2.** *(fig.)* causticitate.
Biss|stelle, *-n, f.* loc al mușcăturii, loc unde a avut loc mușcătura.
Bisswunde, *-n, f.* (rană de) mușcătură.
bisten, *bistete, gebistet (du bistest, er bistet), vb. (h) tr.* **1.** *(vân.)* a ademeni, a chema (prin fluier). **2.** *(fam.)* a cotcodăci.
Bister, *-s, m.* sau *n. sg. (chim.)* bistru.
bisterbraun *adj.* cafeniu.
Bistouri [bi'stu:ri], *-s, -s, m.* (sau *n) (med.)* bisturiu.
Bistritzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* bistrițean(că).
Bistum, *-s, -tümer, n.* episcopie, episcopat, dioceză.
Bi|sulfat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* bisulfat.
bisweilen *adv.* uneori, câteodată, din când în când.
Biswind, *-(e)s, m. sg. (elv.)* v. Bise.
bi|syllabisch *adj. (lingv.)* bisilabic.
Bit, *-(s), -(s), n. (inform.)* bit.
Bi|tartrat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* bitartrat.
Bit|synchronisierung [-kro-], *-en, f.* sincronizarea biților.
Bittbrief, *-(e)s, -e, m.* petiție, jalbă, scrisoare de solicitare.
Bitte, *-n, f.* rugăminte, cerere; **ich habe eine ~ an Sie** am o rugăminte la dv.; **heiße ~, kalter Dank** faci bine, așteaptă-te la rău; **eine ~ erhören** a da ascultare unei cereri, a asculta, a împlini o rugăminte.
bitte *adv.* sau *interj.* vă rog, te rog, mă rog; **~ seien Sie so freundlich** fiți, vă rog, atât de amabil; **entschuldigen Sie ~!** mă scuzați, vă rog!; **schönen Dank!; ~!** vă mulțumesc frumos! pentru puțin!; **wie ~?** cum ați spus? **~ schön** sau **~ sehr! a)** poftim! poftiți; **b)** n-aveți pentru ce!
bitten, *bat, gebeten (du bittest, er bittet), vb. (h) tr.* **1.** a ruga, a cere; **jn. um etwas ~** a cere cuiva ceva; **inständig ~** a cere cu insistență; **um Feuer ~** a cere un foc; **wenn ich ~ darf** dacă îmi permiteți să vă rog; **für jn. ~** a interveni pentru cineva; **um eine Stelle ~** a solicita un post; *(fam.)* **da muss ich doch sehr ~!** ia te rog! ia fă bine!; **(ich) bitte um Verzeihung!** scuzați! **um Verzeihung ~** a cere iertare, a se ruga pentru a fi iertat; **~ steht frei** cerutul nu costă bani; *(impers.)* **es wird gebeten, die Tür zu schließen** rugăm să închideți ușa. **2.** a pofti, a invita; **jn. zu Tisch ~** a pofti pe cineva la masă.
Bitten, *-s, n. sg.* rugăminte; **sich aufs ~ verlegen** a se pune pe rugăminți, a cerși.
bitter I. *adj.* **1.** amar; **~er Geschmack** gust amar; **~ werden** a deveni amar, a se amărî. **2.** *(fig.)* acru; sarcastic, caustic, înțepător; amarnic, aspru, **es ist ~er Ernst** nu e glumă, e lucru foarte serios; **die ~ste Not** mizerie neagră, cruntă; **in ~ster Not sein** a fi la mare nevoie, în mizerie neagră; **das ~e Ende** tragicul sfârșit; **die ~e Wahrheit** crudul adevăr; **~e Erfahrung** experiențe triste. **II.** *adv.* foarte; **es ist ~ kalt** e amarnic de frig, al naibii de frig.
Bitter, *-s, -, m.* **1.** solicitant. **2.** biter (lichior, aperitiv amar).
bitter|arm *adj.* sărac (lipit pământului).
bitterböse *adj.* **1.** supărat foc, foarte supărat. **2.** foarte rău, cumplit.
Bitt(e)re, *-n, -n (ein Bitterer), m.* biter (lichior, aperitiv amărui).
Bitter|erde *f. sg. (chim.)* magneziu (oxid de magneziu).
bitter|ernst *adj.* foarte serios, grav.
Bitterfäule *f. sg. (bot.)* putregai amar al fructelor.
Bitterfisch, *-(e)s, -e, m.* v. Bitterling **(1)**.
Bitter|holz, *-es, n. sg. (bot.)* lemn-amar *(Quassia amara)*.
Bitter|holzgewächs, *-es, -e, n. (bot.)* simarabacee *(Simarabaceae)*.
Bitterkalk, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* dolomit, braunspat.
Bitterkeit *f. sg.* amăreală; *(fig.)* amărăciune.
Bitterklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoiște *(Menyanthes trifoliata)*.
Bitterkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* amăruță; **gemeines ~** iarba-găii *(Picris hieracioides)*.
bitterlich I. *adj.* amărui. **II.** *adv.* amarnic; **~ weinen** a plânge amarnic.
Bitterling, *-s, -e, m.* **1.** *(iht.)* pește-alb *(Rhodeus amarus)*. **2.** *(bot.)* boarță, ciupercă-amară *(Clitocybe amara)*.
Bittermandel, *-n, f. (bot.)* migdală amară.
Bittermandel|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de migdale amare.
Bitternis, *-se, f.* **1.** amăreală. **2.** amărăciune; destin amar.
Bitterpilz, *-es, -e, m. (bot.)* ciupercă amară *(Clitocybe amara)*.
Bitter|salz, *-es, n. sg.* sare amară.
Bitter|spat, *-(e)s, -e, m.* magnezit.

bittersüß *adj.* dulce-amărui.
Bitterwasser, *-s, n. sg.* apă purgativă.
Bitterwein, *-(e)s, -e, m.* vin pelin.
Bitterwurz, *-en, f. (bot.)* ghințură, gențiană *(Gentiana lulea)*.
Bittgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** vizită, demers a(l) unui postulant. **2.** *(rel.)* procesiune, pelerinaj.
Bittgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere, petiție, jalbă.
Bittschreiben, *-s, -, n.*, **Bittschrift**, *-en, f.* v. Bittgesuch.
Bitt|steller, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* petiționar(ă).
Bitt|tag, *-(e)s, -e, m. (rel.)* Ziua Crucii; *(la catolici)* zilele de luni, marți și miercuri înainte de Înălțare.
bittweise *adj.* în formă de cerere, prin cerere.
Bit|übertragungscodierung [-ko-], *-en, f. (inform.)* codarea transmiterii de biți.
Bitumen, *-s, -, n.* bitum.
Bitumenbe|stand|teil, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* component al bitumului.
Bitumendecke, *n, f.* strat de bitum.
Bitumenkabel, *-s, -, n. (tehn.)* cablu izolat cu bitum.
bitumig *adj.* ca bitumul, bituminos.
bituminieren, *bituminierte, bituminiert, vb. (h) tr.* a bitumina, a asfalta cu bitum.
bituminös *adj. (tehn.)* bituminos, care conține bitum, asfaltic.
Bitz, *-es, m. sg.*, **Bitzeli**, *-s, n. sg.* **1.** *(reg.)* bucățică, pic. **2.** aromă (puternică), iz.
bitzeln, *bitzelte, gebitzelt (ich bitz(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a furnica, a gâdila, a înțepa. **2.** a tăia mărunt.
bivalent [-va-] *adj.* bivalent; *(chim.)* cu valența doi.
Biwak, *-s, -e (sau -s), n. (mil.)* bivuac; **das ~ schlagen** a instala bivuacul, a se așeza în bivuac.
biwakieren, *biwakierte, biwakiert, vb. (h) intr. (mil.)* a bivuaca.
bixen, *bixte, gebixt (du, er bixt) vb. (h) tr.* v. büchsen.
bizarr *adj.* bizar, curios, ciudat, straniu.
Bizarrerie, *-n* [-'ri:ən], *f.* bizarerie, curiozitate, ciudățenie.
Bizeps, *-es, -e, m. (anat.)* biceps.
Bizone *f. sg.* bizonă.
Bizykel, *-s, -s, n. (reg., înv.)* bicicletă.
bizyklisch *adj. (chim.)* biciclic.
Bizyklist, *-en, -en, m. (reg., înv.)* biciclist.
B.J.A. *presc.* de la Bezirksjugendamt, *(ist.)* oficiu județean, regional, raional de tineret.
Bl. *presc.* de la Blatt.
blach *adj. (reg.)* plat.
Blache, *-n, f.* **1.** v. Blahe. **2.** *(poet., înv.)* șes, câmpie întinsă.
Blachfeld, *-(e)s, -er, n.* v. Blache **(2)**.
Blachfrost, *-(e)s, -fröste, m.* ger uscat, fără zăpadă.
black *adj. (reg.)* negru.
Black, *-(e)s, -e,* **1.** *m.* cal negru, murg. **2.** *n.* cerneală.
Blackbox, Black Box ['blɛkbɔks], *f.* cutie neagră.
Blacke, *-n, f. (reg.)* frunză lată.
Blackfisch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* sepie *(Sepia)*.
Blacklade, *-n, f., m. (reg.)* călimară.
Black|out, Black-out ['blɛkaot], *-(s), -s, n.* și *m.* **1.** *(teatru)* stingere bruscă și completă a luminii. **2.** *(electr.)* întrerupere a contactului între nava spațială și stația de la sol. **3.** *(med.)* pierdere bruscă a cunoștinței, a memoriei.
Blackpott, *-(e)s, -pötte, m. (reg.)* călimară.
Blaff, *-(e)s, -e, m.* chelălăit, lătrat.
blaffen, *blaffte, geblafft,* **bläffen**, *bläffte, gebläfft, vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a lătra, a zăpăi; a chelălăi. **2.** *(fam.)* a ocărî, a spune vorbe de ocară. **3.** a împușca, a trage (cu arma).
Blag, *-s, -en, n. (reg., vulg.)* copil neastâmpărat.
Blage, *-n, f.* fetiță neastâmpărată.
blagieren, *blagierte, blagiert, vb. (h) intr.* a se lăuda, a se fuduli.
Blague ['bla:g(ə)], *n. f.* **1.** mândrie, lăudăroșenie. **2.** vorbărie, bârfeală.
Blagueur [-'gø:ʁ], *-s, -e, m. (elv.)* lăudăros, fanfaron.
Blahe, *-n, f. (reg.)* prelată, pânză groasă folosită ca acoperitoare.
blähen, *blähte, gebläht, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) umfla; **der Wind bläht die Segel** vântul umflă pânzele; **der bläht sich wie der Frosch in der Fabel** se umflă ca broasca din fabulă; **blähe dich nicht wie ein Pfau** nu mai face pe grozavul, nu te mai umfla în pene. **II.** *tr.* și *intr. (med.)* a balona.
Bläh|hals, *-es, -hälse, m. (med.)* gușă incipientă.
Blählaut, *-(e)s, -e, m. (gram., înv.)* consoană moale.
Bläh|sucht *f. sg. (med.)* aglomerare anormală de gaze în intestine sau în stomac: balonare.
Blähung, *-en, f. (med.)* balonare.
Blähungsmittel, *-s, -, n. (med.)* carminativ.
blak *adj. (reg.)* înnegrit, cănit.
Blak, *-(e)s, -e, m.* **1.** afumătură de lampă, de lumânare. **2.** flacără care filează (la lampa de gaz sau lumânare).
blaken, *blakte, geblakt, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a fumega, a afuma, a fila. **2.** a căni.
Blaker, *-s, -, m. (reg.)* lampă (cu gaz) cu oglindă reflectoare.
blak(e)rig, blakig *adj. (reg.)* **1.** afumat, plin de funingine. **2.** cănit.
blamabel *adj.* scandalos; rușinos; **eine blamable Geschichte** o poveste (chestiune) rușinoasă (compromițătoare).
Blamage [-'ma:ʒə] *f. sg.* rușine, dezonorare, blam, blamare.
blamieren, *blamierte, blamiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) face de râs, de rușine, a (se) compromite, a (se) discredita, a (se) blama; a (se) demasca.
blanchieren [blã'ʃi:-], *blanchierte, blanchiert, vb. (h) tr. (cul.)* a opări (păsări, migdale).
blank *adj.* **1.** alb; strălucitor; curat; **~e Teller** farfurii curate; **blink und ~** alb ca neaua; **~ poliert** lustruit; **~ gescheuerter Hosenboden** tur al pantalonilor tocit, lustruit (de purtare); *(fig.)* **ein ~er Unsinn** curată prostie. **2.** *(în expr.)* **~e Waffe** armă trasă (din teacă); **~e Worte** vorbe goale; *(electr.)* **~er Draht** fir electric neizolat; *(tipogr.)* **~ schlagen** a lăsa un spațiu alb, liber (pentru un clișeu, o formulă etc.); **~ und bloß** gol pușcă; **das ~e Ja und Nein** mai rămâne să spui: da sau nu; **ganz ~ sein** a nu avea para chioară; *(inv.)* **bei einem Kinde ~ stehen** a fi naș la botez; **mit jm. ~ stehen** a fi cu cineva în dușmănie; **sich mit dem ~en Hintern auf den kalten Boden setzen** a se așeza în fundul gol pe pământul rece. **3.** deschis, neted; **auf ~er Erde** pe pământul gol; **~er See** lac neted ca oglinda; *(mar., poet.)* **der ~e Hans** Marea Nordului în timpul furtunii.
blanken, *blankte, geblankt,* **blänken**, *blänkte, geblänkt, vb. (h) tr.* a polei, a lustrui.
blänkern, *blänkerte, geblänkert, vb.(h) tr.* a pescui cu momeală metalică.
Blankett, *-(e)s, -e, n.* **1.** blanchetă, formular. **2.** cec, document, poliță, scrisoare semnat(ă) în alb.
Blankette, *-n, f.* **1.** vin alb. **2.** cuvertură de lână. **3.** *(cul.)* mâncare de pasăre.
Blankfilm, *-(e)s, -e, m.* film brut, peliculă neexpusă.
blank glühen, *glühte blank, blank geglüht, vb. (h) tr. (metal.)* a recoace la alb.
blankieren, *blankierte, blankiert, vb. (h) tr. (ec.)* a vinde ceea ce încă nu posezi.
Blankleder, *-s, -, n.* piele blanc (pentru hamuri, harnașamente).
blanko *adj. (com.)* blanco; în alb; **~ unterschreiben** a semna în alb; **einen Wechsel ~ akzeptieren** a accepta o poliță în alb.
Blanko|akzept, *-(e)s, -e, n. (com.)* accept în alb, poliță în alb.
Blanko|akzept(ations)kredit, *-(e)s, -e, m. (com.)* credit dat pe o poliță în alb, credit neacoperit.
Blankogiro [-(d)ʒi:ro], *-s, -s, n. (com.)* gir în alb.
Blanko|indossament, *-(e)s, -e, n. (com.)* andosament în alb.
Blankokredit, *-(e)s, -e, m. (com.)* credit în alb.
Blankopapiere, *n. pl. (fin.)* instrumente, hârtii în alb.
Blanko|scheck, *-s, -s, m.* cec în alb.
Blanko|unterschrift, *-en, f. (com.)* iscălitură în alb.
Blankoverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare în alb (fără precizarea prețului).
Blankovollmacht, *-en, f. (com.)* procură în alb; *(fig.)* **er gibt mir ~** îmi dă mână liberă, îmi dă depline puteri.
Blankovorschuss, *-es, -schüsse, m. (com.)* avans în alb.
Blankowechsel, *-s, -, m. (com.)* cambie, poliță în alb.
Blankozession, *- en, f.* cesiune, transfer în alb.
Blankscheit, *-(e)s, -e, n.* (os de) balenă (la corsete).
Blankvers [-fɛʁs], *-es, -e, m.* vers alb, pentametru iambic.
blankziehen, *zog blank, blankgezogen, vb. (h) intr. (mil.)* a trage, a scoate sabia.
blanschieren, *blanschierte, blanschiert, vb. (h) tr. (tehn.)* a blanșirui, a blanșa, a fierbe anticipat.
Blas|apparat, *-(e)s, -e, m.* foale, suflant.
Blas|balg, *-(e)s, -bälge, m.* v. Blasebalg.
Bläs|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Blase) bășicuță, balonaș.
Blase, *-n, f.* **1.** bășică, bulă, bulbuc; vezicula, vezică; **es regnet mit ~n** plouă cu bășici; **sich** *(dat.)* **~n laufen** a face bășici de prea mult umblat; *(med.)* **~n ziehend** vezicant, vezicător; urzicător. **2.** *(anat.)* vezică urinară, bășică; **eine schwache ~ haben** a fi slab de bășică. **3.** *(peior.)* gașcă; adunătură; **sie hat die ganze ~ eingeladen** a invitat toată gașca. **4.** *(chim.)* blază. **5.** *(tehn.)* sulfură (în sticlă, metal).
Blasebalg, *-(e)s, -bälge, m.* foale.
Blasebalgklappe, *-n, f.* supapă de foale.
Bläsebalgrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de foale.
blasen, *blies, geblasen (du, er bläst), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a sufla; **Glas ~** a sufla sticlă; **was dich nicht brennt, das blase nicht** nu te băga unde nu-ți fierbe oala; **Staub in die Augen ~** a arunca praf în ochi. **2.** a cânta ceva la un instrument de suflat; *(mil.)* **Tagwache ~** a suna deșteptarea; *(fig.)* **er blies ihm den Marsch** i-a spus părerea; *(fig.)* **Trübsal ~** a fi supărat, trist, mâhnit. **II.** *intr.* **1.** a sufla; *(fig.)* **ich weiß, woher der Wind bläst** știu eu de unde bate vântul. **2.** a cânta dintr-un instrument de suflat; *(fig.)* **in ein** (sau **in dasselbe**) **Horn ~** a fi de conivență, a fi înțeleși; *(fig.)* **aus einem Mund(e) kalt und warm ~** a spune în același timp și alb și negru, a spune ba una, ba alta; *(fig.)* **jm. etwas in die Ohren ~** a sufla cuiva ceva la ureche; a influența pe cineva.
blasen|ähnlich, blasen|artig *adj.* cu bășici, în formă de bășică.
Blasen|aus|schlag, *-(e)s, -schläge, m. (med.)* erupție veziculoasă, veziculară; *(pop.)* erupție cu bășici.
Blasendrang, *-(e)s, -dränge, m. (med.)* tenesme vezicale.
Blasen|entzündung, *-en, f. (med.)* cistită.
blasenfrei *adj. (tehn.)* fără sufluri.
Blasenfüßer, *m. pl.*, **Blasenfußfliege**, *-n, f.* cantaridă, gândăcel *(Thysanoptera physopoda)*.
Blasengrieß, *-es, -e, m. (med.)* mici calculi vezicali.
Blasengrün, *-s, -s, n.* materie colorată verde (preparată din sucul fructelor nu prea mature de crușin) *(Rhamnus frangula)*.
Blasenkäfer *pl.* cantaridă, specie de gândaci din ținuturi calde *(Meloidae)*.
Blasenkatarr(h), *-s, -e, m. (med.)* catar vezical.
Blasenkirsche, *-n, f. (bot.)* păpălău *(Physalis alkekengi)*.
Blasenkohl, *-(e)s, m. sg.* varză creață, nemțească.
Blasenkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m. (med.)* colică veziculară.
Blasenkrankheit, *-en, f.* v. Blasenleiden.
Blasenkrebs, *-es, -e, m. (med.)* cancer vezicular.
Blasenkupfer, *-s, -, m. (chim.)* oxid de cupru negru.
Blasenleiden, *-s, -, n. (med.)* boală, afecțiune veziculară.
Blasenpflaster, *-s, -, n. (med.)* vezicant, vezicătoare, emplastru cu cantaride *(Emplastrum Cantharidum ordinarium)*.
Blasenrobbe, *-n, f. (zool.)* focă *(Cystoporidae)*.
Blasenschnitt, *-(e)s, -e, m. (med.)* cistotomie.
Blasenschote, *-n, f. (bot.)* beșicoasă, salcâm galben *(Colutea arborescens)*.
Blasenschwäche, *-n, f. (med.)* atonie vezicală.
Blasensonde, *-n, f. (med.)* sondă vezicală, cateter.
Blasen|spiegel, *-s, -, m. (med.)* cistoscop.
Blasen|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (metal.)* oțel de convertizor.

Blasen|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(med.)* calcul vezicular, piatră la vezică, la băşică. **2.** piatră poroasă.
Blasentang, *-(e)s, -e, m. (bot.)* algă cafenie *(Fucus vesiculosus)*.
Blasenwurm, *-(e)s, -würmer, m. (zool.)* cisticerc; stadiu de evoluţie a teniei *(Cysticercus)*.
Blasen ziehend, v. Blase **(1)**.
Blaser, *-s, -, m. (reg.)* şapcă.
Bläser, *-s, -, m.* **1.** *(muz.)* suflător; trâmbiţaş. **2.** *(ind.)* suflător (în sticlărie).
Bläserquartett, *-(e)s, -e, n. (muz.)* cvartet de suflători.
Blase|rohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** tub de suflat, de lipit; suflător. **2.** *(tehn.)* eşapament; conductă de vânt (la furnale, cubilouri).
Blasewerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* foale, suflantă.
Blasgut, *-(e)s, -güter, n.* material produs prin suflare.
Blashorn, *-(e)s, -hörner, n. (muz.)* corn.
blasiert *adj.* blazat.
Blasiert|heit *f. sg.* blazare, atitudine blazată.
blasicht *(inv.)*, **blasig** *adj.* **1.** cu băşici, băşicat. **2.** *(tehn.)* poros.
Blas|instrument, *-(e)s, -e, n.* instrument de suflat.
Blasloch, *-(e)s, -löcher, n.* muştiuc.
Blasmusik, *-en, f.* **1.** muzică pentru (sau de) suflători. **2.** *(pop.)* fanfară.
Blason [-'zɔ̃:], *-s, -e (şi -s), m.* blazon.
blasonieren, *blasonierte, blasoniert, vb. (h) tr.* a zugrăvi, a cerceta, a descrie blazoane.
Blas|orchester [-kɛs-], *-s, -, n.* orchestră de suflători; fanfară.
Blas|phemie, *-n,* [-'mi:ən], *f.* blasfem(ie).
blas|phemisch *adj.* blasfemator.
Blasrohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** tub de suflat (armă la indieni). **2.** *(ferov.)* cap de emisiune. **3.** *(metal.)* conductă de aer.
blass *adj.* **1.** palid; ~ **und bleich** palid şi galben (tras la faţă). **2.** spălăcit, decolorat, incolor, pal; **~e Farben** culori pale (spălăcite); **aus dir spricht der ~e Neid** din tine vorbeşte doar invidia; **~er Hohn** pură ironie; *(fig.)* **er hat davon keine ~e Ahnung** habar n-are (sau n-are nici cea mai slabă, mică idee) despre ce e vorba.
blassblau *adj.* albastru şters, pal.
Blässe *f. sg.* paloare, paliditate.
blassgelb *adj.* galben pal.
Blassgesicht, *-(e)s, -er, n.* **1.** faţă palidă. **2.** om alb.
Blasshuhn, *-(e)s, -hühner, n.* v. Blesshuhn.
blasslich *adj.* cam palid, gălbior.
Blastula *f. sg. (biol.)* blastulă.
Blasverfahren, *-s, -, n.* **1.** *(mil.)* emitere (de gaze toxice) prin suflare. **2.** *(tehn.)* procedeu de formare prin suflare (în sticlărie).
Blatt, *-(e)s, Blätter, n.* **1.** *(bot.* frunză, foaie. **2.** foaie (de hârtie); filă; *(muz.)* **vom ~ spielen** a cânta la prima vedere; **ein unbeschriebenes ~ a)** foaie albă, nescrisă; **b)** *(fig.)* om naiv, neştiutor, nevinovat; **kein ~ vor den Mund nehmen** a vorbi pe şleau, a nu-şi pune frâu gurii; **das steht auf einem anderen ~** asta e altceva, e o altă poveste, asta ţine de altă pagină; **loses ~** foaie volantă. **3.** ziar, gazetă; revistă; **wie es in den Blättern steht** după cum scrie în ziare; **illustrierte Blätter** reviste ilustrate; **öffentliches ~** monitor, buletin oficial. **4.** foaie (de aluat, tablă etc.); **ein ~ von Schiefer** o placă de ardezie. **5.** umăr, omoplat (la cornute şi mistreţi); *(vân.)* **ins ~ treffen** a nimeri în umăr. **6.** palǎ, placă a lopeţii; paletă; lamă; pânză de ferăstrău. **7.** tăblia mesei. **8.** carte de joc; **ein gutes ~ haben** a avea o carte bună; *(fig.)* **das ~ wendet sich** situaţia se schimbă. **9.** *(constr.)* îmbinare în jumătatea lemnului.
Blatt|achsel, *-n, f. (bot.)* subsuoară, axilă a frunzei (unghi format de frunză şi axa principală).
Blatt|ader, *-n, f. (bot.)* nervură a frunzei.
blatt|ähnlich *adj.* ca frunza, foliomorf.
Blatt|aktinie [-'ti:niə], *-n* [-niən], *f. (zool.)* actinie *(Actinia)*.
Blatt|aluminium, *-s, n. sg.* foiţă de aluminiu.
Blatt|anlage, *-n, f. (bot.)* primordiu al frunzei.
Blatt|ansatz, *-es, -sätze, m. (bot.)* inserţiune a frunzei.
blatt|artig *adj.* v. blattähnlich.
Blatt|auge, *-s, -n, n. (bot.)* mugure de frunză.
Blattbinder, *-s, -, m. (reg.)* pieptănar.
Blattblei, *-(e)s, -e, n.* foiţă de plumb.
Blattbräune, *-n, f. (bot.)* boală de plante constând în pete brune pe frunze (de păr sau de cireş).
Blattbreite, *-n, f.* lăţime a unei frunze; lăţime a unei stofe; *(av.)* lăţime a palei de elice la avion.
blattbürtig *adj. (bot.)* de origine foliară.
Blättchen, *-s, -, n. (dim.* de la Blatt) foiţă, frunzuliţă; *(în expr.)* **das ~ wendet sich** se întoarce foaia, se schimbă situaţia.
Blattdorn, *-(e)s, -en, m. (bot.)* ţeapă foliară, aculeu.
Blatte, *-n, f. (vân.)* instrument pentru imitarea strigătului de căprior.
blatten, *blattete, geblattet (du blattest, er blattet), vb. (h)* **I.** *tr.* (şi *refl.)* a (se) desfrunzi, a (se) scutura (de) frunze. **II.** *intr. (vân)* a ademeni căpriorii prin imitarea strigătului de căprioară.
Blatter, *-n, f.* **1.** *sg.* semn de la vărsat, pustulă, bubuliţă. **2.** *pl.* v. Blattern. **3.** v. Blatte.
Blätter|abfall, *-(e)s, -fälle, m.* cădere a frunzelor.
Blätter|affe, *-n, -n, m. (zool.)* maimuţă de Siam *(Presbytis obscurus)*.
Blätter|erde *f. sg. (chim.)* acetat de potasiu.
Blätter|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* nagyagit.
Blätterfisch, *-(e)s, -e, m.* v. Blattfisch.
Blättergebäck, *-(e)s, -e, n.* prăjitură din foi, foitaj.
Blättergold, *-(e)s, -n.* v. Blattgold.
Blättergrube, *-n, f.* cicatrice (a ciupitului) de vărsat.
blatt(e)rig *adj.* ciupit de vărsat.
blätt(e)rig *adj.* **1.** cu frunze, frunzos, foios. **2.** în formă de lame, lamelar, lameliform.
Blätterkohl, *-(e)s, m. sg.* v. Blattkohl.
Blätterkohle, *-n, f.* cărbuni în lame, în foi.
Blätterkuchen, *-s, -, m.* prăjitură din aluat franţuzesc, foitaj.
blätterlos *adj. (bot.)* fără frunze, desfrunzit.
Blättermagen, *-s, -, m. (zool.)* foios (stomacul al patrulea la rumegătoare).
Blättermagnet, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* magnet din tole.
Blättermeldung, *-en, f. (peior.)* ştire apărută în ziare.
blättern, *blätterte, geblättert, vb. (h)* **I.** *intr.* a frunzări; a răsfoi; **in einem Buch(e) ~** a răsfoi o carte. **II.** *tr.* a pune, a aşeza în foi separate; **Geldscheine auf den Tisch ~** a pune bancnote pe masă (una câte una). **III.** (şi *-s) refl.* a se desface în foi, în lame.
Blattern *pl. (med.)* varicelă, vărsat-de-vânt; **schwarze ~** variolă; **er hat die ~** are varicelă.
Blatter|narbe, *-n, f.* cicatrice de la vărsat.
blatter|narbig *adj.* ciupit de vărsat.
Blattern|epidemie, *-n* [-mi:ən], *f. (med.)* epidemie de variolă.
Blatterngift, *-(e)s, n. sg.* variolă, virus al variolei.
Blattern|impfung, *-en, f.* vaccinare antivariolică.
blatternkrank *adj. (med.)* bolnav de variolă.
Blätterpilz, *-es, -e, m. (bot.)* ciuperci cu lamele pe partea inferioară a pălăriei *(Agoricaceae)*.
blätter|reich *adj.* bogat în frunze, plin de frunze.
Blätterschmuck, *-(e)s, m. sg. (poet.)* frunziş.
Blätterschwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* v. Blätterpilz.
Blätter|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (arhit.)* mulură (cu profil curb), ornament cu frunze.
Blätter|stand, *-(e)s, -stände, m.* foliaţiune.
Blätter|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* variolit.
Blättertabak, *-s, -e, m.* tutun de foi.
Blätterteig, *-(e)s, -e, m.* aluat de foi, aluat franţuzesc, foitaj.
Blättertorf, *-(e)s, -e, m.* turbă în straturi.
Blätter tragend *adj. (bot.)* purtător de frunze.
Blättertrieb, *-(e)s, -e, m.* vlăstar.
blättervoll *adj.* plin de frunze.
Blätterwald, *-(e)s, sg. (glumeţ)* presă; **es rauscht im ~** presa face caz de un anumit subiect.
blätterweise *adj.* v. blattweise.
Blätterwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(bot.)* frunziş. **2.** *(arte)* ornament cu frunze.
Blätterzahn, *-(e)s, -zähne, m.* v. Blattzahn.
Blattfall, *-(e)s, m. sg. (bot.)* cădere regulată, periodică a frunzelor (în zona rece şi temperată).
Blattfallpilz, *-es, -e, m. (bot.)* ciupercă care provoacă căderea frunzelor.
Blattfeder, *-n, f. (tehn.)* arc cu foi suprapuse.
Blattfieder, *-n, f. (bot.)* foliola unei frunze compuse.
Blattfisch, *-(e)s, -e, m.* specie de peşte mic, turtit, cu aripioare mari, colorate *(Phorophyllum scalare)*.
Blattfläche, *-n, f. (bot.)* suprafaţă a frunzei.
Blattfleckenkrankheit, *-en, f. (bot.)* boală a frunzei provocată de paraziţi.
Blattfloh, *-(e)s, -flöhe, m. (entom.)* puricele-frunzei *(Psyllidae)*.
blattförmig *adj.* de formă foliară, folioform.
Blattfrosch, *-(e)s, -frösche, m. (zool.)* broască verde.
Blattfuß, *-es, -füße, m.*, **Blattfüßer** *pl. (zool.)* raci primitivi *(Euphyllopoda)*.
Blattgelenk, *-(e)s, -e, n. (bot.)* încheietură a frunzei.
Blattgemüse, *-s, n. sg.* plante a căror frunze se folosesc ca legume (de ex. spanac).
Blattgewächs, *-es, -e, n.* v. Blattpflanze.
Blattgold, *-(e)s, n. sg.* foiţă; folie de aur, aur lamelar.
Blattgrün, *-s, n. sg. (bot.)* clorofilă.
Blattgrund, *-(e)s, m. sg. (bot.)* baza frunzei.
Blattgrünkorn, *-(e)s, -körner, n. (bot.)* granulă de clorofilă.
Blattgrünkörper, *-s, -, m. (bot.)* cloroplast.
Blatt|halter, *-s, -, m.* **1.** fişier. **2.** *(tipogr.)* tenaclu, portmanuscris; suport pentru foi (la maşina de scris).
Blatt|holz, *-es, -hölzer, n.* furnir.
Blatt|hornkäfer, *-s, -, m. (zool.)* specie de gândac cu antenă lărgită la capete în formă de frunză *(Lamellicornia)*.
Blatt|hüter, *-s, -, m. (tipogr.; înv.)* cuvânt de control al paginaţiei (odinioară primul cuvânt din pagină se imprima în subsolul paginii anterioare).
Blattkäfer, *-s, -, m. (entom.)* ochiul-boului, mămăruţă *(Coccinella)*.
Blattkaktus, *-, -kakteen* [-te:ən], *m. (bot.)* gen de cactee *(Phyllocactus)*.
Blatt|kamm, *-(e)s, -kämme, m. (text.)* spată.
Blatt|kissen, *-s, -, n. (bot.)* umflătură la baza frunzei.
Blatt|kletterer, *-s, -, m. (bot.)* plantă agăţătoare.
Blattknospe, *-n, f. (bot.)* mugure (boboc) al frunzei.
Blattkohl, *-(e)s, m. sg. (bot.)* varză furajeră, varză de iarnă *(Brassica oleracea)*.
Blattkrankheit, *-en, f. (bot.)* boală a frunzei.
Blattkräuselung, *-en, f.* încreţire a frunzei.
Blattkreis, *-es, -e, m.* v. Blattquirl.
Blattkupfer, *-s, -, n.* foiţă de cupru, cupru lamelat.
Blattlaus, *-läuse, f. (entom.)* păduche-de-frunză *(Aphididae)*.
Blättlein, *-s, -, n. (dim.* de la Blatt) foiţă, frunzuliţă.
Blättler, *-s, -, m. (jarg.)* ziarist, redactor de ziar.
blattlos *adj.* v. blätterlos.
Blattmesser, *-s, -, n. (tehn.)* cuţit de tăiat hârtie.
Blattmetall, *-s, -e, n.* foiţă de metal.
Blattnarbe, *-n, f. (bot.)* cicatrice, loc de unde a căzut frunza.
Blattnase, *-n, f. (zool.)* vampir *(Vampirus spectrum)*.
Blattnektarium, *-s, -rien* [-riən], *n.* nectar foliar.
Blattnerv, *-s, -en* [-fən şi -vən], *m. (bot.)* nervură a frunzei.
Blattnervatur [-va-], *en, f.* nervaţiune a frunzei.
Blatt|oberseite, *-n, f.* faţă superioară a frunzei.
Blattpflanze, *-n, f.* plantă ornamentală cultivată pentru frumuseţea frunzelor.

Blattpolster, *-s, -, n.* v. Blattkissen.
Blattquirl, *-(e)s, -e, m. (bot.)* verticil (de frunze).
Blattrand, *-(e)s, -ränder, m. (bot.)* margine a frunzei.
Blattranke, *-n, f. (bot.)* cârcel foliar.
blattrig *adj.* v. blatterig.
blättrig *adj.* v. blätterig.
Blattrippe, *-n, f.* v. Blattader.
Blattroller, *-s, -, m. (entom.)* v. Blattwickler.
Blattrosette, *-n, f. (bot.)* rozetă de frunze.
Blatt|saftpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă cu frunze suculente.
Blatt|säge, *-n, f. (hort.)* v. Baumsäge.
Blatt|salat, *-(e)s, -e, m.* salată (din frunze: salată verde, andive, untișor etc.).
Blatt|scheide, *-n, f. (bot.)* teacă a frunzei.
Blatt|schmelz|streifen, *-s, -, m. (electr.)* siguranță fuzibilă lamelară.
Blatt|schrecke, *-n, f. (zool.)* lăcustă de frunze.
Blatt|schuss, *-es, -schüsse, m. (vân).* împușcătură care nimerește vânatul în omoplat (după omoplat).
Blatt|seite, *-n, f.* **1.** pagină. **2.** una dintre părțile unei foi, unei frunze etc.
Blatt|silber, *-s, n. sg.* foiță, folie de argint.
Blatt|skelett, *-(e)s, -e, n. (bot.)* nervură a frunzei.
Blatt|spindel, *-n, f. (bot.)* nervură centrală a frunzei, rachis al frunzei.
Blatt|spitze, *-n, f. (bot.)* vârf al frunzei.
Blatt|spreite, *-n, f. (bot.)* lamină a frunzei.
Blatt|spur|strang, *-(e)s, m. sg. (bot.)* urmă foliară.
blatt|ständig *adj. (bot.)* foliar.
blatt|stechen, *stach blatt, blattgestochen (du stichst blatt, er sticht blatt), vb. (h) intr. (text.)* a perfora cartelele (de jacquard sau de rotieră).
Blatt|stecher, *-s, -, m.* **1.** v. Blattwickler. **2.** *(text.)* perforator de cartele.
Blatt|steckling, *-s, -e, m. (agr.)* butaș de frunză.
Blatt|stellung, *-en, f. (bot.)* orânduire a frunzelor pe tulpină.
Blatt|stiel, *-(e)s, -e, m. (bot.)* pețiol, codiță a frunzei.
Blatt|stielblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* filodin, pețiol transformat în frunză.
Blatt|stoß, *-es, -stöße, m. (tehn., ferov.)* joantă în Z.
Blatt|sukkulente *pl. (bot.)* frunze grase, suculente.
Blatt|trieb, *-(e)s, -e, m. (bot.)* înmugurire a frunzei; **zur Zeit des ~es** în timpul înmuguririi.
Blattung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* tăiere în plăci sau foi. **2.** *(constr.)* îmbinare dulgherească, în jumătatea lemnului.
Blatt|unterseite, *-n, f. (bot.)* față inferioară a frunzei, dos al frunzei.
Blattverband, *-(e)s, -bände, m. (tehn.)* legătură în plăci, foi.
Blattver|steinerung, *-en, f.* pietrificare, fosilizare a frunzelor.
Blattwanze, *-n, f. (entom.)* ploșniță-de-frunze, -de-pomi *(Pentatoma).*
blattweise *adv.* în modul, în felul frunzelor; foliar; foaie cu foaie.
Blattwender, *-s, -, m. (muz.)* persoană care întoarce paginile partiturii.
Blattwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Blätterwerk.
Blattwespe, *-n, f. (entom.)* viespe de frunze *(Teuthreudinidae).*
Blattwickler, *-s, -, m. (entom.)* gândac înfășurător de frunze (sul).
Blattwirtel, *-s, -, m. (bot.)* verticil (de frunze).
Blattwulst, *-es, -wülste, m. (bot.)* umflătură foliară.
Blatt|zahn, *-(e)s, -zähne, m. (bot.)* dințură a frunzei.
Blatt|zeichen, *-s, -, n.* semn de carte.
Blatt|zeit, *-en, f. (vân.)* epocă de împerechere a căprioarei.
Blatt|zinn, *-(e)s, -n, sg.* staniol, foiță de cositor.
Blätz, *-(e)s, -en, m. (elv.)* cârpă, petic; bucată de pământ cultivabil.
blau *adj.* albastru; siniliu, azuriu, bleu; **~er Fleck** vânătaie; **~ färben** a colora în albastru; **~ werden** a se albăstri, a deveni albastru; **es wird mir grün und ~ vor den Augen a)** mi se face negru înaintea ochilor; **b)** văd stele verzi; **jn. grün und ~ schlagen** a bate măr pe cineva; *(fig.)* **~e Bohnen** gloanțe; **~es Blut** sânge albastru, nobil; **~ (sau ~en Montag) machen** a chiuli lunea de la lucru; *(fig.)* **sein ~es Wunder erleben** a păți una nemaipomenită; *(fig.)* **jm. ~en Dunst vormachen a)** a toca câte în lună și în soare; **b)** a umbla să înșele pe cineva; **mit einem ~en Auge davonkommen** a scăpa ieftin; **~e Jungen** matrozi, marinari; **ein Karpfen ~ gesotten** crap rasol; *(fam.)* **er ist ~** e beat criță.
Blau, *-s, n. sg.* **1.** albastru; siniliu, azuriu, bleu, culoare albastră; **das ~e vom Himmel herunterlügen** a minți de îngheață apele. **2.** albăstreală, sineală.
blau|aderig *adj.* cu vine albastre.
Blau|alge, *-n, f. (bot.; mai ales la pl.)* alge primitive de culoare albastră-verzuie *(Cyanophyceae).*
blau|äugig *adj.* cu ochi albaștri.
Blaubart, *-(e)s, -bärte, m. (în basme)* Barbă-albastră; *(fig.)* ucigaș de neveste.
Blaubeere, *-n, f. (bot.)* afină *(Vaccinium myrtillus).*
Blaublut, *-(e)s, n. sg. (iron.)* sânge albastru.
Blaubruch, *-(e)s, -brüche, m. (tehn.)* fractură la albastru.
Blaubrüchigkeit, *-en, f. (tehn.)* fragilitate la albastru.
Blaubuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte albastră (editare de documente politice în Anglia).
blaubunt, *adj.* multicolor, pestriț.
Blaudruck, *-(e)s, -drücke, m. (text.)* imprimeu albastru.
Blaue[1], *-n, -n (ein Blauer) m.* și *f.* **1.** *(înv.)* polițist. **2.** *(ist.)* bancnotă de 100 mărci.
Blaue[2], *-n, n. sg. (fig.)* zările albastre; *(fig.)* **ins ~ hinein reden** a vorbi în vânt, la pereți.
Bläue *f. sg.* v. Blau.
Blau|eisen|erz, *-es, -e, n. (geol.)* vivianit.
Blau|eisen|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* crocidolit.
Blau|elster, *-n, f. (ornit.)* coțofană albastră *(Canopollus).*
blauen, *blaute, geblaut, vb. (h) intr. (rar., poet.)* a deveni albastru, a se albăstri, a se învineți.
bläuen, *bläute, gebläut, vb. (h) tr.* **1.** a albăstri, a apreta. **2.** a bate. **3.** *(fig.)* a muia cuiva spinarea, oasele.

Blaufärben, *-s, n. sg.* vopsit, colorat în albastru.
Blaufärber, *-s, -, m.* **1.** colorant în albastru. **2.** *(glumeț)* mincinos.
Blaufichte, *-n, f. (bot.)* molid argintos *(Picea pungens).*
Blaufuchs, *-es, -füchse, m.* vulpe albastră.
Blaufuß, *-es, -füße, m.* șoim, specie de uliu.
blaugrau *adj.* cenușiu-albastru, bleu petrol.
blaugrün *adj.* verde-albăstrui.
Blaugummibaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* eucalipt *(Eucalyptus globulus).*
Blau|häher, *-s, -, m. (ornit.)* dumbrăveancă *(Cyanocitta).*
Blau|hai, *-(e)s, -e, m. (iht.)* rechin albastru *(Corcharias glaucus).*
Blau|helm, *-(e)s, -e, m. (mai ales pl.)* soldat ONU, căști albastre.
Blau|holz, *-es, -hölzer, n. (bot.)* lemn-albastru, băcan *(Haematoxylon campechianum).*
Blau|holzbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* copac de băcan.
Blaujacke, *-n, f. (argou)* marinar, matroz, matelot.
Blaukehlchen, *-s, -, n. (ornit.)* prigor albastru *(Luscinia suecica).*
Blaukohl, *-(e)s, m. sg. (bot.)* varză roșie *(Brassica oleracea* var. *capitata).*
Blaukopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** *(entom.)* fluture-de-noapte *(Diloba caeruleocephala).* **2.** *(tehn.)* cuișor albastru cu floare mare.
Blaukraut, *-(e)s, -n. sg. (reg.)* v. Blaukohl.
Blaukreuz, *-(e)s, -e, n. (mil.)* gaz toxic (păstrat în recipiente însemnate cu o cruce albastră).
bläulich *adj.* albăstrui.
Blaulicht, *-(e)s, n. sg.* **1.** bec cu lumină albastră (la mașinile de poliție, salvare și pompieri). **2.** *(med.)* unde scurte (ale luminii vizibile folosite în scopuri terapeutice). **3.** *(fot.)* lumină albastră.
blaumachen, *machte blau, blaugemacht, vb. (h) intr.* a chiuli, a nu merge (la lucru, la școală).
Blaumeise, *-n, f. (ornit.)* pițigoi albastru *(Parus caeruleus).*
Blaumontag, *-s, -e, m.* zi de chiul după chef (de obicei luni); prelungire a vacanței (de duminică).
Blaumüller, *-s, -, m.* v. Blaumeise.
Blau|öl, *-(e)s, -e, n. (chim.)* ulei de anilină.
Blaupapier, *-(e)s, -e, n.* indigo, hârtie-carbon.
Blaupause, *-n, f.* (copie prin) cianotipie.
Blaupilz, *-es, -e, m. (bot.)* pitarcă.
Blaupulver [-fɐ sau -vɐ], *-s, -, n.* albăstreală, sineală.
Blaurabe, *-n, -n, m. (ornit.)* cioară-albastră *(Cyanocorax).*
Blauracke, *-n, f. (ornit.)* dumbrăveancă *(Coracias).*
Blauregen, *-s, -, m. (bot.)* glicină *(Wistaria sinensis).*
Blaurock, *-(e)s, -röcke, m. (fam., înv.)* soldat; polițist.
blaurot *adj.* albastru-roșiatic.
Blaurückenducker, *-s, -, m.* antilopă-cu-dungi *(Cephalophus rufilatus).*
Blausäure, *-n, f. (chim.)* acid prusic, acid cianhidric.
Blauschimmel, *-s, -, m. (zool.)* cal bălan, cal alb-vânăt.
Blauschimmelkäse, *-s, m. sg.* brânză Roquefort.
Blauschörl, *-s, -e, m. (mineral.)* cianit.
Blauschreiber, *-s, -, m. (tel.)* receptor.
blauschwarz *adj.* negru-albăstrui.
Blauschwarz, *-es, n. sg. (tipogr.)* **1.** negru-albastru, cerneală de imprimare combinată. **2.** nuanță a tiparului negru (întrebuințat la lucrări de artă).
Blau|spat, *-(e)s, -e, m.* v. Blaustein.
Blau|specht, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* țiclete *(Sitta europea caesia).*
Blau|stein, *-(e)s, -e, m. (chim.)* lazulit.
bläu|sterig *adj. (reg.)* **1.** nesănătos înflorit. **2.** îngâmfat.
Blau|stern, *-(e)s, -e, m. (bot.)* viorea, ceapa-ciorii *(Scilla bifotia* L.*).*
Blau|stich, *-(e)s, -e, m. (radio.)* refracție a razelor ultraviolete.
Blau|stift, *-(e)s, -e, m.* creion albastru (cu mină albastră).
Blau|strumpf, *-(e)s, -strümpfe, m. (înv.; iron.)* savantă, scriitoare (lipsită de feminitate).
Blausucht *f. sg. (med.)* cianoză; maladie albastră (datorată stenozei arterei pulmonare).
blausüchtig *adj. (med.)* cianotic.
Blautaube, *-n, f.* turturea.
Blauwerden, *-s, n. sg.* învinețire.
Blauzwecke, *n. f.* v. Blaukopf **(2)**.
Blech, *-(e)s, -e, n.* **1.** tinichea; tablă de fier; **mit ~ bekleiden** a acoperi, a căptuși cu tinichea. **2.** *(fig.)* bani. **3.** *(muz.)* suflătorii de alămuri (într-o orchestră). **4.** *(fam.)* **das ist ~** asta-i o prostie; **~ reden** a vorbi prostii.
Blech|arbeit, *-en, f.* lucrare de tinichigerie.
Blechbeschlag, *-(e)s, -schläge, m.* garnitură de tablă.
Blechblas|instrument, *-(e)s, -e, n. (muz.)* instrument din grupa alămurilor.
Blechbüchse, *-n, f.* cutie de tinichea.
Blechdach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș de tablă.
Blechdeckel, *-s, -, m.* capac de tinichea.
Blechdose, *-n, f.* v. Blechbüchse.
Blech|emballage [-ãbala:ʒə], *-n, f.* ambalaj de tinichea.
blechen, *blechte, geblecht, vb. (h) tr.* și *intr. (fam.)* a plăti, a desface baierele pungii.
bleche(r)n *adj.* **1.** de tablă, de tinichea. **2.** *(fig.)* sec, gol; **~e Weisheit** savantlâc ieftin. **3.** *(despre voce)* subțire, pițigăiată.
Blechfabrik, *-en, f.* fabrică de (foi de) tablă.
Blechflasche, *-n, f. (mil.)* bidon (de tinichea).
Blechgeschirr, *-(e)s, -e, n.* veselă de tinichea.
Blech|hammer, *-s, -hämmer, m.* **1.** ciocan de tinichigiu. **2.** atelier de laminat tablă.
Blech|handschuh, *-(e)s, -e, m. (ist.)* mănușă de tinichea (la armură).
Blech|haube, *-n, f.* coif de tinichea.
Blech|hütte, *-n, f.* v. Blechhammer **(2)**.
Blech|instrument, *-(e)s, -e, n.* instrument muzical de alamă; *pl.* alămuri.

Blẹchkanne, *-n, f.* bidon de tinichea, canistră.
Blẹchkappe, *-n, f.* v. Blechhaube.
Blẹchkiste, *-n, f. (fam.)* automobil dărăpănat.
Blẹchlawine, *-n, f. (fam.)* aglomerație de automobile care se deplasează încet pe șosea, pe autostradă.
Blẹchlehre, *-n, f. (tehn.)* calibru pentru grosimea tablei.
Blẹchlöffel, *-s, -, m.* lingură de tinichea.
Blẹchmaß, *-es, -e, n.* calibru pentru tablă.
Blẹchmünze, *-n, f. (înv.)* ban vechi ștanțat numai pe o parte.
Blẹchmusik, *-en, f.* fanfară, orchestră de alămuri.
Blẹchnagel, *-s, -nägel, m.* cui pentru tablă.
Blẹchner, *-s, -, m. (reg.)* tinichigiu.
Blẹchnum, *-s, n. sg. (bot.)* ferigă cu două feluri de frunze.
Blẹchschaden, *-s, -schäden, m. (auto.)* avarie la caroserie.
Blẹchschere, *-n, f.* foarfece de (tăiat) tablă.
Blẹchschild, *-(e)s, -er, n.* firmă de tablă, tăbliță.
Blẹchschläger, *-s, -*, **Blẹchschmied**, *-(e)s, -e, m.* v. Blechner.
Blẹchschmiede, *-n, f.* tinichigerie.
Blẹchschneider, *-s, -, m.* tăietor de tablă în laminorie.
Blẹchtafel, *-n, f.* placă de tinichea, de tablă.
Blẹchwalzwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină de laminat tablă.
Blẹchware, *-n, f.* mărfuri de tinichea, de tablă.
Blẹchwarenhandlung, *-en, f.* tinichigerie, magazin pentru mărfuri de tinichea.
Blẹchzange, *-n, f. (tehn.)* cleşte de apucat tablă.
Blẹchzinn, *-(e)s, n. sg.* foiță de cositor; staniol.
Blẹchzwinge, *-n, f.* menghină pentru tablă.
Blẹck, *-(e)s, -e, n. (reg.)* câmpie, şes.
blẹcken, *bleckte, gebleckt, vb. (h) tr. (în expr.)* **die Zähne** ~ a-şi arăta dinții, colții, a rânji.
Blẹck(e)zahn, *-(e)s, -zähne, m.* colț, dinte.
Blei[1], *-(e)s, -e, m. (iht.)* bremă *(Abramis brame)*.
Blei[2], *-(e)s, -e, n.* **1.** plumb; **mir liegt es wie ~ in den Gliedern** mă simt greu ca plumbul. **2.** v. Bleistift. **3.** *(tipogr.)* plumb, zaț. **4.** *(vân.)* alice, plumb; **er ist verurteilt zu Pulver und ~** e condamnat la moarte prin împuşcare; *(fig.)* **ich bin im ~** sunt în ordine cu toate, m-am echilibrat.
Blei|abgang, *-(e)s, -gänge, m. (metal.)* zgură de plumb; reziduu de plumb.
Blei|ader, *-n, f. (mine)* vână, filon plumbifer.
Blei|akkumulator, *-s, -en, m.* acumulator cu plumb.
Blei|anode, *-n, f. (electr.)* anod de plumb.
Blei|an|spitzer, *-s, -, m.* ascuțitoare (de creioane).
Blei|antimon|erz, *-es, -e, n.* minereu de antimoniu de plumb, zinkenit.
Blei|arbeit, *-en, f.* prelucrare a plumbului.
Blei|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător în plumb.
Blei|armierung, *-en, f. (metal.)* căptuşeală de plumb.
blei|artig *adj.* ca de plumb, ca plumbul.
Blei|arznei, *-en, f. (med.)* medicament care conține plumb.
Blei|asche, *-n, f. (chim.)* cenuşă de plumb, zgură de plumb.
Blei|backe, *-n, f. (tehn.)* falcă de protecție de plumb (pentru menghină).
Bleibad, *-(e)s, -bäder, n. (tehn.)* baie de plumb.
Bleibarren, *-s, -, m.* lingou de plumb.
Bleibarryt, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* angiesobarit.
Bleibe *f. sg.* refugiu, adăpost; **ich habe keine ~ für heute Nacht** n-am (nici un) adăpost pentru la noapte.
Bleibeize, *-n, f. (chim.)* mordant cu plumb.
bleiben, *blieb, geblieben, vb. (s) intr.* **1.** a rămâne, a sta; **er muss zu Hause ~** trebuie să rămână acasă; **wo bleibt er?** pe unde e? pe unde întârzie?; **was bleibt mir übrig?** ce-mi rămâne de făcut?; **kein Stein ist auf dem anderen geblieben** n-a rămas piatră pe piatră; **alles bleibt beim Alten** rămân toate cum au fost; *(poet.; în expr.)* **auf dem Schlachtfeld ~** a rămâne pe câmpul de luptă. **2.** a stărui, a (se) menține, a rămâne neclintit; **bei seinen Meinungen ~** a-şi menține părerea; **bei der Sache ~** a rămâne la (în) subiect; **bleib mir damit vom Halse (sau Leibe)!** scuteşte-mă de aceasta!
Bleiben, *-s, n. sg.* rămânere; **hier ist meines ~s nicht länger** aici nu e de mine, nu mai am ce căuta aici.
bleibend I. *part. prez.* de la bleiben. **II.** *adj.* durabil, statornic.
bleiben lạssen, *ließ bleiben, bleiben lassen* (rar *bleiben gelassen) (du, er lässt bleiben), vb. (h) tr.* a lăsa, a renunța, a părăsi; a abandona; **er hat es ~** a renunțat la, a lăsat lucrurile cum erau; **lassen Sie das bleiben!** lăsați, nu faceți asta! **er sollte das ~** ar trebui să înceteze de a se mai ocupa de asta; mai bine s-ar lăsa păgubaş.
Bleibergwerk, *-(e)s, -e, n.* mină de plumb.
Bleiblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **Bleiblech**, *-(e)s, -e, n.* tablă de plumb.
bleich *adj.* **1.** palid, galben. **2.** spălăcit, pal, decolorat.
Bleich|an|stalt, *-en, f.* spălătorie chimică, albitorie.
Bleichbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie de albire.
Bleiche, *-n, f.* **1.** paloare. **2.** albire. **3.** albitorie.
Bleich|echt|heit *f. sg. (text.)* rezistență a culorilor la spălat.
bleichen[1], *bleichte, gebleicht, vb. (h) tr.* a înălbi, a albi; **Wäsche ~** a înălbi rufe; **Haare ~** a decolora părul.
bleichen[2], *blich, geblichen, vb. (s) intr.* a se decolora, a căpăta o culoare mai deschisă; **die Haare ~ (sich) an der Sonne** părul se decolorează la soare.
Bleichen, *-s, n. sg. (text.)* înălbire, albire; decolorare.
Bleicher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* albitor(-oare); spălător(-easă).
Bleich|erde, *-n, f.* **1.** caolin. **2.** argilă decolorantă, pământ decolorant; fioridină.
Bleicherei, *-en, f. (text.)* albitorie.
Bleichfähigkeit, *-en, f.* capacitate de albire, de decolorare.
Bleichflotte, *-n, f. (tehn.)* flotă de albire.
Bleichgesicht, *-(e)s, -er, n.* **1.** față palidă (spălăcită). **2.** alb (ca rasă).
Bleich|holländer, *-s, -, m.* holendru de albit.
Bleichkalk, *-(e)s, -e, m. (chim.)* clorură de var.
Bleichlauge, *-n, f.* leşie de albit, leşie decolorantă.
Bleichlösung, *-en, f.* soluție decolorantă.
Bleichmittel, *-s, -, n.* decolorant.
Bleichsucht *f. sg. (med.)* cloroză.
bleichsüchtig *adj.* anemic, clorotic.
Bleichung, *-en, f. (text.)* albire, albit.
bleichwangig *adj.* cu obraji palizi.
Bleichwasser, *-s, n. sg.* clorură de potasiu, apă de javel.
Bleidach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiş de tablă de plumb.
Bleidichtung, *-en, f. (tehn.)* garnitură de etanşare din plumb.
Bleidraht, *-(e)s, -drähte, m.* sârmă de plumb.
Blei|elektrolyse, *-n, f.* rafinare electrolitică a plumbului.
bleien, *bleite, gebleit, vb. (h) tr.* a plumbui.
bleiern *adj.* **1.** de plumb, din plumb. **2.** *(fig.)* greoi, stângaci, neîndemânatic.
Blei|erz, *-es, -e, n. (mine)* minereu de plumb.
Blei|erzröstung, *-en, f.* prăjire a minereului de plumb.
Blei|essig, *-s, m. sg.* acetat bazic de plumb.
Bleifahl|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* bournonit.
Bleifarbe, *-n, f.* **1.** vopsea cu plumb. **2.** culoare a plumbului, plumburiu.
bleifarben, **bleifarbig** *adj.* plumburiu; *(fig.)* livid.
Bleifeder, *-n, f.* v. Bleistift.
Bleifenster, *-s, -, n. (constr.)* fereastră de plumb (pentru vitrouri).
bleifrei *adj.* lipsit de plumb, fără plumb.
Bleige|halt, *-(e)s, -e, m.* conținut în plumb.
Bleigeschoss, *-es, -e, n.* proiectil (de artilerie).
Bleigewicht, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(chim.)* greutate a plumbului. **2.** greutate de plumb a ceasornicului (pendulă).
Bleigießer, *-s, -, m.* topitor, turnător de plumb.
Bleigießerei, *-en, f.* topitorie, turnătorie de plumb.
Bleiglanz, *-es, m. sg. (mineral.)* galenă.
Bleiglas, *-es, n. sg.* **1.** sticlă de plumb. **2.** *(mineral.)* anglozit.
Bleiglasur, *-en, f.* smalț de plumb.
Bleiglätte *f. sg. (chim.)* oxid de plumb; *(mineral.)* litargă, masicot.
Bleiglättemischung, *-en, f.* amestec de oxizi de plumb.
bleigrau *adj.* cenuşiu, gri ca plumbul.
Bleigrube, *-n, f.* mină de plumb.
Bleigummi, *-s, n. sg.* cauciuc cu plumb (opac la razele X).
blei|haft, **blei|haftig**, **blei|haltig** *adj.* care conține plumb.
Blei|hemd, *-(e)s, -en, n. (mit.)* cămaşă de plumb.
Blei|hütte, *-n, f.* v. Bleigießerei.
blei|ig *adj.* ca plumbul, de plumb.
Bleikabel, *-s, -, n.* cablu cu manta de plumb.
Bleikammer, *-n, f.* **1.** *(chim.)* cameră de plumb. **2.** *pl.* camerele de plumb (închisoare din Veneția).
Bleikammerverfahren, *-s, -, n. (chim.)* procedeu al camerelor de plumb.
Bleikappenzündung, *-en, f. (mil.)* focos (în cămaşă) de plumb.
Bleikluppe, *-n, f. (fam.)* prelungitor de creion.
Bleikolben, *-s, -, m. (tehn.)* piston de plumb.
Bleikolik, *-en, f. (med.)* colică saturnină (provocată de intoxicația cu plumb).
Bleikorrektor, *-s, -en, m. (tipogr.)* corector în plumb (care corectează zațul direct, fără imprimarea lui pe hârtie).
Bleikorrektur, *-en, f. (tipogr.)* corectură în formă.
Bleikrankheit, *-en, f. (med.)* saturnism, intoxicație cu plumb.
Bleikrätze, *-n, f.* reziduu de la topirea plumbului.
Bleikristallglas, *-es, -gläser, n.* sticlă, cristal de plumb.
Bleikugel, *-n, f.* glonte de plumb.
Bleilagermetall, *-s, -e, n. (metal.)* aliaj de plumb pentru lagăre.
Bleilasur, *-en, f. (mineral.)* linarit.
Bleilegierung, *-en, f. (metal.)* aliaj de plumb.
Bleilot, *-(e)s, -e, n.* fir cu plumb, fir-a-plumb.
Bleilötung, *-en, f.* lipire (sudare) cu plumb.
Bleimännchen, *-s, -, n.* omuleț cu plumb, jucărie care stă întotdeauna în picioare, hopa-mitică.
Bleimantel, *-s, -mäntel, m. (tehn.)* înveliş de plumb.
Blei|oxid şi **Blei|oxyd**, *-(e)s, -e, n. (chim.)* oxid de plumb.
Bleipflaster, *-s, -, n.* plasture conținând protoxid de plumb.
Bleiplatte, *-n, f.* placă de plumb.
Bleiplombe, *-n, f.* plombă de plumb.
Bleiraffinerie, *-n, f. (tehn.)* uzină de rafinat plumbul.
bleirecht *adj.* vertical.
Bleirohr, *-(e)s, -e, n.*, **Bleiröhre**, *-n, f.* țeavă, conductă de plumb.
Bleirolle, *-n, f.* rolă de plumb.
Bleirot, *-s, n., sg.* miniu de plumb.
Bleisalbe, *-n, f. (med.)* alifie cu plumb (pentru boli de piele).
Bleischaum, *-(e)s, -e, m.* v. Bleikrätze.
Bleischnitt, *-(e)s, -e, m.* gravură în plumb.
Bleischnur, *-schnüre, f.* v. Bleilot.
Bleischürze, *-n, f.* şort protector pentru radiolog.
bleischwer *adj.* foarte greu, greu ca plumbul; **es liegt mir ~ in den Gliedern** mă simt de parcă am plumb în oase.
Bleisiegel, *-s, -, n.* sigiliu de plumb.
Bleisoldat, *-en, -en, m.* soldat de plumb.
Blei|spat, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* ceruzit.

Bleistift, *-(e)s, -e, m.* creion.
Bleistift|an|spitzer, *-s, -, m.* v. Bleistiftspitzer.
Bleistift|halter, *-s, -, m.* v. Bleistiftverlängerer.
Bleistiftmine, *-n, f.* mină de creion.
Bleistiftschützer, *-s, -, m.* apărătoare de creion.
Bleistift|spitzer, *-s, -, m.* ascuțitoare de creion.
Bleistiftverlängerer, *-s, -, m.* prelungitor de creion.
Bleistift|zeichnung, *-en, f.* desen în creion.
Bleistock, *-(e)s, -stöcke, m.* plumb al undiței.
Bleisucht *f. sg. (med.)* saturnism; intoxicație cu plumb.
Bleisulfat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* sulfat de plumb.
Bleiturm, *-(e)s, -türme, m. (tehn.)* turn căptușit cu plumb.
Blei|unterlage, *-n, f. (tehn.)* suport de plumb.
Bleivergiftung, *-en, f.* intoxicație cu plumb.
Bleiverschluss, *-es, -schlüsse, m.* sigiliu de plumb; plombă; *(ferov.)* plumb de legare, de siguranță.
Bleivitriol [-vi-], *-s, -e, n. (chim.)* anglozit, sulfat de plumb.
Bleiwaage, *-n, f.* boloboc cu fir cu plumb.
Bleiwasser, *-s, n. sg.* apă de plumb.
Bleiweiß, *-, n. sg. (chim.)* carbonat bazic de plumb, ceruză; alb de plumb.
Bleiwolle *f. sg.* vată, lână de plumb.
Bleiwurzgewächs, *-es, -e, n. (bot.)* **1.** dicotiledonată. **2.** familie de plante dicotiledonate (*Plumbaginaceae*).
Bleizange, *-n, f. (tehn.)* cleşte pentru plumb.
Bleizucker, *-s, m. sg. (chim.)* zahăr, acetat de plumb.
Blend, *-s, -s, m.* şi *n.* **1.** amestec (de diferite soiuri de ceai, tutun, băuturi alcoolice). **2.** (*lingv.*) cuvânt contaminat.
Blende, *-n, f.* **1.** *(fiz., fot.)* diafragmă; obturator de lumină. **2.** *(arhit.)* fereastră oarbă, uşă oarbă; firidă, nişă. **3.** *(mil.)* blindă; paravan. **4.** *(mineral., chim.)* blendă. **5.** volan (la rochii). **6.** *(mar.)* oblon la hublou. **7.** *(bot.)* hrişcă *(Fagopyrum esculentum* Moench).
blenden, *blendete, geblendet (du blendest, er blendet), vb. (h) tr.* **1.** a orbi (pe cineva). **2.** *(despre o lumină puternică)* a lua vederea. **3.** *(fig.)* a orbi, a lua minţile; **lass dich durch den äußeren Schein nicht** ~ nu te lăsa furat, orbit de aparenţe. **4.** *(mil.)* a blinda, a camufla. **5.** *(constr.)* a zidi un geam. **6.** *(fot.)* a diafragma. **7.** *(vân.)* a speria vânatul prin agăţare de cârpe.
Blenden, *-s, n. sg.* amestecare a tutunului.
blendend **I.** *part. prez.* de la blenden. **II.** *adj.* şi *adv.* **1.** orbitor, strălucitor. **2.** *(fig.)* seducător, ademenitor.
Blender, *-s, -, m.* seducător, mincinos.
Blende|rösten, *-s, n. sg. (mineral.)* prăjire a blendei.
Blendfaschine, *-n, f. (mil.)* camuflaj cu crengi.
Blendfenster, *-s, -, n.* fereastră oarbă.
Blendgiebel, *-s, -, m. (constr., arhit.)* fronton orb.
Blendglas, *-es, -gläser, n.* sticlă mată, opacă.
Blendgläser *pl. (ferov.)* sticle de ochelari de semnal.
Blendlaterne *f.* lanternă camuflată, de buzunar.
Blendleder, *-s, -, n.* ochelari de cal.
Blendling, *-s, -e, m.* corcitură, bastard, hibrid.
Blendnis, *-ses, -se, n.* iluzie, amăgire; fantasmă.
Blendrahmen, *-s, -, m.* pervaz; ramă oarbă, mascată.
Blendschirm, *-(e)s, -e, m.* cozoroc.
Blendschutz, *-es, m. sg.* perdea de vegetaţie, paravan de protecţie (pentru faza lungă, între benzile de circulaţie ale autostrăzii).
Blend|stein, *-(e)s, -e, m. (arhit.)* cărămidă, piatră de parament, de faţadă.
Blendtür, *-n, f.* uşă oarbă.
Blendung, *-en, f.* **1.** orbire. **2.** *(mil.)* blindaj. **3.** *(fot.)* diafragmare. **4.** *(fig.)* inducere în eroare.
Blendwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** iluzie (optică); nălucire, fantasmă. **2.** *(mil.)* blindaj.
Blendzeug, *-(e)s, -e, n. (vân.)* sperietoare din cârpe.
Blenor|rhö(e) [-'rø:(ə)], *-n, f. (med.)* blenoragie, blenoree.
Bless, *-en*, **Blesse**, *-n, f.* stea (pată albă) în fruntea calului, ţintă.
Blesshuhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* lişiţă *(Fulica atra)*.
blessieren, *blessierte, blessiert, vb. (h) tr.* a răni.
Blessierte, *-n, -n (ein Blessierter), m.* şi *f.* rănit(ă).
Blessur, *-en, f. (înv.)* rană, rănire.
Bleuel, *-s, -, m.* mai, lopată de bătut rufele (la spălat).
bleueln, *bleuelte, gebleuelt (ich bleu(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a bate cu maiul (rufele la spălat). **2.** *(fam.)* a bate zdravăn pe cineva, a-i muia oasele.
Bleuel|stange, *-n, f.* **1.** îmblăciu. **2.** *(tehn.)* bielă.
bleuen, *bleute, gebleut, vb. (h) tr. (înv.)* v. bläuen.
Blick, *-(e)s, -e, m.* **1.** privire, căutătură; **auf den ersten** ~ la prima vedere; **einen** ~ **auf jn. werfen** a arunca o privire asupra cuiva; **jm. einen** ~ **zuwerfen** a arunca cuiva o privire; **einen** ~ **erhaschen** a fura o privire; **er hat keinen** ~ **dafür** n-are ochi pentru aşa ceva; **den** ~ **heben** a ridica privirea; **den** ~ **auf etwas heften** a pironi ochii pe ceva; **den** ~ **auf etwas richten** (sau **lenken**) a îndrepta (sau întoarce) privirea spre ceva; **den** ~ **senken** a coborî privirea; **einen** ~ **tauschen** a schimba o privire; **dem** ~ **entschwinden** a dispărea din faţa ochilor; **mit dem** ~ **verfolgen** a urmări cu privirea. **2.** expresie a ochilor; **sprechender** ~ privire elocventă; **stechender** ~ privire pătrunzătoare. **3.** vedere; priveliște; **ein** ~ **über die Stadt** o privire asupra oraşului. **4.** luciu; licăr; **der** ~ **des Silbers** luciul argintului.
Blickdiagnose, *-n, f. (med.)* diagnostic vizual.
blickdicht *adj.* opac, nestrăveziu.
blicken, *blickte, geblickt, vb. (h) intr.* **1.** a privi, a se uita; **sich** ~ **lassen** a se arăta, a-şi face apariţia. **2.** a luci.
Blickfang, *-(e)s, m. sg.* ceea ce bate la ochi, ceea ce iese în relief, ceea ce atrage privirile.
Blickfeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(fiz.)* câmp vizual. **2.** orizont; **sein** ~ **ist eingeengt** are un orizont limitat.
Blickfeuer, *-s, -, n.* strălucire a metalului.
Blickgold, *-(e)s, n. sg.* aur rafinat (care conţine încă puţin argint).
blicklos *adj. (despre ochi, privire)* fără viaţă, fără expresie, inexpresiv, pierdut.
Blickpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** punct de fugă (la desenul în perspectivă). **2.** *(fig.)* **im** ~ **der Öffentlichkeit stehen** a fi în atenţia publică.
Blickrichtung, *-en, f.* direcţie vizuală.
Blicksignal, *-s, -e, n.* semnal luminos.
Blickwechsel, *-s, -, m.* **1.** schimb de priviri. **2.** schimbare a punctului de vedere.
Blickwinkel, *-s, -, m.* unghi de vedere, unghi vizual.
blieb *ind. imperf.* de la bleiben.
blies *ind. imperf.* de la blasen.
blind **I.** *adj.* **1.** orb, nevăzător; ~ **werden** a orbi; **~er Eifer schadet nur** prea mult zel strică; **~e Leidenschaft** patimă oarbă; *(anat.)* **~er Fleck** pată oarbă; *(fig.)* **Glück** (sau **Zorn) macht** ~ norocul (sau mânia) orbeşte; **Liebe ist** ~ dragostea e oarbă; *(fig.)* **~er Zufall** întâmplare oarbă, coincidenţă; ~ **geboren** orb din naştere; *(fig.)* **mit sehenden Augen** ~ **sein** a nu vedea înaintea nasului; **eine ~e Henne** (sau **ein ~es Huhn) findet auch mal ein Korn** şi găina oarbă mai găseşte câte un bob, la barza chioară îi face Dumnezeu cuibul. **2.** *(despre obiecte)* întunecat, tulbure; **der Spiegel ist** ~ oglinda e aburită, pătată; **3.** orb; fals; prefăcut; **~es Fenster** fereastră oarbă; **~er Alarm** alarmă falsă; **~er Schuss** împuşcătură cu cartuşe oarbe; **~e Wut** furie oarbă; *(tipogr.)* **~es Material** albitură; *(constr.)* **~es Material** material de umplutură; **~e Gasse** fundătură. **II.** *adv.* orbeşte; ~ **darauf schlagen** (sau **losschlagen)** a lovi orbeşte; ~ **glauben** a crede orbeşte; ~ **ankommen** a fi inoportun.
Blind|ameise, *-n, f. (entom.)* furnică.
Blindbahn, *-en, f. (ferov.)* linie moartă.
Blindboden, *-s, -böden, m. (constr.)* duşumea oarbă.
Blind|darm, *-(e)s, -därme, m. (anat.)* apendice.
Blind|darm|entzündung, *-en, f. (med.)* apendicită.
Blind|druck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar sec, tipar în relief.
Blinde, *-n, -n (ein Blinder), m.* şi *f.* orb, oarbă; **das sieht ein ~er** e cu totul evident; **unter den ~n ist der Einäugige König** chiorul e împărat în ţara orbilor.
Blindekuh *f. sg.* (jocul de-a) baba-oarba; ~ **spielen** a se juca de-a baba-oarba.
Blinden|an|stalt, *-en, f.* instituţie, azil pentru orbi.
Blindenbrille, *-n, f.* ochelari negri (de orbi).
Blindendruck, *-(e)s, m. sg.* tipar, tipăritură în relief (pentru orbi), tipar Braille.
Blindenführer, *-s, -, m.* ~ **in**, *-nen, f.* persoană care conduce orbii.
Blinden(führer)hund, *-(e)s, -e, m.* câine dresat să conducă orbii.
Blindenfürsorge, *-n, f.* asistenţă, ocrotire a orbilor.
Blindenheim, *-(e)s, -e, n.* cămin de orbi.
Blindenschrift *f. sg.* v. Blindendruck.
blind fliegen, *flog blind, blind geflogen, vb. (s) intr. (av.)* a zbura, a pilota fără vizibilitate, numai cu ajutorul aparatelor de bord.
Blindflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor fără vizibilitate.
Blindgänger, *-s, -, m. (mil.)* proiectil neexplodat.
blindgläubig *adj.* care crede orbeşte.
Blindheit *f. sg.* faptul de a fi orb, orbire, cecitate; **mit** ~ **geschlagen sein a)** a fi atins de orbire; **b)** *(fig.)* a nu vedea ceva evident, a avea orbul găinilor.
Blindholz, *-es, -hölzer, n.* lemn de umplutură.
blind laden, *lud blind, blind geladen (du lädst blind, er lädt blind), vb. (h) intr.* a încărca cu gloanţe oarbe.
Blindlandung, *-en, f. (av.)* aterizare fără vizibilitate, teleghidată.
Blindleistung, *-en, f. (tehn.)* putere reactivă.
blindlings *adv.* orbeşte, cu ochii închişi; la întâmplare.
Blindmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n. (tipogr.)* albitură.
Blindmauer, *-n, f.* zidărie oarbă; calcan.
Blindmaus, *-mäuse, f.* cârtiţă, sobol *(Spalax typhius)*.
Blindrahmen, *-s, -, m.* v. Blendrahmen.
Blindrebe, *-n, f. (bot.)* butaş de un an (fără rădăcină) al viţei de vie.
Blindschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puţ orb.
blind schießen, *schoss blind, blind geschossen (du, er schießt blind), vb. (h) tr.* a împuşca cu proiectile oarbe.
Blindschleiche, *-n, f. (zool.)* şarpe de casă *(Anguis fragilis)*.
Blindschloss, *-es, -schlösser, n. (tehn.)* broască (de uşă) îngropată.
blind schreiben, *schrieb blind, blind geschrieben, vb. (h) tr.* a bate orb (la maşina de scris), a scrie fără a se uita pe clape.
Blindschuss, *-(e)s, -schüsse, m.* împuşcătură oarbă.
Blind|spiel, *-(e)s, -e, n. (la şah)* partidă oarbă.
Blind|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (tehn.)* bară falsă (care nu suportă nimic).
Blind|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent dewattat.
Blindtram, *-(e)s, -e, m. (constr.)* grindă falsă.
Blindverbrauchzähler, *-s, -, m. (electr.)* contor de energie electrică reactivă.
blindvoll *adj.* beat criţă.
Blindvolt|ampere [-vɔltãpɛ:ɐ şi -ampɛ:ɐ], *-(s), -, n. (electr.)* voltamper reactiv.
Blindwanze, *-n, f.* ploşniţă-de-câmp (din ordinul *Rhynchote*, familia *Capsidae*).
Blindwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* reactanţă efectivă.
Blindwühle, *-n, f. (zool.)* batracian fără membre în formă de şarpe *(Apoda gymnophiona)*.
blindwütig *adj.* orbit de mânie.
blink *adj. (în expr.)* ~ **und blank** strălucitor de curat.
Blink, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mil.)* semnalizare luminoasă intermitentă. **2.** fâşie de cer limpede (pe un cer acoperit).
blinken, *blinkte, geblinkt, vb. (h) intr.* **1.** a sclipi, a scânteia, a luci; **die Sterne** ~ stelele sclipesc. **2.** *(auto.)* a semnaliza. **3.** *(mil.)* a transmite semnale luminoase intermitente, a semnaliza cu farul. **4.** a clipi (din ochi). **5.** *(inform.)* a clipi.

Blinker, *-s, -, m.* **1.** *(mil.; auto)* semnalizator, aparat pentru semnale luminoase. **2.** persoană care transmite semnale luminoase. **3.** bucată de metal fixată de undiță pentru atragerea peștilor.
Blinkfeuer, *-s, -, n. (mil.)* semnal luminos intermitent.
Blinkgerät, *-(e)s, -e, n. (mil.)* aparat pentru semnalizare luminoasă intermitentă, semnalizator intermitent.
Blinklampe, *-n, f.* lampă cu lumină intermitentă.
Blinklicht, *-(e)s, -er, n.* **1.** lumină intermitentă. **2.** *(mil.; auto.)* semnalizator.
Blinkmeldung, *-en, f.* **Blink|spruch**, *-(e)s, -sprüche, m.* semnalizare, comunicare prin semnale luminoase.
Blinkzeichen, *-s, -, n.* v. Blinkfeuer.
blinze(l)n, *blinz(el)te, geblinz(el)t (ich blinz(el)e), vb. (h) intr.* a clipi din ochi; a ține ochii întredeschiși, a miji ochii.
Blitz, *-es, -e, m.* fulger, trăsnet; **wie ein ~ aus heiterem Himmel** ca trăsnetul din senin; **wie der ~** ca fulgerul; **wie vom ~ getroffen** ca lovit de trăsnet; *(fig.)* **der ~ seines Geistes** scânteia spiritului său; **wie ein geölter ~** foarte repede.
Blitz|ableiter, *-s, -, m.* paratrăsnet.
blitz|ähnlich *adj.* ca fulgerul, fulgerător.
Blitz|aktiv, *-(e)s, -e* [-və], *n.* brigada de șoc.
Blitz|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac fulger.
blitz|artig *adj.* ca trăsnetul, fulgerător.
blitzblank *adj.* strălucitor de curat.
blitzblau *adj.* **1.** albastru intens colorat. **2.** beat criță.
Blitzbote, *-n, -n, m.* curier fulger, ștafetă rapidă.
blitzdumm *adj.* prost ca noaptea.
blitzen, *blitzte, geblitzt (du, er blitzt), vb. (h) intr.* **1.** a fulgera; *(impers.)* **es blitzt** fulgeră. **2.** *(fig.)* a scânteia, a străluci; a licări, a sticli. **3.** *(fig.)* a trage chiulul (de la școală). **4.** a străbate ca un fulger.
Blitz|entladung, *-en, f.* trăsnet.
Blitz|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes fulgerător, bombă.
Blitzes|eile, **Blitzes|schnelle** *f. sg.* viteză a fulgerului.
Blitzfänger, *-s, -, m.* v. Blitzableiter.
Blitzfeuer, *-s, -, n.* v. Blinkfeuer.
Blitzge|spräch, *-(e)s, -e, n.* convorbire fulger (la telefon).
Blitz|junge, *-n, -n*, **Blitzkerl**, *-(e)s, -e, m.* copil teribil, precoce.
Blitzkrieg, *-(e)s, -e, m.* război fulger.
Blitzleitung, *-en, f.* scurgere a paratrăsnetului.
Blitzlicht, *-(e)s, -er, n. (fot.)* lumină artificială puternică pentru fotografiat, lumină de magneziu, lumină-fulger, bliț.
Blitzlicht|aufnahme, *-n, f.* fotografie efectuată la lumină-fulger, cu bliț.
Blitzlichtpulver [-lfɐ sau -lvɐ], *-s, -, n. (fot.)* praf de magneziu.
Blitzmädchen, *-s, -, n.* v. Blitzmädel **(2)**.
Blitzmädel, *-s, -, n.* **1.** drac de fată. **2.** telegrafistă (din cadrul armatei germane în cel de-al 2-lea război mondial).
Blitzmeldung, *-en, f.* telegramă (de presă) fulger; știre (scurtă) fulger.
Blitzmerker, *-s, -, m.* **1.** persoană cu o inteligență sclipitoare. **2.** *(iron.)* persoană înceată la minte.
Blitzpartie, *-n, f. (șah)* partidă fulger.
Blitzröhre, *-n, f.* **1.** *(electr.)* dispozitiv de produs fulger electronic. **2.** *(mineral.)* fulgurit.
blitzsauber *adj.* curat lună.
Blitzschaden, *-s, -schäden, m.* pagubă produsă de trăsnet.
Blitzschlag, *-(e)s, -schläge, m.* lovitură de trăsnet.
blitzschnell I. *adj.* fulgerător. **II.** *adv.* foarte repede, într-o clipă; cu iuțeala fulgerului, iute ca fulgerul.
Blitzschutz, *-es, m. sg.* **1.** protecție contra trăsnetului. **2.** *(fig.)* apărare fulgerătoare.
Blitzschutz|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* dispozitiv, aparat paratrăsnet.
Blitzsicherung, *-en, f.* paratrăsnet.
Blitzsieg, *-(e)s, -e, m.* victorie fulger.
Blitz|spieler, *-s, -, m. (șah)* jucător rapid.
Blitz|strahl, *-(e)s, -en, m.* lumină a fulgerului; fulger, trăsnet.
Blitz|strecke, *-n, f. (av.)* linie aeriană rapidă.
Blitzsynchronisation [-kro-], *-en, f. (fot.)* dispozitiv de sincronizare cu blițul.
Blitztelegramm, *-s, -e, n.* telegramă fulger.
Blitztempo, *-s, n. sg.* tempo fulgerător.
blitzvergnügt *adj. (fam.)* foarte bine dispus.
blitzverliebt *adj. (fam.)* îndrăgostit fulgerător, la prima vedere.
Blitzwandzeitung, *-en, f.* gazetă de perete fulger.
Blitz|zug, *-(e)s, -züge, m.* tren fulger.
Blizzard ['blIzə:t], *-s, -s, m.* viscol puternic (în America de Nord).
Bln. *presc.* de la Berlin; **~ N** Berlin nord; **~ O** Berlin est; **~ S** Berlin sud; **~ W** Berlin vest.
Bloch, *-(e)s, Blöcher, m.* (și *n.*) *(reg.)* **1.** buștean, trunchi pentru cherestea; bilă. **2.** perie cu mâner. **3.** capră de tăiat lemne.
Block[1], *-(e)s, Blöcke, m.* **1.** buștean; butuc. **2.** calup. **3.** *(metal.)* bloc; blum; lingou. **4.** bloc, bolovan; *(fig.)* **im ~ kaufen** a cumpăra în bloc, angro; *(glumeț)* **den ~ abnehmen** a dansa pentru prima oară cu o fată. **5.** *(mar.)* macara, scripete. **6.** *(geogr.)* masiv muntos. **7.** *(geol.)* bloc (eratic). **8.** *(pol.)* bloc, coaliție.
Block[2], *-s, -s, m.* **1.** blocnotes. **2.** bloc (de locuit).
Blockade, *-n, f.* **1.** blocadă; **die ~ aufheben** a ridica blocada. **2.** *(tipogr.)* blocare, procedeu de a ține liber un loc în zațul cules pentru introducerea literei corecte. **3.** *(med.)* blocaj.
Blockadebrecher, *-s, -, m.* spărgător de blocadă.
Block|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet de bloc.
Blockbau, *-(e)s, -ten, m.* **1.** construcție din bârne. **2.** construcție din blocuri.
Blockbildung, *-en, f. (pol.)* formare de blocuri, de coaliții.
Blockbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte xilografică, tipărită cu plăci de lemn.
Blöckchen, *-s, -, n.* (*dim.* de la Block) bloc mic, bloculeț.
Blockdamm, *-(e)s, -dämme, m. (hidr.)* baraj de căsoaie.
Blockdiagramm, *-(e)s, -e, n. (geogr.)* diagramă (în relief) a unei regiuni geografice (accidentate).
Block|eis, *-es, n. sg.* gheață în blocuri.
blocken, *blockte, geblockt, vb. (h) tr.* **1.** *(metal.)* a presa, a efula. **2.** *(ferov.)* a bloca (o gară), a închide (o linie) prin semnale. **3.** v. blöcken. **4.** *(reg.)* v. bohnern.
blöcken, *blöckte, geblöckt, vb. (h) tr.* **1.** a pune, a trage pe calapod (pantofi, pălării). **2.** a închide, a băga la închisoare.
Blockfangdamm, *-(e)s, -dämme, m. (tehn.)* batardou de căsoaie.
Blockflöte, *-n, f. (muz.)* flaut, fluier, caval.
blockfrei *adj. (pol.)* nefăcând parte din nici un bloc, din nici o coaliție.
Blockge|häuse, *-s, -, n. (tehn.)* carcasă a muflei.
Blockhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** casă, construcție de bârne. **2.** *(mil.)* casă blindată, redută, cazemată.
Blockholz, *-es, -hölzer, n.* buturugă.
Blockhütte, *-n, f.* cabană din bârne (la munte); gheretă; baracă.
blockieren, *blockierte, blockiert, vb. (h) tr.* **1.** a bloca. **2.** *(tipogr.)* a bloca, a culege cu litere întoarse.
Blockierung, *-en, f.* **1.** blocare, blocaj. **2.** *(mil.)* blocadă.
Block|kasten, *-s, -kästen, m. (tehn.)* cutie de acumulator.
Block|kondensator, *-s, -en, m. (electr.)* condensator de blocare; baterie de condensatoare.
Block|kupfer, *-s, n. sg.* cupru în bare.
Blockpartei, *-en, f. (pol.)* partid intrat în componența unei coaliții, a unui bloc.
Blockpfeife, *-n, f.* v. Blockflöte.
Blockpflaster, *-s, -, n.* pavaj de pavele, de calupuri de piatră.
Blockpolitik, *-en, f.* politică a blocului, a coaliției.
Blockrelais [-rəlɛ:], - [-rəlɛ:s], - [-rəlɛ:s], *n. (electr., ferov.)* releu de bloc de linie.
Blockrolle, *-n, f.* scripete, rolă.
Blockscheibe, *-n, f. (mar.)* rai (de macara).
Blockschiff, *-(e)s, -e, n.* plută.
Blockschokolade *f. sg. (cul.)* ciocolată (amară) de menaj.
Blockschrift, *-en, f. (tipogr.)* scriere bloc cu litere de o grosime egală; *(fam.)* scriere cu majuscule.
Blockschwefel, *-s, -, m.* sulf în blocuri.
Block|sektion, *-en, f.* v. Blockstelle.
Blocksignal, *-s, -e, n. (ferov.)* semnal de blocare.
Block|staaten *pl.* state aliate, făcând parte dintr-un bloc.
Block|station, *-en, f. (ferov.)* punct de blocare, post de bloc.
Block|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* bloc de piatră, bloc de zidărie.
Block|stelle, *-n, f. (ferov.)* canton.
Block|straße, *-n, f. (metal.)* laminor de lingouri (bluming).
Block|strecke, *-n, f.* **1.** *(ferov.)* sector de bloc, sector de linie blocată. **2.** v. Blockstraße.
Block|stropp, *-s, -s, m. (mar.)* zbir de macara.
Block|stück, *-(e)s, -e, n. (constr.)* **1.** bucată monolit. **2.** stâlp, portal de piatră.
Blocksystem, *-s, -e, n.* **1.** *(autom., ferov.)* sistem-bloc. **2.** *(mine)* metodă de abataj cu stâlpi scurți.
Blockung, *-en, f. (ferov.)* **1.** asigurare a parcursului în sistem-bloc. **2.** mânuire a instalației sistem-bloc.
Blockwagen, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* furgon. **2.** *(ferov.)* vagon-platformă. **3.** *(metal.)* vagonet pentru lingouri.
Blockwalze, *-n, f. (tehn.)* cilindru de laminor de blocuri, de bluming.
Blockwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* bluming, laminor de blocuri.
Blockwand, *-wände, f. (constr.)* perete de bârne.
Blockwärter, *-s, -, m. (ferov.)* cantonier.
Blockwerk, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* instalație de bloc.
Blockwurf, *-(e)s, -würfe, m. (constr.)* anrocamente.
Blockzucker, *-s, m. sg.* zahăr în căpățâni.
blöd *adj.* **1.** v. blöde. **2.** *(elv.)* anost, fad (despre mâncăruri). **3.** *(elv.)* rărit, ros (despre țesături).
blöde *adj.* **1.** tâmpit, nerod, prost. **2.** *(med.)* idiot, cretin. **3.** sfios, timid, pudic. **4.** *(înv.)* miop. **5.** *(fam.)* nătărău, bleg, stângaci, zevzec.
Blödelei, *-en, f.* manifestare de tâmpenie, nerozie, prostie.
blödeln, *blödelte, geblödelt (ich blöd(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a vorbi, a debita prostii.
Blödewurz, *-en, f. (bot.)* mărarul-ursului, pătrunjel-de-munte *(Peucedanum oreoselinum)*.
Blödhammel, *-s, -, m. (fam.)* tâmpit, nerod, prost, imbecil.
Blödheit, *-en, f.* **1.** tâmpenie, idioțenie, prostie; idioție, nerozie, absurditate. **2.** sfială, timiditate.
Blödian, *-s, -e, m.* tâmpit, idiot.
Blödigkeit, *-en, f.* prostie, tâmpenie, idioție.
Blödling, *-s, -e, m.* v. Blödian.
Blödmann, *-(e)s, -männer, m. (fam.)* v. Blödhammel.
Blödser, *-s, -, m. (înv.)* v. Blödian.
blödsichtig *adj. (înv.)* miop; *(fig.)* chior.
Blöd|sinn, *-(e)s, m. sg.* **1.** tâmpenie, prostie, idioțenie; **welch ein ~** sau **solch ein ~!** ce prostie! **2.** absurditate.
blöd|sinnig *adj.* tâmpit, idiot; imbecil.
Blöd|sinnige, *-n, -n (ein Blödsinniger), m.* și *f.* tâmpit(ă); idiot(oată); imbecil(ă).
Blöd|sinnigkeit *f. sg.* v. Blödheit **(1)**.
blöken, *blökte, geblökt, vb. (h) intr.* a behăi; *(despre căprioare)* a brăhni.
blond *adj.* blond.
Blond, *-s, -s, n.* nuanța blond; **ein dunkles ~** blond cenușiu.
Blonde, *-n, -n (ein Blonder)*, **I.** *m.* și *f.* băiat blond; fată sau femeie blondă; blondină; persoană blondă. **II.** *n. (ein Blondes)* bere blondă.
blond gelockt *adj.* v. blondlockig.
blondhaarig *adj.* blond(ă), cu părul blond.
blondieren, *blondierte, blondiert, vb. (h) tr.* a decolora, a face părul blond.

Blondine, *-n, f.* blondină, blondă.
Blondkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* persoană cu părul blond.
blondlockig *adj.* cu bucle blonde.
bloß I. *adj.* **1.** simplu, singur; **der ~e Gedanke erschreckt mich** simpla idee (chiar numai ideea) mă înspăimântă. **2.** gol, nud, despuiat, neacoperit, descoperit; **mit ~en Augen** cu ochiul liber; **mit ~en Füßen** desculţ, cu picioarele goale. **II.** *adv.* numai, doar, abia; **nicht ~ dass ...** nu numai că ...; **er ist nicht schlecht, ~ dumm** nu e rău, e doar prost.
bloßdecken, *deckte bloß, bloßgedeckt, vb. (h) tr. (fig.)* a dezgoli, a descoperi.
Blöße, *-n, f.* **1.** goliciune, nuditate. **2.** *(forest.)* gol de pădure. **3.** *(fig.)* slăbiciune; latură slabă; punct vulnerabil; **sich** *(dat.)* **eine ~ geben a)** a se da de gol, a-şi dezvălui punctele vulnerabile; **b)** a se expune. **4.** *(tăb.)* piele gelatină.
blößen, *blößte, geblößt (du, er blößt), vb. (h) tr.* v. entblößen.
bloßfüßig *adj.* desculţ.
bloßgeben, *gab bloß, bloßgegeben (du gibst bloß, er gibt bloß), vb. (h) intr.* şi *refl.* a (se) da de gol, a (se) face de ruşine, a (se) compromite; **sich dem Grimm des Feindes ~** a se expune mâniei duşmanului.
bloßköpfig *adj.* cu capul gol, descoperit, neacoperit.
bloßlegen, *legte bloß, bloßgelegt, vb. (h) tr.* **1.** a descoperi, a dezvălui. **2.** a dezveli (o rană). **3.** a scoate la lumină (prin săpături). **4.** a face inofensiv.
Bloßlegen, *-s, n. sg.* dezvelire, descoperire; expunere.
Bloßlegung, *-en, f.* dezvelire, descoperire.
bloßliegen, *lag bloß, bloßgelegen, vb. (h) intr.* **1.** a zăcea gol, a sta dezvelit. **2.** *(fig.)* a fi liber.
bloß|setzen, *setzte bloß, bloßgesetzt (du, er setzt bloß), vb. (h) tr.* v. bloßgeben.
bloß|stellen, *stellte bloß, bloßgestellt, vb. (h)* **I.** *tr.* a demasca; a divulga; a descoperi. **II.** *tr.* şi *refl.* **1.** a (se) compromite; a (se) face ridicol; **js. Namen ~** a compromite numele cuiva. **2.** a (se) expune; **sich der Gefahr ~** a se expune primejdiei; **sich dem Gelächter ~** a se expune batjocurii.
Bloß|stellung, *-en, f.* demascare; umilire; dare de gol.
bloß|strampeln, *strampelte bloß, bloßgestrampelt (ich stramp(e)le bloß), vb. (h) refl.* a se dezveli dând din picioare; **der Säugling hat sich bloßgestrampelt** sugarul s-a dezvelit dând din picioare.
Blouson [blu'zɔŋ şi blu'zɔ̃:], *-s, -s, m.* bluzon, geacă.
blubbern, *blubberte, geblubbert, vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* şi *intr.* a bolborosi (repede şi neinteligibil). **II.** *intr.* a face efervescenţă.
Blues [blu:z], *-, -, m.* dans lent, blues.
Bluff [şi blœf], *-s, -s, m.* bluf.
bluffen, *bluffte, geblufft*, **blüffen**, *blüffte, geblüfft, vb. (h) tr.* a induce în eroare (prin simulare a unor lucruri neadevărate); **ich lasse mich nicht ~** nu mă las înşelat.
blühen, *blühte, geblüht, vb. (h) intr.* **1.** a înflori, a fi în floare. **2.** *(fig.)* a prospera; **sein Weizen blüht** îi merge bine, prosperă; *(iron.)* **das kann mir auch ~** asta mă poate paşte şi pe mine.
blühend I. *part. prez.* de la blühen. **II.** *adj.* înfloritor, în floare; **im ~(st)en Alter** în floarea vârstei; **~er Unsinn** prostie fără margini.
Blühet *f. sg. (elv.)*, **Blühezeit**, *-en, f.* v. Blütezeit **(1)**.
blühwillig *adj.* care înfloreşte mult.
Blum, *-(e)s, -e, m.* premiu de tragere (cu arma).
Blümchen, *-s, -, n. (dim.* de la Blume) floricică, floricea.
Blümchenkaffee, *-s, -s, m. (fam.)* cafea foarte slabă, subţiată.
Blume, *-n, f.* **1.** floare (şi *fig.)*; înfloritură, floare desenată; **künstliche ~** floare artificială; **welke ~n** flori ofilite; **durch die ~ sprechen** (sau **reden)** a vorbi, a spune ceva pe ocolite; **die ~ der Jugend** floarea tinereţii; **jm. ~n auf den Weg streuen** a face cuiva viaţa plăcută. **2.** buchet (al vinului). **3.** spuma berii. **4.** *(vân.)* coadă de iepure; vârful cozii la vulpe şi lup. **5.** *(text.)* fulg. **6.** *(fig.)* frumuseţe, gingăşie. **7.** *(mine)* afloriment (la zăcămintele metalifere). **8.** *(tăb.)* floare, depunere de acid elagic pe piele. **9.** premiu de tragere (cu arma).
Blümelein, *-s, -, n. (poet.) (dim.* de la Blume) floricică, floricea.
Blumen, *-s, -, m. (reg.)* **1.** culme (a frumuseţii). **2.** venit al unei moşii, ferme etc. **3.** scuturătură, căzătură de fân.
blümeln, *blümelte, geblümelt (ich blüme(e)le), vb. (h) tr.* a zbura din floare în floare.
blümen, *blümte, geblümt, vb. (h) tr.* a împodobi cu flori (pictate sau brodate).
Blumen|arrangement [-arãʒəmã:], *-s, -s, n.* aranjament floral.
Blumen|au, *-en, f.* livadă înflorită.
Blumen|aus|stellung, *-en, f.* expoziţie de flori.
Blumen|bau, *-(e)s, m. sg.* cultură a florilor, floricultură.
Blumenbeet, *-(e)s, -e, n,* strat de flori.
Blumenbinderin, *-nen, f.* florăreasă (cu studii de specialitate).
Blumenbinse, *-n, f. (bot.)* roşăţea *(Butomus umbellatus)*.
Blumenblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* petală.
Blumenbörse, *-n, f. (com.)* bursă de flori.
Blumenbrett, *-(e)s, -er, n.* etajeră de flori, suport pentru ghivece, jardinieră.
Blumenbüschel, *-s, -, n.* legătură de flori.
Blumendecke, *-n, f.* covor de flori.
Blumendraht, *-(e)s, -drähte, m.* sârmă pentru flori.
Blumenduft, *-(e)s, -düfte, m.* mireasmă, parfum a(l) florilor.
Blumen|erde, *-n, f.* pământ de flori.
Blumenfest, *-(e)s, -e, n.* serbare a florilor.
Blumenfliege, *-n, f. (entom.)* muscă-de-flori *(Anthomyidae)*.
Blumenflor, *-s, -e, m. (poet.)* bogăţie, abundenţă de flori.
Blumenflur, *-en, f.* v. Blumenau.
Blumenfrau, *-en, f.* florăreasă.
Blumenfreund, *-(e)s, -e, m.* iubitor de flori.
Blumenfülle *f. sg.* v. Blumenflor.
Blumenfurnir, *-s, -e, n.* furnir cu înflorituri.
Blumengarten, *-s, -gärten, m.* grădină de flori.
Blumengärtner, *-s, -, m.* grădinar, cultivator de flori.
Blumengärtnerei, *-en, f.* grădinărie cu flori.
Blumenge|hänge, *-s, -, n.* ghirlandă de flori.
Blumengeruch, *-(e)s, -rüche, m.* v. Blumenduft.
Blumengeschäft, *-(e)s, -e, n.* florărie.
Blumengewinde, *-s, -, n.* v. Blumengehänge.
Blumengöttin *f. sg.* zeiţa florilor, Flora.
Blumengras, *-es, -gräser, n.* iarbă decorativă.
Blumenhändler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* florar, florăreasă, negustor(-oare) de flori, comerciant(ă) de flori.
Blumenhandlung, *-en, f.* v. Blumengeschäft.
Blumenkäfer, *-s, -, m.* bondar, gândac de flori.
Blumenkasten, *-s, -kästen, m.* lădiţă de flori.
Blumenkelch, *-(e)s, -e, m. (bot.)* caliciu, potir.
Blumenkenner, *-s, -, m.* cunoscător, specialist în flori.
Blumenkette, *-n, f.* ghirlandă, lanţ de flori.
Blumenknospe, *-n, f. (bot.)* boboc de floare.
Blumenkohl, *-(e)s, -e, m. (bot.)* conopidă *(Brassica oleracea var. botrytis)*.
Blumenkorb, *-(e)s, -körbe, m.* **1.** coş pentru transportul florilor. **2.** coş de flori ornamental.
Blumenkorso, *-s, -s, m.* bătaie cu flori (în carnavalul de la Nisa).
Blumenkranz, *-es, -kränze, m.* coroană, cunună de flori.
Blumenkrippe, *-n, f.* jardinieră (la mai multe etaje).
Blumenkronblatt, *-(e)s, -blätter, n.* v. Blumenblatt.
Blumenkrone, *-n, f.* **1.** *(bot.)* corolă. **2.** coroană de flori.
Blumenladen, *-s, -läden* (şi *-), m.* v. Blumengeschäft.
Blumenlese, *-n, f.* **1.** culesul florilor. **2.** *(fig.)* antologie, culegere, florilegiu.
Blumenliebhaber, *-s, -, m.* v. Blumenfreund.
Blumenliebhaberei, *-en, f.* dragoste, pasiune pentru flori.
Blumenmädchen, *-s, -, n.* florăreasă, buchetieră.
Blumenmaler, *-s, -, m.* pictor de flori.
Blumenmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piaţă de flori.
Blumenmonat, *-(e)s, m. sg.* luna mai, florar.
Blumenmuster, *-s, -, n.* motiv floral; model cu flori (la broderii).
Blumen|nymphe, *-n, f. (ornit.)* colibri.
Blumen|öl, *-(e)s, -e, n.* v. Blütenöle.
Blumenpflege *f. sg.* creştere a florilor, florărit.
Blumenpolyp, *-en, -en, m. (zool.)* polip antozoar.
Blumenpracht *f. sg.* belşug, splendoare de flori.
Blumenrabatte, *-n, f.* strat cu flori.
blumenreich *adj.* bogat în flori, plin de flori.
Blumen|reich, *-(e)s, -e, n.* împărăţie a florilor.
Blumenrohr, *-(e)s, -e, n. (bot.)* belşiţă *(Canna indica)*.
Blumenröhre, *-n, f. (bot.)* pistil.
Blumenschaft, *-(e)s, -schäfte, m. (bot.)* tulpină.
Blumenscheide, *-n, f. (bot.)* teacă a florii, spată.
Blumenschmuck, *-(e)s, m. sg.* podoabă de flori.
Blumenseife, *-n, f.* săpun cu miros de flori.
Blumen|sprache, *-n, f.* limbaj al florilor.
Blumen|stand, *-(e)s, -stände, m.* stand de flori, chioşc de flori.
Blumen|ständer, *-s, -, m.* jardinieră, etajeră pentru flori.
Blumen|staub, *-(e)s, m. sg.* polen.
Blumen|stiel, *-(e)s, -e, m. (bot.)* peduncul.
Blumen|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* ghiveci (cu floarea înflorită), sacsie.
Blumen|strauß, *-es, -sträuße, m.* buchet de flori.
Blumen|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(hort.)* strat de flori. **2.** *(arte)* flori.
Blumenteppich, *-s, -e, m.* covor de flori.
Blumentopf, *-(e)s, -töpfe, m.* ghiveci de flori.
Blumen tragend *adj. (bot.)* florifer, purtător de flori.
Blumenvase [-va:zə], *n. f.* vază de flori.
Blumenverkäuferin, *-nen, f.* florăreasă, vânzătoare de flori.
Blumenwanze, *-n, f. (entom.)* ploşniţa-florilor *(Pentatomidae)*.
Blumenwerk, *-(e)s, -e, n.* ornamentaţie, aranjamente de flori.
Blumenwiese, *-n, f.* pajişte cu flori.
Blumenzeit *f. sg.* epoca florilor, primăvara.
Blumenzierat, *-(e)s, -e, m.* v. Blumenschmuck.
Blumenzucht, *-en, f.* cultură a florilor, floricultură.
Blumenzüchter, *-s, -, m.* cultivator de flori, floricultor.
Blumenzwiebel, *-n, f. (bot.)* bulb (de floare).
blümerant *adj.* ameţit; **mir wird ganz ~ vor den Augen** mi se face negru înaintea ochilor.
blumicht *(inv.)*, **blumig** *adj.* cu flori, înflorat.
Blumistik *f. sg.* floricultură.
Blümlein, *-s, -, n.* v. Blümchen, Blümelein.
Blumziemer, *-s, -, n. (vân.)* parte a muşchiului de la spinarea vânatului.
Blüs|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Bluse) bluziţă, bluzişoară.
Bluse, *-n, f.* **1.** bluză; ie. **2.** cămaşă de protecţie. **3.** *(mil.)* tunică.
blusen, *bluste, geblust (du, er blust) vb. (h) intr.* a sta lejer deasupra taliei, ca o bluză.
blusen|artig, **blusig** *adj.* ca o bluză, în formă de bluză.
Blut, *-(e)s, n. sg.* **1.** sânge; **ein Tropfen ~** o picătură de sânge; *(fig.)* **bis zum letzten Tropfen ~** până la ultima picătură de sânge; **alles ~ wich aus seinem Gesicht** a îngălbenit de tot, a pălit; s-a făcut alb ca varul; **das ~ schoss ihm ins Gesicht (vor Zorn)** i s-a urcat sângele la cap (de mânie); **das ~ steigt ihm in die Wangen** sau **(ins Gesicht)** (se) inroşeşte; *(biol.)* **arterielles ~** sânge arterial; *(fig.)* **jn. bis aufs ~ quälen** (sau **peinigen)** a chinui pe cineva la sânge; **durch ~ und Eisen** prin fier şi sânge; **er liegt in seinem eigenen ~** zace scăldat în sânge, este rănit mortal; **das ist mit ~ befleckt** (sau **daran klebt ~)** (şi *fig.)* e pătat de sânge; **seine Hände sind mit ~ besudelt** (şi *fig.)* mâinile îi sunt pătate de sânge; *(fig.)* **mit ~ geschrieben** scris cu sânge; *(fig.)* **er schwitzt ~** îl trec

sudori reci; ~ **spucken** a scuipa sânge, a tuşi cu sânge; **für etwas** (sau **jn.**) ~ **vergießen** a-şi da sângele pentru ceva (sau cineva); **Gut und** ~ **einsetzen** a risca, a sacrifica totul, a pune totul în joc; **er vergoss** (sau **er ließ**) **sein** ~ **fürs Vaterland** şi-a dat viaţa pentru patrie; **ein Gesicht wie Milch und** ~ o faţă foarte tânără; *(fig.)* ~ **geleckt haben** a fi prins gustul. **2.** sânge, fire, temperament; **er hat feuriges, heißes** ~ are sânge fierbinte, se înfierbântă repede; **sie ist noch ein junges** ~ e încă foarte tânără; **ein unschuldiges** ~ un biet nevinovat; **kalten ~es der Gefahr entgegensehen** a privi pericolul cu sânge rece; **er hat ruhiges** ~ are o fire liniştită; **nur ruhig** ~! stai liniştit, nu te enerva!; **böses** ~ **machen** a face sânge rău; **er ist ohne** ~ n-are temperament; **das muss dir in Fleisch und** ~ **übergehen** trebuie să-ţi intre în sânge; ~ **und Wasser schwitzen** a trece (pe cineva) toate sudorile; **das liegt ihm im** ~ i-e înnăscut, ţine de firea lui. **3.** sânge, origine, descendenţă, neam, specie, fel; **Bande des ~es** legătură de sânge; **er ist mein Fleisch und** ~ e din carnea şi din sângele meu; **von edlem ~(e)** de neam nobil, de origine nobilă; **blaues** ~ sânge albastru, nobil; **das** ~ **verleugnet sich nicht** sângele apă nu se face. **4.** roşeaţă; **das** ~ **der Abendsonne** roşeaţa soarelui care apune, roşeaţa, purpuriul amurgului; **Korallen ersten ~es** corali de culoarea cea mai frumoasă. **5.** sevă, suc; ~ **der Reben** suc de struguri, vin.

Blut|abgang, *-(e)s, -gänge, m.* pierdere de sânge, hemoragie.

Blut|acker, *-s, -äcker, m. (bibl.)* ogorul sângelui.

Blut|ader, *-n, f.* vas sanguin.

blut|ähnlich *adj.* ca sângele.

Blut|alko|hol, *-(e)s, m. sg.* alcool în sânge.

Blut|ampfer, *-s, -, m. (bot.)* drăgăvei *(Rumex sanguineus)*.

Blut|andrang, *-(e)s, m. sg.* congestie; ~ **nach dem Gehirn** congestie cerebrală.

Blut|apfelsine, *-n, f. (bot.)* portocală sangvină, sângerie, roşie *(Citrus aurantium)*.

blut|arm[1] *adj. (med.* şi *fig.)* anemic.

blut|arm[2] *adj.* sărac lipit.

Blut|armut *f. sg.* **1.** anemie. **2.** slăbiciune. **3.** paliditate, paloare.

blut|artig *adj.* ca sângele; hematic.

Blut|astrild, *-(e)s, -e, m.* v. Blutfink.

Blut|auf|frischung, *-en, f. (zool., biol.)* împrospătare a sângelui, regenerare a rasei (la animale).

Blut|auge, *-s, -n, n.* **1.** *(bot.)* şapte-degete *(Comarum palustre)*. **2.** *(med.)* hemoftalmic.

Blut|ausleerung, *-en, f.* **1.** lăsare de sânge. **2.** pierdere de sânge, sângerare.

Blut|auswurf, *-(e)s, m. sg. (med.)* hemoptizie, scuipare de sânge.

Blutbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie de sânge, măcel, carnagiu.

Blutbahn *f. sg.* circulaţia sângelui.

Blutbank, *-en, f.* centru de colectare a sângelui.

Blutbann, *-(e)s, m. sg. (jur., ist.)* jurisdicţie criminală.

Blutbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* băcan *(Haematoxylon campechianum)*.

blutbefleckt *adj.* **1.** pătat, murdar de sânge; însângerat. **2.** *(fig.)* vinovat de moartea cuiva, cu mâinile pline de sânge.

Blutbe|hälter, *-s, -, m.* **1.** vas pentru sânge. **2.** *(anat.; înv.)* sinus venos.

Blutbereitung *f. sg.* v. Blutbildung.

blutbeschmiert *adj.* plin de sânge; **ein ~es Gesicht** o faţă plină de sânge.

Blutbeule, *-n, f.* v. Blutgeschwulst.

Blutbild, *-(e)s, -er, n. (med.)* hemogramă.

blutbildend *adj. (med.)* hematopoietic.

Blutbildung, *-en, f. (med.)* hematopoieză.

Blutbirne, *-n, f.* pară roşiatică, sângerie.

Blutblase, *-n, f.*, **Blutbläs|chen**, *-s, -, n. (med.)* veziculă hemoragică.

Blutbrechen, *-s, n. sg. (med.)* hematemeză.

Blutbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* hematocel.

Blutbuche, *-n, f. (bot.)* fag-roşu *(Fagus silvatica atrorubens)*.

Blutbühne, *-n, f.* eşafod.

Blutbürge, *-n, -n, m.* garant cu capul.

Blutdruck, *-(e)s, m. sg. (med.)* tensiune arterială; **erhöhter** ~ hipertensiune arterială.

Blutdruckmesser, *-s, -, m.* aparat de măsurat tensiunea arterială.

blutdrucksenkend *adj. (med.)* care face să scadă tensiunea arterială, hipotensiv.

blutdruck|steigernd *adj. (med.)* care face să crească tensiunea arterială, hipertensor.

Blutdurst, *-(e)s, m. sg. (fig.)* sete de sânge, cruzime.

blutdürstig *adj. (fig.)* setos de sânge, sângeros, crud.

Blutdürstige, *-n, -n (ein Blutdürstiger), m.* tiran; fiară; vampir.

Blüte, *-n, f.* **1.** *(bot.)* floare; **männliche** ~ floare masculă; **weibliche** ~ floare femelă; **ein Baum voller ~n** un pom plin de flori; *(fig.)* **er sucht aus jeder** ~ **Honig zu saugen** caută peste tot avantajele; *(fig.)* **die Sache trieb dann sonderbare** (sau **wunderliche**) **~n** acţiunea, chestiunea a luat apoi o întorsătură ciudată. **2.** înflorire; **in ~n stehen** a înflori; *(fig.)* **zur** ~ **erheben** a dezvolta. **3.** *(fig.)* epocă de înflorire, stare înfloritoare, apogeu, culme, floare; **die** ~ **Roms** epoca de înflorire a Romei; **in der** ~ **seines Alters** în floarea vârstei; **in der** ~ **des Glücks** în culmea fericirii. **4.** *(fig.)* odor, comoară; **Ihre Tochter ist eine holde** ~ fata dv. este o comoară. **5.** *(fig.)* floare, elită; **die** ~ **der Jugend** elita tinereţii. **6.** *(med.)* eczemă, erupţie pe piele; **sein Gesicht ist voller ~n** faţa lui e plină de eczemă. **7.** *(argou)* bani falşi; **er wurde gefasst, als er ~n ausgab** a fost prins în timp ce plătea cu bani falşi. **8.** *(fam.)* gafă.

Blut|egel, *-s, -, m. (zool.)* lipitoare *(Hirudo medicinalis)*; ~ **ansetzen** a pune lipitori.

bluten, *blutete, geblutet (du blutest, er blutet), vb. (h) intr.* **1.** a sângera; **er blutet aus der Nase** îi curge sânge din nas; **die Hand blutet** mâna sângerează; *(fig.)* **mit ~dem Herzen** cu durere în suflet; fără plăcere, constrâns. **2.** *(fig.;* cu *für)* a-şi vărsa sângele, a se jertfi (pentru...). **3.** a se roşi. **4.** *(despre plante)* a secreta; **der Baum blutet** curge răşina din copac; **die Rebe blutet** viţa de vie asudă. **5.** a pierde culoarea, a se decolora. **6.** *(fam.)* a plăti, a da socoteală; **er wird** ~ **müssen** va trebui s-o plătească scump.

Blüten|achse, *-n, f. (bot.)* ax floral.

Blütenbiologie *f. sg. (bot.)* biologie florală.

Blütenblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* v. Blumenblatt.

Blütenboden, *-s, -böden, m. (bot.)* receptacul.

Blütendeckblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* foilol involucral, bractee.

Blütendiagramm, *-s, -e, n. (bot.)* diagramă a florii.

Blütendimorphismus, *m. sg. (bot.)* dimorfism floral.

Blütendolde, *-n, f. (bot.)* floare umbeliformă.

Blütenduft, *-(e)s, -düfte, m.* mireasmă, miros de flori.

Blütenformel, *-n, f. (bot.)* formulă a florii.

Blütengrundriss, *-es, -e, m. (bot.)* schiţă a florii.

Blütenhonig, *-s, m. sg.* miere de flori.

Blütenhülle, *-n, f. (bot.)* înveliş floral.

Blütenkalender, *-s, -, m. (bot.)* calendar de înflorire al florilor, calendar al florilor.

Blütenkelch, *-(e)s, -e, m. (bot.)* caliciu, potir.

Blütenknospe, *-, f. (bot.)* boboc, mugure (de floare).

Blütenkolben, *-s, -, m. (bot.)* cocean, spadice.

Blütenkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (bot.)* capitul floral.

Blütenkorb, *-(e)s, -körbe, m.*, **Blütenkörbchen**, *-s, -, n. (bot.)* antodiu, inflorescenţă în formă de cuib.

Blütenkranz, *-es, -kränze, m.* cunună, coroană de flori.

Blütenlese *f. sg. (fig.)* culegere de panseuri şi sentinţe; antologie.

blütenlos *adj.* fără flori.

Blüten|öl, *-(e)s, -e, n. (chim.)* ulei eteric extras din flori.

Blütenpflanzen *pl. (bot.)* fanerogame; **bedecktsamige** ~ angiosperme; **nacktsamige** ~ gimnosperme.

blütenrein *adj.* perfect curat, alb(ă) ca neaua; *(fam.)* **eine** ~ **Weste haben** a nu fi comis nimic rău, a avea cămaşa curată.

Blütenschaft, *-(e)s, -schäfte, m. (bot.)* peduncul floral.

Blütenscheide, *-n, f. (bot.)* teacă florală.

Blüten|stand, *-(e)s, -stände, m.* inflorescenţă.

Blüten|stand|stiel, *-(e)s, -e, m. (bot.)* peduncul.

Blüten|stängel, *-s, -, m.* tulpină florală.

Blüten|staub, *-(e)s, m. sg. (bot.)* polen.

Blüten|staubkorn, *-(e)s, -körner, n.* granulă, bobiţă de polen.

Blüten|stecher, *-s, -, m. (entomol.)* gărgăriţă, gândac-de-măr *(Anthonomus)*.

Blüten|stiel, *-(e)s, -e, m. (bot.)* pedicel.

Blut|entnahme, **Blut|entziehung** *f. sg. (med.)* luare, recoltare de sânge; sângerare.

Blütentraube, *-n, f. (bot.)* racem.

Blütentraum, *-(e)s, -träume, m. (poet.)* vis minunat, mirific; *(în expr.)* **nicht alle Blütenträume reifen** nu se împlinesc toate visele.

blütenweiß *adj.* alb (ca neaua).

Blüteperiode, *-n, f.* v. Blütezeit.

Bluter, *-s, -, m. (med.)* hemofilic.

Blut|ergießung, *-en, f.*, **Blut|erguss**, *-es, -güsse, m. (med.)* hematom.

Bluter|krankheit *f. sg. (med.)* hemofilie.

blut|erzeugend *adj.* care produce sânge, hematopoietic.

Blut|erzeugung *f. sg.* v. Blutbildung.

Blütezeit, *-en, f.* **1.** (perioadă de) înflorire. **2.** *(fig.)* epocă de prosperitate, apogeu.

Blutfarbe, *-n, f.* culoare a sângelui.

blutfarben, **blutfarbig** *adj.* **1.** de culoarea sângelui, sângeriu. **2.** hematoid.

Blutfarb|stoff, *-(e)s, -e, m. (biol.)* hemoglobină.

Blutfaser|stoff, *-(e)s, m. sg. (biol.)* fibrină.

Blutfeind, *-(e)s, -e, m.* duşman de moarte.

Blutfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp de luptă.

Blutfink, *-en, -en, m. (ornit.)* cinteză, cintiţă africană *(Lagonosticta brunneiceps)*.

Blutfleck, *-(e)s, -e, m.* pată de sânge.

Blutfluss, *-es, m. sg.* hemoragie.

blutflüssig *adj.* care are hemoragie, hemoragic.

Blutflüssigkeit *f. sg. (biol.)* plasmă sanguină.

blutfluss|stillend *adj. (med.)* hemostatic.

blutfremd *adj.* străin de neam.

Blutgang, *-(e)s, m. sg. (med.)* scurgere de sânge.

blutgebunden *adj.* înrudit, rudă de sânge.

blutgedüngt *adj. (poet.)* muiat, scăldat în sânge; **~er Boden** pământ scăldat în sânge.

Blutgefäß, *-es, -e, n. (anat.)* vas de sânge, sanguin.

Blutgefäß|erweiterung, *-en, f. (med.)* vasodilataţie.

Blutgefäßlehre *f. sg. (anat.)* angiologie.

Blutgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** preţ al sângelui (vărsat). **2.** bani primiţi pentru descoperirea crimei. **3.** *(fig.)* bani obţinuţi prin stoarcere, prin jefuire, prin jupuire, prin jecmănire.

Blutgericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal pentru criminalitate.

Blutgerinnsel, *-s, n. sg. (med.)* cheag, coagul de sânge.

Blutgerinnung *f. sg. (med.)* coagulare a sângelui.

Blutgerüst, *-(e)s, -e, n.* eşafod.

Blutgeschwulst, *-schwülste, f.* umflătură care apare la un hematom.

Blutgeschwür, *-s, -e, n.* **1.** furuncul, abces. **2.** *(fam., glumeţ)* cocteil din lichior de ouă şi lichior de cireşe.

Blutgesetzgebung *f. sg.* legislaţie nemiloasă, sângeroasă.

blutgetränkt *adj.* îmbibat de sânge.

Blutgier *f. sg.* sete de sânge.

blutgierig *adj.* gata de a vărsa sânge, sângeros.

Blutglanz *f. sg. (tăb.)* lustru de sânge.

Blutgruppe, *-n, f.* grupă sanguină.

Blutgruppen|untersuchung, *-en, f. (med.)* analiză, determinare a grupei sanguine.

Bluthänfling, *-s, -e, m. (ornit.)* cânepar *(Carduelis cannabina)*.

Blut|harn, *-(e)s, m. sg. (med.)* urină cu sânge, sanguinolentă, hematurică.

Blut|harnen, *-s, n. sg. (med.)* hematurie.

Blut|hochdruck, *-(e)s, m. sg. (med.)* tensiune arterială mărită, hipertensiune.

Blut|hochzeit *f. sg. (ist.)* măcel; *(în expr.)* **die Pariser** ~ noaptea Sf. Bartolomeu.

Blut|holz, *-es, n. sg. (bot.)* v. Blutbaum.
Blut|hund, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(vân.)* (câine) limier. **2.** *(fig.)* tiran sângeros.
Blut|husten, *-s, m. sg.* tuse cu sânge, hemoptizie.
blutig *adj.* **1.** cu sânge, de sânge; sângerând; ~ **machen** a păta, a mânji cu sânge. **2.** sângeros, crunt; ~ **schlagen** a bate până la sânge, a umple pe cineva de sânge. **3.** *(fig.)* complet, total; **ein ~er Laie** un diletant lamentabil; **es ist ~er Ernst** este un lucru foarte serios.
blutjung *adj.* foarte tânăr, tânăr de tot.
Blutklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoi-roșu *(Trifolium pratense* L.).
Blutklumpen, *-s, -, m.* cheag de sânge.
Blutkohl, *-(e)s, m. sg. (bot.)* varză-roșie *(Brassica oleracea var. capitata f. rubra).*
Blutkohle *f. sg.* cărbune animal (preparat din sânge).
Blutkolik, *-en, f.* colici hemoragice.
Blutkonserve [-və], *-n, f.* conservă de sânge, sânge conservat.
Blutkoralle, *-n, f.* coral, mărgean roșu.
Blutkörperchen, *-s, -, n. (anat.)* globulă de sânge; **rote** ~ globule roșii de sânge, hematii; **weiße** ~ globule albe, leucocite.
Blutkörperchen|senkungsgeschwindigkeit *f. sg. (med.)* viteza de sedimentare a hematiilor.
blutkrank *adj.* cu sânge bolnav; *(pop.)* sifilitic.
Blutkrankheit *f. sg.* boală a sângelui; *(pop.)* sifilis.
Blutkraut, *-(e)s, -kräuter, n.* nume al mai multor plante hemostatice sau de culoarea sângelui.
Blutkrebs, *-es, m. sg. (med.)* leucemie.
Blutkreislauf, *-(e)s, m. sg.* circulație a sângelui.
Blutkuchen, *-s, -, m.* sânge coagulat.
Blutlache, *-n, f.* baltă, lac de sânge.
Blutlassen, *-s, n. sg. (med.)* sângerare, lăsare (sau luare) de sânge.
Blutlauf, *-(e)s, m. sg.* v. Blutkreislauf.
Blutlaugensalz, *-es, -e, n. (chim.; pop.)* ferocianură de potasiu; **gelbes** ~ ferocianură galbenă de potasiu; **rotes** ~ ferocianură roșie de potasiu.
Blutlaus, *-läuse, f. (entom.)* purice-roșu, purice-lânos (de copaci) *(Schizoneura lanigera).*
blutlechzend *adj.* v. blutrünstig.
blutleer *adj.* v. blutlos.
Blutleere *f. sg.* lipsă de sânge, anemie.
Blutlehre *f. sg.* hematologie.
blutlos *adj.* (și *fig.*) fără sânge, anemic.
Blutmal, *-(e)s, -e, n. (înv.)* v. Muttermal.
Blutmangel, *-s, m. sg.* lipsă de sânge, anemie.
blutmäßig, *-adj.* v. blutsmäßig.
Blutmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de sânge (ca nutreț, îngrășământ).
Blutmensch, *-en, -en, m.* om sângeros, setos de sânge; barbar, canibal.
Blutmilchen, *-s, n. sg. (vet.)* boală a vacilor (inflamația ugerului) în timpul căreia laptele lor este amestecat cu sânge.
blutmüde *adj.* mort de oboseală.
Blut|opfer, *-s, -, n.* jertfă sângeroasă.
Blut|orange [-oraŋʒə și -orã:ʒə], *-n, f.* portocală sângerie, roșie.
Blut|orden, *-s, -, m.* ordin al sângelui (decorație nazistă).
Blutpeterlein, *-s, -, n.* v. Blutschierling.
Blutpfirsich, *-s, -e, m.* piersică roșiatică.
Blutpfropf, *-(e)s, -e, m.* v. Blutgerinnsel.
Blutplättchen, *-s, -, n. (biol.)* lamelă sanguină.
Blutprobe, *-n, f.* **1.** *(ist.)* formă de ordalie. **2.** *(med.)* sânge recoltat pentru analiză.
Blutrache, *-n, f.* răzbunare a unui omor, vendetă.
Bluträcher, *-s, -, m.* răzbunător al unui omor.
Blutrat, *-(e)s, -räte, m.* consiliu pentru probleme de criminalitate.
Blutrausch, *-(e)s, -räusche, m. (fig.)* beție de sânge, dorință de omor, pasiune criminală.
Blutregen, *-s, -, m.* ploaie de sânge.
Blutregierung, *-en, f.* domnie sângeroasă.
blutreich *adj.* sanguin(olent), bogat în sânge.
blutreinigend *adj.* depurativ, care curăță sângele.
Blutreinigung *f. sg. (med.)* depurație, curățare a sângelui.
Blutreinigungsmittel, *-s, -, n. (med.)* depurativ.
Blutreizker, *-s, -, m. (bot.)* roșcovă *(Lactarius deliciosus).*
Blutrichter, *-s, -, m.* **1.** judecător de crime. **2.** călău, gâde.
blutrot *adj.* roșu ca sângele; sângeriu; **er wurde** ~ s-a (sau a) roșit; i s-a urcat sângele la cap.
Blutröslein, *-s, -, n.* trandafir roșu.
Blutruhr *f. sg. (med.)* dizenterie.
blutrünstig *adj.* **1.** setos de sânge, sângeros. **2.** echimozat.
Blutrünstigkeit *f. sg.* **1.** sete de sânge; ~ **der Darstellung** caracter necruțător, sângeros al reprezentării, al ilustrației. **2.** bătaie până la sânge; aspect însângerat, rănit al cuiva.
blutsauer *adj. (fam.)* chinuit, foarte anevoios, cu chiu, cu vai; **es sich** *(dat.)* ~ **werden lassen** a suferi în mod cumplit.
Blutsäufer, *-s, -, m.* băutor de sânge.
blutsaugend *adj.* **1.** care suge sângele. **2.** *(fig.)* exploatator.
Blutsauger, *-s, -, m.* **1.** lipitoare. **2.** vampir. **3.** *(fig.)* exploatator, vampir, tiran.
Blutsaugerei *f. sg. (fig.)* exploatare, vampirism.
blutsaugerisch *adj. (fig.)* exploatator.
Blutsbande *pl.* legătură de sânge.
Blutsbruder, *-s, -brüder, m. (fig.)* frate de cruce; **sie wurden Blutsbrüder** s-au legat frați de cruce.
Blutsbruderschaft *f. sg.* frăție de cruce.
Blutschande *f. sg. (jur.)* incest.
Blutschänder, *-s, -, m. (jur.)* persoană incestuoasă, autor al unui incest.
blutschänderisch *adj. (jur.)* incestuos.
blutscheu *adj.* hematofob, care se îngrozește de sânge.
Blutscheu(e) *f. sg.* hematofobie.
Blutschierling, *-s, -e, m. (bot.)* cucută *(Copium maculatum).*
Blutschnee, *-s, m. sg. (bot.)* zăpadă roșie cauzată de alga *Chlamydomonas nivalis.*
Blutschöffe, **Blutschöppe**, *-n, -n, m. (jur.)* asesor la tribunalul pentru judecarea crimelor.
Blutschuld, *-en, f. (poet.)* omucidere, omor, crimă; ~ **auf sich laden** a se face vinovat de vărsare de sânge.
Blutschwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* **1.** ciupercă care crește pe trunchiul stejarilor *(Fistulina).* **2.** *(med.)* hemagiom.
Blutschwär, *-(e)s, -e, m. (reg.)* furuncul.
Blutschweiß, *-es, m. sg.* sudoare de sânge.
Blutsee, *-s, -n, m.* aglomerare de alge roșii.
Blutsenkung, *-en, f.* sedimentare a sângelui.
Blutserum, *-s, -ren* și *-ra, n. (biol.)* ser sanguin.
Blutsfreund, *-(e)s, -e, m.* **1.** rudă de sânge. **2.** prieten intim.
Blutsfreundschaft, *-en, f.* **1.** rudenie de sânge. **2.** prietenie intimă.
blutsgemäß, **blutsmäßig** *adj.* conform cu sângele.
Blut|speien, *-s, n. sg. (med.)* hematemeză, vomitare cu sânge.
Blut|spender, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* donator(-oare) de sânge.
Blut|spucken, *-s, n. sg. (med.)* hemoptizie.
Blut|spur, *-en, f.* urmă de sânge.
Blut|stau|ung, *-en, f. (med.)* stază sanguină.
Blut|stein, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(mineral.)* blutstein. **2.** *(constr.)* hematită roșie (material de șlefuit).
Blut|steuer, *-n, f. (ist.)* impozit de sânge.
Blut|stillen, *-s, n. sg. (med.)* hemostază.
blut|stillend *adj. (med.)* hemostatic, care oprește sângerarea.
Blut|stillung, *-en, f. (med.)* hemostază, oprire a unei hemoragii.
Blut|stillungsmittel, *-s, -, n.* (medicament) hemostatic.
Blut|stockung, *-en, f.* v. Blutstauung.
Blut|strieme, *-n, f.* dungă de sânge, vânătaie, vârstă de sânge.
Blut|strom, *-(e)s, -ströme, m.* **1.** sângele care circulă în corp. **2.** sângele care se scurge (la o hemoragie puternică).
Bluts|tröpfchen, *-s, -, n.*, **Bluts|tröpfel**, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* al lui Blutstropfen) picătură, picătură mică de sânge. **2.** *(zool.)* specie de fluture *(Zygoenis).* **3.** *(bot.)* nume dat mai multor plante care au mici flori roșii (de exemplu orhideea *Nigritella nigra).*
Bluts|tropfen, *-s, -, m.* picătură de sânge.
Blut|stuhl, *-(e)s, -stühle.* **1.** *(med.)* melenă, scaun cu sânge. **2.** v. Blutgerüst.
Blut|sturz, *-es, -stürze, m.* sângerare masivă pe gură, hemoptizie, hemoragie.
blutsverwandt *adj.* consanguin; înrudit prin sânge.
Blutsverwandte, *-n, -n, (ein Blutsverwandter), m.* și *f.* rudă de sânge.
Blutsverwandtschaft *f. sg.* rudenie de sânge.
Blut|tat, *-en, f. (poet.)* omor, crimă, măcel, faptă sau acțiune sângeroasă.
Blut|taufe *f. sg. (bis.)* botezul sângelui.
Blütte, *-n, f. (reg.)* luminiș.
Blut|transfusion, *-en, f. (med.)* transfuzie de sânge.
blut|treibend *adj.* hemagog, care produce scurgerea sângelui.
blut|triefend *adj.* sângerând, însângerat, plin de sânge.
Blut|tropfen, *-s, m.* picătură de sânge.
Blut|tröpfchen, **Blut|tröpfel**, *-s, -, n.* v. Blutstropfen.
blut|über|strömt *adj.* acoperit de sânge, scăldat în sânge.
Blut|übertragung, *-en, f.* v. Bluttransfusion.
Blut|umlauf, *-(e)s, m. sg.* v. Blutkreislauf.
Blutung, *-en, f.* **1.** sângerare, hemoragie; **innere** ~ hemoragie internă. **2.** *pl.* menstruație. **3.** *(bot.)* eliminare a apei din plantă prin presiune radiculară.
Blutungsdruck, *-(e)s, m. sg. (bot.)* forță a presiunii radiculare.
Blutungs|saft, *-(e)s, -säfte, m. (bot.)* suc eliminat prin presiune radiculară.
blut|unterlaufen *adj.* **1.** echimozat. **2.** *(despre ochi)* însângerat.
Blut|unterlaufung, *-en, f.* sufuziune sanguină, vânătaie.
Blut|untersuchung, *-en, f. (med.)* analiză a sângelui.
Blut|urteil, *-(e)s, -e, n. (înv.)* condamnare la moarte.
Blutvergießen, *-s, n. sg.* vărsare de sânge.
Blutvergiftung, *-en, f. (med.)* septicemie.
blutverkrustet *adj.* încâlcit și cu sânge uscat.
Blutverlust, *-(e)s, -e, m.* **1.** pierdere de sânge. **2.** *(fig.)* pierdere de oameni.
blutverschmiert *adj.* plin de sânge.
Blutversorgung *f. sg.* recoltare de sânge.
Blutvertrag, *-(e)s, -träge, m.* alianță de sânge.
blutvoll *adj.* (și *fig.*) bogat în sânge; voinic, puternic, viguros; vioi, vital.
Blutwallung, *-en, f.* v. Blutandrang.
Blutwärme *f. sg.* temperatură a sângelui.
Blutwasser, *-s, n. sg. (biol.)* limfă, partea apoasă a sângelui, ser.
Blutwässerigkeit *f. sg. (med.)* serozitate.
blutwenig *adj. (fig.)* prea puțin, foarte puțin, mai nimic.
Blutwurst, *-würste, f. (cul.)* cârnat cu sânge, sângerete.
Blutwurz *f. sg. (bot.)* sclipeți *(Potentilla erecta).*
Blut|zeichen, *-s, -, n.* pată, semn de sânge.
Blut|zellen *pl. (biol.)* elemente figurate ale sângelui.
Blutzer, *-s, -, m. (austr.)* **1.** dovleac. **2.** *(fig.)* cap, dovleac, devlă, tigvă. **3.** ploscă. **4.** greșeală.
Blut|zersetzung *f. sg. (med.)* dezagregare a sângelui.
Blut|zeuge, *-n, -n, m.* martir.
Blut|zeugin, *-nen, f.* martiră.
Blut|zirkulation *f. sg.* v. Blutkreislauf.
Blut|zoll, *-(e)s, m. sg.* sacrificiu în vieți omenești; **einen hohen ~ zahlen** a face sacrificii mari în vieți omenești.
Blut|zucker, *-s, m. sg. (med.)* glicemie în sânge.
Blut|zucker|spiegel, *-s, -, m. (med.)* nivel al glicemiei.

Blut|zwang, *-(e)s, m. sg.* dizenterie.
BLZ, *-, f. presc.* de la Bankleitzahl cod al băncii.
b-Moll, *-, n. sg. (muz.)* si becar minor.
Bö, *-en, f. (mar.)* rafală (de vânt).
Boa, *-s, f.* **1.** *(zool.)* boa *(Boa constrictor)*. **2.** boa, fâșie lungă de blană sau de pene purtată de femei în jurul gâtului.
Boabab, *-s, -, m. (bot., rar, înv.)* v. Baobab.
Bob [bɔp], *-s, -s, m.* v. Bobsleigh.
Bob|bahn, *-en, f.* v. Bobsleighbahn.
Bobbel, *-n, f.* bășică de apă, clăbuc.
bobbelig *adj. (reg.)* încet, cumpănit, demn.
bobbeln, *bobbelte, gebobbelt, (ich bobb(e)le), vb. (h) tr.* a face clăbuci; *(impers.)* **es bobbelt** spumegă, clocotește.
bobben, *bobbte, gebobbt, vb. (h) intr. (sport)* a spori viteza bobului (în timpul mersului, prin zvâcnirea înainte a corpului).
bobblig *adj.* v. bobbelig.
Bobby, *-s, -s, m. (fam.)* polițist englez.
Bober, *-s, -, m. (mar.)* indicator maritim plutitor.
Boberelle, *-n, f. (reg.)* v. Judenkirsche.
Bobfahrer, *-s, -, m. (sport)* bober.
Bobine, *-n, f.* **1.** *(tehn., filatură)* bobină, sucală. **2.** *(mine)* tambur de troliu.
Bobinet, *-s, -s, m.*, **Bobinetgewebe**, *-s, -, n. (text.)* pânză subțire și străvezie (de in, bumbac sau mătase), tul, voal.
Bobinetweb|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (text.)* război pentru pânza subțire și străvezie (în rețea), tul, voal.
Bobmeister, *-s, -, m.* campion de bob.
Bobmeisterschaft, *-en, f.* campionat de bob.
Bobo, *-s, -s, m. (fam.)* nebun, caraghios, poznaș.
Bobschlitten, *-s, -, m.* bobsleigh, bob (sanie).
Bobsleigh ['bɔbsle:], *-s, -s, m. (sport)* bob (sanie).
Bobsleighbahn, *-en, f. (sport)* pistă de bob.
Bocher, *-s, -, m.* evreu tânăr; talmudist.
Bock[1], *-(e)s, Böcke, m.* **1.** țap, berbec, căprior, iepure; *(fam.)* **er stinkt wie ein ~** pute ca un țap. **2.** simbol al îndărătniciei, al încăpățânării; **ihn stößt der ~ a)** e încăpățânat; **b)** plânge cu sughițuri; **den ~ melken** a tăia frunze la câini; **den ~ zum Gärtner machen** a da oile în paza lupului; **die Schafe von den Böcken scheiden** a separa pe cei buni de cei răi, a separa grâul de neghină. **3.** (om) încăpățânat, îndărătnic, căpățânos; capsoman. **4.** om greoi, neîndemânatic. **5.** cal nărăvaș. **6.** *(tehn.)* berbec, sonetă. **7.** capră (de trăsură, de tăiat lemne); *(fam.)* **per ~ mitfahren** a călători fără bilet. **8.** capră (de gimnastică); **~ springen** a sări capra. **9.** butuc, călus, scaun de tortură. **10.** țap (de bere). **11.** *(tehn.)* capră (la poduri improvizate), capră-spargheț. **12.** *(fig., în expr.)* greșeală, eroare; **einen ~ schießen** a face o boroboață, o greșeală grosolană, o gafă. **13.** *(fig.)* poftă; **(einen) ~ auf etwas haben** a avea poftă, chef de ceva. **14.** *(av.)* suport (pentru coada sau osiile roților unui avion). **15.** *(mar.)* tun. **16.** tumbă.
Bock[2], *-s, -, n. (pop) presc.* de la Bockbier.
bockbeinig *adj.* încăpățânat, îndărătnic, căpățânos.
Bockbeutel, *-s, -, m.* v. Bocksbeutel.
Bockbier, *-(e)s, -e, n.* bere tare.
Bockbrücke, *-n, f. (constr.)* pod pe capre.
Böckchen, *-s, -, n. (dim.* de la Bock[1]) ieduț; țap mic; iepuraș.
bocken, *bockte, gebockt, vb. (h) intr.* **1.** a împunge (cu coarnele). **2.** a mirosi ca un țap. **3.** *(despre capre, iepuroaice etc.)* a fi în călduri. **4.** *(despre cai)* a se cabra. **5.** *(mar.; despre nave)* a tanga. **6.** *(fig.)* a se încăpățâna, a se îndărătnici.
Bockerl, *-s, -n, n. (austr., pop.)* con de brad.
Bockfell, *-(e)s, -e, n.* piele de țap.
Bockfuß, *-es, -füße, m.* **1.** v. Bockhuf. **2.** *(mitol.)* satir. **3.** *(fam.)* om căruia îi miros picioarele.
bockfüßig *adj.* **1.** cu picioare de capră. **2.** cu picioare urât mirositoare.
Bockhuf, *-(e)s, -e, m. (vet.)* picior de capră.
bockig *adj.* **1.** mirosind a țap, a vier. **2.** *(fig.)* încăpățânat, îndărătnic.
böckig, böckisch *adj.* **1.** încăpățânat; rigid. **2.** lasciv; libidinos.
Bock|käfer, *-s, -, m. (entom.)* scarabeu *(Cerambyx)*.
Bock|kalb, *-(e)s, -kälber, n.* **1.** ied. **2.** pui de căprioară.
Bock|kitz, *-es, -e, n.* v. Bockkalb **(2)**.
Bocklafette, *-n, f. (mil.)* afet de artilerie de munte.
Bockleder, *-s, -, n.* piele de țap.
bockledern *adj.* **1.** de piele de țap. **2.** *(fam.)* plicticos.
Böcklein, *-s, -, n.* v. Böckchen.
Bockleiter, *-n, f. (tehn.)* scară dublă.
Bockmist, *-(e)s, m. sg. (fam.)* prostii, vorbe deșarte.
Bockmühle, *-n, f.* v. Bockwindmühle.
Bockpfeife, *-n, f.* cimpoi.
Bockpfeifer, *-s, m.* cimpoier.
Bocksäge, *-n, f.* ferăstrău de mână, joagăr.
Bocksattel, *-s, -sättel, m.* șa de husar.
Bocks|auge, *-s, -n, n.* (un fel de) scoică.
Bocksäule, *-n, f. (constr.)* contrafișă (la acoperișuri cu un versant).
Bocksbart, *-(e)s, -bärte, m. (bot.)* barba-caprei *(Tragopogon)*.
Bocksbeere, *-n, f. (bot.)* **1.** struguri negri *(Ripes nigrum)* **2.** *(reg.)* lemn-câinesc *(Ligustrum vulgare)*.
Bocksbeutel, *-s, -, m.* **1.** sticlă rotundă plată (pentru vinuri nobile de Franconia). **2.** *(fig.)* indolență, nărav învechit. **3.** scrot de țap.
Bocksbeutelei, *-en, f.* v. Bocksbeutel **(2)**.
bocksbeutelig *adj. (fam., fig.)* meschin.
Bockschemel, *-s, -, m.* capră de ridicare (la caretași).
Bocksdorn, *-(e)s, -e(n), m. (bot.)* cătină-de-garduri *(Lycium halimifolium)*.
Böckser, *-s, m. sg.* greșeală în fabricarea vinului care-l face să miroasă a hidrogen sulfurat.
Bocksfell, *-(e)s, -e, n.* v. Bockfell.
Bocksfuß, *-es, -füße, m.* v. Bockfuß.
Bocksgeile, *-n, f. (bot.)* ouăle-popii *(Himantoglossum hircinum)*.
Bocksgeruch, *-(e)s, -rüche, m.* miros de țap.
Bockshorn, *-(e)s, -hörner, n.* **1.** corn de țap. **2.** *(fig.; în expr.)* **ins ~ jagen** a băga în sperieți, a înfricoșa, a intimida; a ului. **3.** *(tehn.)* ornament metalic în spirală (la uși, ferestre etc.). **4.** *(bot.)* roșcovă.
Bockshornbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* roșcovă *(Ceratonia siliqua)*.
Bockshornklee, *-s, m. sg. (bot.)* schindul *(Trigonelia foenum-graecum)*.
Bockskraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* unghia-găii *(Astragalus glycyphyllos)*.
Bocksleder, *-s, n. sg.* v. Bockleder.
bocksledern *adj.* din piele de țap.
Bocksmelde, *-n, f. (bot.)* spanac sălbatic, tămâiță *(Chenopodium album)*.
Bocks|peterlein, *-s, -, n. (bot.)* pimpinea *(Pimpinella)*.
Bock|springen, *-s, n. sg.* (joc de-a) capra; *(gimnastică)* săritură peste capră.
Bock|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* **1.** *(gimnastică)* săritură peste capră. **2.** mișcare iute și rigidă.
bock|steif *adj.* țeapăn.
Bock|stütze, *-n, f. (tehn.)* coloană cu contrafisă, suport în formă de capră.
Bockwehr, *-en, f. (tehn.)* stăvilar pe capre.
Bockwindmühle, *-n, f.* moară de vânt cu casă rotitoare.
Bockwurst, *-würste, f. (cul.)* cârnăcior picant.
Bodden, *-s, -, m.* **1.** golf (maritim) puțin adânc, aproape închis (la țărmul german al Mării Baltice). **2.** *(reg.)* pământ, sol; teren, teritoriu. **3.** *(reg.)* putină.
boddern, *bodderte, geboddert, vb. (h) intr.* a se bălăci; a merge prin apă.
Bodega, *-s, f.* bodegă, cramă spaniolă.
bödeln, *bödelte, gebödelt (ich böd(e)le), vb. (h) intr.* a țopăi, a dansa grosolan.
Boden, *-s, Böden, m.* **1.** pământ, sol; teren, teritoriu; **Durchlässigkeit des ~s** permeabilitatea solului; **geschütteter ~** pământ transportat; **aufgeweichter ~** pământ, sol, teren muiat; **ausgelaugter ~** sol epuizat; **fruchtbarer ~** sol fertil; **schwerer ~** pământ argilos; **den ~ bearbeiten** a cultiva pământul; **auf feindlichem ~** pe pământ, pe teritoriu dușman; **auf fremdem ~ a)** pe pământ, pe teritoriu străin, în străini; **b)** pe pământul altuia; **der geliebte ~ der Heimat** pământul iubit al patriei; **auf heimatlichem ~** pe pământul natal; **den ~ ebnen** a nivela, a netezi pământul; *(și fig.)* **günstigen ~ finden** a găsi teren favorabil; (și *fig.)* **den ~ (vor)bereiten** a pregăti terenul; *(și fig.)* **an ~ gewinnen** a câștiga teren; **bis auf den ~** până la pământ; **zu ~ fallen** a cădea, a se prăbuși, a se întinde (la pământ); **am ~ liegen** a fi culcat, a zăcea la pământ; *(și fig.)* **jn. zu ~ strecken** (sau **werfen**) a trânti pe cineva la pământ, a da cu cineva de pământ; *(fig.)* **der ~ brannte ihm unter den Füßen** sau **der ~ wurde ihm zu heiß** îi ardea pământul sub picioare; *(fig.)* **der ~ schwankte ihm unter den Füßen** i se clătina pământul sub picioare; **~ fassen** a rămâne locului, a se stabili; **festen ~ unter den Füßen haben a)** *(și fig.)* a sta pe teren solid; **b)** *(fig.)* a fi stăpân pe situație; **wie Pilze aus dem ~ schießen** a se înmulți ca ciupercile; **neue Armeen aus dem ~ stampfen** a scoate armate noi (ca) din pământ; *(av.)* **sich vom ~ heben** a decola; **dem ~ gleich machen** a face una cu pământul, a rade de pe suprafața pământului; **er wäre am liebsten vor Scham in den ~ gesunken** ar fi intrat în pământ de rușine. **2.** pământ; moșie; **den ~ verteilen** a împărți pământurile, moșiile. **3.** podea, dușumea, podină; **der ~ ist mit Teppichen belegt** podeaua este acoperită cu covoare; **steinerner ~** dușumea din lespezi de piatră; **sich auf den ~ setzen** a se așeza pe podea. **4.** fund; **einen ~ in ein Fass setzen** a pune fund unui butoi; **dem Fass den ~ ausstoßen a)** a desfunda un butoi; **b)** *(fig.)* a strica o treabă cu desăvârșire; **der ~ der Kiste** fundul lăzii; **Koffer mit doppeltem ~** geamantan cu fund dublu; **eine Moral mit doppeltem ~** o morală echivocă, șovăitoare; **das schlägt dem Fass den ~ aus!** asta pune capac la toate! asta este culmea! **zu ~ gehen** a coborî, a ajunge pe fund, a se lăsa la fund; **in Grund und ~ verdorben** stricat până în măduva oaselor. **5.** *(fig.)* fundament, bază; punct de vedere; **gemeinsamer ~** bază comună; **auf dem ~ der Erfahrung** bizuindu-se pe experiență, pe baza experienței; **auf dem ~ der Tatsachen** pe baza faptelor; **Handwerk hat goldenen ~** meseria este brățară de aur. **6.** pod (de casă); *(reg.)* hambar; **auf dem ~** în pod; *(fig.)* **Korn auf dem ~ haben** a avea din ce trăi. **7.** *(înv.)* etaj. **8.** *(mar.)* punte de încărcare.
Boden|abdichtung, *-en, f.* zăgăzuire, oprire a apei, izolare a pământului (cu ajutorul unui zăgaz).
Boden|abtragung, *-en, f.* eroziune a solului.
Boden|abwehr, *-en, f. (mil.)* apărare antiaeriană la sol.
Boden|anker, *-s, -, m.* **1.** *(ferov.)* ancoră de fund. **2.** *(hidr.)* ancoraj în pământ.
Boden|anlage, *-n, f.* **1.** *(av.)* instalații pe sol, infrastructură. **2.** *(tel.)* instalație terestră.
Boden|an|strich, *-(e)s, -e, m. (mar.)* pitură, vopsea de carenă.
Boden|anteil, *-(e)s, -e, m.* lot de pământ.
Boden|antenne, *-n, f. (radio.)* antenă de pământ.
Boden|arbeit, *-en, f. (metal.)* prima topire la un cuptor.
Boden|art, *-en, f.* tip de sol, fel de pământ; **bündige ~** pământ coeziv; **feinkörnige ~** tip de pământ cu granulație fină.
Boden|atmung *f. sg.* exalație.
Boden|auflockerung, *-en, f.* afânare a solului.
Boden|aufschließung *f. sg. (constr.)* deschidere a pământului, a solului; descopertă; explorare.
Boden|ausbeutung *f. sg.* exploatare a pământului.
Boden|bakterien [-riən] *pl. (bot.)* bacterii de pământ.
Bodenbalken, *-s, -, m.* grindă de pământ, grindă-talpă.
Bodenbe|arbeitung *f. sg.* **1.** cultură a solului. **2.** cultivare a pământului; **gemeinsame ~** cultivare a pământului în comun.
Bodenbe|arbeitungsmethode, *-n, f.* metodă de cultivare a pământului.
Bodenbebauer, *-s, -, m.* agricultor, țăran.
Bodenbefestigung *f. sg.* **1.** consolidare, întărire, stabilizare a terenului. **2.** tălpuire a încălțămintei.
Bodenbelag, *-(e)s, -läge, m.* podea, pardoseală.

Bodenbenützung *f. sg.* **1.** folosire a pământului. **2.** folosire a podului (de casă); **gemeinsame** ~ folosirea în comun a podului.
Bodenbenützungs|er|hebung *f. sg.* supraveghere, control a(l) cultivării pământului.
Bodenbenutzungsgebühr, *-en, f. (ec.)* redevență pe pământ.
Bodenbenutzungs|plan, *-(e)s, -pläne, m. (ec.)* plan de ocupare a solului.
Bodenberieselung *f. sg. (agr.)* irigare prin stropire, prin aspersiune.
Bodenbeschaffenheit, *-en, f.* structură a solului, calitate, natură a terenului.
Bodenbesitz, *-es, -e, m.* proprietate funciară; **der vergesellschaftete** ~ proprietatea colectivă asupra pământului.
Bodenbesitzreform, *-en, f.* reformă agrară.
Bodenbe|stellung *f. sg. (agr.)* cultivare a pământului.
Bodenbewässerung *f. sg.* irigare a solului.
Bodenbewegung, *-en, f.* **1.** *(constr.)* transport al pământului. **2.** *(geol.)* mișcare tectonică. **3.** mișcare pentru reformă agrară.
Bodenbewirtschaftung *f. sg.* cultivare, gospodărire, exploatare a pământului.
Bodenbohrer, *-s, -, m.* foreză pentru teren.
Bodenbrett, *-(e)s, -er, n.* **1.** scândură de podea. **2.** *(metal.)* placă de model. **3.** *(text.)* placă de sprijin.
Bodenbruch, *-(e)s, -brüche, m.* crăpătură în pământ.
Bodenchemie [-çemi:] *f. sg.* chimia pământului, a solului.
Bodendämpfung, *-en, f. (tel.)* atenuare a undei de sol.
Bodendruck, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(fiz.)* presiune pe fund (a lichidului). **2.** *(geol., mine)* presiune a terenului, a solului. **3.** *(hidr.)* presiune asupra terenului de fundație.
bodendumm *adj. (fam.)* foarte prost, prost de dă în gropi.
Boden|echo [-ɛço], *-s, -s, n. (tel.)* ecou de sol, semnal reflectat de pământ.
Boden|effekt, *-(e)s, -e, m. (av.)* efect al solului.
Boden|effektgerät, *-(e)s, -e, n. (av.)* aparat cu pernă de aer.
Boden|eigenschaft, *-en, f. (geol.)* calitate a pământului.
Boden|einsenkung, *-en, f.* **1.** depresiune de teren. **2.** tasare a terenului.
Boden|eis, *-es, n. sg.* sol înghețat.
Boden|entwässerung *f. sg.* desecare, drenaj a(l) solului.
Boden|er|hebung, *-en, f.* ridicătură de teren, movilă.
Boden|erosion, *-en, f.* eroziune a solului.
Boden|erschöpfung *f. sg.* sleire a pământului.
Boden|ertrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* venit produs de sol, venit funciar; produs agricol.
Boden|erzeugnisse *pl.* produse agricole.
Bodenfenster, *-s, -, n.* fereastră de pod, lucarnă.
bodenfest *adj.* străvechi; împământenit, înrădăcinat.
Bodenfetzen, *-s, -, m.* sfoară, parcelă, petic de pământ.
Bodenfeuchtigkeit *f. sg.* umezeală a solului.
Bodenfeuer, *-s, -, n.* **1.** foc care înaintează pe suprafața solului (la incendii forestiere). **2.** *(forest.)* ardere a semințișului (din jurul unui arbore). **3.** *(av.)* lumină de balizaj. **4.** *(mil.)* foc (de respingere) la sol.
Bodenfläche, *-n, f. (metrol.)* suprafață a terenului (fără construcții); **ein Grundstück mit 1 000 m²** ~ un teren de 1 000 m².
Bodenfliese, *-n, f.* dală.
Bodenfonds, [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m.* fonduri agricole (în bani).
Bodenformation, *-en, f.* compoziție, conformație, alcătuire a solului.
Bodenforscher, *-s, -, m.* cercetător al solului, pedolog.
bodenfrech *adj.* foarte obraznic, foarte impertinent.
Bodenfreiheit *f. sg.* **1.** *(auto.)* distanță minimă, gardă (la sol). **2.** *(tel.)* degajare a terenului (necesară legăturilor pe unde ultrascurte).
Bodenfrost, *-(e)s, -fröste, m.* **1.** *(met.)* îngheț la sol. **2.** *(constr.; hidr.)* înghețare a pământului; **künstlicher** ~ înghețare artificială a pământului.
Bodenfund, *-(e)s, -e, m. (arheol.)* obiect arheologic găsit în sol.
Bodengare *f. sg.* ogor, sol fertilizat.
Bodengas, *-es, -e, n.* gaz natural.
Bodengericht, *-(e)s, -e, n.* laț (de prins păsări) așezat pe pământ.
Bodenge|staltung, *-en, f.* **1.** *(geol.)* structură, textură a solului. **2.** formă, conformație a pământului.
Bodengüte *f. sg.* calitate a pământului.
Bodengymnastik *f. sg.* gimnastică la sol.
Bodenhaftung *f. sg. (auto.)* aderență la sol.
Bodenhaube, *-n, f.* bonetă a femeilor din Suabia.
Bodenherrschaft *f. sg.* stăpânire, posesiune a pământului.
Bodenkammer, *-n, f.* cameră mică la mansardă.
Bodenklasse, *-n, f.* clasă, categorie de pământ.
Bodenkomitees *pl. (ist.)* comitete țărănești.
Bodenkredit, *-(e)s, -e, m.* credit funciar.
Bodenkredit|an|stalt, *-en, f.* institut de credit funciar.
Bodenkreditbank, *-en, f. (ec.)* bancă de credit funciar.
Bodenkreditpfandbrief, *-(e)s, -e, m.* poliță a unui institut de credit funciar.
Bodenkultur *f. sg. (agr.)* cultură a pământului.
Bodenkunde *f. sg.* știință a solurilor, pedologie.
bodenlang *adj.* lung până la podea, la pământ; **ein ~es Abendkleid** rochie lungă de seară.
Bodenleitfähigkeit *f. sg.* conductibilitate a pământului, a solului.
bodenlos *adj.* **1.** foarte adânc, fără fund. **2.** *(fig.)* imens, enorm; nemaipomenit, nemaiauzit; **~e Frechheit** obrăznicie nemaipomenită; **ein ~er Jammer** o jale imensă; *(fig.)* **~es Fass** sac fără fund.
Bodenluftdruck, *-(e)s, m. sg. (met.)* presiune atmosferică la suprafață, la nivelul pământului.
Bodenluke, *-n, f.* ferestruie de pod, lucarnă.
Bodenmangel, *-s, m. sg.* lipsă de pământ.
Bodenmannschaft, *-en, f.* v. Bodenpersonal.
Bodenmassiv, *-s, -e* [-və], *n.* suprafață, întindere de pământ.
Bodenmehl, *-(e)s, -e, n.* feculă.
Bodenmelioration *f. sg.* v. Bodenverbesserung.
Bodenmonopol, *-s, -e, n.* monopol al pământului.
Boden|nebel, *-s, -, m. (met.)* ceață la sol.
Boden|not *f. sg.* **1.** lipsă de pământ. **2.** *(fig.)* foame de pământ.
Boden|nutzung, *-en, f.* utilizare, folosire a pământului; **Urkunde für ewige** ~ act (document) de dare în folosință veșnică a pământului.
Boden|nutzungs|politik *f. sg.* politică agrară.
Bodenpacht, *-en, f.* arendă.
Bodenpersonal, *-s, n. sg. (av.)* personal terestru.
Bodenpflege *f. sg.* îngrijire, protecție a solului.
Bodenphysik *f. sg.* fizica solului.
Bodenplanken *pl. (mar.)* bordaj.
Bodenplatte, *-n, f.* **1.** *(constr.)* dală; placă de pardoseală. **2.** *(electr., tel.)* placă de legare la pământ, priză de pământ în formă de placă. **3.** sașiu de radioreceptor. **4.** *(metal.)* placă de fundație, de bază.
Bodenpolitik, *-en, f.* politică agrară.
Bodenpreis, *-es, -e, m.* prețul pământului.
Bodenprobe, *-n, f.* probă de sol.
Bodenprodukt, *-(e)s, -e, n.* **1.** produs agricol. **2.** *(chim.)* produs de fund, reziduu, precipitat.
Bodenprüfer, *-s, -, m.* dispozitiv, aparat pentru încercarea pământului.
Bodenraum, *-(e)s, -räume, m.* pod (de casă).
Bodenrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept funciar.
Bodenreform, *-en, f. (ec.)* reformă agrară.
Bodenreichtum, *-s, -tümer, m.* bogăție a solului.
Bodenrente, *-n, f. (ec.)* venit funciar, rentă funciară.
Bodensack, *-(e)s, -säcke, m. (reg., cul.)* tobă (de porc) cu sânge.
Bodensatz, *-es, -sätze, m. (chim.)* sediment, depozit.
Bodenschätze *pl.* bogății ale pământului, ale solului.
Bodenschicht, *-en, f. (geol.)* strat.
Bodenschutz, *-es, m. sg.* protecție a solului (împotriva eroziunii etc.).
Bodensenkung, *-en, f.* **1.** *(geol.)* depresiune; sinclinal. **2.** vâlcea; teren povârnit. **3.** tasare a pământului.
Boden|stampfmaschine, *-n, f.* mașină de compactat pământul.
boden|ständig *adj.* **1.** băștinaș, localnic, autohton. **2.** care se găsește pe pământ; **~e Nester** cuiburi așezate pe pământ.
Boden|ständigkeit *f. sg.* caracter autohton.
Boden|stein, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* piatră inferioară (de moară).
boden|stet *adj. (bot.)* care crește numai în anumite feluri de pământ.
Boden|stiege, *-n, f.* v. Bodentreppe.
Boden|streitkräfte *pl. (mil.)* forțe armate terestre.
Bodentemperatur, *-n, f. (met.)* temperatură a solului.
Bodentreppe, *-n, f.* scară spre pod.
Bodentruppen *pl. (av., mil.)* trupe terestre.
Bodenturnen, *-s, n. sg.* v. Bodengymnastik.
Bodentür, *-en, f.* ușă a podului.
bodenvag [-va:k] *adj. (bot.)* indiferent față de natura solului.
Bodenventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* robinet de fund.
Bodenverbesserung, *-en, f. (bot., agr.)* ameliorare a terenurilor.
Bodenver|hältnisse *pl.* **1.** natură a terenului. **2.** relații funciare (de proprietate).
Bodenversauerung *f. sg. (ec.)* acidificare a solului.
Bodenverteilung, *-en, f.* împărțire a pământului, a moșiilor.
Bodenvorbereitung *f. sg.* pregătire a solului.
Bodenwaage, *-n, f.* cântar zecimal; basculă.
Bodenwärme *f. sg.* temperatură a solului.
Bodenwasser, *-s, n. sg.* apă freatică.
Bodenwelle, *-n, f.* **1.** ridicătură, înălțime; *(geol.)* anticlinal. **2.** *(tel.)* undă directă, undă de suprafață. **3.** *pl. (geod.)* ondulații ale terenului.
Bodenwellenmissweisung, *-en, f. (tehn.)* eroare de teren (la măsurarea distanțelor).
Bodenwetterkarte, *-n, f. (met.)* hartă (sinoptică) de sol.
Bodenwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (geol.)* rezistență a solului.
Bodenwind, *-(e)s, -e, m. (met.)* vânt la sol.
Bodenwohnung, *-en, f.* mansardă.
Bodenwrange, *-n, f. (mar.)* varangă, tablă-varangă.
Bodenwurzelung *f. sg. (fig.)* legare de pământ, de glie.
Bodenzahl, *-en, f. (chim.)* număr al talerelor (de schimb din coloană).
Bodenzeiger, *-s, -, m.* indicator de sol.
Bodenzimmer, *-s, -, n.* v. Bodenkammer.
Bodenzins, *-es, -e, m.* **1.** *(ec.)* rentă funciară. **2.** taxă de însilozare, de înmagazinare (a produselor agricole).
bodig *adj. (elv.)* adânc.
bodigen, *bodigte, gebodigt, vb. (h) (elv.)* **I.** *tr.* a doborî la pământ, a învinge. **II.** *intr.* a îngenunchea.
bodmen, *bodmete, gebodmet (du bodmest, er bodmet), vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a ipoteca o navă în schimbul obținerii unui împrumut; *(fig.)* a da bani cu împrumut la voia întâmplării (fără a fi sigur de recuperare). **2.** *(în expr.)* **ein Fass** ~ a pune fund unui butoi.
Bodmerei, *-en, f. (mar.)* ipotecare a unei nave în schimbul unui împrumut; *(fig.)* acordare de împrumut riscat, nesigur.
Bodmereibrief, *-(e)s, -e, m. (mar.)* act de ipotecare a unei nave.
Bodonidruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* imprimare, tipărire cu caractere Bodoni (anticva clasice).
Boer [bu:ɐ], *-s, -en, m.* v. Bur.
Bofel, *-s, m. sg.* v. Bafel **(1, 2)**.
bofen, *bofte, geboft, vb. (h) intr.* **1.** *(reg.)* a dormi. **2.** a sforăi. **3.** a se bosumfla.
Bofese, *-n, f. (reg.)* friganea.
bofiestig *adj. (reg., glumeț)* leneș, obosit.

Bofist, *-(e)s, -e, m. (bot.)* gogoașă, specie de ciupercă comestibilă *(Lycoperdon bovista).*
bog, *ind. imperf.* de la biegen.
Bogen, *-s, - (și Bögen), m.* **1.** curbă, cotitură; arc; **halber ~** jumătate de arc; **voller ~** curbă completă; **die Straße macht einen ~** strada cotește; *(fig.)* **um jn. einen großen ~ machen** a ocoli pe cineva; *(fig., fam.)* **in hohem ~ aus der Stube hinausfliegen** a fi dat afară din cameră; *(fam.)* **er spuckt im großen ~** se fălește, face pe grozavul. **2.** arcadă, boltă, boltitură; *(constr.)* arc; **abgeflachter ~** arc plat; **durchlaufender ~** arc continuu; **eingespannter ~** arc încastrat; **elliptischer ~** arc eliptic; **gotischer ~** arc gotic; **sächsischer ~** arc ascuțit; **steigender ~** arc ascendent; **~ schlagen** a bolti. **3.** arc (armă); **mit dem ~ schießen** a trage cu arcul; *(fig.)* **den ~ hoch spannen** a avea pretenții mari; *(fig.)* **den ~ heranhaben** a fi isteț, descurcăreț; *(fig.)* **etwas in Bausch und ~ verdammen** a condamna ceva în întregime, în mod global. **4.** coală (de hârtie, de carte); **ein ~ Papier** o coală de hârtie. **5.** *(muz.)* arcuș. **6.** *(muz.)* semn de legătură. **7.** *(sport)* cerc; **~ machen** a face cercuri. **8.** *(ec.)* carnet de cupoane (de eliberare a câștigurilor unei hârtii de valoare). **9.** *(reg.)* loc unde se ține fânul.
Bogen|anfänger, *-s, -, m. (arhit.)* cheia arcului.
Bogen|anker, *-s, -, m. (constr.)* tirant, ancoră a arcului.
Bogenbezeichnung, *-en, f. (tipogr.)* cifră, signatură a unei coli tipărite (care arată numărul colii).
Bogenbrücke, *-n, f. (constr.)* pod în arc.
Bogendach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș boltit, în arc.
Bogendecke, *-n, f.* planșeu boltit.
Bogendüne, *-n, f. (geol.)* barcană.
Bogenfachwerk, *-(e)s, -e, n. (constr.)* arce cu zăbrele.
Bogenfalzmaschine, *-n, f. (tipogr.)* mașină de fălțuit coli, mașină de pliat coli.
Bogenfänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (tipogr.; înv.)* muncitor(-oare) strângător de coli.
Bogenfeld, *-(e)s, -er, n. (constr.)* câmp al arcului.
Bogenflamme, *-n, f. (fiz.)* flacără de arc.
Bogenfenster, *-s, -, n.* fereastră boltită.
Bogenform, *-en, f.*, **Bogenformat**, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(înv.)* format in folio. **2.** format de coală. **3.** arcuitură.
bogenförmig *adj.* în formă de arc, arcuit.
Bogenfries, *-es, -e, m. (arhit.)* friză arcuită.
Bogenführung *f. sg.* **1.** *(muz.)* mânuirea arcușului. **2.** *(tipogr.)* conducerea colilor. **3.** *(maș.)* ghidaj arcuit.
Bogenfuß, *-es, -füße, m. (constr.)* nașterea arcului; talpa bolții.
Bogengang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** arcadă, portic boltit, alee acoperită. **2.** *(anat.)* canale semicirculare ale urechii interne.
Bogengerüst, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(constr.)* cofraj, eșafodaj boltit, în arc; cintru. **2.** *(maș.)* schelet în arc.
Bogengeschwindigkeit, *-en, f. (ferov.)* viteză admisibilă în curbă.
Bogenge|sperre *pl. (constr.)* căpriori în formă de arc.
Bogengewölbe, *-s, -, n.* boltă în arc, arcuită.
Bogengröße, *-n, f. (tipogr.)* format de coală.
Bogenhalle, *-n, f.* hală cu arce; arcadă.
Bogenhobel, *-s, -, m.* rindea curbă.
Bogenhöhe, *-n, f. (arhit.)* săgeată a bolții.
Bogenholz, *-es, -hölzer, n. (constr.)* coardă, cosoroabă, grindă de centură (la cofraje).
Bogen|instrument, *-(e)s, -e, n. (muz.)* instrument cu arcuș.
Bogenkämpfer, *-s, -, m. (constr.)* nașterea bolții.
Bogenkehre, *-n, f. (ferov.)* sistem de întoarcere în curbă.
Bogenkreuz, *-es, -e, n. (constr.)* cruce a bolții, a arcului; arc, boltă în cruce.
Bogenlampe, *-n, f.* lampă cu arc.
Bogenlampenkohle *f. sg.* cărbunele lămpii cu arc.
Bogenlampenscheinwerfer, *-s, -, m.* reflector al lămpii cu arc.
Bogenlänge, *-n, f. (mat., arhit., electr.)* lungime a arcului.
Bogenlaube, *-n, f.* umbrar, boltă de frunze.
Bogenlehre, *-n, f.* **1.** *(constr.)* cofraj pentru arce, bolți. **2.** *(metrol.)* șablon de arc.
Bogenleibung, *-en, f. (arhit.)* intradosul arcului.
Bogenlicht, *-(e)s, n. sg.* lumină de arc voltaic.
Bogenlinie [-niə], *-n, f.* linie curbă.
Bogenmaß, *-es, -e, n. (mat.)* (măsură în) radiani.
Bogenminute, *-n, f. (mat.)* minut de arc.
Bogen|öffnung, *-en, f. (arhit.)* deschidere, săgeată a arcului.
Bogen|offsetmaschine, *-n, f. (tipogr.)* mașină offset pentru imprimarea pe coli de hârtie.
Bogenpapier, *-(e)s, -e, n.* hârtie în coli.
Bogenpfeiler, *-s, -, m. (arhit.)* stâlp, pilon, coloană care susține un arc.
Bogenrippe, *-n, f. (arhit.)* nervură arcuită, nervură a arcului.
Bogenrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* curbă, cot pentru țevi.
Bogenrücken, *-s, -, m. (constr.)* extrados al arcului.
Bogensäge, *-n, f.* ferăstrău în formă de arc, ferăstrău arcuit.
Bogenscheitel, *-s, -, m.* coama arcului; cheie de boltă.
Bogenschenkel, *-s, -, m.* articulație a arcului.
Bogenschießen, *-s, n. sg.* tragere cu arcul.
Bogenschluss, *-es, m. sg.* cheia arcului.
Bogenschnitt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* secțiunea arcului.
Bogenschuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** tragere cu arcul, săgetare. **2.** *(mil.)* tragere cu traiectorie curbă.
Bogenschütze, *-n, -n, m.* **1.** arcaș. **2.** *(hidr.)* vană-segment cu fața amonte plană.
Bogensehne, *-n, f. (și mat.)* coardă de arc.
Bogenseite, *-n, f.* pagină in folio.
Bogensekunde, *-n, f. (mat.)* secundă de arc.
Bogensims, *-es, -e, m. (și n.)* cornișă arcuită, ciubuc arcuit, boltit.
Bogen|spanner, *-s, -, m.* întinzător de arc.
Bogen|spannung, *-en, f. (constr.)* deschidere, lumină a arcului.
Bogen|spektrum [-spɛk-], *-s, -tren (și -tra), n. (fiz.)* spectru de arc.
Bogen|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* curbetă.
Bogen|stellung, *-en, f. (arhit.)* arcadă; **blinde ~** arcadă plină; **durchbrochene ~** arcadă traforată.
Bogen|stoß, *-es, -stöße, m.* lovitură curbă (la popice).
Bogen|strebe, *-n, f. (constr.)* zăbrea, bară de arc.
Bogen|strich, *-(e)s, -e, m. (muz.)* trăsătură de arcuș.
Bogen|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent din arcul electric, intensitate a curentului din arc.
Bogen|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mat.)* element cu arc. **2.** *(tehn.)* racord curb, cot.
Bogen|sturz, *-es, -stürze, m. (arhit.)* cornișă, pervaz arcuit, buiandrug în arc.
Bogenträger, *-s, -, m. (arhit.)* grindă în arc.
Bogenverband, *-(e)s, -bände, m. (arhit.)* legătură în arc.
Bogenweg, *-(e)s, -e, m.* serpentină, drum în curbe.
bogenweise *adv.* cu coala; coală de coală, în foi izolate.
Bogenweite *f. sg. (arhit.)* deschiderea arcului; deschizătură în formă de arc.
Bogenwinde, *-n, f.* mașină pentru întinderea resortului arbaletei.
Bogenwölbung, *-en, f. (arhit.)* boltitură în arc.
Bogenzahl, *-en, f. (tipogr.)* **1.** numărul colilor. **2.** signatura colii.
Bogenzeichen, *-s, -, n.* v. Bogenbezeichnung.
Bogenzirkel, *-s, -, m.* compas arcuit, de grosime.
Bogie, *-s, f. (ferov.)* boghiu.
bogig *adj.* arcuit, boltit, curbat.
Bogner, *-s, -, m.* **1.** persoană care face arcuri. **2.** *(pop.)* mic comerciant.
Bog|spriet, *-(e)s, -e, n.* v. Bugspriet.
Boheme [bo'ɛ:m] *f. sg.* boemă, lume a artiștilor disprețuitori ai vieții burgheze.
Bohle, *-n, f.* **1.** scândură groasă, dulap, blană; grindă, bară. **2.** *(elv.)* înălțime, ridicătură, dâmb. **3.** *(reg.)* vânzare publică, licitație.
bohlen, *bohlte, gebohlt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pardosi cu scânduri, cu dulapi. **2.** *(reg.)* a azvârli, a împrăștia, a răspândi în toate părțile. **II.** *intr. (reg.)* **1.** a bubui, a dudui. **2.** a rămâne cu gura căscată (la ceva).
Bohlenbelag, *-(e)s, -läge, m.* pardoseală de dulapi; podea.
Bohlendecke, *-n, f.* planșeu de dulapi.
Bohlensäge, *-n, f.* ferăstrău de dulapi, de tăiat în lung.
Bohlenschuh, *-(e)s, -e, m. (constr.)* sabot pentru pal-planșe.
Bohlenschutz, *-es, m. sg. (mine)* protecție prin dulapi.
Bohlen|sparren, *-s, -, m. (constr.)* căprior de dulapi.
Bohleträger, *-s, -, m. (constr.)* grindă de dulapi (de lemn ecarisat).
Bohlewand, *-wände, f.* perete de dulapi, șir de pari înfipți în pământ, palisadă.
Bohlenweg, *-(e)s, -e, m.* drum podit cu dulapi.
Bohl(en)werk, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* construcție de plăci sau de scânduri solidarizate între ele.
Bohlenzarge, *-n, f. (constr.)* ramă brută înzidită pentru fixarea tocului de ușă.
Böhme, *-n, -n, m.* boemian, locuitor al Boemiei.
Böhmer *adj. invar.* boemian, din Boemia.
Böhmin, *-nen, f.* boemiană, locuitoare a Boemiei.
böhmisch *adj.* boemian; *(fig.)* **das sind mir ~e Dörfer** asta pentru mine este păsărește, nu înțeleg nimic.
Bohn|axt, *-äxte, f.* secure mică, toporișcă.
Bohnbürste, *-n, f.* v. Bohnerbürste.
Böhnchen, *-s, -, n. (dim.* de la Bohne) fasole mică; fasolică.
Bohne, *-n, f.* **1.** *(bot.)* fasole *(Phaseolus vulgaris);* **weiße ~n** fasole boabe uscată; **grüne ~** fasole verde; *(fig.)* **das ist keine ~ wert** nu face nici două parale; **keine ~ für etwas geben** a nu da doi bani pe ceva. **2.** bob (de cafea, cacao). **3.** *(pop.)* glonț; **blaue ~n** gloanțe de pușcă; **wir werden mit blauen ~n begrüßt** suntem primiți cu o ploaie de gloanțe. **4.** *(vet.)* mișină.
bohnen, *bohnte, gebohnt, vb. (h) tr. (reg.)* v. bohnern.
Bohnen|acker, *-s, -äcker, m.* lan de fasole.
bohnen|artig *adj.* **1.** ca fasolea. **2.** ca un bob.
Bohnenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* salcâm galben *(Laburnum anagyroides).*
Bohnen|egel, *-s, -, m. (entom.)* gărgăriță *(Calandra granaria).*
Bohnenfeld, *-(e)s, -er, n.* v. Bohnenacker.
Bohnenfest, *-(e)s, n. sg. (reg., înv.)* Bobotează.
bohnenförmig *adj.* în formă de fasole, de bob.
Bohnengericht, *-(e)s, -e, n.* mâncare de fasole.
Bohnenhülse, *-n, f.* păstaie (de fasole).
Bohnenkaffee, *-s, -s, m.* cafea boabe.
Bohnenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* cimbru *(Satureja hortensis).*
Bohnenkuchen, *-s, -, m.* plăcintă care se face de Bobotează (cu o monedă pusă în aluat).
Bohnenlied, *-(e)s, -er, n.* cântec satiric vechi; *(fig.)* **das geht über das ~** asta e prea de tot, întrece măsura; **jm. das ~ singen** a trimite pe cineva la plimbare.
Bohnenmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de fasole.
Bohnenpflanze, *-n, f. (bot.)* **1.** v. Bohne **(1)**. **2.** plantă leguminoasă.
Bohnen|stange, *-n, f.* **1.** arac de fasole. **2.** *(fig.)* lungan, prăjină.
Bohnen|staude, *-n, f.* v. Bohne **(1)**.
Bohnen|stroh, *-(e)s, n. sg.* vrejuri de fasole; *(fig.)* **dumm wie ~** prost de dă în gropi; **grob wie ~** grosolan, necioplit.
Bohnensuppe, *-n, f.* ciorbă de fasole.
Bohner, *-s, -, m.* ceruitor (de podele).
Bohnerbesen, *-s, -, m.*, **Bohnerbürste**, *-n, f.* perie de lustruit podeaua, parchetul.
Bohnermaschine, *-n, f.* mașină de lustruit.
bohnern, *bohnerte, gebohnert, vb. (h) tr.* a cerui, a freca cu ceară (scândurile, parchetul).
Bohnerwachs, *-es, -e, n.* ceară de (lustruit) scânduri, ceară de parchet.
Böhnhase, *-n, -n, m.* **1.** cârpaci. **2.** samsar de ocazie.
Bohnlappen, *-s, -, m.* cârpă de șters, de frecat podele.
Bohnung *f. sg.* lustruire a podelelor.

Bohnwachs, *-es, -e, n.* v. Bohnerwachs.
Bohnzeug, *-(e)s, -n. sg.* ustensile pentru ștersul, lustruitul podelelor.
Bohr|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalație de foraj.
Bohr|apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** aparat, dispozitiv de sfredelit, de găurit. **2.** sondă.
Bohr|arbeit, *-en, f.* găurire; sfredelire; foraj.
Bohrbär, *-en, -en, m. (constr.)* berbec de forat; mai.
Bohrbock, *-(e)s, -böcke, m.* **1.** *(constr.)* capră de foraj. **2.** *(maș.)* cap de găurit.
Bohrbogen, *-s, -bögen, m. (maș.)* dispozitiv de găurit cu arc.
Bohrbrunnen, *-s, -, m. (mine)* fântână arteziană.
Bohrbuch, *-(e)s, -bücher, n. (petr.)* jurnal de foraj.
Bohrbühne, *-n, f. (mine)* pod, platformă din fața turlei de foraj.
Bohr|eisen, *-s, -, n. (mine)* sfredel, burghiu.
bohren, *bohrte, gebohrt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* **1.** a sfredeli; a găuri, a perfora, a străpunge, a înfige (cu un obiect ascuțit prin mișcări de răsucire); **Löcher ins Brett** ~ a face găuri cu burghiul într-o scândură; **Käfer ~ sich in das Holz** carii găuresc lemnul, pătrund în lemn; *(fig.)* **ein Schiff in den Grund** ~ a scufunda un vas; **jm. den Degen durch den Leib** ~ a străpunge pe cineva cu sabia, a înfige spada în cineva; *(fig.)* **er mag keine harten Bretter** ~ sau **er bohrt gern, wo das Brett am dünnsten ist** se eschivează de la muncă; *(tehn.)* **die Seele einer Kanone** ~ a aleza țeava unui tun. **2.** a fora, a sonda. **II.** *intr.* **1.** a zgândări, a scobi; **in der Nase** ~ a se scobi în nas; *(fig.)* **in einer alten Wunde** ~ a zgândări o rană veche. **2.** *(fig.)* a pisa, a pisălogi, a sâcâi, a bate la cap; **sie bohrte so lange, bis die Mutter nachgab** a insistat atâta până când mama a cedat; *(fam.)* **das bohrt mir schon lange im Kopf herum** acest gând mă obsedează de mult. **3.** *(tehn.)* a fora, a face foraj; **nach Erdöl** ~ a explora, a fora în căutare de petrol.
Bohren, *-s, n. sg.* găurire, sfredelire, perforare, foraj.
bohrend, **I.** *part. prez.* de la bohren. **II.** *adj.* pătrunzător, sfredelitor; **~er Schmerz** durere sfâșietoare.
Bohrer, *-s, -, m.* **1.** găuritor, sondor. **2.** *(tehn.)* burghiu, sfredel, alezor.
Bohrerfäustel, *-s, -, m.* ciocan mare de miner.
Bohrerfeile, *-n, f.* pilă rotundă.
Bohrfeld, *-(e)s, -er, n. (petr.)* câmp de foraj.
Bohrfliege, *-n, f. (entom.)* muscă din familia *Trypetidae.*
Bohrgang, *-(e)s, -gänge, m.* gaură de insectă (în lemn).
Bohrgerät, *-(e)s, -e, n.* instrument, dispozitiv de găurit, de sfredelit.
Bohrgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză de găurire, de sfredelire.
Bohrgut, *-(e)s, n. sg. (maș.)* așchii de găurire.
Bohrgüte *f. sg. (geol.)* forabilitate; posibilitate de forare.
Bohr|hauer, *-s, -, m. (mine)* miner perforator.
Bohr|insel, *-n, f. (petr.)* insulă de foraj maritim.
Bohrkäfer, *-s, -, m. (entom.)* car *(Anobium pertinax).*
Bohrlade, *-n, f.* **1.** *(mine)* mașină de forat, sondeză. **2.** *(tehn.)* bancă de perforat, de găurit.
Bohrladung, *-en, f.* încărcătură de exploziv a găurii de mină.
Bohrloch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** gaură de sondă. **2.** gaură de mină. **3.** *(constr.)* foraj.
Bohrmaschine, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* bormașină, mașină de găurit. **2.** *(dentistică)* bormașină.
Bohrmehl, *-(e)s, n. sg. (geol.; petr.)* detritus fin măcinat prin perforare; praf de la perforare.
Bohrmeißel, *-s, -, m.* **Bohrmesser**, *-s, -, n.* **1.** *(mine; petr.)* sapă de foraj. **2.** *(maș.)* cuțit pentru strunjire interioară.
Bohrmine, *-n, f.* mină de găurit, de sfredelit.
Bohrmühle, *-n, f.* aparat de găurit țevi.
Bohrmuschel, *-n, f. (zool.)* moluscă de stânci *(Pholas).*
Bohrpatrone, *-n, f. (mine)* cartuș de exploziv.
Bohr|rohr, *-(e)s, -e, n.* **Bohr|röhre**, *-n, f. (petr.)* burlan de tubaj.
Bohrschlamm, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* noroi de foraj; detritus.
Bohr|späne *pl.* așchii de găurit.
Bohr|spindel, *-n, f. (tehn.)* **1.** bară portburghiu. **2.** arbore de alezaj.
Bohr|stahl, *-(e)s, -stähle (*și *-e), m.* **1.** *(metal.)* oțel pentru sfredele. **2.** *(maș.)* cuțit de strunjit interior.
Bohr|stampfer, *-s, -, m. (mine)* dârg (pentru burarea găurilor de mină).
Bohr|stange, *-n, f.* **1.** *(petr.)* prăjină de foraj. **2.** *(maș.)* bară portcuțit.
Bohrturm, *-(e)s, -türme, m.* turlă de foraj, de sondă.
Bohrung, *-en, f.* **1.** găurire, străpungere, sondare, forare. **2.** sfredelire. **3.** alezare; alezaj.
Bohrversuch, *-(e)s, -e, m. (metal.)* probă de găurire.
Bohrverwaltung, *-en, f. (ind. țițeiului)* îngrijire, administrare a forajului.
Bohrwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* laminor perforator.
Bohrwerkzeug, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* sculă de foraj.
Bohrwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (tehn.)* rezistență la găurire.
Bohrwinde, *-n, f. (tehn.)* coarbă (de găurit).
Bohrwurm, *-(e)s, -würmer, m. (zool.)* moluscă care roade lemnul corabiei *(Teredo navalis).*
Bohrzeug, *-(e)s, n. sg.* **1.** utilaj de forat. **2.** sondă.
Boi [bɔy], *-(e)s, -s, m.* flanelă de lână sau bumbac.
bö|ig *adj. (met.)* vijelios, cu rafale.
Bö|igkeit *f. sg. (met.)* vânt în rafale.
Boiler ['bɔy-], *-s, -, m. (tehn.)* boiler, cazan de apă caldă.
boisiert [boa'zi:rt] *adj.* căptușit cu lemn, blănit cu scânduri, cu lambriuri, lambrisat.
Bojar, *-en, -en, m.* boier.
Boje, *-n, f.* **1.** *(mar.)* geamandură. **2.** *(reg.)* leagăn.
Boje|reep, *-(e)s, -e, n. (mar.)* saulă de geamandură.
boken, *bokte, gebokt, vb. (h) tr.* a melița (inul, cânepa).
Bola, *-s, f.* lasou, laț (de aruncat) îngreunat cu bile.
Bolero, *-s, -s, m.* **1.** bolero, jachetă scurtă. **2.** bolero (dans spaniol).
Bolid, *-en, -en, m.* bolid.
Bö|linie [-iə], *-n, f. (met.)* linie de gren.
Bolivianer [-vi-], *-s, -, m.* bolivian.
bolivianisch [-vi-] *adj.* bolivian.
Bölk, *-(e)s, -en, m. (reg.)* **1.** scâncet. **2.** răgâială.
bölken, *bölkte, gebölkt, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a scânci, a plânge. **2.** a răgâi. **3.** *(despre oi)* a behăi; *(despre vite)* a mugi.
boll *adj. (reg.)* **1.** găunos, gol, scobit. **2.** umflat, buhăit. **3.** țeapăn.
Bolle, *-n, f. (reg.)* **1.** ceapă, bulb; *(glumeț)* nas (mare); *(glumeț)* ceas de buzunar. **2.** mugur; *(glumeț)* gaură în ciorap. **3.** capsulă (cu semințe).
Bölle, *-n, f. (elv.)* **1.** ceapă. **2.** ceas de formă rotundă.
Bollengewächs, *-(e)s, -e, n. (bot.)* plantă cu bulb, plantă bulboasă.
Böller, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* mortier. **2.** *(fam.)* spărgător de nuci. **3.** *(fam.)* butoi mare. **4.** pușcă (de lemn, de joacă), pușcoci. **5.** maistru artificier. **6.** petardă.
bollern, *bollerte, gebollert, vb. (h) intr.* **1.** a face gălăgie mare. **2.** a fierbe bolborosind.
böllern, *böllerte, geböllert, vb. (h) intr.* **1.** a trage cu mortiere. **2.** a face să explodeze petarde.
Bollerwagen, *-s, -, m. (reg.)* cărucior.
Bollette, *-n, f.* **1.** *(austr.)* document de vamă. **2.** *(reg.)* bilet.
Bollwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mil.)* bastion. **2.** dig, zăgaz. **3.** *(fig.)* zid de apărare; **ein ~ errichten** a construi un zăgaz, un bastion.
Bollwerks|turm, *-(e)s, -türme, m.* turn înconjurat de bastioane.
Bolometer, *-s, -, n. (fiz.)* bolometru.
Bolschewik, *-en, -i (*sau *-en), m.,* **~in**, *-nen, f.* bolșevic(ă).
Bolschewismus, *-, m. sg.* bolșevism.
bolschewistisch *adj.* bolșevic; **die ~e Partei** partidul bolșevic.
Bolz, *-es, -e,* **Bolzen**, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** bulon, șurub, bolț; *(fig.)* **alles zu Bolzen drehen** a interpreta totul în rău. **2.** tijă. **3.** săgeată. **4.** *(mil.)* percutor. **5.** *(mine)* popic, bolț. **6.** *(reg.)* fier; pilă care se pune în fierul de călcat; *(fam.)* **ein paar ~e(n) einlegen** a bea ceva, a trage puțin la măsea.
bolzen, *bolzte, gebolzt (du, er bolzt), vb. (h)* **I.** *tr. (fam.)* a bate (pe cineva). **II.** *intr. (fotbal)* a juca dur.
Bolzenbüchse, *-n, f.* pușcă pneumatică.
bolzengerade *adj.* drept ca o lumânare, foarte drept.
Bolzenschloss, *-es, -schlösser, n.* lacăt cilindric.
Bolzenschlüssel, *-s, -, m.* cheie de strâns șuruburi.
Bolzenschraube, *-n, f. (tehn.)* bulon, bolț filetat.
Bombage [-'ba:ʒə] *f. sg.* **1.** bombaj (la cutii de conserve alterate). **2.** proeminență, convexitate, bombare.
Bombarde, *-n, f.* **1.** *(mil.; înv.)* bombardă, mașină de război care aruncă pietre. **2.** *(muz.; înv.)* bombardă.
Bombardement [-bardəmã:], *-s, -s, n. (mil.)* bombardament.
bombardieren, *bombardierte, bombardiert, vb. (h) tr.* a bombarda.
Bombardierung, *-en, f.* bombardare.
Bombardon [și bõbar'dõ:], *-s, -s, n. (muz.)* bombardon, contrabas, tubă (contra)bas.
Bombast, *-(e)s, m. sg.* **1.** stil bombastic, umflat. **2.** vorbire bombastică, emfază. **3.** vătuire (la haine).
bombastisch *adj.* bombastic, umflat, emfatic.
Bombe, *-n, f.* **1.** *(mil.)* bombă; **~ mit Verzugszeit** bombă cu întârziere; **fliegende ~** avion-proiectil; **manometrische ~** bombă submersibilă; **thermonukleare ~** bombă termonucleară; **mit ~n belegen** a bombarda; **~n (ab)werfen** a bombarda, a lansa bombe; **die Nachricht schlug wie eine ~ ein** știrea a avut efectul unei bombe; **die ~ ist geplatzt a)** bomba a explodat; **b)** *(fig.)* întâmplarea prevăzută a avut loc. **2.** *(geol.)* bombă vulcanică. **3.** rezervor cu pereți groși, care rezistă la presiuni mari. **4.** *(glumeț)* pălărie tare, gambetă. **5.** *(cul.)* fel de înghețată. **6.** *(glumeț)* om gras, grăsan. **7.** *(sport)* lovitură puternică, bombă. **8.** *(fam.)* succes colosal, extraordinar.
bomben, *bombte, gebombt, vb. (h) tr.* v. bombardieren.
Bomben|abwurf, *-(e)s, -würfe, m.* lansare a bombelor, bombardament.
Bomben|alarm, *-(e)s, -e, m.* alarmă aeriană.
Bomben|angriff, *-(e)s, -e, m. (av.)* atac cu bombe, bombardare, bombardament.
Bomben|anschlag, *-(e)s, -schläge, m.,* **Bomben|attentat**, *-(e)s, -e, n.* atentat cu bombe.
Bomben|attentäter, *-s, -, m.* atentator care folosește bombe.
bombenbeschädigt *adj.* bombardat, avariat de bombe.
Bombenbrand, *-(e)s, -brände, m.* incendiu provocat de bombe.
Bombendrohung, *-en, f.* amenințare cu un atentat cu bombe.
Bomben|effekt, *-(e)s, -e, m. (av.)* efect al unei bombe; *(fig.)* efect deosebit, neobișnuit, colosal.
Bomben|element! *interj. (reg.)* la dracu!
Bomben|erfolg, *-(e)s, -e, m. (fam.)* succes colosal, nemaipomenit, extraordinar.
bombenfest *adj.* **1.** v. bombensicher **(1). 2.** absolut sigur, de neclintit.
Bombenflieger, *-s, -, m.* **Bombenflugzeug**, *-(e)s, -e, n. (av.)* bombardier, avion de bombardament.
bombengeschädigt *adj.* sinistrat, avariat, distrus de bombardament.
Bombengeschädigte, *-n, -n (ein Bombengeschädigter), m.* și *f.* sinistrat(ă) de bombardament.
Bombengeschäft, *-(e)s, -e, n. (fam.)* afacere foarte avantajoasă.
Bombengeschwader, *-s, -, n. (av.)* escadrilă de bombardiere, de avioane de bombardament.
Bombenhagel, *-s, m. sg.* ploaie de bombe.
Bombenhitze *f. sg. (fam.)* căldură teribilă, toridă, caniculă.
Bombenkeller, *-s, -, m.* adăpost contra atacurilor aeriene.
Bombenkerl, *-(e)s, -e, m. (fam.)* tip teribil, extraordinar; un om și jumătate.
Bombenkrieg, *-(e)s, -e, m.* război cu bombardamente.
Bombenlast, *-en, f.* încărcătură de bombe.
Bombenleger, *-s, -, m.* atentator cu bombe.
Bombenrolle, *-n, f. (teatru)* rol de mare efect.
Bombenruine, *-n, f.* ruină produsă de bombe.
Bombenschaden, *-s, -schäden, m.* pagubă produsă de bombe.
Bombenschütze, *-n, -n, m. (av.)* membru din echipaj care lansează bombe.
bombensicher *adj.* **1.** *(mil.)* care rezistă bombelor; **~er Unterstand** adăpost contra bombelor. **2.** *(fig.)* absolut sigur; **das ist ~** este sigur de tot.
Bomben|splitter, *-s, -, m.* schijă de bombă.
Bomben|stimme, *-n, f. (fam.) (despre cântăreți)* voce puternică, cu volumul mare.

Bombenteppich, *-s, -e, m.* covor de bombe, bombardament dens.
Bombentreffer, *-s, -, m.* lovitură în plin (cu bomba).
Bombentrichter, *-s, -, m.* groapă provocată de bombă.
Bomben|unterstand, *-(e)s, -stände, m.* adăpost contra bombelor.
Bomben|überfall, *-(e)s -fälle, m.* atac aerian cu bombe, bombardament.
Bomber, *-s, -, m. (av.)* bombardier, avion de bombardament.
Bomberjacke, *-n, f.* geacă vătuită, de pilot.
bombieren, *bombierte, bombiert, vb. (h)* **I.** *tr. (tehn.)* a bomba. **II.** *intr. (despre cutii de conserve)* a se bomba, a se umfla.
bombig *adj. (fam.)* excelent, magnific, grozav.
Bombus, *-, -, m. (med.)* vâjâit în urechi, țiuitul urechii.
Bon [bõ:], *-s, -s, m. (com.)* bon, adeverință.
Bonapartismus, *-, m. sg. (ist.)* bonapartism.
Bonapartist, *-en, -en, m. (ist.)* bonapartist.
bonapartistisch *adj. (ist.)* bonapartist.
Bonbon [bɔŋ'bɔŋ] și [bõ'bõ:], *-s, -s, m. (*sau *n.)* bomboană.
Bonboniere [bɔŋbɔ'nie:rə], *-n, f.* v. Bonbonniere.
Bonbonladen, *-s, -läden, m.* magazin de dulciuri; bombonerie, cofetărie.
Bonbonniere [bɔŋbɔ'niɛ:rə] *-n, f.* **1.** bombonieră. **2.** cutie de bomboane.
Bonbonschachtel, *-n, f.* v. Bonbonniere **(2)**.
Bond, *-s, -s, m. (fin.)* creanță: obligați(un)e.
Bonds|holder, *-s, -, m. (fin.)* posesor, proprietar de obligațiuni.
bongen, *bongte, gebongt, vb. (h) tr. (fam.)* a scrie, a elibera un bon; *(fig.)* **ist gebongt!** s-a înregistrat, s-a rezolvat, s-a făcut!
Bönhase, *-n, -n, m.* v. Böhnhase.
Bonhomie [bɔno'mi:] *f. sg.* bonomie.
Bonhomme [bɔ'nɔm], *-s, -s, m.* bonom.
bonieren, *bonierte, boniert, vb. (h) tr.* v. bongen.
Bonifikation, *-en, f. (com.)* bonificație, despăgubire.
bonifizieren, *bonifizierte, bonifiziert, vb. (h) tr.* a bonifica, a plăti, a despăgubi.
Bonität, *-en, f.* **1.** bunătate, valoare, calitate bună. **2.** *(cam.)* soliditate, solvabilitate, bonificație.
Boniteur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* evaluator, prețuitor (de terenuri agricole).
bonitieren, *bonitierte, bonitiert, vb. (h) tr.* a taxa, a prețui, a evalua (terenuri agricole).
Bonitierung, *-en, f.* taxare, prețuire, evaluare (de terenuri agricole).
Bonitur, *-en, f.* stabilire a calității (terenurilor agricole).
Bonmot [bɔŋ'mo:], *-s, -s, n.* cuvânt spiritual, spirit.
Bonne, *-n, f.* bonă, guvernantă.
Bonneterie, *-n* [-ri:ən], *f. (elv.)* magazin de mărunțișuri.
Bonnetier [-'tie:], *-s, -s, m.* **1.** șepcar; ceaprazar. **2.** fabricant de ciorapi.
Bonnet(t), *-s, -, n.*, **Bonnette**, *-n, f.* **1.** bonetă, scufie, tichie. **2.** *(mil.)* bonetă, fortificație dincolo de povârnișul extern.
Bonus, *-, -* (și *-ses, -se), m. (com.)* **1.** câștig, excedent. **2.** reducere, bonificație; bonus; adaos gratuit la o cumpărătură mare.
Bonus|aktien [-tsiən] *pl. (ec.)* acțiuni gratuite.
Bonus|zahlung, *-, -en, f. (ec.)* plata unei bonificații.
Bonvivant [bɔŋvi'vã:], *-s, -s, m.* om vesel, om de chefuri, om de petreceri.
Bonze, *-n, -n, m.* **1.** bonz, preot budist. **2.** *(pop.)* popă. **3.** *(fig.)* bonz; lider, ștab.
Bonzenherrschaft, *-en, f.* dominație a bonzilor, a liderilor.
Bonzenkloster, *-s, -klöster, n.* mănăstire de bonzi.
Bonzokratie, *-n* [-'ti:ən], *f.* v. Bonzenherrschaft.
Boofke, *-s, -s, m. (fam.)* tont, prostănac.
Boom [bu:m], *-s, -s, m. (com.)* conjunctură (de scurtă durată), boom, avânt.
boomen ['bu:mən], *boomte, geboomt, vb. (h) intr.* a merge foarte bine, a fi în plin avânt; **das Geschäft boomt** afacerea merge foarte bine, merge strună.
Boot [bo:t], *-(e)s, -e, n.* **1.** barcă, luntre, șalupă, lotcă; ambarcație; **zusammenlegbares ~** barcă pliantă; **im selben** sau **gleichen ~ sitzen** a fi în aceeași situație proastă cu alții. **2.** *(glumeț)* pantof mare, barcă.
booten ['bu:tn], *bootete, gebootet (du bootest, er bootet) vb. (h) tr. (inform.)* a buta; **den Computer ~** a buta calculatorul.
Bootprogramm, *-(e)s, -e, n. (inform.)* program de butare.
Boot|rennen, *-s, -, n. (sport)* concurs de canotaj, regată.
Boots|anker, *-s, -, m.* ancoră de barcă.
Bootsbau, *-(e)s, m. sg.* construcție de bărci.
Bootsbauer, *-s, -, m.* constructor de bărci.
Bootsbemannung, *-en, f.* echipaj al unei bărci.
Bootsbrücke, *-n, f.* debarcader, dană pentru bărci.
Bootsdeck, *-(e)s, -e, n. (mar.)* punte de bărci.
Bootsdienst, *-(e)s, m. sg.* serviciul bărcilor.
Bootsducht, *-en, f. (mar.)* **1.** banc de barcă. **2.** grindă de punte (la cale).
Boots|eigner, *-s, -, m.* proprietar al unei bărci.
Bootsfahrer, *-s, -, m.* canotor.
Bootsfahrt, *-en, f.* călătorie cu barca.
Bootsführer, *-s, -, m.* șef al bărcii, cârmaci; luntraș, barcagiu.
Bootshaken, *-s, -, m.* cange.
Bootshaus, *-es, -häuser, n. (sport)* hangar pentru bărci.
Bootskadett, *-en, -en, m.* elev șef de barcă.
Bootsklampen, *-s, -, m.* tachet de barcă.
Bootsknecht, *-(e)s, -e, m.* marinar care trage la rame.
Bootsmann, *-(e)s, -leute, m. (mar.)* **1.** șef de echipaj. **2.** contramaistru; matelot. **3.** *pl.* echipaj al unei bărci.
Bootsmannsdepot [-de'po:], *-s, -s, n.* magazie a șefului de echipaj.
Bootsmannsmaat, *-(e)s, -e, m.* ajutor al șefului de echipaj.
Bootsmanns|pfeife, *-n, f. (mar.)* siflie.
Boots|steg, *-(e)s, -e, m.* debarcader.
Boots|tau, *-(e)s, -e, n. (mar.)* barbetă.
boot(s)weise *adv.* pe bărci izolate; pe nave mici izolate.
Boots|zieher, *-s, -, m.* **1.** edec. **2.** om care trage la edec, edecar.
Bor, *-s, n. sg. (chim.)* bor.
Borago, *-s, m. sg. (bot.)* limba-mielului *(Borago officinalis)*.
Borat, *-s, -e, n. (chim.)* borat.
Borax, *-es, m. sg. (chim.)* borax.
Boraxsäure, *-n, f. (chim.)* acid boric.
Boraxseife, *-n, f.* săpun de borax.
Borax|spat, *-(e)s, -e, m.* borax natural de magnezie.
Borch, *-(e)s, -e, m. (reg.)* vier castrat.
Bord[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** mal, litoral, margine. **2.** *(mar.* și *av.)* bord; **an ~** pe vapor, la bord; *(com.)* **frei an ~ (liefern)** a livra franco vapor; **die Schiffe liegen ~ an ~** vapoarele sunt alături; **an ~ des Schiffes (sau des Flugzeuges)** la bordul vaporului (sau avionului); **an ~ bringen** a îmbarca; **an ~ gehen** a se urca la bord; **an ~ haben** a avea pe vas, la bord, a transporta cu vaporul; **Mann über ~!** om la apă! **etwas über ~ werfen a)** a arunca ceva în mare; **b)** *(fig.)* a respinge, a părăsi ceva care te încurcă; *(fig.)* **alle Vorsicht über ~ werfen** a lăsa deoparte orice precauție; **von ~ gehen** a părăsi vaporul. **3.** *(arhit.)* bordură.
Bord[2], *-(e)s, -e, n.* **1.** poliță, raft (pentru cărți, farfurii). **2.** scândură.
Bord|arrest, *-(e)s, -e, n. (mar.)* arest la bord.
Bordbrett, *-(e)s, -er, n.* poliță; glaf de scândură.
Bordbuch, *-(e)s, -bücher, n. (mar.)* jurnal de bord.
Bord|dienst, *-(e)s, -e, m. (marg.)* serviciu la bord.
Borde, *-n, f. (reg.)* v. Borte **(1, 2)**.
Börde, *-n, f.* câmpie roditoare.
Bordeaux [-'do:], *-s, -s, m.* vin de Bordeaux.
bordeauxrot [-'do:-] *adj.* bordo, roșu închis.
Bordeauxwein [-'do:-], *-(e)s, -e, m.* v. Bordeaux.
bord|eigen *adj.* de bord; **~es Maschinengewehr** mitralieră de bord.
Bordell, *-s, -e, n.* bordel.
Bordellwirt, *-(e)s, -e, m,* **~in**, *-nen, f.* patron(-oană) de bordel; *(fig.)* pezevenghi(-ghe).
bördeln, *bördelte, gebördelt (ich börd(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a bordura, a îndoi marginile. **2.** a pune pazie sau glaf.
Bördelung, *-en, f.* bordurare.
börden, *bördete, gebördet (du bördest, er bördet), vb. (h) tr.* **1.** a bate în cuie. **2.** *(mar.)* a aborda.
Bord|ende, *-s, -n, n. (mar.)* barbetă.
Bordereau [bɔrdə'ro:], *-s, -s, m. (*sau *n.)* **1.** borderou. **2.** foaie de însoțire.
bordfest *adj. (mar.)* fixat la bord.
Bordflucht, *-en, f. (la drumuri)* aliniament, aliniere a bordurilor.
Bordflugzeug, *-(e)s, -e, n. (mar., av.)* avion de luat pe bord (la nave).
Bordfunk, *-s, m. sg.* radiotelegrafie de bord.
Bordfunker, *-s, -, m.* radiotelegrafist de bord.
Bordfunk|station [-tsio:n], *-en, f. (mar.)* stație TFF la bord.
Bordfunk|stelle, *-n, f.* post TFF de bord.
Bordgericht, *-(e)s, -e, n. (mar.)* consiliu de bord.
Bordgeschütz, *-es, -e, n. (av.)* tun de bord.
Bordhemd, *-(e)s, -en, n.* bluză de bord.
bordieren, *bordierte, bordiert, vb. (h) tr.* a borda; a tivi; a încadra; a împodobi.
Bordierung, *-en, f.* tivire, încadrare.
Bording, *-s, -e, m. (mar.)* mahoană.
Bordjacke, *-n, f.* haină de bord.
Bordkanone, *-n, f. (av., mar.)* tun de bord.
Bordkante, *-n, f.* bordură a trotuarului.
Bordkarte, *-n, f. (av.)* talon de îmbarcare.
Bordkonnossement, *-(e)s, -e, n.* conosament.
Bordmannschaft, *-en, f. (av., mar.)* echipaj.
Bordmelder, *-s, -, m.* avertizor de bord
Bordmonteur [-tø:ɐ], *-s, -e, m.* montor de bord.
bordorot *adj.* v. bordeauxrot.
Bordpeiler, *-s, -, m.* radiogoniometru de bord.
Bordplanke, *-n, f. (mar.)* filă din bordaj (de lemn).
Bordschütze, *-n, -n, m. (av., mil.)* trăgător de bord.
Bordschwelle, *-n, f.* piatră de bordură, bordură a trotuarului.
Bord|stein, *-(e)s, -e, m.* (piatră de) bordură.
Bordüre, *-n, f.* bordură.
Bordvermerk, *-(e)s, -e, m. (mar.)* clauză de încărcare.
Bordwaffe, *-n, f. (av., mar.)* armă de bord.
Bordwand, *-wände, f.* **1.** *(mar.)* bordaj, parapet. **2.** *(ferov.)* perete lateral al unui vagon (de marfă).
Bordzeit, *-en, f.* ora exactă (care corespunde cu poziția geografică a navei sau a avionului la un moment dat).
Bordzeitung, *-en, f.* gazetă de bord.
Bordzwieback, *-(e)s, -bäcke* și *-e, m. (mar.)* pesmeți marinărești, galeți.
Bore, *-n, f.* boră (maree înaltă, bruscă).
boreal *adj. (poet.)* boreal, nordic, de miazănoapte.
Boreas, *-, m. sg.* vânt rece, nordic, boreal.
Boretsch, *-es, m. sg.* v. Borago.
Borg, *-(e)s, m. sg.* **1.** împrumut, credit; **auf ~ geben** a da pe datorie, pe credit. **2.** *(mar.)* echipament de rezervă.
borgen, *borgte, geborgt, vb. (h) tr.* a (se) împrumuta.
Borgen, *-s, n. sg.* împrumut, luare pe datorie; **~ macht Sorgen** cine se-mprumută nu mai are liniște.
Borger, *-s, -, m.* împrumutător, persoană care dă și care ia cu împrumut.
Borgerei, *-en, f.* obicei de a se împrumuta.

Borgis *f. sg. (tipogr.)* borghis, corp 9.
Borgkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare pe credit, pe datorie.
borgweise *adv.* pe credit, pe datorie.
Borke, *-n, f.* **1.** *(bot.)* scoarță, coajă. **2.** *(reg.)* coajă, crustă (la răni).
Borkenbildung, *-en, f.* **1.** *(bot.)* formare, dezvoltare a scoarței, a cojii. **2.** *(reg.)* formare de crustă, cicatrizare.
Borkenkäfer, *-s, -, m. (entom.)* specie de cari *(Ipidae)*.
Borkentier, *-(e)s, -e, n.* v. Seekuh.
Born, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(poet.)* izvor; fântână; sursă (și *fig.*); **ein ~ der Weisheit** tezaur, sursă a înțelepciunii. **2.** puț cu apă sărată.
börnen, *börnte, gebörnt, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a adăpa. **2.** a ridica.
Bornfahrt, *-en, f.* inspecție făcută la fântânile sărate.
borniert *adj.* mărginit, redus, obtuz.
Borniert|heit *f. sg.* stupiditate, mărginire.
Boro|silikat, *-(e)s, n. sg. (chim.)* borosilicat.
Boroviezka [-viɛ-], *-, -, m. (reg.)* țuică de jneapăn.
Bor|oxid, Bor|oxyd, *-s, -e, n. (chim.)* oxid de bor.
Borretsch, *-s, m. sg.* v. Borago.
Bors, *-es, -e, m. (iht.)* biban *(Perca fluviatilis)*.
Borsalbe, *-n, f.* alifie boricată.
Borsäure, *-n, f. (chim.)* acid boric.
Borsdorfer, *-s, -, m.* soi de mere.
Börse, *-n, f.* **1.** *(ec.)* bursă; **an der ~ kaufen, verkaufen** a cumpăra, a vinde la bursă; **auf die ~ gehen** a merge la bursă; **an der ~ notiert werden** a fi cotat la bursă; **feste ~** bursă fermă; **flaue ~** bursă slabă; ternă; **matte ~** bursă fără rigoare; **zurückhaltende ~** bursă ezitantă. **2.** v. Börsengebäude. **3.** pungă de bani, portmoneu.
Börsen|aktie [-tsiə], *-n, f.* acțiune cotată la bursă.
Börsen|aufsicht *f. sg. (ec.)* supraveghere bursieră.
Börsen|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* ordin de bursă.
Börsenbericht, *-(e)s, -e, m.* situație la bursă, buletin al cotațiilor la bursă.
Börsenbesucher, *-s, -, m.* client al bursei.
Börsenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* buletin de bursă.
börsenfähig, börsengängig *adj.* cotat, negociat la bursă.
Börsengebäude, *-s, -, n.* (clădire de) bursă.
Börsengeschäft, *-(e)s, -e, n.* afacere, tranzacție de bursă, bursieră, operațiune la bursă.
Börsenhändler, *-s, -, m.* agent de bursă.
Börsen|index, *-es, -e* (și *-dizes* sau *-dices*), *m. (ec.)* indice bursier.
Börsen|interessent, *-en, -en, m.* persoană care e interesată în afaceri la bursă.
Börsenjobber [-dʒɔbɐ], *-s, -, m.* v. Börsenspekulant.
Börsenkammer, *-n, f.* local al bursei.
Börsenkapital, *-s, -e,* (și *-ien* [-liən]), *n.* capital de bursă.
Börsenkommissar, Börsenkommissär, *-s, -e, m.* comisar de bursă.
Börsenkönig, *-(e)s, -e, m.* rege al bursei.
Börsenkrach, *-(e)s, -e, m.* crah la bursă.
Börsenkurs, *-es, -e, m.* cursul bursei.
Börsenmakler, *-s, -, m.* agent, curtier la bursă, broker.
Börsenmann, *-(e)s, -männer* (și *Börsenleute*), *m.* om de bursă, speculant la bursă.
börsenmäßig *adj.* ca la bursă, în concordanță cu legile bursei.
Börsenmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru al bursei.
Börsen|notierung, *-en, f.* cotare (la bursă).
Börsen|notiz, *-en, f.* notă, listă de bursă.
Börsen|operation, *-en, f.* operație de bursă.
Börsen|ordnung, *-en, f.* regulament al bursei.
Börsenpapier, *-(e)s, -e, n.* hârtei de valoare care cotează la bursă.
Börsenrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** comitet al bursei. **2.** consilier de bursă.
Börsenschiedsgericht, *-(e)s, -e, n.* comisie (aleasă) de arbitraj la bursă.
Börsenschluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** tranzacție de bursă. **2.** închidere a bursei.
Börsenschwindel, *-s, -, m.* înșelătorie, escrocherie la bursă.
Börsen|spekulant, *-en, -en, m.* speculant la bursă.
Börsen|spekulation, *-en, f.* speculație la bursă.
Börsen|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc la bursă.
Börsen|spieler, *-s, -, m.* speculant, jucător la bursă.
Börsen|sprache *f. sg. (lingv.)* limbaj specific afacerilor la bursă.
Börsen|steuer, *-n, f.* impozit de bursă.
Börsen|sturz, *-es, -stürze, m.* v. Börsenkrach.
Börsentag, *-(e)s, -e, m.* zi de bursă, zi în care bursa e deschisă.
Börsenverkehr, *-(e)s, -e, m.* circulație a acțiunilor.
Börsenwucher, *-s, m. sg.* agiotaj, speculație de bursă.
Börsenzeitung, *-en, f.* v. Börsenblatt.
Börsenzettel, *-s, -, m.* v. Börsennotierung.
Börsianer, *-s, -, m.* jucător, speculant la bursă.
Börsianerpresse *f. sg.* presa bursei.
borst *indic. imperf. (înv.)* de la bersten.
Borst, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** crăpătură, despicătură. **2.** v. Borste.
Borste, *-n, f.* **1.** păr aspru și scurt; păr de porc. **2.** peri (la plante). **3.** ghimpe, țeapă. **4.** *(glumeț)* păr țepos, aspru, tăiat scurt.
borsten, *borstete, geborstet (du borstest, er borstet), vb. (h) refl.* a se zbârli.
borsten|ähnlich, borsten|artig *adj.* aspru ca părul de porc, țepos.
Borstenbesen, *-s, -, m.* mătură, perie din păr de porc.
borstenförmig *adj.* ca părul porcului.
Borstengras, *-es, n. sg. (bot.)* țăpoșică *(Nardus stricta)*.
Borstenhaar, *-(e)s, -e, n.* păr de porc.
borstenhaarig *adj.* zbârlit, ciufulit.
Borstenhirse *f. sg. (bot.)* mohor *(Setaria glauca)*.
Borsten|igel, *-s, -, m. (zool.)* specie de arici care se hrănește cu insecte *(Centetes ecaudatus)*.
Borstenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* șofrănaș *(Carthamus tinctorius* L.).
Borstenpinsel, *-s, -, m.* pensulă din păr de porc; pensulă aspră.
Borstentier, *-(e)s, -e, n. (fam.)* porc.
Borstenvieh, *-(e)s, n. sg.* **1.** porcine. **2.** *(fam., glumeț)* persoană ursuză, urs.
Borstenvieh|händler, *-s, -, m.* comerciant, negustor de porcine.
Borstenviehmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* târg de porcine.
Borstenwalze, *-n, f. (text.)* cilindru de periat.
Borstenwisch, *-(e)s, -e, m.* mătur(ic)ă (de păr).
Borstenwurm, *-(e)s, -würmer, m. (zool.)* anelid, (vierme) din grupa *Chaetopodae (Oligochaeta, Polychaeta)*.
Borstenzähner, *-s, -, m. (iht.)* pește din grupa *Chaetodontidae*.
borstig *adj.* **1.** zbârlit, țepos; ca părul de porc. **2.** *(fig.)* morocănos, arțăgos; **~ werden** a se mânia, a se burzului.
Borte, *-n, f.* **1.** margine, bordură; garnitură; tresă. **2.** găitan, galon. **3.** *(reg.)* spumă (la bere).
Bortenmacher, *-s, -, m.* ceaprazar, persoană care face găitane, galoane.
Bortenrock, *-(e)s, -röcke, m.* haină galonată.
Borten|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* mașină, război de țesut găitane, galoane.
Bortenwirker, *-s, -, m.* v. Bortenmacher.
bortieren, *bortierte, bortiert, vb. (h) tr.* v. bordieren.
Bor(t)wisch, *-(e)s, -e, m.* v. Bartwisch.
Borusse, *-n, -n, m. (ist.)* prusian.
Borussia *f. sg.* (personaj feminin care simbolizează) Prusia.
borussifizieren, *borussifizierte, borussifiziert, vb. (h) tr.* a prusifica.
Borwasser, *-s, n. sg. (med.)* soluție de acid boric.
Borwasser|stoff, *-(e)s, m. sg. (chim.)* hidrură de bor.
Borwisch, *-(e)s, -e, m.* v. Bartwisch.
bös *adj.* v. böse.
bös|artig *adj.* **1.** răutăcios, malițios. **2.** rău; vătămător; *(med.)* malign.
Bös|artigkeit, *-en, f.* **1.** răutate, dușmănie, mânie. **2.** vătămare; *(med.)* malignitate, caracter malign.
Bösche, *-n, f. (reg.)* **1.** un fel de cărămidă. **2.** tufiș.
böschen, *böschte, geböschet, vb. (h) tr.* a tăia pieziș, a povârni, a taluza.
Böschung, *-en, f.* povârniș, pantă, taluz.
Böschungsgrad, *-(e)s, m. sg.*, **Böschungswinkel**, *-s, -, m.* unghi de înclinare al taluzului; **natürlicher ~** unghi natural de înclinare al taluzului.
böse *adj.* **1.** mânios, supărat; **(mit. jm., auf jn.** și **jm.) ~ sein** (sau **werden)** a se supăra, a se mânia; **miteinander ~ sein** a fi certați; *(fig.)* **die ~ Sieben** femeie arțăgoasă, cicălitoare; **sei mir nicht ~** nu fi supărat pe mine; **sie ist ~ auf mich** e supărată pe mine. **2.** rău; **es ist nicht ~ gemeint** este fără vreo intenție rea; **sich** *(dat.)* **~s Blut machen** a-și face sânge rău. **3.** bolnav; **ein ~r Finger** un deget bolnav. **4.** desfrânat, destrăbălat. **5.** greu; **die ~n Zeiten sind vorbei!** vremurile grele au trecut! **~ Krankheit** boală grea.
Böse[1], *-n, -n, (ein Böser)* **1.** *m.* și *f.* ființă, persoană rea. **2.** *m.* diavol.
Böse[2], *-n (viel Böses), n. sg.* rău; **sich** *(dat.)* **nichts ~es dabei denken** a nu se gândi la ceva rău; **gedenke meiner nicht im ~n** nu-mi păstra o amintire rea; **das Gute und das ~ unterscheiden** a deosebi binele de rău; **Gutes mit ~m vergelten** a răsplăti binele cu rău; **~s tun** a face rău; **im Guten wie im ~n** la bine și la rău.
bosen, *boste, gebost (du, er bost), vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* a bate, a lovi. **II.** *intr.* și *refl.* a se mânia, a se enerva, a se irita.
Bösewicht, *-(e)s, -er,* (și *-e*), *m.* răufăcător, ticălos, nelegiuit.
bösfertig *adj.* rău intenționat, răutăcios.
boshaft *adj.* **1.** rău, dușmănos. **2.** malițios. **3.** *(reg.)* supărăcios, iritabil.
Boshaftigkeit, Bosheit, *-en, f.* **1.** răutate, dușmănie; **aus ~** din răutate. **2.** malițiozitate.
bosherzig *adj.* răutăcios, rău din fire.
Boskett, *-s, -e, m.* boschet; arbust, tufiș.
böslich *adj. (rar)* răutăcios, cu intenții rele.
Bösling, *-s, -e, m. (reg., bot.)* cânepă feminină.
bösmäulig *adj.* rău de gură.
bösmeinend *adj.* rău, răutăcios, rău intenționat.
Bosniak, *-en, -en*, **Bosniake**, *-n, -n, m.* **1.** bosniac. **2.** *(ist.)* călăreț polonez sau prusac de proveniență slavă. **3.** un fel de prăjitură vieneză.
Bosnickel, *-s, -, m. (pop.)* om de rea-credință.
Bosnier [-niɐ], *-s, -, m.* v. Bosniak **(1)**.
bosnisch *adj.* bosniac.
Boss, *-es, -e, m.* **1.** *(pop.)* șef, superior; om de afaceri, conducător de mare întreprindere; șef de organizație politică. **2.** greutate a grindeiului la plug, regulator.
Bossage [bɔ'sa:ʒə], *-n, f. (constr.)* bosaj; rustic(us); mod de prelucrare a feței exterioare la o zidărie de piatră naturală sau artificială.
Bossageputz, *-es, m. sg. (constr.)* tencuială cu bosaje, tencuială rustică.
Bosse, *-n, f.* **1.** formă sumar prelucrată a unei statui din piatră. **2.** ornament convex, bombat la lucrări de orfevrărie. **3.** *(reg.)* v. Beule.
Boßel, *-s, -, m.*, **Boßel**, *-n, f. (reg.)* bilă de popice.
Boßelbahn, *-en, f.* pistă, jgheab de popice, popicărie.
bosselieren, *bosselierte, bosseliert, vb. (h) tr.* **1.** a lucra în relief; a cizela. **2.** a modela din argilă, din ceară.
bosseln[1], *bosselte, gebosselt (ich boss(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a migăli. **2.** v. bossieren.
bosseln[2], *bosselte, gebosselt (ich boss(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* a juca popice (pe gheață). **II.** *tr.* v. bossieren.
boßeln, *boßelte, geboßelt (ich boß(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a arunca cu bila de popice; a juca popice (pe gheață).
Bossen, *-s, -, m. (reg.)* legătură, sarcină (în special de fân).
Bossenquader, *-s, -, m.* piatră cubică sumar prelucrată.
Bossenwerk, *-(e)s, -e, n. (arhit.)* zidărie rustică.
Bossier|arbeit, *-en, f.* lucrătură în relief.
bossieren, *bossierte, bossiert, vb. (h) tr.* **1.** *(constr.)* a dăltui, a prelucra, a ciopli; **einen Bruchstein ~** a ciopli, a dăltui o piatră brută de carieră. **2.** a modela în lut, ipsos sau ceară.

Bossieren, *-s, n. sg. (constr.)* bosaj.
Bossierer, *-s, -, m.* persoană care face lucrări în relief.
Bossierkunst *f. sg.* arta de a lucra în relief.
Boston[1], *-s, -s, m.* boston, vals lent.
Boston[2], *-s, n. sg.* boston (joc de cărți).
Bostonpresse, *-n, f. (tipogr.)* cea mai mică presă de imprimare (cu acțiune manuală).
böswillig *adj.* răuvoitor, rău intenționat; de rea-credință.
Böswilligkeit *f. sg.* rea-voință, rea-credință; *(jur.)* ~ **der Absicht** rea-voință intenționată, premeditată.
bot *ind. imperf.* de la bieten.
Bot, *-(e)s, -e, n. (înv.; elv.)* **1.** poruncă. **2.** ofertă. **3.** licitație. **4.** știre, veste, informație, anunț. **5.** *(jur.)* citație, somație. **6.** adunare, întrunire. **7.** *(numai în expr.)* **gib ~!** fă loc! lasă spațiu liber!.
Botanik *f. sg.* botanică.
Botaniker, *-s, -, m., ~in, -nen, f.* botanist(ă).
botanisch *adj.* botanic; **~er Garten** grădină botanică.
botanisieren, *botanisierte, botanisiert, vb. (h) tr.* erboriza, a colecționa plante.
Botanisiertrommel, *-n, f.* **1.** cutie de erborizare. **2.** *(mil.; glumeț)* cutie de mască de gaze.
Bote, *-n, -n, m.* trimis, sol, mesager, curier; **reitender ~** ștafetă, curier călare; **eigener ~** trimis special; **~ des Friedens** vestitor, sol al păcii; **man muss ~n abwarten** urma alege.
Boten|amt, *-(e)s, -ämter, n.* **1.** birou de curieri, de comisionari. **2.** *(sg.)* meserie de curier, de comisionar.
Botenbrot, *-(e)s, n. sg.* v. Botenlohn.
Botenfrau, *-en, f.* mesageră, curieră.
Botengang, *-(e)s, -gänge, m.* cursă.
Botengänger, *-s, -, m.* curier, mesager, comisionar.
Botengebühr, *-en, f.*, **Botengeld**, *-(e)s, -er, n.*, **Botenlohn**, *-(e)s, -löhne, m.* plata curierului.
Botenmeister, *-s, -, m.* inspector de curieri.
Botenwesen, *-s, n. sg.* serviciul curierilor, curierat.
Botin, *-nen, f.* v. Botenfrau.
botmäßig *adj.* **1.** suzeran. **2.** supus. **3.** tributar.
Botmäßigkeit, *-en, f.* **1.** stăpânire; autoritate; **unter seine ~ bringen** a supune stăpânirii sale. **2.** dependență, atârnare.
Botokude, *-n, -n, m.* **1.** botocud, indian din America de Sud. **2.** *(pop.)* om de nimic, prostănac, tâmpit.
botokudisch *adj.* **1.** de botocud. **2.** *(pop.)* prostesc, tâmpit.
Botschaft, *-en, f.* **1.** veste; știre, solie. **2.** mesaj. **3.** *(dipl.)* ambasadă, misiune diplomatică; **sich an die ~ wenden** a se adresa la ambasadă.
Botschafter, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f. (dipl.)* ambasador(-oare), reprezentant(ă) plenipotențiar(ă).
Botschafterposten, *-s, -, m.* post, funcție de ambasador.
Botschaftsrat, *-(e)s, -räte, m. (dipl.)* consilier de ambasadă.
Böttcher, *-s, -, m.* **1.** dogar, butnar, lemnar; butoier. **2.** pivnicer, chelar.
Böttcher|arbeit, *-en, f.* dogărit, butnărit.
Böttcher|axt, *-äxte, f.*, **Böttcherbeil**, *-(e)s, -e, n.* secure de dogar.
Böttcherei, *-en f. sg.* **1.** dogărit, butnărit. **2.** atelier de dogar, butnar; dogărie.
Böttcher|handwerk, *-(e)s, n. sg.* v. Böttcherei **(1)**.
Böttcher|holz, *-es, n. sg.* lemn pentru dogărit.
Böttchermeister, *-s, -, m.* maistru dogar, butnar.
böttchern, *böttcherte, geböttchert, vb. (h) intr.* a lucra ca dogar, a face dogărie.
Böttcherschlägel, *-s, -, m.* ciocan de dogar.
Böttcherware, *-n, f.* produse de dogărie (butoaie, ciubere etc.).
Böttcherwerkstätte, *-n, f.* v. Böttcherei **(2)**.
Böttcherwoche, *-n, f.* săptămâna dogarilor (prima săptămână a marelui târg din Leipzig).
Böttcherzange, *-n, f.* clește de dogar.
Botte, *-n, f. (reg.)* ciubotă; bocanc.
Bottega, *-s, f.* v. Bodega.
Botteleric, *-n, f.* v. Bottlerei.
Bottelier, *-s, -s, m. (mar.)* persoană care administrează proviziile (pe vapor); pivnicer, sufragiu.
botten, *bottete, gebottet (du bottest, er bottet), vb. (h)* **I.** *tr.* a bate inul. **II.** *intr. (pop.)* a bate drumurile, a umbla.
Böttgerporzellan, *-(e)s, -e, n.* denumire dată celui mai vechi porțelan european, creat de Böttger.
Bottich, *-(e)s, -e, m.* **1.** putină. **2.** *(tehn.)* cadă.
Bottichgärung, *-en, f.* fermentare în putină.
Bottichmacher, *-s, -, m. (reg.)* dogar, butnar.
Bottichreif, *-(e)s, -e, m.* cerc de putină.
Bottichwürze *f. sg.* must de cuvă.
Bottine, *-n, f.* gheată de damă, botină.
Bottler, *-s, -, m.* v. Bottelier.
Bottlerei, *-en, f. (mar.)* cambuză.
bottnisch *adj.* botnic; **der Bottnische Meerbusen** Golful Botnic (din Marea Baltică).
Botulismus, *-, m. sg. (med.)* botulism.
Botz, *-e, f. (reg.)* pantalon.
Boudoir [bu'doa:ɐ], *-s, -s, n.* budoar.
Boudoirformat, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* format budoar (12 × 19 cm).
Bouffonerie [bu-], *-n, f.* bufonerie.
Bougie [bu'ʒi:], *-n, f.* **1.** lumânare. **2.** *(med.)* sondă uretrală.
Bouillon [bʊl'jɔ̃:, bʊl'jɔŋ și bu'jɔ̃:], *-s, f.* supă (concentrată) de carne, bulion.
Bouillonwürfel, *-s, -, m.* comprimat, cubuleț pentru supă, pentru bulion (de carne).
Boule|arbeit ['bu:l-], *-en, f.* încrustare în lemn.
Boulette [bu-], *-n, f.* chifteluță, perișoară, buletă.
Boulevard [bul(ə)'va:ɐ], *-s, -s, m.* bulevard.
Boulevardblatt, *-(e)s, -blätter, m.* ziar bulevardier.
Boulevardpresse *f. sg.* presă bulevardieră.
bourbonisch [bʊr-] *adj. (ist.)* burbon.
Bourette [bu-], **Bourrette**, *-n, f. (text.)* buret.
bourgeois [bʊr'ʒoa] *adj.* burghez.
Bourgeois [bʊr'ʒoa], *-, -, m.* burghez.
Bourgeoisherrschaft *f. sg.* stăpânire, dominație a burgheziei.
Bourgeoisie [bʊrʒoa'zi:], *-n, f.* burghezie.
Bourgeoisieherrschaft *f. sg.* v. Bourgeoisherrschaft.
Bourgeois|presse *f. sg.* presa burgheză.
Bourrée [bu're:], *-s, f.* **1.** dans popular vechi francez. **2.** pasaj dintr-o suită.
Boutade [bu-], *-n, f.* **1.** butadă. **2.** săritură artistică.
Bouteille [bu'tɛljə], *-n, f.* sticlă, butelie de vin.
Boutique [bu'ti:k], *-n* [-kn] *rar: -s* [-ti:ks], *f.* magazin mic, butic.
Buton [bu'tɔ̃:], *-s, -, m.* **1.** cercel, buton cu briliante. **2.** bubuliță.
Bovel [-fəl], *-s, -, m.* **1.** v. Bafel **(1, 2)**. **2.** *(reg.)* menaj, casă îmbelșugat(ă).
boven [-fən] *adv. (reg.)* sus.
Boviden [-vi:] *pl. (zool.)* bovide.
Bovist [-vIst], *-(e)s, -e, m.* v. Bofist.
Bowdenzug ['baodən-], *-(e)s, -züge, m. (tehn.)* fir, cablu Bowden.
Bowiemesser ['bo:i:- și 'bo:vi:-], *-s, -, n.* cuțit Bowie.
Bowle ['bo:lə], *-n, f.* **1.** crușon. **2.** bol, castron pentru crușon; **eine ~ aus Kristall** un bol de cristal.
bowlen ['bo:lən și 'boʊlən], *bowlte, gebowlt, vb. (h) tr.* a juca bowling.
Bowling ['bo:lIŋ și 'boʊlIŋ], *-s, -s, n.* **1.** joc american cu 10 popice. **2.** joc englezesc cu popice.
Box, *-en, f.* **1.** boxă individuală (pentru un cal etc.); garaj auto. **2.** debara, boxă. **3.** recipient; cutie. **4.** aparat simplu de fotografiat (în formă de cutie). **5.** *(reg.)* ladă, dulap.
Box|abend, *-s, -e, m. (sport)* seară de box, gală de box.
Box-Acht *f. sg. (sport)* echipă de box (de opt persoane).
Boxball, *-(e)s, -bälle, m.* minge de box.
Boxcalf [-ka:f], *-s, n. sg.* v. Boxkalf.
boxen, *boxte, geboxt (du, er boxt), vb. (h) intr.* și *refl. (sport)* a (se) boxa, a (se) lupta cu pumnii.
Boxen, *-s, n. sg. (sport)* box, pugilism.
Boxer, *-s, -, m.* **1.** *(sport)* boxer, pugilist. **2.** boxer, rasă de câine. **3.** *(ist.)* boxer (răsculat chinez).
Boxer|auf|stand, *-(e)s, m. sg. (ist.)* răscoală a boxerilor.
Boxhandschuh, *-(e)s, -e, m.* mănușă de box.
Boxkalf [-ka:f], *-s, n. sg.* piele de vițel, piele de box.
Boxkalfschuh, *-(e)s, -e, m.* pantofi (din piele) de box.
Boxkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (sport)* meci de box.
Boxring, *-(e)s, -e, m. (sport)* ring de box.
Boxvergleichs|treffen, *-s, -, n. (sport)* întrecere, întâlnire de box.
Box|staffel, *-n, f. (sport)* echipă de box.
Boy [bɔy], *-s, -s, m.* **1.** băiat, tânăr. **2.** boi, băiat de serviciu la hotel. **3.** postav gros. **4.** flanelă de lână sau bumbac.
Boykott, *-(e)s, -e* și *-s, m.* boicot; **mit ~ belegen** a boicota.
Boykottbewegung, *-en, f.* mișcare de boicotare.
Boykottfrage, *-n, f.* problemă a boicotului.
Boykott|hetze, *-n, f.* instigare la boicot.
boykottieren, *boykottierte, boykottiert, vb. (h) tr.* a boicota.
Boykottierung, *-en, f.* boicotare.
Boykottmaßnahme, *-n, f.* măsură de boicotare.
br! *(interj.)* **1.** br, ce scârbos! **2.** prr! ho! (strigătul birjarilor).
Br. *presc.* de la Bruder.
Brabanter, *-s, -, m.* persoană din Brabant.
brabantisch *adj.* brabantez; **~e Spitze** dantelă de Brabant.
brabbeln, *brabbelte, gebrabbelt (ich brabb(e)le), vb. (h) intr.* a mormăi, a dondăni, a bombăni, a vorbi neclar.
bräbnen, *bräbnete, gebräbnet (sie bräbnet), vb. (h) intr. (despre scroafe)* a intra în călduri.
brach[1] *ind. imperf.* de la brechen.
brach[2] *adj.* înțelenit, necultivat, părăginit; *(fig.)* neocupat, neutilizat.
Brach|acker, *-s, -äcker, m.* v. Brache.
brach|ackern, *brachackerte, gebrachackert, vb. (h) tr.* v. brachen.
Brach|amsel, *-n, f. (ornit.)* fluierar *(Charadrius squatarola)*.
Brachdistel, *-n, f. (bot.)* scaiul-dracului *(Eryngium campestre)*.
Brache, *-n, f. (agr.)* pârloagă, pământ înțelenit, paragină, ogor părăginit, țelină, obleagă; **schwarze ~** pământ înțelenit negru; (și *fig.*) **in der ~ liegen** a fi în paragină, a fi nefolositor.
brachen, *brachte, gebracht, vb. (h) tr.* a desțeleni.
Bracher, *-s, -, m.* desțelenitor, cel care desțelenește.
Brachet, *-s, m. sg.* v. Brachmonat.
Brachfeld, *-(e)s, -er, n.*, **Brachflur**, *-en, f.* v. Brache.
brachial *adj.* manual.
Brachialgewalt *f. sg.* forță brută; forță manuală.
Brachkäfer, *-s, -, m. (entom.)* cărăbuș de iunie, cărăbuș târziu *(Scarabaeus solstitialis)*.
Brachland, *-(e)s, n. sg.* v. Brache.
Brachland|aktion, *-en, f.* acțiune pentru desțelenirea pământurilor virgine.
brach|lassen, *ließ brach, brachgelassen (du, er lässt brach)*, **brachlegen**, *legte brach, brachgelegt, vb. (h) tr.* a lăsa nelucrat, în paragină, a nu cultiva (pământul).
Brachlerche, *-n, f. (ornit.)* ciocârlie *(Alauda arvensis)*.
brachliegen, *lag brach, brachgelegen, vb. (h) intr.* **1.** a sta înțelenit, părăginit. **2.** *(fig.)* a se odihni, a nu lucra; **die besten Kräfte liegen brach** cele mai bune forțe nu sunt utilizate; *(fig.)* **etwas ~ lassen** a nu folosi un lucru, a lăsa în paragină; **Kenntnisse liegen brach** a nu-și folosi cunoștințele.
Brachling, *-s, -e, m.*, **Brachmännlein**, *-s, -, n.* v. Champignon.
Brachmonat, **Brachmond**, *-(e)s, -e, m. (înv.)* iunie, cireșar.

brachpflügen, *pflügte brach, brachgepflügt, vb. (h) tr.* a deșteleni.
Brachpilz, *-es, -e, m.* v. Champignon.
Brachs [braks], *-es, -e, m. (iht.)* plătică *(Abramis brama)*.
Brach|schnepfe, *-n, f. (ornit.)* corlă *(Numenius arquatus)*.
Brachse, *-n, f.*, **Brachsen**, *-s, -, m.* v. Brachs.
brachte *ind. imperf.* de la bringen.
Brachvogel, *-s, -vögel, m.* v. Brachschnepfe.
Brack[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** rebut, marfă stricată, brac. **2.** infirmitate. **3.** *(constr.)* coronament al barajului; creastă a digului. **4.** chihlimbar impur.
Brack[2], *-(e)s, -e, m.* pui de animal de pradă.
Bracke[1], *-n, -n, m.* brac, câine de vânătoare.
Bracke[2], *-n, f.* v. Bracke[1].
Bracke[3] *f.* **1.** v. Brack[1]. **2.** v. Brackwasser. **3.** v. Brache. **4.** crucea carului.
Bracke[4] *f. (com.)* **1.** control al mărfurilor. **2.** local unde se face controlul mărfurilor. **3.** organ care face controlul mărfurilor.
bracken, *brackte, gebrackt, vb. (h) tr. (reg.)* a alege, a sorta, a scoate marfa stricată.
Bracker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (reg.)* sortator, persoană care sortează marfa.
Brackgut, *-(e)s, -güter, n. (reg.)* marfă proastă, de lepădat.
Brackierung, *-en, f.* triere, sortare, brăcuire.
brackig *adj. (reg.)* **1.** sălciu, nepotabil. **2.** de rebut, rău, prost.
Brackvieh, *-(e)s, n. sg.* vite nefolositoare, bune de tăiat.
Brackwaren *pl.* v. Brackgut.
Brackwasser, *-s, -wässer, n.* apă sălcie, nepotabilă.
Brägen, *-s, m. sg.* v. Bregen.
brägen, *brägte, gebrägt, vb. (h) tr.* a trage pieile argăsite peste un cuțit rotund.
Brahman ['bra:ma:n sau 'braχ-], *-s, n. sg.* sufletul lumii, putere magică a religiei indiene, Brahma.
Brahmane [bra'ma:nə], *-n, -n*, **Brahmine**, *-n, -n, m.* brahman, preot al lui Brahma.
Brahminentum, *-s, n. sg.* brahmanism, învățătura lui Brahma.
brahminisch *adj.* brahmanic.
Braille|schrift ['bra:j-] *f. sg.* scriere Braille (alfabetul orbilor).
Brainstorming ['breinsto:ɐmlŋ], *-s, n. sg.* găsire colectivă de soluții.
Brakel, *-s, -, m. (reg.)* rasă de găini.
braken, *brakte, gebrakt, vb. (h) tr.* a melița.
Brakteat, *-en, -en, m. (ist.)* monedă de argint subțire ca o foaie, bătută pe o singură parte.
Braktee [-'te:ə], *-n* [-'te:ən], *f. (bot.)* bractee, frunză mică purtătoare de floare.
Brakteole, *-n, f. (bot.)* bracteolă.
Bram[1], *-en, f. (mar.)* arboret.
Bram[2], *-(e)s, -e, m.* **1.** v. Bram[1]. **2.** *(bot.)* drobiță *(Sarothamnus scoparius)*. **3.** sprânceană.
Bramarbas, *-, -se, m.* palavragiu, fanfaron, lăudăros.
bramarbasieren, *bramarbasierte, bramarbasiert, vb. (h) intr.* a se lăuda, a pălăvrăgi.
Bramburi, *-s, f. (reg., glumeț)* cartof.
Bräme, *-n, f.* **1.** margine de tufe, de arbori a unei livezi, a unui ogor, lizieră. **2.** tiv, margine a unei rochii, a unei haine. **3.** pată de funingine. **4.** frână. **5.** bor de pălărie. **6.** margine. **7.** sprânceană.
brämen, *brämte, gebrämt, vb. (h) tr.* v. verbrämen.
Brämling, *-s, -e*, **Bramling**, *-s, -e, m. (ornit.)* cintez de munte *(Fringilla montifringilla)*.
Bramme, *-n, f. (tehn.)* bramă, bloc gata de laminat.
Brammenschere, *-n, f. (tehn.)* foarfecă pentru brame.
Brammenwalze, *-n, f. (tehn.)* laminor de brame.
Bramrabe, *-n, f. (mar.)* vergă zburător.
Bramsegel, *-s, -, n. (mar.)* zburător.
bramsig *adj.* **1.** îngâmfat, lăudăros. **2.** amenințător.
Bram|stenge, *-n, f. (mar.)* arboret.
Branche ['brã:ʃə], *-n, f.* **1.** *(com.)* branșă, ramură. **2.** specialitate; **er ist nicht aus meiner ~** nu face parte din specialitatea mea; **die ~ wechseln** a-și schimba domeniul, specialitatea.
Branchekenntnis, *-se, f.* cunoștință (pricepere) în branșă, în specialitate; *pl.* cunoștințe profesionale.
Branchen|aus|stellung, *-en, f.* expoziție specială, de ramură.
Branchengewerkschaft, *-en, f.* sindicat de ramură.
Branchenverzeichnis, *-ses, -se, n.* anuar de comerț și industrie de ramură.
Branchie [-çiə], *n. f.* v. Kieme.
Brand, *-(e)s, Brände, m.* **1.** ardere, combustiune; incendiu, foc; **in ~ stehen** a fi în flăcări, a arde; **in ~ geraten** a lua foc, a se aprinde; **in ~ stecken** a da foc, a incendia; *(fig.)* **sich aus den Bränden machen** a se sustrage, a se eschiva. **2.** *(tehn.)* ardere, prăjire (a cărămizilor, porțelanului, minereului). **3.** arșiță, căldură; *(fig.)* ardoare, înfocare. **4.** semn făcut cu fierul roșu, danga, cauterizare. **5.** material de ars, combustibil; **~ für den Winter anlegen** a depozita combustibil pentru iarnă; **er hat freien ~** are dreptul la încălzire gratuită. **6.** deștelenire a pământului prin arderea pădurilor. **7.** tăciune aprins, jăratic. **8.** *(agr.)* teren, petic de pământ alcalin sau mlăștinos. **9.** *(înv.)* spargere a valurilor. **10.** insolație. **11.** *(med.)* arsură; cangrenă, necroză; **trockener ~** mumificație, cangrenă rece. **12.** *(pop.)* sete provocată de beție; **ich habe einen tüchtigen ~** mi s-a uscat gâtul de sete; **seinen ~ löschen** a-și stinge, a-și potoli setea. **13.** *(fam.)* bani. **14.** *(fam.)* idee proastă. **15.** *(bot.)* rugină (boală a cerealelor) *(Ustilago)*. **16.** *(reg.)* avort, naștere timpurie. **17.** *(reg.)* timpul amiezii; **zu ~** la prânz.
brand|aktuell [-tuɛlʃ] *adj.* foarte actual; **eine ~e Nachricht** o știre de actualitate.
Brand|assekuranz *f. sg.* v. Brandversicherung.
Brandbalsam, *-s, m. sg.* v. Brandsalbe.
Brandbeule, **Brandblase**, *-n, f.* bășică de arsură.
Brandblättchen, *-s, -, n. (mil.)* hârtie incendiară.
Brandbock, *-(e)s, -böcke, m.* grătar al sobei.
Brandbombe, *-n, f. (mil.)* bombă incendiară.
Brandbombenwurf, *-(e)s, -würfe, m. (mil.)* lansare de bombe incendiare.
Brandbrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** certificat de incendiu. **2.** scrisoare de amenințare cu incendiu. **3.** *(fig.)* scrisoare foarte insistentă, foarte presantă.
Brand|direktor, *-s, -toren, m.* șef de pompieri.
brand|eilig *adj.* foarte grăbit, foarte urgent.
Brand|eimer, *-s, -, m.* găleată de stins incendiul.
Brand|eisen, *-s, -, n.* fier de stigmatizat, de înfierat.
Brandel, *-s, -, n.* (și *m.*) *(reg.)* iască.
branden, *brandete, gebrandet (du brandest, er brandet), vb. (h) intr.* a se izbi de stânci, a se sparge de stânci; **die Wogen ~ an der Küste** valurile se sparg de mal.
Brandenburger, *-s, -, m.* locuitor din orașul sau provincia Brandenburg, brandenburghez.
brandenburgisch *adj.* brandenburgic.
Brand|ente, *-n, f. (ornit.)* soi de gâscă sălbatică *(Tadorna)*.
Brander, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* focos, capsă. **2.** *(mar.)* (vapor) incendiator. **3.** cal roib.
Branderschiff, *-(e)s, -e, n.* v. Brander **(2)**.
Brand|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* minereu metalic inflamabil.
Brand|eule, *-n, f. (ornit.)* bufniță roșie *(Strix stridula)*.
Brandfackel, *-n, f.* **1.** torță incendiatoare, faclă, făclie. **2.** *(fig.)* scânteie care aprinde ceartă, discuție.
Brandfaschine, *-n, f. (ist.)* legătură de găteje, de vreascuri pentru aprins focul.
Brandfass, *-es, -fässer, n. (mil.; înv.)* cameră de explozii (la arme de foc).
brandfest *adj.* rezistent la foc, ignifug.
Brandfieber, *-s, n. sg. (med.)* febră datorată necrozei.
Brandfleck, *-(e)s, -e, m.* arsură.
brandfleckig *adj.* **1.** cu semne de arsură. **2.** *(în expr.)* **~es Pferd** cal cu pete negre.
Brandfuchs, *-es, -füchse, m.* **1.** vulpe cu picioare, coadă și urechi negre. **2.** cal roib. **3.** *(fig.)* roșcovan. **4.** *(limbaj studențesc)* student în semestrul doi.
Brandgans, *-gänse, f.* v. Brandente.
Brandgasse, *-n, f.* coridor, spațiu, interval antifoc.
brandgefährlich *adj.* foarte periculos.
Brandgeruch, *-(e)s, -rüche, m.* miros de ars.
Brandgeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust de ars.
Brandgeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* obuz incendiator.
Brandgeschwür, *-(e)s, -e, n. (med.)* cangrenă abcedată.
Brandgiebel, *-s, -, m. (arhit.)* fronton despărțitor, intermediar, antifoc.
Brandglocke, *-n, f.* clopot de alarmă în caz de incendiu.
Brandgrab, *-(e)s, -gräber, n. (arh.)* mormânt de incinerare.
Brandhahn, *-(e)s, -hähne, m.* hidrant, robinet de incendiu.
Brandhaken, *-s, -, m.* cange de incendiu.
Brandherd, *-(e)s, -e, m.* **1.** focar de incendiu. **2.** *(med.)* focar de cangrenă.
brandheiß *adj.* foarte actual; **ein ~es Angebot** o ofertă foarte actuală.
Brandhirsch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* cerb *(Cervus elaphus)*.
brandig *adj.* **1.** ars, pârlit, afumat; *(adverbial)* **~ riechen** a mirosi a ars. **2.** arzător; *(fig.)* ardent. **3.** ruginit, tăciunos (despre cereale). **4.** *(med.)* cangrenos.
Brandkalk, *-(e)s, m., sg. (constr.)* var stins.
Brandkasse, *-n, f.* **1.** casă de asigurare contra incendiilor. **2.** sumă de asigurare la care este evaluată clădirea.
Brandkitt, *-(e)s, m. sg.* chit refractar.
Brandkohle, *-n, f. (mine)* cărbune autoinflamabil.
Brandkorn, *-(e)s, -körner, n.* (bob de) cereală ruginită, tăciunoasă.
Brandkrankheit *f. sg. (bot.)* rugină provocată de *Uredinee*.
Brandkugel, *-n, f.* v. Brandgeschoss.
Brandleger, *-s, -, m.* v. Brandstifter.
Brandlegung, *-en, f.* v. Brandstiftung.
Brandleiter, *-n, f.* scară de incendiu.
Brandloch, *-(e)s, -löcher, n. (înv., mil.)* cameră de explozie a tunului.
Brandlunte, *-n, f.* fitil.
Brandmal, *-(e)s, -e,* (și *-mäler*), *n.* **1.** *(ist.)* înfierare, stigmat. **2.** semn din naștere, aluniță. **3.** v. Brandzeichen. **4.** *(med.)* arsură. **5.** *(fig.)* înfierare, stigmatizare, stigmat.
Brandmalerei, *-en, f.* pirogravură.
Brandmarke, *-n, f.* v. Brandzeichen.
brandmarken, *brandmarkte, gebrandmarkt, vb. (h) tr.* **1.** a însemna cu fierul roșu. **2.** *(fig.)* a înfiera, a stigmatiza; **er brandmarkt mich** mă stigmatizează.
Brandmarkung, *-en, f.* **1.** v. Brandzeichen. **2.** *(fig.)* înfierare, stigmatizare.
Brandmaschine, *-n, f.* mașină infernală.
Brandmauer, *-n, f.* **1.** *(constr.)* calcan, zid antifoc. **2.** *(metal.)* perete din spatele cuptorului; prag de foc.
Brandmaus, *-mäuse, f.* șoarece de câmp *(Micromys agrarius)*.
Brandmeister, *-s, -, m.* **1.** căpitan de pompieri. **2.** comandant al operațiilor la locul incendiului.
Brandmetzger, *-s, -, m. (reg.)* măcelar care vine la domiciliu pentru tăiere.
Brandmittel, *-s, -, n.* medicament contra cangrenei.
Brandnessel, *-n, f. (bot.)* urzică *(Urtica)*.
brandneu *adj. (fam.)* nou-nouț; **ein ~es Kleid** o rochie îmbrăcată prima dată.
Brand|opfer, *-s, -, n.* **1.** victimă a unui incendiu. **2.** *(rel.)* ardere de animale sacrificate. **3.** holocaust.
Brand|ordnung *f. sg.* regulament pentru pompieri.
Brandpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* stâlp de care erau legați cei condamnați la moarte pe rug.
Brandpfeil, *-(e)s, -e, m.* săgeată incendiară.
Brandpflaster, *-s, -, n.* plasture pentru arsuri.
Brandpilz, *-es, -e, m. (bot.)* tăciune *(Ustilagineae)*.
Brandplatz, *-es, -plätze, m.* v. Brandstätte.
Brandplättchen, *-s, -, n. (mil.)* lamelă incendiară.
Brandrakete, *-n, f. (mil.)* rachetă incendiară.
Brandrede, *-n, f.* discurs incendiar, discurs ațâțător.
Brandrodung, *-en, f. (forest.)* defrișare prin ardere.
Brandrose, *-n, f.* **1.** *(bot.; reg.)* bujor *(Paeonia)*. **2.** *sg. (vet.)* erizipel cangrenos, brâncă.

Brandrost, *-(e)s, -e, m.* grătar (de cuptor).
brandrot *adj.* roşu aprins; **er wurde ~ im Gesicht** s-a înroşit la faţă.
Brandröte *f. sg.* roşeaţa focului.
Brandsalbe, *-n, f.* alifie contra arsurilor.
Brandsatz, *-es, -sätze, m. (mil.)* materie incendiară.
Brandsäure *f. sg. (chim.)* acid pirolignos.
Brandschaden, *-s, -schäden, m.* **1.** pagubă pricinuită de incendiu. **2.** arsură.
Brandschadenversicherung, *-en, f.* asigurare contra incendiilor.
brandschatzen, *brandschatzte, gebrandschatzt (du, er brandschatzt), vb. (h) tr.* a jefui, a prăda; a trece prin foc şi sabie, a pârjoli; **jn.** ~ a jefui pe cineva.
Brandschatzung, *-en, f.* **1.** *(ist.)* contribuţie imensă de război (pentru a apăra cetăţile de incendiere de către duşman). **2.** prădare, jefuire.
Brandschiefer, *-s, -, m. (geol.)* şist bituminos.
Brandschiff, *-(e)s, -e, n.* v. Brander **(2)**.
Brandschimmel, *-s, -, m.* cal şarg.
Brandschott, *-(e)s, -e, n. (mar.)* perete izolator de incendiu.
Brandschutz, *-es, m. sg.* asigurare contra incendiilor.
Brandschwäre, *-n, f. (med.)* ulceraţie pricinuită de arsură.
Brandsignal, *-s, -e, n.* semnal de alarmă în caz de incendiu.
Brandsilber, *-s, n. sg.* argint fin.
Brandsohle, *-n, f.* branţ.
Brandsohl|leder, *-s, n. sg.* piele pentru branţuri.
Brandsohl|leinwand *f. sg.* postav de căptuşit pantofii, pânză de branţ.
Brand|spritze, *-n, f.* pompă de incendiu, tulumbă.
Brand|stätte, *-n, f.* loc al incendiului.
Brand|stein, *-(e)s, -e, m.* cărămidă.
Brand|stelle, *-n, f.* **1.** loc ars, pată arsă. **2.** v. Brandstätte.
Brand|steuer, *-n, f.* **1.** ajutor dat sinistraţilor prin incendiu. **2.** taxă pentru asigurare contra incendiilor.
Brand|stifter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* incendiator(-oare).
Brand|stiftung, *-en, f.* incendiere premeditată.
Brand|stoff, *-(e)s, -e, m.* substanţă inflamabilă.
Brand|teig, *-(e)s, -e, m. (cul.)* gen de aluat opărit.
Brand|teigkrapfen, *-s, -, m. (cul.)* choux à la crème.
Brandür, *-en, f.* uşă (de ieşire în caz) de incendiu.
Brand|ung, *-en, f.* **1.** izbire a valurilor de stânci. **2.** brizanţi.
Brandungsboot, *-(e)s, -e, n.* barcă de brizanţi.
Brandungsreiten, *-s, n. sg.* surfing
Brandver|hütung *f. sg.* prevenire a incendiilor.
Brandversicherung, *-en, f.* asigurare contra incendiilor.
Brandvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* rândunică de mare *(Sterna hydrochelidon)*.
Brandwache, *-n, f.* **1.** pază contra incendiului, pichet de incendiu. **2.** pompier rămas pentru pază pe locul sinistrului, după stingerea focului.
Brandwunde, *-n, f. (med.)* arsură.
Brandy ['brɛndi], *-s, -s, m.* brandy, coniac.
Brandzeichen, *-s, -, n.* danga, semn (la vite), arsură.
Brandzeug, *-(e)s, n. sg.* materie inflamabilă.
Brane, *-n, f.* **1.** sprânceană. **2.** bordură, tiv.
Branke, *-n, f.* labă (a ursului, a viezurelui).
brannte *ind. imperf.* de la brennen.
Brannt|essig, *-s, -e, m.* oţet de rachiu.
Branntkalk, *-(e)s, -e, m. (chim.)* var ars, oxid de calciu.
Branntwein, *-(e)s, -e, m.* rachiu.
Branntweinblase, *-n, f.* alambic, cazan de rachiu.
Branntweinbrenner, *-s, -, m.* povarnagiu, producător de rachiu.
Branntweinbrennerei, *-en, f.* distilerie, fabrică de spirt, rachierie, povarnă.
Branntweinflasche, *-n, f.* sticlă de rachiu.
Branntweingenuss, *-es, m. sg.* consum de rachiu.
Branntweinpest *f. sg.* alcoolism.
Branntweinschank, *-(e)s, -schänke, m.,* **Branntweinschenke**, *-n, f.* cârciumă ordinară.
Branntwein|steuer, *-n, f.* impozit pe rachiu.
Branntweinverkäufer, *-s, -, m.* negustor de rachiu.
Branntweinwaage, *-n, f.* alcoolmetru.
branstig *adj. (fam.)* v. brandig **(1)**.
Brante, *-n, f.* v. Branke.
Brasilholz, *-es, n. sg.* lemn de Brazilia; băcan, lemn roşu.
Brasilianer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* brazilian(ă).
brasilianisch *adj.* brazilian.
Brasilienholz [-liən-], *-es, n. sg.* v. Brasilholz.
Brass, *-es, m. sg.* **1.** mânie, furie, supărare. **2.** vechituri, rest, rebut.
Brasse, *-n, f.* **1.** *(mar.)* braţ; odgon. **2.** v. Brachse.
Brasselet [brasə'lɛt], *-(e)s, -e, n.* **1.** *(inv.)* brăţară. **2.** *(argou)* cătuşe.
brassen, *brasste, gebrasst (du, er brasst), vb. (h) tr. (mar.)* a braţa; **er brasst back** el contrabraţează.
Brassen, *-s, -, m.* v. Brachs.
Brasserie, *-n, f.* braserie.
Brast, *-es, m. sg. (reg.)* **1.** lipsă, mizerie, nevoie. **2.** mânie, supărare. **3.** vechituri. **4.** gălăgie.
Brät, *-(e)s, n. sg. (elv.)* umplutură pentru cârnaţi.
Brat|an|stalt, *-en, f.* bucătărie ambulantă, în aer liber.
Brat|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr copt (la cuptor).
Bratbock, *-(e)s, -böcke, m.* suport pentru frigare.
braten, *briet, gebraten (du brätst, er brät), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a frige, a prăji, a coace; **braun** ~ a rumeni; **gar** ~ a frige îndeajuns; **man wird dir was** ~ puneţi pofta-n cui; **er denkt, die gebratenen Tauben werden ihm ins Maul fliegen** aşteaptă să-i cadă mură-n gură; *(fig.)* **jn. bei kleinem Feuer** ~ a lăsa pe cineva să fiarbă în zeama proprie, să se perpelească. **2.** *(tehn.)* a arde, a calcina, a prăji (minereu etc.). **II.** *refl.* a se prăji la soare.

Braten[1], *-s, n. sg.* **1.** fript, prăjit, copt. **2.** *(tehn.)* calcinare, prăjire, ardere.
Braten[2], *-s, -, m.* friptură; *(fig.)* **ein fetter** ~ un mare chilipir, o pleaşcă; pradă bogată; **den ~ riechen** (sau **merken**) a mirosi, a simţi ceva; **dem ~ nicht trauen** a fi sceptic.
Bratenbrühe, *-n, f.* sos de friptură.
Bratenfett, *-(e)s, n. sg.* grăsime de friptură.
Bratenkleid, *-(e)s, -er, n. (glumeţ)* haină de sărbătoare.
Bratenrock, *-(e)s, -röcke, m. (fam.)* redingotă.
Bratensaft, *-(e)s, -säfte, m.* sevă, zeamă de carne friptă.
Bratenschüssel, *-n, f.* tavă, tigaie pentru friptură.
Bratensoße, *-n, f.* sosul fripturii.
Bratenwender, *-s, -, m.* paletă de întors friptura în tigaie.
bratfertig *adj.* gata de prăjit.
Bratfisch, *-(e)s, -e, m.* peşte fript, prăjit.
Bratgerät, *-(e)s, -e, n.* grătar, aparat de fript.
Brat|hähnchen, *-s, -, n.,* **Brat|hendl**, *-s, -n, n. (austr., reg.)* pui fript.
Brat|hering, *-s, -e, m.* scrumbie friptă, prăjită.
Brat|huhn, *-(e)s, -hühner, n.,* **Brat|hühnchen**, *-s, -, n.* pui fript.
Bratkartoffel, *-n, f.* cartofi fierţi şi apoi prăjiţi în tigaie; cartofi ţărăneşti.
Bratling, *-s, -e, m.* **1.** *(bot.)* vineţică-cu-lapte *(Lactarius volemus* Fr.). **2.** *(iht.)* sardea *(Clupea spraltus)*. **3.** găluşcă prăjită de legume; chiftea de legume.
Bratmaschine, *-n, f.* v. Bratgerät.
Brat|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor.
Brat|pfanne, *-n, f.* tigaie.
Bratröhre, *-n, f.* v. Bratofen.
Bratrost, *-(e)s, -e, m.* grătar.
Bratsche, *-n, f.* **1.** *(muz.)* violă. **2.** *(reg.)* coajă de nucă verde. **3.** *(reg.)* perete de stâncă sfărâmicios. **4.** *(reg.)* piele roasă.
bratschen, *bratschte, gebratscht (du, er bratscht),* **brätschen**, *brätschte, gebrätscht (du, er brätscht), vb. (h) tr. (pop.)* **1.** a bate, a turti bătând. **2.** a coji nuci.
Bratscher, *-s, -,* **Bratschist**, *-en, -en, m. (muz.)* persoană care cântă la violă.
Brat|spieß, *-es, -e, m.* frigare.
Brat|spill, *-(e)s, -e, m. (mar.)* cabestan.
Bratwurst, *-würste, f.* cârnat fript; cârnat de fript.
Bratze, *-n, f.* labă de animal.
Brau, *-(e)s, Bräue, m.,* **Bräu**, *-(e)s, -e, n.* (şi *m.*) berărie; fabrică de bere; *(reg.)* berar.
brauberechtigt *adj.* autorizat de a fabrica bere.
Brauberechtigung, *-en, f.* autorizaţie de a fabrica bere.
Braubottich, *-(e)s, -e, m.* putină de fabricat bere.
Brauch, *-(e)s, Bräuche, m.* obicei, datină; **es ist bei uns so** ~ aşa este obiceiul la noi.
brauchbar *adj.* **1.** folositor, trebuincios. **2.** utilizabil. **3.** destoinic, capabil.
Brauchbarkeit *f. sg.* **1.** folos, utilitate. **2.** aptitudine. **3.** capacitate; destoinicie.
brauchen, *brauchte, gebraucht, vb. (h) tr.* **1.** a avea nevoie; a necesita; **er braucht Geld für das neue Haus** are nevoie de bani pentru casa nouă; **Pflege** ~ a avea nevoie de îngrijire; *(impers.)* a fi nevoie; **was braucht es so vieler Umstände?** la ce e nevoie de atâtea ceremonii, la ce bun atâtea complicaţii?; **das braucht es nicht** asta nu e necesar. **2.** a aplica, a întrebuinţa; **Gewalt** ~ a întrebuinţa, a aplica forţa. **3.** a folosi, a întrebuinţa, a uza, a lua; **das Nachschlagewerk oft** ~ a folosi des cartea de referinţă; **das ist nicht zu** ~ acest lucru nu poate fi întrebuinţat, nu e bun de nimic. **4.** a consuma, a cheltui; **diese Geräte ~ wenig Strom** aceste aparate consumă puţin curent. **5.** (cu *inf.* cu *zu*) a fi nevoie să; **du brauchst es mir nicht zu sagen** nu-i nevoie să-mi spui.
bräuchlich *adj.* **1.** uzual, obişnuit; **das ist bei uns nicht** ~ aceasta nu se obişnuieşte la noi. **2.** folositor, trebuincios.
Brauchtum, *-s, n. sg.* totalitate a obiceiurilor şi datinilor unui popor; obiceiuri populare.
Brauchwasser, *-s, n. sg.* apă industrială nepotabilă.
Braue, *-n, f.* sprânceană.
brauen, *braute, gebraut, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a prepara (bere). **2.** *(fig.)* a cauza, a face; **die Hexen ~ Sturm** vrăjitoarele declanşează furtună. **II.** *intr. (unipers.; în expr.)* **der Nebel braut** se ridică ceaţa; **das Wasser braut** apa fierbe; **das Meer braut** marea se agită.
Brauer, *-s, -, m.* berar.
Brauerei, *-en, f.* **1.** fabricare a berii. **2.** fabrică de bere.
Brauereigilde, *-n,* **Brauereiinnung**, *-en,* **Brauereizunft**, *-zünfte, f.* corporaţie a berarilor.
Braufführer, *-s, -, m.* v. Braumeister.
Braugerät, *-(e)s, -e, n.* utilaj pentru fabricarea berii.
Braugerechtigkeit, *-en, f.* v. Brauberechtigung.
Braugerste *f. sg.* orz pentru fabricarea berii.
Brau|haus, *-es, -häuser, n.* berărie; fabrică de bere.
Brau|herr, *-n, -en, m.* proprietar al unei fabrici de bere.
Braukessel, *-s, -, m.* cazan de fabricat bere.
Brauknecht, *-(e)s, -e, m.* lucrător la o fabrică de bere.
Brau|malz, *-es, n. sg.* malţ pentru fabricarea berii.
Braumeister, *-s, -, m.* (maistru) berar.
braun *adj.* maro, brun, şaten, oacheş; **~es Pferd** cal murg; ~ **backen** a rumeni; **sich ~ brennen lassen** a se bronza; **~ und blau schlagen** a stâlci în bătaie; *(ist.)* **die ~e Epoche** epoca naţional-socialistă.
Braun, *-s,* **I.** *n. sg.* culoarea maro, brun; **sie erschien in** ~ a venit într-o rochie maro; **ich liebe** ~ îmi place culoarea maro. **II.** *m. sg. (pop.)* **Meister** ~ Moş Martin.
Braun|alge, *-n, f. (bot.; mai ales pl.)* alge brune *(Phaeophyta)*.
braun|äugig *adj.* cu ochi căprui.
Braunbär, *-en, -en, m.* urs brun *(Ursus arctos)*.
braunbeizen, *beizte braun, braungebeizt (du, er beizt braun), vb. (h) tr. (tehn.)* a bruna.
Braunblei|erz, *-es, n. sg. (mineral.)* piromorfit.
Braunbier, *-(e)s, -e, n.* bere neagră, brună.
braunbrennen, *brannte braun, braungebrannt, vb. (h)* **I.** *tr.* a rumeni. **II.** *refl.* a se prăji la soare, a se bronza.

braunbunt *adj.* cu pete brune.
Braune[1], *-n, (etwas Braunes). n. sg.* culoare brună, maro, cafeniu închis.
Braune[2], *-n, -n (ein Brauner). m.* și *f.* **1.** persoană brună (oacheșă). **2.** *m.* murg.
Bräune *f. sg.* **1.** *(med.; pop.)* anghină; **häutige ~** crup; anghină difterică. **2.** culoare brună a pielii.
bräune|artig *adj. (med.)* de anghină.
Braun|eisen|erz, *-es, n. sg.*, **Braunmulm**, *-(e)s, m. sg.*, **Braun|stein**, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* limonit.
bräunen, *bräunte, gebräunt, vb. (h)* **I.** *tr.* a rumeni, a bronza. **II.** *tr.* și *refl.* a (se) pârli, a (se) bronza (la soare); **im Herbst ~ sich die Blätter der Bäume** toamna ruginesc frunzele copacilor.
Braunfalb, *-en, -en, (ein Braunfalber). m.* cal roib.
Braunfuchs, *-es, -füchse, m.* cal șarg.
braun gefleckt *adj.* cu pete brune, maronii.
braungelb *adj.* galben închis, maroniu.
braunhaarig *adj.* cu părul castaniu.
Braunhemd, *-(e)s, -en, n.* **1.** *(ist.)* cămașă brună (din uniforma nazistă). **2.** *(fig.)* nazist.
Braunkehlchen, *-s, -, n. (ornit.)* mărăcinar *(Pratincola)*.
Braunkohl, *-(e)s, -e, m. (bot.)* varză roșie *(Brassica oleracea acephala)*.
Braunkohle, *-n, f. (mineral.)* cărbune brun, lignit.
Braunkohlenbrikett, *-(e)s, -s* (și *-e*), *n.* brichetă de lignit.
Braunkohlenrevier [-vi:ɐ], *-s, -e, n.* bazin minier de lignit.
Braunkohlentagebau, *-(e)s, m. sg.* exploatare la zi (la suprafață) a lignitului.
Braunkohlenteer, *-(e)s, -e, m.* gudron de lignit.
Braunkohlenwerk, *-(e)s, -e, n.* mină de lignit.
bräunlich *adj.* **1.** cafeniu maroniu. **2.** *(despre oameni)* brunet, oacheș.
bräunlichgelb *adj.* galben-maroniu, șarg.
bräunlichrot *adj. (despre păr)* castaniu-roșcat.
Braunrost, *-(e)s, m. sg.*, **Braunpilz**, *-es, -e, m. (bot.)* rugină brună *(Puccinia triticina)*.
braunrot *adj. (despre cai)* roșu-castaniu, roib.
Braunschecke, *-n, -n, m.* cal murg, bălțat, pag.
braunscheckig *adj. (despre cai)* murg, bălțat, pag.
Braun|spat, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* spat brun.
Braun|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* piroluzit amestecat cu alte minerale manganifere.
Braun|stein|erz, *-es, n. sg. (mineral.)* spesartin.
Braun|stück|kohle *f. sg.* lignit în bucăți.
Braun|stange, *-n, f.* v. Braunalge.
Bräunung *f. sg.* **1.** vopsire, vopsit în cafeniu închis. **2.** rumenire, rumenit; caramelizare, caramelizat. **3.** pârlire, bronzare; pârlit, bronzat.
Bräunungs|studio, *-s, -s, n.* salon dotat cu solar, salon de bronzare.
Braunvieh, *-s, n. sg.* vite brune de rasă elvețiană.
Braunwurz *f. sg. (bot.)* buberic *(Scrophularia nodosa* L.).
Brau|ordnung, *-en, f.* regulament pentru fabricarea berii.
Braupfanne, *-n, f.* v. Braukessel.
Braupfannen|ordnung *f. sg.* serie de căldări de malț (la fabricarea berii).
Braurecht, *-(e)s, -e, n.* v. Brauberechtigung.
Braus, *-es, m. sg.* zgomot, tumult; **in Saus und ~ leben** a duce o viață de chefuri.
Brausche, *-n, f. (reg.)* umflătură, cucui pe frunte.
brauschen, *brauschte, gebrauscht, vb. (h) intr.* **1.** a urla, a vâjâi. **2.** a se umfla. **3.** *(despre cai)* a necheza nervos.
brauschig *adj.* umflat, balonat.
Brause, *-n, f.* **1.** duș; stropitoare. **2.** *(text.)* filieră. **3.** fermentare, fierbere. **4.** *(fig.)* adolescență.
Brausebad, *-(e)s, -bäder, m.* baie cu duș.
Brausekopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap, pară de duș. **2.** *(fig.)* om iute, repezit, impetuos.
brauseköpfig *adj.* repezit, impetuos, zvăpăiat.
Brauselimonade, *-n, f.* limonadă carbogazoasă.
brausen, *brauste, gebraust (du, er braust) vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(despre vânt)* a vui, a șuiera, a vâjâi; *(despre mare, valuri)* a se agita, a clocoti; *(fig.)* **es braust das Blut in seinen Adern** îi fierbe sângele în vine; *(impers.)* **es braust mir in den Ohren** îmi țiuie urechile. **2.** a răsuna, a bubui. **3.** a fermenta, a fierbe. **4.** a face duș. **5.** *(s)* a țâșni; **ein Motorrad braust um die Ecke** o motocicletă țâșnește de după colț. **II.** *tr.* a uda, a stropi; *(fig.)* **das Pferd braust Dampf aus der Nase** calul scoate aburi pe nări. **III.** *refl.* a face duș.
Brausen, *-s, n. sg.* **1.** vâjâit, șuierat, vuiet (al vântului). **2.** clocot, agitație (a mării). **3.** țiuit (în urechi). **4.** fermentație, fierbere, efervescență (a unui lichid). **5.** udare, stropire (cu dușul, cu stropitoarea); duș.
brausend I. *part. prez.* de la brausen. **II.** *adj.* **1.** furtunos, vijelios, vuitor; **~er Beifall** aplauze furtunoase, manifestări zgomotoase de simpatie. **2.** efervescent, clocotitor.
Brausepulver [-fɐ sau -vɐ], *-s, n. sg.* pulbere efervescentă.
Brausewind, *-(e)s, -e, m.* **1.** vânt vijelios. **2.** *(fig.)* om ușuratic, om flușturatic.
Brau|stoffe *pl.* substanțe (materii prime) pentru fabricarea berii.
Bräu|stübchen, *-s, -, n.* **1.** restaurant mic. **2.** restaurantul unei berării.
Braut, *Bräute, f.* **1.** logodnică. **2.** mireasă. **3.** *(bot.; in expr.)* **~ in Haaren** barba-boierului *(Nigella damascena)*.
Braut|anzug, *-(e)s, -züge, m.* rochie, găteală de mireasă.
Braut|aus|stattung, *-en, f.* dotă.
Brautbett, *-(e)s, -en, n.* pat nupțial.
Brautbewerber, *-s, -, m.* pețitor.
Brautbukett, *-(e)s, -s* și *-e, n.* buchetul miresei.
Bräutchen, *-s, -, n. (dim. de la* Braut) miresică, mireasă mică, dragă.
Braut|eltern *pl.* părinții miresei, socrii mici.
Brautfahrt, *-en, f.* **1.** călătorie pentru căutarea unei mirese. **2.** călătorie (pentru a merge) în întâmpinarea miresei.
Brautfest, *-(e)s, -e, n.* nuntă.
Brautfuder, *-s, -, n.*, **Brautfuhre**, *-n, f.* car cu zestrea miresei.
Brautführer, *-s, -, m.* cavaler de onoare, frate de mână.
Brautführerin, *-nen, f.* v. Brautjungfer.
Brautgabe, *-n, f.* **1.** zestre, trusou, dotă. **2.** cadou de nuntă.
Brautgelage, *-s, -, n.* ospăț de nuntă.
Brautgemach, *-(e)s, -mächer, n.* cameră nupțială.
Brautgeschenk, *-(e)s, -e, n.* cadou de nuntă.
Brautgeschmeide, *-s, -, n.* podoabe de mireasă.
Brautgewand, *-(e)s, -wänder, n.* v. Brautkleid.
Bräutigam, *-s, -e* (și *-s), m.* **1.** logodnic. **2.** mire.
Brautjungfer, *-n, f.* domnișoară de onoare.
Brautkammer, *-n, f.* v. Brautgemach.
Brautkind, *-(e)s, -er, n. (înv.)* copil conceput în perioada logodnei.
Brautkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de mireasă.
Brautkranz, *-es, -kränze, m.* cunună de mireasă.
Brautkrone, *-n, f.* coroniță de mireasă.
Brautkuss, *-es, -küsse, m.* sărutare de logodnă; sărutul miresei.
Bräutlein, *-s, -, n.* v. Bräutchen.
Brautleute *pl.* **1.** logodnici. **2.** miri (mire și mireasă).
bräutlich I. *adj.* de mireasă; nupțial. **2.** feciorelnic. **II.** *adv.* ca o mireasă.
Brautlied, *-(e)s, -er, n.* epitalam, poemă cu prilejul nunții cuiva.
Brautmarsch, *-(e)s, -märsche, m. (muz.)* marș nupțial.
Brautmutter, *-mütter, f.* mama miresei, soacră mică.
Brautmyrthe, *-n, f. (bot.)* mirt *(Myrtus communis)*.
Brautnacht, *-nächte, f.* noapte a nunții.
Brautpaar, *-(e)s, -e, n.* v. Brautleute.
Brautraub, *-(e)s, -e, m.* răpirea miresei.
Brautring, *-(e)s, -e, m.* verighetă.
Brautschaft *f. sg.* **1.** v. Brautstand. **2.** *(reg.)* zestre, trusou de mireasă.
Brautschatz, *-es, -schätze, m.* zestre, trusou, dotă.
Brautschau, *-en, f.* întâia vizită făcută viitoarei logodnice, vedere; **auf die ~ gehen** a umbla să se însoare, a umbla în pețit; **~ halten** a-și căuta o nevastă.
Brautschleier, *-s, -, m.* văl de mireasă.
Brautschmuck, *-(e)s, m. sg.* podoabe de mireasă.
Braut|staat, *-(e)s, m. sg.* îmbrăcăminte și podoabe purtate de mireasă la cununie.
Braut|stand, *-(e)s, m. sg.* timpul de logodnă.
Braut|strauß, *-es, -sträuße, m.* buchetul miresei.
Braut|suppe, *-n, f.* **1.** *(pop.)* supă proastă (făcută de mireasă). **2.** uncrop.
Braut|tag, *-(e)s, -e, m.* ziua logodnei.
Brautvater, *-s, -väter, m.* tatăl miresei, socru mic.
Brautwagen, *-s, -, m.* trăsura miresei.
Brautwerber, *-s, -, m.* pețitor.
Brautwerbung, *-en, f.* cerere în căsătorie.
Braut|zeit *f. sg.* v. Brautstand.
Brauwagen, *-s, -, m.* car cu bere, car pentru bere, de berărie.
Brauwesen, *-s, n. sg.* (ceea ce ține de) fabricarea berii.
brav I. *adj.* **1.** ascultător, cuminte, supus, docil, bun. **2.** cinstit, cumsecade. **3.** curajos, brav, viteaz. **4.** *(vân.)* tare, puternic; **ein ~er Hirsch** un cerb puternic. **II.** *adv.* bine; **sehr ~** foarte bine; **er hat ~ gehandelt** a procedat înțelept.
Bravade [-'va:-], *-n, f. (înv.)* **1.** bravadă, fanfaronadă, lăudăroșenie. **2.** încăpățânare.
Bravheit ['bra:f-], *-en, f.* **1.** cumințenie. **2.** cinste, onestitate. **3.** curaj, vitejie.
bravieren [-'vi:-], *bravierte, braviert, vb. (h) tr. (înv.)* **1.** a brava, a provoca (pe cineva); a înfrunta (un pericol). **2.** a se lăuda.
bravissimo! [-'vi-] *interj.* bravo! bravísimo!
bravo! [-vo] *interj.* bravo! bine!
Bravo[1], *-s, -s,* (și *Bravi), m.* asasin, asasin plătit.
Bravo[2], *-s, -s, n.* aplauze, aprobare.
Bravo|ruf, *-(e)s, -e, m.* ovație, strigăt de bravo.
Bravour [-'vu:ɐ] *f. sg.* **1.** bravură, vitejie. **2.** măiestrie, tehnică superioară (în a mânui un instrument muzical).
Bravour|arie [bra'vu:ɐ|a:riə], *-n, f.* arie a cărei interpretare necesită o deosebită virtuozitate.
Bravourleistung, *-en, f.* **1.** performanță îndrăzneață. **2.** *(muz.)* înaltă virtuozitate.
bravourös [-vu-] *adj.* cu măiestrie.
Bravour|stück [-'vu:ɐ-], *-(e)s, -e, n.* **1.** v. Bravourleistung. **2.** *(muz.)* bucată, piesă de înaltă tehnică, piesă muzicală de virtuozitate.
Bräzel, *-n, f. (reg.)* v. Brezel.
Brech|anlage, *-n, f. (mine)* instalație de concasare.
Brech|arznei, *-en, f. (med.)* vomitiv.
Brechbank, *-bänke, f.* v. Breche.
brechbar *adj.* **1.** fragil, friabil, sfărâmicios, casabil. **2.** *(despre raze)* refractabil, refrangibil.
Brech|barkeit *f. sg.* **1.** fragilitate, friabilitate. **2.** *(fiz.; despre raze)* refrangibilitate.
Brechbohne, *-n, f.* fasole verde, păstăi.
Brechdurchfall, *-(e)s, m. sg. (med.)* gastroenterită acută.
Breche, *-n, f.* meliță.
Brech|eisen, *-s, -, n.* rangă, pârghie de fier.
brechen, *brach, gebrochen (du brichst, er bricht), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a rupe, a frânge, a sparge, a sfărâma, a fractura; **sich** *(dat.)* **das Bein ~** a-și fractura piciorul; *(fig.)* **jm. den Trotz ~** a înfrânge încăpățânarea cuiva; **sein Wort ~** a-și călca cuvântul; **das Schweigen ~** a întrerupe liniștea; **den Frieden ~** a tulbura pacea; **die Ehe ~** a comite un adulter; *(fig.)* **über jm. den Stab ~** a condamna în mod irevocabil, definitiv pe cineva, a lua mâna de pe cineva; *(fig., fam.)* **er bricht sich** *(dat.)* **den Hals** își frânge gâtul; **sich** *(dat.)* **eine Bahn ~** a-și croi un drum; *(fig.)* **eine Lanze für jn. ~** a apăra pe cineva, a lua apărarea cuiva; **eine Sache über das Knie ~** a se pripi (forțând); **eine Sprache ~** a stâlci o limbă; **Not bricht Eisen** nevoia te învață; *(tipogr.)* **ein Wort ~** a despărți un cuvânt la capăt de rând; *(fam.)* **er hat nichts zu beißen noch zu ~** n-are ce mânca, n-are nici după ce să bea apă; **Steine ~** a exploata o carieră de piatră; **Erze ~** a scoate minereul din stânci; *(fig.)* **einen Streit vom Zaune ~** a căuta ceartă cu lumânarea. **2.** *(fiz.)* a refracta (raze).

3. a culege; **eine Frucht** ~ a culege un fruct. **4.** a (în)călca, a viola; **das Gesetz** ~ a călca legea. **5.** a melița; **Flachs** ~ a melița in. **6.** a vărsa, a voma, a vomita. **7.** a îndoi; **einen Bogen** ~ a îndoi o coală; **einen Rand** ~ a face o margine. **II.** *intr. (s)* **1.** a se rupe, a se frânge, a se sparge, a se sfărâma; **der Stock ist gebrochen** bastonul s-a rupt; **der Krug geht so lange zum Brunnen, bis er bricht** ulciorul nu merge de multe ori la apă; *(fig.)* **besser biegen als** ~ capul plecat sabia nu-l taie; *(fig.)* **die Geduld bricht mir** îmi pierd răbdarea; *(fig.)* **das Herz bricht mir** mi se rupe inima; **das Auge bricht** moare, se stinge. **2.** *(despre raze;* cu *durch)* a străbate, a pătrunde (prin); **die Sonne bricht durch die Wolken** soarele răzbate prin nori. **3.** (cu *mit)* a o rupe, a se certa (cu). **4.** *(in* cu *acuz.)* a intra, a pătrunde cu forța, prin spargere; **in ein Haus** ~ a intra prin spargere într-o casă. **5.** (cu *aus)* a evada; **aus dem Gefängnis** ~ a evada din închisoare. **III.** *refl. (h)* **1.** a se sparge, a se sfărâma. **2.** *(fiz.)* a se refracta, a se (răs)frânge. **3.** a se risipi; **die Wolken** ~ **sich** norii se risipesc. **4.** a slăbi, a scădea; **die Kälte bricht sich** frigul se moaie.

Brechen, *-s, n. sg.* **1.** rupere, spargere, frângere, (s)fărâmare. **2.** *(fiz.)* refracție, refractare. **3.** (în)călcare (a legii). **4.** vărsătură, vomare, vomitare. **5.** melițare.

Brecher, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* talaz. **2.** *(tehn.)* concasor. **3.** viță care trece prin garduri.

Brechkoks, *-es, m. sg.* sfărâmătură de cocs.

Brechmaschine, *-n, f.* mașină de sfărâmat; concasor.

Brechmittel, *-s, -, n. (med.)* vomitiv.

Brechneigung, *-en, f.* v. Brechreiz.

Brechnuss, *-nüsse, f. (bot.)* turta-lupului *(Strychnos nux vomica).*

Brechnussbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore de turta-lupului *(Strychnos nux vomica).*

Brechpille, *-n, f. (farm.)* pilulă emetică.

Brechpulver [-fɐ sau -vɐ], *-s, -, n. (farm.)* praf emetic.

Brechreiz, *-es, -e, m.* greață, senzație de vomă.

brechreizend *adj. (med.)* vomitiv.

Brech|ruhr *f. sg. (med.)* gastroenterită acută.

Brech|stange, *-n, f.* v. Brecheisen.

Brechung, *-en, f.* **1.** *(fiz.)* refracție; refractare; **die** ~ **des Lichtes** refracția luminii. **2.** *(lingv.)* asimilare parțială provocată de un *a* în silaba următoare.

Brechungs|ebene, **Brechungsfläche**, *-n, f. (fiz.)* plan de refracție.

Brechungs|index, *-es, -e* (sau *-dizes* și *-dices*), **Brechungs|koeffizient** [-koɛfi'tsiɛnt], *-en, -en, m. (fiz.)* indice, coeficient de refracție.

Brechungswinkel, *-s, -, m. (fiz.)* unghi de refracție.

Brechwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* concasor cu valțuri.

Brechwein, *-(e)s, -e, m.* vin emetic.

Brechwurz *f. sg.*, **Brechwurzel**, *-n, f. (farm., bot.)* rădăcină de *Ipecacuanha.*

Bredouille [-'dʊljə], **Bredulje** *f. sg.* tulburare, încurcătură; situație penibilă; **in der** ~ **sein** a fi în încurcătură, a se jena.

Breeches ['brɪtʃɪs] *pl.* pantaloni de sport bufanți, de călărie.

Bregen, *-s, -, m. (reg.)* **1.** *(cul.)* creier. **2.** *(fig.)* cap.

Brei, *-(e)s, -e, m.* **1.** păsat, coleașă, terci, piure; *(fig.)* **jm.** ~ **um den Mund/ums Maul schmieren** a linguși pe cineva; **wie die Katze um den heißen** ~ **herumgehen** a șovăi, a nu ști cum să începi un lucru; **viele Köche verderben den** ~ copilul cu mai multe moașe rămâne cu buricul netăiat; **ein Kerl von** ~ un papă-lapte; **jn. zu** ~ **schlagen** a bate măr pe cineva. **2.** masă de metal de topit.

Brei|apfelbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* măr sapotil *(Achras Sapota).*

brei|artig *adj.* ca păsatul, ca terciul.

Breigeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* aterom.

brei|icht *adj. (înv.)*, **brei|ig** *adj.* **1.** v. breiartig. **2.** *(fig.)* neclar (în gândire), șters, neprecis.

Breislauch, *-(e)s, -e, m.* v. Porree.

breit *adj.* **1.** lat, larg; **dieser Tisch ist einen Meter** ~ această masă are o lățime de un metru; **~er machen** a lărgi; **sich** ~ **machen** a ocupa mult loc; **etwas** ~ **schlagen** a trata cu amploare; **~er werden** a se lărgi; **ein Haar** ~ mai lat cât un fir de păr; *(fig.)* **keinen Fuß** ~ nici o palmă de loc; **keinen Finger** ~ nici cât un lat de deget; nici de un deget; **weit und** ~ în lung și-n lat; pretutindeni; **die Sache ist so** ~, **wie (sie) lang (ist)** e totuna, e tot un drac; **er steht groß und** ~ **da** iată-l din cap până-n picioare, în mărime naturală; **es steht groß und** ~ **da** îți sare în ochi; **er hat einen ~en Buckel** are pielea groasă, înghite multe. **2.** turtit; **~e Nase** nas turtit. **3.** prolix, întins; **~er Stil** stil de respirație largă; *(substantivat)* **etwas des Langen und Breiten schildern** a descrie ceva cu multe amănunte, pe larg. **4.** *(muz.)* larg, largo.

Breit|axt, *-, -äxte, f.* bardă.

Breitbeil, *-(e)s, -e, n.* v. Breitaxt.

breitbasig *adj.* cu o bază largă.

breitbeinig *adj.* cu picioarele depărtate, crăcănate.

breitblätterig *(bot.) adj.* cu frunza lată.

Breitbrenner, *-s, -, m. (tehn.)* arzător cu flacără lată.

breitbrüstig *adj.* cu pieptul lat.

breitdrücken, *drückte breit, breitgedrückt, vb. (h) tr.* a turti prin apăsare, prin presare; a aplatiza.

Breite, *-n, f.* **1.** lărgime, lățime, întindere; **in die** ~ **gehen** a se îngrășa. **2.** *(geogr.)* latitudine; **die nördliche** ~ latitudinea nordică, boreală. **3.** amploare; *(peior.)* prolixitate. **4.** *(reg.)* strat de minereu.

breiten, *breitete, gebreitet (du breitest, er breitet), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) întinde, a (se) desfășura, a (se) așterne; **einen Teppich auf den Boden** ~ a așterne un covor pe podea; **die Henne breitet ihre Flügel über die Kücken** cloșca își întinde aripile peste pui. **2.** a lărgi, a lăți.

Breiten|achse, *-n, f.* axă în lățime, axă transversală.

Breiten|änderung, *-en, f. (geogr.)* schimbare de latitudine.

Breiten|ausdehnung, *-en, f.* întindere în lățime.

Breitenblick, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* înălțime și grosime a unui strat de minereu.

Breitendurchschnitt, *-(e)s, -e, m.* secțiune în lățime.

Breitengrad, *-(e)s, -e, m. (geogr.)* grad de latitudine.

Breitenkreis, *-es, -e, m. (geogr.)* paralelă.

Breiten|sport, *-(e)s, m. sg.* sport de mase, popular.

Breiten|unterschied, *-(e)s, -e, m.* diferență de latitudine.

Breitenwachstum, *-s, n. sg.* creștere în lățime (proporțională cu creșterea în lungime a părților corpului).

Breiterwerden, *-s, n. sg.* lățire.

Breitfilm, *-(e)s, -e, m. (fot.)* film, peliculă lat(ă).

breitfingerig *adj.* cu degetele late.

Breitfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* clean *(Leuciscus (Squalius) cephalus*].

breitflossig *adj. (iht.)* cu aripioarele late.

breitfüßig *adj.* cu talpa lată.

Breitfußschiene, *-n, f. (ferov.)* șină cu talpă lată.

breitgefächert *adj. (fig.)* amplu, variat.

breitge|stirnt *adj.* cu fruntea lată.

Breit|hacke, *-n, f.* sapă cu tăiș lat.

Breit|halter, *-s, -, m. (text.)* tindeche.

Breit|hammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan planator, de netezit.

breit|händig *adj.* cu mâinile late.

Breit|haue, *-n, f.* **1.** târnăcop. **2.** *(mine)* sapă lată de mină.

Breitkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (iht.)* chefal *(Mugil cephalus).*

breitkrempig *adj. (despre pălării)* cu margini late, cu borul lat.

Breitling, *-s, -e, m. (iht.)* **1.** specie de scrumbie mică *(Clupea sprattus).* **2.** caracudă *(Carassius vulgaris).*

breitlippig *adj.* cu buzele late, buzat.

breit machen, *machte breit, breit gemacht, vb. (h) refl.* **1.** a se lăți, a ocupa mult loc. **2.** *(fig.)* a se îngâmfa, a face pe grozavul; a se făli; a se umfla în pene; **sich mit etwas** ~ a se fuduli cu ceva.

Breitnase, *-n, f. (zool.)* maimuță cu botul turtit *(Platyrrhini).*

breitnasig *adj.* cu nasul lat, turtit.

breitrandig *adj.* cu marginea lată.

Breitreifen, *-s, -, m. (auto.)* cauciuc lat.

breitrückig *adj.* spătos, lat în spate.

Breitsaat, *-en, f.* semănat prin împrăștiere.

Breitsämaschine, *-n, f. (agr.)* semănătoare care seamănă prin împrăștiere.

breitschlagen, *schlug breit, breitgeschlagen (du schlägst breit, er schlägt breit), vb. (h) tr.* **1.** a turti, a lăți (prin batere). **2.** *(fig., fam.)* a îndupleca, a convinge; a impresiona, a face praf (pe cineva).

Breitschnäbler, *-s, -, m.* pasăre cu cioc turtit.

breitschult(e)rig *adj.* lat în umeri, spătos.

Breitschwanz, *-es, m. sg.* blană de braitșvanț.

breitschwänzig *adj.* cu coada lată.

Breitseite, *-n, f. (mar.)* **1.** latură, bord a(l) unui vas. **2.** toate tunurile de pe un bord. **3.** bordee, salvă cu toate tunurile de pe un bord; **eine** ~ **abgeben** a trage o bordee.

breitseits *adv.* lateral.

Breit|spur, *-en, f. (ferov.)* ecartament larg.

Breit|spur|anschlussgleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de ramificație cu ecartament larg.

Breit|spur|eisenbahn, *-en, f.* cale ferată cu ecartament larg.

breit|spurig *adj.* **1.** *(ferov.)* cu ecartament larg. **2.** *(fig.)* îngâmfat, orgolios, provocator.

breit|stirnig *adj.* cu fruntea lată.

Breit|strahler, *-s, -, m.* **1.** *(auto.)* far cu fascicul lat. **2.** *(fot.)* reflector cu împrăștiere. **3.** *(tel.)* antenă de bandă largă.

breit|treten, *trat breit, breitgetreten (du trittst breit, er tritt breit), vb. (h) tr.* **1.** a lăbărța, a lărgi, a scâlcia, a deforma (încălțămintea). **2.** *(fig.)* a întinde, a trata prea larg un subiect. **3.** *(fig.)* a spune, a povesti la toată lumea, a bate toba.

breitwalzen, *walzte breit, breitgewalzt (du, er walzt breit), vb. (h) tr. (fig.)* a trata dezlânat, plin de distorsiuni.

Breitwand *f. sg. (cinema)* ecran lat.

Breitwandfilm, *-(e)s, -e, m.* film pentru ecran lat.

Breit|zeher, *-s, -, m. (zool.)* animal cu degetele late.

Breit|umschlag, *-(e)s, -schläge, m.* cataplasmă.

breiweich *adj.* moale ca păsatul.

Breme, *-n, f. (reg.)* v. Bremse **(1)**.

Bremmer, *-s, -, m. (mine)* **1.** puț mic. **2.** puț de mină în etaje.

Bremmer|ochse, *-n, -n, m. (reg.)* taur de reproducție.

Brems|achse, *-n, f. (tehn.)* ax de frână.

Brems|arbeit, *-en, f. (tehn.)* lucru mecanic de frânare.

Bremsbacke, *-n, f.* v. Bremsblock.

Bremsbackenbelag, *-(e)s, -läge, m. (tehn.)* garnitură pentru sabot de frână.

Bremsband, *-(e)s, -bänder, n. (tehn.)* bandă de frână.

Bremsbelag, *-s, -beläge, m. (auto.)* garnitură de frână, ferodou.

Bremsberg, *-(e)s, -e, m. (mine)* plan înclinat de frânare; **doppeltrümiger** ~ plan înclinat cu linie dublă.

Bremsblock, *-(e)s, -blöcke, m. (tehn.)* sabot de frână.

Bremse, *-n, f.* **1.** *(entom.)* tăun, streche *(Tabanus).* **2.** *(tehn.)* frână; **atmosphärische** ~ frână cu aer comprimat; **hydraulische** ~ frână hidraulică; **die** ~ **lockern** a slăbi, a destinde frâna. **3.** iavașă (pentru cai). **4.** *(fam.)* palmă; **jm. eine** ~ **geben** a-i arde cuiva o palmă.

bremsen, *bremste, gebremst (du, er bremst), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a frâna, a trage frâna. **2.** a încetini, a opri. **3.** *(fiz.)* a amortiza. **II.** *intr.* **1.** *(fam.)* a adormi. **2.** *(reg.)* a zumzăi, a bâzâi.

Bremsen|stich, *-(e)s, -e, m.* înțepătură de tăun.

Bremser, *-s, -, m. (ferov.)* frânar.

Bremserhäus|chen, *-s, -, n. (ferov.)* cabină a frânarului.

Bremsfeld, *-(e)s, -er, n. (tel.)* câmp de frânare.

Bremsfläche, *-n, f. (tehn.)* suprafață a frânei.

Bremsfliege, *-n, f.* v. Bremse **(1)**.

Bremsflüssigkeit, *-en, f. (tehn.)* lichid de frână.

Bremsfußhebel, *-s, -, m. (tehn.)* pedală a frânei.

Bremsge|stänge, *-s, -, n. (auto.)* timonerie a frânei.

Brẹmshebel, *-s, -, m. (tehn.)* levier de comandă a frânei.
Brẹmskeil, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* cală, pană pentru frânare.
Brẹmsklotz, *-es, -klötze, m.* v. Bremsblock.
Brẹmskraft, *-kräfte, f.* forță de frânare.
Brẹmsleistung, *-en, f.* putere de frânare.
Brẹmsleuchte, *-n, f.*, **Brẹmslicht**, *-(e)s, -er, n. (auto.)* lampă de stop.
Brẹmsnach|stellschraube, *-n, f. (tehn.)* șurub de reglaj pentru frână.
Brẹmsnocke, *-n, f.* v. Bremskeil.
Brẹms|pedal, *-s, -e, n.* v. Bremsfußhebel.
Brẹms|prüf|stand, *-(e)s, -stände, m.* banc de încercare a frânei.
Brẹmsrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată de frână.
Brẹmsregler, *-s, -, m. (tehn.)* regulator de frână.
Brẹms|scheibe, *-n, f. (tehn.)* disc de frână.
Brẹms|schlauch, *-(e)s, -schläuche, m. (tehn.)* tub flexibil de frână.
Brẹms|schuh, *-(e)s, -e, m.* v. Bremsblock.
Brẹms|schwengel, *-s, -, m. (tehn.)* articulație de frână.
Brẹms|seil, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* cablu de frână.
Brẹms|spur, *-en, f.* urmă de frână, de frânare.
Brẹms|stange, *-n, f. (tehn.)* bară a frânei.
Brẹms|trommel, *-n, f. (tehn.)* tobă de frână.
Brẹmsung, *-en, f.* frânare, frânat.
Brẹmsventil [-vɛn:], *-s, -e, n. (tehn.)* ventil de frână.
Brẹmsvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* instalație de frânare, frână.
Brẹmsweg, *-(e)s, -e, m. (auto.; ferov.)* distanță de frânare.
Brẹmswelle, *-n, f. (tehn.)* ax de frână.
Brẹmswerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* mecanism de frână; frână.
Brẹms|zahnrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată dințată a frânei.
Brẹms|zug|stange, *-n, f. (tehn.)* tijă de acționare a frânei.
Brẹms|zylinder, *-s, -, m. (tehn.)* cilindru de frână.
Brẹnke, *-n, f.*, **Brẹnkel**, *-s, -, n. (reg.)* vas de lemn; cănuță.
Brẹnn|apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** aparat de distilare. **2.** aparat de pirogravură. **3.** *(med.)* cauter.
brẹnnbar *adj.* combustibil, inflamabil.
Brẹnnbarkeit *f. sg.* combustibilitate, inflamabilitate.
Brẹnnblase, *-n, f.* balon de distilat.
Brẹnnbock, *-(e)s, -böcke, m.* grătar (la sobă, la focare), pirostrie.
Brẹnndauer *f. sg.* durată de ardere.
Brẹnndocht, *-(e)s, -e, m.* fitil de lampă.
Brẹnne, *-n, f. (tehn.)* soluție acidă de decapare.
Brẹnn|ebene, *-n, f. (fiz.)* plan focal.
Brẹnn|eisen, *-s, -, n.* **1.** fier roșu. **2.** fier de frezat, de ondulat (părul). **3.** *(med.)* cauter.
brẹnnen, *brannte, gebrannt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a arde; **Holz** ~ a arde lemne; **Kalk** ~ a arde var; **Silber** ~ a afina argint; **Branntwein** ~ a distila rachiu. **2.** *(fam.)* a da în cineva; a lovi, a plesni, a arde pe cineva; **einem eins auf das Leder** ~ a da în cineva. **3.** a frige, a pârli; a calcina; **Kaffee** ~ a prăji cafea; **was dich nicht brennt, das lösche nicht** nu-ți băga nasul unde nu-ți fierbe oala; nu te lega la cap dacă nu te doare. **4.** a coafa, a ondula (părul). **5.** a însemna, a marca (cu fierul roșu). **6.** *(med.)* a cauteriza. **7.** *(fam.)* a trage în cineva; **sich** *(dat.)* **eine Kugel vor den Kopf** ~ a-și trage un glonte în cap. **II.** *intr.* **1.** a arde; **die Lampe brennt nicht gut** lampa nu arde bine; *(fig.)* **das Gesicht brennt mir** îmi arde fața; *(fig.)* **der Boden brennt mir unter den Füßen** îmi arde pământul de sub picioare; *(impers.)* **es brennt!** arde! foc! *(fig.)* **das Geheimnis brennt ihm auf der Seele** secretul îl frige pe suflet. **2.** a pâlpâi. **3.** *(fig.)* a fi înflăcărat; a arde (de dorință, de nerăbdare); **vor Begierde** ~ a arde de nerăbdare. **4.** (și *tr.)* a ustura; **die Wunde brennt (mich)** rana (mă) ustură. **III.** *refl.* a se frige; *(fig.)* **da brennst du dich!** aici te înșeli! *(fig.)* **sich rein ~ wollen** a căuta să se dezvinovățească.
brẹnnend **I.** *part. prez.* de la brennen. **II.** *adj.* (și *fig.)* arzător, fierbinte; **ein ~er Schmerz** o durere usturătoare; **ein ~es Verlangen** o dorință arzătoare; **eine ~e Frage** o chestiune urgentă, arzătoare; ~ **rot** roșu aprins. **III.** *adv.* într-o mare măsură, într-un grad superior; ~ **gerne teilnehmen** a participa cu foarte mare plăcere.
Brẹnner, *-s, -, m.* **1.** bec (de gaz). **2.** arzător de gaz; injector. **3.** producător de rachiu; povarnagiu. **4.** *(înv.)* fochist. **5.** incendiator. **6.** *(agr.)* rugină. **7.** *(entom.)* gărgărița-merilor *(Anthonomus pomorum)*. **8.** *(bot.)* pete produse de ciuperci pe frunze de viță *(Gleosporium ampelophagum, Pseudoperiza tracheiphila)*. **9.** *(reg.)* arsuri la stomac. **10.** *(reg.)* fulger (fără trăsnet).
Brẹnnerbahn *f. sg.* cale ferată care trece prin pasul Brenner (făcând legătura între Austria și Italia).
Brẹnn|erde, *-n, f. (reg.)* turbă.
Brennerẹi, *-en, f.* **1.** distilerie, fabrică de alcool, fabrică de spirtoase, povarnă. **2.** fabrică de cărămizi, fabrică de olane. **3.** varniță.
Brẹnngas, *-es, -e, n.* gaz de ardere.
Brẹnngeld, *-(e)s, n. sg.* plată pentru arderea cărămizilor.
Brẹnngeschwindigkeit *f. sg.* viteză de ardere.
Brẹnnglas, *-es, -gläser, n. (fiz.)* lentilă convergentă.
Brẹnnhaar, *-(e)s, -e, n. (bot.)* păr, țeapă de urzică.
Brẹnnhaus, *-es, -häuser, n.* povarnă.
brẹnnheiß *adj.* fierbinte.
Brẹnnhitze *f. sg.* căldură arzătoare, toridă; caniculă.
Brẹnnholz, *-es, n. sg.* lemne de foc.
Brẹnnhütte, *-n, f. (tehn.)* afinărie.
Brẹnnkasten, *-s, -kästen, m. (tehn.)* ladă, cutie pentru ars (porțelanul).
Brẹnnkegel, *-s, -, m. (tehn.)* con pirometric, con Seger.
Brẹnnkolben, *-s, -, m.* alambic.
Brẹnnlinie [-nīə], *-n, f.* **1.** *(mat.)* linie focală. **2.** *(fiz.)* curbă caustică.
Brẹnnlinse, *-n, f.* v. Brennglas.
Brẹnnluft *f. sg.* aer de ardere.
Brẹnnmaschine, *-n, f.* mașină de pirogravat.
Brẹnnmaterial, *-s, -ien* [-liən], *n.* v. Brennstoff.
Brẹnnmaterial|er|sparnis, *-se, f.* v. Brennstoffersparnis.
Brẹnnmittel, *-s, -, n. (înv.)* cauter.
Brẹnn|nessel, *-n, f. (bot.)* urzică *(Urtica)*.
Brẹnn|ofen, *-s, -öfen, m.* **1.** cuptor. **2.** *(tehn.)* cuptor de calcinare.
Brẹnn|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei, petrol lampant.
Brẹnnpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fiz.)* focar. **2.** *(fig.)* centru, punct central; **im ~ des Interesses steht ...** în punctul central al intereselor se află ...
Brẹnnpunktlosigkeit *f. sg. (med.)* astigmatism.
Brẹnnschere, *-n, f.* fier de frezat, de ondulat părul.
Brẹnnschiefer, *-s, -, m. (geol.)* ardezie.
Brẹnn|spiegel, *-s, -, m. (fiz.)* oglindă concavă.
Brẹnn|spiritus *m. sg.* spirt denaturat.
Brẹnn|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (fiz. atom.)* focos.
Brẹnn|stelle, *-n, f.* loc, punct de ardere.
Brẹnn|stoff, *-(e)s, -e, m.* **1.** substanță combustibilă; **nuklearer** ~ combustibil nuclear. **2.** substanță inflamabilă. **3.** *(auto.)* carburant.
Brẹnn|stoffbereitung *f. sg. (metal.)* pregătire a combustibilului.
Brẹnn|stoffbetrieb, *-(e)s, -e, m.* exploatare de combustibil.
Brẹnn|stoffbilanz, *-en, f.* balanță de combustibil.
Brẹnn|stoff|er|sparnis, *-se, f.* economie de combustibil.
Brẹnn|stoff|frage, *-n, f.* problema combustibilului, chestiune de combustibil.
Brẹnn|stoffgewinnung *f. sg.* exploatare, producție de combustibil.
Brẹnn|stoff|industrie, *-n, f.* industrie a combustibilului.
Brẹnn|stoffkosten *pl.* cheltuieli, costuri pentru combustibil.
Brẹnn|stofflager, *-s, -, n.* depozit de combustibil.
Brẹnn|stoffproduktion *f. sg.* producție de combustibil.
Brẹnn|stoffpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă de benzină, de combustibil.
Brẹnn|stoff|speisevor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de alimentare cu combustibil.
Brẹnn|stoffverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de combustibil.
Brẹnn|stoffversorgung *f. sg.* aprovizionare cu combustibil.
Brẹnn|stoffvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* provizie, rezervă de combustibil.
Brẹnn|stoffwert, *-(e)s, -e, m.* v. Brennwert.
Brẹnn|stoffwirtschaft *f. sg.* gospodărire, economie a combustibilului.
Brẹnn|strahl, *-(e)s, -en, m. (fiz.)* rază focală.
Brẹnntrommel, *-n, f. (metal.)* cuptor rotativ de prăjit.
Brẹnnweite, *-n, f. (fiz.)* distanță focală.
Brẹnnwert, *-(e)s, m. sg.* capacitate, valoare, putere calorică.
Brẹnnzange, *-n, f. (tehn.)* clește de forjă.
Brẹnnzeit, *-en, f.* timp, durată de ardere; timp de prăjire a minereului.
Brẹnnziegel, *-s, -, m.* brichetă (de cărbune).
Brẹnnzone, *-n, f. (tehn.)* zonă de ardere.
Brẹnnzünder, *-s, -, m. (mil.)* focos.
Brẹnz, *-es, -e, m.* v. Brenze.
brẹnz|apfelsauer *adj. (chim.; în expr.)* **~es Salz** piromolat.
Brẹnze *pl.* material care arde fără să lase rămășițe, materie minerală cu combustie totală.
brẹnzeln, *brenzelte, gebrenzelt (ich brenz(e)le), vb. (h) intr.* a mirosi a ars.
brẹnzlich(t) *(înv.)*, **brẹnzlig** *adj.* **1.** care miroase a ars, a pârlit. **2.** *(fig.)* suspect; care dă de bănuit; **die Sache ist** ~ chestiunea este suspectă, îngrijorătoare.
Brẹnz|öl, *-(e)s, -e, n. (chim.)* ulei ars.
Brẹschbatterie [-ri:], *-n* [-ri:ən], *f. (mil.)* baterie pentru (a face) breșă.
Brẹsche, *-n, f.* spărtură, breșă; **eine ~ schlagen** a face o breșă; *(fig.)* **in die ~ springen** a sări în ajutorul cuiva; a înlocui pe cineva, a umple un gol.
Brẹschmine, *-n, f. (mil.)* mină pentru (a face) breșe.
Brẹsch|schuss, *-es, -schüsse, m. (mil.)* tragere în breșă.
Brẹst, *-(e)s, -e, m.*, **Brẹste**, *-n, f. (înv.)* infirmitate, defect corporal.
brẹst|haft *adj.* infirm; bolnăvicios.
Bretạgner [-'tanjɐ], *-s, -*, **Bretọne**, *-n, -n, m.* breton, locuitor din Bretania.
bretọnisch *adj.* breton, din Bretania.
Brẹtt, *-(e)s, -er, n.* **1.** scândură; **mit ~ern beschlagen** a blăni cu scânduri; *(fig.)* **mit ~ern vernagelt** terminat, sfârșit; *(fig.)* **ein ~ vor dem Kopf haben** a fi imbecil, a fi redus; **auf einem ~ bezahlen** a plăti dintr-o dată; **das ~ bohren, wo es am dünnsten ist** a-și face lesne un lucru. **2.** tablă (de scris cu creta pe ea sau de afișat); **das schwarze** ~ tabla neagră, afișier. **3.** eșichier; *(fig.)* **bei jm. einen Stein im ~ haben** a avea trecere la cineva. **4.** tavă; tablă. **5.** etajeră (de cărți), policioară. **6.** *pl. (teatru)* scenă; **auf den ~ern** pe scenă. **7.** *(muz.)* limbă (la instrumente de coarde).
Brẹttchen, *-s, -, n. (dim.* de la Brett) scândurică.
Brẹttel, *-s, -* (și *-n), n. (austr.)* **1.** schi. **2.** cabaret; varieteu.
Brẹttelsänger, *-s, -, m. (austr.)* cântăreț de varieteu.
Brẹtterboden, *-s, -böden, m.* v. Bretterfußboden.
Brẹtterbude, *-n, f.* baracă, gheretă, dugheană, chioșc de scânduri.
Brẹtterbühne, *-n, f.* scenă construită din scânduri; podium pe scânduri; estradă.
Brẹtterdach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș de scânduri.
Brẹtterdecke, *-n, f.* tavan din scânduri.
Brẹtterfieber, *-s, n. sg. (fam.)* trac, emoție.
Brẹtterfußboden, *-s, -böden, m.* podea de scânduri, dușumele.
Brẹttergerüst, *-(e)s, -e, n.* schelă de scânduri.
Brẹtter|haus, *-es, -häuser, n.* baracă, cabană.
Brẹtter|hecke, *-n, f.* uluci.
Brẹtter|hütte, *-n, f.* colibă, cocioabă de scânduri.
brẹttern[1], *bretterte, gebrettert, vb.* **I.** *(h) tr.* a pardosi, a podi, a căptuși, a blăni cu scânduri. **II.** *(s) intr. (fam.)* a goni (cu mașina) cu viteză mare.
brẹttern[2] *adj.* din scânduri, de scândură.
Brẹttersäge, *-n, f.* gater, joagăr, ferăstrău mecanic.
Brẹttertür, *-en, f.* ușă de scânduri.

Bretterverkleidung, **Bretterverschalung**, *-en, f. (constr.)* căptușeală de scânduri, lambriu de scânduri.
Bretterverschlag, *-(e)s, -schläge, m.*, **Bretterwand**, *-wände, f.* perete de scânduri.
Bretterwerk, *-(e)s, n. sg.* scânduri, scândurărie.
Bretterzaun, *-(e)s, -zäune, m.* uluci, gard de scânduri, de uluci.
Brettgang, *-(e)s, -gänge, m.* estradă.
brett|hart *adj.* foarte tare, foarte dur.
Brettl, *-s, -, n.* v. Brettel.
Brettlsänger, *-s, -, m.* v. Brettelsänger.
Brettmühle, *-n, f.* gater, joagăr, fabrică de cherestea.
Brettnagel, *-s, -nägel, m.* cui de dușumea.
Brettsäge, *-n, f.* v. Brettersäge.
Brettschneider, *-s, -, m.* tăietor de scânduri.
Brett|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc pe eșichier (șah, dame etc.).
Brett|spieler, *-s, -, m.* jucător de șah, dame, table etc.
Brettverkleidung, *-en, f.* v. Bretterverkleidung.
Bretzel, *-n, f. (reg.)* v. Brezel.
Breve [-və], *-s,* (și *-), -n. (bis.)* scurtă diplomă papală.
Brevet [-'ve:], *-s, -s* [-'ve:s], *n.* **1.** brevet. **2.** *(ist.)* scrisoare de grațiere dată de regii Franței.
brevetieren [-ve-], *brevetierte, brevetiert, vb. (h) tr.* a elibera un brevet; a breveta.
Breviar [-vi'a:ɐ], *-s, -e,* **~ium**, *-s, -ien* [-iən], *n.* **1.** rezumat (al unei scrieri). **2.** v. Brevier **(1)**.
Brevier [-'vi:ɐ], *-s, -e, n.* **1.** *(rel.)* breviar. **2.** *(lit.)* culegere de fragmente scurte din opera unui poet.
Brevität [-vi-] *f. sg. (rar)* scurtime, concizie.
Brezel, *-n, f.* covrig.
Brezelbacken, *-s, n. sg.* coacerea covrigilor; **wie's ~ gehen** a ieși, a merge foarte repede.
Brezelbäcker, *-s, -, m.* simigiu, covrigar.
Brezelbäckerei, *-en, f.* simigerie.
Brezelfrau, *-en, f.* vânzătoare de covrigi, covrigăreasă.
Brezen, *-, -, f.* v. Brezel.
Bric-à-brac [-brika'brak], *-s, n. sg.* mici obiecte de artă.
Bricke, *-n, f. (iht.)* hadină *(Petromyzon fluviatilis)*.
Bridge [brɪdʒ], *-, n. sg.* bridge (joc de cărți).
Brief, *-(e)s, -e, m.* **1.** scrisoare, epistolă, misivă; **~e zustellen** a distribui scrisori; **mit jm. ~e wechseln** a fi în corespondență cu cineva; **~e mit Wertangabe** scrisori cu valoare declarată; **offener ~** scrisoare deschisă (în presă). **2.** poliță, cambie. **3.** pachet, plic; **ein ~ Stecknadeln** o testea, un pachet, un plic de ace cu gămălie. **4.** document, act scris; *(fig.)* **ich gebe dir ~ und Siegel** poți avea încredere în mine; poți fi sigur, convins. **5.** *(com.)* scrisoare (de ofertă).
Brief|abholung, *-en, f.* ridicare a scrisorilor (din cutie), colectarea scrisorilor.
Brief|ablage, *-n, f.* clasor pentru scrisori.
Brief|adel, *-s, m. sg. (ist.)* boierime cu pitac.
Brief|an|nahme, *-n, f.* **1.** primirea scrisorilor (recomandate, expres etc.). **2.** ghișeu (de primire a scrisorilor).
Brief|anschrift, **Brief|aufschrift**, *-en, f.* adresă.
Brief|ausgabe, *-n, f.* împărțire, distribuire a scrisorilor.
Brief|ausgabeschalter, *-s, -, m.* ghișeu de distribuire a scrisorilor.
Briefbeschwerer, *-s, -, m.* prespapier.
Briefbeutel, *-s, -, m.* sac de scrisori.
Briefbogen, *-s, -, m.* coală de hârtie pentru scrisori.
Briefbombe, *-n, f.* scrisoare capcană, explozivă.
Briefbote, *-n, -n, m. (înv.)* v. Briefträger.
Briefbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de corespondență.
Briefchen, *-s, -, n. (dim.* de la Brief) scrisorică.
Brief|einwurf, *-(e)s, -würfe, m.* deschizătură a cutiei de scrisori.
briefen, *briefte, gebrieft, vb. (h) tr.* a informa.
Brief|fach, *-(e)s, -fächer, n.* sertar pentru scrisori.
Briefflut, *-en, f.* flux de scrisori.
Brief|form *f. sg.* formă de scrisoare, formă epistolară.
Brief|freundschaft, *-en, f.* prietenie prin scrisori.
Briefge|heimnis, *-ses, -se, n.* secret al corespondenței.
Briefgeld, *-(e)s, n, sg.* taxă poștală pentru francarea unei scrisori.
Briefhülle, *-n, f.* plic de scrisoare.
Briefkarte, *-n, f.* carte poștală închisă.
Briefkasten, *-s, -kästen, m.* **1.** cutie poștală, cutie de scrisori. **2.** *(la ziare)* cutie cu scrisori, poșta cititorilor, poșta redacției. **3.** *(inform.)* cutie poștală; **elektronischer ~** cutie poștală electronică; **in einem elektronischen ~ speichern** a stoca într-o cutie poștală electronică.
Briefkontakt, *-(e)s, -e, m.* contact prin scrisori; **~e suchen** a căuta schimb prin corespondență.
Briefkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* antet al unei scrisori.
Briefkopierbuch, *-(e)s, -bücher, n.* copier.
Briefkuvert [-ve:ɐ și -vɛ:ɐ], *-s, -s, n.* plic.
Brieflein, *-s, -, n. (dim.* de la Brief) scrisorică.
brieflich *adj.* și *adv.* prin scrisoare; prin corespondență; în scris; **~er Unterricht** învățământ prin corespondență; **mit jm. ~ verkehren** a fi în corespondență cu cineva.
Brieflocher, *-s, -, m. (instrument de birou)* perforator.
Briefmappe, *-n, f.* **1.** mapă pentru scrisori pentru prezentarea scrisorilor la semnat. **2.** servietă.
Briefmarke, *-n, f.* marcă poștală, timbru poștal.
Briefmarken|album, *-s, -alben* (și *-s), n.* album filatelic.
Briefmarken|anfeuchter, *-s, -, m.* buretieră pentru umezirea timbrelor poștale.
Briefmarken|aus|stellung, *-en, f.* expoziție filatelică.
Briefmarkenbörse, *-n, f.* bursă filatelică.
Briefmarkenhändler, *-s, -, m.* vânzător de timbre poștale.
Briefmarkenkunde *f. sg.* filatelie.
Briefmarkenliebhaber, *-s, -, m.* colecționar de mărci poștale, filatelist.
Briefmarkensammler, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* filatelist(ă).
Briefmarkensammlung, *-en, f.* colecție de mărci poștale, colecție filatelică.
Briefmuster, *-s, -, n.* **1.** model de scrisoare. **2.** *(com.)* mostră de marfă prin corespondență.
Brief|öffner, *-s, -, m.* cuțitaș pentru deschiderea scrisorilor, coupe-papier.
Brief|ordner, *-s, -, m.* **1.** clasor de corespondență. **2.** cartator de corespondență.
Brief|ordonanz, *-en, f. (mil.)* curier pentru scrisori.
Briefpapier, *-(e)s, -e, n.* hârtie de scrisori.
Briefpartner, *-s, -, m.* partener de corespondență.
Briefporto, *-s, -, n.* taxă poștală, porto.
Briefpost *f. sg.* **1.** curier. **2.** poștă de scrisori.
Briefpresse, *-n, f.* v. Briefbeschwerer.
Briefroman, *-(e)s, -e, m.* roman epistolar.
Briefsack, *-(e)s, -säcke, m.* sac de scrisori.
Briefsammelkasten, *-s, -kästen, m.* ladă (de colectare) pentru scrisori.
Briefschaften *pl.* corespondență; **die ~ erledigen** a rezolva corespondența.
Briefschalter, *-s, -, m.* ghișeu pentru scrisori.
Briefschreiber, *-s, -, m.* epistolograf, persoană care scrie scrisori.
Brief|steller, *-s, -, m.* **1.** (ghid) epistolar. **2.** *(înv.)* v. Briefschreiber.
Briefsendung, *-en, f.* emisiune poștală în formă epistolară.
Brief|stempel, *-s, -, m.* ștampilă a poștei.
Brief|stil, *-(e)s, m. sg.* stil epistolar.
Brieftasche, *-n, f.* portvizit; portofel.
Brieftaube, *-n, f. (ornit.)* porumbel călător *(Columbia livia tabelaria)*.
Brieftaubenbotschaft, *-en, f.* veste, știre primită prin porumbel călător.
Brieftaubenheimatschlag, *-(e)s, -schläge, m.* hulubar de unde se dă drumul porumbeilor călători.
Brieftaubenmeister, *-s, -, m.* dresor de porumbei călători.
Brieftaubenpost *f. sg.* poștă prin porumbei călători.
Brieftaubenverkehr, *-(e)s, -e, m.* corespondență prin porumbei călători.
Brieftelegramm, *-s, -e, n.* scrisoare-telegramă.
Briefträger, *-s, -, m.* factor poștal, poștaș.
Brief|umschlag, *-(e)s, -schläge, m.* plic.
Briefverkehr, *-(e)s, m. sg.* v. Briefwechsel.
Briefwaage, *-n, f.* cântar de scrisori.
Briefwechsel, *-s, -, m.* schimb de scrisori, corespondență; **mit jm. in ~ stehen** a fi în corespondență cu cineva.
Bries, *-es, -e, m.*, **Bries|chen**, *-s, -, n.*, **Briesel**, *-s, -, m.* **1.** glanda timus. **2.** *(cul.)* momițe (de vițel). **3.** *sg.* cărbune-deșeu.
Briesem, *-s, n. sg.* v. Bries **(2)**.
briet *ind. imperf.* de la braten.
Brigade, *-n, f.* **1.** *(mil.)* brigadă. **2.** *(gastronomie)* totalitatea bucătarilor și ajutorilor de bucătari dintr-un restaurant. **3.** echipă de muncă (dintr-o întreprindere), brigadă.
Brigade|adjutant, *-en, -en, m. (mil.)* adjutant de brigadă.
Brigade|arbeit, *-en, f.* muncă (executată) de brigadă; muncă de, în echipă.
Brigadeführer, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* comandant de brigadă. **2.** șef, conducător de brigadă.
Brigadegeneral, *-(e)s, -e* (și *-räle), m. (mil.)* general de brigadă; general-maior.
Brigadekommandeur [-do:ɐ], *-s, -e, m. (mil.)* comandant de brigadă.
Brigadekonferenz, *-en, f.* conferință pe brigadă.
Brigade(n)wimpel, *-s, -, m. (mil.)* fanion, steguleț de brigadă (la trăsură, auto, cantonament, post de comandă).
Brigade|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (mil.)* stat major al brigăzii.
Brigadier, *-s, -s, m.* **1.** [-'dje:] *mil.* comandant de brigadă. **2.** *(pl.* și *-e)* [-'dje: și -'di:ɐ] brigadier; șef de echipă.
Brigadierin, *-nen, f.* brigadieră; șefă de echipă.
Brigadler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* brigadier(ă), membru(-ă) a(l) unei brigăzi (de muncă); membru(-ă) a(l) unei echipe.
Brigant, *-en, -en, m.* tâlhar, bandit, brigand.
Brigantentum, *-s, n. sg.* tâlhărie, jaf, brigandaj.
Brigantine, *-n, f. (mar.)* brigantină.
Brigg, *-s,* (și *-en), f. (mar.)* bric.
Brikett, *-s, -s* și *-e, n.* brichetă (de cărbune).
Brikettfabrik, *-en, f.* fabrică de brichete (de cărbune).
brikettieren, *brikettierte, brikettiert, vb. (h) tr.* a face brichete, a bricheta (cărbune).
Brikettmeister, *-s, -, m.* maistru brichetar.
Brikettpresse, *-n, f.* presă de brichete (de cărbune).
Brikettproduktion, *-en, f.* producție, fabricare de brichete (de cărbune).
brikolieren, *brikolierte, brikoliert, vb. (h) intr.* **1.** *(biliard)* a juca astfel încât bila să lovească la întoarcere. **2.** *(fig.)* a ocoli, a umbla cu șiretlicuri.
brillant [brɪl'jant] *adj.* strălucitor; sclipitor; *(fig.)* strălucitor, briant; **ein ~er Einfall** o idee strălucită; **~e Geschäfte machen** a face afaceri strălucite; **sie sieht ~ aus** arată admirabil.
Brillant, *-en, -en, m.* **1.** briliant. **2.** *(tipogr.)* literă de 3 puncte.
Brillantcollier [-kolie:], *-s, -s, n.* colier cu briliante.
brillantieren [brɪljan-], *brillantierte, brillantiert, vb. (h) intr.* a străluci ca un briliant.
Brillantine, *-n, f.* briantină.
Brillantnadel, *-n, f.* ac, broșă cu briliante.
Brillantring, *-(e)s, -e, m.* inel cu briliante.
Brillantschmuck, *-(e)s, m. sg.* bijuterie, bijuterii din briliante.
Brillantschnitt, *-(e)s, -e, m.* (mod de) șlefuire a diamantului.
Brille, *-n, f.* **1.** ochelari; **mit ~n** cu ochelari; *(fig.)* **etwas durch eine gefärbte ~ ansehen** a privi ceva într-o lumină greșită; *(fig.)* **es gehört keine besonders scharfe ~ dazu** nu este nevoie de o perspicacitate deosebită pentru aceasta; *(fig.)* **er sieht alles durch eine rosa ~** vede totul în roz. **2.** *(fam.)* ramă de scânduri, colac (la latrine, la scaun de WC).

brillen|ähnlich *adj.* în formă de ochelari.
Brillenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (pop.)* v. Ahorn.
Brillenbogen, *-s, -bögen, m.* şaua ochelarilor.
Brillenbügel, *-s, -, m.* braţ de ochelari.
Brillen|einfassung, *-en, f.* v. Brillenfassung.
Brillen|etui [-ɛtvi: şi -ɛtyi:], *-s, -s, n.* toc de ochelari.
Brillenfabrik, *-en, f.* fabrică de ochelari.
Brillenfassung, *-en, f.* ramă de ochelari.
Brillenfutteral, *-s, -e, n.* toc de ochelari.
Brillenge|stell, *-(e)s, -e, n.* ramă de ochelari.
Brillengewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă cu lunete.
Brillenglas, *-es, -gläser, n.* lentilă de ochelari.
Brillenglas|schleifer, *-s, -, m.* şlefuitor de lentile de ochelari.
Brillenhändler, **Brillenmacher**, *-s, -, m.* optician.
Brillenrand, *-(e)s, -ränder, m.* marginea superioară a ochelarilor.
Brillensalamander, *-s, -, m. (zool.)* salamandră-cu-ochelari *(Salamandrina perspicillata)*.
Brillenschlange, *-n, f. (zool.)* şarpe-cu-ochelari, cobra *(Naja tripudians)*.
Brillenschleifer, *-s, -, m.* v. Brillenglasschleifer.
Brillen tragend *adj.* care poartă ochelari, cu ochelari.
Brillenträger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care poartă ochelari, ochelarist(ă).
Brillenwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Brillenfabrik.
brillieren [brɪl'ji:rən], *brillierte, brilliert, vb. (h) intr.* a străluci, a bria.
Brimborium, *-s, -rien* [-riən], *n. (fam.)* **1.** bagatelă. **2.** pălăvrăgeală. **3.** căi ocolite. **4.** prea mare zarvă, tevatură.
Brimsen, *-s, m. sg.*, **Brimsenkäse**, *-s, -, m. (austr.)* brânză (telemea de oaie).
Brinellhärte, *-n, f. (tehn.)* duritate Brinell.
bringen, *brachte, gebracht, vb. (h) tr.* **I. 1.** a aduce; **einen Brief** ~ a aduce o scrisoare; **die Zeitung bringt heute viel Neues** ziarul aduce azi multe noutăţi; **was bringt dich her?** ce vânt te aduce? **Glück** ~ a aduce noroc; **Opfer** ~ a aduce sacrificii; **jm. Hilfe** ~ a da cuiva ajutor, a ajuta pe cineva. **2.** a conduce; **jn. nach Hause** ~ a conduce pe cineva acasă. **3.** a face, a produce; **Ehre** ~ a aduce cinste; **Schande** ~ a face de ruşine; **ein Ständchen** ~ a face o serenadă; **Früchte** ~ a rodi, a face fructe, a da roade; **Wahrheit bringt Hass** adevărul umblă cu capul spart; **ein Wort bringt das andere a)** din vorbă în vorbă ajungi la ceartă; **b)** din vorbă în vorbă afli adevărul. **4.** a izbuti, a reuşi; **es weit** ~ sau **es hoch** ~ a ajunge departe, a se distinge în; **es dahin** ~ sau **es soweit** ~, **dass ...** a izbuti, a reuşi să ...; **seine Schüler weit (sau vorwärts)** ~ a face pe elevii săi să progreseze; **sein Leben hoch** ~ a ajunge la o vârstă înaintată; **nichts fertig** ~ a nu duce nimic la capăt; **Geld zusammen** ~ a aduna, a strânge bani. **II.** *(în expr. cu prep.)* **1.** *(an cu ac.)* **etwas an sich** ~ a dobândi, a câştiga ceva în mod nu tocmai legal şi cinstit; **etwas an den Mann** ~ **a)** a vinde cu câştig; **b)** a aduce ceva la cunoştinţă cuiva; **seine Tochter an den Mann** ~ a-şi mărita fata; **an den Tag** ~ a aduce la lumină, a da la iveală; **an den Bettelstab** ~ a aduce la sapă de lemn. **2.** *(auf cu ac.)* **auf die Schule** ~ a da la şcoală; *(fig.)* **auf den rechten Weg** ~ a aduce pe drumul cel bun; **auf die Bühne** ~ a (re)prezenta pe scenă; **auf den einfachsten Ausdruck** ~ a reduce la expresia cea mai simplă; **eine Frage aufs Tapet** ~ a aduce o chestiune pe tapet; **auf einen Gedanken** ~ a inspira, a insufla, a da o idee; **jn. auf andere Gedanken** ~ **a)** a distra pe cineva; **b)** a face pe cineva să-şi schimbe părerea; **jn. aufs Äußerste** ~ a exaspera, a scoate pe cineva din fire; **es auf eine Million** ~ a aduna o avere de un milion; **etwas auf die Seite** ~ a sustrage ceva; **jn. auf seine Seite** ~ a dobândi sprijinul cuiva, a atrage pe cineva de partea sa; **auf die Spur** ~ a pune pe urme, a îndrepta către; *(fam.)* **jn. auf den Trab** ~ a băga pe cineva în viteză; **ein Kind auf die Welt** ~ a naşte un copil; **etwas mit auf die Welt** ~ a se naşte cu ceva. **3.** *(aus cu dat.)* **aus der Fassung** ~ **a)** a scoate din fire, din pepeni; **b)** a zăpăci, a buimăci; *(fig.)* **jm. etwas aus den Gedanken** ~ a scoate cuiva ceva din cap. **4.** *(hinter)* **man wird ihn hinter Schloss und Riegel** ~ va fi închis. **5.** *(in)* **in Ordnung** ~ a rândui; **in Unordnung** ~ a aduce în dezordine, a pune în neorânduială, a deranja; **in Anwendung** ~ a aplica, a întrebuinţa; **in Anregung** ~ a propune; **in Anschlag**, **in Rechnung** ~ a pune la socoteală; **etwas in seinen Besitz** ~ a se face stăpân pe ceva; **in Erinnerung** ~ a aminti; **in den Kopf** ~ a băga în cap; **in Sicherheit** ~ a pune în siguranţă, la loc sigur; **in schlechten, üblen Ruf (sau in Verruf)** ~ a compromite, a discredita, a face o reputaţie proastă; **in Verdacht** ~ a face să fie bănuit; **in Erfahrung** ~ a afla; **in Vergessenheit** ~ a face să fie uitat; **in Vorschlag** ~ a propune; **in Verse** ~ a pune în versuri, a versifica; **in Wegfall** ~ a suprima; **in Blüte** ~ a face să înflorească; **in Gang (sau in Zug)** ~ a pune în mişcare; **in Schlaf** ~ a adormi; **in Wut** ~ a înfuria; **6)** *(mit)* **es mit sich** *(dat.)* ~ a cere, a avea ca rezultat; **wie es die Umstände mit sich** ~ după împrejurări. **7.** *(über cu ac.)* **es übers Herz** ~ **a)** a-şi călca pe inimă; **b)** a-şi lua inima-n dinţi; **Unglück über jn.** ~ a nenoroci pe cineva; **ich kann es nicht über mich** ~ **zu ...** nu mă pot îndura (sau decide) să ... **8.** *(um)* **jn. um etwas** ~ a priva pe cineva de ceva, a provoca cuiva o pierdere; **sich um etwas** ~ a se priva de ceva; **jn. ums Leben** ~ a ucide pe cineva; **sich (freiwillig) ums Leben** ~ a se sinucide. **9.** *(unter cu ac.)* **Geld unter die Leute** ~ a face ca banul să circule; **unter seine Gewalt** ~ a supune; **unters Joch** ~ a subjuga; **ein Gerücht unter die Leute** ~ a răspândi un zvon; **jn. unter die Erde** ~ a băga pe cineva în mormânt; *(fam.)* **seine Tochter unter die Haube** ~ a-şi mărita fata. **10.** *(von)* **jn. (sau etwas) vom Fleck (sau von der Stelle)** ~ a face pe cineva (sau ceva) să se mişte din loc; **von Sinnen** ~ a scoate din minţi; **vom Weg(e) (ab)**~ a abate din drum. **11.** *(vor cu ac.)* **vor das Haus** ~ a duce, a conduce în faţa casei; *(fig.)* **etwas vor sich** ~ a realiza ceva. **12.** *(zu)* **zu Papier** ~ a aşterne pe hârtie; **zur Welt** ~ a naşte, a aduce pe lume; **zu Bett** ~ a culca, a sui în pat; **zur Ruhe** ~ **a)** a culca; **b)** a potoli, a linişti; **jn. zum Geständnis** ~ a face pe cineva să mărturisească; **zu Fall** ~ (şi *fig.*) a duce la cădere, a dobori; **zu Ende** ~ a duce până la capăt; **jn. wieder zu Ehren** ~ a reda cuiva onoarea; **jm. etwas zum Bewusstsein** ~ a face pe cineva să-şi dea seama de ceva; **zur Entscheidung** ~ a decide; **zum Opfer** ~ a jertfi; **zur Verzweif(e)lung** ~ a exaspera, a aduce la desperare; **zum Rasen** ~ a înfuria; **zum Lachen** ~ a face să râdă; **zum Schweigen** ~ a face să tacă; **zur Sprache** ~ a aduce vorba, a pune în discuţie; **zur Kenntnis** ~ a aduce la cunoştinţă; **zur Vernunft** ~ a învăţa minte; **etwas zustande (şi zu Stande)** ~ sau **es dazu** ~ a reuşi să ...; **jn. zu etwas** ~ sau **jn. dazu** ~ a determina, a îndupleca pe cineva (să facă un lucru); **es zu etwas** ~ a ajunge la ceva, să realizeze ceva; **es zu nichts** ~ a nu izbuti, a eşua, a nu ajunge la nimic; **jn. wieder zu sich** ~ a face pe cineva să-şi vină în fire.
Bringer, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* aducător(-oare).
Bringerlohn, *-(e)s, -löhne, m.* recompensă dată aducătorului.
Bring(er)schuld, *-en, f.* datorie care trebuie înmânată creditorului pe riscul şi cheltuiala debitorului.
Brink, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** păşune. **2.** colină, deal. **3.** mlaştină.
Brinkel, *-s, -, n. (reg.)* bucăţică.
Brinte, *-n, f. (reg.)* **1.** cană pentru lapte. **2.** putină. **3.** turtă-dulce.
Brio, *-s, -s, n.* brio; înflăcărare (în discuţie).
Brioche [bri'ɔʃ], *-s, f.* brioşă.
Brioletts *pl.* cercei.
brisant *adj.* brizant, exploziv.
Brisanz, *-en, f.* **1.** *(mil.)* putere de explozie, brizanţă. **2.** *sg. (fig.)* brizanţă.
Brisanzgeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* proiectil brizant.
Brise, *-n, f. (mar.)* briză, boare; **es weht eine frische** ~ bate o briză răcoroasă.
Brisling, *-s, -e, m. (iht.)* sardea *(Alosa sardina)*.
Brisolett, *-(e)s, -e, n.*, **Brisolette**, *-n, f.* găluşcă din carne de viţel şi slănină, perişoară.
Bristolpapier, *-(e)s, -e, n.* hârtie bristol.
Britannia|metall, *-s, -e, n. sg.* metal-bretania.
britannisch *adj.* britanic, englez.
Brite, *-n, -n, m.* britanic, englez.
Britin, *-nen, f.* britanică, englezoaică.
britisch *adj.* britanic, englez.
Britsche, *-n, f.* v. Pritsche.
Britschka, *-s, f. (reg.)* brişcă.
Broccoli [-ko-], *-s, m. sg.* v. Brokkoli.
Bröckchen, *-s, -, n.* fărâmitură, bucăţică.
bröckchenweise *adv.* sfărmat, fărâmiţat; fărâmă cu fărâmă; bucăţică cu bucăţică.
bröckelig *adj.* v. bröcklig.
bröckeln, *bröckelte, gebröckelt (ich bröck(e)le), vb.(h) tr.* şi *refl.* a (se) sfărâma, a (se) fărâmiţa.
brocken, *brockte, gebrockt, vb. (h) tr.* a sfărâma, a fărâmiţa; **er hat nichts zu beißen und zu** ~ n-are ce mânca.
Brocken, *-s, -, m.* **1.** bucată; fragment, fărâmă, crâmpei. **2.** fărâmitură; crâmpei; **die übriggebliebenen** ~ fărâmiturile de la masă; *(fig.)* **ein paar** ~ **Latein** sau **ein paar lateinische** ~ câteva cuvinte latineşti, câteva crâmpeie de limbă latină; *(fig.)* **mit gelehrten** ~ **um sich werfen** a se lăuda cu cunoştinţe pe care nu le are, a face pe savantul; *(fig.)* **das ist ein harter** ~ acesta este un lucru greu. **3.** *(mil.; fam.)* **dicke** ~ bombardament de artilerie grea.
Brockendistel, *-n, f. (bot.)* scaiul-dracului *(Eryngium campestre* L.).
Brockenge|stein, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* brecie.
Brockenhaus, *-es, -häuser, n. (elv.)* **1.** v. Brockensammlung. **2.** magazin în care se recondiţionează şi se vând obiecte vechi de uz casnic.
Brockensammlung, *-en, f.* colectare de obiecte casnice vechi (în vederea recondiţionării şi vânzării ulterioare).
Brocken|stahl, *-(e)s, -e,* (şi *-stähle), m. (metal.)* **1.** sfărâmătură de oţel. **2.** *(înv.)* oţel de arme (folosit în Evul Mediu), oţel de Kerneut.
Brockentorf, *-(e)s, m. sg. (geol.)* turbă bituminoasă.
brockenweise *adv.* în bucăţi mici; în frânturi; fragmentar.
bröcklig *adj.* fragil, fărâmicios, friabil.
Brodel, *-s, m. sg.* v. Brodem.
brodeln, *brodelte, gebrodelt (ich brod(e)le), vb. (h) intr.* a clocoti, a forfoti.
Brodem, *-s, -, m.*, **Broden**, *-s, m. sg.* **1.** abur. **2.** fum. **3.** exalaţie.
Broderie, *-n, f.* broderie.
brodieren, *brodierte, brodiert, vb. (h) tr. (înv.)* a broda.
Broiler, *-s, -, m. (reg.)* **1.** pui fript la rotisor. **2.** pui pus la îngrăşat.
Brokat, *-(e)s, -e, m.* brocart.
Brokatell, *-(e)s, -e, n.* ţesătură de bumbac care imită brocartul.
Brokatkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de brocart.
brokaten *adj.* de, din brocart.
Brokatpapier, *-s, -e, n.* hârtie cu modele aurii sau argintii.
Broker, *-s, -, m.* broker, agent de bursă.
Brokkoli, *-s, m. sg.* broccoli, conopidă verde italiană.
Brom[1], *-s, n. sg. (chim.)* brom.
Brom[2], *-s, -en, m. (bot., reg.)* ramură în floare.
Brombeerbusch, *-(e)s, -büsche, m.* v. Brombeerstrauch.
Brombeere, *-n, f.* mură.
Brombeerkonfitüre, *-n, f.* dulceaţă de mure.
Brombeermarmelade, *-n, f.* gem de mure.
Brombeer|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* mur, tufă de mure *(Rubus fruticosus)*.
Brom|essigsäure, *-n, f. (chim.)* acid brom-acetic.
bromhaltig *adj. (chim.)* bromic, conţinând brom.
Bromid, *-(e)s, -e, n. (chim.)* bromură.
Bromkalium, *-s, n. sg. (chim.)* bromură de potasiu.
Brom|metall, *-s, -e, n. (chim.)* bromură metalică.
Brom|öl|umdruck, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fot.)* proces pozitiv în bromoil. **2.** *(tipogr.)* variantă de fototipie.
bromsauer *adj. (chim.)* bromat.
Bromsäure *f. sg. (chim.)* acid bromic.
Bromsilber, *-s, n. sg. (chim.)* bromură de argint.
Bromverbindung, *-en, f. (chim.)* compus derivat al bromului.
bronchial [-çi-] *adj. (med.)* bronhic, bronhial.
Bronchialkatarrh, şi **Bronchialkatarr**, *-s, -e, m.* v. Bronchitis.
Bronchie [-çiə], *-n, f. (anat.; la pl.)* bronhii.

Bronchitis, *-itiden f. (med.)* bronşită.
Bronchus [-çʊsʃ], *-s, -chen, m. (anat.)* bronhie.
Bronn, *-s, -en, m.* v. Bronnen.
Bronne, *-n, f. (mil., mine)* palanc, întăritură cu pari înfipți în pământ.
Bronnen, *-s, -, m. (poet.)* v. Brunnen.
Bronze ['brõ:sə şi 'brɔŋsə], *-n, f.* bronz.
Bronze|alter, *-s, n. sg.* v. Bronzezeit.
Bronze|arbeit, *-en, f.* lucrare, piesă în bronz; *pl.* bronzuri.
Bronze|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător în bronz.
Bronzefarbe, *-n, f.* culoare, vopsea de bronz.
bronzefarben, **bronzefarbig** *adj.* de culoarea bronzului.
Bronzegießer, *-s, -, m.* turnător în bronz.
Bronzegießerei, *-en, f.* turnătorie în bronz.
Bronzeguss, *-es, -güsse, m.* bronz turnat.
Bronzekrankheit, *-en, f. (med.)* insuficiență suprarenală, boala lui Addison; *(pop.)* boala bronzului.
Bronze|medaille [-medaljə], *-n, f.* medalie de bronz.
bronzen *adj.* din bronz.
Bronze|standbild, *-(e)s, -er, n.* statuie de bronz.
Bronzeware, *-n, f.* articole de bronz.
Bronzezeit, *-en, f.*, **Bronzezeit|alter**, *-s, n. sg.* epoca bronzului.
bronzezeitlich *adj.* din epoca bronzului.
bronzieren [brõ:si:- şi brɔŋ-], *bronzierte, bronziert, vb. (h) tr. (tehn.)* a bronza, a acoperi cu bronz.
Bronzieren, *-s, n. sg. (tehn.)* bronzat, bronzare, acoperire cu bronz.
bronziert **I.** *part. trec.* de la bronzieren. **II.** *adj.* de culoarea bronzului; bronzat, acoperit cu bronz.
Bronzierung, *-en, f.* v. Bronzieren.
Brosam, *-(e)s, -e, m.*, **Brosame**, *-n, f. (mai ales pl.)* fărâmitură (de pâine).
Brosche, *-n, f.* broşă.
Brös|chen, *-s, -, n.* **1.** v. Bries **(1)**. **2.** fărâmitură de pâine.
broschieren, *broschierte, broschiert, vb. (h) tr.* **1.** *(tipogr.)* a broşa. **2.** *(text.)* a amesteca fire de aur sau de argint la țesut; **ein Gewebe** ~ a împodobi, a imprima o țesătură cu (fire de) aur sau (de) argint.
Broschiermaschine, *-n, f. (tipogr.)* maşină de broşat.
broschiert **I.** *part. trec.* de la broschieren. **II.** *adj.* broşat.
Broschierung, **Broschur**, *-en, f. (tipogr., text.)* broşare.
Broschüre, *-n, f.* broşură.
Broschürenschreiber, *-s, -, m.* autor de broşuri.
Brösel, *-s, -, m., (austr.) n.* **1.** fărâmitură. **2.** pesmet.
bröseln, *bröselte, gebröselt (ich brös(e)le), vb.* **I.** *tr. (h)* a fărâmița. **II.** *intr. (s)* a se sfărâma, a se fărâmița.
Brot, *-(e)s, -e, n.* **1.** pâine; **alt(backen)es** ~ pâine veche, uscată; **frisches** ~ pâine proaspătă; **schwarzes** ~ pâine neagră; *(glumeț)* **flüssiges** ~ bere; **auf** ~ **und Wasser gesetzt sein a)** a fi pus la pâine şi apă, a fi în detenție; **b)** a primi un minimum de hrană; *(fig.)* **der versteht mehr als** ~ **essen** nu e atât de prost. **2.** *(fig.)* câştig, pâine; **das tägliche** ~ pâinea (cea) de toate zilele; **sein (gutes, sicheres)** ~ **haben** a avea cu ce să trăiască, a-şi avea pâinea de toate zilele asigurată; **er hat nicht das liebe** ~ n-are ce mânca, n-are nici pâine, moare de foame; **sein** ~ **verdienen** a-şi câştiga pâinea; **ein hartes** sau **schweres** ~ o muncă grea; **in js.** ~ **stehen** sau **fremder Leute** ~ **essen** a mânca pâine străină sau la străini. **3.** *(tehn.)* calup; ~ **von Rohgummi** calup de cauciuc brut.
Brot|auf|strich, *-(e)s, -e, m.* pastă de tartinat, aliment (unt, marmeladă etc.) de uns pe pâine.
Brot|ausbeute *f. sg.* randament în pâine.
Brot|aus|teilung *f. sg.* împărțirea pâinii.
Brotbacken, *-s, n. sg.* coacerea, coptul pâinii.
Brotbäcker, *-s, -, m.* brutar.
Brotbäckerei, *-en, f.*, **Brotbank**, *-bänke, f.* brutărie.
Brotbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Brotfruchtbaum.
Brotbedarf, *-(e)s, m. sg.* cantitate necesară de pâine.
Brotbelag, *-(e)s, -läge, m.* felie de aliment (salam, caşcaval etc.) pus pe sandvici.
Brotbereitung *f. sg.* facerea pâinii.
Brotbeutel, *-s, -, m.* traistă de pâine; raniță.
Brotbrett, *-(e)s, -er, n.* **1.** raft, poliță pentru pâine. **2.** scândură de tăiat pâine.
Brotbüchse, *-n, f.* cutie de tablă pentru păstrat pâinea.
Brötchen, *-s, -, n. (dim.* al lui Brot) pâinişoară; pâiniță, chiflă; **belegtes** ~ sandvici.
Brötchengeber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (fam., glumeț)* patron(-oană).
Brot|einheit, *-en, f. (med.)* unitate de calcul al hidrocarburilor în sânge (la diabet).
Brot|erwerb, *-(e)s, -e, m.* mijloc de trai; câştigare a existenței.
Brot|erwerber, *-s, -, m.* persoană care îşi câştigă pâinea, existența.
Brot|esser, *-s, -, m.* mâncător, consumator de pâine.
Brotfabrik, *-en, f.* fabrică de pâine.
Brotfrucht, *-früchte, f.* **1.** fructul arborelui de pâine. **2.** *pl. (agr.)* cereale.
Brotfruchtbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore de pâine *(Artocarpus incisa)*.
Brotgeber, *-s, -, m.* v. Brotherr.
Brotgelehrsamkeit *f. sg. (înv.)* ştiință care serveşte ca mijloc de trai.
Brotgelehrte, *-n, -n, (ein Brotgelehrter) m. (înv.)* învățat care face din ştiință un mijloc de trai.
Brotgetreide, *-s, n. sg.* cereale pentru pâine (grâu, secară etc.).
Brot|herr, *-n, -en, m.* stăpân, patron.
Brot|hobel, *-s, -, m.* maşină de tăiat pâine.
Brotkammer, *-n, f.* cămară de provizii.
Brotkanten, *-s, -, m.* colț de pâine.
Brotkarte, *-n, f.* cartelă de pâine.
Brotkasten, *-s, - (şi -kästen), m.* căpistere, covată (de frământat pâine).
Brotkonserve [-və], *-n, f.* conservă de pâine.
Brotkonsum, *-s, -e, m.* **1.** *sg.* consum de pâine. **2.** *(reg.)* loc unde se vinde pâine.
Brotkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coş pentru pâine; **jm. den** ~ **höher hängen** a reduce cuiva câştigul, a-i tăia din porție; a scumpi viața.
Brotkorn, *-(e)s, n. sg.* v. Brotgetreide.
Brotkrümchen, *-s, -, n.* fărâmitură de pâine.
Brotkruste, *-n, f.* v. Brotrinde.
Brotkuchen, *-s, -, m.* lipie.
Brotlaib, *-(e)s, -e, m.* pâine (întreagă, rotundă).
brotlos *adj.* **1.** fără pâine. **2.** fără ocupație, slujbă, venituri; **~e Kunst** artă nelucrativă, ingrată.
Brotlosigkeit *f. sg.* lipsă de lucru, şomaj.
Brotmangel, *-s, m. sg.* lipsă de pâine.
Brotmarke, *-n, f.* bon, cartelă de pâine.
Brotmehl, *-(e)s, n. sg.* făină pentru pâine.
Brotmesser, *-s, -, n.* cuțit de pâine.
Brotneid, *-(e)s, m. sg.* invidie profesională.
Brotpreis, *-es, -e, m.* preț al pâinii.
Brotpreis|er|höhung, *-en, f.* urcare, creştere a prețului pâinii.
Brotrinde, *-n, f.* coajă de pâine.
Brotröster, *-s, -, m.* aparat pentru prăjit pâine.
Brotsack, *-(e)s, -säcke, m.* traistă, sac pentru pâine.
Brotschau *f. sg.* examinare, control al pâinii.
Brotschaufel, *-n, f.* lopată de băgat pâinea în cuptor.
Brotscheibe, *-n, f.* felie de pâine.
Brotschimmel, *-s, -, m. (bot.)* (ciupercă de) mucegai *(Penicillium glaucum)*.
Brotschneidemaschine, *-n, f.* maşină de tăiat pâine.
Brotschnitte, *-n, f.* v. Brotscheibe.
Brotschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap de pâine.
Brotschrift, *-en, f. (tipogr.)* literă dreaptă, de rând.
Brot|spende, *-n, f.* împărțire de pâine la săraci.
Brot|spender, *-s, -, m.* persoană care împarte pâine la săraci.
Brot|studium, *-s, -dien* [-diən], *n.* învățătură, studiu în vederea câştigării existenței.
Brotsuppe, *-n, f.* supă de pâine.
Brot|taxe, *-n, f.* taxă pe pâine.
Brot|teig, *-(e)s, m. sg.* aluat de pâine.
Brotverdiener, *-s, -, m.* persoană care-şi câştigă existența.
Brotverdienst, *-(e)s, -e, m.* câştig care asigură existența.
Brotverfälschung, *-en, f.* falsificare a pâinii.
Brotversorgung *f. sg.* aprovizionare cu pâine.
Brotverteilung, *-en, f.* împărțire a pâinii.
Brotverwandlung, *-en, f. (rel.)* transsubstanțiere.
Brotwagen, *-s, -, m.* furgon, camion pentru pâine.
Brotwissenschaft, *-en, f.* ştiință utilizată pentru câştigarea existenței.
Brotwurzel, *-n, f. (bot.)* **1.** rădăcina iams *(Dioscorea Batatas)*. **2.** manioc *(Manihot dulcio)*.
Brot|zeit *f. sg.* **1.** ora dejunului. **2.** dejun (mâncare).
brotzeln, *brotzelte, gebrotzelt (ich brotz(e)le), vb. (h., rar* şi *s) intr.* v. brodeln.
Brot|zuteilung, *-en, f.* cotă, rație de pâine.
brouillieren [bru'ji:-], *brouillierte, brouilliert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a învrăjbi. **2.** a răvăşi. **II.** *refl.* a se supăra, a se certa, a se strica cu cineva.
Brouillon [bru'jõ:], *-s, -s, n.* concept, bruion, ciornă.
Browning ['braonIŋ], *-s, -s, m.* (revolver) Browning.
browsen ['braozn], *browste, gebrowst (du, er browst) vb. (h), tr.* a căuta date pe internet, a naviga.
Browser, *-s, -, m.* navigator, browser.
Browser|ein|stellung, *-en, f.* setare, reglare a navigatorului.
brr! *interj.* **1.** expresie de frig. **2.** expresie de scârbă. **3.** br, ho! (îndemn pentru atelaje de cai).
BRT, *presc.* de la Bruttoregistertonne.
Bruch[1], *-(e)s, Brüche, m.* **1.** ruptură, spărtură; **einen** ~ **bekommen** a crăpa, a se rupe, a se frânge; **in die Brüche gehen a)** a se destrăma, a se rupe, a se sparge; **b)** *(fig.)* a se pierde, a eşua. **2.** *(med.)* fractură; hernie; **ein offener** ~ o fractură deschisă; **sich** *(dat.)* **einen** ~ **heben** a face o hernie ridicând ceva prea greu. **3.** *(mat.)* fracție; **gemeiner** ~ fracție ordinară; **gemischter** ~ fracție mixtă. **4.** *(fig.)* violare (a unui tratat). **5.** *(mine)* falie, surpare, fractură. **6.** *(constr.)* carieră. **7.** *(geol.)* rupere, cedare; falie. **8.** *(metal.)* deşeuri de metal; ruptură. **9.** îndoitură; cută (la hârtie, stofă). **10.** cheag (la prepararea brânzei). **11.** (şi *n.) (vân.)* ramură, crenguță **a)** cu care vânătorul marchează o urmă de vânat; **b)** prinsă de pălăria vânătorului pentru a indica cantitatea vânatului capturat.
Bruch[2], *-(e)s, Brüche, m.* (şi *n.)* mlaştină, teren mlăştinos, nămolos; pădure mlăştinoasă.
Bruch|acker, *-s, -äcker, m.* pământ mocirlos, de arat, arătură mocirloasă.
bruch|artig *adj. (med.)* de natură herniară.
Bruchband, *-(e)s, -bänder, n. (med.)* bandaj herniar.
Bruchbau, *-(e)s, m. sg. (mine)* (metodă de) exploatare cu surpare.
Bruchbude, *-n, f. (fam.)* casă, locuință dărăpănată.
Bruch|eisen, *-s, -, n.* deşeuri de fontă.
Bruchfeld, *-(e)s, -er, n. (mine)* câmp de exploatare surpat.
bruchfest *adj.* rezistent la rupere.
Bruchfestigkeit, *-en, f. (tehn.)* rezistență la rupere.
Bruchfläche, *-n, f. (tehn.)* suprafață de spărtură; **feinkörnige** ~ suprafață de spărtură cu granule mici; **grobkörnige** ~ suprafață de spărtură cu granule mari; **muschelige** ~ suprafață de ruptură în formă de scoică, în formă concoidală; **schieferige** ~ suprafață de ruptură şistoasă.
bruchfrei *adj.* **1.** fără fractură. **2.** *(med.)* fără hernie.
Bruchgold, *-(e)s, n. sg.* **1.** aur neprelucrat. **2.** fragmente, bucăți de obiecte din aur.
Bruch|halter, *-s, -, m.* v. Bruchband.

bruchig *adj.* mlăștinos; nămolos.
brüchig *adj.* **1.** fragil, fărâmicios; spart. **2.** cu cute, stricat; *(despre pânză, stofă etc.)* găurit.
Bruchkoks, *-es, m. sg.* rămășiță de cocs.
Bruchkraft *f. sg. (tehn.)* forță de rupere.
Bruchkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* feciorică *(Herniaria glabra)*.
Bruchland, *-(e)s, -länder, n.* pământ mlăștinos, nămolos.
bruchlanden, *bruchgelandet, vb. (s) intr. (numai la inf. și part. trec.) (av.)* a ateriza suferind avarii.
Bruchlandung, *-en, f. (av.)* aterizare la care avionul suferă avarii.
Bruchlast, *-en, f. (tehn.)* sarcină de rupere.
Bruchlinie [-nĭə], *-n, f.* **1.** *(geol.)* linie de ruptură. **2.** *(mat.)* linie de fracție.
Bruchpforte, *-n, f. (med.)* orificiu herniar.
Bruchprobe, *-n, f. (fiz.)* probă de ruptură.
Bruchquerschnittsverminderung, *-en, f. (tehn.)* micșorare, reducere a secțiunii transversale de ruptură.
bruchrechnen, *bruchgerechnet, vb. (h) intr. (numai la inf. și part. trec.) (mat.)* a calcula cu fracții.
Bruchrechnung, *-en, f. (mat.)* calcul cu fracții.
Bruchsalz, *-es, n. sg.* sare sfărâmată.
Bruchschaden, *-s, -schäden, m. (com.)* pagubă rezultată din spargere.
Bruchschiene, *-n, f. (med.)* atelă (pentru imobilizarea unui membru fracturat).
Bruchschlange, *-n, f.* v. Blindschleiche.
Bruchschnitt, *-(e)s, -e, m. (med.)* herniotomie.
Bruchschrift, *-en, f. (tipogr.)* scriere gotică.
Bruchsilber, *-s, n. sg.* **1.** argint neprelucrat. **2.** fragmente, bucăți de obiecte din argint.
Bruch|spannung *f. sg. (tehn.)* tensiune de rupere.
Bruch|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* piatră brută, neprelucrată.
Bruch|steingewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă de piatră brută, neprelucrată.
Bruch|steinmauer, *-n, f.* zid de piatră brută.
Bruch|stelle, *-n, f.* **1.** loc al rupturii. **2.** *(med.)* loc al fracturii; loc al herniei.
Bruch|strich, *-(e)s, -e, m. (mat.)* linie de fracție.
Bruch|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** fragment. **2.** *(fig.)* pasaj, fragment (al unei opere literare).
bruch|stückhaft *adj.* fragmentar.
bruch|stückweise *adv.* în bucăți; bucată cu bucată; *(fig.)* puțin câte puțin; fragmentar.
Bruchtee, *-s, -, m.* ceai de calitate inferioară (cu frunzulițele fărâmițate).
Bruchteil, *-(e)s, -e, m.* parte, fracțiune.
Bruchtragband, *-(e)s, -bänder, n. (med.)* suspensor herniar.
Bruchwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure mlăștinoasă.
Bruchwasser, *-s, -, n.* apă mlăștinoasă.
Bruchweide, *-n, f. (bot.)* răchită *(Salix fragilis* L.*)*.
bruchweise *adv.* fragmentar.
Bruch|winkel, *-s, -, m. (mat.)* unghi de refracție.
Bruchzahl, *-en, f. (mat.)* număr fracționar.
Bruchziffer, *-n, f. (mat.)* fracție.
Bruch|zucker, *-s, -, m.* zahăr sfărâmat.
Brücke, *-n, f.* **1.** pod; **hängende** ~ pod suspendat; **bewegliche (sau schwimmende)** ~ pod mișcător, umblător; **feste (sau stehende)** ~ pod fix; **eine ~ über einen Fluss schlagen** a face, a construi un pod peste un râu. **2.** *(fig.)* punte, legătură, relație; **alle ~n hinter sich** *(dat.)* **abbrechen** a-și tăia toate punțile, orice posibilitate de întoarcere; **jm. goldene ~n bauen** a crea cuiva relații, a face cuiva legături. **3.** covor mic, covoraș, carpetă, traversă. **4.** *(stomatologie)* punte. **5.** *(electr.)* punte. **6.** *(gimnastică)* pod; **er schlägt eine** ~ face pod. **7.** *(mar.)* punte de comandă. **8.** *(elv.)* pod de furaj. **9.** *(elv.)* scăunel. **10.** *(austr.)* abator.
brücken, *brückte, gebrückt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* **1.** a face, a construi un pod. **2.** *(fig.)* a pune în legătură, a iniția o înțelegere. **II.** *refl.* a forma un pod.
Brücken|amt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciu de poduri și șosele.
Brückenbahn, *-en, f. (constr.)* cale a podului.
Brückenbalken, *-s, -, m.* grindă a podului.
Brückenbau, *-(e)s, m.* construcție de poduri.
Brückenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* căpătâi al unui pod plutitor.
Brückenbelag, *-(e)s, -läge, m.* podină a podului; pavaj al podului.
Brückenbelastung, *-en, f.* sarcină a podului.
Brückenbogen, *-s, -* (și *-bögen), m.* arc de pod.
Brückenbohle, *-n, f.* traversă (de pod).
Brückenboot, *-(e)s, -e, n.* ponton, bac.
Brückendamm, *-(e)s, -dämme, m.* dig de traversare.
Brückendeck, *-s, -e, n. (mar.)* pasarelă; punte a pasarelei.
Brückendielung, *-en, f.* podină a podului.
Brückendurchlass, *-es, -lässe, m. (mar.; drumuri)* liberă trecere la pod.
Brücken|echse, *-n, f. (zool.)* șopârlă uriașă *(Sphenodon punctatus)*.
Brückenfeld, *-(e)s, -er, n.* v. Brückenstrecke.
Brückenfloß, *-es, -flöße, n.* plută pentru pod.
Brückengeländer, *-s, -, n.* balustradă a podului.
Brückengeld, *-(e)s, -er, n.* brudină, podărit (taxă la trecerea peste un pod).
Brückengeld|ein|nehmer, *-s, -, m.* podar, brudar, brudnic.
Brückengewölbe, *-s, -, n.* boltă de pod.
Brückenglied, *-(e)s, -er, n. (constr.)* element de pod.
Brückenhaupt, *-(e)s, -häupter, n. (constr.)* v. Brückenkopf.
Brückenhaus, *-es, -häuser, n.* căsuță a podarului.
Brückenhebel, *-s, -, m. (tipogr.)* pârghie de mână.
Brückenhelm, *-(e)s, -e, m. (constr.)* armătură la o pilă-culee.
Brücken|instrument, *-(e)s, -e, n. (tel.)* punte de măsură.
Brückenjoch, *-(e)s, -e, n. (constr.)* **1.** jug de pod. **2.** spargheț.
Brückenkahn, *-(e)s, -kähne* (și *-e*)*, m.* ponton.
Brückenkanal, *-s, -näle, m. (hidr.)* apeduct.
Brückenkonstruktion, *-en, f.* **1.** construcție de poduri. **2.** construire a podului.
Brückenkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (constr.; mil.)* cap de pod.
Brückenkran, *-(e)s, -kräne* (și *-e*)*, m.* pod rulant.
Brückenmeister, *-s, -, m.* inspector de poduri.
Brückenmonteur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* constructor, montor de poduri.
Brücken|nock, *-(e)s, -e, n. (mar.)* aripă a comenzii.
Brücken|öffnung, *-en, f.* deschidere a podului.
Brückenpfahl, *-(e)s, -pfähle, m. (constr.)* pilon pentru pod.
Brückenpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* pilă-culee.
Brückenpfennig, *-s, -e, m.* v. Brückengeld.
Brückenpionier, *-s, -e, m. (mil.)* pontonier.
Brückenposten, *-s, -, m.* pază a podului.
Brückenprobe, *-n, f.* încercare, testare a podului (la suportarea greutății).
Brückenrampe, *-n, f. (constr.)* rampă de pod.
Brückenschanze, *-n, f.* redută a podului.
Brückenschiff, *-(e)s, -e, n.* ponton, bac.
Brückenschlag, *-(e)s, m. sg. (constr.)* construire a unui pod; **gliedweiser** ~ montare a unui pod articulat.
Brückenschwelle, *-n, f.* traversă de pod.
Brücken|sprengung, *-en, f.* aruncare în aer a unui pod.
Brücken|steg, *-(e)s, -e, m.* pasarelă.
Brücken|strecke, *-n, f.* întindere, distanță, zonă a podului.
Brückentafel, *-n, f.* v. Brückenbahn.
Brückentag, *-(e)s, -e, m.* zi de lucru între două zile de sărbătoare, de multe ori liberă; punte.
Brückenträger, *-s, -, m.* grindă a podului.
Brückenwaage, *-n, f.* basculă, cântar cu platformă.
Brückenwächter, *-s, -, m.* paznic de pod, podar, brudar.
Brückenwehr, *-(e)s, -e, n.* stăvilar al podului.
Brückenweite, *-n, f.* deschidere a podului.
Brückenzoll, *-(e)s, -zölle, m.* v. Brückengeld.
Brücker, **Brückner**, *-s, -, m.* v. Brückenwächter.
Brückung, *-en, f.* **1.** construcție de poduri. **2.** podeală; podea de lemn.
Brüde, *-n, f. (chim.)* priză de abur secundar.
Brüdendestillatleitung, *-en, f. (chim.)* conductă de condens al aburului secundar.
Brüdenfang, *-(e)s, -fänger, m. (chim.)* captare a vaporilor de apă.
Brüdenkompression, *-en, f. (chim.)* presiune a aburului secundar.
Brüdenraum, *-(e)s, -räume, m. (tehn.)* cameră de vapori a evaporatorului.
Brüdenwasser, *-s, n. sg. (chim.)* condensator al aburului secundar.
Bruder, *-s, Brüder, m.* **1.** frate. **2.** frate, călugăr. **3.** confrate; tovarăș, camarad (de armă); **lustiger** ~ sau ~ **Lustig** băiat vesel, om de petrecere; ~ **Studio** student; ~ **Leichtfuß** om superficial; ~ **Liederlich** om desfrânat; **gleiche Brüder, gleiche Kappen** cum e sacul, așa și peticul; cum e turcul, și pistolul.
Bruder|art, *-en, f.* frăție; **nach** ~ frățește.
Bruderbund, *-(e)s, -bünde, m.* legământ de unire, alianță frățească.
Brüderchen, *-s, -, n. (dim.* de la Bruder) frățior.
Brüdergemeinde *f. sg. (rel.)* comunitate a fraților moravi.
Brudergruß, *-es, -grüße, m.* salut frățesc.
Bruder|hand, *-hände, f.* mână frățească.
Bruder|herz, *-ens, -en, n.* **1.** frate drag, inimă de frate. **2.** *(fig.)* prieten drag.
Bruderkind, *-(e)s, -er, n.* nepot, nepoată (de frate).
Bruderkrieg, *-(e)s, -e, m.* război fratricid; război civil.
Bruderkuss, *-es, -küsse, m.* sărutare frățească.
Brüderlein, *-s, -, n.* v. Brüderchen.
brüderlich **I.** *adj.* frățesc, fratern. **II.** *adv.* frățește, ca frații.
Brüderlichkeit, *-en, f.* frăție, sentiment frățesc; fraternitate.
Bruderliebe *f. sg.* iubire frățească; **allgemeine** ~ fraternitate universală.
Brudermord, *-(e)s, -e, m.* fratricid.
Brudermörder, *-s, -, m.* ucigaș de frate, fratricid.
brudermörderisch *adj.* fratricid.
Bruderpartei, *-en, f.* partid frățesc.
Brüderschaft, *-en, f.* legătură frățească, frăție; **mit jm.** ~ **trinken** a bea «bruderșaft» cu cineva.
Bruderschaft, *-en, f.* fraternitate; comunitate; *(rel.)* congregație.
Brudersfrau, *-en, f. (înv.)* cumnată.
Bruders|sohn, *-(e)s, -söhne, m.* nepot (de frate).
Bruder|streit, *-(e)s, -e, m.* ceartă între frați.
Bruder|tochter, *-töchter, f.* nepoată (de frate).
Brudertreue *f. sg.* credință frățească.
Brudertum, *-s, n. sg.* frățietate, fraternitate.
Brudervolk, *-(e)s, -völker, n.* popor-frate.
Bruderzwist, *-(e)s, -e, m.* dezbinare între frați.
Brüge, *-n, f. (elv.)* **1.** boxă în grajd. **2.** pod de fân. **3.** pod pentru cereale. **4.** leasă, poliță pentru păstrarea fructelor.
Brugg, **Brügg**, *-en*, **Brügge**, *-n, f. (reg.)* **1.** pod. **2.** pod de fân.
Brühe, *-n, f.* **1.** zeamă; fiertură; supă tulbure; **eine ~ von Geflügel und Gemüse kochen** a face o supă de pasăre cu legume; ~ **mit Ei veredeln** a drege supa cu ou. **2.** *(fig.)* chestiune neplăcută, încurcătură; **in der ~ sitzen** a fi în încurcătură; **eine lange ~ machen** a face vorbărie, a lungi vorba. **3.** vechituri, lucruri de nimic; **so eine ~!** așa vechituri!
brühen, *brühte, gebrüht, vb. (h) tr.* a opări, a fierbe (rufele etc.).
Brühfass, *-es, -fässer, n.* vas de opărit (rufele etc.).
Brühfutter, *-s, n. sg.* nutreț opărit (pentru vite).
brüh|heiß *adj.* fierbinte, clocotit.
brühig *adj.* ca zeama, fiertura.
Brühkartoffeln *pl.* cartofi fierți (în zeamă de carne).
Brühl, *-(e)s, -e, m.* pământ, teren mlăștinos.
Brühnäpfchen, *-s, -, n.* sosieră.

Brühreis, *-es, m. sg.* pilaf.
brühsiede|heiß *adj.* foarte fierbinte.
Brühsuppe, *-n, f.* bulion, supă.
brühwarm *adj. (şi fig.)* proaspăt, cald; **eine ~e Neuigkeit** o ştire caldă de tot.
Brühwasser, *-s, n. sg.* uncrop, apă de opărit.
Brühwürfel, *-s, -, m.* comprimat de supă.
Brüll|affe, *-n, -n, m. (zool.)* maimuţă urlătoare *(Mycetes).*
brüllen, *brüllte, gebrüllt, vb. (h)* **I.** *intr.* a urla, a rage, a mugi, a răcni; a vocifera. **II.** *tr.* a striga; **Beifall ~** a aplauda, a ovaţiona zgomotos.
Brummbär, *-en, -en, m.* **1.** urs. **2.** *(fig.)* om morocănos.
Brummbart, *-(e)s, -bärte, m.* v. Brummbär **(2)**.
Brummbass, *-basses, -bässe, m.* **1.** bas profund. **2.** contrabas.
Brumme, *-n, f.* v. Brummer **(2)**.
Brumm|eisen, *-s, -, n.* **1.** *(muz.)* drâmbă. **2.** *(tehn.)* rindea mică. **3.** *(fam.)* închisoare.
brummeln, *brummelte, gebrummelt (ich brumm(e)le), vb. (h) intr.* a bombăni.
brummen, *brummte, gebrummt, vb. (h) intr.* **1.** a mormăi; *(fig.)* a bombăni; **in den Bart ~** a mormăi în barbă, a mârâi. **2.** *(despre bondari)* a bâzâi. **3.** *(despre clopote)* a răsuna adânc. **4.** *(despre cap)* a vâjâi; **mir brummt der Kopf** îmi vâjâie capul. **5.** *(pop.)* a sta la răcoare, a fi închis.
Brummen, *-s, n. sg.* **1.** mormăit, bombănit; mârâit; bâzâit, răsunet adânc (al clopotului). **2.** vâjâitul capului.
Brummer, *-s, -, m.* **1.** urs; *(fig.)* om morocănos. **2.** *(entom.)* muscoi, muscă de muşiţă, muscă mare, albastră *(Calliphora vomitoria).* **3.** *(mil., glumeţ)* tun de calibru mare; bombardier. **4.** animal care rage, mormăie. **5.** *(glumeţ)* cântăreţ prost.
Brummfliege, *-n, f.* v. Brummer **(2)**.
brummig *adj.* care mormăie, care bombăne; ursuz.
Brummkreisel, *-s, -, m.* sfârlează.
Brummschädel, *-s, -, m. (în expr.)* **einen ~ haben** a avea dureri de cap după un chef, a fi mahmur.
Brunch [brantʃ] sau [-nʃ], *-(es)* şi *-, -(es)* şi *-e, m.* mic dejun luat târziu şi care înlocuieşte masa de prânz.
brünett *adj.* brunet, oacheş.
Brunft, *Brünfte, f.* timpul goanei (la animale), perioadă de rut.
Brunftbirsch *f. sg.* vânare a cerbului în perioada rutului.
brunften, *brunftete, gebrunftet (du brunftest, er brunftet), vb. (h) intr.* **1.** a fi în timpul rutului. **2.** *(despre animale)* a se împreuna, a se împerechea.
Brunft|hirsch, *-(e)s, -e, m.* cerb în perioada rutului.
brunftig, brünftig *adj. (vân.; despre animale)* în goană, în călduri.
Brunftplatz, *-es, -plätze, m. (vân.)* loc de împerechere.
Brunftschrei, *-(e)s, -e, m. (vân.)* boncăluit al cerbilor în perioada de rut.
Brunftzeit, *-en, f.* timp de goană, perioadă de rut.
Brunier|eisen, Brünier|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* unealtă de sclivisit metalele.
brünieren, *brünierte, brüniert, vb. (h) tr. (tehn.)* **1.** a polei; a sclivisi. **2.** a bruna, a da o culoare închisă.
Brünieren, *-s, n. sg. (tehn.)* **1.** poleit, sclivisit. **2.** bronzat.
Brünierer, *-s, -, m.* sclivisitor, lustruitor de metale.
Brunkel, *-s, -, m. (şi n.) (reg.)* livadă mlăştinoasă.
Brünne, *-n, f. (ist.)* cămaşă de zale.
Brunnen, *-s, -, m.* **1.** fântână, puţ; cişmea; **artesischer ~** fântână arteziană; **einen ~ graben** a săpa o fântână; *(fig.)* **in den ~ fallen** a rămâne baltă; **Wasser in den ~ tragen** a căra apă în puţ; **den ~ zudecken, wenn das Kind hineingefallen ist** a pune manta după ploaie, a interveni prea târziu. **2.** *(reg.)* (izvor de) apă minerală; **~ trinken** a bea apă minerală; **er braucht ~** are nevoie de o cură de apă minerală. **4.** staţiune balneară. **5.** *(mine)* puţ de mină.
Brunnen|ader, *-n, f.* vână de apă.
Brunnen|anlage, *-n, f.* **1.** construcţia unei fântâni. **2.** fântână. **3.** fântână construită artificial.
Brunnen|an|stalt, *-en, f.* stabiliment de ape minerale.
Brunnen|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic balneolog.
Brunnen|aufseher, *-s, -, m.* inspector al izvoarelor de ape minerale.
Brunnenbau, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* foraj, săpare de fântână.
Brunnenbauer, *-s, -, m.* constructor de fântâni.
Brunnenbecken, *-s, -, n.* bazin de fântână.
Brunnenbe|hälter, *-s, -, m.* rezervor de apă de izvor, de fântână.
Brunnenbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** fântânar, săpător de fântâni. **2.** instrument pentru foraj, sfredel de fântână.
Brunnenbrüstung, *-en, f.* balustradă, parapet a(l) fântânii; ghizd.
Brunnendach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiş de fântână.
Brunnendeckel, *-s, -, m.* capac de fântână.
Brunnen|eimer, *-s, -, m.* găleată de puţ, ciutură.
Brunnenfeger, *-s, -, m.* curăţitor de fântâni.
brunnenfrisch *adj.* proaspăt din fântână.
Brunnengast, *-(e)s, -gäste, m.* persoană care urmează un tratament balnear într-o staţiune.
Brunnengebrauch, *-(e)s, m. sg.* **1.** întrebuinţare de ape minerale. **2.** folosire a fântânii.
Brunnengeländer, *-s, -, n.* ghizd.
Brunnengräber, *-s, -, m.* v. Brunnenbohrer **(1)**.
Brunnenhaus, *-es, -häuser, n.* căsuţă a fântânii.
Brunnenkasten, *-s, -kästen, m.* rezervor de puţ, baie.
Brunnenkette, *-n, f.* lanţ de fântână.
Brunnenkranz, *-es, -kränze, m.* v. Brunnengeländer.
Brunnenkresse, *-n, f. (bot.)* năsturel *(Nasturtium officinalis).*
Brunnenkur, *-en, f.* cură de apă minerală.
Brunnenloch, *-(e)s, -löcher, n.* gură de puţ.
Brunnenmacher, *-s, -, m.* v. Brunnenbohrer **(1)**.
Brunnenmeister, *-s, -, m.* v. Brunnenaufseher.
Brunnen|ort, *-(e)s, -e, m.* staţiune balneară.
Brunnenquell, *-(e)s, -e, m.* izvor de apă minerală.
Brunnenrad, *-(e)s, -räder, n.* roată de puţ.
Brunnenrand, *-(e)s, -ränder, m.* v. Brunnenkranz.
Brunnenröhre, *-n, f.* ţeavă, tub de puţ sau de fântână.
Brunnensalz, *-es, -e, n.* sare conţinută în apa minerală.
Brunnenschwengel, *-s, -, m.* cumpănă de fântână.
Brunnenseil, *-(e)s, -e, n.* frânghie de puţ, de fântână.
Brunnensenkung, *-en, f.* săpare, forare a unui puţ.
Brunnen|stange, *-n, f.* cumpănă de fântână.
Brunnen|stube, *-n, f. (hidr.)* cabină a puţului.
Brunnen|überfall, *-(e)s, -fälle, m.* galerie pentru scurgerea apei.
Brunnenvergifter, *-s, -, m.* **1.** otrăvitor de fântâni. **2.** *(fig.)* calomniator.
Brunnenvergiftung, *-en, f.* **1.** otrăvire a fântânilor. **2.** *(fig.)* clevetire; calomniere.
Brunnenwasser, *-s, -, n.* apă de fântână, de izvor.
Brunnenzeit, *-en, f.* sezon de cură de ape minerale, timpul de băut apă minerală.
Brunnenziegel, *-s, -, m.* cărămidă pentru zidit fântâni.
Brünnlein, *-s, -, n. (dim.* de la Brunnen) fântâniţă; izvoraş.
Brunnquell, *-s, -e, m.*, **Brunnquelle**, *-n, f.* izvor.
Brunst, *Brünste, f.* **1.** ardoare, pasiune, excitare erotică. **2.** perioadă de rut (la animale).
brunsten, *brunstete, gebrunstet (du brunstest, er brunstet), vb. (h) intr.* v. brunften.
brünstig *adj.* **1.** *(fig.)* arzător, fierbinte, înfocat; senzual, excitat erotic. **2.** *(despre animale)* în goană, în călduri.
Brünstigkeit *f. sg.* ardoare, pasiune, căldură, excitare erotică puternică.
Brunst|zeit, *-en, f.* perioadă de rut (la animale).
brunzen, *brunzte, gebrunzt (du, er brunzt), vb. (h) intr. (pop.)* a urina, a se pişa.
Brüsche, *-n, f. (reg.)* cucui, umflătură.
brüsk *adj.* brusc.
brüskieren, *brüskierte, brüskiert, vb. (h) tr.* a brusca; a repezi (pe cineva).
Brust, *Brüste, f.* **1.** *sg.* piept, torace; **an der ~ leiden** a suferi de piept, a fi tuberculos; **an die ~ drücken** a strânge la piept, a îmbrăţişa; *(fig.)* **sich in die ~ werfen** a se umfla în pene, a-şi da importanţă. **2.** sân, piept; **von der ~ entwöhnen** a înţărca. **3.** pieptar, corsaj.
Brust|angst, *-ängste, f.* v. Brustbeklemmung.
Brust|arterie [-riə], *-n, f. (anat.)* arteră mamară.
Brust|arznei, *-en, f.* medicament expectorant.
Brust|atmung *f. sg.* respiraţie toracică.
Brustbalsam, *-s, m. sg.* balsam pectoral de Tolu.
Brustbaum, *-(e)s, -bäume, m.* **1.** *(text.)* traversă de piept. **2.** *(ferov.)* grindă frontală. **3.** *(constr.)* parmac, parâmă.
Brustbeerbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* jujubă *(Zizyphus vulgaris).*
Brustbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* stern.
Brustbeklemmung, *-en, f.*, **Brustbeschwerden** *pl.* senzaţie de constricţie toracică; apăsare pe piept, afecţiune la piept.
Brustbeutel, *-s, -, m.* pungă de bani purtată pe piept şi agăţată cu un şiret pe după gât.
Brustbild, *-(e), -er, n. (fot., pict.)* bust.
Brustbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* coarbă cu pieptar.
Brustbonbon [-bɔŋbɔŋ şi -bõbõ:], *-s, -s, m. (şi n.)* bomboană de tuse.
Brustdrüse, *-n, f. (anat.)* glandă mamară.
Brustdrüsen|entzündung, *-en, f. (med.)* mastită.
Brust|elixier, *-s, -e, n.* sirop pectoral.
brüsten, *brüstete, gebrüstet (du brüstest, er brüstet), vb. (h)* **I.** *tr. (mine)* a excava partea inferioară a frontului de înaintare în galerii (când înaintarea se execută în două reprize). **II.** *refl.* a se făli, a se îngâmfa; **sich mit seinen Taten ~** a se făli cu faptele sale.
Brust|entzündung, *-en, f.* v. Brustdrüsenentzündung.
Brustfalte, *-en, f.* creţuri, încreţituri la platca unei rochii.
Brustfell, *-(e)s, -e, n. (anat.)* pleură.
Brustfell|entzündung, *-en, f. (med.)* pleurită, pleurezie.
Brustfinne, *-n, f.* v. Brustflosse.
Brustfleisch, *-(e)s, n. sg.* muşchi pectoral; carne de la piept.
Brustflosse, *-n, f. (iht.)* aripioară pectorală.
Brustflosser *pl. (iht.)* peşti cu aripioare pectorale, peşti toracici *(Pectorales).*
Brustgefäße *pl. (anat.)* vase mamare.
Brustgegend *f. sg.* regiune toracică.
Brustgeschwür, *-(e)s, -e, n. (med.)* leziune ulceroasă a sânului.
Brustgurt, *-(e)s, -e, m.* gură de ham (la cal), pieptar.
Brust|harnisch, *-(e)s, -e, m.* platoşă, cuirasă, pieptar.
brust|hoch *adj.* înalt până la piept.
Brust|höhe *f. sg.* înălţimea pieptului.
Brust|höhle, *-n, f. (anat.)* cavitate toracică, *(pop.)* coşul pieptului.
Brustjacke, *-n, f.* pieptar.
Brustkasten, *-s, -* (şi *-kästen*), *m.* v. Brustkorb.
Brustkind, *-(e)s, -er, n.* sugaci.
Brustknochen, *-s, -, m.* v. Brustbein.
Brustknorpel, *-s, -, m. (anat.)* cartilaj costal.
Brustkorb, *-(e)s, -körbe, m. (anat.)* torace, coşul pieptului.
Brustkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m. (med.)* spasm toracic.
brustkrank *adj.* bolnav de piept, tuberclos.
Brustkranke, *-n, -n, (ein Brustkranker), m.* şi *f.* bolnav(ă) de piept, tuberculos(-oasă).
Brustkrankheit, *-en, f.* boală de piept, tuberculoză.
Brustkrebs, *-es, m. sg. (med.)* cancer de sân, neoplasm mamar.
Brustkügelchen, *-s, -, n.* v. Brustbonbon.
Brustlatz, *-es, -lätze, m.* pieptar.
Brustleder, *-s, -, n. (tehn.)* şorţ de protecţie (din piele).
Brustlehne, *-n, f. (constr.)* parmaclâc, balustradă.
Brustleiden, *-s, n. sg.* v. Brustkrankheit.
brustleidend *adj.* v. brustkrank.

Brustleier, *-n, f. (pop.)* v. Brustb\ohrer.
Brustmuskel, *-s, -n, m. (anat.)* muşchi pectoral.
Brustnadel, *-n, f.* broşă.
Brust|organe *pl. (anat.)* viscere toracice.
Brustpanzer, *-s, -, m.* platoşă, cuirasă, pieptar.
Brustpflaster, *-s, -, n.* cataplasmă toracică.
Brustpufferschwelle, *-n, f. (ferov.)* capră tampon, tampon de cap de linie.
Brustpulver [-fɐ sau -vɐ], *-s, -, n.* praf pectoral.
brustreinigend *adj.* expectorant; **ein ~es Mittel** un expectorant.
Brust|saft, *-(e)s, -säfte, m.* sirop pectoral, expectorant.
Brust|schild, *-(e)s, -e, m.* **1.** platoşă. **2.** pieptar (al marelui preot la evrei).
Brust|schleier, *-s, -, m. (bis. cat.)* văl purtat de călugăriţe peste cap şi piept.
Brust|schleife, *-n, f.* fundă, panglică, rozetă care se prinde de piept.
Brust|schmerz, *-es, -en, m.* durere de piept.
brustschwimmen, *brustgeschwommen vb. (s) intr. (numai la inf.* şi *part. trec.)* a înota în stil bras.
Brust|schwimmen, *-s, n. sg. (sport)* înot (în stil) bras.
Brust|schwimmer, *-s, -, m. (sport)* înotător de bras.
Brust|seuche, *-n, f. (vet.)* pneumonie contagioasă a cailor, pasteureloza cailor.
Brust|staffel, *-n, f. (sport)* ştafetă de înot bras.
Brust|stiche *pl.* junghiuri toracice.
Brust|stimme, *-n, f. (muz.)* voce profundă, din piept.
Brust|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** bust. **2.** bucată de piept (de pui, de gâscă etc.). **3.** *(ist.)* platoşă. **4.** *(croitorie)* piept. **5.** broşă; pandantiv.
Brust|tasche, *-n, f.* buzunar de la piept.
Brust|tee, *-s, -s, m.* ceai pectoral.
Brust|ton, *-(e)s, -töne, m.* voce din piept; *(fig.)* **im ~ der Überzeugung** cu tonul celei mai profunde convingeri.
Brust|trank, *-(e)s, -tränke, m.* poţiune pectorală.
Brust|tuch, *-(e)s, -tücher, n.* şal, fular, batic.
Brust|übel, *-s, -, n. (înv.)* boală de piept.
Brust|umfang, *-(e)s, -fänge, m.* circumferinţă toracică.
Brüstung, *-en, f.* parmaclâc, balustradă, parapet.
Brustwarze, *-n, f. (anat.)* sfârc, mamelon.
Brustwassersucht *f. sg. (med.)* epanşament pleural, revărsat pleural.
Brustweh, *-(e)s, n. sg.* durere în piept.
Brustwehr, *-en, f.* parapet.
Brustweite *f. sg.* v. Brustumfang.
Brustwenzel, *-s, -, m. (reg.)* v. Rotkehlchen.
Brustwirbel, *-s, -, m. (anat.)* vertebră toracică.
Brut, *-en, f.* **1.** clocire, incubaţie. **2.** pui în cuibar. **3.** puiet piscin; ouă de insecte; **~ der Seidenwürmer** viermişori de mătase. **4.** pietre preţioase neşlefuite. **5.** *(tăb.)* oxidare prin încingere. **6.** *(fig.; în expr.)* **böse ~** soi rău.
brutal *adj.* brutal; aspru, crunt.
brutalisieren, *brutalisierte, brutalisiert, vb. (h) tr.* a brutaliza.
Brutalität, *-en, f.* brutalitate; asprime, cruzime.
Brut|an|stalt, *-en, f.* staţiune de incubaţie.
Brut|apparat, *-(e)s, -e, m.* clocitoare, incubator.
Brutbiene, *-n, f.* v. Drohne.
Brut|ei, *-(e)s, -er, n.* ou pus la clocit.
brüten, *brütete, gebrütet (du brütest, er brütet), vb. (h)* **I.** *tr.* a cloci, a sta pe ouă. **II.** *intr.* **1.** *(fig.; über* cu *dat.)* a urzi, a cloci, a medita; a se gândi insistent; **auf Rache ~** a pune la cale o răzbunare. **2.** a pluti; **die Hitze brütete über...** căldura dogorea, căldura plutea peste...
Brüten, *-s, n. sg.* **1.** clocit. **2.** *(fiz. atomică)* regenerare, reproducere.
Brüter, *-s, -, m. (fiz. atomică)* reactor cu reproducere, cu (auto)regenerare.
Brutfaktor, *-s, -en, m. (fiz. atomică)* factor de conversiune, de regenerare, de reproducere.
Brutfleck, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* loc fără pene (la păsări).
Brutgeschäft, *-(e)s, -e, n.* v. Brüten **(1)**.
Brut|haus, *-es, -häuser, n.* v. Brutanstalt.
Brut|henne, *-n, f.* cloşcă.
Brut|hitze, *-n, f.* **1.** căldură necesară clocirii, incubaţiei. **2.** *(fig.)* căldură caniculară.
brütig *adj. (despre păsări femele)* gata de clocit.
Brutkäfig, *-s, -e, m.* v. Brutapparat.
Brutkasten, *-s, -* (şi *-kästen), m.*, **Brutkiste**, *-n, f.* ladă pentru incubaţie.
Brutknospe, *-n, f. (bot.)* mlădiţă, vlăstar, boboc.
Brutkörper, *-s, -, m. (bot.)* mugur în desfacere.
Brutmaschine, *-n, f.* clocitoare.
Brut|ofen, *-s, -öfen, m.* incubator, clocitoare.
Brut|ort, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ornit.)* loc de clocit. **2.** *(med.)* focar, cuib de infecţie.
Brutpflege *f. sg. (zool.)* îngrijire a puilor.
Brutschrank, *-(e)s, -schränke, m.* etuvă bacteriologică, termostat.
Brut|stätte, *-n, f.* **1.** *(ornit.)* loc de clocit. **2.** *(zool.)* loc pentru adăpat. **3.** *(fig.)* răsadniţă, seră.
Brut|tasche, *-n, f. (zool.)* marsupiu.
Brut|teich, *-(e)s, -e, m.* eleşteu pentru incubaţie (la peşti etc.).
brutto *adv.* bruto.
Brutto|aus|stoß, *-es, -stöße, m. (ec.)* debit brut, producţie totală.
Bruttobetriebsgewinn, *-(e)s, -e, m.* câştig, profit brut de exploatare.
Bruttobilanz, *-en, f. (fin.)* bilanţ brut.
Brutto|einkommen, *-s, n. sg.*, **Brutto|einkünfte** *pl.*, **Brutto|einnahme**, *-n, f.* venit brut.
Brutto|erlös, *-es, e*, **Brutto|ertrag**, *-(e)s, -träge, m.* produs, câştig brut.
Brutto|ersparnis, *-se, f.* economii brute.
Bruttofracht, *-en, f.* cost brut al transportului.
Bruttogefälle, *-s, -, n. (hidr.)* presiune brută.
Bruttoge|halt[1], *-(e)s, m. sg.* conţinut brut.
Bruttoge|halt[2], *-(e)s, -hälter, n.* salariu brut.
Bruttogewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate brută.
Bruttogewinn, *-(e)s, -e, m.* câştig brut.
Bruttogewinst|summe, *-n, f. (înv.)* totalul câştigului, al profitului brut.
Brutto|inlandprodukt, *-(e)s, n. sg. (presc.* BIP) produs intern brut.
Bruttolast, *-en, f.* greutate brută.
Bruttolohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu brut.
Bruttolohn|summe, *-n, f.* totalul salariului brut, masă salarială brută.
Bruttomonats|einkommen, *-s, -, n.* venit lunar brut.
Bruttopreis, *-es, -e, m.* preţ bruto.
Bruttoproduktion *f. sg.* producţie brută.
Bruttoprofit, *-(e)s, -e, m.* profit, beneficiu brut.
Bruttoregistertonne, *-n, f. (mar.; ec.)* tonă registru bruto.
Bruttosozialprodukt, *-(e)s, -e, n. (presc.* BSP) *(ec.)* produs naţional brut, produs social brut.
Bruttotonnage, [-na:ʒə], *-n, f.* tonaj bruto.
Brutto|umsatz, *-es, -sätze, m. (ec.)* produs total brut, cifră brută de afaceri.
Bruttoverdienst, *-(e)s, -e, m. (ec.)* remuneraţie brută, salariu brut.
Brutwabe, *-n, f.* fagure.
Brutwärme *f. sg.* temperatură de clocire.
Brut|zeit, *-en, f.* timpul clocitului.
brutzeln, *brutzelte, gebrutzelt (ich brutz(e)le), vb. (h) intr.* a clocoti, a bolborosi.
Brut|zwiebel, *-n, f. (bot.)* ceapă pentru înmulţire vegetativă; arpagic.
B.S.G. *presc.* de la Betriebssportgemeinschaft.
bst! *interj.* pst!
bto., **Btto.** *presc.* de la Brutto...
Bub, *-en, -en, m. (reg.)* **1.** băiat, puşti. **2.** ştrengar. **3.** flăcău.
Bübchen, *-s, -, n. (dim.* de la Bub) băieţaş, băieţel.
Bube, *-n, -n, m.* **1.** *(peior.)* ticălos, mişel, nemernic; **jn. einen ~n schelten** a face pe cineva nemernic. **2.** *(înv.)* ucenic. **3.** paj; valet. **4.** valet (la jocul de cărţi).
bubenhaft, **bubenmäßig** *adj.* ştrengăresc; **~es Benehmen** purtare copilărească. **2.** ticălos, mişelesc; **~e Handlung** mişelie.
Buben|streich, *-(e)s, -e, m.*, **Buben|stück**, *-(e)s, -e, n.* **1.** ştrengărie. **2.** mişelie, faptă ticăloasă, nemernică.
Büberei, *-en, f.* mârşăvie, mişelie.
Bubi, *-s, -s, m. (reg.)* băieţel.
Bubikopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap (de femeie) tuns băieţeşte.
Bübin, *-nen, f.* ticăloasă, nemernică.
bübisch *adj.* **1.** zburdalnic, ştrengăresc. **2.** nemernic, mişelesc.
Buch, *-(e)s, Bücher, n.* **1.** carte; **ein ~ herausgeben** a scoate, a edita o carte; *(fig.)* **wie ein ~ reden** a vorbi ca din carte; a vorbi fără întrerupere; **über den Büchern sitzen** a citi mereu; **ein ~ mit sieben Siegeln** ceva de neînţeles, de nepătruns; **ein schlaues ~** o carte cu multe informaţii; **Goldenes ~** carte de oaspeţi iluştri (a unui oraş); **das ~ der Bücher** cartea cărţilor, biblia; **wie es im ~e steht** cum scrie la carte. **2.** registru; **~ führen** sau **die Bücher führen** a ţine registrele, a ţine contabilitatea; **~ und Rechnung führen** a ţine socoteală exactă. **3.** testea, top; **zwei Bücher Papier** două topuri de hârtie. **4.** notă de pariuri (la curse de cai). **5.** pachet, garnitură (la cărţile de joc). **6.** broşură, fasciculă.
Buch|adel, *-s, m. sg.* v. Briefadel.
Buch|ampfer, *-s, -, m. (bot.)* măcrişul-păsărilor *(Oxalis acetosella)*.
Buchara, *-(s), -s, m.* covor de Buhara.
Buch|aus|stellung, *-en, f.* expoziţie de carte.
Buch|aus|zug, *-(e)s, -züge, m.* extras de carte.
Buchbeleg, *-(e)s, -e, m.* piesă contabilă, act contabil.
Buchbe|sprechung, *-en, f.* **1.** recenzie de carte. **2.** discuţie despre o carte.
Buchbe|stand, *-(e)s, -bestände, m.* efectivul de cărţi (al unei biblioteci).
Buchbinder, *-s, -, m.* legător de cărţi.
Buchbinderei, *-en, f.* legătorie de cărţi (atelier şi meserie).
Buchbindergeselle, *-n, -n, m. (înv.)* calfă de legător de carte.
Buchbinder|handwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Buchbinderei.
Buchbinderkleister, *-s, m. sg.* clei de legătorie de cărţi.
Buchbinderkunst *f. sg.* artă a legătorului de cărţi, legătorie.
Buchdeckel, *-s, -, m.* scoarţă, copertă de carte.
Buchdraht|heftmaschine, *-n, f.* maşină de cusut cu sârmă (la legătoria de cărţi).
Buchdruck, *-(e)s, -e, m.* imprimare de cărţi, tipar.
Buchdrucker, *-s, -, m.* tipograf.
Buchdruckerei, *-en, f.* **1.** tipografie. **2.** tipărire a cărţilor, imprimare.
Buchdruckereibesitzer, *-s, -, m.* proprietar de tipografie.
Buchdruckereifaktor, *-s, -en, m.* prot, şef de tipografie.
Buchdruckerfarbe, *-n, f.* cerneală tipografică.
Buchdruckerge|hilfe, *-n, -n, m.* calfă de tipografie.
Buchdruckerkunst *f. sg.* arte grafice.
Buchdruckerlehrling, *-s, -e, m.* ucenic de tipografie.
Buchdruckermaschine, *-n, f.* maşină, presă de imprimare.
Buchdrucker|presse, *-n, f.* presă tipografică.
Buchdruckerschwärze *f. sg.* cerneală neagră de tipar.
Buchdruckertinte, *-n, f.* v. Buchdruckerfarbe.
Buchdruckerverband, *-(e)s, -bände, m.* uniune a tipografilor.
Buche, *-n, f. (bot.)* fag *(Fagus silvatica)*.
Buch|ecker, **Buch|eichel**, *-n, f. (bot.)* jir.
Buch|eignerzeichen, *-s, -, n.* ex libris, vinietă de posesor al cărţii.
Buch|einband, *-(e)s, -bände, m.* legătură de carte.
Buchel, *-n, f.* v. Buchecker.
Büchelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Buch) cărticică; carneţel; caieţel.

buchen[1], *buchte, gebucht, vb. (h) tr. (com.)* **1.** a trece în registru, a înregistra, a nota. **2.** a rezerva (un bilet, o cameră etc.)

buchen[2] *adj.* de fag, din lemn de fag.

Buchenfrucht, *-früchte, f.* v. Buchecker.

Buchengewächse *pl. (bot.)* cupulifere *(Fugaceae)*.

Buchenhain, *-(e)s, -e, n.* pădurice, dumbravă de fagi.

Buchenholz, *-es, -hölzer, n.* lemn de fag.

Buchenholzteer, *-(e)s, -e, m.* catran, gudron din lemn de fag.

Buchenkrebs, *-es, m. sg. (bot.)* cancerul fagului (provocat de ciuperci şi de păduchi producători de gale).

Buchenpflanzung, *-en, f.* plantaţie de fagi.

Buchenpilz, *-es, -e, m. (bot.)* păstrăv *(Pleurotus ostreatus)*.

Buchenwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de fag, făget.

Bücher|abschluss, *-es, -schlüsse, m. (com.)* încheierea registrelor contabile.

Bücher|aufseher, *-s, -, m.* bibliotecar.

Bücherbeschreiber, *-s, -, m.* bibliograf.

Bücherbeschreibung, *-en, f.* bibliografie; fişă de carte.

Bücherbe|stellzettel, *-s, -, m.* buletin de comandă de cărţi.

Bücherbord, **Bücherbort**, *-(e)s, -e*, **Bücherbrett**, *-(e)s, -er, n.* raft, poliţă pentru cărţi.

Bücherdieb, *-(e)s, -e, m.* hoţ de cărţi.

Bücherei, *-en, f.* bibliotecă.

Bücherfreund, *-(e)s, -e, m.* amator de cărţi, bibliofil.

Bücherge|stell, *-(e)s, -e, n.* stelaj, etajeră pentru cărţi.

Bücher|handel, *-s, m. sg.* v. Buchhandel.

Bücher|händler, *-s, -, m.* v. Buchhändler.

Bücherkenner, *-s, -, m.* cunoscător de cărţi.

Bücherkenntnis *f. sg.* v. Bücherkunde.

Bücherkram, *-(e)s, m., sg.* (teanc de) cărţi vechi.

Bücherkrämer, *-s, -, m.* anticar.

Bücherkunde *f. sg.* bibliologie.

Bücherliebhaber, *-s, -, m.* bibliofil.

Bücherliebhaberei *f. sg.* bibliofilie.

Büchermappe, *-n, f.* servietă.

Büchermarder, *-s, -, m.* v. Bücherdieb.

Büchermarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piaţă a cărţilor, piaţă de carte.

Büchermensch, *-en, -en, m.* cărturar.

Büchermilbe, *-n, f. (entom.)* scorpion de cărţi *(Chelifer caneroides* L.).

Büchernachdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* contrafacere.

Büchernarr, *-en, -en, m.* biblioman.

Bücher|ranzen, *-s, -, m.* ghiozdan.

Bücher|regal, *-s, -e, n.* etajeră de cărţi.

Bücher|register, *-s, -, n.* catalog al cărţilor.

Bücher|repositorium, *-s, -rien* [-riən], *n.* v. Bücherschrank.

Bücher|revisor [-vi-], *-s, -en, m. (ec.)* revizor, controlor contabil.

Büchersaal, *-(e)s, -säle, m.* sală de lectură (la bibliotecă).

Büchersammler, *-s, -, m.* colecţionar de cărţi.

Büchersammlung, *-en, f.* colecţie de cărţi, bibliotecă.

Bücherschmierer, *-s, -, m.* **1.** v. Bücherschreiber. **2.** *(fam.)* mâzgălitor de hârtie.

Bücherschrank, *-(e)s, -schränke, m.* bibliotecă, dulap pentru cărţi.

Bücherschreiber, *-s, -, m.* **1.** autor de cărţi. **2.** v. Bücherschmierer **(2)**.

Bücher|sprache, *-n, f.* limbă literară.

Bücher|stand, *-(e)s, -stände, m.* stand, chioşc de cărţi.

Bücher|ständer, *-s, -, m.* etajeră.

Bücher|staub, *-(e)s, m. sg.* praf de cărţi.

Bücher|stube, *-n, f.* v. Buchhandlung.

Büchersucht *f. sg.* bibliomanie.

Büchertisch, *-(e)s, -e, m. (com.)* stand de cărţi la librărie.

Büchertitel, *-s, -, m.* titlu de carte.

Büchertrödel, *-s, m. sg.* negoţ cu cărţi vechi.

Büchertrödler, *-s, -, m.* v. Bücherkrämer.

Bücherverbrennung, *-en, f.* ardere publică demonstrativă de cărţi din motive politice şi religioase.

Bücherverleiher, *-s, -, m.* persoană care ţine o bibliotecă de împrumut.

Bücherverzeichnis, *-ses, -se, n.* catalog de cărţi.

Bücherwand, *-wände, f.* raft pentru cărţi ce acoperă un perete întreg.

Bücherweisheit, *-en, f.* v. Buchgelehrsamkeit.

Bücherwesen, *-s, n. sg.* v. Buchwesen.

Bücherwurm, *-(e)s, -würmer, m.* **1.** *(entom.)* v. Büchermilbe. **2.** *(fig.)* biblioman; şoarece de bibliotecă.

Bücherwut *f. sg.* bibliomanie.

Bücherzettel, *-s, -, m.* foaie de comandă sau de ofertă de cărţi, fişă.

Bücherzeichen, *-s, -, n.* v. Bucheignerzeichen.

Buch|esche, *-n, f. (bot.; reg.)* paltin *(Acer pseudoplatanus)*.

Buch|experte, *-n, -n, m.* expert, cunoscător de cărţi.

Buchfalzmaschine, *-n, f. (tipogr.)* maşină de fălţuit.

Buchfink, *-en, -en, m. (ornit.)* piţigoi *(Fringilla coelebs)*.

Buchforderung, *-en, f., (com.)* activ în cont.

Buchform, *-en, f.*, **Buchformat**, *-(e)s, -e, n.* format de carte.

Buchführer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* contabil(ă).

Buchführung, *-en, f.* contabilitate; **doppelte ~** contabilitate dublă; **staatliche ~** contabilitate de stat.

Buchgeld, *-(e)s, n. sg. (ec.)* monedă scripturală, de decontare.

Buchgelehrsamkeit *f. sg. (peior.)* erudiţie (sterilă şi ruptă de practică).

Buchgewerbe, *-s, -, n.* producţie, industrie poligrafică.

Buchgläubiger, *-s, -, m. (com.)* creditor în cont.

Buchgold, *-(e)s, n. sg.* aur în foiţe, pentru legătoria de cărţi, folie de aur.

Buch|halter, *-s, -, m.* contabil.

Buch|halterei, *-en, f.* contabilitate.

Buch|halterin, *-nen, f.* contabilă.

buch|halterisch *adj.* şi *adv.* din punct de vedere al contabilităţii.

Buch|haltung, *-en, f.* v. Buchführung.

Buch|haltungsbe|amte, *-n, -n (ein Buchhaltungsbeamter), m.* funcţionar la contabilitate.

Buch|handel, *-s, m. sg.* comerţ de cărţi.

Buch|händler, *-s, -, m.* librar.

Buch|händler|anzeige, *-n, f.* anunţ de librărie.

buch|händlerisch *adj.* de librărie.

Buch|händlermesse, *-n, f.* târg al librarilor, târg de carte.

Buch|händler|rechnung, *-en, f.* notă (de plată) a librarului.

Buch|handlung, *-en, f.* librărie.

Buch|hülle, *-n, f.* **1.** învelitoare de carte. **2.** supracopertă.

Buch|illustration, *-en, f.* ilustraţie de carte.

Buchkredit, *-(e)s, -e, m. (com.)* credit în cont.

Buchladen, *-s, -läden, m.* v. Buchhandlung.

Büchlein, *-s, -, n. (dim.* de la Buch) cărticică.

Buchmacher, *-s, -, m. (sport)* bookmaker.

Buchmalerei, *-en, f.* ilustrare de cărţi, grafică.

Buchmarkt, *-(e)s, m. sg.* v. Büchermarkt.

buchmäßig *adj. (com.)* conform registrului, conform evidenţei contabile.

Buchmesse, *-n, f.* târg de carte.

Buchprämie [-miə], *-n, f.* premiu în cărţi.

Buchpreis, *-es, -e, m. (com.)* preţ cu care librarul preia o carte de la editură.

Buchproduktion, *-en, f.* producţie de carte.

Buchprüfer, *-s, -, m.* v. Buchsachverständiger.

Buchrolle, *-n, f.* carte veche în formă de sul.

Buchrücken, *-s, -, m.* cotor de carte.

Buchrückenbiege|apparat, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* maşină pentru formarea cotorului rotund la cărţi.

Buchrückenrundziehmaschine, *-n, f. (tipogr.)* maşină de rotunjit cotoare.

Buchs, *-es, -e*, **Buchsbaum**, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* cimişir, merişor-turcesc *(Buxus sempervivens)*.

Buch|sachver|ständige, *-n, -n (ein Buchsachverständiger), m.* şi *f.* expert contabil.

buchsbaumen *adj.* de cimişir.

Buchsbaumholz, *-es, n. sg.* lemn de cimişir.

Buchsbaum|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de cimişir.

Büchs|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Büchse) cutiuţă.

Buch|schnitt, *-(e)s, -e, m.* margine, tăietură a cărţii.

Buch|schuld, *-en, f. (com.)* datorie în cont.

Buchse, *-n, f. (tehn.)* fişă, bucşă, bucea.

Büchse, *-n, f.* **1.** cutie cilindrică, cutie (de tinichea, lemn etc.); **die ~ der Pandora** cutia Pandorei; *(fig.)* **in die ~ blasen** a plăti o amendă; **sein Scherflein in die ~ werfen** a-şi pune obolul în cutia de chetă. **2.** archebuză; carabină, puşcă (de vânătoare). **3.** *(fam.)* pantaloni.

büchsen, *büchste, gebüchst (du, er büchst), vb. (h) tr. (pop.)* **1.** a trage (cu puşca). **2.** a fura. **3.** a plăti.

Büchsenfleisch, *-es, n. sg.* carne conservată (în cutii), conservă de carne.

büchsenförmig *adj.* în formă de cutie.

Büchsenfutteral, *-s, -e, n.* toc de carabină.

Büchsengemüse, *-s, n. sg.* legume conservate (în cutii), conservă de legume.

Büchsenhandel, *-s, m. sg. (înv.)* comerţ cu arme de foc.

Büchsenhändler, *-s, -, m.* armurier.

Büchsenkugel, *-n, f.* glonte de carabină.

Büchsenlauf, *-(e)s, -läufe, m.* ţeavă de carabină.

Büchsenlicht, *-(e)s, n. sg. (vân.)* zare de ochire.

Büchsenmacher, *-s, -, m.* armurier.

Büchsenmacher|arbeit, *-en, f.* muncă de armurier; lucru de armurier.

Büchsenmacherei, **Büchsenmacherkunst** *f. sg.* meserie de armurier.

Büchsenmeister, *-s, -, m. (mil.)* tunar.

Büchsenmilch *f. sg.* lapte conservat; lapte condensat (la cutie).

Büchsen|öffner, *-s, -, m.* deschizător, cheie de conserve.

Büchsenpulver [-fɐ sau -vɐ], *-s, -, n.* v. Schießpulver.

Büchsenranzen, *-s, -, m.* tolbă de vânătoare.

Büchsensack, *-(e)s, -säcke, m.* v. Büchsenfutteral.

Büchsenschaft, *-(e)s, -schäfte, m.* pat al carabinei, al puştii.

Büchsenschießen, *-s, n. sg.* tragere cu puşca.

Büchsenschmied, *-(e)s, -e, m.* armurier.

Büchsenschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap, rastel pentru puşti.

Büchsenschrot, *-(e)s, -e, m.* şi *n.* alice (pentru puşcă).

Büchsenschuss, *-es, -schüsse, m.* împuşcătură de armă; **einen ~ weit** cât bate o puşcă.

Büchsenschütze, *-n, -n, m. (mil.)* **1.** archebuzier. **2.** carabinier.

Büchsen|spanner, *-s, -, m.* încărcător.

Büchsflinte, *-n, f. (vân.)* carabină cu o ţeavă pentru gloanţe şi una pentru alice.

Büchsgewächse *pl. (bot.)* plante din familia cimişirului *(Buxaceae)*.

Buch|stabe, *-ns* (rar şi *-n), -n, m.* literă; **kleiner ~** minusculă; **großer ~** majusculă; **in ~n** în litere; **mit lateinischen ~n schreiben** a scrie cu caractere latine; *(fig.)* **nach dem ~n** textual, ad litteram; **nach dem ~n des Gesetzes** după litera legii, conform textului legii; *(fam.)* **sich auf seine vier ~n setzen a)** a se aşeza (pe fund); **b)** a se apuca serios de învăţătură, a se pune cu burta pe carte.

buch|stäbeln, *buchstäbelte, gebuchstäbelt (ich buchstäb(e)le), vb. (h) intr.* a fi tipicar.

Buch|staben|aus|stoßer, *-s, -, m. (tipogr.)* eliminator de litere.

Buch|stabenblindheit *f. sg. (med.)* alexie.

Buch|stabenfolge, *-n, f.* ordine alfabetică.

buch|stabengetreu *adj.* foarte exact; textual.

Buch|stabenglaube, *-ns, m. sg.* **1.** dogmatism; bucherism. **2.** bigotism.

buch|stabengläubig *adj.* **1.** dogmatic. **2.** bigot.

Buch|stabengleichklang, *-(e)s, m. sg. (metr.)* aliterație în poezie.

Buch|stabengleichung, *-en, f. (mat.)* ecuație algebrică.

Buch|stabenmensch, *-en, -en, m.* tipicar, pedant.

Buch|stabenrätsel, *-s, -, n.* logogrif.

Buch|stabenrechnung, *-en, f.* calcul algebric; algebră.

Buch|stabenreiter, *-s, -, m. (fig.)* v. Buchstabenmensch.

Buch|stabenschloss, *-es, -schlösser, n.* lacăt cu cifru.

Buch|stabenschrift, *-en, f.* scriere cu litere.

Buch|staben|spiel, *-(e)s, -e, n.* anagramă.

Buch|stabentafel, *-n, f.* alfabet.

Buch|stabenversetzung, *-en, f. (lingv.)* metateză.

Buch|stabenwort, *-(e)s, -wörter, n. (lingv.)* cuvânt prescurtat compus din inițiale.

buch|stabieren, *buchstabierte, buchstabiert, vb. (h) tr.* a silabisi, a spune pe litere.

Buch|stabierung, *-en, f.* silabisire.

buch|stäblich I. *adj.* textual. **II.** *adv.* cuvânt cu cuvânt; în sensul strict al cuvântului; literalmente; ~ **wahr** absolut adevărat.

Buch|stäblichkeit, *-en, f.* sensul riguros al cuvintelor, înțeles textual.

Buchswald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de cimișir.

Bucht, *-en, f.* **1.** golf marin. **2.** *(mar.)* bac, curbură laterală (marginală) a punții. **3.** laț, nod (în odgon). **4.** cocină de porci, boxă.

Buchtbreite, *-n, f.* deschidere, lărgime a golfului.

Buchtel, *-n, f. (cul.)* (un fel de) prăjitură din aluat dospit umplută cu dulceață.

buchten, *buchtete, gebuchtet (du buchtest, er buchtet), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a scobi. **2.** a forma un golf.

buchtig *adj.* sinuos; cu multe golfuri.

Buch|titel, *-s, -, m.* titlu de carte.

Buch|umbruch, *-(e)s, -brüche, m. (tipogr.)* paginație.

Buch|umschlag, *-(e)s, -schläge, m.* copertă de carte.

Buchung, *-en, f. (com.)* înregistrare (contabilă).

Buchungsmaschine, *-n, f.* mașină de înregistrat, contabilă.

Buchungsnummer, *-n, f.* număr de înregistrare.

Buchverleih, *-s, m. sg.* împrumut (organizat) de cărți.

Buchversand, *-(e)s, m. sg.* **1.** expediere de cărți. **2.** firmă care expediază cărți.

Buchweizen, *-s, m. sg. (bot.)* hrișcă *(Polygonum fagopyrum)*.

Buchweizengrütze, *-n, f.* terci de hrișcă.

Buch|wesen, *-s, n. sg.* domeniul cărților, tot ceea ce privește cărțile.

Buchwissen, *-s, n. sg. (peior.)* v. Buchgelehrsamkeit.

Buchzeichen, *-s, -, n.* semn de carte.

Buchzwang, *-(e)s, m. sg. (jur.)* obligativitate a ținerii unei evidențe contabile.

Buckel[1], *-s, -, m.* **1.** gheb, cocoașă; **er hat einen** ~ e cocoșat, e ghebos; **die Katze macht einen** ~ pisica își încovoaie spinarea; **sich** *(dat.)* **einen** ~ **lachen** a se cocoșa de râs; *(fig., fam.)* **einen krummen** ~ **machen a)** a se închina în fața superiorilor; **b)** a fi servil; **einen breiten** ~ **haben** a rezista la critică, a nu se lăsa ușor impresionat; **dich juckt der** ~ te mănâncă spinarea, vrei s-o iei pe cocoașă. **2.** *(fam.)* spate, spinare; **er nimmt zu viel auf seinen** ~ își ia prea multe sarcini; **einen (sau eins) auf den** ~ **bekommen** a o lua pe cocoașă; **er kann mir den** ~ **hinunterrutschen (sau runterrustchen** sau **hinaufklettern)** nu-mi pasă de el, îmi este indiferent.

Buckel[2], *-s, -, m.*, **Buckel**, *-n, f.* **1.** ornament convex metalic. **2.** partea bombată a scutului. **3.** cataramă, pafta.

Bückel, *-s, -, m.* v. Bückling[1].

Buckel|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* **1.** buterolă, poanson de ambutisare. **2.** garnitură metalică din vârful tecii sabiei.

Buckelfliege, *-n, f.* muscă-cocoșată *(Phoridae)*.

buck(e)lich *(înv.)*, **buck(e)lig** *adj.* **1.** cocoșat, ghebos; **sich** ~ **lachen** a se strâmba, a se cocoșa de râs. **2.** împodobit cu reliefuri; plin cu ridicături.

Buck(e)lige, *-n, -n, (ein Buck(e)liger) m.* și *f.* cocoșat(ă), ghebos(-oasă).

Buckelmauerpfeffer, *-s, -, m. (bot.)* iarbă-de-șoaldină *(Sedum acre)*.

buckeln, *buckelte, gebuckelt (ich buck(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* a face cocoașă, a-și încovoia spatele. **II.** *tr.* **1.** *(tehn.)* a rotunji (metalul), a face umflături. **2.** a căra (ceva greu) în spinare.

Buckel|ochs, *-en, -en, m.*, **Buckelrind**, *-(e)s, -er, n. (zool.)* zebu *(Bos indicus)*.

Buckelzirpe, *-n, f. (zool.)* cicadă-cu-cocoașă *(Centrotus cornutus)*.

bücken, *bückte, gebückt, vb. (h), refl.* a se pleca, a se înclina; **sich vor jm.** ~ a se pleca în fața cuiva; *(fig.)* a îndoi spinarea în fața cuiva.

Bücking, *-s, -e, m.* v. Bückling[1].

Bückling[1], *-s, -e, m.* plecăciune, reverență; **er macht ~e** face plecăciuni.

Bückling[2], *-s, -e, m. (cul.)* scrumbie afumată.

Buddel, *-n, f. (reg.)* sticlă cu o băutură alcoolică.

Buddelei, *-en, f. (fam.)* scormoneală, scotoceală.

buddeln, *buddelte, gebuddelt (ich budd(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a săpa, a scormoni, a scurma; **Kinder** ~ **gern im Sand** copiilor le place să scormonească în nisip. **2.** a scoate (cartofi) cu mâna, cu sapa.

Buddhismus [-bʊ'dɪs-], *-, m. sg.* budism.

Buddhist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* budist(ă).

buddhistisch *adj.* budist.

Bude, *-n, f.* **1.** maghernită, șandrama; tarabă, dugheană; baracă; *(fig.)* **jm. fällt die** ~ **auf den Kopf** nu-i mai place locuința. **2.** *(fam.)* odăiță (studențească); **Leben in die** ~ **bringen** a anima, a însufleți o societate; **sturmfreie** ~ cameră separată; **jm. auf die** ~ **rücken** a vizita pe cineva.

Budenbesitzer, *-s, -, m.* proprietar de stand în piață.

Budengeld, *-(e)s, -er, n.* v. Budenzins.

Budenzins, *-es, -e, m. (reg.)* chirie pentru o tarabă; chirie pentru o cămăruță (închiriată unui student) etc.

Budenzauber, *-s, m. sg. (fam.)* petrecere veselă în camera proprie; **einen** ~ **veranstalten** a trânti un chef în camera proprie.

Budget [by'dʒe:], *-s, -s, n.* buget; **das** ~ **aufstellen** a stabili bugetul.

Budget|abgang, *-(e)s, -gänge, m.* deficit bugetar.

Budget|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comisie bugetară.

Budgetberatung, *-en, f.* discuție la buget, dezbatere a bugetului.

Budgetbewilligung, *-en, f.* aprobare a bugetului.

Budgetdebatte, *-n, f.* v. Budgetberatung.

Budget|einschränkung, *-en, f. (ec.)* austeritate bugetară.

budgetieren [bydʒe:'ti:rən], *budgetierte, budgetiert, vb. (h) intr.* a întocmi un buget.

Budgetkapitel, *-s, -, n.* capitol bugetar.

Budgetkommission, *-en, f.* v. Budgetausschuss.

Budgetkürzung, *-en, f.* reducere a bugetului, reducere bugetară.

Budgetposten, *-s, -, m.* post bugeter, articol bugetar.

Budgetrecht, *-(e)s, -e, n.* drept bugetar.

Budgetrede, *-n, f.* discurs despre buget.

Budget|überschuss, *-es, -schüsse, m.* excedent bugetar.

Budget|zahl, *-en, f.* cifră bugetară.

Budike, *-n, f.* **1.** dugheană, prăvălioară. **2.** cârciumioară.

Budiker, *-s, -, m.* **1.** băcan, prăvăliaș. **2.** hangiu.

Budner, **Büdner**, *-s, -, m. (reg.)* țăran sărac, ziler.

Büfett [by'fe:], *-(e)s, -e, (și -s, -s), n.* **1.** bufet, tejghea; **kaltes** ~ bufet rece. **2.** *(austr.)* bufet, bodegă.

Büfettier [-tje:], *-s, -, m.* ospătar, barman la bufet.

Buffbohne, *-n, f. (bot.)* bob, boabă, favă *(Vicia faba major)*.

Büffel, *-s, -, m.* **1.** bivol *(Bos bubalus)*; **kleiner** ~ malac. **2.** *(fig.)* mojic, om grosolan. **3.** postav gros, păros. **4.** *(reg.)* jachetă scurtă.

Büffelei, *-en, f. (fam.)* toceală, învățare pe de rost, mecanică.

Büffelfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de bivol.

Büffelhaut, *-häute, f.* piele de bivol.

Büffelherde, *-n, f.* cireadă de bivoli.

Büffeljagd, *-en, f.* vânătoare de bivoli (sălbatici).

Büffeljäger, *-s, -, m.* vânător de bivoli (sălbatici).

Büffelkalb, *-(e)s, -kälber, n.* malac, pui de bivol.

Büffelkuh, *-kühe, f.* bivoliță.

Büffel|leder, *-s, -, n.* v. Büffelhaut.

büffeln, *büffelte, gebüffelt (ich büff(e)le), vb. (h) intr.* și *tr. (fam.)* a toci, a învăța pe de rost (în mod mecanic); **er büffelt seine Aufgabe** tocește lecția; **er büffelt den ganzen Tag** tocește toată ziua.

Büffel|ochse, *-n, -n, m.* bivol.

Büffel|stier, *-(e)s, -e, m.* bivol de montă.

Buffet și **Büffet** [by'fe:], *-s, -s, n.* v. Büfett.

Büffler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (fam.)* școlar care învață mecanic, pe de rost; tocilar.

Buffo, *-s, -s, m. (operă)* cântăreț de roluri comice.

Buffonerie, *-n, f.* bufonerie.

Buffo|tenor, *-s, -tenöre m. (muz.)* tenor pentru roluri comice.

Bug[1], *-(e)s, -e, (și Büge), m.* **1.** *(mar.)* proră, partea din față a navei. **2.** îndoitură; încheietură. **3.** spată, omoplat (la cai, bovine etc.). **4.** dungă (la pantaloni).

Bug[2], *-s, -s, m. (inform.)* greșeală, virus într-un program de computer.

Bug|ader, *-n, f. (vet.)* arteră axilară.

Bug|anker, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* ancoră de proră. **2.** *(tehn.)* etrier.

Bugband, *-(e)s, -bänder, n. (mar.)* ghirlandă (la proră).

Bügel, *-s, -, m.* **1.** scară de șa. **2.** piedică (la armă). **3.** toartă, mâner, ureche; **der** ~ **des Korbes** toarta coșului; **der** ~ **am Sattelbaum(e)** toartă la trunchiul șeii. **4.** umerar, umeraș. **5.** *(electr.)* troleu. **6.** braț (de ochelari).

Bügel|an|stalt, *-en, f.* călcătorie.

Bügelbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură de călcat.

Bügeldohne, *-n, f.* **1.** siloz, depozit, rezervor. **2.** furaj conservat.

bügel|echt *adj.* rezistent la călcat; neșifonabil.

Bügel|eisen, *-s, -, n.* fier de călcat.

Bügelfalte, *-n, f.* îndoitură, cută călcată; dungă (la pantaloni).

bügelfest *adj.* **1.** *(înv.)* sigur în șa. **2.** care suportă călcatul (cu fierul).

bügelfrei *adj.* care nu trebuie călcat (cu fierul), care nu se calcă.

Bügelhorn, *-(e)s, -hörner, n. (muz.)* corn de vânătoare, goarnă, trompetă.

Bügelmaschine, *-n, f.* mașină de călcat.

bügeln, *bügelte, gebügelt (ich büg(e)le) vb. (h) tr.* **1.** a călca (cu fierul); *(vulg.)* **gebügelt sein** a rămâne mască, a fi surprins (negativ). **2.** *(sport)* a învinge cu un scor mare; a bate; **die Holländer bügelten Malta 5:0** olandezii au învins Malta cu 5:0.

Bügelriemen, *-s, -, m.* curea de scară (la șa).

Bügelring, *-(e)s, -e, m.* belciug al curelei de la scara șeii.

Bügelsäge, *-n, f.* ferăstrău cu coardă.

Bügelschacht, *-(e)s, -schächte, m.* **1.** *(constr.)* puț, galerie cu trepte. **2.** *(mine)* puț susținut cu doage.

Bügel|strom|abnehmer, *-s, -, m. (electr.)* liră de luare de curent.

Bügel|stube, *-n, f.* călcătorie.

Bügeltisch, *-(e)s, -e, m.* masă de călcat.

Bügelwäsche *f. sg.* **1.** rufe călcate. **2.** rufe de călcat.

Bugfahrwerk, *-(e)s, -e, n. (av.)* parte din față a trenului de aterizare (sub botul avionului).

Bugfeuer, *-s, n. sg. (mar.)* lumina de la proră, de la ancoră.

Bugflagge, *-n, f. (mar.)* giac, pavilion la proră.

Buggy ['bagi], *-s, -s, m.* **1.** trăsură cu două sau patru roți înalte, șaretă. **2.** *(fam.)* cărucior sport de plimbat copiii. **3.** automobil de teren decapotat.

buglahm *adj.* spetit (la cai).

Buglähmung, *-en, f. (vet.)* șchiopătură cu sediul la nivelul articulației scapulo-humerale.

buglastig *adj. (av.)* greu de bot; *(mar.)* aprovat.

Buglastigkeit *f. sg. (av.)* greutate a botului, greutatea din față (a avionului); *(mar.)* greutate la provă.

Bügler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* călcător(-easă) de rufe.

Bugsier|anker, *-s, -, m. (inv.)* ancoră de remorcaj.

Bugsierboot, *-(e)s, -e, n.*, **Bugsierdampfer**, *-s, -, m.*, **Bugsierschiff**, *-(e)s, -e, n. (mar.)* remorcher.

bugsieren, *bugsierte, bugsiert, vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a remorca; a pilota. **2.** *(fig.; fam.)* a (con)duce la un loc anumit; **jn. nach Hause** ~ a duce pe cineva acasă.

Bugsierer, *-s, -, m. (mar.)* **1.** remorcher mare. **2.** marinar de pe remorcher.

Bugsierleine, *-n, f.*, **Bugsiertau**, *-(e)s, -e, n. (mar.)* parâmă pentru remorcaj; rem.

Bug|spriet, *-(e)s, -e, n. (mar.)* bompres.

Bug|spriet|segel, *-s, -, n. (mar.; inv.)* velă pătrată care se pune sub bompres.

Bug|steuer, *-s, -, n. (mar.)* cârmă la proră.

Bug|stopper, *-s, -, m. (mar.)* stopă; opritoare pentru lanțul ancorei.

Bug|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(cul.)* spată (de porc sau de vită). **2.** *(cul.)* pulpă de vacă. **3.** *(mar.)* piesă de artilerie de la prova unei nave.

Bugt, *-en, f.* **1.** *(mar.)* golf marin. **2.** nod (în lemn).

Bugwelle, *-n, f. (mar.)* val de provă, mustăți.

Bugwinkel, *-s, -, m. (mar.)* relevment provă.

buh *interj.* huo! huideo!

Büh(e)l, *-(e)s, -e, m. (reg.)* colină, muncel.

buhen, *buhte, gebuht, vb. (h) intr.* a fluiera dezaprobator (la teatru, pe stadion), a huidui.

Buhldirne, *-n, f. (inv.)* amantă, iubită.

Buhle, *-n, -n, m.* și *f. (inv.; poet.)* amant(ă), iubit(ă).

buhlen, *buhlte, gebuhlt, vb. (h) intr.* **1.** *(inv.)* a fi in relații de dragoste cu cineva; **um ein Frauenzimmer** ~ a face curte unei femei; **mit einer Frau** ~ a trăi în concubinaj cu o femeie. **2.** a rivaliza. **3.** *(livr.)* a alinta. **4.** *(adesea peior.)* a râvni, a umbla după, a căuta să capeți favoarea cuiva; **er buhlt um ihre Gunst** caută să-i capete favoarea.

Buhler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (inv., peior.)* amant(ă), iubit(ă); curtezan(ă).

Buhlerei, *-en, f.* **1.** *(inv., peior.)* relații de dragoste. **2.** desfrânare. **3.** năzuință, goană (după ceva). **4.** cochetărie.

buhlerisch *adj.* **1.** *(inv., peior.)* amorezat, îndrăgostit. **2.** galant; cochet. **3.** ușuratic; desfrânat.

Buhlschaft, *-en, f. (inv., peior.)* relații de dragoste.

Buh|mann, *-(e)s, -männer, m. (fam.)* țap ispășitor; **jn. zum ~ machen** a scoate pe cineva țap ispășitor.

Buhne, *-n, f.* **1.** dig de colmataj; pinten; epiu. **2.** bazin (găurit) pentru păstratul peștilor (pe nave). **3.** *(la pescuit)* coteț, mreajă, lesuri (pe apele curgătoare).

Bühne, *-n, f.* **1.** scenă; teatru; **ein Stück auf die ~ bringen** a pune în scenă, a monta o piesă de teatru; **etwas über die ~ bringen** a reuși să facă ceva, a reuși să ducă la bun sfârșit; **über die ~ gehen** a fi reprezentat, jucat; a decurge; *(fig.)* **die ~ betreten** sau **zur ~ gehen** a deveni actor; *(fig.)* **von der ~ abtreten** a se retrage (din viața activă); *(teatru)* **sich von der ~ zurückziehen** a se retrage de pe scenă, a nu mai juca teatru. **2.** estradă, tribună. **3.** eșafodaj. **4.** *(mine)* repaus în puțul de mină; pod. **5.** *(ferov.; metal.)* platformă. **6.** *(reg.)* tavan (al camerei). **7.** *(reg.)* pod (al casei).

bühnen, *bühnte, gebühnt, vb. (h) tr.* **1.** a podi, a căptuși cu scânduri. **2.** *(mine)* a consolida un puț. **3.** a gunoi, a îngrășa. **4.** *(pop.)* a fierbe bine, a opări cu leșie (un butoi).

Bühnen|anweisung, *-en, f.* indicație de regie, indicație scenică.

Bühnen|aus|sprache *f. sg.* pronunție scenică.

Bühnen|aus|stattung, *-en, f.* decor(uri) de teatru.

Bühnen|autor, *-s, -toren, m.*, **~in**, *-nen, f.* autor(-oare) dramatic(ă), de piese de teatru.

Buhnenbau, *-(e)s, -e, m.* construire de dig.

Bühnenbe|arbeitung, *-en, f.* prelucrarea, adaptarea unei piese de teatru pentru scenă.

Bühnenbeleuchtung, *-en, f. (teatru)* ribaltă; luminat al scenei, lumină de rampă.

Bühnenbild, *-(e)s, -er, n.* decor, scenă, tablou.

Bühnenbildner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* scenograf(ă).

Bühnenboden, *-s, -böden, m.* **1.** *(teatru)* pod al scenei. **2.** *(ferov.)* platformă deschisă.

Bühnendekoration, *-en, f.* v. Bühnenausstattung.

Bühnendichter, *-s, -, m.* dramaturg, scriitor de piese de teatru, autor dramatic.

Bühnendichtung, *-en, f.* lucrare dramatică, piesă de teatru.

Bühnen|einrichtung, *-en, f.* aranjament al scenei.

bühnenfähig *adj.* reprezentabil, care se poate reprezenta.

Bühnenfassung, *-en, f.* v. Bühnenbearbeitung.

Buhnenfeld, *-(e)s, -er, n. (hidr.)* spațiu, câmp dintre două epiuri.

Bühnenfest|spiel, *-(e)s, -e, n.* spectacol de gală, festival teatral.

Bühnenfläche, *-n, f.* scenă, suprafață de scenă.

Bühnengasse, *-n, f. (teatru)* coridor.

Bühnengeländer, *-s, -, n. (ferov.)* balustradă de platformă.

bühnengemäß *adj.* potrivit scenei, teatrului, conform cu regulile dramatice.

bühnengerecht *adj.* potrivit, adaptat regulilor scenice; **ein Stück ~ machen** a aranja, a adapta o piesă pentru scenă.

Bühnenge|stalt, *-en, f.* personaj dramatic, de teatru.

bühnengewandt *adj.* cu experiență teatrală.

bühnenhaft *adj.* ca la teatru; teatral; **~e Beleuchtung** iluminare ca la teatru.

Bühnenhaus, *-es, -häuser, n.* parte a teatrului care cuprinde scena, casa scenei.

Bühnenheld, *-en, -en, m.* erou, personaj de teatru.

Bühnenkabel, *-s, -, n. (mine)* cablu de suspendare a podului de lucru.

Buhnenkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (hidr.)* cap al epiului.

Buhnenkrone, *-n, f. (hidr.)* coronament al epiului.

bühnenkundig *adj.* cunoscător în materie de teatru.

Bühnenkünstler, *-s, -, m.* artist dramatic.

Bühnenliteratur, *-en, f.* literatură dramatică.

Bühnenmaler, *-s, -, m.* pictor decorator, pictor scenograf.

Bühnenmalerei *f. sg.* pictură a decorului, scenografie.

bühnenmäßig *adj.* scenic, teatral.

Bühnenraum, *-(e)s, -räume, m.* (spațiu de) scenă.

Bühnenrechte *pl. (jur.)* drepturi de autor dramatic; dreptul de a reprezenta o anumită piesă.

bühnenreif *adj.* **1.** *(despre o piesă)* apt pentru a fi pus în scenă, de a fi jucat pe scenă. **2.** *(despre un actor, o actriță)* bun(ă) de a apărea pe scenă.

Bühnenschaffende, *-n, -n (ein Bühnenschaffender), m.* și *f.* om de teatru.

Bühnenschrift|steller, *-s, -, m.* autor dramatic.

Bühnensignal, *-(e)s, -e, n. (mine)* semnal de rampă.

Bühnen|sprache, *-n, f.* limbă literară (vorbită pe scenă).

Bühnen|station, *-en, f. (ferov.)* stație de încărcare-descărcare.

Bühnen|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă de teatru.

Bühnentanz, *-es, tänze, m.* balet.

bühnentüchtig *adj.* dramatic, apt pentru scenă.

Bühnentüchtigkeit *f. sg.* teatralitate, aptitudine pentru teatru.

Bühnenver|änderung, *-en, f.* schimbare a decorului, de decor.

Bühnenvor|hang, *-(e)s, -hänge, m.* cortină.

Bühnenwand, *-wände, f.* culisă.

Bühnenwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** operă dramatică. **2.** mecanism, mașinărie scenic(ă).

Bühnenwerkmeister, *-s, -, m. (teatru)* maistru-mecanic, mașinist.

bühnenwidrig *adj.* contrar regulilor scenice.

bühnenwirksam *adj.* (cu efect) scenic.

Bühnenwirksamkeit *f. sg.* **1.** succes, reușită scenică; efect scenic. **2.** efect, influență a teatrului (asupra publicului).

Bühnenwirkung *f. sg.* efect scenic.

Bühnenzirkel, *-s, -, m.* cerc dramatic.

bühnisch *adj. (rar)* scenic, teatral.

Buh|ruf, *-(e)s, -e, m.* huiduială.

Bu|hurt, *-(e)s, -e, m. (ist.)* turnir de mase (în care luptă două cete de cavaleri).

buk *ind. imperf.* de la backen.

Bukanier [-nie], *-s, -, m. (ist.)* corsar, pirat (din Marea Caraibelor).

Bukett, *-s, -s* și *-e, n.* **1.** *(livr.)* buchet (de flori). **2.** parfum, buchet; **das ~ des Weins** buchetul vinului.

Bukinist, *-en, -en, m. (reg.)* librar anticar.

Bukoliker, *-s, -, m.* poet bucolic, autor de poeme pastorale.

bukolisch *adj.* bucolic, pastoral; **das ~e Gedicht** poezia bucolică, pastorală.

Bukowiner, *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f.* bucovinean(că).

Bülbül, *-s, -, m.* privighetoare persiană gafis *(Luscinia megarhyncha golzi)*.

Bulette, *-n, f.* chifteluță (de carne) prăjită; perișoară; *(fam.)* **ran an die ~n** dă-i bătaie! dă-i bice! hai!

Bulgare, *-n, -n, m.* bulgar.

Bulgarin, *-nen, f.* bulgăroaică.

bulgarisch *adj.* bulgar.

Bulge, *-n, f.* **1.** *(mine; inv.)* căldare de piele; tub de piele. **2.** butelie.

Bulimie *f. sg. (med.)* bulimie.

Bulin, *-en*, **Buline**, *-n, f. (mar.)* bulină (manevră care întinde marginea de cădere a velei în vânt).

Bull, *-s, -s, m.* **1.** *(la bursă)* persoană care speculează prețurile în urcare, speculant de hosă. **2.** *(fam.)* pălăvrăgeală neroadă.

Bull|auge, *-s, -n, n. (mar.)* hublou.

Bulldog, *-s, -s, m. (tehn.)* tractor mic.

Bulldogg, *-s, -s, m.*, **Bulldogge**, *-n, f.* (câine) buldog.

Bulldozer [-zɐ], *-s, -, m. (tehn.)* buldozer.

Bulle[1], *-n, -n, m.* **1.** taur de prăsilă. **2.** *(fig.; peior.)* om dur; fiară. **3.** *(argou mil.)* persoană importantă (în armată), ștab. **4.** *(argou)* polițist (din secția judiciară); curcan.

Bulle[2], *-n, f.* **1.** capsulă de protecție pentru o pecete metalică. **2.** pecete (metalică). **3.** *(ist.)* bulă; **die Goldene** ~ Bula de aur; **päpstliche** ~ bulă papală.

Bullenbeißer, *-s, -, m.* **1.** v. Bulldogg(e). **2.** *(pop.)* persoană morocănoasă, ciufută.

bullen|beißerisch *adj.* v. bärbeißig.

Bullenhitze *f. sg. (pop.)* căldură insuportabilă, caniculară.

Bullen|kalb, *-(e)s, -kälber, n.* v. Bullkalb.

Bullensammlung, *-en, f.* culegere de bule papale.

Bullenschreiber, *-s, -, m.* copist al bulelor papale.

bullen|stark *adj. (fam.)* foarte puternic.

bullerig *adj.* **1.** care răsună înfundat. **2.** *(fig.)* arțăgos.

bullern, *bullerte, gebullert, vb. (h) intr.* **1.** *(despre apă)* a clocoti. **2.** *(fig.)* a se înfuria, a tuna și fulgera. **3.** *(impers.)* a tuna. **4.** *(gegen)* a bate, a bocăni (în).

Bulletin [bYl'tɛ̃:], *-s, -s, n.* buletin.

bullig *adj. (fam.)* **1.** masiv, solid. **2.** insuportabil; **eine ~e Hitze** o căldură infernală.

Bullkalb, *-(e)s, -kälber, n.* vițel, tăuraș.

Bullterrier [-riɐ], *-s, -s, m.* (câine) bulterier.

Bult, *-(e)s, -e*, **Bulte**, *-n, -n, m.*, **Bülte**, *-n, f.* movilă uscată produsă de rogoz (burex) pe un teren apătos în stadiu de secare.

Bumerang, *-s, -s (și -e), m. (și n.)* bumerang.

bum(m)! *interj.* bum!

Bummel[1], *-n, f.* ciucure, moț.

Bummel[2], *-s, m. sg. (fam.)* **1.** hoinăreală, plimbare. **2.** chef din cârciumă în cârciumă.

Bummelei, *-en, f.* **1.** haimanalâc, hoinăreală. **2.** amânare, tărăgăneală, trândăveală.

Bummelfritze, *-n, -n, m.*, **Bummelhans**, *-, m. sg. (pop.)* v. Bummler.

bumm(e)lig *adj.* **1.** hoinar. **2.** trândav, leneș, neglijent.

bummeln, *bummelte, gebummelt (ich bumm(e)le), vb. intr.* **1.** *(s)* a hoinări. **2.** *(h)* a duce o viață ușuratică. **3.** *(h)* a tărăgăna, a amâna; a lenevi. **4.** *(h)* a chefui, a benchetui.

Bummelzug, *-(e)s, -züge, m. (fam.)* tren local (care circulă cu viteză mică), cursă.

bummer *adj. (reg.)* **1.** prost. **2.** urât.

Bummler, *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f.* hoinar(ă), trândav(ă); chefliu(-ie), neisprăvit(ă).

bummlig *adj.* v. bummelig.
bums! *interj.* tronc!, buf!
Bums, *-es, -e, m.* **1.** *(fam.)* ciocnire, lovitură. **2.** chef, petrecere, orgie. **3.** *(sport) (în expr.)* **er hat einen unerhörten ~** are un șut fantastic. **4.** *(vulg.)* act sexual.
bumsen, *bumste, gebumst (du, er bumst), vb. intr. (fam.)* **1.** *(h)* a bubui. **2.** *(h)* a lovi, a izbi; a bate; **er hat mit der Faust an** sau **gegen die Tür gebumst** a bătut cu pumnul în ușă. **3.** *(s)* a se lovi, a se izbi; **er ist mit dem Kopf gegen die Wand gebumst** s-a lovit cu capul de perete. **4.** *(sport) (h)* a șuta. **5.** *(vulg.) (h)* a se culca cu, a avea un raport sexual.
Buna, *-s, m.* (și *n.*), *sg. (chim.)* Buna, cauciuc sintetic.
Bund[1], *-(e)s, Bünde, m.* **1.** uniune, federație, ligă; alianță; **einen ~ eingehen** a încheia o alianță; *(ist.)* **Deutscher ~** Confederația Germană; *(bis.)* **der Alte ~** Vechiul Testament; *(bis.)* **Schriften des Neuen ~es** scripturi din Noul Testament. **2.** *(fig.)* legătură, lanț; **der ~ fürs Leben** legătură pe viață; căsătorie. **3.** betelie (la pantaloni); rejansă (la fustă). **4.** *(arhit.)* capitel.
Bund[2], *-(e)s, -e, n.* legătură; snop; mănunchi; **fünf ~ Stroh** cinci brațe de paie; **das ~ Schlüssel** legătura de chei.
bund|artig *adj.* în formă de mănunchi, de legătură, de snop.
Bundbalken, *-s, -, m. (arhit.)* grindă de tavan; coardă a fermei (de acoperire).
Bundbruch, *-(e)s, -brüche, m.* violare a unui tratat.
bundbrüchig *adj.* care violează un tratat.
Bündchen, *-s, -, n. (dim.* de la Bund[2]) legăturică, pachețel.
Bündel, *-s, -, n.* **1.** legătură; boccea; *(fig.)* **sein ~ schnüren** a-și strânge lucrușoarele, a se pregăti de plecare. **2.** mănunchi. **3.** *(mat.)* fascicul de raze.
Bündelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Bündel) legăturică.
Bündelei, *-en, f.* **1.** sfori (cu care se leagă un pachet). **2.** *(fig.)* complot; conspirație.
bündelförmig *adj.* în formă de legătură, de boccea.
Bündelis|tag, *-(e)s, -e, m. (elv., înv.)* 2 februarie, zi de concediere a slugilor.
bündeln, *bündelte, gebündelt (ich bünd(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* a face legături, a lega teancuri, mănunchiuri. **II.** *intr.* a complota.
Bündelpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* stâlp multiplu.
bündelweise *adv.* rânduit în pachete mici, în legăturele.
Bundes|adler, *-s, -, m.* pajura din stema Republicii Federale Germania.
Bundes|akte *f. sg. (ist.)* constituție a Uniunii Germane (din 1815).
Bundes|amt, *-(e)s, -ämter, n.* organ administrativ federal.
Bundes|an|stalt, *-en, f.* oficiu federal.
Bundes|anwalt, *-(e)s, -anwälte, m.* procuror al Curții Constituționale din R.F.G.
Bundes|armee, *-n, f.* armată federală, armată aliată.
Bundes|autobahn, *-en, f.* autostradă din rețeaua federală de autostrăzi.
Bundes|bahn, *-en, f.* cale ferată federală.
Bundesbank *f. sg. (presc.* de la Deutsche ~) Banca Centrală Federală a Germaniei.
Bundesbe|amte, *-n, -n, (ein Bundesbeamter), m.* funcționar al unui stat federal.
Bundesbe|hörde, *-n, f.* autoritate federală.
Bundesbruch, *-(e)s, -brüche, m.* v. Bundbruch.
bundesbrüchig *adj.* v. bundbrüchig.
Bundesbruder, *-s, -brüder, m.* tovarăș de alianță, confederat; membru într-o asociație studențească.
Bundesbürger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* cetățean(ă) a(l) R.F.G.
bundesdeutsch *adj.* referitor la Republica Federală Germania sau la cetățenii ei.
Bundesdeutsche, *-n, -n, (ein Bundesdeutscher), m.* și *f.* cetățean(ă) a(l) R.F.G., german(ă) din R.F.G.
Bundesdirektorium, *-s, -rien* [-rıən], *n.* directorat federal.
Bundes|ebene *f. sg. (în expr.)* **auf ~** pe plan federal, referitor la întregul teritoriu federal.
Bundes|eid, *-(e)s, -e, m.* jurământ de alianță.
bundes|eigen *adj.* aflat în proprietatea statului federal.
Bundesfern|straße, *-n, f.* șosea pentru trafic la mare distanță într-un stat federal.
Bundesfest, *-(e)s, -e, n.* serbare federală.
bundesflüchtig *adj.* v. bundesbrüchig.
Bundesfreund, *-(e)s, -e, m.* prieten aliat.
Bundesfürst, *-en, -en, m.* prinț confederat.
Bundesgebiet, *-(e)s, n. sg.* teritoriu federal, unional.
Bundesgenosse, *-n, -n, m.* aliat.
Bundesgenossenschaft, *-en, f.* uniune, confederație, alianță.
bundesgenössisch *adj.* federal, aliat.
Bundesgericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal federal.
Bundesgerichtshof, *-(e)s, m. sg.* tribunalul suprem al R.F.G.
Bundesgesetzblatt, *-(e)s, n. sg. (jur.)* monitor oficial federal (în care sunt publicate acte oficiale, legi etc.) ale organelor federale germane.
Bundesglied, *-(e)s, -er, n.* membru al alianței, aliat.
Bundesgrenzschutz, *-es, m. sg.* poliție federală de frontieră.
Bundeshaupt|stadt, *-städte, f.* capitală a unui stat federal.
Bundeshaus, *-es, n. sg.* clădirea Bundestagului.
Bundeshaushalt, *-(e)s, -e, m.* buget federal.
Bundesheer, *-(e)s, -e, n.* **1.** v. Bundesarmee. **2.** *(austr.)* forțele armate din Austria, armata națională austriacă.
Bundeskabinett, *-s, -e, n. (pol.)* cabinet federal, consiliu de miniștri într-un guvern federal.
Bundeskanzlei, *-en, f. (elv.)* cancelarie subordonată președintelui (con)federației.
Bundeskanzler, *-s, -, m.* cancelar federal.
Bundeskanzler|amt, *-(e)s, -ämter, n.* cabinet al cancelarului federal.
Bundeskongress, *-es, -e, m.* congres federal.
Bundeskriminal|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiul federal de criminalistică (în R.F.G.).
Bundeslade, *-n, f. (rel.)* chivotul legii.
Bundesland, *-(e)s, -länder, n.* **1.** stat aliat. **2.** stat federal, land federal.
Bundesliga *f. sg.* divizia federală de fotbal.
Bundesligist, *-en, -en, m.* jucător în divizia federală de fotbal.
Bundesmächte *pl.* puteri confederate, aliate.
Bundesmahl, *-(e)s, -e* (și *-mähler*), *n.* banchet la încheierea unei alianțe.
Bundesmarine *f. sg.* marina federală.
bundesmäßig *adj.* conform tratatului de alianță.
Bundesminister, *-s, -, m.* ministru federal.
Bundesministerium, *-s, -rien* [-rıən], *n.* minister federal.
Bundesnachrichtendienst, *-(e)s, m. sg.* serviciul federal de informații.
Bundes|post *f. sg.* poștă federală.
Bundes|präsident, *-en, -en, m.* președinte federal.
Bundesrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consiliu unional, federal, Bundesrat. **2.** consilier unional, federal.
Bundesrecht, *-(e)s, -e, n.* lege federală; **~ bricht Landesrecht** legea federală este mai presus de legea unui land.
Bundesregierung, *-en, f.* guvern federal.
Bundesrepublik, *-en, f.* republică federală.
Bundes|schatzbriefe *pl. (fin.)* scrisori federale de trezorerie.
Bundes|schwester, *-n, f.* membră a unei asociații de studente.
Bundes|staat, *-(e)s, -en, m.* stat unional, federal.
Bundes|staats|system, *-s, -e, n.* federalism.
Bundes|stadt, *-städte, f.* oraș federal.
Bundes|straße, *-n, f.* drum național, șosea națională (în R.F.G. și Austria).
Bundes|tag, *-(e)s, m. sg.* **1.** dietă, Cameră a Deputaților (într-un stat federal). **2.** parlamentul R.F.G., Bundestag.
Bundes|tags|abge|ordnete, *-n, -n (ein Bundestagsabgeordneter) m.* și *f.* deputat(ă), membru(ă) a(l) parlamentului R.F.G., a(l) Bundestag-ului.
Bundes|tagsfraktion, *-en, f.* fracțiune politică în parlamentul R.F.G., în Bundestag.
Bundes|tags|präsident, *-en, -en, m.* președinte al parlamentului R.F.G., al Bundestag-ului.
Bundes|tagswahl, *-en, f.* alegeri de deputați, de membri în parlament, în Bundestag.
Bundes|trainer [-trɛ:nɐ], *-s, -, m.* antrenor al echipei naționale (dintr-un stat federal).
bundes|treu *adj.* fidel uniunii, federației.
Bundes|truppen *pl.* trupe federale.
Bundesverdienstkreuz, *-es, -e, n.* decorație supremă de merit în R.F.G.
Bundesverfassung, *-en, f.* constituție unională, federală.
Bundesverfassungsgericht, *-(e)s, n. sg.* curte constituțională federală.
Bundesversammlung, *-en, f.* **1.** organ de alegere a președintelui federal (în R.F.G.). **2.** parlament (în Elveția).
Bundesversicherungs|an|stalt *f. sg.* casa de asigurări sociale, casa de pensii din R.F.G.
Bundesvertrag, *-(e)s, -träge, m.* tratat de alianță.
Bundesverwaltungsgericht, *-(e)s, -e, n.* instanță federală în contencios administrativ.
bundesverwandt *adj.* aliat, confederat.
Bundesvor|stand, *-(e)s, -stände, m.* conducere, președinție federală.
Bundesvor|stands|sitzung, *-en, f.* ședință a conducerii federale.
Bundeswehr *f. sg.* forțele armate din R.F.G., armata federală.
bundesweit *adj.* pe plan federal, pe tot teritoriul R.F.G.
Bundgeschirr, *-(e)s, -e, n.* trusă de dulgherie.
Bundholz, *-es, n. sg.* **1.** legătură de lemne, braț, sarcină de lemne. **2.** *(constr.)* căprioreală, lemnărie a fermelor de acoperiș.
Bundhose, *-n, f.* pantaloni bufanți (până la genunchi).
bündig *adj.* **1.** obligatoriu, convingător, necondiționat; **~er Beweis** dovadă convingătoare, absolută. **2.** concis; lapidar; **kurz und ~** scurt și cuprinzător, fără multă vorbă. **3.** *(arh.)* așezat pe același plan, coplanar, coliniar. **4.** *(hidr.)* coeziv.
Bündigkeit *f. sg.* **1.** conciziune, lapidaritate. **2.** validitate.
bündisch *adj.* confederal.
Bündler, *-s, -, m.* confederat.
Bündner, *-s, -, m.* **1.** confederat. **2.** locuitor din cantonul elvețian Graubünden (Grizoni); **~ Fleisch** specialitate din carne de vită sărată și uscată la aer.
bündnerisch *adj.* referitor la cantonul elvețian Graubünden.
Bündnis, *-ses, -se, n.* alianță; **ein ~ schließen** a încheia o alianță; **ein ~ lösen** a desface o alianță; **~ der Arbeiterklasse mit der werktätigen Bauernschaft** alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.
bündnisfrei *adj.* nealiniat.
Bündnisgrüne, *-n, -n (ein Bündnisgrüner), m.* și *f.* membru(ă) a(l) partidului verzilor (ecologist) din R.F.G.
Bündnis|partner, *-s, -, m.* tovarăș de convenție, de alianță.
Bündnis|politik *f. sg.* politică de alianță.
Bündnisvertrag, *-(e)s, -träge, m.* tratat de alianță.
Bundrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* disc de legătură.
Bundriemen, *-s, -, m.* curea de legat.
Bundsäge, *-n, f.* joagăr.
Bundschuh, *-(e)s, -e, m.* **1.** opincă. **2.** *sg. (ist.)* liga țăranilor răsculați din Germania în secolul al 16-lea.
Bundschuh|adel, *-s, m. sg. (ist.)* nobilime opincară.
Bund|sparren, *-s, -, m. (constr.)* căprior de acoperiș.
Bund|steg, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* câmp de cotor.
Bund|stiel, *-(e)s, -e, m.* stâlp montant, pop.
Bund|stroh, *-(e)s, n. sg.* legătură, sarcină de paie.
Bund|strom, *-(e)s, -e* (și *-ströme*), *m. (constr.)* grindă de legătură.
Bund|tram, *-(e)s, -e, m. (constr.)* grindă de tavan, coarda fermei de acoperiș.
Bundverlängerung, *-en, f.* clapă a beteliei.
bundweise *adv.* în mănunchiuri, în legături.
Bundweite *f. sg.* **1.** *(constr.)* distanță dintre fermele acoperișului. **2.** măsura taliei (la fustă, pantaloni).
Bundzeichen, *-s, n. sg. (la dulgherie)* semn de crestătură, reper, marcă.
Bungalow ['bʊngalo], *-s, -s, m.* bungalou.

Bunge, *-n, f. (reg.)* **1.** *(bot.)* bobornic *(Veronica beccabunga* L.). **2.** tobă. **3.** *(pisc.)* vârşă în formă de tobă.
bungelos *adj.* fără zgomot.
Bungert, *-s, -e, m. (reg.)* grădină publică, parc.
Bunkel, *-s, -, m.* v. Bunkes.
Bunker, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* buncăr, nişă pentru minereu, cocs şi fondanţi; magazie de cărbuni; *(fam.)* **in den ~ kommen** a fi încarcerat. **2.** *(mil.)* adăpost subteran betonat; cazemată (subterană) betonată. **3.** *(sport)* gaură (de pe terenul de golf).
Bunkerleuchte, *-n, f. (mar.)* lampă-buncăr.
bunkern, *bunkerte, gebunkert, vb. (h) intr. (mar.)* a încărca cărbune, minereuri etc.; a umple un rezervor; a alimenta cu combustibil.
Bunker|station, *-en, f. (mar.)* port în care navele se pot alimenta cu cărbune.
Bunkes, *-es, -e, m. (reg.)* persoană îndesată.
Bunsenbrenner, *-s, -, m. (chim.)* bec Bunsen.
bunt *(bunter, der, die, das bunteste) adj.* **1.** pestriţ, împestriţat; bălţat; amestecat, felurit, multicolor, variat colorat; **~ machen** a împestriţa; **~e Flecken** pete pestriţe; **eine ~e Kuh** o vacă bălţată; **die ~esten Stoffe** stofe care de care mai împestriţate; **~e Zeichnung** desen colorat; *(fig.)* **ein ~er Abend** serată cu distracţii variate; *(înv.)* **er hat den ~en Rock angezogen** s-a făcut soldat; **er schwatzt ~es Zeug** îndrugă verzi şi uscate; **er treibt es zu ~** îşi permite prea mult. **2.** amestecat; dezordonat; **~ durcheinander** claie peste grămadă; **es geht da ~ her** acolo e petrecere, mare veselie, chef; **eine ~e Reihe** şir de oameni (format din bărbaţi şi femei în ordine alternativă); **jetzt wird's mir doch zu ~** asta e prea de tot, acum m-am săturat.
Bünt, *-en, f. (elv.)* teren cultivabil îngrădit, grădină.
bunt|artig *adj.* în toate culorile, pestriţ.
bunt bewegt *adj.* **1.** pestriţ. **2.** *(fig.)* agitat.
buntblätterig *adj.* cu frunze pestriţe.
Buntblei|erz, *-(e)s, -e, n. (mineral.)* piromorfit.
Buntbock, *-(e)s, -böcke, m.* **1.** *(entom.)* gândac care trăieşte pe stejar *(Clytus arcuatus)*. **2.** *(zool.)* specie de antilopă *(Damaliscus pygargus)*.
Buntbücher *pl. (pol.)* cărţi cuprinzând documente diplomatice (carte albă, roşie etc.) editate de Ministerul de Externe.
Buntdruck, *-(e)s, -e, m.* tipar colorat, tipar în culori.
Bunterlei, *-s, n. sg.* **1.** (rubrică de ziar) miscelanee. **2.** împestriţătură, harababură.
buntfarbig *adj.* multicolor, policrom.
buntfleckig *adj.* împestriţat, bălţat.
bunt gefiedert *adj.* cu pene pestriţe.
bunt ge|sprenkelt *adj.* împestriţat, bălţat.
bunt ge|streift *adj.* tărcat, vărgat cu dungi de diferite culori.
bunt gewürfelt *adj.* cadrilat în multe culori.
Buntglas, *-es, -gläser, n.* sticlă colorată.
Buntglas|papier, *-s, n. sg. (tehn.)* vitrofan.
Bunt|heit *f. sg.* împestriţătură, bogăţie de culori.
Buntkäfer, *-s, -, m.* gândac pestriţ *(Cleridae)*.
buntlaubig *adj.* cu frunzişul pestriţ.
Buntmetall, *-(e)s, -e, n.* metal neferos.
Buntmetall|erzeugung, Buntmetallproduktion, *-en, f.* producţie de metale neferoase.
Buntpapier, *-s, -e, n.* hârtie colorată.
Buntsand|stein, *-(e)s, -e, m. (geol.)* gresie colorată.
buntscheckig *adj.* pestriţ, bălţat.
Buntscheckigkeit *f. sg.* împestriţătură, bălţătură.
bunt schillernd *adj.* cu ape, cu sclipiri multicolore, sclipitor în felurite culori.
Bunt|specht, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* gheonoaie, ciocănitoare pestriţă *(Dendrocopus major, minor, medius)*.
Bunt|stickerei, *-en, f.* broderie colorată.
Bunt|stift, *-(e)s, -e, m.* creion colorat.
bunt|streifig *adj.* cu dungi pestriţe, colorate.
Buntwäsche *f. sg.* rufe colorate.
Buntweberei *f. sg. (text.)* **1.** ţesut în mai multe culori. **2.** ţesut, lucrat cu fire de mai multe culori (la război).
Bunze, *-n, f.,* **Bunzen**, *-s, -, m.* **1.** *(metal.)* poanson (de ambutisat, de cizelat). **2.** ştanţă pentru monede. **3.** *(tipogr)* dălţiţă de zeţar. **4.** *(tipogr.)* albul literei.
Bur, *-en, -en, m.* v. Bure.
Burat, *-(e)s, -e, m. (text.)* stofă din lână ordinară.
Bürde, *-n, f.* **1.** povară, sarcină; **eine ~ Holz tragen** a căra o legătură de lemne. **2.** povară, grijă, pacoste; **eine drückende ~** o povară apăsătoare; **schwer unter der ~ des Alters leiden** a suferi greu sub povara bătrâneţii. **3.** *(reg.)* eliminare a placentei (la animale).
bürden, *bürdete, gebürdet (du bürdest, er bürdet), vb. (h) tr.* a împovăra; **jm. etwas auf den Hals ~** a impune cuiva, a obliga pe cineva să primească o sarcină, a o arunca în spinarea cuiva.
Bure, *-n, -n, m.* bur.
Büre, *-n, f. (reg.)* învelitoare, scoarţă de pat.
Bureau [by'roː], *-s, -s, n. (înv., reg.)* v. Büro.
Burenheld, *-en, -en, m.* erou bur.
Burenkrieg, *-(e)s, -m. sg. (ist.)* războiul burilor.
Bürette, *-n, f. (chim.)* biuretă.
Burg, *-en, f.* **1.** castel, palat; **die ~ zu Wien** palatul imperial din Viena. **2.** cetate feudală. **3.** *(fig.)* bastion; **eine feste ~ der Freiheit** un bastion puternic al libertăţii. **4.** *(vân.)* colonie, adăpost de castori.
Burgbann, *-(e)s, m. sg.* v. Burgfreiheit.
Bürge, *-n, -n, m.* garant; chezaş; girant; **er ist mein ~** garantează pentru mine; **er stellt einen ~n** pune chezaş; **der ~ zahlt** girantul plăteşte; *(jur.)* **der ~ und Zahler** girant plătitor în numerar; **~ sein (für)** a garanta (pentru).
Burgelkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* boranţă, limba-mielului *(Borago officinalis)*.
Burgemeister, *-s, -, m. (reg.)* v. Bürgermeister.
bürgen, *bürgte, gebürgt, vb. (h) intr. (für)* a garanta, a răspunde (de ceva, pentru cineva), a chezăşui, a gira.
burgenländisch *adj.* referitor la regiunea, ţinutul Burgenland din estul Austriei (la graniţa cu Ungaria).
Bürger, *-s, -, m.* **1.** cetăţean; **~ von Berlin** cetăţean al Berlinului; **~ des Staates** cetăţean al statului. **2.** burghez. **3.** *(ist.)* membru al unei asociaţii studenţeşti. **4.** *(reg.)* armator.
Burger, *-s, -, m. (elv.)* cetăţean născut şi crescut în localitatea respectivă (care se bucură de anumite privilegii politice, spre deosebire de cei care s-au mutat acolo mai târziu); *p. ext.* localnic.
Bürger|adel, *-s, m. sg.* **1.** patricianat. **2.** patricienii romani. **3.** cetăţenii fruntaşi, elita.
Bürger|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet cetăţenesc.
Bürgerbrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** act de naturalizare; act de cetăţenie. **2.** decret de cetăţenie.
Bürgerdeputierte, *-n, -n (ein Bürgerdeputierter), m.* deputat al burghezimii.
Bürger|eid, *-(e)s, -e, m.* jurământ civic.
Bürgerfest, *-(e)s, -e, n.* serbare cetăţenească.
Bürgerfrau, *-en, f.* v. Bürgersfrau.
Bürgerfreund, *-(e)s, -e, m.* filoburghez.
Bürgergarde, *-n, f.* gardă civică.
Bürgergardist, *-en, -en, m.* soldat din garda civică.
Bürgerge|horsam, *-s, m. sg. (înv.)* puşcărie, penitenciar orăşenesc.
Bürgergerechtsame, *-n, f.* drepturi, privilegii ale unui oraş.
Bürger|hauptmann, *-s, -hauptleute, m.* căpitan din garda civică.
Bürger|haus, *-es, -häuser, n.* casă burgheză.
Bürgerin, *-nen, f.* **1.** cetăţeană. **2.** burgheză; *(ist.)* femeie făcând parte din starea a treia.
Burgerin, *-nen, f. (elv.)* cetăţeană născută şi crescută în localitatea respectivă (care se bucură de anumite privilegii politice, spre deosebire de alte persoane care s-au mutat acolo mai târziu); *p. ext.* localnică.
Bürger|könig, *-s, -e, m. (ist.)* rege al burgheziei (Ludovic Filip al Franţei, 1830–1848).
Bürgerkönigtum, *-s, n. sg. (ist.)* domnia regelui burghez (Ludovic Filip).
Bürgerkorps [-koːɐ], -[koːɐs], -[koːɐs], *n.* corp de gardă civică.
Bürgerkranz, *-es, -kränze, m.* v. Bürgerkrone.
Bürgerkrieg, *-(e)s, -e, m.* război civil.
Bürgerkrone, *-n, f.* cunună civică.
Bürgerkunde *f. sg.* instrucţie civică, educaţie cetăţenească.
Bürgerleben, *-s, n. sg.* **1.** viaţă civilă. **2.** viaţă de burghez.
Bürgerlehen, *-s, -, n. (ist.)* feudă burgheză.
bürgerlich *adj.* **1.** burghez; **~e Demokratie** democraţie burgheză; *(ist.)* **~gutsherrlich** burghezo-moşieresc; **~kapitalistisch** burghezo-capitalist; **die ~en Parteien** partidele (politice) burgheze. **2.** cetăţenesc; civil; civic; **~e Ehre** onoare cetăţenească; *(jur.)* **das ~e Jahr** anul civil; **das ~e Recht** dreptul civil; **~e Zeitrechnung** eră civilă, calendar sau stil civil; **~es Gesetzbuch (BGB.)** codul civil. **2.** *(înv.)* simplu, modest; **~es Haus a)** casă modestă; **b)** familie burgheză; **~e Kleidung** haine civile de târgoveţ; **~e Küche** bucătărie bună cu preţuri modeste; **~e Preise** preţuri moderate.
Bürgerliche, *-n, -n, (ein Bürgerlicher) m.* şi *f.* v. Bürger **(1)** şi Bürgerin **(1)**.
Bürgerlichkeit *f. sg.* apucături, obiceiuri burgheze.
Bürgermädchen, *-s, -, n.* fată, fiică de burghez.
Bürgermeister, *-s, -, m.* primar.
Bürgermeister|amt, *-(e)s, -ämter, n.* **1.** primărie. **2.** funcţie de primar, primariat.
Bürgermeisterei, *-en, f.* v. Bürgermeisteramt **(1)**.
Bürgermeisterin, *-nen, f.* **1.** primăriţă (femeie-primar). **2.** soţie de primar.
Bürgermeister|stelle, *-n, f.* post, funcţie de primar.
Bürgermiliz, *-en, f.* gardă civică, miliţie.
bürgernah *adj.* aproape de cetăţeni; în spiritul, în favoarea, spre folosul cetăţenilor.
Bürgerpack, *-(e)s, n, sg. (peior.)* mitocanii de burghezi.
Bürgerpflicht, *-en, f.* datorie cetăţenească, civică, obligaţie la contribuţii băneşti şi prestări de muncă în folosul comunei (oraşului etc.).
Bürgerquartier, *-s, -e, n. (mil.)* încartiruire într-o casă particulară; **im ~ liegen** a fi cazat într-o casă particulară.
Bürger|recht, *-(e)s, -e, n.* **1.** drept cetăţenesc, civil. **2.** cetăţenie, indigenat, naturalizare; **das ~ erhalten** (sau **erlangen**) a fi încetăţenit, a obţine cetăţenia.
bürger|rechtlich *adj.* conform dreptului civil.
Bürgerschaft *f. sg.* **1.** totalitate a cetăţenilor (unei localităţi, unui stat). **2.** parlament într-un oraş hanseatic (de ex. Hamburg, Bremen).
Bürgerschaftswahl, *-en, f. (pol.)* alegeri de deputaţi în parlamentul unui oraş hanseatic.
Bürgerschreck, *-s, m. sg. (fig.)* persoană care provoacă un scandal public, oprobriul cetăţenilor.
Bürgerschule, *-n, f. (înv.)* şcoală medie comunală; **höhere ~** şcoală comunală superioară; şcoală reală.
Bürgerschüler, *-s, -, m. (înv.)* elev de şcoală medie comunală.
Bürgerschul|lehrer, *-s, -, m. (înv.)* profesor de şcoală medie comunală.
Bürgersfrau, *-en, f.* femeie burgheză; *(ist.)* femeie din starea a treia.
Bürger|sinn, *-(e)s, m. sg.* civism, conştiinţă civică.
Bürgersmann, *-es, Bürgersleute, m.* v. Bürger.
Bürger|soldat, *-en, -en, m. (ist.)* soldat cetăţean.
Bürger|spital, *-s, -täler, n. (înv.)* spital orăşenesc.
Bürger|stand, *-(e)s, m. sg.* burghezie, clasa burgheză; *(ist.)* starea a treia.
Bürger|steig, *-(e)s, -e, m.* trotuar.
Bürger|stolz, *-es, m. sg.* mândrie cetăţenească.
Bürger|stunde *f. sg. (înv.)* oră de închidere a restaurantelor.
Bürgertugend, *-en, f.* virtute cetăţenească.
Bürgertum, *-s, n. sg.* burghezie.
Bürgerwache, *-n,* **Bürgerwehr**, *-en, f. (ist.)* gardă cetăţenească (naţională).
Bürgerweib, *-(e)s, -er, n. (înv.)* v. Bürgerin.
Burgflecken, *-s, -, m. (ist.)* cătun, orăşel fortificat.
Burgfrau, *-en, f. (ist.)* castelană.

Burgfräulein, *-s, -, n. (ist.)* domnişoară din castel, fiică de nobil castelan.
Burgfreiheit, *-en, f. (ist.)* teritoriu aflat sub autoritatea juridică a castelului.
Burgfriede, *-ns*, **Burgfrieden**, *-s, m. sg.* **1.** *(ist.)* pace, linişte (garantată) în cuprinsul cetăţii; siguranţa publică din castel, din cetate; **den ~n brechen** a viola pacea. **2.** *(fig.)* acord între partide (în parlament).
Burg|gerechtigkeit *f. sg. (ist.)* jurisdicţie asupra unui castel, unei cetăţi.
Burg|gericht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* jurisdicţie seniorală.
Burg|graben, *-s, -gräben, m. (ist.)* şanţ în jurul castelului, cetăţii.
Burg|graf, *-en, -en, m. (ist.)* (nobil) castelan; comite; pârcălab.
Burg|gräfin, *-nen, f. (ist.)* castelană.
burg|gräflich *adj. (ist.)* de pârcălab, de castelan.
Burg|grafschaft, *-en, f. (ist.)* pârcălăbie.
Burg|hauptmann, *-(e)s, -hauptleute, m. (ist.)* căpitan al cetăţii.
Burg|herr, *-n, -en, m. (ist.)* castelan, cavaler, senior.
Burg|hof, *-(e)s, -höfe, m.* curte interioară a castelului.
Bürgin, *-nen, f.* garantă, chezaşă.
Burgkapelle, *-n, f.* capelă a cetăţii, a castelului.
Burgkastell, *-s, -e, n.* castel al cetăţii.
Burgkeller, *-s, -, m.* pivniţă a castelului, a cetăţii.
Burglehen, *-s, -, n. (ist.)* feudă ţinând de stăpânirea unui castel.
Burgmann, *-(e)s, -leute, m. (ist.)* **1.** membru al garnizoanei castelului. **2.** vasal.
Burgmauer, *-n, f.* zid al cetăţii.
Burgrichter, *-s, -, m.* judecător senioral.
Burg|sass, *-en, -en, m.*, **Burg|sasse**, *-n, -n, m.* **1.** locuitor al burgului, al cetăţii. **2.** locuitor din cuprinsul unui domeniu feudal.
Bürgschaft, *-en, f.* **1.** garanţie, chezăşie, cauţiune; **~ leisten** a acorda garanţie, a răspunde de, a gira (pentru). **2.** (act de) garanţie; **eine ~ unterzeichnen** a semna un act de cauţiune.
Bürgschaftsbrief, *-(e)s, -e, m.*, **Bürgschafts|erklärung**, *-en, f.* scrisoare de garanţie, declaraţie de cauţiune.
Bürgschaftskredit, *-(e)s, -e, m.* credit garantat.
Bürgschaftsleistung, *-en, f.* depunere de cauţiune.
Bürgschaftsnehmer, *-s, -, m.* creditor.
Bürgschafts|schein, *-(e)s, -e, m.* v. Bürgschaftsbrief.
Burg|stall, *-(e)s, -ställe, m.* **1.** *(reg.)* ruină a unei cetăţi, a unui castel. **2.** *(vân.)* pământul dizlocat de pasul cerbului.
Burgtor, *-(e)s, -e, n.* poartă a cetăţii, a castelului.
Burgunde, *-n, -n, m. (ist.)* v. Burgunder **(1)**.
Burgunder, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* burgund. **2.** locuitor din Burgundia. **3.** v. Burgunderwein.
Burgunderin, *-nen, f. (ist.)* burgundă.
Burgunderwein, *-(e)s, -e, m.* vin de Burgundia.
burgundisch *adj.* burgund, din Burgundia.
Burgverlies, *-es, -e, n. (ist.)* temniţă (subterană) a castelului.
Burgvogt, *-(e)s, -vögte, m. (ist.)* intendent al unui castel; pârcălab.
Burgvogtei, *-en, f. (ist.)* intendenţă a unui castel; pârcălăbie.
Burgwache, *-n, f.* gardă a cetăţii.
Burgwarte, *-n, f.* chindie; foişor de cetate.
Burgzwinger, *-s, -, m.* coridor între zidul exterior şi interior al unei cetăţi.
Burin, *-nen, f.* femeie de neam bur.
Burjate, **Burjäte**, *-n, -n, m.* buriat, locuitor din Mongolia-Buriată.
Burjätin, *-nen, f.* buriată, locuitoare din Mongolia-Buriată.
burjätisch *adj.* buriat.
Burlak, *-en, -en, m. (ist.)* muncitor nestabil; trăgător de şlepuri (pe Volga).
burlesk *adj.* burlesc.
Burleske, *-n, f.* farsă, burlescă.
Burmese, *-n, -n, m.* birman.
Burmesin, *-nen, f.* birmană.
burmesisch *adj.* birman.
Burnus, *-* (şi *-ses*), *-se, m.* burnus.
Büro, *-s, -s, n.* **1.** birou; cancelarie; oficiu; **ins ~ gehen** a merge la serviciu. **2.** personalul dintr-un birou; **das ganze ~ hat mich beglückwünscht** tot biroul m-a felicitat. **3.** organ de conducere, birou; **er wurde ins ~ gewählt** a fost ales membru al biroului. **4.** *(reg.)* birou, masă de scris.
Büro|agenden *pl.* agendă, plan de activitate al unui birou.
Büro|ange|stellte, *-n, -n, (ein Büroangestellter), m.* şi *f.* **1.** funcţionar(ă) de birou; angajat(ă). **2.** funcţionar(ă) particular(ă).
Büro|arbeit, *-en, f.* muncă de birou.
Büro|artikel, *-s, -, m.* articol, obiect de birou; birotică.
Büro|aus|stattung, *-en, f.* mobilier de birou.
Bürobe|amte, *-n, -n, (ein Bürobeamter), m.* funcţionar de birou.
Bürobedarfs|artikel, *-s, -, m.* v. Büroartikel.
Bürobote, *-n, -n, m.* curier.
Büro|chef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* v. Bürovorstand.
Bürodiener, *-s, -, m. (înv.)* om de serviciu la birou.
Büroge|hilfe, *-n, -n, m.* funcţionar, impiegat stagiar.
Büroge|hilfin, *-nen, f.* funcţionară, impiegată stagiară.
Bürogemeinschaft, *-en, f.* asociaţie de firme mici cu un sediu comun.
Büro|haus, *-es, -häuser, n.* clădire pentru birouri.
Bürokauf|frau, *-en, f.* funcţionară de birou (însărcinată cu efectuarea operaţiilor administrative şi de corespondenţă).
Bürokaufmann, *-(e)s, -leute, m.* funcţionar de birou (însărcinat cu efectuarea operaţiilor administrative şi de corespondenţă).
Büroklammer, *-n, f.* agrafă (pentru acte), clamă.
Bürokraft, *-kräfte, f.* funcţionar(ă) de birou.
Bürokrat, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* birocrat(ă); pedant(ă); chiţibuşar(ă).
Bürokratentum, *-s, n. sg.* birocratism.
Bürokratie [-'ti:], *-n*, [-'ti:ən] *f.* birocraţie.
bürokratisch *adj.* birocrat.
bürokratisieren, *bürokratisierte, bürokratisiert, vb. (h) tr.* a birocratiza.
Bürokratisierung, *-en, f.* birocratizare.
Bürokratismus *m. sg.* birocratism.
Büromaschine, *-n, f.* maşină de birou.
Büromensch, *-en, -en, m. (fam.)* birocrat, funcţionar formalist, conţopist.
Büromöbel, *-s, -, n.* mobilier de birou.
Büropalast, *-(e)s, -läste, m.* palat, clădire impozantă pentru birouri.
Büropersonal, *-s, n. sg.* personal de birou.
Büro|schluss, *-es, m. sg.* ora de încheiere a programului de lucru al unei firme, al unui birou, sfârşitul programului de lucru.
Bürositzung, *-en, f.* **1.** şedinţă de birou, de serviciu. **2.** şedinţă de comitet, de birou.
Büro|stunden *pl.* ore de serviciu.
Bürotagung, *-en, f.* şedinţă a biroului.
Bürotätigkeit, *-en, f.* activitate într-un birou.
Bürovor|stand, *-(e)s, -stände, m.* şef de birou.
Bürozeit *f. sg.* timp de serviciu, program de lucru (la un birou).
Bursch, *-en, -en, m.* v. Bursche.
Bürsch, *-en, f. sg.* v. Pirsch.
Bürschchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Bursche*)* flăcăiaş. **2.** *(peior.)* secătură.
Bursche, *-n, -n, m.* **1.** tânăr, flăcău, băiat; **junger ~** băieţandru; *(iron.)* **ein sauberer ~!** un nemernic!; *(fam.)* **ich werde mir den ~n noch kaufen** am să-l iau la întrebări, la refec. **2.** fecior în casă; slugă; *(mil.)* ordonanţă. **3.** ucenic. **4.** student (membru al unei asociaţii studenţeşti); *(iron.)* **bemooster ~** student bătrân.
Burschendienst, *-(e)s, -e, m. (mil.)* serviciu de ordonanţă.
burschenhaft *adj.* **1.** flăcăiesc, de flăcău, ca un flăcău. **2.** studenţesc, de student.
Burschenleben, *-s, n. sg.* viaţă studenţească.
Burschenschaft, *-en, f. (ist.)* denumire a asociaţiilor studenţeşti (din Germania după 1815).
Burschenschafterei *f. sg.* obiceiuri ale asociaţiilor studenţeşti.
Burschenschaft(l)er, *-s, -, m.* membru al unei asociaţii studenţeşti.
burschenschaftlich *adj.* care ţine de organizaţia studenţească Burschenschaft.
Burschensitte, *-n, f.* datină studenţească, obicei studenţesc.
Burschentum, *-s, n. sg.* viaţă studenţească.
burschikos *adj.* **1.** studenţesc. **2.** fără jenă, neformalist, degajat. **3.** vesel.
Burschikosität *f. sg. (fig.)* purtare liberă, neformalistă, fără jenă, veselă.
Burse, *-n, f.* **1.** *(ist.)* pungă de bani medievală. **2.** *(înv.)* cămin studenţesc pentru bursieri.
Bürstchen, *-s, -, n. (dim.* de la Bürste*)* periuţă.
Bürste, *-n, f.* (şi *tipogr., electr.*) perie; **mit der ~ abziehen** a da o corectură cu peria, o perie.
bürsten, *bürstete, gebürstet (du bürstest, er bürstet), vb. (h) tr.* **1.** a peria. **2.** *(glumeţ)* a bea. **3.** *(fam.)* a se grăbi. **4.** *(vulg.)* a se culca cu cineva, a avea o relaţie sexuală.
Bürsten|abzug, *-(e)s, -züge, m. (tipogr.)* (corectură de) perie.
Bürsten|arm, *-(e)s, -e, m. (electr.)* braţ al periei.
Bürstenbad, *-(e)s, -bäder, n. (med.)* baie de (masaj cu) perii.
Bürstenbinder, *-s, -, m.* **1.** perier, lucrător de perii; *(fam.)* **er trinkt wie ein ~** bea de stinge. **2.** *(entom.)* omidă păroasă de fluture nocturn *(Orgya antiqua)*.
Bürstenbinderei, *-en, f.* **1.** atelier de făcut perii. **2.** meseria de perier.
bürstenförmig *adj.* în formă de perie.
Bürstenhalter, *-s, -, m.* portperie.
Bürstenhandel, *-s, m. sg.* negoţ, comerţ cu perii.
Bürstenkabel, *-s, -, n. (electr.)* cablu de perie.
Bürstenkasten, *-s, -* (şi *-kästen*), *m. (electr.)* casetă a periei.
Bürstenkontakt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* contact cu perie.
Bürstenkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* şofrănaşă *(Carthamus tinctorius)*.
Bürstenmacher, *-s, -, m.* v. Bürstenbinder **(1)**.
Bürstenmaschine, *-n, f.* **1.** *(agr.)* maşină de periat. **2.** *(tehn.)* maşină de făcut perii.
Bürstenring, *-(e)s, -e, m. (electr.)* inel al jugului de portperii.
Bürstenschieber, *-s, -, m. (electr.)* şubler al periei.
Bürstenwalze, *-n, f. (text.)* valţ curăţitor; perie circulară.
Bürzel, *-s, -, m.* **1.** *(la păsări)* pigostil; târtiţă. **2.** *(vân.)* coadă (la mistreţ, bursuc etc.) **3.** *(bot.; reg.)* agurijoară, portulacă *(Portulaca grandiflora)*.
Burzelbaum, *-(e)s, -bäume, m. (reg.)* tumbă; **einen ~ schlagen** (sau **schießen** sau **machen**) a face o tumbă, a se da peste cap.
Burzeldorn, *-(e)s, -en, m. (bot.)* colţu-babei *(Tribulus terrestris)*.
Bürzeldrüse, *-n, f. (ornit.)* glandă uropigiană.
Burzelmännchen, *-s, -, n.* hopa-mitică.
burzeln, *burzelte, geburzelt (ich burz(e)le), vb. (s) intr. (reg.)* a face tumbe, a se da peste cap.
Bus, *-ses, -se, m.* autobuz.
Busch, *-(e)s, Büsche, m.* **1.** tufă; tufiş; *(fig.)* **sich (seitwärts) in die Büsche schlagen** a o şterge, a se face nevăzut, a se căra; **hinter dem ~(e) halten** a-şi ascunde gândul, intenţiile; *(fig.)* **auf den ~ klopfen** a se strădui să afle gândurile cuiva, a sonda terenul; **um den ~ gehen** a şovăi; **es ist etwas im ~** se pregăteşte ceva în secret. **2.** pădure deasă tropicală. **3.** *(austr.)* mănunchi, buchet. **4.** panaş.
Busch|affe, *-n, -n, m. (zool.)* urangutan *(Simia satyrus)*.
Busch|ameise, *-n, f.* furnică de pădure *(Formica rufa)*.
Busch|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr pădureţ.
busch|artig *adj.* tufos, ca o tufă.
Buschbett, *-(e)s, -en, n.* culcuş din vreascuri.
Buschbohne, *-n, f. (bot.)* fasole oloagă *(Phaseolus vulgaris)*.
Buschbock, *-(e)s, -böcke, m. (zool.)* antilopă de pădure.
Büschchen, *-s, -, n. (dim.* de la Busch*)* tufişoară.

Büschel, *-s, -, n.* **1.** tufişoară; mănunchi; buchețel; smoc. **2.** moț; *(la păsări)* egretă. **3.** *(mat., fiz.)* fascicul.
büschel|artig *adj.* în formă de smoc, ca un smoc.
Büschel|entladung, *-en, f. (electr.)* descărcare corona.
büschelförmig *adj.* v. büschelartig.
Büschelhaar, *-(e)s, -e, n.* păr vâlvoi.
büschelicht *adj. (reg.)* v. büschelartig.
büsch(e)lig *adj.* ca un smoc.
Büschelkiemer *pl. (iht.)* pești cu branchii în formă de smocuri *(Lophobranchii)*.
büscheln, *büschelte, gebüschelt (ich büsch(e)le) vb. (h) tr. (reg.)* a prinde, a strânge în smocuri, în mănunchi, în buchețele.
büschelweise *adv.* în smocuri, în mănunchiuri, cu grămada.
Büschelwels, *-es, -e, m. (iht.)* specie de somn de forma țiparului *(Saccobranchus fossilis* Bl.).
buschen, *buschte, gebuscht, vb. (h) refl.* a se face stufos.
Buschen *-s, -, m.* v. Büschel **(1)**.
Buschenschenke, *-n, f. (austr.)* birt, mic restaurant (în care se bea vin de anul acesta).
Busch|eule, *-n, f.* specie de cucuvea *(Syrnium aluco* L.).
Busch|heide, *-n, f.*, **Busch|holz**, *-es, n. sg.* mărăcini, mărăciniş.
buschieren, *buschierte, buschiert, vb. (h) tr.* **1.** a stârni vânatul cu câinele; a vâna la picior. **2.** *(elv.)* a trage vinul la sticle; a îmbutelia.
buschig *adj.* stufos.
Buschklepper, *-s, -, m.* **1.** braconier. **2.** tâlhar de codru.
Buschklepperei, *-en, f.* **1.** braconaj. **2.** tâlhărie la drumul mare.
Buschkuckuck, *-s, -e, m.* cuc indian de tufiş (familia *Phaenicopphaimae)*.
büschlig *adj.* v. büschelig.
Buschmann, *-(e)s, -männer, m.* buşmen, boşiman.
Buschmannfrau, *-en, f.* boşimană.
Buschmeister, *-s, -, m. (zool.)* şarpe veninos din Brazilia *(Lachesis mutus)*.
Buschmensch, *-en, -en, m.* **1.** om care trăieşte în pădure. **2.** urangutan.
Buschmesser, *-s, -, n.* **1.** tesac pentru tăiat drum prin desişul unei păduri; machete. **2.** foarfece de grădină.
Buschmöhre, *-n, f. (bot.)* asmățui-sălbatic *(Chaerefolium anthriscus silvestre)*.
Busch|obst, *-(e)s, n. sg.* poame pădurețe.
Buschratte, *-n, f.* şobolan de pădure *(Batomys)*.
Busch|sänger, *-s, -, m.* v. Grasmücke.
Busch|schlüpfer, *-s, -, m.* **1.** *(ornit.)* pasăre din Noua Zeelandă *(Zenia due)*. **2.** *(bot.)* ochiul-boului *(Troglodytidae)*.
Busch|spinne, *-n, f. (entom.)* păianjen sud-american care atacă insecte şi păsări tinere în cuib *(Avicularia mygale)*.
Buschwald, *-(e)s, wälder, m.* hățiş, sihlă, desiş.
Buschweide, *-n, f. (bot.; reg.)* tulichină, lemn-câinesc *(Daphne mezereum)*.
Buschwerk, *-(e)s, n. sg.* tufiş, desiş; mărăciniş.
Buschwindrös|chen, *-s, -, n. (bot.)* floarea-vântului, floarea-paştilor *(Anemone nemorosa)*.
Buschwürger, *-s, -, m. (ornit.)* **1.** sfrâncioc mare *(Lanius excubitor)*. **2.** pasăre exotică din grupul *Malaconotinae*.
Buse, *-n, f. (elv.)* **1.** puf de lână. **2.** pisică.
Büse, *-n, f.* barcă de pescuit (scrumbii).
Busel, **Büsel**, *-s, -, m. (reg.)* puf; ciucure pufos.
Busen, *-s, -, m.* **1.** sân, piept; *(fig.)* inimă; **im tiefsten ~** în adâncul inimii; **eine Schlange am ~ nähren** a încălzi un şarpe la sân. **2.** golf, sân de mare.
busenfrei *adj.* cu pieptul, sânul gol; fără sutien.
Busenfreund, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* prieten(ă) intim(ă), la cataramă.
Busengrapscher, *-s, -, m. (fam.)* bărbat care hărțuieşte sexual subalternele, colegele de serviciu.
Busenhalter, *-s, -, m.* v. Büstenhalter.
Busenkind, *-(e)s, -er, n.* copil favorit, puiul mamei.
Busenkrause, *-n, f.* v. Busenstreifen.
Busen|nadel, *-n, f.* broşă, agrafă.
Busenschleier, *-s, -, m.* voal pe care îl poartă călugărițele pe piept.
Busenschleife, *-n, f.* fundă la piept.
Busen|star, *-s, -s, m. (fam.)* actriță, stea de cinema (al cărei succes se datorează, în mod deosebit, sânilor ei).
Busen|streifen, *-s, -, m.* vapeluri (la pieptul unei cămăşi bărbăteşti).
Busentuch, *-(e)s, -tücher, n.* broboadă, năframă, şal.
Busfahrer, *-s, -, m.* şofer de autobuz.
Bus|halte|stelle, *-n, f.* stație de autobuz.
busig *adj. (fam.)* (despre o femeie) cu sânii mari; *p. ext.* senzuală, sexy.
Buslinie [-niə], *-n, f.* linie de autobuz.
Bussard, *-(e)s, -e, n. (ornit.)* uliul-şoarecilor *(Buteo)*.
Bußbank, *-bänke, f. (bis.)* scăunel al penitentului.
Bußbuch, *-(e)s, -bücher, n. (bis.)* carte cuprinzând ritualul pocăinței.
Buße, *-n, f.* **1.** *(bis.)* ispăşire, căință, canon; **eine ~ auferlegen** a da un canon. **2.** amendă; despăgubire; **~ leisten** a plăti despăgubiri; **~ zahlen** a plăti amendă.
Bussel, *-s, -, n. (ref., fam.)* sărut, guriță, pupat, pupic.
busseln, *busselte, gebusselt (ich buss(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a săruta, a da guriță, a pupa, a da un pupic.
büßen, *büßte, gebüßt (du, er büßt), vb. (h)* **I.** *intr.* a se căi, a regreta. **II.** *tr.* **1.** a ispăşi; **dafür soll er ~!** pentru asta trebuie să plătească! **das sollst du ~!** pentru asta ai să plăteşti! **er büßt seine Vermessenheit mit dem Kopf(e)** (sau **Leben**) pentru cutezanța lui plăteşte cu capul (sau viața). **2.** *(înv.)* a satisface; *(reg.)* a linişti, a potoli; **seine Lust ~** a-şi satisface pofta. **3.** *(reg.)* a cârpi, a repara.
Bußenzettel, *-s, -, m. (elv.)* amendă (scrisă), proces-verbal de amendă.
Büßer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (bis.)* penitent(ă), pocăit(ă).
Büßergewand, *-(e)s, -wänder, n.*, **Büßer|hemd**, *-(e)s, -en, n. (bis.)* cămaşă (de penitent) din păr de capră, târsână.
Büßerkleid, *-(e)s, -er, n.* v. Büßerhemd.
Busserl, *-s, -, n. (reg., fam.)* sărut, sărutare, pupat, pupic.
bußfällig *adj. (reg.)* culpabil, pasibil de pedeapsă, amendă.
bußfertig *adj.* gata, dispus a se căi, a face penitență.
Bußfertigkeit *f. sg.* căință; pocăință, penitență.
Bußgebet, *-(e)s, -e, n. (bis.)* rugăciune de pocăință.
Bußgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(înv.)* preț de răscumpărare. **2.** amendă (contravențională) în bani.
Bußgewand, *-(e)s, -wänder, n. (bis.)* haină de penitent.
Bußhemd, *-(e)s, -en, n.* v. Büßerhemd, Bußgewand.
Bussi, *-s, -, n.* v. Bussel.
Bussole, *-n, f.* busolă.
Bußprediger, *-s, -, m. (bis.)* predicator care predică pocăința.
Bußpredigt, *-en, f. (bis.)* predică de pocăință.
Bußpsalm, *-s, -en, m. (bis.)* psalm de pocăință.
Buß|schwester, *-n, f.* v. Büßerin.
Buß|strafe, *-n, f.* v. Buße.
Bußtag, *-(e)s, -e, m. (bis.)* zi de pocăință.
Bußtext, *-es, -e, m.* textul unei predici de pocăință.
Bußtränen *pl.* lacrimi de pocăință.
Buß|übung, *-en, f. (bis.)* mătanie.
Buß- und Bet|tag, *-(e)s, -e, m. (bis.)* zi de penitență şi rugăciune.
Büßung, *-en, f.* ispăşire, pocăință.
Büste, *-n, f.* **1.** bust. **2.** *(arte plastice)* bust. **3.** manechin.
Büstenhalter, *-s, -, m.* sutien.
Bus|transfer, *-s, -, m.* transfer (efectuat) cu autobuzul.
Büt *f. sg. (reg.)* pradă.
Butadien [-di'ɛ:n], *-s, n. sg. (chim.)* butadien.
Butadienkautschuk, *-s, m. sg.* cauciuc de butadien.
Butan, *-s, n. sg. (chim.)* butan.
Butangas, *-es, n. sg.* v. Butan.
butelst *adv. (reg.)* extrem de.
buten *adv. (reg.)* afară.
Butenhafen, *-s, häfen, m.* port exterior, avanport.
Butike, *-n, f.* v. Budike.
Butiker, *-s, -, m.* v. Budiker.
Butluf, **Butluv**, *-s, -s, m. (mar.)* picior de mură; tangonet al trincei.
Butt, *-(e)s, -e, m. (iht.)* cambulă *(Pleuronectidae)*.
Butte[1], *-n, f.* v. Butt.
Butte[2], **Bütte**, *-n, f.* **1.** putină; găleată; hârdău. **2.** bidon; vas de lemn pentru transportat lichide în spinare. **3.** *(reg.)* mugure, boboc.
Buttel, *-n, f. (fam.)* sticlă, butelie.
Büttel, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* aprod. **2.** *(peior.)* polițist. **3.** *(înv.)* ajutor de călău.
Büttelei, *-en, f. (înv.)* închisoare, temniță.
Butten, *-s, -, m.* **1.** ponton mic. **2.** lac mic. **3.** *(reg.)* v. Marder.
Bütten, *-s, -, n. (ind. hârtiei)* **1.** velinizare. **2.** hârtie velină.
bütten, *büttete, gebüttet (du büttest, er büttet), vb. (h) tr. (ind. hârtiei)* a veliniza (hârtia).
Büttenbrett, *-(e)s, -er, n. (ind. hârtiei)* masă de velinizare.
Büttenkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coş de purtat în spinare, coşniță.
Büttenpapier, *-s, n. sg. (ind. hârtiei)* hârtie velină, ciocănită, făcută manual.
Büttenschöpfer, *-s, -, m. (ind. hârtiei)* **1.** linguroi cu care se scoate masa (pasta) de hârtie. **2.** lucrător care lucrează hârtia velină, ciocănită, făcută manual.
Buttenträger, **Büttenträger**, *-s, -, m. (înv.)* hamal cu coş în spate.
Butter *f. sg.* unt; **ranzige ~** unt rânced; *(fig.)* **jm. die ~ vom Brot(e) nehmen** a călca interesele (sau demnitatea) cuiva; a-i lua caimacul, apa de la moară; *(fam.)* **alles ist in ~** totul e în ordine; *(vulg.)* **jm. fällt die ~ vom Brot** a fi foarte dezamăgit; **jm. nicht die ~ auf dem Brot gönnen** a fi răutăcios cu cineva; **~ auf dem Kopf haben** a se simți cu musca pe căciulă; **ihm zerrinnt das Geld wie ~ an der Sonne** îi scapă banii printre degete; **bei ihr liegt der Kamm neben der ~** la ea e o dezordine de nedescris.
butter|ähnlich, **butter|artig** *adj.* ca untul, untos.
Butterbemme, *-n, f. (reg.)* felie de pâine cu unt.
Butterbesen, *-s, -, m.* pămătuf pentru uns (aluatul pe deasupra).
Butterbirne, *-n, f. (hort.)* pară zemoasă *(Pirus sativa)*.
Butterblume, *-n, f.* **I.** *(bot.)* **1.** calce *(Caltha palustris)*. **2.** păpădie *(Taraxacum officinale)*. **3.** bulbuci *(Trollius europaeus)*. **II.** pălărie de paie bărbătească (plată).
Butterbrot, *-(e)s, -e, n.* (tartină, felie de) pâine cu unt; **für ein ~** pentru nimica toată; **jm. etwas aufs ~ schmieren** sau **streichen** a da cuiva ceva de înțeles, a aminti cuiva ceva neplăcut.
Butterbrötchen, *-s, -, n. dim.* de la Butterbrot.
Butterbrotpapier, *-(e)s, -e, n.* (hârtie) pergament.
Butterbüchse, **Butterdose**, *-n, f.* untieră.
Buttercreme [-kre:m(ə)] *f. sg.* cremă de unt (pentru tort).
Butter|elf, *-en, -en, m. (reg.)* nătărău, prostănac.
Butter|ersatz, *-es, m. sg.* înlocuitor de unt.
Butterfahrt, *-en, f. (fam.)* călătorie cu vaporul unde se pot face cumpărături scutite de taxe vamale.
Butterfass, *-es, -fässer, n.* **1.** putinei. **2.** butoi de unt.
Butterfertiger, *-s, -, m.* v. Buttermaschine.
Butterfett, *-(e)s, -e, n.* unt(ul ca grăsime).
Butterfrau, *-en, f.* untăreasă.
Buttergebäck, *-(e)s, n. sg.* prăjiturele, fursecuri făcute cu unt.
buttergelb *adj.* galben ca untul.
butter|haltig *adj.* untos, care conține unt.
Butter|handel, *-s, m. sg.* comerț cu unt.

Butter|händler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* untar(-ăreasă), negustor(-easă) de unt.
butterícht *(înv.)*, **butt(e)rig** *adj.* untos, ca untul.
Butterkäse, *-s, m. sg.* sortiment de caşcaval cu un conţinut mare de grăsimi.
Butterkeks, *-es, -e, m. (reg.* şi *n.)* biscuit făcut cu unt.
Butterkrebs, *-es, -e, m. (zool.)* rac de râu după năpârlire *(Astacus fluviatilis)*.
Butterland, *-(e)s, n. sg.* nori pe care marinarii îi iau drept ţărm.
Buttermann, *-(e)s, -männer, m.* untar.
Buttermarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piaţă de unt.
Buttermaschine, *-n, f.* aparat pentru făcut unt, separator de unt.
Buttermilch *f. sg.* lapte bătut degresat (după alegerea untului).
buttern, *butterte, gebuttert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a alege untul, a bate putineiul. **2.** *(reg.)* a ciocăni, a tropăi. **3.** a unge cu unt (o tavă de copt, o formă de budincă). **4.** *(fam.)* a băga bani într-o afacere nerentabilă. **5.** *(reg.)* a lua, a mânca o gustare, un sandvici (adus la pachet). **6.** *(reg.)* (despre bube, răni) a supura. **II.** *intr.* a se preface în unt; **die Milch buttert gut** laptele dă unt gras; *(fig.)* **die Sache buttert nicht** afacerea nu stă bine; *(impers.)* **es buttert** merge strună.
Butternuss, *-nüsse, f. (bot.)* fruct comestibil din America tropicală *(Caryocar brasiliense)*.
Butterpapier, *-s, -e, n.* v. Butterbrotpapier.
Butterpilz, *-es, -e, m. (bot.)* turta-vacii *(Boletus luteus)*.
Butter|rahm, *-(e)s, m. sg.* smântână, caimac.
Butter|ration, *-en, f.* raţie, porţie de unt.
Butter|refraktometer, *-s, -, n.* refractometru pentru unt.
Butter|röhrling, *-s, -e, m.* v. Butterpilz.
Buttersauce [-'zo:sə], *-n, f.* v. Buttersoße.
buttersauer *adj.* de acid butiric; **~es Salz** butirat.
Buttersäure, *-n, f. (chim.)* acid butiric.
Buttersäuregärung, *-en, f.* fermentare cu acid butiric.
Butterschlägel, *-s, -, m.* bătător (de putinei).
Butterschmalz, *-es, -e, n.* unt alimentar pentru prepararea de aluaturi, budinci etc.
Butterschminke, *-n, f.* colorant pentru unt.
Butterschnitte, *-n, f.* v. Butterbrot.
Butterseite, *-n, f.* partea unsă cu unt (a unei felii de pâine, a unui sandvici); *(fig.)* partea bună, roză a lucrului, aspectul pozitiv.
Buttersoße, *-n, f.* sos făcut cu unt.
Butter|stolle, *-n, f.*, **Butter|stollen**, *-s, -, m.*, **Butter|stulle**, *-n, f. (reg.)* pâine cu unt.
Butterteig, *-(e)s, -e, m. (cul.)* aluat franţuzesc.
Buttertonne, *-n, f.* putinei.
Buttertopf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală cu unt.
Butterung *f. sg.* batere, separare a untului.
Buttervogel, *-s, vögel, m. (reg.)* fluture.
Butterweck, *-(e)s, -e*, **Butterwecken**, *-s, -, m.* **1.** franzeluţă, chiflă unsă cu unt. **2.** franzeluţă, chiflă făcută cu unt.
butterweich *adj.* moale ca untul.
Butterwoche *f. sg. (bis.)* săptămâna brânzei.
Buttfisch, *-(e)s, -e, m.* v. Butt.
Buttgeselle, *-n, -n, m. (ind. hârtiei)* muncitor de la cernerea pastei.
buttig *adj. (reg.)* mic, minuscul.
Büttner, *-s, -, m.* dogar, butnar.
Butyrometer, *-s, -, n.* butirometru.
Butz, *-en, -en, m. (reg.)* **1.** sărut. **2.** lovitură. **3.** puşti, pici. **4.** v. Butze **(2)**.
Butze, *-n, -n, m. f.* **1.** secreţie vâscoasă (puroi, mucozităţi nazale etc.). **2.** *(reg.; la fructe)* cocean, cotor. **3.** deşeu metalic. **4.** *(turnătorie)* umflătură, îngroşare.
Butzen, *-s, -, m.* v. Butze.
bützen, *bützte, gebützt (du, er bützt), vb. (h) (reg.)* a săruta, a pupa.
Butzen|eisen, *-s, n. sg. (metal.)* oţel deşeu.
Butzenglas, *-es, -gläser, n.* ochi de geam bombat.
Butzenscheibe, *-n, f.* geam bombat şi îngroşat în mijloc, rotalit.
Butzenwerk, *-(e)s, -e, n. (mine)* formaţie de cuiburi de minereu.
butzig *adj.* drăguţ.
Büvette [-'vɛ-], *-n, f.* **1.** buvetă, bar mic. **2.** bufet (dulap).
Büx, *-en, f. (reg.)*, **Buxe**, *-n, f. (pop.)* nădragi.
Buxbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Buchsbaum.
B-Verkehr, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* comunicaţie prin semnale optice.
B-Verstärker, *-s, -, m. (tel.)* condensator de şuntare, condensator de trecere (pentru punerea la masă a frecvenţei înalte).
b.w. *presc.* de la bitte wenden! verso
BWL [be:ve:'ɛl] *f. sg. presc.* de la Betriebswirtschaftslehre.
Bypass-Leitung ['bae-], *-en, f. (tehn.; auto.)* conductă în derivaţie; conductă de ocolire.
Byzantiner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** bizantin(ă). **2.** *m.* monedă bizantină (de aur).
byzantinisch *adj.* bizantin.
Byzantinismus, *-, m. sg.* **1.** bizantinism. **2.** servilism; falsitate.
bz. *presc.* de la bezahlt achitat.
Bz. *presc.* de la Bezirk.
bzw. *presc.* de la beziehungsweise.

C

C, c [tse:], -, -, *n.* **1.** (litera) C, c. **2.** *(mar.)* **C-Deck** puntea C (uneori punte de vreme rea). **3.** *(muz.)* do; **C-Dur** do major; **c-Moll** do minor; **C-Schlüssel** cheia de do.
C *presc.* de la **1.** Cäsar. **2.** Konsul. **3.** Carboneum. **4.** Coulomb. **5.** Celsius. **6.** Centum (cifră romană) o sută.
c *presc.* de la Cent.
Ca. *presc.* de la **1.** Calcium. **2.** Kalifornien.
ca. *presc.* de la circa.
Cab [kɛb], *-s, -s, n. (inv.)* birjă.
Caban [ka'bã], *-s, -s, m.* **1.** palton scurt bărbătesc. **2.** jachetă trei sferturi de damă.
Cabaret [kaba're:] v. Kabarett.
Cabrio *presc.* de la Cabriolet.
Cabriolet [kabrio'le:] v. Kabriolett.
Cachenez [kaʃ(ə)'ne:], -, - [-ne:s], *n.* fular, şal.
Cachet [ka'ʃe:], *-s, -s, n.* **1.** *(inv.)* sigiliu. **2.** *(elv.)* aspect specific.
Cache-Zwischen|speicher ['kɛʃ-], *-s, -, m. (inform.)* memorie cache, memoria tampon de prindere.
Café [ka'fe:], *-s, -s, n.* cafenea.
Cafeteria, *-s* şi *-rien* [-'ri:ən], *f.* restaurant cu autoservire.
Cafetier [kafe'tie:], *-s, -s, m. (înv.)* cafegiu, proprietar de cafenea.
Caisson [kɛ'sõ:], *-s, -s, m. (hidr.)* cheson (la lucrări cu aer comprimat sub apă).
Caissonkrankheit *f. sg. (med.)* boală de cheson.
Cakes [ke:ks] *pl.* pesmeţi, fursecuri, biscuiţi.
cal *presc.*, de la Kalorie.
Calcium ['kaltsiʊm], *-s, n. sg.* v. Kalzium.
Calf [kalf], *-s, n. sg.* piele de viţel pentru legat cărţi.
Calvinismus [kalvi-], -, *m. sg.* calvinism.
Calvinist, *-en, -en, m.* calvin(ist).
Camembert [kamã'be:ɐ], *-s, -s, m.* (brânză de) Camembert.
Camion [ka'miõ: şi 'kamion], *-s, -s, m. (elv.)* camion.
Camionnage [kamiɔ'na:ʒə] *f. (elv.)* transport de mărfuri.
Camionneur [kamjɔ'nø:ɐ], *-s, -s, m. (elv.)* expeditor; firmă de transportare a mărfurilor.
Camouflage [kamu'fla:ʒə] *f. sg.* camuflaj.
Camp [kɛmp], *-s, -s, n.* **1.** tabără de corturi. **2.** lagăr de prizonieri.
Campanile [kam-], *-s, -s, m.* v. Kampanile.
Campanula [kam-], *-len, f. (bot.)* campanulă (diferite specii din familia *Campanulaceae).*
Campeche|holz [kam'pɛʃ-], *-es, n. sg. (bot.)* lemn de băcan cu care se roşesc ouăle la Paşti *(Haematoxylon campechianum).*
campen ['kɛm-], *campte, gecampt, vb. (h) intr.*, **1.** a sta în cort sau în rulotă, a face camping. **2.** *(mil.)* a bivuaca, a campa.
Camper [kɛm-], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care stă în tabără, care face camping.
campieren [kam-], *campierte, campiert, vb. (h) intr. (austr., elv.)* v. campen **(1).**
Camping ['kɛmpIŋ], *-s, -s, n.* tabără, camping.
Camping|ausrüstung, *-en, f.*, **Campingbedarf**, *-(e)s, m. sg.* echipament de tabără, de camping.
Campingplatz, *-es, -plätze, m.* loc amenajat pentru camping.
Campingzube|hör, *-s, n. sg.* accesorii de tabără, de camping.
Canaille [ka'naljə] şi [ka'najə], *-n, f.* v. Kanaille.
Cancan [kã'kã:], *-s, -s, m.* cancan (dans de cabaret).
canceln ['kɛntsln], *cancelte, gecancelt (ich canc(e)le) vb. (h) tr.* a anula, a revoca; **eine Buchung** ~ a anula o rezervare.
cand. *presc.* de la Kandidat.
Canette|seide [ka'nɛt-], *-n, f. (text.)* fir de mătase, ibrişin.
Cañon ['kanjɔn] şi [kan'jo:n], *-s, -s, m. (geor.)* vale îngustă, canion.
Canossagang [ka-], *-(e)s, -gänge, m. (elevat)* act smerit de supunere, de pocăinţă.
Cantate [kan-], *-n, f.* v. Kantate.
Capa ['ka-], *-s, f.* pelerină roşie a toreadorilor.
Cape [ke:p], *-s, -s, n.* capă, pelerină.
Caprese [ka-], *-n, -n, m.* locuitor al insulei Capri.
Capriccio [ka'prItʃo], *-s, -s, n. (muz.)* capriciu.
Car [ka:ɐ], *-s, -s, m. (elv.) presc.* de la Autocar.
Caramel [ka-], *-s, -s, n. (elv.)* **1.** *sg.* v. Karamell. **2.** v. Karamelle.
Caravan ['ka(:)ravan], [kara'va:n] şi (rar) ['kɛrəvɛn], *-s, -s, m. (auto.)* **1.** automobil brec. **2.** caravană. **3.** ştand de vânzare tip rulotă.
Carboneum [kar-], *-s, n. sg. (înv.; chim.)* carbon.
Carepaket ['kɛə-], *-s, -e, n.* pachet cu ajutoare.
Cargo ['kar-], *-s, -s, m. (transp.)* cargou.
Carioca [ka-], *-s, f.* dans latino-american.
caritativ [ka-] *adj.* de binefacere; **eine ~e Organisation** o organizaţie de binefacere, organizaţie filantropică.
Carmen ['kar-], *-s, Carmina, n. (livr.)* poem.
Carotin [ka-], *-s, n. sg.* v. Karotin.
Cartoon [kaɐ'tu:n], *-s, -s, m.* sau *n.* **1.** caricatură. **2.** poveste de desen animat, bandă desenată.
Cäsar ['tsɛ:zaɐ], *-aren, -aren, m.* împărat, imperator, cezar.
Cäsarenherrschaft *f. sg.*, **Cäsarentum**, *-s, n. sg.*, regim imperial (al cezarilor).
Cäsarenwahn, *-s, m. sg.* cezaromanie, mania de a domina, de a stăpâni lumea.
cäsarisch *adj.* cezarian, imperial.
Case|in [kaze'i:n], *-s, n. sg.* v. Kasein.
cash [kɛʃ] *adv.* cu bani gheaţă, în numerar, cash.
Casino [ka-], *-s, -s, n.* v. Kasino.
Cäsium ['tsɛ:ziʊm], *-s, n. sg. (chim.)* cesiu.
Cäsur [tsɛ'zuɐ], *-en, f. (metr.)* v. Zäsur.
Casus [ka:-], *-s, -s, m.* v. Kasus.
Catchup ['kɛtʃap], *-s, -s, m.* sau *n.* v. Ketchup.
Catering ['keitərIŋ], *-s, n. sg.* aprovizionare cu alimente preparate, catering.
Catgut ['kɛtgat], *-s, n. sg.* v. Katgut.
Causerie [kozə'ri:], *-n* [-'ri:ən], *f.* conversaţie uşoară, cozerie.
Causeur [ko'zø:ɐ], *-s, -e, m.* cozeur, interlocutor spiritual.
Causeuse [ko'zø:zə], *-n, f.* **1.** sofa mică. **2.** cozeuză.
cbm *presc.* de la Kubikmeter.
ccm *presc.* de la Kubikzentimeter.
CD [tse'de: şi *(rar)* si:'di:], *-s, f. (inform.)* CD, compact disc; **eine ~ lesen** a citi un CD.
cdm *presc.* de la Kubikdezimeter.
CD-Platte [tse'de: şi *(rar)* si:'di:-], *-n, f. (inform.)* compact disc.
CD-ROM-Laufwerk, *-(e)s, -e, n. (inform.)* unitate de CD-ROM.
CD-Treiber, *-s, -, m. (inform.)* driver de CD, emulator de CD.
CDU [tse:de:'u:] *presc.* de la Christlich-Demokratische Union Uniunea Creştin-Democrată.
C-Dur ['tse:-], -, *n. sg. (muz.)* do major.
Cedent [tse-], *-en, -en, m. (com., jur.)* cedent.
Cedertanne ['tse:-], *-n, f.* v. Zedertanne.
Cedille [se'di:j(ə)], *-n, f.* sedilă.
Celesta [tse-], *-s* (sau *-sten), f. (muz.)* celestă.
Cellist [tʃɛ'lIst], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* violoncelist(ă).
Cello ['tʃɛlo], *-s, -s* (şi *Celli), n.* violoncel, celo.
Cellophan [tsɛlo'fa:n], *-s, n. sg.*, **Cellophane** *f. sg.* v. Zellophan.
Cello|spieler ['tʃɛlo-], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* violoncelist(ă).
Celluloid [tsɛlulo'i:t], *-s, n. sg.* v. Zelluloid.
Cellulose, *-n, f.* v. Zellulose.
Celsius ['tsɛl-], -, *m. sg.* celsius (grad).
Cembalist [tʃɛm-], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (muz.)* persoană care cântă la clavecin, clavecinist(ă).
Cembalo, *-s, -s* (sau *-li), n.* clavecin.
Cent [sɛnt şi tsent], *-s, -s, m.* cent (monedă).
Centaurea [tsɛn-] *f. sg. (bot.)* albăstrea *(Centaurea cyanus).*
Centime [sã'ti:m], *-s* [-'ti:ms], *-s* [-'ti:m], *m.* centimă.

Cento [ts-], *-s, -tonen, m.* **1.** poezie compusă din versuri luate de la diferiți poeți. **2.** vers izolat dintr-o poezie pierdută.
Cercle ['sɛrkl], *-s, -s, m.* **1.** cerc, societate; ~ **halten** a organiza o reuniune, a reuni un cerc. **2.** *(austr.)* primele rânduri la teatru și în sala de concert.
Cerium ['tse:-], *-s, n. sg. (chim.)* ceriu.
Certepartie [sɛrtpar'ti:], *-n* [-'ti:ən], *f.* contract între un proprietar de corabie și un exportator de mărfuri.
Ces [tsɛs], *-, -, n. (muz.)* do-bemol.
Ces-Dur, *-, n. sg. (muz.)* do bemol major.
ces-Moll, *-, n. sg. (muz.)* do bemol minor.
cg *presc.* de la Zentigramm.
CGS-Maßsystem, *-s, -e, n. (fiz.)* sistem CGS.
Cetaceen [tseta'tse:ən] *pl. (zool.)* cetacee.
Ceterach ['tse:-], *-s, m. sg. (bot.)* ferigă *(Ceterach officinarum)*.
Chagrin [ʃa'grɛ̃:], *-s, -s, n.* **1.** piele de șagrin. **2.** supărare, întristare.
chagrin|artig *adj.* ca pielea de șagrin.
chagrinieren, *chagrinierte, chagriniert, vb. (h) tr.* a șagrina; a imprima modele în piele.
Chagriniermaschine, *-n, f. (ind. pielii)* mașină de șagrinat.
Chagrinleder, *-s, -, n.* piele de șagrin.
Chaine ['ʃɛ:n(ə)], *-n, f.* **1.** *(text.)* urzeală. **2.** *(la dansuri în cerc)* lanț; **die ~ machen** a se înșira.
Chaise ['ʃɛ:zə], *-n, f.* **1.** scaun (cu brațe), fotoliu. **2.** trăsură, caleașcă. **3.** targă.
Chaiselongue [ʃɛzə'lɔŋ] și [-'lõ:k], *-n* (și *-s), f.* șezlong.
Chaldäer [kal'dɛ:ɐ], *-s, -, m. (ist.)* caldeu.
chaldäisch *adj.* caldean.
Chalet [ʃa'lɛ:] și [ʃa'le:], *-s, -s, n.* **1.** căsuță elvețiană. **2.** vilă, foișor, castel.
Chalkograph [çal-], *-en, -en, m.* calcograf.
Chalkographie, *-n* [-fi:ən], *f.* calcografie.
chalkographisch *adj.* calcografic.
Chalkotipie, *-n* [-'pi:ən], *f.* calcotipie.
Chalzedon [kal-], *-s, -e, m. (mineral.)* calcedonie.
Chalzit [çal-], *-(e)s, -e, m.* calcit.
Chamäleon [ka-], *-s, -s, n.* **1.** *(zool.)* cameleon *(Chameleon vulgaris)*. **2.** *(fig.)* om cu două fețe, fățarnic.
chamäleon|artig *adj.* cameleonic.
chamäleontisch *adj.* cameleonic; *(fig.)* schimbător, nestatornic.
Chambregarnist ['ʃãbr(ə)-], *-en, -en, m.* locatar, chiriaș al unei camere mobilate.
chamois [ʃa'moa] *adj.* culoarea părului de cămilă, brun-galben, culoarea argilei, șamoa.
Chamois, *-, n. sg.*, **Chamoisleder**, *-s, n. sg. (ind. pielii)* piele de căprioară, piele șamoa.
Chamotte [ʃa'mɔt(ə)], *n. f.* argilă refractară, șamotă.
Champagner [ʃam'panjɐ], *-s, -, m.* șampanie.
Champagnerfabrik, *-en, f.* fabrică de șampanie.
Champagnerglas, *-es, -gläser, n.* pahar de șampanie.
Champagnerwein, *-(e)s, -e, m.* v. Champagner.
Champignon ['ʃampinjɔŋ], *-s, -s, m. (bot.)* ciupercă de gunoi *(Psalliota campestris)*.
Champion ['tʃæmpiən] și **Champion** [ʃãpi'õ:], *-s, -s, m.* campion.
Championat [ʃampio'na:], *-(e)s,* [-t(ə)s], *-e* [-tə] *n.* campionat.
Chance ['ʃãs(ə) și 'ʃaŋsə], *-n, f.* șansă, noroc, probabilitate.
Chancengleich|heit *f. sg.* egalitate a șanselor.
chancenlos *adj.* fără șanse.
changeant [ʃã'ʒã:] *adj. (despre țesături)* șanjant, în ape.
Changeant, *-s, -s, m.* **1.** *(text.)* stofă șanjantă, în ape. **2.** piatră prețioasă șanjantă.
changieren [ʃã'ʒi:-], *changierte, changiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(livr., înv.)* a schimba. **2.** *(despre cai)* a schimba pasul; **das Pferd changiert** calul își schimbă pasul. **II.** *intr. (despre țesături)* a sclipi, a luci, a bate în două culori.
Chanson [ʃã'sõ:], *-s, -s, n.* cântec.
Chansonnette și **Chansonette** [ʃãso'nɛtə], *-n, f.* **1.** șansonetă. **2.** cântăreață de șansonete.
Chansonettesängerin, *-nen, f.* v. Chansonette **(2).**
Chantage [ʃã'ta:ʒə], *-n, f.* șantaj.
Chaos ['ka:ɔs], *-, n. sg.* haos.
chaotisch [ka'o:-] *adj.* haotic.
Chaperon [ʃapə'rõ:], *-s, -s, m.* **1.** șapcă (în evul mediu). **2.** *(înv.)* însoțitoare mai în vârstă a unei tinere (la bal).
chaperonieren, *chaperonierte, chaperoniert, vb. (h) tr. (înv.)* **1.** a însoți o fată tânără în societate, a șaperona. **2.** *(fig.; înv.)* a păzi, a apăra, a ocroti.
chaptalisieren [ʃap-], *chaptalisierte, chaptalisiert, vb. (h) tr.* a dezacri (vinul).
Charaban [ʃara'bã:], *-s, -s, m.* brec.
Charade [ʃa'ra:də], *-n, f.* v. Scharade.
Charakter [ka'raktɐ], *-s, -tere, m.* **1.** caracter, fire; **ein Mann von ~** un om de caracter; *(fig.)* **ein starker ~** o personalitate puternică. **2.** semn grafic prescurtat, (tip de) literă. **3.** grad, rang; **Dozent mit Titel und ~ eines Professors** conferențiar cu rang de profesor. **4.** caracter, formă; fizionomie, aspect; **die Besprechung trug vertraulichen ~** convorbirea avea un caracter confidențial; **rechtlicher ~** caracter juridic.
charakter|ähnlich *adj.* cu caracter asemănător.
Charakter|ähnlichkeit, *-en, f.* asemănare de caracter.
Charakter|anlage, *-n, f. (psih.)* însușire, predispoziție.
Charakter|athlet, *-en, -en, m. (fam.)* om rigid, inflexibil.
Charakterbild, *-(e)s, -er, n. (arte plastice; lit.)* portret, pictură de caracter.
Charakterbildung *f. sg.* formare a caracterului.
Charakter|dar|steller, *-s, -, m.* actor care interpretează roluri de caracter.
Charakter|eigenschaft, *-en, f.* trăsătură de caracter.
Charakterfehler, *-s, -, m.* defect de caracter.
charakterfest *adj.* statornic, hotărât; de caracter.
Charakterfestigkeit *f. sg.* tărie de caracter, statornicie, fermitate de caracter.
charakterisieren, *charakterisierte, charakterisiert, vb. (h) tr.* a caracteriza.
Charakterisierung, *-en, f.* caracterizare.
Charakteristik, *-en, f.* caracteristică.
Charakteristikum, *-s, -ka, n.* caracteristică; însușire tipică.
charakteristisch *adj.* caracteristic; **ein ~es Merkmal** însușire caracteristică, un semn de recunoaștere; **das war ~ für ihn** asta îl caracteriza.
charakteristischerweise *adv.* în mod caracteristic.
Charakterkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (arte)* cap de studiu, de expresie.
Charakterkunde *f. sg.* v. Charakterologie.
charakterlich *adj.* de caracter.
charakterlos *adj.* **1.** lipsit de caracter. **2.** *(arte)* inexpresiv.
Charakterlosigkeit *f. sg.* **1.** lipsă de caracter; **er hat eine ~ begangen** a săvârșit o mârșăvie. **2.** *(arte)* lipsă de expresie.
Charaktermaske, *-n, f. (teatru)* mască a unui actor care joacă un anumit personaj.
Charakterologie *f. sg.* caracterologie.
charakterologisch *adj.* caracterologic.
Charakterpuppe, *-n, f.* păpușă cu trăsături vii, expresive.
Charakter|rolle *-n, f. (teatru)* rol de caracter.
Charakter|roman, *-s, -e, m.* roman psihologic.
Charakterschilderung, *-en, f.* caracterizare.
Charakterschwäche, *-n, f.* slăbiciune de caracter.
Charakter|spieler, *-s, -,* v. Charakterdarsteller.
Charakter|stärke *f. sg.* tărie de caracter.
Charakter|stück, *-(e)s, -e, n. (teatru)* piesă de caracter.
charaktervoll *adj.* de caracter.
Charakterzug, *-(e)s, -züge, m.* trăsătură de caracter.
Charge ['ʃarʒə], *-n, f.* **1.** povară, încărcătură, sarcină, greutate. **2.** funcție; rang, grad. **3.** *(teatru)* (mic) rol de caracter. **4.** *(tehn.)* șarjă (la furnal). **5.** *(mil.)* șarjă, atac de cavalerie, iureș, asalt. **6.** *(mil.)* gradat; **die ~n und die Mannschaften** ofițerii și trupa. 7. deținător al unei demnități (într-o asociație studențească). **8.** salvă.
Chargenbekleider, *-s, -, m.* v. Charge **(6).**
Chargenpferd, *-(e)s, -e, n, (mil.)* cal de serviciu, de schimb.
chargieren [ʃar'ʒi:rən], *chargierte, chargiert, vb. (h) tr.* **1.** a încărca (arma, furnalul). **2.** a însărcina, a da o misiune. **3.** *(mil.)* a șarja, a ataca impetuos. **4.** a exagera.
Chargierkran, *-(e)s, -e (și -kräne), m.* macara de încărcare.
Chargierte, *-n, -n (ein Chargierter), m.* **1.** *(mil.)* gradat. **2.** student care ocupă o funcție într-o asociație studențească.
Chargierung, *-en, f. (tehn.)* încărcare, șarjare.
Charisma ['ça:rIsma] și [ça'rIsma], *-s, -men* și *-mata n.* **1.** *(teol.)* har. **2.** fire amabilă, cuceritoare, charismă.
Charivari [ʃari'va:ri] *-s, -s, m.* (și *n.)* **1.** confuzie, haos, zăpăceală, harababură, neorânduială. **2.** larmă asurzitoare, tămbălău. **3.** breloc (la ceas).
Charlatan [ʃar-], *-s, -e, m.* v. Scharlatan.
Charlatanerie, *-n* [-'ri:ən], *f.* v. Scharlatanerie.
charmant [ʃar'mant] *adj.* șarmant, fermecător, încântător; **ein ~er Herr** un domn amabil; **~ lächeln** a zâmbi cuceritor.
Charme [ʃarm], *-s, m. sg.* șarm, farmec, grație; **~ haben** a fi fermecător; **ein unwiderstehlicher ~** un farmec irezistibil.
Chart [tʃart], *-s, -s, m.* sau *n.* **1.** *(ec.)* diagramă, grafic. **2.** *pl. (muz.)* listă de piese de succes.
Charta ['kar-], *-tae* și *-s, f.* **1.** cartă, document, diplomă, act. **2.** cartă, constituție, lege fundamentală.
Chart|analyse ['tʃart-], *-n, f. (ec.)* tehnică de analiză grafică.
Charte ['ʃartə], *-n, f.* v. Charta **(2).**
Chartepartie ['ʃartparti:], *-n* [-'ti:ən], *f.* v. Certepartie.
Charter ['tʃar-], *-s, -s, m.* **1.** salvconduct, bilet de liberă trecere. **2.** *(mar., av.)* contract de închiriere, charter.
Charterer, *-s, -, m.* persoană care afretează, care închiriază un vas, un avion.
Charterflug, *-(e)s, -flüge, m.* zbor cu un avion charter, închiriat special.
Charterflugzeng, *-(e)s, -e, n.*, **Chartermaschine** *-n, f. (av.)* charter, avion închiriat în anumit scop (turistic, particular etc.).
chartern ['tʃartərn], *charterte, gechartert, vb. (h) tr. (mar.)* a navlosi, a închiria corăbii pentru transport (de mărfuri); *(av.)* a închiria un avion.
Charterung, *-en, f.* contract de închiriere a unui vas, a unui avion.
Charterverkehr, *-(e)s, m. sg.* trafic charter.
Chartervertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de afretare.
Chartismus [tʃar-], *-, m. sg. (ist.)* cartism.
Chartist *-en, -en, m. (ist.)* cartist.
Chartistenbewegung *f. sg. (ist.)* mișcare cartistă.
Chartreuse [ʃar'trø:zə], *-n, f.* **1.** mănăstire chartreză. **2.** chartreuse (lichior). **3.** budincă din zarzavaturi și carne.
Chassepotgewehr (ʃas(ə)'po:-], *-s, -e, n.* Chassepot (pușcă franceză).
chassieren [ʃa'si:-], *chassierte, chassiert, vb. (h) intr.* v. schassieren.
Chassis [ʃa'si:], *-, -, m.* șasiu (la automobil).
Chat [tʃæt], *-s, -s, m. (inform.)* chat, conversație în linie, prin internet.
chatten ['tʃætn], *chattete, gechattet (du chattest, er chattet), vb. (h) intr.* a duce conversații prin internet, a face chat.
Chatter ['tʃætɐ], *-s, -, m.* persoană care face chat.
Chaudeau [ʃo'do:], *-s, -s, m.* șodou.

Chauffeur [ʃo'fø:ɐ], *-s, -e, m.* şofer.
chauffieren, *chauffierte, chauffiert, vb. (h) intr.* şi *tr.* a conduce (automobilul), a şofa.
Chaussee [ʃo'se:], *-n, f.* şosea.
Chaussee|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător rutier.
Chausseebau, *-(e)s, m. sg.* construire de şosele.
Chausseefloh, *-(e)s, -flöhe, m. (glumeţ)* motocicletă.
Chausseegeld, *-(e)s, -er, n.* taxă de trecere.
Chauseegeld|ein|nehmer, *-s, -, m.* perceptor al taxei de trecere.
Chausseegabel, *-n, f.* ramificaţie de şosea, bifurcaţie.
Chausseegraben, *-s, -gräben, m.* şanţ al şoselei.
Chaussee|haus, *-es, -häuser, n.* birou de percepere a taxei de trecere.
Chausseewanze, *-n, f.* v. Chausseefloh.
Chausseewärter, *-s, -, m.* cantonier,
chaussieren [ʃo'si:rən], *chaussierte, chaussiert, vb. (h) tr. (înv.)* **1.** a pietrui, a acoperi o şosea (cu prundiş, pietriş), a şosa; **einen Weg** ~ a pietrui un drum. **2.** a încălţa.
Chaussierung *f. sg.* pietruire, acoperire a unei şosele (cu pietriş).
Chauvinismus [ʃovi-], -, *m. sg.* şovinism.
Chauvinist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* şovin(ă).
chauvinistisch *adj.* şovin.
Check[1] [ʃɛk], *-s, -s, m. (elv.)* cec.
Check[2] [tʃɛk], *-s, -s, m.* **1.** *(sport)* împiedicare. **2.** *(tehn.)* control, verificare.
checken ['tʃɛkən], *checkte, gecheckt, vb. (h) tr.* **1.** *(sport)* a împiedica. **2.** *(tehn.)* a controla, a verifica. **3.** *(fam.)* a înţelege.
Chef [ʃɛf], *-s, -s, m.* **1.** şef, conducător; superior; *(mil.)* **der ~ des Generalstab(e)s** şeful Marelui Stat Major. **2.** antreprenor.
Chef|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic-şef.
Chef|aufseher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* inspector(-oare) general(ă).
Chefdirigent, *-en, -en, m. (muz.)* şef de orchestră, capelmaistru.
Chef-d'oeuvre [ʃɛ'dœ:vr(ə)], *-s, -s, n.* capodoperă.
Chef|ingenieur ['ʃɛfinʒenjø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer-şef.
Chefkorrespondent, *-en, -en, m.* reporter-şef.
Chefpilot, *-en, -en, m. (av.)* prim-pilot, pilot-şef.
Chefredakteur [-tø:ɐ], *-s, -e, m.* redactor-şef.
Chef|stellvertreter, *-s, -, m.* prim locţiitor.
Chefvisite [-vi-], *-n, f.* vizita medicului şef (în spital).
Chemie [çe'mi:] *f. sg.* **1.** chimie; **anorganische, organische, analytische ~** chimie anorganică, organică, analitică; *(fig.)* **die ~ stimmt** relaţia merge bine (între persoane). **2.** *(fam.)* chimicale; **das schmeckt nach ~** are gust de chimicale.
Chemie|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-toare) în industria chimică.
Chemie|arbeitergewerkschaft, *-en, f.* sindicat al muncitorilor chimişti.
Chemie|arbeiterverband, *-(e)s, -bände, m.* uniune a muncitorilor chimişti.
Chemiebetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere chimică.
Chemiefaser, *-n, f.* fibră sintetică.
Chemie|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie chimică.
Chemie|ingenieur [-Inʒenjø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer chimist.
Chemiemüll, *-s, m. sg.* deşeuri chimice.
Chemiewerk, *-(e)s, -e, n.* uzină chimică, fabrică de produse chimice.
Chemiewerker, *-s, -, m. (fam.)* v. Chemiearbeiter.
Chemigraph, *-en, -en, m.* zincograf.
Chemigraphie *f. sg.* zincografie.
Chemik ['çe:-] *f. sg.* componentă chimică a apei de fluvii, lacuri şi mare.
Chemikalien [çemi'ka:liən] *pl.* chimicale, substanţe chimice.
Chemikant, *-en, -en, m.* laborant.
Chemiker ['çe:-], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* chimist(ă).
chemisch *adj.* chimic; **~e Fabrik** fabrică de produse chimice; **~er Prozess** proces chimic; **~e Untersuchung** analiză chimică; **~e Verbindung** combinaţie chimică; **~ rein** chimic pur.
Chemisett [ʃəmi'zɛt], *-(e)s, -s* (şi *-e*), *n.*, **Chemisette**, *-n., f.* **1.** piept de cămaşă bărbătească scrobit (pentru frac şi smoching). **2.** platcă, garnitură de culoare deschisă la bustul rochiilor de damă.
Chemismus [çe-], *m. sg.* chimism.
Chemist, *-en, -en. m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.)* **1.** chimist(ă). **2.** *(austr.)* farmacist(ă).
Chemokeule ['çe:mo-], *-n, f.* **1.** recipient pentru spray paralizant. **2.** *(fam.)* chimioterapie dură.
Chemotechnik [çemo-] *f. sg.* tehnologie chimică.
Chemotechniker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* tehnician(ă) chimist(ă).
Chemotherapeutikum, *-s, -therapeutika, n.* preparat chimioterapeutic.
chemotherapeutisch *adj.* chimioterapeutic.
Chemotherapie *f. sg.* chimioterapie.
Chenille [ʃə'nIljə], *-n, f.* **1.** *(text.)* jenilie. **2.** *(tehn.)* şenilă.
Cheque [ʃɛk], *-s, -s, m. (elv.)* v. Scheck[1].
Cherub ['çe:rUp sau 'ke:-], *-s, -im* (sau *-inen*) *m.* heruvim.
Cherubingesang, *-(e)s, -sänge, m.* imn, cântare de heruvim.
cherubinisch *adj.* serafic, de heruvim.
Cherubsge|stalt, *-en, f.* chip, întruchipare de heruvim.
Cherusker [çe-], *-s, -, m. (ist.)* cherusc.
chevaleresk [ʃəva-] *adj.* cavaleresc, gentil, curtenitor.
Cheviot ['ʃɛviɔt], *-s, -s, m. (text.)* şeviot.
Chevreau [ʃə'vro:], *-s, n. sg.*, **Chevreauleder**, *-s, n. sg.* şevro, piele de căprioară.
Chi|asmus [çi-], -, *m. sg.* chiasm.
chic [ʃIk] *adj.* v. schick.
Chicorée ['ʃIkore:] şi [ʃiko're], *-s, m. sg.* (şi *f. sg.*) andivă.
Chiffon [ʃi'fɔ̃:], *-s, -s, m.* **1.** şifon; madipolon. **2.** petic, zdreanţă, cârpă.
Chiffonnier [ʃifo'nje:], *-s, -s, m. (înv.)* secretar, birouaş.
Chiffoniere [ʃifo'njɛ:rə], *-n, f.* **1.** măsuţă de cusut; comodă, scrin pentru trusa de cusut. **2.** *(elv.)* şifonier, dulap.
Chiffre ['ʃIfr(ə)], *-n, f.* **1.** cifră. **2.** cifru; scrisoare cifrată, criptografie. **3.** parolă. **4.** monogramă.
Chiffre|adresse, *-n, f.* telegramă, depeşă cifrată, adresă telegrafică.
Chiffre|anzeige, *-n, f.* anunţ cu cifru.
Chiffreschlüssel, *-s, -, m.* cheie de cifru.
Chiffreschrift, *-en, f.* scriere cifrată, criptică.
Chiffreur [ʃi'frø:ɐ], *-s, -e, m.* persoană care cifrează sau descifrează bine.
chiffrieren [ʃi'fri:rən], *chiffrierte, chiffriert, vb. (h) tr.* a cifra, a transmite (o comunicare) prin cifru.
Chiffrierkunst *f. sg.* criptografie, arta scrierii cu cifru.
Chiffriermaschine, *-n, f.* maşină de cifrat şi descifrat.
Chiffrierschrift *f. sg.* scriere cifrată.
Chiffrierverfahren, *-s, -, n.* metodă, procedeu de cifrare.
Chignon [ʃi'njɔ̃:], *-s, -s, m.* **1.** rulou pentru coc. **2.** coc, conci, şinion.
Chilene [tʃi- şi çi-], *-n, -n, m.* chilian, locuitor din Chile.
Chilenin, *-nen, f.* chiliană, locuitoare din Chile.
chilenisch *adj.* chilian.
Chile|salpeter ['çi:-], *-s, m. sg. (chim.)* salpetru de Chile.
Chili ['tʃi:li], *-s, m. sg.* **1.** ardei iute mexican *(Capsicum annuum)*. **2.** sos picant cu ardei iute.
Chimäre [çi-], *-n, f.* (şi *fig.*) himeră.
China|apfel ['çi:-],*-s, -äpfel, m.* portocală *(Citrus sinensis)*.
Chinabaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Chinarindenbaum.
Chinabohne, *-n, f.* v. Sojabohne.
China|essenz, *-en, f.* esenţă de chinchină.
Chinagras, *-es, n. sg. (bot.)* ramie, plantă textilă *(Boehmeria nivea)*.
Chinarinde, *-n, f.* scoarţă de chinchină *(Cortex Chinae)*.
Chinarindenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* arbore de chinchină *(Cinchona calisaya)*.
chinarot *adj.* roşu de chinchină.
China|säure, *-n, f.* acid chinic.
China|silber, *-s, n. sg.* argint de China, aliaj argintat (din cupru, nichel şi zinc).
China|stoff, *-(e)s, -e, m.* **1.** chinină. **2.** chinchină.
Chinawein, *-(e)s, -e, m. (med.)* vin de China.
Chinawurzel, *-n, f. (bot.)* china braziliană, rădăcina de *Discaria febrifuga*.
Chinchilla[1] [tʃIn'tʃIlja], *-s, f. (zool.)* şinşilă *(Chinchilla breviculata)*.
Chinchilla[2], *-s, -s, n.* **1.** iepure de casă cu blană cenuşie. **2.** blană de şinşilă. **3.** haină din blană de şinşilă.
Chinese [çi-], *-n, -n, m.* **1.** chinez. **2.** tipar de probă pe hârtie chinezească.
Chinesenviertel, *-s, -, n.* cartier chinezesc (în oraşe din afara R. P. Chineze).
Chinesin, *-nen. f.* chinezoaică.
chinesisch *adj.* chinez(esc); **die große ~e Mauer** marele zid chinezesc; *(fig.)* **~e Mauer** zid chinezesc, zid de apărare, izolare.
Chinin [çi'ni:n], *-s, n. sg. (med.)* chinină.
Chintz [tʃInts], *-es, -e, m. (text.)* creton, ţesătură de bumbac imprimată.
Chip [tʃIp], *-s, -s, m.* cip.
Chipkarte, *-n, f. (inform.)* placă de cip.
Chiragra ['çi:-], *-s, n. sg.* gută la mâini.
Chirologie [çi-] *f. sg.* v. Chiromantie.
Chiromant, *-en, -en, m.* chiromant.
Chiromantie [-'ti:] *f. sg.* chiromanţie.
Chirurg [çi'rUrk], *-en, -en, m.* chirurg.
Chirurgie *f. sg.* chirurgie.
chirurgisch *adj.* chirurgic, chirurgical; **~er Eingriff** intervenţie chirurgicală.
Chitin [çi-], *-s, n. sg. (entom.)* chitină.
Chitinpanzer, *-s, -, m. (entom.)* carapace chitinoasă.
Chlor [klo:ɐ], *-s, n. sg. (chim.)* clor.
Chloral, *-s, n. sg. (chim.)* cloral.
Chloralhydrat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* hidrat de cloral.
Chlor|aluminium, *-s, n. sg. (chim.)* clorură de aluminiu.
Chlorat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* clorat.
Chlorblei, *-(e)s, -e, n. (chim.)* clorură de plumb.
Chlorderivat [-'va:t], *-(e)s, -e, n. (chim.)* derivat clorat.
Chlor|eisen, *-s, n. sg. (chim.)* clorură de fier.
chloren ['klo:rən], *chlorte, gechlort, vb. (h) tr.* a clora.
chlorfrei *adj. (chim.)* **1.** fără clor. **2.** neclorat, netratat cu clor.
Chlorgas, *-es, -e, n. (chim.)* clor gazos.
chlor|haltig *adj.* cu clor, conţinând clor.
Chlor|hydrat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* clorhidrat.
Chlorid, *-(e)s, -e, n. (chim.)* clorură.
chlorieren [klo'ri:rən], *chlorierte, chloriert, vb. (h) tr.* v. chloren.
chlorig *adj. (chim.)* cloros.
Chlorit, *-(e)s, -e.* **1.** *m. (mineral.)* clorit. **2.** *n. (chim.)* clorit.
Chlorkali(um), *-s, n. sg. (chim.)* clorură de potasiu.
Chlorkalk, *-(e)s, m. sg. (chim.)* clorură de var.
Chlorkautschuk, *-s, m. sg. (chim.)* clor cauciuc.
Chlorkupfer, *-s, n. sg. (chim.)* clorură de cupru.
Chlormesser, *-s, -, m. (chim.)* clorometru.

Chlormessung, *-en, f. (chim.)* clorometrie.
Chlornatrium, *-s, n. sg. (chim.)* clorură de sodiu.
Chloroform, *-s, n. sg. (chim.)* cloroform.
chloroformieren, *chloroformierte, chloroformiert, vb. (h) tr.* a cloroformiza.
Chlorophyll [kloro'fYl], *-s, n. sg. (bot.)* clorofilă.
Chlorophyllkorn, *-(e)s, -körner, n. (bot.)* grăunte de clorofilă.
Chloroplast, *-en, -en, m. (bot.)* cloroplast, purtător al clorofilei.
Chlorose, *-n, f.* **1.** *(bot.)* cloroză. **2.** *(med.)* anemie.
chlorsauer *adj. (chim.)* care conține acid de clor; **~e Verbindung** clorat; **~es Kali** clorat de potasiu.
Chlorsäure, *-n, f. (chim.)* acid cloric.
Chlorschwefel, *-s, m. sg. (chim.)* clorură de sulf.
Chlorsilber, *-s, n. sg. (chim.)* clorură de argint.
Chlor|überträger, *-s, -, m. (chim.)* purtător de clor.
Chlorung, *-en, f. (chim.)* clorizare.
Chlorür, *-s, n. sg. (chim.)* clorură.
Chlorverbindung, *-en, f. (chim.)* compus al clorului.
Chlorwasser|stoff, *-(e)s, m. sg.*, **Chlorwasser|stoffgas**, *-es, -e, n.*, **Chlorwasser|stoffsäure** *f. sg. (chim.)* acid clorhidric.
Chlorzink, *-s, n. sg. (chim.)* clorură de zinc.
Choc [ʃɔk], *-s, -s, m.* șoc; lovitură; atac.
chokant [ʃɔ-] *adj.* șocant; supărător.
chokieren, *chokierte, chokiert, vb. (h) tr.* a șoca; a leza; a scandaliza.
Cholera ['ko:-] *f. sg.* holeră; ~ **der Kinder** enterită holeriformă; **leichte** ~ holerină.
cholera|ähnlich, cholera|artig *adj.* holeriform, asemănător holerei.
Cholera|anfall, *-(e)s, -fälle, m.* atac de holeră.
Cholera|bazillus, *-, -zillen, m.* bacil de holeră.
Cholera|epidemie, *-n* [-mi:ən] *f.* epidemie de holeră.
Choleragift, *-(e)s, -e, n.* toxină holerică.
cholerakrank *adj.* bolnav de holeră, holeric.
Choleratropfen *pl.* picături antiholerice.
Choleriker [ko-], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* coleric(ă), persoană colerică, violentă.
Cholerine *f. sg.* holerină.
cholerisch *adj.* coleric, iute la mânie.
Cholesterin [çolɛstɛ'ri:n] și [ko-], *-s, n. sg.* colesterină.
Cholesterin|spiegel, *-s, -, m.* nivel al colesterinei (în sânge).
Chor[1] [ko:ɐ], *-(e)s, Chöre, m.* **1.** *(muz.)* cor, grup de cântăreți; **im ~ singen** a cânta în cor. **2.** cor, compoziție vocală (pentru mai multe voci); **einen vierstimmigen ~ singen** a cânta un cor pe patru voci. **3.** *(teatr.)* cor antic; **mit dem ~ einfallen** a ține isonul, a repeta în cor.
Chor[2], *-(e)s, -e* (și *Chöre)* **1.** *m.* (și *n.) (arhit.)* cor, strană. **2.** balcon, galerie a corului (într-o biserică). **3.** *n. (reg., peior.)* companie, șleahtă, gașcă; **ein liederliches** ~ o gașcă desfrânată.
Choral [ko'ra:l], *-s, -räle, m.* coral.
choral|ähnlich, choral|artig *adj.* asemănător unui coral.
Choralbuch, *-(e)s, -bücher, n.* antifonar.
Choralist, *-en, -en, m.* prim corist al unui cor bisericesc.
Choralpartita, *-titen, f. (muz.)* partită corală.
Chor|altar, *-s, -täre, m.* altar principal.
Choralvor|spiel, *-(e)s, -e, n.* preludiu coral.
Chor|amt ['ko:ɐ-], *-(e)s, -ämter, n. (bis. cat.)* slujbă bisericească celebrată la altarul principal.
chor|artig în formă de cor.
Chorbischof, *-s, -schöfe, m.* locțiitor de episcop.
Choreograph [koreo-], *-en, -en, m.* core(o)graf.
Choreographie, *-n, f.* core(o)grafie.
choreographisch *adj.* core(o)grafic.
Chorführer, *-s, -, m.* **1.** dirijor de cor. **2.** *(fig.)* conducător; șef; corifeu.
Chorgang, *-(e)s, -gänge, m. (arhit.)* deambulatoriu.
Chorge|hilfe, *-n, -n, m.* paracliser.
Chorgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** retribuție a cântăreților. **2.** *(bis.)* bani (dați preotului) pentru liturghie.
Chorgesang, *-(e)s, -sänge, m.* coral, cor.
Chorgesangbuch, *-(e)s, -bücher, n. (bis.)* antifonar.
Chorge|stühl, *-(e)s, -e, n. (bis. cat.* și *ev.)* strana preoților.
Chorgitter, *-s, -, n.* grilaj în fața corului.
Chor|haube, *-n, f.* partea din spate a bisericii.
Chor|hemd, *-(e)s, -en, n. (bis.)* stihar.
Chor|herr, *-n, -en, m. (bis.)* canonic.
choriambisch [ko-] *adj.* coriambic.
Choriambus, *-, -ben, m. (metr.)* coriamb, picior de vers compus dintr-un troheu și un iamb.
chorisch *adj.* în cor.
Chorist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* corist(ă).
Choristenrolle, *-n, f. (teatru)* rol de corist.
Chorknabe, *-n, -n, m.* băiat care cântă în corul bisericesc.
Chorkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert de cor.
Chörlein ['kø:ɐ-], *-s, -, n.* **1.** *(muz.)* cor mic. **2.** balconaș, foișor.
Chorleiter, *-s, -, m.* dirijorul corului.
Chormantel, *-s, -mäntel, m. (bis.)* sfită.
Chornonne, *-n, f.* călugăriță coristă.
Chorpult, *-(e)s, -e, n.* strană.
Chorprobe, *-n, f.* repetiție la cor.
Chor|regent [-regɛnt], *-en, -en, m. (bis.)* conducător al corului (într-o biserică catolică).
Chor|rock, *-(e)s, -röcke, m. (bis. cat.)* haină liturgică a preotului.
Chorsänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* corist(ă), cântăreț(-eață) în cor.
Chorsatz, *-es, -sätze, m.* scriitură corală.
Chorschranke, *-n, f. (bis. cat.)* balustradă în fața altarului principal.
Chorschüler, *-s, -, m.* băiat, elev corist.
Chorschwester, *-n, f.* coristă.
Chor|stimme, *-n, f.* voce de cor.
Chor|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* v. Chorgestühl.
Chor|übungen *pl.* exerciții de cor, de ansamblu.
Chorus, *-, Chöre, m.* cor.
chorweise *adv.* în cor.
Chorwerk, *-(e)s, -e, n.* lucrare corală.
Chose ['ʃo:zə], *-n, f.* **1.** obiect, lucru; treabă. **2.** *(iron.)* lucru neplăcut.
Chrestomathie [çrɛstoma'ti:] și [kr-], *-n, f.* crestomație, antologie.
Chrie [çri:ə], *-n* ['çri:ən], *f. (înv.)* schemă de redactare; redactare, compunere.
Chrisam ['çri:zam], *-s, m. sg. (bis.)* mir.
Chrisambüchse, *-n, f.* vas pentru păstrarea mirului.
Chrisma [çrIs-], *-s, n. sg.* v. Chrisam.
Christ [krIst], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** creștin(ă); **ein gläubiger** ~ un creștin convins, credincios; *(fig.)* **er ist und bleibt ein wunderlicher** (sau **toller**) ~ este un om ciudat și așa rămâne cât va trăi. **2.** *m. (reg.; în expr.)* **der heilige ~ a)** Crăciun; **b)** cadou de Crăciun.
Christ|abend, *-s, -e, m.* ajunul Crăciunului.
Christ|auge, *-s, -n, n. (bot.)* steliță, ochiul-boului *(Aster amellus).*
Christbaum, *-(e)s, -bäume, m. (reg.)* pom de Crăciun.
Christbescherung, *-en, f.* **1.** dar de Crăciun. **2.** împărțire a darurilor de Crăciun.
Christbirne, *-n, f.* pară grasă.
Christblume, *-n, f. (bot.)* spânz *(Helleborus odorus).*
Christdemokrat, *-en, -en, m. (pol.)* membru al unui partid creștin-democrat.
christdemokratisch *adj. (pol.)* creștin-democrat.
Christdorn, *-(e)s, -e(n), m.* v. Christusdorn.
Christengemeinde *f. sg.* comunitate de creștini, parohie creștină.
Christenglaube, *-ns*, **Christenglauben**, *-s, m. sg.* credință creștină, religie creștină.
Christenheit *f. sg.* creștinătate; creștinism.
Christenkind, *-(e)s, -er, n.* creștin(ă).
Christenlehre *f. sg.* creștinism, învățătură creștină.
Christenliebe *f. sg.* iubire creștină.
Christenmensch, *-en, -en, m.* **1.** creștin. **2.** *(fig.)* om de treabă.
Christenpflicht *f. sg.* datorie creștinească.
Christen|seele, *-n, f.* **1.** suflet de creștin. **2.** *(fig.)* om de treabă.
Christen|sinn, *-(e)s, m. sg.* spirit creștin.
Christentum, *-s, n. sg.* creștinism.
Christentümelei *f. sg.* creștinism de paradă.
Christenverfolgung, *-en, f.* prigoană, prigonire a creștinilor.
Christenvolk, *-(e)s, n. sg.* **1.** popor creștin. **2.** creștinătate.
Christfest, *-(e)s, n. sg.* Crăciun.
Christgeschenk, *-(e)s, -e, n.* dar de Crăciun.
christianisieren, *christianisierte, christianisiert, vb. (h) tr.* a creștina.
christkatholisch *adj. (elv.)* catolic de stil vechi.
Christkind, *-(e)s*, **Christkindchen**, *-s*, **Christkindl**, *-s*, **Christkindlein**, *-s, n. sg. (bis.)* copilul Iisus; pruncul Iisus (care aduce daruri de Crăciun).
christlich *adj.* creștin(esc).
Christlichkeit *f. sg.* sentiment creștin.
christlich-sozial *adj. (pol.)* social-creștin.
Christlich-Soziale, *-n, -n (ein Christlich-Sozialer), m. (pol.)* social-creștin.
Christmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* târg de Crăciun.
Christmesse, Christmette, *-n, f. (bis.)* liturghie din noaptea Crăciunului.
Christmonat, Christmond, *-(e)s, -e, m. (pop.)* luna Crăciunului, decembrie.
Christnacht, *-nächte, f.* noaptea Crăciunului.
Christophskraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* orbalț, cristoforă *(Actaea spicata).*
Christ|rose, *-n, f.* v. Christblume.
Christ|schein, *-(e)s, m. sg.* lumină a lunii în decembrie.
Christ|stolle, *-n, f.*, **Christ|stollen**, *-s, -, m.* cozonac de Crăciun.
Christ|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de Crăciun.
Christus|auge, *-s, -n, n.* v. Christauge.
Christusbild, *-(e)s, -er, n.* icoană cu chipul lui Cristos.
Christusdorn, *-(e)s, -e(n), m. (bot.)* **1.** păliur *(Paliurus-Spina Christi).* **2.** gledicie *(Gleditschia triacanthos).* **3.** alor spinos *(Euphorbia splendens).*
Christuskirche *f. sg.* biserica lui Cristos.
Christuskopf, *-(e)s, -köpfe, m. (arte)* cap de Crist.
Christuslehre *f. sg.* cristologie.
Christus|orden, *-s, m. sg.* ordinul lui Cristos.
Christvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* forfecuță *(Loxia curvirostra).*
Christwoche, *-n, f. (bis.)* săptămână a Crăciunului.
Christwurz *f. sg.* v. Christblume.
Chrom [kro:m], *-s, n. sg. (chim.)* crom.
Chromat [kro'ma:t], *-s, n. sg. (chim.)* cromat.
Chromatdruck, *-(e)s, -e, m.* v. Chromodruck.
Chromatik *f. sg.* **1.** teorie a culorilor, cromatică. **2.** *(muz.)* gamă cromatică.

chromatisch *adj.* **1.** cromatic, colorat; *(fiz.)* ~**e Polarisation** polarizație cromatică. **2.** *(muz.)* cromatic; ~**e Tonleiter** scală (gamă) cromatică.
Chromatismus, -, *-men, m.* cromatism.
Chromatometer, *-s, -, n. (fiz.)* măsurător pentru intensitatea culorilor transparente.
Chromatophor, *-en, -en, n. (bot., zool.)* cromatofor, cromofor, cromatocit.
Chromblei, *-(e)s, n. sg. (chim.)* cromat de plumb.
chromblitzend *adj.* sclipind ca cromul, din cauza cromului.
Chromdruckfarb|stoffe *pl. (tipogr.)* substanțe pentru cromolitografie.
Chrom|eisen, *-s, n. sg.*, **Chrom|eisen|erz**, *-es, -e, n. (chim.)* cromat de fier.
Chrom|eisen|stein, *-(e)s, -e, m. (chim.)* cromit.
Chromgelb, *-s, n. sg.* galben de crom.
chromgrün *adj.* verde de crom.
chromhaltig *adj. (chim.)* conținând crom.
chromieren [kro'mi:rən], *chromierte, chromiert, vb. (h) tr.* a croma.
Chromisfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* peste din Marea Tiberiadei *(Chromis galileus).*
Chromleder, *-s, n. sg.* piele tăbăcită în compuși de crom.
chromlegiert *adj. (chim.)* aliat cu crom.
Chrom(o)lithographie, *-n, f.* cromolitografie, gravură în culori.
Chrom|mangan|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e), m.* oțel cromangan.
Chromnickel, *-s, n. sg.* nichel-crom.
Chromnickel|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e), m.* oțel nichel-crom.
Chromodruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar în culori.
chromogen *adj.* care formează substanță colorantă.
Chromolith, *-(e)s* (și *-en), -e(n), m.* cromolit.
Chromolithograph, *-en, -en, m.* cromolitograf.
chromolithographisch *adj.* cromolitografic.
Chromoplast, *-en, -en, m. (bot.)* cromoplast.
Chromosom [kro-], *-s, -en, n. (biol.)* cromozom.
Chromosomentheorie *f. sg.* teorie a cromozomilor.
Chromotypie, *-n* [-'i:ən], *f.* cromotipie.
Chromrot, *-s, n. sg.* roșu de crom.
chromsauer [kro:m-] *adj.* care conține acid cromic.
Chromsäure, *-n, f. (chim.)* acid cromic.
Chromsäure|element, *-(e)s, -e, n.* element cu acid cromic.
Chrom|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e), m.* oțel cu crom, oțel cromat.
Chrom|stahlguss, *-es, -güsse, m.* oțel-crom turnat.
Chrom|uhr, *-en, f.* ceas cromat.
Chromverbindung, *-en, f. (chim.)* aliaj, combinație cu crom.
Chromziegenleder, *-s, n. sg.* piele crom de capră.
Chronik ['kro:-], *-en, f.* cronică, letopiseț; *(glumeț)* **er ist eine wandelnde** ~ el cunoaște toate bârfele, este o cronică ambulantă.
Chronika ['kro:-] *pl.* cronică; **die Bücher der** ~ paralipomenele.
Chronikenschreiber, *-s, -, m.* cronicar.
chronisch *adj.* cronic, învechit; ~**e Krankheit** boală cronică.
Chronist, *-en, -en, m.* v. Chronikenschreiber.
Chronogramm, *-s, -e, n.* cronogramă.
Chronograph, *-en, -en, m.* **1.** cronicar, cronograf. **2.** (ceas) cronograf.
Chronographie, *-n* [-'fi:ən] *f.* cronografie; cronică.
Chronolog [kro-], *-en, -en,* **Chronologe**, *-n, -n, m.* cronolog.
Chronologie, *-n* [-'gi:ən] *f.* cronologie.
chronologisch *adj.* cronologic.
Chronometer, *-s, -, n.* (și *m.)* cronometru.
Chronometer|stand, *-(e)s, -stände, m.* punct de cronometrare.
chronometrisch *adj.* cronometric.
Chronoskop, *-s, -e, n* cronoscop, indicator de timp.
Chronostichon [-çɔn], *-s, -chen* (și *-cha), n.* cronogramă în versuri.
Chrysalis ['çry:zalis], **Chrysalide** [çrysa'li:də], *-liden, f. (entom.)* crisalidă, nimfă.
Chrysantheme [çryzan'te:mə și kryzan'te:mə], *-n, f.*, **Chrysanthemum** [çry'zantemʊm], *-s, -emen, n.* crizantemă *(Chrysanthemum).*
Chrysolith [kryzo'li:t și çry-], *-(e)s, -e* (și *-en, -en), m. (mineral.)* crisolit (oliviu).
chthonisch ['çto:-] *adj.* htonic; ~**e Gottheiten** zeii infernului.
churwelsch ['ku:ɐ-] *adj.* retoroman.
Chylus ['çy:-], -, *m. sg. (fiziol.)* chil.
Chymus ['çy:-], -, *m. sg. (fiziol.)* chim.
Ciborium [tsi-], *-s, -rien* [-riən] *n.* artofor, anafornită.
Cicero ['tsi:tsero și 'tsI-], *f. sg.* cicero, unitate de măsură tipografică (cam 4 mm); caracter de literă tipografica în mărime de 1 cicero.
Cicerone [tsitse-], *-s, -s* (și -, *-ni), m.* cicerone, ghid.
ciceronianisch, **ciceronisch** *adj.* ciceronian.
Ciceroschrift *f. sg.* v. Cicero.
Cicisbeo [tsitsIs-], *-s, -s, m.* **1.** însoțitor al unei doamne, cicisbeu. **2.** curtezan, amant.
Cimbal ['tsI-], *-s, -e* și *-s, n.* v. Zimbal.
Cine|ast [sine'ast], *-en, -en, m.* **1.** cineast, creator de film. **2.** critic de film. **3.** spectator entuziast al filmelor.
Cipollin [tsI-], *-s, m. sg.* cipolin, marmură cu structură foioasă.
circa ['tsIrka] *adv.* circa, aproximativ.
Circus ['tsIrkUs], -, *-se, m.* v. Zirkus.
Cirruswolke ['tsI-], *-n, f.* nor cirus.
Cis [tsIs], -, -, *n. (muz.)* do-diez.
cis|alpinisch [tsIs-] *adj.* cisalpin.
Cis-Dur, -, *n. sg. (muz.)* do-diez major.
cis-Moll, -, *n. sg. (muz.)* do-diez minor.
Cistensänger ['tsIstən-], *-s, -, m. (ornit.)* pasăre cântătoare care coase la un loc frunze de stuf pentru a-și face cuibul *(Cisticola).*
C-Klarinette ['tse:-], *-n, f. (muz.)* clarinet (în do).
cl *presc.* de la Zentiliter.
Clair-obscur [klɛrop'sky:ɐ], *-s, sg. n.* **1.** *(arte)* clarobscur. **2.** *(tipogr.)* monocrom.
Clan [kla:n și klæn], *-s, -e* (și *-s, -s), m.* **1.** clan, trib, seminție. **2.** rubedenii, gașcă, clică.
Clanschaft ['kla:n- și 'klæn-], *-en, f.* asociație de triburi.
Claque[1] ['klak], *-s, -s, m.* clac, joben.
Claque[2] ['klakə] *f. sg. (teatru)* clacă, spectatori plătiți să aplaude (pentru a asigura succesul piesei prin aplauze).
Claqueur [kla'kø:ɐ], *-s, -e, m. (teatru)* spectator plătit să aplaude.
Clearing ['kli:rIŋ], *-s, -s, n. (ec.)* cliring, compensare, decontare multilaterală de creanțe și datorii (în sistemul de plăți național sau internațional).
Clearing|abkommen, *-s, -, n. (ec.)* acord de compensare.
Clearinghaus, *-es, -häuser, n. (fin.)* casă de cliring, de compensare.
Clearingverkehr, *-(e)s, m. sg. (fin.)* tranzacții, intrări și ieșiri după sistemul cliringului.
Clematis [kle-], -, *f. (bot.)* v. Klematis.
Clementine [kle-], *-s, f.* v. Klementine.
Clerk [kla:(r)k], *-s, -s, m.* **1.** *(în Marea Britanie și SUA)* **a)** salariat în comerț; **b)** funcționar la tribunal. **2.** *(în Marea Britanie)* cleric al bisericii anglicane.
clever ['klɛvɐ] *adj.* destoinic, priceput, isteț.
Clinch [klIntʃ], *-es, m. sg. (la box)* clinch, luptă corp la corp.
Clip [klIp], *-s, -s, m.* (și *n.)* scoabă, clește, cârlig, agrafă, cataramă, clips.
Clique ['klIkə], *-n, f.* clipă, gașcă, bandă.
Cliquenwesen, *-s, n. sg.* metodă, activitate de clică, de gașcă.
Cliquenwirtschaft *f. sg.* spirit de clică, dominație de clică.
Clou [klu:], *-s, -s, m.* poantă, moment culminant, atracție principală.
Clown [klaon], *-s, -s, m.* clovn, măscărici.
Clownerie [klaonə'ri:], *-n* [-'ri:ən] *f.* clovnerie.
Club [klUp], *-s, -s, m.* v. Klub.
Cluster ['klastɐ], *-s, -, m. (inform.)* cluster, unitate de alocare.
cm *presc.* de la Zentimeter.
cmm presc. de la Kubikmillimeter.
c-Moll [tse:-], -, *n. sg. (muz.)* do minor.
Co. [ko:] *presc.* de la Kompanie.
Cobalt ['ko:-], *-s, n. sg.* v. Kobalt.
Cochenille [koʃe-], *-n, f. (entom.)* v. Koschenille.
Cochenillenbad, *-(e)s, -bäder, n.* . v. Koschenillenbad.
Cochenillenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Koschenillenbaum.
Cochenillenrot, *-s, n. sg.* v. Koschenillenrot.
Cockpit ['kɔkpIt], *-s, -s, n.* **1.** cocpit; banchetă în partea posterioară a unei bărci. **2.** cabină a piloților în avioane (cu reacție). **3.** cabina pilotului la mașinile de curse.
Cocktail ['kɔkte:l], *-s, -s, m.* cocteil.
Code [ko:t], *-s, -s, m.* **1.** *(jur.)* cod. **2.** cod, cheie de cifru.
Codetaste ['ko:t-], *-n f. (inform.)* tasta ALT.
Codex ['ko:-], *-(și es), -e* (și *-dizes), m.* v. Kodex.
codieren [ko'di:rən], *codierte, codiert, vb. (h) tr. (inform.)* a codifica, a cifra.
Coeur [kø:ɐ], *-(s), -(s), n.* cupă (la jocul de cărți).
Coffe|in, *-s, n.* v. Koffein.
Cognac ['kɔnjak], *-s, -s, m.* coniac.
cognacfarben *adj.* de culoarea coniacului.
Coiffeur [koa'fø:ɐ], *-s, -e, m.* coafor.
Coiffeuse [koa'fø:zə], *-n, f.* coafeză.
Coiffure [koa'fy:ɐ], *-n, f.* **1.** artă a coafurii. **2.** *(elv.)* salon de coafură. **3.** *(înv.)* coafură artistică.
Colibazillus ['ko-], -, *-zillen, m. (med.)* colibacil.
Collage [kɔ'la:ʒe], *-n, f.* colaj.
collagieren [kɔla'ʒi:rən], *collagierte, collagiert, vb. (h) tr.* a crea prin colaj.
Collie ['kɔli:], *-s, -s, m.* rasă de câine ciobănesc scoțian.
Collier [kɔ'lie:], *-s, -s, n.* colier.
Combine [kɔm'bain], *-s, f. (agr.)* combină.
Combineführer *-s, -, m.* combiner.
Comment [co'mã], *-s, -s, m. (înv.)* cod al obiceiurilor asociațiilor studențești.
Commentbrüder *pl. (înv.)* studenți făcând parte din aceeași asociație studențească.
commentmäßig *adj. (înv.)* conform cu uzanțele studențești.
commentwidrig *adj. (înv.)* contrar uzanțelor studențești.
Commis [kɔ'mi:], -, -, *m.* ajutor de negustor, amploiat comercial.
Commisvoyageur [kɔ'mi:voaja'ʒø:ɐ], -s, *-s, m.* comis-voiajor.
Communique [kɔmyni'ke:], *-s, -s, n.* v. Kommuniqué.
Compagnie [kɔmpa'nji:], *-n* ['-ji:ən], *f.* v. Kompanie.
Compagnon [-'njõ:], *-s, -s, m.* v. Kompagnon.
Compoundkabel ['kɔmpaund-], *-s, -, n. (electr.)* cablu compound.
Compoundmaschine, *-n, f.* mașină compound.
comptant [kõ'tã:] *adj.* v. kontant.
Comptoir [kõ'toa:ɐ], *-s, -s, n.* v. Kontor.
Computer [kɔm'pju:tɐ], *-s, -, m.* computer, calculator; **den ~ starten** a porni calculatorul.
Computer|ausdruck, *-(e)s, -e, m. (inform.)* text produs de calculator și imprimat de imprimantă.
Computerbild, *-(e)s, -bilder, n.* imagine-fantomă produsă de calculator.
computerge|steuert *adj.* controlat, asistat de calculator.
computerge|stützt *adj.* asistat de calculator.

computerisieren, *computerisierte, computerisiert, vb. (h.) tr.* **1.** a computeriza, a prevedea cu calculatoare. **2.** a adapta, a pregăti pentru calculator. **3.** a introduce în calculator, a stoca, a înregistra, a memora.
Computer|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc la calculator.
Computer|sprache, *-n., f.* limbaj de programare.
computer|unter|stützt *adj.* v. computergestützt.
Computervirus [-vi:-], -, *-viren, n.* (şi *m.*) *(inform.)* virus informatic.
Computerwissenschaft *f. sg.* informatică.
Comte [kõ:t], -, *-s, m.* conte.
Comtesse [kõ'tɛs(ə)], *-n, f.* v. Komtesse.
Conferencier [kõferã'sie:], *-s, -s, m.* **1.** conferenţiar, vorbitor. **2.** prezentator de program, moderator.
conferieren, *conferierte, conferiert vb. (h) tr. (austr.)* a prezenta (un program de varietăţi).
Container [kɔn'te:nɐ], *-s, -, m. (tehn.)* container.
Containerbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* gară pentru containere.
Container|einsatz, *-es, -sätze, m. (ec.)* containerizare, utilizare de containere.
Container|hafen, *-s, -häfen, m.* port pentru containere.
Containerschiff, *-(e)s, -e, n.* cargou.
Containerverkehr, *-(e)s, m. sg.* transport cu containere.
Controller [kɔn'troʊlɐ], *-s, -, m. (ec.)* controler, economist specializat în calculul şi planificarea preţurilor de cost, auditor.
Controlling [kɔn'troʊlɪŋ], *-s, n. sg. (ec.)* controling, conducere, coordonare, audit.
Conveyer [kɔn've:ɐ], *-s, -, m. (tehn.)* conveier, transportor, bandă rulantă.
cool [ku:l] *adj. (fam.)* **1.** calm, cu sânge rece; **lass dich nicht provozieren, bleib ~!** nu te lăsa provocat, stai calm! **2.** sigur, lipsit de risc; **ein ~es Versteck** o ascunzătoare sigură. **3.** grozav, super; **ein ~er Preis** un preţ foarte bun. **4.** la modă, modern; **die Musik war echt ~** muzica a fost (super)marfă.
Copyright ['kɔpɪrait], *-s, -s, n.* drept de editare, copyright.
Coquille (kɔ'ki:j(ə)], *-n* [-'ki:jən], *f. (mai ales pl.)* cochilie, carapace (de scoică).
Cord [kɔrt], *-s, -s, m. (text.)* v. Kord.
Corner ['kɔ:nɐ], *-s, -(s), m.* **1.** *(sport)* corner, lovitură de colţ. **2.** *(sport)* colţ (la ringul de box). **3.** creşterea cursului (la bursă).
Cornichon [kɔrni'ʃõ:], *-s, -s, n.* castravecior pentru murat.
Corso ['kɔrzo], *-s, -s, n.* v. Korso.
cos [kɔs] *presc.* de la Kosinus.
cosec ['kɔsɛk] *presc.* de la Kosekans.
cot(g) [kɔt-] *presc.* de la Kotangens.
Cottage ['kɔtɪdʒ], -, *-s, n. (reg.)* casă de ţară; vilă.
Cötus ['tsø:-], -, *-ten, m. (înv.)* secţie, divizie, clasă paralelă.
Couch [kaotʃ], *-es, f.* studio, canapea.
Couchgarnitur, *-en, f.* garnitură compusă din canapea şi două fotolii.
Couchtisch, *-(e)s, -e, m.* măsuţă joasă.
Couleur [ku'lø:ɐ], *-en* (şi *-s*), *f.* **1.** culoare, colorit. **2.** culoare, atu (la jocul de cărţi). **3.** culori ale unei asociaţii studenţeşti.
Couleurband, *-(e)s, -bänder, n.* panglică, cordon a(l) unei asociaţii studenţeşti.
Couleurmütze, *-n, f.* şapcă studenţească.
Couleur|student, *-en, -en, m. (ist.)* membru al unei asociaţii studenţeşti (în Germania).
Couloir [ku'loa:ɐ], *-s, -s, m.* **1.** culoar, coridor. **2.** abis, prăpastie.
Coulomb [ku'lõ:], *-s, n. (electr.)* coulomb (unitate de măsură pentru sarcina electrică).
Coup [ku:], *-s, -s, m.* lovitură.
Coupé [ku'pe:], *-s, -s, n.* **1.** cupeu. **2.** maşină sport. **3.** *(înv., ferov.)* compartiment în tren.
Couplet [ku'ple:], *-s, -s, n.* cuplet.
Coupletdichter, *-s, -, m.* autor de cuplete.
Couplet|sänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cupletist(ă).
Coupon [ku'põ:], *-s, -s, m.* cupon (de rentă).
Coupon|abschneider, *-s, -, m. (fam.)* rentier.
Couponschere, *-n, f.* foarfecă de tăiat cupoane.
Cour [ku:ɐ] *f. sg.* curte; *(înv.)* **die ~ machen** (sau **schneiden**) a curta, a face curte; **große ~ bei Hofe** mare primire la curte.
Courage [ku'ra:ʒə] *f. sg.* **1.** curaj, îndrăzneală; **~ haben** a avea curaj, îndrăzneală; **sie haben Angst vor der eigenen ~ bekommen** a început să le fie frică de propria lor îndrăzneală. **2.** *(reg.)* forţă fizică.
couragiert [kura'ʒi:rt] *adj.* curajos, inimos, îndrăzneţ.
Courant [ku'rã:], *-s, -e, n.* v. Kurant[1].
Courantgeld [ku'rã-], *-(e)s, -er, n. (fin.)* v. Kurantgeld.
Courbette [kuɐ'bɛt(ə)], *-n, f. (călărie)* curbetă, săritură cu boltă înaltă.
Courmacher, **Courschneider** ['ku:ɐ-], *-s, -, m.* **1.** persoană care face curte, curtezan. **2.** linguşitor.
Courtage [kʊr'ta:ʒə], *-n, f. (com.)* curtaj, comision, provizion.
Courtier [kʊr'tje:], *-s, -s, m.* curtier, samsar, misit, mijlocitor.
Courtine [kʊr-], *-n, f.* **1.** *(înv., teatru)* cortină. **2.** *(mil.)* val de legătură între două bastioane ale unui fort.
Courtoisie [kʊrtoa'zi:], *-n, f.* curtoazie, politeţe.
Cousin [ku'zɛ̃:], *-s, -s, m.* văr.
Cousine [ku'zi:-], *-n, f.* verişoară.
Couvert [ku've:ɐ] şi [ku'vɛ:ɐ], *-s, -s, n.* **1.** cearşaf de plapumă. **2.** v. Kuvert.
Covercoat ['kɔvərko:t], *-(s), -s, m.* **1.** covercot. **2.** pardesiu bărbătesc.
Cowboy ['kaobɔø], *-s, -s, m.* cow-boy.
Crack[1] [kræk], *-s, -s, m. (sport)* sportiv de seamă, participant cu multe şanse.
Crack[2], *-s, n. sg. (argou)* drog sintetic pe bază de cocaină.
Crash [kræʃ], *-s, -s, m.* **1.** ciocnire, accident, **2.** *(ec.)* prăbuşire, crah.
Crawl [krɔ:l], *-s, m. sg. (la înot)* craul.
crawlen ['krɔ:lən], *crawlte, gecrawlt, vb. (h) intr.* a înota craul.
Credo ['kre:-], *-s, n. sg.* v. Kredo.
creme [kre:m] şi [krɛ:m] *adj. invar.* crem, galben deschis.
Creme [kre:m], [krɛ:m], *-s* (şi *-n*), *f.* **1.** cremă, alifie. **2.** cremă, umplutură pentru prăjituri, torturi etc. **3.** lichior gros. **4.** *(rar)* cremă, lapte pentru cafea. **5.** *(reg.)* smântână. **6.** *(elevat, iron.)* crema societăţii.
creme|artig *adj.* ca o cremă.
Cremefarbe, *-n, f.* culoare crem, galben deschis.
cremefarben *adj.* de culoare crem, gălbui.
cremen, *cremte, gecremt. vb. (h) tr.* a unge, a da cu cremă.
cremig *adj.* cremos.
Crêpe de Chine [krɛ:p də 'ʃi:n], - - -, *-s - -, m. (text.)* crep de Chine.
Crêpe Satin [krɛ:p sa'tɛ̃:], - -, *-s -, m. (text.)* crep satin.
cresc. *presc.* de la crescendo.
Crescendo [krɛ'ʃɛndo], *-s, -s* (şi *-di*), *n. (muz.)* crescendo.
crescendo *adv. (muz.)* crescendo.
Crevette [kre'vɛtə], *-n, f.* v. Krevette.
Crew [kru:], *-s, f.* **1.** echipaj de navă. **2.** echipaj de avion. **3.** *(sport)* echipaj de canoe. **4.** contingent de cadeţi la marină. **5.** echipaj format cu un anumit scop.
Croisé [kroa'ze:], *n. sg.* **1.** *(text.)* stofă ţesută în patru iţe, serj. **2.** tur de dans.
Croquet|spiel [krɔ'kɛ:-], *-(e)s, n. sg. (sport)* crochet.
Croquis [kro'ki:], *-s, -s, n.* **1.** *(tehn.)* schiţă, crochiu. **2.** *(lit.)* schiţă.
Croupier [kru'pje:], *-s, -s, m.* crupier.
Croupon [kru'põ:], *-s, -s, m. (ind. pielii)* crupon.
croupieren [kru'pi:rən], *croupierte, croupiert, vb. (h) tr.* a tăia dintr-o piele tăbăcită.
C-Saite ['tse:-], *-n, f. (muz.)* coardă de do.
C-Schlüssel ['tse:-], *-s, -, m. (muz.)* cheie de do.
CSU [tse/ɛs'u:] *presc.* de la Christlich-Soziale Union *(pol.)* Uniunea Social-Creştină.
ct, *pl. cts. presc.* de la Cent.
ctg *presc.* de la Kotangens.
Cumulus ['ku:-], *-s, -li, m.* v. Kumulus.
Cup [kap], *-s, -s, m.* **1.** *(sport)* cupă. **2.** concurs pentru cupă. **3.** cupă de sutien.
Curette [ky'rɛt(ə)], *-n, f. (med.)* chiuretă.
Curium ['ku:-], *-s, n. sg. (chim.)* curiu.
Curriculum [ku'ri:kulʊm], *-s, -la, n. (ped.)* plan de învăţământ, curriculum.
Curriculum vitae [ku'ri:kulʊm 'vitɛ:], - -, *-la -, n.* (scurtă) autobiografie, CV.
Cursor ['kɔ:sɐ], *-s, -s, m. (inform.)* cursor.
Cut [kat şi kæt], **Cutaway** ['katəwei şi 'kætə-], *-(s), -s, m.* haină (bărbătească) de vizită, redingotă.
cutten ['katn], *cuttete, gecuttet (du cuttest, er cuttet) vb. (h.) tr. (film, radio, tv.)* a monta.
Cutter ['katər], *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* cuter, ambarcaţie uşoară. **2.** *(cul.)* maşină de tocat cu cuţite rotative. **3.** *(cinema.)* cater, specialist în montajul de filme.
cuttern ['katərn], *cutterte, gecuttert, vb. (h) tr.* v. cutten.
Cyan [tsy-], *-s, n. sg. (chim.)* v. Zyan.
Cyane [tsy'a:ne], *-n, f.* v. Kornblume.
Cyan|eisen, *-s, n. sg. (chim.)* v. Zyaneisen.
Cyankali(um), *-s, n. sg. (chim.)* v. Zyankali(um).
Cyanogen, *-s, n. sg.* v. Zyanogen.
Cyanometer, *-s, -, n.* v. Zyanometer.
cyansauer *adj. (chim.)* v. zyansauer.
Cyansäure, *-n, f. (chim.)* v. Zyansäure.
Cyanür, *-s, n. sg.* v. Zyanür.
Cyanverbindung, *-en, f.* v. Zyanverbindung.
Cyberliebe ['saibɐ-], *-n, f. (inform.)* dragoste virtuală.
Cyperpflaume ['tsy:-], *-n, f.* prună de Cipru.
Cypergras ['tsy:-], *-es, -gräser, n.* v. Zypergras.
cyprisch ['tsy:-] *adj.* din Cipru, cipriot.
cyrillisch [tsy-] *adj.* chirilic; **~e Schrift** scriere chirilică.

D

D, d, -, -, *n.* **1.** (litera) D, d. **2.** *(muz.)* re; **D-Dur** re major; **d-Moll** re minor.

d. *presc.* de la D u r c h m e s s e r.

da I. *adv.* **1.** aici; acolo; ~ **und dort** (a)ici și (a)colo; **von ~ an** (sau **ab**) începând de aici, de aici încolo; de acum încolo; de atunci încolo; ~ **ist ein Loch** aici (acolo) este o gaură; **war das Glas ~, wo ich sagte?** paharul era acolo unde am spus? **von ~ reiste ich nach Wien** de aici (de acolo) am călătorit la Viena; ~ **drinnen** aici (acolo) înăuntru; **was macht er ~?** ce face el aici? ~ **oben** acolo sus. **2.** *(cu verbul* s e i n) a fi aici, prezent; a exista; **ich bin gleich wieder ~** mă întorc îndată; **ich bin für niemanden ~** nu sunt aici pentru nimeni; ~ **war keiner, der...** n-a fost acolo nimeni care...; **diese Sache ist für mich gar nicht ~** acest lucru nici nu există pentru mine; **wäre er nicht ~ gewesen** de n-ar fi fost el aici; **das ist alles schon ~ gewesen** s-au mai văzut de-alde astea; **noch nie ~ gewesen** nemaivăzut; *(cu elipsa verbului)* **wer ~?** cine e? **das Geld ist ~** banii sunt aici, au sosit banii. **3.** *(întărind pronumele demonstrativ)* **dieser Mann ~** omul acesta. **4.** iată; **sieh ~!** iată, ia te uită! ~ **ist er ja** sau ~ **kommt er ja** iată-l; ~ **haben wir es!** iată (că) am pățit-o! **5.** unde; **der Ort, ~ das Unglück geschehen war** locul unde s-a întâmplat nenorocirea. **6.** atunci; în acest caz; în aceste împrejurări; ~ **sprach er** atunci el zise; ~ **kann man sagen** în acest caz se poate spune; *(în expr.)* **hie und ~** câteodată. **II.** *conj.* **1.** când; ~ **er ein Kind war** când era copil; **am Tage, ~ er starb** în ziua când a murit; ~ **sie bei Tische saßen** pe când ședeau la masă. **2.** deoarece, de vreme ce, fiindcă, întrucât; ~ **alles fertig war, gingen sie heim** fiindcă totul era gata, au plecat, s-au dus acasă; ~ **er sein Wort nicht gehalten hat** fiindcă nu s-a ținut de cuvânt; ~ **das der Fall ist** sau ~ **dem so ist** așa fiind, așa stând lucrurile; ~ **sie sich liebten** fiindcă se iubeau; ~ **das doch wahr ist** de vreme ce aceasta este adevărat; ~ **das nun einmal geschehen ist** de vreme ce aceasta s-a întâmplat.

dabe|halten, *behielt da, dabehalten (du behältst da, er behält da), vb. (h) tr.* a păstra (pe loc).

dabei *adv.* **1.** alături; aproape, lângă; **ein Haus und ein Garten ~** o casă și (sau cu) o grădină alături. **2.** tocmai pe punctul de; **ich bin ~, einen Brief zu schreiben** sunt pe punctul de a scrie o scrisoare; **ich bin nahe ~ fortzugehen** sunt pe punctul de a pleca. **3.** la aceasta...; **das Gute ~ ist, dass...** partea bună în treaba aceasta e că...; ~ **habe ich nichts gewonnen** din asta n-am câștigat nimic; **es bleibt ~** rămâne așa cum ne-am înțeles; **es ist nichts ~** nu face nimic, nu are nici o importanță.

dabeibleiben, *blieb dabei, dabeigeblieben, vb. (s) intr.* a rămâne (prezent) la, a nu pleca; *(fig.)* a persista, a stărui; **wenn du bei der Tanzprobe ~ willst, musst du warten** dacă vrei să rămâi la repetiția de dans, trebuie să aștepți; **ich bleibe dabei** îmi mențin punctul de vedere.

dabeihaben, *hatte dabei, dabeigehabt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a avea ceva cu sine; **er hatte seine Freundin ~** prietena lui era cu el, îi era alături. **2.** a permite cuiva să participe la ceva; **sie wollten ihn nicht ~** nu-l doreau alături de ei; nu doreau să participe.

dabei sein, *war dabei, dabei gewesen, vb. (s) intr.* **1.** a fi de față, a asista; **er war dabei** (el) a fost de față; **er wird auch ~** și el va fi acolo. **2.** a lua parte la; **dass du auch bei jeder Rauferei ~ musst!** tu nu poți lipsi de la nici o încăierare! **3.** *(fig.)* a fi de acord, a fi de (aceeași) părere; **er ist auch dabei gewesen, nicht zu reisen** și el a fost de părere să nu călătorim.

dabeisitzen, *saß dabei, dabeigesessen, vb. (h)* și *reg. (s) intr.* a fi de față, a asista; **er ist** sau **hat ohne zu helfen dabeigesessen** a stat acolo fără să fi dat vreun ajutor.

dabei|stehen, *stand dabei, dabeigestanden, vb. (h* și *reg. s) intr.* a sta acolo, a asista; **er stand dabei und lachte** stătea acolo și râdea.

Dabei|stehende, *-n, -n (ein Dabeistehender), m.* și *f.* persoană de față.

dableiben, *blieb da, dageblieben, vb. (s) intr.* a rămâne (pe loc).

Dạch, *-(e)s, Dächer, n.* **1.** acoperiș; **flaches ~** acoperiș plan; **überhängendes ~** streașină; **ziegelgedecktes ~** acoperiș din țiglă; **das ~ abdecken** a demonta acoperișul; **er wohnt unter dem ~** locuiește sub acoperiș, la mansardă; **ein ~ über dem Kopf haben** a avea un adăpost; **unter einem ~ wohnen** sau **leben** sau **hausen** a locui sub același acoperiș; **das Haus unter ~ und Fach bringen** a termina o casă; **in ~ und Fach erhalten** a menține în stare bună, în ordine; **etwas unter ~ und Fach bringen** a pune ceva la adăpost; **endlich sind wir unter ~ und Fach** iată-ne, în sfârșit, la adăpost; *(fig.)* **er redet mit mir vom ~** vorbește disprețuitor, de sus cu mine; *(fig.)* **nun regnet's auf mein ~** acum mă trage pe mine la răspundere; **besser ein Spatz in der Hand, als eine Taube auf dem ~** nu da vrabia din mână pe cioara de pe gard; **das ~ der Welt a)** podișul Pamirului; **b)** Munții Himalaya; **c)** Tibetul. **2.** *(fam.)* cap, tigvă; **bei ihm ist gleich Feuer im ~** se aprinde repede, se supără ușor; **jm. aufs ~ steigen** a dojeni, a certa, a mustra pe cineva; **bei ihm ist es nicht richtig unter dem ~e** îi lipsește o doagă; **er hat eins aufs ~ bekommen** a încasat o săpuneală; *(fam.)* **jm. eins aufs ~ geben a)** a lovi pe cineva în cap; **b)** a mustra pe cineva; **einem auf dem ~ sitzen** a sta pe capul cuiva. **3.** *(auto.)* capotă. **4.** *(vân.)* spinare și aripă de pasăre. **5.** *(constr.)* marchiză.

Dạch|abfall, *-(e)s, -fälle, m.* înclinare, pantă a acoperișului.

Dạch|antenne, *-n, f.* antenă de acoperiș.

dạch|artig *adj.* sub formă de acoperiș, ca un acoperiș.

Dạch|aufsatz, *-es, -sätze, m.* lanternă, turnuleț pe creasta acoperișului (pentru ventilație, ca belvedere etc.).

Dạchbalken, *-s, -, m.* grindă a acoperișului.

Dạchbinder, *-s, -, m* schelet al acoperișului (unei hale), formă de acoperiș.

Dạchblech, *-(e)s, -e, n.* tablă pentru învelitori, de acoperiș.

Dạchboden, *-s, -böden, m.* pod (la casă).

Dạchbrücke, *-n, f.* schelă a învelitorului de case.

Dạchbund, *-(e)s, -bünde, m. (constr.)* fermă de acoperiș.

Dạchdecker, *-s, -, m.* învelitor de case; tinichigiu, țiglar; **das kannst du halten wie ein ~** *(vulg.)* faci ce vrei (oricum nu contează).

Dạchdecker|arbeit, Dạchdeckerei, *-en, f.* meseria învelitorului de case.

Dạchdeckung, *-en, f.* **1.** *sg.* meseria învelitorului de case. **2.** învelitoarea acoperișului.

Dạch|einlattung, *-en, f.* batere de șipci pe acoperiș.

Dächelchen, *-s, -, n.* v. D ä c h l e i n.

dạchen, *dachte, gedacht vb. (h) tr.* a înveli (o casă).

Dạch|erker, *-s, -, m.* donjon.

Dạchfahne, *-n, f.* giruetă (pe casă).

Dạchfenster, *-s, -, n.* lucarnă; tabacheră.

Dạchfilz, *-es, m. sg.* filț pentru acoperiș; pâslă de acoperire.

Dạchfirst, *-(e)s, -e, m.* coamă, culme a acoperișului.

Dạchfläche, *-n, f.* versant de acoperiș.

Dạchflugplatz, *-es, -plätze, m. (av.)* platformă de aterizare (pe portavion).

Dạchform, *-en, f.* formă de acoperiș.

dạchförmig *adj.* în formă de acoperiș.

Dạchfuß, *-es, -füße, m.* streașină.

Dạchgarten, *-s, -gärten, m.* grădină pe terasa acoperișului.

Dạchgaube, *-n, f. (reg.)* v. D a c h e r k e r.

Dạchgebälk, *-(e)s, n. sg.* căpriori, fermă (de acoperiș).

Dạchgebinde, *-s, -, n.* fel de așezare a șipcilor pe acoperiș.

Dạchgepäckträger, *-s, -, m. (auto.)* portbagaj.

Dạchgerüst, *-(e)s, -e, n.* șarpanta acoperișului.

Dạchgeschoss, *-es, -e, n.* mansardă.

Dạchgesellschaft, *-en, f. (ec.)* societate holding.

Dạchgesims, *-es, -e, n.* coronament al acoperișului; cornișă.

Dạchgesparr, *-(e)s,* **Dạchgesparre**, **Dạchgespärre**, *-s, n. sg.* v. D a c h g e b ä l k.

Dạchge|stein, *-(e)s, n. sg. (mine)* rocă de acoperiș (deasupra galeriei).

Dạchgiebel, *-s, -, m.* fronton de pod (la case), pinion.

Dạchgleiche, **Dạchgleichenfeier**, *-n, f. (austr.)* sărbătorire a terminării șarpantei (acoperișului).

Dạch|haken, *-s, -, m.* cârlig al învelitorului de case (de care își agață sculele).

Dạch|hammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan al învelitorului de case.

Dạch|hase, *-n, -n, m. (glumeț)* pisică.

Dạch|haube, *-n, f. (constr.)* coamă, cupolă.

Dạch|haut, *-häute, f.* învelitoare (a acoperișului).

Dạch|helm, *-(e)s, -e, m.* acoperiș de turnuleț rotund.

Dạchkamm, *-(e)s, -kämme, m.* ornamentație a coamei acoperișului (pe partea vizibilă).

Dạchkammer, *-n, f.* cameră mansardată, mansardă.

Dạchkandel *(reg.)*, **Dạch|kännel**, *-s, -, m. (elv., reg.)* v. D a c h r i n n e.

Dạchkehle, *-n, f. (constr.)* dolie (de învelitoare).

Dạchkonstruktion, *-en, f.* construcție de acoperișuri; șarpantă.

Dạchlatte, *-n, f.* astereală; scândură pentru astereală.

Dạchlauch, *-(e)s, -e, m. (bot.)* iarba-ciutei, iarbă-de-ureche *(Sempervivum tectorum)*.

Dạchlaufbrett, *-(e)s, -er, (ferov.)* scândură de acoperiș îmbinată (la vagoane).

Dächlein, *-s, -, n. (dim.* de la Dach) acoperiş mic.

Dachleiste, *-n, f. (constr.)* şipcă pentru acoperiş.

Dachrost, *-(e)s, -e, m. (constr.)* grătar, grilă a acoperişului; suport al asterelei.

Dachluke, *-n, f.* lucarnă.

Dachnase, *-n, f.* scurgere de acoperiş.

Dachneigung, *-en, f.* înclinare, pantă a acoperişului.

Dach|organisation, *-en, f.* v. Dachgesellschaft.

Dachpappe, *-n, f.* carton gudronat, asfaltat.

Dachpfanne, *-n, f.* olan; ţiglă pentru acoperiş; ţiglă olandeză.

Dachpippau, *-(e)s, -e, m. (bot.)* barba-lupului *(Crepis tectorum).*

Dachraum, *-(e)s, -räume, m.* încăpere, cameră mansardată.

Dachreiter, *-s, -, m,* turn (foişor mic pe acoperiş).

Dachrinne, Dachröhre, *-n, f.* jgheab de acoperiş.

Dachs, *-es, -e, m.* **1.** *(zool.)* bursuc, viezure *(Melestaxus); (fam.)* **ein frecher** ~ (om) obraznic, impertinent; *(fam.)* **junger** ~ bărbat tânăr, fără experienţă. **2.** *(fig.)* om somnoros; **er schläft wie ein** ~ doarme buştean. **3.** baset. **4.** *(reg.)* vacă cu picioare scurte. **5.** *(pop.)* raniţă, traistă a vânătorului. **6.** student liber (nefăcând parte din vreo asociaţie).

Dach|sattel, *-s, m. sg.* v. Dachfirst.

Dach|saum, *-(e)s, -säume, m. (constr.)* poală a acoperişului.

Dachs|bau, *-(e)s, -e, m.* vizuină de viezure.

Dachs|beil, *-(e)s, -e, n.* teslă dulgherească.

dachs|beinig *adj.* cu picioare de cotei (scurte şi strâmbe).

Dach|schaden, *-s, -schäden, m.* **1.** pagube la acoperişul unei clădiri. **2.** *sg. (vulg.)* **du hast wohl einen** ~ ai o problemă la cap, nu eşti întreg la minte.

Dachschalung, *-en, f.* astereala acoperişului.

Dachschiefer, *-s, -, m.* ardezie (pentru acoperiş).

Dachschifter, *-s, -, m. (constr.)* arbaletrier; căprior de colţ.

Dachschindel, *-n, f.* şindrilă, draniţă, şiţă.

Dachschirm, *-(e)s, -e, m. (constr.)* copertină.

Dachschlussbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă de încheiere, grindă de capăt la acoperiş.

Dachschnitt, *-(e)s, -e, m. (constr.)* secţiune a acoperişului.

Dachschütze, *-n, -n, m.* franctiror.

Dachschwelle, *-n, f.* talpă (a acoperişului).

Dachs|eisen, *-s, -, n.* capcană pentru viezuri.

Dachsel, *-s, -, m.* baset.

Dächsel, *-s, -, m.* v. Dechsel.

dachseln, *dachselte, gedachselt (ich dachs(e)le),* **dächseln**, *dächselte, gedächselt (ich dächs(e)le) vb. (h) tr.* **1.** a vâna viezuri. **2.** a ciopli; **Holz** ~ a ciopli lemne cu tesla, cu barda.

dachsen, *dachste, gedachst vb. (h) intr. (reg.)* a dormi profund.

Dachser, *-s, -, m.* v. Dachsel.

Dachsfalle, *-n, f.* capcană pentru prins viezuri.

Dachsfang, *-(e)s, m. sg.* vânătoare, prindere de viezuri.

Dachsfänger, *-s, -, m.* v. Dachshund.

Dachsfell, *-(e)s, -e, n.* blană de viezure.

Dachsfett, *-(e)s, n. sg.* grăsime de viezure.

Dachsgraben, *-s, n. sg. (vân.)* scotocire a vizuinei unui viezure.

dachsgrau *adj.* cenuşiu ca viezurele.

Dachshaar, *-(e)s, -e, n.* păr de viezure.

Dachshaarpinsel, *-s, -, m.* pensulă din păr de viezure.

dachshaft *adj.* ca un viezure.

Dachs|haube, *-n, f. (vân.)* plasă de prins viezuri.

Dachs|hund, *-(e)s, -e, m.* (câine) baset.

Dächsin, *-nen, f.* femelă a viezurelui.

Dachsjagd, *-en, f.* vânătoare de viezuri.

Dachsloch, *-(e)s, -löcher, n.* v. Dachsbau.

Dach|span, *-(e)s, -späne, m.* v. Dachschindel.

Dach|sparren, *-s, -, m. (constr.)* căprior.

Dach|spiegel, *-s, -, m. (tipogr.)* oglindă de dublă inversare.

Dachs|pinsel, *-s, -, m.* pămătuf pentru bărbierit (din păr de bursuc).

Dach|spitze, *-n, f.* v. Dachgiebel.

Dachsröhre, *-n, f.* intrare a unei vizuini de viezure.

Dach|spleiße, *-n, f.*, **Dach|spließ**, *-es, -e, m. (reg.)* şindrilă.

Dach|spriegel, *-s, -, m.* **1.** *(ferov.)* arc de acoperiş (de vagon). **2.** *(constr.)* intrados al acoperişului.

Dachs|schwarte, *-n, f.* blană de viezure.

Dachs|schweiß, *-es, -e, m. (vân.)* sânge de viezure.

Dach|stein, *-(e)s, -e, m.* olan, ţiglă.

Dach|steinkalk, *-(e)s, -e, m. (geol.)* calcar stratificat din trias (în Alpi).

Dach|stroh, *-(e)s, n. sg.* paie pentru acoperiş, paie de învelit case.

Dach|stübchen, *-s, -, n. (dim.* de la Dachstube) cămăruţă la mansardă; *(fig.)* **es ist bei ihm nicht richtig im** ~ îi lipseşte o doagă.

Dach|stube, *-n, f.* v. Dachkammer.

dach|stuben|artig *adj.* în gen de mansardă.

Dachstuhl, *-(e)s, -stühle, m. (constr.)* şarpantă a acoperişului; scaun al acoperişului.

Dachsweibchen, *-s, -, n.* v. Dächsin.

Dachszange, *-n, f.* cleşte de tinichigiu, cleşte de fălţuit.

dachte *ind. imperf.* de la **a)** denken; **b)** dachen.

Dachtel, *-n, f. (fam.)* palmă.

dachteln, *dachtelte, gedachtelt (ich dacht(e)le) vb. (h) tr. (fam.)* a pălmui.

Dachtraufe, *-n, f.* streaşină, dolie a acoperişului.

Dachtrespe, *-n, f. (bot.)* obsigă *(Bromus tectorum).*

Dachung, *-en, f.* v. **1.** Dachdeckung. **2.** Abdachung.

Dachverband, *-(e)s, - bände, m.* v. Dachorganisation.

Dachverzierung, *-en, f.* ornament de acoperiş.

Dachwand, *-wände, f.* **1.** *(mine)* planşeu între două orizonturi. **2.** perete al podului.

Dachwerk, *-(e)s, -e, n.* acoperiş (la casă).

Dachwohnung, *-en, f.* locuinţă la mansardă.

Dachwurz *f. sg.* v. Dachlauch.

Dachziegel, *-s, -, m.* ţiglă, olan.

dachziegel|artig *adj.* în formă de olan, de ţiglă.

Dachzimmer, *-s, -, n.* (cameră la) mansardă.

Dackel, *-s, -, m. (fam.)* v. Dachshund.

Dackelbeine *pl. (fam.)* picioare scurte şi strâmbe.

dackeln, *dackelte, gedackelt (ich dack(e)le) vb. (s) intr. (fam.)* a alerga greoi.

Dada|ismus, *-, m. sg.* dadaism.

dädalisch *adj.* dedalic; *(fig.)* încurcat, încâlcit.

daddeln, *daddelte, gedaddelt (ich dadd(e)le) vb. (h) intr. (fam.)* a practica jocuri mecanice.

dadran *adv. (pop.)* v. daran.

dadrauf *adv. (pop.)* v. darauf.

dadraus *adv. (pop.)* v. daraus.

dadraußen *adv. (pop.)* v. draußen.

dadrin *adv. (pop.)* v. darin.

dadrinnen *adv. (pop.)* v. darinnen.

dadroben *adv. (pop.)* v. droben.

dadrüben *adv. (pop.)* v. darüben.

dadrüber *adv. (pop.)* v. darüber.

dadrum *adv. (pop.)* v. darum.

dadrunter *adv. (pop.)* v. darunter.

dadurch şi **dadurch** *adv.* prin aceasta, prin aceea; '~, **dass...** prin faptul că...; ~' **wurde er begnadigt** prin aceasta a fost graţiat; '~, **dass Rom alle Völker unterjochte** prin faptul că Roma a subjugat toate popoarele; '~, **dass der Adel alle seine Rechte verlor** nobilimea pierzând toate drepturile ei...

dafern *conj. (înv.)* dacă, în caz că, presupunând că, întrucât, încât.

Daffke *(reg., Berlin)* **aus** ~ de aia, de chichi.

dafür şi **dafür** *adv.* **1.** pentru aceasta, de aceea; **ich habe** ~' **10 Schilling bezahlt** am plătit pentru aceasta 10 şilingi; **ich muss ihm** ~' **danken** trebuie să-i mulţumesc pentru asta; '~ **bekommen Sie nicht viel** pentru aceasta nu primiţi mult; **er sorgt schon** ~' are el grijă de asta; **er wurde** '~ **bestraft, dass...** a fost pedepsit pentru că...; **ich bin** ~' sunt de acord, sunt pentru; **alle Umstände sprechen** ~', **dass...** toate împrejurările confirmă că...; **wer ist** ~'? cine e pentru? ~' **und dawider** pro şi contra, pentru şi contra; '~ **sorgen, dass...** a avea grijă ca...; *(în expr.)* **er kann nichts** ~' nu e vinovat. **2.** în schimb; **er ist nicht stark,** ~' **aber ausdauernd** nu e puternic, dar e rezistent; **er bekommt einen Hut, du bekommst** ~' **Schuhe** el primeşte o pălărie, tu în schimb primeşti ghete.

dafür|halten, *hielt dafür, dafürgehalten (du hältst dafür, er hält dafür), vb. (h) intr.* a crede; a fi de părere; **ich halte dafür** după opinia mea.

Dafür|halten, *-s, n. sg.* părere, opinie; **nach meinem** ~ după părerea, după aprecierea mea.

dafür können, *konnte dafür, dafür gekonnt (ich kann dafür, du kannst dafür, er kann dafür) vb. (h) intr.* a fi vinovat; **ich kann nichts dafür** nu sunt eu vinovat, n-am nici o vină.

dafür sprechen, *sprach dafür, dafür gesprochen (du sprichst dafür, er spricht dafür) vb. (h) intr.* **1.** a se pronunţa în favoare. **2.** a indica, a face verosimil; **alles spricht dafür, dass...** există toate indiciile că...

Dag, *-(e)s. n. sg. (chim.)* grafit coloidal artificial.

dagegen I. *adv.* **1.** împotrivă, contra; **ich habe nichts** ~ sau **ich bin nicht** ~ n-am nimic împotrivă, nu sunt contra; ~ **stimmen** a vota împotrivă; a fi contra...; ~ **kann ich nichts machen** nu pot face nimic împotrivă; ~ **bin ich machtlos** sunt neputincios faţă de aceasta; ~ **hilft nichts** aici nu ajută nimic; **wenn Sie nichts** ~ **haben** dacă nu aveţi nimic împotrivă, dacă îmi daţi voie. **2.** faţă de, prin comparaţie cu, în raport cu; **dein Verdienst ist nichts** ~ meritul tău nu e nimic în comparaţie cu...; das **ist ein Kinderspiel** ~ aceasta este un fleac în comparaţie cu... **II.** *conj.* **1.** însă, dar, în schimb; **er arbeitet schön,** ~ **verlangt er viel Geld** lucrează frumos, însă cere mult; **ich bezahle,** ~ **verlange ich gute Ware** plătesc, dar în schimb cer marfă bună. **2.** pe când, în timp ce; **er ist dein Feind,** ~ **bin ich dein Freund** el e duşmanul tău, pe când eu sunt amicul tău.

dagegenhalten, *hielt dagegen, dagegengehalten (du hältst dagegen, er hält dagegen), vb. (h) tr.* **1.** a compara. **2.** a obiecta, a replica; **da könnte man** ~ aici s-ar putea replica.

dagegenhandeln, *handelte dagegen, dagegengehandelt (ich hand(e)le dagegen) vb. (h) intr.* a acţiona împotrivă.

dagegensetzen, *setzte dagegen, dagegengesetzt (du, er setzt dagegen) vb. (h) tr.* a opune, a aduce drept contraargument.

dagegen|stellen, *stellte dagegen, dagegengestellt, vb. (h) tr.* a opune; a replica.

dagegen|stemmen, *stemmte dagegen, dagegengestemmt, vb. (h) refl.* a se opune cu toată forţa, cu toate mijloacele, cu încăpăţânare.

dagegenwirken, *wirkte dagegen, dagegengewirkt, vb. (h) intr.* a acţiona împotriva.

Dägel, *-s, -, m. (elv.)* fitil aprins.

Dagg, *-s, -e, n.* capăt de odgon, de parâmă.

Daguerreotyp [dagɛːroˈtyːp], *-s, -e, m. (fot.)* dagherotip.

Daguerreotypie, *-n, f. (fot.)* dagherotipie.

daguerreotypieren, *daguerreotypierte, daguerreotypiert, vb. (h) tr.* a dagherotipa.

daguerreotypisch *adj.* dagherotipic.

Daguerrotypist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* dagherotipist.

Daguerreotypmaschine, *-n, f.* aparat de dagherotipie.

Daguerreotyp|platte, *-n, f.* placă dagherotipică.

da|haben, *hatte da, dagehabt (du hast da, er hat da) vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a avea în stoc, la dispoziţie. **2.** a avea pe cineva în vizită; **wir haben seit zwei Wochen unsere Mutter da** de două săptămâni e mama la noi.

da|heim *adv. (austr., elv.)* acasă; în patrie; **da bleibe ich lieber** ~ atunci rămân mai bine acasă; **er ist nicht** ~ el nu-i acasă; **er sitzt gerne** ~ stă bucuros acasă; *(fig.)* **in etwas** ~ **sein** a fi stăpân pe o materie, a cunoaşte foarte bine o problemă.

Da|heim, *-s, n. sg. (poet.)* **1.** casă părintească, cămin. **2.** patrie.

Da|heimgebliebene, *-n, -n (ein Daheimgebliebener), m.* şi *f.* persoană care a rămas acasă; *(pl.)* cei de acasă.

da|her și **daher I.** *adv.* **1.** de acolo, de aici; **bis ~** până aici. **2.** de aceea; **~ kam es, dass...** din această cauză s-a întâmplat că...; **~ kann er nicht kommen** de aceea nu poate veni; **~ kommt sein Unglück** de aici i se trage nenorocirea; **~ die Tränen** de aici lacrimile. **II.** *conj.* de aceea; așadar; prin urmare; **er ist durchgefallen, ~ ist er fleißiger geworden** a căzut la examen, de aceea a devenit mai silitor; **er war krank, ~ musste er liegen** a fost bolnav, de aceea a trebuit să stea în pat.

da|herab *adv.* pe aici în jos.

da|herauf *adv.* pe aici în sus.

da|heraus *adv.* pe aici afară.

da|herblinken, *blinkte daher, dahergeblinkt vb. (h) intr.* a sclipi din depărtare.

da|herbrausen, *brauste daher, dahergebraust, (du, er braust daher) vb. (h) intr. (despre vânt)* a se apropia vâjâind; *(despre oameni)* a sosi în goană.

da|herbringen, *brachte daher, dahergebracht, vb. (h) tr.* **1.** a aduce încoace. **2.** a pălăvrăgi, a flecări, a trăncăni.

da|her|eilen, *eilte daher, dahergeeilt vb. (s) intr.* a veni în goană.

da|herein *adv.* pe aici înăuntru.

da|herfahren, *fuhr daher, dahergefahren (du fährst daher, er fährt daher), vb. (s) intr.* a trece, a se apropia cu un vehicul.

da|herfliegen, *flog daher, dahergeflogen, vb. (s) intr.* a veni, a se apropia în zbor.

da|hergehen, *ging daher, dahergegangen, vb. (s) intr.* a se plimba, a trece încet.

dahergelaufen *adj.* venetic, pripășit.

Dahergelaufene, *-n, -n, (ein Dahergelaufener) m.* și *f.* venetic(ă), pripășit(ă).

da|herjagen, *jagte daher, dahergejagt) vb. (s) intr.* a veni în goana mare.

da|herkommen, *kam daher, dahergekommen, vb. (s) intr.* a veni, a se apropia.

da|herlaufen, *lief daher, dahergelaufen (du läufst daher, er läuft daher), vb. (s) intr.* a veni în fugă.

da|her|reden, *redete daher, dahergeredet (du redest daher, er redet daher) vb. (h) intr.* a flecări, a vorbi într-o doară; **red' nicht so dumm daher** nu vorbi fleacuri.

da|her|rühren, *rührte daher, dahergerührt vb. (h) intr.* a proveni din (sau de la), a se întemeia pe.

da|herschleichen, *schlich daher, dahergeschlichen, vb. (s) intr.* a se apropia tiptil, pe furiș.

da|herschwätzen, *schwätzte daher, dahergeschwätzt (du, er schwätzt daher) vb. (h) tr. (fam.)* a flecări, a pălăvrăgi.

da|her|sprengen, *sprengte daher, dahergesprengt vb. (s) intr.* a se apropia în galop.

da|her|springen, *sprang daher, dahergesprungen, vb. (s) intr.* a veni sărind.

da|her|stolpern, *stolperte daher, dahergestolpert vb. (s) intr.* a veni împiedicându-se.

da|her|stolzieren, *stolzierte daher, daherstolziert, vb. (s) intr. (fam.)* a sosi pășind mândru; a se plimba fudul.

da|hertreten, *trat daher, dahergetreten (du trittst daher, er tritt daher), vb. (s) intr.* a se apropia (pas cu pas).

da|herwanken, *wankte daher, dahergewankt vb. (s) intr.* a se apropia clătinându-se.

da|herüber și **da|herüber** *adv.* pe aici.

da|herum *adv.* **1.** (cam) pe aici. **2.** prin împrejurimi; prin apropiere.

da|herunter și **da|herunter** *adv.* pe aici în jos.

da|herziehen, *zog daher, dahergezogen, vb. (s) intr.* a trece.

da|hier *adv. (înv.)* aici, în locul acesta.

da|hin și **da|hin** *adv.* **1. a)** *(cu sens local)* încolo, într-acolo; **bis ' ~** până acolo; **' ~ geht sie nicht** ea nu merge acolo; **' ~ und dorthin** ici și colo; **heute ist er ~ ' geflogen** azi a zburat într-acolo; **b)** *(cu sens temporal)* **bis ' ~** până atunci; **bis ' ~ fließt noch viel Wasser den Rhein hinunter** până atunci va mai curge multă apă pe Dunăre; **bis ~ sollst du fertig sein** până atunci să fii gata. **2.** *(fig.)* până acolo, (în) așa fel, atât; **lass es nicht ' ~ kommen, dass...** nu lăsa să se ajungă până acolo, încât...; **sich ' ~ äußern, dass...** a se exprima în sensul că...; **' ~ habe ich es noch nicht gebracht** n-am ajuns încă până acolo; **er bringt es noch ' ~, dass er entlassen wird** o să ajungă până acolo încât să fie demis; **sein Antrag geht ' ~** propunerea sa urmărește să...; **meine Meinung geht ' ~, dass...** propunerea mea e să...; **man hat sich ' ~ geeinigt, dass...** s-a căzut de acord în sensul că...; **' ~ ist es gekommen** iată unde am ajuns, am ajuns acolo, până acolo. **3.** (cu *verbul* sein) trecut, pierdut; **der Sommer ist ~ '** vara a trecut; **seine Ruhe ist ~'** și-a pierdut liniștea; **ihre Jugend ist ~'** tinerețea ei a trecut; **er ist ~'** a murit. **4.** *(ca expr.)* **~'!** s-a dus! s-a pierdut! s-a stricat! a murit!

da|hinab și **da|hinab** *adv.* pe aici în jos.

dahinauf și **da|hinauf** *adv.* pe aici în sus.

da|hinaus și **da|hinaus** *adv.* pe aici afară; *(fig.)* **will er ~?** aici vrea să ajungă?

da|hin|äußern, *äußerte dahin, dahingeäußert vb. (h) refl.* a se exprima; **er äußerte sich dahin, dass...** s-a exprimat în sensul că...

da|hinbewegen, *bewegte dahin, dahinbewegt, vb. (h) refl.* a înainta încet.

da|hinbrausen, *brauste dahin, dahingebraust (du, er braust dahin) vb. (s) intr.* a trece ca o vijelie.

da|hinbringen și **dahinbringen**, *brachte dahin, dahingebracht, vb. (h) tr.* **1.** a convinge, a determina. **2.** a risipi; **er bringt die Zeit nutzlos dahin** își risipește timpul (fără folos).

da|hindämmern, *dämmerte dahin, dahingedämmert, vb. (h) intr.* a vegeta; a fi în somnolență; a somnola, a dormita.

da|hindurch *adv.* prin acest loc, prin această strâmtoare, pe aici.

da|hin|eilen *vb. (s) intr.* a trece în grabă, în fugă; *(despre vreme)* a fugi, a trece repede.

da|hinein și **da|hinein** *adv.* aici înăuntru.

da|hinfahren, *fuhr dahin, dahingefahren (du fährst dahin, er fährt dahin), vb. (s) intr.* **1.** a trece cu un vehicul. **2.** *(fig.)* a pieri, a muri.

da|hin|fallen, *fiel dahin, dahingefallen (du fällst dahin, er fällt dahin), vb. (s) intr. (elv.; despre contracte)* a pierde valabilitatea; **der Vertrag ist unter solchen Umständen für dahingefallen zu betrachten** în împrejurările de față contractul trebuie considerat anulat.

da|hin|fliegen, *flog dahin, dahingeflogen, vb. (s) intr.* a trece (repede, în zbor); *(fig.)* **die Jahre fliegen dahin** anii trec în zbor.

da|hin|fließen, *floss dahin, dahingeflossen (du, er fließt dahin), vb. (s) intr.* a curge, a se scurge liniștit; a trece curgând (încet); *(fig.)* **die Jahre flossen friedlich dahin** anii se scurgeau liniștiți.

Da|hingabe *f. sg.* **1.** părăsire, renunțare. **2.** devotament deplin, sacrificiu de sine.

da|hingeben, *gab dahin, dahingegeben (du gibst dahin, er gibt dahin), vb. (h) tr.* **1.** a da, a jertfi. **2.** a se lăsa pradă (unui sentiment); **er gibt sich dem Grame dahin** se lasă pradă supărării.

Da|hingegangene, *-n, -n (ein Dahingegangener) m.* și *f.* răposat(ă), defunct(ă), decedat(ă).

da|hingegen *adv.* din contră; în schimb.

da|hingehen, *ging dahin, dahingegangen, vb. (s) intr.* **1.** (și *fig.)* a se duce, a trece; **die Zeit geht dahin** timpul trece. **2.** *(fig.)* a deceda, a se duce.

da|hingehören, *gehörte dahin, dahingehört vb. (h) intr.* **1.** a face parte din, a ține de, a se potrivi (undeva, cu ceva); **das gehört nicht dahin** asta nu se potrivește aici, nu face parte din...; **diese Personen gehören nicht dahin** aceste persoane n-au ce căuta acolo. **2.** a se referi la.

Da|hingeschiedene, *-n, -n (ein Dahingeschiedener) m.* și *f. (euf.)* decedat(ă), răposat(ă), defunct(ă).

da|hingestellt I. *part. trec. de la* dahinstellen. **II.** *adv. (în expr.)* **etwas ~ sein lassen** a lăsa o chestiune nerezolvată, în afara discuției; **das bleibt ~** aceasta rămâne în suspensie, nerezolvat, nedecis; **das lasse ich noch ~ (sein)** rămâne încă de văzut.

da|hingleiten, *glitt dahin, dahingeglitten (du gleitest dahin, er gleitet dahin), vb. (s) intr.* a se mișca ușor, lin; a trece lunecând, planând, în mișcare lină.

da|hinhaben, *hatte dahin, dahingehabt (du hast dahin, er hat dahin), vb. (h) tr. (reg.)* a primi, a căpăta.

da|hinjagen, *jagte dahin, dahingejagt vb. (s) intr.* a trece în fuga mare, a zbura; *(despre cai)* a galopa, a trece în galop.

da|hinkränkeln, *kränkelte dahin, dahingekränkelt (ich kränk(e)le dahin) vb. (s) intr.* v. dahinsiechen.

da|hinlaufen, *lief dahin, dahingelaufen (du läufst dahin, er läuft dahin), vb. (s) intr.* a alerga încolo; a trece alergând; *(fig.)* a trece, a se scurge.

da|hinleben, *lebte dahin, dahingelebt vb. (h) intr.* a vegeta, a lâncezi.

da|hin|nehmen, *nahm dahin, dahingenommen (du nimmst dahin, er nimmt dahin), vb. (h) tr.* a primi, a accepta.

da|hinraffen, *raffte dahin, dahingerafft vb. (h) tr.* a răpi, a smulge; *(despre moarte)* a secera; **der Tod hat ihn dahingerafft** l-a răpit, secerat moartea.

da|hinrasen, *raste dahin, dahingerast (du, er rast dahin) vb. (s) intr.* a trece în fuga mare, în goana nebună.

da|hinreden, *redete dahin, dahingeredet (du redest dahin, er redet dahin) vb. (h) intr.* a vorbi într-o doară.

da|hinsagen, *sagte dahin, dahingesagt vb. (h) tr.* a vorbi fără a gândi; **das hat er nur so dahingesagt** a zis și el așa.

da|hinscheiden, *schied dahin, dahingeschieden (du scheidest dahin, er scheidet dahin), vb. (s) intr.* a deceda.

Da|hinscheiden, *-s, n. sg.* deces.

da|hinschießen, *schoss dahin, dahingeschossen (du, er schießt dahin), vb. (s) intr.* a trece repede, ca săgeata.

da|hinschleichen, *schlich dahin, dahingeschlichen, vb. (s) intr.* **1.** a se furișa. **2.** *(despre timp)* a trece încet, a se târî ca melcul.

da|hinschleppen, *schleppte dahin, dahingeschleppt, vb. (h) refl.* a se târî.

da|hinschmachten, *schmachtest dahin, dahingeschmachtet (du schmachtest dahin, er schmachtet dahin) vb. (s) intr.* a lâncezi, a tânji.

da|hinschmelzen, *schmolz dahin, dahingeschmolzen (du, er schmilzt dahin), vb. (s) intr.* a se topi; *(fig.)* a se subția, a se pierde, a se duce.

da|hinschreiten, *schritt dahin, dahingeschritten (du schreitest dahin, er schreitet dahin), vb. (s) intr.* a trece, a merge; **anmutig schreitet sie dahin** merge cu pas grațios într-acolo.

da|hinschwinden, *schwand dahin, dahingeschwunden (du schwindest dahin, er schwindet dahin), vb. (s) intr.* **1.** a dispărea, a se topi. **2.** *(despre oameni)* a slăbi, a se ofili; *(fig.)* a trece; a dispărea.

da|hin sein, *war dahin, dahin gewesen (ich bin dahin, du bist dahin, er ist dahin), vb. (s) intr.* a fi dispărut; a fi terminat; a fi stricat; a fi mort.

da|hinsiechen, *siechte dahin, dahingesiecht, vb. (s) intr.* **1.** a slăbi continuu; a se prăpădi. **2.** a fi bolnav mult timp.

da|hinsinken, *sank dahin, dahingesunken, vb. (s) intr.* a se cufunda, a cădea din picioare.

da|hin|stehen, *stand dahin, dahingestanden, vb. (s) intr. (în expr.)* **es steht dahin, ob...** nu e sigur dacă...; rămâne de văzut dacă...

da|hin|stellen, *stellte dahin, dahingestellt, vb. (h) tr. (în expr.)* **es bleibt dahingestellt, ob...** rămâne nedecis dacă...; nu se pune problema (în această privință) dacă...; **ich lasse es dahingestellt, ob er recht hat** nu vreau să discut dacă are dreptate.

da|hin|sterben, *starb dahin, dahingestorben (du stirbst dahin, er stirbt dahin), vb. (s) intr.* a fi pe moarte, a trage să moară; a se stinge; a se prăpădi.

da|hin|stürmen, *stürmte dahin, dahingestürmt vb. (s) intr.* a trece în goană nebună, ca vântul, ca o furtună.

da|hin|stürzen, *stürzte dahin, dahingestürzt (du, er stürzt dahin), vb. (s) intr.* a trece ca o vijelie; a se prăvăli; a se năpusti.

da|hinten *adv.* (aici) în spate, în urmă.

da|hinter *adv.* **1.** îndărăt, în spate; **~ ist ein Hof** în spate(le casei, clădirii etc.) este o curte; **es ist ein Geheimnis ~** e un secret la mijloc; **viele Worte und wenig ~** vorbă multă sărăcia omului; mult zgomot pentru nimic. **2.** *(cu verbul* sein*)* a se ocupa, a avea grijă; **er ist fest ~, damit er seine Prüfung besteht** muncește mult ca să treacă examenul; **es kann doch etwas ~ sein** e posibil ca afacerea să fie serioasă.

da|hinter gucken, *guckte dahinter, dahinter geguckt vb. (h) intr. (fam.)* a se uita mai atent la..., a lua la bani mărunți.

da|hinter klemmen, *klemmte dahinter, dahinter geklemmt, vb. (h) refl. (fam.)* a-și da toată silința, a face totul (pentru a...).

da|hinter knien, *kniete dahinter, dahinter gekniet, vb. (h) refl. (fam.)* a se apuca (de o treabă) cu toate forțele, a trage tare.
da|hinter kommen, *kam dahinter, dahinter gekommen, vb. (s) intr. (fam.)* a afla, a descoperi (o taină); a descurca (o problemă); **ich werde schon** ~ am să-i dau de urmă; **ich muss noch** ~ trebuie să lămuresc chestiunea.
da|hinter machen, *machte dahinter, dahinter gemacht, vb. (h) refl. (fam.)* a se apuca de o treabă; a urmări cu perseverență (o chestiune); a insista.
da|hinter setzen, *setzte dahinter, dahinter gesetzt (du, er setzt dahinter) vb. (h) refl. (fam.)* a se apuca de ceva; **setz' dich ordentlich dahinter** dă-ți silința, fă un efort serios.
da|hinter stecken, *steckte dahinter, dahinter gesteckt, vb. (h) intr. (fam.)* a fi (ceva) la mijloc; a se ascunde (ceva) în spatele unui lucru.
da|hinter stehen, *stand dahinter, dahinter gestanden, vb. (h și s) intr.* **1.** a sprijini, a fi de acord (cu un lucru, cu o acțiune). **2.** a fi cauza principală, adevăratul motiv. **3.** a obliga, a sili; **er wollte nicht sparen, aber das harte Muss stand dahinter** n-a vrut să facă economii, dar a fost obligat de împrejurări (să le facă).
da|hinüber și **da|hinüber** *adv.* pe aici peste, iată colo.
da|hinunter și **da|hinunter** *adv.* pe aici în jos.
da|hinvegetieren [-ve-], *vegetierte dahin, dahinvegetiert, vb (h) intr.* a trăi de azi pe mâine, în mizerie.
da|hinwandeln, *wandelte dahin, dahingewandelt (ich wand(e)le dahin) vb. (s) intr.* a se plimba, a trece pe dinaintea cuiva.
da|hinwärts *adv.* încolo.
da|hinwelken, *welkte dahin, dahingewelkt, vb. (s) intr.* a se ofili, a se veșteji.
da|hinziehen, *zog dahin, dahingezogen, vb.* I. *(s) intr.* a trece mai departe; **die Wolken zogen dahin** norii treceau. **II.** *(h) refl.* a se lungi; a dura; a continua; **der Weg zog sich durch die Wiesen dahin** drumul continua printre pajiști; **die Sitzung zog sich lang dahin** ședința s-a lungit mult.
Dahlbord, *-(e)s, -e, m. (mar.)* copastie, margine a bordajului.
dahlen, *dahlte, gedahlt, vb. (h) intr. (pop.)* a se juca, a vorbi, a se comporta copilărește; **mit einem Mädchen** ~ a cocheta cu o fată.
Dahlia, *-lien*. **Dahlie** [-liə], *-n, f. (bot.)* dalie, ghe(o)rghină *(Dahlia variabilis)*.
dahocken, *hockte da, dagehockt, vb. (h)* a sta ghemuit; a ședea.
Dak, *-s, m. (mar.; reg.)*: pâclă, negură deasă.
Daker, *-s, -, m.* v. Dazier.
däkig *adj. (reg.)* umed și cețos.
dakisch *adj.* v. dazisch.
Dakoromane, *-n, -n, m.* dacoroman.
dakoromanisch *adj.* dacoroman; dacoromanic.
Dakoromanische, *-n, n. sg.* dacoromana, dialectul dacoroman.
daktylisch *adj. (metr.)* dactilic.
Daktylograph, *-en, -en, m.* dactilograf.
Daktylographie *f. sg.* dactilografie.
Daktylographin, *-nen, f.* dactilografă.
daktylographisch *adj.* dactilografic.
Daktylologie *f. sg.* dactilologie, vorbire (a surdomuților) cu ajutorul mâinilor și al degetelor.
daktylologisch *adj.* dactilologic.
Daktyloskopie *f. sg.* dactiloscopie.
Daktylus, *-, -tylen, m. (metr.)* dactil.
dalassen, *ließ da, dagelassen (du, er lässt da), vb. (h) tr.* a lăsa (pe loc).
Dalbe, *-n., f. (mar.)* pilot de port, trei-frați, piramidă formată din trei stâlpi duc d'Albe.
dalbern, *dalberte, gedalbert vb. (h) intr.* v. albern[2].
daliegen, *lag da, dagelegen, vb. (h și s) intr.* **1.** a zăcea, a sta lungit; **er lag bewusstlos da** stătea întins, fără cunoștință. **2.** a sta la vedere (pregătit); **der Koffer liegt fertig gepackt da** geamantanul stă gata făcut.
Dalk, *-(e)s, -e, m., (reg.)* **1.** prost, neghiob, nătăfleț; *(la cărți de joc)* valet de tobă. **2.** aluat prăjit în untdelemn.
dalken, *dalkte, gedalkt, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a pălăvrăgi, a vorbi prostii. **2.** a lucra prost.
dalke(r)t *adj. (reg., fam.)* neîndemânatic, prost; **ein ~er Kerl** un om neîndemânatic.
Dalles, *-, m. sg.* **1.** *(fam.; argou studențesc)* sărăcie, mizerie; lipsă de bani; **den ~ haben** a fi la strâmtoare, a fi pe jantă. **2.** a fi spart, stricat; **die Tasse hat den ~** ceașca este spartă. **3.** stare de sănătate proastă, indispoziție.
dalli! *interj. (fam.)* repede, mișcă! haide, mișcă!
Dalmatiner, *-s, -, m., ~in, -nen, f.* **1.** dalmat(ă). **2.** *m.* câine dalmațian.
dalmatinisch, **dalmatisch** *adj.* dalmatin.
Daltonismus, *-, m. sg.* daltonism.
dam *presc.* de la Dekameter.
Dam, *-(e)s, -e, m. (înv.)* v. Damhirsch.
damalig *adj.* de pe atunci, de pe acea vreme; **der ~e König** regele care domnea atunci; **die ~e Verordnung** regulamentul de atunci.
damals *adv.* atunci, pe atunci, pe vremea (când); **schon ~** sau **gleich ~** încă de atunci.
damassieren, *damassierte, damassiert, vb. (h) tr. (text.)* a damaschina; a fabrica, a țese pânzeturi, stofe cu desene (din țesătură).
Damast, *-es, -e, m. (text.)* damasc.
Damast|arbeit, *-en, f.* țesătură «damasc».
damast|artig *adj.* ca damascul.
Damastbezug, *-(e)s, -züge, m.* lenjerie de pat din damasc.
Damastdecke, *-n, f.* față de masă, cuvertură din damasc.
damasten *adj.* de, din damasc.
Damastleinwand *f. sg.* pânză de damasc.
Damastmöbel *pl.* mobile îmbrăcate cu damasc.
Damastrohr, *-(e)s, -e, n.* țeava din oțel de Damasc.
Damast|säbel, *-s, -, m.* sabie damaschinată.
Damast|stahl, *-(e)s, -stähle (și -e), m.* oțel de Damasc.
Damast|traube, *-n, f.* strugure de Damasc.
Damastweber, *-s, -, m. ~in, -nen, f.* țesător(-oare) de damasc.
Damastweberei, *-en, f.* țesătorie de damasc.
Damastweb|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* război de țesut damasc.
Damaszener I. *-s, -, m.* locuitor din Damasc. **II.** *adj. invar.* de Damasc; **die ~ Klinge** lamă (de oțel) de Damasc.
Damaszener|arbeit, *-en, f.* arta de a damaschina.
Damaszenerpflaume, *-n, f. (bot.)* prună de Damasc *(Chrysophyllum)*.
damaszenisch *adj.* de Damasc.
damaszieren, *damaszierte, damasziert, vb. (h) tr.* **1.** a damaschina. **2.** a îmbrăca cu damasc.
Damaszierer, *-s, -, m.* persoană care damaschinează.
Damaszierkunst *f. sg.* arta de a damaschina.
Dambock, *-(e)s, -böcke, m.* cerb dam, cerb-lopătar (mascul), căprior *(Cervus dama* L.).
Dämchen, *-s, -, n. (dim.* de la Dame) **1.** *(fam.)* fată tânără care face pe doamna. **2.** *(peior.)* dămuță.
Dame, *-n, f.* **1.** doamnă; femeie cultivată și îngrijită; **eine ~ von Welt** o femeie mondenă; **die große ~ spielen** a face pe cucoana; *(fam.)* **js. alte ~** mama cuiva; **die große alte ~** cea mai în vârstă personalitate feminină renumită dintr-un anumit domeniu. **2.** *(la jocul de cărți și la șah)* damă; **eine ~ machen** a transforma un pion în damă. **3.** dame (joc); **~ spielen** a juca dame. **4.** manechin.
Damebrett, *-s, -er, n.* tablă pentru jocul de dame.
Dämel, *-s, -*, **Däm(e)lack**, *-s, -e, m. (fam.)* cap-sec; nătâng, gogoman, nătărău.
Dämelei, *-en, f. (fam.)* prostie; aiureală, gogomănie.
däm(e)lich, **däm(e)lig** *adj. (fam.)* prost, nerod; zăpăcit.
Damen|abteil, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* compartiment pentru femei.
Damen|armband|uhr, *-en, f.* ceas de mână de damă.
Damenbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie (publică) pentru femei.
Damenbart, *-(e)s, m. sg.* păr facial (la femei).
Damenbedienung *f. sg.* personal de deservire feminin.
Damenbegleitung *f. sg. (în expr.)* **in ~** însoțit de o persoană feminină, de o doamnă, domnișoară.
Damenbekanntschaft, *-en, f.* cunoștință cu doamne; **eine ~ machen** a face cunoștință cu o femeie.
Damenbesuch, *-(e)s, -e m.* vizita unei femei (la un bărbat); **er bekam häufig ~** el era vizitat des de femei.
Damenbinde, *-n, f.* bandaj higienic, absorbant.
Damencoupé [-kupe:], *-s, -s, n.* v. Damenabteil.
Damendoppel, *-s, -, n. (tenis)* dublu femei.
Damen|einzel, *-s, -, n. (tenis)* simplu femei.
Damenfahr|rad, *-(e)s, -räder, n.* v. Damenrad.
Damenflor, *-s, -e, m.* (grup de) femei grațioase.
Damenfriseur [-zø:ɐ], *-s, -e, m.* coafor.
Damenfußball, *-(e)s, m. sg. (sport)* fotbal feminin.
Damengarnitur, *-en, f.* garnitură de lenjerie de damă.
Damengesellschaft, *-en, f.* **1.** societate de doamne, ceai de cucoane. **2.** compania unei doamne; **er war in ~** era în companie feminină.
Damengürtel, *-s, -, m.* cordon de damă.
damenhaft *adj.* potrivit unei doamne, femeiesc.
Damenhandschuh, *-(e)s, -e, m.* mănușă de damă.
Damenhand|tasche, *-n, f.* poșetă de damă.
Damenhut, *-(e)s, -hüte, m.* pălărie de damă.
Damenkapelle, *-n, f. (muz.)* formațiune muzicală formată numai din femei.
Damenkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de damă.
Damenkleidung *f. sg.* îmbrăcăminte de damă, îmbrăcăminte pentru femei.
Damenknecht, *-(e)s, -e, m. (iron.)* craidon.
Damenkonfektion *f. sg.* confecție de damă, confecții pentru femei.
Damenkränzchen, *-s, -, n.* cerc de prietene care au o zi fixă de întâlnire.
Damenkupee [-pe:], *-s, -s, n.* v. Damenabteil.
Damenmannschaft, *-en, f. (sport)* echipă de femei, feminină.
Damenmode, *-n, f.* modă feminină, modă pentru femei.
Damen|oberbekleidung *f. sg. (com.)* îmbrăcăminte femei.
Damenpaletot [-paləto:], *-s, -s, m.* pardesiu, demiu, palton, scurtă de damă.
Damenpferd, *-(e)s, -e, n.* cal de călărie pentru femei.
Damenrad, *-(e)s, -räder, n.* bicicletă de damă.
Damenreit|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de călărie pentru femei.
Damenrock, *-(e)s, -röcke, m.* fustă.
Damensalon [-za'lɔŋ sau -sa'lɔ̃:, *austr.* -sa'lo:n], *-s, -s, m.* **1.** coafură. **2.** croitorie pentru femei. **3.** încăpere, salon rezervat doamnelor.
Damensattel, *-s, -sättel, m.* șa de damă.
Damenschirm, *-(e)s, -e, m.* umbrelă de damă.
Damenschneider, *-s, -, m., ~in, -nen, f.* croitor(-easă) de dame, pentru femei.
Damenschuh, *-(e)s, -e, m.* pantof de damă.
Damensitz, *-es, m. sg. (sport; în expr.)* **im ~ reiten** a călări ca amazoanele.
Dame(n)|spiel, *-(e)s, n. sg.* joc (de) dame.
Dame(n)|stein, *-(e)s, -e, m.* piesă de (la jocul) dame; pion, pul.
Damen|stiefel, *-s, -, m.* cizmă de damă.
Damen|stift, *-(e)s, -e(r), n.* **1.** *(înv.)* cămin de doamne (nobile). **2.** mănăstire de călugărițe.
Damentäschchen, *-s, -, n.* poșetă mică de damă.
Damentasche, *-n, f.* poșetă de damă.
Damentausch, *-es, -e, m. (șah)* schimbul damelor, schimb de regine.
Damentausch|erzwingung, *-en, f. (șah)* forțare a schimbului de dame.
Damentoilette [-toa-], *-n, f.* **1.** toaleta femeilor. **2.** îmbrăcăminte elegantă de damă.
Damentuch, *-(e)s, -e (și -tücher), n.* batistă, basma pentru femei.
Damen|überwurf, *-(e)s, -würfe, m.* mantie (pelerină, capă etc.) de damă.
Damen|uhr, *-en, f.* ceas de damă.
Damen(unter)wäsche *f. sg.* lenjerie de damă.
Damenwahl *f. sg.* damenvals, dans la care doamnele invită.

Damenwelt *f. sg.* lume a doamnelor, societate de doamne.
Damgeiß, *-en, f.* ciută dam *(Dama dama)*.
Damhirsch, *-es, -e, m.* cerb dam, cerb-lopătar *(Cervus dama)*.
Damhirschkalb, *-(e)s, -kälber, n.* pui de cerb dam, de cerb-lopătar.
damhirschledern *adj.* din piele de căprioară dam.
damisch, dämisch *adj. (reg.)* **1.** sucit, (cam) trăsnit, zăpăcit. **2.** prost, nerod. **3.** (foarte) mare.
damit şi **damit I.** *adv.* cu aceasta, prin aceasta; **was macht er ~'?** ce face cu asta? **ich bin ~' zufrieden** sunt mulţumit cu aceasta; **lassen Sie mich ~' in Ruhe!** slăbeşte-mă cu asta! *(pop.)* **' ~ können Sie mir gestohlen werden** cu asta poţi să te duci dracului! **er geht ' ~ spazieren** şi cu asta s-a dus la plimbare; **und '~ basta!** ajunge! şi cu asta basta! **was wollen Sie ' ~ sagen?** ce vreţi să spuneţi cu asta? **' ~ ist es aus** acum s-a terminat; cu asta s-a terminat; **ich bin '~ einverstanden** consimt la aceasta, sunt de acord cu asta; **er fing '~ an, dass er weinte** începu prin a plânge; **'~ ist alles gesagt** asta spune totul; **'~ ist mir nicht gedient** asta nu-mi foloseşte la nimic; **heraus ~'!** spune odată! **her ~'!** dă încoace! *(fam.)* **weg ~'!** asta să dispară! **II.** *conj.* (numai ~') ca să, pentru ca; **~' du es weißt** ca să ştii; **~' er es nicht erfährt** ca să nu afle; **~' ich es kurz mache** ca să isprăvesc mai repede.
Damkitz *-es, -e, n.*, **Damkitze**, *-n, f.* ied de cerb dam, de cerb-lopătar.
Dämlack, *-s, -e* şi *-s, m. (reg.)* prostănac.
dämlich *adj.* v. dä m (e) l i c h.
Dämlichkeit, *-en, f.* prostie, nerozie, gogomănie.
Damm, *-(e)s, Dämme, m.* **1.** dig, zăgaz, stăvilar, baraj; **die Dämme des Stromes** digurile fluviului; **einen ~ schlagen** a amenaja un dig, un rambleu, un mol; **der ~ der Talsperre** stăvilarul cheilor; *(în expr., fig.)* **wieder auf dem ~ sein** *a* fi restabilit, a fi sănătos; **wieder auf den ~ bringen** a restabili (pe cineva), a ajuta. **2.** pavaj, macadam, rambleu, terasament al părţii carosabile; **der ~ der Eisenbahn** rambleul liniei ferate. **3.** *(anat.)* perineu.
Damm(ab)rutschung, *-en, f.* alunecare a rambleului, digului.
Damm|arbeiten *pl.* lucrări de terasament, de îndiguire.
Damm|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător de terasamente.
damm|artig *adj.* în formă de dig, de rambleu, de stăvilar.
Dammbalken, *-s, -, m. (hidr.)* grindă de batardou.
Dammbau, *-(e)s, -e* (şi *-ten*), *m.* construire a unui rambleu, dig, baraj.
Dammbaumeister, *-s, -, m.* inginer-constructor de rambleuri, diguri, baraje.
Dammböschung, *-en, f.* taluz de rambleu, de dig.
Dammbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** rupere de dig, de baraj; breşă în dig, în baraj, în rambleu. **2.** *(med.)* ruptură de perineu.
Dammel, *-s, -* (şi *-s*), *m.* v. D ä m e l.
dammelig *adj. (reg., fam.)* **1.** nebunatic. **2.** hoinar.
dämmen, *dämmte, gedämmt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a zăgăzui, a stăvili, a îndigui. **2.** a rambleia. **3.** a separa, a despărţi, a izola. **4.** a ţine în frâu, a împiedica, a stânjeni; **Kopfweh ~** a îndepărta, a lua durerea de cap. **II.** *intr.* **1.** a ridica un zăgaz, un dig. **2.** a face un rambleu. **3.** *(fig.)* a chefui; **~ und schlämmen** a o duce tot într-un chef.
Dämmer[1], *-s, m. sg.* v. D ä m m e r u n g.
Dämmer[2], *-s, -, m.* **1.** lucrător de diguri, de terasament; pavator. **2.** mai (pentru bătătorit).
Damm|erde *f. sg.* **1.** pământ de rambleiere, de umplutură (pentru diguri). **2.** cernoziom.
dämmergrau *adj.* gri crepuscular.
dämmer|haft *adj.* **1.** crepuscular, de amurg. **2.** vag, nedesluşit.
dämmerig *adj.* **1.** crepuscular. **2.** adormit, somnoros.
Dämmerlicht, *-(e)s, n. sg.* **I.** lumină de amurg, de crepuscul. **2.** lumina dimineţii, auroră, revărsatul zilei; *(fig.)* **das ~ der Freiheit** zorile libertăţii. **3.** clarobscur, penumbră.
dämmern, *dämmerte, gedämmert, vb. (h) intr.* **1.** a se crăpa de ziuă; *(impers.)* **es dämmert** se luminează, se face ziuă; **der Morgen** (sau **der Tag**) **dämmert** se revarsă zorile, se crapă de ziuă; **in ~der Frühe** la revărsatul zorilor. **2.** a amurgi, a se întuneca, a se lăsa noaptea; **der Abend dämmert** se înserează, amurgeşte, se lasă noaptea; **in ~dem Zimmer** în clarobscurul camerei; *(fig.)* **bei mir dämmert's a)** am o presimţire (vagă), încep să pricep; **b)** încep să-mi aduc aminte; **na, dämmert's nun?** ei, acum pricepi în sfârşit? **eine ~de Hoffnung** o vagă speranţă. **4.** a moţăi; **vor sich hin ~** a visa, a picoti. **5.** *(reg.)* a tuna, a bubui.
Dämmer|röte *f. sg.* roşeaţa zorilor, a amurgului.
Dämmerschein, *-(e)s, m. sg.* v. D ä m m e r l i c h t.
Dämmerschlaf, *-(e)s, m. sg.* somnolenţă; toropeală.
Dämmerschoppen, *-s, -, m. (fam.)* bere cu prietenii pe înserat.
Dämmer|stunde, *-n, f.* **1.** vreme de amurg, de crepuscul. **2.** vremea revărsatului de zori.
Dämmerung, *-en, f.* **1.** crepuscul, amurg; **in der ~** pe înserate, în amurg, pe vremea amurgului. **2.** revărsatul zorilor. **3.** lumină slabă, licărire; clarobscur.
Dämmerungsdauer *f. sg.* v. D ä m m e r s t u n d e.
Dämmerungs|effekt, *-(e)s, -e, m. (tel.)* efect de crepuscul, de noapte.
Dämmerungsfalter, *-s, -, m.* fluture de amurg *(Sphingidae)*.
Dämmerungskreis, *-es, m. sg. (astron.)* cerc crepuscular.
Dämmerungs|schalter, *-s, -, m. (tehn.)* întrerupător automat fotosensibil.
Dämmerungs|schwalbe, *-n, f.* rândunică de amurg.
Dämmerungs|sehen, *-s, n. sg.* tulburare a vederii provocată de lumina crepusculară.
Dämmerungszeit *f. sg.* v. D ä m m e r s t u n d e.
Dämmerzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** *(med.)* obnubilaţie. **2.** *(fig.)* (stare de) buimăceală, aiureală, ameţeală. **3.** clarobscur; crepuscul.
Dammgeld, *-(e)s, -er, n.* taxă de cheiaj.
Dammkrone, *-n, f.* creasta rambleului, a digului, coronament al barajului.
Damm|meister *-s, -, m.* inspector de diguri, de terasament.
Dammriff, *-(e)s, -e, n.* recif, banc larg de corali.
dämmrig *adj.* v. d ä m m e r i g.
Dammriss, *-es, -e, m.* v. D a m m b r u c h **(2)**.
Dammrutsch, *-(e)s, -e, m.* v. D a m m (a b) r u t s c h u n g.
Dammschlag|ader, *-n, f.* arteră perineală.
Dammschüttung, *-en, f.* umplutură de pământ, rambleu de dig.
Dammsetzer, *-s, -, m.* lucrător la diguri.
Damm|sohle, *-n, f. (hidr.)* talpă, fundaţie a barajului, a digului.
Damm|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** chihlimbar (de mărime mijlocie). **2.** *(hidr.)* piatră pentru baraj, dig.
Damm|stirnfläche, *-n, f.* suprafaţă frontală a digului; suprafaţă a taluzului amonte al unui baraj.
Dämm|stoff, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* material folosit pentru izolare fonică, termică etc.
Damm|straße, *-n, f.* **1.** drum pe coronamentul digului. **2.** *(hidr.)* traseul barajului.
Damm|stützkörper, *-s, -, m.* corp de susţinere al stăvilarului.
Dammtor, *-(e)s, -e, n.* poartă de stăvilar; stavilă în corpul digului.
Dämmung, *-en, f. (tehn.)* izolare fonică, termică etc.
Dammwächter, Dammwärter, *-s, -, m.* păzitor de stăvilar.
Dammweg, *-(e)s, -e, m.* drum pe dig (pentru pietoni).
Dammwehr, *-(e)s, -e, n.* stăvilar.
damnabel *adj. (înv.)* condamnabil.
Damnifikant, *-en, -en, m. (jur.)* persoană care cauzează o daună; dăunător.
Damnifikat, *-en, -en, m. (jur.)* păgubaş, dăunat.
damnifizieren, *damnifizierte, damnifiziert, vb. (h) tr. (jur.)* a păgubi, a dăuna.
Damno, *-s, -s, m.* (şi *n.*), **Damnum**, *-s, Damna n. (jur.)* pagubă, pierdere, scăzământ.
Damokles|schwert, *-(e)s, n. sg.* (şi *fig.*) sabia lui Damocles.
Dämon, *-s, -monen, m.* demon.
dämonenhaft *adj.* demonic.
Dämonie, *-n, f.* caracter demonic, diabolic.
dämonisch *adj.* demonic, diabolic.
dämonisieren, *dämonisierte, dämonisiert, vb. (h) tr.* a demoniza.
Dämonologie *f. sg.* demonologie.
Dampf, *-(e)s, Dämpfe, m.* **1.** abur, vapori; **das Schiff unter ~ halten** a ţine nava sub presiune; *(fig.)* **mit vollem ~ arbeiten** a lucra de zor; *(fig.)* **~ hinter einer Sache machen** a urgenta, a grăbi un lucru; **jm. ~ machen** a impulsiona pe cineva; **unter ~ stehen** a fi energic; *(fam.)* **~ draufhaben a)** a conduce cu viteză mare; **b)** a fi entuziast. **2.** miros, mireasmă, parfum; **die Dämpfe der Speisen** miresmele bucatelor; **der ~ des Benzins** mirosul benzinei (vapori de benzină). **3.** *(med. vet.)* tignafes (la cai); **das Pferd hat den ~** calul are tignafes. **4.** *(fam.)* teamă, frică; **~ halten** a se teme, a se speria. **5.** *(fam.)* beţie, chercheleală; **er hat einen schweren ~** e cherchelit bine de tot. **6.** *(fam.)* foame. **7.** *(fam.)* năduf, greutate în respiraţie; **~ ablassen** a-şi vărsa nădufu1. **8.** *(înv.)* fum (de praf de puşcă). **9.** *(în expr.)* **Hans ~ (in allen Gassen)** fluieră-vânt, hai-hui!
Dampf|ab|sperrung, *-en, f.* **1.** oprire a aburului. **2.** robinet de oprire a aburului.
Dampf|anlage, *-n, f.* **1.** instalaţie generatoare de abur. **2.** *(chim.)* instalaţie de distilare.
Dampf|antrieb, *-(e)s, -e, m.* acţionare cu aburi.
Dampf|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de vaporizare.
dampf|artig *adj.* în formă de aburi.
Dampf|auflösung *f. sg. (chim.)* volatilizare.
Dampf|ausgang, *-(e)s, -gänge, m.* orificiu de emisie a aburului.
Dampf|auslassrohr, *-(e)s, -e, n.* ţeava de emisie a aburului.
Dampfback|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor cu aburi.
Dampfbad, *-(e)s, -bäder, n.* (şi *med.*) baie de aburi.
Dampfbagger, *-s, -, m.* dragă, excavator cu aburi.
Dampfbahn, *-en, f. (înv.)* tramvai cu aburi.
dämpfbar *adj.* care poate fi potolit, moderat.
Dampfbarkasse, *-n, f. (mar.)* barcaz cu aburi.
Dampfbarometer, *-s, -, n.* elaterometru (manometru pentru aburi).
Dampfbe|hälter, *-s, -, m.* rezervor de aburi.
Dampfbetrieb, *-(e)s, -e, m.* instalaţie (de maşini) pornită de forţa motrice a aburului; acţionare cu aburi; *(ferov.)* tracţiune cu aburi.
Dampfbildung, *-en, f.* formare a aburului.
Dampfboot, *-(e)s, -e, n.* ambarcaţie, navă cu aburi.
Dampfbremse, *-n, f.* frână cu aburi.
Dampfbügel|eisen, *-s, -, n.* fier de călcat cu aburi.
Dampfbügelpresse, *-n, f.* presă de călcat cu aburi.
dampfdicht *adj.* etanş la aburi.
Dampfdichte *f. sg.* densitate a aburului.
Dampfdom, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* dom de aburi.
Dampfdreschmaschine, *-n, f.* maşină de treierat cu aburi.
Dampfdruck, *-(e)s, m. sg.* presiune a aburului.
Dampfdruckmesser, *-s, -, m.* manometru pentru presiunea aburului.
Dampf|ein|strömung, *-en, f.*, **Dampf|eintritt**, *-(e)s, -e, m.* intrare, pătrundere, revărsare a aburilor.
Dampfel, *-s, -, n. (reg., cul.)* drojdie; plămădeală.
dampfen, *dampfte, gedampft vb.* **I.** *intr.* **1.** *(h)* a scoate aburi; a fumega; **das Wasser dampft** apa abureşte; **die Pferde ~** caii sunt năduşiţi; **die Erde dampft** pământul fumegă; **das Wasser ~ lassen** a lăsa apa să se evapore. **2.** *(s) (despre aburi)* a se înălţa, a se ridica; **Nebel dampft aus den Tälern** se înalţă negură din văi. **3.** *(s) (despre trenuri, vapoare)* a pleca, a merge; **der Zug dampft über die Brücke** trenul trece peste pod; **das Schiff dampft aus dem Hafen** vaporul pleacă din port. **4.** *(s) (fam., despre persoane)* a pleca, a porni (cu un tren, un vapor acţionat cu aburi). **II.** *tr. (h)* a fuma, a pufăi; **er dampft sein Pfeifchen** pufăie din pipă.
dämpfen, *dämpfte, gedämpft, vb. (h) tr.* **1.** *(cul.)* a fierbe înăbuşit, a înăbuşi. **2.** *(alim., constr., text.)* a prepara cu aburi; a aburi; a vaporiza. **3.** *(tehn.)* a amortiza; a modera; a micşora, a reduce intensitatea (sunetului, a luminii); a pune surdină unui instrument; **mit gedämpfter Stimme** cu voce coborâtă; **die Geige ~** a pune surdină la vioară; **den Glanz des Lichtes ~** a micşora puterea luminii. **4.** a potoli; a domoli; **das lodernde Feuer ~** a potoli vâlvătaia focului; **den Brand ~** a potoli incendiul; **das Wehr dämpft die Strömung** stăvilarul slăbeşte curentul. **5.** a amortiza (o lovitură); a estompa (culori). **6.** *(fig.)* a potoli, a calma; **den Schmerz ~** a alina durerea; **das Leid ~** a alina suferinţa; **seine Leidenschaft ~** a-şi înfrâna pasiunea; **seinen Zorn ~** a-şi înfrânge mânia; **seine Freude ~** a-şi stăpâni bucuria; **seinen Stolz ~** a-şi înfrâna trufia, mândria.

Dampf|entweichungsrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de evacuare a aburului.
Dampfer, *-s, -, m.* vapor, navă, vas cu aburi; **auf dem falschen ~ sein** sau **sitzen** sau **sich befinden** a evalua greșit o situație, posibilitatea de a atinge un scop.
Dämpfer, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* amortizor, dispozitiv de atenuare. **2.** *(text.)* aburitor. **3.** *(muz.)* surdină; *(fam.)* **jm. einen ~ aufsetzen** a potoli (pe cineva), a strica cheful, plăcerea cuiva; **einen ~ bekommen** *(fam.)* a trebui să suporte o dojană, a fi dezamăgit. **4.** oală de gătit sub presiune, oală-minune.
Dampferfahrt, *-en, f.* călătorie cu vaporul.
Dampferflotte, *-n, f.* flotă de vapoare.
Dampferlinie [-niə], *-n, f.* linie de navigație a vapoarelor.
Dampf|erzeuger, *-s, -, m.* generator de abur.
Dampf|erzeugung, *-en, f.* producere de vapori.
Dampf|erzeugungs|apparat, *-(e)s, -e, m.* v. Dampferzeuger.
Dampf|fähre, *-n, f.* bac cu aburi, de transbordare.
Dampf|fahrzeug, *-(e)s, -e, n.* vehicul acționat de aburi.
Dampf|fernheizung, *-en, f.* termoficare cu aburi.
Dampf|feuer|spritze, *-n, f.* pompă de incendiu cu aburi.
dampf|förmig *adj.* în stare de vapori.
Dampfgebläse, *-s, -, n. (tehn.)* suflantă cu aburi.
Dampfgetriebe, *-s, -, n.* v. Dampfbetrieb.
Dampfhahn, *-(e)s, -hähne, n.* robinet la cazanul de aburi.
Dampfhammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan cu abur.
Dampfheizung, *-en, f.* încălzire cu aburi; calorifer cu aburi.
Dampfheizungskörper, *-s, -, m.* (corp de) calorifer, radiator (cu aburi).
Dampfheizungsröhre, *-n, f.* țeavă de încălzire cu aburi.
Dampfhorn, *-(e)s, -hörner, n.* stingător cu aburi.
dampfig *adj.* plin de vapori, de aburi.
dämpfig *adj.* **1.** sufocant, înăbușitor. **2.** *(med.)* astmatic; *(despre cai)* afectat de tignafes. **3.** care balonează; **~es Futter** nutreț care balonează.
Dämpfigkeit *f. sg. (med. vet.)* tignafes.
Dampfkammer, *-n, f.* cameră a unui aparat de vaporizare, cameră de aburire.
Dampfkessel, *-s, -, m.* cazan de aburi.
Dampfkesselmauerung *f. sg.* zidărie a cazanului de aburi.
Dampfkesselwandung, *-en, f.* șamotaj, căptușeală a cazanului de abur.
Dampfkissen, *-s, -, n. (termo.)* tampon de abur.
dampfklar *adj. (despre vehicule cu aburi)* gata de pus în funcțiune.
Dampfkoch|apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ind. zahărului)* cazan de abur cu compensare. **2.** aparat de fiert, de gătit cu aburi.
Dampfkochtopf, *-(e)s, -töpfe, m.* **1.** autoclavă. **2.** oală (de gătit) sub presiune, oală-minune.
Dampfkolben, *-s, -, m.* piston de mașină cu aburi.
Dampfkraft *f. sg.* forță, energie a aburului; **mit voller ~** cu toată viteza, puterea.
Dampfkraftwerk, *-(e)s, -e, n.* v. termocentrală cu aburi.
Dampfkran, *-(e)s, -kräne, m.* macara cu aburi.
Dampfkugel, *-n, f. (tehn.)* colipil, sferă în care se produc aburi.
Dampfkur, *-en, f. (med.)* cură de aburi.
Dampfl, *-s, -(-n-), n. (austr.)* plămădeală.
Dampfleistung, *-en, f.* producție de aburi.
Dampfleitung, *-en, f.* conductă de aburi.
Dampfleitungsrohr, *-(e)s, -e, n.* tub conductor de aburi.
Dampflok, *-s, f. presc.* de la Dampflokomotive.
Dampflokomotive [-ti:və], *-n, f.* locomotivă cu aburi.
Dampfluft|heizung *-en, f.* încălzire cu aer și aburi.
Dampfmaschine, *-n, f.* mașină cu aburi; motor cu aburi.
Dampfmesser, *-s, -, m.* **1.** contor de aburi **2.** elaterometru.
Dämpfmittel, *-s, -, n.* sedativ, calmant, mijloc de amortizare, de potolire.
Dampfmotor, *-s, -en, m.* motor cu aburi.
Dampfmühle, *-n, f.* moară cu aburi.
Dampfnudeln *pl.* tăiței fierți.
Dampf|pfeife, *-n, f.* fluier cu aburi; sirenă cu aburi.
Dampf|pflug, *- (e)s, -pflüge, m.* plug cu aburi.
Dampfpresse, *-n, f. (tipogr.)* presă cu aburi.
Dampfpumpe, *-n, f.* pompă cu aburi.
Dampfputzerei, *-en, f.* curățătorie cu aburi.
Dampframme, *-n, f.* berbec (de bătut piloți) cu aburi.
Dampfraum, *-(e)s, -räume, m.* spațiu pentru aburi (la cazane).
Dampfreinigungs|anstalt, *-en, f.* v. Dampfputzerei.
Dampfrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de aburi.
Dampfross, *-es, -e. n. (glumeț)* locomotivă.
Dampfsäge, *-n, f.* joagăr, ferăstrău cu aburi.
Dampfsägewerk, *-(e)s, -e, n.* gater cu aburi.
Dampfsammler, *-s, -, m.* colector de aburi.
Dampfschieber, *-s, -, m.* sertar regulator de distribuție a aburului.
Dampfschiff, *- (e)s, -e, n.* v. Dampfer.
Dampfschiff|fahrt *f. sg.* navigație (cu vapoare).
Dampfschiff|fahrtsgesellschaft, *-en, f.* societate de navigație (cu vapoare).
Dampfschiff|fahrtsverbindung *-en, f.* legătură prin vapoare.
Dampfschiff|fahrtsverkehr, *-(e)s, m. sg.* serviciu regulat al vapoarelor, trafic fluvial și maritim.
Dampfschifflinie [-niə], *-n, f.* v. Dampferlinie.
Dampfschlange, *-n, f. (tehn.)* serpentină de abur.
Dampfschorn|stein, *-(e)s, -e, m.* coș de evacuare a aburului.
Dampfsirene, *-n, f.* v. Dampfpfeife.
Dampf|spannung, *-en, f.* presiune, tensiune a vaporilor.
Dampf|speicher, *-s, -, m.* rezervor de aburi.
Dampf|spritze, *-n, f.* pompă de incendiu cu aburi.
Dampf|strahl, *-s, -en, m. (termo.)* jet de abur.
Dampf|strahlgebläse, *-s, -, n. (tehn.)* ejector cu jet de aburi.
Dampf|stürze, *-n, f. (tehn.)* înăbușitor.
Dampftriebwagen, *-s, -, m. (feros.)* automotor cu aburi.
Dampfturbine, *-n, f.* turbină cu aburi.
Dampf-und Segelfregatte, *-n, f.* fregată cu aburi și vele.
Dämpfung, *-en, f.* **1.** înăbușire, amortizare, frânare. **2.** reducere a intensității (sunetului); diminuare a intensității (luminoase); coborâre (a vocii). **3.** stingere (a unui foc). **4.** *(fig.)* potolire, înfrângere (a unei pasiuni). **5.** încetinire (progresivă) a oscilațiilor unei pendule. **6.** evaporare, vaporizare.
Dämpfungs|arbeit, *-en, f.* acțiune de amortizare a vibrațiilor.
Dämpfungsfaktor, *-s, -en, m.* **1.** *(mec.)* coeficient de amortizare. **2.** *(ec.)* factor de moderare, de amortizare.
Dämpfungsfläche, **Dämpfungsflosse**, *-n, f. (av.)* stabilizator; plan, suprafață de amortizare a oscilațiilor.
Dämpfungskonstante [-stan-], *-n, f. (fiz.)* constantă de amortizare.
Dämpfungsmesser, *-s, -, m.* decremetru, instrument de măsurare a atenuării, a amortizării.
Dämpfungswand, *-wände, f.* v. Dämpfungsfläche.
Dämpfungswider|stand, *-(e)s, -stände, m. (fiz.)* rezistență la amortizare.
Dampfventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* ventil, supapă, robinet pentru abur.
Dampfverteiler, *s, -, m.* distribuitor de abur.
Dampfverteilung *f. sg.* distribuție a aburului, repartizare a vaporilor.
Dampfvulkanisation [-vul-], *-en, f.* vulcanizare cu vapori.
Dampfwagen, *-s, -, m. (înv.)* locomotivă.
Dampfwagenge|stell, *-(e)s, -e, n.* șasiu de locomotivă cu aburi.
Dampfwalze, *-n, f.* tăvălug, cilindru-compresor cu aburi.
Dampfwäscherei, *-en, f.* spălătorie cu abur.
Dampfwasser|ableiter, *-s, -, m. (mas.)* robinet de descărcare a apei de condensație.
Dampfwasser|heizung, *-en, f.* încălzire mixtă cu abur-apă.
Dampfweg, *-(e)s, -e, m.* canal, cale, orificiu de trecere a aburului.
Dampfwinde, *-n, f.* troliu acționat cu aburi.
Dampfwolke, *-n, f.* nor de aburi.
Dampfziegelei, *-n, f.* fabrică de țiglă cu aburi.
Dampfzulassventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* supapă, ventil de admisie a aburului.
Dampfzuleitung, *-en, f. (termo.)* conductă de abur, aducție a aburului.
Dampfzu|stand, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* stare gazoasă, de vapori.
Dampfzylinder, *-s, -, m.* cilindru de mașină cu aburi.
Damschaufler, *-s, -, m.* v. Damhirsch.
Damschmaltier, *-(e)s, -e, n. (vân.)* ciută tânără.
Dam|spiel, *-(e)s, n. sg.* v. Dame(n)spiel.
Dam|spießer, *-s, -, m.* pui de cerb, de căprioară.
Dam|stein, *-(e)s, -e, m.* v. Damestein.
Damtier, *-(e)s, -e, n.* ciută.
Damwild, *-(e)s, n. sg.* vânat mare de cerbi dam, de cerb-lopătar.
Damwildleder, *-s, n. sg.* piele de cerb dam, de cerb-lopătar.
danach și **danach** *adv.* **1.** pe urmă, apoi, după aceea. **2.** despre aceasta, pentru aceasta, după aceasta; **ich habe ihn' ~ gefragt** l-am întrebat despre aceasta; **das Verlangen ~' ist groß** cererea în această privință este mare; **trachtet ~', dass...** căutați să...; **ich werde mich ~' erkundigen** mă voi informa despre aceasta; **es sieht mir ganz ~' aus. als ob...** îmi pare că... **3.** potrivit cu, în raport cu (ace)asta; **sich' ~ richten** a se conforma, a se orienta după (ace)asta; **handelt ~'** procedați conform acestui lucru; **seine Kräfte sind nicht ~'** îi lipsește puterea, nu-l ajută puterile; **er ist nicht der Mann ~'** el nu este omul potrivit; **~' sich einer führt, ~' wird einem** cum îți așterni, așa dormi; **~' der Mann ist, ~' brät man die Wurst** la așa cap, așa căciulă; *(iron.)* **du willst das machen? du siehst gerade ~' aus!** tu vrei să faci asta? vezi-ți de treabă! n-ai să reușești!
Danaer [-naɐ], *-s, -, m. (poet.)* danai, greci antici.
Danaergeschenk *-(e)s, -e, n.* dar funest și înșelător.
Danaiden|arbeit *f. sg. (fig.)* muncă zadarnică și anevoioasă.
Danaidenfass, *-es, -fässer, n.* butoiul Danaidelor; *(fig.)* butoi fără fund, muncă zadarnică.
Dandy ['dɛndi], *-s, -s, m.* dandi, filfizon.
Dandytum, *-(e)s, n. sg.* filfizonerie.
Däne, *-n, -n, m.* danez.
daneben *adv.* **1.** alături, lângă; **ein Haus und ein Garten ~** o casă și o grădină alături; **gleich ~** imediat alături; **~ sein** a fi confuz, a nu se simți bine. **2.** pe lângă aceasta; **~ gibt es noch andere Dinge** pe lângă aceasta există și alte lucruri. **3.** în același timp, concomitent.
danebenbenehmen, *benahm daneben, danebenbenommen, (du benimmst dich daneben, er benimmt sich daneben), vb. (h) refl. (fam.)* a se comporta deplasat.
danebenfallen, *fiel daneben, danebengefallen, (du fällst daneben, er fällt daneben), vb. (s) intr.* a cădea pe alături, a nu nimeri.
danebengehen, *ging daneben, danebengegangen, vb. (s) intr.* (și *fig.*) a greși (drumul, ținta), a da greș.
danebengeraten, *geriet daneben, danebengeraten (du gerätst daneben, er gerät daneben), vb. (s) intr.* **1.** a nu reuși; **der Kuchen ist ~** prăjitura n-a reușit. **2.** a nimeri alături.
danebengreifen, *griff daneben, danebengegriffen, vb. (h) intr.* **1.** a nu reuși să apuce un lucru. **2.** *(fam.)* a greși, a face o greșeală; **im Ausdruck ~** a se exprima greșit.
danebenhalten, *hielt daneben, danebengehalten, (du hältst daneben, er hält daneben) vb. (h) tr. (fam.)* a compara ceva cu altceva.
danebenhauen, *hieb* sau *haute daneben, danebengehauen* sau *danebengehaut, vb. (h) tr.* **1.** a lovi, a nimeri alături. **2.** *(fig., fam)* a se înșela, a nimeri alături.
danebenraten, *riet daneben, danebengeraten, (du rätst daneben, er rät daneben), vb. (h) tr. (fam.)* a sfătui greșit.
danebenschätzen, *schätzte daneben, danebengeschätzt, (du, er schätzt daneben), vb. (h) tr. (fam.)* a aprecia greșit.
danebenschießen, *schoss daneben, danebengeschossen (du, er schießt daneben), vb. (h) intr.* **1.** *(vân., sport)* a trage alături. **2.** *(fig., fam.)* a se înșela, a greși (ținta), a o nimeri alături.

danẹbentippen, *tippte daneben, danebengetippt, vb. (h) intr. (fam.)* a greşi (în aprecieri), a da un pronostic greşit.
danẹbentreffen, *traf daneben, danebengetroffen, (du triffst daneben, er trifft daneben), vb. (h) intr.* (şi *fig.*) a greşi, a nu nimeri, a nimeri alături.
dang *ind. imperf.* de la d i n g e n.
danieden *adv. (înv.; poet.)* aici pe pământ, pe lumea asta.
danieder *adv.* jos, la pământ.
daniederbeugen, *beugte danieder, daniedergebeugt, vb. (h) tr.* a încovoia; a apleca; *(fig.)* a copleşi, a dobori.
daniederdrücken, *drückte danieder, daniedergedrückt, vb. (h) tr. (înv.)* a asupri.
daniederfallen, *fiel danieder, daniedergefallen (du fällst danieder, er fällt danieder), vb. (s) intr.* a cădea jos.
daniederkämpfen, *kämpfte danieder, daniedergekämpft, vb. (h) tr.* a doborî (prin luptă).
daniederkommen, *kam danieder, daniedergekommen, vb. (s) intr. (înv.) (despre femei)* a naşte, a-i veni ceasul, sorocul.
daniederliegen, *lag danieder, daniedergelegen, vb. (h* şi *s) intr.* **1.** a zăcea bolnav. **2.** a suferi, a tânji. **3.** a fi în declin, în decădere; a sta pe loc; **der Handel lag danieder** comerţul stagna. **4.** a sta înţelenit; **der Acker lag danieder** ogorul stătea înţelenit.
daniederschlagen, *schlug danieder, daniedergeschlagen (du schlägst danieder, er schlägt danieder), vb. (h) tr.* a doborî; *(fig.)* a descuraja.
Dänin, *-nen, f.* daneză.
dänisch *adj.* danez.
Dänische, *-n, n. sg.* (limba) daneză.
dạnk *prep.* (cu *dat.* şi cu *gen.*) mulţumită, datorită, graţie; **~ seinem Fleiße** mulţumită sârguinţei sale; **~ seines guten Willens** graţie bunăvoinţei sale.
Dạnk, *-(e)s, m. sg.* mulţumire, recunoştinţă; **ich bin ihm ~ schuldig** (sau **zu ~(e) verpflichtet**) sau **ich schulde ihm ~** îi datorez recunoştinţă, îi sunt îndatorat; **jm. ~ zollen** a aduce cuiva tributul de recunoştinţă; **jm. (für etwas) (vielen) ~ wissen** a fi cuiva (foarte) recunoscător (pentru ceva); **jm. für etwas schlechten ~ wissen** a plăti cuiva ceva cu nerecunoştinţa; **tausend ~** mii de mulţumiri; **um ~ dient keiner** cu vorbe goale nu se mulţumeşte nimeni; **ist das der ~ für meine Mühe?** asta e răsplata pentru osteneala mea? **ich habe keinen ~ davon** n-am nici o mulţumire; **als** sau **zum ~ dafür, dass…** drept mulţumire că…; **dem Himmel sei ~!** slavă cerului! *(înv.)* **das ist wider den ~ der Natur** aceasta nu e natural; **besten** (sau **schönen** sau **vielen** sau **herzlichen**) **~!** mulţumesc foarte mult; **hab' ~!** îţi mulţumesc; **~ sagen** a mulţumi; **man kann dir nichts zum ~ machen** cu nimic nu ţi se poate face pe plac.
Dạnk|adresse, *-n, f.* adresă, scrisoare (oficială) de mulţumire.
Dạnk|altar, *-s, -täre, m. (rel.)* altar pentru ofrande de mulţumire, de recunoştinţă.
dạnkbar *adj.* **1.** recunoscător, îndatorat; **ich wäre ~, wenn…** aş fi recunoscător dacă…; **er nimmt es ~ an** primeşte cu recunoştinţă; **sich ~ zeigen** a se arăta recunoscător; **ein ~er Blick** o privire recunoscătoare. **2.** rentabil, productiv; **eine ~e Arbeit** o muncă rentabilă, care dă satisfacţii; *(teatru)* **eine ~e Rolle** un rol generos. **3.** *(fam.)* rezistent, durabil; **der Stoff ist sehr ~** materialul este rezistent. **4.** *(fam.)* nepretenţios; **diese Pflanze ist sehr ~** această plantă nu necesită îngrijire deosebită.
Dạnkbarkeit *f. sg.* **1.** mulţumire, recunoştinţă; **seine ~ bezeigen** a-şi exprima recunoştinţa; **aus ~** din recunoştinţă; **in** sau **mit (aufrichtiger, tiefer) ~** cu (sinceră, profundă) recunoştinţă. **2.** *(rar)* rentabilitate. **3.** *(fam.)* durabilitate, rezistenţă. **4.** *(fam.) (despre plante)* calitatea de a nu necesita prea multă îngrijire.
Dạnkbarkeitsbezeigung, *-en, f.* dovadă de recunoştinţă.
dạnkbarlich *adj.* v. d a n k b a r.
dạnkbeflissen *adj.* zelos în a-şi manifesta recunoştinţa.
Dạnkbegierde, *-n, f.* dorinţă de a se arăta recunoscător.
dạnkbegierig *adj.* însetat, doritor de recunoştinţă.
Dạnkbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită de mulţumire.
Dạnkbezeigung, *-en, f.* manifestare a recunoştinţei.
Dạnkbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de mulţumire.
dạnke *presc.* de la i c h d a n k e v. d a n k e n mulţumesc, mulţumim.
Dạnk|empfindung, *-en, f.* sentiment de recunoştinţă.
dạnken, *dankte, gedankt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a mulţumi (cuiva), a exprima mulţumiri; **danke schön!** mulţumesc! **danke bestens** (sau **sehr**)**!** mulţumesc frumos! *(com.)* **~d erhalten** primit cu mulţumiri; **Sie haben keine Ursache zu ~** n-aveţi pentru ce să mulţumiţi; **Gott** sau **(dem Himmel) sei gedankt** slava Domnului (cerului); **wie soll ich Ihnen das jemals ~?** cum pot să vă mulţumesc pentru asta? *(iron.)* **na, ich danke!** foarte mulţumesc! **2.** a răspunde (la salut); **ich grüßte ihn, aber er dankte nicht** l-am salutat, însă nu mi-a răspuns. **II.** *tr.* **1.** a datora; **ich danke ihm mein Leben** îi datorez viaţa; **das ist ihm zu ~** aceasta i se datorează lui. **2.** a răsplăti, a recompensa.
dạnkenswert, **dạnkenswürdig** *adj.* demn de recunoştinţă, care merită recunoştinţă.
dạnk|erfüllt *adj.* plin de recunoştinţă.
Dạnkesbesuch, *-(e)s, -e, m.* v. D a n k b e s u c h.
Dạnkesbezeigung, *-en, f.* manifestare de recunoştinţă.
Dạnkesbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de mulţumire.
Dạnkeschön, *-s, n. sg.* **1.** exprimarea mulţumirii; **er sagte ihm ein herzliches ~** el i-a mulţumit din suflet. **2.** mică atenţie în semn de mulţumire.
Dạnkesformel, *-n, f.* formulă de mulţumire.
Dạnkeskirche, *-en, f.* biserică clădită în semn de recunoştinţă pentru împlinirea unei rugi.
Dạnkes|pflicht, *-en, f.* obligaţie de a mulţumi.
Dạnkes|schuld *f. sg.* datorie de recunoştinţă.
Dạnkeswort, *-(e)s, -e, n.* cuvânt de mulţumire.
Dạnkfeier, *-n, f.*, **Dạnkfest**, *-es, -e, n.* **1.** festivitate, solemnitate de mulţumire. **2.** tedeum, slujbă religioasă de mulţumire.
Dạnkgebet, *-(e)s, -e, n. (bis.)* rugăciune de mulţumire.
Dạnkgefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment de recunoştinţă.
dạnkgerührt *adj.* mişcat de adâncă recunoştinţă.
Dạnkgottesdienst, *-(e)s, -e, m. (bis.)* v. D a n k f e i e r **(2)**.
Dạnklied, *-(e)s, -er, n. (bis.)* cântec de recunoştinţă.
dạnklos *adj.* nerecunoscător, lipsit de recunoştinţă.
Dạnk|opfer, *-s, -, n. (bis.)* jertfă de mulţumire.
Dạnkpflicht, *-en, f.* v. D a n k e s p f l i c h t.
dạnkpflichtig *adj.* îndatorat.
Dạnkrede, *-n, f.* discurs de mulţumire.
dạnksagen, *danksagte* sau *sagte Dank, dankgesagt* sau *Dank gesagt (du danksagst* sau *du sagst Dank, er danksagt* sau *er sagt Dank), vb. (h) intr. (poet., rar) (jm.)* a mulţumi (cuiva).
Dạnksagung, *-en, f.* mulţumire, recunoştinţă.
Dạnkschreiben, *-s, -, n.*, **Dạnkschrift**, *-en, f.* scrisoare de mulţumire.
dạnkvergessen *adj.* nerecunoscător.
dạnkverpflichtet *adj.* îndatorat, obligat (la recunoştinţă).
Dạnkwort, *-(e)s, -e, n.* v. D a n k e s w o r t.
dạnn *adv.* apoi, atunci, după aceea; **erst will ich lesen, ~ schreiben** întâi vreau să citesc şi apoi să scriu; **~ kam der Vater** apoi a venit tata; **selbst ~, wenn es wahr wäre** chiar de-ar fi adevărat; **wenn du fertig bist, ~ mach das Licht aus** când termini, stinge lumina; **was ~?** şi apoi? **~ und wann** când şi când, câteodată; **~ und ~** în cutare sau cutare timp; *(fam.)* **bis ~** *(formulă de despărţire)* pe curând; **von ~ bis ~** de atunci până atunci.
dạnnen *adv. (în expr.)* **von ~ gehen** (sau **ziehen**) a pleca, a porni, a o lua din loc; *(poet.)* **er ging von ~** a murit.
dạnnzumal *adv. (elv.)* apoi, în clipa aceea.
dạran şi **d(a)rạn** *adv.* **1.** la aceasta, în aceasta, de aceasta; **'~ ist ein Stock befestigt** de aceasta e fixat un baston; **es liegt mir ~', zu wissen** ţin mult să ştiu; **was liegt ~'?** ce contează? nu importă; **es liegt mir sehr viel ~'** mă interesează foarte mult; ţin foarte mult să…; **ich habe ~' gedacht** m-am gândit la aceasta; *(fig., fam.)* **der arme Kerl hat ~' glauben müssen** sărmanul om a murit; **er glaubt nicht ~'** nu crede asta; **er hat seine Freude ~'** se bucură de aceasta; **er ist gut ~'** îi merge bine; **da sind wir schön ~'!** am păţit-o! **es ist etwas ~'** e ceva la mijloc, are oarecare importanţă; **'~ wird er sich nicht stoßen** aceasta nu-l va deranja prea mult; **ich habe gut ~' getan** am procedat bine; **wer ist ~'?** cine e la rând? **darauf und ~'** (sau **nahe ~'**) **sein, etwas zu tun** a fi cât pe-aci de a întreprinde ceva; **ich bin übel ~'** am nimerit rău; sunt într-o situaţie proastă. **2.** lângă, alături; **ein Haus und ein Garten ~'** o casă şi o grădină lângă ea; **ich war nahe ~', es zu kaufen** era cât pe-aci s-o cumpăr, n-a lipsit mult ca s-o cumpăr.
darạngeben, *gab daran, darangegeben (du gibst daran, er gibt daran), vb. (h) tr.* **1.** *(poet.)* a jertfi; a lăsa în plata Domnului, a renunţa la ceva; **er hat sein Geschäft d(a)rangegeben** s-a retras din afaceri. **2.** a contribui.
d(a)rạngehen, *ging d(a)ran, d(a)rangegangen, vb. (s) intr.* a se apuca de, a începe, a porni (la).
d(a)rạnhalten, *hielt daran, darangehalten (du hältst d(a)ran, er hält d(a)ran), vb. (h) intr.* a se ţine (de); a nu înceta.
d(a)rạnkommen, *kam daran, darangekommen, vb. (s) intr.* a veni la rând; **wenn ich d(a)rankomme** când îmi vine rândul.
d(a)rạnkriegen, *kriegte d(a)ran, d(a)rangekriegt, vb. (h) tr. (pop.)* a păcăli (pe cineva).
darạnmachen, *machte daran, darangemacht, vb. (h) refl.* v. d a r a n g e h e n.
darạnmüssen, *musste daran, darangemusst (ich muss daran, du musst daran, er muss daran), vb. (h) intr.* **1.** a fi nevoit, constrâns să… **2.** a veni rândul (cuiva).
darạnsetzen, *setzte daran, darangesetzt, (du, er setzt daran), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune (pe cineva) să lucreze. **2.** a face toate eforturile; a îndrăzni, a pune în joc; **ich werde alles ~** voi face totul. **II.** *refl.* a se apuca de treabă (stând jos); **ich muss mich jetzt ~, den Brief zu schreiben** trebuie să mă apuc să scriu scrisoarea.
darạnwenden, *wendete* (sau *wandte) daran, darangewendet* (sau *-gewandt) (du wendest daran, er wendet daran), vb. (h) intr.* a depune, a investi (eforturi).
darauf şi **dạrauf** *adv.* **1.** pe aceasta, deasupra; **ein Tisch und eine Lampe ~'** o masă şi o lampă pe ea; **der Weg führt gerade ~' zu** drumul duce de-a dreptul acolo; **der Deckel muss ~'** capacul trebuie pus deasupra; *(fig.)* **'~ kannst du liegen** te poţi bizui pe aceasta; **alles beruht '~, dass…** totul se bazează pe faptul că…; **'~ gebe ich nicht viel** nu pun mare preţ pe asta; **'~ wollte ich hinaus** la aceasta, aici am vrut să ajung; **wie kommst du ~'?** cum ai ajuns la aceasta? cum ţi-a trecut asta prin cap? **~' ausgehen** a ţinti la, a avea de gând; **ich lasse mich nicht ~' ein** nu mă încurc cu aşa ceva; **es steht Todesstrafe ~'** asta se pedepseşte cu moartea; **er versteht sich ~'** se pricepe la aceasta; **er kommt ~' zurück** revine la aceasta; **er ist ~' hereingefallen** a căzut în cursă pe chestia asta; **ich lasse mich ~' totschießen** pun capul pentru aceasta; **sich ~' freuen** a se bucura de asta; **~' bestehen** a insista asupra unui lucru; **er verzichtet ~'** renunţă la aceasta; **ich wette ~', dass…** pariez (pe aceasta) că…; **~' eingehen** a fi de acord; **ich gebe nichts ~'** nu dau doi bani (pe asta); **'~ kommt es an** de asta depinde; **es kommt ~' an** depinde (de…); **~' und daran sein** a fi pe punctul de a…; **er untersuchte die Arbeit '~, welche Fehler am häufigsten sind** a controlat lucrarea pentru a stabili ce greşeli se repetă cel mai des. **2.** după aceea; **ein Jahr ~'** un an după aceea; **das Jahr ~'** anul următor; **man gab ihm ein Zeichen, ~' verstummte er** i s-a făcut un semn, drept urmare a tăcut.
darauf|folgend *adj.* următor; **am ~en Tag** în ziua următoare.
D(a)raufgabe, *-n, f.* dar, bani în plus (peste suma stabilită).
d(a)raufgeben, *gab d(a)rauf, d(a)raufgegeben, (du gibst d(a)rauf, er gibt d(a)rauf), vb. (h) tr.* şi *intr.* a da, a plăti peste (suma cuvenită); a da în plus; **ich gebe nichts darauf** nu dau nici un ban mai mult, nu dau nimic în plus, nu dau un ban peste (preţ).
d(a)raufgehen, *ging darauf, daraufgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a se pierde, a se risipi; a se irosi; **es ist viel Geld daraufgegangen** s-au cheltuit mulţi bani; **es geht viel Zeit darauf** se pierde mult timp (cu aceasta). **2.** a pieri; a se prăpădi, a muri; **es sind viele Tiere draufgegangen** au pierit multe animale.
Daraufgeld, *-(e)s, -er, n.* v. D a r a u f g a b e.
daraufhin şi **dạraufhin** *adv.* apoi, după aceasta; drept urmare; **er hat ~ seine Pläne geändert** drept urmare şi-a schimbat planurile.
d(a)raufkommen, *kam d(a)rauf, d(a)raufgekommen, vb. (s) intr.* a-şi da seama; a înţelege, a se lămuri, a veni de acasă; **ick komme nicht darauf** nu-mi dau seama.
daraufschlagen, *schlug darauf, daraufgeschlagen (du schlägst darauf, er schlägt darauf), vb. (h) tr.* a adăuga la socoteală.

daraufzahlen, *zahlte darauf, daraufgezahlt, vb. (h) tr.* **1.** a plăti pe deasupra, peste preț. **2.** *(fig.)* a fi în pierdere, a o păți.
daraus și **daraus** *adv.* de aici, din aceasta; '~ **entstand der Brand** de aici a izbucnit incendiul; '~ **folgt** de aici rezultă; **was wird** ~' **werden?** ce va ieși de aici? ce se va întâmpla cu aceasta? ' ~ **kann ich nicht klug werden** nu mai înțeleg nimic; **es ist ein Sprichwort** ~' **geworden** a devenit proverbial; **man sieht** ~' de aici, din aceasta se vede, reiese; **er macht sich** *(dat.)* **nichts** ~' nu-i pasă de asta; '~ **wird nichts** nu se va întâmpla nimic, nu iese nimic (de aici); *(fam.)* nu se poate, nu ve(t)i face asta; **er hat ein interessantes Buch und will** ~' **vorlesen** are o carte interesantă și vrea să citească din ea.
darben, *darbte, gedarbt, vb. (h) intr.* a duce lipsă, a trăi în mizerie, a răbda; **er musste viel** ~, **bis...** a trebuit să rabde mult până...; **sich krank** ~ a se îmbolnăvi din cauza lipsurilor; **sich in den Tod** ~ a duce lipsă până la moarte; a muri din cauza mizeriei îndurate.
darbieten, *bot dar, dargeboten, (du bietest dar, er bietet dar), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) oferi, a (se) prezenta; a (se) înfățișa; **die Gelegenheit bot sich dar** s-a ivit ocazia; **ein Ballett** ~ a prezenta un balet; **die dargebotene Hilfe zurückweisen** a respinge ajutorul oferit.
Darbietung, *-en, f.* **1.** ofertă; oferire, prezentare. **2.** reprezentație (teatrală), spectacol; (număr din) program.
darbringen, *brachte dar, dargebracht, vb. (h) tr.* a oferi, a prezenta, a aduce; **ein Opfer** ~ a aduce o jertfă; **seine Huldigung** ~ a-și prezenta omagiul; **er bringt seine Glückwünsche dar** prezintă urările sale de fericire.
Darbringer, *-s, -, m.*, ~**in**, *-nen, f.* persoană care aduce prinos, jertfă.
Darbringung, *-en, f.* ofrandă, oferire de prinos, jertfă.
darein *adv.* aici, în acest loc, aici înăuntru *(cu verbe de mișcare)*; **ich lege das Brot** ~ pun pâine aici înăuntru; **sich** ~ **ergeben** a se supune, a nu mai obiecta nimic.
dareinfahren, *fuhr darein, dareingefahren, (du fährst darein, er fährt darein), vb. (s) tr.* a interveni energic.
dareinfinden, *fand darein, dareingefunden, (du findest darein, er findet darein),*
dareinfügen, *fügte darein, dareingefügt, vb. (h) refl.* a se acomoda; a se resemna; a se lăsa în voia sorții; **ich kann mich nicht** ~ nu mă pot împăca cu asta.
dareinlegen, *legte darein, dareingelegt, vb. (h) refl.* v. d(a)reinfahren.
dareinmengen, *mengte darein, dareingemengt,* **d(a)reinmischen**, *mischte darein, dareingemischt, vb. (h) refl. (inv.)* a se amesteca (în treburile altora), a se vârî; a se amesteca în vorbele altora, a interveni în discuție.
dareinreden, *redete darein, dareingeredet (du redest darein, er redet darein), vb. (h) intr.* a se amesteca, a se băga în vorbă; a interveni în discuție; **rede nicht d(a)rein!** nu te amesteca! **ich lasse mir nicht** ~ nu permit să se amestece nimeni!
d(a)reinschauen, *schaute d(a)rein, d(a)reingeschaut vb. (h) intr.* a privi (într-un anumit fel); a avea aerul, a avea o privire...; **er schaut munter drein** are o privire vioaie, arată bine; **er schaut verwundert drein** privește mirat.
dareinschicken, *schickte darein, dareingeschickt, vb. (h) refl.* v. d(a)reinfinden.
dareinschlagen, *schlug darein, dareingeschlagen, (du schlägst darein, er schlägt darein), vb. (h) tr.* a lovi furios (în dreapta și în stânga); a lovi cu sete: a se amesteca în bătaie.
dareinsetzen, *setzte darein, dareingesetzt (du, er setzt darein) vb. (h) tr.* a mobiliza, a pune în joc.
dareinwilligen, *willigte darein, dareingewilligt vb. (h) tr.* a consimți la ceva.
dargeben, *gab dar, dargegeben, (du gibst dar, er gibt dar), vb. (h) tr.* a prezenta, a oferi; **einen Monolog** ~ a spune un monolog.
darin și **darin** *adv.* **1.** în aceasta, în privința aceasta; '~ **irren Sie sich** în privința aceasta greșiți; **der Unterschied besteht** '~, **dass...** deosebirea constă în aceea că... **2.** înăuntru; **er ist** ~' e înăuntru; **mit** ~' **begriffen** cuprinzându-se și...; **ein Beutel und kein Geld** ~' o pungă fără bani într-însa.
d(a)rinnen *adv. (inv.)* înăuntru.
Darg, **Dark**, *-s, -e, m.* ținut mlăștinos solid.
darlegen, *legte dar, dargelegt, vb. (h) tr.* a expune, a explica, a prezenta.
Darlegung, *-en, f.* **1.** expunere, prezentare, explicație; **die** ~ **der Lage** expunerea situației. **2.** dovadă, probă.
Darlehen, *-s, -, n.* împrumut; **ein** ~ **aufnehmen** a face, a lua, a primi un împrumut; **ein** ~ **geben** a da, a acorda un împrumut; *(ec.)* **kündbares** ~ împrumut la termen; **kurzfristiges** sau **langfristiges** ~ împrumut pe termen scurt, lung; **verzinsliches** ~ împrumut cu dobândă.
Darlehensbedingung, *-en, f.* condiție de împrumut.
Darlehensgeber, *-s, -, m.*, ~**in**, *-nen, f.* persoană care acordă un împrumut.
Darlehensgeschäft, *-(e)s, -e, n.* operație de împrumut.
Darlehensgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de împrumut.
Darlehenskasse, *-n, f.* casă de credit, de împrumut.
Darlehensnehmer, *-s, -, m.*, ~**in**, *-nen, f.* persoană care primește un împrumut.
Darlehens|tilgung, *-en, f. (ec.)* amortizare a împrumutului.
Darlehensvertrag, *-(e)s, -verträge m.* contract de împrumut.
darlehensweise *adv.* sub formă de împrumut.
Darlehenszins, *-es, -en, m.* dobândă pe împrumut.
Darleihe, *-n, f.* v. Darlehen.
darleihen, *lieh dar, dargeliehen, vb. (h) tr.* a împrumuta, a da cu împrumut.
Darleiher, *-s, -, m. (jur.)* persoană care acordă un împrumut.
Darleihung, *-en, f.* împrumut (acordat), credit.
Darm, *-(e)s, Därme, m.* intestin; *(ind. cărnii)* mațe, măruntaie.
Darm|anhang, *-(e)s, -hänge, m. (med.)* apendice intestinal.
Darm|ausleerung, *-en, f.* v. Darmentleerung.
Darmbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os iliac.
Darmbereitung *f. sg.* preparare, pregătire a mațelor pentru cârnați.
Darmbeschreibung, *-en, f. (anat.)* ileografie.
Darmblutung, *-en, f. (med.)* hemoragie intestinală.
Darmbruch, *-(e)s, -brücke, m. (med.)* hernie intestinală.
Darmbürstmaschine, *-n, f. (ind. cărnii)* mașină de curățat mațele.
Darmdrüse, *-n, f. (anat.)* glandă intestinală.
Darm|einklemmung, *-en, f. (med)* hernie strangulată, ocluzie intestinală.
Darm|einschiebung, *-en, f. (med.)* invaginație intestinală.
Darm|entleerung, *-en, f.* defecare.
Darm|entzündung, *-en, f. (med.)* inflamație a intestinului, enterită.
Darm|erschlaffung, *-en, f. (med.)* atonie intestinală.
Darmfell, *-(e)s, -e, n. (anat.)* peritoneu.
Darmfistel, *-n, f. (med.)* fistulă intestinală.
Darmflora, *-ren, f. (med.)* floră intestinală.
Darmfluss, *-es, (med.) m. sg.* secreție intestinală.
Darmgang, *-(e)s, -gänge, m. (anat.)* canal intestinal.
Darmgeschwür, *-(e)s, -e, n. (med.)* ulcer intestinal.
Darmgicht *f. sg.*, **Darmgrimmen**, *-s, n. sg.*, **Darmjammer**, *-s, m. sg.* colici, crampe intestinale.
Darmkanal, *-(e)s, -näle, m. (anat.)* canal intestinal.
Darmkatarr(h), *-s, -e, m. (med.)* catar intestinal.
Darmkolik, *-en, f. (med.)* colică intestinală.
Darmkot, *-(e)s, m. sg.* excremente, fecale.
Darmkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m. (med.)* spasm intestinal.
Darmkrankheit, *-en, f.* maladie, boală intestinală.
Darmkrebs, *-es, -e, m. (med.)* cancer intestinal.
Darmlähmung, *-en, f. (med.)* paralizie intestinală.
Darmleiden, *-s, -, n.* v. Darmkrankheit.
Darmparasit, *-en, -en, m.* parazit intestinal.
Darmperforation, *-en, f. (med.)* perforație intestinală.
Darmperistaltik *f. sg. (med.)* peristaltism intestinal.
Darmpresswalze, *-n, f. (ind. cărnii)* presă pentru mațe.
Darmreißen, *-s, n. sg. (fam.)* v. Darmkolik.
Darmreißer, *-s, -, m. (pop.)* vin acru; poșircă.
Darmruhr *f. sg. (med.)* dizenterie.
Darmsaft, *-(e)s, -säfte, m.* suc, secreție intestinal(ă).
Darmsaite, *-n, f. (muz.)* coardă, strună de mațe.
Darmsaitenmacher, *-s, -, m.* fabricant de coarde de mațe.
Darmschleim, *-(e)s, m. sg.* mucus intestinal.
Darmschleimhaut, *-häute, f. (med.)* mucoasă intestinală.
Darmschlinge, *-n, f. (anat.)* ansă intestinală.
Darmschmerz, *-es, -en, m.* durere intestinală, enteralgie.
Darmsenkung, *-en, f. (med.)* ptoză intestinală.
Darmsortier|apparat, *-(e)s, -e, m. (ind. cărnii)* aparat de sortat mațe.
Darm|spiegelung, *-en, f. (med.)* endoscopie intestinală.
Darm|spülung, *-en, f.* spălătură intestinală, clismă.
Darm|stein, *-(e)s, -e, m. (med.)* enterolit.
Darm|störung, *-en, f.* deranjament intestinal; diaree.
Darmträgheit *f. sg. (med.)* lenevire a intestinului, hipotonie.
Darmtrichine [-çi:-], *-n, f. (med)* trichină.
Darm|übel, *-s, -, n.* v. Darmkrankheit.
Darmver|engung, *-en, f. (med.)* stenoză intestinală.
Darmverschließung, *-en, f. (med.)* valvulus intestinal.
Darmverschlingung, *-en, f. (med.)* hernie strangulată; *(pop.)* încurcătură de mațe.
Darmverschluss, *-es, -schlüsse, m. (med.)* ocluzie intestinală.
Darmver|stopfung, *-en, f.* constipație.
Darmweh, *-(e)s, -e, n. sg. (med.)* enteralgie.
Darmwind, *-(e)s, -e, m.* gaze intestinale, *(vulg.)* bășină.
Darmwurm, *-(e)s, -würmer, m.* vierme intestinal.
Darmzotte, *-n, f.* vilozitate intestinală.
Darmzwang, *-(e)s, m. sg.* nevoie de a defeca.
darnach *adv.* v. danach.
darneben *adv.* v. daneben.
darnieder *adv.* v. danieder.
darob și **darob** *adv. (inv.)* pentru aceasta, din cauza aceasta.
Darr|anstalt, *-en, f.* uscătoare, instalație de uscat (fructe, grâne).
Darrbalken, *-s, -, m.* grindă de deasupra lesei de uscat.
Darrblech, *-(e)s, -e, n.* tablă găurită pentru uscatul farfuriilor.
Darrboden, *-s, -böden, m.* pod de uscat.
Darrbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură găurită pentru uscat, grătar pentru uscat, uscătoare.
Darre, *-n, f.* **1.** instalație de uscat, grătar de uscat (fructe, legume, grâne). **2.** uscătorie. **3.** uscare (a fructelor, grânelor). **4.** prăjire (a minereului). **5.** *(med.)* ciroză; atrofie; *(vet.)* pică, malarie.
dar|reichen, *reichte dar, dargereicht, vb (h) tr.* a oferi, a prezenta; a înmâna.
Dar|reichung, *-en, f.* prezentare, oferire, înmânare.
darren, *darrte, gedarrt, vb. (h) tr.* **1.** a usca (fructe, legume) în uscătorie. **2.** *(metal.)* a prăji (minereu).
Darrfeuerung, *-en, f.* încălzire pentru uscare.
Darrfieber, *-s, n. sg.* febră TBC.
Darrgekrätz, *-es, n. sg.* zgură de aramă.
Darrgeld, *-(e)s, -er, n.* dare pe borhotul de bere.
Darrgewicht, *-(e)s, n. sg. (forest.)* greutate a lemnului absolut uscat.
Darr|haus, *-es, -häuser, n.* uscătorie, cameră de uscare (pentru fructe, legume).
Darr|holz, *-es, n. sg.* lemne pentru încălzitul cuptorului.
Darr|horde, **Darr|hürde**, *-n, f.* leasă pentru uscatul malțului.
Darrkammer, *-n, f.* **1.** uscătoare (pentru fructe, legume, grâne). **2.** *(metal.)* cameră de prăjit.
Darrkupfer, *-s, n. sg.* cupru de afânare.
Darrmalz, *-es, n. sg.* malț uscat (în uscătoare).
Darr|ofen, *-s, -öfen, m.* (și *metal)* cuptor de uscat.
Darr|stube, *-n, f.* etuvă.
Darrsucht *f. sg.* v. Darre **(5)**.

darrsüchtig *adj.* bolnav de pică, de friguri, de malarie.
darsetzen, *setzte dar, dargesetzt, (du, er setzt dar) vb. (h) tr.* **1.** a abandona, a lăsa într-un loc. **2.** a îndrăzni.
dar|stellbar *adj. (teatru)* potrivit pentru a fi reprezentat; reprezentabil; **das Stück war nicht** ~ piesa nu se putea reprezenta.
dar|stellen, *stellte dar, dargestellt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a reprezenta; a însemna; **diese Arbeit stellt einen großen Erfolg dar** această lucrare reprezintă un mare succes; **etwas** ~ a face impresie; **nichts** ~ a nu fi nimic deosebit, a nu face impresie. **2.** a înfățișa, a arăta; **diese Zahlen stellen die sprunghafte Entwicklung am besten dar** aceste cifre prezintă cel mai bine dezvoltarea vertiginoasă; **jn. in seiner Blöße** ~ a demasca pe cineva; **diese Blume stellt eine eigentümliche Abart dar** această floare reprezintă o varietate particulară. **3.** a descrie, a prezenta; **objektiv** ~ a prezenta obiectiv; **die Novelle stellt seine Wandlung dar** nuvela descrie transformarea lui. **4.** a interpreta, a juca; **er hat die Rolle Tells überzeugend dargestellt** a interpretat convingător rolul lui Tell. **5.** *(fam.)* a fi cineva. **6.** *(chim.)* a prepara, a obține; **einen Stoff auf synthetischem Weg** ~ a obține o substanță pe cale sintetică. **II.** *refl.* a se arăta, a se vădi; **das stellt sich (von selbst) dar** asta sare în ochi; **auch durch diese Tat stellt sich seine Tapferkeit dar** și prin această faptă se dovedește vitejia lui.
dar|stellend I. *part. prez.* de la darstellen. **II.** *adj.* **1.** reprezentativ, care reprezintă. **2.** descriptiv; **~e Geometrie** geometrie descriptivă; **die ~en Künste** artele plastice.
Dar|steller, *-s, -, m.,* **~in,** *-nen, f. (teatru)* artist(ă), interpret(ă), actor, actriță; **der ~ einer Rolle** interpretul unui rol.
dar|stellerisch *adj.* dramatic; interpretativ; **seine ~e Leistung war groß** a făcut un rol mare.
Dar|stellung, *-en, f.* **1.** înfățișare; reprezentare; expunere; descriere; redare; ~ **des Tatbestandes** expunere a situației; **graphische** ~ reprezentare grafică, diagramă. **2.** *(teatru)* interpretare, joc. **3.** *(chim.)* preparare, fabricare.
Dar|stellungs|art, *-en, f.* mod de (re)prezentare; *(teatru)* mod de interpretare.
Dar|stellungsgabe *f. sg.* **1.** dar de a descrie, de a înfățișa, de a reprezenta. **2.** dar al imitației.
Dar|stellungskunst *f. sg.* **1.** artă de a reprezenta; *(teatru)* mod de interpretare. **2.** dar de a descrie, de a înfățișa, de a reprezenta.
Dar|stellungsmethode, *-n, f.* metodă de expunere, de descriere, de reprezentare.
Dar|stellungs|talent, *-(e)s, n. sg.* v. Darstellungsgabe.
Dar|stellungsweise, *-n, f.* v. Darstellungsart.
dar|strecken, *streckte dar, dargestreckt, vb. (h) tr. (rar)* **1.** a întinde, a prezenta. **2.** a avansa, a împrumuta (bani).
dartun, *tat dar, dargetan, vb. (h) tr.* a demonstra, a dovedi, a arăta; **im Folgenden sei dargetan, wie...** în continuare vom arăta cum...
darüber și **d(a)rüber** *adv.* **1.** asupra acestui lucru, (pe) deasupra; **eine Tür und ein Fenster ~'** o ușă și o fereastră deasupra; **er hat noch ein Hemd ~'** deasupra mai are o cămașă; **~' geht der Weg** pe deasupra, pe acolo trece drumul; **~' wollte er noch das Bild aufhängen** a mai vrut să agațe și tabloul deasupra; **er wohnt im vierten Stock und ~' wohnt niemand mehr** stă la etajul patru și deasupra (lui) nu mai stă nimeni; **~' fahren** a trece peste; **mit der Hand ~' fahren** a șterge cu mâna, a trece cu mâna peste... **2.** de aceasta, despre aceasta; peste aceasta; **er machte sich eiligst ~'** se apucă repede de treaba aceasta; (și *fig.*) **er ist ~' hinweggegangen** a trecut peste aceasta; **ich freue mich ~'** mă bucur de asta; **~' nachdenken** a medita la asta; **er beklagt sich ~', dass...** se plânge că...; **was er mir ~' sagte** ce mi-a spus despre acest lucru; **denken Sie ~' nach** gândiți-vă la acest lucru; **~' hinaus** și mai departe, în afară de aceasta; **'~ hat er mir nichts gesagt** nu mi-a spus nimic despre asta; **sich ~' machen** a se apuca de ceva; **sich ~' hinwegsetzen a)** a trece cu vederea; **b)** a reuși să treacă peste ceva, să depășească ceva. **3.** din cauza aceasta, pentru aceasta; **~' ist es zum Streit gekommen** s-a ajuns la conflict pentru aceasta; **soll ich ~' meine Ehre verlieren?** să-mi pierd onoarea pentru aceasta? **~' ist er krank geworden** s-a îmbolnăvit din cauza aceasta; **~' hätte ich es bald vergessen** din cauza aceasta eram cât pe-aci să uit; **'~ lasse ich mir keine grauen Haare wachsen** de asta n-am grijă. **4.** într-acestea, în acest timp; **~' ist der Verfasser gestorben** între timp autorul a murit; **~' vergeht die Zeit** și apoi trece și timpul (cu această treabă). **5.** mai mult, peste, și ceva; în plus; **es ist zwei Uhr und etwas ~'** este ora două și ceva; **ich tue meine Pflicht und noch ~'** îmi fac datoria și chiar mai mult decât atât; **nicht ~', noch darunter** nici mai mult, nici mai puțin; **~' geht nichts** asta n-are pereche, nu există nimic mai presus de asta; **d(a)runter und ~'** alandala, talmeș-balmeș; **~' stehen a)** a fi, a sta mai presus; a avea un orizont mai larg; a domina, a se detașa; **b)** a nu participa (la).
darüber fahren, *fuhr darüber, darüber gefahren (du fährst darüber, er fährt darüber) vb. (s) intr.* a trece peste; **mit der Hand** ~ a șterge cu mâna, a trece cu mâna peste...
darüber machen, *machte darüber, darüber gemacht, vb. (h) refl.* a se apuca de ceva.
darüber stehen, *stand darüber, darüber gestanden, vb. (h* și *s) intr.* **1.** a fi, a sta mai presus; a avea un orizont mai larg; a domina, a se detașa. **2.** a nu participa (la).
darum și **darum** *adv.* **1.** în jur, împrejur; în jurul acestui lucru; **~' liegt der Wald** în jur se întinde pădurea; **dort ist das Haus, ein großer Garten ~'** acolo este casa, în jurul ei o grădină mare; **er geht immer ~' herum** (și *fig.*) se învârtește mereu în jurul acestui lucru; **einen Zaun ~' führen** a împrejmui cu un gard; *(fig.)* **er spricht immer ~' herum** nu pune punctul pe i, ocolește mereu miezul problemei; **er muss den Auftrag ausführen, er kommt nicht ~' herum** trebuie să-și îndeplinească misiunea, însărcinarea, nu poate ocoli asta. **2.** de aceasta, pentru aceasta; **ich bitte dich ~'** te rog (pentru aceasta): **'~ sei unbesorgt** nu-ți face griji din cauza asta; **'~ handelt es sich nicht** nu este vorba de asta; **ich habe mich ~' bemüht** m-am străduit pentru aceasta; **'~ hat sich niemand zu kümmern** asta nu privește pe nimeni; **losen wir ~'** să tragem asta la sorți; **ich gäbe viel ~', wenn...** mult aș da să...; **es steht schlecht ~'** stă prost (cu chestia asta); **'~ weil** pentru că; **es handelt sich '~, dass...** este vorba ca...; **er ist '~ gekommen** de aceea a venit; *(fam.)* **Warum tust du das?** – **' Darum!** de ce faci asta? – de-aia!; **es ist mir sehr ~' zu tun a)** am chef, poftă să fac asta; **b)** țin foarte mult ca...; **ihm geht es '~, dass...** pe el îl interesează faptul că... **3.** din această cauză; **'~ ist er erkrankt** din această cauză s-a îmbolnăvit; **'~ sage ich es schon jetzt** de aceea o spun de acum.
Darum și **Darum** *-s, n. sg.* pricină, cauză; **ich habe mehr als ein '~** am mai multe motive; **auf ein Warum hat er immer zehn '~** la fiecare întrebare are totdeauna zece răspunsuri; **jedes Warum hat sein '~** fiecare întrebare își are răspunsul ei; orice naș își găsește nașul; **das ganze Drum und Dran** tot ce atârnă, ține de...
darumbinden, *band darum, darumgebunden (du bindest darum, er bindet darum) vb. (h) tr.* a lega în jurul.
darumbringen, *brachte darum, darumgebracht, vb. (h)* **1.** *tr.* a face să piardă, a răpi. **II.** *refl.* a se lipsi de, a pierde (ceva).
darumkommen, *kam darum, darumgekommen, vb. (s) intr.* a pierde ceva.
darumlegen, *legte darum, darumgelegt, vb. (h) tr.* a pune, a lega împrejur; **man soll sofort einen Verband** ~ să se pună imediat un bandaj.
darum|stehen, *stand darum, darumgestanden, vb. (h* și *s) intr.* a sta în jurul unui lucru.
darumziehen, *zog darum, darumgezogen, vb. (h) tr.* a face (un desen, un cerc etc.) în jur(ul unui lucru).
darunten *adv.* v. drunten.
darunter *adv.* **1.** dedesubt, sub; **komm unter das Dach, ~ sind wir vor dem Regen geschützt** vino sub acoperiș, acolo suntem feriți de ploaie; **~ hat er nur ein Hemd** dedesubt nu are decât o cămașă; **~ steckt ein Geheimnis** e un secret la mijloc. **2.** din cauza aceasta; **wir hatten ~ zu leiden** am avut de suferit din cauza aceasta. **3.** printre; **es sind einige ~** sunt unii printre ei. **4.** mai puțin; **Schüler von zehn Jahren und ~** elevi de zece ani sau mai puțin; *(com.)* **~ kann ich die Ware nicht verkaufen** nu pot vinde marfa mai ieftin. **5.** prin aceasta, cu aceasta; **was versteht er ~?** ce înțelege el prin aceasta?
darunter gehen, *ging darunter, darunter gegangen, vb. (s) intr.* a merge sub (ceva), dedesubt.
darunter legen, *legte darunter, darunter gelegt, vb. (h) tr.* a pune dedesubt.
darunter liegen, *lag darunter, darunter gelegen, vb. (h) intr.* a zăcea sub (ceva), dedesubt.
darunter mengen, *mengte darunter, darunter gemengt, vb. (h)* **I.** *tr.* v. darunter mischen. **II.** *refl.* a se amesteca, a se îngrămădi printre.
darunter mischen, *mischte darunter, darunter gemischt, vb. (h) tr.* a amesteca printre.
darunter setzen, *setzte darunter, darunter gesetzt (du, er setzt darunter), vb. (h)* **I.** *tr.* a pune, a așeza dedesubt; **seine Unterschrift ~** a-și pune semnătura dedesubt. **II.** *refl.* a se așeza dedesubt.
darunter sitzen, *saß darunter, darunter gesessen (du, er sitzt darunter), vb. (h) intr.* a ședea dedesubt.
darunter stellen, *stellte darunter, darunter gestellt, vb. (h) intr.* a pune, a așeza sub, dedesubt.
darunter ziehen, *zog darunter, darunter gezogen, vb. (h) intr.* a îmbrăca pe dedesubt.
Darwinismus, *-, m. sg. (biol.)* darvinism.
Darwinist, *-en, -en, m.,* **~in,** *-nen, f.* darvinist(ă).
darwinistisch *adj.* darvinist.
darzählen, *zählte dar, dargezählt, vb. (h) tr. (înv.)* a număra; **jm. Geld ~** a număra bani (cuiva).
darzu *adv.* v. dazu.
das *art. hot. n.* v. der.
Dase, *-n, f.* v. Dasselfliege.
da sein, *war da, da gewesen (ich bin da, du bist da, er ist da), vb. (s) intr.* a fi de față; **er soll um 9 Uhr da sein** să fie prezent la ora nouă; **so etwas ist noch nicht da gewesen** așa ceva nu s-a întâmplat încă, așa ceva n-am mai pomenit; **ich bin für ihn nicht mehr da** nu mai exist pentru el; **er ist gleich mit Vorwürfen da** (el) este numaidecât gata să facă reproșuri.
Dasein, *-s, n. sg.* **1.** existență, viață; **der Kampf ums ~** lupta pentru existență; **das ~ der Materie** existența materiei; **ins ~ rufen** a da naștere, a crea (o teorie etc.); **ins ~ treten** a se naște, a se ivi; **er fristet ein kümmerliches ~** (el) duce o existență mizerabilă; **ein trauriges ~ führen** a duce o viață tristă. **2.** prezență; **sein ~ genügte, um...** simpla sa prezență era de-ajuns ca să...
Daseins|angst, *-ängste, f. (fil.)* teamă existențială.
Daseinsbedingung, *-en, f.* condiție de existență; **bessere ~en schaffen** a crea condiții de viață mai bune.
Daseinsberechtigung *f. sg.* rațiune de a fi, drept la existență.
Daseinsform, *-en, f.* formă de existență.
Daseinsfreude, *-n, f.* bucurie de a trăi.
daseinshungrig *adj.* însetat de viață.
Daseinskampf, *-(e)s, m. sg.* luptă pentru existență.
Daseinslust *f. sg.* bucurie, plăcere de a trăi; poftă de viață.
daseinsmäßig *adj.* existențial.
Daseinsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de a exista.
daseinsmüde *adj.* v. lebensmüde.
Daseinsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de existență, la viață.
Daseinsvorsorge *f. sg.* măsuri de asigurare a existenței.
Daseinsweise, *-n, f.* fel de trai, mod de existență.
Daseinswille(n), *-(n)s, m. sg.* voință de a trăi.
Daseinszweck, *-(e)s, -e, m.* scop al existenței, al vieții.
daselbst *adv.* acolo, în locul acela; chiar acolo.
dasig *adj.* **1.** *(înv.; în limba cancelariilor)* de aici, de acolo. **2.** *(reg.)* zăpăcit; simpluț; straniu; intimidat; **so ein ~er Kerl** ce nătărău!
dasitzen, *saß da, dagesessen (du, er sitzt da), vb. (h* și *s) intr.* a ședea (aici, acolo); **er hat bis 10 Uhr dagesessen** (el) a stat aici până la ora 10.
dasjenige *pron. dem. n.* v. derjenige.
dass *conj.* **1.** *(introduce prop. completive, subiective și atributive)* că...; **schön, ~ du kommst!** bine că vii! **ich glaube, ~ er fort ist** cred că a plecat; **verzeihen Sie mir, ~ ich so spät schreibe** scuzați-mă că (vă) scriu atât de târziu; **außer ~ er klug ist, ist er auch brav** nu numai că e deștept, dar e și cuminte; **ich weiß nichts, außer ~ er gestorben ist** nu știu decât că a murit; **dadurch, ~ er fortgeht, verliert er** prin plecarea lui pierde; **ich bin der Meinung, ~ wir das machen können** sunt de părere că putem face aceasta. **2.** *(introduce prop. optative, imperative și exclamative)* ca, să; **~ doch alle erkennen mögen** pentru ca toți să recunoască; **~ ihn der Teufel holt!** lua-l-ar dracu'! **~ du dich nicht muckst!** să nu crâcnești! **~ gerade mir das passieren muss!** tocmai mie să mi se întâmple asta. **3.** *(introduce prop. finale, consecutive și modale)* (pentru) ca; încât; **arbeite, ~ du leben kannst** lucrează ca să poți trăi; **(auf) ~ ich die Arbeit beenden**

kann ca să pot termina lucrul; **ohne ~ seine Eltern es wussten** fără ca părinţii săi să ştie; **so ~** aşa că, aşa încât. **4.** *(în expr.)* **nicht ~ ich's wüsste** pe cât ştiu eu, nu; **~ ich nicht lache!** mă faci să râd! *(substantivat)* **weniger das Wie, als das Dass untersuchen** a cerceta mai puţin modul decât fondul chestiunii.

Dassel, *-n, f.* v. Dasselfliege.

das|selbe *pron. dem. n.* v. derselbe.

Dasselbeule, *-n, f.* înţepătură de tăun.

das|selbige *pron. dem. n.* v. dasselbe.

Dasselfliege, *-n, f. (entom.)* tăun *(Cestridae hypodermabovis)*.

Dassel|larve [-fə şi -və], *-n, f.* larvă de tăun.

Dass|satz şi **dass-Satz**, *-(e)s, -sätze, m. (gram.)* propoziţie introdusă de conjuncţia dass.

da|stehen, *stand da, dagestanden, vb. (h) intr.* a fi, a se afla, a se găsi; **allein ~** a fi singur; **er stand wie versteinert da** rămase (ca) împietrit; **wie wir ~!** cum arătăm! în ce situaţie ne găsim! **er steht gut da** e asigurat; bine a mai ajuns! **jetzt steht er ganz anders da!** acum situaţia lui s-a schimbat.

Dasymeter, *-s, -, n. (fiz.)* dasimetru.

Datei, *-en, f. (inform.)* fişier; **~ mit Direktzugriff** fişier cu acces direct; **eine ~ ändern** a modifica un fişier; **eine ~ anzeigen** a afişa un fişier; **eine ~ auf den PC herunterladen** a descărca un fişier pe PC; **eine ~ auf einem Drucker ausgeben** a edita un fişier pe imprimantă; **eine ~ auf der Festplatte speichern** a stoca, a salva un fişier pe hard; **eine ~ löschen** a şterge un fişier; **eine ~ unter... speichern** a înregistra, a salva fişierul sub...; **~en anfügen** a ataşa fişiere; **~en auf Disketten übertragen** a transfera fişiere pe dischete; **~en übermitteln** a transmite fişiere.

Datei|abschluss, *-es, -schlüsse, m. (inform.)* închidere a fişierului.

Datei|anzeige, *-n, f. (inform.)* afişare a fişierului.

Datei|er|öffnungsbefehl, *-(e)s, -e, m.* comandă de deschidere a fişierului.

Dateischließung, *-en, f. (inform.)* închidere a fişierului.

Dateisicherung *f. sg. (inform.)* protejare, asigurare a fişierului.

Datei|sperre, *-n, f. (inform.)* virusare, inhibare a fişierului.

Dateisuche *f. sg. (inform.)* căutare a fişierului.

Dateiverzeichnis, *-ses, -se, n. (inform.)* repertoar de fişiere.

Dateizugriff, *-(e)s, -e, m. (inform.)* acces la fişier.

Daten|abfrage, *-n, f.* consultare de date.

Daten|anpassung, *-en, f.* ajustare a datelor.

Daten|aufzeichnung, *-en, f.* înregistrare de date.

Datenbank, *-banken, f.* bancă de date.

Datenschutz, *m. sg. (inform., jur.)* protecţie a datelor.

Datenschutzbe|auftragte, *-n, -n, (ein Datenschutzbeauftragter), m.* persoană însărcinată cu protejarea datelor.

Datenschutzgesetz, *-es, -e, n.* lege de protejare a datelor.

Datentypist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care introduce datele în computer.

Daten|übertragung, *-en, f.* transfer de informaţii, de date.

Daten|übertragungsnetz, *-es, -e, n.* reţea informatică (de transmitere a datelor).

Datenver|arbeitung, *-en, f.* prelucrare a datelor; **elektronische ~** prelucrare electronică a datelor; **numerische ~** prelucrare numerică a datelor.

Datenverlust, *-(e)s, m. sg.* pierdere de date.

Datenverwaltungs|programm, *-s, -e, n. (inform.)* program de gestionare a datelor.

datierbar *adj.* databil.

datieren, *vb. (h)* **I.** *tr.* a data, a pune data. **II.** *intr.* a data (din); **der Brief ist vom 1. Mai datiert** scrisoarea este datată din 1 mai; **das Gemälde datiert aus dem XV. Jahrhundert** pictura datează din secolul al XV-lea.

Datierung, *-en, f.* datare.

Dativ, *-s, -e, m. (gram.)* dativ.

Dativ|endung, *-en, f.* terminaţie a dativului.

Dativ|objekt, *-(e)s, -e, n.* complement indirect, în cazul dativ.

dato *adv.* actualmente; *bis* **~** până acum.

Datowechsel, *-s, -, m. (com.)* poliţă cu scadenţă fixă, cambie.

Dattel, *-n, f.* curmală.

Dattelbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* curmal *(Phoenix dactylifera)*.

Dattelkern, *-(e)s, -e, m.* sâmbure de curmală.

Dattel|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de curmale.

Dattelpalme, *-n, f.* v. Dattelbaum.

Dattelpflaume, *-n, f. (bot.)* prună kaki, gutui chinezesc *(Diospyros kaki* L.).

Dattelwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de curmali.

Datum, *-s, Data* (şi *-ten), n.* **1.** dată (calendaristică); **vom heutigen ~** cu data de astăzi; **unter demselben ~** cu aceeaşi dată, în aceeaşi zi; **ein früheres ~ setzen** a antedata; **ein späteres ~ setzen** a postdata; **welches ~ haben wir?** ce dată avem? **2.** *pl.* date caracteristice; indicaţii tehnice. **3.** *pl. (inform.)* date; **gespeicherte ~** date stocate; **statistische ~** date statistice. **4.** *pl. (tehn.)* caracteristici.

Datums|angabe, *-n, f.* punere a datei; dată (pe scrisori, acte etc.).

Datums|anzeiger, *-s, -, m.* indicator al datei.

Datumsgrenze, *-n, f.* **1.** termen, soroc. **2.** linia, meridianul zilei sau datei, 180 longitudine (Greenwich).

Datums|stempel, *-s, -, m. (poşta)* ştampilă cu data.

Datura, *-ren, f. (bot.)* laur, ciuma-fetei *(Datura)*.

Daturin, *-s, n. sg.* atropină, daturină.

Daturinsäure, *-n, f.* acid daturic.

Dau, *-en, f. (mar.)* vas mic cu pânze.

Daube, *-n, f.* doagă.

Daubenfügemaschine, *-n, f.* maşină de asamblat doage.

Daubenholz, *-es, -hölzer, n.* lemn pentru doage.

Daubenmacher, *-s, -, m. (inv.)* dogar.

Daubensäge, *-n, f.* ferăstrău pentru doage.

Daubholz|spalten, *-s, n. sg.* pregătire prin despicare a lemnului pentru doage.

Dauer *f. sg.* durată, durabilitate; **auf die ~** pe durată, pentru multă vreme; **auf eine ~ von drei Jahren** pe o durată de trei ani; **es ist auf die ~ gearbeitet** este lucrat trainic; **von langer (kurzer) ~** de lungă (scurtă) durată; **ihr Glück war nicht von ~** fericirea ei n-a durat mult; **das geht nicht auf die ~** aceasta nu merge la nesfârşit.

Dauer|anzeige, *-n, f.* anunţ permanent.

Dauer|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr de iarnă.

Dauer|arbeitslosigkeit *f. sg.* şomaj de lungă durată.

Dauer|arbeits|platz, *-es, -plätze, m.* loc de muncă permanent.

Dauer|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* sarcină permanentă, dispoziţie de lungă durată.

Dauer|aus|stellung, *-en, f.* expoziţie permanentă.

Dauer|ausweis, *-es, -e, m.* permis permanent.

Dauerbackware, *-n, f.* produse de patiserie care nu se alterează (fursecuri, biscuiţi, pesmeţi etc.).

Dauerbau, *-(e)s, -ten, m. (mil.)* lucrări (fortificaţii) cu caracter permanent.

Dauerbefürsorgte, *-n, -n, (ein Dauerbefürsorgter) m.* şi *f.* asigurat(ă) pe termen lung.

Dauerbelastung, *-en, f.* (şi *tehn.)* sarcină, încărcare permanentă.

Dauerbeschäftigung, *-en, f.* angajare permanentă.

Dauerbeschuss, *-es, -schüsse, m. (mil.)* tragere de rezistenţă.

Dauerbetrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* exploatare, producţie continuă; mers, serviciu de durată; funcţionare continuă.

Dauerbirne, *-n, f.* pară de iarnă.

Dauerbrand, *-(e)s, -brände, m.* foc continuu.

Dauerbrand|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor cu ardere continuă.

Dauerbrenner, *-s, -, m.* **1.** arzător cu ardere continuă. **2.** *(fam.)* piesă de teatru, film, şlagăr care are mult timp succes. **3.** *(fam.)* sărut lung, pasional.

Dauerbutter *f. sg.* unt conservat.

Dauerdrainage [-drɛ'na:ʒə], *-n, f. (med.)* drenaj continuu.

Dauer|einrichtung, *-en, f.* lucru continuu, organizare, formă permanentă, de durată; instalaţie stabilă.

Dauer|elektrode, *-n, f. (electr.)* electrod de rezistenţă.

Dauer|erscheinung, *-en, f.* fenomen constant.

Dauer|erfolg, *-(e)s,-e, m.* succes de durată, definitiv, total, complet.

Dauerfahrer, *-s, -, m. (ciclism)* fondist, alergător la o cursă de fond.

Dauerfahrt, *-en, f. (ciclism)* cursă de fond, de rezistenţă.

Dauerfeuer, *-s, n. sg.* (şi *mil.)* foc continuu, neîntrerupt.

Dauerfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne conservată.

Dauerflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor de lungă durată.

Dauerfriede, *-ns, m. sg.* pace trainică.

Dauerfrost, *-es, -fröste, m.* ger permanent, pe perioade lungi.

Dauerfrucht, *-früchte, f.* v. Dauerobst.

Dauergast, *-(e)s, -gäste, m.* oaspete pe termen nelimitat.

Dauergeschwindigkeit *f. sg.* viteză constantă.

Dauergewächs, *-es, -e, n. (bot.)* vivacee (plante care trăiesc mai mulţi ani).

Dauergewebe, *-s, -, n.* ţesătură durabilă.

dauer|haft *adj.* durabil, rezistent, trainic; **~es Zeug** material durabil; **~es Werk** operă durabilă; **~er Frieden** pace durabilă, trainică; **eine ~e Beziehung** o relaţie de durată.

Dauer|haftigkeit *f. sg.* durabilitate, trăinicie.

Dauerkarte, *-n, f.* abonament (la concerte, operă etc.).

Dauerkatheter, *-s, -, m. (med.)* sondă «à demeure».

Dauerkonkurrenz, *-en, f.* concurenţă permanentă, continuă.

Dauerlähmung, *-en, f. (med.)* paralizie de durată.

Dauerkrisenzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* (stare de) criză persistentă (în politică, economie etc.).

Dauerkundschaft, *-en, f.* clientelă permanentă.

Dauerlauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** *(sport)* cursă, alergare de fond. **2.** pas alergător.

Dauerläufer, *-s, -, m. (sport)* alergător de fond.

Dauerleihgabe, *-n, f.* împrumut pe timp nelimitat.

Dauerleistung, *-en, f.* **1.** prestaţie de durată. **2.** *(tehn.)* putere continuă.

Dauermagnet, *-(e)s, -e* (şi *-en, -en), m. (electr.)* magnet permanent.

Dauermarsch, *-(e)s, -märsche, m.* **1.** marş de distanţă lungă, marş de fond. **2.** *(mil.)* marş de rezistenţă, marş forţat.

Dauermiete, *-n, f.* închiriere pe termen nelimitat.

Dauermieter, *-s, -, m.* chiriaş permanent, pe termen nelimitat.

dauern[1], *dauerte, gedauert, vb. (h)* **I.** *intr. impers.* a dura, a rezista, a dăinui, a ţine; **meine Freude dauerte nicht lange** bucuria mea n-a ţinut mult; **es dauerte nicht lange, so kam er zurück** n-a durat mult şi s-a întors; **das soll nicht lange ~** asta nu va ţine mult; asta să nu ţină mult; **wie lange dauert es, bis...?** cât durează până să...? **dieses Obst dauert bis Neujahr** fructele acestea ţin până la Anul Nou; **sich** *(dat.)* **das Geld ~ lassen** a face economii; **es dauert lange** durează mult. **II.** *tr.* a face să dureze.

dauern[2], *dauerte, gedauert, vb. (h) tr.* şi *impers.* a trezi compătimire, milă, a-i părea rău; **er dauert mich** sau **es dauert mich seiner** mi-e milă de el, (starea lui) mă întristează; îl compătimesc; **mich dauert das Geld nicht** nu-mi pare rău de bani; **sich weder Mühe noch Geld ~ lassen** a nu cruţa nici bani, nici osteneală; **mich dauert das Kind** mi-e milă de copil; **es dauert mich, dass...** îmi pare rău că...

Dauernarkose, *-n, f. (med.)* narcoză de durată.

dauernd **I.** *part. prez.* de la dauern[1]. **II.** *adj.* durabil, rezistent, de durată; pentru multă vreme, constant; **eine ~e Gefahr** un pericol continuu; **~er Wohnsitz** domiciliu stabil, permanent; **nichts ist so ~ als der Wechsel** nimic nu este mai constant ca schimbarea; *(adverbial) (mil.)* **~ untauglich** reformat definitiv; **~ beurlaubt** mereu, tot timpul în concediu; *(iron.)* şomer.

Dauer|obst, *-(e)s, n. sg.* fructe de iarnă.

Dauerparker, *-s, -, m.* persoană care îşi parchează maşina pe lungă durată.

Dauerprobe, *-n, f.* probă de rezistenţă.

Dauer|redner, *-s, -, m. (peior.)* orator al cărui discurs durează prea mult, orator maratonist.

Dauer|regelung, *-en, f.* reglementare de durată.

Dauer|regen, *-s, -, m.* ploaie de lungă durată.
Dauer|rekord, *-(e)s, -e, m.* record de durată.
Dauer|ritt, *-(e)s, -e, m. (călărie)* cursă de fond; mers călare pe mare distanță.
Dauerschablone, *-n, f.* șablon permanent.
Dauerschaden, *-s, -schäden, m.* sechelă (după o îmbolnăvire sau un accident).
Dauerschlacht, *-en, f.* luptă de uzură.
Dauerschlaf, *-(e)s, m. sg.* somn de durată.
Dauerschlagprobe, *-n, f. (mec.)* probă pentru încercarea rezistenței la oboseală prin lovituri repetate.
Dauerschutz, *-es, m. sg.* protecție permanentă, de lungă durată.
Dauersitzung, *-en, f. (iron.)* ședință interminabilă.
Dauer|stellung, *-en, f.* **1.** post, serviciu permanent. **2.** *(mil.)* poziție de bază.
Dauerton, *-(e)s, -töne, m. (tv.)* semnal continuu.
Dauer|übung, *-en, f.* exercițiu de durată.
Dauerversuch, *-(e)s, -e, m.* v. Dauerprobe.
Dauerware, *-n, f.* **1.** marfă durabilă, articol durabil. **2.** afumătură; aliment care nu se alterează.
Dauerwellen, *pl.* ondulații permanente; permanent.
Dauerwerbung, *-en, f.* publicitate, propagandă permanentă.
Dauerwurst, *-würste, f.* salam uscat, de iarnă.
Dauerzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare permanentă; *(tehn.)* regim staționar.
Däumchen, *-s, n. sg. (dim.* de la Daumen) **1.** degețel; ~ **drehen** a sta inactiv, a nu avea ce face. **2.** mănușă, degetar de piele pentru degetul mare.
Däumelinchen, *-s, n. sg. (în basme)* prichindel, năpârstoc.
Daumen, *-s, -, m.* **1.** policar, degetul mare, gros (al mâinii); **am ~ lutschen** a suge degetul. **2.** *(fig.)* **jm. den ~ drücken (**sau **halten)** a-i ține cuiva pumnii; **jm. den ~ aufs Auge setzen** a lua (pe cineva) din scurt; **jn. unter den ~ setzen** a pune (pe cineva) sub tutelă; **die ~ drehen** a pierde vremea, a se plictisi; **wenn's ans Geldgeben kommt, hat er den ~ verrenkt** decât să dea bani, mai bine și-ar tăia degetele; e zgârcit; **er hat den bessern ~** el se ține mai bine; **den ~ auf etwas** *(ac.)* **drücken** a insista asupra unui lucru; **auf etwas** *(ac.)* **den ~ halten, auf etwas** *(dat.)* **den ~ haben** a monopoliza ceva; **etwas** *(ac.)* **über den ~ peilen** a aprecia din ochi (o dimensiune, o distanță). **3.** *(tehn.)* nod, încheietură; camă. **4.** *(înv.)* palmac, țol (lățimea unui deget mare). **5.** *(înv.)* degetul mare de la picior.
Daumen|abdruck, *-es, -drücke, m.* amprentă a degetului mare.
daumenbreit *adj.* lat cât degetul mare, lat de un policar.
Daumenbreite, *-n, f.* lățime a degetului mare.
daumendick *adj.* gros cât degetul mare, de grosimea unui policar.
Daumendreher, *-s, -, m.* **1.** lingușitor. **2.** leneș, trântor, pierde-vară. **3.** șarlatan, escroc.
Daumendrücker, *-s, -, m.* **1.** *(lăcătușerie)* degetar de metal sau de piele (pentru degetul gros). **2.** *(fig., fam.)* protector.
Daumen|eisen, *-s, -, n.* nicovală mică de mână.
Daumenklapper, *-n, f.* castanietă.
Daumenklopfer, *-s, -, m. (anat.)* mușchi aductor, mușchi flexor.
daumenlang *adj.* lung cât (sau de) un policar.
Daumenleder, *-s, -, n.* v. *(lăcătușerie)* degetar de piele (pentru degetul mare).
daumenlos *adj.* ciung de degetul mare, fără policar.
Daumenlutscher, *-s, -, m. (iron.)* copil care își suge degetul.
Daumenring, *-(e)s, -e, m.* v. Daumendrücker **(1).**
Daumenscheibe, *-n, f. (tehn.)* disc cu came.
Daumenschraube, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* șurub fluture, șurub cu aripi. **2.** *(ist.)* menghină pentru strivit degetele (instrument de tortură); **jm. die ~ ansetzen** sau **anlegen** sau **aufsetzen** a descoase pe cineva, a interoga pe cineva sub presiune; *(fig.)* a supăra tare pe cineva.
Daumen|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Daumenschraube **(2).**
Daumen|strecker, *-s, -, m. (anat.)* mușchi extensor al degetului mare.
Daumenwelle, *-n, f. (tehn.)* arbore cu came.
Daumesbreite, *-n, f.* v. Daumenbreite.
Daumesdick, *-s, m. sg. (în basme)* degețel, năpârstoc.
Daumkraft, *-kräfte, f. (tehn.)* cric mic.
Däumling, *-s, -e, m.* **1.** om mic de statură, pitic; *(în basme)* prichindel, degețel. **2.** deget de mănușă (pentru degetul mare). **3.** *(tehn.)* camă.
Daumschraube, *-n, f.* v. Daumenschraube.
Daun, *-s, -e, m.* v. Hanfnessel.
Daune, *-n, f.* fulg, puf; primii fulgi (la păsări).
Daunenbett, *-(e)s, -en, n.* saltea de puf.
Daunendecke, *-n, f.* plapumă de puf, pilotă.
daunenhaft *adj.* ca puful, pufos.
Daunenkissen, *-s, -, n.* pernă de puf.
daunenweich *adj.* moale ca puful.
Dauphin [do'fɛ̃], *-s, -s, m. (ist.)* delfin, fiul cel mai mare al regilor Franței.
Daus[1], *-es, -e* (sau *Däuser), n.* **1.** doi ochi (la jocul cu zaruri). **2.** as (la cărți de joc).
Daus[2], *-es, -e, m.* drac; naiba; *ei,* **der ~!** ei, drace! *(înv.)* **was der ~!** ce dracu'!
Davidsbirne [-vIts], *-n, f.* pară de iarnă (care se mănâncă fiartă).
Davidsharfe, *-n, f.* harfă mare.
Davids|stern, *-(e)s, -e, m.* steaua lui David.
Davispokal ['de:vis-], *-(e)s, m. sg. (tenis)* Cupa Davis.
Davit ['de:vIt și 'da:vIt], *-s, -s, m.* (și *n.) (mar.)* gruie pentru ridicarea ambarcațiunilor.
davon și **davon** *adv.* de la aceasta, de aceasta, despre aceasta; de aici; **was habe ich ~'?** la ce-mi servește aceasta? **nichts mehr ~'!** să nu mai vorbim (nimic) despre asta! **er ist auf und ~'** a luat-o la sănătoasa, a șters-o; **ein andermal ~'** s-o lăsăm pe altă dată; **er ist ~' gesund geworden** asta l-a făcut sănătos; **man spricht ~', dass...** e vorba să..., se spune că...; **'~ spricht er?** despre aceasta vorbește? **er hat sich** *(dat.)* **ein Stück ~' abgeschnitten** și-a tăiat o bucată de acolo; **er hat 3 Meter Stoff und will sich** *(dat.)* **~' einen Anzug machen** are trei metri de stofă și vrea să-și facă un costum din ea.
davonbleiben, *blieb davon, davongeblieben, vb. (s) intr.* a nu se atinge de un lucru; *(fig.)* a nu lua parte; a se abține, a nu se amesteca.
davonbrausen, *brauste davon, davongebraust, (du, er braust davon), vb. (s) intr. (fam.)* a se îndepărta cu mare viteză.
davonbringen, *brachte davon, davongebracht, vb. (h) tr.* a scăpa ceva de undeva, a aduce ceva de undeva; *(fig.)* **nichts als das nackte Leben ~** a scăpa doar cu viața; *(fig.)* **nichts ~** a nu câștiga nimic, a nu trage nici un folos din ceva.
davon|eilen, *eilte davon, davongeeilt, vb. (s) intr.* a se îndepărta în grabă, a fugi (de undeva).
davonfahren, *fuhr davon, davongefahren (du fährst davon, er fährt davon), vb. (s) intr.* a pleca, a se îndepărta (cu un vehicul).
davonflattern, *flatterte davon, davongeflattert, vb (s) intr.* a se îndepărta dând din aripi, fâlfâind.
davonfliegen, *flog davon, davongeflogen, vb. (s) intr.* a se îndepărta zburând.
davonfliehen, *floh davon, davongeflohen, vb. (s) intr.* a fugi, a părăsi în grabă un loc (pentru a scăpa de o primejdie).
davonführen, *führte davon, davongeführt, vb. (h) tr.* a duce, a lua cu sine.
davongehen, *ging davon, davongegangen, vb. (s) intr.* a se duce; a pleca; a fugi, a evada; *(fig.)* a muri; **auf und davon gehen** a o lua la sănătoasa, a o șterge.
davonheben, *hob davon, davongehoben, vb. (h) refl.* a se retrage.
davonhelfen, *half davon, davongeholfen (du hilfst davon, er hilft davon), vb. (h) tr. (în expr.)* **jm. ~ a)** a ajuta pe cineva să fugă; **b)** a scăpa pe cineva de o povară, de un lucru.
davonhuschen, *huschte davon, davongehuscht, vb. (s) intr.* a dispărea furișându-se ca o umbră.
davonjagen, *jagte davon, davongejagt, vb. (h)* **I.** *tr.* a alunga, a izgoni, a concedia. **II.** *intr. (s)* a pleca în galop, în fugă mare, ca o vijelie.
davonkommen, *kam davon, davongekommen, vb. (s) intr.* a scăpa de ceva; **mit dem Leben ~** a scăpa cu viață; **mit heiler Haut (**sau **wohlfeil, leichten Kaufes) ~** a scăpa ușor, ieftin; **mit bloßem Schrecken ~** a se alege doar cu spaima; **mit einem blauen Auge ~ a)** a se alege cu o vânătaie la ochi; **b)** a scăpa ieftin, ușor, cu fața curată.
davonlassen, *ließ davon, davongelassen, (du, er lässt davon), vb. (h) intr. (în expr.)* **die Finger ~** a nu se atinge de un lucru, a renunța (la).
davonlaufen, *lief davon, davongelaufen, (du läufst davon, er läuft davon), vb. (s) intr.* a fugi; a dezerta; a-și lua câmpii, a părăsi; **jm. ~** a o șterge de la cineva; **die Preise laufen davon** prețurile cresc vertiginos, nu mai pot fi controlate.
Davonlaufen, *-s, n. sg. (în expr.)* **es ist zum ~** îți vine să-ți iei câmpii.
davonmachen, *machte davon, davongemacht, vb. (h) refl.* a o lua din loc, a o șterge, a fugi; **der Alte hat sich jetzt auch davongemacht** bătrânul a murit și el.
davonmüssen, *musste davon, davongemusst, (ich muss davon, du musst davon, er muss davon), vb. (h) intr.* a fi constrâns, obligat să plece; *(fig.)* **er wird ~** va trebui să moară, nu va scăpa (cu viață).
davonreiten, *ritt davon, davongeritten, (du reitest davon, er reitet davon), vb. (s) intr.* a pleca călare.
davonrennen, *rannte davon, davongerannt, vb. (s) intr.* a pleca în fugă, în goană.
davonrollen, *rollte davon, davongerollt, vb. (s) intr.* **1.** a se îndepărta rostogolindu-se; **der Ball rollt davon** mingea se îndepărtează. **2.** *(despre vehicule)* a pleca agale pe roți.
davonsausen, *sauste davon, davongesaust (du, er saust davon), vb. (s) intr.* v. davonrennen.
davonschießen, *schoss davon, davongeschossen, (du, er schießt davon), vb. (s) intr.* v. davonjagen **(II).**
davonschleichen, *schlich davon, davongeschlichen, vb. (s) intr. și refl.* a se îndepărta, a pleca pe furiș.
davonschleppen, *schleppte davon, davongeschleppt, vb. (h) tr.* a căra, a lua cu sine.
davon|sprengen, *sprengte davon, davongesprengt, vb. (s) intr.* a pleca călare în goană.
davon|springen, *sprang davon, davongesprungen, vb. (s) intr.* a pleca sărind, a fugi.
davon|stehlen, *stahl davon, davongestohlen (du stiehlst davon, er stiehlt davon), vb. (h) refl.* a se îndepărta pe nevăzute, a pleca pe furiș, în taină, pe ascuns.
davon|stürmen, *stürmte davon, davongestürmt, vb. (s) intr.* a pleca vijelios.
davon|stürzen, *stürzte davon, davongestürzt (du, er stürzt davon) vb. (s) intr.* a pleca năpustindu-se.
davontraben, *trabte davon, davongetrabt, vb. (s) intr.* a pleca în trap; *(fam.)* a pleca, a se căra.
davontragen, *trug davon, davongetragen, (du trägst davon, er trägt davon), vb. (h) tr.* **1.** a duce într-un alt loc, a duce cu sine. **2.** a căpăta, a câștiga; **einen Preis ~** a câștiga un premiu; **eine Krankheit ~** a se alege cu o boală; **den Sieg ~ (über** cu *acuz.)* a repurta victoria (asupra cuiva), a învinge.
davontrollen, *trollte davon, davongetrollt, vb. (s) intr.* a pleca resemnat, nemulțumit, cu pași greoi.
davontun, *tat davon, davongetan, vb. (h) tr. (reg.)* a scoate, a lua, a pune în altă parte.
davonziehen, *zog davon, davongezogen, vb. (s) intr* **1.** a pleca; a se muta; a se retrage. **2.** *(sport)* a avea un avans față de ceilalți, a lăsa în urmă.
davor și **davor** *adv.* **1.** înainte, în față, dinainte; **lege einen Stein ~'** pune o piatră înainte. **2.** de aceasta; **hüte dich ~'** ferește-te de aceasta! **ich habe einen Ekel ~'** mi-e silă de asta, să fac aceasta; **sie fürchtet sich ~', allein durch den Wald zu gehen** se teme să meargă singură prin pădure; **'~ habe ich keine Angst** de asta nu mă tem.
davor legen, *legte davor, davorgelegt, vb. (h) tr.* a pune, a așeza înainte; **ein Schloss ~** a pune lacăt, a închide cu un lacăt.
davor liegen, *lag davor, davor gelegen, vb. (h* și *s) intr.* a se afla, a sta (culcat) în fața (altui lucru).
davor stehen, *stand davor, davor gestanden, vb. (h* și *s) intr.* a se afla, a sta (în picioare, vertical) în fața (unui lucru); **wenn Sie ~, kann ich nichts sehen** dacă stați în fața (lui), nu pot să văd nimic.
davor stellen, *stellte davor, davorgestellt, vb. (h) tr.* a pune, a așeza înainte.
Davysch ['de:vIʃ] *adj. (mine: în expr.)* **~e Lampe** lampă de siguranță Davij.
dawider și **dawider** *adv.* contra, împotrivă; **er ist nicht dafür und nicht ~'** nu este nici pentru, nici contra; **'~ kann ich nichts machen** împotriva acestui lucru nu pot face nimic.
dawider|reden, *redete dawider, dawidergeredet (du redest dawider, er redet dawider) vb. (h) intr. (înv.)* a contrazice, a vorbi împotrivă.

DAX *presc.* de la Deutscher Aktienindex *(bursă)* indice DAX.
Dazier [-tsiɐ], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* dac(ă).
dazisch *adj.* dac(ă).
dazu și **dazu** *adv.* **1.** la aceasta, lângă aceasta, la; **man kann nicht ~' gelangen** nu poți ajunge la aceasta, nu te poți apropia de aceasta. **2.** pentru aceasta, la aceasta, în acest scop; **er ist ~' nicht berechtigt** n-are dreptul la asta, să facă acest lucru; **'~ gehört Zeit** trebuie (sau este nevoie de) timp pentru aceasta, aceasta cere timp; **'~ wird es nicht kommen** nu se va ajunge la aceasta; **ich rate Ihnen nicht ~'** nu vă sfătuiesc să faceți acest lucru; **was sagst du ~'?** ce spui de (sau la) asta? **das Geld ist '~ da, dass man es gebraucht** banii sunt făcuți ca să-i folosești; **ich bin nicht der Mann ~'** nu sunt omul potrivit pentru asta; **wir sind ~' geboren, dass...** suntem născuți ca să...; **wie bist du ~' gekommen?** cum ai făcut rost de asta? **im Gegensatz ~'** în opoziție cu aceasta. **3.** pe lângă aceasta, afară de aceasta, și mai; peste aceasta, în plus, pe deasupra; **er ist arm und noch krank ~'** e sărac și mai e și bolnav pe deasupra; **~' will er noch beschenkt sein** mai vrea și un cadou; **~' kommt, dass...** (la asta) se mai adaugă (faptul) că...; **~' nehmen** a adăuga, a cuprinde, a pune la socoteală; **er ist auch noch frech ~'** (în plus) mai e și obraznic. **4.** la, în decursul, între timp; **er arbeitet und singt ~'** muncește cântând; **er war ganz still ~'** asculta fără să scoată vreun cuvânt, asculta în tăcere, fără să miște.
dazubekommen, *bekam dazu, dazubekommen, vb. (h) tr.* a primi în plus, a primi ceva (pe lângă altceva deja existent).
dazubringen, *brachte dazu, dazugebracht, vb. (h) tr.* **1.** a ajunge, a reuși să; **er hat es dazugebracht, ein eigenes Haus zu haben** a ajuns să aibă o casă proprie. **2.** a determina, a face să; **er hat mich dazugebracht, Mathematik zu studieren** el m-a determinat să studiez matematica.
dazudichten, *dichtete dazu, dazugedichtet, (du dichtest dazu, er dichtet dazu), vb. (h) tr.* v. hinzudichten.
dazufügen, *fügte dazu, dazugefügt, vb. (h) tr.* a adăuga.
dazugeben, *gab dazu, dazugegeben, (du gibst dazu, er gibt dazu) vb. (h) tr.* **1.** a adăuga (la ceva), a da pe deasupra. **2.** a contribui; *(fig., fam.)* **seinen Senf ~** a-și da cu părerea.
dazuge|hören, *gehörte dazu, dazugehört, vb. (h) intr.* a aparține la ceva, a face parte din ceva; **er gehört auch dazu** face și el parte din asta.
dazuge|hörig *adj.* aparținând, făcând parte din, aferent; **~e Utensilien** ustensilele, sculele aferente; **die ~en Zeichnungen** desenele, planurile aferente.
dazugelangen, *gelangte dazu, dazugelangt, vb. (s) intr.* a ajunge (la ceva).
dazugesellen, *gesellte dazu, dazugesellt, vb. (h) refl.* a se alătura (cuiva).
dazu|halten, *hielt dazu, dazugehalten (du hältst dazu, er hält dazu), vb. (h) refl. (reg.)* a se grăbi.
dazukommen, *kam dazu, dazugekommen, vb. (s) intr.* **1.** a surveni, a veni pe neașteptate; **ich kam gerade dazu, als er das tat** l-am surprins asupra faptului. **2.** a se adăuga; **dazu kommt noch, dass...** la aceasta se mai adaugă că...; **es kamen noch einige Gäste dazu** au mai venit câțiva musafiri în plus. **3.** a-și permite; **wie kommst du dazu, mir solche Worte zu sagen?** cum îți permiți să-mi spui astfel de vorbe? **4.** a ajunge la ceva; **es wird nicht dazukommen** nu se va ajunge (până) acolo, atât de departe; **ich bin noch nicht dazugekommen, seinen Brief zu beantworten** n-am ajuns încă să-i răspund la scrisoare; **wie komme ich dazu? a)** de unde îmi (mai) vine (și) asta? **b)** cum ajung la aceasta? **c)** ce mă privește, ce-mi pasă de aceasta? **d)** pe ce chestie?
Dazukommen, *-s, n. sg.* venire neașteptată, neprevăzută.
dazulegen, *legte dazu, dazulegt, vb. (h) tr.* a adăuga; **etwas Geld ~ a)** a contribui cu ceva bani; **b)** a adăuga bani (la o anumită sumă).
dazulernen, *lernte dazu, dazugelernt, vb. (h) tr.* a învăța ceva nou, ceva în plus.
dazumal *adv. (înv.)* pe atunci, pe acea vreme; **anno ~** odinioară; cu mulți ani în urmă.
dazurechnen, *rechnete dazu, dazugerechnet (du rechnest dazu, er rechnet dazu) vb. (h) tr.* a adăuga la socoteală, a socoti în plus; **wenn man dazurechnet, wie...** și dacă mai pui la socoteală și cât...
dazuschlagen, *schlug dazu, dazugeschlagen, (du schlägst dazu, er schlägt dazu) vb. (h) tr.* a mai adăuga ceva (la); a mări; **zum Preise ~** a adăuga la preț.
dazuschreiben, *schrieb dazu, dazugeschrieben, vb. (h) tr.* a scrie alături; a adăuga (ceva) în scris; a adăuga, a trece la socoteală.
dazusetzen, *setzte dazu, dazugesetzt (du, er setzt dazu), vb. (h)* **1.** *tr.* a adăuga. **2.** *refl.* a se așeza lângă, a se alătura. **3.** a adăuga în scris.
dazutreten, *trat dazu, dazugetreten, (du trittst dazu, er tritt dazu) vb. (s) intr.* a păși alături, a se întovărăși, a se asocia.
dazutun, *tat dazu, dazugetan, vb. (h) tr.* a adăuga; **seinen Teil ~** a contribui cu partea sa.
Dazutun, *-s, n. sg. (în expr.)* **ohne sein ~** fără intervenția sa, fără participarea sa.
dazuverdienen, *verdiente dazu, dazuverdient, vb. (h) tr.* a câștiga în plus (prin muncă).
dazwischen *adv.* între (una și alta), la mijloc, în mijloc; **wählen Sie ~** alegeți între (aceste două lucruri); **die Unterhaltung stockte, weil sich jemand ~ gesetzt hatte** conversația n-a mai continuat, fiindcă cineva s-a așezat între ei; **Hügel und Schluchten ~** dealuri despărțite prin defileuri.
dazwischenfahren, *fuhr dazwischen, dazwischengefahren, (du fährst dazwischen, er fährt dazwischen) vb. (s) intr.* a interveni; a se amesteca (în); a întrerupe.
dazwischenfallen, *fiel dazwischen, dazwischengefallen, (du fällst dazwischen, er fällt dazwischen) vb. (s) intr.* a cădea între, a se intercala.
dazwischenfragen, *fragte dazwischen, dazwischengefragt, vb. (h) intr.* a pune o întrebare în mijlocul discuției; **darf ich einmal kurz ~?** pot să vă întrerup cu o întrebare?
dazwischenfunken, *funkte dazwischen, dazwischengefunkt, vb. (h) intr. (fam.)* a întrerupe, a interveni, a se băga.
dazwischengeraten, *geriet dazwischen, dazwischengeraten (du gerätst dazwischen, er gerät dazwischen) vb. (s) intr.* **1.** a ajunge între două sau mai multe lucruri. **2.** a fi amestecat în ceva fără să vrea.
dazwischenhauen, *haute dazwischen, dazwischengehaut* (și *dazwischengehauen*), *vb. (h) intr. (fam.)* a interveni (într-o chestiune) prin bătaie, bătându-se.
dazwischenkommen, *kam dazwischen, dazwischengekommen, vb. (s) intr.* **1.** a interveni, a surveni, a veni pe neașteptate; a împiedica; **wenn (mir) nichts dazwischenkommt** dacă nu mă împiedică nimic, dacă nu intervine nimic, dacă nu vine altceva pe neașteptate. **2.** a interveni, a se amesteca; a deranja. **3.** *(pop.)* a veni la rând (între două persoane).
Dazwischenkunft *f. sg.* intervenire, amestec, întrerupere; împiedicare.
dazwischenlegen, *legte dazwischen, dazwischengelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* a pune la mijloc (între două lucruri), a intercala, a așeza între. **II.** *refl.* a se opune, a se amesteca punând obstacole.
dazwischenliegen, *lag dazwischen, dazwischengelegen, vb. (h) intr.* a se afla la mijloc, a fi intercalat, a fi așezat între.
dazwischenliegend I. *part. prez.* de la dazwischenliegen. **II.** *adj.* intermediar, așezat la mijloc.
dazwischenreden, *redete dazwischen, dazwischengeredet (du redest dazwischen, er redet dazwischen) vb. (h) intr.* a interveni, a întrerupe, a se amesteca în vorbă, în conversație.
dazwischenrufen, *rief dazwischen, dazwischengerufen, vb. (h) intr.* a întrerupe (un discurs, o cuvântare) prin strigăte.
dazwischenschalten, *schaltete dazwischen, dazwischengeschaltet (du schaltest dazwischen, er schaltet dazwischen) vb. (h) tr.* **1.** a intercala. **2.** și *refl.* a interveni, a (se) amesteca.
dazwischenschieben, *schob dazwischen, dazwischengeschoben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a introduce, a băga între două lucruri. **2.** a intercala. **II.** *refl.* a se interpune, a interveni.
dazwischenschlagen, *schlug dazwischen, dazwischengeschlagen (du schlägst dazwischen, er schlägt dazwischen), vb. (h) refl.* a interveni brutal, a face ordine prin bătaie; a interveni energic.
dazwischenschreiben, *schrieb dazwischen, dazwischengeschrieben, vb. (h) tr.* a scrie printre rânduri.
dazwischensetzen, *setzte dazwischen, dazwischengesetz, vb. (h) tr.* v. dazwischenlegen.
dazwischen|springen, *sprang dazwischen, dazwischengesprungen, vb. (s) intr.* a interveni despărțind (pe cei care se bat sau se ceartă).
dazwischen|stecken, *steckte dazwischen, dazwischengesteckt, vb. (h)* **I.** *intr.* a fi amestecat, a fi băgat, a fi vârât (în ceva). **II.** *refl.* a interveni (într-o problemă), a se băga (în ceva).
dazwischen|stehen, *stand dazwischen, dazwischengestanden, vb. (h) intr.* **1.** a sta, a se afla la mijloc. **2.** a împiedica; a se opune.
dazwischen|stellen, *stellte dazwischen, dazwischengestellt, vb. (h) tr.* v. dazwischenlegen.
dazwischentreten, *trat dazwischen, dazwischengetreten, (du trittst dazwischen, er tritt dazwischen) vb. (s) intr.* a interveni, a se amesteca; a despărți (doi care se ceartă).
dazwischenwerfen, *warf dazwischen, dazwischengeworfen (du wirfst dazwischen, er wirft dazwischen), vb. (h)* **I.** *refl.* a sări în ajutor; a interveni, a se amesteca despărțind (doi care se bat, se ceartă). **II.** *tr.* a interveni într-o discuție, conversație (făcând o observație).
dB *presc.* de la Dezibel decibel.
DB *presc.* de la Deutsche Bundesbahn Căile Ferate Germane.
DDR *(presc.* de la Deutsche Demokratische Republik) *(ist.)* R.D.G., Republica Democrată Germană.
D-Deck ['de:dɛk], *-(e)s, -e* (și *-s*), *n. (mar.)* puntea D; (uneori) puntea principală.
D-Dur, *-, n. sg. (muz.)* re major.
de|aktivieren [-vi:-], *deaktivierte, deaktiviert vb. (h) tr. (inform.)* a dezactiva.
Debakel, *-s, -, n.* dezastru, prăbușire, faliment, ruină.
debaklieren, *debaklierte, debakliert, vb. (h) tr. (mar.)* a evacua, a elibera portul.
Debardage [-'da:ʒə] *f. sg. (mar.)* descărcare.
Debardeur [-'dø:ɐ], *-s, -e, m. (mar.)* docher, descărcător, hamal care cară marfa din magazii la chei.
debardieren, *debardierte, debardiert, vb. (h) tr. (mar.)* a descărca.
Debatte, *-n, f.* dezbatere (în parlament), discuție (contradictorie); **etwas zur ~ bringen** sau **stellen** a pune ceva în discuție; **eine hitzige ~** o discuție aprinsă.
debattelos *adj.* fără discuție.
Debattenredner, *-s, -, m.* apărător, vorbitor priceput; participant la dezbatere.
Debattenschrift, *-en, f.* stenogramă a dezbaterilor parlamentare etc.
debattieren, *debattierte, debattiert, vb. (h) tr.* și *intr. (über* cu *acuz.)* a dezbate, a discuta (despre ceva).
Debattierklub, *-s, -s, m. (peior.)* grup de vorbăreți, de oratori înfocați.
Debauche [de'bo:ʃ(ə)], *-n, f.* desfrâu.
Debauché [debo'ʃe:], *-s, -s, m.* desfrânat, decăzut, persoană care face excese.
debauchieren [debo'ʃi:-], *debauchierte, debauchiert. vb. (h) intr.* a practica desfrâul, a decădea, a face excese, a se desfrâna.
Debent, *-en, -en, m. (cont.)* datornic, debitor.
Debet, *-s, -s, n. (ec.)* **1.** debit, partea stângă, de intrări a conturilor (în registre); debitorii. **2.** datorie, împovărare; **er bringt** (sau **bricht** sau **stellt) es in sein ~** este (sau se pune sau se scrie) în sarcina lui; **für Ihr ~** în sarcina dv.
Debetkonto (sau *-ten și -ti*), *-s, -s, n. (ec.)* cont debitor.
Debetposten, *-s, -, m. (cont.)* post de debit.
Debet|saldo, *-s, -den* (și *-s*, și *-di*) *m. (cont.)* sold debitor.
Debetscheck, *-s, -e* (și *-s*), *m. (cont.)* cec debitor.
Debet|seite, *-n, f. (cont.)* parte a debitului, parte stângă a contului, listă a debitorilor.
debil *adj.* **1.** debil, slăbănog; șubred. **2.** slab la minte; nedezvoltat, debil.
Debilität *f. sg.* **1.** șubrezenie; constituție slabă, debilitate. **2.** debilitate mintală.
Debit, *-s, m. sg.* debit, vânzare cu amănuntul.
debitieren, *debitierte, debitiert, vb. (h) tr.* **1.** *(com.)* a desface, a vinde (cu amănuntul). **2.** a debita, a trece în contul cuiva; **jn. mit etwas ~** a trece ceva în debitul cuiva, a debita pe cineva.
Debit|station, *-en, f.* stație de debit.
Debitor, *-s, -oren, m.* debitor, datornic.
deblockieren, *deblockierte, deblockiert, vb. (h) tr.* **1.** *(mil.)* a ridica blocada. **2.** *(tipogr.)* a înlocui litere blocate (întoarse).

debordieren, *debordierte, debordiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a deborda, a trece peste; a depăşi. **II.** *intr.* a ieşi din albie; *(fig.)* a face excese, a duce o viaţă desfrânată.

Debouché [debu'ʃe:], *-s, -s, n.* **1.** ieşire, gură a unei strâmtori, unui pas, unei văi. **2.** debuşeu, piaţă de desfacere.

debouchieren [debu'ʃi:-], *debouchierte, debouchiert, vb. (s) intr. (mil.; înv.)* a ieşi dintr-o strâmtoare, dintr-un defileu.

Debüt [de'by:], *-s, -s, n.* debut, început.

Debütant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* debutant(ă), începător(-oare).

debütieren, *debütierte, debütiert, vb. (h) intr.* a debuta.

Dechanat [dɛça-], *-(e)s, -e, n.* v. Dekanat **(2)**.

Dechanei, *-en, f. (bis. ev.* şi *cat.)* decanat, locuinţă a decanului, reşedinţa decanului.

Dechant [dɛ'çant], *-en,-en, m. (bis. ev.* şi *cat.)* decan, protopop.

Dechanten|amt, *-(e)s, -ämter, n. (bis. ev.* şi *cat.)* decanat, funcţie de decan, de protopop.

Dechantenwürde, *-n, f. (bis. ev.* şi *cat.)* decanat, demnitate de decan, de protopop.

Decher ['dɛçɐ], *-s, -, m.* (şi *n.) (înv., unitate de măsură pentru piei şi blănuri)* zece bucăţi.

dechiffrierbar [deʃi-] *adj.* descifrabil.

dechiffrieren, *dechiffrierte, dechiffriert, vb. (h) tr.* a descifra; a citi un cifru.

Dechiffrierer, *-s, -, m.* descifrator, decodificator.

Dechiffrierung [deʃi-], *-en, f.* descifrare.

Dechsel [-ks-], *-s, -, m.* secure lată, bardă, teslă.

Deck, *-(e)s, -e* (şi *-s), n.* **1.** punte a vasului, covertă; **alle Mann auf** (sau **an**) **~!** tot echipajul pe punte! *(fig.)* **er ist nicht auf ~** nu e complet sănătos. **2.** imperială (la autobuz, tramvai). **3.** *(av.)* suprafaţă purtătoare, aripă.

Deck|adresse, *-n,* **Deck|anschrift**, *-en, f.* adresă convenţională, camuflată.

Deck|akt, *-(e)s, -e, m.* împerechere (la animale).

Deck|aufbauten *pl. (mar.)* construcţii deasupra punţii unui vas navigabil.

Deckbalken, *-s, -, m.* **1.** *(constr.)* grindă de planşeu. **2.** *(mar.)* traversă de punte.

deckbar *adj.* care se poate acoperi.

Deckbett, *-(e)s, -en, n.* **1.** plapumă de puf, pilotă. **2.** cuvertură de pat.

Deckblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** *(bot.)* bractee, prima învelitoare a unui mugur. **2.** foaie învelitoare la o ţigară de foi. **3.** *(tipogr.)* **a)** foaie suplimentară (cu adaosuri, corecturi); **b)** pagina de titlu a unei cărţi. **4.** foaie de calc (cu desene, însemnări etc.) pentru suprapus pe o hartă etc.

Deckblättchen, *-s, -, n. (dim.* de la Deckblatt). **1.** *(bot.)* bracteolă, bractee în nemijlocita vecinătate a florii. **2.** *(ceasornicărie)* lamelă a balansierului.

Deckblech, *-(e)s, -e, n.* tablă de acoperit; capac de tablă.

Deckbrett, *-(e)s, -er, n.* capac, scândură de acoperit.

Decke, *-n, f.* **1.** pătură, plapumă; faţă de masă, cuvertură; pătură pentru cai; învelitoare; *(fig.)* **sich nach der ~ strecken** a se întinde cât e plapuma, a se adapta la împrejurări. **2.** rogojină; velinţă; scoarţă, covor. **3.** înveliş, acoperământ; văl; strat; *(fig.)* **der Winter breitet seine ~ von Schnee über die Landschaft** iarna acoperă pământul cu un strat de zăpadă; *(fig.)* **die ~ der Nacht** vălul nopţii; *(fig.)* **mit jm. unter einer ~ stecken** a fi de conivenţă cu cineva, a se înţelege bine cu cineva. **4.** *(biol.)* tegument, piele; penaj; blană, înveliş pilos, acoperământ. **5.** *(bot.)* scoarţă, membrană. **6.** *(muz.)* placă de lemn pentru întărirea rezonanţei (la vioară). **7.** *(arhit.)* tavan, planşeu, plafon; **gewölbte ~** planşeu boltit; **getäfelte ~** planşeu lambrisat; *(fam.)* **jm. fällt die ~ auf den Kopf a)** cineva nu se simte în largul său, se simte strâmtorat; **b)** cineva se plictiseşte şi îşi doreşte o petrecere; **an die ~ gehen** a-i sări ţandăra; *(bis.)* **an die ~ springen (vor Freude)** a sări în sus de bucurie. **8.** *(auto.)* manta, cuvertură; **~ eines Pneus** anvelopă. **9.** *(geol.)* masă plată de roci vulcanice.

Deckel, *-s, -, m.* **1.** capac; **sie gehören zusammen wie Topf und ~** un cuplu perfect, şi-a găsit oala capacul; **der Topf ist des ~s würdig** cum e sacul şi peticul, cum e turcul şi pistolul; **jeder Topf findet seinen ~** fiecare fată îşi găseşte soţul potrivit. **2.** *(fam.)* pălărie, şapcă; **du kriegst eins auf den ~** ai s-o încasezi, îţi dau una după ceafă; **jm. eins auf den ~ geben** a-i da cuiva una după ceafă; **den ~ vom Kopfe!** jos pălăria! **3.** copertă, scoarţă (de cărţi). **4.** *(bot., zool.)* opercul. **5.** *(tipogr.)* ramă (în care se pun foile de tipar). **6.** *(auto.)* acoperiş.

deckel|ähnlich *adj.* asemănător unui capac.

deckelförmig *adj.* în formă de capac.

Deckelglas, *-es, -gläser, n.* pahar cu capac.

Deckelkanne, *-n, f.* cană cu capac.

Deckelkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coş cu capac.

Deckelkrug, *-(e)s, -krüge, m.* ulcior cu capac.

deckeln, *deckelte, gedeckelt (ich deck(e)le) vb. (h)* **I.** *tr.* a pune un capac; *(fam.)* **jn. ~** a trage cuiva un perdaf; a contrazice pe cineva. **II.** *intr. (fam.)* a saluta, a scoate pălăria.

Deckelpfeife, *-n, f.* lulea cu capac.

Deckelsieb, *-(e)s, -e, n.* sită dublă.

Deckelwagen, *-s, -, m.* trăsură cu acoperiş.

Deckelweide, *-n, f. (reg.)* salcie pentru acoperişuri, care se foloseşte la acoperirea de case.

Deck|email [-emaljə şi -ema:j], *-s, -s, n.* email pentru acoperit (un metal).

Decken|auswurf, *-(e)s, -würfe, m. (legătorie de cărţi)* evacuare a scoarţelor.

decken, *deckte, gedeckt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a acoperi; *(constr.)* a face acoperişul; **den Tisch ~** a pune masa; **es war nur für zwei Personen gedeckt** era pusă masa doar pentru două persoane **2.** a apăra, a ocroti (pe cineva); **einen Komplizen ~** a-şi acoperi complicele; *(şah)* **der Turm ist vom Läufer gedeckt** turnul este acoperit de nebun. **3.** *(mil.)* a adăposti, a apăra, a acoperi; **die Artillerie deckte den Rückzug** artileria a acoperit retragerea. **4.** *(fin.)* a acoperi, a compensa (cheltuielile); **einen Wechsel ~** a plăti, a acoperi o poliţă. **5.** a satisface (cererea), a pune (mărfuri suficiente) la dispoziţie. **6.** *(despre animale)* a monta. **7.** *(sport: despre jocuri cu mingea)* a supraveghea, a marca (adversarul). **8.** *(fot.)* a acoperi, a proteja (contra luminii). **9.** *(despre vopsele)* a acoperi; **diese Farbe deckt gut** această vopsea acoperă bine. **10.** *(vân.)* a prinde, a apuca. **II.** *refl.* **1.** a se acoperi; a se feri; *(mil.)* a se adăposti. **2.** *(reciproc)* a fi la fel, a avea acelaşi conţinut; a se suprapune, a coincide; **die beiden Begriffe ~ sich** ambele noţiuni au acelaşi conţinut, se suprapun. **3.** *(geom.)* a fi congruent.

Decken, *-s, n. sg.* **1.** *(tipogr., mil.)* acoperire. **2.** punerea mesei.

Deckenbalken, *-s, -, m.* grindă a planşeului, a tavanului.

Deckenbeleuchtung, *-en, f.* iluminare din plafon.

Deckenbeleuchtungs|körper, *-s, -, m.* v. Deckenlampe.

Deckenfeld, *-(e)s, -er, n. (constr.)* cheson, casetă de plafon.

Deckenfenster, *-s, -, n.* geam, fereastră de plafon, luminator.

Deckenflechter, *-s, -, m.* (meşter) rogojinar, împletitor de rogojini.

Deckenfluter, *-s, -, m.* lampadar îndreptat spre tavan.

Deckengemälde, *-s, -, n.* pictură, frescă de plafon.

Deckengewölbe, *-s, -, n.* boltă a tavanului.

Deckenhändler, *-s, -, m.* negustor de pături, plăpumi etc.

Deckenheizung, *-en, f.* încălzire prin tavan.

deckenhoch *adj.* **1.** până în tavan. **2.** *(fig.)* cât o prăjină.

Deckenlampe, *-n, f.* plafonieră, lustră, lampă atârnată de plafon.

Deckenlicht, *-(e)s, n.* v. Deckenbeleuchtung.

Deckenmacher, *-s, -, m.* **1.** plăpumar. **2.** velinţar. **3.** (meşter) rogojinar. **4.** plafonier.

Deckenmaler, *-s, -, m.* pictor de tavane.

Deckenmalerei, *-en, f.* pictură de plafon.

Deckenpaneel, *-s, -e, n.* lambrisaj de tavan.

Deckenriss, *-es, -e, m.* **1.** schiţă de plafon. **2.** fisură în plafon.

Deckenschalung, *-en, f.* cofraj al planşeului, al tavanului.

Decken|stuck, *-(e)s, -e, n.* tavan de ipsos, stucatură la tavan.

Deckenverkleidung, *-en, f.* căptuşeală a plafonului, placaj al planşeului (pentru reglarea acusticii).

Deckenverputz, *-es, -e, m.* tencuială a plafonului.

Decker, *-s, -, m.* învelitor de case.

Deckfähigkeit *f. sg.* **1.** capacitate de acoperire (la casă). **2.** randament de montă (la animale).

Deckfalte, *-n, f. (geol.)* pânză de ordinul **I**.

Deckfäss|chen, *-s, -, n.* ciubăr pentru mortar.

Deckfarbe, *-n, f.* **1.** culoare opacă, grund; vopsea de acoperire. **2.** *(fot.)* culoare pentru retuş.

Deckfeder, *-n, f.* pană care acoperă aripile şi coada păsării.

Deckfirnis, *-ses, -se, m.* verniu, lustru.

Deckflügel, *-s, -, m. (entom.)* elitră, aripă exterioară la coleoptere.

Deckflügler, *pl. (entom.)* elitroptere.

Deckflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion de însoţire, de protecţie, de acoperire.

Deckgang, *-(e)s, -gänge, m. (mil.)* drum acoperit, apărat.

Deckgebirge, *-s, -, n. (mine)* masă de steril care acoperă un zăcământ; formaţiuni acoperitoare; copertă (a unui zăcământ).

Deckgesims, *-es, -e, n. (constr.)* cornişă de acoperiş.

Deckgetäfel, *-s, -, n.* căptuşeală (de lemn) a tavanului.

Deckglas, *-es, -gläser, n. (fiz.)* lamelă de acoperire (la aparatele microscopice).

Deckgut, *-(e)s, n. sg.* învelişul unei ţigări.

Deckhaar, *-(e)s, -e, n. (bot., zool.)* peri de acoperire.

Deckhammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan al învelitorului de case.

Deckhengst, *-(e)s, -e, m.* armăsar de montă.

Deck|kapsel, *-n, f. (bot.)* capsulă de acoperire.

Deck|kiemer, *-s, -, m. (iht.)* peşte cu bronhii acoperite.

Deck|kraft *f. sg. (tehn.)* capacitate de acoperire (a vopselei).

deck|kräftig *adj. (despre vopsele)* care acoperă bine.

Decklack, *-(e)s, -e, m.* lac protector.

Deckladung, *-en, f. (mar.)* încărcătură de pe punte.

Deckleiste, *-n, f.* şipcă, stinghie de acoperire (a unui rost), şipcă cu vrăjoantă.

Decklicht, *-(e)s, -er, n. (mar.)* **1.** iluminator de punte, foc de punte. **2.** *(auto.)* plafonieră.

Deckmannschaft, *-en, f. (mar.)* echipaj de (pe) punte.

Deckmantel, *-s, -mäntel, m.* **1.** *(auto.)* manta, înveliş. **2.** *(fig.)* pretext; mască, acoperământ; **unter diesem ~** sub acest pretext; **unter dem ~ des Gesetzes** sub masca legii.

Deckname, *-ns, -n, m.* pseudonim.

Decknetz, *-es, -e, n.* plasă de prins păsări, iepuri etc.

Deck|offizier, *-s, -e, m. (mar.)* subofiţer de bord (pe un vas de război).

Deckpanzer, *-s, -, m.* punte blindată, cuirasată.

Deckpassagier [-ʒi:ɐ], *-s, -e, m. (mar.)* pasager de punte.

Deckplatte, *-n, f.* **1.** *(constr.)* placă de acoperire. **2.** *(mar.)* punte.

Deckplatz, *-es, -plätze, m.* **1.** *(mar.)* loc pe punte. **2.** *(in omnibus)* loc pe imperială.

Deckrasen, *-s, -, m.* brazdă de iarbă, gazon.

Deckreisig, *-s, n. sg.* crăci de acoperiş la bocşe (de mangal).

Deckscheibe, *-n, f. (hort.)* geam de acoperire (la răsadniţă).

Deckschicht, *-en, f.* strat acoperitor.

Deckschild, *-(e)s, -er, n. (entom.)* carapace, scutişor (la insecte), ţeastă.

Deckschuppen *pl.* solzi care acoperă corpul unui animal.

Decksitz, *-es, -e, m.* v. Deckplatz **(2)**.

Deck(s)last, *-en, f.* v. Deckladung.

Deck|spelze, *-n, f. (bot.)* cămaşă, înveliş a(l) unei flori, hoaspă.

Deck|station, *-en, f.* staţie, centru de montă.

Deck|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* dală, lespede; piatră de placaj.

Deck|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* scaun suspendat.

Deckung, *-en, f.* **1.** *(com.)* satisfacere, acoperire (cu mărfuri); **~ der Nachfrage** satisfacerea cererii. **2.** acoperire, apărare, ferire; *(mil.)* adăpostire, camuflare; **hinter einer Mauer ~ suchen** a se adăposti în dosul unui zid; **ohne ~ lassen** a lăsa descoperit; *(mil.)* **mit der ~ des Rückzuges betraut sein** a fi însărcinat cu asigurarea, cu acoperirea retragerii, cu protecţia retragerii; *(mil.)* **~ nehmen** a se adăposti; *(şah)* **~ der Dame** acoperirea damei; **~ der Risiken** acoperire a riscurilor. **3.** *(fin.)* acoperire a unei poliţe, a unui cont; **bankmäßige ~** acoperire bancară. **4.** *(sport)* apărare, gardă; marcare a adversarului. **5.** montă. **6.** concordanţă, suprapunere, echivalenţă, egalitate (între două lucruri, noţiuni etc.); *(mat.)* congruenţă.

Deckungsbetrag, *-(e)s, -träge m.* sumă totală de acoperire.

Deckungsbe|stände, *pl. (fin.)* rezervă de acoperire.

Deckungsfehler, *-s, -, m. (mil., sport)* greşeală în defensivă.
Deckungsfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], -[-fɔ̃:s], *m. (ec.)* fond de acoperire.
deckungsgleich *adj.* (şi *mat.*) congruent.
Deckungsgleich|heit *f. sg.* (şi *mat.*) congruenţă.
Deckungsgeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* **1.** cumpărare cu înlocuirea mărfurilor nelivrabile. **2.** vânzare pro forma, vânzare de mărfuri nedisponibile.
Deckungsgraben, *-s, -gräben, m. (mil.)* tranşee.
Deckungskarte, *-n, f.* adeverinţă de asigurare.
Deckungslinie [-niə], *-n, f. (mil.)* linie de apărare.
Deckungsmannschaft, *-en, f.* v. Deckungstruppen.
Deckungsmittel *pl. (ec.)* fonduri pentru acoperirea cheltuielilor.
Deckungs|spieler, *-s, -, m. (sport)* jucător în defensivă, în apărare.
Deckungs|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (ec.)* stoc de acoperire.
Deckungs|truppen *pl. (mil.)* unităţi, trupe de acoperire.
Deckungs|zusage, *-n, f. (com.)* clauză de acoperire (pentru pagube înainte de asigurarea mărfii).
Deckwachs, *-es, -e, n.* ceară de umplut.
Deckwagen, *-s, -, m.* camion (închis) pentru mobile; vagon acoperit.
Deckweiß, *-, n. sg.* vopsea albă de acoperire.
Deckwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mil.)* blindaj; camuflaj. **2.** *(constr.)* acoperiş; *(hidr.)* căptuşeala taluzului.
Deckwort, *-(e)s, -wörter, n.* cuvânt cifrat, parolă
Deckziegel, *-s, -, m.* cărămidă de acoperire, cărămidă, dală de placaj.
decodieren [-ko-], *decodierte, decodiert, vb. (h) tr.* **1.** a decodifica. **2.** a descifra.
Decodierung, *-en, f.* decodificare, descifrare.
decouragieren [-kura'ʒi:-], *decouragierte, decouragiert, vb. (h) tr.* a descuraja.
decouragiert **I.** *part. trec.* de la decouragieren. **II.** *adj.* descurajat.
Dedikation, *-en, f.* **1.** dedicaţie. **2.** cadou (cu dedicaţie). **3.** donaţie.
Dedikations|exemplar, *-s, -e, n.* exemplar cu dedicaţie.
dedizieren, *dedizierte, dediziert, vb. (h) tr.* **1.** a dedica. a închina (o operă). **2.** a face un cadou (cu dedicaţie).
dediziert **I.** *part. trec.* de la dedizieren. **II.** *(inform.)* dedicat; **~er Server** server dedicat.
Deduktion, *-en, f.*, **Deduktions|schluss**, *-es, -schlüsse, m.* deducţie, deducere, urmare; **~ und Induktion** deducţie şi inducţie.
Deduktionsverfahren, *-s, -, n.* metodă deductivă.
deduktiv *adj.* deductiv; **~e Methode** metodă deductivă.
deduzieren, *deduzierte, deduziert, vb. (h) tr.* a deduce, a conchide.
Deele, *-n, f. (reg.)* v. Diele.
Deern, *-en, f. (reg.)* v. Mädchen
Deert, *-(e)s, n. sg. (reg.)* animal, vită.
De|eskalation, *-en, f. (mil.)* reducere treptată (a mijloacelor militare).
de|eskalieren, *deeskalierte, deeskaliert, vb. (h) tr.* a reduce treptat (mijloacele militare).
de facto [-kto] *adv.* de fapt.
De-facto-An|erkennung, *-en, f. (pol.)* recunoaştere de facto.
Defäkation, *-en, f.* defecare, defecaţie; bălegare (la animale).
Defätismus, *-, m. sg. (pol., mil.)* defetism.
Defätist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* defetist(ă).
defätistisch *adj.* defetist.
defekt *adj.* defect(at), cu lipsuri; defectuos; incomplet; *(tipogr.)* **~e Buchstaben** litere defec(ta)te.
Defekt, *-(e)s, -e, m.* **1.** defect, lipsă, cusur, viciu de fabricaţie; **~ an technischen Anlagen** pană la echipamentul tehnic; **einen ~ beheben** a repara, a înlătura un defect. **2.** *pl. (tipogr.)* litere de rezervă. **3.** *(med.)* lipsa unui organ, a unei părţi dintr-un organ, a unui simţ.
Defektar, *-s, -e*, **Defektarius**, *-, -ien,* farmacist-ajutor (care administrează stocul de medicamente).
Defektbogen, *-s, -* (şi *-bögen), m. (tipogr.)* coală excedentară.
Defektbuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** *(com.)* registru de comandă. **2.** *(tipogr.)* carte cu litere de rezervă.
Defektenbeschluss, *-es, -schlüsse, m.* măsură disciplinară (împotriva unui funcţionar care a provocat pagube).
Defektenprotokoll, *-s, -e, n.* proces verbal de constatarea lipsurilor, daunelor.
defektieren, *defektierte, defektiert, vb. (h) tr.* **1.** a constata o sumă lipsă. **2.** a reclama o scrisoare, un pachet lipsă. **3.** a completa (lipsurile). **4.** a deturna, a sustrage; a delapida.
defektiv *adj.* incomplet, cu lipsuri: *(gram.)* defectiv.
Defektivum [-v-], *-s, -va, n. (gram.)* (cuvânt) defectiv de...
Defektor, *-s, -toren, m. (farm.)* farmacist ocupat cu despărţirea unei substanţe în fracţiunile indicate pe reţetă.
Defektur, *-en, f. (farm.)* **1.** producere, fabricare de medicamente (pentru completarea stocului în farmacie). **2.** examinare.
Defendent, *-en, -en, m.* protejat; *(jur.)* client (de apărat).
Defension, *-en, f. (jur.)* apărare.
defensiv *adj.* defensiv, de apărare.
Defensiv|allianz, *-en, f.*, **Defensivbündnis**, *-ses, -se, n.* alianţă defensivă, de apărare.
Defensive [-və], *-n, f. (mil.)* defensivă, apărare; **in der ~ bleiben** a se ţine în defensivă, în apărare.
Defensivkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă de apărare, defensivă.
Defensivkrieg, *-(e)s, -e, m.* război de apărare, defensiv.
Defensiv|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* joc de apărare, defensiv.
Defensiv|stellung, *-en, f.* (şi *sport*) poziţie defensivă, de apărare.
Defensivtaktik, *-en, f.* (şi *sport*) tactică defensivă, de apărare.
Defensivwaffe, *-n, f.* armă de apărare, defensivă.
Defensor, *-s, Defensoren, m. (bis. cat.)* apărător, mentor (al văduvelor şi orfanilor).
deferent *adj.* îngăduitor, tolerant; umil, supus, plecat; deferent.
Deferent, *-en, -en, n.* **1.** *(în limbajul cancelariilor)* autor al unei moţiuni; petiţionar. **2.** *(jur.)* reclamant. **3.** *(jur.)* persoană în faţa căreia se depune jurământul.
Deferenz *f. sg.* **1.** îngăduire, îngăduinţă, toleranţă. **2.** umilinţă, supunere.
deferieren, *deferierte, deferiert. vb. (h) tr.* **1.** *(jur.)* a deferi; **jm. den Eid ~** a deferi cuiva jurământul, a pune pe cineva să jure. **2.** a supune; **eine Sache ~** a supune o problemă (unei autorităţi). **3.** *(jur.)* a reclama, a denunţa.
Defiguration, *-en, f.* desfigurare; distrugere.
defigurieren, *defigurierte, defiguriert, vb. (h) tr.* a desfigura; a distruge.
Defilee [-'le:], *-s, -n* [-le:ən] şi *(austr.* şi *elv.)* **Defilé**, *-s, -es, n.* **1.** *(geogr.)* defileu **2.** *(elv.)* defilare.
Defiliercour [-ku:ɐ] *f. sg.* defilare a invitaţilor.
defilieren, *defilierte, defiliert, vb. (h şi s) intr.* **1.** a defila; **die Truppen defilierten vor der Tribüne** trupele au defilat în faţa tribunei. **2.** a parcurge un defileu.
Defiliermarsch, *-(e)s, -märsche, m.* marş de defilare; paradă.
Defilierung, *-en. f.* defilare.
definierbar *adj.* care poate fi definit(ă), definibil(ă).
definieren, *definierte, definiert, vb (h) tr.* a defini; a da definiţia unui lucru; a lămuri, a preciza, a descrie precis.
Definition, *-en, f.* definiţie.
definitiv *adj.* şi *adv.* definitiv, irevocabil.
Definitivfrieden, *-s, m. sg.* pace definitivă.
Definitivum [-vʊm], *-s, -tiva, n.* stare, situaţie definitivă.
Definitiv|urteil, *-s, -e, n. (jur.)* sentinţă definitivă.
Definitor, *-s, -toren, m. (bis. cat.)* administrator, funcţionar administrativ (într-un episcopat); locţiitor al decanului.
definitorisch *adj.* definitoriu.
defizient [-'tsiɛnt] *adj.* deficient, incomplet, necorespunzător.
Defizient, *-en, -en, m.* **1.** om care posteşte. **2.** datornic. **3.** dizident. **4.** *(reg.) (despre preoţi sau soldaţi)* om inapt pentru serviciu.
Defizit, *-(e)s, -e, n.* deficit, lipsă, pierdere; **ein ~ aufweisen** a semnala un deficit; **ein ~ ausgleichen** a echilibra un deficit, o lipsă.
defizitär *adj.* deficitar.
Defizitware, *-n, f.* marfă deficitară.
Deflagration, *-en, f. (tehn.)* deflagraţie.
Deflation, *-en, f. (ec.; geol.)* deflaţie.
deflationistisch, **deflatorisch** *adj. (ec.)* deflaţionist.
Deflationswirkung, *-en, f.* efect deflaţionist.
deflektieren, *deflektierte, deflecktiert, vb. (h) tr.* a deflecta, a devia (acul magnetic).
Deflektor, *-s, -toren, m.* deflector.
Defloration, *-en, f.* deflorare, dezvirginare.
Deflorator, *-s, -toren, m.* seducător; deflorator.
deflorieren, *deflorierte, defloriert, vb. (h) tr.* a deflora, a dezvirgina.
deform *adj.* diform, pocit, schimonosit.
Deformation, *-en, f.* **1.** deformare, schimonosire, pocire. **2.** *(geol.)* deformaţie.
deformieren, *deformierte, deformiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) deforma, a (se) schimonosi, a (se) poci; *(geol.)* a se deforma.
deformiert **I.** *part. trec.* de la deformieren. **II.** *adj.* deformat, schimonosit, strâmbat, schimbat.
Deformierung, *-en, f.* v. Deformation.
Deformität, *-en, f. (anat.)* diformitate, viciu de conformaţie.
defragmentieren, *defragmentierte, defragmentiert, vb. (h) tr. (inform.)* a defragmenta (hard discul).
Defragmentierung, *-en, f. (inform.)* defragmentare; **~ der Festplatte** defragmentarea hard discului.
Defraudant, *-en, -en, m.* **1.** defraudator, delapidator **2.** contrabandist.
Defraudation, *-en, f.* **1.** defraudare, delapidare. **2.** contrabandă.
defraudieren, *defraudierte, defraudiert, vb. (h) tr.* **1.** a defrauda, a delapida. **2.** a face contrabandă.
Defroster [-'frouste], *-s, -, m.* **1.** dispozitiv de dezgheţare a parbrizului. **2.** soluţie pentru dezgheţarea parbrizului. **3.** dispozitiv de dezgheţare la frigidere.
deftig *adj. (reg.)* **1.** dur; grosolan; (cam) brutal; **ein ~er Witz** o glumă deocheată. **2.** puternic, zdravăn; **jn. ~ verhauen** a trage cuiva o bătaie zdravănă. **3.** mare, gras.
Deftigkeit, *-en, f.* **1.** grosolănie. **2.** exprimare grosolană, dură.
Degagement [-gaʒ(ə)'mã:], *-s, -s, n.* **1.** degajare, (e)liberare, dezlegare. **2.** naturaleţe.
degagieren [-'ʒi:-], *degagierte, degagiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a (e)libera, a scăpa (de o obligaţie), a degaja. **II.** *refl.* a se degaja, a se elibera.
degagiert **I.** *part. trec.* de la degagieren. **II.** *adj* **1.** liber, nesilit, degajat. **2.** *(reg.)* uşuratic, superficial.
Degen, *-s, -, m.* **1.** sabie, spadă; **einen Sireit mit dem ~ austragen** a rezolva o ceartă cu spada în mână; **zum ~ greifen** a pune mâna pe (sau a recurge la) spadă; **sich auf ~ schlagen** a se bate în duel cu spada; **den ~ ziehen** a scoate sabia (din teacă). **2.** baionetă. **3.** cuţit (pentru brânză). **4.** *(înv.)* răboj. **5.** *(poet.)* luptător, soldat; viteaz; **er ist ein kühner ~** este un soldat, un luptător îndrăzneţ, curajos, semeţ. **6.** *(tipogr.)* maistru zeţar şi tipograf.
Degenband, *-(e)s, -bänder, n.* dragon, şnur cu ciucure la mânerul sabiei.
Degendu|ell, *-(e)s, -e, n.* duel cu spada.
Degeneration, *-en, f.* degenerare.
degenerieren, *degenerierte, degeneriert, vb. (s) intr.* **1.** *(med.)* a degenera. **2.** a se dezvolta greşit, a decădea.
degenfähig *adj. (ist.)* de curte, de societate.
Degenfechten, *-s, -, n. (sport)* probă de spadă.
degenfest *adj. (ist.)* încercat, călit în lupte.
Degenfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* xifia, peşte-sabie *(Trichiurus leptarus).*
Degenfläche, *-n, f.* latul sabiei.
Degengehänge, *-s, -, n.* eşarfă cu care se atârnă sabia de umăr.
Degenge|henk, *-(e)s, -e, n.* v. Degengurt.
Degengriff, *-(e)s, -e, m.* mâner de spadă, de sabie.
Degengurt, *-(e)s, -e, m.* brâu, cingătoare, centură (de spadă).

Degenhieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură de spadă, de sabie.
Degenkleid, *-(e)s, -er, n.* îmbrăcăminte de curte, costum de curte (în secolul XVIII).
Degenklinge, *n, f.* lamă de sabie.
Degenknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* măciulie (la mânerul sabiei, spadei).
Degenkoppel, *-s, -, n.* v. Degengurt.
Degenkorb, *-(e)s, -körbe, m.* apărătoare (de mână) la spadă.
Degenquaste, *-n, f.* dragon de spadă, de sabie.
Degenschärfe, *-n, f.* v. Degenklinge.
Degenscheide, *-n, f.* teaca spadei, a sabiei.
Degenschlucker, *-s, -, m.* înghițitor de săbii (la bâlci).
Degen|spitze, *-n, f.* vârful sabiei.
Degen|stich, *-(e)s, -e,* **Degen|stoß**, *-es, -stöße, m.* lovitură de spadă, de sabie.
Degentroddel, *-n, f.* v. Degenquaste.
Degout [de'gu:], *-s, m. sg.* dezgust, greață, scârbă.
degoutant [degu'tant] *adj.* dezgustător, scârbos, grețos.
degoutieren [-gu-], *degoutierte, degoutiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) dezgusta, a (se) scârbi.
Degradation, *-en, f.* v. Degradierung.
degradieren, *degradierte, degradiert, vb. (h) tr.* **1.** a degrada (pe cineva); *(bis. cat.)* a exclude, a expulza (un preot). **2.** a degrada, a deteriora (ceva); *(agr.)* a slăbi (fertilitatea pământului).
Degradiernng, *-en, f.* **1.** degradare, luare a gradului. **2.** decădere morală, socială. **3.** degradare, stricare, deteriorare.
degraissieren [-grɛ'si:rən], *degraissierte, degraissiert, vb. (h) tr.* a degresa.
Degras [de'gra], *n. sg.* degras, unsoare, balsam pentru piele.
Degression, *-en, f.* digresiune.
degressiv *adj. (ec.)* degresiv, în scădere; *~e Preise* prețuri în scădere.
Degustation [-sta-], *-en, f.* (de)gustat, încercare, probă.
degustieren [-'sti:-], *degustierte, degustiert, vb. (h) tr.* a gusta, a încerca (de probă), a degusta.
De|halogenisieren, *-s, n. sg. (fiz.)* dehalogenare.
dehnbar *adj.* **1.** ductil, elastic, extensibil, care se poate întinde; dilatabil. **2.** *(fig.)* elastic; **ein ~er Begriff** o noțiune elastică.
Dehnbarkeit *f. sg.* **1.** capacitate de a se întinde; extensibilitate, ductilitate; (și *fig.*) elasticitate. **2.** dilatabilitate.
dehnen, *dehnte, gedehnt, vb (h)* **I.** *tr.* **1.** a întinde, a dilata, a lungi, a lărgi, a lăți; **Metall ~** a bate metale cu ciocanul, a lăți (sau lungi) metale. **2.** a tărăgăna (vocea), a lungi (o vocală). **II.** *refl.* **1.** a se întinde, a se lărgi, a se lungi, a se dilata, **die Handschuhe ~ sich mit der Zeit** mănușile se lărgesc cu timpul; **das Gespräch dehnte sich** discuția se prelungea. **2.** a se întinde, a se tolăni; **sich ~ und strecken** a se întinde, a se tolăni.
dehnfähig *adj.* v. dehnbar.
Dehnfähigkeit *f. sg.* v. Dehnbarkeit.
Dehn|steife, *-n, f. (tehn.)* rigiditate la întindere, inextensibilitate, neductilitate.
Dehnung, *-en, f.* **1.** întindere, dilatare, lățire, lărgire. 2. tărăgănare a vocii, lungire (a unei vocale).
Dehnungsfuge, *-n, f. (constr.)* rost de dilatație.
Dehnungs-h [-ha:], *-, -, n. (fon.)* h ortografic (care lungește vocala anterioară).
Dehnungsmesser, *-s, -, m. (tehn.)* extensometru.
Dehnungs|schreiber, *-s, -, m.* tensometru-înregistrator; **optischer ~** tensometru-înregistrator optic.
Dehnungszeichen, *-s, -, n.* semn de lungime (a vocalei).
Dehors [də'ɔ:ʁ] *pl.* aparențe; **die ~ wahren** a păstra aparențele.
De|humanisation, *-en, f.* dezumanizare.
de|humanisieren, *dehumanisierte, dehumanisiert, vb. (h) tr.* a dezumaniza.
De|hydration, *-en, f. (chim.)* deshidratare.
de|hydrieren, *dehydrierte, dehydriert, vb. (h) tr. (chim.)* a deshidrata.
Deibel, *-s, -, m. (reg.)* drac; naiba; **pfui ~!** ptiu, drace! **da frag ich den ~ danach!** puțin îmi pasă! **weiß der ~!** dracu' știe!
Deich, *-(e)s, -e, m.* **1.** dig, stăvilar, zăgaz; **Torf in ~e setzen** a așeza turba grămadă. **2.** *(reg.)* canal mic.
Deich|acht *f. sg.* **1.** corp de inspectori al digurilor. **2.** regulament pentru funcționarea digurilor.
Deich|amt, *- (e)s, -ämter, n.* inspectorat al digurilor.
Deich|anker, *-s, -, m.* picior de stăvilar.
Deich|arbeit, *-en, f.* **1.** construire de diguri. **2.** muncă la diguri.
Deich|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor la diguri.
Deichbau, *-(e)s, -e* (și *-ten), m.* construcție de diguri.
Deichbe|amte, *-n, -n (ein Deichbeamter), m.* funcționar la serviciul digurilor.
Deichböschung, *-en, f.* taluz al digului.
Deichbruch, *-(e)s, -brüche, m.* rupere a digului, a zăgazului.
Deichdamm, *- (e)s, -dämme, m.* rambleu al digului.
deichen, *deichte, gedeicht, vb. (h)* **I.** *tr.* a construi un dig, un stăvilar; a îndigui, a stăvili. **II.** *intr.* **1.** a lucra la un dig, la un zăgaz. **2.** *(fam.)* a se strecura, a se fofila.
Deicher, *-s, -, m.* muncitor, constructor de zăgazuri, de diguri.
Deich|erde *f. sg.* **1.** pământ pentru construit zăgazuri, diguri. **2.** pământul zăgazului, al digului.
Deicherlohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu al muncitorilor de la zăgazuri, de la diguri.
deichfrei *adj. (ist.)* scutit de claca zăgazurilor.
Deichfuß, *-es, -füße, m.* picior al digului.
Deichgeld, *-(e)s, n. sg.* fonduri, taxă pentru întreținerea zăgazurilor.
Deichgenossenschaft, *-en, f.* asociație pentru construirea și întreținerea digurilor.
Deichgesetz, *-es, -e, n.* lege a digurilor.
Deichgraf, *-en, -en, m. (înv.)* șef, inspector al unui stăvilar, al unui dig.
Deichgrafschaft, *-en, f.* inspectorat al digurilor.
Deich|hauptmann, *-(e)s, -hauptleute, m.* v. Deichgraf.
Deichkrone, *-n, f.* creastă, coronament al digului.
Deichland, *-(e)s, -länder, n.* regiune apărată de diguri.
deichpflichtig *adj.* obligat de a întreține un zăgaz.
Deichrat, *-(e)s, -räte, m.* consilier la serviciul digurilor.
Deich|schaden, *-n, -schäden, m.* stricăciune, deteriorare la un dig.
Deich|scharte, *-n, f.* drum de trecere prin dig.
Deich|schau *f. sg.* inspectare a zăgazurilor.
Deichsel [-ks-], *-n, f.* **1.** oiște. **2.** *(reg.)* v. Dechsel.
Deichsel|an|satz, *-es, -sätze, m.* tânjală.
Deichsel|an|spannung, *-en, f.* înhămare la oiște, la tânjală.
Deichsel|arm, *-(e)s, -e, m.* proțap.
Deichselbaum, *-(e)s, -bäume, m.* hulubă.
Deichselgabel, *-n, f.* v. Deichselkreuz **(1)**.
Deichselhaken, *-s, -, m.* cârlig de tânjală.
Deichselkreuz, *-es, -e, n.* **1.** mâner la tânjala unui cărucior. **2.** cruce creștină sub formă de igrec.
Deichselkette, *-n, f.* opritoare (la ham).
deichseln, *deichselte, gedeichselt (ich deichs(e)le) vb. (h) tr.* **1.** a ciopli cu tesla. **2.** *(fig., fam.)* a meșteri; a confecționa la repezeală; a duce un lucru la capăt, la bun sfârșit; *(fig.)* **er hat die Sache gut gedeichselt** a pus lucrul bine la cale, a aranjat bine treaba.
Deichsel|nagel, *-s, -nägel, m.* ochiul oiștii.
Deichselpferd, *-(e)s, -e, n.* cal rotaș, cal de la roată.
Deichselriemen, *-s, -, m.* curea de oiște, opritoare.
Deichselring, *-(e)s, -e, m.* inel al opritorii (la ham).
Deichsel|stange, *-n, f.* oiște.
Deich|ufer, *-s, -, n.* țărm întărit prin diguri.
Deichverband, *-(e)s, -bände, m.* **1.** legătură între diguri. **2.** v. Deichgenossenschaft.
Deichvor|steher, *-s, -, m.* președinte al unei asociații pentru construirea și întreținerea digurilor.
Deichweg, *-(e)s, -e, m..* drum de-a lungul (sau pe creasta) unui dig.
Deichwesen, *-s, n. sg.* serviciu al digurilor.
Deifikation [dei-], *-en, f.* zeificare, deificare, îndumnezeire.
deifizieren, *deifizierte, deifiziert, vb. tr.* a zeifica, a deifica, a îndumnezei.
de|iktisch *adj.* **1.** indicator, aluziv; redat prin (sau bazat pe) exemple; intuitiv. **2.** *(gram.)* demonstrativ.
dein, **deine**, **dein**, *pl. deine* **I.** *pron. pos.* al tău, a ta, ai tăi, ale tale; **dieser Hut ist dein** această pălărie este a ta. **II.** *adj. pos.* (al) tău, (a) ta, (ai) tăi, (ale) tale; **deine liebe Mutter**, *(poet.)* **die liebe Mutter dein** mama ta dragă; **mein und dein Freund** prietenul meu și al tău; **tue dein Möglichstes** dă-ți toată silința, fă tot ce poți, tot ce-ți stă în putere; **deine Beleidigung a)** această ofensă comisă împotriva ta; **b)** această ofensă pe care o comiți. **III.** *(substantivat)* ceea ce e al tău; **die Deinen** ai tăi, familia ta; **das Mein und Dein** tot ce e al nostru; **ein Streit über Dein und Mein** o ceartă despre ce este al tău și ce este al meu; **mancher kann Mein und Dein nicht unterscheiden** unii nu pot face diferența între ceea ce este și ceea ce nu este al lor.
dein(er) **I.** *pron. pers. gen.* de la du; **sie gedenken ~** se gândesc la tine. **II.** *pron. pos. f. gen.* de la deine; al tău, a ta; **deiner Ansicht nach** după părerea ta; **deiner Treu?** pe cuvântul tău?
deiner|seits *adv.* din partea ta, la rândul tău.
deinesgleichen *adj. invar.* egal cu tine, de aceeași valoare ca tine, de seama ta; de-alde tine.
deinesteils *adv.* v. deinerseits.
deinet|halben, **deinetwegen**, **deinetwillen** *adv.* din cauza ta, pentru tine, de dragul tău; *um deinetwillen* **a)** ca să-ți facă plăcere; **b)** din cauza ta.
deinige *pron. pos. (der, die, das deinige, die deinigen)* al tău, a ta, ai tăi, ale tale; **ich tue meine Pflicht, tue du die ~** eu îmi fac datoria, fă-ți-o pe a ta; *(substantivat)* **das Deinige** averea ta; **die Deinigen** ai tăi, familia ta.
Deining, *-en, f. (mar.)* mare agitată; val mare.
dei(n)sen, *dei(n)ste, gedei(n)st, (du, er dei(n)st) vb. (h)* **I.** *intr. (mar.)* a merge cu vântul din pupă; a rămâne în urmă. **II.** *tr.* **ein Schiff ~** a face să meargă vaporul înapoi, să rămână în urmă.
De|installation, *-en, f. (inform.)* dezinstalare (de programe).
de|installieren, *deinstallierte, deinstalliert, vb. (h) tr. (inform.)* a dezinstala (programe).
Deinung, *-en, f.* v. Deining.
De|ismus, *-, m. sg.* deism.
De|ist, *-en, -en, m.* deist.
de|istisch *adj.* deist, deistic.
Deiwel, **Deixel**, *-s, -, m. (reg.)* v. Deibel.
Dejekt, *-(e)s, -e, n.* excrement; dejecție.
Dejeuner [deʒø'ne:], *-s, -s, n.* **1.** dejun; mic dejun. **2.** serviciu de cafea pentru două persoane.
dejeunieren [-ʒø'ni:-], *dejeunierte, dejeuniert, vb. (h) tr.* a dejuna, a lua micul dejun.
De-jure-An|erkennung, *-en, f.* recunoaștere de drept, recunoaștere de iure a unui stat.
Deka, *-s, -s, n. (austr.)* deca(gram).
Dekabrist, *-en, -en, m. (ist.)* decembrist.
Dekade, *-n, f.* decadă, zece zile.
dekadent *adj.* decadent.
Dekadenz *f. sg.* decadență, decădere.
dekadisch *adj.* cu (sau din) zece părți; decadal.
Deka|eder, *-s, -, n. (geom.)* decaedru, corp cu zece fețe.
Dekagramm și **Dekagramm**, *-s, -e, n.* decagram.
Dekaliter și **Dekaliter**, *-s, -, n.* decalitru.
Dekalo, *-s, -s, m.* (și *n.) (com.)* scădere prin uscare; pierdere la cântar.
Dekalog, *-(e)s, m. sg.* decalog.
Dekameter, *-s, -, n.* decametru.
dekampieren, *dekampierte, dekampiert, vb. (h) tr.* a ridica tabăra, a decampa.
Dekan, *-s, -e, m.* **1.** decan (la universitate). **2.** *(bis. cat.* și *ev.)* decan, protopop.
Dekanat, *-(e)s, -e, n.* **1.** (la universitate) decanat, demnitate de decan. **2.** *(bis. cat.* și *ev.)* protopopiat, demnitate de decan, de protopop.

Dekanei, *-en, f.* v. Dechanei.
Dekantation, *-en, f. (chim.)* decantare.
dekantieren, *dekantierte, dekantiert, vb. (h) tr. (chim.)* a decanta.
dekapieren, *dekapierte, dekapiert, vb. (h) tr. (metal.)* a decapa, a curăța de acizi (metale).
Dekapitation, *-en, f.* decapitare, tăiere a capului, descăpățânare; *(med.)* decapitare (a unui copil la naștere pentru a salva viața mamei).
dekapitieren, *dekapitierte, dekapitiert, vb. (h) tr.* a decapita, a tăia capul, a descăpățâna; *(med.)* a decapita (un copil la naștere pentru a salva viața mamei).
dekartellisieren, *dekartellisierte, dekartellisiert, vb. (h) tr. (ec.)* a decarteliza; a renunța la cartelare.
Dekaster [-'ste:ɐ], *-s, -e (și -s), m. (tehn.)* decaster, zece steri.
dekatieren, *dekatierte, dekatiert, vb. (h) tr. (text.)* a decata, a aburi (postavul).
Dekatierer, *-s, -, m. (text.)* muncitor care face decatarea unei țesături.
Dekatiermaschine, *-n, f. (text.)* decatir, mașină de decatare.
Dekatierung, *-en, f. (text.)* decatare.
Deklamation, *-en, f.* declamație; declamare; *(fig.)* înșirare de fraze pompoase fără mult sens; vorbărie; vorbe, fraze goale.
Deklamationskunst, *-künste, f.* arta de a declama, arta declamației, a recitării.
Deklamations|stück, *-(e)s, -e, n.* text de declamat, de recitat.
Deklamations|übungen *pl.* exerciții de declamare, de recitare.
Deklamator, *-s, -toren, m.* declamator, recitator.
deklamatorisch *adj.* declamator, recitator.
deklamieren, *deklamierte, deklamiert, vb. (h) tr.* și *intr.* a declama, a recita.
Deklarant, *-en, -en, m.* declarant, persoană care dă o declarație.
Deklaration, *-en, f.* declarație; anunțare, declarare.
Deklarations|pflicht, *-en, f.* obligație de a declara totalul veniturilor.
Deklarations|schein, *-(e)s, -e, m.* declarație (scrisă); formular pentru declarație.
deklarativ, **deklaratorisch** *adj.* declarator(iu).
deklarieren, *deklarierte, deklariert, vb. (h) tr.* a declara.
deklassieren, *deklassierte, deklassiert, vb. (h) tr.* a declasa.
Deklassierung, *-en, f.* declasare.
deklinabel *adj.* **1.** flexibil, mlădios. **2.** *(gram.)* declinabil, care se poate declina.
Deklination, *-en, f.* **1.** *(gram.)* declinare. **2.** *(astron.)* declinație; *(fiz., geogr.)* declinație, unghi dintre meridianul magnetic și cel geografic.
Deklinations|endung, *-en, f. (gram.)* desinență.
Deklinationsmesser, *-s, -, m. (fiz.)* declinator.
Deklinationsmuster, *-s, -, n. (gram.)* paradigmă a declinării.
Deklinations|sonnen|uhr, *-en, f.* cadran declinant.
Deklinations|tabelle, *-n, f. (fiz.)* tablou al declinațiilor; *(gram.)* tabel de declinare.
Deklinationsweise, *-n, f.* **1.** *(gram.)* mod de declinare. **2.** *(fiz.)* declinație.
Deklinationswinkel, *-s, -, m.* unghi de declinație (a acului magnetic).
Deklinator, *-s, -toren, m.*, **Deklinatorium**, *-s, -rien* [-rɪən], *n.* busolă de declinație.
deklinierbar *adj. (gram.)* declinabil.
Deklinierbarkeit *f. sg.* declinabilitate.
deklinieren, *deklinierte, dekliniert, vb. (h) tr. (gram.)* a declina.
dekodieren, *dekodierte, dekodiert, vb. (h) tr.* v. decodieren.
Dekodierung, *-en, f.* v. Decodierung.
Dekokt, *-(e)s, -e, n.* decoct, decocție, băutură medicinală.
Dekolleté [-kol(ə)'te:], **Dekolletee**, *-s, -s, n.* decolteu.
dekolletieren [kol'ti:-], *dekolletierte, dekolletiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) decolta.
dekolletiert **I.** *part. trec.* de la dekolletieren. **II.** *adj.* decoltat.
Dekolletierung [-kol'ti:-], *-en, f.* decoltare.
dekomponieren, *dekomponierte, dekomponiert, vb. (h) tr.* a desface (în elementele constitutive), a descompune.
Dekomposition, *-en, f.* desfacere, descompunere.
Dekompression, *-en, f. (tehn.)* **1.** decompresie. **2.** decompresiune.
Dekompressionskammer, *-n, f.* cameră de decompresie.
dekomprimieren, *dekomprimierte, dekomprimiert, vb. (h) tr. (inform.)* a decomprima.
Dekontamination, *-en, f. (rar)* **1.** *(fiz.)* decontaminare, dezactivare. **2.** *(mil.)* decontaminare.
dekontaminieren, *dekontaminierte, dekontaminiert, vb. (h) tr.* a decontamina.
Dekor, *-s, -s, m.* și *n.* **1.** găteală, podoabă; ornament; exterior. **2.** *n. sg. (teatru)* decor; exterior.
Dekorateur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* decorator; persoană care decorează, împodobește, ornamentează (vitrinele); tapițer.
Dekoration, *-en, f.* **1.** împodobire, aranjare a exteriorului; decorare, decor. **2.** decorație (medalie).
Dekorations|arbeit, *-en, f.* (muncă de) decorare.
Dekorationskunst *f. sg.* artă decorativă.
Dekorationsmaler, *-s, -, m.* pictor de decoruri, pictor decorator, scenograf.
Dekorationsmalerei, *-en, f.* pictură de decoruri, scenografie, decorație.
Dekorations|stil, *-(e)s, -e, m.* stil decorativ.
Dekorations|stoff, *-(e)s, -e, m.* material de decorare, de ornamentare.
Dekorations|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(teatru)* piesă de mare montare. **2.** obiect de decor.
Dekorationsverwandlung, *-en, f.* schimbare a decorurilor.
dekorativ *adj.* decorativ.
dekorieren, *dekorierte, dekoriert, vb. (h) tr.* **1.** a decora, a ornamenta, a împodobi. **2.** a decora (pe cineva), a conferi (cuiva) o decorație.
Dekorierung, *-en, f.* **1.** decorare, ornamentare, împodobire. **2.** conferire a unei decorații, decorare.
Dekort, *-(e)s, -e, m. (com.)* scădere, scăzământ (arbitrar sau contractual) din costul unor mărfuri pentru proasta lor calitate.
dekortieren, *dekortierte, dekortiert, vb. (h) tr.* a scădea din preț (în mod arbitrar sau în baza contractului) din cauza calității proaste a mărfii.
Dekorum, *-s, n. sg.* (aparență de) bună-cuviință; **das ~ wahren** a păstra buna-cuviință, a salva aparențele.
Deko|stoff, *-(e)s, -e, m. presc.* de la Dekorationsstoff.
dekrepit *adj.* decăzut (fizicește și moralicește), decrepit.
Dekreszenz, *-en, f.* scădere, descreștere.
Dekret, *-(e)s, -e, n.* decret.
Dekretale, *-s, -n* (și *-lien* [-lɪən]), *n. (bis. cat.)* scrisoare papală; hotărâre, dispoziție papală.
Dekret|entwurf, *-(e)s, -würfe, m.* proiect de decret.
dekretieren, *dekretierte, dekretiert, vb. (h) tr.* a decreta, a hotărî; a emite (un decret, o dispoziție).
Dekretierung, *-en, f.* decretare, ordonare, hotărâre.
dekretlich, **dekretorisch** *adj.* și *adv.* prin decret, conform decretului.
Dekubitus, *-, m. sg. (med.)* escară.
dekupieren, *dekupierte, dekupiert, vb. (h) tr.* a decupa, a tăia (cu ferăstrăul).
Dekupier|säge, *-n, f.* ferăstrău (subțire) de decupat, de traforaj.
Dekurie [-rɪə], *-n, f. (ist.)* decurie, grup de zece.
Dekurio, *-s, -rionen, m. (ist.)* decurion, comandant al unei decurii.
dekussiert *adj.* încrucișat, în cruce, opus doi câte doi.
dekuvrieren [-'vri:-], *dekuvrierte, dekuvriert, vb. (h) tr.* **1.** a descoperi, a demasca. **2.** și *refl.* a (se) trăda, a spune.
Delation, *-en, f.* denunțare; delațiune.
Delator, *-s, -toren, m.* delator, denunțător; calomniator.
delatorisch *adj.* delator, calomniator, denunțător.
Dele|atur, **Dele|aturzeichen**, *-s, -, n. (tipogr.)* semn de eliminare (a unui cuvânt, a unei litere etc.), deleatur.
Delegat, *-en, -en, m.* delegat; *(bis. cat.)* preot-judecător; **Apostolischer ~** delegat papal.
Delegation, *-en, f.* delegație.
Delegations|chef [-ʃɛf], *-s, -s, m.*, **Delegationsleiter**, *-s, -, m.* șef al delegației.
Delegationsmitglied, *-(e)s, -er, n.*, **Delegations|teilnehmer**, *-s, -, m.* membru al delegației.
Delegationsweg, *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **auf dem ~** prin intermediul delegației; pe calea delegației.
delegieren, *delegierte, delegiert, vb. (h) tr.* a delega, a trimite; **jn. zu einer Konferenz ~** a delega pe cineva la o conferință, la o ședință.
Delegierte, *-n, -n (ein Delegierter), m.* și *f.* delegat(ă), trimis(ă), împuternicit(ă).
Delegiertenkonferenz, *-en, f.* conferință, ședință a delegaților.
Delegiertenmandat, *-(e)s, -e, n.* mandat de delegat.
Delegiertensystem, *-s, n. sg.* sistem de delegare, sistem al delegaților.
Delegiertentag, *-(e)s, -e, m.* adunare, reuniune a delegaților.
Delegiertenwahl, *-en, f.* alegere a delegaților.
Delegierung, *-en, f.* delegare.
delektabel *adj.* care distrează; care delectează, care amuză, care face plăcere.
Delektation, *-en, f.* delectare, distracție.
delektieren, *delektierte, delektiert, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl. (an* cu *dat.)* a (se) delecta.
Delfin, *-s, -e, m.* v. Delphin.
Delfinarium, *-s, -rien* [-rɪən], *n.* v. Delphinarium.
Deliberation, *-en, f.* deliberare, consfătuire, cântărire; chibzuire.
Deliberationsfrist, *-en, f.* timp de gândire, de deliberare.
deliberieren, *deliberierte, deliberiert, vb. (h) intr.* a delibera, a cântări, a chibzui, a se gândi.
delikat *adj.* **1.** delicat; discret; fin. **2.** (și *fig.*) delicat, gingaș; **eine ~e Angelegenheit** o problemă delicată, grea. **3.** delicios, gustos, fin.
Delikatesse, *-, n. f.* **1.** delicatesă, aliment gustos, delicios, fin. **2.** delicatețe.
Delikatessengeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de delicatese, de trufandale, băcănie (de lux).
Delikatessenhändler, *-s, -, m.* negustor de delicatese.
Delikatessenhandlung, *-en, f.* v. Delikatessengeschäft.
Delikatessenware, *-n, f.* v. Delikatesse **(1)**.
Delikatessgeschäft, *-(e)s, -e, n.* v. Delikatessengeschäft.
Delikt, *-(e)s, -e, n.* delict, vină.
delimitieren, *delimierte, delimitiert, vb. (h) tr. (înv.)* a corecta granițele.
Delinquent, *-en, -en, m.* delincvent, autor, făptuitor al unui delict; persoană acuzată, condamnată pentru un delict.
delirieren, *delirierte, deliriert, vb. (h) intr.* a delira, a aiura.
Delirium, *-s -rien* [-rɪən], *n.* delir, aiurare; **~ tremens** *(med.)* delir alcoolic.
deliziös *adj.* delicios.
Delkredere *n. sg. (com.)* garantarea mărfii de către comisionar; **das ~ übernehmen** a garanta pentru o marfă.
Delkredereprovision [-vi-], *-en. f. (com.)* taxă de garanție care se percepe pentru gir.
Delle, *-n, f.* **1.** adâncime, adâncitură mai mică; chei, vale (fără ape curgătoare). **2.** cucui, umflătură, buboi. **3.** adâncitură, lovitură (în tablă etc.). **4.** *(reg.)* leaț, scândură de gard. **5.** *(reg.)* cută (la o pălărie), adâncitură (la o minge).
delogieren [-'ʒi:-], *delogierte, delogiert, vb. (h) tr. (austr.)* a scoate, a evacua din locuință.
Delogierung, *-en, f.* mutare, scoatere, evacuare din locuință.
Delphin (și **Delfin**), *-s, -e, m.* **1.** *(zool.)* delfin. **2.** *(înot)* (stilul) delfin.
Delphinarium (și **Delfinarium**), *-s, -ien* [-ɪən], *n.* delfinariu.
delphisch *adj.* **1.** din Delfi; **das ~e Orakel** oracolul din Delfi. **2.** vag, confuz, obscur, cu două înțelesuri; **ein ~er Spruch**, o maximă în doi peri, cu două înțelesuri.
Delta, *-s, -s, n.* **1.** a patra literă din alfabetul elin. **2.** deltă (a unui râu).
Deltabildung, *-en, f.* formare a unei delte.
Deltadrachen, *-s, -, m. (sport)* planor deltoid, parapantă.
deltaförmig *adj.* în formă de deltă.
Deltagleiter, *-s, -, m. (sport)* v. Deltadrachen.
Delta(glocken)|isolator, *-s, -en, m. (electr.)* izolator Delta, izolator cu clopot Delta.
Deltaland, *-(e)s, n. sg.* v. Delta **(2)**.
Deltamündung, *-en, f.* vărsare (a unui râu, fluviu) în formă de deltă.
Deltamuskel, *-s, -n, m. (anat.)* mușchiul deltoid, mușchiul de la încheietura umărului.
Deltaschaltung, *-en, f. (electr.)* legătură Delta, conexiune în triunghi.
Delta|strahlen *pl. (fiz.)* raze delta.
Deltoid, *-s, -e, n.* deltoid.

dem *(dat. sg.* de la der și das) **I.** *art. hot.* ~ **Kinde** copilului. **II.** *pron. dem.* acestuia, la (sau în) ace(a)sta; **ich traue ~**, **was du sagst** mă încred în cuvintele tale; **wie ~ auch sei** oricum ar fi; **wenn ~ so ist, so...** dacă e vorba așa, atunci...; **bei all ~** cu toate acestea. **III.** *pron. rel.* căruia, căreia.

demagnetisieren, *demagnetisierte, demagnetisiert. vb. (h) tr. (electr.)* a demagnetiza.

Demagog, *-en, -en,* **Demagoge**, *-n, -n. m.* demagog.

demagogen|artig *adj.* v. demagogisch.

Demagogenhetze, *-n, f.* v. Demagogenverfolgung.

Demagogentum, *-s, n. sg.* demagogie.

Demagogen|umtriebe *pl.* manevre, intrigi, mașinații demagogice.

Demagogenverfolgung, *-en, f. (ist.)* persecutare a demagogilor.

Demagogie, *-n* [-'gi:ən] *f.* demagogie.

demagogisch *adj.* demagogic.

Demant și **Demant**, *-(e)s* (și *-en), -e* (și *-en) m. (poet.; pop.)* diamant.

demanten *adj. (poet.; pop.)* v. diamanten.

Demarch, *-en, -en, m.* **1.** *(ist.)* șef al demosului (în Grecia antică). **2.** *(elv.)* primar.

Demarche [-'marʃ(ə)], *-n, f.* **1.** *(pol.)* demers; demers diplomatic. **2.** *(înv.)* purtare.

Demarkation, *-en, f.* demarcare, demarcație; hotărnicire, despărțire.

Demarkationslinie [-niə], *-n, f.* linie de demarcație, graniță, hotar.

demarkieren, *demarkierte, demarkiert, vb. (h) tr.* a separa, a hotărnici, a demarca.

demaskieren, *demaskierte, demaskiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a demasca. **II.** *refl.* **1.** a-și scoate masca; *(fig.)* a se demasca. **2.** *(mil.)* a se descoperi.

Demaskierung, *-en, f.* demascare, dezvăluire.

dem|entgegen *adv.* dimpotrivă, din contra; contrar acestui lucru; împotriva acestui lucru.

Dementi, *-s, -s, n.* dezmințire; **sich** *(dat.)* **ein ~ geben** a se dezminți pe sine însuși; a se încurca în contradicții.

dementieren, *dementierte, dementiert, vb. (h) tr.* a dezminți.

dem|ent|sprechend *adv.* corespunzător (cu aceasta), în mod corespunzător, conform cu acest lucru.

Demenz *f. sg.* demență, idioție.

demgegen|über *adv.* față de aceasta; contrar acestui lucru.

demgemäß *adv.* conform cu aceasta; în consecință, ca urmare.

Demijohn [-dʒɔn], *-s, -s. m. (reg.)* damigeană.

demilitarisieren, *demilitarisierte, demilitarisiert, vb. (h) intr.* a demilitariza.

Demilitarisierung, *-en, f.* demilitarizare.

Demimonde [dəmi'mɔ̃:də] *f. sg. (peior.)* lume interlopă, de moravuri ușoare, oameni de categoria a doua.

deminutiv *adj.* v. diminutiv.

Demission, *-en, f.* demisie.

demissionieren, *demissionierte, demissioniert, vb. (h) intr.* a demisiona.

Demi|urg, *-s* (și *-en), -en, m. (fil.)* demiurg.

demjenigen *dat.* de la derjenige, dasjenige.

demnach, **demnach** *adv.* prin urmare, așadar; cu aceasta.

demnächst, **demnächst** *adv.* în curând, peste puțin timp.

Demobilisation, *-en, f. (mil.)* demobilizare.

demobilisieren, *demobilisierte, demobilisiert, vb. (h) tr.* a demobiliza.

Demobilisierung, *-en, f.* demobilizare.

Demobilisierungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de demobilizare.

demobil machen, *machte demobil, demobil gemacht, vb. (h) tr.* v. demobilisieren.

Demobilmachung, *-en, f.* v. Demobilisierung.

Demographie, *-n* [-fi:ən], *f.* demografie.

Demoiselle [demoa'zɛl], *-n* [-lən], *f. (înv.)* domnișoară, demoazelă.

Demokrat, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* democrat(ă).

Demokratie [-'ti:], *-n* [-'ti:ən], *f.* democrație; **parlamentarische ~** democrație parlamentară.

demokratisch *adj.* democratic; **eine ~e Verfassung** o constituție democratică.

demokratisieren, *demokratisierte, demokratisiert, vb. (h) tr.* a democratiza.

Demokratisierung, *-en, f.* democratizare; **~ der Wirtschaftsleitung** *(ec.)* democratizare a gestionării economiei; **~ des Wirtschaftslebens** democratizare a vieții economice.

Demokratismus, *-, m. sg* democratism.

demolieren, *demolierte, demoliert, vb. (h) tr.* a demola, a dărâma, a distruge, a da jos; **das Haus wurde demoliert** casa a fost demolată.

Demolierung, **Demolition**, *-en, f.* demolare, dărâmare, distrugere.

demonetisieren, *demonetisierte, demonetisiert, vb. (h) tr.* **1.** a scoate (o monedă) din circulație. **2.** a scădea valoarea (unei monede). **3.** a nu mai folosi (un metal) pentru batere de monedă. **4.** *(fig.)* a demonetiza, a deprecia.

demonstrabel *adj.* demonstrabil.

Demonstrant, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen. f.* demonstrant(ă), participant(ă) la o demonstrație.

Demonstrantengruppe, *-n. f.* grup de demonstranți.

Demonstration, *-en, f.* **1.** demonstrație. **2.** demonstrare.

Demonstrations|(auf)zug, *-(e)s, -züge, m.* coloană a demonstranților.

Demonstrationsfreiheit *f. sg. (pol.)* libertate de a demonstra.

Demonsgrationsmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* material demonstrativ; material didactic, intuitiv.

Demonstrationsrecht, *-(e)s, n. sg* libertate, drept de a face demonstrații, manifestații.

Demonstrations|spaziergang, *-(e)s, -gänge, m.* plimbare demonstrativă.

Demonstrations|tafel, *-n, f.* **1.** tablă indicatoare. **2.** pancartă cu lozinci purtată la demonstrație.

Demonstrations|umzug, *-(e)s, -züge, m.* v. Demonstrations(auf)zug.

demonstrativ *adj.* **1.** demonstrativ, explicativ, intuitiv. **2.** intenționat, ostentativ, demonstrativ.

Demonstrativ, *-(e)s, -e, n.* v. Demonstrativpronomen.

Demonstrativgefecht, *-(e)s, -e, n. (mil.)* luptă demonstrativă.

Demonstrativpronomen, *-s, -* (sau *-mina), n.,* **Demonstrativum** [-vŭm], *-s, -va, n. (gram.)* pronume demonstrativ.

Demonstrator, *-s, -toren, m.* demonstrator, explicator.

demonstrieren, *demonstrierte, demonstriert, vb. (h) tr.* și *intr.* a demonstra, a arăta, a dovedi; a face (o) demonstrație.

Demontage [-'ta: ʒə], *-n, f. (constr., maș.)* demontare.

demontieren, *demontierte, demontiert, vb. (h) tr. (constr., maș.)* **1.** a demonta (o mașină, o instalație). **2.** a dezmembra.

Demontierung, *-en, f.* **1.** demontare. **2.** dezmembrare.

Demoralisation *f. sg.* demoralizare.

demoralisieren, *demoralisierte, demoralisiert, vb. (h) tr.* a demoraliza.

Demoralisierung, *-en, f.* **1.** demoralizare. **2.** decădere morală a disciplinei; libertinaj.

demotisch *adj.* demotic, popular.

demselben *pron. dem. dat. sg.* de la derselbe, dasselbe.

dem unerachtet, **dem ungeachtet** *conj.* și *adv. (înv.)* cu toate acestea, totuși.

Demut *f. sg.* smerenie, umilință; servilism; modestie.

demütig *adj.* umilit, smerit, supus; modest; **~ und wehmütig bitten** a ruga cu mare umilință.

demütigen, *demütigte, gedemütigt, vb. (h)* **I.** *tr.* a umili, a jigni, a înjosi. **II.** *refl.* a se umili, a se înjosi.

demütigend **I.** *part. prez.* de la demütigen. **II.** *adj.* umilitor; *(substantivat)* **des Demütigende** partea umilitoare, aspectul umilitor.

Demütigung, *-en, f.* umilire; jignire, înjosire.

Demuts|pflanze, *-n. f. (bot.)* sensitivă *(Mimosa pudica).*

Demuts|probe, *-n, f.* probă de umilință.

Demuts| sinn, *-(e)s, m. sg. (rel.)* spirit de umilință.

demut(s)voll *adj.* plin de umilință.

demzufolge și **demzufolge** *adv* și *conj.* în urma acestui fapt, prin urmare, în consecință.

den **1.** *acuz. sg.* de la der. **2.** *dat. pl.* de la der, die, das.

Denar, *-s, -e, m (ec.)* dinar (monedă).

denationalisieren, *denationalisierte, denationalisiert, vb. (h) tr.* a deznaționaliza.

Denationalisierung *f. sg.* deznaționalizare.

Denaturalisation *f. sg.* denaturalizare; retragere, pierdere a dreptului de cetățenie, descetățenire.

denaturalisieren, *denaturalisierte, denaturalisiert, vb. (h) tr.* a denaturaliza, a retrage cuiva dreptul de cetățenie, a descetățeni.

denaturieren, *denaturierte, denaturiert, vb. (h) tr. (chim., alim.)* a denatura, a schimba esența unui lucru (adăugând o substanță străină); **denaturierter Spiritus** spirt denaturat.

Denaturierung, *-en, f.* denaturare.

Denaturierungsholzgeist, *-es, m. sg. (ind. chim.)* spirt de lemn denaturat.

denazifizieren, *denazifizierte, denazifiziert, vb. (h) tr.* a denazifica.

Denazifizierung *f. sg.* denazificare.

Dendrit, *-en, -en, m. (mineral., anat.)* dendrită.

Dendrolith, *-en, -en, m.* trunchi de arbore pietrificat.

Dendrologie *f. sg.* dendrologie.

Dendrometer, *-s, -, n.* dendrometru.

denen *dat. pl.* de la der, die, das **I.** *pron. dem.* acestor, acestora. **II.** *pron. rel.* căror, cărora.

Dengel, *-s, -, m.* tăiș al fierului de plug, al coasei, al secerei etc.

Dengel|amboss, *-es, -e, m.* batcă, nicovală de bătut coase.

Dengelgeist, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(folclor)* spiriduș care ciocănește. **2.** *(pop., reg.)* moartea cea cu coasa.

Dengelhammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de bătut coasa.

dengeln, *dengelte, gedengelt (ich deng(e)le) vb. (h) tr.* **1.** *(agr.)* a bate coasa, secera etc. **2.** *(reg.)* a bate, a ciocăni.

Dengel|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Dengelamboss.

denitrieren, *dendrierte, denitriert, vb. (h) tr. (chim.)* a denitra.

Denk|ansatz, *-es, -sätze, m.* punct de plecare pentru o idee, o teorie.

Denk|an|stoß, *-es, -stöße, m.* imbold de gândire.

Denk|arbeit, *-en, f.* muncă intelectuală.

Denk|art, *-en, f.* fel de a gândi; concepție.

Denk|aufgabe, *-n, f.* problemă-ghicitoare a cărei rezolvare cere reflectare, bătaie de cap, subtilitate.

denkbar *adj.* și *adv.* care poate fi gândit, imaginat; imaginabil, posibil, admisibil; **auf die ~ einfachste Weise** în mod cât se poate de simplu.

Denkbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** monument. **2.** simbol, emblemă; simbol, reprezentare a(l) unei idei. **3.** concepție (asupra lumii).

Denkblatt, *-(e)s, -blätter, n.* placă, plachetă comemorativă.

denken, *dachte, gedacht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a gândi, a socoti, a crede; **ich dachte, er wäre krank** credeam că e bolnav; **wer hätte das gedacht?** cine ar fi crezut (una ca) asta, cine s-ar fi gândit la asta?; **ich hatte es wohl gedacht** am bănuit eu asta; **Arges** (sau **Böses**) **~** a avea intenții rele, a pune gând rău; **er denkt immer das Schlimmste** vede totul în negru; **solange ich ~ kann** de când mi-aduc aminte, de când mă știu; **denkt nur** sau **denk mal einer!** închipuiți-vă! **ich dachte, Wunder was da kommen würde** credeam că cine știe ce se va întâmpla; **man sollte ~** ai putea crede; **was in aller Welt dachten Sie?** dar ce credeai d-ta? **wer hätte das ~ können?** cine și-ar fi închipuit așa ceva? *(pop.)* **wart, ich denk es dir!** așteaptă numai, asta nu ți-o uit! stai tu, că asta ți-o crestez pe răboj! **2.** a avea de gând, a intenționa, a spera; **ich denke morgen abzureisen** am de gând să plec mâine; **was denkst du zu tun?** ce ai de gând să faci? **ich denke, meinen Prozess zu gewinnen** sper să câștig procesul meu. **3. sich** *(dat.)* **~** a-și închipui, a înțelege; **denken Sie sich!** închipuiți-vă! **das habe ich mir gedacht** sau **dacht ich mirs doch** mi-am închipuit eu, m-am așteptat la așa ceva; **denke dir mein Erstaunen** închipuiește-ți mirarea mea; **das kann man sich leicht ~** asta se înțelege, e de la sine înțeles; **bei diesem Ausdruck kann ich mir nichts ~** această expresie nu-mi spune nimic; **was denkst du dir unter diesen Worten?** ce înțelegi prin cuvintele acestea? **was soll ich mir darunter ~?** ce să înțeleg din asta? ce concluzie să trag din asta? **II.** *intr.* **1.** a se gândi (la ceva), a reflecta, a cugeta, a raționa; **hin und her ~** a chibzui; **vernünftig ~** a raționa, a gândi rațional; **folgerichtig ~** a gândi consecvent, logic; **das ist nicht scharf gedacht** nu e gândit adânc, nu dovedește spirit ascuțit; **hoch hinaus ~** a avea planuri mari; **das gibt zu ~** aceasta dă de gândit. **2.** *(an* cu *acuz.)* a se gândi la ceva; **ich denke gar nicht daran**

nici nu mă gândesc (la asta); **sich an js. Stelle** ~ a se pune în locul cuiva; **man kann nicht immer an alles** ~ nu te poți gândi totdeauna la toate; **er hat an ihn gedacht** s-a gândit la el; **er denkt an nichts** nu-i pasă de nimic; **jeder denkt an seinen Sack** fiecare se gândește la pielea lui. **3.** *(auf* cu *acuz.)* a chibzui; **auf Mittel** ~ a căuta mijloace; **auf Böses** ~ a plănui, a pune la cale ceva rău.

Denken, *-s, n. sg.* gândire, cugetare; **das menschliche** ~ gândirea omenească; **mein ganzes** ~ **und Trachten** toate gândurile mele.

denkend I. *part. prez* de la denken. **II.** *adj.* care gândește, gânditor, care cugetă; rațional; **~e Wesen** ființe înzestrate cu rațiune, ființe raționale; **jeder ~e Mensch** orice om care cugetă, orice om rațional.

Denker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* gânditor(-oare); filozof.

Denk|ergebnis, *-ses -se, n.* rezultat al gândirii.

denkerisch *adj.* gânditor.

Denker|stirn, *-en, f.* frunte înaltă, de gânditor.

denkfähig *adj.* capabil de a gândi.

Denkfähigkeit *f. sg* capacitate de a gândi.

denkfaul *adj.* leneș la minte, prea leneș pentru a cugeta.

Denkfaulheit *f. sg.* lenevie de spirit.

Denkfehler, *-s, -, m* greșeală, confuzie de gândire.

Denkfest, *-(e)s, -e, n.* serbare comemorativă.

Denkform, *-en, f.* formă a gândirii.

Denkfreiheit *f. sg.* libertate de gândire.

Denkgesetz, *-es, -e, n.* lege a logicii.

Denkgewohnheit, *-en. f.* mod obișnuit de a gândi, fel de a gândi, obișnuință de a gândi.

Denk|inhalt, *-(e)s, e, m.* conținut al gândirii.

Denk|kraft *f. sg.* putere de gândire, de închipuire.

Denklehre *f. sg.* logică.

Denkleistung, *-en, f.* capacitate de a gândi, de a raționa.

Denkmal, *-(e)s, -mäler* (și rareori *-e), n.* monument.

Denkmalkunde *f. sg.* monumentalistică.

Denkmalpflege *f. sg.* îngrijire a monumentelor.

Denkmalschutz, *-es, m. sg.* ocrotire a monumentelor.

denkmäßig *adj.* logic, rațional.

Denkmethode, *-n, f.* metodă de gândire.

Denkmünze, *-n, f.* medalie comemorativă.

denknotwendig *adj.* necesar în mod logic.

Denkpause, *-n, f.* **1.** pauză de gândire (într-o conversație). **2.** pauză pentru refacerea puterii de gândire.

Denkprozess, *-es, -e, m.* proces de gândire.

Denkrede, *-n, f.* cuvântare comemorativă.

Denksäule, *-n, f.* columnă, coloană comemorativă.

Denkschrift, *-en, f.* memoriu.

Denkschritt, *-(e)s, -e, m.* etapă de gândire.

Denkschulung, *-en, f.* școală a gândirii.

Denk|spiel, *-s, -e, n.* **Denk|sport**, *-(e)s, m. sg.* gimnastică a minții, sport al minții (care cere bătaie de cap, rezolvare de probleme).

Denk|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* maximă.

Denk|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră comemorativă.

Denk|stoff, *-(e)s, -e, m.* materie pentru exerciții intelectuale.

Denk|stück, *-(e)s, -e, n.* suvenir, amintire (obiect).

Denktafel, *-n, f.* placă comemorativă.

Denktätigkeit, *-en, f.* activitate de a gândi; operație mintală.

Denkträgheit *f. sg.* v. Denkfaulheit.

Denk|übung, *-en, f.* exercițiu de gândire.

Denkungs|art, *-en, f.* v. Denkart.

Denkvermögen, *-s, n. sg.* facultate, capacitate, putere de gândire.

Denkvers [-fɛʁs], *-es, -e, m.* maximă (în versuri).

Denkvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* v. Denkprozess.

Denkweise, *-n, f.* v. Denkart.

Denkwissenschaft, *-en, f.* filozofie.

denkwürdig *adj.* memorabil, demn de amintit.

Denkwürdigkeit, *-en, f.* **1.** memorabilitate, importanță (a unui eveniment, fapt). **2.** fapt memorabil. **3.** *pl.* memorii, jurnal al faptelor memorabile; monumente (istorice etc.).

Denkzeichen, *-s, -, n.* **1.** monument. **2.** amintire (obiect).

Denkzentrum, *-s, -tren, n. (anat.)* centru de gândire.

Denkzettel, *-s, -, m.* notă, însemnare; *(iron.)* amintire, dojană, admonestare; **ich werde dir einen** ~ **geben!** am să te învăț minte! am să-ți fac una să mă ții minte.

denn I. *conj.* **1.** căci, deoarece; întrucât; **er kann nicht ausgehen,** ~ **er ist krank** nu poate ieși din casă, deoarece este bolnav; **er geht zum Arzt.** ~ **er fühlt sich schlecht** se duce la medic, deoarece se simte rău. **2.** deci, așadar, în sfârșit; **wo ist er** ~ ? dar unde este? **lasst uns** ~ **fortgehen** așadar, să mergem; **auf** ~ ! haide! **nun** ~ ! ei bine! **wenn er es nicht darum getan hat, warum** ~? dacă n-a făcut-o pentru asta, atunci de ce a făcut-o? **wie er** ~ **sagte** așadar, precum a spus. **3.** ca, decât; **kein anderer** ~ **ich** nimeni altul decât mine; **süßer** ~ **Honig** mai dulce ca mierea; **er ist bedeutender als Gelehrter** ~ **als Künstler** e mai important ca savant decât ca artist; **mehr** ~ **einmal** nu numai o dată, de mai multe ori. **4.** oare; **ist er** ~ **krank?** oare e bolnav? **warum** ~? de ce oare? **5.** doar, dacă, dacă nu; **wir lassen dich nicht fortgehen, es sei** ~, **dass du uns etwas singst** nu te lăsăm să pleci decât dacă ne cânți ceva; **er kommt nicht, es sei** ~, **du schickst ihm noch eine Einladung** nu vine decât doar dacă îi mai trimiți încă o invitație. **II.** *adv.* **1.** *(ca particulă de întărire)* **wieso** ~? cum așa? **ehe** ~ **ich sterbe** înainte ca eu să mor; **so mag es** ~ **dabei bleiben!** fie! așa să fie! **ich gab ihm Geld, das er** ~ **auch einsteckte** i-am dat bani pe care i-a și băgat în buzunar. **2.** *(reg.)* apoi, atunci.

dennoch *conj.* totuși, cu toate acestea.

Denomination, *-en, f.* **1.** denumire. **2.** propunere. **3.** declarație.

Denominativ, *-s, -e* [-və], *n. (gram.)* denominativ.

denominieren, *denominierte, denominiert, vb. (h) tr.* **1.** a numi, a denumi. **2.** a declara.

denselben *pron. dem. acuz.* de la derselbe.

Densimeter *-s, n. sg. (fiz.)* densimetru.

Densität, *-en, f.* densitate.

dental *adj.* dental, de dinți.

Dental, *-s, -e, m.*, **Dentalis**, *-les, f.*, **Dental|laut**, *-(e)s, -e, m. (fon.)* dentală, sunet dental.

dentelieren [dă:tə-], *dentelierte, denteliert, vb. (h) tr.* a dantela.

Dentist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* dentist(ă).

Dentistpraxis *f. sg.* cabinet dentar.

Dentition *f. sg.* dentiție.

Denudation, *-en, f.* **1.** descoperire, dezvelire, denudare. **2.** *(geol.)* denudație; **äolische** ~ denudație eolică.

Denuklearisierung, *-en, f.* denuclearizare.

Denunziant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* denunțător(-oare), delator(-oare).

Denunziat, *-en, -en, m.* denunțat, pârât.

Denunziation, *-en, f.* denunț, denunțare; delațiune.

denunzieren, *denunzierte, denunziert, vb. (h) tr.* a denunța, a pârî; a trăda.

Departement[1] [-part(ə)'mă:], *-s, -s*, și *(elv.)* [-part(ə)'mɛnt], *-s, -e, n.* **1.** *(elv.* sau *înv.)* departament, secție (a unei instituții). **2.** unitate administrativă (în Franța). **3.** *(elv.)* minister, unitate administrativă (în Elveția).

Department[2] [di'pa:tmənt], *-s, -s, n.* **1.** minister (în SUA.). **2.** secție în cadrul unei universități din SUA și Anglia.

Departement|chef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* șef al unui departament.

Dependance [depă'dă:s], *-n, f.* clădire anexă (a unui hotel).

Dependenz, *-en, f.* **1.** *sg.* dependență. **2.** dependințe, atenansă; adaos.

Dependenzgrammatik *f. sg. (lingv.)* gramatică dependențială.

Depesche, *-n, f.* telegramă, depeșă.

Depesche|anweisung, *-en, f.* mandat telegrafic.

Depeschenbote, *-n, -n, m.* distribuitor de telegrame.

Depeschen|stil, *-s, -e. m.* stil telegrafic.

Depeschenwechsel, *-s, -, m.* schimb de telegrame.

Depeschenweg, *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **im** (sau **auf dem**) **~e** prin telegramă, pe cale telegrafică.

depeschieren, *depeschierte, depeschiert, vb. (h) tr.* și *intr.* a telegrafia.

Depilation, *-en, f.* depilare.

depilativ *adj.* depilator.

Depilatorium, *-s, -rien* [-rīən], *n.* depilator.

depilieren, *depilierte, depiliert, vb. (h) tr.* a depila.

Deplacement [-plas(ə)'mă:], *-s, -s, n.* **1.** transferare, deplasare. **2.** *(mar.)* deplasament; deplasare, greutate a volumului de apă dislocuit de corpul navei.

deplacieren [-'si:- și -'tsi:-], *deplacierte, deplaciert, vb. (h) tr.* **1.** a muta, a transfera, a deplasa. **2.** a destitui.

deplaciert *adj.* v. deplatziert.

Deplacierung, *-en, f.* v. Deplatzierung.

deplatziert *adj.* deplasat, nepotrivit, nelalocul său.

Deplatzierung, *-en, f.* **1.** deplasare. **2.** v. Deplacement **(2).**

deplorabel *adj.* deplorabil, regretabil.

depolarisieren, *depolarisierte, depolarisiert, vb. (h) tr. (fiz.)* a depolariza.

Depolarisierung, *-en, f. (fiz.)* depolarizare.

Depolymerisation, **Depolymerisierung**, *-en, f. (chim.)* depolimerizare.

Deponens, *-, -nentia* [-tsĭa], (sau *-nenzien* [-tsĭən]), *n. (gram.)* deponent, verb cu formă pasivă și înțeles activ.

Deponent, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* deponent(ă), depunător(-oare) (al unor valori).

Deponie, *-n* [-'i:ən], *f.* **1.** haldă, groapă de gunoi. **2.** depunere a gunoaielor.

deponierbar *adj.* care se poate depune.

deponieren, *deponierte, deponiert, vb. (h) tr.* **1.** *(com.)* a depune spre păstrare (în depozit); a depune bani. **2.** *(jur.)* a depune (mărturie).

Deponierung, *-en, f.* depunere spre păstrare, predare în depozit, depunere (a unei sume de bani).

Deport, *-s, m. sg. (ec.)* deport.

Deportgeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec).* operațiune de deport.

Deportation, *-en, f. (pol.)* deportare.

deportieren, *deportierte, deportiert, vb. (h) tr. (pol.)* a deporta.

Deportierte, *-n, -n (ein Deportierter), m.* și *f.* deportat(ă).

Deport|satz, *-es, -sätze, m. (ec.)* dobândă, taxă de deport.

Depositär, *-s, -e, m (com.)* depozitar, persoană căreia i s-a încredințat ceva spre păstrare (în depozit).

Depositen *pl.* **1.** lucruri, obiecte (de valoare) depuse spre păstrare **2.** *(fin.)* bani depuși (la bancă); depozite.

Depositen|amt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciu de depuneri, de depozite.

Depositenbank, *-en, f.* bancă de depuneri.

Depositen|einlagen *pl. (ec.)* fonduri depuse.

Depositengeld, *-(e)s, -er, n.* bani depuși spre păstrare, în consemnație.

Depositengeschäft, *-(e)s, -e, n.* operațiune de depunere.

Depositengut|haben, *-s, n. sg.* bani depuși spre păstrare; sold creditor al unui cont de depuneri sau consemnație.

Depositenjournal [-ʒʊr-], *-s, -e, n. (ec.)* jurnal al depunerilor.

Depositenkasse, *-n, f.* casă de depuneri.

Depositenschein, *-(e)s, -e, m.* recipisă de depunere, recipisă a unei case de depuneri.

Deposition, *-en, f.* depunere, dare în păstrare.

Depositorium, *-s, -rien* [-rīən], *n.* depozit, loc de păstrare, de depunere; seif.

depossedieren, *depossedierte, depossediert, vb. (h.) tr.* a deposeda, a expropria.

Depossedierung, *-en, f.* deposedare, expropriere.

Depot [-'po:], *-s, -s, n.* **1.** depozit, magazie; depou. **2.** depunere; depozit, sumă depusă, lucru dat în păstrare; **in** ~ **geben** a depune în păstrare, a da (cuiva) în depozit.

Depotkasse, *-n, f.* v. Depositenkasse.
Depotmann, *-(e)s, Depotleute, m.* magazioner.
Depotschein, *-(e)s, -e, m.* recipisă de depunere în depozit
Depot|schiff, *-(e)s, -e, n.* navă-bază.
Depot|station, *-en, f.* stație de depozit.
Depp, *-s, -en, m. (reg.)* prostănac, tont, om stângaci, greoi.
deppert *adj. (austr., reg., fam.)* prost, tâmpit.
Depravation [-va-] *f. sg.* depravare, decădere morală.
depraviert [-'vi:ɐt] *adj.* depravat, decăzut.
Depression, *-en, f.* **1.** deprimare, depresiune morală. **2.** depresiune economică, criză; **eine ~ besonderer Art** o depresiune de un gen deosebit. **3.** *(met., geogr.)* depresiune. **4.** *(fiz.)* coborâre într-un tub capilar a nivelului unui lichid neaderent.
Depressionsgebiet, *-(e)s, -e, n. (met.)* regiune de presiune coborâtă.
Depressionsmaschine, *-n, f. (maș.)* mașină cu vacuum.
Depressions|schuss, *-es, -schüsse, m. (mil., înv)* tir de sus în jos.
Depressionswinkel, *-s, -, m. (fiz.)* unghi de depresiune.
depressiv *adj* deprimat, descurajat; demoralizat.
depreti|ieren [-tsi'i:-], *depretiierte, depretiiert, vb. (h) tr.* a deprecia; a disprețui.
deprezieren, *deprezierte, depreziert, vb. (h) tr.* **1.** a cere iertare, a se scuza. **2.** a respinge.
deprimieren, *deprimierte, deprimiert, vb. (h) tr.* a deprima, a indispune.
Depuration, *-en, f.* depurare, purificare (a sângelui).
Deputation, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* depurjare. **2.** *(med.)* purgare.
Deputant, *-en, -en, m.* **1.** argat care primește o parte din simbrie în natură, simbriaș care primește tain. **2.** *(ec.)* prestație în natură.
Deputat, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ec.)* tain; parte a simbriei plătită în natură. **2.** normă didactică.
Deputation, *-en, f.* **1.** delegație. **2.** comisie.
Deputatland, *-(e)s, n. sg. (ec.)* parcelă pusă la dispoziția argatului în contul simbriei.
Deputatlohn, *-(e)s, -löhne, m.* simbrie în natură, tain.
deputieren, *deputierte, deputiert, vb. (h) tr.* a trimite ca deputat, a delega (ca deputat).
Deputierte, *-n, -n (ein Deputierter), m.* și *f.* deputat(ă).
Deputiertenkammer, *-n, f.* cameră a deputaților.
Deputierten|sitz, *-es, -e, m.* loc, scaun de deputat, de reprezentant.
Deputierten|sowjet, *-s, -s, m. (ist.)* Sovietul Deputaților.
Deputiertenversammlung, *-en, f.* adunarea deputaților.
Deputiertenwahl, *-en, f.* alegere a deputaților.
Dequalifizierung, *-en, f.* descalificare, pierdere a calificării.
der, **die**, **das**, *pl. die* **I.** *art. hot.* **II.** *pron. rel.* care, ce; **ich, ~ ich nie Wein trinke** eu, care nu beau niciodată vin. **III.** *pron. dem.* acel(a), ace(e)a; ăla, aia; *(fam.)* **da soll der und jener drein fahren!** dracu' s-o ia! **der und Wort halten!** ți-ai găsit omul care să-și țină cuvântul; ăla să-și țină cuvântul!
Derangement [-rãʒ(ə)'mã:], *-s, -s, n. (înv.)* deranjament, dezordine; zăpăceală.
derangieren [-rã'ʒi:], *derangierte, derangiert, vb. (h) tr.* **1.** a tulbura, a încurca, a împrăștia. **2.** *(înv.)* a deranja.
derangiert *adj.* și *adv.* **1.** tulburat. **2.** ciufulit.
der|art *adv.* de acest fel, în așa fel, atât de; **~ dass...** așa încât.
der|artig I. *adj.* asemănător, la fel, asemenea; *(substantivat)* **das Publikum lässt sich Derartiges nicht bieten** publicul nu admite așa ceva. **II.** *adv* în așa fel, astfel de.
derb *adj.* și *adv.* **1.** solid, compact, tare, trainic, vârtos; **~es Holz** lemn tare; **~er Stoff** stofă aspră; **~es Fleisch** carne tare, îndesată. **2.** strașnic, zdravăn, aspru; **~er Frost** ger strașnic; **~e Ohrfeige** palmă zdravănă; **jn. ~ durchprügeln** a trage cuiva o bătaie zdravănă; **er geht ~ darauf los** nu glumește. **3.** grosolan, brutal, dur; **~er Witz** glumă grosolană; **~ antworten** a răspunde verde; **~e Wahrheiten** adevăruri crude; **~e Lügen** minciuni grosolane; **~e Züge** trăsături dure, grosolane.
Derbheit, *-en, f.* **1.** soliditate, trăinicie, densitate (a țesăturii), tărie, vârtoșenie **2.** grosolănie, brutalitate, mojicie; duritate, strășnicie, asprime.
Derbholz, *-es, -hölzer, n,* **Derb|stangen** *f. pl.* lemn brut, nelucrat, lemn gros (peste 7 cm), compact masiv, ramuri și trunchiuri.
Derby ['dɛrbi], *-s, -s, n. (hipism)* derbiu.
Deregulierung, *-en, f. (ec.)* dereglare.
der|einst, *(înv.)* **der|einstens** *adv.* **1.** odată, cândva, într-o zi (în viitor). **2.** odinioară, pe vremuri, altădată.
der|einstig *adj. (înv.)* viitor.
deren I. *gen. sg.* de la **die 1.** *pron. dem.* a(l), ai, ale acestei(a). **2.** *pron. rel.* a(l), ai, ale cărei(a); **die Frau, deren Tasche ich fand** femeia a cărei poșetă am găsit-o. **II.** *gen pl.* de la der, die, das. **1.** *pron. dem.* a(l), ai, ale acestor(a). **2.** *pron. rel.* ai, ale, a(l) căror(a); **Kinder, deren Eltern arbeiten** copiii ai căror părinți muncesc.
derent|halben, **derentwegen**, **derentwillen** *adv.* **1.** pentru care; din cauza, de dragul căreia, cărora. **2.** *(în expr.)* **um ~** pentru ea, ei, ele; din cauza, de dragul ei, de dragul lor; **um ~ bin ich gekommen** de dragul lor am venit.
derer *gen. pl.* de la der, die, das *pron. dem.* a(l), ai, ale acelor(a): **die Freude ~, welche...** bucuria acelor care...
deret|halben *adv. (reg.)* v. derenthalben.
derge|stalt *adv.* astfel, în așa fel; **~, dass** așa încât.
dergleichen și **dergleichen** *adv. invar.* **1.** asemenea, atare, astfel de; **~ Leute** astfel de oameni; **bei ~ Gelegenheiten** la astfel de ocazii **2.** pe care, cum; **Dinge, ~ ich nimmer sah** lucruri cum n-am mai văzut vreodată. **3.** *(în expr.)* **nichts ~ tun** a nu face astfel de lucruri; **und ~ mehr** și așa mai departe.
Derivat [-'va:t], *(e)s, -e* (și *-a*), *n.* **1.** *(gram.)* cuvânt derivat. **2.** *(chim.)* derivat.
Derivation [-va-], *-en, f.* derivație, derivare.
derivativ *adj.* derivativ, prin derivație.
Derivativ, *-s, -s,* **Derivativum** [-vʊm], *-s, Derivativa, n.* v. Derivat **(1).**
derivieren [-'vi:-], *derivierte, deriviert, vb. (h) intr.* a deriva.
derjenige, **diejenige**, **dasjenige**, *pl. diejenigen pron. dem.* acela, aceea, aceia, acelea.
derlei *adj. invar.* asemănător, de acest fel, astfel de.
Derma, *-s, -ta, n. (anat.)* dermă.
dermal *adj.* v. dermatisch.
dermal|einst *adv.* odată, cu timpul, mai târziu, într-o zi.
dermalen *adv. (înv.)* acum, în prezent, actualmente.
dermalig *adj. (înv.)* de acum, din prezent, actual.
dermaßen *adv.* în așa măsură, în așa fel, atât, într-atât de...
Dermatin, *-(e)s, -e, n. (mineral)* dermatin.
dermatisch *adj.* dermatic, referitor la piele, de piele.
Dermatitis *f. sg. (med.)* dermatită.
Dermatogen, *-s, n. sg. (biol.)* dermatogen.
Dermatographie *f. sg. (med.)* dermatografie.
Dermatolog, *-en, -en,* **Dermatologe**, *-n, -n, m. (med.)* dermatolog.
Dermatologie *f. sg. (med.)* dermatologie.
Derm(at)oplastik, *-en, f. (med.)* dermatoplastică.
dernach, **dernach** *adv. (reg.)* după aceea.
Dernier cri [dɛrnie'kri], *-, pl. -s, m.* ultima modă, ultimul strigăt (al modei).
dero *pron. pos. (înv.)* vostru, al vostru, domniei-voastre; **~ Schwester** sora domniei-voastre.
Derogation, *-en, f.* **1.** păgubire, ciuntire; restrângere, limitare. **2.** *(jur.)* restrângere; suspendare (sau anulare) parțială, derogare.
derogativ *adj.* **1.** care păgubește, ciuntește; restrictiv, limitativ. **2.** *(jur.)* care restrânge, derogatoriu.
derogieren, *derogierte, derogiert, vb. (h) tr.* **1.** a păgubi, a ciunti; a restrânge, a limita. **2.** *(jur.)* a restrânge, a deroga.
dero|halben *adv. (înv.)* pentru care, din care cauză.
Deroute [-'ru:tə], *-n, f.* **1.** derută, încurcătură, confuzie, învălmășeală, zăpăceală, panică; *(mil.)* înfrângere. **2.** *(ec.)* scădere bruscă a prețurilor (la bursă).
deroutieren [-ru-], *deroutierte, deroutiert, vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a deruta, a înșela, a produce încurcătură; a pune în derută. **2.** *(înv.)* a împrăștia, a risipi, a pune în dezordine. **3.** *(ec.)* a produce o cădere a prețurilor; **den Markt ~** a produce derutare pe piață.
derowegen *adv. (înv.)* v. derohalben.
derselbe, **dieselbe**, **das|selbe**, *pl. dieselben pron. dem.* **1.** același, aceeași, aceiași, aceleași; **dasselbe** același lucru; **ein und dasselbe** totuna. **2.** le, -i; **er hat Schulden, will aber dieselben nicht bezahlen** are datorii, însă nu vrea să le plătească; **er hat Freunde, will aber dieselben nicht belästigen** are prieteni, dar nu vrea să-i plictisească.
derselbige, **dieselbige**, **das|selbige**, *pl. dieselbigen pron. dem. (înv.)* v. derselbe.
derweil, **derweile(n) I.** *adv.* între timp, deocamdată. **II.** *conj.* în care timp, în timp ce.
Derwisch, *-es, -e m.* derviș, călugăr musulman.
derzeit *adv.* în prezent, acum, actualmente.
derzeitig *adj.* **1.** prezent, de acum, actual. **2.** de atunci.
des[1] *gen. sg.* de la der și das. **I.** *art. hot.* **II.** *pron. dem.* a(l) acelui(a).
des[2], *-, -, n. (muz.)* re bemol (notă).
Des, *-, n. sg. (muz.)* re bemol: **a)** tonalitate; **b)** notă.
Des|aggregation, *-en, f.* dezagregare.
des|agre|abel *adj.* dezagreabil.
des|agre|ieren, *desagreierte, desagreiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a dezaproba. **II.** *intr.* a displăcea.
Des|akkord, *-(e)s, -e, m.* (și *muz.*) dezacord.
des|aktivieren [-'vi:-], *desaktivierte, desaktiviert, vb. (h) tr. (inform.)* a dezactiva; **das Window-System desaktivieren** a dezactiva sistemul Windows.
Des|aktivierung, *-en, f. (inform.)* dezactivare; **~ eines Systems** dezactivarea unui sistem.
des|armieren, *desarmierte, desarmiert, vb. (h) tr.* a dezarma.
Desaster, *-s, -, n.* dezastru, nenorocire; catastrofă, distrugere.
des|avou|ieren [-vu'i:-], *desavouierte, desavouiert, vb. (h) tr.* **1.** a dezavua, a nu recunoaște; a dezaproba, a tăgădui; a demasca. **2.** a părăsi.
Des|avou|ierung, *-en, f.* **1.** dezavuare, nerecunoaștere, dezaprobare, tăgăduire; demascare. **2.** părăsire.
Des-Dur, *-, n. sg. (muz.)* re bemol major (tonalitate).
Desemer, *-s, m. sg. (reg.)* balanță.
desensibilisieren, *desensibilisierte, desensibilisiert, vb. (h) tr.* a desensibiliza.
Desensibilisierung, *-en, f.* desensibilizare.
Deserteur [-'tø:ɐ], *-(e)s, -e, m.* dezertor.
desertieren, *desertierte, desertiert, vb. (s) intr.* a dezerta.
Desertion, *-en, f.* dezertare.
deservieren [-'vi:-], *deservierte, deserviert, vb. (h) intr.* a deservi.
desfalls *adv. (înv.)* **1.** în acest caz. **2.** pentru asta.
desfallsig *adj. (înv.)* eventual, care are loc în acest caz.
desgl. *presc.* de la desgleichen.
desgleichen și **desgleichen I.** *adv.* așa, astfel, asemenea, așijderea, la fel. **II.** *conj.* precum și, tot așa.
Deshabillé [dezabi'je:], *-s, -s, n.* capod, haină de casă.
deshalb *adv.* și *conj.* **1.** de aceea, pentru aceea, din această cauză; **~ musst du fortgehen** de aceea trebuie să pleci; **eben ~** tocmai de aceea; **ich kam ~ nicht in die Schule, weit ich krank war** n-am venit la școală pentru că am fost bolnav. **2.** cu toate acestea, totuși; **~ ist er doch mein Freund** cu toate acestea rămâne, este prietenul meu.
desiderabel *adj.* de dorit, deziderabil.
Desiderat, *-(e)s, -e,* **Desideratum**, *-s, -ta, n.* **1.** deziderat, dorință, lucru (de) dorit, lucru necesar. **2.** lucru care lipsește, lipsă.
Desideratenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte care lipsește la librărie, bibliotecă; carte dorită, carte care trebuie comandată.
designatus *adj.* desemnat, prevăzut (pentru un post, titlu).
designieren, *designierte, designiert, vb. (h) tr.* a desemna, a numi; a fixa; **er wurde zum Ministerpräsidenten designiert** a fost desemnat (ca) prim-ministru.
Des|illusion, *-en, f.* deziluzie, decepție, dezamăgire.
des|illusionieren, *desillusionierte, desillusioniert, vb. (h) tr.* a deziluziona, a trezi la realitate.
Des|infektion, *-en, f.* dezinfecție.
Des|infektionskammer, *-n, f.* cameră de dezinfectare.
Des|infektionsmittel, *-s, -, n.* dezinfectant, mijloc de dezinfectare.

Des|infektions|pulver [-fɐ și -vɐ], *-s, -, n.* praf dezinfectant.
Des|infektor, *-s, -toren, m.* persoană care dezinfectează, care deparazitează.
Des|infiziens [-tsiɛns], *-, -zienzien* [-tsi'ɛntsiən], *n.* v. Desinfektionsmittel.
des|infizieren, *desinfizierte, desinfiziert, vb. (h) tr.* a dezinfecta.
Des|infizierung, *-en, f.* dezinfectare.
Des|inflation, *-en, f.* dezinflație.
Des|integrator, *-s, -toren, m. (tehn)* dezintegrator.
Des|interesse, *-s, n. sg.* dezinteres, lipsă de interes.
des|interessiert *adj.* dezinteresat; indiferent; nepreocupat.
desjenigen *gen.* de la derjenige, dasjenige *pron. dem.* a(l) aceluiași.
Deskription, *-en, f.* descriere.
deskriptiv *adv.* descriptiv, care descrie; **~e Geometrie** geometrie descriptivă.
des|odorisieren, *desodorisierte, desodorisiert, vb. (h) tr.* a îndepărta mirosul, a dezodoriza.
Des|odorisierung, *-en, f.* dezodorizare.
Des|odorisierungs|anlage, *-n, f.* instalație de dezodorizare.
desolat *adj.* **1.** dezolat, mâhnit; distrus (sufletește). **2.** pustiu; singuratic, dezolant.
Desolation, *-en, f.* **1.** pustietate. **2.** dezolare, întristare, mâhnire.
desolieren, *desolierte, desoliert, vb. (h) tr.* **1.** a deznădăjdui, a întrista adânc; a chinui (intens), a dezola. **2.** a distruge, a pustii; a părăsi.
Des|organisation, *-en, f.* dezorganizare; dezordine, descompunere.
Des|organisator, *-s, -toren, m.* dezorganizator, persoană care distruge ordinea, organizarea, orânduiala.
des|organisieren, *desorganisierte, desorganisiert, vb. (h) tr.* a dezorganiza, a face, a provoca dezordine.
Des|organisierung, *-en, f.* dezorganizare, descompunere.
des|orientieren [-'riɛn-], *desorientierte, desorientiert, vb. (h) tr.* a dezorienta.
Des|oxidation, **Des|oxydation**, *-en, f. (chim.)* dezoxidare.
Des|oxidationsmittel, **Des|oxydationsmittel**, *-s, -, n. (chim.)* substanță dezoxidantă.
des|oxidieren, *desoxidierte, desoxidiert*, **des|oxydieren**, *desoxydierte, desoxydiert, vb. (h) tr.* și *refl. (chim.)* a (se) dezoxida.
Des|oxidieren, **Des|oxydieren**, *-s, n. sg.*, **Des|oxidierung**, **Des|oxydierung**, *-en, f. (chim.)* dezoxidare.
Des|oxyribonukle|insäure [-kle'i:n-] *f. sg. (biol.)* acid ribonucleic.
despektabel [-sp-] *adj.* de disprețuit.
despektierlich *adj.* disprețuitor, nerespectuos.
Desperado, *-s, -s, m. (peior.)* aventurier; tâlhar, bandit.
desperat *adj.* desperat, descurajat.
Desperation *f. sg.* desperare, descurajare.
desperieren, *desperierte, desperiert, vb. (h) intr.* a se descuraja; a despera, a deznădăjdui.
Despot [-sp-], *-en, -en, m.* despot; suveran absolut; *(fig.)* tiran.
Despotie, *-n* [-'ti:ən], *f.* despotism, tiranie, domnie absolută.
Despotin, *-nen, f. (mai ales fig.)* tiranǎ.
despotisch *adj.* despotic, tiranic.
despotisieren, *despotisierte, despotisiert, vb. (h)* **I.** *intr.* a guverna despotic, ca un despot. **II.** *tr.* a tiraniza (pe cineva.)
Despotismus, *-, m. sg.* despotism.
des|selben *gen. sg.* de la derselbe și dasselbe *pron. dem.* a(l), ai, ale aceluiași.
dessen *gen. sg.* de la der **I.** *pron. dem.* a(l), ai, ale acestui(a). **II.** *pron. rel.* a(l), ai, ale cărui(a).
dessent|halben, **dessentwegen**, **dessentwillen** *adv.* **1.** de aceea, pentru aceea. **2.** din care cauză.
dessen unge|achtet *adv.* cu toate acestea, totuși.
Dessert [dɛ'se:ɐ], *-s, -s, n.* desert.
Dessertbe|steck, *-(e)s, -e, n.* tacâm de desert.
Dessertgabel, *-n, f.* furculiță de desert.
Dessertlöffel, *-s, -, m.* linguriță de desert.
Dessertmesser, *-s, -, n.* cuțit de desert.
Dessert|teller, *-s, -, m.* farfurie de desert.
Dessertwein, *-(e)s, -e, m.* vin de desert, vin dulce.
Dessin [dɛ'sɛ̃:], *-s, -s, n.* **1.** schiță, proiect, plan; desen. **2.** *(text.)* desen-model, desen-tip.
Dessinateur [dɛsina'tø:ɐ], *-s, -e, m.* desenator de modele.
Destillat [-st-], *-(e)s, -e, n.* produs distilat.
Destillateur [-'tø:ɐ), *-s, -e, m.* **1.** distilator; rachier. **2.** cârciumar.
Destillation *f. sg.* **1.** distilare. **2.** povarnă, rachierie, distilerie. **3.** cârciumă.
Destillationskolben, *-s, -, m.* balon, retortă de distilare, alambic, cazan.
Destillationskühler, *-s, -, m.* răcitor, refrigerent al aparatului de distilat.
Destillationsrück|stand, *-(e)s, -stände, m.* reziduu, rest, rămășițe de la distilare, drojdie.
Destille, *-n, f. (reg.)* cârciumă (în care se servește mai ales rachiu).
Destillier|anlage, *-n, f.* instalație de distilare.
Destillier|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de distilat, distilator, alambic.
destillierbar *adj.* care se poate distila, distilabil.
Destillierblase, *-n, f.* alambic.
destillieren, *destillierte, destilliert, vb. (h) tr.* a distila.
Destilliergefäß, *-es, -e, n.* vas de distilare.
Destilliergeschäft, *-(e)s, -e, n.* v. Destillation **(2).**
Destillierglas, *-es, -gläser, n.* alambic, retortă (de sticlă).
Destilliergut, *-(e)s, n. sg.* materie, material de distilat.
Destillier|helm, *-(e)s, -e, m.* capac cu dom, alambic.
Destillierkammer, *-n, f.* distilerie.
Destillierkessel, *-s, -, m.* alambic, cazan de distilare; *(pop.)* cazan de rachiu.
Destillierkolben, *-s, -, m. (chim.)* balon, retortă pentru distilare, alambic.
Destillierkunst *f. sg.* artă de a distila.
Destillier|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de distilare.
Destillierung, *-en, f.* distilare.
Destinatar, **Destinatär**, *-s, -e, m. (mar.)* destinatar, adresat.
Destination, *-en, f.* destinație.
Destinations|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de destinație.
destituieren, *destituierte, destituiert, vb. (h) tr.* a destitui, a demite.
Destitution, *-en, f.* destituire, demitere.
desto *adv.* cu atât mai; ~ **besser** cu atât mai bine; ~ **mehr** cu atât mai mult; **je mehr**, ~ **besser** cu cât mai mult, cu atât mai bine.
destruieren, *destruierte, destruiert, vb. (h) tr.* a distruge.
Destruktion, *-en, f.* distrugere, descompunere, dărâmare.
destruktiv *adj.* distructiv, distrugător, nimicitor.
desultorisch *adj.* nestatornic, nerezistent.
des unge|achtet *conj.* cu toate acestea, totuși.
des|uniert *adj. (livr.)* neunit, dezbinat.
deswegen **I.** *adv.* de aceea. **II.** *conj.* de aceea, pentru acest motiv, din această cauză.
Deszendent, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* descendent(ă), urmaș(ă).
Deszendenz *f. sg.* **1.** descendență. **2.** *(biol.)* origine.
Deszendenzlehre, **Deszendenztheorie** *f. sg. (biol.)* teoria evoluției, a originii speciilor.
Deszendenztafel, *-n, f.* tabel, tablou genealogic.
Deszension, *-en, f. (astron.)* declin.
Detachement [-taʃ(ə)'mã:], *-s, -s, n.* **1.** *(elevat)* atitudine distantă. **2.** *(mil., înv.)* detașament.
detachieren [-'ʃi:], *detachierte, detachiert, vb. (h) tr.* **1.** (și *mil.*) a detașa, a trimite în misiune, a muta temporar. **2.** a detașa, a desprinde, a dezlipi. **3.** *(chim.)* a scoate pete.
Detachierung [-'ʃi:], *-en, f.* detașare.
Detachur [-'ʃu:ɐ] *f. sg. (chim.)* curățare chimică a petelor din țesături.
Detail [de'tai], *-s, -s, n.* detaliu, amănunt; *(fig.)* **er verlor sich in ~s** s-a pierdut în amănunte; s-a preocupat numai de lucruri mărunte.
Detail|arbeit, *-en, f.* **1.** lucru cu bucata. **2.** lucrare migăloasă, lucru de amănunt, de precizie.
Detail|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor detailist.
Detail|aufnahme, *-n, f.* recepție detaliată, bucată cu bucată; inventar amănunțit.
Detail|ausführung, *-en, f.* **1.** expunere amănunțită. **2.** *(despre o lucrare, o pictură etc.)* retuș; detaliu.
Detailbericht, *-(e)s, -e, m.* raport detaliat, dare de seamă amănunțită.
Detail|entwurf, *-(e)s, -würfe, m.* plan, proiect amănunțit, detaliat.
Detailgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin cu amănuntul.
Detailhandel, *-s, m. sg.* comerț cu amănuntul.
Detailhändler, *-s, -, m.* negustor (care vinde) cu amănuntul.
Detailkarte, *-n, f.* (și *mil.*) hartă de detaliu.
Detailkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare cu amănuntul.
detaillieren [deta'ji:-], *detaillierte, detailliert, vb. (h) tr.* **1.** a expune amănunțit, a preciza, a detalia. **2.** a vinde cu amănuntul.
detailliert **I.** *part. trec.* de la detaillieren. **II.** *adv.* **1.** amănunțit, detaliat. **2.** *(com.)* cu amănuntul.
Detaillierung, *-en, f.* **1.** detaliere. **2.** vânzare cu amănuntul.
Detaillist, *-en, -en, m.* v. Detailhändler.
Detailplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan detaliat, amănunțit.
Detailpreis, *-es, -e, m.* preț cu amănuntul.
Detailproduzent, *-en, -en, m.* mic producător.
Detailprojekt, *-(e)s, -e, n.* v. Detailentwurf.
detailreich *adj.*, bogat în detalii, cu multe amănunte.
Detailverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare cu bucata, cu amănuntul.
Detailverkäufer, *-s, -, m.* v. Detailhändler.
Detailzeichnung, *-en, f.* desen amănunțit; *(arhit., tehn.)* detaliu (la un proiect).
Detektei, *-en, f.* v. Detektivbüro.
Detektiv, *-s, -e* [-və], *m.* detectiv.
Detektivbüro, *-s, -s, n.* birou de detectiv.
Detektivfilm, *-(e)s, -e, m.* film polițist.
Detektiv|institut, *-(e)s, -e, n.* agenție de detectivi.
Detektivroman, *-s, -e, m.* roman polițist.
Detektivschmöker, *-s, -, m. (peior.)* roman polițist de proastă calitate.
Detektor, *-s, -toren, m. (radio.)* detector (cu galenă).
Detektor|empfänger, *-s, -, m.* receptor cu cristal, detector fără lămpi.
Detektorgerät, *-(e)s, -e, n.* **1.** aparat de detectare. **2.** receptor cu cristal.
Detektor|röhre, *-n, f.* tub detector.
Détente [de'tã:t] *f. sg. (pol.)* detensionare între state.
Détentepolitik *f. sg. (pol.)* politică de detensionare.
Detention *f. sg.* **1.** detențiune, închisoare. **2.** *(jur.)* deținere.
Detentionshaus, *-es, -häuser, n. (înv.)* închisoare.
Detergens, *-, -genzien* [-tsiən], *n.* detergent.
deteriorieren, *deteriorierte, deterioriert, vb. (h) tr.* a înrăutăți; a strica; a deteriora.
deterioriert **I.** *part. trec.* de la deteriorieren. **II.** *adj.* înrăutățit; deteriorat.
Determinante, *-n, f. (mat.)* determinantă.
Determination *f. sg.* **1.** (și *mat.*) determinare (a unei noțiuni). **2.** hotărâre.
determinativ *adv.* determinant, hotărâtor.
determinieren, *determinierte, determiniert, vb. (h) tr.* **1.** a determina; a defini. **2.** a determina, a convinge (pe cineva).
Determinismus, *-, m. sg. (fil.)* determinism.
Determinist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (fil.)* determinist(ă).
detestabel *adj.* detestabil, condamnabil; **~e Ansichten** concepții detestabile, reprobabile.
detestieren, *detestierte, detestiert, vb. (h) tr.* a detesta, a desconsidera, a urî.
De|thronisation, *-en, f.* detronare.
Detonation, *-en, f.* **1.** detonație, detunătură. **2.** *(muz.)* distonare.
Detonationswelle, *-n, f.* undă de detonație.
Detonator, *-s, -toren, m. (mil.)* detonator; *(chim.)* detonant.
detonieren, *detonierte, detoniert, vb. (h) intr.* **1.** *(chim., mil.)* a exploda, a detona. **2.** *(muz.)* a distona, a cânta fals.

detonierend I. *part. prez.* de la detonieren. **II.** *adj.* **1.** *(chim., mil.)* detonant. **2.** *(muz.)* distonant.

Detonierung, *-en, f.* detunare, explodare.

detra|hieren, *detrahierte, detrahiert, vb. (h) tr.* **1.** a detracta. **2.** a sustrage.

detri *adv. (mat.) (în expr.)* **Regel** ~ regulă de trei.

Detriment, *-(e)s, -e, n.* detriment; pierdere.

Detritus, *-, m. sg. (geol.)* detritus.

detto *adv.* v. dito.

Deube, *-n, f. (înv.)* furt.

Deubel, *-s, -, m. (reg.)* diavol.

deuchte *(înv.) ind. imperf.* de la dünken; **mich** (sau **mir**) ~ mi se părea.

Deuker, *-s, -, m. (reg.)* diavol.

Deul, *-s, -e, m. (reg.)* bucată de fier brut.

Deut, *-(e)s, -e, m.* **1.** lețcaie, para (de la denumirea unei vechi monede olandeze); **keinen ~ wert sein** a nu face nici un ban, a nu avea valoare; **dafür gebe ich keinen ~** nu dau nici un ban pe asta. **2.** *(reg.)* semn; **jm. einen ~ geben** a face cuiva un semn, a înștiința pe cineva.

deutbar *adj.* **1.** inteligibil, clar, lămurit. **2.** interpretabil.

Deute, *-n, f.* **1.** explicație, explicare; interpretare. **2.** *(reg.)* pungă.

Deutefinger, *-s, -, m.* deget arătător.

Deutelei, *-en, f.* subtilitate, interpretare silită, forțată; răstălmăcire; cazuistică.

deuteln, *deutelte, gedeutelt (ich deut(e)le) vb. (h) tr.* și *intr.* a interpreta silit, a da o interpretare forțată; a răstălmăci; **an einem Wort** ~ a răstălmăci, a interpreta incorect un cuvânt.

deuten, *deutete, gedeutet (du deutest, er deutet) vb. (h)* **I.** *tr.* a interpreta, a explica, a tălmăci; **einen Text** ~ a interpreta un text; **etwas schlecht** (sau **übel**) ~ **a)** a lua ceva în nume de rău; **b)** a înțelege ceva greșit; **die Sterne** ~ a citi în stele; **das lässt sich verschieden** ~ aceasta poate fi explicat, interpretat în mai multe feluri. **II.** *intr. (auf cu ac.)* **1.** a arăta (spre); **er deutete auf mich** arăta spre mine; **er deutet mit den Augen** face semn cu ochiul. **2.** a arăta, a însemna, a prevesti; **die Wolken ~ auf Sturm** norii prevestesc furtună; **das deutet auf nichts Gutes** asta nu prevestește nimic bun, asta nu miroase a bine; **alles deutet darauf hin, dass...** totul arată că...

Deutepfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* jalon.

Deuter, *-s, -, m.* **1.** interpret, persoană care explică, dezleagă. **2.** băț, vergea (pentru arătat). **3.** *(fig.)* semn, avizare.

Deuterei, *-en, f.* interpretare forțată.

Deuterin, *-nen, f.* **1.** interpretă. **2.** prezicătoare, ghicitoare, femeie care tălmăcește visele.

Deutezeichen, *-s, -, n.* semn (distinctiv), marcă.

Deutler, *-s, -, m.* cazuist, persoană care interpretează silit, fals; răstălmăcitor.

deutlich *adj.* clar, lămurit, limpede, desluşit; **klar und** ~ foarte desluşit, fără ocol; **jm. etwas ~ machen** a lămuri cuiva ceva; **eine ~e Sprache reden** a vorbi pe șleau; **eine ~e Stimme** o voce clară; **eine ~e Handschrift** un scris citeț.

Deutlichkeit *f. sg.* **1.** limpezime, claritate, preciziune. **2.** francheţe, sinceritate.

deutlichkeitshalber *adv.* ca să fie clar, limpede.

deutsch I. *adj.* german, nemțesc; *(ist.)* **die Deutsche Demokratische Republik** Republica Democrată Germană; **die Deutsche Akademie der Wissenschaften** Academia Germană de Științe; **die Deutsche Forschungsgemeinschaft** Asociația Germană de Cercetare Științifică; **der Deutsche Kaiser** împăratul german; **der Deutsche Bund** Confederația Germanică; **~e Wendung** (sau **Spracheigenheit)** germanism; *(fig.)* **ein ~er Michel** om naiv, încrezător; *(tipogr.)* **~e Höhe** înălțime germană (a literelor); **~er Kegel** corp de literă german; **~es System** sistem german de unități tipografice de măsură. **II.** *adv.* nemțește; ~ **sprechen** a vorbi nemțește; *(fig.)* **mit dem muss man ~ sprechen** cu acela trebuie să vorbești clar, deschis, pe șleau.

Deutsch, *-(s), n. sg.* limba germană; **er kann** ~ el știe limba germană, el vorbește nemțește; **das ist gutes** ~ aceasta este o germană corectă; **in heutigem** ~ în germana contemporană; **auf ~, zu ~** pe nemțește, în limba germană; *(fig.)* **auf (gut)** ~ simplu, clar, inteligibil.

Deutsch|amerikaner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* american(ă) de origine germană.

deutsch|amerikanisch *adj.* german-american; **~er Schiffsverkehr** trafic naval german-american; **~e Zeitung** ziar german din America.

Deutsche[1], *-n, -n, (ein Deutscher) m.* și *f.* german(ă), neamț (nemțoaică).

Deutsche[2], *-n, n. sg.* limba germană; **ins ~ übertragen** a traduce în limba germană; **im ~n** în germană; **die Aussprache des ~n** pronunțarea germanei.

Deutschenhass, *-es, m. sg.* germanofobie.

deutschfeindlich *adj.* antigerman, germanofob.

deutsch-französisch *adj.* franco-german.

deutschfreundlich *adj.* germanofil, filogerman.

deutsch fühlend *adj.* care simte nemțește.

deutsch gesinnt *adj.* filogerman.

Deutsch|heit *f. sg.* **1.** caracter german, structură germană. **2.** apartenență, origine germană.

Deutsch|herren *pl. (ist.)* membri ai ordinului cavalerilor teutoni.

deutschkatholisch *adj.* germano-catolic.

deutsch klingend *adj.* care sună nemțește.

Deutschkunde *f. sg.* germanistică, filologie germană; studiu al limbii și culturii germane.

Deutschland, *-s, n. sg.* Germania; **Bundesrepublik** ~ Republica Federală Germania.

Deutschlandfunk, *-s. m. sg.* radiodifuziunea germană.

deutschländisch *adj.* din Germania; german; **~e Minderheiten** minorități din Germania.

Deutschlandlied, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(ist.)* imnul Imperiului German (din 1922). **2.** (strofa a treia) imnul oficial, de stat al Germaniei.

Deutschlehrer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară), învățător(-oare), meditator(-oare) de germană.

Deutschmeister, *-s, -, m. (ist.)* mare maestru al Ordinului teuton.

deutschnational *adj.* național german.

Deutsch|ordensritter, *-s, -, m. (ist.)* cavaler al Ordinului teuton.

Deutschritter|orden, *-s, m. sg. (ist.)* Ordinul cavalerilor teutoni.

Deutschrumäne, *-n, -n, m.* german din România.

deutsch-rumänisch *adj.* german(o)-român; **~es Kulturabkommen** acord cultural german-român; **~es Wörterbuch** dicționar german-român.

deutsch-schweizerisch *adj.* **1.** în limba germană din Elveția. **2.** germano-elvețian; **ein ~es Abkommen** un acord germano-elvețian.

deutsch|sprachig *adj.* de limbă germană; care vorbește nemțește; germanofon: **~e Bevölkerung** populație care vorbește limba germană, populație de limbă germană; **~e Schulen** școli cu limba de predare germană.

deutsch|sprachlich *adj.* privitor la limba germană.

deutsch|stämmig *adj.* **1.** aparținând poporului german. **2.** aparținând familiei de limbi germanice.

Deutsch|stunde, *-n, f.* oră, lecție de limba germană.

Deutschtum, *-s, n. sg.* **1.** totalitate a germanilor, națiune germană. **2.** caracter german, obiceiuri germane, fire germană.

Deutschtümelei *f. sg.* teutomanie, șovinism german.

Deutschtümler, *-s, -, m.* teutoman, șovinist german.

deutschtümlich *adj.* cu caracter german.

Deutsch|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* lecții, cursuri de germană, învățământ al limbii germane.

deutschvölkisch *adj. (termen nazist)* al poporului german.

Deutschwissenschaft *f. sg.* v. Deutschkunde.

Deutung, *-en, f.* **1.** interpretare, tălmăcire, tâlcuire, explicare. **2.** sens; semnificație.

Deutungsgabe *f. sg.* dar al interpretării, al tălmăcirii.

deutungskundig *adj.* versat în arta interpretării.

Deutungskunst *f. sg.* artă, dar de a interpreta, tălmăci.

deutungsvoll *adj. (în expr.)* **das ist** ~ e semn rău.

devalorisieren [-va-], *devaloristerie, devalorisiert, vb. (h) tr.* a devaloriza.

Devalorisierung, *-en, f.,* **Devaluation**, *-en, f.* **Devalvation** [-valva-], *-en, f. (ec.)* devaluare, devalorizare, coborâre a cursului monedei.

devalvationistisch, devalvatorisch *adj.* devalvatoriu, care duce o politică de devalorizare.

Devalvationsmaßnahme, *-n, f. (ec.)* acțiune, măsuri de devalorizare, devaluare.

devalvieren [-valvi:-], *devalvierte, devalviert, vb. (h) tr.* a scădea valoarea, a devaloriza (o monedă, o valută).

Devastation [-vasta-], *-en, f.* pustiire, devastare, nimicire.

devastieren [-vas'ti:-], *devastierte, devastiert, vb. (h) tr.* a pustii, a devasta, a nimici.

Deverbativ [-vɛr-], *-s, -e, n.,* **Deverbativum** [-'vʊm]. *-s, -va, n. (gram.)* substantiv sau adjectiv postverbal.

Devestitur [-vɛsti-], *-en, f.* **1.** *(bis.)* răspopire. **2.** *(ist.)* anulare, retragere a feudei.

Deviation [-via-], *-en, f.* deviație, deviere, abatere.

Deviationist, *-en, -en, m.* deviator.

devi|ieren [-'vi'i:-], *deviierte, deviiert, vb. (h) intr.* a se abate, a devia.

Devise [-'vi:-], *-n, f.* **1.** deviză, cuvânt de ordine, lozinci. **2.** *la pl. (ec.)* poliță; ordin de transfer în valută străină, devize, valută; **in harten ~n zahlen** a plăti în valută forte; **konvertierbare ~n** devize, valute convertibile; **weiche ~n** devize, valute slabe.

Devisen|abfluss, *-es, -flüsse m.* scurgere de valută.

Devisen|abkommen, *-s, -, n.* convenție asupra schimbului.

Devisen|aufwand, *-(e)s, m. sg.* cheltuieli în devize.

Devisenbarf, *-s, m. sg.* nevoie, cerință de devize; **den ~ befriedigen** a satisface nevoia de valută.

Devisenbe|hörde, *-n, f.* autoritate însărcinată cu controlul devizelor, valutelor.

Devisenbe|stimmungen *pl.* legislație a schimbului de devize, valute.

Devisenbilanz, *-en, f.* balanță valutară.

Devisenfonds [-fɔ̃:], *-s* [-fɔ̃:s], *-s* [-fɔ̃:s], *m. (ec.)* fond cu devize, valute.

Devisengenehmigung, *-en, f.* autorizație de schimb valutar.

Devisengeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* afacere cu devize, cu valute.

Devisenhandel, *-s, m. sg.* comerț cu devize, cu valute.

Devisenkontrolle, *-n, f.* control al devizelor, valutar.

Devisenkurs, *-es, -e, m.* curs al devizelor, valutelor, preț curent al devizelor, valutelor.

Devisenmangel, *-s, -, m.* lipsă, nevoie de devize, de valute.

Devisenmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață a devizelor, valutelor.

Devisen|ordnung, *-en, f.* reglementare a devizelor, a valutei.

Devisenschmuggel, *-s, -, m.* contrabandă de devize, de valute.

Devisenvergehen, *-s, -, n.* delict în materie de devize, de valute.

Devisenverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulație a devizelor, valutelor; trafic de devize, cu valute.

Devisenzwangwirtschaft *f. sg.* sistem de îngrădire a operațiunilor cu devize, cu valute.

Devolution [-vo-], *-en, f. (jur.)* devoluțiune, transmitere a unui drept.

Devolutionsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept la devoluțiune.

devolvieren [-vɔl'vi:-], *devolvierte, devolviert, vb. (h)* **I.** *tr. (jur.)* a transmite un drept. **II.** *intr.* a merge la o instanță superioară.

devonisch [-vo:-] *adj. (geol.)* devonian; **~e Formation** teren devonian.

devot [-'vo:t] *adj.* devot, supus, plecat; pios, bigot.

Devotion [-vo-] *f. sg.* **1.** pietate, devoțiune, habotnicie. **2.** devotament.

Devotionalien [-liən] *pl.* obiecte, articole religioase.

Devulkanisation [-vul-], *-en, f. (tehn.)* devulcanizare.

Dexel, *-s, -, m.* v. Dechsel.

Dexterität, *-en, f.* dexteritate, îndemânare.

Dextrin, *-s, -e, n. (chim.)* dextrină.

Dextrose, *-n, f. (chim.)* dextroză.

Dez, *-es, -e, m. (reg., fam.)* cap, bilă, căpățână.

Dez. *presc.* de la Dezember.

Dezem, *-s, -s, m.* dijmă, zeciuială, dare; *(fig.)* **jm. seinen ~ geben** a trage cuiva un perdaf.

Dezember, *-s, -, m.* decembrie.

Dezember|abend, *-s, -e, m.* seară de decembrie; *(pop.)* seară lungă.

Dezemberkälte *f. sg.* ger de decembrie.

dezemberlich *adj.* de (sau din) decembrie.

Dezembermänner, Dezembristen *pl. (ist.)* decembriști.

Dezemvir [-viɐ], *-s* (și *-n), -n, m. (la romani)* decemvir.

Dezemvirat [-vi-], *-(e)s, -e, n. (la romani)* decemvirat, guvern al decemvirilor.
Dezennium, *-s, -ien* [-niən], *n.* deceniu.
dezent *adj.* decent, cuviincios, modest.
Dezentralisation *f. sg.* decentralizare.
dezentralisieren, *dezentralisierte, dezentralisiert, vb. (h) tr.* a descentraliza.
Dezentralisierung, *-en, f.* descentralizare; ~ **des Wirtschaftssystems** decentralizarea sistemului economic.
dezentralistisch *adj.* de descentralizare.
Dezenz *f. sg.* decenţă, cuviinţă.
Dezernat, *-(e)s, -e, n.* **1.** domeniu de activitate, resort (în administraţie, afaceri etc.). **2.** raport, referat asupra unui domeniu.
Dezernent, *-en, -en, m.* **1.** referent; raportor. **2.** şef al unui resort; şef administrativ.
dezernieren, *dezernierte, dezerniert, vb. (h) tr.* **1.** a ordona, a hotărî. **2.** a acorda, a decerna. **3.** a stabili o competenţă (în mod oficial).
Dezi, *-(s), -, n. (austr., elv.)* decilitru.
Dezilar, *-(e)s, -e, n.* deciar, a zecea parte dintr-un ar.
Dezibel, *-s, -, n.* decibel.
dezidieren, *dezidierte, dezidiert, vb. (h) tr.* a hotărî, a decide.
dezidiert *adj. (austr.)* **1.** hotărât, decis. **2.** decisiv.
Dezigramm şi **Dezigramm**, *-(e)s, -e, n.* decigram.
Deziliter şi **Deziliter**, *-s, -, n. (austr. m.)* decilitru.
dezimal *adj.* zecimal.
Dezimalbruch, *-(e)s, -brüche, m.* fracţie zecimală.
Dezimale, *-n, f.* zecimală.
Dezimalfuß, *-es, m. sg.* sistem zecimal.
Dezimalmaß, *-es, -e, n.* măsură zecimală.
Dezimalklassifikation *f. sg.* clasificare zecimală.
Dezimalrechnung, *-en, f. (mat.)* calcul zecimal.
Dezimal|stelle, *-n, f. (mat.)* zecimală.
Dezimalsystem, *-s, -e, n.* sistem zecimal; *(mat.)* numeraţie zecimală.
Dezimalwaage, *-n. f.* cântar zecimal, balanţă zecimală.
Dezimalzahl, *-en, f.* număr zecimal.
Dezimation, *-en, f. (ist.)* **1.** decimare, pedepsire (cu moartea) a fiecărui al zecelea om. **2.** încasare a zeciuielii.
Dezime, *-n, f. (muz.)* decimă.
Dezimeter şi **Dezimeter**, *-s, -, n.* decimetru.
dezimieren, *dezimierte, dezimiert, vb. (h) tr.* **1.** a decima, a prăpădi, a nimici; a reduce mult. **2.** *(ist.)* a decima, a pedepsi (din zece în zece).
Dezimierung, *-en. f.* **1.** cauzare de pierderi mari. **2.** decimare.
Dezision, *-en, f.* **1.** decizie, hotărâre, ordonanţă. **2.** decizie, vigoare, energie, hotărâre.
Dezisions|sammlung, *-en, f.* colecţie de decizii (a unei instituţii, a casaţiei).
dezisiv *adj.* decisiv, hotărâtor.
dg *presc.* de la Dezigramm.
Dg *presc.* de la Dekagramm.
DGB *(presc.* de la Deutscher Gewerkschaftsbund) Uniunea Sindicatelor Germane.
dgl. *presc.* de la dergleichen.
d.Gr. *(presc.* de la der Große) cel Mare.
d.h. *(presc.* de la das heißt) adică, asta înseamnă.
d.i. *(presc.* de la das ist) adică, vasăzică, anume.
Dia, *-s, -s, n. presc.* de la Diapositiv.
Diabetes, *-, m. sg. (med.)* diabet.
Diabetiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care suferă de diabet, diabetic(ă).
diabetisch *adj. (med.)* diabetic, de diabet.
diabolisch *adj.* diabolic, drăcesc, demonic.
Diachronie [-krɔ-], *-n, f. (lingv.)* diacronie, prezentare, descriere a unei limbi din punct de vedere diacronic.
diachronisch *adj. (lingv.)* diacronic.
Diadem, *-(e)s, -e, n.* diademă.
Diagnose, *-n, f.* **1.** *(med.)* diagnoză, diagnostic; **eine ~ stellen** a pune un diagnostic. **2.** *(met.)* prognoză.
Diagnostik *f. sg. (med.)* **1.** diagnostică. **2.** diagnoză, diagnostic.
Diagnostiker, *-s, -, m. (med.)* diagnostician.
diagnostisch *adj.* diagnostic.
diagnostizieren, *diagnostizierte, diagnostiziert, vb. (h) tr. (med.)* a pune diagnoza, a stabili un diagnostic, diagnostica.
diagonal *adj.* diagonal, pieziş.
Diagonale, *-n, f.* diagonală.
Diagonalkralt, *-kräfte, f.* forţă diagonală.
Diagonal|linie [-niə], *-n, f.* linie diagonală.
Diagonal|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* bară diagonală.
Diagonal|strecke, *-n, f. (mine)* galerie diagonală.
Diagonalverband, *-(e)s, -verbände, m.* **1.** *(constr.)* legătură în diagonală. **2.** *(mine)* bandaj diagonal.
Diagramm, *-(e)s, -e, n.* diagramă.
Diagraph, *-en, -en, m.* diagraf.
Diakon, *-s, -e* (şi *-en, -en), m.* **1.** *(bis. ev.)* diacon, ajutor de preot pentru activităţi caritative şi sociale. **2.** *(bis. cat.)* diacon, membru al clerului inferior preotului.
Diakonat, *-(e)s, -e, n.* **1.** diaconie, slujbă de diacon. **2.** reşedinţă a diaconului.
Diakonisse, *-n, f.* diaconesă; soră de caritate.
Diakonissen|an|stalt, *-en. f.*, **Diakonissenhaus**, *-es, -häuser, n.* casă de diaconese.
Diakonissin, *-nen, f.* v. Diakonisse.
Diakonus, *-, -ne(n), m. (bis. ev.)* al doilea preot; ajutor de preot.
Diakrise, *-n, f. (med.)* **1.** diagnostic diferenţial. **2.** punct culminant al unei crize.
diakritisch *adj.* diacritic, diferenţial, distinctiv; *(lingv.)* **~es Zeichen** semn diacritic.
Diakustik *f. sg. (fiz.)* diacustică, partea fizicii care studiază propagarea sunetului.
Dialekt, *- (e)s, -e, m.* dialect, idiom, grai regional, local.
dialektal *adj.* dialectal.
Dialektforschung, *-en, f.* studiu al dialectelor, dialectologie.
dialektfrei *adj. (despre pronunţare)* fără accent dialectal.
Dialektik *f. sg.* **1.** *(fil.)* dialectică. **2.** *(fig.)* inventivitate, subtilitate.
Dialektiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* dialectician(ă), persoană care apucă metoda de gândire dialectică.
dialektisch *adj.* **1.** *(fil.)* dialectic, bazat pe dialectică; **~er Materialismus** materialism dialectic. **2.** *(lingv.)* referitor la dialecte; dialectal. **3.** *(fig.)* inventiv.
Dialektologie *f. sg. (lingv.)* dialectologie.
dialektologisch *adj.* dialectologie.
Dialog, *-(e)s, -e, m.* dialog.
dialogbereit *adj.* gata de a purta un dialog.
Dialogbox, *-en, f. (inform.)* boxă de dialog.
Dialogfeld, *-(e)s, -er, n. (inform.)* câmp de dialog; **das ~ abbrechen** a revoca câmpul de dialog.
Dialogfenster, *-s, -, n. (inform.)* fereastra de dialog.
dialogisch *adj.* în formă de dialog, de convorbire, dialogat.
dialogisieren, *dialogisierte, dialogisiert, vb. (h) tr.* a expune sub formă de dialog; a dialoga.
Dialysator, *-s, -toren, m. (fiz., chim.)* dializator, aparat pentru dialize.
Dialyse, *-n, f. (fiz., chim., med.)* dializă.
Diamant[1], *-en, -en, m.* diamant; **schwarze ~en** antracit.
Diamant[2] *f. sg. (tipogr.)* diamant (corp de literă de 4 puncte tipografice).
diamant|artig *adj.* ca diamantul, diamantin, adamantin.
Diamant|ausgabe, *-n, f. (tipogr.)* ediţie diamant.
Diamantbezirk, *-(e)s, -e, m.* regiune diamantiferă.
Diamantbindung, *-en, f. (fiz.)* ţesut radiar; legătură a diamantului.
Diamantbohrer, *-s, -, m.* sfredel, burghiu cu diamant.
Diamantbohrmaschine, *-n, f.* **1.** maşină de sfredelit diamant. **2.** maşină de găurit cu burghiu cu diamant.
Diamantbort, *-(e)s, m. sg.* v. Diamantpulver.
diamanten *adj.* de diamant(e); *(fig.)* **~e Hochzeit** nuntă de diamant (la 60 de ani de căsătorie).
Diamantformat, *-(e)a, -e, n.* v. Diamantausgabe.
diamantförmig *adj.* în formă de diamant, ca diamantul.
Diamantgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate pentru cântărirea pietrelor preţioase, carat.
Diamantgrube, *-n, f.* mină de diamante.
diamant|haltig *adj.* diamantifer, care conţine diamante.
Diamant|händler, *-s, -, m.* negustor de diamante.
Diamantkrone, *-n, f. (tehn.)* coroană, freză (de carotat, de perforat) cu diamant.
Diamantpulver [-fɐ şi -vɐ], *-s, -. n.* praf de diamant.
Diamantring, *-(e)s, -e, m.* inel cu diamante.
Diamantschleifer, *-s, -, m.* şlefuitor de diamante.
Diamantschliff, *-(e)s, -e, -m.* şlefuire a diamantului.
Diamantschneider, *-s, -, m.* v. Diamantschleifer.
Diamantschmuck, *-(e)s, m. sg.* bijuterie cu diamante.
Diamantschrift *f. sg.* v. Diamant[2].
Diamant|spalter, *-s, -, m.* clivor de diamante.
Diamant|staub, *-(e)s, m. sg.* pulbere de diamante.
Diamant|zieh|stein, *-(e)s, -e, m.* filieră de trefilare de diamant.
Diameter, *-s, -, m.* diametru.
diametral *adj.* diametral *(fig., adverbial)* ~ **entgegengesetzt** diametral opus.
Diandrie, *-n* [-dri:ən], *f. (bot.)* diandrie (clasă de plante cu două stamine).
Dianenpriesterin, *-nen, f.* preoteasă a zeiţei Diana.
Diano|etik *f. sg. (fil.)* ştiinţă despre gândire.
Diapason, *-s, -s* (şi *-e), m.* (şi *n.)* **1.** *(muz.)* diapazon. **2.** *(fig.)* nivel, treaptă.
diaphan [-fa:n] *adj.* diafan, transparent.
Diaphanbild, *-(e)s, -er, n.*, **Diaphanie**, *-n* [-i:ən] *f.* tablou transparent (care se atârnă de ferestre).
Diaphanität *f. sg.* calitate de a fi diafan.
Diaphonie, *-n* [-i:ən], *f.* disonanţă (în muzica antică).
diaphoretisch *adj.* **1.** diaforetic, care separă. **2.** *(med.)* care produce transpiraţie, sudaţie.
Diaphragma, *-s, -men, n.* diafragmă.
Diapositiv, *-s, -e* [-və], *n.* diapozitiv.
Diärese, *-n*, **Diäresis**, *-resen, f.* **1.** *(fon.)* diereză. **2.** *(metr.)* suprapunere a piciorului unui vers cu sfârşitul unui cuvânt.
Diarium, *-s. -rien* [-rīən], *n.* **1.** jurnal (personal), notiţe zilnice. **2.** ciornă.
Diarrhö [-'rø:], *-n, f. (med.)* diaree.
Diaskop, *-s, -e, n.* diascop.
Diaskopie, *-n, f.* diascopie.
Diaspor, *-s, n. sg. (mineral.)* diaspor.
Diaspora *f. sg.* diaspora; **Christen in der ~** creştini trăind risipiţi printre păgâni.
Diastase, *-n, f. (chim., med.)* diastază.
Di|astole, *-stolen, f. (med.)* diastolă.
di|ät *adj.* dietetic; de regim; **er lebt ~** ţine regim.
Di|ät, *-en, f.* **1.** *sg.* dietă, regim alimentar special; **~ halten** a ţine regim; **auf ~ umstellen** a pune la regim. **2.** *pl.* diurnă; **~en beziehen** a primi diurnă.
Diätar, *-s, -e, m.* funcţionar, muncitor auxiliar; muncitor, funcţionar plătit cu diurnă.
diätarisch *adj.* auxiliar, cu diurnă.
Di|ätenbewiligung, *-en, f.* acordare de diurne.
Diätetik *f. sg. (med.)* dietetică, ştiinţa dieteticii.
diätetisch *adj.* dietetic, de regim.
Diätfehler, *-s, -, m.* abatere de la dietă, de la regimul prescris; greşeală de prescripţie dietetică.
diatherman *adj.* diaterman, care lasă să treacă căldura.
Diathermie, *f. sg. (med.)* diatermic.

Diathese, *-n, f. (med.)* diateză, predispoziție la boală.
Diätküche, *-n, f.* **1.** bucătărie dietetică. **2.** alimentație dietetică.
Diätkur, *-en, f.* dietă, tratament prin cură dietetică, cură de regim; regim dietetic.
Diatomeen [-me:ən], *pl. (bot.)* diatomee, alge brune sau galbene unicelulare *(Diatomeae)*.
Diatomee-Erde *f. sg.* pământ de diatomee, pământel.
Diatonik *f. sg. (muz.)* diatonie.
diatonisch *adj. (muz.)* diatonic.
Diatribe, *-n, f.* **1.** disertație, tratat științific. **2.** critică răutăcioasă, pamflet, pamflet injurios, diatribă.
Dibbelmaschine, *-n, f.* semănătoare în cuiburi.
dibbeln, *dibbelte, gedibbelt (ich dibb(e)le) vb. (h) tr.* a semăna în cuiburi.
Dibbelsaat, *-en, f.* semănătură în cuiburi.
dibbern, *dibberte, gedibbert, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a vorbi încet și cu insistență; a șopti. **2.** a se gândi, a medita.
dich *(ac. sg.* de la *pron. pers.* du) pe tine, te; **ich sehe ~** te văd.
Dichotomie [-ço-] *f. sg.* dihotomie; bifurcare.
dicht I. *adj.* **1.** des, dens, compact, gros; **ein ~er Nebel** o ceață deasă; **ein ~er Wald** o pădure deasă, stufoasă; **ein ~er Bart** o barbă deasă; **im ~esten Kugelregen** în cea mai intensă ploaie de gloanțe; **~er Verkehr** circulație intensă; **ein ~es Programm** un program compact, fără pauze. **2.** îndesat, etanș, impermeabil; **~ machen a)** a face impermeabil; **b)** a etanșa; **der Stoff ist ~** stofa este impermeabilă; **der Kessel hält nicht mehr ~** cazanul curge; *(fig.)* **er hält ~** este tăcut. **II.** *adv.* **1.** *(și cu sens de superlativ)* prea, foarte; **~ behaart** păros, bărbos; **~ gedrängt** tixit, strâns de tot; **sich um jn. ~ scharen** a se strânge ciucure, roi în jurul cuiva; *(despre haine)* **~ anliegen** a se lipi de corp. **2.** *(an, bei, neben, vor* cu *dat.)* foarte aproape de...; **~ bei der Schule** foarte aproape de școală, chiar lângă școală; **wir sind ~ dabei** suntem aproape de tot; **~ aneinander** strâns unul lângă altul; **~ hinter jm. her sein** a urmări pe cineva, a se ține scai de cineva.
Dicht|art, *-en, f.* v. Dichtungsart.
dicht be|haut *adj.* cu multe construcții, fără locuri virane.
dicht behaart *adj.* păros, bărbos.
dicht belaubt *adj.* stufos, bogat în frunze.
dicht besetzt *adj.* plin, aglomerat; **ein ~es Lokal** un local plin, cu toate mesele ocupate.
dicht besiedelt, dichtbevölkert *adj.* cu populație densă.
dicht bewachsen *adj.* crescut des, acoperit.
dichtbüschig *adj.* stufos.
Dichte, *-n, f.* **1.** densitate; greutate specifică. **2.** desime, soliditate, masivitate. **3.** impermeabilitate, etanșeitate.
Dichtelei, *-en, f. (peior.)* poezie, versificare proastă.
dichteln, *dichtelte, gedichtelt (ich dicht(e)le) vb. (h) tr. (peior.)* a compune versuri proaste.
Dichte|messer, *-s, -, m.* densimetru.
dichten[1], *dichtete, gedichtet (du dichtest, er dichtet) vb. (h) tr. (tehn.)* a etanșa, a îndesa.
dichten[2], *dichtete, gedichtet (du dichtest, er dichtet) vb. (h) tr.* și *intr.* **I.** a scrie versuri. **2.** *(fig.)* a inventa, a născoci. **3.** a medita; **auf etwas ~ und trachten** a medita, a se gândi mult la ceva.
Dichten, *-s, n. sg.* **1.** compunere de versuri. **2.** *(fig.)* născocire; **das ~ und Trachten** gândurile și dorințele; visurile, năzuințele.
Dichter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* poet(ă).
Dichter|ader, *-n, f.* vână poetică.
Dichter|art *f. sg. (în expr.)* **nach ~** după obiceiul poeților.
Dichterberuf, *-(e)s, -e, m.* meserie, profesiune de poet, de scriitor; **er übt den ~ aus** e scriitor, se ocupă de poezie.
Dichterei, *-en, f.* v. Dichtelei.
Dichterfeuer, *-s, -, n.* vervă poetică.
Dichterflug, *-(e)s, m. sg.* inspirație poetică.
Dichterfürst, *-en, -en, m.* prinț al poeților, cel mai de seamă poet.
Dichtergabe *f. sg.* talent poetic.
Dichtergeist, *-(e)s, m. sg.* spirit poetic.
dichterisch *adj.* poetic; **~er Ausdruck** expresie poetică; **~e Freiheit** licență poetică; **~e Ader** vână poetică.
Dichter-Komponist, *-en, -en, m.* poet-compozitor.
Dichterkönig, *-s, -e, m.* rege al poeților.
Dichterkreis, *-es, -e, m.* cerc, grup de poeți.
Dichterkrone, *-n, f.* cunună de lauri, glorie poetică.
Dichterleben, *-s, -, n.* viață de poet.
Dichterlein, *-s, -, n.,* **Dichterling**, *-s, -e, m. (peior.)* poetastru, poet fără talent.
Dichterlesung, *-en, f.* lectură (a autorului) din opera proprie.
Dichterlos, *-es, -e, n.* soartă de poet.
dichtern, *dichterte, gedichtert vb. (h) tr.* **1.** v. dichteln. **2.** a inventa, a născoci; a urzi, a țese.
Dichternatur, *-en, f.* fire poetică; **er ist eine ~** are înclinații poetice, e poet.
Dichterquelle, *-n, f.* Hipocren, fântâna muzelor (pe muntele Helicon).
Dichter|ross, *-es, n. sg.* Pegas, cal înaripat.
Dichterschule, *-n, f.* școală, grupare de poeți.
Dichterseele, *-n, f.* suflet poetic.
Dichter|sprache, *-n, f.* limbaj, stil poetic.
Dichtertum, *-s, n. sg.* caracter, fel deosebit al poetului, specific al poetului.
Dichterver|ehrung, *-en, f.* cinstire a poetului, respect față de poet.
Dichterwerk, *-(e)s, -e, n.* operă poetică.
Dichterwort, *-(e)s, -e, n.* expresie poetică.
dicht gedrängt *adj.* îndesat, înghesuit, strâns, tixit.
dicht gefüllt *adj.* umplut complet, până la refuz, burdușit.
dicht geschlossen *adj.* închis etanș.
dicht gewebt *adj.* țesut des.
dicht|halten, *hielt dicht, dichtgehalten (du hältst dicht, er hält dicht), vb. (h) intr.* **1.** a fi impermeabil, etanș. **2.** *(fam.)* a tăcea din gură, a ține secretul, a fi discret.
Dicht|hammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan de calfataj.
Dicht|heit, Dichtigkeit *f. sg.* densitate.
Dichtigkeitsmesser, *-s, -, m.* densimetru.
Dichtkunst *f. sg.* artă poetică.
dichtlaubig *adj.* cu ramuri dese, cu frunziș des, bogat.
dichtmachen, *machte dicht, dichtgemacht, vb. (h) intr. (fam.)* a închide; **den Laden ~** a închide prăvălia.
dichtmaschig *adj.* (despre tricotaje) des.
Dichtring, *-(e)s, -e, m.* v. Dichtungsring.
Dichtung[1], *-en, f.* **1.** *(tehn.)* garnitură de etanșare. **2.** *(hidr.)* etanșare; impermeabilizare.
Dichtung[2], *-en, f.* **1.** poezie, poemă, creație poetică. **2.** literatură; creație literară. **3.** ficțiune, născocire.
Dichtungs|art, *-en, f.* gen poetic; fel al unei opere poetice, specific al creației poetice.
Dichtungsform, *-en, f.* gen literar.
Dichtungsgabe, *-n, f.* talent poetic.
Dichtungsgattung, *-en, f.* gen literar.
Dichtungsmaterial, *-s, -ien* [-liən], *n. (tehn.)* material de etanșare.
Dichtungsring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel de etanșare, presgarnitură.
Dichtungs|scheibe, *-n, f. (tehn.)* rondelă de etanșare.
Dichtungsver|hältnis, *-ses, -se, n. (tehn.)* raport de compresiune.
dicht verwachsen *adj.* crescut strâns împreună.
Dichtwerg, *-(e)s, n. sg. (tehn.)* câlți de etanșare.
Dichtwerk, *-(e)s, -e, n.* operă poetică.
dick *adj.* **1.** gros, voluminos; **ein ~es Buch** o carte groasă; **ein ~es Brett** o scândură groasă; **ein(en) Meter ~** gros de un metru; **~er machen** a îngroșa; *(fig.)* **ein ~es Fell** sau **eine ~e Haut haben** a avea obrazul gros, a fi nesimțit; *(fig.)* **einen ~en Kopf haben a)** a fi încăpățânat; **b)** a fi îngrijorat. **2.** gras, corpolent, îndesat; **ein ~er Mann** un om gras; **ein ~er Bauch** o burtă mare; **~ und fett werden** a se îngrășa (foarte mult), a se rotunji; *(fam.)* a lua proporții; **~er werden** a se îngrășa; *(fam.)* **sich ~ und fett essen** a se îndopa; *(fam.)* **(sich) mit etwas ~ tun** a se făli cu ceva. **3.** umflat; **eine ~e Backe** obraz umflat, falcă umflată; **~e** (sau **~ geweinte) Augen haben** a avea ochi umflați (de plâns). **4.** *(pop.)* gravidă, însărcinată; **eine Frau ~ machen** a lăsa o femeie însărcinată. **5.** des, consistent; dens; **~er Nebel** ceață deasă; **~es Haar** păr des; **~e Luft a)** aer greu; **b)** *(fig.)* situație critică; atmosferă încărcată; **im ~sten Wald** în desișul codrilor, în mijlocul pădurii. **6.** *(despre lichide)* gros, închegat; **~e Milch** lapte covăsit; **~es Öl** ulei vâscos; **~ werden** a se închega, a se îngroșa; *(substantivat)* **das Dicke des Weines** drojdia vinului. **7.** *(fig., în expr.)* **etwas ~ haben** a fi sătul de ceva; *(fam.)* **es nicht so ~ haben** a nu avea prea mulți bani; **~e Freunde** prieteni la toartă; **das Deutsche sitzt bei ihm nicht so ~** nu e tocmai tare la (limba) germană; **er hat es ~ hinter den Ohren** e tare șiret; *(fig.)* **durch ~ und dünn gehen** a nu se da înapoi de la nimic; *(fam.)* **den ~en Wilhelm spielen** a face pe grozavul; *(fam.)* **der hat eine ~e Brieftasche** e plin de bani; **das ~e Ende kommt noch a)** să așteptăm sfârșitul; **b)** partea neplăcută abia acum urmează; *(mil., fam.)* **~e Brocken** obuze grele; *(fam.)* **das ist ein ~er Brocken** e o treabă grea, un obstacol greu de trecut.
dick|ad(e)rig *adj.* cu vine (sau nervuri) groase; **~e Blätter** frunze cn nervuri groase.
dick|armig *adj.* cu brațe groase.
dick|arschig, dick|ärschig *adj.* cu fundul mare.
dickbackig *adj.* cu obraji bucălați, bucălat.
Dickbauch, *-(e)s, -bäuche, m. (fam.)* burtos, om cu burtă mare.
dickbauchig, dickbäuchig *adj.* cu burtă mare, burtos; **eine ~e Flasche** o sticlă pântecoasă.
Dickbein, *-(e)s, -e, n.* **1.** pulpă de porc. **2.** *(pop.)* persoană cu picioare groase.
dickbeinig *adj.* cu picioare groase.
dick belaubt *adj.* stufos, cu frunziș bogat, des.
dick be|standen *adj.* acoperit des; **Hügel mit Bäumen ~** dealuri împădurite.
dick besucht *adj.* v. dicht besetzt.
dick bewachsen *adj. (despre pământ, dealuri etc.)* acoperit des; **mit Gras ~** acoperit de iarbă deasă.
Dickblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* bractee.
dickblätterig *adj. (bot.)* cu frunze cărnoase, groase.
dickblutig *adj.* cu sânge vâscos, gros.
dickbusig *adj.* cu piept plin, mare.
Dickdarm, *-(e)s, -därme, m. (anat.)* intestin gros, colon.
dickdrüsig *adj.* cu ganglioni măriți, umflați, tumefiați.
Dicke[1] *f. sg.* **1.** grosime. **2.** corpolență. **3.** *(fiz.)* consistență, viscozitate.
Dicke[2], *-n, -n (ein Dicker) m.* și *f.* gras(ă), grăsun(ă).
dicke *adv. (fam., în expr.)* **~ satt sein** a fi sătul până-n gât; **~ tun** a face pe grozavul.
dicken, *dickte, gedickt, vb. (h) tr.* a îngroșa, a face mai consistent; **die Suppe ~** a îngroșa supa.
Dickenwachs|tum, *-(e)s, n. sg.* creștere în grosime, îngroșare.
Dickerchen, *-s, -, n. (fam.)* **1.** (copil) grăsuț; buflea, buflei. **2.** grăsan.
dickfellig *adj.* **1.** cu blana groasă. **2.** *(fig., fam.)* cu obrazul gros, nesimțit.
Dickfelligkeit *f. sg.* nesimțire.
dickfleischig *adj.* cărnos.
dickflüssig *adj. (despre lichide)* gros, vâscos.
Dickfuß, *-es, -füße, m. (ornit.)* corlă, pescar *(Oedicnemus crepitans)*.
dickfüßig *adj.* cu picioare groase.
dickfüttern, *fütterte dick, dickgefüttert, vb. (h) tr.* a îngrășa.
Dickhäuter, *-s, -, m.* **1.** *(zool.)* pahiderm *(Pachydermata, Multungula)*. **2.** *(fig.)* om nesimțit; om greoi, neîndemânatic, grosolan.
dickhäutig *adj.* **1.** cu piele groasă, pahiderm. **2.** *(fig.)* nesimțit; greoi, grosolan.
Dickhornschaf, *-(e)s, -e, n. (zool.)* oaie sălbatică din America *(Ovis canadensis)*.
dickhülsig *adj. (bot.)* cu pojghiță, coajă groasă.
Dickicht, *-(e)s, -e, n.* desiș, hățiș.
Dick|kopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** om încăpățânat; capsoman. **2.** *(iht.)* albișoară *(Cyprinus alburnus)*. **3.** *(iht.)* chefal *(Squalius cephalus)*.

dick|köpfig *adj.* **1.** cu cap gros. **2.** *(fig.)* tare de cap; încăpățânat.
Dick|köpfigkeit *f. sg.* încăpățânare.
dicklaubig *adj.* stufos, cu frunziș bogat, des.
dickleibig *adj.* gras, burtos, corpolent; gros, voluminos; **ein ~es Buch** o carte groasă.
Dickleibigkeit *f. sg.* corpolență.
dicklich *adj. (fam.)* grăsuț, plinuț, plin.
dicklippig *adj.* buzat, cu buze groase.
dickmachen, *machte dick, dickgemacht, vb. (h) refl. (fam.)* a se făli, a se umfla în pene.
Dickmaul, *-(e)s, -mäuler, n.* (om) buzat.
Dickmilch *f. sg.* lapte închegat, covăsit.
dicknäsig *adj.* **1.** cu nas gros. **2.** *(fig.)* îngâmfat.
Dicknuss, *-nüsse, f. (bot.)* alună turcească *(Corylus colurna)*.
Dickrübe, *-n, f. (bot.)* sfeclă furajeră *(Beta vulgaris)*.
dickschalig *adj. (bot.)* cu coajă groasă.
Dickschädel, *-s, -, m.* v. Dickkopf **(1)**.
dickschäd(e)lig *adj.* încăpățânat.
Dickschnabel, *-s, -schnäbel, m. (ornit.)* botgros *(Coccothraustes vulgaris)*.
Dickschnabel|sittich, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* papagal cu bot gros *(Bolborhynchus)*.
dickschotig *adj. (bot.)* cu păstaia groasă.
Dicksein, *-s, n. sg.* corpolență, grăsime.
dickstämmig *adj.* cu tulpină groasă.
Dickte, *-n, f.* **1.** v. Dicke[1] **(1, 2)**. **2.** *(tipogr.)* lățime a literei.
Dicktuch, *-(e)s, -tücher, n.* stofă moale de lână, flanelă.
Dicktuer [-tu:ɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (fam.)* lăudăros(-oasă), fanfaron(-oană).
Dicktuerei *f. sg. (fam.)* lăudăroșenie, fanfaronadă.
dicktuerisch *adj. (fam.)* lăudăros, fanfaron.
dicktun, *tat dick, dickgetan, vb. (h) intr.* și *refl. (fam.)* a (se) lăuda, a face pe grozavul.
Dickung, *-en, f. (forest.)* pădure tânără și deasă.
Dickverdiener, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care câștigă peste măsură; profitor.
dickwandig *adj.* cu perete gros.
Dickwanst, *-(e)s, -wänste, m. (fam.)* om cu burtă mare, burtos, pântecos.
dickwanstig *adj.* burtos, pântecos.
Dickwerden, *-s, n. sg.* **1.** îngroșare. **2.** îngrășare.
dickwollig, *adj.* cu lână groasă, deasă.
Didaktik, *-en, f.* **1.** didactică. **2.** literatură didactică.
Didaktiker, *-s, -, m.* **1.** didactician, persoană care se ocupă cu didactica. **2.** poet didactic.
didaktisch *adj.* didactic, de învățătură.
Didaskalien [-lĭən] *pl.* didascalii.
dideldum, dideldumdei *interj. (imitația unor melodii vesele)* hopa, țopa!
Diduktion, *-en, f.* **1.** dilatare, întindere. **2.** divizare.
die I. *art. hot.* **1.** *f. sg.* **~ Frau** femeia. **2.** *m. f. n. pl.* **~ Kinder** copiii. **II.** *pron. dem.* **1.** *f. sg.* aceasta; aceea, ceea. **2.** *m. f. n. pl.* aceștia, acestea; aceia, acelea, ceia, celea. **III.** *pron. rel. f. sg.* și *m. f. n. pl.* care; ce; **die Leute, ~ hier waren** oamenii care au fost aici.
Dieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** hoț, pungaș; **ein ~! haltet den ~!** săriți! hoții! **2.** lăstar parazit.
dieben, *diebte, gediebt, vb. (h) tr.* a fura, a tâlhări; a bracona.
Dieberei, *-en, f.* hoție, pungășie; braconaj.
Dieb(e)s|apfel, *-s, -äpfel, m.* căluș (de pus în gură).
Diebesbande, *-n*, **Diebesbrut**, *-en, f.* bandă de hoți.
Diebesbeute *f. sg.* obiecte, lucruri dobândite prin furt.
diebesfest *adj.* v. diebessicher.
Dieb(e)sfalle, *-n, f.* sistem de alarmă contra furtului.
Diebesfinger *m. pl.* **1.** *(în superstiții)* deget de spânzurat. **2.** *(în expr.)* **~ haben** a fi hoț, a fi lung de mână.
Diebesgeschichte, *-n, f.* poveste cu tâlhari, cu bandiți.
Diebesgeschmeiß, *-es, n. sg.* v. Diebesgesindel.
Diebesgesicht, *-(e)s, -er, n.* mutră de pungaș.
Dieb(e)sgesindel, *-s, n. sg.* neam de pungași, hoți.
Diebesglück, *-(e)s, n. sg.* noroc nemeritat, noroc porcesc.
Diebesgriff, *-(e)s, -e, m.* apucătură de pungaș.
Diebesgut, *-(e)s, -güter, n.* bun, obiect, lucru furat.
Dieb(e)shaken, *-s, -, m.* șperaclu.
Diebeshandwerk, *-(e)s, n. sg.* meserie de hoț.
Diebeshehler, *-s, -, m.* tăinuitor de hoți; tăinuitor de lucruri furate.
Diebeshelfer, *-s, -, m.* complice (la hoție).
Diebesherberge, Diebeshöhle, *-n, f.* speluncă de hoți, cuib de hoți, adăpost pentru hoți.
Diebes|inseln *pl. (geogr.)* Insulele Hoților, Insulele Mariane (în Oceanul Pacific).
Diebeslaterne, *-n, f.* felinar de hoți, lanternă camuflată.
Diebesnest, *-(e)s, -er, n.* v. Diebeshöhle.
Diebes|pack, *-s, n. sg.* v. Diebesgesindel.
Diebes|schlüssel, *-s, -, m.* cheie falsă, șperaclu.
diebes|sicher *adj.* sigur contra hoților; **~er Geldschrank** casă de bani care nu poate fi spartă de hoți.
Diebes|sprache, *-n, f.* argou al pungașilor.
Diebes|streich, *-(e)s, -e, m.* lovitură dată de hoți, hoție.
Diebes|tour [-tu:ɐ], *-en, f.* acțiune hoțească, furt, spargere.
Diebesvolk, *-(e)s, n. sg.* v. Diebesgesindel.
Diebeswerkzeug, *-(e)s, -e, n.* unealtă folosită de hoți, de spărgători.
Diebeszug, *-(e)s, -züge, m.* v. Diebestour.
Diebin, *-nen, f.* hoață, pungășoaică.
diebisch I. *adj.* hoț, hoțesc, de hoț, ascuns; necinstit; **die ~e Elster** coțofana hoață. **II.** *adv.* **1.** hoțește, pe ascuns. **2.** *(fam.)* foarte mult, grozav; **sich ~ freuen** a se bucura grozav, a avea o bucurie foarte mare.
Diebsgeselle, *-n, -n, m.* complice la hoție.
Dieb|stahl, *- (e)s, -stähle, m.* furt, hoție; **einen ~ begehen** a comite un furt; **~ mit Einbruch** furt cu efracție; *(fig.)* **literarischer ~** plagiat literar.
Diebstahlversicherung, *-en, f.* asigurare contra furtului.
diejenige *pron. dem. f.* v. derjenige.
Diele, *-n, f.* **1.** scândură de dușumea; blană. **2.** pardoseală, dușumea. **3.** intrare, vestibul; tindă, hol. **4.** sală, ring de dans (într-un restaurant). **5.** plafon, tavan, **6.** arie (de treierat).
Di|elektrikum, *-s, -ken* (și *-ka*), *n. (fiz.)* substanță dielectrică, dielectric, izolant.
di|elektrisch *adj. (electr.)* dielectric.
Di|elektrizitätskonstante, *-n, f. (electr.)* constantă dielectrică, permitivitate.
dielen, *dielte, gedielt, vb. (h) tr.* a podi, a pardosi, a așeza dușumele.
Dielenbohner, *-s, -, m.* lustruitor de dușumele, de parchete.
Dielenbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură de dușumea.
Dielenfußboden, *-s, -böden, m.* pardoseală de scânduri, dușumea.
Dielenlager, *-s, -, n.* grindă mică (pe care se bate dușumeaua).
Dielenverlegung, *-en, f.* așezare a pardoselii de scândură.
Dielenwerk, *-(e)s, n. sg.*, **Dielung**, *-en, f.* **1.** podire, pardosire, așezare a dușumelelor. **2.** dușumea, pardoseală. **3.** *(constr.)* căptușeală.
Dielwand, *-wände, f.* perete despărțitor.
Dieme, *-n, f.*, **Diemen**, *-s, -, m.* **1.** șiră, claie (de fân etc.). **2.** șopron; hambar.
diemen, *diemte, gediemt, vb. (h) tr.* **1.** a face șiră, claie, a clăi. **2.** a băga în hambar.
dienen, *diente, gedient, vb. (h) intr.* **1.** a servi, a sluji, a face serviciu (în calitate de...): **beim Militär ~** a face serviciul militar; **bei der Kavallerie ~** a-și face serviciul militar la cavalerie; **seit zwanzig Jahren ~** a avea douăzeci de ani de serviciu; **bei jm. ~** a fi în serviciul cuiva; **niemand kann zwei Herren ~** nimeni nu poate sluji la doi stăpâni; **von der Picke auf ~** a trece prin toate gradele, a porni de jos; **dem Staate ~** a servi statul. **2.** a servi, a sluji, a folosi (la ceva); **zu etwas ~** a servi la ceva; **das dient zu deinem Vorteile** aceasta este în avantajul tău. **3.** a servi, a ajuta, a face servicii; a fi serviabil; **womit kann ich Ihnen ~?** cu ce vă pot servi? **kann ich Ihnen damit ~?** vă pot folosi cu asta la ceva? **damit ist mir nicht gedient** cu asta n-am făcut nimic, asta nu mă ajută la nimic; *(fam.)* asta nu-mi ține de cald; **jm. mit seiner Börse ~** a ajuta pe cineva cu bani; **zu ~!** la ordin! să trăiți! **4.** *(fam.)* a răspunde; **ich werde ihm gehörig (darauf) ~** am să-i răspund cum trebuie, cum merită, am să i-o spun pe șleau.
Diener, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* servitor; slugă, argat; lacheu; **alter, treuer ~** servitor bătrân, credincios. **2.** *(fig.)* servitor, slujitor; **~ des göttlichen Wortes** preot; **~ der Götzen** idolatru; *(fam.)* **gegen jn. den gehorsamen ~ machen** a se umili față de cineva; **Ihr ~** sau **gehorsamer ~** sluga d-tale. **3.** reverență, plecăciune, închinăciune; **jm. einen ~ machen** a face cuiva o plecăciune, a se înclina înaintea cuiva; **gehorsamster ~** sluga dv. prea plecată, plecăciunile mele. **4.** *(în expr.)* **stummer ~** măsuță de servit, servantă.
Diener|anzug, *-(e)s, -züge, m. (înv.)* livrea (de lacheu).
Dienerbock, *-(e)s, -böcke, m.* capră a trăsurii.
Dienerei, *-en, f.* **1.** *(peior.)* servitorime, slugi. **2.** servilism, supunere; slugărnicie; plecăciuni slugarnice.
Dienergefolge, *-s, n. sg. (înv.)* suită de servitori; slujitori, slugărime; argățime.
diener|haft *adj.* de servitor, de slugă.
Diener|haftigkeit *f. sg.* slugărnicie, servilitate.
Diener|heer, *-(e)s, -e, n. (înv.)* v. Dienergefolge.
Dienerin, *-nen, f.* servitoare, fată în casă.
dienerisch *adj.* servil, slugarnic.
Dienerkleid, *-(e)s, -er, n. (înv.)* haine de servitor, livrea, uniformă de lacheu.
dienern, *dienerte, gedienert, vb. (h) intr. (peior.)* a saluta foarte reverențios, a se înclina față de cineva; a se comporta slugarnic.
Dienerschaft *f. sg.* servitorime, slugi (ale unui stăpân), personal de serviciu.
Dienerschar, *-en, f. (înv.)* servitorime, personal de serviciu.
Dienersitz, *-es, -e, m.* v. Dienerbock.
Dienertracht, *-en, f. (înv.)* livrea.
Dienertross, *-es, -e, m.* v. Dienergefolge.
dienlich *adj.* folositor, de ajutor; **der Gesundheit ~** folositor sănătății, salutar; **für ~ erachten** a găsi că e de folos; **~ zu etwas, einer Sache ~ sein** a fi de folos, a fi de ajutor, a servi (la ceva).
Dienlichkeit, *-en, f.* folos.
diensam *adj. (înv.)* v. dienlich.
Dienst, *-(e)s, -e, m.* **1.** serviciu, slujbă, post; **außer ~ a)** scos din funcțiune; **b)** în retragere, ieșit la pensie; **~ haben** a fi de serviciu; **öffentlicher ~** serviciu public; **in ~ treten** a intra în serviciu; **außer ~ sein a)** a fi liber, a nu fi de serviciu; **b)** a fi fără serviciu; **~ bei der Fahne** serviciu militar (activ); **vom ~ nach Hause kommen** a veni acasă de la serviciu; **Offizier vom ~** ofițer de serviciu; **zum ~ fahren** a pleca la serviciu; **zu ~en** la dispoziție; *(fam.)* **jm. auf den ~ passen** a se ține scai de cineva, a supraveghea pe cineva de aproape. **2.** serviciu; favoare; **jm. einen ~ erweisen** (sau **leisten**) a face (a presta) cuiva un serviciu; **zu ~en stehen** a sta la dispoziție; **was steht ihnen zu ~en?** cu ce vă pot servi? **~ am Kunden** buna servire a clientului; **gute ~e tun** a aduce servicii. **3.** *(bis.)* slujbă religioasă. **4.** *(constr.)* montant, pop.
Dienst|abteil, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* compartiment de serviciu.
Dienst|abzeichen, *-s, -, n.* insignă, simbol de serviciu; însemn al gradului.
Dienst|adel, *-s, m. sg.* nobilime dregătorească.
Dienst|adjustierung, *-en, f.* costum, uniformă de serviciu.
Dienstag, *-(e)s, -e, m.* marți; **des ~s, an ~en** în fiecare marți, marțea; **~(s) abends** (sau **am ~ Abend)** marți seara.
dienstäglich *adj.* de fiecare marți.
dienstags *adv.* în fiecare marți, marțea.
Dienst|alter, *-s, n. sg.* **1.** vechime în serviciu, stagiu. **2.** *(mil.)* vârstă de recrutare.
Dienst|ältere, *-n, -n (ein Dienstälterer), m.* mai bătrân în rang.
Dienst|alter|stufe, *-n, f.* gradație de vechime.
Dienst|alterzulage, *-n, f.* supliment, spor de vechime (la salariu).
Dienst|älteste, *-n, -n (ein Dienstältester), m.* cel mai bătrân în rang, senior.
Dienst|an|erbietung, *-en, f.*, **Dienst|angebot**, *-es, -e, n.* oferta de serviciu.
Dienst|angelegenheit, *-en, f.* afacere, chestiune de serviciu.
Dienst|antritt, *-(e)s, -e, m.* intrare în serviciu, preluare a serviciului.

Dienst|anweisung, -en, f. instrucțiune, regulament de serviciu.
Dienst|anzug, -(e)s, -züge, m. (mil.) ținută, uniformă de serviciu, de fiecare zi.
Dienst|auftrag, -(e)s, -träge, m. sarcină de serviciu; misiune în cadrul serviciului.
Dienst|ausgabe, -n, f. (mil.) ordin de zi.
Dienst|ausweis, -es, -e, m. legitimație de serviciu.
Dienst|auszeichnung, -en, f. medalie, insignă (pentru merite deosebite în cadrul serviciului).
Dienst|auto, -s, -s, n. mașină (camion sau automobil) de serviciu.
dienstbar adj. 1. supus, obligat să servească; ~ **machen** a supune; (fam., glumeț) **~er Geist** servitor. 2. îndatoritor, serviabil.
Dienst|barkeit f. sg. 1. supunere, obligație de a servi. 2. serviabilitate. 3. (jur.) servitute.
Dienstbefehl, -(e)s, -e, m. ordin de serviciu.
dienstbeflissen adj. 1. zelos în serviciu. 2. gata să servească, să ajute, serviabil.
Dienstbeflissenheit f. sg. zel, grabă de a servi, serviabilitate.
Dienstbe|hörde, -n, f. instanță superioară, for superior (pe linie de serviciu).
dienstberechtigt adj. îndreptățit la serviciu.
Dienstbereich, -(e)s, -e, m. (și n.) sferă de activitate (în cadrul serviciului).
dienstbereit adj. gata de a servi; **~e Apotheke** farmacie de serviciu.
Dienstbereitschaft f. sg. 1. serviabilitate. 2. faptul de a fi de serviciu; **der Arzt hat heute ~ in der Poliklinik** medicul este astăzi de serviciu la policlinică.
Dienstbe|sprechung, -en, f. ședință (de lucru) în cadrul serviciului.
Dienstbetrieb, -(e)s, -e, m. ordine internă în serviciu (la instituții, în producție).
Dienstbezeichnung, -en, f. denumire a funcției (unei persoane) în cadrul serviciului.
Dienstbezüge pl. salariu, remunerație.
Dienstbote, -n, -n, m. servitor.
Dienstbotentreppe, -n, f. scară de serviciu.
Dienstbuch, -(e)s, -bücher, n. 1. carte de muncă; carnet de serviciu. 2. (înv.) carte de însemnări (în care stăpânul caracterizează activitatea slugii).
Dienstcoupé [-kupe:], -s, -s, n. v. Dienstabteil.
Dienst|eid, -(e)s, -e, m. jurământ prestat la intrarea în serviciu; **etwas auf seinen ~ nehmen** a răspunde pentru ceva, a lua ceva pe răspunderea sa.
Dienst|eifer, -s, m. sg. 1. zel în serviciu. 2. grabă de a servi, serviabilitate.
dienst|eifrig adj. 1. zelos în serviciu, sârguitor. 2. serviabil.
Dienst|einkommen, -s, n. sg. remunerație, leafă, salariu, venit.
Dienst|ent|hebung, -en, f. suspendare din serviciu.
Dienst|entlassung, -en, f. concediere, licențiere din serviciu.
dienst|erfahren adj. cu experiență, versat, iscusit, expert în serviciu.
dienst|ergeben adj. devotat, zelos în serviciu.
Dienst|ergebenheit f. sg. devotament, zel în serviciu.
Dienstfach, -(e)s, -fächer, n. v. Dienstbereich.
dienstfähig adj. capabil de a face serviciu; (mil.) apt pentru serviciu.
Dienst|fahrplan, -(e)s, -pläne, m. grafic al circulației trenurilor, autobuzelor.
Dienstfahrt, -en, f. călătorie, deplasare în interes de serviciu.
dienstfertig adj. gata de a servi, serviabil.
Dienstfertigkeit f. sg. grabă de a servi, serviabilitate.
dienstfrei adj. liber, scutit de serviciu.
Dienstfreudigkeit f. sg. v. Dienstfertigkeit.
Dienstfuhre, -n, f. (înv.) căruță de serviciu; cărăușie de clacă.
dienstführend adj. de serviciu, de jurnă.
Dienstführende, -n, -n (ein Dienstführender), m. (mil.) șef de serviciu.
Dienstgang, -(e)s, -gänge, m. deplasare în localitate în interes de serviciu.
Dienstgebäude, -s, -, n. clădire în care se află birourile, administrația; sediu al serviciului, oficiului, administrației, instituției.
Dienstgeber, -s, -, m., **~in**, -nen, f. (austr.) v. Arbeitgeber.
dienstgefällig adj. îndatoritor, serviabil.
Dienstgefälligkeit, -en, f. v. Dienstfertigkeit.
Dienstge|heimnis, -ses, -se, n. secret de serviciu, secret profesional.
Dienstge|horsam, -s, m. sg. 1. subordonare, ascultare de ordinele superiorilor. 2. disciplină.
Dienstge|spräch, -(e)s, -e, n. 1. discuție (pe teme) de serviciu. 2. convorbire (la telefon) în interes de serviciu.
Dienstgesuch, -(e)s, -e, n. 1. cerere, petiție oficială. 2. cerere pentru angajare în serviciu.
Dienstgewalt f. sg. (jur.) autoritate, putere pe care o conferă serviciul, funcția.
Dienstgewehr, -(e)s, -e, n. (mil.) pușcă în dotare.
Dienstgrad, -(e)s, -e, m. grad în serviciu, rang.
Dienst habend adj. de serviciu; (mil.) **~er Offizier** ofițer de serviciu; **~er Arzt** medic de gardă.
Dienst|habende, -n, -n (ein Diensthabender), m. persoană care este de serviciu; (mil.) ofițer de serviciu.
dienst|haft adj. v. dienstfertig.
Dienst|handlung, -en, f. acțiune, măsură de serviciu.
Dienst|herr, -(e)n, -en, m., **~in**, -nen, f. (înv.) v. Dienstgeber(in).
Dienst|herrschaft, -en, f. (înv.) stăpân, patron.
Dienst|hund, -(e)s, -e, m. câine de pază; câine polițist.
Dienstjahr, -(e)s, -e, n. an de serviciu; **er hat 30 ~e** are treizeci de ani în câmpul muncii.
Dienstjubilä|um, -s, -läen [-lɛ:ən], n. jubileu al anilor de serviciu.
Dienstkämmerer, -s, -, m. (ist.) camerier, valet.
Dienstkarte, -n, f. (mil.) hartă de serviciu.
Dienstkleid, -(e)s, -er, n., **Dienstkleidung**, -en, f. haine de serviciu, uniformă, livrea.
Dienstknecht, -(e)s, -e, m. (înv.) rândaș.
Dienstkontrakt, -(e)s, -e, m. contract de muncă.
Dienstleistung, -en, f. prestare de serviciu; serviciu; deservire; (mil.) **zur ~ kommandiert sein** a presta un serviciu temporar.
Dienstleistungs|angebot, -(e)s, -e, n. ofertă de serviciu.
Dienstleistungsbetrieb, -(e)s, -e, m. serviciu, unitate de servire a populației.
Dienstleiter, -s, -, m. conducător, șef de serviciu.
Dienstleute pl. servitori, slugi.
dienstlich adj. 1. de serviciu, oficial; **zu ~en Zwecken** în scopuri oficiale; ~ **werden** a lua un ton oficial; (fam.) a arbora o ținută de serviciu; **er kann nicht kommen, er ist ~ verhindert** nu poate veni din cauza unor obligații de serviciu. 2. serviabil.
Dienstling, -s, -e, m. 1. servitor; muncitor angajat la patron; simbriaș. 2. (înv.) clăcaș.
Dienstlohn, -(e)s, -löhne, m. leafă, salariu, simbrie, soldă.
Dienstlokal, -(e)s, -e, n. birou.
dienstlos adj. fără serviciu, fără slujbă, fără ocupație, șomer.
Dienstmädchen, -s, -, n., **Dienstmädel**, -s, -, n. fată în casă, servitoare.
Dienstmagd, -mägde, f. servitoare, slujnică (la o gospodărie țărănească).
Dienstmann, -(e)s, m. 1. pl. -männer și Dienstleute comisionar, mesager; hamal. 2. pl. Dienstleute servitorime. 3. pl. (ist.) vasal.
Dienstmannschaft, -en, f. 1. echipă de serviciu. 2. (ist.) vasalitate; vasali.
Dienstmarke, -m. f. marcă poștală oficială, pentru instituții.
dienstmäßig adj. reglementar, conform serviciului.
Dienstmütze, -n, f. șapcă de uniformă.
Dienstnehmer, -s, -, m. (austr.) v. Arbeitnehmer.
Dienst|obliegenheit, -en, f. agende de serviciu, oficiale; obligație, îndatorire, sarcină de serviciu.
Dienst|ordnung, -en, f. regulament intern, regulament de serviciu; **der ~ entsprechend** conform cu regulamentul de serviciu; ierarhic, pe cale ierarhică.
dienst|ordnungsmäßig adj. reglementar.
Dienstpersonal, -s, -e, n. 1. personal de serviciu, servitori. 2. funcționarii unui serviciu.
Dienstpferd, -(e)s, -e, n. cal de serviciu.
Dienstpflicht, -en, f. 1. obligație impusă de serviciu, datorie de serviciu. 2. sg. serviciu militar; **allgemeine ~** serviciu militar obligatoriu.
dienstpflichtig adj. (mil.) obligat să facă serviciul militar; **~es Alter** vârsta de serviciu sub arme.
Dienstpistole, -n, f. (mil.) pistol de serviciu, în dotare.
Dienstprämie [-miə], -n, f. (mil.) primă de pensionare (a subofițerilor).
Dienstrang, -(e)s, -ränge, m. rang, grad, funcție în serviciu.
Dienstraum, -(e)s, -räume, m. birou; cameră de serviciu.
Dienstrecht, -(e)s, -e, n. (ist.) raport juridic de vasalitate.
Dienstreise, -n, f. deplasare (în interes) de serviciu.
Dienstreisekosten pl. cheltuieli pentru călătorii de afaceri, pentru deplasări în interes de serviciu.
Dienstrevolver [-vɔlvɐ], -s, -, m. (mil.) revolver în serviciu, în dotare.
Dienstrock, -(e)s, -röcke, m. uniformă.
Dienstrücksichten pl. (în expr.) **aus ~** în interes de serviciu.
Dienstsache, -n, f. 1. scrisoare de serviciu, oficială. 2. chestiune de serviciu, oficială.
Dienstschaft, -en, f. v. Dienstbarkeit.
Dienstschluss, -es, -e, m. sfârșit al orelor de birou, terminare a serviciului.
Dienstsiegel, -s, -, n. sigiliu oficial, ștampilă (a serviciului).
Dienst|spritze, -n. f. (pop.; glumeț) fată de serviciu.
Dienst|stand, -(e)s, m. sg. servitute.
Dienst|stelle, -n, f. 1. serviciu; birou; instanță, oficiu. 2. sediu al unui serviciu, al unei instanțe, al unei instituții.
Dienst|stellenleiter, -s, -, m. șef de serviciu; șef de secție.
Dienst|stellung, -en, f. sferă de activitate (a unui funcționar, militar etc.).
Dienst|stempel, -s, -, m. ștampilă de serviciu; oficială; ștampilă a instituției.
Dienst|strafe, -n, f. pedeapsă disciplinară.
Dienst|strafgewalt f. sg. autoritate penală de serviciu.
Dienst|stunde, -n, f. ore de serviciu.
Dienst|tag, -(e)s, -e, m. zi de serviciu; (ist.) zi de clacă.
Dienst|tätigkeit, -en, f. activitate în serviciu.
dienst|tauglich adj. apt pentru serviciu.
Dienst|tauglichkeit f. sg. aptitudine pentru serviciu.
dienst|tüchtig adj. capabil, priceput în serviciu.
Dienst tuend adj. v. Dienst habend.
dienst|unbrauchbar adj. incapabil, inutilizabil în serviciu; (mil.) inapt pentru serviciu, reformat.
dienst|unfähig adj. v. dienstuntauglich.
Dienst|unfähigkeit f. sg. v. Dienstuntauglichkeit.
Dienst|unfall, -(e)s, -fälle, m. accident de muncă.
dienst|untauglich adj. inapt pentru serviciu; reformat.
Dienst|untauglichkeit f. sg. incapacitate de muncă, pentru serviciu.
Dienst|unter|richt, -(e)s, m. sg. ora de instrucție.
Dienst|ergehen, -s, -, n. greșeală, contravenție, delict în exercițiul funcțiunii, (în)călcare a disciplinei în serviciu.
Dienstverhältnis, -ses, -se, n. 1. relație de serviciu. 2. pl. condiții de muncă.
Dienstverlust, -(e)s, -e, m. pierdere a serviciului, a slujbei.
Dienstverpflichtung, -en, f. 1. obligație de serviciu. 2. rechiziție. 3. (mil.) angajare, reangajare (în armată).
Dienstversäumnis, -ses, -se, n. neglijență în serviciu.
Dienstvertrag, -(e)s, -träge, m. contract de muncă.
Dienstverweigerer, -s, -, m. persoană care refuză să satisfacă serviciul militar.
Dienstverweigerung, -en, f. (mil.) refuz de a satisface serviciul militar.
Dienstvolk, -(e)s, n. sg. personal de serviciu, servitori.
Dienstvorschrift, -en, f. regulament de serviciu.
Dienstwaffe, -n, f. armă din dotare.
Dienstwagen, -s, -, m. v. Dienstauto.
Dienstweg, -(e)s, -e, m. cale oficială, ierarhică.
dienstwidrig adj. contrar regulamentului serviciului.
dienstwillig adj. serviabil, gata de a servi; zelos.
Dienstwilligkeit f. sg. sârguință, zel, bunăvoință de a servi.

Dienstwoche, *-n, f.* săptămână de serviciu; **ich habe meine ~** sunt de serviciu, de gardă săptămâna aceasta.
Dienstwohnung, *-en, f.* locuință de serviciu (acordată de întreprindere, de stat).
Dienst|zeit, *-en, f.* **1.** ore de serviciu, durată a serviciului. **2.** *sg.* timp, ani de serviciu, de vechime în serviciu.
Dienst|zeit|zulage, *-n, f.* spor de vechime.
Dienst|zettel, *-s, -, m. (mil.)* bilet de serviciu.
Dienst|zeugnis, *-ses, -se, n.* certificat de serviciu; *(mil.)* livret militar.
Dienst|zimmer, *-s, -, n.* cameră de serviciu.
Dienst|zulage, *-n, f.* **1.** retribuție suplimentară, spor de serviciu, de vechime. **2.** gradație.
Dienst|zwang, *-(e)s, m. sg.* v. Dienstpflicht **(1).**
Dienst|zweig, *-(e)s, -e, m.* ramură, secție, departament de serviciu.
dies *(formă prescurtată* a lui dieses) *pron. dem.* acesta, aceasta, aceștia, acestea; **~ und jenes** anumite lucruri, unele și altele; **~ hier ist mein Bruder** acesta (de aici) e fratele meu; **~ sind meine Kinder** aceștia sunt copiii mei.
diesbezüglich *adv.* referitor la aceasta, în această privință.
Diesel|aggregat, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* agregat cu motor Diesel.
Diesel|antrieb, *- (e)s, m. sg. (tehn.)* acționare, antrenare prin motor Diesel.
dieselbe *pron. dem. f.* v. derselbe.
dieselben *pl.* de la der-, die-, dasselbe.
dieselbige *pron. dem.* v. dieselbe.
dieselbigen *pron. dem.* v. dieselben.
diesel|elektrisch *adj. (în expr)* **~e Lokomotive** locomotivă Diesel electrică.
Dieselkraft|stoff, *-(e)s, -e, m.* combustibil pentru motoare Diesel.
Diesel|lokomotive [-və], *-n, f.* locomotivă cu motor Diesel.
Dieselmotor, *-s, -en, m.* motor Diesel.
Diesel|öl, *(e)s, -e, n.* **1.** ulei pentru motoare Diesel. **2.** motorină.
Dieseltreib|stoff, *-(e)s, m. sg.* v. Dieselkraftstoff.
dieser, diese, dieses (și **dies**) *pl. diese, pron.* și *adj. dem.* **I.** *adj. dem.* acest, această, acești, aceste; **dieser Mann** acest om; **in diesen Tagen** sau **dieser Tage** zilele acestea; **dieser mein Freund** acest prieten al meu (pe care îl vezi aici). **II.** *pron. dem.* acesta, aceasta, aceștia, acestea; **dieser hat mich geschlagen** acesta m-a bătut; **dieser und jener** fel de fel de oameni; *(fam.)* **hol' dich dieser und jener!** dracul să te ia! **dies und jenes a)** una și alta; **b)** așa și pe dincolo; **dies ist wahr** asta e adevărat.
dieser|art *adv.* în acest fel, astfel.
dieserhalb *adv. (înv.)* v. deshalb.
dieserseits, dieserwärts *adv. (înv.)* de aici, din această parte.
dieserwegen *adv. (înv.)* v. deshalb.
diesfalls *adv.* în acest caz.
diesig *adj.* **1.** *(reg.)* cețos, neguros, umed; *(fig.)* neclar, șters. **2.** *(fam.)* încăpățânat. **3.** prostesc.
Diesigkeit *f. sg.* **1.** umezeală, igrasie, **2.** negură.
diesjährig *adj.* din anul acesta.
diesmal *adv.* de data aceasta.
diesmalig *adj.* de acum, de astă dată; **sein ~er Besuch** vizita sa de acum.
dies|rheinisch *adj.* de dincoace de Rin.
dies|seitig *adj.* **1.** de dincoace, care se află în partea aceasta; *(fil.)* pământesc, material (prin opoziție cu transcendental). **2.** nostru; **die ~en Truppen** trupele noastre.
dies|seits I. *adv.* dincoace, de partea aceasta, pe partea noastră. **II.** *prep.* (cu *gen.)* dincoace de; **~ der Berge** dincoace de munți.
Dies|seits, *-, n. sg. (fil., rel.)* viață pământească; **das ~ und das Jenseits** viața asta și viața viitoare, lumea asta și lumea cealaltă.
Dietrich, *-s, -e, m.* șperaclu, cheie falsă.
dieweil(en) *(înv.)* **I.** *adv.* în timpul acesta, între timp. **II.** *conj.* **1.** *(temporal)* în timp ce **2.** *(cauzal)* pentru că.
Diffamation, *-en, f.* defăimare, calomnie, insultă.
diffamatorisch *adj.* defăimător, difamant.
Diffamie, *-n* [-'mi:ən] *f.* v. Diffamation.
diffamieren *diffamierte, diffamiert, vb. (h) tr.* a defăima.
Diffamierung, *-en, f.* v. Diffamation.
different *adj. (elevat)* deosebit, divers, diferit.
differential [-tsia:l] *adj. (înv.)* v. differenzial.
Differenz, *-en, f.* **1.** (și *mat.)* diferență, deosebire. **2.** deficit. **3.** *(fig.)* dezacord, diferend, divergență. **4.** lipsă (în gestiune, în casă).
Differenzbeilegung, *-en, f.* aplanare a unei neînțelegeri
Differenzbetrag, *-(e)s, -träge, m.* diferență (dintre două sume).
Differenzbogen, *-s, -* (și *-bögen), m. (tipogr.)* coală de potriveală.
Differenzenmethode, *-n, f. (mat.)* metodă a diferențelor finite.
Differenzenquotient [-kvotsiɛnt], *-en, -en, m. (mat.)* raport al creșterilor.
Differenzgeschäft, *-(e)s, -e, n. (fin.)* operațiuni financiare pe bază de primă.
Differenzgleichung, *-en, f. (mat.)* ecuație cu diferențe finite.
differenzial [-'tsia:l] *adj.* diferențial; diferit.
Differenzial, *-s, -e, n.* **1.** *(tehn.)* diferențial. **2.** *(mat.)* diferențială.
Differenzial|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* acționare, transmisie diferențială.
Differenzial|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m. (mat.)* expresie diferențială.
Differenzialbogenlampe, *-n, f.* lampă cu arc diferențial, voltaic.
Differenzialbremse, *-n, f.* frână diferențială.
Differenzialflaschenzug, *-(e)s, -züge, m (maș.)* palan diferențial.
Differenzialgalvanometer [-va-], *-s, -, n. (electr.)* galvanometru diferențial.
Differenzialge|häuse, *-s, -, n. (auto.)* casetă, trompă a diferențialului.
Differenzialgeometrie *f. sg. (mat.)* geometrie diferențială.
Differenzialgetriebe, *-s, -, n. (auto., maș.)* angrenaj diferențial, transmisie diferențială, diferențial.
Differenzialgleichung, *-en, f. (mat.)* ecuație diferențială.
Differenzialgröße, *-n, f. (mat.)* mărime diferențială.
Differenzialkreuz, *-es, e, n. (maș.)* cruce a diferențialului; *(auto.)* cruce a sateliților.
Differenzialkupplung *f. sg (auto.)* cuplaj diferențial, ambreiaj de diferențial.
Differenzial|lohnsystem, *-s, n. sg.* sistem de salarizare diferențial.
Differenzialmanometer, *-s, -, n. (tehn.)* manometru diferențial.
Differenzialquotient [-kvotsiɛnt], *-en, -en, m. (mat.)* derivată.
Differenzialrechnung, *-en, f. (mat.)* calcul diferențial.
Differenzialrente, *-n, f. (ec.)* rentă diferențiată.
Differenzialschraube, *-n f. (maș.)* șurub diferențial (de reglare fină).
Differenzialsieb, *-(e)s, -e, n. (tel.)* filtru diferențial.
Differenzial|stern, *-(e)s, -e, m. (auto.)* v. Differentialkreuz.
Differenzial|strom, *-(e)s, m. sg. (electr.)* curent diferențial.
Differenzialtarif, *-(e)s, -e, m.* tarif diferențial.
Differenzialwinde, *-n, f. (maș.)* cric diferențial; *(mine)* macara diferențială.
Differenzialzeichen, *-s, -, n. (mat.)* simbol, semn al diferențialei.
Differenzialzoll, *-(e)s, -zölle, m.* tarif vamal diferențial de favoare, favoritar.
differenziell [-tsiɛl] *adj.* v. differenzial.
differenzieren, *differenzierte, differenziert, vb. (h) tr.* **1.** a diferenția, a deosebi, a separa. **2.** *(mat.)* a diferenția.
Differenzierung, *-en, f.* (și *mat.)* diferențiere, separare; transformare.
Differenzierungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de diferențiere.
Differenzpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** punct de despărțire, de separare, de diferențiere. **2.** cauză, punct de plecare al unui diferend.
Differenzton, *-(e)s, -töne, m. (muz.)* suprapunere de sunete.
Differenz|zahlung, *-en, f.* plată a unei diferențe.
Differenz|zoll, *- (e)s, -zölle, m.* v. Differenzialzoll.
differieren, *differierte, differiert, vb. (h) intr.* **1.** *(elevat)* a diferi, a se deosebi. **2.** a fi de altă părere.
diffizil *adj* dificil, delicat.
diffform *adj.* diform, pocit, slut.
Difformität, *-en, f.* diformitate, sluțenie.
Diffraktion, *-en, f. (fiz.)* difracție.
diffundieren, *diffundierte, diffundiert, vb. (h) tr.* și *intr. (fiz.; despre lumină)* a difuza; a se împrăștia; *(despre lichide, gaze)* a se întrepătrunde, a se interpenetra; a (se) contopi.
diffus *adj.* difuz, risipit, împrăștiat.
Diffusiometer, *-s, -, n.* difuziometru.
Diffusion, *-en, f. (fiz., chim., tehn.)* difuziune.
difteln, *diftelte, gediftelt (ich dift(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a meșteri.
digerieren, *digerierte, digeriert, vb. (h) tr.* **1.** a digera. **2.** *(chim.)* a extrage la temperatură înaltă, a face infuzie **3.** a macera.
Digesten *pl. (jur.)* digestie, culegere de scrieri ale jurisconsulților (privind dreptul roman).
Digestion *f. sg* **1.** *(med.)* digestie **2.** *(chim.)* digerare, macerare, extragere (la temperaturi înalte), infuzie.
Digger, *-s, -* (și *-s), m.* căutător de aur, de diamante.
digital [digi'ta:l], *adj.* și *adv.* digital; **~e Computersignale umwandeln** a transforma semnale digitale; **~e Darstellung von Signalen oder Daten** reprezentare digitală a semnalelor sau a datelor; **~e Informationen übertragen** a transmite informații digitale.
Digital|anzeige, *-n, f.* indicație, semnalizare digitală.
Digitalin, *-s, n. sg. (med.)* digitalină.
Digitalis *f. sg.* **1.** *(bot.)* degetar *(Digitalis).* **2.** v. Digitalin.
digitalisieren, *digitalisierte, digitalisiert, vb. (h) tr.* a digitaliza.
Digitalrechner, *-s, -, m.* calculator digital.
Digital|uhr, *-en, f.* ceas digital.
Dignitar, Dignitär, *-s, -e, m. (bis. cat)* demnitar, superior.
Dignität *f. sg* **1.** *(elevat)* demnitate. **2.** *(bis. cat.)* demnitate, funcție superioară.
Digression, *-en, f.* digresiune, abatere de la subiect.
Dikasterium, *-s, -rien* [-rĭən], *n.* tribunal (în Grecia antică).
Dikotyledonen *pl. (bot.)* dicotiledonate.
dikotyledonisch *adj. (bot.)* dicotiledonat.
Diktafon, *-s, -e, n.* v. Diktaphon.
diktando *adj.* (scriind) după dictare.
Diktaphon, *-s, -e, n. (automatică)* dictafon.
Diktat, *-(e)s, -e, n.* **1.** dictare, exercițiu de dictare. **2.** (și *pol.)* dictat, ordin aspru.
Diktatfriede, *-ns, -n, m.* pace dictată, impusă; dictat.
Diktator, *-s, -toren, m.* dictator.
Diktatorenmacht *f. sg.* putere de dictator.
diktatorisch *adj.* dictatorial.
Diktatur, *-en, f.* dictatură.
Diktier|apparat, *-(e)s, -e, m.* v. Diktaphon.
diktieren, *diktierte, diktiert, vb. (h) tr.* **1.** a dicta. **2.** a ordona, a porunci.
Diktiergerät, *-(e)s, -e, n.*, **Diktiermaschine**, *-n, f.* v. Diktaphon.
Diktier|übung, *-en, f.* v. Diktat **(1).**
Diktion, *-en, f.* mod de a se exprima (oral sau în scris).
Diktionär, *-s, -e, n.* (și *m.) (înv.)* dicționar.
Diktum, *-s, Dikta, n.* **1.** zicală zicătoare, maximă. **2.** decizie, ordin.
Dilatation, *-en, f.* dilatare, dilatație.
dilatieren, *dilatierte, dilatiert, vb. (h) tr.* **1.** a dilata; a lărgi. **2.** a amâna.
Dilation, *-en, f.* amânare.
dilatorisch *adj. (mai ales jur.)* dilatoriu, care cere sau admite o amânare.
Dilektion, *-en, f.* **1.** lărgire, întindere. **2.** destindere.
Dilemma, *-s, -s* (și *-ta), n.* dilemă
dilemmatisch *adj.* care pune în dilemă, dilematic.
Dilettant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* diletant(ă), amator(-oare).
dilettantenhaft, dilettantenmäßig *adj.* ca amator, de diletant.
Dilettantenkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert de amatori, de diletanți.
Dilettantentum, *-s, n. sg.* v. Dilettantimus.
Dilettantenver|ein, *-(e)s, -e. m.* societate de amatori.

dilettantisch *adj.* de diletant.
Dilettantismus, -, *m. sg* diletantism.
dilettieren, *dilettierte, dilettiert vb. (h) intr.* a practica, a lua parte (la ceva) ca diletant; a cârpăci.
Diligence [-'ʒã:s], *-n. f.* diligenţă.
Dill, *-(e)s, -e, m. (bot.)* mărar *(Anethum graveolens).*
Dille, *-n, f.* **1.** bucşă, manşon. **2.** şild.
Dillfenchel, *-s, -, m.*, **Dillkraut**, *-(e)s, -kräuter, n.* v. Dill.
Dill|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de mărar.
dilu|ieren, *diluierte, diluiert. vb. (h) tr.* **1.** *(chim.)* a dilua. **2.** a contraargumenta.
Dilution, *-en, f.* diluţie, diluare, subţiere.
diluvial [-vi-] *adj. (geol.)* diluvian.
Diluvialbildung [-vi-], *-en, f. (geol.)* formaţiune diluviană.
Diluvialgebilde *pl. (geol.)* formaţiuni diluviene.
Diluvialzeit *f. sg.* diluviu, epoca diluviană.
diluvianisch *adj.* diluvian.
Diluvium [-viʊm], *-s, -vien* [-viən], *n.* **1.** *(bibl.)* diluviu, potop. **2.** *(geol.)* diluviu, pleistocen, cuaternar.
Dimension, *-en, f.* dimensiune, mărime, întindere, extensiune; **die Körper haben drei ~en** corpurile au trei dimensiuni; **er nimmt große ~en an** ia proporţii mari.
dimensional *adj.* dimensional, de întindere.
dimensionieren, *dimensionierte, dimensioniert, vb. (h) tr.* a dimensiona.
Dimensionierung, *-en, f.* dimensionare.
dimensionslos *adj.* fără dimensiuni.
diminuendo *adv. (muz.)* diminuendo, scăzând treptat intensitatea sunetului.
diminutiv *adj.* diminutiv.
Diminutiv, *-s, -e* [-və], **Diminutivum** [-vʊm], *-s, -tiva, n. (gram.)* diminutiv.
Dimission, *-en, f.* **1.** *(înv.)* demitere, concediere, licenţiere din serviciu. **2.** *(înv.)* excludere (dintr-o asociaţie studenţească).
Dimissionär, *-(e)s, -e, m.* funcţionar demis, concediat.
dimissionieren, *dimissionierte, dimissioniert, vb. (h) intr.* a demisiona, a-şi da demisia.
Dimissorium, *-s, -rien* (şi *-ria*), *n.* decret, ordin, scrisoare de concediere, de licenţiere.
dimittieren, *dimittierte, dimittiert, vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a demite, a licenţia din serviciu, a concedia. **2.** *(înv.)* a exclude temporar.
dimmen, *dimmte, gedimmt, vb. (h) tr. (electr.)* a regla lumina.
Dimmer, *-s, -, m. (electr.)* regulator de lumină.
dimorph *adj.* dimorf, care poate cristaliza sub două forme diferite.
DIN (*presc.* de la Deutsche Industrie-Norm) normă industrială germană (în România STAS).
Dinar, *-s, -e, m.* dinar (denumire a mai multor monede).
dinarisch *adj.* dinaric; **Dinarische Alpen** Alpii Dinarici.
Dinblatt, *-(e)s, -blätter, n. (tehn.)* foaie DIN, normă (standard) DIN.
Diner [di'ne:], *-s, -s, n.* **1.** dineu, prânz (cu musafiri). **2.** banchet.
DIN-Format, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* format DIN.
Ding[1], *-(e)s, -e, n.* **1.** lucru, obiect; chestiune; fapt; **vor allen ~en** în primul rând, înainte de toate; *(fil.)* **das ~ an sich** lucrul în sine; **unbedeutendes ~** bagatelă; **er versteht das ~ besser als ich** se pricepe mai bine ca mine la chestia asta; **ich habe das ~ lange gemerkt** de mult am băgat de seamă chestia asta; **was kostet das ~?** cât costă chestia asta? **ein paar alte ~e** nişte vechituri; **das ist ein ~ der Unmöglichkeit** este un lucru imposibil, e ceva imposibil; **es ist ein köstliches ~ um einen Freund** un prieten este un bun preţios; *(fam.)* **es ist mir ein ~** mi-e totuna; **so ein ~ (als) wie...** aşa ceva ca...; *(fam.)* **er hat ganz andere ~e erlebt** a văzut altele şi mai grozave; *(fam.)* **ein ~ aufsteigen lassen** a face năzbâtii; *(fam.)* **ein ~ drehen, schieben** a comite o fărădelege, a învârti ceva; **gut ~ will Weile haben** graba strică treaba; **geschehen ~ ist nicht zu ändern** ce a fost a trecut; trecutul nu-l poţi schimba; **jedes ~ hat zwei Seiten** orice lucru are două feţe, orice medalie are şi revers; **aller guten ~e sind drei** toate lucrurile bune sunt (în număr de) trei; *(fig.)* **guter ~e sein** a fi vesel; **das geht nicht mit rechten ~en zu** asta nu e lucru curat; **unverrichteter ~e nach Hause gehen** a se întoarce fără nici o ispravă; **wie die ~e liegen** cum se prezintă situaţia; **den ~en auf den Grund gehen** a pătrunde până la esenţa lucrurilor; **private ~e** chestiuni particulare. **2.** *(ist., înv.)* adunare populară, adunare de legiferare (la vechii germani).
Ding[2], *-(e)s, -er, n. (fam.)* **1.** copilaş, micuţ; **das arme ~!** sărăcuţul de el! **2.** fată, fetişcană; **ein nettes ~** o fată nostimă; **ein freches ~** o fetişcană obraznică.
dingbar *adj.* **1.** care poate fi închiriat, închiriabil. **2.** care poate intra într-un serviciu.
Dingbrief, *-(e)s, -e, m.* contract (de angajare).
Dingel, *-s, -, m. (bot.)* garbiţă *(Limodorum abortivum).*
Dingelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Ding[1,2]) **1.** lucruşor, lucru mic. **2.** *(fam.)* copilaş. **3.** fetişcană.
dingen, *dang, gedungen* (şi *dingte, gedingt*), *vb. (h)* **I.** *tr.* a angaja, a tocmi (un lucrător); a închiria; **ein Schiff ~** a închiria o corabie. **II.** *intr.* **1.** *(um etwas)* a se tocmi, a trata (pentru ceva). **2.** *(jur., înv.)* a dezbate, a trata.
Dingerchen *pl.* v. Dingelchen **(1).**
dingfest *adj. (în expr.)* **jn. ~ machen** a aresta, a ridica pe cineva.
Ding|geld, *-(e)s, -er, n.* acont, arvună.
dinghaft *adj.* existent real, obiectiv.
dinglich *adj.* **1.** ce ţine de obiecte, de lucruri. **2.** *(jur.)* real; **~es Recht** drept real.
Dinglichkeit *f. sg.* **1.** caracter concret. **2.** lumea reală.
Dingo, *-s, -s, m. (zool.)* dingo (câine australian) *(Canis familiaris dingo).*
Dingrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept real.
Dings *m. f. n. invar.* înlocuieşte orice cuvânt de care vorbitorul nu-şi aduce aminte sau pe care nu vrea să-l precizeze; **wie heißt das ~?** cum îi zice la asta?
Dingsda *m. f. n. invar.* înlocuieşte nume de persoane, localităţi ori lucruri de care vorbitorul nu-şi aduce aminte sau pe care nu vrea să le numească; **in ~** în oraşul, cum îi zice; **ich habe mit dem ~ gesprochen** am vorbit cu ăla, cum îi zice; **lass das ~ liegen** ia mâna de pe aia, cum îi zice.
Dingskirchen, *-s, n. sg. (fam.)* localitate a cărei denumire nu se ştie; **mein Freund aus ~** prietenul meu din localitatea X.
Ding|stätte, *-n, f. (ist.)* loc de adunare (la vechii germani).
Dingung, *-en, f.* **1.** *(înv.)* primire în slujbă; tocmire pentru primire în slujbă. **2.** arendare; închiriere.
Dingwort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* substantiv.
dinieren, *dinierte, diniert, vb. (h) intr.* **1.** a lua parte la dineu, a lua masa de prânz sau masa principală. **2.** a lua parte la un banchet.
Dinkel, *-s, -, m. (bot.)* alac *(Triticum spelta).*
Dinkelgerste *f. sg. (bot.)* speltoid.
Dinkelkorn, *-(e)s, -körner, n. (bot.)* grăunte speltoid.
Dinkelweizen, *-s, m. sg. (bot.)* alac, grâu speltoid.
Dinner, *-s, -(s), n.* **1.** dineu. **2.** cină (în ţările anglo-saxone).
Dinosaurier [-rĭɐ], *-s, -, m.*, **Dinosaurus**, *-, -rier* [-rĭər], *m. (zool.)* dinosaur, reptilă fosilă.
Dinotherium, *-s, n. sg. (zool.)* dinoteriu, proboscidian, uriaş fosil.
Di|ode, *-n, f. (radio., tv.)* diodă.
dionysisch *adj.* dionisiac; exagerat, extaziat.
Di|opter, *-s, -, n. (fiz.)* dioptru.
Dioptrie, *-n* [-i:ən], *f. (opt.)* dioptrie.
Di|optrik *f. sg. (fiz.)* dioptrică.
di|optrisch *adj.* dioptric, refractar.
Diorama, *-s, -men, n.* dioramă.
dioramisch *adj.* de dioramă.
Di|oxid, **Di|oxyd** şi **Di|oxid**, **Di|oxyd**, *-(e)s, -e, n. (chim.)* bioxid.
Di|özese, *-n, f.* eparhie (la ortodocşi); dieceză (la catolici); seniorat, district bisericesc (la protestanţi).
Diphenylfarb|stoffe *pl. (chim.)* coloranţi de difenil.
Diphosphat, *-(e)s, n. sg. (chim.)* difosfat.
Diphosgen, *-s, n. sg. (chim.)* difosgen.
Diphtherie, **Diphtheritis** *f. sg. (med.)* difterie.
diphtherisch, **diphtheritisch** *adj. (med.)* difteric.
Diphtheritis|serum, *-s, -seren* (şi *-sera*), *n. (med.)* ser antidifteric.
Diphthong, *-(e)s, -e, m. (fon.)* diftong.
diphthongieren, *diphthongierte, diphthongiert, vb. (h) tr.* şi *intr. (fon.)* a se diftonga.
Diphthongierung, *-en, f. (fon.)* diftongare.
diphthongisch *adj. (fon.)* al unui diftong, de diftong.
Dipl.-Hdl. *presc.* de la Diplomhandelslehrer.
Dipl.-Ing. *presc.* de la Diplomingenieur.
Dipl.-Kfm. *presc.* de la Diplomkaufmann.
Dipl.-Landw. *presc.* de la Diplomlandwirt.
Diplom, *-(e)s, -e, n.* diplomă, certificat.
Diplom|arbeit, *-en, f.* lucrare de diplomă, lucrare de stat; disertaţie.
Diplomat, *-en, -en, m.* (şi *fig.*) diplomat.
Diplomatendienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu diplomatic.
Diplomatenkoffer, *-s, -, m.* geantă de diplomat.
Diplomatenlaufbahn, *-en, f.* carieră diplomatică.
Diplomatenloge [-lo:ʒə], *-n, f.* lojă rezervată corpului diplomatic.
Diplomatenpass, *-es, -pässe, m.* paşaport diplomatic.
Diplomatenschub, *-(e)s, -schübe, m.* mişcare diplomatică, mişcare în diplomaţie.
Diplomatenviertel, *-s, -, n.* cartier al diplomaţilor.
Diplomatie, [-'ti:] *f. sg.* **1.** (şi *fig.*) diplomaţie. **2.** corp diplomatic; **die ~ war auch vertreten** a fost prezent şi corpul diplomatic.
Diplomatik *f. sg. (ist.)* diplomatică.
Diplomatiker, *-s, -, m.* specialist în diplomatică.
diplomatisch *adj.* **1.** diplomatic, de diplomaţie; **das ~e Korps** corpul diplomatic; **auf ~em Wege** pe cale diplomatică. **2.** *(fig.)* şiret, dibaci, abil.
Diplombetriebswirt, *-(e)s, -e, m.* diplomat, licenţiat în gestionarea întreprinderilor.
Diplom-Dolmetscher, *-s, -, m.* interpret, translator diplomat.
Diplomhandelslehrer, *-s, -, m.* profesor de comerţ cu licenţă.
diplomieren, *diplomierte, diplomiert, vb. (h) tr.* a califica; a acorda o diplomă.
diplomiert I. *part. trec.* de la diplomieren. **II.** *adj.* diplomat, posedând o diplomă; calificat.
Diplom|ingenieur [-Inʒenjø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer diplomat.
Diplomkaufmann, *-(e)s, -leute, m.* comerciant diplomat, licenţiat în comerţ.
Diplomlandwirt, *-(e)s, -e, m.* agronom diplomat.
Diplomphysiker, *-s, -, m.* fizician diplomat.
Diplomvolkswirt, *-(e)s, -e, m.* economist diplomat.
Dipodie [-diə], *-n, f. (metr.)* vers dipodic.
Dipol, *-s, -e, m. (electr., fiz.)* dipol.
Dipol|antenne, *-n, f. (radio., tv.)* antenă dipol.
Dippel, *-s, -, m.* **1.** *(austr., fam.)* cucui, umflătură. **2.** *(reg.)* cep, cui de lemn, diblu.
Dippelbalken, *-s, -, m.*, **Dippelbaum**, *-(e)s, -bäume, m. (constr.)* bârnă, grindă.
Dippelbaumkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (constr.)* capăt al bârnei, al grinzii.
dippen, *dippte, gedippt, vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* a înmuia (scurt timp, puţin). **2.** *(reg.)* a spăla oi râioase. **3.** *(mar.)* a saluta prin coborârea pavilionului.
Diptam, *-s, m. sg. (bot.)* frăsinel *(Dictamnus albus).*
Diptera *pl. (entom.)* diptere.
Diptychon [-çɔn], *-s, -cha* [-ça] (şi *-chen*) *n.* diptic.
dir *(dat.* de la *du)* ţie, îţi, ţi.
direkt I. *adj.* direct, nemijlocit; **ein ~er Gedankenaustausch** un schimb direct de păreri; **~e Steuern** impozite directe; *(ferov.)* **~er Wagen** vagon direct; *(mil.)* **~es Feuer** tragere directă. **II.** *adv.* **1.** direct; **das Hotel liegt ~ am Bahnhof** hotelul se află chiar lângă gară; **das ist ja ~ lächerlich** e pur şi simplu ridicol. **2.** *(com.)* fără intermediari; **Waren ~ vom Erzeuger** mărfuri direct de la producător.
Direktbezieher, *-s, -, m.* client direct.
Direkt|eingabe, *-n, f. (ec.)* intrare directă (de mărfuri).

Direkt|einkauf, *-(e)s, -käufe, m. (ec.)* cumpărare direct de la producător.
direktemang *adv. (fam., glumeț)* direct, de-a dreptul.
Direktfarb|stoffe *m. pl.* coloranți direcți, vopsele directe.
Direktflug, *-(e)s, -flüge, m. (an.)* cursă directă, fără escală.
Direktgang, *-(e)s, -gänge, m. (auto.)* priză directă.
Direkt|heit, *-en, f.* **1.** *sg.* caracter direct, claritate inconfundabilă. **2.** exprimare pe șleau, verde-fățiș.
Direkt|inkasso, *-s, -s, n. (ec.)* încasare directă.
Direktion, *-en, f.* **1.** direcție, conducere (a unei întreprinderi etc.). **2.** direcție (a unei mișcări). **3.** directivă.
Direktionsbericht, *-(e)s, -e, m.* raport, dare de seamă a(l) direcției.
Direktionsbüro, *-s, -s, n.* birou, cancelarie, cabinet al direcției.
Direktionsgebäude, *-s, -, n.* clădire a direcției.
Direktionskraft, *-kräfte, f. (mec.)* forță directoare.
Direktionslicht, *-(e)s, -er, n. (mar.)* lumină-îndreptar, lumină-directivă.
Direktionslinie, *-n* [-nīən], *f.* **1.** linie direcțională. **2.** directivă.
direktionslos *adj.* fără direcție; fără directivă.
Direktionsmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru al consiliului de direcție, de administrație.
Direktions|präsident, *-en, -en, m.* președinte al consiliului de direcție, de administrație.
Direktions|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct de orientare, punct de reper.
Direktive [-və], *-n, f.* directivă, instrucțiune.
Direktor, *-s, -toren m.*, **~in**, *-nen, f.* director(-oare), conducător(-oare); **stellvertretender ~** director adjunct; **der geschäftsführende ~** directorul administrativ; **technischer ~** director tehnic; **~ der französtschen Staatsbank** guvernator al Băncii Franței.
Direktor|amt, *-(e)s, n. sg.* funcție de director.
Direktorat, *-(e)s, -e, n.* **1.** direcțiune. **2.** clădire, local, birou a(l) direcțiunii. **3.** locuință a directorului.
Direktorenkonferenz, *-en, f.* adunare, ședință, consiliu de directori.
Direktorenposten, *-s, -, m.*, **Direktoren|stelle**, *-n, f.* post, funcție de director.
Direktorenversammlung, *-en, f.* v. Direktorenkonferenz.
Direktorfonds [-fõ:], *-s* [-fõ:s], *-s* [-fõ:s], *m.* fond al direcției.
direktorial *adj.* de director, directorial.
Direktorium, *-s, -rien* [-rīən], *n.* directoriu, comitet de conducere.
Direktor|stellvertreter, *-s, -, m.* locțiitor de director, director adjunct.
Direktrice [-'tri:s(ə)], *-n, f.* directoare, conducătoare, responsabilă (a unei case de modă, a unui magazin etc.).
Direktrix *f. sg.* **1.** linie directoare. **2.** *(fam.)* directoare. **3.** *(iron.)* soție de director.
Direktsendung, *-en, f. (radio., tv.)* transmisiune directă.
Direkt|student, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen f.* student(ă) la cursuri de zi (în opoziție cu: student(ă) la cursuri fără frecvență).
Direkt|träger, *-s, -, m, (agr.)* viță nealtoită, direct producătoare.
Direkt|übertragung, *-en, f.* v. Direktsendung.
Direktvertrieb, *-(e)s, -e, m.* v. Direktmarketing.
Direktwahltelefon, *-(e)s, -e, n.* telefon cu selectare directă.
Direktzugriff, *-(e)s, -e, m. (inform.).* acces direct, selectiv.
Direx, *m. (glumeț)* director (de școală).
Dirigent, *-en, -en, m.* dirijor.
Dirigentenpult, *-(e)s, -e, n. (muz.)* pupitru de dirijor.
Dirigenten|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (muz.)* baghetă de dirijor.
dirigieren, *dirigierte, dirigiert, vb. (h) tr.* **1.** *(muz.)* a dirija. **2.** a conduce, a dirija, a îndruma.
Dirigismus, *-, m. sg.* dirijism.
Dirn, *-en, f. (reg.)* **1.** v. Dirne **(1)**. **2.** slujnică.
Dirnd(e)l, *-s, -, n.* **1.** fetiță, copilă. **2.** v. Dirnd(e)lkleid.
Dirnd(e)lkleid, *-(e)s, -er, n.* rochiță tiroleză.
Dirne, *-n, f.* **1.** *(pop.)* fată tânără. **2.** târfă, prostituată.
Dirnenhaus, *-es, -häuser, n.* casă de prostituție, bordel.
Dirnlein, *-s, -, n. (fam.) (dim.* de la Dirne **(1)**) fetiță, copilă.
Dis, dis *n. sg. (muz.)* re diez; **Dis-Dur** re diez major; **dis-Moll** re diez minor.
Disagio, *-s* [-'a:dʒo], *m. sg. (ec.)* debit de scont, disagio.
Disco, *-s, f.* v. Disko.
Discount [-'kaont], *-s, -s, m. (ec.)* reducere de prețuri.
Discountgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin cu autoservire, cu prețuri reduse.
Diseur [di'zø:ɐ], *-s, -e, m.* dizeur.
Diseuse [di'zø:zə], *-n, f.* dizeuză.
Disharmonie, *-n, f.* **1.** *(muz.)* disonanță. **2.** nepotrivire, neconcordanță.
disharmonieren, *disharmonierte, disharmoniert, vb. (h) intr.* **1.** *(muz.)* a distona. **2.** a nu se potrivi, a nu fi în armonie, a nu concorda.
disharmonisch *adj.* fără armonie, disonant.
Disjunktion, *-en, f.* disjungere, despărțire, desfacere, descompunere.
disjunktiv *adj. (gram.)* disjunctiv.
Diskant, *-(e)s, -e, m. (muz.)* voce foarte înaltă; registru înalt; *(înv.)* soprană.
Diskette, *-n, f.* dischetă; **auf einer ~ alles löschen** a șterge totul de pe o dischetă; **etwas auf einer ~ speichern** a înregistra, a salva ceva pe o dischetă.
Disketten|aufkleber, *-s, -, m.* etichetă colantă a unei dischete.
Diskettenlaufwerk, *-s, -e, n.* unitate de dischetă; **eine Diskette ins ~ einlegen** a introduce o dischetă în unitatea de dischetă.
Disko, *-s, f.* discotecă.
Diskont, *-(e)s, -e, m. (ec.)* scont.
diskontabel *adj. (ec.)* scontabil, supus scontului.
Diskontbank, *-en, f.* bancă de scont.
Diskonten *pl. (ec.)* cambii (scontabile la bancă).
Diskont|erlös, *-es, -e, m. (ec.)* diferență rezultată din scontare.
Diskontfuß, *-es, -füße, m. (ec.)* scont; taxă a scontului.
Diskontgeber, *-s, -, m. (ec.)* persoană care plătește scontul.
Diskontgeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** casă, bancă de scont. **2.** operație de scont.
Diskont|herabsetzung, *-en, f. (ec.)* reducerea procentului de scont.
diskontieren, *diskontierte, diskontiert, vb. (h) tr. (ec.)* a sconta.
Diskontierung, *-en, f. (ec.)* scontare, scont.
diskontinuierlich *adj. (mat., fiz.)* discontinuu, cu întreruperi.
Diskontnehmer, *-s, -, m. (ec.)* persoană care încasează scontul.
Diskontnote, *-n, f.(ec.)* notă, registru de scont(are).
Diskonto, *-s, -s* (și *-ti*), *m.* v. Diskont.
Diskont|rate, *-n, f.*, **Diskont|satz**, *-es, -sätze, m. (ec.)* procent; taxă de scont.
Diskont|spesen *pl. (ec.)* cheltuieli de scontare.
Diskont|stelle, *-n, f. (ec.)* oficiu de scont.
diskordant *adj.* discordant.
Diskordanz, *-en, f.* discordanță.
Diskothek, *-en, f.* discotecă.
Diskredit, *-(e)s, m. sg.* **1.** discredit, pierdere a creditului; depreciere. **2.** *(fig.)* discredit, pierdere a creditului (moral), a încrederii (cuiva), a bunei reputații; **in ~ bringen** a discredita, a defăima; **in ~ kommen** a se discredita, a pierde încrederea (cuiva), a-și pierde buna reputație, a se face de râs.
diskreditieren, *diskreditierte, diskreditiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a discredita, a defăima. **II.** *refl.* a se discredita, a-și pierde creditul, încrederea (cuiva), bunul renume, reputația; a se face de râs.
Diskreditierung *f. sg.* discreditare.
diskrepant *adj.* discrepant, (izbitor de) nepotrivit.
Diskrepanz, *-en, f.* discrepanță, nepotrivire; dezacord.
diskret *adj.* diskret; *(mat.; în expr.)* **~e Größen** mărimi discrete.
Diskretion *f. sg.* discreție; **nach ~** la discreție, după voia cuiva: **sich auf ~ ergeben** a se preda, a capitula fără condiții; **unter strengster ~** păstrând cea mai perfectă discreție.
diskretionär *adj.* discreționar.
Diskrimination, *-en, f.* v. Diskriminierung.
Diskriminations|akt *-(e)s, -e, m.* act discriminatoriu.
diskriminieren, *diskriminierte, diskriminiert, vb. (h)* **I.** *intr.* a discrimina, a deosebi. **II.** *tr.* a înjosi, a defăima, a discredita; a proscrie.
Diskriminierung, *-en, f.* **1.** discriminare. **2.** înjosire, defăimare, discreditare. **3.** excludere.
diskurieren, *diskurierte, diskuriert, vb. (h) intr.* (mai ales *austr.*) a discuta (amănunțit), a vorbi pe larg, pe îndelete.
Diskurs, *-es, -e, m.* **1.** discurs, cuvântare. **2.** convorbire, dezbatere.
diskursiv *adj.* discursiv.
Diskus, *-, -ken* (și *-se*), *m. (sport)* disc.
Diskus|egge, *-n, f. (agr.)* grapă cu discuri.
Diskussion, *-en, f.* discuție; dezbatere; **zur ~ kommen** a ajunge să fie discutat, a fi supus la discuție; **ein Thema zur ~ stellen** a pune în discuție o temă; **sich zur ~ melden** a se înscrie la discuție; **öffentliche ~** dezbatere publică.
Diskussions|abend, *-s, -e, m.* seară de discuții.
Diskussionsbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* contribuție la o discuție.
Diskussionsfrage, *-n, f.*, **Diskussionsgegen|stand**, *-(e)s, -stände, m.* problemă, subiect, chestiune de discutat.
Diskussionsgrundlage, *-n, f.* bază de discuție.
Diskussionsleiter, *-s, -, m.* persoană care conduce discuția.
Diskussionsrede, *-n, f.* cuvântare în cadrul unei discuții.
Diskussionsredner, *-s, -, m.* vorbitor în cadrul unei discuții.
Diskuswerfen, *-s, n. sg. (sport)* (probă de) aruncare a discului.
Diskuswerfer, *-s, -, m. (sport)* aruncător de disc; discobol.
Diskuswurf, *-(e)s, -würfe, m. (sport)* aruncare a discului.
diskutabel *adj.* discutabil; contestabil; **diskutable Fragen** chestiuni litigioase, discutabile.
diskutierbar *adj.* discutabil, care poate fi discutat.
diskutieren, *diskutierte, diskutiert, vb. (h) tr.* și *intr.* a discuta, a dezbate; a trata.
Dislokation, *-en, f. (mil., med., geol.)* dislocare.
dislozieren, *dislozierte, disloziert, vb. (h) tr.* și *refl. (mil., med., geol.)* a (se) disloca.
Dislozierung, *-en, f.* v. Dislokation.
dis-Moll *n. sg. (muz.)* re diez minor.
Dispache [-'paʃ(ə)], *-n, f. (mar.)* calculare a pierderilor provocate de avarii.
Dispacheur [-'ʃø:ɐ], *-s, -e, m. (mar.)* persoană care calculează avariile maritime, comisar de avarii.
disparat *adj.* disparat; deosebit, diferit; incoerent.
Disparität *f. sg.* disparitate; nepotrivire, deosebire; incoerență.
Dispatcher [-'pætʃɐ], *-s, -, m.* dispecer.
Dispatcherdienst, *-(e)s, -e, m.* dispecerat, serviciu, birou de dispecer.
Dispens, *-es, -e, m. (austr.* și *-en, f.)* dispensă, scutire; **~ erteilen** a acorda o scutire, o dispensă.
Dispensation, *-en, f.* dispensare.
Dispensationsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de a da dispense.
Dispensations|schein, *-(e)s, -e, m.* act, certificat de dispensă, de scutire.
Dispensatorium, *-s, -rien* [-rīən] *n.* farmacopee.
Dispensier|an|stalt, *-en, f.* laborator al unei farmacii.
dispensierbar *adj.* dispensabil.
dispensieren, *dispensierte, dispensiert, vb. (h) tr.* a dispensa, a scuti.
Disponent, *-en, -en, m. (com.)* agent, împuternicit, mânuitor, girant; șef de secție.
disponibel *adj.* disponibil, la dispoziție.
Disponibilität, *-en, f.* disponibilitate.
disponieren, *disponierte, disponiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a dispune, a repartiza; *(mil.)* **die Truppen ~** a dispune trupele. **2.** a crea o dispoziție (anumită); **jn. zu etwas ~** a dispune pe cineva favorabil pentru ceva. **II.** *intr.* **1.** *(über* cu *acuz.)* a dispune (de), a avea la dispoziție. **2.** a dispune, a hotărî; a lua măsuri; a ordona; a conduce.
disponiert I. *part. trec.* de la disponieren. **II.** *adj.* **1.** dispus; **gut ~ sein** a fi bine dispus. **2. (zu, für)** dispus, predispus (la, pentru, să...); **zur Arbeit ~ sein** a fi dispus la muncă, a fi dispus să muncească; **zur Krankheit ~ sein** a fi predispus la boală.
Disposition *-en, f.* **1.** (și *mil.)* dispoziție, dispunere, rânduire, repartizare, așezare într-o ordine anumită. **2.** dispoziție, hotărâre; **~en treffen** a da dispoziții, a lua măsuri; **zur ~**

a) la dispoziție; b) (și *mil., înv.)* în cadrul disponibil; concediat. 3. predispoziție, înclinare. 4. stare de spirit, chef, dispoziție.

dispositionsfähig *adj. (jur.)* în drept de a semna acte, capabil de a face acte de dispoziție.

Dispositionsfähigkeit *f. sg. (jur.)* capacitate de a face acte de dispoziție.

Dispositionsfonds [-fɔ̃:s] *pl.* fond aflat la dispoziția cuiva, de care cineva poate dispune.

Dispositionsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de a dispune (de avere etc.).

Disproportion și **Disproportion**, *-en, f.* disproporție.

disproportional, **disproportioniert** *adj.* disproporționat.

Disput, *-(e)s, -e, m.* dispută, discuție, controversă; polemică; ceartă.

disputabel *adj.* discutabil; litigios.

Disputant, *-en, -en, m.* persoană care ia parte la discuție, la dispută.

Disputation, *-en, f.* **1.** dispută; discuție, controversă științifică. **2.** disertație.

disputieren, *disputierte, disputiert, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a discuta în contradictoriu. **2.** *(über cu acuz.)* a discuta despre ceva, a dezbate (ceva). **3.** *(reg.)* a se certa. **II.** *tr. (jm. etwas)* a(-i) contesta (cuiva ceva).

Disputierer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană căreia îi place să discute, să contrazică, să se certe.

Disputierkunst *f. sg.* artă de a purta discuții logice, în contradictoriu.

Disputiersucht *f. sg.* manie, patimă de a discuta, de a contrazice.

disputiersüchtig *adj.* care caută prilej de discuții, de controverse; care caută ceartă cu lumânarea.

Disqualifikation și **Disqualifikation**, *-en, f.* descalificare.

disqualifizieren, *disqualifizierte, disqualifiziert, vb. (h) tr.* a descalifica.

Disqualifizierung, *-en, f.* v. Disqualifikation.

Dissel *f. (reg.)* **1.** v. Deichsel. **2.** v. Distel.

Dissens, *-es, -e, m.* disensiune.

dissentieren, *dissentierte, dissentiert, vb. (h) intr.* a fi de altă părere, a fi în dezacord.

Dissertant, *-en, -en, m.* autor al unei disertații.

Dissertation, *-en, f.* disertație.

disser(t)ieren, *disser(t)ierte, disser(t)iert, vb. (h) intr.* a trata, a prelucra științific.

Dissident, *-en, -en, m.* disident.

dissidieren, *dissidierte, dissidiert, vb. (h) intr.* a fi sau a deveni disident.

Dissimilation și **Dissimilation**, *-en, f. (fon., fiziol.)* disimilare.

dissimilieren, *dissimilierte, dissimiliert, vb. (h) tr.* și *refl. (lingv., fiziol.)* a (se) disimila; a (se) separa.

Dissimulation, *-en, f.* disimulare, tăinuire.

Dissipation *f. sg.* risipă; *(fig.)* neatenție, împrăștiere.

dissolubel *adj.* disolubil.

Dissolubilität, *-en, f.* putere, capacitate de disoluție.

dissolut *adj. (livr.)* nestăpânit; desfrânat.

dissonant *adj.* **1.** *(muz.)* disonant. **2.** *(fig.)* lipsit de armonie, în dezacord.

Dissonanz, *-en, f.* **1.** *(muz.)* disonanță. **2.** *(fig.)* dezacord; lipsă de armonie; conflict.

dissonieren, *dissonierte, dissoniert, vb. (h) intr.* **1.** *(muz.)* a suna fals, a nu se acorda, a fi disonant. **2.** *(fig.)* a nu se potrivi, a nu se armoniza, a distona.

Dissoziation, *-en, f.* disociație, disociere.

Dissoziationsdruck, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* presiune de disociere.

Dissoziations|spannung, *-en, f. (fiz.)* tensiune de disociere.

dissozi|ieren, *dissoziierte, dissoziiert, vb. tr.* și *refl. (h), intr. (s) (fiz., chim.)* a (se) disocia.

Distanz *-en, f.* **1.** distanță, depărtare. **2.** *sg. (fig.)* distanță, reținere; **~ halten, wahren** a fi rezervat. **3.** *sg.* distanță, interval.

distanzieren, *distanzierte, distanziert, vb. (h)* **1.** *tr. (sport)* a o lua (cuiva) înainte, a întrece, a distanța. **II.** *refl. (von)* **1.** a se îndepărta (de cineva). **2.** *(fig.)* a se desprinde, a se îndepărta, a se detașa, a se separa ostentativ (de cineva), a nu mai avea nimic de-a face (cu cineva); a se înstrăina.

Distanzierung, *-en, f.* **1.** *(sport)* distanțare. **2.** *(fig.)* îndepărtare, despărțire, desprindere, detașare, separare; înstrăinare.

Distanzierungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de îndepărtare, de despărțire, de desprindere, de detașare, de separare.

Distanzkauf, *-(e)s, -käufe, m. (com.)* cumpărare de la distanță.

Distanzlatte, *-n, f. (geol.)* stadie.

Distanzmarsch, *-es, -märsche, m.* marș lung, pe distanță mare; marș de rezistență, de fond.

Distanzmess|apparat, *-(e)s, -e,* **Distanzmesser**, *-s, -, m. (geol.)* telemetru.

Distanzpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* **1.** *(ferov.)* marcă de siguranță. **2.** *(geod.)* pichet hectometric.

Distanzrelais [-rəlɛ:], - [-rəlɛ:s], - [-rəlɛ:s], *n. (electr.)* releu de distanță.

Distanzritt, *-(e)s, -e, m.* drum lung făcut călare.

Distanzscheck, *-(e)s, -s, m. (ec.)* cec plătibil în altă localitate.

Distanzwechsel, *-s, -, m. (ec.)* cambie, poliță plătibilă în altă localitate.

Distel, *-n, f. (bot.)* scai, scaiete *(Carduus).*

Disteler, *-s, -, m.* v. Distelfink.

Distelfalter, *-s, -, m. (entom.)* fluture de zi *(Vanessa carduus).*

Distelfink, *-en, -en, m. (ornit.)* sticlete *(Fringilla carduelis).*

distelig *adj.* cu țepi; ca un scaiete.

Distelkarde, *-n, f.* **1.** *(text.)* cardă cu scaieți. **2.** *(bot.)* inflorescență țepoasă a scaiușului *(Dispacus fullonum).*

Distelkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (bot.)* măciulie de scaiete.

Distichon, *-s. -chen, n. (metr.)* distih.

distinguieren [dlstlŋgi:-], *distinguierte, distinguiert, vb. (h) tr.* și *intr. (zwischen cu dat.)* a distinge, a face deosebire; a desluși.

distinguiert **I.** *part. trec.* de la distinguieren. **II.** *adj.* distins, ales.

distinkt *adj.* distinct; deosebit; deslușit.

Distinktion, *-en, f.* **1.** distincție; eleganță. **2.** deosebire, distingere.

distinktiv *adj.* distinctiv, caracteristic; propriu, particular.

Distorsion, *-en, f.* **1.** *(med.)* entorsă. **2.** *(fiz.)* distorsiune.

Distraktion, *-en, f.* **1.** dispensare, împrăștiere. **2.** *(geol.)* deviere, separare.

Distribution, *-en, f.* distribuție; distribuire, repartiție.

Distributionsver|hältnis, *-ses, -se, f. (ec.)* relație, raport de repartiție.

distributiv *adj. (gram.)* distributiv.

Distributivzahl, *-en, f. (gram.)* numeral distributiv.

Distrikt, *-(e)s, -e, m.* **1.** district; raion, circumscripție, ocol. **2.** *(forest.)* circumscripție forestieră, ocol silvic.

Distriktsgericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal districtual.

Distriktskommando, *-s, -s, n. (mil.)* comandament districtual.

Distriktskommissär, *-s, -e, m.* comisar districtual, comisar de circumscripție.

Diszipel, *-s, -, m.* discipol; elev, ucenic.

Disziplin, *-en, f.* **1.** *sg.* disciplină, ordine; **~ halten** a păstra disciplină; **eiserne ~** disciplină de fier; **die ~ verletzen, gegen die ~ verstoßen** a încălca disciplina; **auf ~ achten** a veghea la respectarea disciplinei; **sich der ~ fügen** a se supune disciplinei. **2.** disciplină, ramură (a științelor), specialitate; *(sport)* disciplină. **3.** *(rel.)* (auto)flagelare.

disziplinar *(înv.)*, **disziplinär** *adj.* **1.** v. disziplinarisch. **2.** referitor la disciplină.

Disziplinarbefugnis, *-ses, -se, f. (ec.)* putere, autoritate disciplinară.

Disziplinarbe|hörde, *-n. f. (jur.)* autoritate administrativă, comisie disciplinară.

Disziplinarfall, *-(e)s, -fälle, m.* (caz de) (în)călcare a disciplinei, caz disciplinar.

Disziplinargericht, *-(e)s, -e, n.*, **Disziplinargerichtshof**, *-(e)s, -höfe, m.* comisie disciplinară, tribunal disciplinar.

Disziplinargesetz, *-es, -e, n.* lege disciplinară; lege administrativă.

Disziplinargewalt, *-en, f.* v. Disziplinarbehörde.

Disziplinar|hof, *-(e)s, -höfe, m.* v. Disziplinargericht.

disziplinarisch **I.** *adj.* disciplinar. **II.** *adv.* pe cale administrativă.

Disziplinar|kommission, *-en, f.* comisie disciplinară.

Disziplinarmaßnahme, *-en, f. (ec.)* măsură disciplinară; **~n gegen jm. ergreifen** a lua măsuri disciplinare împotriva cuiva.

Disziplinar|ordnung, *-en, f.* regulament de ordine interioară.

Disziplinar|recht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept penal disciplinar.

Disziplinar|regeln *pl.* v. Disziplinarordnung.

Disziplinar|straf|ordnung, *-en, f.* regulament militar disciplinar.

Disziplinar|untersuchung, *-en, f.*, **Disziplinarverfahren**, *-s, -, n.* anchetă disciplinară; *(ec.)* procedură disciplinară.

Disziplinarvergehen, *-s, -, n.* (în)călcare a disciplinei; abatere de la regulamentul de ordine interioară.

Disziplinarweg, *-(e)s, -e, m.* cale administrativă.

Disziplinbruch, *-(e)s, -brüche, m.* (în)călcare, violare a disciplinei.

disziplinierbar *adj.* disciplinabil.

disziplinieren, *disziplinierte, diszipliniert, vb. (h) tr.* și *refl. (elevat)* a (se) disciplina; a educa în spiritul disciplinei.

diszipliniert **I.** part. trec. de la disziplinieren. **II.** *adj.* disciplinat; **~es Denken** gândire ordonată, disciplinată; **eine ~e Truppe** o trupă disciplinată; **ein ~er Mensch** un om disciplinat; **sich ~ verhalten** a se comporta disciplinat.

Diszipliniert|heit, *f. sg. (elevat)* disciplină.

disziplinlos *adj.* fără disciplină, lipsit de disciplină, nedisciplinat; dezordonat.

Disziplinlosigkeit *f. sg.*, **Disziplinmangel**, *-s, m. sg.* lipsă de disciplină, indisciplină; **Handlung, die auf ~ beruht** faptă, acțiune care se bazează pe indisciplină; **sich die ~en der Schüler nicht länger gefallen lassen** a nu mai dori să suporți indisciplina elevilor.

disziplinwidrig *adj.* contrar disciplinei, care contravine disciplinei.

Dithyrambe, *-n, f.* v. Dithyrambus.

dithyrambisch *adj.* ditirambic.

Dithyrambus, *-, -ben, m.* **1.** *(lit.)* ditiramb. **2.** *(fig.)* laudă exagerată.

dito *adv.* idem, același lucru, de asemenea, la fel.

Dittchen, *-s, -, n.* **1.** *(ornit.)* fluierar *(Charadrius pluvialis).* **2.** *(reg., ist.)* monedă de zece pfenigi.

ditto *adv.* v. dito.

Ditz, *-, -e. m. (reg.)* sugaci, sugar.

Diurese, *-n, f. (med.)* diureză.

Diuretikum, *-s, -ka, n. (med.)* diuretic.

diuretisch *adj. (med.)* diuretic.

Diurnalist, **Diurnist**, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* diurnist(ă).

Diurnum, *-s, -nen, n. (austr.)* diurnă.

Diva [-va], *-s* (și *Diven), f.* **1.** primadonă, vedetă, stea, star; **2.** cineva care se face remarcat prin sensibilitate și alură excentrică.

divalent [-va-] *adj. (chim.)* bivalent.

Divalenz, *-en, f. (chim.)* bivalență.

Divan [-va:n], *-s, -s, m.* v. Diwan.

divergent [-vɛɐ-] *adj.* divergent; *(elevat)* **die Meinungen** (sau **Urteile**) **sind ~** părerile, opiniile sunt diferite, divergente; *(mat.)* **die Geraden verlaufen ~** dreptele sunt divergente; **eine ~e Reihe** un șir divergent.

Divergenz, *-en, f.* **1.** *(mat.)* divergență. **2.** *(fig.)* divergență, deosebire de păreri.

divergieren, *divergierte, divergiert, vb. (h) intr.* **1.** a diverge, a se depărta. **2.** *(fig.)* a diverge, a se deosebi, a fi de păreri diferite.

divers [-'vɛɐs] *adj.* divers, felurit.

Diversant, *-en, -en, m.* diversionist; sabotor.

Diversanten|organisation, *-en, f.* organizație de diversiune, de sabotaj.

Diversifikation, *-en, f.* **1.** diversificare, schimbare. **2.** *(ec.)* diversificare (a produselor); **~ des Produktionsprogramms** diversificarea programului de producție; **industrielle ~** diversificare industrială.

Diversifikations|politik, *sg. f. (ec.)* politică de diversificare.

Diversifizierung, *sg. f.* v. Diversifikation.

Diversion, *-en, f.* diversiune, abatere, deviere; sabotaj; (și *mil.)* manevră de inducere în eroare.

Diversions|akt, *-(e)s, -e, m.* act de diversiune.

Diversions|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de diversiune.

Diversions|tätigkeit, *-en, f.* activitate de diversiune, de sabotaj.
Diversität *f. sg.* diversitate.
Divertikel, *-s, -, n. (med.)* diverticul.
Divertimento, *-s, -ti,* **Divertissement** [-vɛrtis(ə)'mã:], *-s, -s, n. (muz.)* divertisment.
Dividend [-vi-], *-en, -en, m. (mat.)* deîmpărțit.
Dividende, *-n, f. (ec.)* dividend; **~n ausschütten** a da, a plăti dividende; **aufgelaufene ~n** dividende cumulate; **ausgeschüttete ~n** dividende distribuite; **fällige ~n (sau rückständige)** dividende scadente; **wiederangelegte ~n** dividende reinvestite; **die ~n erhöhen** a mări dividendele; **die ~n zahlen** a plăti dividendele.
Dividenden|abschnitt, *-(e)s, -e, m. (ec.)* cupon de dividende.
Dividenden|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m. (ec.)* drept de dividende.
Dividenden|aus|schüttung, *-en, f. (ec.)* distribuire a dividendelor.
Dividendenbezieher, *-s, -, m. (ec.)* persoană în drept să încaseze dividende; beneficiar al dividendelor.
Dividendenpapier, *-(e)s, -e, n. (ec.)* titlu de dividende.
Dividendensatz, *-es, -sätze, m. (ec.)* rată a dividendelor.
Dividendenschein, *-(e)s, -e, m. (ec.)* cupon de dividende.
Dividenden|steuer, *-n, f.* impozit pe dividende.
Dividendenverteilung, *-en, f. (ec.)* v. Dividendenausschüttung.
Dividendenzahlung, *-en, f. (ec.)* plată a dividendelor.
dividieren, *dividierte, dividiert, vb. (h) tr.* **1.** *(mat.)* a împărți; **durch fünf ~** a împărți la cinci. **2.** *(fam.)* a despica firul în patru.
Dividierbarkeit, *sg. f.* divizibilitate.
Divination, *-en, -n, f.* divinație.
Divinationsgabe, *-n, f.* dar al divinației.
divinatorisch *adj.* divinator.
Divis [-'vi:s], *-es, -e, n. (tipogr.)* linioară, liniuță de unire, de despărțire; cratimă.
Divisibilität [-vi-] *f. sg. (mat.)* divizibilitate.
Division, *-en, f.* **1.** *(mil.)* divizie. **2.** *(mat.)* împărțire; **eine ~ vornehmen** a face o diviziune; **die ~ geht (ohne Rest) auf** împărțirea se face exact (fără rest). **3.** *(sport)* divizie.
Divisionär, *-s, -e, m. (mil.)* **1.** comandant de divizie. **2.** membru al diviziei.
Divisions|artillerie, *-n* [-ri:ən], *f. (mil.)* artilerie divizionară.
Divisionsbefehl, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ordin de zi al comandantului de divizie.
Divisions|exerzieren, *-s, n. sg. (mil.)* școală de divizie.
Divisionsführer, *-s, -, m. (mil.)* comandant de divizie.
Divisionsgeneral *-s, -e (și -räle), m. (mil.)* general de divizie (echivalent cu general locotenent).
Divisionskommandant, *-en, -en, m.,* **Divisionskommandeur** [-dø:ɐ], *-s, -e, m.* v. Divisionsführer.
Divisions|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (mil.)* stat-major de divizie.
Divisionszeichen, *-s, -, n. (mat.)* semn al împărțirii.
Divisor, *-s, -soren, m. (mat.)* **1.** împărțitor, divizor. **2.** numitor.
divulgieren [-vʊl-], *divulgierte, divulgiert, vb. (h) tr.* a divulga; a face cunoscut; a da pe față.
Diwan, *-s, -e (și -s), m.* **1.** divan, canapea. **2.** divan; consiliu (de stat) (în Orient). **3.** culegere de poezii orientale.
d.J. *presc.* de la **a)** der Jüngere cel tânăr; **b)** dieses Jahres anul curent.
dkg *presc.* de la Dekagramm.
dl *presc.* de la Deziliter.
dm *presc.* de la Dezimeter.
d.M. *presc.* de la dieses Monats a(l) acestei luni, luna curentă.
DM *presc.* de la Deutsche Mark *(ist.)* marcă germană.
d-Moll, *-, n. sg. (muz.)* re minor.
DN *presc.* de la Deutsche Notenbank Banca germană de emisie.
DNA **1.** *presc.* de la Deutscher Normenausschuss Comisia germană pentru norme, de standardizare. **2.** *(biol.)* acid dezoxiribonucleic.
do *presc.* de la dito.
Do, *-s, -s, n. (muz.)* do.
d.O. *presc.* de la der (die, das) Obige mai sus, mai înainte.
Dobbel, *-s, -, m. (reg.)* zar.
döbbeln, *döbbelte, gedöbbelt (ich döbb(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a da cu zarul.
Dobel, **Döbel**, *-s, -, m.* **1.** diblu, cep. **2.** *(iht.)* chefal *(Squalius cephalus).*
dobeln, *dobelte, gedobelt (ich dob(e)le),* **döbeln**, *döbelte, gedöbelt (ich döb(e)le), vb. (h) tr.* a bate un cep; a fixa cu un cui de lemn, cu un diblu.
Dobermann, *-s, -s (și -männer), m.* (câine) doberman.
doch I. conj. **1.** *(accentuat)* **a)** totuși, cu toate acestea; **ich werde ~ hier bleiben** am să rămân totuși aici; **und sie bewegt sich ~** și totuși se mișcă; **b)** *(cu sens slăbit)* **das ist ~ zu arg** asta e prea de tot, e din cale afară. **2.** *(neaccentuat)* însă, dar; **ich werde es dir sagen, ~ sage es nicht weiter** am să-ți spun, dar să nu spui mai departe. **II.** *adv.* **1.** *(accentuat, ca răspuns la o întrebare negativă)* ba da, cum să nu; **kommst du nicht? ~!** nu vii? ba da! **2.** *(neaccentuat)* **a)** *(întărind o afirmație sau o negație)* **ja ~!** sigur că da! evident! **nicht ~!** nu! Doamne ferește! **b)** *(întărind cele spuse)* doar, o dată; **so sprechen Sie ~!** dar vorbiți odată! **ich habe es ~ gesagt** am spus doar; **war mir's ~, ich hätte ihn gesehen** mi s-a părut doar că l-am văzut; **c)** barem (de), măcar (de), mai bine; **wäre ich ~ gesund!** de-aș fi barem sănătos! măcar de aș fi sănătos! **wär' er ~ zu Hause geblieben!** mai bine stătea, rămânea acasă! **d)** mai; **was macht ihr ~ für einen Lärm!** ce mai gălăgie faceți! dar știu că faceți gălăgie! **lass mich ~ in Ruhe!** lasă-mă în pace! ia mai dă-mi pace!
Docht, *-(e)s, -e, m.* fitil; muc (de lumânare); **den ~ beschneiden** a curăța, a tăia fitilul; *(fig.)* **er hat keinen ~ in seiner Lampe** n-are prea multă minte; nu-l omoară deșteptăciunea.
Dochtfaden, *-s, -fäden, m.* fir de fitil, fitil.
Docht|halter, *-s, -, n.* suport de fitil.
Docht|spulmaschine, *-n, f.* mașină de bobinat fitile.
Dock, *-(e)s, -e (și -s), n.* **1.** *(mar.)* doc; **auf ~ legen** a andoca. **2.** *(av.)* instalație pentru așteptarea, depășirea avioanelor.
Dock|arbeiter, *-s, -, m.* docher.
Docke[1], *-n, f.* **1.** *(constr.)* montant, stâlp, proptea la balustradă. **2.** *(constr.)* balustru. **3.** *(maș.)* mobilă, lunetă (la strung). **4.** scul, jurubiță, ghem. **5.** snop; păpușă (de foi de tutun). **6.** *(înv.)* fată tânără, fetișcană. **7.** torță făcută dintr-un șomoiog de paie. **8.** *(reg.)* păpușă (jucărie). **9.** coșmar. **10.** mângălău, sucitor.
Docke[2], *-n, f.* v. Dock.
docken[1], *dockte, gedockt, vb. (h)* **I.** *tr.* a înfășură, a face ghem sau scul. **II.** *intr. (reg.)* a se juca cu păpușa. **III.** *refl. (reg.)* a se alinta.
docken[2], *dockte, gedockt, vb. (h) (mar.)* **I.** *tr.* **1.** a băga (un vas) în doc, a andoca. **II.** *intr. (despre vase)* a sta pe doc.
Dockengeländer, *-s, -, n.* balustradă.
Docken|spindel, *-n, f.* arbore principal (la strung).
Dockenwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(reg.)* joc de păpuși. **2.** *sg. (fam.)* zorzoane; nimicuri; fleacuri.
Docker, *-s, -, m.* v. Dockarbeiter.
Docker|streik, *-(e)s, -e, m.* grevă a docherilor.
Dockgebühren *pl.* taxe de doc.
Dockhafen, *-s, -häfen, m. (mar.)* port de docuri; avanport de doc.
Dockseitenwand, *-wände, f. (mar.)* cheson lateral al docului.
Docksohle, *-n, f. (mar.)* fund de doc uscat.
Dockung, *-en, f. (mar.)* ducere, transportare a vaselor în docuri, andocare.
Dodekaeder [-ka'e:-], *-s, -, n. (geom.)* dodecaedru.
Dodel, *-s, -, m. (reg.)* prostănac.
Dogaressa, *-ressen, f. (ist.)* soție de doge, dogaresă.
Dogcart ['dɔkart], *-s, -s, m.* docar.
Doge ['do:dʒə sau -ʒə], *-n, -n, m. (ist.)* doge.
Dogenpalast, *-es, -läste, m. (ist.)* palat al dogilor.
Dogenwürde *f. sg. (ist.)* demnitate, funcție de doge.
Dogge, *-n, f.* **1.** (câine) dog. **2.** suport în care se șlefuiesc pietrele prețioase.
Dogger[1], *-s, -, m. (mar.)* navă de pescuit din Marea Nordului.
Dogger[2] *-s, -m. sg. (geol.)* dogger.
Doggerbank, *-bänke, f.* banc de nisip în Marea Nordului.
Doggerboot, *-(e)s, -e, n.* v. Dogger[1].
doggern, *doggerte, gedoggert, vb. (h) intr.* a pescui cu barca (în Marea Nordului).
Dogma, *-s, -men, n.* dogmă.
Dogmatik *f. sg.* dogmatică.
Dogmatiker, *-s, -, m.* **1.** cunoscător al dogmaticii, profesor de dogmatică. **2.** *(peior.)* dogmatic.
dogmatisch *adj.* dogmatic, conform dogmelor.
dogmatisieren, *dogmatisierte, dogmatisiert, vb. (h) tr.* și *intr.* a dogmatiza.
Dogmatismus *m. sg.* dogmatism.
Dogmengeschichte *f. sg.* istorie a dogmelor.
Dogmensammlung, *-en, f.* culegere de dogme.
Dohle, *-n, f.* **1.** *(ornit.)* ceucă, stăncuță *(Corvus monedula).* **2.** *(glumeț)* pălărie neagră. **3.** *(argou)* femeie ușuratică; muierușcă. **4.** *(hidr.)* dren, canal de scurgere.
Döhnchen, *-s, -, n. (reg.)* farsă, poznă.
Dohne, *-n, f.* **1.** laț de prins păsări. **2.** *(reg.)* tavan de grinzi.
Dohnenfang, *-(e)s, m. sg.* vânătoare de păsări cu lațul.
Dohnenschneise, *-n, f.,* **Dohnen|steig**, **Dohnen|stieg**, **Dohnen|strich**, *-(e)s, -e, m.* serie de lațuri (de prins păsări) așezate în pădure.
doktern, *dokterte, gedoktert (ich dokt(e)re), vb. (h) intr. (an* cu *dat.) (fam.)* a doftorici; a face pe doctorul; **ich doktere an mir (herum)** mă doftoricesc.
Doktor, *-s, -toren, m.* **1.** doctor; **~ der Medizin** doctor în medicină; **~ der Rechte** doctor în drept; **seinen ~ machen** a-și lua, a-și trece doctoratul. **2.** *(fam.)* medic.
Doktorand, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* doctorand(ă).
Doktor|arbeit, *-en, f.* teză de doctorat.
Doktorat, *-(e)s, -e, n.* **1.** doctorat, titlu de doctor. **2.** doctorat, examen pentru obținerea titlului de doctor.
Doktordiplom, *-s, -e, n.* diplomă de doctor.
Doktordisputation, *-en, f.* susținere a tezei de doctorat.
Doktordissertation, *-en, f.* v. Doktorarbeit.
Doktor|examen, *-s, -mina, n.* examen de doctorat.
Doktorfrage, *-n, f.* întrebare, problemă grea, de amănunt.
Doktorgrad, *-es, -e,* grad academic de doctor.
Doktor|hut, *-(e)s, -hüte, m. (înv.)* pălărie de doctor; **den ~ erwerben** a obține titlul de doctor.
doktorieren, *doktorierte, doktoriert, vb. (h) intr.* a-și trece examenul de doctorat, a-și lua doctoratul.
Doktorin și **Doktorin**, *-nen, f. (fam.)* **1.** femeie-medic, doctor, doctoriță. **2.** femeie care a obținut doctoratul. **3.** soție de doctor.
Doktormantel, *-s, -mäntel, m. (înv.)* robă de doctor.
doktormäßig *adv.* cu competență de doctor; doctoral.
Doktormiene, *-n, f. (fam.)* aere de savant.
Doktorpromotion, *-en, f.* obținere a titlului de doctor; trecere a examenului de doctorat.
Doktorprüfung, *-en, f.* v. Doktorexamen.
Doktorschmaus, *-es, -schmäuse, m.* banchet dat cu ocazia obținerii doctoratului.
Doktortitel, *-s, -, m.,* **Doktorwürde** *f. sg.* titlu de doctor.
Doktorvater, *-s, -väter, m. (fam.)* conducător științific al doctorandului.
Doktrin, *-en, f.* doctrină; învățătură.
Doktrinär, *-s, -e, m.* doctrinar.
doktrinär *adj. (peior.)* dogmatic, doctrinar.
Doktrinarismus, *-, m. sg.,* **Doktrinärtum**, *-s, n. sg. (peior.)* doctrinarism.
Dokument, *-(e)s, -e, n.* **1.** document; *(com.)* **~e gegen Akzept** document contra poliță; **ein ~ ausstellen** a elibera un act; **ein amtliches ~** un document oficial. **2.** *(fam.)* act, document, dovadă; *(iron.)* **ein ~ der Dummheit** o dovadă, o probă de prostie. **3.** *(inform.)* document; **~e ausdrucken** a printa documente.
Dokumentalist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* documentarist(ă).

Dokumentarfilm, *-s, -e, m.* film documentar.
dokumentarisch *adj.* documentar; bazat pe documente, autentic.
Dokumentarkurzfilm, *-(e)s, -e, m.* film documentar de scurt metraj.
Dokumentarmaterial, *-(e)s, -ien* [-iən], *n.* material documentar.
Dokumentar|tratte, *-n, f. (ec.)* poliță autentică.
Dokumentation, *-en, f.* documentare, documentație.
Dokumentations|stelle, *-n, f.* birou de documentare.
Dokumentationswert, *-(e)s, -e, m.* valoare de documentare.
Dokumenten|aufnahme, *-n, f. (ec.)* acceptare de documente, înregistrare a documentelor.
Dokumenten|austausch, *-(e)s, m. sg.* schimb de documente.
Dokumenten|sammlung, *-en, f.* colecție de documente.
Dokumentenverkehr, *-s, m. sg. (com.)* circulație pe bază de documente.
dokumentieren, *dokumentierte, dokumentiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a documenta, a întări cu documente; a dovedi pe bază de documente. **II.** *refl.* a se dovedi, a se arăta, a se oglindi.
Dokument|übertragung, *-en, f.* transmitere de documente.
Dokumentver|arbeitung, *-en, f.* prelucrare a documentelor.
Dolcefarniente [dɔltʃɛfarniɛn-], *n. sg.* viață, trai dulce.
Dolch, *-es, -e, m.* pumnal; **jm. einen ~ ins Herz stoßen** a-i împlânta cuiva un pumnal în inimă; *(fig.)* a-i da cuiva un fier roșu prin inimă, a băga cuiva un cui în inimă.
dolchen, *dolchte, gedolcht, vb. (h) tr.* a lovi cu pumnalul.
dolchförmig *adj.* în formă de pumnal.
Dolchmesser, *-s, -, n.* cuțit în formă de pumnal.
Dolch|stich, *-(e)s, -e, m.* v. Dolchstoß **(1).**
Dolch|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* șiș.
Dolch|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** lovitură de pumnal. **2.** *(fig.)* atac mișelesc, pe la spate.
Dolch|stoßpolitik, *f. sg.* politică de trădare.
Dolde, *-n, f. (bot.)* umbelă.
dolden|artig *adj. (bot.)* umbeliform.
Doldenbertram, *-s, m. sg. (bot.)* vetrice *(Chrysanthemum corymbosum).*
Doldenblume, *-n, f.*, **Doldenblüte**, *-n, f. (bot.)* eflorescență, floare umbeliferă.
Doldenblütler, *-s, -, m. (bot.)* plantă umbeliferă.
doldenförmig *adj.* v. doldenartig.
Doldengewächs, *-es, -e, n.* v. Doldenblume.
Doldenhabichtskraut, *-es, n. sg. (bot.)* iarba-vulturului *(Hieracium umbellatum).*
Doldenpflanze, *-n, f.* v. Doldenblume.
dolden|ständig *adj. (bot.)* umbelat.
Dolden tragend *adj. (bot.)* umbelifer.
doldentraubig *adj. (bot.)* racemos, umbelat.
Doldenwucherblume, *-n, f.* v. Doldenbertram.
doldig *adj.* v. doldenständig.
Dole, *-n, f.* canal de scurgere; rigolă.
Dolichokephale [-ço-], *-n, -n (ein Dolichokephaler), m. (antrop.)* dolicocefal.
Doline, *-n, f. (geol.)* dolină.
doll *adj. (fam.)* **1.** grozav, nemaipomenit; **eine ~e Sache** grozavă chestie! **2.** rău, supărător; **ein ~er Lärm** mare tărăboi. **3.** *(reg.)* foarte tare; **sich ~ freuen** a se bucura mult de tot.
Dollar, *-s, -s, m.* dolar.
Dollar|abwertung, *-en, f. (ec.)* depreciere, devalorizare a dolarului.
Dollar|anleihe, *-n, f.* împrumut în dolari.
Dollargut|haben, *-s, -, n. (ec.)* credit, activ în dolari.
Dollar|imperialismus *m. sg.* imperialism al dolarului.
Dollar|überschuss, *-es, -schüsse, m.* surplus de dolari.
Dollarverfall, *-(e)s, m. sg.* scădere a dolarului.
Dollarwährung, *-en, f. (fin.)* valută în dolari; preț exprimat în dolari.
Dollbord, *-s, -e, n. (mar.)* copastie, margine de sus a bordajului.
Dolle, *-n, f. (mar.)* furchet, furcă în care stă lopata, vâsla, paleta.
Dollen, *-s, -, m.* diblu din lemn.
Dollfuß, *-es, -füße, m. (med.)* picior echin.
Dollinger, *-s, -, m. (înv.)* călău.
Dollring, *-(e)s, -e, m.* inel al manșonului (la vâsle).
Dolman, *-s, -e, m.* dolman.
Dolmen, *-s, -, m. (arh.)* dolmen.
Dolmetsch, *-(e)s* (și *-en), -e(n), m.* **1.** traducător, translator; tălmaci. **2.** *(fig.)* interpret.
dolmetschen, *dolmetschte, gedolmetscht, vb. (h) intr.* **1.** și *tr.* a traduce; a tălmăci, a interpreta. **2.** a servi ca interpret, a fi interpret, a face pe interpretul, pe translatorul.
Dolmetscher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Dolmetsch.
Dolmetscherdienst, *-(e)s, -e,* m. serviciu de interpret, de translator; birou de traduceri.
Dolmetscherposten, *-s, -, m.* post, serviciu de traducător, de tălmaci, de translator.
Dolmetschung, *-en, f.* tălmăcire; traducere.
Dolomit, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* dolomit.
Dolomitbildung, *-en, f. (geol.)* formație dolomitică.
dolomit|haltig *adj. (geol.)* dolomitifer.
dolomitisch *adj.* dolomitic.
dolos *adj. (jur.)* perfid, premeditat, dolosiv; **~e Täuschung** inducere în eroare intenționată, premeditată.
Dolus, *m. sg. (jur.)* dol.
Dom, *-(e)s, -e, m.* **1.** dom, catedrală. **2.** *(constr.)* cupolă, dom. **3.** *(auto.)* calotă. **4.** *(pl.* și *-en; geol.)* dom. **5.** *(reg.)* bâlci de Crăciun în piața catedralei.
Domäne, *-n, f.* **1.** domeniu (al statului, seniorial, regal etc.). **2.** *(fig.)* domeniu, specialitate, câmp de preocupări.
Domänen|amt, *-(e)s, -ämter, n. (ist.)* administrație a domeniilor (statului, senioriale, regale etc.).
Domänenpächter, *-s, -, m. (ist.)* arendaș al unui domeniu regal.
Domänenrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consiliu de administrație a domeniilor. **2.** membru în consiliul de administrație a domeniilor.
Domänenverwalter, *-s, -, m.* administrator al domeniilor.
Domänenverwaltung, *-en, f.* administrație a domeniilor.
Domänialgut, *-(e)s, -güter, n.* bun domenial.
dom|artig *adj.* în formă de dom.
Dom|ausbau, *-(e)s, -e* (și *-ten), m.* construire, clădire, terminare, renovare a unei catedrale.
Domchor [-ko:ɐ], *-s, -chöre, m.* **1.** *(muz.)* cor al domului. **2.** *(pl.* și *-e)* altar al domului.
Domdechant [-deç-], *-en, -en,* **Domdekan**, *-s, -e, m. (bis. cat.)* decan al catolicilor; paroh al domului.
Domestik, *-en, -en, m.* **1.** *(înv.)* slugă, servitor. **2.** *(sport)* ajutor al alergătorului de curse.
Domestikation, *-en, f.* domesticire, îmblânzire.
Domestik(e), *-(e)n, -(e)n, m.* și *f. (înv.)* servitor(-toare), angajat(ă) a(l) casei.
Domestiken|stube, *-n, f.* cameră de serviciu.
domestizieren, *domestizierte, domestiziert, vb. (h) tr.* a domestici.
domförmig *adj. (arhit., tehn., geol.)* în formă de dom.
Domfrau, *-en, f. (bis. cat.)* călugăriță superioară, stareță.
Domfreiheit, *-en, f. (ist.)* domeniu din jurul domului care se află sub jurisdicția bisericii.
Domgruft, *-grüfte, f.* criptă în catedrală.
Domherr, *-(e)n, -en, m. (bis. cat.)* membru al capitulului, canonic.
domherrisch, **domherrlich** *adj.* de canonic.
Domherrnpfründe, *-n, f.* beneficiu din veniturile canonicatului.
Domherrn|stelle, **Domherrnwürde**, *-n, f. (bis. cat.)* demnitate de canonic.
Domhof, *-(e)s, -höfe, m.* piață în fața unei catedrale.
Domina *f.* **1.** *pl. -nä* stareță. **2.** *pl. -s (euf.)* prostituată.
dominant *adj.* dominant; predominant; proeminent.
Dominante, *-n, f.* **1.** *(muz.)* dominantă. **2.** lucru dominant, caracteristic.
Dominanz, *-en, f.* predominanță.
Dominialgut, *-(e)s, -güter, n.* v. Domänialgut.
dominieren, *dominierte, dominiert, vb. (h)* **1.** *tr.* a domina, a stăpâni. **II.** *intr.* a predomina.
Dominikaner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** călugăr(iță) dominican(ă). **2.** locuitor(-oare) din Republica Dominicană.
Dominikanerkloster, *-s, -klöster, n.* mănăstire de călugări dominicani.
Dominikanermönch, *-(e)s, -e, m.* v. Dominikaner **(1).**
Dominikanernonne, *-n, f.* v. Dominikanerin **(1).**
Dominikaner|orden, *-s, -, m.* ordin al călugărilor dominicani.
dominikanisch *adj.* dominican.
Dominion, *-s, -s* (și *Dominien* [-niən]), *n.* dominion.
Dominium, *-s, -nien* [-niən], *n. (ist.)* domeniu feudal.
Domino, *-s, -s.* **I.** *m.* **1.** domino, costum de bal mascat. **2.** purtător al unui costum de bal mascat. **II.** *n.* (joc de) domino.
Dominomaske, *-n, f.* v. Domino **(1, 2).**
Domino|spiel, *-(e)s, -e, n.* v. Domino **(3).**
Dominus, *-, -ni, m.* **1.** *(bis.)* Domnul. **2.** stăpân. **3.** preot.
Domizil, *-s, -e, n.* domiciliu; **sein ~ aufschlagen** a-și stabili domiciliul; *(ec.)* loc de plată (a unei cambii).
Domiziliant, *-en, -en, m. (ec.)* persoană care fixează locul de plată a unei cambii.
Domiziliat, *-(e)s, -e, n. (ec.)* domiciliat.
domizilieren, *domizilierte, domiziliert, vb. (h)* **1.** *intr.* a domicilia; a-și avea domiciliul. **II.** *tr.* a domicilia (o cambie); a fixa locul de plată (a unei cambii).
Domizilprovision [-vi-], *-en, f. (ec.)* comision pentru domicilierea unei cambii.
Domizilver|änderung, *-en, f.* schimbare de domiciliu.
Domizilwechsel, *-s, -, m.* **1.** *(ec.)* poliță, cambie indirectă. **2.** schimbare de domiciliu.
Domkapitel, *-s, -, n. (bis. cat.)* capitul, adunare a canonicilor, sinod episcopal.
Domkapitular, *-s, -e, m.* v. Domherr.
Domkirche, *-n, f.* catedrală, dom.
Domküster, *-s, -, m.* paracliser al unei catedrale.
Dompfaff, *-en, -en,* **Dompfaffe**, *-n, n, m. (ornit.)* bot-gros *(Pyrrhula pyrrhula).*
Domplatz, *-es, -plätze, m.* v. Domhof.
Domprediger, *-s, -, m.* predicator la o catedrală.
Dompropst, *-(e)s, -pröpste, m.* **1.** primul demnitar în adunarea canonicilor (la catolici), superiorul capitulului. **2.** paroh al unei catedrale cu rang de protopop (la protestanți).
Dompteur [dõtø:ɐ și dɔmp'tø:ɐ], *-s, -e, m.* îmblânzitor, dresor de animale sălbatice.
Dompteuse [dõ'tø:zə și dɔmp'tø:zə], *-n, f.* îmblânzitoare, dresoare de animale sălbatice.
Domschatz, *-es, -schätze, m.* colecție de vase sacrale valoroase a unei catedrale.
Domschnepfe, *-n, f. (ornit.)* corlă *(Gallinula chloropus).*
Domschule, *-n, f.* școală confesională întreținută din fondurile unei catedrale.
Dom|stift, *-(e)s, -e(r), n.* **1.** mănăstire dependentă de o catedrală. **2.** școală confesională întreținută din fondurile unei catedrale. **3.** seminar. **4.** sinod episcopal, capitul.
Don, *-, m. sg.* don (apelativ de respect în Spania).
Doña ['dɔnja], *-s, f.* **1.** dona (apelativ dependent de respect în Spania). **2.** *(înv., fam.)* **unsere ~** femeia noastră de serviciu.
Donardistel, *-n, f. (bot.)* spinul-vântului *(Erygium).*
Donatar, *-s, -e, m. (jur.)* donatar.
Donation, *-en, f. (jur.)* donație.
Donator, *-s, -toren, m. (jur.)* donator.
Donau|dampfschiff|fahrt *sg.* navigație dunăreană.
Donaudampfschiff|fahrtsgesellschaft *f. sg.* Societate pentru navigația dunăreană.
Donaufürstentümer *pl. (ist.)* principate dunărene.
Donau|insel, *-n, f.* insulă dunăreană.
Donauländer *pl.* țări dunărene.
Donaumonarchie [-çi:] *f. sg. (ist.)* Monarhia dunăreană (Austro-Ungaria).
Donaumündungen *pl.* gurile Dunării.
Donauquelle, *-n, f.* izvorul Dunării.
Donauraum, *-(e)s, m. sg.* spațiu dunărean.
Donaureise, *-n, f.* călătorie (cu vaporul) pe Dunăre.
Donauschiff|fahrt *f. sg.* navigație pe Dunăre.
Donau|staaten *pl.* state dunărene; Europa dunăreană.

Dọnauvölker *pl.* popoare dunărene.
Dọnbogen, *-s, m. sg. (geogr.)* cotul Donului.
Dönchen, *-s, -, n.* farsă, poznă; istorioară.
Dọnezbecken, *-s, n. sg. (geogr.)* bazinul Donețului.
dọnisch *adj.* de Don, de pe Don; **die ~en Kosaken** cazacii de pe Don.
Donjon [dɔ̃'ʒɔ̃:], *-s, -s, m.* donjon.
Don Juan [dɔn'χuan], *-s, -s, m.* donjuan, crai, curtezan; fante.
Dönkes *pl.* povestiri vesele.
Dọnkosak, *-en, -en, m.* cazac de pe Don.
Dọnlage *f. sg. (mine, înv.)* înclinare, cădere.
Dọnna, *-s, f.* **1.** dona (apelativ de respect în Italia), **2.** v. Doña **(2).**
Dọnner, *-s, m. sg.* **1.** tunet; **unter ~ und Blitz a)** într-o furtună năprasnică; **b)** prin foc și pară, prin foc și apă, prin sabie și foc. **2.** trăsnet; **vom ~ geschlagen** lovit de trăsnet, trăsnit; **wie vom ~ gerührt** ca trăsnit (de groază, de mirare etc.). **3.** bubuit; **der ~ der Geschütze** bubuitul tunurilor. **4.** *(în expr.)* **~ und Doria!** sau **~ noch mal!** sau **da schlag' (mal gleich) der ~ rein!** ei drăcia dracului! drace! **dass dich der ~!** trăsni-te-ar!
dọnner|ähnlich *adj.* ca tunetul.
Dọnnerbalken, *-s, -, m. (mil., glumeț)* bară a latrinei.
Dọnnerbesen, *-s, -, m.* **1.** *(bot.)* vâsc *(Viscum).* **2.** *(bot.)* deformări monstruoase pe crengile unor copaci. **3.** *(glumeț)* păr încâlcit, barbă zbârlită, ciuf.
Dọnnerbüchse [-byksə], *-n, f. (glumeț)* armă de tip vechi; flintă; bombardă.
Dọnnerer, *-s, -, m.* **1.** v. Donnergott. **2.** *(fam.)* om violent, gălăgios, om care tună și fulgeră.
Dọnnergebrüll, *-(e)s, n. sg. (fam.)* urlete, strigăte năprasnice.
Dọnnergekrach, *-(e)s, n. sg.* **1.** bubuit puternic al tunetului; bubuitură grozavă. **2.** v. Donnergepolter.
Dọnnergepolter, *-s, n. sg. (fam.)* gălăgie infernală; scandal.
Dọnnergerassel, *-s, n. sg. (fam.)* zăngănit asurzitor.
Dọnnergetöse, *-s, n. sg.* v. Donnergepolter.
Dọnnergewölk, *-(e)s, n. sg.* nori de furtună.
Dọnnergott, *-es, m. sg. (mit.)* zeul tunetului.
Dọnnerguge, *-n, f. (entom.)* rădașcă *(Lucanus cervus).*
Dọnner|hall, *-(e)s, m. sg.* bubuit, răsunet, ecou al tunetului.
Dọnner|hammer, *-s, -hämmer, m.* **1.** *(mit.)* trăsnet aruncat de zeul tunetului. **2.** *(mineral.)* belemnit. **3.** unealtă, topor din epoca paleolitică.
Dọnnerkeil, *-(e)s, -e, m.* **1.** carcasă de belemnit. **2.** *(arheol.)* unealtă; topor din epoca paleolitică. **3.** v. Donnerhammer **(1).**
Dọnnerkiel! *interj.* ei, drăcia dracului! drace! al naibii!
Dọnnerklang, *-(e)s, -klänge, m.* v. Donnerhall.
Dọnnerknall, *-(e)s, -e, m.* bubuitură scurtă și puternică de tunet.
Dọnnerkrach, *-(e)s, -e* (și *-s* sau *-kräche), m.* **1.** v. Donnerknall. **2.** *(fam.)* scandal, gălăgie, ceartă.
Dọnnerkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** iarbă-de-șoaldină *(Sedum acre)* **2.** laptele-câinelui *(Euphorbia helioscopia).* **3.** răscoage *(Epilobium angustifolium).*
Dọnnerlittchen!, **Dọnnerlüttchen!** *(interj.)* ia te uită! nemaipomenit!
Dọnnermaschine, *-n, f.* mașină cu care se imită bubuitul tunetului la teatru.
dọnnermäßig *adv. (fam.)* strașnic, al dracului de...; **~ dumm** foarte prost, prost ca noaptea, prost de dă în gropi.
dọnnern, *donnerte, gedonnert, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a tuna; *(impers.)* **es donnert** tună; **gegen jn.** (sau **etwas**) **~** a tuna și fulgera împotriva cuiva (sau a ceva). **2.** a face, a produce zgomot mare, a bubui, a hurui, a durui; **an die Tür ~** a lovi cu pumnii în ușă; **die See donnert** marea vuiește, vâjâie, mugește. **II.** *tr. (în expr.)* **jn. aus dem Schlafe ~** a trezi pe cineva lovind puternic în ușă; **mit Kanonen donnert er die Antwort** răspunde cu lovituri de tun.
Dọnnern, *-s, n. sg.* **1.** tunet. **2.** bubuit.
dọnnernd I. *part. prez.* de la donnern. **II.** *adj.* tunător, bubuitor, duruitor; **~es Gelächter** râs zgomotos, asurzitor; hohote de râs.
Dọnner|rollen, *-s, n. sg.* bubuit de tunet.
dọnnerscheu *adj.* care se teme, care se sperie, care se îngrozește de tunete.
Dọnnerscheu *f. sg.* frică, teamă de tunete.
Dọnnerschlag, *-(e)s, -schläge, m.* bubuit de tunet; (lovitură de) trăsnet; **die Nachricht wirkte wie ein ~** vestea a venit, a căzut ca un trăsnet.
Dọnnersjunge, *-n, -n.* **Dọnnerskerl**, *-(e)s, -e, m. (fam.)* băiat afurisit, al dracului, dat naibii; șmecher.
Dọnners|tag, *-(e)s, -e, m.* joi; **an ~en** sau **des ~s** joia, în zilele de joi; în fiecare joi.
dọnners|tägig *adj.* de joi.
dọnners|tags *adv.* joia.
Dọnner|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mineral.)* belemnit. **2.** unealtă, topor din epoca paleolitică.
Dọnner|stimme, *-n, f.* voce tunătoare, răsunătoare.
Dọnner|strahl, *-(e)s, -en, m.* fulger; trăsnet.
Dọnnerwetter, *-s, -, n.* **1.** furtună, vijelie. **2.** *(fam.)* izbucnire de furie, de mânie; ceartă aspră; săpuneală: *(în expr.)* **(zum) ~! a)** la naiba! **b)** trăsni-v-ar! **das ~ soll mich erschlagen, wenn...** să mă trăsnească, să mă lovească cerul dacă...; **wie ein heiliges ~ dreinfahren** a se năpusti, a se repezi, a da năvală ca o furie, ca o furtună asupra cuiva sau a ceva; **ein gnädiges ~** o mică săpuneală, un mic scandal; **~!** grozav! formidabil!
Dọnnerwolke, *-n, f.* nor amenințător, prevestitor de furtună.
Dọnnerwort, *-(e)s, -e, n.* vorbă apăsată, violentă, care nu admite replică.
Donquichotterie [dɔ̃kiʃɔtə'ri: și -kiçɔ-], *-n* ['ri:n], *f.* donquișotism.
Dọ̈ntje, *-s, -s, n. (reg.)* anecdotă, farsă, poznă.
doof *adj.* **1.** *(pop., fam.)* prost; mărginit; plicticos. **2.** *(reg.)* surd. **3.** *(reg.)* găunos.
Doofheit, *-en, f. (fam., peior.)* **1.** prostie. **2.** plictiseală. **3.** acțiune, faptă prostească.
dopen, *dopte, gedopt, vb. (h) tr. (sport)* a dopa.
Doping, *-s, -s, n. (sport)* doping, dopaj.
dọpp *adj. (reg.)* **1.** apăsător, înăbușitor. **2.** umed.
Dọppe, *-n, f.* **1.** *(reg.)* coajă de ou, găoace. **2.** *(tehn.)* șlefuire (a pietrelor prețioase).

Dọppel, *-s, -, n.* (și *m.*) **I.** *n.* **1.** al doilea exemplar, dublet, duplicat, copie. **2.** *(sport)* dublu *(la tenis)*; **gemischtes ~** dublu mixt. **II.** *m. (sport, teatru)* schimb, înlocuitor, rezervă; dublură.
Dọppel|adler, *-s, -, m. (her.)* vultur cu două capete; vultur imperial; vultur bicefal.
Dọppel|ahle, *-n, f. (tehn.)* sulă cu două tăișuri.
Dọppel|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* **1.** dublă acționare, dublă antrenare. **2.** forță impulsivă, dublă.
Dọppel|atmer, *-s, -, m. (iht.)* pește din familia *Dispnoi.*
Dọppel|aufzug, *-(e)s, -züge, m. (tehn.)* ascensor dublu.
Dọppel|axel, *-s, -, m. (sport.)* axel dublu.
Dọppelbackenbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu doi saboți.
Dọppelband, *-(e)s, -bände, m. (tipogr.)* volum în două părți.
Dọppelbauer, *-s* (și *-n*), *-n, m. (șah)* pion dublat.
Dọppelbecher, *-s, -, m.* **1.** păhărel cu fund dublu pentru aruncat zarurile. **2.** *(înv.)* potir compus din două cupe plasate în așa fel încât fiecare dintre ele să formeze suportul, piciorul celeilalte.
Dọppelbelastung, *-en, f.* încărcare, însărcinare dublă.
Dọppelbe|steuerung, *-en, f. (ec.)* impozit dublu, impunere dublă (în țară și în străinătate).
Dọppelbe|steuerungs|abkommen, *-s, -, n.* convenție pentru evitarea dublei impuneri.
Dọppelbetrieb, *-(e)s, -e, m. (mine)* exploatare dublă.
Dọppelbett, *-(e)s, -en, n.* pat dublu (de două persoane).
Dọppelbier, *-(e)s, n. sg.* bere tare.
Dọppelbild|entfernungsmesser, *-s, -, m. (tehn.)* telemetru stereoscopic.
Dọppelbild|theodolit, *-s, -e, m.* teodolit cu imagine dublă.
Dọppelbildung, *-en, f. (biol.)* congeminație.
Dọppelbindung, *-en, f. (tehn., chim.)* legătură dublă.
Dọppelblech, *-(e)s, -e, n.* tinichea, tablă dublă.
Dọppelblock, *-(e)s, -blöcke, m. (tehn.)* bibloc de fotograme.
Dọppelboden, *-s, -* (și *-böden*), *m. (mar.)* fund dublu; *(ferov.)* planșeu dublu.
dọppelbodig, **dọppelbödig** *adj.* cu fund dublu.
dọppelbrechend *adj. (fiz.)* birefringent.
Dọppelbrechung, *-en, f. (fiz.)* birefringență, dublă refracție.
Dọppelbruch, *-(e)s, -brüche, m. (mat.)* fracție dublă.
Dọppelbüchse, *-n, f.* **1.** *(maș.)* bucșă dublă. **2.** *(vân.)* carabină cu două țevi.
Dọppelbuch|stabe, *-n, -n, m.* literă dublă; *(tipogr.)* ligatură (două litere turnate pe un singur picior).
Dọppelcharakter [-ka-], *-s, -e, m. (ec.)* caracter dublu; **~ der in den Waren dargestellten Arbeit** dublul caracter al muncii încorporate în mărfuri.
Dọppeldach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* acoperiș dublu, acoperiș învelit dublu (cu țiglă).
Dọppeldecker, *-s, -, m.* **1.** *(av.)* biplan. **2.** *(tipogr.)* mașină de cules cu două magazine. **3.** *(fam.)* autobuz supraetajat, cu imperială.
Dọppeldienstventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* robinet, ventil de dublu serviciu.
dọppeldeutig *adj.* cu două înțelesuri, cu dublu sens, echivoc.
Dọppeldrahtlampe, *-n, f. (electr.)* lampă cu dublu filament incandescent.
Dọppeldreier, *-s, -, m. (sport)* **1.** dublu trei (figură de patinaj artistic). **2.** săritură cu întreit dublu. **3.** săritură întreită cu întorsătură dublă.
Dọppeldukaten, *-s, -, m.* dublon.
Dọppelduowalzwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* laminor dublu-duo.
Dọppel|ehe, *-n, f.* bigamie.
Dọppel|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* contrafier de rindea.
Dọppel|elemente *pl. (tehn.)* elemente unite.
Dọppel|endball, *-(e)s, -bälle, m. (la box)* treningbal, minge suspendată între două corzi.
Dọppeler, *-s, -, m. (înv.)* jucător cu zaruri, jucător de jocuri de noroc.
Dọppel|erdschluss, *-es, -schlüsse, m. (electr.)* punere dublă la pământ.
Dọppelfahrleitung, *-en, f. (electr.)* fir de cale dublă, linie de contact dublă.
Dọppelfall, *-(e)s, -fälle, m.* alternativă.
Dọppelfalzmaschine, *-n, f. (tipogr.)* mașină dublă de fălțuit (care îndoaie și împăturește colile într-o anumită ordine).
Dọppelfeiertag, *-(e)s, -e, m.* sărbătoare dublă, de două zile.
Dọppelfelge, *-n, f. (auto.)* jantă dublă.
Dọppelfenster, *-s, -, n.* fereastră dublă.
Dọppelfernrohr *-(e)s, -e, n. (fiz.)* lunetă binoculară; binoclu.
Dọppelfeuergenerator, *-s, -en, m. (termo.)* gazogen, generator de gaz cu două focare.
Dọppelflinte, *-n, f. (vân.)* armă de alice cu două țevi.
Dọppelform, *-en, f.* formă dublă.
dọppelförmig *adj.* cu formă dublă; cu două forme.
Dọppelfräsmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de frezat dublă, mașină de frezat cu doi arbori.
Dọppelfuge, *-n, f.* **1.** *(muz.)* fugă dublă, cu două teme. **2.** *(constr.)* rost dublu.
Dọppelfuß, *-es, -füße, m. (metr.)* (vers) dipod.
Dọppelgänger, *-s, -, m.* **1.** persoană care seamănă leit cu alta, dublu, alter ego, sosie; **er ist mein ~** îmi seamănă leit, e dublul meu, e sosia mea, e alter egoul meu. **2.** *(tehn.)* **synthetischer ~** înlocuitor sintetic, imitație sintetică.
Dọppelgarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fir dublu răsucit.
Dọppelgas, *-es, -e, n. (termo.)* gaz sărac, gaz de apă.
Dọppelgasgenerator, *-s, -en, m. (tehn.)* gazogen; generator de gaz sărac.
Dọppelgatter, *-s, -, n. (tehn.)* gater de refecat.
Dọppelgeige, *-n, f.* vioară cu șapte coarde.
Dọppelg(e)leis(e), *-s, -e, n. (ferov.)* cale ferovíară cu șine duble; linie dublă.
dọppelgeschlechtig, **dọppelgeschlechtlich** *adj. (biol.)* bisexual, de ambele sexe.
Dọppelgesichtigkeit *f. sg.* dualitate de aspect, dublu aspect.
Dọppelge|spann, *-(e)s, -e, n.* trăsură cu doi cai, atelaj de doi cai.
Dọppelge|staltung, *-en, f. (biol.)* dimorfism.
Dọppelge|stirn, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(astron.)* stea dublă. **2.** cuplu de artiști; *(fig.)* cuplu de prieteni celebri.
Dọppelgewebe, *-s, -, n. (text.)* **1.** țesătură matlasată. **2.** țesătură dublă.
Dọppelgitter|röhre, *-n, f. (tel.)* tub bigril.

Dọppelglas, *-es, -gläser, n.* ochean, telescop.
Dọppelgleis, *-es, -e,* v. D o p p e l g (e) l e i s (e).
dọppelgleisig *adj. (ferov.)* cu şină dublă; cu linie dublă.
Dọppelgrab, *-(e)s, -gräber, n.* mormânt cu două locuri.
Dọppelgriff, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(la instrumente cu coarde)* dublă. **2.** *(maş.)* manetă dublă.
Dọppelgucker, *-s, -, m.* binoclu.
Dọppelhaken, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* armă de foc grea (din evul mediu); **2.** cârlig în formă de ancoră (la undiţe, macarale etc.). **3.** *(mar.)* cârlig, foarfece.
Dọppelhärtung *f. sg. (metal.)* călire dublă.
Dọppelhaus, *-es, -häuser, n.* casă cu două apartamente.
Dọppelheit, *-en, f.* duplicitate, ambiguitate.
Dọppelherrschaft, *-en, f. (ist.)* condominiu.
Dọppelhobel, *-s, -, m.* rindea dublă.
Dọppelhochzeit, *-en, f.* nuntă dublă (a doi fraţi, două surori).
Dọppelhornvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* pasăre garuda din Indii *(Dichoceros bicornis).*
Dọppel|integral, *-s, -e, n. (mat.)* integrală dublă.
Dọppeljoch, *-(e)s, -e, n.* jug dublu.
Dọppelkegel, *-s, -, m. (tehn.)* con dublu.
Dọppelkernigkeit *f. sg. (bot.)* proprietatea de a avea nucleu dublu.
Dọppelkinn, *-(e)s, -e, n.* bărbie dublă, guşuliţă (de grăsime) sub bărbie.
Dọppelklick, *-s, -s, m. (inform.)* clic dublu.
Dọppelkolonne, *-n, f. (mil.)* coloană dublă.
Dọppelkontrapunkt, *-es, m. sg. (muz.)* contrapunct dublu.
Dọppelkopfhörer, *-s, -, m. (electr., radio.)* cască dublă.
dọppelköpfig *adj.* cu două capete, bicefal.
Dọppelkreuz, *-es, -e, n.* **1.** *(muz.)* dublu diez. **2.** *(ferov.)* dublă încrucişare (de linii).
Dọppelkrone, *-n, f. (înv.)* monedă de douăzeci de mărci.
Dọppel|lafette, *-n, f. (mil.)* dublu afet.
dọppel|läufig *adj. (despre arme)* cu două ţevi.
Dọppel|laut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* diftong.
Dọppel|leben, *-s, -, n.* viaţă dublă.
dọppel|lebig *adj.* **1.** care duce o viaţă dublă. **2.** *(biol.)* amfibiu.
Dọppel|leiter, *-n, f.* scară dublă.
Dọppel|leitung, *-en, f. (tehn.)* circuit dublu; conductă dublă; linie bifilară.
Dọppel|linie [-niə], *-n, f.* linie dublă.
Dọppel|lösung, *-en, f.* soluţie dublă.
Dọppelmantel, *-s, -mäntel, m. (tehn.)* cămaşă dublă, manta dublă.
Dọppelmasche, *-n, f. (text.)* ochi dublu.
Dọppelmaulschlüssel, *-s, -, m.* cheie fixă dublă.
Dọppelmittelschrift *f. sg. (tipogr.)* corp de literă de 28 de puncte tipografice.
Dọppelmonarchie, *-n* [-çi:ən], *f.* monarhie bistatală.
Dọppelmoral *f. sg.* morală ambiguă.
Dọppelmord, *-(e)s, -e, m.* crimă dublă.
Dọppelmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliţă cu contrapiuliţă.
dọppeln, *doppelte, gedoppelt (ich dopp(e)le) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a dubla, a îndoi. **2.** a dubla, a căptuşi; **eine Wand** ~ a lipi un perete pe ambele părţi; *(reg.)* **Schuhe** ~ a pune pingele. **3.** a dubla, a juca rolul altcuiva (la teatru etc.). **II.** *intr.* **1.** a juca zaruri. **2.** a înşela la joc, a trişa.
Dọppelnaht, *-nähte, f.* cusătură dublă.
Dọppelname, *-ns, -n, m.* nume dublu.
Dọppelnatur *f. sg.* natură dublă, fire dublă, temperament dublu.
Dọppelnummer, *-n, f. (tipogr.)* număr dublu (al unei reviste).
dọppelpaarig *adj.* cu (câte) două perechi.
Dọppelpack, *-s, n. sg. (com.)* ambalaj cu două unităţi de marfă.
Dọppelpflug, *-(e)s, -pflüge, m.* plug cu două brăzdare.
Dọppelpistole, *-n, f. (ec.)* dublon.
dọppelpolig *adj.* cu doi poli, bipol.
Dọppelposten, *-s, -, m. (mil.)* post cu două santinele, gardă dublă sau dublată, gardă întărită.
Dọppelpunkt, *-(e)s, -e, m. (ortografie)* două puncte.
Dọppelraufe, *-n, f.* iesle cu două rânduri.
Dọppelrauke, *-n, f. (bot.)* (specie de) muştar sălbatic *(Diplotaxis).*
Dọppelrechnung, *-en, f. (ec.)* dublu cont.
Dọppelregister, *-s, -, n. (muz.)* sunet ascuţit al orgii, registru înalt, dublet.
Dọppelreifen, *-s, -, m. (auto.)* anvelopă dublă.
Dọppelreihe, *-n, f.* **1.** şir dublu; *(mat.)* serie dublă. **2.** *(mil.)* aşezare în flanc câte doi, coloană de marş.
dọppelreihig *adj.* **1.** cu două şiruri sau rânduri. **2.** în două rânduri, pe două coloane. **3.** *(despre haine)* la două rânduri (de nasturi).
Dọppelringelwalze, *-n, f. (agr.)* tăvălug cu doi cilindri cu inele.
Dọppelröhre, *-n, f.* **1.** *(radio.)* lampă diodă; *(tv.)* tub dublu. **2.** *(tehn.)* ţeava dublă, tub dublu.
Dọppelrolle, *-n, f. (la teatru, film)* rol dublu.
Dọppelruderboot, *-(e)s, -e, n. (canotaj)* barcă, ambarcaţie pentru doi vâslaşi.
Dọppelrumpf|flugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* avion cu două fuzelaje.
Dọppelsame, *-ns, -n,* **Dọppelsamen**, *-s, -, m.* v. D o p p e l r a u k e.
Dọppelschemel|lokomotive [-və], *-n, f. (ferov.)* locomotivă cu dublă traversă mobilă, dansantă.
Dọppelschicht, *-en, f.* **1.** strat dublu. **2.** lucru, activitate în două schimburi.
dọppelschläfig, **dọppelschläfrig** *adj. (despre paturi, dormeze etc.)* cu două locuri.
Dọppelschlag, *-(e)s, -schläge, m. (muz.)* **1.** ornament compus dintr-o apogiatură dublă, notă cu dublă apogiatură (superioară şi inferioară). **2.** măsură dublă.
Dọppelschloss, *-es, -schlösser, n.* broască de uşă care se deschide din ambele părţi.
Dọppelschluss, *-es, -schlüsse, m. (log.)* dilemă.
Dọppelschluss|er|regung, *-en, f. (electr.)* excitaţie compound.
Dọppelschlussmotor, *-s, -en, m. (electr.)* motor electric compound.
Dọppelschnitte, *-n, f.* două felii de pâine unse, puse una peste alta, sandviş dublu.
Dọppelschraube, *-n, f. (tehn.)* elice dublă.
Dọppelschritt, *-(e)s, -e, m. (la dans)* pas dublu.
Dọppelsehen, *-s, n. sg.* (capacitate de a avea) viziuni.
dọppelseitig *adj.* **1.** bilateral; **~e Lungenentzündung** dublă pneumonie. **2.** cu două feţe; dublu.
Dọppelsichtigkeit, *-en, f.* v. D o p p e l s e h e n.
Dọppelsinn, *-(e)s, m. sg.* **1.** (caracter) echivoc; ambiguitate; dublu sens. **2.** duplicitate; ipocrizie, făţărnicie; perfidie; falsitate; rea-credinţă.
dọppelsinnig *adj.* **1.** cu două înţelesuri; echivoc; ambiguu; *(fam.)* în doi peri. **2.** *(despre persoane)* duplicitar; fals; ipocrit, făţarnic; perfid.
Dọppelsinnigkeit, *-en, f.* vorbă, expresie echivocă, ambiguă.
Dọppelsitzer, *-s, -, m.* vehicul (automobil, trăsură etc.) cu două locuri.
Dọppelsohle, *-n, f.* talpă dublă.
dọppelsohlig *adj.* cu talpă dublă.
Dọppel|spat, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* calcit birefringent.
Dọppel|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(muz.)* duo (instrumental). **2.** *(sport)* dublu (la tenis). **3.** joc cu zaruri; (joc de) table. **4.** *(fig.)* joc pe două tablouri; tactică nesinceră, de duplicitate, falsitate; rea-credinţă.
Dọppel|spieler, *-s, -, m.* v. D o p p e l **(II).**
Dọppel|staater, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană cu două cetăţenii, cu cetăţenie dublă.
Dọppel|stecker, *-s, -, m.* dublu-ştecăr, fişă dublă.
Dọppel|stellung, *-en, f.* **1.** poziţie dublă. **2.** post dublu, slujbă dublă. **3.** situaţie, poziţie echivocă, ambiguă.
Dọppel|stern, *-(e)s, -e, m. (astron.)* stea dublă.
Dọppel|steuerung, *-en, f. (tehn.)* comandă dublă.
dọppel|stöckig *adj.* cu două etaje, **ein ~er Bus** un autobuz cu două etaje.
Dọppel|stockwagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon cu două etaje.
Dọppel|strahlenbrechung, *-en, f. (fiz.)* dublă refracţie, birefringenţă.
Dọppel|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent dublu.
Dọppel|strombetrieb, *-(e)s, -e, m.* exploatare în dublu curent.
Dọppel|stück, *-(e)s, -e, n.* dublet.
dọppelt **I.** *adj.* **1.** dublu; *(muz.)* **~e Oktave** octavă dublă; *(com.)* **~e Buchführung** contabilitate (în partidă) dublă; **in ~er Ausfertigung** în două exemplare; **den ~en Preis bezahlen** a plăti preţul dublu; **~e Zeche aufschreiben** a calcula dublu, cu vârf şi îndesat; **mit ~er Kreide anschreiben** a face o socoteală cam piperată. **2.** *(fig.)* dublu, de două feluri; **eine ~e Moral haben** a avea o morală ambiguă; a-şi schimba principiile după împrejurări; **ein ~es Spiel spielen** a fi de rea-credinţă, fals; a juca pe două tablouri, a face un joc dublu. **II.** *adv.* de două ori, îndoit; încă o dată (pe) atât; ~ **so groß** de două ori mai mare; ~ **so teuer** de două ori mai scump; ~ **so viel bezahlen** a plăti îndoit; **er ist ~ so alt als ich** e de două ori mai bătrân ca mine; **ein Tuch ~ zusammenlegen** a împături în două, a îndoi o pânză; **etwas ~ vergelten** a răsplăti îndoit; ~ **sehen** a vedea dublu; *(fig.)* a fi cherchelit; ~ **(genäht) hält besser** (sau **reißt nicht**) prevederea nu strică.
Dọppeltaler, *-s, -, m.* taler dublu, dublon.
Dọppelte, *-n (Doppeltes), n. sg.* dublu; **er leistet das** ~ el dă randament dublu, realizează dublul; **um das** (sau **ums**) ~ de două ori mai…, încă o dată pe atât de…; **ums ~ spielen** a juca la miză dublă.
Dọppel-T-Eisen, *-s, -, n.* fier dublu T, fier T.
dọppelt|hochrund *adj. (înv.)* biconvex.
dọppelt|hohl *adj. (înv.)* biconcav.
dọppeltkohlensauer *adj. (chim.)* bicarbonat; **~es Natron** bicarbonat de sodiu.
dọppeltschwefelsauer *adj. (chim.)* bisulfat.
Dọppeltsehen, *-s, n. sg. (med.)* diplopie, vedere dublă.
Dọppel-T-Stahl, *-es, -e, m.* oţel dublu T.
Dọppel-T-Träger, *-s, -, m. (tehn.)* grindă dublu T.
Dọppeltuch, *-(e)s, n. sg. (text.)* postav dublu; pânză dublă.
Dọppeltür, *-(e)n, f.* **1.** uşă dublă. **2.** uşă cu două canaturi
dọppeltürig *adj.* **1.** cu uşă dublă. **2.** cu uşă cu două canaturi.
Dọppelverdienst, *-(e)s, -e, m. (ec.)* salariu dublu.
dọppelt wịrkend *adj.* cu dublă acţiune; cu efect dublu.
Dọppel|umschalter, *-s, -, m. (electr.)* comutator dublu.
Dọpp(e)lung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** dublare. **2.** căptuşit, căptuşire (a(l) unei haine etc.). **3.** *(reg.)* pingelit. **4.** joc de zaruri. **5.** trişat (la joc); *(fam.)* amăgire, înşelăciune. **II.** dublură, căptuşeală.
Dọppelverdiener, *-s, -, m.* persoană care are două salarii, două venituri; cumulard.
Dọppelverdienertum, *-s, n. sg. (fin.)* cumul.
Dọppelvokal [vo-], *-(e)s, -e, m. (fon.)* vocală dublă.
Dọppelwahl, *-en, f.* **1.** vot dublu. **2.** alegere dublă (a aceleiaşi persoane în două locuri). **3.** alternativă.
Dọppelwährung, *-en, f. (ec.)* sistem monetar bazat pe dublu etalon (aur şi argint); bimetalism.
Dọppelwährungs|anleihe, *-n, f.* împrumut obligator în două valute.
Dọppelwaise, *-n, f.* orfan(ă) de amândoi părinţii.
Dọppelwalzenkessel, *-s, -, m.* cazan de aburi cu doi cilindri.
Dọppelwand, *-wände f.* perete dublu.
dọppelwandig *adj.* cu perete dublu.
Dọppelwandungsgefäß, *-es, -e, n.* vas cu pereţi dubli.
Dọppelweiche, *-n, f. (ferov.)* macaz dublu.
Dọppelwendeldrahtlampe, *-n, f. (electr.)* lampă cu incandescenţă cu filament dublu spiralat.
dọppelwirkend *adj.* v. d o p p e l t w i r k e n d.
Dọppelwirkung, *-en, f.* **1.** efect dublu. **2.** acţiune dublă.
Dọppelzählung, *-en, f.* numărătoare dublă, repetată.
Dọppelzähner, *-s, -, m. (zool.)* rozător cu dantură dublă *(Duplici dentata).*
Dọppelzellenschalter, *-s, -, m. (electr.)* comutator dublu (de baterie).
Dọppelzentner, *-s, -, m.* chintal (100 kg).
Dọppelzimmer, *-s, -, n.* cameră cu două paturi.

Doppelzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** *(şah)* înaintare cu două câmpuri (a pionului). **2.** *(ferov.)* tren dublu, garnitură dublă.
Doppelzünder, *-s, -, m. (mil.)* focos dublu; detonator dublu.
doppelzüngig *adj. (despre persoane)* făţarnic, ipocrit, fals, cu două feţe.
Doppelzüngigkeit, *-en, f.* făţărnicie, ipocrizie, duplicitate, falsitate.
Doppelzüngler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană făţarnică, taler cu două feţe.
Doppelzünglerei şi **Doppelzünglerei**, *-en, f.* **1.** *sg.* falsitate, făţărnicie, ipocrizie, duplicitate. **2.** acţiune, faptă făţarnică, falsă.
doppelzünglerisch *adj. (despre vorbe, acţiuni etc.)* prefăcut, făţarnic, ipocrit, fals.
Doppelzweiwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* laminor dublu duo.
Doppelzylindermaschine, *-n, f. (text.)* maşină cu doi cilindri, cu cilindri gemeni.
doppen, *doppte, gedoppt, vb. (h) tr.* v. eichen **(1).**
döppen, *döppte, gedöppt, vb. (h) tr.* **1.** *(metal.)* a căpui (nitul). **2.** *(reg.)* a coace, a înăbuşi.
Döpper, *-s, -, m. (tehn.)* buterolă (de mână); căpuitoare.
Doppik *f. sg.* contabilitate dublă.
Doppler, *-s, -, m.* **1.** pingea nouă pusă la pantofi. **2.** sticlă de doi litri.
dopsen, *dopste, gedopst (du, er dopst), vb. (s) intr. (despre mingi)* a ricoşa, a sări.
Dorant, *-(e)s, m. sg. (bot.)* **1.** gura-leului *(Antirrhinum orontium)*. **2.** rotoţele albe *(Achillea piarmica)*. **3.** specie de ghinţură *(Gentiana pneumonanthe)*.
Dorf, *-(e)s, Dörfer, n.* **1.** sat; **das olympische** ~ satul olimpic; **in ~ und Stadt** pretutindeni; **von ~ zu ~** din sat în sat; **soviel Dörfer, soviel Sitten** câte bordeie, atâtea obiceie; **er ist auf dem ~ aufgewachsen** a crescut la ţară; **das sind ihm böhmische (sau spanische) Dörfer** habar n-are de asta; se uită la asta ca pisica în calendar. **2.** săteni; ţărani.
Dorf|älteste, *-n, -n (ein Dorfältester), m.* **1.** şi *f.* bărbatul cel mai bătrân, femeia cea mai bătrână al (a) satului. **2.** staroste al bătrânilor satului. **3.** *pl.* sfat al bătrânilor satului.
Dorf|anger, *-s, -, m.* livadă, pajişte, luncă a satului.
Dorf|arme, *-n, -n (ein Dorfarmer), m.* sărac, sărman al satului.
Dorf|armut *f. sg.* **1.** sărăcime a satelor. **2.** sărăcie, mizerie de la sate.
Dorf|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic, doctor al satului; medic de circumscripţie, medic comunal, de ţară.
Dorf|ausbeuter, *-s, -, m.* exploatator al satului, chiabur.
Dorfbarbier, *-s, -e, m.* bărbier de ţară; bărbier al satului.
Dorfbe|hörde, *-n, f.* organ sătesc, autoritate sătească, comunală.
Dorfbengel, *-s, -, m. (fam.)* mojic, bădăran; golan.
Dorfbewohner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* sătean(că).
Dorfbücherei, *-en, f.* bibliotecă sătească, comunală.
Dorfbulle, *-n, -n, m.* taur al satului, taur comunal.
Dörfchen, *-s, -, n. (dim.* de la Dorf) sătuc.
Dorf|eingang, *- (e)s, -gänge, m.* intrare în sat, în comună.
dorfen, *dorfte, gedorft, vb. (h) (reg.)* **I.** *intr.* a sta de poveşti. **II.** *tr.* a găzdui; a cinsti.
Dorf|fest, *-(e)s, -e, n.* serbare sătească; serbare ţărănească.
Dorf|flur, *-en, f.* hotar al satului.
Dorfgeistliche, *-n, -n (ein Dorfgeistlicher), m.* v. Dorfpfarrer.
Dorfgemeinde, *-n, f.* comună rurală.
Dorfgemeinschaft, *-en, f.* obşte a satului, obşte sătească, comunală.
Dorfgenosse, *-n, -n, m.* consătean.
Dorfgenossenschaft, *-en, f.* întovărăşire, cooperativă sătească.
Dorfgenossin, *-nen, f.* consăteancă.
Dorfgeschichte, *-n, f.* povestire din viaţa ţăranilor.
Dorfhandwerk, *-(e)s, -e, n.* industrie casnică, ţărănească, sătească.
Dorfhirt(e), *-(e)n, -(e)n, m.* cioban al satului.
Dorfhochzeit, *-en, f.* nuntă ţărănească.
dörfisch *adj. (peior.)* ţărănesc; bădărănos, necioplit.
Dorfjugend *f. sg.* tineret sătesc.
Dorfjunker, *-s, -, m.* boiernaş de ţară; *(glumeţ)* boier cu opinci.
Dorfkirche, *-n, f.* biserică sătească, a satului.
Dorfkirmes, *-sen, f.* sărbătoare a hramului bisericii unui sat.
Dorfklatsch, *-(e)s, m. sg.* bârfeală care circulă prin sat.
Dorfkneipe, *-n, f.* cârciumă sătească.
Dorfkorrespondent, *-en, -en, m.* corespondent sătesc.
Dorfkrug, *-(e)s, -krüge, m.* cârciumă a satului; han.
Dorfkultur|stätte, *-n, f.* centru cultural sătesc, cămin sătesc.
Dorfleben, *-s, n. sg.* viaţă la ţară; viaţă a satului.
Dorflehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* învăţător(-oare) de ţară; învăţătorul(-oarea) satului.
Dörflein, *-s, -, n.* v. Dörfchen.
Dörfler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* sătean(că).
Dorfleute *pl.* săteni; ţărani.
dörflich *adj.* sătesc, ca la sate.
Dorfmanier, *-en, f. (peior., iron.)* obicei de la ţară, ţărănesc.
Dorfmark, *-en, f.* margine, hotar (al) satului.
dorfmäßig *adj.* sătesc; ţărănesc.
Dorfmusikant, *-en, -en, m.* lăutar al satului; lăutar de ţară.
Dorfnotar, *-s, -e, m. (înv.)* notar al satului; notar de ţară.
Dorf|ortsgruppe, *-n, f. (termen nazist)* organizaţie sătească.
Dorfpascha, *-s, -s, m. (glumeţ)* grangur al satului; donjuan al satului.
Dorfpfarrer, *-s, -, m.* preot de ţară; preot al satului.
Dorfplatz, *-es, -plätze, m.* piaţă a satului.
Dorfpolizei *f. sg.* poliţie a satului; *(ist.)* miliţie a satului.
Dorfproletariat, *-s, n. sg.* proletariat sătesc, de la sate.
Dorfrat, *-(e)s, räte, m.* sfat, consiliu sătesc sau comunal.
Dorfre|aktion, *-en, f.* reacţiune de la ţară, de la sate.
Dorfreiche, *-n, -n (ein Dorfreicher), m. (peior.)* bogătaş al satului, chiabur.
Dorfrichter, *-s, -, m.* **1.** judecător la o judecătorie rurală. **2.** *(reg.)* primar al satului.
Dorfs|armut *f. sg.* v. Dorfarmut.
Dorfschaft, *-en, f.* **1.** sat, comună. **2.** locuitori, populaţie a satului.
Dorfschenke, *-n, f.* cârciumă sătească, birt; cârciumă a satului.
Dorfschmied, *-(e)s, -e, m.* fierar al satului.
Dorfschmiede, *-n, f.* fierărie a satului, potcovărie, cuşniţă.
Dorfschöffe, *-n, -n, m. (înv.)* asesor la o judecătorie rurală.
Dorfschöne, *-n, f.* frumoasă a satului.
Dorfschule, *-n, f.* şcoală rurală, sătească, comunală.
Dorfschul|lehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Dorflehrer.
Dorfschulmeister, *-s, -, m.* v. Dorflehrer.
Dorfschult|heiß, *-en, -en*, **Dorfschulze**, *-n, -n, m. (înv.)* primar al satului.
Dorfsprache, *-n, f.* grai ţărănesc.
Dorf|straße, *-n, f.* **1.** şosea comunală; drum de ţară. **2.** uliţă.
Dorfteich, *-(e)s, -e, m.* iaz comunal; iaz al satului.
Dorfteufel, *-s, -, m.* dracul satului; spaima satului.
Dorftrottel, *-s, -, m.* cretin, prost al satului.
Dorfversammlung, *-en, f.* adunare sătească.
Dorfwucherer, *-s, -, m.* cămătar al satului; lipitoare a satului.
Dorfzelle, *-n, f. (pol.)* celulă sătească.
Dorier [-riɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (ist.)* dorian(ă), locuitor(-oare) din Dorida (în vechea Grecie).
dorisch *adj.* **1.** dorian; **der ~e Dialekt** dialectul dorian. **2.** *(arhit.)* doric; **der ~e Stil** stilul doric; **die ~e Säulenordnung** ordinul arhitectural doric.
Dorl, *-(e)s, -e, m. (reg.)* sfârlează.
Dormel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** somn. **2.** ameţeală, chercheleală, beţie.
dormeln, *dormelte, gedormelt (ich dorm(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a moţăi, a dormita.
Dormeuse [-'mø:zə], *-n, f.* **1.** dormeză; **2.** vagon-lit, vagon de dormit. **3.** scufie (de noapte).
Dormitiv, *-s, -e, n.* somnifer.
Dormitorium, *-s, -rien* [-riən], *n.* **1.** dormitor (al unei mănăstiri). **2.** cimitir.
Dormus, *-, -, m. (reg.)* v. Dormel **(2).**
Dorn, *-(e)s, -en, m.* **I.** *(pl.* şi *Dörner)* **1.** *(bot.)* spin, ghimpe; **ich habe mir einen ~ in den Fuß getreten** mi-a intrat un ghimpe în picior; **er sitzt auf ~en** stă ca pe ghimpi; **sein Lebensweg ist voller ~en** duce o viaţă grea, spinoasă; **jm. ein ~ im Auge sein** a-i fi cuiva ca un ghimpe-n ochi; **keine Rosen ohne ~en** nici o plăcere fără durere. **2.** *(bot.)* mărăcine. **3.** *(fig.)* uscătură. **II.** *(pl. -e; tehn.)* priboi, dorn, poanson, patriţă; sulă; dinte, limbă a(l) unei catarame, unei agrafe; fus al balamalei.
Dorn|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* ciumăfaie, bolundariţă, măslag (plantă şi fruct) *(Datura)*.
dorn|artig *adj.* ca spinul; în formă de spin.
dorn|ästig *adj.* cu ramuri spinoase.
Dornbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* păducel *(Crataegus oxyacantha)*.
Dornbusch, *-(e)s, -büsche, m.* mărăcine.
Dörnchen, *-s, -, n. (dim.* de la Dorn) ghimpe mic, spinişor.
Dorndreher, *-s, -, m.* v. Würger.
dornen[1] *adj.* v. dornenreich.
dornen[2], *dornte, gedornt, vb. (h) tr.* **1.** a înconjura cu spini. **2.** *(tehn.)* a găuri, a lărgi gaura (cu priboiul), a mandrina.
Dornenbahn, *-en, f.* drum printre spini, cale plină de spini; *(fig.)* drum greu, spinos, viaţă grea, plin(ă) de dificultăţi şi suferinţe; calvar.
Dorn(en)gebüsch, *-(e)s, -e, n.* mărăciniş.
dornengekrönt, *adj.* încununat cu spini.
Dorn(en)ge|strüpp, *-(e)s, -e, n.* v. Dorn(en)gebüsch.
Dorn(en)hai, *- (e)s, -e, m.* v. Dornhai.
Dornenhecke, *-n, f.* gard de spini, de mărăcini, gard viu format din tufe cu spini.
Dornenkranz, *-es, -kränze, m.* cunună de spini.
Dornenkrone, *-n, f.* coroană de spini.
dornenlos *adj.* **1.** fără spini. **2.** *(fig.)* fericit, fără griji.
Dornenpfad, *-es, -e, m.* v. Dornenbahn.
dornenreich *adj.* **1.** plin de spini, spinos. **2.** *(fig.)* spinos, plin de greutăţi şi suferinţe; amar; dureros.
Dornen|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* v. Dornbusch.
dornenvoll *adj.* v. dornenreich.
Dornenweg, *-es, -e, m.* v. Dornenbahn.
Dornenzaun, *- (e)s, -zäune, m.* v. Dornenhecke.
Dornenzweig, *-(e)s, -e, m.* ramură, creangă, cracă de spini, de mărăcine.
Dornflosser *pl.* peşti cu aripioare dorsale spinoase *(Acanthopterygii)*.
dornförmig *adj.* în formă de spini.
Dornfortsatz, *-es, -sätze, m. (anat.)* apofiza spinoasă a vertebrelor.
Dornhai, *-(e)s, -e, m. (iht.)* specie de rechin cu un spin înaintea aripioarei dorsale *(Acanthias vulgaris)*.
Dornhecke, *-n, f.* v. Dornenhecke.
dornicht *adj. (înv.)* v. dornenreich.
Dornicht, *-s, n. sg.* mărăciniş.
dornig *adj.* v. dornenreich.
Dornling, *-s, -e, m. (bot.)* **1.** nicoreţi *(Boletus variegatus)*. **2.** iuţari *(Lactarius piperatus)*.
Dornmelde, *-n, f. (bot.)* lobodă păroasă, dudău *(Echinopsilon hirsutus)*.
Dornroche, *-ns, -n*, **Dornrochen**, *-s, -, m. (iht.)* raie ghimpată, calcan *(Raja clavata)*.
Dornrös|chen, *-s, n. sg. (basm)* frumoasa din pădurea adormită.
Dornrös|chenschlaf, *-(e)s, m. sg.* **1.** somnul frumoasei din pădure. **2.** *(fig.)* viaţă inactivă, trândavă.
Dornrose, *-n, f. (bot.)* nume dat mai multor specii de măceş *(Rosa canina, Rosa eglanteria etc.)*.
Dornrückenfisch, *-(e)s, -e, m.* peşte din familia *Notacanthiformes*.
Dornrüssler, *-s, -, m.* insectă cu trompă ascuţită (din familia *Curculionidae)*.
Dornschuh, *-(e)s, -e, m. (sport)* gheată cu colţari pe talpă (pentru sărituri şi alergări).
Dornschwanz, *-es, -schwänze, m. (zool.)* specie de şopârlă cu coada ţepoasă *(Uromastix)*.
Dorn|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* v. Dornenstrauch.

dornltragend *adj. (bot.)* care are spini, ghimpi; spinos.
Dörre, *-n, f. (reg.)* uscătoare (de fructe), lojniță.
dorren, *dorrte, gedorrt, vb. (s) intr.* a se usca; a se veșteji, a se ofili; a se sfriji, a se zbârci.
dörren, *dörrte, gedörrt, vb. (h)* **I.** *tr.* a usca (legume, fructe, carne etc.). **II.** *intr.* v. d o r r e n.
Dörrfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne uscată; pastramă.
Dörrgemüse, *-s, -, n.* legume uscate, deshidratate.
Dörr|obst, *-(e)s, n. sg.* fructe, poame uscate, deshidratate.
Dörr|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de uscat (fructe, legume).
Dörrpflaume, *-n, f.* prună uscată.
Dörrung *f. sg.* uscare, uscat a(l) fructelor, legumelor etc.
dorsal *adj.* dorsal.
Dorsalmark, *-s, n. sg. (anat.)* măduvă dorsală.
Dorsalnerv [-vən și -fən], *-s, -en, m. (anat.)* nerv dorsal.
Dorsch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* specie de pește *(Gadus morrhua)* în stadiu juvenil.
Dorsche, *-n, f. (bot.)* **1.** nap. **2.** ciocan, cocean, cotor de varză.
dort *adv.* acolo; **von** ~ de acolo, dintr-acolo; ~ **hinüber** într-acolo; ~ **drüben** dincolo, în partea aceea; **hier und** ~ ici și colo; **bald hier, bald** ~ când ici, când colo.
Dort, *-(e)s, -e, m. (bot.)* obsigă *(Bromus secalinus).*
dorten *adv. (reg.)* v. d o r t.
dort|her și **dort|her** *adv.* (și *în expr.)* **von** ~ de acolo, din acea parte (încoace), dintr-acolo.
dort|herab și **dort|herab** *adv.* (în) jos; de acolo în jos.
dort|herein și **dort|herein** *adv.* (acolo) înăuntru.
dort|herum și **dort|herum** *adv.* în partea aceea, (cam) pe acolo.
dort|hin și **dort|hin** *adv.* într-acolo.
dort|hinab și **dort|hinab** *adv.* v. d o r t h e r a b.
dort|hinaus și **dort|hinaus** *adv.* **1.** într-acolo. **2.** *(în expr.)* **bis** ~ până în gât, până peste cap, până dincolo.
dort|hinein și **dort|hinein** *adv.* (acolo) înăuntru.
dort|hinwärts *adv.* în direcția aceea, încolo, într-acolo.
dortig *adj.* de acolo; local; **unser** ~ **er Vertreter** reprezentantul nostru de acolo, local.
dörtig *adj. (reg.)* năpădit de buruieni.
dortseitig, **dortseits** *adj.* din partea aceea.
dortselbst și **dortselbst** *adv.* (chiar) acolo.
dort|zulande și **dort zu Lande** *adv.* acolo, în locurile, în ținuturile, în părțile acelea; pe acolo.
Dos, *Dotes* ['do:te:s], *f. (jur.)* dotă.
Dosage [-'za:ʒə], *-n, f.* **1.** dozare. **2.** *(chim.)* proporție, dozaj.
Dosch, *-(e)s, -e, m. (elv.)* **1.** neîndemânatic, nătâng. **2.** *(zool.)* broască râioasă.
dösch *adj. (elv.)* abătut, deprimat.
Dös|chen, *-s, -, n. (dim.* de la D o s e) cutiuță, cutioară.
döschen, *döschte, gedöscht, vb. (h) tr. (reg.)* a îmblăti, a treiera.
Döscher, *-s, -, m. (reg.)* persoană care îmblătește, treieră.
Dose, *-n, f.* **1.** cutie (de tablă); conservă; tabacheră. **2.** *(electr.)* priză (de contact). **3.** v. D o s i s.
Döse, *-n, f.* **1.** hârdău (rotund). **2.** copaie, covată, albie de frământat.
Dösen, *-s, n. sg.* moțăială, gogeală.
dösen, *döste, gedöst (du, er döst) vb. (h) intr.* **1.** a moțăi; a visa cu ochii deschiși; a privi în gol. **2.** a fi năuc.
Dosenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* pin *(Pinus silvestris).*
Dosenbier, *-(e)s, -e, n.* bere la cutie.
Dosenbild, *-(e)s, -er, n.* miniatură (pictată pe un capac de tabacheră).
dosenförmig *adj.* în formă de cutie (de conserve).
Dosenlibelle, *-n, f. (geod.)* nivelă sferică, cu bulă de aer.
Dosenmilch *f. sg.* lapte conservat în cutii de tablă.
Dosen|öffner, *-s, -, m.* deschizător de conserve.
Dosen|stück, *-(e)s, -e, n.* v. D o s e n b i l d.
Dosenverschließmaschine, *-n, f.* mașină, aparat de închis cutii de conserve.
Döserei, *-en, f.* moțăială.
dosieren, *dosierte, dosiert, vb. (h) tr.* a doza.
Dosierung, *-en, f.* dozare.
dösig *adj.* amețit, visător; în stare de picoteală; năuc.
Dosis, *Dosen, f.* doză, cantitate (măsurată, de medicament); porție; *(fig.)* **er hat eine beträchtliche** ~ **Humor** are o doză considerabilă de umor, are mult haz.
Döskopp, *-s, -köppe, m. (reg., peior.)* om neatent, bun de nimic.
Dossier [-'sie:], *-s, -, n.* și *m.* dosar.
dossieren, *dossierte, dossiert, vb. (h) tr. (constr.)* a povârni.
Dost, *-es, -e, m. (bot.)* **1.** șovârv *(Origanum vulgare).* **2.** magheran *(Origanum majorana).*
Döst, *-(e)s, m. sg. f. (reg.)* sete.
Doste, *-n, f.* v. D o s t.
Dosten, *-s, -, m. (reg.)* **1.** tufă. **2.** v. D o s t.
dösten, *döstete, gedöstet (du döstest, er döstet) vb. (h) (reg.) intr.* a(-i) fi (cuiva) sete.
dostig *adj. (reg.; fam.)* gras, gros.
dotal *adj.* **1.** cenzitar; obligat să plătească bir. **2.** făcând parte din dotă, dotal.
Dotalbauer, *-s, -n, m. (ist.)* clăcaș; țăran obligat să plătească bir parohiei.
Dotalrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* dotă; drept dotal.
Dotation, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** dotare, înzestrare. **2.** *(jur.)* dotație cu fonduri (de către stat); donație; despăgubire. **II.** *(jur.)* dotă, zestre.
Dote, *-n, -n, m. (reg.)* naș.
dotieren, *dotierte, dotiert, vb. (h) tr.* a dota, a înzestra.
Dotierung *f. sg.* dotare, înzestrare.
Dotsch, *-(e)s, m. (reg.)* v. D o s c h **(1).**
Dotsche, *-n, f. (reg.)* v. K o h l r ü b e.
Dotter, *-s, -, m. (reg. și n.)* **1.** gălbenuș (de ou.) **2.** *(bot.)* lubiț *(Camelina sativa).*
Dotterblume, *-n, f. (bot.)* calcea-calului *(Caltha palustris).*
dottergelb *adj.* galben ca gălbenușul, galben intens.
dotterig *adj.* **1.** galben ca gălbenușul. **2.** *(despre mâncăruri)* care conține gălbenuș de ou.
Dotterpilz, *-es, -e, m. (bot.)* v. E i e r p i l z.
Dottersack, *-s, -säcke, m. (biol.)* sac vitelin.
Dotterweide, *-n, f. (bot.)* răchită galbenă *(Salix vitellina).*
dotzen, *dotzte, gedotzt (du, er dotzt) vb. (h) intr. (despre mingi)* a sări în sus.
dötzen, *dötzte, gedötzt (du, er dötzt) vb. (h) intr. (reg.)* a hoinări, a umbla creanga, a bate coclaurii.
Doublé [du'ble:], *-s* [-'ble:s], *n. sg.* v. D u b l e e.
Doublette, *-n, f.* v. D u b l e t t e.
Doubleuse [du'blø:z(ə)], *-n, f. (teatru)* dublură (a protagonistei).
doublieren, *doublierte, doubliert, vb. (h) tr.* și *intr.* v. d u b l i e r e n.
Doublier|spindel, *-n, f.* v. D u b l i e r s p i n d e l.
Doublone, *-n, f.* v. D u b l o n e.
Douceur [du'sø:ɐ], *-s, -s, n.* cadou, dar, bacșiș.
Douglasfichte ['du-], *-n, f. (bot.)* duglazie *(Pseudotsuga douglasii).*
Dow-Jones-Index [dau 'dʒo:ns], *-es, -e* (și *-dizes* sau *-dices), (ec.)* indice Dow Jones.
Doxologie, *-n* [-gi:ən], *f. (bis.)* laudă a Domnului (în liturghie).
Doyen [doa'jɛ̃], *-s, -s, m.* decan al corpului diplomatic.
Dozent, *-en, -en, m.* docent (grad didactic universitar); conferențiar universitar.
Dozenten|arbeitsgemeinschaft, *-en, f.* colectiv de catedră al docenților, al conferențiarilor.
Dozentenkollegium, *-s, -gien* [-giən], *n.* colegiu al docenților.
Dozentenschulung, *-en, f.* pregătire a docenților, pregătire pentru titlul de docent.
Dozenten|stelle, *-n, f.* post de docent, de conferențiar.
Dozentin, *-nen, f.* docentă.
Dozentschaft, *-en, f.* docență.
Dozentur, *-en, f.* docentură, docență; post de conferențiar.
dozieren, *dozierte, doziert, vb. (h) intr.* **1.** a ține prelegeri universitare (în calitate de docent). **2.** *(peior.)* a vorbi pe un ton didactic.
dozil *adj.* docil, supus, cuminte.
DP *presc.* de la D e u t s c h e P o s t poșta germană.
dpa *presc.* de la D e u t s c h e P r e s s e a g e n t u r Agenția germană de presă.
dptr. *presc.* de la D i o p t r i e.
Dr. *presc.* de la D o k t o r; ~ **h. c.** doctor honoris causa; ~ **jur.** doctor în drept; ~ **med.** doctor în medicină; ~ **phil.** doctor în filozofie.
d.R. *presc.* de la **a)** *(mil.)* d e r R e s e r v e de rezervă, în rezervă; **b)** d e s R u h e s t a n d e s la pensie, în retragere.
Drach, *-en, f. (reg.)* v. D r a c h t.
Drache, *-n, -n,* **Drachen**, *-s, -, m.* **1.** *(basm)* zmeu, balaur; **chinesischer** ~ balaur, dragon chinezesc. **2.** zmeu (jucărie); **einen ~n steigen lassen** a înălța un zmeu. **3.** *(constr.)* gargui, burlan scurt pe unde curge apa; jgheab de acoperiș, de fântână. **4.** *(zool.; în expr.)* **fliegender** ~ șopârlă zburătoare *(Drago volans).* **5.** *(reg.)* torent, șuvoi. **6.** *(med. vet.)* ochi ceacâr (iris depigmentat). **7.** *(fig., fam.)* scorpie, zgripțoroaică; tartor. **8.** *sg. (astron.)* Dragonul.
Drachen|ampfer, *-s, -, m. (bot.)* specie de măcriș roșu *(Rumex).*
Drachenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* dracena, specie de liliacee arborescentă *(Dracaena draca).*
Drachenblut, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(basm)* sânge de balaur. **2.** materie rășinoasă secretată de arborele *Dracaena.*
Drachenbrut *f. sg.* neam, cuib de balauri.
Drachendollar, *-s, -s. m.* dolar chinezesc.
Drachenfels, *-en, -en, m. (glumeț)* stânca dracului (scaunul doamnei care însoțește o fată la bal).
Drachenfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește-zmeu *(Trachinus draco).*
Drachenflieger, *-s, -, m.* planorist, zburător cu parapanta.
Drachenflosser, *-s, -, m. (iht.)* specie de pește cu aripioare mari *(Pseudocorynopoma doriae).*
Drachenkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă între balauri.
Drachenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap de balaur. **2.** *(arhit.)* gargui. **3.** *(bot.)* mătăciune *(Dracocephalum moldavica).* **4.** *sg. (astron.)* nume dat unui grup de stele. **5.** *(iht.)* pește cu ghimpi veninoși *(Scorpaenidae).* **6.** fântână țâșnitoare. **7.** *(fig., fam.)* femeie clevetitoare, rea, scorpie, zgripțuroaică.
Drachen|nest, *-(e)s, -er, n.* cuib de balauri; *(fig.)* speluncă, cuib, ascunzătoare de bandiți.
Drachensaat *f. sg.* sămânță a discordiei.
Drachenschwanz, *-es, -schwänze, m.* coadă a zmeului (de jucărie).
Drachenwurz *f. sg. (bot.)* crin-de-baltă *(Arum dracunculus).*
Drachme, *-n, f.* **1.** drahmă (monedă). **2.** drahmă (veche greutate de farmacie); dram.
Dracht, *-en, f. (reg.)* cobiliță.
Dragée, **Dragee** [-'ʒe:], *-s, -s, n.* **1.** drajeu, pilulă medicală. **2.** bomboană, drajeu.
Dragge, *-n, f.*, **Draggen**, *-s, -, m. (mar.)* (ancoră) gheară-de-pisică.
Dragoman, *-s, -e* (și *-s), m.* dragoman, tălmaci, interpret.
Dragon, *-s, -e, m.* v. D r a g u n.
Dragoner, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* dragon; *(fam.)* **wie ein** ~ **schimpfen** a înjura ca un surugiu. **2.** *(fam.)* femeie masivă; **ein** ~ **von einem Weib** un zdrahon de femeie. **3.** gaică.
Dragonermarsch, *-(e)s, -märsche, m.* marș al dragonilor.
dragonermäßig *adj.* ca dragonii; ca un dragon.
Dragoner|regiment, *-(e)s, -er, n.* regiment de dragoni.
Dragonerweib, *-(e)s, -er, n.* v. D r a g o n e r **(2).**
Dragun, *-s, m. sg. (bot.)* **1.** tarhon *(Artemisia dracunculus).* **2.** pelin negru *(Artemisia absinthium).*
drahen, *drahte, gedraht, vb. (h) intr. (reg.)* a petrece, a chefui; a face excese, a se destrăbăla.
Drähnbartel, *-s, -, m. (reg., fam.)* flecar, vorbă-multă, vorbă-lungă, palavragiu.
drähnen, *drähnte, gedrähnt, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a bubui, a răsuna. **2.** a flecări, a pălăvrăgi.
Drähnung, *-en, f. (reg.)* bubuitură, detunătură; zguduitură.
Drahrer, *-s, -, m. (austr.)* chefliu, destrăbălat.

Draht, *-(e)s, Drähte, m.* **1.** sârmă; fir metalic; **wie auf ~ gezogen** țeapăn, rigid, nemlădios; **auf ~ sein** a fi pe fază, a fi atent; *(fam.)* scrobit. **2.** toron (de cablu). **3.** *(reg.)* sfoară; șnur; **nach dem ~** îngrijit, (scos) ca din cutie. **4.** telegraf; **per ~** telegrafic; **per ~ antworten** a răspunde telegrafic. **5.** *(fam.)* bani. **6.** ochi, laț (la un cablu).
Draht|adresse, Draht|anschrift, *-en, f.* adresă telegrafică.
Draht|antenne, *-n, f. (tel.)* antenă de sârmă, antenă monofilară.
Draht|antwort, *-en, f.* răspuns telegrafic.
Draht|arbeit *f. sg.* filigran.
Draht|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care lucrează în filigran, filigranor(-oare).
Draht|auslöser, *-s, -, m. (fot.)* declanșator cu cablu flexibil.
Drahtbahn, *-en, f.* v. Drahtseilbahn.
Drahtbank, *-bänke, f. (tehn.)* **1.** mașină, banc de trefilat. **2.** *(înv.)* filieră de trefilat sârmă.
Drahtbauer, *-s, -, n.* colivie de sârmă.
Drahtbericht, *-(e)s, -e, m.* comunicare telegrafică; telegramă.
Drahtbescheid, *-(e)s, -e, m.* aviz telegrafic.
Drahtbesen, *-s, -n, m.* mătură de sârmă.
Drahtbinder, *-s, -, m.* drotar, meșter care leagă oalele în sârmă; meșter care repară căldări.
Drahtbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu elicoidal.
Drahtbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare transmisă telegrafic; telegramă-scrisoare.
Drahtbruchmelder, *-s, -, m. (ferov.)* indicator de rupere de cablu.
Drahtbündel, *-s, -, n.* mănunchi de sârmă.
Drahtbürste, *-n, f.* perie de sârmă.
Drahtbus, *-ses, -se, m.* troleibuz.
Draht|einsatz, *-es, -sätze, m. (tehn.)* inserție de sârmă.
Draht|eisen, *-s, -, n. (metal.)* **1.** oțel pentru sârmă; oțel din care se face sârmă. **2.** filieră de trefilat sârmă.
drahteln, *drahtelte, gedrahtelt (ich draht(e)le) vb. (h) intr.* și *tr. (reg.)* a suci, a răsuci.
drahten[1], *drahtete, gedrahtet (du drahtest, er drahtet) vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** *(jm.)* a telegrafia (cuiva). **2.** a trage pe sârmă, a lega cu sârmă; *(tipogr.)* a coase cu agrafe de sârmă.
drahten[2] și **drähtern** *adj.* de sârmă, din sârmă.
Draht|esel, *-s, -, m. (fam., glumeț)* bicicletă.
Drahtfahrbus, *-ses, -se, m.* v. Drahtbus.
Drahtfalle, *-n, f.* cursă, capcană din sârmă.
Drahtfeder, *-n, f.* arc spiral, resort de sârmă în formă de spirală, tel, drot.
Drahtfenster, *-s, -, n.* fereastră închisă cu o plasă de sârmă, fereastră cu sită.
Drahtfilter, *-s, -, m.* filtru, sită din sârmă fină.
drahtförmig *adj.* ca sârma; filiform.
Drahtfunk, *-(e)s, m. sg. (autom., tel.)* **1.** electrocomunicații prin fir, prin curenți purtători, prin înaltă frecvență. **2.** radiodistribuție (prin fir).
Drahtfunknetz, *-es, -e, n.* rețea de radioficare.
Drahtfunkzentrale, *-n, f. (tel.)* centrală de radioficare.
Drahtgeflecht, *-(e)s, -e, n.* împletitură, rețea, plasă de sârmă.
drahtgeflochten *adj.* împletit din sârmă; îmbrăcat cu o împletitură de sârmă.
Drahtge|stell, *-(e)s, -e, n.* ramă, suport din sârmă.
Drahtgewebe, *-s, -, n. (metal.)* pânză, împletitură metalică, țesătură de sârmă.
drahtgewickelt *adj.* înfășurat în sârmă.
Drahtgewirr, *-s, n. sg. (mil.)* suluri de sârmă pentru baraje.
Drahtgitter, *-s, -, n.* grilaj, gratii de sârmă.
Drahtglas, *-es, n. sg. (tehn.)* sticlă cu armătură din fire metalice.
Drahtgurt, *-(e)s, -e, m.* chingă de sârmă.
Draht|haar, *-(e)s, -e, n.* păr țepos, aspru, sârmos (la câini).
Draht|hammer, *-s, -hämmer, m.* v. Drahtmühle.
Draht|heftung *f. sg. (tipogr.)* cusut cu agrafe de sârmă.
Draht|hemd, *-(e)s, -en, n. (ist.)* cămașă de zale.
Draht|hindernis, *-ses, -se, n.* v. Drahtverhau **(1).**
Draht|hütte, *-n, f.* v. Drahtmühle.
drahtig *adj.* **1.** *(text.)* răsucit, tors ca firul de sârmă. **2.** din sârmă, ca sârma; **er hat ~es Haar** are un păr sârmos. **3.** *(fig.)* vânjos; îndemânatic.
Drahtkäfig, *-s, -e, m.* colivie de sârmă.
Drahtkern, *-(e)s, -e, m. (electr.)* miez de sârmă.
Drahtkette, *-n, f.* lanț de sârmă.
Drahtklammer, *-n, f.* agrafă de sârmă.
Drahtklinge, *-n, f.* v. Drahtlehre.
Drahtkommode, *-n, f. (iron.)* pian vechi.
Drahtkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coș de sârmă, metalic.
Drahtlarve [-fə și -və], *-n, f.* mască de sârmă (la scrimă).
Drahtlehre, *-n, f. (tehn.)* calibru pentru sârmă.
Drahtleitung, *-en, f.* linie de telefon.
drahtlich *adj.* telegrafic; prin telegraf.
drahtlos *adj.* fără fir; **~e Telegraphie** telegrafie fără fir.
Drahtmaß *-es, -e, n.* v. Drahtlehre.
Drahtmatratze, *-n, f.* somieră.
Drahtmühle, *-n, f. (metal.)* trefilerie.
Drahtnachricht, *-en, f.* telegramă, comunicare, știre telegrafică.
Drahtnagel, *-s, -nägel, m.* cui de oțel, piron.
Drahtnetz, *-es, -e, n.* plasă, rețea de sârmă.
Drahtplätten, *-s, n. sg. (metal.)* laminare a sârmei.
Drahtplätter, *-s, -, m.* **1.** laminor. **2.** (muncitor) laminorist.
Drahtpuppe, *-n, f.* (și *fig.)* marionetă.
Drahtreifen, *-s, -, m. (auto.)* anvelopă cu talon cu sârmă.
Drahtrolle, *-n, f.* sul, colac de sârmă.
Drahtrundfunk, *-s, m. sg.* radiodistribuție prin fir.
Drahtsaite, *-n, f. (muz.)* coardă metalică.
Drahtschere, *-n, f.* foarfece de tăiat sârmă.
Drahtschiene, *-n, f.* atelă metalică.
Drahtschlinge, *-n, f.* laț de sârmă.
Drahtseil, *-(e)s, -e, n.* cablu metalic, funie metalică.
Drahtseilbahn, *-en, f.* funicular.
Drahtseilbrücke, *-n, f. (constr.)* pod suspendat pe cabluri.
Drahtseilkünstler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* acrobat(ă) pe sârmă.
Drahtseilschwebebahn, *-en, f.* teleferic.
Drahtsieb, *-(e)s, -e, n.* sită de sârmă.
Draht|speiche, *-n, f.* spiță de sârmă.
Draht|speichenrad, *-(e)s, -räder, n.* roată cu spițe metalice, de sârmă.
Draht|spinner, *-s, -, m. (tehn.)* mașină de împletit sârmă.
Draht|spule, *-n, f.* bobină de sârmă.
Draht|stift, *-(e)s, -e, m.* cui scurt de oțel.
Draht|telegraph, *-en, -en, m. (tel.)* telegraf cu fir.
Draht|überweisung, *-en, f.* mandat telegrafic.
Drahtung, *-en, f.* telegrafiere; telegramă, comunicare telegrafică.
Drahtverbindung, *-en, f.* legătură telegrafică.
Drahtver|hau, *-(e)s, -e, m.* (și *n.)* **1.** *(mil.)* obstacol, gard de sârmă ghimpată. **2.** *(argou; mil.)* legume uscate.
Drahtwerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de sârmă, trefilerie.
Drahtzange, *-n, f.* clește (mic) de tăiat sârmă.
Drahtzaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard din plasă de sârmă.
Drahtziehbank, *-bänke, f.* v. Drahtbank.
Drahtziehen, *-s, n. sg. (metal.)* trefilare (a sârmei).
Drahtzieher, *-s, -, m.* **1.** *(metal.)* mașină de trefilat. **2.** (muncitor) trefilator. **3.** mânuitor la teatrul de marionete. **4.** *(fig.)* sforar, intrigant.
Drahtzieherei, *-en, f. (metal.)* trefilare.
Drahtzugseil, *-(e)s, -e, n.* cablu de tracțiune.
Drain [drɛ̃:], *-s, -s, m.* v. Drän.
Drainage [drɛ'na:ʒə], *-n, f.* v. Dränage.
drainieren [drɛ'ni:rən], *drainierte, drainiert, vb. (h) tr.* v. dränieren.
Drainrohr, *-(e)s, -röhre, n. (med.)* dren.
Draisine [drɛ'zi:nə], *-n, f.* drezină.
drakonisch *adj.* draconic, sever, aspru, nemilos.
drall *adj.* **1.** întins. **2.** zdravăn, solid, îndesat, vârtos; *(fig.)* **ein ~es Kind** un copil voinic, zdravăn, viguros, rotofei, plinuț; **ein ~er Gang** un umblet, un pas elastic și ferm.
Drall, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mil.)* ghint, filet (la armele de foc), pas al ghintului. **2.** *(text.)* răsucire a firului; număr de torsiuni pe o lungime dată a firului. **3.** răsucire, torsiune. **4.** *(fiz.)* forță de torsiune.
Drallheit *f. sg.* însușirea de a fi îndesat, vârtos.
Drama *-s, -en, n. (teatru)* dramă; *(fig.)* **etwas zu einem ~ umgestalten** a da o formă dramatică unui lucru, a face dramă din ceva; *(fig.)* **das ~ einer Ehe** drama unei căsnicii.
Dramatik *f. sg.* **1.** *(înv.)* gen dramatic. **2.** dramaturgie.
Dramatiker, *-s, -, m.* autor dramatic, dramaturg.
dramatisch *adj.* **1.** dramatic; de teatru. **2.** *(fig.)* dramatic, tragic; mișcător.
dramatisieren, *dramatisierte, dramatisiert, vb. (h) tr.* **1.** a dramatiza; a adapta pentru scenă. **2.** *(fig.)* a dramatiza, a da amploare, a exagera.
Dramatisierung, *-en, f.* dramatizare, adaptare scenică, prelucrare pentru scenă.
Dramaturg, *-en, -en, m.* **1.** membru în consiliul artistic al unui teatru. **2.** critic teatral.
Dramaturgie *f. sg.* **1.** dramaturgie, teorie a dramei. **2.** prelucrare, formă, structură a dramei. **3.** critică de teatru.
dramaturgisch *adj.* dramaturgic, referitor la dramaturgie.
Dramen|auf|führung, *-en, f.* reprezentare pe scenă a unei drame.
Drämsch, *-es, -, m. (reg.)* tuse cronică, rebelă.
drämschen, *drämschte, gedrämscht, vb. (h) intr. (reg.)* a tuși ușor.
dran *adv.* v. daran.
Drän, *-s, -s, m. (agr., constr., med.)* dren.
Dränage [-'na:ʒə], *-n, f. (agr., constr., med.)* drenare, drenaj.
Dränage|versuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de drenaj.
dranbleiben, *blieb dran, drangeblieben, vb. (s) intr.* a rămâne prezent, a nu se depărta; *(la telefon)* **bleiben Sie dran!** nu închideți.
dränen, *dränte, gedränt, vb. (h) tr.* v. dränieren.
drang[1] *ind. imperf.* de la dringen.
drang[2] *adj.* **1.** strâns, îndesat; înghesuit; dens. **2.** *(reg.)* sever, întunecat, amenințător.
Drang, *-(e)s, (rar) Dränge, m.* **1.** îmbulzeală, aglomerare. **2.** presiune, constrângere; goană, hărțuială; **der ~ der Geschäfte** presiunea, urgența afacerilor; **im ~ der Not** de nevoie, silit, constrâns. **3.** *(fig.)* îndemn, imbold; pornire; instinct; avânt; dor aprins, dorință vie; **der ~ nach Freiheit** dorul de libertate. **4.** *(med.)* nevoie; **~ zum Stuhl** nevoia de a avea scaun.
Dran|gabe, *-n, f.* arvună.
dran|geben, *gab dran, drangegeben (du gibst dran, er gibt dran) vb. (h) tr.* a jertfi, a da; **sein Leben ~** a-și da viața pentru ceva.
dran|gehen, *ging dran, drangegangen, vb. (s) intr. (an* cu *ac.)* a se apuca (de ceva).
Drängelei, *-en, f.* **1.** îmbulzeală, înghesuială. **2.** insistență exagerată, pisălogeală.
drängeln, *drängelte, gedrängelt (ich dräng(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* și *refl.* a (se) îmbulzi, a (se) înghesui; **nicht ~!** nu te înghesui! nu vă înghesuiți! **II.** *tr.* a da zor (cuiva); a pisa, a nu slăbi (pe cineva).
drängen, *drängte, gedrängt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a împinge, a înghesui; a îngrămădi; **jn. auf die Seite ~** a împinge, a da pe cineva la o parte; **jn. in die Ecke ~** a încolți pe cineva, a-i pune cuiva sula-n coastă; **den Feind ~** a încolți pe dușman; *(fig.)* **ein Fest drängte das andere** serbările urmau una după alta, se țineau lanț. **2.** și *intr.* a zori, a presa (pe cineva), a stărui, a insista (pe lângă cineva), a nu permite amânare; **meine Gläubiger ~ (mich)** mă presează creditorii, creditorii nu mai așteaptă; *(fig.)* **die Zeit drängt** timpul ne zorește, e târziu, să ne grăbim; e urgent; nu e timp de pierdut; **die Gefahr drängt zur Entscheidung** pericolul cere imperios o hotărâre grabnică. **3.** *(impers.)* a simți îndemnul, nevoia, a fi cuprins de dorința...; **es drängt mich, ihm die Hand zu schütteln**

simt nevoia, îndemnul să-i strâng mâna. **II.** *refl.* a se îmbulzi, a se înghesui; **sich zu etwas ~** a se îmbulzi spre ceva; a se grăbi să facă ceva; **das Volk drängt sich dorthin** mulţimea se îmbulzeşte într-acolo; **zu dieser Stellung ~ sich viele** o mulţime de concurenţi se luptă pentru acest post; **sich durch die Menge ~** a-şi face loc prin mulţime; **sich aneinander ~** a se înghesui unul într-altul; **sich an jn. ~** a se strânge lângă cineva; *(fig.)* **die Ereignisse ~ sich** evenimentele se precipită.

Drängen, *-s, n. sg.* **1.** silă; zor; presiune; constrângere. **2.** îmbulzeală, înghesuială; **das ~ und Treiben** zarvă, zbucium, agitaţie. **3.** stăruinţă, insistenţă, pisălogeală. **4.** v. Drang **(4).**

Dränger, *-s, -, m.* persoană care insistă, stăruie, plictiseşte, pisează; pisălog.

Drängerei, *-en, f.* **1.** înghesuială, îmbulzeală. **2.** (manie de a plictisi cu) insistenţe; stăruinţă; pisălogeală. **3.** tiranie, oprimare.

drangmäßig *adj.* instinctiv.

Drän|graben, *-s, -gräben, m. (agr., constr.)* şanţ, canal pentru drenarea apelor.

Drangsal, *-e, f.*, **Drangsal**, *-s, -e, n. (înv.)* nevoie, necaz; suferinţă; mizerie; strâmtoare; **in großer ~ sein** a avea un necaz mare, a se afla la strâmtoare, la ananghie.

drangsalieren, *drangsalierte, drangsaliert, vb. (h) tr. (fam.)* a chinui, a canoni, a plictisi, a sâcâi; a necăji.

Drangsalierung, *-en, f. (fam.)* chin, sâcâială, plictiseală.

dranhalten, *hielt dran, drangehalten (du hältst dran, er hält dran), vb. (h) refl.* a se ţine de; a se grăbi.

dranhängen[1], *hing dran, drangehangen, vb. (h) intr.* a ţine de; a fi în legătură cu.

dranhängen[2], *hängte dran, drangehängt, vb. (h) tr.* a adăuga, a prelungi; a agăţa de ceva.

dränierbar *adj. (agr., constr.; despre terenuri)* drenabil; care poate fi drenat.

dränieren, *dränierte, dräniert, vb. (h) tr. (agr., constr., med.)* a drena.

Dränieren, *-s, n. sg.*, **Dränierung**, *-en, f.* v. Dränage.

Drank, *-(e)s, m. sg., (reg.)* lături; *(fam., iron.)* **es ist klar wie ~** e limpede ca o noapte fără stele.

drankommen, *kam dran, drangekommen, vb. (s) intr.* **1.** a ajunge, a fi la rând. **2.** *(an cu ac.)* a ajunge (la ceva sau cineva).

drankriegen, *kriegte dran, drangekriegt, vb. (h) tr.* **1.** *(pop.)* a păcăli **2.** *(fam.)* a lua la rost.

dranmachen, *machte dran, drangemacht, vb. (h) refl.* a se apuca de ceva.

dranmüssen, *musste dran, drangemusst* (şi *dranmüssen) (ich muss dran, du musst dran, er muss dran), vb. (h) intr. (fam., pop.; an* cu *ac.)* a fi obligat, a trebui să se apuce (de ceva).

dran|nehmen, *nahm dran, drangenommen (du nimmst dran, er nimmt dran), vb. (h) tr. (fam.)* a asculta (un elev la lecţie); a lua la rând.

Dränrohr, *-(e)s, -e, n.*, **Dränröhre**, *-n, f.* tub de drenare.

Dränröhrenpresse, *-n, f. (agr.)* presă pentru tuburi de drenare.

dran sein, *war dran, dran gewesen, vb. (s) intr.* a fi la rând.

dransetzen, *setzte dran, drangesetzt (du, er setzt dran) vb. (h) tr.* **1.** a pune la treabă, la muncă. **2.** *(în expr.)* **alles ~, um...** a face toate eforturile ca...; *(fam.)* a pune totul la cale pentru a...

Draperie, *-n* [-'riːən], *f.* **1.** draperie. **2.** drapaj, aranjament de falduri.

drapieren, *drapierte, drapiert, vb. (h) tr.* a drapa.

Drapierung, *-en, f.* **1.** *sg.* drapare. **2.** draperie.

drapp, drappfarbig *adj.* (de culoare) bej, sablu, de culoarea nisipului.

Drasch, *-es, m. sg. (reg.)* agitaţie; grabă; pripă.

draschen, *draschte, gedrascht, vb. (s* şi *h) intr.* **1.** a se agita; a se grăbi. **2.** *(impers.)* a ploua tare, cu răpăială.

Dräsine, *-n, f.* v. Draisine.

Drastikum, *-s, -ka, n. (farm.)* purgativ drastic.

drastisch *adj.* drastic, puternic; brutal, fără menajamente; **ein ~er Ausdruck** o expresie drastică; *(med.)* **ein ~es Mittel** un medicament cu efect radical; *(adverbial)* **~ vorgehen** a proceda drastic.

dräuen, *dräute, gedräut, vb. (h) intr. (poet.)* v. drohen.

drauf *adv.* v. darauf; **~ und dran sein** a fi pe punctul de a...

Draufgabe, *-n, f.* **1.** arvună, acont, avans. **2.** marfă dată pe deasupra, în plus. **3.** *(muz.)* supliment, bis.

Draufgänger, *-s, -, m.* persoană care nu se dă înapoi de la nimic, care merge drept la ţintă, care riscă orice; persoană îndrăzneaţă, temerară, apucată, pornită, nechibzuită.

Draufgängerei, *-en, f.* **1.** *sg.* caracter temerar, pornit, apucat. **2.** faptă temerară, comisă la mânie, nechibzuită.

draufgängerisch *adj.* îndrăzneţ, temerar, gata la orice, apucat, nechibzuit.

Draufgängertum, *-s, n. sg.* v. Draufgängerei **(1).**

draufgeben, *gab drauf, draufgegeben (du gibst drauf, er gibt drauf), vb. (h) intr.* **1.** v. daraufgeben **(1). 2.** *(fam.)* a da (la fund), a atinge, a cârpi; *(fig.)* a pune la punct.

draufgehen, *ging drauf, draufgegangen, vb. (s) intr. (fam.)* v. daraufgehen.

Draufgeld, *-(e)s, -er, n.* arvună, acont; avans.

draufhaben, *hatte drauf, draufgehabt (du hast drauf, er hat drauf), vb. (h) tr.* **1.** a fi învăţat bine, a stăpâni (un rol, un text). **2.** *(auto.)* a avea viteză mare; **120 Sachen ~** a merge cu 120 km pe oră.

draufknallen, *knallte drauf, draufgeknallt, vb. (h) intr. (fam.)* a cere în plus, a taxa în plus.

draufkommen, *kam drauf, draufgekommen, vb. (s) intr. (fam.)* v. daraufkommen.

drauflegen, *legte drauf, draufgelegt, vb. (h) tr.* a adăuga (bani la o sumă).

drauflos! *interj.* înainte! pe el! dă-i!

drauflosgeh(e)n, *ging drauflos, drauflosgegangen, vb. (s) intr.* a merge drept, ţintă, orbeşte, a se repezi; *(fam.)* a-i da înainte; **wie sie ~!** ce procedeu! ce manieră! ce metodă!

drauflosreden, *redete drauflos, drauflosgeredet (du redest drauflos, er redet drauflos) vb. (h) intr. (fam.)* a-i da înainte cu gura, a vorbi întruna.

drauflos|schimpfen, *schimpfte drauflos, drauflosgeschimpft, vb. (h) intr. (fam.)* a-i da înainte cu ocări, cu înjurături.

drauflos|wirtschaften, *wirtschaftete drauflos, drauflosgewirtschaftet (du wirtschaftest drauflos, er wirtschaftet drauflos), vb. (h) intr. (fam.)* a-i da înainte prosteşte, orbeşte, a lucra fără plan şi fără judecată.

Draufsicht *f. sg. (av.)* vedere de sus, proiecţie orizontală.

draufzahlen, *zahlte drauf, draufgezahlt, vb. (h) intr.* **1.** a plăti în plus; a da din pungă; a se alege cu paguba. **2.** *(fig.)* a plăti scump.

draus *adv.* v. daraus.

dräuschen, *dräuschte, gedräuscht, vb. (h) intr. (reg.)* a cădea cu zgomot; *(impers.)* **es dräuscht a)** răpăie ploaia; **b)** murmură, susură (apa, izvorul); se aude un murmur, un susur.

drauß *adv. (reg.)* v. draußen.

draußen *adv.* **1.** afară (din încăpere, din casă etc., din oraş, din ţară); **von ~** de afară; **~ in der Welt** în lumea largă, în străinătate. **2.** afară, în aer liber; *(mar.)* **das Schiff ist ~** vasul a ieşit din radă, e în larg.

Drechselbank ['drɛksəl-], *-bänke, f.* strung de lemn.

Drechselei, *-en, f.* **1.** strungărie, strunjire. **2.** *(fam.)* purtare, atitudine, vorbărie căutată, artificială.

Drechselkunst *f. sg.* meserie de strungar în lemn; artă de a strunji în lemn.

drechseln, *drechselte, gedrechselt (ich drechs(e)le), vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a strunji în lemn, a fasona, a rotunji la strung (obiecte din materiale nemetalice); *(fig.)* **wie gedrechselt** foarte bine, foarte îngrijit făcut. **2.** a polei, a lustrui; *(fig.)* **Worte** (sau **Redensarten** sau **Komplimente) ~** a ticlui cuvinte (fraze, complimente) meşteşugite. **3.** *(fig.)* a meşteşugi; a lucra meşteşugăreşte, artificial; a lucra rigid, fără viaţă, fără avânt, fără fantezie şi artă, plicticos, anost; a ticlui; **ein Gedicht ~** a confecţiona o poezie. **4.** *(fig.)* a pune în mişcare, pe roate (o treabă).

Drechsler, *-s, -, m.* strungar în lemn.

Drechsler|arbeit, *-en, f.* **1.** lucru de strungărie, operaţie de strungărie în lemn. **2.** obiect (nemetalic) lucrat la strung.

Drechslerbank, *-bänke, f.* v. Drechselbank.

Drechslerei, *-en, f.* **1.** (atelier de) strungărie în lemn. **2.** strungărie, meseria de strungar în lemn.

Drechslergeselle, *-n, -n, m.* calfă de strungar în lemn.

Drechsler|handwerk, *-(e)s, n. sg.* meserie de strungar în lemn.

Drechslerkunst *f. sg.* v. Drechselkunst.

Drechslerladen, *-s, -läden, m.* atelier de strungărie în lemn.

Drechslerlehrling, *-s, -e, m.* ucenic de strungar în lemn.

Drechslermeister, *-s, -, m.* maistru strungar în lemn.

drechslern, *drechslerte, gedrechslert, vb. (h) intr.* şi *tr. (fam.)* a cârpăci la strung.

Drechslerwaren *pl.* mărfuri de strungărie în lemn.

Drechslerwerk|statt, *-stätten*, **Drechslerwerk|stätte**, *-n, f.* v. Drechslerei **(1).**

Dreck, *-(e)s, m. sg.* **1.** murdărie, noroi; *(fig.)* **jn. in den ~ ziehen** a calomnia pe cineva, a arunca cu noroi în cineva; *(fig.)* **die Karre aus dem ~ ziehen** a descurca treburile, *(fam.)* a drege borşul; *(fig.)* **da sitzen wir nun im ~** iată buclucul, am păţit-o, am sfeclit-o, am băgat-o pe mânecă, s-a împuţit brânza; **~ am Stecken haben** a fi cu musca pe căciulă; **aus dem (gröbsten) ~ heraus sein** a fi scăpat de ce-i mai greu; **jn. aus dem ~ ziehen** a da o mână de ajutor într-o situaţie dificilă; **der letzte ~ sein** a fi un om de nimic; **jn. wie einen ~ behandeln** a trata cu dispreţ. **2.** *(reg.)* excremente. **3.** *(fam.)* fleac, lucru de nimic; **er kümmert sich um jeden ~** îl interesează toate fleacurile. **4.** *(vulg.; în expr.)* **einen ~** nimic; **das geht mich einen ~ an** sau **ich mache mir einen ~ daraus** puţin îmi pasă, mă doare-n cot.

Dreck|arbeit, *-en, f. (fam.)* muncă murdară; treabă neplăcută.

Dreckbatzen, *-s, -, m. (fam.) (despre oameni)* nespălat, porc.

Dreckbude, *-n, f. (fam.)* cameră mică şi urâtă; cameră murdară; maghernită.

Dreckbürste, *-n, f.* perie de curăţat noroiul (de pe ghete).

Dreckding, *-(e)s, -e, n. (fam.)* lucru, obiect murdar; obiect fără valoare; porcărie.

Dreck|eimer, *-s, -, m.* găleată de gunoi.

dreckeln, *dreckelte, gedreckelt (ich dreck(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a lucra în noroi, în murdărie.

drecken, *dreckte, gedreckt, vb. (h) intr.* a murdări, a înnegri.

Dreckerei, *-en, f. (pop., fam., vulg.)* porcărie.

dreckern, *dreckerte, gedreckert, vb. (h) intr.* **1.** *(despre copii)* a se murdări jucându-se. **2.** a murdări, a face murdărie.

Dreckfink, *-en, -en, m. (pop.)* om murdar, nespălat; *(vulg.)* porc.

Dreckhaufen, *-s, -, m.* **1.** bălegar. **2.** grămadă de noroi, de murdărie. **3.** grămadă de lucruri murdare.

dreckig I. *adj.* **1.** murdar; plin de noroi; plin de balegă. **2.** *(fam.)* ordinar; ticălos, parşiv; **ein ~es Lachen** un râs ordinar, parşiv; **so ein ~es Benehmen** ce purtare murdară, mizerabilă. **3.** *(fam.)* fără valoare, fără importanţă. **II.** *adv. (fam.)* rău, prost, mizerabil; **es geht ihm ~** îi merge tare prost.

Dreck|käfer, *-s, -, m. (entom.)* cărăbuş de bălegar *(Scarabaeus fimetarius).*

Dreck|karren, *-s, -, m.* căruţă pentru căratul gunoaielor.

Dreck|kerl, Dreckskerl, *-(e)s, -e, m. (fam.)* om mizerabil, tip parşiv.

Drecklappen, *-s, -, m.* **1.** otreapă, cârpă de şters murdăriile; zdreanţă. **2.** *(fig., fam.)* paceaură, târfă.

Drecknest, *-(e)s, -er, n.* văgăună, loc uitat de lume.

Dreckpardel, *-s, -, n.* (şi *m.*) v. Dreckfink.

Dreckpfote, *-n, f. (vulg.)* mână murdară; **wasch dir die ~n!** spală-ţi mâinile alea jegoase!

Drecksack, *-(e)s, -säcke, m.* v. Dreckkerl.

Drecksau, *-en, f. (vulg.)* **1.** om murdar, porc. **2.** paceaură.

Dreckschleuder, *-n, f. (fam.)* **1.** gură spurcată. **2.** întreprindere industrială poluantă.

Dreckseele, *-n, f.* v. Dreckkerl.

Dreck|spatz, *-en, -en, m. (pop.)* v. Dreckfink.

Dreck|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(pop.)* v. Dreckfink. **2.** *(fam.)* v. Dreckding. **3.** *(pop.)* v. Dreckkerl.

Dreckvogel, *-s, -vögel, m.* **1.** *(pop.)* om murdar, nespălat. **2.** *(reg.)* broască.

Dreckwagen, *-s, -, m.* **1.** căruţă de cărat gunoi. **2.** *(fam.)* maşină veche, uzată, proastă.

Drẹckweg, *-(e)s, -e, m. (fam.)* drum desfundat, mizerabil.
Drẹckwetter, *-s, n. sg. (fam.)* vreme mizerabilă, rea, de să nu scoţi un câine afară.
Drẹckwinkel, *-s, -, m.* loc, colţ, ungher unde se strânge murdăria, gunoiul.
dreesch *adj. (despre ogoare)* părăginit, nedesţelenit.
Dreesch, *-(e)s, -e, m. (agr.)* ogor părăginit, paragină, ţelină.
dreeschen, *dreeschte, gedreescht, vb. (h)* **I.** *tr. (agr.)* a defrişa, a desţeleni. **II.** *intr. (impers., reg.)* a ploua cu găleata.
Dreeschling, *-s, -e, m. (bot., reg.)* ciupercă albă *(Agaricus).*
Dreeschsystem, *-s, -e, n. (agr.)* sistem de defrişare.
dregen, *dregte, gedregt, vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* **1.** a învârti. **2.** a înşela. **II.** *intr.* a ameninţa.
Drẹgg|anker, *-s, -, m.*, **Drẹgge**, *-n, f. (mar.)* (ancoră) gheară-de-pisică.
drẹggen, *dreggte, gedreggt, vb. (h) tr. (mar.)* **1.** a draga; **den Anker** ~ a trage ancora pe fund, a scoate ancora din nămol. **2.** a pescui cu draga, plasa.
Drẹg(g)tau, *-(e)s, -e, n. (mar.)* dragă, plasă pentru căutat un obiect pierdut.
Dreh, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(reg.)* (ră)sucire, întoarcere, rotaţie. **2.** *sg. (fig.)* apucătură, truc; inspiraţie; **einer Sache den richtigen ~ geben** a potrivi lucrurile cu dibăcie, a aranja cum trebuie; **den (richtigen) ~ heraushaben** a găsi trucul; **auf den ~ kommen** a prinde mişcarea. **3.** *(în expr.)* **im ~ sein** a avea de lucru până peste cap.
Dreh|achse, *-n, f.* ax de rotaţie.
Dreh|arbeiten *pl. (film)* (operaţie de) filmare.
Drehbahn, *-en, f.* atelier de răsucit frânghii.
Drehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung.
drehbar *adj.* turnant; care se poate învârti; rotativ.
Drehbarkeit *f.* posibilitate de a se învârti, de a fi învârtit, rotabilitate.
Drehbass, *-es, -bässe, m.* flaşnetă, caterincă.
Drehbasse, *-n, f. (mil., înv.)* tun rotativ.
Drehbaum, *-(e)s, -bäume, m.* **1.** *(ferov.)* barieră, bară turnantă, rotitoare. **2.** *(tehn.)* turnichet.
Drehbewegung, *-en, f.* mişcare de rotaţie.
Drehblei|stift, *-(e)s, -e, m.* creion automat.
Drehbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** sfredel, burghiu. **2.** coarbă.
Drehbrücke, *-n, f.* pod rotitor, turnant.
Drehbuch, *-(e)s, -bücher, n.* scenariu (de film).
Drehbuchverfasser, *-s, -, m.* autor de scenariu.
Drehbühne, *-n, f. (teatru)* scenă turnantă.
Drehe, *-n, f.* **1.** punct de întoarcere; curbă, cotitură. **2.** *(vet.)* capie (la oi). **3.** *(reg.)* regiune; **in dieser ~** prin părţile astea, pe aici.
Dreh|eisen, *-s, -, n.* v. Drehstahl.
drehen, *drehte, gedreht vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a întoarce, a schimba direcţia; **den Scheinwerfer ~** a întoarce reflectorul; **den Rücken ~** a întoarce spatele; **ein Schiff ~** a cârmi, a vira un vapor; *(fig.)* **den Mantel nach dem Winde ~** a fi nestatornic, a se schimba după împrejurări, după cum bate vântul. **2.** a suci, a învârti, a roti; a rula; **ein Rad ~** a învârti o roată; **die Orgel ~** a cânta la flaşnetă; **eine Zigarette ~** a face, a suci o ţigară; **Pillen ~** a prepara pilule; *(fig.)* **er weiß die Sache zu ~ (und zu wenden)** ştie să învârtească lucrurile; *(fig.)* **etwas zu seinem Vorteile ~** a întoarce ceva în folosul, în avantajul său. **3.** a răsuci; a toarce; a împleti; **Seile ~** a împleti funii, frânghii; *(fig.)* **jm. einen Strick ~** a pregăti cuiva un necaz; *(fam.)* a i-o coace cuiva; **jm. eine lange Nase ~** a da cuiva cu tifla; a juca cuiva o festă. **4. einen Film ~** a turna un film. **5.** a smulge, a lua sucind. **6.** *(tehn.)* a da la strung, a strunji. **7.** *(fam.)* a interpreta, a răstălmăci, a o suci şi a o învârti; **etwas ~ und deuten** a interpreta ceva, a întoarce ceva pe toate feţele, a răstălmăci ceva, a suci şi a învârti ceva. **8.** *(argou; în expr.)* **ein Ding ~** a da o lovitură. **II.** *intr.* **1.** *(fam.)* a trage chiulul de la şcoală. **2.** *(fam.; an cu dat.)* a mişgăli, a suci, a învârti; **an einem Gesetze ~** a analiza, a întoarce o lege pe toate feţele. **III.** *refl.* **1.** a se întoarce, a(-şi) schimba direcţia; **der Wind dreht sich** vântul îşi schimbă direcţia; **das Glück dreht sich** norocul e schimbător. **2.** a se învârti; **die Erde dreht sich** pământul se învârteşte; **sich um die Achse ~** a se învârti în jurul axei; **sich im Kreise ~** a se învârti în cerc; *(fig.)* **alles dreht sich um ihn** se află în centrul tuturor preocupărilor; *(fam.)* e buricul pământului; **sich hin und her ~ (und wenden) a)** a se frământa, a şovăi, a ezita; **b)** a se sustrage sub diverse pretexte, a se eschiva, a se învârti; *(fam.)* **sich zu ~ und zu wenden wissen** a şti să se aranjeze, să se învârtească; a şti să se adapteze, să se acomodeze cu împrejurările; **es dreht sich mir alles wie ein Mühlrad im Kopfe herum** îmi vine ameţeală; parcă am o morişcă în cap. **3.** *(impers.; în expr.)* **es dreht sich um...** este vorba de, despre...
drehend I. *part. prez.* de la drehen. **II.** *adj.* turnant, rotativ.
Dreher, *-s, -, m.* **1.** strungar. **2.** *(anat.)* axis. **3.** ac de ceasornic. **4.** dans popular în pas de vals. **5.** *(reg.; tehn.)* volan, manivelă. **6.** *(reg.)* ameţeală. **7.** *(reg.)* chefliu; *(fam.)* pasăre de noapte. **8.** *(reg.)* clanţă (la uşă).
Dreherei, *-en, f.* **1.** (atelier de) strungărie. **2.** frânghierie. **3.** *(fig.)* truc.
dreherig *adj. (reg.)* ameţit.
Drehfeld, *-(e)s, -er, n. (electr.)* câmp turnant.
Drehfeldpol, *-(e)s, -e, m. (electr.)* pol pentru câmp turnant.
Drehflügel, *-s, -, m. (constr.)* canat turnant (de uşă), batantă.
Drehflügelflugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* autogir, elicopter.
Drehge|stell, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(text.)* vârtelniţă. **2.** *(ferov.)* boghiu. **3.** *(mine)* dispozitiv de pivotare, dispozitiv rotativ.
Dreh|hals, *-es, -hälse, m. (ornit.)* cap întors, sucitoare *(Jynx torquilla).*
Drehkappe, *-n, f. (constr.)* calotă, coafa rotativă (la coşuri).
Drehknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* buton de rotire.
Drehkolben, *-s, -, m. (tehn.)* piston rotativ.
Drehkolbenmotor, *-s, -motoren, m. (maş.)* motor cu piston rotativ.
Drehkondensator, *-s, -en, m. (electr.)* condensator variabil.
Drehkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** *(tehn.)* cap rotativ; cap hidraulic. **2.** *(vet.)* oaie bolnavă de capie. **3.** *(fig.)* persoană sucită. **4.** persoană şireată care ştie să sucească, să învârtească lucrurile; şmecher.
Drehkörper, *-s, -, m. (fiz.)* corp de revoluţie, de rotaţie.
Drehkraft *f. sg. (fiz.)* forţă de torsiune; *(mec.)* forţă tangenţială.
Drehkran, *-(e)s, -kräne (şi -e), m. (tehn.)* macara pivotantă, turnantă.
drehkrank *adj. (despre oi)* căpiat, bolnav de capie.
Drehkrankheit *f. sg.* capie (a oilor).
Drehkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* specie de păstârnac *(Tordylium).*
Drehkreuz, *-es, -e, n.* **1.** *(constr.)* turnichet. **2.** barieră rotativă în cruce (la traversare de cale ferată, drumuri, la intrări în expoziţii etc.). **3.** vârtelniţă.
Drehlade, *-n, f.* strung de presat (pentru olărit etc.).
Drehling, *-s, -e, m. (bot.)* păstrăv, ciupercă comestibilă *(Pleurotus ostreatus).*
Drehmangel, *-n, f.* mângălău.
Drehmaschine, *-n, f. (înv.)* strung.
Drehmoment, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fiz.)* moment de rotaţie. **2.** cuplu motor, cuplu maxim.
Dreh|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor rotativ.
Dreh|orgel, *-n, f.* flaşnetă, caterincă.
Dreh|orgelmann, *-(e)s, -männer,* **Dreh|orgel|spieler**, *-s, -, m.* flaşnetar.
Drehpause, *-n, f.* pauză în timpul filmărilor.
Drehpult, *-(e)s, -e, n.* (şi *m.*) pupitru turnant.
Drehpunkt, *-(e)s, -e, m. (mec.)* centru, punct de rotaţie, de rotire.
Drehrad, *-(e)s, -räder, n.* **1.** vârtelniţă. **2.** roată, volan.
Drehrichtung, *-en, f. (mec.)* sens, direcţie de rotire.
Drehrolle, *-n, f.* **1.** mângălău. **2.** rolă de rotire.
Drehschalter, *-s, -, m. (electr.)* comutator, şaltăr.
Drehscheibe, *-n, f.* **1.** disc de olar. **2.** *(ferov.)* placă turnantă. **3.** *(tehn.)* platou de strung. **4.** *(tir)* ţintă turnantă.
Drehscheinwerfer, *-s, -, m.* reflector rotativ.
Drehschemel, *-s, -, m.* scăunel, taburet turnant; *(maş.)* scaun rotitor.
Drehschemelwagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon cu traverse mobile, dansante.
Drehschieber, *-s, -, m. (maş.)* sertar rotativ.
Drehschlüssel, *-s, -, m. (tehn.)* cheie, clupă (pentru şuruburi).
Dreh|sinn, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* sens al rotirii, direcţie de rotire.
Dreh|span, *-(e)s, -späne, m. (tehn.)* aşchie, şpan de strunjire.
Dreh|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (dans)* piruetă.
Dreh|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (tehn.)* bară rotitoare.
Dreh|stahl, *-(e)s, -stähle (şi -e), m. (tehn.)* cuţit de strung.
Dreh|stift, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(tehn.)* arbore (vertical) filetat **2.** creion mecanic. **3.** *(ceasornicărie)* fus.
Dreh|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent alternativ trifazat.
Dreh|strom|maschine, *-n, f. (electr.)* maşină cu curent alternativ trifazat.
Dreh|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* **1.** scaun turnant, rotitor. **2.** strung de ceasornicar.
Drehteller, *-s, -, m.* **1.** *(maş.)* disc rotativ. **2.** farfurie turnantă; platou turnant pentru prăjituri.
Drehtisch, *-(e)s, -e, m.* masă rotativă; platformă rotativă.
Drehtopf, *-(e)s, -töpfe, m. (reg.)* titirez.
Drehtür, *-en, f.* uşă turnantă.
Drehturm, *-(e)s, -türme, m. (mil.)* turn (de observaţie) turnant.
Drehung, *-en, f.* **1.** întoarcere. **2.** *(tehn.)* învârtire, rotaţie. **3.** *(tehn.)* răsucire, torsiune.
Drehungs|achse, *-n, f.* axă de rotaţie.
Drehungsfläche, *-n, f. (fiz.)* plan, suprafaţă de rotaţie.
drehungsfrei *adj. (tehn.)* fără (mişcare de) rotaţie; neturbionar, nerotaţional.
Drehungshalbmesser, *-s, -, m. (fiz.)* rază de giraţie.
Drehungskörper, *-s, -, m. (mat.)* corp de rotaţie.
Drehungsmoment, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* moment de rotaţie.
Drehverfahren, *-s, -, n.* (procedeu de) strunjire.
Drehversuch, *-(e)s, -e, m. (med.)* probă rotatorie.
Drehvor|richtung, *-en, f. (maş.)* dispozitiv de rotire.
Drehwähler, *-s, -, m. (tel.)* selector rotativ, disc pentru formarea numărului (la telefon).
Drehwurm, *-(e)s, -würmer, m.* capie; *(fig.)* **den ~ haben** a se simţi ameţit, leşinat.
Drehwurz *f. sg. (bot.)* **1.** (specie de) orhidee *(Spiranthes).* **2.** volbură *(Convolvulus arvensis).*
Drehzahl, *-en, f. (tehn.)* număr de rotaţii, turaţie.
Drehzahlmesser, *-s, -, m. (tehn.)* contor de ture.
Drehzahlregler, *-s, -, m. (tehn.)* regulator de turaţii.
Drehzange, *-n, f. (ind. sticlei)* pensă, pensetă.
drei *num. card.* trei; **~ und ~** sau **je ~** sau **zu ~(en)** în trei; câte trei; **alle ~** toţi trei, tustrei; **~ Mann** în trei, compus din trei oameni; **alle ~ Tage** din trei în trei zile, (o dată) la trei zile; **der Besitzer ~er Häuser** proprietarul a trei case; **ich habe ~ Freunden den Vorfall erzählt** am povestit întâmplarea la trei prieteni; **er wählte unter ~en** a ales din(tre) trei; **vor ~ Tagen** acum trei zile; **in ~ Tagen** peste trei zile; **es waren ihrer ~** erau trei (la număr); **das wären ~!** iată trei! **halb ~** două şi jumătate; **~ Viertel (auf) zehn** zece fără un sfert; **~ Meter lang** lung de trei metri; *(fig.)* **er kann nicht bis ~ zählen** nu ştie boacă, nu ştie nici cât fac două şi cu două; **er stellt sich, als könnte er nicht bis ~ zählen** face pe prostul; **ehe man bis ~ zählen konnte** cât ai zice peşte, într-o clipă; **~ Schritt vom Leibe!** pleacă de lângă mine! nu te apropia de mine! păstrează distanţa!
Drei, *-en, f.* (numărul şi cifra) trei; **acht Dreien** opt de trei.
Drei|achser, *-s, -, m.* vehicul cu trei osii.
drei|achsig *adj. (mat., tehn.)* triaxial, cu trei axe.
Drei|ạchteltakt, *-(e)s, -e, m. (muz.)* măsură de trei optimi, de trei a opta; **im ~** în măsura de trei optimi.
Drei|akter, *-s, -, m. (teatru)* piesă în trei acte.
Drei|angel, *-s, -, m.* **1.** *(muz.)* trianglu. **2.** ruptură în formă de unghi.
drei|armig *adj.* care are trei braţe, cu trei braţe.
drei|ästig *adj.* cu trei ramuri; ramificat în trei.
drei|atomisch *adj. (chim.)* triatomic.
dreibändig *adj.* în trei volume.
dreibasisch *adj. (chim.)* tribazic.
dreibastig *adj. (reg.)* prostănac şi obraznic; grosolan.
Dreibein, *-(e)s, -e, n.* scaun, scăunel cu trei picioare; trepied.

dreibeinig *adj.* cu trei picioare.
Dreibettzimmer, *-s, -, m.* cameră cu trei paturi.
Dreiblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** *(bot.)* specie de trifoi *(Trifolium)*. **2.** treflă (la jocul de cărți). **3.** *(constr.)* ornament trilobat.
dreiblätt(e)rig *adj.* cu trei foi; cu trei frunze.
dreiblumig *adj.* cu trei flori.
Dreibördchen, *-s, -, n. (reg.)* luntriță, luntrișoară.
Dreibund, *-es, m. sg. (ist.)* Tripla Alianță.
Dreibund|staaten *pl. (ist.)* state participante la Tripla Alianță.
Dreidecker, *-s, -, m.* **1.** *(av.)* triplan. **2.** *(mar.)* navă cu trei punți.
dreidimensional *adj. (mat.)* tridimensional, cu trei dimensiuni.
dreidoppelt *adj.* triplu, de trei ori, întreit.
dreidrähtig *adj.* cu trei forme, în trei fire, (făcut, compus) din trei fire metalice.
dreie *num. card. (fam.; poet.)* v. drei.
Drei|eck, *-(e)s, -e, n. (mat.)* triunghi; **gleichschenkliges ~** triunghi isoscel; **gleichseitiges ~** triunghi echilateral; **rechtwinkliges ~** triunghi dreptunghi; **stumpfwinkliges ~** triunghi obtuz.
drei|eckig *adj.* triunghiular.
Drei|eckmessung, *-en, f.*, **Drei|ecks|aufnahme**, *-en, f., (geod.)* triangulație
Dreieckschaltung, *-en, f. (tehn., electr.)* conexiune în triunghi.
Drei|ecksgeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* operații, afaceri triunghiulare.
Drei|eckskrabben *pl. (zool.)* nume dat familiei de crabi cu corp triunghiular *(Oxyrhyncha)*.
Drei|eckslehre *f. sg.* geometrie a triunghiului.
Drei|ecksnetz, *-es, -e, n. (geod.)* rețea triunghiulară.
Drei|ecks|seite, *-n, f.* latură a unui triunghi.
Drei|ecks|tuch, *-(e)s, -tücher, n. (med.)* fașă triunghiulară.
Drei|ecksver|hältnis, *-ses, -se, n.* relație sexuală cu doi parteneri.
Drei|eckzeichen, *-s, -, n.* **1.** *(mat.)* semn pentru triunghi. **2.** *(auto.)* triunghi de semnalizare.
drei|einhalb *num. card.* trei și jumătate.
drei|einig *adj. (rel.)* trinitar, în trei ipostaze.
Drei|einigkeit *f. sg. (bis.)* treime, trinitate; Sfânta Treime.
dreien, *dreite, gedreit, vb. (h) tr.* **1.** a tăia, a împărți în trei. **2.** a grupa câte trei.
Dreier *-s, -, m.* **1.** monedă de trei pfenigi, trei creițari; **seinen ~ dazugeben** a-și da umila părere; a-și da obolul; **er hat keinen ~** n-are para chioară; *(fig.)* **der eine ist einen ~ wert, der andere drei Pfennige** amândoi sunt pe același calapod, amândoi nu fac nici două parale; ce mi-e unul, ce mi-e altul. **2.** *(sport)* sanie de trei persoane. **3.** vin din producția anului trei (1803, 1903). **4.** *(fam.)* cifra trei, nota trei; **einen ~ im Lotto haben** a nimeri trei numere la loterie. **5.** *(patinaj)* (figură constând din descrierea unui) trei. **6.** *(fam.)* v. Dreiecksverhältnis.
Dreiergruppe, *-n, f.* grupă de trei.
dreierlei *adj. invar.* de trei feluri; **auf ~ Art** (sau **Weise**) în trei feluri; **~ Wein** trei feluri de vin.
Dreiermarke, *-n, f.* timbru, marcă poștală de trei pfenigi, de trei cenți.
Dreier|reihe, *-n, f.* rând de trei; *in ~n* în rânduri de câte trei.
dreifach I. *adj.* întreit, triplu. **II.** *adv.* de trei ori.
Dreifache, *-n, n (ein Dreifaches), sg.* triplu, întreit; **um das ~** sau **um ein ~s** ceva de trei ori mai mare (sau mai mult).
dreifächerig *adj.* cu trei despărțituri, sertare, rafturi.
Dreifach|heit *f. sg.* caracter întreit, triplu.
Dreifach|stecker, *-s, -, m.* triplu ștecăr.
dreifaltig *adj.* **1.** triplu, întreit. **2.** *(bis.)* trinitar.
dreifältig *adj.* triplu, întreit, de trei ori.
Dreifaltigkeit *f. sg.* **1.** *(bis.)* Sfânta Treime. **2.** caracter întreit, triplu.
Dreifaltigkeitsblume, *-n, f. (bot.)* pansea *(Viola tricolor)*.
Dreifarbendruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tricromie, tipar tricrom.
dreifarbig, **dreifärbig** *adj.* tricolor, în trei culori, cu trei culori; **~e Fahne** steag tricolor.
Dreifelderfruchtfolge, *-n, f.*, **Dreifeldersystem**, *-s, -e, n.*, **Dreifelderwirtschaft**, *-en, f., (agr.)* asolament pe câte o treime a câmpului: cultură alternativă din trei în trei ani a unui teren arabil.
dreiflächig *adj. (mat.)* cu trei (supra)fețe.
Dreiflächner, *-s, -, m. (mat.)* triedru.
Dreifuß, *-es, -füße, m.* **1.** trepied; pirostrii. **2.** *(metrologie)* trimetru. **3.** draifus, nicovală de cizmărie.
dreifüßig *adj.* cu trei picioare, tripod.
Dreigang|getriebe *-s, -, n. (auto.)* schimbător de viteze cu trei trepte.
Dreigesang, *-(e)s, -sänge, m. (muz.)* trio (vocal).
dreigeschossig *adj.* cu trei etaje.
Dreige|spann, *-(e)s, -e, n.* **1.** trăsură, căruță (înhămată) cu trei cai; troică. **2.** *(fig.)* triunghi de prieteni, camarazi.
Dreige|stirn, *-(e)s, -e, n.* constelație de trei stele.
dreige|strichen *adj. (muz.; despre note)* cu trei linii suplimentare.
dreigeteilt *adj.* împărțit în trei.
dreiglied(e)rig *adj.* **1.** *(zool.)* triarticulat. **2.** *(mat.; în expr.)* **~e Größe** trinom, câtime de trei termeni.
Dreigroschenheft, *-(e)s, -e, n.*, **Dreigroschenroman**, *-s, -e. m.* roman de trei parale, de proastă calitate.
drei|härig *adj. (reg.)* șiret, rafinat, uns cu toate unsorile.
Dreihe, *-n, f. (reg.)* potecă de capre (în munți).
Drei|heit, *-en, f.* **1.** caracter triplu, întreit. **2.** *(bis.)* Sfânta Treime.
Drei|holz, *-es, -hölzer, n. (reg.)* spânzurătoare.
drei|hundert *num. card.* trei sute.
drei|hundertjährig *adj.* **1.** care ține, durează trei sute de ani. **2.** de trei sute de ani.
drei|hundertste *num. ord. (der, die, das ~)* al treisutelea, a treisuta.
Drei|hundertstel, *-s, -, n.* a trei suta parte.
Drei||jahres|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan (de muncă) pe (sau de) trei ani.
dreijährig *adj.* **1.** (în vârstă) de trei ani. **2.** care ține, durează trei ani.
dreijährlich *adj., adv.* (care se întâmplă, care se repetă, care revine) din trei în trei ani, la (fiecare) trei ani (o dată), tot la trei ani.
Dreijahrs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* v. Dreijahresplan.
Dreikampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (sport)* triatlon.
dreikantig *adj.* în trei muchii.
Dreikantfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă triunghiulară.
Dreikantschlüssel, *-s, -, m. (tehn.)* cheie triunghiulară.
Dreikäse|hoch, *-s, -(s), m. (fam.; pop.)* omuleț, nod; pici, mucos, puști.
Dreiklang, *-(e)s, -klänge, m. (muz.)* acord de trei sunete, acord triplu; acord de bază.
dreiklappig *adj.* cu trei valve, trivalv.
Dreiklassenwahlsystem, *-(e)s, -e, n. (ist.)* sistem electoral pe trei colegii (în Prusia de la 1848 până la 1918).
Dreikohlenbogenlampe, *-n, f. (electr.)* lampă cu arc cu trei cărbuni (electrozi).
Dreikönigsfest, *-(e)s, -e, n.*, **Dreikönigstag**, *-(e)s, -e, m.* Bobotează, sărbătoarea Bobotezei.
dreiköpfig *adj.* **1.** compus din trei persoane; **eine ~e Familie** o familie de trei persoane. **2.** *(anat.)* **~er Muskel** triceps.
dreilagig *adj.* (compus) din trei straturi.
Dreilaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* triftong.
Dreileiterkabel, *-s, -, n. (electr.)* cablu de trei conductoare.
dreilötig *adj.* de trei loți.
dreimähdig *adj. (agr.; despre fânețe)* care se cosește de trei ori pe an.
dreimal *adv.* de trei ori.
dreimalig *adj.* întreit, (făcut, repetat) de trei ori, în trei rânduri.
Dreimännerwein, *-(e)s, -e, m. (fam.)* vin foarte acru.
Dreimännerzigarre, *-n, f. (fam.)* țigară (de foi) foarte proastă.
dreimännig *adj. (bot.)* cu trei stamine; triandric.
Dreimännigkeit *f. sg. (bot.)* triandrie.
Dreimark|stück, *-(e)s, -e, n.* monedă de trei mărci.
Dreimaster, *-s, -, m. (mar.)* velier cu trei catarge. **2.** *(glumeț)* pălărie cu trei colțuri, tricorn.
dreimastig *adj. (despre corăbii)* cu trei catarge.
Dreimeterbrett, *-(e)s, -er, n. (sport)* trambulină de trei metri.
dreimonatig *adj.* **1.** în vârstă de trei luni. **2.** care ține, durează trei luni; **ein ~er Urlaub** un concediu de trei luni.
dreimonatlich și **dreimonatlich** *adj., adv.* (care revine, care se repetă, care se întâmplă) trimestrial, o dată la trei luni; din trei în trei luni; tot la trei luni.
Dreimonats|ziel, *(e)s, -e, n. (ec.)* termen de trei luni; **auf ~ verkaufen** a vinde la termenul de trei luni.
dreimotorig *adj.* cu trei motoare, trimotor.
drein... v. darein...
dreinfahren, *fuhr drein, dreingefahren (du fährst drein, er fährt drein) vb. (s) intr.* a interveni energic, brutal.
dreinreden, *redete drein, dreingeredet (du redest drein, er redet drein) vb. (h) intr.* a se amesteca într-o discuție.
dreinschicken, *schickte drein, dreingeschickt vb. (h) refl.* a se supune, a accepta (o situație).
dreinschlagen, *schlug drein, dreingeschlagen (du schlägst drein, er schlägt drein) vb. (h) intr.* a lovi furios (în dreapta și în stânga); a lovi cu sete; a se amesteca în bătaie; **da soll doch das Donnerwetter ~!** trăsni-l-ar Dumnezeu!
dreipaarig *adj.* de trei perechi, cu trei perechi; în număr de șase, dispuși câte doi.
Dreipass, *-es, -pässe, m. (arhit.)* arc trilobat.
Dreipfünder, *-s, -, m. (mil.)* tun de trei țoli, de trei funzi.
dreipfündig *adj.* **1.** de trei funzi, de un kilogram și jumătate. **2.** *(mil.; despre tunuri)* de calibrul trei.
Dreiphasenmotor, *-s, -en, m.* motor trifazic.
Dreiphasen|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent trifazic.
dreiphasig *adj. (electr.)* trifazic.
dreipolig *adj.* cu trei poli.
dreiprozentig *adj.* de trei la sută, de trei procente.
Dreirad, *-(e)s, -räder, n.* tricicletă.
dreiräd(e)rig *adj.* cu trei roți; **~er Wagen** vehicul cu trei roți.
Dreiradwagen, *-s, -, m.* tricar, autovehicul cu trei roți.
dreiräumig *adj.* cu trei încăperi.
Dreiraumwohnung, *-en, f.* locuință cu trei camere.
drei|reihig I. *adj.* de trei rânduri, de trei șiruri. **II.** *adv.* în trei rânduri, în trei șiruri.
Dreiröhren|apparat, *-(e)s, -e, m. (radio.)* aparat cu trei lămpi.
Dreiruderer, *-s, -, m.* triremă, galeră cu trei rânduri de rame.
dreiruderig *adj.* cu trei rânduri de rame.
dreisaitig *adj. (muz.)* cu trei coarde.
Dreisatz, *-es, m. sg. (mat.)* regulă de trei simplă.
Dreisatzrechnung, *-en, f. (mat.)* calcul prin regula de trei.
Dreisatz|spiel, *-(e)s, -e, n. (tenis)* meci de trei seturi.
Dreisch, *-(e)s, -e, m.* v. Dreesch.
Dreischenkel, *-s, -, m.* motiv ornamental (simbol al trinității).
Dreischichtenbetrieb, *-(e)s, -e, m.*, **Dreischichtengang**, *-(e)s, -gänge, m.* muncă făcută în trei schimburi.
dreischichtig *adj.* **1.** cu trei straturi, în trei pături. **2.** în trei schimburi.
dreischiffig *adj. (arhit., bis.)* cu trei nave.
Dreischlag, *-(e)s, -e, m. (muz.)* măsură, tact în trei timpi.
Dreischlitz, *-es, -e, m. (arhit.)* triglifă; ornament al frizei dorice.
dreischneidig *adj.* cu trei tăișuri.
dreischürig *adj. (despre fânețe)* care se cosește de trei ori pe an; **~e Wiese** pajiște care se cosește de trei ori.
dreiseitig *adj.* **1.** de trei pagini. **2.** *(mat.)* triedru, cu trei fețe; cu trei laturi; trilateral.
dreisilbig *adj.* trisilabic.
dreisinnig *adj.* orb și surdomut.

Dreisitzer, *-s, -, m.* vehicul cu trei locuri.
dreisitzig *adj.* de trei locuri; cu trei locuri.
drei|spaltig *adj.* **1.** *(tipogr.)* pe trei coloane; **ein ~es Wörterbuch** un dicționar tipărit pe trei coloane. **2.** *(bot.)* despărțit în trei.
Drei|spänner, *-s, -, m.* trăsură cu trei cai, troică; *(fam., la jocuri de cărți)* **einen ~ machen** a bate toate cărțile adversarului.
drei|spännig *adj.* înhămat cu trei cai.
Drei|spitz *-es, -e, m.* tricorn.
drei|spitzig *adj.* cu trei vârfuri.
drei|sprachig *adj.* în trei limbi, trilingv(ă).
Drei|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (sport)* triplu salt.
dreißig *num. card.* treizeci; **etwa ~ Stück** circa treizeci de bucăți, cam treizeci de bucăți; **das Alter von ~ Jahren** vârsta de treizeci de ani; *(ec.)* **nach ~ Jahren zu amortisieren** de amortizat în treizeci de ani; *(adjectival)* **die ~er Jahre** anii treizeci.
Dreißig, *-en, f.* (numărul și cifra) treizeci; **in den ~en sein** a fi trecut de treizeci de ani.
dreißiger *adj. invar. (în expr.)* **im ~ Jahre** în anul treizeci; **in den ~ Jahren des 19 Jh.** între anii 1830 și 1840.
Dreißiger *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană de treizeci de ani, persoană între treizeci și unu și patruzeci de ani; **in den ~n sein** a fi (trecut) de treizeci de ani.
Dreißigerjahre *pl.* anii treizeci.
dreißigfach, **dreißigfältig** *adj., adv.* de treizeci de ori.
dreißigjährig *adj.* **1.** (în vârstă) de treizeci de ani. **2.** care ține, durează treizeci de ani; *(ist.)* **der Dreißigjährige Krieg** războiul de treizeci de ani.
dreißigpfündig *adj.* de treizeci de funzi; *(despre tunuri)* de treizeci de țoli.
dreißigste *num. ord. (der, die, das ~)* al treizecilea, a treizecea; *(substantivat)* **er ist der Dreißigste auf der Liste** este al treizecilea pe listă; *(indicând date calendaristice)* treizeci; **heute ist der ~ September** azi este treizeci Septembrie; **morgen haben wir den ~n September** mâine suntem în treizeci septembrie; **am ~n September** la treizeci septembrie.
Dreißigstel, *-s, -, n.* a treizecea parte.
dreist *adj.* **1.** încrezător, îndrăzneț, curajos. **2.** impertinent, obraznic, insolent, neruşinat; **~ wie ein Spatz** obraznic ca vrabia, foarte obraznic.
drei|stellig *adj. (despre numere)* cu trei cifre, de ordinul sutelor.
Drei|sterne|hotel, *-s, -s, n.* hotel de trei stele.
Dreistigkeit, **Dreist|heit**, *-en, f.* **1.** îndrăzneală, curaj. **2.** impertinență, obrăznicie, neruşinare, insolență.
drei|stimmig *adj.* pe trei voci.
drei|stöckig *adj.* cu trei etaje, de trei etaje.
Drei|stufenrakete, *-n, f.* rachetă cu trei trepte.
dreistufig *adj.* cu trei trepte.
drei|stündig *adj.* **1.** de trei ore. **2.** care ține, durează trei ore.
drei|stündlich *adj.* din trei în trei ore.
dreitägig *adj.* **1.** (în vârstă) de trei zile. **2.** care ține, durează trei zile.
dreitäglich *adj.* din trei în trei zile.
Dreitakt, *-(e)s, -e, m. (med.)* ritm în trei timpi (la inimă).
dreitausend și **dreitausend** *num. card.* trei mii.
Dreitausender, *-s, -, m. (alpin.)* pisc de trei mii de metri.
dreiteilig *adj.* din trei părți, triplu; *(mat.)* **~er Ausdruck** trinom.
Dreiteilung, *-en, f.* împărțire, divizare în trei; trifurcare, trisecțiune.
Dreitreffer, *-s, -, m.* **1.** combinație de trei numere câștigătoare (la loterie). **2.** dublă de trei (la zaruri).
Dreitritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(înv.)* vals. **2.** *(reg.)* postav din stofă păroasă.
drei|und|einhalb *num. card.* v. d r e i e i n h a l b.
Dreiverband, *-(e)s, m. sg. (ist.)* Tripla Înțelegere, Tripla Antantă.
drei viertel *adj. invar.* trei sferturi; **in ~ Länge** în (sau pe) trei sferturi din lungime.
Dreiviertel, *-s, -, n.* (interval, porțiune, lungime, perioadă de) trei sferturi; **in ~ der Länge** la trei sferturi din lungime.
dreiviertel|lang *adj.* (fustă, mânecă) de trei sferturi.
Dreiviertelmehr|heit *f. sg.* majoritate de trei sferturi (la vot).
Dreiviertel|stunde, *-n, f.* trei sferturi de oră, 45 de minute; **ich habe eine volle ~ gewartet** am aşteptat trei sferturi de oră în cap.
Dreivierteltakt, *-(e)s, m. sg. (muz.)* măsură de trei a patra, de trei pătrimi; ritm de vals.
Dreiweg|hahn, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* robinet cu trei căi.
dreiweibig *adj. (bot.)* cu trei pistile libere, trigin.
dreiwertig *adj. (chim.)* trivalent.
dreiwinklig *adj. (mat.)* triunghiular.
dreiwöchentlich *adj., adv.* (care revine, care se repetă, care se întâmplă) la trei săptămâni, tot la trei săptămâni (o dată), din trei în trei săptămâni.
dreiwöchig *adj.* **1.** (în vârstă) de trei săptămâni. **2.** care ține, durează trei săptămâni.
Dreizack, *-(e)s, -e, m.* **1.** trident; *(mit.)* tridentul lui Neptun. **2.** furcă cu trei dinți (sau colți). **3.** *(bot.)* iarba-șarpelui *(Triglochin)*.
dreizackig *adj.* cu trei dinți, cu trei colți.
dreizählig *adj. (mat.; despre numere)* divizibil cu trei.
Dreizehenfaultier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* bradip *(Bradypos tridactylus)*.
dreizehn *num. card.* treisprezece; **ich bin ~ Jahre alt** am treisprezece ani; *(fam.)* **nun schlägt's aber ~!** asta nu se mai poate, e prea de tot!
Dreizehn, *-en, f.* (numărul și cifra) treisprezece.
Dreizehner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană născută în anul treisprezece. **2.** *m.* vin din anul treisprezece. **3.** *(mil.)* ofițer sau soldat din regimentul 13; soldat din contingentul 13.
dreizehnfach, **dreizehnfältig** *adj., adv.* de treisprezece ori.
dreizehnhundert *num. card. (la indicarea anilor)* una mie trei sute.
dreizehnjährig *adj.* **1.** (în vârstă) de treisprezece ani. **2.** care ține, durează treisprezece ani.
dreizehnmal *adv.* de treisprezece ori.
dreizehntägig *adj.* **1.** (în vârstă) de treisprezece zile. **2.** care ține, durează treisprezece zile.
dreizehnte *num. ord. (der, die, das ~)* al treisprezecelea, a treisprezecea; *(substantivat)* **sie ist die Dreizehnte in der Klasse** este a treisprezecea în clasă; *(indicând date calendaristice)* treisprezece; **heute haben wir den ~n März** azi suntem în treisprezece martie; **am ~n März** la treisprezece martie; *(substantivat)* **der Dreizehnte des Monats** (ziua de) treisprezece ale lunii.
Dreizehntel, *-s, -, n.* a treisprezecea parte.
dreizeilig *adj.* de trei rânduri, din trei rânduri; cu trei rânduri.
Dreizeiligkeit, *-en, f. (stenografie)* în trei rânduri.
dreiziff(e)rig *adj. (mat.; despre numere)* de trei cifre, din trei cifre; cu trei cifre.
Dreizimmerwohnung, *-en, f.* locuință cu trei camere.
dreizinkig *adj.* cu trei coarne, dinți; **eine ~e Gabel** o furcă cu trei coarne.
dreizöllig *adj.* de trei țoli; de trei degete.
Drell, *-(e)s, -e, m. (text.)* dril, doc.
drellen *adj. (text.)* din dril, din doc.
drellieren, *drellierte, drelliert, vb. (h) tr. (text.)* a răsuci (fire).
Drelliermaschine, *-n, f. (text.)* mașină de răsucit fire.
dremmeln, *dremmelte, gedremmelt (ich dremm(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a bate la cap (pentru a obține ceva).
Drempel, *-s, -, m.* **1.** *(constr.)* talpă de susținere a căpriorilor. **2.** traversă de zăgaz.
Drempelmauer, *-n, f.* zid de gardă.
drent, **drenten**, **drenter** *adv. (reg.)* dincolo, de partea cealaltă.
Dreschboden, *-s, - (și -böden), m.*, **Dreschdiele**, *-n, f. (agr.)* v. D r e s c h t e n n e.
Dresche *f. sg.* **I.** *(reg.)* **1.** treierat, treieriș. **2.** produs al treierișului. **3.** mașină de treierat, batoză, treierătoare. **II.** *(fam.)* bătaie; **~ beziehen** a o încasa.
dreschen, *drosch (și drasch), gedroschen (du drischst, er drischt), vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* **1.** a treiera; **Weizen ~** a treiera grâu. **2.** *(fig.)* a trăncăni; **die losen Zungen ungehindert ~ lassen** a lăsa gurile rele să trăncănească, să clevetească; **Phrasen ~** a bate câmpii, a bate apa-n piuă, a trăncăni; **leeres Stroh ~ a)** a lucra degeaba, fără rost; **b)** a vorbi prostii, a bate apa-n piuă. **3.** a bate, a lovi; **mit der Faust auf den Tisch ~** a bate cu pumnul în masă; **Akten ~** a studia, a răsfoi toată ziua dosare; **einen Walzer auf dem Klavier ~** a zdrăngăni întruna același vals la pian. **II.** *tr. (fam.)* a bate zdravăn, a snopi în bătaie.
Drescher, *-s, m.* treierător; *(fam.)* **wie ein ~ essen** a mânca cât zece, a mânca cât un lup, cât un cosaș.
Drescher|arbeit, *-en, f.* muncă de treierător; *(fig.)* muncă grea, de salahor.
Drescher|hebe, *-n, f. (agr.)* leafă, simbrie de treierător.
Drescherlohn, *-(e)s, -löhne, m.* plată a treieratului, plată pentru treierat.
Dresch|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* produs al treierişului.
Dreschflegel, *-s, -, m. (agr.)* îmblăciu.
Dreschkasten, *-s, - și -kästen, m.* coș al batozei (pe unde se introduc snopii).
Dreschmaschine, *-n, f. (agr.)* batoză, mașină de treierat.
Dreschtenne, *-n, f.* arie de treierat, arman.
Dreschzeit *f. sg.* vreme a treierișului, treieriș.
Dresd(e)ner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care locuiește la Dresda, locuitor(-oare) a(l) orașului Dresda.
dresd(e)nisch *adj.* ca la Dresda, caracteristic orașului Dresda și locuitorilor lui.
Dresen, *-s, -, m. (reg.)* **1.** tejghea (cu sertar pentru bani). **2.** ceartă, dojană.
Dress, *-es, -e, m.* (și *austr. -en, f.*) **1.** echipament de sport; uniformă sportivă în culorile clubului. **2.** costum, uniformă de gală; **in vollem ~ erscheinen** a se prezenta în costum de gală. **3.** costum de lucru.
Dresseur [-'sø:ɐ], *-s, -e, m.* dresor.
Dresseurin [-'sø:rIn], *-nen*, **Dresseuse** [-'sø:zə], *-n, f.* dresoare.
dressieren, *dressierte, dressiert, vb. (h) tr.* **1.** a dresa (și *fig.*). **2.** a aranja (mâncărurile înainte de fript). **3.** a fasona (pălării).
Dressierer, *-s, -, m.* v. D r e s s e u r.
Dressiermaschine, *-n, f.* presă de fasonat pălării.
Dressiersack, *-(e)s, -säcke, m. (cul.)* poș, șpriț.
Dressierschule, *-n, f.* școală de dresaj.
dressiert **I.** *part. trec.* de la d r e s s i e r e n. **II.** *adj.* dresat; **dieser Hund ist auf den Mann ~** câinele acesta e dresat să atace oamenii.
Dressur, *-en, f.* dresaj; dresare, dresură.
Dressurpferd, *-(e)s, -e, n.* cal pentru dresaj; cal dresat.
Dressur|reiten, *-s, n. sg. (sport)* călărie de dresaj.
dreuen, *dreute, gedreut, vb. (h) intr. (înv.)* v. d r o h e n.
Dr. habil. *presc.* de la d o c t o r h a b i l i t a t u s dr. doc. (doctor docent).
dribbeln, *dribbelte, gedribbelt (ich dribb(e)le), vb. (h) intr. (sport)* a dribla.
Driesch, *-es, -e, m.* v. D r e e s c h.
drieschen, *drieschte, gedriescht vb. (h) tr.* v. d r e e s c h e n.
Drieschling, *-s, -e, m.* v. D r e e s c h l i n g.
Driesel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** amețeală. **2.** vârtej.
drieseln, *drieselte, gedrieselt (ich dries(e)le)*, **driesen**, *drieste, gedriest (du, er driest) vb. (h)* **I.** *tr.* a roti, a învârti. **II.** *intr.* **1.** *(impers.)* a ploua mărunt și des. **2.** a hoinări.
Drift[1], *-en, f.* **I.** *(geol.)* aluviune cuaternară, formațiune diluviană. **II.** *(mar.)* **1.** val produs de vânt; curent marin. **2.** abatere din drum, derivă a navei. **3.** epavă adusă de valurile mării.
Drift[2], *-(e)s, m. sg. (reg.)* iarbă de calitate inferioară.
Drift|alter, *-s, n. sg. (geol.)* eră glaciară sau cuaternară.
Drift|eis, *-es, n. sg.* v. T r e i b e i s.
driften, *driftete, gedriftet, (du driftest, er driftet) vb. (h) intr.* a pluti, a fi dus de curent; *(mar.)* a fi deviat din drum datorită unui curent.
driftig *adj. (reg.)* șiret, rafinat.
Drift|strömung, *-en, f. (mar.)* curent marin.
Drift|zeit *f. sg.* v. D r i f t a l t e r.
Drilch, *-es, -e, m.* v. D r i l l i c h.
Drill, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(mil.)* instrucție cazonă, mecanică; *(fam.)* muștru; dresaj; caznă, chin, corvoadă. **2.** *(înv.; zool.)* mandril. **3.** *(text.)* dril, doc.

Drillbogen, *-s, -bögen, m. (tehn., înv.)* arc de găurit.
Drillbohrer, *-s, -, m.* burghiu.
Drille, *-n, f.* v. Drillhaus.
drillen, *drillte, gedrillt, vb. (h) tr.* **1.** a găuri cu burghiul. **2.** a învârti repede; a suci, a răsuci (fire). **3.** *(agr.)* a semăna în rând, în linie. **4.** *(mil.)* a instrui soldați, recruți. **5.** *(fig.)* a muştrului; a chinui; a jigni, a vexa.
Driller, *-s, -, m. (mil.; fam.)* instructor; tartor.
Drillisch, *-es, -e, m. (iht.)* țipar *(Gymnotus electricus).*
Drillhaus, *-es, -häuser,* **Drillhäus|chen**, *-s, -, n.* **1.** colivie, cuşcă turnantă. **2.** *(mil., înv.)* casă (sală, hală) de instrucție.
Drillich, *-(e)s, -e, m.* doc; dril.
Drillich|anzug, *-(e)s, -züge, m.* salopetă de doc.
Drillichjacke, *-n, f.* bluză de doc, bluză de lucru.
Drillichrock, *-(e)s, -röcke, m.* fustă de dril, de doc.
Drillichzeug, *-es, n. sg.* v. Drillich.
Drilling, *-s, -e, m.* **1.** triplet; copil născut odată cu alți doi copii gemeni; **mit ~en niederkommen** a naşte trei gemeni. **2.** *(vân.)* puşcă cu trei țevi. **3.** undiță cu trei cârlige. **4.** *(tehn.)* roată motrice la moară. **5.** *(tehn.)* coarbă.
Drillingsbruder, *-s, -brüder, m.* frate din tripletă de gemeni.
Drillingsbüchse, *-n, f. (vân.)* puşcă cu trei țevi.
Drillingsgeburt, *-en, f.* naştere simultană a trei copii.
Drillkultur, *-en, f. (agr.)* cultură semănată în rânduri.
Drillkunst *f. sg. (mil.)* artă, pricepere, îndemânare de a instrui recruți.
Drillmaschine, *-n, f. (agr.)* semănătoare în rânduri.
Drillmeister, *-s, -, m.* **1.** *(mil.; înv.)* instructor. **2.** dresor.
Drillplatz, *-es, -plätze, m. (mil.; înv.)* loc, teren de instrucție.
Drill|steife *f. sg. (text.)* tărie, consistență a țesăturii de dril.
drin *adv.* v. darin.
dringen, *drang, gedrungen, vb. intr.* **I.** *(s)* **1.** *(in* cu *ac.; durch)* a pătrunde, a străbate, a răzbate, a răzbi (în sau prin); **in eine Ortschaft ~** a pătrunde într-o localitate; **durch die Menge ~** a-şi face loc prin mulțime; **der Regen ist durch die Kleider gedrungen** ploaia a pătruns prin haine; **der Feind ist in unsere Stellungen gedrungen** duşmanul a pătruns în pozițiile noastre; **in die Zukunft ~** a ghici viitorul; **das dringt mir durchs Herz** asta îmi sfâşie inima; **das Gerücht ist bis zu uns gedrungen** zvonul a ajuns până la noi; **der Schmerz dringt mir bis in die Fingerspitzen** durerea îmi ajunge, mă săgetează, îmi răspunde până-n vârful degetelor; **in ein Geheimnis ~** a pătrunde, a înțelege o taină, a descoperi un secret; **dass es nur ja nicht in weitere Kreise dringe!** să nu se afle mai departe, să nu transpire mai departe; **zu Herzen ~** a merge (drept) la inimă. **2.** a ieşi afară, a scăpa din..., a țâşni; **aus der Wunde dringt Eiter** din rană iese puroi. **II.** *(h)* **1.** *(auf* cu *ac.)* a cere insistent, a reclama, a revendica; **ich dringe auf die Ausführung dieser Arbeit** cer insistent executarea acestei lucrări, insist să se execute această lucrare. **2.** *(in* cu *ac.)* a presa (pe cineva), a stărui, a insista (pe lângă cineva), a se ține de capul (cuiva); a asalta pe cineva cu insistențe; **er dringt in mich, zu Hause zu bleiben** stăruie să rămân acasă; **mit Fragen in jn. ~** a nu slăbi pe cineva cu întrebările. **3.** v. drängen.
Dringen, *-s, n. sg.* **1.** pătrundere, străbatere. **2.** stăruință, insistență.
dringend I. *part. prez.* de la dringen. **II.** *adj.* urgent, grabnic, stăruitor, stringent; foarte important; **~er Brief** scrisoare urgentă; **~e Bitte** rugăminte stăruitoare; **~e Gefahr** pericol iminent; **~e Notwendigkeit** nevoie urgentă, urgență; *(adverbial)* **~ verdächtig** extrem de suspect.
dringendst *adv.* extrem de urgent.
dringendste *sup.* de la dringend; *(der, die, das ~)* cel mai urgent, cea mai urgentă; **mit ~r Eile** cu cea mai mare urgență, cât se poate de repede; *(adverbial)* **auf das** (sau **aufs**) **~** cu cea mai mare grabă, cu cea mai mare urgență, foarte urgent.
dringentlich *(înv.),* **dringlich** *adj., adv.* **1.** urgent, de urgență, grabnic, presant; foarte important; **die Sache ist ~** afacerea e urgentă. **2.** insistent, stăruitor.
Dringlichkeit *f. sg.* urgență; **die ~ beantragen** a cere urgență.
Dringlichkeits|anfrage, *-en, f.* interpelare, cerere de urgență.
Dringlichkeits|antrag, *- (e)s, -träge, m.* cerere de urgență.
Dringlichkeits|erklärung, *-en, f.* declarație de urgență.
Dringlichkeitsfrage, *-n, f.* chestiune de urgență.
Drink, *-s, -s, m.* băutură alcoolică, cocteil.
drinnen *adv.* înăuntru; *von ~* dinăuntru.
drinsitzen, *saß drin, dringesessen (du, er sitzt drin) vb. (h* şi *s) intr.* **1.** a sta, a şedea înăuntru. **2.** *(fig.)* a o încurca, a da de rău.
drin|stecken, *steckte drin* şi *(înv.) stak drin, dringesteckt, vb. (h* şi *austr., elv. s)* a avea multe pe cap, a fi foarte ocupat.
drin|stehen, *stand drin, dringestanden, vb. (h* şi *s)* a fi scris în, a apărea în; **im Lexikon ~** a fi scris, a apărea în lexicon.
Drippel, *-s, -s, m. (reg.)* pic, picătură.
drippeln, *drippelte, gedrippelt (ich dripp(e)le),* **drippen**, *drippte, gedrippt, vb. (h) intr.* **1.** a pica, a picura. **2.** a fi îmbibat. **3.** *(impers.)* a ploua mărunt.
Drischel, *-s, -, m. (reg.)* v. Dreschflegel.
drisseln, *drisselte, gedrisselt (ich driss(e)le) vb. (h) intr. impers. (reg.)* a ploua mărunt şi des.
dritt *adv. (în expr.)* **zu ~** în trei, câteşi trei, tustrei.
Drittbegünstigte, *-n, -n, (ein Drittbegünstigter) m.* şi *f. (ec.)* beneficiar tripartit.
dritte *num. ord. (der, die, das ~)* **1.** al treilea, a treia; **immer den** (sau **jeden**) **~n Tag** o dată la trei zile, din trei în trei zile; **das ist sein ~s Wort** e veşnic cu vorba asta în gură; **in der ~n Person reden** a vorbi la persoana a treia; **etwas aus ~r Hand erfahren** a afla ceva din a treia mână; *(ist.)* **der ~ Stand** starea a treia; *(mat.)* **zur ~n Potenz erheben** a ridica la puterea a treia, la cub; **2.** *(indicând date calendaristice)* trei; **heute ist der ~ März** azi este trei martie; **heute haben wir den ~n März** azi suntem în trei martie; **am ~n März** la trei martie; *(substantivat)* **der Dritte des Monats** (ziua de) trei ale lunii.
Dritte[1], *-n, -n, (ein Dritter), m.* şi *f.* al treilea, a treia; a treia persoană; **ein ~r** un al treilea; un străin; *(jur.)* o terță persoană, un terț; o persoană imparțială; **der lachende ~** al treilea care câştigă când se ceartă doi; *(glumeț)* **er ist der ~ im Bunde** e a cincea roată la căruță.
Dritte[2], *-n, -n, sg.* al treilea lucru; **es ist noch ein ~s zu erwägen** este de luat în considerație şi o a treia chestiune; **da gibt es kein ~s** ori... ori...; ori albă ori neagră; ori laie ori bălaie.
dritt(e)halb *num. card.* două şi jumătate; **~ Jahre** doi ani şi jumătate.
Drittel, *-s, -, n.* treime, a treia parte, una a treia; **ein ~ des Weges** o treime din drum; **zwei ~ des Ganzen** două treimi din întreg.
dritteln, *drittelte, gedrittelt (ich dritt(e)le) vb. (h) tr.* a împărți, a diviza în trei.
Dritten|abschlagen, *-s, n. sg. (joc de copii)* v-ați ascunselea pe bătute.
drittens *adv.* în al treilea rând; (ca) punctul al treilea (într-o enumerare, discuție etc.).
dritt|höchste *adj. (der, die, das ~)* al treilea în grad, în funcție, în ierarhie.
Drittklässer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* elev(ă) în clasa a treia.
Drittklasswagen, *-s, -, m. (elv.)* vagon de clasa a treia.
drittklässig *adj. (reg.)* de clasa a treia, de proastă calitate.
Drittland, *-(e)s, -länder, n. (ec.)* țară terță.
drittletzte *adj. (der, die, das ~)* antepenultim.
Drittmann, *-(e)s, -leute, m.* terț, terță persoană.
drittnächste *adj. (der, die, das ~)* al treilea (a treia) la rând.
drittrangig *adj.* de rangul trei.
Dritt|teil, *-(e)s, -e, m.* v. Drittel.
Drive [draev], *-s, -s, m. (sport)* draiv.
drob *adv.* v. darob.
droben *adv.* sus; **da ~** acolo sus.
Droge, *-n, f.* drog.
dröge *adj. (reg.)* **1.** uscat, întărit (despre mâncare); **ein ~r Kuchen** prăjitură uscată. **2.** plictisitor; **ein ~r Mensch** om plictisitor.
drogen|abhängig *adj.* drogat, dependent de droguri.
Drogen|abhängige, *-n, -n, (ein Drogenabhängiger) m.* şi *f.* drogat, dependent(ă) de droguri.
Drogen|abhängigkeit, *-, f. sg.* dependență de droguri.
Drogenhandel, *-s, m. sg.* comerț cu droguri.
Drogenmissbrauch, *-(e)s, m. sg.* abuz de droguri.
Drogensucht *f. sg.* v. Drogenabhängigkeit.
drogensüchtig *adj.* v. drogenabhängig.
Drogensüchtige, *-n, -n, (ein Drogensüchtiger) m.* şi *f.* v. Drogenabhängige.
Drogen|szene *f. sg.* mediu al drogaților.
Drogerie, *-n* [-ri:ən], *f.* drogherie.
Drogist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* droghist(ă).
Drohblick, *-(e)s, -e, m.* privire amenințătoare, plină de amenințări.
Drohbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de amenințare, scrisoare de intimidare.
drohen, *drohte, gedroht vb. (h) intr. (dat.)* a amenința; **uns droht ein Unglück** ne amenință o nenorocire; **ein Streit droht** un conflict pare iminent; **er droht mir mit der Faust** mă amenință cu pumnul; **das Haus droht einzustürzen** casa stă să cadă; *(impers.)* **es droht zu regnen** stă să plouă..
drohend I. *part. prez.* de la drohen. **II.** *adj.* amenințător; iminent.
Drohgebärde, *-n, f.* gest de amenințare.
Drohn, *-en, -en, m.,* **Drohne**, *-n, f.* **1.** *(entom.)* trântor, bărbătuş al albinei *(Apis mellifica).* **2.** *(fig.)* trântor, om leneş, parazit.
dröhnen, *dröhnte, gedröhnt vb. (h) intr.* a răsuna puternic, a vui, a vâjâi, a bubui; **der Donner dröhnt** tunetul bubuie; **das Meer dröhnt** marea vuieşte; **mir dröhnt der Kopf** îmi vâjâie urechile, îmi vuieşte capul; **die Geschütze fahren ~d über die Brücke** tunurile trec huruind peste pod.
Dröhnen, *-s, n. sg.* sunet, răsunet puternic, bubuit, vuit, vâjâit.
Drohnenbrut *f. sg.* **1.** *(entom.)* progenitură, pui de trântor. **2.** *(fig.)* neam de trântori; paraziți.
Drohnendasein, *-s, n. sg.* (viață de) lenevie, (de) trândăveală, de trântor.
Drohnenmutter, *-mütter, f. (entom.)* matcă, regină a albinelor.
Drohnenschlacht, *-en, f.* ucidere a trântorilor (de către albinele lucrătoare).
Drohung, *-en, f.* amenințare; **eine ~ ausstoßen** a profera amenințări.
Drohwort, *-(e)s, -wörter, n.* vorbă amenințătoare; (cuvânt de) amenințare.
Drolerie, *-n* [-'ri:ən], *f.* farsă bufă; scenetă comică, bufă.
Droll, *-en, -en, m.* **1.** persoană mojică, bădăran. **2.** puşti, pitic.
Drolle, *-n, -n, m.* şi *f. (reg.)* prostănac(ă).
Drollerei, *-en, f.* v. Drolerie.
drollig *adj.* nostim, hazliu, caraghios, comic, amuzant; poznaş; **ein ~er Kerl** un tip hazliu; **~er Streich** poznă, bazaconie, caraghioslâc.
Drolligkeit *f. sg.* caracter poznaş, hazliu, amuzant; întâmplare amuzantă..
Dromedar şi **Dromedar**, *-s, -e, n. (zool.)* dromader *(Camelus dromedarius).*
Drommete, *-n, f. (poet.)* trompetă, trâmbiță.
drommeten, *drommetete, drommetet (du drommetest, er drommetet) vb. (h) intr. (poet.)* a suna din trâmbiță, a trâmbița.
Drops, *-, -e, m.* (şi *n.*) bomboană neumplută, drops.
drosch *ind. imperf.* de la dreschen.
Drösch, *-(e)s, -e, m. (reg.)* mirişte veche de trifoi.
Droschke, *-n, f.* birjă, droşcă; *(înv.)* taxi; **mit der ~ fahren** a merge cu birja.
Droschkenfahrtaxe, *-n, f.* tarif al birjelor.
Droschkenfuhrmann, *-(e)s, -leute, m. f.* Droschkenkutscher.
Droschkengaul, *-(e)s, -gäule, m.* v. Droschkenpferd.
Droschkenhalteplatz, *-es, -plätze, m.* stație de birje; *(înv.)* stație de taxiuri.
Droschkenkutscher, *-s, -,* **Droschkenmann**, *-(e)s, -männer, m.* birjar.
Drosckenmarke, *-n, f.* număr de circulație la birje.
Droschkenpferd, *-(e)s, -e, n.* cal de birjă; *(fig.)* animal de dârvală.
Droschkenschofför, *-s, -e, m. (înv.)* şofer de taxi.
Droschkentarif, *-(e)s, -e, m.* Droschkenfahrtaxe.
dröseln, *dröselte, gedröselt (ich drös(e)le) vb. (h)* **I.** *tr.* a suci, a răsuci (fire). **II.** *intr. (fam.)* a privi în gol, a visa (pierdut).

Drọssel, *-n, f.* **1.** *(ornit.)* sturz *(Turdus)*. **2.** *(vân.)* trahee. **3.** *(tehn.)* ajustaj de laminare, de gâtuire, de îngustare.
Drọssel|ader, *-n, f.* *(anat.)* vână jugulară.
Drọsselbeere, *-n, f.* *(bot.)* **1.** călin *(Viburnum opulus)*. **2.** scoruş de munte *(Sorbus aucuparia)*.
Drọsselbein, *-(e)s, -e, n.* *(anat.)* claviculă.
Drọsselblende, *-n, f.* *(maş.)* diafragmă de strangulare.
Drọsselfang, *-(e)s, -fänge, m.* **1.** prindere a sturzilor. **2.** laţuri de sturzi.
Drọsselklappe, *-n, f.* *(tehn.)* supapă de înăbuşire; clapetă fluture; clapetă de acceleraţie, de strangulare; clapă de reglare; **die ~ schließen** a tăia contactul.
drọsseln, *drosselte, gedrosselt, (ich dross(e)le) vb. (h) tr.* **1.** a înăbuşi, a sugruma, a gâtui. **2.** *(tehn.)* a amortiza (o lovitură, un sunet), a modera, a lamina (o vână de fluid). **3.** a împiedica, a frâna, a stăvili, a restrânge; *(com.)* **die Preise ~** a menţine preţurile la un nivel scăzut; a micşora preţurile; **die Einfuhr ~** a reduce, prin măsuri drastice, importul. **4.** a împiedica (caii).
Drọsselregler, *-s, -, m.* *(maş.)* regulator prin strangulare.
Drọsselrelais [-rəlɛ:], *n.* *(electr.)* releu de inducţie.
Drọssel|spule, *-n, f.* *(electr.)* bobină de reactanţă, de inducţie; bobină de şoc.
Drọsselung, *-en, f.* **1.** sugrumare, înăbuşire, strangulare, gâtuire. **2.** *(tehn.)* laminare, gâtuire, subţiere (a unei vâne de fluid); **~ des Dampfes** laminare a aburilor. **3.** micşorare, restrângere, reducere, frânare, stăvilire; **~ der Kaufkraft** restrângerea puterii de cumpărare; **~ der Importe** frânare a importurilor.
Drọsselventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* *(maş.)* supapă de laminare, robinet de strangulare.
Drọssling, *-s, -e, m.* *(ornit.)* sturz exotic (din familia *Craterapodinae.)*
Drọsslung, *-en, f.* v. Drosselung.
Drọst, *-s, -e,* **Drọste**, *-n, -n, m.* *(înv.)* subprefect; administrator de plasă.
Drosteị, *-en, f.* *(înv.)* **1.** subprefectură; biroul administratorului de plasă. **2.** plasă (district).
drüben *adv.* dincolo, în partea cealaltă; **hüben und ~** de ambele părţi, ici şi colo; **von ~ a)** de dincolo (de frontieră, de munţi, de fluviu etc.); **b)** din America, de peste ocean.
drüber *adv.* *(fam.)* v. darüber.
Drụck, *-(e)s, m.* **I.** *pl. Drucke* **1.** *(mai ales la sg.)* presiune, apăsare; **der ~ einer Last** apăsarea unei poveri; **der ~ der Hitze** zăpuşeală apăsătoare; **~ im Magen** greutate la stomac; **ein ~ auf den Knopf** o apăsare pe buton; *(fig.)* **der ~ der Knechtschaft** povara robiei; **wirtschaftlicher ~** presiune economică; **~ ausüben** a exercita presiune; **steuerlicher ~** presiune fiscală. **2.** tipăritură; stampă; ediţie; imprimare, printare; **ein alter, seltener ~ a)** o tipăritură veche şi rară; **b)** o ediţie veche şi rară; **c)** o stampă veche şi rară; **erster ~** ediţie princeps. **3.** model imprimat pe textile; **Kleider mit buntem ~** rochii cu modele colorate. **II.** *pl. Drücke* **1.** *(tehn.)* presiune, compresiune; **den ~ am Barometer ablesen** a citi presiunea atmosferică; **der ~ des Wassers** presiunea apei; **ein ~ von 10 Atmosphären** o presiune de 10 atmosfere; **~ der ruhenden Flüssigkeit** sau **hydrostatischer ~** presiune hidrostatică. **2.** *(fig.)* presiune, constrângere, silă; **unter ~ arbeiten** a lucra sub presiune; **unter dem ~ der Ereignisse** sub presiunea evenimentelor, forţat de evenimente; **einen ~ ausüben** a exercita o presiune; **unter ~ setzen** a supune unei presiuni; **unter js. ~ leben** a trăi oprimat de cineva; **im ~ leben** a trăi în tensiune; a trăi cu frica-n sân. **III.** *sg.* tipar; **in ~ geben** a da la tipar; **im ~ befindlich** sau **unter ~** în curs de tipărire, sub tipar; **kleiner ~** tipar mărunt, litere, caractere mărunte.
Drụck|abfall, *-(e)s, -fälle, m.* *(met., fiz.)* cădere, pierdere de presiune.
Drụck|an|stieg, *-(e)s, -e, m.* *(met., fiz., hidr.)* creştere de presiune.
Drụck|antrieb, *- (e)s, -e, m.* *(maş.)* acţionare hidraulică.
Drụck|apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(maş.)* aparat de presiune. **2.** *(tel.)* teleimprimator.
Drụck|ausgleich, *-(e)s, -e, m.* *(tehn.)* egalizare, echilibrare a presiunii.
Drụck|ausübung *f. sg.* exercitare a presiunii.
Drụckbalken, *-s, -, m.* **1.** *(tipogr.)* pârghie de apăsare, de presiune (la piese manuale de imprimare). **2.** *(constr.)* grindă de compresiune.
drụckbar *adj.* bun de tipar, care poate fi tipărit, care se poate tipări.
Drụckbefehl, *-(e)s, -e, m.* *(inform.)* comandă de printare, imprimare.
drụckbereit *adj.* *(inform.)* gata să printeze, să imprime.
Drụckbelastung, *-en, f.* *(tehn.)* sarcină de compresiune.
Drụckberichtiger, *-s, -, m.* *(tipogr.)* corector.
Drụckbewilligung, *-en, f.* autorizaţie, aprobare de tipărire; bun de cules.
Drụckblei|stift, *-(e)s, -e, m.* creion automat.
Drụckbogen, *-s, -* (şi *-bögen), m.* *(tipogr.)* coală de tipar.
Drụckbohrer, *-s, -, m.* *(tehn.)* perforator, foreză de compresiune.
Drụckbuch|stabe, *-n(s), -n, m.* *(tipogr.)* literă tipografică.
Drụ̈cke|berger, *-s, -, m.* *(fam.)* chiulangiu; *(mil.)* ambuscat, învârtit, chiulangiu.
drụck|empfindlich *adj.* sensibil la apăsare, la presiune.
drụcken, *druckte, gedruckt, vb. (h) tr.* **1.** a tipări; **~ lassen** a da la tipar; **das Buch wird eben gedruckt** cartea e sub tipar. **2.** a imprima (ţesături, piele etc.). **3.** *(reg.)* a tescui. **4.** *(inform.)* a printa, a imprima.
Drụcken, *-s, n. sg.* tipărire; imprimare.
drụ̈cken, *drückte, gedrückt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a presa, a apăsa, a îndesa, a înghesui; a turti; a strânge; **jm. die Hand ~** a strânge cuiva mâna; **der Schuh drückt mich** mă strânge gheata; **den Hut ins Gesicht ~** a-şi trage pălăria pe ochi; **das Siegel auf etwas** *(ac.)* **~** a pune sigiliul pe ceva; *(fig.)* a confirma ceva; **jm. Geld in die Hand ~** a băga, a strecura cuiva bani în mână; *(fig.)* **jeder weiß, wo ihn der Schuh drückt** fiecare îşi ştie necazurile; **den Daumen ~** a ţine pumnii; **jn. an die Wand ~** a lipi pe cineva de perete; *(fig.)* a strâmtora pe cineva; **die Schulbank ~** a-şi toci pantalonii pe băncile şcolii. **2.** *(fig.)* a asupri, a oprima; **er drückt seine Untertanen** îşi asupreşte supuşii. **3.** *(fig.)* a apăsa; a deprima, a nelinişti, a tulbura, a preocupa; **ihn ~ schwere Sorgen** îl apasă griji grele; **der Alp drückt ihn** are coşmare; **das Geheimnis drückt ihn** secretul îl apasă, nu-i dă pace; **das schlechte Gewissen drückt ihn** îl mustră conştiinţa, e cu conştiinţa încărcată. **4.** a restrânge, a comprima, a micşora, a reduce; a coborî, a face să cadă; **einen Rekord ~** a doborî un record; **den Lohn ~** a reduce salariul; **die Preise ~** a strica preţurile. **5.** *(pict.)* a întări umbrele unei picturi, a scoate în relief, în evidenţă, prin umbre. **6.** *(av.)* a face să coboare (avionul). **7.** *(sport)* a ridica haltere (stilul impins). **8.** *(tehn.)* a confecţiona la strung forme, mulaje metalice. **9.** *(fam., în expr.)* **Karten ~** a pune jos, în talon cărţi (de joc). **II.** *intr.* a apăsa, a se lăsa (pe ceva); a presa; *(fam.)* **diese Speise drückt im Magen** mâncarea asta cade greu la stomac; **die Hitze drückt** căldura e înăbuşitoare; **an** (sau **auf**) **eine Feder ~** a apăsa pe un resort; **auf etwas ~** a accentua ceva. **III.** *refl.* **1.** a se apăsa, a se presa, a se turti; a se strânge; **sich an etwas** *(ac.)* **~** a se lipi (strâns) de ceva; **sich in eine Ecke ~** a se ghemui într-un colţ; **die Äpfel werden sich ~** merele se vor lovi, se vor bate; *(reciproc)* **sich** *(dat.)* **die Hände ~** a-şi strânge mâinile. **2.** *(fam.)* a se da în lături, a se feri, a se eschiva; a o şterge, a se face nevăzut, a dispărea.
drụ̈ckend **I.** *part. prez.* de la drücken. **II.** *adj.* apăsător; copleşitor; **eine ~e Hitze** o căldură apăsătoare, copleşitoare, înăbuşitoare; *(fig.)* **eine ~e Atmosphäre** o atmosferă apăsătoare, încărcată.
Drụck|energie *f. sg.* *(fiz.)* energie de comprimare, de apăsare.
Drụcker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** muncitor(-oare) tipograf(ă). **2.** *(text.)* muncitor(-oare) la imprimarea ţesăturilor. **3.** trăsătură de pensulă apăsată. **4.** *(inform.)* imprimantă.
Drụ̈cker, *-s, -, m.* **1.** broască ce se închide prin apăsare. **2.** clanţă. **3.** *(mil.)* trăgaci (la armă). **4.** buton de sonerie. **5.** *(în expr.)* **am ~ sitzen** sau **sein a)** a avea puterea de decizie; **b)** a influenţa în mod decisiv; **jm. einen ~ aufsetzen** a potoli pe cineva; **auf den letzten ~ kommen** a sosi în ultimul moment, în ultima clipă. **6.** *(fig.)* asupritor.
Drụcker|arbeit, *-en, f.* muncă de tipograf.
Druckerei, *-en, f.* **1.** tipografie; imprimerie. **2.** *sg.* meserie de tipograf.
Drückerei, *-en, f.* *(pop.)* înghesuială.
Druckerei|an|stalt, *-en, f.* institut tipografic, tipografie.
Druckerei|arbeiter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* tipograf(ă).
Druckerei|besitzer, *-s, -, m.* proprietar de tipografie.
Druckereitrupp, *-s, -e, m.* *(mil.)* personal de tipografie militară, echipă tipografică.
Drụckerfarbe, *-n, f.* *(tipogr.)* cerneală, culoare de tipar; de printare; *(inform.)* **~ auf das Papier aufbringen** a transfera culoarea pe hârtie.
Drụckerge|hilfe, *-n, -n, m.* tipograf ajutor; ajutor, calfă de tipograf.
Drụckerl, *-s, -, n.* **1.** *(reg.)* capsă, (buton) patent. **2.** *(la instalaţii de apă)* sifon.
Drụck|erlaubnis, *-se, f.* v. Druckbewilligung.
Drụckerlehrling, *-s, -e, m.* ucenic tipograf.
Drụckerlohn, *-(e)s, -löhne, m.* leafă de tipograf.
Drụckerport, *-s, -s, m.* portul imprimantei.
Drụckerpresse, *-n, f.* presă tipografică.
Drụckersaal, *-(e)s, -säle, m.* *(tipogr.)* sală de imprimare.
Drụckerschloss, *-es, -schlösser, n.* broască cu resort.
Drụckerschwärze *f. sg.* cerneală neagră de tipar.
Drụckertreiber, *-s, -, m.* driverul de imprimantă.
Drụck|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs ai tiparului, tipăritură.
Drụcker|zeugnis, *-ses, -se, n.* diplomă, brevet de tipograf.
drụckfähig *adj.* care se poate tipări, bun de tipar.
Drụckfahne, *-n, f.* *(tipograf.)* placardă.
Drụckfarbe, *-n, f.* v. Druckerfarbe.
Drụckfassung, *-en, f.* manuscris pregătit pentru tipar.
Drụckfeder, *-n, f.* *(tehn.)* resort de presiune.
Drụckfehler, *-s, -, m.* greşeală de tipar.
Drụckfehlerverzeichnis, *-es, -e, n.* erată.
drụckfertig *adj.* bun de tipar.
Drụckfestigkeit *f. sg.* *(mec., av.)* rezistenţă la compresiune.
Drụckform, *-en, f.* *(tipogr.)* formă de imprimare.
Drụckfreiheit *f. sg.* libertate a presei.
Drụckfundament, *-(e)s, -e, n.* *(tipogr.)* fundament al presei de imprimare.
Drụckgasgenerator, *-s, -en, m.* *(tehn.)* gazogen, generator de gaz sub presiune.
Drụckgefühl, *-(e)s, -e, n.* senzaţie de apăsare.
Drụckgenehmigung, *-en, f.* v. Druckbewilligung.
Drụckgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză de tipărire, de imprimare.
Drụckgetriebe, *-s, -, n.* *(tehn.)* mecanism de transmisiune hidraulică, pneumatică.
Drụckhaus, *-es, -häuser, n.* tipografie, întreprindere poligrafică.
Drụckhebel, *-s, -, m.* *(tehn.)* pârghie, levier de apăsare.
Drụckhilfsmittel, *-s, -, n.* *(tipogr.)* mijloace auxiliare pentru tipărire.
Drụckhöhe, *-n, f.* *(tehn., hidr.)* înălţime de cădere; înălţime manometrică; sarcină altimetrică de cădere; **~ des Wassers** înălţime a unei căderi de apă.
Drụckjahr, *-(e)s, -e, n.* an al tipăririi, al apariţiei.
Drụck|kammer, *-n, f.* *(tehn.)* spaţiu, cameră de comprimare.
Drụck|kattun, *-s, -e, m.* stambă imprimată.
Drụck|knopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* **1.** capsă (buton) patent. **2.** buton (de comandă prin apăsare).
Drụck|knopfschalter, *-s, -, m.* întrerupător cu buton.
Drụck|kopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap de imprimare.
Drụck|kosten *pl.* cheltuieli de tipar.
Drụck|kraft, *-kräfte, f.* *(mec., fiz.)* forţă de compresiune.
Drụcklegung *sg.* *(tipogr.)* imprimare, tipărire.
Drụcklegungswarte, *-n, f.* birou al unei tipografii.
Drụcklettern *f. pl.* v. Druckbuchstaben.
drụcklos *adj.* **1.** fără presiune. **2.** *(stenografie)* nesubliniat; **~es System** metodă stenografică fără semne grase.
Drụckluft *f. sg.* *(fiz.)* aer comprimat.
Drụckluft|abteufung, *-en, f.* *(mine)* săpare, adâncire (a unui puţ etc.) cu aer comprimat.
Drụckluft|akkumulator, *-s, -en, m.* *(tehn.)* acumulator pneumatic; acumulator de aer comprimat.
Drụckluftbremse, *-n, f.* *(ferov.)* frână pneumatică, frână cu aer comprimat.
Drụckluft|hammer, *-s, -hämmer, m.* *(maş.)* ciocan pneumatic.
Drụckluftmesser, *-s, -, m.* manometru (de aer comprimat).
Drụckluftpresse, *-n, f.* *(maş.)* presă pneumatică.
Drụckluftpumpe, *-n, f.* *(hidr.)* pompă cu aer comprimat; air-lift.
Drụckluftverteiler, *-s, -, m.* *(tehn.)* distribuitor de aer comprimat.

Druckmaschine, *-n, f.* **1.** *(tipogr.)* maşină tipografică, de imprimat. **2.** *(tehn.)* presă, maşină de compresiune.
Druckmesser, *-s, -, m. (tehn.)* manometru.
Druckminderventil [-vɛn-], *-(e)s, -e, n.* robinet, supapă de reducere a presiunii.
Druckmittel, *-s, -, n.* mijloc de constrângere; represalii (economice, politice etc.).
Druckmittelpunkt, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* centru de presiune.
Druck|öl, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tipogr.)* firnis fluid. **2.** *(tehn.)* ulei de presiune.
Druck|ort, *-(e)s, -e, n.* loc de imprimare (a unei cărţi).
Druckpapier, *-s, -e, n. (tipogr.)* hârtie de tipar.
Druckposten, *-s, -, m. (fam.)* post de ambuscat, serviciu (militar) în spatele frontului.
Druckpresse, *-n, f. (tipogr.)* maşină de imprimare.
Druckprobe, *-n, f.* **1.** *(tipogr.)* tipar de probă. **2.** *(tehn.)* încercare la presiune.
Druckpumpe, *-n, f. (tehn.)* **1.** pompă refulantă, respingătoare. **2.** pompă de comprimare, de presiune.
Druckpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fiz., tehn.)* centru de presiune; *(av.)* centru aerodinamic. **2.** piedica, rezistenţă a trăgaciului; **den ~ nehmen** a apăsa pe trăgaci până la punctul de rezistenţă. **3.** *(med.)* punct de apăsare.
Druckregler, *-s, -, m. (tehn.)* regulator de presiune.
druckreif *adj.* v. druckfertig.
Druckrolle, *-n, f. (ind. mobilei)* cilindru de presiune; *(tel.)* rolă de imprimare.
Druckrohr, *-s, -e, n. (ferov., petr.)* conductă sub presiune, conductă de refulare.
Drucksache, *-n, f.* «imprimat», tipăritură (care se bucură de un tarif poştal special).
Druckschaden, *-s, -schäden, m. (vet.)* inflamaţie din apăsare.
Druckschmierung, *-en, f. (tehn.)* gresare prin presiune.
Druckschraube, *-n, f.* **1.** *(maş.)* şurub de presiune. **2.** *(av.)* elice propulsivă. **3.** robinet de oprire a aerului.
Druckschrift, *-en, f. (tipogr.)* **1.** tipăritură; imprimat. **2.** *sg.* litere de tipar.
Druckschwankung, *-en, f. (tehn.)* variaţie, oscilaţie de presiune.
Druckseite, *-n, f.* pagină tipărită; pagină de tipar.
drucksen, *druckste, gedruckst, (du, er druckst) vb. (h) intr. (fam.) (an* cu *dat.)* a şovăi, a se codi, a ezita; a fi încet, încurcat, mocăit la treabă sau la vorbă.
Druckser, *-s, -, m. (fam.)* om nehotărât; om încet la treabă, mocăit.
Druckserei, *-en, f.* **1.** codeală, şovăială, ezitare. **2.** migăleală, migală.
Druck|spalte, *-n, f. (tipogr.)* şpalt (la ziar, cărţi etc.).
Druck|spindel, *-n, f.* v. Druckschraube **(1)**.
Druck|stärke *f. sg. (fiz.)* intensitate, valoare a presiunii.
Druck|steigerung, *-en, f. (fiz.)* amplificare a presiunii.
Druck|stelle, *-n, f. (vet.)* loc inflamat din apăsare.
Druck|stempel, *-s, -, m.* **1.** ştampilă. **2.** *(tehn.)* piston de pompă.
Druck|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (tipogr.)* clişeu.
Druck|stoff, *-(e)s, -e, m. (text.)* ţesătură imprimată; imprimeuri.
Drucktafel, *-n, f.* v. Drucktisch.
Drucktaste, *-n, f. (inform.)* tastă de imprimare.
Drucktechnik *f. sg.* tehnică de imprimare.
Drucktiegel, *-s, -, m. (tipogr.)* piesă de presiune.
Drucktisch, *-(e)s, -e, m. (text.)* masă pentru imprimatul ţesăturilor.
Drucktype, *-n, f. (tipogr.)* literă de tipar, caracter tipografic.
Drückung, *-en, f.* **1.** apăsare, presare, strângere, comprimare. **2.** *(ec.)* scădere artificială, reducere, coborâre a preţurilor.
Druckventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* supapă, ventil de refulare.
Druckverbesserer, *-s, -, m. (tipogr.)* corector.
Druckverbot, *-(e)s, -e, n.* interzicere de a tipări.
Druckverfahren, *-s, -, n.* procedeu de tipar.
Druckver|stärkung, *-en, f. (tipogr.)* întărire a presiunii la executarea tiparului.
Druckverweigerung, *-en, f.* v. Druckverbot.
Druckwaage, *-n, f. (met.)* aerometru; balanţă de presiune.
Druckwalze, *-n, f.* **1.** *(tipogr.)* cilindru, val de tipar. **2.** *(tehn.)* valţ de presiune.
Druckwasser, *-s, n. sg.* apă sub presiune.
Druckwasser|heizung, *-en, f.* încălzire centrală cu apă fierbinte.
Druckwasserleitung, *-en, f.* conductă principală de apă; conductă hidraulică.
druckweise *adv.* apăsând (repetat).
Druckwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** instalaţie hidraulică de pompare; pompă de presiune. **2.** maşină de comprimare. **3.** tipăritură; operă, lucrare tipărită.
Druckzeichen, *-s, -, n. (tipogr.)* signet, emblemă sau marcă a editurii (sau tipografiei).
Druckzylinder, *-s, -, m. (tehn.)* cilindru de compresiune, cilindru de presiune.
Drud, *-en, -en, m.*, **Drude**, *-n, f. (mit.)* **1.** vârcolac; spiriduş. **2.** vrăjitoare; iazmă, zgripţuroaică.
Drudenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (mit.)* arbore sub care se adună vrăjitorii.
Drudenfuß, *-es, -füße, m. (mit.)* pentagramă magică (pentru gonirea vrăjitorilor şi a duhurilor rele).
Drudenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* pedicuţ, brădişor *(Lycopodium elago)*.
Drudenkreuz, *-es, -e, n.* v. Drudenfuß.
Drudenmehl, *-(e)s, n. sg.* spori de brădişor *(Lycopodium clavatum)*.
Druide, *-n, -n, m. (ist.)* druid, preot la Gali.
Druidenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (ist.)* arbore druidic; arborele druizilor.
Druidendienst, *-(e)s, m. sg.*, **Druidenlehre** *f. sg.*, **Druidentum**, *-s, n. sg. (ist.)* druidism.
Druiden|stein, *-(e)s, -e, m. (ist.)* aitar druidic (pentru jertfe).
Druidin, *-nen, f. (ist.)* druidesă, preoteasă la Gali.
druidisch *adj.* druidic.
drum *adv. (fam.)* v. darum; *(în expr.)* **das Drum und Dran** tot ce are legătură cu un lucru, împrejurările caracteristice.
drumherum *adv.* de jur împrejur: ~ *reden* a vorbi pe ocolite.
Drumme, *-n, f. (reg.)* **1.** jgheab de lemn peste drumuri abrupte. **2.** tobă.
drummeln, *drummelte, gedrummelt (ich drumm(e)le) vb. (h) intr. (reg.)* a alerga în cerc.
Drümpel, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* grămadă, morman, maldăr. **2.** *(reg.)* cuib de pasăre răpitoare. **3.** prag.
drunten *adv. (fam.)* (acolo) jos.
drunter *adv. (fam.)* v. darunter; *(substantivizat, în expr.)* **das Drunter und Drüber** harababură, învălmăşeală, claie peste grămadă.
Drus, *-, m. sg. (reg.)* somnolenţă, moţăială, aţipeală.
Drusch, *-es, -e, m.* **1.** treierat, treieriş. **2.** produs al treieratului.
Drüs|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Drüse) glandă mică, ganglion mic.
Druschgemeinschaft, *-en, f.* ceată de treieriş.
Druschplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de treieriş.
Druschtempo, *-s, -s* (şi *-pi), n.* ritm al treierişului.
Druschvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract, înţelegere de treieriş.
Druschwettbewerb, *-(e)s, -e, m.* întrecere la treieriş.
Druse, *-n, f.* **1.** *(mineral.)* druză. **2.** *(vet.)* gurmă (la cai). **3.** *pl. (reg.)* drojdie de vin; boştină.
Drüse, *-n, f. (anat.)* **1.** glandă; **endokrine ~** glandă endocrină, glandă cu secreţie internă. **2.** ganglion; ghindură. **3.** umflătură; gâlcă.
druse(l)n, *drus(el)te, gedrus(el)t (ich drus(el)e) vb. (h) (reg.) intr.* a somnola, a moţăi.
Drusen *pl. (ist.)* druzi.
Drüsen|anschwellung, *-en, f. (med.)* **1.** inflamare a ganglionilor sau a unui ganglion. **2.** adenită.
drüsen|artig *adj.* **1.** în formă de glandă, de natura glandelor. **2.** în formă de ganglion, ca un ganglion, ganglionar, glandular, ca o gâlcă.
Drüsenbeschreibung, *-en, f.* adenografie.
Drüsenbeule, *-n, f.* buboi.
Drüsen|entzündung, *-en, f. (med.)* adenită, inflamaţie a glandelor.
Drüsen|erkrankung, *-en, f. (med.)* adenopatie.
drüsenförmig *adj.* în formă de glandă, ghinduros.
Drüsenfunktion, *-en, f. (biol.)* funcţie a glandelor.
Drüsengeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* tumoare glandulară, adenopatie; gâlcă.
Drüsengewebe, *-s, -, n.* ţesut glandular.
Drüsenhaar, *-(e)s, -e, n. (bot.)* păr glandulos, glandulă.
Drüsenkrankheit, *-en, f. (med.)* afecţiune a glandelor cu secreţie internă.
Drüssenlehre *f. sg.* v. Drüsenbeschreibung.
Drüsen|öl, *-(e)s, -e, n. (chim.)* ulei de boştină.
Drüsen|organ, *-s, -e, n.* organ glandular, glandă.
Drüsenschwellung, *-en, f. (med.)* mărire de volum a glandei.
drüsentragend *adj. (bot.; despre ţesuturi)* glandulos, glandulifer, ghinduros.
Drusenvolk, *-(e)s, n. sg.* v. Drusen.
Drüsenzelle, *-n, f. (biol.)* celulă glandulară.
Drüsenzotte, *-n, f. (bot.)* emergenţă glanduliferă.
drüsicht, **drüsig** *adj. (anat., med.)*, **1.** glandular; plin de glande. **2.** scrofulos.
drusig *adj.* **1.** *(mineral.)* cristalizat în druze; cu druze, conţind druze. **2.** *(vet.; despre cai)* bolnav de gurmă.
Drüssel[1], *-s, -, m. (reg.)* prag.
Drüssel[2], *-s, n. sg.* v. Drus.
drüsseln, *drüsselte, gedrüsselt (ich drüss(e)le) vb. (h) intr.* v. druseln.
Dryade, *-n, f. (mit.)* driadă, nimfă a pădurii.
DS *(presc.* de la Deutscher Sportausschuss) Comitetul German de Sport.
D-Saite, *-n, f. (muz.)* coarda «re».
ds.J. *(presc.* de la dieses Jahres) anul acesta.
ds.M. *(presc.* de la dieses Monats) luna aceasta.
Dschinn [dʒIn], *-s, -s, m. (mit. orientală)* demon, spirit rău.
Dschonke ['dʒɔn-], *-n, f.* v. Dschunke.
Dschungel ['dʒUŋ-], *-n, f.*, **Dschungel**, *-s, -, m.* (şi *n.)* junglă.
Dschungelbewohner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din junglă.
Dschunke ['dʒʊn-], *-n, f.* joncă, corabie chinezească cu pânze.
dt. *presc.* de la deutsch.
dtsch. *presc.* de la deutsch.
Dtzd. *presc.* de la Dutzend.
du *pron. pers.* tu; **ich bin** (sau **stehe) mit ihm auf ~ und ~** ne tutuim, mă tutuiesc cu el; *(reciproc)* **(sich) ~ nennen** a (se) tutui; **schrei, was ~ kannst** strigă din toate puterile, cât poţi; ~, **der ~ mein Freund bist** tu, care eşti prietenul meu; **~ Esel!** măgar ce eşti!
Du, *-(s), -s, n.* tu; **der Ton dieses ~ war anmaßend** tonul acestui tu era insolent; **der Freund ist dein anderes ~** prietenul îţi este un «alter ego».
Du|al, *-s, -e*, **Du|alis**, *-, Duale, m. (gram.)* dual.
Dualismus, *-, m. sg. (fil.)* dualism.
Dualist, *-en, -er m. (fil.)* dualist.
dualistisch *adj.* dualist(ă); **~e Weltanschauung** concepţie dualistă despre lume.
Dualität *f. sg.* **1.** dualitate. **2.** caracter interşanjabil.
Du|alpreis, *-es, -e, m. (ec.)* evaluare obiectiv determinată a preţului.
Du|alzahl, *-en, f.* număr binar.
Du|alziffer, *-n, f.* cifră binară.
Dübel, *-s, -, m.* **1.** diblu, cep; pană. **2.** *(reg.)* băţ, bâtă. **3.** *(reg.)* cucui.
Dübelbalken, *-s, -, m. (constr.)* bârnă de planşeu; grindă cu pene.
Dübelmasse, *-n, f.* chit (folosit la dibluit).
dübeln, *dübelte, gedübelt (ich düb(e)le) vb. (h) tr.* a diblui.
Dübel|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* cep de piatră.
dubios, **dubiös** *adj.* dubios, îndoielnic; *(com.)* **~e Forderungen** creanţe dubioase.
Dubiosen *pl. (ec.)* creanţe dubioase, nesigure.
Dubitation, *-en, f.* dubitare, dubitaţie; dubiu, îndoială.
dubitativ *adj.* dubitativ.
Dublee [-'ble:], *-s, -s, n.* **1.** duble (metal). **2.** *(biliard)* lovitură care atinge mandaneaua o singură dată.
Dubleegold, *-(e)s, n. sg.* aur duble.

Dublette, *-n, f.* **1.** dublet, exemplar dublu (într-o colecție). **2.** imitație de piatră prețioasă; copie. **3.** *(vân.)* împușcătură, lovitură dublă.

dublieren, *dublierte, dubliert, vb. (h) tr.* **1.** a dubla. **2.** *(biliard)* a dubla; **einen Ball ~** a atinge mandaneaua înaintea bilei. **3.** a sufla, a acoperi un metal cu aur. **4.** a căptuși (o haină); a matlasa. **5.** a dubla un rol, un actor.

Dubliermaschine, *-n, f. (text.)* mașină de dublat.

Dublier|spindel, *-n, f. (text.)* fus, mosor de dublat; fus, mosor dublat.

Dublierung, *-en, f.* **1.** (și *sport*) dublare. **2.** suflare, acoperire a unui metal cu aur. **3.** căptușire; matlasare.

Dublone, *n, f. (ist.)* dublonă, veche monedă de aur spaniolă.

Dublüre, *-n, f.* **1.** căptușeală (de haină). **2.** rever (de uniformă). **3.** *(rar)* dublură (la teatru).

Ducht, *-en, f. (mar.)* **1.** bancă pe care stă cel ce trage la rame într-o barcă. **2.** toron, funie principală a unui odgon. **3.** grind (la șlepuri). **4.** covertă mică (la provă).

Dückdalbe, *-n, f. (mar.)* pilon de acostare, dalb trei-frați.

ducken, *duckte, geduckt vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(fam.)* a apleca (cuiva) capul (și umerii); **den Kopf ~** a-și pleca capul, a-și trage capul între umeri. **2.** *(fig., fam.)* a intimida, a potoli; a umili. **II.** *refl.* **1.** a-și pleca capul. **2.** a se face mic, a se ghemui. **3.** *(fig.)* a se pleca, a se supune; a se umili; **sich vor jm. ~** a se umili în fața cuiva, a face cuiva temenele.

Dücker, *-s, -, m. (pop.)* scafandru.

duckerig *adj.* **1.** plecat, supus. **2.** timid, fricos.

dückig *adj. (reg.)* rece și umed.

Duckmäuser, *-s, -, m. (fam.)* **1.** fățarnic, perfid, viclean, mâță-blândă. **2.** persoană excesiv de liniștită și tăcută.

Duckmäuserei *f. sg.* fățărnicie, prefăcătorie, ipocrizie; viclenie, perfidie.

duckmäuserig *adj.* perfid, viclean, fățarnic.

duckmäusern, *duckmäuserte, geduckmäusert vb. (h) intr.* a se preface.

ducknackig *adj. (reg.)* (cu capul) plecat.

Duck|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* tuf calcaros.

Ducktaube, *-n, f. (ornit.)* porumbel de Groenlanda.

Dudeldei, *-, n.* (și *m.*) *sg. (fam.)* **1.** muzică monotonă, proastă. **2.** vorbărie; lucru de nimic, fleac; **für einen ~ hingeben** a da, a vinde pe nimica toată.

dudeldumdei! *interj.* (imitând un chiot) iu-hu-hu!

Dudelei, *-en, f.* **1.** *(fam.)* muzică monotonă, scârțâială. **2.** glas de cimpoi, cântec de cimpoi. **3.** *(reg.)* zăboveală, tărăgăneală, mocăială. **4.** *(fam.)* mormăială, bolboroseală. **5.** *(argou)* băutură; pileală.

Dudeler, *-s, -, m.* v. Dudler.

dudeln, *dudelte, gedudelt (ich dud(e)le) vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a cânta din cimpoi. **2.** *(fam.)* a cânta prost, monoton, a bâzâi, a scârțâi. **3.** *(reg.)* a zăbovi, a tărăgăna, a se mocăi. **4.** *(fam.)* a mormăi, a bolborosi. **5.** *(argou)* a bea, a suge, a pili.

Dudelsack, *-s, -säcke, m. (muz.)* cimpoi; **er spielt** sau **pfeift (auf dem) ~** el cântă din cimpoi.

Dudelsackpfeifer, *-s, -, m.* cimpoier.

Dudl, *-n, f. (reg.)* grăsană, femeie grasă.

Dudler, *-s, -, m.* **1.** cimpoier. **2.** lăutar prost; om care zumzăie necontenit monoton. **3.** *(fam.)* pierde-vară.

Du|ell, *-(e)s, -e, n.* **1.** duel; **jn. zum ~ fordern** a provoca pe cineva la duel. **2.** *(sport)* întrecere, luptă; *(fig.)* ciocnire, duel (într-o discuție).

Du|ellant, *-en, -en, m.* persoană care se duelează; duelist.

Du|ellforderung, *-en, f.* provocare la duel.

Du|ellgesetz, *-es, -e, n.* lege contra duelului.

du|ellieren, *duellierte, duelliert, vb. (h) intr.* și *refl. reciproc* a se bate în duel, a (se) duela.

Du|ellverbot, *-(e)s, -e, n.* interzicere a duelului.

Du|ett, *-(e)s, -e, n. (muz.)* duet.

duff *adj. (reg.)* **1.** fără lustru, mat. **2.** înăbușit, înfundat.

Düffel, *-s, -, m. (text.)* lână creață; țesătură din lână creață; diftină siberiană.

Duffes, *-, n. sg. (reg.)* porumbar, hulubărie.

Duft, *-(e)s, Düfte, m.* **1.** miros delicat, parfum; aromă. **2.** abur fin, vapori. **3.** *(reg.)* bruma de pe fructe. **4.** (și *poet.*) rouă. **5.** ceață. **6.** *(reg.)* mucezeală, jilăveală, îmbâcseală. **7.** *(mar., reg.)* toron, funie de odgon.

Duftbruch, *-(e)s, -brüche, m. (forest.)* pagubă provocată de chiciură.

dufte *adj. (pop.)* plăcut, bun; *(argou; fam.; glumeț)* pe cinste, mișto; **ein ~r Kerl** sau **eine ~ Marke** sau **eine ~ Nummer** un tip mișto, fain, pe cinste.

düfteln, *düftelte, geduftelt (ich düft(e)le) vb. (h) tr. (reg.)* v. tüfteln.

duften, *duftete, geduftet (du duftest, er duftet)* **düften**, *düftete, gedüftet (du düftest, er düftet) vb. (h) intr.* **1.** a mirosi plăcut, a exala, a răspândi, a împrăștia un miros plăcut; **nach Rosen ~** a mirosi a trandafir; **lieblich ~** a răspândi un miros plăcut, a mirosi frumos. **2.** *(impers.; în expr.)* **es duftet** se ridică ceața; **es duftete um den See** aburi ușori înconjurau lacul, în jurul lacului plutea ceață ușoară. **3.** *(reg.)* a mirosi urât, a puți. **4.** *(reg.)* a sufla ușor.

duftend **I.** *part. prez.* de la duften. **II.** *adj.* mirositor, parfumat; aromatic.

Duft|essig, *-s, m. sg.* oțet aromatic.

Duftgebilde, *-s, -, n. (poet.)* formă neconturată, estompată, imaterială, vaporoasă; nor, abur; boare.

Duftge|stalt, *-en, f.* siluetă ștearsă, estompată, vaporoasă, eterică, imaterială, diafană.

Duftgewebe, *-s, -, n.* voal, material subțire, țesătură vaporoasă, transparentă.

duftgewebt, duftgewoben *adj. (poet.)* vaporos, eteric, diafan.

Duft|hauch, *-(e)s, -e, m.* boare înmiresmată, mireasmă, adiere parfumată.

duftig *adj.* **1.** parfumat, mirositor. **2.** ușor, subțire, diafan, vaporos, eteric. **3.** aburos, nebulos.

Duftigkeit *f. sg.* aspect, caracter vaporos, eteric.

Duftkerze, *-n, f.* lumânare parfumată.

Duftkissen, *-s, -, n.* pernă parfumată.

duftlos *adj.* inodor, nemirositor, fără miros.

Duftmarke, *-n, f. (biol.)* marcare de teren prin miros.

Duftnote, *-n, f.* nuanță de aromă, de parfum.

duftreich *adj.* parfumat.

duftschwer *adj.* plin, încărcat de un miros, de un parfum puternic, greu.

Duft|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* substanță aromată; parfum.

Duftwasser, *-s, n. sg.* colonie, apă de toaletă.

Duftwolke, *-n, f.* adiere parfumată; *(iron.)* nor de parfum; duhoare.

Duft|zer|stäuber, *-s, -, m.* vaporizator de parfum.

Dukaten, *-s, -, m.* ducat, galben, monedă de aur.

Dukatenfalter, *-s, -, m. (entom.)* fluture de zi de culoare maro *(Heodes virgaureae)*.

Dukatengold, *-(e)s, n. sg.* aur din care se bat galbenii; aur foarte fin.

Dukatenrös|chen, *-s, -, n. (bot.)* vulturică *(Hieracium pilosella)*.

Düker, *-s, -, m.* **1.** conductă care trece pe sub un râu, canal etc.; sifon inferior. **2.** *(ornit.; reg.)* cufundar *(Podiceps cristatus)*.

duktil *adj. (metal.)* ductil(ă).

Duktilität *f. sg. (fiz., metal.)* ductilitate.

Duktus, *-, m. sg.* **1.** poziție a peniței la scris; scris, scriere. **2.** standard la scris, scriere standard.

duldbar *adj.* **1.** suportabil. **2.** tolerabil.

dulden, *duldete, geduldet (du duldest, er duldet) vb. (h)* **I.** *intr.* a răbda, a îndura. **II.** *tr.* **1.** a suporta; **jn. ~** a suporta pe cineva, a suporta greșelile cuiva; **die Liebe duldet alles** iubirea este răbdătoare. **2.** a îngădui, a permite, a tolera; **das duldet keinen Aufschub** aceasta nu admite amânare, nu se mai poate amâna.

Dulder, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană răbdătoare, persoană resemnată; *(fig.)* martir.

dulder|haft *adj.* răbdător, cu resemnare.

Duldermiene, *-n, f. (iron.)* mutră de martir.

duldsam *adj.* tolerant(ă).

Duldsamkeit *f. sg.* toleranță.

Duldung, *-en, f.* acceptare resemnată; tolerare, suportare.

Dülle, *-n, f. (reg.)* **1.** *(mar.)* furchet. **2.** *(fig.)* scobitură. **3.** plăcintă, turtă, cozonac.

Dullkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* măselariță *(Hyoscyamus niger)*.

Dult, *-en, f. (reg.)* bâlci, iarmaroc, târg.

Dulzinea [-ne:ən], *-neen, f. (glumeț)* dulcinee, iubită.

Duma, *-s, f. (ist.)* dumă (în Rusia țaristă).

Dumdum, *-(s), -(s),* **Dumdumgeschoss**, *-es, -e, n. (mil.)* proiectil, șrapnel dum-dum.

dumm *(dümmer, der, die, das dümmste) adj.* **1.** prost, mărginit, neghiob, nerod; stupid, tâmpit, imbecil; **~er Mensch!** prostule! **so ~ sind wir nicht!** chiar atât de proști nu suntem! *(fam.)* **er ist nicht so ~, wie er aussieht** nu-i chiar atât de prost pe cât pare; **sich nicht für ~ verkaufen lassen** a nu se lăsa păcălit; **sich ~ und dämlich reden** a vorbi la nesfârșit; **~ bleibt ~** prostul tot prost rămâne; **~er Spaß** glumă proastă, glumă stupidă, glumă tâmpită; **~er Streich** prostie, nerozie, neghiobie; **~es Zeug** fleacuri, prostii; **~es Zeug reden** a spune prostii, lucruri stupide, a îndruga la prostii, a trăncăni; **~ wie die Nacht** prost ca noaptea; **er ist herzlich ~** e prostuț rău; **sich ~ stellen** a face pe prostul. **2.** supărător, neplăcut; insuportabil; **eine ~e Geschichte** o chestiune, o afacere, o istorie neplăcută; **das wird mir zu ~** începe să mă plictisească; *(adverbial)* **das konnte ~ auslaufen** putea să iasă prost; **~ tun** a face pe supăratul. **3.** *(fam.)* zăpăcit, aiurit; **es wird mir ganz ~ im Kopf** sunt complet aiurit, sunt complet zăpăcit; **jn. ganz ~ machen** a zăpăci cu totul pe cineva; **~ schlagen** a sminti în bătaie. **4.** *(înv.; despre alimente)* stricat, alterat. **5.** *(înv.)* amorțit, înțepenit.

Dummbart, *- (e)s, -e,* **Dummbartel**, *-s, -, m. (fam.)* v. Dummkopf.

dummdreist *adj.* obraznic, grosolan.

Dummdreistigkeit, *-en, f.* obrăznicie, grosolănie.

Dumme, *-n, -n (ein Dummer), m.* și *f.* prost, proastă, imbecil(ă); **die ~n werden nicht alle** nu piere sămânța proștilor; *(fam.)* **damit fängt man ~** așa se prind fraierii.

Dummejungen|streich, *-(e)s, -e, m.* ștrengărie; golănie.

Dummeling, *-s, -, m. (ornit.; reg.)* împărătuș *(Troglodytes troglodytes)*.

Dummenfang, *-s, -fänge, m.* momeală pentru proști.

dümmer *comp.* de la dumm.

Dummerchen, *-s, -, n. (fam.)* prostuț(ă); **sie ist noch ein ~** mai e încă mică și prostuță.

Dummerian, Dummerjan, *-s, -e, m.* v. Dummkopf.

Dummerling, *-s, -e, m.* prostănac, nătăfleț, cap-sec.

dummerweise *adv.* din păcate.

Dummheit, *-en, f.* **1.** *sg.* prostie, nerozie, neghiobie, gogomănie; **aus ~** din prostie. **2.** prostie, act, gest prostesc, necugetat; **eine ~ machen** a face o prostie, un act prostesc.

Dummian, *-s, -e, m. (austr., reg.)* v. Dummerian.

Dummkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* prost, nătărău, cap-sec, gogoman, haplea.

dummköpfig *adj.* prost, nătărău.

dummkühn *adj.* prostește de îndrăzneț.

dummlich, dümmlich *adj.* **1.** mărginit, prostănac, nătăfleț. **2.** zăpăcit, amețit, aiurit.

Dümmling, *-s, -e, m.* v. Dummerling.

dummpfiffig *adj.* prost, dar șiret.

Dummrian, *-s, -e, m.* v. Dummkopf.

dümmste *adj. (der, die, das ~) sup.* de la dumm.

dumm|stolz *adj.* îngâmfat prostește.

Dumm|stolz, *-es, m. sg.* mândrie, trufie, înfumurare prostească.

dümpeln, *dümpelte, gedümpelt (ich dümp(e)le) vb. (h) intr. (mar.)* a se legăna, a tanga.

Dumper, *-s, -, m. (reg.)* camion basculant (cu cabină deschisă).

dumpf *adj.* **1.** înăbușit, surd, înfundat; sugrumat, mat; **~er Ton** sunet înfundat, înăbușit; **~es Geräusch** zgomot înăbușit; **~e Stimme** voce sugrumată; **~er Schmerz** durere surdă; *(adverbial)* **~ tönen** a suna surd, înăbușit **2.** nedeslușit, confuz; apăsător, greu, deprimant, neliniștitor, amenințător; **~e Luft** aer greu; *(fig.)* atmosferă încărcată; **~es Schweigen** tăcere apăsătoare; **~e Stimmung** dispoziție proastă, sumbră, grea, apăsătoare; **~e Ahnung** presimțire neliniștitoare, grea, apăsătoare, sumbră, neagră. **3.** mat; **~es Gold** aur mat, fără luciu. **4.** *(înv.)* tâmp, mărginit, arierat. **5.** nesimțitor, apatic, împietrit; letargic; **~e Gleichgültigkeit** indiferență apatică. **6.** sufocant, copleșitor; **~e Hitze** zăpușeală. **7.** mucegăit, umed, încins, stătut, închis; **~er Geruch** miros umed, încins, mucegăit, stătut, închis; **~er Geschmack** gust de mucegai, de încins; *(adverbial)* **~ riechen** a mirosi a mucegai, a încins.

Dumpf, *-(e)s, m. sg.* mucegai.

Dumpfbacke, *-n, f. (fam.)* persoană proastă, tâmpită.

dumpf brausend *adj.* care vâjâie, vuiește, mugește înfundat, surd.
dumpf brütend *adj. (fig.)* **1.** posomorât, posac, pradă gândurilor negre. **2.** apăsător; **eine ~e Hitze** o căldură apăsătoare.
Dümpfe, *-n, f. (reg.)* bulboană.
Dumpfheit *f. sg.* **1.** lipsă de sonoritate (a unui sunet). **2.** nesimțire, apatie, letargie. **3.** neliniște (adâncă), apăsare, deprimare. **4.** umezeală.
dumpfig *adj.* mucegăit, încins, stătut, închis; *(adverbial)* **~ riechen** a mirosi a mucegai; **~ werden** a se încinge.
dumpf tosend *adj.* v. dumpf brausend.
Dumping ['dam-], *-s, n. sg. (ec.)* dumping; **~ betreiben** a practica dumping; **verschleiertes ~** dumping mascat.
Dumpingbekämpfung *f. sg.* luptă antidumping.
Dumpingpreis, *-es, -e, m. (ec.)* preț sub valoarea mărfii.
Dumpingverdacht, *-(e)s, -e, m.* suspiciune de dumping.
dun *adj. (reg.)* beat, amețit.
Dune, *-n,* f. v. Daune.
Düne, *-n, f.* **1.** dună, delușor de nisip (pe marginea mării sau în pustiuri). **2.** *(mar.)* bătaie a valurilor izbite de un obstacol.
dünen, *dünte, gedünt, vb. (h) refl. (reg.)* a se îngrămădi, a se aduna morman.
dünen|artig *adj.* ca dunele, ca o dună.
Dünenbildung, *-en, f.* formație de dune.
Dünendistel, *-n, f. (bot.)* scaiete.
Dünengras, *-es, -gräser, n.* ierburi de deșert, de dune.
dünenhaft *adj.* v. dünenartig.
Dünenhafer, *-s, m. sg. (bot.)* trestie de dune *(Elymus, Ammophila)*.
Dünenhalm, *-(e)s, -e, m.* v. Dünengras.
Dünenhelm, *-(e)s, -e, m.* creastă a dunei.
Dünensand, *-(e)s, m. sg.* nisip de dune.
Dünenweg, *-(e)s, -e, m.* drum printre dune.
Dung, *-(e)s, m. sg.* gunoi, îngrășământ (natural).
Dung|ablage, *-n, f.* movilă, dâmb de gunoi; loc unde se depune gunoiul, bălegarul.
Dung|einleger, *-s, -, m.* v. Dungstreumaschine.
Düngemittel, *-s, -, n. (agr.)* îngrășământ.
Düngemittel|industrie, *-n, f.* industrie de îngrășăminte.
düngen, *düngte, gedüngt, vb. (h) (agr.)* **I.** *tr.* a gunoi, a îngrașă pământul. **II.** *intr.* și *tr.* a gunoi, a îngrășa, a folosi ca îngrășământ.
Düngen, *-s, n. sg.* gunoit, îngrășat (al pământului).
Düngepulver [-fɐ și -vɐ], *-s, -, n. (agr.)* îngrășământ pulverulent.
Dünger, *-s, -, m.* v. Dung.
Dünger|einleger, *-s, -, m.* v. Dungstreumaschine.
Dünger|erde *f. sg. (agr.)* pământ de îngrășământ (amestecat cu substanțe animale, vegetale sau chimice, mraniță).
Düngergrube, *-n, f.* groapă de bălegar; hazna.
Dünger|haufen, *-s, -, m.* grămadă de gunoi, de bălegar, gunoiște.
Düngerpflanze, *-n, f.* plantă care îngrașă pământul.
Düngerverwendung, *-en, f. (agr.)* utilizare de îngrășăminte.
Düngerwirtschaft, *-en, f. (agr.)* economie, gospodărire a îngrășămintelor.
Dungfliege, *-n, f. (entom.)* muscă de gunoi *(Scatophagidae)*.
Dung|gabel, *-n, f.* furcă de gunoi, de bălegar.
Dung|grube, *-n, f.* v. Düngergrube.
Dunghaufen, *-s, -, m.* platformă, grămadă de gunoi, de bălegar.
Dungkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gândac de gunoi *(Aphodius fimetarius)*.
Dungmittel, *-s, -, n.* v. Düngemittel.
Dungpflügen, *-s, n. sg. (agr.)* arat în vederea împrăștierii îngrășămintelor; amestecare a pământului (în timpul aratului) cu gunoi.
Dung|streuer, *-s, -, m.*, **Dung|streumaschine**, *-n, f. (agr.)* mașină de împrăștiat îngrășământul.
Düngwert, *-(e)s, -e, m. (agr.)* valoare a îngrășământului.
Düngung *f. sg.* fertilizare, îngrășare a pământului, gunoit.
dunkel *adj.* **1.** întunecat, întunecos; **dunkle Wohnung** locuință întunecoasă; **dunkles Wetter** timp noros, acoperit; **ein dunkler Punkt** un punct negru, un punct întunecat; *(fig.)* lucru neplăcut; **~ werden** a se întuneca; **es wird mir ~ vor den Augen** mi se întunecă în fața ochilor, mi se întunecă vederea, văd negru, mi se face negru înaintea ochilor; **ein Zimmer ~ machen** a face întuneric într-o cameră; *(adverbial)* **die Lampe brennt ~** lampa luminează slab. **2.** *(despre culori)* închis, întunecat; **eine Farbe ~ machen** a închide nuanța unei culori, a întări o culoare, a o colora mai închis, mai întunecat; *(adverbial)* **~ gekleidet sein** a purta haine închise, negre; *(adverbial)* **sich ~ tragen** a se îmbrăca în culori închise. **3.** *(fig.)* vag, confuz, neclar, tulbure; necunoscut, obscur; **dunkle Vorstellungen** noțiuni, idei confuze; **eine dunkle Ahnung** o vagă presimțire; o presimțire neagră, sumbră; **eine dunkle Erinnerung** o amintire ștearsă, vagă; **das ist mir ~** nu înțeleg nimic; **~ war der Rede Sinn** sensul vorbelor era confuz, neclar, tulbure; *(iron.)* **eine dunkle Größe** un ilustru necunoscut; **dunkle Herkunft** sau **dunkler Ursprung** origine obscură; **der dunkle Erdteil a)** continentul neexplorat, necunoscut; **b)** *(poet.)* Africa. **4.** *(fig.)* suspect; misterios; **dunkler Plan** plan suspect; *(iron.)* **ein dunkler Ehrenmann** un tip suspect. **5.** *(fig.)* trist, pesimist; posac, închis; **dunkles Gemüt** fire posacă, tristă, melancolică; **dunkle Tage** zile triste, negre.
Dunkel, *-s, n. sg.* întuneric, întunecime; obscuritate; *(fig.)* mister; **warum sitzt du im ~n?** de ce stai pe întuneric? *(fig.)* **du lässt mich im ~n** mă lași nelămurit; **im ~n ist gut munkeln** pe-ntuneric se spun secretele, se țes tainele, se bârfește, se zvonește.
Dünkel, *-s, m. sg.* **1.** înfumurare, îngâmfare. **2.** *(reg.)* jgheab, țurloi.
Dunkel|arrest, *-(e)s, -e, m.* (regim de) carceră.
dunkel|äugig *adj.* cu ochii de culoare închisă, cu ochi negri.
dunkelblau *adj.* albastru închis.
dunkelblond *adj.* blond închis.
dunkelbraun *adj.* castaniu, maro, brun, cafeniu închis.
dunkelfarbig *adj.* închis, de culoare închisă.
dunkelgelb *adj.* galben închis.
dunkelgetönt *adj.* de nuanță închisă.
dunkelgrau *adj.* cenușiu închis, gri închis.
dunkelgrün *adj.* verde închis.
dunkelhaarig *adj.* cu păr închis, negru.
Dunkelhaft *f. sg.* v. Dunkelarrest.
dünkelhaft *adj.* încrezut, înfumurat, îngâmfat.
Dünkelhaftigkeit *f. sg.* înfumurare, îngâmfare.
dunkelhäutig *adj.* cu pielea brună, negricios, smead.
Dunkelheit, *-en, f.* întuneric, întunecime, (și *fig.*) obscuritate; **bei einbrechender ~** când se lasă noaptea, spre seară, pe înserate.
Dunkelkammer, *-n, f. (fot.)* cameră obscură.
Dunkelkeimer *pl. (bot.)* plante ale căror semințe germinează la întuneric.
dunkel|lockig *adj.* cu plete sau bucle de culoare închisă.
Dunkelmann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** obscurantist; retrograd. **2.** individ dubios, suspect.
dunkeln, *dunkelte, gedunkelt (ich dunk(e)le) vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(impers.)* a se întuneca; **es dunkelt** se întunecă, se înserează. **2.** a se închide la culoare, a deveni mai închis. **II.** *tr.* a închide nuanța unei culori, a face mai închis, a da un ton mai închis.
dünkeln, *dünkelte, gedünkelt (ich dünk(e)le) vb. h. intr.* a fi îngâmfat, încrezut, înfumurat.
Dunkelraum, *-(e)s, -räume, m. (radiologie)* cameră obscură.
dunkelrot *adj.* roșu închis.
Dunkelrotglut, *-en, f. (tehn., metal.)* încălzire, încingere până la roșu închis.
dünkelvoll *adj.* plin de el, plin de fumuri, îngâmfat, înfumurat, încrezut.
Dunkelwerden, *-s, n. sg.* **1.** întunecare, cădere a nopții; **beim ~** pe înserate. **2.** înnegrire.
Dunkelzelle, *-n, f.* carceră.
dünken, *dünkte, gedünkt* (și *înv. deuchte, gedeucht) vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* a (i se) părea, a considera; **die Sache dünkt mich (mir) in Ordnung** treaba mi se pare în ordine; **mich (sau mir) dünkt** *(înv.* și *deucht)*, **dass** (sau **als ob...** sau **als wenn...**) mi se pare, îmi pare că... (sau ca și cum...); **das dünkt einem nur so** este doar o idee, o părere. **II.** *refl.* a se socoti, a se considera, a se crede; **sich glücklich ~** a se socoti fericit; **sich etwas (Großes) ~** a se ține, a se crede mare.
Dünken, *-s, n. sg.* părere; **meinem ~ nach** după părerea mea, după mine.
Dünkling, Dünk(e)rich, *-(e)s, -e, m. (fam.)* înfumurat, îngâmfat, încrezut.
Dunkle, *-n (etwas Dunkles), n. sg.* întuneric, întunecime; **im ~n** în întuneric; *(fig.)* în obscuritate, în necunoscut; **im ~n tappen** a bâjbâi în întuneric, *(fig.)* în necunoscut; **ein Sprung ins ~** un salt în necunoscut.
dünn *adj.* și *adv.* **1.** subțire; slab, zvelt; **~er Stoff** stofă subțire; **~es Papier** hârtie subțire, hârtie fină; **~e Beine** picioare subțiri; **~e Finger** degete subțiri; **~e Stimme** voce subțire, pițigăiată; **~er machen** a subția; **er ist sehr ~ geworden** a slăbit tare; **sich ~(e) machen a)** a face cuiva loc să treacă; **b)** *(fam.)* a dispărea, a se volatiliza, a o șterge. **2.** rar; **~es Haar** păr rar; **~er Bart** barbă rară, spânatică; **~er Nebel** ceață ușoară; **das Getreide steht sehr ~** grâul e foarte rar; **~ säen** a semăna rar; **das Land ist ~ bevölkert** țara e slab populată. **3.** apos, neconsistent; fluid; **~es Bier** bere apoasă, slabă; *(fiz.)* **~e Luft** aer rarefiat; *(fig., în expr.)* **durch dick und ~** prin foc și apă, în toate împrejurările.
dünnbärtig *adj.* cu barba rară; spânatic.
Dünnbauch, *-(e)s, -bäuche, m. (fam., peior.)* persoană foarte slabă; arătare; țâr; sfrijit.
dünn be|haart *adj.* cu păr rar, (acoperit) cu păr puțin.
dünnbeinig *adj.* cu picioare subțiri.
dünn bewachsen *adj.* cu vegetație rară.
Dünnbier, *-(e)s, -e, n.* bere slabă.
dünnblütig *adj. (peior.)* slab, fără vlagă, fără putere.
Dünnbrettbohrer, *-s, -, m. (fam.)* om care știe să se strecoare, care evită complicațiile.
Dünndarm, *-(e)s, -därme, m. (anat.)* intestin subțire.
Dünndarm|entzündung, *-en, f. (med.)* enterită.
dünndarmig *adj. (reg.)* foarte slab, foarte subțire, sfrijit.
Dünndarmschlinge, *-n, f. (med.)* ansă intestinală subțire.
Dünndruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipăritură pe hârtie subțire, de biblie.
Dünndruckpapier, *- (e)s, n. sg.* hârtie de tipar subțire, fină; hârtie pelur.
Dünne *f. sg.* **1.** subțirime. **2.** fluiditate; *(fiz.)* rarefacțiune. **3.** flanc, deșert (la animale). **4.** tâmplă. **5.** *(pop.)* diaree.
dünn(e)machen, *machte dünn(e), dünn(e)gemacht vb. (h) refl. (fam.)* **1.** a se strânge, a se face subțire. **2.** a dispărea, a se face nevăzut, a o șterge.
dünnen, *dünnte, gedünnt vb. (h) tr. (reg.)* a subția; a dilua.
Dunnerlittchen *(interj.)* v. Donnerlittchen.
dünnflüssig *adj.* (foarte) fluid.
dünn gesät *adj.* presărat, semănat rar; în număr mic.
dünnhaarig *adj.* cu părul rar.
dünnhalsig *adj* cu gâtul subțire, slab.
dünnhäutig *adj.* cu pielea subțire, delicată; *(fig.)* sensibil.
Dünnheit *f. sg.* **1.** subțirime. **2.** fluiditate.
dünnhülsig *adj. (despre legume)* cu coaja subțire.
Dünnigkeit *f. sg.* v. Dünnheit.
dünnleibig *adj.* zvelt; slab, sfrijit.
dünnlich *adj.* subțiratic; cam slab.
dünnlippig *adj.* cu buze subțiri.
Dünnmausche, *-n, f.* pastă, terci.
Dünnpfiff, *-(e)s, -e, m. (fam.; argou)* v. Dünnschiss.
dünnschalig *adj.* cu coajă subțire.
dünnschenk(e)lig *adj.* cu picioare, coapse subțiri.
Dünnschiss, *-es, -e, m. (pop., fam.)* diaree.
dünnschnäbelig *adj.* cu ciocul subțire, ascuțit.
Dünntuch, *-(e)s, -tücher, n.* văl de borangic.
Dünnung, *-en, f.* **1.** sfârcul și rostogolul fleicii. **2.** *(vân.)* carne subțire de la burtă (la vânat cu copite).

dünnwandig *adj.* cu pereți subțiri.
Dunsel, *-s, -, m. (pop.)* găgăuță, prostănac, nătăfleț.
Dunst, *-es, Dünste, m.* **1.** abur, ceață, pâclă. **2.** exalație; **schädliche Dünste** miasme nocive. **3.** *(fig.)* zădărnicie, inutilitate, nimicnicie; **zu ~ werden** sau **in ~ und Rauch aufgehen** a se alege praful; *(fam.)* **blauer ~** nimicnicie, deșertăciune; minciună; **jm. (blauen) ~ vormachen** a spune cuiva verzi și uscate, a ademeni pe cineva; a-l duce pe cineva; **keinen (blauen) ~ haben** a nu avea habar, a fi tufă de Veneția, a fi clei; **auf den tauben ~** la noroc. **4.** *(vân.)* alice mărunte pentru păsări. **5.** *(reg.)* făină fină, lamură, floare a făinii. **6.** *(argou mil.)* fum pricinuit de tragere; *(glumeț)* foc de artilerie. **7.** *(reg.)* fum. **8.** *(reg.)* vânt.
Dunst|abzugshaube, *-n, f.* hotă.
dunst|artig *adj.* ca aburul, ca ceața.
Dunstbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie de abur.
Dunstbläs|chen, *-s, -, n.* bulă de abur.
Dunstbild, *-(e)s, -bilder, n.* iluzie vizuală, fantasmagorie; fantomă.
dunsten, *dunstete, gedunstet (du dunstest, er dunstet) vb. intr.* **1.** *(h)* a scoate aburi, a aburi. **2.** *(s)* a se evapora, a se transforma în vapori, în abur. **3.** *(h)* a mirosi urât, a emana un miros urât. **4.** *(impers.; în expr.)* **es dunstet** se lasă ceață, e ceață.
dünsten, *dünstete, gedünstet (du dünstest, er dünstet) vb. (h)* **I.** *tr. (cul.)* a fierbe (mâncarea) înăbușit. **II.** *intr.* v. dunsten **(3).**
Dunst|essig, *-s, m. sg.* oțet aromatic.
Dunstflimmer, *-s, -, m.* **1.** *(entom.)* licurici *(Lampyris splendidula)*. **2.** luminiță rătăcitoare.
Dunstflinte, *-n, f.* pușcă pentru păsări.
dunstförmig *adj.* în formă de abur, de vapori.
Dunstgebilde, *-s, -, n.*, **Dunstge|stalt**, *-en, f.* v. Dunstbild.
Dunstglocke, **Dunst|haube**, *-n, f.* nor de aburi, gaze (care se ridică deasupra unui oraș industrial), smog.
dunstig, **dünstig** *adj.* plin de aburi, cețos, umed, jilav; în formă de abur.
Dunstkalb, *-(e)s, -hälber, n.* vițel avortat.
Dunstkiepe, *-n, f. (fam.)* **1.** pălărie cu boruri mari. **2.** cap.
Dunstkreis, *-es, -e, m.* atmosferă; *(fig.)* mediu; sferă de activitate.
Dunstloch, *-(e)s, -löcher, n. (fam.)* încăpere neaerisită.
Dunst|obst, *-(e)s, n. sg.* fructe conservate prin aburi; compot.
Dunstrohr, *-(e)s, -rohre, n. (tehn.)* tub de ventilație, țeavă de aerisire.
Dunstschicht, *-en, f.*, **Dunstschleier**, *-s, -, m.* strat de aburi, de pâclă.
Dunstschweif, *-(e)s, -e, m.* coadă de cometă.
Dunstvulkanisation [-vʊl-], *-en, f. (tehn.)* vulcanizare cu abur.
Dunstwolke, *-n, f.* nor de pâclă.
Dünung, *-en, f. (mar.)* bătaie a valurilor după sau înainte de furtună; hulă.
Duo, *-s, -s, n.* **1.** *(muz.)* duo, duet. **2.** *(metal.)* coajă de laminor duo.
Duoblech|straße, *-n, f. (metal.)* linie de laminare duo pentru tablă; duo de tablă.
Duodenalgeschwür, *-(e)s, -e, n. (med.)* ulcer duodenal.
Duodenum, *-s, -na, n. (anat.)* duoden.
Duodez, *-es, -e, n.* **1.** *(tipogr.)* format (de carte) în 12°. **2.** *(fig.)* obiect mic, minuscul.
Duodezband, *-(e)s, -bände, m. (tipogr.)* volum de formatul 12°.
Duodezformat, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* format în 12°, format duodecima.
Duodezfürst, *-en, -en, m. (fam., iron.)* prinț al unei țări mici; prințișor.
Duodezfürstentum, *-s, -tümer, n. (fam., iron.)* principat mic și neînsemnat.
duodezimal *adj.* duodecimal.
Duodezimalmaß, *-es, -e, n.* măsură duodecimală.
Duodezimalsystem, *-s, -e, n.* sistem duodecimal.
Duodezime, *-n, f. (muz.)* duodecimă.
Duodezkerlchen, **Duodezmännchen**, *-s, -, n. (fam.)* pici.
Duodez|staat, *-(e)s, -en, m. (fam., iron.)* stătuleț (neînsemnat).
düpieren, *düpierte, düpiert, vb. (h) tr.* a înșela, a trage pe sfoară, a duce.
Düpierung, *-en, f.* înșelare, amăgire.
Duplexbetrieb, *-(e)s, -e, m. (mine)* exploatare dublă; *(inform)* duplex.
Duplexdrucker, *-s, -, m. (inform.)* imprimantă duplex.
duplieren, *duplierte, dupliert, vb. (h) tr.* a dubla, a îndoi.
Duplik, *-en, f. (jur.)* răspuns la o replică, ripostă.
Duplikat, *-(e)s, -e, n.* duplicat, copie.
Duplikation, **Duplikatur**, *-en, f.* dublare, îndoire.
duplizieren, *duplizierte, dupliziert vb. (h) tr.* **1.** a dubla, a îndoi. **2.** *(jur.)* a replica. **3.** *(inform.)* a copia, a duplica; **eine Datei ~** a copia, a duplica un fișier.
Duplizität, *-en, f.* **1.** duplicitate. **2.** înțeles dublu, echivoc, ambiguitate. **3.** repetare.
Duplum, *-s, Dupla, n.* duplicat.
Dur *n. (muz.)* (ton) major; **in ~** în ton major.
durabel *adj.* durabil, trainic, rezistent.
Durabilität *f. sg.* durabilitate, trăinicie, rezistență.
Dur|alumin, **Dur|aluminium**, *-s, n. sg. (metal.)* dur-aluminiu.
Duranze, *-n, f. (bot., hort.)* specie de piersică.
Durativ, *-s, -e, m. (gram.)* aspect durativ (la verbe).
durch I. *prep.* (cu *acuz.*) **1.** *(local)* prin, printre; **~ die Stadt fahren** a trece (cu un vehicul) prin oraș, a străbate orașul; **~ das Land ziehen** a trece prin țară, a străbate țara; **das Gerücht verbreitete sich ~ ganz Frankreich** vestea s-a răspândit în toată Franța; **einen Blick ~ das Zimmer werfen** a arunca o privire prin cameră, a-și roti privirea prin cameră; **mitten ~ den Wald** de-a curmezișul pădurii, prin mijlocul pădurii; **~ einen Fluss** peste un râu, traversând un râu; **jm. einen Strich ~ die Rechnung machen** a strica cuiva socotelile; **~ die Nase sprechen** a vorbi pe nas; **jm. ~ die Finger sehen** a tolera greșelile cuiva, a fi îngăduitor cu cineva; **es geht mir ~ Mark und Bein a)** mă zguduie adânc; **b)** mă enervează; mă calcă pe nervi; **es geht mir ~ das Herz** îmi sfâșie inima: *(cu topica inversată)* **er geht den Garten ~** străbate, traversează grădina; *(fam.)* **~ die Lappen gehen** a fugi, a scăpa, a evada; **jn. ~ den Kakao ziehen a)** a-și bate joc de cineva, a lua peste picior; **b)** a trage cuiva o săpuneală; **~ die Bank** fără excepție, la rând. **2.** *(instrumental)* prin, prin intermediul, cu ajutorul; mulțumită, grație; **~ Fleiß zum Ziel** prin sârguință atingi țelul; **~ das Dekret** prin decret; **~ diesen Beschluss** datorită acestei hotărâri, prin această hotărâre; **sie ernährt sich ~ Stunden** își câștigă pâinea prin meditații; **~ mich** prin mine, grație mie; **~ seine Hand** de mâna lui; **etwas ~ jn. erfahren** a afla ceva prin cineva. **3.** *(temporal)* în timpul; tot timpul; timp de; **~ das ganze Leben** în tot cursul vieții; *(mai ales cu topică inversată)* **die ganze Woche ~** (în) tot timpul săptămânii, toată săptămâna; **drei Jahre ~ hatte ich keine Post von ihm** timp de trei ani n-am primit scrisori de la el; **den ganzen Tag ~** în tot cursul zilei; cât e ziua de lungă, toată ziulica. **II.** *adv.* **1.** *(în expr.)* **~ und ~ a)** de la un cap la celălalt; **b)** de tot, în întregime, cu totul, cu desăvârșire; temeinic; **ich kenne ihn ~ und ~** îl cunosc foarte bine, îl cunosc până în fundul sufletului; **~ und ~ nass** ud până la piele, muiat până la oase, ud leoarcă; *(despre oameni)* **~ und ~ verdorben** stricat până în măduva oaselor. **2.** (cu *sein* și *haben)* trecut, terminat, gata; **ich bin mit der Arbeit** (sau **ich habe die Arbeit**) **~** sunt gata cu lucrul, am terminat lucrul; **es ist zwei Uhr ~** e trecut de ora două; **er hat das Buch schon ~** a și terminat de citit cartea; *(imperativ)* **nur ~!** tine-te bine! nu te lăsa! curaj!
durch|ackern, *ackerte durch, durchgeackert* și **durch|ackern**, *durchackerte, durchackert vb. (h) tr.* **1.** a ara cu grijă, temeinic, adânc; a despica, a răscoli arând; a ara până la capăt. **2.** *(fig.)* a studia, a cerceta temeinic, a aprofunda; **er hat das Buch durchgeackert** a studiat cartea din scoarță în scoarță.
Durch|ackerung și **Durch|ackerung** *f. sg.* **1.** arat adânc, temeinic, complet. **2.** *(fig.)* studiere temeinică, aprofundare.
durch|adern, *durchaderte, durchadert*, **durch|ädern**, *durchäderte, durchädert, vb. (h) tr.* **1.** *(mine)* a împânzi cu filoane. **2.** a acoperi cu vinișoare, a marmora.
durch|an și **durch|an** *adv. (reg.)* peste tot, pretutindeni.
durch|arbeiten[1], *arbeitete durch, durchgearbeitet (du arbeitest durch, er arbeitet durch) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lucra bine, cu grijă, temeinic, complet; **den Teig ~** a lucra, a frământa coca; **ein Thema ~** a studia, a prelucra, a aprofunda un subiect; **ein Buch ~** a citi, a studia, a cerceta serios, temeinic o carte; **ein durchgearbeitetes Werk** o lucrare solidă, serioasă, aprofundată. **2.** a elabora; a pune la punct. **3.** *(sport)* a antrena. **4.** a toci, a uza, a distruge muncind; **er hat seine Jacke durchgearbeitet** și-a stricat, și-a tocit haina muncind; **sich** *(dat.)* **die Hände ~** a-și răni, a-și strica mâinile muncind. **5.** *(fig.)* a obține cu forța, a smulge; a convinge; **wir werden ihm diese Sache schon ~** vom aranja această chestiune pe seama lui. **6.** a-și petrece timpul lucrând; **die Nacht ~** a lucra toată noaptea fără pauză; **eine durchgearbeitete Nacht** o noapte albă petrecută muncind; **ein durchgearbeitetes Leben** o viață consacrată muncii; o viață petrecută în muncă. **II.** *refl. (durch)* a-și croi drum, a învinge toate piedicile, a răzbi, a ieși la liman prin muncă, cu efort; **er arbeitete sich durch den dichten Wald durch** luptând din răsputeri a reușit să străbată pădurea; **sie arbeitete sich durch die schweren Zeiten durch** muncind a trecut, a învins vremurile cele grele; **er arbeitete sich durch die ganze deutsche Literatur durch** a studiat cu trudă, temeinic toată literatura germană. **III.** *intr.* a lucra fără întrerupere.
durch|arbeiten[2], *durcharbeitete, durcharbeitet (du durcharbeitest, er durcharbeitet), vb. (h) tr. (rar)* v. durcharbeiten[1] **(6).**
durch|arbeitet *adj.* petrecut muncind; **eine ~e Nacht** o noapte petrecută muncind.
Durch|arbeitung, *-en, f.* **1.** studiu aprofundat; prelucrare, aprofundare; elaborare. **2.** *(sport)* antrenament. **3.** *(fig.)* răzbire, răzbatere. **4.** lucru fără întrerupere.
durch|atmen, *atmete durch, durchgeatmet (du atmest durch, er atmet durch), vb. (h) intr.* a respira adânc.
durch|atmen[2], *durchatmete, durchatmet (du durchatmest, er durchatmet), vb. (h) tr. (poet.)* a pătrunde, a străbate cu suflul.
durch|ätzen, *ätzte durch, durchgeätzt (du, er ätzt durch)*, și **durchätzen**, *durchätzte, durchätzt (du, er durchätzt), vb. (h) tr. (despre substanțe corosive)* a roade în întregime, a roade până dincolo.
Durch|ätzung și **Durch|ätzung**, *-en, f.* roadere, coroziune totală, completă.
durchaus și **durchaus** *adv.* neapărat, cu orice preț; de tot, în întregime, pe deplin; absolut; **er wollte an der Feier ~ teilnehmen** a vrut neapărat să participe la serbare; **Sie haben ~ Recht** aveți perfectă dreptate; **es ist ~ wahr** e absolut adevărat; **~ nicht** nicidecum, în nici un caz, deloc, cu nici un preț; **er wünscht ~ nicht, dich zu sehen** nu dorește deloc să te vadă.
durchbacken[1], *buk durch* (și *backte durch), durchgebacken (du bäckst durch, er bäckt durch), vb. (h) tr.* a coace bine, a pătrunde la copt.
durchbacken[2], *durchbuk* (și *durchbackte), durchbacken (du durchbäckst, er durchbäckt), vb. (h) tr.* a adăuga, a amesteca (ceva) în aluat, în prăjitură; **den Kuchen mit Rosinen durchbacken** a pune, a amesteca stafide în prăjitură.
durchbeben, *durchbebte, durchbebt, vb. (h) tr.* a cutremura, a face să tremure, a înfiora, a face să tresară, a zgudui; **Zorn durchbebte ihn** mânia l-a făcut să se cutremure.
durchbeißen[1], *biss durch, durchgebissen (du, er beißt durch), vb. (h).* **I.** *tr.* și *intr.* a rupe, a găuri mușcând; **der Hund hat meine Hosen durchgebissen** câinele mi-a găurit pantalonii cu dinții. **II.** *refl. (fig.)* a-și croi drum înfruntând greutăți; a o scoate la capăt, a răzbate (în viață).
durchbeißen[2], *durchbiss, durchbissen (du, er durchbeißt), vb. (h) tr.* a rupe, a sfâșia, a sfârteca cu dinții; **der Hund hat meine Hand durchbissen** câinele mi-a sfâșiat, mi-a sfârtecat mâna.
durchbeizen, *beizte durch, durchgebeizt (du, er beizt durch) vb. (h) tr.* **1.** a argăsi complet (piele); a face să se macereze complet. **2.** a perfora cu ajutorul unui corosiv. **3.** *(tehn.)* a decapa complet.
durchbekommen, *bekam durch, durchbekommen, vb. (h) tr. (fam.)* a reuși să facă să treacă, să se strecoare, să intre, să iasă; **den Faden ~** a reuși să bage ața (în ac); **einen Kranken ~** a salva viața unui bolnav; a ajuta pe un bolnav să treacă criza; **einen Schüler ~** a face, a ajuta pe un elev să treacă examenul; a scoate, a trage un elev de păr (la examen); **das werde ich schon ~** am s-o descurc eu, am s-o rezolv eu și pe asta.
durchberaten, *beriet durch, durchberaten (du berätst durch, er berät durch), vb. (h) tr.* a discuta o chestiune temeinic, serios, în toate amănuntele, sub toate aspectele, pe toate fețele.
durchbeten[1], *betete durch, durchgebetet (du betest durch, er betet durch) vb. (h) tr.* **1.** a recita, a spune toate rugăciunile de la un capăt la altul; **den Rosenkranz ~** a spune rozariul, mătăniile de la început la sfârșit. **2.** a petrece în rugăciuni.

durchbeten[2], *durchbetete, durchbetet (du durchbetest, er durchbetet), vb. (h) tr.* a petrece în rugăciuni; **die Nacht** ~ a-şi petrece noaptea în rugăciuni; **sein Leben** ~ a-şi trece toată viaţa în rugăciuni.

durchbetteln, *bettelte durch, durchgebettelt (ich bett(e)le durch) vb. (h) refl* **1.** a trăi din cerşit, a-şi târî zilele cerşind. **2.** a străbate (o ţară, un oraş) cerşind.

durchbeuteln, *beutelte durch, durchgebeutelt (ich beut(e)le durch) vb. (h) tr.* **1.** a scutura, a agita bine. **2.** a cerne. **3.** *(fig., fam.)* a dojeni, a scutura, a scărmăna.

durchbiegen, *bog durch, durchgebogen, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) îndoi, a (se) curba la maximum, până la refuz.

Durchbiegungskurve [-və şi -fə], *-n, f. (tehn.)* curbă de încovoiere.

durchbilden, *bildete durch, durchgebildet (du bildest durch, er bildet durch), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) forma, a (se) perfecţiona; a (se) cultiva, a (se) instrui temeinic; **ein durchgebildeter Charakter** un caracter format.

Durchbildung, *-en, f.* instruire completă, desăvârşită; cultivare; perfecţionare.

Durchbinder, *-s, -, m. (constr.)* cărămidă de legătură.

Durchbinderschichte, *-n, f. (constr.)* strat de legătură.

durchblasen[1], *blies durch, durchgeblasen (du, er bläst durch), vb. (h)* **I.** *intr. (durch)* a sufla printr-o deschizătură, printr-o gaură. **II.** *tr.* **1.** a trece (ceva) printr-o ţeavă; printr-o gaură suflând; a desfunda (o ţeavă) suflând; a rupe suflând. **2.** *(muz.)* a cânta (o piesă) de la început până la sfârşit la un instrument de suflat.

durchblasen[2], *durchblies, durchblasen (du, er durchbläst), vb. (h) tr.* a trece prin (sau printre) ceva suflând; **der Wind durchbläst die Wipfel der Bäume** vântul trece, suflă prin vârfurile copacilor.

durchblättern, *blätterte durch, durchgeblättert* şi **durchblättern**, *durchblätterte, durchblättert vb. (h) tr.* a răsfoi de la un capăt la celălalt; *(fig.)* a citi superficial.

durchbläuen, *bläute durch, durchgebläut, (înv.)* **durchbleuen**, *bleute durch, durchgebleut, vb. (h) tr. (fig., fam.)* a snopi în bătăi, a trage (cuiva) o bătaie.

Durchblick, *-(e)s, -e, m.* **1.** ochire, aruncătură de ochi. **2.** loc îngust, prin care se zăreşte în depărtare. **3.** perspectivă (de ansamblu).

durchblicken[1], *blickte durch, durchgeblickt vb. (h) intr.* **1.** a privi, a se uita prin (ceva). **2.** a se vedea, a se zări, a se întrevedea; a apărea, a se ivi; **etwas ~ lassen** a lăsa să se vadă, să se întrevadă, să apară ceva; *(fig.)* a lăsa să se înţeleagă, a face aluzie.

durchblicken[2], *durchblickte, durchblickt, vb. (h) tr.* **1.** a străbate cu privirea. **2.** *(fig.)* a ghici, a pătrunde gândul, intenţiile cuiva.

Durchblicken, *-s, n. sg.* **1.** ochire, aruncătură de ochi. **2.** examinare (rapidă).

durchblinken[1], *blinkte durch, durchgeblinkt vb. (h) intr.* a sclipi, a licări prin (ceva); **kein Stern blinkt durch** nici o stea nu sclipeşte (printre nori).

durchblinken[2], *durchblinkte, durchblinkt, vb. (h) tr.* a străbate cu o sclipire, cu o scânteiere; **der Sterne Schimmer durchblinkt den Nebel** luciul stelelor străbate ceaţa.

durchblitzen[1], *blitzte durch, durchgeblitzt (du, er blitzt durch) vb. (h) intr.* **1.** a luci prin ceva, a sclipi, a fulgera. **2.** a fulgera fără întrerupere; **es hat die ganze Nacht durchgeblitzt** a fulgerat toată noaptea.

durchblitzen[2], *durchblitzte, durchblitzt (du, er durchblitzt), vb. (h) tr.* (şi *fig.*) a străfulgera, a lumina; **ein Gedanke durchblitzte ihn plötzlich** deodată l-a străfulgerat o idee; **eine hohe Begeisterung durchblitzte sein Antlitz** un mare entuziasm îi lumină faţa; *(impers.)* **es durchblitzte ihn** deodată îi veni o idee, îl străfulgeră o idee.

durchbluten[1], *blutete durch, durchgeblutet (es blutet durch), vb. (h) intr. (despre sânge)* a trece prin (faşă, haină etc.); **der Verband blutete durch** curgea sânge prin pansament.

durchbluten[2], *durchblutete, durchblutet (du durchblutest, er durchblutet), vb. (h) tr. (med.)* a iriga sangvin.

durchblutet I. *part. trec.* de la durchbluten[2]. **II.** *adj.* irigat cu sânge; **~e Haut** ten sănătos, colorat, roşu.

Durchblutung, *-en, f. (med.)* irigaţie sangvină.

Durchblutungs|störung, *-en, f. (med.)* insuficienţă a irigaţiei sangvine.

durchbohren[1], *bohrte durch, durchgebohrt vb. (h)* **I.** *tr.* a găuri, a sfredeli răzbind până dincolo, a străpunge. **II.** *refl.* a răzbi, a pătrunde, a trece dincolo sfredelind; **der Wurm hat sich durch das Holz durchgebohrt** viermele a străpuns lemnul.

durchbohren[2], *durchbohrte, durchbohrt, vb. (h) tr.* a găuri, a perfora, a străpunge; a străbate; *(fig.)* a ciurui (cu gloanţe); **er durchbohrte ihn mit dem Schwert** l-a străpuns cu spada; *(med.)* **den Schädel** ~ a trepana; *(fig.)* **das durchbohrt mir das Herz** asta îmi sfâşie inima, îmi trece ca un fier roşu prin inimă; **jn. mit dem Blicke** ~ a sfredeli pe cineva cu privirea.

durchbohrend I. *part. prez.* de la durchbohren[2]. **II.** *adj. (fig.)* pătrunzător(-oare); **ein ~er Blick** o privire pătrunzătoare; **ein ~es Gefühl** un sentiment sfredelitor, mistuitor, care roade, care mistuie.

durchbohrt I. *part. trec.* de la durchbohren[2]. **II.** *adj.* găurit, perforat, străpuns; *(fig.)* ciuruit; **von Kugeln** ~ ciuruit de gloanţe.

Durchbohrung, *-en, f.* perforare; *(med.)* **~ des Schädels** trepanaţie a craniului.

durchboxen, *boxte durch, durchgeboxt (du, er boxt durch), vb. (h) tr.* şi *refl. (fam.)* a reuşi, a răzbi (prin forţă), a(-şi) croi drum (cu coatele), a face să treacă; a impune acceptarea.

Durchbrand, *-(e)s, m. sg. (med.)* escară, decubit.

durchbraten, *briet durch, durchgebraten (du brätst durch, er brät durch)* şi **durchbraten**, *durchbriet, durchbraten (du durchbrätst, er durchbrät), vb.* **I.** *tr. (h)* a prăji, a frige bine, a pătrunde la fript, la prăjit. **II.** *intr. (s)* a se prăji, a se frige bine, a se pătrunde la fript, la prăjit.

durchbrausen[1], *brauste durch, durchgebraust (du, er braust durch) vb. (s) intr.* a trece, a străbate vuind (prin ceva), a vui, a vâjâi prin (ceva); **der Zug ist durchgebraust** trenul a trecut ca fulgerul (prin staţie).

durchbrausen[2], *durchbrauste, durchbraust (du, er durchbraust), vb. (h) tr.* a străbate vâjâind.

durchbrechen[1], *brach durch, durchgebrochen (du brichst durch, er bricht durch), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a forţa ieşirea, a ieşi cu forţa, prin spargere; **die Reiterei suchte durchzubrechen** cavaleria încercă să străpungă liniile duşmanului; **das Feuer ist durchgebrochen** focul a răzbit prin…; **das Wasser ist durchgebrochen** apa s-a revărsat (rupând digul). **2.** a ieşi, a ieşi la iveală, a răzbi (la lumină); a apărea, a se arăta; **die Zähne des Kindes sind noch nicht durchgebrochen** dinţii copilului încă n-au ieşit; *(fig.)* **seine wahre Natur bricht durch** se arată firea sa adevărată; îşi dă arama pe faţă. **3.** *(despre flori)* a se deschide; *(despre boboci)* a crăpa. **4.** a se sparge, a se rupe; **das Eis ist durchgebrochen** gheaţa s-a spart; **ich bin durchgebrochen** s-a rupt gheaţa sub mine; **durch den Fußboden** ~ a rupe podeaua, a trece prin podea. **5.** a o lua la fugă; a fugi; a evada; **der Hirsch bricht durch** cerbul o ia la fugă; **der Dieb ist durchgebrochen** hoţul a evadat. **6.** *(sport)* a trece de, a pătrunde, a sparge; **der Mittelstürmer ist durchgebrochen** centrul atacant a trecut peste (apărarea adversă). **II.** *tr. (h)* a frânge prin forţă, a rupe în două, a sparge; **einen Stock** (sau **einen Stab**) ~ a rupe un băţ în două; **ein Loch** ~ a face o gaură (în gheaţă etc.).

durchbrechen[2], *durchbrach, durchbrochen (du durchbrichst, er durchbricht), vb. (h) tr.* **1.** a sparge, a deschide, a desface (ceva) rupând, spărgând; a străbate (ceva) spărgând, rupând; **das Wasser durchbricht den Damm** apa străpunge digul; **die Menge** ~ a răzbi prin mulţime; *(mil.)* **die Front** ~ a sparge, a rupe frontul. **2.** a face găurele, a lucra ajur, a ajura. **3.** *(fig.)* a călca, a nesocoti; **er durchbrach das Verbot** a nesocotit, a călcat interdicţia.

Durchbrechung, *-en, f.* **1.** *sg.* străpungere, pătrundere. **2.** *(mil.)* spărtură, breşă. **3.** încălcare (a legii).

durchbrennen, *brannte durch, durchgebrannt, vb.* **I.** *tr. (h)* a găuri prin foc, arzând; a arde (complet). **II.** *intr. (s)* **1.** a se arde, a se strica arzând; **die Sicherung ist durchgebrannt** s-a ars siguranţa; **die Decke ist durchgebrannt** focul a stricat tavanul, tavanul a ars. **2.** a arde complet; **das Feuer ist durchgebrannt** focul s-a stins. **3.** *(fig., fam.)* a fugi, a o şterge, a spăla putina, a o lua la sănătoasa; **er ist seinen Gläubigern durchgebrannt** a şters-o lăsându-şi creditorii cu buzele umflate.

Durchbrenner, *-s, -, m. (fam.)* fugar; dezertor; evadat.

durchbringen, *brachte durch, durchgebracht, vb. (h) (fam.)* **I.** *tr.* **1.** a trece, a conduce, a transporta prin(tr-o localitate); **durch die Stadt** ~ a conduce prin oraş; **die Gefangenen hat man hier durchgebracht** prizonierii au fost transportaţi prin localitatea noastră. **2.** a reuşi să facă să treacă, a reuşi să strecoare; **das Nadelöhr ist zu klein, man kann den Faden nicht** ~ urechea acului e prea mică, nu poţi băga aţa; *(fig.)* **jn. in einer Prüfung** ~ a face, a ajuta pe cineva să treacă un examen; *(fam.)* a trage pe cineva de păr (la examen); **ein Kind** ~ a reuşi să creşti un copil, să-l vezi mare; **einen Kranken** ~ a scăpa, a salva, a scoate la liman un bolnav. **3.** a duce la capăt, a termina; a reuşi să termine; *(fig.)* a risipi; **er hat sein Vermögen durchgebracht** şi-a tocat, şi-a risipit averea. **4.** a impune acceptarea, adoptarea (unei propuneri, a unui proiect de lege); **der Gesetzesvorschlag wurde durchgebracht** proiectul de lege a fost acceptat, a fost adoptat, votat; **ein Gesetz** ~ a trece, a face să treacă o lege, a o face să fie adoptată, votată. **II.** *refl.* a reuşi să treacă, să străbată; *(fig.)* a-şi câştiga existenţa, a o scoate la capăt; **er kann sich nur schwer** ~ numai cu greu o poate scoate la capăt; de-abia îşi târăşte zilele.

Durchbringer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* risipitor(-oare).

durchbrochen I. *part. trec.* de la durchbrechen[2]. **II.** *adj.* **1.** spart, frânt, rupt, străpuns. **2.** ajurat, cu găurele; **~e Strümpfe** ciorapi ajuraţi.

Durchbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** străpungere; ieşire, răzbire, răzbatere; *(mil.)* breşă; **~ des Wassers** revărsarea apei care a rupt digul; **der ~ war nicht gelungen** străpungerea (frontului) n-a reuşit; **zum ~ kommen** a ieşi la iveală, a răzbi; *(fig.)* a se impune; **zum ~ verhelfen** a netezi calea, a contribui la succes, reuşită. **2.** surpare în interior; *(metal.)* **~ eines Schmelzofens** surpare în interiorul unui cuptor de topit. **3.** breşă, spărtură; *(sport)* pătrundere, spargere (a apărării adverse). **4.** chei, defileu.

Durchbruch(s)|arbeit, *-en, f.* lucru, lucrătură ajurat(ă).

Durchbruchskampfwagen, *-s, -, m. (mil.)* tanc de sprijin nemijlocit al trupelor de atac, de şoc.

Durchbruchsraum, *-(e)s, -räume, m. (mil.)* zonă de spargere a frontului.

Durchbruchs|schlacht, *-en, f. (mil.)* ofensivă pentru spargerea frontului

Durchbruch|stelle, *-n, f.* (şi *mil.*) breşă, spărtură.

Durchbruchversuch, *-(e)s, -e, m. (mil.)* încercare de spargere, de străpungere a frontului.

durchbrüllen, *brüllte durch, durchgebrüllt vb. (h) tr.* a petrece un anumit timp ţipând, răcnind; a urla (fără întrerupere); *(fam.)* **das Kind hat die ganze Nacht durchgebrüllt** copilul a urlat, a plâns toată noaptea.

durchbuch|stabieren, *buchstabierte durch, durchbuchstabiert, vb. (h) tr.* a silabisi de la un capăt la altul; *(fig.)* a analiza cu minuţiozitate.

Durchbuch|stabieren, *-s, n. sg.* silabisire în întregime (a unui text); *(fig.)* analiză minuţioasă.

durchbummeln, *durchbummelte, durchbummelt (ich durchbumm(e)le) vb. (h) tr.* a petrece hoinărind, flanând, în chefuri; **die ganze Nacht** ~ a hoinări, a chefui toată noaptea.

durchbürsten, *bürstete durch, durchgebürstet (du bürstest durch, er bürstet durch), vb. (h) tr.* a peria bine, temeinic, a străpunge periind.

durchdacht I. *part. trec.* de la durchdenken[2]. **II.** *adj.* cumpănit, chibzuit.

durchdämmern[1], *dämmerte durch, durchgedämmert, vb. (s) intr.* a lumina slab, a licări, a se întrezări prin (ceva); *(fig.)* **diese Sinnesart dämmert in seinen Reden durch** acest fel de a gândi se întrezăreşte în cuvintele sale.

durchdämmern[2], *durchdämmerte, durchdämmert, vb. (h) tr.* a străbate, a umple cu o lumină slabă; **der Mond durchdämmert den Wald** luna luminează slab pădurea.

durchdampfen[1], *dampfte durch, durchgedampft vb. (s) intr.* **1.** *(despre aburi)* a ieşi, a trece prin (ceva); **der Kessel hat ein Loch, wo das Wasser durchdampft** cazanul are o gaură prin care se evaporă apa. **2.** *(despre vapoare şi trenuri)* a trece (pufăind); **das Schiff ist hier durchgedampft** vaporul a trecut pe aici.

durchdampfen[2], *durchdampfte, durchdampft, vb. (h) tr.* a umple cu aburi; a aburi.

durchdämpfen, *dämpfte durch, durchgedämpft vb. (h) tr.* a înăbuşi, a fierbe înfundat.

durchdauern, *durchdauerte, durchdauert, vb. (h) tr.* a rezista, a supravieţui.

durchdenken[1], *dachte durch, durchgedacht, vb. (h) tr.* a gândi până la capăt (o problemă); **das Buch ist nicht nur zu lesen, sondern auch durchzudenken** cartea nu trebuie numai citită, ci şi aprofundată, analizată.

durchdenken[2], *durchdachte, durchdacht, vb. (h) tr.* a analiza metodic, a aprofunda; a cumpăni, a chibzui; a medita, a reflecta (asupra unui lucru); **ein gut durchdachter Plan** un plan bine chibzuit.

Durchdenken, -s, n. sg. cercetare, analiză aprofundată, chibzuire, cumpănire.
durchdienen, diente durch, durchgedient vb. (h) **I.** intr. a sluji, a servi tot timpul (pentru care a fost angajat), a-şi îndeplini serviciul până la capăt. **II.** tr. (mil.; în expr.) **alle Grade ~** a trece prin toate gradele, prin toată filiera.
durchdiskutieren, diskutierte durch, durchdiskutiert, vb. (h) tr. a discuta sub toate aspectele, în amănunţime; a epuiza subiectul.
durchdränge(l)n, dräng(el)te durch, durchgedräng(el)t (ich dräng(el)e durch) vb. (h) tr. şi refl. a (se) împinge (cu putere), a(-şi) face loc prin (sau printre) ceva.
durchdrehen, drehte durch, durchgedreht vb. **I.** tr. (h) **1.** a face să treacă (ceva) printr-o maşină rotativă; **Fleisch** ~ a da carne prin maşina de tocat; **Wäsche** ~ a stoarce rufele în maşină. **2.** (tehn.) a strunji o piesă până la capăt. **II.** intr. (s) a se epuiza (fizic şi nervos); a-şi pierde capul.
durchdreschen, drosch (şi drasch) durch, durchgedroschen (du drischst durch, er drischt durch), vb. (h) tr. **1.** (agr.) a treiera bine, complet. **2.** (fig.) a bate, a snopi în bătăi.
durchdringbar adj. care poate fi pătruns; permeabil, penetrabil.
Durchdringbarkeit şi **Durchdringbarkeit** f. sg. permeabilitate, penetrabilitate.
durchdringen[1], drang durch, durchgedrungen, vb. (s) intr. **1.** a pătrunde; a răzbate; **der Regen drang durch die Kleider durch** ploaia a pătruns prin haine. **2.** (fig.) a reuşi, a izbândi, a răzbi; **er ist mit seiner Meinung durchgedrungen** şi-a impus părerea; **die Wahrheit dringt früher oder später durch** adevărul triumfă mai curând sau mai târziu; **das Gesetz ist durchgedrungen** legea a fost aprobată, a trecut (după discuţii aprinse).
durchdringen[2], durchdrang, durchdrungen, vb. (h) tr. **1.** a pătrunde, a se îmbiba, a se infiltra (peste tot); **die Kälte hat mich durchdrungen** m-a pătruns frigul, mi-a intrat frigul în oase; **die Botschaft hat alle Welt durchdrungen** vestea a umplut lumea; (fig.) **er ist von einer Idee durchdrungen** e pătruns, stăpânit de o idee. **2.** a străbate; **der Schrei durchdrang die Mauer** strigătul a străbătut prin zid. **3.** (tehn.) a satura. **4.** (tehn.) a străpunge.
durchdringend I. part. prez. de la durchdringen. **II.** adj. **1.** răzbătător; ager. **2.** pătrunzător; strident; **ein ~er Blick** o privire pătrunzătoare; **ein ~er Schrei** un ţipăt strident, pătrunzător.
Durchdringlichkeit şi **Durchdringlichkeit** f. sg. v. Durchdringbarkeit.
Durchdringung, -en, f. **1.** străbatere, răzbire. **2.** penetrare, pătrundere; îmbibare; infiltrare; penetrare; (ec.) **die ~ des Marktes erhöhen** a intensifica penetrarea pieţei; **~ mit einem neuen Geist** insuflare a unui spirit nou. **3.** (tehn.) saturare, saturaţie. **4.** (tehn.) străpungere. **5.** (fig.) pătrundere, înţelegere (a unei probleme). **6.** (geom.) întretăiere reciprocă de solide sau suprafeţe.
Durchdringungskraft, -kräfte, f. putere, forţă de pătrundere.
durchdrucken, druckte durch, durchgedruckt vb. (h) tr. **1.** a tipări prea tare, a face să iasă tiparul pe faţa cealaltă. **2.** a tipări până la capăt, integral.
durchdrücken, drückte durch, durchgedrückt vb. (h) **I.** tr. **1.** a stoarce, a strecura prin apăsare. **2.** a sparge prin apăsare; **er hat die Fensterscheibe durchgedrückt** a spart geamul prin apăsare. **3.** a apăsa până la refuz, până nu se mai poate; (sport) a întinde la maximum. **4.** (fig., fam.) a face să treacă, a reuşi, a izbuti în ciuda obstacolelor; **eine Sache** ~ a scoate cu greu la capăt o chestiune, o afacere; **einen Schüler bei der Prüfung** ~ a trece cu orice preţ un elev la examen; **ein Gesetz** ~ a face presiuni ca să treacă o lege. **II.** refl. **1.** a se strecura prin mulţime. **2.** a-şi câştiga traiul cu greu.
durchdrungen I. part. trec. de la durchdringen[2]. **II.** adj. pătruns; **von Kälte** ~ pătruns, rebegit de frig; **von der Wahrheit einer Sache** ~ pătruns de adevărul unei cauze.
durchduften, durchduftete, durchduftet (du durchduftest, er durchduftet), vb. (h) tr. a îmbiba de parfum, a parfuma, a umple cu parfum.
durchdulden, duldete durch, durchgeduldet (du duldest durch, er duldet durch) vb. (h) intr. a suferi, a îndura până la capăt.
durchdünsten, dünstete durch, durchgedünstet (du dünstest durch, er dünstet durch) vb. (h) **I.** tr. a face să pătrundă aburul (în ceva); a găti, a fierbe bine înăbuşit. **II.** intr. a transpira, a năduşi.
durchdürfen, durfte durch, durchgedurft (şi durchdürfen) (ich darf durch, du darfst durch, er darf durch), vb. (h) intr. (fam.) a avea voie să treacă; **darf man hier durch?** se poate trece pe aici?
durch|eilen[1], eilte durch, durchgeeilt vb. (s) intr. a trece repede prin (ceva), a trece în fugă.
durch|eilen[2], durcheilte, durcheilt, vb. (h) tr. **1.** a străbate repede (o distanţă). **2.** a parcurge, a citi în grabă, superficial.
Durch|eilen, -s, n. sg. **1.** trecere grăbită prin (ceva); străbatere rapidă. **2.** cercetare superficială.
durch|ein|ander adv. alandala, talmeş-balmeş, de-a valma, claie peste grămadă; (fig.) confuz; **alles ~ lesen** a citi alandala, fără nici o selecţie, fără nici o alegere; **alles geht ~** toate merg pe dos, anapoda; **er wirft alles ~ a)** aruncă totul claie peste grămadă, de-a valma; **b)** încurcă totul.
Durch|ein|ander, -s, n. sg. dezordine, harababură, talmeş-balmeş, haos, vălmăşag; **ein heilloses ~** o harababură, o dezordine, un haos nemaipomenit.
durch|ein|ander bringen, brachte durcheinander, durcheinander gebracht, vb. (h) tr. a produce dezordine; a amesteca; (fig.) a confunda, a încurca.
durch|ein|ander gehen, ging durcheinander, durcheinander gegangen, vb. (s) intr. a se încurca, a se zăpăci, a merge anapoda, alandala.
durch|ein|ander geraten, geriet durcheinander, durcheinander geraten (du gerätst durcheinander, er gerät durcheinander), vb. (s) intr. a ajunge în dezordine; a se amesteca.
durch|ein|ander laufen, lief durcheinander, durcheinander gelaufen (du läufst durcheinander, er läuft durcheinander), vb. (s) intr. a fugi care încotro.
durch|ein|ander liegen, lag durcheinander, durcheinander gelegen, vb. (h şi s) intr. a sta aruncat în dezordine, claie peste grămadă.
durch|ein|ander mengen, mengte durcheinander, durcheinander gemengt vb. (h) tr. a amesteca laolaltă fără alegere.
durch|ein|ander reden, redete durcheinander, durcheinander geredet (du redest durcheinander, er redet durcheinander) vb. (h) intr. **1.** a vorbi prostii, fără conţinut. **2.** a vorbi toţi în acelaşi timp.
durch|ein|ander werfen, warf durcheinander, durcheinander geworfen (du wirfst durcheinander, er wirft durcheinander), vb. (h) tr. **1.** a arunca claie peste grămadă, a arunca în totală dezordine. **2.** (fig.) a confunda.
durch|ein|ander wirbeln, wirbelte durcheinander, durcheinander gewirbelt (ich wirb(e)le durcheinander) vb. **I.** tr. (h) a răscoli, a învălmăşi. **II.** intr. (s) a se răscoli, a se învălmăşi.
durch|eitern[1], eiterte durch, durchgeeitert vb. (h) intr. (despre răni) a supura; (despre puroi) a pătrunde, a străbate prin (ceva).
durch|eitern[2], durcheiterte, durcheitert, vb. (h) tr. a îmbiba, a infiltra cu puroi.
durch|empfinden, empfand durch, durchempfunden (du empfindest durch, er empfindet durch), vb. (h) tr. a (re)simţi adânc, integral.
durch|exerzieren, exerzierte durch, durchexerziert, vb. (h) tr. a exersa, a face exerciţii de la început până la sfârşit.
durchfädeln, fädelte durch, durchgefädelt (ich fäd(e)le durch) vb. (h) tr. a trage, a trece un şiret prin găurele, aţa prin urechea acului etc.
durchfahrbar adj. (despre drumuri, terenuri etc.) pe care (sau peste care) se poate trece cu un vehicul, traficabil, carosabil, practicabil; (despre ape) prin care se poate trece cu un vehicul.
durchfahren[1], fuhr durch, durchgefahren (du fährst durch, er fährt durch), vb. (s) **I.** intr. **1.** a trece (cu un vehicul) prin(tr-un loc), a traversa (o regiune); **ich bin nur durchgefahren** am fost numai în trecere; **unter einer Brücke** ~ a trece pe sub un pod. **2.** a călători fără întrerupere, fără oprire. **II.** tr. **1.** a-şi croi drum; a strica umblând (cu vehicule), a desfunda; **einen Weg** ~ a desfunda un drum; **einen Wald** ~ a-şi croi drum printr-o pădure. **2.** a-şi petrece timpul călătorind; **eine Nacht** ~ a călători o noapte întreagă, a-şi petrece o noapte călătorind într-un vehicul sau conducând un vehicul.
durchfahren[2], durchfuhr, durchfahren (du durchfährst, er durchfährt), vb. (h) tr. **1.** a cutreiera, a străbate (cu un vehicul); **er hat das ganze Land** ~ a cutreierat toată ţara, a călătorit prin toată ţara. **2.** a parcurge o distanţă integral (cu un vehicul); **die Wagen müssen diese Strecke** ~ maşinile trebuie să parcurgă această distanţă. **3.** (fig.) a străfulgera; **mich durchfuhr ein Gedanke** m-a străfulgerat un gând; **ein Schauder durchfuhr seine Glieder** îl cuprinse, îl străbătu un fior; **ein heftiger Schmerz durchfuhr ihn** l-a străbătut, l-a săgetat o durere violentă.
Durchfahrsignal, -(e)s, -e, n. (ferov.) semnal de trecere.
Durchfahrt, -en, f. **1.** trecere, traversare (cu un vehicul); **auf der** ~ în trecere. **2.** pasaj pentru vehicule. **3.** (ec.) tranzit.
Durchfahrtshöhe, -n, f. (ferov.) înălţime a gabaritului.
Durchfahrtsrecht, -(e)s, n. sg. **1.** drept de trecere. **2.** (ec.) drept de tranzit.
Durchfahrts|straße, -n, f. **1.** şosea cu oprire interzisă. **2.** coridor de trecere; şosea de legătură.
Durchfahrtszoll, -(e)s, -zölle, m. (ec.) taxă vamală de tranzit.
Durchfall, -(e)s, m. sg. **1.** cădere (la un examen), eşec (al unei piese de teatru); faliment. **2.** (med.) diaree.
durchfallen[1], fiel durch, durchgefallen (du fällst durch, er fällt durch), vb. (s) intr. **1.** a cădea, a se prăbuşi prin (ceva). **2.** (fig., fam.) a suferi un eşec, a nu izbuti, a cădea (la examen, la alegeri, la premieră); (h) ~ **lassen** a trânti (la examen).
durchfallen[2], durchfiel, durchfallen (du durchfällst, er durchfällt), vb. (h) tr. a parcurge în cădere, a străbate (un spaţiu) căzând.
Durchfallen, -s, n. sg. v. Durchfall **(1)**.
durchfärben, färbte durch, durchgefärbt, vb. (h) tr. **1.** a vopsi bine; a vopsi complet, a vopsi peste tot. **2.** (despre vopsele, culori) a pătrunde prin(tr-un înveliş).
durchfaulen, faulte durch, durchgefault vb. (s) intr. a se găuri de putreziciune; a putrezi în întregime, de tot, complet.
durchfaxen, faxte durch, durchgefaxt (du, er faxt durch) vb. (h) tr. a transmite prin fax.
durchfechten, focht durch, durchgefochten (du fichtst durch, er ficht durch), vb. (h) tr. **I. 1.** (şi intr.) a duce o luptă până la capăt; (în expr.) **einen Kampf** ~ a lupta până la capăt. **2.** (fig.) a apăra, a susţine (până la capăt); **einen Prozess** ~ a câştiga un proces (luptând); **seine Meinung** ~ a-şi impune părerea. **II.** refl. **1.** a se impune, a răzbi prin luptă. **2.** (fam.) a cerşi; **sich durch ein Land** ~ a cutreiera o ţară cerşind.
durchfegen[1], fegte durch, durchgefegt, vb. **I.** tr. (h) a mătura peste tot. **II.** intr. (s) a trece în grabă.
durchfegen[2], durchfegte, durchfegt, vb. (h) tr. **1.** (despre furtună, vânt, viscol etc.) a mătura, a lua tot, a şterge; **der Sturm hat die Wälder durchfegt** furtuna a străbătut pădurile măturându-le. **2.** a trece, a străbate repede.
durchfeiern, feierte durch, durchgefeiert vb. (h) tr. (fam.) a sărbători, a serba, a chefui fără întrerupere; **die Nacht** ~ a petrece toată noaptea.
durchfeilen, feilte durch, durchgefeilt vb. (h) tr. **1.** a tăia, a străpunge, a găuri cu pila. **2.** (fig.) a prelucra; a cizela, a stiliza.
durchfeuchten[1], feuchtete durch, durchgefeuchtet (du feuchtest durch, er feuchtet durch), vb. (h) intr. (despre lichide) a pătrunde, a se îmbiba; **das Wasser hat die Wand durchgefeuchtet** s-a infiltrat apa în perete.
durchfeuchten[2], durchfeuchtete, durchfeuchtet (du durchfeuchtest, er durchfeuchtet), vb. (h) tr. a muia, a umezi complet, a uda.
Durchfeuchten, -s, n. sg. (în)muiere, umezire; pătrundere a umezelii.
durchfeuern[1], feuerte durch, durchgefeuert, vb. (h) **I.** intr. (mil.) **1.** a trage cu arma prin (ceva). **2.** a trage foc după foc. **II.** tr. (fam.) a încălzi, a întreţine focul tot timpul.
durchfeuern[2], durchfeuerte, durchfeuert, vb. (h) tr. a face să pătrundă căldura; a încălzi bine; (fig.) a înflăcăra, a entuziasma.
durchfinden, fand durch, durchgefunden (du findest durch, er findet durch), vb. (h) intr. şi refl. a găsi drumul, a se orienta.
durchfilzen, filzte durch, durchgefilzt (du, er filzt durch), vb. (h) tr. a căuta, a controla temeinic.
Durchfinden, -s, n. sg. orientare.
durchflammen, durchflammte, durchflammt, vb. (h) tr. **1.** a aprinde, a face să ardă cu flacără. **2.** a străbate, a pătrunde ca o flacără.
durchflattern[1], flatterte durch, durchgeflattert, vb. (s) intr. a trece în zbor, a zbura prin (ceva) fluturând aripile, dând din aripi.

durchflattern[2], *durchflatterte, durchflattert, vb. (h) tr.* **1.** a străbate (un spațiu) în zbor. **2.** a trece fluturând, fâlfâind.

durchflechten[1], *flocht durch, durchgeflochten (du flichtst durch, er flicht durch), vb. (h) tr.* a împleti prin (ceva); **das Band ist im Haar durchgeflochten** panglica e împletită în păr.

durchflechten[2], *durchflocht, durchflochten (du durchflichtst, er durchflicht), vb. (h) tr.* **1.** *(mit.)* a împleti, a întrețese (cu); **das Haar mit Blumen** ~ a împleti flori în păr. **2.** *(fig.)* a întrețese, a introduce.

Durchflechtung, *-en, f.* împletire, întrețesere.

durchflicken, *flickte durch, durchgeflickt, vb. (h)* **I.** *tr.* a cârpi temeinic. **II.** *refl. (fam.)* a-și cârpi viața, a o scoate la capăt.

durchfliegen[1], *flog durch, durchgeflogen, vb. (s) intr.* **1.** a zbura prin (ceva). **2.** a trece în zbor. **3.** *(fam.)* a cădea, a pica (la examen).

durchfliegen[2], *durchflog, durchflogen, vb. (h) tr.* **1.** a străbate în zbor. **2.** *(fig.)* a parcurge în grabă cu privirea, a răsfoi; a citi repede, superficial; **einen Brief** ~ a parcurge în grabă o scrisoare.

durchfließen[1], *floss durch, durchgeflossen (du, er fließt durch), vb. (s) intr.* a curge prin; **das Wasser fließt durch den Spalt durch** apa trece prin crăpătură.

durchfließen[2], *durchfloss, durchflossen (du, er durchfließt), vb. (h) tr.* a străbate, a trece curgând; **der Bach durchfließt das Tal** râul străbate valea; **von Wasserläufen durchflossenes Gebiet** regiune străbătută de cursuri de apă.

durchflimmern[1], *flimmerte durch, durchgeflimmert, vb. (h) intr.* a străluci, a licări prin; **der Himmel war bewölkt, aber die Sterne flimmerten durch** cerul era înnorat, dar stelele licăreau printre nori.

durchflimmern[2], *durchflimmerte, durchflimmert, vb. (h) tr.* a străbate licărind.

Durchflug, *-(e)s, -flüge, m.* trecere în zbor; zbor direct, fără escală.

Durchflugsrecht, *-(e)s, n. sg. (av.)* drept de survolare.

Durchfluss, *-es, -flüsse, m.* trecere, curgere prin; ~ **des Wassers** trecerea apei.

durchfluten[1], *flutete durch, durchgeflutet (du flutest durch, er flutet durch), vb. (h) intr.* **1.** a se revărsa, a pătrunde în valuri, a inunda; **die Wassermengen fluten beim Deichbruch durch** apele se năpustesc prin spărtura zăgazului. **2.** *(mar.)* a băga apă în balasturi (la submarin).

durchfluten[2], *durchflutete, durchflutet (du durchflutest, er durchflutet), vb. (h) tr.* a inunda; *(fig.)* a năpădi; **Licht durchflutet das Zimmer** lumina inundă camera.

durchformen, *formte durch, durchgeformt vb. (h) tr.* a da (unui lucru) formă definitivă, a modela cu grijă.

Durchformung, *-en, f.* modelare definitivă, executată cu grijă.

durchforschen[1], *forschte durch, durchgeforscht, vb. (h) tr.* a cerceta, a explora în întregime până la capăt.

durchforschen[2], *durchforschte, durchforscht, vb. (h) tr.* a cerceta, a studia, a examina în toate amănuntele; **ein Gebiet geologisch** ~ a cerceta, a examina un ținut din punct de vedere geologic; **den Wald nach Spuren** ~ a examina pădurea în căutarea urmelor.

Durchforschung, *-en, f.* cercetare; explorare; investigație; aprofundare; studiere exhaustivă a unei probleme științifice.

durchforsten, *durchforstete, durchforstet (du durchforstest, er durchforstet), vb. (h) tr.* a răr, a tăia planificat o pădure; **einen Wald** ~ a face luminișuri într-o pădure.

Durchforstung, *-en, f.* rărire, tăiere planificată a unei păduri.

durchfragen[1], *fragte durch, durchgefragt, vb. (h)* **I.** *tr.* a întreba, a interoga pe rând, unul după altul. **II.** *refl.* a ajunge la țintă întrebând; **er hat sich bis zum Bahnhof durchgefragt** a tot întrebat până a ajuns la gară.

durchfragen[2], *durchfragte, durchfragt, vb. (h) tr.* a parcurge întrebând.

durchfressen[1], *fraß durch, durchgefressen (du, er frisst durch), vb. (h)* **I.** *tr.* a găuri, a străbate prin roadere, prin corodare. **II.** *refl.* **1.** a-și croi un drum cu dinții: **die Maus hat sich durchgefressen** șoarecele și-a făcut drum rozând; *(fig.; despre foc)* a se extinde, a pătrunde. **2.** *(fig., fam.)* a trăi pe socoteala cuiva, a duce o viață de parazit. **3.** *(fam.)* a-și croi cu greu un drum, a reuși cu greu, anevoie.

durchfressen[2], *durchfraß, durchfressen (du, er durchfrisst), vb. (h) tr. (despre substanțe corosive)* a roade, a coroda, a mânca; **Rost durchfrisst das Eisen** rugina distruge, mănâncă fierul.

durchfrieren[1], *fror durch, durchgefroren, vb. (s) intr.* a îngheța complet; **der See ist durchgefroren** lacul a înghețat până la fund.

durchfrieren[2], *durchfror, durchfroren, vb.* **I.** *tr. (h) (despre frig, ger)* a răzbi, a pătrunde, a îngheța. **II.** *intr. (s)* a degera, a fi rebegit, pătruns de frig; **ich bin ganz durchfroren** m-a răzbit frigul (până) la oase.

durchfristen, *fristete durch, durchgefristet (du fristest durch, er fristet durch) vb. (h) refl.* a trăi din greu; a trăi de azi pe mâine.

durchfrösteln, *durchfröstelte, durchfröstelt (ich durchfröst(e)le), vb. (h) tr.* a înfiora, a-l trece fiori reci; **ein Schauer durchfröstelte ihn** l-a trecut un fior.

durchfuchteln, *fuchtelte durch, durchgefuchtelt (ich fucht(e)le durch) vb. (h) tr. (fam.)* a cotonogi, a snopi în bătăi.

durchfühlen[1], *fühlte durch, durchgefühlt, vb. (h)* **I.** *tr.* a simți ceva prin alt corp; **es ist Geld in dem Beutel, ich fühle es durch** sunt bani în pungă, îi simt; *(fig.)* **er scheint es nicht durchzufühlen** pare că n-o simte, că nu-și dă seama. **II.** *refl.* a se orienta pipăind.

durchfühlen[2], *durchfühlte, durchfühlt, vb. (h) tr.* a simți profund.

Durchfuhr, *-en, f.* transportare, trecere, tranzit.

durchführbar *adj.* executabil, realizabil.

Durchführbarkeit *f. sg.* posibilitate de realizare.

durchführen, *führte durch, durchgeführt vb. (h) tr.* **1.** a conduce, a trece prin. **2.** *(fig.)* a duce până la capăt; a realiza, a îndeplini, a executa, a efectua; a practica; *(jur.)* **er führt eine Untersuchung durch** el face o anchetă; **der Befehl wurde durchgeführt** ordinul a fost executat. **3.** a aplica, a pune în aplicare, a executa, a efectua, a practica; **die Neuerung wurde durchgeführt** inovația a fost aplicată.

Durchfuhr|erlaubnis, *-se, f.* autorizație de tranzit.

Durchfuhrfracht, *-en, f.* fraht, navlu de tranzit.

Durchfuhrgebiet, *-(e)s, -e, n.* teritoriu de tranzit.

Durchfuhr|handel *-s, m. sg.* comerț de tranzit.

Durchfuhrland, *-(e)s, -länder, n.* țară de tranzit.

Durchfuhrtarif, *-(e)s, -e, m.* tarif de tranzit.

Durchführung, *-en, f.* **1.** ducere, trecere (prin). **2.** executare, realizare, împlinire, ducere la capăt; **die** ~ **eines Versuchs** executarea unui experiment, experimentare; **die** ~ **von Wahlen** ținere de alegeri.

Durchführungsbe|stimmung, *-en, f.* dispoziție de executare, de realizare.

Durchführungs|isolator, *-s, -en, m. (tehn.)* izolator de trecere.

Durchführungsmaßnahme, *-n, f.* măsură de aplicare.

Durchführungs|organ, *-s, -e, n.* organ de execuție.

Durchführungs|stromwandler, *-s, -, m. (tehn.)* transformator în formă de izolator de trecere.

Durchführungsver|ordnung, *-en, f.* decret de aplicare.

Durchfuhrverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicție de tranzit, de trecere.

Durchfuhrzoll, *-(e)s, -zölle, m.* taxă vamală de tranzit.

durchfunkeln[1], *funkelte durch, durchgefunkelt (ich funk(e)le durch), vb. (h) intr.* a străbate sclipind, a lumina prin pătrundere; **die Sterne funkeln durch** se întrezăresc stelele.

durchfunkeln[2], *durchfunkelte, durchfunkelt (ich durchfunk(e)le), vb. (h) tr.* a pătrunde, a umple cu sclipirea, cu scânteierea, cu raza; **die Sterne** ~ **die Nacht** stelele scânteiază în noapte.

durchfunken[1], *funkte durch, durchgefunkt, vb. (h) tr.* a telegrafia.

durchfunken[2], *durchfunkte, durchfunkt, vb. (h) tr. (fig.)* a zădărnici.

durchfurchen, *durchfurchte, durchfurcht, vb. (h) tr.* a brăzda adânc; **der Pflug durchfurcht den Boden** plugul brăzdează solul; *(fig.)* **tiefe Falten** ~ **seine Stirn** riduri adânci îi brăzdează fruntea.

durchfüttern, *fütterte durch, durchgefüttert, vb (h) tr.* a hrăni o anumită perioadă; **das Vieh den Winter über** ~ a hrăni vitele în timpul iernii.

durchfüttern[2], *durchfütterte, durchfüttert, vb. (h) tr.* a căptuși complet.

Durchgabe, *-n, f.* **1.** transmitere; **die** ~ **eines Berichts, eines Befehls, der Nachrichten** transmiterea unui raport, unui ordin (prin telefon sau telegrafic); transmiterea știrilor (prin radio). **2.** v. Durchreiche.

Durchgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** trecătoare, cale de trecere, pasaj. **2.** *(com.)* tranzit; **freier** ~ liberă trecere. **3.** *(astron.)* pasaj. **4.** *(fiz.)* pătrundere. **5.** serie (într-o colonie, într-o tabără). **6.** *(sport)* manșă; **im zweiten** ~ în manșa a doua. **7.** *sg.* trecere, traversare; ~ **verboten!** trecerea oprită!

Durchgänger, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* rău platnic. **2.** fugar, evadat. **3.** *(fam.)* om ușuratic, infidel. **4.** cal sperios, cal ambalor.

durchgängerisch *adj.* **1.** *(despre cai)* sperios. **2.** ușuratic.

durchgängig **I.** *adj.* general, obișnuit, curent; **~e Sitte** obicei comun. **II.** *adv.* în genere; fără excepție; **das Manuskript ist** ~ **mit Bleistift geschrieben** manuscrisul este scris în întregime cu creionul.

Durchgangsbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* gară de tranzit, de trecere.

Durchgangsgut, *-(e)s, -güter, n.* marfă, bun de tranzit.

Durchgangshandel, *-s, m. sg.* comerț de tranzit.

Durchgangshaus, *-es, -häuser, n.* clădire de pasaj.

Durchgangslager, *-s, -, n.* cămin de trecere, lagăr de triere (pentru prizonieri eliberați, pentru repatriați, pentru emigranți).

Durchgangsland, *-(e)s, -länder, n.* țară de tranzit, țară prin care se trece fără oprire.

Durchgangs|punkt, *-(e)s, -e, m. (astron.)* punct de pasaj (al unui astru).

Durchgangs|station, *-en, f.* stație de tranzit, de trecere.

Durchgangsverkehr, *-(e)s, m. sg.* trafic, circulație neîntrerupt(ă).

Durchgangswagen, *-s, -, m.* **1.** vagon cu coridor. **2.** vagon direct (la un tren).

Durchgangszimmer, *-s, -, n.* cameră de trecere.

Durchgangszoll, *-(e)s, -zölle m.* vamă de tranzit.

Durchgangszug, *-(e)s, -züge, m.* (tren) accelerat, rapid.

durchgaren, *durchgarte, durchgart, vb. (h) tr. (cul.).* a fierbe, a înăbuși bine.

durchgären, *gor durch, durchgegoren, vb. (h) intr.* a fermenta complet.

durchgasen, *durchgaste, durchgast (du, er durchgast), vb. (h) tr.* a umple cu gaze, a gaza (un spațiu).

Durchgasung, *-en, f.* gazare; umplere cu gaze.

durchgeben, *gab durch, durchgegeben (du gibst durch, er gibt durch), vb. (h) tr.* a transmite (telegrafic, prin telefon, la radio); **eine Meldung** ~ a transmite o știre, un comunicat.

durchgedreht **I.** *part. trec.* de la durchdrehen. **II.** *adj.* **1.** învârtit, trecut prin; *(despre carne)* tocat. **2.** *(fam.)* zăpăcit; nervos; țicnit. **3.** *(fam.)* obosit, surmenat, epuizat, sfârșit.

durchgehen[1], *ging durch, durchgegangen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a trece prin, a străbate; **hier geht ein Weg durch** pe aici trece un drum; **der Draht geht nicht durch** sârma nu trece dincolo; *(fig.)* **jm. etwas** ~ **lassen** a-i trece cuiva ceva cu vederea. **2.** a se întinde, a străbate (de la un capăt la celălalt). **3.** *(despre un proiect de lege, o propunere etc.)* a fi adoptat; **das Gesetz ist mit absoluter Stimmenmehrheit durchgegangen** legea a fost adoptată cu majoritate absolută. **4.** *(fam.)* a o lua la goană, a fugi; **seine Frau ist ihm durchgegangen** i-a fugit nevasta; *(fig.)* **die Nerven gehen ihm durch** nu-și poate stăpâni nervii. **II.** *tr.* **1.** *(s și h)* a parcurge; a cerceta (o carte); a verifica (o socoteală). **2.** *(h)* a uza, a rupe umblând; **die Sohlen** ~ a toci pingelele.

durchgehen[2], *durchging, durchgangen, vb. (h) tr.* a străbate, a parcurge mergând; **ich habe den Wald durchgangen** am străbătut toată pădurea.

durchgehend **I.** *part. prez.* de la durchgehen[1]. **II.** *adj.* **1.** care merge până la capăt; **~er Wagen** vagon direct. **2.** *(com.)* în trecere, în sau de tranzit; **~e Ware** marfă de tranzit. **3.** continuu; **~er Balken** grindă continuă. **4.** de la un cap la celălalt, continuu; general; **~e Breite** întreaga lățime. **III.** *adv. (despre magazine etc.)* ~ **geöffnet** deschis în permanență, non-stop.

durchgehends *adv. (austr.)* permanent, non stop.

Durchgehung, *-en, f.* recitire, revedere (a unui text).

durchgeigen, *geigte durch, durchgegeigt vb. (h) tr.* a cânta (o bucată) în întregime la vioară.

durchgeistigen, *durchgeistigte, durchgeistigt, vb. (h) tr.* a spiritualiza; a anima.

durchgeistigt **I.** *part. trec.* de la durchgeistigen. **II.** *adj.* spiritualizat; **ein ~es Gesicht** o față spiritualizată.

durchgeknallt *adj. (fam.)* sărit de pe fix, exaltat.

durchgellen, *durchgellte, durchgellt, vb. (h) tr. (despre strigăte, țipete)* a străbate.

durchgerben, *gerbte durch, durchgegerbt vb. (h) tr.* **1.** a tăbăci (bine). **2.** *(fig.)* a tăbăci, a snopi în bătaie.

durchge|stalten, *gestaltete durch, durchgestaltet (du gestaltest durch, er gestaltet durch) vb. (h) tr.* a modela, a trata, a prelucra, a urmări până la capăt (un motiv, un personaj etc.).

Durchge|staltung, *-en, f.* modelare, prelucrare până la capăt.

durchgießen, *goss durch, durchgegossen (du, er gießt durch), vb. (h) tr.* **1.** a turna prin. **2.** a filtra, a strecura.

durchglänzen[1], *glänzte durch, durchgeglänzt (du, er glänzt durch), vb. (h) intr. (despre lumină)* a străbate prin.

durchglänzen[2], *durchglänzte, durchglänzt (du, er durchglänzt), vb. (h) tr.* a umple de lumină, de strălucire; a iriza.

durchgleiten[1], *glitt durch, durchgeglitten (du gleitest durch, er gleitet durch), vb. (s) intr.* a aluneca prin.

durchgleiten[2], *durchglitt, durchglitten (du durchgleitest, er durchgleitet), vb. (h) tr.* a trece alunecând, a străbate lin.

durchgliedern, *gliederte durch, durchgegliedert,* și **durchgliedern**, *durchgliederte, durchgliedert, vb. (h) tr.* **1.** a structura, a articula; a închega; a (sub)împărți, a clasa; **ein gut durchgliedertes Buch** o carte bine închegată. **2.** *(tehn.)* a articula.

Durchgliederung, *-en, f.* structurare, închegare, subîmpărțire, articulare; dispoziție.

durchglühen[1], *glühte durch, durchgeglüht, vb. (s) intr.* **1.** a se încinge, a se înroși; **das Eisen ist durchgeglüht** fierul este încins la roșu. **2.** *(despre filamente etc.)* a se arde; **eine durchgeglühte Birne** un bec ars.

durchglühen[2], *durchglühte, durchglüht, vb. (h) tr.* **1.** *(despre lumini)* a cuprinde, a se revărsa. **2.** *(fig.)* a înflăcăra, a entuziasma; **von Begeisterung durchglüht** pătruns de entuziasm.

durchgraben[1], *grub durch, durchgegraben (du gräbst durch, er gräbt durch), vb. (h)* **I.** *tr.* a săpa de la un capăt la celălalt; a săpa prin ceva. **II.** *refl.* a ieși la suprafață săpând, a-și croi drum săpând.

durchgraben[2], *durchgrub, durchgraben (du durchgräbst, er durchgräbt), vb. (h) tr.* a străpunge săpând.

durchgreifen, *griff durch, durchgegriffen, vb. (h) intr.* **1.** a băga mâna prin; a apuca printr-o deschizătură. **2.** *(fig.)* a lua măsuri energice, a uza de autoritate, a interveni energic.

durchgreifend I. *part. prez.* de la d u r c h g r e i f e n. **II.** *adj.* energic, hotărâtor; eficace; temeinic, pătrunzător; ~**e Erfolge** succese decisive.

durchgrübeln, *grübelte durch, durchgegrübelt (ich grüb(e)le durch),* și **durchgrübeln**, *durchgrübelte, durchgrübelt (ich durchgrüb(e)le), vb. (h) tr.* a-și bate capul, a medita profund, a aprofunda, a analiza în profunzime.

durchgucken, *guckte durch, durchgeguckt vb. (h) intr. (fam.)* a se uita prin ceva, a se uita pe furiș.

Durchguss, *-es, -güsse, m.* **1.** turnare, strecurare prin. **2.** jgheab pentru lături; gaură prin care se poate turna ceva.

durch|haben, *hatte durch, durchgehabt (du hast durch, er hat durch), vb. (h) tr. (fam.)* a termina, a isprăvi; **ein Buch** ~ a termina (de citit) o carte.

durch|hacken, *hackte durch, durchgehackt vb. (h) tr.* a tăia până la capăt; a despica cu toporul.

durch|hallen, *durchhallte, durchhallt, vb. (h) tr.* a răsuna prin; a umple de răsunet; **Donner durchhallte die Nacht** tunetul bubuia în noapte.

durch|halten, *hielt durch, durchgehalten (du hältst durch, er hält durch), vb. (h) intr.* și *tr.* a rezista, a îndura, a suporta, a ține până la sfârșit.

Durch|halte|vermögen, *-s, n. sg.* putere de rezistență, de îndurare.

durch|hämmern, *hämmerte durch, durchgehämmert vb. (h) tr.* **1.** a străpunge, a găuri lovind cu ciocanul. **2.** a ciocăni bine, temeinic.

Durch|hang, *-(e)s, -hänge, m. (tehn.)* săgeată de încovoiere.

durch|hängen, *hing durch, durchgehangen, vb. (h) intr. (despre o funie, un cablu, un fir)* a atârna, a nu fi bine întins.

durch|harren, *harrte durch, durchgeharrt vb. (h) tr.* a petrece timpul așteptând.

Durch|hau, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mine)* străpungere. **2.** drum prin pădure, luminiș.

durch|hauen[1], *haute durch, durchgehauen, vb. (h) tr.* **1.** (și *hieb durch)* a spinteca, a despica, a tăia în două. **2.** *(fam.)* a trage o bătaie. **3.** *(fam.)* a rezista, a trece (de ceva greu). **4.** (și *refl.)* a(-și) croi un drum (tăind, lovind).

durch|hauen[2], *durchhieb (și durchhaute), durchhauen, vb. (h) tr.* **1.** a sparge în două, a despica. **2.** a tăia un drum (prin pădure).

Durch|haus, *-es, -häuser, n.* v. D u r c h g a n g s h a u s.

durch|hecheln, *hechelte durch, durchgehechelt (ich hech(e)le durch) vb. (h) tr.* **1.** a scărmăna, a dărăci, a melița tot, complet. **2.** *(fig.)* a critica, a scărmăna (pe cineva); a vorbi cu răutate despre cineva.

durch|heften, *heftete durch, durchgeheftet (du heftest durch, er heftet durch), vb. (h) tr.* **1.** a tivi o stofă în ambele părți. **2.** a broșa.

durch|heizen, *heizte durch, durchgeheizt (du, er heizt durch) vb. (h) tr.* a încălzi bine, complet.

durch|helfen, *half durch, durchgeholfen (du hilfst durch, er hilft durch), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a ajuta pe cineva să treacă prin… **2.** *(fig.)* a scoate pe cineva din încurcătură, a ajuta la nevoie, a susține; **wir haben ihm durchgeholfen** i-am dat o mână de ajutor. **II.** *refl.* a o scoate la capăt; **er hilft sich kümmerlich durch** își târăște viața de azi pe mâine.

durch|hellen, *durchhellte, durchhellt, vb. (h) tr.* a lumina complet, a inunda cu lumină.

durch|herrschen, *herrschte durch, durchgeherrscht vb. (h) intr.* a domni o întreagă perioadă de timp.

Durch|hieb, *-(e)s, -e, m.* v. D u r c h h a u.

durch|hin *adv. (înv.)* de-a curmezișul, peste, prin, de-a lungul și de-a latul.

durch|hitzen, *durchhitzte, durchhitzt (du, er durchhitzt), vb. (h) tr.* a înfierbânta, a supraîncălzi.

durch|höhlen, *durchhöhlte, durchhöhlt, vb. (h) tr.* a scobi, a scormoni adânc; a străpunge prin scobire.

durch|holen, *holte durch, durchgeholt vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a întinde (odgonul). **2.** *(fam.)* a inspira adânc, a trage (adânc) aer în piept. **3.** *(fam.)* a bârfi, a batjocori.

durch|hören, *hörte durch, durchgehört vb. (h) tr.* **1.** a auzi prin (perete, ușă etc.). **2.** a asculta până la sfârșit.

durch|hungern, *hungerte durch, durchgehungert vb. (h) refl.* a reuși, a răzbi răbdând de foame; **sich durchs Studium** ~ a-și termina studiile în condiții materiale grele, răbdând de foame.

durch|hüpfen[1], *hüpfte durch, durchgehüpft vb. (s) intr.* a sări prin.

durch|hüpfen[2], *durchhüpfte, durchhüpft, vb. (h) tr.* a străbate săltând.

durch|huschen, *huschte durch, durchgehuscht vb. (s) intr.* a se strecura, a trece neobservat și repede.

durch|irren, *durchirrte, durchirrt, vb. (h) tr.* a rătăci prin; a străbate rătăcind, fără plan, fără a găsi ieșire.

durchjagen[1], *jagte durch, durchgejagt, vb.* **I.** *intr. (s)* a trece în goană, a străbate (o distanță) gonind. **II.** *tr. (h)* **1.** a goni; **das Wild durch den Wald** ~ a goni vânatul prin pădure. **2.** a străbate vânând. **3.** a răsfoi, a citi (o carte) superficial, în grabă mare.

durchjagen[2], *durchjagte, durchjagt, vb. (h) tr.* **1.** a goni, a străbate în goană. **2.** *(fig.) (despre idei)* a străfulgera.

durchkälten, *durchkältete, durchkältet (du durchkältest, er durchkältet), vb. (h) tr.* **1.** a scădea temperatura; a lua cu frig. **2.** a răci bine (o băutură), a frapa. **3.** *(tehn.)* a refrigera.

durchkämmen, *kämmte durch, durchgekämmt,* și **durchkämmen**, *durchkämmte, durchkämmt, vb. (h) tr.* **1.** a pieptăna bine, a descâlci pieptănând. **2.** *(fig.)* a cerceta bine (o regiune), a căuta, a examina atent.

durchkämpfen, *kämpfte durch, durchgekämpft vb. (h)* **I.** *intr.* a lupta până la biruință, a birui prin luptă. **II.** *tr.* a duce la capăt (o idee), a impune prin luptă. **III.** *refl.* a-și croi drum, a-și face loc, a răzbi luptând.

durchkauen, *kaute durch, durchgekaut vb. (h) tr.* **1.** a mesteca bine, a rumega. **2.** *(fig.)* a repeta de nenumărate ori; a discuta amănunțit.

durchklettern[1], *kletterte durch, durchgeklettert, vb. (s) intr.* a trece cățărându-se, a se strecura (prin ceva).

durchklettern[2], *durchkletterte, durchklettert, vb. (h) tr.* a străbate cățărându-se.

durchklingen[1], *klang durch, durchgeklungen, vb. (h și s) intr. (despre sunete)* a străbate, a se distinge din, a domina; *(fig.)* **die Freude klingt durch seine Worte durch** cuvintele sale trădează bucuria.

durchklingen[2], *durchklang, durchklungen, vb. (h) tr.* a răsuna, a umple de răsunet.

durchklopfen, *klopfte durch, durchgeklopft vb. (h) tr.* **1.** a bate bine (covoare etc.); *(fam.)* a snopi în bătaie. **2.** a face să treacă prin (lovind încet).

durchkneten, *knetete durch, durchgeknetet (du knetest durch, er knetet durch) vb. (h) tr.* **1.** a frământa bine (aluatul); *(fam.)* a face un masaj, a masa. **2.** *(fig.)* a expune, a povesti în mod plictisitor.

durchknöpfen, *knöpfte durch, durchgeknöpft vb. (h) tr.* a încheia cu nasturi de sus până jos, de la un capăt la altul.

durchkochen, *kochte durch, durchgekocht, vb. (h) tr.* a fierbe bine, să se pătrundă.

durchkommen, *kam durch, durchgekommen, vb. (s) intr.* **1.** a trece prin. **2.** a reuși să treacă prin, a răzbi, a străbate; a răzbate (prin); **hier ist nicht durchzukommen** pe aici nu poți răzbate. **3.** a reuși, a trece (la examen), a fi admis. **4.** a reuși să scape, a scăpa cu bine (de o boală, de o încurcătură etc.); **er ist noch gut durchgekommen** a scăpat destul de bine; *(fam.)* **damit kommst du bei mir nicht durch** chestiile astea nu țin la mine. **5.** *(fam.)* a o scoate la capăt (cu banii).

durchkomponieren, *komponierte durch, durchkomponiert, vb. (h) tr.* **1.** a pune pe note (versuri, un text etc.) fără a ține seama de repetiția strofelor. **2.** a armoniza pe fragmente. **3.** *(fig.)* a compune, a modela, a concepe până la capăt (un roman, tablou etc.).

Durchkonossement [-konosə'mɛnt], *-(e)s, -e, n. (ec.)* permis, conosament de tranzit pentru vapoare; **die Waren reisen unter einem** ~ mărfurile se transportă cu vaporul pe baza unui permis de tranzit.

durchkönnen, *konnte durch, durchgekonnt (ich kann durch, du kannst durch, er kann durch), vb. (h) intr.* a putea trece.

durchkonstruieren, *konstruierte durch, durchkonstruiert, vb. (h) tr.* a construi până la capăt, a pune la punct; **einen Motor** ~ a construi un motor.

durchkosten, *kostete durch, durchgekostet (du kostest durch, er kostet durch),* și **durchkosten**, *durchkostete, durchkostet (du durchkostest, er durchkostet), vb. (h) tr.* **1.** a degusta, a gusta una după alta; *(fig.)* **das Leben** ~ a trăi bucuriile și suferințele vieții. **2.** *(fig.)* a suferi de la început până la sfârșit; a o duce greu; **die ganze Bitterkeit** ~ a goli până la fund cupa amărăciunii.

durchkramen, *kramte durch, durchgekramt,* și **durchkramen**, *durchkramte, durchkramt, vb. (h) tr.* a căuta peste tot.

durchkratzen, *kratzte durch, durchgekratzt (du, er kratzt durch) vb. (h) tr.* a rupe pielea zgâriind, a zgâria peste tot.

durchkreuzen[1], *kreuzte durch, durchgekreuzt (du, er kreuzt durch), vb. (h) tr.* a tăia, a însemna cu cruciulițe.

durchkreuzen[2], *durchkreuzte, durchkreuzt (du, er durchkreuzt), vb. (h) tr.* **1.** a încrucișa, a străbate în lung și în lat (cu vaporul); *(fig.)* **Gedanken** ~ **seinen Sinn** l-au cuprins gândurile. **2.** *(fig.)* a zădărnici (planurile); a încâlci ițele.

Durchkreuzung, *-en, f.* **1.** încrucișare. **2.** *(fig.)* zădărnicire (a planurilor).

Durchkreuzungs|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct de intersecție, de încrucișare.

durchkriechen[1], *kroch durch, durchgekrochen, vb. (s) intr.* a se târî, a se strecura (printr-o deschizătură).

durchkriechen[2], *durchkroch, durchkrochen, vb. (h) tr.* a străbate târâș (de la un capăt la celălalt).

durchkriegen, *kriegte durch, durchgekriegt vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a reuși să taie (cu toporul, cu ferăstrăul), a reuși să străpungă, să împingă (ceva prin…). **2.** a reuși să…, a face să…, a ajuta; **den Kranken** ~ a scăpa pe un bolnav de la moarte; **einen Antrag** ~ a reuși să obțină aprobarea unei cereri.

durchladen, *lud durch, durchgeladen (du lädst durch, er lädt durch) vb. (h) intr.* a arma (o armă).

dụrchlangen, *langte durch, durchgelangt vb. (h) tr.* și *intr.* a întinde, a da (cuiva ceva) printr-o deschizătură.

dụrchlängen, *längte durch, durchgelängt vb. (h) tr. (mine)* a prelungi, a săpa orizontal (o galerie).

Dụrchlass, *-es, -lässe, m.* **1.** *sg.* trecere; **er hat freien** ~ are liberă trecere, poate trece oricând. **2.** trecere, pasaj, trecătoare. **3.** *(constr.)* jgheab, șănțuleț; podeț (tubular). **4.** *(tehn.)* filtrare.

dụrchlassen, *ließ durch, durchgelassen (du, er lässt durch), vb. (h) tr.* **1.** a lăsa să treacă; **dieser Stoff lässt kein Wasser durch** acest material este impermeabil. **2.** a strecura, a filtra. **3.** a lăsa să treacă (pe cineva la un examen etc.); **jm. etwas** ~ a trece cuiva ceva cu vederea.

Dụrchlassfähigkeit, *-en, f.* **1.** *(ec.)* capacitate de producție (cantitate maximală de producție realizată de un departament, atelier etc.). **2.** capacitate maximă a mijloacelor de transport puse în circulație.

dụrchlässig *adj.* permeabil; **das Dach ist** ~ acoperișul lasă să treacă apa, e găurit.

Dụrchlässigkeit *f. sg.* permeabilitate; transparență.

Dụrchlässigkeitsmesser, *-s, -, m.* permeametru; aparat pentru determinarea permeabilității.

Dụrchlass|stelle, *-n, f.* loc de trecere.

Dụrchlaucht, *-en, f.* alteță.

dụrchlauchtig și **durchlauchtig** *adj. (inv.)* sublim, măreț, princiar, de înaltă demnitate.

Dụrchlauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** *(tehn.)* proces, parcurs; **den technologischen** ~ **in der Montage verkürzen** a scurta procesul tehnologic la montaj. **2.** scurgere. **3.** *(pop.)* diaree.

dụrchlaufen[1], *lief durch, durchgelaufen (du läufst durch, er läuft durch), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a parcurge în fugă, a trece în fugă (între, prin). **2.** a fugi tot timpul, fără oprire; **er ist die ganze Nacht durchgelaufen** a fugit, a alergat toată noaptea. **3.** *(fam.)* a fugi, a o șterge. **4.** *(despre lichide)* a pătrunde. **II.** *tr. (h)* a strica, a uza purtând; **ich habe mir die Sohlen durchgelaufen** mi-am rupt pingelele de atâta alergătură.

durchlaufen[2], *durchlief, durchlaufen (du durchläufst, er durchläuft), vb. (h) tr.* **1.** alerga de la un capăt la celălalt, a străbate, a parcurge (o distanță) alergând; **die 100 Meter in 11 Sekunden** ~ a parcurge 100 de metri în 11 secunde. **2.** a parcurge, a traversa alergând; **den Wald** ~ a străbate pădurea în fugă. **3.** *(fig.)* a parcurge, a citi, a studia superficial; a răsfoi. **4.** *(fig.)* a trece prin, a străbate; **alle Stufen der Angst** ~ a trece prin toate fazele fricii; **ein Schauer durchlief mich** m-a trecut un fior.

dụrchlaufend **I.** *part. prez.* de la d u r c h l a u f e n[1]. **II.** *adj.* continuu, neîntrerupt; **~e Woche** săptămână neîntreruptă; *(constr.)* **~er Träger** grindă continuă; **~e Naht** cusătură continuă; **~e Numerierung** numerotare în continuare.

Dụrchlauf|er|hitzer, *-s, -m. (tehn.)* instant electric de apă caldă.

Dụrchlaufträger, *-s, -, m. (constr.)* grindă continuă.

Dụrchlaufverfahren, *-s, -, n. (tehn.)* procedeu de prelucrare prin trecere.

Dụrchlaufzeit, *-en, f. (tehn.)* timp necesar de fabricație (al unui produs).

dụrchlavieren [-vi:-], *lavierte durch, durchlaviert, vb. (h) refl. (fam.)* a se strecura, a se descurca bine (în viață).

durchlẹben, *durchlebte, durchlebt, vb. (h) tr.* a trăi (o epocă, un eveniment); a trece prin, a participa la...; a vedea; a petrece; **das alles habe ich mit durchlebt** am trecut și eu prin toate acestea; **sie durchlebten freudige Stunden** au petrecut ore fericite.

dụrchlecken, *leckte durch, durchgeleckt vb. (h* și *s) intr. (despre apă)* a pătrunde, a se infiltra.

durchleiden, *durchlitt, durchlitten (du durchleidest, er durchleidet), vb. (h) tr.* a îndura, a suferi, a suporta.

dụrchleiten, *leitete durch, durchgeleitet (du leitest durch, er leitet durch) vb. (h) tr.* **1.** a conduce printr-un spațiu (teren, pădure etc.). **2.** a instala o conductă ce traversează un spațiu, un teren.

dụrchlesen, *las durch, durchgelesen (du, er liest durch),* și **durchlẹsen**, *durchlas, durchlesen (du, er durchliest), vb. (h) tr.* a citi până la sfârșit, a citi tot, din scoarță în scoarță; **flüchtig** ~ a citi în grabă.

Dụrchlesung, *-en, f. citire.*

dụrchleuchten[1], *leuchtete durch, durchgeleuchtet (du leuchtest durch, er leuchtet durch), vb. (h) intr.* **1.** a lumina, a luci prin. **2.** *(fig.)* a ieși la iveală.

durchleuchten[2], *durchleuchtete, durchleutet (du durchleuchtest, er durchleuchtet), vb. (h) tr.* **1.** a străbate luminând, a translumina. **2.** *(med.)* a face o radioscopie. **3.** *(fig.)* a analiza (critic); a lua (pe cineva) în vizor.

Durchleuchtung, *-en, f.* **1.** străbatere a luminii (prin ceva); luminare deplină, transluminare. **2.** *(med.)* examen radioscopic, radioscopie, examen radiologic.

Durchleuchtungsröhre, *-n, f.* tub de raze X.

dụrchliegen, *lag durch, durchgelegen, vb. (h)* **I.** *tr.* a uza, a rupe zăcând. **II.** *refl.* a căpăta escare stând prea mult culcat; **sich** *(dat.)* **die Haut** ~ a-și răni pielea stând culcat timp îndelungat. **III.** *intr. (reg., despre bucate, alimente conservate)* a se face (bine), a căpăta gustul potrivit.

durchlọchen, *durchlochte, durchlocht, vb. (h) tr.* a perfora, a găuri, a composta (bilete de tren etc.).

durchlọ̈chern, *durchlöcherte, durchlöchert, vb. (h) tr.* **1.** a străpunge, a străbate, a ciurui, a da găuri. **2.** *(fig.)* a slăbi, a diminua, a micșora, a călca; **Vorschriften, Gesetze** ~ a călca dispozițiii, legi.

durchlọ̈chert **I.** *part. trec.* de la d u r c h l ö c h e r n. **II.** *adj.* străpuns, găurit, ciuruit.

Durchlọ̈cherung, *-en, f.* străpungere, găurire, ciuruire; *(med.)* perforație.

dụrchlotsen, *lotste durch, durchgelotst (du, er lotst durch) vb. (h) tr. (mar.* și *fig.)* a pilota (o navă), a conduce prin locuri periculoase.

dụrchlüften, *lüftete durch, durchgelüftet (du lüftest durch, er lüftet durch),* și **durchlụ̈ften**, *durchlüftete, durchlüftet (du durchlüftest, er durchlüftet), vb. (h) tr.* a aerisi temeinic; a ventila; **ein Zimmer** ~ a aerisi o cameră, a lăsa un curent de aer să pătrundă în ea; **Getreide** ~ a aera cerealele.

Durchlụ̈fter, *-s, -, m.* ventilator.

Durchlụ̈ftung și **Dụrchlüftung**, *-en, f.* **1.** aerisire, ventilare, aerare. **2.** dispozitiv, instalație de aerisire (a unui acvariu etc.).

Durchlụ̈ftungsgewebe, *-s, -, n. (bot.)* țesut de aerisire.

dụrchlügen, *log durch, durchgelogen, vb. (h) refl.* a parveni prin minciună, a se strecura, a reuși mințind.

dụrchmachen, *machte durch, durchgemacht vb. (h) tr.* **1.** a trece prin; a termina (o școală); **einen Lehrgang** ~ a termina un curs, o specializare; **eine Entwicklung** ~ a parcurge o evoluție. **2.** a suferi, a pătimi, a trece prin (multe); **er hat viel durchgemacht** a trecut prin multe. **3.** a face (ceva) fără întrerupere, continuu; **bis zum Abend**~ a lucra încontinuu până seara.

dụrchmahlen, *mahlte durch, durchgemahlen, vb. (h) tr.* a măcina bine.

dụrchmalmen, *malmte durch, durchgemalmt vb. (h) tr.* a zdrobi, a strivi.

Dụrchmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* **1.** *(mil.)* trecere în marș. **2.** *sg. (pop.)* diaree.

dụrchmarschieren, *marschierte durch, durchmarschiert, vb. (s) intr. (mil.)* a trece în marș (prin).

dụrchmengen[1], *mengte durch, durchgemengt, vb. (h) tr.* v. d u r c h m i s c h e n[1].

durchmẹngen[2], *durchmengte, durchmengt, vb. (h) tr.* v. d u r c h m i s c h e n[2].

dụrchmessen[1], *maß durch, durchgemessen (du, er misst durch), vb. (h) tr.* **1.** a măsura în lung și în lat. **2.** a măsura cu pasul.

durchmẹssen[2], *durchmaß, durchmessen (du, er durchmisst), vb. (h) tr.* **1.** a măsura (o cameră) în lung și în lat, a se plimba în sus și în jos. **2.** a cutreiera, a străbate; **er hat die ganze Welt** ~ a colindat întreg pământul.

Dụrchmesser, *-s, -, m.* diametru.

dụrchmischen[1], *mischte durch, durchgemischt, vb. (h) tr.* a amesteca bine.

durchmịschen[2], *durchmischte, durchmischt, vb. (h) tr.* a amesteca cu altceva, cu altă materie, substanță.

dụrchmogeln, *mogelte durch, durchgemogelt (ich mog(e)le durch) vb. (h) refl. (fam.)* a reuși prin înșelăciuni, a se strecura (trăgând pe sfoară); a se fofila.

dụrchmüssen, *musste durch, durchgemusst (ich muss durch, du musst durch, er muss durch), vb. (h) intr.* a trebui să treacă; **ich muss unbedingt durch** trebuie să trec neapărat; *(fig.)* **durch viel Leid** ~ a trebui să treacă prin multe necazuri.

dụrchmustern, *musterte durch, durchgemustert,* și **durchmụstern**, *durchmusterte, durchmustert, vb. (h) tr.* a privi cu atenție; a trece în revistă, a revizui, a verifica; a examina, a studia cu de-amănuntul.

Durchmụsterung, *-en, f.* revizuire, verificare, examinare detaliată.

dụrchnagen, *nagte durch, durchgenagt,* și **durchnagen**, *durchnagte, durchnagt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* a găuri rozând. **II.** *refl.* a-și croi drum rozând.

dụrchnähen[1], *nähte durch, durchgenäht, vb. (h) tr.* **1.** a coase complet. **2.** a-și răni degetele cosând.

durchnähen[2], *durchnähte, durchnäht, vb. (h) tr.* a coase (cu mașina de cusut) trecând ața de ambele părți ale materialului.

Dụrchnähmaschine, *-n, f. (cizmărie)* mașină de cusut talpa.

Dụrchnahme *f. sg.* **1.** tratare (a unei teme, lecții), prelucrare; reluare, recitire. **2.** verificare, control.

dụrchnässen[1], *nässte durch, durchgenässt (du, er nässt durch), vb. (h* și *s) intr. (despre umezeală)* a pătrunde, a răzbi, a musti; a (se) uda.

durchnạ̈ssen[2], *durchnässte, durchnässt (du, er durchnässt), vb. (h) tr.* a uda cu totul; **der Regen hat sie völlig durchnässt** ploaia i-a udat leoarcă, până la piele.

durchnạ̈sst **I.** *part. trec.* de la d u r c h n ä s s e n[2]. **II.** *adj.* ud leoarcă.

Durchnạ̈ssung, *-en, f.* udare, înmuiere; pătrundere de umezeală.

dụrchnehmen, *nahm durch, durchgenommen (du nimmst durch, er nimmt durch), vb. (h) tr.* **1.** a trata (o temă, o lecție), a ține (o lecție); a prelucra; **noch einmal** ~ a relua, a reciti. **2.** a controla (o socoteală); a verifica (încă o dată). **3.** *(reg., fam.)* a critica (pe cineva).

dụrchnummerieren, *nummerierte durch, durchnummeriert, vb. (h) tr.* a numerota de la un capăt la celălalt

dụrch|organisieren, *organisierte durch, durchorganisiert, vb. (h) tr.* a organiza până-n cele mai mici amănunte.

durch|ọ̈rtern, *durchörterte, durchörtert, vb. (h) tr. (mine)* a perfora prin săpare.

Durch|ọ̈rterung, *-en, f. (mine)* perforare prin săpare.

dụrchpassieren, *passierte durch, durchpassiert, vb.* **I.** *tr. (h) (cul.)* a trece prin sită. **II.** *intr. (s) (ec.)* a trece în tranzit (prin).

dụrchpauken, *paukte durch, durchgepaukt vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a exersa până la capăt (la un instrument); a învăța, a toci. **2.** a impune, a face să treacă, să reușească. **3.** *(pop.)* a snopi în bătaie.

dụrchpausen, *pauste durch, durchgepaust (du, er paust durch) vb. (h) tr.* a calchia, a reproduce pe hârtie de calc (un plan, o hartă etc.).

Dụrchpausnadel, *-n, f.* ac de calchiat.

dụrchpeitschen[1], *peitschte durch, durchgepeitscht, vb. (h) tr.* **1.** a biciui. **2.** a goni, a face să treacă biciuind. **3.** *(fig., fam.)* a face să treacă discutând în grabă, superficial; **einen Gesetzentwurf** ~ a face să treacă în grabă un proiect de lege.

durchpeitschen[2], *durchpeitschte, durchpeitscht, vb. (h) tr. (despre furtună)* a biciui; a scutura cu forță, a zgâlțâi (copaci etc.).

dụrchpennen, *pennte durch, durchgepennt, vb. (h) tr. (fam., peior.)* a petrece dormind.

dụrchpfeifen[1], *pfiff durch, durchgepfiffen, vb. (h) intr.* a fluiera (o melodie) de la început până la sfârșit.

durchpfeifen[2], *durchpfiff, durchpfiffen, vb. (h) tr. (despre vânt)* a trece, a străbate șuierând; **ein kalter Wind durchpfiff uns** un vânt rece ne-a pătruns, ne-a răzbit.

dụrchpflügen[1], *pflügte durch, durchgepflügt, vb. (h) tr.* și *intr.* a ara bine, adânc, complet (un teren).

durchpflụ̈gen[2], *durchpflügte, durchpflügt, vb. (h) tr.* **1.** a străbate brăzdând, a brăzda; **das Schiff hat das Meer durchpflügt** vaporul a brăzdat marea. **2.** *(fig.)* a se ocupa intens, serios (de o problemă), a studia cu atenție.

dụrchpilgern[1], *pilgerte durch, durchgepilgert, vb. (s) intr.* a trece (pe undeva) ca pelerin.

durchpịlgern[2], *durchpilgerte, durchpilgert, vb. (h) tr.* a străbate ca pelerin, în pelerinaj.

dụrchplaudern, *plauderte durch, durchgeplaudert,* și **durchplaudern**, *durchplauderte, durchplaudert, vb. (h) tr.* a petrece (un timp) stând de vorbă, stând la taifas; **sie haben die ganze Nacht durchgeplaudert** au stat de vorbă toată noaptea.

dụrchplumpsen, *plumpste durch, durchgeplumpst (du, er plumpst durch) vb. (s) intr. (fam.; în expr.)* **im Examen** ~ a cădea (cu brio) la examen.

dụrchpressen, *presste durch, durchgepresst (du, er presst durch) vb. (h)* **I.** *tr.* a face să treacă (ceva) prin apăsare. **II.** *refl.* a-şi face loc înghesuindu-se, a răzbi.

dụrchproben, *probte durch, durchgeprobt vb. (h) tr.* **1.** a încerca, a examina pe rând. **2.** a exersa, a repeta (o bucată muzicală, o piesă etc.) de la început până la sfârşit, integral.

dụrchprobieren, *probierte durch, durchprobiert, vb. (h) tr.* a examina, a proba, a încerca, a gusta pe rând.

dụrchprüfen, *prüfte durch, durchgeprüft, vb. (h) tr.* a examina, a controla integral; **die Analysen noch einmal** ~ a verifica încă o dată analizele.

dụrchprügeln, *prügelte durch, durchgeprügelt (ich prüg(e)le durch) vb. (h) tr. (fam.)* a trage (cuiva) o (mamă de) bătaie.

dụrchpulsen, *durchpulste, durchpulst (du, er durchpulst), vb. (h) tr.* (şi *fig.)* a pulsa, a trece, a curge (prin ceva).

dụrchpusten, *pustete durch, durchgepustet (du pustest durch, er pustet durch) vb. (h) tr.* a sufla prin ceva.

dụrchputzen, *putzte durch, durchgeputzt (du, er putzt durch) vb. (h) tr.* a curăţa integral şi temeinic.

durchqueren, *durchquerte, durchquert, vb. (h) tr.* **1.** a traversa, a străbate (de la un capăt la celălalt). **2.** *(fig.)* a zădărnici (planurile cuiva).

Durchquerung, *-en, f.* traversare.

dụrchquetschen, *quetschte durch, durchgequetscht, vb. (h)* **I.** *tr.* a trece apăsând, forţat prin ceva. **II.** *refl.* a se strecura cu greu.

dụrchradeln[1], *radelte durch, durchgeradelt (ich rad(e)le durch) vb. (s) intr. (fam.)* a trece cu bicicleta.

durchradeln[2], *durchradelte, durchradelt (ich durchrad(e)le), vb. (h) tr.* a parcurge pe bicicletă.

dụrchrasen[1], *raste durch, durchgerast (du, er rast durch), vb. (s) intr.* a trece cu viteză foarte mare, fără oprire, a goni prin.

durchrasen[2], *durchraste, durchrast (du, er durchrast), vb. (h) tr.* a parcurge foarte repede, a străbate în goană; *(fig.)* a (pe)trece ca-n vis (un timp).

dụrchrasseln, *rasselte durch, durchgerasselt (ich rass(e)le durch) vb. (s) intr.* **1.** a trece cu zgomot mare. **2.** *(fam.)* a cădea, a fi respins la examen.

durchrauchen, *durchrauchte, durchraucht, vb. (h) tr.* şi *intr.* a umple cu fum de ţigară; **das Zimmer** ~ a umple camera de fum; **die Kleider sind durchraucht** hainele sunt îmbibate cu miros de fum de ţigară.

dụrchräuchern[1], *räucherte durch, durchgeräuchert, vb. (h) tr.* a afuma bine, complet; **den Schinken** ~ a afuma bine şunca, jambonul.

durchräuchern[2], *durchräucherte, durchräuchert, vb. (h) tr.* a umple de fum.

dụrchrauschen[1], *rauschte durch, durchgerauscht, vb. (s) intr.* a curge susurând, a trece foşnind, murmurând.

durchrauschen[2], *durchrauschte, durchrauscht, vb. (h) tr.* a străbate şuierind, şopotind, murmurând; a umple de şopot, de foşnet; **der Wind durchrauscht die Blätter** vântul trece prin frunziş şopotind.

dụrchrechnen, *rechnete durch, durchgerechnet (du rechnest durch, er rechnet durch) vb. (h) tr.* a socoti, a calcula până la sfârşit; **eine Rechnung noch einmal** ~ a controla, a face încă o dată, a verifica socoteala.

Dụrchrechnung, *-en, f.* calculare, socoteală.

dụrchregnen[1], *regnete durch, durchgeregnet (es regnet durch), vb. (h) intr. impers.* **1.** a ploua prin; **es regnet durch** pătrunde ploaia. **2.** a ploua încontinuu; **es hat die ganze Nacht durchgeregnet** a plouat toată noaptea.

durchregnen[2], *durchregnete, durchregnet (es durchregnet), vb. (h) tr. (despre ploaie)* a pătrunde, a răzbi, a uda până la piele; **ich bin ganz durchregnet** sunt ud, plouat până la piele.

dụrchreiben, *rieb durch, durchgerieben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a găuri ceva frecând. **2.** a da pe răzătoare. **3.** a fricţiona bine. **II.** *refl.* a-şi jupui pielea, a se juli.

Dụrchreiche, *-n, f.* ferestruică între sufragerie şi bucătărie (pentru servirea mesei, pentru trecerea veselei etc.).

dụrchreichen, *reichte durch, durchgereicht, vb. (h) tr.* a întinde, a da (cuiva ceva) printr-o deschidere.

dụrchreifen, *reifte durch, durchgereift, vb. (s) intr. (despre fructe)* a se coace bine.

Dụrchreise, *-n, f.* trecere prin(tr-o ţară, localitate etc.); **auf der** ~ în trecere.

dụrchreisen[1], *reiste durch, durchgereist (du, er reist durch, vb. (s) intr.* a fi în trecere, a trece (fără oprire) prin; **ich bin nur durchgereist** am trecut doar, fără să mă opresc.

durchreisen[2], *durchreiste, durchreist (du, er durchreist), vb. (h) tr.* a călători de la un capăt la celălalt, a străbate călătorind, a cutreiera; **er hat das Land durchreist** a cutreierat ţara în lung şi în lat.

Dụrchreisende, *-n, -n (ein Durchreisender), m.* şi *f.* voiajor(-oare), călător(-oare) în trecere.

Dụrchreisevisum [-vi:zʊm], *-s, -visen* (şi *-visa), n.* viză de trecere, de tranzit (pe paşaport).

dụrchreißen[1], *riss durch, durchgerissen (du, er reißt durch), vb.* **I.** *tr. (h)* a rupe în două. **II.** *intr. (s)* a se rupe; a se sfâşia.

durchreißen[2], *durchriss, durchrissen (du, er durchreißt), vb. (h) tr.* a rupe zgomotos în două; a spinteca.

Dụrchreißer, *-s, -, m. (sport)* atacant care străpunge apărarea adversă.

dụrchreiten[1], *ritt durch, durchgeritten (du reitest durch, er reitet durch), vb.* **I.** *intr. (s)* a trece călare; *er ist nur durchgeritten* a trecut doar călare-(fără să se fi oprit). **II.** *tr. (h)* **1.** a dresa bine un cal. **2.** a rupe (pantalonii uzându-i) la călărit; **ich habe mir die Hosen durchgeritten** mi-am rupt pantalonii călărind. **III.** *refl. (dat.) (h)* a-şi jupui (pielea), a se răni călărind mult.

durchreiten[2], *durchritt, durchritten (du durchreitest, er durchreitet), vb. (h) tr.* a străbate (o distanţă) călare; **er durchreitet das Land** cutreieră ţara călare.

dụrchrennen[1], *rannte durch, durchgerannt, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a alerga prin; a goni prin; a alerga (o anumită distanţă, un anumit timp) fără oprire. **2.** *(fam.)* a fugi, a o lua la sănătoasa. **II.** *tr. (h)* a rupe alergând; **er hat seine Sohlen schon durchgerannt** şi-a şi rupt pingelele alergând.

durchrennen[2], *durchrannte, durchrannt, vb. (h) tr.* **1.** a străbate (o distanţă) alergând. **2.** a străpunge; **jn. mit dem Degen** ~ a străpunge pe cineva cu spada, luându-şi avânt.

dụrchriechen, *roch durch, durchgerochen, vb. (h) tr.* şi *intr.* a simţi mirosul prin, a mirosi prin; **das riecht durch** mirosul pătrunde prin.

dụrchrieseln[1], *rieselte durch, durchgerieselt (ich ries(e)le durch), vb. (s) intr.* a picura prin, a trece prin, a curge prin, a se scurge prin; **das Wasser ist durchgerieselt** apa a pătruns, apa s-a scurs prin.

durchrieseln[2], *durchrieselte, durchrieselt (ich durchries(e)le), vb. (h) tr. (despre ape curgătoare)* a trece, a străbate de la un cap la altul curgând încetişor; **das Bächlein durchrieselt das Tal** pârâiaşul străbate valea; *(fig.)* **ein Schauer durchrieselt einen** ~ un fior te străbate, te cuprinde; **von Wonne durchrieselt** înfiorat de plăcere; *(impers.)* **es durchrieselt einen kalt** te cuprind fiori reci.

dụrchringen, *rang durch, durchgerungen, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a lupta pe rând. **2.** a stoarce bine. **3.** a scăpa, a muri. **II.** *refl.* **1.** *(fig.)* a ajunge la o concluzie, la o hotărâre (după o luptă interioară); a ieşi biruitor. **2.** a răzbate; a se impune.

dụrchrinnen[1], *rann durch, durchgeronnen, vb. (s) intr.* a curge prin (peste).

durchrinnen[2], *durchrann, durchronnen, vb. (h) tr.* a curge de-a lungul, a străbate curgând de la un cap la altul.

Dụrchriss, *-es, -e, m.* ruptură, spărtură, breşă.

Dụrchritt, *-(e)s, -e, m.* trecere călare.

dụrchrollen[1], *rollte durch, durchgerollt, vb.* **I.** *tr. (h)* a mângălui (rufe). **II.** *intr. (s)* **1.** a trece (prin ceva) rostogolindu-se, a se rostogoli; **es war ein Loch im Sack und die Nüsse waren durchgerollt** era o gaură în sac şi nucile ieşiseră rostogolindu-se. **2.** *(av.)* a rula până la capăt.

durchrollen[2], *durchrollte, durchrollt, vb. (h) tr.* a trece (prin sau peste ceva) rostogolind; *(fig.)* **der Donner durchrollt das Tal** tunetul umple valea, răsună toată valea de tunet.

dụrchrosten, *rostete durch, durchgerostet (du rostest durch, er rostet durch).* şi **durchrosten**, *durchrostete, durchrostet (du durchrostest, er durchrostet), vb. (s) intr.* a rugini de tot, a se găuri prin ruginire.

dụrchrösten, *röstete durch, durchgeröstet (du röstest durch, er röstet durch), vb. (h) tr.* a prăji bine, a frige bine (la grătar).

dụrchrücken, *rückte durch, durchgerückt vb. (s) intr. (mil.)* a trece printr-un loc (în formaţie de marş); **die Truppen sind durchgerückt** trupele au trecut (în marş).

dụrchrudern[1], *ruderte durch, durchgerudert, vb.* **I.** *intr. (s)* a trece, a traversa vâslind: a vâsli până la ţintă. **II.** *refl. (h)* a ajunge la ţintă vâslind. **III.** *tr. (h)* a răni vâslind; **sich** *(dat.)* **die Hände** ~ a-şi răni mâinile vâslind.

durchrudern[2], *durchruderte, durchrudert, vb. (h) tr.* a parcurge (o distanţă) vâslind.

dụrchrufen, *rief durch, durchgerufen, vb. (h) tr.* şi *intr.* a striga tot, până la capăt; a comunica cu glas tare (prin telefon, megafon etc.).

dụrchrühren, *rührte durch, durchgerührt vb. (h) tr.* **1.** a amesteca bine, a amesteca în ceva. **2.** a face să treacă (prin sită), a pasa amestecând.

dụrchrutschen, *rutschte durch, durchgerutscht vb. (s) intr. (fam.)* **1.** a reuşi să treacă, să scape neobservat. **2.** a scăpa, a nu observa; **es sind ihm zwei Fehler durchgerutscht** i-au scăpat două greşeli (la corectură).

dụrchrütteln, *rüttelte durch, durchgerüttelt (ich rütt(e)le durch),* şi **durchrütteln**, *durchrüttelte, durchrüttelt (ich durchrütt(e)le), vb. (h) tr.* (şi *fig.)* a scutura bine.

dụrchs *(formă prescurtată* pentru durch das) prin; ~ **Fenster** prin fereastră.

dụrchsäbeln, *säbelte durch, durchgesäbelt (ich säb(e)le durch) vb. (h) tr. (fam.)* a se chinui la tăiat, a tăia greu (cu un cuţit cu tăişul tocit).

dụrchsacken, *sackte durch, durchgesackt vb. (s) intr. (av.)* a face o mişcare de coborâre bruscă, a cădea în gol.

Dụrchsacken, *-s, n. sg.* **1.** *(tehn.)* înfundare. **2.** *(av.)* mişcare bruscă, în jos, cădere în gol.

durchsäen, *durchsäte, durchsät, vb. (h) tr.* a semăna, a presăra (de la un capăt la celălalt).

Dụrchsage, *-n, f.* transmitere (a unei ştiri, a unui anunţ, mesaj prin radio, telefon etc.).

dụrchsagen, *sagte durch, durchgesagt vb. (h) tr.* a transmite, a comunica (prin telefon, radio etc.).

dụrchsägen, *sägte durch, durchgesägt vb. (h) tr.* a tăia cu ferăstrăul.

dụrchsalzen, *salzte durch, durchgesalzen (du, er salzt durch) vb. (h) tr.* a săra bine.

Dụrch|satz, *-es, -sätze, m.* debit.

Dụrch|satzrate, *-n, f.* taxă pe debit.

dụrchsäuern, *säuerte durch, durchgesäuert,* şi **durchsäuern**, *durchsäuerte, durchsäuert, vb. (h) tr.* a acri bine; **den Teig** ~ a pune drojdie în aluat.

dụrch|saugen, *saugte durch, durchgesaugt* (şi *sog durch, durchgesogen), vb. (h) tr.* a aspira prin.

durchsäuseln, *durchsäuselte, durchsäuselt (ich durchsäus(e)le), vb. (h) tr.* a străbate adiind, murmurând uşor.

dụrchsausen[1], *sauste durch, durchgesaust (du, er saust durch), vb. intr. (s)* **1.** a goni prin, a trece ca vântul de la un cap la celălalt. **2.** *(fam.)* a pica la examen.

durchsausen[2], *durchsauste, durchsaust (du, er durchsaust), vb. (h) tr.* a trece în grabă mare prin, a goni prin.

dụrchschaben, *schabte durch, durchgeschabt,* şi **durchschaben**, *durchschabte, durchschabt, vb. (h) tr.* a găuri răzuind, a toci.

dụrchschaffen, *schaffte durch, durchgeschafft vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a face să treacă; a duce prin. **2.** *(reg.)* a lucra continuu, fără întrerupere.

dụrchschallen[1], *schallte durch, durchgeschallt, vb. (h) intr.* a se auzi, a răsuna prin.

durchschallen[2], *durchschallte* (şi *durchscholl), durchschallt, vb. (h) tr.* **1.** a răsuna prin; a umple de răsunet; **das Jagdhorn durchschallt den Wald** cornul de vânătoare răsună prin pădure. **2.** *(fiz.)* a face să fie pătruns de ultrasunete.

dụrch|schalten, *schaltete durch, durchgeschaltet (du schaltest durch, er schaltet durch) vb. (h) tr. (tehn.)* **1.** a conecta; **eine Telefonleitung** ~ a conecta o linie de telefon. **2.** a transmite; **ein Signal** ~ a transmite un semnal.

durchschaubar *adj.* ce poate fi pătruns, recunoscut, ghicit; uşor descifrabil, transparent.

dụrchschauen[1], *schaute durch, durchgeschaut, vb. (h)* **I.** *intr.* a se uita prin, a vedea prin. **II.** *tr.* **1.** a vedea (printr-un alt corp). **2.** a trece în revistă obiecte, a se uita pe rând la.

durchschauen[2], *durchschaute, durchschaut, vb. (h) tr.* **1.** a pătrunde (cu privirea). **2.** *(fig.)* a recunoaşte, a pătrunde, a înţelege, a ghici gândul, intenţiile cuiva; **er durchschaut meine Absichten** îmi ghiceşte intenţiile; **sie hat ihn längst durchschaut** şi-a dat seama de mult cu cine are de-a face.

durchschauern, *durchschauerte, durchschauert, vb. (h) tr.* a face să se înfioare, să fie cuprins de fiori.

Durchschein, *-(e)s, -e, m.* lumină care străbate, care se cerne (prin).

durchscheinen[1], *schien durch, durchgeschienen, vb. (h) intr.* v. durchleuchten[1].

durchscheinen[2], *durchschien, durchschienen, vb. (h) tr.* v. durchleuchten[2] **(I).**

durchscheinend I. *part. prez.* de la durchscheinen. **II.** *adj.* străveziu, transparent.

durchscheuern[1], *scheuerte durch, durchgescheuert, vb. (h) tr.* **1.** a uza frecând. **2.** (şi *refl.*) a (se) răni frecând; **sich** *(dat.)* **die Hände ~** a-şi face răni la mâini frecând (vasele, duşumeaua).

durchscheuern[2], *durchscheuerte, durchscheuert, vb. (h) tr.* a freca bine, de la un capăt la celălalt (podeaua etc.).

durchschieben, *schob durch, durchgeschoben, vb. (h) tr.* a strecura, a împinge prin; *(fig.)* a duce (ceva) cu greu până la capăt.

durchschießen[1], *schoss durch, durchgeschossen (du, er schießt durch), vb.* **I.** *intr.* **1.** *(h)* a trage (cu arma) prin; **durch eine Tür ~** a găuri o uşă trăgând (cu o armă de foc). **2.** *(s) (despre fiinţe)* a traversa foarte repede (un spaţiu), a trece în viteză (printr-un loc). **II.** *tr. (h) (text.)* a arunca suveica.

durchschießen[2], *durchschoss, durchschossen (du, er durchschießt), vb. (h) tr.* **1.** a străpunge (cu gloanţe), a găuri, a ciurui; **mit vielen Kugeln durchschossen** ciuruit de gloanţe. **2.** a traversa în goană. **3.** *(tipogr.)* a intercala pagini albe; **mit Papier ~** a interfolia; **Zeilen ~** a rări rândurile, a intercala spaţii între rânduri. **4.** *(text.)* a trece suveica prin rost. **5.** *(fig.)* a străfulgera; **ein Gedanke durchschoss ihn** i-a trecut deodată o idee prin minte.

durchschiffen[1], *schiffte durch, durchgeschifft, vb.* **I.** *intr. (s)* a trece (navigând cu o corabie), a naviga prin. **II.** *tr. (h)* a face să treacă (ceva) peste apă, a transporta peste apă (navigând prin).

durchschiffen[2], *durchschiffte, durchschifft, vb. (h) tr.* a străbate (cu vaporul); **das Meer ~** a trece, a cutreiera marea (cu o navă).

durchschimmern[1], *schimmerte durch, durchgeschimmert, vb. (h) intr.* a licări prin, a luci prin.

durchschimmern[2], *durchschimmerte, durchschimmert, vb. (h) tr.* a străbate, a umple cu o lumină slabă, difuză.

durchschlafen[1], *schlief durch, durchgeschlafen (du schläfst durch, er schläft durch), vb. (h)* **I.** *intr.* şi *tr.* a dormi (un anumit timp) fără întrerupere; **er schlief zwei Tage durch** a dormit fără întrerupere două zile. **II.** *refl.* a scăpa (prin somn); a dormi (în timpul unei boli, al unui pericol).

durchschlafen[2], *durchschlief, durchschlafen (du durchschläfst, er durchschläft), vb. (h) tr.* a petrece (un anumit timp) dormind.

Durchschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** strecurătoare (pentru fructe, zarzavaturi etc.). **2.** *(dactilografie)* copie. **3.** *(tehn.)* dorn de perforat, perforator, priboi. **4.** *(mine)* străpungere subterană. **5.** *(mil.)* pătrundere, străpungere. **6.** *(electr.)* străpungere; ardere (a siguranţei). **7.** *(auto.)* explozie (a anvelopei şi a camerei).

durchschlagen[1], *schlug durch, durchgeschlagen (du schlägst durch, er schlägt durch), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a trece prin, a pătrunde; **die Kugel ist (durch das Dach) durchgeschlagen** glonţul a pătruns (prin acoperiş); **der Regen schlägt (durch etwas) durch** ploaia pătrunde prin (ceva); **die Tinte schlägt (durch das Papier) durch** cerneala trece (prin hârtie); **das Papier schlägt durch** hârtia suge. **2.** *(fig.)* a predomina; a ieşi la iveală, a pătrunde. **3.** *(s) (electr.)* a se străpunge, a se arde. **4.** *(h) (fam.; despre purgative)* a-şi face efectul. **5.** *(h) (fam., fig.)* a fi eficace; a avea efect, succes. **II.** *tr. (h)* **1.** a străbate, a străpunge; a sparge. **2.** a trece (ceva prin sită, prin strecurătoare), a pasa; a filtra. **3.** a face o deschizătură, o breşă (în ceva). **4.** a bate zdravăn pe cineva. **III.** *refl. (h)* a-şi croi drum; a reuşi; **sich durch den Feind ~** a-şi croi drum printre duşmani (luptând), a reuşi să se strecoare printre duşmani; **sich durch das Leben ~** a răzbi în viaţă; *(fig.)* a-şi câştiga existenţa; *(fam.)* **sich irgendwie ~** a o duce într-un fel sau altul, a o scoate la capăt de bine de rău.

durchschlagen[2], *durchschlug, durchschlagen (du durchschlägst, er durchschlägt), vb. (h) tr.* a pătrunde prin (cu forţa), a străpunge, a trece prin; **die Bombe durchschlug die Decke** bomba a pătruns prin tavan.

durchschlagend I. *part. prez.* de la durchschlagen. **II.** *adj.* hotărâtor, decisiv; **~er Erfolg** succes deplin, hotărâtor.

durchschlägig *adj.* eficace, hotărâtor.

Durchschlagmeißel, *-s, -, m.* daltă.

Durchschlagpapier, *-(e)s, -e, n.* **1.** hârtie indigo, hârtie carbon. **2.** foiţă, hârtie subţire (pentru cópii).

Durchschlagsfestigkeit *f. sg (electr.)* rigiditate dielectrică.

Durchschlagskraft, *-kräfte, f.* **1.** *(mil.)* putere de străpungere, de pătrundere (a unui proiectil). **2.** *(mil.)* forţă de propulsie (la lansarea unui proiectil). **3.** *(fig.)* efect, rezonanţă (în public).

durchschlagskräftig, *adj.* pertinent, care se impune; **ein ~es Argument** un argument pertinent.

Durchschlags|spannung, *-en, f. (constr.)* tensiune de străpungere.

durchschlängeln[1], *schlängelte durch, durchgeschlängelt (ich schläng(e)le durch), vb. (h) refl.* a se strecura şerpuind, cu îndemânare, cu dibăcie.

durchschlängeln[2], *durchschlängelte, durchschlängelt (ich durchschläng(e)le), vb. (h) tr.* a străbate şerpuind.

durchschleichen[1], *schlich durch, durchgeschlichen, vb. intr. (s)* şi *refl. (h)* a trece pe furiş prin, a se furişa prin.

durchschleichen[2], *durchschlich, durchschlichen, vb. (h) tr.* a străbate, a trece (un spaţiu, un loc) pe furiş.

Durchschleif, *-(e)s, -e, m.* delapidare.

durchschleifen, *schliff durch, durchgeschliffen, vb. (h) tr.* **1.** a găuri prin ascuţire, prin şlefuire. **2.** *(fam.)* a ajuta (pe cineva) să reuşească, să răzbată. **3.** a face contrabandă (cu mărfuri).

durchschlendern, *durchschlenderte, durchschlendert, vb. (h) tr.* a hoinări, a se plimba (printr-o localitate etc.).

durchschleppen, *schleppte durch, durchgeschleppt vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a târî, a duce prin, până la capăt. **2.** *(fig., fam.)* a căra, a ajuta pe cineva (făcând sacrificii). **II.** *refl.* a ajunge anevoie la ţintă; *(fig.)* a trăi de azi pe mâine, a o duce greu.

durchschleusen, *schleuste durch, durchgeschleust (du, er schleust durch) vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a trece o navă prin ecluze. **2.** a trece, a strecura prin. **3.** a supune la examene progresive.

durchschlingen[1], *schlang durch, durchgeschlungen, vb.* **I.** *tr. (h)* a strecura prin; **einen Faden ~** a trece aţa prin urechea acului. **II.** *refl.* şi *intr. (s)* a şerpui, a se strecura prin.

durchschlingen[2], *durchschlang, durchschlungen, vb. (h) tr.* a împleti (cu ceva), a petrece prin ceva.

Durchschlupf, *-(e)s, -e, m.* spărtură, deschizătură mică, gaură mică; *(fig.)* (portiţă de) scăpare.

durchschlüpfen, *schlüpfte durch, durchgeschlüpft vb. (s) intr.* **1.** a se furişa, a se strecura prin. **2.** *(fig.)* a scăpa (neobservat); **er ist noch gut durchgeschlüpft** a scăpat cu faţa curată, ca prin urechile acului.

durchschmausen, *durchschmauste, durchschmaust (du, er durchschmaust), vb. (h) tr.* a petrece (un anumit timp) chefuind; **er durchschmaust die Nacht** chefuieşte toată noaptea.

durchschmecken, *schmeckte durch, durchgeschmeckt vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a degusta. **2.** a simţi în mâncare gustul unui ingredient, a distinge un gust (în mâncare). **3.** a gusta pe deplin. **II.** *intr. (despre un ingredient)* a se face simţit la gust, a se distinge prin gust într-o mâncare.

durchschmeißen, *schmiss durch, durchgeschmissen (du, er schmeißt durch), vb. (h) tr. (fam.)* a azvârli prin.

durchschmettern, *durchschmetterte, durchschmettert, vb. (h) tr.* a răsuna puternic; **die Trompete durchschmetterte die Luft** sunetul trompetei a umplut văzduhul.

durchschmiegen, *schmiegte durch, durchgeschmiegt vb. (h) refl.* a se strecura prin.

durchschmoren, *schmorte durch, durchgeschmort vb. (s) intr.* **1.** a se frige complet. **2.** a se arde.

durchschmuggeln, *schmuggelte durch, durchgeschmuggelt (ich schmugg(e)le durch) vb. (h) tr.* a trece (ceva) prin contrabandă.

durchschneiden[1], *schnitt durch, durchgeschnitten (du schneidest durch, er schneidet durch), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tăia (în două); **er hat das Tuch durchgeschnitten** a tăiat stofa (în două). **2.** a tăia, a traversa. **II.** *refl. (mai ales vân.)* a-şi face drum tăind (ramuri etc.).

durchschneiden[2], *durchschnitt, durchschnitten (du durchschneidest, er durchschneidet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tăia, a traversa, a brăzda; **ein Bach durchschneidet das Feld** un pârâu taie câmpul; *(fig.)* **das durchschneidet mir das Herz** asta-mi sfâşie inima; **die Wellen ~** a despica valurile. **2.** a tăia în două; **er durchschnitt das Startband** a tăiat panglica de start. **II.** *refl.* a se întretăia, a se încrucişa.

durchschneidend I. *part. prez.* de la durchschneiden[2]. **II.** *adj.* pătrunzător, usturător; **~e Kälte** frig pătrunzător, ger tăios.

Durchschneidung, *-en, f.* tăiere în două; sfâşiere; întretăiere.

durchschneien, *schneite durch, durchgeschneit vb. (h) intr.* **1.** a ninge prin… **2.** a ninge fără întrerupere (un timp de).

Durchschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** tăiere; tăietură. **2.** secţiune, profil. **3.** *(mat.)* intersecţiune. **4.** medie; **im ~** în medie; **unter dem ~** sub medie; **einfacher ~** medie aritmetică, simplă; **jährlicher ~** medie anuală.

durchschnitten I. *part. trec.* de la durchschneiden[2]. **II.** *adj.* tăiat, întretăiat, traversat, străbătut; **von Kanälen ~es Land** regiune străbătută de canale.

durchschnittlich I. *adj.* mediu, obişnuit; **er ist ein ~er Mensch** e un om obişnuit, de rând. **II.** *adv.* în medie.

Durchschnitts|alter, *-s, n. sg.* vârstă mijlocie, medie.

Durchschnitts|arbeit, *-en, f.* muncă medie.

Durchschnitts|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* lucrător(-oare), muncitor(-oare) mijlociu(-cie), de rând.

Durchschnittsbauer, *-s* (şi *-n), -n, m.* ţăran obişnuit, de rând.

Durchschnittsbegabung, *-en, f.* talent, înclinaţie obişnuit(ă).

Durchschnittsberechnung, *-en, f.* calculare a mediei.

Durchschnittbe|stand, *-(e)s, -stände, m. (com.)* stoc mediu.

Durchschnittsbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă medie.

Durchschnittsbürger, *-s, -, m.* cetăţean obişnuit, de rând.

Durchschnitts|einkommen, *-s, -, n. (ec.)* venit mediu; **~ pro Kopf der Bevölkerung** venit mediu pe cap de locuitor.

Durchschnitts|ernte, *-n, f.* recoltă medie.

Durchschnitts|ertrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* randament, beneficiu mediu; venit, produs mediu; **der Boden liefert nur einen ~** pământul dă doar o recoltă medie.

Durchschnittsgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză medie.

Durchschnittsgesicht, *-(e)s, -er, n.* **1.** faţă, figură obişnuită, comună. **2.** om de rând; individ şters, mediocru.

Durchschnittsgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate medie.

Durchschnittsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad mediu, valoare medie; *(ec.)* **der gesellschaftliche ~ von Geschick und Intensität der Arbeit** media socială de îndemânare şi intensitate a muncii.

Durchschnittskapital, *-s, n. sg.* capital mediu.

Durchschnittskosten, *pl.* costuri medii.

Durchschnittskurs, *-es, -e, m. (ec.)* curs mediu.

Durchschnittsleistung, *-en, f.* randament mediu.

Durchschnittsleser, *-s, -, m.* cititor de rând.

Durchschnittslinie [-niə], *-n, f.* linie de intersecţie.

Durchschnittslohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu mediu, retribuţie medie.

Durchschnittsmensch, *-en, -en, m.* om mediocru, ora care nu depăşeşte media.

Dụrchschnittsniveau [-nivo:], *-s, -s, n.* nivel mediu.
Dụrchschnittsnotierung, *-en, f. (bursă)* cotație medie.
Dụrchschnitts|preis, *-es, -e, m.* preț mediu.
Dụrchschnitts|profit, *-(e)s, -e, m.* profit mediu.
Dụrchschnitts|profitrate, *-n, f.* rată medie de profit.
Dụrchschnitts|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct de intersecție.
Dụrchschnittsqualität, *-en, f.* calitate medie.
Dụrchschnittsrechnung, *-en, f. (mat.)* calculare a mediei aritmetice.
Dụrchschnittsrente, *-n, f.* rentă medie; pensie medie.
Dụrchschnitts|schüler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* elev(ă) mediocru(-cră), obișnuit(ă).
Dụrchschnitts|student, *-en, -en, m.* **~in**, *-nen, f.* student(ă) mediocru(-cră).
Dụrchschnitts|tagewerk, *-(e)s, n. sg.* producție medie zilnică.
Dụrchschnittsverbrauch, *-(e)s, sg. m.* consum mediu.
Dụrchschnittsverdienst, *-(e)s, -e, m.* câștig, venit mediu.
Dụrchschnittsverfalltag, *-(e)s, -e, m. (ec.)* scadență medie.
Dụrchschnittsver|hältnis, *-ses, -se, n. (mat.)* raport al mediilor.
Dụrchschnittsvor|ratsnorm, *-en, f.* normă medie de stoc.
Dụrchschnittsware, *-n, f.* marfă de calitate medie.
Dụrchschnittswert, *-(e)s, -e, m.* valoare medie.
Dụrchschnittszahl, *-en, f.* cifră medie, număr mediu.
Dụrchschnittszahlungszeit *f. sg. (ec.)* termen mediu de plată.
Dụrchschnittszeichnung, *-en, f. (tehn.)* desen al secțiunii transversale.
Dụrchschnittszeit, *-en, f.* timp mediu.
Dụrchschnittsziffer, *-n, f.* cifră medie.
Dụrchschnittszusammensetzung, *-en, f. (chim.)* compoziție medie.

durchschnobern, *durchschnoberte, durchschnobert,* **dụrchschnüffeln**, *schnüffelte durch, durchgeschnüffelt (ich schnüff(e)le durch),* și **durchschnüffeln**, *durchschnüffelte, durchschnüffelt (ich durchschnüff(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a adulmeca. **2.** *(fam.)* a scotoci, a cotrobăi.

dụrchschnuppern, *schnupperte durch, durchgeschnuppert,* și **durchschnụppern**, *durchschnupperte, durchschnuppert, vb. (h) tr. (fam.)* a cotrobăi.

Dụrchschreibeblock, *-(e)s, -s, m.,* **Dụrchschreibebuch**, *-es, -bücher. n.,* **Dụrchschreibe|heft**, *-(e)s, -e, n.* copier.

dụrchschreiben, *schrieb durch, durchgeschrieben, vb. (h) tr.* **1.** a face o copie (la mașina de scris). **2.** a transmite prin fax.

Dụrchschreibepapier, *-s, -e, n.* hârtie indigo, carbon; plombagină.
Dụrchschreibesystem, *-s, -e, n.* sistem de copiere, de multiplicare.
Dụrchschreibeverfahren, *-s, -, n.* procedeu de copiere, de multiplicare.

dụrchschreien[1], *schrie durch, durchgeschrien, vb. (h) intr.* a striga prin(tr-o deschizătură, prin telefon, megafon).

durchschreien[2], *durchschrie, durchschrien, vb. (h) tr.* a face să răsune de strigăte, a umple de strigăte.

dụrchschreiten[1], *schritt durch, durchgeschritten (du schreitest durch, er schreitet durch), vb. (s) intr.* a merge (pe jos) prin, a trece, a păși prin.

durchschreiten[2], *durchschritt, durchschritten (du durchschreitest, er durchschreitet), vb. (h) tr.* **1.** a parcurge, a străbate (cu pas măsurat); **das Tal** ~ a parcurge, a traversa valea. **2.** a trece (printr-o deschizătură); **das Tor** ~ a trece prin poartă.

Dụrchschrift *-en, f.* copie (dactilografică); **die** ~ **eines Briefes** copia unei scrisori.

dụrchschürfen, *schürfte durch, durchgeschürft vb. (h) tr. (mine)* a explora (prin sondaje).

Dụrchschuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** *(tipogr.)* interlinie; durșus. **2.** *(text.)* bătătură; trecere a suveicii prin rost. **3.** împușcătură (printr-un corp, printr-un obiect).

Dụrchschuss|papier, *-s, -e, n. (tipogr.)* hârtie intercalată între colile de tipar.

Dụrchschuss|stück, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* material de umplutură pentru crearea spațiilor interliniare; interlinie.

dụrchschütteln, *schüttelte durch, durchgeschüttelt (ich schütt(e)le durch) vb. (h) tr.* a scutura bine; a amesteca scuturând, bătând; **der Bus hat uns tüchtig durchgeschüttelt** autobuzul ne-a scuturat, zdruncinat bine de tot.

dụrchschütten, *schüttete durch, durchgeschüttet (du schüttest durch, er schüttet durch) vb. (h) tr.* a turna prin.

dụrchschüttern, *schütterte durch, durchgeschüttert,* și **durchschụttern**, *durchschütterte, durchschüttert, vb. (h) tr.* a zgudui puternic (sufletește).

dụrchschwärmen[1], *schwärmte durch, durchgeschwärmt. vb.* **I.** *intr. (s) (despre albine; și fig.)* a trece în roi, a roi peste, prin ceva. **II.** *tr. (h)* a petrece plăcut (un anumit timp), a petrece chefuind (cu femei); **er schwärmte viele Nächte durch** a chefuit multe nopți în șir.

durchschwạrmen[2], *durchschwärmte, durchschwärmt, vb. (h) tr.* **1.** a străbate în roi *(fig.* în grup); **alle Blumen** ~ a zbura din floare în floare. **2.** a cutreiera, a se plimba făcând pe craiul. **3.** a petrece chefuind (cu femei).

dụrchschweben[1], *schwebte durch, durchgeschwebt, vb. (s) intr.* a pluti (prin aer); a trece în zbor pe nesimțite.

durchschweben[2], *durchschwebte, durchschwebt, vb. (h) tr.* a traversa (aerul) zburând ușor, pe nesimțite, plutind.

durchschweifen, *durchschweifte, durchschweift, vb. (h) tr.* a cutreiera, a străbate.

durchschwelgen, *durchschwelgte, durchschwelgt, vb. (h) tr.* a petrece (un anumit timp) în chefuri, chefuind; **er durchschwelgt die Nacht** chefuiește toată noaptea.

dụrchschwimmen[1], *schwamm durch, durchgeschwommen, vb. (s) intr.* a trece înot prin; a fi purtat de apă prin; **unter der Brücke** ~ a trece pe sub pod înot.

durchschwịmmen[2], *durchschwamm, durchschwommen, vb. (h) tr.* a străbate, a parcurge înot; **er durchschwimmt den Fluss** traversează râul înot.

dụrchschwindeln, *schwindelte durch, durchgeschwindelt (ich schwind(e)le durch) vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) strecura, a (se) furișa înșelând. **II.** *refl.* a trăi din înșelătorii, a-și atinge țelul mințind.

dụrchschwingen, *schwang durch, durchgeschwungen, vb. (h) refl.* a se arunca balansându-se, avântându-se prin, a sări prin.

dụrchschwirren[1], *schwirrte durch, durchgeschwirrt, vb. (s) intr.* a zbârnâi prin.

durchschwịrren[2], *durchschwirrte, durchschwirrt, vb. (h) tr.* a străbate zbârnâind.

dụrchschwitzen[1], *schwitzte durch, durchgeschwitzt (du, er schwitzt durch), vb. (h)* **1.** *intr. (despre sudoare și alte lichide)* a trece prin, a picura prin; a transpira; **das Wasser schwitzt durch** apa iese picătură cu picătură, exsudează. **II.** *tr.* a umezi, a îmbiba (ceva) de sudoare, de transpirație; **er hat sein Hemd durchgeschwitzt** și-a udat cămașa de transpirație.

durchschwịtzen[2], *durchschwitzte, durchschwitzt (du, er durchschwitzt), vb. (h) tr.* **1.** a transpira încontinuu (un anumit timp); **die ganze Nacht** ~ a transpira toată noaptea. **2.** a umezi (ceva) de sudoare, de transpirație.

dụrchsegeln[1], *segelte durch, durchgesegelt (ich seg(e)le durch), vb. (s) intr.* **1.** a naviga cu vele, a trece cu un vas (cu pânze) prin. **2.** *(fam.)* a cădea la un examen.

durchsegeln[2], *durchsegelte, durchsegelt (ich durchseg(e)le), vb. (h) tr.* a traversa, a străbate (o apă) de la un capăt la celălalt cu un vas (cu pânze); *(fig.)* **die Lüfte** ~ a spinteca văzduhul.

dụrchsehen[1], *sah durch, durchgesehen (du siehst durch, er sieht durch), vb. (h)* **I.** *intr.* a se vedea (bine) prin; a se uita prin; **seine Knie sehen (durch die Hosen) durch** se văd genunchii (prin pantaloni); **er konnte durch die Brille nicht** ~ nu putea să vadă prin ochelari. **II.** *tr.* **1.** a parcurge (cu privirea); **die Post** ~ a parcurge corespondența, a se uita la scrisori. **2.** a corecta; a examina; a revizui; a revedea.

durchsehen[2], *durchsah, durchsehen (du durchsiehst, er durchsieht), vb. (h) tr.* a-și da seama, a prinde mișcarea, a-și face o impresie de ansamblu.

dụrchseihen[1], *seihte durch, durchgeseiht, vb.* **I.** *intr. (s)* a se filtra, a se strecura, a pătrunde. **II.** *tr. (h)* a strecura, a filtra.

durchseihen[2], *durchseihte, durchseiht, vb. (h) tr.* v. durchseihen[1] **(II).**

Dụrchseiher, *-s, -, m.* strecurătoare, filtru.

Durchseihung, *-en, f.* strecurare, filtrare.

dụrch sein, *war durch, durch gewesen (ich bin durch, du bist durch, er ist durch), vb. (s) intr. (fam.)* **1.** *(despre deplasări în spațiu)* a fi trecut; **mein Zug ist schon durch** trenul meu a trecut deja. **2.** a scăpa, a fugi, a evada. **3.** a reuși, a trece la examen; a scăpa (de ceva); **er ist mit allen Schwierigkeiten durch** a scăpat de greu, a trecut peste (ce a fost mai) greu; **der Antrag ist durch** cererea a fost aprobată. **4.** a fi pătruns, răzbit; a se găuri (prin tocire); **die Sohlen sind durch** pingelele s-au rupt, s-au găurit. **5. unten** ~ a fi minat, pierdut; a fi căzut în dizgrație; **6.** *(în expr.)* **seine Füße sind durch a)** și-a făcut praf picioarele, picioarele îi sunt numai răni; **b)** nu-l mai țin picioarele. **7.** a fi răzbit, copt, fermentat; **der Käse ist durch** brânza e bine făcută.

dụrchsenden, *sendete durch, durchgesendet (du sendest durch, er sendet durch), vb. (h) tr.* **1.** a transmite prin radio; **man hat die Nachricht durchgesendet** știrea a fost radiodifuzată. **2.** a transmite prin radio fără întrerupere, continuu.

dụrchsetzbar *adj.* realizabil, care poate fi impus, obținut; **~e Forderungen** revendicări realizabile.

dụrch|setzen[1], *setzte durch, durchgesetzt (du, er setzt durch), vb. (h)* **I.** *tr.* a impune (ceva); a reuși să..., a izbuti să...; **seinen Willen** ~ a-și impune voința. **II.** *refl.* a se impune. **III.** *intr. (s* și *h) (fam.)* a traversa (în galop sau înotând etc.).

durchsetzen[2], *durchsetzte, durchsetzt (du, er durchsetzt), vb. (h) tr.* **1.** a îmbiba, a pătrunde, a infiltra; a răspândi (printre); a amesteca cu; *(fig.)* **er durchsetzte das Volk mit seinen Ideen** el a infectat poporul cu ideile sale; **der Muskel ist mit Bindegewebe durchsetzt** mușchiul e prevăzut cu țesut conjunctiv; **der Kiefernwald ist mit Birken durchsetzt** pădurea de pini e amestecată cu mesteceni. **2.** a încărca (un furnal).

Dụrchsetzung, *-en, f.* impunere (a voinței); realizare, reușită, izbândă.

Dụrchsetzungskraft, *-kräfte, f., Durchsetzungsvermögen, -s, n. sg.* puterea, capacitatea de a se impune, de a răzbi.

durchseuchen, *durchseuchte, durchseucht, vb. (h) tr.* **1.** a infecta, a molipsi (un ținut cu o boală). **2.** *(fig.)* a infecta, a infesta.

Durchseuchung, *-en, f.* **1.** infectare (a unui ținut, a unui corp cu o boală). **2.** *(fig.)* infectare, infestare.

Dụrchsicht, *-en, f.* **1.** spațiu îngust, deschizătură prin care se poate privi; luminiș; ochi (de pădure). **2.** cercetare; (re)citire, revizie, corectare; **bei** ~ **unserer Bücher fanden wir, dass...** la examinarea registrelor noastre am constatat că...

dụrchsichtig *adj.* transparent, străveziu; **eine ~e Flüssigkeit** un lichid transparent, limpede; *(fig.)* **das ist ~e Lüge** asta e o minciună străvezie, este cusut cu ață albă.

Dụrchsichtigkeit *f. sg.* transparență.

Dụrchsichtsbild, *-(e)s, -er, n.* diapozitiv.

dụrchsickern, *sickerte durch, durchgesickert vb. (s) intr.* **1.** *(despre lichide)* a pătrunde, a picura prin, a se infiltra. **2.** *(fig.)* a deveni cunoscut, a transpira; **die Nachricht ist durchgesickert** vestea a devenit cunoscută, a transpirat.

dụrchsieben[1], *siebte durch, durchgesiebt, vb. (h) tr.* **1.** a cerne, a trece prin sită. **2.** *(fig.)* a discerne, a distinge ce e bun de ce e rău.

durchsieben[2], *durchsiebte, durchsiebt, vb. (h) tr.* a ciurui, a găuri; **er war von Kugeln durchsiebt** era ciuruit de gloanțe.

dụrchsingen[1], *sang durch, durchgesungen, vb. (h) tr.* a cânta (o compoziție) de la un capăt la altul.

durchsịngen[2], *durchsang, durchsungen, vb. (h) tr.* a petrece (un anumit timp) cântând; **er hat die Nacht durchsungen** a petrecut noaptea cântând.

dụrchsinnen[1], *sann durch, durchgesonnen, vb. (h) tr.* v. durchdenken[1].

durchsịnnen[2], *durchsann, durchsonnen, vb. (h) tr.* v. durchdenken[8].

dụrchsitzen[1], *saß durch, durchgesessen (du, er sitzt durch), vb. (h)* **I.** *tr.* a uza, a rupe, a toci prin ședere. **II.** *refl.* a căpăta răni din cauza șederii.

durchsịtzen[8], *durchsaß, durchsessen (du, er durchsitzt), vb. (h) tr.* a petrece un (anumit) timp stând jos, șezând; a rămâne așezat, a ședea tot timpul; **die Nacht** ~ a ședea o noapte întreagă.

dụrchsollen, *sollte durch, durchgesollt (ich soll durch, du sollst durch, er soll durch), vb. (h) intr.* a trebui să treacă prin(tr-un spațiu, printr-o primejdie etc.).

dụrchsonnen, *sonnte durch, durchgesonnt,* și **durchsọnnen**, *durchsonnte, durchsonnt, vb. (h) tr.* a pătrunde cu căldura soarelui; *(fig.)* a umple de căldură, de lumină.

durchsọnnt **I.** *parf. trec.* de la durchsonnen. **II.** *adj.* pătruns, scăldat de lumina, de căldura soarelui; *(fig.)* plin de lumină, de căldură.

durch|spähen[1], *spähte durch, durchgespäht, vb. (h) tr.* v. durchforschen[1].
durch|spähen[2], *durchspähte, durchspäht, vb. (h) tr.* v. durchforschen[2].
durch|spalten, *spaltete durch, durchgespalten* (şi *durchgespaltet*) *(du spaltest durch, er spaltet durch)*, şi **durch|spalten**, *durchspaltete, durchspalten* (şi rar *durchspaltet*) *(du durchspaltest, er durchspaltet), vb. (h) tr.* a despica, a sparge, a crăpa în două.
durch|spicken[1], *spickte durch, durchgespickt, vb. (h) tr.* a trece (ceva) prin ceva străpungându-l.
durch|spicken[2], *durchspickte, durchspickt, vb. (h) tr.* a împăna.
durch|spielen[1], *spielte durch, durchgespielt, vb. (h) tr.* a juca (ceva) până la sfârşit; a cânta, a exersa (ceva) (la un instrument) până la sfârşit; **die zweite Szene noch einmal** ~ a repeta integral scena a doua; **ich habe die ganze Sonate durchgespielt** am cântat toată sonata; **eine Schachpartie** ~ a juca o partidă de şah; *(sport)* **den Ball zur Mitte** ~ a centra mingea; **der Mittelstürmer hat sich durchgespielt** centrul înaintaş a trecut (de adversar) prin dribling.
durch|spielen[2], *durchspielte, durchspielt, vb. (h) tr.* **1.** a petrece (un anumit timp) la joacă; a petrece (un anumit timp) la joc de cărţi etc.; **er durchspielt die ganze Nacht** joacă toată noaptea cărţi. **2.** *(despre vânt)* a umple de o adiere uşoară.
durch|spießen, *spießte durch, durchgespießt (du, er spießt durch)*, şi **durch|spießen**, *durchspießte, durchspießt (du, er durchspießt), vb. (h) tr.* a străpunge.
durch|sprechen, *sprach durch, durchgesprochen (du sprichst durch, er spricht durch), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a discuta (ceva) amănunţit. **2.** a spune în întregime. **II.** *tr.* şi *intr.* a vorbi, a comunica (prin telefon); **ich habe den Befehl durchgesprochen** am comunicat ordinul prin telefon, radio etc.
durch|sprengen[1], *sprengte durch, durchgesprengt, vb.* **I.** *intr. (s)* a trece în galop (prin). **II.** *tr. (h) (tehn.)* a sparge (prin explozie).
durch|sprengen[2], *durchsprengte, durchsprengt, vb. (h) tr.* **1.** a traversa în goană (un spaţiu). **2.** *(mit)* a amesteca, a presăra (cu).
durch|sprenkeln, *durchsprenkelte, durchsprenkelt (ich durchsprenk(e)le), vb. (h) tr.* a amesteca uşor (cu), a stropi (cu).
durch|springen[1], *sprang durch, durchgesprungen, vb. (s) intr.* **1.** a sări prin; **der Löwe springt durch den Reifen durch** leul sare prin cerc. **2.** a crăpa, a plesni în întregime.
durch|springen[2], *durchsprang, durchsprungen, vb. (h) tr.* a străbate, a parcurge sărind.
durch|spülen, *spülte durch, durchgespült, vb. (h) tr.* a clăti bine.
durch|spüren[1], *spürte durch, durchgespürt, vb. (h) tr.* **1.** a simţi ceva prin alt corp. **2.** a scotoci, a scormoni, a spiona, a adulmeca.
durch|spüren[2], *durchspürte, durchspürt, vb. (h) tr.* v. durchspüren[1] **(2).**
durch|stampfen[1], *stampfte durch, durchgestampft, vb. (h) tr.* a zdrobi (cu o greutate, cu picioarele).
durch|stampfen[2], *durchstampfte, durchstampft, vb. (h) tr.* a parcurge, a străbate cu paşi greoi, apăsaţi.
durch|stänkern, *stänkerte durch, durchgestänkert*, şi **durch|stänkern**, *durchstänkerte, durchstänkert, vb. (h) tr. (pop.)* **1.** a împuţi; a infecta. **2.** *(fig.)* a scotoci, a căuta peste tot.
durch|starten, *startete durch, durchgestartet (du startest durch, er startet durch) vb. (s) intr.* **1.** *(av.)* a decola din nou, întrerupând aterizarea. **2.** *(auto.)* a accelera puternic la pornire.
durch|stauben, *durchstaubte, durchstaubt, vb. (h) tr.* a acoperi de praf, a prăfui.
durch|stäuben, *durchstäubte, durchstäubt, vb. (h) tr.* a impregna cu praf, cu particule lichide pulverizate.
durch|stechen[1], *stach durch, durchgestochen (du stichst durch, er sticht durch), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a străpunge, a găuri; a înţepa; **ich steche die Nadel durch den Stoff durch** trec acul prin stofă, străpung stofa cu acul; **ein Muster** ~ a copia conturul unui model cu acul. **2.** a trişa, a înşela (la jocul de cărţi). **3.** *(în expr.)* **das Korn** ~ a vântura grâul. **4.** *(în expr.)* **den Wein** ~ a amesteca vinul. **II.** *intr.* **1.** a trece prin...; **die Spitze sticht durch** vârful trece, iese, răzbate prin. **2.** *(în expr.)* **mit jm.** ~ a fi de conivenţă cu cineva.
durch|stechen[2], *durchstach, durchstochen (du durchstichst, er durchsticht), vb. (h) tr.* a străpunge, a străbate, a găuri; **er wurde mit dem Degen durchstochen** a fost străpuns cu sabia; *(tehn.)* **der Damm wird durchstochen** digul este străpuns (prin săparea unui şanţ).
Durch|stecherei, *-en, f.* **1.** intrigă, uneltire. **2.** înşelătorie; **mit jm.** ~ **treiben** a unelti împreună cu cineva, pe ascuns. **3.** *(mine)* străpungere prin săpare.
Durch|stechung, *-en, f.* străpungere (a unui tunel).
durch|stecken, *steckte durch, durchgesteckt vb. (h) tr.* a vârî, a băga prin.
durch|stehen, *stand durch, durchgestanden, vb. (h) tr.* **1.** a trece cu bine peste un moment greu, peste o încercare; *(fam.)* a trece hopul; a îndura; **Ängste** ~ a tremura de frică, a trece prin clipe grele. **2.** a avea valabilitate generală. **3.** *(sport, la sărituri de la trambulină)* a nu cădea; a ateriza pe schiuri.
durch|stehlen, *stahl durch, durchgestohlen (du stiehlst durch, er stiehlt durch), vb. (h) refl.* **1.** a se furişa, a se strecura. **2.** a trăi din furtişag.
durch|steigen[1], *stieg durch, durchgestiegen, vb. (s) intr. (durch)* a se căţăra peste ceva, a trece prin ceva; *(fam.)* **nicht** ~ a nu înţelege.
durch|steigen[2], *durchstieg, durchstiegen, vb. (h) tr.* a se urca, a se căţăra pe un munte, pe o stâncă etc.; a cutreiera făcând alpinism.
durch|stellen, *stellte durch, durchgestellt vb. (h) tr.* a face legătura (telefonică cu interiorul, cu aparatul derivat).
durch|stemmen, *stemmte durch, durchgestemmt vb. (h) tr.* a găuri cu un obiect bont, cu un ştemuitor.
durch|steppen, *steppte durch, durchgesteppt, vb. (h) tr.* a tigheli.
durch|steuern[1], *steuerte durch, durchgesteuert, vb. (s) tr. (mar.)* a cârmi, a conduce prin.
durch|steuern[2], *durchsteuerte, durchsteuert, vb. (h) tr. (mar.)* a traversa, a străbate cu o navă.
Durch|stich, *-(e)s, -e, m.* **1.** străpungere (a unul canal, tunel). **2.** *(tehn.)* canal de legătură; breşă; tunel; *(hidr.)* canal de corectare (a unei albii), tăiere de cot. **3.** desfundare (prin). **4.** *(med.)* perforaţie, plagă penetrantă.
durch|sticken, *durchstickte, durchstickt, vb. (h) tr.* a broda complet, a acoperi cu broderie.
durch|stimmen, *stimmte durch, durchgestimmt, vb. (h) tr.* **1.** *(muz.)* a acorda integral un instrument. **2.** *(electr.)* a căuta frecvenţa dorită.
durch|stöbern, *stöberte durch, durchgestöbert*, şi **durch|stöbern**, *durchstöberte, durchstöbert, vb. (h) tr.* a scotoci, a scormoni (căutând); **die Papiere** ~ a scotoci prin hârtii.
Durch|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** străpungere, spargere, rupere. **2.** gaură, deschidere, breşă. **3.** *(tehn.)* priboi. **4.** *(reg.)* grătar, ciur, sită.
durch|stoßen[1], *stieß durch, durchgestoßen (du, er stößt durch), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a împinge, a îmbrânci prin; a împinge de la un capăt la celălalt. **2.** a găuri. **3.** a rupe, a sparge prin călcare, prin zdrobire; *(despre stofe)* a uza, a rupe; **ein Loch** ~ a găuri, a face o gaură; **er hat sich** *(dat.)* **die Schuhe an den Steinen durchgestoßen** şi-a găurit ghetele pe pietre. **II.** *intr. (s)* a pătrunde; *(mil.)* a străpunge; **der Feind ist am Südabschnitt durchgestoßen** duşmanul a pătruns prin sectorul sudic.
durch|stoßen[2], *durchstieß, durchstoßen (du, er durchstößt), vb. (h) tr.* a străpunge (lovind); **die Wand** ~ a sparge peretele; *(fig.)* **der Feind hat den Südabschnitt** ~ duşmanul a străpuns sectorul sudic; **vom Schwerte** ~ străpuns de spadă.
durchstrahlen[1], *strahlte durch, durchgestrahlt, vb. (h) intr.* v. durchleuchten[1] **(1).**
durch|strahlen[2], *durchstrahlte, durchstrahlt, vb. (h) tr.* **1.** a lumina intens, a strălumina. **2.** *(med.)* a examina radiologic. **3.** *(fiz.)* a iradia.
Durch|strahlung, *-en, f.* **1.** *(med.)* radioscopie, examen radiologic. **2.** *(fiz.)* iradiere.
durch|strecken, *streckte durch, durchgestreckt vb. (h) tr.* **1.** a întinde peste, prin. **2.** a întinde bine, complet.
durch|streichen[1], *strich durch, durchgestrichen, vb. (h) tr.* a şterge, a anula ceva (trăgând o linie).
durch|streichen[2], *durchstrich, durchstrichen, vb. (h) tr.* a cutreiera, a străbate (o ţară, o regiune); **er hat das Land durchstrichen** a cutreierat ţara; **der Wind durchstreicht die Straßen** vântul suflă pe uliţe.
Durch|streichung, *-en, f.* cuvânt, pasaj tăiat, şters; anulare.
durch|streifen[1], *streifte durch, durchgestreift, vb. (h) tr.* a trece (o panglică etc.) prin; a trasa prin; **das Band wird durch die Ringe durchgestreift** panglica se trage prin inele.
durch|streifen[2], *durchstreifte, durchstreift, vb. (h) tr.* **1.** a colinda, a cutreiera, a străbate (pe jos o regiune, o ţară etc.). **2.** a acoperi cu dungi, vergi, linii.
Durch|strich, *-(e)s, -e, m.* **1.** ştergere, anulare. **2.** trecere; **der** ~ **der Vögel** trecerea păsărilor (călătoare).
durch|strömen[1], *strömte durch, durchgeströmt, vb. (s) intr.* a trece ca un puhoi; **hier ist eine ungeheure Menschenmasse durchgeströmt** pe aici s-a scurs o masă enormă de oameni.
durch|strömen[2], *durchströmte, durchströmt, vb. (h) tr.* **1.** a curge prin; a străbate; **die Donau durchströmt viele Länder** Dunărea străbate multe ţări. **2.** *(fig.)* a pătrunde; **mit Freude** ~ a umple de bucurie.
durch|studieren, *studierte durch, durchstudiert, vb. (h) tr.* **1.** a studia temeinic. **2.** a petrece (un anumit timp) învăţând; **die Nächte** ~ a-şi petrece nopţile studiind.
durch|stürmen[1], *stürmte durch, durchgestürmt, vb. (s) intr.* a trece ca o furtună, ca o vijelie; *(fig.)* **er ist hier durchgestürmt** a trecut pe aici ca o furtună.
durch|stürmen[2], *durchstürmte, durchstürmt, vb. (h) tr.* **1.** a străbate ca o vijelie. **2.** (şi *fig.)* a răscoli, a zgudui.
durch|stürzen, *stürzte durch, durchgestürzt (du, er stürzt durch) vb. (s) intr.* a cădea, a se prăbuşi prin.
durchsuchen[1], *suchte durch, durchgesucht, vb. (h) tr.* a căuta metodic peste tot.
durchsuchen[2], *durchsuchte, durchsucht, vb. (h) tr.* a cerceta amănunţit, temeinic, a percheziţiona; a scotoci; **man hat ihn durchsucht** l-au percheziţionat.
Durchsuchung, *-en, f.* percheziţie; explorare.
Durchsuchungsbefehl, *-(e)s, -e, m.* ordin de percheziţie.
durch|süßen, *durchsüßte, durchsüßt (du, er durchsüßt), vb. (h) tr.* a îndulci; a pune prea mult zahăr.
durchtanzen[1], *tanzte durch, durchgetanzt (du, er tanzt durch), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a uza, a rupe, a găuri (încălţămintea) dansând; **die Schuhe** ~ a rupe ghetele dansând. **2.** a dansa (toate dansurile, cu toată lumea); **er tanzt alle Tänze durch** el dansează toate dansurile până la capăt. **II.** *intr. (h* şi *s)* a dansa prin, a trece (dintr-o încăpere în alta) dansând.
durchtanzen[2], *durchtanzte, durchtanzt (du, er durchtanzt), vb. (h) tr.* **1.** a străbate, a parcurge (o anumită distanţă, un anumit loc) dansând. **2.** a petrece (un anumit timp) dansând; **die Nacht** ~ a dansa toată noaptea.
durch|tappen, *tappte durch, durchgetappt vb. (s) intr.* a trece (prin ceva), a străbate cu paşi nesiguri, greoi.
durchtasten, *tastete durch, durchgetastet (du tastest durch, er tastet durch) vb. (h) refl.* a ajunge la ţintă pe pipăite.
durchtauen, *taute durch, durchgetaut vb. (s) intr.* şi *(h) tr.* a (se) dezgheţa complet.
durchteufen, *teufte durch, durchgeteuft, vb. (h) tr. (mine)* a adânci (o mină).
durchtoben[1], *tobte durch, durchgetobt, vb. (s) intr.* **1.** *(mai ales despre vânt)* a trece cu impetuozitate. **2.** *(fam.)* a petrece zgomotos; **sie haben die Nacht durchgetobt** au chefuit toată noaptea zgomotos.
durchtoben[2], *durchtobte, durchtobt, vb. (h) tr.* a trece furios, urlând (prin); a umple de vijelie; **der Sturm durchtobt das Tal** furtuna s-a dezlănţuit în vale; **der Saal ist von Lärm durchtobt** sala răsună de zgomot.
durchtönen[1], *tönte durch, durchgetönt, vb. (h) intr. (despre sunete)* a pătrunde prin, a se face auzit prin.
durchtönen[2], *durchtönte, durchtönt, vb. (h) tr.* a răsuna în; a umple de (ră)sunete; **seine Stimme durchtönt den Saal** vocea lui răsună în toată sala.
durchtosen[1], *toste durch, durchgetost (du, er tost durch), vb. (s) tr.* a trece vâjâind.
durchtosen[2], *durchtoste, durchtost (du, er durchtost), vb. (h) tr.* a umple de vuiet, de vijelie; a străbate zgomotos.
durchtraben[1], *trabte durch, durchgetrabt, vb. (s) intr.* a trece în trap prin.
durchtraben[2], *durchtrabte, durchtrabt, vb. (h) tr.* a străbate un spaţiu în trap.
durchtragen, *trug durch, durchgetragen (du trägst durch, er trägt durch), vb. (h) tr.* **1.** a purta prin. **2.** a uza, a toci purtând.
durchtrainieren [-trɛ-], *trainierte durch, durchtrainiert, vb. (h) tr.* a antrena bine; **ein durchtrainierter Sportler** un sportiv pus la punct cu antrenamentele.

durchtränken, *durchtränkte, durchtränkt, vb. (h) tr.* a satura, a impregna, a îmbiba cu (un lichid); *(fig.)* **die Sonne durchtränkt die Luft mit ihren Strahlen** aerul este pătruns de razele soarelui.
Durchtränkung, *-en, f.* îmbibare; impregnare.
durchträufeln, *träufelte durch, durchgeträufelt (ich träuf(e)le durch) vb. (s) intr.* a străbate picurând.
durchträumen, *durchträumte, durchträumt, vb. (h) tr.* a visa un vis până la capăt, a visa fără întrerupere; a petrece (un anumit timp) visând.
durchtreiben, *trieb durch, durchgetrieben, vb. (h) tr.* **1.** a mâna, a duce prin. **2.** a înfige, a băga (prin). **3.** a da, a trece (prin sită). **4.** *(fig.)* a impune (ceva); a reuşi să..., a izbuti să...
durchtreten, *trat durch, durchgetreten (du trittst durch, er tritt durch), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** *(despre încălţăminte)* a uza, a strica, a găuri umblând; *(despre scări)* a toci călcând. **2.** a strivi, a frământa (cu picioarele); **man hat die Weintrauben durchgetreten** strugurii au fost striviţi (cu picioarele); **den Ton** ~ a frământa lutul (cu picioarele). **3.** a călca, a apăsa (cu piciorul) până la refuz; **das Gaspedal** ~ a apăsa pe acceleraţie până la fund. **II.** *intr. (s)* **1.** a trece cu piciorul prin. **2.** a ieşi prin, a sufla; **bei der Gasleitung tritt Gas durch** conducta de gaze răsuflă.
durchtrichtern, *trichterte durch, durchgetrichtert vb. (h) tr.* a trece printr-o pâlnie.
Durchtrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** trecere a turmei. **2.** drept de a trece cu turma.
durchtrieben *adj.* şiret, rafinat, viclean.
Durchtriebenheit, *-en, f.* şiretenie, viclenie.
durchtriefen, *troff durch, durchgetroffen* şi *triefte durch, durchgetrieft, vb. (s) intr.* a picura prin.
Durchtrift, *-en, f.* v. Durchtrieb.
durchtrocknen, *trocknete durch, durchgetrocknet (du trocknest durch, er trocknet durch) vb. tr. (h)* şi *intr. (s)* a (se) usca de tot.
durchtröpfeln, *tröpfelte durch, durchgetröpfelt (ich tröpf(e)le)* şi **durchtropfen**, *tropfte durch, durchgetropft vb. (s) intr.* a pătrunde picătură cu picătură; a pătrunde în picuri mari.
durch|üben, *übte durch, durchgeübt vb. (h) tr.* a repeta, a exersa până la capăt.
durchwachen, *wachte durch, durchgewacht,* şi **durchwachen**, *durchwachte, durchwacht, vb. (h) tr.* a petrece (un anumit timp) veghind; **die Nacht** ~ a petrece noaptea veghind.
durchwachsen[1], *wuchs durch, durchgewachsen (du, er wächst durch), vb. (s) intr.* a creşte prin ceva; **der Baum ist durch den Zaun durchgewachsen** pomul a crescut prin gard.
durchwachsen[2], *durchwuchs, durchwachsen (du, er durchwächst), vb. (h) tr.* a creşte printre, a cuprinde, a se întinde crescând; **mit Fett durchwachsenes Fleisch** carne plină de grăsime, carne împănată cu grăsime.
durchwachsen[3] **I.** *part. trec.* de la durchwachsen[2]. **II.** *adj. (fig.)* mediocru; aşa şi aşa; şi bun şi rău.
Durchwachsung, *-en, f. (bot.)* diafiză, deformare a inflorescenţei.
durchwagen, *wagte durch, durchgewagt vb. (h) refl.* a îndrăzni, a se încumeta să treacă prin.
Durchwahl *f. sg.* stabilire directă a unei legături telefonice, fără intermediul centralei.
durchwählen, *wählte durch, durchgewählt, vb. (h) intr şi tr.* a stabili direct o legătură telefonică, fără intermediul centralei; **wir können New York direkt** ~ putem stabili direct legătura telefonică cu New Yorkul.
durchwalken, *walkte durch, durchgewalkt vb. (h) tr.* **1.** a întinde bine cu sucitorul. **2.** *(text.)* a piua, a bate bine în piuă. **3.** *(pop.)* a trage o mamă de bătaie.
durchwallen, *durchwallte, durchwallt, vb. (h) tr.* a parcurge, a rătăci (prin).
durchwalten, *durchwaltete, durchwaltet (du durchwaltest, er durchwaltet), vb. (h) tr.* a stăpâni.
durchwalzen, *durchwalzte, durchwalzt (du, er durchwalzt), vb. (h) tr.* a vălţui, a vălătuci, a prelucra cu valţul.
durchwälzen, *wälzte durch, durchgewälzt (du, er wälzt durch) vb. (h) tr.* a rostogoli prin.
durchwandeln, *wandelte durch, durchgewandelt (ich wand(e)le durch), vb. (s) intr.,* şi **durchwandeln**, *durchwandelte, durchwandelt (ich durchwand(e)le), vb. (h) tr.* a cutreiera, a străbate alene, plimbându-se.
Durchwanderer, *-s, -, m.* flotant.
durchwandern[1], *wanderte durch, durchgewandert, vb. (s) intr.* a trece prin, a colinda, a străbate pe jos.
durchwandern[2], *durchwanderte, durchwandert, vb. (h) tr.* a străbate, a colinda, a cutreiera (o ţară, o regiune) pe jos; a străbate, a cutreiera pe jos (o ţară, o regiune) de la un capăt la celălalt; **er hat das ganze Land durchwandert** a hoinărit prin toată ţara.
durchwärmen, *wärmte durch, durchgewärmt,* şi **durchwärmen**, *durchwärmte, durchwärmt, vb. (h) tr.* a încălzi bine; **ein heißer Tee durchwärmt ihn gut** un ceai fierbinte îl încălzeşte bine.
durchwaschen, *wusch durch, durchgewaschen (du wäschst durch, er wäscht durch), vb. (h) tr.* **1.** a spăla bine; **Strümpfe leicht** ~ a spăla uşor, a clăti ciorapi. **2.** a petrece (un anumit timp) spălând; **die Nacht** ~ a petrece noaptea spălând. **3.** a răni spălând: **sich die Hände** ~ a-şi jupui mâinile spălând.
durchwässern, *durchwässerte, durchwässert, vb. (h) tr.* a îmbiba cu apă, a iriga, a uda.
durchwatbar *adj. (despre o apă)* care poate fi trecut(ă) cu piciorul.
durchwaten[1], *watete durch, durchgewatet (du watest durch, er watet durch), vb. (s) intr.* a străbate, a traversa, a trece prin apă, prin mocirlă etc. pe jos, cu piciorul.
durchwaten[2], *durchwatete, durchwatet (du durchwatest, er durchwatet), vb. (h) tr.* a trece, a traversa o apă, o mocirlă etc. pe jos, cu piciorul; **ich habe den Bach durchwatet** am trecut râul prin vad.
durchweben, *durchwebte, durchwebt* (şi *durchwob, durchwoben*), *vb. (h) tr.* a întreţese, a introduce fire într-o urzeală; *(fig.)* **die Rede mit Sinnsprüchen** ~ a presăra discursul cu maxime.
Durchweg, *-(e)s, -e, m.* trecere, trecătoare.
durchweg(s) şi **durchweg(s)** *adv.* **1.** întotdeauna, în general, fără deosebire. **2.** integral, complet; fără excepţie.
durchwehen[1], *wehte durch, durchgeweht, vb. (h)* **I.** *intr. (despre vânt)* a sufla prin; **der Wind weht überall durch** vântul pătrunde pretutindeni. **II.** *tr.* a face să treacă prin (suflând); **der Wind hat den Schmutz durch die Straße durchgeweht** vântul a vânturat murdăria pe stradă.
durchwehen[2], *durchwehte, durchweht, vb. (h) tr. (despre vânt)* a sufla peste, a mătura; **der Wind durchweht das Tal** vântul suflă prin vale.
durchweichen[1], *weichte durch, durchgeweicht, vb. (s) intr.* a se muia de tot; **das Papier ist durchgeweicht** hârtia s-a muiat de tot.
durchweichen[2], *durchweichte, durchweicht, vb. (h) tr.* a muia de tot; **der Regen hat das Papier durchweicht** ploaia a muiat hârtia de tot.
durchweinen[1], *weinte durch, durchgeweint, vb. (h) tr.* a plânge fără întrerupere un timp.
durchweinen[2], *durchweinte, durchweint, vb. (h) tr.* a petrece (un anumit timp) plângând; **eine Nacht** ~ a plânge o noapte întreagă.
durchwerfen, *warf durch, durchgeworfen (du wirfst durch, er wirft durch), vb. (h) tr.* a arunca prin; **Korn** ~ a da grâul prin (ciur).
durchwetzen, *wetzte durch, durchgewetzt (du, er wetzt durch) vb. (h) tr.* a uza, a rupe frecând, prin frecare; a toci, a roade.
durchwichsen, *wichste durch, durchgewichst (du, er wichst durch), vb. (h) tr. (pop.)* a trage o bătaie.
durchwiegen, *wog durch, durchgewogen, vb. (h) tr.* a cântări bucată cu bucată.
durchwinden[1], *wand durch, durchgewunden (du windest durch, er windet durch), vb. (h)* **I.** *tr.* a trece prin (ceva) răsucind. **II.** *refl.* a se strecura; a ajunge cu greutate la ţel.
durchwinden[2], *durchwand, durchwunden (du durchwindest, er durchwindet), vb. (h) tr.* a trece (ceva) prin altceva răsucind, cu efort.
durchwinken, *winkte durch, durchgewinkt, vb. (h) tr.* a face cuiva semn să treacă; **der Polizist winkte uns durch** poliţistul ne-a făcut semn să trecem.
durchwintern[1], *winterte durch, durchgewintert, vb. (h) intr.* a trece prin iarnă, a ieşi din iarnă; a ierna.
durchwintern[2], *durchwinterte, durchwintert, vb. (h) tr.* a întreţine în timpul iernii; **Vieh** ~ a hrăni vitele în timpul iernii.
durchwirbeln[1], *wirbelte durch, durchgewirbelt (ich wirb(e)le durch), vb. (h) intr.* **1.** a trece prin, în vârtej. **2.** *(despre sunete)* a răsuna din plin.
durchwirbeln[2], *durchwirbelte, durchwirbelt (ich durchwirb(e)le), vb. (h) tr.* a trece în vârtej; a străbate în zbor.
durchwirken[1], *wirkte durch, durchgewirkt, vb. (h)* **I.** *intr.* a lucra, a fi activ, fără întrerupere. **II.** *tr.* a frământa bine (aluatul).
durchwirken[2], *durchwirkte, durchwirkt, vb. (h) tr.* a întreţese (cu modele).
durchwischen, *wischte durch, durchgewischt, vb.* **I.** *tr. (h)* a şterge bine. **II.** *intr. (s) (fam.)* a o şterge, a scăpa.
durchwogen, *durchwogte, durchwogt, vb. (h) tr.* **1.** *(despre ape)* a străbate în valuri mari. **2.** *(fig.; despre sentimente)* a umple, a copleşi.
durchwollen, *wollte durch, durchgewollt (ich will durch, du willst durch, er will durch), vb. (h) intr.* a vrea să treacă; **er will durch** vrea să treacă dincolo.
durchwühlen[1], *wühlte durch, durchgewühlt, vb. (h)* **I.** *tr.* (şi *fig.*) a răscoli, a scotoci, a scormoni; **er hat viele Arbeiten durchgewühlt** a căutat prin multe lucrări (documente). **II.** *refl.* a pătrunde prin, a-şi croi drum scormonind.
durchwühlen[2], *durchwühlte, durchwühlt, vb. (h) tr.* **1.** (şi *fig.*) a răscoli, a scormoni. **2.** a amesteca. **3.** *(despre porci)* a râma (pământul).
Durchwühlung *f. sg.* răscolire, scotocire.
Durchwurf, *-(e)s, -würfe, m.* **1.** aruncare prin. **2.** *(tehn.)* sită, dârmon. **3.** loc, crăpătură, gaură prin care se poate arunca ceva.
durchwürgen, *würgte durch, durchgewürgt vb. (h)* **I.** *tr. (fam.)* a înghiţi cu mare greutate. **II.** *refl. (fam.)* a ajunge la ţel cu greutate.
durchwurschteln, *wurschtelte durch, durchgewurschtelt (ich wurscht(e)le durch),* **durchwursteln**, *wurstelte durch, durchgewurstelt (ich wurst(e)le durch) vb. (h) refl. (fam.)* a se strecura, a răzbi într-un fel.
durchwürzen[1], *würzte durch, durchgewürzt (du, er würzt durch), vb. (h) tr.* a condimenta în întregime.
durchwürzen[2], *durchwürzte, durchwürzt (du, er durchwürzt), vb. (h) tr.* **1.** a condimenta, a aroma. **2.** *(fig.)* a face atrăgător.
durchwutschen, *wutschte durch, durchgewutscht, vb. (s) intr. (reg.)* v. durchschlüpfen **(1).**
durchzählen, *zählte durch, durchgezählt, vb. (h) tr.* a număra (unul câte unul până la capăt).
Durchzählung, *-en, f.* enumerare completă.
durchzechen[1], *zechte durch, durchgezecht, vb. (h) intr.* a petrece până la capăt, a chefui fără întrerupere.
durchzechen[2], *durchzechte, durchzecht, vb. (h) tr.* a petrece (un anumit timp) chefuind; **er hat die Nacht durchzecht** a chefuit toată noaptea.
durchzeichnen, *zeichnete durch, durchgezeichnet (du zeichnest durch, er zeichnet durch) vb. (h) tr.* a calchia.
Durchzeichnung, *-en, f.* calchiere.
durchziehen[1], *zog durch, durchgezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a petrece, a trage, a trece prin(tr-o deschizătură); **er zieht den Faden durch** trece aţa prin ac; **die Säge** ~ a trage ferăstrăul până la capăt. **2.** a trece (ceva) prin sau peste toată întinderea, a trage (ceva) printr-un spaţiu; **eine Linie** ~ a trage o linie (peste). **3.** *(tehn.; în expr.)* **einen Balken** ~ a introduce o grindă transversală; **eine Querwand** ~ a zidi un perete despărţitor. **4.** *(fam.)* a pune pe picioare cu mare greutate, a duce până la capăt cu chiu, cu vai. **II.** *refl. (h)* a se întinde; **Wälder ziehen sich durch das Land durch** păduri se întind de-a lungul ţării. **III.** *intr. (s)* **1.** a trece printr-un loc (fără oprire), a parcurge; a drumeţi prin; **die Truppen ziehen hier durch** trupele trec pe aici. **2.** *(reg.; despre lucruri conservate)* a se face (bine), a se acri, a căpăta gust.
durchziehen[2], *durchzog, durchzogen, vb. (h) tr.* **1.** a străbate, a pătrunde, a întreţese (cu); **mit Furchen** ~ a brăzda; **die Feuchtigkeit durchzieht das Papier** umezeala pătrunde hârtia; *(fig.)* **eine freudige Dankbarkeit durchzog ihn** l-a cuprins un sentiment plăcut de mulţumire. **2.** a cutreiera (o ţară, o regiune etc.); **er hat das Land durchzogen** a cutreierat ţara de la un cap la altul.

Durchzieher, *-s, -, m. (limbaj studențesc)* **1.** lovitură executată în lung (la un duel studențesc). **2.** rană, cicatrice produsă de o lovitură în lung (la duel).

Durchziehnadel, *-n, f.* ac de trasat, de trecut elasticul prin tiv.

durchzittern, *durchzitterte, durchzittert, vb. (h) tr.* a cutremura, a face să tremure.

durchzucken, *durchzuckte, durchzuckt, vb. (h) tr.* **1.** a trece foarte repede; *(fig.)* a străfulgera. **2.** *(fig.)* a face să tresară.

Durchzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** *(mai ales despre trupe)* trecere (printr-o regiune, țară etc.) **2.** curent; ~ **machen** a face curent. **3.** *(text.)* filieră de etiraj, pasaj de întindere. **4.** tiv (pentru trecut elastic, șiret). **5.** *(reg.)* darac (pentru cânepă).

Durchzugsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de trecere (printr-un teritoriu străin).

durchzwängen, *zwängte durch, durchgezwängt, vb. (h) tr.* și *refl.* a(-și) face loc (cu forța) printr-un spațiu restrâns.

durchzwingen, *zwang durch, durchgezwungen, vb. (h) tr.* **1.** a trece (ceva) forțat prin. **2.** *(fig.)* a impune (ceva) cu forța; a duce la țintă forțând.

Durdreiklang, *-(e)s, -klänge, m. (muz.)* acord triplu în gamă majoră.

dürfen, *durfte, gedurft (ich darf, du darfst, er darf), vb. (h) intr.* **1.** a avea voie, a avea dreptul; **darf ich eine Frage stellen?** îmi e permis să pun o întrebare? **wenn ich bitten darf** dacă-mi dați voie; **das ~ Sie nicht versäumen** nu trebuie să pierdeți această ocazie; **das hätte er nicht tun ~** n-ar fi trebuit să facă aceasta; **ich darf nach Hause** am voie să merg acasă; **man darf** e voie; **man darf nicht** nu e voie, este interzis. **2.** a putea; **wenn ich so sagen darf** dacă pot spune astfel; **darf ich ihm trauen?** pot să mă încred în el? **3.** a părea să fie; **diese Behauptung dürfte falsch sein** această afirmație pare să fie neadevărată; **das dürfte so sein** pare să fie astfel. **4.** a nu avea decât să...; **Sie dürfen nur ein Wort sagen und Ihre Wünsche werden erfüllt** e suficient să spuneți un singur cuvânt și dorințele dv. vor fi împlinite. **5.** a îndrăzni; **wer darf ihm die Wahrheit sagen?** cine îndrăznește să-i spună adevărul?

dürftig *adj.* **1.** nevoiaș, lipsit; sărăcăcios; **in ~en Umständen** în împrejurări, în condiții mizere; **er hat ein ~es Aussehen** are un aspect sărăcăcios; **in der Wohnung sieht es ~ aus** locuința are un aspect sărăcăcios. **2.** mediocru; incomplet, insuficient; meschin; **~es Licht** lumină slabă; **~e Kenntnisse** cunoștințe modeste, reduse.

Dürftigkeit *f. sg.* **1.** nevoie, sărăcie; **in ~ geraten** a sărăci. **2.** insuficiență; meschinărie.

dürr *adj.* **1.** uscat, sec, veșted; *(mine)* **~e Kluft** vână stearpă. **2.** uscățiv, sfrijit, slab; **~e Beine** picioare sfrijite. **3.** sterp; **~er Boden** pământ sterp. **4.** *(fig.)* laconic; sec; **mit ~en Worten antworten** a răspunde scurt și aspru.

Dürre *f. sg.* **1.** secetă, ariditate; uscăciune. **2.** slăbiciune, sfrijeală.

dürrefest *adj. (bot.)* rezistent la secetă.

Dürrejahr, *-(e)s, -e, n.* an secetos, an cu secetă.

Dürreschäden *pl.* pagube provocate de secetă.

Dürrfutter, *-s, n. sg.* nutreț uscat.

Dürrgebiet, *-(e)s, -e, n.* zonă aridă, regiune uscată.

Dürr|holz, *-es, -hölzer, n. (reg.)* uscătură.

Dürrlitze, *-n, f. (bot.)* coarnă uscată (varietate de *Vitis vinifera)*.

Dürrsucht *f. sg. (med.)* atrofie, distrofie.

Dürrwurz *f. sg. (bot.)* moartea-puricelui *(Inula bonyza)*.

Durst, *-(e)s, m. sg.* sete; **ich habe ~** mi-e sete; **den ~ löschen** (sau **stillen**) a-(și) potoli setea; **er hat ewig ~** îi e veșnic sete; *(fig.)* **der ~ nach Wahrheit** setea de adevăr.

dursten, *durstete, gedurstet (du durstest, er durstet)* și **dürsten**, *dürstete, gedürstet (du dürstest, er dürstet), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a-i fi sete; **das Vieh musste dursten** vitele trebuiau să rabde de sete. **2.** (și *fig.*) **(nach)** a-i fi sete (de), a fi însetat (de). **II.** *impers. mich dürstet* **a)** mi-e sete; **b)** *(fig.)* **es dürstet mich** sunt însetat de...; **nach etwas ~** a tânji după ceva; **ihn dürstet nach Rache** îi e sete de răzbunare.

Durstgefühl, *-(e)s, n. sg.* senzație de sete.

durstig *adj.* (și *fig.*) însetat; **~ nach etwas sein** a fi însetat de ceva; *(fam.)* **er ist ein ~er Bruder** e un bețivan.

durstlöschend, **durst|stillend** *adj.* care taie setea.

Durst|strecke, *-n, f.* **1.** drum care trece printr-o regiune fără apă **2.** *(fig.)* perioadă grea.

Durstversuch, *-(e)s, -e, m. (med.)* probă de concentrație (în explorarea rinichilor).

Duschbad, *-(e)s, -bäder, n.* duș.

Dusche, *-n, f.* duș; **eine ~ nehmen** a face un duș; *(fig.)* **jm. eine ~ geben** a trage cuiva un perdaf; **diese Mitteilung war eine kalte ~ für ihn** comunicarea aceasta a fost un duș rece pentru el.

duschen, *duschte, geduscht* și **duschen**, *duschte, geduscht vb. (h)* **I.** *tr. intr.* și *refl.* a face duș; **sich kalt ~** a face duș rece. **II.** *tr. (reg.)* a umili.

Duschraum, *-(e)s, -räume, m.* sală de dușuri.

Duschvor|hang, *-(e)s, hänge, m.* perdea la cabina de duș.

Düse, *-n, f. (tehn.)* duză; duză fixă; ajutaj; jiclor; *(metal.)* bena cu încărcătură.

Dusel[1], *-s, m. sg.* **1.** amețeală; **er war selten nüchtern, meist im ~** rareori era treaz, de cele mai multe ori era amețit, beat. **2.** picoteală, somnolență, ațipire. **3.** noroc, baftă; **~ haben** a avea noroc. **4.** reverie. **5.** *(reg.)* fum gros. **6.** *(reg.)* reziduu.

Dusel[2], *-s, -, m. (pop., reg.)* prostănac, nătâng, nătărău.

Dusel[3], *-n, f. (vân.)* femelă (la păsări mai mărunte).

Duselei, *-en, f. (fam.)* **1.** buimăceală, somnolență. **2.** aiureală, zăpăceală. **3.** neatenție, nebăgare de seamă, scăpare din vedere.

Duseler, *-s, -,* **Duselhans**, *-, m. sg. (fam.)* visător; zăpăcit.

duselig *adj.* amețit, buimăcit; somnoros; **ein ~er Kerl** un tip zăpăcit.

duseln, *duselte, geduselt (ich dus(e)le) vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a avea amețeală. **2.** a visa, a fi într-o stare de semiconștiență. **3.** a dormita, a moțăi.

dusem *adj. (reg.)* **1.** abătut. **2.** ceţos.

düsen, *düste, gedüst (du, er düst) vb. (s) intr. (fam.)* a se duce ca vântul (undeva).

Düsen|antrieb, *-(e)s, -e. m. (tehn.)* propulsie cu reacție.

Düsen|auge, *-s, -n, n. (tehn.)* orificiu de ieșire al ajutajului duzei.

Düsen|auswerfer, *-s, -, m. (tehn.)* ejector cu duză.

Düsen|einsatz, *-es, -sätze, m. (tehn.)* ajutaj, garnitură de ajutaje.

Düsenflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion cu reacție.

Düsenhalter, *-s, -, m. (tehn.)* port-ajutaj.

Düsenjäger, *-s, -, m.* avion de vânătoare cu reacție.

Düsenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** *(tehn.)* cap al duzei, cap al ajutajului. **2.** stropitoare a dușului.

Düsenmaschine, *-n, f.* v. Düsenflugzeug.

Düsen|nadel, *-n, f. (auto.)* ac al jiclorului.

Düsen|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (metal.)* instalație de încărcare cu plan înclinat.

Düsentriebwerk, *-(e)s, -e, n. (av.)* statoreactor, motor cu reacție, propulsor cu reacție.

Dussel, *-s, -, m. (fam.)* prost, nătărău.

Dusselei, *-en, f. (fam.)* prostie, nerozie.

dusselig, **dusslig** *adj. (fam.)* prost, nătăfleț, nătâng, mărginit.

dusseln, *dusselte, gedusselt (ich duss(e)le) vb. (h) intr. (reg.)* a dormita, a moțăi.

Dust, *-(e)s, m. sg.* praf (mai ales de la treierat).

düster *adj.* **1.** *(reg.* și **duster)** întunecat; obscur; **~e Farben** culori închise, sumbre. **2.** *(fig.)* posomorât, morocănos; **sich** *(dat.)* **~e Gedanken machen** a-și face gânduri negre; **~es Gesicht** față posomorâtă; **eine ~e Ahnung** o presimțire neagră; **eine ~e Angelegenheit** o chestiune dubioasă.

Düster, *-s, n. sg.* întunecime; *(fig.)* posomorâre.

düsterfarbig *adj.* de culoare sumbră, mohorâtă.

Düster|heit, **Düsterkeit** *f. sg.* **1.** întunecime; obscuritate. **2.** posomoreală.

Düsterling, *-s, -e, m.* obscurantist.

düstern, *düsterte, gedüstert vb. (h) intr.* și *refl. (reg.)* a (se) întuneca; *(impers.) es düstert* se întunecă.

Düsternis *f. sg. (poet.)* v. Düsterheit.

Düt, *-(e)s, -e, m. (reg.)* sărutare.

Düte, *-n, f. (reg.)* **1.** pungă de hârtie, cornet. **2.** *(ornit.)* fluierar *(Charadrius pluvialis)*.

Duts, *-es, -e, m. (reg.)* broască râioasă.

Dutt, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** grămadă. **2.** coc. **3.** prichindel. **4.** pungă.

Düttchen, *-s, -, n. (reg.)* **1.** monedă, piesă de 10 pfenigi. **2.** *(reg.)* sân.

Dutte, *-n, f.* **1.** țâță, sân. **2.** *(reg.)* biberon.

Duttel, *-n, f. (reg.)* sân, țâță.

dutteln, *duttelte, geduttelt (ich dutt(e)le) vb. (h) tr.* și *intr.* a suge.

dützen, *dützte, gedützt (du, er dützt) vb. (h) intr. (reg.)* a (se) ciocni.

Dutzend, *-s, -e, n.* **1.** *(pl. Dutzend)* duzină; **ein halbes ~** o jumătate de duzină; **viele ~ Knöpfe** multe duzini de nasturi. **2.** (numai la *pl.)* zeci de, în număr mare; **~e von Menschen** zeci de oameni, multă lume.

dutzendfach, **dutzendmal** *adv.* deseori, de multe ori, de zeci de ori.

Dutzendgesicht, *-(e)s, -er, n.* figură de rând.

Dutzendmensch, *-en, -en, m.* om de duzină, de rând, mediocru.

Dutzendware, *-n, f.* marfă de duzină.

dutzendweise *adv.* cu duzina; **er verkauft ~** vinde cu duzina.

Duwak, *-s, -e, m.* **1.** *(bot.)* coada-calului *(Equisetum)*. **2.** tutun.

Duwel, *-s, -, m. (reg.)* drac.

duwwelt *adj. (reg.)* dublu.

Duzbruder, *-s, -brüder, m.* prieten intim, la cataramă.

Duzbrüderschaft, *-en, f.* prietenie intimă; tutuire; **sie schließen ~** se tutuiesc.

duzen, *duzte, geduzt (du, er duzt) vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) tutui; **ich duze mich mit ihm** ne tutuim.

Duzfreund, *-(e)s, -e, m.* v. Duzbruder.

Duzfuß, *-es, m. sg. (în expr.)* **mit jm. auf ~ stehen** a (se) tutui cu cineva.

Duzschwester, *-n, f.* prietenă intimă (cu care se tutuiește).

dwallern, *dwallerte, gedwallert vb. (h) intr. (reg.)* a se purta, a se comporta nerod.

Dwang, *-(e)s, m. sg. (reg.)* forțare, constrângere.

D-Wagen, *-s, -, m. presc.* de la Durchgangswagen **(2).**

Dwaidel, *-s, -, m. (reg.)* perie de șters pe jos.

dwars *adv. (mar.)* de-a curmezișul.

Dwarslinie [-niə], *-n, f. (mar.)* linie de front; *(despre nave)* **in ~** unul lângă altul, paralel.

Dwarskieker, *-s, -, m. (reg.)* **1.** persoană care se uită sașiu. **2.** invidios.

dwatsch *adj. (reg.)* nerod; nebun.

Dwell, *-s, -e, m. (mar.)* spălătoare din fire de bumbac (pentru spălat puntea).

DWK *(presc.* de la Deutsche Wirtschaftskommission) Comisia economică germană.

Dy|ade, *-n, f. (mat.)* diadă.

Dyn, *-s, -, n. (fiz.)* dină.

Dynamik *f. sg.* dinamică.

dynamisch *adj.* dinamic.

dynamisieren, *dynamisierte, dynamisiert, vb. (h) tr.* a dinamiza.

Dynamit, *-(e)s, n. sg.* dinamită.

Dynamit|attentat, *-(e)s, -e, n.* atentat cu dinamită.

Dynamitbombe, *-n, f.* bombă cu dinamită.

Dynamit|held, *-en, -en, m.* dinamitard.

Dynamitladung, *-en, f.* încărcătură de dinamită.

Dynamitpatrone, *-n, f.* cartuș cu dinamită.

Dynamit|sprengung, *-en, f.* explozie cu dinamită.

Dynamo și **Dynamo** *-s, -s, m.* dinam.

Dynamoblech, *-(e)s, -e, n.* tablă de dinam.

Dynamomaschine, *-n, f.* v. Dynamo.

Dynamometer, *-s, -, n.* dinamometru.

Dynamowerk|statt, *-stätten, f.* atelier de mașini dinamo-electrice.

Dynast, *-en, -en, m.* domnitor, suveran.

Dynastie, *-n* [-stiːən], *f.* dinastie.

dynastisch *adj.* dinastic.

Dynzentimeter, *-s, -, n. (fiz.)* dină-centimetru, erg.

Dys|enterie, *-n* [-riːən], *f. (med.)* dizenterie.

Dys|pepsie, *-n* [-siːən], *f. (med.)* dispepsie.

Dys|pnoe [dys'pnoːe], *-n, f. (med.)* dispnee.

dz. *presc.* de la derzeit.

D-Zug, *-(e)s, -züge, m.* v. Durchgangszug.

E

E, e, *n.* **1.** (litera) E, e, **2.** *(muz.)* mi; **E-Dur** mi major; **e-Moll** mi minor.

Ebbe, *-n, f.* **1.** reflux; **Flut und** ~ flux și reflux; maree; *(fig.)* **in meiner Kasse ist** ~ sunt lefter. **2.** *(mar.)* maree joasă.

Ebbe|dauer *f. sg.* durata mareei, durata refluxului.

ebben, *ebbte, geebbt, vb. (h) intr.* **1.** (și *impers.)* a scădea (prin reflux); **das Meer ebbt** marea e în reflux; **es ebbt** e reflux; **die See ebbt und flutet** marea are reflux și flux. **2.** *(fig.)* a se diminua, a scădea.

ebd. *presc.* de la ebenda.

eben I. *adj.* neted, plan, întins; **~es Land** câmp, șes; **zu ~er Erde wohnen** a locui la parter; **auf ~er Bahn** pe drum drept, neted; **~e Fläche** suprafață plană, netedă; **~e See** mare calmă, liniștită; *(fiz.)* **~er Spiegel** oglindă plană. **2.** uniform, continuu; *(fig.)* **~e Fahrt** călătorie fără complicații, dificultăți. **3.** *(reg.)* convenabil, potrivit; **es ist mir** ~ îmi convine. **4.** *(reg.)* punctual, grijuliu, corect; **er ist in seinen Sachen sehr** ~ e foarte corect în treburile lui. **5.** *(reg.)* uniform, lin, liniștit; **der Wagen hat ~e Fahrt** mașina are un mers lin; **~er Gang** mers uniform, liniștit. **II.** *adv.* **1.** tocmai; chiar de aceea; **es ist** ~ **genug!** dar acum ajunge! **warum** ~ **er?** de ce tocmai el? **er ist** ~ **ein Schuft** fără îndoială e o pramatie. **2.** tocmai, abia; ~ **erst** abia; **er ist** ~ **gekommen** abia a sosit.

Ebenbaum, *-(e)s, - bäume m. (bot.)* abanos *(Diospyros ebenum).*

Ebenbild, *-(e)s, -er, n.* chip, portret; **er ist das** ~ **seines Vaters** e leit tatăl său.

ebenbürtig *adj.* **1.** de aceeași origine, de aceeași condiție, de același rang. **2.** egal, deopotrivă; **er ist ihm nicht** ~ nu se compară cu el.

Ebenbürtigkeit, *-en, f.* **1.** egalitate de origine, de rang, de condiție. **2.** egalitate de valoare, de capacitate.

ebenda și **ebenda** *adv. (presc.* ebd.) tot acolo, în același loc.

ebenda|her și **ebendaher** *adv.* **1.** tot din același loc. **2.** din același motiv.

ebenda|hin și **ebendahin** *adv.* **1.** tot într-acolo, în(tr-)același loc. **2.** în același scop.

ebendann și **ebendann** *adv.* tocmai, chiar atunci; tot atunci.

ebendarum și **ebendarum** *adv.* v. ebendeshalb.

ebendaselbst *adv. (înv.* și *reg.)* v. ebenda.

ebender, ebendie, ebendas și **ebender, ebendie, ebendas** *pl. ebendie, pron. dem.* același, aceeași, aceiași, aceleași, chiar acela, aceea, aceia, acelea.

ebenderselbe, ebendieselbe, ebendasselbe și **ebenderselbe, ebendieselbe, ebendasselbe** *pl. ebendieselben, pron. dem.* v. ebender.

ebendeshalb, ebendeswegen și **ebendeshalb, ebendeswegen** *adv.* tocmai de aceea.

ebendieser, ebendiese, ebendieses și **ebendieser, ebendiese, ebendieses** *pl. ebendiese, pron. dem.* tocmai, chiar acesta, aceasta, aceștia, acestea.

ebendort și **ebendort** *adv.* chiar, tocmai acolo; tot acolo.

ebendortselbst *adv. înv.* v. ebendort.

Ebene, *-n, f.* **1.** șes, câmpie. **2.** *(mat.)* plan; **schiefe** ~ plan înclinat; *(fig.)* **auf die schiefe** ~ **kommen (**sau **geraten)** a o apuca pe căi greșite. **3.** *(fig.)* **das liegt auf der** ~ **der Naturwissenschaften** aceasta intră în domeniul științelor naturii; **das liegt auf einer ganz anderen** ~ aceasta se află cu totul pe alt plan; **auf staatlicher** ~ la nivel de stat; **auf europäischer** ~ la nivel european; **betriebliche** ~ nivel microeconomic; **gesamtwirtschaftliche** ~ nivel macroeconomic. **4.** nivel; **auf hoher** ~ la nivel înalt.

Ebener, *-s, -, m. (tehn.)* rambleiator.

eben|erdig *adj.* de la parter, care este (situat) la parter.

ebenfalls *adv.* (de) asemenea; **danke,** ~ mulțumesc, asemenea.

Ebenheit, *-en, f.* netezime, planeitate; formă plană; egalitate, regularitate (de teren).

Ebenholz, *-es, n. sg.* lemn de abanos, abanos; **schwarz wie** ~ negru ca abanosul.

ebenholzartig *adj.* ca lemnul de abanos, ca abanosul.

Ebenholzgewächse *pl.* plante din familia abanosului *(Ebenaceae).*

ebenieren, *ebenierte, ebeniert, vb. (h) tr.* a căptuși, a placa cu abanos.

Ebenist, *-en, -en, m. (înv.)* ebenist, tâmplar de mobilă fină, stil.

ebenjener, ebenjene, ebenjenes și **ebenjener, ebenjene, ebenjenes** *pl. ebenjene, pron. dem.* tocmai, chiar acela, aceea, aceia, acelea.

Ebenmaß, *-es, -e, n.* proporție simetrică, regularitate, simetrie.

ebenmäßig *adj.* proporțional, simetric, regulat.

ebenso *adv.* tot așa, la fel; ~ **wie** la fel ca (și); **es geht mir** ~ sunt în aceeași situație; **er ist** ~ **alt wie ich** are aceeași vârstă ca mine, e de o vârstă cu mine.

ebenso gern *adv.* tot atât de bucuros, cu aceeași plăcere.

ebenso gut *adj.* și *adv.* tot așa de bun, la fel de bine.

ebenso häufig *adv.* tot de atâtea ori, tot atât, tot așa de des, de frecvent.

Ebensohle, *-n, f. (mine)* reper de orizont, reper de talpă.

ebenso lang *adj.* tot atât, tot așa de lung.

ebenso lange *adv.* tot atâta timp, tot atât, tot așa de mult timp.

ebensolcher, ebensolche, ebensolches, *pl. ebensolche pron. dem.* exact același, la fel; **das ist ebensolche Ware** și **ebensolch eine Ware...** este exact aceeași marfă..., este exact marfa...

ebensomehr *adv. (reg.)* **1.** cu tot atâta drag, cu tot atâta plăcere. **2.** mai ales acum.

ebenso oft *adv.* tot atât, tot așa de des, de frecvent.

ebenso sehr *adv.* tot atât, tot așa de mult.

ebenso viel *adv.* tot atât, tot așa de mult; ~ **(wie)** tot atât (ca și); ~ **Mal** tot de atâtea ori.

ebenso weit *adv.* tot atât, tot așa de departe.

ebenso wenig *adv.* tot așa de puțin.

ebenso wie *adv.* v. ebenso.

ebenso wohl *adv.* tot atât, tot așa de bine, la fel de bine.

Ebenstrauß, *-es, e. m. (bot.)* spaniculă strâns compusă și scurtă.

ebenträchtig *adj. (reg.)* **1.** circumspect. **2.** tacticos; încet.

Ebenung, *-en, f.* v. Ebnung.

Ebenwaage, *-n, f.* echilibru, cumpăt; **da halten wir uns die** ~ aici ne potrivim, suntem de aceeași părere.

ebenweg *adv. (reg.)* întotdeauna, mereu.

ebenwohl *adv.* de asemenea.

Eber, *-s, -, m.* vier; mistreț.

Eber|esche, *-n, f. (bot.)* scoruș-de-munte *(Sorbus aucuparia).*

Eber|hirsch, *-es, -e, m. (zool.)* cerb de India *(Rusa porcinus).*

Eberjagd, *-en, f.* vânătoare de mistreți.

Eber|raute, *-n, f. (bot.)* lemnul-Domnului *(Artemisia abrotanum).*

Eber|reis, *- es, -er, m. (bot.)* ceapa-ciorii *(Artemisia abrotanum).*

Eberschwein, *-(e)s, -e, n. (rar)* mistreț.

Eberwurz *f. sg. (bot)* **1.** lemnul-Domnului *(Artemisia abrotanum).* **2.** turtă, punga-babei.

Eberzahn, *-(e)s, -zähne, m.* colț de mistreț.

Ebne, *-n, f. (reg.)* v. Ebene.

ebnen, *ebnete, geebnet (du ebnest, er ebnet), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) netezi, a (se) nivela; *(fig.)* **jm. den Weg** ~ a netezi cuiva calea; **die Schwierigkeiten** ~ a înlătura greutățile. **2.** *(fig.)* a (se) aplana; a (se) lichida; *(com.)* **eine Schuld** ~ a lichida o datorie.

Ebnung, *-en, f.* **1.** netezire, nivelare. **2.** *(fig.)* aplanare.

Ebonit, *-(e)s, -e, n.* ebonită.

Ebräer [-'ɛ:ɐ], *-s, -, m. (rar)* v. Hebräer.

Ebritze, *-n, f.* v. Eberraute.

ebullieren, *ebullierte, ebulliert, vb. (h) tr.* a fierbe.

Ebullioskop, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* ebulioscop.

EC [e'tse:] *presc.* de la Eurocity-Zug tren eurocity.

Ecaille [e'kaj(ə)], *-en, f.* **1.** *(la broasca țestoasă)* baga. **2.** *(arte)* decor în solzi.

Ecce ['ɛktse], *-, -, n. (înv.)* comemorare anuală a morților (în cadrul unui gimnaziu).

Echantillon [eʃãti'jõ:], *-s, -s, n.* eșantion, probă.

echappieren [eʃa-], *echappierte, echappiert, vb. (h) intr. (înv.)* a scăpa, a fugi; a evada.

echauffieren [eʃo'fi:-], *echauffierte, echauffiert, vb. (h) refl.* a se înfierbânta, a se aprinde, a se excita.

echauffiert I. *part. trec.* de la echauffieren. **II.** *adj.* iritat, aprins, exaltat.

Echauffiert|heit *f. sg.* (stare de) iritare, înfierbântare, excitare, exaltare.

Echec [e'ʃɛk], *-(e)s, -e, m. (livr.)* **1.** eșec, ratare. **2.** șah (joc).

Echeveria [ɛtʃe've-], *- rien* [-i:ən], *f. (bot.)* eșeverie, plantă suculentă *(Crassulaceae).*

Echinoderme [ɛçi-], *-n, -n, m. (zool.)* echinoderm.

Echinit, *-en,-en* (și *-(e)s, -e) m. (pal.)* echinid, arici-de-mare pietrificat.

Echinus, *-, -, m.* **1.** *(zool.)* arici-de-mare *(Echinoderma).* **2.** *(arhit.)* echină.

Echo ['ɛço:], *-s, -s, n.* ecou; *(fig.)* **ein gewaltiges (**sau **lebhaftes, starkes)** ~ **finden** a găsi un ecou puternic (viu, adânc).

echoartig *adj.* ca de ecou.

echo|en ['ɛçoən], *echote, geechot, vb. (h) intr. impers. (fam.)* a răsuna; a avea (sau produce) ecou; **es echot hier** aici se aude ecoul.

Echographie, *-n* [-i:ən], *f. (med.)* ecografie.

Echolot, *-(e)s, -e, n. (av., mar.)* sondă-ecou, ecometru.
Echse ['ɛksə], *-n, f. (zool.)* şopârlă *(Lacerta).*
echt *adj.* **1.** adevărat, natural, pur; **~e Liebe** dragoste adevărată; **~es Haar** păr natural; **~er Wein** vin pur, curat; *(adverbial)* **~ menschlich** tipic uman. **2.** garantat; veritabil; **~e Farbe** culoare garantată; **~e Schmucksachen** bijuterii veritabile; *(jarg.)* **(in) ~** într-adevăr, pe bune. **3.** original, autentic; **ein ~er Rembrandt** un Rembrandt original. **4.** *(reg.)* aproximativ. **5.** *(mat.; în expr.)* **ein ~er Bruch** o fracţie subunitară.
echtgolden *adj.* din aur adevărat.
Echt|haar, *-(e)s, -e, n.* păr natural.
Echt|heit *f. sg.* **1.** faptul de a fi adevărat, veritabil, natural; puritate; **für die ~ einer Ware bürgen** a garanta pentru calitatea unei mărfi. **2.** autenticitate, originalitate; **die ~ einer Urkunde** autenticitatea unui document.
Echt|heitsnachweis, *-es, -e, m.* probă, dovadă de autenticitate, de originalitate.
Echt|heitszeichen, *-s, -, n. (ec.)* marcă de autenticitate.
echtsilbern *adj.* din argint adevărat.
Echtzeit, *-en, f. (inform.)* timp real.
Echt|zeit|anwendung, *-en, f. (ec.)* aplicaţie în timp real.
Echt|zeitnetzwerk, *-(e)s, -e, n. (ec.)* reţea utilizată în timp real.
Echt|zeit|übertragung, *-en, f. (ec.)* transmitere în timp real.
Echt|zeitverfahren, *-s, -, n. (ec.)* procedeu în timp real.
Echt|zeitzugriff, *-(e)s, -e, m. (ec.)* acces în timp real.
Eck, *-(e)s, -e, n. (austr., reg.)* colţ; **übers ~** diagonal; **da macht's ein ~ a)** aici face un cot, un colţ; **b)** *(fig.)* merge prost, e o dificultate, merge greu; **jn. über ~ ansehen/anschauen** a se uita strâmb la cineva.
Eck|anker, *-s, -, m. (constr.)* ancoraj, armătură de colţ.
Eckbalken, *-s, -, m. (constr.)* stâlp de colţ.
Eckball, *-(e)s,- bälle, m. (sport)* corner, lovitură de colţ.
Eckband, *-(e)s, -bänder, n. (tehn.)* echer de metal, colţar; fier-colţar.
Eckbank, *-bänke, f.* bancă colţar.
Eckbeschlag, *-(e)s, -schläge, m.* colţar de protecţie din metal (la cărţi, uşi etc.).
Eckblatt, *-(e)s, -blätter, n. (arhit.)* ornament de colţ (la coloane).
Eckblech, *-(e)s, -e, n.* cornier, fier-colţar.
Eckbrett, *-(e)s, -er, n. (constr.)* etajeră, poliţă de colţ.
Eckchen, *s., -, n. (dim.* de la E c k e) colţişor; ungher.
Eckdaten *pl. (ec.)* date de referinţă.
Ecke, *-n, f.* **1.** colţ; **an der ~** în colţ; **sich an einer ~ anstoßen** a se lovi de un colţ; **ich wohne um die ~** locuiesc după colţ; **es brennt an allen ~n** arde peste tot; **an allen ~n und Enden** pretutindeni; *(fig., fam.)* **jn. um die ~ bringen** a omorî pe cineva; *(fig., fam.)* **um die ~ gehen** a muri; **das ist schon längst um die ~** s-a rezolvat de mult; a trecut de mult; *(fig., fam.)* **um die ~ sein** a fi mort, a fi oale şi ulcele; **in die ~ stellen** a pune (pe cineva) la colţ; **um die ~ denken** a gândi altfel, neobişnuit; **mit jm. um ein paar (**sau **um sieben) ~n verwandt sein** a fi rudă îndepărtată; **rote ~** colţul roşu; *(fig.)* **in die ~ drängen** a înghesui, a strânge cu uşa; *(fig.)* **~n haben** a cheli la tâmple; *(fig.)* **bläst der Wind aus der ~?** aşa stau lucrurile? **2.** *(fam.)* distanţă, bucată de drum; **eine tüchtige ~** o depărtare considerabilă; **ich werde Sie eine ~ begleiten** am să vă conduc o bucăţică. **3.** *(reg.)* creastă a muntelui, trecătoare. **4.** *(reg.)* colţ al gurii. **5.** *(reg.)* regiune; **in dieser ~ des Landes** în acest colţ al ţării.
Eck|eisen, *-s, -, n.* oţel-cornier.
ecken, *eckte, geeckt, vb. (h) tr. (înv.)* **1.** a prevedea cu colţuri, a face colţuri; a da forma unui colţ. **2.** a teşi colţurile.
Eckenbeschlag, *-(e)s, -schläge, m.* v. E c k b e s c h l a g.
Ecken|einschneidemaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de ştanţat; de tăiat colţurile.
Eckenfeile, *-n, f.* pilă triunghiulară.
Eckenkragen, *-s, -, m.* guler scrobit cu colţuri îndoite (pentru frac, smoching).
eckenlos *adj.* fără colţuri.
Ecken|steher, *-s, -, m.* **1.** comisionar; muncitor ocazional. **2.** *(fam.)* gură-cască.
Ecker, *-n. f.* **1.** *(reg.)* ghindă. **2.** jir, bob de jir. **3.** treflă (la jocul de cărţi germane).
eckersch *adv. (reg.)* numai, doar.
Eckert, *-s, -s. m. (reg., zool.)* veveriţă *(Sciurus vulgaris).*
Eckfeld, *-(e)s, -er, n. (la şah)* câmp din colţul tablei de joc.
Eckfenster, *-s, -, n.* fereastră de colţ.
eckgrund|stück, *-(e)s, -e, n.* parcelă, teren, la colţ de stradă.
Eckhaus, *-es, -häuser, n.* casă pe colţ.
Eckholz, *-es, -hölzer, n.* lemn ecarisat; riglă; grindă.
eckig *adj.* **1.** colţuros, unghiular; **~e Klammer** paranteză dreaptă. **2.** *(fig.)* neîndemânatic, stângaci; necioplit; **~e Bewegungen** mişcări stângace, nedibace.
Eckigkeit, *-en, f.* **1.** însuşire de a fi colţuros, unghiular, **2.** *(fig.)* neîndemânare, stângăcie.
Eck|knollen, *-s, m. sg.* v. E c k b l a t t.
Ecklein, *-s, -, n. (dim.* de la E c k e) colţişor, ungher.
Ecklohn, *-(e)s, -löhne, m. (fin.)* salariu de referinţă.
Eckpfeiler, *-s, -, m. (arhit.)* pilastru de colţ, stâlp de colţ; pilon-colţar.
Eckpfosten, *-s, -, m. (arhit.)* grindă de colţ.
Eckplatz, *-es, -plätze, m.* loc pe colţ.
Eckpunkt, *-(e)s, -e, m.* unghi al unui poliedru; vârf.
Ecksatz, *-es, -sätze, m. (muz.)* ultima frază a unei structuri polifrazice.
Ecksäule, *-n, f. (arhit.)* stâlp, coloană de colţ.
Eck|schlag, *-(e)s, -schläge, m. (hochei)* lovitură de colţ.
Eckschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap de colţ, colţar.
Eck|sitz, *-es, -e, m.* loc pe colţ.
Eck|sparren, *-s, -, m. (constr.)* căprior de colţ la acoperiş, lemn de colţ.
Eck|spind, *-(e)s, -e, m.* v. E c k s c h r a n k.
Eck|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** piatră de hotar, bornă. **2.** *(fig.)* piatră angulară, temelie, bază. **3.** *(constr.)* piatră de colţ. **4.** *la sg. (la jocuri de cărţi)* caro.
Eck|stoß, *-es, - stöße, m.* v. E c k b a l l.
Eck|stube, *-n, f.* v. E c k z i m m e r.
Eck|stück, *-(e)s, -e, n.* colţ, margine *(de la o prăjitură etc.).*
Eck|stunde, *-n, f.* prima sau ultimă oră de şcoală, de cursuri.
Ecktisch, *- es, -e, m.* masă aşezată în colţ.
Eckturm, *-(e)s, -türme, m. (arhit.)* turn de la colţul incintei.
Eckwert, *-(e)s, -e, m. (ec., fiz.)* valoare orientativă, de referinţă.
Eckwurf, *-(e)s, -würfe, m. (sport)* aruncare de la colţ.
Eckzahn, *-(e)s, -zähne, m.* (dinte) canin, colţ.
Eckzimmer, *-s, -, n.* cameră de colţ.
Eckzins, *-es, -en, m. (ec.)* dobândă de referinţă, unghiulară.
Ecuadorianer [eku-], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* ecuadorian(ă).
ecuadorianisch *adj.* ecuadorian.
ed. *(presc.* de la e d i d i t) editat de.
Ed. *(presc.* de la E d i t i o) ediţie.
Edamer, **Edamer Käse**, *-s, -, m.* brânză de Edam.
Edda, *-s* (şi *Edden), f.* Edda, culegere de cântece şi legende scandinave.
Edda|lieder *pl. (lit.)* cântece din Edda.
edder *adv. (reg.)* iarăşi, din nou.
eddisch *adj.* din Edda, referitor la Edda.
Ede, *-s, -s* (şi *-n), m. (argoul delincvenţilor)* complice, tovarăş de hoţii.
E-Deck, *-s, -s, n. (mar.)* punte E; *(uneori)* punte intermediară.
edel *adj.* **1.** nobil, generos; ales; **edler Charakter** caracter nobil, generos; **edler Wein** vin ales; **edle Gesinnung** gând nobil, generos; **im ~sten Sinne des Wortes** în cel mai înalt înţeles al cuvântului; *(iron.)* **edle Gesellschaft!** frumoasă societate! **2.** aristocratic. **3.** preţios, deosebit; nobil; **edle Metalle** metale preţioase.
edelbürtig *adj.* de origine nobilă, de neam.
Edeldame, *-n, f. (înv.)* (doamnă) nobilă.
edel denkend *adj.* cu gânduri nobile, generos.
Edeldirne, *-n, f.* prostituată de lux.
Edel|erden *pl.* pământuri rare.
Edel|erz, *-es, -e, n.* minereu bogat în metale nobile.
Edelfalke, *-n,-n, m. (ornit.)* şoim de vânătoare *(Falco hierofalco).*
Edelfasan, *-(e)s, -e(n), m. (ornit.)* fazan nobil *(Phasianus colchicus).*
edelfaul *adj. (despre struguri)* atacat de ciuperca strugurelui.
Edelfäule *f. sg. (bot.)* **1.** ciupercă a strugurelui *(Botrytis cinerea).* **2.** stare de coacere înaintată a strugurilor, cu atac de ciupercă.
Edelfink, *-en, -en, m. (ornit.)* cinteză, cintiţă *(Fringilla coelebs).*
Edelfisch, *-(e)s. -e, m.* peşte nobil.
Edelfrau, *-en, f.* v. E d e l d a m e.
Edelfräulein, *-s, -, n. (înv.)* (domnişoară) nobilă.
Edelfreie, *-n, -n (ein Edelfreier), m. (înv.)* nobil, gentilom.
Edelgas, *-es, -e, n. (chim.)* gaz nobil.
Edelgashülle, *-n, f.* înveliş de gaz nobil.
Edelgaslampe, *-n, f.* lampă cu gaz nobil, lampă cu neon.
Edelgas(leucht)röhre, *-n, f.* tub luminos cu gaz nobil, tub de neon.
edelgeboren *adj.* v. e d e l b ü r t i g.
Edelgemüse, *-s, -, n.* legume alese, de calitate foarte bună.
edel gesinnt *adj.* v. e d e l d e n k e n d.
Edelge|stein, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(înv.; poet.)* pietre preţioase, scumpe. **2.** *(mineral.)* rocă conţinând substanţe preţioase.
edelherzig *adj.* generos, mărinimos.
Edelhirsch, *-(e)s, e, m. (zool.)* cerb *(Cervus elaphus).*
Edelhof, *-(e)s, -höfe, m.* reşedinţă nobiliară, curte boierească, conac boieresc.
Edelholz, *-es, -hölzer, n.* lemn de esenţă nobilă.
Edeling, *-s, -e, m. (ist.)* nobil (vechi german).
Edelkastanie [-niə], *-n, f. (bot.)* castană comestibilă.
Edelkastanienbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* castan cu fructe comestibile *(Castanea vesca).*
Edelknabe, **Edelknappe**, *-n, -n.* **Edelknecht**, *-(e)s, -e, m. (ist.)* **1.** paj; scutier. **2.** aprod.
Edelkoralle, *-n., f. (zool.)* coral nobil, mărgean *(Corallium rubrum).*
Edelkrebs, *-es, -e, m. (zool.)* rac de râu *(Potamobius [Astacus] fluviatilis).*
Edel|leute *pl.* **1.** *pl.* de la E d e l m a n n. **2.** nobilime.
Edelmann, *-(e)s, -leute, m.* **1.** nobil, gentilom, **2.** om cu suflet nobil, ales, distins.
edelmännisch *adj.* (şi *fig.*) nobil, cavaleresc; ales, distins.
Edelmarder, *-s, -, m. (zool.)* jder *(Mustela martes).*
Edelmetall, *-s, -e, n.* metal nobil, preţios.
Edelmut, *-(e)s, m. sg.* generozitate, nobleţe de caracter.
edelmütig *adj.* nobil, generos.
edeln, *edelte, geedelt (ich ed(e)le), vb. (h) tr. (rar)* a înnobila.
Edelnutte, *-n, f. (fam., iron.)* v. E d e l d i r n e.
Edel|obst, *-(e)s, n. sg.* fructe alese, de primă calitate.
Edelpapagei, *-en* (şi *-(e)s), -en* (si *-e), m.* papagal nobil *(Eclestus roratus).*
Edelpassung, *-en, f. (tehn.)* ajustaj precis, fin.
Edelpflaume, *-n, f. (bot.)* prună renglotă *(Prunus domestica* ssp. *italica* var. *Claudiana).*
Edelpilz, *-es, -e, m. (bot.)* mânătarcă, hrib *(Boletus edulis).*
Edelputz, *-es, -e, m. (arhit.)* tencuială fină.
Edelraute, *-n, f. (bot.)* pelin alb *(Artemisia austriaca).*
Edelreife *f. sg.* v. E d e l f ä u l e **(2).**
Edelreiher, *-s, -, m. (ornit.)* bâtlan alb *(Herodias alba egretta).*
Edelreis, *-es, -er, n.* mlădiţă (nobilă) pentru altoit, altoi.
Edelrose, *-n, f.* trandafir altoit.
Edelrost, *-es, m. sg. (metal)* patină (pe obiecte de cupru şi bronz).
Edelschnulze, *-n, f. (fam.)* piesă (muzicală, de teatru, film etc.) de calitate proastă, dar cu pretenţii artistice.
Edelschwein, *-(e)s, -e, n.* porc de rasă.
Edelsinn, *-es, m. sg.* nobleţe de caracter, generozitate.
edelsinnig *adj.* v. e d e l h e r z i g.
Edelsittich, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* v. E d e l p a p a g e i.
Edelsitz, *-es, -e, m.* reşedinţă seniorală, posesiune ereditară a unei stirpe nobile.

Edelsorte, *-n, f.* soi nobil.
Edel|spinner, *-s, -, m. (entom.)* fluture-de-mătase nobil *(Bombyx mori).*
Edel|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* oţel special, superior, inoxidabil.
Edel|stahlhalbzeug, *-(e)s, -e, n.* semifabricat din oţel superior.
Edel|stahlwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină de oţel special.
Edel|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** nestemată, piatră preţioasă, piatră scumpă; **künstlicher** ~ piatră preţioasă artificială; **synthetischer** ~ piatră preţioasă sintetică. **2.** *(fig.)* giuvaier, nestemată, lucru preţios.
edel|steinern *adj.* din pietre preţioase, bătut în pietre scumpe.
Edel|steingewicht, *-(e)s, -e, n.* carat.
Edel|steinhändler, *-s, -, m.* negustor de pietre preţioase, giuvaiergiu.
Edel|steinschleifer, *-s, -, m.* şlefuitor de pietre preţioase.
Edel|stein|schliff, *-(e)s, m. sg.* şlefuire a pietrei preţioase.
Edel|strich, *-(e)s, m. sg. (fam.)* prostituţie cu clientelă de lux, cu bani.
Edeltanne, *-n, f. (bot.)* brad alb *(Abies alba).*
Edeltat, *-en, f.* faptă generoasă, nobilă.
Edelvaluta [-va-], *-en, f.* valută nedepreciată.
Edelweiß, *-es, -e, n. (bot.)* floare de colţ, floarea-reginei *(Leontopodium alpinum).*
Edelwild, *-(e)s, n. sg.* vânat mare (cerbi şi căprioare).
Edelzwicker, *-s, m. sg.* soi de vin alb din Alsacia.
Eden, *-s, n. sg. (mit.)* eden, paradis, rai.
edenisch *adj.* edenic, paradiziac, (care ţine) de rai.
edieren, *edierte, ediert, vb. (h)* **1.** *tr.* a scoate, a publica, a edita. **2.** v. editieren.
Edikt, *-(e)s, -e, n.* edict, ordin, ordonanţă; **ein ~ erlassen** a emite un edict; **ein ~ anschlagen** (sau **aushängen)** a afişa un edict.
editieren, *editierte, editiert, vb. (h) tr. (inform.)* a edita (un text într-un program pe calculator).
Edition, *-en, f.* **1.** ediţie. **2.** *(rar)* editură.
Editor, *-s, -toren, m.* editor; *(inform.)* **den internen ~ benutzen** a folosi editorul intern; **die ~en entweder intern oder extern laden** a încărca editorii intern sau extern.
Editorial, *-(s), -s, n.* **1.** cuvânt-înainte. **2.** editorial. **3.** *(tipogr.)* caseta tehnică.
editorisch *adj.* editorial.
Edle[1], *-n (ein Edler), -n. m.* şi *f.* **1.** nobil(ă). **2.** persoană generoasă, (om cu inimă) nobilă.
Edle[2], *-n (ein Edles), n. sg.* nobleţe, distincţie; generozitate.
Edukation, *-en, f. (înv.)* educaţie.
Edukator, *-s, -toren, m. (înv.)* educator.
E-Dur, *-n, sg. (muz.)* mi major.
EDV [e:de:'fao] *f. sg. presc.* de la Elektronische Datenverarbeitung prelucrare electronică a datelor; **~-Programm** program de prelucrare a datelor (pe calculator).
Efeu, *-s, m. sg. (bot.)* iederă *(Hedera helix).*
efeubekränzt *adj.* încununat, încoronat cu iederă.
Efeublatt, *-(e)s, -blätter, n.* frunză de iederă.
Efeugewächse *pl. (bot.)* plante din familia iederei *(Hederaceae).*
Efeukranz, *-es, -kränze, m.* cunună de iederă.
Efeulaube, *-n, f.* boltă de iederă; chioşc, pergolă de iederă.
Efeuranke, *-n, f.* coardă de iederă.
Eff, *-e, f. (reg. bot.)* ulm *(Ulmus campestris).*
Effeff şi **Effeff**, *-es, n. sg. (fam., în expr.)* **etwas aus dem ~ (F. F.) verstehen** (sau **beherrschen)** a fi foarte tare în ceva, a fi foarte priceput la ceva, a şti ceva ca pe apă.
Effekt, *-(e)s, -e, m.* **1.** efect; rezultat; succes. **2.** *(ec.)* productivitate, randament, efect; **antiinflationärer** ~ efect antiinflaţionist. **3.** impresie.
Effekten *pl.* **1.** efecte, îmbrăcăminte, bagaje. **2.** avere mobilă. **3.** *(fin.)* valori, titluri, hârtii de valoare; efecte, poliţe; **börsengängige** ~ valori bursiere; **festverzinsliche** ~ titluri cu dobândă fixă; **marktgängige** ~ valori negociabile.
Effektenbank, *-en, f. (fin.)* bancă de valori.
Effektenbörse, *-n, f. (ec.)* bursă de efecte, de valori.
Effektengeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* afacere cu hârtii de valoare, cu efecte.
Effektenhandel, *-s, m. sg.* negoţ cu efecte, cu valori, cu titluri.
Effektenhändler, *-s, -, m.* agent de schimb, curtier.
Effekten|inhaber, *-s, -, m.* purtător, posesor de titluri, de valori.
Effektenkurs, *-es, -e, m.* curs al valorilor, al efectelor.
Effektenmakler, *-s, -, m.* v. Effektenhändler.
Effektenmarkt, *-(e)s, m. sg.* bursă de efecte, piaţă a valorilor.
Effekten|umsatz|steuer, *-n, f.* impozit pe circulaţia valorilor, efectelor.
Effektenverwahrung *f. sg.* păstrare a efectelor.
Effektgarn, *-(e)s, -e, n. (text)* fir de aţă de efect, aţă decorativă.
Effekt|hascher, *-s, -, m.* vânător de efect, de succese, persoană care umblă dupa succese.
Effekt|hascherei, *-en, f.* goană după efect, goană după succese.
effektiv *adj.* efectiv, adevărat; real; **~e Leistung** realizare efectivă; **~e Stärke** forţă reală.
Effektivbe|stand, *-(e)s, -stände, m. (mil.)* efectiv, forţă efectivă.
Effektivge|halt, *-(e)s, -hälter, n.* v. Effektivlohn.
Effektivgeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* afacere reală, efectivă.
Effektivgewicht, *-(e)s, -n. sg.* greutate efectivă.
Effektivität [-vi-] *f. sg. (ec.)* eficacitate; **die ~ beurteilen** a aprecia eficacitatea; **unzureichende** ~ lipsă de eficacitate, eficacitate insuficientă.
Effektivitätsfordernis, *-ses, -se, n. (ec.)* promovare a eficacităţii.
Effektivitätskennziffer, *-n, f.* indice de eficacitate.
Effektivitätsrechnung *f. sg.* calcul al eficacităţii.
Effektivkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare reală, efectivă.
Effektivlohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu efectiv.
Effektivnutzen, *-s, -, m.* folos efectiv, beneficiu real.
Effektivpreis, *-es, -e, m.* preţ real.
Effektiv|stand, *-(e)s, -stände, m. (mil.)* efectiv, contingent sub arme.
Effektiv|stärke, *-n, f.* v. Effektivbestand.
Effektiv|verzinsung *f. sg.* rentabilitate efectivă.
Effektivwert, *-(e)s, -e, m.* valoare efectivă.
Effektivzins, *-es, -en, m.* cost anual efectiv al unui credit.
Effektor, *-s, -toren, m.* autor, creator.
effektuieren, *effektuierte, effektuiert, vb. (h) tr.* a efectua, a îndeplini, a săvârşi; **ich habe Ihren Auftrag effektuiert** am îndeplinit însărcinarea dată de dv.; am executat (efectuat) comanda dv.
Effektuierung, *-en, f.* efectuare, îndeplinire.
effektvoll *adj.* **1.** de mare efect, de efect. **2.** eficace.
Effemination *f. sg. (med.)* **1.** efeminaţie (la bărbat). **2.** homosexualitate pasivă.
effeminiert *adj.* efeminat.
effen *adj. (reg.)* v. eben **(1)**.
efferent *adj.* eferent.
effervescieren [-vɛs-], *effervescierte, effervesciert, vb. (h) intr. (fiz., chim.)* a fi în efervescenţă.
effizient [-tsiɛnt] *adj.* eficient.
Effizienz *f. sg.* eficienţă, eficacitate, rentabilitate; economicitate.
Effloch, *-(e)s, -löcher, n. (muz.)* urechi (la instrumente cu coarde).
Effloreszenz, *-en, f.* **1.** eflorescenţă. **2.** *(med.)* erupţie cutanată.
Effusion, *-en, f. (geol.)* efuziune, vărsare, revărsare, scurgere.
Effusiometer, *-s, -, n.* efuziometru
EG, eG *f. sg. presc.* de la **1.** eingetragene Genossenschaft) cooperativă înregistrată. **2.** Europäische Gemeinschaft Comunitatea Europeană.
E. G. *(presc.* de la Ehegesetz) lege matrimonială.
egal I. *adj.* egal, deopotrivă, la fel. **II.** *adv.* totuna; **das ist mir ganz** ~ mi-e totuna.
Egalisator, *-s, -toren, m. (electr.)* egalizator.
egalisieren, *egalisierte, egalisiert, vb. (h) tr.* a egaliza, a omogeniza, a uniformiza.
Egalisierung, *-en, f.* egalizare, uniformizare.
egalitär *adj.* egalitar.
Egalität, *-en, f.* egalitate.
Egart *f. sg. (reg.)* v. Egerte.
Egel, *-s, -, m. (zool.)* lipitoare *(Hirudo medicinalis).*
Egelkraut, *-(e)s, n. (bot.)* limbariţă *(Alisma plantago-acvatica).*
Egelschnecke, *-n, f. (zool.)* melc nud.
Egerling, *-s, -e, m. (bot.)* ciupercă de gunoi *(Psalliota campestris).*
Egerte, *-n, f. (reg.)* ţelină, pârloagă, paragină.
Eggart, *-(e)s, -e, m.* v. Egerte.
Egge[1], *-n, f.* **1.** grapă. **2.** *sg.* grăpare.
Egge[2], *-, f. (text; reg.)* margine a ţesăturii, lizieră, bată.
Eggebalken, *-s, -, m.* grindei al grapei.
Egge|haken, *-s, -, m.* dinte al grapei.
eggen, *eggte, geeggt, vb. (h) tr.* a grăpa.
Eggenband, *-(e)s, -bänder, n. (reg.)* v. Egge[2].
Egge(n)maschine, *-n, f.* maşină de grăpat.
Eggenschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* burete-grapă *(Irpex paradoxus).*
Egge|rechen, *-s, -, m.* greblă, grapă; element de grapă.
Eggeschiene, *-n, f.* şină a grapei.
Eggezinke, *-n, f.* v. Eggehaken.
EGmuN *(presc.* de la Eingetragene Genossenschaft mit unbeschränkter Nachschusspflicht) cooperativă înregistrată cu obligaţie de plată suplimentară nelimitată.
Egoismus, *-, m. sg.* egoism.
Egoist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* egoist(ă)
egoistisch *adj.* egoist.
Egotismus, *-, m. sg.* egotism.
Egotist, *-en, -en. m.* egotist.
Egozentrik *f. sg.* egocentrism.
egozentrisch *adj.* egocentric.
Egozentrismus, *-, m. sg.,* **Egozentrizität** *f. sg.* egocentrism.
egrenieren, *egrenierte, egreniert, vb. (h) tr. (text.)* a egrena.
Egreniermaschine, *-n, f.* maşină de egrenat.
Egrenierung, *-en, f.* egrenare.
Egte, *-n, f. (reg.)* v. Egge[1].
Egyptienne [eʒip'siɛn], *-n, f. (tipogr.)* (caractere) egipţiene.
eh[1]! *interj.* ei!
eh[2] *adv. (austr.)* **1.** oricum, şi-aşa. **2.** *(în expr.)* **seit ~ und je** dintotdeauna; **wie ~ und je** ca întotdeauna.
eh., e.h. *presc.* de la **1.** v. ehrenhalber. **2.** *(austr.)* v. eigenhändig.
e|haft *adj. (reg.)* legal, prin lege.
eh(e) I. *conj.* (mai) înainte ca; **~ dass** înainte de a, până a nu; **~ er zu mir kam** înainte de a veni la mine; **~ eine Woche vergeht** înainte de a se împlini săptămâna. **II.** *adv. (reg.)* deja; şi aşa; **das hab' ich eh gemacht** asta am făcut-o eu şi aşa.
Ehe, *-n, f.* **1.** căsătorie; **Trennung der ~** divorţ; **~ aus Liebe** căsătorie din dragoste; **wilde ~** concubinaj; **in den Stand der ~ treten** a se căsători; **die ~ brechen** a comite un adulter; **eine ~ eingehen** a se căsători; **eine ~ schließen** a încheia o căsătorie; **außer der ~ geboren** născut în afara căsătoriei, din flori; **ihr Sohn aus zweiter ~** fiul ei din a doua căsătorie; **zur ~ begehren** a cere pe cineva în căsătorie; **zur ~ geben** a da pe cineva cuiva de soţie; **~ zur linken Hand, morganatische ~** căsătorie morganatică. **2.** *(reg.)* lege; *(elv.)* limită legală.
ehe|ähnlich *adj.* asemănător căsătoriei, ca şi căsătoriţi.
Ehe|anbahnung *f. sg.* curtaj matrimonial.
Ehe|anbahnungs|institut, *-(e)s, -e, n.* agenţie matrimonială.
Ehe|aufhebung, *-en, f. (jur.)* anulare, desfacere a căsătoriei.
ehebaldig *adj. (reg.)* cât mai curând.
Eheband, *-(e)s, -e, n.* căsnicie, legătură conjugală, matrimonială.
Eheberater, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* consilier(ă) matrimonial(ă).
Eheberatung, *-en, f.* **1.** cabinet de consultaţii matrimoniale. **2.** consiliere matrimonială; şedinţă de consultaţii matrimoniale.
Eheberedung, *-en, f.* convenţiune matrimonială.
Ehebett, *-(e)s, -en, n.* **1.** pat conjugal. **2.** pat matrimonial.

Ehebewilligung, *-en, f.* consimțământ la căsătorie.
ehebrechen *vb. (h) intr. (numai la inf.* și *part. prez.)* a comite un adulter; **du sollst nicht ~!** *(bibl.)* să nu preacurvești!
Ehebrecher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* soț adulter, soție adulteră.
Ehebrecherei, *-en, f.* adulter.
ehebrecherisch *adj.* adulter(in), de adulter.
Ehebruch, *-(e)s, -brüche, m.* adulter; **~ begehen** a comite un adulter.
ehebrüchig *adj.* v. ehebrecherisch.
Ehebund, *-(e)s, -bünde, m.*, **Ehebündnis**, *-ses, -se, n.* unire prin căsătorie.
ehedem *adv.* odinioară, altădată
ehedenn *conj. (înv.* și *reg.)* mai înainte ca.
Ehedis|pens, *-es, -e, m.*, **Ehedis|pens**, *-en, f.* dispensă de căsătorie.
ehefähig *adj. (jur.)* apt(ă) de a se căsători; nubil(ă).
Ehefähigkeit *f. sg. (jur.)* capacitate de a contracta o căsătorie.
Ehefeind, *-(e)s, -e, m.* dușman al căsătoriei, misogam.
ehefeindlich *adj.* **1.** misogam. **2.** potrivnic căsătoriei; **ein ~er Beruf** o profesie potrivnică unei căsătorii, incompatibilă cu o căsătorie.
Ehefrau, *-en f.* soție, nevastă, consoartă.
Ehefrieden, *-s, m. sg.* liniște, pace conjugală; înțelegere în căsnicie.
Eheführung *f. sg. (jur.)* căsnicie; viață conjugală.
Ehegatte, *-n, -n, m.* soț, bărbat, consort.
Ehegattenbe|steuerung, *-en, f. (fisc.)* impunere fiscală a averii soților.
Ehegattin *-nen, f.* v. Ehefrau.
Ehegaumer, *-s, -, m. (elv.)* inspector la poliția de moravuri.
Ehegelöbnis, *-ses, -se, n.*, **Ehegelübde**, *-s, -, n.* promisiune de căsătorie, logodnă.
Ehegemach, *-(e)s, -mächer, n.* cameră nupțială.
Ehegemahl, *-(e)s, -e, m. (înv.*, adesea *iron.)* v. Ehemann.
Ehegemahlin, *-nen, f. (înv.*, adesea *iron.)* v. Ehefrau.
Ehegemeinschaft *f. sg.* comunitate matrimonială.
Ehegeschenk, *-(e)s, -e, n.* dar, cadou de nuntă.
Ehegesetz *-es, -e, n.* lege matrimonială.
Ehege|spann, *-(e)s, -e, n. (glumeț* sau *peior.)* pereche de căsătoriți.
Ehege|spons, *-es, -e, n.* (și *m.) (înv., glumeț)* **1.** soț. **2.** soție.
ehegestern *adv. (înv.)* alaltăieri.
Ehegesundheits|zeugnis, *-ses, -se, n.* certificat (medical) prenupțial.
Eheglück, *-(e)s, n. sg.* fericire conjugală.
Ehegut, *-(e)s, -güter, n.* zestre.
Ehe|hafen, *-s, m. sg. (fam., glumeț)* căsătorie; **in den ~ einlaufen** a se căsători.
ehe|haft *adj. (elv.)* legal, valabil din punct de vedere juridic.
Ehe|hälfte, *-n, f. (fam.)* jumătate (soț sau soție).
Ehe|halte, *-n, -n, m. (reg.)* servitor.
Ehe|herr, *-(e)n, -en, m. (înv.* și *iron.)* soț, stăpân al casei.
Ehe|herrin, *-nen, f. (înv.* și *iron.)* soție, stăpâna casei.
ehe|herrlich *adj.* aparținând soțului; **~e Gewalt** dreptul de soț.
Ehe|hindernis, *-ses, -se, n. (jur.)* impediment la căsătorie; **das ~ wurde aufgehoben** impedimentul la căsătorie a fost înlăturat.
Ehe|irrung, *-en, f.* adulter.
Ehejahr, *-(e)s, -e, n.* an de căsnicie.
Ehejoch, *-(e)s, n. sg. (fam.)* jug al căsniciei.
Ehekontrakt, *-(e)s, -e, m.* contract de căsătorie.
Ehekrach, *-(e)s, -e, m.* ceartă în căsătorie.
Ehekreuz, *-es, n. sg. (fam.)* **1.** povara căsniciei, neplăcerile căsătoriei. **2.** *(glumeț)* soție rea.
Ehekrieg, *-(e)s, -e, m.* conflict ireconciliabil în căsătorie.
Ehekrüppel, *-s, -, m.* **1.** *(glumeț)* soț. **2.** *(iron.)* bărbat lipsit de autoritate, aflat sub papuc.
Eheleben, *-s, n. sg.* viața de om căsătorit, de femeie căsătorită, viață conjugală.
eheleiblich *adj. (jur., inv.)* (despre copil) legitim și născut în urma căsătoriei.
Eheleute *pl.* soți (soț și soție).
ehelich *adj.* **1.** conjugal; **~e Verbindung** legătură matrimonială. **2.** legitim; **~e Kinder** copii legitimi.
ehelichen, *ehelichte, geehelicht, vb. (h) tr. (poet)* a lua în căsătorie.
Ehelichkeit *f. sg.* legitimitate (a unui copil).
Ehelich(keits)|erklärung, *-en. f. (jur.)* legalizare, legitimare (a unui copil născut nelegitim).
Eheliebste, *-n, -n (ein Eheliebster), m.* și *f. (înv.)* soț(ie).
ehe|los *adj.* necăsătorit(ă), celibatar(ă).
Ehe|losigkeit, *-en, f.* celibat; burlăcie.
ehe|lustig *adj.* dornic, dispus să se căsătorească.
Ehemakler, **Ehemäkler**, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (jur.)* mijlocitor de căsătorii, agent matrimonial.
ehe|malig *adj.* anterior, precedent; de odinioară, de altădată, fost; **eine ~e Kollegin** o fostă colegă.
ehemals *adv.* odinioară, altădată.
Ehemann, *-(e)s, -männer, m.* soț; om căsătorit.
ehemännisch, **ehemännlich** *adj.* de soț; de om căsătorit.
ehemündig *adj.* având vârsta minimă pentru căsătorie, nubil(ă).
Ehename, *-n, f.* nume de familie (al perechii căsătorite).
Ehenichtigkeit *f. sg. (jur.)* anulare a căsătoriei.
Ehepaar, *-(e)s, -e, n.* pereche căsătorită (soț și soție).
Ehepakt, *-(e)s, -e, m.* v. Ehevertrag.
Ehepartner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* partener(ă) conjugal, soț(ie).
Ehepflicht, *-en, f.* îndatorire, obligație conjugală.
Eheprokurator, *-s, -en, m. (înv.)* agent matrimonial, mijlocitor de căsătorii.
Eheprozess, *-es, -e, m. (jur.)* proces matrimonial.
Eher, *-s, -, m. (rar)* mascul (la animale).
eher *adv. (comp.* de la bald) **1.** mai curând; mai devreme; mai înainte; **~ als** înainte de; **je ~ desto besser** cu cât mai repede, cu atât mai bine; **warum hast du das nicht ~ gesagt?** de ce n-ai spus-o mai devreme? **2.** mai bine, mai potrivit; mai degrabă; **das lässt sich ~ hören** asta mai merge, așa da! **er kann es ~ tun als ich** el o poate face mai degrabă decât mine; **~ fällt der Himmel auf die Erde** mai degrabă se dărâmă cerul; **es ging ihr nicht besser, ~ schlechter** nu i-a mers mai bine, dimpotrivă, mai rău; **umso ~** cu atât mai mult; **ich hätte das ~ nötig** mai curând aș avea eu nevoie de asta; **ich würde ~ sterben als nachgeben** mai bine mor decât să cedez.
Eherecht, *-(e)s, -e, n.* drept matrimonial.
Ehering, *-(e)s, -e, m.* verighetă.
ehern *adj.* **1.** de, din bronz; de, din metal; *(poet.* și *fig.)* de, din fier. **2.** *(fig.)* aspru, neclintit; *(fam.)* îndrăzneț, îndârjit, înverșunat; **eine ~e Stirn** o fire neclintită; **etwas mit ~er Stirn behaupten** a afirma ceva cu fermitate, cu stăruință, cu înverșunare; **~er Wille, Mut** voință, curaj de fier; *(poet.)* **das ~e Zeitalter** epocă de bronz.
Ehesache, *-n, f.* afacere, chestiune matrimonială.
Ehe|sakrament, *-(e)s), -e, n. (relig.)* (sfânta) taină a căsătoriei.
Eheschänder, *-s, -, m.* v. Ehebrecher.
Eheschändung *-en, f.* v. Ehebruch.
Ehescheidung, *-en, f.* divorț.
Ehescheidungsgrund, *-(e)s), -gründe, m. (jur.)* motiv de divorț.
Ehescheidungsklage, *-n, f.* cerere de divorț.
Ehescheidungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de divorț.
Eheschein, *-(e)s, -e, m. (înv.)* certificat de căsătorie.
ehescheu *adj.* care nu vrea să se căsătorească; căruia, căreia îi este frică să se însoare/mărite.
Eheschließung, *-en, f.* încheiere a căsătoriei.
Eheschließungsdokumente *pl.* acte de căsătorie.
Ehesegen, *-s, m. sg.* **1.** binecuvântare nupțială. **2.** *(fig.)* copii; **reicher ~** copii mulți; descendență bogată, numeroasă.
ehest *(sup.* de la bald) **I.** *adj.* **1.** cel mai apropiat. **2.** cel mai curând. **II.** *adv.* cât mai devreme; **am ~en** înainte de toate; cât de curând, cât se poate de repede; **am ~en nähme ich...** mai curând l-aș prefera pe...
Ehe|stand, *-(e)s, -stände, m.* căsnicie; **in den ~ treten** a se căsători.
Ehe|standsdarlehen, *-s, -, n.* împrumut în vederea întemeierii unei căsnicii.
Ehe|standsfreuden *pl.* plăceri, bucurii ale căsniciei.
Ehe|standshilfe, *-n, f.* ajutor de căsătorie.
ehestens *adv.* cât mai curând, cât se poate de curând.
Ehe|stifter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* mijlocitor(-oare) de căsătorii.
Ehe|stiftung, *-en, f.* **1.** încheiere a căsătoriei. **2.** convenție matrimonială.
ehestmöglich *adj. (austr.)* cât se poate de curând, de repede, cât mai curând posibil.
Ehe|streit, *-(e)s, -e, m.*, **Ehe|streitigkeit**, *-en, f.* disensiune, ceartă conjugală.
Ehetauglichkeitszeugnis, *-ses, -se, n.* certificat dovedind capacitatea de a se căsători.
Eheteufel, *-s, -, m.* **1.** soție rea, afurisită, megeră. **2.** persoană care strică un menaj, o căsătorie.
Ehetrennung, *-en, f.* separare a soților (fără desfacerea căsătoriei).
ehetunlichst *adv. (reg.)* cât se poate de repede.
ehe|unfähig *adj.* inapt de a se căsători.
Eheverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicție de căsătorie.
Eheverfehlung, *-en, f. (jur.)* abatere de la îndatoririle conjugale.
Eheverkündigung, *-en, f.* strigare de nuntă; anunț de căsătorie.
eheverlassen *adj.* părăsită de soț.
Eheverlöbnis, *-ses, -se, n.* logodnă.
Ehevermächtnis, *-ses, -se, n.* legat matrimonial.
Ehevermittlung, *-en, f.* **1.** mediere a căsătoriei. **2.** agenție de mediere a căsătoriei, agenție matrimonială.
Ehever|sprechen, *-s, -, n.* logodnă, promisiune de căsătorie.
Ehevertrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** contract matrimonial. **2.** *(austr.)* contractare a unei căsătorii.
Ehevogt, *-(e)s, -vögte, m. (înv.)* reprezentant legal al unei femei căsătorite.
Ehevollzug, *-(e)s, m. sg. (jur.)* realizare (sexuală) a căsătoriei.
ehevor *adv. (reg.)* înainte.
Ehewappen, *-s, -, n. (ist.)* blazon reunit (al soțului și soției).
Eheweib, *-(e)s, -er, n.* v. Ehefrau.
ehewenn *adv. (reg.)* înainte.
Ehewerbung, *-en, f.* cerere în căsătorie.
ehewidrig *adj.* contrar legislației matrimoniale
ehewillig *adj.* de acord să se căsătorească, care consimte să se căsătorească.
Ehezärter, *-s, -, m. (reg.)* **1.** contract matrimonial; căsătorie. **2.** soț.
Ehezer|rüttung, *-en, f. (jur.)* șubrezire a căsătoriei.
Ehezwist, *-(e)s, -e, m.* diferend casnic, neînțelegere în căsnicie.
ehgestern *adv. (reg.)* v. ehegestern.
ehig *adj. (despre animale)* care trăiesc în perechi, mereu cu același partener, aceeași parteneră.
Ehim, *-s, -s, m. (reg.)* unchi din partea mamei.
Ehni, *-s, -s, m. (reg.)* străbun; bunic.
Ehr|abschneider, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.)* calomniator(-oare), defăimător(-oare).
Ehr|abschneiderei, *-en, f. (înv.)* calomnie, defăimare.
ehrbar *adj.* **1.** onorabil, cinstit, onest. **2.** decent, modest; demn. **3.** cast.
Ehrbarkeit, *f. sg.* **1.** onestitate, cinste. **2.** decență, modestie; demnitate **3.** castitate.
Ehrbegierde *f. sg.* ambiție; dorință de afirmare.
ehrbegierig *adj.* ambițios; dornic de afirmare.
Ehrbegriff, *-(e)s, -e, m.* noțiune, concepție despre onoare; **nach meinem ~** după concepția mea despre onoare; *(iron.)* **er hat sonderbare ~e** are idei ciudate despre onoare.
Ehrbeleidigung, *-en. f.* v. Ehrenbeleidigung.
Ehrdurst, *-(e)s, m. sg.* ambiție nemăsurată, excesivă.
ehrdurstig *adj.* ambițios.
Ehre, *-n, f.* **1.** onoare, cinste; **auf ~!** pe cinstea mea! **er sagte das in allen ~n** a spus-o fără vreun gând ascuns; **in ~n halten** a onora, a cinsti; **die nationale ~** onoarea națională; **die soziale ~** onoarea socială; **das Feld der ~** câmpul de onoare; **eine Forderung (**sau **ein Gebot) der ~** o obligație de onoare; **jm. die ~ rauben** a dezonora, a defăima pe cineva; **meine ~ zum Pfande** pun chezășie onoarea mea; **keinen Fleck auf seiner ~ dulden**

a nu suferi nici o pată pe onoarea sa; **auf die ~ bedacht sein** a ține la onoare; **die Prüfung mit ~n bestehen** a trece examenul cu cinste; **ein Mann von ~** un om de onoare; **die ~ verletzen** a leza onoarea; **das bin ich meiner ~ schuldig** onoarea mă obligă la asta; **er hat keine ~ im Leibe** n-are nici un pic de onoare; **aller ~n wert** merită toată cinstea; **ich habe die ~! a)** am onoarea; **b)** ei, dacă-i așa, adio și n-am cuvinte!; **ich hatte schon die ~** am făcut deja cunoștință; am avut onoarea să facem cunoștință; **das ist mir eine ~e** o cinste, onoare pentru mine; **erweisen Sie mir die ~** acordați-mi cinstea, faceți-mi onoarea; **ich mache mir eine ~ daraus** este o cinste, onoare pentru mine; **es macht ihm nicht viel ~** nu-i face prea multă cinste; **mit etwas ~ einlegen** a face impresie mare, a se evidenția (cu ceva); **mit wem habe ich die ~?** cu cine am onoarea? **es gereicht ihm zur ~** îi face cinste; **die ~ verlieren** a-și pierde onoarea; **der Wahrheit die ~ geben** a respecta adevărul; ~, **wem ~ gebührt** trebuie să dai cinstire cui se cuvine; **wir geben uns die ~, Sie zu... einzuladen** avem onoarea să vă invităm la... **2.** reputație, prestigiu, vază; **es zu ~n und Ansehen bringen** a ajunge om de seamă; **jn. wieder zu ~n bringen** a reabilita pe cineva. **3.** onor; respect, stimă, considerație; **jm. zu ~n** în cinstea cuiva; **jm. de letzte ~ erweisen** a aduce cuiva ultimul omagiu. **4.** *(înv.)* feciorie; **sie hat die ~ verloren** și-a pierdut cinstea, nu mai e fată mare.

ehren, *ehrte, geehrt, vb. (h) tr.* **1.** a onora, a cinsti; **sein Vertrauen ehrt mich** încrederea lui mă onorează; **sehr geehrter Herr...** mult stimate domnule... **2.** a respecta, a prețui; **wer den Pfennig nicht ehrt, ist des Talers nicht wert** cine nu prețuiește lucrul mic nu-l merită pe cel mare. **3.** a face un cadou, a aduce un dar (în semn de omagiu).

Ehren|affäre,*-n, f.* chestiune de onoare.

Ehren|amt, *-(e)s, -ämter, n.* **1.** *sg.* funcție onorifică. **2.** *pl.* demnități.

ehren|amtlich I. *adj.* onorific. **II.** *adv.* în mod, în chip onorific.

Ehrenbe|amte, *-n, -n (ein Ehrenbeamter), m.* funcționar onorific.

Ehrenbecher, *-s, -, m.* cupă de onoare.

Ehrenbeleidigung, *-en, f.* ofensă, ultragiu, ultragiere, jignire.

Ehrenbeleidigungsklage, *-n, f. (jur.)* reclamație pentru ultragiu.

Ehrenbeleidigungs|prozess, *-es, -e, m. (jur.)* proces de ultragiu.

Ehrenbezeigung, **Ehrenbezeugung**, *-en, f.* omagiu, dovadă de stimă; salut; *(mil.)* **die ~ erweisen** a da onorul, a saluta.

Ehrenbild, *-(e)s, -er, n.* statuie, monument.

Ehrenbogen, *-s, - (și -bögen), m.* arc de triumf, poartă triumfală.

Ehrenbühne, *-n, f.* podium (pentru cel sărbătorit, premiat).

Ehrenbürger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cetățean(ă) de onoare.

Ehrenbürgerbrief, *-es, -e, m.* diplomă de cetățean de onoare.

Ehrenbürger|recht, *-(e)s, -e, n.* cetățenie de onoare.

ehrend I. *part. prez.* de la e h r e n. **II.** *adj.* care face cinste.

Ehrenbürgerschaft *f. sg.* calitate de cetățean de onoare.

Ehrendame, *-n, f.* doamnă de onoare.

Ehrendegen, *-s, -, m.* sabie de onoare.

Ehrendenkmal, *-(e)s, -mäler, n.* monument.

Ehrendieb, *-(e)s, -e, m.* defăimător, calomniator.

Ehrendienst *-(e)s, m. sg.* serviciu militar; **den ~ ableisten** a satisface stagiul militar.

Ehrendiplom, *-s, -e, n.* diplomă de onoare.

Ehrendoktor, *-s, -en, m.* doctor «honoris causa».

Ehrendoktorwürde *f. sg.* demnitate, rang de „doctor honoris causa".

Ehren|erklärung, *-en, f.* retractare (publică), palinodie.

Ehren|erweis, *-es, -e, m.*, **Ehren|erweisung**, *-en, f.* onoare, cinstire.

Ehrenfahne, *-n, f.* drapel de onoare.

Ehrenflagge, *-n, f. (mar.)* pavillon de onoare.

Ehrenformation, *-en, f. (mil.)* formație militară care prezintă onorul (unui șef de stat).

Ehrenfriedhof, *-(e)s, -höfe, m.* cimitir al eroilor.

Ehrengabe, *-n, f.* cadou, dar de onoare.

Ehrengast, *-(e)s, -gäste, m.* oaspete de onoare.

Ehrengedächtnis, *-ses, n. sg.* **1.** omagiu; amintire pioasă. **2.** *(înv.)* monument (în onoarea cuiva).

Ehrengedicht, *-(e)s, -e, n.* poezie de omagiere, de felicitare.

Ehrengefolge, *-s, -, n.* escortă, cortegiu de onoare.

Ehrenge|halt, *-(e)s, -hälter, -n.* onorariu; indemnizație onorifică.

Ehrengeleit, *-(e)s, -e, n.* alai, cortegiu, suită, escortă de onoare.

Ehrengepränge, *-s, n. sg.* ceremonie, pompă.

Ehrengericht, *-(e)s, - e, n.* **1.** tribunal, instanță judecătorească pentru chestiuni de onoare; *(mil.)* consiliu de onoare. **2.** ședință a unui tribunal sau consiliu de onoare.

Ehrengeschenk, *-(e)s, -e, n.* v. E h r e n g a b e.

Ehrengrad, *-es, -e, m.* grad onorific.

Ehrengruß, *-es, -grüße, m. (mil.)* saluat, onor.

ehrenhaft *adj.* onorabil; cinstit, stimat.

Ehrenhaftigkeit *f. sg.* cinste.

ehrenhalber *adv. (presc.* eh. *sau* e.h.) **1.** omagial, onorific; **Doktor ~** *(presc.* Dr. E. h., Dr. eh. sau Dr. h. c.) doctor honoris causa. **2.** pentru salvarea cinstei, pentru obraz. **3.** de etichetă.

Ehrenhalle, *-n, f.* v. E h r e n t e m p e l.

Ehrenhandel, *-s, -händel, m.* (dispută pentru o) chestiune de onoare.

Ehrenhof, *-(e)s, -höfe, m.* curte de onoare.

Ehrenhold, *-(e)s, -e, m. (înv., ist.)* crainic, herald.

Ehren|intervention [-vɛn-], *-en, f.* intervenție de onoare.

Ehrenjungfrau, *-en, f.* domnișoară de onoare.

Ehrenkette, *-n, f.* lanț purtat ca însemn al rangului, ca distincție onorifică.

Ehrenklage, *-n, f.* cerere de retractare.

Ehrenkleid, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(mil)* uniformă de gală. **2.** rochie de gală, haină de sărbătoare.

Ehrenkodex, *-es, -e* și *...dizes, m.* cod de onoare.

Ehrenkompanie, *-n* [-ni:ən], *f. (mil.)* companie de onoare; **die ~ abschreiten** a trece în revistă compania de onoare.

Ehrenkonsul, *-s, -n, m. (pol.)* consul onorific.

Ehrenkränkung, *-en, f.* insultă, ofensă.

Ehrenkranz, *-es, -kränze, m.* **1.** cunună de lauri. **2.** cunună de mireasă.

Ehrenkreuz, *-es, -e, n.* Cruce de onoare (decorație).

Ehrenkrone, *-n, f.* **1.** coroană, cunună de onoare. **2.** *(fig.)* aureolă.

Ehrenkuss, *-es, -e, m.* sărutare de politețe.

Ehrenlegion *f. sg.* Legiunea de onoare (decorație franceză).

Ehrenlohn, *-(e)s, -löhne, m.* v. E h r e n g e h a l t.

Ehrenmahl, *-(e)s, -e* (și *-mähler), n.* ospăț, masă de gală, banchet (dat în cinstea cuiva).

Ehrenmal, *-(e)s, -e* (și *-mäler), n.* monument al eroilor.

Ehrenmann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** om de onoare; *(iron.)* **dunkler ~** piază-rea, cioclu. **2.** om de treabă.

Ehrenmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru de onoare, onorific.

Ehren|name, *-ns, -n, m.* titlu de onoare.

Ehrenpension, *-en, f.* pensie de merit.

Ehrenpflicht, *-en, f.* datorie, sarcină de onoare.

Ehrenpforte, *-n, f.* poartă triumfală, arc de triumf.

Ehrenplatz, *-es, - plätze, m.* loc de onoare; **er wird in der Geschichte einen ~ behaupten** va deține un loc de cinste în istorie; **den ~ einnehmen** a ocupa locul de onoare.

Ehrenposten, *-s, -, m. (mil.) (despre santinele)* post de onoare.

Ehrenpräsident, *-en, -en, m.* președinte de onoare.

Ehrenpräsidium, *-s, -dien* [-diən], *n.* prezidiu de onoare.

Ehrenpreis, *-es, -e, m.* **1.** premiu de onoare, premiu întâi. **2.** *(bot.)* șopârlaiță, șopârliță *(Veronica teucrium)*.

Ehrenpromotion, *-en, f.* acordare a titlului de doctor «honoris causa».

Ehrenpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct de onoare.

Ehrenrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consiliu onorific. **2.** juriu de onoare.

Ehrenraub, *-(e)s, m. sg.* calomniere, defăimare, frustrare a onoarei.

Ehrenräuber, *-s, -, m.* calomniator, defăimător.

Ehrenrecht, *-(e)s, -e, n.* **1.** drept onorific, de onoare. **2.** *pl.* drepturi cetățenești; **Verlust der bürgerlichen ~e** pierdere a drepturilor cetățenești.

ehrenreich *adj.* acoperit de onoruri; glorios; emerit.

Ehrenrettung, *-en, f.* reabilitare, salvare a onoarei.

Ehrenrichter, *-s, -, m.* arbitru, judecător în chestiuni de onoare.

ehrenrührig *adj.* jignitor, ofensator; defăimător.

Ehrenrührigkeit, *-en, f.* însușirea de a fi defăimător, insultător.

Ehrenrunde, *-n, f. (sport)* tur de onoare; *(jargonul elevilor/studenților)* **eine ~ drehen** a rămâne repetent, a repeta anul, clasa.

Ehrensache, *-n, f.* chestiune, problemă, afacere de onoare; **das ist eine ~ für mich** e o chestiune de onoare pentru mine.

Ehrensalve [-və], *n, f. (mil.)* salvă de onoare.

Ehrenschänder, *-s, -, m.* defăimător.

ehrenschänderisch *adj.* defăimător.

Ehrenschändung, *-en, f. (jur.)* defăimare, terfelire a onoarei.

Ehrenschein, *-(e)s, -e, m.* cuvânt de onoare dat în scris.

Ehrenschicht, *-en, f.* schimb de onoare.

Ehrenschild, *-(e)s, -e, m.* scut de onoare.

Ehrenschmaus, *-es, -schmäuse, m. (fam.)* ospăț de onoare (în onoarea cuiva).

Ehrenschmuck, *-(e)s, m. sg. (poet.)* **1.** decorație, distincție. **2.** semn fizic care onorează pe purtătorul (cicatrice, păr alb).

Ehrenschuld *f. sg.* datorie de onoare.

Ehrenschüsse *pl.* salve de onoare.

Ehrensitz, *-es, -e, m.* loc de onoare.

Ehren|spiegel, *-s, -, m.* **1.** model de onoare adevărată. **2.** cod al comportării onorabile.

Ehrensold, *-(e)s, -e, m.* v. E h r e n g e h a l t.

Ehren|strafe, *-n, f.* pedeapsă infamantă.

Ehren|streit, *-(e)s, -e, m.* conflict pentru o chestiune de onoare.

Ehren|stufe, *-n, f.* grad, demnitate.

Ehrentafel, *-n, f.* **1.** placă comemorativă. **2.** masă festivă (în onoarea cuiva).

Ehrentag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi de sărbătoare; zi solemnă. **2.** solemnitate închinată sărbătoritului.

Ehrentanz, *-es, -tänze, m.* dans de onoare: **a)** primul dans acordat partenerei preferate; **b)** dansul perechii sărbătorite.

Ehrentat, *-en, f.* acțiune, faptă de onoare.

Ehrentempel, *-s, -, m.* panteon.

ehrent|halben, **ehrent|halber** *adv.* v. e h r e n h a l b e r.

Ehrentitel, *-s, -, m.* titlu onorific.

Ehrentod, *-(e)s, m. sg.* moarte eroică, glorioasă.

Ehrentribüne, *-n, f.* tribună de onoare.

Ehrentrunk, *-(e)s, m. sg.* toast, închinare.

Ehren|urkunde, *-n, f.* document, diplomă de onoare.

Ehrenverletzung, *-en, f.* v. E h r e n s c h ä n d u n g.

Ehrenverpflichtung, *-en, f.* obligație de onoare.

ehrenvoll *adj.* **1.** onorabil, de onoare; **einen ~en Auftrag erhalten** a primi o misiune de onoare. **2.** glorios.

Ehrenvormund, *-(e)s, -e* (și *-münder), m.* tutore onorific.

Ehrenvorsitz, *-es, -e, m.* **1.** președinție de onoare.

Ehrenvorsitzende, *-n, -n (ein Ehrenvorsitzender), m.* v. E h r e n p r ä s i d e n t.

Ehrenvor|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** președinte de onoare. **2.** prezidiu de onoare.

Ehrenwache, *-n*, **Ehrenwacht**, *-en, f.* gardă de onoare.

Ehrenwächter, *-s, -, m.* v. E h r e n p o s t e n.

Ehrenwaffen *pl.* armă de onoare (dată ca distincție pentru o faptă de arme).

Ehrenweg, *-(e)s, -e, m.* carieră glorioasă.

ehrenwert *adj.* respectabil; venerabil, stimabil; onorabil.

Ehrenwimpel, *-s, -, m.* flamură, drapel de onoare.

Ehrenwort, *-(e)s, -worte, n.* cuvânt de onoare; **auf mein ~** pe cuvântul meu de onoare, pe onoarea mea; **sein ~ geben** a-și da cuvântul de onoare; **jn. auf ~ entlassen** a elibera pe cineva pe cuvânt de onoare; **Sie haben mein ~** aveți cuvântul meu de onoare.

ehrenwürdig *adj.* v. e h r w ü r d i g.

Ehrenzeichen, *-s, -, n.* distincţie; decoraţie.
ehr|erbietig *adj.* respectuos; plin de veneraţie, consideraţie; smerit.
Ehr|erbietigkeit, **Ehr|erbietung**, *-en, f.* respect, consideraţie; veneraţie; smerenie.
Ehrfurcht *f. sg.* respect profund, adânc, veneraţie; ~ **einflößen** a impune respect.
Ehrfurcht gebietend *adj.* care impune respect.
ehrfürchtig I. *adj.* respectuos, cu deosebit respect. **II.** *adv.* cu respect, cu veneraţie.
Ehrfurchtsbezeigung, *-en, f.* omagiu, respect.
ehrfurchtslos *adj.* lipsit de respect, de veneraţie.
ehrfurchtsvoll *adj.* plin de respect, de veneraţie; respectuos; cu adânc respect.
Ehrgefühl, *-(e)s, n. sg.* sentiment al onoarei; **er hat keinen Funken ~ im Leibe** e lipsit de orice urmă de onoare; **aus verletztem ~** din cauza demnităţii ofensate; **an js. ~ appellieren** a apela la simţul de onoare al cuiva.
Ehrgeiz, *-es, m. sg.* ambiţie.
ehrgeizig *adj.* ambiţios.
Ehrgeizige, *-n, -n (ein Ehrgeiziger), m.* şi *f.* ambiţios(-oasă).
Ehrgeizling, *-s, -e, m. (peior.)* tip foarte ambiţios, ros de ambiţie.
Ehrgier *f. sg.* ambiţie nemăsurată.
ehrgierig *adj.* ambiţios peste măsură; avid de onoruri.
ehrlich *adj.* cinstit, onest, loial; **~e Absichten** intenţii cinstite; **~es Spiel** joc cinstit; *(fam.)* **eine ~e Haut** un om prea bun; **sein ~es Auskommen haben** a avea din ce trăi; **wieder ~ machen** a reabilita pe cineva; **~ währt am längsten** drumul drept e cel mai bun; *(substantivat, iron., înv.)* **er lügt etwas Ehrliches zusammen** minte frumuşel, zdravăn, binişor, de-a binelea; *(adverbial)* **er hat sich ~ abgemüht** şi-a dat toată silinţa.
ehrlicherweise *adv.* în mod cinstit.
Ehrlichkeit *f. sg.* cinste, onestitate, probitate.
Ehrlichkeits|erklärung, **Ehrlichmachung**, *-en, f.* reabilitare.
Ehrliebe *f. sg.* **1.** *(înv.)* loialitate. **2.** *(înv.)* demnitate. **3.** *(înv.)* bunăcuviinţă. **4.** ambiţie.
ehrliebend *adj.* **1.** *(înv.)* loial. **2.** *(înv.)* demn. **3.** *(înv.)* cuviincios. **4.** ambiţios.
ehrlos *adj.* **1.** fără onoare, necinstit, infam. **2.** *(reg.)* încăpăţânat.
Ehrlosigkeit, *-en, f.* lipsă de cinste, necinste, infamie.
ehrpuss(e)lig *adj.(glumeţ)* (prea-)onorabil, foarte ambiţios.
ehrsam *adj.* **1.** onorabil, respectabil. **2.** decent.
Ehrsamkeit *f. sg.* **1.** onestitate, cinste. **2.** decenţă.
Ehrsucht *f. sg.* ambiţie (nemăsurată), vanitate; înfumurare.
ehrsüchtig *adj.* ambiţios (peste măsură).
Ehrung, *-en, f.* cinstire, omagiere.
ehrvergessen *adj. (livr.)* necinstit, lipsit de onoare; nelegiuit.
Ehrvergessenheit *f. sg. (livr.)* dezonoare, nelegiuire.
ehrverletzend *adj.* injurios, insultător, ofensator, ultragiant.
Ehrverlust, *-es, m. sg.* **1.** pierdere a onoarei, dezonoare. **2.** *(jur.)* pierdere a drepturilor cetăţeneşti.
ehrwidrig *adj.* împotriva, contra onoarei.
Ehrwürden *f. sg. (bis. catolică) (în expr.)* **Euer ~** (prea)sfinţia-ta.
ehrwüdig *adj.* onorabil, venerabil.
Ehrwürdigkeit, *-en, f,* onorabilitate, venerabilitate.
ei! *interj.* ei! **~ was** aida de; **~ das wäre...!** dar asta ar fi...!
Ei[1], *-es, -er, n.* **1.** ou; **weich gekochtes ~** ou (fiert) moale; **hart gekochtes ~** ou (fiert) tare; ou răscopt; *(fig.)* **wie aus dem ~ geschält** (sau **gepellt**) ca scos din cutie; **sie gleichen sich wie ein ~ dem anderen** seamănă ca două picături de apă; **wie auf ~ern gehen** a merge, a călca cu mare atenţie, a merge ca pe ouă; **faules ~** ou clocit; **gerührte ~er** jumări (de ouă); **rohes ~** ou crud; **~er legen** a oua; **~er ausbrüten** a cloci, a scoate pui; **das ~ des Kolumbus** oul lui Columb; **man muss sie wie ein rohes ~ behandeln** trebuie să te porţi cu ea delicat, ca şi cu un ou (moale); **das hat seine ~er** nu e chiar aşa de simplu; **das ~ will klüger sein als die Henne** oul vrea să fie mai deştept decât găina, învaţă oul pe găină; **sie ist kaum aus dem ~ gekrochen** (ea) nici n-a ieşit bine din găoace; **sich um ungelegte ~er kümmern** a-şi face gânduri de prisos, a se necăji fără motiv; **besser heute ein ~ als morgen zwei** ce-i în mână nu-i minciună, nu da vrabia din mână pe cioara din par, de pe gard. **2.** *(biol.)* ovul. **3.** ceas de buzunar vechi (de formă ovală); **Nürnberger ~** ou de Nürnberg, ceas de buzunar. **4.** *(fam., arg.) (la pl.)* bani. **5.** *(vulg.)* testicul; **jm. auf die ~er gehen** a călca pe nervi; **jm. die ~er polieren** a cotonogi, a cafti (pe cineva).
Ei[2] *f. sg. (reg.)* **1.** grapă. **2.** zăvoi. **3.** pustiu.
eia *interj.* gigea; *(în expr.)* ~, **~ machen** a mângâia.
Ei|ablage, *-n. f. (zool.)* depunere a ouălor.
eiapopeia! *interj.* nani, nani!
Eiapopeia, *-s, -, n.* **1.** cântec de leagăn. **2. ~ machen** a face nani.
ei|artig *adj.* ovoid.
Ei|aus|stoßung, *-en, f. (med.)* ovulaţie.
Eibe, *-n, f. (bot.)* tisă *(Taxus baccata)*.
eiben *adj.* (din lemn) de tisă.
Eibenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. E i b e.
Eibengewächse *pl.* plante din familia *Taxaceae*.
Eibenholz, *-es, -hölzer, n.* lemn de tisă.
Eibisch, *-es, -e, m. (bot.)* nalbă-mare *(Althaea officinalis)*; **syrischer ~** trandafir turcesc *(Hibiscus syriacus)*.
Eibischkapsel, *-n, f. (bot.)* bamă *(Hibiscus esculentus)*.
Eich|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu de verificare, de etalonare a măsurilor şi greutăţilor, oficiu metrologic.
Eich|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* gală, gogoaşă de pe frunze de stejar.
Eichbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* stejar *(Quercus)*; **burgundischer ~** cer de Burgundia.
Eichbe|hörde, *-n, f.* oficiu de etalonare a măsurilor şi greutăţilor.
Eichblatt, *-(e)s, -blätter, n.* v. E i c h e n b l a t t.
Eiche[1], *-n, f.* stejar; (şi *fig.*) **es fällt keine ~ von einem Streiche** nu se prăbuşeşte stejarul dintr-o singură lovitură.
Eiche[2], *-n, f.* v. E i c h u n g.
Eichel, *-n, f.* **1.** ghindă. **2.** culoare (la jocul de cărţi german). **3.** *(anat.)* gland.
eichel|artig *adj.* v. e i c h e l f ö r m i g.
Eichelbohrer, *-s, -, m. (entom.)* gărgăriţa ghindei *(Balaninus)*.
Eichel|ernte, *-n, f.* cules de ghindă.
eichelförmig *adj.* în fomă de ghindă, glandiform.
eichelfressend *adj.* care mănâncă ghindă.
Eichelhafer *-s, m. sg. (bot.)* ovăz negru *(Avena strigosa)*.
Eichelhäher, *-s, -, m. (ornit.)* gaiţă *(Garrulus glandarius)*.
Eichelkaffee, *-s, -s, m.* cafea de ghindă (prăjită), surogat de cafea.
Eich|elle, *-n, f.* cot (măsură) verificat.
Eichel|lese, *-n. f.* v. E i c h e l e r n t e.
Eichelmast, *-en, f.* îngrăşare cu ghindă (a porcilor).
Eichelmaus, *-mäuse, f. (zool.)* alunar, căţelu-pământului.
Eichelnapf, *-(e)s, -näpfe, m.* cupulă a ghindei.
Eichel|sau, *-en, f.,* **Eichelschwein**, *-(e)s, -e, n.* porc îngrăşat cu ghindă.
Eichel|stein, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* balanit, ghindă de mare.
eichen[1] *adj.* (din lemn) de stejar.
eichen[2], *eichte, geeicht, vb. (h) tr.* **1.** a calibra, a etalona, a marca (greutăţi şi măsuri). **2.** a verifica. **3.** *(fig.)* a se pricepe bine; **darauf bin ich geeicht** mă pricep bine la asta.
Eichen[1], *-s, -, n. (dim* de la E i) ouşor.
Eichen[2], *-s, n. sg.* verificare a măsurilor şi greutăţilor.
Eichenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. E i c h b a u m.
Eichenbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* regiune acoperită cu stejari.
Eichenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* frunză de stejar.
Eichenbock, *-(e)s, -böcke, m. (entom.)* rădaşcă *(Cerambyx cerdo)*.
Eichenbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură de stejar.
Eichenfarn, *-(e)s, -e, m. (bot)* specie de ferigă *(Phegopteris robertiana)*.
Eichengrund, *-(e)s, -gründe, m.* vale împădurită cu stejari, rarişte de stejari.
Eichenhain, *-(e)s, -e, m.* pădurice, dumbravă de stejari.
Eichenholz, *-es,-hölzer, n.* lemn de stejar.
Eichenkranz, *-es, -kränze, m.* cunună, coroană de stejar.
Eichenlaub, *-(e)s, n. sg.* frunze de stejar (şi ca ornament pe uniforme etc.).
Eichenlohe, *-n, f. (tăb.)* coajă de stejar pentru tăbăcit.
Eichenmistel, *-n. f. (bot.)* vâsc de stejar, mărgăritar *(Loranthus europaeus)*.
Eichenprozessions|spinner, *-s, -, m. (entom.)* torcător procesionar *(Bombyx quercus)*.
Eichenrinde, *-n, f.* scoarţă, coajă de stejar.
Eichenschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap (din lemn) de stejar.
Eichenschrecke,*-n, f. (entom.)* cosaş mut *(Meconema thalassinum)*.
Eichenschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* burete de stejar *(Daedulea quercina)*.
Eichen|spinner, *-s, -, m.* v. E i c h e n p r o z e s s s i o n s s p i n n e r.
Eichen|stamm, *-(e)s, -stämme, m.* trunchi de stejar.
Eichenwald, *-(e)s, -wälder, m.,* **Eichenwaldung**, *-en, f.* pădure de stejar.
Eichenwickler *-s, -, m.* v. E i c h e n p r o z e s s i o n s s p i n n e r.
Eicher, *-s, -, m.* măsurător, persoană care măsoară, taxează cotele, verificator de măsuri şi greutăţi; metrolog.
eichern *adj. (elv.)* v. e i c h e n.
Eichgebühr, *-en, f.,* **Eichgeld**, *-es, -er, n.* cotărit, taxă de marcare.
Eichgerät, *-(e)s, -e, n.* instrument etalon.
Eichgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate probatorie, greutate etalonată.
Eich|hase, *-n. n, m. (reg.),* **Eich|horn**, *-(e)s, -hörner,* **Eich|hörnchen**, **Eichkätzchen**, *-s, -, n. (reg.),* **Eich|katze**, *-n, f. (reg.) (zool.)* veveriţă *(Sciurus vulgaris)*.
Eichkommission, *-en, f.* comisie de verificare a măsurilor şi greutăţilor.
Eichkondensator, *-s, -toren, m. (radio.)* condensator etalon.
Eichmaß, *-es, -e, n.* măsură legală, etalon.
Eichmeister, *-s, -, m.* verificator de măsuri şi greutăţi; metrolog.
Eich|ochs *-en, -en, m. (entom.)* rădaşcă, rudaşcă *(Lucanus cervus)*.
Eichschein, *-(e)s, -e, m.* certificat de verificare metrologică.
Eich|spannungswandler, *-s, -, m. (electr.)* transformator de tensiune de etalonare.
Eich|stempel, *-s, -, m.* marcă, ştampilă de greutăţi şi instrumente de măsurat.
Eichung, *-en, f.* **1.** marcare, calibrare. **2.** *(tehn.)* verificare de măsuri şi greutăţi; etalonare.
Eichvogel, *-s, -vögel, m. (ornit., reg.)* uliu *(Astur palumbarius)*.
Eichwald, *-(e)s, -wälder, m. (înv.)* v. E i c h e n w a l d.
Eichwesen, *-s, n. sg.* metrologie.
Eichzeichen, *-s, -, n.* semn de cotare, de măsură.
Eid, *-(e)s, -e, m.* jurământ; **den ~ abnehmen** a lua jurământul; **den ~ ablegen** a jura, a depune jurământul; **einen ~ brechen** a călca un jurământ; **unter ~** sub jurământ; **einen ~ auf die Bibel schwören** a jura (cu mâna) pe biblie; **an ~es statt** în loc de jurământ; **falscher ~** jurământ fals; **hippokratischer ~** jurământul lui Hipocrate; **der olympische ~** jurământul olimpic; **einen ~ verweigern** a refuza să depună un jurământ; **durch (einen) ~ bekräftigen** a întări prin jurământ; **durch einen ~ binden** a lega prin jurământ.
Eid|ablegung, *-en, f.* depunere a jurământului.
Eid|ablehnung, *-en, f.* refuz de a jura.
Eidam, *-(e)s, -e, m. (înv.)* ginere.
Eidamer(käse), *-s, m. sg. (reg.)* v. E d a m e r.
Eidbrecher, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* persoană care calcă un jurământ, sperjur.
Eidbruch, *-(e)s, -brüche, m.* călcare a jurământului, sperjur.
eidbrüchig *adj.* care calcă jurământul.
Eidbrüchige, *-n. -n (ein Eidbrüchiger), m.* şi *f.* v. E i d b r e c h e r.
Eidbürgschaft, *-en, f. (jur.)* mărturie depusă sub jurământ.
Eidechs|chen, *-s, -, n. (zool.)* şopârliţă.
Eidechse [-dεksə], *-n. f. (zool.)* şopârlă *(Lacerta agilis)*.
eidechsen|artig adj. ca o şopârlă, ca de şopârlă.
Eidechsenkuckuck, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* cucul-şopârlelor *(Saurothera vetela)*.
Eidechsenleder, *-s, n. sg.* piele de şopârlă.
Eidechsen|natter, *-n, f. (zool.)* năpârcă, viperă *(Malpolon monspessulanus)*.
Eidechsenwurz, *-en, f. (bot.)* ceapă-minune *(Sauromatum guttatum)*.
Eider, *-n, f.* v. E i d e r e n t e.
Eider|daunen, *pl.* puf (al raţei arctice).

Eider|ente, *-n*, **Eidergans**, *-gänse, f. (ornit.)* rață arctică *(Somateria mollissima)*.
Eidervogel, *-s, -vögel, m.* v. Eiderente.
Eides|ablegung, *-en, f.* v. Eidablegung.
Eides|ablehnung, *-en, f.* v. Eidablehnung.
Eides|abnahme *f. sg.* luare de jurământ.
Eides|antrag, *-(e)s, -träge, m. (jur.)* propunere de jurământ (ca probă).
eidesfähig *adj. (jur.)* cu drept de a depune jurământ, având dreptul de a depune jurământ.
Eidesfähigkeit *f. sg. (jur.)* dreptul de a depune jurământ.
Eidesformel, *-n, f.* formulă de jurământ, text al jurământului.
Eideshelfer, *-s, -, m. (jur.)* martor cu jurământ.
Eidesleistung, *-en, f.* prestare, depunere de jurământ.
Eides|pflicht *-en, f.* **1.** datorie de a presta un jurământ; **die ~ leisten** a jura credință. **2.** obligație care decurge din jurământ.
eides|stattlich *adj. (jur.)* sub jurământ; cu putere de jurământ; având valoarea unui jurământ; **~e Versicherung** declarație sub jurământ.
Eidesverweigerung, *-en, f.* refuz de a depune jurământ.
Eidgenoss, *-en, -en*, **Eidgenosse**, *-n, -n, m.* **1.** persoană legată prin același jurământ. **2.** *(despre elvețieni)* confederat.
Eidgenossenschaft, *-en, f.* confederație; **die Schweizerische ~** Confederația Elvețiană.
eidgenössisch *adj.* federal, al confederației (elvețiene).
Eidhelfer, *-s, -, m.* v. Eideshelfer.
Eidleistung, *-en, f.* v. Eidesleistung.
eidlich *adj.* și *adv.* cu jurământ; *(jur.)* **~ einvernehmen** a interoga pe cineva sub jurământ; **seine Aussagen vor Gericht ~ erhärten** a întări prin jurământ declarațiile făcute în fața instanței; **sich zu etwas ~ verpflichten** a se obliga la ceva prin jurământ; **eine ~e Erklärung abgeben** a face o declarație sub jurământ; **das ~ Versprechen geben, etwas zu tun** a promite cuiva ceva prin jurământ.
Ei|dotter, *-s -, m.* (și *n.*) gălbenuș de ou.
Eidschwur, *(e)s, -schwüre, m.* jurământ.
eidvergessen *adj.* v. eidbrüchig.
Ei|entwicklung, *-en, f.* evoluție a oului.
Eier|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* (pătlăgea) vânătă *(Solanum melongena)*.
Eierbecher, *-s, -, m.* suport, pahar pentru ouă, ouar.
Eierbier *-(e)s, -(e), n.* băutură fierbinte din ouă crude, lapte și bere.
Eierbirne, *-n, f. (bot.)* specie de pară.
Eierbovist [-vist], *-es, -e, m. (bot.)* gogoașă prohaită *(Bovista)*.
Eierbrikett, *-(e)s, -e, n.* brichetă (de cărbune) ovoidă.
Eierbrot, *-(e)s, -e, n. (cul.)* pâine albă cu ouă, friganea.
Eierchen, *-s, -, n. (dim.* de la Ei) oușor, ouț.
Eierfarbe, *-n, f.* vopsea de ouă.
Eierfladen, *-s, -, m.* omletă; plăcintă cu ou.
Eierfrucht, *-früchte, f.* v. Eierapfel.
eiergelb *adj.* de culoarea gălbenușului de ou.
Eiergerste *f. sg.* tarhana, frecăței.
Eier|handgranate,*-n, f.(mil.)* grenadă de mână ovoidă.
Eier|händler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* negustor(-oare) de ouă.
Eier|haube, *-n, f.* învelitoare de păstrat ouăle fierte fierbinți.
Eier|isolator, *-s, -en, m.* izolator-nucă.
Eierkiste, *-n, f.* **1.** ladă de transportat ouă. **2.** *(fam., peior.)* mașină veche, avion vechi.
Eierklar , *-s, n. sg.* v. Eiweiß **(1)**.
Eierkocher, *-s, -, m.* fierbător electric de ouă.
Eierkognak, *-s, -s, m.* coniac de ouă.
Eierkrebs, *-es, -e, m.* femelă a racului.
Eierkuchen *-s, -, m.* **1.** *(cul.)* un fel de omletă făcută din ouă, făină și lapte și prăjită în tigaie; clătită. **2.** *(tipogr.)* frază cu litere de-a valma.
Eierkunde *f. sg. (biol.)* oologie.
Eierkürbis, *-ses, -se, m. (bot.)* godină, soi de dovleac *(Cucurbita pepo)*.
Eierlaufen, *-s, n. sg.* concurs de alergare cu un ou într-o lingură.
Eierlegen, *-s, n. sg.* ouat.
Eier legend *(zool.)* ovipar.
Eierlikör, *-s, -e, m.* lichior de ouă.
Eiermann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** negustor de ouă. **2.** *(reg., cul.)* prăjitură (din făină de grâu) cu ou.
Eiermarkt, *-(e)s, - märkte, m.* piață de ouă.
eiern, *eierte, geeiert, vb. intr.* **1.** *(h) (despre roți)* a se roti descentrat, a face opturi. **2.** *(s)* a merge dezechilibrat, clătinându-se.
Eiernudel, *-n, f. (cul.)* tăiețel cu ouă.
Eierpecken, *-s, n. sg. (austr.)* ciocnit de ouă (de Paști).
Eierpfannkuchen, *-s, -, m. (cul.)* clătită.
Eierpflanze, *-n, f.* v. Eierapfel.
Eierpflaume, *-n, f. (bot.)* prună de Damasc *(Prunus domestica* ssp. *italica* var. *ovoidea)*.
Eierpilz, *-es, -e, m. (bot.)* bureți galbeni, gălbiori *(Cantharellus cibarius)*.
Eierprüfer,*-s, -, m.* aparat pentru controlat ouăle (prin raze).
Eierpulver [-fɐ sau -vɐ], *-s, -, n.* praf de ouă.
Eierpunsch, *-(e)s, -e, m.* punci de ouă.
Eiersack, *-(e)s, -säcke, m. (anat.)* scrot.
Eierschale, *-n, f.* coajă de ou; *(fam.)* **noch die ~n hinter den Ohren haben** a fi încă imatur și lipsit de experiență; încă e cu cașul la gură, încă nu i-a picat cașul de la gură.
Eierschaum, *-(e)s, m. sg.* spumă de ou.
Eierschmalz, *-es, m. sg. (austr., reg.)* (ouă) jumări.
Eierschmarren, *-s, m. sg. (reg.)* omletă.
Eierschnee, *-s, m. sg.* spumă de albuș de ou, albuș bătut.
Eierschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (reg., bot.)* v. Eierpilz.
Eier|speise, *-n, f.* (ouă) jumări, jumări de ouă.
Eier|stecher, *-s, -, m. (cul.)* înțepător de ouă.
Eier|stich, *-(e)s, m. sg. (cul.)* găluște de ouă (pentru supă).
Eier|stock, *-(e)s, -stöcke, m.(anat.)* ovar.
Eier|stockschwangerschaft, *-en, f. (med.)* sarcină extrauterină.
Eiersuppe, *-n, f.* supă cu ouă.
Eiertanz, *-es, -tänze, m.* dans (de îndemânare) printre ouă (așezate pe podea); *(fig.)* **einen regelrechten ~ aufführen** a proceda cu mare prudență.
Eiertätsch, *-(e)s, -e, m. (reg.)* clătită.
Eierteigwaren *pl.* paste făinoase cu ou.
Eier|uhr, *-en, f. (cul.)* ceas, clepsidră pentru fiert ouă.
Eierwärmer, *-s, -, m.* v. Eierhaube.
Eierwaage, *-n, f.* mașină de sortat ouă.
Eierwespe *-n, f. (entom.)* ou, larvă de viespe.
eifel *adj. (reg.)* curat; veritabil.
Eifer, *-s, m. sg.* **1.** râvnă, zel, ardoare; **mit ~ betreiben** a munci, a se ocupa de ceva cu râvnă; **im ~ des Gefechtes** în focul luptei; **einen löblichen ~ zeigen** a da dovadă de un zel lăudabil; **einer Sache ~ zuwenden** a fi zelos într-o problemă; **blinder ~ schadet nur** râvna vorbă mai mult strică; **in ~ geraten** a se mânia, a se înfierbânta. **2.** *(reg.)* gelozie.
Eiferer, *-s, -, m.* bărbat (prea) zelos, care face exces de zel; fanatic.
Eifergesetz, *-es, -e, n. (reg.)* lege referitoare la gelozie.
eifern, *eiferte, geeifert, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a se înfuria; **gegen jn. ~** a vorbi contra cuiva; a se declara împotriva cuiva. **2.** a stărui; a depune efort, patimă, zel, **II.** *tr.* a face ceva cu zel.
Eifer|rede, *-n, f.* discurs pasionat.
Eifersucht *f. sg.* gelozie.
Eifersuchts|tat, *-en, f.* crimă din gelozie.
Eifersüchtelei, *-en, f.* gelozie sâcâitoare.
eifersüchteln, *eifersüchtelte, geeifersüchtelt (ich eifersücht(e)le), vb. (h) intr.* a fi invidios, gelos.
eifersüchtig *adj.* gelos; **jn ~ machen** a face pe cineva gelos; **auf jn. ~ sein** a fi gelos pe cineva.
eifervoll *adj.* plin de zel, de râvnă.
Eiffelturm, *-(e)s, m. sg.* turnul Eiffel.
Eiform *f. sg.* formă ovoidă.
eiförmig *adj.* oval; în formă de ou, ovoid.
Eif(r)erin, *-nen, f.* femeie (prea) zeloasă, care face exces de zel.
eifrig I. *adj.* **1.** zelos. **2.** *(bibl.)* gelos. **II.** *adv.* cu râvnă, cu ardoare; **~ dabei (**sau **bei etwas) sein** sau **~ bemüht sein zu...** a lucra cu râvnă...
Eifrigkeit *f. sg.* zel, ardoare, râvnă.
Eifurchung, *-en, f. (fiziol.)* segmentare, diviziune a oului.
eig. *presc.* de la eigentlich.
eig. Ber. *presc.* de la eigener Bericht reportaj propriu.
Eigelb, *-(e)s, n. sg.* gălbenuș de ou.
eigen *adj.* **1.** propriu; **zu ~ haben** a avea, a poseda, a-i aparține; **sich** *(dat.)* **etwas zu ~ machen** a-și însuși ceva; **auf ~e Rechnung** pe cont propriu; **in ~er Person** în persoană; **aus ~em Antriebe** din proprie inițiativă, de bunăvoie; **mit ~en Augen** cu ochii proprii; **in seinem ~en Namen** în numele său propriu; **es ist seine ~e Schuld** e vina lui; **er hat keinen ~en Willen** nu are nici un pic de voință; **es ist hier so laut, dass man sein ~es Wort nicht hört** zgomotul e atât de mare aici încât nu-ți poți auzi propriile cuvinte; **jn. mit seinen ~en Worten widerlegen** a combate pe cineva cu propriile lui argumente; **ein Kind als ~es annehmen** a adopta un copil; **sich einer Sache ganz zu ~ geben** a se dărui cu trup și suflet unei cauze; **sein ~es Fleisch und Blut** carne din carnea lui și sânge din sângele lui; **auf ~en Füßen stehen** a sta pe picioare proprii; **auf ~e Faust** pe răspundere proprie; **sie ist die Güte in ~er Person** e bunătatea întruchipată; **~er Herd ist Goldes wert** căminul propriu valorează aur; *(substantivat)* **es bleibt sein Eigen** rămâne proprietatea sa; **es ist mein Eigen** îmi aparține mie. **2.** separat, personal; **~es Zimmer** cameră separată. **3.** aparte, caracteristic; specific; **mit der ihm ~en Entschlossenheit** cu energia sa caracteristică; **das ist ein ~er Fall** e un caz special; *(fam.)* **ein ~er Gesell** un om ciudat; **es ist ihm ~** așa-i e felul; **ein ~er Kunde** un client dificil; **Geschwätzigkeit ist dem Alter ~** vorbăria este proprie bătrâneții; *(substantivat)* **sein Eigen verlieren a)** a pierde ce-i aparține; **b)** a-și pierde specificul. **4.** natural, propriu; **sein ~es Haar** părul său natural; **er ist sein ~er Herr** e propriul său stăpân. **5.** exigent, pedant; **er ist sehr ~ in (**sau **mit) seinen Sachen** e foarte pedant cu lucrurile sale; **sie ist sehr ~ im Essen** e foarte dificilă la mâncare. **6.** curios, ciudat; **mir ist es ~ zumute** am o dispoziție ciudată, un sentiment curios, straniu.
Eigen|ansicht, *-en, f.* opinie proprie.
Eigen|anteil, *-(e)s, -e, m.* contribuție proprie; cotă parte.
Eigen|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* propulsie proprie.
Eigen|art, *en, f.* particularitate caracteristică, caracter particular, deosebit.
eigen|artig *adj.* ciudat; particular, aparte.
eigen|artigerweise *adj.* în mod ciudat.
Eigen|artigkeit, *-en, f.* originalitate; ciudățenie; caracter aparte.
Eigenbau, *-(e)s, m.* **1.** *pl. -ten* construcție proprie. **2.** *m. sg.* cultură proprie; **Tabak im ~** tutun în cultură proprie.
Eigenbedarf, *-(e)s, m. sg.* necesități, nevoi proprii, personale.
Eigenbericht, *-(e)s, -e, m.* corespondență proprie (a unui ziar).
Eigenbesitz, *-es, -e, m.* proprietate personală, particulară, exclusivă.
Eigenbesitzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* proprietar(ă) exclusiv(ă).
Eigenbewegung, *-en, f. (fiz.)* mișcare proprie.
Eigenblutbe|handlung, *-en, f. (med.)* autohemoterapie.
Eigenbote, *-n, -n, m.* curier.
Eigenbrötelei, *-en, f.* **1.** ciudățenie, excentricitate. **2.** individualism.
Eigenbrötler, *-s, -, m.* **1.** excentric. **2.** individualist.
Eigenbrötlerei, *-en, f.* v. Eigenbrötelei.
eigenbrötlerisch *adj.* excentric, original, ciudat.
Eigendrehung, *-en, f. (fiz)* autorotație.
Eigendünkel, *-s, -, m.* înfumurare, îngâmfare; prezumție.
Eigen|er|regung, *-en, f. (electr.)* autoexcitare.
Eigen|erwirtschaftung *f. sg.* autofinanțare, autogospodărire.

Eigenform, *-en, f.* formă proprie.
Eigenfrequenz *f. sg. (tel.)* frecvență proprie (naturală).
Eigengebrauch, *-(e)s, m. sg.* folosire, utilizare proprie, uz personal.
eigengemacht *adj.* de fabricație proprie.
eigengesetzlich *adj.* conform legilor proprii.
Eigengesetzlichkeit *f. sg.* legitate proprie.
Eigengeschwindigkeit, *-en, f. (tehn.)* viteză proprie.
Eigengewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate netă; *(tehn.)* greutate proprie; *(com.)* tară.
Eigengewichtsbelastung, *-en, f. (tehn.)* încărcare cu greutatea proprie.
Eigengut, *-(e)s, -güter, n. (ist.)* feudă alodială.
Eigenhandel, *-s, m. sg.* comerț pe cont propriu.
eigenhändig *adj.* și *adv. (presc.* eigenh. *sau* eigh., *austr.* e.h.) personal, cu mâna proprie; ~ **übergeben** a remite personal; ~ **geschrieben** scris cu mâna proprie, autograf.
Eigenhändigkeit *f. sg.* faptul de a fi făcut su propria mână; ~ **der Unterschrift** autenticitate a iscăliturii.
Eigenheim, *-(e)s, -e, n.* casă proprietate personală pentru o singură familie.
Eigenheit, *-en, f.* **1.** particularitate, originalitate; ciudățenie; **er hat so seine ~en** are ciudățeniile, goangele lui. **2.** *(jur.)* exclusivitate.
Eigenhilfe, *-n, f.* faptul de a se ajuta singur.
eigenhörig *adj.* iobag, șerb.
Eiigen|initiative [-və-], *-n, f.* inițiativă proprie.
Eigen|interesse, *-s, -n, n.* interes personal.
Eigenkapazität,*-en, f. (radio.)* capacitate proprie.
Eigenkapital, *-(e)s, -e, n.* capital propriu, resurse personale.
Eigenkontrolle *f. sg.* autocontrol.
Eigenkosten *pl. (ec.)* cheltuieli proprii (de producție), preț de cost.
Eigenleben, *-s, n. sg.* viață individuală, personală, independentă; **ein ~ führen** a duce o viață independentă.
eigenlebig *adj. (elv.)* cu viață individuală; independent.
Eigenlehner, *-s, -, m.* proprietar de mină care lucrează el însuși în ea.
Eigenleistung, *-en, f.* efort propriu, realizare, performanță proprie.
Eigenliebe *f. sg.* amor propriu.
Eigenlob, *-(e)s, n. sg.* laudă de sine; ~ **stinkt** lauda de sine nu miroase bine.
Eigenlöhner, *-s, -, m.* v. Eigenlehner.
Eigenmacht *f. sg.* despotism; samavolnicie; putere arbitrară.
eigenmächtig *adj.* despotic; arbitrar; autoritar, samavolnic; ~ **handeln** a proceda arbitrar.
Eigenmächtigkeit, *-en, f.* **1.** samavolnicie, acțiune arbitrară. **2.** caracter arbitrar (al unei acțiuni).
Eigenmittel, *-s, -, n.* fonduri, mijloace proprii.
Eigen|name, *-ns, -n, m.* nume propriu.
Eigen|nutz, *-es, m. sg.* egoism; interes personal.
eigen|nützig *adj.* egoist; interesat.
Eigen|nützigkeit, *-en, f.* egoism; pasiune pentru interesele personale, interesare personală.
Eigen|nutzung, *-en, f. (jur.)* utilizare, folosire a unei proprietăți de către proprietar.
Eigenproduktion, *-en, f.* producție proprie.
eigens *adv.* anume, (în) special, înadins.
Eigenschaft, *-en, f.* proprietate; însușire; **in der ~ als...** în calitate de...; **chemische ~** proprietate chimică; *(biol.)* **erworbene ~** caracter, însușire dobândit(ă).
Eigenschaftsfenster, *-s, -, n. (inform.)* fereastră de proprietăți.
Eigenschaftswort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* adjectiv.
eigenschaftswörtlich *adj. (gram.)* adjectival.
Eigenschwingung, *-en, f. (fiz.)* oscilație proprie.
Eigensinn, *-es, m. sg.* **1.** încăpățânare, îndărătnicie, obstinație; *(fam.)* **der kleine ~** încăpățânat mic. **2.** capriciu, bizarerie.
eigensinnig *adj.* **1.** încăpățânat, îndărătnic. **2.** ciudat, curios, bizar.
Eigensinnigkeit, *-en, f.* încăpățânare.
eigen|staatlich *adj.* cu suveranitate proprie.
eigen|ständig *adj.* autonom, de sine stătător.
Eigen|ständigkeit *f. sg.* autonomie.
Eigen|streu|ung, *-en, f. (fiz.)* autodispersie.
Eigensucht *f. sg.* egoism.
eigensüchtig *adj.* egoist.
eigentlich **I.** *adj.* **1.** propriu(-zis); adevărat; **im ~en Sinne** în adevăratul înțeles, la drept vorbind; **sein ~er Name** adevăratul lui nume. **2.** intrinsec. **3.** inițial, originar; **die ~e Bedeutung eines Wortes** înțelesul inițial al unui cuvânt. **4.** *(reg.)* ciudat. **II.** *adv.* în adevăr, în fond, de fapt; **er hat ~ Recht** de fapt are dreptate; **was willst du ~?** în fond ce vrei?
Eigentor, *-(e)s, -e, n. (sport)* autogol.
Eigentum, *-s, -tümer, n.* proprietate, avere; **gesellschaftliches ~** proprietate socială; **privates ~** proprietate privată, particulară; **geistiges ~** proprietate intelectuală; **anteiliges ~** coproprietate; **bewegliches ~** proprietate, bunuri mobiliare; **gewerbliches ~** proprietate industrială; **unbewegliches ~** proprietate imobiliară; **unbeschränktes ~** proprietate absolută; *(euf.)* **sich an fremdem ~ vergreifen** a fura; **in js. ~ übergehen** a trece în proprietatea cuiva.
Eigentümer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* proprietar, proprietăreasă; **rechtmäßiger ~** proprietar legitim, legal.
Eigentümerschaft *f. sg.* calitatea de (a fi) proprietar.
eigentümlich și **eigentümlich** *adj.* **1.** propriu; caracteristic; specific. **2.** deosebit. **3.** curios; ciudat, straniu.
eigentümlicherweise *adv.* în mod ciudat.
Eigentümlichkeit, *-en, f.* **1.** particularitate, caracteristică; (caracter) specific. **2.** originalitate. **3.** ciudățenie.
Eigentums|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* pretenție la proprietate.
Eigentums|entsetzung, *-en, f.* expropriere.
Eigentums|erwerb, *-(e)s, m. sg. (jur.)* obținere de proprietate prin cumpărare sau moștenire.
Eigentumsgesetz, *-es, -e, n. (jur.)* lege a proprietății.
Eigentumsherr, *-n, -en, m.* proprietar.
Eigentumsklage, *-n, f. (jur.)* acțiune de proprietate.
eigentumslos *adj.* fără avere, lipsit de proprietate.
Eigentumsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de proprietate.
Eigentums|schutz, *-es, m. sg.* ocrotire, apărare a proprietății.
Eigentums|streu|ung, *-en, f.* dispersare a proprietății.
Eigentums|titel, *-s, -, m. (jur.)* titlu de proprietate.
Eigentums|übergabe, *-n, f.*, **Eigentums|übertragung**, *-en, f. (jur.)* transmitere a proprietății.
Eigentums|urkunde, *-n, f.* document, act de proprietate.
Eigentumsvergehen, *-s, -, n. (jur.)* delict de încălcare a proprietății.
Eigentumsver|hältnisse *pl.* raporturi, relații de proprietate.
Eigentumsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de proprietate.
Eigentumsvorbe|halt, *-(e)s, -e, m. (jur.)* clauză de excepție de proprietate.
Eigentumswohnung, *-en, f.* apartament în proprietate personală, locuință proprietate personală.
Eigentumszensus, *-, - (și -zensi), m. (fin.)* cens de proprietate.
eigenver|antwortlich *adj.* cu răspundere proprie; **~e Entscheidung** decizie, hotărâre pe răspundere proprie.
Eigenver|antwortlichkeit *f. sg.* răspundere proprie.
Eigenverantwortung *f. sg.* răspundere proprie, autonomie.
Eigenverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum propriu.
Eigenwärme *f. sg. (fiz.)* căldură proprie.
Eigenwechsel, *-s, -, m. (com.)* poliță, cambie la purtător.
Eigenwert, *-(e)s, -e, m.* valoare intrinsecă.
Eigenwille, *-ns, m. sg.* încăpățânare, îndărătnicie.
eigenwillig *adj.* încăpățânat, îndărătnic.
Eigenwilligkeit, *-en, f.* încăpățânare, îndărătnicie.
eigenwüchsig *adj.* particular; specific; original.
eignen, *eignete, geeignet, vb. (h)* **I.** *refl.* a se potrivi, a fi bun, apt pentru ceva; **dieses Buch eignet sich für meine Sammlung** cartea aceasta se potrivește în colecția mea; **er eignet sich zum Ehemann** e bun de soț; **dieses Buch eignet sich zum (sau als) Geschenk** această carte e potrivită ca dar. **II.** *intr. (înv.)* a aparține; **etwas eignet mir** îmi aparține ceva.
Eigner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* posesor(-oare), proprietar(ă).
Eignung, *-en, f.* aptitudine, capacitate; potrivire; **körperliche ~** aptitudine fizică.
Eignungs|prüfung, *-en, f.*, **Eignungs|test**, *-(e)s, -e (și -s), m.* probă, examen de aptitudini, de capacitate; test.
eigroß *adj.* cât un ou de găină.
eigtl. *presc* de la eigentlich.
Ei|haut, *-häute, f.* membrană, pieliță a oului.
eijawohl! *interj.* cum de nu!
eijeh! eijei! *interj. (la consternare)* vai! aoleu!
Eik, *-en, f. (reg.)* stejar.
Eikern, *-(e)s, -e, m.* bănuț (al oului).
Eiklar, *-s, -, n. (austr.; cul.)* albuș de ou.
Eikon, *-s, -e, n. (înv.)* icoană.
Eiland, *-(e)s, -e, n. (înv.; poet.)* insulă.
Eiländer, *-s, -, m.* insular.
Eil|angebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă telegrafică.
Eil|auftrag, *-(e)s, -träge, m.*, **Eilbe|stellung**, *-en, f.* misiune, sarcină urgentă; comandă urgentă.
Eilbote, *-n, -n, m.* **1.** factor poștal (care distribuie corespondență urgentă, expres); **mit ~n** expres. **2.** comisionar. **3.** *(înv.)* curier, ștafetă.
Eilbotenlauf, *-(e)s, -läufe, m. (sport)* (cursă de) ștafetă.
Eilbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare expres.
Eildampfer, *-s, -, m.* vapor (de pasageri) rapid.
Eile *f. sg.* grabă, urgență; **in der ~** sau **in aller ~** în grabă; **es hat ~** e urgent; **~ mit Weile** graba strică treaba; **in größter ~** în cea mai mare grabă; **mit möglichster ~** cât mai urgent posibil.
Eilegen, *-s, n. sg.* ouat.
Ei|leiter, *s, -, m. (anat.)* trompă (a ovarului), salpinge, oviduct.
Ei|leiterschwangerschaft, *-en, f. (med.)* sarcină extrauterină.
eilen, *eilte, geeilt, vb.* **I.** *intr.* **1.** *(s)* a veni în grabă, alergând; a alerga, a goni; a se grăbi; **zu Hilfe ~** a veni grabnic în ajutor; **ich eile zum Bahnhof** mă grăbesc (să ajung) la gară, fug la gară; **der Zug eilt durch die Ebene** trenul gonește prin câmpie. **2.** *(h)* a fi urgent; **die Sache eilt** chestiunea presează, e urgentă. **II.** *refl. (h)* a se grăbi; **er hat sich geeilt** s-a grăbit.
eilend **I.** *part. prez* de la eilen. **II.** *adj.* grabnic, repede; **~en Schrittes** cu pași repezi.
eilends *adv.* în grabă, degrabă.
eilf *num. card. (înv.)* unsprezece.
eilfertig *adj.* pripit, grăbit; grabnic, iute; prompt; **eine ~e Handlungsweise** un mod de acțiune pripit.
Eilfertigkeit *f. sg.* **1.** grabă, urgență, pripeală. **2.** promptitudine.
Eilfracht, *-en, f.* **1.** scrisoare de trăsură pentru mare viteză. **2.** cheltuieli pentru transportul rapid, cu mare viteză.
Eilgebühr, *-en, f.* (la poștă) taxă de trimitere expres, cu poșta rapidă.
Eilgut, *-(e)s, -güter, n.* coletărie rapidă.
Eilgüterzug, *-(e)s, -züge, m.* tren de coletărie rapidă.
eilig *adj.* **1.** grăbit; **ich habe es ~** sunt grăbit; **er hat es immer ~** e mereu grăbit; **nur nicht so ~** mai încet, domol. **2.** urgent; *(substantivat)* **er hatte nichts Eiligeres zu tun** n-avea ceva mai urgent de făcut.
Eiligkeit *f. sg.* grabă urgență.
eiligst *adv.* foarte urgent, imediat; foarte repede.
Eilmarsch, *-es, -märsche, m.* marș forțat.
Eilmeldung, *-en, f. (radio, tv, presă)* anunț urgent.
Eilpost *f. sg.* **1.** diligență, poștă. **2.** poștă, corespondență expres.
Eilpost|zug *-(e)s, -züge, m.* tren de poștă rapid.
Eilschiff, *-(e)s, -e, n.* vapor rapid.

Eilschreiben, *-s, -, n.* scrisoare expres.
Eilschritt, *-(e)s, -e, m.* pas alergător.
Eilsendung, *-en, f.* trimitere, expediție rapidă.
Eiltempo, *-s, n. sg.* viteză mare, tempo rapid; **im** ~ cu cea mai mare viteză, în mare viteză.
Eilwagen, *-s,-, m.* v. Eilpost **(1)**.
Eilzug, *-(e)s, -züge, m.* tren accelerat.
Eilzugsgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză de tren accelerat.
Eilzugslokomotive [-və], *-n. f.* locomotivă de tren accelerat.
Eilzu|steller, *-s, -, m.* curier poștal pentru livrări, trimiteri rapide.
Eilzu|stellung, *-en, f.* livrare rapidă (a unei trimiteri poștale).
Eilzu|stellungsgebühr, *-en, f.* v. Eilgebühr.
Eimer, *-s, -, m.* **1.** găleată; căldare; *(fig.; în expr.)* **in den ~ gucken** a fi tras pe sfoară, a nu se alege cu nimic; *(fam.)* **im Eimer sein** a fi pierdut, distrus, a fi în pom. **2.** *(mar.)* ghiordel. **3.** vadră (ca unitate de măsură). **4.** cupă (de excavator). **5.** *(inform., glumeț)* calculator.
Eimerbagger, *-s, -, m.* v. Eimerwerk.
Eimerdeckel, *-s, -, m.* capac de găleată.
Eimerkette, *-n, f. (tehn.)* lanț cu cupe.
Eimerkettenbagger, *-s, -, m. (tehn.)* excavator cu lanț portcupe.
Eimerleiter, *-s, -n, f. (mine)* elindă, scară.
eimerweise *adv.* cu găleata.
Eimerwerk *-(e)s, -e, n. (tehn.)* dragă, excavator cu găleți, cu cupe.
ein[1] *adv. (în corelație cu* aus *arată direcția mișcării)* înăuntru; **er weiß weder aus noch** ~ nu știe de ce să se apuce, nu știe cum să o scoată la capăt; **Jahr ~, Jahr aus** în fiecare an, an de an.
ein[2], **eine**, **ein(s)** **I.** *num. card.* **1.** unu, una; ~ **mal eins ist eins** unu înmulțit cu unu face unu; **es hat ~ Uhr** (sau **eins) geschlagen** a bătut ora unu; **es ist ~s** este ora unu; **Gleichungen mit ~er Unbekannten** ecuații cu o necunoscută; **in ~em Band** într-un volum; **~(e)s meiner Kinder** unul din copiii mei; ~ **für alle Mal** o dată pentru totdeauna. **2.** *(accentuat)* unul singur, una singură; **in ~er Nacht drei Überfälle** într-o singură noapte trei atacuri; **ich habe nur ~en Sohn** am numai un fiu; **sein ganzer Körper war ~e Wunde** tot corpul îi era o rană; **ich habe nur das ~e Zimmer gesehen** nu am văzut decât o singură cameră; **mit ~em Worte** într-un cuvânt; **er hat mir nicht ~ Wort des Trostes gesagt** nu mi-a spus nici un cuvânt de mângâiere; **er konnte nicht ~ Wort herausbringen** n-a putut scoate nici un cuvânt; **nicht ~ Mensch kam** n-a venit nici țipenie de om; **mit ~em Schlag** dintr-o singură lovitură; **in ~em Zug** dintr-o singură înghițitură; **auf ~en Zug** dintr-o dată; **in ~er Tour** neîntrerupt; **sie sind ~ Herz und ~e Seele** se înțeleg, sunt nedespărțiți; sunt un trup și un suflet, o inimă și un gând. **II.** *pron. nehot.* **1.** unul, una; **~s von beiden** una din două; **~s ins andere gerechnet** socotit una peste alta; **ich kann nur das ~e sagen** pot să spun un singur lucru; **in ~em fort** neîntrerupt; **in ~em** dintr-o bucată; **mit, auf ~s** deodată; **jm. ~s auswischen a)** a juca o farsă cuiva; **b)** a-i arde una cuiva; *(substantivat)* **jm. ~s versetzen** a-i trage o palmă cuiva; **er ist ihr Ein und Alles** el este totul pentru ea. **2.** același, aceeași; **sie sind ~es Alters** sunt de aceeași vârstă; **sie sind ~er Meinung** sunt de aceeași părere; **sie sind ~es Sinnes** gândesc la fel; **sie sind ~s** sunt înțeleși; **es ist mir ~s** mi-e totuna; **es läuft auf ~s hinaus** tot acolo iese, are același rezultat; ~ **und derselbe** unul și același. **III.** *art. nehot.* un, o; **ich mache mir ~e Ehre daraus** socotesc o onoare faptul că...; **aus der Not ~e Tugend machen** a face de voie, de nevoie; **er hat ~en Bart** are barbă; **er lebt wie ~ Fürst** trăieste ca un prinț; **~e schlechte Meinung von jm. haben** a avea o părere proastă despre cineva; **~en Eid leisten** a depune jurământ; **nur ~ Bär kann so brummen** numai un urs poate mormăi așa; ~ **jeder** fiecare; **~es Tages** într-o bună zi; ~ **wenig** puțin; *(fam.)* **hat die ~ Mundwerk!** are aia o gură! ~ **Traum von ~em Wein** un vin o minune, un vis! **was für ~ Glück!** ce noroc!
ein|achsig *adj.* **1.** cu o singură osie, cu un singur ax. **2.** *(mineral.)* uniax.
ein|ackern, *ackerte ein, eingeackert, vb. (h) tr.* a acoperi (cu pământ) arând, a băga sub brazdă.
Ein|akter, *-s, -, m. (teatru)* piesă într-un act.
ein|aktig *adj. (teatru)* într-un singur act.
ein|ander *pron. reciproc* unul pe altul; **~er helfen** a se ajuta reciproc; **sie machen ~ Geschenke** își fac cadouri unul altuia.
Ein|anker|umformer, *- s, -, m. (electr.)* comutator electric, convertizor cu o singură înfășurare.
ein|antworten, *antwortete ein, eingeantwortet (du antwortest ein, er antwortet ein), vb. (h) tr. (austr., jur.)* a adjudeca, a atribui, a preda.
Ein|antwortung *-en, f. (austr., jur.)* adjudecare, atribuire; predare (a moștenirii); **die ~ einer Verlassenschaft** atribuirea unei succesiuni.
ein|arbeiten, *arbeitete ein, eingearbeitet (du arbeitest ein, er arbeitet ein), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) obișnui, a (se) deprinde cu munca; a dobândi deprinderi în muncă. **2.** a îngloba, a încorpora, a include.
Ein|arbeitung, *-en, f.* deprindere, obișnuință (cu o muncă).
Ein|arm, *-(e)s, -e, m.* ciung.
ein|ärmeln, *ärmelte ein, eingeärmelt (ich ärm(e)le ein), vb. (h) refl. (fam.)* a lua de braț.
ein|armig *adj.* **1.** cu un singur braț; **~er Hebel** pârghie cu un braț, cu un mâner; **~er Leuchter** sfeșnic cu un singur braț. **2.** ciung.
ein|arten, *artete ein, eingeartet (du artest ein, er artet ein), vb.* **I.** *intr.* și *refl. (h)* a se acomoda, a se asimila. **II.** *intr. (s)* și *refl. (h) (despre semănături cultivate în asolament)* a degenera.
ein|äschern, *äscherte ein, eingeäschert, vb. (h) tr.* **1.** a incinera. **2.** a preface în cenușă.
Ein|äscherung, *-en, f.* **1.** incinerare. **2.** prefacere în cenușă.
Ein|äscherungs|halle, *-n. f.* crematoriu.
ein|atmen, *atmete ein, eingeatmet (du atmest ein, er atmet ein), vb. (h) tr.* **1.** a inspira. **2.** a inhala.
Ein|atmung, *-en, f.* **1.** inspirație. **2.** inhalare.
ein|atomig *adj. (fiz)* monoatomic, format dintr-un singur atom.
ein|ätzen, *ätzte ein, eingeätzt (du, er ätzt ein), vb. (h) tr.* a grava cu apă tare.
ein|äugig *adj.* **1.** cu un singur ochi, chior. **2.** *(fot.)* monocular. **3.** *(fig.)* văzut, privit dintr-un singur unghi.
Ein|äugige, *-n, -n (ein Einäugiger), m.* și *f.* persoană cu un singur ochi; chior(-oară).
Einback, *-(e)s, -e, m.* cozonac, pâine din aluat cu lapte (tăiat(ă) în bucăți și pus(ă) din nou la copt).
einbacken, *backte* (și *buk) ein, eingebacken (du bäckst* (și *backst) ein, er bäckt* (și *backt) ein), vb. (h)* **I.** *tr.* a adăuga la copt; **Rosinen** ~ a pune stafide în aluatul unei prăjituri. **II.** *refl.* a diminua, a micșora prin coacere.
Einbahn, *-en, f.* cale ferată simplă.
einbahnig *adj.* cu sens unic.
Einbahn|straße, *-n. f.* drum, stradă cu sens unic.
Einbahnverkehr, *-s, m. sg.* circulație cu sens unic.
einbaliert *adj. (reg.)* mulțumit, satisfăcut.
einballen, *ballte ein, eingeballt,* **einballieren**, *ballierte ein, einballiert, vb. (h) tr.* a împacheta în baloturi.
einballiert **I.** *part. trec.* de la einballieren. **II.** *adj.* balotat, făcut balot.
Einballierung, *-en, f.* împachetare în baloturi.
einbalsamieren, *balsamierte ein, einbalsamiert, vb. (h) tr.* **1.** a îmbălsăma. **2.** și *refl. (iron.)* a (se) parfuma puternic, a (se) da cu mirosuri; *(în expr.)* **sich ~ lassen können** a nu fi bun de nimic, a putea să se ducă să se împuște.
Einbalsamierer, *-s, -, m.* îmbălsămător.
Einbalsamierung, *-en. f.* îmbălsămare.
Einband, *-(e)s, -bände, m.* legătură de carte, copertă; **ein lederner** ~ o copertă din piele.
Einband|decke, *-n, f.* scoarță, copertă de carte (mobilă, volantă).
Einband|deckel, *-s, -, m.* scoarță, copertă de carte (legată, fixă).
Einband|entwurf, *-(e)s, -entwürfe, m.* proiect de copertă.
Einbandgestaltung, *-en, f. (tipogr.)* coperta, realizarea copertei.
einbändig *adj. (despre cărți)* într-un volum.
einbansen, *banste ein, eingebanst (du, er banst ein), vb. (h) tr. (reg.)* a îngrămădi; **das Korn** ~ a îngrămădi grâul (în hambar).
Einbau, *-(e)s, -ten, m.* **1.** *(tehn.)* așezare, montare. **2.** interior, parte interioară a unui oficiu, construcție interioară.
Einbau|badewanne, *-n, f.* cadă (de baie) zidită în perete.
Einbauchung, *-en, f.* v. Einbuchtung.
Einbaudosenschalter, *-s, -, m. (electr.)* întrerupător (cu doză) îngropat, sub tencuială.
einbauen, *baute ein, eingebaut, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(tehn.) (in)* a așeza, a monta (în); **einen Motor ins Auto** ~ a monta motorul pe șasiu; *(inform.)* **in den Computer** ~ a monta în calculator. **2.** *(constr.)* a clădi, a zidi în; **eingebauter Schrank** dulap (zidit) în perete. **3.** a îndigui; **einen Fluss** ~ a îndigui un râu. **II.** *intr.* și *refl.* a se încuiba.
Einbauen,*-s, n. sg.* instalare, amenajare, montare.
einbaufähig *adj.* capabil de a fi montat în ceva; montabil.
einbaufertig *adj.* prefabricat, gata de montat.
Einbau|küche, *-n, f.* mobilă de bucătărie integrată/înzidită, bucătărie cu module de mobilă integrate/înzidite.
Einbaum, *-(e)s, -bäume, m.* pirogă, barcă făcută dintr-un trunchi scobit.
Einbaumotor, *-s, -e(n), m. (tehn.)* motor încorporat (motor fără carcasă).
Einbaumöbel, *-s, -, n.* mobilă montată în perete; mobilă integrată/înzidită.
Einbauschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap în perete.
Einbau|spüle, *-n, f.* mașină de spălat vase montată/integrată în mobila de bucătărie.
Einbauteil, *-(e), -e, n.* piesă montabilă, modul.
einbedingen, *bedang ein, einbedungen, vb. (h) tr. (înv.)* a include în tranzacție.
Einbeere, *-n. f. (bot.)* dalac, poama-vulpii *(Paris quadrifolia* L.).
einbegleiten, *begleitete ein, einbegleitet (du begleitest ein, er begleitet ein), vb. (h) tr. (austr.)* v. einleiten.
einbegreifen, *begriff ein, einbegriffen, vb. (h) tr.* a include, a implica, a cuprinde; **die Baukosten einbegriffen** inclusiv cheltuielile de construcție; **mit einbegriffen**, inclusiv.
einbegriffen **I.** *part. trec. de la* einbegreifen. **II.** *adj.* inclus(iv); **im Preis ~** inclus în preț.
einbehalten, *behielt ein, einbehalten (du behältst ein, er behält ein), vb. (h) tr.* a reține (din salariul cuiva).
Einbeinfahrge|stell, *-(e)s, -e, n. (av.)* aterizor monojamb, cu suport unic (cu un singur picior).
einbeinig *adj.* cu un singur picior, olog.
einbeißen, *biss ein, eingebissen (du, er beißt ein) vb. (h) intr.* și *refl.* a pătrunde, a se înfige mușcând.
einbeizen, *beizte ein, eingebeizt (du, er beizt ein), vb. (h) tr.* **1.** a trata, a decapa cu mordant. **2.** a grava cu apă tare, cu o soluție caustică.
einbekennen, *bekannte ein, einbekannt, vb. (h) tr.* a recunoaște, a mărturisi.
Einbekenntnis, *-ses, -se, n. (austr., livr.)* mărturie.
Einbekennung, *-en. f. (austr.)* **1.** recunoaștere, mărturisire. **2.** *(fin.)* declarație de impozit.
einbekommen, *bekam ein, einbekommen, vb. (h) tr.* **1.** a încasa, a primi; a căpăta. **2.** a prinde, a ajunge din urmă; *(fam.)* **jn.** ~ a ajunge pe cineva.
einberechnen, *berechnete ein, einberechnet (du berechnest ein, er berechnet ein), vb. (h) tr.* a include în calcul.
einberufen, *berief ein, einberufen, vb. (h) tr.* a chema; a convoca; *(mil.)* a concentra; a mobiliza; **zur Fahne** ~ a concentra, a chema sub drapel; **eine Versammlung** ~ a convoca o adunare.
Einberufene, *-n, -n (ein Einberufener), m. (mil.)* persoană care a fost concentrată, mobilizată, recrut.
Einberufer, *-s, -, m.* persoană care convoacă.
Einberufung, *-en, f.* **1.** chemare, convocare. **2.** *(mil.)* concentrare, recrutare, mobilizare. **3.** v. Einberufungsbefehl.
Einberufungsbefehl, *-(e)s, -e, m.,* **Einberufungsbescheid**, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ordin de chemare, de concentrare, de recrutare, de mobilizare.
Einberufungs|order, *-n, f.* v. Einberufungsschreiben.
Einberufungs|ort, *-(e)s, -e, m.* **1.** loc de convocare. **2.** loc de recrutare, de concentrare, de mobilizare.
Einberufungs|schreiben, *-s, -, n. (mil.)* ordin (scris) de chemare, de recrutare, de mobilizare.
Einberufungs|termin, *-s, -e, m. (mil.)* termen de prezentare (la concentrare, recrutare).

einbeschließen, *beschloss ein, einbeschlossen (du, er beschließt ein), vb. (h) tr. (livr.)* v. einschließen.

einbeschreiben, *beschrieb ein, einbeschrieben, vb. (h) tr. (geom.)* a înscrie (într-un cerc, poligon etc.).

einbe|stellen, *bestellte ein, einbestellt, vb. (h) tr.* a cita; a mobiliza.

einbetonieren, *betonierte ein, einbetoniert, vb. (h) tr.* a cimenta, a betona în ceva.

einbetteln, *bettelte ein, eingebettelt (ich bett(e)le ein), vb. (h)* **I.** *tr.* a strânge cerşind. **II.** *refl.* a se insinua (prin linguşiri).

einbetten, *bettete ein, eingebettet (du bettest ein, er bettet ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a culca, a pregăti patul; *(fig.)* a culca ceva sau pe cineva în... **2.** a canaliza un râu. **3.** a insera; *(gram.)* **eingebetteter Satz** propoziţie (subordonată) intercalată, inserată. **4.** *(el.)* a îngropa (un cablu etc.). **II.** *refl.* **1.** a se culca. **2.** a se instala; a se aciua; **sich bei jm.** ~ a se instala la cineva.

einbettig *adj.* cu un singur pat.

Einbettung *f. sg.* **1.** culcare; instalare. **2.** inserare, intercalare. **3.** *(el.)* îngropare (a unui cablu etc.).

Einbett|zimmer, *-s -, n.* cameră de o persoană, cu un singur pat.

einbeugen, *beugte ein, eingebeugt, vb. (h) tr.* v. einbiegen.

einbeulen, *beulte ein, eingebeult, vb. (h) tr.* a turti; a face scobituri (în ceva).

Einbeulung, *-en, f. (tehn.)* scobitură, concavitate.

einbeziehen, *bezog ein, einbezogen, vb. (h) tr.* a include, a cuprinde în; *(ec.)* a integra (în preţ).

Einbeziehung, *-en, f.* includere; *(jur.)* **unter ~ der Untersuchungshaft** incluzând detenţiunea preventivă; *(ec.)* integrare.

Einbezug, *-(e)s, -züge, m. (elv.)* v. Einbeziehung.

einbezüglich *adj.* inclusiv.

einbiegen, *bog ein, eingebogen, vb.* **I.** *tr.* şi *refl. (h)* a îndoi, a încovoia. **II.** *intr. (s)* a se abate (din drum); a coti.

Einbiegung, *-en, f.* **1.** îndoitură, curbură. **2.** cotitură; cotire.

einbilden, *bildete ein, eingebildet (du bildest ein, er bildet ein), vb. (h)* **I.** *tr.* a sugera; a inculca. **II.** *refl.* a-şi închipui, a-şi imagina; **sich** *(dat.)* **viel** ~ a se înfumura, a fi înfumurat, a se crede; **er bildet sich etwas ein** îşi închipuie ceva; **sich auf etwas viel** ~ a fi încrezut, a fi mândru de ceva; **ich bilde mir nicht ein, Sie überzeugen zu können** nu-mi închipui că vă voi putea convinge.

einbildisch *adj. (livr.)* v. eingebildet **(II. 2)**.

Einbildung, *-en, f.* **1.** închipuire, fantezie, imaginaţie; **das ist nur** (sau **lauter**, sau **bloß)** ~ asta e numai închipuire, e închipuire curată. **2.** iluzie, halucinaţie; himeră. **3.** înfumurare, vanitate.

Einbildungsgabe *f. sg.* imaginaţie, fantezie creatoare.

Einbildungskraft *f. sg.* (putere de) imaginaţie.

Einbildungskrankheit, *-en, f.* boală închipuită.

Einbildungsvermögen, *-s, n. sg.* v. Einbildungsgabe.

einbimsen, *bimste ein, eingebimst (du, er bimst ein), vb. (h) tr. (fam.)* a toci, a buchisi; a băga la cap.

einbinden, *band ein, eingebunden (du bindest ein, er bindet ein), vb. (h) tr.* **1.** a lega; **in Stroh** ~ a lega de jur împrejur cu paie; **ein Buch** ~ a lega o carte; *(mar.)* **die Segel** ~ a înverga velele. **2.** *(în expr.)* **seinem Patenkind etwas** ~ a face finului un cadou (la botez).

Einbinden, *-s, n. sg.* **1.** legat al unei cărţi. **2.** împăiere. **3.** *(mar.)* strângere şi legare a pânzelor.

Einbindekosten *pl.* cost al legatului unei cărţi.

Einbiss, *-es, -e, m.* loc al unei muşcături.

einblasen, *blies ein, eingeblasen (du, er bläst ein), vb. (h) tr.* **1.** a insufla, a sufla aer în. **2.** *(fig.)* a sugera, a insufla.

Einbläser, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* suflantă, garnitură pentru insuflat aer. **2.** *(fig.)* persoana care bagă cuiva ceva în cap, şopteşte la ureche; instigator. **3.** *(teatru)* sufler.

Einbläserei, *-en, f.* **1.** instigare; insuflare, **2.** insuflare de aer.

Einblattdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipăritură pe o singură parte a foii de hârtie.

einblätt(e)rig *adj. (bot.)* **1.** monofil, unifoliat **2.** monopetal, unipetal.

Einblattkeimer *pl. (bot.)* monocotiledonate.

einblauen, *blaute ein, eingeblaut, vb. (h) tr. (rar)* v. einbläuen **(1)**.

einbläuen, *bläute ein, eingebläut, vb. (h) tr.* **1.** a albăstri rufe. **2.** *(fam.)* a învăţa pe cineva cu forţa, cu insistenţa, cu bătaia să facă ceva.

einblenden, *blendete ein, eingeblendet (du blendest ein, er blendet ein), vb. (h) tr.* şi *refl. (radio., tv., film)* a intercala, a insera.

Einblendung, *-en, f. (radio., tv., film)* intercalare, inserare.

einbleuen, *bleute ein, eingebleut, vb. (h) tr.* v. einbläuen **(2)**.

Einblick, *-(e)s, -e, m.* **1.** privire (în ceva). **2.** *(fig.)* idee, părere; ~ **in etwas haben** a avea cunoştinţă, a avea o idee despre ceva; **in etwas ~ bekommen** (sau **gewinnen)** a căpăta o privire de ansemblu asupra...

einblicken, *blickte ein, eingeblickt, vb. (h) intr. (in)* a arunca o privire (în ceva).

einblumig *adj. (rar)* v. einblütig.

einblütig *adj. (bot.)* unifloral.

einbohren, *bohrte ein, eingebohrt, vb. (h)* **I.** *tr.* a sfredeli, a perfora. **II.** *intr.* şi *refl.* a pătrunde găurind.

einbooten, *bootete ein, eingebootet (du bootest ein, er botet ein), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) îmbarca.

einböschen, *böschte ein, eingeböscht, vb. (h) tr.* a povârni, a taluza.

einbrechen, *brach ein, eingebrochen (du brichst ein, er bricht ein), vb.* **I.** *tr. (h)* a sparge, a forţa; **ein Haus** ~ a dărâma, a demola o casă; **eine Tür (eine Wand etc.)** ~ a sparge o uşă (un zid etc.). **II.** *intr. (s)* **1.** a se sparge, a se rupe, a se dărâma; **das Dach brach ein** acoperişul s-a prăbuşit; **das Eis brach unter ihm ein** gheaţa s-a spart sub el. **2.** a face, a comite o spargere; a intra cu forţa; **bei jm.** ~ a comite o spargere la cineva; **in die Reihen des Feindes** ~ a pătrunde în rândurile duşmanilor; **in ein Haus** ~ a intra cu forţa într-o casă. **3.** a se apropia; **die Nacht bricht ein** se lasă noaptea, vine noaptea. **4.** a invada; **in ein fremdes Land** ~ a invada o ţară străină. **5.** *(fam., iron.)* a suferi o înfrângere, a da greş.

Einbrechen, *-s, -, n.* **1.** rupere; găurire; dărâmare. **2.** spargere, efracţie.

einbrechend I. *part. prez.* de la einbrechen. **II.** *adj. (în expr.)* **bei ~er Nacht** la căderea nopţii.

Einbrecher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* spărgător(-oare), hoţ (hoaţă).

Einbrecher|alarm, *-(e)s, -e, m.* alarmă anti-furt.

Einbrecherbande, *-n. f.* bandă de spărgători.

Einbrenn, *-en*, **Einbrenne**, *-n, f. (reg.)* rântaş.

einbrennen, *brannte ein, eingebrannt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a arde cu fierul roşu; **ein Loch in ein Holz** ~ a găuri un lemn prin ardere. **2.** *(med.)* a cauteriza. **3.** *(în expr.)* **Fässer mit Schwefel** ~ a afuma butoaie cu pucioasă. **4.** a fierbe încet şi mult; **eine Farbe** ~ a fierbe o vopsea. **II.** *intr.* **1.** *(h)* a arde. **2.** *(s)* a se prăbuşi arzând.

Einbrennmuffel, *-n, f. (metal.)* muflă de ardere.

Einbrennsuppe, *-n, f. (reg.)* supă cu rântaş.

Einbrennung, *-en, f.* **1.** ardere cu fierul roşu. **2.** *(med.)* cauterizare. **3.** afumare. **4.** *(tehn.)* aglomerare, prăjire (a minereurilor).

einbringen, *brachte ein, eingebracht, vb. (h) tr.* **1.** a aduce; **die Ernte** ~ a strânge recolta; **Getreide in den Speicher** ~ a aduce grâne în hambar; **hast du die Ernte rechtzeitig eingebracht, so hast du gewonnen** ai strâns recolta la timp, ai câştigat; *(mil.)* **Gefangene** ~ a aduce, a face prizonieri. **2.** *(fig.)* a propune, a prezenta, a depune; **einen Antrag** ~ a prezenta, a depune o propunere; **eine Klage** ~ a depune o reclamaţie; **ein Gesuch** ~ a depune o cerere. **3.** a produce, a aduce câştig; **das Geschäft hat wenig eingebracht** afacerea a adus puţin. **4.** a recâştiga, a recupera; **den Verlust** ~ a recupera pierderea.

einbringlich *adj.* aducător de venit, de profit, rentabil.

Einbringung, *-en, f.* **1.** aducere. **2.** strângere (a recoltei); **die ~ des Kornes** înmagazinarea grâului. **3.** *(ec.)* încasare, realizare (a unui câştig). **4.** compensare, recuperare (a timpului). **5.** depunere; prezentare (a unei oferte, reclamaţii etc.).

einbrocken, *brockte ein, eingebrockt*, **einbröckeln**, *bröckelte ein, eingebröckelt (ich bröck(e)le ein). vb. (h) tr.* **1.** a dumica, a fărâmiţa, a pune în supă, în lapte etc. bucăţele mici de pâine etc. **2.** *(fig.)* a face o încurcătură; a juca cuiva o farsă urâtă, a întinde o cursă; **da hat er sich eine schöne Suppe eingebrockt** şi-a făcut singur încurcătura; **was du dir eingebrockt hast, musst du auch ausessen** (sau **auslöffeln)** cum îţi vei aşterne, aşa vei dormi.

einbröseln, *bröselte ein, eingebröselt (ich brös(e)le ein), vb. (h) tr. (cul.)* a presăra, a tapeta cu pesmet (de pâine).

Einbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** spargere, efracţie; **einen ~ verüben** a comite o spargere. **2.** *(mine)* surpare. **3.** apropiere, venire, cădere; **~ der Nacht** lăsarea, căderea, venirea nopţii; **mit ~ der Nacht** pe înserate; **vor ~ der Nacht** înainte de a cădea noaptea. **4.** *(mil.)* pătrundere; invazie; **der ~ des Feindes** pătrunderea inamicului; **ein ~ in der Front** o breşă în front. **5.** *(ec.)* cădere, prăbuşire (a preţului).

Einbruch(s)becken, *-s, -, n. (geol.)* depresiune formată prin surparea scoarţei.

Einbruch(s)dieb|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* furt prin efracţie, prin spargere.

Einbruch(s)fall, *-(e)s, -fälle, m. (jur.)* caz de spargere prin efracţie.

Einbruch(s)falzmaschine, *-n. f. (tehn.)* maşină de dublă fălţuire.

Einbruch(s)gefahr, *-en, f.* pericol de surpare.

Einbruch(s)|sicherung, *-en, f.* instalaţie anti-furt.

Einbruchskampfwagen, *-s, -, m. (mil.)* tanc de străpungere.

Einbruch(s)meer, *-(e)s, -e, n. (geogr.)* mare formată prin surparea scoarţei.

einbruch(s)|sicher *adj.* asigurat contra spargerilor.

Einbruch(s)|stelle, *-n, f. (mil.)* punct de atac.

Einbruch(s)|stollen, *-s, -, m. (mine)* galerie de deschidere, de atac.

Einbruch(s)|tal, *-(e)s, -täler, n. (geogr.)* vale formată prin surparea scoarţei.

Einbruch(s)werkzeug, *-(e)s, -e, n.* unealtă de spargere, de furt.

Einbucht, *-en, f.* îndoire.

einbuchten, *buchtete ein, eingebuchtet (du buchtest ein, er buchtet ein), vb. (h) tr.* **1.** a îndoi, a adânci. **2.** *(fam.)* a închide, a băga la răcoare, la zdup.

Einbuchtung, *-en, f.* **1.** îndoitură, adâncitură (produsă prin lovire), concavitate. **2.** golf de mare.

einbuddeln, *buddelte ein, eingebuddelt (ich budd(e)le ein), vb. (h) tr.* şi *refl. (fam.)* a (se) îngropa, a (se) băga în pământ, în nisip.

einbüffeln, *büffelte, ein, eingebüffelt (ich büff(e)le ein), vb. (h) tr. (argou)* a toci, a buchisi.

Einbug, *-(e)s, -büge, m.* v. Einbuchtung **(1)**.

einbügeln, *bügelte ein, eingebügelt (ich büg(e)le ein), vb. (h) tr.* a produce prin călcare (cu fierul); **eine Falte** ~ a face, a produce un pliu prin călcare (cu fierul).

Einbund, *-(e)s, -bünde, m. (elv.)* cadou al naşului pentru noul născut, pentru copilul botezat.

einbunkern, *bunkerte ein, eingebunkert, vb. (h) tr.* **1.** a depozita, a pune la păstrare. **2.** *(glumeţ)* a aresta, a băga la răcoare, la zdup.

einbürgern, *bürgerte ein, eingebürgert, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) încetăţeni; *(fig.)* **das Fremdwort bürgert sich ein** neologismul se încetăţeneşte. **2.** a se aclimatiza.

Einbürgerung, *-en, f.* **1.** încetăţenire. **2.** aclimatizare.

Einbürgerungs|antrag, *-(e)s, -träge, m.* cerere pentru obţinerea cetăţeniei.

Einbürgerungs|urkunde, *-n, f.* declaraţie de naturalizare.

Einbuße, *-n. f.* pierdere, pagubă; **~ erleiden** (sau **erfahren** sau **haben)** a suferi o pagubă.

einbüßen, *büßte ein, eingebüßt (du, er büßt ein), vb. (h) tr.* a pierde, a păgubi; **sein Leben** ~ a-şi pierde viaţa; **das Ansehen** ~ a pierde stima, consideraţia cuiva; **von seinem Wert** ~ a-şi pierde din valoare.

einchecken [-tʃɛkən], *checkte ein, eingecheckt, vb. (h) tr.* şi *intr.* a face formalităţile de zbor, de urcare în avion; a face check-in-ul.

eincremen [-kre:-], *cremte ein, eingecremt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) da, a se unge cu cremă.

eindämmen, *dämmte ein, eingedämmt, vb. (h) tr.* **1.** a îndigui, a stăvili, a bara. **2.** *(fig.)* a limita, a stăvili.

eindämmern, *dämmerte ein, eingedämmert, vb. (s) intr.* **1.** a aţipi. **2.** *(elv.)* a amurgi, a se însera, a se întuneca.

Eindämmung, *-en, f.* **1.** îndiguire, stăvilire (şi *fig.*). **2.** dig, zăgaz.

eindampfen, *dampfte ein, eingedampft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a usca prin evaporare, a concentra prin evaporare. **2.** a afuma. **II.** *intr.* a se usca prin evaporare.

Eindampfen, *-s, n. sg.* evaporare.
eindämmen, *dämmte ein, eingedämmt, vb. (h) tr.* a bara, a stăvili, a limita.
eindämpfen, *dämpfte ein, eingedämpft, vb. (h) tr. (chim.)* **1.** a trece prin etuvă. **2.** a afuma. **3.** *(cul.)* a înăbuşi.
eindecken, *deckte ein, eingedeckt, vb. (h)* **I.** *tr.* a acoperi, a înveli; *(constr.)* **das Dach** ~ a pune învelitoare unui acoperiş, a înveli o casă; *(hort.)* **die Weinstöcke** ~ a îngropa viţa de vie. **II.** *tr.* şi *refl.* a (se) aproviziona; **ich decke ihn mit Waren ein** îl aprovizionez cu mărfuri; **er hat sich mit dem Notwendigen eingedeckt** s-a aprovizionat cu cele necesare.
Eindecker, *-s, -, m.* **1.** *(av.)* monoplan; aripă monoplană. **2.** *(mar.)* navă cu o singură punte.
Eindeckung, *-en, f.* **1.** acoperire, învelire. **2.** aprovizionare; ~ **mit Mehl** aprovizionare cu făină.
eindeichen, *deichte ein, eingedeicht, vb. (h) tr.* a stăvili; a ridica diguri; a înconjura cu zăgaz.
Eindeichung, *-en, f. (constr.)* îndiguire, zăgăzuire.
eindeutig *adj.* clar, limpede, univoc, cu un singur înţeles; **er gab ihm eine ~e Antwort** i-a dat un răspuns limpede; **das ist (klar und) ~ gesagt** asta e (limpede şi) fără echivoc; **eine ~e Absage** un refuz clar, categoric; **die Beweise sind** ~ dovezile sunt clare.
Eindeutigkeit, *-en, f.* claritate deplină; lipsă de echivoc; *(mat.)* univocitate.
eindeutschen, *deutschte ein, eingedeutscht, vb. (h) tr.* **1.** *(lingv.)* a germaniza (neologisme). **2.** a germaniza prin anexare un teritoriu.
Eindeutschung, *-en, f. (lingv.)* germanizare; **die ~ von Fremdwörtern** germanizarea neologismelor.
eindicken, *dickte ein, eingedickt, vb. (h) tr.* a îngroşa, a concentra (un lichid).
Eindickung, *-en, f.* îngroşare (a unui lichid).
eindimensional *adj.* unidimensional; ~ **denken** a gândi unilateral, fără imaginaţie.
eindingen, *dingte ein, eingedingt (înv.* şi *dang ein, eingedungen), vb. (h)* **I.** *tr.* a tocmi, a primi în serviciu. **II.** *refl.* a intra în serviciu, a se băga slugă.
eindocken, *dockte ein, eingedockt, vb. (h) tr. (mar.)* a îndoca; a ridica o navă pe doc.
eindorren, *dorrte ein, eingedorrt, vb. (s) intr.* a se usca, a se zbârci uscându-se.
eindosen, *doste ein, eingedost (du, er dost ein), vb. (h) tr.* a conserva în cutie.
eindösen, *döste ein, eingedöst (du, er döst ein), vb. (s) intr.* a adormi uşor, a aţipi pe jumătate.
Eindraht|antenne, *-n, f.* antenă monofilară, antenă cu un singur fir.
eindrängen, *drängte ein, eingedrängt, vb. (h)* **1.** *tr.* şi *refl.* a (se) băga, a (se) vârî cu de-a sila; *(fig.)* a se amesteca, a-şi vârî nasul pretutindeni; **er drängt sich überall ein** îşi vâră nasul pretutindeni. **2.** a năvăli peste cineva; **die Fans drängten auf den Star ein** fanii au năvălit peste star.
eindrecken, *dreckte ein, eingedreckt, vb. (h) tr. (fam.)* a murdări.
eindrehen, *drehte ein, eingedreht, vb. (h) tr.* **1.** a vârî prin înşurubare, prin învârtire. **2.** a răsuci; a cârlionţa (părul). **3.** *(argou)* a băga la zdup.
eindreschen, *drosch ein, eingedroschen, vb. (h) intr. (auf* cu *ac.)* a bate zdravăn, a snopi în bătăi.
eindressieren, *dressierte ein, eindressiert, vb. (h) tr.* a dresa prin exerciţiu; **jm. ein Verhalten** ~ a induce, a impune cuiva un comportament.
eindrillen, *drillte ein, eingedrillt, vb. (h) tr.* a exersa mecanic, a vârî în cap, a instrui forţat; **Rekruten** ~ a instrui recruţi; **jn. fürs Examen** ~ a medita pe cineva pentru examen.
Eindrillen, *-s, n. sg.* învăţare forţată, mecanică.
eindringen, *drang ein, eingedrungen, vb. (s) intr.* **1.** a intra, a se năpusti, a pătrunde cu forţa; **mit Gewalt bei jm.** ~ a forţa uşa cuiva; **er ist mit Fragen auf uns eingedrungen** ne-a copleşit cu întrebările. **2.** *(fig.)* a pătrunde, a înţelege cercetând, studiind; **in das Geheimnis** ~ a pătrunde taina. **3.** a se infiltra; **das Wasser dringt in den Keller ein** apa pătrunde, se infiltrează în pivniţă.
eindringend **I.** *part. prez.* de la eindringen. **II.** *adj.* pătrunzător.
eindringlich *adj.* insistent; energic; *(adverbial)* **aufs ~ste** în modul cel mai energic; **er bittet** ~ roagă insistent.
Eindringlichkeit *f. sg.* insistenţă.
Eindringling, *-s, -e, m.* **1.** intrus. **2.** *(fam.)* băgăreţ. **3.** ocupant, invadator.
Eindringung, *-en, f.* **1.** intrare, pătrundere (cu forţa), invadare, forţare (a unei uşi), năvălire (asupra cuiva). **2.** *(fig.)* pătrundere, pricepere. **3.** infiltrare.
Eindringtiefe, *-n, f.* adâncime de pătrundere.
Eindruck, *-(e)s, -drücke, m.* **1.** semn, întipărire; **der ~ des Kopfes im Kissen** urma capului pe pernă. **2.** impresie; **der erste** ~ prima impresie; **der falsche** ~ impresie greşită; **er macht einen guten** ~ face o bună impresie; **er macht den ~ eines gebildeten Menschen** face impresia unui om cult; **einen guten, (un)günstigen ~ hinterlassen** a lăsa o impresie bună, (ne)favorabilă; **die Eindrücke hatten sich verwischt** impresiile se şterseseră; **ich habe den ~, es wird gehen** am impresia că o să meargă; **er erweckte den ~, als ob er etwas wüsste** făcea impresia că ştie ceva. **3.** *(text.)* imprimare.
eindrucken, *druckte ein, eingedruckt, vb. (h) tr. (in* cu *ac.)* a întipări.
eindrücken, *drückte ein, eingedrückt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lovi, a apăsa; **die Sporen** ~ a da pinteni calului. **2.** a sparge (apăsând); **die Fensterscheibe** ~ a sparge un geam; **Blech** ~ a îndoi tablă prin lovire, apăsare. **3.** a turti; **einen Hut** ~ a turti o pălărie; **eingedrückte Nase** nas turtit. **4.** a întipări. **II.** *refl.* a se întipări, a se imprima.
eindrücklich *adj.* **1.** remarcabil; *(înv.)* **etwas ~ machen** a întipări ceva în memoria cuiva. **2.** (şi *fig.*) pătrunzător.
eindrucksfähig *adj.* **1.** care poate fi întipărit. **2.** impresionabil, receptiv.
Eindrucksfähigkeit *f. sg.* **1.** posibilitate de a fi imprimat. **2.** impresionabilitate.
eindruckslos *adj.* fără impresie, inexpresiv.
eindrucksvoll *adj.* **1.** expresiv; sugestiv. **2.** impresionant, impozant; de mare efect.
Eindrückung, *-en, f.* **1.** lovire prin apăsare. **2.** spargere, turtire, îndoire. **3.** întipărire.
Eindruckwerk, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* presă de supratipărire.
Eindruckzentralschmierung *f. sg. (auto.)* ungere sub presiune.
eindruseln, *druselte ein, eingedruselt (ich drus(e)le ein), vb. (s) intr. (fam.)* a aţipi.
eindübeln, *dübelte ein, eingedübelt (ich düb(e)le ein), vb. (h) tr.* a fixa prin diblu.
eindunkeln, *dunkelte ein, eingedunkelt (ich dunk(e)le ein), vb. (h)* **I.** *tr.* a pune la întuneric. **II.** *intr.* a se întuneca.
eindunsten, *dunstete ein, eingedunstet (du dunstest ein, er dunstet ein)*, **eindünsten**, *dünstete ein, eingedünstet (du dünstest ein, er dünstet ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(cul.)* a înăbuşi. **2.** a reduce prin fierbere, prin evaporare. **II.** *intr.* a se reduce, a scădea prin evaporare.
einduseln, *duselte ein, eingeduselt (ich dus(e)le ein), vb. (s) intr.* a aţipi uşor, a adormi pe jumătate, a picoti.
eine *num. card., art. nehot.* şi *pron. nehot.* v. ein şi einer.
Eine, *-n,* **1.** *m. sg. (poet.)* Dumnezeu. **2.** *f. sg. (poet.)* iubită, adorată.
ein|ebnen, *ebnete ein, eingeebnet (du ebnest ein, er ebnet ein), vb. (h) tr.* **1.** a netezi, a egala; *(fig.)* **Unterschiede** ~ a pune de acord diferenţele. **2.** *(tehn.)* a nivela.
Ein|ebnung, *-en, f.* **1.** netezire, egalare, punere de acord. **2.** *(tehn.)* nivelare.
ein|eggen, *eggte ein, eingeeggt, vb. (h) tr.* a grăpa, a acoperi (cu pământ) prin grăpare.
Ein|ehe, *-n, f.* monogamie.
ein|einhalb *num. card.* unu şi jumătate.
ein|eisen, *eiste ein, eingeeist (du, er eist ein), vb. (h) tr.* a bloca cu gheaţă; **eingeeistes Schiff** vapor prins în gheaţă.
einen, *einte, geeint, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) unifica; a (se) uni.
Ein|ender, *-s, -, m. (mar.)* cazan, căldare cu focar la o extremitate.
ein|engen, *engte ein, eingeengt, vb. (h) tr.* a strâmta, a îngusta, a îndesa; (şi *fig.*) a restrânge.
Ein|engung, *-en, f.* **1.** strâmtoare, îngustare. **2.** stăvilire (a unei ape). **3.** *(fig.)* nevoie, lipsă, restrângere.
einer, eine, eines *pron. nehot.* **1.** cineva, unul, una; **es könnte einer glauben** cineva ar putea să creadă; **das kommt einem fremd vor** ţi se pare curios; **es tut einem wohl, wenn man so etwas hört** îţi face bine să auzi aşa ceva; **da kommt so einer und...** vine un oarecare şi...; *(fam.)* **er hat eine** are o iubită; **es ist einer draußen** e cineva afară; **was ist das für einer?** ce fel de om e acesta? **was ist sie für eine? a)** ce fel de femeie este, ce educaţie are? **b)** care e numele ei de fată? **sie ist eine aus Wien** este originară din Viena, e venită din Viena; **einer helfe dem anderen** oamenii să se ajute unii pe alţii; **jm. eins auswischen** a compromite pe cineva (ca răspuns la o provocare); *(fam.)* **eine 'runterhauen** a trage una; **wir wollen eins singen!** să cântăm ceva! **eins trinken** a bea un păhărel; **mit dem kannst du noch eins erleben** poţi să mai păţeşti ceva cu el; **wie kann einer so dumm sein!** cum poate fi cineva atât de prost! **von einem zum andern schicken** a trimite de la unul la altul, de la Ana la Caiafa; **einer ist so schlecht wie der andere** sunt la fel de răi amândoi; **die einen sagen dies, die andern jenes** unii spun una, alţii alta; **was einer nicht weiß, macht einen nicht heiß** ceea ce nu ştii nu te poate supăra. **2.** *(substantivat)* **Einer für alle und alle für Einen** unul pentru toţi şi toţi pentru unul, în mod solidar; **alle bis auf Einen** toţi până la unul.
Einer, *-s, -, m.* **I. 1.** *(mat.)* unitate (cifră 1–9). **2.** mediator. **3.** *(despre bărci, avioane etc.)* de o persoană, cu un singur loc. **II.** *pron. nehot. substantivat* v. einer **(2).**
einerlei **I.** *num. variativ* de un fel; identic; ~ **Schicksal haben** a avea aceeaşi soartă; ~ **Tuch** stofă de acelaşi fel. **II.** *adv.* indiferent; **es ist mir** ~ mi-e totuna.
Einerlei, *-s, n. sg.* monotonie; uniformitate; **immer das ewige** ~ veşnic acelaşi lucru; **das tägliche** ~ zilnic acelaşi cântec, monotonie zilnică; zi de zi aceeaşi placă.
ein|ernten, *erntete ein, eingeerntet (du erntest ein, er erntet ein), vb. (h) tr.* **1.** a strânge recolta; a recolta. **2.** *(fig.)* a culege; **Lob** ~ a culege laude; **Ehre** ~ a culege glorie, onoruri.
Ein|erntung, *-en, f.* **1.** recoltare. **2.** *(fig.)* culegere (de laude etc.).
einerseits *adv.* pe de o parte; ~ **ist es zu billigen, anderseits gibt es doch Bedenken** pe de o parte trebuie aprobat, pe de altă parte există încă îndoieli.
Einer|stelle, *-en, f. (mat.)* cifră de ordinul unităţilor.
eines|teils *adv.* v. einerseits.
Ein|etagen|ofen [-ɛta:ʒən-], *-s, -öfen, m.* cuptor unietajat.
Ein|euro|stück, *-(e)s, -e, n.* monedă de un euro.
eineweg *adv. (înv.)* cu toate acestea.
ein|exerzieren, *exerzierte ein, einexerziert, vb. (h) tr. (mil.)* a instrui (soldaţi).
Ein|exerzieren, *-s, n. sg. (mil.)* instruire, instrucţie.
einfach **I.** *adj.* **1.** simplu; uşor de înţeles; **in ~en Worten** în cuvinte simple; **eine ~e Fahrkarte** un bilet simplu (numai dus). **2.** modest; *(despre mese)* frugal; **ein ~er Privatmann** un simplu particular; **ein ~es Frühstück** un mic dejun modest. **3.** *(mat.; în expr.)* **~e Zahl** număr prim; **~er Bruch** fracţie simplă; **~e Gleichung** ecuaţie de gradul I; **~e Größe** monom. **II.** *adv.* **1.** simplu; ~ **angezogen** îmbrăcat modest; **es war nicht so ~, dich zu erreichen** nu a fost atât de uşor, să te găsesc; **du hast es dir zu ~ gemacht** ţi-ai simplificat prea mult treaba. **2.** pur şi simplu; **das ist ~ eine Lüge** e pur şi simplu o minciună; **das ist ~ großartig** e de-a dreptul măreţ, minunat; **die Sache ist ~ lächerlich** asta e de-a dreptul ridicol; **das begreife ich ~ nicht** aceasta pur şi simplu nu o înţeleg.
Einfachbeschleunigung, *-en, f. (fiz.)* accelerare simplă, unică.
Einfachbogen, *-s, -* (şi *-bögen), m. (constr.)* arc simplu.
einfächerig *adj. (bot.)* unilocular.
Einfach|heit *f. sg.* **1.** simplitate. **2.** modestie. **3.** frugalitate.
einfach|heitshalber *adv.* pentru simplificare.
Einfachleitung, *-en, f. (electr.)* conductă unifilară.
Einfach|schraubenschlüssel, *-s, -, m. (tehn.)* cheie simplă pentru piuliţe.
Einfachtelegraphie *f. sg.* telegrafie (în) simplex, telegrafie simplă.
Einfachterminal, *-s, -e, m.* terminal simplu.
einfachwirkend *adj.* cu acţiune simplă.
Einfachzähnige, *-n, -n. m. (zool.)* rozătoare simple.
Einfachzünder, *-s, -, m. (mil.)* focos simplu.
einfädeln, *fädelte ein, eingefädelt (ich fäd(e)le ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a băga aţă în ac. **2.** a înşira; **Perlen** ~ a înşira perle. **3.** *(fig.)* a urzi, a unelti; **er hat es gut eingefädelt** a potrivit-o bine; **eine Intrige** ~ a da naştere la intrigi. **4.** *(fig.)* a începe (ceva); **ein Gespräch** ~ a lega o conversaţie. **II.** *refl. (transp.)* a se strecura; **sich im fließenden Verkehr in eine Wagenkolonne** ~ a se strecura în plin trafic într-o coloană de maşini.
einfahren, *fuhr ein, eingefahren (du fährst ein, er fährt ein), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a căra, a duce înăuntru (cu un vehicul); a înmagazina; **das Getreide** ~ a căra grânele în hambar. **2.** a învăţa (pe cineva) să conducă un vehicul. **3.** a face rodajul (unei maşini). **4.** a deprinde (un animal de tracţiune) să tragă un vehicul. **5.** a pregăti pentru circulaţie; **einen Weg** ~ a face un drum carosabil. **6.** a sfărâma, a strica (trecând cu un vehicul peste); **er hat den Zaun eingefahren** a distrus gardul (intrând în el cu un vehicul). **II.** *intr. (s)* **1.** a

intra (cu trăsura, cu maşina, cu trenul în oraş, cu vaporul în port); **der Zug fährt auf Gleis 3 ein** trenul soseşte, intră în gară la linia 3. **2.** *(mine)* a coborî (cu colivia în mine). **3.** *(vân.)* a intra, a se băga în vizuină, în bârlog; a se ascunde; **der Fuchs fährt ein** vulpea intră în vizuină. **4.** *(vân.)* a se prinde; **Wild fährt ein** vânatul intră în plasă. **III.** *refl. (h)* a se obişnui cu un automobil (nou) conducându-l; a dobândi experienţă în conducerea unei maşini; **ich muss mich erst** ~ mai întâi trebuie să mă obişnuiesc (cu maşina).

Einfahrgleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de intrare, sosire.

Einfahrsignal, *-s, -e, n.* v. E i n f a h r t s s i g n a l.

Einfahrt, *-en, f.* **1.** intrare cu un vehicul (în curte, oraş, gară, port); **die ~ des Zuges wird jeden Augenblick erwartet** sosirea trenului e aşteptată din moment în moment; **Vorsicht bei der ~ des Zuges** atenţie la intrarea trenului; **~ zur Autobahn** intrare pe autostradă. **2.** coborâre, descindere în mină. **3.** *(vân.)* intrare în ascunziş, în vizuină. **4.** poartă de intrare; intrare (pe autostradă); **~ freihalten!** eliberaţi intrarea!.

Einfahrtsgeleise, *-s, -, n. (înv.)* v. E i n f a h r g l e i s.

Einfahrt(s)schacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puţ de intrare.

Einfahrt(s)signal, *-s, -e, n.* semafor; semnal de intrare.

Einfahrts|stollen, *-s, -, m. (mine)* galerie de coastă, galerie de intrare în mină.

Einfahrt|straße, *-n, f.* **1.** *(ferov.)* parcurs de primire. **2.** şosea de acces (în oraş).

Einfahrtszeichen, *-s, -, n.* v. E i n f a h r t s s i g n a l.

Einfahrtweiche, *-n, f. (ferov.)* macaz de intrare.

Einfall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** cădere, năruire, prăbuşire; **dem Hause droht der ~** casa este ameninţată cu prăbuşirea; *(fiz.)* **der ~ des Lichtstrahls** incidenţa razei de lumină. **2.** *(mil.)* atac prin surprindere; **einen ~ abwehren** a respinge un atac. **3.** *(elevat)* început neaşteptat; **der ~ des Winters** începutul neaşteptat al iernii. **4.** idee, fantezie; capriciu; **ich bin auf den ~ gekommen (**sau **geraten)** mi-a venit ideea; **witziger ~** idee trăsnită; *(fam.)* **er hat Einfälle, wie ein altes Haus** are idei ciudate.

ein|fallen, *fiel ein, eingefallen (du fällst ein, er fällt ein), vb. (s) intr.* **1.** a se prăbuşi, a se surpa; a se dărâma; **die Mauer ist eingefallen** zidul s-a prăbuşit; **das Haus droht einzufallen** casa ameninţă să se prăbuşească. **2.** *(despre lumină)* a cădea, a pătrunde; **das Licht fällt schräg ein** lumina cade pieziş. **3.** a năvăli, a invada, a se năpusti; **auf jn. ~** a se năpusti asupra cuiva; **der Feind fiel ins Grenzgebiet ein** duşmanul a năvălit în regiunea de frontieră; **der Wind fiel mit Ungestüm ein** vântul s-a pornit cu furie. **4.** *(muz.)* a intra; **die Posaune fiel ein** trombonul a intrat; **mit einer Melodie ~** a interveni cu o melodie. **5.** a slăbi, a se topi; **er ist eingefallen** a slăbit mult. **6.** *(fig.)* a-şi aduce aminte; a-i trece prin minte; a-i veni o idee; **dabei fällt mir ein** îmi vine în minte că...; **der Name fällt mir nicht ein** îmi scapă numele; **es fällt mir gar nicht (im Traume) ein** nici nu mă gândesc, nici prin gând nu-mi trece; **ihr fiel nichts Besseres ein** nu i-a trecut prin minte ceva mai bun; **was fällt dir denn ein** ce-ţi veni; **lass dir das nicht ~!** nici să nu-ţi treacă prin minte. **7.** a îndrăzni; **was fällt dir ein?** ce-ţi trece prin minte, cum îndrăzneşti, ce-ţi vine? **8.** a interveni (într-o discuţie). **9.** a începe neaşteptat.

Einfallen, *-s, n. sg.* **1.** v. E i n f a l l **(1, 2)**. **2.** *(mine)* înclinare a unui strat. **3.** *(muz.)* intrare.

Einfallsdrucker, *-s, -, m. (tehn.)* buton împingător.

Einfalls|ebene, *-n, f. (fiz.)* plan de incidenţă.

Einfallslinie [niə], *-n, f. (mat.)* linie de incidenţă.

einfallslos *adj.* fără idei, fără spirit.

Einfallslosigkeit *f. sg.* lipsă de idei, lipsă de spirit.

Einfallslot, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(fiz.)* plumb de sondaj. **2.** *(geom.)* normală de incidenţă.

Einfalls|punkt, *-(e)s, -e, m. (mat., fiz.)* punct de întâlnire, de incidenţă.

einfallsreich *adj.* original, plin de idei.

Einfallsriegel, *-s, -, m. (tehn.)* zăvor prin cădere.

Einfalls|strahl, *-(e)s, -en, m. (fiz.)* rază incidentă.

Einfalls|tor, *-e, n.* loc de pătrundere, de invazie.

Einfallsweg, *-(e)s, -e, m. (mil.)* drum de pătrundere, de invazie.

Einfallswinkel, *-s, -, m. (fiz.)* unghi de incidenţă.

Einfalt *f. sg.* **1.** simplitate, simplicitate, naivitate; **heilige ~!** sfântă simplicitate! **2.** prostie; nerozie.

einfalten, *faltete ein, eingefaltet (du faltest ein, er faltet ein), vb. (h) tr.* a îndoi, a împături.

einfältig *adj.* **1.** simplu; naiv. **2.** nerod, prostănac; **~es Zeug schwatzen** a sporovăi, a trăncăni.

Einfältigkeit, *-en, f.* prostie, nerozie, inepţie.

Einfalts|pinsel, *-s, -, m. (fam.)* nătâng, găgăuţă, nerod.

einfalzen, *falzte ein, eingefalzt (du, er falzt ein), vb. (h) tr.* **1.** a încleşta; a încastra. **2.** a plia. **3.** a asambla fundul butoiului. **4.** *(tipogr.)* a insera (pagini).

Einfalzung, *-en, f.* **1.** încleştare. **2.** *(tipogr.)* inserare de pagini.

Einfamilienhaus [-liən-], *-es, -häuser, n.* casă pentru o singură familie.

Einfang, *-(e)s, -fänge, m.* **1.** loc îngrădit. **2.** împrejmuire.

Einfangelbrief, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. S t e c k b r i e f.

einfangen, *fing ein, eingefangen (du fängst ein, er fängt ein), vb. (h) tr.* **1.** a prinde; a captura; a aresta; **einen entflohenen Vogel wieder ~** a prinde o pasăre scăpată (din colivie). **2.** a împrejmui, a închide. **3.** *(fiz.)* a capta, a fixa.

Einfang|graben, *-s, -gräben, m. (agr.)* şanţ-capcană pentru insecte dăunătoare.

einfärben, *färbte ein, eingefärbt, vb. (h) tr.* **1.** v. f ä r b e n. **2.** *(tipogr.)* a unge cu cerneală (o formă de tipar).

einfarbig, **einfärbig** *adj.* de o singură culoare, uni; *(fiz.)* monocromatic; **~es Gemälde** pictură cu diferite nuanţe ale aceleiaşi culori, monocromă; **~er Stoff** stofă simplă, uni.

Einfarbigkeit *f. sg.* faptul de a fi colorat într-o singură culoare, monocromie.

Einfassband, *-(e)s, -bänder, n.* panglică, şiret.

einfassen, *fasste ein, eingefasst (du, er fasst ein), vb. (h) tr.* **1.** a înconjura (cu ceva); a îngrădi, a închide; **der Hof ist mit einer Mauer eingefasst** curtea e împrejmuită cu un zid; **Heringe ~** a aşeza heringi într-un butoi. **2.** a monta, a încastra bijuterii; **in Gold ~** a monta în aur. **3.** a tivi, a pune o bordură. **4.** a încadra; **in einen Rahmen ~** a încadra într-o ramă.

Einfasser, *-s, -, m.* bijutier care montează, încastrează.

Einfassung, *-en, f.* **1.** îngrădire, împrejmuire. **2.** tivitură; bordură. **3.** *(la bijuterii)* montură, incastrare. **4.** ramă, chenar. **5.** *(biliard)* mandanea.

Einfassungsleiste, *-n, f.* **1.** stinghie de bordură, de margine. **2.** nervură.

Einfassungsmauer, *-n, f.* zid de împrejmuire.

einfaulen, *faulte ein, eingefault, vb. (s) intr.* a putrezi.

einfehmen, *fehmte ein, eingefehmt, vb. (h) tr.* a duce porci la jir, a-i îngrăşa (cu ghindă).

einfeilen, *feilte ein, eingefeilt, vb. (h) tr.* a cresta cu pila; a pili un semn, o crestătură; a marca.

Einfeilung, *-en, f.* pilire; crestare a unui semn cu pila.

einfenzen, *fenzte ein, eingefenzt (du, er fenzt ein), vb. (h) tr.* a împrejmui, a îngrădi.

einfetten, *fettete ein, eingefettet (du fettest ein, er fettet ein), vb. (h) tr.* a unge cu grăsime; **mit Öl ~** a unge cu ulei.

Einfettung, *-en, f.* ungere cu grăsime.

einfeuchten, *feuchtete ein, eingefeuchtet (du feuchtest ein, er feuchtet ein), vb. (h) tr.* a umezi, a muia.

einfeuern, *feuerte ein, eingefeuert, vb. (h) intr.* **1.** a face foc; a încălzi bine; **tüchtig ~** a face un foc bun. **2.** *(fig.)* a întărâta, a aţâţa; **jn. ~** a întărâta, a enerva pe cineva.

einfiltrieren, *filtrierte ein, einfiltriert, vb. (h) tr. (fam.)* a turna, a introduce un lichid (în).

einfinden, *fand ein, eingefunden, vb. (h) refl.* a se prezenta, a se înfăţişa (undeva); **sich vor Gericht ~** a se prezenta în faţa instanţei.

Einfinden, *-s, n. sg.* sosire, înfăţişare, prezentare.

einflechten, *flocht ein, eingeflochten (du flichtst ein, er flicht ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a împleti (o panglică în păr). **2.** a întreţese. **3.** *(fig.)* a intercala; **Scherze in seine Rede ~** a intercala glume în discursul său. **II.** *refl. (in)* a se amesteca, a se băga (în ceva).

Einflechtung, *-en, f.* **1.** împletire. **2.** întreţesere. **3.** intercalare.

einfleischen, *fleischte ein, eingefleischt, vb. (h) (rar)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) încarna, a (se) întrupa. **II.** *refl. (fig.)* a se înrădăcina.

Einfleischung, *-en, f.* încarnare.

einflicken, *flickte ein, eingeflickt, vb. (h) tr.* **1.** a pune un petic. **2.** *(fig.)* a insera, a introduce (ulterior), a intercala; **Wörter in den Text (**sau **in den Brief) ~** a introduce ulterior cuvinte în text (sau în scrisoare).

einfliegen, *flog ein, eingeflogen, vb.* **I.** *intr. (s) (av.)* a intra în spaţiul aerian; a intra în zbor în aeroport; a ateriza; **starke Verbände sind eingeflogen** unităţi puternice au intrat în spaţiul aerian. **II.** *tr. (h)* a face rodajul unui avion. **III.** *refl. (h)* a dobândi experienţă de zbor; a se obişnui cu un avion (nou) pilotându-l.

Einfliegen, *-s, n. sg.* **1.** intrare în zbor, intrare în spaţiul aerian. **2.** rodaj al unui avion. **3.** deprindere de a pilota (un avion).

einfließen, *floss ein, eingeflossen (du, er fließt ein), vb. (s) intr.* **1.** a curge în, a se vărsa în; **ins Meer ~** a se vărsa în mare. **2.** *(despre bani)* a intra. **3.** *(în expr.)* **~ lassen** a menţiona în treacăt. **4.** *(rar)* a exercita influenţă, a se amesteca.

einflößen, *flößte ein, eingeflößt (du, er flößt ein), vb. (h) tr.* **1.** a turna, a introduce un lichid (în); **einem kranken Arznei ~** a da unui bolnav cu precauţie un medicament lichid. **2.** *(fig.)* a inspira; a insufla; **Vertrauen ~** a inspira încredere; **Mitleid ~** a trezi milă; **Mut ~** a inspira curaj; **Furcht ~** a inspira teamă.

Einflößung, *-en, f.* **1.** introducere, turnare. **2.** *(fig.)* inspirare, trezire, insinuare.

einfluchten, *fluchtete ein, eingefluchtet (du fluchtest ein, er fluchtet ein), vb. (h) tr. (arhit.)* a alinia.

Einfluchtung, *-en, f. (arhit.)* aliniere.

Einflug, *-(s), -flüge, m.* **1.** intrare în zbor; intrare în spaţiul aerian; incursiune aeriană. **2.** *(la stup, la porumbar)* deschizătură pentru intrarea albinelor, a porumbeilor; urdiniş (la stupi).

einflügelig *adj.* **1.** *(despre clădiri)* cu o singură aripă. **2.** *(despre uşi)* cu un singur canat.

Einflugsrichtung, *-en, f.* direcţie de zbor, de incursiune aeriană.

Einfluss, *-es, -flüsse, m.* **1.** (loc de) vărsare, de revărsare, confluenţă. **2.** *(fig.)* înrâurire, influenţă; **von ~ sein** a avea înrâurire; **~ ausüben** a influenţa; **ein Mann von ~** un om influent; **schädlicher ~** influenţă dăunătoare; **seinen ganzen ~ aufbieten** a se folosi de toată influenţa; **er hat ~ auf ihn** are influenţă asupra lui; **er übt ~ auf mich aus** exercită influenţă asupra mea; **dieser Umstand übt keinen ~ auf mein Urteil aus** această împrejurare nu influenţează părerea mea; **unter seinem ~** sub influenţa lui; **unter ~ von Drogen** sub influenţa drogurilor.

Einflussbereich, *-(e)s, -e, m.* sferă de influenţă; **das liegt nicht in seinem ~** nu face parte din sfera sa de influenţă.

Einflussgebiet, *-(e)s, -e, n.* domeniu, zonă, sferă de influenţă.

einflusslos *adj.* fără influenţă; fără trecere.

Einflussnahme, *-n, f.* influenţare; **eine direkte, politische ~** o influenţare directă, politică.

einflussreich *adj.* foarte influent; cu multă trecere.

Einflussrohr, *-(e)s, -e, n.*, **Einflussröhre**, *-n, f.* ţeavă de aducţiune.

Einfluss|sphäre [-sfɛ:-], **Einfluss|zone**, *-n, f.* sferă, zonă de influenţă.

Einflüsterei, *-en, f.* intrigă, insinuare, bârfeală.

Einflüsterer, *-s, -, m.* intrigant.

einflüstern, *flüsterte ein, eingeflüstert, vb. (h) tr.* a sufla, a şopti (ceva la ureche); *(fig.)* a insinua.

Einflüsterung, *-en, f.* v. E i n f l ü s t e r e i.

einfohrig *adj. (reg.)* v. g l e i c h a r t i g.

einfordern, *forderte ein, eingefordert, vb. (h) tr.* a cere, a pretinde; a reclama (o plată); **Steuern ~** a percepe biruri, impozite; **Geld ~** a pretinde, a reclama o plată.

Einforderung, *-en, f.* pretindere, reclamare (a unei plăţi); percepere, strângere.

einförmig *adj.* **1.** uniform. **2.** monoton.

Einförmigkeit, *-en, f.* **1.** uniformitate. **2.** monotonie.

Einfranken|stück, *-(e)s, -e, n.* o monedă de un franc.

einfressen, *fraß ein, eingefressen (du, er frisst ein), vb. (h)* **I.** *refl.* **1.** *(despre animale)* a pătrunde rozând; *(fig.)* **der Neid fraß sich tief in seine Seele ein** invidia i-a pătruns adânc în suflet. **2.** *(fam., glumeţ)* a se aşeza la masă nepoftit; **sich überall einnisten und ~** a se vârî peste tot, a fi nepoftit. **II.** *tr.* **1.** *(fam.)* a devora, a mânca cu lăcomie. **2.** a roade; **der Rost frisst Löcher ins Eisen ein** rugina roade fierul.

einfried(ig)en, *fried(ig)te ein, eingefried(ig)t, vb. (h) tr.* a împrejmui, a îngrădi.

Einfried(ig)ung, *-en, f.* împrejmuire, gard, îngrăditură.

Einfried(ig)ungsmauer, *-n, f.* zid de împrejmuire.

einfrieren, *fror ein, eingefroren, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a îngheța; a degera; **die Wasserleitung ist eingefroren** conducta de apă a înghețat. **2.** a fi oprit, înconjurat de gheață; **die Schiffe frieren im Hafen ein** vapoarele îngheață în port. **II.** *tr. (h)* a face să înghețe; *(fig.)* a amorți; *(fin.)* **Forderungen ~ lassen** a îngheța, a bloca creanțe.

Einfrierung, *-en, f.* înghețare.

einfuchsen, *fuchste ein, eingefuchst (du, er fuchst ein), vb. (h) tr. (fam.)* a instrui; a dresa; a băga cuiva ceva în cap.

einfugen, *fugte ein, eingefugt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) încleșta (un lucru într-altul); a (se) uni printr-o încrestătură, a (se) îmbuca.

Einfügemarke, *-n, f. (inform.)* cursor.

einfügen, *fügte ein, eingefügt, vb. (h)* **I.** *tr.* a încleșta, a ajusta, a potrivi, a intercala; *(fig.)* a introduce, a insera (condiții, clauze). **II.** *refl.* a se deprinde; a se adapta; **sich schwer in seine Umgebung ~** a se adapta cu greu la mediu.

Einfügung, *-en, f.* **1.** ajustare; potrivire; intercalare. **2.** adaptare. **3.** încleștare. **4.** *(fig.)* inserare.

einfühlen, *fühlte ein, eingefühlt, vb. (h) refl.* a se transpune (în situația altuia), a se pătrunde (de ceva).

einfühlsam *adj.* pătrunzător.

Einfühlung, *-en, f.* transpunere (în situația altuia).

Einfuhr, *-en, f.* importare, import.

Einfuhr|abgabe, *-n, f.* taxă (vamală) de import.

Einfuhr|artikel, *-s, -, m.* articol de import.

einführbar *adj.* **1.** importabil, care se poate importa. **2.** care se poate introduce, admite.

Einführbarkeit *f. sg.* **1.** posibilitatea de a importa. **2.** admisibilitate.

Einfuhrbeschränkung, *-en, f.* restricție de import.

Einfuhrbewilligung, *-en, f.* aprobare, licență, permis de import.

einführen, *führte ein, eingeführt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a importa (mărfuri); **aus dem Auslande ~** a importa din străinătate. **2.** a prezenta, a introduce pe cineva; **jn. in die Gesellschaft ~** a prezenta pe cineva în societate; **führe den Gast ein!** introdu oaspetele! **3.** a introduce ceva; **der Arzt führt die Sonde ein** medicul introduce sonda; **neue Arbeitsmethoden ~** a introduce noi metode de lucru; **ein neuer Brauch wird eingeführt** un obicei nou se instituie; **neue Tarife werden eingeführt** tarife noi intră în vigoare; **so ist es hier eingeführt** așa e obiceiul aici; **ein neues Lehrbuch an einer Schule ~** a introduce un manual nou într-o școală. **4.** a transporta acasă; **die Ernte ~** a strânge recolta. **5.** a introduce, a iniția; **er führt mich in die Wissenschaft ein** mă inițiază în știință. **6.** a instala, a introduce; **in ein Amt ~** a instala pe cineva într-un post. **II.** *refl.* a (se) introduce, a intra; **sich gut ~** a produce o impresie bună, a face un început bun; **die Ware hat sich gut eingeführt** marfa este apreciată, se vinde bine.

Einführer, *-s, -, m.* **1.** persoană care introduce, prezintă. **2.** importator (de mărfuri). **3.** inițiator al unui obicei, al unei inovații etc.

Einfuhr|erklärung, *-en, f.* declarație de import.

Einfuhr|erlaubnis, *-se*, **Einfuhrgenehmigung**, *-en, f.* autorizație, licență de import.

Einfuhrgut, *-(e)s, -güter, n.* v. Einfuhrware.

Einfuhr|hafen, *-s, -häfen, m.* port prin care intră mărfuri de import.

Einfuhr|handel, *-s, m. sg.* import.

Einfuhrkontingent, *-e, n.* contingent de mărfuri de import.

Einfuhrkontingentierung, *-en, f.* contingentare a importului.

Einfuhrland, *-(e)s, -länder, n.* țară importatoare.

Einfuhrlizenz, *-en, f.* v. Einfuhrerlaubnis.

Einfuhrpreis, *-es, -e, m.* preț de importator.

Einfuhr|sperre *f. sg.* interdicție de import.

Einfuhr|steuer, *-n, f.* impozit pe mărfuri importate.

Einfuhrtarif, *-s, -e, m.* tarif de import.

Einfuhr|überschuss, *-es, -schüsse, m.* excedent la import.

Einführung, *-en, f.* **1.** import(are) (de mărfuri). **2.** introducere, prezentare (a unei persoane sau a unui lucru). **3.** instalare, introducere. **4.** îndrumare, inițiere. **5.** instituire, introducere (a unui obicei).

Einführungsfeierlichkeit, *-en, f.* ceremonie de instalare.

Einführungsgesetz, *-es, -e, n. (jur.)* lege privitoare la noi reglementări în domeniul juridic.

Einführungsjahr, *-(e)s, -e, n. (com.)* an de lansare a unui produs nou.

Einführungskurs, *-es, -e, m.* **1.** *(ec.)* curs bursier de lansare. **2.** curs introductiv.

Einführungs|patent, *-(e)s, -e, n.* brevet de import.

Einführungs|preis, *-es, -e, m.* preț de lansare, preț promoțional.

Einführungsrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de introducere.

Einführungs|schreiben, *-s, -, n.* scrisoare de recomandare.

Einführungs|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* curs de inițiere, de introducere.

Einfuhrverbot, *-(e)s, -e, n.* interzicere, prohibiție de import.

Einfuhrvertrag, *-(e)s, -verträge, m.* contract de import.

Einfuhrware, *-n, f.* marfă de import.

Einfuhrzoll, *-(e)s, -zölle, m.* taxă vamală de import.

einfüllen, *füllte ein, eingefüllt, vb. (h) tr.* a turna în; a umple turnând; **in Flaschen ~** a îmbutelia; **ins Fass ~** a trage la butoi.

Einfüllkanne, *-n, f.* bidon.

Einfülltrichter, *-s, -, m.* pâlnie.

Einfüllung, *-en, f.* turnare; îmbuteliere; tragere (la butoi).

Einfüllverschluss, *-es, -schlüsse, m.* obturator de pâlnie.

Einfurchenpflug, *-(e)s, -pflüge, m.* plug monobrăzdar.

einfüßig *adj.* cu un singur picior, monopod.

einfüttern, *fütterte ein, eingefüttert, vb. (h) tr.* **1.** *(inform.)* a încărca, introduce date (în calculator). **2.** a planta în pământ.

Eingabe, *-n, f.* **1.** petiție; cerere în scris; **eine ~ machen** a introduce o cerere. **2.** predare, prezentare, înaintare; **die ~ einer Bittschrift** înaintarea unei petiții. **3.** *(electron.)* introducere a datelor în calculator, intrare.

eingabeln, *gabelte ein, eingegabelt (ich gab(e)le ein), vb. (h) tr.* a înfige, a lua în furculiță.

Eingang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** intrare; acces; **verbotener ~** intrare oprită. **2.** sosire (de mărfuri, de poștă); **mit dem ~ der Post** la sosirea poștei. **3.** *(fin.)* încasare, intrare (a unei sume); **nach ~ der Summe** după primirea sumei. **4.** introducere, prefață (a unei cărți); **im ~** în introducere. **5.** primire; **~ finden** a fi primit.

eingängig *adj.* ușor de înțeles și de reținut.

eingangs *adv.* la început; **~ erwähnt** susnumit, pomenit mai sus, de mai sus.

Eingangs|abgabe, *-n, f.* taxă vamală de import.

Eingangs|adresse, *-n, f.* adresă de intrare.

Eingangs|anzeige, *-n, f. (fin.)* adresă de încasări.

Eingangs|artikel, *-s, -, m.* articol de import.

Eingangs|aviso [-vi-], *-s, -s, n.* aviz de sosire.

Eingangsbe|stätigung, *-en, f. (adm.)* confirmare a intrării, primirii (scrisorii, coletului etc.).

Eingangsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* v. Eingangsjournal.

Eingangsdatum, *-s, -daten, n. (adm.)* data intrării (unei scrisori, a unui colet etc.).

Eingangsformel, *-n, f.* formulă introductivă.

Eingangsgeld, *-(e)s, -er, n.* v. Eingangsabgabe.

Eingangsgerichte *pl. (cul.)* antreuri, hors d'oeuvre.

Eingangshalle, *-n, f.* vestibul, hală de intrare.

Eingangsjournal [-ʒur-], *-s, -e, n. (com.)* registru de intrări.

Eingangskapazität, *-en, f. (electr.)* capacitate de intrare.

Eingangskreis, *-es, -e, m.* **1.** *(electr.)* circuit de intrare. **2.** *(com.)* cerc, teren de pătrundere.

Eingangs|pforte, *-n, f.* poartă de intrare.

Eingangs|posten, *-s, -, m. (com.)* înregistrare, post de intrare.

Eingangsrede, *-n, f.* prolog; cuvânt de deschidere.

Eingangs|scheinwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* impedanță electrică de intrare.

Eingangs|steuersatz, *-es, -sätze, m.* impozit minim, bază de calcul.

Eingangs|stufe, *-n, f. (ped.)* perioadă de orientare școlară după clasa a IV-a.

Eingangs|tag, *-(e)s, -e, m. (com.)* zi a sosirii.

Eingangs|tor, *-(e)s, -e, n.* v. Eingangspforte.

Eingangs|transformator, *-s, -en, m. (electr.)* transformator.

Eingangs|tür, *-en, f.* ușă de intrare.

Eingangsvermerk, *-(e)s, -e, m.* aviz pus pe o hârtie oficială sosită, pe o scrisoare intrată.

Eingangsware, *-n, f. (com.)* marfă intrată.

Eingangsweg, *-(e)s, -e, m.* drum de acces.

eingangsweise *adv.* ca intrare, ca început, ca prefață.

Eingangswort, *-(e)s, -e, n.* cuvânt introductiv.

Eingangszoll, *-(e)s, -zölle, m.* taxă vamală de import.

einge|arbeitet **I.** *part. trec.* de la einarbeiten. **II.** *adj.* adaptat, versat, priceput (într-o anumită muncă).

eingebaut **I.** *part. trec.* de la einbauen. **II.** *adj.* **1.** fixat prin zidire; montat în perete. **2.** montat în interior, încorporat.

eingeben, *gab ein, eingegeben (du gibst ein, er gibt ein), vb. (h) tr.* **1.** a da, a administra; **jm. eine Arznei ~** a administra cuiva un medicament. **2.** *(fig.* și *elevat)* a sugera; a inspira; **ich gab ihm ein, was er reden sollte** i-am sugerat ce să spună. **3.** a înainta (o cerere, o reclamație); **eine Beschwerde ~** a introduce o plângere (în scris); **jn. zur Beförderung ~** a propune pe cineva pentru avansare. **4.** *(electron.)* a introduce (în calculator).

Eingeber, *-s, -, m.* **1.** petiționar. **2.** inspirator. **3.** instigator.

eingebildet **I.** *part. trec.* de la einbilden. **II.** *adj.* **1.** închipuit, fictiv; **der ~e Kranke** bolnavul închipuit. **2.** încrezut, înfumurat.

Eingebildete, *-n, -n (ein Eingebildeter), m.* și *f.* încrezut(ă), înfumurat(ă).

Eingebildet|heit *f. sg.* înfumurare, îngâmfare.

Eingebinde, *-s, -, n. (înv.)* dar, cadou pentru cei apropiați (cu ocazia unei sărbători).

eingeboren *adj.* **1.** *(despre locuitori)* indigen, băștinaș. **2.** *(despre calități)* înnăscut, moștenit; **~e Kräfte** puteri înnăscute.

Eingeborene, *-n, -n (ein Eingeborener), m.* și *f.* indigen(ă), băștinaș(ă).

Eingeborenen|anführer, *-s, -, m.* conducător al indigenilor.

Eingeborenen|armee, *-n* [-meːən], *f.* armată de indigeni.

Eingeborenen|sprache, *-n, f.* limbă a indigenilor.

eingebracht **I.** *part. trec.* de la einbringen. **II.** *adj.* cules, adunat, recoltat, strâns, adus; **~e Ernte** recoltă strânsă; *(pop.)* **~es Gut** zestre, dotă.

Eingebrachte, *-n, n. sg. (pop.)* zestre, dotă.

Eingebung, *-en, f.* **1.** inspirație. **2.** sugestie.

eingebürgert **I.** *part. trec.* de la einbürgern. **II.** *adj.* încetățenit, naturalizat.

Eingeburt *f. sg.*, **Eingeburtsrecht**, *-(e)s, -e, n.* (drept de) indigenat.

eingedenk *adj. (înv.* cu *gen.; mai ales în expr. cu verbe)* **~ sein**, **~ bleiben** a-și aminti, a ține seama de; a păstra în amintire; **einer Sache ~ sein** a-și aduce aminte de ceva; **~ des Rates** ținând seama de sfat; **ich werde seiner Güte stets ~ sein** bunătatea sa nu o voi uita niciodată.

einge|engt **I.** *part. trec.* de la einengen. **II.** *adj.* îngustat, restrâns, limitat.

eingefädelt **I.** *part. trec.* de la einfädeln. **II.** *adj. (fig.)* început, pus la cale.

eingefallen **I.** *part. trec.* de la einfallen. **II.** *adj.* **1.** prăbușit, surpat, năruit. **2.** slăbit, decrepit; **~e Wangen** obraji supți; **~e Augen** ochi înfundați, încercănați.

eingefleischt **I.** *part. trec.* de la einfleischen. **II.** *adj.* **1.** încarnat; înrădăcinat. **2.** *(fig.)* convins, pasionat; pătimaș; **ein ~er Tourist** un turist pasionat; **ein ~er Junggeselle** un holtei convins; **eine ~e Optimistik** o optimistă convinsă.

eingefroren **I.** *part. trec.* de la einfrieren. **II.** *adj. (despre credite)* blocat, înghețat.

eingeführt **I.** *part. trec.* de la einführen. **II.** *adj.* introdus, intrat în vigoare.

Einge|hackte, *-n (etwas Eingehacktes), n. sg. (reg.)* tocătură, carne tocată.

einge|hängt **I.** *part. trec.* de la einhängen. **II.** *adj.* și *adv. (fam.)* braț la braț.

eingehen, *ging ein, eingegangen, vb. (s)* **I.** *intr.* **1.** a intra, a sosi; **es sind Briefe eingegangen** au sosit scrisori; **das Schreiben ist im Ministerium schon eingegangen** scrisoarea, actul a și ajuns la minister; **Gelder gehen ein** banii au ajuns. **2.** *(fig.)* a intra, a pătrunde; **man kann nicht auf Einzelheiten ~** nu poți intra în detalii; **auf eine Frage ~** a detalia o problemă; **sie gehen auf das Kind ein** arată multă înțelegere față de copil; **das geht mir nicht ein** nu-mi intră în cap; **die Ereignisse sind in die Geschichte eingegangen** evenimentele au intrat în istorie, au importanță istorică. **3.** a consimți, a

conveni; a fi de acord; **auf einen Vorschlag** ~ a consimți la, a accepta o propunere; **er geht auf meine Ansicht ein** acceptă părerea mea; **darauf gehe ich nicht ein** nu sunt de acord. **4.** *(despre animale și plante)* a fi pe cale de dispariție; a pieri; *(fig.)* a dispărea, a se dizolva; **der Elefant ist in der Gefangenschaft eingegangen** elefantul a pierit în captivitate; **man lässt den Betrieb** ~ întreprinderea e pe cale de desființare; **die Zeitung ist eingegangen** gazeta a încetat să apară; **die Gesellschaft ist eingegangen** societatea s-a dizolvat. **5.** a intra la spălat; a se micșora; **der Stoff ist stark eingegangen** stofa a intrat mult la apă. **II.** *tr.* **1.** a contracta, a încheia, a accepta; **eine Verpflichtung** ~ a-și asuma o îndatorire; a se obliga; **eine Wette** ~ a se prinde, a face o prinsoare; **ein Geschäft** ~ a încheia o afacere; **eine Ehe** ~ a contracta o căsătorie; **einen Vertrag** ~ a încheia un contract. **2.** *(vân.)* a înconjura; **das Wild** ~ a înconjura vânatul.

eingehend **I.** *part. prez.* de la eingehen. **II.** *adj.* **1.** detaliat, amănunțit; **eine ~e Prüfung** o examinare amănunțită. **2.** *(ec.)* care sosește, intră; **~er Betrag** sumă intrată; **~e Papiere** hârtii intrate; **die ~en Waren** mărfurile intrate.

einge|henkelt *adj. (fam.)* v. eingehängt **(II)**.

Eingehung *f. sg. (rar)* **1.** intrare, sosire. **2.** contractare; ~ **einer Ehe** contractare a unei căsătorii. **3.** consimțire. **4.** pieire, încetare din viață; *(fig.)* dispariție, dizolvare.

eingekeilt **I.** *part. trec.* de la einkeilen. **II.** *adj.* înțepenit, înghesuit.

eingekrümmt **I.** *part. trec.* de la einkrümmen. **II.** *adj.* încovoiat, strâmb.

eingeladen **I.** *part. trec.* de la einladen. **II.** *adj.* invitat.

Eingeladene, *-n, -n (ein Eingeladener), m.* și *f.* invitat(ă).

eingelegt **I.** *part. trec.* de la einlegen. **II.** *adj.* **1.** încrustat, intarsiat. **2.** conservat; **~es Obst** fructe conservate.

eing(e)leisig *adj. (ferov.)* cu o singură linie.

eingelernt **I.** *part. trec.* de la einlernen. **II.** *adj.* **1.** deprins cu. **2.** învățat pe dinafară.

eingelötet *adj.* sudat.

eingemacht **I.** *part. trec.* de la einmachen. **II.** *adj. (cul.)* **1.** conservat; **~e Kirschen** compot de cireșe. **2.** gătit ca anghemaht; **~er Kalbskopf** anghemaht din cap de vițel.

Eingemachte, *-n, n. sg. (cul.)* **1.** conserve de fructe și legume; **ans** ~ **gehen** *(fig., fam.)* a merge la substanță. **2.** anghemaht.

eingemeinden, *gemeindete ein, eingemeindet (du gemeindest ein, er gemeindet ein), vb. (h) tr.* a alipi unei comune, a încorpora într-o comună.

Eingemeindung, *-en, f.* alipire la o comună sau oraș, încorporare într-o comună sau oraș.

eingenommen **I.** *part. trec.* de la einnehmen. **II.** *adj.* **1.** *(von)* stăpânit (de); **er ist von dieser Idee ganz** ~ este cu totul stăpânit (este posedat) de această idee. **2.** *(für, gegen)* cu părere preconcepută (pentru, contra); **von sich** ~ **sein** a fi îngâmfat, încrezut. **3.** *(despre cap)* îngreunat, greu; **der Kopf ist ihm** ~ e amețit, capul îi e greu.

Eingenommenheit *f. sg.* **1.** prejudecată, părere preconcepută. **2.** îngâmfare. **3.** amețeală.

eingepfercht **I.** *part. trec.* de la einpferchen. **II.** *adj.* înghesuit, îngrămădit.

eingeregnet **I.** *part. trec.* de la einregnen. **II.** *adj. (în expr.)* ~ **sein** a fi reținut din cauza ploii, a nu putea pleca dintr-un loc din cauza ploii.

eingereiht **I.** *part. trec.* de la einreihen. **II.** *adj.* înșirat, orânduit.

Eingerichte, *-s, -, n. (tehn.)* mecanism interior de lacăt (de ușă).

eingerichtet **I.** *part. trec.* de la einrichten. **II.** *adj.* așezat, aranjat; rânduit; mobilat.

eingerostet **I.** *part. trec.* de la einrosten. **II.** *adj.* ruginit; *(fig.)* sclerozat, ramolit.

Eingesandt, *-s, -s, n. (jurnalistică)* **1.** notă, comunicat venit din cercul cititorilor. **2.** poșta redacției.

eingeschlechtig, **eingeschlechtlich** *adj. (biol.)* unisexuat; de un sex.

eingeschlossen **I.** *part. trec.* de la einschließen. **II.** *adj.* **1.** închis, împrejmuit, îngrădit. **2.** *(mil.)* înconjurat. **3.** inclus, cuprins.

Eingeschlossenheit *f. sg.* **1.** izolare, închidere. **2.** blocare.

eingeschneit **I.** *part. trec.* de la einschneien. **II.** *adj.* înzăpezit.

eingeschossig *adj. (constr.)* cu un singur cat, etaj.

eingeschränkt **I.** *part. trec.* de la einschränken. **II.** *adj.* restrâns; limitat; ~ **leben** a trăi modest.

Eingeschränkt|heit *f. sg.* strâmtorare, restrângere; *(fig.)* limitare.

eingeschrieben **I.** *part. trec.* de la einschreiben. **II.** *adj.* înscris, înregistrat; **~er Brief** scrisoare recomandată.

eingeschworen **I.** *part. trec.* de la einschwören. **II.** *adj.* jurat.

eingesessen **I.** *part. trec.* de la einsitzen. **II.** *adj.* domiciliat; stabilit (de multă vreme într-o localitate).

Eingesessene, *-n, -n (ein Eingesessener), m.* și *f.* băștinaș(ă); localnic(ă).

eingesetzt **I.** *part. trec.* de la einsetzen. **II.** *adj.* pus în; numit; instalat.

Eingesottene, *-n (etwas Eingesottenes), n. sg. (austr.)* conserve de fructe.

einge|sprengt **I.** *part. trec.* de la einsprengen. **II.** *adj.* răsfirat, împrăștiat; **in das Gestein ~es Gold** aur împrăștiat în rocă.

einge|sprungen **I.** *part. trec.* de la einspringen. **II.** *adj.* sărit, intrat.

einge|standenermaßen *adv.* după mărturisirea (cuiva).

einge|ständig *(în expr.)* **seiner Schuld** ~ **sein** a-și recunoaște, a-și mărturisi vina.

Einge|ständnis, *-ses, -se, n.* recunoaștere; mărturisire.

einge|stehen, *gestand ein, eingestanden, vb. (h) tr.* a recunoaște; a mărturisi; **seinen Irrtum** ~ a-și recunoaște eroarea, greșeala.

einge|stellt **I.** *part. trec.* de la einstellen. **II.** *adj.* **1.** aranjat; *(tehn.)* reglat, pus la punct. **2.** *(fig.)* dispus; **gegen jn. gut** ~ **sein** a fi binevoitor, bine intenționat față de cineva; **gegen jn. feindlich** ~ **sein** a fi cuiva dușman, a fi rău intenționat față de cineva.

einge|streut **I.** *part. trec.* de la einstreuen. **II.** *adj.* presărat; **ein Muster mit ~en Rosen** un model presărat cu trandafiri.

einge|strichen **I.** *part. trec.* de la einstreichen. **II.** *adj. (muz.; despre o notă)* făcând parte din prima octavă superioară de la Do central; **das ~e A** la standard.

eingetragen **I.** *part. trec.* de la eintragen. **II.** *adj.* înregistrat, înscris, intabulat; **~e Genossenschaft** cooperativă înregistrată.

Eingetropfte, *-n (Eingetropftes), n. sg. (cul.)* zdrențe (în supă).

eingewachsen **I.** *part. trec.* de la einwachsen. **II.** *adj.* crescut (în ceva); **~er Fingernagel** unghie încarnată.

Eingeweide, *-s, -, n.* intestine, viscere, măruntaie, mațe.

Eingeweidebeschauer, *-s, -, m. (ist.)* haruspiciu.

Eingeweidebruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* hernie abdominală.

Eingeweidelehre *f. sg.* enterologie.

Eingeweideschau *f. sg. (ist.)* prezicere a haruspiciilor (după măruntaiele jertfelor).

Eingeweideschmerz, *-es, -en, m.* durere intestinală.

Eingeweidesenkung, *-en, f. (med.)* ptoză intestinală.

Eingeweidewurm, *-(e)s, -würmer, m.* vierme intestinal.

Eingeweihte, *-n, -n (ein Eingeweihter), m.* și *f.* inițiat(ă); adept(ă).

eingewöhnen, *gewöhnte ein, eingewöhnt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) obișnui; a (se) aclimatiza, a (se) adapta; **sich in einer neuen Umgebung rasch** ~ a se adapta, aclimatiza cu, într-o zonă nouă.

Eingewöhnung *f. sg.* obișnuire, aclimatizare, adaptare.

eingewurzelt **I.** *part. trec.* de la einwurzeln. **II.** *adj.* înrădăcinat; *(fig.)* inveterat; **ich stand wie** ~ stăteam ca pironit.

eingezogen **I.** *part. trec.* de la einziehen. **II.** *adj.* **1.** retras, izolat. **2.** modest.

Eingezogenheit *f. sg.* **1.** viață retrasă, izolată. **2.** modestie.

eingießen, *goss ein, eingegossen (du, er gießt ein), vb. (h) tr. (in* cu *ac.)* **1.** a turna; a vărsa (un lichid în ceva); *(fig.)* a insufla. **2.** a turna (metale într-un tipar etc.); **mit Blei** ~ a plumbui, a sigila cu plumb.

Eingießung, *-en, f.* **1.** turnare, vărsare. **2.** *(med.)* infuzie. **3.** sigilare cu plumb.

eingipsen, *gipste ein, eingegipst (du, er gipst ein), vb. (h) tr.* **1.** a fixa cu ghips; **einen Nagel in die Wand** ~ a fixa un cui în perete cu ghips. **2.** *(med.)* a pune în ghips; **einen Arm** ~ a pune un braț în ghips.

Eingipsung, *-en, f.* **1.** *(med.)* punere în ghips. **2.** fixare, tencuire cu ghips.

eingittern, *gitterte ein, eingegittert, vb. (h) tr.* **1.** a zăbreli. **2.** *(constr.)* a închide în plasă, în grilă. **3.** a închide în cușcă.

Eingitter|röhre, *-n, f. (electr.)* triodă.

Eingitterung, *-en, f.* îngrădire cu zăbrele.

Einglas, *-es, -gläser, n.* monoclu.

einglasen, *glaste ein, eingeglast (du, er glast ein), vb. (h) tr.* a pune ceva sub sticlă, între bucăți de sticlă.

eingleisen, *gleiste ein, eingegleist (du, er gleist ein), vb. (h) tr.* **1.** *(ferov.)* a repune, a așeza pe șine. **2.** *(fig.)* a aduce pe drumul bun.

eingleisig *adj. (ferov.)* cu un singur rând de șine, cu linie simplă.

eingliedern, *gliederte ein, eingegliedest, vb. (h) tr.* a încorpora; a anexa; a alipi; a încadra.

Eingliederung *f. sg.* **1.** încorporare, anexare. **2.** *(tehn.)* încadrare, inserare, îmbinare, îmbucare.

eingraben, *grub ein, eingegraben (du gräbst ein, er gräbt ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a îngropa; **einen Pfahl in die Erde** ~ a înfige un par în pământ; **einen Schatz** ~ a îngropa, a ascunde o comoară. **2.** a săpa, a grava (pe marmură, pe metal); **einen Namen in Metall** ~ a grava un nume în metal; **in Stein eingegrabene Schrift** inscripție săpată în piatră. **II.** *refl.* **1.** *(despre oameni)* a se ascunde (sub pământ); *(despre animale)* a se ascunde în vizuini; *(fig.)* **er grub sich tief in seine Bibliothek ein** s-a înmormântat în bibliotecă. **2.** *(mil.)* a se ascunde în șanțuri; **die Truppe hatte sich eingegraben** trupa și-a săpat poziții de apărare. **3.** *(fig.)* a se întipări; **sich ins Gedächtnis** ~ a se întipări în memorie.

Eingrabung, *-en, f.* **1.** îngropare. **2.** ascundere în pământ. **3.** *(mil.)* fortificare de câmp. **4.** gravare, săpare.

eingravieren [-vi:-], *gravierte ein, eingraviert, vb. (h) tr.* a grava (pe sau în ceva).

Eingravierung, *-en, f.* gravare (în sau pe).

eingreifen, *griff ein, eingegriffen, vb. (h) intr.* **1.** a interveni, a lua măsuri; **in etwas** ~ a se amesteca în ceva; **in einen Streit** ~ a interveni într-o ceartă; **die Polizei griff ein** poliția a intervenit. **2.** a se îmbuca, a se angrena, a se înclești; **das Zahnrad greift ins Getriebe ein** roata dințată se angrenează în mașinărie, în mecanism.

eingreifend **I.** *part. prez.* de la eingreifen. **II.** *adj.* eficace, energic.

Eingreifgruppe, *-n, f.* echipă de intervenție.

eingrenzen, *grenzte ein, eingegrenzt (du, er grenzt ein), vb. (h) tr.* a delimita; *(fig.)* a limita, a mărgini.

Eingriff, *-(e)s, -e, m.* **1.** amestec, intervenție; **chirurgischer** ~ intervenție chirurgicală, operație. **2.** *(fig.)* lezare, încălcare; **der** ~ **in js. Rechte** încălcarea drepturilor cuiva. **3.** *(tehn.)* angrenare (a roților dințate).

Eingriffsfehler, *-s, -, m. (tehn.)* greșeală de angrenare.

Eingriffsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de a interveni, de a face o intervenție.

eingrünen, *grünte ein, eingegrünt, vb. (h) tr. (hort.)* a semăna iarbă, a pune gazon.

Eingrünung, *-en, f. (hort.)* transformare în spațiu verde (a unui teren).

eingruppieren, *gruppierte ein, eingegrppiert, vb. (h) tr.* a grupa, a ordona în grupe.

Eingruppierung, *-en, f.* înșiruire, orânduire.

Einguck, *-(e)s, -e, m.* deschidere mică (într-un perete, într-o ușă etc.); vizor; spion; lucarnă.

Einguss, *-es, -güsse, m.* **1.** *(tehn.)* turnare în. **2.** *(med.)* infuzie. **3.** *(tehn.)* pâlnie, cupă de turnare.

Einguss|trichter, *-s, -, m.* pâlnie de turnare.

Eingut, *-(e)s, n. sg.* avere mobilă.

einhacken, *hackte ein, eingehackt, vb. (h)* **I.** *intr.* a lovi (cu toporul, securea, ciocul); **in (și auf) etwas** ~ a lovi (cu securea) în ceva. **II.** *tr.* **1.** a toca (carne). **2.** a înfige; a vârî; **die Zähne** ~ a înfige dinții.

einhäkeln, *häkelte ein, eingehäkelt (ich häk(e)le ein), vb. (h) tr.* **1.** a îmbrăca ceva lucrând cu croșeta, a face o margine cu croșeta; **ein Muster in eine Spitze** ~ a face (cu croșeta) un model într-o dantelă. **2.** a prinde cu agrafe, cu copci.

einhaken, *hakte ein, eingehakt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a agăța, a atârna în cui. **2.** a prinde în copci; *(fam.)* a întrerupe o discuție într-un anumit punct. **3.** *(fam.)* a îmbuca. **II.** *refl.* **1.** a se agăța. **2.** a se încopcia. **III.** *intr. (fam.)* a se lua la braț; **sie hatten eingehakt** umblau la braț.

Einhakung, *-en, f.* **1.** agățare. **2.** încopciere.

einhalbmal *adv.* pe jumătate.

Einhalt, *-(e)s, m. sg.* oprire, stăvilire, întrerupere, suspensie; **einer Sache** ~ **tun** a opri, a împiedica, a stăvili un lucru; **den Begierden** ~ **tun** a înfrâna poftele.

einhalten, *hielt ein, eingehalten (du hältst ein, er hält ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ține, a respecta; **die Zahltermine** ~ a plăti o datorie în termen, a respecta termenele de plată;

ein Versprechen ~ a respecta o făgăduială; den Vertrag ~ a respecta contractul, tratatul; sein Wort ~ a se ține de cuvânt; die Richtung ~ a ține direcția. 2. a îngusta, a încreți, a face cute mici, a ține (la cusut); der Stoff muss hier eingehalten werden stofa trebuie adunată, ținută, îngustată, strâmtată aici. 3. *(înv.)* a opri; a reține; ich kann die Pferde nicht ~ nu pot opri caii (din mers); die Kuh hält die Milch ein vaca reține laptele. II. *intr.* a înceta, a se opri; mit der Arbeit ~ a înceta lucrul; halt ein! oprește! taci!.

Einhaltung, *-en, f.* 1. încetare, oprire. 2. reținere. 3. respectare (a unui termen, a unei promisiuni).

einhamstern, *hamsterte ein, eingehamstert, vb. (h) tr. (fam.)* a strânge, a aduna pentru sine.

einhämmern, *hämmerte ein, eingehämmert, vb. (h) tr.* a bate, a înfige (ciocănind); *(fig.)* a băga cuiva ceva în cap; **er hat es mir eingehämmert** el mi-a băgat-o în cap.

einhandeln, *handelte ein, eingehandelt (ich hand(e)le ein), vb. (h) tr.* 1. a târgui. 2. a schimba; **er hat es gegen etwas anderes eingehandelt** a achiziționat-o dând în schimb altceva; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **eine unangenehme Sache** ~ a-și provoca o încurcătură.

Einhandsegler, *-s, -, m.* 1. *(mar.)* velier pe o ambarcațiune cu pânze. 2. barcă cu pânze pentru o persoană. 3. persoană care conduce singură o ambarcațiune.

einhändig *adj.* ciung; cu o singură mână.

einhändigen, *händigte ein, eingehändigt, vb. (h) tr.* a înmâna, a preda, a livra.

Einhändigung, *-en, f.* înmânare, predare, livrare.

Einhändigungs|schein, *-(e)s, -e, m.* recipisă de înmânare, de predare.

Einhandsgut, *-(e)s, -güter, n. (jur.)* avere a unuia dintre soți.

einhängen, *hängte ein, eingehängt, vb. (h)* I. *tr.* a atârna, a agăța; **die Tür** ~ a pune ușa în țâțâni; **die Hemmkette** ~ a pune piedică la roată; *(înv.)* a pune (receptorul) în furcă. II. *refl. (fam.)* a se lua de braț, a merge braț la braț.

Einhängemaschine, *-n, f. (tipogr.)* mașină de copertat.

einhängig *adj.* cu un versant; *(constr.)* **~es Dach** acoperiș cu un versant.

Einhängung *f. sg.* 1. atârnare, agățare. 2. punere de piedici (la roți). 3. punere în țâțâni.

einhauchen, *hauchte ein, eingehaucht, vb. (h) tr. (poet.)* a inspira, a insufla; **jm. Leben** ~ a însufleți pe cineva; a insufla (curaj, încredere), a inspira (idei); **er hat ihm seinen Geist eingehaucht** l-a inspirat; i-a insuflat, i-a transmis ideile, mentalitatea lui.

Einhauchung, *-en, f.* insuflare, inspirare.

einhauen, *hieb* și *haute ein, eingehauen, vb. (h)* I. *tr.* 1. a dărâma, a sparge prin lovituri; **eine Tür** ~ a sparge o ușă; **ein Loch** ~ a face o gaură. 2. a tăia, a săpa în piatră; **ein Relief in den Stein** ~ a ciopli un relief în piatră. 3. *(măcelărie)* a tăia (carnea) în bucăți; **Fleisch** ~ a îmbucătăți carnea (pentru a o pune la sare). 4. *(sport; în expr.)* **jn.** ~ a exersa (pe cineva) la scrimă. II. *intr.* 1. a lovi, a bate; *(mil.)* a năvăli, a pătrunde lovind; **auf den Feind** ~ a năvăli asupra dușmanului. 2. *(fig., fam.)* a mânca cu poftă; **er haut wacker ein** mănâncă de-i trosnesc fălcile.

Einhauen, *-s, n. sg.* 1. dărâmare, spargere; ~ **eines Loches** găurire prin lovire. 2. lovire. 3. săpare, tăiere (în piatră).

einhauig *adj. (despre pajiști)* care se cosește numai o dată pe an.

einhausen, *hauste ein, eingehaust (du, er haust ein), vb. (h) refl. (elv.)* a se instala (într-o locuință).

einhausig, **einhäusig** *adj. (bot.)* monoic, cu flori feminine și masculine separate, însă pe aceeași tulpină.

einheben, *hob ein, eingehoben, vb. (h) tr.* 1. a pune în țâțâni ridicând; **eine Tür** ~ a pune o ușă în țâțâni. 2. *(ec.)* a percepe; **Steuern** ~ a percepe impozite. 3. *(tipogr.)* a pune în mașină (o formă).

Einhebung, *-en, f.* 1. ridicare. 2. *(tipogr.)* punere în mașină (a unei forme). 3. *(ec.)* percepere (de impozite).

Einhebungskosten *pl. (ec.)* cheltuieli de percepere, de urmărire.

einheften, *heftete ein, eingeheftet (du heftest ein, er heftet ein), vb. (h) tr.* 1. a însăila; a prinde; **das Futter** ~ a prinde căptușeala la o haină. 2. *(tipogr.)* a lega; **ein Buch** ~ a coase, a prinde foile unei cărți, a broșa o carte. 3. a pune la dosar.

einhegen, *hegte ein, eingehegt, vb. (h) tr.* a îngrădi.

Einhegung, *-en, f.* îngrădire.

einheilen, *heilte ein, eingeheilt, vb. (s) intr. (med.: despre transplantări)* a se prinde, a se vindeca, a se cicatriza.

einheimisch *adj.* 1. pământean, indigen, localnic; ~ **werden** a se naturaliza; **~er Krieg** război civil; **die Pflanze wurde ~ gemacht** planta a fost aclimatizată; **~e Pflanzen** plante indigene. 2. *(med.)* endemic; **~e Krankheit** maladie endemică.

Einheimische, *-n, -n (ein Einheimischer), m.* și *f.* localnic(ă); pământean(ă), indigen(ă).

einheimsen, *heimste ein, einheimst (du, er heimst ein), vb. (h) tr. (fam.)* a aduce acasă, a strânge, a aduna în cantitate mare; a băga în buzunar, a pune mâna pe, a șterpeli; **viele Gewinne** ~ a aduna multe câștiguri.

Einheimsen, *-s, n. sg. (fam.)* strângere, adunare, dobândire în cantitate mare.

einheiraten, *heiratete ein, eingeheiratet (du heiratest ein, er heiratet ein), vb. (h) intr.* și *refl.* a intra prin căsătorie; **in eine Familie** ~ a intra într-o familie prin căsătorie.

Einheit, *-en, f.* 1. unitate; **die ~ des Landes** unitatea țării; *(jur.)* **die ~ der Tat** unitatea acțiunii, a faptei; **abgeleitete** ~ unitate derivată; **absolute** ~ unitate absolută; **politische und organisatorische** ~ unitate politică și organizatorică; **wirtschaftliche, nationale ~ des Volkes** unitate economică, națională a poporului; **unteilbare** ~ unitate indivizibilă; **eine ~ bilden** a forma o unitate. 2. unitate (de măsură); *(fiz.)* **internationale** ~ unitate internațională; **tausend ~en Penizillin** o mie de unități de penicilină. 3. *(mil.)* unitate, subdiviziune. 4. *(fil.)* monadă.

einheitlich *adj.* și *adv.* 1. uniform, omogen, unitar; **~e Taxe** taxă unitară. 2. centralizat; unificat; tipizat; **~e Verwaltung** administrație centralizată; ~ **gestalten** a coordona.

Einheitlichkeit *f. sg.* 1. uniformitate, unitate, omogenitate. 2. centralizare, unificare.

Einheitsbau|art, *-en, f. (constr.)* model tipizat, standardizat.

Einheitsbe|strebung, *-en, f.* tendință, dorință de unire, de unificare.

Einheitsbewegung, *-en, f.* mișcare de uni(fica)re.

Einheitsbezeichnung, *-en, f.* denumire unitară.

Einheitsdrehbank, *-bänke, f.* strung.

Einheitsdruck, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* presiune unitară.

Einheitsformat, *-(e)s, -e, n.* format normalizat, standard.

Einheitsfront, *-en, f. (pol.)* front unic.

Einheitsfrontpolitik *f. sg.* politică a frontului unic.

Einheitsfront|taktik, *-en, f.* tactică a frontului unic.

Einheitsführer, *-s, m. (mil.)* șef de unitate.

Einheitsgewinde, *-s, -, n. (tehn.)* filet-tip.

Einheitsgläubige, *-n, -n, m.* și *f. (bis.)* unitarian(ă).

Einheitsgröße, *-n, f.* mărime-tip, standard.

Einheitskerze, *-n, f. (fiz.)* luminare normală.

Einheitskreis, *-es, -e, m. (mat.)* cerc-unitate (cu diametrul 1).

Einheitskurzschrift *f. sg.* stenografie unitară.

Einheitsliste, *-n, f. (pol.)* listă unică.

Einheitsmantel, *-s, -mäntel, m.* 1. manta militară. 2. manta-tip.

Einheitsmaß, *-es, -e, n.* măsură-tip, standard.

Einheitsmotor, *-s, -en, m.* motor tipizat, standardizat.

Einheits|partei, *-en, f.* partid unificat, unit.

Einheits|porto, *-s, -s* (și *-ti*), *n.* tarif poștal unitar.

Einheits|preis, *-es, -e, m.* preț unic, standardizat.

Einheits|preisgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin cu prețuri unitare.

Einheits|schule, *-n, f.* școală unitară.

Einheits|staat, *-(e)s, -en, m.* stat unitar.

Einheits|tarif, *-s, -e, m.* tarif unificat, uniform, unic.

Einheitsversicherung, *-en, f.* asigurare în grup, asigurare pe unități.

Einheitswert, *-(e)s, -e, m.* valoare unitară; valoare unitară impozabilă.

Einheitszeit, *-en, f.* oră oficială unitară (a unui fus orar); **mitteleuropäische** ~ ora Europei centrale.

einheizen, *heizte ein, eingeheizt (du, er heizt ein), vb. (h) intr.* 1. a face focul; a încălzi. 2. *(fig., pop.)* a trage la măsea; *(fam.)* **jm. tüchtig** ~ a băga spaima în cineva, a pune pe cineva pe foc.

Einheizer, *-s, -, m.* fochist.

Einheizung *f. sg.* facere a focului, încălzire.

einhelfen, *half ein, eingeholfen (du hilfst ein, er hilft ein), vb. (h) intr. (teatru)* a sufla.

Einhelfer, *-s, -, m. (teatru)* sufleur.

einhellig I. *adj.* unanim. II. *adv.* în unanimitate.

Einhelligkeit *f. sg.* unitate de vederi, unanimitate.

einhemmen, *hemmte ein, eingehemmt, vb. (h) tr.* a pune piedică; **ein Rad** ~ a pune piedică la o roată, a aranja spițele în obada roții.

Einhemm|stelle, *-n, f. (tehn.)* loc de frânare, de împiedicare.

einhenkelig *adj. (despre vase, coșuri)* cu o singură ureche, toartă; cu un singur mâner.

einhenkeln, *henkelte ein, eingehenkelt (ich henk(e)le ein), vb. (h) refl.* 1. (și *tr.*) a prinde toarta unui coș etc. 2. *(fam.)* a lua la braț pe cineva.

einher *adv.* încoace.

einherbrausen, *brauste einher, einhergebraust (du, er braust einher), vb. (s) intr.* a veni în goană (cu un vehicul motorizat).

einherbsten, *herbstete ein, eingeherbstet (du herbstest ein, er herbstet ein), vb. (h) tr.* a strânge, a culege; **Wein** ~ a culege via; **Früchte** ~ a strânge recolta de fructe.

einherfahren, *fuhr einher, einhergefahren (du fährst einher, er fährt einher), vb. (s) intr.* a se plimba, a trece (cu un vehicul).

einherfliegen, *flog einher, einhergeflogen, vb. (s) intr. (despre păsări, insecte etc.)* a veni, a trece în zbor.

einhergeh(e)n, *ging einher, einhergegangen, vb. (s) intr.* 1. a merge (încoace și încolo), a trece cu pas măsurat. 2. a se asocia cu, a aduce concomitent; **die Krankheit geht meist mit Fieber einher** boala este asociată de obicei cu febră.

Einherier [-rie], *-s, -, m. (mit.)* luptător căzut în luptă și adus în Walhala.

einherjagen, *jagte einher, einhergejagt, vb. (s) intr.* a veni, a trece în goană.

einher|reden, *redete einher, einhergeredet (du redest einher, er redet einher), vb. (h) tr.* a vorbi fără a se gândi, fără noimă.

einher|reiten, *ritt einher, einhergeritten (du reitest einher, er reitet einher), vb. (s) intr.* a veni, a trece călare.

einherschleichen, *schlich einher, einhergeschlichen, vb. (s) intr.* a merge încet târându-se, furișându-se.

einherschlendern, *schlenderte einher, einhergeschlendert, vb. (s) intr.* a merge, a veni, a trece alene, agale.

einherschreiten, *schritt einher, einhergeschritten (du schreitest einher, er schreitet einher), vb. (s) intr.* v. einhergehen.

einher|stolzieren, *stolzierte einher, einherstolziert, vb. (s) intr.* a se împăuna, a se îngâmfa; a se apropia fudulindu-se.

einhertrippeln, *trippelte einher, einhergetrippelt (ich tripp(e)le einher), vb. (s) intr.* a înainta cu pași mărunți.

einherziehen, *zog einher, einhergezogen, vb. (s) intr.* a merge, a se deplasa, a trece încet.

einhetzen, *hetzte ein, eingehetzt (du, er hetzt ein), vb. (h) tr. (vân.)* 1. a dresa; **Jagdhunde** ~ a dresa câini de vânătoare. 2. a asmuți; **die Hunde auf ein Wild** ~ a asmuți câinii asupra unui vânat.

einheucheln, *heuchelte ein, eingeheuchelt (ich heuch(e)le ein), vb. (h) refl.* a câștiga încredere prin ipocrizie.

Einhilfe, *-n, f. (teatru)* suflare.

Einholekorb, *-(e)s, -körbe, m. (reg.)* coș de piață.

einholen, *holte ein, eingeholt, vb. (h) tr.* 1. a ajunge pe cineva; **jn. ~ und überholen** a ajunge și a întrece pe cineva. 2. a întâmpina pe cineva (cu alai); **jn. von der Bahn** ~ a întâmpina pe cineva cu alai la gară. 3. a recâștiga, a ajunge din urmă; **das Versäumte** ~ a recupera ceea ce s-a pierdut. 4. a face piața; **ich bin ~ gegangen** m-am dus să fac piața. 5. a cere, a lua; **einen Rat** ~ a cere un sfat; **die Genehmigung** ~ a cere autorizația; **eine Erkundigung** ~ a cere o informație. 6. *(mar.)* a strânge (pânzele); **ein Tau** ~ a ridica un odgon.

Einholetasche, *-n, f. (reg.)* sacoșă, sac de piață, de cumpărături.

Einholnetz, *-es, -e, n.* plasă pentru cumpărături.

Einholung, *-en, f.* **1.** obținere, culegere (de informații). **2.** cerere (a unui sfat, a unei autorizații). **3.** *(mar.)* întindere a parâmelor. **4.** întâmpinare; **feierliche** ~ întâmpinare cu alai; primire solemnă.
Einholungsfeierlichkeit, *-en, f.* primire solemnă.
Einhorn, *-(e)s, -hörner, n. (mit.)* inorog, unicorn.
Einhornfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește exotic cu corn deasupra nasului *(Naseus unicornis).*
Einhornschrecke, *-n, f. (entom.)* lăcustă cu țeapă *(Tettiginae).*
Einhornwal, *-(e)s, -e, m. (zool.)* narval (chit cu dinte lung) *(Monodon monoceros).*
einhören, *hörte ein, eingehört, vb. (h) refl.* a înțelege (ceva) prin ascultare repetată.
einhörnig *adj.* unicorn.
Einhufer, *-s, -, m.* animal soliped, unicopitat *(Perissodactylia).*
Einhuferschwein, *-(e)s, -e, n.* porc de Basarabia cu o singură copită (mijlocie).
einhufig *adj.* soliped.
einhüllen, *hüllte ein, eingehüllt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) înveli, a (se) înfășura; **er hüllte das Kind in eine warme Decke ein** a învelit copilul într-o pătură călduroasă; **warm** ~ a înfofoli; *(fig.)* **Nebel hat die Berge eingehüllt** ceața a învăluit munții.
Einhüllung, *-en, f.* înveliș; învelire, înfășurare, împachetare.
einhundert, einhundert *num. card.* o sută, una sută.
einhutzeln, *hutzelte ein, eingehutzelt (ich hutz(e)le ein), vb. (h) intr.* a se chirci, a se sfriji, a se zbârci.
einig *adj.* **1.** înțeles. **2.** de acord; **über etwas ~ werden** a se înțelege, a cădea de acord asupra unui lucru; **wir sind** ~ suntem de acord; **über den Preis ~ werden** a cădea de acord asupra prețului; **er ist mit sich** *(dat.)* **selbst nicht** ~ nu este decis, nu s-a hotărât. **3.** unit; **eine ~e Nation** o națiune unită. **4.** *(în limbajul biblic)* unic, singur.
einige *pron., adj.* și *num. nehot.* câțiva, câteva; unii, unele; ~ **Male** de câteva ori; ~ **vierzig Jahre** cam vreo patruzeci de ani; ~ **hundert Menschen** câteva sute de oameni; ~ **ähnliche Fälle** câteva cazuri similare; **er ist mit ~n Freunden gekommen** a venit cu câțiva prieteni; ~ **fehlen** câțiva lipsesc.
ein|igeln, *igelte ein, eingeigelt (ich ig(e)le ein), vb. (h) refl.* **1.** *(fig.)* a se izola. **2.** *(mil.)* a se pregăti pentru apărarea «în arici».
Ein|igelung *f. sg. (mil.)* poziție «în arici».
einige Mal *adv.* de câteva ori.
einigen, *einigte, geeinigt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) uni. **2.** a (se) împăca, a (se) înțelege asupra unui lucru; a (se) pune de acord.
einiger, einige, einiges *pron., adj.* și *num. nehot.* ceva, puțin, oarecare; **nach einiger Zeit** după puțin timp, după un timp oarecare; **in einiger Entfernung** la o oarecare depărtare; **er versteht einiges davon** înțelege ceva din astea; **einige Erfahrung** o oarecare experiență.
Einiger, *-s, -, m.* împăciuitor; unificator.
einigermaßen *adv.* întrucâtva, oarecum; **die Arbeit ist ~ gelungen** lucrarea este oarecum reușită.
einig|geh(e)n, *ging einig, einiggegangen, vb. (s) intr. (com.)* a fi de acord.
Einigkeit *f. sg.* unire; acord; concordie; armonie; ~ **macht stark** unirea face puterea.
Einigung, *-en, f.* **1.** unificare, unire. **2.** înțelegere, împăcare; **in diesem Punkt wurde keine ~ erreicht** în această privință nu s-a ajuns la nici o înțelegere; **eine ~ erzielen** a realiza un acord; **die politische, wirtschaftliche ~ Europas** unificarea politică, economică a Europei.
Einigungs|amt, *-(e)s, -ämter, n. (jur.)* **1.** judecătorie de pace. **2.** cameră de arbitraj.
Einigungsbe|strebung, *-en, f.* tendință, năzuință de unire.
Einigungsbewegung, *-en, f. (pol.)* mișcare de unire, de unificare.
Einigungskongress, *-es, -e, m.* congres de unificare.
Einigungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare, tentativă de unire, de conciliere.
Einigungsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* tratat de înțelegere, acord.
Einigungswerk, *-(e)s, -e, n.* acțiune, operă de unificare.
ein|impfen, *impfte ein, eingeimpft, vb. (h) tr.* **1.** *(med.)* a inocula, a vaccina, a introduce prin vaccin. **2.** *(fig.)* a inocula, a face să înțeleagă, a băga în cap.
Ein|impfer, *-s, -, m.* persoană care face inoculări, vaccinări.
Ein|impfung, *-en, f. (med.)* **1.** (și *fig.*) inoculare. **2.** vaccinare.
einjagen, *jagte ein, eingejagt, vb.* **I.** *intr. (s)* a intra în goană, în galop. **II.** *tr. (h)* **1.** a pricinui, a cauza, a inspira; **jm. Angst** ~ a băga pe cineva în sperieți. **2.** a dresa; **Hunde** ~ a dresa câini (pentru vânătoare).
einjährig *adj.* **1.** de un an, cu durată de un an; **nach ~er Abwesenheit** după o absență de un an; **~er Kurs** curs de un an. **2.** *(despre plante)* anual.
Einjährige, Einjährig-Freiwillige, *-n, -n (ein Einjähriger, ein Einjährig-Freiwilliger), m. (mil.)* ostaș cu termen redus.
Einjährigfreiwilligendienst, *-(e)s, m. sg. (mil.)* serviciu militar cu termen redus.
Einjährigfreiwilligenprüfung, *-en, f. (mil.)* examen pentru a fi admis la serviciul militar cu termen redus.
Einjährigfreiwilligenrecht, *-(e)s, n. sg. (mil.)* drept de a executa serviciul militar cu termen redus.
Einjahrlehrgang, *-(e)s, -gänge, m.* școală, curs de un an.
einjochen, *jochte ein, eingejocht, vb. (h) tr.* a înjuga; **die Ochsen** ~ a pune boii în jug.
einkacheln, *kachelte ein, eingekachelt (ich kach(e)le ein), vb. (h) intr. (fam.)* a face un foc mare, a încălzi bine, a înfierbânta, a încinge.
einkäfigen, *käfigte ein, eingekäfigt, vb. (h) tr.* a închide în colivie.
einkalken, *kalkte ein, eingekalkt, vb. (h) tr.* a spăla cu var; **Getreide** ~ a muia semințele de grâu în apă de var; **Eier** ~ a conserva ouă în apă de var.
einkalkulieren, *kalkulierte ein, einkalkuliert, vb. (h) tr.* a include în socoteală, în calcul.
Einkall, *-(e)s, -s* (și *-en), m. (reg.)* monolog.
Einkammersystem, *-s, -e, n. (pol.)* sistem unicameral.
einkapselig *adj. (bot.)* cu o singură capsulă.
einkapseln, *kapselte ein, eingekapselt (ich kaps(e)le ein), vb. (h)* **I.** *tr. (tehn.)* a capsula, a caseta. **II.** *refl.* a se închista; *(fig.)* a se izola.
Einkapselung, *-en, f.* **1.** încapsulare, încasetare. **2.** închistare; *(fig.)* izolare.
Einkaräter, *-s, -, m.* piatră prețioasă de un carat.
einkassieren, *kassierte ein, einkassiert, vb. (h) tr.* a încasa; **Beiträge** ~ a încasa cotizații.
Einkassierer, *-s, -, m.* încasator.
Einkassierung, *-en, f.* încasare.
einkasteln, *kastelte ein, eingekastelt (ich kast(e)le ein), vb. (h) tr.* **1.** *(austr., fam.)* a închide în turn, a băga la carceră, la închisoare. **2.** a încadra (ceva) într-un pătrat.
einkästeln, *kästelte ein, eingekästelt (ich käst(e)le ein), vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a pune, a închide într-o cutie. **2.** a rândui (peste măsură de) minuțios. **3.** a încadra într-un pătrat.
einkauen, *kaute ein, eingekaut, vb. (h) tr. (fam.)* a mestеca; *(fig.)* **jm. etwas** ~ a explica cuiva lucrurile cele mai simple, a da mură-n gură.
Einkauf, *-(e)s, -käufe, m.* **1.** cumpărătură, târguială; **sie macht Einkäufe** ea face cumpărături. **2.** *(com.)* achiziționare, achiziție. **3.** (secție de) achiziții, de aprovizionare. **4.** achitare anticipată; asigurare. **5.** *(sport)* angajare (a unui jucător).
einkaufen, *kaufte ein, eingekauft, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* **1.** a face cumpărături, a cumpăra, a târgui. **2.** *(com.)* a achiziționa. **3.** *(sport)* a angaja. **II.** *refl.* a se asigura, a obține un drept prin plată; **sich in eine Lebensversicherung** ~ a-și asigura viața la o societate de asigurare.
Einkäufer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** cumpărător(-oare); client(ă), mușteriu. **2.** achizitor.
Einkaufsbedingung, *-en, f.* condiție de cumpărare.
Einkaufsbuch, *-(e)s, -bücher, n. (com.)* registru de cumpărări, de achiziții.
Einkaufsbummel, *-s, -, m.* plimbare prin oraș pentru cumpărături.
Einkaufs|center [-sɛntɐ și -tsɛ-], *-s, -, m.* centru comercial.
Einkaufsgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** bani de coșniță. **2.** v. Einkaufspreis.
Einkaufsgenossenschaft, *-en, f.* cooperativă de achiziționări.
Einkaufsjournal [-ʒur-], *-s, -e, n.* v. Einkaufsbuch.
Einkaufskorb, *-(e)s, -körbe, m.* **1.** coș pentru cumpărături. **2.** coș pentru mărfuri (la magazinele cu autoservire).
Einkaufsliste, *-n, f.* listă de cumpărături.
Einkaufsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de cumpărare.
Einkaufsnetz, *-es, -e, n.* plasă de târguieli.
Einkaufs|preis, *-es, -e, m. (com.)* preț de cumpărare.
Einkaufs|quelle, *-n, f.* sursă de aprovizionare, de cumpărare.
Einkaufsrechnung, *-en, f.* bon, notă de cumpărare, factură.
Einkaufs|tasche, *-n, f.* sacoșă (pentru cumpărături).
Einkaufsviertel, *-s, -, n.* cartier, centru comercial.
Einkaufswagen, *-s, -, m.* cărucior pentru mărfuri (la magazinele cu autoservire).
Einkaufsware, *-n, f.* marfă cumpărată.
Einkaufswert, *-(e)s, -e, m.* valoare de cumpărare.
Einkaufszeit, *-en, f.* timp, vreme de târguială.
Einkaufszentrale, *-n, f.* **1.** centrală de achiziție. **2.** centru comercial.
Einkaufszentrum, *-s, -en, n.* centru comercial.
Einkehle, *-n, f.* **1.** jgheab, dolie. **2.** urloi. **3.** canelură. **4.** *(arhit.)* rost dintre acoperiș și zid. **5.** *(pisc.)* gură de vârșă, gard de prins pește.
einkehlen, *kehlte ein, eingekehlt, vb. (h) tr.* **1.** *(arhit.)* a canela, a împodobi cu caneluri (o coloană). **2.** *(constr.)* a prevedea cu un urloi.
Einkehlung, *-en, f.* v. Einkehle.
Einkehr, *-en, f.* **1.** oprire, popas; **beim Ausflug ~ halten** a face popas într-o excursie (la o cabană); ~ **nehmen** a trage în gazdă. **2.** ospătărie, han. **3.** reculegere; ~ **in sich selbst** reculegere, reflectare, introspecție.
einkehren, *kehrte ein, eingekehrt, vb. (s) intr.* **1.** a trage în gazdă, a poposi; **wir sind bei ihm eingekehrt** am poposit la el; **in welchem** (sau **welchen**) **Gasthof werden Sie ~?** la care han veți poposi? **Not und Elend sind bei ihm eingekehrt** are patru boi și o sută de nevoi; **bei jm. im Vorbeigehen** ~ a se abate în treacăt pe la cineva. **2.** a reflecta, a medita; **in sich** ~ a se reculege. **3.** *(poet.)* a sosi; **der Frühling ist eingekehrt** a sosit primăvara.
Einkehr|haus, *-es, -häuser, n.* v. Einkehr **(2).**
einkeilen, *keilte ein, eingekeilt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) înțepeni cu o pană. **2.** *(fig.)* a (se) înghesui; **wir waren in der Menschenmenge eingekeilt** eram prinși în mulțime, nu ne puteam mișca de lume.
Einkeilung, *-en, f.* **1.** înțepenire cu pană. **2.** înghesuire.
einkeimblätt(e)rig *adj. (bot.)* monocotiledonat.
Einkeimblättrige *pl. (bot.)* v. Einblattkeimer.
einkeimig *adj. (bot.)* monogerminal.
einkellern, *kellerte ein, eingekellert, vb. (h) tr.* a băga, a depozita în pivniță (provizii).
Einkellerung, *-en, f.* înmagazinare, depozitare în pivniță.
einkerben, *kerbte ein, eingekerbt, vb. (h) tr.* **1.** a încresta; a însemna pe răboj. **2.** *(cul.)* a cresta (carne, pește, legume).
Einkerbung, *-en, f.* încrestare; însemnare pe răboj; crestătură.
Einkerkerer, *-s, -, m.* temnicer.
einkerkern, *kerkerte ein, eingekerkert, vb. (h) tr.* a întemnița; a încarcera.
Einkerkerung, *-en, f.* întemnițare; încarcerare.
einkesseln, *kesselte ein, eingekesselt (ich kess(e)le ein), vb. (h) tr. (mil.)* a împresura, a încercui; **den Feind** ~ a împresura, a încercui pe dușman.
Einkesselung, *-en, f. (mil.)* împresurare, încercuire.
einketten, *kettete ein, eingekettet (du kettest ein, er kettet ein), vb. (h) tr.* a lega cu lanțuri, a încătușa.
Einkindersystem, *-s, -e, n. (demogr.)* sistem monoinfantil.
Einkindfamilie [-liə], *-n, f.* familie cu un singur copil.
Einkindschaft, *-en, f. (jur.)* drept egal la succesiune al copiilor din căsnicii diferite ale aceleiași persoane.
einkitten, *kittete ein, eingekittet (du kittest ein, er kittet ein) vb. (h) tr.* a chitui, a fixa cu chit (un geam).
einklagbar *adj. (jur.)* care se poate urmări pe cale juridică, exigibil, acționabil în justiție.
Einklagbarkeit *f. sg.* putință de a fi urmărit pe cale judiciară; exigibilitate.
Einklage, *-n, f.* reclamație.
einklagen, *klagte ein, eingeklagt, vb. (h) tr.* a da în judecată; **vor Gericht** ~ a da (pe cineva) în judecată; **eine Schuld** ~ a urmări pe cale judiciară plata unei datorii.
Einklagung, *-en, f.* dare în judecată.

einklammern, *klammerte ein, eingeklammert, vb. (h) tr.* **1.** a înțepeni, a prinde (cu clame, cu cârlige, cu scoabe). **2.** *(ortogr.)* a pune în paranteze.
Einklammerung, *-en, f.* **1.** înțepenire. **2.** *(ortogr.)* punere între paranteze.
Einklang, *-(e)s, -klänge, m.* **1.** *(muz.)* acord, armonie. **2.** *(fig.)* acord, concordanță; **in ~ bringen** a pune de acord, a concilia; **in ~ stehen mit...** a fi în conformitate cu...; **seine Tat steht mit seinen Worten in ~** cum îi e vorba, așa și fapta.
einklappbar *adj.* pliabil; rabatabil, escamotabil; **~e Kamera** aparat cu obiectivul pliabil.
einklappen, *klappte ein, eingeklappt, vb. (h) tr.* a plia, a rabata.
einklappig *adj.* cu o singură clapă.
einklarieren, *klarierte ein, einklariert, vb. (h) tr. (mar.)* a rezolva formalitățile portuare la intrare.
Einklassenschule, *-n, f.* școală cu o singură clasă.
einklassig *adj.* cu o singură clasă; **~e Schule** școală cu o singură clasă.
einkleben, *klebte ein, eingeklebt, vb. (h) tr. (in)* a lipi (în).
Einkleben, *-s, n. sg. (in)* lipire (în).
einkleiden, *kleidete ein, eingekleidet, vb. (h) tr.* și *refl.* a îmbrăca; *(mil.)* a echipa; *(fig.)* **einen Gedanken in ein Gleichnis ~** a îmbrăca o idee într-o pildă; **eingekleidet werden a)** a îmbrăca haina călugărească; a se călugări; **b)** a fi îmbrăcat (în uniformă); **sich neu ~** a se îmbrăca cu lucruri noi.
Einkleidung, *-en, f.* **1.** *(mil., sport)* echipare, împărțire a uniformelor. **2.** *(ist.)* investitură. **3.** *(bis.)* îmbrăcare a hainei călugărești.
einkleistern, *kleisterte ein, eingekleistert, vb. (h) tr.* a lipi cu clei, a încleia.
einklemmen, *klemmte ein, eingeklemmt, vb. (h) tr.* a strânge, a prinde, a încleșta; *(med.)* **eingeklemmter Bruch** hernie strangulată.
Einklemmung, *-en, f. (med.)* strângere, strangulare, contracție, încleștare.
einklicken, *klickte ein, eingeklickt, vb. (s) intr.* **1.** a se închide cu un clinchet. **2.** *(inform.)* a se conecta prin clicare.
einklingen, *klang ein, eingeklungen, vb. (s) intr.* a (se) armoniza; a fi în armonie.
einklinken, *klinkte ein, eingeklinkt, vb.* **I.** *tr. (h)* a închide cu clanța; a închide un lacăt. **II.** *intr. (s)* **1.** a se închide cu clanța; *(despre lacăt)* a se închide; **die Tür ist nicht gut eingeklinkt** clanța ușii nu s-a închis bine. **2.** *(tehn.)* a înclicheta.
einklopfen, *klopfte ein, eingeklopft, vb. (h) tr.* **1.** *(in)* a bate (în); **einen Nagel ~** a bate un cui. **2.** a dărâma (izbind, lovind); **eine Wand ~** a dărâma un zid (izbindu-l, lovindu-l). **3.** *(cul., reg.)* a îngroșa (supa, sosul).
einkneifen, *kniff ein, eingekniffen, vb. (h) tr.* a prinde, a fixa strângând, ciupind; **eine Falte ~** a prinde o cută; **den Kneifer ~** a-și prinde pince-nez-ul.
einkneten, *knetete ein, eingeknetet (du knetest ein, er knetet ein), vb. (h) tr.* a amesteca ceva în aluat frământând.
einknicken, *knickte ein, eingeknickt, vb.* **I.** *tr. (h)* a îndoi. **II.** *intr. (s)* a se îndoi; a se frânge.
Einknolle, *-n, f. (bot.)* cu un singur tubercul.
Einknopfbedienung *f. sg. (radio.)* autoreglare, reglare printr-un singur buton.
einknöpfe(l)n, *knöpf(e)lte ein, eingeknöpf(e)lt (ich knöpf(e)le ein), vb. (h) tr.* a încheia cu nasturi, a îmbumba; a fixa pe dinăuntru cu nasturi.
einknüpfen, *knüpfte ein, eingeknüpft, vb. (h) tr.* a înnoda în ceva.
einkochen, *kochte ein, eingekocht, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a reduce, a lăsa să scadă prin fierbere; a condensa. **2.** a fierbe (ceva în supă, în sirop etc.). **3.** a conserva. **II.** *intr. (s)* a scădea prin fierbere.
Einkochglas, *-es, -gläser, n.* borcan de conserve.
Einkochring, *-(e)s, -e, m.* inel de cauciuc pentru borcane de conserve.
Einkochtopf, *-(e)s, -töpfe, m.* cazan Weck pentru conserve.
Einkochzeit, *-en, f.* **1.** timp de fierbere. **2.** timp de făcut conserve.
einkommen, *kam ein, eingekommen, vb. (s) intr.* **1.** *(despre venituri)* a intra; **wie viel ist eingekommen?** cât s-a încasat? **2.** a băga, a depozita în șură, în hambar etc.; **das Heu ist gut eingekommen** fânul e bine pus în șură. **3.** *(elevat)* a petiționa, a solicita; a cere; **um eine Stelle ~** a solicita un post; **bei Gericht ~** a intenta o acțiune; **um Kassation ~** a face recurs la casație. **4.** *(sport)* a ajunge, a sosi; **unser Läufer kam als zweiter ein** alergătorul nostru a sosit al doilea.
Einkommen, *-s, -* (și *Einkünfte), n.* **1.** *(fin.)* intrare (de venituri). **2.** venit, salariu, câștig; **das reine ~** venitul net.
Einkommensbe|steuerung, *-en, f.* impozitare a venitului.
Einkommensgrenze, *-n, f.* limită de venituri.
Einkommenshöhe *f. sg.* nivel de venituri.
einkommenslos *adj.* fără venituri.
Einkommens|posten, *-s, -, m. (ec.)* articol de venituri, de încasări.
Einkommensquelle, *-n, f.* sursă de venituri.
einkommens|schwach *adj.* cu venituri mici; **~e Familien** familii cu venituri mici.
einkommens|stark *adj.* cu venituri mari.
Einkommen|steuer, *-n, f.* impozit pe venit.
Einkommen|steuerzuschlag, *-(e)s, -schläge, m. (fin.)* suprataxă la impozitul pe venit.
Einkommen|steuerpflichtige, *-n, -n (ein Einkommenssteuerpflichtiger), m. (fin.)* contribuabil supus impozitului pe venit.
Einkommensver|hältnisse *pl.* mărime, sursă de venituri.
Einkommensverteilung *f. sg.* repartizare a venitului național.
Einkommenszuwachs *m. sg.* creștere a venitului.
einköpfen, *köpfte ein, eingeköpft, vb. (h) tr.* a lovi mingea cu capul.
einkoppeln, *koppelte ein, eingekoppelt (ich kopp(e)le ein), vb. (h) tr.* **1.** a închide. **2.** a îngrădi, a împrejmui.
einkorben, *korbte ein, eingekorbt*, **einkörben**, *körbte ein, eingekörbt, vb. (h) tr.* a pune, a așeza în coș; **Bienen ~** a așeza roiul de albine în stup.
Einkorn, *-(e)s, n. sg. (bot.)* tenchiu, grâu cu un singur bob *(Triticum monococcum)*.
einkoten, *kotete ein, eingekotet (du kotest ein, er kotet ein), vb. (h) tr.* și *refl.* a se murdări cu fecale.
einkrachen, *krachte ein, eingekracht, vb. (s) intr.* **1.** a se prăbuși cu zgomot. **2.** a cădea prin ceva cu zgomot. **3.** *(mil.)* a cădea explodând.
einkramen, *kramte ein, eingekramt, vb. (h) tr.* **1.** a strânge (marfa etc.). **2.** *(reg.)* a cumpăra, a face cumpărături.
einkratzen, *kratzte ein, eingekratzt (du, er kratzt ein), vb. (h)* **I.** *tr.* a scrijeli; **er kratzte einen Buchstaben in das Holz ein** a crestat o literă în lemn. **II.** *refl. (fam.)* a se linguși, a se gudura; **er kratzte sich bei ihm ein** s-a lingușit pe lângă el, s-a pus bine cu el.
Einkratzung, *-en, f.* crestătură, scrijelitură.
einkräuseln, *kräuselte ein, eingekräuselt (ich kräus(e)le ein)*, **einkrausen**, *krauste ein, eingekraust (du, er kraust ein), vb. (h) tr.* a încreți (o fustă, un volănaș).
einkreisen, *kreiste ein, eingekreist (du, er kreist ein), vb. (h) tr.* a înconjura, a încercui; *(vân.)* **das Wild ~** a încercui vânatul.
Einkreisung, *-en, f.* înconjurare, încercuire; izolare, blocare.
Einkreisungs|politik *f. sg.* politică de încercuire.
einkreuzen, *kreuzte ein, eingekreuzt (du, er kreuzt ein), vb. (h) tr. (biol.)* a încrucișa.
einkriechen, *kroch ein, eingekrochen, vb. (s) intr.* a intra târându-se, a intra pe brânci.
einkriegen, *kriegte ein, eingekriegt, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a primi; **Geld ~** a primi bani. **2.** a ajunge (pe cineva); **jn. ~** a ajunge pe cineva din urmă.
einkrimpeln, *krimpelte ein, eingekrimpelt (ich krimp(e)le ein), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a intra la spălat. **2.** a se liniști, a se potoli; **der Wind krimpt ein** vântul se potolește. **II.** *tr. (h)* a face să intre la spălat.
Einkristall, *-s, -e, m.* monocristal.
einkritzeln, *kritzelte ein, eingekritzelt (ich kritz(e)le ein), vb. (h) tr. (in)* a scrie necitet în ceva; **er kritzelte seinen Namen in das Buch ein** el își mâzgăli numele în carte.
einkrümmen, *krümmte ein, eingekrümmt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) încovoia, a (se) strâmba subțiindu-se, a se chirci.
Einkünfte *pl.* v. Einkommen.
einkuppeln, *kuppelte ein, eingekuppelt (ich kupp(e)le ein), vb. (h) tr. (tehn.)* a ambreia.
einkuscheln, *kuschelte ein, eingekuschelt (ich kusch(e)le ein), vb. (h) intr.* și *refl.* a se lipi de..., a se tupila, a se ascunde lipindu-se de cineva, de ceva.
Einladebahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* stație de încărcare.
Einladegebühr, *-en, f.* taxă de încărcare.
einladen, *lud ein, eingeladen (du lädst ein, er lädt ein), vb. (h) tr.* **1.** a invita, a pofti; **er lud mich zum Ball ein** m-a invitat la bal; **er lässt Sie durch mich ~** vă invită prin mine; **er lädt mich zu Mittag ein** mă invită la prânz; **er lud ihn ein, es sich gemütlich zu machen** l-a invitat să se facă comod. **2.** a încărca (marfă) în ceva; **Ware ins Schiff ~** a încărca mărfuri pe vapor; **das Betriebssystem ~** a încărca sistemul de operare.
einladend I. *part. prez.* de la einladen. **II.** *adj.* ademenitor, atrăgător, ispititor, îmbietor; apetisant; **ein ~er Anblick** o priveliște îmbietoare; **das Wetter ist nicht sehr ~** vremea nu prea e îmbietoare; **die Früchte sahen ~ aus** fructele erau apetisante.
Einladeplatz, *-es, -plätze, m.* loc de încărcare.
Einlader, *-s, -, m.* **1.** încărcător. **2.** persoană care invită.
Einlade|rampe, *-n, f. (ferov.)* rampă de încărcare.
Einladung, *-en, f.* **1.** invitație; **Ihrer freundlichen ~ leisten wir gerne Folge** primim cu plăcere amabila dv. invitație; **~en ausschicken** a trimite invitații. **2.** încărcare de mărfuri.
Einladungskarte, *-n, f.* (bilet de) invitație.
Einladungs|platz, *-es, -plätze, m.* v. Einladeplatz.
Einladungs|schreiben, *-s, -, n.* (scrisoare de) invitație.
Einladungs|schrift, *-en, f.* v. Einladungsschreiben.
Einlage, *-n, f.* **1.** *(ec.)* capital vărsat; capital avansat; depunere (la cec, la bancă). **2.** inserare; *(teatru)* interludiu (balet, cor etc. între acte). **3.** miză (la joc). **4.** anexă (la scrisori). **5.** branț; talonetă (la pantofi). **6.** mină de creion. **7.** *(tehn.)* inserție. **8.** *(cul.)* fel de mâncare intermediar. **9.** *(cul.)* umplutură; adaos la supă (zarzavat, paste, gălușți etc.). **10.** balenă (la guler). **11.** *(med.)* obturație provizorie. **12.** incrustație, intarsie.
Einlagebank, *-en, f.* bancă de depuneri.
Einlagebuch, *-(e)s, -bücher, n.* libret, carnet de depuneri.
Einlagegeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* contract de depozit, de depunere.
Einlagekapital, *-s, -e* (și *-ien* [-iən]), *n.* v. Einlage **(1)**.
einlagern, *lagerte ein, eingelagert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) înmagazina; a (se) depozita; **Waren ~** a înmagazina mărfuri. **2.** *(mil.)* a (se) cantona, a (se) încartirui; **Truppen ~** a cantona trupe.
Einlagerung, *-en, f.* **1.** înmagazinare. **2.** cantonare, încartiruire.
Einlageschein, *-(e)s, -e, m. (com.)* dovadă de depozitare, de depunere.
Einlage|stoff, *-(e)s, -e, m.* **1.** material de inserție. **2.** material de căptușeală.
einlangen, *langte ein, eingelangt, vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* a înainta, a prezenta (o cerere), a solicita. **II.** *intr. (s) (austr.)* a sosi, a intra.
einlappig *adj. (biol.)* cu un singur lob.
Einlass, *-es, -lässe, m.* **1.** intrare, admitere; *(tehn.)* admisi(un)e; **~ gewähren** a da cuiva voie să intre; **~ nur bei Vorzeigung der Einladung** intrarea numai pe bază de invitație. **2.** portiță de intrare.
Einlassbillett [-bil'jɛt], *-(e)s, -e, n. (reg.)* bilet de intrare.
einlassen, *ließ ein, eingelassen (du, er lässt ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lăsa să intre, a admite; **lass mich ein!** dă-mi drumul înăuntru; **meine Schuhe lassen Wasser ein** ghetele mele iau apă. **2.** a băga, a înțepeni în ceva, a încleșta; **in Gold eingelassene Edelsteine** pietre prețioase montate, fixate în aur. **3.** a îngusta (o stofă). **4.** a cerui; **den Fußboden ~** a cerui dușumeaua. **II.** *refl. (fam.)* a se amesteca, a se băga; **sich auf etwas ~** a se amesteca în ceva; a se angaja la ceva; **sich mit jm. ~** a intra în relații cu cineva; **sich in ein Gespräch ~** a intra în conversație; **mit solchen Leuten lässt man sich nicht ein** să nu-ți faci de lucru cu asemenea oameni; **sich auf einen Bericht ~** a se ocupa de un raport; **sich nicht auf eine Schlacht ~** a refuza bătălia.
Einlassgeld, *-(e)s, -er, n.* taxă de intrare.
Einlasshub, *-(e)s, -hübe, m. (tehn.)* cursă de admisi(un)e.
einlässig *adj.* detaliat; exact.
Einlasskarte, *-n, f.* bilet de intrare.
einlässlich *adj.* v. einlässig.
Einlass|öffnung, *-en, f.* orificiu de admisi(un)e, de intrare.
Einlasspforte, *-n, f.* ușă (cuprinsă într-o poartă).
Einlassrohr, *-(e)s, -e, n.*, **Einlassröhre**, *-n, f. (tehn.)* țeavă de admisiune, de intrare.
Einlass|tor, *-(e)s, -e, n.*, **Einlass|tür**, *-en, f.* v. Einlasspforte.
Einlassung, *-en, f.* primire, admitere; *(tehn.)* admisi(un)e.

Einlassventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* supapă de admisi(un)e.

Einlauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** intrare (a unei nave în port). **2.** *(fin.)* încasare. **3.** acte, hârtii intrate. **4.** *(cul.)* adaos care îngroaşă sosurile, rântaş. **5.** *(med.)* clismă, clistir. **6.** *(sport)* sosire, trecere a liniei de sosire; ordine de trecere a liniei de sosire. **7.** *(vân.)* strungă, intrare în capcană.

einlaufen, *lief ein, eingelaufen (du läufst ein, er läuft ein), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** *(despre ştiri, scrisori etc.)* a sosi, a veni; **die Nachricht ist eingelaufen** ştirea a sosit; *(sport)* **die Mannschaften laufen in das Stadion ein** echipele sosesc, intră pe stadion. **2.** *(despre vapoare, trenuri)* a intra (în port, în gară). **3.** a intra la spălat. **4.** a strecura, a scăpa; **einige Worte mit ~ lassen** a lăsa să-i scape câteva cuvinte în plus. **II.** *tr. (h)* **1.** a sparge, a rupe alergând. **2.** a veni des în vizită; **er hat mir das Haus eingelaufen** mi-a asaltat casa. **III.** *tr.* şi *refl. (h)* a (se) pune în mişcare; a funcţiona bine, a roda.

Einläufer, *-s, -, m. (vân.)* **1.** porc mistreţ trăind singuratic. **2.** armă de vânătoare cu o singură ţeavă.

einläufig *adj. (despre arme de foc)* cu o singură ţeavă.

Einlaufvor|richtung, *-en, f. (text.)* întinzător.

Einlaufmündung, *-en, f.* orificiu de pătrundere.

Einlaufwette, *-n, f.* pariu la cursele de cai.

einlaugen, *laugte ein, eingelaugt, vb. (h) tr.* a spăla cu leşie.

Einlaugung, *-en, f.* spălare cu leşie.

einlaut *adj.* abătut; monosilabic.

einläuten, *läutete ein, eingeläutet (du läutest ein, er läutet ein), vb. (h) tr.* a vesti prin tragerea clopotelor; **die Messe, das neue Jahr ~** a vesti începerea liturghiei, sosirea Anului nou prin tragerea clopotelor.

einleben, *lebte ein, eingelebt, vb. (h) refl.* a se deprinde, a se obişnui cu ceva, cu cineva; a se acomoda; a se aclimatiza; a se adapta; **sich an einem Orte ~** a se aclimatiza într-o localitate; **er lebt sich schwer in diese Arbeit ein** se obişnuieşte greu cu această muncă; **sich in den Geist eines Schriftstellers ~** a se familiariza cu spiritul unui scriitor.

Einlege|arbeit, *-en, f.* **1.** incrustaţie, intarsie. **2.** placare.

Einlegeband, *-(e)s, -bänder, n.* semn de carte (în formă de panglică).

Einlegeblatt, *-(e)s, -blätter, n. (tipogr.)* foaie de completare, foaie suplimentară.

Einlegegabel, *-n, f.* furculiţă pliantă.

Einlegeholz, *-es, -hölzer, n.* lemn pentru căptuşit (pereţi etc.).

Einlegekeil, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* pană îngropată.

Einlegemesser, *-s, -, n.* cuţit pliant, briceag.

einlegen, *legte ein, eingelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune, a aşeza; **Feuer ~** a face foc; **Holz ~** a pune lemne (pe foc). **2.** a incrusta. **3.** a depune (mărfuri); a investi (bani), a face economii. **4.** a da ca supliment, a anexa, a intercala în, a alătura (unei scrisori); **dem Briefe lege ich eine Antwortmarke ein** anexez în scrisoare un timbru pentru răspuns. **5.** a conserva, a marina; **saure Gurken ~** a pune castraveţi la murat. **6.** *(fig.; jur.)* a face apel, recurs; **Berufung ~** a face apel. **7.** a interveni; **ein gutes Wort für jn. ~** a pune o vorbă bună pentru cineva; **er legt eine Lanze für ihn ein** el intervine în favoarea lui. **8.** a păţi; **Schande ~** a păţi o ruşine; **damit wirst du dir keine Ehre ~** asta n-o să-ţi facă cinste. **9.** *(mil.)* a încartirui; **Soldaten ~** a caza soldaţi. **10.** *(hort.)* a butăşi. **II.** *refl.* **1.** a interveni, a solicita pentru cineva sau în favoarea cuiva; **sich für jn. ~** a sprijini pe cineva. **2.** a se potoli; **der Regen legte sich ein** ploaia s-a potolit. **3.** a(-şi) pune părul pe bigudiuri.

Einleger, *-s, -, m.* **1.** *(fin.)* depunător; copărtaş (la o afacere). **2.** *(hort.)* butaş, altoi. **3.** intercalare; *(tehn.)* încărcător; bailag. **4.** *(mil.)* încartiruire. **5.** oaspete.

Einlegesohle, *-n, f.* **1.** branţ. **2.** *(med.)* talpă falsă (care ajută la cambrarea labei piciorului).

Einlegetisch, *-(e)s, -e, m.* masă extensibilă.

Einlegung, *-, f.* v. Einlegen.

einlehren, *lehrte ein, eingelehrt, vb. (h) tr.* a învăţa, a instrui (pe cineva într-un domeniu).

einleiern, *leierte ein, eingeleiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a adormi pe cineva cântând monoton. **II.** *refl.* a se obişnui.

einleimen, *leimte ein, eingeleimt, vb. (h) tr.* a lipi (în).

einleit *adj.* simplu.

einleiten, *leitete ein, eingeleitet (du leitest ein, er leitet ein), vb. (h) tr.* **1.** a introduce; **er leitete den Schüler in die neue Klasse ein** a introdus elevul în noua clasă; **Gas ~** a introduce gaz; **ein Buch ~** a prefaţa o carte. **2.** a începe, a iniţia; *(jur.)* **ein Verfahren gegen jn. ~** a intenta o acţiune contra cuiva; **Maßnahmen ~** a lua măsuri; **Verhandlungen ~** a iniţia negocieri; **einen Prozess ~** a intenta un proces. **3.** *(muz.)* a preludia. **4.** *(med.)* a provoca (ceva); **eine Geburt künstlich ~** a provoca o naştere prin administrarea de medicamente.

einleitend I. *part. trec.* de la einleiten. **II.** *adj.* introductiv, preliminar. **III.** *adv.* la început, în cuvinte introductive.

Einleitewort, *-(e)s, -wörter, n. (lingv.)* conjuncţie introductivă, adverb, pronume introductiv.

Einleitung, *-en, f.* **1.** introducere; **die ~ des Strafverfahrens** deschiderea procedurii penale. **2.** *(muz.)* preludiu, uvertură. **3.** pregătire, preparare; **die nötigen ~en treffen** a face pregătirile necesare. **4.** prefaţă.

Einleitungsgefecht, *-(e)s, -e, n. (mil.)* luptă preliminară; preliminarii ale luptei.

Einleitungsklausel, *-n, f. (jur.)* clauză introductivă.

Einleitungs|satz, *-es, -sätze, m.* **1.** *(muz.)* introducere, uvertură. **2.** *(stil.)* propoziţie introductivă.

Einleitungs|spiel, *-(e)s, -e, n. (muz.)* v. Einleitungssatz **(1).**

einlenken, *lenkte ein, eingelenkt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a lua o altă direcţie, a cârmi; **er lenkte in die Einfahrt ein** el cârmi spre intrare. **2.** *(fig.)* a se răzgândi, a reveni. **II.** *tr.* a repune, a face să reintre pe făgaş, pe direcţie.

Einlenkung, *-en, f.* **1.** întoarcere (pe un drum). **2.** *(fig.)* revenire, răzgândire.

einlernen, *lernte ein, eingelernt, vb. (h) tr.* **1.** a învăţa bine, a învăţa pe dinafară. **2.** a se deprinde cu ceva.

einlesen, *las ein, eingelesen (du, er liest ein), vb. (h)* **I.** *tr.* a strânge, a recolta. **II.** *refl.* a se familiariza (prin lectură); **sich in einen Schriftsteller ~** a se familiariza cu un autor.

einleuchten, *leuchtete ein, eingeleuchtet (du leuchtest ein, er leuchtet ein), vb. (h) intr.* a fi vădit, a fi evident; **das leuchtet ein** asta sare în ochi; **das will mir noch nicht ~** încă nu pricep asta, asta încă nu-mi intră în cap.

einleuchtend I. *part. prez.* de la einleuchten. **II.** *adj.* clar, limpede, vădit; **~e Gründe** motive convingătoare.

einliefern, *lieferte ein, eingeliefert, vb. (h) tr.* a preda, a furniza, a livra, a remite; **jn. ins Gefängnis ~** a aresta pe cineva, a-l duce la închisoare.

Einlieferung, *-en, f.* predare, furnizare, livrare, remitere.

Einlieferungs|schein, *-(e)s, -e, m.* recipisă de predare.

Einlieferungs|termin, *-s, -e, m.* termen de livrare.

Einlieferungszeit, *-en, f.* timp de livrare.

einliegen, *lag ein, eingelegen, vb. (h şi reg. s) intr.* **1.** a se afla în, a zăcea în; **der Brief liegt (im Paket) ein** scrisoarea se găseşte în pachet. **2.** a fi alăturat. **3.** a fi încartiruit, găzduit la cineva.

einliegend I. *part. prez.* de la einliegen. **II.** *adj.* alăturat; **der ~e Brief** scrisoarea alăturată.

Einlieger, *-s, -, m.* **1.** chiriaş, muncitor agricol care stă cu chirie. **2.** bătrân dat în grija cuiva.

Einling, *-s, -e, m. (reg.)* **1.** copil, pui de animal crescut singur. **2.** om solitar, ciudat.

einlippig *adj. (bot.)* unilabiat.

einlispeln, *lispelte ein, eingelispelt (ich lisp(e)le ein), vb. (h) intr.* **1.** a şopti tainic. **2.** a adormi (cu melodii, cu cântece duioase).

einlochen, *lochte ein, eingelocht, vb. (h) tr.* **1.** a fixa într-o gaură căpătâiul unei tije. **2.** *(argou)* a aresta, a băga la răcoare. **3.** *(despre maşinile de calculat)* a perfora. **4.** a băga în gaură (mingea de golf).

einlöffeln, *löffelte ein, eingelöffelt (ich löff(e)le ein), vb. (h) tr.* a lua, a mânca cu lingura.

einloggen, *loggte ein, eingeloggt, vb. (h)* **I.** *tr.* a conecta. **II.** *refl.* a se conecta.

einlogieren [-ʒi:r-], *logierte ein, einlogiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a găzdui, a caza, a încartirui. **II.** *refl.* a trage în gazdă.

einlösbar *adj.* plătibil, solvabil, convertibil, rambursabil.

Einlösbarkeit *f. sg.* solvabilitate.

einlösen, *löste ein, eingelöst (du, er löst ein), vb. (h) tr.* a plăti, a răscumpăra; **einen Wechsel ~** a plăti o poliţă; **ein Pfand ~** a răscumpăra un amanet; **die bank hat den Scheck nicht eingelöst** banca nu a plătit cecul; *(fig.)* **sein Wort ~** a-şi respecta cuvântul dat, a se ţine de cuvânt.

Einlösung, *-en, f.* **1.** *(fin.)* plată (a unei poliţe); răscumpărare, scoatere a unui amanet. **2.** *(fig.)* împlinire a unei promisiuni.

Einlösungsbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă de răscumpărare.

Einlösungsfrist, *-en, f. (fin.)* termen de plată.

Einlösungskassa, *-kassen,* **Einlösungskasse**, *-n, f. (fin.)* ghişeu pentru preschimbare, convertire, răscumpărare (a valorilor, bancnotelor).

Einlösungsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de răscumpărare.

Einlösungs|stelle, *-n, f.* **1.** casă de schimb. **2.** loc de predare a sumei de răscumpărare.

Einlösungs|summe, *-n, f.* v. Einlösungsbetrag.

einloten, *lotete ein, eingelotet (du lotest ein, er lotet ein), vb. (h) tr. (constr., mar.)* a fixa perpendicular.

einlöten, *lötete ein, eingelötet (du lötest ein, er lötet ein), vb. (h) tr.* a lipi (prin topire), a suda (în).

einlotsen, *lotste ein, eingelotst (du, er lotst ein), vb. (h) tr. (mar.)* a pilota spre port; **ein Schiff ~** a pilota un vas spre port.

Einlotsung, *-en, f.* pilotare (a unui vas) într-un port.

einlullen, *lullte ein, eingelullt, vb. (h) tr.* **1.** a adormi un copil cu cântece. **2.** *(fig.)* a adormi conştiinţa.

Einlullung *f. sg.* **1.** adormire a unui copil cu cântece. **2.** *(fig.)* adormire a conştiinţei.

Einmach(e) *f. sg. (reg., cul.)* rântaş.

Einmachbüchse, *-n, f.* cutie de conserve.

einmachen, *machte ein, eingemacht, vb. (h) tr.* **1.** a face conserve, a mura în saramură, în oţet, a conserva (compoturi, dulceaţă). **2.** *(reg.)* a fixa (într-un suport).

Einmach|essig, *-s, m. sg.* oţet pentru murături.

Einmachfleisch, *-(e)s, n. sg.* **1.** carne pentru conserve. **2.** carne conservată.

Einmachglas, *-es, -gläser, n.* borcan pentru conserve (compot, dulceaţă, murături).

Einmachtopf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală pentru pregătit conserve.

Einmachzeit, *-en, f.* anotimp în care se fac conserve.

einmagazinieren, *magazinierte ein, einmagaziniert, vb. (h) tr.* a înmagazina.

einmähdig *adj.* care se coseşte o dată pe an.

einmahlen, *mahlte ein, eingemahlen, vb. (h)* **I.** *tr.* a măcina. **II.** *refl.* a se reduce prin măcinat.

einmahnen, *mahnte ein, eingemahnt, vb. (h) tr.* a obţine prin somaţie, prin cerere insistentă.

einmaischen, *maischte ein, eingemaischt, vb. (h) tr.* a pune orzul în tocitoare, a opări orzul muiat; a plămădi.

einmal[1] *num. iterativ* o dată; **~ eins ist eins** unu ori unu face unu; **nicht ~, sondern hundertmal habe ich das schon gesagt** nu o dată, ci de o sută de ori am spus-o; **~ sagt er dies, ~ das** spune când într-un fel, când într-altul; **~ und nicht wieder!** o dată pentru totdeauna! **man wird ja nur ~ geboren** nimeni nu se naşte de două ori; **wer ~ lügt, dem glaubt man nicht** cine minte o dată nu mai e crezut; **auf ~ a)** dintr-o dată; **b)** deodată; **auf ~ war er fort** dintr-o dată, subit a dispărut; **alles auf ~ machen** a face totul deodată; **noch ~** încă o dată; **noch ~ so viel** dublu, încă o dată pe atât; **endlich ~!** în sfârşit! **nicht ~** nici măcar; **nicht ~ dem Vater gehorchte sie** nici măcar tatălui ei nu-i dădea ascultare; **es ist nun ~ so** aşa stau lucrurile; **so wie die Dinge nun ~ sind** aşa cum stau lucrurile; **es ist nun ~ nichts mit ihm zu machen** nu mai e nimic de făcut cu el; **sagen Sie ~** ia spuneţi-ne; **ich bin schon ~ so** aşa sunt eu; **~ ist keinmal** o dată nu contează, o dată e ca şi cum n-ar fi.

einmal[2] *adv.* odată, odinioară, cândva; **es war ~** a fost odată.

Einmal|eins *n. (invar.)* tabla înmulţirii.

Einmalflasche, *-n, f.* v. Einwegflasche.

Einmalhandtuch, *-(e)s, -tücher, n.* şerveţel, şervet de unică folosinţă.

einmalig *adj.* unic, singular; **nach ~em Durchlesen** după o singură citire.

Einmaligkeit, *-en, f.* unicitate.

Einmalpackung *f. sg.* v. Einwegverpackung.

einmännig *adj.* **1.** *(bot.)* monandric, cu o singură stamină (prima clasă în sistemul lui Linné). **2.** ocupat, deservit de un singur om.

Einmannkampfwagen, *-s, -, m. (mil.)* car de luptă cu un singur servant.
Einmannleitung *f. sg.* conducere unipersonală, unică.
Einmann(s)boot, *-(e)s, -e, n.* ambarcațiune de o persoană.
Einmanngeschäft, *-(e)s, -e, n.*, **Einmannbetrieb**, *-(e)s, -e, m.* firmă cu un singur patron.
Einmannwagen, *-s, -, m.* tramvai sau autobuz cu șofer care e și încasator.
Einmantel|isolator, *-s, -en, m. (tehn.)* izolator cu un singur înveliș.
einmarinieren, *marinierte ein, einmariniert, vb. (h) tr.* a marina, a pune în oțet.
einmariniert I. *part. trec.* de la einmarinieren. **II.** *adj.* murat, marinat.
einmarken, *markte ein, eingemarkt vb. (h) tr.* a marca, a hotărnici.
Einmark|stück, *-(e)s, -e, n. (ist.)* monedă de o marcă.
einmarkten, *marktete ein, eingemarktet (du marktest ein, er marktet ein), vb. (h) tr.* a târgui.
Einmarsch, *-(e)s, -märsche, m. (mil.)* intrare (în marș) a unei armate, a trupelor (într-o țară, regiune, într-un oraș).
einmarschieren, *marschierte ein, einmarschiert, vb. (s) intr. (despre trupe)* a ocupa, a-și face intrarea (în marș).
Einmaß, *-es, -e, n. (com.)* scădere, scăzământ.
einmassieren, *massierte ein, einmassiert, vb. (h) tr.* a încorpora (o cremă) prin masaj.
Einmaster, *-s, -, m. (mar.)* navă cu un singur catarg.
einmastig *adj. (mar.)* cu un singur catarg.
einmauern, *mauerte ein, eingemauert, vb. (h) tr.* **1.** a fixa în zidărie. **2.** a înzidi, a închide în zid; a înconjura cu ziduri; **ein eingemauerter Geldschrank** o casă de bani zidită în perete.
Einmauerung, *-en, f.* înzidire.
einmeißeln, *meißelte ein, eingemeißelt (ich meiß(e)le ein), vb. (h) tr.* a cizela; a scobi, a dăltui.
einmengen, *mengte ein, eingemengt, vb. (h)* **I.** *tr.* a amesteca (în). **II.** *refl. (fig.)* a se amesteca, a se băga, a interveni.
Einmengung, *-en, f.* amestecare, amestec, intervenție.
einmessen, *maß ein, eingemessen (du, er misst ein), vb. (h)* **I.** *tr.* a măsura; a turna în cantități precise. **II.** *refl.* a se pierde la măsurat, în urma măsurării.
Einmeterbrett, *-(e)s, -er, n. (sport)* trambulină de un metru.
einmieten, *mietete ein, eingemietet (du mietest ein, er mietet ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a procura cuiva o locuință cu chirie; **ich miete deinen Freund ein** închiriez pentru prietenul tău. **2.** a depozita, a păstra peste iarnă; **Kartoffeln** ~ a păstra, a depozita cartofi. **II.** *refl.* a-și închiria o locuință.
Einmietung *f. sg.* **1.** *(agr.)* păstrare de cereale sau legume în gropi special amenajate. **2.** închiriere (a unei locuințe).
einmischen, *mischte ein, eingemischt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) amesteca.
Einmischling, *-s, -e, m.* băgăreț, persoană care se amestecă în toate.
Einmischung, *-en, f.* amestec, intervenție, imixtiune.
Einmischungs|politik *f. sg.* intervenționism.
einmonatig *adj.* de o lună, lunar.
einmonatlich *adj.* lunar.
einmontieren, *montierte ein, einmontiert, vb. (h) tr.* a monta (în ceva).
einmotorig *adj.* cu un singur motor, monomotor.
einmotten, *mottete ein, eingemottet (du mottest ein, er mottet ein), vb. (h) tr.* **1.** a pune la naftalină. **2.** *(iron.)* a pune la păstrare.
einmumme(l)n, *mummelte ein, eingemummelt (ich mumm(e)le ein), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) obloji, a (se) înfofoli, a (se) încotoșmăna; *(fig.)* a (se) acoperi.
einmünden, *mündete ein, eingemündet (du mündest ein, er mündet ein), vb. (s) intr.* **1.** *(despre fluvii)* a se vărsa în. **2.** *(despre străzi și linii ferate, țevi)* a da în.
Einmündung, *-en, f.* **1.** (loc de) vărsare (al unui fluviu); confluență. **2.** întâlnire (a două străzi, linii ferate etc.). **3.** *(tehn.)* racord.
einmünzen, *münzte ein, eingemünzt (du, er münzt ein), vb. (h) tr.* a topi, a turna din nou, a bate monedă nouă (prin retopirea unei monede vechi).
Einmünzung, *-en, f.* batere de monedă nouă (prin retopirea unei monede vechi).
Einmuskler, *-s, -, m. (zool.)* animal cu un singur mușchi.
Einmüßler, *s, -, m. (elv.)* holtei cu gospodărie proprie.
einmustern, *musterte ein, eingemustert, vb. (h) tr. (mil.)* a înrola.
einmütig I. *adj.* unanim. **II.** *adv.* în unanimitate.
Einmütigkeit *f. sg.* unanimitate.
ein|nachten, *nachtete ein, eingenachtet (es nachtet ein), vb. (h) impers.* a se înnopta.
ein|nageln, *nagelte ein, eingenagelt (ich nag(e)le ein), vb. (h) tr.* a pironi, a bate în cuie.
ein|nähen, *nähte ein, eingenäht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a coase în... **2.** a strâmta. **II.** *refl.* a învăța bine să coasă; **sich recht** ~ a-și însuși bine cusutul.
Ein|nahme, *-n, f.* **1.** *(fin.)* percepere, primire, încasare de bani; **~n und Ausgaben** intrări și ieșiri; **er bringt (sau stellt) es in** ~ o trece la încasări, la venituri; **außerordentliche ~n** încasări extraordinare; **gemeinschaftliche ~n** încasări comunitare; **laufende ~n** încasări curente; **nebenberufliche ~n** venituri suplimentare; **öffentliche ~n** încasări, venituri publice; **steuerliche ~n** încasări, venituri fiscale. **2.** *(fin.)* venit, produs; **jährliche ~n** venituri anuale. **3.** *(mil.)* ocupare, cucerire; **die ~ der Stadt** ocuparea orașului. **4.** *(med.)* luare de medicamente; **die ~ von Tabletten einschränken** a reduce cantitatea de pastile.
Ein|nahmebuch, *(e)s, bücher, m. (fin.)* registru de încasări.
Ein|nahme|etat [-eta:], *-s* [e'ta:s], *-s, m.* situație a încasărilor.
Ein|nahmejournal [-ʒur-], *-s, -e, n.* v. Einnahmebuch.
Einnahmenrechnung, *-en, f.* calculația veniturilor.
Ein|nahmeposten, *-s, -, m.* înregistrare, post de încasare.
Ein|nahmequelle, *-n, f.* sursă, izvor de câștig, de venituri.
Ein|nahmerubrik, *-en, f.* rubrică de intrări.
Ein|nahmerück|stände *pl.* încasări restante.
Ein|nahmeseite, *-n, f.* pagină de înregistrare, de încasare.
Ein|nahmesoll, *-s, sg.* plan de încasare.
Ein|nahme|stelle, *-n, f.* birou, ghișeu de încasare a impozitelor, a taxelor.
Ein|nahme|stube, *-n, f.* v. Einnahmestelle.
Ein|nahme|überschuss, *-es, -schüsse, m.* surplus de încasări, venituri.
Ein|nahms|posten, *-s, -, m.* v. Einnahmeposten.
Ein|nahmsquelle, *-n, f. (austr.)* v. Einnahmequelle.
ein|nebeln, *nebelte ein, einnebelt (ich neb(e)le ein), vb. (h) tr. (mil.)* a fumiza, a camufla cu perdea de fum, de ceață artificială.
Ein|nebelung, *-en, f. (mil.)* fumizare, camuflare cu perdele de fum, cu ceață artificială.
ein|nehmbar *adj.* care poate fi cucerit, luat.
ein|nehmen, *nahm ein, eingenommen (du nimmst ein, er nimmt ein), vb. (h) tr.* **1.** a încasa, a lua; **Geld** ~ a încasa bani; **Steuern** ~ a încasa impozite. **2.** a înghiți, a lua; **eine Arznei** ~ a lua un medicament; **sein Frühstück** ~ a-și lua micul dejun; **der Kaffee wurde in der Laube eingenommen** cafeaua s-a luat, servit în chioșc; *(despre locomotive)* **Wasser** ~ a lua apă, a se alimenta. **3.** a lua, a ocupa; **einen hohen Posten** ~ a ocupa o funcție înaltă; **viel Raum** ~ a ocupa mult spațiu; **eine Seite** ~ a umple o pagină; **js. Stelle** ~ a ocupa locul cuiva. **4.** *(mil.)* a cuceri; **im Sturm** ~ a cuceri cu asalt; **eine Stellung** ~ a cuceri o poziție. **5.** *(fig.)* a câștiga, a influența favorabil (sau defavorabil); **jn. für etwas** ~ a câștiga pe cineva pentru ceva; **er nimmt durch sein freundliches Wesen sehr ein** câștigă mult prin firea sa prietenoasă; **er ist für mich eingenommen** am făcut asupra lui o impresie bună; **er ist gegen mich eingenommen** are o părere rea despre mine; **von sich** *(dat.)* **eingenommen sein** a fi încrezut. **6.** *(mar.)* a strânge; **die Segel** ~ a strânge pânzele (unei corăbii). **7.** a absorbi; **er ist vom Spiel ganz eingenommen** e cu totul absorbit de joc. **8.** a ameți; **der Wein nimmt mir den Kopf ein** vinul mi se urcă la cap, mă amețește.
ein|nehmend I. *part. prez.* de la einnehmen. **II.** *adj.* plăcut, atrăgător, simpatic, agreabil; **~es Wesen** fire agreabilă, plăcută; *(substantivat)* **er hat etwas Einnehmendes** e foarte simpatic.
Ein|nehmer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* încasator(-oare), perceptor(-oare).
Ein|nehmerdienst, *-(e)s, -e, m.* slujbă de perceptor.
Ein|nehmerei, *-en, f.* **1.** percepție. **2.** *(fam.)* manie de a lua mereu medicamente.
Ein|nehmer|stelle, *-n, f.* post de perceptor.
ein|netzen, *netzte ein, eingenetzt (du, er netzt ein), vb. (h) tr.* a umezi.
ein|nicken, *nickte ein, eingenickt, vb. (s) intr.* a ațipi.
ein|nieten, *nietete ein, eingenietet (du nietest ein, er nietet ein), vb. (h) tr.* a nitui.
ein|nisten, *nistete ein, eingenistet (du nistest ein, er nistet ein), vb. (h) refl.* **1.** a-și face cuib; **die Schwalben haben sich unter dem Dach eingenistet** rândunelele și-au făcut cuib sub acoperiș. **2.** *(fig.)* a se încuiba; a se cuibări; **die Krankheit hat sich in der Stadt eingenistet** boala s-a instalat în oraș.
ein|nötigen, *nötigte ein, eingenötigt, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obliga, a îndemna pe cineva să ia, să mănânce ceva.
ein|ochsen, *ochste ein, eingeochst (du, er ochst ein), vb. (h) tr. (fam.)* a toci, a învăța (ceva) papagalicește.
Ein|öd, *-en, f.* v. Einödhof.
Ein|öde, *-n, f.* **1.** pustiu, deșert. **2.** singurătate.
Ein|ödhof, *-(e)s, -höfe, m.* fermă, gospodărie țărănească izolată.
ein|öhrig *adj. (despre ace)* cu o ureche.
ein|ölen, *ölte ein, eingeölt, vb. (h) tr.* a unge cu ulei; *(tehn.)* a lubrifia.
Ein|ölung, *-en, f.* ungere cu ulei; lubrifiere.
ein|operieren, *operierte ein, einoperiert, vb. (h) tr.* a introduce prin operație.
ein|ordnen, *ordnete ein, eingeordnet, vb. (h)* **I.** *tr.* a rândui, a înșira, a înscrie pe listă, a repartiza după ordine, a clas(ific)a; **er ist schwer einzuordnen** el poate fi greu clasificat. **II.** *refl.* a se înscrie (pe bandă, în șir, în coloană).
Ein|ordnung, *-en, f.* rânduire, înscriere, repartizare, clas(ific)are.
ein|örtig *adj. (reg.)* oblic, înclinat.
einpaarig *adj.* cu o pereche, unipar.
einpacken, *packte ein, eingepackt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a împacheta, a ambala; **Waren** ~ a împacheta, a ambala mărfuri; **die Mutter packte das Kind warm ein** mama a înfofolit copilul, l-a îmbrăcat călduros. **2.** *(fam.)* a se îndopa; **er hat gehörig eingepackt** s-a îndopat bine. **II.** *intr.* a-și face bagajul; *(fig.)* a o șterge; **zur Reise** ~ a împacheta pentru călătorie. **III.** *refl.* a se înfofoli.
Einpacker, *-s, -, m.* persoană care împachetează, ambalator.
Einpackpapier, *-(e)s, -e, n.* hârtie de ambalat.
Einpackung, *-en, f.* **1.** împachetare, învelire, ambalaj. **2.** *(med.)* împachetare cu nămol.
einpappen, *pappte ein, eingepappt, vb. (h) tr.* **1.** a lipi cu clei. **2.** *(fam.; despre copii)* a mânca.
einparken, *parkte ein, eingeparkt, vb. (h) tr.* a parca într-un loc strâmt.
Einparteiensystem, *-s, -e, n.* sistem unipartidic.
Einparteiherrschaft, *-en, f.* putere deținută de un singur partid.
einpaschen, *paschte ein, eingepascht, vb. (h) tr. (argou)* a introduce prin contrabandă.
Einpass, *-ses, -pässe, m. (tehn.)* ajustare.
einpassen, *passte ein, eingepasst (du, er passt ein), vb. (h)* **1.** *intr.* a se asorta cu ceva. **II.** *tr.* a potrivi; *(tehn.)* a ajusta, a păsui.
Einpassgerät, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* dispozitiv pentru asigurarea registrului.
einpassieren, *passierte ein, einpassiert, vb. (s) tr.* a face să intre.
einpässig *adj. (pop.)* **1.** monoton, monosilabic. **2.** unilateral.
Einpassrand, *-(e)s, -ränder, m. (tehn.)* margine de ajustare.
Einpassung, *-en, f.* potrivire; *(tehn.)* ajustare, păsuire.
Einpasszugabe, *-n, f. (tehn.)* adaos de ajustare.
einpauken, *paukte ein, eingepaukt, vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a învăța ceva cu multă silință, a toci; a băga cuiva ceva în cap. **2.** (și *refl.*, *înv.*) a exersa pentru duel, pentru scrimă; **er paukte sich zur Mensur ein** el s-a antrenat pentru duel (studențesc).
Einpauken, *-s, n. sg. (fam.)* toceală; îndopare cu știință.
Einpauker, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* meditator, preparator (pentru examen). **2.** *(înv.)* instructor (pentru duelul cu sabia).
einpeitschen, *peitschte ein, eingepeitscht, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a face (pe cineva) să învețe (ceva) cu biciul, cu bătaia, a vârî în cap cu lovituri de bici.
einpelzen, *pelzte ein, eingepelzt (du, er pelzt ein), vb. (h) tr. (hort.)* a butăși, a altoi în ochi.
einpendeln, *pendelte ein, eingependelt (ich pend(e)le ein), vb. (h) refl.* a se stabiliza (după o perioadă de oscilații).

einpennen, *pennte ein, eingepennt, vb. (h) intr. (vulg.)* a adormi.
Einpersonenhaushalt, *-es, -e, m.* menaj format dintr-o singură persoană.
einpfählen, *pfählte ein, eingepfählt, vb. (h) tr.* **1.** a îngrădi cu pari. **2.** *(mil.)* a înconjura cu o palisadă.
Einpfählung, *-en, f.* **1.** îngrădire cu pari. **2.** *(mil.)* palisadă.
einpfarren, *pfarrte ein, eingepfarrt, vb. (h) tr. (bis.)* a îngloba într-o parohie, a cuprinde în parohie.
Einpfarrung, *-en, f. (bis.)* înglobare într-o parohie, cuprindere în parohie.
einpfeffern, *pfefferte ein, eingepfeffert, vb. (h) tr.* a pipera.
einpferchen, *pferchte ein, eingepfercht, vb. (h) tr.* **1.** a închide animale în ţarc; a (în)ţărcui. **2.** a înghesui; **eingepfercht sein** a sta claie peste grămadă; **alle wurden in diesen engen Raum eingepfercht** toţi au fost înghesuiţi în acest spaţiu strâmt.
Einpferchen, *-s, n. sg.* **1.** (în)ţărcuire. **2.** înghesuire.
einpflanzbar *adj.* care poate fi plantat, plantabil.
einpflanzen, *pflanzte ein, eingepflanzt (du, er pflanzt ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a planta, a sădi; **Bäume** ~ a sădi arbori; **Blumen in den Topf** ~ a sădi flori în ghiveci. **2.** *(fig.)* a băga în cap, a întipări, a insufla; **die Liebe zum Vaterland früh in die Jugend** ~ a insufla dragostea pentru patrie din frageda tinereţe. **II.** *refl.* a se implanta.
Einpflanzung, *-en, f.* **1.** plantare, sădire. **2.** *(fig.)* insuflare, întipărire.
einpflastern, *pflasterte ein, eingepflastert, vb. (h) tr.* **1.** a înconjura cu pavaj. **2.** a pava; **Steine** ~ a pune pietre în pavaj. **3.** *(med.)* a lipi cu plasture (o rană).
einpflöcken, *pflöckte ein, eingepflöckt, vb. (h) tr.* **1.** a închide cu ţăruşi. **2.** a fixa cu ţăruşi.
einpflügen, *pflügte ein, eingepflügt, vb. (h) tr.* a acoperi sub brazda plugului.
einpfropfen, *pfropfte ein, eingepfropft, vb. (h) tr.* **1.** a altoi. **2.** *(fig.)* a băga în.
Einpfünder, *-s, -, m.* tun al cărui proiectil cântăreşte o jumătate de kilogram.
einpfündig *adj.* de un pfund, de o jumătate de kilogram.
Einphasen|asynchronmotor [-fa:-kro:n-], *-s, -en, m. (tehn.)* motor asincron monofazat.
Einphasenhauptschlussmotor, *-s, -en, m. (tehn.)* motor monofazat cu excitaţia în serie.
Einphasen|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent monofazat.
einphasig *adj.* monofazat, monofazic.
einpichen, *pichte ein, eingepicht, vb. (h) tr.* **1.** a smoli. **2.** a fixa cu smoală.
einpilgern, *pilgerte ein, eingepilgert, vb. (s) intr.* a intra (într-o ţară) ca pelerin.
einpinseln, *pinselte ein, eingepinselt (ich pins(e)le ein), vb. (h) tr.* **1.** a vopsi cu pensula, a unge cu pensula. **2.** *(med.)* a badijona.
einpissen, *pisste ein, eingepisst (du, er pisst ein), vb. (h) intr.* a urina (în pat).
einplanen, *plante ein, eingeplant, vb. (h) tr.* a cuprinde în plan.
einpökeln, *pökelte ein, eingepökelt (ich pök(e)le ein), vb. (h) tr.* a săra, a pune la saramură; a marina; **eingepökeltes Rindfleisch** carne de vacă în saramură; *(fam.)* **du kannst dich ~ lassen** nu eşti bun de nimic; *(fam.)* **wie die Heringe eingepökelt sein** a sta înghesuiţi ca sardelele.
Einpökeln, *-s, n. sg.* sărare, marinare.
Einpolderung, *-en, f. (constr.)* v. Eindeichung.
einpolig *adj. (electr.)* cu un singur pol, unipolar.
einprägbar *adj.* (şi *fig.*) care se poate întipări uşor; uşor de ţinut minte.
einprägen, *prägte ein, eingeprägt, vb. (h) tr.* (şi *fig.*) a întipări; **es prägt sich dem Gedächtnisse ein** se întipăreşte în memorie; **dieses Bild prägte sich mir unauslöschlich ein** această imagine mi s-a întipărit pe veci.
einprägsam *adj.* care se întipăreşte uşor (în minte).
Einprägung, *-en, f.* (şi *fig.*) întipărire.
einpredigen, *predigte ein, eingepredigt, vb. (h) tr.* şi *intr.* a sfătui cu insistenţă; *(fam.)* a dojeni; a ţine cuiva o predică; **auf jn.** ~ a sfătui pe cineva cu insistenţă.
einpressen, *presste ein, eingepresst (du, er presst ein), vb. (h) tr.* **1.** a strânge, a comprima, a presa. **2.** a stoarce prin presare.
einproben, *probte ein, eingeprobt,* **einprobieren**, *probierte ein, einprobiert, vb. (h) tr.* **1.** a încerca, a proba. **2.** a repeta; **ein Stück** ~ a repeta o piesă de teatru.
Einproduktwirtschaft, *-en, f.* administrare, exploatare a unei gospodării, a unui bun.
einprogrammieren, *programmierte ein, einprogrammiert, vb. (h) tr.* a programa.
einprügeln, *prügelte ein, eingeprügelt (ich prüg(e)le ein), vb. (h) tr. (fam.)* a băga în cap prin bătaie.
einpudern, *puderte ein, eingepudert, vb. (h) tr.* a pudra.
einpumpen, *pumpte ein, eingepumpt, vb. (h) tr.* a introduce prin pompare.
einpuppen, *puppte ein, eingepuppt, vb. (h) refl. (entom.)* a se transforma în gogoaşă, a deveni pupă.
einquartieren, *quartierte ein, einquartiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) instala; *(despre trupe)* a (se) încartirui.
Einquartierung, *-en, f.* **1.** încartiruire. **2.** soldaţi încartiruiţi.
Einquartierungs|zettel, *-s, -, m.* bilet de încartiruire.
einquellen, *quoll ein, eingequollen, vb. (h) tr.* a muia; **die Gerste** ~ a muia orzul (în industria berii).
einquetschen, *quetschte ein, eingequetscht, vb. (h) tr.* **1.** a strivi, a presa; **ich habe mir den Finger eingequetscht** mi-am strivit degetul. **2.** a face să intre presând; **die Sachen in den Koffer** ~ a înghesui lucrurile în geamantan.
einquirlen, *quirlte ein, eingequirlt, vb. (h) tr.* a amesteca; **ein Ei in die Suppe** ~ a bate un ou în supă (cu telul).
einräderig *adj.* cu o singură roată.
Einradhacke, *-n, f. (hort.)* sapă cu roată.
Einrad|traktor, *-s, -en, m.* tractor cu o singură roată.
einrahmen, *rahmte ein, eingerahmt, vb. (h) tr.* **1.** a înrăma; **Bilder** ~ a înrăma tablouri; *(fam., fig.)* **das kannst du dir ~ lassen!** poţi să ţi-o păstrezi! **2.** a încadra; **bewaldete Höhen rahmen das Dorf ein** înălţimi împădurite încadrează satul.
Einrahmung, *-en, f.* înrămare, încadrare; punere în ramă, în cadru.
einrammen, *rammte ein, eingerammt, vb. (h) tr.* a înfige, a bate cu berbecul; **Pfähle** ~ a bate piloţi, pari.
Einrammen, *-s, n. sg.* batere (cu berbecul).
Einrammer, *-s, -, m.* ciocan mare de uzină, ciocan cu aburi.
einrändern, *ränderte ein, eingerändert, vb. (h) tr.* a bordura, a garnisi, a face margine.
einrangieren [-'ʒi:-], *rangierte ein, einrangiert, vb. (h) tr.* a aranja, a rândui; *(despre trenuri)* a dirija pe o linie la manevră.
Einrangierung, *-en, f.* rânduire, aranjare.
einrasten, *rastete ein, eingerastet (du rastest ein, er rastet ein), vb. (s) intr. (tehn.)* a intra în lăcaş.
einräuchern, *räucherte ein, eingeräuchert, vb. (h) tr.* a afuma.
Einräuchern, *-s, n. sg.*, **Einräucherung** *f. sg.* afumare.
einräumen, *räumte ein, eingeräumt, vb. (h) tr.* **1.** a rândui, a aşeza, a pune în ordine, a strânge; **Waren** ~ a înmagazina mărfuri; **seine Sachen** ~ a-şi strânge lucrurile. **2.** *(fig.)* a ceda; **er räumt mir den ersten Platz ein** îmi cedează locul întâi. **3.** a acorda, a recunoaşte; **jm. ein Recht** ~ a acorda cuiva un drept; **das muss man** ~ trebuie să admitem, să recunoaştem acest lucru; **er räumte ein, dass er unrecht hatte** a recunoscut că nu avea dreptate.
Einräumung, *-en, f.* **1.** rânduire, aşezare, punere în ordine; ~ **von Waren** înmagazinare de mărfuri. **2.** cedare. **3.** recunoaştere, acordare.
Einräumungs|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziţie concesivă.
einräumungsweise *adv.* prin concesie.
Einraumwohnung, *-en, f.* locuinţă formată dintr-o singură cameră, garsonieră.
einrechnen, *rechnete ein, eingerechnet (du rechnest ein, er rechnet ein), vb. (h) tr.* a pune, a trece, a cuprinde în socoteală; **mit eingerechnet** cuprinzându-se şi..., inclusiv.
Einrechnung, *-en, f.* calcul, numărătoare.
Einrede, *-n, f.* **1.** obiecţie; ~ **erheben** a ridica obiecţii; **verzögerliche** ~ obiecţie dilatorie. **2.** *(jur.)* excepţie.
einreden, *redete ein, eingeredet (du redest ein, er redet ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a inspira, a insufla; **Mut** ~ a încuraja. **2.** a convinge, a face pe cineva să creadă un lucru; **das lasse ich mir nicht** ~ nu mă vei face să cred asta; **jm. Vernunft** ~ a încerca să aducă la realitate pe cineva; **er redet es mir ein** caută să mă convingă; **das hat er sich eingeredet** el şi-a băgat-o în cap, s-a autosugestionat. **II.** *intr.* **1.** a insista vorbind; **auf jn.** ~ a căuta să convingi pe cineva; **sie redete immerzu auf ihn ein** ea îl bătea mereu la cap, căutând să-l convingă. **2.** a se amesteca; **in etwas ~ a)** a se amesteca în conversaţie; **b)** a contrazice, a întrerupe.
einreffen, *reffte ein, eingerefft, vb. (h) tr. (mar.)* a lua terţarole; a strânge suprafaţa velaturii; **die Segel** ~ a strânge pânzele.
Einreffen, *-s, n. sg. (mar.)* luare de terţarole.
einregistrieren, *registrierte ein, einregistriert, vb. (h) tr.* a înregistra.
Einregistrierung, *-en, f.* înregistrare.
einregnen, *regnete ein, eingeregnet (es regnet ein), vb.* **I.** *tr. (h* şi *s)* **1.** a fi reţinut, a fi împiedicat de ploaie. **2.** a fi muiat până la piele. **II.** *intr. (h) (fig.)* a cădea ca ploaia; **Prügel regneten auf ihn ein** curgeau loviturile potop peste el. **III.** *refl. unipers. (h)* a se pune pe ploaie. **IV.** *intr. impers. (h)* **es regnet ein** plouă înăuntru, ploaia străbate prin acoperiş.
einregulieren, *regulierte ein, einreguliert, vb. (h) tr.* a regla.
Einreibemittel, *-s, -, n.* v. Einreibungsmittel.
einreiben, *rieb ein, eingerieben, vb. (h)* **I.** *tr.* a da pe răzătoare (făcând să cadă într-un vas). **II.** *tr.* şi *refl.* a (se) unge frecând, a (se) fricţiona; **mit Fett** ~ a unge cu grăsime.
Einreibe|salbe, *-n, f.* alifie.
Einreibung, *-en, f.* ungere, frecare, fricţionare.
Einreibungsmittel, *-s, -, n.* medicament pentru fricţionare, loţiune, alifie, unguent.
einreichen, *reichte ein, eingereicht, vb. (h) tr.* a prezenta, a înainta; **eine Klage** ~ a intenta o acţiune; **ein Gesuch** ~ a înainta, a băga o cerere; **seine Entlassung** ~ a-şi înainta demisia; **die Nichtigkeitsbeschwerde** ~ a face recurs la casaţie; **eine Arbeit** ~ a prezenta, preda o lucrare; **die Scheidung** ~ a înainta divorţul.
Einreichung, *-en, f.* înaintare, prezentare (a unei petiţii), remitere.
Einreichungs|protokoll, *-s, -e, n.* proces-verbal de remitere.
Einreichungs|protokollist, *-en, -en, m.* grefier, funcţionar, registrator.
Einreichungs|termin, *-s, -e, m.* termen de remitere.
einreihen, *reihte ein, eingereiht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înşira, a rândui, a înrola. **2.** a însăila, a prinde cu aţă. **II.** *refl.* a se înşira, a se rândui, a se înrola.
Einreiher, *-s, -, m.* costum bărbătesc cu haina la un rând de nasturi.
einreihig *adj.* cu un singur rând, la un rând.
Einreihung, *-en, f.* **1.** înşirare. **2.** înrolare. **3.** însăilare, încadrare.
Einreise, *-n, f.* intrare pe un teritoriu străin.
Einreisebewilligung, *-en, f.* aprobare, viză de intrare; **jm. die ~ verweigern** a refuza cuiva viza de intrare într-o ţară.
Einreiseverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicţie de intrare.
Einreiseverweigerung, *-en, f.* refuz de viză de intrare.
Einreisevisum [-vi-], *-s, -visa, n.* viză de intrare.
einreißen, *riss ein, eingerissen (du, er reißt ein), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a face o ruptură; **er hat die Seiten des Buches eingerissen** a făcut o ruptură în paginile cărţii. **2.** a dărâma; **ein Haus, Mauern** ~ a dărâma o casă, ziduri. **3.** a trage (ceva cu compasul); a schiţa, a desena (un plan). **II.** *intr. (s)* **1.** a se rupe; **das Kleid ist eingerissen** rochia s-a rupt. **2.** *(fig.; despre obiceiuri rele)* a pătrunde, a progresa, a se propaga, a se lăţi; **ein tief eingerissenes Übel** un rău adânc înrădăcinat; **diese Mode ist auch bei uns eingerissen** moda aceasta a pătruns şi la noi; **man darf das Übel nicht ~ lassen** răul nu trebuie lăsat să se întindă.
Einreißer, *-s, -, m.* dărâmător.
Einreißung, *-en, f.* **1.** rupere, sfâşiere. **2.** dărâmare. **3.** înrădăcinare.
einreiten, *ritt ein, eingeritten, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a dărâma trecând călare. **2.** a dresa călărind; **ein Pferd** ~ a dresa un cal de călărie. **II.** *intr. (s)* a intra călare; **in eine Stadt** ~ a intra călare într-un oraş.
Einreiten, *-s, n. sg.* **1.** dresare (a unui cal de călărie.) **2.** intrare călare.
einrenkbar *adj. (med.) (despre un os luxat)* care poate fi pus la loc.
einrenken, *renkte ein, eingerenkt, vb. (h) tr.* **1.** *(med.)* a repune (un os luxat); **einen Arm** ~ a pune la loc un umăr luxat. **2.** *(fig.)* a aranja, a îndepărta neînţelegeri; **er konnte die Sache wieder** ~ putu să aranjeze iar chestiunea.
Einrenkung, *-en, f.* **1.** *(med.)* repunere (a unui os luxat). **2.** *(fig.)* aranjare, îndepărtare (a neînţelegerilor).

einrennen, *rannte ein, eingerannt, vb.* **I.** *tr. (h)* a lovi, a dărâma ceva în fugă, a sparge; **sich** *(dat.)* **den Kopf ~ a)** a-şi sparge capul; **b)** *(fig.)* a-şi frânge gâtul; *(fig.)* **du rennst offene Türen ein!** forţezi uşi deschise! pledezi pentru o cauză câştigată, faci un lucru de prisos. **II.** *intr. (s)* a intra în goană; **er ist auf mich eingerannt** s-a năpustit asupra mea.

einrichten, *richtete ein, eingerichtet (du richtest ein, er richtet ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a aşeza, a rândui, a organiza; a amenaja; **er richtet eine Wohnung ein** mobilează o locuinţă; **schön eingerichtet sein** a avea mobile frumoase; **eine Verwaltung ~** a organiza o administraţie; **eine Schule ~** a înzestra o şcoală; **einen gebrochenen Knochen ~** a pune la loc un os rupt; **er wusste es so einzurichten** a ştiut să potrivească lucrurile în aşa fel; **wenn Sie es ~ können, besuchen Sie uns doch** dacă puteţi, vă rog să ne vizitaţi. **2.** *(tehn.)* a adapta, a regla, a pune la punct, a crea. **3.** *(mat.; în expr.)* **eine gemischte Zahl ~** a reduce un număr mixt în fracţie. **4.** *(muz.)* a adapta, a aranja; **ein Orchesterstück für Klavier ~** a adapta o piesă orchestrală pentru pian. **II.** *refl.* **1.** a-şi mobila casa, a se instala. **2.** a trăi cumpătat. **3.** a se pregăti în vederea unui lucru; **er richtet sich darauf ein** el se pregăteşte în vederea acestui lucru.

Einrichter, *-s, -, m.* **1.** instalator. **2.** organizator. **3.** persoană care aranjează şi mobilează interioare.

Einrichtetisch, *-(e)s, -e, m.* masă de ajustare (într-un atelier de confecţii).

Einrichtung, *-en, f.* **1.** organizare, organizaţie, instituţie, serviciu; **gesellschaftliche ~** organizare, organizaţie socială; **gemeinnützliche ~** instituţie de utilitate publică; **öffentliche ~** instituţie publică; **städtische ~** serviciu municipal; **seine ~en treffen** a se pregăti, a lua măsuri. **2.** amenajare, instalare; **zweckmäßige ~ des Betriebes** amenajare corespunzătoare, adecvată a întreprinderii. **3.** *(med.)* aşezare la loc, repunere a unui os scrântit. **4.** mobilier. **5.** mecanism, instalaţie; **elektromechanische ~** instalaţie electromecanică; **mechanische ~** instalaţie mecanică.

Einrichtungsdarlehen, *-s, -, n.* împrumut acordat pentru instalare.

Einrichtungsgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* mobilă, mobilier.

Einrichtungskosten *pl.* cheltuieli de instalare.

Einrichtungskredit, *-s, -e, m.* credit de instalare.

einriegeln, *riegelte ein, eingeriegelt (ich rieg(e)le ein), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) închide cu zăvorul, a (se) zăvorî.

Einriss, *-es, -e, m.* **1.** fisură, crăpătură. **2.** defect, lipsă.

Einritt, *-(e)s, -e, m.* intrare călare.

einritzen, *ritzte ein, eingeritzt (du, er ritzt ein), vb. (h) tr.* **1.** a scarifica; **die Haut ~** a zgâria pielea. **2.** a grava; **einen Namen in etwas ~** a scrijeli un nume pe ceva.

Einröhren|apparat, *-(e)s, -e, m. (radio.)* aparat cu o lampă.

Einröhrenver|stärker, *-s, -, m. (radio.)* amplificator cu o lampă.

einrollen, *rollte ein, eingerollt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) înfăşura, a (se) face sul.

Einrollmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de făcut borduri.

Einrollung *f. sg.* înfăşurare.

einrosten, *rostete ein, eingerostet (du rostest ein, er rostet ein), vb. (s) intr.* **1.** a rugini; **das Schloss rostet ein** broasca ruginește. **2.** *(fig.)* a se ramoli, a se zaharisi; **er ist schon ganz eingerostet** s-a ramolit de tot. **3.** *(fig.; despre voce)* a răguşi; **ich kann heute nicht singen, meine Stimme ist eingerostet** astăzi nu pot cânta, sunt răguşit.

einrücken, *rückte ein, eingerückt, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** *(despre trupe)* a intra într-un oraş. **2.** a se înrola; **zum Militär (zur Armee) ~** a pleca la armată. **3.** a trece în locul cuiva; **an js. Stelle ~** a urma în locul cuiva. **II.** *tr. (h)* **1.** a insera (un articol); **eine Anzeige in ein Blatt ~** a insera un anunţ într-un ziar. **2.** *(tipogr.)* a lăsa un spaţiu; **ein Wort ~** a intra cu un cuvânt mai înăuntru. **3.** *(tehn.)* a ambreia.

Einrücker, *-s, -, m. (tehn)* ambreiaj.

Einrückhebel, *-s, -, m. (maş.)* levier de cuplare; *(tel.)* manetă, pârghie de conectare.

Einrück|stange, *-n, f.* bară de comandă (la războiul mecanic de ţesut); pârghie de cuplare.

Einrückung, *-en, f.* **1.** inserare a unui anunţ. **2.** intrare în armată. **3.** intrare a unei armate într-un oraş. **4.** trecere în locul cuiva.

Einrückungsbefehl, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ordin de chemare.

Einrückungsgebühr, *-en, f.* tarif pentru inserarea anunţurilor (în ziar).

Einrückvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de ambreiere.

einrühren, *rührte ein, eingerührt, vb. (h) tr.* **1.** *(in)* a amesteca (în); **sie rührt ein Ei in die Suppe ein** bate un ou în supă. **2.** *(fig., fam.; jm. etwas)* a juca cuiva o farsă, a face cuiva bucata; **der hat ihm eine schöne Suppe eingerührt!** i-a făcut bucata!

eins *num. card.* şi *pron. neh.* v. e i n[2].

Eins, *-en, f.* **1.** (numărul şi cifra) unu. **2.** as (la jocul de cărţi). **3.** unu (la zaruri). **4.** nota cea mai bună (în sistemul de notare german). **5.** linia 1 (de tramvai etc.).

Ein|saat, *-en, f.* **1.** sământă. **2.** semănare, însămânţare. **3.** semănătură.

einsäckeln, *säckelte ein, eingesäckelt (ich säck(e)le ein), vb. (h) tr.* a băga în pungă, în buzunar.

einsacken, *sackte ein, eingesackt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a băga în saci. **2.** *(fam.)* a-şi lua merinde la drum; a băga în pungă, în buzunar. **II.** *intr. (s)* a cădea jos, a se prăbuşi.

Einsacken, *-s, n. sg.* **1.** băgare în saci. **2.** luare de merinde la drum; băgare în pungă, în buzunar. **3.** cădere, prăbuşire.

einsäen, *säte ein, eingesät, vb. (h) tr.* a semăna.

Einsage, *-n, f.* obiecţie, intervenţie.

einsagen, *sagte ein, eingesagt, vb. (h) tr. (argou şcolăresc)* a sufla.

einsägen, *sägte ein, eingesägt, vb. (h) tr.* a tăia cu ferăstrăul în…

einsaitig *adj.* cu o singură coardă, monocord.

einsalben, *salbte ein, eingesalbt, vb. (h) tr.* a unge.

einsalzen, *salzte ein, eingesalzen (du, er salzt ein), vb. (h) tr.* a săra; a conserva cu sare, în saramură; **Heringe ~** a pune scrumbii la saramură.

Einsalzen, *-s, n. sg.* sărare, conservare prin sare, la saramură.

Einsalzer, *-s, -, m.* sărător.

Einsalzung, *-en, f.* v. E i n s a l z e n.

einsam *adj.* singuratic, izolat, retras; **ich lebe ~** trăiesc singuratic, retras; **ein ~es Leben führen** a duce o viaţă retrasă; **~er Ort** loc retras.

einsamenlappig *adj. (bot.)* monocotiledonat; **~e Pflanzen** plante monocotiledonate.

einsamig *adj. (bot.)* uniseminal, monosperm.

Einsamkeit *f. sg.* singurătate; izolare, pustietate.

einsammeln, *sammelte ein, eingesammelt (ich samm(e)le ein), vb. (h) tr.* a aduna, a strânge, a colecta; **Almosen ~** a strânge milostenii, pomană; **Beiträge ~** a strânge cotizaţii; **die Ernte ~** a strânge recolta; *(fig.)* **Lorbeeren ~** a culege lauri.

Einsammler, *-s, -, m.* colector, strângător.

Einsammlung, *-en, f.* adunare, strângere, colectare.

einsargen, *sargte ein, eingesargt, vb. (h) tr.* a pune în sicriu; **der Tote wurde eingesargt** mortul a fost pus în sicriu; *(fig.)* **alle Hoffnungen ~** a îngropa toate speranţele.

Einsargung, *-en, f.* punere, aşezare în sicriu.

einsatteln, *sattelte ein, eingesattelt (ich satt(e)le ein), vb. (h)* **I.** *tr. (constr.)* a consolida prin şa. **II.** *refl.* a se turti; a se surpa, a se coborî, a se lăsa în jos (în formă de şa); **der Bergpass sattelt sich ein** trecătoarea formează o şa.

Einsatt(e)lung, *-en, f.* **1.** adâncitură, lăsare (în formă de şa), coborâre. **2.** trecătoare, pas, şa.

Einsatz, *-es, -sätze, m.* **1.** *(tehn.)* piesă interschimbabilă. **2.** nadă, înnăditură, scândură de prelungire (la mese). **3.** nadă (la haine); garnitură, broderie. **4.** (şi *mil.)* întrebuinţare, angajare (a forţelor), dispunere în vederea luptei; **rollender ~** acţiune continuă, atac continuu; **~ aller Kräfte** angajare a tuturor forţelor; **mit ~ seines Lebens** cu preţul vieţii sale. **5.** *(muz.)* intrare a unei voci, a unui instrument; **den ~ vergessen** a pierde intrarea. **6.** *(tehn.)* încărcătură, şarjă. **7.** miză (la joc, curse, loterie), mizare; **den ganzen ~ gewinnen** a câştiga miza întreagă. **8.** amanet, gaj. **9.** *(sport)* împlântare a vâslelor în apă. **10.** serie, set (de greutăţi, pahare etc.); serviciu de oţet şi condimente. **11.** cutie, vas vârât(ă) în altă cutie, în alt vas. **12.** recipient pentru peşte. **13.** *(tâmplărie)* oală pentru fiert clei. **14.** *(reg.)* coş pentru transportul felurilor de mâncare. **15.** *(reg.)* cameră mortuară.

Einsatzbecher, *-s, -, m.* pahar (dintr-un set de pahare de mărimi diferite).

Einsatzbefehl, *-(e)s, -e, m. (mil.)* (ordin de) intrare în luptă.

einsatzbereit *adj.* gata de a intra în acţiune; *(mil.)* gata de luptă.

Einsatzbereitschaft, *-en, f.* **1.** *sg.* faptul de a fi pregătit, gata de a intra în acţiune. **2.** *(mil.)* (unitate) gata de luptă.

Einsatzbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu de schimb.

Einsatzdienst, *-(e)s, -e, m.* grup (de oameni) folosit, pregătit pentru intervenţii.

Einsatzdosenschalter, *-s, -, m.* v. E i n b a u d o s e n s c h a l t e r.

einsatzfähig *adj.* apt de a fi folosit; *(mil.)* apt de a intra în foc, gata pentru a fi angajat (în luptă).

Einsatzfähigkeit, *-en, f.* **1.** capacitate de a face ceva. **2.** *(mil.)* capacitate de a intra în luptă.

Einsatzflansch, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* flanşă amovibilă.

Einsatzflughafen, *-s, -häfen, m.* bază aeriană.

Einsatzfutter, *-s, n. sg. (tehn.)* con de reducţie.

Einsatzgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate de aramă (dintr-o serie de greutăţi gradate, care intră unele în altele).

Einsatzhärten, *-s, n. sg. (tehn.)* cementare prin împachetare.

Einsatzkommando, *-s, -s, n. (mil.)* grup (de militari sau poliţişti) gata de a intra în acţiune.

Einsatz|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor pentru cementare.

Einsatzplatte, *-n, f. (tehn.)* placă pentru cementare.

Einsatzpreis, *-es, -e, m.* miză.

Einsatzröhre, *-n, f.* tub adăugat.

Einsatzschloss, *-es, -schlösser, n.* zăvor de siguranţă.

Einsatz|stahl, *-(e)s, -e* (şi *-stähle), m.* **1.** *(metal.)* oţel pentru cementare. **2.** cuţit detaşabil.

Einsatz|stopfbüchse, *-n, f.* bucşă, garnitură de etanşare mobilă.

Einsatz|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă de distanţă, piesă intermediară.

Einsatztruppe, *-en, f. (mil.)* trupă pregătită pentru intervenţii.

Einsatz|übung, *-en, f. (mil.)* exerciţiu tactic.

Einsatzwagen, *-s, -e, m.* **1.** maşină (a poliţiei) pregătită pentru intervenţii. **2.** maşină, vagon de rezervă (pentru cazuri de defecţiuni).

Einsatz|zeichen, *-s, -, n. (muz.)* semn de intrare.

Einsatz|zirkel, *-s, -, m.* compas cu braţe detaşabile.

einsauen, *saute ein, eingesaut, vb. (h) tr.* şi *refl. (pop.)* a se murdări ca un porc.

einsäuern, *säuerte ein, eingesäuert, vb. (h) tr.* **1.** a înăcri; **Brot ~** a pune maia în aluatul de pâine. **2.** a pune în oţet, a mura.

einsaugen, *sog ein, eingesogen, vb. (h)* **I.** *tr.* a absorbi, a suge, a aspira; **die Erde saugt den Regen ein** pământul absoarbe ploaia. **II.** *refl.* a se lipi, a se absorbi; **die Farbe saugt sich ein** vopseaua se resoarbe.

Einsaugen, *-s, n. sg.*, **Einsaugung**, *-en, f.* **1.** soarbere, sorbire, sugere, aspirare, aspiraţie. **2.** absorbire, absorbţie, resorbire.

einsäumen, *säumte ein, eingesäumt, vb. (h) tr.* **1.** a tivi. **2.** a înconjura, a împrejmui.

Einsäumung, *-en, f.* **1.** tivire. **2.** împrejmuire.

ein|scannen [-skænən], *scannte ein, eingescannt, vb. (h) tr.* a scana.

einschachteln, *schachtelte ein, eingeschachtelt (ich schacht(e)le ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune, a ambala, a rândui în cutii. **2.** *(gram.)* a încadra, a intercala propoziţii în altă propoziţie sau frază. **II.** *refl. (fam.)* a se înghesui.

Einschacht(e)lung, *-en, f.* **1.** punere, aşezare, rânduire în cutii. **2.** *(gram.)* intercalare a unei propoziţii în altă propoziţie sau frază.

einschaffen[1], *schuf ein, eingeschaffen, vb. (h) tr.* a implanta, a introduce (creând).

einschaffen[2], *schaffte ein, eingeschafft, vb. (h) tr. (reg.)* a transporta; **schafft die Stühle auf den Boden ein** duceţi scaunele în pod.

einschäkeln, *schäkelte ein, eingeschäkelt (ich schäk(e)le ein), vb. (h) tr. (tehn.)* a împleti, a îmbina verigi de lanţuri, zale.

einschalen, *schalte ein, eingeschalt, vb. (h) tr. (constr.)* a căptuşi cu scânduri; a monta astereala, a executa un cofraj, a cofra.

Einschaler, *-s, -, m. (constr.)* dulgher care montează astereala; dulgher de cofraje.

einschalig *adj. (zool.)* cu o singură cochilie, valvă, univalv.

einschalten, *schaltete ein, eingeschaltet (du schaltest ein, er schaltet ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a intercala, a introduce; **eine Pause ~** a intercala o pauză. **2.** a interpola, a insera un pasaj străin într-un text. **3.** a coopta într-o acţiune; **Interpol wurde eingeschaltet** a fost cooptat Interpolul. **4.** *(electr.)* a stabili contactul, a pune în priză, a porni (un aparat); **das Licht ~** a aprinde lumina electrică; **den Fernseher ~** a porni televizorul. **5.** *(tehn.)*

a ambreia. **II.** *refl.* **1.** a se înrola, a activa, a participa; **ich schalte mich in die Verhandlungen ein** intervin în negocieri. **2.** a se intercala.

Einschalter, *-s, -, m.* **1.** interpolator. **2.** *(electr.)* întrerupător, contactor.

Einschaltfern|sprecher, *-s, -, m. (tel.)* telefon portabil.

Einschalt|hebel, *-s, -, m. (electr.)* manetă de anclanşare.

Einschal|tier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* melc, animal univalv.

Einschaltknopf, *-(e)s, -knöpfe, m. (electr.)* buton de pornire.

Einschaltkreis, *-es, -e, m. (electr.)* circuit de anclanşare.

Einschaltmagnet, *-(e)s* (şi *-en), -e(n), m.* magnet de anclanşare.

Einschaltquote, *-n, f. (tv.)* rating.

Einschaltung, *-en, f.* **1.** intercalare, introducere. **2.** inserare, interpolare. **3.** *(electr.)* anclanşare, conectare; **~ des Lichtes** aprindere a luminii electrice. **4.** *(tipogr.)* intercalare.

Einschaltungsmöglichkeit, *-en, f.* **1.** posibilitate de a stabili contact. **2.** posibilitate de intercalare.

Einschaltungsverfahren, *-s, -, n. (mat.)* metodă de interpolare.

Einschaltungszeichen, *-s, -, n. (ortogr.)* paranteză.

Einschaltwelle, *-n, f. (electr.)* undă la încheierea circuitului.

Einschalung, *-en, f. (constr.)* cofraj.

einschanzen, *schanzte ein, eingeschanzt (du, er schanzt ein), vb. (h)* **I.** *tr.* a întări cu metereze, a apăra prin şanţuri. **II.** *refl.* a-şi face adăpost, a-şi săpa tranşee, a se îngropa.

einschärfen, *schärfte ein, eingeschärft, vb. (h) tr.* a îndemna, a sfătui cu insistenţă; *(fam.)* a băga bine în cap; **jm. etwas ~** a recomanda cuiva ceva cu insistenţă.

Einschärfung, *-en, f.* îndemn categoric, sfat, recomandare insistent(ă).

Einschar|pflug, *-(e)s, -pflüge, m.* plug monobrăzdar.

einscharren, *scharrte ein, eingescharrt, vb. (h) tr. (peior.)* a îngropa.

Einscharrung, *-en, f.* îngropare.

einschätzbar *adj.* apreciabil, ce poate fi apreciat.

einschätzen, *schätzte ein, eingeschätzt (du, er schätzt ein), vb. (h) tr.* a preţui, a aprecia; a evalua, a taxa; **zur Steuer ~** a evalua pentru stabilirea impozitului; **jm. etwas hoch ~** a aprecia mult fapta cuiva.

Einschätzung, *-en, f.* preţuire, apreciere; evaluare, taxare.

Einschätzungskommissär, *-s, -e, m.* comisar pentru evaluări, taxări.

Einschätzungskommission, *-en, f.* comisie de evaluare, de taxare.

einschaufeln, *schaufelte ein, eingeschaufelt (ich schauf(e)le ein), vb. (h)* **1.** *tr.* a îngropa cu lopata. **2.** a transporta cu lopata în ceva.

Einschaufelung, *-en, f.* **1.** îngropare cu lopata. **2.** transportare cu lopata.

einschäumen, *schäumte ein, eingeschäumt, vb. (h) tr.* a acoperi cu spumă.

Einscheiben|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* acţionare cu o singură roată de curea.

einscheibig *adj.* **1.** cu o roată. **2.** *(tehn.)* monodisc.

einschenken, *schenkte ein, eingeschenkt, vb. (h) tr.* a turna în pahar; *(fig.)* **jm. reinen** (sau **klaren) Wein ~** a deschide cuiva ochii, a spune cuiva adevărul.

einscheren, *scherte ein, eingeschert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(tehn., constr.)* a însemna prin crestare. **2.** *(constr.)* a îmbina în gât de lup. **3.** *(mar.)* a trece funia peste scripete. **II.** *(s) intr. (mar.)* a reveni în formaţie; a reveni la vechea direcţie. **4.** *(transp.)* a se reîncadra după depăşire pe banda dreaptă.

einscheuern, *scheuerte ein, eingescheuert, vb. (h) tr. (reg.)* a băga în şură, în hambar.

Einschichtbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere cu un singur schimb, cu o singură tură (de muncitori).

einschichten, *schichtete ein, eingeschichtet (du schichtest ein, er schichtet ein), vb. (h) tr.* a aşeza în straturi (într-un recipient).

Einschichtfilm, *-(e)s, -e, m.* film cu un singur strat.

einschichtig *adj.* **1.** cu un singur strat. **2.** *(fig.)* singuratic.

einschicken, *schickte ein, eingeschickt, vb. (h) tr.* a trimite, a înainta (prin poştă).

Einschickung, *-en, f.* trimitere.

Einschiebegerichte *pl. (cul.)* bucate (uşoare) între friptură şi desert.

einschieben, *schob ein, eingeschoben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a băga, a vârî; **zwei Dinge ineinander ~** a vârî încet două lucruri unul într-altul; **Brot in den Backofen ~** a băga pâinea în cuptor. **2.** a intercala; **einen Satz ~** a intercala o propoziţie. **3.** a plasa; **jn. in ein Amt ~** a plasa pe cineva (într-un post) prin favoare. **4.** a substitui; **jn. an js. Stelle ~** a substitui pe cineva prin altcineva. **II.** *refl.* **1.** a se vârî, a se strecura. **2.** *(la jocul de popice)* a se deprinde, a se exersa.

Einschiebesatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziţie incidentă.

Einschiebsel, *-s, -, n.* **1.** lucru intercalat. **2.** supliment.

Einschiebung, *-en, f.* **1.** intercalare, interpolare, introducere. **2.** numire prin favoare (într-un post). **3.** substituire; **~ an Stelle eines anderen** punere în locul altcuiva, substituire.

Einschienenbahn, *-en, f.* cale ferată monoşină, monorai.

einschienig *adj. (ferov.)* monoşină, monorai.

einschießen, *schoss ein, eingeschossen (du, er schießt ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a împuşca, a dărâma prin împuşcături; **eine Mauer ~** a dărâma un zid cu tunul. **2.** a încerca (o armă cu foc); **ein Gewehr ~** a încerca o puşcă; **Soldaten ~** a exersa soldaţi în tragerea la ţintă. **3.** a băga (repede); **das Brot ~** a băga pâinea în cuptor; **falsche Münzen unter die guten ~** a strecura monede false printre cele bune. **4.** a vărsa, a avansa; **Geld ~** a vărsa bani. **5.** a urzi. **6.** *(mar.)* a încărca (repede); **Ballast in ein Schiff ~** a încărca balast pe o navă. **7.** *(sport)* a marca (un gol); **den Ball ins Tor ~** a marca un gol. **II.** *refl.* a se exersa la tir. **III.** *intr.* **1.** *(h)* a trage în; **auf jn. ~** a trage în cineva. **2.** *(s)* **a)** a veni repede; **b)** *(despre dinţii copiilor)* a ieşi; **c)** a se prăbuşi (subit).

Einschießen, *-s, n. sg.* **1.** dărâmare cu tunul. **2.** exersare (în tragerea la ţintă). **3.** încercare (a unei arme de foc). **4.** băgare a pâinii în cuptor. **5.** vărsare de bani. **6.** urzire. **7.** *(mar.)* încărcare de balast. **8.** *(sport)* marcare a unui gol.

Einschießpunkt, *-(e)s, -e, m.* ţintă de tragere.

einschiffen, *schiffte ein, eingeschifft, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) îmbarca; **wir haben uns nach Indien eingeschifft** ne-am îmbarcat pentru India.

Einschiffung, *-en, f.* îmbarcare.

Einschiffungshafen, *-s, -häfen, m.* port de îmbarcare.

Einschiffungs|ort, *-(e)s, -e, m. (mar.)* loc de îmbarcare.

Einschiffungs|platz, *-es, -plätze, m.* ambarcader.

einschirren, *schirrte ein, eingeschirrt, vb. (h) tr.* a înhăma.

Einschirrung, *-en, f.* înhămare.

einschl. *(presc.* de la **e i n s c h l i e ß l i c h**) inclusiv.

einschlachten, *schlachtete ein, eingeschlachtet (du schlachtest ein, er schlachtet ein), vb. (h) tr.* a tăia un porc, o vită pentru casă, pentru trebuinţe proprii.

einschlächtig *adj.* de un singur fel, uniform, omogen.

einschlafen, *schlief ein, eingeschlafen (du schläfst ein, er schläft ein), vb. (s) intr.* **1.** a adormi; **er kann nicht ~** nu poate adormi. **2.** a amorţi; **der Fuß ist mir eingeschlafen** mi-a amorţit piciorul. **3.** a se domoli, a se potoli; **eine Freundschaft nicht ~ lassen** a nu lăsa să se răcească o prietenie. **4.** *(fig.)* a muri, a adormi pe veci; **der Greis ist sanft eingeschlafen** moşneagul s-a stins pe nesimţite.

Einschlafen, *-s, n. sg.* **1.** adormire. **2.** amorţire. **3.** *(fig.)* domolire, uitare.

einschläferig *adj. (despre paturi)* pentru o persoană.

einschläfern, *schläferte ein, eingeschläfert, vb. (h) tr.* **1.** a adormi (pe cineva). **2.** *(fig.)* a linişti, a adormi, a potoli. **3.** *(med.* şi *fig.)* **a)** a narcotiza; a ameţi; **b)** a eutanasia (un animal).

einschläfernd **I.** *part. prez.* de la **e i n s c h l ä f e r n**. **II.** *adj.* adormitor, somnifer, soporific; **~e Stimme** glas adormitor; **~er Trank** narcotic.

Einschläferung, *-en, f.* **1.** adormire, aţipire. **2.** *(fig.)* adormire, potolire. **3.** amorţire. **4.** eutanasiere.

Einschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** strângere de mână (ca semn de consimţire). **2.** plic, înveliş, ambalaj. **3.** *(text.)* bătătură. **4.** tiv, îndoitură. **5.** *(mil.)* nimerire a ţintei; (loc de) izbire; **der ~ des Geschosses** explozia unui obuz. **6.** lovitură de trăsnet. **7.** caracter, influenţă; **eine Rinderrasse mit Simmentaler ~** o rasă de vite cu unele caracteristici de Simmenthal; **der französische ~ in der deutschen Sprache** influenţa franceză în limba germană. **8.** *(reg.)* sfat.

Einschlagefaden, *-s, -fäden, m.* fir de bătătură.

Einschlagemesser, *-s, -, n.* briceag, şiş.

einschlagen, *schlug ein, eingeschlagen (du schlägst ein, er schlägt ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a bate, a înfige bătând; **einen Nagel ~** a bate un cui. **2.** a sparge; **das Fenster ~** a sparge fereastra; **eine Tür ~** a sparge o uşă; **jm. den Schädel ~** a sparge cuiva capul; **die Zähne ~** a rupe dinţii; **den Boden eines Fasses ~** a desfunda un butoi; **Löcher ~** a găuri bătând. **3.** a înfăşura; **etwas in Papier ~** a înveli ceva în hârtie; **in ein Tuch ~** a înfăşura în pânză. **4.** a scurta, a îndoi, a tivi; **den Rock, den Ärmel ~** a scurta haina, mâneca; a sufleca. **5.** *(fig.)* a apuca (pe un drum); **er schlägt einen andern Weg ein** el ia, apucă alt drum; **die juristische Laufbahn ~** a urma o carieră juridică; **nach rechts, links ~** a o lua la dreapta, stânga; *(fig.)* **den Weg der Güte ~** a o încerca cu duhul blândeţii. **6.** a trage la butoaie. **7.** a strânge (alimente) pentru conservare. **8.** a exersa, a antrena (pe cineva) la scrimă. **II.** *intr.* **1.** *(despre trăsnet sau bombe)* a lovi, a cădea; **der Blitz hat in dieses Haus eingeschlagen** trăsnetul a căzut pe casa asta; **das Geschoss hat eingeschlagen** proiectilul a nimerit la ţintă; **die Nachricht hat wie eine Bombe eingeschlagen** vestea a căzut ca o bombă. **2.** a consimţi dând mâna; **schlag ein!** bate palma! ne-am învoit. **3.** a se dezvolta, a lua cursul dorit; **die Ernte hat gut eingeschlagen** recolta a reuşit; **endlich hat es auch bei mir eingeschlagen** în sfârşit am reuşit, a dat norocul şi peste mine; **der Film hat gut eingeschlagen** filmul a avut succes. **4.** a ţine de; **das schlägt nicht in mein Fach ein** asta nu intră în specialitatea mea. **5.** *(auf jn.)* a lovi în cineva. **III.** *refl.* a se antrena, a se exersa la scrimă.

einschlägig *adj.* corespunzător, respectiv; **~e Behörde** autoritate competentă.

Einschlagpapier, *-(e)s, -e, n.* hârtie de ambalaj.

Einschlag|stelle, *-n, f.* **1.** loc de explozie (a unui obuz). **2.** loc de lovire (a trăsnetului, a unui glonte).

einschlämmen, *schlämmte ein, eingeschlämmt, vb. (h) tr.* a umple cu nămol, a înnămoli.

einschleichen, *schlich ein, eingeschlichen, vb.* **I.** *refl. (h)* a intra pe furiş; a se strecura; **die Diebe hatten sich zur Nachtzeit ins Haus eingeschlichen** hoţii s-au furişat noaptea în casă; *(fig.)* **sich in js. Vertrauen ~** a se vârî sub pielea cuiva; **ein Fehler hat sich eingeschlichen** s-a strecurat o greşeală. **II.** *intr. (s)* a se furişa; **ein Dieb ist eingeschlichen** un hoţ a intrat pe furiş.

einschleiern, *schleierte ein, eingeschleiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a acoperi cu un văl. **II.** *refl. (despre femei)* a se călugări, a lua vălul.

einschleifen, *schliff ein, eingeschliffen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ascuţi; a şlefui; a grava pe sticlă. **2.** a transporta pe o sanie. **3.** a aduce prin contrabandă. **4.** a lega o fundă, o panglică. **II.** *refl.* a-şi însuşi ceva prin exerciţiu repetat; **sich** *(dat.)* **eine korrekte Aussprache ~** a-şi însuşi o pronunţie corectă.

einschleppen, *schleppte ein, eingeschleppt, vb. (h) tr.* **1.** a târî, a trage, a remorca în. **2.** a aduce (cu sine); **eine Krankheit ~** a aduce o boală, o epidemie.

Einschleppung, *-en, f.* aducere, introducere (a unei boli).

einschleusen, *schleuste ein, eingeschleust (du, er schleust ein), vb. (h) tr.* **1.** *(constr.)* a ecluza. **2.** a introduce printr-o ecluză; (şi *fig.)* a strecura, a introduce pe ascuns, prin contrabandă.

einschließbar *adj.* **1.** care se poate închide. **2.** care se poate include.

einschließen, *schloss ein, eingeschlossen (du, er schließt ein), vb. (h) tr.* **1.** a închide, a împrejmui, a îngrădi; **jn. in ein Zimmer ~** a închide pe cineva într-o cameră. **2.** *(mil.)* a înconjura, a împresura; **eine Festung ~** a împresura o fortăreaţă; **den Feind ~** a înconjura duşmanul. **3.** a include, a cuprinde; **das Mittagsmahl mit eingeschlossen** inclusiv prânzul. **II.** *refl.* a se închide.

einschließlich *adv.* şi *prep.* (cu *gen.)* inclusiv; **~ der Versandkosten** inclusiv cheltuielile de transport.

Einschließung, *-en, f.* **1.** închidere, împrejmuire. **2.** înconjurare, împresurare, blocare. **3.** cuprindere, includere. **4.** alăturare (a unei scrisori). **5.** ocluzie.

Einschließungsgürtel, *-s, -, m. (mil.)* centură de încercuire.

Einschließungsheer, *-es, -e, n. (mil.)* armată de împresurare, de încercuire.

Einschließungs|truppe, *-n, f. (mil.)* trupă de încercuire.

einschlingen, *schlang ein, eingeschlungen, vb. (h) tr.* **1.** a împleti unul într-altul. **2.** a înghiţi (cu lăcomie).

einschlucken, *schluckte ein, eingeschluckt, vb. (h) tr.* (şi *fig.)* a înghiţi.

einschlummern, *schlummerte ein, eingeschlummert, vb. (s) intr.* a aţipi; *(fig.)* a adormi, a muri.

Einschlummern, *-s, n. sg.* ațipire; *(fig.)* adormire pe veci.
Einschlupf, *-(e)s, -schlüpfe, m.* intrare a coteţului (de găini).
einschlüpfen, *schlüpfte ein, eingeschlüpft, vb. (s) intr.* a intra pe furiş în.
einschlürfen, *schlürfte ein, eingeschlürft, vb. (h) tr.* a sorbi (zgomotos).
Einschluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** închidere. **2.** includere (în); anexare (la); **mit ~ von** inclusiv; **Brief mit ~** scrisoare cu anexă. **3.** punere în paranteză; cuprins al parantezei. **4.** *(mat.)* incluziune.
Einschlussklammer, *-n, f.* paranteză.
Einschlussrohr, *-s, -e, n. (tehn.)* țeavă de închidere.
Einschluss|zeichen, *-s, -, n.* v. Einschlussklammer.
einschmalzen, *schmalzte ein, eingeschmalzt (du, er schmalzt ein), vb. (h) tr.* a unge cu untură.
einschmauchen, *schmauchte ein, eingeschmaucht, vb. (h) tr.* a afuma, a umple de fum, a înnegri de fum.
einschmeicheln, *schmeichelte ein, eingeschmeichelt (ich schmeich(e)le ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **jm. etwas ~** a determina pe cineva prin linguşiri să facă ceva. **II.** *refl.* a se linguşi, a intra sub pielea cuiva; **sich bei jm. ~** a se insinua pe lângă cineva prin linguşiri.
einschmeichelnd I. *part. prez.* de la einschmeicheln. **II.** *adj.* linguşitor, dezmierdător, insinuant; **~es Wesen** maniere ademenitoare.
Einschmeichelung, *-en, f.* insinuare, linguşire.
einschmeißen, *schmiss ein, eingeschmissen (du, er schmeißt ein), vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a sparge prin aruncare; **ein Fenster mit einem Stein ~** a sparge o fereastră aruncând o piatră. **2.** *(pop.)* a întemnița, a băga (pe cineva) la răcoare.
einschmelzen[1], *schmelzte ein, eingeschmelzt (du, er schmelzt ein), vb. (h) tr.* a topi.
einschmelzen[2], *schmolz ein, eingeschmolzen (du, er schmilzt ein), vb.* **I.** *intr. (s)* a se topi. **II.** *refl. (h)* a se reduce prin topire.
Einschmelzung, *-en, f.* topire.
einschmieden, *schmiedete ein, eingeschmiedet (du schmiedest ein, er schmiedet ein), vb. (h) tr.* **1.** a fixa (un lucru) prin forjare în... **2.** a întemnița, a fereca; **einen Verbrecher ~** a pune un criminal în lanțuri.
einschmiegen, *schmiegte ein, eingeschmiegt, vb. (h) refl.* v. einschmeicheln.
einschmieren, *schmierte ein, eingeschmiert, vb. (h) tr.* **1.** a unge; **die Maschine mit Öl ~** a unge maşina cu ulei. **2.** şi *refl. (fam.)* a mâzgăli; a murdări, a mânji.
Einschmieren, *-s, n. sg.*, **Einschmierung** *f. sg.* ungere, uns; gresaj, gresare; *(fam.)* mâzgălire, mâzgăleală; murdărire, mânjire.
einschmuggeln, *schmuggelte ein, eingeschmuggelt (ich schmugg(e)le ein), vb. (h)* **I.** *tr.* a introduce prin contrabandă; **eingeschmuggelte Ware** marfă de contrabandă. **II.** *refl. (fig.)* a se furişa, a intra fără bilet (la un spectacol etc.).
Einschmuggelung, *-en, f.* **1.** introducere prin contrabandă, pe furiş. **2.** intrare pe furiş.
einschmutzen, *schmutzte ein, eingeschmutzt (du, er schmutzt ein), vb. (h) tr.* a murdări, a mânji.
einschnallen, *schnallte ein, eingeschnallt, vb. (h) tr.* a încătărăma, a strânge cu catarame.
einschnappen, *schnappte ein, eingeschnappt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a închide (uşa, încheietoarea) prin închichetare. **2.** *(fam.)* a respira, a trage aer în piept. **II.** *intr. (s)* **1.** a se închide (prin închichetare). **2.** *(fig.)* a se ofensa, a lua ceva în nume de rău.
Einschnappvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de închichetare.
einschnauben, *schnaubte ein, eingeschnaubt (înv.* şi *schnob ein, eingeschnoben), vb. (h) tr.* a respira zgomotos, a trage cu zgomot aer pe nări.
einschneiden, *schnitt ein, eingeschnitten (du schneidest ein, er schneidet ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tăia, a cresta, a potrivi prin tăiere în; **in einen Film ~** a introduce (ceva) într-un film tăindu-l; **einen Namen ins Holz ~** a săpa un nume în lemn; **Brot in die Suppe ~** a dumica pâine în supă; **ein Zapfenloch ~** a da cep. **2.** a secera; **Getreide ~** a secera grâne. **II.** *intr. (in etwas)* a tăia în; (şi *fig.*) **in das Fleisch ~** a tăia în carne (vie); *(fig.)* **es schnitt mir tief ins Herz ein** asta mi-a sfâşiat inima. **III.** *refl.* a se cresta, a se grava.
einschneidend I. *part. prez.* de la einschneiden. **II.** *adj.* **1.** incisiv, tăios. **2.** *(fig.)* energic, cu efect adânc; **~e Maßregeln** măsuri radicale, severe.
Einschneidepunkt, *-(e)s, -e, m. (geom.)* punct de intersecție.
einschneidig *adj.* cu un tăiş.
einschneien, *schneite ein, eingeschneit, vb. (h) tr.* a acoperi cu zăpadă; **eingeschneit sein a)** a fi acoperit cu zăpadă; **b)** a fi înzăpezit; *impers.* **es schneit hier stark ein** aici cade foarte multă zăpadă.
Einschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** tăietură, crestătură, incizie. **2.** intersecție. **3.** crestături ale unei chei. **4.** *(muz.)* cezură. **5.** *(mar.)* încasare. **6.** moment crucial, cotitură (în viața cuiva); **ein bedeutsamer ~ in seiner Entwicklung** o cotitură importantă în dezvoltarea sa. **7.** *(reg.)* recoltă (secerată, cosită). **8.** *(constr.)* debleu; tranşeu.
einschnittig *adj.* v. einhauig.
einschnitzen, *schnitzte ein, eingeschnitzt (du, er schnitzt ein), vb. (h) tr.* a grava, a cresta, a sculpta (în lemn).
einschnupfen, *schnupfte ein, eingeschnupft, vb. (h) tr.* a trage, a priza tabac.
einschnüren, *schnürte ein, eingeschnürt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a strânge cu şireturi, a încorseta. **2.** a lega cu sfoară (un pachet). **II.** *refl.* a se strânge (în corset).
Einschnürung, *-en, f.* **1.** strângere cu şireturi. **2.** loc, porțiune îngust(ă). **3.** *(fig.)* strâmtoare. **4.** *(anat.)* gâtuire, strâmtorare, strangulare.
Einschnürungsko|effizient [-tsiɛnt], *-en, -en, m. (tehn.)* coeficient de gâtuire, de strangulare.
einschöpfen, *schöpfte ein, eingeschöpft, vb. (h) tr.* a turna în.
einschränken, *schränkte ein, eingeschränkt, vb. (h)* **I.** *tr.* a restrânge, a reduce, a mărgini; **seine Ausgaben ~** a-şi reduce cheltuielile. **II.** *refl.* a se restrânge, a face economie, a trăi cumpătat; **sich auf etwas ~** a se restrânge la ceva.
einschränkend I. *part. prez.* de la einschränken. **II.** *adj.* restrictiv.
Einschränkung, *-en, f.* restrângere, restricție, reducere, mărginire, îngrădire; **~ der Rechte und Freiheiten** îngrădire a drepturilor şi libertăților; **ohne ~** fără nici o restricție, fără rezervă.
einschrauben, *schraubte ein, einschraubt, vb. (h) tr.* a înşuruba.
Einschraubung, *-en, f.* înşurubare.
einschrecken, *schreckte ein, eingeschreckt, vb. (h) tr.* a speria, a înfricoşa, a înspăimânta, a băga în sperieți.
einschreib|bar *adj.* **1.** care poate fi înscris. **2.** *(mat.)* inscriptibil.
Einschreibe|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou de înregistrare.
Einschreib(e)brief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare recomandată.
Einschreibebuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de înscriere.
Einschreibebüro, *-s, -s, n.* birou de înregistrare.
Einschreibegebühr, *-en, f.* **1.** tarif, taxă pentru scrisori recomandate. **2.** taxă de înscriere.
Einschreibegeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** taxă de înregistrare. **2.** taxă de recomandare.
einschreiben, *schrieb ein, eingeschrieben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înscrie, a înregistra; **in die Matrikel ~** a înmatricula; **einen Brief eingeschrieben schicken** a trimite o scrisoare recomandată; **~ mit Rückantwort** scrisoare recomandată cu răspuns plătit. **2.** *(mat.)* a înscrie o figură în alta. **II.** *refl.* **1.** a se înscrie; **sich in die Schule ~** a se înscrie la şcoală. **2.** a se obişnui la scrisul cu (stilou); a obține rutină în tratarea unei teme în scris.
Einschreiben I. (mențiune pe scrisori) Recomandat. **II.** *-s, -, n.* v. Einschreibesendung.
Einschreiber, *-s, -, m.* înregistrator.
Einschreibe|sendung, *-en, f.* corespondență, trimitere recomandată.
Einschreibe|stelle, *-n, f.* registratură.
Einschreibung, *-en, f.* **1.** înscriere, înregistrare, înmatriculare. **2.** trimitere recomandată (a unei scrisori). **3.** *(fin., ec.)* transcriere; **~ ins Hypothekenbuch** transcriere a unei ipoteci.
einschreien, *schrie ein, eingeschrien, vb. (h) intr.* a țipa la cineva.
einschreiten, *schritt ein, eingeschritten, vb. (s) intr.* **1.** a intra (păşind). **2.** *(fig.* cu *gegen)* a interveni, a se amesteca, a lua măsuri (împotriva); **gerichtlich gegen jn. ~** a da pe cineva în judecată; **streng gegen jn. ~** a pedepsi pe cineva cu străşnicie; **die Polizei schreitet ein** poliția intervine; **mit Waffengewalt ~** a interveni cu forța armată.
Einschrieb, *-(e)s, -e, m. (elv.)* v. Einschreibesendung.
einschroten, *schrotete ein, eingeschrotet (du schrotest ein, er schrotet ein), vb. (h) tr.* **1.** a băga în pivniță (butoaie pline). **2.** a urlui (cereale).
einschrumpeln, *schrumpelte ein, eingeschrumpelt (ich schrump(e)le ein), vb. (s) intr. (reg.)* a se zbârci din cauza uscării; **ein eingeschrumpelter Apfel** un măr zbârcit, uscat.
einschrumpfen, *schrumpfte ein, eingeschrumpft, vb. (s) intr.* a pierde din volum, a se micşora prin uscare, a se chirci, a se smochini.
Einschrumpfen, *-s, n. sg.* zbârcire; micşorare (prin uscare), chircire.
Einschub, *-(e)s, -schübe, m.* **1.** intercalare, introducere. **2.** supliment. **3.** favorizare nedreaptă (a altcuiva); **einen ~ erleiden** a fi nedreptățit. **4.** sertar. **5.** *(constr.)* duşumea oarbă între grinzile planşeului.
einschüchtern, *schüchterte ein, eingeschüchtert, vb. (h) tr.* a intimida; **sich nicht ~ lassen** a nu se lăsa intimidat.
Einschüchterung, *-en, f.* intimidare.
Einschüchterungs|politik *f. sg.* politică de intimidare.
Einschüchterungs|system, *-s, -e, n.* sistem de intimidare.
Einschüchterungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de intimidare.
einschulen, *schulte ein, eingeschult, vb. (h) tr.* **1.** a deprinde, a dresa; *(iron.)* **jn. ~** a îndoctrina pe cineva. **2.** *(mil.)* a instrui; **Truppen ~** a instrui trupe. **3.** a da (un copil) la şcoală; a şcolariza.
Einschulung, *-en, f.* **1.** deprindere, dresare. **2.** *(mil.)* instruire. **3.** înscriere la şcoală; şcolarizare.
Einschuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** depunere, vărsare (de bani). **2.** *(text.)* bătătură. **3.** loc de intrare a unui proiectil. **4.** adaos prin amestec; **das Referat enthält viele subjektive Einschüsse** referatul conține multe adăugiri subiective. **5.** înscriere pe orbită. **6.** *(sport)* înscriere (a unui gol).
einschussbereit *adj. (sport)* gata să tragă la poartă.
Einschusswinkel, *-s, -, m. (sport)* unghi de înscriere.
einschustern, *schusterte ein, eingeschustert, vb. (h) tr. (pop.)* a pierde (bani).
Einschütte, *-n, f. (reg.)* pilotă, plapumă de puf.
einschütten, *schüttete ein, eingeschüttet (du schüttest ein, er schüttet ein), vb. (h) tr.* a turna, a vărsa (în ceva).
Einschüttvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de încărcare (la cărucioru gunoierului).
einschwärzen, *schwärzte ein, eingeschwärzt (du, er schwärzt ein), vb. (h) tr.* **1.** (şi *tipogr.*) a înnegri (cu cerneală, cu vopsea). **2.** a introduce prin contrabandă; **eingeschwärzte Ware** marfă de contrabandă. **3.** *(fam.)* a băga bine în cap.
Einschwärzer, *-s, -, m.* contrabandist.
Einschwärzung, *-en, f.* **1.** înnegrire. **2.** introducere prin contrabandă. **3.** *(fam.)* băgare în cap.
einschwatzen, *schwatzte ein, eingeschwatzt (du, er schwatzt ein)*, **einschwätzen**, *schwätzte ein, eingeschwätzt (du, er schwätzt ein), vb. (h)* **I.** *intr. (peior.)* a se amesteca în vorbă; **in etwas mit ~** a se amesteca în vorbă. **II.** *tr. (jm. etwas)* a convinge pe cineva de ceva prin vorbe. **III.** *refl.* a se insinua pe lângă cineva, a se vârî sub pielea cuiva.
einschweben, *schwebte ein, eingeschwebt, vb. (s) intr. (av.)* a coborî planând.
einschwefeln, *schwefelte ein, eingeschwefelt (ich schwef(e)le ein), vb. (h) tr.* a afuma cu pucioasă.
Einschwefelung, *-en, f.* afumare cu pucioasă.
einschweißen, *schweißte ein, eingeschweißt (du, er schweißt ein), vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a fixa în ceva prin sudură. **2.** *(com.)* a ambala etanş în plastic.
einschwemmen, *schwemmte ein, eingeschwemmt, vb. (h) tr. (despre ape)* a căra după sine, a nămoli; **das Wasser hat Steine eingeschwemmt** apa a cărat pietre.
einschwenken, *schwenkte ein, eingeschwenkt, vb. (h* şi *s) intr.* **1.** a coti, a ocoli. **2.** *(fig.)* a schimba subiectul. **3.** *(mil.)* a schimba frontul.
Einschwenkung, *-en, f.* **1.** cotire, ocolire. **2.** schimbare a subiectului. **3.** *(mil.)* ocolire, schimbare de front.
einschwimmen, *schwamm ein, eingeschwommen, vb. (h)* **I.** *tr.* a aduce plutind pe apă. **II.** *refl.* a se deprinde să înoate.
einschwinden, *schwand ein, eingeschwunden, vb. (s) intr.* a se usca, a slăbi.
einschwingen, *schwang ein, eingeschwungen, vb. (s) intr. (vân.: despre cocoşi de munte)* a se aşeza pe cracă.
Einschwing|strom, *-es, m. sg. (electr.)* curent tranzitoriu.

einschwören, *schwor ein, eingeschworen, vb. (h) refl.* și *intr.* a se obliga prin jurământ, a depune jurământul.

einsegeln, *segelte ein, eingesegelt (ich seg(e)le ein), vb. (s) intr. (despre o navă)* a intra în port (cu velele întinse).

Einsegeln, *-s, n. sg.* intrare în port (a unei nave cu pânzele întinse).

einsegnen, *segnete ein, eingesegnet (du segnest ein, er segnet ein), vb. (h) tr. (bis.)* **1.** a binecuvânta, a sfinți, a consacra; **eine Kirche** ~ a sfinți, a târnosi o biserică; **einen Priester** ~ a hirotonisi un preot; **den Toten** ~ a prohodi mortul. **2.** *(la protestanți)* a confirma; *(la catolici)* a da prima cuminecătură.

Einsegnung, *-en, f. (bis.)* **1.** binecuvântare, sfințire, consacrare. **2.** confirmare. **3.** hirotonisire (a unui preot), târnosire (a unei biserici). **4.** prohod. **5.** primă împărtășanie.

Einsegnungsgeschenk, *-(e)s, -e, n.* dar la prima cuminecătură.

Einsegnungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi a primei cuminecări.

einsehen, *sah ein, eingesehen (du siehst ein, er sieht ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a privi, a examina, a inspecta; **ich habe die Berichte, die Akten eingesehen** am examinat rapoartele, actele. **2.** *(fig.)* a înțelege, a recunoaște; **ich sehe ein, dass du nicht kommen kannst** înțeleg că nu poți veni; **er sah sein Unrecht ein** își recunoscu eroarea; **einen Fehler** ~ a recunoaște o greșeală. **3.** *(mil.)* a recunoaște; **der Flieger konnte die gut getarnte Stellung nicht** ~ aviatorul nu a putut recunoaște poziția bine camuflată. **II.** *intr.* **1.** *(in etwas)* a arunca o privire (în ceva). **2.** *(bei jm.)* a trece pe la cineva.

Einsehen, *-s, n. sg.* **1.** examinare, inspectare. **2.** *(fig.)* înțelegere, recunoaștere (a unei greșeli); **ein** ~ **haben** a avea înțelegere; **habe doch ein** ~! fii înțelegător și tu!

einseifen, *seifte ein, eingeseift, vb. (h) tr.* **1.** a săpuni; *(fig.)* **jn. gehörig** ~ a trage cuiva o săpuneală zdravănă. **2.** a îmbrobodi, a păcăli; **er hat ihn tüchtig eingeseift** l-a îmbrobodit bine. **3.** *(fam.)* a aduce în stare de ebrietate, a ameți, a afuma; **den haben wir ordentlich eingeseift** l-am pilit bine.

Einseifpinsel, *-s, m.* pensulă de săpunit, pămătuf.

Einseifung, *-en, f.* săpunire.

einseihen, *seihte ein, eingeseiht, vb. (h) tr.* a infiltra, a strecura (în ceva).

einseitig *adj.* **1.** unilateral; **~es Kopfweh** migrenă; **~er Vertrag** contract unilateral; **der Vertrag ist** ~ **gebrochen** contractul este anulat unilateral; **einen** ~ **en Frieden schließen** a încheia o pace separată; **~er Druck** presiune unilaterală; **~e Lungenentzündung** congestie pulmonară unilaterală. **2.** mărginit, incomplet, superficial. **3.** părtinitor; **~es Urteil** judecată părtinitoare; **etwas** ~ **beurteilen** a judeca ceva subiectiv. **4.** *(reg.)* cocoșat, strâmb.

Einseitigkeit, *-en, f.* **1.** unilateralitate. **2.** *(fig.)* superficialitate. **3.** părtinire.

einsenden, *sandte ein, eingesandt (du sendest ein, er sendet ein), vb. (h) tr.* **1.** a trimite, a expedia. **2.** a comunica.

Einsender, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* trimițător(-oare); expeditor(-oare).

Einsendeschluss, *-es, -schlüsse, m.* expirare a termenului de trimitere, de expediere, de înscriere.

Einsendetermin, *-s, -e, m.* v. Einsendungstermin.

Einsendung, *-en, f.* **1.** trimitere, livrare, expediere. **2.** obiect trimis, livrat, expediat.

Einsendungs|termin, *-s, -e, m.* termen de expediere.

einsenken, *senkte ein, eingesenkt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a cufunda, a lăsa în jos, a coborî; **einen Sarg in die Gruft** ~ a coborî un sicriu în criptă. **2.** a planta. **3.** a îngropa, a butăși. **II.** *refl.* a se lăsa în jos.

Einsenkung, *-en, f.* **1.** lăsare în jos, coborâre; ~ **des Bodens** tasare a terenului. **2.** plantare, îngropare; butășire.

Einser, *-s, -, m.* (cifra) unu.

Einsetz, *-es, -e, m. (reg.)* cameră mortuară.

einsetzbar *adj.* care poate fi pus.

einsetzen, *setzte ein, eingesetzt (du, er setzt ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune, a monta, instala; **Scheiben** ~ a pune geamuri; *(mar.)* **einen Mast** ~ a pune un catarg; **Röhren** ~ a pune țevi; **einen Zahn** ~ **lassen** a-și pune un dinte fals; **Edelsteine** ~ a monta pietre scumpe; **Sporen** ~ a da pinteni (calului). **2.** a planta; **Bäume** ~ a planta pomi. **3.** a prăși; **Fischbrut in einen Fluss** ~ a depune puiet de pește într-un râu. **4.** a închide (gâște pentru îngrășare, păsări în colivie). **5.** a insera; **eine Anzeige** ~ **lassen** a insera un anunț (într-un ziar); **ein Blatt in ein Buch** ~ a insera o filă într-o carte. **6.** a depune bani; a miza; **eine Kaution** ~ a depune garanție. **7.** *(fig.)* a risca; **sein Leben** ~ a-și pune viața în joc. **8.** a pune, a numi, a instala; **jn. in ein Amt** ~ a instala pe cineva într-un post; **jn. in seinen Besitz** ~ a pune pe cineva în posesiune; **jn. zum Erben** ~ a institui pe cineva ca moștenitor. **9.** a fixa, a institui; **ein Fest** ~ a institui o sărbătoare. **10.** *(metal.)* a încărca (furnalul). **11.** a folosi intens, integral; a pune în joc; a risca; *(fig.)* **seine ganze Kraft** ~ a-și pune toată puterea. **12.** *(mil.)* a băga în luptă; **das Regiment wird eingesetzt** regimentul este băgat în luptă. **13.** a reintegra. **II.** *intr.* a începe; **das Frühlingswetter hat eingesetzt** a început vremea de primăvară; *(muz.; despre voci, instrumente etc.)* a începe, a intra; **die Musik setzt ein** începe muzica. **III.** *refl.* **1.** *(für jn.)* a interveni (pentru cineva). **2.** a se înrădăcina.

Einsetzer, *-s, -, m. (metal.)* încărcător.

Einsetzkran, *-s, -kräne* și *-e, m.* macara de încărcare.

Einsetzung, *-en, f.* **1.** (de)punere; *(fig.)* **die** ~ **aller Kräfte** mobilizarea tuturor forțelor. **2.** plantare. **3.** miză. **4.** risc; ~ **des Lebens** riscul vieții. **5.** instalare, instituire, reintegrare; ~ **eines Erben** numire a unui moștenitor; **die** ~ **in ein Amt** instalarea într-o funcție; ~ **in frühere Rechte** repunere în drepturi.

Einsetzungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de instalare (într-un post), zi a preluării unei funcții.

Einsicht *f. sg.* **1.** cercetare, verificare, examinare, inspectare; ~ **in die Akten nehmen** a cerceta actele; **zur gefälligen** ~! binevoiți a cerceta, a examina! **in etwas** ~ **nehmen** a lua cunoștință de ceva; a cerceta ceva. **2.** înțelegere, pricepere, judecată; **er bringt mich zur** ~, **dass das Rauchen schädlich ist** mă convinge că fumatul este dăunător; **zur** ~ **kommen** a ajunge la o convingere; **habe doch** ~! înțelege odată! **nach eig(e)ner** ~ **verfahren** a proceda după propria judecată; **die** ~ **kommt mit den Jahren** înțelepciunea vine cu vârsta; **er urteilt nach bester** ~ el judecă cu pricepere, în cea mai perfectă cunoștință de cauză.

einsichtig *adj.* inteligent, priceput, cu judecată, înțelegător.

Einsichtnahme *f. sg.* cercetare, luare la cunoștință.

einsichtsfähig *adj.* capabil de a înțelege.

einsichtslos *adj.* fără pricepere, fără judecată, neînțelegător.

einsichtsvoll *adj.* v. einsichtig.

einsickern, *sickerte ein, eingesickert, vb. (s) intr. (mai ales despre apă)* a se infiltra, a pătrunde încet.

Einsickern, *-s, n. sg.* infiltrare.

Einsickerung, *-en, f.* infiltrație.

Einsiedelei, *-en, f.* **1.** pustnicie, sihăstrie. **2.** *(glumeț)* localitate, locuință singuratică, izolată.

einsieden, *siedete* (și *sott) ein, eingesiedet* (și *eingesotten) (du siedest ein, er siedet ein), vb. (h) tr.* **1.** a fierbe. **2.** a scădea prin fierbere.

Einsieden, *-s, n. sg.* **1.** fierbere. **2.** scădere prin fierbere.

Einsiedezeit, *-en, f.* **1.** timp de fierbere. **2.** timp, perioadă de făcut conserve, provizii.

Einsiedler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* ermit(ă), pustnic(ă), sihastru(-stră).

einsiedlerisch *adj.* singuratic, de sihastru.

Einsiedlerkolibri, *-s, -s, m. (ornit.)* colibri-ermit *(Phaethornis superciloosus)*.

Einsiedlerkrebs, *-es, -e, m. (zool.)* rac-ermit, pagur *(Pagurus)*.

Einsiedlerleben, *-s, n. sg.* viață de pustnic.

Einsiedlertum, *-s, n. sg.* ermitaj, sihăstrie.

einsiegeln, *siegelte ein, eingesiegelt (ich sieg(e)le ein), vb. (h) tr.* a închide ermetic; a pecetlui.

einsilbig *adj.* **1.** monosilabic. **2.** *(fig.)* tăcut din fire; laconic.

Einsilbigkeit *f. sg.* **1.** faptul de a fi monosilabic. **2.** *(fig.)* laconism.

Einsilbler, *-s, -, m.* cuvânt monosilabic.

einsilieren, *silierte ein, einsiliert, vb. (h) tr. (agr.)* a însiloza.

einsingen, *sang ein, eingesungen, vb. (h)* **I.** *tr.* a adormi pe cineva cântându-i. **II.** *refl.* a se exersa, a se perfecționa în cântat.

einsinken, *sank ein, eingesunken, vb. (s) intr.* **1.** a se afunda; a se lăsa, a se duce la fund. **2.** a se surpa, a se prăbuși, a se scufunda.

Einsinken, *-s, n. sg.* afundare, cufundare; surpare, prăbușire.

einsitzen, *saß ein, eingesessen (du, er sitzt ein), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a nu ieși din casă, a sta toată ziua în casă. **2.** a se așeza în șa. **3.** a se așeza împreună cu cineva (în ceva). **4.** a sta la închisoare. **II.** *tr. (h)* a turti ceva așezându-se deasupra.

Einsitzer, *-s, -, m.* vehicul, avion cu un singur loc.

einsitzig *adj. (despre vehicule)* cu un singur loc, monoloc.

einsmals *adv. (rar)* v. einstmals.

einsohlig *adj.* cu o singură talpă.

einsortieren, *sortierte ein, einsortiert, vb. (h) tr.* a sorta, a clasa, a pune în cutii pe sorturi.

ein|spaltig *adj.* de un singur șpalt.

ein|spannen, *spannte ein, eingespannt, vb. (h) tr.* **1.** a înhăma; **die Pferde** ~ a înhăma caii. **2.** a întinde; **in den Rahmen** ~ a întinde pe gherghef. **3.** a pune foaia de hârtie în mașina de scris. **4.** *(tehn.)* a strânge, a încastra. **5.** *(fig., fam.)* a înhăma pe cineva la o muncă.

Ein|spänner, *-s, -, m.* **1.** trăsură cu un singur cal. **2.** *(înv.)* flintă (cu o țeavă). **3.** *(fig., fam.)* om ciudat, singuratic, care fuge de lume.

ein|spännig *adj.* cu un cal.

Ein|spannkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* dispozitiv de fixare.

Ein|spannschraube, *-n, f. (tehn.)* șurub de strângere, de fixare.

Ein|spannung, *-en, f.* **1.** *(constr.)* încastrare. **2.** fixare.

Ein|spannvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de fixare.

Ein|spannwerkzeug, *-(e)s, -e, n.* v. Einspannvorrichtung.

Ein|spannzapfen, *-s, -, m. (tehn.)* cep de prindere; mandrină de fixare.

ein|sparen, *sparte ein, eingespart, vb. (h) tr.* a economisi.

Ein|sparung, *-en, f.* economie; *pl.* restrângere; ~ **an Arbeitskräften** economisire a forței de lucru; ~ **im Staatshaushalt** restrângere bugetară; ~ **von Materialien** economie de materiale; **durch ~en finanzieren** a finanța prin economii.

Ein|sparungsmaßnahme, *-n, f.* măsură de economie.

Ein|sparungsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de economisire.

ein|speichern, *speicherte ein, eingespeichert, vb. (h) tr.* **1.** a înmagazina. **2.** a stoca, a introduce, a salva în calculator (date, programe).

Einspeichern, *-s, n. sg.* înmagazinare.

Ein|speicherung, *-en, f.* **1.** *(ec.)* stocare, înmagazinare. **2.** *(inform.)* stocare de date, programare în calculator.

ein|speisen, *speiste ein, eingespeist (du, er speist ein), vb. (h) tr.* **1.** *(constr.)* a tencui. **2.** *(tehn.)* a alimenta; a doza.

ein|sperren, *sperrte ein, eingesperrt, vb. (h)* **I.** *tr.* a închide, a încuia; a întemnița, a băga la închisoare; **in ein Gefängnis** ~ a băga la închisoare. **II.** *refl.* a se închide, a se încuia.

Ein|sperrung, *-en, f.* închidere; băgare în închisoare, la arest.

ein|spielen, *spielte ein, eingespielt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* **1.** *(muz.)* a (se) exersa. **2.** *(sport)* a (se) antrena; **er hat sich gut eingespielt** s-a antrenat bine. **3.** a (se) regla, a (se) echilibra; **die Waage** ~ a regla cântarul. **4.** *(tehn.)* a înregistra (pe bandă magnetică). **II.** *intr.* a se impune.

Ein|spielung, *-en, f.* înregistrare (pe disc sau bandă).

ein|spinnen, *spann ein, eingesponnen, vb. (h)* **I.** *tr.* a înveli cu fire; a întrețese; *(fig.)* a închide, a aresta; **der Betrüger wurde eingesponnen** escrocul a fost prins în laț. **II.** *refl. (despre viermii de mătase)* a-și face gogoașa.

Ein|sprache, *-n, f.* obiecție, protestare; ~ **gegen etwas erheben** a protesta împotriva unui lucru.

ein|sprachig *adj.* monolingv.

ein|sprechen, *sprach ein, eingesprochen (du sprichst ein, er spricht ein), vb. (h).* **I.** *tr.* a încuraja, a consola pe cineva; **jm. Mut** ~ a încuraja pe cineva; **jm. Trost** ~ a consola pe cineva. **II.** *intr.* **1.** a se amesteca în vorbă. **2.** a interveni pentru cineva. **3.** *(bei jm.)* a vizita pe cineva (în treacăt), a trece pe la cineva. **III.** *refl.* a se înregistra.

ein|sprengen, *sprengte ein, eingesprengt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a stropi; **die Wäsche mit Wasser** ~ a stropi rufele cu apă. **2.** a presăra; **mit Salz** ~ a presăra cu sare. **3.** a sparge, a deschide cu forța; **eine Tür** ~ a sparge o ușă. **II.** *intr. (s)* a intra gonind călare, în galop; *(mil.)* **auf den Feind** ~ a șarja inamicul.

Ein|sprengen, *-s, n. sg.* **1.** spargere. **2.** stropire (cu apă). **3.** presărare. **4.** năvălire în galop; *(mil.)* şarjă.

Ein|sprenger, *-s, -, m.* stropitoare (de rufe).

Ein|sprengsel, *-s, -, n.* părticică presărată în ceva.

Ein|sprengung, *-en, f.* v. Einsprengen **(1, 2, 3).**

ein|springen, *sprang ein, eingesprungen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a sări, a intra; *(în expr.)* **für jn. ~ a)** a ţine locul cuiva; **b)** a sări în ajutorul cuiva. **2.** *(tehn.)* a înclicheta, a sări, a intra. **3.** *(arhit.)* a face un intrând. **II.** *refl. (h) (atletism, schi, patinaj)* **1.** a face încălzirea prin sărituri. **2.** a introduce un exerciţiu printr-o săritură.

ein|spritzbar *adj.* injectabil.

Ein|spritzdüse, *-n, f.* duză de injectare.

ein|spritzen, *spritzte ein, eingespritzt (du, er spritzt ein), vb. (h) tr.* **1.** a injecta; *(med.)* a face injecţie. **2.** a stropi, a uda; **Wäsche ~** a stropi rufele.

Ein|spritzhahn, *-(e)s, -hähne, m.* robinet de injectare, injector.

Ein|spritzkarburation *f. sg. (tehn.)* carburare cu injecţie.

Ein|spritzmotor, *-s, -en, m.* motor cu injecţie.

Ein|spritzpumpe, *-n, f.* pompă injectoare.

Ein|spritzung, *-en, f.* **1.** injecţie. **2.** stropit, stropire (cu apă, noroi). **3.** injectare.

Ein|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* **1.** obiecţie, protest, reclamare; **~ gegen etwas erheben (**sau **tun)** a protesta contra ceva; **es ist kein ~ erfolgt** nu s-a făcut nici un protest, nici o obiecţie. **2.** *(jur.)* recurs, apel.

Ein|spruchfrist, *-en, f. (ec.)* termen de apel.

Ein|spruchsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de apel, drept de a face o obiecţie; *(pol.)* drept de veto.

Ein|spruchsverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură de apel.

Ein|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (arhit.)* intrând.

ein|spulen, *spulte ein, eingespult, vb. (h) tr. (electr.)* a bobina.

ein|spülen, *spülte ein, eingespült, vb. (h) tr.* a introduce cu jet de apă.

Ein|spulentransformator, *-s, -en, m. (electr.)* transformator monobobinat.

ein|spulig *adj.* cu o singură bobină.

ein|spurig *adj.* **1.** *(ferov.)* cu linie simplă, cu monoşină, monorai. **2.** *(drumuri)* cu o singură bandă. **3.** *(despre benzi magnetice)* cu o singură pistă.

einst *adv.* **1.** odinioară, odată; **~ und jetzt** odinioară şi acum. **2.** cândva (în viitor), într-o zi; **du wirst es ~ bereuen** te vei căi într-o zi (de aceasta), vei regreta aceasta într-o bună zi.

Einst *n. invar.* **1.** trecut; **das ~ und das Jetzt** trecutul şi prezentul. **2.** viitor.

ein|stäben, *stäbte ein, eingestäbt, vb. (h) tr.* a opări (piei).

ein|stallen, *stallte ein, eingestallt, vb. (h) tr.* a băga în grajd, în ţarc, în ocol.

ein|stämmig *adj.* cu un singur trunchi.

ein|stampfen, *stampfte ein, eingestampft, vb. (h) tr.* **1.** a îndesa, a bate cu maiul, a bătători pământul. **2.** a topi, a distruge (tipărituri). **3.** a transforma în pastă pentru hârtie (cârpe, maculatură). **4.** *(tipogr.)* a presa, a balota.

Ein|stampfpapier, *-(e)s, -e, n.* maculatură.

Ein|stampfung, *-en, f.* **1.** batere, îndesare (cu maiul). **2.** topire, distrugere.

Ein|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** intrare în serviciu, în funcţie. **2.** aldămaş; **~ geben** sau **bezahlen** a da aldămaş. **3.** *(sport)* **a)** egalitate de puncte (la tenis); **b)** primul joc, meci al unui jucător, a unei echipe. **4.** taxă de intrare într-o asociaţie; **seinen ~ abtragen** a face cinste, a plăti consumaţia (cu ocazia avansării). **5.** *(vân.)* refugiu al vânatului.

Ein|standkosten *pl. (ec.)* cheltuieli, costuri de achiziţionare; **~ bewerten** a evalua cheltuielile de achiziţionare.

Ein|standsgebühr, *-en, f.*, **Ein|standsgeld**, *-(e)s, -er, n.* taxă de intrare.

Ein|stands|preis *-es, -e, m. (com.)* preţ de cumpărare inclusiv cheltuielile de achiziţionare, transport etc.

Ein|standsrecht, *-(e)s, -e, n. (reg., com.)* drept de răscumpărare, de întâietate la cumpărare, preemţiune.

Ein|stands|schmaus, *-es, -schmäuse, m.* aldămaş.

Ein|standswert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* valoare de cumpărare.

ein|stanzen, *stanzte ein, eingestanzt (du, er stanzt ein), vb. (h) tr. (tehn.)* a ştanţa (în ceva).

ein|stänkern, *stänkerte ein, eingestänkert, vb. (h) tr. (fam.)* a împuţi.

ein|stauben, *staubte ein, eingestaubt, vb.* **I.** *intr. (s)* a se prăfui; a se acoperi, a se umple de praf. **II.** *tr. (h)* a pudra.

ein|stäuben, *stäubte ein, eingestäubt, vb. (h) tr.* a acoperi cu praf sau cu picături foarte fine de umezeală, a pulveriza.

Ein|stechdraht, *-(e)s, -drähte, m.* aţă de cizmărie, aţă ceruită, smolită.

ein|stechen, *stach ein, eingestochen (du stichst ein, er sticht eins), vb. (h) tr.* **1.** a înţepa, a înfige, a băga în, a împunge; **Löcher ~** a face găuri; **eine Karte ~** a perfora un bilet. **2.** a coase rama (la încălţăminte).

Ein|stechen, *-s, n. sg.* înfigere, împungere.

ein|stecken, *steckte ein, eingesteckt, vb. (h) tr.* **1.** a băga, a vârî în; **den Degen ~** a băga sabia în teacă. **2.** a băga în buzunar; a şterpeli; **er steckt das Geld ein** bagă banii în buzunar. **3.** *(fig.)* a înghiţi; **er steckt die Beleidigung ein** înghite jignirea; înghite hapul. **4.** *(fam.)* **a)** a băga la închisoare, a aresta; **b)** a fi superior; **alle Konkurrenten ~** a fi superior tuturor concurenţilor.

Ein|steck|kamm, *-(e)s, -kämme, m.* pieptene care se prinde în păr (ca să ţină coafura).

Ein|steck|kurbel, *-n, f. (tehn.)* manivelă amovibilă; manivelă de pornire.

Ein|steckung, *-en, f.* **1.** băgare, vârâre (în ceva). **2.** băgare în buzunar. **3.** închidere, încarcerare.

ein|steh(e)n, *stand ein, eingestanden, vb. (s) intr. (für)* **1.** a chezăşui, a garanta (pentru); **ich stehe gern für sie ein** garantez bucuros pentru ea. **2.** *(austr., fam.)* a intra, a se angaja.

Ein|steher, *-s, -, m.* loctiitor, înlocuitor, om de schimb.

Ein|stehersystem, *-s, n. sg.* sistem de înlocuire (unul pe altul) la serviciu.

Ein|stehung *f. sg.* **1.** garantare, chezăşuire. **2.** intervenire. **3.** înlocuire.

ein|stehlen, *stahl ein, eingestohlen (du stiehlst ein, er stiehlt ein), vb. (h) refl.* a intra pe furiş, a se furişa înăuntru.

Ein|steigbrücke, *-n, f.* punte de îmbarcare.

Ein|steigeloch, *-(e)s, -löcher, n. (maş.)* gură de vizitare.

ein|steigen, *stieg ein, eingestiegen, vb. (s) intr.* **1.** a intra suindu-se. **2.** a se sui, a se urca; **in den Zug ~** a se urca în tren; **der Dieb ist durchs Fenster eingestiegen** hoţul a intrat pe fereastră; **in ein Schiff ~** a se îmbarca; **~!** urcaţi în vagoane! **3.** *(fam.)* **a)** a intra într-o afacere, combinaţie; **b)** a fi foarte activ într-un domeniu. **4.** *(sport)* a faulta un jucător.

Ein|steigen, *-s, n. sg.* **1.** suire, urcare, îmbarcare; **beim ~ behilflich sein** a ajuta pe cineva la urcat. **2.** *(fam.)* **a)** intrare într-o afacere, combinaţie; **b)** angajament deosebit pentru ceva. **3.** fault.

Ein|steigeplatz, *-es, -plätze, m.* ambarcader.

Ein|steigeschacht, *-(e)s, -schächte, m.* puţ de intrare într-o mină; puţ de revizie; puţ cu scări.

Ein|steigeversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de a pătrunde în casă pe fereastră.

ein|steinig *adj. (despre zid)* de o cărămidă.

ein|stellbar *adj.* reglabil.

ein|stellen, *stellte ein, eingestellt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune (la adăpost), a aşeza, a băga; **die Pferde in einem Wirtshaus ~** a adăposti caii într-un han; **den Wagen in eine Garage ~** a gara maşina; **stelle die Bücher richtig ein** aşază bine cărţile; **Waren ~** a înmagazina, a depune mărfurile spre păstrare. **2.** a lua în serviciu, a tocmi lucrători, a angaja; **Rekruten ~** a încorpora recruţi; **Arbeiter ~** a angaja lucrători. **3.** a înceta, a opri, a suspenda; *(mil.)* **das Feuer ~** a înceta focul; **sein Gehalt wurde eingestellt** salariul lui a fost suspendat; **das Verfahren (**sau **die Untersuchung) ist eingestellt** procedura (ancheta) este suspendată; **der Verkehr ist eingestellt** circulaţia este suspendată; **die Arbeit ~** a înceta lucrul; **die Zahlungen ~** a suspenda plăţile. **4.** *(tehn.)* a regla, a ajusta; a aşeza în poziţie (potrivită); **ein Fernglas, einen Fotoapparat richtig ~** a regla un binoclu, un aparat fotografic. **5.** *(vân.)* a hărţui; **Wild ~** a hărţui vânatul. **II.** *refl.* **1.** a se prezenta, a se înfăţişa; **er stellte sich jeden Abend pünktlich ein** se prezenta în fiecare seară cu punctualitate. **2.** a surveni; **es stellte sich eine Änderung ein** a survenit o schimbare; **ein heftiges Fieber hat sich eingestellt** a survenit o febră violentă. **3.** *(auf)* a fi pregătit sufleteşte pentru, a se aştepta la ceva.

Ein|stellgenauigkeit *f. sg. (ec.)* precizie de reglare, ajustare.

ein|stellig *adj. (mat.)* cu o singură cifră.

Ein|stellknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* buton de reglaj.

Ein|stellmarke, *-n, f.* fişă, marcă de pontaj.

Ein|stellring, *-(e)s, -e, m.* inel de reglare.

Ein|stellscheibe, *-n, f. (tehn.)* disc cu casetă.

Ein|stellschraube, *-n, f. (tehn.)* şurub de reglaj.

Ein|stellung, *-en, f.* **1.** punere la adăpost; garare; înmagazinare. **2.** punct de vedere, atitudine, dispoziţie, raport; **eine neue ~ zur Arbeit** o nouă atitudine faţă de muncă; **eine kritische ~ haben** a avea o atitudine critică. **3.** suspendare, oprire, încetare; **die ~ der Feindseligkeiten** încetarea ostilităţilor; **die ~ des gerichtlichen Verfahrens** încetarea procedurii juridice. **4.** *(tehn.)* potrivire, reglare, ajustare, punere la punct. **5.** tocmire, angajare, recrutare (de lucrători). **6.** *(mil.)* încorporare.

Ein|stellungs|annonce [-nõ:sə şi -nɔŋsə], *-n, f. (ec.)* anunţ de angajare, recrutare (de lucrători).

Ein|stellungsbedingung, *-en, f.* condiţie de angajare.

Ein|stellungsbescheid, *-(e)s, -e, m.* **1.** înştiinţare despre aprobarea cererii de angajare. **2.** *(jur.)* decizie de suspendare.

Ein|stellungsbeschluss, *-es, -schlüsse, m. (jur.)* ordonanţă de neurmărire.

Ein|stellungs|entscheidung, *-en, f. (ec.)* decizie de angajare.

Ein|stellungsfehler, *-, m. (ec.)* eroare de reglare.

Ein|stellungsge|halt, *-(e)s, -gehälter, n. (ec.)* salariu de angajare.

Ein|stellungsge|spräch, *-(e)s, -e, n.* discuţie în vederea angajării, interviu.

Ein|stellungsmodus, *-, -modi, m. (ec.)* mod de reglare.

Ein|stellungsmöglichkeit, *-en, f. (ec.)* posibilitate de reglare.

Ein|stellungs|politik *f. sg. (ec.)* politică de angajare.

Ein|stellungs|stop *m. sg. (ec.)* suspendare a angajărilor.

Ein|stellungs|untersuchung, *-en, f.* control medical înaintea angajării.

Ein|stellungsverfahren, *-s, -, n. (ec.)* procedură de recrutare (a lucrătorilor).

Ein|stellungsvertrag, *-(e)s, -verträge, m. (ec.)* contract de angajare.

Ein|stell|lupe, *-en, f. (fot.)* lentilă-vizor.

Ein|stellvor|richtung, *-en, f.* **1.** dispozitiv de reglare. **2.** *(tipogr.)* cursor al vingălacului (pentru fixarea lungimii rândurilor).

Ein|stellwinkel, *-s, -, m.* unghi de atac.

ein|stemmen, *stemmte ein, eingestemmt, vb. (h) tr.* **1.** a propti; **die Arme ~** a pune mâinile în şold. **2.** a face găuri; **Löcher ~** a face găuri cu dalta, cu priboiul.

einstens *adv.* v. einst.

Ein|stich, *-(e)s, -e, m.* **1.** înţepătură, împungere. **2.** *(med.)* puncţie.

Ein|stichkasten, *-s, -kästen, m. (sport)* cutie de sprijin (la sărituri).

ein|sticken, *stickte ein, eingestickt, vb. (h) tr. (broderie)* a aplica pe ceva.

Ein|stieg, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(constr.)* scară de urcare, intrare (într-o clădire, un mijloc de transport). **2.** *(alpinism)* coborâre, intrare (într-o grotă etc.). **3.** abordare a unui domeniu (nou) de actualitate, iniţiere în (ceva).

Ein|stieler, *-s, -, m. (av.)* biplan cu un singur montant.

einstig *adj.* **1.** de altă dată, fost, trecut, de odinioară. **2.** viitor.

ein|stimmen, *stimmte ein, eingestimmt, vb. (h)* **I.** *intr.* a cânta, a striga împreună cu alţii (cântând); **er stimmte mit in den Jubel der Menge ein** el îşi uni glasul cu cel al mulţimii. **II.** *tr.* **1.** a acorda; **die Violine war eingestimmt** vioara era acordată. **2.** a aduce la unison. **3.** a pregăti, a introduce în atmosferă. **4.** *(fig.)* a consimţi, a fi de acord.

ein|stimmig **I.** *adj.* **1.** *(muz.)* la unison. **2.** *(muz.)* pe o singură voce. **3.** *(fig.)* unanim. **II.** *adv.* în unanimitate; **er wurde ~ gewählt** a fost ales în unanimitate; **alle sagen ~, dass...** toţi sunt unanim de părere că...

Ein|stimmigkeit *f. sg.* unanimitate; **~ war nicht zu erzielen** nu s-a putut obţine unanimitatea.

Ein|stimmung *f. sg.* **1.** consimţământ. **2.** armonie, acord. **3.** pregătire sufletească (pentru recitarea unei poezii etc.).

Ein|stippe, *-n, f. (cul.)* supă sau lapte în care se moaie pâine.

ein|stippen, *stippte ein, eingestippt, vb. (h) tr.* a muia pâine (în supă sau lapte).

einstmalig *adj.* de odinioară; fost; anterior, precedent.
einstmals *adv.* odată, cândva.
ein|stöckig *adj.* cu un (singur) etaj.
ein|stopfen, *stopfte ein, eingestopft, vb. (h) tr.* a îndopa, a îndesa.
ein|stöpseln, *stöpselte ein, eingestöpselt (ich stöps(e)le ein), vb. (h) tr.* a introduce (o fişă, un ştecăr); a pune (un dop).
ein|stoßen, *stieß ein, eingestoßen (du, er stößt ein), vb. (h) tr.* **1.** a împinge, a înfige (apăsând, împungând). **2.** a desfunda, a sparge; **eine Tür, ein Fenster** ~ a sparge o uşă, o fereastră; **den Boden eines Fasses** ~ a desfunda un butoi. **3.** a pisa (mărunt).
Ein|stoßung, *-en, f.* **1.** împingere, înfigere. **2.** spargere (a unei uşi, a unui geam). **3.** desfundare (a unui butoi).
ein|strahlen, *strahlte ein, eingestrahlt, vb. (h) intr.* a radia, a lumina înăuntru.
ein|streichen, *strich ein, eingestrichen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a freca, a unge (cu alifie, grăsime etc.). **2.** a înfunda, a băga; **Kalk in die Fugen** ~ a umple crăpăturile cu var. **3.** *(fam.)* a lua, a-şi însuşi; a băga în buzunar; **er strich das Geld eilig ein** el a luat, şi-a însuşit grăbit banii. **4.** a vâna (păsări) cu plasa. **II.** *intr. (s)* **1.** a hoinări. **2.** *(vân., despre păsări)* a da în plasă.
ein|streuen, *streute ein, eingestreut, vb. (h) tr.* **1.** a aşterne; **den Pferden Stroh** ~ a aşterne cailor paie. **2.** (şi *fig.)* a presăra; **einen Kuchen mit Zucker** ~ a presăra o prăjitură cu zahăr; **er hat es in seine Rede eingestreut** a amintit, a strecurat acest lucru de câteva ori în cuvântarea lui.
Ein|streu|ung, *-en, f.* **1.** aşternere (a paielor pentru cai). **2.** (şi *fig.)* presărare.
Ein|strich, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mine)* traversă de lemn. **2.** *(mine)* fontă. **3.** crestătură la chei.
ein|stricken, *strickte ein, eingestrickt, vb. (h) tr.* a introduce în împletitură, a împleti, a tricota amestecând cu firul principal.
ein|strömen, *strömte ein, eingeströmt, vb. (s) intr. (despre ape, gaze etc.)* a curge repede; a invada; a năvăli; **das Gas ist in das Zimmer eingeströmt** gazul a invadat camera.
Ein|strömen, *-s, n. sg. (ec.)* aflux; ~ **von Auslandskapital** aflux de capital străin.
Ein|strömung, *-en, f.* **1.** vărsare; năvală; curgere (a unei ape, a unui şuvoi etc.). **2.** *(tehn.)* admisie.
Ein|strömungs|öffnung, *-en, f.* orificiu de intrare, gură de admisie.
Ein|strömungsventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* ventil, supapă de admisie.
ein|strophig *adj.* cu o singură strofă.
ein|stücke(l)n, *stücke(l)te ein, eingestücke(l)t (ich stück(el)e ein), vb. (h) tr.* a pune, a aplica un petic în ceva.
ein|studieren, *studierte ein, einstudiert, vb. (h) tr.* a învăţa, a exersa, a studia bine, a învăţa pe dinafară (o bucată, un rol etc.).
Ein|studierung *f. sg.* exersare temeinică, studiere profundă, învăţare pe dinafară (a unei bucăţi, unui rol).
ein|stufen, *stufte ein, eingestuft, vb. (h) tr.* **1.** a grada, a împărţi în categorii; a diviza. **2.** a clasa, a încadra (un funcţionar etc.).
ein|stufig *adj. (tehn.)* cu o singură treaptă.
Ein|stufung, *-en, f.* gradare, încadrare; categorisire; clasificare.
ein|stülpen, *stülpte ein, eingestülpt, vb. (h)* **I.** *tr.* a întoarce prin îndesare; **die Finger eines Handschuhes** ~ a vârî înăuntru (a întoarce pe dos) degetele unei mănuşi. **II.** *refl. (med.; despre intestine)* a se invagina.
ein|stündig *adj.* de o oră.
ein|stürmen, *stürmte ein, eingestürmt, vb.* **I.** *intr. (s)* a năvăli; **auf jn.** ~ a năvăli asupra cuiva; **sie stürmten mit Bitten auf mich ein** m-au asaltat cu rugăminţi; **auf seine Gesundheit** ~ a-şi ruina sănătatea. **II.** *tr. (h)* **1.** a dărâma (năvălind). **2.** *(înv.)* a înfige (o suliţă).
Ein|sturz, *-es, -stürze, m.* surpare, năruire, prăbuşire; **der** ~ **des Daches** prăbuşirea acoperişului.
ein|stürzen, *stürzte ein, eingestürzt (du, er stürzt ein), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a se surpa, a se prăbuşi, a se dărâma; **das Haus droht einzustürzen** casa stă să se prăbuşească. **2.** *(în expr.)* **über jn.** ~ a se năpusti asupra cuiva. **II.** *tr. (h)* **1.** a răsturna; a dărâma. **2.** *(mine)* a provoca năruirea dărâmăturilor. **3.** *(înv.)* a înghiţi cu lăcomie; **Wein** ~ a da paharul cu vin peste cap.
Ein|sturzgefahr, *-en, f.* pericol de surpare, prăbuşire (a unei construcţii).
einstweilen *adv.* deocamdată, între timp.
einstweilig *adj.* şi *adv.* interimar, provizoriu, temporar, pentru moment; **eine ~e Lösung** o soluţie provizorie; **~er Zustand** interimat; **~er Beamter** funcţionar temporar.
einsudeln, *sudelte ein, eingesudelt (ich sud(e)le ein), vb. (h) tr. (fam.)* a mânji.
ein|suggeriert, *suggerierte ein, einsuggeriert, vb. (h) tr.* a sugera insistent cuiva ceva.
Einswerden, *-s, n. sg.* înţelegere, acord.
eintägig *adj.* de o zi; efemer.
Eintagsblume, *-n, f.* floare efemeră.
Eintagsfliege, *-n, f. (entom.)* muscă efemeră *(Ephemera vulgata)*.
Eintags|tid, *-en, f. (reg.)* maree diurnă.
Eintaktmotor, *-s, -e(n), m. (tehn.)* motor cu un singur timp.
eintalig *adj. (reg.)* **1.** monoton. **2.** obositor.
eintanzen, *tanzte ein, eingetanzt (du, er tanzt ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a studia un dans. **2.** a răsturna dansând. **II.** *refl.* a se exersa la dans, a se obişnui cu dansul.
Eintänzer, *-s, -, m.* dansator de profesie (într-un local), gigolo.
eintauchen, *tauchte ein, eingetaucht, vb.* **I.** *tr. (h)* a cufunda, a muia; **die Feder** ~ a muia tocul în cerneală. **II.** *intr. (s)* a se cufunda, a se afunda.
Eintauchrefraktometer, *-s, -, n. (tehn.)* refractometru cu imersiune.
Eintauchung, *-en, f.* **1.** cufundare. **2.** (în)muiere. **3.** imersiune.
Eintauchungs|tiefe, *-n, f.* adâncime a submersiunii.
Eintausch, *-(e)s, -e, m.* schimb, troc.
eintauschen, *tauschte ein, eingetauscht, vb. (h) tr.* a schimba; **gegen etwas** ~ a da (sau a primi) ceva în schimbul unui alt lucru; **was hast du dafür eingetauscht?** ce ai primit (dat) în schimb?
Eintauschung, *-en, f.* **1.** schimbare. **2.** schimb, troc.
eintaxieren, *taxierte ein, eintaxiert, vb.(h) tr.* a aprecia, a preţălui.
einteeren, *teerte ein, eingeteert, vb. (h) tr.* a gudrona, a cătrăni.
Einteeren, *-s, n. sg.* gudronare, cătrănire.

einteigen, *teigte ein, eingeteigt, vb. (h) tr.* a preface în pastă, în aluat; a acoperi cu aluat.
Einteigung, *-en, f.* formare a unei paste, a unui aluat, acoperire cu aluat.
einteilbar *adj.* divizibil.
einteilen, *teilte ein, eingeteilt, vb. (h) tr.* **1.** a împărţi, a separa; **in Kapitel** ~ a împărţi pe capitole; *(fig.)* **ich teile es mir so ein, dass...** îmi împart timpul, îmi aranjez lucrurile în aşa fel, încât...; **in Grade** ~ a împărţi în grade, a grada. **2.** a rândui, a pune în ordine; **in Klassen** ~ a clas(ific)a. **3.** a repartiza; **Steuern** ~ a repartiza impozite; **man hatte ihn für den Nachtdienst eingeteilt** i s-a repartizat schimbul de noapte. **4.** *(muz.)* a da indicaţii de frazare, a fraza. **5.** *(arhit.; în expr.)* **die Abteilungen des Fußbodens** ~ a trasa compartimentele unui parchet. **6.** a încorpora, a încadra.
einteilig *adj.* **1.** întreg. **2.** cu o singură parte.
Einteilung, *-en, f.* **1.** împărţire, diviziune; **die ~ der Arbeit** diviziunea, repartizarea muncii; **er hat keine** ~ n-are nicio ordine, nu e planificat; **die ~ der Stadt in Bezirke** împărţirea oraşului în sectoare. **2.** clas(ific)are. **3.** repartizare. **4.** gradare. **5.** încorporare, încadrare.
Einteilungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad (la termometru, alcoolmetru etc.).
Einteilungsgrund, *-(e)s, -gründe, m.* principiu, criteriu de clasificare.
Einteilungskriterium, *-s, -rien* [-riən], *n.* criteriu de clasificare, de grupare.
Einteilungs|prinzip, *-s, -pien* [-piən], *n.* principiu de repartizare, diviziune, împărţire.
Einteilungszahl, *-en, f. (gram.)* numeral distributiv.
eintiefen, *tiefte ein, eingetieft, vb. (h) tr.* a adânci, a scobi.
eintippen, *tippte ein, eingetippt, vb. (h) tr.* a introduce (un text, cifre) în maşina de scris, în calculator.
eintönen, *tönte ein, eingetönt, vb. (h) tr.* a intona.
eintönig *adj.* monoton; uniform.
Eintönigkeit, *-en, f.* monotonie; uniformitate.
eintonnen, *tonnte ein, eingetonnt, vb. (h) tr.* a băga în butoaie; **Bier** ~ a pune berea în butoaie.
Eintonnen, *-s, n. sg.* punere, aşezare în butoaie.
Eintopf, *-(e)s, m. sg.*, **Eintopf|essen**, *-s, n. sg.*, **Eintopfgericht**, *-(e)s, -e, n.* supă consistentă din legume şi carne care formează singurul fel al unei mese.
Eintracht *f. sg.* concordie, bună înţelegere, armonie; **in ~ leben** a trăi în pace şi bună înţelegere.
einträchtig **I.** *adj.* armonios, paşnic. **II.** *adv.* în bună înţelegere.
Einträchtigkeit, *-en, f.* v. Eintracht.
einträchtiglich *adj. (rar)* v. einträchtig.
Eintrag, *-(e)s, -träge m.* **1.** înscriere, înregistrare; **ein ~ in den Akten** o menţiune, o dată trecută în acte. **2.** *sg.* pierdere, pagubă, prejudiciu; **einer Sache ~ tun** a vătăma, a prejudicia ceva; **jm. ~ tun** a prejudicia pe cineva.
eintragbar *adj.* ceea ce se poate înregistra, înregistrabil.
Eintragebuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru.
eintragen, *trug ein, eingetragen (du trägst ein, er trägt ein), vb. (h) tr.* **1.** a purta, a duce (la destinaţie); **Holz** sau **Wasser** ~ a aduce lemne sau apă (la bucătărie); **die Bienen tragen Blütenstaub ein** albinele adună polen. **2. a)** a înscrie, a înregistra; **in das Protokoll** ~ a trece în procesul verbal; **er trägt es in das Grundbuch ein** o înscrie în registrul funciar; *(com.)* **in das Soll** ~ a înscrie la debit; *(com.)* **eingetragene Genossenschaft** societate, cooperativă înregistrată; *(com.)* **eingetragenes Warenzeichen** marcă depusă; **b)** a insera, a introduce. **3.** a aduce venit, a produce; **dieses Geschäft trägt wenig ein** această afacere, prăvălie aduce un venit mic; *(fig.)* **meine Hilfe trug mir nur Undank ein** ajutorul dat de mine mi-a adus numai nerecunoştinţă. **4.** *(mat.)* a aplica, a suprapune; **eine Linie** ~ a aplica, a suprapune o linie. **5.** *(text.)* a urzi.
einträglich *adj.* rentabil, bănos, productiv, lucrativ, aducător de venit.
Einträglichkeit *f. sg.* rentabilitate, profitabilitate.
Eintragung, *-en, f.* **1.** înscriere, înregistrare; ~ **in die Bücher** înregistrare; **gerichtliche** ~ înscriere a unui act, a unei ipoteci. **2.** menţiune (în registru). **3.** *(mat.)* aplicare, suprapunere; ~ **einer Linie** aplicare a unei linii.
Eintragungs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou de înregistrare.
Eintragungsbescheinigung, *-en, f.* dovadă de înregistrare.
Eintragungsgebühr, *-en, f. (ec.)* taxă de înregistrare.
Eintragungsnummer, *-n, f.* număr de înregistrare.
Eintragungsvermerk, *-(e)s, -e, m.* notă de înregistrare; dispoziţie, indicaţie de debitare (în contabilitate).
eintrainieren [-trɛni:-], *trainierte ein, eintrainiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) antrena prin exerciţiu pentru ceva.
eintränken, *tränkte ein, eingetränkt, vb. (h) tr.* **1.** a muia în apă, a îmbiba, a impregna. **2.** a adăpa. **3.** *(fig.)* a plăti cu aceeaşi monedă; **das werde ich ihm ~!** am să i-o plătesc!
einträufeln, *träufelte ein, eingeträufelt (ich träuf(e)le ein), vb. (h) tr.* a turna cu picătura, a picura.
Einträuf(e)lung, *-en, f.* turnare cu picătura, picurare.
eintreffen, *traf ein, eingetroffen (du triffst ein, er trifft ein), vb. (s) intr.* **1.** a sosi (la destinaţie); **er trifft hier um 10 Uhr ein** soseşte aici la ora zece; **eine Nachricht traf ein** a sosit o ştire. **2.** a se împlini, a se realiza; **das Unglück ist eingetroffen** nenorocirea s-a produs.
Eintreffen, *-s, n. sg.* **1.** sosire. **2.** împlinire, realizare.
eintreib|bar *adj.* de încasat, încasabil.
eintreiben, *trieb ein, eingetrieben, vb. (h) tr.* **1.** a înfige (un par), a bate (un cui). **2.** a mâna vitele spre casă; **das Vieh ~ (in den Stall)** a mâna vitele (în grajd). **3.** a reclama, a încasa; a percepe; **Schulden** ~ a încasa datorii; **unsere Forderung ist schwer einzutreiben** creanţa noastră e greu de încasat. **4.** *(vân.)* a hăitui; **Wild** ~ a hăitui vânatul.
Eintreiber, *-s, -, m.* perceptor.
Eintreibung, *-en, f.* **1.** înfigere (a unui par); batere (a unui cui). **2.** mânare (a vitelor). **3.** încasare, percepere. **4.** hăituire a vânatului.
eintreten, *trat ein, eingetreten (du trittst ein, er tritt ein), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** *(in)* a intra, a păşi (în); **er trat ins Zimmer ein** a intrat în cameră; **in die Partei** ~ a intra în partid; **in eine Stelle** ~ a intra într-o funcţie; **in eine Gesellschaft** ~ a intra într-o societate; **in js. Rechte** ~ a intra în drepturile cuiva. **2.** *(für jn.* sau *für etwas)* a interveni pentru cineva, a se expune pentru cineva, pentru ceva; **für js. Sache** ~ a pleda cauza cuiva. **3.** a se

întâmpla, a avea loc, a surveni; **es kann der Fall** ~ poate fi cazul, se poate întâmpla; **eine Besserung ist eingetreten** a intervenit o ameliorare; **es trat eine heftige Kälte ein** a survenit un frig straşnic; **sein Tod trat gestern ein** moartea sa a survenit ieri; **eingetretener Hindernisse halber** (sau **wegen**) din cauza unor împrejurări neprevăzute; **eintretenden Falls** în caz de nevoie. **4.** a începe, a veni; **plötzlich trat der Winter ein** a venit brusc iarna; **der Frühling tritt ein** primăvara începe. **II.** *tr. (h)* a strivi călcând; a băga în pământ călcând cu piciorul; **einen Dorn, Nagel, Splitter (in den Fuß)** ~ a călca într-un spin, un cui, o aşchie; **die Schuhe** ~ a lărgi ghetele purtându-le; **eine Kiste, Tür** ~ a sparge o ladă, o uşă cu piciorul; **Wurzeln in die Erde** ~ a băga rădăcini în pământ, călcându-le cu piciorul.

eintretendenfalls *adv.* în caz că se întâmplă, în eventualitatea că...

eintrichtern, *trichterte ein, eingetrichtert, vb. (h) tr.* **1.** a turna cu pâlnia. **2.** *(fig., fam.)* a băga (o învăţătură) în cap, a preda în mod mecanic; **jm. etwas** ~ a băga ceva (cu greu) în capul cuiva.

Eintrift, *-en, f.* păşune, imaş, izlaz.

Eintritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** (şi *fig.*) intrare; **mein** ~ **in die Gewerkschaft** intrarea mea în sindicat; **bei seinem** ~ **ins Zimmer** la intrarea lui în cameră. **2.** început; venire; **bei** ~ **der Dunkelheit** la căderea întunericului; **der** ~ **des Winters** venirea iernii. **3.** survenire; ~ **der Rechtskraft** intrare în vigoare; ~ **des Todes** survenire a morţii. **4.** *(astron.; în expr.)* ~ **in den Schatten eines Weltkörpers** imersiune. **5.** (preţ de) intrare; **der** ~ **ist frei** intrarea este liberă.

eintrittsfähig *adj. (în expr.)* ~ **sein** a fi prezentabil(ă), a putea fi primit(ă) (într-o societate).

Eintrittsgeld, *-(e)s, -er, n.* preţ, taxă de intrare.

Eintrittshalle, *-n, f.* hală, hol de intrare.

Eintrittskarte, *-n, f.* bilet de intrare.

Eintritts|öffnung, *-en, f.* orificiu, deschizătură de intrare.

Eintritts|preis, *-es, -e, m.* v. Eintrittsgeld.

Eintritts|tag *-(e)s, -e, m.* zi de intrare (într-o şcoală, într-o asociaţie etc.).

Eintrittsventil [-vɛn-], *-(e)s, -e, n. (tehn.)* supapă de intrare.

Eintrittszimmer, *-s, -, n.* anticameră.

Eintrittszoll|amt, *-(e)s, -ämter, n.* post vamal la intrare (în ţară).

eintrocknen, *trocknete ein, eingetrocknet (du trocknest ein, er trocknet ein), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a se usca; a seca. **2.** a se stafidi; a se zbârci. **II.** *tr. (h)* a usca; a seca.

Eintrocknung, *-en, f.* uscare (prin evaporare).

eintrommeln, *trommelte ein, eingetrommelt (ich tromm(e)le ein), vb. (h) tr.* **1.** a bate cu furie în ceva sau cineva. **2.** a repeta sistematic şi insistent ceva; **die Werbung trommelt unablässig auf die Verbraucher ein** reclamele influenţează neîncetat, cu insistenţă consumatorii.

eintröpfeln, *tröpfelte ein, eingetröpfelt (ich tröpf(e)le ein), vb.* **I.** *tr. (h)* a turna, a vărsa cu picătura; a pune picătură cu picătură; a picura. **II.** *intr. (s)* a picura.

Eintröpfelung, *-en, f.* **1.** turnare cu picătura. **2.** picurare.

eintrüben, *trübte ein, eingetrübt, vb. (h) refl. (met.)* a se înnora, a se acoperi (cerul).

Eintrübung, *-en, f. (met.)* înnorare, acoperire (a cerului).

eintrudeln, *trudelte ein, eingetrudelt (ich trud(e)le ein), vb. (s) tr. (fam.)* a sosi agale, cu întârziere.

eintun, *tat ein, eingetan, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a face conserve, a mura în saramură, în oţet, a fierbe (compoturi, dulceaţă). **2.** a prepara, a pregăti. **3.** *(fig.)* a băga la închisoare.

eintunken, *tunkte ein, eingetunkt, vb. (h) tr.* a muia, a întinge (în sos, în mâncare).

eintürmen, *türmte ein, eingetürmt, vb. (h) tr.* a întemniţa (în turn); a încarcera.

eintüten, *tütete ein, eingetütet (du tütest ein, er tütet ein), vb. (h) tr.* a pune, a ambala în pungi.

ein|üben, *übte ein, eingeübt, vb. (h)* **I.** *tr.* a învăţa, a deprinde; a exersa, a studia. **II.** *refl.* a se exersa, a se deprinde.

Ein|übung, *-en, f.* exersare, deprindere, studiu.

ein|und|achtzig *num. card.* optzeci şi unu.

Ein- und Ausfuhrverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicţie de import-export.

Ein- und Aus|schalter, *-s, -, m.* dispozitiv de stabilire şi întrerupere a contactului.

ein|und|dreißig *num. card.* treizeci şi unu.

ein|(und)einhalb *num. card.* unu şi jumătate.

ein|undfünfzig *num. card.* cinzeci şi unu.

ein|undneunzig *num. card.* nouăzeci şi unu.

ein|undsechzig *num. card.* şaizeci şi unu.

ein|undsiebzig *num. card.* şaptezeci şi unu.

ein|undvierzig *num. card.* patruzeci şi unu.

ein|undzwanzig *num. card.* douăzeci şi unu.

Einung, *-en, f. (inv., poet.)* v. Einigung.

einverleib|bar *adj.* care poate fi anexat, încorporat, asimilat; anexabil, încorporabil, asimilabil.

einverleiben, *verleibte ein* (şi *einverleibte*), *einverleibt (ich verleibe ein* şi *ich einverleibe) vb. (h)* **I.** *tr. (dat.)* a uni (cu); a anexa, a alipi, a încorpora (unei ţări); *(pol.)* **einverleibt werden** a fi anexat. **II.** *refl.* **1.** *(fiziol.)* a se asimila. **2.** *(fam.)* **sich** *(dat.)* ~ a mânca; a bea.

Einverleibung, *-en, f.* **1.** *(pol.)* anexare; unire; alipire; încorporare. **2.** *(fiziol.)* asimilare.

Einvernahme, *-n, f. (austr., elv.; jur.)* interogare; interogatoriu.

einvernehmen, *vernahm ein, einvernommen (du vernimmst ein, er vernimmt ein), vb. (h) tr. (austr., elv.; jur.)* a audia, a interoga.

Einvernehmen, *-s, n. sg.* înţelegere, (comun) acord; **sich ins** ~ **setzen** a se înţelege, a ajunge la un acord, la o înţelegere; a se învoi, a conveni; **mit jm. in gutem** ~ **steh(e)n** a fi în bună înţelegere, de acord cu cineva; **mit jm. im** ~ **stehen** a fi înţeles cu cineva; *(ec.)* **im** ~ **mit Ihrem Wunsch** în conformitate cu doleanţele dumneavoastră; **im gegenseitigen** ~ de comun acord.

einver|standen **I.** *adj.* înţeles, de acord; **mit etwas** ~ **sein** sau **sich mit etwas** ~ **erklären** a aproba, a încuviinţa ceva, a consimţi la ceva, a fi de acord cu ceva. **II.** *interj.* ~! de acord!

einver|ständlich *adj. (austr.)* cu învoiala, cu consimţământul partenerului.

Einver|ständnis, *-ses, -se, n.* **1.** înţelegere, acord; consimţământ, asentiment; **sein** ~ **geben** a-şi da consimţământul; **im** ~ *(mit.)* în înţelegere (cu), de comun acord (cu); **im** ~ **handeln** a acţiona de comun acord; **in gutem** ~ **leben** a trăi în bună înţelegere; **geheime** ~ **se haben** a avea înţelegeri secrete. **2.** conivenţă.

Einver|ständnis|erklärung, *-en, f.* declaraţie de consimţământ.

einvulkanisieren [-vul-], *vulkanisierte ein, einvulkanisiert, vb. (h) tr.* a vulcaniza.

Einwaage *f. sg.* **1.** pierdere în greutate (la împărţirea unei cantităţi mai mari în cantităţi mai mici). **2.** greutate netă (fără adaos de lichid la conserve). **3.** *(chim.)* determinare a greutăţii. **4.** *(geogr.)* nivelment.

einwachsen[1], *wuchs ein, eingewachsen (du, er wächst ein), vb. (s) intr.* **1.** a pătrunde (prin creştere), a creşte în; **ins Fleisch** ~ a intra în carne; **eingewachsener Nagel** unghie încarnată. **2.** *(fig.)* a se înrădăcina, a prinde rădăcini, a se împlânta.

einwachsen[2], *wachste ein, eingewachst (du, er wachst ein), vb. (h) tr.* a cerui, a da, a unge cu cremă, cu ceară; **Schier** ~ a da schiurile cu ceară.

einwägen, *wog ein, eingewogen, vb. (h) tr.* **1.** a cântări o substanţă pentru o determinare. **2.** *(geod.)* a nivela.

einwaggonieren, *waggonierte ein, einwaggoniert, vb. (h) tr.* a aşeza, a încărca, a îmbarca în vagon.

Einwaggonierung *f. sg.* încărcare, îmbarcare în vagoane, în tren.

Einwahl, *-en, f. (inform.)* conectare la Internet prin intermediul unui cablu (telefon).

einwalken, *walkte ein, eingewalkt, vb. (h) tr.* **1.** *(tăb.)* a unge pielea; **Leder** ~ a pune pielea în ulei. **2.** *(text.)* a călca, a da la piuă (postavuri).

einwalzen, *walzte ein, eingewalzt (du, er walzt ein), vb. (h) tr.* **1.** *(tipogr.)* a acoperi cu un strat protector (un clişeu, o placă de zinc). **2.** *(agr.)* a băga cu vălătucul în pământ (sământă etc.).

Einwalzen, *-s, n. sg.*, **Einwalzung**, *-en, f. (tipogr.)* acoperire cu un strat protector (a unui clişeu, a unei plăci de zinc).

Einwand, *-(e)s, -wände, m.* obiecţie; replică; contraargument; protest; **frei von** ~ fără obiecţii; ~ **erheben** a obiecta.

Einwand(e)rer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* imigrant(ă).

einwandern, *wanderte ein, eingewandert, vb. (s) intr.* a imigra.

Einwandern *n. sg.*, **Einwanderung**, *-en. f.* imigrare.

Einwanderungsbe|hörde, *-n, f.* oficiu care reglementează imigrarea, oficiu de imigrare.

Einwanderungsbeschränkungen *pl.* restricţii de imigrare.

Einwanderungskommission, *-en, f.* comisie de imigrare.

Einwanderungs|land, *-(e)s, -länder, n.* ţară de imigrare.

Einwanderungs|strom, *-(e)s, -ströme, m. (fig.)* masă de imigranţi.

Einwanderungswelle, *-n, f.* val de imigrare.

einwandfrei *adj.* şi *adv.* fără greşeală, ireproşabil; fără obiecţie; neîndoielnic, fără doar şi poate; **es ist** ~ **nachgewiesen** este dovedit neîndoielnic.

einwandig *adj. (tehn., constr.)* cu un singur perete.

einwärts *adv.* spre înăuntru, spre interior, spre centru; **nach** ~ **gerichtet** (sau **gekehrt**) îndreptat înăuntru; ~ **gehen** a merge cu vârful picioarelor întoarse înăuntru.

Einwärtsdrehung, *-en, f.* rotire spre interior.

einwärtsgebogen *adj.* îndoit spre partea interioară, spre centru.

einwärts geh(e)n, *ging einwärts, einwärts gegangen, vb. (s) intr.* a merge cu vârful picioarelor întoarse înăuntru.

einwärts setzen, *setzte einwärts, einwärts gesetzt, vb. (h) tr.* a aşeza spre interior, spre centru; **die Füße** ~ a călca cu vârful picioarelor (întoarse) înăuntru.

einwässern, *wässerte ein, eingewässert, vb. (h) tr.* a muia în apă, a pune în apă (pentru desărare).

Einwässerung, *-en, f.* muiere, udare; punere în apă (pentru desărare).

einweben, *webte ein, eingewebt* (şi *inv. wob ein, eingewoben*), *vb. (h) tr.* a întreţese, a alege; **ein buntes Muster in einen Stoff** ~ a întreţese un model cu fire de diferite culori.

einwechseln, *wechselte ein, eingewechselt (ich wechs(e)le ein), vb. (h) tr.* a schimba (mai ales bani).

Einwechs(e)lung, *-en, f.* schimb, (pre)schimbare (de bani).

einwecken, *weckte ein, eingeweckt, vb. (h) tr.* a conserva în sistem Weck.

Einweckglas, *-es, -gläser. n.* borcan Weck cu clamă (pentru conserve).

Einweg-Kommunikations-System, *-e, n.* sistem de comunicare unidirecţional.

Einwegflasche, *-n, f.* sticlă (ambalaj) de unică folosinţă.

Einweg|spritze, *-n, f.* seringă de folosit o singură dată, de unică folosinţă.

Einwegverpackung, *-en, f.* ambalaj care se aruncă (după golire), ambalaj de unică folosinţă.

einweibig *adj.* monogam.

Einweibigkeit *f. sg.* monogamie.

Einweichbottich, *-(e)s, -e, m.* **1.** putină, hârdău pentru muiat(ul rufelor). **2.** *(text.)* bazin de înmuiere.

einweichen, *weichte ein, eingeweicht, vb. (h) tr.* a muia, a uda.

Einweichmittel, *-s, -, n.* substanţă pentru înmuiat.

Einweichtrommel, *-n, f. (tehn.)* tambur de înmuiere.

Einweichung, *-en, f.* **1.** muiere. **2.** *(med., tehn.)* înmuiere.

einweihen, *weihte ein, eingeweiht, vb. (h) tr.* **1.** a inaugura; a dezveli (un monument); **der Klub wird morgen eingeweiht** clubul se inaugurează mâine; *(fam.)* **ein Kleid** ~ a pune o rochie pentru prima oară. **2.** a consacra, a târnosi, a sfinţi (o biserică, un altar etc.); a hirotonisi (un preot). **3.** a iniţia; **in ein Geheimnis** ~ a încredinţa un secret.

Einweihung, *-en, f.* **1.** inaugurare; dezvelire (a unui monument). **2.** sfinţire, târnosire; consacrare; hirotonisire. **3.** iniţiere.

Einweihungsfeier, *-n, f.*, **Einweihungsfest**, *-(e)s, -e, n.* (serbare de) inaugurare, sfeştanie.

Einweihungs|predigt, *-en, f. (rel.)* predică inaugurală.

Einweihungsrede, *-n, f.* discurs inaugural.

Einweihungs|schmaus, *-es, -schmäuse, m.* masă, ospăţ de inaugurare.

Einweihungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi a inaugurării.

einweisen, *wies ein, eingewiesen, vb. (h) tr.* **1.** a introduce, a instrui; a instala (într-un post). **2.** *(jur.)* a pune în posesie. **3.** a trimite, a interna; **in ein Spital** ~ a interna într-un spital. **4.** a dirija, a îndruma (prin semne sau gesturi).

Einweisung, *-en, f.* **1.** introducere; instalare (într-un post). **2.** *(jur.)* punere în posesie. **3.** trimitere, internare (într-un spital etc.).

Einweisungs|schein, *-(e)s, -e, m.* bilet de trimitere, internare.

einwellig *adj.* **1.** *(mec.)* cu o singură undă. **2.** *(tel.)* sinusoidal.

einwenden, *wandte ein, eingewandt* (şi *wendete ein, eingewendet) (du wendest ein, er wendet ein), vb. (h) tr.* a obiecta, a replica, a contrazice, a opune, a întâmpina; **er hat nichts dagegen einzuwenden** n-are nimic de obiectat, n-are nimic contra.

Einwender, *-s, -, m.* persoană care obiectează ceva.

Einwendung, *-en, f.* obiecţie; replică, opoziţie, protest, contraargument; ~ **erheben** (sau **machen, vorbringen) gegen** a obiecta împotriva, a replica, a contrazice, a reclama.

einwerfen, *warf ein, eingeworfen (du wirfst ein, er wirft ein), vb. (h) tr.* **1.** a sparge, a dărâma aruncând; **ein Fenster mit Steinen** ~ a sparge un geam aruncând cu pietre. **2.** a arunca în; **einen Brief** ~ a introduce o scrisoare (în cutia poştală); **Holz** ~ a pune lemne pe foc; **jn. ins Gefängnis** ~ a băga pe cineva la închisoare. **3.** a interveni în discuţie, a obiecta, a replica, a contrazice, a opune, a întâmpina. **4.** *(sport)* a pune (mingea) în joc, a servi.

Einwerfen, *-s, n. sg.* **1.** spargere, dărâmare (prin aruncare). **2.** aruncare în, azvârlire. **3.** obiectare, contrazicere, opunere. **4.** *(sport)* punere (a mingii) în joc, serviciu.

Einwerfer, *-s, -, m.* **1.** *(mine)* armătură de înlocuire. **2.** *(sport)* jucător care serveşte.

Einwerftonne, *-n, f.* barcă de pescuit, corăbioară.

einwertig *adj. (chim.)* monovalent.

einwickeln, *wickelte ein, eingewickelt (ich wick(e)le ein), vb. (h)* **I.** *tr.* a înfăşura, a înveli, a împacheta; **ein Kind in Windeln** ~ a înfăşa un copil (în scutece); *(fam., fig.)* **jn.** ~ **a)** a păcăli pe cineva; **b)** a face cu cineva ce vrei; **sich** *(dat.)* **die Haare** ~ a-şi pune bigudiuri. **II.** *refl.* a se înfăşura, a se înveli.

Einwick(e)lung, *-en, f.* **1.** înfăşurare, învelire, împachetare. **2.** *(med.)* împachetare.

Einwickelpapier, *-(e)s, -e, n.* hârtie de împachetat, de ambalaj.

Einwickler, *-s, -, m.* persoană care înfăşoară, care face împachetări.

einwiegen[1], *wiegte ein, eingewiegt, vb. (h) tr.* a legăna (copilul) până adoarme; *(fig.)* **jn. in Täuschungen** ~ a amăgi pe cineva.

einwiegen[2], *wog ein, eingewogen, vb. (h) tr.* **1.** *(com.)* a cântări pentru preambalare. **2.** *(tehn.)* a echilibra. **3.** a cântări pentru ambalare.

einwilligen, *willigte ein, eingewilligt, vb. (h) intr. (in* cu *acuz.)* **1.** a consimţi (la), a fi de acord (cu); a se învoi, a primi, a accepta. **2.** a permite.

Einwilligung, *-en, f. (zu)* **1.** acord; consimţământ, asentiment (la); **er gibt seine** ~ îşi dă consimţământul. **2.** permisiune.

Einwilligungszeichen, *-s, -, n.* semn de aprobare.

einwindeln, *windelte ein, eingewindelt (ich wind(e)le ein), vb. (h) tr.* a înfăşa (un copil în scutece).

einwinden, *wand ein, eingewunden (du windest ein, er windet ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înfăşura. **2.** a împleti în. **3.** a înşuruba. **4.** a ridica (cu un scripete, cu o macara); **den Anker** ~ a ridica ancora. **II.** *refl.* a se răsuci, a se chirci.

einwinkeln, *winkelte ein, eingewinkelt (ich wink(e)le ein), vb. (h) tr.* a îndoi (o articulaţie, braţul).

einwintern, *winterte ein, eingewintert, vb.* **I.** *tr. (h)* a deprinde cu gerul, cu iarna. **II.** *refl. (h)* **1.** a rezista peste iarnă. **2.** a se aproviziona de iarnă. **III.** *intr.* **1.** *(s)* a îngheţa; a fi surprins de iarnă. **2.** *impers.* **es wintert ein** se face iarnă, vine iarna.

Einwinterung *f. sg.* **1.** sosire (neaşteptată) a iernii. **2.** aprovizionare pentru iarnă.

einwirken, *wirkte ein, eingewirkt, vb. (h)* **I.** *intr. (auf* cu *acuz.)* **1.** a influenţa, a înrâuri; a exercita o influenţă (asupra). **2.** *(chim.)* a acţiona (asupra). **II.** *tr. (in* cu *acuz.; text.)* a ţese în, a împleti în.

Einwirkung, *-en, f.* influenţă, acţiune (asupra); **chemische** ~ acţiune chimică.

Einwirkungsdauer *f. sg.* durată a acţiunii.

einwöchig *adj.* de o săptămână.

einwohnen, *wohnte ein, eingewohnt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(rar)* a deteriora o locuinţă (stând în ea). **2.** *(înv.)* a locui în. **II.** *intr.* **1.** *(în expr.) (bei jm.)* a locui (la cineva). **2.** (cu *dat.)* a fi inerent unui lucru. **III.** *refl.* a se obişnui cu o locuinţă, cu o casă, cu o regiune; a se aclimatiza.

Einwohner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** locuitor(-oare). **2.** locatar(-ă).

Einwohnermelde|amt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciu, birou de evidenţă a populaţiei.

Einwohnerschaft *f. sg.* populaţie, locuitori.

Einwohnerverzeichnis, *-ses, -se, n.* registru al populaţiei.

Einwohnerwehr, *-en, f.* gardă civilă.

Einwohnerzahl, *-en, f.* număr al locuitorilor, cifră a populaţiei.

Einwohnung *f. sg.* **1.** locuire. **2.** inerenţă.

einwölben, *wölbte ein, eingewölbt, vb. (h) tr. (constr.)* a bolti, a acoperi cu o boltă.

einwölken, *wölkte ein, eingewölkt, vb. (h) refl. (despre cer)* a se înnora.

einwollen, *wollte ein, eingewollt (ich will ein, du willst ein, er will ein), vb. (h) intr. (fam.)* a voi să intre; *(fig.)* **das will mir nicht ein a)** asta nu pricep, asta nu-mi intră în cap; **b)** nu consimt la aceasta.

einwühlen, *wühlte ein, eingewühlt, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) vârî în pământ, a (se) îngropa scormonind; *(fig.)* **sich in Bücher** ~ a se îngropa în cărţi.

Einwurf, *-(e)s, -würfe, m.* **1.** aruncare înăuntru. **2.** deschizătură (în cutii de scrisori, în automate etc.) pentru aruncarea scrisorilor, a monedelor etc. **3.** *(fig.)* obiecţie, replică. **4.** *(sport)* aruncare de pe tuşă; serviciu.

einwürgen, *würgte ein, eingewürgt, vb. (h) tr.* a înghiţi cu greu şi încet.

einwurzeln, *wurzelte ein, eingewurzelt (ich wurz(e)le ein), vb. intr. (s)* şi *refl. (h)* (şi *fig.)* a se înrădăcina, a prinde rădăcini.

Einwurzelung *f. sg.* prindere de rădăcini, înrădăcinare.

Einzahl *f. sg. (gram.)* singular.

einzahlbar *adj.* care poate fi plătit, plătibil, achitabil.

einzahlen, *zahlte ein, eingezahlt, vb. (h) tr.* a plăti, a achita, a depune, a vărsa bani (mai ales la bancă, la casa de economii).

einzählen, *zählte ein, eingezählt, vb. (h) tr.* **1.** a cuprinde în socoteală; **wir waren unser sechs, die Kinder nicht eingezählt** eram şase în afară de copii (exclusiv copiii). **2.** a pune numărând; **Eier in einen Korb** ~ a pune ouă într-un coş numărându-le.

Einzahler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* depunător(-oare) de bani.

Einzahlung, *-en, f.* plată, vărsământ, depunere; intrare de plăţi; **eine ~ leisten** a efectua un vărsământ.

Einzahlungsbeleg, *-es, -e, m. (ec.)* certificat de vărsământ.

Einzahlungsfrist, *-en, f.* data, termenul de efectuare a vărsământului, a plăţii.

Einzahlungsgebühr, *-en, f. (ec.)* taxă de vărsământ.

Einzahlungskarte, *-n, f. (ec.)* carte de vărsământ.

Einzahlungs|schalter, *-s, -, m.,* ghişeu de depunere (a banilor).

Einzahlungs|schein, *-es, -e, m. (ec.)* buletin de vărsământ.

Einzahlungs|termin, *-(e)s, -e, m.* termen de depunere.

einzahnen, *zahnte ein, eingezahnt, vb. (h) tr.* **1.** a dinţa. **2.** *(constr.)* a îmbina cu dinţi.

Einzahnung, *-en, f.* dinţare; îmbinare cu dinţi.

einzapfen, *zapfte ein, eingezapft, vb. (h) tr.* **1.** a trage (din butoi) la sticle. **2.** a îmbuca, a încleşta. **3.** *(constr.)* a îmbina cu cepuri.

Einzapfung, *-en, f.* **1.** tragere (din butoi) la sticle. **2.** îmbucare, încleştare. **3.** *(constr.)* îmbinare cu cepuri.

einzäumen, *zäumte ein, einzäumt, vb. (h) tr.* a pune căpăstrul, frâul (unui cal).

einzäunen, *zäunte ein, einzäunt, vb. (h) tr.* a îngrădi, a împrejmui cu gard.

Einzäunung, *-en, f.* **1.** îngrădire, împrejmuire, îngrăditură. **2.** gard.

einzehig *adj.* monodactil.

einzehren, *zehrte ein, eingezehrt, vb. (s) intr.* şi *refl.* **1.** a trăi din capital; a trăi din osânză. **2.** *(chim.)* a scădea, a se reduce prin evaporare sau prin îmbibare.

Einzehrung, *-en, f. (chim.)* scădere, reducere prin evaporare sau prin îmbibare.

einzeichnen, *zeichnete ein, eingezeichnet (du zeichnest ein, er zeichnet ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a desena în ceva. **2.** a înscrie, a nota. **II.** *refl.* a se înscrie.

Einzeichnung, *-en, f.* **1.** desenare (în ceva). **2.** înscriere, însemnare.

einzeilig *adj.* cu un singur rând.

Einzel, *-s, n. sg. (tenis)* v. Einzelspiel **(1).**

Einzel|abschreibung, *-en f. (ec.)* amortisment individual.

Einzel|ab|stimmung, *-en f. (pol.)* **1.** votare pe articole. **2.** votare individuală (nominală).

Einzel|anfertigung, *-en, f.* unicat; **dieser Schrank ist eine** ~ acest şifonier este un unicat, o comandă specială.

Einzel|arbeit, *-en, f.* muncă individuală.

Einzel|arbeits|platz, *-es, -plätze, m. (ec.)* loc de lucru individual.

Einzel|arrest, *-(e)s, -e, m.* v. Einzelhaft.

Einzel|auf|stellung, *-en, f. (ec.)* situaţie detaliată, specificaţie.

Einzel|aufzählung, *-en, f.* enumerare amănunţită.

Einzel|ausbildung *f. sg.* învăţământ, pregătire individual(ă); *(mil.)* instrucţie individuală, instrucţie a soldatului.

Einzel|ausgabe, *-n, f.* volum detaşat, separat, izolat; ediţie într-un volum.

Einzelbauer, *-n* (şi *-s), -n, m.* ţăran individual, agricultor independent.

Einzelbauernwirtschaft, *-en, f.* gospodărie ţărănească individuală.

einzelbäuerlich *adj.* de gospodărie ţărănească individuală.

Einzelbebau|ung, *-en, f. (agr.)* cultivare individuală.

Einzelbei|spiel, *-(e)s, -e, n.* exemplu unic.

Einzelbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* concurs, contribuţie individual(ă).

Einzelbenutzersystem, *-s, -e, n. (inform.)* sistem monoutilizator.

Einzelbe|ob|achtung, *-en, f.* observaţie particulară.

Einzelbewertung, *-en, f.* evaluare individuală.

Einzelbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere individuală.

Einzelblatt|einzug, *-(e)s, -züge, m.* dispozitiv (la imprimantă) pentru introducerea unei singure pagini.

Einzeldar|stellung, *-en, f.* monografie.

Einzeldatum, *-s, -ten, n.* dată individuală, unică.

Einzelding, *-(e)s, -e, n.* lucru izolat.

Einzeldosis, *-en, f. (med.)* doză.

Einzeldruck, *-(e)s, -e, m.* v. Einzelausgabe.

Einzel|er|eignis, *-ses, -se, n.* eveniment, caz izolat; întâmplare unică.

Einzel|erscheinung, *-en, f.* fenomen izolat.

Einzelfahren, *-s, n. sg.* călătorit de unul singur.

Einzelfahrer, *-s, -, m. (sport)* concurent pe motocicletă fără ataş.

Einzelfahrschein, *-(e)s, -e, m.* bilet valabil pentru o singură călătorie.

Einzelfall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** caz concret, individual. **2.** caz izolat, unic.

Einzelfehler, *-s, -, m. (ec.)* eroare individuală.

Einzelfertigung, *-en, f. (ec.)* producţie la comandă.

Einzelfeuer, *-s, n. sg. (mil.)* foc individual, tragere individuală.

Einzelforschung, *-en, f.* cercetare axată pe un singur domeniu, o singură persoană.

Einzelgabe, *-n, f. (med.)* v. Einzeldosis.

Einzelgänger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** solitar(ă), izolat(ă), individualist(ă); *(pol.)* independent(ă), fără partid. **2.** *(vân.)* animal solitar, care trăieşte izolat de haită, de ceată.

Einzelgarage [-ʒə], *-n, f.* garaj pentru o singură maşină.

Einzelge|halt, *-(e)s, -hälter, n.* salariu individual.

Einzelge|höft, *-(e)s,-e,n.* gospodărie, curte ţărănească individuală.

Einzelgewicht, *-(e)s, -e, n. (com.)* greutate per bucată.

Einzelgrab, *-(e)s, -gräber, n.* **1.** loc de veci pentru o singură persoană. **2.** mormânt izolat.

Einzelgüter *pl. (com.)* v. Stückgut.

Einzelhaft *f. sg. (jur.)* detenţiune celulară izolată, în celulă separată.

Einzelhandel, *-s, m. sg.* comerţ în detaliu, comerţ cu amănuntul; **der staatliche, genossenschaftliche und private** ~ comerţul în detaliu de stat, cooperatist şi particular; **privater** ~ comerţ cu amănuntul privat; **staatlicher** ~ comerţ cu amănuntul de stat.

Einzelhandelsbetrieb, *-(e)s, -e, m. (ec.)* întreprindere de comerţ cu amănuntul.

Einzelhandelsgeschäft, *-(e)s, -e, n.* prăvălie de vânzare cu amănuntul, în detaliu.

Einzelhandelskauf|frau, *-en, f.* comerciantă în comerţul cu amănuntul.

Einzelhandelskaufmann, *-(e)s, -leute, m.* comerciant în comerţul cu amănuntul.

Einzelhandelsnetz, *-es, -e, n. (ec.)* reţea de comerţ cu amănuntul.

Einzelhandels|planung *f. sg. (ec.)* planificarea comerţului cu amănuntul.

Einzelhandels|preis, *-es, -e, m.* preţ de detaliu.

Einzelhandels|preis|index, *-es, -e* (şi *-dizes sau -dices), m. (ec.)* indice al preţului cu amănuntul.

Einzelhandels|spanne, *-n, f. (ec.)* comision de intermediere (a detailistului, engrossistului).
Einzelhandels|statistik, *-en, f. (ec.)* statistică a vânzărilor cu amănuntul.
Einzelhandels|umsatz, *-es, -sätze, m.* tranzacție de operațiuni comerciale de detaliu, cifra de afaceri în comerțul cu amănuntul.
Einzelhandels|umsatzplanung *f. sg. (ec.)* planificarea cifrei de afaceri a comerțului cu amănuntul.
Einzelhandelsverkaufpreis, *-es, -e, m. (ec.)* preț de vânzare en detail, cu amănuntul.
Einzelhändler, *-s, -, m.* comerciant cu amănuntul, detailist.
Einzelhaus, *-es, -häuser, n.* casă individuală.
Einzelheit, *-en, f.* amănunt, detaliu, particularitate; **auf ~en eingehen** a intra în amănunte.
Einzelhof, *-(e)s, -höfe, m.* gospodărie, curte izolată.
Einzelhofbesitzer, *-s, -, m.* gospodar izolat.
Einzel|inhaber, *-s, -, m. (ec.)* proprietar unic.
Einzelkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* **1.** *(mil.)* luptă corp la corp; duel. **2.** *(sport)* probă, întrecere individuală. **3.** *(fig.)* luptă de unul singur.
Einzelkapitale *pl.* capitaluri autonome, individuale.
Einzelkind, *-es, -er, n.* copil unic (fără frați și surori).
Einzelkosten *pl. (ec.)* costuri individuale, costuri unice.
Einzel|lader, *-s, -, m.* pușcă cu un singur cartuș.
Einzel|leben, *-s, n. sg.* o viață privită izolat.
Einzel|leistung, *-en, f.* **1.** realizare, performanță individuală. **2.** performanță, realizare deosebită.
Einzel|leitung *f. sg.* conducere de către o singură persoană.
Ein|zeller, *-s, -, m. (biol.)* animale unicelulare, protozoare; plante protofite.
ein|zellig *adj.* unicelular.
Ein|zelligkeit *f. sg. (biol.)* monocelularitate, unicelularitate.
Einzel|löscher, *-s, -, m.* clapă de anulare parțială a tabulatorului (la mașina de scris).
Einzelmeinung, *-en, f.* opinie separată, individuală.
Einzelmuster, *-s, -, n. (ec.)* eșantion, mostră, prototip.
einzeln I. *adj.* unic, singuratic, izolat, solitar, particular; **ein ~es Haus** o casă izolată; **ein ~es Wesen** un individ; **die ~en Umstände** amănuntele; **der ~e Band** fiecare volum; **die ~en Teile** diferitele părți; **die ~e Nummer kostet...** prețul unui număr este de...; *(substantivat)* **im Einzelnen** în particular, în special; **bis ins Einzelne** până în cele mai mici amănunte; **es hat mir Einzelnes gefallen** unele părți mi-au plăcut. **II.** *adv.* unul câte unul, cu bucata, în detaliu, separat; **~ hintereinander gehen** a merge unul câte unul, în monom.
Einzelne[1], *-n, -n (ein Einzelner), m.* și *f.* (fiecare) persoană (în parte); **jeder Einzelne von uns** fiecare dintre noi.
Einzelne[2], *-n (ein Einzelnes), n. sg.* amănunt, detaliu, particular; **vom ~n zum Ganzen (schreiten)** (a trece) de la particular la general, de la amănunt la ansamblu.
Einzelnorm, *-en, f.* normă individuală.
Einzelperson, *-en, f.* persoană izolată, individ.
Einzelpreis, *-es, -e, m.* preț de detaliu, preț cu amănuntul; *(ec.)* preț unitar; **fester ~** preț unitar fix.
Einzelprokura, *-ren, f. (jur., com.)* procură individuală.
Einzelreise, *-n, f.* călătorie individuală.
Einzelrichter, *-s, -, m. (jur.)* judecător unic (fără complet de judecată).
Einzelsänger, *-s, -, m. (muz.)* solist vocal.
Einzelschrift, *-en, f.* monografie.
Einzelschritt|ablauf, *-(e)s, -läufe, m. (ec.)* execuție, derulare pas cu pas.
Einzelschuppen, *-s, -, m. (fam.)* garaj individual.
Einzel|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tenis)* (joc) simplu. **2.** *(muz.)* solo instrumental.
Einzel|spieler, *-s, -, m. (muz.)* instrumentist solist.
Einzel|staat, *-es, -en, m.* un stat, land dintr-un stat federal.
Einzel|stand, *-(e)s, -stände, m.* boxă izolată pentru un cal, o vită.
einzel|stehend *adj.* **1.** singuratic; fără familie. **2.** izolat.
Einzel|stehende, *-n, -n (ein Einzelstehender), m.* și *f.* persoană singură, fără familie; solitar(ă).
Einzel|stimme, *-n, f. (muz.)* voce, partitură aparte (dintr-o orchestră); știmă.
Einzel|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** bucată izolată, separată. **2.** piesă unică.
Einzel|stunde, *-n, f.* **1.** învățământ individual, meditație particulară, predare individuală. **2.** fiecare oră luată în parte.
Einzel|stützgleis, *-es, -e, n. (ferov.)* cale (ferată) pe suporți individuali, cale fără traverse.
Einzeltäter, *-s, -e, m.*, **-in**, *-nen, f.* contravenient(ă), făptaș(ă) individual(ă).
Einzelteil, *-(e)s, -e, m.* **1.** parte separată; amănunt. **2.** *(tehn.)* piesă componentă, de schimb; reper.
Einzel|unternehmen, *-s, -, n. (ec.)* întreprindere individuală.
Einzel|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* învățământ individual, predare individuală.
Einzel|urteil, *-(e)s, -e, n. (jur.)* sentință individuală.
Einzelverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare în detaliu, cu bucata, cu amănuntul.
Einzelvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract individual, separat.
einzelweise *adv.* separat.
Einzelwesen, *-s, -, n.* individ.
Einzelwettbewerb, *-(e)s, -e, m.* întrecere, competiție individuală.
Einzelwettbewerbsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* convenție de competiție individuală.
Einzelwirtschaft, *-en, f.* gospodărie individuală.
Einzelzelle, *-n, f.* **1.** *(biol.)* celulă individuală, izolată, separată. **2.** *(la penitenciar)* celulă individuală.
Einzelzimmer, *-s, -, n.* cameră de o persoană.
einziehbar *adj.* **1.** de încasat; de confiscat. **2.** *(tehn.)* retractabil, escamotabil; *(av.)* **~es Fahrgestell** tren de aterizare escamotabil, repliabil.
Einziehdose, *-n, f. (electr.)* doză de ramificație.
einziehen, *zog ein, eingezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a introduce, a trece prin, a băga în; a trage în; **den Faden in die Nadel ~** a trece ața prin urechea acului, a băga ața în ac; **Luft ~** a inspira aer, a trage aer în piept, în plămâni. **2.** a trage înapoi, a retrage din circulație (bilete de bancă); a suprima; **Münzen ~** a retrage monede; **die Hörner ~ a)** *(despre melci)* a retrage coarnele; **b)** *(fig.)* a tăcea, a ceda; **einen Posten ~ a)** *(mil.)* a retrage o santinelă; **b)** a desființa un post. **3.** a strânge; **die Fahne ~** a coborî steagul; *(mar.)* **die Segel ~** a strânge pânzele; **Erkundigungen ~** a lua informații, a se informa. **4.** *(mil.)* a recruta; a concentra. **5.** a încasa, a percepe (impozite). **6.** a confisca; **das Vermögen ~** a confisca averea. **7.** *(jur.)* a casa. **8.** a aresta. **9.** a absorbi, a suge; **das Löschpapier zieht die Tinte ein** sugativa suge cerneala. **10.** *(tipogr.)* a începe mai spre dreapta. **II.** *intr. (s) (in* cu *acuz.)* **1.** a intra (într-un oraș), a-și face intrarea (solemnă). **2.** a intra (într-un apartament, o casă); **in eine neue Wohnung ~** a se muta într-o locuință nouă. **3.** a pătrunde, a se infiltra. **III.** *(h) refl.* a se strânge.
Einziehung, *-en, f.* **1.** confiscare. **2.** *(mil.)* recrutare; concentrare. **3.** încasare, percepere (de impozite, restanțe); *(la poștă)* percepere a taxei de la trimițător. **4.** retragere (din circulație); anulare, casare. **5.** ridicare, arestare.
einziffrig *adj.* cu o (singură) cifră.
einzig I. *adj.* **1.** unic, singur; **ein ~es Mal** o singură dată; **ein ~er** unul singur; **kein ~er** nici unul. **2.** neasemuit, incomparabil; *(fam.)* **das ist ~!** e neasemuit, nemaipomenit, fără pereche, unic! **II.** *adv.* numai; **~ und allein** numai.
einzig|artig *adj.* unic în felul lui.
Einzig|artigkeit *f. sg.* caracter unic, unicitate.
Einzige[1], *-n, -n (ein Einziger), m.* și *f.* unicul, unica; **kein ~r** niciunul; **du als ~r** tu singurul.
Einzige[2], *-n (ein Einziges), n. sg.* singurul lucru.
einzig|geboren *adj.* unic născut.
Einzig|geborene, *-n, -n (ein Einziggeborener), m.* și *f.* unicul născut, unică născută.
Einzigkeit, *-en, f.* faptul de a fi unic, unicitate.
Einzimmerwohnung, *-en, f.* locuință cu o singură cameră, garsonieră.
einzöllig *adj.* de un țol, de un palmac.
einzuckern, *zuckerte ein, eingezuckert, vb. (h) tr.* a pudra, a face, a da cu zahăr.
Einzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** intrare (solemnă); **seinen ~ halten** a-și face intrarea solemnă. **2.** intrare, mutare într-o locuință nouă. **3.** *(tipogr.)* scurtare a primului rând al unui alineat; alineat, abzaț. **4.** smoc de fire de păr trase în orificiul unei perii. **5.** *(text.)* urzeală, năvădire. **6.** *(reg.)* colectă de bani; **~ von Steuern** percepere de impozite. **7.** *(reg.)* fund dublu.
Einzugsbereich, *-es, -e, m. (ec.)* zonă de activitate comercială.
Einzugsfeierlichkeit, *-en, f.* intrare solemnă.
Einzugsgebiet, *-(e)s, -e, n. (geogr.)* bazin al unui fluviu.
Einzugsgebühr, *-en, f.* taxă de intrare; *(ec.)* taxă de încasare.
Einzugsmarsch, *-(e)s, -märsche, m. (muz.)* marș de intrare.
Einzugs|schmaus, *-es, -schmäuse, m. (fam.)* masă, banchet de inaugurare, de intrare.
Einzugs|spesen *pl.* cheltuieli de intrare.
einzwängen, *zwängte ein, eingezwängt, vb. (h)* **I.** *tr.* a înghesui, a strânge (în), a băga cu forța. **II.** *refl.* a se strânge; a se vârî cu forța.
Einzweckmaschine, *-n, f. (ec.)* mașină, aparat de utilizare unică.
einzwicken, *zwickte ein, eingezwickt, vb. (h) tr.* a ciupi, a pișca.
einzwingen, *zwang ein, eingezwungen, vb. (h) tr.* a băga cu forța, a strânge (în); **jm. etwas ~** a sili pe cineva să primească un lucru.
Einzwirnen, *-s, n. sg. (text.)* scurtare a firelor prin răsucire.
Einzylinder, *-s, -, m. (auto.)* monocilindru.
einzylindrig *adj. (tehn.)* monocilindric.
Eipulver [-fɐ sau -vɐ], *-s, -, n.* praf din gălbenuș de ou.
ei|rund *adj.* oval, ovoid.
Eis, *-es, -e, n.* **I.** *sg.* **1.** gheață; **etwas aufs ~ legen** a pune ceva la (pe) gheață; **aufs ~ gehen** a merge la patinaj; **der Fluss geht mit ~ (sau treibt ~ mit)** fluviul cară sloiuri de gheață; *(fig.)* **jn. aufs ~ führen** a întinde cuiva o cursă; a trage pe cineva pe sfoară. **2.** *(fig.)* gheață, răceală, indiferență, atitudine rezervată; *(fig.)* **das ~ brechen** a sparge gheața, a înlătura atmosfera de rezervă. **II.** înghețată.
E-is ['e:Is], *-, -, n. (muz.)* mi-diez.
Eis|achat, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* agat necolorat.
Eis|alabaster, *-s, -, m. (mineral.)* alabastru de culoarea gheții.
Eis|apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** aparat pentru fabricarea gheții artificiale. **2.** șerbetieră, mașină pentru înghețată.
eis|artig *adj.* ca gheața.
Eisbad, *-(e)s, -bäder, n. (med.)* baie de gheață.
Eisbahn, *-en, f.* loc de patinat, patinoar.
Eisbank, *-bänke, f.* banc de gheață, banchiză.
Eisbär, *-en, -en, m.* urs polar *(Thalarctos maritimus).*
Eisbaum, *-(e)s, -bäume, m. (constr.)* bară de protecție contra ghețurilor.
Eisbecher, *-s, -, m.* **1.** înghețată asortată la pahar. **2.** pahar, recipient pentru înghețată.
eisbedeckt *adj.* acoperit cu, de gheață.
eisbe|hangen *adj.* acoperit de gheață, cu țurțuri de gheață.
Eisbein, *-(e)s, -e, n.* **1.** picior de porc (sărat și fiert). **2.** *(vân.)* coapsă de vânat cu copite. **3.** *pl. (fam., glumeț)* picioare reci (ca gheața).
Eisbereitung *f. sg.* fabricare, producere de gheață.
Eisberg, *-(e)s, -e, m.* aisberg, munte de gheață, ghețar (plutitor).
Eisbeutel, *-s, -, m. (med.)* pungă cu gheață.
Eisbildung *f. sg.* formare a gheții.
Eisbirne, *-n, f.* pară mălăiață de iarnă *(Pirus sativa).*
Eisblase, *-n, f. (med.)* v. Eisbeutel.
eisblau *adj.* colorat între verde și albastru.
Eisblick, **Eisblink**, *-(e)s, -e, m.* reflex luminos al gheții la limita vederii.
Eisblock, *-(e)s, -blöcke, m.* bloc de gheață.
Eisblume, *-n, f.* flori de gheață (pe geamuri).
Eisbombe, *-n, f.* înghețată în formă de bilă.
Eisbonbon [-bɔŋbɔŋ] și [-bõbõ:], *-s, -s, m.* sau *n.* bomboană răcoritoare.
Eisbrecher, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* spărgător de gheață. **2.** (muncitor) spărgător de gheață. **3.** *(constr.)* spargheț (apărător de gheață la poduri).

Eisbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** topire a sloiurilor; pornire, curgere a sloiurilor. **2.** ruptură, treaptă a ghețarului.
Eisbude, *-n, f.* prăvălie, stand pentru înghețată.
Eiscafé, *-s, -s, n.* local în care se servește în principal înghețată.
Ei|schale, *-n, f.* coajă de ou.
Ei|schnee, *-s, sg.* albuș bătut spumă.
Eiscreme, *-s, f.* înghețată cu frișcă.
Eisdecke, *-n, f.* pătură, strat de gheață, banchiză.
Eisdiele, *-n, f.* local unde se servește mai ales înghețată.
Eisdorn, *-(e)s, -e, m. (zool.)* stea de mare *(Asterias glacialis).*
Eisdrift, *-en, f. (geol.)* formațiune diluviană, aluviuni cuaternare.
Eis|eiche, *-n, f. (bot.)* gorun *(Quercus petraea).*
eisen, *eiste, geeist (du, er eist), vb.* **I.** *intr.* **1.** *(s)* a îngheța, a se preface în gheață; *(impers.)* **es eist** îngheață. **2.** *(s) (pop.)* a alerga, a se duce în grabă. **3.** *(s) (fig.)* a încremeni; a amorți, a înțepeni. **4.** *(h)* a pescui pe gheață. **II.** *tr. (h)* **1.** a face să înghețe, a preface în gheață. **2.** a sparge gheața; **sie haben den Teich geeist** au spart gheața din lac (pentru ghețării).
Eisen, *-s, -, n.* **1.** fier; **altes ~ a)** fier vechi; **b)** vechituri; **c)** *(fig.)* hodorog bătrân; *(fig.)* **zum alten ~ werfen** a da la fier vechi; *(fig.)* **ein Mann von (sau aus) ~** un om de fier, cu o sănătate foarte bună, foarte robust; *(fig.)* **er ist von Stahl und ~** este tare ca oțelul; **schmiede das ~, solange es heiß ist** bate fierul cât e cald; *(fig.)* **mehrere ~ im Feuer haben** a lupta pe mai multe fronturi, a urmări mai multe planuri; **Not bricht ~** nevoia învață pe om; **ein heißes ~ anfassen** a te ocupa de o problemă, temă neplăcută; **noch ein ~ im Feuer haben** a mai avea o cale de ieșire. **2.** spadă, sabie, pumnal; **durchs ~ sterben** a muri de sabie. **3.** potcoavă. **4.** fier de călcat. **5.** fiare, lanțuri; **in ~ schlagen** (sau **legen**) a pune în lanțuri, în fiare. **6.** cârlig (de perete). **7.** *(vân.)* capcană. **8.** medicament care conține fier. **9.** *(sport)* crosă de golf.
Eisen|ab|brand, *-(e)s, -brände, m. (metal.)* pierdere în greutate prin oxidarea fierului (în cuptor).
Eisen|abfälle *pl.* pilitură, resturi, deșeuri de fier.
Eisen|abscheider, *-s, -, m. (metal.)* separator de fier magnetic.
Eisen|abscheidung, *-en, f. (chim.)* separare, izolare a fierului.
Eisen|ab|stichloch, *-(e)s, -löcher, n. (metal.)* gură pentru descărcarea fontei (la furnale).
Eisen|abtrieb, *-(e)s, -e, m. (metal.)* pierdere de fier.
Eisen|ader, *-n, f.* filon, vână (minereu) de fier.
Eisen|alaun, *-(e)s, n. sg. (chim.)* alaun de fier, halotrichit.
Eisen|alter, *-s, n. sg. (ist.)* era, epoca fierului.
Eisen|arbeiten *pl.* fierărie.
Eisen|arbeiter, *-s, -, m.* fierar.
eisen|arm *adj.* sărac în fier.
Eisen|armierung, *-en, f.* armătură de oțel.
eisen|artig *adj.* ca fierul.
Eisen|ausbau, *-(e)s, -ten, m. (constr.)* armare cu elemente metalice (la galerii, puțuri, tuneluri).
Eisenbad, *-(e)s, -bäder, n.* **1.** *(med.)* baie de apă feruginoasă. **2.** *(metal.)* baie de fontă.
Eisenbahn, *-en, f.* cale ferată; **mit der ~ fahren** a călători cu trenul; *(fig., fam.)* **es ist höchste ~** nu mai e de pierdut nici o clipă; e ceasul al doisprezecelea.
Eisenbahn|abteil, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* compartiment.
Eisenbahn|aktie [-tsiə], *-n, f.* acțiune de căi ferate.
Eisenbahn|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou al administrației căilor ferate.
Eisenbahn|anlage, *-n, f.* instalație de cale ferată, de linie.
Eisenbahn|anschluss, *-es, -schlüsse, m.* (stație de) legătură; linie ferată de joncțiune.
Eisenbahn|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor la căile ferate, muncitor feroviar.
Eisenbahn|ausbesserungswerk, *-(e)s, -e, n.* uzină, fabrică, atelier de material rulant feroviar.
Eisenbahnbau, *-(e)s, -e* (și *-ten*), *m.* construcție de cale ferată.
Eisenbahnbe|amte, *-n, -n (ein Eisenbahnbeamter), m.* funcționar la căile ferate, funcționar feroviar.
Eisenbahnbe|amtin, *-nen, f.* funcționară la căile ferate.
Eisenbahnbeförderung, *-en, f.* transport (de bunuri) pe calea ferată.
Eisenbahnbetrieb, *-(e)s, -e, m.* exploatare de cale ferată, serviciu de cale ferată.
Eisenbahnbetriebs|inspektion [-spɛk-], *-en, f.* inspecție la circulația trenurilor; inspecție a serviciului feroviar.
Eisenbahnbrücke, *-n, f.* pod de cale ferată.
Eisenbahncoupé [-ku'pe:], *-s, -s, n.* compartiment.
Eisenbahndamm, *-(e)s, -dämme, m.* terasament de cale ferată.
Eisenbahndirektion, *-en, f.* administrație, direcție a căilor ferate.
Eisenbahndirektor, *-s, -en, m.* director la căile ferate.
Eisenbahner, *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f.* salariat(ă) la căile ferate, feroviar(ă).
Eisenbahnerdelegation, *-en, f.* delegație de salariați ai căilor ferate.
Eisenbahnergewerkschaft, *-en, f.* sindicat al lucrătorilor de la căile ferate.
Eisenbahner|streik, *-(e)s, -e, m.* grevă a lucrătorilor de la căile ferate.
Eisenbahnerverband, *-(e)s, -bände, m.* uniune a lucrătorilor de la căile ferate.
Eisenbahnfähre, *-n, f. (ferov.)* bac transbordor.
Eisenbahnfahrkarte, *-n, f.* bilet de călătorie, de tren.
Eisenbahnfahr|ordnung, *-en, f.* regulament de circulație a trenurilor.
Eisenbahnfahrplan, *-(e)s, -pläne, m.* orar al trenurilor.
Eisenbahnfahrt, *-en, f.* călătorie cu trenul.
Eisenbahnfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* vehicul de cale ferată.
Eisenbahnfrachtverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulație a mărfurilor pe căile ferate.
Eisenbahngeleise, *-s, -, n.* șină, linie de cale ferată.
Eisenbahngeschütz, *-es, -e, m. (mil.)* tun de cale ferată.
Eisenbahngesellschaft, *-en, f.* societate, companie feroviară.
Eisenbahngleis, *-es, -e, n.* v. Eisenbahngeleise.
Eisenbahngüterverkehr, *-(e)s, m. sg.* transport de mărfuri pe calea ferată.
Eisenbahngüterwagen, *-s, -, m.* vagon de mărfuri.
Eisenbahnhäus|chen, *-s, -, n.* canton feroviar.
Eisenbahnkarte, *-n, f.* **1.** hartă a căilor ferate. **2.** bilet de tren.
Eisenbahnkesselwagen, *-s, -, m.* vagon-cisternă.
Eisenbahnknotenpunkt, *-(e)s, -e, m.* nod de cale ferată, nod feroviar.
Eisenbahnkonzession, *-en, f.* concesiune feroviară.
Eisenbahnkrankheit *f. sg. (fam.)* rău de tren.
Eisenbahnkursbuch, *-(e)s, -bücher, n.* broșură cu mersul trenurilor.
Eisenbahnläutwerk, *-(e)s, -e, n.* alarmă, instalație de semnalizare acustică de cale ferată.
Eisenbahnlehrkurs, *-es, -e, m.* învățământ feroviar.
Eisenbahnlicht|signal, *-(e)s, -e, n.* semnal luminos de cale ferată.
Eisenbahnlieferfrist, *-en, f.* termen de livrare cuprinzând și transportul mărfurilor pe calea ferată.
Eisenbahnlinie [-niə], *-n, f.* linie de cale ferată.
Eisenbahn|netz, *-es, -e, n.* rețea de cale ferată, rețea feroviară.
Eisenbahn|oberbau, *-(e)s, -e* (și *-ten*), *m. (ferov.)* suprastructură a căii ferate.
Eisenbahnpersonenwagen, *-s, -, m.* vagon de călători.
Eisenbahnplanum, *-s, -s, n.* platformă de cale ferată.
Eisenbahnpolizei *f. sg.* poliție feroviară.
Eisenbahnpostwagen, *-s, -, m.* vagon poștal.
Eisenbahnpuffer, *-s, -, m.* tampon de cale ferată.
Eisenbahnradsatz, *-es, -sätze, m.* osie montată de cale ferată.
Eisenbahnräumer, *-s, -, m.* v. Eisenbahnschneepflug.
Eisenbahnregiment, *-(e)s, -er, n. (mil.)* regiment de căi ferate.
Eisenbahnschaffner, *-s, -, m.* conductor de tren.
Eisenbahnschiene, *-n, f.* șină de cale ferată.
Eisenbahnschiffsbrücke, *-n, f.* feribot.
Eisenbahnschlagbaum, *-(e)s, -bäume, m.* barieră rabatabilă de cale ferată.
Eisenbahnschneepflug, *-(e)s, -pflüge, m.* plug de zăpadă pentru calea ferată.
Eisenbahnschranke, *-n, f.* barieră de cale ferată.
Eisenbahnschwelle, *-n, f.* traversă de cale ferată.
Eisenbahn|sicherungs|anlage, *-n, f.* instalație de siguranță de cale ferată.
Eisenbahnsignalwerk, *-(e)s, -e, n.* aparat de semnalizare la căi ferate.
Eisenbahn|station, *-en, f.* stație de cale ferată.
Eisenbahn|steig, *-(e)s, -e, m.* peron.
Eisenbahn|strecke, *-n, f.* traseu de cale ferată.
Eisenbahntarif, *-(e)s, -e, m.* tarif feroviar, tarif al căilor ferate.
Eisenbahntrajekt, *-(e)s, -e, n.* bac de cale ferată, feribot.
Eisenbahntransport, *-(e)s, -e, m.* transport pe căile ferate.
Eisenbahntransportmittel, *-s, -, n.* mijloc de transport pe căile ferate.
Eisenbahntriebwagen, *-s, -, m.*, automotor de cale ferată.
Eisenbahntunnel, *-s, -, m.* tunel de cale ferată.
Eisenbahn|überführung, *-en, f. (ferov.)* pasaj superior, pasarelă.
Eisenbahn|übergang, *-(e)s, -gänge, m.* pasaj de nivel de cale ferată.
Eisenbahn|unfall, *-(e)s, -fälle, m.*, **Eisenbahn|unglück**, *-(e)s, -e, n.* accident de cale ferată.
Eisenbahn|unterbau, *-(e)s, m. sg. (ferov.)* infrastructură a căii ferate.
Eisenbahn|unterführung, *-en, f. (ferov.)* pasaj inferior, subteran.
Eisenbahnverbindung, *-en, f.* comunicație, legătură feroviară, legătură de cale ferată.
Eisenbahnverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulație a trenurilor, trafic pe căile ferate, circulație feroviară.
Eisenbahnverwaltung, *-en, f.* administrație a căilor ferate.
Eisenbahnwach|haus, *-es, -häuser, n. (ferov.)* canton.
Eisenbahnwagen, *-s, -*, **Eisenbahnwaggon**, *-s, -s, m.* vagon.
Eisenbahnwärter, *-s, -, m. (ferov.)* cantonier.
Eisenbahnweiche, *-n, f.* macaz de cale ferată.
Eisenbahnwerk|statt, *-stätten, f.* atelier feroviar.
Eisenbahnwesen, *-s, n. sg.* căi ferate, serviciu feroviar ; tehnică feroviară.
Eisenbahnzeit *f. sg.* orar feroviar.
Eisenbahnzug, *-(e)s, -züge, m.* tren.
Eisenbakterie, *-n* [-riən] *f. (biol.)* ferobacterie *(Crenothrix polyspora, Leptethrix kühniana).*
Eisenbalken, *-s, -, m.* grindă de oțel.
Eisenband, *-(e)s, -bänder, n.* bandă de fier, de oțel, zbanț.
Eisenbank, *-bänke, f.* bancă de fier.
Eisenbau, *-(e)s, -ten, m.* construcție metalică.
Eisenbauwerk, *-(e)s, -e, n. (constr.)* construcție (structură) metalică.
Eisenbeize, *-n, f. (metal.)* decapant pentru oțel.
Eisenbergbau, *-(e)s, m. sg.* exploatare minieră de minereu de fier.
Eisenbergwerk, *-(e)s, -e, n. (mine)* mină de fier.
Eisenbeschlag, *-(e)s, -schläge, m.* armătură de fier (a unei ferestre, uși); feronerie; ferecătură; fiare.
Eisenbeton [-tõ:, -tɔŋ, *austr.* to:n], *-s, -s, m.* beton armat.
Eisenbetonbau, *-(e)s, m. sg.* construcție de beton armat.
Eisenbetonbinder, *-s, -, m. (constr.)* fermă de beton armat.
Eisenbetongewölbe, *-s, -, n.* boltă de beton armat.
Eisenbetonhohldiele, *-n, f. (constr.)* planșeu de beton armat de goluri; fâșii cu goluri.
eisenbewehrt *adj.* armat, întărit cu fier, cu oțel.
Eisenblau, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* vivianit.
Eisenblau|säure *f. sg. (chim.)* acid ferocianhidric.
Eisenblech, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* tablă de oțel.
eisenblechern *adj.* de tablă de oțel.
Eisenblechplatte, *-n, f.* placă de tablă de oțel.
Eisenblüte, *-n, f. (mineral.)* varietate dendritică de aragonit.
Eisenbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu pentru oțel.
Eisenbüffel, *-s, -, m. (mar.)* baba de metal.
Eisencyanid [-tsya-], *-s. n. sg. (chim.)* cianură de fier.
Eisendraht, *-(e)s, -drähte, m.* sârmă de oțel.
Eisendraht|seil, *-(e)s, -e, n.* cablu de sârmă de oțel.
Eisendraht|stift, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* cui de sârmă de oțel.
Eisendrechsler *(înv.)*, **Eisendreher**, *-s, -, m.* strungar în fier.
Eisen|einlage *f. (înv.)* armare cu beton.

Eisen|erde, -n, f. (mineral.) pământ feruginos.
Eisen|erz, -(e)s, -e, n. minereu de fier.
Eisen|erz|ablagerung, -en, f. (geol.) zăcământ de minereu de fier.
Eisen|erzbergbau, -(e)s, m. sg. exploatare de minereu de fier.
Eisen|erzeugung f. sg. producere de fier.
Eisen|erzflöz, -es, -e, n. strat de minereu de fier.
Eisen|erzförderung, -en, f. extracție, producție, transport a(l) minereului de fier.
Eisen|erzgewinnung f. sg. (mine) extragere, extracție a minereului de fier.
Eisen|erzgrube, -n, f. mină de fier.
Eisen|erzlager|stätte, -n, f., **Eisen|erzvorkommen**, -s, -, n. zăcământ de minereu de fier.
Eisen|erzwäsche, -n, f. spălare a minereului de fier.
Eisenfarbe, -n, f. **1.** culoare a fierului. **2.** (chim.) colorant cu oxid de fier.
eisenfarben adj. de culoarea fierului.
eisenfarbig adj. conținând colorant cu oxid de fier.
Eisenfass, -es, -fässer, n. butoi de oțel.
Eisenfeile, -n, f. **1.** pilitură de fier, de oțel. **2.** pilă de oțel.
Eisenfeilicht, -(e)s, n. sg. (înv.), **Eisenfeil|späne** pl. pilitură de fier, de oțel.
Eisenfeil|staub, -(e)s, m. sg. praf de pilitură de fier, de oțel.
eisenfest adj. tare ca fierul.
Eisenfleck, -(e)s, -en, m. **1.** pată de rugină. **2.** (bot.) rugină (boală a cartofului).
eisenfleckig adj. **1.** pătat cu fier. **2.** (bot.) (despre cartofi) pătat cu rugină.
eisenfrei adj. fără fier, lipsit de fier.
Eisenfresser, -s, -, m. (fig.) fanfaron, lăudăros.
eisenfresserisch adj. (fam.) fanfaron, lăudăros.
Eisenfrisch|arbeit, **Eisenfrischerei**, -en, f. (metal.) afinare a fontei.
Eisengang, -(e)s, -gänge, m. vână de fier.
Eisengans, -gänse, f. (tehn.) masă de fontă brută.
Eisengarn, -(e)s, n. sg. fire de in sau bumbac apretate și ceruite.
Eisenge|halt, -(e)s, m. sg. conținut în fier.
Eisengerät, -(e)s, -e, n. unealtă de fier.
Eisengerbung, -en, f. tăbăcire cu săruri de fier.
Eisengerüst, -(e)s, -e, n. (constr.) eșafodaj, schelă metalică.
eisengesättigt adj. (metal.) saturat cu fier.
eisengeschirmt adj. (electr.) ecranat cu fier; cu manta de fier.
Eisengeschirr, -(e)s, -e, n. unelte, vase de fier.
Eisengeviere, -s, -, n. (mine) filon de minereu de fier.
Eisengewinnung f. sg. extragere a fierului.
Eisengießer, -s, -, m. turnător de fontă.
Eisengießerei, -en, f. turnătorie de fontă.
Eisengitter, -s, -, n. grilaj, zăbrele de oțel.
Eisenglanz, -es, m. sg. (mineral.) hematit.
Eisenglas, -es, n. sg. (mineral.) mică.
Eisenglimmer, -s, m. sg. (mineral.) lepidomelan; oligist micaceu, itabirit.
eisengrau adj. de culoarea fierului, gri-fer.
Eisengraupe, -n, f. (metal.) fier mărunt.
Eisengrube, -n, f. mină de fier.
Eisengruppe f. (chim.) grupa fierului.
Eisenguss, -es, -güsse, m. **1.** turnare a fontei. **2.** vase, unelte de tuci.
Eisenguss|stück, -(e)s, -e, n. piesă de fontă.
Eisengusswaren pl. v. Eisenguss **(2)**.
eisenhaltig, **eisenhältig** adj. feruginos, care conține fier.
Eisenhammer, -s, -hämmer, m. (tehn.) **1.** ciocan de forjă. **2.** uzină metalurgică (rudimentară).
Eisenhammerschlag, -(e)s, m. sg. scântei care ies din fierul roșu bătut pe nicovală; arsură, țunder.
Eisenhandel, -s, m. sg. comerț cu fier.
Eisenhändler, -s, -, m. comerciant de obiecte ferometalice.
Eisenhandlung, -en, f. magazin de fierărie.
eisenhart adj. tare ca fierul.
Eisenhartguss, -es, -güsse, m. turnare de fontă dură.
Eisenhaut, -häute, f. (metal.) pojghiță de fier.
Eisenhemd, -(e)s, -en, n. cuirasă; armură.
Eisen her|stellend adj. siderurgic.
Eisenhoch|ofen, -s, -öfen, m. (metal.) furnal.
Eisenhut, -(e)s, -hüte, m. **1.** (ist.) coif, cască de fier (în evul mediu). **2.** sg. (bot.) omag (Aconitum napellus L.).
Eisenhütte, -n, f. uzină siderurgică.
Eisenhütten|industrie, -n, f. v. Eisenindustrie.
Eisenhüttenkombinat, -(e)s, -e, n. combinat siderurgic.
Eisenhüttenkunde f. sg. siderurgie.
Eisenhüttenwerk, -(e)s, -e, n. uzină siderurgică.
Eisenhüttenwesen, -s, n. sg., **Eisen|industrie**, -n, f. industrie siderurgică, siderurgie, industria fierului.
Eisenkali, -s, n. sg. (chim.) ferocianură de potasiu.
Eisenkalk, -(e)s, m. sg. (mineral.) siderit.
Eisenkasten, -s, -kästen, m. cutie de fontă.
Eisenkern, -(e)s, -e, m. (electr.) miez de fier.
Eisenkerndrossel, -n, f. (electr.) bobină de șoc cu miez de fier.
Eisenkies, -es, m. sg. (mineral.) pirită.
Eisenkitt, -(e)s, -e, m. chit pentru fier, pentru fontă.
Eisenkohlen|stoffdiagramm, -(e)s, -e, n. (metal.) diagramă fier-carbon.
Eisenkohlen|stofflegierung, -en, f. (metal.) aliaj fier-carbon (fonte și oțeluri).
Eisenkonstantan|element, -(e)s, -e, n. (metal.) cupeu fier-constantan.
Eisenkonstruktion, -en, f. construcție metalică.
Eisenkram, -(e)s, m. sg. **1.** fierării mărunte. **2.** magazin de fierărie măruntă. **3.** fier vechi.
Eisenkrämer, -s, -, m. **1.** negustor de articole de fierărie. **2.** negustor de fier vechi.
Eisenkraut, -(e)s, n. sg. (bot.) verbină, sporici (Verbena officinalis L.).
eisenkraut|artig adj. (în expr.) ~e **Pflanzen** familia verbenaceelor.
Eisenkur, -en, f. cură cu medicamente feruginoase.
Eisenlack, -s, -e, m. lac pentru fier.
Eisenlegierung, -en, f. aliaj de fier.
eisenlos adj. **1.** fără fier. **2.** despotcovit.
Eisenlunge, -n, f. (med.) plămân siderotic.
Eisenmangel, -s, -mängel, m. deficiență, lipsă de fier.
Eisenmarkt, -(e)s, -märkte, m. (ec.) piață de desfacere, debușeu a(l) fierului.
Eisenmennige f. sg. miniu de fier.
Eisenmöbel, -s, -, n. mobilă de fier.
Eisen|nickel|legierung, -en, f. aliaj fier-nichel, feronichel.
Eisen|niere, -n, f. (mineral.) hematit.
Eisen|ofen, -s, -öfen, m. **1.** sobă de fier. **2.** cuptor de topit fierul.
Eisen|ort|stein, -(e)s, -e, m. (mineral.) conglomerat de nisip feruginos și calcar.
Eisen|oxid și **-oxyd** (înv.), -(e)s, -e, n. (chim.) oxid feric.
Eisen|oxidsalze și **-oxydsalze** (înv.), pl. (chim.) săruri ferice.
Eisen|oxydul, -s, n. sg. (chim.) oxid feros.
Eisenpanzer, -s, -, m. blindaj de oțel; cuirasă de oțel.
Eisenplatte, -n, f. placă de oțel.
Eisenpräparat, -(e)s, -e, n. (med.) medicament feruginos, care conține fier.
Eisenproduktion f. sg. producție de fier.
Eisenquelle, -n, f. izvor feruginos.
Eisenrindenbaum, -(e)s, -bäume, m. (înv., bot.) eucalipt, arbore australian (Eucalyptus).
Eisenrinne, -n, f. (metal.) jgheab de scurgere a fontei.
Eisenring, -(e)s, -e, m. inel de oțel.
Eisenrock, -(e)s, -röcke, m. cămașă de zale.
Eisenrohr, -(e)s, -e, n. tub, țeavă de oțel.
Eisenröhre, -n, f. v. Eisenrohr.
Eisenrost, -(e)s, m. sg. rugină.
eisenrot adj. roșu ca fierul.
Eisensäge, -n, f. (tehn.) ferăstrău pentru metale, bomfaier.
Eisensalz, -es, -e, n. (chim.) sare de fier.
Eisensand, -(e)s, -e, m. nisip feruginos.
Eisensäuerling, -s, -e, m. apă minerală feruginoasă și carbonatată.
Eisensäure, -n, f. (chim.) acid feric.
Eisenschaum, -(e)s, -schäume, m. (metal.) spumă de grafit (în fontă).
Eisenschiene, -n, f. șină de oțel.
Eisenschiff, -(e)s, -e, n. navă metalică.
Eisenschimmel, -s, -, m. cal sur.
Eisenschlacke, -n, f. zgură de fier.
Eisenschlag, -(e)s, -schläge, m. (sport) lovitură longitudinală (la scrimă).
Eisenschläger, -s, -, m. (sport) crosă (de golf).
Eisenschmelze, **Eisenschmelzhütte**, -n, f. uzină siderurgică.
Eisenschmied, -(e)s, -e, m. fierar.
Eisenschmiede, -n, f. fierărie.
Eisenschmiedewaren pl. articole de fierărie.
Eisenschneider, -s, -, m. tăictor de fier.
Eisenschuss, -es, -schüsse, m. v. Eisenglanz.
eisenschüssig adj. (geol.) conținând oxizi de fier.
Eisenschwamm, -(e)s, -schwämme, m. (metal.) burete de fier.
Eisenschwarz n. sg., **Eisenschwärze** f. sg. (chim.) oxid negru de fier.
Eisensinter, -s, -, m. (metal.) arsură de fier.
Eisen|späne pl. pilitură, deșeuri de fier.
Eisen|spat, -(e)s, m. sg. (mineral.) siderit.
Eisen|spitze, -n, f. vârf de fier.
Eisen|splitter, -s, -, m. așchie, schijă de fier.
Eisen|stab, -(e)s, -stäbe, m. prăjină de fier.
Eisen|stange, -n, f. drug de fier.
Eisen|stein, -(e)s, m. sg. (mineral.) magnetit.
Eisen|steinmark, -(e)s, n. sg. (mineral.) caolin cu conținut de oxid de fier.
Eisensulfat, -(e)s, -e, n. (chim.) sulfat de fier.
Eisensumpf|erz, -es, -e, n. (mineral.; înv.), limonit.
Eisentinktur, -en, f. (înv.) tinctură de fier.
Eisentor, -(e)s, -e, n. poartă de oțel, de fier.
Eisenträger, -s, -, m. (tehn., constr.) grindă de oțel, de fier.
Eisentropfen pl. picături feruginoase.
Eisenturm, -(e)s, -türme, m. turn de fier.
Eisen- und Stahlindustrie, -n, f. (ec.) industria fierului și oțelului.
Eisenverhüttung f. sg. (metal.) prelucrare metalurgică a minereului de fier.
Eisenvitriol [-vi-], -s, m. (și n.) sg. (chim.) calaican, sulfat feros, melanterit.
Eisenwalzwerk, -(e)s, -e, n. instalație de laminoare.
Eisenwaren pl. fierărie, articole de fier.
Eisenwarenhandlung, -en, f., **Eisenwarenladen**, -s, -läden, m. magazin de fierărie.
Eisenwarenverkäufer, -s, -, m. vânzător de fierărie.
Eisenwasser, -s, -wässer, n. (înv.) apă feruginoasă.
Eisenwein, -(e)s, -e, m. (med.) vin tonic cu fier.
Eisenwerk, -(e)s, -e, n. **1.** uzină siderurgică. **2.** fierărie; obiecte de oțel; **altes** ~ fier vechi.
Eisenwerkzeug, -(e)s, -e, n. unealtă de oțel, de fier.
Eisenzeit f. sg. v. Eisenalter.
Eisenzeug, -(e)s, n. sg. fierărie, obiecte de oțel, de fier; produse siderurgice.
eisern adj. **1.** de fier; din fier; (teatru) ~**er Vorhang** cortină metalică; (ist.) „cortina de fier"; (geogr.) **das Eiserne Tor** Porțile de Fier. **2.** (fig.) de fier; ferm; dur; implacabil; ~**er Fleiß** hărnicie perseverentă; ~**e Gesundheit** sănătate de fier; ~**es Herz** inimă de piatră; ~**e Notwendigkeit** necesitate imperioasă; ~**er Schlaf** somn greu; ~**er Wille** voință de fier; **mit** ~ **er Stirn** neînduplecat, neclintit; ~**e Nerven** nervi de fier. **3.** (fig.) inalienabil, care nu poate fi înstrăinat; **der** ~**e Bestand** fond de rezervă inalienabil; (mil.) ~**e Ration**

rație de fier (pentru cai); *(mil.)* **~e Portion** rație de fier (pentru oameni). **4. ~e Hochzeit** nuntă de fier (la 65 sau 75 ani de căsătorie).

Eis|ersatz, *-es, m. sg.* gheață artificială.
Eiseskälte *f. sg.* temperatura gheții.
Eis|essig, *-s, m. sg. (chim.)* acid acetic glacial.
Eisfabrik, *-en, f.* fabrică de gheață artificială.
Eisfach, *-es, -fächer, n.* raft (în frigider) de congelare.
Eisfarbe, *-n, f.* culoare a gheții.
Eisfeld, *-(e)s, -er, n.* banchiză.
Eisfilm, *-(e)s, -e, m.* peliculă de gheață.
Eisfisch, *-(e)s, -e, m.* **1.** balenă polară *(Balaenidae)*. **2.** pește congelat.
Eisfischerei *f. sg.* pescuit sub gheață.
Eisfläche, *-n, f.* **1.** întindere glacială. **2.** patinoar.
eisförmig *adj.* de forma gheții.
eisfrei *adj.* curățat de gheață; **~er Hafen** port liber de ghețuri.
Eisfuchs, *-es, -füchse, m. (zool.)* vulpe polară *(Alopex lagopus)*.
Eisgang, *-(e)s, m. sg.* topire și pornire a ghețurilor.
Eisgebirge, *-s, -, n.* lanț de ghețari.
eisgekühlt *adj.* rece de la gheață, frapat.
Eisgetränk, *-(e)s, -e, n.* băutură de la gheață, frapată.
Eisglas, *-es, -gläser, n.* geam jivrat (mat, cu suprafața zgrunțuroasă).
eisglatt *adj.* alunecos.
Eisglätte *f. sg.* alunecuș.
Eisgrat, *-(e)s, -e, m.* creastă de ghețar.
eisgrau *adj.* cărunt, încărunțit.
Eisgrube, *-n, f.* ghețărie.
Eishai, *-(e)s, -e, m.* rechin polar uriaș.
Eishaken, *-s, -, m. (sport)* piron de gheață.
Eishändler, *-s, -, m.* negustor de gheață.
Eishauch, *-(e)s, -e, m.* suflare înghețată.
Eishaus, *-es, -häuser, n.* depozit frigorifer.
Eishaut, *-häute, f. (mar.)* ranforsare a bordurilor (la nave polare).
Eisheiligen *pl.* sfinți de gheață; moși (sfinții din zilele de 11–13 mai).
Eishockey [-hɔkI], *-s, n. sg. (sport)* hochei pe gheață.
Eishockeyschläger, *-s, -,* **Eishockey|stock**, *-(e)s, -stöcke, m.* crosă (de hochei pe gheață).
Eishöhle, *-n, f.* grotă în ghețar, peșteră de gheață.
eisig *adj.* de gheață; acoperit cu gheață; foarte rece; glacial; *(fig.)* **~e Miene** privire rece; *(fig.)* **~er Empfang** o primire foarte rece, rezervată.
Eis|industrie *f. sg.* industrie a gheții.
Eisjacht, *-en, f.* sanie cu pânză (cu tălpici pentru gheață).
Eiskaffee, *-s, -s, m.* café-glacé.
eiskalt *adj.* rece ca gheața; geros; **~e Hände haben** a avea mâinile înghețate; *(fig.)* **es läuft mir ~ über den Rücken** mă trec fiorii.
Eiskälte *f. sg.* frig glacial, ger strașnic.
Eiskasten, *-s, -kästen, m.* frigorifer, răcitor; *(austr.)* frigider.
Eiskegel, *-s, -, m.* țurțur de gheață.
Eiskeller, *-s, -, m.* ghețărie.
Eisklettern, *-s, n. sg.* alpinism pe ghețari.
Eisklippe, *-n, f.* stâncă de gheață.
Eisklub, *-s, -s, m.* club de patinaj.
Eiskluft, *-klüfte, f.* **1.** crăpătură de ger (în trunchiurile arborilor). **2.** crăpătură în gheață, crevasă.
eisklüftig *adj. (despre arbori, pietre etc.)* **1.** crăpat de frig. **2.** cu crevase.
Eisklüftigkeit *f. sg.* crăpare (a lemnului) din cauza frigului.
Eisklumpen, *-s, -, m.* sloi de gheață.
Eiskraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* gheață *(Mesembryanthemum crystallinum* L.).
Eiskruste, *-n, f.* pojghiță de gheață.
Eiskühler, *-s, -, m.* v. E i s k a s t e n.
Eiskunstlauf, *-(e)s, m. sg.* patinaj artistic.
Eislauf, *-(e)s, m. sg.* patinaj.
Eis laufen, *lief Eis, Eis gelaufen (du läufst Eis, er läuft Eis)* și **eislaufen**, *lief eis, eisgelaufen (du läufst ein, er läuft eis), vb. (s)* a patina.
Eisläufer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* patinator(-oare).
Eislaufver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație de patinatori.
Eismann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** negustor de gheață. **2.** *pl.* moși (zilele dintre 11 și 13 mai). **3.** *(fam.)* vânzător de înghețată.
Eismaschine, *-n, f.* **1.** mașină pentru fabricarea gheții artificiale. **2.** aparat pentru prepararea înghețatei, șerbetieră.
Eislaufplatz, *-es, -plätze, m.* patinoar.
Eismasse, *-n, f.* masă de gheață.
Eismeer, *-es, -e, n.* **1.** mare polară, glacială; **Nördliches** ~ Oceanul Înghețat de Nord, Oceanul Arctic. **2.** *(fig.)* banchiză imensă.
Eismonat, **Eismond**, *-(e)s, -e, m. (poet.)* ghenar(ie), ianuarie.
Eisnagel, *-s, -nägel, m.* colț pentru gheață (la potcoave).
Eisnebel, *-s, -, m.* brumă, chiciură, promoroacă.
Eisnetz, *-es, -e, n.* plasă de prins pește sub gheață.
Eis|palast, *-(e)s, -paläste, m.* **1.** patinoar acoperit. **2.** palat de gheață.
Eis|papier, *-(e)s, -e, n.* hârtie-gheață (hârtie specială folosită mai ales pentru cărți de vizită).
Eis|pfahl, *-(e)s, -pfähle, m. (constr.)* pilot de spargheț.
Eis|pflanze, *-n, f.* v. E i s k r a u t.
Eis|pflug, *-(e)s, -pflüge, m.* plug pentru spargerea gheții.
Eis|picke, *-n, f.,* **Eis|pickel**, *-s, -, m.* piolet, târnăcop mic (folosit de alpiniști).
Eis|punkt, *-(e)s, m. sg.* punct, temperatură de îngheț.
Eisregen, *-s, -, m. (met.)* ploaie cu gheață.
Eisregion, *-en, f.* regiune polară.
Eisriese, *-n, f. (forest.)* jilip, jgheab, scoc acoperit cu un strat subțire de gheață (pentru transportul lemnelor).
Eisrinde, *-n, f.* coajă de gheață.
Eis|säge, *-n, f.* ferăstrău de gheață.
Eis|salat, *-s, -e, m.* specie de salată cu frunze puternice, crocante.
Eis|schieben, *-s,* **Eis|schießen**, *-s, n. sg. (sport)* sport național elvețian (care se joacă pe gheață).
Eis|schicht, *-en, f.* strat de gheață.
Eis|schmelze *f. sg.* topire a zăpezii.
Eis|schlitten, *-s, -, m. (sport)* bob.
Eis|schnell|lauf, *-(e)s, m. sg.* patinaj-viteză.
Eis|schnell|läufer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* patinator(-oare) de viteză.
Eis|scholle, *-n, f.* sloi, bloc de gheață.
Eis|schrank, *-(e)s, -schränke, m.* frigorifer, răcitor; frigider.
Eis|schuh, *-(e)s, -e, m.* patină.
Eis|schütze, *-n, -n, m. (sport, elv.)* jucător de E i s s c h i e ß e n.
Eis|segelboot, *-(e)s, -e, n.* v. E i s j a c h t.
Eis|segeln, *-s, n. sg. (sport)* vele pe gheață.
Eis|spalte, *-n, f.* fisură în gheață.
Eis|spat, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* cristal de stâncă; cuarț de gheață.
Eis|spiegel, *-s, -, m.* suprafață lucitoare a gheții.
Eis|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc sportiv pe gheață.
Eis|sporn, *-(e)s, -e* (și *-sporen), m.* colțar pentru gheață (la bocanci).
Eis|spind, *-(e)s, -e, n.* (și *m.)* v. E i s s c h r a n k.
Eis|sport, *-(e)s, m. sg.* sport pe gheață (patinaj, hochei pe gheață etc.).
Eis|sprosse, *-n, f. (vân.)* a doua ramură pe coarnele cerbului.
Eis|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** nivel al gheții (pe un râu). **2.** tonetă, chioșc cu înghețată.
Eis|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* criolit.
Eis|stück, *-(e)s, -e, n.* bucată de gheață.
Eis|tage *pl. (met.)* zile de îngheț.
Eis|tanz, *-(e)s, -tänze, m.* balet pe gheață; patinaj artistic.
Eis|tee, *-s, -s, m.* băutură răcoritoare cu ceai rece.
Eis|treiben, *-s, n. sg.* pornire, curgere a sloiurilor de gheață.
Eis|tüte, *-n, f.* cornet din aluat subțire pentru înghețată.
Eis|umschlag, *-(e)s, -schläge, m.* compresă cu gheață.
Eisverkauf, *-(e)s, m. sg.* vânzare de gheață.
Eisversetzung, *-en, f.* zăpor, baraj de sloiuri.
Eisvogel, *-s, -vögel, m.* **1.** *(ornit.)* pescărel, pescăruș *(Alcedo atthis)*. **2.** *(entom.)* fluture de zi *(Limenitis)*.
Eiswaffel, *-n, f.* vafă pentru înghețată.
Eiswagen, *-s, -, m.* vagon, autocamion frigorific.
Eiswasser, *-s, n. sg.* **1.** apă cu cuburi de gheață. **2.** apă rece ca gheața. **3.** apă rezultată din topirea gheții.
Eiswerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de gheață.
Eiswolke, *-n, f.* **1.** nor de gheață. **2.** *(rar)* cearcăn, halo în jurul lunii, al soarelui.
Eiszacken, **Eiszapfen**, *-s, -, m.* țurțure de gheață.
Eiszeit, *-en, f.* perioadă, epocă glaciară.
Eiszone, *-n, f. (geogr.)* zonă glaciară.
eitel *adj.* **1.** încrezut, vanitos, înfumurat; **auf etwas ~ sein** a fi mândru de ceva. **2.** cochet. **3.** deșert, zadarnic, trecător; **eitles Geschwätz** vorbărie goală; **eitle Mühe** străduință, trudă zadarnică; **jm. eitlen Dunst vormachen** a duce pe cineva cu vorba. **4.** pur, neamestecat; doar; **~ Gold** aur curat; **~ Lug und Trug** curată minciună; **~ Glück** curat noroc; **~ Brot essen** a mânca (numai) pâine goală.
Eitel, *-s, -, m. (iht.)* chefal.
Eiteling, *-s, -e, m.* fante încrezut.
Eitelkeit, *-en, f.* **1.** vanitate, înfumurare. **2.** deșertăciune, zădărnicie.
Eiter, *-s, m. sg.* puroi.
eiter|artig *adj.* cu puroi, purulent.
eiterbefördernd *adj.* care favorizează formarea puroiului.
Eiterbeule, *-n, f.* pungă de puroi, abces, buboi.
Eiterbildung, *-en, f.* formare de puroi.
Eiterbläs|chen, *-s, -, n.,* **Eiterblatter**, *-n, f.* pustulă, bubuliță cu puroi.
eiterblatterig *adj.* pustulos, cu bubulițe.
Eiter|er|reger, *-s, -, m. (med.)* agent declanșator al puroiului.
Eiterfluss, *-es, -flüsse, m. (med.)* scurgere a puroiului, supurație purulentă.
Eiterfraß, *-es, m. sg. (med.)* rană pricinuită de puroi.
Eitergeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* inflamație purulentă, abces.
Eitergeschwür, *-(e)s, -e, n.* furuncul, dop de puroi.
eiter|haft *adj.* v. e i t (e) r i g.
Eiter|herd, *-(e)s, -e, m. (med.)* focar de puroi, purulență.
eitericht *(înv.),* **eit(e)rig** *adj.* cu puroi, purulent.
Eiterkanal, *-(e)s, -kanäle, m. (med.)* fistulă (a unui abces).
Eiterkörperchen *pl. (med.)* leucocite fagocitante.
eitern, *eiterte, geeitert, vb. (h) intr.* a puroia.
eiternd I. *part. prez.* de la e i t e r n. **II.** *adj.* purulent.
Eiterpflock, *-(e)s, -pflöcke,* **Eiterpfropf**, *-(e)s, -e, m. (med.)* centru purulent al unui abces sau furuncul, dop de puroi.
Eiterpustel, *-n, f. (med.)* pustulă purulentă.
Eiter|sack, *-(e)s, -säcke, m. (med.)* pungă de puroi, pungă a unui abces.
Eiter|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. E i t e r p f l o c k.
Eiterung, *-en, f.* supurație purulentă.
eiter|ziehend *adj. (med.)* care trage puroiul; care face să se coacă un abces, abcedand.
Eiweiß, *-es, -e, n.* **1.** albuș de ou. **2.** albumină.
Eiweiß|ab|bau, *-(e)s, -e, m. (chim.)* descompunere a albuminoidelor.
eiweißhaltig *adj.* albuminos.
Eiweißharnen, *-s, n. sg. (med.)* albuminurie.
Eiweißkörper *m. pl.,* **Eiweiß|stoff**, *-(e)s, -e, m. (chim.)* albuminoidă.
Eiweißmangel, *-s, m. sg.* lipsă, deficiență de albumină.

Eiweiß|stoffwechsel, *-s, m. sg. (biol.)* metabolism al albuminelor.
Eizelle, *-n, f. (biol.)* celulă-ou.
Ejakulation, *-en, f. (biol.)* ejaculaţie.
ejakulieren, *ejakulierte, ejakuliert, vb. (h) intr.* a ejacula.
Ejektion, *-en, f.* ejecţie, eliminare.
Ejektivlaut, *-es, -e, m. (lingv.)* sunet (consoană) explozivă.
Ejektor, *-s, -toren, m. (tehn.)* ejector.
ejizieren, *ejizierte, ejiziert, vb. (h) tr.* a da, a arunca afară.
EkD [e:ka'de:], *-s, f.* biserică evanghelică în Germania.
ekdemisch *adj.* ecdemic.
ekel *adj.* **1.** scârbos, greţos; **es ist mir so ~** mi-e rău, îmi vine să vărs. **2.** respingător, scârbos. **3.** *(fig.)* anevoios; dificil, neplăcut.
Ekel[1], *-s, m. sg.* **1.** *(vor cu dat.)* scârbă, dezgust, greaţă (de); **einen ~ haben** a-i fi scârbă, greaţă. **2.** ticăloşie, mârşăvie; murdărie, scârbă; **dein Betragen ist mir ein ~** purtarea ta mă scârbeşte.
Ekel[2], *-s, -s, n. (fam.)* om scârbos, scârbă; **er ist ein ~** e o scârbă.
Ekel er|regend *adj.* care produce greaţă, scârbos, dezgustător.
ekelhaft *adj.* scârbos, dezgustător, greţos.
Ekelhaftigkeit, *-en, f.* faptul de a fi scârbos, dezgustător.
ek(e)lig *adj.* **1.** scârbos, dezgustător; **~ werden** a deveni scârbos, dezgustător. **2.** *(despre oameni)* delicat, care se scârbeşte uşor.
ekeln, *ekelte, geekelt (ich ek(e)le), vb. (h)* **I.** *tr., impers.* a scârbi, a dezgusta. **II.** *refl.* **1.** a-i fi greaţă. **2.** *(fig.)* a se scârbi, a se dezgusta.
Ekelname, *-ns, -n, m. (reg.)* nume, poreclă de batjocură.
EKG *presc.* de la Elektrokardiogramm.
Ekklesiast, *-en, -en, m.* eclesiast.
ekklesiastisch *adj.* eclesiastic.
Ekklesiologie *f. sg.* ştiinţa despre bisericile creştine.
Eklaireur [eklɛ'rø:ɐ], *-s, -e, m.* ecleror, cercetaş.
Eklampsie, *-n* [-si:ən], *f. (med.)* eclampsie.
Eklat (e'kla:], *-s, -s, m.* **1.** luciu. **2.** splendoare, măreţie, pompă, somptuozitate, strălucire. **3.** pocnitură. **4.** (şi *fig.)* zgomot, efect zgomotos; scandal.
eklatant *adj.* **1.** eclatant, strălucitor, strălucit; luxos. **2.** evident; bătător la ochi.
Eklektik *f. sg.* eclectică.
Eklektiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* eclectic(ă).
Eklektizismus *m. sg.* eclectism.
eklig *adj.* v. ek(e)lig.
Eklipse, *-n, f. (astron.)* eclipsă.
Ekliptik *f. sg. (astron.)* ecliptică.
ekliptisch *adj. (astron.)* ecliptic.
Ekloge, *-n, f.* eglogă, poezie pastorală.
Eklogendichter, *-s, -, m.* autor de poezii pastorale.
Eklogit, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* eclogit.
Ekrasit, *-s, n. sg. (chim.)* ecrasită.
Ekrüseide, *-n, f.* mătase ecru; borangic.
Ekstase, *-n, f.* extaz, încântare, admiraţie vie, exaltare; **in ~ geraten** a se extazia; a cădea în extaz.
Ekstatiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană extatică, predispusă la extaz.
ekstatisch *adj.* extatic, de extaz.
Ektasie, *-n* [-zi:ən], *f. (med.)* ectazie.
Ektomie, *-n* [-mi:ən], *f. (med.)* ectomie.
ektogen *adj. (med.)* exogen.
Ektoparasit, *-en, -en, m. (biol.)* parazit extern.
Ekzem, *-s, -e, n. (med.)* eczemă.
Elaborat, *-(e)s, -e, n.* **1.** rezultat al unei munci; operă; expunere; memoriu. **2.** *(peior.)* lucrare proastă, de cârpaci, făcută de mântuială, cârpăceală.
elaborieren, *elaborierte, elaboriert, vb. (h) tr.* a elabora.
Elan, *-s, m. sg.* elan, avânt.
Elastik, *-en, f.*, **Elastik**, *-s, -s, n.* ţesătură elastică; elastic.
Elastikbinde, *-n, f.* faşă elastică.
elastisch *adj.* elastic, flexibil; **unendlich ~** perfect elastic; *(fig.)* **ein ~es Gewissen** o conştiinţă prea laxă; **ein ~es Gesetz** o lege interpretabilă după plac.
Elastizität *f. sg.* elasticitate, flexibilitate.
Elastizitätsbegriff, *-es, -e, m.* concept de elasticitate.
Elastizitätsfunktion, *-en, f. (ec.)* funcţie de elasticitate.
Elastizitätsgrenze, *-n, f. (tehn.)* limită de elasticitate.
Elastizitätsko|effizient [-tsiɛnt], *-en, -en, m.* coeficient de elasticitate.
Elastizitätskonstante, *-n, f.* constantă de elasticitate.
Elastizitätsmodul, *-s, -en, m. (mec.)* modul de elasticitate.
Elastizitäts|typ, *-s, -en, m. (stat.)* tip de elasticitate.
Elb, *-en, -en, m.*, **Elbe**, *-n, f. (mit.)* spirit, geniu; zână.
elb|abwärts *adj.* aval de Elba.
elb|aufwärts *adj.* amonte de Elba.
Elch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* elan, cerb din regiunile nordice *(Alces alces).*
Elchbulle, *-n, -n, m.* elan mascul.
Elchkalb, *-es, -kölber, n.* pui de elan.
Elchkuh, *-kühe, f.* elan femelă.
Elder, *-n, f. (reg.)* v. Erle.
Elefant, *-en, -en, m. (zool.)* elefant *(Elephas)*; *(fig.)* **aus einer Mücke einen ~en machen** a face din ţânţar armăsar; **sich wie ein ~ im Porzellanladen benehmen** a se comporta fără tact.
Elefantenbulle, *-n, -n, m.* elefant mascul.
Elefantenfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ferigă uriaşă *(Todea).*
Elefantengedächtnis, *-ses, -se, n. (fig.)* memorie foarte bună.
Elefantenhaut, *-häute, f.* piele de elefant; *(fig.)* piele groasă.
Elefantenkalb, *-(e)s, -kälber, n.* **1.** pui de elefant. **2.** *(iron.)* fată foarte mare, corpolentă şi neîndemânatică.
Elefantenkrankheit *f. sg. (med.)* elefantiazis.
Elefantenkuh, *-kühe, f.* v. Elefantenweibchen.
Elefantenlaus, *-läuse, f.* **1.** *(zool.)* specie de păduche care trăieşte pe elefanţi *(Haematomyzus elephantis).* **2.** *(bot.)* fruct al copacului *Anacardium occidentale.*
Elefanten|orden, *-s, -, m.* ordinul elefantului.
Elefantenrobbe, *-n, f. (zool.)* focă uriaşă *(Macrorhinus leoninus).*
Elefantenrüssel, *-s, -, m.* trompă de elefant.
Elefantenschildkröte, *-n, f. (zool.)* broască ţestoasă uriaşă *(Testudo elephantopus).*
Elefanten|spitzmaus, *-mäuse, f. (zool.)* şobolan uriaş african, cu bot ascuţit *(Macroscelides proboscideus).*
Elefantenweibchen, *-s, -, n.* femelă de elefant.
Elefantenzahn, *-(e)s, -zähne, m.* colţ de elefant; fildeş.
Elefantiasis *f. sg.* v. Elefantenkrankheit.
elegant *adj.* elegant; **eine ~e Erscheinung** o apariţie elegantă; **eine ~e Beweisführung** o demonstraţie elegantă; **eine ~e Lösung** o soluţie, soluţionare elegantă; **sie spricht ein ~es Französisch** vorbeşte o franceză literară.
Elegant [-'gã:], *-s, -s, m.* elegant, bărbat ferches, filfizon.
Eleganz *f. sg.* eleganţă, graţie.
Elegie, *-n* [-'gi:ən], *f. (lit.)* elegie.
Elegiendichter [-'gi:ən-], **Elegiker**, *-s, -, m.* poet de elegii, poet elegiac.
elegisch *adj.* **1.** elegiac. **2.** melancolic, duios.
Elektion, *-en. f.* alegere.
elektiv *adj.* electiv.
Elektivfärbung *f. sg. (biol.)* coloraţie electivă.
Elektoralschaf, *-(e)s, -e, n.* oaie merinos de Saxonia.
Elektoralwolle *f. sg.* lână a oii merinos de Saxonia; *(fig.)* lână de cea mai bună calitate.
Elektorat, *-(e)s, -e, n. (ist.)* electorat (ţinut şi demnitate).
elektrifizieren, *elektrifizierte, elektrifiziert, vb. (h) tr.* a electrifica.
Elektrifizierung *f. sg.* electrificare.
Elektrifizierungs|arbeit, *-en, f.* acţiune, lucrare de electrificare.
Elektrifizierungsgrad, *-(e)s, -e, m. (ec.)* grad de electrificare.
Elektrifizierungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de electrificare.
Elektriker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* electrician(ă).
elektrisch *adj.* şi *adv.* electric; **~e Beleuchtung** iluminat electric; **~er Antrieb** acţionare electrică; **~er Lichtbogen** arc voltaic, arc electric; **~ geladen** electrizat; *(inform.)* **~e und optische Impulse** impulsuri electrice şi optice; **~es Speichern** înregistrare, salvare electrică.
Elektrische, *-n, f. (pop.)* tramvai (electric).
elektrisieren, *elektrisierte, elektrisiert, vb. (h) tr.* **1.** *(fiz., med.)* a electriza, a curenta. **2.** *(fig.)* a însufleţi, a înviora, a înflăcăra; **er sprang wie elektrisiert auf** a sărit în sus ca ars.
Elektrisiermaschine, *-n, f. (fiz.)* maşină electrostatică.
Elektrisierung, *-en, f. (fiz.)* electrizare, curentare.
Elektrizität, *-en, f.* electricitate; **~ auf Basis von Kernenergie** electricitate de origine nucleară.
Elektrizitäts|arbeiter, *-s, -, m.* v. Elektrizitätsinstallateur.
Elektrizitäts|atom, *-(e)s, -e, n.* electron.
Elektrizitätsbedarf, *-s, m. sg.* **1.** necesar de energie electrică. **2.** cerere de energie electrică; cerere maximă de putere.
Elektrizitätsdichte *f. sg.* densitate electrică.
Elektrizitätsdieb|stahl, *-s, -stähle, m.* furt de curent electric.
elektrizitäts|er|regend *adj.* electrogen.
Elektrizitäts|er|reger, *-s, -, m.* generator de electricitate.
Elektrizitäts|erzeugung, *-en, f.* producere a electricităţii.
Elektrizitätsfabrik, *-en, f.* uzină electrică.
Elektrizitätsgesellschaft, *-en, f.* societate de electricitate.
Elektrizitäts|installateur [-tø:ɐ], *-s, -e, m.* instalator de electricitate.
Elektrizitätsladung, *-en, f.* sarcină electrică.
Elektrizitätslehre, *-n, f.* ştiinţa despre electricitate.
Elektrizitätsleiter, *-s, -, m.* conductor electric.
Elektrizitätsleitung, *-en, f.* **1.** conductibilitate electrică. **2.** conductă de curent electric.
Elektrizitätsmenge, *-n, f.* cantitate de electricitate.
Elektrizitätsmesser, *-s, -, m.* electrometru.
Elektrizitätsmessung, *-en, f.* electrometrie.
Elektrizitätsnetz, *-es, -e, n.* reţea de electricitate.
Elektrizitäts|rechnung, *-en, f. (ec.)* factura consumului de curent electric.
Elektrizitäts|sammler, **Elektrizitäts|speicher**, *-s, -, m. (electr.)* acumulator electric.
Elektrizitäts|träger, *-s, -, m. (electr.)* purtător de sarcini electrice.
Elektrizitätsverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de energie electrică.
Elektrizitätsversorgung *f. sg.* alimentare cu energie electrică.
Elektrizitätswerk, *-(e)s, -e, n.* uzină, centrală electrică.
Elektrizitätswirtschaft *f. sg.* economie electrică.
Elektrizitätszähler, *-s, -, m.* contor electric.
Elektrizitätszentrale, *-n, f.* centrală electrică.
Elektro|antrieb, *-(e)s, -e, m.* antrenare electrică; acţionare electrică.
Elektro|akustik *f. sg.* electroacustică.
Elektro|apparatefabrik, *-en, f.* fabrică de aparate electrice.
Elektro|artikel, *-s, -, m.* articol electric de larg consum.
Elektro|automatisierung, *-en, f. (autom.)* automatizare electrică.
Elektrobe|heizung, *-en, f.* încălzire electrică.
Elektroblech, *-(e)s, -e, n.* **1.** tolă de dinam, de transformator. **2.** tablă pentru maşini electrice.
Elektrobohrturbine, *-n, f. (petr.)* electrobur.
Elektrobus, *-ses, -se, m.* electrobuz, troleibuz.
Elektrochemie [-çe-] *f. sg.* electrochimie.
Elektrochemiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* electrochimist(ă).

elektrochemisch *adj.* electrochimic.
Elektrochirurgie [-çi-] *f. sg. (med.)* chirurgie care foloseşte energie electrică.
Elektrode, *-n, f.* electrod; **blanke** (sau **nackte**) ~ electrod neînvelit; **blechumhüllte** ~ electrod învelit cu tablă, electrod armat; **doppelpolige** ~ electrod bipolar; **leichtumhüllte** ~ electrod uşor protejat; **starkumhüllte** ~ electrod puternic protejat; **umhüllte** ~, **ummantelte** ~ electrod învelit; **umwickelte** ~ electrod învelit prin înfăşurare.
Elektroden|ab|brand, *-s, m. sg.* zgură de electrod.
Elektrodenhalter, *-s, -, m.* portelectrod.
Elektrodenkapazität *f. sg.* capacitate a electrozilor.
Elektrodenkitt, *-(e)s, m. sg.* chit de electrod.
Elektrodenklipp, *-s, -s, m.* capac de legătură al electrodului.
Elektrodenkohle *f. sg.* cărbune pentru electrozi.
Elektrodenschluss, *-es, -schlüsse, m.* scurtcircuit între electrozi.
Elektrodenseele, *-n, f.* inimă de electrod.
Elektroden|spannung, *-en, f.* tensiune de electrod; tensiune pe electrozi.
Elektrodenwider|stands|dampfkessel, *-s, -, m.* cazan, căldare de abur cu rezistenţă electrică.
Elektrodiagnostik *f. sg. (med.)* folosirea energiei electrice pentru fixarea unui diagnostic.
Elektrodynamik *f. sg.* electrodinamică.
elektrodynamisch *adj.* electrodinamic.
Elektro|eidechse [-dɛksə], *-n, f. (glumeţ)* autocisternă cu acumulator electric.
Elektro|eisen, *-s, n. sg. (metal.)* fier din cuptorul electric.
Elektro|energie *f. sg.* energie electrică.
Elektro|energieprogramm, *-es, -e, n. (ec.)* program de dezvoltare a energiei electrice.
Elektro|energieverbrauch, *-(e)s, m. sg. (ec.)* consum de energie electrică.
Elektro|enzephalographie, *-n* [-fi:ən], *f. (med.)* electroencefalografie.
Elektrofahrzeug, *-(e)s, -e, n.* vehicul acţionat prin energie electrică.
Elektroflurwagen, *-s, -, m. (ferov.)* v. E l e k t r o k a r r e n.
Elektrofluss|stahl, *-(e)s, -stähle* (şi *-e), m.* oţel de fuziune topit electric.
elektrogalvanisch [-va:-] *adj.* electrogalvanic.
Elektrogenerator, *-s, -en, m. (tehn.)* generator de electricitate.
Elektrogerät, *-(e)s, -e, n.* aparat electric.
Elektrogeschirr, *-(e)s, -e, n.* vas cu încălzire electrică.
Elektro|heizplatte, *-n, f.*, **Elektro|herd**, *-(e)s, -e, m.* plită de încălzit electrică, reşou electric; maşină de gătit electrică.
Elektro|hoch|ofen, *-s, -öfen m.* furnal electric.
Elektro|industrie *f. sg.* industrie electrică.
Elektro|ingenieur [-Inʒeniø:ɐ], *-s, -e, m.*, **-in**, *-nen, f.* inginer(ă) electr(otehn)ician(ă).
Elektro|installateur [-tø:ɐ], *-s, -e, m.* instalator electric.
Elektrokardiogramm, *-(e)s, -e, n. (med.)* electrocardiogramă.
Elektrokarren, *-s, -, m. (ferov.)* cărucior electric, electrocar (pentru transportul coletelor).
Elektrokatze, *-n, f.* pisică electrică de macara; palan electric.
Elektrokauter, *-s, -, m. (med.)* kauter electric.
Elektrokocher, *-s, -, m.* fierbător electric.
Elektroko|agulation, *-en, f. (med.)* electrocoagulare.
Elektrokraftwerk, *-(e)s, -e, n.* centrală, uzină electrică.
Elektrolok, *-s, f.* locomotivă electrică.
Elektrolyse, *-n, f.* electroliză.
Elektrolysengefäß, *-es, -e, n. (chim.)* vas pentru electroliză.
Elektrolyt, *-s* (şi *-en), -e, m.* electrolit.
Elektrolytkondensator, *-s, -en, m.* condensator electrolitic.
Elektrolytkupfer, *-s, n. sg.* cupru electrolitic.
Elektrolytlösung, *-en, f.* soluţie electrolitică.
Elektrolytsalz, *-es, -e, n.* sare pentru electroliză.
Elektromagnet, *-(e)s* (şi *-en), -e(n), m.* electromagnet.
Elektromagnet|anker, *-s, -, m.* armătură a electromagnetului.
elektromagnetisch *adj.* electromagnetic; *(inform.)* **~e Welle** undă electromagnetică.
Elektromagnetismus *m. sg.* electromagnetism.
Elektromagnetkern, *-(e)s, -e, m.* miez de electromagnet.
Elektromagnetkupplung, *-en, f.* cuplaj electromagnetic.
Elektromaschine, *-n, f.* maşină electrică.
Elektromaschinenbau, *-(e)s, m. sg.* construcţie de maşini electrice.
Elektromassage [-'sa:ʒə], *-n, f.* masaj electric.
Elektromechanik *f. sg.* electromecanică.
Elektromechaniker, *-s, -, m.* electromecanic.
Elektromedizin *f. sg.* electromedicină.
Elektromeister, *-s, -, m.* maistru electrician.
Elektrometallurgie *f. sg.* electrometalurgie.
Elektrometer, *-s, -, n.* electrometru.
Elektromonteur [-mon'tø:ɐ], *-s, -e, m.* instalator electric.
Elektromotor, *-s, -toren, m.* motor electric, electromotor.
Elektromotorenwerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de motoare electrice.
elektromotorisch *adj.* electromotor; **~e Kraft** putere electromotoare.
Elektron[1] şi **Elektron**, *-s, -en, n. (fiz.)* electron.
Elektron[2], *-s, n. sg. (tehn.)* aliaj uşor de magneziu.
elektronegativ *adj. (chim.)* electronegativ.
Elektronen|affinität, *-en, f. (fiz.)* afinitate a electronilor.
Elektronen|aufprall, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* şoc, incidenţă a electronilor.
Elektronen|aus|tritt, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* emisie de electroni, ieşire a electronilor.
Elektronenbahn, *-en, f. (fiz.)* traiectorie a electronului.
Elektronen|emission, *-en, f.* v. E l e k t r o n e n a u s t r i t t.
Elektronenge|hirn, *-(e)s, -e, n.* creier electronic.
Elektronengerät, *-(e)s, -e, n.* aparat, aparataj electronic.
Elektronenhülle, *-n, f. (fiz.)* înveliş de electroni.
Elektronenleitung *f. sg. (fiz., electr.)* conducţie prin electroni.
Elektronenlinse, *-n, f. (fiz., electr.)* lentilă electronică.
Elektronenmikroskop, *-s, -e, n.* microscop electronic.
Elektronen|optik *f. sg.* optică electronică.
Elektronenpaar, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* pereche de electroni.
Elektronenpaarbindung, *-en, f.* legătură covalentă homeopolară, atomică.
Elektronenrechenmaschine, *-n, f.* maşină de calcul electronică.
Elektronenrohr, *-(e)s, -e, n.*, **Elektronenröhre**, *-n, f.* tub electronic.
Elektronen|orgel, *-n, f.* orgă electronică.
Elektronenschale, *-n, f.* v. E l e k t r o n e n h ü l l e.
Elektronenschalter, *-s, -, m.* comutator electronic.
Elektronenschauer, *-s, -, m.* jerbă electronică.
Elektronenschleuder, *-n, f. (fiz.)* betatron.
Elektronen|stoß, *-es, -stöße, m. (fiz.)* şoc electronic, ciocnire a electronilor.
Elektronen|strahl, *-(e)s, -en, m. (fiz., electr.)* fascicul electronic.
Elektronen|strom, *-(e)s, -ströme, m. (fiz., electr.)* flux de electroni.
Elektronenwelle, *-n, f.* undă electromagnetică.
Elektronik *f. sg.* electronică.
elektronisch *adj.* electronic; **~e Adresse** adresă electronică; **~e Dateien** date electronice; **~e Datenverarbeitung (EDV)** prelucrare electronică a datelor; **~e Post** poştă electronică; **~er Handel im Internet** comerţ electronic pe Internet; **~es Buch** carte electronică; **~es Papier** hârtie electronică; **~es Senden von Informationen** emisie electronică de informaţii.
Elektronmikroskop, *-(e)s, -e, m.* v. E l e k t r o n e n m i k r o s k o p.
Elektronvolt [-volt], *-(e)s* (şi *-), -, n. (fiz., electr.)* electron-volt.
Elektro|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor electric.
Elektro|osmose, *-n, f. (chim.)* electroosmoză.
elektro|osmotisch *adj. (fiz., chim.)* electroosmotic.
Elektrophorese, *-n, f. (chim., fiz.)* electroforeză.
elektrophoretisch *adj.* electroforetic.
elektropositiv *adj. (chim.)* electropozitiv.
Elektropunktur, *-en, f. (med.)* electropunctură.
Elektro|rasierer, *-s, -, m.* aparat de ras electric.
Elektro|rechner, *-s, -, m. (inform.)* ordinator, calculator electronic.
Elektro|roh|eisen *-s, n. sg.* fontă brută electrică, fontă brută produsă în furnalul electric.
Elektroschlepper, *-s, -, m.* tractor electric.
Elektroschmelz|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de topit electric.
Elektroschmelzschweißung, *-en, f. (metal.)* sudare electrică prin topire.
Elektroschock, *-(e)s, -s* (şi *-e), m.* electroşoc.
Elektroschweißer, *-s, -, m.* sudor electric.
Elektroschweißerei, **Elektroschweißung**, *-en, f.* sudură electrică.
Elektroskop, *-(e)s, -e, n.* electroscop.
Elektro|stahl, *-(e)s, -stähle* (şi *-e), m.* oţel electric, oţel produs în cuptor electric.
Elektrostatik *f. sg.* electrostatică.
elektrostatisch *adj. (electr.)* electrostatic.
Elektrotank|stelle, *-n, f.* staţie de încărcare a acumulatoarelor pentru electrovehicule.
Elektrotechnik *f. sg.* electrotehnică.
Elektrotechniker, *-s, -, m.* electrician.
elektrotechnisch *adj.* electrotehnic.
Elektrotherapie, *-n* [-'pi:ən], *f. (med.)* electroterapie.
Elektrotraktor, *-s, -en, m.* tractor electric.
Elektrotrust [-trast], *-es, -e* (şi *-s), m.* trust electric.
Elektrowagen, *-s, -, m.* vehicul cu acţionare electrică.
Elektrowärmemesser, *-s, -, m.* calorimetru electric.
Elektrowerk, *-(e)s, -e, n.* centrală electrică de forţă.
Elektrowerk|statt, *-stätten, f.* atelier electrotehnic.
Elektrozug, *-(e)s, -züge, m. (tehn.)* palan electric.
Elektrum, *-s, n. sg. (mineral.)* electrum.
Element, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(chim.)* element, corp simplu. **2.** element, parte integrantă, componentă; persoană care face parte dintr-o colectivitate; **üble ~e haben eine Bande gebildet** elemente rele au format o bandă. **3.** element, mediu de trai; **in seinem ~ sein** a fi în elementul (mediul) său (favorabil). **4.** element, forţă naturală; **das Wüten der ~e** furia elementelor, a forţelor naturii. **5.** *(electr.)* element, pilă electrică. **6.** *pl.* elemente, noţiuni de bază (ale unei ştiinţe sau arte).
elementar *adj.* **1.** elementar; (foarte) simplu. **2.** fundamental, de bază; esenţial; de iniţiere. **3.** spontan; natural, neînfrânat.
Elementar|abendschule, *-n, f. (înv.)* şcoală serală elementară.
Elementar|analyse, *-n, f. (chim.)* analiză elementară.
Elementar|antrieb, *-(e)s, -e, m.* forţă elementară, impuls.
Elementarbefehl, *-(e)s, -e, m. (ec.)* comandă elementară.
Elementarbegriff, *-(e)s, -e, m.* noţiune de bază, elementară.
Elementarbildung *f. sg.* instrucţie, cultură elementară.
Elementarbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte elementară, pentru începători.
Elementar|eigenschaft, *-en, f. (ec.)* proprietate elementară.
Elementar|er|eignis, *-ses, -se, n.* fenomen provocat de forţele naturii; fenomen al naturii.
Elementarform, *-en, f.* formă elementară.
Elementargeist, *-(e)s, -er, m.* spirit elementar; demon.
Elementargewalt, *-en, f.* forţă elementară, primară, irezistibilă.
elementarisch *adj.* v. e l e m e n t a r.
Elementarklasse, *-n, f.* clasă elementară, pentru începători.
Elementarkraft, *-kräfte, f.* forţă naturală, forţă a naturii.
Elementarladung, *-en, f. (fiz.)* încărcătură elementară.
Elementarlehrer, *-s, -, m.* învăţător.
Elementarmagnet, *-(e)s* (şi *-en), -e* (şi *-en), m. (fiz.)* magnet elementar.
Elementarmathematik *f. sg.* matematică elementară.
Elementarquantum, *-s, -ten* (şi *-ta), n. (fiz.)* cuantă elementară; **elektrisches** ~ cuantă electrică elementară.
Elementar|rechnung, *-en, f. (ec.)* calcul elementar.
Elementarschaden, *-s, -schäden, m.* pagubă provocată de un fenomen natural.

Elementarschule, *-n, f. (înv.)* şcoală elementară, primară.
Elementarschüler, *-s, -, m.* elev de şcoală elementară, primară.
Elementar|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim., înv.)* element, corp simplu.
Elementar|stufe, *-n, f. (ec.)* nivel elementar.
Elementar|unter|richt, *-(e)s, -e, m.* învăţământ elementar, primar.
Elementarversicherung, *-en, f.* asigurare împotriva catastrofelor naturale.
Elementarwerk, *-(e)s, -e, n.* carte pentru începători, carte elementară.
Elementarzone, *-n, f. (ec.)* zonă elementară.
Elen, *-s, -, m.* (şi *n.*) v. Elch.
Elen|antilope, *-n, f. (zool.)* varietate mai mare de antilopă *(Taurotragus oryx)*.
elend I. *adj.* **1.** nenorocit; jalnic; deplorabil, de compătimit, lamentabil. **2.** sărăcăcios, mizer. **3.** ticălos, mârşav, mizerabil, josnic; de dispreţuit; **~er Schurke** mizerabil, ticălos; **~es Zeug** lucruri proaste. **II.** *adv.* sărăcăcios, jalnic; **~ aussehen** a arăta prost, a avea o înfăţişare jalnică.
Elend, *-(e)s, n. sg.* **1.** nenorocire; mizerie, sărăcie, calamitate; **ins ~ geraten** a ajunge în mizerie; **es ist ein ~, ihn anzusehen** ţi-e milă să te uiţi la el; **er ist (nichts als) ein Häufchen ~** are o înfăţişare jalnică; are un aspect deplorabil. **2.** *(înv.)* străini; **ins ~ ziehen** a pleca în (printre) străini.
Elende, *-n, -n (ein Elender), m.* şi *f.* mişel, mizerabil(ă), ticălos(-oasă).
elenden, *elendete, geelendet (du elendest, er elendet), vb. (h) (înv.)* **I.** *tr.* a chinui. **II.** *refl.* a se plictisi.
elendig şi **elendig** *adj.* v. elend.
Elendigkeit *f. sg.* (faptul de a fi într-o) stare mizerabilă, situaţie de mizerie.
elendiglich *adv.* în mod mizerabil.
Elendsdasein, *-s, n. sg.* existenţă mizeră.
Elendskerze, *-n, f.* lumânare aprinsă pentru morţi.
Elendslage, *-n, f.* stare de mizerie.
Elendsquartier, *-s, -e, n.* locuinţă mizerabilă, sărăcăcioasă.
Elendsviertel, *-s, -, n.* cartier al săracilor, slum.
Elenhaut, *-häute, f.* piele de elan.
Elenhirsch, *-(e)s, -e, m.* v. Elch.
Elenjagd, *-en, f.* vânătoare de elani.
Elenleder, *-s, -, n.* piele (tăbăcită) de elan.
Elentier, *-(e)s, -e, n.* v. Elch.
Elephantenhochzeit, *-en, f. (ec.)* nuntă a elefanţilor (fuziunea a două întreprinderi sau grupuri pentru a forma un monopol).
Elevation [-va-], *-en, f.* **1.** ridicare, înălţare. **2.** *(mil.)* elevaţie, ridicare (la tragere). **3.** *(bis. cat.)* ridicare a pâinii şi a vinului după consacrare.
Elevations|schraube, *-n, f. (tehn.)* şurub elevator.
Elevationswinkel, *-s, -, m. (mil.)* unghi de ridicare, de elevaţie.
Elevator, *-s, -toren, m. (tehn.)* elevator (cu cupe); ascensor; lift.
Eleve [-və], *-n, -n, m.* **1.** elev de balet şi teatru. **2.** agricultor, silvicultor în practică. **3.** *(înv.)* elev; discipol.
elevieren [-'vi:-], *elevierte, eleviert, vb. (h) tr.* **1.** a ridica (cu elevatorul). **2.** *(com.)* a returna o poliţă (cu aceeaşi poştă).
Elevin, *-nen, f.* **1.** elevă de balet şi teatru. **2.** *(înv.)* elevă; discipolă.
elf *num. card.* unsprezece.
Elf[1], *-en, -en, m. (mit.)* elf, geniu al văzduhului.
Elf[2], *-en, f.* **1.** (cifra) unsprezece. **2.** *(sport)* unsprezece.
Elfe, *-n, f. (mit.)* **1.** zână, silfidă. **2.** *pl.* iele.
Elf|eck, *-(e)s, -e, n. (mat.)* endecagon, poligon cu unsprezece laturi.
elf |eckig *adj.* cu unsprezece unghiuri, endecagonal.
elf|einhalb *num. card.* unsprezece şi jumătate.
Elfenbein, *-(e)s, n. sg.* fildeş; *(fig.)* **schwarzes ~** sclavi negri.
Elfenbein|arbeiten *pl.* obiecte de fildeş.
Elfenbein|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător în fildeş.
elfenbein|artig *adj.* ca fildeşul.
Elfenbeindrechsler, *-s, -, m.* lucrător în fildeş, care prelucrează fildeşul.
elfenbeinern *adj.* de fildeş.
elfenbeinfarben *adj.* de culoarea fildeşului, fildeşiu.
Elfenbeinfigürchen, *-s, -, n.* figurină de fildeş.
Elfenbeinhändler, *-s, -, m.* negustor de fildeş; negustor de obiecte de fildeş.
Elfenbeinpapier, *-(e)s, -e, n.* hârtie fină, de cea mai bună calitate.
Elfenbeinschnitzerei *f. sg.* sculptură în fildeş.
Elfenbeinschwarz, *-es, n. sg.* negru de fildeş.
Elfenbeinturm, *-(e)s, -türme, m. (fig.)* turn de fildeş.
elfenhaft *adj.* **1.** ca zânele. **2.** *(fig.)* feeric, ca în poveşti.
Elfenkönig, *-s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f. (mit.)* craiul (crăiasa) ielelor.
Elfenreich, *-(e)s, -e, n. (mit.)* împărăţia ielelor.
Elfenreigen, *-s, -, m.*, **Elfentanz**, *-es, -tänze, m. (mit.)* hora, dansul ielelor.
Elfentreiben, *-s, n. sg. (mit.)* isprăvi ale ielelor.
Elfer, *-s, -, m.* **1.** cifra unsprezece. **2.** *(sport)* lovitură de la 11 metri (la fotbal). **3.** vin din anul 11. **4.** *(mil.)* soldat sau ofiţer din regimentul unsprezece.
elferlei *adj.* de unsprezece feluri.
elf|fach *num. multiplicativ* de unsprezece ori.
Elfin, *-nen, f.* zână.
elfisch *adj.* v. elfenhaft.
elfjährig *adj.* de unsprezece ani.
elfmal *num. adverbial* de unsprezece ori.
elfmalig *adj.* de unsprezece ori.
Elfmeterball, *-(e)s, -bälle*, **Elfmeter|stoß**, *-es, -stöße, m. (sport)* lovitură de la 11 metri (la fotbal).
Elfmeter|schießen, *-s, n. sg.* tragere de la 11 metri.
Elfmeter|schuss, *-es, -schüsse, m.* lovitură de la 11 metri.
Elfmetertor, *-(e)s, -e, n. (sport)* gol marcat de la 11 metri (la fotbal).
elfmonatig *adj.* de unsprezece luni.
elfsilbig *adj.* de unsprezece silabe, endecasilabic.
elf|stündig *adj.* de unsprezece ore.
elftägig *adj.* de unsprezece zile.
elfte *num. ord.* a(l) unsprezece(le)a; *(fig.)* **in der ~n Stunde** în ceasul al unsprezecelea, în ultimul moment.
Elftel, *-s, -, n.* unsprezecime, a unsprezecea parte.
elftens *num. adverbial* în al unsprezecelea rând.
Elger, *-s, -, m.* trident, cange (pentru prins peşti).
elidieren, *elidierte, elidiert, vb. (h) tr. (gram.)* a elida, a omite.
Elimination,*-en, f.* eliminare, excludere; înlăturare.
Eliminations|algorithmus, *-, -men, m. (ec.)* algoritm de eliminare.
Eliminations|methode, *-n, f. (ec.)* metodă de eliminare.
Eliminations|organ, *-s, -e, n. (med.)* emonctoriu.
Eliminationsverfahren, *-s, -, n. (mat.)* procedeu de eliminare, procedeu prin eliminare.
eliminieren, *eliminierte, eliminiert, vb. (h) tr.* a elimina.
Elision, *-en, f. (gram.)* eliziune.
Elite [e'li:t(ə)] *f. sg.* elită; **~ der Gesellschaft** elita societăţii.
Elitedenken, *-s, n. sg.* elitism.
Elitekorps [e'li:təko:r], *-s* [-ko:rs], *-s* [-ko:rs], *n.* corp, trupă de elită.
Elite|saatgut, *-(e)s, n. sg. (agr.)* sământă selecţionată.
Elitetruppe, *-en, f. (mil.)* trupă de elită.
Elixier, *-s, -e, n.* elixir.
Elk, *-s, -, m.* v. Elch.
Ellbogen, *-s, -, m.* v. Ellenbogen.
Ellbogenfreiheit *f. sg.* libertate de mişcare.
Ellbogengelenk, *-(e)s, -e, n. (anat.)* articulaţie humero-cubitală, articulaţie a cotului.
Ellbogengesellschaft, *-en, f. (peior.)* societate în care individul se impune fără a avea scrupule.
Ellbogenlehne, *-n, f.* speteazǎ, rezemătoare (pentru braţe).
Ellbogenmensch, *-en, -en, m. (peior.)* om fără scrupule, brutal; arivist; om care îşi croieşte drumul cu coatele.
Ellbogenmuskel, *-s, m. sg. (anat.)* muşchi cubital.
Ellbogenrecht, *-(e)s, n. sg.* drept al forţei; forţă (brutală).
Elle, *-n, f.* **1.** *(anat.)* os cubital. **2.** cot (măsură); **mit der ~ messen a)** a măsura cu cotul; **b)** *(fig.)* a examina, a cerceta amănunţit.
Ellenbein, *-(e)s, -e, n.* v. Elle **(1)**.
Ellenbogen, *-s, -, m.* cot; **sich auf die ~ stützen** a se rezema în coate; *(fig.)* **er hat ~** ştie să dea din coate, ştie să răzbată, să-şi facă drum, să se impună.
ellenbreit *adj.* lat de un cot.
ellenlang *adj.* lung de un cot; *(fig.)* cât o prăjină, foarte lung.
Ellenmaß, *-es, -e, n.* cot (măsură).
Ellenreiter, **Ellenritter**, *-s, -, m. (iron.)* croitor.
Ellenträger, *-s, -, m.* negustor ambulant, coropcar, cercelar, tolbaş, boccegiu, mămular.
Ellenwaren *pl.* articole care se vând cu cotul; mărunţişuri.
Ellenzahl, *-en, f.* număr de coţi al unui material.
ellenweise *adv.* cu cotul.
Eller, *-n, f. (reg.)* v. Erle.
ellern *adj. (reg.)* ca arinul, de arin.
Ellgriff, *-(e)s, -e, m. (gimn.)* răsucit-apucat.
Ellhorn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* soc *(Sambucus nigra)*.
Ellipse, *-n, f. (mat., gram.)* elipsă.
ellipsen|artig *adj.* eliptic.
Ellipsenbahn, *-en, f. (astron.)* traiectorie eliptică.
Ellipsenform, *-en, f.* formă eliptică.
ellipsenförmig *adj.* eliptic.
Ellipsenzirkel, *-s, , m.* elipsograf.
Ellipso|id, *-(e)s, -e, n. (mat.)* elipsoid.
ellipso|idisch *adj.* elipsoidal, de forma unui elipsoid.
elliptisch *adj. (geom., gram.)* eliptic.
Elliptizität *f. sg.* elipticitate, însuşirea de a fi eliptic.
Elmsfeuer, *-s, -, n.* focurile, luminile Sf. Elm (descărcări electrice atmosferice pe catargele vapoarelor, pe paratrăsnete etc.).
E-Lok, *-s, f.* v. Elektrolok.
Eloge [e'lo:ʒə], *-n, f.* elogiu, laudă.
Elokution [-tsi-], *-en, f.* elocuţie, expresie retorică.
Elongation, *-en, f.* **1.** *(fiz.)* elongaţie. **2.** *(astron.)* elongaţie, distanţa unghiulară a unui astru faţă de soare şi în raport cu pământul, sau a unei planete faţă de alta.
eloquent *adj.* elocvent.
Eloquenz *f. sg.* elocvenţă.
Elritze, *-n, f. (iht.)* amar, crăiete *(Cyprinus phoxinus)*.
Elsässer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* alsacian(ă).
Elsbeerbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* sorb *(Pirus torminalis)*.
Elsbeere, *-n, f. (bot.)* soarbă, fruct al sorbului.
Else, *-n, f.* **1.** *(bot.)* anin *(Alnus)*. **2.** *(bot.)* mălină *(Rubus idaeus)*. **3.** *(zool.)* costreş *(Clupea alosa)*.
Elster, *-n, f. (ornit.)* coţofană *(Pica pica)*; *(fig.)* **die diebische ~** coţofana hoaţă; *(fig.)* **etwas der ~ auf den Schwanz binden** a da drumul bârfelii, a încredinţa un secret unei guri-sparte.
Elster|auge, *-s, -n, n.* bătătură.
elsterbunt *adj.* pestriţ ca o coţofană.
Elstern|nest, *-(e)s, -er, n.* cuib de coţofană.
Elster|specht, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* ciocănitoare, ghionoaie colorată *(Dendrocopus major, medius, minor)*.
Elter, *-s, -n, n.* sau *m. (biol.)* parte părintească.
elterlich *adj.* părintesc.
Eltermutter, *-mütter, f.* străbună.

Eltern *pl.* părinți.
Eltern|abend, *-s, -e, m.* seară culturală în cinstea părinților (elevilor).
Eltern|aktiv, *-s, -e, n.*, **Eltern|aus|schuss**, *-es, -schüsse, m.*, **Elternbeirat**, *-(e)s, -räte, m.* comitet de părinți (la școală).
Elternhaus, *-es, -häuser, n.* casă părintească.
Elternliebe *f. sg.* iubire părintească.
elternlos *adj.* orfan, fără părinți.
Elternlose, *-n, -n (ein Elternloser), m.* și *f.* orfan(ă).
Elternmord, *-(e)s, -e, m.* paricid, ucidere a părinților.
Elternmörder, *-s, -, m.* paricid, ucigaș de părinți.
Elternschaft *f. sg.* **1.** paternitate, maternitate. **2.** colectiv de părinți (ai elevilor unei școli).
Elternseminar, *-s, -e* sau *-ien* [-iən], *n.* seminar pentru părinți pe teme de educație.
Eltern|sprech|stunde, *-n, f.* oră de consultație a profesorului pentru părinții elevilor.
Elternteil, *-(e)s, -e, m. (jur.)* **1.** cotă-parte părintească. **2.** unul din părinți.
Eltervater, *-s, -väter, m.* străbun.
Elution, *-en, f. (chim.)* eluție.
elysäisch, **elysisch** *adj.* paradiziac, elizeic, ca în rai; **die ~en Gefilde** câmpiile elizee.
Elysium, *-s, n. sg. (mit.)* elizeu, rai, paradis.
Email [e'ma:j], *-s, -s, n.* smalț, email.
E-Mail ['i:meil], *-s, f. (inform.)* e-mail-ul; **eine ~ beantworten** a răspunde la un e-mail; **eine ~ verschlüsseln** a coda un e-mail; **eine ~ verschicken** a trimite un e-mail.
E-Mail-Adresse, *-n, f.* adresă de e-mail; **eine ~ herausfinden** a găsi o adresă de e-mail; **eine ~ speichern** a înregistra o adresă de e-mail.
email|ähnlich *adj.* ca smalțul, smălțuit.
Email|arbeiter, *-s, -, m.* smălțuitor.
email|artig *adj.* v. e m a i l ä h n l i c h.
emailen ['i:meilən], *emailte, geemailt* și **e-mailen**, *e-mailte, gee-mailt, vb. (h) tr. (inform.)* a trimite un e-mail.
Email|farbe, *-n, f.* vopsea email, culoare de email.
Emailgeschirr, *-(e)s, -e, n.* vase de bucătărie smălțuite, emailate.
Email|gusswerk, *-(e)s, -e, n.* obiect smălțuit, emailat.
Email|lack, *-(e)s, -e, m.* lac-email.
Emaille [e'maljə], *-n, f.* v. E m a i l.
Emailleur [ema'jø:ɐ], *-s, -e, m.* smălțuitor.
emaillieren [ema(l)'ji:-], *emaillierte, emailliert, vb. (h) tr.* a smălțui, a emaila.
Emaillierer, *-s, -, m.* smălțuitor.
Emaillier|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor pentru smălțuit, emailat.
emailliert I. *part. trec.* de la e m a i l l i e r e n. **II.** *adj.* smălțuit, emailat; **~es Eisengeschirr** vase de bucătărie de fier smălțuite.
Emaillierung, *-en, f.* smălțuire.
Emailmalerei *f. sg.* pictură în smalț.
E-Mail-Nachricht, *-en, f.* mesaj de e-mail.
E-Mail-Programm, *-(e)s, -e, n.* program de e-mail.
Emailschild, *-(e)s, -er, n.* firmă emailată, smălțuită.
Emanation, *-en, f.* (și *chim.*) emanație.
emanieren, *emanierte, emaniert, vb. (s) intr.* **1.** a emana. **2.** *(fig.)* a porni de la. **3.** a decreta.
Emanze, *-n, f.* femeie tânără, emancipată.
Emanzipation, *-en, f.* emancipare; eliberare; dezrobire.
Emanzipationsbe|strebungen *pl.* tendințe de emancipare.
Emanzipations|bewegung, *-en, f.* mișcare, curent care propagă emanciparea.
Emanzipationsziel, *-(e)s, -e, n.* țel, scop al emancipării.
emanzipatorisch *adj.* de emancipare, emancipator.
emanzipieren, *emanzipierte, emanzipiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) emancipa; a (se) elibera, a (se) dezrobi.
emanzipiert, **I.** *part. trec.* de la e m a n z i p i e r e n. **II.** *adj.* emancipat; dezrobit; *(fig.)* liber de prejudecăți.
Emanzipierung, *-en, f.* emancipare; eliberare; dezrobire.
Emballage [ãba'la:ʒə], *-n, f.* ambalaj.
emballieren [ãba'li:-], *emballierte, emballiert, vb. (h) tr.* a ambala.
Embargo [ɛm'bar-], *-s, -s, n. (mar.)* embargo; **auf etwas ~ legen** sau **etwas mit ~ belegen** a pune embargo pe ceva (a reține în port sau a confisca vapoare sau încărcătura lor); **das ~ einhalten** a respecta embargoul; **das ~ lockern** a slăbi embargoul; **das ~ umgehen** a ocoli embargoul; **ein ~ verhängen** a declara embargo; **teilweises** ~ embargo parțial.
Embargoliste, *-n, f. (ec.)* listă de embargo.
Embargomaßnahme, *-n, f. (ec.)* măsură de embargo.
embarkieren [ãbar-], *embarkierte, embarkiert, vb. (h) tr.* a îmbarca.
Embarras [ãba'ra], *m.* (și *n.*) încurcătură.
embarassieren, *embarrassierte, embarrassiert, vb. (h) tr.* a stânjeni; a încurca, a zăpăci.
Emblem, *-s, -e, n.* emblemă, simbol, semn.
emblematisch *adj.* care ține de embleme, emblematic.
Embolie, *-n* [-'li:ən], *f. (med.)* embolie.
embrassieren [ãbra-], *embrassierte, embrassiert, vb. (h) tr. (livr.)* a îmbrățișa.
Embritz, *-en, -en, m.* v. A m m e r **(3).**
Embryo, *-s, -onen, m. (biol.)* embrion, germen, făt.
Embryologie, *f. sg.* embriologie.
embryonal *adj.* embrionar.
Embryonal|anlage, *-n, f. (biol.)* schiță embrionară.
Embryonalhülle, *-n, f. (biol.)* înveliș embrionar.
Embryonalzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare embrionară.
embryonen|artig *adj.* (și *fig.*) embrionar.
Embryonenlehre *f. sg.* v. E m b r y o l o g i e.
embryonisch *adj.* v. e m b r i o n e n a r t i g.
Embryoträger, *-s, -, m. (bot.)* suspensor al embrionului.
Embryotransfer, *-s, -s, m. (biol.)* transfer de embrion.
Embryozu|stand, *-(e)s, stände, m.* v. E m b r y o n a l z u s t a n d.
Emd, *-(e)s*, **Emdet**, *-s, n. sg. (reg.)* otavă.
Emendation [-tsɪ-], *-en, f. (înv.)* emendare, corectare, îndreptare a unui text.
emendieren, *emendierte, emendiert, vb. (h) tr. (înv.)* a emenda, a corecta, a îndrepta (un text).
Emerald, *-(e)s, -e, m. (înv.)* smarald.
emergieren, *emergierte, emergiert, vb. (h) intr.* **1.** *(despre gaze)* a ieși din. **2.** a ieși la suprafață, a emerge; *(fig.)* a se evidenția.
Emerit, *-en, -en, m.* **1.** distins, emerit. **2.** (profesor, preot) pensionar.
emeritieren, *emeritierte, emeritiert, vb. (h) tr.* **1.** a distinge. **2.** a pune în retragere, a scoate la pensie.
Emeritierung, *-en, f.* **1.** distingere. **2.** punere în retragere, scoatere la pensie (a profesorilor, preoților).
Emeritus, *-, -ti, m.* v. E m e r i t **(2).**
Emetikum, *-s, -ka, n. (med.)* medicament emetic, vomitiv.
emetisch *adj.* emetic, vomitiv.
Emeute [e'mø:tə], *-n, f.* revoltă, răscoală, răzvrătire.
Emigrant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* emigrant(ă).
Emigrantenliteratur, *-en, f.* literatură a emigranților.
Emigranten|organisation, *-en, f.* organizație de emigranți.
Emigrantenpresse *f. sg.* presă a emigranților.
Emigrantenregierung, *-en, f.* guvern al emigranților.
Emigrantentum, *-s, n. sg.* **1.** emigranți. **2.** situație, stare de emigrant.
Emigration, *-en, f.* emigrare; emigrație.
emigrieren, *emigrierte, emigriert, vb. (s) intr.* a emigra.
eminent *adj.* eminent; extraordinar.
Eminenz, *-en, f.* eminență (titlu dat cardinalilor).
Emir și **Emir**, *-s, -e, m.* emir.
Emissär, *-s, -e, m.* **1.** emisar; trimis. **2.** agent (secret); spion.
Emission, *-en, f.* **1.** *(ec.)* emisiune, emitere, punere în circulație (de efecte, de titluri financiare); *(fin.)* **~ von Wertpapieren** emisiune de hârtii de valoare; **~ von Investmentzertifikaten** emisiune de certificate de investitor; **~ von Wandelschuldverschreibungen** emisiune de obligații convertibile în acțiuni. **2.** *(fiz.)* emitere, radiere; emanare. **3.** *(radio.)* emisiune. **4.** *(med.)* secreție, scurgere. **5.** poluare a aerului; **~ giftiger Abgase durch industrielle Tätigkeit** emanare de gaze toxice de către activitatea industrială; **~ von Stickoxiden** emanații de oxid de azot.
Emissions|abteilung, *-en, f.* secție de emisie.
Emissions|agio [-adʒio], *-s, n. (ec.)* câștiguri prin agiotaj.
Emissionsbank, *-en, f. (fin.)* bancă de emisiune.
Emissionsbedingungen *pl. (ec.)* condiții de emisiune.
Emissionsfläche, *-n, f. (fiz.)* suprafață de emisiune.
Emissionsgeschäft, *-(e)s, -e, n. (fin.)* **1.** bancă de emisiune. **2.** operație de emisiune (de împrumuturi, rente).
Emissions|intensität *f. sg. (ec.)* intensitatea emanării, poluării.
Emissionskennlinie [-niə], *-n, f. (radio.)* indicatoare de emisiune.
Emissionskurs, *-es, -e, m. (fin.)* curs de emisiune, curs inițial.
Emissionsmarkt, *-(e)s, -märkte, m. (ec.)* piață primară.
Emissionsmonopol, *-s, -e, n. (ec.)* monopol al emisiunilor bancare.
Emissions|prämie [-miə], *-n, f. (ec.)* primă de emisiune.
Emissionsquelle, *-n, f. (ec.)* sursă de poluare.
Emissions|schutz, *-es, m. sg.* protecție a populației contra efectelor negative ale poluării aerului.
Emissions|schutzvor|richtung, *-en, f. (ec.)* dispozitiv de reducere a emanațiilor.
Emissions|sperre *f.*, **Emissions|stopp**, *-s, m. sg. (fin.)* blocare temporară a emisiunii de hârtii de valoare și acțiuni.
Emissionsvermögen, *-s, -, n. (fiz.)* putere de emisiune.
Emissionswert, *-es, -e, m.* valoare a emisiei.
Emissions|zertifikat, *-(e)s, -e, n. (ec.)* certificat de emisiune; **handelbares** ~ certificat de emisiune negociabil
Emittent, *-en, -en, m.* emițător, emitent.
emittieren, *emittierte, emittiert, vb. (h) tr. (ec.)* a emite, a pune în circulație (bancnote etc.).
Emittierung, *-en, f. (ec.)* emisiune.
EMK *presc.* de la e l e k t r o m o t o r i s c h e K r a f t f.e.m. (forță electromotoare)
Emm, *-, -* (și *-s, -s*) *n.*, **Emmchen**, *-s, -, n. (ist.) (glumeț)* marcă (monedă germană).
Emmentaler, *-s, -, m.* (brânză) șvaițer.
e-Moll *n. sg. (muz.)* mi minor.
Emolument, *-(e)s, -e, n.* folos, avantaj; venituri secundare, derivate.
Emoticon [-kɔn], *-s, n. (inform.)* emoticon.
Emotion, *-en, f.* emoție.
emotional *adj.* emoțional, sensibil.
Emotionalität *f. sg.* emotivitate, emoționalitate.
emotionell *adj.* emotiv.
emotionsfrei *adj.* lipsit de emoții.
emotionsgeladen *adj.* încărcat de emoții.
Empathie, *-n, f.* empatie.
empfahl *ind. imperf.* de la e m p f e h l e n.
Empfang, *-(e)s, -fänge, m.* **1.** primire, recepționare: **in ~ nehmen** a lua în primire; **den ~ bestätigen** a confirma primirea. **2.** întâmpinare, primire, recepție (a oaspeților); **sie gab einen großen** ~ a dat o mare recepție. **3.** *(radio.)* recepție. **4.** recepție (la hotel).
empfangen, *empfing, empfangen (du empfängst, er empfängt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a primi, a căpăta, a obține, a recepționa, a recepta; *(radio.)* a prinde (un post). **2.** a primi (musafiri); *(inform.)* **die gewünschten Daten** ~ a recepta datele dorite. **II.** *intr.* și *tr. (despre femei)* a concepe, a rămâne (însărcinată).
Empfänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** destinatar(ă), primitor(-oare), recepționar(ă), receptor(-oare); beneficiar. **2.** *m. (fiz., radio., tv.)* receptor, aparat de recepție. **3.** *m. (reg., înv.)* arendaș. **4.** recepționer (al mărfii).
Empfänger|anschrift, *-en, f.* adresa destinatarului.
Empfänger|antenne, *-n, f. (radio.)* antenă de recepție.

Empfängerkreis, *-es, -e, m. (radio.)* circuit receptor.
Empfängermodem, *-e, n.* modem receptor, destinatar.
Empfängerschaltung, *-en, f. (radio.)* schemă a aparatului de recepţie.
empfänglich *adj. (für)* receptiv; susceptibil; impresionabil, sensibil, simţitor; ~ **machen** a predispune, a face susceptibil de a primi, accesibil.
Empfänglichkeit *f. sg.* faptul de a fi accesibil; receptivitate; sensibilitate; impresionabilitate.
Empfangnahme *f. sg.* (luare în) primire.
Empfängnis, *-se, f. (biol.)* concepţie, concepere.
Empfängnisver|hütung, *-en, f. (med.)* prevenire, împiedicare a sarcinii; măsuri anticoncepţionale.
Empfängnisver|hütungsmittel, *-s, -, n.* mijloc anticoncepţional.
Empfangs|antenne, *-n, f. (radio.)* antenă de recepţie.
Empfangs|anzeige, *-n, f.* v. Empfangsbestätigung.
Empfangs|apparat, *-(e)s, -e, m. (radio., tv.)* aparat de recepţie.
Empsfangsbegrüßung, *-en, f.* urări de bun venit, salut.
empfangsberechtigt *adj.* îndreptăţit, autorizat de a primi.
Empfangsberechtigte, *-n, -n (ein Empfangsberechtigter), m.* şi *f.* persoană în drept de a primi.
empfangsbereit *adj.* **1.** pregătit pentru primirea oaspeţilor. **2.** *(inform.)* pe recepţie.
Empfangsbescheinigung, *-en, f.* chitanţă, recipisă; adeverinţă, dovadă de primire.
Empfangsbe|stätigung, *-en, f.* confirmare de primire; **um freundliche ~ ersuchend** solicitând o amabilă confirmare de primire.
Empfangs|chef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* majordom însărcinat cu primirea (oaspeţilor, clientelei); recepţioner.
Empfangsdame, *-n, f.* funcţionară, secretară care întâmpină oaspeţii, clientela; recepţioneră.
Empfangsfehler, *-s, -, m.* eroare de recepţie.
Empfangsfeierlichkeiten *pl.* ceremonii, festivităţi de primire.
Empfangsfräulein, *-s, -, n. (inv.)* v. Empfangsdame.
Empfangsgebäude, *-s, -, n. (ferov.)* hol al gării.
Empfangsgerät, *-(e)s, -e, n. (radio., tv.)* aparat de recepţie; ~ **mit Plattenspieler** radio cu pick-up.
Empfangshalle, *-n, f.* sală, hală pentru recepţii.
Empfangsjournal [-ʒur-], *-s, -e, n.* jurnal de recepţie.
Empfangskomitee, *-s, -s, n.* comitet însărcinat cu primirea oaspeţilor.
Empfangs|ort, *-(e)s, -s, m.* loc de recepţie, de primire.
Empfangs|prämie, *-n* [-miən], *f.* premiu, primă de recepţie.
Empfangsraum, *-(e)s, -räume, m.* sală de recepţie, de primire.
Empfangsrelais [-rəˈlɛ:], - [-rəˈlɛ:s], - [-rəˈlɛ:s], *n.* releu de recepţie.
Empfangsröhre, *-n, f. (radio.)* tub receptor, lampă receptoare.
Empfangs|salon [-zalõ: şi zalɔŋ, zalo:n], *-s, -s, m.* salon de recepţie.
Empfangs|schein, *-(e)s, -e, m.* chitanţă de primire, recipisă.
Empfangs|station, *-en, f.* **1.** *(radio.)* post de recepţie. **2.** *(ferov.)* gară de destinaţie.
Empfangs|störung, *-en, f. (radio.)* paraziţi de recepţie, bruiaj.
Empfangs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de primire.
Empfangszimmer, *-s, -, n.* cameră de primire, salon.
Empfangszone, *-, -n, f.* zonă de recepţie.
Empfehl, *-(e)s, -e, m.* v. Empfehlung.
empfehlbar *adj.* recomandabil.
empfehlen, *empfahl, empfohlen (du empfiehlst, er empfiehlt), vb. (h)* **I.** *tr.* a recomanda; **ich kann ihn sehr ~** îl pot recomanda cu toată convingerea; *(în expr.)* **~ Sie mich bitte Ihrer Frau** transmiteţi salutări soţiei dvs. **II.** *refl.* **1.** a se recomanda. **2.** a-şi oferi serviciile. **3.** a saluta, a-şi lua rămas bun; *(fam.* şi *iron.)* **sich auf französisch ~** a o şterge englezeşte, neobservat. **4.** *(impers.)* **es empfiehlt sich** este recomandabil, se recomandă; ar fi bine.
empfehlenswert, empfehlenswürdig *adj.* recomandabil; **ein ~es Buch** o carte recomandabilă.
Empfehlung, *-en, f.* **1.** recomandaţie. **2.** salut, compliment(e); **jm. seine ~en machen** a transmite cuiva complimente; **meine ~ zu Hause** complimentele mele (pentru) acasă.
Empfehlungsbrief, *-(e)s, -e, m.*, **Empfehlungs|schreiben**, *-s, -, n.* scrisoare de recomandare.
empfehlungswert, empfehlungswürdig *adj.* v. empfehlenswert.
empfindbar *adj.* sensibil, simţitor; perceptibil.
Empfindbarkeit *f. sg.* sensibilitate, susceptibilitate; perceptibilitate.
Empfindelei, *-en, f.* sensibilitate exagerată; sentimentalism exagerat; mofturi.
Empfind(e)ler, *-s, -, m.* persoană care afectează o mare sensibilitate.
empfindeln, *empfindelte, empfindelt (ich empfind(e)le), vb. (h) intr.* a afecta o mare sensibilitate.
empfinden, *empfand, empfunden, vb. (h) tr.* şi *intr.* a simţi, a percepe; **Langeweile ~** a se plictisi; **als etwas empfunden werden** a face o (anumită) impresie; **diese Geste wurde als hässlich empfunden** acest gest a făcut o impresie urâtă; **etwas (sehr) übel ~** a lua ceva în nume de rău; **Schmerz ~** a simţi durere.
Empfinden, *-s, n. sg.* simţire; intuiţie; *(fig.)* antenă.
empfindlich *adj.* **1.** receptiv, sensibil; *(fig.)* susceptibil, impresionabil; **das ist seine ~e Seite** asta e partea sa slabă; **übertrieben ~** exagerat de sensibil, de sentimental, de susceptibil. **2.** sensibil, simţitor, intens; **eine ~e Kälte** un frig pătrunzător. **3.** dureros; **~e Verluste** pierderi serioase, dureroase. **4.** *(med.)* bolnăvicios, predispus (la boli).
Empfindlichkeit, *-en, f.* sensibilitate; susceptibilitate; predispoziţie (la boli).
Empfindling, *-s, -s, m.* v. Empfind(e)ler.
Empfindnis, *-ses, -se, n. (rar)* v. Empfindung.
empfindsam *adj.* **1.** sensibil, sentimental; cu suflet. **2.** susceptibil.
Empfindsamkeit, *-en, f.* sensibilitate, delicateţe de sentiment; sentimentalism.
Empfindung, *-en, f.* **1.** simţire, sentiment, simţământ; **2.** senzaţie.
empfindungs|arm *adj.* sărac în simţiri, puţin sensibil.
Empfindungsdrang, *-(e)s, m. sg.* impuls, imbold al sentimentelor.
Empfindungs|eigenheit, *-en, f.* idiosincrasie.
empfindungsfähig *adj.* capabil de a simţi, sensibil.
Empfindungsfähigkeit *f. sg.* facultate senzitivă, capacitate de simţire, sensibilitate.
Empfindungskraft *f. sg.* putere senzitivă, sensibilitate.
Empfindungslaut, *-(e)s, -e, m.* v. Empfindungswort.
empfindungslos *adj.* insensibil, nesimţitor.
Empfindungslosigkeit *f. sg.* **1.** insensibilitate, nesimţire. **2.** *(med.)* insensibilitate, stare de anestezie.
Empfindungsmensch, *-en, -en, m.* om sentimental, cu suflet.
Empfindungs|schwelle, *-n, f. (psih.)* prag senzitiv.
Empfindungs|tiefe, *-n, f.* profunzime a sentimentului.
Empfindungsvermögen, *-s, n. sg.* facultate de a simţi, sensibilitate.
empfindungsvoll *adj.* foarte sensibil, plin de sensibilitate.
Empfindungswort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* interjecţie.
empfing *ind. imperf.* de la empfangen.
empfohlen *part. trec.* de la empfehlen.
Empfohlene, *-n, -n (ein Empfohlener), m.* şi *f.* persoană recomandată.
empfunden *part. trec.* de la empfinden.
Emphase, *-n, f.* emfază.
emphatisch *adj.* emfatic.
Emphysem, *-s, -e, n. (med.)* emfizem.
Empirie, **Empirik** *f. sg.* empirism.
Empiriker, *-s, -, m.* empiric.
Empiriokritizismus, *-, m. sg.* empiriocriticism.
Empiriokritizist, *-en, -en, m.* empiriocriticist.
empirisch *adj.* empiric, experimental.
Empirist, *-en, -en, m.* v. Empiriker.
empiristisch *adj.* v. empirisch.
empor *adv.* sus, în sus.
empor|arbeiten, *arbeitete empor, emporgearbeitet (du arbeitest empor, er arbeitet empor), vb. (h) refl.* **1.** a face sforţări spre a se ridica, pentru a ieşi la suprafaţă. **2.** a se ridica prin muncă; a-şi deschide drum, a se pricopsi.
emporbäumen, *bäumte empor, emporgebäumt, vb. (h) refl.* (şi *fig.)* a se cabra.
emporblicken, *blickte empor, emporgeblickt, vb. (h) intr.* a se uita în sus, a ridica privirea.
emporblühen, *blühte empor, emporgeblüht, vb. (s) intr.* a creşte; (şi *fig.)* a înflori, a prospera.
emporbringen, *brachte empor, emporgebracht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ridica; *(fig.)* **der Arzt hat den Kranken emporgebracht** medicul l-a salvat pe bolnav, l-a pus pe picioare. **2.** *(fig.)* a face să progreseze, să înflorească. **II.** *refl.* a se ridica prin muncă.
Empordrang, *-(e)s, m. sg.* imbold către înălţimi.
empordrängen, *drängte empor, emporgedrängt, vb. (h) intr.* a tinde, a năzui în sus.
empordringen, *drang empor, emporgedrungen, vb. (s) intr.* a răzbi cu sforţări în sus, a se ridica cu forţa.
Empore, *-n, f.* galerie (într-o biserică).
empören, *empörte, empört, vb. (h)* **I.** *tr.* a răscula, a răzvrăti. **II.** *refl.* **1.** a se revolta, a se răscula, a se ridica. **2.** *(über* cu *ac.)* a se indigna de ceva.
empörend **I.** *part. prez.* de la empören. **II.** *adj.* revoltător.
Empörer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** răsculat(ă); rebel(ă). **2.** răzvrătitor(-oare), insurgent(ă).
empörerisch *adj.* răzvrătitor, rebel.
emporfahren, *fuhr empor, emporgefahren (du fährst empor, er fährt empor), vb. (s) intr.* **1.** a se ridica, a se înălţa. **2.** a sări în sus.
emporflattern, *flatterte empor, emporgeflattert, vb. (s) intr.* a zbura în sus încet, nesigur, fâlfâind din aripi.
emporfliegen, *flog empor, emporgeflogen, vb. (s) intr.* a zbura în sus, a-şi lua zborul.
emporgehen, *ging empor, emporgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a merge în sus. **2.** *(fig.)* a înflori, a prospera.
empor|halten, *hielt empor, emporgehalten (du hältst empor, er hält empor), vb. (h) tr.* a ţine ridicat, a ţine în sus (un steag, o făclie etc.).
empor|heben, *hob empor, emporgehoben, vb. (h) tr.* a ridica în sus.
empor|helfen, *half empor, emporgeholfen (du hilfst empor, er hilft empor), vb. (h) intr. (dat.)* a ajuta (cuiva) să se ridice, să se înfiripeze; a pune (pe cineva) pe picioare.
Emporium, *-s, -rien* [-riən], *n.* **1.** emporiu, centru (oraş, port) comercial. **2.** (loc de) antrepozit.
emporkeimen, *keimte empor, emporgekeimt, vb. (s) intr.* a germina, a creşte.
emporklettern, *kletterte empor, emporgeklettert, vb. (s) intr.* a se căţăra.
emporklimmen, *klomm empor, emporgeklommen* (şi *klimmte empor, emporgeklimmt), vb. (s) intr.* a se căţăra, a se urca, a se sui.
emporkommen, *kam empor, emporgekommen, vb. (s) intr.* **1.** a se ridica, a (se) urca. **2.** *(fig.)* a înainta, a parveni, a se pricopsi.
Emporkommen, *-s, n. sg.* **1.** ridicare, urcare. **2.** parvenire, arivism.
Emporkömmling, *-s, -e, m.* parvenit, arivist.
emporlassen, *ließ empor, emporgelassen (du lässt empor, er lässt empor), vb. (h) tr.* a lăsa să (se) urce.
emporlodern, *loderte empor, emporgelodert, vb. (s) intr. (despre flăcări)* a se învolbura, a se înălţa, a se ridica.
emporquellen, *quoll empor, emporgequollen, vb. (s) intr.* a izvorî, a ieşi la suprafaţă, a ţâşni, a izbucni.
empor|raffen, *raffte empor, emporgerafft, vb. (h) refl.* **1.** a se ridica cu greu. **2.** *(fig.)* a-şi strânge puterile; a se ridica din nou; a se restabili; a se înzdrăveni.
empor|ragen, *ragte empor, emporgeragt, vb. (h) intr. (über* cu *acuz.)* a se înălţa peste, a răsări dintre; *(fig.)* **er ragt über sie empor** e cel mai răsărit dintre ei, îi întrece pe ceilalţi.
empor|ranken, *rankte empor, emporgerankt, vb. (s) intr. (bot., despre plante)* a se căţăra.
empor|recken, *reckte empor, emporgereckt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) ridica, a (se) ţine, a (se) întinde în sus.
empor|richten, *richtete empor, emporgerichtet (du richtest empor, er richtet empor), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) îndrepta (în sus), a (se) ridica.
emporschallen, *schallte empor, emporgeschallt, vb. (h* şi *s) intr. (despre sunete)* a se ridica, a răsuna în sus; **der Gesang der Vögel schallte zum Himmel empor** cântecul păsărilor răsuna spre cer; **das schallt zum Himmel empor** este strigător la cer.
emporschauen, *schaute empor, emporgeschaut, vb. (h) intr.* v. emporblicken.

emporschießen, *schoss empor, emporgeschossen (du. er schießt empor), vb. (s) intr.* a țâșni în sus; a răsări.

emporschlagen, *schlug empor, emporgeschlagen (du schlägst empor, er schlägt empor), vb. (h) intr. (despre flăcări)* a izbucni, a se înălța.

emporschleudern, *schleuderte empor, emporgeschleudert, vb. (h) tr.* a arunca, a azvârli în sus.

emporschnellen, *schnellte empor, emporgeschnellt, vb.* **I.** *tr. (h)* a arunca, a azvârli în sus. **II.** *intr. (s)* a sări în sus, a se ridica brusc.

emporschrauben, *schraubte empor, emporgeschraubt, vb. (h) refl. (av.)* a se înălța în spirală.

emporschweben, *schwebte empor, emporgeschwebt, vb. (s) intr.* a se urca plutind.

emporschwingen, *schwang empor, emporgeschwungen, vb. (h)* **I.** *tr.* a ridica cu avânt, cu putere, a face vânt în sus. **II.** *refl.* **1.** a se avânta, a se ridica în zbor, a se ridica în aer. **2.** *(fig.)* a se redresa; **der Handel schwingt sich wieder empor** comerțul se înviorează din nou, își reia avântul. **3.** a ajunge, a parveni.

emporsehen, *sah empor, emporgesehen (du siehst empor, er sieht empor), vb. (h) intr.* v. emporblicken.

empor|springen, *sprang empor, emporgesprungen, vb. (s) intr.* a sălta, a sări în sus.

empor|starren, *starrte empor, emporgestarrt, vb. (h) intr.* a privi țintă în sus.

empor|stehen, *stand empor, emporgestanden, vb. (s) intr. (despre păr, pene)* a sta țeapăn în sus (ca la arici).

empor|steigen, *stieg empor, emporgestiegen, vb. (s) intr.* **1.** a se sui, a se urca, a se ridica. **2.** *(fig.)* a se ridica.

empor|stieben, *stob empor, emporgestoben, vb. (s) intr.* a țâșni, a se împrăștia în sus; *(despre păsări)* a zbura speriat în sus.

empor|streben, *strebte empor, emporgestrebt, vb. (h) intr.* a tinde, a năzui mai sus.

empor|strecken, *streckte empor, emporgestreckt, vb. (h) tr. (mai ales despre mâini)* a ridica în sus, a întinde spre cer.

Empor|stube, *-n, f. (reg.)* mansardă.

empört I. *part. trec.* de la empören. **II.** *adj.* răzvrătit, revoltat, răsculat; **~ sein (über** cu *ac.)* a fi revoltat, indignat (de ceva).

emportauchen, *tauchte empor, emporgetaucht, vb. (s) intr.* a ieși la suprafața apei; a apărea plutind; *(fig.)* a se arăta, a apărea, a se ivi.

Emportenne, *-n, f.* încăpere sub acoperișul șurei, al hambarului.

emportreiben, *trieb empor, emporgetrieben, vb. (h) tr. (mai ales despre apă)* a împinge în sus, a scoate deasupra; *(fig.)* a urca (prețurile).

emportürmen, *türmte empor, emporgetürmt, vb. (h) tr.* a îngrămădi în stivă.

Empörung, *-en, f.* **1.** *(gegen)* răzvrătire, răscoală, revoltă (împotriva). **2.** *(über* cu *ac.)* indignare (pentru, din cauza, cu privire la).

Empörungsgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit de revoltă, de răzvrătire.

empörungs|süchtig *adj.* sedițios, gata să se revolte.

emporwachsen, *wuchs empor, emporgewachsen (du, er wächst empor), vb. (s) intr.* a crește (în sus), a se face mare.

emporwinden, *wand empor, emporgewunden (du windest empor, er windet empor), vb. (h) tr.* a trage în sus (cu o macara, cu un scripete).

emporwölben, *wölbte empor, emporgewölbt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) bolti în sus.

emporziehen, *zog empor, emporgezogen, vb. (h) tr.* a ridica, a trage în sus; *(fig.)* **jn. aus dem Staube ~** a scoate pe cineva din noroi.

Empyreum [-'re:ʊm], *-s, n. sg.* empireu.

Emse, *-n, f.* **1.** *(reg.)* furnică. **2.** *(înv.; poet., pop.)* hărnicie, râvnă, zel.

emsig *adj.* harnic, sârguincios, silitor.

Emsigkeit *f. sg.* hărnicie, sârguință, silință, zel.

Emton, *-s, -s, m. (reg., fam.)* tip, gagiu.

Emu, *-s, -s, m. (ornit.)* emu, struț australian *(Dromaeus).*

emulgieren, *emulgierte, emulgiert, vb. (h) tr. (chim.)* a emulsiona.

Emulsion, *-en, f.* emulsie.

Enakskinder *pl.*, **Enaks|söhne** *pl.* uriași.

encodieren [-ko-], *encodierte, encodiert, vb. (h) tr.* a codifica.

encouragieren [ākura'ʒi:-], *encouragierte, encouragiert, vb. (h) tr. (livr.)* a încuraja.

End|abnehmer, *-s, -, m.* consumator final.

End|abrechnung, *-en, f. (fin.)* calcul, socoteală, decont final.

End|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* încheiere definitivă, finală.

End|absicht, *-en, f.* intenție finală.

End|amt, *-(e)s, -ämter, n.* funcție ultimă.

End|aus|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* cuvânt final, de încheiere.

Endbahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* stație terminus, ultima stație.

Endbedingung, *-en, f.* condiție finală.

Endbenutzer, *-s, -, m.* utilizator final.

Endbescheid, *-(e)s, -e,* **Endbeschluss**, *-es, -schlüsse, m.,* **1.** hotărâre, sentință definitivă. **2.** informație definitivă.

Endbe|stand, *-es, -bestände, m.* stoc final.

Endbe|stimmung, *-en, f.* v. Endbescheid.

endbetont *adj.* accentuat pe ultima silabă.

Endbetrag, *-(e)s, -beträge, m.* valoare, sumă finală, definitivă.

Endbuch|stabe, *-n(s), -n, m.* literă finală.

Endchen, *-s, -, n. (dim.* al lui Ende) căpețel.

End|darm, *-(e)s, -därme, m. (anat.)* rect.

End|datei, *-en, f.* fișier final.

Ende, *-s, -n, n.* **1.** sfârșit, capăt, margine; **das ~ der Kolonne** sfârșitul coloanei; **~ April** la sfârșitul lui aprilie; **am äußersten ~** la capătul extrem; *(fig.)* **das ~ der Welt a)** capătul pământului; **b)** sfârșitul lumii; *(fig.)* **das ~ vom Lied** încheierea afacerii; tristul sfârșit; **das obere ~ des Tisches** locul de onoare, fruntea, capul mesei; **letzten ~s** până la urmă, în definitiv; **zu ~ sein** a se fi terminat; **zu ~ gehen** a fi pe sfârșite; **ein ~ nehmen** a lua sfârșit; **ein böses ~ nehmen** a se termina prost; **zu ~ bringen** a duce la capăt, a isprăvi; **ein ~ machen** a pune capăt; **am ~** în sfârșit; la sfârșit, la urma urmelor; **am ~ gar** în cele din urmă; *(fig.)* **ich bin mit meinem Latein zu ~** nu știu ce să mai spun; **~ gut, alles gut** totul e bine când se sfârșește cu bine; **das ~ einer Schnur** capătul unei sfori; **an allen Ecken und ~n** pretutindeni, peste tot; **eine Sache beim rechten** (sau **verkehrten**) **~ anfassen** (sau **angreifen**) a se apuca de un lucru cum (nu) trebuie, în mod (ne)potrivit; *(fig.)* **das dicke ~ kommt noch** partea proastă abia acum urmează; **er kann kein ~ finden** nu poate încheia; **meine Geduld ist zu ~** am ajuns la capătul răbdărilor. **2.** sfârșitul vieții, deces, moarte; **es geht mit ihm zu ~** este pe moarte, pe ducă. **3.** *(pop.)* bucată; **es ist ein ganzes ~ bis dahin** e o bucată bună (de drum) până acolo. **4.** *(înv.)* scop, intenție; **zu welchem ~?** în ce scop? **5.** *(mar.)* odgon. **6.** *(vân.)* ramură, ramificație, rază (la coarnele cerbului). **7.** *(text.)* bată, margine.

Endefeuer, *-s, n. sg. (elv.)* armistițiu.

End|effekt, *-(e)s, -e, m.* efect final.

Endefinken *pl. (elv.)* papuci din cârpe, târlici, cipici.

End|einkommen, *-s, -, n.* venit final.

Endel, *-s, -, n. (reg.)* margine (întărită), lizieră a stofei.

endeln, *endelte, geendelt (ich end(e)le), vb. (h) tr.* a surfila.

Endemie, *-n* [-mi:ən], *f. (med.)* endemie.

endemisch *adj.* endemic.

enden, *endete, geendet (du endest, er endet), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a termina, a isprăvi, a sfârși, a încheia, a pune capăt; **der Redner endete mit einem Hoch auf den Jubilar** vorbitorul încheie cu o urare la adresa sărbătoritului; **auf einen Vokal ~** a se termina cu o vocală; **hier endet das Buch** aici se termină cartea. **2.** a muri; a-și afla sfârșitul; **am Galgen ~** a muri spânzurat. **II.** *tr. (rar)* a pune capăt.

End|erfolg, *-es, -e, m.* succes final.

End|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultat final.

End|erklärung, *-en, f.* declarație finală; *(dipl.)* ultimatum.

Enderling, *-s, -e, m. (reg.)* v. Engerling.

End|erprobung, *-en, f.* testare finală.

End|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs final.

Endesbezeichnete, *-n, -n (ein Endesbezeichneter), m.* și *f.* v. Endesunterzeichnete.

Endesgefertigte, *-n, -n (ein Endesgefertigter), m.* și *f.* v. Endesunterzeichnete.

endes|unterschrieben *adj.* v. endesunterzeichnet.

Endes|unterschriebene, *-n, -n (ein Endesunterschriebener), m.* și *f.* v. Endesunterzeichnete.

endes|unterzeichnet *adj.* subsemnat.

Endes|unterzeichnete, *-n, -n (ein Endesunterzeichneter), m.* și *f.* subsemnat(ă), subscris(ă).

en detail [ā de'ta:j] *adv. (com.)* cu amănuntul, cu bucata.

Endfassung *f. sg.* variantă, versiune, formulare finală, definitivă.

Endfehler, *-s, -, m.* eroare finală.

Endfläche, *-n, f.* suprafață terminală.

Endfräser, *-s, -, m.* freză de finisare, finisoare.

Endgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză finală, maximă; viteză la finele traiectoriei.

Endglied, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(anat.)* falangetă. **2.** termen final (al unui lanț, al unei serii).

endgültig *adj.* definitiv.

endigen, *endigte, geendigt, vb. (h) tr.* și *intr.* v. enden.

Endigung, *-en, f.* capăt, terminare, încheiere.

Endivie [-viə], *-n, f. (bot.)* andivă, cicoare de grădină *(Cichorium endivia* L.).

Endiviensalat, *-(e)s, -e, m.* salată de andive.

Endkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (sport)* probă finală, luptă finală, sfârșit al unei întreceri.

Endknospe, *-n, f. (bot.)* mugure terminal.

Endknotenlizenz, *-en, f.* licență de nod final.

Endkonsonant, *-en, -en, m.* consoană finală.

Endkrise, *-n, f.* criză finală.

Endlagerung, *-en, f.* stocare definitivă.

Endlauf, *-(e)s, -läufe, m.* cursă finală.

Endlein, *-s, -, n. (dim.* de la Ende) căpețel.

endlich I. *adj.* **1.** limitat; mărginit; finit; **unser Leben ist ~** existența noastră e limitată. **2.** *(înv.)* definitiv(ă). **II.** *adv.* în sfârșit; **~ ist er gekommen** în sfârșit a venit.

Endliche, *-n (etwas Endliches), n. sg.* v. Endlichkeit.

Endlichkeit *f. sg.* **1.** limitare, mărginire, caracter finit. **2.** viață pământească. **3.** lume.

Endling, *-s, -e, m. (înv.)* silabă finală.

endlos *adj.* și *adv.* **1.** infinit, fără sfârșit; nemărginit; **eine ~e Ebene** o câmpie nemărginită; **~ reden** a vorbi încontinuu; *(cu sens de superlativ)* **er hat mich ~ gelangweilt** m-a plictisit de moarte. **2.** veșnic, etern.

Endlosigkeit *f. sg.* **1.** nemărginire, infinitate. **2.** veșnicie, eternitate.

Endlösung, *-en, f.* soluție finală, definitivă.

Endmaß, *-es, -e, n.* măsură finală.

Endmoräne, *-n, f. (geogr.)* morenă la capătul ghețarului.

Endnabe, *-n, f. (tehn.)* parte frontală a butucului roții.

Endodermis, *-men, f. (bot.)* endoderm.

Endogamie *f. sg.* endogamie, căsătorie în cadrul unui singur trib.

endogen *adj.* **1.** *(geol.)* născut, format în interiorul pământului. **2.** *(med.)* endogen.

Endokarp, *-s, -e, n. (bot.)* endocarp, țesut intern care protejează sămânța unor fructe.

endokrin *adj. (fiziol.)* endocrin, cu secreție internă.

Endometritis *f. sg. (med.)* endometrită, inflamație a mucoasei uterine.

Endoparasit, *-en, -en, m. (biol.)* parazit intern.

Endoskop, *-(e)s, -e, n. (med.)* endoscop.

Endosmose, *-n, f. (chim., fiz.)* endosmoză.

Endosperm [-sp-], *-(e)s, -e, n. (bot.)* endosperm.

endossieren [ā:do-], *endossierte, endossiert, vb. (h) tr.* a andosa (o poliță).

Endpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* stâlp, pilastru de capăt; culee.

Endprodukt, *-es, -e, n.* produs final.

Endpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** punct extrem, extremitate; sfârșit. **2.** stație terminus.

Endreim, *-(e)s, -e, m. (metr.)* rimă finală.

Endresultat, *-(e)s, -e, n.* rezultat final.

Endrunde, *-n, f. (sport)* tur final.

Endschaft *f. sg. (înv.)* sfârșit; **seine ~ erreichen** a ajunge la sfârșit.

Endschlacke *f. sg. (metal.)* zgură finală.

Endsieg, *-(e)s, -e, m.* victorie finală.
Endsilbe, *-n, f.* silabă finală.
End|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* (joc) final(ă).
End|spurt, *-s, -e, m. (sport)* sprint (final), finiș.
End|stadium, *-s, -dien* [-diən], *n.* stadiu final.
End|station, *-en, f.* stație terminus, de capăt.
End|stück, *-(e)s, -e, n.* porțiune, bucată finală.
Endsumme, *-n, f. (com.)* total, sumă finală.
Endung, *-en, f. (gram.)* terminație, desinență.
Endungs|partikel, *-n, f. (gram.)* particulă finală.
Endungs|silbe, *-n, f. (gram.)* silabă finală.
End|ursache, *-n, f.* cauză finală.
End|urteil, *-(e)s, -e, n.* sentință finală, definitivă.
Endverbraucher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (com.)* consumator(-oare).
Endverbraucherpreis, *-es, -e, m.* preț de consumator.
Endwert, *-(e)s, -e, m.* valoare finală.
Endziel, *-(e)s, -e, n.* țintă finală, scop final.
Endziffer, *-n, f.* cifră finală.
Endzipfel, *-s, -, m. (bot.)* lob terminal.
Endzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare finală.
Endzweck, *-(e)s, -e, m.* scop final.
Energetik *f. sg. (fiz.)* energetică.
Energetiker, *-s, -, m.* energetician.
energetisch *adj. (fiz.)* energetic.
Energie, *-n* [-'gi:ən], *f.* energie.
Energie|anlage, *-n, f. (electr.)* instalație energetică, de producere a energiei.
Energie|aufwand, *-(e)s, m. sg.* necesar, consum de energie.
Energie|aus|strahlung, *-en, f.* radiere de energie.
Energie|aus|tausch, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* schimb de energie.
Energiebedarf, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* necesar, cerință de energie.
Energiebündel, *-s, -, n. (fam.)* om energic, numai nerv, pachet de nervi.
energiegeladen *adj.* energic.
Energie|haushalt, *-(e)s, m. sg. (ec.)* gospodărire a energiei.
Energiekosten *pl.* costul energiei, costuri energetice.
Energielieferant, *-en, -en, m.* furnizor de energie.
energielos *adj.* fără energie, lipsit de energie.
Energielosigkeit *f. sg.* lipsă de energie.
Energielücke, *-n, f.*, **Energiedefizit**, *-s, -e* deficit energetic.
Energiemenge, *-n, f. (fiz.)* cantitate de energie.
Energiemesser, *-s, -, m. (tehn.)* contor de energie.
Energiequantum, *-s, -ten* (și *-ta*), *n. (fiz.)* cantitate, cuantă de energie.
Energiequelle, *-n, f.* sursă de energie, sursă energetică.
Energierechnung, *-en, f.* factura, facturarea energiei.
Energiereichtum, *-s, m. sg.* bogăție în furnizori de energie.
Energiesatz, *-es, -sätze, m. (fiz.)* lege, principiu a(l) conservării energiei.
Energieträger, *-s, -, m.* sursă de energie.
Energie|umsatz, *-es, -sätze, m. (fiz.)* coeficient de transfer de energie.
Energie|übertragung, *-en, f.* transport, transfer de energie.
Energie|übertragungs|anlage, *-n, f.* instalație pentru transportul, transferul energiei.
Energie|umwandlung, *-en, f.* transformarea unui tip de energie în altul.
Energieverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere de energie.
Energievernichter, *-s, -, m. (tehn.)* disipator de energie, nimicitor de energie.
Energieverschwendung *f. sg.* risipă de energie.
Energieversorgung, *-en, f. (ec.)* alimentare cu energie.
Energiewirtschaft, *-en, f. (ec.)* gospodărire, economie a energiei.
Energiezufuhr *f. sg.* aport de energie.
Energiezuführungsleitung, *-en, f.* conductă de aducere a energiei.
energisch *adj.* energic, hotărât.
enervieren [-'vi:-], *enervierte, enerviert, vb. (h) tr.* a enerva.
Enfilierfeuer [ãfi-], *-s, -, n. (mil.)* foc de anfiladă.
eng *adj.* **1.** strâmt, strâns, îngust; **~e Schrift** scris înghesuit; **~e Verhältnisse** condiții grele de trai, strâmtorare; **~e Beziehungen** relații strânse, intime; **~ere Wahl** balotaj (la alegeri); **~er machen** (sau **werden**) a (se) îngusta; **aufs ~ste** în modul cel mai strâns; **~ gedrängt** înghesuit. **2.** *(fig.)* limitat, mărginit, restrâns; **er hat einen ~ en Horizont** are un orizont îngust, mărginit; **im ~eren Sinne** într-un sens mai restrâns.
Engagement [ãgaʒ(ə)'mã:], *-s, -s, n.* **1.** *(teatru)* angajament; primire în serviciu. **2.** angajare (la dans). **3.** obligație, angajament. **4.** *(com.)* încheiere a unui tratat, a unei afaceri. **5.** angajare (ideologică, politică). **6.** *(sport)* angajament (la scrimă).
engagieren [ãga'ʒi:-], *engagierte, engagiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a angaja, a primi în serviciu. **2.** a angaja la dans. **II.** *refl.* **1.** a se angaja (într-un serviciu). **2.** a se obliga, a-și lua un angajament. **3.** a lupta cu angajare, cu partinitate; a se angaja (în ceva).
engagiert [ãga'ʒi:rt] **I.** *part. trec.* de la engagieren. **II.** *adj.* partinic; **ein ~er Schriftsteller** un scriitor angajat.
eng anliegend, **eng anschließend** *adj.* strâns, lipit de corp, foarte strâns.
engbäuchig *adj.* slab, costeliv, uscățiv; jigărit.
eng befreundet *adj.* bun prieten.
eng begrenzt *adj.* mărginit, limitat, îngust.
engbeinig *adj.* cu picioare subțiri.
engbrüstig *adj. (med.)* **1.** cu torace îngust, cu torace longilin. **2.** astmatic, cu respirația scurtă.
Engbrüstigkeit *f. sg. (med.)* **1.** (senzație de) opresiune toracică. **2.** astmă, răsuflare scurtă.
enge *adj.* v. eng.
Enge, *-n, f.* **1.** îngustime; (și *fig.*) strâmtoare; **jn. in die ~ treiben** a încolți pe cineva. **2.** defileu, pas, trecătoare îngustă.
Engel, *-s, -, m.* înger; **sie ist wie ein ~ a)** e foarte bună; **b)** e castă și nevinovată; **c)** *(fam.)* e frumoasă ca un înger; **nicht gerade ein ~ sein** a nu fi, a nu se comporta exemplar; *(fig.)* **ein ~ fliegt durchs Zimmer** s-a lăsat tăcerea în cameră; **die ~ im Himmel singen hören** a avea dureri cumplite.
engel|ähnlich *adj.* îngeresc(-ească).
Enge|laut, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* fricativă.
Engelbrot, *-(e)s, -e, n. (bibl.* și *fig.)* mană cerească.
Engelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Engel) îngeraș.
Engelchor [-ko:ɐ], *-(e)s, -chöre, m.* cor al îngerilor.
Engelein, *-s, -, n.* v. Engelchen.
engelfromm *adj.* pios ca un înger.
engelgleich, **engelhaft** *adj.* ca îngerii, îngeresc; angelic.
Engel|land, *-(e)s, n. sg.* **1.** rai, paradis. **2.** *(înv.)* Anglia.
Engelmacherin, *-nen, f.* **1.** «făcătoare de îngeri», persoană care provoacă moartea copiilor încredințați spre creștere. **2.** femeie, babă care provoacă avorturi.
engelmild *adj.* blând ca un înger.
engelrein *adj.* pur, curat, nevinovat ca un înger.
Engelreinheit *f. sg.* puritate angelică, nevinovăție de înger.
engels|ähnlich *adj.* v. engelgleich.
Engels|angesicht, *-(e)s, -er,* **Engels|antlitz**, *-es, -e, n.* chip de înger.
Engelsbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** chip de înger. **2.** om bun, pur.
Engelsblümchen, *-s, -, n. (bot.)* brândușă de primăvară *(Crocus heuffelianus)*.
Engelsbrot, *-(e)s, n.* v. Engelbrot.
Engel|schar, *-en, f.* ceată a îngerilor.
engelschön *adj.* frumos ca un înger.
Engelsfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* înger-de-mare *(Squatina quatina)*.
Engelsgeduld *f. sg.* răbdare îngerească.
Engelsgesicht, *-(e)s, -er, n.* chip îngeresc, angelic.
Engelsge|stalt, *-en, f.* înfățișare de înger.
Engelsgüte *f. sg.* bunătate îngerească.
Engelshaar, *-(e)s, -e, n.* beteală (pentru pomul de iarnă).
Engelskopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap de înger.
Engelsmiene *f. sg. (iron.)* mutră angelică, de mironosiță.
Engelsreinheit *f. sg.* puritate îngerească.
engel|still *adj.* de o liniște îngerească.
Engel|stimme, *-n, f.* voce îngerească.
Engels|unschuld *f. sg.* nevinovăție îngerească.
Engel|süßwurzel, *-n, f. (bot.)* iarbă-dulce. *(Polypodium vulgare* L.).
Engelwurz *f. sg. (bot.)* anghelică *(Archangelica officinalis)*.
engen, *engte, geengt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) strâmta. **2.** *(fig.)* a strâmtora, a strânge.
Engerle, *-s, -s, n. (reg.)* îngeraș.
Engerling, *-s, -e, m. (entom.)* larvă de gândac (mai ales de cărăbuș) *(Melolontha vulgaris)*.
engern, *engerte, geengert, vb. (h) tr. (rar)* a strâmta, a îngusta.
eng|gedrängt *adj.* foarte înghesuit.
enghalsig *adj. (despre vase, sticle etc.)* cu gâtul strâmt.
engherzig *adj.* **1.** meschin, mic la suflet; fără inimă, dur. **2.** lipsit de avânt.
Engherzigkeit *f. sg.* meschinărie, micime sufletească; duritate, egoism.
Engländer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* englez(-oaică).
Engländerei, *-en, f.* anglomanie.
Englein, *-s, -, n.* v. Engelchen.
englisch[1] **I.** *adj.* englezesc; englez; *(med.)* **~e Krankheit** rahitism; **~es Blau** albastru de faianță; **~e Kirche** biserica anglicană. **II.** *adv.* englezește.
englisch[2] *adj. (rar)* de înger, îngeresc; *(rel.)* **der ~e Gruß** bucură-te Marie, ave Maria.
Englisch, *-(s), n. sg.* engleza, limba engleză; **~ sprechen** a vorbi englezește, limba engleză.
englisch-amerikanisch *adj.* anglo-american.
Englische, *-n, n. sg.* limba engleză; **ins ~ übersetzen** a traduce în limba engleză.
Englisch|horn, *-(e)s, -hörner, n. (muz.)* corn englez.
Englischleder, *-s, -, n.* moleschin, «piele de drac» (țesătură de bumbac deasă, rezistentă).
Englischpflaster, *-s, -, n.* plasture englezesc (din tafta).
Englischtraben, *-s, n. sg.* trap ușor, trap englezesc.
Englischwalzer, *-s, -, m.* vals lent, englezesc.
englisch|sprachig *adj.* **1.** în limba engleză. **2.** vorbitor de limba engleză.
englischsprachlich *adj.* referitor la limba engleză.
englisieren, *englisierte, englisiert, vb. (h) tr. (în expr.)* **Pferde ~** a face rezecția mușchilor coccigieni inferiori (la cai).
Englisierung, *-en, f.* rezecție a mușchilor coccigieni inferiori (la cai).
engmaschig *adj.* **1.** *(despre împletituri, rețele)* cu ochiuri înguste, mărunte; des. **2.** *(sport)* fără amploare, împiedicat.
engnational *adj.* șovin.
Engpass, *-es, -pässe, m.* defileu, strungă, trecătoare îngustă, chei.
en gros [ã'gro:] *adv. (com.)* cu ridicata, angro, cu toptanul.
Engrosgeschäft [ã'gro:-], *-(e)s, -e, n.* magazin de vânzare cu ridicata, angro, cu toptanul.
Engroshandel, *-s, m. sg.* comerț cu ridicata, comerț angro, cu toptanul.
Engroshändler, *-s, -, m.* angrosist; toptangiu.
Engros|preis, *-es, -e, m.* prețuri angro, cu toptanul.
Engrossist, *-en, -en, m.* v. Engroshändler.
Engrosverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare cu ridicata, cu toptanul, angro.
engsichtig *adj.* cu minte îngustă, mărginit, cu orizont limitat.
eng|spurig *adj. (ferov.)* (cu ecartament) îngust.
eng|stirnig *adj.* cu frunte îngustă; *(fig.)* cu minte strâmtă; mărginit, redus.
Eng|stirnigkeit *f. sg. (fig.)* îngustime de orizont, mărginire.
Eng|straße, *-n, f.* trecătoare îngustă, defileu.
eng verbündet *adj.* strâns aliat.
eng verwandt *adj.* înrudit de-aproape.
Engweg, *-(e)s, -e, m.* v. Engstraße.
enharmonisch *adj. (muz.)* enarmonic.
Enjambement [ãʒãb(ə)'mã:], *-s, -s, n. (metr.)* încălecare.
enk *pron. pers. dual (în Bavaria și Austria)* voi (amân)doi.

Enk, *-(e)s, -e, m. (reg.)* argat la cai; rândaş.

Enkaustik, *-en, f.* **1.** *(în antichitate)* pictură în culori topite în ceară. **2.** unsoare cu care se lustruieşte marmura. **3.** amestec de ceară şi esenţă de terebentină pentru lustruitul mobilelor, al scândurilor etc.

Enke[1], *-n, -n* **I.** *m.* v. Enk. **II.** *f. (înv.)* slujnică, servitoare, fată în casă.

Enke[2], *-n, -n, m.* **1.** cârlig al grindeiului (la plug). **2.** *(hort.)* butaş.

Enkel, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** nepot, nepoată (de fiu, de fiică). **2.** *m.* epigon. **3.** *m. (reg.)* gleznă.

Enkelchen, **Enkelein**, *-s, -, n. (dim.* de la Enkel) nepoţel(-ţică) (de fiu, fiică).

Enkelfrau, *-en, f.* soţie a nepotului (de fiu, fiică).

Enkelkind, *-(e)s, -er, n.* nepot, nepoată (de fiu, fiică); *(fig.)* **~er** urmaşi.

Enkel|sohn, *-(e)s, -söhne, m.* v. Enkel.

Enkeltochter, *-töchter, f.* v. Enkelin.

Enkelwelt *f. sg.* nepoţi, posteritate, descendenţă, urmaşi, progenitură.

enken, *enkte, geenkt, vb. (h) tr. (hort.)* a butăşi.

Enklave [-və], *-n, f.* **1.** *(geogr., geol.)* enclavă. **2.** *(biol.)* incluziune.

Enklitikon, *-s, -ken* (şi *-ka*), *n. (gram.)* cuvânt, particulă enclitică.

enklitisch *adj. (gram.)* enclitic.

Enkomium, *-s, -mien* [-mıən], *n.* cântec, cuvântare de laudă, imn.

ennet *prep.* cu *dat. (elv.)* dincolo de, peste.

ennetbirgisch *adj. (elv.)* dincolo de munţi, transmontan.

enorm *adj.* enorm.

Enormität, *-en, f.* **1.** enormitate. **2.** nelegiuire, crimă.

Enquete [ã'kɛ:t(ə)], *-n, f. (jur.)* **1.** anchetă, cercetare, investigaţie. **2.** comisie de anchetă. **3.** (şi *lingv.*) chestionar, anchetă; **eine ~ ausfüllen** a completa un chestionar. **4.** *(austr.)* conferinţă de lucru.

enragiert [ãra'ʒi:rt] *adj. (livr.)* turbat, furios; pasionat.

Ensemble [ã'sã:b(ə)l], *-s, -s, n.* ansamblu.

ent|ächzen, *entächzte, entächzt (du, er entächzt), vb. (s) intr.* a ieşi, a coborî gemând.

ent|adeln, *entadelte, entadelt (ich entad(e)le), vb. (h) tr.* a deznobila, a face să piardă titlul de nobleţe; a degrada.

Ent|adelung, *-en, f.* deznobilare; degradare.

ent|amten, *entamtete, entamtet (du entamtest, er entamtet), vb. (h) tr.* a destitui (pe cineva) din funcţie.

Ent|amtung, *-en, f.* destituire din funcţie.

ent|arisieren, *entarisierte, entarisiert, vb. (h) tr. (ist.)* a dezarianiza, a restitui bunurile evreieşti confiscate foştilor proprietari.

ent|arten, *entartete, entartet (du entartest, er entartet), vb. (s) intr.* **1.** a degenera. **2.** *(fig.)* a-şi strica firea, a se deprava.

Ent|artung, *-en, f.* **1.** degenerare, denaturare. **2.** *(med.)* degenerare.

Ent|artungs|erscheinung, *-en, f.* fenomen de degenerare.

ent|aschen, *entaschte, entascht, vb. (h) tr. (tehn.)* a curăţa de cenuşă.

Ent|aschung, *-en, f. (tehn.)* evacuare a cenuşii.

ent|asten, *entastete, entastet (du entastest, er entastet),* **ent|ästen**, *entästete, entästet (du entästest, er entästet), vb. (h) tr.* a tăia crengi (de pe copaci), a emonda, a curăţa copacii de crengi.

ent|äußern, *entäußerte, entäußert, vb. (h) refl.* cu *gen. (jur.)* a înstrăina, a aliena, a ceda; **sich einer Sache ~** a înstrăina, a ceda un lucru.

Ent|äußerung, *-en, f. (jur.)* alienare, expropriere, înstrăinare.

Ent|äußerungsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de înstrăinare.

entbehren, *entbehrte, entbehrt, vb. (h) tr.* a duce lipsă, a fi lipsit de; **etwas ~ können** a se putea lipsi de ceva; *(poet.,* cu *gen.)* **er kann des Wassers nicht ~** nu se poate lipsi de apă.

entbehrlich *adj.* de care te poţi lipsi; de prisos, inutil; disponibil.

Entbehrlichkeit, *-en, f.* faptul de a nu fi neapărat trebuincios; superfluitate.

Entbehrung, *-en, f.* lipsă; sărăcie, mizerie.

entbeinen, *entbeinte, entbeint, vb. (h) tr.* a scoate oasele (din carne); a dezosa.

entbieten, *entbot, entboten (du entbietest, er entbietet), vb. (h) tr.* **1.** *(poet.)* a trimite, a transmite, a remite; **jm. seinen Gruß ~** a trimite cuiva salutări. **2.** a ordona, a porunci; **jn. zu sich ~** a chema pe cineva la sine.

entbinden, *entband, entbunden (du entbindest, er entbindet), vb. (h)* **I.** *tr. (von* sau cu *gen.)* **1.** a dispensa, a scuti, a dezlega (de); **jn. (von) einer Pflicht ~** a scuti pe cineva de o obligaţie. **2.** a scoate, a destitui, a elibera (dintr-o funcţie). **3.** a asista la naştere, a moşi; **eine Frau ~** a moşi o femeie. **II.** *intr.* a naşte; **seine Frau hat entbunden** soţia sa a născut.

Entbindung, *-en, f. (von)* **1.** dispensare, scutire, dezlegare (de un jurământ, de o obligaţie etc.); *(fig.)* eliminare, separare. **2.** scoatere (dintr-un post), destituire, eliberare. **3.** naştere, facere; **schmerzlose ~** naştere uşoară, fără dureri.

Entbindungs|an|stalt, *-en, f.* maternitate.

Entbindungs|anzeige, *-n, f.* înştiinţare de naştere.

Entbindungs|arzt, *-es, -ärzte, m.* mamoş, obstetrician.

Entbindungs|heim, *-(e)s, -e, n.* v. Entbindungsanstalt.

Entbindungskosten *pl.* cheltuieli de naştere.

Entbindungskostenbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* ajutor de naştere.

Entbindungskunst *f. sg.* obstetrică.

Entbindungswerkzeug, *-(e)s, -e, n.* instrument obstetric.

Entbindungswissenschaft *f. sg.* v. Entbindungskunst.

entblättern, *entblätterte, entblättert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) desfrunzi.

Entblätterung, *-en, f.* desfrunzire.

entbleien, *entbleite, entbleit, vb. (h) tr. (chim.)* a îndepărta conţinutul de plumb.

entblocken, *entblockte, entblockt, vb. (h) tr. (ferov.)* a debloca (semnalul etc.).

entblöden, *entblödete, entblödet, vb. (h) refl. (numai negativ)* **sich nicht ~** a nu se sfii, a nu se ruşina, a avea îndrăzneala, a cuteza, a avea nasul, tupeul.

entblößen, *entblößte, entblößt (du, er entblößt), vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) descoperi, a (se) dezveli. **2.** (şi *fig.*) a (se) lăsa fără acoperire; **eine Figur ~** a lăsa o figură descoperită, neapărată (la şah). **3.** a despuia (de avere).

entblößt **I.** *part. trec.* de la entblößen. **II.** *adj.* **1.** descoperit, dezvelit; despuiat; **~en Hauptes** cu capul descoperit. **2.** *(fig.; von* sau cu *gen.)* descoperit, lipsit de; **aller Geldmittel ~** fără nici un ban.

Entblößung, *-en, f.* **1.** descoperire, dezvelire. **2.** *(fig.)* lipsă; despuiere. **3.** dezgolire; goliciune.

entblühen, *entblühte, entblüht, vb. (s) intr.* a înflori.

entblümen, *entblümte, entblümt,* **entblüten**, *entblütete, entblütet (du entblütest, er entblütet), vb. (h) tr.* a smulge florile, a lăsa fără flori.

entbrausen, *entbrauste, entbraust (du, er entbraust), vb. (s) intr.* a ieşi afară cu zgomot, vuind.

entbrechen, *entbrach, entbrochen (du entbrichst, er entbricht), vb.* **I.** *refl. (h) (în expr.)* **sich nicht ~ können** a nu se putea abţine; **sich einer Pflicht ~** a se sustrage de la o datorie. **II.** *intr. (s)* **1.** a se repezi, a erupe. **2.** a se elibera cu forţa.

entbreiten, *entbreitete, entbreitet (du entbreitest, er entbreitet), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) întinde, a (se) extinde.

entbrennen, *entbrannte, entbrannt, vb. (s) intr.* a se înflăcăra, a se aprinde; (şi *fig.*) a izbucni.

entbürden, *entbürdete, entbürdet (du entbürdest, er entbürdet), vb. (h) tr.* a descărca, a despovăra.

Entbürdung, *-en, f.* descărcare, despovărare.

Entchen, *-s, -, n. (dim.* de la Ente) boboc de raţă, răţuşcă.

entchloren [-'klo:-], *entchlorte, entchlort, vb. (h) tr. (chim.)* a declorura.

Entchlorung *f. sg. (chim.)* declorurare.

entchristlichen [-'krıst-], *entchristlichte, entchristlicht, vb. (h) tr.* a descreştina.

entdämonisieren, *entdämonisierte, entdämonisiert, vb. (h) tr.* a elibera de demon, de diavol; a exorciza.

entdampfen, *entdampfte, entdampft, vb.* **I.** *tr. (h)* a usca prin evaporare. **II.** *intr. (s)* a se evapora.

entdecken, *entdeckte, entdeckt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a descoperi. **2.** a destăinui, a da în vileag. **II.** *refl.* a se destăinui, a se dezvălui.

Entdecker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* explorator(-oare); descoperitor(-oare).

Entdeckerfreude, *-n, f.* bucurie de a descoperi.

Entdeckung, *-en, f.* descoperire.

Entdeckungsreise, *-n, f.* călătorie, expediţie de explorare, de descoperiri.

Entdeckungsreisende, *-n, -n (ein Entdeckungsreisender), m.* şi *f.* explorator(-oare).

entduften, *entduftete, entduftet (du entduftest, er entduftet), vb. (s)* **I.** *intr. (despre mirosuri)* **1.** a se răspândi. **2.** a pieri, a dispărea. **II.** *tr.* a dezodoriza.

entdunkeln, *entdunkelte, entdunkelt (ich entdunk(e)le), vb. (h) tr.* a ridica camuflajul, a decamufla, a ilumina.

Ente, *-n, f.* **1.** raţă *(Anatinae); (glumeţ)* **er schwimmt wie eine bleierne ~** nu ştie să înoate. **2.** *(fig.)* braşoavă; minciună gazetărească, ştire falsă (lipsită de orice temei); **das ist eine ~** e o minciună. **3.** *(med.)* ploscă. **4.** *(av.)* avion-raţă (cu ampenajul în faţa aripii). **5.** *(cul.; în expr.)* **kalte ~** cruşon.

ent|ecken, *enteckte, enteckt, vb. (h) tr.* a teşi colţurile.

ent|ehren, *entehrte, entehrt, vb. (h)* **I.** *tr.* a dezonora, a necinsti. **II.** *refl.* a se dezonora.

ent|ehrend **I.** *part. prez.* de la entehren. **II.** *adj.* dezonorant, infamant, ruşinos.

Ent|ehrer, *-s, -, m.* cel care necinsteşte.

Ent|ehrung, *-en, f.* dezonorare, necinstire.

ent|eignen, *enteignete, enteignet (du enteignest, er enteignet), vb. (h) tr.* a expropria.

Ent|eigner, *-s, -, m.* expropriator.

Ent|eignung, *-en, f.* expropriere, înstrăinare; **~ der Ausbeuter** expropriere a exploatatorilor.

Ent|eignungsmaßnahme, *-n, f.* măsură, dispoziţie de expropriere.

Ent|eignungsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de expropriere.

Ent|eignungsverfahren, *-s, -, n.* procedură de expropriere.

ent|eilen, *enteilte, enteilt, vb. (s) intr.* **1.** a pleca în grabă; a fugi. **2.** *(fig.; despre timp)* a zbura.

Ent|eilen, *-s, n. sg.* fugă.

ent|eisen, *enteiste, enteist (du, er enteist), vb. (h) tr.* a sparge gheaţa (din jurul unui obiect prins în gheaţă); a curăţa de gheaţă (un frigider).

ent|eis(e)nen, *enteis(e)nte, enteis(e)nt, vb. (h) tr. (chim.)* a deferiza; **natürliche Mineralwässer ~** a deferiza ape minerale naturale.

Ent|eis(e)nung *f. sg.* deferizare.

Ent|eisung *f. sg.* spargere a gheţii; *(fig.)* îmbunătăţire; **die ~ der Beziehungen** îmbunătăţirea relaţiilor.

enten, *entete, geentet (du entest, er entet), vb. (h) tr. (reg.)* a altoi.

Enten|adler, *-s, -, m. (ornit.)* pajura-raţelor *(Aquila pomerana).*

enten|artig *adj.* ca raţa.

Entenbeize, *-n, f. (vân.)* vânătoare de raţe sălbatice.

Entenbraten, *-s, -, m.* friptură de raţă.

Entendunst, *-(e)s, -dünste, m. (vân.)* alice pentru raţe.

Enten|ei, *-(e)s, -er, n.* ou de raţă.

Entenfall, *-(e)s, m. sg. (vân.)* loc unde se adună raţele sălbatice.

Entenfang, *-(e)s, m. sg.* v. Entenbeize.

Entenflinte, *-n, f. (vân.)* puşcă pentru raţe.

Entenflott, *-(e)s, n. sg. (bot.)* v. Entengras.

Entenflug, *-(e)s, -flüge, m.* zbor al raţelor sălbatice.

Entengang, *-(e)s, m. sg.* **1.** mers legănat, ca raţa. **2.** *(sport)* mers al piticului.

Entengras, *-es, n. sg.,* **Entengrün**, *-s, n. sg.,* **Entengrütze**, *-n, f. (bot.)* lintiţă *(Lemnaceae).*

Entenhaus, *-es, -häuser, n.,* **Entenhütte**, *-n, f. (vân.)* ascunzătoare de stuf în baltă (pentru vânătoarea de raţe sălbatice).

Entenjagd, *-en, f.* vânătoare de raţe sălbatice.

Entenklein, *-s, n. sg. (cul.)* măruntaie de raţă.

Entenmuschel, *-n, f.* specie de scoică *(Lepadidae).*

Entenruf, *-(e)s, -e, m.* măcăit, strigăt al raţei.

Entenschnabel, *-s, -schnäbel, m.* **1.** cioc de raţă. **2.** pantof cu vârful lat (în sec. al XV-lea).

Entenschrot, *-(e)s, n. sg. (vân.)* alice pentru raţe.

Enten|strich, *-(e)s, -e, m. (vân.)* pasaj al raţelor sălbatice.

Entente [ã'tã:t(ə)], *-n, f. (pol.)* antantă, înţelegere, convenţie, pact, acord.

Ententeich, *-(e)s, -e, m.* baltă de rațe.
Entenvögel *m. pl. (ornit.)* rațe *(Anatidae).*
Enter, *-s, -, n.* (și *m.) (reg.)* mânz de un an, noaten.
Enter|anker, *-s, -, m. (înv., mar.)* ancoră de abordaj.
Enterbeil, *-(e)s, -e, n. (înv., mar.)* topor pentru abordaj.
ent|erben, *enterbte, enterbt, vb. (h) tr.* a dezmoșteni.
Ent|erbte, *-n, -n (ein Enterbter), m.* și *f.* (și *fig.)* dezmoștenit(ă) (de soartă).
Enterbrücke, *-n, f. (înv., mar.)* punte pentru abordaj.
Ent|erbung, *-en, f.* dezmoștenire.
Ent|erbungsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de dezmoștenire.
ent|erdigen, *enterdigte, enterdigt, vb. (h) tr.* a dezgropa, a deshuma.
Ent|erdigung, *-en, f.* dezgropare, deshumare.
Enter|haken, *-s, -, m. (mar.)* cange, gheară de abordaj.
Enterich, *-(e)s, -e, m.* rățoi.
Enteritis *f. sg. (med.)* enterită, inflamație a mucoasei intestinale.
entern, *enterte, geentert, vb. (h) (mar.)* **I.** *tr.* a aborda, a apuca o navă fixând-o cu cângile (pentru a o lua cu asalt). **II.** *intr.* a se cățăra (pe vergi).
Enterobakterie *-n, f. (med.)* salmonela.
Enterung, *-en, f. (mar.)* **1.** abordaj. **2.** urcare pe bordul unei nave; luare cu asalt (a unei nave).
entfachen, *entfachte, entfacht, vb. (h) tr.* a aprinde; *(fig.)* a ațâța; **Feuer** ~ a aprinde focul; *(fig.)* **Hass** ~ a ațâța ura.
entfahren, *entfuhr, entfahren (du entfährst, er entfährt), vb. (s) intr.* (cu *dat.)* a scăpa; a spune, a exclama involuntar; **ihr entfuhr ein Schreckensruf** i-a scăpat un țipăt de spaimă.
Entfall, *-(e)s, -fälle, m.,* **Entfallen**, *-s, n. sg.* suprimare, omisiune, nerealizare.
entfallen, *entfiel, entfallen (du entfällst, er entfällt), vb. (s) intr.* (cu *dat.)* **1.** a cădea, a scăpa (din mână); **den Händen** ~ a scăpa din mâini; *(fig.)* a scăpa (din memorie); **das ist mir ganz** ~ aceasta mi-a scăpat (din memorie). **2.** *(auf. jn.)* a reveni (cuiva) ca parte; **vom gesamten Gewinn ~ auf jeden Teilnehmen 100 Euro** din câștigul total revin fiecărui participant 100 euro. **3.** a nu mai avea loc, a cădea.
entfalten, *entfaltete, entfaltet (du entfaltest, er entfaltet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a desfășura, a desface, a așterne. **2.** *(fig.)* a dezvolta, a desfășura. **II.** *refl.* **1.** a se desfășura, a se desface. **2.** a se dezvolta, a se perfecționa, a se desăvârși.
Entfaltung, *-en, f.* **1.** desfășurare, desfacere. **2.** deschidere, îmbobocire (a unei flori). **3.** *(fig.)* dezvoltare, înflorire, perfecționare.
Entfaltungsmöglichkeit, *-en, f.* **1.** posibilitate de desfășurare. **2.** *(fig.)* posibilitate de dezvoltare, de perfecționare.
entfärben, *entfärbte, entfärbt, vb. (h)* **I.** *tr.* a decolora. **II.** *refl.* **1.** a se decolora, a-și pierde culoarea. **2.** a păli, a se îngălbeni, a se face galben (la față).
Entfärben, *-s, n. sg.,* **Entfärbung**, *-en, f.* decolorare, pierdere a culorii.
entfasern, *entfaserte, entfasert, vb. (h)* **I.** *tr.* a destrăma, a desface fir cu fir (o țesătură), a defibra. **II.** *refl.* a se destrăma.
Entfaserung, *-en, f.* destrămare, defibrare.
entfernbar *adj.* care poate fi îndepărtat, înlăturabil.
entfernen, *entfernte, entfernt, vb. (h)* **I.** *tr.* a îndepărta, a elimina, a înlătura. **II.** *refl.* **1.** a se îndepărta, a pleca, a se duce; **sich von etwas** ~ a se îndepărta de ceva. **2.** *(fig.)* a se înstrăina.
entfernt **I.** *part. trec.* de la entfernen. **II.** *adj.* depărtat, îndepărtat; **eine ~e Ähnlichkeit** o oarecare, o vagă asemănare; **~e Verwandte** rude îndepărtate; ~ **sein** a fi departe; **weit ~, dass...** departe de a...; **nicht im ~esten** nicidecum, nici pe departe; **ich bin weit davon ~, dies zu tun** nici nu mă gândesc să fac aceasta, departe de mine să fac acest lucru; *(adverbial)* **wir sind ~ verwandt** suntem rude de departe.
entfernterweise *adv. (în expr.)* **nicht** ~ nicidecum.
Entfernt|heit *f. sg.* calitatea de a fi departe.
Entfernung, *-en, f.* **1.** depărtare, distanță; **in der** ~ în depărtare; **in einiger** ~ la o oarecare distanță; **die ~ abschätzen** a aprecia distanța. **2.** îndepărtare; înlăturare; **die ~ einer Geschwulst** înlăturarea unei tumori. **3.** plecare; absentare; **wegen unerlaubter** ~ pentru plecare, pentru absentare nepermisă.
Entfernungs|ermitt(e)lung, *-en, f.* determinare a distanței.
Entfernungs|ein|stellung, *-en, f. (fot.)* reglaj al distanței.
Entfernungsmesser, *-s, -, m.* măsurător de distanță; telemetru.
Entfernungs|schätzen, *-s, n. sg.* apreciere a distanței (cu ochiul).
entfesseln, *entfesselte, entfesselt (ich entfess(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a descătușa, a dezlănțui, a da drumul (din lanțuri). **2.** *(fig.)* a dezlănțui, a provoca. **II.** *refl.* a se dezlănțui.
Entfesselung *f. sg.* dezlănțuire, descătușare.
entfestigen, *entfestigte, entfestigt, vb. (h) tr. (mil.)* a demonta fortificațiile.
Entfestigung, *-en, f. (mil.)* demontare de fortificații.
entfetten, *entfettete, entfettet (du entfettest, er entfettet), vb. (h) tr.* a scoate grăsimea, a degresa.
Entfettung, *-en, f.* **1.** scoatere a grăsimii, degresare. **2.** slăbire.
Entfettungskur, *-en, f.* cură de slăbire.
entfeuchten, *entfeuchtete, entfeuchtet (du entfeuchtest, er entfeuchtet), vb. (h) tr.* a drena; a usca, a devaporiza.
Entfeuchter, *-s, -, m.* aparat de devaporizare.
Entfeuchtung, *-en, f.* drenare; uscare, devaporizare.
entfiedern, *entfiederte, entfiedert, vb. (h) tr.* a jumuli (de pene).
Entfiederung, *-en, f.* jumulire (de pene).
entfilzen, *entfilzte, entfilzt (du, er entfilzt), vb. (h) tr.* a scoate pâsla.
entflammbar *adj.* **1.** inflamabil, care se aprinde ușor. **2.** *(fig.)* care se înflăcărează, se entuziasmează ușor.
Entflammbarkeit *f. sg.* **1.** inflamabilitate. **2.** *(fig.)* însușirea de a se înflăcăra, de a se entuziasma ușor.
entflammen, *entflammte, entflammt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a aprinde, a da foc. **2.** *(fig.)* a înflăcăra, a dezlănțui; a însufleți; **einen Krieg** ~ a dezlănțui un război; **Zorn** ~ a dezlănțui furia; **von Heimatliebe entflammt** însuflețit de dragoste pentru patrie. **II.** *intr. (s)* și *refl.* *(h) (poet.)* **1.** a se aprinde, a lua foc. **2.** *(fig.)* a se înflăcăra, a se entuziasma, a se însufleți; a se îndrăgosti.
Entflammung, *-en, f.* **1.** aprindere. **2.** *(fig.)* înflăcărare.
entflattern, *entflatterte, entflattert, vb. (s) intr. (despre fluturi, păsări)* a pleca fluturând din aripi, a pleca în zbor.
entflechten, *entflocht, entflochten (du entflichst, er entflicht)* sau *entflechtete, entflechtet (du entflechtest, er entflechtet), vb. (h) tr.* **1.** *(ec.)* a desprinde, a da independență. **2.** a descurca, a dizolva, a desface.
entflecken, *entfleckte, entfleckt, vb. (h) tr.* a scoate petele.
Entfleckung, *-en, f.* scoatere a petelor.
entfleischen, *entfleischte, entfleischt, vb. (h)* **I.** *tr.* a curăța de carne; *(tăb.)* a descărna, a șerui. **II.** *intr.* a slăbi.
Entfleischmaschine, *-n, f. (tăb.)* mașină de descărnat, de șeruit.
Entfleischung *f. sg.* **1.** *(tăb.)* curățire de carne, descărnare. **2.** slăbire.
entfliegen, *entflog, entflogen, vb. (s) intr.* **1.** *(despre păsări)* a pleca în zbor. **2.** *(fig.)* a fugi.
entfliehen, *entfloh, entflohen, vb. (s) intr.* **1.** a fugi, a scăpa cu fuga. **2.** (cu *dat.)* a fugi de; a scăpa de. **3.** *(fig.)* a trece repede; **die Zeit entflieht** timpul trece repede, zboară.
entfließen, *entfloss, entflossen (du, er entfließt), vb. (s) intr.* (cu *dat.)* a curge, a izvorî (din); **Tränen entflossen ihren Augen** izbucni în lacrimi.
entflüchten, *entflüchtete, entflüchtet (du entflüchtest, er entflüchtet), vb. (s) intr.* v. entfliehen.
entfremden, *entfremdete, entfremdet (du entfremdest, er entfremdet), vb. (h)* **I.** *tr.* (cu *dat.)* **1.** a înstrăina de; **man hat ihn seiner Familie entfremdet** l-au înstrăinat de familia sa. **2.** a dezafecta; **eine Sache ihrem Zweck** ~ a deturna un lucru de la scopul pentru care era destinat. **II.** *refl. (dat.)* a se înstrăina, a deveni străin (de).
Entfremdung, *-en, f.* înstrăinare, răcire (a relațiilor).
entfrosten, *entfrostete, entfrostet (du entfrostest, er entfrostet), vb. (h) tr.* a curăța de gheață.
entführen, *entführte, entführt, vb. (h) tr.* **1.** a răpi. **2.** *(glumeț)* a lua cu sine.
Entführer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* răpitor(-oare).
Entführung, *-en, f.* răpire.
Entführungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare, tentativă de răpire.
Entgang, *-(e)s, -gänge, m.* pierdere, lipsă (neprevăzută).
entgasen, *entgaste, entgast (du, er entgast), vb. (h) tr. (chim.)* a degaza.
Entgasung, *-en, f. (chim.)* degazare.
entgegen *prep.* (cu *dat.)* **1.** în întâmpinarea, spre, în direcția; **der Sonne** ~ spre soare. **2.** contra, împotriva, în contra; **dem Winde** ~ contra vântului; **meinem Befehl** ~ contra, împotriva ordinului meu.
entgegen|arbeiten, *arbeitete entgegen, entgegengearbeitet (du arbeitest entgegen, er arbeitet entgegen), vb. (h) intr.* (cu *dat.)* a lucra în contra cuiva, a se împotrivi planurilor cuiva; *(fig.)* a pune bețe în roate.
Entgegen|arbeiten, *-s, n. sg.* opunere, împotrivire.
entgegenblicken, *blickte entgegen, entgegengeblickt, vb. (h) tr.* a privi spre ceva sau cineva.
entgegenbringen, *brachte entgegen, entgegengebracht, vb. (h) tr.* a oferi, a prezenta la întâmpinare; **jm. Vertrauen** ~ a manifesta, a nutri încredere față de cineva; a întâmpina pe cineva cu încredere.
Entgegenbringen, *-s, n. sg.* oferire, prezentare.
entgegenduften, *duftete entgegen, entgegengeduftet (du duftest entgegen, er duftet entgegen), vb. (h) intr.* a-și răspândi parfumul spre.
entgegen|eilen, *eilte entgegen, entgegengeeilt vb. (s) intr.* (cu *dat.)* a alerga, a merge repede în întâmpinarea cuiva.
entgegenfahren, *fuhr entgegen, entgegengefahren (du fährst entgegen, er fährt entgegen), vb. (s) intr.* (cu *dat.)* **1.** a ieși în întâmpinarea cuiva (cu un vehicul). **2.** a naviga împotriva curentului; **dem Strome** ~ a merge contra curentului.
entgegenführen, *führte entgegen, entgegengeführt, vb. (h) tr.* a duce (pe cineva) în întâmpinarea cuiva.
entgegengehen, *ging entgegen, entgegengegangen, vb. (s) intr.* (cu *dat.)* **1.** a merge înaintea, a merge în întâmpinarea cuiva; *(fig.)* a înfrunta; **einer Gefahr** ~ a înfrunta o primejdie. **2.** *(fig.)* a se apropia de; **dem Ende** ~ a se apropia de sfârșit, a fi pe ducă.
entgegengesetzt **I.** *part. trec.* de la entgegensetzen. **II.** *adj.* opus, contrar; contradictoriu; divergent; **in ~er Richtung** în direcție opusă; **~e Meinung** părere contrară.
entgegengesetztenfalls *adv.* în caz contrar, opus.
entgegen haben, *hatte entgegen, entgegen gehabt (du hast entgegen, er hat entgegen), vb. (h) tr.* a avea în față, contra; **ich habe den Wind (mir) entgegen** îmi bate vântul în față, am vântul în contra mea.
entgegenhalten, *hielt entgegen, entgegengehalten (du hältst entgegen, er hält entgegen), vb. (h) tr.* **1.** a prezenta, a oferi. **2.** a obiecta. **3.** *(fig.)* a opune; a compara.
entgegenhandeln, *handelte entgegen, entgegengehandelt (ich hand(e)le entgegen), vb. (h) intr.* (cu *dat.)* a acționa contra; a opune rezistență; **dem Gesetze** ~ a (în)călca legea; **jm.** ~ a lucra împotriva cuiva.
entgegenharren, *harrte entgegen, entgegengeharrt, vb. (h) intr.* a aștepta cu dor, cu nerăbdare.
entgegenjagen, *jagte entgegen, entgegengejagt, vb. (s) intr.* (cu *dat.)* a alerga, a fugi în întâmpinarea cuiva.
entgegenjauchzen, *jauchzte entgegen, entgegengejauchzt (du, er jauchzt entgegen),* **entgegenjubeln**, *jubelte entgegen, entgegengejubelt (ich jub(e)le entgegen), vb. (h) intr. (jm.)* a întâmpina pe cineva cu strigăte de bucurie.
entgegenkehren, *kehrte entgegen, entgegengekehrt, vb. (h) tr.* a întoarce către.
entgegenkommen, *kam entgegen, entgegengekommen, vb. (s) intr. (jm.)* **1.** a întâmpina, a veni în întâmpinare; **jm. freundlich** ~ a face cuiva o primire bună, a fi amabil cu cineva. **2.** *(fig.)* a face primii pași, a face avansurile, a fi prevenitor, amabil, conciliant, a veni în ajutor; a face concesii.
Entgegenkommen, *-s, n. sg.* atitudine prevenitoare, solicitudine; amabilitate; **freundliches** ~ amabilitate, bunăvoință; concesii.

entgegenkommend I. *part. prez.* de la entgegenkommen. **II.** *adj. (gegen* sau *gegenüber)* prevenitor, amabil, conciliant, îndatoritor, binevoitor (față de).

entgegenkommenderweise *adj.* și *adv.* cu amabilitate; (în mod) binevoitor, îndatoritor.

entgegenlaufen, *lief entgegen, entgegengelaufen (du läufst entgegen, er läuft entgegen), vb. (s) intr. (jm.)* a alerga, a fugi în întâmpinarea cuiva.

Entgegen|nahme *f. sg.* primire, acceptare (a unei mărfi, a unei declarații).

entgegen|nehmen, *nahm entgegen, entgegengenommen (du nimmst entgegen, er nimmt entgegen), vb. (h) tr.* a primi, a accepta; a lua în primire.

Entgegen|nehmen, *-s, n. sg.* primire, acceptare.

entgegenreisen, *reiste entgegen, entgegengereist (du, er reist entgegen), vb. (s) intr. (jm.)* a călători în întâmpinarea cuiva.

entgegenreiten, *ritt entgegen, entgegengeritten (du reitest entgegen, er reitet entgegen), vb. (s) intr. (jm.)* a călări în întâmpinarea cuiva.

entgegenrücken, *rückte entgegen, entgegengerückt, vb. (s) intr.* (cu *dat.; in expr.*) **dem Feind** ~ a ieși înaintea dușmanului.

entgegenschicken, *schickte entgegen, entgegengeschickt, vb. (h) tr. (jm.)* a trimite în întâmpinare (a cuiva).

entgegenschlagen, *schlug entgegen, entgegengeschlagen (du schlägst entgegen, er schlägt entgegen), vb. intr.* (cu *dat.*) **I.** *(s)* a bate spre, a veni spre, a întâmpina; **Rauch schlug uns entgegen** ne-a izbit un fum. **II.** *(h) (poet., despre inimă)* a bate pentru, a simpatiza.

entgegenschleudern, *schleuderte entgegen, entgegengeschleudert, vb. (h) tr. (jm.)* a arunca (ceva cuiva).

entgegensehen, *sah entgegen, entgegengesehen (du siehst entgegen, er sieht entgegen), vb. (h) intr.* (cu *dat.*) **1.** a privi (în față); **dem Tode ruhig** ~ a privi liniștit moartea în față. **2.** *(fig.)* a aștepta; **wir sehen der Zukunft mit Zuversicht entgegen** privim, așteptăm viitorul cu încredere; *(com.)* **Ihrer Antwort ~d** în așteptarea răspunsului dv.

entgegen sein, *war entgegen, entgegen gewesen (ich bin entgegen, du bist entgegen, er ist entgegen), vb. (s) intr.* (cu *dat.*) a se opune, a fi contra (unui lucru).

entgegensetzen, *setzte entgegen, entgegengesetzt (du, er setzt entgegen), vb. (h)* **I.** *tr.* a opune. **II.** *refl.* a se opune, a se împotrivi.

Entgegensetzung, *-en, f.* **1.** opunere. **2.** antiteză.

entgegen|stehen, *stand entgegen, entgegengestanden, vb. (h) intr.* (cu *dat.*) **1.** a sta împotrivă, a fi contra. **2.** a împiedica.

entgegen|stellen, *stellte entgegen, entgegengestellt, vb. (h)* **I.** *tr.* (cu *dat.*) **1.** a opune. **2.** a contrasta. **II.** *refl.* a se opune, a se împotrivi.

Entgegen|stellung, *-en, f.* opunere.

entgegen|streben, *strebte entgegen, entgegengestrebt, vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a tinde, a năzui către.

entgegen|strecken, *streckte entgegen, entgegengestreckt, vb. (h) tr.* (cu *dat.*) **1.** a întinde către; **jm. die Hände** ~ a întinde cuiva mâinile. **2.** a prezenta, a oferi.

entgegen|stürmen, *stürmte entgegen, entgegengestürmt, vb. (s) intr. (jm.)* a asalta (pe cineva), a se năpusti (asupra cuiva).

entgegen|stürzen, *stürzte entgegen, entgegengestürzt (du, er stürzt entgegen), vb. (s) intr. (jm.)* a se repezi (în întâmpinarea cuiva).

entgegentragen, *trug entgegen, entgegengetragen (du trägst entgegen, er trägt entgegen), vb. (h) tr. (jm.)* a duce (ceva) înaintea (cuiva); *(fig.)* **ihm wurde die allgemeine Achtung entgegengetragen** era stimat de toată lumea.

entgegentreiben, *trieb entgegen, entgegengetrieben, vb.* **I.** *tr. (h)* (cu *dat.*) a mâna, a duce, a împinge înaintea cuiva. **II.** *intr. (s)* a fi dus spre; **der Regen trieb uns entgegen** ploaia ne bătea în față.

entgegentreten, *trat entgegen, entgegengetreten (du trittst entgegen, er tritt entgegen), vb. (s) intr.* (cu *dat.*) **1.** a se opune, a se împotrivi; **2.** a înfrunta. **2.** a întâmpina.

entgegenwerfen, *warf entgegen, entgegengeworfen (du wirfst entgegen, er wirft entgegen), vb. (h)* **I.** *tr.* a arunca spre, în direcția. **II.** *refl.* a se opune cu curaj, a lupta împotrivă.

entgegenwirken, *wirkte entgegen, entgegengewirkt, vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a lucra, a acționa împotrivă, a combate; a se opune.

entgegenziehen, *zog entgegen, entgegengezogen, vb. (s) intr. (jm.)* a porni, a merge în întâmpinarea (cuiva).

entgegnen, *entgegnete, entgegnet (du entgegnest, er entgegnet), vb. (h) tr.* (cu *dat.*) a răspunde, a replica, a riposta.

Entgegnung, *-en, f.* răspuns, replică, ripostă; *(fig.)* întâmpinare.

entgeh(e)n, *entging, entgangen, vb. (s) intr.* a scăpa; **das entging mir** aceasta mi-a scăpat; **es entgeht mir nicht** nu-mi scapă; **der Gefahr** ~ a scăpa de pericol; **etwas ~ lassen** a lăsa să-i scape ceva; **sich** *(dat.)* **nichts ~ lassen** a nu se lipsi de nimic.

entgeisten, *entgeistete, entgeistet (du entgeistest, er entgeistet), vb. (h) tr.* a întuneca rațiunea, a lua mințile.

entgeistern, *entgeisterte, entgeistert, vb. (h) tr.* a consterna, a năuci.

entgeistert I. *part. trec.* de la entgeistern. **II.** *adj.* foarte mirat, consternat; încremenit (de frică, de uimire); **er sah ihn ~ an** se uită consternat la el.

entgeistigen, *entgeistigte, entgeistigt, vb. (h) tr.* a despiritualiza; a materializa.

Entgelt, *-(e)s, n. sg.* **1.** despăgubire. **2.** plată, taxă; **ohne** ~ gratuit; **gegen** ~ contra taxă. **3.** răsplată; **als** ~ ca răsplată; **angemessenes** ~ recompensă, plată rezonabilă.

entgelten, *entgalt, entgolten (du entgiltst, er entgilt), vb. (h) tr.* a ispăși; a despăgubi, a plăti; a răspunde; **er soll es mir** ~ are să mi-o plătească; **jn. etwas ~ lassen** a face pe cineva să sufere pentru ceva; a face pe cineva să ispășească ceva.

entgeltlich *adj.* cu, contra plată.

Entgeltung, *-en, f.* **1.** ispășire. **2.** pedepsire.

entgiften, *entgiftete, entgiftet (du entgiftest, er entgiftet), vb. (h) tr.* **1.** a scoate otrava, veninul; a da un antidot; (și *fig.*) a dezintoxica. **2.** *(fig.)* a face (pe cineva) să fie mai prietenos.

Entgiftung *f. sg.* dezintoxicare.

entgittern, *entgitterte, entgittert, vb. (h) tr.* a scoate zăbrelele, a îndepărta gratiile.

Entgitterung *f. sg.* scoatere a zăbrelelor, îndepărtare a gratiilor.

entglänzen, *entglänzte, entglänzt (du, er entglänzt), vb. (h) tr.* a scoate luciul, lustrul (de pe un costum).

entgleisen, *entgleiste, entgleist (du, er entgleist), vb. (s) intr.* **1.** *(ferov.)* a deraia. **2.** *(fig.)* a devia, a greși.

Entgleiste, *-n, -n (ein Entgleister), m.* și *f. (fig., fam.)* persoană care deviază, care greșește.

Entgleisung, *-en, f.* **1.** *(ferov.)* deraiere. **2.** *(fig.)* deviere, greșeală; gafă.

entgleiten, *entglitt, entglitten (du entgleitest, er entgleitet), vb. (s) intr.* (cu *dat.*) a aluneca, a scăpa din; **den Händen** ~ a scăpa din mâini.

entglimmen, *entglomm, entglommen, vb. (s) intr.* (și *fig.*) a se aprinde cu încetul, a începe să se aprindă mocnit.

entglitschen, *entglitschte, entglitscht, vb. (s) intr. (pop.)* a aluneca (din), a scăpa (din) prin alunecare.

entglühen, *entglühte, entglüht, vb. (s) intr.* a se aprinde; *(fig.)* a se înflăcăra.

entgotten, *entgottete, entgottet (du entgottest, er entgottet)*, **entgöttern**, *entgötterte, entgöttert, vb. (h) tr.* **1.** a desacraliza; a demitiza. **2.** a distruge iluziile.

entgraden, *entgradete, entgradet (du entgradest, er entgradet), vb. (h) tr.* a degrada.

Entgradung, *-en, f.* degradare.

entgräten, *entgrätete, entgrätet (du entgrätest, er entgrätet), vb. (h) tr.* a curăța de oase (un pește), a dezosa.

entgrenzen, *entgrenzte, entgrenzt (du, er entgrenzt), vb. (h) tr.* a elibera de granițe, limite.

entgrünen, *entgrünte, entgrünt, vb.* **I.** *tr. (h)* a îndepărta culoarea verde. **II.** *intr. (s)* a înverzi.

entgürten, *entgürtete, entgürtet (du entgürtest, er entgürtet), vb. (h) tr.* a descinge, a scoate cingătoarea; **ein Pferd** ~ a scoate chinga unui cal.

Entgürtung, *-en, f.* descingere.

ent|haaren, *enthaarte, enthaart, vb. (h) tr.* a scoate, a îndepărta părul, a face să cadă părul, a depila.

Ent|haarmaschine, *-n, f.* **1.** mașină de tuns. **2.** mașină de depilat.

Ent|haarung *f. sg.* îndepărtare a părului; depilare.

Ent|haarungsmittel, *-s, -, n.* preparat, alifie care provoacă căderea părului, substanță depilatoare.

ent|haften, *enthaftete, enthaftet (du enthaftest, er enthaftet), vb. (h) tr. (jur.)* a elibera din (starea de) arest (preventiv).

Ent|haftung, *-en, f. (jur.)* eliberare din (starea de) arest (preventiv).

ent|halftern, *enthalfterte, enthalftert, vb. (h) tr.* a scoate (unui cal) căpăstrul.

Ent|halfterung, *-en, f.* scoatere a căpăstrului.

ent|halten, *enthielt, enthalten (du enthältst, er enthält), vb. (h)* **I.** *tr.* a conține. **II.** *refl.* (cu *gen.*) a se abține, a renunța; a se stăpâni; **sich der Stimme** ~ a se abține de la vot, a nu vota; **sich der Tränen** ~ a-și reține lacrimile; **sich des Weines** ~ a nu bea vin; **ich enthalte mich des Urteils über diese Sache** mă abțin de la judecarea acestui lucru.

ent|haltsam *adj.* **1.** cumpătat, moderat, reținut. **2.** cast, abstinent.

Ent|haltsamkeit *f. sg.* **1.** cumpătare, abținere. **2.** castitate; asceză; abstinență.

Ent|haltsamkeitsver|ein, *-(e)s, -e, m.* societate de cumpătare, de abstinență.

Ent|haltung, *-en, f.* **1.** abținere, înfrânare, reținere; ~ **von Speisen** dietă, regim alimentar. **2.** abținere (la vot).

ent|härten, *enthärtete, enthärtet (du enthärtest, er enthärtet), vb. (h) tr.* **1.** a înmuia; a deduriza (apa). **2.** *(tehn.)* a reveni, a decăli (metale).

ent|haupten, *enthauptete, enthauptet (du enthauptest, er enthauptet), vb. (h) tr.* a decapita.

Ent|hauptung, *-en, f.* decapitare.

Ent|hauptungs|stätte, *-n, f.* loc de decapitare.

ent|häuten, *enthäutete, enthäutet (du enthäutest, er enthäutet), vb. (h) tr.* a jupui de piele.

Ent|häutung, *-en, f.* jupuire de piele.

ent|heben, *enthob, enthoben, vb. (h) tr.* (cu *gen.* sau *von*) **1.** a dispensa, a elibera, a scuti (de). **2.** a destitui, a concedia; **jn. seines Amtes** (sau **von seinem Amte**) ~ a suspenda, a destitui pe cineva din funcție.

Ent|hebung, *-en, f.* **1.** dispensare, scutire; dispensă. **2.** suspendare; destituire.

ent|heiligen, *entheiligte, entheiligt, vb. (h) tr.* a profana.

Ent|heiliger, *-s, -, m.* profanator.

Ent|heiligung, *-en, f.* profanare.

ent|hemmen, *enthemmte, enthemmt, vb. (h) tr.* **1.** a scoate piedica, a înlătura un obstacol. **2.** *(psih.)* a vindeca de complexe.

ent|herzen, *entherzte, entherzt (du, er entherzt), vb. (h) tr.* a descuraja.

Ent|hobene, *-n, -n (ein Enthobener), m.* și *f.* **1.** persoană căreia i s-a acordat dispensă. **2.** persoană suspendată (din funcție), destituită.

ent|holzen, *entholzte, entholzt (du, er entholzt), vb. (h) tr. (forest.)* **1.** a despăduri. **2.** a curăța o pădure de desiș.

Ent|holzung, *-en, f. (forest.)* **1.** despădurire. **2.** curățare a unei păduri de lăstari și desiș.

ent|hüllen, *enthüllte, enthüllt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a dezveli, a descoperi; **ein Denkmal** ~ a dezveli un monument. **2.** *(fig.)* a demasca, a divulga, a descoperi, a dezvălui, a destăinui; **der Brief enthüllt alles** scrisoarea dezvăluie totul. **II.** *refl.* **1.** a se dezveli, a se descoperi. **2.** *(fig.)* a se destăinui.

Ent|hüllung, *-en, f.* **1.** dezvelire, descoperire. **2.** *(fig.)* demascare, divulgare, descoperire, dezvăluire; destăinuire.

Ent|hüllungsfeierlichkeit, *-en, f.* solemnitate de dezvelire (a unui monument).

Ent|hüllungskampagne [-kampanjə], *-n, f.* campanie de dezvăluire, de demascare, de denunțare.

Ent|hüllungsliteratur, *-en, f.* literatură de demascare, de denunțare.

ent|hülsen, *enthülste, enthülst (du, er enthülst), vb. (h) tr.* a dezghioca, a înlătura tecile; a curăța (fasole, mazăre etc.).

ent|hüpfen, *enthüpfte, enthüpft, vb. (s) intr.* a fugi săltând, repede, vesel.

enthusiasmieren, *enthusiasmierte, enthusiasmiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) entuziasma, a (se) înflăcăra.

Enthusiasmus *m. sg.* entuziasm.

Enthusiast, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* entuziast(ă).

enthusiastisch *adj.* entuziast, înflăcărat.

Enthymem, *-(e)s, -e, n. (log.)* entimemă, silogism cu o premisă neînțeleasă.

Entität, *-en, f. (fil.)* entitate.

entjochen, *entjochte, entjocht, vb. (h) tr.* **1.** a dejuga. **2.** *(fig.)* a elibera de sub jug.

Entjochung, *-en, f.* dejugare; eliberare.

entjungfern, *entjungferte, entjungfert, vb. (h) tr.* a dezvirgina, a deflora.
Entjungferung, *-en, f.* dezvirginare, deflorare.
entkalken, *entkalkte, entkalkt, vb. (h) tr.* a decalcifica.
Entkalkung *f. sg.* decalcifiere.
entkanten, *entkantete, entkantet (du entkantest, er entkantet), vb. (h) tr.* a tăia colțurile, muchiile, a șanfrena.
entkappen, *entkappte, entkappt, vb. (h) tr. (vân.; în expr.)* **einen Falken** ~ a scoate unui șoim scufia.
entkatern, *entkaterte, entkatert (du entkaterst, er entkatert), vb. (h) tr.* a castra motani.
entkeimen, *entkeimte, entkeimt, vb.* **I.** *intr. (s) (biol.)* a germina, a încolți, a răsări. **II.** *tr. (h)* **1.** *(med.)* a steriliza. **2.** a scoate germenii; a rupe colțul (la cartofi etc.).
entkeimt I. *part. trec.* de la entkeimen. **II.** *adj. (med.)* sterilizat; **~e Watte** vată sterilizată.
Entkeimung, *-en, f.* **1.** *(med.)* sterilizare. **2.** scoatere, rupere a germenilor.
entkernen, *entkernte, entkernt, vb. (h) tr.* **1.** a scoate sâmburii. **2.** a degaja (de clădiri).
Entkerner, *-s, -, m.* dispozitiv de scos sâmburi.
entkirchlichen, *entkirchlichte, entkirchlicht, vb. (h) tr. (bis.)* a laiciza; a seculariza.
Entkirchlichung, *-en, f. (bis.)* laicizare; secularizare.
entkleiden, *entkleidete, entkleidet (du entkleidest, er entkleidet), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) dezbrăca, a(-și) scoate hainele; (și *fig.*) a (se) despuia; **das Gebäude ist jeden Schmuckes entkleidet** clădirea este despuiată de orice podoabă. **2.** a (se) degaja; a destitui; **seines Amtes** ~ a destitui din funcție.
Entkleidung, *-en, f.* **1.** dezbrăcare, scoatere a hainelor; (și *fig.*) despuiere, degajare. **2.** destituire.
entknäueln, *entknäuelte, entknäuelt (ich entknäu(e)le), vb. (h) tr.* a depăna (de pe un ghem, mosor).
entknechten, *entknechtete, entknechtet (du entknechtest, er entknechtet), vb. (h) tr.* a dezrobi.
entknochen, *entknochte, entknocht, vb. (h) tr.* v. entbeinen.
entknospen, *entknospte, entknospt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a produce înflorirea, a face să înflorească. **2.** a rupe mugurii, bobocii. **II.** *intr. (s)* **1.** a îmboboci, a înflori; a se deschide. **2.** *(fig.)* a se trage din, a descinde din.
Entknospung, *-en, f.* **1.** îmbobocire, înflorire. **2.** rupere, îndepărtare a bobocilor.
entknoten, *entknotete, entknotet (du entknotest, er entknotet), vb. (h) tr.* a deznoda, a desface nodul; a descurca, a descâlci.
Entknoten, *-s, n. sg.*, **Entknotung**, *-en, f.* deznodare, desfacere a nodului; descurcare, descâlcire.
entkohlen, *entkohlte, entkohlt, vb. (h) tr. (chim.)* a scoate carbonul, a decarbura; a decocsa.
Entkohlung, *-en, f.* scoatere a carbonului, decarburare; decocsare.
entkommen, *entkam, entkommen, vb. (s) intr. (dat.)* a scăpa de; a se sustrage; **einer Gefahr** ~ a scăpa de o primejdie.
Entkommen, *-s, n. sg.* scăpare, fugă.
entkoppeln, *entkoppelte, entkoppelt (ich entkopp(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a dezlega (câini, cai). **2.** *(tehn.)* a decupla. **3.** *(chim.)* a desface legătura (chimică).
Entkopp(e)lung, *-en, f. (tehn.)* decuplare, decuplaj.
entkorken, *entkorkte, entkorkt, vb. (h) tr.* a destupa, a desfunda, a scoate dopul.
entkörnen, *entkörnte, entkörnt, vb. (h) tr. (text.)* a egrena.
Entkörnungsmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de egrenat (bumbac).
entkörperlichen, *entkörperlichte, entkörperlicht, vb. (h) tr.* a dematerializa.
Entkörperung, *-en, f.* dematerializare, abstractizare.
entkräften, *entkräftete, entkräftet (du entkräftest er entkräftet), vb. (h) tr.* **1.** a slăbi, a istovi, a slei de puteri. **2.** a combate. **3.** *(fig.)* a atenua; **einen Ausdruck** ~ a atenua o expresie. **4.** *(jur.)* a invalida, a anula, a casa.
entkräftet I. *part. trec.* de la entkräften. **II.** *adj.* **1.** slăbit, istovit, sleit. **2.** combătut. **3.** *(fig.)* atenuat. **4.** *(jur.)* anulat.
entkräftigen, *entkräftigte, entkräftigt, vb. (h) tr.* v. entkräften.
Entkräftigung, **Entkräftung**, *-en, f.* **1.** slăbire, istovire, sleire de puteri. **2.** combatere. **3.** *(fig.)* atenuare. **4.** *(jur.)* invalidare, anulare, casare.
entkrampfen, *entkrampfte, entkrampft, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) relaxa, a slăbi tensiunea, crisparea.
entkräuseln, *entkräuselte, entkräuselt (ich entkräus(e)le), vb. (h) tr.* a descreți.
entkrauten, *entkrautete, entkrautet (du entkrautest, er entkrautet), vb. (h) tr.* a curăța (o apă) de plante acvatice.
entkuppeln, *entkuppelte, entkuppelt (ich entkupp(e)le), vb. (h) tr. (tehn.)* a decupla.
Entkupp(e)lung, *-en, f. (tehn.)* decuplare, decuplaj.
Entlade|arbeit, *-en, f.* muncă de descărcare.
entladen, *entlud, entladen (du entlädst, er entlädt), vb. (h)* **I.** *tr.* a descărca. **II.** *refl.* **1.** a se descărca. **2.** *(fig.)* a se ușura; a izbucni.
Entlader, *-s, m.* **1.** descărcător. **2.** *(electr.)* eclator. **3.** *(ferov.)* vagon cu descărcare automată.
Entlade|station, *-en, f.* stație de descărcare.
Entlade|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* vergea a armei.
Entlade|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de descărcare.
Entladung, *-en, f.* **1.** descărcare. **2.** *(fig.)* ușurare, eliberare.
Entladungsröhre, *-n, f. (electr.)* tub de descărcare.
Entladungs|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune de descărcare.
Entladungs|strom, *-(e)s, -ströme, m.* v. Entladestrom.
entlang *adv.* și *prep.* (cu *ac.*, mai rar cu *dat.*, *inv.* cu *gen.*) **1.** de-a lungul; **den Bach** ~ sau **am Bach** ~ de-a lungul pârâului; ~ **des Weges** sau **dem Wege** ~, *(rar)* ~ **dem Wege** de-a lungul drumului. **2.** prin; **den Wald** ~ prin pădure; **das Jahr** ~ de-a lungul anului.
entlang|eilen, *eilte entlang, entlanggeeilt, vb. (s) intr.* a trece în goană pe lângă, de-a lungul.
entlangfahren, *fuhr entlang, entlanggefahren (du fährst entlang, er fährt entlang), vb. (s) intr.* **1.** a merge de-a lungul (cu un vehicul). **2.** a urmări (cu degetul etc.) o linie.
entlangführen, *führte entlang, entlanggeführt, vb. (h)* **I.** *tr.* a conduce (pe cineva) de-a lungul. **II.** *intr.* a duce, a merge de-a lungul.
entlang|gehen, *ging entlang, entlanggegangen, vb. (s) intr.* a merge de-a lungul.
entlangkommen, *kam entlang, entlanggkommen, vb. (s) intr.* a veni de-a lungul.
entlanglaufen, *lief entlang, entlanggelaufen (du läufst entlang, er läuft entlang), vb. (s)* a merge, a se desfășura, a curge de-a lungul.
entlangziehen, *zog entlang, entlanggezogen, vb. (h) refl.* **1.** a se deplasa de-a lungul. **2.** a se cățăra, a se desfășura de-a lungul. **3.** a se deplasa cu ajutorul mâinilor.
entlarven [-fən], *entlarvte, entlarvt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) demasca; a (se) dezvălui.
Entlarver [-fɐ], *-s, -, m.* demascator, dezvăluitor.
Entlarvung [-fuŋ], *-en, f.* demascare, dezvăluire.
entlassen, *entließ, entlassen (du, er entlässt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a permite plecarea, a da drumul, a pune în libertate; **aus der Kriegsgefangenschaft** ~ a elibera din prizonieratul de război. **2.** a destitui, a concedia (din serviciu), a licenția, a demite. **3.** *(mil.)* a demobiliza; a lăsa, a trimite la vatră; a desconcentra; **Truppen** ~ a lăsa la vatră trupe; **als dienstuntauglich** ~ a reforma; **mit Pension** ~ a scoate la pensie. **II.** *intr. (reg., despre animale)* a fi în perioada de gestație (în ultima lună).
Entlassung, *-en, f.* **1.** punere în libertate, eliberare. **2.** demitere, licențiere, concediere; **fristlose** ~ licențiere imediată, fără preaviz; *(mil.)* ~ **wegen Dienstuntauglichkeit** reformare; **einstweilige** ~ punere în disponibilitate; **seine** ~ **geben** (sau **einreichen**) a-și da demisia.
Entlassungs|abfindung, *-en, f.* indemnizație de concediere.
Entlassungs|antrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** cerere de eliberare (din serviciul militar). **2.** cerere de eliberare din funcție.
Entlassungsfeier, *-n, f.* festivitate cu ocazia absolvirii școlii.
Entlassungsgeld, *-(e)s, -er, n.* preaviz.
Entlassungsgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de demisie.
Entlassungsgrund, *-(e)s, -gründe, m.* motiv de concediere, de licențiere.
Entlassungsklasse, *-n, f.* clasă de absolvenți.
Entlassungs|papiere *pl. (mil.)* acte de liberare, de lăsare la vatră.
Entlassungs|schein, *-(e)s, -e, m.* certificat de (e)liberare; foaie de externare; *(mil.)* ordin de lăsare la vatră.
Entlassungs|schreiben, *-s, -, n.* **1.** scrisoare de rechemare (a unui diplomat). **2.** scrisoare de demitere.
Entlassungswelle, *n, f.* val de concedieri.
Entlassungszeugnis, *-ses, -se, n.* certificat de absolvire.
entlasten, *entlastete, entlastet (du entlastest, er entlastet), vb. (h) tr.* **1.** (cu *gen.* sau *von*) a descărca; a despovăra; a scuti; **jn. von Steuern** (sau **der Steuern**) ~ a degreva de impozite. **2.** *(com.)* a scădea din debitul cuiva; a credita. **3.** *(jur.)* a aproba gestiunea, a da descărcare. **4.** *(jur.)* a descărca (pe un acuzat), a scoate de sub învinuire.
entlastet I. *part. trec.* de la entlasten. **II.** *adj.* descărcat, ușurat; echilibrat.
Entlastung, *-en, f.* **1.** descărcare. **2.** *(com.)* degrevare, scutire. **3.** *(jur.)* scoatere de sub acuzare.
Entlastungsbogen, *-s, -bögen, m. (constr.)* arc de descărcare.
Entlastungsfrage, *-n, f. (jur.)* întrebare pentru dezvinovățire (a acuzatului).
Entlastungsgewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă de descărcare.
Entlastungsmoment, *-(e)s, -e, n.*, **Entlastungs|punkt**, *-(e)s, -e, m.* v. Entlastungsumstand.
Entlastungs|schlag, *-(e)s, -schläge, m. (sport)* minge, lovitură salvatoare.
Entlastungs|schleuse, *-n, f.* ecluză de descărcare, de revărsare.
Entlastungs|um|stand, *-(e)s, -stände, m. (jur.)* circumstanță atenuantă.
Entlastungszeuge, *-n, -n, m. (jur.)* martor al apărării.
Entlastungszug, *-(e)s, -züge, m. (ferov.)* tren suplimentar.
entlauben, *entlaubte, entlaubt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) desfrunzi.
Entlaubung, *-en, f.* desfrunzire.
entlaufen, *entlief, entlaufen (du entläufst, er entläuft), vb. (s) intr. (dat.)* a fugi, a scăpa; a dezerta; **sich** *(dat.)* **die Gelegenheit nicht** ~ **lassen** a nu lăsa să-i scape ocazia.
entlausen, *entlauste, entlaust (du, er entlaust), vb. (h) tr.* a despăduchea, a deparazita.
Entlausung, *-en, f.* despăduchere, deparazitare.
Entlausungs|an|stalt, *-en, f.* centru de deparazitare.
Entlausungs|station, *-en, f. (mil.)* stație de deparazitare.
entledigen, *entledigte, entledigt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl. (gen.)* a (se) dezbăra, a (se) descotorosi, a (se) debarasa; **sich der Kleider** ~ a-și scoate hainele. **II.** *refl.* a îndeplini, a executa, a se achita (de); **sich eines Auftrag(e)s** ~ a îndeplini, a se achita de o sarcină.
Entledigung, *-en, f.* **1.** degajare, eliberare, ușurare, lepădare (de o greutate). **2.** achitare, îndeplinire (a unei sarcini).
entleeren, *entleerte, entleert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) goli, a (se) deșerta, a (se) evacua. **2.** *(med.; în expr.)* **den Darm** ~ a goli, a curăța intestinul. **3.** a vom(it)a. **4.** *(fig.)* a spune tot ce are pe suflet.
Entleerung, *-en, f.* **1.** *sg.* golire, deșertare; evacuare. **2.** *sg.* curățare, evacuare (a intestinului). **3.** excremente.
Entleerungskanal, *-s, -kanäle, m.* canal de evacuare, de descărcare.
Entleerungs|schnecke, *-n, f. (tehn.)* melc de descărcare, de golire.
entlegen *adj.* depărtat, izolat, retras; peste mână; ~ **es Dorf** sat îndepărtat, izolat, departe de căile de comunicație.
Entlegenheit *f. sg.* depărtare, izolare; distanță mare (față de căile de comunicație).
entlehnen, *entlehnte, entlehnt, vb. (h) tr.* **1.** a lua cu împrumut, a împrumuta. **2.** *(lingv.)* a lua (un cuvânt, o construcție din altă limbă). **3.** *(euf.)* a plagia.
Entlehner, *-s, -, m.* **1.** persoană care împrumută, care ia cu împrumut. **2.** *(euf.)* persoană care plagiază, plagiator.
Entlehnung, *-en, f.* **1.** *sg.* împrumutare. **2.** împrumut. **3.** *(euf.)* plagiat.
entleiben, *entleibte, entleibt, vb. (h)* **I.** *tr.* a ucide. **II.** *refl.* a se sinucide.
Entleibung, *-en, f.* **1.** ucidere. **2.** sinucidere.
entleidet *adj.* indispus.
entleihen, *entlieh, entliehen, vb. (h) tr.* a lua cu împrumut, a împrumuta; **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a lua, a împrumuta ceva; **Bücher** ~ a lua, a împrumuta cărți.
Entleiher, *-s, -, m.* **1.** persoană care ia cu împrumut, care împrumută. **2.** abonat al unei biblioteci.
Entleihung, *-en, f.* împrumut.
Entlein, *-s, -, n. (dim.* de la Ente*)* boboc de rață, rățușcă.
entloben, *entlobte, entlobt, vb. (h) refl.* a strica logodna, a se dezlogodi.
Entlobung, *-en, f.* rupere a logodnei.
entlocken, *entlockte, entlockt, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obține (ceva de la cineva) prin momeli; **den Augen Tränen** ~ a face pe cineva să plângă, a stoarce lacrimi; **jm. ein**

Geständnis ~ a face pe cineva să mărturisească, a smulge cuiva o mărturisire; *(fig.)* **einem Instrument Töne** ~ a scoate sunete dintr-un instrument.

entlodern, *entloderte, entlodert,* **entlohen**, *entlohte, entloht, vb. (s) intr.* a se aprinde, a lua foc; *(fig.)* a se înflăcăra, a se aprinde.

entlohnen, *entlohnte, entlohnt* (și *elv.* **entlöhnen**, *entlöhnte, entlöhnt*), *vb. (h) tr.* **1.** a plăti pentru o muncă, a remunera, a retribui. **2.** a răsplăti.

Entlohner, *-s, -, m.* **1.** persoană care plătește (salariul), care remunerează; patron. **2.** persoană care răsplătește, dă răsplată.

Entlohnung, *-en* (și *elv.* **Entlöhnung**, *-en*), *f.* **1.** *sg.* efectuare a plății; retribuire, salarizare. **2.** *sg.* răsplătire. **3.** plată, retribuție, salariu, soldă. **4.** răsplată.

Entlohnungs|system, *-s, -e, n.* sistem de salarizare, de remunerare.

entlösen, *entlöste, entlöst (du, er entlöst), vb. (h) tr.* v. entfesseln.

entlüften, *entlüftete, entlüftet (du entlüftest, er entlüftet), vb. (h) tr.* **1.** a scoate, a evacua aerul; a dezaera. **2.** a aerisi.

Entlüfter, *-s, -, m. (tehn.)* dezaerator; răsuflător.

Entlüftung, *-en, f.* scoatere, eliminare, evacuare a aerului, dezaerisire.

Entlüftungs|anlage, *-n, f. (tehn.)* **1.** instalație, dispozitiv de compresiune. **2.** instalație de dezaerare. **3.** instalație de ventilație.

Entlüftungshaube, *-n, f.* hotă.

Entlüftungsrohr *-(e)s, -e, n.* tub de dezaerare.

entmachen, *entmachte, entmacht, vb. (h) tr. (reg.)* a deschide, a desface.

entmachten, *entmachtete, entmachtet (du entmachtest, er entmachtet), vb. (h) tr. (pol.; despre formațiuni statale sau grupări politice)* a lua puterea (cuiva).

Entmachtung, *-en, f. (pol.; despre formațiuni statale sau grupări politice)* luare a puterii (cuiva, din mâinile cuiva).

entmagnetisieren, *entmagnetisierte, entmagnetisiert, vb. (h) tr.* a demagnetiza.

Entmagnetisierung, *-en, f.* demagnetizare.

entmannen, *entmannte, entmannt, vb. (h) tr.* **1.** a castra, a scopi, a steriliza. **2.** *(fig.)* a moleși, a slăbi. **3.** *(mar., în expr.)* **ein Schiff** ~ a concedia echipajul unei nave.

Entmannung, *-en, f.* **1.** castrare, scopire, sterilizare. **2.** *(fig.)* moleșeală, slăbiciune. **3.** *(mar.; în expr.)* ~ **eines Schiffes** concediere a echipajului unei nave.

entmasten, *entmastete, entmastet (du entmastest, er entmastet), vb. (h) tr. (mar.)* a dezarbora.

Entmastung, *-en, f. (mar.)* dezarborare.

entmaterialisieren, *entmaterialisierte, entmaterialisiert, vb. (h) tr.* a dematerializa.

entmensch(lich)en, *entmensch(lich)te, entmensch(lich)t, vb. (h) tr.* a dezumaniza; a abrutiza, a degrada.

Entmensch(lich)ung *f. sg.* dezumanizare, abrutizare.

entmensch(lich)t **I.** *part. trec.* de la entmensch(lich)en. **II.** *adj.* dezumanizat; abrutizat, degradat, decăzut; brutal, crud.

Entmenscht|heit *f. sg.* stare de dezumanizare, de abrutizare, de degradare, de decădere, de mizerie.

entmilitarisieren, *entmilitarisierte, entmilitarisiert, vb. (h) tr.* a demilitariza; **entmilitarisierte Zone** zonă demilitarizată.

Entmilitarisierung, *-en, f.* demilitarizare.

entminen, *entminte, entmint, vb. (h) tr. (mil.)* a demina.

Entminung, *-en, f. (mil.)* deminare.

Entminungsdienst, *-(e)s, -e, m. (mil.)* serviciu de deminare.

entmischen, *entmischte, entmischt, vb. (h) tr.* a separa (elementele unui amestec); *(constr.)* a segrega (betonul).

Entmischung *f. sg.* **1.** separare, despărțire. **2.** *(constr.)* segregare; **die ~ des Betons** segregarea betonului.

entmisten, *entmistete, entmistet (du entmistest, er entmistet), vb. (h) tr.* a îndepărta gunoiul.

Entmonopolisierung, *-en, f.* demonopolizare, desființare a monopolurilor.

Entmückung, *-en, f.* stârpire a țânțarilor.

entmummen, *entmummte, entmummt, vb. (h) tr.* a scoate travestirea, deghizarea.

entmündigen, *entmündigte, entmündigt, vb. (h) tr. (jur.)* a pune sub curatelă, sub interdicție.

Entmündigung, *-en, f. (jur.)* punere sub curatelă, sub interdicție.

entmutigen, *entmutigte, entmutigt, vb. (h) tr.* a descuraja, a demoraliza; a tăia elanul (cuiva); **sich ~ lassen** a se descuraja, a-și pierde curajul.

Entmutigung, *-en, f.* descurajare, demoralizare.

entnageln, *entnagelte, entnagelt (ich entnag(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a desface ceva bătut în cuie; **eine Kiste** ~ a deschide o ladă bătută în cuie. **2.** a scoate cuiele (din ceva); **ein Geschütz** ~ a scoate cuiul din gura unui tun.

Entnagelung, *-en, f.* deschidere; scoatere a cuielor.

Entnahme *f. sg.* luare (din ceva); scoatere, prelevare; extragere; distilare; *(com.)* **bei ~ von hundert Stück** luând o sută de bucăți.

Entnahmediagramm, *-s, -e, n.* diagramă de consum.

Entnahmedruck, *-(e)s, -drücke, m. (tehn.)* presiune de prelevare.

Entnahmeregelung, *-en, f.* reglare a consumului, a prelevării.

entnationalisieren, *entnationalisierte, entnationalisiert, vb. (h) tr.* a deznaționaliza.

Entnationalisierung, *-en, f.* deznaționalizare.

entnazifizieren, *entnazifizierte, entnazifiziert, vb. (h) tr. (ist.)* a denazifica.

Entnazifizierung, *-en, f.* denazificare.

Entnazifizierungsbescheid, *-(e)s, -e, m.* sentință în procesul de denazificare.

Entnazifizierungsgericht, *-(e)s, -e, n.*, **Entnazifizierungskammer**, *-n, f. (ist.)* tribunal de denazificare.

entnebeln, *entnebelte, entnebelt (ich entneb(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a elimina ceața (artificială). **2.** *(fig., fam)* a trezi din beție; a scutura; a readuce la realitate.

Entnebelung, *-en, f.* risipire a ceței.

entnehmen, *entnahm, entnommen (du entnimmst, er entnimmt), vb. (h) tr.* **1.** (cu *dat.)* a lua, a scoate, a extrage (din). **2.** (cu *dat.; aus)* a deduce, a conchide, a înțelege (din). **3.** *(com., auf* cu *ac.)* a trage o poliță asupra cuiva.

Entnehmer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (com.)* trăgător, persoană care trage o poliță asupra alteia.

entnerven [-fən], *entnervte, entnervt, vb. (h) tr.* **1.** a moleși, a slăbi, a vlăgui, a face (pe cineva) să-și piardă vigoarea. **2.** a enerva, a irita, a agasa, a plictisi.

entnervend [-fənt] **I.** *part. prez.* de la entnerven. **II.** *adj.* enervant, agasant, plicticos.

entnervt **I.** *part. trec.* de la entnerven. **II.** *adj.* **1.** moleșit, vlăguit, consumat, fără energie, fără vlagă. **2.** degenerat, decadent.

Entnervung [-fuŋ] *f. sg.* **1.** moleșire, slăbire. **2.** enervare, plictiseală. **3.** decadență.

entnieten, *entnietete, entnietet (du entnietest, er entnietet), vb. (h) tr.* a scoate, a desface din nituri.

entnikotinen, *entnikotinte, entnikotint,* **entnikotinisieren**, *entnikotinisierte, entnikotinisiert, vb. (h) tr.* a denicotiniza.

entnorden, *entnordete, entnordet (du entnordest, er entnordet), vb. (h) tr. (termen nazist)* a denordifica, a face să dispară caracterul nordic.

entnüchtern, *entnüchterte, entnüchtert, vb. (h)* **I.** *tr.* a dezmetici, a trezi. **II.** *refl.* **1.** a-și veni în fire, a se dezmetici. **2.** a lua o gustare, a gusta.

Entnüchterung *f. sg.* dezmeticire, trezire.

ent|ölen, *entölte, entölt, vb. (h) tr.* a scoate, a extrage uleiul (din ceva); a curăța de ulei.

Ent|ölung, *-en, f.* scoatere, extragere a uleiului, curățat de ulei.

Entomologe, *-n, -n, m.* entomolog.

Entomologie *f. sg.* entomologie.

entomologisch *adj.* entomologic.

entopisch *adj.* v. einheimisch **(2).**

ent|optisch *adj.* intraocular.

En-tout-cas [ãtu'ka:], *-, -, m. (înv.)* umbrelă de soare care poate servi și de ploaie.

Entozo|on, *-s, -zoen* [-tso:ən] și *-zoa, n. (zool.; înv.)* entozoare, paraziți mai ales intestinali.

entpacken, *entpackte, entpackt, vb. (h) tr.* a decompacta; **Dateien** ~ a decompacta fișiere, **Programme** ~ a decompacta programe.

Entpacker, *-s, m.* decompactor.

Entpackung, *-en, f.* decompactare.

entpanzern, *entpanzerte, entpanzert, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a(-și) scoate platoșa, armura. **II.** *tr.* a scoate blindajul.

Entpanzerung, *-en, f.* **1.** scoatere a platoșei. **2.** scoatere a blindajului.

entparaffinieren, *entparaffinierte, entparaffiniert, vb. (h) tr. (chim.)* a deparafina.

Entparaffinierung, *-en, f. (chim.)* deparafinare.

entpersönlichen, *entpersönlichte, entpersönlicht, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) depersonaliza, a-și pierde personalitatea.

Entpersönlichung *f. sg.* depersonalizare.

entpesten, *entpestete, entpestet (du entpestest, er entpestet), vb. (h) tr.* a dezinfecta.

Entpestung, *-en, f.* dezinfectare, dezinfecție.

entpflichten, *entpflichtete; entpflichtet (du entpflichtest, er entpflichtet), vb. (h) tr.* a scuti, a dispensa, a dezlega de o obligație; a elibera din muncă.

entpfropfen, *entpfropfte, entpfropft, vb. (h) tr.* a destupa (o sticlă).

Entpfropfung, *-en, f.* destupare (a unei sticle).

entpolitisieren, *entpolitisierte, entpolitisiert, vb. (h) tr.* a depolitiza.

Entpolitisierung, *-en, f.* depolitizare.

entpressen, *entpresste, entpresst (du, er entpresst), vb. (h) tr.* (cu *dat.; aus)* **1.** a stoarce (din ceva), a scoate, a extrage tescuind, presând. **2.** *(fig.)* a scoate, a stoarce prin constrângere, prin forță.

entpulpen, *entpulpte, entpulpt, vb. (h) tr.* a îndepărta pulpa (fructelor).

entpupinisieren, *entpupinisierte, entpupinisiert, vb. (h) tr. (electr.)* a depupiniza.

entpuppen, *entpuppte, entpuppt, vb. (h) refl.* **1.** *(despre fluturi)* a ieși din gogoașă. **2.** *(fig., als)* a se dovedi, a se arăta în mod surprinzător; a-și da arama pe față; **sich als Dieb** ~ a se dovedi hoț.

Entpuppung, *-en, f.* **1.** *(entom.)* ieșire din gogoașă. **2.** *(fig.)* autodemascare.

entqualifizieren, *entqualifizierte, entqualifiziert, vb. (h) tr.* a descalifica.

entquellen, *entquoll, entquollen (du entquillst, er entquillt), vb. (s) intr.* (cu *dat.; aus)* a izvorî, a țâșni (din...).

entraffen, *entraffte, entrafft, vb. (h)* **I.** *tr.* (cu *dat.)* a lua, a smulge brusc, cu forța. **II.** *refl.* a se elibera cu forța (de ceva), a se smulge (din ceva).

entrahmen, *entrahmte, entrahmt, vb. (h) tr. (reg.)* a smântâni (laptele).

Entrahmer, *-s, -, m.* centrifugă de smântânit, separator.

Entrahmung, *-en, f.* smântânire.

entrainieren [ãtrɛ'ni:-], *entrainierte, entrainiert, vb. (h) tr.* a antrena.

entraten, *entriet, entraten (du enträtst, er enträt), vb. (h) intr.* și *refl.* a se lipsi de ceva; **(sich) einer Sache ~ können** a se putea lipsi de un lucru.

enträtseln, *enträtselte, enträtselt (ich enträts(e)le), vb. (h) tr.* a tălmăci, a explica; a descifra (o taină); a ghici; a dezvălui; a dezlega (o enigmă).

Enträtselung, *-en, f.* dezlegare, descifrare; tălmăcire, explicație.

entrauben, *entraubte, entraubt, vb. (h) tr.* (cu *dat.)* a răpi, a smulge (cuiva) cu forța (ceva).

entraufen, *entraufte, entrauft, vb. (h) tr.* a smulge (cu forța).

entrauschen, *entrauschte, entrauscht, vb. (s) intr.* **1.** a țâșni, a ieși, a se ridica cu vuiet, cu foșnet. **2.** *(fig.)* a pleca mândru, plin de sine.

Entreakt [ãtr'akt], *-(e)s, -e, m.* **1.** antract. **2.** muzică între acte.

entrechten, *entrechtete, entrechtet (du entrechtest, er entrechtet), vb. (h) tr. (jur.)* a lua (cuiva) drepturile (civile), a priva (pe cineva) de drepturi.

entrechtet **I.** *part. trec.* de la entrechten. **II.** *adj.* lipsit de drepturi.

Entrechtete, *-n, -n (ein Entrechteter), m.* și *f.* persoană privată de drepturi.

Entrechtung, *-en, f. (jur.)* luare, ridicare a drepturilor (civile); privare de drepturi.

Entrecote [ãtr(ə)'ko:t], *-(s), -s, n.* antricot.

Entree [ã'tre:], *-s, -s, n.* **1.** intrare, taxă de intrare. **2.** anticameră, vestibul, antreu. **3.** și *f.* felul întâi (de mâncare), antreu; aperitiv. **4.** *(muz.)* preludiu. **5.** primă impresie.

Entreebillett [ã'tre:bIljɛt], *-(e)s, -s* (și *-e), n. (înv.)* bilet de intrare.

Entrefilet [ãtr(ə)fi'le:], *-s, -s, n.* (articolaș, informație, anunț, comunicat de) umplutură (în pagina unui ziar).

entreinigen, *entreinigte, entreinigt, vb. (h) tr.* a altera puritatea, a denatura; **entreinigter Alkohol** alcool denaturat.

entreißbar *adj.* care poate fi smuls.

entreißen, *entriss, entrissen (du, er entreißt), vb. (h) tr.* și *refl. (dat.)* a (se) smulge, a (se) smuci (din); a scăpa, a (se) elibera greu (din...); **jn. einer Gefahr** ~ a scăpa pe cineva dintr-o primejdie.

Entreißung, *-en, f.* smucire, smulgere; eliberare (de ceva).

Entrepot [ãtr(ə)'po:], *-s, -s, n.* **1.** *(înv.)* antrepozit, magazie pentru depunerea mărfurilor. **2.** doc.

Entrepreneur [ãtr(ə)prə'nøːɐ], *-s, -e, m.* antreprenor.

Entreprise [ãtr(ə)'priːz(ə)], *-n, f.* antrepriză.

Entresol [ãtr(ə)'sɔl], *-s, -s, m.* (și *n.*) *(înv.)* mezanin.

Entrevue [ãtr(ə)'vyː], *-n, f. (înv.)* întrevedere, întâlnire.

Entrich, *-s, -e, m.* v. Enterich.

entrichten, *entrichtete, entrichtet (du entrichtest, er entrichtet), vb. (h) tr.* **1.** a plăti, a achita; **die Steuer** ~ a plăti impozitul. **2.** a trimite, a transmite; **jm. seinen Dank** ~ a mulțumi, a transmite cuiva mulțumiri.

Entrichtung, *-en, f.* **1.** plată, achitare. **2.** trimitere, transmitere.

entriechen, *entroch, entrochen, vb. (h) tr.* a dezodoriza, a face să dispară mirosul.

entriegeln, *entriegelte, entriegelt (ich entrieg(e)le), vb. (h) tr.* a deszăvorî, a trage zăvorul.

Entriegelung, *-en, f.* deszăvorâre.

entrieren [ã'triː-], *entrierte, entriert, vb. (h) tr. (livr.)* **1.** a introduce, a începe; **ein Geschäft** ~ a începe o afacere. **2.** a încerca (ceva), a se angaja, a intra (într-o combinație). **3.** a intra (într-o funcție).

Entrierung [ã'tri:-], *-en, f. (livr.)* **1.** introducere, începere; ~ **eines Geschäftes** începerea unei afaceri. **2.** începere, angajare. **3.** intrare (într-o funcție).

entrieseln, *entrieselte, entrieselt (ich entries(e)le), vb. (s) intr.* (cu *dat.*) a curge în picături mici, a se strecura, a picura, a se scurge, a se prelinge (din ceva).

entrinden, *entrindete, entrindet (du entrindest, er entrindet), vb. (h) tr.* a curăța de coajă, a (des)coji.

Entrindung, *-en, f.* (des)cojire.

entringeln, *entringelte, entringelt (ich entring(e)le), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) descreți; **das Haar** ~ a desface buclele, a descreți părul.

entringen, *entrang, entrungen, vb. (h)* **I.** *tr. (jm. etwas)* a lua, a smulge (ceva cuiva) cu forța. **II.** *refl.* a se desprinde, a ieși cu greu, după lupte; **ein Seufzer entrang sich seiner Brust** un suspin răbufni din pieptul lui.

entrinnen, *entrann, entronnen, vb. (s) intr. (aus* sau cu *dat.)* **1.** *(poet.)* a curge, a se scurge (din...). **2.** a fugi, a scăpa, a evada; **aus dem Gefängnis** ~ a evada din închisoare; **einer Gefahr** ~ a scăpa de o primejdie. **3.** a fugi, a trece, a se scurge repede; **wie die Stunden ~!** cum trece vremea! cum aleargă ceas după ceas!

Entrinnen, *-s, n. sg.* **1.** *(poet.)* curgere, scurgere. **2.** fugă, scăpare, evadare.

entrippen, *entrippte, entrippt, vb. (h) tr.* a scoate, a curăța vinele (tutunului, verzei, salatei etc.).

entrisch *adj. (reg.)* suspect, de speriat, de temut.

entrollen, *entrollte, entrollt, vb.* **I.** *tr.* și *refl. (h)* **1.** a (se) desfășura, a (se) derula. **2.** *(fig.)* a desfășura, a dezvolta, a expune. **II.** *intr. (s)* **1.** a se rostogoli, a se depărta rostogolindu-se; *(despre trăsuri)* a pleca duruind; *(despre valuri)* a se depărta de la țărm. **2.** (cu *dat.*) a cădea rostogolindu-se (din...).

Entropie *f. sg. (fiz.)* entropie.

Entropiediagramm, *-s, -e, n. (fiz.)* diagramă de entropie, entropică.

entrosten, *entrostete, entrostet (du entrostest, er entrostet), vb. (h) tr.* a curăța de rugină.

Entrostung, *-en, f.* curățare de rugină.

entrücken, *entrückte, entrückt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a îndepărta, a face să dispară; **den Blicken** ~ a face să dispară, a ascunde dinaintea ochilor. **2.** a răpi; **der Tod entrückte ihn** l-a răpit moartea. **II.** *intr. (s)* a dispărea, a pieri; **er ist uns entrückt** a dispărut dintre noi. **III.** *refl. (fig.)* a se însufleți, a se cufunda, a cădea în extaz.

Entrückung, *-en, f.* **1.** depărtare. **2.** răpire. **3.** (cădere în) extaz.

entrümpeln, *entrümpelte, entrümpelt (ich entrümp(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a curăța, a libera de lucruri inutile, de vechituri. **2.** *(mil.)* a goli, a curăța podurile caselor (în caz de atac aerian).

Entrundung *f. sg. (lingv.)* pronunțare nelabializată (a vocalelor).

entrunzeln, *entrunzelte, entrunzelt (ich entrunz(e)le), vb. (h) tr.* a descreți (fruntea).

entrußen, *entrußte, entrußt (du, er entrußt), vb. (h) tr.* a curăța de funingine.

entrüsten, *entrüstete, entrüstet (du entrüstest, er entrüstet), vb. (h)* **I.** *tr.* a indigna, a supăra; a mânia. **II.** *refl. (über* cu *ac.)* a se supăra, a se indigna (de...); **entrüstet sein** a fi indignat.

Entrüstung, *-en, f.* indignare, supărare; mânie.

Entrüstungs|sturm, *-(e)s, -stürme, m.* indignare generală.

ent|saften, *entsaftete, entsaftet (du entsaftest, er entsaftet), vb. (h) tr.* a stoarce sucul (din fructe, legume).

Ent|safter, *-s, -, m.* dispozitiv de stors sucul (din fructe, legume).

ent|sagen, *entsagte, entsagt, vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a renunța (la ceva), a se lăsa (de ceva).

Ent|sagung, *-en, f.* **1.** renunțare; resemnare. **2.** abnegație, devotament.

ent|sagungsreich *adj.* v. entsagungsvoll.

Ent|sagungs|urkunde, *-n, f. (jur.)* act de renunțare.

ent|sagungsvoll *adj.* plin de abnegație, de devotament.

ent|sahnen, *entsahnte, entsahnt, vb. (h) tr.* a smântâni (dând laptele prin separator).

ent|salzen, *entsalzte, entsalzt (du, er entsalzt), vb. (h) tr.* a desăra; a desaliniza.

Ent|salzung, *-en, f.* desărare; desalinizare.

ent|satteln, *entsattelte, entsattelt (ich entsatt(e)le), vb. (h) tr.* a scoate șaua (de pe cal), a deșeua.

Ent|satz, *-es, m. sg.* **1.** *(mil.)* eliberare, despresurare (a unei cetăți asediate). **2.** armată de ajutor, de despresurare. **3.** ajutor.

Ent|satz|armee, *-n, f.*, **Entsatztruppe**, *-n, f. (mil.)* armată, unitate, trupă de ajutor, de despresurare.

Ent|satz|unternehmen, *-s, -, n. (mil.)* acțiune de despresurare, de eliberare.

ent|säubern, *entsäuberte, entsäubert, vb. (h) tr.* a spăla, a curăța.

Ent|säuberung, *-en, f.* spălare, curățire.

ent|säuern, *entsäuerte, entsäuert, vb. (h) tr. (chim.)* a extrage acidul (dintr-un compus).

Ent|säuerung, *-en, f.* extragere a acidului.

ent|saugen, *entsaugte, entsaugt, vb. (h) tr.* (cu *dat.*) a suge, a absorbi (din...).

entschädigen, *entschädigte, entschädigt, vb. (h)* **I.** *tr.* a despăgubi, a indemniza, a dezdăuna. **II.** *refl. (für)* a se despăgubi, a-și lua despăgubirea (pentru sau de ceva).

Entschädigung, *-en, f.* despăgubire, indemnizație; compensație.

Entschädigungs|anleihe, *-n, f.* împrumut de despăgubire, pentru acoperirea unor daune.

Entschädigungs|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* cerere, pretenție de despăgubire.

Entschädigungsbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă plătită ca despăgubire, sumă reprezentând despăgubirea.

Entschädigungsforderung, *-en, f.* pretenție la despăgubire.

Entschädigungsgesetz, *-es, -e, n.* lege privind despăgubirile.

Entschädigungsklage, *-n, f (jur.)* acțiune în daune.

entschädigungslos *adj.* fără despăgubire.

Entschädigungs|pflicht, *-en, f.* obligația de a plăti despăgubiri.

Entschädigungsrate, *-en, f.* rată, procent de compensare, despăgubire.

Entschädigungs|summe, *-n, f.* v. Entschädigungsbetrag.

entschalen, *entschalte, entschalt, vb. (h) tr. (constr.)* a decofra.

entschälen, *entschälte, entschält, vb. (h)* **I.** *tr.* a coji, a descoji, a curăța de coajă. **II.** *refl. (fam.)* a se dezbrăca.

entschallen, *entschallte, entschallt, vb. (s) intr. (rar)* a răsuna (din).

entschandeln, *entschandelte, entschandelt (ich entschande)le), vb. (h) tr. (pop.)* a înfrumuseța, a preschimba ceva urât în ceva frumos.

Entschandelung, *-en. f. (pop.)* înfrumusețare.

entschärfen, *entschärfte, entschärft, vb. (h) tr.* **1.** *(mil.)* a dezamorsa. **2.** a atenua.

entschäumen, *entschäumte, entschäumt, vb.* **I.** *tr. (h)* a lua spuma, a curăța de spumă. **II.** *intr. (s) (fig.)* a izbucni spumegând (de mânie).

Entscheid, *-(e)s, -e, m.* v. Entscheidung.

entscheiden, *entschied, entschieden (du entscheidest, er entscheidet), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) hotărî, a (se) decide; **die Schlacht** ~ a decide lupta; **ich entscheide mich für eine Lösung** adopt o soluție; *(impers.)* **es entscheidet sich** lucrurile se hotărăsc, se limpezesc, se lămuresc, iau o anumită întorsătură. **II.** *intr.* **1.** a decide, a arbitra, a-și da verdictul. **2.** *(înv.; zwischen* cu *dat.)* a deosebi, a distinge, a stabili o diferență între...

entscheidend **I.** *part. prez.* de la entscheiden. **II.** *adj.* hotărâtor, decisiv.

Entscheidung, *-en, f.* **1.** hotărâre; **amtliche** ~ decizie administrativă; **geschäftliche** ~ decizie comercială; **grundsätzliche** ~ decizie de principiu; *(mil.)* **strategische** ~ decizie strategică; **eine** ~ **treffen** a lua o hotărâre. **2.** *(jur.)* verdict (al juraților); **gerichtliche** ~ decizie juridică; **unwiderrufliche** ~ decizie irevocabilă. **3.** deznodământ. **4.** criză (a unei boli).

Entscheidungs|augenblick, *-(e)s, -e, m.* moment decisiv, hotărâtor.

Entscheidungsbefugnis, *-se, f.* drept de a decide, de a hotărî.

Entscheidungsfrage, *-n, f.* **1.** problemă decisivă, hotărâtoare. **2.** *(gram.)* întrebare totală.

Entscheidungsfrei|heit *f. sg.* libertate de a decide.

Entscheidungsfurcht *f. sg.* teamă de a (se) decide.

Entscheidungsgewalt *f. sg.* putere de decizie.

Entscheidungsgremium, *-s, -mien* [-iən], *n.* organ de decizie; **oberstes** ~ organ suprem de decizie.

Entscheidungsgrund, *-(e)s, -gründe, m.* cauză hotărâtoare, motiv hotărâtor.

Entscheidungskampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă hotărâtoare, decisivă.

Entscheidungslauf, *-(e)s, m. sg.* cursă decisivă (la cursele cicliste de viteză pe pistă).

Entscheidungs|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct decisiv.

Entscheidungsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur., sport)* drept de a decide, de a hotărî.

Entscheidungs|satz, *-es, -sätze, m. (sport)* set decisiv (la tenis etc.).

Entscheidungs|schlacht, *-en, f.* luptă decisivă, bătălie hotărâtoare.

Entscheidungs|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* joc, meci decisiv.

Entscheidungs|stunde, *-n, f.* **1.** oră decisivă; oră supremă. **2.** moment critic, de criză (a unei boli).

Entscheidungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi decisivă, zi critică.

Entscheidungs|träger, *-s, -, m.* cel care poartă responsabilitatea deciziei.

entscheidungsvoll *adj.* hotărâtor, decisiv; de importanță hotărâtoare.

Entscheidungs|entwurf, *-(e)s, -entwürfe, m.* proiect de rezoluție.

Entscheidungsweise, *-n, f.* mod de a hotărî, de a judeca.

entschieden **I.** *part. trec.* de la entscheiden. **II.** *adj.* **1.** hotărât, neșovăitor, decis, ferm; **ein ~er Charakter** un caracter hotărât, ferm; **eine ~e Haltung** o atitudine fermă. **2.** categoric; **eine ~e Antwort** un răspuns categoric. **3.** pronunțat, declarat, sigur, indiscutabil, indubitabil; **ein ~er Gegner** un adversar declarat. **4.** clar; **ein ~er Gewinn** un câștig clar. **III.** *adv.* hotărât, decis, categoric; **ich bin** ~ **dafür** sunt categoric pentru aceasta; **er ist** ~ **ein Narr** hotărât că e nebun; **ich bestreite das aufs ~ste** contest lucrul acesta în chipul cel mai categoric.

Entschiedenheit *f. sg.* hotărâre; fermitate, decizie; **mit** ~ hotărât, cert, sigur (de sine).

entschiffen, *entschiffte, entschifft, vb. (s) intr.* a pleca cu vaporul.

entschlacken, *entschlackte, entschlackt, vb. (h) tr.* **1.** *(metal.)* a curăța de zgură, a îndepărta zgura. **2.** *(med.)* a epura organismul.

Entschlackung, *-en, f.* **1.** *(metal.)* curățire de zgură, îndepărtare a zgurii. **2.** *(med.)* epurare a organismului.

entschlafen, *entschlief, entschlafen (du entschläfst, er entschläft), vb. (s) intr.* **1.** a adormi. **2.** *(euf.)* a muri, a deceda, a răposa.

Entschlafen, *-s, n. sg.* **1.** adormire. **2.** *(euf.)* răposare.

Entschlafene, *-n, -n (ein Entschlafener), m.* și *f. (euf.)* răposat(ă), defunct(ă), decedat(ă).

entschlagen, *entschlug, entschlagen (du entschlägst, er entschlägt), vb. (h) refl.* (cu *gen.*) a renunța; a se dezbăra, a se debarasa, a scăpa (de ceva), a goni, a alunga; **sich der Sorgen** ~ a-și alunga grijile.

Entschlagung *f. sg.* renunțare; debarasare (de ceva), alungare.

entschlämmen, *entschlämmte, entschlämmt, vb. (h) tr.* a curăța, a spăla de nămol, a deșlama; a purja (o căldare, o locomotivă).

Entschlammung, *-en, f.* curățare de nămol, deșlamare.

entschleichen, *entschlich, entschlichen, vb. (s) intr.* (cu *dat.*) a o șterge, a scăpa, a se furișa, a evada (din mâna cuiva sau de undeva).

entschleiern, *entschleierte, entschleiert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a(-și) scoate vălul, a (se) descoperi. **2.** *(fig.)* a (se) dezvălui, a ieși la lumină; a (se) arăta. **3.** a (se) destăinui; a (se) da pe față.

Entschleierung, *-en, f.* **1.** scoatere a vălului, descoperire. **2.** *(fig.)* dezvăluire, destăinuire.

entschleimen, *entschleimte, entschleimt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) curăţa de mucozităţi.

entschließen, *entschloss, entschlossen (du, er entschließt), vb. (h) refl.* a se hotărî, a se decide, a lua o hotărâre.

Entschließung, *-en, f.* v. Entschluss.

Entschließungs|entwurf, *-(e)s, -würfe, m.* proiect de hotărâre, de decizie; propunere de rezoluţie, moţiune.

entschlossen I. *part. trec.* de la entschließen. **II.** *adj.* hotărât, neşovăitor; decis; ferm; **ich bin zu allem ~** sunt hotărât la orice; *(adverbial)* **kurz ~** brusc, fără a sta pe gânduri.

Entschlossenheit *f. sg.* hotărâre, fermitate, tărie; decizie, dârzenie.

entschlummern, *entschlummerte, entschlummert, vb. (s) intr.* **1.** a aţipi, a adormi. **2.** a muri, a deceda, a răposa.

entschlüpfen, *entschlüpfte, entschlüpft, vb. (s) intr.* (cu *dat.; aus)* **1.** a se sustrage, a se furişa, a se strecura; **aus dem Gefängnis ~** a scăpa din închisoare. **2.** a scăpa, a vorbi pe negândite; **ein unbedachtes Wort ist ihm entschlüpft** i-a scăpat un cuvânt necugetat.

Entschluss, *-es, -schlüsse, m.* hotărâre, decizie; **einen ~ fassen** a lua o hotărâre; **jn. zu einem ~ bringen** a determina pe cineva să ia o hotărâre.

entschlussbereit *adj.* gata de decizie, pregătit pentru a lua o hotărâre.

entschlüsseln, *entschlüsselte, entschlüsselt (ich entschlüss(e)le), vb. (h) tr. (fig.)* a dezlega, a decoda, a rezolva, a descifra (un mesaj, o problemă).

Entschlüss(e)lung, *-en, f.* descifrare; decodare.

entschlussfähig *adj.* capabil de a decide, de a lua o hotărâre.

Entschlussfähigkeit *f. sg.* **1.** capacitate, calitate de a decide. **2.** energie, putere, tărie de a hotărî.

Entschlussfrei|heit *f. sg.* libertate de a decide.

Entschlusskraft *f. sg.* energie, tărie de a (se) hotărî, putere de decizie.

Entschlusslähmung, *-en, f.* neputinţă de a se hotărî, blocare a puterii de decizie.

entschlussreif *adj. (despre probleme)* care poate fi decis, hotărât, lămurit prin discuţii; ajuns în faza luării unei decizii.

entschluss|unfähig *adj.* incapabil de a (se) decide.

entschmutzen, *entschmutzte, entschmutzt (du, er entschmutzt), vb. (h) tr.* a curăţa de murdărie; a asana.

entschnallen, *entschnallte, entschnallt, vb. (h) tr.* a desface din cataramă, a descătărăma.

entschöpfen, *entschöpfte, entschöpft, vb. (h) tr.* (cu *dat.)* a scoate (un lichid din ceva).

entschüchtern, *entschüchterte, entschüchtert, vb. (h) tr.* a face (pe cineva) să-şi piardă timiditatea.

entschuhen, *entschuhte, entschuht, vb. (h) tr.* a descălţa.

entschuldbar *adj.* scuzabil.

Entschuldbarkeit *f. sg.* calitatea de a putea fi scuzat, iertat.

entschulden, *entschuldete, entschuldet (du entschuldest, er entschuldet), vb. (h) tr. (fin., jur.)* a stinge sau scădea datoriile (cuiva); a degreva (de o datorie, de o ipotecă etc.).

entschuldigen, *entschuldigte, entschuldigt, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) scuza, a(-şi) cere scuze (pentru cineva sau în numele cuiva), a (se) justifica; **jn. (sau sich) bei jm. ~** a(-şi) cere scuze (pentru cineva sau în numele cuiva) de la cineva; **jn. (sau sich) mit etwas ~** a (se) scuza aducând un motiv sau pretext. **II.** *tr.* **1.** a scuza, a ierta; **entschuldige mich! entschuldige!** scuză-mă, iartă-mă; **~ Sie!** scuzaţi! pardon! **2.** a scuza, a justifica; **der Verkehrsunfall entschuldigt die Verspätung** accidentul de circulaţie scuză (sau justifică) întârzierea. **3.** *(înv.)* a scuti (pe cineva) de îndeplinirea a unei obligaţii. **III.** *refl.* a se scuza; a se învoi; a-şi motiva absenţa; a-şi cere voie.

Entschuldigung, *-en, f.* **1.** scuză; **um ~ bitten** a se scuza, a(-şi) cere scuze; **~!** scuzaţi, vă rog! pardon! **2.** justificare, motivare, scuză; **leere ~en** pretexte.

Entschuldigungsgrund, *-(e)s, -gründe, m.* motiv de scuză.

Entschuldigungs|schreiben, *-s, -, n.*, **Entschuldigungszettel**, *-s, -, m.* scrisoare de scuză; scrisoare de motivare a unei absenţe.

Entschuldung, *-en, f. (fin., jur.)* stingere (sau micşorare) a unei datorii; degrevare.

Entschuldungsgesetz, *-es, -e, n. (jur.)* lege pentru conversiunea datoriilor.

entschuppen, *entschuppte, entschuppt, vb. (h) tr.* a curăţa de solzi.

entschürzen, *entschürzte, entschürzt (du, er entschürzt), vb. (h) tr.* **1.** a dezdoi o haină (o mânecă) suflecată, sumeasă. **2.** a deznoda, a desface un nod.

entschweben, *entschwebte, entschwebt, vb. (s) intr.* (cu *dat.)* a se îndepărta în zbor, plutind uşor.

entschwefeln, *entschwefelte, entschwefelt (ich entschwef(e)le), vb. (h) tr. (chim.)* a desulfura.

Entschwef(e)lung, *-en, f. (chim.)* desulfurare.

entschweißen, *entschweißte, entschweißt (du, er entschweißt), vb. (h) tr. (text.)* a degresa (lână).

entschwellen, *entschwellte, entschwellt, vb. (s) intr.* a se îngroşa, a se umfla, a se revărsa.

entschweren, *entschwerte, entschwert, vb. (h) tr.* a uşura; a degreva.

entschwinden, *entschwand, entschwunden (du entschwindest, er entschwindet), vb. (s) intr.* (cu *dat.; aus)* a dispărea, a se pierde, a pieri (în depărtare); **aus den Augen ~** a pieri, a dispărea din câmpul vizual, a se face nevăzut; **dem Gedächtnis ~** a pieri din minte, a uita.

entschwirren, *entschwirrte, entschwirrt, vb. (s) intr.* (cu *dat.)* a pleca, a se ridica, a se îndepărta în zbor fâlfâind din aripi.

entschwören, *entschwor, entschworen, vb. (h) refl.* (cu *gen.)* a denega (ceva) prin jurământ; **sich einer Sache ~** a se abţine de la ceva în urma unui jurământ.

entschwunden I. *part. trec.* de la entschwinden. **II.** *adj. (poet.)* dispărut, dus, trecut, apus; **längst ~e Zeiten** vremuri de mult apuse.

ent|seelen, *entseelte, entseelt, vb. (h) tr.* a omorî, a ucide.

ent|seelt I. *part. trec.* de la entseelen. **II.** *adj.* neînsufleţit, mort.

ent|sehnen, *entsehnte, entsehnt, vb. (h) tr.* a curăţa de tendoane şi de vine; **Fleisch ~** a curăţa carnea de vine.

ent|selbsten, *entselbstete, entselbstet (du entselbstest, er entselbstet), vb. (h) refl.* a se depersonaliza.

Ent|selbstung, *-en, f.* denegare a propriei personalităţi, depersonalizare; denegaţie.

ent|senden, *entsandte, entsandt* şi *entsendete, entsendet (du entsendest, er entsendet), vb. (h) tr.* a trimite, a expedia.

Ent|sendung, *-en, f.* trimitere, expediere.

ent|setzbar *adj.* **1.** amovibil; care poate fi destituit. **2.** *(despre fortăreţe sau oraşe asediate)* care poate fi despresurat.

Ent|setzbarkeit *f. sg.* amovibilitate.

ent|setzen, *entsetzte, entsetzt (du, er entsetzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** (cu *gen.)* a destitui, a concedia, a elibera, a suspenda (dintr-o funcţie). **2.** *(mil.)* a elibera, a despresura (de asediu). **3.** a înspăimânta, a îngrozi. **II.** *refl. (vor* cu *dat., über* cu *ac.)* a se înspăimânta, a se îngrozi.

Ent|setzen, *-s, n. sg.* spaimă, groază, oroare; **vor ~** de groază.

Ent|setzen erregend *adj.* înspăimântător, oribil, îngrozitor.

Ent|setzens|schrei, *-s, -e, m.* strigăt, ţipăt de groază.

Ent|setzens|tat, *-en, f.* faptă înspăimântătoare, oribilă.

ent|setzensvoll *adj.* îngrozit, înspăimântat, plin de groază, cuprins de groază.

ent|setzlich I. *adj.* îngrozitor, înspăimântător; înfiorător, fioros. **II.** *adv.* groaznic, teribil, peste măsură de…

Ent|setzlichkeit, *-en, f.* grozăvie, oroare.

ent|setzt I. *part. trec.* de la entsetzen. **II.** *adj.* înspăimântat, îngrozit.

Ent|setzung, *-en, f.* **1.** destituire, eliberare, suspendare. **2.** *(mil.)* eliberare, despresurare (a unei cetăţi asediate).

ent|seuchen, *entseuchte, entseucht, vb. (h) tr. (med.)* **1.** a dezinfecta. **2.** a stârpi o epidemie (dintr-o regiune).

Ent|seuchung, *-en, f. (med.)* **1.** dezinfectare, dezinfecţie. **2.** stârpire a unei epidemii.

ent|sichern, *entsicherte, entsichert, vb. (h) tr.* a scoate piedica sau siguranţa (unei arme de foc); a dezasigura (arma).

Ent|sicherung, *f. sg.* scoatere a piedicii (unei arme de foc), dezasigurare.

ent|siedeln, *entsiedelte, entsiedelt (ich entsied(e)le), vb. (h) tr.* a disloca, a muta, a evacua (populaţii); a depopula (o aşezare).

Ent|sied(e)lung, *-en, f.* dislocare, evacuare, mutare (de populaţii).

ent|siegeln, *entsiegelte, entsiegelt (ich entsieg(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a rupe, a scoate sigiliile; a desigila, a despecetlui. **2.** a dezvălui (o taină).

Ent|siegelung, *-en, f.* **1.** scoatere a peceţilor, a sigiliilor, desigilare. **2.** dezvăluire.

Ent|silizierung *f. sg. (chim.)* purificare a unui minereu de siliciu.

ent|sinken, *entsank, entsunken, vb. (s) intr.* (cu *dat.)* a cădea, a scăpa (din ceva sau de undeva); **das Schwert entsank seiner Hand** sabia i-a căzut din mână; *(fig.)* **der Mut entsank ihm** curajul l-a părăsit, i-a pierit curajul.

ent|sinnen, *entsann, entsonnen, vb. (h) refl.* (cu *gen.)* a-şi aduce aminte, a-şi aminti (de…); **wenn ich mich recht entsinne** sau **soviel** (sau **soweit) ich mich entsinne** (sau **~ kann)** după câte-mi aduc aminte, dacă nu mă-nşel; **ich kann mich des Vorfalls gut ~** îmi amintesc foarte bine de întâmplarea aceasta.

ent|sinnlichen, *entsinnlichte, entsinnlicht, vb. (h) tr. (fil.)* a spiritualiza, a dematerializa.

ent|sinnlicht I. *part. trec.* de la entsinnlichen. **II.** *adj.* spiritualizat, dematerializat.

ent|sittlichen, *entsittlichte, entsittlicht, vb. (h) tr.* a deprava, a corupe, a face imoral.

Ent|sittlichung *f. sg.* depravare, corupere; corupţie.

ent|sorgen, *entsorgte, entsorgt, vb. (h) tr.* a îndepărta gunoiul, a menţine salubritatea.

Entsorgung *f. sg.* eliminarea, îndepărtarea deşeurilor.

Entsorgungs|anlage, *-n, f.* instalaţie de eliminare a deşeurilor.

ent|spannen, *entspannte, entspannt, vb. (h)* **1.** *tr.* (şi *refl.)* a (se) destinde, a (se) relaxa. **2.** a desprinde, a deshăma (caii).

Ent|spannung *f. sg.* **1.** destindere, relaxare. **2.** deshămare; desprindere.

Ent|spannungsge|spräch, *-(e)s, -e, n. (pol., mil.)* dialog, conferinţă de destindere.

Ent|spannungs|politik *f. sg.* politică de destindere.

Ent|spannungs|übung, *-en, f.* exerciţiu de relaxare, destindere fizică şi psihică.

ent|sperren, *entsperrte, entsperrt, vb. (h) tr.* **1.** *(ec.)* a debloca (fonduri). **2.** *(inform.)* a debloca; **eine Tastatur ~** a debloca o tastatură

ent|spinnen, *entspann, entsponnen, vb. (h) refl.* a începe, a lua naştere, a se isca, a se ivi; a se dezvolta ; a se urzi, a se ţese.

ent|spitzen, *entspitzte, entspitzt (du, er entspitzt), vb. (h) tr. (agr., forest., hort.)* a cârni, a ciupi (lăstarii).

ent|sprechen, *entsprach, entsprochen (du entsprichst, er entspricht), vb. (h) intr.* (cu *dat).* **1.** a corespunde; a se potrivi; **der Wahrheit ~** a corespunde adevărului. **2.** a se conforma; a satisface; **einem Wunsch ~** a satisface, a împlini o dorinţă.

ent|sprechend I. *part. prez.* de la entsprechen. **II.** *adj.* **1.** corespunzător; potrivit; conform cu; **dem Befehl ~** conform ordinului. **2.** în proporţie, proporţional; respectiv; corespunzător; **die ~e Belohnung** răsplata cuvenită.

Ent|sprechung, *-en, f.* analogie, corespondenţă; replică.

ent|sprießen, *entspross, entsprossen (du, er entsprießt), vb. (s) intr.* (cu *dat.; aus)* **1.** *(despre plante)* a ieşi, a răsări (din…), a încolţi. **2.** *(fig.)* a se naşte; a-şi avea originea, a se trage (din…); **aus dieser Ehe sind drei Kinder entsprossen** din această căsătorie au ieşit (au rezultat) trei copii; **er ist (aus) einem edlen Geschlecht entsprossen** se trage dintr-un neam nobil.

ent|springen, *entsprang, entsprungen, vb. (s) intr.* **1.** *(despre ape)* a izvorî. **2.** *(fig.,* cu *dat.)* a-şi avea originea, a se trage (din…). **3.** (cu *dat.; aus)* a evada, a fugi, a scăpa; **(aus) dem Gefängnis ~** a evada din închisoare.

ent|sprudeln, *entsprudelte, entsprudelt (ich entsprud(e)le), vb. (s) intr.* (cu *dat.)* a ieşi clocotind, a izbucni, a ţâşni (din…).

ent|sprühen, *entsprühte, entsprüht, vb. (s) intr.* (cu *dat.) (despre scântei)* a ţâşni, a sări (din…).

Ent|sprungene, *-n, -n (ein Entsprungener), m.* şi *f.* evadat(ă), fugar(ă).

ent|staatlichen, *entstaatlichte, entstaatlicht, vb. (h) tr.* a scoate de sub administraţia statului sau din proprietatea statului.

Ent|staatlichung, *-en, f.* deznaţionalizare, dezetatizare, privatizare; **~ des Eigentums** dezetatizarea proprietăţilor.

ent|städtern, *entstädterte, entstädtert, vb. (h) tr.* a face (un oraş) să-şi piardă caracterul orăşenesc, citadin, a dezurbaniza.

Ent|städterung, *-en, f.* dezorăşenizare, decitadinizare, dezurbanizare.

ent|stalten, *entstaltete, entstaltet (du entstaltest, er entstaltet), vb. (h) tr.* v. entstellen.

ent|stammen, *entstammte, entstammt, vb. (s) intr.* (cu *dat.)* a-şi avea originea, a se trage, a descinde, a coborî (din…), a fi urmaşul (cuiva).

ent|stänkern, *entstänkerte, entstänkert, vb. (h) tr.* **1.** *(chim.)* a dezodoriza. **2.** a dezinfecta.
Ent|stänkerung, *-en, f.* **1.** *(chim.)* dezodorizare. **2.** dezinfectare.
ent|stauben, *entstaubte, entstaubt,* **ent|stäuben**, *entstäubte, entstäubt, vb. (h) tr. (tehn.)* a desprăfui.
Ent|stauber, **Ent|stäuber**, *-s, -, m. (tehn.)* dispozitiv de desprăfuire.
Ent|staubung, *-en, f. (tehn.)* desprăfuire.
Ent|staubungsverfahren, *-s, -, n. (tehn.)* procedeu de desprăfuire.
ent|stehen, *enstand, enstanden, vb. (s) intr.* **1.** a lua naștere, a lua ființă, a se forma; a se isca; a se ivi, a apărea. **2.** *(aus)* a rezulta, a ieși, a se alege; **was ist daraus entstanden?** ce a ieșit de aici? ce s-a ales din asta? care a fost rezultatul?
Ent|stehen, *-s, n. sg.* naștere, geneză; apariție, formare, origine; **im ~ begriffen sein** a fi pe cale de formare, pe punctul de a lua naștere.
ent|stehlen, *entstahl, entstohlen (du entstiehlst, er entstiehlt), vb. (h) tr. (înv.)* a fura, a șterpeli.
Ent|stehung *f. sg.* v. Entstehen.
Ent|stehungs|art, *-en, f.* mod de formare.
Ent|stehungsgeschichte *f. sg.* istorie a genezei (unui lucru).
Ent|stehungsgrund, *-(e)s, -gründe, m.*, **Ent|stehungs|ursache**, *-n, f.* cauză a genezei, a formării.
Ent|stehungsweise, *-n, f.* v. Entstehungsart.
ent|steigen, *entstieg, entstiegen, vb. (s) intr.* (cu *dat.*) a ieși, a se ridica (din...); **dem Meere ~** a ieși din mare.
ent|steinen, *entsteinte, entsteint, vb. (h) tr.* v. entkernen.
ent|steißen, *entsteißte, entsteißt, vb. (h) tr. (fam.)* a obține ceva prin lingușeli și șiretlicuri.
ent|stellen, *entstellte, entstellt, vb. (h) tr.* **1.** a desfigura, a poci, a schimonosi; **die Wunde entstellt sein Gesicht** rana îi desfigurează fața. **2.** *(fig.)* a denatura, a falsifica, a altera; **die Wahrheit ~** a denatura adevărul.
Ent|stellung, *-en, f.* **1.** desfigurare, pocire, schimonosire. **2.** *(fig.)* denaturare, falsificare, alterare.
ent|stielen, *entstielte, entstielt, vb. (h) tr. (agr.)* a desciocăla.
ent|stofflichen, *entstofflichte, entstofflicht, vb. (h) tr.* a dematerializa.
ent|stöpseln, *entstöpselte, entstöpselt (ich entstöps(e)le), vb. (h) tr.* v. entpfropfen.
ent|stören, *entstörte, entstört, vb. (h) tr. (radio.)* a înlătura deranjamentele la recepție.
Ent|störung, *-en, f. (radio.)* înlăturare a deranjamentelor la recepție.
Ent|störungs|stelle, *-n, f. (tel.)* serviciu, compartiment pentru înlăturarea deranjamentelor la recepție.
ent|strahlen, *entstrahlte, entstrahlt, vb. (s) intr.* (cu *dat.*) a străluci, a radia (din...).
ent|strömen, *entströmte, entströmt, vb. (s) intr.* (cu *dat.*) a curge, a se revărsa, a izvorî, a țâșni (din...).
Ent|strömen, *-s, n. sg.* curgere, revărsare, izvorâre.
ent|stürzen, *entstürzte, entstürzt (du, er entstürzt), vb. (s) intr.* a izbucni, a se prăbuși (din...).
ent|sühnen, *entsühnte, entsühnt, vb. (h) tr. (rel.)* a dezlega, a absolvi de păcate.
Ent|sühnung, *-en, f. (rel.)* dezlegare de păcate, absoluțiune.
ent|sumpfen, *entsumpfte, entsumpft, vb. (h) tr.* a deseca (bălți), a asana, a drena (terenuri).
Ent|sumpfung, *-en, f.* asanare, drenaj.
ent|sündigen, *entsündigte, entsündigt, vb. (h) tr.* v. entsühnen.
Ent|sündigung, *-en, f.* v. Entsühnung.
ent|tarnen, *enttarnte, enttarnt, vb. (h) tr.* a demasca, a deconspira.
Ent|tarnung, *-en, f.* demascare, deconspirare.
ent|täuschen, *enttäuschte, enttäuscht, vb. (h) tr.* a decepționa, a dezamăgi, a deziluziona; **jn. in seinen Hoffnungen ~** a înșela speranțele cuiva.
Ent|täuschung, *-en, f.* decepție, dezamăgire, deziluzie.
ent|täuschungsreich *adj.* plin de decepții.
ent|teeren, *entteerte, entteert, vb. (h) tr. (tehn.)* a degudrona.
Ent|teerung *f. (tehn.)* degudronare.
ent|thronen, *entthronte, entthront, vb. (h) tr.* a detrona.
Ent|thronung, *-en, f.* detronare.
ent|tönen, *enttönte, enttönt, vb. (h și s) intr. (înv., rar)* a răsuna (din...).
ent|träufeln, *enträufelte, entträufelt (ich entträuf(e)le), vb. (s) intr.* (cu *dat.*) a picura, a se scurge, a se prelinge (din...).
ent|trümmern, *enttrümmerte, enttrümmert, vb. (h) tr.* a curăța de dărâmături.
Ent|trümmerung, *-en, f.* înlăturare a dărâmăturilor.
ent|übrigen, *entübrigte, entübrigt, vb. (h) tr.* (cu *gen.*, *înv.*) a scuti; **ich entübrige ihn dieser Pflicht** îl scutesc, îl eliberez de această sarcină.
entvolken, *entvolkte, entvolkt, vb. (h) tr.* a înstrăina de caracterul popular.
entvölkern, *entvölkerte, entvölkert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) depopula.
entvölkert I. *part. trec.* de la entvölkern. **II.** *adj.* depopulat.
Entvölkerung, *-en, f.* depopulare.
Entvölkerungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de depopulare.
Entvölkung, *-en, f.* despuiere, înstrăinare de caracterul popular.
entw. *presc.* de la entweder.
entwachsen, *entwuchs, entwachsen (du, er entwächst), vb. (s) intr.* (cu *dat.*) **1.** (despre plante) a crește, a răsări (din...). **2.** *(fig.)* a fi prea mare sau prea matur (pentru...); **seinen Kleidern ~** a-i rămâne (cuiva) hainele prea mici; **den Kinderschuhen ~** a ieși din vârsta copilăriei; **der Schule ~ sein** a fi trecut de vârsta școlară, a fi isprăvit școala.
entwaffnen, *entwaffnete, entwaffnet, vb. (h) tr.* a dezarma, *(fig.)* **jn. durch seine Güte ~** a dezarma pe cineva prin bunătatea sa.
Entwaffnung, *-en, f.* dezarmare.
Entwaffnungs|anhänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* adept(ă) a(l) dezarmării.
Entwaffnungs|idee *f. sg.* principiu al dezarmării.
entwähren, *entwährte, entwährt, vb. (h) tr. (reg.)* a goni (pe cineva) din proprietatea sa.
Entwährung, *-en, f. (reg.)* alungare din proprietate; confiscare de avere, jefuire de bunuri.
entwalden, *entwaldete, entwaldet (du entwaldest, er entwaldet), vb. (h) tr.* a despăduri.
Entwaldung, *-en, f.* despădurire.
entwanzen, *entwanzte, entwanzt (du, er entwanzt), vb. (h) tr.* a deparazita.
entwarnen, *entwarnte, entwarnt, vb. (h) intr.* a da semnalul de încetare a alarmei (aeriene).
Entwarnung, *-en, f.* încetare a alarmei (aeriene).
Entwarnungszeichen, *-s, -, n.* semnal de încetare a alarmei (aeriene).
entwaschen, *entwusch, entwaschen (du entwäschst, er entwäscht), vb. (h) tr.* a scoate prin spălare (aur etc.).
entwässern, *entwässerte, entwässert, vb. (h) tr.* **1.** *(agr.)* a (de)seca; a drena, a asana. **2.** a canaliza. **3.** *(chim.)* a deshidrata; a rectifica (alcool).
Entwässerung, *-en, f.* **1.** *(agr., hidr., constr.)* secare, desecare, drenare, asanare. **2.** *(geogr., geol.)* scurgere a apelor de precipitație (prin râuri); totalitate a apelor curgătoare dintr-o regiune. **3.** *(chim.)* deshidratare; rectificare (de alcool).
Entwässerungs|anlage, *-n, f.* instalație de drenare, de asanare.
Entwässerungsgraben, *-s, -gräben, m.* șanț de asanare, de desecare.
Entwässerungskanal, *-(e)s, -näle, m.* canal de asanare, de desecare.
Entwässerungskunst *f. sg.* știință a drenării.
Entwässerungsnetz, *-es, -e, n.* rețea de canalizare, de drenare.
Entwässerungsrinne, *-n, f.* rigolă de drenare.
Entwässerungsrohr, *-(e)s, -e, n.*, **Entwässerungsröhre**, *-n, f.* tub, țeavă de drenare, dren.
Entwässerungs|schacht, *-(e)s, -e, m.* puț de drenare.
Entwässerungs|schleuse, *-n, f. (hidr.)* stăvilar de drenare.
Entwässerungsventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* supapă, ventil de drenaj.
entweder și **entweder** *conj. (în expr.)* **entweder... oder** sau... sau, ori... ori; **~ hinein oder hinaus** ori înăuntru, ori afară; **entweder-oder!** ori așa, ori așa; ori una, ori alta.
Entweder-Oder, *-s, n. sg.* dilemă, alternativă (obligatorie).
entwehren, *entwehrte, entwehrt, vb. (h) tr.* și *refl.* (cu *gen.*, *înv.*) **1.** a (se) apăra (de ceva), a respinge. **2.** v. entwaffnen.
entweiben, *entweibte, entweibt, vb. (h) tr.* **1.** a castra (femele). **2.** *(fig.)* a defeminiza.
entweichen, *entwich, entwichen, vb. (s) intr.* (cu *dat.*; *aus*) **1.** *(despre oameni)* a fugi, a se strecura (pe furiș), a o șterge; a evada. **2.** *(despre gaze* și *lichide)* a ieși, a se scurge; a scăpa. **3.** *(fig.; despre timp)* a trece (repede), a fugi, a se scurge.
Entweichung, *-en, f.* **1.** evadare, fugă. **2.** scurgere (a gazelor și lichidelor).
entweihen, *entweihte, entweiht, vb. (h) tr.* **1.** a profana, a pângări; a spurca. **2.** a tulbura (atmosfera de reculegere). **3.** a răspopi.
Entweiher, *-s, -, m.*, profanator, pângăritor.
Entweihung, *-en, f.* **1.** profanare, pângărire; spurcare. **2.** tulburare (a atmosferei de reculegere). **3.** răspopire.
entwenden, *entwendete, entwendet* și *entwandte, entwandt (du entwendest, er entwendet), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a sustrage, a lua; a înstrăina, a subtiliza, a șterpeli; a fura (cuiva ceva); a deturna.
Entwender, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care fură, înstrăinează, sustrage.
entwenderisch *adv.* incorect; ca un hoț; prin furt, prin înstrăinare de bunuri.
Entwendung, *-en, f.* sustragere; furt; deturnare.
entwerfen, *entwarf, entworfen (du entwirfst, er entwirft), vb. (h) tr.* **1.** a schița, a contura; a proiecta. **2.** a concepe; a face planul (unei lucrări). **3.** a redacta; **einen Vertrag ~** a redacta un contract.
Entwerfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care schițează; proiectant.
Entwerfung *f. sg.* **1.** schițare. **2.** concepere. **3.** redactare.
entwerten, *entwertete, entwertet (du entwertest, er entwertet), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) deprecia, a (se) demonetiza, a (se) devaloriza. **II.** *tr.* a anula (timbre); a composta, a perfora (bilete de călătorie).
Entwerter, *-s, -, m.* **1.** dispozitiv de anulare (a timbrelor). **2.** compostor (pentru bilete de călătorie).
Entwertung, *-en, f.* **1.** devalorizare, depreciere; demonetizare. **2.** anulare (a timbrelor); compostare, perforare (a biletelor de călătorie).
Entwertungsklausel, *-n, f.* clauză de devalorizare.
Entwertungsrate *-n, f.* rată de devalorizare (monetară).
Entwertungs|stempel, *-s, -, m.* ștampilă pentru anularea mărcilor poștale.
entwesen, *entweste, entwest (du, er entwest), vb. (h) tr.* **1.** a deparazita, a combate dăunătorii. **2.** *(med.)* a dezinfecta.
Entwesung, *-en, f.* **1.** deparazitare, combatere a dăunătorilor. **2.** *(med.)* dezinfectare, dezinfecție.
Entwichene, *-n, -n (ein Entwichener), m.* și *f.* dezertor(-toare), fugar(ă), evadat(ă).
entwickelbar *adj.* **1.** care se poate dezvolta, care poate evolua. **2.** *(fot.)* developabil.
entwickeln, *entwickelte, entwickelt (ich entwick(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a desfășura, a desface. **2.** a dezvolta; a cultiva; **den Verstand, den Körper ~** a dezvolta mintea, corpul. **3.** *(fig.)* a expune, a arăta; **seine Ansichten ~** a-și expune părerile, a-și arăta ideile. **4.** a da dovadă de; **eine große Kraft ~** a da dovadă de o mare putere. **5.** *(fot.)* a developa. **6.** *(mil.)* a desfășura (trăgători) în formație de luptă. **7.** a crea, a dezvolta, a elabora, a produce. **II.** *refl.* **1.** a se dezvolta, a evolua; **das Kind entwickelt sich gut** copilul se dezvoltă bine; **sich fortschreitend ~** a evolua. **2.** *(chim.)* a se forma, a se produce; **es entwickeln sich Gase** se formează (sau se produc) gaze.
Entwickelung, *-en, f.* v. Entwicklung.
Entwickler, *-s, -, m. (fot.)* revelator, developator.
Entwicklerbad, *-(e)s, -bäder, n. (fot.)* baie de developare ; revelator.
Entwicklerdose, *-n, f. (fot.)* doză de developat.
Entwicklung, *-en, f.* **1.** dezvoltare; **Gesetz der ungleichmäßigen ~** legea dezvoltării inegale. **2.** expunere, desfășurare; **etwas zur ~ bringen** a desfășura, a expune ceva. **3.** *(fot.)* developare; **automatische ~** developare automată. **4.** *(mil.)* desfășurare (în linie). **5.** evoluție. **6.** *(chim.)* formare, producere. **7.** creare, creație, dezvoltare, producere, elaborare.
Entwicklungs|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* perioadă, etapă de dezvoltare.
Entwicklungs|alter, *-s, n. sg.* perioadă a pubertății.
Entwicklungs|apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** aparat de developat. **2.** *(chim.)* aparat producător de gaz (acetilenă etc.).
Entwicklungs|arbeit, *-en, f.*, **Entwicklungs|aufgabe**, *-n, f.* muncă de creare sau îmbunătățire (a unui produs).
Entwicklungs|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* sarcină de dezvoltare, de creare, de elaborare.
Entwicklungsbedingung, *-en, f.* condiție de dezvoltare.

Entwicklungsbegriff, *-(e)s, -e, m.* noțiune, concepție despre dezvoltare, despre evoluție.
Entwicklungsdienst, *-(e)s, -e, m.* muncă voluntară în țări în curs de dezvoltare.
Entwicklungsdynamik *f. sg.* dinamica dezvoltării.
Entwicklungs|epoche, *-n, f.* epocă de dezvoltare.
Entwicklungs|erscheinung, *-en, f.* fenomen de dezvoltare, de evoluție.
Entwicklungs|etappe, *-n, f.* etapă de dezvoltare.
entwicklungsfähig *adj.* capabil de a se dezvolta, de a evolua.
Entwicklungsfähigkeit *f. sg.* capacitate de dezvoltare, de evoluție.
Entwicklungsfaktor, *-s, -en, m.* factor de dezvoltare, de evoluție.
Entwicklungsfonds [-fõ:s] *pl.* fonduri de dezvoltare.
Entwicklungsform, *-en, f.* formă de dezvoltare.
Entwicklungsfrage, *-n, f.* problemă a dezvoltării, a evoluției.
Entwicklungsgang, *-(e)s, -gänge, m.* curs, mers al dezvoltării.
Entwicklungsgedanke, *-ns, m. sg.* idee a dezvoltării.
Entwicklungsgeschichte *f. sg.* istorie a dezvoltării, istorie a evoluției.
entwicklungsgeschichtlich *adj.* privind istoria evoluției.
Entwicklungsgesetz, *-es, -e, n.* lege a dezvoltării, lege a evoluției.
Entwicklungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad, treaptă de dezvoltare.
entwicklungshemmend *adj.* care împiedică evoluția.
Entwicklungshemmung, *-en, f.* frână, inhibiție, piedică în dezvoltare.
Entwicklungshilfe, *-n, f.* **1.** sprijin acordat țărilor slab dezvoltate, din lumea a treia. **2.** ajutor financiar acordat acestor țări.
Entwicklungsjahre *pl.* ani, vârstă de creștere, de dezvoltare; pubertate, epocă a pubertății.
Entwicklungsko|effizient [-tsiɛnt], *-en, -en, m.* coeficient de dezvoltare.
Entwicklungskosten *pl.* **1.** cheltuieli în legătură cu dezvoltarea (unei întreprinderi etc.). **2.** *(fot.)* cost al developării.
Entwicklungskrankheit, *-en, f. (med.)* boală de dezvoltare.
Entwicklungsland, *-es, -länder, n.* țară în curs de dezvoltare.
Entwicklungslehre *f. sg. (biol.)* teoria evoluționistă.
Entwicklungsmaschine, *-n, f. (fot.)* aparat de developare.
entwicklungsmäßig *adj.* evolutiv; din punct de vedere al evoluției.
Entwicklungsmechanik *f. sg. (biol.)* mecanism al dezvoltării.
Entwicklungsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de dezvoltare.
Entwicklungsmoment, *-(e)s, -e, n.* moment al dezvoltării.
Entwicklungsniveau [-nivo:], *-s, -s, n.* nivel de dezvoltare.
Entwicklungs|papier, *-(e)s, -e, n. (fot.)* hârtie de copiat.
Entwicklungs|periode, *-n, f.* perioadă de dezvoltare.
Entwicklungs|phase, *-n, f.* fază de dezvoltare.
Entwicklungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de dezvoltare.
Entwicklungs|prinzip *-s, -ien* [-piən], *n.* principiu de dezvoltare.
Entwicklungs|prozess, *-es, -se, m.* proces de dezvoltare; proces de evoluție.
Entwicklungsreihe, *-n, f.* serie evolutivă, complex de etape evolutive.
Entwicklungsroman, *-(e)s, -e, m. (lit.)* roman psihologic, roman de evoluție.
Entwicklungs|schema, *-s, -s* (și *-ta*), *n.* schemă, schiță a dezvoltării.
Entwicklungs|schritt, *-(e)s, -e, m.* v. Entwicklungsabschnitt.
Entwicklungs|stadium, *-s, -dien* [-diən], *n.* stadiu de dezvoltare.
Entwicklungs|stand, *-(e)s, m. sg.* stare, stadiu de dezvoltare.
Entwicklungs|störung, *-en, f.* perturbare a evoluției.
Entwicklungs|stufe, *-en, f.* treaptă de dezvoltare.
Entwicklungs|tätigkeit, *-en, f.* activitate, muncă de dezvoltare.
Entwicklungs|tempo, *-s, -s, n.* ritm de dezvoltare.
Entwicklungs|tendenz, *-en, f.* tendință de dezvoltare.
Entwicklungs|theorie *f. sg.* v. Entwicklungslehre.
Entwicklungsverfahren, *-s, -, n.* **1.** procedeu de dezvoltare, de elaborare. **2.** *(fot.)* (procedeu de) developare.
Entwicklungsver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport de dezvoltare; *(ec.)* **das ~ von relativer Wertform und Äquivalentform** corelația dinamică dintre forma-valoare relativă și forma echivalentă.
Entwicklungsverlauf, *-(e)s, -läufe, m.* curs al evoluției.
Entwicklungsvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* proces evolutiv.
Entwicklungsweg, *-(e)s, -e, m.* drum, cale de dezvoltare.
Entwicklungsziel, *-(e)s, -e, m.* obiectiv de dezvoltare.
Entwicklungszu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare evolutivă.
entwidmen, *entwidmete, entwidmet (du entwidmest, er entwidmet), vb. (h) tr.* a bloca (ceva) pentru utilizarea publică.
entwillt *adj.* (adus în stare de a fi) fără voință.
entwinden, *entwand, entwunden (du entwindest, er entwindet), vb. (h)* **I.** *tr.* (cu *dat.*; *aus)* a smulge (cu efort). **II.** *refl.* a se smulge; a se salva; **sie entwindet sich seiner Umarmung** se smulge din brațele lui.
entwinkeln, *entwinkelte, entwinkelt (ich entwink(e)le), vb. (h) tr. (tehn.)* a reteza colțurile, a teși; a reduce unghiurile.
Entwinkelung, *-en, f. (tehn.)* retezare a colțurilor, teșire; reducere a unghiurilor.
entwirrbar *adj.* **1.** care poate fi descurcat, descâlcit. **2.** *(fig.)* care poate fi clarificat, aplanat, lămurit.
entwirren, *entwirrte, entwirrt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) descâlci. **2.** *(fig.)* a (se) clarifica, a (se) lămuri, a (se) aplana.
Entwirrung, *-en, f.* **1.** descurcare, descâlcire. **2.** *(fig.)* clarificare, lămurire, aplanare.
entwischen, *entwischte, entwischt, vb. (s) intr. (aus* cu *dat.)* a fugi, a scăpa, a evada; a se strecura, a o șterge; **jn. ~ lassen** a face scăpat pe cineva; **die Gelegenheit ~ lassen** a lăsa să-i scape ocazia; **im Trüben ist gut fischen, aber auch gut** ~ e bine să pescuiești în apă tulbure, dar mai bine s-o ștergi la timp.
Entwischte, *-n, -n (ein Entwischter), m.* și *f. (fam.)* fugar(ă), persoană scăpată.
entwöhnen, *entwöhnte, entwöhnt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* (cu *gen.* și cu *dat.* sau cu *prep. von)* a (se) dezobișnui, a (se) dezvăța; **sich des Trinkens** ~ a se dezvăța de băutură, a se lăsa de băut. **II.** *tr.* a înțărca.
Entwöhnerin, *-nen, f.* înțărcătoare, femeie care înțarcă.
Entwöhnung, *-en, f.* **1.** dezobișnuire, dezvăț. **2.** înțărcat.
entwölken, *entwölkte, entwölkt, vb. (h) refl. unipers.* a se însenina, a se lumina, a se risipi norii; *(fig.)* **der politische Horizont entwölkte sich** orizontul politic s-a înseninat.
entwölkt I. *part. trec.* de la entwölken. **II.** *adj.* senin, fără nori.
entwürdigen, *entwürdigte, entwürdigt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) înjosi, a (se) degrada, a (se) umili.
entwürdigend I. *part. prez.* de la entwürdigen. **II.** *adj.* înjositor, degradant, umilitor.
Entwürdigung, *-en, f.* înjosire, degradare, umilință.
Entwurf, *-(e)s, -würfe, m.* **1.** schiță. **2.** plan, proiect; **einen ~ ausarbeiten** a elabora un proiect; **er steckt voll von Entwürfen** este plin de planuri. **3.** concept, ciornă. **4.** machetă. **5.** crochiu.
Entwurfsbüro, *-s, -s, n.* birou de proiectare.
Entwurfsfehler, *-s, -, m.* eroare de concepție, de proiectare.
Entwurfszeichnung, *-en, f.* desen de proiect.
entwurzeln, *entwurzelte, entwurzelt (ich entwurz(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a smulge din rădăcină, a dezrădăcina. **2.** *(fig.)* a dezrădăcina; a stârpi, a extirpa.
entwurzelt I. *part. trec.* de la entwurzeln. **II.** *adj.* **1.** dezrădăcinat. **2.** *(fig.; despre oameni)* dezrădăcinat, fără apartenență la o țară, un neam sau o clasă; fără echilibru interior.
Entwurzelung, *-en, f.* **1.** (și *fig.)* dezrădăcinare. **2.** *(fig.)* stârpire, extirpare.
ent|zaubern, *entzauberte, entzaubert, vb. (h) tr.* a scoate de sub puterea vrăjii, a farmecului.
Ent|zauberung, *-en, f.* desfacere a farmecului, a vrăjii.
ent|zerren, *entzerrte, entzerrt, vb. (h) tr.* **1.** *(fiz., fot., geod.)* a redresa. **2.** *(tel.)* a compensa, a egaliza; a înlătura distorsiunile.
ent|ziehen, *entzog, entzogen, vb. (h)* **I.** *tr. (jm. etwas)* **1.** a lua, a retrage (cuiva ceva); a refuza, a nu mai acorda (cuiva ceva); **jm. das Vertrauen** ~ a-și pierde încrederea în cineva; a lipsi, a priva (pe cineva de ceva); **jm. das Wort** ~ a lua cuiva cuvântul; **jm. die Hilfe** ~ a nu mai acorda cuiva ajutor; **jm. den Führenschein** ~ a confisca cuiva carnetul de conducere; **sich** *(dat.)* **den Schlaf** ~ a se priva de somn. **2.** *(med.; în expr.)* **jm. Blut** ~ a lua, a lăsa cuiva sânge. **II.** *refl.* a se sustrage, a se retrage, a se feri, a scăpa de; **das entzieht sich meiner Kenntnis** lucrul acesta îmi scapă, nu-l știu; **sich der Berechnung** ~ a nu putea fi calculat; **sich der Verantwortung, Kontrolle** ~ a se sustrage de la o responsabilitate, de la control.
Ent|ziehung, *-en, f.* **1.** sustragere (de la ceva). **2.** privare (de ceva).
Ent|ziehungskur, *-en, f. (med.)* cură de dezintoxicare (de alcool, morfină etc.).
ent|zifferbar *adj.* descifrabil.
Ent|zifferer, *-s, -, m.* persoană care descifrează, descifrator.
ent|ziffern, *entzifferte, entziffert, vb. (h) tr.* **1.** a descifra. **2.** *(fig.)* a desluși, a interpreta, a tălmăci.
Ent|zifferung, *-en, f.* **1.** descifrare. **2.** *(fig.)* deslușire, interpretare, tălmăcire.
Ent|zifferungskunst, *-künste, f.* **1.** artă de a descifra. **2.** artă de a interpreta, de a tălmăci.
ent|zinnen, *entzinnte, entzinnt, vb. (h) tr.* a scoate, a extrage cositorul (din ceva).
ent|zücken, *entzückte, entzückt, vb. (h) tr.* **1.** a încânta; a fermeca, a desfăta; a entuziasma. **2.** *(reg.)* a speria. **3.** a extazia.
Ent|zücken, *-s, n. sg.* **1.** încântare; desfătare; **er gerät über die Gegend in** ~ regiunea îl încântă. **2.** *(reg.)* spaimă. **3.** extaz.
ent|zückend I. *part. prez.* de la entzücken. **II.** *adj.* încântător, fermecător.
ent|zuckern, *entzuckerte, entzuckert, vb. (h) tr.* a extrage zahărul (din ceva).
ent|zückt I. *part. trec.* de la entzücken. **II.** *adj.* **1.** încântat; fermecat. **2.** *(reg.)* speriat. **3.** extaziat, în extaz.
Ent|zückung *f. sg.* v. Entzücken.
Ent|zug, *-(e)s, m. sg.* privare, retragere; ~ **von Anlagekapital** retragere de capital material fix; ~ **von Lizenzen** retragere a licențelor.
Ent|zugs|erscheinung, *-en, f.* reacție a organismului față de oprirea administrării unor substanțe.
ent|zugswillig *adj.* care aprobă, este de acord cu privarea de ceva.
ent|zügeln, *entzügelte, entzügelt (ich entzüg(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a scoate frâul, hățurile; **ein Pferd** ~ a scoate frâul unui cal. **2.** *(fig.)* a da libertate (cuiva), a nu reține (pe cineva).
ent|zügelt I. *part. trec.* de la entzügeln. **II.** *adj.* **1.** *(despre cai)* fără frâu, fără hățuri. **2.** *(fig.)* neînfrânat, dezlănțuit, descătușat; **~e Leidenschaften** pasiuni neînfrânate, dezlănțuite, descătușate.
ent|zündbar *adj.* inflamabil.
Ent|zündbarkeit *f. sg.* inflamabilitate.
ent|zünden, *entzündete, entzündet (du entzündest, er entzündet), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) aprinde, a da (sau a lua) foc; *(fig.; despre pasiuni)* a (se) stârni, a lua naștere, a (se) aprinde. **II.** *refl. (med.)* a se inflama, a se irita.
Ent|zünder, *-s, -, m.* aprinzător; fitil; focos.
ent|zundern, *entzunderte, entzundert, vb. (h) tr. (metal.)* a curăța de țundăr, de arsură, de oxid (un aliaj, un metal, un obiect).
Ent|zunderung, *-en, f. (metal.)* curățire de țundăr, de arsură; înlăturare a țundărului, a arsurii.
Ent|zunderungsmaschine, *-n, f. (metal.)* mașină de îndepărtat țundărul, arsura.
ent|zündlich *adj.* **1.** inflamabil. **2.** *(fig.)* irascibil. **3.** *(med.)* inflamator.
Ent|zündlichkeit *f. sg.* caracter inflamabil; inflamabilitate.
Ent|zündung, *-en, f.* **1.** aprindere, aprins. **2.** *(med.)* inflamație, congestie.
Ent|zündungsfieber, *-s, n. sg. (med.)* febră produsă de o inflamație.
Ent|zündungsgeschwulst, *-en, f. (med.)* flegmon, tumefacție inflamatorie.
ent|zündungshemmend *adj. (med.)* antiinflamator.
Ent|zündungsherd, *-(e)s, -e, m. (med.)* focar de infecție.
Ent|zündungskrankheit, *-en, f. (med.)* boală inflamatorie.
Ent|zündungs|probe, *-n, f. (tehn.)* probă de inflamabilitate.
Ent|zündungs|punkt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* punct de aprindere.
Ent|zündungs|temperatur, *-en, f. (tehn.)* temperatură, punct de aprindere, de inflamare.
ent|zwei *adv.* și *adj.* **1.** în două bucăți. **2.** rupt, spart, frânt (în două); stricat; zdrobit; ~ **sein** a fi frânt, a nu mai fi bun de nimic; **vor Freude ~ sein** a nu mai putea de bucurie.
ent|zweibeißen, *biss entzwei, entzweigebissen (du, er beißt entzwei), vb. (h) tr.* a rupe, a sfârteca cu dinții; a sparge, a zdrobi în dinți.

ent|zweibersten, *barst entzwei, entzweigeborsten (du, er birst entzwei), vb. (s) intr.* a se despica, a (se) crăpa în două; a se strica plesnind, crăpând.

ent|zweibrechen, *brach entzwei, entzweigebrochen (du brichst entzwei, er bricht entzwei), vb. (h) tr.* și *(s) intr.* a (se) sparge, a (se) rupe (în două); a (se) strica spărgându-se.

ent|zweidrücken *vb. (h) tr.* a zdrobi, a sfărâma; a turti; a strica zdrobind, turtind.

ent|zweien, *entzweite, entzweit, vb. (h)* **I.** *tr.* a provoca discordie, a face să se certe, a învrăjbi, a dezbina. **II.** *refl.* a se certa, a se învrăjbi, a o rupe (cu cineva).

ent|zweifallen, *fiel entzwei, entzweigefallen (du fällst entzwei, er fällt entzwei), vb.* **I.** *intr. (s)* a se sparge, a se rupe (în două); a se frânge căzând. **II.** *tr. (h) (în expr.)* **sich** *(dat.)* **etwas ~** a-și rupe ceva căzând; **er hat sich den Arm entzweigefallen** a căzut și și-a fracturat brațul.

ent|zweigehen, *ging entzwei, entzweigegangen, vb. (s) intr.* **1.** a se rupe (în două); a se strica, a se sparge, a se sfărâma. **2.** *(fig.)* a se despărți, a divorța.

ent|zweigen, *entzweigte, entzweigt, vb. (h) tr.* a tăia crengile, ramurile (unui copac).

ent|zwei|hacken, *hackte entzwei, entzweigehackt, vb. (h) tr.* a despica (în două).

ent|zwei|hauen, *hieb (reg. haute) entzwei, entzweigehauen, vb. (h) tr.* a sparge, a spinteca, a despica (în două); a strica lovind.

ent|zweimachen, *machte entzwei, entzweigemacht, vb. (h) tr.* a rupe, a sparge (în două); a strica.

ent|zweireißen, *riss entzwei, entzweigerissen (du, er reißt entzwei), vb. (h) tr.* și *(s) intr.* a (se) rupe în (două) bucăți, a (se) sfâșia; a (se) strica rupând(u-se).

ent|zweischlagen, *schlug entzwei, entzweigeschlagen (du schlägst entzwei, er schlägt entzwei), vb. (h) tr.* v. entzweihauen.

ent|zweischneiden, *schnitt entzwei, entzweigeschnitten (du schneidest entzwei, er schneidet entzwei), vb. (h) tr.* **1.** a tăia în două. **2.** a strica tăind.

ent|zwei|springen, *sprang entzwei, entzweigesprungen, vb. (s) intr.* a plesni, a crăpa (în bucăți); a se strica plesnind, crăpând.

ent|zweit **I.** *part. trec.* de la entzweien. **II.** *adj.* ajuns în conflict, învrăjbit, certat, dezbinat.

Ent|zwei|ung, *-en, f.* ceartă; învrăjbire; dezbinare, ruptură.

Enumeration, *-en, f.* enumerare, înșirare.

enumerieren, *enumerierte, enumeriert, vb. (h) tr.* a enumera, a înșira.

Enunziation, *-en, f.* enunțare; declarare; declarație; comunicare.

Enveloppe [ãvə'lɔp(ə)], *-n, f.* **1.** înveliș, învelitoare, acoperitoare. **2.** plic. **3.** haină, manta largă pentru femei. **4.** *(mil.)* bastion al unei fortărețe. **5.** *(mat.)* înfășurătoare.

Enzephalitis [-fa-] *f. sg. (med.)* encefalită.

Enzian, *-s, -e, m.* **1.** *(bot.)* gențiană, ghințură, ențură *(Gentiana)*. **2.** v. Enzianschnaps.

enzianblau *adj.* albastru ca gențiana.

Enzian|extrakt, *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) extract de gențiană.

Enziangewächse *pl. (bot.)* gențiane *(Gentianaceae)*.

Enzianschnaps, *-es, -schnäpse, m.* rachiu de gențiană.

Enzyklika, *-ken, f. (bis.)* enciclică.

enzyklisch *adj.* enciclic.

Enzyklopädie, *-n* [-'di:ən], *f.* enciclopedie.

Enzyklopädiker, *-s, -, m.* **1.** enciclopedist. **2.** persoană cu cunoștințe enciclopedice.

enzyklopädisch *adj.* enciclopedic.

Enzyklopädismus, *-, m. sg.* enciclopedism.

Enzyklopädist, *-en, -en, m.* enciclopedist.

Enzym, *-s, -e, n. (chim., biol.)* enzimă.

Eolith, *-(e)s, -e* (și *-en, -en*), *m.* eolit.

eozän *adj. (geol.)* eocen; din eocen.

Eozän, *-s, n. sg. (geol.)* eocen, mezonumulitic.

Ep. *presc.* de la Epistel.

epagogisch *adj.* **1.** *(despre sistemul de învățământ)* epagogic, inductiv. **2.** atractiv, seducător, încântător.

Epakte, *-n, f. (astron.)* epactă.

Eparch, *-en, -en, m.* eparh.

Eparchenwürde *f. sg.* demnitate de eparh.

Eparchie, *-n, f. (bis.)* episcopie, eparhie.

Epaulett [epo'lɛt], *-(e)s, -s, n.*, **Epaulette** [epo'lɛtə], *-n, f.* epolet.

Epaulettenträger, *-s, -, m.* purtător de epoleți, ofițer.

Epenthese, *-n, f.*, **Epenthesis** [-'pɛntezis], *-thesen, f. (lingv.)* epenteză.

epenthetisch *adj. (lingv.)* epentetic.

Ephebe [e'fe:bə], *-n, -n, m.* efeb, băiețandru, adolescent.

ephemer [-fe-], *adj.* **1.** efemer; care trăiește o singură zi. **2.** efemer, trecător, vremelnic.

Ephemere, *-n, f. (entom.)* efemeră *(Ephemera vulgata)*.

Ephemeriden *pl.* **1.** *(entom.)* efemeride *(Ephemeridae)*. **2.** *(astron.)* efemeride. **3.** efemeride (notițe de ziar).

ephemerisch *adj.* v. ephemer.

Epheser [-fe-], *-s, -, m.* efesian, locuitor din Efes.

Epheserbrief, *-(e)s, m. sg. (rel.)* epistola Sf. Pavel către efesieni.

ephesisch *adj.* efesian, din Efes.

Epheu [-f-], *-s, m. sg. (înv.)* v. Efeu.

Ephor [-f-], *-en, -en, m.* **1.** *(ist.)* efor (magistrat spartan). **2.** efor, administrator.

Ephorat, *-(e)s, -e,* **Ephoren|amt**, *-(e)s, -ämter, n.,* **Ephorie**, *-n* [-'ri:ən], *f.* eforie.

Ephorus, *-, -oren, m.* v. Ephor.

Epiblem, *-s, -e, n. (bot.)* epiblemă, țesut epidermic al rădăcinilor.

Epidemie, *-n* [-i:ən], *f.* epidemie, molimă.

Epidemie|spital, *-s, -spitäler, n.* spital epidemic, de contagioși.

epidemisch *adj.* epidemic.

Epidermis, *-men, f. (anat., bot.)* epidermă.

Epidiaskop, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* epidiascop.

Epigone, *-n, -n, m.* epigon.

epigonenhaft *adj.* epigonic; lipsit de forță creatoare, de originalitate.

Epigonenkampf, *-(e)s, -kämpfe,* **Epigonenkrieg**, *-(e)s, -e, m. (ist.)* război al epigonilor.

Epigonenperiode, *-n, f.* perioadă de epigonism.

Epigonentum, *-s, n. sg.* epigonism.

Epigramm, *-s, -e, n. (lit.)* epigramă.

Epigrammatiker, *-s, -, m.* epigramist.

epigrammatisch *adj.* epigramatic; *(despre stil)* lapidar; concis.

Epigrammatist, *-en, -en,* **Epigrammendichter**, *-s, -, m.* v. Epigrammatiker.

Epigrammensammlung, *-en, f. (lit.)* culegere de epigrame.

Epigraph, *-s, -e, n.* epigraf, inscripție; moto.

Epigraphie, **Epigraphik** *f. sg.* epigrafie.

Epigraphiker, *-s, -, m.* epigrafist.

epigraphisch *adj.* epigrafic.

Epik *f. sg.* epică.

Epikarp, *-(e)s, -e,* **Epikarpium**, *-s, -pien* [-piən], *n. (bot.)* epicarp.

Epiker, *-s, -, m.* scriitor, poet epic.

Epikotyl, *-s, -s, n. (bot.)* epicotil.

Epikrise, *-n, f. (med.)* epicriză, apreciere critică în legătură cu desfășurarea, evoluția unei boli.

Epikureer, *-s, -, m.* **1.** *(fil.)* epicurian, adept al filozofiei lui Epicur. **2.** epicurian, om dedat plăcerilor, om care gustă plăcerile.

epikureisch *adj.* **1.** *(fil.)* epicureic, epicurian. **2.** epicurian, dedat plăcerilor.

Epikure|ismus, *-, m. sg.* v. Epikurismus.

epikurisch *adj.* v. epikureisch.

Epikurismus, *-, m. sg. (fil.)* epicurism.

Epilation, *-en, f.* epilare, îndepărtare sau extirpare a părului.

Epilepsie *f. sg.* epilepsie; **an ~ leiden** a fi epileptic, a suferi de epilepsie.

Epileptiker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* epileptic(ă).

epileptisch *adj.* epileptic.

epilieren, *epilierte, epiliert, vb. (h) tr.* a epila.

Epilog, *-(e)s, -s, m.* epilog.

Epiphania [-f-] *f. sg.,* **Epiphanias|fest**, *-es, n. sg. (rel.)* Bobotează.

Epiphyt ['fy:t], *-en, -en, m. (bot.)* epifit, vegetal care trăiește pe scoarța altui vegetal.

Epirot, *-en, -en, m.* epirot, locuitor din Epir.

epirotisch *adj.* epirot, din Epir; ca în Epir.

episch *adj.* epic.

Episkop, *-s, -e, n.* epidiascop.

episkopal *adj. (bis.)* episcopal.

Episkopalkirche, *-n, f.* biserică episcopală.

Episkopat, *-(e)s, -e, n.* **1.** episcopat, demnitate, funcție, titlu de episcop. **2.** cin, corp al episcopilor.

episkopisch *adj.* v. episkopal.

Episode, *-n, f.* episod.

Episodenfilm, *-s, -e, m.* film serial.

episodenhaft *adj.* (cu caracter) episodic.

episodisch *adj.* episodic; accidental; secundar, neesențial.

Epistel, *-n, f.* **1.** scrisoare, epistolă. **2.** *(bis.)* epistolă. **3.** *(fig.)* admonestare, morală; **jm. (gehörig) die ~ lesen** a face cuiva morală.

Epistelseite, *-n, f. (bis.)* partea dreaptă a altarului.

Epistolar, *-(e)s, -e, n.* epistolar.

epistolisch *adj.* epistolar.

Epi|szenium, *-s, -nien* [-niən], *n. (teatru)* partea de sus a scenei.

Epitaph, *-(e)s, -e, n.,* **Epitaphium**, *-s, -ien* [-iən], *n.* **1.** epitaf, inscripție pe mormânt. **2.** epitaf, piatră de mormânt. **3.** comemorare.

Epithalamium, *-s, -mien* [-miən], *n.* epitalam.

Epithel, *-s, -e, n. (biol.)* epiteliu.

Epithelialzelle, *-n, f. (biol.)* celulă epitelială.

Epithelium, *-s, -lien* [-liən], *n.* v. Epithel.

Epithelkörperchen, *-s, -, n. (anat.)* grup de glande paratireide *(Glandulae parathyreide)*.

Epitheton, *-s, -theta, n.* epitet.

Epitomator, *-s, -toren, m.* rezumator, persoană care face rezumate, extrase.

Epitome, *-n, f.* rezumat, extras.

Epizentrum, *-s, -tren, n. (geol.)* epicentru.

Epizoon, *-s, -zoen* (și *-zoa*), *n. (biol.)* parazit extern.

Epizykel, *-s, -, m. (astron.)* epiciclu.

Epizykloide, *-n, f. (geom.)* epicicloidă.

Epizykloidenverzahnung, *-en, f. (tehn.)* dințare epicicloidală.

epochal *adj.* epocal.

Epoche, *-n, f.* epocă; **~ machen** a face epocă, a face senzație.

epochemachend *adj.* epocal; senzațional.

Epode, *-n, f. (lit.)* epodă.

epodisch *adj.* epodic, de epodă.

Epopöe, *-n, f.,* **Epos**, *-, Epen, n.* epopee.

E-Post *f. sg. (inform.)* poșta electronică.

Eppich, *-(e)s, -e, m. (reg.)* nume dat unor plante (țelină, iederă etc.).

Eppo *presc.* de la Europäische Pflanzenschutz-Organisation Organizația Europeană pentru Protecția Plantelor.

Eprouvette [-'vɛtə], *-n, f.* eprubetă.

Epsilon, *-s, -s, n.* epsilon, a cincea literă din alfabetul grecesc.

Epsonsalz, *-es, n. sg.* v. Bittersalz.

Epulonen *m. pl. (ist.)* epuloni.

Equestrik [-strik] *f. sg.* echitație.

Equilibrist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* echilibrist(ă).

equilibristisch *adj.* echilibristic.

Equipage [ek(v)i'pa:ʒ(ə)], *-n, f.* **1.** trăsură boierească, caleașcă. **2.** echipaj (al unui vas). **3.** *sg.* echipament (ofițeresc).

Equipe [e'k(v)Ip], *-n, f. (mil.)* patrulă de cavalerie.

equipieren [ek(v)i-], *equipierte, equipiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) echipa.

Equipierung *f. sg.* echipare.

Equipierungsgelder *pl. (mil.)* primă, indemnizație de echipare.

Equipierungskosten *pl.* cheltuieli de echipare.

Equitation *f. sg.* echitație, călărie.
Equitations|an|stalt, *-en, f.* școală de călărie, de echitație.
er *pron. pers.* el; ~ **selber** el însuși; ~ **allein** el singur, doar, numai el.
Er[1] *pron. pers. (înv.*, formă de politețe față de inferiori) dumneata.
Er[2], *-s, -, m.* ființă bărbătească; mascul; bărbat; **es kommt jemand, es ist ein** ~ vine cineva, e un bărbat.
Er[3], *-s, n. sg. presc.* de la Erbium.
er|achten, *erachtete, erachtet (du erachtest, er erachtet), vb. (h) tr. (für)* a socoti, a crede, a judeca, a aprecia, a considera, a lua (drept); **etwas gering** ~ a nesocoti ceva; **etwas für nötig** ~ a considera ceva necesar.
Er|achten, *-s, n. sg.* părere, apreciere, considerare; **meines ~s** sau **meinem** ~ **nach** după părerea mea, după câte mi se pare, după cum socot eu.
er|ackern, *erackerte, erackert, vb. (h) tr.* a obține prin lucrarea pământului.
Eradiation, *-en, f.* (i)radiere, (i)radiație.
Eradikation, *-en, f.* eradicare, extirpare.
er|ahnen, *erahnte, erahnt, vb. (h) tr.* a presimți, a bănui, a intui.
er|angeln, *erangelte, erangelt (ich erang(e)le), vb. (h) tr.* a pescui (cu undița); (și *fig.)* a obține, a ajunge să aibă (ceva) pescuind.
er|arbeiten, *erarbeitete, erarbeitet (du erarbeitest, er erarbeitet), vb. (h) tr.* a câștiga, a obține, a dobândi, a realiza prin muncă.
Er|arbeitung *f. sg.* câștigare, obținere, dobândire, realizare prin muncă.
erasmisch *adj.* erasmic.
er|atmen, *eratmete, eratmet (du eratmest, er eratmet), vb. (h) intr.* a răsufla ușurat.
erbacken, *erbuk* și *erbackte, erbacken (du erbäckst sau erbackst, er erbäckt* sau *erbackt), vb. (h) tr. (rar)* a coace.
Erb|acker, *-s, -äcker, m.* pământ moștenit, inalienabil.
Erb|adel, *-s, m. sg.* **1.** noblețe ereditară. **2.** nobilime ereditară.
erb|ad(e)lig *adj.* care aparține nobilimii ereditare.
Erb|amt, *-(e)s, -ämter, n.* funcție ereditară.
Erb|anfall, *-(e)s, -fälle, m. (jur.)* devoluțiune, transmitere a unei moșteniri.
erbangen, *erbangte, erbangt, vb.* **I.** *(s) intr.* a șovăi, a se teme. **II.** *(h) tr.* a aștepta cu teamă, cu îngrijorare.
erb|angesessen *adj.* băștinaș, din moși-strămoși.
Erb|anlage, *-n, f.* talent, aptitudine moștenită.
Erb|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m. (jur.)* pretenție asupra unei moșteniri; drept la moștenire.
Erb|anteil, *-(e)s, -e, m. (jur.)* parte de moștenire.
erbarmen, *erbarmte, erbarmt, vb. (h)* **I.** *refl.* (cu *gen.* sau *über* cu *ac.)* a-i fi milă (de...), a se milostivi (de), a se îndura (de); **ein Hund möchte sich** ~ ți se sfâșie inima de milă; **erbarme dich meiner** fie-ți milă de mine, îndură-te de mine. **II.** *tr. (rar)* a trezi mila sau compătimirea cuiva; **er erbarmt mich** îmi trezește mila, mi se face milă de el, mi-e milă de el; **es erbarmt mich** mi-e milă; **dass Gott erbarm!** îndură-se Domnul!
Erbarmen, *-s, n. sg.* milă; îndurare, compătimire; milostivire; **mit jm.** ~ **fühlen (**sau **haben)** a-i fi milă, a se îndura de cineva; **zum** ~ foarte rău, foarte trist, de ți-e mai mare mila.
erbarmenswert, erbarmenswürdig *adj.* vrednic de milă, de compătimit.
Erbarmer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** *(poet.)* persoană milostivă, îndurător(-oare). **2.** *(bis.) m. sg.* Dumnezeu, Milostivul.
erbärmlich *adj.* **1.** jalnic, nenorocit, deplorabil; **er hat sich** ~ **benommen** el s-a comportat deplorabil. **2.** mizerabil, ticălos, nemernic. **3.** uriaș, imens; **wir hatten einen ~en Hunger** am avut o foame teribilă.
Erbärmlichkeit *f. sg.* **1.** mizerie, stare mizerabilă, stare jalnică. **2.** ticăloșie, josnicie, infamie.
Erbarmnis, *-se, f.* v. Erbarmen.
Erbarmung *f. sg.* milă, milostivire, îndurare.
erbarmungslos *adj.* fără milă, nemilos, neîndurător.
Erbarmungslosigkeit *f. sg.* neîndurare, lipsă de milă; asprime; cruzime.
erbarmungsreich, erbarmungsvoll *adj.* milos, milostiv.
erbarmungswert *adj.* v. erbarmenswert.
erbauen, *erbaute, erbaut, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** (și *fig.)* a construi, a zidi, a clădi; a întemeia. **2.** a obține, a realiza prin munca câmpului. **II.** *tr.* și *refl.* **1.** *(an* cu *dat.)* a (se) înălța, a (se) întări sufletește, a (se) reconforta. **2.** *(fam.)* a (se) încânta, a (se) bucura; **deine Worte haben mich wenig erbaut** cuvintele tale nu prea m-au încântat!
Erbauer, *-s, -m.,* **~in**, *-nen, f.* constructor(-oare); întemeietor(-oare).
erbaulich *adj.* înălțător; întăritor, încurajator, reconfortant; *(fam.)* îmbucurător; *(iron.)* **das ist ja recht ~!** îmbucurătoare treabă!
Erbaulichkeit *f. sg.* caracter înălțător, reconfortant.
Erb|aus|schlagung, *-en, f.* renunțare la moștenire.
erbaut I. *part. trec.* de la erbauen. **II.** *adj. (fam.)* încântat, fericit; **ich bin nicht gerade** ~ **davon** nu aș putea spune că sunt tocmai încântat de asta.
Erbau|ung *f. sg.* **1.** construire, zidire, construcție. **2.** întemeiere. **3.** înălțare sufletească, încurajare, reconfortare.
Erbau|ungsbuch, *-(e)s, -bücher, n. (rel.)* carte de înălțare sufletească, de întărire spirituală, de reculegere sufletească.
Erbau|ungsliteratur *f. sg.* literatură morală de înălțare sufletească.
Erbau|ungs|schrift, *-en, f.* v. Erbauungsbuch.
Erbau|ungs|schrift|steller, *-s, -, m.* autor care scrie cărți de înălțare sufletească, de întărire spirituală.
Erbau|ungs|stunde, *-n, f. (rel.)* oră de rugăciune, de meditație.
Erb|bauer, *-s, -n, m.* țăran proprietar din moși-strămoși; moșnean.
Erb|bau|recht, *-(e)s, n. sg. (mine)* emfiteoză, drept veșnic de exploatare minieră.
Erb|be|amte, *-n, -n (ein Erbbeamter), m.* posesor al unei funcții ereditare.
Erb|begräbnis, *-ses, -se, n.* mormânt, cavou de familie.
erb|belastet *adj. (biol.)* cu tară ereditară.
erb|berechtigt *adj.* cu drept de moștenire.
Erb|berechtigung, *-en, f.* drept la moștenire.
Erb|besitz, *-es, -e, m.* proprietate ereditară.
Erb|be|stand, *-(e)s, -stände, m.* embatic, emfiteoză.
Erb|be|standsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de embatic, de emfiteoză.
Erb|bild, *-(e)s, -er, n. (biol.)* ereditate.
Erb|buch, *-(e)s, -bücher, n. (reg.)* carte funciară, carte funduară.
Erbdrostei, *-en, f. (ist.)* pârcălăbie ereditară.
Erbe[1], *-n, -n, m.* moștenitor, erede; **alleiniger** ~ moștenitor unic; **eingesetzter** ~ moștenitor instituit; **gesetzlicher** ~ moștenitor legal.
Erbe[2], *-s, n. sg.* **1.** moștenire, succesiune; **js.** ~ **antreten** a moșteni pe cineva. **2.** moștenire, avere moștenită; *(fig.)* calitate, aptitudine moștenită.
erbeben, *erbebte, erbebt, vb. (s) (intr.)* a tresări, a se cutremura; **die Erde erbebte** s-a cutremurat pământul; **vor Schrecken und Zorn** ~ a tremura de spaimă și de mânie.
Erbeben, *-s, n. sg.* cutremurare; tresărire.
erb|eigen *adj.* ereditar; obținut prin moștenire.
Erb|eigenschaft, *-en, f.* însușire ereditară.
Erb|eigentum, *-(e)s, -tümer, n.* moștenire, proprietate moștenită, bun ereditar.
Erb|eigentümer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* proprietar(ă) prin moștenire.
erb|eingesessen *adj. (despre familiile de proprietari)* băștinaș, indigen, vechi.
Erb|einigung, *-en, f.* v. Erbverbrüderung.
Erb|einsetzung, *-en, f. (jur.)* instituire de moștenitor(i).
erbeißen, *erbiss, erbissen (du, er erbeißt), vb. (h) tr. (rar)* a mușca mortal.
Erbel, *-n, f. (reg.)* fragă.
erben, *erbte, geerbt, vb. (h) tr.* a moșteni, a obține prin moștenire, prin ereditate; a primi o moștenire; *(fam.)* **hier ist nichts zu** ~ aici nu-i rost de moștenire; **ihr habt wohl geerbt?** ce-i cu cheltuielile astea? ați câștigat lozul cel mare?
erbenlos *adj.* fără moștenitori.
Erbengemeinschaft *f. sg.* totalitate a moștenitorilor care administrează o moștenire.
Erbenschuld, *-en, f.* v. Erbschuld.
Erb|ernennung, *-en, f.* v. Erbeinsetzung.
Erbes|erbe, *-n, -n, m.* moștenitor al moștenitorului.
erbeten[1], *erbetete, erbetet (du erbetest, er erbetet), vb. (h) tr.* a obține prin rugăciuni.
erbeten[2] **I.** *part. trec.* de la erbitten. **II.** *adj.* (de) dorit; **ein ~er Gast** un oaspe binevenit.
erbetteln, *erbettelte, erbettelt (ich erbett(e)le), vb. (h) tr.* a cerși, a obține prin cerșit.
erbeuten, *erbeutete, erbeutet (du erbeutest, er erbeutet), vb. (h) tr.* a lua ca pradă, a captura.
Erbeutung *f. sg.* capturare.
erbfähig *adj. (jur.)* cu drept de moștenire, cu capacitate juridică de a moșteni.
Erbfähigkeit *f. sg. (jur.)* calitate de a putea fi moștenitor, capacitate succesorală.
Erbfall, *-(e)s, -fälle, m. (jur.)* caz de succesiune.
erbfällig *adj. (despre bunuri)* cuvenit prin moștenire, supus moștenirii, succesoral.
Erbfehler, *-s, -, m.* defect ereditar.
Erbfeind, *-(e)s, -e, m.* **1.** dușman al familiei, dușman vechi, dușman de moarte. **2.** *(fig.)* dracul; anticrist.
Erbfeindschaft, *-en, f.* veche dușmănie între familii.
Erbfolge *f. sg.* ordine de succesiune, succesorală.
Erbfolgefrage *f. sg.* chestiune de ordine succesorală.
Erbfolgegesetz, *-es, -e, n.* lege privitoare la succesiune, lege a succesiunii.
Erbfolgekrieg, *-(e)s, -e, m. (ist.)* război de succesiune.
Erbfolge|ordnung *f. sg.* v. Erbfolge.
Erbfolger, *-s, -, m.* succesor, moștenitor.
Erbfolge|recht, *-(e)s, n. sg.* drept de succesiune.
Erbfolge|streit, *-(e)s, -e, m.,* **Erbfolge|streitigkeit**, *-en, f.,* **Erbfolgezwist**, *-es, -e, m.* ceartă, conflict pentru o succesiune.
Erbforschung, *-en, f.* **1.** studiere a eredității. **2.** teorie a eredității, genetică.
Erbförster, *-s, -, m. (înv.)* silvicultor ereditar, care-și ocupă funcția pe baza dreptului de moștenire.
Erbfroner, *-s, -, m.* țăran iobag.
Erbfürst, *-en, -en, m.* principe moștenitor.
Erbfürstentum, *-(e)s, -tümer, n.* principat ereditar.
Erbgang, *-(e)s, m. sg.* **1.** moștenire, succesiune; **durch** ~ în urma succesiunii, prin succesiune. **2.** mers al eredității; ereditate.
Erbgebühr, *-en, f.* taxă de moștenire, de succesiune.
Erbgenahm, *-(e)s, -e, m.,* **Erbgenoss**, *-en, -en,* **Erbgenosse**, *-n, -n, m.* comoștenitor, colegatar.
Erbgericht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* tribunal seniorial.
Erbgerichtsherr, *-(e)n, -en, m.* senior cu dreptul ereditar de a judeca pe supușii săi.
erbgesessen *adj.* v. erbeingesessen.
Erbgesessene, *-n, -n (ein Erbgesessener), m.* și *f. (înv.)* băștinaș(ă), care stă pe moșia sa moștenită.
erbgesund *adj.* fără boli ereditare.
Erbgesundheit *f. sg.* lipsă de boli ereditare.
Erbgesundheitslehre *f. sg.* eugenie, eugenetică.
Erbgraf, *-en, -en, m.* conte cu titlu ereditar.
Erbgrafschaft, *-en, f.* comitat ereditar.
Erbgrind, *-(e)s, m. sg. (med.)* râie malignă.
Erbgroßherzog, *-(e)s, -zöge, m.* mare-duce moștenitor.
Erbgroßherzogtum, *-(e)s, -tümer, n.* mare-ducat ereditar.
Erbgrund, *-(e)s, -gründe, m.* pământ moștenit, moșie, ocină.
Erbgut, *-(e)s, -güter, n.* **1.** *(biol.)* însușiri sau obiceiuri moștenite, ereditare. **2.** v. Erbhof.
Erbhass, *-es, m. sg.* dușmănie, ură veche între familii; ură moștenită din tată în fiu.
Erbherr, *-(e)n, -en, m. (ist.)* senior ereditar, al unei proprietăți ereditare.
erbherrlich *adj.* seniorial, ereditar.
Erbherrschaft, *-en, f.* **1.** *sg.* dominație, domnie, stăpânire ereditară. **2.** *(jur.)* imobil moștenit (ab intestat); alodiu.
Erbherzog, *-(e)s, -zöge, m.,* **~in**, *-nen, f.* duce(să) cu titlu ereditar.
Erbhof, *-(e)s, -höfe, m. (termen nazist)* moșie inalienabilă indivizibilă; alodiu.
Erbhofbauer, *-s* (și *-n), -n, m. (termen nazist)* fiu de țăran, primul născut care dispune de toată moștenirea.
Erbhofbuch, *-(e)s, -bücher, n. (termen nazist)* carte funciară a proprietăților inalienabile indivizibile.

Erbhofgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.) (termen nazist)* tribunal al proprietăților inalienabile indivizibile.
Erbhofgesetz, *-es, -e, n. (termen nazist)* lege privitoare la proprietățile inalienabile indivizibile.
Erbhofrecht, *-(e)s, n. sg. (termen nazist)* drept al proprietăților inalienabile indivizibile.
Erbhofrolle, *-n, f. (termen nazist)* act de donație a unei proprietăți inalienabile indivizibile.
Erbhuldigung, *-en, f. (ist.)* jurământ de credință (față de seniorul feudal).
erbieten, *erbot, erboten (du erbietest, er erbietet), vb. (h) refl. (construit* cu *inf.* sau cu *als)* a se oferi, a se pune la dispoziție; **ich erbiete mich, dich zu begleiten (**sau **als dein Begleiter***)* mă ofer să te însoțesc.
erbietig *adj.* v. erbötig.
Erbietung, *-en, f.* ofertă, propunere.
Erbin, *-nen, f.* moștenitoare, succesoare.
erbitten, *erbat, erbeten (du erbittest, er erbittet), vb. (h) tr.* **1.** a cere, a solicita; **ich erbat (mir) eine Gnade** am cerut o favoare, am rugat să mi se acorde o favoare. **2.** a obține prin rugăminți; **sich ~ lassen** a se lăsa înduplecat, a ceda.
erbittern, *erbitterte, erbittert, vb. (h) tr.* a îndârji; a revolta, a exaspera; a înrăi; **Undank erbittert** nerecunoștința te revoltă.
erbittert I. *part. trec.* de la erbittern. **II.** *adj.* îndârjit, exasperat, revoltat; **~e Kämpfe** lupte îndârjite; *(adverbial)* **~ kämpfen** a lupta cu îndârjire.
Erbitterung *f. sg.* îndârjire, exasperare, indignare.
erbittlich *adj.* de înduplecat.
Erbium, *-s, n. sg. (chim.)* erbiu.
Erbkaiser, *-s, -, m.* împărat ereditar.
Erbkaisertum, *-s, n. sg.* imperiu ereditar.
Erbkämmerer, *-s, -, m.* șambelan ereditar.
Erbkauf, *-(e)s, -käufe, m. (jur.)* proprietate cumpărată care intră în masa succesorală.
Erbkönig, *-s, -e, m.* rege ereditar.
Erbkönigreich, *-(e)s, -e, n.* regat ereditar.
erbkrank *adj.* bolnav de o boală ereditară.
Erbkrankheit, *-en, f.* boală ereditară.
Erb|lande *n. pl. (ist.)* proprietate de baștină a unei case moștenitoare.
er|blassen, *erblasste, erblasst (du, er erblasst), vb. (s) intr.* **1.** a se face palid, a (se) îngălbeni, a păli. **2.** *(euf.)* a muri. **3.** a se spălăci, a se decolora.
Er|blassen[1], *-s, n. sg.* **1.** pălire, îngălbenire. **2.** *(euf.)* moarte. **3.** decolorare, spălăcire.
Erb|lassen[2], *-s, n. sg.* faptul de a lăsa moștenire (ceva).
Erb|lassenschaft, *-en, f.* avere succesorală, masă succesorală.
Erb|lasser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen. f. (jur.)* testator(-oare), persoană care lasă o moștenire (de cuius).
erb|lasserisch *adj.* al testatorului, a testatoarei.
Er|blassung *f. sg.* v. Erblassen[1].
Erb|lassung *f. sg.* v. Erblassen[2].
Erb|lassungsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept de a lăsa o moștenire prin testament, de a testa.
Erb|lehen, *-s, -, n.*, **Erb|leh(e)nsgut**, *-(e)s, -güter, n. (ist.)* feudă ereditară.
Erb|lehre *f. sg.* genetică.
er|bleichen, *erblich, erblichen, vb. (s) intr.* **1.** a păli, a se face palid, a (se) îngălbeni. **2.** *(poet.)* a muri, a deceda, a răposa.
Erb|leiden, *-s, -, n.* v. Erbkrankheit.
erb|lich I. *adj.* ereditar; **~e Krankheit** boală ereditară. **II.** *adv.* **~ belastet** cu tară ereditară.
er|blichen I. *part. trec.* de la erbleichen. **II.** *adj. (poet.)* decedat, defunct, răposat.
Erb|lichkeit *f. sg.* ereditate.
er|blicken, *erblickte, erblickt, vb. (h) tr.* **1.** a zări, a vedea, a descoperi; a observa; **das Licht der Welt ~** a se naște, a veni pe lume; **etwas in rosigem Licht ~** a vedea ceva într-o lumină favorabilă. **2.** a vedea, a recunoaște; a socoti (drept); **darin erblicke ich die Schwierigkeit** aici văd eu greutatea; **ich erblicke in ihm einen Feind** văd în el un dușman; îl socotesc dușman.
er|blinden, *erblindete, erblindet (du erblindest, er erblindet), vb. (s) intr.* a orbi, a-și pierde vederea.
Erblindung *f. sg.* orbire; pierdere a vederii.
er|blitzen, *erblitzte, erblitzt (du, er erblitzt), vb. (s) intr.* a fulgera, a sclipi, a luci, a licări.
er|blonden, *erblondete, erblondett (du erblondest, er erblondet), vb. (s) intr.* a deveni blond.
er|blöden, *erblödete, erblödet (du erblödest, er erblödet), vb.* **I.** *refl. (h) (înv.)* a se rușina, a-i fi (cuiva) rușine; **er hat sich nicht erblödet** nu i-a fost rușine, s-a încumetat, a avut îndrăzneala, a cutezat. **II.** *intr. (s)* a se tâmpi, a se idiotiza.
erb|los *adj.* **1.** fără moștenitori. **2.** (rămas, lăsat) fără moștenire; **~ machen** a dezmoșteni.
er|blühen, *erblühte, erblüht, vb. (s) intr.* **1.** a înflori. **2.** *(fig.)* a lua naștere; a se dezvolta; **aus guten Handlungen ~ stille Freuden** din fapte bune se nasc bucurii.
Erbmangel, *-s, -, m.* v. Erbschaden.
Erbmarschall, *-s, -schälle, m. (ist.)* mareșal cu titlu și funcție moștenite.
Erbmasse *f. sg.* **1.** v. Erbgut **(1)**. **2.** v. Erbschaftsmasse.
erbmäßig *adv.* ereditar, pe bază ereditară.
Erbmerkmal, *-(e)s, -e, n.* însușire moștenită, ereditară.
Erbmonarchie, *-n* [-çi:ən], *f.* monarhie ereditară.
Erbnehmer, *-s, -, m.* v. Erbe[1].
er|bohren, *erbohrte, erbohrt, vb. (h) tr.* a obține prin foraj.
Erb|onkel, *-s, -, m. (fam.)* unchi bogat (de la care se așteaptă o moștenire).
er|borgen, *erborgte, erborgt, vb. (h) tr.* a obține prin împrumut; a lua cu împrumut, a împrumuta.
er|bosen, *erboste, erbost (du, er erbost), vb.* **I.** *tr. (h)* a supăra, a mânia; a îndârji, a înrăi. **II.** *refl. (h)* și *intr. (s) (über* cu *acuz.)* a se supăra, a se mânia, a se necăji, a se irita (de...).
er|bost I. *part. trec.* de la erbosen. **II.** *adj.* supărat, mânios, necăjit; **ich bin sehr ~ über dich** sunt foarte supărat pe tine, sunt foarte mânios pe tine (sau din cauza ta).
Er|bost|heit, Erbosung *f. sg.* supărare, necaz, îndârjire, mânie.
er|bötig *adj. (în expr.)* **~ sein (zu etwas** sau **etwas zu tun)** a fi gata, a fi dispus (la ceva sau pentru a face ceva); **sich ~ machen** a se oferi.
Erbötigkeit *f. sg.* bună dispoziție, aplicare, amabilitate.
Erbpacht, *-en, f.* **1.** embatic. **2.** arendă, taxă de embatic pe termen îndelungat.
Erbpächter, *-s, -, m.* embaticar, persoană care a luat (ceva) în arendă pe termen îndelungat.
Erbpflege *f. sg.* eugenie, ameliorare a însușirilor ereditare.
Erbpflicht *f. sg. (jur.)* obligație de a prelua o moștenire.
Erbprinz, *-en, -en, m.*, **Erb|prinzessin**, *-nen, f.* principe(să) moștenitor(-oare).
er|brausen, *erbrauste, erbraust (du, er erbraust), vb. (s) intr.* a porni să vâjâie, să vuiască, să mugească.
er|brechbar *adj.* care poate fi spart.
erbrechen, *erbrach, erbrochen (du erbrichst, er erbricht), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deschide cu forța, a forța, a sparge. **2.** a deschide (scrisori). **II.** *refl.* și *tr.* a vărsa, a vom(it)a.
Erbrechen, *-s, n. sg.* **1.** spargere, deschidere cu forța. **2.** deschidere (a unei scrisori). **3.** vom(it)are, vărsătură.
erbrechlich *adj.* vomitiv, provocător de vărsături.
Erb|recht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept de moștenire, de succesiune.
Er|brechung *f. sg.* v. Erbrechen **(1)**.
Erbregister, *-s, -, n. (jur.)* registru, rol de evidență a succesiunilor.
Erb|reich, *-(e)s, -e, n.* **1.** imperiu, monarhie ereditar(ă). **2.** *(rel.)* viață veșnică.
er|breitern, *erbreiterte, erbreitert, vb. (h) tr.* a lărgi.
Erbreiterung, *-en, f.* lărgire, întindere (a străzilor, a piețelor etc.).
er|brennen, *erbrannte, erbrannt, vb. (s) intr.* a începe să ardă, a izbucni în flăcări.
er|bringen, *erbrachte, erbracht, vb. (h) tr.* a aduce; a produce; **Beweise ~** a aduce, a produce dovezi; **einen Beschluss ~** a aduce cu sine o hotărâre.
Er|brochene, *-n (Erbrochenes), n. sg.* vărsătură.
Erb|sache, *-n, f.* afacere, chestiune, problemă privitoare la o succesiune.
Erb|sälzer, *-s, -, m.* proprietar ereditar al unei saline.
Erb|sass, *-en, -en, m.* proprietar al unei ocini ereditare.
Erbs|brei, *-(e)s, m. sg.* v. Erbsenbrei.
Erb|schacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puțul cel mai adânc al minei, puț vechi; puț principal.
Erbschaden, *-s, -schäden, m.* viciu, boală, tară ereditar(ă).
Erbschaft, *-en, f.* moștenire, succesiune; **eine ~ antreten** a intra în drepturile succesorale; **auf die ~ verzichten** a renunța la moștenire; **etwas als ~ hinterlassen** a lăsa ceva (ca) moștenire.
erbschaftlich *adj.* care se referă la o moștenire, la o succesiune; succesoral.
Erbschafts|angelegenheit, *-en, f.* chestiune, cauză în legătură cu o succesiune.
Erbschafts|annahme, *-n, f.* primire, acceptare a unei moșteniri.
Erbschafts|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* v. Erbanspruch.
Erbschafts|anteil, *-(e)s, -e, m.* v. Erbanteil.
Erbschafts|aus|ein|andersetzung, *-en, f.* discuție, controversă în jurul unei succesiuni.
Erbschaftsbesitzer, *-s, -, m.* posesor al unei moșteniri.
Erbschaftsbe|stätigung, *-en, f.* v. Erbschein.
Erbschafts|entsagung, *-en, f.* renunțare la moștenire, la succesiune.
Erbschaftsforderung, *-en, f.* v. Erbanspruch.
Erbschaftsgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* instanță succesorală.
Erbschaftskauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare a moștenirii.
Erbschaftsklage, *-n, f. (jur.)* acțiune judecătorească în materie de succesiune.
Erbschaftsmasse, *-n, f. (jur.)* masă succesorală, totalitate a bunurilor mobile și imobile lăsate moștenire.
Erbschafts|prozess, *-es, -e, m.* proces de moștenire, de succesiune.
Erbschafts|sache, *-n, f.* v. Erbschaftsangelegenheit.
Erbschafts|stempel, *-s, -, m.* timbru de succesiune.
Erbschafts|steuer, *-n, f.* impozit pe succesiune.
erbschafts|steuerfrei *adj.* fără obligativitatea de a plăti impozit pe succesiune.
Erbschafts|streit, *-(e)s, -e, m.* conflict, diferend pentru succesiune.
Erbschafts|teilung *f. sg. (jur.)* împărțire, partaj a(l) succesiunii.
Erbschaftsverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură succesorală.
Erbschaftsverfügung, *-en, f. (jur.)* testament, dispoziție testamentară.
Erbschaftsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de moștenire.
Erbschatzmeister, *-s, -, m. (ist.)* vistiernic (cu titlu și funcție ereditare).
Erbschein, *-(e)s, -e, m.* certificat de moștenire.
Erbschenk, *-en, -en, m. (ist.)* paharnic (cu titlu și funcție ereditare).
Erbschleicher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* vânător(-oare) de moștenire.
Erbschleicherei, *-en, f.* lingușire a unei persoane cu scopul de a-i deveni moștenitor.
Erbschuld, *-en, f.* sarcină succesorală, datorie moștenită.
Erbschutzherr, *-(e)n, -en, m. (ist.)* protector ereditar.
Erbse, *-n, f. (bot.)* **1.** mazăre *(Pisum sativum)*. **2.** grăunte, bob de mazăre. **3.** *(fam.)* calculator.
Erbselbeere, *-n, f.*, **Erbseldorn**, *-(e)s, -e(n), m.*, **Erbsele**, *-n, f.* v. Berberitze.
Erbsen|acker, *-s, -äcker, m.* câmp de mazăre.
erbsen|artig *adj.* ca mazărea.
Erbsenbau, *-(e)s, m. sg.* cultură de mazăre.
Erbsenbeet, *-(e)s, -e, n.* strat de mazăre.
Erbsenbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os pisiform.
Erbsenbrei, *-(e)s, -e, m.* piure de mazăre, mazăre bătută.
Erbsen|eintopf, *-(e)s, m. sg.* mâncare de mazăre cu legume și carne (ca unic fel de mâncare).
Erbsenfeld, *-(e)s, -er, n.* v. Erbsenacker.
erbsenförmig *adj.* ca mazărea, de forma bobului de mazăre.
Erbsengericht, *-(e)s, -e, n.* mâncare de mazăre.
erbsengroß *adj.* de mărimea bobului de mazăre, cât bobul de mazăre.
erbsengrün *adj.* verde ca mazărea.
Erbsenhülse, *-n, f.* v. Erbsenschote.
Erbsenkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gărgăriță *(Colandra granaria)*.
Erbsenkraut, *-(e)s, n. sg.* v. Erbsenstrauch.
Erbsenmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de mazăre.
Erbsenmus, *-es, n. sg.* piure de mazăre.
Erbsenrost, *-(e)s, m. sg. (bot.)* rugina mazării, tăciunele mazării *(Uromyces pisi)*.
Erbsenschale, *-n, f.* coajă a bobului de mazăre.

Erbsenschote, *-n, f.* păstaie de mazăre.
Erbsen|stein, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* calcar pisolitic.
Erbsen|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* vrej, tufă de mazăre.
Erbsen|stroh, *-(e)s, n. sg.* vrejuri de mazăre uscate.
Erbsensuppe, *-n, f.* supă de mazăre.
Erbsenzähler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (fam.)* zgârcit, avar, zgârie-brânză.
Erbser, *-s, -, m.* **1.** v. Erbsenzähler. **2.** *(inv.)* zarzavagiu.
Erb|setzer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* v. Erblasser.
Erb|sitz, *-es, -e, m.* ocină, moşie strămoşească, moştenită din tată în fiu.
Erbs|mehl, *-(e)s, -e, n.* v. Erbsenmehl.
Erb|sohn, *-(e)s, -söhne, m.* (fiu) moştenitor.
Erbs|stroh, *-(e)s, n. sg.* v. Erbsenstroh.
Erb|staat, *-(e)s, -en, m.* stat ereditar.
Erb|stallmeister, *-s, -, m. (ist.)* intendent al grajdurilor curţii (cu titlu şi funcţie ereditare).
Erb|steuer, *-n, f.* impozit succesoral.
Erb|stollen, *-s, -, m. (mine)* **1.** galerie de coastă. **2.** v. Erbschacht.
Erb|stöllner, *-s, -, m. (mine)* miner care lucrează în galeria principală, veche.
Erb|streit, *-(e)s, -e, m.* **1.** diferend în jurul unei succesiuni. **2.** *(fam.)* diferend vechi, care nu mai ia sfârşit.
Erb|stück, *-(e)s, -e, n.* obiect, lucru moştenit; moştenire.
Erb|sünde *f. sg. (rel.)* păcat originar.
erb|sündig *adj. (rel.)* care trăieşte în păcatul originar.
Erbs|wurst, *-würste, f. (cul.)* condensat din făină de mazăre, untură şi condimente ambalat în formă de baton.
Erbtante, *-n, f.* mătuşă bogată (de la care se aşteaptă o moştenire).
Erbteil, *-(e)s, -e, m. (în expr.* şi *n.)* **1.** *(jur.)* parte de moştenire. **2.** *(fig.)* talent, aptitudine, înclinaţie, însuşire moştenită; moştenire; **sein Talent war das ~ seines Vaters** a moştenit talentul de la tatăl său.
Erbteilung *f. sg.* v. Erbschaftsteilung.
Erbtochter, *-töchter, f.* (fiică) moştenitoare.
Erbtraber, *-s, -, m. (vet.)* căpiere.
Erbträger, *-s, -, m. (biol.)* genă.
Erbtum, *-(e)s, -tümer, n.* moştenire, proprietate moştenită.
erbtümlich *adj.* **1.** care se poate moşteni. **2.** obţinut prin moştenire, prin succesiune.
Erb|übel, *-s, -, n.* boală ereditară; defect ereditar, tară ereditară.
er|buhlen, *erbuhlte, erbuhlt, vb. (h) tr.* a obţine prin linguşiri, prin ochi dulci; **js. Gunst ~** a obţine favoarea cuiva prin linguşiri.
erb|unfähig *adj.* neîndeplinind condiţiile de moştenire.
Erb|unfähigkeit *f. sg.* incapacitate de a moşteni.
Erb|untertan, *-(e)s, -en, m. (ist.)* supus, vasal ereditar.
Erb|untertänigkeit *f. sg. (ist.)* vasalitate ereditară.
Erb|unwürdigkeit *f. sg. (jur.)* nedemnitate de a moşteni.
Erbverbrüderung, **Erbver|einigung**, *-en, f. (jur. feudal)* contract succesoral între case domnitoare.
Erbverfahren, *-s, -, n.* v. Erbschaftsverfahren.
Erbvergleich, *-(e)s, -e, m.* v. Erbvertrag **(1, 2).**
Erbvermächtnis, *-ses, -se, n. (jur.)* legat.
Erbvertrag, *-(e)s, -träge, m. (jur.)* **1.** tratat, acord de succesiune. **2.** contract de partaj.
Erbverzicht, *-(e)s, -e, m.* v. Erbschaftsentsagung.
Erbverzichtsvertrag, *-(e)s, -träge, m. (jur.)* contract de renunţare la succesiune.
Erbwesen, *-s, n. sg.* succesiune, ordine a succesiunii.
Erbwissenschaft *f. sg.* v. Erblehre.
Erbwort, *-(e)s, -wörter, n. (lingv.)* cuvânt moştenit.
Erbzins, *-es, -e, m.* v. Erbpacht.
Erchtag, *-(e)s, -e, m. (reg.)* marţi.
Erd|ableitung, *-en, f. (electr., tel.)* legare la pământ.
Erd|abrutschung, *-en, f.* alunecare de pământ, de teren.
Erd|abwehr *f. sg. (mil.)* artilerie antiaeriană terestră.
Erd|achse *f. sg.* axă a pământului.
er|dacht **I.** *part. trec.* de la erdenken. **II.** *adj.* inventat, imaginar, născocit.
Erd|ader, *-n, f.* vână de pământ, filon de pământ.
Erd|alkalimetall, *-(e)s, -e, n. (mineral.)* metal alcalino-pământos.
Erd|altertum, *-s, sg.* paleozoic.
Erd|anschluss, *-es, -schlüsse, m. (electr.)* punere, legare la pământ.
Erd|anziehung *f. sg.* forţă de atracţie a pământului, gravitaţie.
Erd|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* **1.** *(reg.)* cartof *(Solanum tuberosum).* **2.** *(reg.)* topinambur, nap porcesc *(Helianthus tuberosus.)*
Erd|äpfelfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp de cartofi.
Erd|äpfelkoch, *-(e)s, -köche, m. (austr.)* sufleu de cartofi.
Erd|äpfel|sterz, *-es, -e, m. (austr.)* cartofi înăbuşiţi.
Erd|arbeit, *-en, f.* lucrare de terasament, săpături.
Erd|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător la terasament, terasier, săpător.
erdarben, *erdarbte, erdarbt, vb. (h) tr.* a economisi rupându-şi de la gură.
Erd|art, *-en, f. (geol.)* fel de sol; soi de pământ.
erd|artig *adj. (geol.)* ca pământul, pământos.
Erd|artischocke, *-n, f. (bot.)* topinambur, nap porcesc *(Helianthus tuberosus).*
Erd|assel, *-n, f. (zool.)* cârcâiac, miriapod *(Scolopendra).*
Erd|atmosphäre *f. sg.* atmosferă a pământului.
erdauern, *erdauerte, erdauert, vb. (h) tr. (elv.)* **1.** a examina, a controla, a cerceta temeinic. **2.** a obţine ceva prin aşteptare.
Erd|aushub, *-s, -hübe, m. (constr.)* **1.** *sg.* excavare de pământ. **2.** pământ excavat.
Erdbagger, *-s, -, m. (tehn.)* excavator de pământ, dragă.
Erdbahn *f. sg. (astron.)* orbită a pământului.
Erdball, *-(e)s, m. sg.* v. Erdkugel.
Erdbank, *-bänke, f.* banc de pământ.
Erdbau, *-(e)s, -ten, m.* lucrare de pământ, de terasament.
Erdbeben, *-s, -, n.* cutremur (de pământ).
Erdbeben|anzeiger, *-s, -, m.* v. Erdbebenmesser.
Erdbebenbrücke, **Erdbeben|insel**, *-n, f. (geol.)* porţiune neafectată de cutremur (într-o zonă de activitate seismică).
Erdbeben|herd, *-(e)s, -e, m.* hipocentru, focar al cutremurului.
Erdbebenkunde *f. sg.* seismologie.
Erdbebenmesser, *-s, -, m.* seismograf; seismometru.
Erdbebenschreiber, *-s, -, m.* seismograf.
erdbebensicher *adj.* **1.** rezistent la seisme. **2.** neexpus cutremurelor.
Erdbebenwarte, *-n, f.* observator seismic.
Erdbebenwelle, *-n, f.* val, undă seismic(ă).
Erdbebenwirkung, *-en, f.* efect al cutremurului (de pământ).
Erdbeerbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* **1.** frag *(Arbutus unedo).* **2.** căpşun *(Fragaria elatior).*
Erdbeere, *-n, f.* **1.** fragă *(Fragaria vesca, Rosaceae).* **2.** căpşună *(Fragaria ananassa).*
Erdbeer|eis, *-es, n. sg.* **1.** îngheţată de fragi. **2.** îngheţată de căpşuni.
erdbeerfarben, **erdbeerfarbig** *adj.* frez, de culoarea fragilor.
Erdbeerengeschmack, *-s, m. sg.* gust de fragi, căpşuni.
Erdbeerklee, *-s, m. sg. (bot.)* talpa-gâştei *(Trifolium fragiferum).*
Erdbeerkonfitüre, *-n, f.* dulceaţă de fragi, căpşuni.
Erdbeerpflanze, *-n, f. (bot.)* **1.** frag. **2.** căpşun.
erdbeer|rot *adj.* roşu ca fraga, căpşuna.
Erdbeersaft, *-(e)s, m. sg.* sirop de fragi sau de căpşuni; suc de fragi sau de căpşuni.
Erdbeer|spinat, *-(e)s, m. sg. (bot.)* fragă-tătărească *(Blitum virgatum).*
Erdbeer|staude, *-n, f.,* **Erdbeer|stock**, *-(e)s, -stöcke, m.* **1.** plantă, rug de fragi; frag. **2.** plantă, rug de căpşuni; căpşun.
Erdbeer|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* v. Erdbeerbaum.
Erdbe|ob|achtung *f. sg.* observare terestră.
Erdbeschleunigung *f. (fiz.)* acceleraţie gravitaţională.
erdbeschreibend *adj.* geografic.
Erdbeschreiber, *-s, -, m.* geograf.
Erdbeschreibung *f. sg.* geografie.
Erdbe|stattung, *-en, f.* înhumare.
Erdbettungskabel, *-s, -, n.* cablu subteran.
Erdbevölkerung *f. sg.* populaţie a pământului, locuitori ai pământului.
Erdbewegung, *-en, f.* **1.** rotaţie a pământului. **2.** mişcare a pământului (în lucrări de terasament).
Erdbewohner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) a(l) pământului; *(fig.)* om.
Erdbiene, *-n, f. (entom.)* bondar *(Bombus terrestris).*
Erdbild|aufnahme, *-n, f.* ridicare aerofotogrammetrică.
Erdbildmessung, *-en, f.* aerofotogrammetrie.
Erdbildungslehre *f. sg.* geologie.
Erdbirne, *-n, f. (bot., reg.)* **1.** cartof *(Solanum tuberosum).* **2.** topinambur, nap porcesc *(Helianthus tuberosus).* **3.** gulie *(Brassica oleracea).*
Erdboden, *-s, m. sg.* pământ, sol; suprafaţă a pământului; **dem ~ gleichmachen** a face una cu pământul; a rade, a şterge de pe faţa pământului; **vom ~ verschwinden** a dispărea, a pieri de pe faţa pământului.
Erdbodenkorrosion *f. sg.* coroziune a solului.
Erdbohrer, *-s, -, m.* sondă geotermică; foreză.
Erdbrand, *-(e)s, -brände, m.* foc subteran, ardere a gazelor subterane.
erdbraun *adj.* pământiu, de culoarea pământului.
Erdbrod, **Erdbrot**, *-(e)s, n. sg. (bot.)* ciclamă, pâinea-porcului *(Cyclamen).*
Erdbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** *sg.* surpare de pământ. **2.** surpătură. **3.** carieră de pământ.
Erd|damm, *-(e)s, -dämme,* **Erd|deich**, *-(e)s, -e, m.* dig, ridicătură; val de pământ, rambleu, umplutură de pământ.
Erd|dichte *f. sg. (geol.)* densitate medie a planetei Pământ.
Erd|draht, *-(e)s, -drähte, m. (electr.)* (conductă de) legătură cu pământul; pământ.
Erd|druck, *-(e)s, m. sg. (constr.)* împingere, presiune a pământului (asupra pereţilor unei construcţii).
Erd|dünste *pl.* emanaţii ale pământului; aburi ieşiţi din pământ.
Erd|durchmesser, *-s, m. sg.* diametru al pământului.
Erde, *-n, f.* **1.** *sg.* pământ, glob pământesc; **die ~ dreht sich um ihre eigene Achse** pământul se învârteşte în jurul axei sale. **2.** pământ, sol; **schwarze ~** cernoziom; *(mineral.)* **englische ~** tripoli; **gebrannte ~** teracotă; *(chim.)* **seltene ~n** pământuri rare; **fruchtbere ~** pământ rodnic, roditor; **feuchte ~** pământ umed; **sandige ~** pământ nisipos. **3.** *sg.* pământ, suprafaţă, scoarţă a pământului; **über der ~** pe suprafaţa pământului; **unter der ~** sub pământ, subteran; **bei ebener ~** la nivelul pământului; la parter; **im Schoße der ~** în sânul pământului; **mit beiden Beinen auf der ~ stehen** a fi cu picioarele pe pământ; **der ~ gleichmachen** a face una cu pământul; **jn. unter die ~ bringen** a băga pe cineva în pământ, în mormânt; a pricinui moartea cuiva; **die ~ sei ihm leicht** să-i fie ţărâna uşoară; **auf der ~ bleiben** a rămâne cu picioarele pe pământ. **4.** *sg.* pământ, lume; **auf der ~** sau *(poet.)* **auf ~n** pe lume; **Himmel und ~ in Bewegung setzen** a răsturna munţii; **die Hölle auf ~n** iadul pe pământ. **5.** *sg. (în opoziţie* cu *mare, apă)* uscat, pământ, continent. **6.** *(electr.)* legătură cu pământul; pământ.
Erde|essen, *-s, n. sg.* geofagie.
Erde|esser, *-s, -, m.* geofag.
Erd|efeu, *-s, m. sg. (bot.)* iederă rotundă *(Hedera helix).*
Erd|eichel, *-n, f. (bot.)* alună americană *(Arachis hypogaea).*
Erd|ein|sturz, *-es, -stürze, m. (geol.)* **1.** *sg.* surpare de pământ (la cutremur). **2.** surpătură.
Erd|elektrode, *-n, f. (electr.)* priză de pământ, electrod de punere la pământ.
erden[1], *erdete, geerdet (du erdest, er erdet), vb. (h) tr. (electr.)* a pune la pământ, a face legătura, a lega cu pământul (antene, conducte electrice etc.); **die Antenne ~** a lega antena cu pământul.
erden[2] *adj. (inv.)* din pământ, din lut, din argilă.
Erden, *-s, n. sg. (electr.)* legare (a unei conducte electrice) cu pământul, punere la pământ.
Erdenbewohner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) a(l) pământului.
Erdenbürger, *-s, -, m.* **1.** cetăţean al lumii. **2.** *(poet.)* locuitor al pământului; om.

Erdendasein, *-s, n. sg.* viața pe pământ.
erdenfern *adj.* **1.** departe de lume, de pământ. **2.** retras de lume. **3.** *(fig.)* absent.
Erdenfreuden *pl. (poet.)* plăceri lumești.
Erdengast, *-(e)s, -gäste, m.* om, ființă (pământească), pământean.
Erd|enge, *-n, f.* v. Erdzunge.
Erdengeschöpf, *-(e)s, -e, n. (poet.)* ființă pământească.
Erdenglück, *-(e)s, n. sg. (poet.)* fericire terestră.
Erdengott, *-(e)s, -götter, m.* om atotputernic, cu mare succes.
Erdengröße, *-n, f.* **1.** mărime a pământului. **2.** mărire pământească, vremelnică, trecătoare.
Erdengrund, *-(e)s, m. sg.* sol.
Erdengüter *n. pl. (poet.)* bunuri pământești.
Erdenjahr, *-(e)s, -e, n.* an terestru.
Erdenjammer, *-s, m. sg. (poet.)* chin, mizerie pământească.
erdenkbar *adj.* v. erdenklich.
erdenken, *erdachte, erdacht, vb. (h) tr.* a imagina; a născoci; a inventa.
Erdenkind, *-(e)s, -er, n. (poet.)* om, muritor, fiu al pământului.
erdenklich *adj.* imaginabil, care se poate imagina, care se poate concepe; **sich alle ~e Mühe geben** a se osteni, a se strădui din răsputeri; a face tot posibilul.
Erdenkloß, *-es, -klöße, m. (poet.)* făptură de lut, muritor.
Erdenlast *f. sg. (poet.)* povară a vieții pe pământ.
Erdenlauf, *-(e)s, m. sg. (poet.)* cale a vieții, viață.
Erdenleben, *-s, n. sg.* viața pe pământ.
Erdenleid, *-(e)s, n. sg. (poet.)* mizerie, necazuri pământești.
Erdenlicht, *-(e)s, n. sg. (poet.)* **1.** soare. **2.** viață.
Erdenlos, *-(e)s, n. sg. (poet.)* soartă pământească.
Erdenlust, *-lüste, f. (poet.)* plăcere, bucurie, savoare a vieții pământești.
Erden|nacht *f. sg. (poet.)* destin sumbru (al omului).
erden|nah *adj.* v. erdnah.
Erden|nähe *f. sg.* v. Erdnähe.
Erden|not *f. sg.* v. Erdenleid.
Erdenpein *f. sg. (poet.)* chinuri, dureri pământești.
Erdenrund, *-(e)s, n. sg. (poet.)* tot pământul, lumea întreagă, globul pământesc, mapamond; **auf dem ganzen ~** în toată lumea asta largă.
Erdenschoß, *-es, m. sg. (poet.)* sânul pământului.
Erdenseligkeit *f. sg.* fericire lumească.
Erdensinn, *-(e)s, m.* concepție laică despre lume.
Erdensohn, *-(e)s, -söhne, m. (poet.)*v. Erdenkind.
Erden|staub, *-(e)s, m. sg. (poet.)* viață trecătoare, colbul pământului.
Erdentage *pl. (poet.)* viață, zile pe care le are de trăit cineva pe pământ.
Erdental, *-(e)s, n. sg. (poet.)* rai pământesc.
Erd|ent|stehung *f. sg.* origine, geneză a pământului; formare a globului pământesc.
Erd|ent|stehungslehre *f. sg.* geogenie, geogonie.
Erdenvolk, *-(e)s, n. sg. (poet.)* omenire.
Erdenwallen, *-s, n. sg. (poet.)* cale a vieții.
Erdenwinkel, *-s, -, m.* colțișor de pe pământ.
Erdenwurm, *-(e)s, -würmer, m. (fig.)* muritor.
Erd|erforschung *f. sg.* geogenie, geogonie; geologie.
Erd|erhöhung, *-en, f.* dâmb, măgură, movilă.
erd|erschütternd *adj. (poet.)* care zguduie pământul; care răstoarnă lumea din temelii.
Erd|erschütterung, *-en, f.* v. Erdbeben.
erdfahl, **erdfalb** *adj.* de culoarea pământului; pământiu, palid, livid.
Erdfall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** *sg.* surpare de pământ. **2.** surpătură.
Erdfarbe *f. sg.* culoare a pământului.
erdfarben *adj.* de culoarea pământului, pământiu.
Erdfarben *pl. (chim.)* pământuri colorate, culori de pământ.
erdfarbig *adj.* v. erdfarben.
Erdferkel, *-s, -, n. (zool.)* porcul-termitelor *(Orycteropus)*.
erdfern *adj.* **1.** *(astron.)* departe de pământ; în apogeu. **2.** *(poet.)* în extaz.
Erdferne *f. sg. (astron.)* apogeu (al lunii).
Erdfeuer, *-s, -, n.* foc subteran, foc de sondă.
Erdfloh, *-(e)s, -flöhe, m. (entom.)* purice-de-pământ *(Haltica oleracea)*.
Erdförderung, *-en, f.* transport de pământ săpat (la lucrări de terasament).
Erdfrucht, *-früchte, f. (bot.)* geocarp, fruct maturizat subteran.
Erdg. *presc.* de la Erdgeschoß.
Erdgang, *-(e)s, -gänge, m.* v. Erdader.
Erdgans, *-gänse, f. (ornit.)* specie de gâscă sălbatică *(Tadorne)*.
Erdgas, *-es, n. sg. (geol.)* gaze naturale, gaz metan; **verflüssigtes ~** gaz natural lichefiat.
Erdgasförderung, *-en, f.* exploatare, extracție de gaz metan.
erdgashöffig *adj.* cu probabile zăcăminte de gaz metan.
Erdgaslager|stätte, *-n, f.* v. Erdgasvorkommen.
Erdgasleitung, *-en, f.* conductă de gaz metan, gazoduct.
Erdgas|preis, *-es, -e, m.* preț al gazului metan.
Erdgasverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de gaz metan.
Erdgasversorgung *f. sg.* aprovizionare cu gaz metan.
Erdgasvorkommen, *-s, -, n.* zăcământ de gaz metan.
erdgeboren *adj. (poet.)* pământean, muritor.
Erdgebor(e)ne, *-n, -n (ein Erdgebor(e)ner), m.* și *f. (poet.)* pământean(ă), muritor(-oare), om.
erdgebunden *adj.* **1.** pământesc; *(fig.)* lipsit de avânt. **2.** *(ist.)* legat de glie, iobag, șerb.
Erdgebundenheit *f. sg.* **1.** *(poet.)* legătură cu pământul; caracter terestru. **2.** *(ist.)* faptul de a fi legat de glie, de moșie; iobăgie, șerbie.
Erdgegend, *-en, f.* parte a lumii, regiune a globului.
Erdgeist, *-(e)s, -er, m.* spiriduș, gnom; duh al pământului.
erdgelb *adj.* galben ca ocrul.
Erdgelb, *-(e)s, n. sg.* ocru galben.
Erdgeruch, *-(e)s, m. sg.* miros de pământ.
Erdgeschichte *f. sg.* geologie.
erdgeschichtlich *adj.* **1.** din, privitor la istoria, la evoluția pământului. **2.** geologic.
Erdgeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust de pământ (la vin).
Erdgeschöpf, *-(e)s, -e, n.* v. Erdengeschöpf.
Erdgeschoss, *-es, -e, n.* parter; **im ~** la parter.
Erdgewölbe, *-s, -, n.* pivniță; chiler.
erdgrau *adj.* pământiu.
Erdgürtel, *-s, m.* zonă geografică.
erdhaft *adj.* **1.** pământesc. **2.** pământos.
Erdhalbmesser, *-s, m. sg. (astron.)* rază a pământului.
Erdhälfte, *-n, f.* emisferă (a globului pământesc).
erdhaltig *adj. (geol.)* pământos, care conține pământ.
Erdharz, *-es, n. sg. (înv.; mineral.)* bitum.
erdharzig *adj. (mineral.)* bituminos.
Erdhase, *-n, -n, m. (zool.)* iepure pitic *(Alactaga saliens)*.
Erdhaue, *-n, f.* sapă.
Erdhaufen, *-s, -, m.* grămadă de pământ.
Erdhaus, *-es, -häuser, n.* casă de lut.
Erdhöhle, *-n, f.* **1.** peșteră (în pământ). **2.** bârlog.
Erdhörnchen, *-s, -, n. (zool.)* veveriță marocană *(Alantoxerus getulus)*.
Erdhügel, *-s, -, m.* v. Erderhöhung.
Erdhummel, *-n, f.* v. Erdbiene.
Erdhund, *-(e)s, -e, m. (vân.)* denumire dată mai multor rase de câini (baset, foxterier) care urmăresc vânatul până în bârlog.
Erdhütte, *-n, f.* bordei.
erdicht *adj. (înv.)* v. erdig.
erdichten, *erdichtete, erdichtet (du erdichtest, er erdichtet), vb. (h) tr.* a născoci, a scorni; a inventa, a imagina.
Erdichter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care născocește, inventează; fantezist.
erdichtet **I.** *part. trec.* de la erdichten. **II.** *adj.* **1.** născocit, scornit. **2.** imaginar, fictiv. **3.** *(euf.)* mincinos, neadevărat.
Erdichtung, *-en, f.* **1.** născocire, invenție. **2.** imaginație, fantezie, ficțiune. **3.** *(euf.)* minciună, neadevăr.
Erdichtungsgabe *f. sg.* **1.** dar, facultate de a născoci, de a inventa. **2.** *(euf.)* mitomanie.
erdienen, *erdiente, erdient, vb. (h) tr.* a câștiga, a obține, a dobândi, a realiza servind.
erdig *adj. (geol.)* de natura pământului, pământos, teros.
Erd|innere, *-n, n. sg.* interiorul pământului.
Erdjagd, *-en, f. (vân.)* vânătoare de animale care trăiesc sub pământ.
Erdkabel, *-s, -, n.* **1.** cablu subteran. **2.** cablu de punere la pământ.
Erdkäfer, *-s, -, m. (entom.)* **1.** specie de gândac *(Troxarenarius)*. **2.** cărăbuș *(Melolontha vulgaris)*.
Erdkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (mil.)* luptă terestră.
Erdkapazität, *-en, f. (electr.)* capacitate a pământului.
Erdkarte, *-n, f.* planiglob, mapamond, hartă a pământului.
Erdkastanie [-niə], *-n, f. (bot.)* **1.** alunele, mândălac *(Carum bulbocastanum)*. **2.** baraboi *(Chaerophyllum bulbosum)*.
Erdkern, *-(e)s, -e, m (geol.)* miez metalic al globului pământesc.
Erdkloß, *-es, -klöße, m.* v. Erdklumpen.
Erdkluft, *-klüfte, f.* crăpătură adâncă în pământ, crevasă.
Erdklumpen, *-s, -, m.* bulgăre de pământ.
Erdkohle, *-n, f.* cărbune de pământ.
Erdkohlrabi, *-(s), -(s), m. (bot.)* gulie, calărabă *(Brassica oleracea)*.
Erdkörper, *-s, m. sg.* v. Erdkugel.
Erdkrebs, *-es, -e, m.* **1.** *sg. (bot.)* cancer de rădăcină, boală a rădăcinii produsă de ciupercă *(Armilleria mellea)*. **2.** *(entom.)* coropișniță *(Gryllotalpa vulgaris)*.
Erdkreis, *-es, m. sg. (poet.)* pământ, lume, univers; *(fig.)* mapamond.
Erdkröte, *-n, f. (zool.)* broască de câmp *(Pelobates fuscus)*.
Erdkruste *f. sg. (geol.)* scoarță a pământului.
Erdkugel *f. sg.* glob pământesc; pământ.
Erdkunde *f. sg.* geografie.
Erdkundige, *-n, -n (ein Erdkundiger), m.* și *f. (înv.)* geograf(ă).
Erdkundler, *-s, -, m.* **1.** (savant) geograf. **2.** student la geografie.
erdkundlich *adj.* geografic.
Erdlage, *-n, f.* strat de pământ.
Erdläufer, *-s, -, m. (zool.)* **1.** specie de miriapod *(Geophilus)*. **2.** *(pop.)* șopârlă *(Lacerta agilis)*.
Erdleitung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* conductă sau linie subterană (telefonică sau telegrafică). **2.** *(electr.)* conductă de punere la pământ. **3.** *(fiz.)* conductibilitate a solului.
erdlich *adj. (poet.)* pământesc, terestru; de pământ.
Erdlicht, *-(e)s, n. sg. (astron.)* lumină a soarelui reflectată de pământ spre lună.
Erdloch, *-(e)s, -löcher, n.* gaură în pământ.
Erdmagnetismus, *-, m. sg.* magnetism terestru.
Erdmandel, *-n, f. (bot.)* arahidă, alună americană *(Arachis hypogaea)*.
Erdmännchen, *-s, -, n.* v. Erdgeist.
Erdmännlein, *-s, -, n.* **1.** spiriduș, gnom. **2.** *(bot.)* mătrăgună. **3.** *(reg.)* snopul popii, ultimul snop.
Erdmasse, *-n, f.* masă de pământ.
Erdmauer, *-n, f.* zid, dig de pământ.
Erdmaus, *-mäuse, f. (zool.)* șoarece de câmp *(Arvicola arvalis)*.
Erdmesser, *-s, -, m.* geometru, agrimensor, măsurător de terenuri.
Erdmesskunst *f. sg.* geodezie.
Erdmessung, *-en, f.* **1.** *sg.* geodezie. **2.** măsurătoare de teren.
Erdmetall, *-(e)s, -e, n. (chim.)* metal pământos.
Erdmiete, *-n, f. (agr.)* groapă, siloz în pământ.
Erdmine, *-n, f. (mil.)* mină terestră.
Erdmittel|alter, *-s, n. sg.* mezozoic.
Erdmittelpunkt, *-(e)s, m. sg.* centru al pământului.

erdmittelpunktig *adj. (astron.)* geocentric.
Erdmolch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* salamandră, sălămâzdră *(Salamandra vulgaris).*
Erdmöve [-və], *-n, f. (ornit.)* pescăruş de munte *(Cincolus aequaticus).*
erdnah *adj.* aproape de pământ, la perigeu.
Erdnähe *f. sg. (astron.)* perigeu.
Erdneuzeit *f. sg.* neozoic.
Erdnuss, *-nüsse, f. (bot.)* **1.** arahidă, alună americană *(Arachis hypogaea).* **2.** mândălac *(Carum bulbocastanum).* **3.** oreşniţă *(Lathyrus tuberosus).* **4.** specie de ciupercă *(Hymenogaster).*
Erdnüsschen, *-s, -, n. dim.* de la Erdnuss.
Erdnusskuchen, *-s, -, m.* turtă de arahidă.
Erdnuss|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de arahide.
Erd|oberfläche *f. sg.* suprafaţă a pământului.
Erd|öl, *-(e)s, n. sg.* **1.** petrol. **2.** ţiţei.
Erd|öl|abkömmling, *-s, -e, m. (chim.)* derivat, produs petrolier.
Erd|öl|anzeichen, *-s, -, n. (petr.)* manifestări de existenţă a ţiţeiului, iviri de ţiţei.
Erd|öl|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor petrolist.
Erd|öl|ausbruch, *-(e)s, -brüche, m. (petr.)* erupţie de ţiţei.
Erd|öl|ausfuhr *f. sg. (com.)* export de produse petroliere.
Erd|ölbedarf, *-s, m. sg.* necesar de petrol.
Erd|ölbe|hälter, *-s, -, m.* rezervor de ţiţei, de petrol.
Erd|ölbohrung, *-en, f.* foraj petrolier.
Erd|ölchemie [-çe-] *f. sg.* petrochimie.
er|dolchen, *erdolchte, erdolcht, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) împunge, a (se) înjunghia, a (se) omorî cu pumnalul.
Erd|öl|einfuhr *f. sg.* import de petrol, de ţiţei.
Erd|öl|ein|nahmen *pl.* venituri, încasări din petrol.
Erd|öl|embargo, *-s, -s, n.* embargo petrolier.
Erd|öl|erkundung, **Erd|öl|exploration**, *-en, f.* exploatare petrolieră.
Erd|öl|exporteur [-tø:ɐ], *-s, -e, m.* exportator de petrol.
Erd|ölfeld, *-(e)s, -er, n.* teren petrolifer, teren de exploatare petrolieră.
Erd|ölförderland, *-es, -länder, n.* ţară producătoare de petrol.
Erd|öl fördernd *adj.* producător de petrol.
Erd|ölförderung *f. sg.* exploatare a petrolului.
Erd|ölgas, *-es, -e, n.* gaz de sondă.
Erd|ölgebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune petroliferă.
Erd|ölgesellschaft, *-en, f.* companie, societate petrolieră.
Erd|ölharz, *-es, -e, n.* răşină de petrol.
erd|ölhöffig *adj.* (despre un teren) care promite petrol; cu probabile zăcăminte de petrol.
Erd|öl|industrie *f. sg.* industrie petrolieră.
Erd|öl|lager|stätte, *-n,f.* v. Erdölvorkommen.
Erd|öl|leitung, *-en, f.* conductă de petrol.
Erd|öl|lieferant, *-en, -en, m.* furnizor de petrol.
Erd|ölmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piaţa petrolieră.
Erd|ölnachfrage, *-n, f.* cerere, nevoie de petrol.
Erd|ölpreis, *-es, -e, m.* preţ al petrolului.
Erd|ölpreis|explosion, *-en, f.* explozie a preţului la petrol.
Erdölpreisverfall, *-(e)s, m. sg.* scădere bruscă, prăbuşire a preţului la petrol.
Erd|ölprodukt, *-(e)s, -e, n.* produs petrolier.
Erd|ölproduktion *f. sg.* producţie de petrol, de ţiţei.
Erd|ölpumpe, *-n, f.* pompă de ţiţei.
Erd|ölraffinerie, *-n* [-ri:ən], *f.* rafinărie de petrol.
Erd|ölrück|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** reziduu de ţiţei. **2.** reziduu de la rafinarea petrolului.
Erd|ölsonde, *-n, f.* sondă de ţiţei.
Erd|ölsyndikat, *-(e)s, -e, n.* sindicat al petroliştilor.
Erd|ölver|arbeitung *f. sg.* prelucrare a ţiţeiului, industrie petrolieră.
Erd|ölver|arbeitungs|anlage, *-en, f.* instalaţie, fabrică de prelucrare a ţiţeiului.
Erd|ölverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de petrol.
Erd|öl verbrauchend *adj.* consumator de petrol.
Erd|ölvorkommen, *-s, -, n. (geol.)* zăcământ de ţiţei.
Erd|ölvor|räte *pl.* resurse de petrol.
Erd|ölwachs, *-es, n. sg.* ceară de petrol.
Erd|ölwirtschaft, *-en, f.* economie a petrolului, petrolieră.
er|donnern, *erdonnerte, erdonnert, vb. (h) intr.* a bubui, a răsuna, a bufni.
Erdpech, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* asfalt, smoală de petrol.
erdpech|artig *adj.* ca asfaltul, de natura asfaltului.
erdpech|haltig *adj.* care conţine asfalt.
Erdpol, *-(e)s, -e, m.* pol al pământului.
Erdpyramide, *-n, f. (geol.)* formă conică produsă de eroziune în morene sau tuf.
Erdradius, *-radien* [-ra:diən], *-se, m.* rază a pământului.
Erdrauch, *-(e)s, m. sg. (bot.)* fumărică *(Fumaria officinalis).*
Erdraum, *-(e)s, m. sg. (astron.)* spaţiu pământesc.
Erdräumer, *-s, -, m. (tehn.)* excavator.
Erdraupen *pl. (entom.)* omizi de fluturi dăunători *(Noctuidae, Sphyngidae).*
Erdraute, *-n. f.* v. Erdrauch.
er|drechseln, *erdrechselte, erdrechselt (ich erdrechs(e)le), vb. (h) tr.* a produce la strung (de lemn), a strunji.
Erdreich, *-(e)s, n. sg.* pământ, sol.
er|dreisten, *erdreistete, erdreistet (du erdreistest, er erdreistet), vb. (h) refl. (zu* sau cu *inf.)* **1.** a îndrăzni, a se încumeta; a se obrăznici, a-şi lua îndrăzneala. **2.** a deveni impertinent.
Er|dreistung *f. sg.* îndrăzneală, cutezanţă; obrăznicie, impertinenţă.
er|dreschen, *erdrosch* (şi *înv. erdrasch), erdroschen (du erdrischst, er erdrischt), vb. (h) tr.* a îmblăti, a treiera; a scoate îmblătind, treierând.
Erdrevolution [-vo-] *f. sg.* mişcare de revoluţie a pământului.
Erdrinde *f. sg.* v. Erdkruste.
Erdriss, *-es, -e, m.* v. Erdkluft.
er|dröhnen, *erdröhnte, erdröhnt, vb. (h) intr.* a răsuna, a vui, a bubui.
Erdrohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** lunetă terestră. **2.** conductă, tub, ţeavă subteran(ă).
Erdrose, *-n, f. (bot.)* trandafir târâtor.
er|drosseln, *erdrosselte, erdrosselt (ich erdross(e)le), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) sugruma, a (se) strangula.
Er|drosselung, *-en, f.* sugrumare, strangulare.
Er|drossler, *-s, -, m.* sugrumător, strangulator.
Er|drosslung, *-en, f.* v. Erdrosselung.
Erdrotation, *-en, f.* rotaţie a pământului.
er|drücken, *erdrückte, erdrückt, vb. (h) tr.* **1.** a zdrobi, a strivi, a turti. **2.** *(fig.)* o copleşi; *(fam.)* a turti. **3.** *(fig.)* a pune în umbră.
Erd|rücken, *-s, -, m.* coamă de deal.
er|drückend **I.** *part. prez.* de la erdrücken. **II.** *adj.* **1.** foarte puternic, zdrobitor; **~e Beweise** dovezi zdrobitoare. **2.** mult superior, covârşitor; **~e Mehrheit** majoritate covârşitoare. **3.** foarte puternic, copleşitor; **ein ~er Eindruck** o impresie copleşitoare.
Erdrückleitung, *-en, f. (electr.)* conductă de întoarcere.
Er|drückung *f. sg.* zdrobire, strivire, copleşire.
Erdrund, *-(e)s, n. sg.* v. Erdenrund.
Er|drusch, *-es, m. sg. (agr.)* cereale obţinute la un treieriş.
Erd|rutsch, *-es, -e, m.*, **Erdrutschung**, *-en, f.* alunecare de teren.
Erd|rutsch|sieg, *-es, -e.* victorie răsunătoare în alegeri.
Erdsänger, *-s, -, m.* nume al mai multor specii de păsări cântătoare.
Erdsatellit, *-en, -en, m.* satelit al pământului.
Erdschanze, *-n, f. (mil.)* val de pământ (lucrare de fortificaţie de câmp).
Erdscharre, *-n, f.* screper.
Erdschatten, *-s, m. sg. (astron.)* umbra pământului.
Erdschaufel, *-n, f.* **1.** lopată pentru aruncarea pământului. **2.** maşină pentru nivelarea pământului.
Erdscheibe *f. sg. (bot.)* ciclamă, pâinea-porcului, discul-pământului *(Cyclamea).*
Erdschein, *-(e)s, m. sg.* v. Erdlicht.
Erdschicht, *-en,* **Erdschichte**, *-n, f. (geol.)* strat de pământ.
Erdschichtung, *-en, f.* stratificare a solului.
Erdschierling, *-s, m. sg. (bot.)* cucută, barba-călugărului *(Conium maculatum).*
Erdschlacke *f. sg. (metal.)* zgură amestecată cu pământ.
Erdschlipf, *-(e)s, -e, m. (elv.)* v. Erdrutsch.
Erdschluss, *-es, -schlüsse, m. (electr.)* contact la pământ, punere la pământ; pierdere a curentului în pământ, scurtcircuit în pământ.
Erdschluss|anzeiger, *-s, -, m. (electr.)* indicator de scurtcircuit în pământ.
Erdschluss|prüfer, *-s, -, m. (electr.)* aparat de control al scurtcircuitului în pământ.
Erdschlussrest|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent rezidual de punere la pământ.
Erdschluss|spule, *-n, f. (electr.)* bobină de punere la pământ.
Erdschluss|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de punere la pământ.
Erdschnecke, *-n, f. (zool.)* melc *(Helix pomatia).*
Erdschocke, *-n, f. (bot.)* anghinare.
Erdscholle, *-n, f.* **1.** petic de pământ, glie, brazdă. **2.** bulgăre de pământ.
Erdschüttung, *-en. f.* umplutură de pământ, rambleu.
Erdschwalbe, *-n, f. (ornit.)* rândunică de mal *(Clivicola riparia).*
Erdschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* mânătarcă *(Boletus edulis).*
Erdschwere *f. sg. (fiz.)* gravitaţie.
Erdsittich, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* papagal australian *(Pezoporus terrestris).*
Erd|spalte, *-n, f.* v. Erdkluft.
Erd|spat, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* spat.
Erd|spinne, *-n, f. (zool.)* păianjen de câmp *(Lycosidae).*
Erd|spitze, *-n, f.* **1.** promontoriu, cap. **2.** istm.
Erd|stamm, *-(e)s, -stämme, m.* **1.** butuc, buştean, buturugă cu rădăcină, trunchi de copac rămas în pământ. **2.** *(bot.)* tulpină subterană.
Erd|stampfe, *-n, f.*, **Erd|stampfer**, *-s, -, m.* mai, compactor pentru pământ, de bătucit pământul.
Erd|stoß, *-es, -stöße, m.* cutremur scurt, şoc seismic.
Erd|strahlen *pl.* raze telurice, radiaţii terestre.
Erd|streitkräfte *pl. (mil.)* forţe terestre.
Erd|strich, *-(e)s, -e, m.* regiune, zonă (a pământului).
Erd|ströme *m. pl. (electr.)* curenţi telurici.
Erd|sturz, *-es, -stürze, m.* v. Erdeinsturz.
Erdtalk, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* talc pământos.
Erdtal|sperre, *-n, f. (constr.)* baraj de pământ.
Erdtaube, *-n, f. (ornit.)* porumbel sălbatic, de pădure.
Erdteil, *-(e)s, -e, m.* continent.
Erdtorf, *-(e)s, n. sg.* turbă.
erdulden, *erduldete, erduldet (du erduldest, er erduldet), vb. (h) tr.* a suporta, a îndura, a răbda.
Erduldung *f. sg.* suportare, îndurare, răbdare.
Erd|umdrehung, *-en, f. (fiz.)* rotaţie a pământului.
Erd|umfang, *-(e)s, m. sg.* circumferinţă a pământului.
erd|umfassend *adj.* mondial.
Erd|umflug, *-(e)s, -flüge, m.*, **Erd|umkreisung**, *-en, f.*, zbor, rotaţie în jurul pământului.
Erd|umlauf, *-(e)s, -läufe, m. (fiz.)* rotire a pământului.
Erd|umlaufbahn, *-en, f. (cosmonautică)* orbită în jurul pământului; orbită circumterestră.
Erd|umrundung, *-en, f.* v. Erdumflug.
Erd|umschiffer, *-s, -, m.* navigator care face înconjurul lumii.
Erd|umsegelung, *-en, f.* înconjur al lumii cu o ambarcaţiune cu pânze.
Erd|umsegler, *-s, -, m.* v. Erdumschiffer.
Erd|umseglung, *-en, f.* v. Erdumsegelung.
erd|um|spannend *adj.* v. erdumfassend.
Erdung, *-en, f.* v. Erden.
Erdungsdrossel, *-n, f. (electr.)* bobină de legare la pământ.

Erdungs|sammel|leitung, *-en, f. (electr.)* bară colectoare a rețelei de legare la pământ.
Erdungswider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* rezistență a prizei de pământ.
er|dunkeln, *erdunkelte, erdunkelt (ich erdunk(e)le), vb. (h) refl. (rar)* a se întuneca.
er|dursten, *erdurstete, erdurstet (du erdurstest, er erdurstet)*, **erdürsten**, *erdürstete, erdürstet (du erdürstest, er erdürstet), vb. (s) intr. (rar)* a muri de sete, a înseta.
Erd|urzeit *f. sg.* v. Archaikum.
erdverbunden, **erdver|haftet** *adj.* **1.** legat de cele pământești. **2.** legat de pământul strămoșesc.
Erdverschanzung, *-en, f. (mil.)* întăritură de pământ, tranșee.
Erdwachs, *-es, n. sg. (mineral.)* ozocherită, ceară minerală.
Erdwall, *-(e)s, -wälle, m.* val, ridicătură de pământ.
Erdwalze, *-n, f. (tehn.)* rulou compresor de pământ (pentru terasamente).
Erdwand, *-wände, f.* perete de pământ; perete de lut, de argilă.
Erdwärme *f. sg.* căldură a pământului, a solului.
erdwärts *adv.* spre pământ, în jos.
Erdwasser, *-s, -, n. (geol.)* apă subterană.
Erdweite *f. sg. (astron.)* distanța medie pământ–soare.
Erdwendigkeit *f. sg.* geotropism.
Erdwerk, *-(e)s, -e, n. (mil.)* lucrare de fortificație din pământ.
Erdwicke, *-n, f. (bot.)* oreșniță *(Lathyrus tuberosus* L.).
Erdwider|stand, *-(e)s, m. sg. (constr.)* rezistență a solului la fundare.
Erdwinde, *-n, f.* **1.** *(bot.)* volbură, rochița-rândunicii *(Convolvulus arvensis* L.). **2.** *(constr., mine)* troliu, vinci, melc.
Erdwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (zool.)* hienă civetă *(Proteles)*.
Erdwurm, *-(e)s, -würmer, m. (zool.)* râmă *(Lumbricus terrestris)*.
Erdzeisel, *-s, -, m.* v. Erdziesel.
Erdzeit|alter, *-s, -, n.* eră a pământului, eră geologică.
Erdziel, *(e)s, -e, n. (mil.)* țintă pe pământ, țintă terestră.
Erdziesel, *-s, -, m.* (și *n.*) *(zool.)* cățelul-pământului *(Citellus)*.
Erdzone, *-n, f. (geogr.)* zonă a pământului.
Erdzunge, *-n, f. (geogr.)* istm, limbă de pământ.
er|eifern, *ereiferte, ereifert, vb. (h) refl.* a se aprinde, a se supăra, a se înfierbânta, a se pasiona, a se porni; a se monta, a se ambala.
Er|eiferung, *-en, f.* pornire, patimă; supărare.
er|eignen, *ereignete, ereignet, vb. (h) refl.* și *impers.* a se întâmpla, a se petrece, a avea loc; **es ereignete sich, dass...** s-a întâmplat că...
Er|eignis, *-ses, -se, n.* eveniment, întâmplare importantă; **freudiges** ~ eveniment fericit.
er|eignislos *adj.* fără evenimente însemnate, lipsit de evenimente.
er|eignisreich, **er|eignisvoll** *adj.* plin de evenimente, bogat în evenimente.
er|eilen, *ereilte, ereilt, vb. (h) tr.* **1.** a ajunge din urmă. **2.** *(fig.)* a surprinde; **der Tod hat ihn ereilt** l-a surprins moartea.
Erektion, *-en, f. (biol.)* erecție.
Eremit, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** pustnic(ă), sihastru, sihastră, ermit. **2.** *m. (zool.)* specie de rac *(Astacus fluviatilis)*.
Eremitage [-'ta :ʒə], *-n, f.* **1.** sihăstrie, locuință de pustnic, ermitaj. **2.** căsuță, vilă într-o grădină.
Eremitendasein, *-s, n. sg.* **1.** viață de pustnic, de ermit. **2.** *(fig.)* viață retrasă.
eremitisch, **eremitenhaft** *adj.* de sihastru, de ermit, ca un sihastru, ca un ermit.
Eren, *-, -, m. (reg.)* coridor, hol.
Erepsin, *-s, -e, n. (chim.)* erepsină.
er|erben, *ererbte, ererbt, vb. (h) tr.* a moșteni, a dobândi prin moștenire.
er|erbt **I.** *part. trec.* de la ererben. **II.** *adj.* moștenit; **~e Krankheit** boală moștenită, ereditară.
erfahren[1], *erfuhr, erfahren (du erfährst, er erfährt), vb. (h) tr.* **1.** a afla, a auzi. **2.** a primi; a avea parte de...; **eine gute Behandlung** ~ a primi un tratament bun; **Undank** ~ a nu avea parte de mulțumiri. **3.** a îndura, a păți, a trece prin; **eine Besserung** ~ a se îmbunătăți; **Unrecht** ~ a suferi nedreptăți, a fi nedreptățit; **ich habe es am eigenen Leibe** ~ am simțit-o pe propria piele; **eine Änderung** ~ a fi transformat, a fi schimbat; *(despre prețuri)* **eine Ermäßigung** ~ a fi redus.
erfahren[2] **I.** *part. trec.* de la erfahren[1]. **II.** *adj.* cu experiență; încercat; versat; expert; priceput.
Erfahrene, *-n, -n (ein Erfahrener), m.* și *f.* persoană pricepută, experimentată ; expert(ă).
Erfahrenheit *f. sg.* posesie, bogăție de cunoștințe, de experiențe; experiență (într-un anumit domeniu); experiență (de viață).
Erfahrung, *-en, f.* **1.** experiență; **gute** (sau **schlechte**) **~en machen** a face experiențe bune (sau proaste); **nach meiner** ~ după experiența mea; **über reiche ~en verfügen** a avea, a dispune de experiență bogată; **wir müssen uns seine ~en zunutze machen** trebuie să folosim experiența sa; **~en sammeln, austauschen** a acumula, aduna, a face schimb de experiență. **2.** practică, rutină; **die ~ hat gezeigt** practica a dovedit. **3.** *(în expr.)* **in ~ bringen** a afla.
Erfahrungs|aus|tausch, *-es, m. sg.* schimb de experiență.
Erfahrungsbegriff, *-(e)s, -e, m.* noțiune (câștigată pe cale) empirică.
Erfahrungsbeiwert, *-(e)s, -e, m.* coeficient empiric.
Erfahrungsbereich, *-(e)s, -e, m.* domeniu în care o persoană a acumulat experiență.
Erfahrungsbericht, *-(e)s, -e, m.* descriere, raport în legătură cu experiența acumulată.
Erfahrungsbeweis, *-es, -e, m.* dovadă întemeiată pe experiență.
Erfahrungsformel, *-n, f. (tehn.)* formulă empirică.
Erfahrungsfülle *f. sg.* mulțime de experiențe.
erfahrungsgemäß *adv.* din experiență, pe bază de experiență, experimental, (în mod) empiric.
erfahrungslos *adj.* fără experiență, lipsit de experiență.
Erfahrungslosigkeit *f. sg.* lipsă de experiență.
erfahrungsmäßig *adj.* bazat pe experiență, experimental, empiric.
Erfahrungsmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* material de experiențe, material experimental.
Erfahrungsregel, *-n, f.* regulă extrasă din experiență; regulă empirică.
erfahrungsreich *adj.* cu experiență, bogat în experiențe, experimentat.
Erfahrungs|sache *f. sg.* chestiune de experiență.
Erfahrungs|satz, *-es, -sätze, m.* principiu (de viață) empiric, bazat pe experiență.
Erfahrungs|schatz, *-es, m. sg.* tezaur de experiență.
Erfahrungs|tatsache, *-n, f.* fapt empiric, stabilit prin experiență.
Erfahrungs|urteil, *-(e)s, -e, n. (fil.)* sentință experimentală.
Erfahrungswahr|heit, *-en, f.* adevăr experimental, empiric.
Erfahrungswert, *-(e)s, -e, m.* valoare empirică.
Erfahrungswesen, *-s, n. sg.* empirism.
Erfahrungswissenschaft, *-en, f.* **1.** empirism. **2.** știință experimentală, empirică.
Erfahrungszahl, *-en, f.* coeficient empiric, număr experimental.
erfallen, *erfiel, erfallen (du erfällst, er erfällt), vb. (s) intr.* **1.** *(fin.)* a încasa, a reveni (cuiva o sumă etc.). **2.** *(reg., alpinism)* a se prăbuși.
erfangen, *erfing, erfangen (du erfängst, er erfängt), vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* a prinde (din mers, din zbor). **II.** *refl.* a-și reveni.
erfassbar *adj.* **1.** care poate fi prins, apucat. **2.** *(fig.)* care poate fi înțeles; inteligibil, sesizabil.
erfassen, *erfasste, erfasst (du, er erfasst), vb. (h) tr.* **1.** a prinde, a apuca; **Wut erfasst mich** mă cuprinde furia; **Ekel, Frende, Angst, Mitleid erfasst mich** mă cuprinde scârba, bucuria, teama, mila. **2.** a cuprinde, a include (în listă etc.). **3.** *(fig.)* a înțelege, a pricepe, a sesiza, a prinde; **das konnte er kaum** ~ de-abia putea să înțeleagă, aproape că nu-i intra în cap.
erfasslich *adj.* v. erfassbar.
Erfassung, *-en, f.* **1.** *sg.* înțelegere, pricepere, sesizare. **2.** includere (în listă etc.). **3.** colectare.
Erfassungsbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere de colectare.
Erfassungs|preis, *-es, -e, m.* preț de colectare (prin organele statului).
Erfassungs|stelle, *-n, f.* centru de colectare.
erfechten, *erfocht, erfochten (du erfichtst, er erficht), vb. (h) tr.* **1.** a cuceri prin lupte. **2.** a obține cerșind.
erfeilschen, *erfeilschte, erfeilscht, vb. (h) tr.* a obține cu un preț redus, târguindu-se, tocmindu-se.
erfinden, *erfand, erfunden (du erfindest, er erfindet), vb. (h) tr.* **1.** a inventa; *(iron.)* **er hat das Schießpulver nicht erfunden** n-a inventat praful de pușcă, nu-l omoară deșteptăciunea; e prost. **2.** a născoci, a găsi, a crea, a imagina ; *(euf.)* a minți.
Erfinder, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* inventator(-oare).
Erfinderfonds [-fɔ̃:], -, [-fɔ̃:s], -, [-fɔ̃:s], *m.* fond pentru invenții.
Erfindergeist, *-(e)s, m. sg.* v. Erfindungsgeist.
erfinderisch *adj.* inventiv; ingenios.
Erfinderschutz, *-es, m. sg.* v. Erfindungspatent.
erfindlich *adj. (în expr.)* **nicht ~ sein** a fi de neînțeles.
Erfindung, *-en, f.* **1.** invenție; (și *fig.*) născocire. **2.** ficțiune. **3.** *(euf.)* minciună.
Erfindungsgabe *f. sg.* inventivitate; dar, facultate de a inventa; ingeniozitate.
Erfindungsgeist, *-(e)s, m. sg.* inventivitate, spirit inventiv.
Erfindungskraft *f. sg.* v. Erfindungsgabe.
Erfindungskunst *f. sg.* artă de a inventa, inventivitate.
Erfindungs|patent, *-(e)s, -e, n.* brevet de invenție.
erfindungsreich *adj.* inventiv; ingenios.
Erfindungs|schutz, *-es, m. sg.* v. Erfindungspatent.
Erfindungsvermögen, *-s, n. sg.* v. Erfindungsgabe.
Erfindungswesen, *-s, n. sg.* sistem de promovare a invențiilor.
erfischen, *erfischte, erfischt, vb. (h) tr.* a pescui; *(fig.)* a reuși să prindă.
erflehen, *erflehte, erfleht, vb. (h) tr.* a cere, a implora, a căuta să obțină ceva prin rugăminți.
Erfolg, *-(e)s, -e, m.* **1.** rezultat; efect; **ein glücklicher** ~ un rezultat fericit; **der ~ war, dass alle lachten** rezultatul a fost că toți au râs. **2.** succes; reușită, izbândă; **~ haben** a avea succes; **von ~ zu ~** din succes în succes; **seine Anstrengungen waren von ~ gekrönt** eforturile sale au fost încununate de succes.
erfolgen, *erfolgte, erfolgt, vb. (h) intr.* **1.** a urma; a avea loc; a se petrece; **seine Zusage ist noch nicht erfolgt** încă n-a consimțit. **2.** *(aus)* a rezulta; a reieși (din).
erfolg|gekrönt *adj.* încununat de succes.
Erfolghascherei *f. sg.* goană după succese (ieftine).
erfolglos *adj.* **1.** fără rezultat, fără efect; zadarnic. **2.** fără succes.
Erfolglosigkeit *f. sg.* **1.** zădărnicie. **2.** insucces.
erfolgreich *adj.* **1.** eficace; cu bune rezultate. **2.** cu succes(e).
Erfolgs|aus|sicht, *-en, f.* perspectivă de a avea succes.
Erfolgsbeteiligung, *-en, f. (ec.)* participare la beneficiu.
Erfolgs|erlebnis, *-ses, -se, n.* senzație de succes, trăire a succesului.
Erfolgshonorar, *-s, -e, n.* onorar, plată în funcție de reușită.
Erfolgskurs, *-es, -e, m.* drum spre succes.
Erfolgskurve [-və și -fə], *-n, f.* curbă a succesului.
Erfolgsmeldung, *-en, f.* anunț de reușita unei acțiuni.
Erfolgsmensch, *-en, -en, m.* om al succesului.
Erfolgsnachweis, *-es, -e, n.* dovadă de reușită.
Erfolgsnummer, *-n, f.* număr de succes, de senzație.
erfolgs|orientiert [-riːn-] *adj.* preocupat(ă) prioritar de obținerea de succese în diferite domenii.
Erfolgsquote, *-n, f. (ec.)* cotă-parte din beneficii.
Erfolgsroman, *-(e)s, -e, m.* roman de succes.
Erfolgs|schlager, *-s, -, m.* șlagăr de succes.
Erfolgs|schrift|steller, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* scriitor(-oare) de succes.
erfolgs|sicher *adj.* **1.** sigur de succes; sigur de sine. **2.** fără riscuri.
Erfolgs|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă de succes.
erfolgsverwöhnt *adj.* sigur de sine ca urmare a succeselor obținute.
Erfolgszahl, *-en, f.*, **Erfolgsziffer**, *-n, f.* cifră de succes.
Erfolgszwang, *-(e)s, m. sg.* obligație de a avea succes.
Erfolg ver|sprechend *adj.* promițător, cu perspective de succes, de reușită.
erforderlich *adj.* necesar, trebuincios; **es ist ~** trebuie, e nevoie de..., e necesar, se impune.
Erforderliche, *-n (etwas Erforderliches), n. sg.* ceea ce este necesar, necesarul.
erforderlichenfalls *adv.* la nevoie, în caz de nevoie, la trebuință.
Erforderlichkeit, *-en, f.* v. Erfordernis.

erfọrdern, *erforderte, erfordert, vb. (h) tr.* a cere, a pretinde, a reclama.

Erfọrdernis, *-ses, -se, n.*, **Erfọrderung**, *-en, f.* **1.** cerință. **2.** condiție preliminară, premisă. **3.** exigență, necesitate; **wesentliches ~** condiție sine qua non; **wirtschaftliches ~** exigență economică.

erfọrschbar *adj.* **1.** care poate fi cercetat. **2.** care poate fi aprofundat, aprofundabil. **3.** explorabil.

erfọrschen, *erforschte, erforscht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a cerceta, a examina, a investiga. **2.** a explora. **3.** a adânci, a aprofunda. **II.** *refl.* a se cunoaște pe sine, a se examina pe sine însuși.

Erfọrscher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** cercetător(-oare). **2.** explorator(-oare).

erfọrschlich *adj.* v. erforschbar.

Erfọrschlichkeit *f. sg.* posibilitate de a fi cercetat, explorat.

Erfọrschung, *-en, f.* **1.** cercetare, examinare, studiere, investigație. **2.** explorare. **3.** adâncire.

Erfọrschungsreise, *-n, f.* **1.** călătorie de studii, de explorare. **2.** expediție (de explorare).

erfrạgen, *erfragte (reg.* și *erfrug), erfragt, vb. (h) tr.* a afla, a obține prin întrebări, interogări; **nicht zu ~** de negăsit; **zu ~ bei...** a se adresa la...

Erfrạgung, *-en, f.* întrebare, informare, cercetare; investigații (pe bază de întrebări).

erfrẹchen, *erfrechte, erfrecht, vb. (h) refl. (zu* sau cu *inf.)* a îndrăzni, a se încumeta; a avea cutezanța (îndrăzneala, obrăznicia); a se obrăznici; **und du erfrechst dich noch herzukommen?** și mai îndrăznești, mai ai tupeu să vii aici? **er erfrecht sich zu einer groben Lüge** îndrăznește să recurgă la o minciună grosolană.

erfreuen, *erfreute, erfreut, vb. (h)* **I.** *tr. (mit, durch)* a face bucurie, a face plăcere (cuiva); **er erfreute mich mit einer guten** (sau **durch eine gute**) **Nachricht** mi-a făcut plăcere cu o veste bună. **II.** *refl.* **1.** *(an* cu *dat.* sau *über* cu *ac.)* a se bucura (de ceva). **2.** (cu *gen.)* a se bucura, a avea parte de...; **er erfreut sich eines guten Rufes** se bucură de o bună reputație.

erfreulich *adj.* **1.** îmbucurător, plăcut; **es ist mir ~ zu erfahren** îmi face plăcere să aflu. **2.** favorabil; **~e Verhältnisse** condiții favorabile.

Erfreuliche, *-n (etwas Erfreuliches), n. sg.* lucru îmbucurător; **ich verspreche mir davon nichts ~s** nu mă aștept la nimic îmbucurător, la nimic bun.

erfreulicherweise *adv.* din fericire.

erfreut **I.** *part. trec.* de la erfreuen. **II.** *adj. (în expr.)* **~ sein** a se bucura; **sehr ~!** încântat!

erfrieren, *erfror, erfroren, vb.* **I.** *intr. (s)* a îngheța; a degera; a se rebegi de frig. **II.** *tr. (h)* a îngheța, a face sau a lăsa să înghețe; **ich habe mir einen Fuß erfroren** mi-a degerat un picior.

Erfrieren, *-s, n. sg.*, **Erfrierung**, *-en, f.* îngheț, degerare.

Erfrierungs|tod, *-(e)s, m. sg.* moarte prin îngheț, prin degerare.

erfrịschen, *erfrischte, erfrischt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) răcori, a (se) înviora; a prinde puteri. **2.** a însufleți; a încuraja.

erfrịschend **I.** *part. prez.* de la erfrischen. **II.** *adj.* răcoritor, înviorător.

erfrischt **I.** *part. trec.* de la erfrischen. **II.** *adj.* înviorat, răcorit.

Erfrịschung, *-en, f.* **1.** *sg.* răcorire, înviorare. **2.** mâncare sau băutură răcoritoare; *(pl.)* răcoritoare. **3.** gustare, aperitiv; **eine ~ zu sich nehmen** a lua o gustare.

Erfrịschungsgetränk, *-(e)s, -e, n.* băutură răcoritoare.

Erfrịschungshafen, *-s, -häfen, m. (mar.)* port de aprovizionare.

Erfrịschungshütte, *-n, f.* **1.** cabană turistică; refugiu. **2.** bufet în aer liber.

Erfrịschungsmittel, *-s, -, n.* v. Erfrischung **(2, 3).**

Erfrịschungsquartier [-tiɐ], *-s, -e, n. (mil.)* cartier de aprovizionare.

Erfrịschungsraum, *-(e)s, -räume, m.* bufet (într-un magazin etc.); restaurant.

Erfrịschungs|stand, *-(e)s, -stände, m.* chioșc, tarabă cu gustări și băuturi răcoritoare.

Erfrịschungs|station, *-en, f.* popas, haltă.

Erfrịschungs|trank, *-(e)s, -tränke, m.*, **Erfrịschungs|trunk**, *-(e)s, -trünke, m.* v. Erfrischungsgetränk.

Erfrịschungs|tuch, *-(e)s, -tücher, n.* batistă din hârtie parfumată.

Erfrịschungszimmer, *-s, -, n.* v. Erfrischungsraum.

erfrọren **I.** *part. trec.* de la erfrieren. **II.** *adj.* înghețat, degerat; **~e Füße** picioare degerate.

erfrọstet *adj. (rar)* degerat.

erfụ̈hlen, *erfühlte, erfühlt, vb. (h) tr.* a simți, a-și da seama simțind.

erfụ̈llbar *adj.* **1.** *(rar)* care poate fi umplut. **2.** realizabil; executabil, practicabil.

Erfụ̈llbarkeit *f. sg.* **1.** *(rar)* posibilitate de a (se) umple. **2.** posibilitate de a (se) realiza.

erfụ̈llen, *erfüllte, erfüllt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a umple, a ocupa în întregime; **die Menge erfüllt die Straßen** mulțimea umple străzile. **2.** *(fig.)* a umple; a cuprinde; a preocupa; **mit Hoffnung ~** a face să fie plin de nădejde, a da speranțe; **mit Freude, Zorn erfüllt werden** a fi cuprins de bucurie, furie. **3.** a împlini, a satisface; a îndeplini; **seine Pflicht ~** a-și îndeplini, a-și face datoria; **eine Bedingung ~** a îndeplini o condiție. **II.** *refl.* **1.** a se umple. **2.** a se îndeplini, a se împlini, a deveni realitate, a se realiza; **sein Wunsch erfüllt sich** dorința i se împlinește.

Erfụ̈llt|heit *f. sg.* plenitudine; rezultatul împlinirii; faptul de a fi plin, împlinit.

Erfụ̈llung, *-en, f.* **1.** împlinire, îndeplinire; satisfacere; realizare, împlinire; **in ~ gehen** a se împlini. **2.** *(fin.)* achitare, plată.

Erfụ̈llungsfrist, *-en, f.* termen de îndeplinire (a unei obligații); termen de achitare, de plată.

Erfụ̈llungsge|hilfe, *-n, -n, m.* ajutor la îndeplinirea obligațiilor, reprezentant legal al unei persoane care trebuie să-și îndeplinească anumite obligații.

Erfụ̈llungshoffnung, *-en, f.* șansă, speranță de realizare.

Erfụ̈llungs|ort, *-(e)s, -e, m. (jur.)* loc unde trebuie predată o lucrare angajată prin contract.

Erfụ̈llungs|politik *f. sg.* politică de realizări.

Erfụ̈llungs|statt, *-stätte, f.* v. Erfüllungsort.

Erfụ̈llungs|tag, *-(e)s, -e, m. (fin.)* scadență, zi de plată.

Erfụ̈llungszeit, *-en, f.* timp, durată de execuție, de realizare.

erfụnden **I.** *part. trec.* de la erfinden. **II.** *adj.* **1.** inventat. **2.** imaginar, născocit; fictiv; neadevărat, fals; **von A bis Z ~** inventat, imaginat de la un cap la altul.

Ẹrg, *-s, -, n. (fiz.)* erg.

erg. *presc.* de la ergänzen.

ergạ̈nzen, *ergänzte, ergänzt (du, er ergänzt), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) completa, a (se) întregi; **sich gegenseitig** (sau **einander**) **~** a se completa reciproc, a se completa unul pe celălalt; **eine Sammlung ~** a completa o colecție; **einen Text ~** a completa, a reconstitui un text.

ergạ̈nzend **I.** *part. prez.* de la ergänzen. **II.** *adj.* **1.** complementar; integrant, întregitor. **2.** suplimentar.

Ergạ̈nzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care completează, întregește, restaurează, reconstituie.

Ergạ̈nzung, *-en, f.* **1.** completare, întregire; restaurare (a unui monument); reconstituire (a unui text). **2.** supliment. **3.** *(gram.)* complement. **4.** *(mat.)* unghi complementar; unghi suplimentar. **5.** *(jur.)* amendament.

Ergạ̈nzungs|abgabe, *-n, f. (fin.)* impozit suplimentar.

Ergạ̈nzungs|answeisungen *pl.* îndrumări, indicații suplimentare.

Ergạ̈nzungsband, *-(e)s, -bände, m.* volum de completare; addenda, supliment (la o ediție).

Ergạ̈nzungsbedarf, *-(e)s, m. sg.* necesități, nevoi suplimentare.

Ergạ̈nzungsbe|stimmung, *-en, f.* decizie de completare.

Ergạ̈nzungsbezirk, *-(e)s, -e, m. (mil.)* cerc de recrutare, de completare a efectivelor militare.

Ergạ̈nzungsbinde|strich, *-(e)s, -e, m (lingv.)* liniuță de înlocuire a unei părți dintr-un cuvânt compus.

Ergạ̈nzungsblatt, *-(e)s, -blätter, n.*, **Ergạ̈nzungsbogen**, *-s, -bögen, m.* **1.** supliment la o revistă sau la un ziar. **2.** foaie de intercalat (într-un album etc.).

Ergạ̈nzungsfarbe, *-n, f. (fiz.)* culoare complementară.

Ergạ̈nzungsfrage, *-n, f. (gram.)* propoziție interogativă parțială.

Ergạ̈nzungsgesetz, *-es, -e, n.* lege complementară.

Ergạ̈nzungshaushalt, *-(e)s, m. sg.* buget complementar.

Ergạ̈nzungsheft, *-(e)s, -e, n.* fasciculă suplimentară (la un periodic etc.), supliment.

Ergạ̈nzungskredit, *-(e)s, -e, m.* credit suplimentar.

Ergạ̈nzungsmannschaft, *-en, f. (mil.)* trupă de rezervă, de completare.

Ergạ̈nzungs|offizier, *-s, -e, m.* **1.** ofițer din serviciul de completare, de rezervă. **2.** ofițer de la cercul de recrutare.

Ergạ̈nzungs|pfand, *-(e)s, -pfänder, n.* gaj, amanet suplimentar.

Ergạ̈nzungs|pferd, *-(e)s, -e, n. (mil.)* cal de rezervă, de completare.

Ergạ̈nzungs|protokoll, *-s, -e, n.* protocol anexă, suplimentar.

Ergạ̈nzungsrichter, *-s, -, m.* judecător supleant.

Ergạ̈nzungs|sport, *-s, m. sg.* sport de compensație.

Ergạ̈nzungs|steuer, *-n, f. (fin.)* impozit suplimentar.

Ergạ̈nzungs|stück, *(-e)s, -e, n.* piesă de completare.

Ergạ̈nzungs|tag, *-(e)s, -e, m. (ist.)* zi complementară (din calendarul republican francez).

Ergạ̈nzungs|taxe, *-n, f.* taxă suplimentară.

Ergạ̈nzungs|teil, *-(e)s, -e, m.* **1.** parte întregitoare. **2.** piesă de completare.

Ergạ̈nzungs|untersuchung, *-en, f. (jur.)* instrucție suplimentară.

Ergạ̈nzungsvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* rezervă suplimentară.

Ergạ̈nzungsvorschlag, *-(e)s, -schläge, m.* propunere de întregire, de completare.

Ergạ̈nzungswahl, *-en, f.* alegere suplimentară.

Ergạ̈nzungswechsel, *-s, -, m. (com.)* cambie de completare.

ergạ̈nzungsweise *adv.* pentru completare; (în mod) suplimentar.

Ergạ̈nzungswerk, *-(e)s, -e, n.* lucrare de completare; supliment.

Ergạ̈nzungswinkel, *-s, -, m. (mat.)* unghi complementar.

Ergạ̈nzungswörterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* volum suplimentar, supliment la un dicționar.

ergạttern, *ergatterte, ergattert, vb. (h) tr.* **1.** a înhăța, a pune mâna (pe ceva). **2.** a obține (cu îndemânare).

Ergạtterung *f. sg.* înhățat.

ergaunern, *ergaunerte, ergaunert, vb. (h) tr. (pop.)* a obține prin furtișag, prin pungășie; **sich seinen Lebensunterhalt ~** a-și câștiga existența prin pungășii.

ergẹben[1], *ergab, ergeben (du ergibst, er ergibt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a da (recoltă); a produce; **das Feld ergab eine reiche Ernte** câmpul a dat o recoltă bogată. **2.** a da la iveală, a demonstra, a arăta; **die Untersuchung hat ~** cercetarea a arătat. **II.** *refl.* **1.** a rezulta, a reieși; **es ergab sich, dass...** a rezultat că ...; **hieraus ergibt sich** de aici rezultă. **2.** (cu *dat.)* a se preda, a capitula. **3.** (cu *dat.)* a se dedica, a se consacra; a se deda; **er hat sich dem Trunk ~** s-a dedat beției. **4.** *(în* cu *ac.)* a se supune, a se resemna; **sich in sein Schicksal ~** a se supune sorții, a se resemna în fața sorții.

ergẹben[2] **I.** *part. trec.* de la ergeben[1]. **II.** *adj.* **1.** supus, devotat; credincios; **ich bin ihm treu ~** îi sunt devotat; *(în scrisori)* **Ihr ergebener** al dv. devotat. **2.** resemnat. **3.** dedat; robit; **dem Trunke ~** dedat la beție, bețiv.

Ergẹbenheit *f. sg.* **1.** supunere, devotament. **2.** resemnare.

ergẹbenst *(în scrisori de afaceri)* **I.** *adj.* prea supus, foarte devotat; **Ihr ~er Diener** prea supusul dv. servitor. **II.** *adv.* **ganz ~** cu toată stima; **ich zeige Ihnen hierdurch ~ an** prin aceasta vă anunț cu stimă.

Ergẹbnis, *-ses, -se, n.* rezultat; consecință; efect.

Ergẹbnis|analyse, *-n, f.* analiză a rezultatelor.

Ergẹbnisbeteiligung, *-en, f.* participare la beneficiul firmei.

Ergẹbnisbilanz, *-en, f.* bilanț de rezultate.

Ergẹbnisblatt, *-(e)s, -blätter* foaie de rezultate.

Ergẹbnisdatei, *-en, f. (inform.)* fișier de rezultate.

Ergẹbniskonto, *-s, -s* și *-konten* sau *-ti, n. (cont.)* cont de rezultate.

ergẹbnislos *adj.* fără nici un rezultat; zadarnic.

Ergẹbnismenge *f. sg.* ansamblul rezultatelor pozitive și negative.

Ergẹbnis|planung, *-en, f. (cont.)* planificarea rezultatelor de exploatare.

Ergẹbnisrechnung, *-en, f.* calculul beneficiilor.

ergẹbnisreich *adj.* bogat în rezultate.

Ergẹbung *f. sg.* **1.** predare, capitulare. **2.** supunere; resemnare; **er trägt sein Los mit ~** își duce soarta cu resemnare. **3.** răbdare.

ergẹhen, *erging, ergangen, vb. (s)* **I.** *intr.* **1.** a fi emis; a ieși; a fi publicat; **ein Befehl ist ergangen** s-a dat, s-a emis un ordin; **~ lassen** a emite, a da; **einen Befehl ~ lassen** a da, a emite un ordin. **2.** *(în expr.)* **etwas über sich ~ lassen** a suporta, a suferi ceva cu resemnare; **Gnade für Recht ~ lassen** a fi îngăduitor, a ierta. **3.** *impers.* (cu *dat.)* a o duce, a-i fi (cuiva), a-i merge (cuiva); **wie ist es dir ergangen?** cum ți-a mers? cum ai dus-o? **II.** *refl.* **1.** a se plimba, a se mișca (cu plăcere); **sich im Garten ~** a se plimba

prin grădină. **2.** *(in* cu *dat.)* a-şi da drumul, a se manifesta, a nu-şi pune frâu; **sich in Schimpfworten** ~ a ocărî; **sich in Hoffnungen** ~ a se lăsa dus de speranţe, a-şi face iluzii; **sich in Lobworten** ~ a nu-şi precupeţi laudele; **sich in Vermutungen** ~ a emite păreri, bănuieli; a face presupuneri.

Ergehen, *-s, n. sg.* soartă, viaţă, situaţie, sănătate; **sich nach dem** ~ **js. erkundigen** a se interesa de sănătatea, de situaţia, de soarta cuiva.

ergeizen, *ergeizte, ergeizt (du, er ergeizt), vb. (h) tr.* a strânge prin zgârcenie.

ergetzen, *ergetzte, ergetzt (du, er ergetzt), vb. (h) tr.* şi *refl. (înv., reg.)* v. ergötzen.

ergiebig *adj.* **1.** mănos, fertil. **2.** abundent, bogat; spornic; **~e Ernte** recoltă bogată. **3.** rentabil; avantajos.

Ergiebigkeit *f. sg.* **1.** fertilitate. **2.** productivitate la hectar. **3.** abundenţă, belşug, bogăţie. **4.** rentabilitate.

ergießen, *ergoss, ergossen (du, er ergießt), vb. (h)* **I.** *tr.* a vărsa, a revărsa; *(fig.)* **die Sonne ergießt ihre Strahlen** soarele îşi revarsă razele; *(fig.)* **sein Herz** ~ a-şi uşura sufletul, a-şi deschide inima, a-şi vărsa focul (sau amarul). **II.** *refl.* **1.** *(despre ape curgătoare) (in* cu *ac.)* a se vărsa (în); *(fig.)* **sich in Tränen** ~ a vărsa şiroaie de lacrimi. **2.** *(über* cu *ac.)* a se revărsa (peste...), a inunda, a potopi, a năvăli (peste...).

Ergießung, *-en, f.* **1.** revărsare; vărsare. **2.** *(fig.)* efuziune.

ergilben, *ergilbte, ergilbt, vb. (s) intr.* a se îngălbeni.

erglänzen, *erglänzte, erglänzt (du, er erglänzt), vb. (s* şi *h) intr.* a străluci, a scânteia, a sclipi; a începe, a prinde să lucească.

erglimmen, *erglimmte, erglimmt* şi *erglomm, erglommen, vb. (s) intr.* **1.** a licări, a începe să licărească. **2.** a deveni incandescent.

erglühen, *erglühte, erglüht, vb. (s) intr.* **1.** a străluci, a se aprinde până la roşu. **2.** *(fig.)* a se aprinde (la faţă), a se îmbujora, a roşi; **vor Scham** ~ a roşi de ruşine. **3.** *(fig.)* a fi cuprins de un sentiment puternic; a se aprinde, a se înflăcăra; **vor Liebe** ~ a se îndrăgosti; **in edlem Eifer** ~ a fi înflăcărat de nobile strădanii, de zel.

ergo *adv.* deci, în consecinţă, prin urmare.

Ergograph, *-en, -en, m. (fiz.)* ergograf.

Ergosterin, *-s, n. sg. (med.)* ergosterină.

Ergotin, *-s, n. sg. (med.)* ergotină.

Ergotismus, *-, m. sg. (med.)* ergotism.

ergötzen, *ergötzte, ergötzt (du, er ergötzt), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) desfăta, a (se) delecta; a (se) încânta; **es ergötzt die Augen** încântă ochii.

Ergötzen, *-s, n. sg.* desfătare, plăcere, încântare.

ergötzend **I.** *part. prez.* de la ergötzen. **II.** *adj.* desfătător; încântător; plăcut; amuzant.

ergötzlich *adj.* v. ergötzend **(II)**.

Ergötzlichkeit, *-en, f.* amuzament, distracţie, divertisment.

Ergötzung *f. sg.* **1.** desfătare, încântare. **2.** distracţie, divertisment.

ergrauen, *ergraute, ergraut, vb. (s) intr.* a încărunţi, a albi; **in Ehren** ~ a încărunţi în cinste; **ein im Dienst ergrauter Beamter** un funcţionar încărunţit în serviciu.

ergreifen, *ergriff, ergriffen, vb. (h) tr.* **1.** a apuca, a prinde; **die Waffe** ~ a pune mâna pe armă; **den Fliehenden** ~ a prinde pe evadat; **einen Dieb** ~ a prinde un hoţ; **ein Kind bei der Hand** ~ a lua un copil de mână. **2.** a cuprinde; **das Feuer ergriff das Haus** focul a cuprins casa. **3.** a lua; **das Wort** ~ a lua cuvântul; **Maßregeln** ~ a lua măsuri; **die Flucht** ~ a fugi, a o lua la fugă; **Besitz** ~ a pune stăpânire; **die Gelegenheit** ~ a profita de ocazie; **einen Beruf** ~ a îmbrăţişa o carieră. **4.** *(fig.)* a impresiona, a mişca, a emoţiona; a înduioşa; **diese Nachricht hat mich tief ergriffen** această veste m-a impresionat mult.

ergreifend **I.** *part. prez.* de la ergreifen. **II.** *adj.* emoţionant, impresionant; mişcător; înduioşător; zguduitor.

Ergreifung, *-en, f.* apucare, luare, luat; prindere, prins.

ergreisen, *ergreiste, ergreist, vb. (s) intr.* a îmbătrâni.

ergriff *ind. imperf.* de la ergreifen.

ergriffen **I.** *part. trec.* de la ergreifen. **II.** *adj.* emoţionat, mişcat, zguduit.

Ergriffenheit *f. sg.* emoţie, înduioşare.

Ergriffensein, *-s, n. sg.* v. Ergriffenheit.

ergrimmen, *ergrimmte, ergrimmt, vb.* **I.** *tr. (h)* a mânia, a înfuria, a înverşuna. **II.** *intr. (s)* şi *refl. (h)* a se mânia, a se înfuria, a se înverşuna.

ergrimmt **I.** *part. trec.* de la ergrimmen. **II.** *adj.* mânios, supărat, furios, înverşunat.

Ergrimmung *f. sg.* mânie, înverşunare, furie.

ergrübeln, *ergrübelte, ergrübelt (ich ergrüb(e)le), vb. (h) tr.* a descoperi (ceva), a face (un plan), a găsi (o soluţie) cu multă bătaie de cap.

ergründen, *ergründete, ergründet (du ergründest, er ergründet), vb. (h) tr.* **1.** a cerceta (adâncimea), a sonda. **2.** *(fig.)* a pătrunde în fond(ul unei chestiuni); a scruta, a cerceta.

Ergründer, *-s, -, m., ~in, -nen, f.* scrutător(-oare), cercetător(-oare).

ergründlich *adj.* **1.** sondabil. **2.** *(fig.)* care poate fi înţeles, sesizabil.

Ergründung *f. sg.* **1.** sondare. **2.** cercetare; pătrundere ; aprofundare; scrutare.

ergrünen, *ergrünte, ergrünt, vb. (s) intr.* a înverzi.

Erguss, *-es, -güsse, m.* **1.** (re)vărsare. **2.** erupţie; *(fig.)* efuziune; **ein** ~ **von Worten** o avalanşă de vorbe. **3.** *(med.)* hematom.

Ergussge|stein, *-(e)s, n. sg (geol.)* rocă eruptivă.

er|haben *adj.* **1.** *(înv.)* proeminent; (ieşit) în relief; **~e Arbeit** lucru, lucrătură în relief. **2.** *(fig.)* superior; de un nivel înalt; **über alles ~ sein** a fi mai presus de orice; a nu putea fi atins de nimic; **über allen Zweifel** ~ mai presus de orice îndoială. **3.** măreţ, grandios, solemn, sublim; **~er Anblick** vedere, privelişte grandioasă, aspect grandios.

Er|habene, *-n (etwas Erhabenes), n. sg.* sublim, măreţie, superioritate; **vom ~n zum Lächerlichen ist nur ein Schritt** de la sublim la ridicol nu este decât un pas.

Er|habenheit, *-en, f.* **1.** *(înv.)* proeminenţă; relief. **2.** *sg. (fig.)* înălţime, măreţie, grandoare; superioritate, caracter sublim.

er|hallen, *erhallte, erhallt, vb. (s) intr.* a răsuna.

Er|halt, *-(e)s, m. sg.* **1.** primire; **nach** ~ **Ihres Schreibens** după primirea scrisorii dv. **2.** *(rar)* susţinere, întreţinere.

er|haltbar *adj.* **1.** care se poate păstra, conserva; conservabil. **2.** v. erhältlich.

er|halten[1], *erhielt, erhalten (du erhältst, er erhält), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* **1.** a (se) menţine. **2.** a (se) susţine; a (se) întreţine. **3.** a (se) păstra, a (se) conserva; a (se) rezerva. **4.** *(reg.)* a(-şi) ţine echilibrul. **II.** *tr.* **1.** a primi, a obţine, a căpăta; **Nachricht** ~ a primi veste. **2.** *(fin.)* a obţine, a încasa; **einen Preis** ~ a obţine, a lua un premiu.

er|halten[2] **I.** *part. trec.* de la erhalten. **II.** *adj.* **1.** păstrat, conservat. **2.** primit, obţinut.

Er|halter, *-s, -, m., ~in, -nen, f* susţinător(-oare).

er|hältlich *adj.* care se poate găsi; de obţinut, de aflat; **Butter ist jederzeit** ~ unt se găseşte oricând.

Er|haltung *f. sg.* **1.** menţinere; ~ **des Friedens** menţinerea păcii; **die** ~ **der gesamtwirtschaftlichen Stabilität** menţinerea stabilităţii macroeconomice. **2.** susţinere, întreţinere; **sein Lohn ist zu gering zur** ~ **der Familie** salariul său este prea mic pentru întreţinerea familiei; **die Kur dient der** ~ **der Arbeitskraft** cura, tratamentul serveşte la întreţinerea în condiţii bune a forţei de muncă. **3.** păstrare, conservare. **4.** primire, căpătare, obţinere.

Er|haltungs|arbeit, *-en, f.* lucrare de întreţinere.

Er|haltungs|aufwand, *-(e)s,m. sg.* cheltuieli de întreţinere.

Er|haltungsbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere de întreţinere.

Er|haltungsbrille, *-n, f.* ochelari de protecţie.

Er|haltungsfutter, *-s, n. sg.* minim de hrană (pentru animale).

Er|haltungsgesetz, *-es, -e, n.* lege a conservării.

Er|haltungskosten *pl.* cheltuieli de întreţinere.

Er|haltungsmaßnahmen *pl.* măsuri de întreţinere.

Er|haltungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de întreţinere, de susţinere.

Er|haltungs|prinzip, *-s, -ien* [-ĭən], *n.* principiu de conservare.

Er|haltungs|trieb, *-(e)s, m. sg.* instinct de conservare.

er|haltungswert, er|haltungswürdig *adj.* demn de a fi conservat, care merită să fie conservat.

Er|haltungszu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare de conservare.

er|handeln, *erhandelte, erhandelt (ich erhand(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a obţine, a achiziţiona prin târguială, prin tocmeală. **2.** a obţine, a dobândi, a câştiga făcând comerţ.

er|hängen, *erhängte, erhängt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) spânzura.

Er|hängte, *-n, -n (ein Erhängter), m.* şi *f.* spânzurat(ă).

Er|hängung, *-en, f.* spânzurare.

er|harren, *erharrte, erharrt, vb. (h) tr.* a aştepta (cu dor, cu nerăbdare).

er|harschen, *erharschte, erharscht, vb. (s) intr. (despre zăpadă)* a se întări, a prinde crustă.

er|harten, *erhartete, erhartet (du erhartest, er erhartet), vb. (s) intr.* a se întări, a se solidifica, a se consolida.

er|härten, *erhärtete, erhärtet (du erhärtest, er erhärtet), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a întări, a consolida, a solidifica. **2.** *(fig.)* a confirma, a face valabil, a dovedi; **eidlich** ~ a întări prin jurământ. **II.** *refl. (h)* şi *intr. (s)* a se întări, a se solidifica; **der Lack erhärtet (sich)** lacul se întăreşte.

Er|härtung *f. sg.* **1.** întărire, solidificare. **2.** confirmare, dovedire.

Er|härtungsmittel, *-s, -, n. (chim.)* agent de întărire.

er|haschen, *erhaschte, erhascht, vb. (h) tr.* a prinde, a apuca (din fugă, din zbor), a înhăţa, a pune mâna pe, a înşfăca.

er|hausen, *erhauste, erhaust (du, er erhaust), vb. (h) tr. (elv.)* a economisi.

er|heb|bar *adj. (despre impozite)* care se poate percepe.

Er|heb|barkeit *f. sg.* posibilitate de a percepe (impozite).

er|heben, *erhob, (înv. poet.* şi *erhub), erhoben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ridica (de jos). **2.** a ridica, a înălţa (în grad, în rang). **3.** *(fig.)* a înălţa, a ridica, a preamări, a lăuda; a înălţa sufleteşte; a reconforta, a încuraja. **4.** a stabili, a constata (în mod oficial). **5.** a percepe (impozite), a încasa (bani). **6.** a stârni; **Geschrei** ~ a striga, a vocifera; **die Stimme** ~ **a)** a ridica glasul; **b)** a lua cuvântul. **7.** a manifesta, a ridica; **Anspruch** ~ a ridica, a avea pretenţii, a pretinde; **Bedenken** ~ a manifesta rezervă; **Einspruch** ~ a ridica obiecţii, proteste; a obiecta; a protesta; *(jur.)* **Klage** ~ a face plângere, a intenta acţiune, a acţiona în justiţie. **II.** *refl.* **1.** a se ridica, a se scula. **2.** *(av.)* a decola. **3.** *(fig.; über* cu *ac.)* a se ridica, a se înălţa (deasupra...). **4.** a se ridica, a se răscula, a se revolta; **das Volk erhob sich gegen den Tyrannen** poporul s-a ridicat împotriva tiranului. **5.** a (se) porni, a începe; a se isca, a se naşte; **es erhob sich ein Streit** s-a iscat o ceartă; **es erhob sich ein starker Wind** s-a pornit un vânt puternic.

er|hebend **I.** *part. prez.* de la erheben. **II.** *adj.* înălţător, reconfortant; încurajator.

er|heblich *adj.* considerabil; important, grav; **eine ~e Summe** o sumă considerabilă.

Er|heblichkeit *f. sg.* importanţă, gravitate.

Er|hebung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** ridicare, înălţare. **2.** *(fig.)* ridicare, înălţare (în grad, în rang). **3.** înălţare sufletească; solemnitate. **4.** încasare. **5.** răscoală, revoltă. **6.** *(jur.)* cercetare, anchetă. **II.** ridicătură, proeminenţă (de teren).

Er|hebungskommission, *-en, f. (jur.)* comisie de cercetări, de anchetă.

er|heiraten, *erheiratete, erheiratet (du erheiratest, er erheiratet), vb. (h) tr.* a obţine prin căsătorie; a ajunge prin căsătorie (la avere, situaţii).

er|heischen, *erheischte, erheischt, vb. (h) tr.* a cere, a reclama, a pretinde.

Er|heiterer, *-s, -, m.* persoană care înveseleşte, distrează.

er|heitern, *erheiterte, erheitert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) înveseli; a (se) însenina.

er|heiternd **I.** *part. prez.* de la erheitern. **II.** *adj.* care înveseleşte, înseninează, dispune.

Er|heiterung, *-en, f.* **1.** *sg.* înveselire, distracţie; **zu seiner** ~ **a)** pentru a-l distra; **b)** înveselindu-se. **2.** *sg.* înseninare. **3.** petrecere, plăcere, distracţie.

er|heizbar *adj.* care se poate încălzi; **das Zimmer ist schwer** ~ camera se încălzeşte (cu) greu.

er|heizen, *erheizte, erheizt (du, er erheizt), vb. (h) tr. (înv.)* a înfierbânta, a încinge, a încălzi (o sobă, o cameră).

er|hellen, *erhellte, erhellt, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) lumina, a (se) limpezi; *(fig.)* a (se) lămuri; **eine Frage** ~ a limpezi, a lămuri o chestiune, o problemă. **II.** *intr. impers. (aus)* a reieşi, a rezulta; **es erhellt daraus** rezultă de aici.

Er|hellung *f. sg.* **1.** luminare. **2.** înseninare (a cerului, a vremii). **3.** limpezire, lămurire (a unei chestiuni).

er|heucheln, *erheuchelte, erheuchelt (ich erheuch(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a simula. **2.** a obţine prin ipocrizie.

er|heuchelt **I.** *part. trec.* de la erheucheln. **II.** *adj.* simulat; fals; mincinos; **~e Gefühle** sentimente prefăcute.

er|hitzen, *erhitzte, erhitzt (du, er erhitzt), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) înfierbânta, a (se) încinge, a (se) încălzi tare; **lauf nicht so, du wirst dich** ~! nu alerga așa că ai să te încălzești! **2.** *(fig.)* a (se) pasiona, a (se) surescita; *(fam.)* a (se) monta, a se ambala, a lua vânt.

er|hitzt I. *part. trec.* de la erhitzen. **II.** *adj.* înfierbântat, încins, încălzit.

Er|hitzung *f. sg.* înfierbântare, încingere, încălzire.

Er|hitzungswider|stand, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* rezistență de încălzire.

er|hoffen, *erhoffte, erhofft, vb. (h) tr.* a aștepta sperând, a dori, a spera; **ich erhoffe mir etwas davon** sper să mă aleg cu ceva (bun) din asta.

er|höhen, *erhöhte, erhöht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înălța, a ridica; **das Haus um ein Stockwerk** ~ a înălța casa cu un etaj. **2.** a urca; a spori; a crește; a mări; a intensifica; **die Preise** ~ a urca prețurile. **3.** a ridica, a înainta, a avansa în grad, în rang. **4.** *(muz.)* a dieza. **5.** *(mat.; în expr.)* **auf eine Potenz** ~ a ridica la o putere. **II.** *refl.* **1.** a se ridica, a se urca, a se înălța. **2.** a-și da importanță, a se socoti superior, a-și da aere.

er|höht I. *part. trec.* de la erhöhen. **II.** *adj.* mărit, crescut; **~er Blutdruck** tensiune arterială crescută; **mit ~er Kraft** cu putere mărită; **~e Temperatur** temperatură ridicată; febră.

Er|höhung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** ridicare, înălțare. **2.** sporire, creștere, urcare. **3.** avansare, înaintare. **4.** *(muz.)* diezare. **5.** *(fig.)* mărire, înălțare. **6.** *(mil.)* înălțare (la arma de foc). **II.** ridicătură, înălțime, proeminență.

Er|höhungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de înălțare.

Er|höhungswinkel, *-s, -, m. (mil.)* unghi de înălțare.

Er|höhungszeichen, *-s, -, n. (muz.)* diez.

er|holen, *erholte, erholt, vb. (h)* **I.** *refl.* **1.** a se reface, a se restabili, a se întrema, a-și reveni; **er erholt sich von der Krankheit** se reface după boală. **2.** a se odihni, a se recrea; a se reculege. **3.** *(fig., com.)* a se redresa; **die Wertpapiere ~ sich** efectele se urcă din nou. **II.** *tr. (înv.)* a cere, a solicita; **sich bei jm. Rat(s)** ~ a cere sfatul cuiva.

er|holsam *adj.* înviorător, răcoritor; odihnitor.

Er|holung *f. sg.* **1.** restabilire, întremare. **2.** recreație, reculegere, odihnă; **Park für Kultur und** ~ parc de cultură și odihnă. **3.** *(tehn.)* regenerare; ~ **des Kautschuks** regenerarea cauciucului.

Er|holungs|auf|ent|halt, *-(e)s, -e, m.* vilegiatură; (concediu de) odihnă.

er|holungsbedürftig *adj.* care are nevoie de odihnă, de recreație, de întremare; obosit, surmenat.

Er|holungs|einrichtung, *-en, f.* stabiliment de odihnă.

Er|holungsfürsorge *f. sg.* ramură a asigurărilor sociale care asigură oamenilor muncii locuri pentru concediile de odihnă.

Er|holungsgast, *-(e)s, -gäste, m.* vilegiaturist (venit la odihnă).

Er|holungsgebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune, zonă de odihnă, de agrement.

Er|holungsheim, *-(e)s, -e, n.* **1.** casă de odihnă. **2.** sanatoriu.

Er|holungsmangel, *-s, m. sg.* lipsă de odihnă; surmenaj.

Er|holungs|ort, *-(e)s, -e, m.* v. Erholungsstätte.

Er|holungs|pause, *-n, f.* recreație; timp de recreere; **arbeitsbedingte** ~ pauză condiționată de muncă.

er|holungsreif *adj.* care are nevoie de odihnă, de refacere; extenuat.

Er|holungsreise, *-n, f.* călătorie de plăcere, de odihnă.

Er|holungs|stätte, *-n, f.* loc de odihnă (colonie, casă, stațiune).

Er|holungs|stunde, *-n, f.* oră de repaus, de odihnă.

Er|holung suchend *adj.* dornic de recreație, de odihnă.

Er|holungs|urlaub, *-(e)s, -e, m.* concediu de odihnă.

Er|holungszeit *f. sg.* **1.** timp de recreație, de repaus. **2.** *(med.)* perioadă de convalescență.

er|horchen, *erhorchte, erhorcht, vb. (h) tr.* a afla ascultând la ușă sau trăgând cu urechea.

er|hören, *erhörte, erhört, vb. (h) tr.* **1.** a da ascultare; **eine Bitte** ~ a împlini o rugăminte. **2.** *(reg.)* a auzi, a suporta să audă; **ich kann das nicht** ~ nu pot să suport, să aud una ca asta.

Er|hörung *f. sg.* ascultare, împlinire a unei dorințe, a unei rugăminți.

er|hungern, *erhungerte, erhungert, vb. (h) tr.* **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a-și aduna, a-și economisi, a-și agonisi (ceva) răbdând de foame.

Ericeen [-ˈtse:ən] *pl. (bot.)* ericee.

Erika, *-ken, f.* specie de plantă de câmpie *(Erica)*.

Er|innerer, *-s, -, m.* **1.** persoană care aduce aminte. **2.** *(înv.)* monitor, pedagog.

er|innerlich *adj.* prezent în memorie; **das ist mir (nicht)** ~ (nu) îmi aduc aminte de aceasta; (nu) am uitat aceasta; **soviel mir ~ ist** pe cât îmi aduc aminte, pe cât îmi amintesc.

er|innern, *erinnerte, erinnert, vb. (h)* **I.** *tr. (an* cu *ac.)* a aminti, a aduce aminte; a atrage atenția; **ich werde ihn schon daran** ~ o să am eu grijă să-i aduc aminte, să-i amintesc. **II.** *refl.* (cu *gen., an* cu *ac.)* a-și aminti, a-și aduce aminte (de...); **wir ~ uns noch alle des Vorfalls** ne amintim toți de întâmplarea aceasta; **soweit (**sau **soviel**, sau **sofern) ich mich erinnere (**sau ~ **kann)** după câte-mi aduc aminte; **wie Sie sich ~ werden** după cum știți. **III.** *intr. (daran, dass...)* a aminti, a menționa, a pomeni, a observa (că...).

er|innernd I. *part. prez.* de la erinnern. **II.** *adj.* comemorativ.

Er|innerung, *-en, f.* **1.** amintire; suvenir; **in ~ bringen** a aminti; **zur** ~ (cu *gen., an* cu *ac.)* în amintirea. **2.** avertisment. **3.** *pl.* amintiri, memorii.

Er|innerungs|abend, *-s, -e, m.* seară, serată comemorativă.

Er|innerungsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** carte de amintiri, album de amintiri. **2.** notes; agendă; carnet.

Er|innerungsfähigkeit *f. sg.* memorie.

Er|innerungsfeier, *-n, f.*, **Er|innerungsfest**, *-(e)s, -e, n.* serbare, ceremonie comemorativă.

Er|innerungsfetzen, *-s, -, m.* crâmpei de amintire.

Er|innerungskraft *f. sg.* v. Erinnerungsfähigkeit.

Er|innerungskreuz, *-es, -e, n.* cruce comemorativă.

er|innerungslos *adj.* fără amintiri.

Er|innerungsmedaille [-daljə], *-n, f.* medalie comemorativă.

Er|innerungs|preis, *-es, -e, m.* premiu comemorativ.

Er|innerungs|schreiben, *-s, -, n.* scrisoare de avertisment; avertisment scris.

Er|innerungs|schrift, *-en, f. (lit.)* memorii.

er|innerungs|schwer *adj.* plin de amintiri.

Er|innerungs|stück, *-(e)s, -e, n.* amintire, suvenir.

Er|innerungs|tafel, *-n, f.* tablă comemorativă.

Er|innerungs|traum, *-(e)s, -träume, m.* vis în care apar amintiri.

Er|innerungsvermögen, *-s, n. sg.* v. Erinnerungsfähigkeit.

er|innerungsweise *adv.* pentru a aminti (ceva); pro memoria, din memorie.

Er|innerungswert, *-(e)s, -e, m. (fin.)* valoare de aducere-aminte (legat de amortizarea anumitor bunuri).

Er|innerungszeichen, *-s, -, n.* semn de amintire, suvenir.

Er|innerungszwang, *-(e)s, m. sg.* nevoie de a-și rememora (ceva).

Erinnye, *-n*, **Erinnys**, *-nyen f. (mit.)* erinie, eumenidă, zeiță a răzbunării (la vechii greci).

Eris *f. sg.* **1.** *(mit.)* Eris, zeița discordiei, a vrajbei (la vechii greci). **2.** *(fig.)* vrajbă, discordie.

Eris|apfel, *-s, m. sg. (mit., fig.)* mărul discordiei.

erjagen, *erjagte, erjagt, vb. (h) tr.* **1.** a vâna. **2.** *(fig.)* a prinde ajungând din urmă. **3.** *(fig.)* a dobândi, a câștiga prin strădanii.

Erk, *-s, n. sg. (reg.)* grămadă de lemne.

erkahlen, *erkahlte, erkahlt, vb. (s) intr.* a pleșuvi, a cheli.

erkalten, *erkaltete, erkaltet (du erkaltest, er erkaltet), vb. (s) intr.* **1.** a se răci; ~ **lassen** a pune la răcit. **2.** *(fig.)* a se potoli.

erkälten, *erkältete, erkältet (du erkältest dich, er erkältet sich), vb. (h) refl.* a răci, a se îmbolnăvi din răceală.

erkältet I. *part. trec.* de la erkälten. **II.** *adj.* răcit.

Erkaltung *f. sg.* **1.** răcire. **2.** *(fig.)* domolire, potolire.

Erkältung, *-en, f.* răceală; **sich** *(dat.)* **eine ~ zuziehen** (sau **holen**) a răci, a contracta o răceală, a se alege cu o răceală.

Erkältungsgefahr, *-en, f.* pericol de răceală.

Erkältungskrankheit, *-en, f.* boală provocată de răceală.

erkämpfen, *erkämpfte, erkämpft, vb. (h) tr.* a cuceri, a câștiga prin luptă.

Erkämpfung *f. sg.* cucerire, dobândire, câștigare prin luptă.

erkaufen, *erkaufte, erkauft, vb. (h) tr.* **1.** a răscumpăra, a plăti. **2.** a mitui, a corupe; **erkaufter Mörder** asasin tocmit.

erkäuflich *adj.* **1.** de cumpărat, ce poate fi cumpărat. **2.** venal.

Erkaufung *f. sg.* **1.** răscumpărare. **2.** mituire; mită.

erkecken, *erkeckte, erkeckt, vb. (h) refl.* v. erdreisten.

erkeimen, *erkeimte, erkeimt, vb. (h) refl. (reg.)* a prinde putere, a se odihni, a se întrema.

erkennbar *adj.* **1.** care poate fi recunoscut; de recunoscut; **leicht** ~ ușor de recunoscut. **2.** perceptibil, care se poate percepe, simți.

Erkennbarkeit *f. sg.* posibilitate de a fi recunoscut sau deosebit; perceptibilitate.

erkennen, *erkannte, erkannt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl. reciproc* a (se) recunoaște; **du bist verändert, aber ich habe dich erkannt** te-ai schimbat, dar te-am recunoscut; **da erkannten sich die Freunde** atunci prietenii s-au recunoscut; **er gab sich zu** ~ a spus cine este, și-a dezvăluit identitatea; **an** (cu *dat.)* **etwas** ~ a recunoaște, a cunoaște, a deosebi după ceva. **II.** *tr.* **1.** a recunoaște, a cunoaște; a înțelege; a observa, a descoperi; a-și da seama (de ceva); **zu ~ geben** a da să se înțeleagă, a manifesta; ~ **lassen** a arăta; **etwas als** (sau **für**) **richtig** ~ a recunoaște un lucru ca fiind just; **den Freund erkennt man in der Not** la nevoie se cunoaște prietenul; **endlich erkannte ich meinen Irrtum** în sfârșit mi-am descoperit greșeala, mi-am dat seama de greșeala mea. **2.** (și *intr.) (com.: für)* a recunoaște, a deconta în favoarea cuiva; **wir ~ Ihre Rechnung für den gezahlten Betrag** suma ce ați achitat-o v-am trecut-o în cont; **für eine Summe** ~ a recunoaște achitarea unei sume. **3.** *(bibl.)* a cunoaște; **ein Weib** ~ a se culca cu o femeie. **III.** *intr. (jur.)* a judeca, a decide; *(auf* cu *ac.)* a condamna (la...); **das Gericht erkannte auf Kerker** tribunalul a condamnat la închisoare. **IV.** *refl.* a se cunoaște, a se recunoaște; **erkenne dich selbst** cunoaște-te pe tine însuți.

erkenntlich *adj.* **1.** care poate fi recunoscut; de recunoscut. **2.** perceptibil, care se poate percepe, simți. **3.** recunoscător; **sich für etwas ~ zeigen** a se arăta recunoscător pentru ceva.

Erkenntlichkeit *f. sg.* **1.** posibilitate de a recunoaște (ceva). **2.** posibilitate de a percepe (ceva). **3.** recunoștință.

Erkenntnis[1], *-se, f.* **1.** *sg.* recunoaștere; cunoaștere; **zur ~ kommen** a-și da seama de ceva; **jn. zur ~ bringen** a-i deschide cuiva ochii (asupra unei stări de fapt, a unei erori etc.). **2.** v. Erkenntnis[2].

Erkenntnis[2], *-ses, -se, n. (jur.)* sentință, hotărâre judecătorească.

Erkenntnisdrang, *-(e)s, m. sg.* năzuință, sete de cunoaștere.

Erkenntnisfähigkeit *f. sg.* capacitate de cunoaștere.

erkenntnisfroh *adj.* curios, dornic de a cunoaște.

Erkenntnisgrund, *-(e)s, -gründe, m.* **1.** principiu, bază de cunoaștere. **2.** *(jur.)* motiv, considerent al unei sentințe.

Erkenntniskraft *f. sg.* v. Erkenntnisvermögen.

Erkenntniskreis, *-es, -e, m.* sferă de cunoștințe.

Erkenntnislehre *f. sg.* teoria cunoașterii, gnoseologie.

erkenntnismäßig *adv.* pe bază de cunoaștere, gnoseologic.

Erkenntnisquelle, *-n, f.* izvor de cunoștințe.

Erkenntnis|senat, *-(e)s, -e, m. (jur.)* tribunal de arbitri; arbitraj.

Erkenntnis|stoff, *-(e)s, -e, m.* obiect al cunoașterii.

erkenntnis|theoretisch I. *adj.* gnoseologic, de teoria cunoașterii; privind teoria cunoașterii. **II.** *adv.* din punct de vedere al teoriei cunoașterii, al gnoseologiei.

Erkenntnis|theorie, *-n* [-ri:ən], *f. (fil.)* gnoseologie, teoria cunoașterii.

Erkenntnisvermögen, *-s, n. sg. (fil.)* inteligență; capacitate de cunoaștere, de înțelegere.

Erkennung *f. sg.* **1.** recunoaștere. **2.** clarificare, lămurire (a faptelor).

Erkennungsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de identificare (polițienească sau judiciară).

Erkennungskarte, *-n, f.* carte de identitate; legitimație.

Erkennungsmarke, *-n, f. (mil.)* placă de identitate.

Erkennungsmerkmal, *-s, -e, n.* semn de recunoaștere.

Erkennungs|szene, *-n, f. (teatru)* scenă de recunoaștere.

Erkennungsvermögen, *-s, n. sg.* facultate de a cunoaște.

Erkennungsvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* procedură de recunoaștere.

Erkennungswort, *-(e)s, -wörter, n.* parolă.

Erkennungszeichen, *-s, -, n.* semn distinctiv, semn caracteristic, semn particular; emblemă.

Erker, *-s, -, m.* **1.** *(arhit.)* bovindou. **2.** *(glumeț)* nas mare.

Erker|ausladung, *-en, f. (arhit.)* parte proeminentă într-un zid.

Erkerfenster, *-s, -, n.* fereastră la bovindou.
Erker|stube, *-n, f.* v. Erkerzimmer.
Erkerturm, *-(e)s, -türme, m.* turn formând un fel de foişor.
Erkerzimmer, *-s, -, n.* cameră cu bovindou.
erkiesen, *erkor, erkoren,* şi *erkieste, erkiest (du, er erkiest), vb. (h) tr. (înv.)* a alege.
Erkiesung *f. sg. (înv.)* alegere.
erklärbar *adj.* v. erklärlich.
Erklärbarkeit *f. sg.* posibilitatea de a fi explicat.
erklären, *erklärte, erklärt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a explica; a lămuri; a interpreta; **erklärende Worte** cuvinte explicative. **2.** a declara, a face o declaraţie; **Krieg ~** a declara război; **sein Einverständnis ~** a-şi da consimţământul. **3.** *(für)* a declara, a proclama, a califica, a desemna, a categorisi (drept...); **man erklärt ihn für tot** îl declară mort. **II.** *refl.* **1.** a se explica, a vorbi explicit, lămurit. **2.** a se declara, a se pronunţa; **ich erkläre mich für den Mann, gegen die Frau** mă pronunţ pentru soţ, împotriva soţiei. **3.** a face o declaraţie de dragoste.
erklärend I. *part. prez.* de la erklären. **II.** *adj.* lămuritor, explicativ.
erklärenswert *adj.* demn de a fi explicat.
Erklärer, *-s, -, m.* interpret, comentator.
erklärlich *adj.* explicabil.
erklärlicherweise *adv.* în mod explicabil; după cum era de aşteptat, (după) cum e firesc.
erklärt I. *part. trec.* de la erklären. **II.** *adj.* declarat, pronunţat; **ein ~er Feind** un duşman declarat, făţiş.
Erklärte, *-n, -n (ein Erklärter), m.* şi *f.* **1.** *(pop.)* logodnic(ă). **2.** *(sport)* favorit(ă).
erklärtermaßen *adv.* în mod declarat, explicit.
erklärterweise *adv.* în mod hotărât, incontestabil, decisiv.
Erklärung, *-en, f.* **1.** explicaţie; lămurire; interpretare, comentare. **2.** declaraţie; mărturisire, depoziţie; **eine ~ abgeben** a face, a da o declaraţie; **amtliche ~** declaraţie oficială; **diplomatische ~** declaraţie diplomatică.
Erklärungs|art, *-en, f.* mod de a explica, mod de interpretare.
Erklärungsgrund, *-(e)s, -gründe, m.* **1.** motiv, temei al unei declaraţii. **2.** bază a unui comentariu, a unei explicaţii.
Erklärungskunst *f. sg. (rel.)* exegeză.
Erklärungs|schrift, *-en, f.* comentariu.
Erklärungstext, *-(e)s, -e, m.* text explicativ.
Erklärungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de interpretare, de explicare.
erklecken, *erkleckte, erkleckt, vb. (h) intr. (impers.; elv.)* a fi îndeajuns, destul, suficient; **es erkleckt** destul, suficient, ajunge.
erklecklich *adj.* **1.** considerabil, important. **2.** suficient.
erklettern, *erkletterte, erklettert, vb. (h) tr.* **1.** a ajunge în vârf (al unui munte, al unui copac etc.) căţărându-se. **2.** a escalada.
Erkletterung, *-en, f.* **1.** căţărat (până la vârf), atingere a vârfului prin căţărat. **2.** escaladare.
erklimmen, *erklomm, erklommen* şi *erklimmte, erklimmt, vb. (h) tr.* **1.** a ajunge în vârf căţărându-se; a escalada. **2.** *(fig.)* a atinge o culme.
Erklimmung, *-en, f.* v. Erkletterung.
erklingen, *erklang, erklungen, vb. (s) intr.* a răsuna, a suna; **die Gläser ~ lassen** a ciocni paharele.
erklirren, *erklirrte, erklirrt, vb. (s) intr.* a zornăi, a zăngăni; a începe, a porni să zornăie, să zăngănească.
erklügeln, *erklügelte, erklügelt (ich erklüg(e)le), vb. (h) tr.* a născoci (cu multă inventivitate), a inventa; a găsi soluţia (unei probleme).
erkobern, *erkoberte, erkobert, vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* a lua înapoi, a recupera. **II.** *intr.* a-şi reveni, a se reface după boală.
erkoren I. *part. trec.* de la erkiesen. **II.** *adj.* ales.
Erkorene, *-n, -n (ein Erkorener), m.* şi *f.* cel ales, cea aleasă; *(fig.)* iubit(ă), logodnic(ă).
erkräftigen, *erkräftigte, erkräftigt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) întări, a (se) înzdrăveni, a (se) învigora.
erkranken, *erkrankte, erkrankt, vb. (s) intr.* a se îmbolnăvi, a cădea bolnav.
Erkrankte, *-n, -n (ein Erkrankter), m.* şi *f.* bolnav(ă); **der an Grippe ~** bolnavul de gripă.
Erkrankung, *-en, f.* îmbolnăvire; **wegen ~** din cauză de boală; **vor seiner ~** înainte de a se îmbolnăvi.
Erkrankungsfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz de îmbolnăvire.
Erkrankungsziffer, *-n, f.* cifră a morbidităţii (în statisticile sanitare).
erkratzen, *erkratzte, erkratzt (du, er erkratzt), vb. (h) tr. (fam.)* a acapara, a băga în buzunar.
erkriechen, *erkroch, erkrochen, vb. (h) tr.* **1.** a urca târându-se; **einen Berg ~** urca un munte târându-se. **2.** *(fig.)* a obţine ceva prin linguşire josnică; **js. Gunst ~** a câştiga favoarea cuiva prin linguşiri josnice, prin temenele.
erkriegen, *erkriegte, erkriegt,* **erkubern**, *erkuberte, erkubert, vb. (h) refl. (reg.)* v. erholen **(I).**
erkühlen, *erkühlte, erkühlt, vb. (h) refl. (reg.)* a răci.
erkühnen, *erkühnte, erkühnt, vb. (h) refl. (zu* sau cu *inf.)* a îndrăzni, a cuteza, a se încumeta; a avea îndrăzneala, curajul.
Erkühnung *f. sg.* îndrăzneală, curaj, cutezanţă; temeritate.
erkundbar *adj.* explorabil, care poate fi aflat.
erkunden, *erkundete, erkundet (du erkundest, er erkundet), vb. (h) tr.* **1.** a afla, a stabili pe cale de informaţii. **2.** *(mil.)* a recunoaşte, a cerceta (un teren).
Erkunder, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* cercetaş. **2.** informator.
erkundigen, *erkundigte, erkundigt, vb. (h) refl.* **1.** *(nach)* a se informa, a se interesa (de cineva sau ceva). **2.** *(über* cu *ac.)* a se informa, a lua informaţii (despre ceva sau cineva).
Erkundigung, *-en, f.* informaţie; **~ en einziehen** a se informa, a lua, a culege informaţii.
Erkundigungsbureau [-byro:], **Erkundigungsbüro**, *-s, -s, n.* birou de informaţii.
erkundschaften, *erkundschaftete, erkundschaftet (du erkundschaftest, er erkundschaftet), vb. (h) tr.* **1.** a face o recunoaştere, a face cercetări. **2.** a afla prin cercetări, prin recunoaştere.
Erkundung, *-en, f.* **1.** *(mil.)* recunoaştere a terenului, a inamicului. **2.** *(geol., mineral.)* explorare.
Erkundungs|arbeit, *-en, f.* **1.** operaţie de recunoaştere. **2.** *(geol., mineral.)* lucrare de explorare.
Erkundungsfahrt, *-en, f.* călătorie, excursie de recunoaştere.
Erkundungsflieger, *-s, -, m. (mil.)* **1.** avion de recunoaştere. **2.** pilot de recunoaştere.
Erkundungsflug, *-(e)s, -flüge, m. (mil.)* zbor de recunoaştere, de informaţie.
Erkundungsgang, *-(e)s, -gänge, m.* tur de recunoaştere.
Erkundungsgefecht, *-(e)s, -e, n. (mil.)* luptă de recunoaştere.
Erkundungs-Radar|anlage, *-n, f. (mil.)* instalaţie de recunoaştere cu radar.
Erkundungs|trupp, *-s, -s, m. (mil.)* patrulă de recunoaştere.
Erkundungsvor|stoß, *-es, -stöße, m. (mil.)* acţiune de recunoaştere.
erkünsteln, *erkünstelte, erkünstelt (ich erkünst(e)le), vb. (h) tr.* a simula, a da impresia, aparenţa (unui lucru); a afecta.
erkünstelt I. *part. trec.* de la erkünsteln. **II.** *adj.* simulat; artificial; forţat; fals; afectat; lipsit de naturaleţe; **er hörte ihn mit ~er Gleichgültigkeit an** îl asculta simulând indiferenţă.
Erkünstelung, *-en, f.* afectare; simulare, prefăcătorie.
erküren, *erkor, erkoren, vb. (h) tr. (înv.)* v. erkiesen.
Erkürung, *-en, f. (sport)* alegere.
erlaben, *erlabte, erlabt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) înviora, a (se) recrea.
Erlag, *-(e)s, -läge, m. (austr.)* depunere, plată; vărsare, vărsământ; **gegen ~ von 100 Schilling** după plata sumei de 100 de şilingi; **er leistet einen ~** depune o sumă.
Erlagschein, *-(e)s, -e, m. (austr.)* bilet de plată, de depunere, de vărsământ.
Erlagsfrist, *-en, f. (austr.)* termen de depunere, de plată, de vărsare.
erlahmen, *erlahmte, erlahmt, vb. (s) intr.* **1.** a ologi, a paraliza; a deveni infirm. **2.** *(fig.)* a slăbi, a-şi pierde din intensitate; a amorţi; a se epuiza; **seine Kräfte ~** i se sleiesc puterile.
Erlahmung *f. sg.* **1.** ologire; paralizare. **2.** *(fig.)* slăbire (a intensităţii); epuizare, amorţire.
erlangbar *adj.* **1.** accesibil. **2.** realizabil.
erlangen, *erlangte, erlangt, vb. (h) tr.* a obţine, a dobândi (prin efort, strădanii, rugăminţi); a câştiga; a ajunge (la ceva); a realiza; **den Sieg ~** a obţine victoria.
Erlangerblau, *-s, n. sg.* albastru parizian.
Erlangung *f. sg.* obţinere, dobândire, câştigare, realizare.
Erlass, *-es, -e, (austr.) -lässe, m.* **1.** decret, ordin, ordonanţă, dispoziţie; proclamaţie. **2.** scutire, dispensă, anulare, ridicare (a unei sancţiuni). **3.** *(com.)* scăzământ, rabat.
erlassbar *adj.* de care se poate scuti, dispensa.
erlassen, *erließ, erlassen (du, er erlässt), vb. (h) tr.* **1.** a emite, a da; **einen Befehl ~** a emite un ordin. **2.** *(jur.)* a promulga (o lege); a decreta (ordonanţe); a pronunţa; **ein Urteil ~** a pronunţa o sentinţă. **3.** *(jm. etwas)* a scuti, a dispensa (pe cineva de ceva); a anula, a ridica, a ierta (cuiva ceva); **jm. eine Strafe ~** a scuti pe cineva de o pedeapsă.
erlässlich *adj.* **1.** scuzabil, pardonabil. **2.** anulabil.
Erlassjahr, *-(e)s, -e, n. (rel.)* an sfânt, an de iertare, an de rugă.
Erlass|sünde, *-n, f. (rel.)* păcat care se poate ierta.
Erlassung, *-en, f.* **1.** emitere, editare, publicare, proclamare (a unui ordin, a unui decret). **2.** scutire, dispensare (de o obligaţie, de o datorie); ridicare, anulare (a unei sancţiuni).
Erlassungsbrief, *-(e)s, -e, m. (bis.)* scrisoare de iertare, de dezlegare; indulgenţă.
Erlassungsjahr, *-(e)s, -e, n.* v. Erlassjahr.
Erlassungs|sünde, *-n, f.* v. Erlasssünde.
erlauben, *erlaubte, erlaubt, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a permite, a îngădui, a da voie (cuiva ceva); **~ Sie?** îmi permiteţi? îmi daţi voie? **sich** *(dat.)* **~** a-şi permite; **sich einen Scherz ~** a-şi permite o glumă; **was erlaubt du dir denn!** cum de-ţi permiţi!; **ich erlaube mir ein Auto** îmi pot permite o maşină.
Erlaubnis, *-se, f.* permisiune; **die ~ geben** a da voie, a permite; **um ~ bitten** a cere voie.
Erlaubniskarte, *-n, f.,* **Erlaubnis|schein**, *-(e)s, -e, m.,* **Erlaubnis|schreiben**, *-s, -, n.* bilet de voie.
erlaucht *adj. (înv.)* ilustru, august, prealuminat.
Erlaucht *f. sg.* **seine (ihre) ~** măria sa, luminăţia sa; **Eu(e)re ~** măria ta, luminăţia voastră.
erlauern, *erlauerte, erlauert, vb. (h) tr.* a pândi, a spiona; a afla pândind, spionând.
erlaufen, *erlief, erlaufen (du erläufst, er erläuft), vb. (h) tr.* **1.** a ajunge repede (din urmă). **2.** *(sport)* a obţine, câştiga ceva prin alergare; **du hast dir viele Trophäen ~** ai câştigat multe trofee prin alergare.
erlauschen, *erlauschte, erlauscht, vb. (h) tr.* a afla ascultând pe furiş, trăgând cu urechea.
Erläuterer, *-s, -, m.* comentator, interpret.
erläutern, *erläuterte, erläutert, vb. (h) tr.* a lămuri, a explica, a interpreta.
Erläuterung, *-en, f.* lămurire, explicaţie; comentariu; interpretare.
Erläuterungs|schrift, *-en, f. (jur.)* act declarativ, declaraţie; act interpelativ.
erläuterungsweise *adv.* pentru lămurire, pentru o mai bună înţelegere; în mod explicativ.
Erle, *-n, f. (bot.)* arin, anin *(Alnus).*
erleben, *erlebte, erlebt, vb. (h) tr.* **1.** a apuca, a ajunge (în timpul vieţii); a fi contemporan cu...; **ein hohes Alter ~** a ajunge la o vârstă înaintată; **ich werde das nicht mehr ~** nu voi mai apuca să văd aceasta; **die zehnte Auflage ~** a ajunge la a zecea ediţie. **2.** a păţi; a trăi; a trece prin (întâmplări, emoţii etc.); **du kannst sau wirst etwas ~!** ai s-o păţeşti! **böse Zeiten ~** a trăi vremuri grele. **3.** a trăi, a simţi intens. **4.** *(an* cu *dat.)* a avea parte; **sie erlebt Freude an ihren Kindern** are parte de mulţumire de la copiii ei.
Erlebnis, *-ses, -se, n.* întâmplare importantă, eveniment (în viaţa cuiva); trăire.
erlebnis|arm *adj.* sărac în evenimente.
Erlebnis|aufsatz, *-es, -sätze, m.* compunere pe tema unor întâmplări trăite.
Erlebnisbericht, *-(e)s, -e, m.* descriere a unor întâmplări trăite, amintire scrisă.
Erlebnisdichtung *f. sg.* creaţie literară bazată pe evenimente trăite.
Erlebnisfähigkeit *f. sg. (psih.)* capacitate de a asimila impresii.
Erlebnishunger, *-s, m. sg.* sete de senzaţii.
erlebnishungrig *adj.* dornic, însetat de senzaţii.
erlebnisreich *adj.* bogat în evenimente.
Erlebnisroman, *-s, -e, m.* roman cu întâmplări trăite, de amintiri.
Erlebniswelt *f. sg. (psih.)* lume a reprezentărilor şi trăirilor interioare.
erlechzen, *erlechzte, erlechzt (du, er erlechzt), vb. (h) tr.* a dori fierbinte, intens.

erledigen, *erledigte, erledigt, vb. (h) tr.* **1.** a rezolva, a isprăvi, a termina; a încheia; a aranja; **einen Auftrag ~ a)** a îndeplini o sarcină; **b)** a face un comision; **das ist** (sau **wäre**) **erledigt!** s-a făcut! gata! **2.** (și *fig.)* a lichida (pe cineva); a înlătura; a omorî; a da gata.

erledigt I. *part. trec.* de la erledigen. **II.** *adj.* **1.** obosit, surmenat; făcut praf; **er ist ~** este extenuat. **2.** *(înv.)* vacant; **die Stelle ist ~** postul este vacant.

Erledigung, *-en, f.* **1.** rezolvare; terminare; aranjare; **in ~ Ihrer Anfrage teilen wir Ihnen mit** spre rezolvarea cererii dvs. vă comunicăm. **2.** îndeplinire. **3.** *(fig.)* ucidere; rezolvare. **4.** *(înv.) (despre posturi)* vacanță.

Erledigungsnummer, *-n, f.* număr de înregistrare.

Erledigungs|termin, *-s, -e, m.* termen de rezolvare.

Erledigungsvermerk, *-(e)s, -e, m.* semn, siglă de rezolvare.

erlegen, *erlegte, erlegt, vb. (h) tr.* **1.** a plăti, a achita, a depune, a vărsa (o sumă de bani). **2.** *(vân.)* a împușca; **ein Hirsch wurde erlegt** un cerb a fost împușcat.

Erlegung, *-en, f.* **1.** plată, achitare, depunere, vărsământ (al unei sume de bani). **2.** *(vân.)* împușcare.

erleichtern, *erleichterte, erleichtert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ușura, a înlesni; **eine Arbeit ~** a ușura o lucrare; *(fig.)* **sein Gewissen ~** a-și ușura conștiința. **2.** *(iron.)* a înșela; a fura (pe cineva); **jn. um sein Geld ~** a ușura pe cineva de bani. **II.** *refl.* **1.** a se ușura. **2.** a ieși afară, a-și face nevoile.

Erleichterung, *-en, f.* **1.** *sg.* ușurare, înlesnire. **2.** *pl.* facilități, înlesniri.

Erleichterungsmittel, *-s, -, n.* laxativ, purgativ.

erleiden, *erlitt, erlitten (du erleidest, er erleidet), vb. (h) tr.* a suferi, a suporta, a îndura; **Veränderungen ~** a suferi transformări; **er erlitt eine Niederlage** a suferit o înfrângere; **er erlitt Schaden** a fost păgubit; **er erlitt Unrecht** a suferit, i s-a făcut o nedreptate.

erlen *adj.* din lemn de anini.

Erlenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Erle.

Erlenholz, *-es, n. sg.* lemn de anin.

Erlenwald *-(e)s, -wälder, m.* pădure de anini.

erlernbar *adj.* care poate fi învățat.

erlernen, *erlernte, erlernt, vb. (h) tr.* a învăța, a-și însuși învățând.

erlernenswert *adj.* demn de a fi învățat.

Erlernung *f. sg.* învățare, însușire; ucenicie.

erlesen[1], *erlas, erlesen (du, er erliest), vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a alege; a selecționa. **2.** a dobândi prin lectură; **sie hat ihr ganzes Wissen ~** și-a dobândit cunoștințele prin citit.

erlesen[2] **I.** *part. trec.* de la erlesen[1]. **II.** *adj.* ales, distins; **er lobte mich mit ~en Worten** m-a lăudat cu cuvinte alese.

Erlesenheit *f. sg.* faptul de a fi ales, select; distincție.

erleuchten, *erleuchtete, erleuchtet (du erleuchtest, er erleuchtet), vb. (h) tr.* **1.** a ilumina. **2.** *(fig.)* a lumina; a lămuri.

Erleuchtung, *-en, f.* **1.** iluminare, iluminație. **2.** *(fig.)* luminare, scânteiere a minții; inspirație. **3.** clarificare (interioară).

erlichen, *erlichte, erlicht, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a descoperi, a afla. **2.** a urmări (ceva); a tinde la (ceva).

Erlicht, *-(e)s, -e, n.* aniniș, pădurice de anini.

erliegen, *erlag, erlegen, vb. (s) intr.* a fi învins, înfrânt, copleșit, doborât; a nu (mai) rezista; a fi victimă; a cădea jertfă; **der Krankheit ~** a muri din cauza bolii; **der Last ~** a se prăbuși sub povară; **der Versuchung ~** a cădea în ispită.

erlisten, *erlistete, erlistet (du erlistest, er erlistet), vb. (h) tr.* a obține prin vicleșug, prin șiretenie.

Erlistung, *-en, f.* obținere prin șiretenie.

Erlkönig, *-s, m. sg. (mit.)* craiul ielelor.

erlogen I. *part. trec.* de la erlügen. **II.** *adj.* **1.** inventat, născocit; **eine ~e Geschichte** o poveste născocită. **2.** obținut prin înșelăciune, prin minciună.

Erlös, *-es, -e, m.* câștig (de la o vânzare); beneficiu.

erlösbar *adj.* **1.** care poate fi câștigat. **2.** care poate fi mântuit.

erlöschen, *erlosch, erloschen, vb. (s) intr.* **1.** a se stinge. **2.** a păli; a se șterge. **3.** *(fig.)* a se stinge, a dispărea; a înceta (să mai existe, să mai fie valabil); a muri; **das Geschlecht ist erloschen** neamul s-a stins; **~de Augen** privire care se stinge; **mit ~der Stimme** cu o voce care se stinge.

Erlöschen, *-s, n. sg.* **1.** stingere; **dem ~ nahe** sau **am ~** pe punctul de a se stinge. **2.** pălire; ștergere. **3.** *(fig.)* stingere; dispariție; moarte.

Erlöschung *f. sg.* **1.** stingere. **2.** *(fig.)* dispariție, stingere.

erlosen, *erloste, erlost (du, er erlost), vb. (h) tr.* a câștiga prin tragere la sorți, la loterie.

erlösen, *erlöste, erlöst (du, er erlöst), vb. (h) tr.* **1.** a mântui, a salva, a izbăvi, a elibera. **2.** a încasa (bani).

Erlöser, *-s, -, m.* liberator; *(rel.)* Mântuitor.

Erlöserbild, *-(e)s, -er, n. (rel.)* icoană a Mântuitorului.

Erlösung, *-en, f.* mântuire, salvare, (e)liberare; libertate.

Erlösungs|stunde, *-n, f.* oră a mântuirii.

Erlösungswerk, *-(e)s, -e, n.* operă de mântuire.

erloten, *erlotete, erlotet (du erlotest, er erlotet), vb. (h) tr.* a măsura (adâncimea apei) cu sonda.

erluchsen, *erluchste, erluchst (du, er erluchst), vb. (h) tr.* a obține pândind cu lăcomie.

erlügen, *erlog, erlogen, vb. (h) tr.* **1.** a născoci, a scorni, a minți. **2.** a obține prin minciună.

erlustieren, *erlustierte, erlustiert,* **erlustigen**, *erlustigte, erlustigt, vb. (h) refl.* a se veseli; a petrece, a se distra.

Erlustigung, *-en, f.* înveselire, petrecere, distracție.

ermächtigen, *ermächtigte, ermächtigt, vb. (h) tr. (zu) (jur.)* a autoriza, a împuternici (să).

Ermächtigung, *-en, f.* autorizație, împuternicire; **die ~ erteilen** a da o autorizație.

Ermächtigungs|antrag, *-(e)s, -träge, m.* propunere de împuternicire.

Ermächtigungsgesetz, *-es, -e, n. (pol.)* lege care acordă guvernului depline puteri.

Ermächtigungs|schreiben, *-s, -, n.* scrisoare de autorizare.

ermahnen, *ermahnte, ermahnt, vb. (h) tr.* **1.** *(zu)* a sfătui, a îndemna (să); a avertiza; a exorta. **2.** a admonesta, a mustra.

ermahnend I. *part. prez.* de la ermahnen. **II.** *adj.* și *adv.* **1.** care îndeamnă, care sfătuiește; care avertizează. **2.** mustrător; care admonestează.

Ermahner, *-s, -, m.* **1.** persoană care sfătuiește, avertizează. **2.** mustrător, persoană care admonestează.

Ermahnung, *-en, f.* **1.** îndemn, sfat; avertisment. **2.** admonestare, mustrare.

Ermahnungs|schreiben, *-s, -, n.* **1.** scrisoare de exortare. **2.** scrisoare de admonestare.

ermangeln, *ermangelte, ermangelt (ich ermang(e)le), vb. (h) intr.* **1.** (cu *gen.)* a fi lipsit (de ceva), a duce lipsă (de ceva). **2.** *(în propoziții negative)* a neglija, a uita; **nicht ~, es zu tun** a nu neglija, a nu uita să facă ceva; **es an nichts ~ lassen** a avea grijă să nu lipsească nimic, să fie de toate; **es an Geld nicht ~ lassen** a pune la dispoziție bani din belșug; **ich werde nicht ~ zu kommen** nu voi uita să vin.

Ermangelung *f. sg.* lipsă; **in ~** (cu *gen.)* în lipsa (unui lucru); în locul (unui lucru); **in ~ eines Bessern** în lipsă de ceva mai bun; **in ~ seiner** în lipsa lui; în locul lui.

ermannen, *ermannte, ermannt, vb. (h) refl.* **1.** a se îmbărbăta, a prinde curaj. **2.** *(zu)* a lua o inițiativă hotărâtă (pentru a), a se încumeta (să).

Ermannung, *-en, f.* îmbărbătare, încurajare.

ermäßigen, *ermäßigte, ermäßigt, vb. (h) tr.* și *refl. (despre prețuri, cheltuieli etc.)* a (se) reduce, a scădea.

ermäßigt I. *part. trec.* de la ermäßigen. **II.** *adj. (despre prețuri)* redus, scăzut.

Ermäßigung, *-en, f. (despre prețuri)* reducere, scădere; *(com.)* rabat.

ermatten, *ermattete, ermattet (du ermattest, er ermattet), vb.* **I.** *intr. (s)* a (se) obosi, a slăbi, a-și pierde din puteri. **II.** *tr. (h)* a istovi, a face să obosească.

Ermattung *f. sg.* **1.** slăbiciune, oboseală. **2.** slăbire, obosire, epuizare, istovire.

Ermattungs|strategie [și -ʃtra-] *f. sg. (mil.)* strategie de uzură.

ermessen, *ermaß, ermessen (du, er ermisst), vb. (h) tr.* **1.** a măsura (în toată întinderea). **2.** *(fig.)* a judeca, a cumpăni, a cântări; **daraus ist leicht zu ~** din aceasta rezultă; **soweit ich ~ kann** după câte îmi pot da seama. **3.** *(reg.)* a atinge; **sein Ziel ~** a-și atinge scopul.

Ermessen, *-s, n. sg.* judecată; apreciere; **nach meinem ~** după părerea mea; **in js. ~ stellen** a lăsa la aprecierea cuiva; **nach billigem ~** conform unei juste aprecieri.

ermesslich *adj.* măsurabil, apreciabil.

Ermilderung, *-en, f. (reg.)* **1.** ameliorare. **2.** micșorare, reducere.

ermitteln, *ermittelte, ermittelt (ich ermitt(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a afla, a găsi, a descoperi; **der Adressat ist nicht zu ~** adresantul e necunoscut. **2.** a stabili, a lămuri, a constata, a determina.

Ermittlung, *-en, f.* **1.** *sg.* aflare, descoperire, scoatere la iveală, constatare, stabilire. **2.** *pl.* cercetare; investigație; **~en anstellen** a face cercetări, a se informa, a lua referințe. **3.** calcul, determinare.

Ermittlungs|arbeit *f. sg.* activitate de investigație.

Ermittlungs|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet de investigație.

Ermittlungsbe|amte, *-n, -n (ein Ermittlungsbeamter), m.* detectiv.

Ermittlungsbüro, *-s, -s, n.* birou de investigații.

Ermittlungsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de investigație, de cercetare.

Ermittlungs|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultat al cercetărilor, investigațiilor.

Ermittlungsrichter, *-s, -, m. (jur.)* judecător de instrucție.

Ermittlungs|stand, *-(e)s, m. sg.* situație a investigațiilor, cercetărilor, stadiu în care se află ancheta, investigațiile.

Ermittlungs|tätigkeit, *-en, f* v. Ermittlungsarbeit.

Ermittlungsverfahren, *-s, -, n. (jur.)* instrucție; investigație, anchetă, cercetare a cauzelor penale.

Ermittlungszeitraum, *-(e)s, räume, m. (jur., ec.)* perioadă de investigare, de anchetă.

ermöglichen, *ermöglichte, ermöglicht, vb. (h) tr.* a face posibil, a da posibilitate; a înlesni.

Ermöglichung *f. sg.* înlesnire, realizare, înfăptuire, creare a posibilității.

ermorden, *ermordete, ermordet (du ermordest, er ermordet), vb. (h) tr.* a ucide, a omorî, a asasina.

Ermordung, *-en, f.* ucidere, asasinare, omor.

ermörscheln, *ermörschelte, ermörschelt (ich ermörsch(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a bătători. **2.** *(pop.)* a ucide, a înjunghia.

ermüdbar *adj.* care poate fi obosit, extenuat, plictisit.

Ermüdbarkeit *f. sg.* obosire, extenuare.

ermüden, *ermüdete, ermüdet (du ermüdest, er ermüdet), vb.* **I.** *intr. (s)* și *refl. (h)* a (se) obosi, a (se) sătura, a (se) plictisi. **II.** *tr. (h)* a obosi, a osteni.

ermüdend I. *part. prez.* de la ermüden. **II.** *adj.* obositor.

Ermüdung *f. sg.* **1.** obosire. **2.** (și *tehn.)* oboseală.

Ermüdungs|anriss, *-es, -e, m. (tehn.)* fisură (incipientă) de oboseală.

Ermüdungsbruch, *-(e)s, -brüche m. (tehn.)* rupere la oboseală.

Ermüdungs|erscheinung, *-en, f.* fenomen de oboseală.

Ermüdungsfestigkeit *f. sg. (tehn.)* rezistență de rupere la oboseală.

ermüdungsfrei *adj.* care nu te obosește, fără a obosi, fără a cauza oboseală.

Ermüdungsgrenze, *-n, f.* limită de oboseală.

ermüdungslos *adj.* neobosit, care nu obosește.

Ermüdungszu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare de oboseală, de extenuare.

Ermunterer, *-s, -, m.* animator, persoană care îndeamnă, dă curaj, însuflețește.

ermuntern, *ermunterte, ermuntert, vb. (h) tr.* **1.** (și *refl.)* a (se) înviora, a (se) trezi, a (se)însufleți. **2.** *(zu)* a îndemna, a încuraja (să).

Ermunterung, *-en, f.* **1.** înviorare, trezire. **2.** stimulare, îndemn, încurajare.

ermutigen, *ermutigte, ermutigt, vb. (h) tr. (zu)* a încuraja, a da curaj, a stimula, a îndemna (să).

Ermutigung, *-en, f.* **1.** încurajare. **2.** stimulare, îndemn.

Ern, *-, -, m.* v. Eren.

ernährbar *adj.* care poate fi hrănit.

ernähren, *ernährte, ernährt, vb. (h)* **I.** *tr.* a hrăni, a alimenta; a întreține, a susține; **er hat fünf Personen zu ~** are de hrănit cinci guri; are în sarcina sa cinci persoane. **II.** *refl.* **1.** a se hrăni; **er ernährt sich nur von Obst und Gemüse** se hrănește doar cu fructe și legume. **2.** a se întreține; a-și câștiga existența; **sie ernährt sich durch ihrer Hände Arbeit** își câștigă existența prin munca propriilor ei mâini.

Ernährer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care susține (o familie), cap de familie, susținător(-oare) a familiei.

Ernährung *f. sg.* **1.** hrană. **2.** hrănire, alimentație, nutriție. **3.** *(fig.)* întreținere.

Ernährungs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciu de raționalizare a alimentației (pe timpul războiului sau în timp de criză).

Ernährungsbasis *f. sg.* bază de alimentație.

ernährungsbedingt *adj.* cauzat de alimentație.

Ernährungsbei|hilfe, *-n, f.* ajutor alimentar.

Ernährungsberater, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* consilier(ă) în probleme de nutriție.

ernährungsfähig *adj.* v. ernährbar.

Ernährungsforschung *f. sg.* cercetări în domeniul nutriției.

Ernährungsgüter *pl.* bunuri alimentare.

Ernährungskosten *pl.* cost al întreținerii, al alimentației.

Ernährungskrankheit, *-en, f. (med.)* boală de nutriție.

Ernährungskrise, *-n, f.* criză alimentară.

Ernährungskunde *f. sg.* dietetică, știință a alimentației, a nutriției.

Ernährungslage *f. sg.* situație alimentară.

Ernährungslehre *f. sg.* v. Ernährungskunde.

Ernährungs|organ, *-(e)s, -e, n. (biol.)* organ de nutriție.

Ernährungs|pulver [-fɐ și -vɐ], *-s, -, n.* praf nutritiv.

Ernährungs|störung, *-en, f. (med.)* tulburare de nutriție.

Ernährungs|trieb, *-(e)s, m.* apetit.

Ernährungsweise, *-n, f.* mod de alimentație, fel de nutriție.

Ernährungswerkzeug, *-(e)s, -e, n.* v. Ernährungsorgan.

Ernährungswirtschaft *f. sg. (ec.)* sector agro-alimentar, industrie alimentară.

Ernährungswissenschaft *f. sg.* v. Ernährungskunde.

Ernährungszu|stand, *-(e)s, -stände m.* stare a nutriției.

ernennbar *adj.* care poate fi numit, nominabil.

ernennen, *ernannte, ernannt, vb. (h) tr. (zu)* a numi (într-o funcție), a desemna; a conferi cuiva titlul sau funcția de...; **er wurde zum Richter ernannt** a fost numit judecător.

Ernennung, *-en, f.* **1.** numire, promovare (într-o funcție), desemnare; nominalizare; **seine ~ zum Direktor** numirea sa ca director. **2.** *(zu)* numire, conferire a unui titlu.

Ernennungsbrief, *-(e)s, -e, m.* decret de numire.

Ernennungsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de numire.

Ernennungs|urkunde, *-n, f.* decizie de numire.

erneuen, *erneute, erneut, vb. (h) tr.* și *refl.* v. erneuern.

erneuerbar *adj.* reînnoibil, regenerabil.

Erneu(e)rer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care aduce inovații, inovator(-oare), reformator(-oare).

erneuern, *erneuerte, erneuert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înnoi, a împrospăta; **eine Erinnerung ~** a împrospăta o amintire. **2.** a primeni, a restaura, a renova; **das Wasser ~** a primeni apa; **ein Bild ~** a restaura un tablou. **3.** a reînnoi, a relua, a repeta; **den Vertrag ~** a reînnoi contractul; **den Prozess ~** a relua procesul; **ein Gesuch ~** a repeta o cerere. **4.** a înlocui: **die Glühbirnen ~** a înlocui becurile. **II.** *refl.* a se reînnoi; **im Frühling erneuert sich die Natur** primăvara natura se reînnoiește.

Erneuerung, *-en, f.* **1.** reînnoire; împrospătare. **2.** reluare, repetare. **3.** înnoire, renovare. **4.** înlocuire (prin ceva nou); primenire; *(ec.)* **~ des verschlissenen Anlagekapitals** reconstituirea, înlocuirea capitalului tehnic uzat.

Erneuerungs|antrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* cerere de reînnoire.

Erneuerungs|arbeiten *pl.* lucrări de restaurare, de renovare.

erneuerungsbedürftig *adj.* care necesită o renovare, o reînnoire.

Erneuerungsbewegung, *-en, f.* mișcare de reînnoire.

Erneuerungskauf, *-(e)s, -käufe, m. (ec.)* achiziție, cumpărătură pentru reînnoire, reutilare.

Erneuerungs|prozess, *-es, e, m.* proces de reînnoire.

Erneuerungsrate, *-n, f. (ec.)* rată, procent de reutilare, de reînnoire.

Erneuerungsrücklage, *-n, f. (ec.)* rezervă de reînnoire.

Erneurer, *-s, -, m.* v. Erneu(e)rer.

erneut I. *adj.* reînnoit, repetat, reluat. **II.** *adv.* din nou, iarăși.

Erneu|ung, *-en, f. (rar)* v. Erneuerung.

erniedern, *erniederte, erniedert*, **erniedrigen**, *erniedrigte, erniedrigt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a coborî, a scădea, a reduce. **2.** *(muz.)* a coborî (tonul), a marca cu bemol. **II.** *tr.* și *refl.* a (se) înjosi, a (se) degrada; a (se) umili; **er erniedrigte sich vor ihm** s-a umilit în fața lui.

erniedrigend I. *part. prez.* de la erniedrigen. **II.** *adj.* degradant, umilitor, înjositor; **eine ~e Lage** o situație degradantă, umilitoare.

Erniedrigung, *-en, f.* **1.** coborâre, scădere, reducere. **2.** înjosire, degradare; umilință. **3.** *(mat.)* reducere (a puterii). **4.** *(muz.)* coborâre a tonului, marcare cu bemol.

Erniedrigungszeichen, *-s, -, n. (muz.)* bemol.

ẹrnst *adj.* **1.** serios; **ein ~er Mensch** un om serios; **~bleiben** a rămâne serios, a nu râde; **eine ~e Miene machen** a face o mutră serioasă, gravă; **es ~ meinen** a vorbi serios, a lua (ceva) în serios, a avea intenții serioase; **jn.** (sau **etwas**) **(für) ~ nehmen** a lua pe cineva (ceva) în serios. **2.** grav; îngrijorător; **eine ~e Lage** o situație serioasă, gravă; **~e Bedenken haben** a avea rezerve serioase, grave; **eine ~e Krankheit** o boală gravă; *(substantivat)* **ist es etwas Ernstes?** e ceva grav?. **3.** sever; **eine ~e Strafe** o pedeapsă severă, serioasă.

Ẹrnst, *-es, m. sg.* **1.** seriozitate; **im ~** serios; **alles (allen) ~es** sau **in allem ~** foarte serios, cu toată seriozitatea; **es ist mein ~** vorbesc serios, nu glumesc; **es ist mir ~ damit** sau **ich mache ~ daraus** am intenții serioase, o iau în serios, nu glumesc. **2.** gravitate, seriozitate (a unei situații). **3.** seriozitate, perseverență, temeinicie.

Ẹrnstfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz serios, caz grav; **im ~** dacă situația devine serioasă; la nevoie, la o adică.

ẹrnst gemeint *adj.* cu intenție serioasă.

ẹrnst|haft I. *adj.* serios, grav. **II.** *adv.* **1.** serios. **2.** într-adevăr, cu adevărat; **denkst du das ~?** crezi cu adevărat asta?

Ẹrnst|haftigkeit *f. sg.* seriozitate, gravitate.

ẹrnstlich *adj.* și *adv.* v. ernsthaft.

Ẹrnte, *-n, f.* **1.** recoltă; **die ~ einbringen** a strânge recolta; **bei der ~ helfen** a ajuta la strângerea recoltei. **2.** *sg.* seceriș, cules; *(fig.)* **der Tod hält ~** seceră moartea. **3.** perioadă a recoltei. **4.** *(fig.)* câștig, profit.

Ẹrnte|arbeit, *-en, f.* seceriș; muncă la recoltare.

Ẹrnte|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) sezonier(ă) la recoltă; secerător(-oare).

Ẹrnte|ausfall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** pierdere a recoltei. **2.** *la sg.* felul, calitatea recoltei; felul în care s-a făcut, a ieșit recolta.

Ẹrnte|aus|sichten *pl.* perspective de recoltă.

Ẹrntebrigade, *-n, f.* brigadă de strângere a recoltei.

Ẹrntebüschel, *-s, -, n.* ultimul snop cules (împodobit festiv).

Erntedankfest, *-(e)s, -e, n.*, **Erntedanktag**, *-(e)s, -e, m. (bis.)* sărbătorire a recoltei (prin slujbă religioasă), ziua recoltei.

Ẹrnte|einbringung, *-en, f.* strângere a recoltei.

Ẹrnte|einsatz, *-es, -sätze, m. (ist.)* muncă patriotică de strângere a recoltei.

Ẹrnte|ergebnis, *-ses, -se, n.* recoltă; rezultat al recoltei.

Ẹrnte|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* recoltă; **der durchschnittliche ~** recolta medie (la hectar).

Ẹrntefeld, *-(e)s, -er, n.* câmp, ogor.

Ẹrnteferien [-riən] *pl.* vacanță din timpul recoltei.

Ẹrntefest, *-es, -e, n.* serbare a secerișului; sărbătoare a recoltei.

Ẹrntefron, *-en, f. (ist.)* clacă la seceriș, la recoltă.

Ẹrntege|stell, *-(e)s, -e, n.* greblă de coasă.

Ẹrntegut, *-(e)s, -güter, n.* produse ale recoltei.

Ẹrnte|helfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Erntearbeiter.

Ẹrnte|hilfe *f. sg.* ajutor la strângerea recoltei.

Ẹrntekampagne [-kam'panjə], *-n, f. (ist.)* campanie de strângere a recoltei.

Ẹrntekranz, *-es, -kränze, m.*, **Ẹrntekrone**, *-n, f.* cunună de spice (de ziua recoltei).

Ẹrntelied, *-(e)s, -er, n.* cântec de seceriș.

Ẹrntelohn, *-(e)s, -löhne, m.* plată a secerătorilor.

Ẹrntemahl, *-(e)s, -e* (și *-mähler), n.* ospăț la terminarea secerișului.

Ẹrntemann, *-(e)s, -männer, m.* secerător, cosaș; culegător.

Ẹrntemaschine, *-n, f. (agr.)* secerătoare, mașină de recoltat.

Ẹrntemonat, *-(e)s, -e*, **Ẹrntemond**, *-(e)s, -e, m.* **1.** luna seceratului. **2.** *(înv.)* gustar, luna august.

ẹrnten, *erntete, geerntet (du erntest, er erntet), vb. (h) tr.* **1.** a recolta, a strânge recolta; a culege; **wer Wind sät, wird Sturm ~** cine seamănă vânt culege furtună. **2.** *(fig.)* a recolta, a culege, a primi; **Lob ~** a primi laude; **Ruhm ~** a se acoperi de glorie.

Ẹrnten, *-s, n. sg.* recoltare, culegere.

Ẹrnteperiode, *-n, f.* perioadă a secerișului.

Ẹrnter, *-s, -, m.* v. Erntearbeiter.

ẹrntereif *adj.* gata, bun de recoltat, copt.

Ẹrntesang, *-(e)s, -sänge, m.* v. Erntelied.

Ẹrnteschätzung *f. sg.* apreciere a recoltei.

Ẹrnteschmaus, *-es, -schmäuse, m.* v. Erntemahl.

Ẹrntesegen, *-s, m. sg. (livr., poet.)* recoltă bogată.

Ẹrntetag, *-(e)s, -e, m.* zi a secerișului, ziua recoltei.

Ẹrntetanz, *-es, -tänze, m.* v. Erntefest.

Ẹrnteversicherung, *-en, f. (ec.)* asigurare a recoltei (împotriva calamităților naturale).

Ẹrntevorbereitungs|arbeit, *-en, f.* muncă de pregătire a secerișului, a recoltei.

Ẹrntewagen, *-s, -, m.* car pentru transportul recoltei de pe câmp.

Ẹrntewetter, *-s, n. sg.*, **Ẹrntewitterung** *f. sg.* vreme prielnică pentru strânsul recoltei.

Ẹrntezeit *f. sg.* vreme a recoltei, a secerișului.

Ẹrnting, *-s, m. sg. (înv.)* august, gustar.

ernüchtern, *ernüchterte, ernüchtert, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a trezi (din beție). **2.** *(fig.)* a dezamăgi, a aduce la realitate. **II.** *intr. (s)* și *refl. (h)* **1.** a se trezi, a se dezmetici. **2.** a se deziluziona.

Ernüchterung, *-en, f.* **1.** dezmeticire, trezire. **2.** *(fig.)* dezamăgire, deziluzionare, aducere la realitate.

Er|oberer, *-s, -, m.* cuceritor.

Er|oberer-Armee, *-n, f.* armată cuceritoare.

Er|oberin, *-nen, f.* cuceritoare.

er|obern, *eroberte, erobert, vb. (h) tr.* **1.** a cuceri; a ocupa. **2.** *(fig.)* a cuceri, a câștiga; **sie eroberte alle Menschen** a cucerit pe toată lumea.

Er|oberung, *-en, f.* cucerire; ocupare; capturare; *(fig.)* **auf ~ ausgehen** a porni după cuceriri; *(glumeț)* a pleca la agățat.

Er|oberungs|absicht, *-en, f.* intenție de cucerire.

Er|oberungsdrang, *-(e)s, m. sg.*, **Er|oberungsdurst**, *-(e)s, m. sg.* v. Eroberungslust.

Er|oberungsfeldzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* expediție, campanie de cucerire.

Er|oberungsgeist, *-(e)s, m. sg.*, **Er|oberungsgier** *f. sg.* v. Eroberungslust.

Er|oberungskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de cucerire, de cotropire.

Er|oberungslust *f. sg.* dorință, spirit, sete de cucerire.

er|oberungslüstern *adj.* avid de cuceriri.

er|oberungslustig *adj.* **1.** doritor, setos de cuceriri. **2.** *(fig.)* cochet, pornit pe cuceriri.

Er|oberungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de cucerire.

Er|oberungs|politik *f. sg.* politică de cotropire.

Er|oberungs|sucht *f. sg.* patimă de dominare, de cucerire.

er|oberungs|süchtig *adj.* avid de cuceriri.

Er|oberungsziel, *-(e)s, -e, n.* scop al cuceririi.

Er|oberungszug, *-(e)s, -züge, m.* campanie de cucerire, invazie cu scop de cotropire.

erodieren, *erodierte, erodiert, vb. (h) tr.* **1.** *(geol.)* a eroda. **2.** *(chim.)* a coroda.

er|öffnen, *eröffnete, eröffnet (du eröffnest, er eröffnet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deschide, a inaugura, a începe; **ein Geschäft ~** a deschide o prăvălie; **der Präsident eröffnete die Ausstellung** președintele a inaugurat expoziția; **ein Gefecht ~** a începe o luptă; **eine Internetseite ~** a deschide o pagină de internet. **2.** *(fig.)* a comunica, a face cunoscut, a împărtăși; a dezvălui; a declara; **er eröffnete mir seine Meinung** mi-a comunicat părerea lui; **sein Herz ~** a-și deschide inima. **II.** *refl.* a se deschide, a face mărturii, confidențe;

er eröffnete sich seinem Freunde și-a deschis sufletul prietenului său; **es ~ sich gute Aussichten für...** sunt perspective bune pentru...

Er|öffnung, *-en, f.* **1.** deschidere, inaugurare. **2.** comunicare, declarație; mărturisire. **3.** începere; *(ec.)* **~ des Konkursverfahrens** începere a procedurii de lichidare a firmei.

Er|öffnungs|an|sprache, *-n, f.* v. Eröffnungsrede.

Er|öffnungsbefehl, *-(e)s, -e, m. (ec.)* comandă de deschidere.

Er|öffnungsbilanz, *-en, f. (com.)* bilanț de deschidere.

Er|öffnungsfahrt, *-en, f. (ferov.)* călătorie de inaugurare.

Er|öffnungsfeier, *-n,* **Er|öffnungsfeierlichkeit**, *-en, f.* festivitate, serbare de deschidere, de inaugurare.

Er|öffnungsfest, *-(e)s, -e, n.* v. Eröffnungsfeier.

Er|öffnungs|ordnung, *-en, f. (ec.)* ordin de deschidere.

Er|öffnungsrede, *-n, f.* cuvânt de deschidere, cuvântare inaugurală, discurs inaugural.

Er|öffnungs|sitzung, *-en, f.* ședință de deschidere.

Er|öffnungs|stück, *-(e)s, -e, n. (teatru)* **1.** *(la operă)* uvertură. **2.** piesă de deschidere a stagiunii.

Er|öffnungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi a inaugurării.

Er|öffnungsver|an|staltung, Er|öffnungsvor|stellung, *-en, f.* spectacol de deschidere.

erogen *adj.* erogen.

er|örtern, *erörterte, erörtert, vb. (h) tr.* a dezbate, a discuta; a analiza.

Er|örterung, *-en, f.* dezbatere, discuție; analiză, examinare, deliberare.

Eros, *-, m. sg.* **1.** *(mit.)* Eros, Amor, Cupidon. **2.** dragoste senzuală. **3.** *(astron.)* numele unei planete mici.

Eros-Center [-tsɛntər], *-s, n.* bordel, casă de toleranță.

Erosion, *-en, f. (geol.)* eroziune, erodare.

Erosionsbasis, *-basen, f. (geol.)* nivelul cel mai de jos până la care acționează eroziunea.

Erosionskessel, *-s, -, m. (geol.)* căldare de eroziune.

Erosions|schutz, *-es, m. sg.* protecție contra eroziunii.

Erosions|see, *-s, -n, m. (geol.)* lac de eroziune.

Erosions|tal, *-(e)s, -täler, n. (geol.)* vale de eroziune.

Erosions|terrasse, *-n, f. (geol.)* terasă de eroziune.

erosiv *adj. (geol.)* eroziv.

Eroten *pl. (arte)* amorași.

Erotik *f. sg.* **1.** erotică; erotism; senzualitate. **2.** arta de a iubi.

Erotika *pl.* **1.** opere de artă cu conținut erotic. **2.** erotică, poezie de dragoste.

Erotiker, *-s, -, m.* **1.** persoană senzuală, erotică. **2.** autor de poezii erotice.

erotisch *adj.* erotic.

Erotomane, *-n, -n, m.* erotoman.

Erotomanie [-ni:] *f. sg.* erotomanie.

Erotomanin, *-nen, f.* erotomană.

Erpel, *-s, -, m. (reg.)* rățoi.

erpeln, *erpelte, geerpelt (ich erp(e)le), vb. (h) intr. (reg., glumeț)* a merge legănându-se (ca o rață), a avea un mers legănat.

erpicht *adj. (auf cu ac.)* avid de...; dornic de..., obsedat de...; **auf etwas ~ sein** a fi pasionat pentru ceva; **aufs Geld ~ sein** a fi lacom de bani.

Erpicht|heit *f. sg.* pornire, pasiune, obsesie, înverșunare.

erpressbar *adj.* șantajabil.

erpressen, *erpresste, erpresst (du, er erpresst), vb. (h) tr.* a stoarce; a șantaja, a extorca; **ein erpresstes Versprechen** o promisiune smulsă cu forța.

Erpresser, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* șantajist(ă).

Erpresserbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de șantaj.

erpresserisch *adj.* prin șantaj, care șantajează.

Erpressung, *-en, f.* șantaj, extorcare; **politische ~** șantaj politic, presiune politică.

Erpressungsbrief, *-(e)s, -e, m.* v. Expresserbrief.

Erpressungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de șantaj.

Erpressungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de șantaj.

erproben, *erprobte, erprobt, vb. (h) tr.* **1.** a încerca, a testa, a pune la încercare, a supune unei încercări. **2.** a experimenta, a verifica (prin transpunere în practică).

erprobt I. *part. trec.* de la erproben. **II.** *adj.* verificat, încercat; cu experiență; **ein ~er Freund** un prieten încercat, credincios.

Erprobung, *-en, f.* încercare, testare, test; punere la încercare.

Erprobungsflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor de încercare.

erprobungshalber *adv.* de probă, pentru încercare.

Erprobungszeit, *-en, f. (ec.)* perioadă de testare.

erprüfen, *erprüfte, erprüft, vb. (h) tr.* v. erproben.

erquetschen, *erquetschte, erquetscht, vb. (h) tr.* a strivi, a zdrobi.

erquicken, *erquickte, erquickt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) înviora, a (se) răcori. **2.** a (se) desfăta, a (se) întrema.

erquickend I. *part. prez.* de la erquicken. **II.** *adj.* înviorător, răcoritor; *(fig.)* plăcut, îmbucurător, reconfortant.

enquicklich *adj.* îmbucurător, desfătător, înviorător, plăcut.

Erquickung, *-en, f.* **1.** *sg.* înviorare, întremare, reconfortare. **2.** desfătare; alinare. **3.** lucru înviorător, plăcut, desfătător. **4.** băutură răcoritoare.

Erquickungs|trank, *(e)s, -tränke, m.* v. Erquickung **(4).**

er|rackern, *errackerte, errackert, vb. (h) tr.* a câștiga, a obține muncind din greu.

er|raffen, *erraffte, errafft, vb. (h) tr.* a înhăța, a apuca cu lăcomie, a strânge, a înșfăca.

er|ramschen, *erramschte, erramscht, vb. (h) tr. (fam.)* a cumpăra ieftin.

er|ratbar *adj.* de ghicit, ce se poate ghici, ghicibil.

er|raten, *erriet, erraten (du errätst, er errät) vb. (h) tr.* **1.** a ghici. **2.** a dezlega, a rezolva (ghicitori); **~!** ai ghicit!

Er|raten, *-s, n. sg.* **1.** ghicire. **2.** dezlegare, rezolvare (a ghicitorilor).

Er|rater, *-s, -, m.* ghicitor.

erratisch *adj.* **1.** rătăcit, împrăștiat. **2.** *(geol.)* eratic; **~er Block** bloc eratic.

Erratum, *-s, -ta, -n.* **1.** greșeală de tipar. **2.** eroare. **3.** *pl. (tipogr.)* erată.

Er|ratung *f. sg.* ghicire; rezolvare, dezlegare.

er|rechenbar *adj.* calculabil, previzibil.

er|rechnen, *errechnete, errechnet (du errechnest, er errechnet), vb. (h) tr.* a calcula, a determina prin calcul; a obține prin calcul; **es lässt sich leicht ~** se poate calcula ușor.

Er|rechnung, *-en, f.* calculare, aflare prin calcul.

er|regbar *adj.* irascibil, iritabil, susceptibil; excitabil.

Er|regbarkeit *f. sg.* irascibilitate, iritabilitate, susceptibilitate, excitabilitate.

er|regen, *erregte, erregt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a irita, a agita; a excita; a stimula; a tulbura. **2.** a provoca; a pricinui; a stârni; **Aufsehen ~** a face vâlvă; **Appetit ~** a face poftă de mâncare; **Bewunderung, Neid ~** a stârni admirație, invidie; **einen Aufstand ~** a provoca o răscoală; **Verdacht ~** a deștepta, a trezi bănuieli. **II.** *refl.* a se enerva, a se irita, a se emoționa.

er|regend I. *part. prez.* de la erregen. **II.** *adj.* palpitant; iritant; excitant; emoționant; *(fiz.)* **~e Kraft** forță de excitație, de inducție.

Er|reger, *-s, -, m.* **1.** *(med.)* agent patogen. **2.** *(electr.)* inducție. **3.** *(tel.)* excitator.

Er|regerdynamomaschine, *-n, f. (electr.)* dinam de excitație, excitatrice.

Er|regerkreis, *-es, -e, m. (electr.)* circuit de excitație.

Er|regermaschine, *-n, f. (electr.)* excitatrice.

Er|regermaschinen|satz, *-es, -sätze, m. (electr.)* agregat de excitație.

Er|reger|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune la excitație.

Er|reger|spule, *-n, f. (electr.)* bobină de excitație, bobină inductoare.

Er|reger|strom, *-(e)s, m. sg. (electr.)* curent în excitatrice.

Er|regerturbine, *-n, f. (electr.)* turbină de (pentru) excitație, turbină de antrenare a excitației.

er|regt I. *part. trec.* de la erregen. **II.** *adj.* **1.** excitat, agitat. **2.** *(electr.)* indus.

Er|regt|heit *f. sg.* v. Erregung **(1).**

Er|regung, *-en, f.* **1.** agitație, iritație, excitație, surescitare; tulburare; emoție. **2.** provocare, pricinuire, stârnire. **3.** *(electr.)* excitație, inducție.

Er|regungsmittel, *-s, -, n. (med.)* excitant.

Er|regungs|strom, *-(e)s, m. sg.* curent de excitație.

Er|regungsversuch, *-(e)s, -e, m. (med.)* încercare de excitare.

Er|regungsvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* proces de excitație.

Er|regungswicklung, *-en, f. (electr.)* înfășurare de excitație.

Er|regungszu|stand, *-(e)s, -stände m.* stare de excitație.

er|reichbar *adj.* accesibil; la îndemână; **dieser Ort ist leicht ~** în acest loc se poate ajunge ușor; **telefonisch (nicht) ~ sein** a (nu) putea fi găsit la telefon.

Er|reichbarkeit *f. sg.* calitatea de a fi accesibil, de a putea fi ajuns, accesibilitate.

er|reichen, *erreichte, erreicht, vb. (h) tr.* **1.** a ajunge; **der Brief hat mich rechtzeitig erreicht** scrisoarea n-a ajuns la timp. **2.** a sosi la, a atinge; **den Gipfel des Berges ~** a atinge vârful muntelui. **3.** a ajunge din urmă; a prinde; **den Zug ~** a prinde trenul. **4.** *(fig.)* a ajunge; a egala, a obține; **telefonisch ~** a obține legătura telefonică (cu cineva). **5.** *(zu)* a reuși (să...); a obține (să...).

Er|reichung *f. sg.* **1.** ajungere, atingere. **2.** realizare.

Er|reichungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de a ajunge (pe cineva sau la ceva).

Er|reichungsweite, *-n, f. (mil.)* distanță maximă de percepere auditivă sau vizuală, distanță maximă de audibilitate sau de vizibilitate.

er|reiten, *erritt, erritten (du erreitest, er erreitet), vb. (h) tr.* a ajunge călare; **einen Ort ~** a ajunge într-un loc călare; **jn. ~** a ajunge pe cineva din urmă călare.

er|rettbar *adj.* care poate fi salvat.

er|retten, *errettete, errettet (du errettest, er errettet), vb. (h) tr. (aus, von)* a salva, a scăpa (din, de), a mântui; **jn. vom Tode ~** a scăpa pe cineva de la moarte.

Er|retter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* salvator(-oare); mântuitor(-oare).

Er|rettung, *-en, f.* salvare, scăpare; mântuire.

Er|rettungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de salvare.

er|richtbar *adj.* care poate fi ridicat, durat, construit.

er|richten, *errichtete, errichtet (du errichtest, er errichtet), vb. (h) tr.* **1.** a construi; a ridica; a dura; **ein Denkmal ~** a ridica cuiva un monument. **2.** a fonda, a întemeia. **3.** *(mil.)* a forma (o unitate). **4.** *(mat.; în expr.)* **ein Lot ~** a ridica o perpendiculară.

Er|richtung *f. sg.* **1.** construire, ridicare; **die ~ eines Gebäudes** construirea unui imobil; **die ~ eines Testaments** redactarea unui testament. **2.** întemeiere, fondare. **3.** instituire, instaurare; **die ~ der Diktatur** instaurarea dictaturii.

er|ringen, *errang, errungen, vb. (h) tr.* a câștiga, a realiza prin luptă, a obține prin eforturi; **einen Sieg ~** a repurta o victorie.

Er|ringung, *-en, f.* obținere, câștigare (prin luptă, eforturi).

er|röten, *errötete, errötet (du errötest, er errötet), vb. (s) intr. (despre persoane)* a roși, a se înroși, a se împurpura.

Er|röten, *-s, n. sg.* înroșire, îmbujorare.

Er|rungene, *-n (ein Errungenes), n. sg.* lucru cucerit cu greu, câștig moral; **das gemeinsam ~** ceea ce s-a dobândit împreună.

Er|rungenschaft, *-en, f.* **1.** cucerire, realizare. **2.** *(glumeț, fam.)* cumpărătură, lucru cumpărat, achiziționat (prin eforturi).

Er|rungenschaftsgemeinschaft *f. sg. (jur.)* coproprietate asupra bunurilor dobândite în comun (de soț și soție în timpul căsătoriei); regim matrimonial al comunității de bunuri.

ersättigen, *ersättigte, ersättigt, vb. (h) refl. (livr.)* a se sătura (privind).

ersättlich *adj.* de săturat, care se poate sătura.

Ersatz, *-es, m. sg.* **1.** compensație; despăgubire; **zum** (sau **als**) **~** în schimb, în loc; **~ leisten** sau **~ bieten** a despăgubi. **2.** înlocuire, substituire; *(ec.)* **~ von Arbeit durch Kapital** substituirea muncii prin capital; *(tehn.)* **~ eines Rohres** înlocuirea unei țevi. **3.** surogat, înlocuitor. **4.** *(sport)* înlocuitor, rezervă. **5.** *(mil.)* recrutare; remontă. **6.** *(mil.)* contingent, trupă de rezervă. **7.** *(mil.)* înlocuire, completare, remontă. **8.** *(tehn.)* piesă de schimb, piesă de rezervă.

Ersatz|an|spruch, *-(e)s, -sprüche m.* pretenție de înlocuire, de compensație.

Ersatz|antenne, *-n, f. (radio.)* antenă provizorie.

Ersatz|ausrüstung, *-en, f. (ec.)* echipament de rezervă, de înlocuire.

Ersatzband, *-(e)s, -bände, m.* volum de rezervă.

Ersatzbank, *-bänke, f (sport)* bancă de rezerve.

Ersatzbataillon [-bataljo:n], *-s, -e, n. (mil.)* batalion de rezervă.

Ersatzbatterie, *-n* [-ri:ən], *f.* **1.** *(mil.)* baterie de rezervă. **2.** *(electr.)* baterie electrică de rezervă.

Ersạtz|bedarf, *-(e)s, -m. sg. (ec.)* **1.** necesar de piese de schimb. **2.** nevoie de despăgubire, de compensație.
Ersạtzbe|hörde, *-n, f. (pol.)* comisie pentru stabilirea reparațiilor.
Ersạtzberufs|schule, *-n, f.* școală profesională (a unei corporații).
Ersạtzbezirk, *-(e)s, -e, m. (mil.)* circumscripție de completare.
Ersạtzbogen, *-s, -bögen, m. (tipogr.)* coală de rezervă.
Ersạtzbutter *f. sg.* surogat de unt.
Ersạtzdehnung, *-en, f. (lingv.)* lungire compensatoare (la vocale).
Ersạtzdienst, *-(e)s, -e, m. (mil.)* serviciu civil de compensație (în schimbul serviciului militar).
Ersạtzdienstleistende, *-n, -n (ein Ersatzdienstleistender), m.* v. Ersatzdienstpflichtige.
ersạtzdienstpflichtig *adj.* obligat a face un serviciu civil de compensație (în schimbul serviciului militar).
Ersạtzdienstpflichtige, *-n, -n (ein Ersatzdienstpflichtiger), m.* persoană obligată să facă serviciu civil de compensație (în schimbul serviciului militar).
Ersạtzdienst|zeit *f. sg.* perioada serviciului civil de compensație (în schimbul serviciului militar).
Ersạtz|erbe, *-n, -n, m. (jur.)* erede, moștenitor secundar.
Ersạtzfahrer, *-s, -, m.* șofer de rezervă.
Ersạtzfonds [-fõ:], - [-fõ:s], - [-fõ:s], *m. (fin.)* fond de rezervă, de înlocuire.
Ersạtzfrau, *-en, f.* locțiitoare, înlocuitoare, femeie în loc.
Ersạtzgeschäft, *-(e)s, -e, n. (mil.)* (operație de) recrutare.
Ersạtzgeschworene, *-n, -n (ein Ersatzgeschworener), m. (jur.)* jurat supleant.
Ersạtzglied, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(med.)* proteză. **2.** *(tehn.)* piesă de rezervă.
Ersạtzgut, *-(e)s, -güter, n.* (de regulă la *pl.)* bunuri, mărfuri de înlocuire (care țin locul altora care lipsesc de pe piață).
Ersạtzheer, *-(e)s, -e, n. (mil.)* armată de rezervă.
Ersạtz|infinitiv, *-s, -e, m. (gram.)* infinitiv ca înlocuitor al participiului trecut (la formarea perfectului și mai mult ca perfectul anumitor verbe).
Ersạtzkaffee, *-s, m. sg.* surogat, înlocuitor de cafea.
Ersạtzkasse, *-n, f. (reg.)* casă de asigurări sociale.
Ersạtzkauf, *-(e)s, -käufe, m. (ec.)* cumpărare de piese de schimb, de utilaje de înlocuire.
Ersạtzkommission, *-en, f. (mil.)* consiliu de revizie, comisie de revizuire.
Ersạtzkraft, *-kräfte, f.* înlocuitor, suplinitor (pe perioada concediului medical etc. al unui salariat).
Ersạtzkragen, *-s, -, m.* guler de rezervă.
Ersạtzleistung, *-en, f.* despăgubire.
Ersạtzleute *pl.* oameni de rezervă; v. Ersatzmann.
Ersạtzlieferung, *-en, f.* **1.** livrare suplimentară. **2.** *(ec.)* livrare de piese de schimb, de echipament de înlocuire.
ersạtzlos *adj.* fără a pune altceva în loc, fără a fi înlocuit prin sau cu altcineva sau altceva.
Ersạtzmann, *-(e)s, -männer* (și *-leute), m.* **1.** locțiitor, om în loc. **2.** *(mil.)* înlocuitor. **3.** *(sport)* jucător de rezervă.
Ersạtzmannschaft, *-en, f.* **1.** *(mil.)* trupă de rezervă. **2.** *(mil.)* recruți. **3.** *(sport)* echipă de rezervă, echipă secundă.
Ersạtzmitglied, *-(e)s, -er, n. (jur.)* membru supleant.
Ersạtzmittel, *-s, -, n.* **1.** surogat, înlocuitor. **2.** mijloc de compensare, de despăgubire.
Ersạtz|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* ofițer de rezervă.
Ersạtzpferd, *-(e)s, -e, n. (mil.)* cal de rezervă, cal de remontă.
Ersạtzpflicht, *-en, f.* responsabilitate, obligație de a despăgubi.
ersạtzpflichtig *adj.* având obligația de a despăgubi.
Ersạtzrad, *-(e)s, -räder, n.* roată de rezervă.
Ersạtzreserve [-və], *-n, f. (mil.)* rezerva a doua, a treia.
Ersạtzreservist [-vIst], *-en, -en, m. (mil.)* rezervist, din rezerva a doua, a treia.
Ersạtzrichter, *-s, -, m. (jur.)* judecător supleant.
Ersạtz|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* joc, meci suplimentar.
Ersạtz|spieler, *-s, -, m. (sport)* (jucător în) rezervă.
Ersạtz|stellung, *-en, f. (mil.)* **1.** recrutare; completare a efectivului. **2.** poziție de rezervă.
Ersạtz|stoff, *-(e)s, -e, m.* surogat, înlocuitor, substituent.
Ersạtz|stück, *-(e)s, -e, n.* v. Ersatzglied.
Ersạtzsumme, *-n, f.* indemnizație, despăgubire.
Ersạtzteil, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* piesă de schimb.
Ersạtzteilfertigung *f. sg. (ec.)* producere de piese de schimb.
Ersạtzteil|lager, *-s, -, n. (ec.)* depozit de piese de schimb.
Ersạtzteilversorgung *f. sg. (ec.)* aprovizionare cu piese de schimb.
Ersạtzteilvor|rat, *-(e)s, -räte, m. (ec.)* stoc de piese de schimb.
Ersạtztruppenteil, *-(e)s, -e, m. (mil.)* trupă de rezervă.
Ersạtzverbindlichkeit, *-en, f.* v. Ersatzpflicht.
Ersạtzwagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon de rezervă.
Ersạtzwahl, *-en, f. (pol.)* alegere suplimentară.
ersạtzweise *adv.* ca, drept surogat, înlocuitor.
Ersạtzwert, *-(e)s, -e, m.* valoare de înlocuire.
ersaufen, *ersoff, ersoffen (du ersäufst, er ersäuft), vb. (s) intr. (fam., vulg.)* a se îneca.
ersäufen, *ersäufte, ersäuft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a îneca, a arunca în apă (animale); *(fig.)* **seinen Kummer** ~ a-și îneca amarul. **2.** a inunda. **II.** *refl. (vulg.)* a se îneca, a se arunca în apă.
Ersäufung *f. sg. (vulg.)* **1.** înecare, aruncare în apă. **2.** inundare.
erschạchern, *erschacherte, erschachert, vb. (h) tr.* a cumpăra, a dobândi după multă tocmeală, prin mijloace necinstite.
erschạffbar *adj.* care poate fi creat, făurit.
erschạffen, *erschuf, erschaffen, vb. (h) tr.* a crea; a face, a plăsmui, a făuri.
Erschạffer, *-s, -, m.* creator.
Erschạffung *f. sg.* **1.** creare, făurire. **2.** creație.
erschạllen, *erscholl, erschollen* și *erschallte, erschallt, vb. (s) intr.* **1.** a răsuna; **ein lautes Gelächter ~ lassen** a râde în hohote. **2.** *(despre o veste, despre zvonuri)* a se răspândi.
erschaubar *adj.* care poate fi întrezărit.
erschaudern, *erschauderte, erschaudert, vb. (s) intr.* a se înfiora, a fi cuprins de fiori, a se îngrozi.
erschauen, *erschaute, erschaut, vb. (h) tr.* a zări, a vedea, a întrezări.
erschauern, *erschauerte, erschauert, vb. (s) intr.* v. erschaudern.
erscheinen, *erschien, erschienen, vb. (s) intr.* **1.** a apărea, a se ivi; *(jur.)* a se înfățișa. **2.** a apărea, a fi publicat, editat. **3.** *impers.* a (se) părea; **es erscheint erwünscht** pare, este de dorit; **es erscheint mir unmöglich** mi se pare imposibil.
Erscheinen, *-s, n. sg.* **1.** apariție; ivire. **2.** *(tipogr.)* apariție, publicare. **3.** *(jur.)* înfățișare.
Erscheinung, *-en, f.* **1.** apariție, arătare; viziune. **2.** fenomen. **3.** aspect, înfățișare; aparență. **4.** publicare, apariție (a unei cărți). **5.** *(jur.)* înfățișare; **in ~ treten** a se înfățișa. **6.** *(med.)* semn, simptom, fenomen. **7.** *(bis. cat.)* Bobotează.
Erscheinungsbefehl, *-(e)s, -e, m. (jur.)* ordin de înfățișare, de prezentare.
Erscheinungsbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(biol.)* fenotip, forma unui fenomen care împreună cu genotipul ereditar și mediul determină forma viețuitoare. **2.** *(inform.)* formă vizuală; **das ~ des Mauszeigers** forma prompterului.
Erscheinungsfest, *-(e)s, n. sg. (bis. cat.)* Bobotează.
Erscheinungsform, *-en, f.* formă de prezentare.
Erscheinungsjahr, *-(e)s, -e, n.* an al apariției (unei publicații).
Erscheinungskomplex, *-es, -e, m. (fil.)* complex de fenomene.
Erscheinungslehre *f. sg. (fil.)* fenomenologie.
Erscheinungs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc al apariției (unei publicații).
Erscheinungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de apariție.
Erscheinungsweise, *-n, f.* mod de apariție.
Erscheinungswelt *f. sg. (fil.)* lume vizibilă, fenomenologică.
erschießen, *erschoss, erschossen (du, er erschießt), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) împușca; **den Verräter ~ lassen** a da ordin să fie împușcat trădătorul; *(fig., fam.)* **ich bin völlig erschossen** sunt istovit, sleit de puteri.
Erschießung, *-en, f.* împușcare.
Erschießungskommando, *-s, -s, n. (mil.)* pluton de execuție.
erschimmern, *erschimmerte, erschimmert, vb. (s) intr.* a începe să lucească.
erschinden, *erschindete* (rar *erschund), erschunden (du erschindest, er erschindet), vb. (h) refl.* **1.** a realiza prin muncă istovitoare. **2.** a strânge cu greu.
erschlạffen, *erschlaffte, erschlafft, vb.* **I.** *intr. (s)* a obosi, a slăbi, a-și pierde puterile, a se moleși, a se vlăgui. **II.** *tr. (h)* a istovi, a epuiza, a moleși, a vlăgui.
erschlạfft I. *part. trec.* de la erschlaffen. **II.** *adj.* obosit, slăbit, fără puteri, moleșit, vlăguit.
Erschlạffung *f. sg.* **1.** slăbiciune, moleșeală. **2.** slăbire, moleșire, vlăguire; destindere.
erschlagen[1], *erschlug, erschlagen (du erschlägst, er erschlägt), vb. (h) tr.* a ucide (prin lovituri); a răpune, a omorî.
erschlagen[2] **I.** *part. trec.* de la erschlagen[1]. **II.** *adj.* **1.** ucis (prin lovituri), răpus; **vom Blitz ~** lovit de trăsnet; trăsnit. **2.** *(fam.)* obosit mort, mort de oboseală, frânt; *(fig., fam.)* **ich fühle mich total ~** mă simt obosit, frânt, sleit de puteri. **3.** *(fam.)* abătut; perplex; **sie war wie ~** a rămas uluită.
erschleichen, *erschlich, erschlichen, vb. (h) tr.* **1.** a obține, a dobândi prin vicleșug, prin tertipuri, în mod necinstit; a capta. **2.** a lua prin surprindere, a surprinde.
Erschleichung, *-en, f.* **1.** obținere, dobândire prin vicleșug, prin tertipuri, în mod necinstit; captație. **2.** luare prin surprindere.
Erschleichungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de captație.
erschleppen, *erschleppte, erschleppt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) căra, a (se) târî; **er kann sich kaum noch ~** abia se mai târăște.
erschließbar *adj.* **1.** care se poate deschide; care poate deveni accesibil. **2.** care se poate deduce, deductibil.
erschließen, *erschloss, erschlossen (du, er erschließt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deschide, a face accesibil. **2.** a deduce, a conchide (din); **aus dem Textzusammenhang ~** a deduce din context. **II.** *refl.* **1.** a se deschide, a se desface; **die Blume erschließt sich** floarea se deschide. **2.** *(aus)* a conchide, a trage o concluzie; **daraus erschließt sich** din aceasta rezultă, se deduce.
Erschließung, *-en, f.* **1.** deschidere, acces; *(ec.)* **~ von außereuropäischen Märkten** acces pe piețele din afara Europei; cucerirea piețelor din afara Europei. **2.** (cale de) acces. **3.** deducție.
erschlọssen I. *part. trec.* de la erschließen. **II.** *adj. (lingv.)* reconstruit, obținut prin metoda reconstrucției.
erschmeicheln, *erschmeichelte, erschmeichelt (ich erschmeich(e)le), vb. (h) tr.* a obține (ceva) prin lingușiri, lingușeli.
erschmẹlzen, *erschmolz* (și *erschmelzte), erschmolzen* (și *erschmelzt) (du, er erschmilzt)* (și *erschmelzt), vb. (h) tr. (tehn.)* a topi (metale), a obține prin topire.
Erschmẹlzung *f. sg. (metal.)* elaborare (a unei șarje); topire, fuziune.
erschmieren, *erschmierte, erschmiert, vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a câștiga prin scrieri de proastă calitate. **2.** *(fam.)* a obține prin mituire.
erschnạppen, *erschnappte, erschnappt, vb. (h) tr.* v. aufschnappen.
erschnüffeln, *erschnüffelte, erschnüffelt (ich erschnüff(e)le), vb. (h) tr. (mai ales despre animale)* a găsi adulmecând, mirosind.
erschọ̈pfbar *adj.* epuizabil.
erschọ̈pfen, *erschöpfte, erschöpft, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) epuiza, a (se) extenua; a (se) istovi, a (se) slei (de puteri), a (se) vlăgui; **den Gegenstand ~** a epuiza subiectul; **meine Geduld ist erschöpft** mi-am pierdut răbdarea; **sich in Höflichkeiten ~** a se pierde în amabilități. **2.** a trata exhaustiv.
erschọ̈pfend I. *part. prez.* de la erschöpfen. **II.** *adv.* complet; până la epuizare; exhaustiv; **etwas ~ behandeln** a trata ceva exhaustiv.
erschọ̈pflich *adj.* de sleit, de secat.
erschọ̈pft I. *part. trec.* de la erschöpfen. **II.** *adj.* epuizat, istovit, sleit (de puteri), vlăguit.
Erschọ̈pft|heit, Erschọ̈pfung *f. sg.* oboseală, istovire, extenuare; epuizare; *(fig.)* terminare.
Erschọ̈pfungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de extenuare, de epuizare.
Erschọ̈pfungszu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare de extenuare, de epuizare.

erschossen *part. trec.* de la e r s c h i e ß e n.

erschrecken[1], *erschreckte, erschreckt, vb. (h) tr.* şi *(fam.) refl.* a (se) speria, a (se) înspăimânta; **du hast mich tüchtig erschreckt** mi-ai tras o spaimă serioasă.

erschrecken[2], *erschrak, erschrocken (du erschrickst, er erschrickt), vb. (s) intr.* a se speria, a se înspăimânta; **er erschrak zu Tode** a tras o spaimă de moarte.

Erschrecken, *-s, n. sg.* spaimă, sperietură.

erschreckend I. *part. prez.* de la e r s c h r e c k e n. **II.** *adj.* v. e r s c h r e c k l i c h.

erschrecklich I. *adj.* înspăimântător, groaznic, îngrozitor. **II.** *adv.* grozav, teribil, de speriat.

erschreiben, *erschrieb, erschrieben, vb. (h) tr.* a câştiga prin scris, a obţine scriind.

erschrocken, **I.** *part. trec.* de la e r s c h r e c k e n[2]. **II.** *adj.* speriat, alarmat.

Erschrockenheit *f. sg.* (stare de) spaimă; teamă.

erschröcklich *adj. (glumeţ)* v. e r s c h r e c k l i c h.

erschroten, *erschrotete, erschrotet (du erschrotest, er erschrotet), vb. (h) tr. (mine)* a deschide, a descoperi (un filon).

erschuften, *erschuftete, erschuftet (du erschuftest, er erschuftet), vb. (h) tr.* şi *refl.* v. e r s c h i n d e n.

erschürfen, *erschürfte, erschürft, vb. (h) tr. (mine)* a prospecta, a explora; a scoate din mină.

erschüttern, *erschütterte, erschüttert, vb. (h) tr.* **1.** a zgudui, a zdruncina. **2.** *(fig.)* a zgudui, a emoţiona, a impresiona puternic; **sein Tot erschütterte mich** moartea lui m-a zguduit profund. **3.** *(tehn.)* a zgudui, a produce trepidaţii.

erschütternd I. *part. prez.* de la e r s c h ü t t e r n. **II.** *adj.* zguduitor, emoţionant.

erschüttert I. *part. trec.* de la e r s c h ü t t e r n. **II.** *adj.* zguduit, emoţionat, consternat.

Erschütterung, *-en, f.* **1.** zguduitură, zdruncinare; **strukturelle** ~ şoc structural. **2.** *(fig.)* emoţie, şoc. **3.** *(med.)* comoţie, şoc; ~ **des Gehirns** comoţie cerebrală. **4.** *(tehn.)* trepidaţie.

erschütterungsbe|ständig, **erschütterungsfest** *adj. (tehn.)* rezistent la trepidaţii.

erschütterungsfrei *adj.* fără trepidaţii, netrepidant.

Erschütterungsherd, *-(e)s, -e, m.* epicentru seismic, focar de cutremur.

Erschütterungskreis, *-es, m. sg. (geol., mine)* cerc seismografic, cerc de friabilitate.

erschütterungs|sicher *adj.* v. e r s c h ü t t e r u n g s f e s t.

Erschütterungswelle, *-n, f.* undă seismică.

erschwätzen, *erschwätzte, erschwätzt (du, er erschwätzt), vb. (h) tr.* a obţine prin flecăreală, prin locvacitate.

erschweren, *erschwerte, erschwert, vb. (h) tr.* **1.** a îngreuna, a îngreuia; a face mai dificil. **2.** *(fig.)* a complica, a agrava, a înrăutăţi (o situaţie); **sich** *(dat.)* **das Leben** ~ a-şi complica viaţa.

erschwerend I. *part. prez.* de la e r s c h w e r e n. **II.** *adj.* **1.** care îngreuiază, care îngreunează; care face mai dificil. **2.** care complică, înrăutăţeşte; agravant; **~e Umstände** circumstanţe agravante.

Erschwernis, *-se, f.* îngreuiere, îngreunare; complicare.

Erschwerniszulage, *-n, f.* supliment, spor de dificultate (la salariu).

Erschwerung *f. sg.* îngreuiere, îngreunare, mărire a dificultăţilor; complicare, agravare.

erschwindeln, *erschwindelte, erschwindelt (ich erschwind(e)le), vb. (h) tr.* a obţine prin fraudă, prin înşelăciune; a escroca.

erschwingbar *adj.* v. e r s c h w i n g l i c h.

erschwingen, *erschwang, erschwungen, vb. (h) tr.* **1.** a obţine, a realiza cu greu. **2.** a putea plăti, a-şi putea permite (preţuri, cheltuieli etc.): **ich kann das nicht** ~ aceasta nu-mi e accesibil, întrece posibilităţile mele. **3.** a atinge în zbor. **4.** a da din aripi. **5.** *(agr.)* a aerisi, a afâna (nutreţul).

erschwinglich *adj.* **1.** la care se poate ajunge, care se poate atinge sau realiza, realizabil. **2.** *(despre preţuri, cheltuieli)* accesibil; **~e Preise** preţuri suportabile.

Erschwinglichkeit *f. sg. (despre preţuri etc.)* accesibilitate.

erschwitzen, *erschwitzte, erschwitzt (du, er erschwitzt), vb. (h) tr.* **1.** a transpira. **2.** *(fig.)* a obţine sau a face ceva cu multă trudă, cu sudoare.

ersehen, *ersah, ersehen (du ersiehst, er ersieht), vb. (h) tr.* **1.** a vedea, a observa, a-şi da seama; a deduce, a conchide: **daraus ersieht man** de aici se vede, de aici se deduce. **2.** a alege; **sich** *(dat.)* **ein Plätzchen zum Ausrasten** ~ a alege, a pune ochii pe un locşor pentru a se odihni. **3.** a pândi; **die Gelegenheit** ~ a pândi ocazia.

ersehnen, *ersehnte, ersehnt, vb. (h) tr.* a dori intens, fierbinte; a duce dorul.

ersehnt I. *part. trec.* de la e r s e h n e n. **II.** *adj.* mult dorit, mult aşteptat; **eine lang ~e Gelegenheit** o ocazie mult aşteptată.

ersessen *part. trec.* de la e r s i t z e n.

Ersetz|anweisung, *-en, f. (ec.)* comandă de înlocuire.

ersetzbar *adj.* înlocuibil; reparabil; restituibil.

ersetzen, *ersetzte, ersetzt (du, er ersetzt), vb. (h) tr.* **1.** a înlocui, a ţine locul, a suplini; a substitui. **2.** a despăgubi, a acorda reparaţii. **3.** *(fin.)* a restitui, a rambursa; **js. Kosten** ~ a restitui, a rambursa cuiva cheltuielile.

Ersetzer, *-s, -, m.* înlocuitor, suplinitor.

ersetzlich *adj.* v. e r s e t z b a r.

Ersetzung, *-en, f.* **1.** înlocuire, suplinire; substituire. **2.** despăgubire, restituire.

ersichtlich I. *adj.* evident, vădit, vizibil; **daraus ist** ~ de aici reiese, rezultă. **II.** *adv.* evident, vădit; **es geht ihm** ~ **besser** îi merge vizibil mai bine.

Ersichtlichkeit *f. sg.* evidenţă.

ersingen, *ersang, ersungen, vb. (h) tr.* a câştiga cântând; a obţine prin cântat.

ersinnen, *ersann, ersonnen, vb. (h) tr.* a născoci, a inventa, a imagina.

ersinnlich *adj.* imaginabil; *(fig.)* posibil.

ersitzen, *ersaß, ersessen (du, er ersitzt), vb. (h) tr.* **1.** a dobândi prin şedere sau răbdare dreptul de folosinţă îndelungată. **2.** *(jur.)* a deveni proprietar prin posesiune îndelungată, prin prescripţie; a dobândi o proprietate.

Ersitzung, *-en, f. (jur.)* dobândire a unei proprietăţi prin posesiune îndelungată, prin prescripţie.

er|spähen, *erspähte, erspäht, vb. (h) tr.* a pândi, a fi atent la, a aştepta, a zări (pe furiş); a afla, a descoperi (prin spionare).

er|sparen, *ersparte, erspart, vb. (h) tr.* **1.** a economisi, a pune deoparte. **2.** *(jm. etwas)* a cruţa, a scuti (pe cineva de ceva); **ich will dir diese Mühe** ~ vreau să te scutesc de această osteneală; **mir blieb nichts erspart** n-am fost cruţat de nici o suferinţă, a trebuit să suport totul; **erspare dir die Mühe** nu te mai osteni degeaba.

Er|sparnis, *-se, f.*, **Er|sparnis**, *-ses, -se, n.*, **Er|sparte**, *-n (ein Erspartes), n. sg.* economie, bani economisiţi; **seine letzten Ersparnisse** ultimele sale economii; **Ersparnis an Zeit** economie de timp.

Er|sparung *f. sg.* **1.** economie, bani economisiţi. **2.** *(fig.)* cruţare, scutire (de...). **3.** economisire.

er|speichern, *erspeicherte, erspeichert, vb. (h) tr.* a stoca, a înmagazina.

er|spielen, *erspielte, erspielt, vb. (h) tr.* **1.** a câştiga ceva prin sau la joc. **2.** a câştiga ceva cântând la un instrument.

Er|sprieß, *-es, -e, m.* folos, câştig, avantaj.

er|sprießen, *ersproß, ersprossen (du, er ersprießt), vb. (s) intr.* **1.** a încolţi, a genera, a rezulta, a se naşte; (şi *fig.*) a înmuguri. **2.** a fi în folosul, în avantajul (cuiva).

er|sprießlich *adj.* folositor, avantajos, rodnic; **eine ~e Arbeit** o muncă rodnică, plină de succes, cu spor.

Er|sprießlichkeit *f. sg.* caracter folositor, avantajos; câştig; rodnicie.

er|spürbar *adj.* sensibil; perceptibil.

er|spüren, *erspürte, erspürt, vb. (h) tr.* a simţi; a percepe pipăind.

erst *adv.* **1.** întâi, mai întâi, în primul rând; ~ **die Arbeit, dann das Spiel** întâi lucrul, apoi joaca; **das braucht nicht** ~ **bewiesen zu werden** lucrul acesta nu (mai) trebuie dovedit. **2.** numai; abia; doar, nu... decât; **es ist** ~ **drei Uhr** este abia ora trei; **er kam heute** ~ **an** n-a sosit decât azi; **eben** ~ abia adineauri. **3.** vreodată, odată; tocmai; **wenn ich** ~ **dort angekommen bin** odată ajuns acolo; **wenn ich** ~ **groß bin!** numai să mă fac mare! d-apoi când am să fiu mare! să mă văd eu odată mare ! **wäre ich** ~ **fort!** de-aş fi plecat odată! **und ich ~!** darmite eu! **und** ~ **die Blumen!** dar florile! ~ **recht** tocmai de aceea; ~ **recht nicht** nici atât, nicidecum.

er|standen I. *part. trec.* de la e r s t e h e n. **II.** *(bis.)* înviat din morţi.

er|starken, *erstarkte, erstarkt, vb. (s) intr.* a se întări.

Er|starkung *f. sg.* întărire.

er|starren, *erstarrte, erstarrt, vb. (s) intr.* **1.** a se întări, a se solidifica; a se închega. **2.** a încremeni, a amorţi, a înţepeni, a îngheţa (de frig, de spaimă); a se rigidiza.

Er|starrung *f. sg.* **1.** întărire, solidificare; închegare. **2.** încremenire, înţepenire, amorţire.

Er|starrungsge|stein, *-(e)s, -e, n. (geol.)* rocă eruptivă, vulcanică.

Er|starrungs|intervall [-val], *-s, -e, n. (fiz.)* interval de solidificare.

Er|starrungskurve [-və şi -fə], *-n, f. (fiz.)* curbă de solidificare.

Er|starrungs|punkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fiz.)* punct, temperatură de solidificare. **2.** *(mil.)* moment al opririi ofensivei.

Er|starrungszone, *-n, f. (fiz.)* zonă de solidificare.

er|statten, *erstattete, erstattet (du erstattest, er erstattet), vb. (h) tr.* **1.** a restitui, a înapoia, a rambursa. **2.** a face, a da, a aduce; **Bericht** ~ a da raport; **Dank** ~ a aduce mulţumiri, a mulţumi; **Anzeige** ~ a denunţa; **Meldung** ~ a comunica, a anunţa (în mod oficial); **einen Besuch** ~ a face o vizită.

Er|stattung *f. sg.* **1.** restituire, înapoiere, rambursare. **2.** exprimare; efectuare; ~ **des Berichtes** dare a raportului; ~ **des Dankes** exprimare a mulţumirilor, a recunoştinţei; ~ **eines Besuches** vizitare.

Er|stattungs|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* cerere de despăgubire, de rambursare.

Erst|auf|führung, *-en, f. (teatru, muz.)* premieră.

Erst|auflage, *-n, f. (tipogr.)* primă ediţie, ediţie princeps.

er|staunen, *erstaunte, erstaunt, vb.* **I.** *intr. (s)* a se mira, a se minuna, a fi uimit. **II.** *tr. (h)* a uimi, a minuna, a stârni mirare; **sein Betragen hat mich erstaunt** purtarea lui m-a uimit.

Er|staunen, *-s, n. sg.* mirare, uimire; **in** ~ **versetzen** a uimi; **in** ~ **geraten** a se mira, a fi, a rămâne uimit; **zu meinem** ~ spre mirarea mea.

er|staunenswert, **er|staunenswürdig** *adj.* de mirare, uimitor.

er|staunlich *adj.* uimitor, surprinzător.

er|staunlicherweise *adv.* în mod uimitor, surprinzător; demn de mirare.

er|staunt I. *part. trec.* de la e r s t a u n e n. **II.** *adj.(über* cu *ac.)* mirat, uimit (de); **ich bin über sein Benehmen** ~ purtarea lui mă uimeşte; **bass** ~ foarte mirat.

Erst|ausgabe, *-n, f.* primă ediţie, ediţie princeps.

Erst|aus|stattung, *-en, f.* **1.** primă amenajare. **2.** trusou iniţial.

Erst|aus|strahlung, *-en, f. (tv.)* primă emisie.

Erstbesitz, *-es, m. sg.* primă posesiune; **ein Wagen aus** ~ un automobil din prima mână.

erstbeste *adj.* primul venit, ce se nimereşte, ce iese în cale.

Erstbe|steigung, *-en, f.* primă escaladare (a unui munte).

Erstbezug, *-(e)s, -züge, m.* primă ocupare (a unei locuinţe).

Erstdruck, *-es, -e, m. (despre tipărituri)* primă ediţie; ediţie princeps.

erste *(der, die, das ~) num. ord.* **1.** cel dintâi, cea dintâi, primul, prima; **das** ~ **Mal** întâia oară, întâia dată; **zum ~n Mal(e)** pentru întâia oară; pentru întâia dată; **zum ~n** mai întâi, la început, înainte de toate; **der** ~ **Beste** primul venit; un oarecare; *(muz.)* ~ **Stimme** vocea întâi; *(com.)* **aus ~r Hand kaufen** a cumpăra direct de la producător; **der Erste Mai** 1 Mai; **die Erste Hilfe** primul ajutor; *(jur.)* **Erste Instanz** prima instanţă; *(mat.)* **erste Ordnung** gradul întâi; *(teatru)* **~r Liebhaber** prim amorez; *(mar. mil.)* **Erster Offizier** secundul navei, primul ofiţer; **Friedrich der Erste** Frederic I.

Erste, *-n, -n (ein Erster, ein Erstes), m., f.* şi *n.* cel dintâi, cea dintâi; primul, prima; **heute ist der** ~ azi suntem în întâi; **~r unter Gleichen** primul printre cei de seama lui, primus inter pares; **sie ist die** ~ **in der Klasse** este premiantă în clasă; *(glumeţ)* **sie war seine** ~ ea a fost prima femeie în viaţa lui; **das** ~ **und das Letzte** începutul şi sfârşitul; **die ~n der Stadt** fruntaşii oraşului; **das ist das ~, was ich höre** asta este o noutate pentru mine; **fürs** ~ mai întâi, deocamdată, pentru moment.

er|stechen, *erstach, erstochen (du erstichst, er ersticht), vb. (h) tr.* a înjunghia, a străpunge (cu un cuţit etc.).

erst|ehelich *adj.* din prima căsătorie.

er|stehen, *erstand, erstanden, vb.* **I.** *tr. (h)* a cumpăra, a achiziţiona. **II.** *intr. (s)* **1.** a se ridica, a apărea, a lua fiinţă, a se ivi; a se naşte, a se isca; **daraus werden Unannehmlichkeiten** ~ de aici se vor isca neplăceri. **2.** a învia; **von den Toten** ~ a se scula din morţi.

Erste-Hilfe-Ausrüstung, *-en, f.* trusă, echipament de prim ajutor.

Erste-Hilfe-Leistung, *-en, f.* acordare de prim ajutor.

Er|stehung *f. sg.* **1.** cumpărare, achiziționare. **2.** ridicare, apariție. **3.** înviere, sculare din morți.

Er|stehungs|preis, *-es, -e, m.* preț de cumpărare.

er|steigbar *adj.* de suit, ce poate fi suit, escaladat.

er|steigen, *erstieg, erstiegen, vb. (h) tr.* **1.** a urca, a sui, a se cățăra (până la vârf), a escalada. **2.** *(fig.)* a se ridica, a se înălța; **höchste Würden** ~ a ajunge la cele mai mari demnități.

Ersteiger, *-s, -, m.* persoană care se suie, se urcă, escaladează (un munte).

er|steigern, *ersteigerte, ersteigert, vb. (h) tr.* a cumpăra, a achiziționa la licitații.

Er|steigerung, *-en, f.* achiziționare la licitații.

er|steiglich *adj.* v. ersteigbar.

Er|steigung, *-en, f.* urcare, urcuș, ascensiune, escaladare.

Erst|einsatz, *-es, -sätze, m.* **1.** primă misiune. **2.** primă aplicare, primă folosire.

er|stellen, *erstellte, erstellt, vb. (h) tr.* **1.** a face, a confecționa, a produce. **2.** a pregăti, a prelucra, a stabili; **Normen** ~ a stabili norme. **3.** *(inform.)* a realiza, a produce; **eine Webseite** ~ a realiza o pagină Web.

Er|stellung, *-en, f.* **1.** confecționare, alcătuire. **2.** pregătire, prelucrare, stabilire.

Er|stellungsdatum, *-s, -daten, n. (inform.)* data creării (a unui document, fișier).

erstemal *adv. (înv.)* v. erste Mal.

erstens *adv.* mai întâi, în primul rând.

er|sterben, *erstarb, erstorben (du erstirbst, er erstirbt), vb. (s) intr.* **1.** *(fig.)* a slăbi, a se stinge, a dispărea, a muri; **das Lächeln erstarb auf seinen Lippen** zâmbetul i se stinse pe buze; **der Lärm erstarb** zgomotul se stinse, amuți; **in tiefster Ehrfurcht ~d** cu cel mai profund respect. **2.** *(rar)* a muri (de moarte lentă).

erstere *adj. (precedat de art. hot.)* cel, cea dintâi, primul, prima din doi; **der ~... der letztere** primul... ultimul, cel dintâi... cel din urmă.

Erste(r)-Klasse-Wagen, *-s, -, m.* vagon de clasa întâi.

erst|erwähnt *adj.* primul, prima din cei pomeniți; sus-numit, sus-amintit, sus-menționat.

Erst|erwerb, *-(e)s, -e, m.* primă achiziție a unui bun.

Erstfahrt, *-en, f.* călătorie inaugurală (a unui vapor etc.).

erstgeboren *adj. (despre copii)* primul născut, cel dintâi născut, cel mai mare.

Erstgebor(e)ne, *-n, -n (ein Erstgeborener), m.* și *f.* întâiul născut, cel, cea mai mare dintre copii.

Erstgeburt, *-en, f.* **1.** prima naștere. **2.** *(jur.)* primogenitură.

Erstgeburtsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept al primului născut, drept de primogenitură.

erstgenannt *adj.* v. ersterwähnt.

Erstgenannte, *-n, -n (ein Erstgenannter), m., f.* și *n.* primul, prima (dintre cei numiți).

erstgerichtlich *adj. (jur.)* care aparține primei instanțe judecătorești; de primă instanță sesizată.

Erst|helfer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care acordă primul ajutor (în caz de accident). **2.** persoană calificată pentru acordarea primului ajutor (în caz de accident).

er|sticken, *erstickte, erstickt, vb.* **I.** *intr. (s)* a se înăbuși, a se sufoca; a se asfixia; *(fig.)* a se îneca. **II.** *tr. (h)* (și *fig.*) a înăbuși, a sufoca, a asfixia.

Er|sticken, *-s, n. sg.* înăbușire, sufocare; asfixiere; asfixie; **zum** ~ înăbușitor.

er|stickend I. *part. prez.* de la ersticken. **II.** *adj.* înăbușitor, sufocant.

Er|stickung *f. sg.* v. Ersticken.

Er|stickungs|anfall, *-(e)s, -fälle, m.* acces de sufocare; sufocare.

Er|stickungsgefahr, *-en, f.* pericol de asfixie.

Er|stickungs|tod, *-(e)s, m. sg.* moarte prin asfixie, prin sufocare; asfixie, sufocare.

er|stinken, *erstank, erstunken vb. (s) intr. (înv.)* a se împuți.

Erst|instanz, *-en, f. (jur.)* primă instanță.

erst|instanzlich *adj. (jur.)* de primă instanță.

Erstklässer, *-s, -, m.* v. Erstklassler.

erstklassig *adj.* de primul rang, de calitatea întâi, de cea mai bună calitate, de prima clasă.

Erstklassigkeit *f. sg.* însușirea de a fi de calitatea întâi.

Erstklassler, *(austr.),* **Erstklässler**, *-s, -, m. (fam.)* elev din clasa întâi.

Erstklasswagen, *-s, -, m. (elv.)* v. Erste(r)-Klasse-Wagen.

Erstkommunikant, *-en, -en, m. (bis. cat.)* persoană care primește prima comuniune.

Erstkommunion, *-en, f. (bis. cat.)* prima comuniune.

erstlich *adv. (înv.)* mai întâi, în primul rând.

Erstling, *-s, -e, m.* **1.** trufanda, pârgă, prim rod. **2.** întâiul, primul născut. **3.** lucrare, operă de debut.

Erstlings|arbeit, *-en, f.* lucrare, operă de debut.

Erstlings|aus|stattung, *-en, f.* trusou pentru primul născut.

Erstlingschaft *f. sg.* drept, situație de prim născut.

Erstlingsdruck, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(tipogr.)* prim exemplar tipărit. **2.** prima lucrare tipărită (a unei țări, a unui oraș).

Erstlingsfrucht, *-früchte, f.* v. Erstling **(1).**

Erstlingsgarnitur, *-en, f.* v. Erstlingsausstattung.

Erstlingsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de a lua primele roade.

Erstlingsversuch, *-(e)s, -e, m.* primă încercare, primii pași.

Erstlingswerk, *-(e)s, -e, n.* v. Erstlingsarbeit.

erstmalig I. *adj.* cel dintâi, prim; **die ~e Aufführung** prima reprezentație. **II.** *adv.* mai întâi, pentru întâia dată.

erstmals *adv.* mai întâi, în primul rând, pentru întâia, prima dată, pentru prima oară.

Erstmilch *f. sg. (fiziol.)* v. Vormilch.

Erstplacierte [-plasi:rtə], *-n, -n (ein Erstplacierter), m. (rar)* v. Erstplatzierte.

Erstplatzierte, *-n, -n (ein Erstplatzierter), m.,* **Erstplazierte**, *-n, -n (ein Erstplazierter), m. (înv.) (sport etc.)* primul clasat.

er|strahlen, *erstrahlte, erstrahlt, vb. (s) intr.* a radia, a străluci.

erst|rangig *adj.* de prim(ul) rang.

er|streben, *erstrebte, erstrebt, vb. (h) tr.* **1.** a năzui, a tinde; a căuta să obțină. **2.** a obține, a reuși (prin propriile sale sforțări).

er|strebenswert *adj.* demn de a fi dorit, de dorit.

er|strecken, *erstreckte, erstreckt, vb. (h) refl.* **1.** a se întinde, a se extinde; a ajunge (până la ...). **2.** *(fig.) (auf cu ac.)* a se extinde (asupra); **seine Tätigkeit erstreckt sich auf Jahre** activitatea sa se întinde pe o perioadă de ani de zile. **3.** *(austr.)* a prelungi (un termen).

Er|streckung *f. sg.* **1.** întindere. **2.** *(austr.)* prelungire (a unui termen).

er|streiten, *erstritt, erstritten (du erstreitest, er erstreitet), vb. (h) tr.* a obține, a dobândi, a câștiga prin luptă, a se lupta pentru ceva; **ich musste mir mein Recht** ~ a trebuit să lupt (prin procese) ca să mi se facă dreptate.

erst|richterlich *adj.* v. erstgerichtlich.

Erst|schlag, *-(e)s, -schläge, m. (mil.)* primă lovitură, lovitură preventivă.

Erst|semester, *-s, -, n. (jargonul studenților)* student(ă) în primul semestru, boboc.

Erst|sendung, *-en, f. (tv., radio)* primă emisie; premieră radiofonică (sau televizată).

Erst|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune inițială.

erst|stellig *adj.* v. erstrangig.

Erst|stimme, *-n, f. (pol.)* vot acordat în circumscripția electorală.

Erst|tagsbrief, *-(e)s, -e, m. (filatelie)* prima zi a emisiunii.

er|stummen, *erstummte, erstummt, vb. (s) intr.* a amuți.

er|stumpfen, *erstumpfte, erstumpft. vb.* **I.** *tr. (h)* a toci. **II.** *intr. (s)* a se toci.

er|stunken I. *part. trec.* de la erstinken. **II.** *adj. (fam., în expr.)* **das ist ~ und erlogen** asta e o minciună sfruntată, grosolană.

er|stürmbar *adj.* care poate fi luat cu asalt.

er|stürmen, *erstürmte, erstürmt, vb. (h) tr. (mil.)* **1.** (și *fig.*) a lua cu asalt, a cuceri. **2.** a susține o luptă.

Er|stürmung, *-en, f.* **1.** luare cu asalt; cucerire. **2.** luptă.

Erstverkaufs|tag, *-(e)s, -e, m.* prima zi de vânzare.

Erstver|öffentlichung, *-en, f.* primă publicare.

Erstversorgung, *-en, f.* acordare de prim ajutor.

Erstver|storbene, *-n, -n (ein Erstverstorbener), m.* și *f.* primul, prima decedat(ă).

Erstverwendung, *-en, f. (inform.)* primă utilizare.

Erstwähler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* tânăr(ă) care votează pentru prima dată.

Erst|zulassung, *-en, f.* primă înmatriculare (a unui automobil).

ersuchen, *ersuchte, ersucht, vb. (h) tr.* **1.** a cere, a solicita, a ruga (pe cineva); **ich ersuchte ihn um eine Antwort** i-am cerut un răspuns. **2.** *(jur.)* a face o cerere, o petiție.

Ersuchen, *-s, n. sg.* **1.** cerere, rugăminte; **mit dem** ~ cu rugămintea; **auf ~ von...** la cererea... **2.** *(jur.)* cerere, petiție.

Ersuch|schreiben, *-s, -, n.* v. Ersuchen **(2).**

Ertag, *-(e)s, -e, m. (reg.)* marți.

ertappen, *ertappte, ertappt, vb. (h) tr.* a prinde, a pune mâna (prin surprindere); *(bei, auf* cu *dat.)* a surprinde; **auf frischer Tat** ~ a prinde asupra faptului, în flagrant delict; **bei einer Lüge** ~ a prinde cu minciuna.

Ertappung, *-en, f.* prindere (asupra faptei), surprindere.

ertasten, *ertastete, ertastet (du ertastest, er ertastet), vb. (h) tr.* a percepe prin pipăit; (și *fig.*) a percepe prin tatonare.

ertauben, *ertaubte, ertaubt, vb.* **I.** *tr. (h)* a asurzi pe cineva. **II.** *intr. (s)* **1.** a deveni surd, a surzi. **2.** a ameți, a-și pierde cunoștința.

ertäubt *adj. (elv.)* mânios.

Ertaubung, *-en, f.* surzire.

erteilen, *erteilte, erteilt, vb. (h) tr.* a da; a acorda; **Befehl** ~ a da ordin; **Auskunft** ~ a da o informație, o lămurire; **Unterricht** ~ a da lecții, a preda; **Erlaubnis** ~ a da, a acorda o permisiune, a permite, a da voie.

Erteiler, *-s, -, m.* persoană care împarte, repartizează, dă.

Erteilung *f. sg.* **1.** dare, împărțire, acordare; **nach ~ des Befehls** după ce s-a dat ordinul; **~ von Privilegien** acordare de privilegii. **2.** eliberare; **~ eines Ausweises** eliberarea unui permis, unei legitimații.

ertönen, *ertönte, ertönt, vb. (s)* și *(h) intr.* a răsuna; a începe să sune.

Ertönen, *-s, n. sg.* răsunet, ecou.

ertöten, *ertötete, ertötet (du ertötest, er ertötet), vb. (h) tr.* (și *fig.*) a devitaliza; a omorî; a ucide; a înăbuși; a extermina; a distruge, a extirpa.

Ertötung *f. sg.* devitalizare; ucidere; amorțire; distrugere.

Ertrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** produs, extracție, venit, beneficiu; **reiner** ~ venit net. **2.** randament; **~ des Ackers** recoltă. **3.** *(mine)* extracție. **4.** *(ec.)* valoarea, rezultatele producției; **betriebsbedingter** ~ produs de exploatare.

ertragbar *adj.* v. erträglich.

ertragen, *ertrug, ertragen (du erträgst, er erträgt) vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a aduce (venit), a da. **2.** a suporta, a suferi, a îndura, a răbda.

ertragfähig *adj.* productiv; rentabil.

Ertragfähigkeit *f. sg.* productivitate, rentabilitate.

erträglich *adj.* **1.** rentabil. **2.** suportabil. **3.** acceptabil, bunicel, destul de bine.

Erträglichkeit *f. sg.* **1.** rentabilitate. **2.** posibilitate de a suporta.

ertraglos *adj.* nerentabil, neproductiv, fără beneficiu.

Erträgnis, *-ses, -se, n. (rar)* v. Ertrag.

erträgnisreich *adj. (rar)* productiv, rodnic.

ertragreich *adj.* productiv; rodnic; rentabil.

Ertrags|anteil, *-(e)s, -e, m.* parte de câștig (profit).

ertrags|arm *adj.* puțin productiv.

Ertrags|ausfall, *-(e)s, -fälle, m. (ec.)* pierderi de randament.

Ertrags|aus|sichten *pl. (ec.)* perspective ale randamentului.

Ertragsberechnung, *-en, f. (ec.)* calcul al profitului, al venitului; calcul al rentabilității.

Ertragsbeteiligung, *-en, f. (ec.)* participare (a salariaților) la profitul întreprinderii.

ertragsfähig *adj.* rentabil, eficace; productiv.

Ertragsfähigkeit *f. sg.* rentabilitate, eficacitate ; productivitate.

Ertragsgesetz, *-es, -e, n. (ec.)* lege a randamentului.

ertragslos *adj.* neproductiv, nerentabil.

Ertragsminderung, *-en, f.* scădere a productivității sau a câștigului.

Ertragsrechnung, *-en, f.* calcul al profitului, al venitului; calcul al rentabilității, al eficacității.

ertrags|sicher *adj.* cu rentabilitate sigură, cu beneficiu garantat.

Ertrags|steigerung, *-en, f.* creștere, sporire a productivității, a câștigului.

Ertrags|steuer, *-n, f. (fin.)* impozit pe venit.
Ertragswert, *-(e)s, -e, m.* valoare a producției, a venitului obținut.
Ertragszuwachs, *-es, m. sg.* spor de productivitate, de câștig.
Ertragung, *-en, f. (rar)* suferire, suportare.
ertränken, *ertränkte, ertränkt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) îneca.
Ertränkung, *-en, f.* înecare.
erträumen, *erträumte, erträumt, vb. (h) tr.* a visa, a dori; *(fig.)* a-și închipui; a-și imagina.
erträumt I. *part. trec.* de la erträumen. **II.** *adj.* visat; închipuit, imaginat; **ein nie ~es Glück** un noroc cum nici n-am visat.
ertreten, *ertrat, ertreten (du ertrittst, er ertritt), vb. (h) tr. (rar)* a distruge (ceva) călcând în picioare.
ertrinken, *ertrank, ertrunken, vb. (s) intr.* a se îneca; *(fig.)* a se îneca, a se lăfăi în ceva; **im Wohlleben ~** a nu mai putea de bine.
Ertrinkende, *-n, -n (ein Ertrinkender), m.* și *f.* persoană care se îneacă, aflată în pericol de înec.
Ertrinkung *f. sg.* înecare.
Ertrinkungs|tod, *-(e)s, m. sg.* moarte prin înec.
ertrotzen, *ertrotzte, ertrotzt (du, er ertrotzt), vb. (h) tr.* a reuși, a obține prin perseverență, prin îndărătnicie, prin încăpățânare.
ertrüben, *ertrübte, ertrübt, vb. (h) tr.* **1.** (și *refl.*) a (se) posomorî, a (se) întrista. **2.** a tulbura, a agita; a amesteca.
ertrügen, *ertrog, ertrogen, vb. (h) tr. (reg.)* a obține prin înșelăciune.
Ertrunkene, *-n, -n (ein Ertrunkener), m.* și *f.* înecat(ă).
ertüchtigen, *ertüchtigte, ertüchtigt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) întări, a (se) căli, a (se) antrena (prin sport).
Ertüchtigung *f. sg.* întărire, călire, oțelire (prin sport); **körperliche ~** întărire fizică.
Erubeszit, *-(e)s, n. sg. (mine)* rubescit.
er|übrigen, *erübrigte, erübrigt, vb. (h)* **I.** *tr.* a economisi, a pune deoparte; **Zeit für jemanden ~** a-și face timp pentru cineva; **ich habe etwas erübrigt** am pus ceva bani deoparte. **II.** *intr. impers.* a mai rămâne; a prisosi; **es erübrigt noch zu sagen** mai rămâne de spus. **III.** *refl. impers.* a fi de prisos, a fi inutil; **es erübrigt sich** este de prisos, este inutil, nu mai trebuie.
Er|übrigte, *-n, -n (ein Erübrigtes), n.* bani economisiți.
Er|übrigung *f. sg.* economisire; prisosire.
erudieren, *erudierte, erudiert, vb. (h) tr.* a forma, a dezvolta, a cultiva; a educa.
Erudition, *-en, f.* erudiție.
eru|ieren, *eruierte, eruiert, vb. (h) tr.* a afla (prin investigații), a descoperi (prin cercetări).
Eru|ierung, *-en, f.* aflare, descoperire (prin cercetări).
Eruption, *-en, f.* erupție.
Eruptions|erscheinungen *pl.* fenomene de erupție.
eruptiv *adj. (geol.)* eruptiv.
Eruptivge|stein, *-(e)s, -e, n. (geol.)* rocă eruptivă.
Erve [-və], *-n, f. (bot.)* măzăriche *(Vicia ervilia)*.
erwachen, *erwachte, erwacht, vb. (s) intr.* **1.** a se trezi, a se deștepta (din somn). **2.** a se dezmetici. **3.** *(fig.)* a deveni conștient; a se deștepta, a se trezi (la realitate).
Erwachen, *-s, n. sg.* deșteptare, deșteptat, trezire, trezit.
erwachsen[1], *erwuchs, erwachsen (du, er erwächst), vb. (s) intr.* **1.** a crește. **2.** *(aus)* a se trage, a-și avea originea, a rezulta (din).
erwachsen[2] **I.** *part. trec.* de la erwachsen[1]. **II.** *adj.* **1.** adult, matur. **2.** coșcogea, cogeamite; **~er Bär** cogeamite urs.
Erwachsene, *-n, -n (ein Erwachsener), m.* și *f.* adult(ă).
Erwachsenenbildung *f. sg.* învățământ pentru adulți, educația adulților.
Erwachsenheit *f. sg.*, **Erwachsen|sein**, *-s, n. sg.* maturitate.
erwägen, *erwog, erwogen, vb. (h) tr.* **1.** *(fig.)* a cântări, a cumpăni; a chibzui. **2.** a considera, a aprecia.
erwägenswert *adj.* care merită să fie cântărit, judecat, chibzuit.
Erwägung, *-en, f.* cântărire, cumpănire; chibzuire, apreciere; considerare; **in ~ ziehen** a chibzui, a lua în considerare; **in ~** (cu *gen.*) ținând seama, considerând că; *(ec.)* **wirtschaftliche ~en** considerații economice.
erwägungswert *adj.* v. erwägenswert.
erwählen, *erwählte, erwählt, vb. (h) tr.* **1.** a alege, a selecționa. **2.** *(zu)* a alege (prin vot), a numi; **zum Präsidenten ~** a alege ca președinte.
Erwählte, *-n, -n (ein Erwählter), m.* și *f.* ales(-easă).
Erwählung *f. sg.* alegere.
erwähnen, *erwähnte, erwähnt, vb. (h) tr.* a aminti, a pomeni, a menționa.
erwähnenswert *adj.* demn de menționat, de remarcat; remarcabil.
erwähnt I. *part. trec.* de la erwähnen. **II.** *adj.* amintit, pomenit, menționat.
Erwähnte, *-n, -n (ein Erwähnter)* **1.** *m.* și *f.* persoană amintită. **2.** *(ein Erwähntes), n.* lucru amintit.
erwähntermaßen *adv.* după cum s-a menționat, s-a pomenit.
Erwähnung, *-en, f.* mențiune; menționare; pomenire; **in ~** *(gen.)* amintind, pomenind, menționând; **einer Sache ~ tun** a aminti, a pomeni, a menționa un lucru.
erwähnungswert *adj.* v. erwähnenswert.
erwahren, *erwahrte, erwahrt, vb. (h) refl. (elv.)* a se confirma oficial ca fiind adevărat.
erwandern, *erwanderte, erwandert, vb. (h) tr.* a colinda de la un capăt la altul, a cunoaște ceva prin pribegire, colindare, drumeție.
Erwanderung *f.* **1.** *sg.* colindare de la un capăt la altul. **2.** cunoștințe obținute în urma colindărilor, drumeției.
erwarmen, *erwarmte, erwarmt, vb. (s) intr. (înv.)* a se încălzi.
erwärmen, *erwärmte, erwärmt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) încălzi; *(fig.)* a se entuziasma; **sich für etwas ~** a prinde dragoste sau interes pentru ceva.
Erwärmer, *-s, -, m. (tehn.)* încălzitor.
Erwärmung *f. sg.* încălzire.
Erwärmungskraft *f. sg. (fiz.)* putere de încălzire.
Erwärmungsrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* țeavă de încălzire.
Erwärmungszeit, *-en, f. (fiz.)* timp, perioadă de încălzire.
erwarten, *erwartete, erwartet (du erwartest, er erwartet), vb. (h) tr.* a aștepta; **jn. am Bahnhof ~** a aștepta pe cineva la gară; **Gäste ~** a aștepta musafiri; **ich kann es kaum ~** de-abia aștept; **der Tod erwartet ihn** îl pândește, îl așteaptă moartea; va muri în curând; **von ihm ist nichts (Gutes) zu ~** nu te poți aștepta la nimic (bun) de la el; **sie erwartet ein Kind** ea așteaptă un copil, e gravidă; **es steht zu ~** este de așteptat.
Erwarten, *-s, n. sg.*, **Erwartung**, *-en, f.* așteptare; expectativă; speranță; **über** sau **wider alles Erwarten** sau **über alle Erwartungen a)** în ciuda, contrar tuturor așteptărilor; **b)** peste toate așteptările.
Erwartungs|angst, *-ängste, f.* frică, emoție a așteptării.
erwartungsfroh *adj.* așteptând cu bucurie.
erwartungsgemäß *adv.* conform așteptărilor.
Erwartungs|haltung *f. sg.* stare de expectativă.
Erwartungskurs, *-es, -e, m. (fin.)* nivel al prețurilor în perspectivă.
erwartungsvoll *adj.* în așteptare; nerăbdător, plin de speranță, de încordare.
Erwartungswert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* speranță matematică, valoare medie.
erwecken, *erweckte, erweckt, vb. (h) tr.* **1.** a trezi, a deștepta. **2.** *(fig.)* a stârni, a trezi, a provoca; **Neid ~** a provoca invidie; **Ekel ~** a dezgusta, a scârbi.
Erweckung, *-en, f.* **1.** deșteptare, trezire. **2.** *(fig.)* stârnire, provocare.
erwehren, *erwehrte, erwehrt, vb. (h) refl.* (cu *gen.*) **1.** a se apăra (de...); **sich der Reporter ~** a se apăra de reporteri. **2.** a se abține, a se reține, a se opri, a se stăpâni, a înfrânge; **sich eines Gedankens, eines Verdachtes nicht ~ können** a nu-și putea alunga un gând, o bănuială; **sich der Tränen ~** a-și opri, a-și stăpâni lacrimile, a se abține de la plâns.
erweichbar *adj.* **1.** care poate fi muiat. **2.** *(fig.)* care poate fi înduioșat, înduplecat.
erweichen, *erweichte, erweicht, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a muia, a înmuia. **2.** *(fig.)* a îmblânzi, a înduioșa, a îndupleca, a face să cedeze; **sich durch Bitten ~ lassen** a se lăsa înduplecat prin rugăminți, a ceda rugăminților. **II.** *intr. (s)* **1.** a se muia; a se înmuia. **2.** a se înduioșa, a se îndupleca.
erweichend I. *part. prez.* de la erweichen. **II.** *adj. (med., chim.)* emolient, care moaie; **ein ~es Mittel** un emolient, o substanță emolientă.
Erweichung *f. sg.* **1.** muiere, înmuiere. **2.** *(tehn.)* plastifiere. **3.** *(fig.)* înduplecare, înduioșare.
Erweichungsmittel, *-s, -, n. (med., chim.)* emolient.
Erweis, *-es, -e, m. (înv.)* dovadă; **den ~ erbringen** a aduce dovada.
erweisbar *adj.* v. erweislich.
Erweisbarkeit *f. sg.* v. Erweislichkeit.
erweisen, *erwies, erwiesen (du, er erweist), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a dovedi. **2.** a face, a arăta; a manifesta, a exprima; **einen Dienst ~** a face un serviciu (cuiva). **II.** *refl.* a se dovedi, a se arăta, a ieși la iveală; **sich dankbar ~** a se arăta recunoscător; **die Nachricht erwies sich als falsch** știrea s-a dovedit (a fi) falsă.
erweislich *adj.* care poate fi dovedit; demonstrabil.
erweislichermaßen *adv.* evident, desigur, fără îndoială.
Erweislichkeit *f. sg.* calitatea de a putea fi dovedit; demonstrabilitate.
Erweisung *f. sg.* **1.** dovedire; dovadă; demonstrație. **2.** acordare; manifestare, exprimare.
erweiterbar *adj.* care poate fi extins, dezvoltat.
erweitern, *erweiterte, erweitert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) lărgi; *(gram.)* **einen Satz ~** a dezvolta o propoziție. **2.** *(fig.)* a (se) mări, a (se) dezvolta, a (se) extinde; **seine Macht ~** a-și mări puterea.
erweitert I. *part. trec.* de la erweitern. **II.** *adj. (inform.)* extins; **~er Speicher** memorie extinsă.
Erweiterung, *-en, f.* **1.** lărgire; *(mat.)* prelungire. **2.** *(fig.)* mărire, dezvoltare, extindere. **3.** *(inform.)* extensie.
Erweiterungs|arbeit, *-en, f.* operație de lărgire, mărire.
Erweiterungsbauten *pl.* construcții în extindere, accesorii, anexe.
Erweiterungskarte, *-n, f. (inform.)* placă de extensie.
Erweiterungs|speicher, *-s, -, m. (inform.)* memorie extinsă.
Erwerb, *-(e)s, -e, m.* **1.** câștig. **2.** achiziție. **3.** muncă, ocupație, meserie, activitate remunerată.
erwerben, *erwarb, erworben (du erwirbst, er erwirbt), vb. (h) tr.* **1.** a câștiga, a agonisi, a dobândi (prin muncă); **sich** *(dat.)* **sein Brot ~** a-și câștiga pâinea; **sich** *(dat.)* **einen guten Ruf ~** a-și face un renume bun. **2.** a achiziționa.
Erwerber, *-s, -, m.* **1.** cumpărător, dobânditor, achiziționer. **2.** *(jur.)* cesionar, dobânditor.
erwerblich *adj.* **1.** ce poate fi câștigat sau dobândit, achiziționabil. **2.** profesional.
Erwerbs|alter, *-s, n. sg.* vârstă activă.
erwerbsam *adj.* harnic.
Erwerbsamkeit *f. sg.* hărnicie.
Erwerbs|ausfall, *-(e)s, -fälle, m.* lipsă de câștig, de activitate productivă, șomaj.
erwerbsbeschränkt *adj.* cu capacitate de muncă redusă (datorită unor stări fizice sau psihice).
Erwerbsbevölkerung *f. sg.* populație activă.
erwerbsfähig *adj.* apt de muncă, capabil să-și câștige existența.
Erwerbsfähigkeit *f. sg.* capacitate de muncă.
Erwerbsfleiß, *-es, m. sg.* hărnicie, activitate.
Erwerbsgemeinschaft, *-en, f. (jur.)* asociație productivă (de producție).
erwerbsgemindert *adj.* cu câștig redus, cu venituri mici.
Erwerbsgenossenschaft, *-en, f.* cooperativă de producție.
Erwerbsgesellschaft, *-en, f. (jur.)* societate cooperatistă.
Erwerbsgier *f. sg.* sete de câștig.
Erwerbsleben, *-s, n. sg.* câmp al muncii; **im ~ stehen** a fi în câmpul muncii.
erwerbslos *adj.* fără câștig, fără lucru, șomer.
Erwerbslose, *-n, -n (ein Erwerbsloser), m.* și *f.* șomer(ă).
Erwerbslosen|armee, *-n, f.* armată a șomerilor.
Erwerbslosenfürsorge, *-n*, **Erwerbslosen|unterstützung**, *-en, f.* ajutor de șomaj; asistență acordată șomerilor.
Erwerbslosenrate, *-n, f. (ec.)* rată a șomajului.
Erwerbslosenversicherung, *-en, f.* asigurare pentru caz de șomaj.
Erwerbslosigkeit *f. sg.* șomaj.
Erwerbsminderung, *-en, f.* **1.** diminuare a câștigului, a venitului. **2.** diminuare a capacității de muncă.

Erwerbsmittel, *-s, -, n.* mijloc de trai.
Erwerbsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de a-şi cîştiga mijloacele de existenţă.
Erwerbs|person, *-en, f.* persoană activă.
Erwerbsquelle, *-n, f.* sursă de venit, de câştig.
Erwerbsquote, *-n, f.* procent, pondere a populaţiei active.
Erwerbs|sinn, *-(e)s, m. sg.* spirit întreprinzător, hărnicie.
Erwerbs|stand, *-(e)s, -stände, m.* clasă industrială, productivă.
Erwerbs|steuer, *-n, f.* impozit pe venit.
erwerbs|tätig *adj.* activ, în câmpul muncii.
Erwerbs|tätige, *-n, -n (ein Erwerbstätiger), m.* şi *f.* persoană în câmpul muncii.
Erwerbs|tätigkeit *f. sg.* ocupaţie, activitate lucrativă; activitate în câmpul muncii.
Erwerbs|trieb, *-(e)s, -e, m.* v. Erwerbssinn.
erwerbs|unfähig *adj.* inapt de muncă, invalid.
Erwerbs|unfähige, *-n, -n (ein Erwerbsunfähiger), m.* şi *f.* inapt(ă) de muncă.
Erwerbs|unfähigkeit *f. sg.* incapacitate de muncă.
Erwerbs|urkunde, *-n. f.* act de cumpărare.
Erwerbsver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport contractual de muncă.
Erwerbs|zweig, *-(e)s, -e, m.* ramură de activitate, de producţie.
Erwerbung, *-en, f.* **1.** *sg.* câştigare, achiziţionare, dobândire. **2.** achiziţie; agoniseală.
erwidern, *erwiderte, erwidert, vb. (h) tr.* **1.** a răspunde, a replica. **2.** (cu *dat.*) a întoarce, a răspunde (în acelaşi fel); a răsplăti, a da în schimb; **jm. den Gruß** ~ a răspunde cuiva la salut; **jm. den Besuch** ~ a întoarce cuiva vizita; **erwiderte Liebe** dragoste împărtăşită.
Erwiderung, *-en, f.* răspuns, replică; **in** ~ ca răspuns, răspunzând.
Erwiderungsbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită întoarsă, contravizită.
Erwiderungsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de replică.
Erwiderungs|schrift, *-en, f.* replică scrisă.
erwiesenermaßen *adv.* după cum s-a dovedit, arătat.
erwimmern, *erwimmerte, erwimmert,* **erwinseln**, *erwinselte, erwinselt (ich erwins(e)le), vb. (h) tr.* a obţine ceva prin milogeală.
erwirken, *erwirkte, erwirkt, vb. (h) tr.* a obţine (cu strădanie), a reuşi să obţină; a face ca...; a procura.
Erwirkung *f. sg.* obţinere, procurare.
erwirtschaften, *erwirtschaftete, erwirtschaftet (du erwirtschaftest, er erwirtschaftet), vb. (h) tr.* a realiza, a obţine, a produce, a dobândi prin bună gospodărire.
Erwirtschaftung *f. sg.* realizare, obţinere, producere, dobândire prin bună gospodărire.
erwischen, *erwischte, erwischt, vb. (h) tr. (pop.)* a prinde, a apuca, a surprinde, a înhăţa, a pune mâna pe cineva; **bei der Tat** ~ a surprinde asupra faptului; **beim Lügen** ~ a prinde cu minciuna; *(impers.)* **gerade jetzt muss es mich** ~ tocmai acum trebuie să mi se întâmple una ca asta; **meinen Freund hat es schwer erwischt** prietenului meu i s-a întâmplat ceva rău (s-a îmbolnăvit, s-a accidentat); **den Motor hat's erwischt!** s-a stricat motorul!; **ihn hat es im Krieg erwischt** a murit în război.
erwittern, *erwitterte, erwittert, vb. (h) tr.* (şi *fig.*) a adulmeca; a afla ceva spionând.
erworben I. *part. trec.* de la erwerben. **II.** *adj.* achiziţionat, procurat, dobândit.
erwuchern, *erwucherte, erwuchert, vb. (h) tr.* a câştiga prin cămătărie.
erwünschen, *erwünschte, erwünscht, vb. (h) tr.* a dori, a duce dorul.
erwünscht I. *part. trec.* de la erwünschen. **II.** *adj.* dorit; de dorit, oportun, binevenit.
Erwünscht|heit *f. sg.* faptul de a fi dorit.
erwürfeln, *erwürfelte, erwürfelt (ich erwürf(e)le), vb. (h) tr.* a câştiga la zaruri.
erwürgen, *erwürgte, erwürgt, vb. (h) tr.* (şi *fig.*) a sugruma, a strangula, a gâtui.
Erwürger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* sugrumător(-oare).
Erwürgung, *-en, f.* sugrumare, strangulare.
Erysipel, *-s, n. sg. (med.)* erizipel.
Erythem, *-s, n. sg. (med.)* eritem.
erythrä|isch *adj.* din Eritreea, eritreic.
Erz, *-es, -e, n.* **1.** minereu. **2.** *(poet.)* cupru, fier şi aliajele lor. **3.** bronz; **wie aus ~ gegossen** ca turnat din bronz.
Erz|ab|bau, *-(e)s, m. sg. (mine)* exploatare de minereu.
Erz|ader, *-n, f. (geol., mine)* filon, vână de minereu, vână metaliferă.
erzählbar *adj.* de povestit, ce se poate povesti, narabil.
erzählen, *erzählte, erzählt, vb. (h) tr.* a povesti, a istorisi, a nara; **man erzählt sich** se spune, se zvoneşte; **ich habe mir ~ lassen** am auzit, mi s-a spus.
erzählenswert *adj.* care merită să fie povestit; interesant, pasionant.
Erzähler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* povestitor(-oare); narator(-oare);
erzählerisch *adj.* de povestit; de narator.
erzählfreudig *adj.* dornic de a povesti, să povestească.
Erzählkunst *f. sg.* artă de a povesti, artă narativă.
Erzählung, *-en, f.* **1.** *sg.* povestire, istorisire. **2.** poveste, naraţiune.
Erzählungs|art, *-en,* **Erzählungsweise**, *-n, f.* mod de povestire.
erzählungsweise *adv.* sub formă de poveste.
Erz|ämter *pl. (ist.)* funcţii deţinute de înalţii demnitari ai imperiului.
Erz|arbeit, *-en, f.* lucrare în bronz.
Erz|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător în bronz.
erz|arm *adj. (geol., mine)* sărac în minereu.
Erz|art, *-en, f.* varietate, specie de minereu.
erz|artig *adj.* metalic.
Erz|asche, *f. sg. (chim.)* oxid de zinc (produs la prăjirea, la prelucrarea unor minereuri de plumb).
Erz|aufbereitung *f. sg.* preparare a minereului.
Erz|aufbereitungs|anlage, *-n, f.* instalaţie pentru prepararea minereurilor.
Erzbau, *-(e)s, m. sg.* v. Erzförderung.
Erzbergbau, *-(e)s, m. sg.* industrie minieră, exploatare de minereu.
Erzbergbaurevier [-'vi:ɐ], *-(e)s, -e, n.* district minier.
Erzbergwerk, *-(e)s, -e, n.* mină (din care se scoate minereu).
Erzbeschickung, *-en, f.* preparare a minereului pentru turnat; încărcare a furnalului (cu minereu).
erzbeschlagen *adj.* ferecat cu metal.
Erzbetrüger, *-s, -, m.* mare şarlatan.
Erzbild, *-(e)s, -er, n.* figură, statuie de bronz.
Erzbischof, *-s, -schöfe, m. (bis.)* arhiepiscop.
erzbischöflich *adj.* arhiepiscopal; **~e Würde** rang, demnitate de arhiepiscop.
Erzbischof|sitz, *-es, -e, m.* reşedinţă arhiepiscopală.
Erzbistum, *-(e)s, -tümer, n.* arhiepiscopat, arhiepiscopie.
Erzblüte, *-n, f. (reg.)* cocleală.
erzböse *adj.* foarte răutăcios, foarte rău.
Erzbösewicht, *-(e)s, -er, m.* ticălos de frunte, răufăcător.
Erzbringer, *-s, -, m.* purtător de minereu; ramificaţie metaliferă cu filon; filon indicator de zăcământ de minereu.
Erzbrocken, *-s, -, m.* bulgăre de minereu.
Erzdechant, *-en, -en, m.*, **Erzdiakon**, *-s, -e, m.* arhidiacon.
Erzdemokrat, *-en, -en, m.* democrat convins, militant.
Erzdiakonat, *-(e)s, -e, n.* arhidiaconat.
Erzdichter, *-s, -, m. (ist.)* arhipoet.
Erzdieb, *-(e)s, -e, m.* tâlhar, hoţ de codru; *(fam.)* hoţoman.
Erzdiözese, *-n, f. (bis. cat.)* dieceză principală (a unei provincii).
Erzdruse, *-n, f.* minereu cristalizat, druză.
erzdumm *adj. (fam.)* foarte prost, prost de dă în gropi, prost ca noaptea.
Erzdummkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* un prost şi jumătate.
erzeigen, *erzeigte, erzeigt, vb. (h) tr.* şi *refl.* v. erweisen.
Erzeigung *f. sg.* v. Erweisung.
erzen[1] *adj.* **1.** de minereu. **2.** *(poet.)* de cupru, de fier, de bronz etc.; *(fig.)* metalic.
erzen[2], *erzte, geerzt (du, er erzt), vb. (h) tr. (înv.)* a folosi forma de adresare la persoana a treia singular.
Erz|engel, *-s, -, m.* arhanghel.
erzeugbar *adj.* care poate fi produs, productibil.
Erzeugbarkeit *f. sg.* productibilitate.
erzeugen, *erzeugte, erzeugt, vb. (h) tr.* **1.** a crea, a da naştere. **2.** a procrea, a zămisli. **3.** a confecţiona, a fabrica. **4.** a produce. **5.** a genera.
Erzeuger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** producător(-oare). **2.** *(fig.)* tată, mamă. **3.** *m. (tehn.)* generator.
Erzeuger|axe, *-n, f. (mat.)* generatrice.
Erzeugerbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere producătoare.
Erzeugerland, *-(e)s, -länder, n.* ţară producătoare.
Erzeugerpreis, *-es, -e, m.* preţ de producător.
Erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs, fabricat, obiect confecţionat; **einheinisches** ~ produs autohton, local, naţional; **gewerbliches** ~ produs manufacturier; **landwirtschaftliches** ~ produs agricol; **tiefgekühltes** ~ produs congelat; **rumänisches** ~ produs românesc, *(pe etichete etc.)* fabricat în România.
Erzeugnis|art, *-en, f.* tip de produs.
Erzeugnis|auswahl *f. sg.* eşantion de produse.
Erzeugnisge|staltung *f. sg.* configuraţie (fasonare) a produsului.
Erzeugnisneu|entwicklung *f. sg.* inovaţie de produse.
Erzeugte, *-n, -n (ein Erzeugter)* **1.** *m.* şi *f.* odraslă. **2.** *(ein Erzeugtes) n.* produs.
Erzeugung *f. sg.* **1.** creare, procreare, zămislire. **2.** confecţionare, fabricare. **3.** producţie, fabricaţie. **4.** *(tehn.)* producere, generare; **zur ~ von Strom** pentru producerea de curent electric.
erzeugungsfähig *adj.* capabil de a produce.
Erzeugungsfähigkeit *f. sg.* facultate de a produce.
Erzeugungsgrammatik, *-en, f. (lingv.)* gramatică generativă.
Erzeugungskosten *pl.* cheltuieli de fabricaţie, de producţie.
Erzeugungskraft, *-kräfte, f.* **1.** putere de producere. **2.** putere de procreare.
Erzeugungs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de producţie, de fabricaţie.
Erzeugungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de producţie.
Erzeugungs|preis, *-es, -e, m.* v. Erzeugerpreis.
Erzeugungs|schlacht, *-en, f. (reg., agr.)* mobilizare a tuturor forţelor în producţia agricolă.
Erzeugungs|steigerung *f. sg.* creştere a producţiei.
Erzeugungsvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* proces de fabricaţie.
Erzeugungswärme, *-n, f. (tehn.)* căldură de formaţie.
Erzfall, *-(e)s, m. sg. (geol.)* înclinare a unui strat de minereu.
Erzfarbe *f. sg.* culoarea bronzului.
erzfarbig *adj.* de culoarea bronzului.
Erzfaschist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* fascist(ă) convins(ă), inveterat(ă).
erzfaul *adj.* foarte leneş; puturos.
Erzfeind, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** duşman(că) de moarte. **2.** *m. (rel.)* satana, necuratul.
Erzflegel, *-s, -, m.* un mojic şi jumătate.
Erzflöz, *-es, -e, n. (mine)* strat care conţine minereu.
Erzförderung *f. sg. (mine)* extracţie de minereu.
Erzförderungs|schacht, *-(e)s, -schächte, m.* puţ de extragere.
Erzförderwagen, *-s, -, m.* vagonet de mină.
Erzformation, *-en, f.* formaţie purtătoare de minereu.
Erzfresser, *-s, -, m. (pop.)* mâncău, mare mâncăcios.
erzführend *adj. (geol., mine)* purtător de minereu.
Erzgang, *-(e)s, -gänge, m. (geol., mine)* filon.
Erzgauner, *-s, -, m.* pungaş, ticălos de frunte, escroc mare.
Erzgebirge, *-s, n. sg.* **1.** munţi metaliferi. **2. das Siebenbürgische** ~ Munţii Apuseni. **3.** lanţ de munţi în Saxonia.
erzgegossen *adj.* turnat în bronz.
Erzge|halt, *-(e)s, m. sg.* conţinut în minereu.
Erzgeizhals, *-es, -hälse, m.* mare zgârcit.
Erzgemenge, *-s, -, n.* amestec de minereu.
Erzgemisch, *-es, -e, n.* v. Erzgemenge.
erzgescheit *adj. (fam.)* deosebit de inteligent, sclipitor de deştept, deştept foc.
Erzgewinnung *f. sg.* v. Erzförderung.
Erzgicht, *-en, f.* şarjă de minereu.
Erzgießer, *-s, -, m.* turnător în bronz.

Erzgießerei, *-en, f.* **1.** turnare a bronzului. **2.** turnătorie de bronz.
Erzgräber, *-s, -, m. (mine)* miner.
Erzgrobian, *-s, -e, m.* mare bădăran, grosolan.
Erzgrube, *-n, f. (mine)* mină de minereu.
Erzhalde, *-n, f.* haldă de minereu.
erzhaltig *adj. (geol., mine)* care conține minereu, metalifer.
Erzhalunke, *-n, -n, m.* v. Erzgauner.
Erzhaus[1], *-es, -häuser, n. (mine)* depozit de minereu.
Erzhaus[2], *-es, -häuser, n. (înv., ist.)* **1.** casă, familie a unui mare demnitar al imperiului. **2.** dinastie; **das ~ Österreich** casa domnitoare de Austria.
Erzherzog, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f. (ist.)* arhiduce(să).
erzherzoglich *adj.* arhiducal.
Erzherzogtum, *-s, -tümer, n.* arhiducat.
Erzheuchler, *-s, -, m.* fățarnic, ipocrit de frunte.
erzhöffig *adj. (mine)* cu probabile zăcăminte bogate de minereu.
Erzhöhle, *-n, f. (mine)* tomberon de minereu.
Erzhütte, *-n, f.* turnătorie de metale.
erziehbar *adj.* educabil.
erziehen, *erzog, erzogen, vb. (h) tr.* **1.** a crește, a educa. **2.** a cultiva (plante).
Erzieher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* educator(-oare), pedagog(ă).
Erzieher|gabe *f. sg.* talent pedagogic.
erzieherisch *adj.* educativ, educațional; pedagogic.
Erzieherschaft *f. sg.* totalitate a educatorilor.
erziehlich *adj. (austr.)* v. erzieherisch.
Erziehung *f. sg.* educație, creștere, instrucție; **eine ~ bekommen** (sau **genießen**) a primi o educație.
Erziehungs|an|spruch, *-(e)s, -sprüche m.* drept la educație.
Erziehungs|an|stalt, *-en, f.* **1.** *(înv.)* instituție de învățământ, de educare; pension. **2.** casă de corecție.
Erziehungs|arbeit *f. sg.* activitate pedagogică, muncă educativă.
Erziehungs|art, *-en, f.* metodă pedagogică.
Erziehungs|aufgabe, *-n, f.* sarcină pedagogică.
Erziehungsbei|standschaft *f. sg.* asistență acordată minorilor cu probleme, tulburări comportamentale.
Erziehungsberater, *-s, -, m.* specialist în probleme de educație, persoană care acordă asistență, consultanță pedagogică.
Erziehungsberatung, *-en, f.* **1.** asistență, consultanță pedagogică pentru părinți. **2.** instituție de asistență, consultanță pedagogică.
erziehungsberechtigt *adj.* îndreptățit de a educa.
Erziehungsberechtigte, *-n, -n (ein Erziehungsberechtigter), m.* și *f.* tutore.
Erziehungs|einrichtung, *-en, f.* instituție de educație.
Erziehungsfach, *-(e)s, n. sg.* pedagogie.
Erziehungsfaktor, *-s, -toren, m.* factor educațional.
Erziehungsfehler, *-s, -, m.* defect, greșeală de educație.
Erziehungsfrage, *-n, f.* problemă pedagogică, de educație.
Erziehungsgeld, *-(e)s, -er, n.* alocație pentru creșterea copilului.
Erziehungsgrundsatz, *-es, -sätze, m.* principiu pedagogic.
Erziehungsheim, *-(e)s, -e, n.* v. Erziehungsanstalt **2.**
Erziehungshilfe *f. sg.* **1.** educare în școli, instituții speciale. **2.** *(elv.)* măsură specială de educație; asistență educativă.
Erziehungskosten *pl.* cheltuieli făcute pentru educația cuiva.
Erziehungskunde *f. sg.* v. Erziehungslehre.
Erziehungskunst *f. sg.* artă de a educa.
Erziehungslehre *f. sg.* pedagogie; știința educației.
erziehungslos *adj.* lipsit de educație, fără educație.
Erziehungsmaßnahme, *-n, f.* măsură educativă, de educație.
Erziehungsmethode, *-n, f.* metodă pedagogică, educativă.
Erziehungsminister, *-s, m. sg.* ministru al educației.
Erziehungsministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* minister al educației.
Erziehungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de educație.
Erziehungs|pflicht, *f. sg.* obligație de a crește, de a educa.
Erziehungsroman, *-s, -e, m.* roman educațional.
Erziehungs|schriften *pl.* opere pedagogice.
Erziehungs|schwierigkeiten *pl.* dificultăți în munca de educare.
Erziehungs|system, *-s, -e, n.* sistem educațional.
Erziehungs|urlaub, *-s, -, m.* concediu de maternitate, de creștere a copilului.
Erziehungsver|halten, *-s, n. sg.* comportare a educatorului.
Erziehungswerk, *-(e)s, n. sg.* **1.** operă educativă. **2.** operă pedagogică (teoretică).
Erziehungswesen, *-s, n. sg.* **1.** învățământ; sistem educațional; educație (ca sistem). **2.** pedagogie.
Erziehungs|wissenschaft *f. sg.* pedagogie (ca știință), știința educației.
erzielen, *erzielte, erzielt, vb. (h) tr.* a obține, a realiza; **einen Erfolg ~** a realiza un succes; *(sport)* **ein Tor ~** a marca un gol.
Erzielung *f. sg.* obținere, realizare; **zur ~ seines Zweckes** pentru a-și ajunge scopul.
erzittern, *erzitterte, erzittert, vb. (s) intr.* **1.** a se cutremura. **2.** *(fig.) (vor* cu *dat.)* a se înfiora, a se teme (de...).
Erzitterung, *-en, f.* cutremurare.
Erzkämmerer, *-s, -, m. (ist.)* mare cămăraș.
Erzkanzler, *-s, -, m. (ist.)* mare cancelar.
Erzkasten, *-s, -, m. (mine.)* ladă pentru minereul sfărâmat și spălat.
Erzkatholik, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* catolic(ă) înfocat(ă), convins(ă).
erzkatholisch *adj.* catolic înfocat, convins.
Erzketzer, *-s, -, m.* eretic încăpățânat, inveterat.
Erzketzerei *f. sg.* mare erezie.
Erzknauser, **Erzknicker**, *-s, -, m.* zgârie-brânză.
Erzkommunist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* comunist(ă) convins(ă), inveterat(ă).
erzkonservativ *adj.* conservativ extrem, ultraconservativ.
Erzkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coș pentru strângerea minereului.
Erzkübel, *-s, -, m.* găleată de extracție a minereului, chiblă.
Erzkunde *f. sg.* **1.** metalografie. **2.** *(înv.)* metalurgie.
Erzkundige, *-n, -n (ein Erzkundiger), m.* **1.** mineralog. **2.** *(înv.)* metalurgist.
Erzlaffe, *-n, -n, m.* mare nătărău, găgăuță.
Erzlager, *-s, -, n. (geol., mine)* zăcământ de minereu.
Erzlagerplatz, *-es, -plätze, m.* depozit de minereu.
Erzlager|stätte, *-n, f.* (loc unde se află un) zăcământ de minereu.
Erzlaugung, *-en, f.* spălare a minereului.
Erzlaute *pl. (muz.)* sunete de bas.
erzliederlich *adj.* stricat până în măduva oaselor.
Erzlieferung, *-en, f.* livrare, predare de minereu.
Erzlinse, *-n, f. (geol., mine)* lentilă de minereu.
Erzlügner, *-s, -, m.* mare mincinos, mitoman.
Erzlümmel, *-s, -, m.* mare bădăran.
Erzlump, *-(e)s, -en, m. (fam.)* mare golan, lichea.
Erzmarschall, *-s, -schälle, m. (ist.)* mare mareșal.
Erzmittel, *-s, -, n. (mine)* **1.** ocurență (grămadă) de minereuri. **2.** vână metaliferă (bogată).
Erzmühle, *-n, f. (mine)* moară de măcinat minereu.
Erzmundschenk, *-s, -e, m. (ist.)* mare paharnic.
Erzmutter[1], *-mütter, f.* străbunică.
Erzmutter[2], *-mütter, f. (mine)* rocă-mamă (a minereului), matrice de minereu.
Erznarr, *-en, -en, m.* nătărău, prostănac, mare nebun.
Erzniere, *-n, f. (mine)* ocurență metalică de forma unui rinichi.
Erz|ofen, *-öfen, m. (metal.)* furnal, cuptor de topire.
Erzpedant, *-en, -en, m.* arhipedant.
Erzpocher, *-s, -, m. (mine)* sfărâmător de minereu.
Erzprahler, *-s, -, m.* un fanfaron și jumătate.
Erzprahlerei, *-en, f.* mare fanfaronadă.
Erzpriester, *-s, -, m. (bis.)* **1.** protopop. **2.** *(ist.)* mare preot.
erzpriesterlich *adj. (bis.)* de protopop.
Erzpriestertum, *-(e)s, n. sg. (bis.)* protopopie, eparhie a protopopului.
Erzprior, *-s, -en, m. (bis.)* arhistareț.
Erzprobe, *-n, f. (mine)* încercare a minereului.
Erzprotestant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (bis.)* protestant(ă) înfocat(ă), convins(ă).
erzprotestantisch *adj. (bis.)* protestant înfocat, convins.
erzre|aktionär *adj.* foarte reacționar, ultrareacționar.
Erzreduktion, *-en, f. (mine)* reducere a minereului.
erzreich *adj.* metalifer, bogat în minereu(ri).
Erzreichtum, *-s, -tümer, m.* bogăție în minerale.
Erzrevier [-'viːɐ], *-s, -e, n. (mine)* bazin minier, regiune minieră.
Erzrivale [-va:-], *-n, -n, m.*, **~in**, *-nen, f.* rival(ă) din moși-strămoși.
Erzrost|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor pentru prăjit minereul.
Erzsäufer, *-s, -, m.* bețivan.
Erzsatz, *-es, -sätze, m. (mine)* șarjă de minereu.
Erzschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puț, galerie cu minereu.
Erzschalk, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(înv.)* viclean, șiret. **2.** mucalit.
Erzschatzmeister, *-s, -, m. (ist.)* mare vistiernic.
Erzschaum, *-(e)s, m. sg. (mine)* zgură a minereurilor în fuziune.
erzschauvinistisch [-ʃɔvi-] *adj.* foarte șovin.
Erzscheiden, *-s, n. sg. (mine)* triaj al minereului.
Erzscheider, *-s, -, m. (mine)* separator de minereuri.
Erzschelm, *-(e)s, -e, m.* mare șmecher, mare pișicher.
Erzschenk, *-en, -en, m. (ist.)* mare paharnic.
Erzschiff, *-(e)s, -e, n.* șlep cu, pentru minereu.
Erzschleiche, *-n, f. (zool.)* specie de șopârlă din regiunea mediteraneană *(Chalcides tridactylus).*
Erzschmeichler, *-s, -, m.* mare lingușitor.
Erzschrift, *-en, f.* inscripție săpată în bronz.
Erzschurke, *-n, -n, m.* mare canalie.
Erzschwätzer, *-s, -, m.* mare palavragiu.
Erz|spieler, *-s, -, m.* jucător de profesie.
Erz|spitzbube, *-n, -n, m.* mare pungaș, pramatie, lichea.
Erz|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e), m. (înv.)* oțel elaborat prin rafinare pe vatră.
Erz|staub, *-(e)s, m. sg.* praf de minereu.
Erz|stift, *-(e)s, -e, n. (bis.)* arhiepiscopie.
Erz|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (geol.)* stoc de minerale.
Erz|stufe, *-n, f.* probă de minereu.
Erztaugenichts, *-es, -e, m.* pierde-vară, secătură.
Erztruchsess, *-es, înv. -en, -e, m. (ist.)* mare stolnic.
Erztrumm, *-(e)s, -trümmer, m. (mine)* sfărâmături de minereu.
Erztrübe *f. sg. (mine)* noroi de minereu spălat.
Erz|übel, *-s, -, n.* viciu primordial, de bază.
er|züchten, *erzüchtete, erzüchtet (du erzüchtest, er erzüchtet), vb. (h) tr. (rar)* v. züchten.
erz|umschient *adj.* cu zale de bronz.
erzürnen, *erzürnte, erzürnt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) supăra, a (se) înfuria, a (se) mânia.
Erzvater, *-s, -väter, m.* **1.** străbun, strămoș. **2.** *(bibl.)* patriarh.
erzväterlich *adj.* patriarhal.
Erzver|arbeitung, *-en, f.* prelucrare a minereului.
Erzverhüttung *f. sg.* topire a minereurilor.
Erzverschwender, *-s, -, m.* mare risipitor.
Erzvorkommen, *-s, n.* **1.** zăcământ de minereu. **2.** ocurență de minereu.
Erzwaage, *-n, f.* cântar pentru minereu.
Erzwand, *-wände, f. (mine)* bloc de minereu.
Erzwäsche *f. sg. (mine)* **1.** spălare a minereului. **2.** spălător de minereu.

er|zwecken, *erzweckte, erzweckt, vb. (h) tr.* **1.** a avea ca scop, a tinde, a năzui. **2.** a-și atinge scopul.
Erzwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină de preparare a minereului.
Erzwindbeutel, *-s, -, m.* mare fanfaron.
er|zwingen, *erzwang, erzwungen, vb. (h) tr.* a obține prin forță, prin constrângere, sub amenințare, cu sila, cu strădanie, cu perseverență; **etwas von jm.** ~ a extorca ceva de la cineva.
Er|zwingung *f. sg.* **1.** constrângere, forță, silă. **2.** *(mil.)* forțare.
Erzwucherer, *-s, -, m.* cămătar notoriu.
er|zwungen **I.** *part. trec.* de la erzwingen. **II.** *adj.* **1.** obținut prin forță; forțat, silit. **2.** lipsit de naturalețe, forțat.
er|zwungenermaßen *adv.* în mod forțat, silit.
Erz|zusatz, *-es, m. sg.* adaos de minereu.
Erz|zauberer, *-s, -, m.* mare vrăjitor.
Erz|zement, *-(e)s, m.* (și *n.*) *sg. (constr.)* ciment metalurgic.
Erz|ziegel, *-s, -, m.* brichetă de minereu.
es[1] **I.** *pron. pers. n.* el, ea; **was tut das Kind? Es spielt** ce face copilul? (El) se joacă; **das Messer ist scharf, leg ~ weg!** cuțitul este ascuțit, pune-l jos!; **wer ist das Mädchen? Ich kenne ~ nicht** cine este fata? Nu o cunosc; **mein Los, ~ ist dem euren gleich** soarta mea este aceeași cu a voastră; **Mode für ihn, sie und ~** modă pentru bărbați, femei și copii. **II.** *pron. impers.* **1.** *(în propoziții fără subiect sau cu subiect neprecizat)* **~ regnet** plouă; **~ ist kalt** e frig; **~ wir dunkel** se întunecă; **~ ist gut so** e bine așa; **~ ist schon spät** e deja târziu; **~ ist Nacht** e noapte; **wie viel Uhr ist ~?** sau **wie spät ist ~?** cât este ceasul?; **~ kann nicht so bleiben** nu poate rămâne așa; **~ brennt!** arde!; **~ grünt** und **blüht** totul a înverzit și a înflorit; **diesmal hat ~ mich detroffen** de data asta mi-a venit rândul; **~ geht ihm besser** e mai bine (cu sănătatea); **~ wird getanzt** se dansează; **~ wird viel geredet** se vorbește mult. **2.** *(dublează subiectul din interiorul propoziției)* **~ war einmal ein Fischer** a fost odată un pescar; **~ kamen viele Leute** a venit multă lume; **~ ist jemand draußen** e cineva afară; **~ hat niemand angerufen** nu a sunat nimeni. **3.** aceasta, o; **ich gebe ~ zu** admit, recunosc; **ich weiß ~** (o) știu; **du sagst ~** ai dreptate, e așa cum spui; **er wurde ~ müde** s-a plictisit; **ich bin ~ leid** m-am săturat. **4.** *(înlocuiește predicatul sau întreg conținutul unei propoziții)* **sie läuft Schlittschuh, ich möchte ~ auch** ea patinează, aș vrea și eu; **sie schafften ~ nicht, pünktlich zu sein** nu au reușit să fie punctuali; **er hat zwar gesagt, er komme, aber ~ ist nicht sicher** a spus el că vine, dar nu-i sigur. **5.** *(complement fix la anumite verbe)* **~ gut haben** a o duce bine; **~ gut meinen** a vrea binele cuiva; **~ weit bringen** a reuși, a ajunge departe; **~ mit jm. aufnehmen** a se înfrunta cu cineva; **~ abgesehen haben (auf) jn.** a viza (pe cineva); **~ mit jm. zu tun bekommen** a avea de furcă cu cineva.
es[2] *pron. pers. (reg.)* voi.
Es, *-, -, n.* **1.** *(muz.)* mi bemol. **2.** *(psih.)* inconștientul. **3.** *(austr., înv., fam.) (presc.* de la Schilling) șiling; **zehn ~** zece șilingi. **4.** *(austr.) presc.* de la Espresso.
E-Saite, *-n, f. (muz.)* coarda «mi».
Esch, *-es, -e, m.* **1.** *(pop.)* delimitare de hotar. **2.** pământ, teren, câmp.
eschappieren, *eschappierte, eschappiert, vb. (s) intr. (pop.)* a fugi, a dezerta.
Es|chatologie [ɛsça-] *f. sg. (fil.)* escatologie.
es|chatologisch *adj.* escatologic.
Esche, *-n, f. (bot.)* frasin *(Fraxinus).*
eschen *adj.* din lemn de frasin.
Eschen|ahorn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* arțar de Virginia cu frunze penate *(Acer negundo).*
Eschenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Esche.
Eschenholz, *-es, n. sg.* lemn de frasin.
Eschenwald, *-(e)s, -wälder, m.* frăsinet, pădure de frasini.
Eschenwäldchen, *-s, -, n. (dim.* de la Eschenwald) pădurice de frasini.
Eschlauch, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ceapă franțuzească *(Allium ascalonicum).*
eschp(e)rig *adj.* v. esperig.
eschpern, *eschperte, geeschpert, vb. (h) intr.* v. espern.
Es-Dur, *-, n. sg. (muz.)* mi bemol major.
Esel, *-s, -, m.* **1.** *(zool.)* măgar, asin *(Asinus)*; **wilder ~** colan, măgar sălbatic. **2.** *(peior.)* prostănac, nătărău, dobitoc; **großer ~** mare dobitoc; **er nennt ihn einen ~** îl face dobitoc; **wenn es dem ~ gut geht, geht er aufs Eis tanzen** când omul nu mai poate de bine, își bate un cui în talpă; **ein ~ nennt den andern Langohr** râde ciob de oală spartă; **vom Pferd auf den ~ kommen** a ajunge din cal măgar; **den Sack schlägt er, den ~ meint er** bate șaua să priceapă iapa; **er passt dazu wie der ~ zum Lautenschlagen** se potrivește ca nuca în perete. **3.** șevalet; capră (de lemn). **4.** *(glumeț, fam.)* bicicletă, motocicletă, scuter. **5.** *(ist.)* scaun de tortură.
esel|artig *adj.* ca un măgar, ca măgarul.
Eselchen, *-s, -, n. (dim.* de la Esel) măgăruș.
Eseldistel, *-n, f. (bot.)* scai-măgăresc *(Onopordon acanthium).*
Eselei, *-en, f.* prostie, dobitocie.
Eselein, *-s, -, n.* v. Eselchen.
Eselfüllen, *-s, -, n.* pui de măgar.
eselgrau *adj.* de culoarea măgarului, gri, cenușiu.
eselhaft *adj.* prostesc, de dobitoc, ca un dobitoc.
Eselhengst, *-es, -e, m.* măgar, asin mascul.
eselig *adj.* v. eselhaft.
Eselin, *-nen, f.* măgăriță.
eseln, *eselte, geeselt (ich es(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a roboti. **2.** a face o dobitocie. **3.** a rage ca măgarul.
Eselsbank, *-bänke, f.* bancă a leneșilor (la școală).
Eselsbrücke, *-n, f. (argou)* **1.** traducere juxtaliniară; cheie a problemelor (de matematică). **2.** procedeu mnemotehnic, punct de reper (pentru a-și aduce aminte).
Eselsgeschrei, *-(e)s, n. sg.* răget al măgarului.
Eselshaupt, *-(e)s, -häupter, n.* **1.** v. Eselskopf. **2.** v. Eselshooft.
Eselshaut, *-häute, f.* piele de măgar.
Eselshooft, *-(e)s, -e, n. (mar.)* butuc al catargului.
Eselshuf, *-(e)s, -e, m.* **1.** copită de măgar. **2.** *(mar.)* butuc; piesă de legătură între două părți ale catargului.
Eselskarren, *-s, -, m.* șaretă trasă de măgar.
Eselskerbel, *-s, -, m. (bot.)* antonică, asmățui *(Chaerophyllum, Anthriscus).*
Eselskopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap de măgar. **2.** *(fig.)* imbecil.
Eselsladung, *-en, f.,* **Eselslast** *f. sg.* povară de măgar, samar.
Eselsmilch *f. sg.* **1.** lapte de măgăriță. **2.** *(bot.)* laptele-câinelui *(Euphorbia cyparissias* L.).
Esels|ohr, *-(e)s, -en, n.* **1.** ureche de măgar. **2.** colț îndoit (la carte, caiet etc.).
Eselsrücken, *-s, -, m.* spinare a măgarului.
Eselsrückenbogen, *-s, -bögen, m.* **1.** *(constr.)* arc în acoladă. **2.** *(ferov.)* cocoașă (în stațiile de triaj).
Esels|stall, *-(e)s, -ställe, m.* grajd pentru măgari.
Esels|stute, *-n, f.* v. Eselin.
Esels|treiber, *-s, -, m.* v. Eseltreiber.
Esels|tritt, *-(e)s, -e, m.* v. Eseltritt.
Eselswicke, *-n, f. (bot.)* sparcetă *(Onobrychis sativa).*
Eselswiese, *-n, f. (glumeț)* **1.** rubrică de anunțuri (la ziar). **2.** sală de consultații (la un ziar). **3.** *(sport)* pârtie de începători (la schi).
Eseltreiber, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care mână măgari, catârgiu.
Eseltritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** urmă lăsată de copita măgarului. **2.** *(fig.)* răzbunare lașă.
Eseltum, *-(e)s, -tümer, n.* v. Eselei.
Eselwettrennen, *-s, -, n.* cursă de măgari.
Eskader, *-s, f. (mil., mar.)* escadră.
Eskaderdienst, *-(e)s, m. sg. (mar.)* serviciu de escadră.
Eskadron, *-en, f. (mil.)* escadron.
Eskadronchef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* șef de escadron.
Eskalade, *-n, f. (mil.)* **1.** escaladă. **2.** escaladare.
eskaladieren, *eskaladierte, eskaladiert, vb. (h) tr.* a escalada; a se cățăra, a sări peste.
Eskalation, *-en, f. (livr.; pol.)* escaladare; *(fig.)* extindere treptată a unei acțiuni, unui conflict.
eskalieren, *eskalierte, eskaliert, vb.* **I.** *(h) tr.* a escalada, a extinde (un conflict). **II.** *intr. (s)* a se lărgi treptat, a se ascuți.
Eskalierung, *-en, f.* (acțiune de) escaladare, extindere.
Eskamotage [-'ta:ʒə], *-n, f.* escamotare.
eskamotieren, *eskamotierte, eskamotiert, vb. (h) tr.* a escamota, a șterpeli (prin scamatorie).
Eskapade, *-n, f.* **1.** *(hipism)* săritură la o parte. **2.** *(fig.)* escapadă.
Eskarpe, *-n, f. (mil., tehn.)* escarpă.
eskarpieren, *eskarpierte, eskarpiert, vb. (h) tr.* a tăia transversal.
Eskarpin [-'pɛ̃:], *-s, -s, m.* **1.** pantof cu cataramă. **2.** escarpin (de dans), balerin. **3.** pantaloni scurți (de balerin).
Eskimo, *-(s), -(s),* **I.** *m.* **1.** eschimos. **2.** *(text.)* eschimo, țesătură dublă de lână pentru haine de iarnă. **3.** *(cul.)* specialitate de înghețată. **II.** *n.* limba eschimoșilor.
eskimo|isch *adj.* de eschimos.
Eskimo|ische, *-n, n. sg.* limba eschimoșilor.
eskimotieren, *eskimotierte, eskimotiert, vb. (h) intr. (sport)* a eschimota, a redresa caiacul.
Eskompte [ɛs'kɔ̃:t(ə)], *-s, m. sg. (fin.)* scont.
Eskomptebank [ɛs'kɔ̃:t-], *-en, f. (fin.)* bancă de scont.
eskomptieren [ɛskɔ̃'ti:-], *eskomptierte, eskomptiert, vb. (h) tr. (fin.)* a sconta.
Eskomptierung [ɛskɔ̃'ti:-], *-en, f. (fin.)* scontare.
Eskorte, *-n, f.* escortă.
eskortieren, *eskortierte, eskortiert, vb. (h) tr.* a escorta.
es-Moll, *-, n, sg. (muz.)* mi bemol minor.
Esoterik *f. sg.* ezoterism.
Esoteriker, *-s, -, m.* ezoteric.
esoterisch *adj.* ezoteric.
Espadrille [-'dri:j], *-, -s, f. (de regulă la pl.)* espadrilă.
Espagnoletteverschluss [ɛspanjo-], *-es, -e, m.* închizătoare spaniolă (la ferestre).
Esparsette, *-n, f. (bot.)* sparcetă *(Onobrychis sativa).*
Espe, *-n, f. (bot.)* plop-tremurător *(Populus tremula).*
espen *adj.* din lemn de plop.
Espenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Espe.
Espenholz, *-es, n. sg.* lemn de plop-tremurător.
Espenlaub, *-(e)s, n. sg.* frunziș de plop-tremurător; **wie ~ zittern** a tremura ca varga.
Espenwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de plopi-tremurători.
Esperantist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* esperantist(ă).
Esperanto, *-(s), n. sg.* (limba) esperanto.
esp(e)rig *adj. (rar)* repezit, grăbit.
espern, *esperte, geespert, vb. (h) intr. (rar)* a se grăbi.
Esplanade, *-n, f.* esplanadă.
Espresso, *-(s), -s* (sau *...ssi*), *n.* **1.** bufet, cafenea-expres, café-bar, local în care se servește cafea expres. **2.** cafea expres; **drei ~ bitte** trei cafele expres, vă rog.
Espresso|bar, *-s, f.* café-bar, cafenea în care se servește cafea expres.
Espressomaschine, *-n, f.* mașină de făcut, de preparat cafea expres.
Esprit [ɛs'pri:], *-s, -s, m.* spirit.
Essai [ɛ'se:], *-s, -s, m. (reg.),* **Essay** [ɛ'se:], *-s, -s, m.* (și *n.*) eseu.
Essayist [ɛse:'ɪst], *-en, -en, m.* eseist.
essayistisch [ɛse:'ɪstɪʃ] *adj.* eseistic.
essbar *adj.* comestibil; **~e Pilze** ciuperci comestibile.
Essbare, *-n, n. (ein Essbares) sg.* lucru comestibil; **etwas ~s** ceva comestibil.
Essbarkeit *f. sg.* comestibilitate.
Essbegier *f. sg.* lăcomie la mâncare, bulimie.
Essbe|steck, *-(e)s, -e, n.* tacâm.
Esse, *-n, f.* **1.** coș, horn. **2.** vatră, cămin; *(fam.)* **in die ~ schreiben** a renunța, a-și lua nădejdea, a-și muta gândul; a-și pune pofta-n cui. **3.** *(reg.)* cuptor pentru uscarea malțului. **4.** forjă. **5.** cameră pentru afumat, afumătoare. **6.** *(glumeț)* joben.
Ess|ecke, *-n, f.* nișă, colț pentru luat masa.

essen, *aß, gegessen (du, er isst), vb. (h) tr.* și *intr.* a mânca; **zu Mittag** ~ a prânzi, a lua masa de prânz, a servi prânzul; **zu Abend** ~ a cina, a lua masa de seară, a servi cina; **sich satt** ~ a se sătura mâncând, a mânca pe săturate; **sich krank** ~ a se îmbolnăvi de prea multă mâncare; *(fig.)* **er tut, als hätte er die Weisheit mit Löffeln gegessen** face pe grozavul; **was du dir eingebrockt hast, musst du auch** ~ cum îți vei așterne, așa vei dormi.

Essen, *-s, n. sg.* **1.** mâncare, bucate, fel. **2.** mâncare, masă; ospăț, banchet; **der Appetit kommt mit dem** ~ pofta vine mâncând; **nach dem** ~ după masă; **ein** ~ **geben** a da o masă (oficială); *(mil.)* ~ **fassen** a lua, a servi masa (la popotă); ~ **auf Rädern** instituție caritabilă care servește mâncarea la domiciliul bolnavilor, bătrânilor etc.

Essen|aufsatz, *-es, -sätze, m. (metal.)* hotă de forjă.

Essen|ausgabe, *-n, f.* **1.** distribuire de alimente. **2.** loc de distribuire a alimentelor.

Essenbe|hälter, *-s, -, m.* sufertaș.

Essener, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) a(l) orașului Essen.

Essenfassen, *-s, n. sg. (mil.)* primire a porțiilor de hrană.

Essenfeger, *-s, -, m. (reg.)* v. Essenkehrer.

Essengeruch, *-(e)s, -gerüche, m.* miros de mâncare.

Essenholer, *-s, -, m.* v. Essensholer.

Essenkarte, *-n, f.* bon, cartelă de masă.

Essenkehrer, *-s, -, m. (reg.)* hornar, coșar.

Essenklappe, *-n, f.* registru de tiraj (la coșuri).

Essenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* v. Essenklappe.

Essenmarke, *-n, f.* **1.** bon de masă. **2.** bon de alimente, cartelă de masă.

Essenpause, *-n, f.* pauză de masă.

essensch *adj.* referitor la orașul german Essen.

Essens|entzug, *-es, -züge, m.* înfometare.

Essensfolge *f. sg.* ordine în care se servesc felurile de mâncare, mâncărurile.

Essensholer, *-s, -, m. (mil.)* soldat care aduce mâncare; veselar.

Essensrest, *-(e)s, -e, m.* rest de mâncare.

Essenszeit *f. sg.* oră a mesei, vreme a mesei, timpul mesei.

essential [-'tsia:l] *adj. (fil.)* esențial.

Essenträger, *-s, -, m.* **1.** sufertaș. **2.** *(mil.)* v. Essensholer.

Essenz, *-en, f.* esență.

essenziell *(înv.* **essentiell** [-'tsiɛl]) *adj.* esențial.

Esser, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* om la masă; *(în expr.)* **guter** ~ mâncăcios, mâncău; **schlechter** (sau **schwacher**) ~ om care mănâncă puțin.

Esserei, *-en, f.* mâncat (lacom, frecvent), benchetuială; **die** ~ **hört gar nicht auf** benchetuiala nu se mai isprăvește.

Essgabel, *-n, f.* furculiță.

Essgelage, *-s, -, n.* ospăț.

Essgerät, *-(e)s, -e, n.* v. Essbesteck.

Essgeschirr, *-(e)s, -e, n.* veselă.

Essgewohnheit, *-en, f.* **1.** obicei la masă. **2.** obicei de a se hrăni.

Essgier *f. sg.* lăcomie la mâncare.

essgierig *adj.* hulpav, lacom la mâncare, mâncăcios.

Essig, *-s, -e, m.* oțet; **in** ~ **eingelegt** marinat; *(chim.)* **er setzt** ~ **an** pune la oțetit; *(fam.)* **damit ist es** ~ s-a dus dracului.

Essig|älchen, *-s, -, n. (zool.)* vierme de oțet din clasa *Nemertinilor (Anguillula aceti).*

essig|artig *adj.* ca oțetul.

Essig|äther, *-s, m. sg. (chim.)* eter acetic.

Essigbakterie [-riə], *-n* [-riən] *f. (bot.)* bacterie acetică.

Essigbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* oțetar *(Rhus typhina).*

Essigbe|hälter, *-s, -, m.* vas pentru oțet, oțetieră.

Essigbildung *f. sg. (chim.)* oțetire, acetificare.

Essigbrauer, *-s, -, m.* oțetar.

Essigbrauerei, *-en, f.* **1.** oțetărie. **2.** v. Essigfabrik.

Essigbrühe, *-n, f.* sos din oțet, untdelemn, pătrunjel și ceapă.

Essigdorn, *-(e)s, -e(n), m. (bot.)* dracilă *(Berberis vulgaris).*

Essig|essenz *f. sg.* esență sintetică de oțet.

Essigfabrik, *-en, f.* fabrică de oțet.

Essigfass, *-es, -fässer, n.* butoi de oțet.

Essigflasche, *-n, f.* sticlă de oțet.

Essigfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne ținută în baiț (pentru a se fezanda).

Essigfliege, *-n, f. (entom.)* muscă de oțet, de rouă *(Drosophila).*

Essigfrüchte *pl. (cul.)* fructe conservate în oțet (folosite ca garnitură), murături în oțet.

Essig|gärung *f. sg.* fermentație acetică.

Essig|geist, *-(e)s, m. sg. (înv.)* spirt acetic; *(tehn.)* eter acetic.

Essig|gemüse, *-s, -, n. (cul.)* zarzavat în oțet, murături.

Essig|gurke, *-n, f. (cul.)* castravecior în oțet.

Essighandel, *-s, m. sg.* comerț cu oțet.

Essighändler, *-s, -, m.* oțetar, negustor de oțet.

Essigkahm, *-(e)s, m. sg.* floare, cămașă (deasupra oțetului).

Essigmutter *f. sg.* drojdie de oțet.

Essigpilz, *-es, -e, m.* bacterie acetică *(Bacterium aceti).*

Essigrose, *-n, f. (bot.)* trandafir de câmp *(Rosa gallica).*

essigsauer *adj.* acru ca oțetul; acetic; **~e Tonerde** acetat de aluminiu.

Essigsäure *f. sg. (chim.)* acid acetic.

Essigsäurebakterie [-riə], *-n, f. (bot.)* bacterie de acid acetic.

Essigsäuregärung *f. sg.* fermentație acetică.

Essigsieder, *-s, -, m.* v. Essigbrauer.

Essigsoße, *-n, f. (cul.)* sos cu oțet.

Essig|stich, *-(e)s, -e, m.* oțetire (acrire a vinului sau a berii).

Essigwasser, *-s, -, n.* oțet îndoit cu apă; apă cu puțin oțet.

Esskastanie [-niə], *-n, f.* **1.** castană comestibilă, maroană. **2.** *(bot.)* castan nobil *(Castanea sativa).*

Esskartoffeln *f. pl.* cartofi de masă.

Esskohle, *-n, f.* cărbune de forjă.

Esskorb, *-(e)s, -körbe, m.* paner cu de-ale mâncării.

Essküche, *-n, f.* bucătărie în care se ia și masa.

Esskultur, *-en, f.* **1.** tradiție, obicei culinar. **2.** bon ton la masă.

Esslöffel, *-s, -, m. (presc.* Essl.) lingură de supă; **ein** ~ **voll Zucker** o lingură plină de zahăr.

esslöffelweise *adv.* cu lingura.

Esslust *f. sg.* poftă de mâncare, apetit.

esslustig [-stlç] *adj.* cu poftă de mâncare.

Essmantel, *-s, -mäntel, m. (glumeț)* babețică.

Essmarke, *-n, f.* v. Essenmarke.

Essmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de a mânca.

Essnapf, *-(e)s, -näpfe, m. (mil.)* gamelă, strachină.

Essnische, *-n, f.* v. Essecke.

Ess|papier, *-s, n. sg. (pop., glumeț)* azimă.

Essraum, *-(e)s, -räume,* **Ess|saal**, *-(e)s, -säle, m.* sală de mese.

Ess|schale, *-n, f.* castronaș, strachină pentru mâncare.

Ess|stäbchen, *-s, -, n.* bețișor chinezesc pentru mâncat.

Ess|stube, *-n, f.* v. Esszimmer.

Ess|stunde, *-n, f.* v. Essenszeit.

Ess|sucht *f. sg.* v. Essgier.

Ess|tisch, *-(e)s, -e, m.* masă de sufragerie.

Ess|unlust *f. sg.* lipsă de poftă de mâncare, de apetit; *(med.)* inapetență.

Esswaren *pl.* alimente, produse alimentare.

Esswarenhandlung, *-en, f.* băcănie; alimentară.

Esszeug, *-(e)s, -e, n.* tacâmuri.

Esszimmer, *-s, -, n.* sufragerie; sală de mese.

Esszimmer|einrichtung, *-en, f.* mobilier de sufragerie.

Esszwang, *-(e)s, m. sg. (psih.)* frică, teamă de alimentație.

Estafette, *-n, f. (înv.)* ștafetă, curier călare.

Estakade, *n, f. (mar.)* estacadă.

Estampe ['ɛstã:pə], *-n, f.* stampă.

Este, *-n, -n, m.* estonian, eston, locuitor al Estoniei.

Ester, *-s, -, m. (chim.)* ester; **neutraler** ~ ester neutru.

estimieren, *estimierte, estimiert, vb. (h) tr. (înv.)* a evalua; a estima.

Estin, *-nen, f.* estoniană, estonă.

Estländer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Estonia, eston(ian)(ă).

estländisch, **estnisch** *adj.* estonian, eston.

Estnisch, *-(s),n.* **Estnische**, *-n, n. sg.* limba estonă, estona.

estompieren, *estompierte, estompiert, vb. (h) tr. (înv.)* a estompa.

Estrade, *-n, f.* estradă.

Estradenkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert de estradă.

Estragon, *-s, m. sg. (bot.)* tarhon *(Artemisia dracunculus).*

Estragon|senf, *-(e)s, m. sg. (cul.)* muștar cu tarhon.

Estrich, *-s, -e, m.* **1.** podea; carelaj; *(constr.)* șapă. **2.** *(elv.)* pod (al casei).

Estrichgips, *-es, m. sg.* ipsos de pardoseală.

estroppiert *adj. (reg.)* estropiat, mutilat.

Eszett *(invar.) n.* denumirea literei «ß» în alfabetul german.

etablieren, *etablierte, etabliert, vb. (h)* **I.** *tr.* a institui, a fonda. **II.** *refl. (despre comercianți, meseriași etc.)* a se instala, a se stabili.

Etablierung *f. sg.* **1.** instituire, fondare, întemeiere; instalare. **2.** *(jur.)* stabilire.

Etablissement [-blis'mã:], *-s, -s* (și *-e), n.* **1.** instalație. **2.** instituție, stabiliment. **3.** fabrică. **4.** local (public).

Etage [-ʒə], *-n, f.* etaj, cat.

Etagenbau [-ʒən-], *-(e)s, -e,* (și *-ten), m.* construcție în etaje.

Etagenbett, *-(e)s, -en, n.* pat supraetajat, suprapus.

etagenförmig *adj.* cu etaje, cu caturi, în formă de etaje; în formă de straturi, de pături.

Etagenhaus, *-es, häuser, n.* clădire formată din mai multe etaje (în care se află apartamente, locuințe, birouri), bloc.

Etagenheizung, *-en, f.* încălzire centrală pe fiecare etaj.

Etagenkessel, *-s, -, m.* cazan etajat.

Etagenrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* con etajat.

Etagenrost, *-es, -e, m. (tehn.)* grătar etajat.

Etagenwagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon cu etaj.

Etagenwohnung, *-en, f.* apartament de bloc, locuință situată într-un bloc.

Etagere [-ʒɛ:rə], *-n, f.* **1.** etajeră, raft. **2.** fructieră supraetajată (formată din trei farfurii de dimensiuni diferite).

Etalage [-'la :ʒə], *-n, f. (înv.)* vitrină; etalare a mărfurilor într-o vitrină.

etalieren, *etalierte, etaliert, vb. (h) tr.* a expune (în vitrină).

Etalon, *-s, -s, m.* unitate de măsură, etalon.

etamieren, *etamierte, etamiert, vb. (h) tr.* a cositori, a spoi cu cositor.

Etamin, *-s, n. (austr.* și *m.),* **Etamine** *f. sg. (text.)* etamină.

Etaminfabrikant, *-en, -en,* **Etaminweber**, *-s, -, m.* fabricant de etamină.

Etappe, *-n, f.* (și *fig., mil.)* etapă; ~ **machen** a face etapă, haltă.

Etappendienst, *-(e)s, -e, m. (mil.)* serviciu de etapă, serviciu în spatele frontului.

Etappenflug, *-(e)s, -flüge, m.* zbor cu escală.

Etappengebiet, *-(e)s, -e, n. (mil.)* zonă de etapă, spatele frontului.

Etappen|halt, *-(e)s, -e, m. (elv.)* întrerupere a cursei, a călătoriei, a zborului; oprire în timpul cursei, călătoriei, zborului.

Etappenhase, *-n, m.,* **Etappenhengst**, *-(e)s, -e, m. (mil., glumeț)* militar la aprovizionare, în spatele frontului.

Etappenkommando, *-s, -s, n. (mil.)* comandament de etapă.

Etappenlauf, *-(e)s, -läufe, m. (sport)* alergare, cursă în etape.

etappenmäßig *adj.* **1.** *(mil.)* de etapă. **2.** periodic.

Etappen|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* ofițer de etapă.

Etappenplatz, *-es, -plätze, m. (mil.)* loc de etapă.

Etappenraum, *-(e)s, -räume, m. (mil.)* zonă de etapă, teritoriu de etapă.

Etappenruhepunkt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* punct de odihnă în etapă, în spatele frontului.

Etappenschwein, *-(e)s, -e, n. (mil., iron.)* soldat ambuscat la serviciul de etapă.
Etappensieger, *-s, -, m. (sport)* învingător al etapei.
Etappen|station, *-en, f. (mil.)* stațiune de etapă.
Etappen|straße, *-n, f. (mil.)* șosea de etapă.
etappenweise *adv.* în etape.
Etappenwesen, *-s, n. sg. (mil.)* chestiuni referitoare la etapă.
Etat [e'ta:], *-s, -s, m.* **1.** deviz. **2.** stat de plată. **3.** buget; **den ~ aufstellen** a întocmi bugetul; **den ~ verabschieden** a vota bugetul; **in den ~ aufnehmen** a înscrie în buget. **4.** stat de plată.
Etat|ansatz, *-es, -sätze, m.* previziune, prognoză bugetară.
Etat|auf|stellung, *-en, f.* întocmire a bugetului.
Etat|ausgleich, *-(e)s, -e, m.* echilibrare a bugetului.
Etat|autonomie [-mi:] *f. sg.* autonomie bugetară.
etatisieren [etati-], *etatisierte, etatisiert, vb. (h) tr.* a pune, a prevedea, a stabili în buget.
Etatisierung, *-en, f. (fin.)* bugetare.
Etatjahr [e'ta:-], *-(e)s, -e, n. (fin.)* an bugetar.
Etatkürzung, *-en, f.* reducere a bugetului, de buget.
Etatlage *f. sg.* situație financiară determinată de buget.
Etatlesung, *-en, f. (fin., pol.)* dezbatere parlamentară asupra bugetului.
etatmäßig [e'ta:-] *adj.* bugetar; conform devizului; conform planului financiar.
Etatmittel [e'ta:-], *-s, -, n.* sumă prevăzută în buget, în planul financiar; mijloc bugetar.
Etatsberatung [e'ta:s-], *-en, f.* dezbatere a bugetului.
Etatsgesetz [e'ta:s-], *-es, -e, n.* lege a bugetului.
Etatsjahr [e'ta:s-], *-(e)s, -e, n. (înv.)* v. Etatjahr.
etatsmäßig [e'ta:s-] *adj.* **1.** *(mil.)* trecut în controalele regimentului. **2.** *(mil.)* care face parte din statul major. **3.** *(fin.)* bugetar.
Etats|posten [e'ta:s-], *-s, -, m.* articol bugetar.
Etatsrat [e'ta:s-], *-(e)s, -räte, m.* consilier de stat.
Etats|überschreitung [e'ta:s-], *-en, f.* depășire, exces de buget.
Etats|überschuss [e'ta:s-], *-es, -schüsse, m.* excedent bugetar.
Etatsvor|anschlag [e'ta:s-], *-(e)s, -schläge, m.* proiect de buget.
Etazismus, *-, m. sg. (lingv.)* etacism.
etepetete *adj. (invariabil)* pretențios; hipersensibil; afectat; exagerat.
eternisieren, *eternisierte, eternisiert, vb. (h) tr. (livr.)* a eterniza, a imortaliza.
Ether, *-s, m. sg. (chim., med.)* eter.
etherisch *adj.* eteric; **~e Öle** uleiuri eterice.
Ethernet, *-s, -s, n. (inform.)* ethernet.
Ethik *f. sg.* etică, morală.
Ethiker, *-s, -, m.* etician.
ethisch *adj.* etic, moral.
Ethizismus, *-, m. sg.* eticism.
Ethnie, *-n, f.* etnie.
ethnisch *adj.* etnic.
Ethnogenese *f. sg.* etnogeneză.
Ethnograf, **Ethnograph**, *-en, -en, m.* etnograf.
Ethnografie, **Ethnographie** *f. sg.* etnografie.
ethnografisch, **ethnographisch** *adj.* etnografic.
Ethnolog, *-en, -en,* **Ethnologe**, *-n, -n, m.* etnolog.
Ethnologie *f. sg.* etnologie.
ethnologisch *adj.* etnologic.
Ethologe, *-n, -n, m.* etolog.
Ethologie *f. sg.* etologie.
Ethos *n. sg.* etos. **1.** morală; moravuri. **2.** concepție de viață; etos.
Ethyl|alko|hol, *-(e)s, m. sg.* alcool etilic.
Ethylen, *-s, -n. sg.* etilenă.
Etikett, *-(e)s, -e, n.* **1.** etichetă (cu titlul, prețul mărfii etc.). **2.** marcă a fabricii.
Etikette, *-n, f.* **1.** etichetă; protocol. **2.** bilețel (cu prețul mărfurilor etc.).
Etikettendatei, *-en, f.* fișier de etichete.
etikettieren, *etikettierte, etikettiert, vb. (h) tr.* a eticheta, a lipi, a fixa o etichetă pe ceva.
Etikettiermaschine, *-n, f.* mașină de lipit etichete.
Etikettierung, *-en, f.* etichetare.
etliche *pron. nehot. pl.* v. etlicher.
etliche Mal *num. nehot. (înv.)* de mai multe ori, de câteva ori.
etlicher, *etliche, etliches, pl. etliche* **I.** *num. nehot.* **1.** *sg. (înv.) (mai ales cu unități de măsură și de timp)* anumit, câtva, oarecare; **etliches Geld** ceva bani; **nach etlicher Zeit** după câtva timp. **2.** *pl.* unii, unele; câțiva, câteva; **etliche Mängel** unele lipsuri; **etliche Male** de câteva ori. **3.** *pl.* cam, aproximativ, vreo; **etliche zwanzig** vreo douăzeci. **4.** destul de mult, de mare; **die Sache hat etlichen Wirbel verursacht** chestiunea a stârnit oarecare vâlvă. **II.** *pron. nehot. (substantivat)* ceva, câte ceva, unele lucruri; **ich habe noch Etliches vor** intenționez să mai fac câte ceva.
Etmal, *-s, -e, n. (mar.)* **1.** timp de masă. **2.** timp de 24 de ore. **3.** drum parcurs în 24 de ore.
Etrusker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* etrusc(ă).
etruskisch *adj.* etrusc.
Etter, *-s, m. (reg.)* **1.** grilaj de poartă. **2.** gard. **3.** graniță. **4.** podea pavată; carelaj. **5.** fel de așezare a snopilor. **6.** *(reg.)* suprafața construită (dintr-o localitate).
Etüde, *-n, f.* **1.** *(arte)* studiu, model de desen. **2.** *(muz.)* studiu, bucată de exerciții; etudă.
Etui [ɛt'vi:, e'tyi:], *-s, -s, n.* cutie, toc, etui.
etwa *adv.* **1.** cam, aproximativ, circa, în jurul..., vreo; **~ dreißig** vreo treizeci; **in ~** într-o oarecare măsură, întrucâtva. **2.** *(în propoziții interogative)* cumva, nu cumva, oare; **sollte er ~ vergessen haben?** nu cumva a uitat? **3.** în caz că, poate; **wenn er ~ kommen sollte** în caz că ar veni. **4.** de, spre exemplu, de pildă; **andere Dichter wie ~ Goethe** alți poeți, ca de pildă Goethe.
etwaig *adj.* eventual; **seine ~e Ankunft** sosirea sa eventuală.
etwann *adv. (înv.)* cândva.
etwas *pron. nehot.* **1.** ceva; **ich will dir ~ sagen** vreau să-ți spun ceva; **das will ~ sagen** (sau **bedeuten**) asta înseamnă ceva; **aus dem Jungen wird ~** din băiatul acesta are să iasă ceva; **so ~** (cam) așa ceva; **das ist schon ~** asta e ceva; **~ Wichtiges** ceva important, un lucru important; **~ Ähnliches** ceva asemănător. **2.** puțin, o leacă de..., un pic de, cam; **~ über zwanzig** puțin peste douăzeci; **ich brauche ~ Geld** am nevoie de ceva bani; **sie war ~ ruhiger** era ceva mai liniștită; **~ höher** puțin mai sus; **er war ~ ungeschickt** era puțin cam neîndemânatic.
Etwas, *-, n. sg.* **1.** ceva; **ein gewisses ~** ceva anumit, ceva nedefinit, nu știu ce. **2.** *(pop.)* pici, puști; **so ein kleines ~** așa un pici.
etwelche *pron. nehot. (înv.)* unii.
etwelchermaßen *adv. (reg., înv.)* v. einigermaßen.
Etymolog, *-en, -en,* **Etymologe**, *-n, -n, m. (lingv.)* etimolog.
Etymologie, *-n, f. (lingv.)* etimologie.
etymologisch *adj. (lingv.)* etimologic.
Etymon, *-s, -ma, n. (lingv.)* etimon.
Et-Zeichen, *-s, -, n.* semnul & („și").
Etzel, *-s,* denumirea lui Attila în legendele și epopeile germane.
EU *presc.* de la Europäische Union Uniunea Europeană, UE.
Eubiotik, *-en, f.* eubiotică, știință despre viața sănătoasă.
euch **I.** *pron. pers. pers. 2 pl.* de la ihr. **1.** *(dat.)* vouă; vă. **2.** *(ac.)* pe voi; vă. **II.** *pron. refl. pers. 2 pl.* vă; *(ac.)* **beeilt ~!** grăbiți-vă!; **stellt ~** *(dat.)* **vor!** închipuiți-vă!
Euch *pron. pers. de politețe (dat., ac.) pers. 2 pl. (înv.)* dumneavoastră.
Eucharistie [-ça-], *-n. f. (rel.)* euharistie, împărtășanie.
eucharistisch *adj. (rel.)* euharistic, ca sfânta împărtășanie.
euer[1] *pron. pers. (gen. pl.* de la ihr); **sie gedenken ~** se gândesc la voi.
euer[2], **eure**, **euer**, *pl. euere pron. pos. pers. 2 pl.* vostru, voastră; **~ Haus** casa voastră.
euere *pron. pos. pers. 2 pl.; der, die, das ~* al vostru, a voastră; **meine Wohnung ist groß, die euere klein** locuința mea este mare, a voastră (e) mică.
Eu(e)re, *-n, -, pron. pos. (substantivat) pers. 2 pl.* **1.** *m.* și *f.* al vostru, a voastră, ai voștri, ale voastre; **der ~** soțul dumneavoastră. **2.** *n. sg.* ceea ce este al vostru; proprietatea, averea voastră; datoria voastră. **3.** *pl.* **die Eu(e)ren** ai voștri, rudele, cei din familia voastră.
eu(e)rer, **eu(e)re**, **eu(e)res**, *pl. euere, pron. pos. pers. 2 pl.* al vostru, a voastră, ai voștri, ale voastre.
eu(e)rerseits *adv.* v. eurerseits.
eu(e)rethalben *adv.* v. eurethalben.
eu(e)retwegen *adv.* v. euretwegen.
eu(e)retwillen *adv.* v. euretwillen.
eu(e)rige *adj. pos. pers. 2 pl.; der, die, das ~, pl. die ~n* v. eu(e)re.
Eu(e)rige, *-n, -n, adj. pos. (substantivat) pers. 2 pl.* v. Eu(e)re.
eu(e)iger, **eu(e)rige**, **eu(e)riges**, *pl. euerige adj. pos. pers. a 2 pl.* v. eu(e)rer.
eurerseits *adv.* v. eurerseits.
Eugenetik *f. sg.* eugenetică.
eugenetisch *adj.* eugenetic.
Eugenik *f. sg.* v. Eugenetik.
eugenisch *adj.* v. eugenetisch.
Eukalyptusbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* eucalipt *(Eucalyptus).*
Eukalyptusbonbon [-bɔ̃'bɔ̃ și -bɔŋbɔŋ], *-s, -s, m.* (sau *n.*) bomboană de tuse (cu extras de eucalipt).
Eukalyptus|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de eucalipt.
euklidisch *adj. (mat.)* euclidian.
EU-Land, *-(e)s, -Länder, n.* stat membru al UE.
Eulchen, *-s, -, n.* pui de bufniță, bufniță mică.
Eule, *-n, f.* **1.** *(ornit.)* bufniță *(Bubo bubo)* și alte păsări răpitoare de obicei nocturne *(Strigidae)*: cucuvea *(Athene noctua)*, strigă *(Strix flammea)*; **~n nach Athen tragen** a căra apă în puț. **2.** *(fig.)* greșeală, eroare; **das war 'ne ~** a fost o greșeală, o eroare, o boroboață. **3.** *(entom.)* fluturi de noapte *(Noctuidae)*. **4.** pămătuf de șters praful. **5.** *(mar.; în expr.)* **eine ~ fangen** a avea vântul în față.
eulen|ähnlich *adj.* asemănător cu o bufniță, ca o bufniță.
eulen|artig *adj.* ca o, ca de bufniță.
eulen|äugig *adj.* **1.** cu ochi mari (ca de bufniță), mirați. **2.** cu ochi care văd bine noaptea.
Eulenflucht *f. sg.* crepuscul, amurg.
Eulenflug, *-(e)s, m. sg.* zbor de bufniță.
eulenhaft *adj.* v. eulenähnlich.
Eulenkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (vân.)* sitar, becață (cu cap de bufniță).
Eulenloch, *-(e)s, -löcher,* **Eulen|nest**, *-es, -er, n.* **1.** cuib de bufniță. **2.** *(fig.)* ruină sinistră a unei cetăți.
Eulenruf, *-(e)s, -e, m.,* **Eulenschrei**, *-(e)s, -e, m.* strigăt de bufniță.
Eulen|spiegel, *-s, m. sg.* **1.** *(lit.)* (Til) Buhoglindă. **2.** *(fam.)* poznaș, ghiduș, glumeț.
Eulen|spiegelei, *-n, f.* năzdrăvănie, poznă, farsă, ghidușie, glumă.
eulen|spiegelhaft, **eulen|spiegelhaftig** *adj.* poznaș, nebunatic, năzdrăvan, glumeț, zburdalnic, neastâmpărat.
eulen|spiegeln, *eulenspiegelte, geeulenspiegelt (ich eulenspieg(e)le), vb. (h) intr.* a face pozne, năzdrăvănii, năzbâtii, ghidușii, glume.
Eulen|spiegel|streich, *-(e)s, -e, m.* v. Eulenspiegelei.
Eulenvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* pasăre din specia bufnițelor, pasăre înrudită cu bufnița *(Strigidae).*
Eumel, *-s, -, m. (fam.)* **1.** om prost, nesuferit, antipatic. **2.** om de treabă, băiat de viață. **3.** obiect, lucru.
eumeln, *eumelte, geeumelt (ich eum(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a petrece zgomotos. **2.** a se dezmierda.
Eumeniden *pl. (mit.)* eumenide (nume eufemistic dat furiilor).
Eunuch [ɔø'nu:x], *-en, -en, m.* eunuc.
Euphemismus, *-men, m.* eufemism.
euphemistisch *adj.* eufemistic.
Euphonie, *-n* [-'ni:ən], *f. (lingv.)* eufonie.
euphonisch *adj.* eufonic.
Euphorbia, *-ien* [-iən], *f. (bot.)* laptele-cucului *(Euphorbia cyparissias* L.).
Euphorie *f. sg.* euforie.

euphorisch *adj.* euforic.
Eurasier [-ziɐ], *-s, -, m. (geogr.)* eurasiatic.
eurasisch *adj.* eurasiatic.
eure *pron. pos.* v. eu(e)re.
eurer *pron. pos.* v. eu(e)rer.
eurerseits *adv.* din partea voastră.
eures *pron. pos.* v. eu(e)res.
euresgleichen *adv.* de o seamă cu voi, cu dv., la fel ca voi, ca dv.
euret|halben, euretwegen, euretwillen *adv.* din cauza voastră, pentru voi; de dragul vostru.
Eurhythmie și **Eurythmie** *f. sg.* euritmie.
eurhythmisch și **eurythmisch** *adj.* euritmic.
eurige *pron. pos.* v. eu(e)rige.
Eurige, *-n, -n, m., f.* și *n.* v. Eu(e)rige.
Euro, *-s, -(s). m.* (moneda) euro.
Eurobank, *-en, f.* bancă europeană.
Eurocity-Zug [-si-], *-(e)s, -Züge, m.* tren rapid internațional, euro-city.
Eurodevisen [-vi:-] *pl.* devize europene.
Eurogeldmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piața financiară europeană; piața monedelor europene.
Euroland, *-(e)s, - länder, n.* stat în care s-a introdus moneda euro.
Europa|abge|ordnete, *-n, -n (ein Europaabgeordneter), m.* și *f.* deputat(ă) european(ă), deputat(ă) în Parlamentul European.
Europäer [-ˈpɛ:ɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* european(ă).
europä|id *adj.* europeid.
europä|isch *adj.* european; **~er Handel** comerț european.
europä|isieren, *europäisierte, europäisiert, vb. (h) tr.* a europeniza.
Europameister, *-s, -, m. (sport)* campion european.
Europameisterschaft, *-en, f. (sport)* campionat european.
Europameistertitel, *-s, -, m. (sport)* titlu de campion european.
Europaparlament, *-(e)s, n. sg.* Parlamentul European.
Europarat, *-(e)s, m. sg.* Consiliul Europei.
Europarekord|inhaber, *-s, -, m.*, **Europarekordler**, *-s, -, m. (fam.) (sport)* deținător de record european.
Europa|straße, *-n, f.* drum european, șosea transeuropeană.
europaweit *adj.* în toată Europa.
europid *adj.* v. europäid.
Europium, *-s, n. sg. (chim.)* europiu.
Euro|star, *-s, -s, -, m. (ferov.)* tren de maximă viteză între Londra, Paris și Bruxelles.
Eurovision [-vi-] *f. sg. (tv.)* Euroviziune.
eurychor *adj.* v. eurytop.
euryphag *adj. (despre animale și plante)* eurifag, nespecializat în ceea ce privește hrana.
eurytherm *adj. (despre plante și animale)* euriterm, rezistent la variații mari de temperatură.
Eurythmie și **Eurhythmie**, *-n f.* euritmie.
eurytop *adj. (despre plante și animale)* euritop, larg răspândit.
eustachisch [-ço:ɐ] *adj. (anat.; în expr.)* **~e Röhre** trompa lui Eustache.
Eutektikum, *-s, -ka, n. (chim.)* eutectic.
eutektisch [-χIʃ] *adj. (chim.)* eutectic; **~e Mischung** amestec eutectic.
Euter, *-s, -, n.* uger.
eutern, *euterte, geeutert, vb. (h) intr. (reg.)* a da lapte.
Euthanasie *f. sg.* moarte ușoară, eutanasie.
eutroph *adj. (limnologie)* eutrof, bogat în substanțe nutritive.
Eutrophie *f. sg.* eutrofie, stare de nutrire abundentă, de abundență nutritivă.
ev. *presc.* **a)** de la evangelisch; **b)** de la eventuell.
Ev. *presc.* de la Evangelium.
e.V. *presc.* de la eingetragener Verein asociație înregistrată.
Eva|kostüm [ˈe:fa- *sau* ˈe:va-], *-s, n. sg.* v. Evaskostüm.
Evakuation [-va-], *-en, f.* evacuare (și *med.).*
evakuieren [-va-], *evakuierte, evakuiert, vb. (h) tr.* a evacua.
Evakuierung [-va-], *-en, f.* evacuare.
Evakuant [-va-], *-en, -en, m.* ventil la orgă pentru evacuarea aerului din burduf.
Evaluation [-va-], *-en, f.* evaluare, taxare, prețuire.
evaluieren [-va-], *evaluierte, evaluiert, vb. (h) tr.* a evalua, a taxa, a prețui.
Evangele [-vaŋ-], *-n, -n, m.* și *f. (fam., peior.)* protestant(ă).
Evangeliar [-vaŋ-], *-s, -e* (și *-ien* [-riən]), **Evangelienbuch** [-vaŋge:liən-], *-(e)s, -bücher, n. (rel.)* evangheliar.
Evangelien|seite [-liən-], *-n, f. (bis.)* parte din dreapta a altarului.
evangelikal *adj.* **1.** *(teol.)* conform evangheliei. **2.** evanghelical, susținând autoritatea necondiționată a Noului Testament.
Evangelisation, *-en, f. (rel.)* evanghelizare; propovăduire a evangheliei, a creștinismului.
evangelisch *adj. (rel.)* evanghelic, protestant, luteran; **~lutherisch** evanghelic-luteran; **~reformiert** evanghelic-reformat.
evangelisieren, *evangelisierte, evangelisiert, vb. (h) tr. (rel.)* a propovădui evanghelia.
Evangelisierung, *-en, f. (rel.)* propovăduire a evangheliei.
Evangelist, *-en, -en, m. (rel.)* **1.** evanghelist. **2.** predicator ambulant.
Evangelium, *-s, -lien* [-liən], *n. (rel.)* evanghelie.
Evangelium|seite, *-n, f.* v. Evangelienseite.
Evaporation [-va-] *f. sg.* evaporare.
Evaporator [-va-], *-s, -toren, m. (tehn.)* evaporator.
evaporieren [-va-], *evaporierte, evaporiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) evapora.
Evaporimeter [-va-], *-s, -, n.* evaporimetru.
Evasion [-va], *-en, f.* **1.** evadare; fugă. **2.** evaziune, ocolire; sustragere.
evasiv, evasorisch [-va- și -fa-] *adj.* evaziv.
Evaskostüm [ˈe:fas- *sau* ˈe:vas-], *-s, n. sg. (glumeț)* costum al Evei.
Evas|tochter, Evens|tochter, *-töchter, f. (glumeț)* fiică a Evei, femeie.
event. *presc.* de la eventuell.
eventual [-vɛn-] *adj.* și *adv. (rar)* v. eventuell.
Eventual|antrag [-vɛn-], *-(e)s, -träge, m.* propunere condiționată.
Eventualfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz de eventualitate.
Eventualität [-vɛn-], *-en, f.* eventualitate, posibilitate; întâmplare nesigură.
eventualiter [-vɛn-] *adv. (înv., livr.)* v. eventuell.
Eventualprojekt [-vɛn-], *-(e)s, -e, n.* proiect condiționat.
eventuell [-vɛn-] **I.** *adj.* eventual, posibil; întâmplător. **II.** *adv.* poate, probabil, în caz că, după împrejurări.
Everdur [-vɛr-], *-s, n. sg. (met.)* everdur.
evident [-vi-] *adj.* evident, indiscutabil, limpede.
Evidenz [-vi-] *f. sg.* evidență; *(reg.)* **in ~ halten** a ține la curent.
Evidenzbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de evidență.
Evidenzbuch|haltung, *-en, f.* v. Evidenzführung.
Evidenzbüro, *-s, -s, n. (austr.)* birou de evidență.
Evidenzführung, *-en, f.*, **Evidenzhaltung** *f. sg.* ținere în evidență.
Evidenz|zahl, *-en, f.* număr de evidență.
Eviktion [-vIk-], *-en, f.* **1.** *(jur.)* evicțiune, deposedare de un bun dobândit cu just titlu. **2.** *(ist.)* alungare a țăranilor de pe pământul lor.
evinzieren [-vIn-], *evinzierte, evinziert, vb. (h) tr. (jur.)* a deposeda de un bun posedat cu bună-credință.
ev.-luth. *presc.* de la evangelisch-lutherisch evanghelic-luteran.
Evokation [-vo-], *-en, f.* evocare.
evokativ, evokatorisch *adj.* evocator.
Evolute [-vo-], *-n, f. (mat.)* evolută, desfășurată.
Evolution [-vo-], *-en, f.* evoluție.
evolutionär *adj.* evolutiv.
evolutionieren [-vo-], *evolutionierte, evolutioniert, vb. (h) tr.* a face să evolueze, a transforma.
Evolutionismus [-vo-], *-, m. sg. (biol.)* evoluționism.
Evolutionist [-vo-], *-en, -en, m.* evoluționist, adept al teoriei evoluționiste.
Evolutionslehre, Evolutions|theorie [-vo-] *f. sg.* teoria evoluționistă.
Evolvente [-volˈvɛn-] *f. sg. (mat.)* evolventă, desfășurantă.
Evolventenflanke, *-n, f. (tehn.)* flanc de dinte în evolventă.
Evolventenverzahnung, *-en, f. (tehn.)* dințare în evolventă.
evolvieren [-volˈvi:-], *evolvierte, evolviert, vb. (h) tr. (înv.)* a desfășura, a dezvolta.
evomieren [-vo-], *evomierte, evomiert, vb. (h) tr. (livr.)* a vărsa, a voma, a vomita.
evozieren [-vo-], *evozierte, evoziert, vb. (h) tr.* **1.** a evoca. **2.** *(jur.)* a chema, a cita (pârâtul).
ev.-ref. *presc.* de la evangelisch-reformiert evanghelic-reformat.
evtl. *presc.* de la eventuell.
Ev. Z. *presc.* de la Evidenzzahl.
Ew. *presc.* de la **a)** Einwohner; **b)** *(înv.)* v. Euer, Eure, Euere; **Ew. Majestät** majestatea voastră.
Ewer, *-s, -, m. (reg., mar.)* **1.** ever, vas de pescuit (în Marea Nordului). **2.** vas poștal.
E-Werk, *-(e)s, -e, n. presc.* de la Elektrizitätswerk uzină electrică.
EWG *presc.* de la Europäische Wirtschaftsgemeinschaft Comunitatea Economică Europeană, Piața Comună.
ewig **I.** *adj.* veșnic, etern; **für ~e Zeiten** în vecii vecilor; **seit ~en Zeiten** de când e lumea. **II.** *adv.* **1.** neîntrerupt, nesfârșit, continuu, perpetuu, veșnic; **auf ~** pe vecie. **2.** *(cu rol de sup.)* foarte, tare; **~ lange warten** a aștepta (de) o veșnicie; **es ist ~ schade** e tare păcat; **~ nein!** nu, niciodată, doamne ferește!
Ewig|gestrige, *-n, -n (ein Ewiggestriger), m.* și *f.* persoană cu vederi învechite, reacționar(ă) înverșunat(ă).
Ewigkeit, *-en, f.* **1.** veșnicie, eternitate; **in die ~ eingehen** a muri, a trece în eternitate; **von ~ her** de când e lumea; **das glaube ich in ~ nicht** asta nu voi crede niciodată; **in alle ~** în vecii vecilor. **2.** *(fig.)* foarte mult timp, o veșnicie; **ich habe dich seit einer ~ nicht gesehen** nu te-am văzut de o veșnicie.
Ewigkeits|sonntag, *-(e)s, -e, m. (bis. ev.)* duminica morților.
Ewigkeitswert, *-(e)s, m. sg.* valoare veșnică, nepieritoare.
ewiglich *adv.* veșnic, de veci, pe vecie.
Ewiglicht, *-(e)s, -er, n.* candelă veșnică.
Ewigmenschliche, *-n (ein Ewigmenschliches), n. sg.* eternul omenesc.
Ewigweibliche, *-n (ein Ewigweibliches), n. sg.* eternul feminin.
ex **I.** *interj.* gata! s-a terminat! **II.** *adv.* de tot, până la fund; **~ trinken** a bea paharul până la fund.
Ex, *-, m. sg.* și *f. sg. (fam.)* fost soț sau prieten, fostă soție sau prietenă.
Ex. *presc.* de la Exemplar.
Exaggeration, *-en, f. (med.)* exagerare.
exaggerieren, *exaggerierte, exaggeriert, vb. (h) tr. (med.)* a exagera.
exakt *adj.* și *adv.* exact, precis.
Exakt|heit *f. sg.* exactitate, exactitudine, precizie; punctualitate; promptitudine.
Exaltation, *-en, f.* exaltare.
exaltieren, *exaltierte, exaltiert, vb. (h) refl.* a se exalta.
exaltiert *adj.* **I.** *part. trec.* de la exaltieren. **II.** *adj.* exaltat, încântat.
Exaltiert|heit *f. sg.* exaltare, exaltație.
Ex|amateurmeister [-tø:ɐ-], *-s, -, m. (sport)* fost campion amator.
Examen, *-s, -* (și *-mina), n.* examen; **ein ~ ablegen** a da un examen; **ein ~ bestehen** a trece un examen; **ein ~ abhalten** a ține un examen; **im ~ durchfallen** a cădea la examen.
Examen(s)arbeit, *-en, f.* lucrare scrisă de examen, teză.
Examen(s)aufgabe, *-n, f.* subiect, temă de examen.
Examen(s)frage, *-n, f.* întrebare de examen.
Examens|kandidat, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* candidat(ă) la examen.
Examensnote, *-n, f.* notă obținută la examen.
Examens|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de examen, zi în care se ține, este programat un examen.
Examinand, *-en. -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (livr.)* candidat(ă) la examen, examinat(ă).
Examinator, *-s, -toren, m.*, **Examinatorin**, *-nen, f. (livr.)* examinator(-oare).
Examinatorium, *-s, -rien* [-riən], *n. (înv.)* **1.** comisie de examen. **2.** pregătire pentru un examen.
examinieren, *examinierte, examiniert, vb. (h) tr.* a examina, a asculta la examen.
Exanthem, *-s, -e, n. (med.)* exantem.

exanthematisch *adj. (med.)* exantematic.
Exarchat [-ça:t], *-(e)s, -e, n.* exarhat.
Ex|artikulation, *-en, f. (med.)* exarticulare, operație chirurgicală de dezarticulare; dezarticulare.
Exaudi *(invar.)* a șasea duminică după Paști.
Ex|azerbation, *-en, f.* exacerbare.
Ex-Bürgermeister, *-s, -, m.* fost primar.
Exchange [iks'tʃɛindʒ], *-n, f.* **1.** schimb, schimbare. **2.** poliță. **3.** curs de convertire. **4.** bursă.
Exedra, *-dren, f.* **1.** exedră (sală de conversații). **2.** *(arhit.)* apsidă.
Exegese, *-n, f. (filol., rel.)* exegeză.
Exeget, *-en, -en, m.* exeget.
Exegetik *f. sg.* exegetică.
exegetisch *adj.* exegetic, deslușitor.
Exekration, *-en, f.* execrație.
exekutierbar *adj. (inform.)* executabil.
exekutieren, *exekutierte, exekutiert, vb. (h) tr.* **1.** a executa, a aduce la îndeplinire. **2.** *(jur.)* a executa (o sentință).
Exekution, *-en, f. (jur.)* **1.** execuție, executare. **2.** execuție, omorâre. **3.** impunere forțată a unei acțiuni. **4.** *(reg.)* sechestrare.
Exekutionsbe|amte, *-n, -n (ein Exekutionsbeamter), m.* executor judecătoresc.
exekutionsfähig *adj.* executabil, realizabil.
Exekutionskommando, *-s, -s, n. (mil.)* detașament, pluton de execuție.
Exekutionskosten *pl.* cheltuieli, speze de execuție.
Exekutionsmacht *f. sg.* putere executivă.
Exekutionsmannschaft, *-en, f. (mil.)* trupă însărcinată cu o execuție militară.
Exekutionsverfahren, *-s, -, n.* procedură de execuție.
Exekutionsvoll|streckung, *-en, f.* execuție.
Exekutionswerber, *-s, -, m.* creditor care îl execută pe debitor.
exekutiv *adj.* executiv.
Exekutiv|aus|schuss, *-es, -schüsse, m. (pol.)* comitet executiv.
Exekutivbe|amte, *-n, -n (ein Exekutivbeamter), m.* funcționar al unei autorități executive.
Exekutivbe|hörde, *-n, f.* autoritate executivă.
Exekutive [-və], **Exekutivgewalt** *f. sg. (pol.)* putere executivă.
Exekutivkomitee, *-s, -s, n. (pol.)* comitet executiv.
Exekutiv|organ, *-(e)s, -e, n. (pol.)* organ executiv.
Exekutor, *-s, -toren, m.* **1.** executor. **2.** *(înv.)* v. G e r i c h t s v o l l z i e h e r.
exekutorisch *adj. (jur.)* executoriu, cu drept de execuție.
Exempel, *-s, -, n.* **1.** exemplu; **ein ~ statuieren** a da un exemplu, a face ca ceva să servească drept exemplu; **die Probe aufs ~ machen** a verifica prin exemplul concludent. **2.** exercițiu, problemă (de matematică).
Exemplar, *-s, -e, n.* exemplar.
exemplarisch *adj.* exemplar; **jn. ~ bestrafen** a pedepsi în mod exemplar pe cineva.
Exemplifikation, *-en, f.* exemplificare.
exemplifizieren, *exemplifizierte, exemplifiziert, vb. (h) tr.* a exemplifica, a ilustra prin exemple.
Exemplifizierung, *-en, f.* exemplificare.
exemt *adj.* exceptat, scutit.
Exemtion, *-en, f.* exceptare, scutire.
exen, *exte, geext (du, er ext), vb. (h) tr. (jarg.)* a exmatricula (din școală).
Exequent, *-en, -en, m.* sechestrant, agent de urmărire.
Exequien [-kviən] *pl. (rel.)* înmormântare (cu pompă).
exequieren, *exequierte, exequiert, vb. (h) tr.* a îndeplini, a aduce la îndeplinire; a executa; a sechestra.
exerzieren, *exerzierte, exerziert, vb. (h)* **I.** *tr.* a exersa. **II.** *intr. (mil.)* a face exerciții; a face instrucție (de front); a face manevre.
Exerzieren, *-s, n. sg.* **1.** exersare. **2.** *(mil.)* instrucție, exerciții.
Exerzierfeld, *-(e)s, -er, n. (mil.)* câmp de instrucție.
Exerzier|haus, *-es, -häuser, n. (mil., înv.)* casă de exercițiu.
Exerzierkunst *f. sg.* tactică.
Exerziermeister, *-s, -, m. (mil.)* (ofițer, sergent) instructor.
Exerziermunition *f. sg. (mil.)* muniție de instrucție.
Exerzierplatz, *-es, -plätze, m. (mil.)* teren de instrucție; câmp de manevre, platou pentru instrucție de front.
Exerzier|reglement [-reglə'mã:], *s. -s, n. (mil.)* regulament de instrucție.
Exerzierschritt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* **1.** pas de paradă. **2.** pas de front.
Exerziervorschrift, *-en, f. (mil.)* v. E x e r z i e r r e g l e m e n t.
Exerzit, *-s, n. sg.* v. E x e r z i t i u m.
Exerzitien [-tsiən] *n. pl. (bis. cat.)* exerciții religioase.
Exerzitium [-tsiʊm], *-s, -tien* [-tsiən], *n.* exercițiu; temă (școlară).
Exfrau, *-en, f.* fostă soție.
Exfreund, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* fost(ă) prieten(ă).
Exhalation, *-en, f.* exalare, emanare, transpirare, evaporare.
exhalieren, *exhalierte, exhaliert, vb. (h) tr.* a exala, a emana; a transpira, a se evapora.
Exhaustion, *-en, f.* istovire, slăbire, stare de slăbiciune.
Exhaustor, *-s, -toren, m. (tehn.)* exhaustor, ventilator de absorbție (pentru gaze, aer).
Exheredation, *-en, f. (jur.)* dezmoștenire.
exheredieren, *exheredierte, exherediert, vb. (h) tr. (jur.)* a dezmoșteni.
exhibieren, *exhibierte, exhibiert, vb. (h) tr. (livr.)* **1.** a înmâna, a remite, a preda, a da în primire. **2.** a expune, a arăta. **3.** a înainta, a prezenta (petiții, cereri).
Exhibit, *-(e)s, -e, n. (înv., livr.)* petiție, cerere în scris, act înaintat.
Exhibitenzahl, *-en, f. (înv., livr.)* număr de înregistrare.
Exhibition, *-en, f.* **1.** *(jur.)* arătare, prezentare; prezentație; demonstrație. **2.** expunere, arătare; exhibiție, exhibare.
Exhibitionsklage, *-n, f. (jur.)* acțiune judecătorească exhibitorie.
Exhibitionismus, *-, m. sg.* exhibiționism.
Exhibitionist, *-en, -en, m.* exhibiționist.
Exhibitum, *-s, -ten* (și *-ta*), *n. (înv.)* v. E x h i b i t.
Exhorte, *-n, f.* **1.** *(înv.)* morală, predică. **2.** *(austr.)* cuvântare la școală.
exhumieren, *exhumierte, exhumiert, vb. (h) tr.* a exhuma, a dezgropa (un mort).
Exhumierung, *-en, f.* exhumare, dezgropare (a unui mort).
Exigenz, *-en, f.* exigență.
Exil, *-s, -e, n.* exil, surghiun; **im ~ leben** a trăi în exil; **ins ~ schicken** a trimite în exil.
exilieren, *exilierte, exiliert, vb. (h) tr. (livr.)* a exila, a surghiuni.
eximieren, *eximierte, eximiert, vb. (h) tr. (livr.)* a scuti, a excepta.
existent *adj.* existent.
existential [-'tsia:l] *adj.* v. e x i s t e n z i a l.
Existentialismus, *-, m. sg. (fil.)* v. E x i s t e n z i a l i s m u s.
existentialistisch *adj. (fil.)* v. e x i s t e n z i a l i s t i s c h.
Existentialphilosophie *f. sg.* v. E x i s t e n z i a l p h i l o s o p h i e.
existentiell [-'tsiɛl] *adj.* v. e x i s t e n z i e l l.
Existenz, *-en, f.* **1.** existență; trai; viață. **2.** ființă; **verfehlte ~en** oameni ratați, vieți ratate.
Existenz|angst, *-ängste, f.* **1.** frică de a nu face față în viață. **2.** frică de șomaj, de periclitare a existenței. **3.** *(pol.)* frică de desființare.
Existenzbedingung, *-en, f.* condiție de existență, de viață.
existenzbedrohend *adj.* care amenință existența.
existenzberechtigt *adj.* care are dreptul de a exista, de a fi.
Existenzberechtigung *f. sg.* drept la existență.
Existenzbereich, *-(e)s, -e, m.* domeniu de determinare.
existenzfähig *adj.* viabil.
Existenzform, *-en, f.* formă de existență.
Existenzfrage, *-n, f.* problemă de viață și de moarte; problemă privind existența.
Existenzgrundlage, *-n, f.* bază materială a existenței.
existenzial *adj.* vital, cu privire la existență, existențial.
Existenzialismus, *-, m. sg. (fil.)* existențialism.
existenzialistisch *adj. (fil.)* existențialist.
Existenzialphilosophie *f. sg.* filosofie existențialistă.
existenziell [-tsiɛl] *adj.* existențial, vital, cu privire la existență.
Existenzkampf, *-(e)s, m. sg.* luptă pentru existență.
Existenzkosten *pl.* cost, cheltuieli de, pentru existență.
Existenzmindestmaß, *-es*, **Existenzminimum**, *-s, n. sg.* minim de existență.
Existenzmittel *pl.* mijloace de existență, de subzistență.
Existenzrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de, la existență.
Existenzsicherung *f. sg.* asigurare a condițiilor de existență.
Existenz|unsicherheit *f. sg.* nesiguranță a zilei de mâine.
Existenzweise *f. sg.* fel de viață, mod de viață.
existieren, *existierte, existiert, vb. (h) intr.* a exista, a fi.
Exitus, *-, m. sg.* **1.** rezultat, sfârșit, final. **2.** *(med.)* moarte. **3.** *(fam.)* examen de absolvire.
Exkaiser, *-s, -, m.* ex-împărat, fostul împărat.
Exkavat [-va:t], *-(e)s, -e, n. (med.)* cavernă.
Exkavation [-va-], *-en, f. (tehn., med.)* excavație.
Exkavator *-s, -toren, m. (tehn.)* excavator.
exkavieren [-vi:-], *exkavierte, exkaviert, vb. (h) tr.* a excava; a adânci, a găuri.
exkl. *presc.* de la e x k l u s i v e.
Exklamation, *-en, f.* exclamație.
exklamieren, *exklamierte, exklamiert, vb. (h) tr.* a exclama.
Exklave [-və], *-n, f.* exclavă; porțiune de stat aflată în afara teritoriului principal.
exkludieren, *exkludierte, exkludiert, vb. (h) tr. (livr.)* a exclude.
Exklusion, *-en, f.* excludere.
exklusiv *adj.* exclusiv.
Exklusivbericht, *-e(s), -e, m.* material informativ cedat unui ziar în exclusivitate.
exklusive [-və] **I.** *prep.* (cu *gen.*) exclusiv, exceptând. **II.** *adv.* exclusiv, în mod exclusiv.
Exklusiv|interview [-viu:], *-s, -s, n.* interviu exclusiv.
Exklusivität [-vi-] *f. sg.* exclusivitate.
Exklusivrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de a publica în exclusivitate.
Exkommunikation, *-en, f. (rel.)* excomunicare.
exkommunizieren, *exkommunizierte, exkommuniziert, vb. (h) tr. (rel.)* a excomunica.
Exkommunizierte, *-n, -n (ein Exkommunizierter), m.* și *f. (rel.)* excomunicat(ă).
Exkönig, *-(e)s, -e, m.* ex-rege, fostul rege.
Exkrement, *-(e)s, -e, n. (de regulă la pl.)* excrement.
Exkreszenz, *-en, f.* excrescenbță.
Exkret, *-(e)s, -e, n. (bot., med.)* excreție, secreție.
Exkretion, *-en, f.* excreție, secreție.
Exkretionsgewebe, *-s, -, n. (biol.)* țesut excretor.
Exkulpation, *-en, f. (jur.)* scuză, justificare, dezvinovățire.
exkulpieren, *exkulpierte, exkulpiert, vb. (h) tr.* și *refl. (jur.)* a (se) scuza, a (se) disculpa, a (se) dezvinovăți.
Exkurs, *-es, -e, m.* **1.** excurs, digresiune. **2.** tratat suplimentar, apendice, anexă.
Exkursion, *-en, f.* excursie documentară (instructivă).
exkusabel *adj. (livr.)* scuzabil.
Exkusation, *-en, f. (înv., livr.)* scuzare.
exküsieren, *exküsierte, exküsiert, vb. (h) tr.* și *refl. (înv., livr.)* a (se) scuza.
Exmann, *-(e)s, -männer, m.* fost soț.
Exmatrikel, *-n, f.* certificat de studii (la retragerea dintr-o universitate).
Exmatrikulation, *-en, f.* exmatriculare.
exmatrikulieren, *exmatrikulierte, exmatrikuliert, vb. (h) tr.* a exmatricula.
Exminister, *-s, -, m.* ex-ministru.
Exmission, *-en, f. (jur.)* evacuare forțată; expulzare.
Exmissionsklage, *-n, f. (jur.)* acțiune de evacuare.
exmittieren, *exmittierte, exmittiert, vb. (h) tr. (jur.)* a evacua; a expulza (în urma unei hotărâri judecătorești).
Exmittierung, *-en, f. (jur.)* v. E x m i s s i o n.

Exodus, -, *m. sg.* exod.
exogen *adj.* exogen.
Exokarp, *-(e)s, -e*, **Exokarpium**, *-s, -pien* [-piən], *n. (bot.)* exocarp, țesut extern din coaja fructului.
exorbitant *adj.* exorbitant, excesiv, exagerat, colosal.
Exorbitanz, *-en, f.* exorbitanță, exces, exagerare.
Exordium, *-s, -dien* [-diən] (și *-dia*), *n. (ret.)* exordiu.
exorzieren, *exorzierte, exorziert*, **exorzisieren**, *exorzisierte, exorzisiert, vb. (h) tr.* a descânta, a goni prin vrăji, a exorciza.
Exorzismus, -, *-men, m.* exorcism.
Exorzist, *-en, -en, m.* exorcist.
Exosmose, *-n, f. (chim.)* exosmoză.
Exostose, *-n, f. (med.)* exostoză, umflătură a unui os.
Exot, *-en, -en*, **Exote**, *-n, -n, m. (despre oameni, plante și animale)* exotic; străin.
exoterisch *adj.* exoteric, predat în public.
exotherm *adj. (chim.)* exotermic.
Exotik *f. sg.* caracter exotic.
Exotika *pl.* obiecte de artă din alte țări.
exotisch *adj.* exotic.
Expander, *-s, -, m. (sport)* extensor.
expandieren, *expandierte, expandiert, vb. (h) tr.* a întinde; a expanda.
expansibel *adj.* expansibil.
Expansion, *-en, f. (fiz., pol.)* expansiune, întindere, extindere.
Expansionismus -, *m. sg. (pol.)* expansionism.
Expansionist, *-en, -en, m.* expansionist.
expansionistisch *adj. (pol.)* expansionist.
Expansionsdampfmaschine, *-n, f.* mașină (de abur) cu expansiune.
Expansionsdrang, *-(e)s, m. sg. (pol.)* tendință de expansiune.
Expansionsgeschwindigkeit *f. sg. (fiz.)* viteză de expansiune.
Expansionsgrad, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* grad de expansiune.
Expansionskraft *f. sg. (fiz.)* forță de expansiune.
Expansionskurve [-və și -fə], *-n, f. (fiz.)* curbă de expansiune.
Expansions|politik *f. sg.* politică expansionistă, politică de cotropire, de expansiune.
Expansionsreguliervor|richtung, *-en, f. (fiz.)* instalație, dispozitiv de reglare a expansiunii, pentru reglarea expansiunii.
Expansions|schieber, *-s, -, m. (fiz.)* sertăraș de expansiune.
Expansions|schieber|spiegel, *-s, -, m. (fiz.)* oglindă a sertărașului de expansiune.
Expansions|speicher, *-s, -, m. (inform.)* memorie expandată.
Expansionsvermögen, *-s, n. sg.* capacitate de expansiune.
expansiv *adj.* **1.** expansiv, extensiv. **2.** *(fig.)* expansiv, comunicativ, deschis, vesel.
Expansivkraft, *-kräfte, f.* v. Expansionskraft.
Expatriation, *-en, f.* **1.** expatriere; expulzare. **2.** exilare.
expatri|ieren, *expatriierte, expatriiert, vb. (h) tr.* **1.** a expatria, a expulza. **2.** a exila.
Expatri|ierung, *-en, f.* v. Expatriation.
Expedient [-'diɛnt], *-en, -en, m. (com.)* funcționar la serviciul expediției (al unei firme).
expedieren, *expedierte, expediert, vb. (h) tr.* a expedia.
Expedierung, *-en, f.* expediere.
Expedit, *-(e)s, -e*, **Expediten|amt**, *-(e)s, -ämter, n. (austr.)* birou de expediții.
Expedition, *-en, f.* **1.** *sg.* expediere, expediție. **2.** birou de expediții. **3.** expediție (științifică, militară etc.).
Expeditions|abteilung, *-en, f.* serviciu, departament de expediție.
Expeditions|armee, *-n, f. (mil.)* armată de expediție.
Expeditionsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de expediere, de transporturi.
Expeditionsgebühr, *-en, f.* taxă de transport.
Expeditionskorps [-ko:ɐ], - [-ko:ɐs], - [-ko:ɐs], *n. (mil.)* armată de expediție, corp expediționar.
Expeditionsleiter, *-s, -, m.* conducător, șef de expediție.
Expeditions|stelle, *-n, f.* birou, loc, centru de expediție.
Expeditions|teilnehmer, *-s, -, m.* participant la o expediție.
Expeditionszimmer, *-s, -, n.* birou de expediție.
expeditiv *adj.* expeditiv, rapid, iute, sprinten.
Expeditor, *-s, -toren, m. (austr.)* expeditor.
Expektorantium [-tsiUm], *-s, -tien* [-tiən], *n. (med.)* expectorant.
Expektoration, *-en, f.* **1.** *(înv.)* ușurare a inimii, izbucnire sentimentală. **2.** *(med.)* expectorare.
expektorieren, *expektorierte, expektoriert, vb. (h) refl.* **1.** *(înv.)* a-și ușura inima, a-și spune sentimentele. **2.** *(med.)* a expectora.
Expensarium, *-s, -rien, n. (înv.)* listă de cheltuieli; deviz; notă de expense.
Expensen *pl. (înv.)* cheltuieli, speze.
expensiv *adj.* costisitor.
Expensnote, *-n, f. (înv.)* v. Expensarium.
Experiment, *-(e)s, -e, n.* experiență, încercare, experiment; **wirtschaftliches** ~ experiență economică.
experimental *adj.* experimental.
Experimentalchemie [-çemi:] *f. sg.* chimie experimentală.
Experimentalpädagogik *f. sg.* pedagogie experimentală.
Experimentalphysik *f. sg.* fizică experimentală.
Experimentator, *-s, -toren, m.*, **~in**, *-nen, f.* experimentator(-oare).
experimentell *adj. (înv.)* v. experimental.
Experimentierbühne, *-n, f. (teatru)* scenă de teatru experimental.
experimentieren, *experimentierte, experimentiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a experimenta. **II.** *intr.* a face experiențe.
Experimentierfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp de experiențe.
Experimentierfreude *f. sg.* predilecție, plăcere de a face experiențe.
Experimentierthe|ater, *-s, -n. sg.* teatru experimental.
expert *adj.* expert; experimentat; competent.
Expert, *-en, -en (înv.)*, **Experte**, *-n, -n, m.* expert, specialist.
Expertenbefragung, *-en, f.* consultare de experți.
Expertenbericht, *-(e)s, -e, m.* raport al expertului.
Expertensystem, *s, -e, n. (inform.)* sistem expert.
Expertin, *-nen, f.* expertă.
Expertise, *-n, f.* expertiză.
Expl. *presc.* de la Exemplar.
Explanation, *-en, f.* explicație, interpretare; explicare.
Explikation, *-en, f.* explicație; lămurire; interpretare, expunere.
explizieren, *explizierte, expliziert, vb. (h) tr.* a explica; a lămuri; a interpreta, a expune.
explizit *adj.* explicit, clar exprimat; *(lingv.)* **~e Ableitung** derivare cu afix.
explizite *adv.* în mod explicit; explicit.
explodierbar *adj.* explozibil.
Explodierbarkeit *f. sg.* explozibilitate.
explodieren, *explodierte, explodiert, vb. (s) intr.* (și *fig.*) a exploda, a face explozie; **sie ist vor Wut fast explodiert** era să plesnească de furie.
explodierend **I.** *part. prez.* de la explodieren. **II.** *adj.* explozibil.
Exploitation [-ploa-] *f. sg. (înv.)* exploatare.
Exploitationsbedürfnis [-ploa-], *-ses, -se, n. (înv.)* necesitate, nevoie de exploatare.
Exploitationsgrad [-ploa-], *-(e)s, -e, m. (înv.)* grad de exploatare.
Exploitationslust [-ploa-] *f. sg. (înv.)* sete de exploatare.
Exploitationsmittel [-ploa-], *-s, -, n. (înv.)* mijloc de exploatare.
Exploitations|prozess [-ploa-], *-es, -e, m. (înv.)* proces de exploatare.
Exploitations|sphäre [-ploa-], *n, f. (înv.)* sferă de exploatare; zonă de exploatare.
Exploitationszweig [-ploa-], *-(e)s, -e, m. (înv.)* ramură de exploatare; ~ **des Kapitals** ramură de exploatare a capitalului.
Exploiteur [-ploa'tø:ɐ], *-s, -e, m. (înv.)* exploatator.
exploitieren [-ploa-], *exploitierte, exploitiert, vb. (h) tr. (înv.)* a exploata.
Exploration, *-en, f.* explorare; *(med.)* examinare, explorare.
Explorator, *-s, -toren, m.* explorator; examinator.
explorieren, *explorierte, exploriert, vb. (h) tr.* a explora; a examina.
explosibel *adj.* explozibil, care face ușor explozie.
Explosibilität *f. sg.* explozibilitate.
Explosion, *-en, f.* explozie.
explosions|artig *adj.* **1.** ca o explozie. **2.** *(fig.)* rapid, exploziv.
explosionsfähig *adj.* explozibil.
Explosionsfähigkeit *f. sg. (fiz.)* explozibilitate.
Explosionsgefahr, **Explosionsgefährlichkeit** *f. sg.* pericol de explozie.
Explosionsgeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* proiectil exploziv.
Explosionsherd, *-(e)s, -e, m.* **1.** loc, sursă de explozie. **2** *(fig.)* sursă de neliniște.
Explosionshub, *-(e)s, -hübe, m. (tehn.)* cursă de explozie (la motoare); cursă a arderii de flagrante.
Explosionskraft *f. sg.* forță explozivă.
Explosionsmotor, *-s, -en, m. (tehn.)* motor cu explozie.
Explosions|pipette, *-n, f.* pipetă, tub de explozie.
explosions|sicher *adj.* protejat, asigurat contra exploziei.
Explosions|stoff, *-(e)s, -e, m.* materie explozivă, exploziv.
Explosions|temperatur, *-en, f.* temperatură de explozie.
Explosions|trichter, *-s, -, m.* crater de explozie.
Explosionswelle, *-n, f.* undă de explozie.
Explosionswirkung, *-en, f.* efect al exploziei.
Explosionswolke, *-n, f.* nor (de praf etc.) provocat de o explozie, format în urma unei explozii.
explosiv *adj.* exploziv, explozibil.
Explosiv, *-s, -e, m.*, **Explosiva** [-va] *pl.*, **Explosivlaut**, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* sunet exploziv; consoană ocluzivă.
Explosiv|stoff, *-(e)s, -e, m.* v. Explosionsstoff.
Exponat, *-(e)s, -e, n.* exponat, piesă de expoziție, de muzeu.
Exponent, *-en, -en, m.* **1.** reprezentant, exponent. **2.** *(mat.)* exponent.
exponential [-'tsia:l] *adj. (mat.)* exponențial.
Exponentialfunktion, *-en, f. (mat.)* funcție exponențială.
Exponentialgleichung, *-en, f. (mat.)* ecuație exponențială.
Exponentialgröße, *-n, f. (mat.)* cantitate exponențială.
Exponentialkurve [-və și -fə], *-n, f. (mat.)* curbă exponențială.
exponentiell [-'tsiɛl] *adj. (mat.)* exponențial.
exponieren, *exponierte, exponiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a expune, a arăta, a prezenta, a scoate în evidență. **2.** a expune (la expoziție). **3.** a expune (la fotografiat). **II.** *refl.* a se expune, a nu se pune la adăpost.
exponiert **I.** *part. trec.* de la exponieren. **II.** *adj.* **1.** expus, lipsit de apărare, de ocrotire; primejdios, primejduit. **2.** (ușor) atacabil. **3.** *(fot.)* exponat.
Export, *-(e)s, -e, m.* export; **den ~ fördern** a favoriza exportul; **den ~ stimulieren** a stimula exportul; ~ **von Ausrüstungsgütern** export de echipament.
Export|abgabe, *-n, f.* taxă de export.
export|abhängig *adj.* dependent de export.
Export|abhängigkeit *f. sg.* depindere de export.
Export|abrechnung, *-en, f.* decont al exporturilor.
Exportabteilung, *-en, f.* serviciu, departament de export.
Export|anteil, *-(e)s, -e, m.* parte din export.
Export|antrag, *-(e)s, -träge, m.* cerere, solicitare de export, ofertă de export.
Export|artikel, *-s, -, m. (com.)* articol, marfă de export.
Export|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* comandă destinată exportului.
Export|auswendungen *pl.* costuri de exportare.
Export|ausweitung, *-en, f.* dezvoltare, expansiune a exportului.
Exportbeschränkungen *pl.* limitare a exporturilor; restricții la export.
Exportbe|stimmungen *pl.* modalități, prescripții de exportare.
Exportbetrieb, *-(e)s, -e, m.* antrepriză, firmă de export.
Exportbier, *-(e)s, n. sg.* bere de export.
Exportbonifikation, *-en, f.* primă de export.

Exporten *pl.* mărfuri de export.
Export|erlaubnis, *-se, f.* licență de export.
Export|erlös, *-es, -e, m. (com.)* contravaloare de export.
Export|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs de export.
Exporteur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* exportator.
exportfähig *adj.* exportabil, care poate fi exportat.
Exportförderung *f. sg.* stimulare, promovare a exportului.
Exportgenehmigung, *-en, f.* licență, autorizație de export.
Exportgeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** afacere de export. **2.** casă de export.
Exportgesellschaft, *-en, f.* societate de export.
Exportgüter *pl.* produse de export.
Export|handel, *-s, m. sg.* export, comerț exterior, comerț cu străinătatea.
Export|haus, *-es, -häuser, n.* casă de export.
Export|händler, *-s, -, m.* v. Exporteur.
exportieren, *exportierte, exportiert, vb. (h) tr.* a exporta; **in diesem Jahr wird viel Wein exportiert werden** în anul acesta se va exporta mult vin.
Exportkapital, *-(e)s, -e* (și *-lien* [-liən]), *n. (ec.)* capital de export.
Exportkauffrau, *-en, f.* economistă specializată în exporturi.
Exportkaufmann, *-(e)s, -leute, m.* economist specializat în exporturi.
Exportkredit, *-s, -e, m. (ec.)* credit de export.
Exportland, *-(e)s, -länder, n. (ec.)* țară exportatoare.
Exportmarkt, *-(e)s, -märkte, m. (ec.)* piață de plasare a exporturilor.
Exportmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de export.
export|orientiert [-riɛn-] *adj.* orientat spre export.
Exportprämie [-miə], *-n* [-miən], *f.* primă de export.
Exportpreis, *-es, -e, m.* preț de export.
Exportproduktion *f. sg.* producție pentru export.
Exportrückgang, *-(e)s, -gänge, m.* recul al exportului.
Exportschiebung, *-en, f.* speculă de export.
Exportschwierigkeit, *-en, f.* dificultate de, la export.
Export|steigerung, *-en, f.* creștere a exportului.
Export|überschuss, *-es, -schüsse, m. (ec.)* excedent de export.
Export|umsatz, *-es, -sätze, m.* cifra de afaceri realizată la export.
Exportverbot, *-(e)s, -e, n.* embargo asupra exportului; interdicție de export.
Exportverfahren, *-s, -, n.* procedeu de export.
Exportvergütung, *-en, f.* primă de export.
Exportverpflichtungen *pl.* angajamente de export.
Exportvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de export.
Exportvertretung, *-en, f.* reprezentanță, agentură de export.
Exportware, *-n, f.* marfă de export.
Exportwelle, *-n, f.* val de exporturi.
Exportwert, *-(e)s, -e, m.* valoare de export.
Exportwirtschaft *f. sg.* economie bazată pe export.
Exportzoll, *-(e)s, -zölle, m.* taxă, vamă de export.
Exposé, **Exposee**, *-s, -s, n.* **1.** expozeu, raport, expunere, dare de seamă. **2.** expozeu, plan exact la o operă literară. **3.** plan de scenariu (al unui film).
Exposition, *-en, f.* **1.** expunere. **2.** expoziție. **3.** *(lit.)* introducere; rezumat, explicații (la începutul unei opere literare). **4.** *(biol.)* poziție față de lumea înconjurătoare. **5.** *(fot.)* expunere. **6.** *(muz.)* expunere (la o fugă sau sonată).
Expositionsdauer *f. sg. (fot.)* timp de expunere.
Expositur, *-en, f.* **1.** agentură, sucursală. **2.** *(reg.)* parte a unei școli care funcționează într-o clădire separată.
Expositus, *-, -ti, m. (bis. cat.)* capelan, ajutor de preot, diacon.
express *adv.* **1.** expres, cu mare viteză, rapid. **2.** expres, formal, textual.
Express, *-es, -e, m. (ferov.)* tren expres, expres.
Expressbote, *-n, -n, m. (înv.)* curier urgent, special.
Expressbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare expres.
Expressdienst, *-(e)s, -e, m.* **1.** serviciu rapid. **2.** agenție, birou de servicii rapide.
Expressgut, *-(e)s, -güter, n. (ferov.)* marfă transportată expres; coletărie rapidă.
Expression, *-en, f.* **1.** expresie. **2.** *(muz.)* registru expresiv (la armoniu). **3.** *(med.)* expulzare.
Expressionismus, *-, m. sg. (muz., arte, lit.)* expresionism.
Expressionist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (muz., plast., lit.)* expresionist(ă).
expressionistisch *adj. (muz., plast., lit.)* expresionist.
expressiv *adj.* expresiv.
Expressivität [-vi-] *f. sg.* expresivitate.
Expressreinigung, *-en, f.* curățătorie rapidă.
Express|schiff, *-(e)s, -e, n.* vapor de mare viteză.
Express|sendung, *-en, f.* mandat, colet, corespondență expres.
Expresszug, *-(e)s, -züge, m.* v. Express.
exprimieren, *exprimierte, exprimiert, vb. (h) tr. (înv.)* a exprima.
Exprofessor, *-s, -en, m.* fost profesor.
Expropriateur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* expropriator.
Expropriation, *-en, f.* expropriere.
Expropriations|prozess, *-es, -e, m.* proces, procedeu de expropriere.
Expropriationsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept de expropriere.
expropri|ieren, *expropriierte, expropriiert, vb. (h) tr.* a expropria.
Expropri|ierung, *-en, f.* v. Expropriation.
Expulsion, *-en, f.* expulzare, alungare, izgonire.
expulsiv *adj.* **1.** expulsiv. **2.** *(med.)* laxativ, expulsiv.
exquisit *adj.* ales; excelent; de soi, de calitate.
Exsikkat, *-(e)s, -e, n.* exsicat.
Ex|sikkation, *-en, f.* uscare, secare, desecare.
ex|sikkativ *adj.* care usucă.
Ex|sikkator, *-s, -toren, m. (chim.)* exsicator.
Ex|sikkose, *-n, f. (med.)* exsicoză.
Ex|spektant, *-en, -en, m. (înv.)* candidat, aspirant.
Ex|spektanz, *-en, f. (înv.)* candidatură, aspirantură.
ex|spektativ *adj.* expectativ, care dă drept la speranțe.
Ex|spiration, *-en, f.* expirație.
ex|spiratorisch *adj.* expirator.
ex|spirieren, *exspirierte, exspiriert, vb. (h)* a expira.
Ex|spoliation, *-en, f.* jefuire, despuiere, jaf, expoliere.
ex|spolieren, *exspolierte, exspoliert, vb. (h) tr.* a jefui, a despuia, a expolia.
Ex|stirpation, *-en, f.* extirpare.
Ex|stirpator, *-s, -toren, m. (agr.)* extirpator, cultivator cu cuțite extirpatoare.
ex|stirpieren, *exstirpierte, exstirpiert, vb. (h) tr.* a extirpa, a stârpi, a extermina.
Exsudat, *-s, -e, n. (med.)* exsudat.
Exsudation, *-en, f. (med.)* exsudație.
Extabulation, *-en, f.* destabulare, radiere, ștergere a unei ipoteci.
extabulieren, *extabulierte, extabuliert, vb. (h) tr.* a destabula, a radia, a șterge o ipotecă.
Extemporale, *-s, -lien* [-liən] (și *-lia*), *n.* extemporal.
ex tempore *adv.* imediat, pe loc.
Extempore, *-s, -(s), n.* improvizație.
extemporieren, *extemporierte, extemporiert, vb. (h) tr.* și *intr.* a improviza.
extendieren, *extendierte, extendiert, vb. (h) tr.* a extinde, a întinde.
extensibel *adj.* extensibil.
Extensibilität, *-en, f.* extensibilitate.
Extension, *-en, f.* întindere, extensiune, extensie.
Extensität *f. sg.* întindere, extensiune, volum.
extensiv *adj.* **1.** întins. **2.** extensiv; **~e Landwirtschaft** agricultură extensivă.
extensivieren [-vi:-], *extensivierte, extensiviert, vb. (h) tr.* **1.** *(livr.)* a extinde, a da amploare. **2.** *(agr.)* a trece la agricultură extensivă.
Extensivierung [-'vi:-], *-en, f.* **1.** *(livr.)* extindere, lărgire. **2.** *(agr.)* trecere la agricultura extensivă.
Extensivität [-vi-] *f. sg.* cuprins, întindere, extindere.
Extensivwirtschaft, *-en, f.* agricultură extensivă.
Extensometer, *-s, -, n. (tehn.)* extensometru.
Extensor, *-s, -soren, m. (anat.)* mușchi extensor.
Exterieur [-'riø:ɐ], *-s, -e, n. (livr.)* exterior.
Extermination, *-en, f.* exterminare.
exterminieren, *exterminierte, exterminiert, vb. (h) tr.* a extermina.
extern[1] *adj.* **1.** extern; străin. **2.** *(inform.)* extern; **~e Datenbank** bancă externă de date; **~e Datenträger** discuri externe; **~es Diskettenlaufwerk** unitate externă de dischetă.
extern[2], *exterte, geextert, vb. (h) tr. (reg.)* a chinui, a necăji, a sâcâi.
externalisieren, *externalisierte, externalisiert, vb. (h) tr. (psih.)* a externaliza.
Externalisierung, *-en, f. (psih.)* externalizare.
Externat, *-(e)s, -e, n.* externat, școală cu elevi externi.
Externe, *-n, -n (ein Externer), m.* și *f.* elev(ă) extern(ă).
Externist, *-en, -en, m.* **1.** medic pentru boli externe, externist. **2.** bolnav cu tratament ambulator. **3.** *(austr.)* elev extern.
Externverkehr, *-(e)s, m. sg.* trafic extern.
exterrestrisch *adj. (rar)* v. extraterrestrisch.
exterritorial *adj.* exteritorial.
Exterritorialität *f. sg.* exteritorialitate.
Extinkteur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m. (tehn.)* extinctor, stingător.
Extinktion, *-en, f.* extincție, slăbire a intensității, stingere.
Extinktionsko|effizi|ent [-tsiɛnt], *-en, -en, m.* coeficient de extincție.
extorquieren, *extorquierte, extorquiert, vb. (h) tr. (înv.)* a extorca, a obține prin forță, prin șantaj.
Extorsion, *-en, f. (înv.)* șantaj.
Extr. *presc.* de la Extrakt.
extra I. *adv.* **1.** special, deosebit. **2.** separat, suplimentar. **3.** într-adins, anume. **II.** *adj. invar.* de calitate superioară, de clasa întâi.
Extra[1], *-s, -s, m.*, **Extra**, *-s, f. (înv.)* statist(ă) (în teatru, cinematografie).
Extra[2], *-s, -s, n.* accesoriu de confort sporit (la automobile).
Extra|ausgabe, *-n, f.* **1.** ediție specială. **2.** cheltuială extraordinară.
Extrabeilage, *-n, f.* supliment (special).
Extrablatt, *-(e)s, -blätter, n. (în presă)* ediție specială.
Extrafahrt, *-en, f.* cursă suplimentară; *(fam.)* excursie.
Extra|einladung, *-en, f.* invitație specială.
extrafein *adj.* extrafin, de calitate superioară; excelent.
extragalaktisch *adj.* extragalactic.
extragroß *adj.* deosebit de mare, mare de tot.
extra|hieren [-tra'hi:-], *extrahierte, extrahiert, vb. (h) tr.* **1.** a extrage. **2.** a conspecta. **3.** *(jur.)* a face extrase. **4.** *(med.)* a extrage, a face o extracție. **5.** *(chim.)* a prepara un extract.
Extraklasse, *-n, f.* clasă, categorie specială.
Extrakriegs|steuer, *-n, f.* impozit special de război.
Extrakt, *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) **1.** extras. **2.** *(chim.)* extract. **3.** *(med.)* extract; *(fig.)* esență, conținut.
Extrakteur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m. (tehn.)* extractor.
Extraktion, *-en, f.* extracție.
extraktiv *adj. (chim.)* extractiv, rezultat din extragere.
Extraktiv|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* substanță obținută prin extragere, extract.
Extraktor, *-s, -toren, m.* v. Extrakteur.
Extrakt|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* extract.
Extraleistung, *-en, f.* realizare, performanță specială.
extralingual *adj.* extralingual.
extralinguistisch *adj.* extralingvistic.
Extramädchen, *-s, -, n. (fam.)* fată în casă cu ziua.
Extramehrwert, *-(e)s, m. sg. (ec.)* plusvaloare suplimentară.
Extramontur, *-en, f. (mil.)* uniformă proprie.
extran *adj. (livr.)* extern, străin.

Extraner, Extraneer [-'ne:ɐ], *-s, -, m.* v. Externe.
Extranet, *-s, -s, n. (inform.)* extranet.
extra|ordinär *adj.* extraordinar.
Extra|ordinarium, *-s, -rien* [-rīən] (și *-ria*), *n.* buget extraordinar.
Extra|ordinarius, *-, -rien* [-riən], *m.* profesor extraordinar, profesor asociat, conferențiar universitar.
Extrapolation, *-en, f. (mat.)* extrapolare.
extrapolieren, *extrapolierte, extrapoliert, vb. (h) tr. (mat.)* a extrapola.
Extraportion, *-en, f.* porție în plus.
Extrapost *f. sg.* poștă, diligență specială, curier special; **durch ~ schicken a)** a trimite o scrisoare prin curier special; **b)** *(fig.)* a trimite de urgență.
Extraprofit, *-(e)s, -e, m. (ec.)* supraprofit.
Extraration, *-en, f.* rație în plus.
extrasolar *adj.* extrasolar.
Extra|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* extracurent.
Extrasystole [și -'zystole], *-n, f. (med.)* extrasistolă.
extraterrestrisch *adj.* extraterestru.
Extratour [-tu:ɐ], *-en, f.* **1.** tur suplimentar, special, în plus. **2.** *(fam., peior.)* inițiative separate, individuale.
extra|uterin și **extra|uterin** *adj. (med.)* extrauterin.
Extra|uterinschwangerschaft, *-en, f. (med.)* sarcină extrauterină.
extravagant [-va-] *adj.* extravagant; bizar, ciudat.
Extravaganz [-va-], *-en, f.* extravaganță; ciudățenie.
extravagieren [-va-], *extravagierte, extravagiert, vb. (h) intr.* a face extravaganțe, a se purta ciudat.
extravertiert [-vɛɐ-] *adj. (psih.)* extravertit.
Extrawagen, *-s, -, m.* vagon, trăsură, mașină special(ă).
Extrawurst, *-würste, f. (fam.)* ceva deosebit; excepție; privilegiu, apanaj; *(fig.)* **sich eine ~ braten lassen** a avea pretenții deosebite, **eine ~ sein** a fi mai cu moț.
extrazellulär *adj. (biol.)* extracelular.
Extrazimmer, *-s, - n.* **1.** cameră specială. **2.** *(austr.)* separeu.
Extrazug, *-(e)s, -züge, m.* tren special.
extrem *adj.* **1.** extrem, la marginea exterioară. **2.** extrem, radical; exagerat; fără măsură. **3.** critic, încordat.
Extrem, *(e)s, -e, n.* extremă; exagerare; **die ~e berühren sich** extremele se ating; **von einem ~ ins andere fallen** a cădea dintr-o extremă în alta.
Extremfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz extrem; **im ~** în caz extrem, de forță majoră.
Extremismus, *-, -men, m.* extremism.
Extremist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f. (pol.)* extremist(ă), radical(ă).
extremistisch *adj. (pol.)* extremist, radical.
Extremität, *-en, f.* **1.** extremitate. **2.** *pl. (anat.)* membre, extremități.
Extremklettern, *-s, n. sg. (sport)* alpinism extrem, fără echipament alpinistic.
Extrempunkt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* punct extrem.
Extremwert, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mat.)* minimul sau maximul unei funcții **2.** valoare extremă (ca număr sau măsură).
extrinsisch *adj.* extrinsec.
extrors *adv. (bot.)* orientat spre exterior; întors în afară.
extrovertiert [-vɛɐ-] *adj.* extravertit.
extrudieren, *extrudierte, extrudiert, vb. (h) tr. (inform.)* a extruda.
Extuberanz, *-en, f. (med.)* umflătură, tumoare.
Exulant, *-en, -en, m. (înv.; ist.)* emigrant, refugiat, exilat.
Exulzeration, *-en, f. (med.)* exulcerație.
Exundation, *-en, f.* inundare, inundație.
Ex-und-hopp-Flasche, *-n, f. (fam.)* sticlă nerecuperabilă (de unică folosință).
exundieren, *exundierte, exundiert, vb. (h) tr. (înv.)* a inunda.
Exz. *presc.* de la Exzellenz.
Exzedent, *-en, -en, m.* **1.** *(fin.)* excedent. **2.** *(înv.)* contravenient; scandalagiu.
exzedieren, *exzedierte, exzediert, vb. (h) intr. (înv.)* a se abate, a face digresiuni; a exagera; a face scandal.
exzellent *adj.* excelent.
Exzellenz, *-en, f.* excelență.
exzellieren, *exzellierte, exzelliert, vb. (h) intr. (livr.)* a excela, a se distinge; a străluci.
Exzenter, *-s, -, m. (tehn.)* excentric.
Exzenterfutter, *-s, -, n. (tehn.)* bucșă, bucea excentrică.
Exzenterkurbel, *-n, f. (tehn.)* bielă excentrică.
Exzenterpresse, *-n, f. (tehn.)* presă cu excentric.
Exzenter|regler, *-s, -, m.* regulator cu excentric.
Exzenterscheibe, *-n, f. (tehn.)* disc excentric; excentric.
Exzenterschere, *-n, f. (tehn.)* foarfecă cu excentric.
Exzenter|stanze, *-n, f. (tehn.)* ștanță cu excentric.
Exzenterwelle, *-n, f. (tehn.)* axă a excentricului; fus excentric; arbore cu excentric.
Exzenterziehpresse, *-n, f. (tehn.)* presă de ambutisare cu excentric.
Exzentrik *f. sg. (tehn.)* excentrică.
Exzentriker, *-s, -, m.* artist în rolul bufonului.
exzentrisch *adj.* **1.** *(mat., tehn.)* excentric. **2.** *(fig.)* excentric, extravagant.
Exzentrizität, *-en, f.* **1.** *(mat., tehn.)* excentricitate. **2.** *(fig.)* excentricitate, exagerație, exces, extravaganță.
Exzeption, *-en, f.* **1.** *(livr.)* excepție. **2.** *(jur.)* obiecție, întâmpinare, protest, excepție (obiecție procedurală).
exzeptionell *adj. (livr.)* excepțional.
exzerpieren, *exzerpierte, exzerpiert, vb. (h) tr.* a extrage, a face extrase, excerpte.
Exzerpt, *-(e)s, -e, n.* excerpt, extras, notă.
Exzerptor, *-s, -toren, m.* persoană care face extrase, excerpte.
Exzess, *-es, -e, m.* exces; abuz; *(mat.)* **sphärischer ~** exces sferic.
exzessiv *adj.* excesiv; peste măsură.
exzipieren, *exzipierte, exzipiert, vb. (h) tr. (livr.)* a excepta.
exzitabel *adj.* excitabil; sensibil, impresionabil.
Exzitation, *-en, f.* excitare; excitație.
exzitativ *adj.* excitant, stimulent.
exzitieren, *exzitierte, exzitiert, vb. (h) tr. (med.)* a excita; a stimula, a îndemna.
ey [ei] *interj.* ei!
Ez. *presc.* de la **a)** Einzahl; **b)** Eilzug.
E-Zug, *-(e)s, -Züge, m. presc.* de la Eilzug.
Ezzes *pl. (fam.)* sfaturi, indicații, ponturi.

F

F, f, -, -, *n.* **1.** (litera) F, f. **2.** *(muz.)* fa; **F-Dur** fa major; **f-Moll** fa minor.
f. *presc.* de la **a)** ferner; **b)** folgend; **c)** feminin.
Fa. *presc.* de la Firma firmă.
Fabel, *-n, f.* **1.** fabulă; poveste (cu animale). **2.** basm. **3.** invenție; născocire; *(euf.)* minciună. **4.** fabulație, subiect (al unei opere literare); **die ~ des Romans** subiectul romanului.
Fabelbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte cu fabule, de povești (cu animale).
Fabeldichter, *-s, -, m.* fabulist; povestitor de fabule.
Fabelei, *-en, f.* născocire, invenție; poveste, basm.
Fabeler, *-s, -, m.* povestitor, narator.
fabelhaft I. *adj.* **1.** fabulos, ca-n basme, de necrezut. **2.** formidabil, nemaipomenit, minunat, strașnic; splendid; **das ist ja ~!** e minunat! **er hat ein ~es Glück** are un noroc extraordinar; **er ist ein ~er Kerl** e un băiat minunat. **II.** *adv. (cu sens de superlativ)* foarte; **~ billig** colosal de ieftin.
Fabelhaftigkeit *f. sg.* caracter fabulos, fantastic.
Fabelhans, -, *m. sg. (fam.)* mincinos; fanfaron.
Fabelkreis, *-es, m. sg.* ciclu de fabule.
Fabel|land, *-(e)s, -länder, n.* țară fabuloasă, țară de basm, imaginară.
Fabel|lehre *f. sg. (rar)* mitologie.
Fabel|lese *f. sg.* v. Fabelsammlung.
fabeln, *fabelte, gefabelt (ich fab(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* a spune lucruri fantastice, a inventa, a născoci, a scorni; a spune minciuni. **II.** *intr.* a vorbi aiurea, a bate câmpii, a aiura, a fabula.
Fabelreich, *-(e)s, n. sg.* țara basmelor; domeniul fanteziei.
Fabel|sammlung, *-en, f.* culegere de fabule.
Fabelschmied, *-(e)s, -e, m.* **1.** fabulist. **2.** palavragiu.
Fabeltier, *-(e)s, -e, n.* animal fantastic, fabulos, de basm.
Fabelwelt *f. sg.* lume a basmelor, fabuloasă.
Fabelwerk, *-(e)s, -e, n.* fabule.
Fabelwesen, *-s, -, n.* ființă fantastică, din povești.
Fabrik, *-en, f.* **1.** fabrică; uzină. **2.** întreprindere, atelier.
Fabrik|abwasser, *-s, -wässer, n.* apă reziduală industrială.
Fabrik|ange|stellte, *-n, -n (ein Fabrikangestellter), m.* și *f.* angajat(ă), salariat(ă) la o fabrică.
Fabrik|anlage, *-n, f.* uzină, instalație de fabricație.
Fabrikant, *-en, -en, m,* **~in**, *-nen, f.* **1.** fabricant(ă), proprietar(ă) de fabrică. **2.** manufacturier(ă).
Fabrikantenbund, *-(e)s, -bünde, m.* uniune de fabricanți.
Fabrik|anwesen, *-s, -, n.* fabrică, uzină.
Fabrik|arbeit, *-en, f.* **1.** muncă în fabrică. **2.** lucru, articol produs în fabrică, produs de fabrică.
Fabrik|arbeiter, *-s, - m.,* **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) în fabrică.
Fabrik|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic al fabricii, al uzinei; medic de întreprindere.
Fabrikat, *-(e)s, -e, n.* fabricat; obiect, produs fabricat; articol manufacturier.
Fabrikation *f. sg.* fabricație, fabricare.
fabrikationsfähig *adj.* potrivit pentru producția în fabrică sau în uzină.
Fabrikationsfehler, *-s, -, m.* greșeală, defect de fabricație, de fabricare.
Fabrikationsge|heimnis, *-ses, -se, n.* secret de fabricație.
Fabrikationskosten *pl.* cheltuieli de fabricație.
Fabrikationsmethode, *-n, f.* metodă de fabricație, de producție.
Fabrikations|preis, *-es, -e, m.* preț de fabricație.
Fabrikationsprozess, *-es, -e, m.* proces de producție în fabrică, proces de fabricare.
Fabrikationsverfahren, *-s, -, n.* procedeu de fabricare, de producție.
Fabrik|aufseher, *-s, -, m.* inspector de fabrică.
Fabrik|ausrüstung, *-en, f.* utilaj al fabricii.
Fabrikbericht, *-(e)s, -e, m.* raport al fabricii, dare de seamă a fabricii.
Fabrikbesitzer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* proprietar(ă) de fabrică, patron(-oană).
Fabrikdirektor, *-s, -en, m.* director de fabrică.
Fabrikdistrikt, *-(e)s, -e, m.* raion de fabrică.
Fabrikdisziplin *f. sg.* disciplină de fabrică.
Fabrik|einrichtung, *-en, f.* instalație de fabrică.
Fabrikgebäude, *-s, -, n.* v. Fabriksgebäude.
Fabrikgelände, *-s, -, n.* teren al fabricii, zonă industrială.
Fabrikgrund|stück, *-(e)s, -e, n.* teren, pământ al fabricii, care ține de fabrică.
Fabrikgruppe, *-n, f.* categorie, grupă de fabrici.
Fabrik|inhaber, *-s, -, m.* v. Fabrikbesitzer.
Fabrik|inspektion, *-en, f.* inspecție la fabrică; inspecție în uzină.
Fabrik|inspektor, *-s, -en, m.* inspector de fabrică.
Fabrik|komitee, *-s, -s, n.* comitet de fabrică sau de uzină, comitet de întreprindere.
Fabrikleben, *-s, n. sg.* viață de fabrică, viață în fabrică, în uzină.
Fabrikmarke, *-n, f.* marca fabricii.
Fabrikmaschine, *-n, f.* mașină (de fabrică).
Fabrikmädchen, *-s, -, n.* muncitoare în fabrică.
fabrikmäßig I. *adj.* industrial, de fabrică. **II.** *adv.* la scară industrială.
Fabrikmodus, -, *-modi, m.* metodă, procedeu de fabrică.
fabrikneu *adj.* nou fabricat, proaspăt ieșit din fabrică.
Fabrikniederlage, *-n, f.* magazie, depozit a(l) fabricii.
Fabrik|ordnung, *-en, f.* regulament al fabricii.
Fabrik|ort, - *(e)s, -e, m.* v. Fabrikstadt.
Fabrikpflanze, *-n, f.* plantă industrială.
Fabrikpreis, *-es, -e, m.* preț de fabrică.
Fabrikproletariat, *-(e)s, n. sg.* proletariat industrial.
Fabriks|anlage, *-n, f.* v. Fabrikanlage.
Fabrikschlot, *-(e)s, -e, m.* coș de fabrică, coș industrial.
Fabriksgebäude, *-s, -, n.* clădire a fabricii.
Fabrik|sirene, *-n, f.* sirenă a fabricii.
Fabrik|stadt, *-städte, f.* oraș industrial.
Fabrik|still|legung, *-en, f.* oprire, încetare a lucrului, a activității unei fabrici.
Fabrik(s)verwaltung, *-en, f.* direcție, conducere a unei fabrici.
Fabrik(s)viertel, *-s, -, n.* cartier industrial, de fabrică.
Fabrikware, *-n, f.* produs, marfă de fabrică.
Fabrikswesen, *-s, n. sg.* ceea ce se referă la fabrici, la probleme industriale; sistem industrial.
Fabriks|zeichen, *-s, -, n.* marcă, semn a(l) fabricii.
Fabriktag, *-(e)s, -e, m.* zi de lucru la fabrică.
Fabrikware, *-n, f.* v. Fabrikware.
Fabrikwesen, *-s, n. sg.* v. Fabrikswesen.
fabrizieren, *fabrizierte, fabriziert, vb. (h) tr.* a fabrica, a produce.
Fabrizierung, *-en, f.* fabricare, fabricație.
Fabulant, *-en, -en, m.* mincinos, fanfaron; palavragiu.
fabulieren, *fabulierte, fabuliert, ob. (h) tr.* a spune la povești, a născoci, a (le) scorni.
Fabulist, *-en, -en, m.* fabulist.
Face [fa:s], *-n, f. (constr.)* fațadă, front, față; fațetă; cant, muchie.
Facette [fa'sɛt], *-n, f.* fațetă.
Facetten|auge, *-s, -n, n. (zool.)* ochi compus, ochi cu fațete.
Facettenfräsmaschine, *-n, f. (tipogr.)* mașină pentru frezat fațete.
Facetten|spiegel, *-s, -, m.* oglindă-fagure, făcută din fațete.
facettieren [fasɛ-], *facettierte, facettiert, vb. (h) tr. (tehn.)* a tăia, a șlefui fațete, a fațeta.
Fach, *-(e)s, Fächer, n.* **1.** sertar; **geheimes ~** sertar secret. **2.** raft; casetă; compartiment; **steck' es ins letzte ~!** pune-o în ultimul raft! **3.** panou, tăblie (de ușă, de perete); **unter Dach und ~ bringen** a adăposti, a pune la adăpost; **unter Dach und ~ kommen** a se adăposti, a se pune la adăpost. **4.** *(bot.)* celulă. **5.** *(fig.)* ramură; resort; branșă; specialitate; **sein ~ ist die Physik** specialitatea lui e fizica; **ein Mann vom ~** un specialist, un om de specialitate; **das schlägt (sau gehört) in sein ~** asta ține de specialitatea lui. **6.** *(reg.)* rând, șir; **ein ~ Perlen** un șir, o salbă de mărgele. **7.** *(tipogr.)* căsuță. **8.** *(text.)* rost.
Fach|abteilung, *-en, f.* secție de specialitate, resort.
Fach|arbeit, *-en, f.* muncă specializată.
Fach|arbeiter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* specialist(ă), muncitor(oare) calificat(ă).
Fach|arbeiter|ausbildung *f. sg.* formare, pregătire, creștere de (muncitori) specialiști.
Fach|arbeiterbrief, *-(e)s, -e, m.* certificat de aptitudini profesionale.
Fach|arbeiternachwuchs, *-es, m. sg.* rezervă de cadre de specialiști.
Fach|arbeiterprüfung, *-en, f.* examen de (muncitor) specialist.
Fach|arbeiter|stamm, *-(e)s, -stämme, m.* contingent de muncitori specialiști.

Fach|arbeiter|zeugnis, *-ses, -se, n.* v. Facharbeiterbrief.
Fach|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic specialist.
fach|ärztlich *adj.* de medic specialist.
Fach|ausbildung, *-en, f.* formație, instrucție, calificare profesională.
Fach|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* termen tehnic, de specialitate.
Fach|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet de experți.
Fach|aus|stellung, *-en, f.* expoziție de specialitate.
Fachbaum, *-(e)s, -bäume, m. (hidr.)* bârnă superioară la un stăvilar, traversă de creastă.
Fachbegriff, *-(e)s, -e, m.* noțiune, termen de specialitate.
Fachberater, *-s, -, m.* expert, consilier tehnic.
Fachbereich, *-(e)s, -e, m.* **1.** departament specializat. **2.** domeniu special.
Fachbildung *f. sg.* instrucție, educație profesională, de specialitate; cultură de specialitate.
Fachblatt, *-(e)s, -blätter, n.* publicație, revistă de specialitate.
Fachbogen, *-s, -bögen, m. (text.)* darac, cardă de curățat lâna, bumbacul etc.
Fachbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de specialitate.
Fachbuch|handlung, *-en, f.* librărie (cu cărți) de specialitate.
Fachbuchverlag, *-(e)s, -e, m.* editură de specialitate.
Fach|chinesisch, *-en, n. sg. (peior.)* limbaj, jargon de specialitate (neînțeles de nespecialiști).
Fachdecke, *-n, f. (constr.)* planșeu cu grinzi.
Fache, *-n, f.* **1.** clapă de burlan (de sobă). **2.** răcitor de bere. **3.** filț, fetru brut (de pălărie).
Fächel, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* v. Fächer[2] **(1)**. **2.** *(bot.)* eflorescentă cimoasă.
fächeln, *fächelte, gefächelt (ich fäch(e)le), vb. (h) tr.* a face vânt (cu evantaiul).
Fächelpalme, *-n, f.* v. Fächerpalme.
fachen, *fachte, gefacht, vb. (h) tr.* **1.** a ațâța (focul). **2.** *(constr.)* a compartimenta. **3.** a melița (inul). **4.** *(text.)* a dubla, a cabla, a uni.
Fächer[1], *-s, -, m.* v. Fachbogen.
Fächer[2], *-s, -, m.* **1.** evantai. **2.** penaj în evantai. **3.** *(tehn.)* suflantă; foale; ventilator.
Fächer|antenne, *-n. f. (radio.)* antenă evantai.
fächer|artig *adj.* în evantai, ca un evantai.
Fächerblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* frunză în formă de evantai.
Fächerbogen, *-s, -* (și *-bögen), m. (constr.)* arc, boltă în (formă de) evantai.
Fächerfenster, *-s, -, n.* fereastră în (formă de) evantai.
Fächerflügler, *-s, -, m. (entom.)* strepsipteră, stilopidă.
fächerförmig *adj.* în (formă de) evantai.
Fächerg(e)leise, *-s, -, n. (ferov.)* grup de șine în evantai.
Fächergerste *f. sg. (bot.)* varietate de orz *(Hordeum zeocriton* L.).
Fächergewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă în evantai, boltă anglo-saxonă.
fächerig *adj.* împărțit în rafturi, în cutii, în compartimente.
Fächermacher, *-s, -, m.* fabricant de evantaie.
Fächermagen, *-s, -mögen, m. (zool.)* (stomac) folos.
fächern[1], *fächerte, gefächert, vb. (h) tr.* a compartimenta.
fächern[2], *fächerte, gefächert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a etala în formă de evantai; a defalca. **2.** *(vân.)* a-și roti coada; a-și împături aripile. **3.** *(rar)* v. fächeln. **II.** *refl.* a se așeza, a fi orânduit în formă de evantai.
Fächerpalme, *-n, f. (bot.)* palmier cu frunze în formă de evantai *(Brassus latania).*
fächer|übergreifend *adj.* v. fachübergreifend.
Fächerung, *-en, f.* etalare în formă de evantai.
Fach|examen, *-s, -* (și *-mina), n.* examen de specialitate.
Fachfrage, *-n, f.* problemă de specialitate.
Fachgarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* ață specială, rezistentă.
Fachgebäude, *-s, -, n. (constr.)* clădire de paiantă.
Fachgebiet, *-(e)s, -e, n.* domeniu de specialitate.
Fachgelehrsamkeit *f. sg.* cunoștințe de specialitate.
Fachgelehrte, *-n, -n (ein Fachgelehrter), m. și f.* (savant) specialist.
fachgemäß I. *adj.* de specialitate, de specialist. **II.** *adv.* ca un specialist, în calitate de specialist.
Fachgenosse, *-n, -n, m.* coleg (de specialitate), confrate.
fachgerecht *adj.* corect din punct de vedere al specialității.
Fachgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin specializat.
Fachge|spräch, *-(e)s -e, n.* discuție de specialitate.
Fachgewerkschaft, *-en, f.* sindicat (de specialitate).
Fachgruppe, *-n, f.* grupă profesională, de specialitate.
Fachgut|achten, *-s, -, n.* expertiză de specialitate.
Fach|handel, *-s, m. sg.* comerț specializat.
Fach|hoch|schule, *-n, f.* școală superioară de arte și meserii.
Fach|holz, *-es, -hölzer, n.* paiantă.
fachig *adj.* cu despărțituri, cu sertare.
Fachkasten, *-s, -* (și *-kästen), m.* dulap cu despărțituri, cu sertare.
Fachkenntnis, *-se, f.* cunoștințe profesionale, de specialitate.
Fachkonstruktion, *-en, f. (constr.)* construcție în paiantă.
Fachkraft, *-kräfte, f.* specialist.
Fachkreis, *-es, -e, m.* **1.** ramură (a unei științe), resort, domeniu de specialitate. **2.** cerc de specialitate, de specialiști.
fachkundig *adj.* expert, priceput în specialitate.
Fachkundigkeit *f. sg.* pricepere profesională.
fachkundlich *adj.* de specialitate; **~er Unterricht** curs de specialitate.
Fachkurs, *-es, -e, m.* curs profesional, curs de specialitate.
Fachlehrer, *-s, -, m.* profesor specialist, de specialitate.
Fachlehrgang, *-(e)s, -gänge, m.* curs de specialitate.
fachlich *adj.* profesional; de specialitate.
Fachliteratur, *-en, f.* bibliografie, literatură de specialitate.
Fachmann, *-(e)s, -leute* (rar *-männer), m.* specialist.
fachmännisch I. *adj.* de specialist. **II.** *adv.* ca un specialist.
fachmäßig *adj.* și *adv.* v. fachgemäß.
Fachminister, *-s, -, m.* ministru de resort.
Fach|oberschule, *-n, f.* școală medie de arte și meserii.
Fach|ordner, *-s, -, m.* clasificator, clasor.
Fach|ordnung, *-en, f.* clasificare.
Fach|organ, *-(e)s, -e, n.* ziar, revistă de specialitate.
Fachpresse, *-n, f.* presă profesională, de branșă, de specialitate.
Fachreferent, *-en, -en, m.* referent tehnic, de specialitate.
Fachrichtung, *-en, f.* branșă, specialitate, resort.
Fach|schaft, *-en, f.* **1.** branșă, resort, specialitate. **2.** grupă, corporație profesională.
Fach|schule, *-n, f.* școală profesională.
Fach|schulwesen, *-s, n. sg.* învățământ profesional, de specialitate.
Fach|schüler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* elev(ă) de școală profesională.
Fach|sektion, *-en, f.* secție, resort.
Fach|simpel, *-s, -, m. (peior.)* profesionist unilateral, care se îndeletnicește doar cu profesia sa.
Fach|simpelei, *-en, f. (peior.)* discuții profesionale duse în particular plictisind prin acestea terțe persoane care asistă.
fach|simpeln, *fachsimpelte, gefachsimpelt (ich fachsimp(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a discuta în particular necontenit chestiuni profesionale plictisind prin acestea terțe persoane.
Fach|sitzung, *-en, f.* ședință profesională, de specialitate.
Fach|sprache, *-n, f.* limbaj profesional, de specialitate.
fach|sprachlich *adj.* de limbaj profesional, de specialitate.
Fach|studium, *-s, -studien* [-diən], *n.* studiu profesional, special, de specialitate.
Fachtagung, *-en, f.* congres de specialitate.
fachtechnisch *adj.* tehnic, de specialitate.
fach|übergreifend *adj.* interdisciplinar, pluridisciplinar.
Fach|unter|richt, *-(e)s, -e, m.* învățământ, curs de specialitate.
Fachverband, *-(e)s, -bände, m.* asociație profesională.
Fachverein, *-(e)s, -e, m.* asociație, societate, cerc, club de specialitate, profesional(ă).
Fachwand, *-wände, f. (constr.)* perete de paiantă.
fachweise *adv.* în rafturi, în compartimente, în despărțituri.
Fachwelt *f. sg.* domeniu, cerc de specialitate.
Fachwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** lucrare specială, de specialitate. **2.** *(constr.)* structură fermă cu zăbrele; șarpantă aparentă; paiantă.
Fachbalken, *-s, -, m. (constr.)* v. Fachwerkträger.
Fachwerkbau, *-(e)s, -e* (și *-ten), m. (arhit.)* construcție de paiantă.
Fachwerkbogen, *-s, -* (și *-bögen), m. (constr.)* arc cu zăbrele.
Fachwerkbrücke, *-n, f. (constr.)* pod cu grinzi, cu zăbrele.
Fachwerkhaus, *-es, -häuser, n. (constr.)* casă de paiantă.
Fachwerkmauer, *-n, f. (constr.)* zid de paiantă.
Fachwerkpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* pilastru cu zăbrele.
Fachwerkträger, *-s, -, m. (constr.)* grindă cu zăbrele.
Fachwerkwand, *-wände, f. (constr.)* perete de paiantă.
Fachwissen, *-s, n. sg.* cunoștințe speciale, tehnice, de specialitate.
Fachwissenschaft, *-en, f.* (știință de) specialitate.
Fachwort, *-(e)s, -wörter, n.* v. Fachausdruck.
Fachwortschatz, *-es, m. sg.* vocabular de specialitate.
Fachzeichnung, *-en, f.* desen tehnic.
Fachzeitschrift, *-en, f.* revistă de specialitate.
Fackel, *-n, f.* făclie, faclă, torță, masală; **die ~ brennt** (sau **lodert** sau **flackert**) torța arde; **brennen wie eine ~** a arde ca o torță.
Fackelbeleuchtung, *-en, f.* iluminație cu făclii, cu torțe.
Fackelblume, *-n, f. (bot.)* lumânărică *(Verbascum lychnitis* L.).
Fackelei, *-en. f.* codeală, șovăială, ezitare.
Fackelkraut, *-(e)s, n. sg.* v. Fackelblume.
Fackel|läufer, *-s, -, m. (sport)* ștafetă, alergător care duce făclia.
Fackel|licht, *-(e)s, n. sg.* lumină a torțelor.
fackeln, *fackelte, gefrackelt (ich fack(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(despre lumină)* a pâlpâi, a tremura. **2.** *(fig.)* a șovăi, a ezita, a se codi, a face nazuri.
Fackelschein, *-(e)s, m. sg.* lumină a torțelor.
Fackeltanz, *-es, -tänze, m.* dans al torțelor.
Fackelträger, *-s, -, m.* masalagiu, purtător de torțe.
Fackelzug, *-(e)s, -züge, m.* retragere cu torțe.
facken, *fackte, gefackt, vb. (h) tr. (reg.)* a arunca.
Fackler, *-s, -, m.* **1.** *(pop.)* copist, secretar, conțopist. **2.** caraghios, poznaș, om care se ține de farse, de fleacuri; farsor.
Façon [fa'sõ], *-s, f.* v. Fasson.
fad *adj.* **1.** fără gust, neplăcut; fad; sălciu; **die Suppe schmeckt ~** supa n-are nici un gust. **2.** *(fig.)* searbăd, anost, plictisitor, monoton; **~es Zeug** vorbe nesărate, nerozii; **ein ~er Mensch** un om plictisitor, neinteresant, lipsit de temperament.
Fädchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Faden) firicel. **2.** *(vân.)* particularitate caracteristică a urmei de cerb.
fade *adj.* v. fad.
fädeln, *fädelte, gefädelt (ich fäd(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a băga ață în ac. **2.** a înșira. **3.** a depăna; a înfășura. **II.** *intr.* **1.** a se destrăma. **2.** *(despre lichide vâscoase)* a se întinde (în firicele).
Faden, *-s, Fäden, m.* **1.** fir, ață; fibră; tort; **der ~ ist gerissen** s-a rupt firul; **er hat keinen trockenen ~ am Leibe** e muiat până la piele, e ud leoarcă; **sein Leben hängt nur noch an einem ~** viața îi atârnă de un fir (de păr); **die Fäden einer Verschwörung in der Hand halten** a ține în mână toate firele, toate secretele unui complot; **alle Fäden laufen in seiner Hand zusammen** ține în mână toate ițele, conduce, dispune; **nach Strich und ~** cum se cuvine; după toate regulile artei; **kein ~ Wahrheit** nici urmă de adevăr; **der ~ meiner Geduld ist gerissen** am ajuns la capătul răbdării; **immer den gleichen ~ spinnen** a bate apa în piuă; **sie spinnen keinen guten ~ miteinander** nu se înțeleg. **2.** *(fig.)* șir; **den ~ der Rede verlieren** a pierde șirul povestirii, a se încurca, a se fâstici; **der rote ~** firul roșu, ideea conducătoare. **3.** *(fam.)* prostie; năzbâtie; **es hat einen ~** ceva nu este în regulă. **4.** *(mar.)* măsură engleză pentru adâncimea fundurilor (1,83 m). **5.** *(reg.)* stânjen (de lemne). **6.** *(electr.)* filament.
Faden|abwicklung, *-en. f. (text.)* depănare a firului.

Faden|abzug, *-(e) s, -züge, m. (text.)* levată; tensionare a firului.
faden|ähnlich *adj.* ca un firicel, ca firul; în formă de firicele.
Faden|alge, *-n, f. (bot.)* muşchi de apă.
Fadenbrett, *- (e)s, -er, n. (text.)* v. Fadenführer.
Fadenbruch, *-(e)s, -brüche, m. (text.)* rupere a firului.
Fadendichte *f. sg. (text.)* număr de fire în urzeala şi bătaia ţesăturilor, raster.
Fadendrehung, *-en, f. (text.)* torsiune a firului.
fadendünn *adj.* subţire ca o aţă.
Faden|einleger, *-s, -, m. (text.)* alimentator de fir.
Fadenfestigkeit, *-en, f. (text.)* sarcină la rupere a firului; rezistenţă a firului.
fadenförmig *adj.* ca firul, filiform.
Fadenführer, *-s, -, m. (text.)* conducător de fir.
Fadenführerschiene, *-n, f. (text.)* placă, traversă a conducătorului de fir.
fadengerade *adj. (text.)* pe fir drept.
Fadengewebe, *-s, -, n.* ţesătură de fir.
Fadengewirr, *-(e)s, -e, n. (text.)* **1.** fire încâlcite. **2.** fire exterioare încâlcite ale coconului.
Fadengold, *-(e)s, n. sg.* beteală; fir de aur.
Fadenhalter, *-s, -, m. (text.)* conducător de fir.
Fadenheft|apparat, *-(e)s, -e, m.*, **Fadenheftmaschine**, *-n, f.* maşină de cusut cu aţă (la legătoria de cărţi).
Fadenheftung, *-en, f. (tipogr.)* cusut cu aţă.
Fadenholer, *-s, -, m.* pârghie port-fir (la maşina de cusut).
Fadenholz, *-es, n. sg. (reg.)* lemne în stânjen.
Fadenklauber, *-s, -, m. (text.)* separator de fire.
Fadenknüpfer, *-s, -, m. (text.)* legător de fire.
Fadenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* firicică *(Filago germanica* L.).
Fadenkreuz, *-es, -e, n. (fiz.)* reticul (goniometric); *(foto.)* fir în cruce, cruce de câmpuri.
Fadenlegen, *-s, n. sg. (text.)* depunere a firului.
Fadenleiter, *-s, -, m. (text.)* conducător de fir; dispozitiv de ghidare a firului.
fadenlos *adj. (despre păstăi)* fără aţe.
faden|nackt *adj.* gol puşcă.
faden|nass *adj.* ud leoarcă, ud până la piele.
Faden|netz, *-es, -e, n.* **1.** v. Fadenkreuz. **2.** plasă, năvod din aţă.
Faden|nudeln *pl.* fidea.
Fadenpilze *pl. (bot.)* clasă principală de ciuperci.
fadenrecht *adj. (text.)* pe fir drept; *(adverbial)* ~ **schneiden** a tăia după fir, pe fir drept.
Fadenregen, *-s, m. sg.* ploaie măruntă, temporară, ploaie mocănească.
fadenrein *adj.* cu fir curat.
fadenscheinig *adj.* ros, tocit; jerpelit; *(fig.)* **ein ~er Vorwand** un pretext şubred, un motiv transparent.
Fadenschlag, *-(e)s, m. sg. (elv.)* însăilare, prindere cu aţă.
Fadenschleife, *-n, f. (text.)* buclă de fir.
Fadenschneiden, *-s, n. sg.* tăiere pe fir drept.
Fadensilber, *-s, n. sg.* beteală, fir de argint.
Fadensommer, *-s, m. sg.* funigel.
Faden|spanner, *-s, -, m. (text.)* întinzător de fir.
Faden|spannung, *-en, f.* tensiune a firului.
Faden|spiel, *-(e)s, -e, n.* foarfecă, joc cu sfoară.
Faden|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* steatit.
fadenweise *adv.* fir cu fir.
Fadenwurm, *-(e)s, -würmer, m. (zool.)* vierme filiform *(Nematodes)*.
Fadenzähler, *-s, -, m. (text.)* lupă textilă; *(tipogr.)* lupă pentru controlul rasterului.
Faden ziehend *adj.* care scoate firele.
Fadheit, *-en, f.* **1.** lipsă de gust, sărbezeală. **2.** plictiseală. **3.** lipsă de haz, de vioiciune.
Fading ['fe:dɪŋ], *-s, n. sg. (radio.)* feding.
fadisieren, *fadisierte, fadisert, vb. (h) refl. (austr.)* a se plictisi.
Fädlein, *-s, -, n. (dim.* de la Faden) firicel, firişor.
Fagott, *-(e)s, -e, n. (muz.)* fagot.
Fagotte, *-n, f. (reg.)* mănunchi de uscături, legătură de vreascuri.
Fagottist, *-en, -en, m. (muz.)* fagotist.
Fähe, *-n, f. (vân.)* femelă a animalelor răpitoare mici.
fahen, *fahte, gefaht, vb. (h) tr. (poet.)* a prinde, a aresta.
fähig *adj.* **1.** capabil, destoinic; **ein ~er Mensch** un om capabil. **2.** capabil, apt; **sich ~ erweisen** a se dovedi apt (pentru...). **3.** în stare, capabil; **er ist zu allem ~** e capabil de toate, e în stare să facă orice; **wärst du ~?** ai fi în stare, ai fi capabil (să faci aşa ceva)?
Fähigkeit, *-en, f.* capacitate, aptitudine.
Fähigkeits|ausweis, *-es, -e, m.*, **Fähigkeitsdiplom**, *-(e)s, -e*, **Fähigkeitsnachweis**, *-es, -e, m.*, **Fähigkeits|zeugnis**, *-ses, -se, n.* diplomă de capacitate.
fahl *adj.* **1.** incolor, şters, spălăcit, palid, galben la faţă; **sein Gesicht wurde ~** s-a îngălbenit la faţă; s-a făcut palid, a pălit. **2.** *(reg.)* şarg; gălbui roşcat; *(fig.)* **jn. auf einem ~en Pferde finden** a prinde pe cineva cu ocaua mică, asupra faptului.
Fahlband, *-(e)s, -bänder, n. (mine)* zăcământ de pirită, zăcământ de sulfuri metalice.
fahlblau *adj.* albastru pal.
fahlbleich *adj.* palid, livid.
fahlblond *adj.* blond cenuşiu.
Fahl|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* tetraedrit.
fahlgelb *adj.* galben pal, galben-cenuşiu deschis.
fahlgrau *adj.* cenuşiu deschis.
fahlgrün *adj.* verde pal, spălăcit.
Fahlheit *f. sg.* paliditate.
Fahl|leder, *-s, n. sg.* toval, piele de toval.
fahlrot *adj.* roşu spălăcit.
Fahlwild, *-(e)s, n. sg. (vân.)* căprioară, capră de munte.
Fähnchen, *-s, -, n. (dim.* de la Fahne) **1.** drapel mic, steguleţ, fanion; **sein ~ nach dem Wind hängen** (sau **drehen**) a se da după cum bate vântul, a fi oportunist. **2.** *(fam.)* rochie (de vară) modestă.
fahnden, *fahndete, gefahndet (du fahndest, er fahndet), vb. (h) tr.* şi *intr. (auf jn., nach jm.)* a urmări, a căuta să prindă (pe cineva).
Fahnder, *-s, -, m.* agent de urmărire, detectiv; poliţist din serviciul de urmărire.
Fähndrich, *- (e)s, -e, m.* v. Fähnrich.
Fahndung, *-en, f.* urmărire.
Fahndungsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de urmărire.
Fahne, *-n, f.* **1.** steag, drapel, stindard, flamură; **die ~ schwenken** a fâlfâi steagul; **die ~ senken a)** a închina steagul, a se preda; **b)** a saluta cu steagul; **zur ~ schwören** a depune jurământul, a jura pe drapel; **mit fliegenden ~n** cu steagurile desfăşurate; **zu den ~n berufen** a chema sub drapel; **bei der ~ sein** a servi în armată; *(fig.)* **zu js. ~ schwören** a se da de partea cuiva; **seine ~ nach dem Wind hängen** (sau **drehen**) a se da după cum bate vântul, a fi oportunist; **etwas auf seine ~ schreiben** a-şi scrie pe drapel, a lupta pentru. **2.** dungă, fâşie destrămată de fum, nor etc.; *(fam.)* **eine ~ haben** a duhni a vin, a ţuică etc. **3.** *(fam.)* rochiţă uşoară, simplă. **4.** peri (ai penei de pasăre). **5.** *(tipogr.)* v. Fahnenabzug. **6.** *(inv., mil.)* pâlc, steag, companie, escadron. **7.** *(vân.)* coadă stufoasă (de câine, vulpe, veveriţă etc.). **8.** numele unui exerciţiu de gimnastică. **9.** *(tehn.)* volet (pentru reglarea aripii roţii de vânt). **10.** *(tv.)* trenă, coadă.
Fahnen|abzug, *-(e)s, -züge, m. (tipogr.)* (corectură în) şpalt.
Fahnenband, *-(e)s, -bänder, n.* eşarfă de drapel.
Fahnendruck, *-(e)s, -e, m.* v. Fahnenabzug.
Fahnen|eid, *-(e)s, -e, m. (mil.)* jurământ pe drapel.
Fahnenflucht *f. sg. (mil.)* dezertare.
fahnenflüchtig *adj. (mil.)* fugar, dezertor; ~ **werden** a dezerta.
Fahnenflüchtige *-n, -n (ein Fahnenflüchtiger), m. (mil.)* dezertor.
Fahnenfutteral, *-s, -e, n.* înveliloare de steag, de drapel.
Fahnenhafer, *-s, m. sg. (bot.)* ovăz-turcesc *(Avena orientalis)*.
Fahnenhalter, *-s, -, m.* portdrapel.
Fahnenjunker, *-s, -, m.* cadet, elev de şcoală militară, portdrapel.
Fahnenkorrektur, *-en, f.* v. Fahnenabzug.
Fahnenmast, *-(e)s, -e(n), m.* catarg, stâlp de drapel, de pavilion, de steag.
Fahnen|nagel, *-s, -nägel, m.* cui al drapelului.
fahnenpflichtig *adj.* obligat la serviciul militar.
Fahnenschaft, *(e)s, -schäfte, m.* v. Fahnenstage.
Fahnenschmied, *-(e)s, -e, m. (mil.)* fierar, potcovar.
Fahnenschreiber, *-s, -, m (mil.; înv.)* furier.
Fahnenschwenken, **Fahnenschwingen**, *-s, n. sg.* fluturare, agitare a steagului.
Fahnen|stange, *-n, f.*, **Fahnen|stock**, *-(e)s, -stöcke, m.* băţ, coadă de steag.
Fahnenträger, *-s, -, m.* stegar, portdrapel.
Fahnentuch, *-(e)s, -tücher, n.* pânză de steag.
Fahnenwache, *-n, f.* gardă a drapelului.
Fahnenwald, *-(e)s, -wälder, m. (poet.)* pădure de steaguri.
Fahnenweihe, *-n, f.* sfinţire a drapelului.
Fahnen|weihfest, *-es, -e, n.* serbare, festivitate de sfinţire a drapelului.
fahnenweise *adv.* pe companii.
Fahnenwicke, *-n, f. (bot.)* luntricică *(Oxytropis pilosus)*.
Fähnlein, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Fahne) steguleţ. **2.** *(mil.; înv.)* pâlc, steag, companie, escadron, ceată mică de călăreţi.
Fähnrich, *-(e)s, -e, m.* stegar, absolvent al primului an de şcoală militară; sublocotenent.
Fähnrichpresse, *-n, f. (fam.)* şcoală preparatoare pentru stegari; şcoală militară.
Fähnrich|stelle, *-n, f.* post, grad de stegar.
Fahr, *-en, f. (inv.)* v. Gefahr.
fähr *adj. (reg.) (despre vaci)* stearpă, fără lapte.
Fahr|abteilung, *-en, f. (mil.)* unitate motorizată.
Fahr|antrieb, *-(e)s, -e, m.* mecanism de acţionare a unui vehicul.
Fahr|ausweis, *-es, -e, m.* bilet, tichet de călătorie.
Fahrbahn, *-en, f.* **1.** cale de comunicaţie terestră; şosea; parte carosabilă a unei străzi. **2.** autodrom, velodrom. **3.** *(ferov.)* linie de cale ferată; cale a unui pod; **offene ~** linie liberă. **4.** *(mar.)* drum de apă navigabil. **5.** bandă de circulaţie.
Fahrbahnbelag, *-(e)s, -läge, m. (drumuri)* îmbrăcăminte a părţii carosabile a căii.
Fahrbahnwechsel, *-s, -, m.* schimbare a benzii de circulaţie.
fahrbar *adj.* **1.** carosabil, practicabil; **den Weg ~ machen** a face drumul carosabil, practicabil. **2.** navigabil. **3.** transportabil.
Fahrbarkeit *f. sg.* **1.** bunăstare a unui drum; viabilitate (a unei şosele). **2.** navigabilitate (a unei ape).
Fahrbefehl, *-(e)s, -e, m.* ordin de plecare.
Fahrbegünstigung, *-en, f.* reducere (a costului biletului de transport).
Fahrbereich, *-(e)s, -e, m.* (şi *n.*) rază de acţiune, autonomie (a unui vehicul).
fahrbereit *adj.* **1.** gata de drum, gata de plecare. **2.** *(despre vehicule)* gata de demaraj.
Fahrbetrieb, *-(e)s, -e, m. (ferov.)* **1.** tracţiune. **2.** mişcare; exploatare.
Fährbetrieb, *-(e)s, -e, m.* transbordare cu bacul, cu feribotul.
Fahrbetriebsmittel *pl.* material rulant.
Fahrbillett [-biljɛt], *-(e)s, -e* (şi *-s*), *n. (reg.)* bilet de călătorie.
Fährboot, *-(e)s, -e, n.* bac (de transbordare); feribot.
Fahrbrücke, *-n, f. (constr.)* pod umblător, pod mobil, pod transbordor, brudină, brod.
Fahrbuch, *-(e)s, -bücher, n. (mine)* registru de control (al vagonetelor).
Fahrbücherei, *-en, f.* bibliotecă rulantă cu cărţi de împrumut.
Fahrbügel, *-s, -, m.* troleu.
Fahrbühne, *-n, f.* **1.** *(mine)* platformă; pod de odihnă (la compartimentul de circulaţie în puţ). **2.** *(constr.)* platformă mobilă, rulantă; cabină de ascensor. **3.** *(text.)* punte mobilă. **4.** *(brutărie)* platformă rulantă.
Fahrdamm, *-(e)s, -dämme, m.* **1.** v. Fahrbahn **(1)**. **2.** rambleu carosabil; dig cu coronament carosabil.
Fährdampfer, *-s, -, m. (mar.)* pilotină.
Fährde, *-n, f. (inv.)* pericol.
Fahrdecke, *-n, f.* pătură pentru cai.
Fahrdienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu de circulaţie, de mişcare.

Fährdienst, *-(e)s, -e, m.* v. Fährbetrieb.
Fahrdienstleiter, *-s, -, m.* **1.** șef, conducător al serviciului de circulație. **2.** *(ferov.)* impiegat de mișcare. **3.** *(ferov.)* dispecer.
Fahrdraht, *-(e)s, -drähte, m.* fir de cale; linie electrică de contact, conductă aeriană (la tramvaie, trenuri electrice, troleibuze).
Fahrdrahtbus, *-ses, -se, m. (inv.)* troleibuz.
Fähre, *-n, f.* **1.** bac, pod umblător; brudină. **2.** *presc.* de la Mondfähre modul lunar, navă selenară.
fahren, *fuhr, gefahren (du fährst, er fährt), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a duce, a transporta (cu un vehicul); **Holz** ~ a transporta lemne; **Steine** ~ a căra pietre; **er fuhr uns in die Stadt** ne-a dus, ne-a transportat în oraș; **jn. über den Fluss** ~ a trece pe cineva peste râu (cu barca). **2.** a conduce, a mâna (un vehicul); **das Auto** ~ a conduce mașina; **ich fahre nur Lastwagen** conduc numai camioane; **den Wagen zugrunde** ~ a strica mașina printr-o conducere nepricepută; **die Pferde zu Schanden** ~ a prăpădi, a forța caii. **3.** a folosi; a utiliza; **welchen Treibstoff fährst du?** ce fel de combustibil folosești? **II.** *intr. (s)* **1.** a merge (cu un vehicul); **mit der Eisenbahn, mit dem Dampfschiff** ~ a merge, a călători cu trenul, cu vaporul; **der Zug fährt nur jeden zweiten Tag** trenul circulă numai din două-n două zile; **spazieren** ~ a merge la plimbare (cu un vehicul); **mit der Post** ~ a călători cu diligența, cu poștalionul; **durch ein Land** ~ a călători printr-o țară; **über einen Fluss** ~ a trece un râu; **mit dem Rad** ~ a merge cu bicicleta; *(fig.)* **von hinnen** ~ a muri; **fahre wohl!** drum bun! mergi sănătos! **fahre hin, meine Ruhe!** adio, liniștea mea! **2.** a se coborî, a intra; **in die Grube** ~ **a)** a (se) coborî în mină; **b)** *(fig.)* a muri; **in die Hölle** ~ a se duce dracului; **auf den Grund** ~ a da de fund. **3.** *(în expr.)* **Sie** ~ **besser, wenn...** este mai avantajos pentru dv. dacă...; **er ist gut dabei gefahren** a fost în avantajul lui; **er ist schlecht dabei gefahren** a fost în dezavantajul lui. **4.** a se repezi, a ieși deodată, a sări repede; **aus dem Bette** ~ a sări din pat; **aus der Haut** ~ a-și ieși din sărite; **vor Ungeduld aus der Haut** ~ **wollen** a nu mai putea de nerăbdare; **in die Kleider** ~ a arunca hainele pe el, a se îmbrăca repede; **der Blitz fährt aus den Wolken** fulgerul despică norii; **der Schreck fuhr ihm durch alle Glieder** a înghețat de frică, de spaimă; **der Gedanke fuhr ihm durch den Kopf** gândul acesta i-a trecut prin cap; **das Messer fuhr mir aus der Hand** cuțitul mi-a scăpat din mână; **jm. in die Haare** ~ a lua pe cineva de păr; **jm. übers Maul** ~ a brusca pe cineva, a se răsti la cineva. **III.** *refl.* **1.** *(impers.)* a se merge bine (rău) cu un vehicul; **im Zug fährt es sich bequemer** se călătorește mai comod cu trenul. **2.** *(în expr.)* **sich selbst** ~ a conduce singur un vehicul.
fahrend I. *part. prez.* de la fahren. **II.** *adj.* **1.** călător, rătăcitor; **~er Ritter** cavaler rătăcitor; **~e Leute** nomazi, vagabonzi, oameni rătăcitori; **~es Volk** artiști ambulanți. **2.** mobil; **~e Habe** avere mobilă, mișcătoare; **~es Gut** bunuri mobiliare, avere mișcătoare.
Fahrende, *-n, -n (ein Fahrender), m.* meseriaș ambulant.
fahren lassen, *ließ fahren, fahren gelassen (du, er lässt fahren), vb. (h) tr.* **1.** a da drumul din mână; **der Dieb ließ die Tasche fahren und flüchtete** hoțul a aruncat geanta din mână și a fugit. **2.** a renunța; a abandona; a nu mai persevera; a părăsi; a se lăsa (de); **seine Ansprüche** ~ a renunța la pretențiile sale; **seine Beute** ~ a lăsa să-i scape prada; **einen Irrtum** ~ a recunoaște o eroare. **3.** *(vulg.)* a da drumul, a scăpa; **einen** ~ a trage vânturi.
Fahrer, *-s, -, m.* conducător (al unui vehicul), șofer; automobilist; vatman.
Fahrerei, *-en, f.* circulație, plimbare pe uscat sau pe apă.
Fahrerflucht, *-en, f.* fuga de la locul accidentului rutier.
fahrerflüchtig *adj.* care a comis fuga de la locul accidentului rutier.
Fahrer|haus, *-es, -häuser, m.* cabină de șofer (a unui camion).
Fahrerin, *-nen, f.* conducătoare (a unui vehicul), automobilistă.
Fahr|erlaubnis, *-se f.* permis de circulație.
Fahrersitz, *-es, -e, m.* loc al șoferului.
Fahrer|stand, *-(e)s, -stände, m.* cabină, loc al vatmanului.
Fahrfreiheit, *-en, f.* liber parcurs.
Fahrgast, *-(e)s, -gäste, m.* pasager, călător.
Fahrgast|schiff, *-(e)s, -e, n.* vapor de pasageri, navă pentru transport de călători.
Fahrgebühr, *-en, f.*, **Fahrgeld**, *-(e)s, -er, n.* **1.** taxă, tarif, preț al unei călătorii, al unei curse. **2.** speze de transport.
Fährgeld, *-(e)s, -er, n.* taxă de transbordare; brudină.
Fahrgeld|er|stattung, *-en, f.* restituire a banilor de călătorie.
Fahrgelegenheit, *-en, f.* ocazie de mers cu un vehicul.
Fahrgeleise, *-s, -, n.* **1.** șină. **2.** făgaș, urmă de roți.
Fahrgerüst, *-(e)s, -e, n. (constr.)* schelă mobilă.
Fahrgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză de mers, viteză de parcurs.
Fahrge|stell, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* **1.** sașiu. **2.** *(av.)* tren de aterizare; **abwerfbares** (sau **einziehbares**) ~ tren de aterizaj escamotabil. **3.** cale de rulare a excavatorului. **4.** *(ferov.)* car, aparat de rulare. **5.** *(fam., glumeț)* picioarele omului, aparatul locomotor.
Fahrgleis, *-es, -e, n.* v. Fahrgeleise.
Fahr|habe, *-n, f. (elv.)* bunuri mobiliare, avere mișcătoare, mobilă.
Fähr|haus, *-es, -häuser, n.* **1.** casă a luntrașului, a podarului. **2.** cabină a bacului.
fahrig *adj.* neechilibrat, violent; împrăștiat, confuz, distrat; **~es Wesen** fire confuză; **ein ~er Mensch** un om distrat, împrăștiat.
Fahrigkeit *f. sg.* nestatornicie, zăpăceală, confuzie.
Fährkahn, *-(e)s, -kähne, m.* bac, pod plutitor, pod umblător.
Fahrkappe, *-n, f.* cască, șapcă de miner.
Fahrkarte, *-n, f.* bilet de călătorie.
Fahrkarten|ausgabe, *-n, f.* **1.** eliberare a biletelor de călătorie. **2.** ghișeu de bilete.
Fahrkarten|automat, *-en, -en, m.* automat pentru bilete de călătorie.
Fahrkartenbüro, *-s, -s, n.* birou de voiaj.
Fahrkartenrevision [-vi-] *f. sg.* control al biletelor de călătorie.
Fahrkartenschalter, *-s, -, m.* ghișeu de bilete.
Fährknecht, *-(e)s, -e, m.* luntraș, podar, brudar, brudnic.
Fahrkolonne, *-n, f. (mil.)* coloană de vehicule.
Fahrkorb, *-(e)s, -körbe, m. (tehn.)* cabină de ascensor, de teleferic.
Fahrkran, *-(e)s, -e* (și *-kräne*), *m. (tehn.)* macara mobilă.
Fahrküche, *-n, f. (mil.)* bucătărie (de campanie) rulantă.
Fahrkunst, *-künste, f.* **1.** tehnică a conducerii (auto). **2.** *(mine)* scară mobilă.
Fahrkunstschacht, *-(e)s, -e* (și *-schächte*), *m. (mine)* puț al scării mecanice.
Fahrkurbel, *-n, f. (tramvai)* manivelă.
fahrlässig *adj.* neglijent, lăsător, nebăgător de seamă; **~e Brandstiftung** incendiu provocat prin neglijență; **~e Tötung** omor (comis) prin imprudență.
Fahrlässigkeit, *-en, f.* neglijență, nebăgare de seamă; **grobe** ~ neglijență grosolană.
Fahrleder, *-s, -, n. (mine)* șorț de miner; bazon de piele.
Fahrlehrer, *-s, -, m.* instructor de conducere auto.
Fahrleitung, *-en, f.*, **Fahrleitungsdraht**, *-(e)s, -drähte, m.* v. Fahrdraht.
fährlich *adj. (înv.)* primejdios, periculos.
Fährlichkeit, *-en, f. (înv.)* primejdie, pericol.
Fahrlizenz, *-en, f.* permis de conducere.
Fahrloch, *-(e)s, -löcher, n. (mine)* intrare în mină.
Fahrlohn, *-(e)s, -löhne, m.* taxă de transport.
Fährlohn, *-(e)s, -löhne, m.* taxă a podarului; taxă de pilotare.
fahrlos *adj. (înv.)* fără griji, sigur.
Fahrmann, *-(e)s, Fahrleute, m.* barcagiu, pilot.
Fährmann, *-(e)s, Fährleute, m.* luntraș, podar, brudnic, brudar.
Fährmaschine, *-n, f.* **1.** *(mine)* dispozitiv de coborât (și urcat); colivie. **2.** ascensor, lift.
Fahrmaterial, *-s, n. sg. (ferov.)* material rulant.
Fahrmotor, *-s, -en, m.* motor de locomoție.
Fahrnis, *-se, f.* **1.** *(jur.)* bun mobiliar, mobil. **2.** *(mine)* deplasare în puț.
Fährnis, *-se, f.* pericol, primejdie.
Fahrnisgemeinschaft *f. sg. (jur.)* colectivitate de bun mobiliar.
Fahr|ordnung, *-en, f.* mers al trenurilor, itinerar.
Fahrpark, *-(e)s, -s* (și *-e*), *m. (ferov.)* parc de vagoane, de material rulant.
Fahrpeitsche, *-n, f. (mil.)* bici (de muiat), harapnic.
Fahrplan, *-(e)s, -plane, m.* itinerar; mers al trenurilor.
Fahrplan|änderung, *-en, f.* schimbare a mersului trenurilor, a itinerarului.
fahrplanmäßig *adj.* conform itinerarului, mersului trenurilor; **~er Zug** tren regulat.
Fahrpost *f. sg. (înv.)* poștalion, diligență.
Fahrpreis, *-es, -e, m.* v. Fahrgeld.
Fahrpreis|anzeiger, *-s, -, m.* aparat de taxat, taxametru.
Fahrpreis|er|höhung, *-en, f.* mărire a taxei de călătorie.
Fahrpreis|ermäßigung, *-en, f.* reducere a taxei de călătorie.
Fahrprüfung, *-en, f.* examen de conducător auto, de șofer.
Fahr|rad, *-(e)s, -räder, n.* bicicletă.
Fahr|rad|anhänger, *-s, -, m.* remorcă la bicicletă.
Fahr|radglocke, *-n, f.* sonerie de bicicletă.
Fahr|radhelm, *-(e)s, -e, m.* cască de biciclist.
Fahr|radkette, *-n, f.* lanț de bicicletă.
Fahr|radklingel, *-n, f.* v. Fahrradglocke.
Fahr|radlampe, *-n, f.* felinar, far de bicicletă.
Fahr|radmotor, *-s, -en, m.* motor de bicicletă.
Fahr|radpark, *-(e)s, -e* (și *-s*), *m.* parc de biciclete.
Fahr|radreifen, *-s, -, m.* anvelopă, cauciuc de bicicletă.
Fahr|radrennen, *-s, -, n.* cursă de biciclete, cursă ciclistă.
Fahr|radsattel, *-s, -sättel, m.* șa de bicicletă.
Fahr|radschlauch, *-(e)s, -schläuche, m.* cameră de bicicletă.
Fahr|radschloss, *-es, -schlösser, n.* lacăt de siguranță pentru bicicletă.
Fahr|radschlüssel, *-s, -, m.* **1.** cheie pentru lacătul bicicletei. **2.** cheie tubulară pentru bicicletă.
Fahr|radsicherung, *-en, f.* lacăt de siguranță la bicicletă.
Fahr|rad|ständer, *-s, -, m.* rastel pentru biciclete.
Fahr|rad|station, *-en, f.* parc pentru biciclete, veloparc.
Fahr|rad|teil, *-(e)s, -e, m.* piesă de bicicletă.
Fahr|radweg, *-(e)s, -e, m.* bandă de circulație pentru bicicliști.
Fahr|rinne, *-n, f. (mar.)* talveg, linie de adâncime maximă a râului.
Fahrschacht, *-(e)s, -e* (și *-schächte*), *m.* puț de coborâre în mină.
Fahrschalter, *-s, -, m. (electr.)* controler.
Fahrschein, *-(e)s, -e, m.* bilet de călătorie.
Fahrschein|ausgabe, *-n, f.* ghișeu de bilete.
Fahrscheinheft, *-(e)s, -e, n.* carnet de bilete de călătorie, tichet.
Fahrschein|entwerter, *-s, -, m.* compostor pentru bilete de călătorie.
Fährschiff, *-(e)s, -e, n.* bac (de transbordare), feribot.
Fahrschreiber, *-s, -, m.(auto.)* tahigraf.
Fahrschule, *-n, f.* **1.** școală de șoferi, de conducători auto. **2.** manual pentru conducere auto.
Fahrseil, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mine)* cablu de transport. **2.** *(tehn.)* cablu de ridicare, de tracțiune, de remorcare. **3.** cablu al podului umblător.
Fahrsessel, *-s, -, m.* scaun cu roate.
Fahr|spur, *-en, f.* bandă de circulație.
Fahr|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Fahrerstand.
Fahr|steig, *-(e)s, -e, m.* bandă rulantă pentru transportul persoanelor.
Fahr|strahl, *-(e)s, -en, m. (mat.)* rază vectoare.
Fahr|straße, *-n, f.* **1.** drum carosabil. **2.** șosea. **3.** *(ferov.)* parcurs; cale de parcurs. **4.** *(mar.)* talveg, linie de adâncime maximă a râului.
Fahr|straßenwecker, *-s, -, m. (ferov.)* clopot de semnalizare.
Fahr|strecke, *-n, f.* drum, parcurs, itinerar.
Fahr|streifen, *-s, -, m.* bandă de circulație.
Fahr|strom, *-(e)s, -ströme, m. (ferov., electr.)* curent de tracțiune, de circulație.
Fahr|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* **1.** cabină a ascensorului; ascensor, lift. **2.** scaun pe roate (pentru bolnavi). **3.** *(petr.)* elevator.
Fahr|stuhlführer, *-s, -, m.* liftier.
Fahr|stuhlschacht, *-(e)s, -e* (și *-schächte*), *m. (constr.)* puț de ascensor.
Fahrt, *-en, f.* **1.** călătorie, plimbare, excursie, mers, cursă, rută, itinerar; **eine** ~ **machen** a face o călătorie; **die** ~ **unterbrechen** a întrerupe călătoria; **er ist immer auf der** ~ e mereu pe drum; **von der** ~ **abkommen** a greși drumul; **nach einer zweistündigen** ~ după un drum de două ore; **glatte** ~ călătorie fără incidente; **angenehme** ~! călătorie

plăcută! **der Wagen hat noch zwei ~en zu erledigen** mașina, vehiculul mai trebuie să facă două curse, două drumuri; ~ **ins Blaue** călătorie fără itinerar, fără țintă, fără țel; **freie** ~ cale liberă; drum liber. **2.** mers, viteză liberă; *(mar.)* înaintare; **sich in ~ setzen** a porni, a se pune în mișcare; **der Zug befand sich in voller** ~ trenul era în plină viteză; **die ~ verlangsamen** a încetini mersul; **während der** ~ în timpul mersului; **in ~ kommen** (sau **geraten) a)** a prinde viteză; **b)** *(fig.)* a deveni bine dispus, a lua avânt; **c)** a se înfuria; **das Schiff machte nur wenig** ~ vaporul a înaintat încet. **3.** *(mine)* scară de puț. **4.** *(fig.)* avânt, furie; **jn. in ~ bringen** a înfuria pe cineva; **in ~ kommen** a se antrena în (muncă, discuții etc.); **in ~ sein** a fi foarte bucuros, mânios, zelos. **5.** *(reg.)* arătură, arat. **6.** vizuina subterană (a unor animale sălbatice). **7.** tobogan.

fahrtauglich *adj. (auto.)* apt de conducere.

Fahrt|ausweis, *-es, -e, m.* bilet, legitimație de călătorie.

Fahr|taxe, *-n, f. (ferov.)* taxă, tarif.

Fahrtbegünstigung, *-en, f.* v. Fahrbegünstigung.

fahrtbereit *adj.* v. fahrbereit.

Fahrtdauer *f. sg.* durată a unei călătorii.

Fährte, *-n, f. (vân.)* urmă, dâră; **auf der ~ sein** a fi pe urmele (unui vânat); **auf die ~ kommen** a da de urmele (unui vânat); *(fig.)* **jn. auf die richtige ~ bringen** a îndrepta, a pune pe cineva pe calea cea bună.

Fahrtenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** jurnal al șoferului. **2.** jurnal al unui grup de excursioniști.

fährtengerecht *adj. (vân.)* care cunoaște urmele.

Fährtenkunde *f. sg. (vân.)* știință a citirii urmelor.

Fahrtenliste, *-n, f.* foaie de parcurs (la tramvai).

Fahrtenmesser, *-s, -, n.* cuțit, pumnal pentru excursii.

Fahrtenschreiber, *-s, -, m. (auto.)* tahigraf.

Fahrtenschwimmer, *-s, -, m.* înotător care a luat proba de fond de 30 de minute și săritură liberă de la 3 m înălțime.

Fahrtgeschwindigkeit, *-en, f.* v. Fahrgeschwindigkeit.

Fahrt|höhe, *-n, f. (av.)* înălțime de zbor.

Fahr|tiefe, *-n, f. (mar.)* adâncime navigabilă a albiei.

Fahrtkosten *pl.* costuri de transport, de călătorie.

Fahrtleitung, *-en, f. (electr.)* troliu (la tramvaie și troleibuze).

Fahrtmesser, *-s, -, m. (av.)* vitezometru; *(mar.)* loh.

Fahr|treppe, *-n, f.* scară mobilă, rulantă.

Fahrtrichtung, *-en, f.* direcție de mers, sens de circulație; **verbotene** ~ sens interzis.

Fahrtrichtungs|anzeiger, *-s, -, m.* **1.** *(auto.)* semnalizator de direcție. **2.** *(ferov.)* indicator de direcție.

Fahrt|schreiber, *-s, -, m.* v. Fahrtenschreiber.

fahrtüchtig *adj. (auto.)* **1.** *(despre conducători auto)* apt de conducere. **2.** *(despre vehicule)* în perfectă stare de funcționare.

Fahrt|unterbrechung, *-en, f.* întrerupere a călătoriei.

Fahrt|zeichen, *-s, -, n.* **1.** semnal de plecare. **2.** semnal de navigație, semnal nautic.

Fahrung, *-en, f. (mine)* deplasare în puț de mină.

fahr|untauglich *adj.* v. fahruntüchtig **(1)**.

fahr|untüchtig *adj.* **1.** *(despre conducători auto)* inapt de conducere. **2.** *(despre vehicule)* necorespunzător tehnic.

Fahrverbot, *-(e)s, -e, n. (auto.)* interdicție de conducere, ridicarea carnetului de conducere.

Fahrverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulație.

Fahrvorschriften *pl.* reguli de circulație.

Fahrwasser, *-s, -wässer, n. (mar.)* șenal navigabil; pasă; *(fig.)* **in seinem ~ sein** a fi în elementul său; **du bist im falschen** ~ ești pe o urmă, pe o cale greșită.

Fahrweg, *-(e)s, -e, m.* **1.** drum carosabil. **2.** canal navigabil. **3.** șosea comunală.

Fahrwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(av.)* tren de aterizare. **2.** mecanism de rulare (la macarale).

Fahrzeit, *-en, f.* timp de mers.

Fahrzeug, *-(e)s, -e, n.* **1.** vehicul, mijloc de transport; **gleisloses** ~ vehicul care nu circulă pe șine. **2.** navă mică.

Fahrzeug|ausrüstung, *-en, f.* echipament al unui vehicul.

Fahrzeugbau, *-(e)s, m. sg.* construcție de vehicule.

Fahrzeugbrief, *-(e)s, -e, m. (auto.)* titlul de proprietate a vehiculului.

Fahrzeughalter, *-s, -, m.* proprietar al vehiculului.

Fahrzeugpapiere *pl. (auto.)* acte ale automobilului, acte de bord ale unui vehicul.

Fahrzeugpark, *-s, -s, m.* parc de automobile.

Fahrzeugschein, *-(e)s, -e, m.* talonul vehiculului.

Fahrzeugzulassung, *-en, f.* înmatriculare a vehiculului.

Faible [fɛ:b(ə)l], *-, n. sg.* slăbiciune; înclinație, predilecție; **er hat ein ~ für Blondinen** are slăbiciune pentru blondine; **ich habe ein ~ für Sauerkraut** am slăbiciune pentru varză acră.

fair [fɛ:ɐ] *adj.* corect; cinstit; cumsecade.

Faiseur [fɛ'zo:ɐ], *-s, -e, m.* **1.** *(înv., peior.)* mahăr; escroc. **2.** *(înv.)* maistru șef de echipă.

Fäkaldünger, *-s, -, m.* îngrășământ din fecale.

Fäkalien [-liən] *pl.* (materii) fecale, excremente.

Fakir, Fakir, *-s, -s, m.* **1.** fachir. **2.** călugăr cerșetor; ascet.

Faksimile, *-s, -s* (și *-milia*), *n.* facsimil.

faksimilieren, *faksimilierte, faksimiliert, vb. (h) tr.* a face un facsimil, a facsimila.

Fakt, *-(e)s, -en* (și *-s*), *m.* (și *n.*) fapt, *(pl.)* date, fapte; **sozialer** (sau **soziales)** ~ fapt social; **wirtschaftliche ~en** date economice.

Faktage [-'ta:ʒə], *-n, f. (tel.)* factaj.

faktenmäßig *adj.* în conformitate cu faptele.

Faktenwissen, *-s, n. sg.* cunoaștere a stării de fapt, a realității.

Faktion, *-en, f.* facțiune mică, grupare politică.

faktiös [-tsiø:s] *adj.* răzvrătitor, ațâțător.

faktisch I. *adj.* efectiv, real; faptic. **II.** *adv.* de fapt, în adevăr.

faktitiv *adj. (gram.)* cauza tiv, factitiv; **~es Verbum** verb cauzativ, factitiv.

Faktor, *-s, -toren, m.* **1.** factor; **dieser ~ ist nicht außer Acht zu lassen** nu trebuie să uităm de acest factor; acest factor nu trebuie neglijat. **2.** *(mar.)* factor. **3.** *(tipogr.)* conducător tehnic al unei tipografii, zețării sau legătorii. **4.** *(argou, în expr.)* ~ **vom Leder** șef cu șorț, care lucrează și el; ~ **von der Feder** șef care supraveghează. **5.** contramaistru, șef de secție, șef de serviciu. **6.** reprezentant al unei firme comerciale străine. **7.** *(reg.)* băiat de prăvălie.

Faktorei, *-en, f.* agenție a unei societăți de comerț în țară străină; factorie, comptoir.

Faktoren|analyse, *-n, f. (mat.)* analiză factorială.

Faktorenmenge, *-n, f. (ec.)* cantitatea fizică de factori de producție.

Faktoren|umkehrtest, *-(e)s, -e* (și *-s*) *m.* test de reversibilitate a factorilor.

Faktotum, *-s, -s, n.* factotum, mână dreaptă (a cuiva).

Faktum, *-s, -ten* (și *Fakta*), *n.* fapt, realitate.

Faktur, *-en*, **Faktura**, *-ren, f.* factură, notă; **beglaubigte** ~ factură legalizată.

Fakturabetrag, *-(e)s, -träge, m.* v. Fakturenbetrag.

Fakturakopie [ko'pi: și *(reg.)* -ko:piə], *-n, f.* copie de factură.

Fakturenbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă a facturii.

Fakturenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de facturi, de conturi, facturier.

Fakturenpreis, *-es, -e, m.* preț al facturii.

Fakturenwert, *-(e)s, -e, m.* valoare a facturii.

fakturieren, *fakturierte, fakturiert, vb. (h) tr. (com.)* a factura.

Fakturierung, *-en, f. (ec.)* facturare; **überhöhte** ~ încărcare a facturii.

Fakturist, *-en, -en, m. (com.)* funcționar însărcinat cu întocmirea și controlul facturilor.

Fakultas, *-täten, f.* (diplomă de) capacitate; ~ **docendi für neuere Sprachen** diplomă de capacitate pentru predarea limbilor moderne; **Examen pro facultate** examen de agregat.

Fakultät, *-en, f.* **1.** facultate; **die juristische** ~ facultatea de științe juridice, de drept. **2.** *(mat.)* factorial. **3.** *(jur.)* capacitate, facultate. **4.** *(bis.)* împuternicire.

fakultativ *adj.* facultativ.

falb *adj.* **1.** șarg. **2.** palid; gălbui; gălbejit.

Falbe, *-n, -n, m.* cal șarg.

Falbel, *-n, f.* volan (la rochii).

fälbeln, *fälbelte, gefälbelt (ich fälb(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a fixa în pliseuri mărunte. **2.** a garnisi cu volane.

falben, *falbte, gefalbt, vb.* **I.** *tr. (h)* a îngălbeni. **II.** *intr. (s)* a se îngălbeni, a se gălbeji.

falbicht, falbig *adj.* v. falb.

Falk, *-en, -en, m.* v. Falke.

Falkaune, *-n, f. (ist., mil.)* săcăluș, tun de calibru mic (în evul mediu).

Falke, *-n, -n, m.* **1.** șoim *(Falconidae)*. **2.** v. Falkaune.

falken|artig *adj.* ca șoimul.

Falken|auge, *-s, -n, n.* **1.** ochi de șoim. **2.** *(fig.)* vedere ageră, pătrunzătoare; ochi de linx.

Falkenbeize, *-n, f. (vân.)* vânătoare cu șoimi.

Falkenblick, *-(e)s, -e, m.* privire de șoim; *(fig.)* privire pătrunzătoare, ageră.

Falkener, *-s, -, m.* v. Falkner.

Falkenhaube, *-n, f. (înv.)* căciuliță, capișon de șoim.

Falkenhaus, *-es, -häuser, n.* șoimărie.

Falkenhorst, *-(e)s, -e, m.* cuib de șoim.

Falkenier, *-s, -e, m. (vân.)* v. Falkner.

Falkenierhaus, *-es, -häuser, n.* șoimărie.

Falkenierkunst *f. sg.* arta de a dresa șoimi pentru vânătoare.

Falkeniertasche, *-n, f.* geantă, tolbă a șoimarului.

Falkenjagd *f. sg.* v. Falkenbeize.

Falkenjäger, *-s, -, m.* v. Falkner.

Falkenkappe, *-n, f.* v. Falkenhaube.

Falkenwärter, *-s, -, m.* îngrijitor de șoimi (de vânătoare).

Falkner, *-s, -, m. (vân.)* șoimar.

Falknerei *f. sg.* **1.** vânătoare cu șoimi. **2.** șoimărie.

Falkonett, *-(e)s, -e, n.* v. Falkaune.

Fall[1], *-(e)s, Fälle, m.* **1.** cădere; **der freie** ~ căderea liberă; **einen schweren ~ tun** a cădea rău; **zu ~ bringen a)** a face să cadă, a răsturna; **b)** *(fig.)* a dezonora, a seduce, a răpi cinstea; **c)** *(fig.)* a face să cadă, a doborî; **zu ~ kommen** a cădea; **auf Knall und ~ entlassen** a concedia de azi pe mâine, pe loc. **2.** cădere; decădere; eșec; ruină; **der ~ eines Handelshauses** falimentul unei case de comerț; ~ **der Profitrate** scăderea ratei profitului; **Hochmut kommt vor dem** ~ prea multă înfumurare duce la eșec. **3.** cădere, înclinare, cascadă, cataractă; **der ~ des Flusses** panta, înclinarea râului. **4.** caz; **im ~e, dass...** în caz că...; **im ~e eines Krieges** în cazul unui război; **im ~e der Not** la caz de nevoie, de trebuință; **auf alle Fälle** sau **auf jeden** ~ în orice caz; **eintretenden** (sau **vorkommenden) ~s** dacă se va întâmpla, în eventualitatea; **schlimmsten ~(e)s** în cazul cel mai rău; **den ~ setzen** a admite cazul; **gesetzt den** ~ sau **gesetzten ~s** presupunând că, admițind că; **außer im ~e, dass...** afară de cazul că...; **ein ~ für sich** un caz special; **einen großen ~ aus etwas machen** a face (mare) caz de ceva; **von ~ zu** ~ de la caz la caz; *(fam.)* **klarer ~!** dar bineînțeles!; *(med.)* **Fälle von Typhus** cazuri de febră tifoidă; **der ~ verlief tödlich** cazul a evoluat mortal; **ein schwerer** ~ un caz grav; **im äußersten ~e** în caz extrem, la rigoare; *(jur.)* **der ~ Dreyfus** cazul Dreyfus. **5.** *(gram.)* caz (de declinare); **der erste** ~ cazul nominativ.

Fall[2], *-s, -en, n. (mar.)* funie, parâmă.

Fall|laden, *-s, -laden, m. (înv.)* v. Fallladen.

Fall|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr căzut (din pom).

Fäll|axt, *-äxte, f.* secure, topor de doborât (copaci).

Fällbad, *-(e)s, -bäder, n. (chim.)* baie de limpezire, de sedimentare, de precipitare.

Fallband, *-(e)s, -bänder, n.* v. Fahlband.

Fallbär, *-en, -en, m. (tehn.)* **1.** berbec cu ciocan mecanic. **2.** berbec de sonetă.

fällbar *adj. (despre pomi)* care poate fi tăiat.

Fallbauer, *-s, -, n.* capcană de prins păsări.

Fallbaum, *-(e)s, -bäume, m.* barieră.

Fallbeil, *-(e)s, -e, n.* ghilotină.

Fallbeschleunigung *f. sg. (fiz.)* accelerație gravitațională.

Fallbock, *-(e)s, -böcke, m. (tehn.)* sonetă, berbec, mai de bătut piloni.

Fallbö, *-en, f.* rafală de vânt; gol de aer.

Fallbrett, *-(e)s, -er, n. (constr.)* scândură așezată vertical (la o căptușeală).

Fallbrücke, *-n, f.* pod ridicător; pasarelă; scară de acostare.

Falldauer *f. sg. (fiz.)* durată de cădere.

Falle, *-n, f.* **1.** cursă, laţ, capcană; **eine ~ stellen** a întinde o cursă; **in die ~ gehen** a cădea în cursă, în capcană; **in die eigene ~ gehen** a cădea în propria sa cursă. **2.** *(fam.)* pat. **3.** zăvor (la broasca uşii), clichet.

Fall|ebene, *-n, f. (fiz.)* plan de cădere; plan înclinat.

Fall|ei, *-(e)s, -er, n. (cul.)* ochi românesc.

Fall|eisen, *-s, -, n.* capcană (mecanică) pentru animale mari.

fallen, *fiel, gefallen (du fällst, er fällt), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a cădea; **die Blätter ~** frunzele cad; **der erste Schnee ist gefallen** a căzut prima zăpadă; **es ist Nebel gefallen** s-a lăsat ceaţă; **zur Erde ~ a)** a cădea jos; **b)** *(fig.)* a cădea la pământ; **vom Pferde ~** a cădea de pe cal; **jm. zu Füßen ~** a cădea, a se arunca la picioarele cuiva; **auf die Knie ~** a cădea în genunchi; **auf den Rücken ~** a cădea pe spate, a se răsturna; **in Ohnmacht ~** a leşina; *(fig.)* **aus den Wolken ~** a rămâne (ca) trăsnit, a cădea ca din nori; **in Schlaf ~** a adormi; **~ lassen a)** a scăpa, a da drumul din mână; **b)** a renunţa; **jm. zur Last ~** a fi o povară pentru cineva; a incomoda pe cineva; **er ist nicht auf den Kopf gefallen** nu e căzut în cap, nu e prost; **ins Gewicht ~** a cântări; **der Apfel fällt nicht weit vom Stamm** aşchia nu sare departe de trunchi; ce naşte din pisică şoareci mănâncă. **2.** a coborî, a scădea; **die Preise sind gefallen** preţurile au scăzut; **die Aktien ~** acţiunile sunt în scădere; **das Barometer fällt** barometrul coboară; **die Temperatur fällt** temperatura scade; **das Wasser fällt** apa scade; **du bist in meinen Augen stark gefallen** ai scăzut mult în ochii mei. **3.** a cădea, a muri; **auf dem Felde der Ehre ~** a cădea pe câmpul de onoare. **4.** a cădea, a nu fi acceptat; **der Antrag ist gefallen** propunerea a căzut. **5.** a răsuna; a se auzi; **es fiel ein Schuss** s-a auzit o împuşcătură; **ein Wort ~ lassen** a scăpa un cuvânt, a lăsa să scape un cuvânt; **diese Bemerkung hätte nicht ~ dürfen** această remarcă nu era necesară; **kein böses Wort ist gefallen** nu s-au spus vorbe grele. **6.** a se arunca, a năvăli, a sări (asupra cuiva); **jm. um den Hals ~** a se arunca de gâtul cuiva, a îmbrăţişa pe cineva; **auf die Beute ~** a sări asupra prăzii; **einem Pferd in die Zügel ~** a prinde hăţurile unui cal (care aleargă); **dem Feinde in den Rücken ~** a ataca inamicul din spate; **jm. in die Rede** (sau **ins Wort**) **~** a întrerupe pe cineva; **in die Augen ~** a bate la ochi, a sări în ochi; **mit der Tür ins Haus ~** a brusca lucrurile, a o lua prea repede. **7.** a cădea, a ajunge, a reveni; **als Erbe an jn. ~** a reveni cuiva ca moştenire; **an den Staat ~** a trece în proprietatea statului; **das Los fiel auf ihn** sorţii au căzut asupra lui; **der Verdacht fällt auf ihn** bănuiala cade asupra lui; **die Wahl ist auf ihn gefallen** alegerea a căzut asupra lui; **jm. auf die Nerven ~** a călca pe cineva pe nervi; **bei jm. in Ungnade ~** a cădea în dizgraţia cuiva; **aus einer Überraschung in die andere ~** a cădea dintr-o surpriză în alta. **8.** a cădea, a (se) nimeri, a se încadra; **das Fest fällt auf einen Sonntag** serbarea cade într-o duminică; **die Zahlung fiel auf gestern** plata, achitarea a fost ieri; **in** (sau **unter**) **etwas ~** a intra, a cădea în (sau sub) ceva; **unter einen Begriff ~** a intra, a se încadra într-o noţiune; **sie ~ unter die Bestimmungen der Verordnung** ei cad, intră sub (sau în) prevederile hotărârii; **das fällt in eine andere Kategorie** aceasta intră într-o altă categorie; **das fällt in mein Fach** aceasta intră în specialitatea mea, face parte din specialitatea mea. **9.** a bate; **das Licht fällt ins Zimmer** lumina bate în cameră; **ins Grüne ~** a bate în verde. **10.** *(pop.)* a pieri, a se prăpădi; **das Vieh ist gefallen** vitele s-au prăpădit. **II.** *tr. (h) (în expr.)* **sich** *(dat.)* **den Arm aus dem Gelenk ~** a-şi luxa mâna căzând. **III.** *refl. (h) (în expr.)* **sich wund ~** a se lovi rău căzând.

Fallen, *-s, n. sg.* **1.** cădere; **beim ~** la cădere, căzând; **beim ~ auf die Füße zu stehen kommen** a cădea în picioare. **2.** scădere; **das ~ der Preise** scăderea preţurilor; **das Fieber ist im ~** febra, temperatura este în scădere; **das ~ einer Geschwulst** micşorarea unei tumori.

fällen, *fällte, gefällt, vb. (h) tr.* **1.** a doborî, a da jos, a tăia; **einen Baum ~** a tăia un pom; **Holz ~** a tăia lemne în pădure; **ein wildes Tier ~** a omorî, a doborî o fiară. **2.** *(mil.; în expr.)* **das Bajonett ~** a ţine baioneta în poziţie de atac; **die Lanze ~** a întinde lancea. **3.** *(mat.; în expr.)* **ein Lot ~** a ridica o perpendiculară. **4.** *(chim.)* a precipita, a sedimenta. **5.** *(fig.)* a hotărî, a decide, a rosti; **ein Urteil ~** a rosti o sentinţă.

fallend I. *part. prez.* de la f a l l e n. **II.** adj. căzând, înclinat, descrescător; *(pop.; în expr.)* **die ~e Sucht** epilepsie.

Fall|endung, *-en, f. (gram.)* terminaţie a cazului, desinenţă cazuală.

fallen lassen, *ließ fallen, fallen lassen* (şi *fallen gelassen*) *vb. (h) tr.* **1.** a lăsa să cadă. **2.** a abandona, a renunţa.

Fallen|steller, *-s, -, m.* plasator de capcane.

Faller, *-s, -,* m. cădere (la bridge).

Fällern, *-s, -, n. (reg.)* rostogolire.

Fallfangschere, *-n, f. (mine)* paracăzător.

Fallfenster, *-s, -, n.* fereastră ridicătoare, fereastră-ghilotină.

Fallgatter, *-s, -, n.* **1.** *(constr.)* ferăstrău vertical. **2.** *(mine)* grilaj de închidere cu ţepi.

Fallgeschwindigkeit, *-en, f. (fiz.)* viteză de cădere.

Fallgesetz, *-es, -e, n. (fiz.)* lege a căderii.

Fallgitter, *-s, -, n.* v. F a l l g a t t e r.

Fallgrube, *-n, f.* capcană (groapă pentru animale mari).

Fallgut, *-(e)s, -güter, n. (ist.)* feudă personală (netransmisibilă prin moştenire).

Fallhammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan mecanic prin cădere, cu cădere liberă.

Fallhärteprüfer, *-s, -, m. (tehn.)* scleroscop.

Fallhaus, *-es, -häuser, n. (înv.)* casă a hingherului, ecarisaj.

Fallhöhe, *-n, f.* înălţime de cădere.

Fallholz, *-es, n. sg.* uscături, vreascuri.

fallibel *adj.* supus greşelii, failibil.

Fallibilität, *-en, f.* failibilitate, imperfecţiune.

fallieren, *fallierte, falliert, vb. (h) intr.* a da faliment.

fällig *adj.* **1.** scadent, ajuns la scadenţă; *(despre termene)* împlinit; **~ werden** a deveni scadent; **die Zahlung ist heute ~** plata a ajuns azi la scadenţă; **das Urteil wird bald ~ sein** sentinţa este de aşteptat în scurt timp; **~er Wechsel** poliţă scadentă; **~e Zinsen** dobânzi scadente. **2.** *(pop.)* ruinat, dărăpănat; care stă să cadă. **3.** lunecos.

Fälligkeit, *-en, f.* scadenţă.

Fälligkeits|aufschub, *-(e)s, -schübe, m. (ec.)* ridicare a scadenţei.

Fälligkeits|tag, *-(e)s, -e, m.* zi a scadenţei.

Fälligkeits|termin, *-s, -e, m.* termen de scadenţă, termen scadent.

Fälligkeitszeit, *-en, f.* timp, termen de scadenţă, termen scadent.

Falliment, *-(e)s, -e, n.* faliment.

Fall|laden, *-s, -läden* (şi rar *-*), *m.* jaluzea, oblo, stor.

Fall|laub, *-(e)s, n. sg.* frunze căzute.

Fall|linie [-niə], *-n, f.* linie de pantă, înclinaţie.

Fallissement [-lIs(ə)'mã:], *-s, -s, n.* v. F a l l i m e n t.

fallit *adj.* falit.

Fallit, *-en, -en, m.* falit.

Fallitenbuch|halter, *-s, -, m.* verificator al registrelor unui falit.

Fallit|erklärung, *-en, f.* declarare a stării de faliment.

Fallitmasse, *-n, f.* valoare totală a bunurilor care se împarte creditorilor (la faliment).

Fallkerb, *-(e)s, -e, m. (silv.)* crestătură, marcă de doborire.

Fallkessel, *-s, -, m. (mine)* cazan de precipitare (pentru minereuri dizolvate).

Fallklappe, *-n, f.* chepeng; *(tel.)* anunţător cu clape.

Fallkloben, *-s, -, m.* ciocan cu care se bate la uşă.

Fallklotz, *-es, -klötze, m.* v. F a l l b ä r.

Fallknecht, *-(e)s, -e, m. (înv.)* ucenic, ajutor de hingher.

Fallkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* amică, cujdă *(Arnica montana* L.).

Fallmaschine, *-n, f. (fiz.)* maşină Atwood.

Fallmauer, *-n, f. (hidr.)* zid de cădere (la ecluze).

Fallmeister, *-s, -, m.* hingher, jupuitor.

Fällmittel, *-s, -, n.* v. F ä l l u n g s m i t t e l.

Fallnetz, *-es, -e, n.* laţ; plasă-capcană.

Fall|obst, *-(e)s, n. sg.* fructe căzute din pom; poame depreciate prin cădere.

Fall|ort, *-(e)s,* -e (şi *-örter*), *m. (mine)* suitoare, loc de înclinare.

Fallott *-en, -en, m. (austr.)* v. F a l o t t.

Fallraum, *-(e)s, -räume, m. (fiz.)* spaţiu parcurs de un corp în cădere.

Fallrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* succesiune în linie directă.

Fallreep, *-(e)s, -e, n.*, **Fallreeptreppe**, *-n, f. (mar.)* scară flexibilă; scară de frânghie; scară de bord.

fallreif *adj. (despre fructe)* copt, gata să cadă.

Fallrichtung, *-en, f.* direcţie de cădere.

Fallrohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** burlan (de scurgere). **2.** *(tehn.)* conductă descendentă.

falls *conj.* în caz că, dacă, de cumva; **~ er nicht kommt...** în caz că nu vine...

Fallschirm, *-(e)s, -e, m.* paraşută; **den ~ öffnen** a deschide paraşuta; **mit dem ~ springen** a sări cu paraşuta; **mit dem ~ abspringen lassen** (sau **abwerfen**) a lansa cu paraşuta, a paraşuta.

Fallschirm|ab|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* săritură, salt cu paraşuta.

Fallschirm|abwurf, *-(e)s, -würfe, m.* lansare cu paraşuta.

Fallschirmjäger, *-s, -, m.* paraşutist militar.

Fallsehirmjägerdivision [-vi-], *-en, f. (mil.)* divizie de paraşutişti.

Fallschirm|springer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* paraşutist(ă).

Fallschirmtruppe, *-n, f.* trupă de paraşutişti.

Fallschloss, *-es, -schlösser, n.* **1.** clanţă. **2.** lacăt cu arc.

Fällschnecke, *-n, f. (tehn.)* tub descensor cu elice.

Fallschwert, *-(e)s, -er, n.* (cuţit de) ghilotină.

Fall|strick, *-(e)s, -e, m.* (şi *fig.*) laţ, cursă; **jm. ~e legen** a întinde cuiva o cursă.

Fall|stromvergaser, *-s, -, m. (tehn.)* carburator cu curent descendent.

Fallsucht *f. sg. (pop., înv.)* epilepsie.

fallsüchtig *adj. (pop., înv.)* epileptic.

Fallsüchtige, *-n, -n (ein Fallsüchtiger), m.* şi *f. (pop., înv.)* epileptic(ă).

Fall|ton, *-(e)s, -töne, m.* cadenţă, tact, ritm.

Fall|tor, *-(e)s, -e, n.* poartă care se deschide prin ridicare şi lăsare; poartă de cetate.

Fall|treppe, *-n, f.* **1.** scară îndărătul unui chepeng. **2.** *(mine)* lada tubulară pentru evacuarea în jos a sterilului.

Fall|tür, *-en, f.* chepeng; uşa-ghilotină; *(tehn.)* trapă.

Fall|übel, *-s, n. sg.* v. F a l l s u c h t.

Fällung, *-en, f.* **1.** doborâre, tăiere (a unui pom), abataj. **2.** *(chim.)* precipitare, sedimentare. **3.** *(fig.)* hotărâre, decizie; **~ eines Urteils** rostire a unei sentinţe.

Fällungsmittel, *-s, -, n. (chim.)* reactiv de precipitare, precipitant.

Fallvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de cădere.

fallweise *adv.* de la caz la caz.

Fallwerk, *-(e)s, -e, n. (mec.)* aparat pentru încercarea de cădere.

Fallwild, *-(e)s, n. sg. (vân.)* vânat mort de moarte naturală.

Fallwind, *-(e)s, -e, m. (met.)* vânt de coborâre; *(mar.)* vânt favorabil.

Fallwinkel, *-s, -, m.* **1.** *(fiz.)* unghi de cădere. **2.** *(mine)* unghi de înclinaţie.

Fallzeit, *-en, f. (mec.)* timp de cădere, timp de parcurgere.

Fallzünder, *-s, -, m. (mil.)* focos cu percuţie.

Falott, *-en, -en, m. (austr.)* **1.** înşelător, escroc. **2.** mişel.

falsch *adj.* **1.** fals, neadevărat, greşit; **eine ~e Rechnung** o socoteală greşită; **einen ~en Weg einschlagen** a greşi drumul; **~er Eid** sperjur, jurământ fals; **~e Karten** cărţi măsluite; **~es Geld** bani falşi, calpi; **~er Spieler** trişor. **2.** fals, nenatural, neveritabil; **~e Perle** perlă falsă. **3.** fals, mincinos, prefăcut, perfid; **~er Freund** prieten fals; **~e Tränen** lacrimi prefăcute, neadevărate. **4.** *(reg.)* supărat, necăjit; **auf jn. ~ sein** a fi supărat pe cineva. **5.** *(tel.)* greşit; **~ verbunden!** greşeală, aţi greşit numărul!

Falsch, *-es, n. sg.* falsitate, caracter fals; duplicitate; **ohne ~** sincer, cinstit.

Falsch|aus|sage, *-n, f. (jur.)* declaraţie, depunere falsă.

Falschbuchung, *-en, f.* înregistrare greşită.

Falsche, *-n, -n, (ein Falscher), m.* şi *f.* persoană falsă; **an den ~n geraten sein** a fi decepţionat de cineva.

Falsch|eid, *-(e)s, -e, m.* sperjur.

fälschen, *fälschte, gefälscht, vb. (h) tr.* a falsifica, a altera; **Wein ~** a falsifica vinul; **Texte ~** a falsifica texte.

Fälscher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* falsificator(-oare).

Fälscherbande, *-n, f.* bandă de falsificatori.

Falschfahrer, *-s, -, m. (auto.)* maşină care circulă în sens opus (pe autostradă).

Falschgeld, *-(e)s, n. sg.* bani falşi.

fạlschgläubig *adj. (bis.)* eretic.
Fạlsch|heit, *-en, f.* falsitate, duplicitate; ipocrizie, prefăcătorie.
fạlsch|herzig *adj.* prefăcut, necredincios, infidel.
Fạlschkiel, *-(e)s, -e, m. (mar.)* chilă falsă.
fạlsch klịngend *adj. (muz.)* discordant; fals, disonant.
fälschlich, fälschlicherweise *adv.* fals, greşit, eronat.
fạlschlos *adj. (rar)* sincer; corect, cinstit.
Fạlschlosigkeit *f. sg.* sinceritate, onestitate.
Fạlschluft *f. sj. (tehn.)* aer fals.
Fạlschmeldung, *f. sg.* înştiinţare, comunicare falsă.
fạlschmünzen *(numai la inf.) vb. (h) intr.* a falsifica bani.
Fạlschmünzer, *-s, -, m.* falsificator de bani; calpuzan.
Fạlschmünzerbande, *-n, f.* bandă de falsificatori (de bani).
Falschmünzerẹi *f. sg.* falsificare de bani; ~ **treiben** a fabrica bani falşi.
fạlschnamig *adj.* cu nume fals.
Fạlsch|schreibung *f. sg.* scriere greşită.
Fạlsch|schwörer, *-s, -, m.* sperjur.
Fạlsch|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc fals, trişare.
Fạlsch|spieler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* înşelător(-oare) la joc, trişor(-oare).
Fälschung, *-en, f.* **1.** falsificare; ~ **der Nahrungsmittel** falsificare de alimente. **2.** fals, contrafacere; **es erwies sich als** ~ s-a dovedit a fi un fals.
fälschungs|sicher *adj.* infalsificabil.
Fạlschwerbung, *-en, f. (jur. mil.)* înrolare, recrutare ilegală.
Falsẹtt, *-(e)s, -e, n. (muz.)* falset, voce de cap.
falsettịeren, *falsettierte, falsettiert, vb. (h) intr.* a cânta (în) falset.
Falsifikạt, *-(e)s, -e, n.* falsificare, fals.
Falsifikatiọn, *-en, f.* falsificare.
falsifizịeren, *falsifizierte, falsifiziert, vb. (h) tr.* a falsifica.
Fạlsum, *-s, Falsa, n.* indicaţie falsă; falsificare, fals; greşeală, eroare.
Fạlt, *-(e)s, Fälte, m. (elv.)* v. Falte.
Fạlt|arbeit, *-en, f.* obiect confecţionat prin pliere.
fạltbar *adj.* pliant, pliabil.
Fạltblatt, *-(e)s, -blätter, n.* pliant.
Fạltboot, *-(e)s, -e, n.* barcă pliantă, faltbot.
Fältchen, *-s, -, n. (dim.* de la Falte) cută mică, creţişoară.
Fạltdach, *-(e)s, -dächer, n. (auto.)* acoperiş decapotabil.
Fạlte, *-n, f.* **1.** cută; fald, zbârcitură; **~n machen (**sau **werfen)** a face cute, creţuri; **die ~n verlieren** a se descreţi; **in ~n legen** a aşeza în cute, a plisa; *(fig.)* **die innersten ~n des Herzens** colţurile cele mai tainice ale inimii. **2.** *(geol.)* cută, încreţire. **3.** rid; **die Stirn in ~n legen (**sau **ziehen)** a încreţi fruntea.
fälteln, *fältelte, gefältelt (ich fält(e)le), vb. (h) tr.* a încreţi; a plisa, a cuta.
Fältelwerk, *-(e)s, -e, n. (text.)* draperie, drapaj.
Fältelung, *-en, f.* încreţire; plisare.
fạlten, *faltete, gefaltet (du faltest, er faltet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a îndoi, a plia; **den Bogen** ~ a îndoi coala. **2.** a încreţi, a încrunta; **die Stirne** ~ a încreţi fruntea. **3.** *(în expr.)* **die Hände** ~ a împreuna mâinile. **II.** *refl.* a se îndoi, a se încreţi, a face cute, încreţituri.
Fạltenbildung, *-en, f.* formare de riduri, de cute.
Fạltengebirge, *-s, -, n. (geol.)* munţi de cutare, munţi cutaţi.
Fạltenkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie cu falduri, cu pliscuri, cu cute; rochie plisată.
fạltenlos *adj.* **1.** fără falduri, fără pliscuri, fără cute. **2.** fără încreţituri.
Fạltenmagen, *-s, -* (şi *-mägen), m. (zool.)* foios (la rumegătoare).
fạltenreich *adj.* cu multe cute, cu multe falduri.
Fạltenrock, *-(e)s, -röcke, m.* fustă plisată.
Fạltenschlag, *-(e)s, -schläge,* m. v. Faltenwurf.
Fạltenschnecke, *-n, f. (zool.)* melc exotic *(Voluta).*
fạltenweise *adv.* în falduri, în cute, plisat.
Fạltenwespe, *-n, f. (entom.)* viespe veritabilă *(Vespa vulgaris).*
Fạltenwurf, *-(e)s, -würfe, m.* **1.** drapare, drapaj, cădere a faldurilor. **2.** îmbrăcăminte largă, cu falduri (în pictură etc.).
Fạlter, *-s, -, m.* fluture.
fạltig, *adj.* **1.** cu cute, cu falduri. **2.** boţit, şifonat.
Faltonẹtte, *-n, f.* v. Faltboot.
Fạltkarte, *-n, f.* hartă pliantă.
Fạltkarton, *-s, -s, m.* carton pliant.
Fạltmaß|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* metru pliant.
Fạlt|schachtel, *-n, f.* cutie pliantă.
Fạlt|schachtelkarton, *-s, -s* (şi *-e), m.* cutie de carton pliabilă.
Fạltschnitt, *-(e)s, -e, m.* obiect, milieu cu modele decupate din hârtie pliată.
Fạlt|stuhl, *-(e)s, -stuhle, m.* scaun pliant.
Fạlt|tür, *-en, f.* uşă pliantă.
Fạltung, *-en, f.* **1.** îndoire, împăturire; ~ **des Briefes** îndoire a scrisorii. **2.** *(geol.)* încreţire, cutare.
Fạlz, *-es, -e, m.* **1.** *(tehn., constr., tipogr.)* falţ, îndoitură (de coală); cută. **2.** gardină (la putini, butoaie). **3.** scobitură (a unei scânduri, a unui metal etc.). **4.** *(reg.)* împerechere (la păsări).
Fạlz|amboss, *-es, -e, m. (tehn.)* nicovală de fălţuit.
Fạlzbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Falzbock.
Fạlzbein, *-(e)s, -e, n.* os de fălţuit, fălţuitor.
Fạlzblume, *-n, f. (bot.)* firicică *(Micropus erectus).*
Fạlzbock, *-(e)s, -böcke, m. (tăb.)* scaun pentru fălţuit, pentru egalizat cu cuţitul de mână.
Fạlzbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură de îndoit hârtia.
Fạlzdach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiş metalic cu falţuri.
Fạlze, *-n, f.* v. Falzhobel.
Fạlz|eisen, *-s, -, n.* **1.** daltă de fălţuit. **2.** *(tăb.)* cuţitoaie.
fạlzen, *falzte, gefalzt (du, er falzt), vb. (h) tr.* **1.** a fălţui. **2.** a cresta. **3.** a gărdini, a face gardină.
Fạlzer, *-s, -, m. (tehn.)* fălţuitor, aparat pentru probă de fălţuire.
Falzerei, *-en, f. (tehn.)* **1.** fălţuire, fălţuială. **2.** crestare. **3.** gărdinire. **4.** cărnosire.
Fạlzfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză de fălţuit.
Fạlzhammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan de fălţuit.
Fạlzheftmaschine, *-n, f. (tipogr.)* maşină de fălţuit şi de legat, de broşat.
Fạlzhobel, *-s, -, m. (tehn.)* rindea de fălţuit, muchier.
fạlzig *adj. (tehn.)* **1.** fălţuit. **2.** crestat. **3.** gărdinit.
Fạlzleiste, *-n, f. (tehn.)* stinghie cu falţ.
Fạlzmaschine, *-n. f. (tehn.)* maşină de fălţuit, fălţuitoare.
Fạlzmesser, *-s, -, n. (tehn.)* **1.** cioplitoare, cuţit de sculptat. **2.** cuţit de cărnosit; cuţit de fălţuit; cuţit de egalizare a pieilor.
Fạlznaht, *-en, f. (metal.)* cusătură fălţuită.
Fạlzung, *-en, f.* **1.** fălţuire. **2.** loc fălţuit, falţ.
Fạlzverbindung, *-en, f. (tehn.)* îmbinare prin fălţuire, prin falţ.
Fạlz|zange, *-n, f. (cizmărie)* cleşte de fălţuit, de tras; falţ.
Fạlz|ziegel, *-s, -, m.* ţiglă cu falţ, cu jgheaburi.
Fam. *presc.* de la Familie.
Fạma *f. sg.* **1.** faimă, reputaţie. **2.** zvon. **3.** calomnie.
familiạ̈r *adj.* familiar; cunoscut; intim; ~ **tun** a face pe intimul.
Familiạre, *-n, -n, m.* şi *f. (bis. cat.)* **1.** slugă legată prin jurământ într-o mănăstire. **2.** membru al curţii papale.
familiarisịeren, *familiarisierte, familiarisiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a familiariza, a deprinde. **II.** *refl.* a se deprinde (cu ceva), a se familiariza, a deveni intim (cu cineva).
Familiaritạ̈t, *-en, f.* familiaritate.
Famịlie [-liə], *-n, f.* familie; neam; **er hat keine** ~ n-are familie; **eine** ~ **gründen** a întemeia o familie, a pune bazele unei familii; **es bleibt in der** ~ rămâne în familie, rămâne între noi; **es liegt in der** ~ aceasta e o caracteristică a familiei; **eine feine** ~**!** bună familie mai e şi asta! **aus alter** ~ **sau aus einer alten** ~ descendent dintr-o familie veche, dintr-un neam vechi; **kinderreiche** ~ familie numeroasă, cu mulţi copii.
Famịlien|ähnlichkeit [-liən-], *-en, f.* asemănare de familie.
Famịlien|ange|hörige, *-n, -n (ein Familienangehöriger), m.* şi *f.* membru de familie.
Famịlien|angelegenheit, *-en, f.* chestiune, problemă familială.
Famịlien|anschluss, *-es, -schlüsse, m.* legătură, relaţie familială; ~ **suchen** a căuta relaţii familiale, a căuta relaţii cu alte familii.
Famịlien|anzeige, *-n, f.* înştiinţare, anunţ familial (în gazete).
Famịlien|arbeit, *-en, f.* muncă în familie.
Famịlien|aufnahme, *-n, f.* **1.** *sg.* primire în familie. **2.** fotografie de familie.
Famịlienbad, *-(e)s, -bäder, n.* **1.** baie comună. **2.** *(fam.)* baie în comun.
Famịlienbegräbnis, *-ses, -se, n.* loc de veci al unei familii.
Famịlienbei|hilfe, *-n, f.* ajutor, sprijin acordat familiei; alocaţie familială.
Famịlienberatung, *-en, f.* consiliere a familiilor.
Famịlienbesitz, *-es, m. sg.* posesiune a familiei.
Famịlienbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere familială.
Famịlienbeziehung, *-en, f.* raport, relaţie, legătură familială.
Famịlienbild, *-(e)s, -er, n.* tablou, fotografie de familie.
Famịlienblatt, *-(e)s, -blätter, n.* revistă familială ilustrată (de largă circulaţie şi profil divers).
Famịlienbuch, *-(e)s, -bücher, n.* jurnal de familie.
Famịlienchronik [-kro:-], *-en, f.* cronică de familie.
Famịliendieb|stahl, *-(e)s, -stähle m. (jur.)* furt în familie.
Famịlien|einkommen, *-s, n. sg.* venit al familiei.
Famịlien|er|eignis, *-ses, -se, n.* eveniment familial.
Famịlien|er|halter, *-s, -, m.* susţinător de familie.
Famịlien|ermäßigung, *-en, f.* reducere acordată pentru familie.
Famịlienfehler, *-s, -, m.* viciu de familie, moştenit, ereditar.
Famịlienfest, *-(e)s, -e, n.* serbare, festivitate, sărbătoare de familie.
Famịlienforschung *f. sg.* genealogie.
Famịlienge|heimnis, *-ses, -se, n.* secret de familie.
Famịliengemälde, *-s, -, n.* tablou de familie.
Famịliengeschichte *f. sg.* **1.** istorie a unei familii. **2.** poveste de familie.
Famịliengesetzbuch, *-(e)s, -bücher, n.* codul familiei.
Famịlienglück, *-(e)s, n. sg.* fericire casnică.
Famịliengrab, *-(e)s, -gräber, n.* mormânt de familie.
Famịliengruft, *-grüfte, f.* cavou de familie.
Famịliengut, *-(e)s, -güter, n.* proprietate, domeniu, posesiune familială.
Famịlienhandel, *-s, m. sg.* afacere particulară.
Famịlienhaupt, *-(e)s, -häupter, n.* cap de familie.
Famịlienhaus, *-es, -häuser, n.* casă pentru una sau mai multe familii.
Famịlienhaushalt, *-(e)s, -e, m.* buget al familiei.
Famịlienkrach, *-(e)s, m. sg. (fam.)* scandal în familie.
Famịlienkrankheit, *-en, f.* boală de familie, ereditară.
Famịlienkreis, *-es, m. sg.* cadru familial; **die Feiertage im** ~ **zubringen** a petrece sărbătorile în sânul familiei.
Famịlienkunde *f. sg.* genealogie.
Famịlienlasten|ausgleich, *-(e)s, m. sg.* v. Familienbeihilfe.
Famịlienleben, *-s, n. sg.* viaţă de familie; **ein mustergültiges** ~ **führen** a duce o viaţă de familie exemplară.
famịlienlos *adj.* fără familie.
Famịlienmutter, *-mütter, f.* mamă de familie.
Famịlien|name, *-ns, -n, m.* nume de familie.
Famịlien|oberhaupt, *-(e)s, -häupter, n.* cap de familie.
Famịlienpakt, *-(e)s, -e, m.* contract, acord, convenţie, alianţă familial(ă).
Famịlienplanung *f. sg.* reglementare a natalităţii, planning familial.
Famịlienrat, *-(e)s, m. sg.* consiliu de familie.
Famịlienrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* **1.** cod al familiei. **2.** drept familial.
Famịlienrücksicht, *-en, f.* motiv, consideraţie familial(ă).
Famịlienschmuck, *-(e)s, m. sg.* bijuterii de familie.
Famịlien|sinn, *-(e)s, m. sg.* înţelegere, simţ deosebit pentru problemele familiei.

Familiensitz, *-es, -e, m.* reşedinţă a familiei.
Familien|stammbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru genealogic al familiei.
Familien|stand, *-(e)s, -stände, m.* situaţie familială; stare civilă.
Familien|stiftung, *-en, f.* fundaţie, aşezământ creat de o familie.
Familien|stolz, *-es, m. sg.* mândrie a familiei.
Familien|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** piesă (veche) de familie (mobilă sau bijuterie). **2.** tablou de familie.
Familientag, *-(e)s, -e, m.* zi, aniversare, sărbătoare de familie.
Familien|umgang, *-(e)s, m. sg.* **1.** relaţii familiale. **2.** *(în expr.)* ~ **haben** a fi primit în familie.
Familien|unter|halt, *-(e)s, m. sg.* întreţinere a familiei.
Familien|unter|stützung, *-en, f.* ajutor, sprijin familial.
Familienvater, *-s, -väter, m.* tată de familie.
Familienvergnügen, *-s, -, n.* distracţie familială.
Familienver|hältnis, *-ses, -se, n.* relaţie de familie.
Familienvor|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Familienoberhaupt.
Familienwappen, *-s, -, n. (ist.)* stemă, emblemă, blazon a(l) unei familii.
familienweise *adv.* familie cu familie, câte o familie.
Familienwohnung, *-en, f.* locuinţă pentru o familie.
Familienzeitung, *-en, f.* ziar, publicaţie familial(ă).
Familienzirkel, *-s, -, m.* cerc familial, de familie.
Familienzulage, *-n, f.* supliment, alocaţie de familie.
Familienzusammenführung *f. sg.* reunificare a familiei.
Familienzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare familială.
Familienzuwachs, *-es, m. sg.* înmulţire, mărire, creştere a familiei; ~ **erwarten** a aştepta un nou-născut, un copil.
Familienzwist, *-(e)s, -e, m.*, **Familienzwistigkeit**, *-en, f.* ceartă, neînţelegere, vrajbă, dezbinare familială, în familie.
famos *adj.* **1.** excelent. **2.** renumit, faimos, vestit.
Famulus, *-, -se* (şi *-li*), *m.* **1.** *(înv., glumeţ)* student-ajutor al unui profesor, preparator. **2.** student la medicină care-şi face practica într-un spital, stagiar extern sau intern.
Fan [fɛn], *-s, -s, m.* fan, adept.
Fanal, *-s, -e, n.* **1.** fanal, fanar, felinar, semnal luminos; far. **2.** *(fig.)* prevestire a unor evenimente.
Fanatiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen f.* fanatic(ă).
fanatisch *adj.* fanatic.
fanatisieren, *fanatisierte, fanatisiert, vb. (h) tr.* a fanatiza, a înflăcăra, a aţâţa, a însufleţi.
Fanatismus, *-, m. sg.* fanatism.
fand *pers.* 1 şi 3 *ind. imperf.* de la finden.
Fandango, *-s, -s, m.* fandango, dans naţional spaniol.
fände *conj. imperf.* de la finden.
Fanfare, *-n, f.* **1.** trompetă, trâmbiţă. **2.** sunet, semnal de trompetă. **3.** muzică pentru fanfară. **4.** *(auto.)* claxon cu mai multe tonuri succesive.
Fanfarenbläser, *-s, -, m.* trompetist, trâmbiţaş.
Fanfarenklang, *-(e)s, -klänge, m.* sunet de trâmbiţă.
Fanfaren|stoß, *-es, -stöße, m.* sunet, semnal din trâmbiţă.
Fanfarenzug, *-(e)s, -züge, m.* unitate de trompetişti (la paradă).
Fanfaron [-'rɔ̃:], *-s, -s, m.* fanfaron, lăudăros.
Fanfaronade, *-n, f.* fanfaronadă, lăudăroşenie.
Fang, *- (e)s, Fänge, m.* **1.** captură; pradă; **einen guten ~ tun a)** a avea noroc (la vânătoare, la pescuit); **b)** a pune mâna pe un răufăcător primejdios. **2.** cursă, laţ, capcană. **3.** *(vân.) sg.* bot (al animale răpitoare şi câine); *pl.* colţi (de mistreţ); gheare (de vultur) etc. **4.** lovitură (cu cuţitul de vânătoare); **einem Wild den ~ geben** a ucide vânatul rănit cu cuţitul de vânătoare, a da vânatului lovitura de graţie. **5.** vânătoare; **auf ~ gehen** a merge la vânătoare.
Fang|arm, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(zool.)* tentacul. **2.** *(tehn.)* braţ de prindere.
Fangbacke, *-n, f. (tehn.)* falcă de prindere.
Fangball, *-(e)s, -bälle, m.* **1.** minge. **2.** joc cu mingea; ~ **spielen** a se juca cu mingea.
fangbar *adj.* care poate fi prins; captabil.
Fangbaum, *-(e)s, -bäume, m.* **1.** *(silv.)* arbore-cursă, pom de atras, de momit gândaci şi insecte (pentru a-i distruge). **2.** grindă, pârghie de deschidere a porţii stăvilarului.
Fangboot, *-(e)s, -e, n.* barcă pescărească.
Fangdamm, *-(e)s, -dämme, m.* batardou.
Fang|eisen, *-s, -, n.* **1.** capcană de fier. **2.** cuţit de vânătoare.
fangen, *fing, gefangen (du fängst, er fängt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a prinde; **fang den Ball!** prinde mingea! **jetzt habe ich dich gefangen!** acum te-am prins! **Fische** ~ a prinde peşti, a pescui; *(fig.)* **mit Speck fängt man Mäuse** şoarecii se prind cu slănină, pentru a câştiga un om trebuie să-i foloseşti slăbiciunile. **2.** *(în expr.)* **Feuer** ~ a lua foc; *(fig.)* **er hat für sie Feuer gefangen** s-a îndrăgostit de ea; *(fam.)* **eine** ~ a încasa o palmă. **II.** *intr.* a se aprinde, a lua foc; **das Pulver will nicht** ~ praful (de puşcă) nu vrea să ia foc. **III.** *refl.* **1.** a fi prins, a cădea în cursă. **2.** *(în expr.)* **der Wind fängt sich im Schornstein** vântul se înfundă în horn.
Fänger, *-s, -, m.* **1.** prinzător; *(sport)* jucător de la prindere. **2.** *(vân.)* cuţit de vânătoare.
Fangflotte, *-n, f.* flotă de pescadori.
Fang|garn, *-(e)s, -e, n.* laţ.
Fang|geld, *-(e)s, -er, n.* premiu pentru prinderea de animale sălbatice.
Fang|gerät, *-(e)s, -e, n.* **1.** unealtă de pescuit. **2.** *(petr.)* sculă de instrumentaţie.
Fang|ge|stell, *-s, -e, n.* **1.** dispozitiv de oprire, de prindere. **2.** *pl.* cursă.
Fang|gleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de scăpare, linie de siguranţă.
Fang|graben, *-s, -gräben, m.* răstoacă, canal, jgheab, şanţ de captare a apei; rigolă de interceptare a apei.
Fang|grube, *-n, f.* groapă-capcană.
Fang|gründe *pl. (mar.)* zone marine bogate în peşte.
Fang|gürtel, *-s, -, m.* inel lipicios (împotriva dăunătorilor pomilor).
Fang|haken, *-s, -, m. (mine, tehn.)* cârlig de prindere.
fängisch *adj. (vân.)* gata de a prinde; *(despre capcane)* în stare de funcţionare.
Fangjagd, *-en, f.* vânătoare de captură (de animale sălbatice şi păsări).
Fangkäfig, *-(e)s, -e, m.* capcană de prins păsări.
Fangkeil, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* pană de fixare, de prindere.
Fangketten|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (text.)* maşină de tricotat.
Fangkorb, *-(e)s, -körbe, m.* (dispozitiv de) salvare (la tramvaie).
Fangleine, *-n, f.* **1.** curea (pentru câini), lesă. **2.** *(pisc.)* saulă. **3.** coardă de salvare (a pompierilor).
Fangmesser, *-s, -, m.* cuţit de vânătoare.
Fangnetz, *-es, -e, n.* **1.** plasă, năvod. **2.** reţea de protecţie.
Fango, *-s, m. sg.* fango, nămol vulcanic folosit în tratamentele balneare.
Fangopackung, *-en, f. (med.)* împachetare cu fango.
Fangpflanzen *pl.* plante pentru momirea insectelor dăunătoare, mijloace de protecţie în plantaţii, plantă-capcană.
Fangpol, *-(e)s, -e, m. (electr.)* anod.
Fangreuse, *-n, f.* vârşă.
Fangriemen, *-s, -, m. (text.)* curea a picherului.
Fangschiff, *-(e)s, -e, n.* vas pescăresc, pescador.
Fangschlinge, *-n, f.* laţ (de prins).
Fangschluss, *-es, -schlüsse, m.* concluzie încurcată.
Fangschnur, *-schnüre, f.* ceapraz, găitan.
Fangschuh, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* papuc, talpă.
Fangschuss, *-es, -schüsse, m. (vân.)* lovitură, împuşcătură de graţie; glonte de graţie (în ceafa animalului rănit).
Fang|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de-a prinselea.
Fang|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** *(vân.)* lovitură de graţie. **2.** (un fel de) atac cu baioneta.
Fang|strick, *-(e)s, -e, m.* v. Fangleine.
Fangtag, *-(e)s, -e, m. (în expr.)* **es ist nicht alle Tage** ~ nu e în fiecare zi sărbătoare.
Fangtuch, *-(e)s, -tücher, n.* plasă de salvare (a pompierilor).
Fangvogel, *-s, -vögel; m. (vân.)* pasăre dresată, pasăre de momeală.
Fangvor|richtung, *-en, f.* **1.** *(mine, tehn.)* dispozitiv, aparat de prindere. **2.** grătar de protecţie, de siguranţă (la tramvai, tren etc.).
Fangware, *-n, f. (text.)* articole de tricotaj cu efecte fang.
Fangwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* instalaţie de prindere, de captare; paracăzător.
Fangzähne *pl. (zool.)* colţi.
Fant, *-(e)s, -e, m.* tânăr înfumurat, fante.
Fantasie, *-n, f.* **1.** fantezie, imaginaţie; **er hat eine blühende** ~ are o imaginaţie bogată, exagerează; **er hat eine überschwängliche** ~ are o fantezie exaltată, înflăcărată; **reiche** ~ fantezie bogată; **üppige** ~ fantezie debordantă; **das Spiel der** ~ jocul fanteziei; **seiner** ~ **freien Lauf lassen** a da frâu liber fanteziei sale; **der** ~ **entspringen** a fi rodul imaginaţiei. **2.** visare, închipuire; **bloße** ~ fantezie goală; **sich ~n hingeben** a visa, a se legăna în vise; **3.** *(muz.)* fantezie. **4.** *(lit.)* povestire fantastică. **5.** *sg. (med.)* delir.
Fantasie|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum, haină fantaisie.
fantasie|arm *adj.* lipsit de fantezie.
Fantasiebild, *-(e)s, -er, n.* imaginaţie, tablou imaginar, închipuire.
Fantasieblume, *-, f.* floare (artificială) fantaisie.
Fantasiegebilde, *-s, -, n.* produs al fanteziei, nălucă, viziune, himeră.
Fantasiege|stalt, *-en, f.* personaj fantastic.
Fantasiekostüm, *-(e)s, -e, n.* costum fantastic, costum de bal.
Fantasieland, *-(e)s, -länder, n.* ţară a viselor.
Fantasieleder, *-s, n. sg.* piele pentru prelucrare artizanală.
fantasielos *adj.* fără fantezie, lipsit de fantezie.
Fantasielosigkeit *f. sg.* lipsă de fantezie.
Fantasiemaler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* pictor(iţă), fantezist(ă).
Fantasiepopanz, *-es, -e, m.* momâie, sperietoare de copii.
Fantasiepreis, *-es, -e, m. (fam.)* preţ fantastic (de mare).
fantasiereich *adj.* înzestrat, dotat cu o fantezie bogată, cu multă fantezie.
fantasieren, *fantasierte, fantasiert, vb. (h) intr.* **1.** a visa, a improviza; a fantaza. **2.** *(med.)* a fantaza, a delira, a aiura; **im Fieber** ~ a aiura, a delira din cauza temperaturii. **3.** *(muz.)* a improviza.
Fantasie|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** joc al fanteziei. **2.** *(muz.)* improvizaţie.
Fantasie|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră preţioasă multicoloră.
Fantasie|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** piesă, lucru fantaisie. **2.** *(muz.)* fantezie.
fantasievoll *adj.* plin de fantezie.
Fantasievor|stellung, *-en, f.* produs al fanteziei, închipuire, vis.
Fantasiewelt, *-en, f.* lume ireală a fanteziei, a visurilor.
Fantast, *-en, -en, m.* fantast, persoană ciudată, vizionar(ă), visător(-oare).
Fantasterei, *-en, f.* idei fantastice, viziuni, himere.
Fantastik *f. sg.* v. Fantastische.
Fantastiker, *-s, -, m.* **1.** fantast. **2.** fantezist.
fantastisch, *adj.* **1.** fantastic, bizar, straniu; **eine ~e Geschichte** o poveste stranie, fantastică; **eine ~e Erzählung** o povestire fantastică. **2.** (şi *adv.*) extraordinar, minunat, grozav; **das Orchester spielt** ~ orchestra cântă fantastic, extraordinar; **eine ~e Zahl** un număr nebănuit.
Fantastische, *-n, -n (ein Fantastisches), n.* caracter fantastic.
Farad, *-(s), -, n. (electr.)* farad.
Faradisation, *-en, f. (med.)* faradoterapie, electro-terapie, faradizaţie.
faradisch *adj. (electr.)* faradic.
faradisieren, *faradisierte, faradisiert, vb. (h) tr. (med.)* a face faradoterapie, electroterapie.
Faradisierung, *-en, f. (med.)* faradoterapie, faradizaţie.
Farb|änderung, *-en, f.* (şi *inform.*) modificare a culorii.
Farb|anzeige, *-n, f.* afişare, vizualizare in culori.
Farb|aufnahme, *-n, f. (fot.)* fotografie color.
Farb|auftrag, *-(e)s, m. sg.* vopsire, acoperire cu vopsea.
Farb|band, *-(e)s, -bänder, n.* panglică colorată pentru maşina de scris.
Farb|band|ein|steiler, *-s, -, m.* dispozitiv de schimbare a culorii panglicii (la maşina de scris).
Farb|bandgabel, *-n, f.* furcă a panglicii (la maşina de scris).

Farb|bild, *-(e)s, -er, n.* **1.** fotografie în culori, color. **2.** *(fiz.)* spectru cromatic.
Farb|bildschirm, *-(e)s, -e, m. (inform.)* monitor color.
Farb|buch, *-(e)s, -bücher, n. (dipl.)* carte colorată (albă, albastră etc.) (scoasă de Ministerul de Externe pentru lămurirea unor probleme de stat).
Farbdia, *-s, -s, n. (fot.)* dispozitiv în culori.
Farbdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* imprimare în culori, cromotipie.
Farbe, *-n, f.* **1.** culoare; **es hat eine blaue** ~ este de culoare albastră, are o culoare albastră; **grelle (**sau **schreiende) ~n** culori țipătoare, tari, stridente; **abstechende** ~ culoare contrastantă; ~ **halten** a nu se decolora; ~ **verlieren** a se decolora; **etwas in den dunkelsten oder rosigsten ~n sehen** a vedea ceva în culori sumbre sau în roz; **in allen ~n spielen** a iriza; **gesunde ~ haben** a arăta bine, a fi roșu în obraz, a avea culoare; **die ~ verändern a)** a-și pierde culoarea, a deveni palid, a păli; **b)** a face fețe-fețe; ~ **bekommen** a prinde culoare, a se înviora, a se înzdrăveni. **2.** vopsea, culoare, substanță colorantă, boia; **angeriebene ~n** culori de ulei, de apă; **kalkechte ~n** culori murale, de frescă; **künstliche ~n** culori sintetice; **die ~ blättert ab** vopseaua crapă, se scorojește, se cojește; **die ~ geht aus** culoarea se ia, iese la spălat; **die ~ verblasst** culoarea se șterge, pălește; ~ **auftragen a)** a colora; **b)** *(fig.)* a exagera, a îngroșa o povestire. **3.** *(pl.)* **die ~n des Landes** culorile naționale, steagul. **4.** (la jocuri de cărți) culoare, maslă, atu; **fehlende** ~ lipsa unei culori cerute (în cărți); ~ **bekennen** (și *fig.)* a da cărțile pe față. **5.** piele, blană, păr (la animale). **6.** cerneală de tipar; **bunte** ~ cerneală colorată; **strenge** ~ cerneală groasă.
Färbebad, *-(e)s, -bäder, n.* cazan, baie de colorare, cu colorant.
Färbebrühe, *-n, f.* soluție colorantă, vopsea.
farb|echt *adj.* de culoare durabilă (care nu iese și nu se decolorează).
Färbeflotte, *-n, f.* v. Farbflotte.
Färbe|haus, *-es, -häuser, n.* vopsitorie, boiangerie.
Färbe|holz, *-es, -hölzer, n.* tinctorial, lemn tinctorial.
Farb|einschränkung, *-en, f. (inform.)* reducere a culorii.
Färbekasten, *-s, -* (și *-kästen), m. (tipogr.)* jgheab de cerneală, călimară.
Färbekessel, *-s, -, m.* cazan pentru vopsit.
Färbekunst *f. sg.* artă a vopsitului.
Färbemittel, *-s, -, n.* substanță, materie colorantă.
farb|empfindlich *adj.* v. farbenempfindlich.
färben, *färbte, gefärbt, vb. (h)* **I.** *tr.* a colora, a vopsi; a căni; a boi, a farda, a sulemeni; **ich lass' mir die Haare** ~ îmi vopsesc părul. **II.** *refl.* **1.** a se colora, a se vopsi; a se farda, a se boi, a se sulemeni; a-și schimba culoarea; **im Herbst färbt sich das Laub** toamna frunzele se colorează. **2.** *(vân.)* a năpârli, a-și schimba, a-și pierde părul.
Färben, *-s, n. sg.* colorare, vopsire, boire; *(text.)* **basisches** ~ vopsire cu coloranți bazici; *(text.)* **direktes** ~ colorare, vopsire directă.
Farben|ab|stufung, *-en, f.* nuanțare (a culorilor); degradeu.
Farben|abweichung, *-en, f.* abatere, deviere, diferență de culoare.
Farben|ätzung, *-en, f. (tipogr.)* corodare în culori.
Farben|auftrag, *-(e)s, m. sg. (pict.)* **1.** aplicare a culorilor; tușă, penel. **2.** grund.
Farbenband, *-(e)s, n. sg. (fiz.)* spectru al culorilor.
Farbenbe|handlung *f. sg. (pict.)* fel de a trata culorile.
Farbenbindemittel, *-s, -, n. (pict.)* fixativ.
farbenblind *adj.* daltonist, acromatopsic.
Farbenblindheit *f. sg.* daltonism, acromatopsie.
Farbenbrechung, *-en, f. (fiz.)* refracție a culorilor.
Farbenbrett, *-(e)s, -er, n. (pict.)* paletă.
Farbenbüchse, *-n, f. (tipogr., pict.)* cutie cu vopsea, cu cerneală tipografică.
Farbenchemie [-çe:-] *f. sg.* chimie a coloranților, a substanțelor colorante.
Farbendrei|eck, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* triunghi cromatic.
Farbendruck, *-(e)s, -e, m.* cromotipie, tipar, imprimare în culori.
Farbendrucker, *-s, -, m.* cromotipograf.
Farben|echt|heit *f. sg.* rezistență a culorii.
farben|empfindlich *adj.* sensibil la culori; *(fot.)* orto-cromatic.
Farben|empfindung, *-en, f. (psih.)* sensibilitate de percepere a culorilor.
Farben|erscheinung, *-en, f.* fenomen cromatic.
Farbenfehlsichtigkeit *f. sg.* daltonism.
Farbenfilm, *-(e)s, -e, m.* v. Farbfilm.
Farbenfilter, *-s, -, m.* (și *n.) (fot.)* filtru cromatic, colorat.
Farbenfleck, *-(e)s, -e, m.* pată de vopsea; pată colorată, pată cromatică.
farbenfreudig, farbenfroh *adj.* viu colorat, pestriț, policrom.
farbenfunkelnd *adj.* pestriț, strălucind în culori vii.
Farbengebung *f. sg.* artă a coloritului, colorit.
Farbenglanz, *-es, m. sg.* strălucire a culorii.
Farbenglut *f. sg.* intensitate, incandescență, tărie a culorilor.
Farbengrund, *-(e)s, -gründe, m. (pict.)* grund.
Farbenhandlung, *-en, f.* vopselărie, prăvălie de vopsele.
Farbenharmonie, *-n* [-ni:ən], *f.* armonie cromatică.
Farben|industrie, *-n, f.* industrie a culorilor.
Farbenkasten, *-s, -* (și *-kästen), m.* cutie de culori.
Farbenkinematographie *f. sg.* cinematografie tehnicoloră, în culori.
Farbenkleckser, *-s, -, m. (fam.)* pictor lipsit de talent, mâzgălitor, meșter mâzgălici.
Farbenkontrast, *-(e)s, -e, m.* contrast de culori, contrast cromatic.
Farbenlage, *-n, f. (pict.)* strat de culoare.
Farbenlehre *f. sq.* teorie a culorilor; cromatică.
Farbenlicht|tages|signal, *-(e)s, -e, n.* semnal luminos colorat.
Farbenlithographie *f. sg.* cromolitografie.
Farbenmesser[1], *-s, -, m.* colorimetru.
Farbenmesser[2], *-s, -, n. (pict.)* cuțit de culori; *(tipogr.)* racletă (de cerneală).
Farbenmischung, *-en, f.* amestec, combinație de vopsele, de culori.
Farbenmühle, *-n, f.* v. Farbenreibmühle.
Farbenmuschel, *-n, f.* **1.** *(zool.)* scoică tinctorială, colorantă. **2.** paletă în formă de scoică.
Farben|näpfchen, *-s, -, n.* borcănel pentru culori, godeu.
Farbenpatzen, *-s, -, m.* pată de vopsea.
Farbenphotographie și **Farbenfotografie**, *-n, f.* fotografie color, în culori, cromofotografie.
Farbenpracht *f. sg.* frumusețe, splendoare a culorilor, abundență de culori.
farbenprächtig *adj.* bogat în culori; pestriț și viu colorat.
Farbenradierung, *-en, f.* gravură în culori.
Farbenreiben, *-s, n. sg.* frecare, amestecare de culori.
Farbenreibmühle, *-n, f.* moară de măcinat, de frecat culori.
farbenreich *adj.* multicolor, pestriț, policrom.
Farbenreichtum, *-s, m. sg.* bogăție de culori.
Farbenschale, *-n, f.* v. Farbennäpfchen.
Farbenschattierung, *-en, f.* nuanțare de culori, degradeu.
Farbenschmelz, *-es, -e, m. (poet.)* aspect catifelat al culorii; luciu, glanț al culorii.
Farbenschmuck, *-(e)s, m. sg.* **1.** splendoare de culori. **2.** împodobire, înfrumusețare, decorare, ornament în culori.
farbenschön *adj.* în culori frumoase.
Farben|sehen, *-s, n. sg.* cromatopsie.
Farben|sinn, *-(e)s, m. sg.* simț al culorilor.
Farbenskala, *-len, f.* gamă a culorilor.
Farbenspektrum [-spɛk-], *-s, n. sg. (fiz.)* spectru al culorilor.
Farben|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de culori; efect de lumină, de colorit.
Farben|spritzpistole, *-n, f.* pistol de vopsit.
Farben|steindruck, *-(e)s, -e, m.* cromolitografie.
Farben|stich, *-(e)s, -e, m.* v. Farbstich.
Farben|stift, *-(e)s, -e, m.* creion colorat, pastel.
Farben|stufe, *-n, f.* nuanță (de culoare).
Farbenton, *-(e)s, -töne, m.* nuanță, ton.
Farbentopf, *-(e)s, -töpfe, m.* vas, recipient pentru culori.
Farbentube, *-n, f.* tub de culoare.
Farbentuch, *-(e)s, -tücher, n.* imprimeu.
Farbenwechsel, *-s, m. sg. (zool.)* mimetism.
Farbenwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** colorit, culori; **buntes** ~ imprestrițătură. **2.** *pl. (tehn.)* fabrică de culori.
Farbenzer|streu|ung, *-en, f. (fiz.)* dispersare a culorilor; cromatism.
Färbepflanze, *-n, f.* plantă tinctorială.
Färber, *-s, -, m.* vopsitor, boiangiu.
Färberbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* scumpie *(Cotinus coggygria).*
Färberbursche, *-n, -n, m.* ucenic de boiangiu.
Färberdistel, *-n, f. (bot.)* șofrănaș *(Carthamus tinctorius* L.).
Färberei, *-en, f.* vopsitorie, boiangerie.
Färberei|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor vopsitor, boiangiu.
Färbereibesitzer, *-s, -, m.* proprietar al unei vopsitorii.
Färberflechte, *-n, f. (bot.)* lichen colorant (care dă o vopsea albastră) *(Orcina turnesol).*
Färberginster, *-s, m. sg. (bot.)* drobiță *(Genista tinctoria* L.).
Färberin, *-nen, f.* vopsitoare.
Färberkamille, *-n, f. (bot.)* floare de perină *(Anthemis tinctoria* I.).
Färberkessel, *-s, -, m.* cazan pentru vopsit.
Färberpflanzen *pl.* plante colorante.
Färber|rot, *-(e)s, n. sg.*, **Färber|röte** *f. sg. (bot.)* roibă *(Rubia tinctorum* L.).
Färberscharte, *-n, f. (bot.)* gălbinar *(Serratula tinctoria* L.).
Färber|stoff, *-(e)s, -e, m.* v. Farbstoff.
Färberwaid, *-(e)s, m. sg. (bot.)* drobușor *(Isatis tincloria* L.).
Färberwau, *-(e)s, m. sg. (bot.)* gande *(Reseda luteola* L.).
Färberwerk|statt, *-stätten, f.* atelier de boiangerie, de vopsitorie.
Färbe|stoff, *-(e)s, -e, m.* v. Farbstoff.
Färbezeit *f. sg. (vân.)* epocă de năpârlire.
Farbfernsehen, *-s, f. sg.* televiziune în culori.
Farbfernseher, *-s, -, m.*, **Farbfernsehgerät**, *-(e)s, -e, n.* televizor în culori.
Farbfilm, *-(e)s, -e, m.* film tehnicolor, film colorat.
Farbfilter, *-s, -, m.* filtru cromatic, filtru pentru culori.
Farbfleck, *-s, -e(n), m.* pată de culoare.
Farbflotte, *-n, f.* baie de vopsire.
Farbholz, *-es, n. sg. (bot.)* lemn colorant de brezil veritabil *(Chlorophora tinctoria).*
farbicht *adj. (înv.)* v. farbig.
farbig *adj.* colorat; **ein ~es Kleid** o rochie colorată; **die ~en Völker** popoarele de culoare.
färbig *adj. (reg.)* v. farbig.
Farbige, *-n, -n (ein Farbiger), m.* și *f.* om de culoare.
Farbigkeit *f. sg.* însușirea de a avea o culoare.
Farbkasten, *-s, -* (și *-kästen), m.* **1.** jgheab al cernelii (la presa de imprimare) **2.** cutie cu acuarele.
Farbkissen, *-s, -, n.* tușieră (pentru ștampile).
Farbklecks, *-es, -e, m.* pată de culoare.
Farbkörper, *-s, -, m.* pigment.
Farbkraut, *-(e)s, n. sg.* v. Färberginster.
Farblack, *-(e)s, -e, m.* lac, vernis.
farblich *adj.* privitor la culori.
farblos *adj.* incolor, fără culoare, acromatic; *(fig.)* **~er Stil** stil searbăd, necolorat.
Farblosigkeit *f. sg.* lipsă de culoare.
Farbmaterialien [-liən] *pl.* materii, substanțe colorante.
Farbmesser, *-s, -, m.* cromoscop.
Farbphotographie și **Farbfotografie**, *-n, f.* fotografie color, în culori.
Farbschicht, *-en, f.* strat de culoare.
Farb|spritzpistole, *-n, f.* v. Farbenspritzpistole.
Farb|steindruck, *-(e)s, -e, m.* v. Farbensteindruck.
Farb|stich, *-(e)s, e, m. (tipogr.)* gravură în culori.
Farb|stift, *-(e)s, -e, m.* creion colorat.
Farb|stoff, *-(e)s, -e, m.* substanță colorantă, colorant, vopsea; pigment; **basischer** ~ colorant bazic; **heterochromer** ~ colorant heterocrom; **saurer** ~ colorant acid.

Farb|stoffträger, *-s, -, m. (bot.)* cromatofor.
Farb|strahldrucker, Farbtinten|strahldrucker, *-s, -, m. (inform.)* imprimantă cu jet color.
Farbsystem, *-(e)s, -e, n.* diagramă a culorilor.
Farbtiefe *f. sg. (inform.)* profunzime a culorii.
Farbton, *-s, -töne, m.* ton, nuanță (de culoare).
Farbtupfen, *-s, -*, **Farbtupfer**, *-s, -, m.* pată de culoare.
Farb|umkehrfilm, *-(e)s, -e, m. (fot.)* film color reversibil.
Färbung, *-en, f.* **1.** vopsire, boire. **2.** culoare, colorit. **3.** nuanță; *(fig.)* nuanțare.
Farbverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de culoare, de colorant, de vopsea.
Farbwalze, -n, *f. (tipogr.)* val de cerneală.
Farbware, *-n, f.* vopsea, vopsele, vopselărie.
Farbwechsel, *-s, -, m.* **1.** schimbare de culoare. **2.** *(zool.)* mimetism.
Farbwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Farbenwerk.
Farce ['farsə], *-n, f.* **1.** farsă, poznă. **2.** *(teatru)* farsă; comedie ușoară. **3.** *(cul.)* umplutură (cu tocătură).
Farceur [-'so:ɐ], *-s, -e, m.* farsor.
Farcierung [-'si:-], *-en, f. (cul.)* umplere cu tocătură; umplutură.
Farinade *f. sg.*, **Farinzucker**, *-s, m. sg.* zahăr pudră, zahăr farin.
Farken, *-s, -, n. (reg.)* purcel.
Farm, *-en, f.* fermă, gospodărie agricolă.
Farmbesitzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen f.* proprietar(ă) de fermă.
Farmer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* fermier(ă).
Farn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ferigă *(Pteridium aquilinum)*.
Farngewächse *pl. (bot.)* pteridofite *(Pteridophytes)*.
Farnkraut, *-(e)s, -kräuter, n.* v. Farn.
farnkraut|ähnlich, farnkraut|artig *adj.*, ca o ferigă, ca o criptogamă vasculară.
Farnpflanzen *pl.* v. Farngewächse.
Farnwedel, *-s, -, m.* frunză de ferigă.
Faro[1], *-s, -s, m.* far.
Faro[2], *-s, -s, n.* **1.** stos (joc de cărți). **2.** faro, bere de Bruxelles.
Farre, *-n, -n*, **Farren**, *-s, -, m. (reg.)* taur (tânăr) de reproducție.
farren|äugig *adj.* cu privire bovină, cu ochi de bou, de vițel.
Färse, *-n, f.* junincă, juncă.
Färsenkalb, *-(e)s, -kälber, n.* vițea.
Farz, *-es, -e, m. (vulg.)* bășină.
Fasan, *-(e)s, -e* (și *-en*), *m. (ornit.)* fazan *(Phastanus colchicus)*.
Fasanbeere, *-n. f. (bot.)* cătină albă *(Hippophaë rhamnoides* L.).
Fasänchen, *-s, -, n. (dim.* de la Fasan) *(ornit.)* **1.** fazan mic. **2.** cintezoi moțat *(Fringilla coelebs)*.
Fasanenbeize, *-n, f.* vânătoare de fazani.
Fasanengarten, *-s, -gärten, m.* fazanerie.
Fasanenge|hege, *-s, -, n.* v. Fasanerie.
Fasanenhahn, *-(e)s, -hähne, m. (ornit.)* fazan (cocoș).
Fasanenhaus, *-es, -häuser, n.* adăpost pentru fazani; fazanerie.
Fasanenhuhn, *-(e)s, -hühner, n.* făzăniță.
Fasanenzucht *f. sg.* creștere a fazanilor.
Fasanerie, *-n* [-i:ən] *f.* fazanerie.
Fasanhahn, *-(e)s, -hähne, m.* v. Fasanenhahn.
Fasanhenne, *-n, f.*, **Fasanhuhn**, *-(e)s, -hühner, n.* v. Fasanenhuhn.
Fasces [-tses] *pl.*, **Fascesbündel**, *-s, -, n. (ist.)* fascii (la romani).
Fasch, *-(e)s, -e, m. (reg.)* bucată de piele.
Fäsch, *-(e)s, -e, n. (reg.)* **1.** fașă. **2.** scutec.
Fasche, *-n, f.* **1.** *(austr.) fașă.* **2.** v. Farce **(3).**
faschen, *faschte, gefascht, vb. (h) tr. (pop.)* a înfășa; a bandaja.
faschieren, *faschierte, faschiert, vb. (h) tr.* a toca,
Faschierte, *-n, n (Faschiertes). sg.* carne tocată, tocătură.
Faschine, *-n, f. (hidr.)* fascină, fașină.
Faschinenbau, *-(e)s, -ten, m.* construcție în fascine.
Faschinenbekleidung, *-en, f. (hidr.)* căptușeală de fascine, fascinaj.
Faschinenbrücke, *-n, f. (hidr.)* pod de fascine.
Faschinendamm, *-(e)s, -dämme, m. (hidr.)* zăgaz, stăvilar de fascine.
Faschinenholz, *-es, n. sg.* crăci, vreascuri, uscături, nuiele.
Faschinenmesser, *-s, -, n.* cosor.
Faschinenreisig, *-s, n. sg.* v. Faschinenholz.
Faschinenweg, *-(e)s, -e, m.* drum de fascine.
Faschinenwerk, *-(e)s, n. sg.* fascinaj.
Fasching, *-s, -e, m.* **1.** perioadă premergătoare lăsatului secului; câșlegi. **2.** carnaval.
Faschings|aufzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** cortegiu de carnaval. **2.** costumație de carnaval.
Faschingslarve [-fə și -və], *-n, f.* mască de carnaval.
Faschingslaune, *-n, f.*, **Faschingslust** *f. sg.* bună dispoziție, veselie, atmosferă de carnaval.
faschingsmäßig *adj.* de carnaval, carnavalesc.
Faschingsnarr, *-en, -en, m.* persoană mascată (pentru carnaval).
Faschingsnarretei, *-en, f.*, **Faschings|scherz**, *-es, -e, m.* glumă, farsă, năzbâtie, festă, poznă de carnaval.
Faschings|spiel, *-(e)s, -e, n.* piesă, joc, farsă carnavalesc(ă).
Faschings|torheit, *-en, f.*, **Faschings|ulk**, *-(e)s, -e, m.* v. Faschingsnarretei.
Faschings|umzug, *-(e)s, -züge, m.* alai de carnaval.
Faschingszeit, *-en, f.* vreme, durată a carnavalului; carnaval.
faschinieren, *faschinierte, faschiniert, vb. (h) tr.* a întări cu fascine.
Faschinierer, *-s, -, m. (hidr.)* lucrător de fascine.
Faschinierung, *-en, f. (hidr.)* întărire cu fascine.
Faschisierung, *-en, f.* fascizare.
Faschismus, *-, m. sg.* fascism.
Faschist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* fascist(ă).
Faschistenbande *-n, f.* bandă de fasciști.
faschistisch *adj.* fascist.
Fase, *-n, f.* fațetă (de cuțit de rindea); teșitură.
Fasefenster, *-s, -, n.* fereastră cu ochiuri încadrate în plumb.
Fasel[1], *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* purcei fătați deodată. **2.** căprioară, ciută (nefătată). **3.** înmulțire. **4.** *(reg.)* taur.
Fasel[2], *-n, f. (bot.)* fasole turcească *(Dolichos lablab* L.).
faselbar *adj. (zoot.)* apt de reproducere.
Faselbock, *-(e)s, -böcke, m.* berbec (reproducător).
Faselbohne, *-n, f. (bot.)* v. Fasel[2].
Fasel|eber, *-s, -, m. (zoot.)* vier de reproducere.
Faselei, *-en, f.* trăncănit, vorbărie fără conținut, sporovăială, vorbe goale; vorbe de clacă.
Faseler, *-s, -, m.* palavragiu, flecar, vorbă-lungă.
Faselfehler, *-s, -, m.* greșeală din trăncănit, inadvertență.
faselhaft *adj.* **1.** zăpăcit; neserios. **2.** nebunatic, zburdalnic.
Faselhaftigkeit *f. sg.* **1.** zăpăceală. **2.** nebunie, zburdălnicie.
Faselhammel, *-s, -* (și *-hämmel*), *m.* berbec (reproducător).
Faselhans, *-en, -en, m.* v. Faseler.
Faselhengst, *-es, -e, m.* armăsar de reproducție, de prăsilă, de montă.
faselig *adj.* v. faselhaft.
Fasel|liese, *-n, f.* femeie vorbăreață, limbută; pălăvrăgioaică.
faseln[1], *faselte, gefaselt (ich fas(e)le), vb. (h) intr. (despre animale)* a făta; a se dezvolta, a prospera.
faseln[2], *faselte, gefaselt (ich fas(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a trăncăni; a sporovăi, a flecari; a glumi. **2.** a lucra neatent, într-o doară.
faseln[3], *faselte, gefaselt (ich fas(e)le), vb. (h) tr.* a destrăma, a scămoșa.
Fasel|ochs, *-en, -en, m.* taur reproducător.
Faselschwein, *-(e)s, -e, n.* scroafă de prăsilă.
Fasel|stier, *-(e)s, -e, m.* taur de prăsilă.
Faselvieh, *-(e)s, n. sg.* vite de prăsilă.
Fasen, *-s, -, m.* fir subțire, scamă; **die ~ eines Zeugs** firele unei stofe; **ausgezupfte ~** scamă, destrămătură.
fasen, *faste, gefast (du, er fast), vb. (h) tr.* v. abfasen.
fasen|nackt *adj.* v. fasernackt.
Faser, *-n, f.* **1.** fibră. **2.** fir subțire; ațișoară; scamă.
Faserbanane, *-n, f.* **1.** *(bot.)* bananier textil *(Musa textilis)*. **2.** fibră de Manila.
Faserbündel, *-s, -, n.* fascicul, mănunchi, legătură de fibre.
Fäserchen, *-s, -, n. (dim.* de la Faser) filament, firicel, firișor; fibră scurtă.
Fasergeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* fibrom.
Fasergewebe, *-s, -, n.* **1.** țesătură din fibre. **2.** *(anat.)* țesut fibros.
Fasergewinnung, *-en, f.* extragere, obținere de fibre.
Faserglas, *-es, m. sg.* vată din sticlă.
Fasergut, *-(e)s, n. sg.* material fibros.
faserig *adj.* **1.** fibros, fibrilar. **2.** care se destramă.
Faserkrebs, *-es, -e, m. (med.)* sarcofibrom; schir *(scirrhus)*.
fasern[1], *faserte, gefasert, vb. (h) tr.* a (se) destrăma.
fasern[2] *adj.* v. faserig.
fasernackt *adj.* gol pușcă.
Faserpflanze, *-n, f.* plantă textilă, fibroasă.
Faserplatte, *-n, f.* placă fibro-lemnoasă, aglomerată.
Faserquarz, *-es, -e, m. (mineral.)* cuarț fibros.
Fasersaumpilz, *-es, -e, m. (bot.)* burete de mesteacăn *(Placodes betulinus)*.
Faser|stahl, *-(e)s, -e* (și *-stähle) m. (tehn.)* oțel cu structură fibroasă.
Faser|stoff, *-(e)s, -e, m.* **1.** fibrină. **2.** *pl.* materii fibroase, fibre.
faser|stoffhaltig *adj.* care conține fibrină.
fasig *adj.* v. faserig.
Fasler, *-s, -, m.* v. Faseler.
Fasnacht, *-nächte, f. (reg., elv.)* v. Fastnacht.
Fasole, *-n, f. (reg.)* v. Bohne **(1).**
fasrig *adj.* v. faserig.
Fass, *-es, Fässer, n.* **1.** butoi; putină; **kleines ~** butoiaș, putinică; **ein ~ Wein** un butoi cu vin; **der Wein schmeckt nach ~** vinul are gust, iz de butoi; **frisch vom ~** abia scos din butoi; *(fig.)* **das ~ ins Rollen bringen** a declanșa o acțiune; *(fig.)* **~ ohne Boden** strădanie inutilă; *(fig.)* **das schlägt dem ~ den Boden aus** aceasta este prea de tot, asta este culmea, le pune vârf la toate. **2.** *(fam.)* om foarte gras, butoi.
Fass|abdrehmaschine, *-n, f.* strung pentru doage de butoi.
Fass|abfüllraum, *-(e)s, -räume, m.* local, încăpere de încărcare a butoaielor.
Fassade, *-n, f.* **1.** fațadă. **2.** *(fig.)* exterior, aparență; **alles nur für die ~** totul numai de fațadă, pentru aparențe.
Fassaden|arbeit, *-en, f. (arhit.)* lucrări de fațadă.
Fassade(n)farbe, *-n, f. (arhit.)* culoare, vopsea de fațadă.
Fassadenkletterer, *-s, -, m.* hoț care operează prin escaladare.
Fassadenreiniger, *-s, -, m.* curățător de fasade.
Fassband, *-(e)s, -bänder, n.* cerc de butoi.
fassbar *adj.* **1.** care se poate apuca, prinde. **2.** *(fig.)* de înțeles, comprehensibil, inteligibil, sesizabil.
Fassbarkeit *f. sg. (fig.)* posibilitate de a înțelege, comprehensibilitate, pricepere ușoară; inteligibilitate.
Fassbärme *f. sg.* drojdie de bere.
fassbeinig *adj. (despre cai, oameni)* cu picioare în «o».
Fassbier, *-(e)s, -e, n.* bere la butoi.
Fassbinder, *-s, -, m.* dogar, butnar.
Fassboden, *-s, -böden, m.* fund de butoi.
Fassbrücke, *-n, f.* pod pe butoaie.
Fassbutter *f. sg.* unt de putinei, unt țărănesc, de calitate inferioară.
Fäss|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Fass) butoiaș, putinică.
Fassdaube, *-n, f.* doagă.
Fassdaubenholz, *-es, n. sg.* lemn pentru doage.

Fass|eiche, *-n, f.* etalonare a unui butoi.
Fässel, *-s, -, n. (reg.)* butoiaş.
fassen, *fasste, gefasst (du, er fasst), vb. (h)* **I.** tr. **1.** a apuca, a prinde; a lua; **fass!** apucă, prinde! **mit den Zähnen** ~ a apuca cu dinţii; **Wurzel** ~ a prinde rădăcini; **festen Fuß** ~ *(fig.)* a se instala, a prinde rădăcini; **einen Entschluss** ~ a lua o hotărâre, a se decide; **Zuneigung** ~ a prinde simpatie, a se simţi atras; **ins Auge** ~ a lua în consideraţie; **jn. bei der Ehre** ~ a lua (pe cineva) pe coarda onoarei; **einen Vorsatz** ~ a-şi propune (ceva); **Mut** ~ a prinde curaj; **Hoffnung** ~ a prinde nădejde; **sich** *(dat.)* **ein Herz** ~ a-şi lua inima-n dinţi; **jn. beim Kragen** ~ a lua pe cineva de guler; **einen Dieb** ~ a prinde un hoţ. **2.** a conţine, a cuprinde, a intra; **dieser Saal fasst hundert Personen** în această sală intră, încap o sută de persoane; **der Topf fasst einen Liter** oala este, are capacitate de un litru. **3.** a înţelege, a pricepe; **den Sinn eines Wortes** ~ a înţelege sensul unui cuvânt; **sein Kopf fasst leicht** pricepe uşor. **4.** a lega, a monta; **einen Diamanten** ~ a monta un diamant; **in einen Rahmen** ~ a încadra. **5.** a exprima; a formula; **in Worte** ~ a exprima prin cuvinte; **einen Gedanken** ~ a formula o idee; **kurz** ~ a rezuma, a spune pe scurt, în puţine cuvinte. **6.** a ridica, a căpăta, a primi; *(mil.)* **Essen** ~ a primi mâncare; **Kohlen** ~ a primi cărbuni. **II.** *intr. (despre dinţii unei roţi)* a apuca; *(despre cuie)* a prinde. **III.** *refl.* **1.** a se apuca, a se prinde. **2.** a se reculege, a se linişti, a-şi veni în fire; **sich in Geduld** ~ a se resemna, a avea răbdare. **3.** a se exprima; **sich kurz** ~ a fi scurt, a spune pe scurt.
Fasser, *-s, -, m.* **1.** dogar. **2.** stup, coşniţă.
fässerweise *adv.* cu butoaiele.
Fassgeläger, *-s, -, n.* sediment, precipitat, drojdie de butoi.
Fassgeld, *-(e)s, -er, n.* taxă pentru transportul butoaielor.
Fassgerbung, *-en, f.* tăbăcire la butoi.
Fassgeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust, iz de butoi.
Fassgur, *-en, f.* fermentare, fermentaţie la butoi.
Fasshahn, *-(e)s, -hähne,* canea, cep.
Fasshaken, *-s, -, m. (constr.)* cârlig pentru ciubăr (la învelitul casei).
Fassholz, *-es, -hölzer, n.* lemn de doage.
fassig *adj. (pop.)* pe înţeles, inteligibil, uşor de priceput.
Fassion, *-en, f. (reg.)* declaraţie de impozit.
Fasskeller, *-s, -, m.* pivniţă de vin.
Fasskrösemaschine, *-n, f.* gărdinar, maşină de făcut gardenul butoaielor.
Fasslager, *-s, -, n.* podvat.
fasslich *adj.* comprehensibil, de înţeles, care se pricepe, uşor de priceput.
Fasslichkeit *f. sg.* comprehensibilitate.
Fassnacht *f. sg. (reg.)* v. Fastnacht.
Fasson[1] [fa'sõ:], *-s (austr., elv.* şi *-en), f.* **1.** fason, formă, croială (la haine). **2.** bună-cuviinţă, convenienţă; atitudine.
Fasson[2], *-s, -s, n.* rever (de haină).
Fassondrehen, *-s, n. sg. (tehn.)* strungărit profilat.
Fasson|eisen, *-s, -, n.* fier profilat.
fassonieren, *fassonierte, fassoniert, vb. (h) tr.* **1.** a fasona, a da o formă (oarecare). **2.** a aplica desene, modele (pe o stofă), a imprima stofe. **3.** a da mâncărurilor un aspect atrăgător.
Fassonierung, *-en, f.* fasonare, modelare.
Fasson|schmieden, *-s, n. sg. (tehn.)* forjare de profil.
Fasson|stück, *-(e)s, -e, n. (metal.)* piesă fasonată; fiting.
Fasspumpe, *-n, f. (auto.)* pompă (manuală) pentru benzină.
Fassreifen, *-s, -, m.* cerc de butoi.
Fass|spund, *-(e)s, -e, m.* cep, vrană.
Fass|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* doagă.
Fass|tonne, *-n, f. (mar.)* geamandură-butoi.
Fassung, *-en, f.* **1.** montare, montură (a pietrelor scumpe); legătură, ramă (de ochelari etc.). **2.** *(electr.)* fasung. **3.** compunere, redactare; publicare, editare; versiune; **das ist eine andere** ~ este o altă redactare; **deutsche** ~ versiune, ediţie germană; *(inform.)* **die** ~ **eines Anwendungsprogrammes** versiunea unui program soft. **4.** *(fig.)* mod de exprimare, de formulare, de redactare, variantă, versiune. **5.** *(fig.)* linişte, cumpăt; **aus der** ~ **bringen** a scoate din sărite, a scoate din pepeni; **aus der** ~ **kommen** sau **die** ~ **verlieren a)** a-şi pierde cumpătul, a-şi ieşi din sărite; **b)** a se pierde; a se emoţiona, a se buimăci; **außer** ~ **a)** scos din sărite; **b)** buimăcit, emoţionat.
Fassungsgabe *f. sg.* dar al priceperii: pricepere, inteligenţă.
Fassungskraft *f. sg.* v. Fassungsvermögen **(2).**
fassungslos *adj.* uluit, buimăcit, zăpăcit; consternat, speriat, înspăimântat.
Fassungslosigkeit *f. sg.* pierdere a cumpătului, zăpăceală, uluială; consternare; frică, spaimă, groază.
Fassungsraum, *-(e)s, -räume, m.* volum; capacitate.
Fassungsvermögen, *-s, n. sg.* **1.** volum; capacitate. **2.** facultate de pricepere, de concepţie; putere de înţelegere; inteligenţă.
Fasswaren *pl.* mărfuri de dogărie.
Fasswein, *-(e)s, -e, m.* vin de la butoi.
fassweise *adv.* cu butoiul.
Fasswerk, *-(e)s, n. sg.* dogărie.
fast *adv.* **1.** aproape, cât pe-aci. **2.** *(reg.)* foarte; tare.
Fastage [-'sta:ʒə], *-n, f.* **1.** butoaie, lăzi goale. **2.** preţ al butoaielor şi lăzilor goale.
fasten, *fastete, gefastet (du fastest, er fastet), vb. (h) intr.* a posti, a mânca de post.
Fasten *-s, -, n.* **1.** postire. **2.** *pl. (bis.)* post; **die** ~ **halten** a posti, a ţine postul.
Fasten|abend *-s m. sg.* ajun al lăsatei-secului, lăsata-secului.
Fastenblume, *-n, f. (bot.)* primulă *(Primula veris* L.).
Fastenkur, *-en, f.* cură de post, de slăbire.
Fasten|sonntag, *-(e)s, -e, m.* duminică în post.
Fasten|speise, *-n, f.* mâncare de post.
Fastenzeit, *-en, f.* perioadă de post.
fastidiös *adj.* plicticos, plictisitor; dezgustător; anost, fastidios.
Fastnacht *f. sg.* **1.** carnaval. **2.** lăsatul-secului.
Fastnachts|aufzug, *-(e)s, -züge, m.* cortegiu de carnaval.
Fastnachtsbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* obicei de carnaval.
Fastnachtslustbarkeiten *pl.* petreceri de carnaval.
Fastnachts|possen *pl.* farse de carnaval.
Fastnachts|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** piesă (de teatru), de carnaval. **2.** *pl.* petreceri de carnaval.
Fastnachts|treiben, *-s, n. sg.*, **Fastnachts|trubel**, *-s, m. sg.* zarvă de carnaval.
Fastnachts|umzug, *-(e)s, -züge, m.* alai de carnaval.
Fastnachtszeit *f. sg.* **1.** timp al carnavalului. **2.** lăsata-secului.
Fast|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de post.
Faszes *pl.* v. Fasces.
Faszie [-tsiə], *-n, f.* **1.** *(anat.)* fascie, aponevroză. **2.** *(med.)* bandaj, faşă.
Faszikel, *-s, -, m.* **1.** fasciculă, broşură; dosar; caiet. **2.** mănunchi, legătură, teanc.
faszikulieren, *faszikulierte, faszikuliert, vb. (h) tr.* a lega în fascicule.
faszinieren, *faszinierte, fasziniert, vb. (h) tr.* a fascina; a fermeca.
fatal *adj.* **1.** fatal; inevitabil. **2.** *(fig.)* funest, nenorocit, fatal.
fatalerweise *adv.* din nefericire.
Fatalismus, *-, m. sg.* fatalism.
Fatalist, *-en, -en, m.* fatalist.
fatalistisch *adj.* fatalist.
Fatalität *f. sg.* **1.** fatalitate; ursită. **2.** fatalitate, nenorocire inevitabilă.
Fata Morgana, *-nen* (şi *-s), f.* Fata Morgana, miraj; apa morţilor.
fatieren, *fatierte, fatiert, vb. (h) tr. (înv.)* **1.** a mărturisi, a declara. **2.** *(austr.)* a-şi declara averea (pentru fixarea impozitului).
Fatierung, *-en, f. (înv.)* **1.** mărturisire, declarare. **2.** *(austr.)* declarare a averii (pentru fixarea impozitului).
Fatsche, *-n, f. (reg.)* faşă.
Fatum, *-s, n. sg.* destin, soartă, ursită.
Fatz, *-en, -en,* **Fatzbube**, *-n, -n, m. (fam.)* caraghios, filfizon.
fatzen, *fatzte, gefatzt (du, er fatzt), vb. (h) intr. (înv.)* a face şotii, năzbâtii.
Fatzke, *-n, -n, m. (fam.)* v. Fatz.
fauchen, *fauchte, gefaucht,* **fauchzen**, *fauchzte, gefauchzt (du, er fauchzt), vb. (h) intr.* **1.** *(despre pisici)* a scuipa. **2.** a sufla, a pufăi.
faul *adj.* **1.** leneş, trândav; ~ **im Arbeiten** leneş la lucru; **sich auf die ~e Haut legen** a se lenevi, a se face leneş. **2.** putred, stricat, alterat, împuţit; **~er Zahn** măsea stricată, cariată; **~es Ei** ou clocit; ~ **werden** a putrezi; **~es Obst** fructe putrezite, stricate; **~es Wasser** apă împuţită. **3.** *(fig.)* fals; nesincer; *(fam.)* **~er Zauber** sau **~e Fische** sau **~e Ausrede** pretexte, minciuni, mofturi; **~e Redensarten** vorbe goale; **~er Witz** glumă proastă, fără spirit; **ein ~er Friede** o pace nesinceră; **eine ~e Sache** o afacere necurată. **4.** *(geol., mine)* putred, casant, sfărâmat, măcinat, descompus. **5.** *(com.)* nesigur, în care nu te poţi încrede, îndoielnic, contestabil; **~er Schuldner** rău platnic, datornic întârziat. **6.** *(în expr.)* **~e See** apă liniştită; **~er Schnee** zăpadă pe cale de topire, cu goluri sub pojghiţa îngheţată; **nicht** ~ cât ai clipi; **sie, nicht ~, versetzte ihm eine Ohrfeige** ea, cât ai clipi, i-a dat o palmă.
Faulbank, *-bänke, f.* bancă a leneşilor (la şcoală).
faulbar *adj.* alterabil, supus stricăciunii, care se strică prin putrezire.
Faulbarkeit *f. sg.* alterabilitate, posibilitate de a se altera, de a se strica prin putrezire.
Faulbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* **1.** mălin *(Prunus padus* L.). **2.** cruşin, paţachină, lemn-câinesc *(Rhamnus frangula L.).*
Faulbaumgewächse *pl. (bot.)* plante din familia cruşinului *(Rhamnaceae).*
Faulbaumrinde, *-n, f. (farm.)* scoarţă, coajă de cruşin.
Faulbeere, *-n, f. (bot.)* fruct al scoruşului, scoruşă; *(reg.)* v. Eberesche.
Faulbett, *-(e)s, -en, n. (fam.)* pat de odihnă, de lenevit.
Faulboden, *-s, -böden, m. (arhit.)* plafon, tavan orb, mascat.
Faulbrand, *-(e)s, m. sg. (agr.)* mălură, tăciune (la cereale).
Faulbruch, *-(e)s, -bräche, m.* **1.** *(siderurgie)* lipsă de rezistenţă, fragilitate; ruptură amorfă. **2.** fragilitate din cauza putreziciunii.
faulbrüchig *adj.* nerezistent, fragil.
Faulbrut *f. sg. (apic.)* necrobaciloză, maladie a putrezirii larvelor de albine.
Faulbutte, **Faulbütte**, *-n, f.* loc pentru muiatul cârpelor (la fabricarea hârtiei).
Faule[1], *-n (etwas Faules), n. sg.* parte putredă, putrezită.
Faule[2], *-n, -n (ein Fauler), m.* şi *f.* leneş(ă), puturos(-oasă).
Fäule *f. sg.* **1.** putreziciune; parte, porţiune putrezită; putregai. **2.** boala somnului.
faulen, *faulte, gefault, vb. (h) intr.* **1.** a putrezi, a se strica, a se altera, a se descompune, a se împuţi. **2.** *(despre măsele)* a se caria. **3.** a lenevi, a trândăvi.
fäulen, *fäulte, gefäult, vb. (h) tr. (ind. hârtiei)* a pune la fermentat.
faulenzen, *faulenzte, gefaulenzt (du, er faulenzt), vb. (h) intr.* a fi leneş, a se deda lenei, a trândăvi, a lenevi.
Faulenzer, *-s, -, m.* **1.** leneş, trântor, pierde-vară. **2.** transparent, hârtie liniată gros. **3.** pernă de canapea (în formă de sul). **4.** scăunel (pentru picioare), taburet.
Faulenzerei, *-en, f.* lenevie, trândăvie.
Faulenzerin, *-nen, f.* leneşă.
faulenzerisch *adj.* leneş, trândav.
Faulenzerleben, *-s, n. sg.* viaţă de trântor.
Faul|erde, *-n, f. (mineral.)* disodil.
Faul|esche, *-n, f. (bot.)* scoruş *(Sorbus aucuparia* L.).
Faulfieber, *-s, n. sg.* **1.** *(med.)* febră tifoidă. **2.** *(iron.)* idiosincrasie faţă de muncă.
Faulfleck, *-(e)s, -e, m.* pată, loc de putrefacţie, loc putred.
faulfleckig *adj.* care are pete de putrefacţie.
Faulkammer, *-n, f.* v. Faulraum.
Faulheit *f. sg.* lenevie, lene; trândăvie.
faulicht, **fäulicht**, **faulig**, **fäulig** *adj.* putred, stricat, împuţit, clocit.
Faulmatte, *-n, f.* rogojină (pentru şters picioarele).
Fäulnis *f. sg.* putreziciune, putrefacţie, descompunere; **in** ~ **übergehen** a putrezi; a se descompune; ~ **der Knochen** caria oaselor.
Fäulnisbakterien [-riən] *pl. (biol.)* bacterii de putrefacţie.
Fäulnis|er|reger *pl. (bot.)* microorganisme provocatoare de putrefacţie.
Fäulnisgase *pl.* gaze de putrefacţie.
Fäulnis|pflanzen *pl. (bot.)* saprofite.

Fäulnis|prozess, *-es, -e, m.* proces de putrefacție.
fäulniswidrig *adj.* imputrescibil.
Faulpelz, *-es, -e, m. (fam.)* leneș, trântor.
Faulpelzerei, *-en, f. (fam.)* lenevie, trândăvie.
Faulraum, *-(e)s, -räume m. (tehn.)* bazin de fermentare.
Faulregen, *-s, m. sg. (bot.)* rugină; mană.
Faulsack, *-(e)s, -säcke, m. (fam.)* v. Faulpelz.
Faulschlamm, *-(e)s, m. sg. (geol.)* sapropel.
Faultier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* leneș *(Bradypodidae)*.
Fäulung *f. sg.* v. Fäulnis.
Fäulungs|prozess, *-es, -e, m.* v. Fäulnisprozess.
Faulvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* nume al unei păsări exotice *(Bacconidae)*.
Faulwasser, *-s, n. sg.* apă stătătoare, apă moartă.
Faulweide, *-n, f. (bot.)* salcie *(Salix pentandra* L.).
Faulweizen, *-s, m. sg. (bot.)* grâu mălurat, mălură, tăciune învelit *(Tilletia tritici)*.
Faum, *-(e)s, Fäume m. (reg.)* **1.** spumă; bale; clăbuci. **2.** frișcă.
Faumkoch, *-(e)s, -e, n.* sufleu din spumă de ouă.
Faun *-(e)s, -e, m. (mit.)* faun; *(fig.)* libidinos, desfrânat.
Fauna, *Faunen f.* faună.
Faunenblick, *-(e)s, -e, m.* privire nerușinată.
faunisch *adj.* de faun.
Faust, *Fäuste f.* **1.** pumn; **mit eiserner ~** cu mână de fier; **die ~ ballen** a strânge pumnul; **den Degen in der ~** cu spada în mână; **mit Fäusten schlagen** a lovi cu pumnii; *(fig.)* **eine ~ in der Tasche machen** a mormăi printre dinți; a strânge din dinți; **etwas auf eigene ~ tun** a face ceva **a)** pe cont propriu; **b)** după capul său; **von der ~ wegschreiben** a scrie cu ușurință; **das passt wie die ~ aufs Auge** se potrivește ca nuca în perete; **Politik der eisernen ~** politică a mâinii de fier; **mit der ~ auf den Tisch schlagen (**sau **hauen)** a bate cu pumnul în masă, a căuta să se impună; **die ~ im Nacken spüren** a se simți, a acționa constrâns. **2.** nicovală de mână. **3.** *(austr.)* palmă (10,5 cm). **4.** pumn (de orez, de zahăr etc.); **eine ~ voll** un pumn (plin).
Faust|amboss, *-es, -e, m.* nicovală de mână.
Faust|ausgabe, *-n f. (lit.)* ediție din «Faust».
Faustball, *-(e)s, -balle, m. (sport)* faustball, sport național german, mingea cu pumnul.
Faustballer, *-s, -, m. (sport)* jucător de faustball.
Faustbüchse, *-n, f. (înv.)* pistol (cu cremene).
Fäustchen, *-s, -, f. (dim.* de la Faust) pumnișor; **sich** *(dat.)* **ins ~ lachen** a râde înfundat, pe furiș, în barbă.
Faustdegen, *-s, -, m.* pumnal, jungher.
faustdick *adj.* cât pumnul de gros; *(fam.)* **er hat es ~ hinter den Ohren** e un mare pișicher.
Fäustel, *-s, -, m. (mine)* ciocan de miner; baros.
Faust|eisen, *-s, -, n.* v. Faustamboss.
Fausten, *-s, n. sg. (fotbal)* respingere cu pumnii, boxare a mingii (de către portar).
Faustfechten, *-s, n. sg. (sport)* box; pugilistică, pugilism.
Faustfechter, *-s, -, m. (sport)* boxer; pugilist.
Faustgriff, *-(e)s, -e, m.* strângere, apucare cu pumnul, cu mână închisă.
Faustgläubiger, *-s, -, m.* creditor care are o garanție (un amanet) la mână.
faustgroß *adj.* mare cât un pumn, de mărimea unui pumn.
Faust|hammer, *-s, -hämmer, m.* **1.** ciocan de mână. **2.** *(înv.)* buzdugan. **3.** *(reg.)* portărel.
Faust|handschuh, *-(e)s, -e, m.* mănușă cu un deget.
Faust|hieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură cu pumnul.
faustisch *adj. (lit.)* faustic.
Faustkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* pugilistică, pugilism, box.
Faustkämpfer, *-s, -, m.* pugilist, boxer.
Faustkeil, *-(e)s, -e, m. (arh.)* topor de piatră.
Faustkolben, *-s, -, m.* buzdugan.
Faustlegende, *-n, f. (lit.)* legenda lui Faust.
Faustleier, *-n. f. (tehn.)* coarbă (cu burghiu), sfredel de mână, de piept.
Fäustlein, *-s, -, n. (dim.* de la Faust) pumnișor.
Fäustling, *-s, -e, m.* **1.** mănușă cu un singur deget. **2.** *(înv.)* pistol.
fäustlings *adv.* cu pumnii.
Faustpfand, *-(e)s, -pfänder, n.* zălog, amanet.
Faust|recht, *-(e)s, n. sg.* drept al pumnului, drept al celui mai tare.
Faustregel, *-n, f.* regulă empirică.
Faust|riemen, *-s -, m. (mil.)* curea de sabie, dragon de piele.
Faust|rohr, *-(e)s, -e, n. (înv.)* pistol.
Faust|sage, *-n, f. (lit.)* legenda lui Faust.
Faust|säge, *-n, f.* ferăstrău îngust de mână (cu un singur mâner); ferăstrău coadă-de-șoarece.
Faustschlag, *-(e)s, -schläge, m.* (lovitură cu) pumn(ul); **jm. einen ~ ins Gesicht versetzen** a lovi pe cineva cu pumnul în față.
Faustvoll *f. sg. (în expr.)* **eine ~** un pumn plin, cât cuprinde mâna făcută căuș.
Fauteuil [fo'tœj], *-s, -s, m.* fotoliu.
Fauxpas [fo:'pa], *-, -, m.* greșeală, gafă, nesocotință, lipsă de tact, purtare necorespunzătoare; atitudine, vorbă nesocotită, neintenționată.
favorisieren [-vo-], *favorisierte, favorisiert, vb. (h) tr.* a favoriza, a avantaja; *(fig.)* a lua în brațe; a părtini.
Favoris [-vo'ri:], *pl.* favoriți (barbă).
Favorit, *-en, -en, m.* **1.** favorit. **2.** *(sport)* favorit.
Favoritentum, *-s, n. sg.* favoritism.
Favoritin, *-nen, f.* favorită.
Fax, *-, -e,* **I.** *n., (elev.* și *m.) (inform.)* **1.** fax; **ein ~ schicken** a trimite un fax. **2.** v. Faxgerät. **II.** *m. (înv., argou studențesc)* fecior, băiat, servitor la o asociație studențească.
Faxe, *-n, f.* **1.** poznă, bazaconie, farsă. **2.** *pl.* nazuri, mofturi; **keine ~n machen!** să nu faci mofturi!
faxen, *faxte, gefaxt (du, er faxt) (inform.)* a trimite prin fax.
Faxen, *-s, n. sg. (inform.)* faxare.
Faxenmacher, *-s, -, m.* **1.** farsor. **2.** moftangiu, mofturos, năzuros.
Faxerei, *-en, f.* v. Faxe **(2).**
Faxgerät, *-(e)s, -e, n. (inform.)* fax (aparat).
faxig *adj. (peior.)* **1.** nebunatic, glumeț; șugubăț. **2.** mofturos, năzuros.
Faxserver [-sə:vɐ], *-s, -, m. (inform.)* server de fax.
Fayence [fa'jã:s(ə)], *-n, f.* faianță.
fayence|artig *adj.* ca faianța.
Fayencefabrikant, *-en, -en, m.* fabricant de faianță.
Fayence|händler, *-s, -, m.* negustor de faianță.
Fäzes *pl.* **1.** excrement, dejecție, scaun. **2.** sediment, precipitat, drojdie.
Fazetien [-tsiən] *pl. (lit.)* glume, spirite.
fazial *adj. (anat., geol.)* facial.
Fazialnerv, *-s* (și *-en* [-fən și -vən]), *-en* [-fən și -vən], *m. (anat.)* nerv facial.
Fazies [-tsiɛs], *f.* **1.** *(geol.)* facies. **2.** *(med.)* facies, expresie a feței, fizionomie, tip.
Fazilett, *-(e)s, -e, n. (reg.)* batistă; prosop, ștergar.
Fazilität, *-en, f.* ușurință, dibăcie, agilitate, facilitate.
Fazit, *-s, -e* (și *-s), n.* rezultat final, sumă totală, total.
FDJ *presc.* de la *(ist.)* Freie Deutsche Jugend Tineretul Liber German.
F-Dur *n. sg. (muz.)* fa major.
Feber, *-s, -, m. (austr.)* v. Februar.
febril *adj. (med.)* febril.
Februar, *-s, -e, m.* februarie.
Februar|revolution [-vo-] *f. sg. (ist.)* revoluția din februarie.
fechsen, *fechste, gefechst (du, er fechst), vb. (h) tr. (austr., agr.)* **1.** a strânge recolta. **2.** a produce.
Fechser, *-s, -, m. (austr., agr.)* **1.** butaș. **2.** vlăstar, mlădiță.
Fechsung, *-en, f. (austr., agr.)* recoltă, producție; culesul viilor; **aus eigener ~** din producție proprie.
Fecht|art, *-en, f.* metodă, stil de luptă, de scrimă.
Fecht|auslage, *-n, f.* poziție inițială (la duel, la scrimă).
Fecht|ausrüstung, *-en, f. (sport)* echipament de scrimer.
Fechtbahn, *-en, f.* câmp de luptă cu arme albe.
Fechtboden, *-s, -böden, m.* sală de scrimă.
Fechtbruder, *-s, -brüder, m.* cerșetor rătăcitor, vagabond.
Fechtdegen, *-s, -, m.* floretă, rapieră, spadă de scrimă.
fechten, *focht, gefochten (du fichtst, er ficht), vb. (h)* **I.** *tr. (scrimă; în expr.)* **einen Gang ~** a da un asalt. **II.** *intr.* **1.** a se lupta (cu armă albă); a face scrimă; a (se) duela; **mit dem Säbel ~** a se lupta cu sabia. **2.** *(fam.)* a gesticula, a da din mâini. **3.** *(pop.)* a cerși, a se milogi.
Fechten, *-s, n. sg.* **1.** scrimă. **2.** luptă, duel (cu armă albă).
Fechter, *-s, -, m.* **1.** scrimer; duelist; **er ist ein guter ~** e un bun scrimer; minuiește bine spada. **2.** *(ist.)* gladiator.
Fechterei, *-en, f.* **1.** *(scrimă)* asalt, luptă, duel. **2.** *(fam.)* gesticulare. **3.** *(fam.)* cerșetorie, milogeală.
Fechter|handwerk, *-(e)s, n. sg.* **1.** meserie, profesie de luptător, de scrimer. **2.** arta de a lupta, de a (se) duela (cu armă albă).
fechterisch *adj.* **1.** de luptă, de scrimă. **2.** de cerșit, de milogeală.
Fechterkunst, *-künste, f.* **1.** *sg.* scrimă. **2.** *pl.* figuri, trucuri de scrimă.
fechtermäßig *adj.* după regulile scrimei.
Fechterschule, *-n, f.* **1.** școală de scrimă. **2.** *(ist.)* școală de gladiatori.
Fechter|spiele *pl. (ist.)* lupte de gladiatori.
Fechter|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (sport)* **1.** salt într-un asalt de scrimă. **2.** săritură, salt peste un cal, o ladă sau o bară, în care persoana care sare se sprijină numai pe o mână.
Fechtgruß, *-es, -grüße, m. (sport)* salut al scrimerilor.
Fechter|stellung, *-en, f. (sport)* poziție de scrimă, de luptă.
Fecht|handschuh, *-(e)s, -e, m.* mănușă de scrimă.
Fecht|haus, *-es, -häuser, n.* sală de arme; sală, centru de practicare a scrimei.
Fecht|hut, *-(e)s, -hüte,* **Fechtkorb**, *-(e)s, -körbe, m. (sport)* mască de scrimă.
Fechtkunst, *f. sg.* scrimă.
Fechtlehrer, *-s, -, m.* v. Fechtmeister.
Fechtmaske, *-n, f.* mască de scrimă.
Fechtmeister, *-s, -, m.* **1.** maestru, profesor, antrenor de scrimă. **2.** campion de scrimă, maestru al sportului la scrimă.
Fechtplatz, *-es, -platze m.* teren de luptă, de scrimă.
Fecht|saal, *-(e)s, -säle, m.* sală de arme, sală de scrimă.
Fechtschuh, *-(e)s, -e, m.* pantof de scrimă.
Fechtschule, *-n, f.* **1.** școală de scrimă. **2.** sală de arme.
Fechtschüler, *-s, -, m.* **1.** elev care învață scrima. **2.** milog.
Fechtschwert, *-(e)s, -er, n.* spadă de scrimă.
Fecht|sport, *-(e)s, m. sg.* scrimă.
Fecht|stellung, *-en, f. (sport)* poziție semilaterală, de scrimer.
Fecht|stunde, *-en, f.* oră, lecție de scrimă; **~n nehmen** a învăța scrima, a lua lecții de scrimă.
Fecht|turnier, *-s, -e, n. (sport)* concurs, competiție de serimă.
Fecht|übung, *-en, f.* exercițiu, antrenament de scrimă.
Fecht|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* lecții de scrimă.
fecken, *feckte, gefeckt, vb. (h) tr. (elv.)* a etalona, a calibra.
Feder, *-n, f.* **1.** pană, fulg; **leicht wie eine ~** ușor ca fulgul; *(fam.)* **er liegt noch in den ~n** este încă în pat, nu s-a sculat încă; *(fig.)* **sich mit fremden ~n schmücken** a se împăuna cu pene străine; **alle ~n spielen lassen** a pune totul în mișcare, a se arăta în toată puterea, în toată măreția; **~n lassen (müssen)** a suporta daune, pagube; a trebui să deschidă punga. **2.** peniță, pană; condei; **die ~ schreibt gut** penița scrie bine; **zur ~ greifen** a pune mâna pe condei, a se apuca de scris; **die ~ hinlegen** a lăsa condeiul din mână, a se lăsa de scris; **etwas unter der ~ haben** a avea o scriere pe șantier, a fi în curs de a scrie ceva; **in die ~ diktieren** a da dicta; **seiner ~ freien Lauf lassen** a da drumul condeiului, a scrie după inspirație, fără ocolișuri; **aus seiner ~** (scris) de mâna lui, autograf; **eine scharfe ~ haben** a avea pana ascuțită, a avea un stil caustic; **Leute von der ~ a)** jurnaliști;

b) literați, scriitori. 3. *(tehn.)* arc, resort; lambă; tel; **gerollte** ~ arc răsucit; **prismatische** ~ arc prismatic; **die** ~ **der Uhr** arcul ceasului; **geschichtete** ~ arc cu foi, arc de trăsură; *(fig.)* **die** ~ **der Geschichte** determinantele, mobilările istoriei, imperativele timpului. 4. *(tehn.)* feder; ~ **und Nut** îmbucare prin canelură. 5. *(zool.)* țepi ai ariciului. 6. *(vân.)* coamă a mistrețului. 7. suliță de vânătoare.

Feder|achat, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* filon de agată.

Feder|anemone, *-n, f. (zool.)* actinie, dedițel-de-mare *(Actinia plumosa)*.

Feder|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* antrenare cu arc.

feder|artig *adj.* 1. ca pana, ca fulgul. 2. ca arcul, ca resortul, elastic.

Feder|asbest, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* asbest dur.

Feder|aufhängung, *-en, f.* suspensie pe arcuri, pe resorturi, suspensie elastică.

Feder|auge, *-s, -n, n. (tehn.)* ochi, buclă de arc, de resort.

Federball[1], *-(e)s, -bälle, m. (sport)* 1. volant. 2. badminton (joc).

Federball[2], *-(e)s, -bälle, m. (glumeț)* pat.

Federballschläger, *-s, -, m. (sport)* rachetă pentru badminton.

Federball|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* badminton.

Federbart, *-(e)s, -bärte, m. (ornit.)* barbă a penei.

Federbesen, *-s, -, m.* măturică, pămătuf de pene.

Federbett, *-(e)s, -en, n.* pilotă.

Federbinse, *-n, f. (bot.)* bumbăcariță *(Eriforum latifolium)*.

Federblatt, *-(e)s, -blätter, n. (tehn.)* foaie, lamă de arc, de resort.

Federblatt|rille, *-n, f. (tehn.)* renură a foii de arc, de resort.

Federbock, *-(e)s, -böcke, m. (tehn.)* suport de resort.

Federbolzen, *-s, -, m.* bolț de arc, de resort.

Federbrett, *-(e)s, -er, n. (sport)* trambulină elastică, trambulină cu arc.

Federbüchse, *-n, f.* penar; cutiuță pentru penițe.

Federbügel, *-s, -, m. (mec.)* bridă de tracțiune.

Federbusch, *-(e)s, -büsche, m.* 1. penaj, egretă. 2. mănunchi de pene, moț (la păsări).

Federchen, *-s, -, n. (dim.* de la F e d e r) 1. pană mică, fulgușor, pufuleț. 2. *(bot.)* nume al unei părți din embrion.

Federdämpfer, *-s, -, m. (tehn.)* amortizor cu arc.

Federdeckbett, *-(e)s, -en, n.*, **Federdecke**, *-n, f.* plapumă de puf, pilotă.

Federdruck, *-(e)s, -drücke, m.* 1. apăsare a resortului. 2. apăsare elastică.

Federdynamometer, *-s, -, n. (mec.)* dinamometru cu resort.

Feder|eisen, *-s, -, n.* cuțit de rindea pentru tăiat caneluri.

Feder|erz, *-es, n. sg. (mineral.)* antimoniu sulfurat capilar.

Federfarbe, *-n, f.* 1. culoare a penelor, a penajului. 2. vopsea neagră de litografiat.

Federfechter, *-s, -, m.* 1. *(peior.)* scriitoraș; scrib. 2. *(ist.)* membru al unei corporații de luptători din secolul al XVI-lea.

federförmig *adj.* în formă de pană, ca o pană.

Federfuchser, *-s, -, m.* 1. scriitor obscur; scrib. 2. *(fam.)* meșter în ale scrisului; șiret vulpoi al condeiului. 3. om meschin, tipicar.

federführend *adj.* competent; responsabil.

federfüßig *adj.* cu pene pe picioare.

Federfutter, *-s, -, n. (tehn.)* bucșă de arc.

Federgelenk, *-s, -e. n. (tehn.)* articulație cu arc.

federgewandt *adj.* iscusit în ale scrisului, care are condei.

Federgewicht, *-(e)s, n. sg. (sport)* categorie pană (la box).

Federgewichtler, *-s, -, m. (sport)* boxer de categorie pană.

Federgras, *-es, n. sg. (bot.)* colilie *(Stipa pennata* L.).

Feder|haken, *-s, -, m.* 1. cârlig; carabină cu arc. 2. piedică (la armă). 3. agrafă cu cârlig, clemă cu resort, scoabă.

Feder|halter, *-s, -, m.* toc.

Feder|hammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de forjă cu arc.

Feder|handel, *-s, m. sg.* comerț cu pene, cu fulgi.

Feder|händler, *-s, -, m.* negustor de pene, de fulgi.

feder|hart *adj. (metal.)* ecruizat, elastic.

Feder|harz, *-es, m sg.* cauciuc, gumă.

Feder|harzbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore de cauciuc *(Siphonia elastica)*.

Feder|haus, *-es, -häuser, n. (orlog.)* casetă a arcului.

Feder|held, *-en, -en, m. (tron.)* scrib îngâmfat, fanfaron.

Feder|hof, *-(e)s, -höfe, m.* curte pentru păsări, ogradă.

Feder|hut, *-(e)s, -hüte, m.* pălărie cu pene.

federicht *(înv.)*, **federig** *adj.* 1. cu pene; pufos. 2. ca pana.

Federkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* polemică literară, duel de presă, duel literar.

Federkasten, *-s, -* (și *-kästen), m.* 1. penar. 2. *(tehn.)* bridă de arc.

Federkeil, *-(e)s, -e, m.* ic în formă de pană.

Federkiel, *-(e)s, -e, m.* 1. tijă a penei (de pasăre). 2. pană (de scris).

Federkissen, *-s, -, n.* pernă de fulgi, de puf.

Federkleid, *-(e)s, n. sg. (poet.)* penaj.

Federkontakt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* 1. contact elastic, cu arc. 2. pană de legătură.

Federkraft *f. sg. (tehn.)* forță elastică, forță a resortului.

Federkraftmesser, *-s, -, m.* v. F e d e r d y n a m o m e t e r.

Federkrieg, *-(e)s, -e, m.* v. F e d e r k a m p f.

Federkrone, *-n, f. (bot.)* fire caracteristice pentru floarea valerianaceelor.

Federlappen, *-s, -, m.* 1. *(vân.)* sperietoare, momâie. 2. *(tehn.)* suport de arc.

Federlasche, *-n, f. (auto.)* cercel (de arc).

federleicht *adj.* ușor ca o pană, ca un fulg.

Federleinwand *f. sg. (text.)* inlet, nanghin.

Federlesen, *-s, n. sg.* 1. jumulire a penelor. 2. *(fam., fig.)* șovăială, mofturi, nazuri, fasoane; **ohne viel ~s zu machen** fără a face (prea) multe fasoane. 3. lingușeală, slugărnicie.

Federling, *-s, -e, m. (entom.)* nume al unei insecte parazite care trăiește în blana animalelor sau în penajul păsărilor *(Mallophaga Nitsch)*.

federlos *adj.* 1. fără pene, fără fulgi; jumulit. 2. fără arcuri, fără resorturi.

Federmanometer, *-s, -, m.* (și *n.)* manometru cu resort.

Federmappe, *-n, f.*, **Federmäppchen**, *-s, -, n.* trusă de elev.

Federmatratze, *-n, f.* somieră.

Federmesser, *-s, -, n.* briceag, cuțitaș.

Federmotte, *-n, f. (entom.)* molie *(Tinea)*.

Federmühle, *-n, f.* morișcă (jucărie).

federn, *federte, gefedert, vb. (h)* I. *tr.* 1. a pune pe arcuri. 2. a umple cu fulgi, pene, puf; **ein Kissen** ~ a umple cu fulgi o pernă. II. *intr.* 1. a fi elastic; a arcui, a lansa; **der Wagen federt gut** mașina are arcuri bune, suspensie bună, lansează bine. 2. a năpârli, a pierde pene, fulgi; **das Kissen federt sehr** din pernă ies, cad mulți fulgi. 3. *(reg.)* a pretinde, a ține socoteală. III. *refl.* 1. a năpârli, a pierde penele. 2. *(reg.)* a se grăbi. 3. *(reg.)* a alerga, a merge repede.

federnd I. *part. prez.* de la f e d e r n. II. *adj.* elastic.

Federnelke, *-n, f. (bot.)* barba-ungurului *(Dianthus spiculifolius)*.

Federpfühl, *-(e)s, -e, m.* (și *n.)* pernă de puf.

Federpose, *-n, f.* 1. v. F e d e r k i e l. 2. *(înv.)* pană de gâscă.

Federpuffer, *-s, -, m. (ferov.)* tampon cu arc.

Feder|regler, *-s, -*, **Feder|regulator**, *-s, -en, m. (tehn.)* regulator cu resort.

Feder|ring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel de siguranță (Grower).

Feder|riss, *-es, -e, m. (pict.)* schiță în peniță.

Feder|ritten *pl. (austr.)* nanghin.

Federschleißen, *-s, n. sg.* curățire a penelor.

Federschloss, *-es, -schlösser, n.* lacăt cu resort, lacăt cu arc.

Federschmierbüchse, *-n, f. (tehn.)* gresor cu arc.

Federschmuck, *-(e)s, m. sg.* podoaba de pene, penaj; egretă.

Federschraube, *-n, f.* șurub cu resort.

Federschuss, *-es, -schüsse, m. (vân.)* împușcătură în coastă.

Feder|spanner, *-s, -, m.* v. F e d e r h a k e n **(1)**.

Feder|spiel, *-(e)s, -e, n.* 1. pasăre momeală (pentru vânătoare cu șoimi). 2. *(vân.)* vânătoare cu șoimi. 3. *(tehn.)* oscilație a resortului, joc al arcului.

Feder|spitze, *-n, f.* vârf de peniță, de pană.

Feder|sprungbrett, *-(e)s, -er,* n. v. F e d e r b r e t t.

Feder|spule, *-n, f.* 1. tijă a penei (de pasăre). 2. *(tehn.)* bobină.

Feder|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* oțel elastic folosit pentru arcuri.

Feder|staub, *-(e)s, m. sg.* puf extrafin.

Feder|stiel, *-(e)s, -e, m.* v. F e d e r h a l t e r.

Feder|stift, *-(e)s, -e, m. (orlog.)* arbore al butoiașului.

Feder|streit, *-(e)s, -e, m.* v. F e d e r k a m p f.

Feder|strich, *-(e)s, -e, m.* trăsătură de condei; **mit einem** ~ cu o (singură) trăsătură de condei, dintr-un condei.

Federteller *-s, -, m. (tehn.)* disc cu resort.

Feder|uhr, *-en, f.* ceas cu arc.

Federung, *-en, f.* I. *(tehn.)* suspensie (elastica); arcuire; mecanism cu resorturi. 2. penaj. 3. năpârlire, cădere a fulgilor; jumulire a fulgilor, a penelor.

Federventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* ventil, supapă cu resort.

Federvieh, *-(e)s, n. sg.* 1. păsări de curte, domestice, orătănii. 2. *(tron.)* scriitori.

Federvolk, *-(e)s, -völker, n.* 1. păsăret; lume a păsărilor. 2. *(fam.)* lume a literaților.

Federwaage, *-n, f.* 1. cântar, balanță cu resort. 2. dinamometru cu arc.

Federwagen, *s, -, m.* trăsură cu arcuri.

Federwechsel, *-s, m. sg. (ornit.)* schimbare a penajului, năpârlit.

Federwein, *-(e)s, -e, m.* must care fierbe; tulburel.

Federweiß, *-, n. sg. (chim.)* federvais.

Federweiße, *-n, -n, m.* v. F e d e r w e i n.

Federwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* complex de arcuri ale unui ceas.

Federwild, *-(e)s, n. sg. (vân.)* vânat cu pene.

Federwisch, *-es, -e, m.* v. F e d e r b e s e n.

Federwischer, *-s, -, m.* bucățică de pânză pentru ștersul peniței.

Federwolke, *-n, f. (met.)* nor cirus.

Federzange, *-n, f.* cleȘte cu resort; pensetă.

Federzeichnung, *-en, f.* desen în peniță.

Federzirkel, *-s, -, m.* compas cu trăgător, cu peniță plată.

Federzug, *-(e)s, -züge, m.* trăsătură de peniță, de condei.

fedrig *adj.* v. f e d e r i g.

fee *adj. (rar)* sfios.

Fee, *-n* [fe:ən], *f.* 1. *(mit.)* zână, fee. 2. *(fig.)* Fata Morgana.

Feeder ['fi:dɐ], *-s, -, m. (electr.)* conductă de alimentare, feeder.

Feen [fe:n], *-s, -, n. (reg.)* mlaștină, băltoacă, mocirlă.

feenhaft [fe:ən-] *adj.* feeric; *(fig.)* minunat (de frumos).

Feenhände *pl. (mit.* și *fig.)* mâini, mânuțe de zână.

Feenkolibri, *-s., -s, m. (ornit.)* colibri feeric *(Lophornis)*.

Feenkönigin, *-nen, f. (mit.)* regină, crăiasă a zânelor.

Feenland, *-(e)s, n. sg. (mit.)* țară a zânelor, țară a basmelor.

Feenmärchen, *-s, -, n. (mit.)* basm, poveste cu zâne.

Feenreich, *-(e)s, n. sg. (mit.)* împărăție a zânelor.

Feenreigen, *-s, -, m. (mit.)* horă a zânelor.

Feenring, *-(e)s, -e, m.* v. H e x e n r i n g.

Feenschwalbe, *-n, f.* v. F e l s e n s c h w a l b e.

Feen|stück, *-(e)s, -e, n.* 1. *(teatru)* feerie. 2. *(fam.)* piesă cu trucuri, cu apariții supranaturale.

Feenwelt, *-en, f. (mit.)* lume a zânelor.

Feerei, *-en (înv.)*, **Feerie** [fe:ə'ri:], *-n* [-'ri:ən], *f.* 1. *(teatru)* feerie. 2. vrajă, fermecătorie, magie.

Feez, *-es, m. sg. (reg., fam.)* pozne, năzbâtii; **das gibt** ~! va fi o distracție, un haz! ~ **machen** a face pozne, năzbâtii.

Fege, *-n, f.* 1. *(agr.)* ciur (pentru cereale). 2. *(reg.)* curățenie. 3. *(reg.)* femeie care face curat, rândășoaică.

Fegefeuer, *-s, n. sg. (rel.)* purgatoriu.

Fege|hader, *-s, -n, m. (reg.)* cârpă de praf.

Fegekraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* coada-calului *(Equisetum arvense.* L.).

Fegels, -, *m. sg.* v. Fegsel.

Fegemühle, *-n, f. (agr.)* mașină de tuns pomii.

fegen, *fegte, gefegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a mătura, a curăța; **die Straßen** ~ a mătura străzile; **einen Brunnen** ~ a curăța o fântână; *(fig.)* **den Beutel** ~ a goli punga cuiva, a lăsa pe cineva fără bani, a lefteri pe cineva. **2.** *(agr.)* a vântura, a cerne, a curăța (grăunțe, semințe). **3.** *(despre cerb; în expr.)* **das Geweih** ~ a-și freca, a-și curăța coarnele (de piele). **II.** *intr.* **1.** a curăța, a face curățenie. **2.** a alerga de colo până colo; *(despre vânt)* a bate, a mătura, a sufla; **er fegt durch die Zimmer** aleargă (de colo până colo) prin camere; **der Wind fegt über die Dächer** vântul suflă peste acoperișuri.

Feger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** măturător(-oare). **2.** *(fam.)* persoană repezită, pripită. **3.** fanfaron. **4.** fată (de serviciu). **5.** mătură; măturică de pene; pămătuf.

Fege|sand, *-(e)s, m. sg.* nisip fin, praf de nisip.

Fegeteufel, *-s, -, m.* **1.** *(teol.)* drac, demon al purgatoriului. **2.** *(fam.)* om care torturează, cicălește și plictisește.

Fegsel, *-s, -, n. (reg.)* gunoi (de la măturat).

Feh, *-(e)s, n. sg.* blană de iarnă a veveriței cenușii.

Fehde, *-n, f. (înv.)* **1.** ceartă; vrajbă; dușmănie. **2.** luptă; război; ~ **ansagen** a declara război, a provoca la luptă; **mit jm. in** ~ **liegen** a fi cu cineva în dușmănie, în stare de război; **jm.** ~ **bieten** a sfida pe cineva.

Fehdebrief, *-(e)s, -e, m. (ist.)* **1.** declarație de război. **2.** provocare; provocare la luptă; scrisoare de sfidare.

Fehde|handschuh, *-(e)s, -e, m.* mănușă de luptă; **jm. den** ~ **(hin)werfen** a arunca cuiva mănușa, a provoca pe cineva la luptă, la duel, a declara cuiva război; **den** ~ **aufheben** a ridica mănușa, a primi provocarea la luptă, declarația de război.

Fehderecht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* **1.** drept de război. **2.** drept decurgând din război.

Fehe, *-n, f.* **1.** vulpe (femelă). **2.** femelă a răpitoarelor mici.

fehl *adv.* **1.** greșit, nepotrivit; **das ist hier** ~ **am Platz** e nepotrivit. **2.** inutil.

Fehl, *-(e)s, -e,* **I.** *m. (poet.)* lipsă, cusur, defect; **ohne** ~ fără cusur. **II.** *n. (reg.)* fată tânără.

Fehl|anlage, *-n, f. (fin.)* plasament greșit, neproductiv.

Fehl|anruf, *-(e)s, -e, m.* apel fals, greșeală (la telefon).

Fehl|anzeige, *-n, f.* anunț greșit, eronat; informație falsă, eronată.

fehlbar *adj.* failibil, supus greșelilor; imperfect.

Fehlbarkeit, *-en, f.* failibilitate, posibilitate de a comite o greșeală, o eroare; imperfecțiune.

Fehlbedienung, *-en, f. (ec.)* eroare de manevrare; utilizare eronată.

Fehlbericht, *-(e)s, -e, m.* raport fals, mincinos; înștiințare, comunicare falsă, mincinoasă.

Fehlbe|stand, *-(e)s, -stände, m. (ec.)* deficit; stoc deficitar.

Fehlbetrag, *-(e)s, -träge, m. (cont.)* manco, lipsă dintr-o sumă, dintr-un cont; deficit; **einen** ~ **aufweisen** a fi deficitar.

Fehlbildung, *-en, f.* malformație.

Fehlbitte, *-n, f.* rugăminte zadarnică, cerere inutilă, refuzată; **eine** ~ **tun** a fi refuzat.

fehlbitten, *bat fehl, fehlgebeten (du bittest fehl, er bittet fehl), vb. (h) intr. (înv.)* a (se) ruga zadarnic, fără rezultat.

Fehlblatt, *-(e)s, -blätter, n.* v. Fehlkarte.

Fehlblüte, *-n, f.* **1.** *(bot.)* floare stearpă. **2.** v. Kunstblume.

Fehlboden, *-s, -böden, m.* v. Faulboden.

Fehlbogen, *-s, -bögen, m. (tipogr.)* foi desperecheate și de prisos (la o carte).

Fehldiagnose, *-n, f. (med.)* diagnostic eronat.

Fehldruck, *-(e)s, -drucke, m. (tipogr.)* tipărire, imprimare greșită.

fehldrucken, *druckte fehl, fehlgedruckt, vb. (h) tr.* a tipări, a imprima greșit.

Fehle, *-n, f.* **1.** *(înv.)* greșeală; lipsă. **2.** *(com.)* deficit.

Fehl|einschätzung, *-en, f.* apreciere greșită.

fehlen, *fehlte, gefehlt, vb. (h)* **I.** *tr.* a greși; **er hat den Weg gefehlt** a greșit drumul; *(vân.)* **das Wild** ~ a nu nimeri, a scăpa vânatul. **II.** *intr.* (și *impers.*) **1.** a lipsi; **es fehlen viele Bücher** lipsesc multe cărți; **es fehlt an Geld** e lipsă de bani; **niemand darf** ~ nimeni n-are voie să lipsească; **es sich** *(dat.)* **an nichts** ~ **lassen** a nu duce lipsă de nimic; **es fehlte nur eines Haares Breite, dass...** era cât pe-aci să...; **es fehlt noch viel daran, dass...** mai lipsește mult ca să...; **jm. etwas fehlen** a-i lipsi cuiva ceva: **an etwas** ~ **a)** a duce lipsă de ceva; **b)** a fi lipsă de ceva; **an mir soll es nicht** ~ pe mine puteți conta; **das fehlte noch!** asta mai lipsea! **2.** a greși, a păcătui; **gegen seine Pflichten** ~ a nu-și face datoria; **gegen das Gesetz** ~ a (în)călca legea; **stark** ~ a comite o greșeală mare, a greși foarte mult; **weil gefehlt!** ești departe! n-ai nimerit! **3.** *(în expr.)* **was fehlt dir, wo fehlt es (dir)?** ce ți-e? ce te doare? **es fehlt mir nichts** n-am nimic; **es fehlt ihm immer etwas** mereu are ceva, e întotdeauna bolnav. **4.** a da greș; **es kann mir nicht** ~ sunt sigur că voi reuși; **wenn alles fehlt** în cazul cel mai rău.

Fehlende[1], *-n (Fehlendes), n. sg.* parte care lipsește, lipsă, deficit.

Fehlende[2], *-n, -n (ein Fehlender), m.* și *f.* persoană care lipsește, care absentează; absent(ă).

Fehl|entscheid, *-(e)s, -e, m.*, **Fehlentscheidung**, *-en, f.* decizie, hotărâre greșită.

Fehler, *-s, -, m.* **I.** greșeală, eroare; omisiune, lipsă; păcat, defect, cusur; infirmitate; *(tipogr.)* greșeală de tipar, tipografică; *(mat.)* **durchschnittlicher** ~ eroare mijlocie, medie; **wahrscheinlicher** ~ greșeală, eroare probabilă; **verborgener** ~ defect invizibil, ascuns; **grober** ~ greșeală gravă, boacănă, boroboață; **schwerer** ~ greșeală gravă, păcat mare; **seinen** ~ **ablegen** a se dezbăra, a se dezvăța, a se lăsa de un cusur; **einen** ~ **ausbessern** (sau **berichtigen**) a corija un defect, o greșeală; **seine** ~ **einsehen** a-și recunoaște greșelile, păcatele, lipsurile, defectele; **in einen** ~ **verfallen** a cădea în greșeală, în păcat; **es ist ein** ~ **von ihm** este o greșeală din partea lui; **der einzige** ~ **ist, dass...** singurul neajuns este că...; **wir haben alle unsere** ~ avem cu toții păcatele, lipsurile noastre; **einen** ~ **machen** (sau **begehen**) a comite, a face o greșeală, un păcat; *(metal.)* ~ **bei dem Härten** defect de călire; *(inform.)* ~ **anzeigen** a afișa erori; ~ **treten auf** apar erori. **2.** *(vân.)* lovitură greșită, împușcătură ratată.

fehler|anfällig *adj.* care greșește ușor.

Fehler|anzeige, *-n, f. (inform.)* afișaj al erorilor.

Fehler|ausgleichung, *-en, f.* reparare, compensare a unei greșeli, a unui prejudiciu.

Fehlerbeseitigung, *-en, f. (inform.)* înlăturare a erorilor.

Fehler|erkennung *f. sg.* recunoaștere, detectare a erorilor.

fehlerfrei *adj.* v. fehlerlos.

Fehlergrenze, *-n, f.* limită a greșelilor.

fehler|haft *adj.* cu greșeli, plin de greșeli, greșit, defectuos; **~e Aussprache** pronunție greșită; **~e Stelle im Gewebe** defect în țesătură; **~e Handlung** acțiune greșită.

Fehler|haftigkeit *f. sg.* defectuozitate; imperfecțiune; *(gram.)* incorectitudine.

fehlerlos *adj.* fără greșeală, fără defect, impecabil.

Fehlerlosigkeit *f. sg.* lipsă de defecte, de greșeli; perfecțiune.

Fehlermeldung, *-en, f. (inform.)* mesaj eronat; **eine** ~ **anzeigen** a afișa nivelul de eroare.

Fehl|ernährung *f. sg.* alimentație neechilibrată, eronată; malnutriție.

Fehl|ernte, *-n, f.* recoltă slabă, proastă.

Fehler|ortsbe|stimmung, *-en*, **Fehler|ortung**, *-en, f. (autom., tel.)* determinare a locului unde este greșeala.

Fehlerquelle, *-n, f.* sursă de greșeli.

Fehler|reihe, *-n, f.* șir, înlănțuire, serie de greșeli.

Fehler|stelle, *-n, f.* loc al greșelii, al defectului.

Fehler|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de deranjament.

Fehler|stufe, *-n, f. (inform.)* nivel de eroare.

Fehler|suche *f. sg.* căutare, detectare a erorilor.

Fehler|ursache, *-n, f.* cauză a erorilor.

Fehlerverzeichnis, *-ses, -se, n.* listă de greșeli, erată.

Fehlerzahl, *-en, f.* număr de greșeli.

fehlfahren, *fuhr fehl, fehlgefahren (du fährst fehl, er fährt fehl), vb.* **I.** *tr. (h)* a duce, a mâna, a căra ceva sau pe cineva în mod greșit (cu un vehicul). **II.** *intr. (s)* a greși, a pierde drumul, direcția (călătorind în vehicul).

Fehlfarbe, *-n, f.* **1.** culoare greșită, nereușită, proastă. **2.** *(la jocul de cărți)* culoare care nu trebuie; culoare care lipsește.

fehlführen, *führte fehl, fehlgeführt, vb. (h) tr.* (și *fig.*) a conduce pe căi greșite.

Fehlgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** cale, drum, umblat gresit(ă), zadarnic(ă), fără folos, fără rezultat. **2.** insucces, eșec, nereușită.

fehlgebären, *gebar fehl, fehlgeboren (du gebierst fehl, sie gebiert fehl* și *du gebärst fehl, sie gebärt fehl), vb. (h) tr.* a avorta, a lepăda.

Fehlgeburt, *-en, f.* avort.

fehlgehen, *ging fehl, fehlgegangen, vb. (s) intr.* (și *fig.*) a greși drumul, a rătăci, a merge pe drum greșit, a nu nimeri; **wenn du so gehst, dann kannst du nicht** ~ dacă mergi așa, nu te poți rătăci, nu poți greși drumul; *(vân.)* **der Schuss ging fehl** împușcătura a mers alăturea, a greșit ținta.

Fehlgehen, *-s, n. sg.* insucces, eșec, nereușită.

fehlge|steuert *adj.* direcționat greșit.

Fehlgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate, lipsă.

fehlgreifen, *griff fehl, fehlgegriffen, vb. (h) intr.* **1.** a prinde greșit, a apuca greșit. **2.** a se înșela, a greși; a face o boroboață.

Fehlgriff, *-(e)s, -e, m.* greșeală, eroare, gafă; boroboață.

Fehlguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* rebut din turnare, piesă turnată greșit.

Fehlhieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură greșită.

Fehljahr, *-(e)s, -e, n. (agr.)* an prost, rău, sărac.

Fehlkarte, *-n, f. (la jocuri de cărți)* **1.** carte sau culoare care nu trebuie. **2.** carte sau culoare care lipsește, manc.

Fehlkauf, *-(e)s, -käufe, m.* târg prost, cumpărătură neavantajoasă.

fehl|laufen, *lief fehl, fehlgelaufen (du läufst fehl, er läuft fehl), vb. (s) intr.* **1.** a se rătăci, a pierde drumul. **2.** *(fig.)* a umbla pe căi greșite.

Fehl|leistung, *-en, f.* **1.** *(psih.)* lapsus. **2.** ratare, lucru, muncă, realizare fără folos.

fehl|leiten, *leitete fehl, fehlgeleitet (du leitest fehl, er leitet fehl), vb. (h) tr.* **1.** a induce în eroare. **2.** (și *fig.*) a îndruma greșit. **3.** a seduce.

Fehl|los, *-es, -e, n.* loz necâștigător.

fehlmelden, *meldete fehl, fehlgemeldet (du meldest fehl, er meldet fehl), vb. (h) tr.* a anunța, a comunica, a raporta greșit, fals, eronat.

Fehlmeldung, *-en, f.* **1.** informație greșită eronată. **2.** anunțare eronată.

Fehlmenge, *-n, f.* **1.** cantitate, sumă care lipsește. **2.** lipsă din cantitate, din sumă.

Fehlpass, *-es, -e, m. (sport)* pasă greșită.

Fehlplanung, *-en, f.* plan, proiect greșit; greșeală de planificare, plan nereușit.

fehlrechnen, *rechnete fehl, fehlgerechnet (du rechnest fehl, er rechnet fehl), vb. (h) tr.* a calcula greșit, a face socoteli greșite, a greși la socoteală.

fehlrennen, *rannte fehl, fehlgerannt, vb. (s) intr.* a alerga în direcție greșită.

Fehlrippe, *-n, f.* antricot (de vită).

fehlsam *adj.* înclinat să greșească (ușor).

Fehlsamkeit *f. sg.* înclinare spre greșeală.

fehlschießen, *schoss fehl, fehlgeschossen (du, er schießt fehl), vb. (h) intr.* **1.** a nu nimeri, a greși ținta (la tir), a trage (pe-) alături; **fehlgeschossen!** n-ai nimerit-o, sâc! **2.** *(fig.)* a aprecia, a sfătui greșit; a se înșela.

Fehlschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** eșec, insucces, nereușită; **wirtschaftlicher** ~ insucces economic. **2.** lovitură greșită.

fehlschlagen, *schlug fehl, fehlgeschlagen (du schlägst fehl, er schlägt fehl), vb. (h) intr.* **1.** a greși lovitura, a lovi, a izbi greșit; a da pe-alături. **2.** *(fig.)* a eșua, a nu izbuti, a nu reuși; **der Versuch hat fehlgeschlagen** încercarea a dat greș.

fehlschließen, *schloss fehl, fehlgeschlossen (du, er schließt fehl), vb. (h) tr.* a trage o concluzie greșită, eronată.

Fehlschluss, *-es, -schlüsse, m.* concluzie greșită, eronată.

Fehlschritt, *-(e)s, -e, m.* (și *fig.*) pas greșit.

Fehlschuss, *-es, -schüsse, m.* lovitură, împușcătură greșită, care n-a nimerit ținta.

Fehlschweißung, *-en, f. (tehn.)* sudură greșită, defect de sudură.

fehlsichtig *adj. (med.)* ametrop.

Fehlsichtigkeit *f. sg. (med.)* ametropie.

Fehl|spekulation, *-en, f.* speculație greșită.

fehl|sprechen, *sprach fehl, fehlgesprochen (du sprichst fehl, er spricht fehl), vb. (h)* **I.** *tr.* a spune (ceva) greșit. **II.** *intr.* **1.** *(jur.)* a da o sentință greșită. **2.** a greși vorbind, a se poticni la vorbă.

fehl|springen, *sprang fehl, fehlgesprungen, vb. (s) intr.* a sări greșit.

Fehl|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* v. Fehlurteil.

Fehl|stelle, *-n, f.* loc defectuos, defect.
Fehl|stoß, *-es, -stöße, m.* lovitură greşită (cu spada, la jocul de biliard etc.).
fehl|stoßen, *stieß fehl, fehlgestoßen (du, er stößt fehl), vb. (h) intr.* a greşi lovitura; a lovi în gol.
Fehlsumme, *-n, f.* v. F e h l b e t r a g.
fehltreffen, *traf fehl, fehlgetroffen (du triffst fehl, er trifft fehl), vb. (h) intr.* **1.** a nimeri greşit, alături, a da pe-alături. **2.** *(la tir)* a greşi ţinta.
fehltreten, *trat fehl, fehlgetreten (du trittst fehl, er tritt fehl), vb. (h* şi *s) intr.* (şi *fig.*) a face un pas greşit, a călca greşit, alături.
Fehltritt, *-(e)s, -e, m.* pas greşit, poticnire, împiedicare; *(fig.)* **einen ~ tun** (sau **begehen**) a face un pas greşit.
Fehl|urteil, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(jur.)* sentinţă, decizie, hotărâre, judecată greşită. **2.** concluzie, judecată greşită.
Fehlver|halten, *-s, n. sg.* comportament greşit.
Fehlzähner *pl. (zool.)* edentate (animale fără dinţi).
Fehlzeugung, *-en, f.* **1.** producţie ratată, nereuşită. **2.** făt avortat.
Fehlzug, *-(e)s, -züge, m.* mişcare greşită, proastă.
Fehlzündung, *-en, f. (tehn.)* rateu de aprindere (la motor); aprindere defectuoasă.
Fehm(e), *-(e)n, f.,* **Fehmen**, *-, -, m.* **1.** *(agr., reg.)* claie, căpiţă, şiră, stog. **2.** îngrăşat al porcilor cu ghindă şi jir.
fehmen, *fehmte, gefehmt, vb. (h) tr.* a face clăi, căpiţe, şire, stoguri.
Fehn, *-(e)s, -e, n. (reg.)* teren cu turbă; teren inundabil, ţinut mlăştinos.
Fei, *-en, f. (înv.)* v. F e e.
feien, *feite, gefeit, vb. (h) tr.* a înzestra pe cineva cu însuşiri supranaturale, a-l face invulnerabil, imun; **der Kummer feit einen auch gegen vieles** supărarea te face insensibil la multe necazuri; **gegen Vorwürfe gefeit sein** a fi imun faţă de reproşuri.
Feier, *-n, f.* **1.** repaus, odihnă. **2.** sărbătoare, sărbătorire; serbare, solemnitate, celebrare; **die ~ des Geburtstages** sărbătorirea zilei de naştere, aniversare; **eine ~ veranstalten** a organiza o serbare; **zur ~ des Tages** pentru sărbătorirea, celebrarea zilei.
Feier|abend, *-s, -e, m.* **1.** terminare, încetare a zilei de lucru; **wir haben ~** am terminat, am încheiat ziua de lucru; **~ machen** a înceta lucrul; **~!** *(exclamaţie la încetarea lucrului)* gata pentru astăzi! încetăm lucrul! **2.** timp liber după terminarea muncii zilnice. **3.** ajun al unei sărbători. **4.** *(glumeţ; în expr.)* **nach ~** la pastele cailor, niciodată. **5.** *(fig.)* vârstă înaintată, de pensionar.
Feier|abendglocke, *-n, f. (sunet* de) clopot care anunţă încetarea lucrului.
feier|abendlich *adj.* ca după muncă, ca în timp de repaus.
Feier|abendverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulaţie la sfârşitul programului de lucru.
Feiergeläute, *-s, -, n.* dangăt de clopote de sărbătoare.
Feiergesell, *-en, -en, m.* calfă care şomează.
Feierglocke, *-n, f.* clopot de sărbătoare.
Feierjahr, *-(e)s, -e, n.* an jubiliar.
Feierjubel, *-s, m. sg.* chiote, strigăte de bucurie la sărbătoare.
Feierklang, *-(e)s, -klänge, m.* cânt, imn solemn.
Feierkleid, *-(e)s, -er, n.* **1.** haină, rochie de sărbătoare. **2.** haină de ceremonie.
feierlich *adj.* **1.** solemn, sărbătoresc; ceremonios, grav. **2.** impunător.
Feierlichkeit, *-en, f.* serbare, sărbătorire, solemnitate, festivitate.
Feiermahl, *-(e)s, -e* (şi *-mähler*), *n.* masă sărbătorească, ospăţ, banchet.
feiern, *feierte, gefeiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a serba, a ţine (o sărbătoare). **2.** a sărbători, a lăuda, a slăvi. **II.** *intr.* **1.** a nu lucra, a se odihni. **2.** a face grevă.
Feierschicht, *-en, f. (în expr.)* **~en einlegen** a institui, a introduce perioade de şomaj.
Feierschmuck, *-(e)s, m. sg.* podoabă, decor de sărbătoare.
Feier|stille *f. sg.* tăcere solemnă; linişte sărbătorească.
Feier|stimmung *f. sg.* dispoziţie, atmosferă sărbătorească, solemnă, festivă.
Feier|stunde, *-n, f.* oră festivă, solemnă; oră de reculegere.
Feiertag, *-(e)s, -e, m.* zi de repaus; sărbătoare; **die Sonn- und Feiertage** duminicile şi zilele de sărbătoare.
feiertägig, feiertäglich *adj.* de sărbătoare, sărbătoresc, festiv; **in ~er Kleidung** în haine de sărbătoare.
feiertags *adv.* la sau în zile de sărbătoare; **das macht man ~** asta se face în zi de sărbătoare.
Feiertagskleid, *-(e)s, -er, n.* haină de sărbătoare.
feiertagsmäßig I. *adj.* ca de sărbătoare, sărbătoresc, festiv. **II.** *adv.* sărbătoreşte, festiv.
Feiertags|stimmung *f. sg.* dispoziţie, atmosferă de sărbătoare.
Feiertagszuschlag, *-(e)s, -schläge, m. (ec.)* indemnizaţie pentru activitatea din zilele de sărbătoare.
Feierzug, *-(e)s, -züge, m.* convoi, procesiune, alai de sărbătoare.
Feifel, *-s, -, m. (vet.)* **1.** parotidă. **2.** parotidită.
Feigbohne, *-n, f. (bot.)* cafeluţe *(Lupinus).*
feig(e) *adj.* **1.** laş, poltron, fricos. **2.** *(mine)* casant, care se surpă, friabil.
Feige[1], *-n, f.* **1.** *(bot.)* smochină *(Ficus carica* L.). **2.** *(med.)* condilom *(Condylomata).* **3.** gest obscen; *(în expr.)* **jm. die ~ bieten** a-şi bate joc de cineva.
Feige[2], *-n, -n (ein Feiger), m.* şi *f.* (persoană) laş(ă).
feigen|ähnlich, feigen|artig *adj.* asemănător cu smochina, ca smochina.
Feigenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* smochin *(Ficus carica* L.).
Feigenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** *(bot.)* frunză de smochin. **2.** *(arte)* frunză de viţă (care acoperă sexul la statui sau picturi).
Feigenblume, *-n, f. (bot.)* crizantemă comestibilă *(Chrysanthemum edule).*
Feigenbohrer, *-s, -, m. (entom.)* numele unei insecte parazite a smochinilor *(Cynips pesenes).*
Feigendistel, *-n, f. (bot.)* broască *(Opuntia ficus indica).*
Feigengallwespe, *-n, f.* v. F e i g e n b o h r e r.
Feigengarten, *-s, -gärten, m.* livadă de smochini.
Feigengeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* tumoare canceroasă, carcinom.
Feigenkaffee, *-s, m. sg.* cafea din smochine prăjite.
Feigenkaktus, *-, -teen* [-te:ən], *m.* v. F e i g e n d i s t e l.
Feigenkäse, *-s, -, m.* smochine presate.
Feig(e)warze, *-n, f. (med.)* condilom, neg *(Condylomata).*
Feigheit, *-en, f.* laşitate, poltronerie.
feigherzig *adj.* v. f e i g.
Feigherzigkeit, *-en, f.* v. F e i g h e i t.
Feiglein, *-s, -, n. (dim.* de la F e i g e[1]) **1.** smochiniţă. **2.** *(med.)* excrescenţă a dermei.
Feigling, *-s, -e, m.* om laş, poltron, fricos.
Feigwurz, *-en, f. (bot.)* untişor *(Ficaria ranunculoides).*
feil *adj.* de vânzare, care se vinde; *(fig.)* venal; **~ sein** a fi de vânzare; **~ haben** a avea de vânzare; **~ bieten** a oferi spre vânzare; **~e Dirne** prostituată, femeie care se vinde; **es ist mir um die Welt nicht ~** n-o vând pentru nimic în lume.
Feil|arbeit, *-en, f.* pilire, ajustare.
Feilbank, *-bänke, f.* banc de lucru.
feilbieten, *bot feil, feilgeboten (du bietest feil, er bietet feil), vb. (h) tr.* a pune în vânzare; a oferi spre vânzare.
Feilbieter, *-s, -, m.* vânzător, persoană care vinde.
Feilbietung, *-en, f.* **1.** ofertă spre vânzare. **2.** scoatere în vânzare; punere la mezat. **3.** *(reg.)* licitaţie.
Feilbogen, *-s, -* (şi *-bögen*), *m.* ferăstrău cu lamă (pentru metale).
Feile, *-n, f.* pilă; **zweihiebige ~** pilă cu două feţe; **halbrunde ~** pilă semirotundă; **an etwas die letzte ~ legen** a da unui lucru ultima şlefuire.
feilen, *feilte, gefeilt, vb. (h) tr.* **1.** a pili, a ajusta. **2.** *(fig.)* a şlefui, a cizela.
Feilen|amboss, *-es, -e, m.* nicovală pentru pilit.
Feilen|angel, *-n, f. (tehn.)* coadă de pilă.
Feilengriff, *-(e)s, -e, m.* mâner de pilă.
Feilenhalter, *-s, -, m.* suport de pilă.
Feilenhärte|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor pentru călirea pilelor.
Feilenhauer, *-s, -, m.* persoană care taie, dantureazǎ, confecţionează pile.
Feilenheft, *-(e)s, -e, n.* mâner de pilă.
Feilenhieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură, tăietură de pilă; dinţare a pilei.
Feilenmeißel, *-s, -, m.* daltă-pilă.
Feilenmuschel, *-n, f. (zool.)* scoică cu ciucuri *(Lima hians; Pectinidae).*
Feilenzahn, *-(e)s, -zähne, m.* dinte de pilă, crestătură.
Feilfutter, *-s, -, n.* v. F e i l h o l z.
feilhaben, *hatte feil, feilgehabt (ich habe feil, du hast feil, er hat feil),* **feilhalten**, *hielt feil, feilgehalten (du hältst feil, er hält feil), vb. (h) tr.* v. f e i l b i e t e n.
Feilheit *f. sg.* venalitate.
Feilholz, *-es, -hölzer, n.* suport pentru pilire.
Feilicht, *-(e)s, n. sg.* v. F e i l s e l.
Feilkloben, Feilkolben, *-s, -, m.* menghină de mână.
Feilmaschine, *-n, f.* maşină de pilit.
Feilschaft, *-en, f.* **1.** mărfuri de vânzare. **2.** stoc de mărfuri de vânzare.
feilschen, *feilschte, gefeilscht, vb. (h) intr.* a se tocmi, a se târgui; **um etwas ~** a se tocmi pentru ceva.
Feilscher, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care se tocmeşte, se târguieşte.
Feilsel, *-s, -, n.,* **Feil|späne** *pl.* pilitură; şpan.
Feil|staub, *-(e)s, m. sg.* praf de pilitură.
feil|stehen, *stand feil, feilgestanden, vb. (h) intr.* **1.** a fi de vânzare. **2.** a fi venal.
Feil|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* menghină.
Feil|strich, *-(e)s, -e, m.* tragere, trăsături cu pila.
feil|tragen, *trug feil, feilgetragen (du trägst feil, er trägt feil), vb. (h) r.* a duce, a căra ceva pentru vânzare.
Feim, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** cremă, spumă, frişcă. **2.** îngrăşat al porcilor. **3.** căpiţă, claie, şiră, stog.
Feime, *-n, f.* v. F e i m e n.
feimen[1], *feimte, gefeimt, vb. (h) intr. (reg.)* a spumega.
feimen[2], *feimte, gefeimt, vb. (h) tr. (agr., reg.)* a face clăi, căpiţe, şire, stoguri.
Feimen, *-s, -, m. (agr., reg.)* căpiţă; claie, şiră, stog.
Feimer, *-s, -, m.* plasă, reţea.
Feimgeld, *-(e)s, -er, n.* plată, remuneraţie pentru îngrăşatul porcilor.
fein I. *adj.* **1.** fin; subţire; mic; mărunt; **~er Faden** aţă subţire; **~er Kamm** pieptene des; **~er Puder** pudră, pulbere fină; **~es Mehl** făină nulă. **2.** fin, delicat, ales; **~er Wein** vin ales; **~e Speisen** mâncăruri alese; **die ~ste Sorte** soiul cel mai bun, cea mai bună calitate; **~es Gold** aur curat; **~e Wäsche** lenjerie fină. **3.** fin, ascuţit; **ein ~es Gehör** un auz fin; **eine ~e Nase haben a)** a avea un miros fin; **b)** *(fig.)* a fi inteligent, isteţ, a avea fler. **4.** precis, exact; **~e Einstellung** acordare exactă, la punct. **5.** fin, distins, frumos: **ein ~es Gesicht** o faţă fină, frumoasă; **~e Züge** trăsături distinse; **~es Wesen** maniere distinse, purtare distinsă; **ein ~es Haus** o familie bună, distinsă. **6.** ager, inteligent, dibaci; **ein ~er Kopf** o minte ageră. **7.** făţarnic, ipocrit. **8.** capabil; amabil; **ein ~er Kerl** un tip simpatic. **II.** *adv.* **1.** foarte; **sei ~ artig!** să fii foarte cuminte! **komme ~ schnell zurück!** să te înapoiezi foarte repede! **2.** (în mod) special, (în mod) deosebit; *(tel.)* **~ sortieren** a selecta exact, precis.
Fein|ablesung, *-en, f. (tehn.)* citire exactă.
fein|adrig, fein|ädrig *adj.* care are reţea fină, deasă de vine, de artere; cu reţea de vine, de artere fine, subţiri.
Fein|analyse, *-n, f.* analiză detaliată.
Fein|arbeit, *-en, f.* muncă, lucru de precizie.
Feinbäcker, *-s, -, m.* cofetar; simigiu, plăcintar.
Feinbäckerei, *-en, f.* patiserie; cofetărie; simigerie, plăcintărie.
Feinbackwaren *pl.* produse fine de patiserie.
Feinbau, *-(e)s, m. sg.* mecanism, structură fin(ă); microstructură.
Feinbaulehre *f. sg.* ştiinţă despre structura materialelor.
feinbesaitet *adj. (poet.)* sensibil.
Feinbewegung, *-en, f. (geod.)* mişcare micrometrică.
Feinbewegungs|schraube, *-n, f. (geod., tehn.)* şurub micrometric.
Feinblau, *-(e)s, n. sg. (chim.)* albastru de anilină.
Feinblech, *-(e)s, n. sg. (tehn.)* tablă subţire.
Feinbrennen, *-s, n. sg.* **1.** *(chim.)* distilare fină, dublă (a alcoolului). **2.** *(metal.)* afinare (a argintului).

feind *adj. invar.* dușmănos, ostil; **jm. ~ sein** a fi ostil cuiva, dușmănos față de cineva; **jm. ~ werden** a prinde pică (pe), ură, dușmănie contra cuiva; **einer Sache ~ sein** a fi contra unui lucru.

Feind, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* dușman(că); inamic(ă); **mein ärgster ~** cel mai aprig dușman al meu; **der böse ~** diavolul; **mein erklärter ~** dușmanul, inamicul meu declarat; **der innere ~** dușmanul intern; **sich** *(dat.)* **jn. zum ~ machen** a-și face pe cineva dușman; *(mil.)* **~ in Sicht** inamic la orizont; **erbitterter ~** inamic înverșunat, implacabil; **von ~en und Freunden geachtet** stimat de dușmani și de prieteni; *(mil.)* **tapferes Verhalten vor dem ~** atitudine, conduită, comportare vitejească în fața inamicului; **zum ~e überlaufen** a dezerta la inamic.

Feindberührung, *-en, f. (mil.)* contact cu inamicul.

Feindbild, *-(e)s, -er, n.* imagine de adversar, de dușman, de inamic.

Feind|dar|steller, *-s, -, m. (mil.)* reprezentare a inamicului.

Feind|einwirkung, *-en, f. (mil.)* acțiune, influență a inamicului, a dușmanului.

Feindes|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac, ofensivă a inamicului, a dușmanului.

Feindeshand, *-hände, f.* mână a inamicului; **er ist in ~ geraten** a căzut în mâinile inamicului.

Feindesheer, *-(e)s, -e, n.* armată, oștire, oaste inamică, a inamicului.

Feindeslager, *-s, -, n.* tabără a dușmanului, a inamicului.

Feindesland, *-(e)s, -länder, n.* **1.** țară a inamicului, a dușmanului. **2.** teritoriu inamic.

Feindesmacht, *-mächte, f.* putere, forță a dușmanului, a inamicului.

Feindesnähe *f. sg.* apropiere a inamicului, a dușmanului; **in ~** în apropierea dușmanului, a inamicului.

Feindherrschaft, *-en, f.* dominație străină.

feindlich *adj.* **1.** dușmănos, ostil; **die ~en Brüder** frații care se dușmănesc; **jm. ~ gesinnt sein** a fi cuiva ostil. **2.** *(mil.)* dușman, inamic, advers; **~e Linie** linie inamică; **die ~e Stellung** poziția inamică.

Feindlichkeit, *-en, f.* dușmănie, ostilitate, inimiciție.

Feindraht, *-(e)s, -drähte, m.* sârmă subțire.

feindrähtig *adj.* din sârmă subțire, fină, cu sârmă subțire.

Feindschaft, *-en, f.* dușmănie, inimiciție; ostilitate; pică; **mit jm. in ~ leben** a trăi cu cineva în dușmănie; **darum keine ~** pentru asta (să nu fie) nici o supărare.

feindschaftlich *adj.* v. feindlich.

Feindschafts|äußerung, *-en, f.* manifestare de dușmănie, de ostilitate, manifestare dușmănoasă, ostilă.

Feindseite, *-n, f.* parte, latură a inamicului.

feindselig *adj.* v. feindlich.

Feindseligkeit, *-en, f.* dușmănie, animozitate, ostilitate; *(mil.)* **die ~en eröffnen** a deschide, a începe ostilitățile.

Feindsender, *-s, -, m.* post de emisiune (radio) a inamicului.

feindwärts *adv.* spre inamic.

Feine *f. sg.* **1.** finețe, delicatețe; gingășie. **2.** *(tehn.)* finețe (a materialelor).

Fein|ein|stellung, *-en, f. (tehn.)* reglare fină, de precizie.

Fein|eisen, *-s, -, n. (metal.)* **1.** fier pur, fin. **2.** bară de oțel cu profil mic.

feinen, *feinte, gefeint, vb. (h) tr. (tehn.)* a (r)afina.

fein|erdig *adj.* cu pământ fin; din pămînt fin; **~er Boden** teren de pământ fin.

feinern, *feinerte, gefeinert, vb. (h) tr.* v. feinen.

Fein|erz, *-es, -e, n. (mineral., chim.)* minereu fin, minereu praf.

Feinfrost, *-es, m. sg.*, **Feinfrostware**, *-n, f.* alimente congelate.

feinfühlend, **feinfühlig** *adj.* sensibil, simțitor, cu sensibilitate, cu sentimente fine, delicate.

Feinfühligkeit *f. sg.*, **Feingefühl**, *-(e)s, n. sg.* gingășie, delicatețe, finețe; sentiment fin, delicat, sensibilitate.

Feingebäck, *-(e)s, n, sg.* prăjituri fine.

Feinge|halt, *-(e)s, -e, m. (metal.)* conținut de metal nobil; titlu (la metale prețioase).

Feingemüse, *-s, -, n.* legume, zarzavaturi, verdețuri fine.

feinge|staltet *adj.* cu statură, cu conformație fină, delicată, grațioasă.

fein ge|stoßen *adj.* bine pisat, fărâmat, mărunt, fin.

Feingewebe, *-s, -, n.* țesătură fină.

Feingewicht, *-(e)s, -e, n.* **1.** greutate absolută a metalului nobil (dintr-un obiect). **2.** finețe (la metale nobile).

Feingewinde, *-s, -, n. (tehn.)* filet fin.

fein gezähnt *adj. (tehn.)* danturat mărunt.

feinglied(e)rig *adj.* cu membre fine, delicate.

Feingold, *-(e)s, n. sg.* aur fin, pur.

feinhaarig *adj.* cu păr subțire (la fir), mătăsos.

Feinheit, *-en, f.* finețe, delicatețe, gingășie.

feinhörend, **feinhörig** *adj.* cu auzul fin.

Feinkohle, *-n, f.* cărbune mărunt granulat.

Feinkorn, *-(e)s, -körner, n.* **1.** bob mărunt, fin, mic. **2.** *(vân.)* ochire cu cătarea rasă.

Feinkorn|eisen, *-s, -, n.* fier fin granulat.

feinkörnig *adj.* **1.** cu granulație fină; microgranulos. **2.** *(fig.)* deștept; **~e Unterhaltung** conversație aleasă.

Feinkost *f. sg. (cul.)* **1.** bucătărie aleasă. **2.** mâncare fină; delicatese.

Feinkostgeschäft, *-(e)s, -e, n.*, **Feinkost|handlung**, *-en, f.* magazin de delicatese.

Feinkupfer, *-s, n. sg.* cupru pur.

Feinling, *-s, -e, m. (fam.)* mofturos, capricios, năzuros.

fein machen, *machte fein, fein gemacht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pisa, a fărâma. **2.** *(tehn.)* a (r)afina. **II.** *intr. (fam.)* a face mofturi, nazuri. **III.** *refl.* a se îmbrăca elegant, frumos; **du hast dich fein gemacht** te-ai îmbrăcat frumos.

Feinmaler, *-s, -, m.* pictor miniaturist.

Feinmalerei *f. sg.* pictură de miniatură.

feinmaschig *adj. (despre rețele)* cu ochiuri mici.

Feinmechanik *f. sg.* mecanică de precizie, mecanică fină.

Feinmechaniker, *-s, -, m.* mecanic de precizie.

Feinmechanikerdrehbank, *-bänke, f.* strung pentru mecanica de precizie.

feinmechanisch *adj.* relativ la mecanica de precizie.

Feinmess|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* aparat de măsurat de mare precizie.

Feinmesser, *-s, -, m.* micrometru.

Feinmessgerät, *-(e)s, -e, n.* **1.** unealtă, sculă pentru măsurători de precizie. **2.** trusă pentru măsurători de precizie.

Feinmess|schraube, *-n, f. (tehn.)* șurub pentru măsurători de precizie.

Feinmessung, *-en, f.* măsurătoare fină, de precizie.

Feinmesswaage, *-n, f.* balanță, cântar de precizie.

fein|nervig [-fIç sau -vIç] *adj.* sensibil.

Fein|optik *f. sg.* optică de înaltă precizie.

Feinpassung, *-en, f. (tehn.)* îmbinare, încheiere, potrivire de precizie, ajustaj de precizie, ajustare fină.

Feinplanung, *-en, f.* plan de precizie; plan detaliat.

feinporig *adj.* cu pori fini, mărunți, mici.

Feinprobe, *-n, f.* probă de finețe, de puritate (a metalelor prețioase).

Feinprojekt, *-(e)s, -e, n.* proiect detaliat.

Feinputz, *-es, m. sg. (constr.)* fățuială.

Feinsäge, *-n, f.* ferăstrău fin, pentru traforaj.

Feinsalz, *-es, n. sg.* sare fină.

feinsandig *adj.* cu nisip fin.

Feinschliff, *-(e)s, m. sg.* șlefuire fină.

Feinschmecker, *-s, -e, m.* amator, cunoscător de mâncăruri și băuturi gustoase, gourmet.

Feinschnitt, *-(e)s, -e, m.* tutun de pipă tăiat fin.

Feinseife, *-n, f.* săpun fin.

Feinsilber, *-s, n. sg.* argint fin, pur.

Feinsinn, *-(e)s, m. sg.* **1.** tact, manieră aleasă, delicatețe. **2.** sensibilitate (artistică).

feinsinnig *adj.* **1.** cu tact, cu delicatețe, delicat. **2.** cu sensibilitate (artistică).

Feinsliebchen, *-s, -, n. (poet.)* prietenă, drăguță, iubită; **mein ~** drăguța mea, mândra mea.

Feinspinnen, *-s, n. sg. (text.)* tors fin.

Fein|spinnerei, *-en, f. (text.)* **1.** torsătură fină. **2.** filatură fină.

Fein|sprit, *-(e)s, m. sg.* alcool rafinat.

Fein|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* oțel fin.

Fein|stahlwerk, *-(e)s, -e, n.* oțelărie, uzină de oțel fin.

fein stellen, *stellte fein, fein gestellt, vb. (h) tr.* a regla cu precizie; a ajusta.

Fein|stellschraube, *-n, f.* v. Feinbewegungsschraube.

Fein|straße, **Fein|strecke**, *-n, f. (tehn.)* linie de finisare (la laminor).

Fein|strumpfhose, *-n, f.* dres fin.

Feintuchfabrik, *-en, f.* fabrică de stofe, de postavuri fine.

Feinung, *-en, f.* rafinare.

Feinwaage, *-n, f.* cântar, balanță de precizie.

Feinwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* laminor de finisare.

Feinwäsche *f. sg.* lenjerie fină.

Feinwaschmittel, *-s, -, n.* detergent pentru rufărie fină.

Feinwerkzeug, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* instrument de precizie.

feinwollig *adj.* de lină fină.

Feinzeitmesser, *-s, -, m.* cronometru (de precizie).

Feinzink, *-(e)s, n. sg.* zinc pur, rafinat.

Feinzucker, *-s, m. sg.* zahăr rafinat.

Feinzug, *-(e)s, -züge, m.* mașină, dispozitiv de trefilat sârmă subțire.

feiß *adj. (reg.)* v. feist.

feist *adj. (despre oameni)* gras, îngrășat; îndesat; **dick und ~** gros și gras, rotofei.

Feist, *-(e)s, n. sg. (vân.)* grăsime comestibilă a vânatului cu păr.

Feiste, *-n, f.* **1.** obezitate respingătoare. **2.** *(vân.)* epocă de îngrășare a cervideelor.

feisten, *feistete, gefeistet (du feistest, er feistet), vb. (h) intr.* și *tr.* a (se) îngrășa.

Feisterling, *-s, -e, m. (bot.)* buzdugan *(Sparganium ramosum).*

Feist|heit *f. sg.* grăsime, corpolență.

Feist|hirsch *-es, -e, m. (vân.)* cerb în seu.

Feistigkeit *f. sg.* v. Feistheit.

Feistling, *-(e)s, -e, m.* grăsan, burtos.

Feistzeit, *-en, f. (vân.)* epocă a vânatului de animale mari (când sunt grase).

Feitel, *-s, -, m. (austr.)* briceag, brișcă.

feixen, *feixte, gefeixt (du, er feixt), vb. (h) intr.* a râde prostește, fără rost, a rânji.

feken, *fekte, gefekt, vb. (h) tr. (elv.)* a șterpeli.

Felbel, *-s, -, m.* (și *-n, f.) (text.)* pluș.

Felber, *-s, -, m.* v. Felbinger.

Felberich, *-s, -e, m. (bot.)* gălbinea *(Lysimachia vulgaris).*

Felbinger, *-s, -, m. (reg.)* salcie, mlajă *(Salix viminalis).*

Felch, *-(e)s, -e, m.*, **Felche**, *-n, f.*, **Felchen**, *-s, -, m.* nume al mai multor pești comestibili: somon, lipan, lostriță.

Feld, *-(e)s, -er, n.* **1.** câmp, câmpie; **weites ~** câmpie întinsă; **auf freiem ~e** pe câmp deschis; *(fig.)* **das ist noch weit im ~e** sau **das steht noch in weitem ~e** mai este mult până atunci, asta e încă departe. **2.** *(agr.)* câmp, ogor; semănătură; **das ~ bebauen** a cultiva pământul; **die ~er stehen gut** semănăturile sunt frumoase, stau bine. **3.** *(fiz., mat., inform.)* câmp, spațiu, porțiune; **bestrahltes ~** câmp, spațiu bătut de raze; **magnetisches ~** câmp magnetic; **~ der Schwerkraft** câmp gravitațional; **~ des Winkels** spațiu cuprins de un unghi. **4.** *(constr.)* câmp, compartiment, panou; **Decke mit ~ern** tavan casetat. **5.** *(mil.)* câmp de luptă; **die im ~ stehenden Soldaten** soldații de pe câmpul de luptă; **ins ~ ziehen** (sau **rücken)** a merge la luptă, la război; **das ~ räumen** a se retrage, a fi învins, a părăsi câmpul de luptă; **das ~ behaupten** a învinge; **etwas gegen jn. ins. ~ führen** a folosi ceva drept argument împotriva cuiva. **6.** *(mine)* mină, exploatare, lucrare; **verhauenes ~** mină, exploatare părăsită. **7.** pătrat (la jocul de șah); **schwarzes ~**, **weißes ~** pătrat negru, pătrat alb; **8.** pătrățel, spațiu, rubrică (la caiete de matematici). **9.** câmp, fond al unui blazon. **10.** vânători, vânătorime. **11.** *(sport)* teren; pistă. **12.** *(fig.)* domeniu; temă.

Feld|abdachung, *-en, f. (mil.)* glacis, povârniș ușor, pantă lină.

Feld|ahorn [-a:hɔrn], *-(e)s, -e, m. (bot.)* jugastru *(Acer campestre).*

Feld|ammer, *-n, f. (ornit.)* presură *(Emberiza hortulana).*

Feld|anzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* uniformă, ținută de campanie.

Feld|apotheke, *-n, f. (mil.)* farmacie militară, farmacie de campanie.

Fẹld|apotheker, *-s, -, m. (mil)*, farmacist militar.
Fẹld|arbeit, *-en, f.* muncă agricolă, a câmpului.
Fẹld|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor agricol.
Fẹld|armee, *-n, f. (mil.)* armată de operație.
Fẹld|art, *-en, f.* fel, calitate al (a) pământului.
Fẹld|artillerie [-'ri:], *-n, f. (mil.)* artilerie de câmp.
Fẹld|arzt, *-es, -ärzte, m. (mil.)* **1.** medic militar. **2.** felcer.
feld|aus *adv.* peste câmp; *(în expr.)* **feldein und** ~ în lung și în lat pe câmp.
Fẹld|ausrüstung, *-en, f. (mil.)* echipament de campanie.
Fẹldbäcker, *-s, -, m. (mil.)* brutar de campanie.
Fẹldbäckerei, *-en, f. (mil.)* brutărie de campanie, manutanță.
Fẹldbahn, *-en, f.* **1.** *(mil.)* cale ferată de campanie. **2.** decovil, cale ferată îngustă, de câmp.
Fẹldbasilie [-liə], *-n, f. (bot.)* busuioc *(Ocimum basilicum)*.
Fẹldbataillon [-taljo:n], *-s, -e, n. (mil.)* batalion de câmp, de campanie.
Fẹldbatterie, *-n* [-ri:ən], *f.* **1.** *(electr.)* baterie transportabilă. **2.** *(mil.; în artilerie)* baterie de câmp.
Fẹldbau, *-(e)s, m. sg.* agricultură.
Fẹldbauer, *-n* (și *-s*), *-n, m.* agricultor.
Fẹldbauten *pl. (mil.)* lucrări de campanie.
Fẹldbefestigung, *-en, f. (mil.)* întăritură, fortificație de câmp.
Fẹldbegehung, *-en, f. (mil., înv.)* patrulare, circulație pe câmpul de luptă.
Fẹldbeifuß, *-es, m. sg. (bot.)* pelin nemirositor *(Artemisia campestris* L.).
Fẹldberegnung, *-en, f. (agr.)* ploaie artificială.
Fẹldbereinigung, *-en, f. (agr., reg.)* reglementare a culturii ogoarelor.
Fẹldbe|stellung, *-en, f. (agr.)* cultivare a pământului.
Fẹldbett, *-(e)s, -en, n.* pat de campanie.
Fẹldbiene, *-n, f.* albină de câmp.
Fẹldbinde, *-n, f. (mil.)* eșarfă.
fẹldblau *adj. (mil.)* albastru de război (culoarea uniformelor în armata franceză).
Fẹldblume, *-n, f.* floare de câmp.
Fẹldbluse, *-n, f. (mil.)* bluză de campanie.
Fẹldbohne, *-n, f. (bot.)* bob *(Vicia faba* L.).
Fẹldbrief, *-(e)s, -e, m. (mil.)* scrisoare de pe front (transmisă prin poșta militară).
Fẹldbriefpost *f. sg. (mil.)* poștă militară de campanie.
Fẹldbrücke, *-n, f.* **1.** podeț (peste un șanț). **2.** *(mil.)* pod de campanie.
Fẹldbuch, *-(e)s, -bücher, n. (geod.)* registru pentru notații (de măsurătoare).
Fẹldbusch, *-es, -büsche, m.* **1.** tufiș izolat în câmpie. **2.** pădurice între ogoare.
Fẹldchampignon [-ʃamplnjõ:], *-s, -s, m. (bot.)* ciupercă de gunoi *(Psalliota [Agaricus] campestris)*.
Fẹld|depot [-depo:], *-s, -s, n. (mil.)* depozit de campanie.
Fẹld|dichte *f. sg. (electr.)* inducție; număr al liniilor de forță pe unitatea de suprafață.
Fẹld|dieb, *-(e)s, -e, m.* hoț de cereale, de ogoare.
Fẹld|dienst, *-(e)s, -e, m. (mil.)* serviciu de campanie, de front.
Fẹld|dienstbarkeit *f. sg. (jur.)* servitute pentru cultivarea pământului.
fẹld|dienstfähig *adj. (mil.)* apt pentru serviciul de front, de campanie.
Fẹld|dienstfähigkeit *f. sg. (mil.)* capacitate, aptitudine pentru serviciul de front, de campanie.
Fẹld|dienst|ordnung, *-en, f. (mil.)* regulament de campanie, de luptă.
Fẹld|dienst|übung, *-en, f. (mil.)* exercițiu de serviciu în campanie.
Fẹld|distel, *-n, f. (bot.)* pălămidă *(Cirsium arvense)*.
Fẹld|dressur, *-en, f. (vân.)* dresaj de câmp.
feld|ein *adv.* peste câmp; ~ **und feldaus** de-a lungul și de-a latul câmpului.
feldeinwärts *adj.* spre câmpuri, în câmpuri.
Fẹld|eisenbahn, *-en, f.* v. Feldbahn.
Fẹld|elektrode, *-n, f. (fiz.)* electrod de câmp.
Fẹld|element, *-(e)s, -e, n.* element al unui tablou, tabel.
Fẹld|ende, *-s, -en, n.* limita unui câmp, tablou.
Fẹld|energie, *-n* [-gi:ən], *f. (fiz.)* energie a câmpului (magnetic, electric).
Fẹld|ent|er|regung, *-en, f. (electr.)* dezexcitare, demagnetizare, slăbire a excitației.
Fẹld|erbse, *-n, f. (bot.)* mazăre de câmp *(Pisum arvense* L.).
Fẹlder|decke, *-n, f. (constr.)* planșeu cu panouri, tavan casetat.
Fẹlderfruchtfolge, *-n, f. (agr.)* asolament de câmp.
Fẹld|er|regung, *-en, f. (electr.)* **1.** excitare a câmpului. **2.** producere de curent de inducție.
Fẹlder|springen, *-s, n. sg.* șotron.
Fẹlderwirtschaft *f. sg. (agr.)* asolament pe câte o parte a câmpului.
Fẹldfeuer, *-s, -, n. (mil.)* **1.** foc de câmp. **2.** foc de tabără.
Fẹldfieber, *-s, n. sg. (med.)* boala fânului.
Fẹldflasche, *-n, f. (mil., sport)* bidon.
Fẹldflucht, *-en, f. (mil.)* dezertare, fugă de pe front.
Fẹldflüchter, *-s, -, m. (ornit.)* porumbel de câmp, porumbel sălbatic, guguștiuc *(Columba palumbus)*.
fẹldflüchtig *adj. (mil.)* dezertor, în dezertare; ~ **werden** a dezerta de pe front.
Fẹldflugplatz, *-es, -platze, m. (mil.)* aerodrom de campanie.
Fẹldflur, *-en, f.* teren agricol, ogor.
Fẹldforschung, *-en, f.* cercetare pe teren.
Fẹldfrevel [-fəl], *-s, -, m. (jur.)* infracțiune, contravenție agricolă.
Fẹldfriedensbruch, *-(e)s, -brüche m.* încălcare a ogorului altuia.
Fẹldfrucht, *-früchte, f.* produs, rod al câmpului.
Fẹldfutter(an)bau, *-(e)s, m. sg.* cultură de plante furajere.
Fẹldgarbe, *-n, f. (bot.)* coada-șoricelului *(Achillea)*.
Fẹldgeflügel, *-s, n. sg.* păsări de câmp.
Fẹldgeistliche, *-n, -n (ein Feldgeistlicher), m. (mil.)* preot militar.
Fẹldgemeinschaft, *-en, f.* **1.** *(ist., jur.)* comunitate cu privire la proprietatea sau cultivarea pământului. **2.** asociație, întovărășire agricolă. **3.** pământ stăpânit și cultivat în comun.
Fẹldgemüse(an)bau, *-(e)s, m. sg. (agr.)* cultivare de legume în câmp.
Fẹldgendarm [-ʒan- și -ʒã-], *-en, -en, m.* **1.** jandarm rural. **2.** *(mil.)* jandarm de campanie, de front.
Fẹldgendarmerie, *-n* [-ri:ən], *f.* jandarmerie de campanie, de front.
Fẹldgepäck, *-(e)s, n. sg.(mil.)* bagaj de război, de campanie.
Fẹldgerät, *-(e)s, -e, n.* utilaje agricole.
fẹldgerecht *adj.* **1.** *(vân.)* potrivit, priceput la vânatul mic. **2.** *(mil.)* de campanie, de război.
Fẹldgericht, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(vân.)* instanță pentru judecarea infracțiunilor agricole și de vânătoare. **2.** *(mil.)* tribunal militar, curte marțială.
Fẹldgeschrei, *-s, n. sg. (mil.)* cuvânt de ordine, parolă.
Fẹldgeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* tun de câmp.
Fẹldgewächs, *-es, -e, n.* plantă agricolă.
Fẹldglas, *-es, -gläser, n. (mil.)* lunetă de campanie, binoclu.
Fẹldglocke, *-n, f. (glumeț)* spânzurătoare.
Fẹldgottesdienst, *-(e)s, -e, m. (mil.)* slujbă sub cerul liber pentru militari.
Fẹldgraswirtschaft, *-en, f. (agr.)* asolament, alternare a culturilor de cereale cu cea de iarbă.
fẹldgrau *adj. (mil.)*. cenușiu de campanie (culoarea uniformei în armata germană).
Fẹldgraue, *-n, -n (ein Feldgrauer), m. (fam.)* soldat simplu.
Fẹldgrille, *-n, f. (entom.)* greier de câmp *(Gryllus)*.
Fẹldhase, *-n, -n, m. (zool.)* iepure de câmp *(Lepus timidus)*.
Fẹldhaubitze, *-n, f. (mil.)* obuzier de câmp.
Fẹldhauptmann, *-(e)s, -hauptleute, m. (înv.)* **1.** căpitan, comandant de mercenari. **2.** condotier.
Fẹldherr, *-(e)n, -en, m. (mil., ist.)* strateg, comandant suprem, conducător de oști; mareșal.
Fẹldherrnkunst, *-künste, f. (mil.)* strategie, artă de a conduce oști.
Fẹldherrn|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (mil.)* baston de mareșal.
Fẹldherrnwürde *f. sg.* demnitate de comandant, de mareșal.
Fẹldheuschrecke, *-n, f. (entom.)* lăcustă de câmp *(Acrididae)*.
Fẹldhuhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* potârniche *(Perdix perdix)*.
Fẹldhüter, *-s, -, m.* paznic pe ogoare, pândar.
Fẹldhütte, *-n, f.* colibă de câmp; colibă a pândarului, a paznicului de câmp.
Fẹld|intensität, *-en, f. (fiz.)* intensitate a câmpului.
Fẹldjäger, *-s, -, m.* **1.** vânător de vânat mic. **2.** *(mil.)* vânător (de câmp). **3.** *(mil.)* curier, ștafetă călare.
Fẹldjägerbataillon [-taljo:n], *-s, -e, n. (mil.)* batalion de vânători de câmp.
Fẹldkamille *f. sg. (bot.)* mușețel, romaniță de câmp *(Matricaria chamomilla* L.).
Fẹldkanone, *-n, f.* v. Feldgeschütz.
Fẹldkaplan, *-s, -plane, m. (mil.)* preot militar (de rit catolic).
Fẹldkasse, *-n, f. (mil.)* casierie de campanie.
Fẹldkessel, *-s, -, m. (mil.)* marmită, cazan de bucătărie de campanie.
Fẹldklee, *-s, m. sg. (bot.)* coada-mâței, papanaș *(Trifolium arvense* L.).
Fẹldkoch, *-(e)s, -köche, m. (mil.)* bucătar de campanie.
fẹldkriegsmäßig *adj.* ca în campanie, ca în război.
Fẹldküche, *-n, f. (mil.)* bucătărie de campanie.
Fẹldküchenwagen, *-s, -, m. (mil.)* cheson de bucătărie de campanie.
Fẹldkümmel, *-s, m. sg. (bot.)* chimen, secărică *(Carum carvi.)*
Fẹldkunde *f. sg. (mil.)* cunoaștere a terenului, topografie.
Fẹldkurat, *-en, -en, m. (reg.)* v. Feldgeistliche.
Fẹldlager, *-s, -* (și *-läger*), *n. (mil.)* tabără de campanie.
Fẹldlattich, *-s, m. sg. (bot.)* podbal *(Tussilago farfara* L.).
Fẹldlazarett, *-(e)s, -e, n. (mil.)* spital de campanie.
Fẹldlerche, *-n, f. (ornit.)* ciocârlie *(Alauda arvensis)*.
Fẹldlinie [-niə], *-n, f. (fiz.)* linie de forță.
Fẹldmagnet, *-(e)s, -e* (și *-en, -en*), *m. (fiz.)* magnet permanent pentru crearea unui câmp magnetic.
Fẹldmann, *-(e)s, -männer, m. (rar)* țăran, plugar.
Fẹldmännertreu *f. sg. (bot.)* scaiul-dracului *(Eryngium campestre)*.
Fẹldmanöver [-vɐ], *-s, -, n. (mil.)* manevre militare.
Fẹldmark, *-en, f.* **1.** hotar al unui câmp. **2.** teritoriu al unei comune.
Fẹldmarschall, *-s, -schälle, m. (mil.)* mareșal.
Fẹldmarschall|leutnant, *-s, -e* (și *-s*), *m. (mil., ist.)* general de divizie (general-locotenent în armata austro-ungară).
fẹldmarschmäßig *adj. (mil.)* în ținută de campanie; *(adverbial)* ~ **ausgerüstet** echipat cu ținuta de campanie.
Fẹldmaß, *-es, -e, n.* măsură de suprafață.
fẹldmäßig *adj. (mil.)* de campanie, de război.
Fẹldmaus, *-mäuse, f. (zool.)* șoarece de câmp *(Mus agrarius)*.
Fẹldmeister, *-s, -, m.* hingher.
Feldmeisterei, *-en, f.* serviciu de ecarisaj, hingherie.
Fẹldmesse, *-n, f. (mil.)* serviciu divin de campanie, de front.
Fẹldmessen, *-s, n. sg.* v. Feldmessung.
Fẹldmesser, *-s, -, m.* (inginer) topograf, geodez, arpentor, agrimensor.
Fẹldmess|instrument, *-(e)s, -e, n.* instrument topografic, geodezic, de arpentaj, de agrimensură.
Fẹldmesskunst, *-künste, f.* topografie, geodezie, arpentaj, agrimensură.
Fẹldmessung, *-en, f.* măsurare a pământului, topografie, geodezie, arpentaj, agrimensură.
Fẹldmohn, *-(e)s, m. sg. (bot.)* mac de câmp *(Papaver rhoeas)*.
Fẹldmusik, *-en, f.* **1.** *(mil.)* muzică militară în campanie. **2.** *(glumeț)* ciripit de păsări.
Fẹldmütze, *-n, f. (mil.)* caschetă, șapcă, bonetă de campanie.
Fẹldname, *-ns, -n, m.* numele, denumirea tabloului, câmpului.
Fẹld|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de câmp (pentru cărămizi, var).
Fẹld|ordnung, *-en, f.* v. Felddienstordnung.
Fẹld|ort, *-(e)s, -e* (și *-örter*), *m. (mine)* **1.** capăt de galerie. **2.** limită a exploatării, a extracției. **3.** loc unde se face exploatarea, extracția.
Fẹldpaketpost *f. sg. (mil.)* poștă de campanie, de colete.
Fẹldpappel, *-n, f. (bot.)* plop *(Populus)*.
Fẹldpater, *-s, -* (și *-patres*), *m.* preot militar (de rit catolic).
Fẹldpflug, *-(e)s, -pflüge, m. (agr.)* plug.

Fẹldplan, *-(e)s, -pläne, m. (mil.)* plan de campanie, de război.
Fẹldpolizei, *-en, f. (mil.)* poliție militară.
Fẹldpost *f. sg. (mil.)* poştă militară de campanie.
Fẹldpostbrief, *-(e)s, -e, m. (mil.)* scrisoare transmisă prin poşta militară de campanie.
Fẹldposten, *-s, -, m. (mil.)* avanpost.
Fẹldpostkurs, *-es, -e, m. (mil.)* curs poştal militar.
Fẹldpostnummer, *-n, f. (mil.)* număr al oficiului poştal militar; *(fig., vulg.)* **von der anderen ~ sein** a fi homosexual.
Fẹldprediger, *-s, -, m.* v. Feldgeistliche.
Fẹldquendel, *-s, -, m. (bot.)* cimbrişor *(Thymus serpyllum).*
Fẹldrabe, *-n, -n, m. (ornit.)* corb *(Corvus).*
Fẹldrain, *-(e)s, -e, m.* răzor, hat.
Fẹldrand, *-(e)s, -ränder, m.* răzor.
Fẹldratte, *-n, f. (zool.)* şobolan de câmp *(Epimystrattus).*
Fẹldrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* **1.** cod rural. **2.** drept funciar, rural.
Fẹldregiment, *-(e)s, -er, n. (mil.)* regiment de marş, care urmează să plece pe front.
Fẹldreservoir [-voa:e], *-s, -e, n. (mil.)* rezervor de apă pentru locomotive de trenuri militare.
Fẹldrose, *-n, f. (bot.)* măceş, trandafir sălbatic *(Rosa arvensis).*
Fẹldrübe, *-n, f. (bot.)* **1.** nap *(Rapa).* **2.** sfeclă *(Beta vulgar is).*
Fẹldruf, *-(e)s, -e, m.* v. Feldgeschrei.
Fẹldrute, *-n, f. (înv.)* prăjină, măsură de lungime de 5 m pentru măsurători de câmp.
Fẹldsalat, *-(e)s, m. sg. (bot.)* fetică *(Valerianella olitoria).*
Fẹldsanitäts|abteilung, *-en, f. (mil.)* detaşament sanitar de campanie.
Fẹldschacht, *-(e)s, -schächte, m.* pădurice între ogoare.
Fẹldschaden, *-s, -schäden, m. (agr.)* pagubă (la recolta de câmp).
Fẹldschädling, *-s, -e, m. (agr.)* plantă, animal dăunător agriculturii; dăunător.
Fẹldschanze, *-n, f. (mil., înv.)* redută.
Fẹldscheinwerfer, *-s, -, m. (mil.)* reflector de campanie, proiector.
Fẹldscher, Fẹldscherer, *-s, -, m. (înv., mil.)* felcer, subchirurg.
Fẹldscheuche, *-n, f.* sperietoare de ciori, momâie.
Fẹldscheune, *-n, f.* şură, hambar în câmp.
Fẹldschlacht, *-en, f. (mil.)* bătălie în câmp deschis.
Fẹldschlange, *-n, f.* **1.** *(zool.)* şarpe de câmp *(Tropidonolus matrix).* **2.** *(înv., mil.)* culevrină.
Fẹldschmiede, *-n, f.* **1.** *(mil.)* atelier de fierărie, potcovărie de campanie. **2.** *(tehn.)* forjă de câmp transportabilă.
Fẹldschnecke, *-n, f. (zool.)* melc de câmp, limace *(Limax agrestis).*
Fẹldschütz, *-en, -en, m.* v. Feldhüter.
Fẹldschutz|auf|forstung, *-en, f.* împădurire pentru protecția câmpului.
Fẹldschutzwald|streifen, *-s, -, m.* brâu protector de pădure.
Fẹldschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* ciupercă, burete de câmp *(Psalliota campestris* L.).
Fẹldsenf, *-(e)s, m. sg. (bot.)* muştar de câmp *(Sinapis arvensis* L.).
Fẹldservitut [-vi-], *-s, -e, n. (jur., ist.)* servitute, obligație de a presta anumite munci agricole în folosul moşierului, servitute rurală.
Fẹldsoldat, *-en, -en, m. (mil.)* soldat de front.
Fẹld|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune a câmpului.
Fẹld|spat, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* feldspat, spat fuzibil.
fẹld|spat|haltig *adj.* care conține feldspat.
Fẹld|sperling, *-s, -e, m. (ornit.)* vrabie de câmp *(Passer domesticus).*
Fẹld|spital, *-s, -e* (şi *-spitäler), n.* v. Feldlazarett.
Fẹld|spitzmaus, *-mäuse, f. (zool.)* chițcan, chițoran *(Crucidula russulus leucoden).*
Fẹld|stärke, *-n, f.* **1.** *(fiz.)* forță, intensitate a câmpului electric, magnetic. **2.** *(mil.)* efectiv de campanie.
Fẹld|stecher, *-s, -, m. (mil.)* lunetă de campanie, binoclu de campanie.
Fẹld|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** bolovan. **2.** *(mineral.)* feldspat compact. **3.** piatră de hotar.
Fẹld|steinmauer, *-n, f. (constr.)* zid de bolovani.
Fẹld|steinmauerwerk, *-(e)s, -e, n. (constr.)* zidărie de bolovani.
Fẹld|stellung, *-en, f. (mil.)* poziție, dispozitiv de luptă, de campanie.
Fẹld|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** (petic de) ogor. **2.** *(pict.)* peisaj. **3.** *(mil.)* tun de câmp.
Fẹld|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* scaun pliant.
Fẹld|taube, *-n, f. (ornit.)* porumbel sălbatic *(Columba livia).*
Fẹld|teil, *-(e)s, -e, m. (ec.)* parte din tablou.
Fẹld|telefon, *-s, -e, n.* v. Feldtelephon.
Fẹld|telegraf, *-en, -en, m.* v. Feldtelegraph.
Fẹld|telegrafie *f. sg.* v. Feldtelegraphie.
Fẹld|telegraph, *-en, -en, m. (mil.)* telegraf de campanie.
Fẹld|telegraphie *f. sg. (mil.)* telegrafie de campanie.
Fẹld|telephon, *-s, -e, n. (mil., înv.)* telefon de campanie.
Fẹld|theorie, *-n* [-ri:ən], *f.* **1.** *(fiz.)* teoria câmpurilor (electromagnetice). **2.** *(lingv.)* teoria câmpurilor semantice.
Fẹld|thymian, *-s, m. sg. (bot.)* lămâioară *(Thymus vulgaris* L.).
Fẹld|truppen *pl. (mil.)* trupe de campanie, trupe de operațiune.
Fẹld|truppenteil, *-(e)s, -e, m. (mil.)* parte din trupele de campanie de front.
fẹld|tüchtig *adj.* bun pentru campanie, apt pentru război, pentru front; călit în ale războiului.
Fẹld|tüchtigkeit *f. sg. (mil.)* aptitudine de a fi folosit pe front.
Fẹld|übung, *-en, f. (mil.)* exercițiu de campanie (pe teren).
Fẹld|ulme, *-n, f. (bot.)* ulm *(Ulmus campestris* L.).
Fẹldung, *-en, f.* împărțire în câmpuri, în ogoare.
Fẹld|uniform, *-en, f. (mil.)* uniformă, ținută de campanie.
Fẹldvektor [-vɛk-], *-s, -en, m. (fiz.)* vector al câmpului de forță.
Fẹldver|änderung, *-en, f. (fiz.)* schimbare a câmpului de forță.
Fẹldverlauf, *-(e)s, -läufe, m. (fiz.)* distribuție de câmp.
Fẹldverpflegskolonne, *-n, f. (mil.)* coloană de aprovizionare.
Fẹldverpflegung, *-en, f. (mil.)* subzistență, aprovizionare de campanie.
Fẹldverpflegungskolonne, *-n, f.* v. Feldverpflegskolonne.
Fẹldverschärfung, *-en, f. (mine)* precizie a delimitării unui câmp minier.
Fẹldverteilung, *-en, f. (electr.)* repartiție a câmpului magnetic.
Fẹldvikar [-vi-], *-s, -e, m. (mil.)* vicar militar, episcop militar (în armata austro-ungară).
Fẹldvogt, *-(e)s, -vögte,* v. Feldhüter.
Fẹldvorschaltungswider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* rezistență de reglaj a curentului din înfăşurarea de excitație.
Fẹldwaage, *-n, f. (tel.)* variometru.
Fẹldwache, *-n, f.* **1.** pază a câmpului. **2.** *(mil.)* post mic (la avanposturi).
Fẹldwach|habende, *-n, -n (ein Feldwachhabender), m. (mil.)* comandant al unui post mic.
Fẹldwächter, *-s, -, m.* v. Feldhüter.
Fẹldwachtmeister, *-s, -, m.* v. Feldwachhabende.
fẹldwärts *adv.* către, spre câmp.
Fẹldwebel, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* plutonier. **2.** *(glumeț)* majur, moş Teacă. **3.** *(fam., peior.)* femeie energică, guralivă. **4.** *(reg., glumeț)* multă spumă pe bere.
Fẹldweg, *-(e)s, -e, m.* drum printre câmpuri.
Fẹldweihe, *-n, f. (ornit.)* vindereu de câmpie *(Falco milvus).*
Fẹldwert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* valoare a tabloului.
Fẹldwicke, *-n, f. (bot.)* bobuşor, măzăriche cu frunza îngustă *(Vicia angustifolia).*
Fẹldwicklung, *-en, f. (electr.)* înfăşurare de excitație, înfăşurare inductară.
Fẹldwiese, *-n, f.* luncă, pajişte.
Fẹldwild, *-(e)s, n. sg.* vânat de câmp.
Fẹldwinde, *-n, f. (bot.)* rochița-rândunicii, volbură *(Convolvulus arvensis* L.).
Fẹldwirtschaft, *-en, f.* economie agrară.
Fẹldzaun, *-(e)s, -zäune, m.* grad viu, împrejmuire a unui câmp.
Fẹldzeichen, *-s, -, n. (mil.)* **1.** insignă, semn distinctiv pentru soldați în campanie. **2.** stindard, drapel.
Fẹldzeitung, *-en, f.* gazetă pentru front.
Fẹldzeug, *-(e)s, n. sg. (mil.)* material de război (de artilerie, de geniu).
Fẹldzeug|abteilung, *-en, f. (mil.)* detaşament de material de artilerie.
Fẹldzeugmeister, *-s, -, m. (mil., austr.)* **1.** general de artilerie. **2.** mareşal.
Fẹldzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* campanie, expediție militară, război.
Fẹldzugs|plan, *-(e)s, -pläne, m. (mil.)* plan de război, plan de campanie.
Fẹldzulage, *-n, f. (mil.)* indemnizație, soldă de război.
Fẹldzypresse, *-n, f. (bot.)* tămâiță de câmp *(Ajuga chamaepithys).*
Fẹlge[1], *-n, f.* **1.** *(tehn.)* obadă; jantă. **2.** *(tehn.)* bandă (la biciclete); **abnehmbare ~** bandă demontabilă; **den Reifen auf die ~ montieren** a monta cauciucul pe jantă. **3.** *(sport)* rotire (la bară).
Fẹlge[2], *-n, f.* **1.** *(agr., reg.)* desțelenire; a doua şi a treia arătură. **2.** aparat pentru umplut cârnați.
fẹlgen[1], *felgte, gefelgt, vb. (h) tr. (tehn.)* a pune jantă, bandaj la o roată.
fẹlgen[2], *felgte, gefelgt, vb. (h) tr. (agr.)* a desțeleni, a întoarce din nou un ogor, un teren.
Fẹlgenband, *-(e)s, -bänder, n.* **1.** *(auto.)* bandaj, panglică de protecție pentru cameră. **2.** cerc de roată, obadă.
Fẹlgenbremse, *-n, f. (tehn.)* frână de jantă.
Fẹlgenhauer, *-s, -, m.* rotar.
Fẹlgenkranz, *-es, -kränze, m. (auto.)* coroană a roții.
Fẹll, *-(e)s, -e, n.* blană; **das ~ eines Tieres abziehen** a jupui un animal; *(fig.)* **die ~e sind ihm fortgeschwommen** i s-au spulberat speranțele; *(fig.)* **jm. das ~ gerben** a bate pe cineva; *(fig.)* **ein dickes ~ haben** a avea pielea groasă, a fi nesimțit; *(fig.)* **jm. das ~ über die Ohren ziehen** a exploata, a despuia, a jefui, a toca pe cineva; **dich juckt wohl das ~?** ai nevoie de o chelfăneală?; *(pop.)* **ich armes ~!** bietul, nenorocitul de mine, vai de pielea mea! man **soll das ~ nicht verkaufen, ehe man den Löwen hat** să nu vinzi pielea ursului din pădure.
Fellạche, *-n, -n, m.* felah, țăran arab.
Fellạchin, *-nen, f.* felahă, țărancă arabă.
Fellatio [-tsio], *-ones, f.* sex oral.
fellationieren, *fellationierte, fellationiert, vb. (h) intr.* a face sex oral.
Fẹllbereiter, *-s, -,* m. blănar, tăbăcar.
Fẹllbereitung, *-en, f.* preparare a pielii, tăbăcărie.
Fẹll|eisen, *-s, -, n. (înv.)* raniță; sac de călătorie (din piele); sac de poştă.
fẹllen, *fellte, gefellt, vb. (h) tr.* **1.** a freca cu o blană. **2.** a jupui.
Fẹllgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de blănărie.
Fẹllhandel, *-s, m. sg.* comerț cu blănuri.
Fẹllhändler, *-s, -, m.* negustor blănar.
fellieren, *fellierte, felliert, vb. (h) intr.* v. fellationieren.
Fẹlljacke, *-n, f.* haină, scurtă din blană.
Fẹllmütze, *-n, f.* căciulă din blană.
Fẹllschürling, *-s, -e, m.* blană tunsă scurt.
Fẹll|stiefel, *-s, -, m.* cizmă din blană, îmblănită.
Fẹllwerk, *-(e)s, n. sg.* blănărie.
Felonie, *f.* felonie; trădare.
Fẹlpel, *-s, -, m.* v. Felbel.
Fẹls, *-en, -en, m.* v. Felsen.
fels|abwärts *adv.* în josul stâncii.
Fẹls|arbeit, *-en, f. (sport)* alpinism.
Fẹls|art, *-en, f.* fel, tip de rocă.
fẹls|artig *adj.* ca o stâncă, asemănător cu o stâncă.
Fẹlsbank, *-bänke, f.* banc, îngrămădire de stânci.
Fẹlsbewohner, *-s, -, m.* locuitor al stâncilor.
Fẹlsbild, *-(e)s, -er, n.* desen rupestru.
Fẹlsblock, *-(e)s, -blocke, m.* bloc de stâncă, lespede.
Fẹlsboden, *-s, -böden, m.* teren, sol stâncos.
Fẹlsbrocken, *-s, -, m.* v. Felsblock.
Fẹls|eiland, *-(e)s, -e, n.* v. Felseneiland.
Fẹlsen, *-s, -, m.* **1.** stâncă; (şi *fig.)* **auf den ~ bauen** a clădi pe stânci; *(fig.)* **eherner ~** stâncă de granit. **2.** *(geol.)* rocă.
Fẹlsen|abhang, *-(e)s, -hänge, m.* povârniş stâncos.

fẹlsen|artig *adj.* v. felsartig.
Fẹlsenbank, *-bänke, f.* v. Felsbank.
Fẹlsenbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* stâncă temporalului
Fẹlsenberg, *-(e)s, -e, m.* munte stâncos, stânci.
Fẹlsenbett, *-(e)s, -en, n.* albie stâncoasă, pat stâncos.
Fẹlsenbild, *-(e)s, -er, n. (arte)* figură săpată în stâncă.
Fẹlsenbirne, *-n, f. (bot.)* varietate de pară pădureaţă *(Amelanchia).*
Fẹlsenblümchen, *-s, -, n. (bot.)* flămânzică *(Draba).*
Fẹlsenbrombeere, *-n, f. (bot.)* merişor *(Vaccinium vitisidaea).*
Fẹlsenburg, *-en. f.* cetate pe stâncă, de stânci.
Fẹlsendom, *-(e)s, -e,m. (poet.)* grotă, peşteră mare în stâncă.
Fẹlsen|eiland, *-(e)s, -e, n. (poet.)* insulă stâncoasă.
Fẹlsen|enge, *-n, f.* chei (în munţi).
fẹlsenfest *adj.* **1.** tare, solid ca o stâncă. **2.** *(fig.)* nestrămutat, neclintit; **meine ~e Überzeugung** convingerea mea nestrămutată; *(adverbial)* **an etwas ~ glauben** a crede neclintit în ceva.
Fẹlsenföhre, *-n, f. (bot.)* pin de munte, jneapăn, jep *(Pinus montana).*
Fẹls|enge, *-n, f.* v. Felsenenge.
Fẹlsengebilde, *-s, -, n.* formaţie de stânci.
Fẹlsengebirge, *-s, -, n.* munţi stâncoşi.
Fẹlsengipfel, *-s, -, m.* pisc, vârf de stâncă, colţ.
Fẹlsengrab, *-(e)s, -gräber, n.*, **Fẹlsengruft**, *-grüfte, f.* mormânt săpat în stâncă; grotă-mormânt.
Fẹlsengrund, *-(e)s, -gründe, m.* **1.** teren stâncos. **2.** (şi *fig.*) temelie de stâncă, fundament stâncos.
fẹlsenhart *adj.* neclintit, neînduplecat.
Fẹlsenherz, *-ens, -en, n. (fig.)* inimă de piatră.
Fẹlsenhöhle, *-n, f.* grotă, peşteră în stâncă.
Fẹlsen|insel, *-n, f.* insulă stâncoasă.
Fẹlsenkuppe, *-n, f.* pisc, vârf de stâncă.
Fẹlsenküste, *-n, f.* mal stâncos (al mării).
Fẹlsenlast, *-en, f. (fig.)* grijă apăsătoare.
Fẹlsenmasse, *-n, f.* masă de stânci; masă de roci.
Fẹlsenmauer, *-n, f.* perete de stâncă.
Fẹlsen|nelke, *-n, f. (bot.)* varietate de garoafă *(Tunica).*
Fẹlsen|nest, *-(e)s, -er, n. (poet.)* cetate pe vârf stâncos.
Fẹlsenpfad, *-(e)s, -e, m.* cărare, potecă săpată în stâncă.
Fẹlsenplatte, *-n, f.* platou de stâncă.
fẹlsenreich *adj.* stâncos.
Fẹlsenriff, *-(e)s, -e, n.* recif; colţ de stâncă la suprafaţa apei.
Fẹlsenriss, *-es, -e, m.* spărtură, crăpătură în stâncă.
Fẹlsenritz, *-es, -e, m.*, **Fẹlsenritze**, *-n, f.* fisură, plesnitură, crăpătură mică în stâncă.
Fẹlsenrös|chen, *-s, -, n. (bot.)* plantă alpină din familia ericaceelor *(Azalea procumbens).*
Fẹlsenrücken, *-s, -, m.* coamă de stâncă.
Fẹlsenschacht, *-(e)s, -schächte, m. (alpinism)* horn.
Fẹlsenschlange, *-n, f. (zool.)* şarpe gigantic, piton hieroglifat «assala» *(Pithon sebae).*
Fẹlsenschloss, *-es, -schlösser, n.* **1.** castel de stânci. **2.** castel construit pe stânci.
Fẹlsenschlucht, *-en, f.*, **Fẹlsenschlund**, *-(e)s, -schlünde, m.* prăpastie, hău.
Fẹlsenschwalbe, *-n, f. (ornit.)* lăstun, rândunică de stânci *(Chivicola rupestris).*
fẹlsenschwer *adj.* greu ca stâncă; *(adverbial; fig.)* **seine Tat lastet ~ auf seinem Gewissen** fapta îl apasă pe conştiinţă greu ca o stâncă.
Fẹlsen|spitze, *-n, f.* v. Felsengipfel.
Fẹlsen|sprengung, *-en, f.* dinamitare a stâncilor, a rocilor.
Fẹlsen|stück, *-(e)s, -e, n.* bolovan, bloc de stâncă.
Fẹlsentaube, *-n, f.* v. Felstaube.
Fẹlsentempel, *-s, -, m.* templu construit în stâncă; *(arh.)* templu hipogeu.
Fẹlsentor, *-(e)s, -e, n.* poartă în stânci.
Fẹlsen|ufer, *-s, -, n.* mal, ţărm stâncos.
Fẹlsenvor|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* colţ de stâncă.
Fẹlsenwand, *-wände, f.* **1.** perete de stâncă. **2.** stâncă abruptă.
Fẹlsenzacke, *-n, f.* vârf ascuţit de stâncă
Fẹlsenzeichnung, *-en, f.* desen pe stâncă, desen rupestru.
Fẹlsflechte, *-n, f. (bot.)* leprariţă *(Lichen).*
Fẹlsge|hänge, *-s, -, n.* stâncă în surplombă.
Fẹlsgeröll, *-(e)s, -e, n.* grohotiş.
Fẹlsgrat, *-(e)s, -e, m.* creastă stâncoasă, spinare de munte.
Fẹlshaken, *-s, -, m.* piolet.
Fẹlshöhlung, *-en, f.* adâncitură, văgăună în stâncă.
fẹlsicht *(inv.)*, **fẹlsig** *adj.* stâncos.
Fẹlskletterei *f. sg.*, **Fẹlsklettern**, *-s, n. sg.* ascensiune alpină, căţărat.
Fẹlsklippe, *-n, f.* v. Felsenriff.
Fẹlsmalerei, *-en, f.* v. Felszeichnung.
Fẹlsmasse, *-n, f.* v. Felsenmasse.
Fẹls|schlucht, *-en, f.* v. Felsenschlucht.
Fẹls|spalte, *-n, f.* fisură, crăpătură în stâncă.
Fẹls|stück, *-(e)s, -e, n.* bucată de stâncă.
Fẹls|sturz, *-es, -stürze, m.* prăbuşire de stânci.
Fẹls|taube, *-n, f. (ornit.)* porumbel de stâncă *(Columba livia).*
Fẹls|technik *f. sg. (sport)* tehnică a căţăratului.
Fẹls|trümmerdamm, *-(e)s, -dämme, m.* stăvilar format din fărâmături de stâncă, din grohotiş.
Fẹlswand, *-wände, f.* v. Felsenwand.
Fẹlszeichnung, *-en, f.* desen pe stâncă, desen rupestru.
Fẹlszinne, *-n, f.* v. Felsenzacke.
Felụke, *-n, f. (mar.)* felucă, navă mică cu vele şi rame.
Fẹme, *-n, f.* **1.** *(ist.)* tribunal secret neoficial şi ilegal (în Westfalia). **2.** acţiunea de a-şi face singur dreptate.
Fẹmegericht, *-(e)s, -e, n.* v. Feme **(1).**
Fẹmel, *-s, m. sg. (bot.)* **1.** cânepă mascul. **2.** hamei mascul.
Fẹmelbetrieb, *-(e)s, m. sg. (forest.)* pădure exploatată cu bucata, cu firul.
Fẹmelhanf, *-(e)s, m. sg. (bot.)* cânepă mascul.
Fẹmelhopfen, *-s, m. sg. (bot.)* hamei mascul.
Fẹmelwirtschaft, *-en, f.* v. Femelbetrieb.
Fẹmemord, *-(e)s, -e, m. (ist.)* omor, asasinat politic.
Fẹmemörder, *-s, -, m. (ist.)* asasin politic.
fẹmen, *femte, gefemt, vb. (h) tr. (ist.)* a deferi tribunalului secret; a exila, a surghiuni.
Fẹmer, *-s, -, m. (ist.)* gâde, călău.
Fẹme|richter, *-s, -, m. (ist.)* judecător în tribunalul secret.
Fẹmgericht, *-(e)s, -e, n.* v. Feme **(1).**
Fẹmgraf, *-en, -en, m. (ist.)* şef al tribunalului secret.
feminịn *adj.* feminin.
Feminịnbildung, *-en, f. (gram.)* formare a femininului.
Feminịn|endung, *-en, f. (gram.)* terminaţie feminină, desinenţă a femininului.
Feminịnum, *-s, -na, n. (gram.)* **1.** gen feminin. **2.** substantiv feminin.
Feminịstin, *-nen, f. (pol.)* feministă.
Fẹmmel, *-s, m. sg.* v. Femel.
Fẹmrecht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* drept, lege secret(ă) neoficial(ă).
Fẹnch, *-(e)s, m. sg. (bot.)* părânc *(Panicum).*
Fẹnchel, *-s, m. sg. (bot.)* molură, fenicul *(Foeniculum vulgare).*
Fẹnchelbranntwein, *-(e)s, -e, m.* rachiu distilat de molură, din fenicul.
Fẹnchelkraut, *-(e)s, -kräuter, n.* v. Fenchel.
Fẹnchel|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de fenicul.
Fẹncheltee, *-s, -s, m.* ceai de fenicul.
Fẹnchelwasser, *-s, n. sg.* apă de fenicul.
Fẹnder, *-s, -, m. (mar.)* tampon, tranchet.
Fẹnek, *-s, -s* (şi *-e), m. (zool.)* vulpe africană (care trăieşte în deşert) *(Megalotis zerda).*
Fẹnn, *-(e)s, -e, n.* (şi *m.*), **Fẹnne**, *-n, f. (reg.)* mlaştină (cu turbă).
Fẹnnek, *-s, -s* (şi *-e), m.* v. Fenek.
Fẹnnich, *-(e)s, m. sg. (bot.)* mohor *(Setaria).*
fẹnnich|artig *adj. (bot.)* din grupul paniceelor, ca paniceele.
Fẹnster, *-s, -, n.* **1.** fereastră; **das ~ geht auf die Straße** fereastra dă în stradă; **blindes ~** fereastră oarbă; **doppeltes ~** fereastră dublă; **zweiflügeliges ~** fereastră cu două canaturi; **die ~ auf!** deschide ferestrele! **die ~** (sau **Fensterscheiben) einschlagen** a sparge geamurile; **am** (sau **ans**) **~ klopfen** a bate la fereastră, la geam; **sich ans ~ stellen** a se aşeza la fereastră; **sich (zu) weit aus dem ~ lehnen** a se apleca (prea) tare afară (din fereastră); **aus dem ~ hinausschauen** a privi pe fereastră (afară); **durchs ~** prin fereastră; pe fereastră; *(fig.)* **Geld zum** (sau **beim**) **~ hinauswerfen** a arunca bani pe fereastră; *(fig.)* **die ~ des Himmels** stăvilarele cerului; *(fig.)* **zum ~ hinaussprechen** a vorbi la pereţi, degeaba; *(fig.)* **er ist weg vom ~** i-a apus renumele, nu se mai vorbeşte de el. **2.** ferestruică, deschizătură, orificiu; **~ in der Tür** ferestruică în uşă, ghişeu; **ein Briefumschlag mit ~** un plic cu ferestruică transparentă. **3.** *(inform.)* fereastră; **aktives** (sau **inaktives**) **~** fereastră activă (inactivă); **ein ~ einschalten** (sau **ausschalten**) a activa (a inhiba) o fereastră; **in ein ~ hineinklicken** a clica într-o fereastră; **~ tauschen** a schimba ferestre.
Fẹnster|anschlag, *-(e)s, -schläge*, **Fẹnster|aus|schnitt**, *-(e)s, -e, m. (constr.)* ambrazură, nişă, adâncitură, spaţiu pentru montarea unei ferestre.
Fẹnsterband, *-(e)s, -bänder, n.* balama de fereastră.
Fẹnsterbank, *-bänke, f.* **1.** *(constr.)* solbanc, glaf. **2.** rezemătoare a unei ferestre. **3.** bancă plasată lângă sau sub fereastră.
Fẹnsterbegrenzung, *-en, f.* limită a ferestrei.
Fẹnsterbeschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** armătură, fierărie a unei ferestre. **2.** abureală pe geamul ferestrei.
Fẹnsterbier, *-(e)s, -e, n. (reg.)* serbare a lucrătorilor (la ridicarea unei case).
Fẹnsterblende, *-n, f. (constr.)* fereastră oarbă, volet.
Fẹnsterbogen, *-s, -bögen, m.* arc de fereastră, arcadă a ferestrei.
Fẹnsterbrett, *-(e)s, -er, n.* pervaz.
Fẹnsterbrief, *-(e)s, -e*, **Fẹnsterbrief|umschlag**, *-(e)s, -schläge, m.* plic cu ferestruică transparentă.
Fẹnsterbrüstung, *-en, f.* parapet la fereastră.
Fẹnsterchen, *-s, -, n. (dim.* de la Fenster) **1.** ferestruică, fereastră mică. **2.** ghişeu.
Fẹnsterdreher, *-s, -, m.* mâner de fereastră, cremonă.
Fẹnster|einwerfen, *-s, n. sg.* spargere a geamurilor.
Fẹnster|eisen, *-s, -, n.* vergea de fier (de care atârnă perdeaua).
Fẹnsterflügel, *-s, -, m.* canat, batant, aripă al (a) unei ferestre.
Fẹnsterfutter, *-s, -, n.* căptuşeală, pervaz, cercevea, toc de fereastră.
Fẹnstergeld, *-(e)s, -er, n.* v. Fenstersteuer.
Fẹnstergerüst, *-(e)s, -e, n. (constr.)* toc de fereastră.
Fẹnstergesims, *-es, -e, n.* cornişă de fereastră.
Fẹnsterge|stell, *-(e)s, -e, n. (constr.)* ancadrament al ferestrei.
Fẹnstergewände, *-s, -, n. (constr.)* suport, picior al unei ferestre.
Fẹnstergiebel, *-s, -, m.* fronton de fereastră.
Fẹnstergitter, *-s, -, n.* gratie, zăbrele, grilaj de fereastră.
Fẹnsterglas, *-es, -gläser, n.* geam (de fereastră).
Fẹnstergriff, *-(e)s, -e, m.* mâner al ferestrei, cremonă.
Fẹnster|haken, *-s, -, m.* cârlig de fereastră, cârlig de vânt.
Fẹnster|haspe, *-n, f.* balama de fereastră.
Fẹnster|hebel, *-s, -, m.* m'ner de fereastră, cremonă.
Fenster|höhle, *-n, f.* cavitate, adâncitură a unei ferestre.
Fẹnsterjalousie [-ʒaluzi:], -n [-zi:ən], *f.* jaluzea de fereastră.
Fẹnsterjoch, *-(e)s, -e, n. (constr.)* întregol, spaţiu dintre ferestre.
Fẹnsterkämpfer, *-s, -, m. (constr.)* traversă a unei ferestre.
Fẹnsterkissen, *-s, -, n.* pernă, sul pentru ferestre.

Fẹnsterkitt, *-(e)s, -e, m.* chit de geamuri.
Fẹnsterklotz, *-es, -klötze, m.* opritor (la fereastră).
Fẹnsterkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* glaf, solbanc.
Fẹnsterkopiermaschine, *-n, f.* aparat de copiat filme.
Fẹnsterkorb, *-(e)s, -körbe, m. (constr.)* grilaj bombat de fereastră.
Fẹnsterkranz, *-es, -kränze, m.* şir, cordon de ferestre (la un edificiu).
Fẹnsterkreuz, *-es, -e, n.* cruce a ferestrei.
Fẹnsterkurbel, *-n, f.* v. F e n s t e r h e b e l.
Fẹnsterladen, *-s, -, m.* oblon, volet la fereastră.
Fẹnsterlauf, *-(e)s, -läufe, m.* ramă glisantă de fereastră.
Fẹnsterleder, *-, n. sg.* piele de căprioară (pentru şters geamuri).
Fẹnsterlehne, *-n, f.* rezemătoare a ferestrei.
Fẹnsterlicht, *-(e)s, -er, n.* deschizătură, ochi la fereastră.
fẹnsterln, *fensterlte, gefensterlt, vb. (h) intr. (reg.)* a intra la iubită seara (pe fereastră).
fẹnsterlos *adj.* fără ferestre.
Fẹnsterluke, *-n, f.* hublou, geam mic rotund.
fẹnstern, *fensterte, gefenstert, vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a da pe cineva afară. **2.** a face ferestre, deschizături.
Fẹnsternische, *-n, f.* nişă (de fereastră).
Fẹnster|öffnung, *-en, f.* gol al ferestrei.
Fẹnsterparade, *-n, f.* plimbare în faţa ferestrei iubitei.
Fẹnsterparapett, *-s, -s, n.* parapet de fereastră.
Fẹnsterpeter, *-s, -, m. (reg.)* v. F e n s t e r k r e u z.
Fẹnsterpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* întregol, stâlp între două ferestre.
Fẹnsterplatz, *-es, -plätze, m.* loc la geam (în avion, tren, autobuz).
Fẹnsterpolster, *-s, -, m.* v. F e n s t e r k i s s e n.
Fẹnsterputzer, *-s, -, m.* curăţător de geamuri.
Fẹnster|rahmen, *-s, -, m.* **1.** toc, ramă, cercevea de fereastră. **2.** *(inform.)* cadru al ferestrei.
Fẹnster|rand, *-(e)s, -ränder, m. (inform.)* marginea ferestrei.
Fẹnster|recht, *-(e)s, -e, n. (jur)* drept de a face ferestre într-un zid.
Fẹnster|reiber, Fẹnster|riegel, *-s, -, m.* zăvor de fereastră.
Fẹnster|rose, *-n, f.* (fereastră în formă de) rozetă.
Fẹnster|rost, *-(e)s, -e, m.* gratii (la fereastră).
Fẹnster|rouleau [-rulo:], *-s, -s, n.* stor, transperant, rulou.
Fẹnsterschaft, *-(e)s, -schäfte, m.* v. F e n s t e r p f e i l e r.
Fẹnsterscheibe, *-n, f.* geam, ochi de geam.
Fẹnsterschirm, *-(e)s, -e, m.* **1.** oblon de fereastră. **2.** jaluzea.
Fẹnsterschweiß, *-es, m. sg.* v. F e n s t e r b e s c h l a g **(2).**
Fẹnstersims, *-es, -e, m.* (şi *n.*) pervaz al ferestrei.
Fẹnstersitz, *-es, -e, m.* loc lângă fereastră.
Fẹnster|spiegel, *-s, -, m.* **1.** oglindă mare. **2.** fereastră cu oglinzi în loc de geamuri, oglindă mobilă. **3.** oglindă între două geamuri.
Fẹnster|sprosse, *-n, f.* şpros, şipcă divizionară a ferestrei.
Fẹnster|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* **1.** proeminenţă, ieşitură (la o fereastră). **2.** spărtură, crăpătură în geam.
Fẹnster|stange, *-n, f.* vergea de fereastră.
Fẹnster|steuer, *-n, f. (ist.)* impozit proporţional cu numărul de ferestre.
Fẹnster|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* toc al ferestrei.
Fẹnster|sturz, *-es, -stürze, m.* **1.** *(constr.)* buiandrug de ferestre. **2.** cădere pe fereastră.
Fẹnstertafel, *-n, f.* panou de fereastră.
Fẹnstertiefe, *-n, f.* adâncime a unei ferestre.
Fẹnstertritt, *-(e)s, -e, m.* treaptă în faţa unei ferestre.
Fẹnstertür, *-en, f.* uşă-fereastră.
Fẹnsterverband, *-(e)s, -verbände, m. (med.)* bandaj de ghips cu deschizătură (pentru tratarea rănilor).
Fẹnstervertiefung, *-en, f.* v. F e n s t e r n i s c h e.
Fẹnstervor|hang, *-(e)s, -hänge, m.* perdea, draperie de fereastră.
Fẹnsterwerk, *-(e)s, n. sg.* totalitate a ferestrelor unui edificiu; vitraj.
Fẹnsterwinkel, *-s, -, m.* colţ la fereastră.
Fẹnsterwirbel, *-s, -, m.* turnichet de fereastră.
Fẹnsterzarge, *-n, f.* v. F e n s t e r r a h m e n.
Fẹnz, *-en, f. (reg.)* **1.** incintă, cuprins. **2.** împrejmuire, gard (de sârmă ghimpată).
fẹnzen, *fenzte, gefenzt (du, er fenzt), vb. (h) tr. (reg.)* a împrejmui, a îngrădi.
Fẹrch, *-(e)s,* -e, m. *(mine)* explozie de grizu.
fẹrchen, *ferchte, geferchtִ, vb. (h) tr. (reg)* **1.** a crea. **2.** a favoriza, a promova. **3.** a expedia; a rezolva. **4.** a remite oficial, în public. **5.** a distribui muncă la domiciliu.
Fẹrge, *-n, -n, m. (poet.)* luntraş, corăbier.
fẹrggen, *ferggte, geferggt, vb. (h) tr. (elv.)* a rezolva, a expedia.
Fẹrgger, *-s, -, m. (elv.)* expeditor; firmă de expediţie (a mărfurilor).
Fẹrien [-riən] *pl.* vacanţă; **in die ~ gehen** a merge, a pleca în vacanţă; **~ haben** a avea vacanţă, a fi în concediu.
Fẹrien|arbeit, *-en, f.* muncă de vacanţă.
Fẹrien|auf|ent|halt, *-(e)s, -e, m.* **1.** şedere în vacanţă. **2.** loc de petrecere a vacanţei.
Fẹrien|aufgaben *pl.* teme de vacanţă (pentru elevi).
Fẹriendorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat de vacanţă.
Fẹriengast, *-(e)s, -gäste, m.* oaspete de vacanţă, turist, vilegiaturist.
Fẹrienhaus, *-es, -häuser, n.*, **Fẹrienheim**, *-(e)s, -e, n.* casă, cămin de recreaţie, casă de odihnă.
Fẹrienkolonie [-ni:ən], *-n, f.* colonie de vacanţă.
Fẹrienlager, *-s, -, n.* tabără de vacanţă (pentru elevi, studenţi).
Fẹrien(lehr)kurs, *-es, -e, m.* curs, prelegere de vară, de vacanţă.
Fẹrienplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de vacanţă.
Fẹrienreise, *-n, f.* călătorie de vacanţă.
Fẹriensonderzug, *-(e)s, -züge, m.* v. F e r i e n z u g.
Fẹrien|stimmung, *-en, f.* atmosferă, dispoziţie de vacanţă.
Fẹrienzeit, *-en, f.* timp, durată, sezon de vacanţă.
Fẹrienzug, *-(e)s, -züge, m.* tren special pentru plecarea în vacanţă (a elevilor etc.).
Fẹrkel, *-s, -, n.* **1.** purcel (de lapte), purceluş. **2.** *(fig.)* purcel, nespălat, neruşinat, puşlama, golan. **3.** *(fam.)* pată (de murdărie, de cerneală).
Fẹrkelchen, *-s, -, n. (dim.* de la F e r k e l **(1)**) purceluş de lapte.
Ferkelei, *-en, f. (fam., peior.)* porcărie, golănie, neruşinare, murdărie.
Fẹrkelkaninchen, *-s, -, n. (zool.)* cobai *(Cavia Cutleri).*
Fẹrkelkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** buruiană porcească *(Hypochoeris radicata* L.). **2.** troscot *(Polygonum aviculare).*
Fẹrkelmaus, *-mäuse, f.* v. M e e r s c h w e i n c h e n.
fẹrkeln, *ferkelte, geferkelt (ich ferk(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(despre scroafe)* a făta. **2.** *(fam.)* a fi murdar, a fi ca un purcel.
Fẹrkelratte, *-n, f. (zool.)* nume al unei specii de şobolani exotici *(Capromys pilorides.).*
Fẹrkel|stecher, *-s, -, m.* **1.** cârpaci (printre măcelari). **2.** *(peior.)* avocăţel clandestin.
fẹrm *adj.* **1.** ferm, tare, sigur, constant. **2.** perseverent, tenace, statornic. **3.** *(în expr.)* **in etwas ~ sein** a fi priceput la ceva.
Ferman, *-s, -e, m. (ist.)* firman (al sultanului).
Fermate, *-n, f. (muz.)* coroană.
Fẹrme, *-n, f. (agr.)* **1.** fermă (agricolă). **2.** pământ luat în arendă (în Belgia sau Franţa).
Fermẹnt, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(chim.)* ferment. **2.** *(elv.)* grâu.
Fermentation, *-en, f.* fermentaţie, dospire.
fermentativ *adj.* de fermentaţie.
Fermẹntbakterien [-riən] *pl. (biol.)* bacterii de fermentaţie.
fermentieren, *fermentierte, fermentiert, vb. (h) între* a fermenta, a dospi, a fierbe.
fẹrn I. *adj.* departe, depărtat, îndepărtat; *(poet.)* **aus ~en Landen** din ţări îndepărtate; **der ~e Osten** Extremul Orient; Orientul îndepărtat; **die ~ste Nachwelt** posteritatea cea mai îndepărtată; **(noch) in ~en Tagen a)** peste mulţi ani; **b)** în vremuri de demult, în vremuri apuse; **in ~er Zeit** târziu de tot, după foarte mult timp; **die ~ere Zukunft** viitorul mai îndepărtat. **II.** *adv.* departe, îndepărtat; **einer Sache ~ bleiben** a rămîne în rezervă, a se ţine departe de ceva; **~ von jm.** sau **etwas** departe de cineva sau de ceva; **~ (von) der Heimat** departe de patrie; **von ~ her** de departe, din depărtare; **von nah und ~** de pretutindeni; **von ~ betrachtet** privit de la distanţă; **~ sei es von mir** departe de mine, nu doresc de loc, ferească Dumnezeu! **es steht mir ~** departe de mine gândul, nici nu mă gândesc; **es hat mir ~ gelegen** nici nu m-am gândit, nici prin minte nu mi-a trecut; **nicht von ~ an etwas denken** a nici nu se gândi la un lucru, a nici nu-i trece prin minte.
fẹrn|ab *adv.* (foarte) departe, de departe, din depărtare; **~ von der Welt** departe de lume.
Fernambuk, *-(e)s, n. sg. (ind. lemnului)* lemn roşu de vopsit, băcan.
Fernambukbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* fernambuc, copac brazilian *(Caesalpinia echinata).*
Fẹrn|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu telefonic (interurban, internaţional).
Fẹrn|anemometer, *-s, -, n. (tehn.)* anemometru cu comandă la distanţă.
Fẹrn|anlasser, *-s, -, m. (tehn.)* demaror de la distanţă.
Fẹrn|anruf, *-(e)s, -e, m. (tel.)* convorbire telefonică interurbană; convorbire telefonică internaţională.
Fẹrn|anschluss, *-es, -schlüsse, m.* legătură telefonică interurbană, internaţională.
Fẹrn|ansicht, *-en, f.* **1.** panoramă. **2.** plan de perspectivă.
Fẹrn|antrieb, *- (e)s, -e, m.* v. F e r n b e w e g u n g **(1).**
Fẹrn|aufklärer, *-s, -, m. (av. mil.)* avion de recunoaştere la (mare) distanţă.
Fẹrn|aufklärung, *-en, f. (av. mil.)* recunoaştere la distanţă.
Fẹrn|aufnahme, *-n, f. (fot.)* fotografie luată cu teleobiectivul; telefotografie.
Fẹrnbahn, *-en, f.* v. F e r n z u g.
Fẹrnbahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* gară pentru trenurile de mare distanţă.
Fẹrnbeben, *-s, -, n.* cutremur de pământ cu epicentrul la mare distanţă (peste 2000 km).
fẹrnbedienen, *fernbedient, vb. (h) tr. (numai la inf. şi part. trec.)* a telecomanda; **fernbedient** telecomandat.
Fẹrnbedienung, *-en, f. (tehn.)* telecomandă.
Fẹrnbe|sprechung, *-en, f.* transmitere a unui program de radio prin cablu (la emiţător).
Fẹrnbetrieb, *-(e)s, -e, m. (tel.)* exploatare a comunicaţiilor la mare distanţă; *(autom.)* exploatare telecomandată.
Fẹrnbewegung, *-en, f.* **1.** manevrare prin telecomandă. **2.** telecinetică.
Fẹrnbild, *-(e)s, -er, n.* v. F u n k b i l d.
Fẹrnbildlinse, *-n, f.* lentilă de teleobiectiv.
Fẹrnbild|übertragung, *-en, f.* televiziune, transmitere a imaginii la distanţă; fototelegrafie.
fẹrnbleiben, *blieb fern, ferngeblieben, vb. (s) intr.* **1.** a lipsi, a absenta. **2.** a rămâne străin, a se ţine departe; a nu se amesteca, a se abţine.
Fẹrndurchgangszug, FD-Zug, *-(e)s, -züge, m. (ferov.)* tren accelerat de mare distanţă.
Fẹrne, *-n, f.* depărtare, distanţă; **aus der ~** de departe; **aus weiter ~** de foarte departe; **in der ~** departe; **in die ~** în depărtare; **in der ~ weilen** a fi departe de ai săi; **das liegt noch in weiter ~** mai e mult până să ajungem acolo.
Fẹrn|empfang, *-(e)s, -pfänge, m.* radiorecepţie.
fẹrnen, *fernte, gefernt, vb. (h) tr. (rar)* a îndepărta.
fẹrner I. *adj. (comp.* de la f e r n) **1.** mai departe. **2.** ulterior, venit mai târziu; **die ~en Nachrichten** ştirile ulterioare. **II.** *adv.* **1.** mai departe, de aici înainte, apoi; **ich werde ~ nichts mehr antworten** nu voi mai răspunde nimic; **~ nicht mehr** de aici înainte niciodată; **behalte mich auch ~ lieb** iubeşte-mă şi de aici înainte. **2.** în afară de aceasta; **es liefen ~** au mai alergat încă; **einmal ist das Buch schön, ~ ist es billig** în primul rând cartea e frumoasă, în al doilea rând e şi ieftină; **was will er ~?** ce mai vrea?
Fẹrner, *-s, -, m. (reg.)* gheţar.
fẹrner|hin *adv.* de acum înainte, pe viitor, şi de aici încolo.
fẹrnerweitig *adj.* ulterior.
Fẹrnfahrer, *-s, -, m.* şofer de camion de cursă lungă.
Fẹrnfahrt, *-en, f.* **1.** *(sport)* concurs de distanţă, cursă de fond. **2.** *(av.)* zbor, raid de distanţă. **3.** călătorie îndepărtată.
Fẹrnfeuchtigkeitsmesser, *-s, -, m. (tehn.)* higrometru la distanţă, telehigrometru.
Fẹrnflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor de distanţă lungă, călătorie îndepărtată cu avionul.
Fẹrnfotografie, *-n, f.* v. F e r n p h o t o g r a p h i e.
Fẹrngas, *-es, n. sg.* gaz transportat la distanţe mari.
Fẹrngasleitung, *-en, f.* conductă de gaz la distanţă, magistrală.

Fẹrngasversorgung *f. sg.* alimentare cu gaz la distanță.
Fẹrngebühr, *-en, f.* taxi la convorbiri telefonice (interurbane sau internaționale).
fẹrngelenkt *adj.* condus de la distanță, teleghidat; **~e Geschosse** proiectile teleghidate.
Fẹrngeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* armă sau tun cu bătaie lungă.
Fẹrnge|spräch, *-(e)s, -e, n.* convorbire telefonică interurbană; convorbire telefonică internațională.
fẹrnge|steuert *adj.* v. f e r n g e l e n k t.
Fẹrngewitter, *-s, -, n. (met.)* oraj depărtat.
Fẹrnglas, *-es, -gläser, n.* **1.** lunetă, ochean. **2.** binoclu.
Fẹrngut, *-(e)s, -güter, n. (ferov.)* încărcătură transportată la mari distanțe; mesagerie.
fẹrn hạlten, *hielt fern, fern gehalten (du hältst fern, er hält fern), vb. (h)* **I.** *tr.* a ține departe, la distanță. **II.** *refl.* a se ține departe (de ceva); **halte dich fern von ihr!** păzește-te de ea!
Fẹrnheizung, *-en, f.* termoficare.
Fẹrnheizungszentrale, *-n, f.* centrală de termoficare.
fẹrnher *adv.* de departe.
fẹrnhin *adv.* în depărtare, la depărtare, departe încolo.
Fẹrnhörer, *-s, -, m.* microreceptor telefonic.
Fẹrnhygrometer, *-s, -, n. (tehn.)* higrometru cu înregistrare la distanță.
Fẹrnkabel, *-s, -, n.* cablu (telefonic) interurban, în ternațional, intercontinental.
Fẹrnkampfgeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* tun din artileria de ansamblu pentru obiective îndepărtate.
Fẹrnkampfwaffen *pl. (mil.)* arme de foc cu bătaie lungă.
Fẹrnkauf, *-(e)s, -käufe, m. (jur., com.)* cumpărare prin comandă fără prezența cumpărătorului (urmând ca marfa să-i fie trimisă la domiciliu).
Fẹrnkino, *-s, -s, n.* telecinema.
Fẹrnkopie [-pi:], *-n* [-i:ən], *f. (inform.)* fax (mesaj), telecopie.
fẹrnkopieren, *kopierte fern, fernkopiert, vb. (h) tr. (inform.)* a faxa, a telecopia.
Fẹrnkraft, *-kräfte, f. (mec.)* forță care acționează la distanță.
Fẹrnkühlwerk, *-(e)s, -e, n.* stațiune de răcire de la distanță.
Fẹrnkurs, *-es, -e, m.* curs prin corespondență, fără frecvență.
fẹrnländisch *adj.* din țări îndepărtate, exotic.
Fẹrnlaster, *-s, -, m.* **Fẹrnlastwagen**, *-s, -, m.* camion de mare distanță.
Fẹrnlast|zug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** *(auto.)* camion de mare distanță cu remorcă. **2.** *(ferov.)* mărfar de mare distanță.
Fẹrnleihe, *-n, f.* **1.** v. F e r n l e i h v e r k e h r. **2.** centru de împrumut între biblioteci.
Fẹrnleihverkehr, *-(e)s, m. sg.* împrumut de cărți între biblioteci.
Fẹrnleitung, *-en, f. (tehn.)* linie de transmisiune (de energie electrică, hidraulică sau aerodinamică); circuit de comunicație la mare distanță.
Fẹrnleitungsnetz, *-es, -e, n. (tehn.)* rețea de telecomunicații.
Fẹrnlenkboot, *-(e)s, -e, n. (radio., mar.)* barcă teleghidată, barcă condusă de la distanță; navă teleghidată.
fẹrnlenken, *lenkte fern, ferngelenkt, vb. (h) tr.* a teleghida, a telecomanda.
Fẹrnlenkung, *-en, f. (autom.)* teleghidare.
Fẹrnlicht, *-(e)s, -er, n.* **1.** reflector; far de distanță (la automobile). **2.** *(auto.) sg.* fază lungă, lumină de drum.
fẹrn liegen, *lag fern, fern gelegen, vb. (h) intr.* a sta, a fi departe; *(fig.)* a fi străin (de ceva); **die Absicht liegt mir ~** departe de mine acest gând, această intenție.
fẹrn liegend I. *part. prez.* de la f e r n l i e g e n. **II.** *adj.* departe, îndepărtat.
Fẹrnlinse, *-n, f. (fot.)* teleobiectiv.
Fẹrnmalerei, *-en, f.* pictură decorativă, pictură de perspectivă, scenografie.
Fẹrnmelde|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu de telefon sau telegraf.
Fẹrnmelde|anlage, *-n, f.* instalație de telecomunicații.
Fẹrnmeldedienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de telefon sau telegraf, serviciu de telecomunicații.
Fẹrnmeldekabel, *-s, -, n.* cablu de telecomunicații.
Fẹrnmelder, *-s, -, m.* (instituție de) telecomunicație.
Fẹrnmeldetechnik, *-en, f.* tehnică a telecomunicațiilor.
Fẹrnmeldeverkehr, *-(e)s, m. sg.* trafic telefonic sau telegrafic; telecomunicații.
Fẹrnmeldewesen, *-s, n. sg.* **1.** serviciu de telecomunicații. **2.** telecomunicații (telegrafie și telefon).
Fẹrnmeldezug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* pluton de transmisiune.
Fẹrnmesser, *-s, -, m.* **1.** *(mat.)* apomecometru. **2.** măsurător de distanță, telemetru.
Fẹrnmessung, *-en, f.* **1.** *(mat.)* apomecometrie. **2.** telemetrie.
fẹrnmündlich *adj.* telefonic.
Fernọst(en), *-(en)s, m. sg.* Extremul Orient.
fernọ̈stlich *adj.* din Extremul Orient.
Fẹrnpegel, *-s, -, m.* hidrometru, pluvlometru cu citire de la distanță.
Fẹrnphotographie și **Fẹrnfotografie**, *-n, f.* fotografie la distanță, telefotografie.
Fẹrnrechner, *-s, -, m. (inform.)* ordinator la distanță.
Fẹrnreglung, *-en, f.* telereglare.
Fẹrnrohr, *-(e)s, -e, n.* lunetă, telescop.
Fẹrnrohrvisier [-vi-], *-s, -e, n. (mil.)* televizor.
Fẹrnruf, *-(e)s, -e, m.* apel telefonic, convorbire telefonică.
Fẹrnschalter, *-s, -, m.* întrerupător de la distanță.
Fẹrnschaltung, *-en, f.* **1.** conectare, acționare de la distanță. **2.** legătură interurbană.
Fẹrnschreibekunst *f. sg.* telegrafie.
Fẹrnschreiben, *-s, -, n.* **1.** telegrafie. **2.** telex, scrisoare teleimprimată.
Fẹrnschreiber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **I.** telegrafist(ă). **II.** *m.* **1.** aparat telegrafic, telegraf. **2.** teleautograf, teleimprimator; telescriptor, telex.
Fẹrnschreibleitung, *-en, f.* cablu telegrafic.
Fẹrnschreibnetz, *-es, -e, n. (inform.)* rețea de telex.
Fẹrnschreibteilnehmer, *-s, -, m.* abonat la rețeaua telex.
Fẹrnschreibtelegraf, **Fẹrnschreibtelegraph**, *-en, -en, m.* v. F e r n s c h r e i b e r **(II).**
Fẹrnschreibtelegrafie, **Fẹrnschreibtelegraphie**, *-n, f.*, teleautografie.
Fẹrnschreibverkehr, *-s, m. sg.* trafic de telegrafie.
fẹrnschriftlich *adj.* prin telex.
Fẹrnseh|ansager, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* crainic(ă) de televiziune.
Fẹrnseh|apparat, *-(e)s, -e, m.* televizor, aparat de televiziune.
Fẹrnsehbild, *-(e)s, -er, n.* imagine (obținută) prin televiziune.
Fẹrnsehbildschirm, *-(e)s, -e, m.* ecran al televizorului.
Fẹrnseh|empfänger, *-s, -, m.* aparat de televiziune, televizor.
fẹrnsehen, *sah fern, ferngesehen (du siehst fern, er sieht fern), vb. (h) intr.* a vedea la televizor, a se uita la televizor.
Fẹrnsehen, *-s, n. sg.* televiziune.
Fẹrnseher, *-s, -, m.* **1.** v. F e r n s e h a p p a r a t. **2.** telespectator.
Fẹrnsehgebühr, *-en, f.* taxă de televiziune.
Fẹrnsehgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat de televiziune, televizor.
Fẹrnsehgesellschaft, *-en, f.* companie de televiziune.
Fẹrnsehnetz, *-es, -e, n.* rețea de televiziune.
Fẹrnsehsender, *-s, -, m.* post emițător de televiziune; videoemițător.
Fẹrnsehsendung, *-en, f.* emisiune de televiziune.
Fẹrnseh|übertragung, *-en, f.* transmisiune de televiziune.
Fẹrnseh|übertragungsrechte *pl.* drept de retransmisie televizată.
Fẹrnsehwerbung *f. sg.* publicitate prin televiziune.
fẹrn sein, *war fern, fern gewesen (ich bin fern, du bist fern, er ist fern), vb. (s) intr.* a fi departe.
Fẹrnsein, *-s, n. sg.* absență, lipsă, rămânere departe.
Fẹrnsicht, *-en, f.* **1.** perspectivă, vedere; priveliște; **vom Berge bietet sich eine gute ~** de pe munte ai o frumoasă priveliște. **2.** v. F e r n s i c h t i g k e i t.
fẹrnsichtig *adj. (med.)* prezbit.
Fẹrnsichtigkeit *f. sg. (med.)* prezbiție.
Fẹrnsignal, *-s, -e, n.* **1.** *(ferov.)* semnal prevestitor; semafor. **2.** *(tel.)* telesemnal.
Fẹrnsignalscheibe, *-n, f. (ferov.)* disc de semafor.
Fẹrn|sprech|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu telefonic.
Fẹrn|sprech|anlage, *-n, f.* instalație telefonică.
Fẹrn|sprech|anschluss, *-es, -schlüsse, m.* legătură telefonică, comunicație telefonică.
Fẹrn|sprech|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat telefonic.
Fẹrn|sprech|auskunftsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de informații telefonice.
Fẹrn|sprech|automat, *-en, -en, m,* telefon automat; telefon public.
Fẹrn|sprechbuch, *-(e)s, - bücher, n.* carte de telefon.
Fẹrn|sprechdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu telefonic.
fẹrn|sprechen, *sprach fern, ferngesprochen (du sprichst fern, er spricht fern), vb. (h) intr.* a telefona.
Fẹrn|sprecher, *-s, -, m.* telefon.
Fẹrn|sprechformfaktor, *-s, -en, m.* factor telefonic de formă (de tensiune sau de intensitate).
Fẹrn|sprechgebühr, *-en, f.* taxă telefonică.
Fẹrn|sprechge|heimnis, *-ses, -se, n. (jur.)* secret al convorbirilor telefonice.
Fẹrn|sprechkabel, *-s, -, n.* fir, cablu telefonic.
Fẹrn|sprechkabine, *-n, f.* cabină telefonică.
Fẹrn|sprechkreis, *-es, -e, m.* circuit telefonic.
Fẹrn|sprechkundendienst, *-(e)s, -e, m.* service telefonic.
Fẹrn|sprechkunst *f. sg.* telefonie.
Fẹrn|sprechleitung, *-en, f.* linie telefonică.
Fẹrn|sprechnetz, *-es, -e, n.* rețea telefonică.
Fẹrn|sprechnummer, *-n, f.* număr de telefon.
Fẹrn|sprech|station, *-en,* **Fẹrn|sprech|stelle**, *-n, f.* oficiu, stațiune telefonic(ă).
Fẹrn|sprech|steuerung, *-en, f.* telecomandă, comandă telefonică.
Fẹrn|sprechteilnehmer, *-s -, m.* abonat telefonic.
Fẹrn|sprechverbindung, *-en, f.* legătură telefonică.
Fẹrn|sprechverkehr, *-s, m. sg.* trafic de telefon.
Fẹrn|sprechvermittlung, *-en, f.* legătură telefonică, transmisiune telefonică.
Fẹrn|sprechvermittlungs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* centrală telefonică.
Fẹrn|sprechwesen, *-s, n. sg.* telefonie; serviciu telefonic.
Fẹrn|sprechzelle, *-n, f.* cabină telefonică.
Fẹrn|sprechzentrale, *-n, f.* centrală telefonică.
Fẹrn|springen, *-s, n. sg. (sport)* săritură în lungime.
Fẹrn|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* **1.** comunicare telefonică. **2.** *(mil.)* ordin telefonic.
fẹrn stẹhen, *stand fern, fern gestanden, vb. (h) intr.* a sta departe, a sta la o parte; **er steht uns fern** suntem departe unul de celălalt, ne este străin; **es steht uns fern** e departe de noi gândul, intenția.
fẹrn stẹhend I. *part. prez.* de la f e r n s t e h e n. **II.** *adj.* **1.** îndepărtat. **2.** străin (de cineva, de ceva).
fẹrn|steuern, *steuerte fern, ferngesteuert, vb. (h) tr. (tehn.)* a telecomanda, a conduce de la distanță.
Fẹrn|steuer|anlage, *-n, f.* instalație de telecomandă.
Fẹrn|steuerung, *-en, f. (tehn.)* telecomandă.
Fẹrn|straße, *-n, f.* șosea pentru trafic la mare distanță.
Fẹrn|student, *-en, -en, m.* student prin corespondență, la cursuri fără frecvență.
Fẹrn|studium, *-s, -dien* [-diən], n. studiu prin corespondență, fără frecvență.
Fẹrnsucht *f. sg.* nostalgie a depărtărilor.
Fẹrnthermometer, *-s, -, n.* termometru care înregistrează la distanță, teletermometru.
fẹrntragend *adj.* cu consecințe importante, mari.
Fẹrntrau|ung, *-en, f.* căsătorie la distanță, prin procură.
Fẹrntrieb, *-(e)s, -e, m.* transmitere a forțelor, a mișcărilor (prin mecanisme, pârghii etc.).
fẹrn|übermitteln, *fernübermittelt, vb. (h) tr. (numai la inf. și part. trec.)* a transmite prin fax.
Fẹrn|übertragung, *-en, f.* teletransmisie, transmisie la distanță.
Fẹrn|überwachung, *-en, f.* telecontrol, telesupraveghere.
Fẹrn|unter|richt, *-(e)s, -e, m.* învățământ fără frecvență, prin corespondență, la distanță.
Fẹrnverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulație la mari distanțe, trafic pe distanțe mari, trafic interurban, internațional; serviciu al trenurilor directe.
Fẹrnvermittlungs|stelle, *-n, f. (tehn.)* centrală telefonică interurbană și internațională.
Fẹrnwahl *f. sg.* legătură telefonică automată.

Fernwärme *f. sg.* termoficare.
Fernweh, *-s, n. sg.* dor al depărtărilor.
Fernwesen, *-s, n. sg.* telefonie, serviciu telefonic.
Fernwirkung, *-en, f.* acțiune, efect la distanță.
Fernzeichnung, *-en, f.* desen de perspectivă.
Fernziel, *-(e)s, -e, n.* țel, obiectiv depărtat în timp sau în spațiu.
Fernzug, *-(e)s, -züge, m. (ferov.)* tren de mare distanță.
Fernzündung, *-en, f.* declanșare de la distanță.
Ferrarizement, *-(e)s, m. sg. (constr.)* ciment Ferrari.
Ferrat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* ferat.
Ferrisalz, *-es, -e, n. (chim.)* sare ferică.
Ferrit sau **Ferrit**, *(e)s, -e, n. (chim., mineral.)* ferită.
Ferrolegierung, *-en, f.* aliaj feros, feroaliaj.
ferromagnetisch *adj.* feromagnetic.
Ferromagnetismus, *-, m. sg.* feromagnetism.
Ferrotypie, *-n, f.* ferotipie.
Ferrowolfram, *-s, n. sg. (chim.)* ferowolfram.
ferruginös *adj.* feruginos, cu conținut de fier.
Ferse, *-n, f.* călcâi; **jm. auf den ~n sein** (sau **sitzen** sau **folgen**) a urmări pe cineva (pas cu pas); **jn. auf den ~n haben** a fi urmărit de cineva; (și *fig.*) **jm. auf die ~n treten** a călca pe cineva pe picioare; *(fig.)* a călca pe cineva pe coadă; *(fig.)* **die ~n zeigen** a fugi, a da bir cu fugiții, a o lua la fugă; **die ~ des Achilles** călcâiul lui Ahile, loc vulnerabil.
Fersenbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os al călcâiului, calcaneu.
Fersenflechse, *-n, f.* tendon al călcâiului.
Fersenflügel *pl.* aripile de la călcâiele lui Mercur.
Fersengang, *-(e)s, -gänge, m. (gimn.)* mers pe călcâi.
Fersengeld, *-(e)s, n. sg. (în expr.)* ~ **geben** a da bir cu fugiții, a-și lua tălpășița, a o lua la sănătoasa.
Fersenleder, *-s, -, n.* **1.** bucată de piele sub călcâi (la sandale). **2.** căptușeală de piele la călcâiul pantofului.
Fersen|nagel, *-s, -nägel, m.* cui pentru tocuri.
Fersen|stand, *-(e)s, -stände, m. (gimn.)* (poziția) stat în picioare, pe călcâie.
fertig I. *adj.* **1.** gata, isprăvit, terminat; *(fam.)* **fix und** ~ complet gata; ~ **zur Reise** gata de drum; **~es Kleid** rochie de gata; **ein ~er Mensch** un om gata format; **~e Speisen** mâncăruri gata; *(com.)* ~ **auf Lager** (gata) în depozit, gata de livrare; **das Essen ist** ~ masa e gata; **mit etwas ~ sein** a termina (cu) ceva; **ich bin ~ a)** sunt gata; b) *(fig., fam.)* sunt ruinat, m-am prăbușit, s-a terminat cu mine; sunt istovit, nu mai pot; **alles ~?** totul e gata? **er ist rasch mit der Antwort** ~ e gata numaidecât cu răspunsul; e prompt la răspuns; **er ist mit der Arbeit** ~ e gata cu lucrul, și-a terminat treaba; **ich bin mit dem Buch schon fast** ~ aproape am terminat (de citit) cartea; **mit dir bin ich** ~ cu tine am terminat, am isprăvit, nu mai am de-a face cu tine; **wir sind mit der Flasche bald** ~ am ajuns la fundul sticlei; **er ist mit seiner Kraft** ~ e istovit, nu mai are puteri; **mit jm. leicht ~ werden** a termina repede (socotelile) cu cineva; a nu da importanță cuiva; **er wird damit schnell** ~ termină repede cu aceasta; **er muss zusehen, wie er damit ~ wird** o să vadă cum o va scoate la capăt; **ich kann nicht ohne ihn ~ werden** nu mă pot lipsi de el; **mit ihm wird man nie ~ a)** cu el nu termini niciodată; **b)** cu el nu faci nici o ispravă; **zu etwas ~ sein** a fi gata de ceva; **das Schiff ist ~ zur Abfahrt** vaporul e gata de plecare. **2.** isteț, umblat, versat, priceput; dibaci, îndemânatic, rutinat; **eine ~e Hand haben** a fi dibaci; **in etwas ~ sein** a fi versat, rutinat în ceva. **II.** *adv.* cu dibăcie, cu măiestrie; ~ **reden** (sau **sprechen**) a vorbi liber, ușor, curgător; **er spielt ~ Geige** cântă cu dibăcie, cu pricepere la vioară.
Fertigbau, *-(e)s, -ten, m. (constr.)* **1.** construcție din prefabricate. **2.** *sg.* v. Fertigbauweise.
Fertigbauteil, *-(e)s, -e, m.* piesă, element de construcție prefabricat(ă).
Fertigbauweise *f. sg. (constr.)* (mod, metodă de) construcție din prefabricate.
Fertigbe|arbeitung, *-en, f. (constr.)* finisare.
fertig bekommen, *bekam fertig, fertig bekommen, vb. (h) tr.* v. fertig bringen.
Fertigbetonpfahl [și -tõ-], *-(e)s, -pfähle, m. (constr.)* pilot de beton prefabricat.
fertig bringen, *brachte fertig, fertig gebracht, vb. (h) tr.* **1.** a termina, a duce (ceva) la bun sfârșit. **2.** a fi capabil de ceva, a se angaja la ceva; **wie hast du das fertiggebracht?** cum ai reușit să faci acest lucru? **wie konntest du das ~? a)** cum de ți-a reușit? cum ai fost tu capabil de așa ceva? **b)** cum de te-ai angajat la așa ceva?
Fertig|eisen, *-s, -, n.* fier finisat.
fertigen, *fertigte, gefertigt, vb. (h) tr.* a confecționa, a fabrica; a alcătui; a face.
Fertiger, *-s, -, m. (înv.)* expeditor (al mărfurilor).
Fertig|erzeugnis, *-ses, -se*, **Fertigfabrikat**, *-(e)s, -e, n.* marfă gata fabricată, produs finit.
Fertigfabrikation, *-en, f.* fabricare a mărfurilor de gata.
Fertig|gericht, *-(e)s, -e, n.* fel de mâncare conservat, gata gătit.
fertig ge|stellt *adj.* terminat, gata.
Fertig|gewicht, *-(e)s, -e, n. (ec.)* greutate a produsului.
Fertighaus, *-es, -häuser, n.* casă din prefabricate.
Fertigkeit, *-en, f.* dibăcie, iscusință, îndemânare, pricepere, dexteritate, deprindere; **mit (großer)** ~ cu (multă) iscusință; **große ~ im Zeichnen haben** a avea mare îndemânare la desen; ~ **der Zunge** ușurință, meșteșug la vorbă, promptitudine în replică, volubilitate.
Fertig|kleidung, *f. sg.* îmbrăcăminte confecționată, confecții, haine de gata.
fertig kochen, *kochte fertig, fertig gekocht, vb. (h)* **1.** *tr.* a termina de gătit, de fiert (ceva). **II.** *intr.* a termina cu gătitul.
fertig kriegen, *kriegte fertig, fertig gekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* v. fertig bringen.
fertig machen, *machte fertig, fertig gemacht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a isprăvi, a da gata, a finisa, a termina complet; *(fam.)* **etwas** ~ a isprăvi un lucru, a pune capăt unui lucru; *(fig.)* **jn.** ~ a isprăvi cu cineva, a da gata pe cineva, a aranja pe cineva. **2.** *(fam.)* a certa, a face de două parale. **3.** *(fam.)* a ucide. **4.** *(fam.)* a aduce la orgasm. **II.** *refl.* și *tr.* a (se) pregăti; **sich zur Reise** ~ a se pregăti pentru drum.
Fertigmacher, *-s, -, m. (tehn., ind. pielii, hârtiei)* finisor.
Fertigmacherei, *-en, f.* atelier, secție de finisaj.
Fertigmachung *f. sg.* finisare.
Fertigprodukt, *- (e)s, -e, n.* v. Fertigerzeugnis.
Fertig|rammpfahl, *-(e)s,-pfähle, m. (constr.)* pilot prefabricat.
Fertigreib|ahle, *-n, f. (tehn.)* alezor de finisat.
Fertigschleifmaschine, *-n, f.* mașină de rectificat, de finisare.
fertig stehen, *stand fertig, fertig gestanden, vb. (h) intr.* a fi gata; **er steht fertig** e gata.
fertig stehend I. *part. prez.* de la fertig stehen. **II.** *adj.* gata, terminat; finisat.
fertig stellen, *stellte fertig, fertig gestellt, vb. (h) tr.* **1.** a termina, a încheia; a rezolva. **2.** a finisa; **der Bau wird noch vor Jahresende fertig gestellt** clădirea va fi terminată încă înainte de sfârșitul anului.
Fertig|stellung, *-en, f.* **1.** isprăvire, terminare. **2.** finisare.
Fertig|stellungs|termin, *-s, -e, m.* **1.** termen de isprăvire, de executare. **2.** termen de finisare.
Fertig|straße, *-n, f. (metal.)* laminor finisor.
Fertigteil, *-(e)s, -e, n.* v. Fertigbauteil.
Fertigung, *-en, f.* **1.** fabricație; confecționare. **2.** semnătură; **seine protokollierte** ~ semnătura firmei (pe un produs fini(sa)t).
Fertigungs|ablauf, *-(e)s, -läufe, m. (tehn.)* proces de fabricație.
Fertigungsfluss, *-es, -flüsse, m. (tehn.)* circuit de finisare; flux de fabricație.
Fertigungsgang, *-(e)s, -gänge,* m. v. Fertigungsablauf.
Fertigungskosten *pl.* cost, cheltuieli de fabricație.
Fertigungsmethode, *-n, f.* **1.** metodă de finisare. **2.** metodă de fabricație.
Fertigungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de exploatare.
Fertigungsreife *f. sg.* maturitate tehnologică.
Fertigungszeit *f. sg.* durată, interval de executare, de terminare.
Fertigwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* laminor finisor.
Fertigware, *-n, f.* marfă de gata, marfă finită finisată.
Fertigwaren|industrie, *-n* [-i:ən], *f.* industrie producătoare de mărfuri de gata, finite.
fertig werden, *wurde fertig, fertig geworden (du wirst fertig, er wird fertig), vb. (s) intr.* a termina; **mit jm.** ~ a ajunge la înțelegere, a o scoate la capăt cu cineva.
fertil *adj.* fertil, rodnic.
Fertilität *f. sg.* fertilitate, rodnicie.
Fes[1], *-, -* (și *-ses, -se*), *m.* fes.
Fes[2], *-, -, n. (muz.)* fa bemol.
fesch *adj.* **1.* elegant, șic, cu gust. **2.** drăguț, fercheș; **~er Kerl** băiat elegant, băiat fercheș, drăguț; **~es Mädel** fată cu șic, fată bine. **3.** *(austr.)* amabil, drăguț; *(fam.)* **das ist aber ~!** așa-i frumos, asta-mi place! așa mai zic și eu.
Fesen, *-s, -, m. (reg.)* **1.** atac. **2.** pleavă.
Fessel, *-n, f.* **1.** (și *fig.*) lanțuri, fiare, cătușe; **jm. ~n anlegen** a pune cuiva cătușe, a pune în lanțuri pe cineva; **die ~n sprengen** a sfărâma lanțurile; **die ~n ablegen** a se elibera din lanțuri, din cătușe. **2.** *(fig.)* constrângere; îngrădire; **die ~ der Ehe** lanțurile căsniciei. **3.** chișiță (la cal). **4.** gleznă (la om). **5.** piedică, opritoare (la picioarele vitelor).
Fessel|ader, *-n, f.* arteră a chișiței (la cal).
Fesselballon, *-s, -e* (și *-s*), *m. (av.)* balon captiv.
Fesselbein, *-(e)s, -e, n.* os al gleznei; *(vet.)* falangă.
fesselfrei *adj.* fără cătușe, descătușat, liber.
Fesselfrosch, *-(e)s, -frösche, m. (zool.)* broască râioasă, moașă *(Alytes obstetricans)*.
Fesselgelenk, *-(e)s, -e, n.* articulație a gleznei, a chișiței.
Fesselgeschwür, *-(e)s, -e, n. (vet.)* ariceală, inflamație a gleznei (la cai).
fessel|los *adj.* v. fesselfrei.
Fessel|losigkeit *f. sg.* libertate deplină.
fesseln, *fesselte, gefesselt (ich fess(e)le), vb. (h) tr.* **I.** a încătușa, a pune în fiare; a lega; *(fig.)* **die Krankheit hat ihn ans Bett gefesselt** boala l-a țintuit la pat. **2.** a pune piedică (la cai); **einem Pferd die Füße** ~ a împiedica un cal. **3.** *(fig.)* a atrage, a captiva, a fascina, a pasiona; **die Aufmerksamkeit** ~ a atrage atenția; **die Zuhörerschaft** ~ a captiva auditoriul; **ein Herz** ~ a robi o inimă; **jn. an sich** ~ a câștiga iubirea, simpatia cuiva. **3.** *(mil.)* a imobiliza (prin simulare de atac.)
fesselnd I. *part. prez.* de la fesseln. **II.** *adj.* fascinant, captivant, interesant, pasionant; **~es Buch** carte captivantă; **~er Vortrag** expunere, conferință captivantă; **in ~er Weise** într-un mod atrăgător, captivant.
Fesselung, *-en, f.* încătușare, înlănțuire, punere în fiare.
fesselwund *adj.* cu chișiță rănită.
Fessler, *-s, -, m.* v. Fesselfrosch.
fest I. *adj.* **1.** tare, solid; compact, consistent; *(fiz.)* **ein ~er Körper** un corp solid; **in ~em Zustand(e)** în stare (de agregare) solidă; *(chim.)* **~e Lösung** soluție solidă; **das Kind hat ~es Fleisch** copilul are o carne tare; **der Teig ist ~ geworden** aluatul s-a întărit; **die Milch ist ~ geworden** laptele s-a închegat, s-a prins; *(mar.)* **das ~e Land** uscatul, continentul; **~es Land in Sicht!** uscat, pământ la orizont! **2.** solid, tare, puternic; **ein ~er Kerl** un băiat solid, bine legat, voinic; **er ist ~ gegen etwas** e tare, e bine înarmat împotriva unui lucru; ~ **in seinem Fache** tare în meseria lui. **3.** *(mil.)* întărit, fortificat; **~er Platz** loc întărit, fortificație permanentă; *(poet.* și *bibl.)* **eine ~e Burg** o cetate puternică, un bastion. **4.** (și *fig.*) ferm, stabil, statornic; rezistent, durabil, sigur; **~er Stern** stea fixă; **~en Fuß fassen a)** a se propti solid pe picioare; **b)** *(fig.)* a prinde rădăcini; **~en Schrittes** cu pași siguri; **~er Wohnsitz** domiciliu stabil, permanent; **~e Anstellung** slujbă, funcție permanentă; **ein ~er Entschluss** o hotărâre fermă, nestrămutată; **ich war der ~en Meinung, dass** eram ferm convins că; **von ~er Gesinnung** cu convingeri ferme; **~e Freundschaft** prietenie statornică, de nezdruncinat; **sein ~er Wille** voința sa neclintită; **in ~er Gesundheit** sănătos tun, în putere; **ein ~er Schlaf** un somn profund; *(com.; în expr.)* **~er Abschluss** contract ferm; **~e Preise a)** prețuri fixe; **b)** prețuri ferme, bine fixate, stabilite; **~e Bestellung** comandă fermă; **~e Kundschaft** clientelă stabilă, statornică; **die Börse ist** ~ bursa e fermă; **der Weizen ist** ~ prețul grâului e stabil, ferm. **II.** *adv.* **1.** ferm, solid; puternic; cu tărie; (și *fig.*) ~ **verankert** bine, solid ancorat; ~ **halten** a dura, a fi trainic, durabil, solid, rezistent; **der Ziegel hält** ~ cărămida e durabilă; **das Band hält** ~ legătura e solidă, rezistentă, sigură; ~ **an etwas halten** a ține morțiș la ceva, a rămâne neclintit la o convingere, părere etc.; a se atașa (de ceva); *(com.)* **die Preise halten sich** ~ prețurile se mențin; *(fig.)* ~ **im Sattel sitzen** a se ține sigur în șa; a avea o situație sigură; ~ **auf seinen Füßen stehen a)** a sta (solid) pe picioare; **b)** a se ține tare pe poziție; ~ **bleiben** a rămâne statornic, neclintit; **sich** *(dat.)* **etwas ~ vornehmen** a-și propune ceva cu tărie,

ferm; ~ **beteuern** a atârna sus şi tare; **er hat es ~ versprochen** a promis ferm; ~ **überzeugt sein** a fi ferm convins; **steif und ~ behaupten** a susţine sus şi tare; ~ **an etwas glauben** a crede cu tărie, ferm, fierbinte în ceva; *(fam.)* **immer ~ drauf!** nu-l lăsa, dă-i la cap! **2.** *(cu valoare de superlativ)* (foarte) tare, bine, straşnic; foarte; ~ **verprügeln** a bate zdravăn, a trage o bătaie bună; *(fam.)* **ich habe mich ~ gefreut** m-am bucurat nespus de mult. **3.** fix; ~ **besoldet** plătit cu leafă fixă.

Fẹst, *-(e)s, -e, n.* **1.** (zi de) sărbătoare; **ein ~ begehen** (sau **feiern**) a serba, a ţine o sărbătoare; **hohes ~** sărbătoare, praznic mare; **bewegliches ~** sărbătoare mobilă; *(fig.)* **man muss die ~e feiern, wie sie fallen** profită de ocazie. **2.** serbare, sărbătorire, festivitate, petrecere; **ein ~ geben** (sau **veranstalten**) a organiza o serbare; *(fig., fam.)* **es ist mir ein ~** e o adevărată plăcere pentru mine.

Fẹst|abend, *-s, -e, m.* ajun de sărbătoare.

Fẹst|akt, *-(e)s, -e, m.* serbare, act festiv.

Fẹstangebot, *-(e)s, -e, n. (com.)* ofertă fermă.

Fẹst|ange|stellte, *-n, -n (ein Festangestellter), m.* şi *f.* salariat(ă) permanent(ă).

Fẹst|an|sprache, *-n, f.* discurs festiv.

Fẹst|artikel, *-s, -, m.* articol festiv.

Fẹst|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* comandă fermă.

Fẹst|aufzug, *-(e)s, -züge, m.* alai, cortegiu festiv.

Fẹst|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet de organizare a serbării, festivităţii, solemnităţii.

fẹstbacken, *buk fest* (şi *backte), festgebacken (du bäckst fest, er bäckt fest), vb. (s)* **I.** *intr.* a se lipi, (la copt). **II.** *tr.* şi *refl.* a (se) întări prin coacere, prăjire.

Fẹstbäckerei, *-en, f. (reg.)* brutărie.

fẹstbannen, *bannte fest, festgebannt, vb. (h) tr.* a fascina, a fermeca, a incinta.

fẹstbeißen, *biss fest, festgebissen (du, er beißt fest), vb. (h) refl.* a muşca şi a nu mai da drumul; (şi *fig.*) **sich in etwas ~** a ţine cu dinţii.

Fẹstbeleuchtung, *-en, f.* iluminaţie festivă.

Fẹstbereich, *-(e)s, -e, m.* (şi *n.*) *(rar)* împrejurimi ale cetăţii.

fẹst besọldet *adj.* cu salariu fix.

fẹstbinden, *band fest, festgebunden (du bindest fest, er bindet fest), vb. (h) tr.* a lega strâns, vârtos, bine.

Fẹstbitumen, *-s, n. sg.* bitum, asfalt tare.

fẹstbleiben, *blieb fest, festgeblieben, vb. (s) intr.* a rămâne tare, statornic, neclintit.

fẹstbringen, *brachte fest, festgebracht, vb. (h) tr.* a fixa, a înţepeni, a lega bine, a întări.

fẹstdrehen, *drehte fest, festgedreht, vb. (h) tr.* a răsuci, a întoarce, a închide bine.

fẹstdrücken, *drückte fest, festgedrückt, vb. (h) tr.* a fixa apăsând; a îndesa.

feste *adv.* **1.** *(înv.)* v. F e s t **(II. 1)**. **2.** *(fam.)* v. f e s t **(II. 2)**.

Fẹste, *-n, f.* **1.** *(poet.)* fortăreaţă, fortificaţie, cetăţuie. **2.** v. F e s t i g k e i t. **3.** *(limbaj biblic)* firmament, cer. **4.** *(poet.)* continent. **5.** *(mineral.)* masiv de roci dure. **6.** *(înv.)* document care stabileşte anumite drepturi.

fẹsten[1], *festete, gefestet (du festest, er festet), vb. (h) intr. (elv., fam.)* a sărbători.

festen[2], *festete, gefestet (du festest, er festet), vb. (h) tr. (rar)* **1.** a fixa, a înţepeni; a consolida. **2.** a stăvili.

Fẹstesglanz, *-es, m. sg.* v. F e s t g l a n z.

Fẹst|essen, *-s, -, n.* banchet, masă festivă, ospăţ de sărbătoare.

fẹstfahren, *fuhr fest, festgefahren (du fährst fest, er fährt fest), vb.* **I.** *tr.* şi *refl. (h)* a (se) îngloda, a (se) înnămoli, a (se) împotmoli. **II.** *refl. (h)* şi *intr. (s) (mar.)* a atinge fundul (în timpul navigaţiei), a se împotmoli; *(fig.)* **die Sache ist festgefahren** afacerea stă pe loc, s-a împotmolit.

Fẹstfeier, *-n, f.* serbare, festivitate, solemnitate.

fẹstfressen, *fraß fest, festgefressen (du, er frisst fest), vb. (h) refl.* **1.** *(tehn.; despre motoare)* a se gripa. **2.** a persista, a nu mai ceda.

Fẹstfreude, *-n, f.* bucurie, dispoziţie, atmosferă sărbătorească.

fẹstfrieren, *fror fest, festgefroren, vb. (s) intr.* **1.** a se lipi îngheţând. **2.** a înţepeni îngheţând.

fẹst fügen, *fügte fest, fest gefügt, vb. (h) tr.* a potrivi bine, a îmbina, a lega bine împreună.

Fẹstgabe, *-n, f.* dar oferit cu ocazia unei serbări; dar de sărbătoare, cadou festiv.

fẹstgebannt I. *part. trec.* de la f e s t b a n n e n. **II.** *adv. (în expr.)* **wie ~** ca fermecat, ca vrăjit.

Fẹstgebräuche *pl.* obiceiuri de sărbătoare; ceremonial, datini, ritualuri de sărbătoare.

Fẹstgedicht, *-(e)s, -e, n.* poezie festivă, ocazională.

fẹst gegrụ̈ndet *adj.* cu bază solidă.

fẹstgeklemmt I. *part. trec.* de la f e s t k l e m m e n. **II.** *adj.* bine strâns, bine lipit, înţepenit.

fẹstgekocht *adj.* fiert tare, mult (până la îngroşare).

Fẹstgelage, *-s, -, n.* ospăţ (festiv), praznic.

Fẹstgeläute, *-s, n. sg.* (sunet de) clopote de sărbătoare.

Fẹstgeld, *-(e)s, -er, n.* fond imobil; *(fin.)* depunere pe termen.

Fẹstgenosse, *-n, -n, m.* coparticipant la sărbătoare, la solemnitate, la petrecere, comesean.

fẹstgeronnen *adj.* închegat, întărit, prins.

Fẹstgesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec festiv, imn.

fẹstgesetzt I. *part. trec.* de la f e s t s e t z e n. **II.** *adj.* stabilit, fixat; **zur ~en Stunde** la ora fixată.

Fẹstgewand, *-(e)s, -wänder, n.* îmbrăcăminte, vesmânt, haină de sărbătoare.

Fẹstglanz, *-es, m. sg.* fast, strălucire, pompă festivă.

fẹstgründig *adj.* adânc înrădăcinat; fixat puternic.

fẹsthaken, *hakte fest, festgehakt, vb. (h) tr.* **1.** a fixa cu cârlig. **2.** şi *refl.* a (se) agăţa.

Fẹsthalle, *-n, f.* sală festivă, sală de serbări.

fẹsthalten, *hielt fest, festgehalten (du hältst fest, er hält fest), vb. (h)* **I. 1.** *tr.* a prinde, a păstra; a reţine, a fixa, a ţine strâns, a menţine; **jn. ~ a)** a reţine, a opri, a deţine pe cineva: **b)** a aresta pe cineva; **durch ein Tau ~** a ţine legat cu o funie; **den Feind ~** a ţine inamicul pe loc. **2.** a fixa (pe peliculă, pe bandă), a înregistra. **3.** a constata. **II.** *intr.* **1.** a stărui; a nu renunţa, a fi neclintit; **an seinen Grundsätzen ~** a fi neclintit în principiile, în părerile sale. **2.** a fi trainic, solid, durabil. **III.** *refl. (an* cu *dat.)* a se prinde, a se ţine (de ceva), a se agăţa (de ceva); **sich am Geländer ~** a se ţine de balustradă; **halte dich fest!** ţine-te bine, prinde-te bine!

Fẹsthalten, *-s, n. sg.* **1.** ataşament, devotament. **2.** perseverenţă, stăruinţă; **hartnäckiges ~** tenacitate.

Fẹsthalte|stromkreis, *-es, -e, m. tehn.* circuit de menţinere (a unui releu).

fẹsthängen, *hing fest, festgehangen, vb. (h) intr., tr.* şi *refl.* a se înţepeni; a nu se desprinde.

Fẹst|heit *f. sg.* v. F e s t i g k e i t.

fẹstigen, *festigte, gefestigt, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) consolida, a (se) întări. **2.** a (se) stabili.

Fẹstiger, *-s, -, m. presc* de la H a a r f e s t i g e r fixativ pentru păr.

Fẹstigkeit *f. sg.* **1.** rezistenţă; masivitate, duritate; rigiditate; **zusammengesetzte ~** rezistenţă compusă. **2.** *(fig.)* statornicie, fermitate, perseverenţă.

Fẹstigkeitsdiagramm *-s, -e, n. (fiz.)* diagramă a rezistenţelor.

Fẹstigkeits|eigenschaften *pl. (fiz.)* proprietăţi de rezistenţă.

Fẹstigkeitslehre *f. sg. (tehn.)* rezistenţă a materialelor.

Fẹstigkeitsmaschine, *-n, f.* aparat pentru măsurarea rezistenţei.

Fẹstigkeits|probe, *-n, f. (tehn)* încercare a rezistenţei.

Fẹstigkeits|prüfmaschine, *-n, f.* v. F e s t i g k e i t s m a s c h i n e.

Fẹstigkeits|prüfung, *-en, f.* măsurare, testare a rezistenţei.

Fẹstigkeits|schweißung, *-en, f. (tehn.)* sudură de rezistenţă.

Fẹstigkeitszahl, *-en, f. (mec.)* coeficient de rezistenţă.

Fẹstigung, *-en, f.* consolidare, întărire; fixare.

Fẹstigungsgewebe, *-s, -, n. (bot.)* ţesut de susţinere.

Fẹstigungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de întărire.

Fẹstival [-val], *-s, -s, n. (elv.* şi *m.)* festival.

Festivitạ̈t [-vi-], *-en, f.* festivitate, solemnitate.

fẹstkeilen, *keilte fest, festgekeilt vb. (h)* **I.** *tr.* a fixa cu pene, a împăna. **II.** *refl.* a se înfige.

fẹstklammern, *klammerte fest, festgeklammert, vb. (h)* **I.** *tr.* a înţepeni cu scoabe. **II.** *refl. (an* cu *dat.)* a se prinde, a se agăţa strâns (de ceva).

fẹstkleben, *klebte fest, festgeklebt, vb. (h)* **I.** *tr.* a lipi bine. **II.** *intr. (an* cu *dat.)* a fi lipit, a se lipi (de ceva).

Fẹstkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie, haină de sărbătoare.

fẹstklemmen, *klemmte fest, festgeklemmt, vb. (h) tr.* **1.** a înţepeni, a strânge, a strânge în cleşte. **2.** *(tehn.)* a gripa.

fẹstklopfen, *klopfte fest, festgeklopft, vb. (h) tr.* a bătuci.

fẹstkneten, *knetete fest, festgeknetet (du knetest fest, er knetet fest), vb. (h) tr. (cul.)* a frământa bine (aluatul).

fẹstknöpfen, *knöpfte fest, festgeknöpft, vb. (h) tr.* a prinde cu nasturi.

fẹstknoten, *knotete fest, festgeknotet (du knotest fest, er knotet fest),* **fẹstknüpfen**, *knüpfte fest, festgeknüpft, vb. (h) tr.* a înnoda bine, a strânge cu un nod.

fẹstkörnig *adj.* cu granulaţie compactă.

Fẹstkörper, *-s, -, m. (fiz.)* corp solid, corp în stare (de agregare) solidă.

fẹstkrallen, *krallte fest, festgekrallt, vb. (h) refl.* a se prinde cu ghearele.

Fẹstkurs, *-es, -e, m. (ec.)* rată fixă.

Fẹstland, *-(e)s, n. sg.* uscat, continent.

fẹstländisch *adj.* continental.

Fẹstland(s)sockel, *-s, m. (geogr.)* platformă continentală.

fẹstlaufen, *lief fest, festgelaufen (du läufst, fest, er läuft fest), vb. (s) intr.* şi *(h) refl.* a se împotmoli.

fẹstlegen, *legte fest, festgelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a hotărî, a fixa, a stabili; a stipula; **den Reiseweg ~** a fixa itinerarul; *(fig.)* **wir haben ihn auf seine Äußerung festgelegt** l-am prins cu vorba. **2.** a investi; **Geld ~** a investi bani. **II.** *refl.* **1.** *(mar.)* a ancora, a se lega (la chei). **2.** *(fam.; în expr.)* **sich auf** (sau **bei**) **etwas ~** a se crampona (de o idee, de a hotărâre).

Fẹstlegepunkt, *-(e)s, -e, m. (geod.)* punct de acroşaj, de fixare a ochirii în direcţie.

Fẹstlegung, *-en, f.* **1.** stabilire, statornicire, fixare; învoială; hotărâre; stipulare; *(ec.)* **~ der Dividenden** fixarea dividentelor. **2.** investiţie, plasament.

fẹstlich *adj.* şi *adv.* sărbătoresc, solemn, festiv; ~ **begehen** a sărbători; **sich ~ kleiden** a-şi pune haine de sărbătoare.

Fẹstlichkeit, *-en, f.* **1.** serbare, festivitate, solemnitate. **2.** *sg.* caracter solemn, festiv.

Fẹstlied, *-(e)s, -er, n.* cântec de sărbătoare; imn.

fẹstliegen, *lag fest, festgelegen, vb. (h) intr.* **1.** a sta nemişcat; *(despre bolnavi)* a fi ţintuit la pat. **2.** a sta pe loc, a sta, a fi înţepenit. **3.** a fi stabilit.

Fẹstliegepunkt, *-(e)s, -e, m.* v. F e s t l e g e p u n k t.

Fẹstlohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu fix.

Fẹstlokal, *-(e)s, -e, n.* sală de festivităţi, sală de serbări.

fẹstlöten, *lötete fest, festgelötet (du lötest fest, er lötet fest), vb. (h) tr.* a suda, a lipi.

Fẹstmacheboje, *-n, f. (mar.)* v. F e s t m a c h e t o n n e.

fẹstmachen, *machte fest, festgemacht, vb. (h) tr.* **1.** a lega, a fixa; a prinde; **einen Flüchtling ~** a pune mâna pe un fugar. **2.** a fixa, a stabili, a hotărî; **mit jm. etwas ~** a stabili, a se învoi cu cineva asupra unui lucru; **einen Handel ~** a încheia o afacere. **3.** *(mar.)* a ancora, a lega la chei (o navă). **4.** *(mil.)* a fortifica; **eine Stadt ~** a fortifica un oraş. **5.** *(vân.)* a reţine, a fixa vânatul într-un loc.

Fẹstmachetonne, *-n, f. (mar.)* geamandură de legare.

Fẹstmahl, *-(e)s, -e, n.* v. F e s t e s s e n.

Fẹstmark *f. sg. (fin.)* marcă consolidată.

fẹstmauern, *mauerte fest, festgemauert, vb. (h) tr.* a lega, a fixa prin zidărie.

Fẹstmeter, *-s, -, n. (ind. lemnului)* metru cub plin, compact, fără goluri.

Fẹstmüll, *-s, m. sg.* deşeuri solide.

fẹstnageln, *nagelte fest, festgenagelt (ich nag(e)le fest), vb. (h) tr.* **1.** a fixa, a bate în cuie, a ţintui. **2.** *(fig.)* a stabili bine; **ich will diese Tatsache ~** vreau să stabilesc bine acest fapt.

fẹstnähen, *nähte fest, festgenäht, vb. (h) tr.* a fixa prin coasere; **einen Knopf ~** a coase un nasture slobod.

Fẹstnahme *f. sg.* prindere, arestare, reţinere.

fẹstnehmen, *nahm fest, festgenommen (du nimmst fest, er nimmt fest), vb. (h) tr.* a prinde, a aresta, a face (pe cineva) prizonier.

Fẹstnehmung, *-en, f. (rar)* v. F e s t n a h m e.

fẹstnisten, *nistete fest, festgenistet (du nistest fest, er nistet fest), vb. (h) refl.* a se încuiba.

Fẹstnummer, *-n, f.* număr festiv.

Festọn [fɛ'stõ-], *-s, -s, n.* **1.** *(arhit.)* feston, ghirlandă de flori sau de fructe. **2.** *(tipogr.)* ornamentaţie în formă de ghirlandă. **3.** *(text.)* feston.

festonịeren [-stoni:-], *festonierte, festoniert, vb. (h) tr.* **1.** *(arhit.)* a împodobi cu festoane, cu ghirlande. **2.** a festona.

Feston|stich [fɛ'stõ-] *-(e)s, -e, m.* (punct de) feston.
Fest|opfer, *-s, -, n. (rel.)* sacrificiu, jertfă ritual(ă).
Fest|ordner, *-s, -, m.* maestru de ceremonii (al unei festivități).
Fest|ordnung, *-en, f.* program al festivității, al serbării.
festpinnen, *pinnte fest, festgepinnt, vb. (h) tr. (reg.)* a prinde, a fixa cu pioneze (cu ace etc.) pe ceva.
Festplatte, *-n, f. (inform.)* hard-discul, discul dur; **die ~ formatieren** a formata hardul; **die ~ entfragmentieren** a defragmenta hardul; **auf der ~ speichern** a stoca, a salva pe hard disc; **die ~ abtasten** a scana hardul.
Festplattenher|steller, *-s, -, m.* producător de harduri.
Festplattenlaufwerk, *-(e)s, -e, n.* unitatea de hard-disc.
Festplatten|speicher, *-s, -, m.* memoria de hard.
Festplatz, *-es, -plätze, m.* loc unde se desfășoară o paradă, serbare, solemnitate; *(mil.)* piață a armelor, piață de paradă.
Festpreis, *-es, -e, m. (com.)* preț fix.
Festpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct fix, punct de reper.
Festpunktnetz, *-es, -e, n. (geod.)* rețea a punctelor de sprijin.
festrammen, *rammte fest, festgerammt, vb. (h) tr.* a fixa bătând (cu maiul, cu soneta).
Festrede, *-n, f.* cuvântare festivă, discurs festiv.
Festredner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* orator(-oare) la o serbare, la o solemnitate.
festrennen, *rannte fest, festgerannt, vb. (h) refl.* **1.** a se împiedica. **2.** *(fig.)* a da de piedici, a se împotmoli.
Festsaal, *-(e)s, -säle, m.* v. Festhalle.
festsaugen, *sog fest, festgesogen, vb. (h) refl. (mai ales despre lipitori)* a se lipi tare sugând.
Festscheibe, *-n, f. (tehn.)* șaibă fixă.
festschlagen, *schlug fest, festgeschlagen (du schlägst fest, er schlägt fest), vb. (h) tr.* a fixa, a înțepeni (cu lovituri de ciocan).
Festschmaus, *-es, -schmause, m.* banchet, ospăț, praznic.
festschmieden, *schmiedete fest, festgeschmiedet (du schmiedest fest, er schmiedet fest), vb. (h) tr.* a pune în fiare.
Festschmuck, *-(e)s, m. sg.* decor festiv, podoabă de sărbătoare.
festschnallen, *schnallte fest, festgeschnallt, vb. (h) tr.* a încheia, a fixa, a strânge bine (cu) catarama.
festschnüren, *schnürte fest, festgeschnürt, vb. (h) tr.* a strânge bine (cu) cureaua, (cu) șiretul.
festschrauben, *schraubte fest, festgeschraubt, vb. (h) tr.* **1.** a înșuruba bine, a strânge bine șurubul. **2.** a prinde, a fixa cu un șurub.
festschreiben, *schrieb fest, festgeschrieben, vb. (h) tr.* a stabili, a fixa în scris.
Festschrift, *-en, f.* **1.** scriere, broșură festivă, ocazională. **2.** culegere jubiliară, volum omagial. **3.** program scris al unei serbări.
festsetzen, *setzte fest, festgesetzt (du, er setzt fest), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a stabili, a hotărî, a fixa; **Preise ~** a fixa, a stabili prețuri; **auf 30 Euro ~** a stabili prețul la 30 de euro; a se învoi la 30 de euro. **2.** a fixa, a decreta. **3.** a aresta, a pune la răcoare. **II.** *refl.* **1.** a se așeza, a se stabili (undeva). **2.** a se încuiba, a pătrunde (undeva); a se depune; **in den Röhren hatte sich viel Schlamm festgesetzt** în țevi a pătruns, s-a depus mult nămol; *(fig.)* **der Gedanke hat sich in seinem Kopf festgesetzt** gândul i-a intrat bine în cap.
Festsetzung, *-en, f.* **1.** stabilire, hotărâre, fixare. **2.** decretare. **3.** arestare, închidere.
festsitzen, *saß fest, festgesessen (du, er sitzt fest), vb. (h) intr.* **1.** a ședea bine, a sta pe loc, a se înțepeni; **der Nagel sitzt in der Wand fest** cuiul stă bine înțepenit în perete; *(fig.)* **die Regel sitzt fest** această regulă a fost bine învățată. **2.** *(mar.)* a da de fund, a se înnămoli, a se împotmoli; **das Schiff sitzt fest** vaporul s-a împotmolit. **3.** (și *fig.*) a nu putea înainta, a sta pe loc, a se înțepeni; **ich sitze fest** nu pot merge mai departe, m-am împotmolit, am ajuns la impas.
Festsitzung, *-en, f.* adunare, ședință, întrunire festivă.
Fest|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** reprezentație festivă, de gală. **2.** *pl.* festival.
Fest|spielhaus, *-es, -häuser, n.* teatru pentru reprezentații de gală, pentru festivaluri.
fest|stampfen, *stampfte fest, festgestampft, vb. (h) tr.* a bătători, a îndesa, a bate pământul, a bătuci, a compacta.
fest|stecken[1], *steckte* sau *stak fest, festgesteckt, vb. (h) intr.* a rămâne înțepenit, împotmolit.
fest|stecken[2], *steckte fest, festgesteckt, vb. (h) tr.* a prinde (cu un ac, o pioneză etc.).
fest|stehen, *stand fest, festgestanden, vb. (h) intr.* **1.** a se ține bine, a fi solid, trainic. **2.** *(fig.)* a fi fixat, stabilit, hotărât (dinainte); **der Plan steht fest** planul e hotărât, planul rămâne stabilit; *(impers.)* **es steht fest, dass...** e sigur, e cert că...
fest|stehend **I.** *part. prez.* de la feststehen. **II.** *adj.* **1.** solid, trainic, stabil. **2.** incontestabil, sigur; **~e Tatsache** fapt sigur, incontestabil.
fest|stellbar *adj.* care poate fi constatat, constatabil.
Fest|stellbremse, *-n, f. (auto.)* frână de staționare.
fest|stellen, *stellte fest, festgestellt, vb. (h) tr.* **1.** a cerceta; a stabili, a constata; **ich muss ~, dass...** trebuie să stabilesc că..., trebuie să constat că...; **der Umfang des Schadens lässt sich noch nicht ~** încă nu se pot stabili adevăratele proporții ale pagubei; **~ ob** a cerceta dacă. **2.** a fixa.
Fest|steller, *-s, -, m.* fixator (la mașina de scris, la motoare).
Fest|stellschraube, *-n, f.* șurub de fixare.
Fest|stelltaste, *-n, f.* tasta de fixare a majusculelor.
Fest|stellung, *-en, f.* stabilire, constatare; *(jur.)* **grundsätzliche ~** act declarator, decizie declaratoare.
Fest|stellungsbescheid, *-(e)s, -e, m. (ec.)* aviz de taxare.
Fest|stellungsklage, *-n, f. (jur.)* acțiune de constatare.
Fest|stimmung *f. sg.* dispoziție sărbătorească, atmosferă festivă, solemnă.
Fest|tafel, *-n, f.* masă festivă.
Fest|tag, *-(e)s, -e, m.* (zi de) sărbătoare.
fest|tägig, **fest|täglich** *adj.* sărbătoresc, de sărbătoare.
fest|tags *adv.* în zi de sărbătoare.
Fest|tagskuchen, *-s, -, m.* cozonac, plăcintă, prăjitură de sărbătoare.
Fest|tags|stimmung *f. sg.* atmosferă de sărbătoare.
Fest|tracht, *-en, f.* haine, port de sărbătoare.
fest|treten, *trat fest, festgetreten (du trittst fest, er tritt fest), vb. (h) tr.* a bătători, a bătuci, a bate.
fest umrissen *adj.* bine conturat, delimitat, schițat.
Festung, *-en, f.* **1.** fortăreață, fortificație; fort; *(poet.)* citadelă; **die ~ ist gefallen** fortăreața a fost cucerită, a căzut; **die ~ schleifen** a dărâma, a distruge, a nimici, a rade din temelii cetatea, fortăreața, fortificațiile; *(av., fig.)* **fliegende ~** bombardier mare, fortăreață zburătoare. **2.** *(jur.)* detențiune într-o fortăreață.
Festungs|arbeit, *-en, f.* **1.** lucrări de fortificație. **2.** muncă forțată.
Festungs|arrest, *-es, -e, m.* arest într-o fortăreață.
Festungs|artillerie [-ri:] *f. sg. (mil.)* artilerie de cetate, de fortificații.
Festungsbau, *-(e)s, -ten, m.* **1.** *sg.* construire, zidire de fortificații; **zum ~ verurteilt sein** a fi condamnat la muncă de fortificații. **2.** fortificație, fortăreață, fort, cetate.
Festungsbaukunst *f. sg.* artă a fortificației permanente.
Festungsbaumeister, *-s, -, m.* constructor de cetăți, de fortificații.
Festungsberg, *-(e)s, -e, m.* munte pe care este construită cetatea, munte al cetății; munte fortificat.
Festungsbesatzung, *-en, f.* garnizoană a cetății, gardă a cetății.
Festungsbewohner *-s, -, m.* locuitor al unei cetăți.
Festungsdrei|eck, *-(e)s, -e, n.* sistem de fortificații permanente în formă de triunghi.
Festungsgraben, *-s, -gräben, m.* șanț de fortificații.
Festungsgürtel, *-s, -, m.* centură de fortificații, linie a forturilor.
Festungshaft, *f. sg.* **1.** detențiune (politică) în fortăreață. **2.** *(jur., reg.)* arest, închisoare.
Festungskommandant, *-en, -en, m.* comandant de cetate.
Festungskommando, *-s, -s, n.* comandantură a unei cetăți.
Festungskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de asediu al fortărețelor.
Festungslinie [-niə], *-n, f.* linie de fortificații, linie a forturilor.
Festungsmanöver [-vɐ], *-s, -, n.* manevră de asediu de fortăreață.
Festungsmauer, *-n, f.* zid de cetate, de fortăreață.
Festungsrayon [-re'jõ:], *-s, -s, m.* raion, sector de fortificații, împrejurimi imediate ale unei fortificații permanente.
Festungs|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (mil.)* stat major al cetății, al fortificației.
Festungs|strafe, *-n, f.* arest, detenție în fortăreață.
Festungs|system, *-s, -e, n.* sistem de fortificații.
Festungs|tor, *-(e)s, -e, n.* poartă de cetate.
Festungs|turm, *-(e)s, -türme, m.* turn de cetate.
Festungsverband, *-(e)s, -bände, m. (constr.)* legătură diagonală de consolidare.
Festungsvier|eck, *-(e)s, -e, n. (mil.)* sistem de fortificații permanente în formă de dreptunghi.
Festungswall, *-(e)s, -wälle, m.* zid de cetate, parapet, brâu.
Festungswerk, *-(e)s, -e, n. (mil.)* fortificație; lucrări de fortificații; sistem de fortificații.
Festver|an|staltung, *-en, f.* manifestare festivă.
Festversammlung, *-en, f.* întrunire, adunare, ședință festivă.
fest verwurzelt *adj.* adânc înrădăcinat.
festverzinslich *adj. (fin.)* cu dobândă fixă.
Festvor|stellung, *-en, f.* reprezentație de gală.
Festwert, *-(e)s, -e, m. (mat.)* valoare constantă, valoare fixă.
Festwert|speicher, *-s, -, m. (inform.)* ROM.
Festwiese, *-n, f.* loc pentru petreceri câmpenești.
Festwoche, *-n, f.* (săptămână de) festival.
festwurzeln, *wurzelte fest, fest gewurzelt (ich wurz(e)le fest), vb.* **I.** *refl. (h)* a prinde rădăcini, a se înrădăcina. **II.** *intr. (s)* a fi bine înrădăcinat.
Festzeit, *-en, f.* timp de sărbătoare.
Festzeitge|spräch, *-(e)s, -e, n. (tel.)* convorbire cu aviz.
festziehen, *zog fest, festgezogen, vb. (h) tr.* a strânge (cureaua, șiretul, chinga).
Festzug, *-(e)s, -züge, m.* alai, cortegiu, procesiune sărbătorească.
fetal *adj. (med.)* fetal, embrionar, privind fătul.
Fete ['fe:tə] sau ['fɛ:tə], *-n, f. (înv., astăzi glumeț)* serbare, sărbătoare, aniversare; ospăț; *(fam.)* **eine ~ veranstalten** a organiza un ospăț, o petrecere.
fetieren, *feuerte, feuert, vb. (h) tr. (înv.)* a sărbători.
Fetisch, *-es, -e, m.* fetiș.
Fetisch|anbeter, *-s, -, m.* fetișist, adorator de idoli.
Fetisch|charakter [-ka-], *-s, -e, m. (ec.; în expr.)* **der ~ der Ware** fetișismul mărfii.
Fetischdiener, *-s, -, m.* v. Fetischanbeter.
Fetischdienst, *-(e)s, -e*, **Fetischglaube**, *-ns, -n, m.* v. Fetischismus.
Fetischismus, *-, m. sg.* fetișism.
fetischisieren, *fetischisierte, fetischisiert, vb. (h) tr.* a fetișiza.
fetischistisch *adj.* fetișist.
fett *adj.* și *adv.* **1.** unsuros; gras; *(chim.)* **~es Öl** ulei gras. **2.** gras, obez; **dick und ~** foarte gras; *(fam.)* **er frisst sich ~** mănâncă de plesnește; *(fig.)* **davon wirst du nicht ~** din asta nu te-ngrași, din asta nu te îmbogățești; **das wird den Kohl (das Kraut, die Suppe) nicht ~ machen** asta nu ne ajută la nimic, asta nu ne încălzește; **~er Bissen** bucățică grasă, os bun de ros; **~e Speisen** mâncăruri grase; **er ist ~ a)** e gras, obez; **b)** *(fam.)* e beat, cherchelit, afumat, amețit. **3.** bogat, mănos; lucrativ; **~e Weide** pășune grasă; **~er Boden** pământ bogat, mănos; **~e Jahre** ani buni; **~e Erbschaft** moștenire mare, bogată; **~e Stelle** post bun, gras. **4.** *(în expr.)* **die Farben ~ auftragen a)** a lucra cu culoare groasă; **b)** *(fam.)* a exagera. **5.** *(tipogr.)* aldin, gras, bold; **~ gedruckt** tipărit cu aldine; **~e Linie** linie neagră, linie grasă; **~er Abzug** tipar gras (pentru transfer); **~e Schrift** litere grase, litere negre.
Fett, *-(e)s, -e, n.* **1.** *sg.* grăsime, unsoare; untură; osânză; **~ ansetzen** a se îngrășa, a prinde osânză; **das ~ vom Fleisch** grăsimea de pe carne; **das ~ von der Brühe abschöpfen** a lua grăsimea de pe supă, a degresa supa; **das ~ abschöpfen a)** a lua grăsimea; **b)** *(fig.)* a lua ce e mai bun; a lua caimacul, smântâna; **ausgelassenes ~** untură topită; *(fig.)* **in seinem ~ ersticken** a se îneca în propria-i grăsime; **im ~ sitzen (**sau **schwimmen)** a se scălda în bogăție; *(fam., fig.)* **er hat sein ~ (gekriegt)** și-a primit partea, și-a luat porția, și-a primit cele cuvenite; *(chim.)* **gehärtetes ~** grăsime solidificată, la care s-a adăugat hidrogen; **konsistentes ~** grăsime consistentă, grăsime de uns. **2.** *(fam.)* lucru murdar. **3.** *(reg., vân.)* seu.
Fett|ablagerung, *-en, f.* depunere, strat de grăsime.

Fẹtt|ammer, *-n, f. (ornit.)* grangur *(Emberiza hortu-lana).*
Fẹttansatz, *-es, -ansätze, m.* îngrășare; depunere de grăsime.
fẹtt|arm *adj.* sărac în grăsimi; cu puțină grăsime, lipsit de grăsime, slab.
Fẹtt|auge, *-es, -n, n.* ochi de grăsime (în supă), steluță de grăsime.
Fẹttbauch, *-(e)s, -bäuche, m.* burduhan, burtă mare, pântece osânzos.
fẹttbäuchig *adj.* pântecos, cu burtă mare, burduhănos, borțos, burtos.
fẹttbefleckt *adj.* pătat de grăsime.
Fẹttblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* (specie de) plantă carnivoră *(Bacopa amplexicaulis).*
Fẹttbohne, *-n, f.* v. Sojabohne.
Fẹttbrot, *-(e)s, -e, n. (reg.)* (tartină de) pâine cu untură.
Fẹttbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* steatocel.
Fẹttbüchse, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* cutie de ungere; ungător. **2.** cutie de tablă pentru păstrarea unturii.
Fẹttdarm, *-(e)s, -därme, m. (anat.)* ultimă parte a intestinului gros, rect.
Fẹttdruck, *-(e)s, -drucke, m. (tipogr.)* tipar cu litere aldine.
fẹtt drụcken, *druckte fett, fett gedruckt, vb. (h) tr.* a tipări cu caractere aldine, grase; a tipări bold.
Fẹttdrüse, *-n, f. (med.)* glandă sebacee.
fẹttdurchwachsen *adj.* împănat cu grăsime, întrețesut cu grăsime.
Fẹtte *f. sg.* **1.** grăsime; obezitate. **2.** grăsime, unsoare.
Fẹtt|embolie, *-n* [-li:ən], *f. (med.)* embolie grăsoasă.
fẹtten, *fettete, gefettet (du fettest, er fettet), vb. (h) tr.* a unge cu grăsime; *(tehn.)* a lubrifia, a gresa.
Fẹttfang, *-(e)s, -fänge, m. (tehn.)* dispozitiv de reținere a grăsimilor la evacuarea apelor uzate.
Fẹttfarb|stoff, *-(e)s, -e, m.* colorant gras.
Fẹttfedern *pl.* pene de la târtița păsărilor.
Fẹttfilm, *-(e)s, -e m. (chim.)* peliculă de grăsime.
Fẹttfleck, *-(e)s, -e*, **Fẹttflecken**, *-s, -, m.* pată de grăsime.
Fẹttfleckfotometer, Fẹttfleckphotometer [-foto-], *-s, -, n.* fotometru cu pată de grăsime.
fẹttfrei *adj.* fără grăsime, lipsit de grăsime, degresat.
Fẹttgans, *-gänse, f.* **1.** *(ornit.)* pinguin *(Aptenodytes).* **2.** gâscă îndopată.
fẹtt gedrụckt *adj. (tipogr.)* tipărit cu aldine, cu litere grase, bold.
Fẹttge|halt, *-(e)s, -e, m.* conținut de grăsime.
Fẹttgerben, *-s, n. sg. (ind. pielii)* tăbăcire, argăsire cu materii grase.
Fẹttgerber, *-s, -, m.* tăbăcar, argăsitor.
Fẹttgeruch, *-(e)s, -räche, m.* miros de grăsime.
Fẹttgeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust de grăsime.
Fẹttgeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* lipom, tumoare grăsoasă subcutanată benignă.
Fẹttgewebe, *-s, -, n. (anat.)* țesut gras, adipos.
Fẹttglanz, *-es, m. sg.* luciu gras.
fẹttglänzend *adj.* cu luciu gras.
Fẹtt|hals, *-es, -hälse, m.* gât gros, gras.
fẹtt|haltig *adj.* care conține grăsime, gras.
Fẹtt|hammel, *-s, -* (și *-hämmel), m.* **1.** batal gras. **2.** *(fig., reg.)* fermier bătrân care trăiește din rente.
Fẹtt|händler, *-s, -, m.* negustor de grăsimi.
Fẹtt|haushalt, *-(e)s, m. sg. (fiziol.)* metabolism al grăsimilor.
Fẹtt|haut, *-häute, f. (anat.)* strat de grăsime, panicul adipos.
Fẹtt|härtung *f. sg. (chim.)* solidificare a grăsimii.
Fẹtt|heit *f. sg.* obezitate; grăsime.
Fẹtt|henne, *-n, f. (bot.)* iarbă-de-șoaldină, iarbă-de-urechi *(Sedum neglectum).*
Fẹtt|hering, *-s, -e, m. (iht.)* scrumbie albă *(Ciupea harengus.).*
Fẹtt|herz, *-ens, -en, n. (med.)* degenerescență grasă a miocardului; depozit grăsos în jurul inimii.
fẹtticht *(înv.)*, **fẹttig** *adj.* **1.** unsuros, gras. **2.** murdar, jegos; uns, unsuros, soios, slinos.
Fẹttigkeit *f. sg.* **1.** grăsime; obezitate. **2.** murdărie, jeg, slin.
Fẹttkalk, *-(e)s, m. sg. (constr.)* var gras, var alb.
Fẹttklumpen, *-s, -, m.* bulgăre de grăsime.
Fẹttkloß, *-es, -klöße, m. (fam.)* om foarte gras, obez.
Fẹttkohle, *-n, f. (mineral.)* cărbune gras.
Fẹttkörper, *-s, -, m. (chim.)* corp gras; substanță grasă, uleioasă.
Fẹttkrankheit *f. sg.* v. Fettsucht.
Fẹttkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* foaie-grasă *(Pinguicula).*
Fẹttkreide, *-n, f.* cretă grasă, moale.
Fẹttlebe *f. sg. (reg.)* viață îmbelșugată.
Fẹttleber, *-n, f. (med.)* ficat gras, adipos; degenerescență grăsoasă hepatică.
fẹttleibig *adj.* gras, corpolent, obez, burduhănos.
Fẹttleibigkeit *f. sg.* corpolență, obezitate.
fẹttlich *adj.* grăsuț.
fẹttlos *adj.* fără grăsime.
fẹttlöslich *adj.* dizolvabil în grăsimi.
Fẹttmasse, *-n, f.* (cantitate de) grăsime.
Fẹttmagen, *-s, -mägen, m.* rânză (la rumegătoare).
Fẹttmilch *f. sg.* lapte gras, lapte nesmântânit.
Fẹttmops, *-es, -möpse, m. (fam.)* v. Fettkloß.
Fẹttnäpfchen, *-s, -, n.* strachină cu grăsime; *(fam., fig.)* **ins ~ treten** a gafa, a călca în străchini.
Fẹttpapier, *-s, -e, n.* hârtie cerată, de pergament.
Fẹttpflanzen *pl. (bot.)* **1.** crasulacee. **2.** plante suculente.
Fẹttpolster, *-s, -, n.* perniță de grăsime.
Fẹttpresse, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* presă de (stors) ulei. **2.** *(auto.)* gresor cu presiune; pompă de ungere.
Fẹttpuder, *-s, m. sg.* pudră grasă, pudră de talc.
fẹttrahmig *adj.* cu multă frișcă, smântânos.
Fẹttration, *-en, f.* rație de grăsime.
fẹttreich *adj.* gras, cu multă grăsime, cu conținut mare de grăsime.
Fẹttreihe, *-n, f. (chim.)* serie grasă, serie alifatică.
Fẹttsack, *-(e)s, -säcke, m. (fam.)* om foarte gras, obez.
Fẹttsalbe, *-n, f.* alifie grasă.
fẹttsauer *adj. (chim.)* sebacic.
Fẹttsäure, *-n, f. (chim.)* acid gras.
Fẹttschicht, *-en, f.* strat de grăsime.
fẹttschmierig *adj.* jegos, murdar de grăsime, pătat cu grăsime, soios, slinos, unsuros.
Fẹttschwalm, *-(e)s, -e, m.* v. Fellvogel.
Fẹttschwanz, *-es, -schwänze, m.*, **Fẹttschwanzschaf**, *-(e)s, -e, n.* oaie caracul, gissarsk.
Fẹttschwulst, *-es, -schwülste, m. (med.)* lipom.
Fẹttseife, *-n, f.* săpun de osânză; săpun gras.
Fẹtt|spalter, *-s, -, m. (chim.)* corp care descompune grăsimile.
Fẹtt|spaltung, *-en, f. (chim.)* scindare a grăsimilor.
Fẹtt|spritze, *-n, f. (tehn.)* pompă, seringă de ungere.
Fẹtt|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* nefelin.
Fẹtt|steiß, *-es, -e, m. (med.)* steatofigie *(Steatophygie).*
Fẹtt|stift, *-(e)s, -e, m.* **1.** creion colorat gras. **2.** alifie pentru buze.
Fẹtt|stoff, *-(e)s, -e, m.* substanță grasă, corp gras; grăsime.
Fẹttsucht *f. sg.* obezitate; **an ~ leiden** a suferi de obezitate.
fẹttsüchtig *ad.* obez, predispus la îngrășare.
Fẹttsynthese, *-n, f. (chim.)* sinteză a grăsimilor.
Fẹttverbindung, *-en, f. (chim.)* combinație grasă, combinație alifatică.
Fẹttvich, *-(e)s, n. sg.* animal îngrășat, vită îngrășată, pusă la îngrășat.
Fẹttvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* pasăre guacharo din America de Sud *(Steatornis caripensis).*
Fẹttwachs, *-es, n. sg.* ceară moale.
Fẹttwanst, *-es, -wänste, m.* **1.** pântece, burtă mare, burduhan. **2.** persoană cu pântece mare, gras, umflat; burduhănos, borțos.
Fẹttware, *-n, f. (com.)* grăsime, untură.
Fẹttwarenhändler, *-s, -m.* cârnățar.
Fẹttweide, *-n, f.* pășune pentru îngrășatul vitelor.
Fẹttwels, *-es, -e, m. (iht.)* somn gras *(Siluroidea).*
Fẹttwerden, *-s, n. sg.* **1.** îngrășare, îngrășat. **2.** murdărire cu grăsime.
Fẹttwirtschaft, *-en, f.* întreprindere de exploatare a porcilor îngrășați.
Fẹttwolle *f. sg. (text.)* lână grasă, nespălată.
Fẹttzelle, *-n, f. (anat.)* celulă adipoasă.
Fẹtus, *-ses, -se, m. (biol.)* fetus, embrion; făt.
Fẹtz, *-es, -e, m. (reg.)* derbedeu, canalie.
Fẹtzchen, *-s, -, n. (dim.* de la Fetzen) peticuț; căpățel; olecuță.
fẹtzen, *fetzte, gefetzt (du, er fetzt), vb. (h)* **I.** *tr.* a smulge, a rupe. **II.** *intr.* **1.** *(reg.)* a se speti muncind. **2.** a țâșni, a fugi.
Fẹtzen, *-s, -, m.* **1.** bucățică, crâmpei; **nur ein ~ Papier** numai un petic de hârtie; **in lauter ~ zerreißen** a rupe în bucăți mici, a sfâșia, a zdrenții. **2.** zdreanță, cârpă, buleandră; **in ~ gehen** a se face zdrențe, a se rupe complet în bucăți; **sein Hemd ist nur noch ein ~** cămașa lui nu-i decât o zdreanță; *(fam.)* **dass die ~ fliegen** să-i meargă fulgii. **3.** *(fam.)* cârpă de șters. **4.** *(reg.)* ebrietate.
Fẹtzenball, *-(e)s, -bälle, m. (austr.).* **1.** minge din cârpe. **2.** bal mascat.
Fẹtzenfisch, *-(e)s, -e, m.* v. Büschelkiemer.
fẹtzengekleidet *adj.* cu hainele rupte, îmbrăcat în zdrențe.
Fẹtzenklauber, *-s, -, m.* adunător, culegător de zdrențe.
fẹtzig *adj. (fam.)* grozav, mișto.
feucht *adj.* umed; jilav; *(fig.)* **er ist noch ~ hinter den Ohren** mai are caș la gură; **~ werden** a se umezi; **~ wohnen** a locui în încăperi igrasioase; **ihre Augen wurden ~** ochii i s-au umezit, ochii i s-au umplut de lacrimi.
Feucht|adi|abate, *-n, f. (met.)* adiabată umedă.
Feucht|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de umezit.
Feucht|be|handlung *f. sg.* tratament umed, cu umiditate.
Feuchtblatt, *-(e)s, -blätter, n. (vân.)* organe genitale feminine la animale sălbatice nobile.
Feuchtbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură pentru muiatul hârtiei de tipar.
Feuchte *f. sg.* v. Feuchtigkeit.
feuchten, *feuchtete, gefeuchtet (du feuchtest, er feuchtet) vb. (h)* **I.** *tr.* a umezi. **II.** *intr.* a se umezi, a se jilăvi; **der Rasen feuchtet schon** iarba s-a și umezit.
feuchtfrei *adj.* fără umezeală, lipsit de umiditate.
feuchtfröhlich *adj. (glumeț)* bine dispus (după băutură), vesel, amețit, cherchelit.
Feuchtge|halt, *-(e)s, -e, m.* v. Feuchtigkeitsgehalt.
Feucht|haltung, *-en, f.* păstrare în stare de umezeală, de umiditate.
feucht|heiß *adj. (met.)* cald și umed; **ein ~es Klima** o climă tropicală.
Feuchtigkeit *f. sg.* **1.** umezeală, jilăveală, umiditate. **2.** igrasie.
Feuchtigkeits(an)zeiger, *-s, -, m. (tehn.)* higroscop.
feuchtigkeitsbe|ständig *adj.* rezistent la umezeală, la umiditate.
Feuchtigkeitscreme [-kre:-], *-n, f.* cremă hidratantă.
Feuchtigkeitsge|halt, *-(e)s, -e, m.* stare higrometrică, grad de umiditate, conținut de umiditate, cantitate de vapori de apă; **~ der Luft** cantitate de vapori în aer, grad de umiditate a aerului.
Feuchtigkeitsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de umiditate, de umezeală.
Feuchtigkeitsmesser, *-s, -, m.* higrometru.
Feuchtigkeitsmesskunst *f. sg.* higrometrie.
Feuchtigkeitsniederschlag, *-(e)s, -schläge m.* precipitație, depunere de umezeală pe o suprafață; abureală.
Feuchtigkeits|pflanze, *-n, f. (bot.)* plantă higrofilă, hidrofilă.
Feuchtigkeits|prozent, *-(e)s, -e, n.* procent de umiditate.
Feuchtigkeitsregler, *-s, -, m.* regulator de umiditate.
Feuchtigkeitszeiger, *-s, -, m.* higroscop.
feuchtkalt *adj. (met.)* rece și umed.
Feuchtkammer, *-n, f. (tipogr.)* cameră pentru provocat umezeală, loc unde se moaie hârtia.
feuchtlich *adj.* jilav, puțin umed.
Feuchtmesser, *-s, -, m.* v. Feuchtigkeitsmesser.

feuchtwarm *adj. (mei.)* cald şi umed.
feudal *adj. (ist.)* feudal.
Feudal|adel, *-s, m. sg.* nobilime feudală.
Feudal|adelige, *-n, -n (ein Feudaladeliger), m.* şi *f.* nobil(ă) feudal(ă).
Feudalbeziehung, *-en, f.* relaţie feudală.
Feudale, *-n, -n, m. (ist.)* v. Feudalherr.
Feudal|eigentum, *-(e)s, -tümer, n.* proprietate feudală, feudă, avere feudală.
Feudalgesellschaft *f. sg.* societate, orânduire feudală.
feudalgutsherrlieh *adj.* feudal-moşieresc.
Feudalherr, *-(e)n, -en, m. (ist.)* domn feudal, senior feudal.
Feudalherrschaft *f. sg.* stăpânire feudală.
feudalisieren, *feudalisierte, feudalisiert, vb. (h) tr.* a integra în orânduirea feudală, a feudaliza.
Feudalismus, *-, m. sg. (ist.)* feudalism, feudalitate.
Feudalist, *-en, -en, m.* adept, susţinător al feudalismului.
feudalistisch *adj.* feudal.
Feudalität *f. sg.* **1.** feudalitate. **2.** mod de viaţă feudal.
Feudal|last, *-en, f.* povară a obligaţiilor feudale.
Feudal|macht, *-mächte, f.* putere feudală.
Feudal|ordnung *f. sg.* sistem feudal, orânduire feudală.
Feudal|recht, *-(e)s, -e, n.* drept feudal.
Feudal|staat, *-(e)s, -en, m.* stat feudal.
Feudal|system, *-s,* **Feudalwesen**, *-s, n. sg.* sistem feudal.
Feudel, *-s, -, m. (reg.)* cârpă de frecat pe jos.
Feudum, *-s, -da, n.* feudă.
Feuer, *-s, -, n.* **1.** foc; **(rot) wie** ~ (roşu) ca focul, (roşu) ca racul; **bengalisches** ~ foc bengal, foc de artificii; **freies** ~ vâlvătaie; **gelindes** ~ foc lin, mocnit, înfundat, domol; **das ~ ist ausgegangen** s-a stins focul; **das ~ brennt a)** focul arde; **b)** focul frige, arde; **den Topf ans ~ stellen** a pune oala pe foc, la foc; **aufs ~ legen** a pune pe foc (lemne, cărbune); **bei starkem (sau auf großem) ~ kochen** a fierbe la foc iute, la foc mare; *(fig.)* **für jn. durchs ~ gehen** a se arunca în foc pentru cineva; **in ~ aufgehen** a se aprinde, a se mistui în foc; **ins ~ damit!** pe foc cu asta! *(fig.)* **Öl ins ~ gießen** a pune paie pe foc, a turna gaz peste foc; *(fig.)* **ich würde für ihn nicht die Hand ins ~ legen** n-aş băga mâna în foc pentru el; *(fig.)* **er spielt mit dem** ~ se joacă cu focul; ~ **(an)machen** (sau **anzünden)** a face, a aprinde focul; **das ~ ausmachen** (sau **auslöschen)** a stinge focul; ~ **fangen** a lua foc, a se aprinde; **einem Raucher ~ geben** a da foc unui fumător; ~ **schlagen a)** a scapără (foc); **b)** a striga: foc! ~ **unterhalten** a întreţine focul, a alimenta focul; *(fam.)* **er hat zwei Eisen im** ~ e cu fundul în două luntre; **kein Rauch ohne** ~ unde nu-i foc nu iese fum; **gebranntes Kind scheut das** ~ cine s-a fript cu borşul suflă şi-n iaurt. **2.** foc, incendiu; ~ **brach aus** a izbucnit un foc, un incendiu; **das ~ ersticken** (sau **bezwingen)** a stinge, a potoli, a înăbuşi focul; ~ **an ein Haus legen** a da foc unei case, a incendia o casă; **das ~ löschen** a stinge focul; **des ~s Herr werden** a potoli, a stinge focul; **sich gegen ~ versichern** a se asigura contra incendiilor. **3.** *(fig.)* foc, scânteie, strălucire; **seine Augen sprühten** ~ ochii îi scăpărau scântei; ~ **des Edelsteins** strălucire a nestematei. **4.** *(fig.)* înflăcărare, însufleţire; entuziasm, pasiune, ardoare; **für eine Idee ~ fangen** a se aprinde, a se entuziasma pentru o idee; **das ~ der Liebe** focul dragostei; **ins ~ geraten** (sau **kommen)** a se aprinde, a se înflăcăra; *(fam.)* **bei ihm ist gleich ~ im Dach** se aprinde numaidecât, se agită imediat; *(fam.)* ~ **hinter etwas machen** a stărui cu înflăcărare; **mit einem ~, dass...** cu atâta înflăcărare, încât...; **sie tanzt mit** ~ joacă, dansează cu foc, cu pasiune; **das Pferd hat** ~ calul e focos; ~ **und Flamme für etwas sein** a fi plin de înflăcărare, a se înflăcăra pentru ceva, a fi trup şi suflet pentru ceva; ~ **speien** a scoate flăcări de mânie, a se face foc şi pară. **5.** *(mil.)* foc; deschidere a focului; ~! foc! **direktes** ~ foc direct; **eigenes** ~ foc propriu; **mörderisches** ~ foc ucigător; **starkes** ~ foc violent, împuşcături violente; ~ **einstellen!** încetaţi focul! ~ **eröffnen** a deschide focul; **das ~ konzentrieren** a concentra focul; ~ **unterhalten!** foc continuu! **in feindlichem ~ stehen** a sta sub focul inamicului; *(fig.)* **zwischen zwei ~n** între două focuri; **mit ~ und Schwert** prin foc şi sabie. **6.** *(mar.)* foc, lumină; lampă; far; reflector; foc indicator de direcţie; **unterbrochenes** ~ semnale luminoase întrerupte, intermitente. **7.** putrezire (a lemnului); putregai.
Feuer|alarm, *-(e)s, -e, m.* alarmă de incendiu.
Feuer|anbeter, *-s, -, m.* adorator al focului, pirolatru.
Feuer|anbetung *f. sg.* adorare a focului, pirolatrie.
Feuer|anzünder, *-s, -, m.* **1.** material uşor inflamabil folosit la aprinderea focului (în sobe). **2.** persoană care aprinde focul.
Feuer|arbeit, *-en, f.* lucru, operaţie care se face cu ajutorul focului.
Feuer|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor care lucrează cu ajutorul focului; fochist.
feuer|artig *adj.* ca focul.
Feuer|assekuranz, *-en, f. (înv.)* asigurare contra incendiilor.
Feuerbake, *-n, f. (mar.)* geamandură luminoasă.
Feuerball, *-(e)s, -bälle, m.* meteor.
Feuerbecken, *-s, -, n.* **1.** tigaie, tavă de jăratic. **2.** *(tehn.)* mangal.
feuerbedeckt *adj. (mil.)* acoperit cu foc (de artilerie); **~er Raum** suprafaţă aflată sub focul armelor.
Feuerbefehl, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ordin de deschidere a focului.
Feuerbereich, *-(e)s, -e, m.* (şi *inv. n.) (mil.)* **1.** bătaie a unui tun. **2.** zonă aflată sub bătaia focului.
feuerbereit *adj. (mil.; despre o gură de foc)* gata de tragere, în stare de luptă, gata pentru începerea focului.
Feuerbereitschaft *f. sg.* **1.** *(mil.)* poziţie gata de tragere. **2.** pichet de incendiu.
Feuerberg, *-(e)s, -e, m.* vulcan, munte de foc.
feuerbe|ständig *adj.* **1.** *(tehn.)* refractar. **2.** care rezistă la foc.
Feuerbe|ständigkeit *f. sg.* **1.** *(tehn.)* refractarilate. **2.** rezistenţă la foc.
Feuerbe|stattung, *-en, f.* incinerare.
Feuerblende, *-n, f.* **1.** *(mineral.)* pirostilpnit. **2.** stăvilar pentru oprirea focului, zid parafoc.
Feuerblick, *-(e)s, -e, m.* privire înflăcărată, înfocată.
Feuerblume, *-n, f. (bot.)* **1.** mac roşu *(Papaver).* **2.** *(reg.)* urzică *(Amica montana).*
Feuerbock, *-(e)s, -böcke, m.* pirostrie.
Feuerbohne, *-n, f. (bot.)* fasole mare *(Phaseolus multiflorus).*
Feuerbohrer, *-s, -, m. (arh.)* sfredel pentru aprins focul prin frecare.
Feuerbrand, *-(e)s, -brände, m.* **1.** bucată de lemn arzând scoasă din foc. **2.** faclă. **3.** *(bot.)* tăciune (la grâne) *(Ustilaginaceae).*
Feuerbrunst, *-brünste, f.* v. Feuersbrunst.
Feuerbrücke, *-n, f. (tehn.)* altar (la focare de cazane).
Feuerbüchse, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* cutie de focar. **2.** *(înv.)* flintă, puşcă.
Feuerbusch, *-es, -büsche, m. (bot.)* gutui japonez *(Chaenomeles cydonia japonica).*
Feuerdichtigkeit *f. sg. (mil.)* densitate a focului.
Feuerdienst, *-(e)s, -e, m.* v. Feueranbetung.
Feuerdrache, *-n, -n, m. (mit.)* balaur care varsă foc.
Feuer|eifer, *-s, m. sg.* ardoare, zel înfocat.
Feuer|eimer, *-s, -, m.* saca, găleată de pompieri.
Feuer|ein|stellung *f. sg. (mil.)* încetare a focului.
Feuer|esse, *-n, f.* **1.** coş (pentru fum). **2.** *(tehn.)* furnal, creuzet.
Feuer|esser, *-s, -, m.* v. Feuerfresser.
Feuerfächer, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* evantai de foc; **geschlossener** ~ evantai compact de foc. **2.** *(pop.)* unealtă (în formă de evantai) pentru aţâţat focul, evantai pentru activarea focului.
Feuerfalter, *-s, -, m. (entom.)* fluture de lumină *(Chrysophanus).*
feuerfangend *adj.* inflamabil.
feuerfarben, feuerfarbig *adj.* de culoarea focului, roşu ca focul.
Feuerfass, *-es, -fässer, n.* cisternă de apă a pompierilor.
feuerfest *adj.* **1.** refractar; **~es Glas** sticlă refractară, de Jena; **~e Steine** cărămidă refractară; **~er Ton** lut refractar. **2.** incombustibil, care nu arde, infuzibil; rezistent la foc; **~er Geldschrank** casă de fier sigură contra incendiului.
Feuerfestigkeit *f. sg.* **1.** refractabilitate. **2.** incombustibilitate, însuşire de a nu putea arde; rezistenţă la foc; siguranţă contra incendiului.
Feuerfink, *-en, -en, m. (ornit.)* varietate de piţigoi exotic *(Euplectes franciscana).*
Feuerflechte, *-n, f.* v. Feuermal.
feuerflüssig *adj. (metal.)* fuzibil la cald.
feuerfrei *adj. (mil.) (despre spaţii)* liber, neatins, nebătut de foc.
feuerfressend *adj.* care mănâncă foc.
Feuerfresser, *-s, -, m.* saltimbanc mâncător de foc.
Feuerfuchs, *-es, -füchse, m.* cal roib.
Feuerfunke, *-ns, -n,* **Feuerfunken**, *-s, -, m.* scânteie.
Feuergabel, *-n, f.* **1.** vătrai. **2.** *(metal.)* furcă pentru îndepărtarea zgurei la turnătorie.
Feuergarbe, *-n, f.* **1.** jerbă, snop de foc, ţâşnitură de foc, de scântei. **2.** *(mil.)* snop (la mitralieră).
Feuergase *pl.* gaze provenite din ardere, din combustie.
Feuergatter, *-s, -, n.* v. Feuergitter.
Feuergeben, *-s, n. sg. (mil.)* descărcare, foc.
Feuergefahr *f. sg.* primejdie de foc, pericol de incendiu.
feuergefährdet *adj.* expus pericolului de incendiu.
feuergefährlich *adj.* inflamabil.
Feuergefährlichkeit *f. sg.* inflamabilitate.
Feuergefecht, *-(e)s, -e, n. (mil.)* duel de artilerie; luptă cu arme de foc.
Feuergeist, *-(e)s, -er, m.* **1.** v. Feuersalamander. **2.** geniu.
Feuergerät, *-(e)s, -e, n.* **1.** unelte pentru stingerea focului. **2.** garnitură de sobă.
Feuergeschrei, *-(e)s, n. sg.* alarmă de foc.
Feuergeschwindigkeit, *-en, f. (mil.)* iuţeală a focului, cadenţă a tragerii.
Feuergewehr, *-(e)s, -e, n.* **1.** armă de foc. **2.** *(înv.)* flintă.
Feuergewölbe, *-s, -, n. (mil.)* arcadă de foc.
Feuergitter, *-s, -, n.* grilaj, grătar pentru foc.
Feuerglocke, *-n, f.* clopot de incendiu (pentru alarmă); clopot al pompierilor.
Feuerglut, *-en, f.* **1.** jăratic. **2.** (şi *fig.*) văpaie.
Feuergott, *-(e)s, -götter, m.* zeu al focului.
Feuer|hahn, *-(e)s, -hähne, m.* gură de incendiu.
Feuer|haken, *-s, -, m.* **1.** cleşte, cârlig pentru foc; vătrai. **2.** cange de foc, de pompieri.
Feuerhalle, *-n, f. (austr.)* crematoriu.
Feuer|halt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* sprijin de foc.
Feuer|haus, *-es, -häuser, n.* remiză a pompelor de incendiu.
feuer|hell *adj.* luminat de foc, luminat ca focul.
feuer|hemmend *adj.* ignifug; care frânează propagarea incendiului.
Feuer|herd, *-(e)s, -e, m.* **1.** focar de incendiu. **2.** *(tehn.)* focar. **3.** vatră, cămin.
Feuer|himmel, *-s, m. sg.* **1.** cer învăpăiat (de apusul soarelui sau de incendiu). **2.** *(mit.)* empireu.
Feuer|höhe, *-n, f.* înălţime a focului.
Feuer|holz, *-es, n. sg.* lemn de foc.
Feuer|hund, *-(e)s, -e, m.* v. Feuerbock.
feuerig *adj.* v. feurig.
feuerjo! *interj.* foc!
Feuerkäfer, *-s, -, m. (zool.)* **1.** moluscă purpuriferă *(Pyrochroa).* **2.** rădaşcă *(Lucanus cervus).* **3.** licurici *(Lampyris splendidala).*
Feuerkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (mil.)* luptă cu arme de foc.
Feuerkasse, *-n, f.* casă de asigurare contra incendiilor.
Feuerkasten, *-s, -* (şi *-kästen*), *m. (tehn.)* dulap cu utilaj contra incendiilor.
Feuerkieke, *-n, f. (reg.)* cutie cu jăratic pentru încălzirea picioarelor; buiotă, termofor.
Feuerkiste, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* focar (la cazanele de aburi). **2.** *(înv.)* flintă.
Feuerkonzentrierung *f. sg. (mil.)* concentrare a focului.
Feuerkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fig.)* **1.** persoană iute, impulsivă. **2.** geniu. **3.** persoană cu părul roşu.
Feuerkörper, *-s, -, m.* piesă de artificii.
Feuerkraft, *-kräfte, f. (mil.)* putere a focului.
Feuerkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* pufuliţe *(Epilobium hirsutum)*
Feuerkröte, *-n, f.* v. Unke **(1).**
Feuerkugel, *-n, f.* **1.** glob de foc; meteor. **2.** *(mil.)* proiectil trasor.
Feuerkult, *-(e)s, -e, m.* cult al focului, pirolatrie.

Feuerkunst, *-künste, f. (tehn.)* pirotehnie.
Feuerländer, *-s, -, m.* locuitor din Țara de Foc.
feuerländisch *adj.* din Țara de Foc.
Feuerlärm, *-(e)s, m. sg.* **1.** alarmă de incendiu. **2.** *(mil.)* zgomot de luptă; canonadă; **falscher** ~ alarmă falsă; ~ **schlagen** a striga: foc!
Feuerleiter[1], *-s, -, m. (mil.)* conducător al focului.
Feuerleiter[2], *-n, f.* scară de pompieri.
Feuerleitgerät, *-(e)s, -e, n. (mil.)* instrument de dirijare a tirului de artilerie.
Feuerleitung, *-en, f. (mil.)* conducere, dirijare a focului.
Feuerleitungs|plan, *-(e)s, -pläne, m. (mil.)* plan de foc.
Feuerleute *pl.* de la Feuermann.
Feuerlilie [-lıə], *-n f. (bot.)* crin roșu *(Lilium bulbiferum).*
Feuerlinge *pl.* v. Feuerfalter.
Feuerlinie [-nıə], *-n, f. (mil.)* linie de foc.
Feuerloch, *-(e)s, -löcher, n.* focar; gură de focar.
Feuerlohe *f. sg. (poet.)* flăcări mari, vâlvătaie.
Feuerlösch|anlage, *-en, f.* v. Feuerlöscher **(1)**.
Feuerlösch|apparat, *-(e)s, -e, m.* stingător, extinctor.
Feuerlöschboot, *-(e)s, -e, n. (mil.)* navă-pompă, navă de incendiu.
Feuerlösch|einrichtung, *-en, f.* instalație de stins incendii.
Feuerlöscher, *-s, -, m.* **1.** stingător, extinctor. **2.** pompier.
Feuerlöschgerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă pentru stingerea focului.
Feuerlöschgerätschaft, *-en, f.* v. Feuerlöschgerät.
Feuerlöschkommando, *-s, -s, n.* comando de pompieri.
Feuerlöschmannschaft, *-en, f. corp,* echipă de pompieri.
Feuerlöschmittel, *-s, -, n.* substanță pentru stins incendii.
Feuerlösch|ordnung, *-en, f.* regulament al pompierilor.
Feuerlöschpolizist, *-en, -en, m. (înv.)* pompier.
Feuerlöschwerk, *-(e)s, -e, n.* stingere a incendiilor.
Feuerlöschwesen, *-s, -, n.* serviciu de stingere a incendiilor, pompieri.
Feuerlöschzug, *-(e)s, -züge, m.* coloană de mașini pentru stingerea incendiilor.
Feuerluft|heizung, *-en, f.* încălzire cu aer cald.
Feuerluft|trockner, *-s, -, m.* uscător cu aer cald.
Feuermal, *-(e)s, -e, n.* **1.** danga. **2.** semn roșu pe piele (din naștere).
Feuermann, *-(e)s, -männer* (și *Feuerleute), m.* **1.** fochist. **2.** pompier. **3.** *(mit. pop.)* duh al focului.
Feuermannschaft, *-en, f.* v. Feuerlöschmannschaft.
Feuermauer, *-n, f. (constr.)* calcan.
Feuermeer, *-(e)s, -e, n.* mare, ocean de foc.
Feuermelder, *-s, -, m.* aparat de semnalizare a incendiilor, avertizor de incendiu.
Feuermelde|stelle, *-n, f.* post de anunțare a incendiilor.
Feuermeldung, *-en, f.* anunțare a izbucnirii unui incendiu.
Feuermesser, *-s, -, m. (fiz.)* pirometru.
Feuermohn, *-(e)s, m. sg. (bot.)* mac roșu *(Papaver rhoeas).*
Feuermörser, *-s, -, m. (mil.)* mortier.
feuern, *feuerte, gefeuert (ich feu(e)re), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a încălzi, a încinge; **einen Ofen** ~ a încălzi o sobă. **2.** a arde; **Holz** ~ a arde lemne. **3.** *(fam.)* a azvârli, a arunca; **er feuerte den Ranzen in die Ecke** și-a azvârlit ghiozdanul într-un colț. **4.** *(fam.)* a da afară (din slujbă), a concedia; **fristlos** ~ a da afară fără preaviz. **5.** *(fig., fam.; în expr.)* **jm. ein paar um die Ohren** ~ a arde cuiva o pereche de palme. **II.** *intr.* **1.** a face foc, a încălzi; **mit Holz** ~ a face foc cu lemne. **2.** a trage cu o armă; **scharf** ~ a trage bine; **blind** ~ a trage cu cartușe oarbe; **mit Kanonen** ~ a trage cu tunul.
Feuernelke, *-n, f. (bot.)* arșinic *(Lychnis chalcedonica* L.).
Feuernest, *-es, -er, n. (mil.)* cuib de foc.
Feuernot *f. sg.* pericol de incendiu.
Feuer|opal, *-s, -e, m.* opal roșu cu reflexe galbene.
Feuer|ordnung, *-en, f.* regulament pentru incendii.
Feuer|ort, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* cavitate pentru foc; centru, loc pentru foc.
Feuerpatsche, *-n, f.* lopățică de stins focul.
Feuerpause, *-n, f. (mil.)* pauză, întrerupere a focului.
Feuerpfanne, *-n, f.* v. Feuerbecken.
Feuerpfeil, *-(e)s, -e, m.* săgeată incendiară.
Feuerpflug, *-(e)s, -pflüge, m. (pop.)* cisternă de incendiu.
Feuerpfuhl, *-(e)s, m. sg. (înv.)* infern.
Feuerplatte, *-n, f.* plită la mașina de gătit.
Feuerprobe, *-n, f. (ist.* și *fig.)* probă a focului, ordalie; **die** ~ **bestehen a)** a rezista celor mai grele încercări; **b)** *(mil.)* a primi botezul focului.
Feuer|rad, *-(e)s, -räder, n.* **1.** roată înfășurată cu paie și aprinsă (obicei popular). **2.** bucată rotundă de oțel care apasă pe cremene (la o armă de foc).
Feuer|raum, *-(e)s, -räume, m.* focar; cameră de ardere.
Feuer|regen, *-s, -, m.* **1.** ploaie de foc. **2.** joc de artificii.
Feuer|reiter, *-s, -, m. (mit.)* **1.** călăreț cu scufie roșie anunțând izbucnirea unui incendiu. **2.** figură legendară care stinge focul.
Feuer|religion, *-en, f.* v. Feueranbetung.
Feuer|rohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** țeava de foc, de flacără. **2.** *(înv.)* pușcă.
Feuer|rohrvisier [-vi-], *-s, -e, n. (mil.)* înălțător cu lunetă de vizare.
Feuer|rös|chen, *-s, -, n. (bot.)* iarba-cocoșului, cocoșei-de-câmp *(Adonis).*
Feuer|ross, *-es, -e, n.* **1.** *(mit.)* cal care trage carul lui Apollo. **2.** *(pop.)* cal de foc, locomotivă.
Feuer|rost, *-es, -e, m.* **1.** grătar. **2.** pirostrie.
feuer|rot *adj.* roșu ca focul, stacojiu; **~es Haar** păr roșu aprins; ~ **werden** a roși, a se face ca racul.
Feuer|rüpel, *-s, -, m. (reg.)* hornar, coșar.
Feuersalamander, *-s, -, m. (zool.)* salamandră *(Salamandra salamandra).*
Feuersäule, *-n, f.* coloană de foc.
Feuer(s)brunst, *-brünste, f.* incendiu, pârjol; vâlvătaie.
Feuerschaden, *-s, -schäden, m.* pagubă, daună produsă de incendiu.
Feuerschaufel, *-n, f.* lopățică, făraș de jăratic, de cărbuni.
Feuerscheidekunst *f. sg.* pirochimie.
Feuerschein, *-(e)s, m. sg.* lumină a focului.
feuerscheu *adj.* pirofob, care se teme de foc.
Feuerscheu *f. sg.* pirofobie, teamă de foc.
Feuerschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* far plutitor; navă-far.
Feuerschirm, *-(e)s, -e, m.* paravan în fața sobei, apărătoare de foc.
Feuerschlag, *-(e)s, -schläge, m. (mil.)* ciocan de foc.
Feuerschlagen, *-s, n. sg.* scăpărare.
Feuerschlucker, *-s, -, m.* v. Feuerfresser.
Feuerschlund, *-(e)s, -schlünde, m.* **1.** *(mil.)* gură de tun. **2.** vulcan.
feuerschnaubend *adj.* care scoate foc pe nări.
Feuerschrift, *-en, f.* pirogravură; *(fig.)* **in** ~ cu litere de foc.
Feuerschröter, *-s, -, m. (entom.)* rădașcă *(Lucanus cervus).*
Feuerschüssel, *-n, f. (metal.)* vatră a forjei.
Feuerschutz, *-es, m. sg.* **1.** apărare, pază împotriva incendiilor. **2.** *(mil.)* apărare de foc.
Feuerschutzbe|stimmungen *pl.* reglementări privind protecția contra incendiilor.
Feuerschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* iască *(Ungulina fomentaria).*
Feuerschweif, *-(e)s, -e, m.* coadă de cometă.
Feuerschweißung, *-en, f.* sudură prin foc.
Feuersgefahr *f. sg.* pericol de incendiu.
Feuersglut, *-en, f.* jăratic; *(fig.)* văpaie.
feuersicher *adj.* neinflamabil, incombustibil; apărat de foc, asigurat contra focului, ignifug.
Feuersicher|heit *f. sg.* **1.** neinflamabilitate. **2.** apărare, asigurare contra focului.
Feuersignal, *-s, -e, n.* **1.** semnal de incendiu **2.** *(mil.)* semnal de deschidere a focului.
Feuersnot, *-nöte, f.* **1.** pericol de incendiu. **2.** sinistru.
Feuer|span, *-(e)s, -späne, m. (reg.)* chibrit.
Feuer speiend *adj.* care varsă, scuipă foc; **~er Berg** vulcan.
Feuer|spritze, *-n, f.* pompă de incendiu.
Feuer|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* amnar.
Feuer|stätte, *-n, f.* **1.** focar; vatră. **2.** loc al incendiului.
Feuer|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** cremene. **2.** piatră de scăpărător, de aprinzător, de brichetă.
Feuer|stelle, *-n, f.* v. Feuerstätte **(1)**.
Feuer|stellung, *-en, f. (mil.)* poziție (amplasament) de tragere.
Feuer|stocher, *-s, -, m.* vătrai.
Feuer|stoff, *-(e)s, -e, m. (alchimie, fil.)* foc elementar, materie focoasă.
Feuer|stoß, *-es, -stöße, m. (mil.)* salvă de foc.
Feuer|strafe, *-n, f. (ist.)* ardere pe rug, tortură prin foc.
Feuer|strahl, *-(e)s, -en, m.* rază de foc.
Feuer|strom, *-(e)s, -ströme, m.* torent de foc.
Feuer|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (fam.)* motocicletă.
Feuertätigkeit *f. sg. (mil.)* acțiune de foc, tragere, tir.
Feuertaufe, *-n, f.* (și *fig.)* botez al focului; **die** ~ **erhalten** a primi botezul focului.
Feuerteufel, *-s, -, m. (fam.)* incendiator.
Feuertiene, *-n, f.* saca de pompieri.
Feuertod, *-(e)s, m. sg.* **1.** moarte prin foc; **sie erlitten den** ~ și-au găsit moartea într-un incendiu. **2.** *(ist.)* ardere pe rug.
Feuerton, *-(e)s, m. sg. (constr.)* șamotă.
Feuertopf, *-(e)s, -töpfe, m.* corp, rachetă de artificii.
Feuertreppe, *-n, f.* scară de incendiu.
Feuertür, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* ușă a focarului. **2.** ușă, ieșire de incendiu.
Feuerturm, *-(e)s, -türme, m.* **1.** *(înv.)* foișor de foc. **2.** *(mar.)* far.
Feuer|überfall, *-(e)s, -fälle, m. (mit.)* concentrare, ciocan de foc (executat prin surprindere).
Feuerung, *-en, f.* **1.** încălzire, aprindere; **direkte** ~ încălzire directă; **indirekte** ~ încălzire indirectă. **2.** focar; **innere** ~ focar interior; **untere** ~ focar inferior. **3.** material de aprins, de ars, combustibil.
Feuerungs|anlage, *-n, f.* instalație de încălzire.
Feuerungsbedarf, *-(e)s, m. sg.* v. Feuerung **(3)**.
Feuerungs|technik *f. sg.* tehnică a încălzirii.
Feuer|unter|stützung, *-en, f. (mil.)* sprijin de foc.
Feuerver|einigung *f. sg. (mil.)* concentrare a focurilor.
feuervergoldet *adj.* suflat cu aur la cald.
Feuervergoldung, *-en, f.* suflare cu aur la cald.
Feuerversicherung, *-en, f.* asigurare contra incendiilor.
Feuerversicherungsgesellschaft, *-en, f.* societate de asigurări contra incendiilor.
Feuerversilberung, *-en, f.* suflare cu argint la cald.
Feuerverteilung, *-en, f. (mil.)* împărțire, repartiție a focului.
feuerverzinken, *feuerverzinkt, vb. (h) tr. (numai la inf. și part. trec.)* a zinca.
Feuerverzinnung, *-en, f.* cositorit la cald, spoire cu cositor.
Feuervogel, *-s, -vögel, m.* **1.** *(ornit.)* pițigoi exotic *(Euplectes franciscana).* **2.** v. Feuerfalter.
Feuervor|hang, *-(e)s, -hänge, m. (mil.)* baraj de artilerie.
Feuerwache, *-n, f.* **1.** post de incendiu; pază contra incendiilor. **2.** pază a unui far.
Feuerwächter, *-s, -, m. (înv.)* caraulă, paznic de noapte.
Feuerwaffe, *-n, f.* armă de foc.
Feuerwaffentaktik *f. sg.* tactică a armelor de foc.
Feuerwalze, *-n, f. (mil.)* baraj rulant.
Feuerwand, *-wände, f.* v. Feuermauer.
Feuerwasser, *-s, n. sg. (poet.)* rachiu.
Feuerweber, *-s, -, m.* v. Feuerfink.
Feuerwechsel, *-s, -, m. (mil.)* schimb de focuri.
Feuerwehr, *-en, f.* **1.** *(sg.)* pompieri. **2.** (instalație de) protecție contra incendiilor.
Feuerwehr|ausrüstung, *-en, f.* echipament de pompier.
Feuerwehr|auto, *-s, -s, n.*, **Feuerwehrfahrzeug**, *-(e)s, -e, n.* mașină de pompieri.
Feuerwehr|axt, *-äxte, f.* secure, topor de pompier.

Feuerwehr|hauptmann, *-(e)s, -leute, m.* comandant al unei trupe de pompieri.
Feuerwehr|haus, *-es, -häuser, n.* clădire, sediu a(l) pompierilor.
Feuerwehrleiter, *-n, f.* scară de pompieri.
Feuerwehrmann, *-(e)s, -leute, m.* pompier.
Feuerwehrschlauch, *-(e)s, -schläuche, m.* furtun, linie de furtun (la pompieri).
Feuerwehr|übung, *-en, f.* exercițiu, manevră a pompierilor.
Feuerwelle, *-n, f. (mil.)* rafală.
Feuerwerk, *-(e)s, n. sg.* foc de artificii.
feuerwerken, *feuerwerkte, gefeuerwerkt, vb. (h.) intr.* a se ocupa cu focuri de artificii, a practica pirotehnia.
Feuerwerker, *-s, -, m. (mil.)* **1.** tehnician de artilerie. **2.** pirotehnician; artificier.
Feuerwerkerei, *-en, f. (înv.)* **1.** pirotehnie. **2.** pulberărie.
Feuerwerkskörper, *-s, -, m.* material inflamabil pentru artificii.
Feuerwerks|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă de foc de artificii.
Feuerwirkung, *-en, f. (mil.)* acțiune, efect a(l) focului de arme, de artilerie etc.
Feuerzange, *-n, f.* cleşte de forjă.
Feuerzarge, *-n, f.* **1.** ramă, bordură de focar. **2.** cadru al uşii focarului.
Feuerzauber, *-s, -, m. (poet.)* foc magic.
Feuerzeichen, *-s, -, n.* **1.** semnal de incendiu. **2.** lumină a unui incendiu. **3.** *(mil.)* semnal de foc. **4.** *(mar.)* semnalul «la posturile de incendiu».
Feuerzement, *-(e)s, m. sg. (constr.)* ciment refractar.
Feuerzeug, *-(e)s, -e, n.* brichetă.
Feuerzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** tiraj al sobei. **2.** canal de fum.
Feuerzunder, *-s, m. sg.* v. Feuerschwamm.
Feuerzunge, *-n f.* limbă de foc, flacără.
Feuilleton [fœj(ə)'tɔ̃:], *-s, -s, n.* foileton.
Feuilletonist *-en, -en, m.* foiletonist.
feuilletonistisch *adj.* foiletonistic.
feurig *adj.* **1.** de foc, focos; aprins; **~e Kohlen** cărbuni aprinşi, jăratic; *(mine)* **~e Schwaden** gaze explozibile de mină, grizu; **der Himmel ist** ~ cerul e în flăcări. **2.** *(fig.)* înflăcărat, pasionat, impetuos, iute, înfocat; **~e Ansprache** discurs înflăcărat; **~e junge Frau** femeie tânără focoasă, plină de temperament; **~e Liebe** iubire arzătoare, înflăcărată; **~es Ross** armăsar plin de foc. **3.** *(geol.)* pirogen.
feurio! *interj.* v. feuerjo.
Feurung, *-en, f.* v. Feuerung.
Fex, *-es, -e* (şi *austr. -en, -en,*), *m.* **1.** caraghios; țicnit, apucat, maniac. **2.** fîlfizon. **3.** *(austr.)* prostănac, nerod. **4.** *(reg.)* câine (ciobănesc).
Fez[1] [fɛs], *-, -e, m.* v. Fes[1].
Fez[2] [fe:ts], *-es, m. sg.* glumă, poznă, farsă, haz; nebunie.
ff *presc.* de la **a)** fortissimo; **b)** und folgende Seiten şi pag. urm. **2.** ~ [ɛf ɛf] *(fam.)* extra(fin), straşnic, clasa-ntâi.
FF *n. invar.* **1.** *(ist.)* franc francez. **2.** *(în expr.)* **etwas aus dem ~ verstehen** a pricepe ceva temeinic.
Fiaker, *-s, -, m.* **1.** birjă, trăsură de piață. **2.** birjar.
Fiakerkutscher, *-s, -, m.* birjar.
Fiale, *-n, f. (arhit.)* turnuleț zvelt în stil gotic.
Fiasko[1], *-s, -s, n.* fiasco, eşec, nereuşită; ~ **machen** a nu reuşi, a eşua, a da chix.
Fiasko[2], *-s, -s, m.* butelie de vin îmbrăcată în împletitură (de paie, răchită etc.).
fiat! *interj. (fam.)* fie! amin!
Fiat, *-s, -s, n.* acceptare, acord; concedare.
Fibel, *-n, f.* **1.** abecedar. **2.** *(fig.)* manual pentru începători. **3.** fibulă, agrafă.
Fiber, *-n, f. (biol.)* fibră; *(fig.)* **ich bin mit alten ~n sein** sunt legat(ă) de el prin toate fibrele mele.
fibrillär *adj.* fibrilar, fibros.
Fibrille, *-n, f.* fibrilă.
Fibrin, *-s, n. sg. (chim.)* fibrină.
fibrinös *adj.* fibrinos.
Fibrom, *(-e)s, -e, n. (med.)* fibrom.
fibrös *adj.* fibros.
Fibula, *Fibulă (şi Fibuln), f.* **1.** fibulă, agrafă. **2.** *(anat.)* peroneu.
Fiche[1] [fi:ʃ], *-s, f.* **1.** fisă de joc. **2.** *(înv.)* stâlp de demarcație.
Fiche[2] [fi:ʃ], *-s, -s, m.* microfilm.
Fichte, *-n, f. (bot.)* molid, molift *(Picea excelsa)*.
fichten *adj.* de molid, de molift.
Fichtenbe|stand, *-(e)s, -stände, m. (forest.)* pădure de molid.
Fichten|apfel, *-s, -äpfel, m.* gogoaşă a molidului.
Fichtenbaum, *-(e)s, -bäume,* m. v. Fichte.
fichtenbewachsen *adj.* acoperit, împădurit cu molid.
Fichtenge|hölz, *-es, -e, n.* pădure de molid.
Fichtengall|laus, *-läuse, f. (entom.)* păduchele-molidului *(Chermes)*.
Fichtenhain, *-(e)s, -e, m. (poet.)* pădure de molid.
Fichtenharz, *-es, -e, n.* răşină de molid.
Fichtenholz, *-höher, n.* lemn de molid.
Fichtenkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gândacul-molidului *(Bostrychus* L.).
Fichtenlöcherpilz, *-es, -e, m. (bot.)* văcălie de brad *(Fomes pinicula)*
Fichtenmarder, *-s, -, m. (zool.)* varietate de dihor *(Putorius vulgaris)*.
Fichten|nadeln *pl. (bot.)* cetină de molid.
Fichten|nadelbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie cu esență de molid.
Fichten|nadelrost, *-(e)s, m. sg. (bot., forest.)* rugină a molidului *(Cyrsomyxa)*.
Fichtenreis, *-es, -er, n. (bot.)* ramură, creangă de molid; *(pl.)* cetină de molid.
Fichtenreisig, *-s, n. sg.* cetină, crengi de molid.
Fichtenrinde, *-n, f. (bot.)* scoarță, coajă de molid.
Fichtensäure *f. sg. (chim.)* acid pinic.
Fichtenschonung, *-en, f. (forest.)* rezervație de molid.
Fichtenschwärmer, *-s, -, m. (entom.)* fluture crepuscular *(Sphinx pinastri* L.).
Fichten|spargel, *-e, m. sg. (bot.)* sugătoare *(Monotropa hypopithys)*.
Fichten|spinner, *-s, -, m. (entom.)* varietate de fluture nocturn *(Lymantria monacha* L.).
Fichten|stamm, *-(e)s, -stämme, m. (bot.)* trunchi de molid.
Fichtenwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de molizi.
Fichtenzapfen, *-s, -, m. (bot.)* con de molid.
Fichu [fi'ʃy:], *-s, -s, n.* fişiu, şal, fular.
Fick, *-s, -s, m. (vulg.)* coit, raport sexual.
Ficke, *-n, f. (reg.)* buzunar.
fickeln, *fickelte, gefickelt (ich fick(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a biciui, a bate cu nuiaua.
ficken, *fickte, gefickt, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a băga în buzunar. **2.** a se mişca, a se fâțâi de colo până colo. **3.** a biciui. **4.** *(vulg.)* a avea relații sexuale. **5.** *(fam.)* a freca, a solicita cu duritate. **6.** *(vulg.)* a păcăli.
Fickfack, *-s, m. sg.* **1.** truc, tertip, subterfugiu, pretext. **2.** zăbavă, tărăgănare.
fickfacken, *fickfackte, gefickfackt, vb. (h) intr.* **1.** a umbla fără rost de colo până colo. **2.** a unelti.
Fickfacker, *-s, -, m.* înşelător, intrigant, uneltitor.
Fickfackerei, *-en, f.* uneltire, intrigă, şiretlic.
Fickmühle, *-n, f. (reg.)* v. Zwickmühle.
Fideikommiss şi **Fideikommiss** [-dei-], *-es, -e, n. (jur.)* fideicomis.
fidel *adj.* vesel, vioi; *(fam., fig.)* **~es Haus** băiat de viață.
Fidelität *f. sg.* veselie.
Fidibus, *-, -* (şi *-ses, -se), m.* sul de hârtie pentru aprins (țigara sau pipa).
Fidulität *f. sg.* v. Fidelität.
Fiduz, *-es, n. sg. (fam.)* încredere.
fiduziell [-'tsiɛl] adj. fiduciar; *(ec.)*. **~e Geldausgabe** emisiuni de bilete fiduciare.
fiduzit! *interj.* (beau) în sănătatea ta!
Fieber, *-s, -, n. (med.)* **1.** febră; **gastrisches** ~ febră gastrică; **nachlassendes** ~ febră în scădere; **im ~ sprechen** a delira (din cauza febrei); a aiura; **er hat hohes** ~ are temperatură, febră mare; *(fig.)* **im ~ der Leidenschaft** în febra pasiunii. **2.** friguri; **das ~ schüttelt ihn** îl scutură frigurile; se înfioară; **das gelbe** ~ frigurile galbene; **kaltes** ~ friguri intermitente.
Fieber|anfall, *-(e)s, -fälle, m.* atac de friguri.
fieber|artig *adj.* febril.
Fieber|arznei, *-en, f.* medicament antitermic.
Fieberbe|handlung, *-en, f. (med.)* combatere a febrei, a frigurilor, piretoterapie.
Fieberfantasie, *-en-* [-zi:ən], *f.* **1.** *(med.)* delir provocat de febră. **2.** *(fig.)* înfierbântare.
Fieberflecken *pl. (med.)* pete de febră.
fieberfrei *adj.* fără temperatură, afebril; **der Kranke ist** ~ bolnavul n-are febră.
Fieberfrost, *-es, -fröste, m.* friguri, frisoane.
fieberglänzend *adj. (despre ochi)* febril, aprins.
Fieberglut *f. sg.* călduri, fierbințeli, temperatură, febră mare.
fieber|haft *adj.* **1.** cu febră, cu temperatură, febril. **2.** *(fig.)* febril; **in ~er Eile** cu grabă febrilă, într-o viteză febrilă; *(glumeț)* **~e Untätigkeit** inactivitate febrilă.
Fieber|haftigkeit *f. sg.* febrilitate; **mit einer ~, dass...** cu o grabă atât de febrilă încât..., cu atâta febrilitate încât...
Fieber|hast *f. sg.* grabă febrilă.
fieber|heiß *adj.* arzând de febră.
Fieber|hitze *f. sg.* v. Fieberglut.
fieberig, **fieberisch** *adj.* cu febră, cu temperatură, febril.
Fieberklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoişte *(Menyanthes trifoliata* L.).
fieberkrank *adj.* bolnav de friguri.
Fieberkranke, *-n, -n (ein Fieberkranker), m.* şi *f.* bolnav(ă) de friguri.
Fieberkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* **1.** *(reg.)* pojarniță *(Hypericum perforatum)*. **2.** mirgiu *(Scutellaria galericulala)*. **3.** spilcuțe, matrițe *(Chrysanthemum parthenium* U.).
Fieberkurve [-və şi -fə], *-n, f. (med.)* grafic al temperaturii, curbă de febrilitate.
fieberlos *adj.* v. fieberfrei.
fiebermatt *adj.* istovit de febră.
Fiebermesser, *-s, -, m.* termometru.
Fiebermittel, *-s, -, n.* v. Fieberarznei.
Fiebermücke, *-n, f. (entom.)* țânțar anofel *(Anopheles)*.
fiebern, *fieberte, gefiebert (ich fieb(e)re), vb. (h) intr.* **1.** a avea febră, a avea friguri; **fieberst du noch?** mai ai febră? **2.** *(în expr.)* **nach etwas** ~ a dori fierbinte ceva, a muri de dor după ceva. **3.** a avea emoții.
Fieberphantasie, *-n* [-zi:ən], *f.* v. Fieberfantasie.
Fieberpulver [-fɐ şi -vɐ], *-s, -, n.* prafuri contra frigurilor, a febrei.
Fieber|rinde *f. sg. (farm.)* chinină.
Fieber|rindenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore de chinină *(Chinchina officinalis)*.
Fieberschauer, *-s, -, m.* frisoane.
Fieberschweiß, *-es, m. sg.* transpirație, sudoare, năduşeală din cauza febrei.
fiebersenkend *adj. (med.)* antitermic.
Fieberthermometer *-s, -, n.* termometru medical, de corp.
Fiebertraum, *-(e)s, -träume, m.* visuri provocate de febră.
Fieberwahn, *-(e.)s, m. sg.* delir, aiurare, halucinație (din cauza febrei).
Fieberweide, *-n, f. (bot.)* salcie *(Salix fragilis)*.
fiebrig, **fiebrisch** *adj.* v. fieberig.
Fiecht|haken, *-s, -, m. (alpinism)* piton.
Fiedel, *-n, f.* vioară, scripcă, lăută.
Fiedelbogen, *-s, -bögen, m. (muz.)* arcuş; **krumm wie ein** ~ încovoiat, strâmb ca o scoabă; *(fig.)* **gespannt sein wie ein** ~ a fi foarte curios.
Fiedelei, *-en, f.* scârțâială (din vioară).
Fiedelmann, *-(e)s, Fiedelleute, m.* lăutar, scripcar.
fiedeln, *fiedelte, gefiedelt (ich fied(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *intr.* a scârțâi din vioară. **II.** *tr.* **1.** a bălăbăni. **2.** *(reg.)* a ciopli.
Fieder, *-n, f.* **1.** *(înv.)* pană. **2.** *(bot.)* frunză penată; frunzuliță.
Fiederblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* frunză penată.
fiedern[1], *fiederte, gefiedert (ich fied(e)re), vb. (h)* **I.** *tr.* a împăna, a îmbina (scânduri, bârne). **II.** *refl. (vân.)* a se acoperi cu pene.

fiedern[2], *fiederte, gefiedert (ich fied(e)re), vb. (h) tr. (mine)* a disloca sterilul.
fiedernervig [-vıç sau -fıç] *adj. (bot.)* cu nervuri penate.
Fiederpalme, *-n, f. (bot.)* curmal cu frunze penate *(Iriartea).*
fieder|spaltig, **fiederteilig** *adj. (bot.)* penatefid.
Fiederung *f. sg.* aspect penat.
Fiedler, *-s, -, m.* scripcar.
fiedrig *adj.* **1.** *(despre păsări)* cu pene. **2.** *(bot.)* penat.
fiel *pers.* 1 și 3 *ind. imperf.* de la f a l l e n.
Fiepe, *-n, f. (vân.)* fluierice pentru ademenirea căpriorilor.
fiepen, *fiepte, gefiept, vb. (h) intr.* **1.** *(despre căprioare)* a scoate sunetul caracteristic; *(vân.)* a chema căpriorul cu fluiericea. **2.** a scheuna, a chițcăi. **3.** a tremura de dorință (după ceva).
fiepsen, *fiepste, gefiepst (du, er fiepst), vb. (h) intr.* v. f i e p e n **(2).**
fiepsig *adj.* subțire, chițcăit, scheunat; **eine ~e Stimme** o voce înaltă și subțire.
Fierant [fiɛ'rant], *-en, -en, m. (austr.)* vânzător la piață; vânzător ambulant.
Fierbursche, *-n, -n, m. (înv.)* șomer.
fieren, *fierte, gefiert, vb. (h) tr. (mar.)* **1.** a fila (o parâmă, un lanț). **2.** a coborî cu parâma.
fies *adj. (fam.)* **1.** scârbos, respingător. **2.** dezgustător, odios, ordinar.
fieseln, *fieselte, gefieselt (ich fies(e)le), vb. (h) tr.* a piguli, a desprinde ceva mărunt.
Fiesling, *-s, -e, m. (fam., peior.)* om dezgustător, respingător.
Fiest, *-(e)s, -e, m. (reg., pop.)* **1.** ucenic. **2.** prostănac. **3.** vânător de fuste. **4.** *(vulg.)* vânt, pârț.
fiesten, *fiestete, gefiestet (du fiestest, er fiestet), vb. (h) tr.* **1.** a da, a trage vânturi. **2.** a băga zâzanie.
fiestern, *fiesterte, gefiestert (ich fiest(e)re), vb. (h) tr. (reg.)* a arunca.
Figur, *-en, f.* **1.** figură, înfățișare, chip, statură; **von eigenartiger ~** cu o statură, o înfățișare deosebită. **2.** *(arte)* figură, statuie; **~ aus Bronze** figură de bronz. **3.** *(sport)* figură, exercițiu; **eine schwierige ~** o figură grea, dificilă. **4.** *(teatru)* figură, personaj, rol; **die wichtigste ~** rolul cel mai important. **5.** figură (la șah și jocul de cărți). **6.** *(stil.)* figură (de stil). **7.** *(mat.)* figură (geometrică). **8.** ilustrație.
Figurant, *-en, -en, m., ~in, -nen, f. (teatru)* figurant(ă); **als ~ auftreten** a face figurație.
Figuration, *-en, f.* figurație.
figurbetont *adj. (modă)* subliniind linia corpului, formele corpului.
Figürchen, *-s, -, n. (dim.* de la F i g u r) figurină, figură mică.
Figurenkapitell, *-s, -e, n. (constr.)* capitel decorat cu figuri.
figurenreich *adj.* cu multe figuri.
Figurenscheibe, *-n, f. (mil.)* țintă cu figuri.
Figurentanz, *-es, -tänze, m.* dans cu figuri.
figurieren, *figurierte, figuriert, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* a figura (ca...), a apărea (în chip de...). **II.** *tr.* **1.** *(muz.)* a îmbogăți, a înfrumuseța printr-o figurație. **2.** a împodobi, a ornamenta cu figuri. **3.** *(teatru)* a face figurație.
Figurierung, *-en, f.* v. F i g u r a t i o n.
Figurine, *-n, f.* **1.** figurină, statuetă. **2.** *(teatru)* desen, schiță de costum, machetă.
figürlich *adj.* figurat; **im ~en Sinne** în sens figurat.
Fiktion, *-en, f.* ficțiune, închipuire, născocire.
fiktiv *adj.* fictiv, închipuit, născocit.
Filament, *-(e)s, -e, n.* **1.** filament. **2.** *(bot.)* codiță a staminei.
Filatorium, *-s, -rien* [-riən], *n. (text.)* mașină de filat mătasea, filatorium.
File [fail], *-s, -s, n. (inform.)* fișier; **das gewünschte ~ per Cursor-Tasten wählen** a alege fișierul dorit cu tastele cursorului; **~s abrufen** a deschide, a apela fișiere.
Filename, *-ns, -n, m.* numele fișierului; **den ~n angeben** a indica numele fișierului.
Filet[1] [fi'le:], *-s, -s, n.* **1.** fileu, plasă subțire. **2.** *(cul.)* fileu; ramstec; mușchi.
Filet[2] [fi'le:], *-s, -en, n.* împodobire, ornamentare cu aur; ornamentare (pe coperte de cărți).
Filet|arbeit, *-en, f.* lucru, lucrătură de fileu, de plasă.
Filetbraten, *-s, -, m.* friptură de mușchi.
Filete, *-n, f. (tipogr.)* filetă.
filetieren, *filetierte, filetiert, vb. (h) tr. (cul.)* a tăia fileuri.
Filetnadel, *-n, f.* ac de lucrat fileuri.
Filet|spitze, *-n, f.* dantelă.
Filet|stickerei, *-en, f.* (broderie pe) fileu.
Filial|an|stalt, *-en, f.* filială, sucursală.
Filialbank, *-en, f.* sucursală a unei bănci.
Filiale, *-n, f.* filială, sucursală, anexă; **eine ~ gründen** a crea, a înființa o filială.
Filialgeschäft, *-(e)s, -e, n.* filială a unui magazin.
Filialgroßbetrieb, *-(e)s, -e, m.* magazin cu sucursale multiple.
Filialisierung, *-en, f.* crearea de filiale.
Filial|leiter, *-s, -, m.* manager de filială.
Filialnetz, *-es, -e, n. (com.)* rețea de filiale.
Filiation, *-en, f.* filiație, descendență; derivare.
filieren, *filierte, filiert, vb. (h) tr.* **1.** a lucra fileuri, plase. **2.** *(la jocuri de cărți)* a fila.
Filibuster, *-, -, m.* v. F l i b u s t i e r.
filigran *adj.* mărunt, fin.
Filigran, *-s, -e, n.* (lucrătură) filigran.
Filigran|arbeit, *-en, f.* filigran.
Filigran|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător în filigran.
Fillingmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de tăiat fibre.
Film, *-(e)s, -e, m.* **1.** film; **ein Pack ~e** un pachet de filme; **belichteter ~** film expus; **unbelichteter ~** film virgin; **unentflammbarer ~** film neinflamabil; **orthochromatischer ~** film ortocromatic; **panchromatischer ~** film pancromatic; **belehrender ~** film documentar; **plastischer ~** film plastic; film în relief; **tönender ~** film sonor; **der ~ läuft weiter** filmul rulează mai departe; **einen ~ über etwas drehen** a turna un film despre ceva; **den ~ haben sich viele Tausende angesehen** filmul acesta l-au vizionat multe mii de oameni; **wie im ~** ca într-un film. **2.** film, cinematografie; **sie wollte zum ~ (gehen)** vroia să facă film, să se facă artistă de cinema. **3.** peliculă, pojghiță, strat subțire.
film|artig *adj.* **1.** ca în film. **2.** ca un film, în secvențe.
Film|atelier [-lie:], *-s, -s, n.* studio cinematografic.
Film|aufnahme, *-n, f.* filmare, turnare.
Filmbesucher, *-s, -, m., ~in, -nen, f.* spectator(oare) de cinema.
Filmbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** tablou, imagine din (de) film. **2.** imagine pe peliculă. **3.** imagine cinematografică (proiectată pe ecran).
Filmdar|steller, *-s, -, m.* actor de film.
Filmdiva [-va], *-s, f.* divă, star de film, stea de cinema.
Filmdokument, *-(e)s, -e, n.* film-document.
Filmemacher, *-s, -, m. (film)* regizor, autor de scenariu și producător concomitent.
filmen, *filmte, gefilmt, vb. (h) tr.* a filma, a turna (un film).
Filmfabrik, *-en, f.* fabrică de filme.
Filmfest|spiele *pl.* festival al filmului.
Filmfreund, *-(e)s, -e, m.* amator de filme, de cinema, cinefil.
Filmfritze, *-n, -n, m. (peior.)* persoană care lucrează la un studio de filme.
Filmgeschäft, *-(e)s, -e, n.* domeniul producției cinematografice.
Filmgesellschaft, *-en, f.* societate de filme.
Filmgröße, *-n, f.* mare vedetă de cinema.
Filmheld, *-en, -en, m.* erou de cinema.
Film|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie a filmului.
Film|ingenieur [-Inʒɛniø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer specialist în cinematografie.
filmisch *adj.* cinematografic, de film.
Filmkamera, *-s, f.* aparat de filmat.
Filmkammer, *-n, f.* cameră de filme.
Filmkünstler, *-s, -, m.* artist de cinema.
Filmleinwand, *-wände, f.* ecran cinematografic.
Filmlust|spiel, *-(e)s, -e, n.* film vesel, comedie cinematografică.
Film|manuskript, *-(e)s, -e, n.* scenariu-manuscris.
Film|operette, *-n, f.* film-operetă.
Filmpack, *-(e)s, -e, m. (fot.)* filmpac.
Filmproduktion *-en, f.* producție de filme.
Filmproduzent, *-en, -en, m.* producător de filme.
Filmprogramm, *-s, -e, n.* program de filme.
Filmprüfung, *-en, f.* cenzură a filmelor.
Filmregie [-reʒi:] *f. sg.* **1.** regie a filmului. **2.** regie cinematografică.
Filmregisseur [-reʒisø:ɐ], *-s, -e, m.* regizor de filme.
Filmreklame, *-n, f.* reclamă prin cinema.
Filmriss, *-es, -e, m.* **1.** rupere a filmului. **2.** *(fam.)* gol de memorie.
Filmrolle, *-n, f.* **1.** rol în film. **2.** rolă de film. **3.** *(fot.)* (rol)film.
Filmsaison [-sezõ:] *f. sg.* stagiune cinematografică.
Filmschaffen, *-s, n. sg.* creare, producție de filme.
Filmschau|spieler, *-s, -, m., ~in, -nen, f.* artist(ă) de cinema.
Film|spule, *-n, f.* bobină, casetă, rolfilm.
Film|stadt, *-städte, f.* oraș al filmului.
Film|star [-sta:ɐ], *-s, -s,* **Film|stern**, *-(e)s, -e, m.* stea, vedetă de cinema.
Film|streifen, *-s, -, m.* peliculă.
Filmtechnik *f. sg.* tehnică a filmului, tehnică cinematografică.
Filmthe|ater, *-s, -, n.* **1.** teatru filmat. **2.** sală de cinematograf.
Filmtransport, *-(e)s, -e, m. (fot)* transport al filmului (în aparat).
Filmtransportmechanismus, *-, m. sg.* mecanism de transport al filmului (în aparat).
Filmverleih, *-(e)s, -e, m.* difuzare a filmelor.
Filmvorführgerät, *-(e)s, -e, n.* v. F i l m v o r f ü h r u n g s a p p a r a t.
Filmvorführung, *-en, f.* proiecție, reprezentație cinematografică.
Filmvorführungs|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de proiecție pentru filme.
Filmvorführungs|einrichtung, *-en, f.* instalație pentru proiecția filmelor.
Filmvor|stellung, *-en, f.* v. F i l m v o r f ü h r u n g.
Filmwelt, *-en, f.* **1.** lume a cinematografiei. **2.** lume a filmului.
Filmwesen, *-s, n. sg.* cinematografie, artă cinematografică.
Filmwoche, *-n, f.* săptămână (festivă) a filmului.
Filmzensur *f. sg.* cenzură de filme.
Filou [fi'lu:], *-s, -s, m.* șmecher, pișicher, pezevenghi; ticălos.
Filter, *-s, -, m.* (și *n.*) *(chim., tehn.)* filtru; *(inform.)* **einen ~ aufrufen** a apela un filtru; **den ~ einlesen** a citi filtrul.
Filter|anlage, *-n, f.* instalație de filtrare.
Filterbett, *-(e)s, -en, n.* pat filtrant.
Filterbrunnen, *-s, -, m.* puț de filtrare.
Filterdiaphragma, *-s, -men, n.* diafragmă de filtrare.
Filtergerät, *-(e)s, -e, n.* dispozitiv de filtrare.
Filterkammer, *-n, f.* cameră de filtrat, cameră filtrantă.
Filterkerze, *-n, f.* lumânare filtrantă.
Filterkuchen, *-s, -, m.* turtă, reziduu de filtrare.
Filtermedium, *-s, -medien* [-diən], *n.* mediu de filtrat.
Filtermund|stück, *-(e)s, -e, n.* filtru de țigaretă.
filtern, *filterte, gefiltert (ich filt(e)re), vb. (h) tr.* a filtra.
Filterpapier, *-s, -e, n.* hârtie de filtru.
Filterplatte, *-n, f.* placă de filtru.
Filterpresse, *-n, f.* filtru-presă.
Filter|rück|stand, *-(e)s, -stände, m.* reziduu de filtrare.
Filter|stoff, *-(e)s, -e, m.* material pentru filtrat.
Filtertressengewebe, *-s, -, n.* sită de filtrare din toroane.
Filtertuch, *-(e)s, -tücher, n.* pânză de filtru.
Filtertüte, *-n, f.* filtru pentru cafetiere.
Filterung, *-en, f.* filtrare.
Filtrat, *-(e)s, -e, n.* filtrat.
Filtration, *-en, f.* v. F i l t e r u n g.
Filtrier|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de filtrare, filtru.
Filtrierbecken, *-s, -, n.* bazin, vas de filtrat.

Filtrierbeutel, *-s, -, m.* sac de strecurat, de filtrat.
filtrieren, *filtrierte, filtriert, vb. (h) tr.* v. filtern.
Filtriergefäß, *-es, -e, n.* vas de filtrat.
Filtrierpapier, *-s, -e, n.* hârtie de filtru.
Filtrier|rückstand, *-(e)s, -stände, m.* v. Filterrückstand.
Filtriersack, *- (e)s, -säcke, m. f.* Filtrierbeutel.
Filtriersieb, *-(e)s, -e, n.* sită de filtrat.
Filtrier|stoff, *-(e)s, -e, m.* v. Fillerstoff.
Filtrier|trichter, *-s, -, m.* filtru, pâlnie pentru filtrat.
Filtriertuch, *-(e)s, -tücher, n.* v. Filtertuch.
Filtrierung, *-en, f.* v. Filterung.
Filz, *-es, -e, m.* **1.** filț, fetru; pâslă. **2.** *(pop.)* zgârcit, zgârie-brânză; *(în expr.)* **ein grober ~** un bădăran, un om necioplit. **3.** *(bot.)* numele unei boli a frunzelor de copaci. **4.** *(pop.)* pălărie. **5.** *(reg.)* mlaștină, mocirlă. **6.** *(reg.)* osânză netopită. **7.** *(pop.)* ștergător, cârpă de șters. **8.** mustrare grosolană, ocară.
Filz|arbeit, *-en, f.* fabricare a pâslei, a filțului, a fetrului.
filz|artig *adj.* ca pâsla, pâslos.
Filzbällchen, *-s, -, n.* tampon (la gravură în metal).
Filzdecke, *-n, f.* pătură, scoarță, învelitoare de pâslă.
Filzdichtung, *-en, f.* garnitură de pâslă.
filzen[1], *filzte, gefilzt (du, er filzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** (și *refl.*) a (se) face pâslos, a (se) împâsli. **2.** *(fam.)* a certa, a ocărî. **3.** *(reg.)* a pipăi (animale la cumpărare). **4.** *(fam.)* a percheziționa. **5.** *(fam.)* a jefui, a prăda. **6.** a borda cu fetru. **II.** *intr.* **1.** a se împâsli, a deveni pâslos. **2.** a fi zgârcit. **3.** a dormi adânc.
filzen[2] *adj.* din fetru, din pâslă; **~e Stiefel** cizme din pâslă, pâslari.
Filzer, *-s, -, m.* **1.** v. Filz **(2)**. **2.** *(înv.)* lucrător pâslar.
Filzerei, *-en (pop.) f.* zgârcenie, avariție.
Filzgarn, *-(e)s, n. sg.* ață de fetru.
Filzhändler, *-s, -, m.* negustor de obiecte de pâslă, de fetru.
Filzhut, *-(e)s, -hüte, m.* pălărie de fetru, de filț.
filzicht *(înv.)*, **filzig** *adj.* **1.** de pâslă, de fetru, de filț. **2.** împâslit. **3.** *(pop.)* zgârcit.
Filzigkeit *f. sg.* zgârcenie, meschinărie.
Filzkrankheit, *-en, f. (bot.)* nume al unei boli a frunzelor de arbori.
Filzkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** torțel *(Cuscuta epithymam* L.). **2.** solovârfiță *(Phlomis)*.
Filzlaus, *-läuse, f. (entom.)* păduchelat *(Phthirius pubis)*.
Filzmacher, *-s, -, m.* (meșter) pâslar.
Filzmantel, *-s, -mäntel, m.* haină de pâslă.
Filzmaschine, *-n, f.* mașină de fabricat pâslă.
Filzmühle, *-n, f.* piuă, atelier de bătut la piuă.
Filzokratie [-ti:] *f. sg.* clientelism, nepotism.
filzokratisch *adj.* clientelist.
Filzpackung, *-en, f.* v. Filzdichtung.
Filzpantoffel, *-s, -n* (și -), *m.* papuc de pâslă, pâslar.
Filzröhrling, *-s, -e, m. (bot.)* varietate de mânătarcă *(Boletus)*.
Filzschreiber, *-s, -, m.* v. Filzstift.
Filz|schuh, *-(e)s, -e, m.* pantof de pâslă, pâslar.
Filz|sohle, *-n, f.* talpă de pâslă.
Filz|stiefel, *-s, -, m.* botină, cizmă de pâslă, pâslar.
Filz|stift, *-(e)s, -e, m.* creion de desen cu pâslă, carioca.
Filztuch, *-(e)s, n. sg.* postav de pâslă.
Filz|unterlage, *-n, f.* suport de pâslă.
Filzware, *-n, pl.* obiecte de fetru, de pâslă.
Fimmel, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* v. Femel. **2.** țăruș de fier. **3.** pană (de despicat), ic. **4.** ciocan de fier. **5.** *(pop.)* predilecție; manie; țicneală; megalomanie; **er hat einen ~** are o păsărică, sticleți.
fimmeln, *fimmelte, gefimmelt (ich fimm(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* a culege cânepă. **II.** *intr. (reg.)* **1.** a trăncăni, a sporovăi; a vorbi într-aiurea. **2.** a flutura în fața ochilor.
final *adj.* final.
Finalbeschluss, *-es, -schlüsse, m.* hotărâre, decizie finală.
Finale, *-s, -s, n.* **1.** *(muz.)* final. **2.** *(sport)* finală.
Finalisierung, *-en, f.* încheiere, finalizare; **~ eines Vertrages** încheierea unui contract.
Finalität, *-en, f.* finalitate.
Finalkadenz, *en, f. (muz.)* cadență finală.
Finalkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (sport)* luptă finală, întrecere finală.
Finalsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție finală.
Finalsilbe, *-n, f. (gram.)* silabă finală.
Financier [fină'sie:], *-s, -s, m.* **1.** *(înv.)* om de finanțe, capitalist, financiar. **2.** *(reg.)* funcționar financiar; funcționar vamal.
Finanz, *-en, f.* **1.** finanțe; *pl.* mijloace bănești; **betriebliche ~en** finanțe ale firmei, ale întreprinderii; **öffentliche ~en** finanțe publice; **staatliche ~en** finanțe ale statului. **2.** lume financiară, financiari.
Finanz|abgabe, *-en, f.* taxă, impozit fiscal.
Finanz|abkommen, *-s, -, m.* acord financiar.
Finanz|abteilung, *-en, f.* secție financiară.
Finanz|amt, *-(e)s, -ämter, n.* **1.** secție financiară. **2.** funcție financiară.
Finanz|anzeige, *-n, f.* aviz financiar.
Finanz|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat financiar.
Finanz|aristokratie, *-n* [-ti:ən], *f.* aristocrație financiară.
Finanz|ausgleich, *-(e)s, -e, m.* echivalare financiară.
Finanz|aus|schuss, *-(e)s, -schüsse, m.* comisie, comitet financiar.
Finanzbe|amte, *-n, -n (ein Finanzbeamter), m.* **1.** funcționar financiar. **2.** funcționar vamal.
Finanzbe|arbeiter, *-s, -, m.* agent financiar.
Finanzbedarf, *-(e)s, -bedürfnisse, m.* necesitate, nevoie financiară.
Finanzbe|hörde, *-n, f.* administrație financiară.
Finanzberater, *-s, -e, m.* jurist consilier în probleme financiare.
Finanzbericht, *-(e)s, -e, m.* raport financiar.
Finanzbericht|erstattung, *-en, f.* raport al situației financiare.
Finanzbeziehung, *-en, f.* relație financiară.
Finanzbilanz, *-en, f.* bilanț financiar, balanță financiară; **~ des Staates** balanță financiară a statului.
Finanzbuch|haltung, *-en, f.* contabilitate generală.
Finanzdienstleistung, *-en, f.* prestări de servicii financiare.
Finanzdinge *pl. (fam.)* probleme financiare.
Finanzdirektion, *-en, f.* direcție financiară.
Finanzdisziplin *f. sg.* disciplină financiară.
Finanzen *pl.* finanțe, mijloace bănești; **die ~ der Stadt a)** finanțele orașului; **b)** banii, mijloacele bănești ale orașului; **betriebliche ~** finanțe ale firmei, ale întreprinderii; **öffentliche ~** finanțe publice; **staatliche ~** finanțe ale statului; *(glumeț)* **meine ~** finanțele mele, banii mei; *(fam.)* **wie stehen die ~?** cum stăm cu paralele?
Finanzer, *-s, -, m. (reg.)* v. Finanzbeamte.
Finanz|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* produs financiar.
Finanzfachmann, *-(e)s, -leute,* specialist în finanțe, finanțist.
Finanzfrage, *-n, f.* chestiune financiară.
Finanzgebarung, *-en, f. (austr.)* gospodărie, administrație financiară; gestiune.
Finanzgeschäft, *-(e)s, -e, n.* operație, tranzacție financiară.
Finanzgesetz, *-es, -e, n. (jur.)* lege financiară.
Finanzgesetzgebung, *-en, f.* legislație financiară.
Finanzgewalt *f. sg.* drept, putere de a cere impozite.
Finanzgruppe, *-n, f.* grupă financiară.
Finanz|herr, *-(e)n, -en, m.* stăpân al finanțelor, prinț al finanțelor, mare capitalist.
Finanzho|heit, *-en, f. (jur.)* autoritate, jurisdicție financiară. **2.** v. Finanzgewalt.
finanziell [-'tsiɛl] **I.** *adj.* **1.** financiar. **2.** bănesc, monetar. **II.** *adv.* din punct de vedere financiar.
Finanzier [-nă'tsie:], *-s, -s, m.* financiar, om de finanțe, bancher.
finanzierbar *adj.* care poate fi finanțat.
finanzieren, *finanzierte, finanziert, vb. (h) tr.* a finanța; **ich kann es nicht ~** nu pot s-o finanțez.
Finanzierung, *-en, f.* suportare a cheltuielilor, finanțare; **~ der Außenwirtschaftsbeziehungen** finanțare a relațiilor economice externe; **~ der Wirtschaft** finanțarea economiei; **kurzfristige ~** finanțare pe termen scurt; **langsfristige ~** finanțare pe termen lung; **staatliche ~** finanțare publică.
Finanzierungsbei|hilfe, *-n, f.* ajutor financiar, subvenție financiară.
Finanzierungs|einrichtung, *-en, f.* instituție financiară de finanțare.
Finanzierungs|entscheidung, *-en, f.* decizie de finanțare.
Finanzierungsgesellschaft, *-en, f.* societate de finanțare.
Finanzierungshilfe, *-n, f.* ajutor de finanțare acordat de stat, subvenție.
Finanzierungskreislauf, *-(e)s, m. sg.* circuit de finanțare.
Finanzierungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de finanțare.
Finanzierungsquelle, *-n, f.* sursă de finanțare.
Finanzierungs|spielraum, *-(e)s, -räume, m.* marjă de finanțare.
Finanzierungsverfahren, *-s, -, n.* metodă, procedeu de finanțare.
Finanzierungszwang, *-(e)s, -zwänge, m.* constrângere obligatorie de finanțare.
Finanz|institut, *-(e)s, -e, n.* instituție financiară.
Finanzjahr, *-(e)s, -e, n.* an financiar.
Finanzkapital, *-s, -ien* [-iən], *n. (ec.)* capital financiar.
Finanzkapitalismus, *-, m. sg. (ec.)* capitalism financiar.
Finanzkennziffer, *-n, f.* indice financiar.
Finanzkontrolle, *-n, f.* control financiar.
Finanzkönig, *-(e)s, -e, m.* rege al finanțelor.
finanzkräftig *adj.* cu putere financiară; solvabil.
Finanzkrise, *-n, f.* criză financiară.
Finanzlage, *-n, f.* situație financiară.
Finanzlasten *pl.* cheltuieli financiare, sărăcie financiară.
Finanzmacht, *-mächte, f.* putere financiară.
Finanzmakler, *-s, -, m.* intermediar financiar.
Finanzmann, *-(e)s, -leute, m.* om de finanțe, financiar; bancher.
Finanzmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață financiară.
Finanzmathematik *f. sg.* matematică financiară.
Finanzminister, *-s, -, m.* ministru de Finanțe.
Finanzministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* Minister de Finanțe.
Finanzmittel, *-s, -, pl.* mijloace financiare.
Finanznot, *-nöte, f.* insuficiență, jenă financiară.
Finanz|oligarchie, *-n* [-çi:ən], *f.* oligarhie financiară.
Finanz|operation, *-en, f.* operație financiară.
Finanz|organisation, *-en, f.* organizație financiară.
Finanzpächter, *-s, -, m. (înv.)* persoană care ia în arendă perceperea impozitelor.
Finanzpartner, *-s, -, m.* partener financiar.
Finanzperiode, *-n, f.* perioadă financiară.
Finanzplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan financiar.
Finanzplanung *f. sg.* planificare financiară.
Finanzpolitik *f. sg.* politică financiară.
Finanzprüfer, *-s, -, m.* controlor financiar.
Finanzrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consiliu financiar. **2.** consilier financiar.
Finanzrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept financiar.
Finanzreform, *-en, f.* reformă financiară.
Finanzreserve [-və], *-n, f.* rezervă financiară.
Finanz|sache, *-n, f.* chestiune financiară.
Finanzsachver|ständige, *-n, -n (ein Finanzsachverständiger), m.* expert financiar.
Finanzschuld, *-en, f.* datorie financiară.
finanzschwach *adj.* slab, fragil financiar.
Finanz|spritze, *-n, f. (fam.)* măsură de redresare financiară.
finanz|stark *adj.* solid, puternic financiar.
Finanz|system *-s, -e, n.* sistem financiar.
Finanzverfassung, *-en, f.* constituție financiară.

Finanzver|hältnis, *-ses, -se, n.* relație financiară; situație financiară.
Finanzverwalter, *-s, -, m.* administrator financiar.
Finanzverwaltung, *-en, f.* administrație financiară.
Finanzwache, *-n, f.* inspectorat de control financiar; miliție economică.
Finanzwachmann, *-(e)s, -leute, m. (înv.)* **1.** inspector financiar. **2.** vameș.
Finanzwechsel, *-s, -, m.* poliță financiară.
Finanzwelt *f. sg.* lume financiară.
Finanzwesen, *-s, n. sg.* sistem financiar; finanțe.
Finanzwirtschaft, *-en, f.* finanțe, administrare a finanțelor.
Finanzwissenschaft *f. sg.* finanțe, științe financiare.
Finanz|zoll, *-(e)s, -zölle m.* vamă financiară.
Finasserie, *-n* [-'ri:ən-], *f.* intrigărie.
finassieren, *finassierte, finassiert, vb. (h) intr.* a face intrigi, a folosi tertipuri.
findbar *adj.* de găsit, care se poate găsi.
Findel, *-s, -, m.* (și *n.*) *(înv.)* v. Findelkind.
Findel|an|stalt, *-en, f.* v. Findelhaus.
Findelhaus, *-es, -häuser, n.* cămin pentru copii părăsiți, leagăn.
Findelkind, *-(e)s, -er, n.* copil părăsit.
Findelmutter, *-mütter, f.* mamă, persoană care crește un copil părăsit.
Finde|lohn, *-(e)s, -löhne, m.* v. Finderlohn.
Findelpfleger, *-s, -, m.* îngrijitor al unui copil părăsit.
Findelvater, *-s, -väter, m.* **1.** tată adoptiv al unui copil părăsit. **2.** director al unui cămin pentru copii părăsiți.
finden, *fand, gefunden (du findest, er findet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a găsi; **einen Schatz ~** a găsi o comoară; **er ist nirgends zu ~** nu e de găsit nicăieri; **ich kann den Fehler nicht ~** nu pot să găsesc greșeala; *(inform.)* **eine Datei ~** a găsi un fișier; **Viren ~** a găsi viruși; *(fig.)* **seinen Mann ~** a-și găsi omul; **Verwendung ~** a găsi întrebuințare; **keinen Glauben ~** a nu fi crezut, a nu avea crezare; **Beifall ~** a avea succes; **den Tod ~** a-și găsi moartea; **ich fand keine Worte** n-am găsit cuvinte, mi-a pierit glasul; **ich finde einen Trost darin** îmi găsesc în aceasta mângâierea; **ich finde nicht die Kraft in mir, zu...** nu găsesc în mine puterea să...; **an etwas seine Freude** (sau **seinen Gefallen**) **~** a găsi o plăcere în ceva; **in jm. einen guten Freund ~** a găsi un prieten bun în cineva; **vor jm. Gnade ~** a găsi îndurare la cineva; **das findet man nicht auf der Straße** asta nu se găsește pe toate drumurile. **2.** *(fig.)* a găsi; a socoti, a considera; **ich finde, dass du unrecht hast** găsesc că nu ai dreptate; **ich finde es nicht so kalt, wie Sie sagen** găsesc că nu e atât de frig precum spuneți; **ich finde, dass sie schön ist** găsesc că este frumoasă; **ich finde es merkwürdig** găsesc că este ciudat; **ich finde wirklich nichts dabei** nu am nici o obiecție, nu găsesc nimic nelalocul lui; **ich finde nichts daran** nu-mi place, nu mă pasionează; **für recht** (sau **gut**) **~ a)** a aproba; **b)** a găsi cu cale; **an etwas auszusetzen ~** a găsi ceva de obiectat; **das kann ich nicht ~** n-aș putea spune asta. **II.** *intr.* a ajunge, a găsi drumul; **nach Hause ~** a ajunge acasă. **III.** *refl.* **1.** a se întâlni, a se găsi; **werden wir uns in dem Gedränge ~?** ne vom putea găsi oare în această înghesuială? **der Fehler hat sich gefunden** greșeala s-a găsit, a fost găsită; **schöne Seelen ~ sich** sufletele frumoase se întâlnesc; *(fam.)* **die haben sich gefunden!** sacul și-a găsit peticul! **ich will mich ~** vreau să mă regăsesc, să mă reculeg. **2.** a se găsi, a se afla, a exista; **dort findet sich ein Brunnen** acolo se află o fântână; **dieses Wort findet sich nur einmal in Goethe** acest cuvânt se găsește o singură dată la Goethe; *(impers.)* **es ~ sich Leute** sunt oameni; **dafür ~ sich immer Bewerber** pentru aceasta se găsesc întotdeauna amatori. **3.** a se descurca, a se resemna; **ich werde mich darein ~ müssen** va trebui să mă obișnuiesc cu aceasta; **sich in sein Unglück ~** a se resemna, a se consola, a suporta cu tărie nenorocirea. **4.** *(impers.)* a se întâmpla; a reieși; **es fand sich, dass... a)** s-a întâmplat, s-a brodit că...; **b)** a reieșit, s-a văzut că...
findenswert *adj.* demn de a fi găsit.
Finde|ort, *-(e)s, -e, m.* loc unde s-a găsit ceva.
Finder, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** găsitor(-oare). **2.** *(vân.)* câine de vânătoare. **3.** *(geol.)* descoperitor, explorator, prospector.
Findergeld, *-(e)s, -er, n.* v. Finderlohn.
Finderglück, *-(e)s, n. sg.* noroc la găsit.
Finder|hund, *-(e)s, -e, m. (vân.)* câine de vânătoare.
Finderlohn, *-(e)s, -löhne, m.* recompensă, răsplată dată aducătorului unui obiect pierdut.
findig *adj.* ingenios, inventiv, iscusit, isteț; **~er Kopf** cap ingenios, persoană isteață.
Findigkeit *f. sg.* iscusință, istețime, dibăcie.
Findling, *-s, -e, m.* **1.** copil găsit. **2.** *(geol.)* bloc eratic.
Findlingsblock, *-(e)s, -blöcke, m.* v. Findling **(2)**.
Findung, *-en, f.* aflare, găsire.
Finesse, *-n, f.* **1.** finețe. **2.** istețime a spiritului. **3.** viclenie, șiretenie.
fing *pers.* 1. și 3 *ind. imperf.* de la fangen.
Finger, *-s, -, m.* deget; **der kleine ~** degetul mic; **einen wehen ~ haben** a avea un deget care doare; **~ des Handschuhs** deget de mănușă; **zwei ~ breit** lat de două degete; **keinen ~ breit** nici cât un deget de lat; **mit allen ~n nach etwas greifen** a se apuca cu amândouă mâinile de ceva; *(fig.)* **er hat lange ~** e hoț, fură, e lung de mână; **sich** *(dat.)* **die ~ ablecken** a-și linge degetele; *(fig.)* **er hat überall seine ~ darin** (sau **dazwischen**) e amestecat în toate; **er hat keinen ~ dabei** (sau **dafür**) **gerührt** (sau **krumm gemacht**) nu a mișcat nici un deget pentru aceasta; **die ~ davon lassen** a nu se amesteca, a renunța la ceva; *(muz.)* **die ~ setzen** a-și pune degetele; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **die ~ verbrennen** a se arde; **man kann es an den (fünf) ~n abzählen** se poate număra pe degete; **etwas an den ~n hersagen können** a ști, a cunoaște ceva la perfecție, ca pe apă; **jn. auf die ~ schlagen** (sau **klopfen**) a da cuiva peste mână, a pedepsi pe cineva; *(fam.)* **jm. auf die ~ sehen** a supraveghea pe cineva, a fi atent la ce face cineva; **nicht aus den ~n lassen** a nu lăsa să-i scape printre degete, din mâini; **etwas aus den ~n saugen** a scorni, a inventa ceva; **durch die ~ sehen** a trece cu vederea; **Sie sehen Ihren Kindern zu viel durch die ~** sunteți prea îngăduitoare cu copiii d-voastră; **mit ~n auf jn. zeigen** a arăta pe cineva cu degetul; *(fig.)* **um den (kleinen) ~ wickeln** a îmbrobodi pe cineva, a face cu cineva ce vrea; **was ihm unter die ~ kommt** ce-i cade în mână; **das Geld zerrann ihm unter den ~n** i-au alunecat banii printre degete; **gibt man ihm einen ~, so nimmt er die ganze Hand** dacă îi dai un deget, îți cere mâna toată.
Finger|abdruck, *-(e)s, -drücke, m.* amprentă digitală; impresie dactiloscopică.
Finger|alphabet, *-s, -e, n.* limbaj al surdomuților.
fingerbreit *adj.* lat de un deget.
Fingerbreit, *-(e)s, m. sg.*, **Fingerbreite**, *-n, f.* lățime de un deget.
Fingerchen, *-s, -, n. (dim.* de la Finger*)* degețel.
fingerdick *adj.* de grosimea unui deget.
Fingerei *-en, f.* migăleală.
Finger|entzündung, *-en, f. (med.)* inflamație a degetului; panarițiu.
Fingerfarbe, *-n, f.* culoare (pentru copii) de pictat cu degetele.
fingerfertig *adj.* iscusit, îndemânatic, agil.
Fingerfertigkeit *f. sg.* îndemânare, abilitate, dexteritate; *(muz.)* agilitate a digitației; *(tron.)* îndemânare (de a șterpeli).
fingerförmig *adj.* ca degetul; *(bot.)* digitiform.
Fingerfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză-deget.
Fingergelenk, *-(e)s, -e, n.* încheietură a degetului.
fingergerecht *adj.* potrivit pentru degete.
Fingergeschwür, *-(e)s, -e, n. (med.)* panarițiu, sugel, sugiu.
Fingerglied, *-(e)s, -er, n. (anat.)* falangă.
Finger|handschuh, *-(e)s, -e, m.* mănușă cu degete.
Finger|hut, *-(e)s, -hüte, m.* **1.** degetar; *(fig., în expr.)* **einen ~ voll Wein** un pic de vin. **2.** *(bot.)* **purpurroter ~** degețel roșu *(Digitalis purpurea)*; **blassgelber ~** degetar *(Digitalis ambigua)*.
finger|hut|ähnlich *adj.* ca un degetar.
Finger|hutbitter, *-s, -, n. (farm.)* digitalină.
Finger|hutblume, *-n, f.* v. Fingerhut **(2)**.
finger|hutförmig *adj.* ca un degetar, de forma unui degetar.
Finger|hutschachtel, *-n, f.* toc pentru degetare.
Fingerkoppe, *-n, f.* v. Fingerkuppe.
Fingerkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m.* cârcel la deget.
Fingerkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* scrântitoare, buruiană-de-cinci-degete *(Potentilla)*; **kriechendes ~** scrântitoare-rămuroasă *(Potentilla reptans)*; **niedriges ~** scrântitoare-leneșă *(Potentilla sapina)*; **lupinenblättriges** (sau **weißes**) **~** scrântitoare-albă *(Potentilla alba)*.
Fingerkuppe, *-n, f.* buric al degetului.
fingerlang *adj.* lung de un deget.
Fingerlecken, *-s, n. sg. (fam., în expr.)* **das ist nur zum ~** e numai atât cât să te lingi pe buze.
Fingerling, *-s, -e, m.* deget de mănușă; deget de mănușă protector.
fingerlos *adj.* fără degete.
Fingerlutschen, *-s, n. sg.* suptul degetelor.
fingern, *fingerte, gefingert (ich fing(e)re), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(an* cu *dat.)* a umbla cu degetele la ceva. **2.** a mișca repede degetele. **II.** *tr. (fam.)* a face, a descurca, a aranja; **wir werden die Sache schon ~** lasă că-i dăm noi de rost.
fingernackt *adj. (fam.)* gol pușcă.
Fingernagel, *-s, -nägel, m.* unghie (de la mână).
Finger|reif, **Finger|ring**, *-(e)s, -e, m.* inel; verighetă.
Fingersatz, *-es, -sätze, m. (muz.)* digitație.
Fingerschnalzen, *-s, n. sg.* pocnit din degete.
Finger|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc (de copii) cu degetele.
Finger|spitze, *-n, f.* vârf al degetului; **eine ~** un vârf de deget; **bis in die ~n** până în vârful degetelor.
Finger|spitzengefühl, *-(e)s, n. sg.* **1.** simț tactil, din vârful degetelor. **2.** *(fig.)* tact; fler; al șaselea simț; **dazu gehört ein gewisses ~** pentru aceasta trebuie un anumit fler. **3.** *(fig.)* sensibilitate maximă.
Finger|sprache, *-n, f.* limbaj, mijloc de a se înțelege cu ajutorul mâinilor; dactilologie.
Finger|spur, *-en, f.* urmă a degetelor.
Fingertier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* makis, aye-aye *(Daubentonia madagascariensis)*.
Finger|übung, *-en, f. (muz.)* exercițiu de digitație.
Fingerwurm, *-(e)s, -würmer, m.* v. Fingergeschwür.
Fingerzeig, *-(e)s, -e, m.* semn, indicație; *(fig.)* aluzie; **~ für den Leser** aviz cititorului; **einen ~ geben** a da o îndrumare, o indicație.
fingieren, *fingierte, fingiert, vb. (h) tr.* **1.** a născoci, a simula.
fingiert I. *part. trec.* de la fingieren. **II.** *adj.* fictiv, imaginar; **~er Anschlag** atentat simulat; **~e Rechnung** socoteală fictivă; **~er Wert** valoare inchipuită.
Fingierung, *-en, f.* **1.** născocire. **2.** simulare.
Finish ['fɪnɪʃ], *-s, -, n.* (și *m.*) **1.** finisaj; ultima șlefuire, cizelare. **2.** *(text.)* substanță de apretat. **3.** *(sport)* finiș, sfârșit.
Finisher ['fɪnɪʃər], *-s, -, m.* **1.** instrument de finisare, finisor. **2.** *(text.)* instrument de cizelare, cizelator. **3.** sportiv la finiș.
Fink, *-en, -en, m.* **1.** pițigoi; cintezoi, cinteză *(Fringilla coelebs)*. **2.** *(fam.)* persoană ușuratică; fluieră-vânt. **3.** *(reg.)* pâslar. **4.** *(reg.)* șosetă. **5.** *(înv.)* student care nu face parte din nici o organizație.
finkeln, *finkelte, gefinkelt (ich fink(e)le), vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a prinde păsări. **2.** *(reg.)* a tăia, a ciopli neîndemânatic. **3.** *(argou)* a găti mâncare. **4.** a cânta.
Finkeln, *-s, n. sg.* prindere a păsărilor.
Finken, *-s, -, m. (elv., reg.)* papuc de casă; **die ~ klopfen** a o șterge pe nesimțite.
Finkenbauer, *-s, -, n.* colivie de cintezoi.
Finkenbeißer, *-s, -, m. (ornit.)* șoimuț, lupul-insectelor, coțofană de munte *(Lanius collurio)*.
Finkenfalk, *-en, -en, m. (ornit.)* șoim de vânătoare, uliu *(Accipiter nisus)*.
Finkenfang, *-(e)s, -fänge, m.* **1.** prindere a cintezoilor. **2.** prindere a păsărilor.
Finkengarn, *-(e)s, -e, n. (vân.)* laț de prins păsări mici.
Finkenhabicht, *-(e)s, -e, m.* șoim de vânătoare, uliu *(Accipiter nisus)*.
Finkenherd, *-(e)s, -e, m. (înv.)* capcană de păsărar.
Finkenmeise, *-n, f.* v. Kohlmeise.
Finkensame, *-ns, -n, m. (bot.)* drob *(Neslia paniculata)*.
Finkenschlag, *-(e)s, m. sg.* cântec al cintezoiului.
Finken|strich, *-(e)s, -e, m.* vânătoare de cintezoi (cu plase).

Fịnkler, *-s, -, m.* păsărar.
Fịnn|aal, *-(e)s, -e, m. (zool.)* tipar tremurător, electric *(Gymnatus electricus).*
Fịnne[1], *-n, -n, m.* finlandez.
Fịnne[2], *-n, f.* **1.** cisticerc, stadiu de dezvoltare a teniei, linte (în carnea de porc). **2.** aripioară de pește. **3.** coș pe față, acnee. **4.** *(tehn.; în expr.)* ~ **des Hammers** pana ciocanului. **5.** *(pop.)* țăruș, cui.
Fịnnenkrankheit, *-en, f. (vet.)* cisticercoză; măzăriche.
Fịnnfisch, *-(e)s, -e, m.* v. F i n n w a l.
fịnnig *adj.* **1.** *(vel.)* bolnav de cisticercoză; cu cisticerci, cu măzăriche. **2.** *(despre carnea de porc)* cu linte. **3.** bubos; cu coșuri, cu acnee.
Fịnnin, *-nen, f.* finlandeză.
fịnnisch *adj.* finlandez.
fịnnisch-ugrisch *adj. (lingv.)* fino-ugric.
Fịnnländer, *-s, -, m.*, ~**in**, *-nen, f.* finlandez(ă).
fịnnländisch *adj.* v. f i n n i s c h.
fịnno|ugrisch *adj. (lingv.)* fino-ugric.
Fịnnwal, *-(e)s, -e, m. (zool.)* nume al unei subspecii de balenă, balenopteră *(Balaenoptera physalus).*
Fịnsel, *-n, f. (fam.)* părticică, bucățică.
fịnselig *adj.* **1.** *(despre ploaie)* mărunt, ca prin sită. **2.** subțire. **3.** migălos.
fịnster *adj.* **1.** întunecat, întunecos; **ein ~er Himmel** un cer întunecat, înnorat; **es wurde ~ vor meinen Augen** mi s-a făcut negru înaintea ochilor; **im ~n Wald** în adâncul pădurii, în desișul pădurii. **2.** *(fig.)* sever, sumbru, posomorât; **ein ~es Gesicht machen** a se încrunta; **ein ~er Blick** o privire întunecată. **3.** *(fig.)* suspect, dubios; **ein ~er Geselle** un tip suspect, dubios; **eine ~e Tat** o faptă rea, păcătoasă; **~e Wege wandeln** a umbla pe drumuri lăturalnice, greșite.
Fịnstere, *-n (etwas Finsteres), n. sg.* întuneric,beznă; **im ~n** în întuneric; *(fig.)* **im ~n tappen** a bâjbâi în întuneric.
Fịnster|heit, **Fịnsterkeit**, *-en, f.* obscuritate, întuneric, beznă, întunecime.
Fịnsterling, *-s, -e, m.* obscurantist.
fịnsterlings *adv.* pe întuneric, în obscuritate.
fịnstern, *finsterte, gefinstert, vb. (h) intr. (reg., impers.)* a se întuneca.
Fịnsternis, *-se, f.* **1.** întuneric; întunecime, obscuritate; beznă; negură; *(fig.)* **ägyptische** ~ întuneric beznă. **2.** *(astr.)* eclipsă.
Fịnte, *-n, f.* **1.** *(scrimă)* fentă. **2.** *(fig.)* pretext, șiretlic, manevră, truc, tertip; **das ist bloß eine** ~ ăsta-i moft, șmecherie, pretext; **~n machen** a umbla cu șiretlicuri.
Fịntenmacher, *-s, -, m.* persoană prefăcută, ascunsă, șireată.
Fịnzel, *-n, f.* v. F i n s e l.
fịnzelig *adj.* migălos.
Fiorịngras, *-es, -gräser, n. (bot.)* iarba-câmpului *(Agrostis alba).*
Fiorit<u>u</u>r, *-en, f. (muz.)* fioritură.
Fịps, *-es, -e, m.* **1.** om mărunt, fleac de om; *(glumeț)* **Meister** ~ croitor. **2.** toană, țicneală, nebunie. **3.** bobârnac.
fịpsen, *fipste, gefipst (du, er fipst), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a da bobârnace. **2.** *(glumeț)* a coase. **II.** *intr.* a juca arșice.
fịpsig *adj. (reg.)* **1.** mititel de tot, minuscul, infim; mărunt; neînsemnat. **2.** schimbător, nestatornic. **3.** *(despre rochii)* prost croit.
Fịrlefanz, *-es, -e, m.* **1.** tip neserios, fluieră-vânt. **2.** nimicuri, fleacuri, prostii. **3.** zdrențe, catrafuse, nimicuri.
fịrlefanzen, *firlefanzte, gefirlefanzt (du, er firlefanzt), vb. (h) intr.* **1.** a păcăli. **2.** a face pozne; a face mofturi.
Fịrlefanzer, *-s, -, m.* găgăuță, gură-cască, nerod.
Firlefanzer<u>ei</u>, *-en, f.* **1.** mofturi, fleacuri; păcăleli. **2.** nimicuri; zdrențe.
fịrm *adj.* tare sigur (în ceva); cunoscător încercat; **er ist ~ in drei Sprachen** el cunoaște perfect trei limbi. **2.** *(reg.)* nostim, cu șic.
Fịrma, *-men, f.* firmă, casă comercială; **eingetragene** ~ firmă înregistrată; **für eine ~ zeichnen** a semna pentru o firmă; **alte** ~ firmă veche; **ausländische** ~ firmă străină; **ansässige** ~ firmă locală; **verlässliche** ~ firmă de încredere.
Fịrma|inhaber, *-s, -, m.* v. F i r m e n i n h a b e r.
Firmamẹnt, *-(e)s, -e, n.* firmament.
Fịrman, *-s, m. sg. (ist.)* firman, edict al sultanului.
fịrmeln, *firmelte, gefirmelt (ich firm(e)le), vb. (h) tr. (bis. cat.)* a confirma.
Fịrmelung, *-en, f. (bis. cat.)* confirmare.
fịrmen, *firmte, gefirmt, vb. (h) tr.* v. f i r m e l n.
Fịrmenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* anuar al firmelor comerciale.
Fịrmenchef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* șef, director al firmei.
fịrmen|eigen *adj.* în proprietatea firmei; *(inform.)* **~es Intranet** intranet al firmei.
Fịrmenführung, *-en, f.* conducere a firmei.
Fịrmen|inhaber, *-s, -, m.* proprietar al firmei.
Fịrmenkopf, *-(e)s, -köpfe m.* antet al firmei (în scrisori).
Fịrmen|name, *-ns, -n, m. (com.)* nume sub care e înregistrată o firmă.
Fịrmenprotokoll, *-s, -e,* **Fịrmenregister**, *-s, -, n.* **1.** registru al firmei. **2.** registru al caselor de comerț.
Fịrmenschild, *-(e)s, -er, n.* v. F i r m e n t a f e l.
Fịrmenschutz, *-es, m. sg. (jur.)* apărare a firmelor comerciale.
Fịrmensitz, *-(e)s, -e, m.* sediu al firmei.
Fịrmentafel, *-n, f.* firmă, inscripție.
Fịrmenvertreter, *-s, -, m.* reprezentant al firmei.
Fịrmenverzeichnis, *-ses, -se, n.* v. F i r m e n b u c h.
Fịrmenwahr|heit, *-en, f. (jur.)* autenticitate a firmei.
Fịrmenwert, *-(e)s, -e, m.* fondul de comerț al firmei.
Fịrmenzeichen, *-s, -, n.* **1.** emblemă, marcă a firmei, signet. **2.** *(tipogr.)* emblemă a editurii.
Fịrmenzeichnung, *-en, f.* iscălitură valabilă a firmei.
firm<u>ie</u>ren, *firmierte, firmiert, vb. (h) tr. (com.)* a semna (în numele firmei).
Firm<u>ie</u>rung, *-en, f.* semnare.
Fịrmling, *-s, -e, m. (bis. cat.)* candidat la confirmare.
Fịrmpate, *-n, -n, m.*, **~patin**, *-nen, f. (bis. cat.)* naș(ă) la confirmare.
Fịrmung, *-en, f. (bis. cat.)* confirmare.
fịrn *adj. (despre vin)* vechi; **~er Wein** vin vechi.
Fịrn, *-(e)s, -e, m.* **1.** zăpadă veșnică (pe munți). **2.** *(austr., elv.)* pisc acoperit cu zăpadă veșnică; ghețar.
Fịrnbrücke, *-n, f.* pod de zăpadă (peste crevase).
Fịrne, *-n, f.* stadiu de vechime a vinului.
Fịrn|eis, *-es, n. sg.* ghețuri veșnice.
fịrnen, *firnte, gefirnt, vb. (h) intr. (despre vin)* a sta, a se învechi.
Fịrner, *-s, -, m. (reg.)* ghețar; pisc acoperit cu zăpadă veșnică.
Fịrneschein, *-(e)s, m. sg.* luminescență a zăpezii (în munți).
Fịrnewein, *-(e)s, -e, m.* vin vechi.
Fịrnfeld, *-(e)s, -er, n.* întindere cu ghețari.
Fịrngrenze, *-n, f.* limită a zăpezii veșnice.
Fịrnis, *-ses, -se, m.* firnis, verniu; **fetter** ~ firnis gras; **mit ~ überziehen** a da cu firnis.
Fịrnisbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore de verniu *(Rhus vernicifera).*
Fịrnisfarbe, *-n, f.* vopsea de firnis, verniu.
Fịrnislack, *-(e)s, -e, m.* lac, verniu.
Fịrnis|pinsel, *-s, -, m.* pensulă pentru lustruit cu firnis.
fịrnissen, *firnisste, gefirnisst (du, er firnisst), vb. (h) tr.* a da lustru, a lustrui, a da cu firnis, a vernisa.
Fịrnisser, *-s, -, m.* **1.** lustruitor, lăcuitor. **2.** fabricant de verniuri.
Fịrnis|tag, *-(e)s, -e, m.* vernisaj (al unei expoziții).
Fịrn|schnee, *-s, m. sg.* v. F i r n **(1).**
Fịrnschneefeld, *-(e)s, -er, n.* câmp de zăpadă veșnică.
Fịrn|spalte, *-n, f.* crevasă.
Fịrst, *-es, -e, m.* **1.** coamă a acoperișului. **2.** *(mine)* tavan al galeriei. **3.** *(poet.)* culme, vârf, pisc (de munte).
Fịrstbalken, *-s, -, m.* coamă, grindă de la coama acoperișului.
Fịrstblech, *-(e)s, -e, n.* tablă (a învelitorii) din lungul coamei.
Fịrste, *-n, f. (mine)* tavan al galeriei.
Fịrst|einbruch, *-(e)s, -brüche, m. (mine)* prăbușire a tavanului galeriei.
Fịrst(en)bau, *-(e)s, -ten, m.* abataj în trepte răsturnate.
Fịrstlatte, *-n, f.* laț de la coama acoperișului.
Fịrstlüftung, *-en, f. (hort.)* fereastră de aerisire (la seră).
Fịrstpfette, *-n, f.* coamă a șarpantei.
Fịrstziegel, *-s, -, m.* țiglă de coamă, olan.
fịs, *-, -, n. (muz.)* **1.** fa diez; *(fig., fam.)* **ins ~ kommen** a se încurca, a se zăpăci, a-și pierde capul. **2.** *presc.* de la f i s - M o l l.
Fịs *presc.* de la F i s - D u r.
Fịsch, *-(e)s, -e, m.* **1.** pește; **~e essen** a mânca pește; **~e fangen** a pescui, a prinde pește; *(astr.)* **die ~e** (constelația) Peștii; **lebhaft wie ein ~ im Wasser** vioi ca peștele în apă; **er ist so gesund wie ein ~ im Wasser** e sănătos tun; **er ist stumm wie ein** ~ e mut ca peștele; *(fig.)* **der ~ will schwimmen** peștele vrea să înoate; *(fig.)* **kleine, aber gute ~e** nu mult, dar bun; **weder ~ noch Fleisch** nici da, nici ba; nici laie, nici bălaie; nici cal, nici măgar; *(fig.)* **das sind faule ~e** astea-s vorbe goale, pretexte. **2.** *(tipogr.)* fiș, literă de alt caracter, litere amestecate.
Fịsch|aar, *-(e)s, -e,* **Fịsch|adler**, *-s, -, m. (ornit.)* vultur pescar *(Pandion haliaëtus).*
fịsch|ähnlich *adj.* ca un pește.
Fịsch|angel, *-n, f.* undiță.
fịsch|arm *adj.* sărac în pește.
fịsch|artig *adj.* v. f i s c h ä h n l i c h.
Fịsch|auge, *-s, n, n.* ochi de pește.
Fịsch|augen|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* apofilit.
fịsch|äugig *adj.* cu ochi ca de pește.
Fịschbalken, *-s, -, m.* grindă groasă.
Fịschband, *-(e)s, -bänder, n.* balama (de ușă, de fereastră).
Fịschbär, *-en, -en, m. (zool.)* urs alb, urs polar, urs pescar *(Ursus maritimus).*
Fịschbe|hälter, *-s, -, m.* **1.** coș, ladă de pește. **2.** bazin pentru pești; acvariu (de cameră).
Fịschbein, *-(e)s, n. sg.* (os de) balenă.
fịschbeinern *adj.* de, din os de balenă.
Fịschbeinhändler, *-s, -, m.* negustor de balene.
Fịschbeschreibung, *-en, f.* ihtiografie, descriere a peștilor.
Fịschbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* efectivul, situația, starea peștilor.
Fịschbe|steck, *-(e)s, -e, n.* tacâm de pește.
Fịschblase, *-n, f.* bășică de pește.
Fịschblut, *-(e)s, n. sg.* sânge de pește; *(fig.)* ~ **haben** a avea sânge rece, a nu avea temperament.
fịschblütig *adj.* lipsit de temperament; bleg.
Fịschbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură de curățat pește.
Fịschbrühe, *-n, f.* supă, ciorbă de pește.
Fịschbrut, *-en, f.* plevușcă, puiet de pește.
Fịsch|chen, *-s, -, n. (dim.* de la F i s c h) peștișor.
Fịschdampfer, *-s, -, m.* navă de pescuit (oceanică).
Fịschdünger, *-s, -, m.* îngrășăminte din pește.
Fịsch|egel, *-s, -, m.* v. B l u t e g e l.
Fịsch|ei, *-(e)s, -er, n.* icre.
fịscheln, *fischelte, gefischelt (ich fisch(e)le), vb. (h) intr.* a mirosi a pește.
fịschen, *fischte, gefischt, vb. (h) tr.* și *intr.* a pescui, a prinde pește; a scoate din apă; **Perlen** ~ a pescui perle; *(fig.)* **im Trüben** ~ a pescui în apă tulbure; **nach etwas** ~ a năzui la ceva.
Fịscher, *s, -, m.* pescar.
Fịscherbarke, *-n, f.*, **Fịscherboot**, *-(e)s, -e, n.* luntre, barcă de pescar.
Fịscherdorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat de pescari.
Fischer<u>ei</u>, *-en, f.* **1.** pescărie; cherhana. **2.** loc unde se prinde pește. **3.** pescuit.
Fịscher(<u>ei</u>)|ausrüstung, *-en, f.* echipament pescăresc.

Fischer(ei)berechtigung, *-en, f.* permis de pescuit.
Fischereifahrzeug, *-s, -e, n.* vas de pescuit.
Fischer(ei)flotte, *-en, f.* flotă de pescuit.
Fischereifrevel [-fəl], *-s, -, m.* contravenție la pescuit.
Fischerei|genossenschaft, *-en, f.* cooperativă, asociație de pescuit.
Fischerei|gesetz, *-es, -e, n.* v. Fischereirecht.
Fischerei|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie a peștelui.
Fischereikreuzer, *-s, -, m.* navă de supraveghere a pescuitului.
Fischerei|recht, *-(e)s, -e, n.* drept de pescuit; **internationales** ~ drept internațional de pescuit.
Fischereischiff, *-(e)s, -e, n.* vapor pescăresc, vapor de pescuit, pescador.
Fischereiwerkzeug, *- (e)s, -e, n.* v. Fischergerät.
Fischereiwesen, *-s, n. sg.* domeniul pescuitului.
Fischerei|zone, *-n, f.* zonă de pescuit.
Fischerfrau, *-en, f.* **1.** soție de pescar. **2.** pescăriță.
Fischergarn, *-(e)s, -e, n.* **1.** bumbac pescăresc. **2.** năvod, plasă.
Fischergeier, *-s, -, m. (ornit.)* vultur-de-mare *(Haliaetus albicilla).*
Fischergerät, *-(e)s, -e, n.* unelte de pescuit.
Fischergewerbe, *-s, -, n.* pescărit.
Fischer|haken, *-s, -, m.* cârlig pescăresc.
Fischer|hütte, *-n, f.* colibă de pescar.
Fischerin, *-nen, f.* pescăriță.
Fischer|innung, *-en, f.* breaslă, corporație a pescarilor.
Fischerkahn, *-s, -kähne, m.* barcă de pescar.
Fischerknabe, *-n, -n, m.* băiat de pescar.
Fischerleine, *-n, f.* fir, gută de undiță.
Fischermädchen, *-s, -, n.* fată de pescar.
Fischermarder, *-s, -, m. (zool.)* jder-pescăresc *(Mustela canadensis).*
Fischermeister, *-s, -, m.* pescar calificat (care are dreptul să-și exercite singur meseria).
Fischermöwe [-və], *-n, f. (ornit.)* pescărel *(Larus).*
Fischernest, *-(e)s, -er, n.* sat mic, sărăcăcios de pescari.
Fischernetz, *-es, -e, n.* năvod, plasă.
Fischer|ring, *-(e)s, -e, m. (bis. cat.)* inel al pescarului (sigiliul Papei cu chipul sfântului Petru).
Fischersfrau, *-en, f.* v. Fischerfrau.
Fischer|station, *-en, f.* stație, punct pescăresc.
Fischer|stechen, *-s, -, n.* joc de pescari, întrecere pe apă.
Fischerwirtschaft, *-en, f.* gospodărie piscicolă.
Fischerzunft, *-zünfte, f.* v. Fischerinnung.
Fisch|essen, *-s, -, n.* **1.** mâncare de pește. **2.** mâncat, consum de pește.
Fisch|esser, *-s, -, m.* **1.** amator de pește. **2.** v. Fischfresser.
Fisch|eule, *-n, f. (ornit.)* bufniță pescărească de India *(Ketupa ceylonensis).*
Fisch|ewer, *-s, -, m.* barcă de pescari (de coastă).
Fischfang, *-s, m. sg.* pescuit.
Fischfang|gebiet, *-(e)s, -e, n.* zonă de pescuit.
Fischfangsaison [-sɛ'zɔ̃:], *-s, f.* sezon de pescuit.
Fischfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de pește.
Fischflosse, *-n, f.* aripioară de pește, înotătoare.
fischförmig *adj.* în formă de pește.
Fischfrau, *-en, f.* precupeață, vânzătoare de pește.
Fischfresser, *-s, -, m.* ihtiofag, mâncător de pește.
Fischfutter, *-s,* n. *sg.* hrană pentru pești.
Fischfuttermehl, *-s, n. sg.* făină pentru hrana peștilor.
Fischfütterung, *-en, f.* hrănire a peștilor.
Fischgabel, *-n, f.* **1.** ostie, cange, furcă de prins pește. **2.** furculiță de pește.
Fischgarn, *-(e)s, -e, n.* v. Fischergarn.
Fischgeier, *-s, -, m.* v. Fischergeier.
Fischgerät, *-(e)s, -e, n.* v. Fischergerät.
Fischgericht, *-(e)s, -e, n.* mâncare de pește.
Fischgeruch, *-(e)s, -rüche, m.* miros de pește.
Fischgrat, *-(e)s,* **I.** *n. sg. (text.)* v. Fischgrätenmuster. **II.** *-s, m. (text.)* țesătură în V, în coadă de pește.
Fischgräte, *-n, f.* os de pește.
Fischgrätenmuster, *-s, -, n. (text.)* desen cu coaste, desen în formă de oase de pește.
Fischgrube, *-n, f.* adâncitură, groapă pentru pește (în eleșteu).
Fischgründe *pl.* ape bogate în pește.
Fisch|haken, *-s, -, m.* v. Fischerhaken.
Fisch|halle, *-en, f.* hală de pește.
Fisch|handel, *-s, m. sg.* comerț de pește.
Fisch|händler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* vânzător(-oare) de pește.
Fisch|handlung, *-en, f.* magazin de pescărie.
Fisch|haut, *-häute, f.* **1.** piele de pește. **2.** *(med.)* ihtioză. **3.** *(fig.)* (haină) impermeabil(ă).
Fisch|hälter, *-s, -, m.* v. Fischbehälter.
fischicht *(înv.)*, **fischig** *adj. (despre gust, miros)* a pește, de pește; **es schmeckt** ~ are gust de pește.
Fisch|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* v. Fischereiindustrie.
Fischkasten, *-s, -* (și *-kästen*), *m.* ladă de transportat peștii, hârzob.
Fischkelle, *-n, f.* **1.** lingură de servit pește. **2.** sită cu coadă pentru prins pește din bazin.
Fischkessel, *-s, -, m.* vas mare, cazan de fiert pește.
Fischkieme, *-n, f.* bronhie a peștelui.
Fischköder, *-s, -, m.* momeală, nadă (pentru pești).
Fischkonserve [-və], *-n, f.* conservă de pește.
Fischkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap de pește.
Fischkorb, *-(e)s, -körbe, m.* vârșă, coș de pești.
Fischkost *f. sg.* mâncare, alimentație cu pește.
Fischkümmel, *-s, m. sg. (bot.)* secărică, chimion *(Carum carvi).*
Fischkunde *f. sg.* ihtiologie.
Fischkutter, *-s, -, m.* cuter pescăresc.
Fischladen, *-s, -läden, m.* prăvălie de pește, pescărie.
Fischlaich, *-(e)s, -e, m.* icre (depuse).
Fischlake, *-n, f.* saramură pentru conservat peștele.
Fischlaus, *-läuse, f. (zool.)* nume al paraziților de pești *(Caligus, Asellus).*
Fischleder, *-s, n. sg.* piele (argăsită) de rechin.
Fischleib, *-(e)s, -er, m.* corp al peștelui.
Fischleim, *-(e)s, -e, m.* clei de pește.
Fischlein, *-s, -, n.* v. Fischchen.
Fischleiter, *-n, f.* v. Fischtreppe.
Fischling, *-s, -e, m.* v. Fischmolch.
Fischlurch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* amfibie; amfibie cu coadă.
Fischmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață de pește, pescărie.
Fischmaul, *-(e)s, -mäuler, n.* gură de pește.
Fischmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de pește.
Fischmeister, *-s, -, m.* funcționar (de stat) la o pescărie, la o cherhana.
Fischmesser, *-s, -, n.* cuțit de pește.
Fischmilch *f. sg.* lapți.
Fischmolch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* salamandră *(Amphiumidae* și *Salamandridae).*
Fischmöwe [-və], *-n, f.* v. Fischermöwe.
Fischnetz, *-es, -e, n.* plasă, năvod.
Fischnetzgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate a năvodului.
Fisch|ohr, *-(e)s, -en, n.* branhie, ureche a peștelui.
Fisch|öl, *-(e)s, -e, n.* v. Fischtran.
Fisch|ordnung, *-en, f.* regulament pentru pescuit.
Fisch|otter, *-s, -,m. (zool.)* lutră, vidră *(Lutra vulgaris).*
Fischpark, *-(e)s, -e* (și *-s*), *m.* eleșteu.
Fischpass, *-es, -pässe, m.* canal de trecere (la stăvilare pentru a permite peștilor urcarea în susul apei).
Fischpaste, *-n, f.* pastă de pește.
Fischpfanne, *-n, f.* tigaie de prăjit pește.
Fischraffel, *-n, f.* plasă (pentru pescuit).
fischreich *adj.* bogat în pește.
Fischreichtum, *-s, m. sg.* bogăție de, în pește.
Fischreiher, *-s, -, m. (ornit.)* erodiu, bâtlan; stârc cenușiu *(Ardea cinerea).*
Fischreuse, *-n, f.* vârșă.
Fischrogen, *-s, -, m.* icre de pește.
Fisch|schonzeit, *-en, f.* timp interzis pentru pescuit.
Fisch|schuppe, *-n, f.* solz de pește.
Fisch|schuppenkrankheit *f. sg. (med.)* ihtioză.
Fisch|schwanz, *-es, -schwänze, m.* coadă de pește.
Fisch|schwarm, *-(e)s, -schwärme, m.* roi de pește.
Fisch|speise, *-n, f.* mâncare de pește.
Fisch|spezialität, *-en, f.* specialitate de pește.
Fisch|stäbchen *-s, -, n. (cul.)* crochet de pește.
Fisch|sterben, *-s, n. sg.* moarte în masă a peștilor în ape poluate.
Fisch|sulz, *-en, f.* aspic de pește.
Fisch|suppe, *-n, f.* supă, ciorbă de pește.
Fischtag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi de pescuit. **2.** zi de post (la catolici, în care se mănâncă pește).
Fischteich, *-(e)s, -f, m.* eleșteu.
Fischtorpedo, *-s, -s, n. (mil.)* torpilă în formă de pește.
Fischtran, *-(e)s, -e, m.* untură de pește.
Fischtreppe, *-n, f.* scară de pești (la stăvilare pentru urcarea peștilor în susul apei).
Fischung, *-en, f. (mar.)* etambou (de catarg).
Fischver|arbeitung, *-en, f.* prelucrare a peștelui.
Fischver|arbeitungs|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie de prelucrare a peștelui.
Fischvergiftung, *-en, f.* intoxicație cu pește.
Fischver|steinerung, *-en, f.* pește-fosilă.
Fischwagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon de transportat pește.
Fischwaid *f. sg.* ocrotire și exploatare a peștelui.
Fischwanderung, *-en, f. (zool.)* migrație a peștelui.
Fischwasser, *-s, -, n.* apă cu mult pește.
Fischwate, *-n, f.* năvod foarte mare.
Fischweg, *-(e)s, -e, m.* curs de apă care permite peștilor urcarea în susul apei.
Fischwehr, *-(e)s, -e,* n. stăvilar de prins pește, leasă de pește, gard.
Fischweib, *-(e)s, -er, n.* **1.** sirenă. **2.** *(înv.)* v. Fischfrau.
Fischweiher, *-s, -, m.* eleșteu mic.
Fischwirtschaft, *-en, f.* economie, industrie a peștelui.
Fischzaun, *-(e)s, -zäune, m.* leasă pentru prins pește, gard.
Fischzeug, *-(e)s, n. sg.* **1.** unealtă de pescuit. **2.** pește mărunt, albitură.
Fischzucht, *-en, f.* piscicultură, creștere a peștilor.
Fischzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** migrare a peștilor. **2.** convoi de pești în migrațiune. **3.** pescuit cu năvodul tras.
Fis-Dur, *-, -, n. (muz.)* fa diez major.
Fisel[1], *-s, -, m.* **1.** peticuț. **2.** bucățică.
Fisel[2], *-n, f. (reg.)* fasole; păstaie.
fiseln, *fiselte, gefiselt, vb. (h) intr. impers.* a ploua, a ninge mărunt.
Fisett|holz, *-es, -hölzer, n.* lemn fiset, lemn galben unguresc (folosit pentru colorat).
fisierlich *adj. (elv.)* **1.** fin, delicat; sensibil. **2.** drăguț.
Fisimatenten *pl. (fam.)* palavre, gogoși, pretexte, vorbe goale; ~ **machen a)** a face mofturi, fițe; **b)** a se strâmba; **c)** a bate câmpii.
Fiskal, *-s, -e, m. (înv.)* **1.** funcționar la tezaurul statului. **2.** avocat al fiscului. **3.** procuror.
Fiskalgesetz, *-es, -e, n.* lege fiscală.
fiskalisch *adj.* fiscal.
Fiskaljahr, *-(e)s, -e, n.* an fiscal.

Fiskalpolitik, *-en, f.* politică fiscală (de influențare a conjuncturii și stabilității economice prin mijloace fiscale).
Fiskus, *-, m. sg.* fisc.
fis-Moll, *-, -. n. (muz.)* fa diez minor.
Fisole, *-n, f. (reg.)* fasole *(Phaseolus vulgaris)*; **grüne ~n** fasole verde.
Fisolengemüse, *-s, -, n.* mâncare de fasole verde.
fispeln, *fispelte, gefispelt (ich fisp(e)le)*, **fispern**, *fisperte, gefispert (ich fisp(e)re), vb. (h) intr.* a vorbi în șoaptă, a șopti.
Fisse, *-n, f. (mar.)* etambou; gaură în punte pe unde trece catargul.
fisselig *adj. (reg.)* fin, subțire, gingaș.
fisseln, *fisselte, gefisselt (ich fiss(e)le), vb. (h) intr.* a ploua mărunt mult timp.
Fissipede, *-n, -n, m. (mai ales pl.) (zool.)* fisiped *(Fissipedia)*.
Fissur, *-en, f. (med.)* fisură, crăpătură (la oase sau mucoase).
Fist, *-(e)s, -e, m. (reg., vulg.)* bășină, pârț.
Fistel, *-n, f.* **1.** *(med.)* fistulă. **2.** *(muz.)* falset; **durch die ~ singen** a cânta în falset.
fistel|artig *adj. (med.)* fistulos, de natura fistulei.
Fistelgang *-(e)s, -gänge, m. (med.)* canal de fistulă.
Fistelgeschwür, *-(e)s, -e, n. (med.)* ulcer fistulos, ulcerație fistulizată.
fistelig *adj. (despre voci)* neplăcut de înalt și subțire.
fisteln, *fistelte, gefistelt (ich fist(e)le), vb. (h) intr.* a cânta în falset; a vorbi cu glas subțire.
Fistel|stimme, *-n, f.* falset.
fistulös *adj. (med.)* v. fistelartig.
fit *adj.* în (cea mai bună) formă.
Fitness|center [-tsɛn-], *-s, -, n.* sală de antrenament fizic.
Fitsche, *-n, f. (reg.)* v. Fischband.
fitten, *fittete, gefittet (du fittest, er fittet), vb. (h) tr. (tehn.)* a potrivi, a adapta, a ajusta.
Fittich, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(poet.)* aripă; **die ~e der Nacht** umbrele, aripile nopții. **2.** *(fig.)* protecție; apărare; **jn. unter seine ~e nehmen** a lua pe cineva sub protecția sa. **3.** *pl. (glumeț)* colț (la rochie).
fittichen, *fittichte, gefitticht, vb. (rar)* **I.** *intr. (s)* a zbura. **II.** *tr. (h)* a înaripa.
Fitting, *-s, -s, m. (constr.)* fiting (la instalații casnice).
Fitz, *-es, m. sg.* **1.** harababură. **2.** grabă, pripă. **3.** fleac. **4.** peticuț.
Fitzband, *-(e)s, -bänder,* **Fitzbund**, *-(e)s, -e, n.* panglică, șiret care leagă o jurubiță.
Fitzchen, *-s, -, n.* fleac, măruntiș, nimic, flecușteț.
Fitze, *-n, f.* **1.** jurubiță, scul. **2.** fleac, măruntiș. **3.** *(reg.)* lovitură. **4.** creț, rid.
Fitzelband, *-(e)s, -bänder, n.* v. Fitzband.
Fitzelchen, *-s, -, n.* v. Fitzchen.
fitzen, *fitzte, gefitzt (du, er fitzt), vb. (h) tr.* **1.** a lega fire laolaltă, a face jurubițe. **2.** *(in expr.)* **mit der Rute ~** a șfichiui cu nuiaua. **3.** *(fam.)* a se zori, a se mișca pripit, a se agita. **4.** a curăța fasole verde. **5.** *(reg.)* a ciopârți. **6.** a încreți. **7.** a se încurca.
Fitzfaden, *-s, -fäden, m.* v. Fitzband.
Fitzlein, *-s, -, n.* v. Fitzchen.
Fiumaner, *-s, -, m.* locuitor din Fiume.
fix *adj.* **1.** fix; **~es Kapital** capital fix; **~es Gehalt** leafă fixă; **~e Preise** prețuri fixe; *(fig.)* **das ist eine ~e Idee von dir** asta este o idee fixă la tine. **2.** sprinten, vioi, iute, îndemânatic. **3.** *(în expr.)* **es ist ~ und fertig** s-a făcut; e gata.
Fix, *es, -e, m. (fam.)* injectare de droguri.
Fixagetrog [-ʒə-], *-es, -tröge, m. (fot.)* bazin de fixare.
Fixateur [-'tøːɐ], *-s, -e, m.* fixator.
Fixation *-en, f.* fixare.
fixativ *adj.* fixativ.
Fixativ *-s, -e* [-və], *n.* fixativ (la desen).
Fixativflasche, *-n, f.* flacon cu fixativ.
fix besoldet *adj.* cu salariu fix.
Fixe, *-n, f. (fam.)* siringă pentru droguri.
fixen, *fixte, gefixt (du, er fixt), vb. (h)* **I.** *tr.* a fixa; a înțepeni, a așeza. **II.** *intr.* **1.** a specula (scăderea sau urcarea valorilor) la bursă. **2.** *(fam., jarg.)* a-și injecta un drog.
Fixer, *-s, -, m.* **1.** persoană care speculează scăderea valorilor (la bursă). **2.** *(fam., jarg.)* consumator de droguri injectabile.
fixfertig *adj. (elv.)* v. fix **(3)**.
Fixfeuer, *-s, -, n. (reg.)* chibrit.
Fixgeschäft, *-(e)s, -e, n.* afacere pe timp determinat.
Fixheit, *f. sg.* **1.** promptitudine; repeziciune; abilitate. **2.** fixitate.
Fixierbad, *-(e)s, -bäder, n. (fot.)* fixator, baie de fixare.
fixieren, *fixierte, fixiert, vb. (h) tr.* **1.** a fixa; a înțepeni, a așeza. **2.** a fixa, a privi fix; **jn. ~** a privi țintă, a fixa pe cineva, a pironi ochii pe cineva. **3.** *(fot.)* a fixa. **4.** *(inform.)* a fixa; **Fehler ~** a fixa erori.
Fixiermittel, *-s, -. n.* substanță de fixare, fixativ.
Fixierschraube, *-n, f.* șurub de fixat.
Fixiertrog, *-(e)s, -tröge, m.* v. Fixagetrog.
Fixierung, *-en, f.* **1.** fixare, înțepenire. **2.** *(fot.)* fixare
Fixierungsvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de fixare.
Fixigkeit *f. sg.* iuțeală, îndemânare.
Fixkamm, *-(e)s, -kämme, m. (text.)* pieptene fix.
Fixkosten *pl.* impozite fixe; **durchschnittliche ~** costuri fixe medii.
Fixkostenkurve [-və și -fə], *-n, f.* curbă a costurilor fixe.
Fixpunkt, *-(e)s, -e, m.* v. Festpunkt.
Fix|stern, *-(e)s, -e, m. (astron.)* stea fixă.
Fix|sternsystem *-s, -e, n.* sistemul stelelor fixe.
Fixum, *-s, Fixa, n.* **1.** cotă fixă, stabilitã. **2.** alocație. **3.** salariu fix.
Fixzeit, *-en, f.* timp de prezență obligatorie a angajaților.
Fjord, *-(e)s, -e, m.* fiord.
FKK *presc.* de la Freikörperkultur nudism; **~ machen** a merge la nudiști, a fi nudist.
FKKler [ɛfka:'ka:lɐ], *-s, -,m.,* **~in**, *-nen, f.* nudist(ă).
flach *adj* **1.** întins, plat; drept; neted: plan; **~e Hand** palmă *(fig.)* **das liegt auf der ~en Hand** aceasta-i evident; **die ~e Klinge** latul sabiei; **~es Dach** platformă, acoperiș drept în formă de terasă; **das ~e Land** șesul; *(fot.)* **~e Beleuchtung** lumină uniformă: **ein ~er Teller** o farfurie întinsă. **2.** puțin adânc; **~er See** lac puțin adânc. **3.** *(fig.)* superficial, plat, searbăd, anost; **ein ~er Kopf** cap sec, plat; om superficial. **4.** *(reg.)* greșit.
Flachbahn, *-en, f. (mil.)* traiectorie razantă.
Flachbahngeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* tun cu tragere razantă
Flachbahnschuss, *-es, -schüsse, m. (mil.)* tragere razantă.
Flachball, *-(e)s, -bälle, m. (sport)* minge razantă (la tenis).
Flachbau, *-(e)s, -ten, m. (constr.)* clădire cu maximum două etaje.
Flachbettfelge, *-n, f.* obadă plată.
Flachbildschirm, *-(e)s, -e, m.* monitor plat.
Flachbogen, *-s, -bögen, m. (constr.)* arc plat.
Flachbohrer, *-s, -, m.* burghiu plat.
Flachboot, *-(e)s, -e, n.* barcă cu fundul plat.
Flachbrenner, *-s, -, m. (termo.)* arzător plat.
Flachbronziermaschine, *-n, f. (tipogr.)* presă plană de bronzat.
Flachdach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* **1.** acoperiș plan. **2.** terasă.
Flachdichtung, *-en, f.* garnitură plată.
Flachdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar, imprimare plan(ă).
Flachdruck|offsetmaschine, *-n, f. (tipogr.)* mașină de imprimare plană offset.
Flachdruckschnellpresse, *-n, f. (tipogr.)* presă rapidă pentru imprimare plană.
Fläche, *-n, f.* **1.** suprafață; față; fațetă; **geneigte ~** suprafață înclinată; **bebaute ~** suprafață construită; **ebene ~** suprafață plană, netedă; **unebene ~** suprafață accidentată; **nutzbare ~** suprafață utilă; **überdachte ~** suprafață acoperită; **die ~n einer Pyramide** fețele unei piramide; **die ~ einer Klinge** latul unei săbii. **2.** suprafață, întindere; **die ~ eines Forstes** întinderea unei păduri. **3.** nivel; plan; **in gleicher ~ mit dem Wasser** la nivelul apei. **4.** *(geom.; în expr.)* **abgewickelte ~** suprafață desfășurată; **abwickelbare ~** suprafață desfășurabilă.
Flach|eisen, *-s, -, n. (metal.)* oțel plat, platbandă.
Flach|eisengitterwerk, *-(e)s, -e, n.* grilă, grilaj, zăbrele de oțel lat.
flachen, *flachte, geflacht,* **flächen**, *flächte, geflächt, vb. (h) tr.* a netezi, a aplatiza.
Flächen|angriff, *-(e)s,* -e, m. *(mil.)* atac pe front larg.
Flächen|ausdehnung, *-en, f.* suprafață, întindere.
Flächen|ausnutzung, *-en,* utilizare a suprafeței disponibile.
Flächenbedarf, *-(e)s, m. sg.* suprafață necesară.
Flächenberechnung, *-en, f.* calculare a suprafeței, a ariei.
Flächenbild, *-(e)s, -er, n.* imagine plană.
Flächenblitz, *-es, -e, m.* fulger difuz.
Flächenbrand, *-(e)s, -brände, m.* incendiu extins, de proporții.
flächendeckend *adj.* care acoperă întreaga suprafață, întregul domeniu.
Flächendruck, *-(e)s, -e, m.* impresiune în relief.
Flächen|einheit, *-en, f. (mat.)* unitate de suprafață, de arie.
Flächen|ertrag, *-(e)s, -träge, m. (agric.)* randament, producție la hectar.
Flächenfigur, *-en, f.* figură plană.
Flächenfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză pentru frezat plan.
Flächengebiet, *-(e)s, -e, n. (ec.)* domeniu superficial.
flächenhaft *adj.* cu două dimensiuni, plan.
Flächen|inhalt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* suprafață; arie.
Flächen|integral, *-s, -e, n. (mat.)* integrală de suprafață.
Flächenkondensator, *-s, -en, m.* condensator de suprafață.
Flächenkühler, *-s, -, m.* răcitor de suprafață.
Flächenlaut|sprecher, *-s, -, m.* difuzor.
Flächenleistung, *-en, f. (tehn.)* producție pe unitatea de suprafață.
Flächenmaß, *-es, -e, n.* măsură de suprafață.
Flächenmesser, *-s, -, m.* planimetru.
Flächenmesskunst, *-künste,* **Flächenmessung**, *-en, f.* **1.** măsurare a suprafețelor. **2.** *sg.* planimetrie.
Flächen|normale, *-n, f. (mat.)* normală la suprafață.
Flächen|nutzungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de utilizare a suprafețelor.
Flächen|ornament, *-s, -e, n.* ornamentație de suprafață, de fațadă.
Flächenpotential [-tsia:l], și **-potenzial**, *-s, -e, n. (tehn.)* potențial plan de suprafață.
Flächenproduktivität [-vi-] *f. sg.* producție la hectar.
Flächenraum, *-(e)s, -räume, m.* suprafață, arie, întindere.
Flächenschleifmaschine, *-n, f. (maș.)* mașină de rectificat plan.
Flächenvermietung, *-en, f.* închiriere de suprafețe.
Flächenwachs|tum, *-(e)s. n. sg. (bot.)* creștere la suprafață.
Flächenwinkel, *-s, -, m. (geom.)* unghi diedru.
Flächenwirkung, *en, f.* efect pe arie întinsă.
flachfallen, *fiel flach, flachgefallen (du fällst flach, er fällt flach), vb. (s) intr. (fam.)* a nu avea loc, a cădea baltă.
Flachfeder, *-n, f. (tehn.)* resort lamelar.
Flachfeile, *-n, f.* pilă plată, plană.
Flachfeld, *-(e)s, -er, n.* șes, câmpie.
Flachfeuer, *-s, -, n. (mil.)* foc razant.
Flachfeuergeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* tun cu tragere razantă.
Flachfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* calcan *(Pleuronectes)*.
Flachführung, *-en, f. (tehn.)* ghidaj plan.
Flachfuß, *-es, -füße, m. (med.)* platfus.
flachfüßig *adj* cu platfus.
flachgedrückt *adj.* turtit.
flachgehend *adj. (mar.)* care merge lin; **~es Fahrzeug** navă cu pescaj mic.
Flachgieß|apparat, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* mașină plană de turnat.
Flachglas, *-es, -gläser, n.* sticlă netedă.
Flach|heit, *-en, f.* **1.** netezime. **2.** *(fig.)* superficialitate; platitudine.
Flach|hieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură cu latul (la scrimă).
flächig *adj.* **1.** având o suprafață mare. **2.** plat.
Flachkaliber, *-s, -, n. (metrol.)* calibru plan.

Flạchkamm, *-(e)s, -kämme, m.* v. Fixkamm.

Flạchkämm|maschine, *-n, f.* mașină plană de dărăcit.

Flạchkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fig.)* om mărginit; cap sec, obtuz.

flạchköpfig *adj.* cu mintea obtuză, cu spiritul mărginit.

Flạchkopfniet, *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) nit cu cap plat.

Flạchschraube, *-n, f.* șurub cu cap înecat.

Flạchkultur, *-en, f. (agr.)* semănare, cultură la suprafață.

Flạchkupfer, *-s, n. sg.* cupru în plăci.

Flạchkuppel, *-n, f. (arhit.)* cupolă plană.

Flạchküste, *-n, f.* țărm plat, coastă joasă; plajă.

Flạchland, *-(e)s, n. sg.* câmpie, șes.

Flạchlander, *-(e)s -, m.* locuitor de la șes.

Flạchlaufen, *-s, n. sg. (sport)* alergare pe plat (la probe atletice).

flạchlegen, *legte flach, flachgelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(fam.)* a doborî pe cineva prin bătăi. **2.** *(vulg.)* a se culca cu o femeie. **II.** *refl. (fam.)* a se întinde, a se culca puțin.

flạchliegen, *lag flach, flachgelegen, vb. (h) intr. (austr., elv., reg.)* a fi bolnav, a zăcea de boală.

Flạchmahl|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* mașină de măcinat plană.

Flạchmann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** *(fam., glumeț)* sticlă mică plată de buzunar. **2.** *(fam., în expr.)* **einen ~ bauen** a muri, a cădea mort.

Flạchmeißel, *-s, -, m. (lăcătușerie)* daltă lată.

Flạchmoor, *-(e)s, -e, n.* mlaștină de câmpie.

Flạchnähmaschine, *-n, f. (cizmărie)* mașină de cusut cu masă orizontală.

Flạchnase, *-n, f.* nas turtit.

flạchnasig *adj.* cu nasul turtit.

Flạch|ornament, *-(e)s, -e, n.* ornament plat.

Flạchpinsel, *-s, -, m.* pensulă lată.

Flạchregler, *-s, -, m.* obturator plat reglabil.

Flạchrelief [-liɛf], *-s, -s, n. (arhit.)* basorelief.

Flạchrennen, *-s, -, n. (hipism)* cursă de plat.

Flạchrundniet, *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) nit cu capul semi-rotund.

Flạchrundsenk|kopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap semiînecat, cap linte.

Flạchrund|stahl, *-(e)s, -e* (și *-stähle), m.* oțel semirotund.

Flạchs, *-es, m. sg. (bot.)* in *(Linum usitatissimum).*

Flạchs|acker, *-s, -äcker, m.* iniște, câmp de in.

flạchs|ähnlich *adj.* ca inul.

Flạchs|anbau, *-(e)s, m. sg.* cultură a inului.

flạchs|artig *adj.* v. flachsähnlich.

Flạchsbart, *-(e)s, -bärte, m. (fam.)* barbă blondă.

flạchsbärtig *adj. (fam.)* cu barbă blondă.

Flạchsbau, *-(e)s, m. sg.* cultură a inului.

Flạchsbaumwolle, *-n, f.* bumbac în amestec cu in.

Flạchsbereiter, *-s, -, m.* melițar.

Flạchsbleuel, *-s, -, m.* mai de bătut inul.

flạchsblond *adj.* blond deschis, cânepiu.

Flạchsbreche, *-n, f. (agr.)* meliță.

Flạchsbrechen, *-s, n. sg.* melițare a inului.

Flạchsbrecher, *-s, -, m.* v. Flachsbereiter.

Flạchsbrechermaschine, *-n, f. (text.)* zdrobitoare (de in și cânepă), mașină de zdrobit (in și cânepă).

Flạchsbündel, *-s, -, n.* legătură de in.

Flạch|schieber, *-s, -, m.* sertar plan (la mașini cu abur).

Flạch|schiene, *-n, f. (electr.)* bară lată, conductor lat.

Flạch|schlag, *-(e)s, -schläge, m.* v. Flachhieb.

Flạchschlüssel, *-s, -, m.* cheie plată, cheie de siguranță.

Flạchs|darre, *-n, f.* topitoare de in.

Flạchs|dotter, *-s, -, m.* v. Leindotter.

Flạch|seil, *-(e)s, -e, n.* cablu lat.

flạchsen, *flachste, geflachst (du, er flachst), vb. (h) tr.* **1.** a toarce in. **2.** *(reg.)* a ironiza.

flạchse(r)n *adj.* de in.

Flạchsfaden, *-s, -fäden, m.* fir, ață de in.

Flạchsfarbe, *-n, f.* culoarea inului.

flạchsfarben *adj.* de culoarea inului, ca inul.

Flạchsfaser, *-n, f.* fibră de in.

Flạchsfeld, *-(e)s, -er, n.* iniște, câmp de in.

Flạchsfink, *-en, -en, m. (ornit.)* cânepar *(Carduelis linaria).*

Flạchsgarn, *-(e)s, -e, n.* ață, fir de in.

flạchsgelb *adj.* galben ca inul.

Flạchs|haar, *-(e)s, -e, n.* păr blond, de culoarea inului.

Flạchs|handel, *-s, m. sg.* comerț cu in.

Flạchs|händler, *-s, -, m.* negustor de in.

Flạchs|hechel, *-n, f. (tehn.)* darac de in.

Flạchst|hechelgarn|spinnerei, *-en, f. (text.)* torcătorie de in dărăcit.

Flạch|sieb, *-(e)s, -e, n.* sită plană.

Flạchskopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* persoană cu părul blond.

Flạchskraut, *-(e)s, -kräuter, n.* v. Flachsseide.

Flạchsleinwand *f. sg.* pânză de in.

Flạchslilie [-liə], *-n, f. (bot.)* in de Noua Zeelandă *(Phormium tenax).*

Flạchsmühle, *-n, f.* meliță.

Flạch|spross, *-es, -e (n), m. (bot.)* platicladiu, lăstar comprimat dilatat.

Flạchsreiste, *-n, f.* fuior de in.

Flạchsröste, **Flạchsröte**, **Flạchsrotte** *f. sg. (text.)* topire a inului.

Flạchs|samen, *-s, -, m.* sămânță de in.

Flạchs|schäbe, *-n, f.* **1.** puzderie. **2.** parte lemnoasă a inului **3.** scărmănător de in.

Flạchs|schwinge, *-n, f. (agr.)* bătător de in.

Flạchs|schwingemaschine, *-n, f.* mașină de bătut inul.

Flạchs|segeltuch, *-(e)s, -tücher, n. (mar.)* pânză de in.

Flạchs|seide *f. sg. (bot.)* iniță, torței *(Cuscuta europaea).*

Flạchs|spinnerei, *-en, f.* torcătorie, filatură de in.

Flạch|stahl, *-(e)s, -e* (și *-stähle), m.* oțel (p)lat; platbandă; **gewalzter ~** oțel în foi.

Flạch|stichel, *-s, -, m.* sulă plată, unealtă plană de gravat.

Flach|strickmaschine, *-n, f. (text.)* mașină plană de împletit, de tricotat.

Flạchtal, *-(e)s, -täler, n.* vale largă, plană.

Flạch|ufer, *-s, -, n.* țărm plat, mal neted; luncă.

Flạchverzahnung, *-en, f. (tehn.)* dințare plană (a unei roți plane sau a unei cremaliere).

Flạchwalze, *-n, f. (metal.)* cilindru neted.

Flạchwasser, *-s, -wässer, n.* apă puțin adâncă.

Flạchweb|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* război de țesut orizontal.

Flạchwerkdach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș de țigle-solzi.

Flạchwirkmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de tricotat plan.

Flạchwulst|stahl, *-(e)s, -e* (și *-stähle), m.* oțel plat cu nervură, nervurat.

Flạchzange, *-n, f. (tehn.)* clește plat, cu buza lată.

Flạchziegel, *-s, -, m.* țiglă-solz.

flạcken, *flackte, geflackt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a bate (lâna, inul). **2.** a scoate măruntaiele din pește. **II.** *intr.* **1.** a sta trântit, lenevind. **2.** a pâlpâi.

Flạckerfeuer, *-s, -, n.* lumină intermitentă (ca semnal).

flạck(e)rig *adj.* pâlpâitor.

flạckern, *flackerte, geflackert, vb. (h) intr. (despre lumină)* a tremura, a pâlpâi; *(despre foc)* a arde cu vâlvătaie.

Flạckerphotometer, *-s, -, n.* fotometru cu pâlpâire, cu brilament.

Flạckerzeichen, *-s, -, n.* semnal luminos intermitent (la aparate telefonice).

Fladen, *-s, -, m.* **1.** plăcintă; lipie. **2.** *(reg.)* pâine cu unt. **3.** baligă de vacă. **4.** *(tipogr.)* flanc (de stereotipie).

Fladenbäcker, *-s, -, m.* plăcintar.

Fladenbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine plată rotundă, lipie.

Flader, *-n, f.* vână, linie, desen, nervură (în lemn).

Fladerbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Bergahorn.

Flader|holz, *-es, -hölzer, n.* lemn cu nervuri, cu striațiuni.

fladerig *adj. (despre lemn)* cu vinișoare, cu nervuri.

fladern, *fladerte, gefladert (ich flad(e)re), vb. (h) tr. (austr.)* a fura.

flädig *adj.* slăbănog.

fladrig *adj.* v. fladerig.

Fladuse, *-n, f. (reg.)* **1.** lingușeală; vorbă dulce. **2.** scufiță cu panglici, cu bentițe. **3.** găteală, podoabă.

Flag[1], *-(e)s, -e, m.* rafală de vânt.

Flag[1], *-e, f. (reg.)* **1.** proastă dispoziție. **2.** gând nerod.

Flagellant, *-en, -en, m.* flagelator, biciuitor.

Flagellat, *-en, -en, n. (biol.)* flagelate.

Flagellation, *-en, f.* flagelare, biciuire.

Flageolẹtt [flaʒo-], *-(e)s, -e* (și *-s), n. (muz.)* flajeolet, flaut cu șase găuri.

Flageolẹttbläser, **Flageolẹtt|spieler**, *-s, -, m.* flajeoletist.

Flageolẹtt|töne *pl. (muz.)* sunete armonice, de flajeolet.

Flạgge, *-n, f.* steag (de navă); bandieră; pavilion; **die ~ zeigen** a arăta apartenența națională prin arborarea steagului; **die ~ streichen a)** a coborî steagul; **b)** *(fig.)* a pleca steagul, a se recunoaște învins; **unter falscher ~ segeln** a naviga sub pavilion fals; **~ dippen** a saluta cu pavilionul.

flạggen, *flaggte, geflaggt, vb. (h) tr.* și *intr. (mar.)* **1.** a pavoaza nava; a arbora steagul. **2.** a saluta prin ridicarea pavilionului.

Flạggen, *-s, n. sg. (mar.)* **1.** pavoazare, scoatere a steagurilor. **2.** salut cu steagul.

Flạggendienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu la bord.

Flạggen|ehrung, *-en, f.* **1.** cinstire a drapelului. **2.** salut cu drapelul.

Flạggenführer, *-s, -, m.* v. Flaggoffizier.

Flạggengala *f. sg. (mar.)* pavoazare a navei, pavoaz; **große ~** pavoaz mare; **kleine ~** pavoaz mic.

Flạggengruß, *-es, -grüße, m.* salut al drapelului.

Flạggenjunker, *-s, -, m.* cadet.

Flạggenkapitän, *-s, -e, m.* v. Flaggkapitän.

Flạggenleine, *-n, f.* saulă, fungă a pavilionului.

Flạggenleutnant, *-s, -e* (și *-s), m.* locotenent stegar.

Flạggenmast, *-(e)s, -en* (și *-e), m.* catarg al pavilionului.

Flạggenmeer, *-(e)s, -e, n.* mare de drapele.

Flạggenparade, *-n, f.* ceremonie a ridicării (și a coborârii) pavilionului.

Flạggensack, *-(e)s, -säcke, m.* sac al drapelului.

Flạggenschiff, *-(e)s, -e, n.* vas amiral.

Flạggenschmuck, *-(e)s, -e, m.* podoabă de steaguri.

Flạggensignal, *-s, -e, n. (mar.)* **1.** semnal al vasului. **2.** semnalizare cu ajutorul steagurilor.

Flạggen|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* v. Flaggstab.

Flạggen|stange, *-n, f.*, **Flạggen|stock**, *-(e)s, -stöcke, m.* baston al pavilionului.

Flạggentuch, *-(e)s, -e, n.* pânză de drapel; pânză a drapelului.

Flạggenzeug, *-(e)s, -e, n.* v. Flaggentuch.

Flạggkapitän, *-s, -e, m.* căpitan, comandant de vas.

Flạgg|offizier, *-s, -e, m. (mar.)* amiral.

Flạggschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă-amiral, vas-amiral.

Flạgg|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (mil.)* stat major.

Flạgg|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Flaggenstange.

flagrạnt *adj.* flagrant; *(jur.)* **in ~i** asupra faptului, în flagrant delict.

Flair [flɛːɐ], *-s, -, n.* sau *m.* aură, carismă a unei persoane; notă deosebită, atmosferă; **sich mit einem ~ umgeben** a se înconjura de o aură exterioară; **ein ~ von Luxus** un simț special, deosebit pentru lux.

Flak, - sau *-s, f. presc.* de la Flugzeugabwehrkanone **1.** tun antiaerian. **2.** *sg.* artilerie antiaeriană.

Flak|abwehr *f. sg. (mil.)* apărare antiaeriană.

Flak|artillerie, *-n* [-ri:ən], *f.* artilerie antiaeriană.
Flakbatterie, *-n* [-ri:ən], *f.* baterie antiaeriană.
Flakbeschuss, *-es, -schüsse, m.* foc, tragere antiaeriană.
Flake, *-n, f.* **1.** leasă, împletitură de răchită (pentru protecția malurilor). **2.** fascină. **3.** rețea, plasă.
Flakgeschütz, *-es, -e, n.* tun antiaerian.
Flak|kanonier [-ni:ɐ], *-s, -e, m.* tunar de la antiaeriană.
Flakon [fla'kõ:], *-s, -s, m.* (și *n.*) flacon, sticluță.
Flakregiment, *-(e)s, -er, n.* regiment de antiaeriană.
Flakscheinwerfer, *-s, -, m.* reflector pentru apărare antiaeriană.
Flaksoldat, *-en, -en, m.* soldat de la antiaeriană.
Flakturm, *-(e)s, -türme, m.* turn pentru apărare antiaeriană.
Flamänder, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.)* flamand(ă).
flamändisch *adj. (înv.)* flamand.
Flambeau [flã'bo:], *-s, -s, m.* **1.** candelabru. **2.** *(înv.)* făclie, faclă.
Flamberg, *-(e)s, -e, m.* spadă pentru două mâini; *(poet.)* sabie.
flambieren, *flambierte, flambiert, vb. (h) tr.* **1.** *(cul.)* a servi o mâncare în flăcări (de alcool). **2.** *(înv.)* a pârli.
Flame, Fläme, *-n, -n, m.* flamand.
Flamen, *-s, -mines, m.* flamen (la romani); **der ~ des Jupiter** preotul lui Jupiter; **der ~ des Mars** preotul zeului Marte.
Flamin, Flämin, *-nen, f.* flamandă.
Flaming, *-s, -, m.* v. Flamänder.
Flamingo, *-s, -s, m. (ornit.)* flamingo *(Phoenicopterus)*.
flämisch *adj.* flamand.
Flamländer, *-s, -, m.* v. Flamänder.
flamländisch *adj.* flamand.
Flammant, *-(e)s, -s, m.* v. Flamingo.
flammbar *adj.* inflamabil.
Flammbarkeit *f. sg.* inflamabilitate.
Flämmchen, *-s, -, n. (dim.* de la Flamme) flăcăruie, flacără mică.
Flamme, *-n, f.* **1.** flacără, văpaie; **in ~n ausbrechen** a izbucni în flăcări; **die ~ anfachen** (sau **schüren**) a ațâța focul; **ein Raub der ~n werden** a cădea pradă flăcărilor; **in ~n stehen** a arde; **in ~n setzen a)** a incendia; **b)** *(fig.)* a înflăcăra; **in ~n aufgehen** a se mistui în flăcări; **bengalische ~n** foc bengal; *(fig.)* **die ~ der Begeisterung** flăcările însuflețirii, entuziasmului; *(fig.)* **dichterische ~** inspirație creatoare; **gleich Feuer und ~ sein** a se înflăcăra imediat, a se entuziasma repede; **Feuer und ~ speien** a vărsa foc și pară. **2.** *(fam.)* obiect al pasiunii, iubită; **meine ~** iubita mea. **3.** *(vân.)* luna roșie de la ochiul cocoșului-de-munte și al cocoșului-de-mesteacăn.
flammen, *flammte, geflammt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pârli; **eine Gans ~** a pârli o gâscă. **2.** a face, a imprima (pe un material) un anumit model (asemănător cu flăcările); a moara. **3.** *(pop.)* a trage (cu pușca). **II.** *intr.* **1.** a arde cu flăcări, cu vâlvătaie. **2.** a străluci, a scăpără; **ihre Augen ~ vor Liebe** ochii îi strălucesc de iubire; **seine Augen ~ vor Zorn** ochii îi scapără de mânie. **3.** a se înflăcăra; a se mânia; **für etwas ~** a se entuziasma, a se înflăcăra pentru ceva.
flämmen, *flämmte, geflämmt, vb. (h) tr.* a pârli.
Flammen, *-s, n. sg.* **1.** pârlire (a unei păsări). **2.** ardere cu flăcări, cu vâlvătaie.
Flammen|auge, *-s, -n, n.*, **Flammenblick**, *-(e)s, -e, m.* privire scânteietoare, înfocată.
Flammenblitz, *-es, -e, m.* fulger, flacără a fulgerului.
Flammenblume, *-n, f. (bot.)* flox, brumărele *(Phlox paniculatus)*.
Flammenbogen, *-s, -bögen, m.* arc voltaic.
Flammenbogenlampenkohle, *-n, f.* electrod de cărbune, cărbune pentru arc voltaic.
flammend I. *part. prez.* de la flammen. **II.** *adj.* înflăcărat, arzător; înfocat; **~es Gesicht** față aprinsă, roșie; **~e Liebe** iubire arzătoare; **~e Beredsamkeit** elocvență înflăcărată.
Flammen|eifer, *-s, m. sg.* ardoare, râvnă înflăcărată.
Flammenfeuer, *-s, -, n.* foc cu pară.
flammenförmig *adj.* în formă de flacără.
Flammenglut, *-en, f.* văpaie a flăcării.
Flammenhauch, *-(e)s, m. sg.* suflare de foc.
Flammenkuchen, *-s, -, m.* v. Flammkuchen.
Flammenlohe, *-n, f.* vâlvătaie.
Flammenmeer, *-(e)s, -e, n.* mare de flăcări; ocean de flăcări.
Flammen|ofen, *-s, -öfen, m.* v. Flammofen.
Flammenqual, *-en, f.* chin, tortură a focului.
Flammenqualm, *-(e)s, m. sg.* fum gros (de la un incendiu).
Flammenre|aktion, *-en, f. (chim.)* reacție prin colorarea flăcării.
Flammenrohr, *-(e)s, -e, n.* v. Flammrohr.
Flammensäule, *-n, f.* coloană de flăcări.
Flammenschrift, *-en, f.* litere de foc.
Flammenschwert, *-(e)s, -er, n.* sabie de foc.
Flammen speiend *adj.* care varsă flăcări.
Flammen|strahl, *-(e)s, -en, m.* rază a flăcării.
Flammen|strahlung, *-en, f.* radiere a flăcării.
Flammen|strom, *-(e)s, -ströme, m.* torent de flăcări, râu de flăcări.
Flammentod, *-(e)s, m. sg.* moarte în flăcări.
Flammenwerfer, *-s, -, m. (mil.)* aruncător de flăcări.
Flammenwirbel, *-s, -, m.* vâlvătaie.
Flammenzeichen, *-s, -, n.* semn, semnal de foc.
Flammeri, *-s, -s, m. (cul.)* budincă rece.
flammern, *flammerte, geflammert, vb. (h) tr.* v. flimmern.
flammfest *adj. (text.)* neinflamabil.
flammieren, *flammierte, flammiert, vb. (h) tr.* v. flammen **(I. 2)**.
flammicht *(înv.)*, **flammig** *adj.* **1.** aprins, înflăcărat. **2.** moarat, cu ape; **~er Stoff** stofă moarată, cu ape.
Flammkohle, *-n, f.* huilă care scoate flacără lungă.
Flammkuchen, *-s, -, m. (reg.)* lipie.
Flamm|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor cu reverberație, cu flacără.
Flamm|ofenfluss|stahl, *-(e)s, -e* (și *-stähle*), *m.* oțel de fuziune elaborat în cuptor cu reverberație.
Flamm|ofenfrisch|arbeit, *-en, f.* afânare în cuptor cu flacără.
Flamm|ofenkupfer|arbeit, *-en, f.* prelucrare a cuprului în cuptoare cu reverberație.
Flammpunkt, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* punct de aprindere.
Flammrohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tehn.)* țeava de flacără. **2.** *(petr.)* buler.
Flammrohrkessel, *-s, -, m.* cazan Cornwall, cu tub de flacără.
flammrot *adj.* roșu ca para.
Flammruß, *-es, m. sg.* negru de fum; funingine.
Flandrer, *-s, -, m.* flamand.
flandrisch *adj.* flamand.
Flanell, *-s, -s, m. (text.)* flanel.
Flanell|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum din flanel.
Flanellhemd, *-(e)s, -en, m.* cămașă groasă din flanel.
flanellig *adj.* moale, pufos, ca flanelul.
flanellen *adj.* de, din flanelă.
Flanelljacke, *-n, f.* jachetă de flanelă.
Flanellmacher, *-s, -, m.* fabricant de flanelă.
Flaneur [-'nø:ɐ], *-s, -e, m.* hoinar.
flanieren, *flanierte, flaniert, vb. (h) intr.* a hoinări.
Flanieren, *-s, n. sg.* hoinăreală.
Flaniermeile, *-n, f. (fam.)* bulevard, corso, stradă de plimbare.
Flanke, *-n, f.* **1.** *(la animale)* coaste; deșert, flanc. **2.** *(la vapoare, construcții, vehicule etc.)* coastă, aripă, flanc. **3.** *(mil.)* flanc; **in die ~ fallen** a ataca din flanc; **die ~ umgehen** a ocoli din flanc. **4.** *(fotbal)* centrare. **5.** *(sport)* flanc; parte laterală a terenului de joc. **6.** povârniș lat (cu 40–50° înclinație). **7.** *(sport)* săritură în flanc (peste cal, paralele etc.). **8.** *(scrimă)* flanc.
flanken, *flankte, geflankt, vb. (h) tr. (sport)* a lovi (mingea) din flanc.
Flanken|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac, ofensivă pe flanc.
Flanken|aufmarsch, *-es, -märsche, m. (mil.)* desfășurare pe flancuri; mărșăluire pe flancuri.
Flanken|batterie, *-n* [-ri:ən], *f. (mil.)* baterie de flanc.
Flankenbedrohung, *-en, f. (mil.)* amenințare a flancurilor; pătrundere prin flancuri.
Flankenbewegung, *-en, f. (mil.)* mișcare de flanc.
Flankenbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* hernie abdominal-laterală.
Flankendeckung, *-en, f. (mil.)* acoperire a flancurilor, apărare a flancurilor.
Flanken|eingrifflänge, *-n, f.* lungime a liniei de legătură a flancurilor.
Flankenfeuer, *-s, -, n. (mil.)* foc de flanc.
Flankenhieb, *-(e)s, -e, m. (sport)* lovitură la flanc (la scrimă).
Flankenkehlschweißung, *-en, f. (tehn.)* sudură în unghi.
Flankenmarsch, *-es, -märsche, m. (mil.)* marș de flanc.
Flankenparade, *-n, f. (mil.)* paradă a flancurilor, prin flanc.
Flankenreihe, *-n, f.* rând de flanc.
Flankenschwung, *-(e)s, -schwänge, m. (sport)* avânt din șold, săritură în flanc.
Flankensicherung, *-en, f. (mil.)* asigurare, acoperire a flancurilor.
flankieren, *flankierte, flankiert, vb. (h) tr.* **1.** *(mil.)* a flanca. **2.** a clădi, a așeza de o parte și de alta.
Flankiergeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* tun care execută tragere de anfiladă.
Flan(t)sch, *-en*, **Flan(t)sche**, *-n, f. (tehn.)* flanșă; **feste ~** flanșă întărită; **geschweißte ~** flanșă sudată; **lose ~** flanșă liberă, mobilă.
Flanschdichtung, *-en, f.* garnitură a flanșei.
flanschen, *flanschte, geflanscht, vb. (h) tr.* a prevedea cu o flanșă.
Flanschenform|stück, *-(e)s, -e, n.* flanșă turnată.
Flanschenhülse, *-n, f. (tehn.)* manșon cu flanșă.
Flanschenkupplung, *en, f. (tehn.)* acuplaj cu flanșă.
Flanschenrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* țeavă cu flanșă.
Flanschenrohrverbindung, *-en, f. (tehn.)* legătură prin țeavă cu flanșă.
Flanschenscheibe, *-n, f. (tehn.)* disc cu flanșă.
Flanschenschraube, *-n, f. (tehn.)* șurub pentru strângerea flanșei.
Flanschenverbindung, *-en, f. (tehn.)* legătură cu flanșă.
Flappe, *-n, f.* gură strâmbă, mare, urâtă; **eine ~ ziehen** a se strâmba, a sta bosumflat.
flappen, *flappte, geflappt, vb. (h) intr.* a flutura (în vânt) cu zgomot.
Flapper ['flɛpɐ], *-s, -, m. (fam.)* fetișcană emancipată.
Flaps, *-es, -e, m. (reg.)* v. Flegel **(2)**.
flapsig *adj.* v. flegelhaft.
Flarde, *-n, f.* bucată lată.
Fläschchen, *-s, -, n. (dim.* de la Flasche) sticluță; **~ für Säuglinge** biberon.
Flasche, *-n, f.* **1.** sticlă, clondir; carafă; butelie; **eine ~ Wein** o sticlă de vin; **auf ~n ziehen** sau **in ~n füllen** a trage în sticle; *(fam.)* **einer ~ den Hals brechen** a deschide o sticlă; **oft zur ~ greifen** sau **immer wieder zur ~ greifen** a bea prea mult alcool; **zu tief in die ~ geguckt** sau **geschaut haben** a fi beat, cherchelit; **~ mit eingeschliffenem Stöpsel** carafa cu dopul șlefuit; *(fiz.)* **Leydener ~** butelie de Leyda. **2.** *(mil., chim.)* balon. **3.** biberon; **einem Kinde die ~ geben** a hrăni un copil cu biberonul. **4.** *(tehn.)* palan; muflă. **5.** *(reg.)* palmă, lovitură. **6.** *(fam.)* persoană nesportivă, netrebnic; **so eine ~!** ce netrebnic!
Flaschen|abfüllung *f. sg.* **1.** umplere a sticlelor. **2.** secție de umplere a sticlelor.
Flaschen|abfüllmaschine, *-n, f.* mașină pentru umplerea sticlelor.
Flaschen|abziehraum, *-(e)s, -räume, m.* sală de umplere a sticlelor.
Flaschenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* copac aparținând speciei bombaceelor *(Bombacaceae)* cu fructe în formă de sticlă.
Flaschenbier, *-(e)s, -e, n.* bere la sticlă.
Flaschenbirne, *-en, f.* v. Flaschenkürbis.
Flaschenboden, *-s, -böden, m.* fund al sticlei.
Flaschenbovist [-vɪst], *-es, -e, m. (bot.)* burete pufos, gogoașă, bășina-calului *(Lycoperdon bovista)*.
Flaschenbürste, *-n, f.* perie pentru sticle.
Flaschen|element, *-(e)s, -e, n. (electr.)* element-butelie.

flaschenförmig *adj.* în formă de sticlă, de butelie.
Flaschenfüll|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat pentru umplerea sticlelor.
Flaschenfutter, *-s, n. sg.* navetă, lădiță pentru transportat sticle.
Flaschengärung, *-en, f.* proces de fermentare în sticle.
Flaschengas, *-es, -e, n.* gaz comprimat (în butelie).
Flaschenge|stell, *-(e)s, -e, n.* dulap, etajeră, raft pentru sticle.
Flaschenglas, *-es, n. sg. (chim.)* sticlă pentru fabricat butelii, sticle (recipiente).
flaschengrün *adj.* verde ca sticla.
Flaschenbals, *-es, -hälse, m.* gât al sticlei.
Flaschenholothurie [-riə], *-n, f. (zool.)* castravete-de-mare, holoturie *(Echinoderm).*
Flaschenhülse, *-n, f.* înveliș pentru sticle.
Flaschenkapsel, *-n, f.* capsulă la sticlă.
Flaschenkeller, *-s, -, m.* beci, pivniță de băuturi spirtoase.
Flaschenkind, *-es, -er, n.* sugar hrănit cu lapte din biberon.
Flaschenkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coș cu despărțituri pentru sticle.
Flaschenkorken, *-s, -, m.* dop pentru sticle.
Flaschenkühler, *-s, -, m.* răcitor (pentru sticle).
Flaschenkürbis, *-ses, -se, m. (bot.)* tigvă *(Lagenaria vulgaris).*
Flaschenmilch *f. sg.* lapte la sticlă.
Flaschen|nahrung *f. sg.* alimente pentru copii mici, de administrat cu biberonul.
Flaschen|öffner, *-s, -, m.* decapsulator (de sticle).
Flaschenpfand, *-(e)s, -pfänder, m.* garanție pentru sticle returnabile și reutilizabile.
Flaschenpfropfmaschine, *-n, f.* mașină de pus dopuri.
Flaschenpost, *-en, f. (mar.)* mesaj în sticlă aruncat în mare.
flaschenreif *adj.* bun de pus în sticle; **~es Bier** bere bună de tras în sticle.
Flaschenreinigungsmaschine, *-n, f.* v. Flaschenspüler.
Flaschenschild, *-(e)s, -er, n.* etichetă pentru sticle.
Flaschenselbstfüller, *-s, -, m.* v. Flaschenfüllapparat.
Flaschen|spüler, *-s, -, m.* **Flaschen|spülmaschine**, *-n, f.* aparat pentru spălatul sticlelor.
Flaschen|ständer, *-s, -, m.* suport pentru sticle.
Flaschen|stöpsel, *-s, -, m.* dop de sticle.
Flaschenverschluss, *-(e)s, -schlüsse, m.* dop, capac pentru sticle.
Flaschenwein, *-(e)s, -e, m.* vin înfundat.
flaschenweise *adv.* cu sticla, în sticle.
Flaschenzeichen, *-s, -, n.* emblemă, semn al sticlei.
Flaschenzug, *-(e)s, -züge, m. (tehn.)* palan, scripete.
Fläschlein, *-s, -, n. (dim.* de la Flasche) sticluță, butelcuță.
Flaschner, *-s, -, m. (reg.)* tinichigiu.
Flaschnerei, *-en, f. (reg.)* **1.** atelier de tinichigerie. **2.** meserie de tinichigiu.
Flaser, *-s, -, m.*, **Flaser**, *-n, f.* v. Flader.
flaserig *adj.* v. fladerig.
Flash [flæʃ], *-, m.* **1.** *(film)* secvență scurtă dintr-o înșiruire de imagini, flash. **2.** declanșarea stării de transă în urma consumului de narcotice.
flat [flæt] *adj. (muz.)* coborât cu un semiton.
Flatsch, *-es, -e, m.*, **Flatsche**, *-n, f.*, **Flatschen**, *-s, -, m. (reg.)* **1.** cârpă, zdreanță, petic. **2.** pată. **3.** grămadă. **4.** bucată. **5.** denunțător, pârâtor, turnător.
Flatterbinse, *-n, f. (bot.)* rugină *(Juncus effusus).*
Flatter|echse, *-n, f.* v. Flugdrache.
Flatterer, *-s, -, m.* v. Flattergeist.
Flatterfisch, *-(e)s, -e, m.* v. Flugfisch.
Flattergeist, *-(e)s, -er, m.* persoană flușturatică, nestatornică, hai-hui.
Flattergras, *-es, -gräser, n. (bot.)* meișor *(Milium effusum).*
Flatter|haar, *-(e)s, -e, n.* păr despletit, flou.
flatter|haft *adj.* ușuratic, flușturatic, nestatornic.
Flatter|haftigkeit *f. sg.* superficialitate; fire ușuratică, flușturatică.
Flatterie, *-n, f. (înv.)* flatare, măgulire.
Flatter|hund, *-es, -e, m. (zool.)* cheiropter din Indii *(Pteroptus).*
flatterig *adj.* v. flatterhaft.
Flatterigkeit *f. sg.* v. Flatterhaftigkeit.
Flatterlaune, *-n, f.* dispoziție capricioasă, instabilă.
Flatterling, *-s, -e, m.* v. Flattergeist.
Flattermann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** *(fam.)* om nervos, neliniștit. **2.** *(glumeț)* pui fript. **3.** *sg.* neliniște interioară, nervozitate; **den ~ kriegen** a se neliniști, a deveni nervos. **4.** stare de sevraj în urma abstinenței la narcomani.
Flattermine, *-n, f. (mil.)* mină (puțin adâncă) încărcată cu schije.
flattern, *flatterte, geflattert, vb. intr.* **I.** *(h)* **1.** a fâlfâi; **die Fahnen ~** drapelele flutură. **2.** a da din aripi, a flutura. **II.** *(s)* **1.** a zbura fâlfâind, fluturând, nesigur. **2.** *(fig.)* a fi nestatornic, flușturatic; **von Blume zu Blume ~** a zbura din floare în floare. **3.** a tremura, a bate neregulat; **sein Puls flattert** are pulsul neregulat.
Flattern, *-s, n. sg.* **1.** fâlflit; fluturat. **2.** *(tehn.)* vibrare a unui ventil.
Flatter|ruß, *-es, m. sg.* funingine (foarte ușoară).
Flatter|rüster, *-n, f.* v. Flatterulme.
Flattersinn, *-(e)s, m. sg* v. Flatterhaftigkeit.
flattersinnig *adj.* v. flatterhaft.
Flattertiere *pl. (zool.)* cheiroptere *(Cheiroptera).*
Flatter|ulme, *-n, f. (bot.)* velniș *(Ulmus effusa).*
flattieren, *flattierte, flattiert, vb. (h) tr. (elv., înv.)* a flata, a măguli.
Flatus, *-, -, m. (med.)* gaz eliminat din orificiul anal, pârț.
flau *adj., adv.* **1.** slab, fără vlagă, moale, lânced; **mir ist** (sau **mir wird** sau **ich fühle mich**) **~** mi-e rău, mă simt sfârșit, îmi vine amețeală; *(mar.)* **der Wind wird ~** vântul se potolește; **~e Brise** briză ușoară. **2.** *(com.; despre afaceri)* slab, *(despre mărfuri)* necăutat; **die Geschäfte gehen ~** afacerile merg slab, prost; **Kaffee ist ~** cafeaua e puțin căutată, se vinde greu; **~ machen a)** a provoca scăderea prețurilor; **b)** a crea o atmosferă de defetism; *(fam.)* **mit seiner Kasse steht es sehr ~** e lefter. **3.** *(despre băuturi)* stătut, fad, fără gust.
Flaue, **Fläue** *f. sg.* **1.** *(com.)* lâncezeală (în afaceri). **2.** slăbiciune; sfârșeală.
flauen, *flaute, geflaut, vb.* **I.** *(s) intr.* **1.** *(despre afaceri)* a lâncezi. **2.** *(despre vânt)* a se potoli. **II.** *(h) (reg.) tr.* a spăla, a clăti.
Flaufass, *-es, -fässer, n. (reg.)* hârdău, copaie, covată.
Flau|heit, **Flauigkeit**, *-en, f.* v. Flaue.
Flaum[1], *-(e)s,m. sg.* **1.** puf. **2.** fulgi. **3.** întâia barbă, tulei; **~ bekommen** a-i miji (cuiva) barba; *(fig.)* **jm. den ~ streichen** a-i căuta cuiva nod în papură.
Flaum[2], *-(e)s, m. sg.* v. Flom(en).
Flau|macher, *-s, -, m.* defetist; persoană care strică buna dispoziție sau jocul cuiva.
Flaumbart, *-(e)s, -bärte, m.* **1.** barbă abia mijită; tulei. **2.** *(fig.)* tinerel cu caș la gură; papă-lapte.
flaumbärtig *adj.* cu barba abia mijită.
flaumbedeckt *adj.* acoperit cu puf, cu fulgi.
Flaumbett, *-(e)s, -en, n.* pilotă.
flaumblätterig *adj. (bot.)* pubescent.
Flaum|eiche, *-n, f. (bot.)* tufan *(Quercus pubescens).*
Flaumfeder, *-n, f.* puf, fulg.
Flaumhaar, *-es, -e, n.* v. Flaum[1] **(1, 3).**
flaumhaarig *adj.* cu tulei (în barbă); cu puf, cu barba abia mijită; *(fig.)* imberb.
Flaumhafer, *-s, m. sg. (bot.)* nume al unei subspecii de ovăz *(Avena pubescens).*
flaumig *adj.* **1.** pubescent, pufos, ca puful. **2.** *(fig.)* moale (ca puful); **~ es Ei** ou (fiert) moale.
flaumweich *adj.* moale ca puful.
Flaus, **Flausch**, *-es, -e, m.* **1.** smoc de păr, de lână. **2.** țesătură păroasă, mițoasă, dimie, aba. **3.** haină, suman dintr-o țesătură păroasă, flaușată.
flauschig *adj.* păros, flocos; flaușat.
Flauschjacke, *-n, f.*, **Flauschrock**, *-(e)s, -röcke, m.* haină de dimie, de aba.
Flause, *-n, f. (fam.)* **1.** vorbe goale. **2.** minciuni, gogoși; **~n machen** a recurge la subterfugii; a se eschiva; a face mofturi.
Flausenmacher, *-s, -, m.* **1.** palavragiu; glumeț; moftangiu. **2.** șmecher; mincinos.
Flausenmacherei, *-en. f.* pălăvrăgeală.
Flausrock, *-(e)s, -röcke, m.* v. Flauschrock.
Flaute, *-n, f.* **1.** *(mar.)* acalmie, calm. **2.** *(com.)* lâncezeală (în afaceri); sezon mort, **finanzielle ~** marasm financiar.
Flautenmacher, *-s, -, m.* v. Flaumacher.
Fläz, *-es, -e, m. (reg.)* bădăran, mojic.
fläzen, *fläzte, gefläzt (du, er fläzt), vb. (h) refl.* a se tolăni, a se trânti.
fläzig *adj. (pop.)* bădăran, mitocan.
Flebbe, *-n, f. (argou)* **1.** legitimație. **2.** bancnotă.
Flechse, *-n, f. (reg.)* tendon, vână.
flechsig *adj. (reg.)* cu tendoane, cu vâne.
Flecht|arbeit, *-en, f.* împletitură.
Flechtbinse, *-n, f. (bot.)* pipirig, papură, stuf de pădure *(Scirpus).*
Flechte, *-n, f.* **1.** coadă, cosiță. **2.** leasă (din nuiele); împletitură. **3.** *(med.)* erupție cutanată, exantem; pecingine, boală de piele; **fressende ~** lupus. **4.** *(bot.)* lichen *(Lichen);* **isländische ~** mușchi de munte *(Cetraria islandica* L.).
flechten, *flocht, geflochten (du flichtst, er flicht), vb. (h) tr.* **1.** a împleti; **Bänder ins Haar ~** a împleti panglici în păr; **das Haar ~** a împleti cosițe; **einen Korb ~** a împleti un coș; **einen Kranz ~** a face, a împleti o cunună; *(fig.)* **einen Bund ~** a încheia o alianță. **2.** *(în expr.)* **aufs Rad ~** a trage pe roată.
Flechten, *-s, n. sg.* împletire.
flechten|ähnlich, **flechten|artig** *adj.* **1.** *(med.)* de felul pecinginii. **2.** *(bot.)* de specia lichenilor.
Flechten|aus|schlag, *-(e)s, -schläge, m. (med.)* eczemă, neurodermită.
Flechtenkranke, *-n, -n (ein Flechtenkranker), m.* bolnav de eczemă, de pecingine.
Flechter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* împletitor(-oare).
Flechterei, *-(e)n, f.* împletitură, împletit.
Flechtgerte, *-n, f.* nuia de împletit.
Flechtmaschine, *-n, f.* mașină de împletit.
Flechtmatte, *-n, f.* rogojină, împletitură.
Flechtung, *-en, f.* împletitură, împletire.
Flechtwagen, *-s, -, m.* căruță cu coș împletit din nuiele.
Flechtweide, *-n, f. (bot.)* răchită *(Salix purpurea);* nuia de răchită.
Flechtwerk, *-(e)s, n. sg.* **1.** împletitură. **2.** gard de nuiele împletite. **3.** *(constr., silv.)* cleionaj.
Flechtwerkbekleidung, *-en, f. (mil.)* camuflaj cu împletituri.
Flecht|zaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard de nuiele împletite.
Fleck, *-(e)s, -e, m.* **1.** loc; **sich nicht vom ~ rühren** a nu se mișca din loc; **auf dem alten ~** pe vechiul loc; **(nicht) vom ~ kommen** a (nu) înainta (deloc); **an demselben ~ stehen** a sta în același loc; **etwas vom ~ bringen** a mișca, a urni ceva din loc; *(fig.)* **den wunden und rechten ~ treffen** a nimeri bine; *(fig.)* **das Herz auf dem rechten ~ haben** a nu fi laș, a fi inimos; *(fig.)* **einen ~ auf der Ehre haben** a avea onoarea pătată; *(fig.)* **den Mund auf dem rechten ~ haben** a fi bun de gură. **2.** bucată de drum; **es ist noch ein guter ~ bis dahin** mai e o bună bucată de drum până acolo. **3.** pată; **er hat einen ~ auf seiner weißen Werte** are o pată pe vesta sa albă; **blauer ~** vânătaie; **ein weißer ~ im Auge** albeață în ochi. **4.** petic; *(cizmărie)* flec; **einen ~ auf etwas setzen** a pune un petic la ceva; **einen ~ bekommen** a petici, a fi peticit; *(fig.)* **den ~ neben das Loch setzen** a lucra neglijent. **5.** *(reg.)* șorțuleț. **6.** *(reg.)* animal pestriț. **7.** *pl. (cul.)* burtă (tăiată pentru ciorbă); momițe; drob.
Fleck|aufsetzen, *-s, n. sg.* punere a unui petic.
Fleck|ausmacher, *-s, -, m.* curățător de pete.
Fleckchen, *-s, -, n. (dim.* de la Fleck) **1.** locșor, loc mic. **2.** peticei, petic mic. **3.** pată mică, petișoară.
fleckeln, *fleckelte, gefleckelt (ich fleck(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a petici, a cârpi, a înnădi. **2.** *(reg.)* a se exersa pentru tragere la țintă.
flecken, *fleckte, gefleckt, vb. (h)* **I.** *tr.* a împestrița. **II.** *intr.* **1.** a se murdări, a se păta (ușor). **2.** a păta, a face pete. **3.** a se mișca din loc; *(fam.)* **die Arbeit will mir heute nicht ~** astăzi nu avansez deloc cu lucrul, astăzi lucrul stă pe loc.
Flecken, *-s, -, m.* **1.** sat mare, târg. **2.** pată. **3.** *pl. (med.)* pojar.

Fleckenausmacher, *-s, -, m.* v. Fleckausmacher.
Flecken|entferner, *-s, -, m.*, **Flecken|entfernungsmittel**, *-s, -, n.* mijloc, substanță chimică pentru curățat pete.
fleckenfrei *adj.* **1.** fără pete. **2.** *(fig.)* fără pată, nepătat.
Fleckenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot., reg.)* ciumărea *(Galega officinalis).*
fleckenlos *adj.* v. fleckenfrei.
Fleckenreiniger, *-s, -, m.* **1.** curățător de pete. **2.** mijloc, substanță chimică pentru curățat pete.
Fleckenreinigung, *-en, f.* curățare a petelor.
Fleckenreinigungs|pulver [-fɐ și -vɐ], *-s, -, n.* praf pentru curățarea petelor.
Fleckenschierling, *-s, -e, m. (bot.)* cucută, barba-călugărului *(Conium maculatum).*
Fleck|entferner, *-s, -, m.* v. Fleckenentferner.
Fleckenvulkanisier|apparat [-vul-], *-(e)s, -e, m.* vulcanizator de petice.
Fleckenwasser, *-s, -, n.* soluție pentru scoaterea petelor.
Fleckerl, *-s, -n, n. (reg.)* tăiețel (pătrați), iofca.
Fleckerlsuppe, *-n, f.* supă cu tăiețel, cu iofca.
Fleckfieber, *-s, n. sg. (med.)* tifos exantematic.
fleckig *adj.* **1.** pătat, murdar; cu pete; **etwas ~ machen** a murdări; **~ werden** a se păta. **2.** cu pete, împestrițat, cu picățele; bălțat.
Fleckleder, *-s, -, n.* talpă pentru flecuri.
Fleckmatte, *-n, f.* țol, preș din cârpe, din zdrențe.
Fleckputzer, *-s, -, m.* v. Fleckenreiniger.
Fleckseife, *-n, f.* săpun pentru curățat pete.
Flecktyphus, *-, m. sg. (med.)* tifos exantematic.
Fleckvieh, *-(e)s, n. sg.* vită bălțată (din rasa Simmental și Freiburg).
Fleckwasser, *-s, -, n.* v. Fleckenwasser.
Fled(d)erer, *-s, -, m.* hoț, pungaș (care jefuiește persoane care dorm sau morți).
fleddern, *fledderte, gefleddert, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a fura, a jecmăni (oameni adormiți sau morți). **2.** a tremura.
Fledermaus, *-mäuse, f. (zool.)* liliac, cheiropter *(Vespertilio murinus).*
Fledermausfenster, *-s, -, n.* fereastră n coama casei.
Fledermausfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* liliac-pește, pește de adâncimi mari *(Mathopsis lutea).*
Fledermausguano, *-s, n. sg.* guano de liliac.
Fledermaus|papagei, *-(e)s, -e* (și *-en, -en) m. (ornit.)* papagal-liliac de Indii *(Loriculus).*
fledern, *flederte, gefledert, vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* **1.** a șterge praful cu un pămătuf de pene. **2.** *(fam.)* a goni, a alunga; a trage (cuiva) o bătaie zdravănă. **II.** *intr.* a fâlfâi, a flutura.
Fledertier, *-(e)s, -e, n.* v. Flattertiere.
Flederwisch, *-(e)s, -e, m.* **1.** pămătuf de pene. **2.** *(fam.)* fată bătrână. **3.** *(glumeț)* persoană slabă (cu părul zburlit). **4.** *(glumeț)* spadă. **5.** persoană ușuratică; **sie ist ein rechter ~** e o persoană ușuratică.
Fleet [fle:t], *-(e)s, -e, n. (reg.)* canal navigabil (în interiorul unui oraș.)
Flegel, *-s, -, m.* **1.** îmblăciu. **2.** *(fig.)* bădăran, mojic. **3.** *(înv.)* ghioagă ghintuită.
Flegel|alter, *-s, n. sg.* v. Flegeljahre.
Flegelei, *-en, f.* impolitețe, grosolănie, mojicie, brutalitate.
flegelhaft *adj.* grosolan, impertinent; prost crescut, mojic.
Flegelhaftigkeit, *-en, f.* v. Flegelei.
Flegelhenke, *-n, f. (reg.)* ospăț la terminatul treieratului.
flegelig *adj.* v. flegelhaft.
Fleg(e)ligkeit, *-en, f.* v. Flegelei.
Flegeljahre *pl.* vârstă a pubertății; vârsta ingrată; **er ist noch in den ~n** mai face nebunii de-ale tinereții.
Flegelkappe, *-n, f.* piele între bățul și prăjina îmblăciului.
flegeln, *flegelte, geflegelt (ich fleg(e)le), vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* a îmblăti; *(fig.)* a bate, a croi pe cineva. **II.** *intr.* a fi grosolan, a se purta urât, necuviincios. **III.** *refl.* a sta, a ședea necuviincios; **sich auf den Tisch ~** a sta necuviincios la masă.
Flegelwiese, *-n, f. (mil., glumeț)* teren de instrucție.
flehen, *flehte, gefleht, vb. (h) intr.* a implora, a cere fierbinte; **zu jm. um Hilfe ~** a cere stăruitor ajutor de la cineva.
Flehen, *-s, n. sg.* implorare, rugă fierbinte.
flehentlich *adj.* și *adv.* stăruitor, fierbinte, implorator; **~e Bitte** implorare; **~ bitten** a implora.
fleien, *fleite, gefleit, vb. (h) tr. (înv., reg.)* a face teanc, a stivui; a rândul; a chiti.
Fleier, *-s, -, m.* **1.** *(text.)* mașină cu aripioare (pentru tors), flaier. **2.** *(reg.)* sfârlează, moriscă de vânt. **3.** muncitor la flaier.
Fleierin, *-nen, f.* muncitoare la flaier.
Fleiperverkehr, *-s, m. sg. presc.* de la Flug-Eisenbahn-Personenverkehr trafic de călători aerian sau feroviar.
Fleisch, *-(e)s, n. sg.* **1.** carne; **gesalzenes ~** carne sărată; **~ essen** a mânca carne; a mânca de dulce; *(med.)* **wildes ~** excrescență, cheloid; **~ ansetzen** a se îngrășa; **vom ~ kommen** a slăbi; **gehacktes ~** carne tocată; **geräuchertes ~** carne afumată; **knochenloses** (sau **schieres**) **~** carne macră, carne fără oase; **mageres ~** carne slabă; **vom ~(e) fallen** a slăbi; *(fig.)* **das ist ihm in ~ und Blut übergegangen** i-a devenit a doua natură, i-a intrat în sânge; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **ins eigene ~ schneiden** a-și face singur rău, a-și tăia craca de sub picioare; *(poet.)* **gegen sein eigen ~ und Blut** împotriva celor de-un neam cu el, a fraților săi; *(fig.)* **ins lebendige ~ schneiden** a tăia în carne vie; *(rel.)* **den Weg alles ~es gehen** a muri; **weder Fisch noch ~** nici cald, nici rece; nici cal, nici măgar. **2.** carne (a fructelor și legumelor), pulpă. **3.** *(tipogr.)* albul literei; carne, șanfren. **4.** *(rel.)* corpul omenesc, cele trupești.
Fleisch|abfälle *pl.* rămășițe de carne.
fleisch|ähnlich, **fleisch|artig** *adj.* cărnos.
fleisch|arm *adj.* cu puțină carne; **~e Kost** alimentație săracă în carne.
Fleisch|auswuchs, *-es, -wüchse, m.* excrescență.
Fleischbank, *-bänke, f.* **1.** tejghea de măcelărie. **2.** butuc al măcelarului. **3.** măcelărie.
Fleischbedarf, *-(e)s, m. sg.* necesar de carne; **der ~ des Krankenhauses** cantitatea de carne necesară pentru spital, consumul de carne al spitalului.
Fleischberg, *-(e)s, -e, m. (fam.)* om gras și mare, supraponderal.
Fleischbeschau *f. sg.* control (sanitar) al cărnii.
Fleischbeschauer, *-s, -, m.* inspector (sanitar) al abatorului.
Fleischbeschaugesetz, *-es, -e, n.* lege pentru controlul (sanitar) al cărnii.
Fleischbeschau|ung *f. sg.* v. Fleischbeschau.
Fleischbildung, *-en, f. (med.)* **1.** regenerare a țesutului. **2.** neoformație.
Fleischblatt, *-(e)s, n. sg. (bot.)* porcină *(Portulaca oleracea).*
Fleischblume, *-n, f. (bot.)* lipicioasă *(Viscaria vulgaris).*
Fleischbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* sarcocel.
Fleischbrühe, *-n, f.* bulion, supă limpede de carne.
Fleischbrüh|täfelchen, *-s, -, n.* tabletă de bulion de carne.
Fleischbüchse, *-n, f.* conservă de carne.
Fleisch|einlage, *-n, f.* umplutură de carne.
Fleisch|einwaage *f. sg.* cantitate cântărită de carne (într-o conservă).
Fleisch|eisen, *-s, -, n. (tăb.)* cuțit pentru descărnarea pieilor.
fleischen, *fleischte, gefleischt, vb. (h)* **I.** *tr.* a cârnosi, a curăța de carne. **II.** *intr.* a tăia în carne.
Fleischer, *-s, -, m.* măcelar.
Fleischerbeil, *-(e)s, -e, n.* bardă de măcelar.
Fleischerbeilage, *-n, f.* os adăugat pe lângă carne, oase care se vând cu carnea.
Fleischerbursche, *-n, -n, m.* ucenic de măcelar.
Fleischerei, *-en, f.* v. Fleischbank **(3).**
Fleischerfrau, *-en, f.* nevastă de măcelar; măcelăreasă.
Fleischergang, *-(e)s, -gänge, m. (fig.)* drum făcut degeaba, care nu folosește, calea-ntoarsă, calea mânzului.
Fleischergeselle, *-n, -n, m.* calfă de măcelar.
Fleischer|handwerk, *-(e)s, -e, n.* meserie de măcelar.
Fleischer|haken, *-s, -, m.* cârlig de atârnat carne.
Fleischer|hund, *-(e)s, -e, m.* câine de măcelar, dulău, zăvod.
Fleischerin, *-nen, f.* v. Fleischerfrau.
Fleischer|innung, *-en, f.* breaslă a măcelarilor.
Fleischerknecht, *-(e)s, -e, m.* calfă de măcelar.
Fleischerladen, *-s, -läden, m.* măcelărie.
Fleischerlehrling, *-s, -e, m.* ucenic de măcelar.
Fleischermeister, *-s, -, m.* meșter măcelar.
Fleischermesser, *-s, -, n.* cuțit de măcelar.
fleischern[1], *fleischerte, gefleischert, vb. (h) intr.* a face măcelărie, a se ocupa cu măcelăria.
fleischern[2] *adj.* de carne.
Fleischer(s)frau, *-en, f.* nevastă de măcelar.
Fleischertalg, *-(e)s, m. sg.* seu.
Fleischerweg, *-(e)s, -e, m.* v. Fleischergang.
Fleisch|erzeugung *f. sg.* producție de carne.
Fleischeslust, *-lüste, f.* plăcere a simțurilor; senzualitate.
Fleisch|essen, *-s, -, n.* **1.** *sg.* faptul de a mânca carne. **2.** mâncare de carne.
Fleisch essend și **fleisch|essend** *adj.* care se hrănește cu carne, carnivor.
Fleisch|esser, *-s, -, m.* carnivor.
Fleisches|sinn, *-(e)s, -e, m.* v. Fleischeslust.
Fleisch|extrakt, *-(e)s, -e, m.* extract de carne.
Fleischfarbe, *-n, f.* culoare a cărnii, roșu-deschis.
fleischfarben, **fleischfärbig** *adj.* de culoarea cărnii; roșu-deschis.
Fleischfaser, *-n, f.* fibră de carne, fibră musculară.
Fleischfass, *-es, -fässer, n.* putină în care se păstrează carnea sărată.
Fleischfassung *f. sg. (mil.)* primire a rației de carne.
Fleischfliege, *-n, f. (entom.)* musca-cărnii *(Musca (Caliphora) vomiloria).*
Fleisch fressend și **fleischfressend** *adj.* carnivor.
Fleischfresser, *-s, -, m.* (animal) carnivor.
Fleischfrucht, *-früchte, f.* fruct cărnos.
Fleischfüllung, *--en, f.* umplutură de carne (pentru plăcinte).
Fleischgabel, *-n, f.* furculiță de servit friptură.
Fleischgallerte, *-n, f.* piftie, aspic.
Fleischgang, *-(e)s, -gänge, m.* fel de mâncare cu carne.
Fleischgebackene, *-n (ein Fleischgebackenes), n. sg.* pateu, plăcintă cu carne.
Fleischgericht, *-(e)s, -e, n.* mâncare de carne.
Fleischgeschwulst, *-schwülste, f.*, **Fleischgewächs**, *-es, -e, n. (med.)* excrescență cărnoasă.
Fleisch geworden *adj.* încarnat, întru(chi)pat.
Fleischgift, *-(e)s, -e, n.* toxină provenită din carne.
Fleisch|hackbrett, *-(e)s, -er, n.* tocător, fund pentru tocat carne.
Fleisch|hackemaschine, *-n, f. (reg.)* v. Fleischwolf.
Fleisch|hacker, *-s, -, m.* v. Fleischer.
Fleisch|haken, *-s, -, m.* cârlig (în formă de S) pentru atârnat carnea la măcelărie.
Fleisch|halle, *-n, f.* hală de carne.
Fleisch|hauer, *-s, -, m.* măcelar.
Fleisch|hauerlehrling, *-s, -e, m.* ucenic de măcelar.
Fleisch|haut, *-häute, f.* **1.** *(anat.)* membrană cărnoasă. **2.** *(bot.)* sarcocarp.
fleischicht *(înv.)*, **fleischig** *adj.* cărnos.
Fleisch|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie (de prelucrare) a cărnii.
Fleischkammer, *-n, f.* cămară de păstrat carne.
Fleischkäse, *-s, m. sg. (reg.)* pateu din carne.
Fleischkasten, *-s, -kästen, m. (ind. cărnii)* cutie, cadă de carne.
Fleischklopfer, *-s, -, m.* ciocan, mai de bătut carnea.
Fleischkloß, *-es, -klöße, m.* perișoară.
Fleischklößchen, *-s, -, n. dim.* de la Fleischkloß perișoară mică.
Fleischklotz, *-es, -klötze, m.* butuc de măcelărie.
Fleischklumpen, *-es, -, m.* **1.** halcă, bucată mare de carne. **2.** *(pop., fig.)* om gras, umflat.
Fleischkonserve [-və], *-n, f.* conservă de carne.
Fleischkost *f. sg.* mâncare, alimentație cu carne; *(bis.)* mâncare de dulce.
Fleischkühl|anlage, *-n, f.* răcitor, frigider pentru carne.

Fleischladen, *-s, -läden, m.* măcelărie.
Fleischlauch, *-(e)s, m. sg. (bot.)* praz *(Allium porrum).*
Fleischlehre *f. sg. (med.)* sarcologie.
fleischlich I. *adj.* trupesc, carnal; **~es Vergehen** păcat carnal, trupesc. **II.** *adv.* trupeşte; **~ gesinnt** senzual.
Fleischlichkeit *f. sg.* senzualitate.
Fleischlieferung, *-en, f.* furnizare de carne.
Fleischling, *-s, -e, m.* persoană senzuală.
fleischlos *adj.* **1.** fără carne. **2.** slab, jigărit, uscăţiv.
Fleischlosigkeit, *-en, f.* **1.** lipsă de carne. **2.** descărnare, slăbiciune.
Fleischmade, *-n, f. (zool.)* (vierme) parazit care trăieşte în carne.
Fleischmagen, *-s, -* (şi *-mägen), m.* pipotă.
Fleischmangel, *-s, m. sg.* lipsă de carne.
Fleischmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piaţă, hală de carne.
Fleischmaschine, *-n, f.* v. F l e i s c h w o l f.
Fleischmehl, *-(e)s, n. sg.* făină din carne (nutreţ pentru animale).
Fleischmesser, *-s, -, n.* **1.** cuţit (de bucătărie) pentru carne. **2.** cuţit de măcelar.
Fleischmilchsäure, *-n, f.* acid lactic muscular.
Fleischnahrung *f. sg.* alimentaţie cu carne.
Fleischpastete, *-n, f.* plăcintă, pateu cu carne.
Fleischpilz, *-es, -e, m. (bot.)* burete de stejar *(Fistulina hepatica).*
Fleischpräparat, *-(e)s, -e, n.* preparat de carne.
Fleischpreis, *-es, -e, m.* preţ al cărnii.
Fleischprodukt, *-(e)s, -e, n.* produs de carne.
Fleischration, *-en, f.* raţie de carne.
Fleisch|saft, *-(e)s, -säfte, m.* suc lăsat de carne prin sărare şi presare.
Fleisch|salat, *-(e)s, -e, m.* salată preparată din bucăţi de carne macră.
Fleisch|schau *f. sg.* v. F l e i s c h b e s c h a u.
Fleisch|schnitt, *-(e)s, -e, m. (chir.)* incizie.
Fleisch|schnitte, *-n, f.* felie de carne.
Fleisch|seite, *-n, f.* parte (a pielii) aderentă la carne; dosul pielii (unui animal).
Fleisch|selcher, *-s, -, m. (reg.)* cârnăţar.
Fleisch|speise, *-n, f.* mâncare cu carne.
Fleisch|spieß, *-es, -e, m. (cul.)* frigărui.
Fleisch|steuer, *-n, f.* impozit asupra cărnii.
Fleisch|stück, *-(e)s, -e, n.* bucată de carne.
Fleisch|suppe, *-n, f.* v. F l e i s c h b r ü h e.
Fleischtag, *-(e)s, -e, m. (bis.)* zi de dulce.
Fleischteil, *-(e)s, -e, m.* parte cărnoasă.
Fleischtiefkühl|anlage, *-n, f.* congelator de carne.
Fleischtomate, *-n, f.* roşie cărnoasă, inimă de bou.
Fleischtopf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală de carne; *(în expr.)* **die Fleischtöpfe Ägyptens** mâncăruri bune, belşug.
Fleisch verarbeitend *adj.* prelucrător de carne.
Fleischver|arbeitung *f. sg.* prelucrare a cărnii.
Fleischverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de carne.
Fleischvergiftung, *-en, f.* intoxicaţie cu carne.
Fleischverkäufer, *-s, -, m.* vânzător de carne, măcelar.
Fleischverknöcherung, *-en, f. (med.)* sarcostoză.
Fleischversorgung *f. sg.* aprovizionare cu carne.
Fleischvogel, *-s, -vögel, m. (elv.)* ruladă din carne.
Fleischwaage; *-n, f.* cântar pentru carne.
Fleischwaren *pl.* produse de carne; mezeluri; carne.
Fleischwarenfabrik, *-en, f.* fabrică de prelucrare a cărnii, fabrică de mezeluri.
Fleischwarenhändler, *-s, -, m.* cârnăţar; mezelar.
Fleishwarenhandlung, *-en, f.* mezelărie; cârnăţărie.
Fleisch|warze, *-n, f. (med.)* papilom, granulom; neg.
Fleischwerdung *f. sg. (rel.)* întrupare.
Fleischwolf, *-(e)s, -wölfe, m.* maşină de tocat carne.
Fleischwucherung, *-en, f. (med.)* excrescenţă cărnoasă.
Fleischwunde, *-n, f.* rană.
Fleischwurst, *-würste, f.* cârnat.
Fleischzeit, *-en, f. (bis.)* timp în care se mănâncă de dulce.
Fleischzerlegung, *-en, f.* tranşare a cărnii.
Fleiß, *-es, m. sg.* **1.** hărnicie; vrednicie. **2.** silinţă, sârguinţă; râvnă, strădanie; **mit ~** cu sârguinţă, străduitor; **~ auf etwas verwenden** a depune strădanii pentru ceva; **ohne ~ kein Preis** fiecare ţel se atinge cu multă sârguinţă. **3.** *(reg.)* înadins; intenţionat; **mit** (sau **zu) ~** intenţionat, înadins.
Fleiß|arbeit, *-en, f.* **1.** muncă ce pretinde hărnicie. **2.** *(peior.)* lucru făcut cu hărnicie, dar fără inspiraţie.
fleißig I. *adj.* silitor, sârguitor; harnic. **II.** *adv.* **1.** cu silinţă. **2.** adesea, des, mult; **das Theater ~ besuchen** a merge des la teatru; **~ spazieren gehen** a se plimba mult.
fleißigen, *fleißigte, gefleißigt, vb. (h) refl. (înv.)* a-şi da silinţa.
Fleißigkeit *f. sg.* silinţă, râvnă, hărnicie.
Fleiverkehr, *-(e)s, m. sg. presc.* de la F l u g - E i s e n b a h n - G ü t e r v e r k e h r trafic aerian şi feroviar de mărfuri.
Flek, *-s, m. sg. (vet.)* rosătură (la cai).
flektierbar *adj. (gram.)* flexibil; declinabil; conjugabil.
flektieren, *flektierte, flektiert, vb. (h) intr.* şi *tr. (gram.)* a flexiona; a (se) declina; a (se) conjuga.
Flektierung, *-en, f. (gram.)* flexiune; declinare; conjugare.
flemmen, *flemmte, geflemmt, vb. (h) tr. (reg.)* a încălzi; a usca.
flennen, *flennte, geflennt, vb. (h) intr. (fam.)* a se văicări, a scânci; a plânge; a (se) miorlăi.
Flenner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* plângăreţ(-eaţă); plângăcios(-oasă), miorlăit(ă).
Flennerei, *-en, f. (fam.)* văicăreală, plânset, scânceală, miorlăit, miorlăială.
Fleppe, *-n, f.* v. F l e b b e.
Flesche, *-n, f.* **1.** *(mil.)* fortificaţie compusă din două feţe de egală lungime; redan. **2.** *(arhit.)* ieşitură din distanţă în distanţă pentru construirea unui zid pe un teren în pantă.
Flet, *-s, -e, m.,* **Flete**, *-n, f.* v. F l e e t.
Fletsche, *-n, f.* praştie.
fletschen, *fletschte, gefletscht, vb. (h) tr.* **1.** a rânji, a-şi arăta dinţii; *(în expr.)* **die Zähne ~** a-şi arăta colţii. **2.** *(reg)* a trage (cu o armă). **3.** *(reg.)* a pârî, a denunţa. **4.** *(reg.)* a vărsa (un lichid); a plescăi.
fletschern, *fletscherte, gefletschert, vb. (h) tr.* a mesteca bine (în gură).
Fletschzahn, *-(e)s, -zähne, m.* colţ, dinte.
Fletz, *-es, -e, n.* (şi *m.)* v. F l ö z **(2).**
fleucht, fleugt *(poet., înv.) pers. a 3-a sg. prez. ind.* de la f l i e g e n.
Fleuron [flø'rõ:], *-s, -s, n. (arhit.)* ornament(aţie) cu flori.
fleußt *(poet., înv.) pers. a 3-a sg. prez. ind.* de la f l i e ß e n.
Fleut|schiff, *-(e)s, -e, n.* bastiment de război pentru provizii (din sec. al XVIII-lea).
flexibel *adj.* flexibil; **flexib(e)le Altersgrenze** limită flexibilă de vârstă; **flexib(e)le Wechselkurse** cursuri de schimb flexibile.
Flexion, *-en, f. (gram.)* flexiune.
Flexions|endung, *-en, f. (gram.)* desinenţă, terminaţie flexionară.
flexionsfähig *adj. (gram.)* flexibil, declinabil, conjugabil.
flexionslos *adj.* fără flexiune.
Flexor, *-s, -en, m. (anat.)* muşchi flexor.
Flexur, *-en, f.* **1.** *(geol.)* îndoire (plană) de straturi. **2.** încovoiere, îndoire, strâmtare.
Fliboot, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă de piraţi.
Flibootführer, Flibustier [-stiɐ], *-s, -, m.* pirat (din sec. al XVII-lea).
Flick, *-(e)s, -e, n.* v. F l i c k e n.
Flick|arbeit, *-en, f.* cârpit, peticit, cârpeală, cârpăceală.
flicken, *flickte, geflickt, vb. (h) tr.* **1.** a cârpi, a cârpăci, a pune petice, a drege; **Schuhe ~** a petici ghete; *(fig.)* **jm. etwas am Zeug ~** a critica pe cineva. **2.** *(reg.)* a rupe; **jm. das Fell ~** a scărmăna pe cineva.
Flicken, *-s, -, m.* petic.
Flicker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** cârpaci(-ce). **2.** *m.* petic.
Flickerei, *-en, f.* cârpăceală, cârpitură.
flickern, *flickerte, geflickert, vb. (h) intr. (poet.)* v. f l a c k e r n.
Flickern, *-s, n. sg.* vibrare, oscilare (a luminii).
Flickflack, *s, -s, m. (sport)* săritură, suită de sărituri în spate.
Flick|hering, *-(e)s, -e, m.* v. F l ü c k h e r i n g.
Flick|korb, *-(e)s, -körbe, m.* coş cu ustensile şi materiale pentru cârpit.
Flicklappen, *-s, -, m.* petic.
Flickschneider, *-s, -, m.* croitor care se ocupă cu reparaţii, cu cârpeli.
Flickschuster, *-s, -, m.* cizmar cârpaci.
Flicksystem, *-s, -e, n.* sistem de peticire.
Flickvers [-fɛɐs], *-es, -e, m.* vers de umplutură.
Flickwerk, *-(e)s, n. sg.* cârpeală; *(fig.)* compilaţie.
Flickwort, *-(e)s, -wörter, n.* cuvânt intercalat; cuvânt de umplutură.
Flieboot, *-(e)s, -e, n.* ambarcaţiune mică de pescuit; barcă de pilotaj.
Flieder, *-s, -, m. (bot.)* **1.** liliac *(Syringa* L.); **spanischer ~** mălin roşu *(Syringa vulgaris).* **2.** *(reg.)* soc *(Sambucus).*
Fliederbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. F l i e d e r s t r a u c h.
Fliederbeere, *-n, f. (reg.)* fruct de soc.
fliederblau *adj.* albastru de liliac, mov, liliachiu.
Fliederblüte, *-n, f.* **1.** floare a liliacului. **2.** *(reg.)* floare a socului.
Fliederbusch, *-(e)s, -büsche, m.* **1.** tufă de liliac. **2.** *(reg.)* soc.
Fliederduft, *-(e)s, -düfte, m.* parfum de liliac.
fliederfarben, fliederfarbig *adj.* de culoarea liliacului, mov, liliachiu.
Fliedermus, *-es, n. sg.* peltea de soc.
Flieder|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* **1.** tufă de liliac. **2.** *(reg.)* tufă de soc.
Flieder|strauch, *-es, -sträuße, m.* buchet de liliac.
Fliedertee, *-s, -s, m. (reg.)* ceai de soc.
Fliege, *-n, f. (entom.)* **1.** muscă *(Musca domestica);* **spanische ~** cantaridă *(Lytta vesicatoria);* **kleine ~** musculiţă; *(fig.)* **es ärgert ihn die ~ an der Wand** orice fleac îl supără; *(fig.)* **zwei ~n mit einer Klappe schlagen** a omorî două muşte dintr-o singură lovitură, a rezolva două chestiuni deodată; **umfallen wie die ~n** a cădea ca muştele; **keiner ~ etwas zuleide** (sau **zu Leide) tun können** a fi milos, a nu putea face rău nimănui; *(fig.)* **in der Not frisst der Teufel ~n** de nevoie dracul mănâncă şi muşte, nevoia învaţă pe om. **2.** *(mil.)* cătare a puştii. **3.** *(fam.)* muscă (sub buza inferioară). **4.** *(pop.)* femeie uşuratică, rea de muscă. **5.** *(fam.)* miez al mărului. **6.** (cravată) papion. **7.** pasăre-muscă, colibri *(Trochilus).*
Fliegekunst, *-künste, f.* v. F l u g w e s e n.
fliegen, *flog, geflogen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a zbura; **in die Höhe ~** a se înălţa, a-şi lua zborul; **vorüber ~** a trece în zbor. **2.** a zbura, a fâlfâi. **3.** a veni, a merge; **jm. in die Arme ~** a alerga repede, a se arunca în braţele cuiva. **4.** a sări; **in die Luft ~** a sări în aer, a exploda; **in Stücke ~** a se face ţăndări. **5.** *(fam.)* a cădea; **er ist bei der Prüfung geflogen** a căzut la examen. **6.** *(fam.)* a fi concediat; **sie ist aus ihrer Stellung geflogen** a zburat din funcţie, a fost dată afară. **II.** *tr. (h)* **1.** a pilota (un avion); **ein Flugzeug ~** a conduce un avion. **2.** a transporta pe cale aeriană.
Fliegenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. U l m e.
Fliegenblume, *-n, f. (bot.)* **1.** floare polenizată de muşte. **2.** floare de orhidee. **3.** floare de Stapelia.
fliegend I. *part. prez.* de la f l i e g e n. **II.** *adj.* **1.** zburător, care zboară; **~er Drache** zmeu de hârtie; *(av.)* **~es Personal** personal navigant, de bord; **mit ~en Haaren** cu părul despletit, cu pletele în vânt. **2.** volant; **~es Blatt a)** foaie volantă; **b)** *(tipogr.)* copertă de gardă; c) manifest. **3.** mobil; ambulant; flotant; *(mil.)* **~e Abteilung** detaşament mobil; **~e Ambulanz** ambulanţă mobilă; **~er Buchhändler** librar ambulant; **~e Brücke** pod mobil. **4.** *(în expr.)* **in ~er Eile** (repede) ca vântul; **mit ~em Atem** gâfâind. **5.** *(tipogr.)* **~er Maschinenmeister** potrivitor.
Fliegendraht, *-(e)s, m. sg.* plasă contra muştelor, musculiţelor.
Fliegendreck, *-(e)s, m. sg.* murdărie de muşte.

Fliegenfänger, *-s, -, m.* **1.** *(ornit.)* golat, muscar *(Muscicopa striata)*. **2.** hârtie de prins muște.
Fliegenfenster, *-s, -, n.* ramă cu plasă, sită (care se pune la geam împotriva muștelor).
Fliegen fressend *adj.* care mănâncă muște.
Fliegenfürst, *-en, m. sg. (înv.)* drac.
Fliegengarn, *-(e)s, -e, n.* v. Fliegengitter.
Fliegengewicht, *-(e)s, n. sg.*, **Fliegengewichtsklasse**, *-n, f. (sport)* categorie muscă.
Fliegengift, *-(e)s, -e, n.* otravă de muște.
Fliegengitter, *-s, -, n.* plasă, sită contra muștelor, a țânțarilor etc.
Fliegengott, *-(e)s, m. sg.* diavol.
Fliegenkäfer, *-s, -, m. (entom.)* cantaridă *(Cantharis)*.
Fliegenklappe, **Fliegenklatsche**, *-n, f.* plesnitoare de muște.
Fliegenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap de muscă. **2.** *(tipogr.)* literă întoarsă, culeasă invers (pentru însemnarea unui pasaj ilizibil sau lipsă din manuscris).
Fliegenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* ciumăfaie *(Datura stramonium)*.
Fliegenleim, *-(e)s, -e, m.* v. Fliegenfänger **(2)**.
Fliegen|netz, *-es, -e, n.* plasă apărătoare de muște.
Fliegenpapier, *-s, -e, n.* hârtie de muște.
Fliegenpflaster, *-s, -, n.* vezicătoare.
Fliegenpilz, *-es, -e, m. (bot.)* muscar pestriț, amanită *(Amanita muscaria)*.
Fliegenschimmel, *-s, -, m.* cal pag.
Fliegenschiss, *-es, -e, m. (vulg.)* **1.** murdărie de muște. **2.** *(fig.)* fleac; **er ärgert sich über jeden** ~ se supără din orice fleac.
Fliegenschnäpper, *-s, -, m. (ornit.)* gelat, muscar *(Muscicapa striata)*.
Fliegenschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap cu plasă contra muștelor.
Fliegenschwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* v. Fliegenpilz.
Fliegenschwarm, *-(e)s, -schwärme, m.* roi de muște.
Fliegen|stein, *-(e)s, -e, m.* arsenic.
Fliegen|stich, *-(e)s, -e, m.* înțepătură de muscă.
Fliegenvogel, *-s, -vögel, m.* v. Fliegenschnäpper.
Fliegenwalze, *-n, f. (text.)* cilindru mobil.
Fliegenwedel, *-s, -, m.* apărătoare de muște.
Flieger, *-s, -, m.* **1.** aviator. **2.** avion. **3.** *(mar.)* floc al săgeții. **4.** *(reg.)* barcă scurtă și lată, nucă. **5.** *(sport)* ciclist care face curse de viteză (pe distanțe mici).
Flieger|abteilung, *-en, f.* detașament de aviație.
Flieger|abwehr *f. sg.* apărare antiaeriană.
Flieger|abwehrgeschütz, *-es, -e, n.*, **Flieger|abwehrkanone**, *-n, f.* tun antiaerian.
Flieger|alarm, *-s, -e, m.* alarmă aeriană.
Flieger|angriff, *-(e)s, -e, m.* atac, bombardament aerian.
Flieger|aufnahme, *-n, f.* fotografie luată din avion.
Flieger|ausrüstung, *-en, f.* echipament de zbor.
Fliegerbeschießung, *-en, f.* v. Flakbeschuss.
Fliegerbild, *-(e)s, -er, n.* imagine aeriană; fotografie aeriană.
Fliegerbombe, *-n, f.* bombă de avion.
Fliegerdeckung, *-en, f.* camuflare, protecție antiaeriană.
Fliegerei *f. sg.* zbor; artă a zborului.
Flieger|einsatz, *-es, -sätze, m.* intervenție, sprijin a(l) aviației.
fliegergeschädigt *adj.* avariat prin atac aerian.
Flieger|halle, *-n, f.* hangar de avioane.
Flieger|haube, *-n, f.* cască de aviator.
Flieger|horst, *-(e)s, -e, m. (av.)* punct de sprijin.
Fliegerin, *-nen, f.* aviatoare.
fliegerisch *adj.* aerian, aviatic.
Fliegerkappe, *-n, f.* v. Fliegerhaube.
Fliegerkorps [-ko:ɐ], -[-ko:ɐs], - [-ko:ɐs], *n.* corp de aviație.
Fliegerlandeplatz, *-es, -plätze, m.* teren de aterizare.
Fliegerlandungs|truppe, *-n, f. (mil.)* trupă aeropurtată.
Fliegermaat, *-(e)s, -e, m. (av.)* ajutor al maestrului de zbor.
Flieger|offizier, *-s, -e, m.* ofițer de aviație.
Flieger|rennen, *-s, -, n.* concurs aviatic.
Fliegerscheinwerfer, *-s, -, m.* reflector antiaerian.
Fliegerschule, *-n, f.* școală de pilotaj, de aviație.
Fliegerschuppen, *-s, -, m.* v. Fliegerhalle.
Fliegerschutz|anzug, *-(e)s, -züge, m. (av.)* costum de suprasarcină pentru pilot, costum anti-g.
Fliegersicht *f. sg.* vizibilitate aeriană, vizibilitate de zbor.
Flieger|sprache *f. sg.* limbaj special al aviatorilor.
Flieger|staffel, *-n, f. (av.)* escadrilă de vânătoare.
Flieger|station, *-en, f. (av.)* bază aviatică.
Fliegertruppe, *-n, f.* unitate de aviație.
Flieger|überfall, *-(e)s, -fälle, m.* atac aerian.
Fliegerwaffe, *-n, f.* armă aeriană.
Fliegerweste, *-n, f.* haină, vestă de pilot.
Fliehburg, *-en, f.* **1.** punct întărit (în spatele frontului). **2.** *(ist.)* castel întărit ca loc de refugiu.
fliehen, *floh, geflohen, vb.* **I.** *tr. (h)* a fugi de cineva, de ceva; a ocoli, a evita; **eine Gefahr** ~ a ocoli, a evita un pericol; **die Gesellschaft** ~ a fugi de societate. **II.** *intr. (s)* a fugi (de undeva); a scăpa cu fuga, a se refugia; **zu jm.** ~ a căuta refugiu la cineva; **die Zeit flieht** timpul fuge, nu stă pe loc; **davon** ~ sau **von dannen** ~ a fugi de acolo; **in eine Festung** ~ a se retrage într-o fortăreață.
Fliehen, *-s, n. sg.* fugă, retragere, refugiere, refugiu.
fliehend I. *part. prez.* de la fliehen. **II.** *adj.* **1.** fugar. **2.** *(în expr.)* **~e Stirn** frunte teșită, joasă.
Fliehkraft *f. sg. (fiz.)* forță centrifugă.
Fliehkraft|be|an|spruchung, *-en, f. (tehn.)* solicitare sub acțiunea forței centrifuge.
Fliehkraftbremse, *-n, f. (tehn.)* frână centrifugă.
Fliehkraftkupp(e)lung, *-en, f. (tehn.)* ambreiaj centrifugal.
Fliehkraftlüfter, *-s, -, m. (tehn.)* ventilator centrifugal.
Fliehkraftpendel, *-s, -, n. (fiz.)* pendul centrifug.
Fliehkraftpumpe, *-n, f.* pompă centrifugă.
Fliehkraftregler, *-s, -, m. (tehn.)* regulator centrifugal.
Fliehkraftwäscher, *-s, -, m.* mașină centrifugală de spălat și uscat (rufe etc.).
Fliepe, *-n, f.* buză care atârnă.
Fliese, *-n, f.* **1.** *(constr.)* flisă, dală de argilă, de piatră, de gresie. **2.** *(reg.)* strat de grăsime.
fliesen, *flieste, gefliest (du, er fliest), vb. (h) tr.* a pardosi, a pava cu faianță, cu dale.
Fliesenfußboden, *-s, -böden, m.* dalaj, pardoseală de flise, de dale, de gresie.
Fliesenleger, *-s, -, m.* pavator, pardositor cu flise, cu dale, cu gresie.
Fliesenpflaster, *-s, -, n.* dalaj, pavaj de flise, de dale, de gresie.
Fließ, *-es, -e, m.* torent, pârâu.
Fließ|arbeit *f. sg.* **1.** (sistem de) producție în lanț. **2.** producție în serie; lucru în flux.
Fließband, *-(e)s, -bänder, n. (tehn.)* bandă rulantă; transportor cu bandă, conveier.
Fließband|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalație pentru producție pe bandă rulantă.
Fließband|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) la banda rulantă.
Fließbandfertigung, *-en, f.* fabricare pe bandă rulantă.
Fließbandsystem, *-s, -e, n.* sistem de lucru pe bandă rulantă.
Fließbarkeit *f. sg.* fluiditate.
Fließblatt, *-(e)s, -blätter, n.* sugativă.
Fließdruck, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* presiune de curgere, presiune cinetică.
Fließ|ei, *-(e)s, -er, n.* ou fără coajă.
fließen, *floss, geflossen (du, er fließt), vb. (s) intr.* **1.** a curge; **der Strom fließt sanft** fluviul curge lin; **der Schweiß fließt ihm von der Stirn** îi curge sudoarea de pe frunte; **in Strömen** ~ a se revărsa, a curge șuvoi; *(fig.)* **das ist nicht aus seiner Feder geflossen** asta n-a ieșit de sub condeiul lui, din capul lui; **das Fass fließt** butoiul curge. **2.** a se scurge; **die Tage flossen in Einförmigkeit dahin** zilele se scurgeau monoton. **3.** *(despre nisip)* a fugi, a migra. **4.** *(despre hârtie)* a suge. **5.** *(aus)* a decurge (din...); **die Quelle, aus der das Übel fließt** sursa din care decurge răul.
fließend I. *part. prez.* de la fließen. **II.** *adj.* curgător, curent; **~e Gewässer** ape curgătoare; **Zimmer mit ~em Wasser** cameră cu apă curentă; **~es Band** bandă rulantă; *(fig.)* **~e Rede** vorbire curgătoare; **~er Stil** stil curgător, fluent; **~e Schrift** scriere curgătoare, cursivă; **~e Umrisse** contururi estompate, șterse. **III.** *adv.* curent; ușor, cu înlesnire; ~ **Deutsch sprechen** a vorbi curgător limba germană; ~ **reden, schreiben** a vorbi, a scrie curgător, ușor, fluent.
Fließfabrikation, **Fließfertigung**, *-en, f.* fabricație pe bandă, în lanț.
Fließgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză de curgere.
Fließglätte, *-n, f. (chim.)* litargă; oxid de plumb.
Fließgold, *-(e)s, n. sg.* aur aluvionar, aur de spălare.
Fließgrenze, *-n, f.* limită de curgere.
Fließlaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* lichidă.
Fließpapier, *-s, -e, n.* hârtie sugativă.
Fließpocken *pl. (med. pop.)* vărsat.
Fließpresse, *-n, f.* presă cu injecție.
Fließ|spannung, *-en, f.* tensiune de curgere.
Fließ|straße, *-n, f.* aliniere de mașini pentru lucru în lanț, pe bandă; linie de producție.
Fließverfahren, *-s, -, n.* procedeu (de lucru) pe bandă rulantă.
Fließwasser, *-s, -, n. (austr.)* apă curgătoare.
Fliete, *-n, f.* **1.** *(înv., med.)* lanțetă. **2.** suveică.
Flietner, *-s, -, m. (înv.)* medic care lucrează cu lanțeta.
flimmen, *flimmte, geflimmt, vb. (h) intr.* v. flimmern.
Flimmer, *-s, -, m.* **1.** licărire de lumină, sclipire. **2.** fluturaș (metalic de broderie), paietă. **3.** *(biol., zool.)* cil vibratil. **4.** *(fig.)* strălucire aparentă; aparență înșelătoare.
Flimmer|epithel, *-s, -e, n. (anat.)* epiteliu de celule cu cili vibratili.
flimmerfrei *adj. (despre ecrane)* fără purici.
Flimmerglanz, *-es, m. sg.* v. Flimmer **(1)**.
flimmerig *adj. (despre lumină)* tremurător, licăritor.
Flimmerkasten, *-s, -kästen, m.*, **Flimmerkiste**, *-n, f. (glumeț)* **1.** cinema. **2.** televizor.
Flimmerlicht, *-es, -er, n.* v. Flimmer **(1)**.
flimmern, *flimmerte, geflimmert, vb. (h) intr.* **1.** *(despre lumină)* a licări, a sclipi, a scânteia, a luci; *(impers.) es* **flimmert mir vor den Augen** văd stele verzi, îmi licărește înaintea ochilor. **2.** a tremura, a vibra.
Flimmern, *-s, n. sg.* **1.** licărire, sclipire, scânteiere. **2.** vibrare, vibrație.
Flimmerphotometer, *-s, -, m. (fiz.)* fotometru cu pâlpâire.
Flimmerschein, *-(e)s, -e, m.* lumină, rază; pâlpâire; scânteiere.
Flimmerwand, *-wände, f. (fam.)* ecran cinematografic.
Flimmerzelle, *-n, f. (biol.)* celulă cu cili vibratili.
flimmrig *adj.* v. flimmerig.
Flinder, *-s, -, m.* și *-n, f. (înv.)* v. Flitter.
flink *adj.* **1.** agil; iute; viu; sprinten; ușor; ager. **2.** *(înv.)* strălucitor, lucios.
flinken, *flinkte, geflinkt, vb. (h) intr. (înv.)* v. blinken.
flinkern, *flinkerte, geflinkert, vb. (h) intr.* v. flimmern.
flinkfüßig *adj.* iute, cu pași repezi.
Flinkheit *f. sg.* agilitate, agerime, iuțeală, sprinteneală; îndemânare; promptitudine.
flinkzüngig *adj.* gata de replică, bun de gură.
Flint, *-(e)s, -e, m.* cremene.
Flinte, *-n, f.* pușcă, flintă; *(fig.)* **die ~ ins Korn werfen** a se da bătut; a capitula.
Flintenhahn, *-(e)s, -hähne, m.* cocoș (la pușcă).
Flintenkolben, *-s, -, m.* pat al puștii.
Flintenkratzer, *-s, -, m.* vergea de curățat arma.
Flintenkugel, *-n, f.* glonte de pușcă.
Flintenlauf, *-(e)s, -läufe, m.* țeavă a puștii.
Flintenpulver [-fɐ și -vɐ], *-s, -, n.* praf de pușcă.
Flintenrohr, *-(e)s, -e, n.* v. Flintenlauf.
Flintenschaft, *-(e)s, -schäfte, m.* v. Flintenkolben.
Flintenschloss, *-es, -schlösser, n.* închizător al armei.
Flintenschrot, *-(e)s, -e, m.* alică.

Flintenschuss, *-es, -schüsse, m.* împușcătură; **einen ~ weit** la o bătaie de pușcă.
Flinten|spieß, *-es, -e, m. (iron.)* suliță, spadă, baionetă.
Flinten|stein, *-(e)s, -e, m.* cremene de pușcă.
Flintenweib, *-(e)s, -er, n. (peior.)* **1.** *(înv.)* femeie înarmată cu arme de foc. **2.** *(fig.)* femeie autoritară.
Flintglas, *-es, -gläser, n.* sticlă flint.
Flipper, *-s, -, m.* aparat de jocuri mecanice.
flippern, *flipperte, geflippert, vb. (h) intr.* a juca jocuri mecanice.
Flippi, *-s, -s, m. (fam.)* persoană ciudată, excentrică, nesociabilă.
flippig *adj.* ciudat, excentric.
flirren, *flirrte, geflirrt, vb. (h) intr.* a scânteia, a sclipi, a licări.
Flirt [flœrt], *-s, -s* (și *-e), m.* flirt.
flirten ['flœrtən], *flirtete, geflirtet (du flirtest, er flirtet), vb. (h) intr.* a flirta.
flispern, *flisperte, geflispert,* **flistern**, *flisterte, geflistert, vb. (h) tr.* și *intr. (reg.)* a vorbi încet, a șopti.
Flitsche, *-n, f.,* **Flitscherl**, *-s, -, n. (reg.)* femeie ușoară, prostituată.
Flittchen, *-s, -, n. (peior.)* femeie ușoară, prostituată.
Flitter, *-s, -, m.* **1.** zorzoane, fluturași de metal, paiete. **2.** strălucire înșelătoare, falsă.
Flitterglanz, *-es, m. sg.* strălucire (falsă), lustru înșelător.
Flittergold, *-(e)s, n. sg.* foi de aur; fire de aur; beteală.
flitter|haft, *adj.* lucitor, de o strălucire falsă.
Flitterkram, *-(e)s, m. sg.* podoabe ieftine.
flittern, *flitterte, geflittert, vb. (h) intr.* a sclipi, a luci.
Flittersand, *-(e)s, m. sg.* nisip amestecat cu mică.
Flitter|staat, *-(e)s, m. sg.* pompă falsă, strălucire goală, fără rost.
Flitterwerk, *-(e)s, n. sg.* v. Flitterkram.
Flitterwochen *pl.* lună de miere.
Flitz, *-es, -e, m. (înv.)* săgeată.
Flitzbogen, *-s, -* (și *-bögen), m.* arc și săgeată (ca jucărie pentru copii).
flitzen, *flitzte, geflitzt (du, er flitzt), vb. (s) intr.* a zbura, a alerga iute ca săgeata.
Flitzer, *-s, -, m. (fam.)* **1.** vehicul mic și rapid. **2.** hai-hui.
Flitzpfeil, *-(e)s, -e, m. f.* Flitz.
Flobertgewehr [-'bɛːɐ-], *-(e)s, -e, n.* pușcă Flobert.
flocht *pers.* 1 și 3 *ind. imperf.* de la flechten.
Flock|asche *f. sg.* spuză.
Flöckchen, *-s, -, n. dim.* de la Flocke.
Flocke, *-n, f.* **1.** șuviță, buclă. **2.** floc, miță, scamă, smoc. **3.** fulg; **in ~n** în fulgi.
flocken, *flockte, geflockt, vb. (h)* **I.** *intr.* a fulgui. **II.** *tr.* a destrăma, a rupe în bucățele. **III.** *refl.* a se aduna în smocuri.
flocken|artig *adj.* flocos.
Flockenbett, *-(e)s, -en, n.* pat cu saltea din resturi de lână.
Flockenblume, *-n, f. (bot.)* centaurea, dioc *(Centaurea).*
Flockenge|stöber, *-s, -, n.* viscol.
Flockengraphit, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* grafit solzos.
Flockenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* iarba-puricelui *(Inula).*
Flockenseide, *-n, f.* borangic.
Flocken|stoff, *-(e)s, -e, m.,* **Flockentuch**, *-(e)s, -e, n.* țesătură mițoasă, flocoasă.
flockenweise *adj.* în fulgi, ca fulgii.
Flockenwolle, *-n, f.* v. Flockwolle.
flockicht *(înv.),* **flockig** *adj.* flocos; ca fulgii, pufos.
Flockseide, *-n, f.* v. Flockenseide.
Flockungsmittel, *-s, -, n. (chim.)* agent de floculare.
Flockwolle, *-n, f.* lână brută; mițe, smocuri de lână.
flog *pers.* 1 și a 3-a *ind. imperf.* de la fliegen.
floh pers. 1 și a 3-a *ind. imperf.* de la fliehen.
Floh, *-(e)s, Flöhe, m.* **1.** *(entom.)* purice *(Aphaniptera, Siphonoptera); (fig.)* **jm. einen ~ ins Ohr setzen** a neliniști, a intriga pe cineva; a pune pe cineva pe gânduri; *(fam.)* **er hört die Flöhe husten** se crede foarte deștept și prevăzător. **2.** *pl. (fam.)* bani.
Flohbeutel, *-s, -, m.* **1.** om plin de purici. **2.** *(fig.)* ștrengar.
Flohbiss, *-es, -e, m.* pișcătură de purice.
Flohblume, *-n, f. (bot., reg.)* floarea-puricelui *(Stachys officinalis).*
Flohgras, *-es, -gräser, n. (bot., reg.)* iarbă-tremurătoare *(Melica nutans).*
Flohkäfer, *-s, -, m.* v. Erdfloh.
Flohkino, *-s, -s, n. (fam.)* cinematograf de mahala.
Flohkiste, *-n, f. (iron.)* pat cazon.
Flohkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* iarba-puricelui, puricariță *(Pulicaria, Menta pulegium* etc.).
Flohkrebs, *-es, -e, m. (zool.)* crevetă *(Gammarus pulex).*
Flohmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* talcioc.
Floh|stich, *-(e)s, -e, m.* v. Flohbiss.
Flohzirkus, *-ses, -se, m.* spectacol cu purici imaginari dresați.
Flom, *-(e)s,* **Flomen**, *-s, m. sg. (reg.)* osânză de la rinichi (la porc).
Flop, *-s, -s, m.* **1.** nereușită, cacialma. **2.** *(sport)* flop.
Floppydisk, *-s, f. (inform.)* dischetă, floppy.
Floppy|station, *-en, f. (inform.)* unitate de floppy.
Flor, *-(e)s, -e, m.* **1.** înflorire, înflorit. **2.** *(fig.)* stare înfloritoare; înflorire, prosperitate; **im schönsten ~ stehen** a fi în plină floare. **3.** țesătură subțire, văl, voal. **4.** crep (de doliu), zăbranic.
Flora, *Floren, f.* floră.
Florafest, *-(e)s, -e, n. (ist.)* jocuri florale (la romani).
Florband, *-(e)s, -bänder, n.* v. Flor **(4).**
Florbesen, *-s, -, m. (iron.)* fată de familie (bună).
Florbinde, *-n, f.* bantă de crep negru (de doliu).
floren *adj.* de crep, de zăbranic.
Floren, *-s, -, m.* v. Florin.
Florengebiet, *-(e)s, -e, n. (bot.)* regiune a florei.
Florenkarte, *-n, f. (bot.)* hartă a florei.
Florenreich, *-(e)s, -e, n. (bot.)* zonă a florei.
Florentiner[1], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* florentin(ă).
Florentiner[2], *-s, -, m.* **1.** pălărie florentină. **2.** prăjitură florentină.
florentinisch *adj.* florentin.
Florenzer, *-s, -, m.* v. Florentiner.
florenzisch *adj.* v. florentinisch.
Floreszenz, *-en, f. (bot.)* **1.** perioadă de înflorire. **2.** eflorescență.
Florett, *-(e)s, -e, n.* floretă.
Florettband, *-(e)s, -bänder, n.* panglică de borangic; panglică de ață cu mătase.
Florettfechten, *-s, n. sg.* scrimă cu floreta.
Florettfechter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (sport)* floretist(ă).
Florettgarde, *-n, f. (scrimă cu floretă)* gardă (poziție fundamentală).
florettieren, *florettierte, florettiert, vb. (h) tr.* a se lupta cu floreta.
Florettklinge, *-n, f.* lamă de floretă.
Florettmeister, *-s, -, m.* campion de floretă.
Florett|seide, *-n, f.* deșeu de mătase (de la răsucire, depanare).
Florfliege, *-n, f. (entom.)* muscă-de-voal *(Chrysopa).*
Florgewebe, *-s, -, n.* v. Flor **(3, 4).**
Floribus *(fam.; în expr.)* **in ~ leben** a duce un trai vesel, plăcut.
florid *adj. (med.)* ce avansează rapid, care se extinde.
florieren, *florierte, floriert, vb. (h) intr.* a înflori, a prospera; **das Unternehmen floriert** întreprinderea înflorește.
Florilegium, *-s, -gien* [-giən], *n.* florilegiu, antologie, culegere de bucăți literare.
Florin, *-s, -e* (și *-s), m.* fiorin, florin (monedă).
Florist, *-en, -en, m.* **1.** grădinar (de flori), floricultor. **2.** pictor de flori. **3.** specialist în floră.
Floristik *f. sg.* geobotanică floristică.
Florkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de crep.
Florschleier, *-s, -, m.* voal de crep.
Flor|strumpf, *-(e)s, -strümpfe, m.* ciorap subțire de ață.
Florweber, *-s, -, m.* țesător de crep.
Floskel, *-n, f.* înfloritură retorică; figură de stil banală; frază, cuvânt lipsit(ă) de conținut.
floskelhaft *adj.* cu înflorituri.
Floskelmacherei, *-en, f.* vorbărie, beție de cuvinte.
floss *pers.* 1 și a 3-a *ind. imperf.* de la fließen.
Floß, *-es, Flöße, n.* plută.
Floß|amt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciu de supraveghere a transporturilor cu plutele.
Floßband, *-(e)s, -bänder, n.* legătură a lemnelor plutei.
flößbar *adj.* **1.** *(despre lemne)* care se poate transporta cu pluta. **2.** *(despre râuri)* navigabil cu plute.
Floßbaum, *-(e)s, -bäume, m.* lemn de plută.
Flößboot, *-(e)s, -e, n.* barcă pneumatică.
Floßbrücke, *-n, f.* pod plutitor (din bușteni legați).
Floßdurchlass, *-es, -lässe, m.* trecătoare, pas pentru plute.
Flosse, *-n, f.* **1.** aripioară (de pește), înotătoare. **2.** *(av.)* ampenaj fix, stabilizator. **3.** *(glumeț)* mână; labă. **4.** *(înv.)* bară, bloc de fontă.
flößen, *flößte, geflößt (du, er flößt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a plutări, a transporta (lemne) pe apă. **2.** *(reg.)* a smântâni (laptele), a lua caimacul (de pe lapte). **3.** *(reg.)* a pescui cu volocul, cu năvodul, cu undița cu plută. **II.** *intr.* a conduce pluta, a plutări.
Flößen, *-s, n. sg.* plutărit.
flossenförmig *adj.* ca aripioarele de pește, de forma înotătoarelor.
Flossenfüß(l)er, *-s, -, m. (zool.)* focă.
Flößer, *-s, -, m.* plutaș.
Flößerei *f. sg.* plutărit.
Floßfeder, *-n, f. (iht.)* aripioară (de pește).
Floßführer, *-s, -, m.* plutaș.
Floßgerechtigkeit *f. sg.* drept de a transporta lemne cu pluta.
Floßgraben, *-s, -gräben, m.* canal, jgheab de plutărit.
Floßhaken, *-s, -, m.* țapină cu gheară.
Floßhandel, *-s, m. sg.* comerț cu pluta.
Floßherr, *-(e)n, -en, m.* proprietar de plute.
Floßholz, **Flößholz**, *-es, n. sg.* lemn de plutărit.
Floßhüter, *-s, -, m.* paznic la plute.
flossig *adj. (despre pești)* cu aripioare.
Floßknecht, *-(e)s, -e,* **Floßmann**, *-(e)s, Floßleute, m.* plutaș.
Floßmeister, *-s, -, m.* maistru plutaș.
Floss|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de topire, cuptor înalt.
Floß|ordnung, *-en, f.* regulament al plutașilor, regulament al plutăritului.
Flößplatz, *-es, -plätze, m.* loc în care se adună, din care pornesc plutele.
Flößrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de plutărit.
Flößrechen, *-s, -, m.* stăvilar pentru lemnul plutărit.
Floß|sack, *-(e)s, -säcke, m. (mil.)* barcă pneumatică.
Floßwasser, **Flößwasser**, *-s, n. sg.* râu flotabil, apă navigabilă pentru plute.
Floßwehr, *-(e)s, -e, n.* stăvilar pentru plute.
Floßwesen, *-s, n. sg.* plutărit.
Floßzeit, *-en, f.* timp, epocă, sezon de plutărit.
Floßzoll, *-(e)s, -zölle, m.* impozit pe plutărit.
Flotation, *-en, f. (mine)* flotație.
Flotator, *-s, -toren, m. (mine)* mașină de flotație.
Flötchen, *-s, -, n. (dim.* de la Flöte) flaut mic.
Flöte, *-n, f.* **1.** *(muz.)* flaut; fluier; **~ spielen** sau **auf der ~ blasen** a cânta din flaut; **die erste ~ spielen** a juca rolul principal; *(fig.)* **jm. die ~ beibringen** a învăța pe cineva să se poarte, a învăța pe cineva ce este omenia; **kleine ~** flaut mic, piculină. **2.** tub de orgă. **3.** jurubiță. **4.** pahar înalt și subțire de vin sau șampanie; flută.
flöten, *flötete, geflötet (du flötest, er flötet), vb. (h) intr.* și *tr.* **1.** *(muz.)* a cânta din (sau la) flaut sau fluier. **2.** *(despre privighetori și mierle)* a cânta. **3.** a fluiera. **4.** *(fig.)* a vorbi

dulce; a spune vorbe dulci. **5.** *(în expr., fam.)* ~ **gehen** a se pierde, a se duce dracului, a se duce pe apa sâmbetei, a se alege praful de ceva.

flöten|ähnlich, flöten|artig *adj.* care imită sunetul flautului, care seamănă cu sunetul flautului, cu timbru de flaut sau de fluier.

Flötenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* sirindericá *(Philadelphus coronarius).*

Flötenblasen, *-s, n. sg.* cântat din (sau la) flaut, din fluier.

Flötenbläser, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (muz.)* flautist(ă); fluieraş(ă).

Flötenfutteral, *-s, -e, n.* toc de flaut.

flöten gehen, *ging flöten, flöten gegangen, vb. (s) intr.* v. flöten **(5).**

Flötengetön, *-(e)s, n. sg.* sunet de flaut, de fluier.

Flötenglas, *-es, -gläser, n.* v. Flöte **(4).**

Flötenklang, *-(e)s, -klänge, m.* sunet, sonoritate de flaut, de fluier.

Flötenmacher, *-s, -, m.* producător de flaute, de fluiere.

Flötensolo, *-s, -s* (şi *-soli), n. (muz.)* solo de flaut.

Flöten|spiel, *-(e)s, n. sg. (muz.)* cântat din (sau la) flaut, din fluier.

Flöten|spielen, *-s, n. sg.* v. Flötenblasen.

Flöten|spieler, *-s, -, m.* v. Flötenbläser.

Flöten|stimme, *-n, f.* **1.** *(muz.)* parte a flautului (într-o piesă orchestrală). **2.** *(fig.)* glas dulce.

Flöten|stück, *-(e)s, -e, n. (muz.)* bucată, piesă pentru flaut.

Flötenton, *-(e)s; -töne, m.* sunet de flaut, de fluier; **im ~(e)** cu glas dulce; *(fam.)* **jm. die Flötentöne beibringen** a învăţa minte pe cineva, a învăţa pe cineva (cum) să se poarte.

Flöter, *-s, -, m.,* **Flötist**, *-en, -en, m.* flautist.

flotieren, *flotierte, flotiert, vb. (h) tr. (metal.)* a flota.

flotschen, *flotschte, geflotscht, vb. (h) intr. (elv.)* a se bălăci.

flott *adj., adv.* **1.** plutitor; ~ **sein** a pluti deasupra apei; *(fig.)* **er ist wieder** ~ iar are bani; **(wieder)** ~ **machen** a (re)aduce pe linia de plutire; *(fig.)* a da (cuiva) putinţa să se ridice. **2.** vesel, uşor, uşurel, amuzant; **ein ~es Leben führen** a duce o viaţă veselă, uşoară, amuzantă, de chefuri şi de petreceri; ~ **leben** a trăi larg, fără griji. **3.** sprinten, descurcat, dezgheţat; **ein ~er Verkäufer** un vânzător iscusit, iute de mână; *(adverbial)* **etwas** ~ **tun** a face, a executa ceva sprinten şi cu pricepere; **es geht** ~ merge repede; *(fig.)* merge bine, nu se încurcă. **4.** elegant, şic, nostim, cu haz, ferches; **eine ~e Krawatte** o cravată nostimă; **ein ~er Anzug** un costum şic.

Flott, *-(e)s, -e, n.* **1.** masă plutitoare de plante acvatice. **2.** *(reg.)* plută. **3.** *sg. (reg.)* smântână, caimac.

Flottant, *-en, -en, m.* pod plutitor.

flottbekommen, *bekam flott, flottbekommen, vb. (h) tr (fam.)* a face gata de pornire; **ein Auto** ~ a pune o maşină din nou în funcţiune.

Flotte, *-n, f.* **1.** *(mar.)* flotă. **2.** *(text.)* flotă de substanţe pentru colorat şi decolorat. **3.** *(reg.)* aripioară (de peşte). **4.** flotor, plută la năvod.

Flotten|abkommen, *-s, -, n.* acord naval (privind flota militară).

Flotten|abteilung, *-en, f. (mar.)* subdiviziune a flotei.

Flotten|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac al flotei.

Flotten|ausrüstung, *-en, f. (mar.)* **1.** *sg.* înzestrare a flotei. **2.** echipament al unei flote.

Flottenbasis, *-basen, f. (mar.)* bază navală.

Flottenbau, *-(e)s, m. sg. (mar.)* construire de unităţi navale.

Flottenbefehlshaber, *-s, -, m. (mar.)* comandant al flotei.

Flottenblockade, *-n, f.* blocadă maritimă.

Flottenchef [-ʃɛf], *-s, -s, m. (mar.)* v. Flottenbefehlshaber.

Flottendemonstration, *-en, f. (mar.)* demonstraţie, revistă navală.

Flotten|einheit, *-en, f. (mar.)* unitate navală.

Flottenflaggschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* vas-amiral.

Flottenführer, *-s, -, m.* v. Flottenbefehlshaber.

Flottengeschwader, *-s, -, n. (mar.)* escadră navală.

Flottenkommandant, *-en, -en, m.* v. Flottenbefehlshaber.

Flottenkreuzer, *-s, -, m. (mar.)* crucişător greu.

Flottenlager, *-s, -,* n. v. Flottenstützpunkt.

Flottenliste, *-n, f. (mar.)* listă a personalului flotei.

Flottenmanöver [-vɐ], *-s, -, n. (mar.)* manevră navală.

Flottenparade, *-n, f.,* **Flottenrevue** [-rəvy:], *-n, f.* v. Flottenschau.

Flottenrock, *-(e)s, -röcke, m. (mar.)* tunică a ofiţerilor din statul major al marinei (din armata austriacă de pe vremuri).

Flottenschau, *-en, f. (mar.)* demonstraţie, paradă navală.

Flotten|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* stat major al flotei.

Flotten|stand, *-(e)s, m. sg. (mar.)* efectiv al flotei.

Flotten|station, *-en, f.,* **Flotten|stützpunkt**, *-es, -e, m. (mar.)* bază navală.

Flotten|übung, *-en, f.* v. Flottenmanöver.

Flottenver|ein, *-s, -e, m. (mar.)* ligă maritimă.

flöttern, *flötterte, geflöttert, vb. (h) ir.* şi *intr. (reg.)* **1.** a plutări. **2.** a vâsli.

Flott|hafen, *-s, -häfen, m.* doc naval.

Flott|holz, *-es, -hölzer, n.* **1.** *sg.* lemn uşor pentru flotoare la năvod. **2.** lemn plutărit.

flottieren, *flottierte, flottiert, vb. (h.) intr.* a pluti, a înota, a flota.

flottierend I. *part. prez.* de la flottieren. **II.** *adj.* flotant, plutitor; *(fin.)* **~e Schuld** datorie flotantă, pe termen scurt.

Flottille [-ˈtIl(j)ə], *-n, f. (mar.)* flotilă.

flottkriegen, *kriegte flott, flottgekriegt, vb. (h) tr.* v. flottbekommen.

flottmachen, *machte flott, flottgemacht, vb. (h) tr.* **1.** a dezlega (o barcă). **2.** a aduce pe linia de plutire (o navă); a pune (un vas) în stare de exploatare. **3.** a despotmoli (un vas, o barcă). **4.** *(com.)* a face solvabil. **5.** *(fig.)* a scoate din încurcătură.

flottweg *adv.* dintr-o dată, fără sfială, fără multă vorbă, (în mod) expeditiv.

Flöz, *-es, -e, n.* **1.** *(geol., mine)* zăcământ; strat; **schwaches** ~ strat subţire; **hängendes** ~ strat de acoperiş. **2.** *(reg.)* gang, prispă, ceardac. **3.** *(fam.)* trântor.

Flöz|ab|bau, *-(e)s, -e, m. (mine)* exploatare a unui zăcământ.

flöz|artig *adj. (geol., mine)* stratiform; orizontal.

Flöz|ausbiss, *-es, -e, m. (geol., mine)* afloriment.

Flözbrand, *-(e)s, -brände, m. (mine)* foc în mină de cărbuni, foc de strat.

Flöz|einfallen, *-s, n. sg. (mine)* înclinaţie, pantă a stratului.

flözen, *flözte, geflözt (du, er flözt), vb. (h) tr.* şi *intr.* v. flößen.

Flözer, *-s, -, m.* v. Flößer.

Flöz|erz, *-es, -e, n. (geol.)* minereu în straturi.

Flözgebirge, *-s, -, n. (geol.)* munţi cu zăcăminte de minereu (mai ales de cărbuni).

Flözhund, *-(e)s, -e, m.* vagonet de mină.

Flözlage, *-n, f.* v. Flöz **(1).**

flözleer *adj. (mine)* steril, fără zăcăminte exploatabile.

flözreich *adj. (mine)* bogat în zăcăminte exploatabile.

Flözschicht, *-en, f. (geol., mine)* strat de zăcământ.

Flöztreppe, *-n, f. (mine)* scară cu repaus, cu paliere.

flözweise *adv. (geol.)* în straturi.

Fluch, *-(e)s, Flüche, m.* **1.** blestem; afurisenie; **es liegt ein** ~ **auf ihm** e blestemat; **es ruht** (sau **liegt) ein** ~ **auf diesem Haus(e)** această casă e blestemată; **der** ~ **der bösen Tat** blestemul faptei rele; **der** ~ **der Lächerlichkeit** blestemul ridicolului; ~ **über dich!** fii blestemat! **2.** înjurătură, ocară, sudalmă; **einen** ~ **ausstoßen** a trage o înjurătură; **ein grässlicher** ~ o înjurătură cumplită.

Fluch abwendend *adj.* care fereşte, dezleagă de blestem.

fluchbefreit *adj.* dezlegat de blestem.

fluchbeladen, fluchhelastet *adj.* blestemat, afurisit.

fluchen, *fluchte, geflucht, vb. (h) intr.* **1.** (cu *dat.)* a blestema, a afurisi; **er flucht mir** mă blestemă, mă afuriseşte; **ich fluche deiner Bosheit** îţi blestem răutatea; **jm. alles Böse an den Hals** ~ a arunca pe capul cuiva toate blestemele. **2.** a înjura; a sudui, a drăcui; *(auf, über* cu *ac.)* a înjura, a ocărî (pe cineva sau ceva).

Flucher, *-s, -, m.,* **Fluchmaul**, *-(e)s, -mäuler, n. (fam.)* **1.** persoană care blestemă, înjură; om spurcat la gură. **2.** hulitor; blasfemator.

Flucht[1], *-en, f.* **1.** *sg.* fugă; refugiu; refugiere; **auf der** ~ în timpul refugiului; **er ist auf der** ~ **erschossen worden** a fost împuşcat în timp ce încerca să fugă; **in die** ~ **schlagen** (sau **jagen)** a pune pe fugă; **die** ~ **ergreifen** a o lua la fugă, a fugi, a evada; **in voller** ~ în fuga mare; *(fig.)* **die** ~ **der Jahre** scurgerea anilor. **2.** *pl. (vân.)* sărituri înalte şi lungi (ale căprioarelor etc.); **das Reh ging in hohen ~en ab** căprioara dispăru cu sărituri înalte şi întinse.

Flucht[2], *-en, f.* **1.** *(despre păsări)* pâlc, stol; **eine** ~ **Tauben** un stol de porumbei. **2.** şir, rând; succesiune; aliniere; **in einer** ~ într-un rând; **eine** ~ **von Zimmern** un şir de camere. **3.** *(geod., constr., drumuri)* aliniament, linie de fugă.

Flücht, *-en, f. (reg.)* aripă; *(fam.)* **sich auf die Flüchten machen** a o şterge, a spăla putina, a o lua din loc.

flucht|artig, flucht|ähnlich I. *adj.* ca o fugă. **II.** *adv.* ca gonit (din urmă).

Fluchtbau, *-(e)s, -e, m. (vân.)* cotlon de refugiu (al vulpii).

Fluchtbild, *-(e)s, -er, n. (arte)* perspectivă, reprezentare în perspectivă.

Fluchtburg, *-en, f.* cetate, redută de refugiu.

Flucht|ebene, *-n, f.* câmp al perspectivei, plan director.

fluchten, *fluchtete, gefluchtet (du fluchtest, er fluchtet), vb. (h) tr. (tehn.)* a alinia.

flüchten, *flüchtete, geflüchtet (du flüchtest, er flüchtet), vb.* **I.** *(s) intr.* şi *(h) refl.* a fugi, a scăpa cu fuga, a se refugia; **vor der Flut mussten sie (sich) auf die Höhen** ~ în faţa viiturii au fost nevoiţi să se refugieze pe înălţimi. **II.** *tr. (h)* a scăpa, a salva, a pune la adăpost.

Flüchter, *-s, -, m.* **1.** *(ornit.)* porumbel. **2.** *(reg., entom.)* fluture. **3.** fugar, pribeag. **4.** persoană neliniştită, inconsecventă, schimbătoare.

Fluchtfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* vehicul de fugă, de refugiere.

Fluchtgefahr *f. sg.* pericol că va fugi, va evada.

Fluchtgeschwindigkeit, *-en, f. (fiz.)* viteză centrifugală de desprindere (a unei rachete sau nave cosmice).

Flucht|helfer, *-s, -, m.* complice la evadare.

Flucht|hilfe *f. sg.* ajutor, complicitate la evadare.

fluchtig *adj. (arte)* de, în perspectivă; perspectiv.

flüchtig I. *adj.* **1.** fugar; ~ **werden** sau **sich** ~ **machen** a o lua la fugă, a fugi. **2.** (făcut, lucrat) în grabă, pe fugă, superficial, pripit, neîngrijit, improvizat; **~e Arbeit** muncă superficială, neglijentă; ~ **e Zeichnung** schiţă. **3.** volatil; *(chim.)* **~es Salz** sare volatilă; *(inform.)* **~er Speicher** memorie volatilă. **4.** rapid, iute; **~er Hirsch** cerb iute. **5.** fugitiv, trecător; **~er Blick** privire fugitivă, scurtă; **~er Eindruck** impresie fugitivă; **das ~e Glück** norocul schimbător, trecător. **6.** *(mine; în expr.)* **~es Gestein** rocă friabilă. **II.** *adv.* fugitiv, în treacăt, în grabă, pe fugă.

Flüchtigkeit *f. sg.* **1.** pripă; superficialitate, neglijenţă; lipsă de atenţie. **2.** *(chim.)* volatilitate. **3.** repeziciune. **4.** caracter trecător, perisabilitate, efemeritate; instabilitate, nestatornicie.

Flüchtigkeitsfehler, *-s, -, m.* greşeală, eroare din neatenţie.

Fluchtkapital, *-s, -e* şi *-ien* [-iən], *n.* capital expatriat.

Flüchtling, *-s, -e, m.* pribeag, fugar, refugiat, emigrant; *(jur.)* evadat; *(mil.)* dezertor.

Flüchtlings|ausweis, *-es, -e, m.* legitimaţie de refugiat.

Flüchtlings|elend, *-(e)s, n. sg.* situaţie mizeră a refugiaţilor.

Flüchtlingsfamilie [-liə], *-n, f.* familie de refugiaţi; familie refugiată.

Flüchtlingslager, *-s, -, n.* lagăr de refugiaţi.

Flüchtlingsfrau, *-en, f.* soţie de refugiat; femeie refugiată.

Flüchtlingskind, *-(e)s, -er, n.* copil (de) refugiat.

Flüchtlings|strom, *-(e)s, -ströme, m.* aflux de refugiaţi.

Flüchtlings|treck, *-s, -s, m.* coloană de refugiaţi.

Fluchtlinie [-niə], *-n, f.* **1.** *(mat.)* linie de fugă. **2.** *(constr.)* aliniere; aliniament.

Fluchtpunkt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* punct de fugă.

Fluchtröhre, *-n, f. (vân.)* v. Fluchtbau.

Fluchtschnur, *-schnüre, f.* sfoară de aliniere, de trasare, linie.

Flucht|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (geod.)* jalon de aliniere.

Fluchtverdacht, *-(e)s, m. sg.* suspectare de evadare.

fluchtverdächtig *adv.* suspect de a evada.

Fluchtversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare, tentativă de evadare, de fugă.

Fluchtweg, *-(e)s, -e, m.* ieşire în caz de incendiu, de pericol; uşă laterală.

fluchvoll *adj.* blestemat, afurisit; fatal.
fluchwürdig *adj.* demn de a fi blestemat; care merită dispreț, condamnare; **~e Tat** faptă infamă, reprobabilă.
flück *adj.* *(reg.)* v. f l ü g g e.
Flückhering, *-s, -e, m.* scrumbie afumată (la borcan).
fludderig *adj.* *(fam.)* superficial; dezordonat, în dezordine.
Fluder, *-s, -, m.*, **Flüder**, *-n, f.* **1.** scoc, jgheab. **2.** *(ornit.)* pescărel moțat, cufundar, bodârlău. **3.** *(pop.)* plută. **4.** *(reg.; bot.)* cânepă cu tulpină scurtă. **5.** *(reg.)* (soi de) prună.
Fluder|holz, *-es, n. sg.* lemn de plutărit sau transportat pe jgheaburi de apă.
fludern, *fluderte, gefludert (ich flud(e)re), vb. (h) intr. (reg.)* a transporta lemne pe jgheaburi de apă, cu pluta, a plutări.
Flue, *-n, f.* v. F l u h.
Flug, *-(e)s, Flüge, m.* **1.** zbor; **der ~ der Vögel** zborul păsărilor; **der ~ des Balls** zborul mingii; **der kühne ~ seiner Gedanken** zborul îndrăzneț al ideilor sale; **den Vogel im ~(e) treffen** (sau **schießen**) a nimeri, a lovi, a împușca pasărea din zbor; **der ~ von Europa nach Afrika** zborul din Europa până în Africa; **der ~ der Zeit** trecerea, goana timpului; **im ~** în zbor, într-o clipă, din treacăt; **etwas im ~ berühren** a atinge ceva în treacăt; **die Zeit verging wie im ~e** timpul parcă ar fi zburat; *(av.)* **einen ~ buchen** a rezerva un zbor; **weiter ~** zbor de lungă distanță, raid; **motorloser ~** zbor fără motor. **2.** stol, cârd; **ein ~ Wildgänse** un stol de gâște sălbatice. **3.** *(pop.)* aripă.
Flug|abwehr *f. sg. (mil.)* apărare antiaeriană.
Flug|abwehrkanone, *-n, f. (mil.)* tun antiaerian.
Flug|angst, *-ängste, f.* frică, teamă, fobie de a merge cu avionul.
Flug|apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** aparat de zbor. **2.** avion.
Flug|asche *f. sg.* cenușă zburătoare.
Flug|aschenfänger, *-s, -, m. (tehn.)* separator, captator de cenușă zburătoare.
Flugbahn, *-en, f. (mil., mec.)* traiectorie.
flugbar *adj. (zool.)* capabil de a zbura.
Flugbegleiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (av.)* însoțitor(-oare) de bord.
Flugbenzin, *-s, -e, n.* benzină pentru avioane.
Flugbenzinproduktion *f. sg.* fabricare, producție de benzină pentru avioane.
flugbereit *adj.* v. f l u g f e r t i g.
Flugbetrieb, *-(e)s, -e, m.* serviciu aerian.
Flugbiene, *-n, f.* albină lucrătoare.
Flugblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie volantă; proclamație; manifest.
Flugblattverteilung *f. sg.* difuzare de foi volante, de manifeste.
Flügelbombe, *-n, f. (mil.)* bombă cu aripi.
Flugboot, *-(e)s, -e, n. (av.)* hidroavion monococă.
Flugbrand, *-(e)s, m. sg. (bot.)* tăciune *(Ustilago)*.
Flugdach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* acoperiș cu un singur versant.
Flugdauer *f. sg.* durată a zborului.
Flugdeck, *-(e)s, -e, n.* punte de decolare (pe portavioane)
Flugdienst, *-(e)s, -e, m. (av.)* trafic aerian pentru pasageri și mărfuri.
Flugdrache, *-n, -n, m.* **1.** *(zool.)* șopârlă zburătoare *(Draco volans)*. **2.** zmeu (de hârtie).
Flug|ebene, *-n, f.* plafon de zbor.
Flug|echse, **Flug|eidechse**, *-n, f. (zool.)* v. F l u g d r a c h e **(1).**
Flug|eigenschaft, *-en, f. (av.)* caracteristică de zbor, caracteristică aerodinamică.
Flügel, *-s, -, m.* **1.** aripă; **mit den ~n schlagen** a da din aripi; *(fig.)* **auf ~n des Gesanges** pe aripile cântecului; **die Zeit hat ~** timpul are aripi, zboară, trece ca vântul; **jm. die ~ stutzen** (sau **beschneiden**) a tăia cuiva avântul, a domoli pe cineva; **die ~ hängen lassen** a fi abătut, descurajat; **sich** *(dat.)* **die ~ verbrennen** a se arde, a o păți rău; *(fig.)* **jm. ~ verleihen** a da aripi, a încuraja. **2.** parte (simetrică cu alta identică); **der ~ der Tür, des Fensters** canatul, batantul ușii, al ferestrei; **ein ~ der Lunge** unul din plămâni; **die Nase hat zwei ~** nasul are două nări. **3.** *(tehn.)* aripioară, aripă, paletă, lopată. **4.** *(mil.)* flanc, aripă. **5.** *(muz.)* pian cu coadă; **am ~ begleitet...** la pian acompaniază... **6.** aripă (a unei clădiri); **der rechte ~ des Schlosses wurde ein Raub der Flammen** aripa dreaptă a castelului a căzut pradă flăcărilor. **7.** aripă a morii de vânt.
Flügel|ab|stand, *-(e)s, -stände, m. (av.)* distanță între aripi, anvergură.
Flügel|adjutant, *-en, -en, m.* adjutant al unui suveran (neavând încă grad de general).
flügel|ähnlich *adj.* ca o aripă.
Flügel|altar, *-(e)s, -e* (și *-altäre*) *m.* altar cu aripi mobile, triptic.
Flügel|arm, *-(e)s, -e, m. (text.)* braț al aripioarei.
Flügel|ärmel, *-s, -, m.* mânecă largă.
flügel|artig *adj.* v. f l ü g e l ä h n l i c h.
Flügel|aufwindung *f. sg. (text)* înfășurare, mosorare prin aripioare.
Flügelbahn, *-en, f. (ferov.)* linie terminală ramificată.
Flügelbatterie, *-n* [-riːən], *f. (mil.)* baterie de flanc.
Flügelbauer, *-s, -, m.* constructor de piane.
Flügelblende, *-n, f. (fiz., fot.)* obturator rotativ, diafragmă cu palete.
Flügelbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu cu aripioare.
Flügelbote, *-n, m. sg. (mit., poet.)* zeul Mercur.
Flügeldecke, *-n, f. (zool.)* aripă chitinoasă (a gândacilor), elitră.
Flügel|ende, *-s, -n, n.* vârf al aripii.
Flügelfein|spinnmaschine, *-n, f. (text.)* mașină cu aripioare pentru tors fin.
Flügelfenster, *-, n.* fereastră cu canaturi, batantă.
Flügelfläche, *-n, f. (av.)* suprafață a aripii.
Flügelfort|satz, *-es, -sätze, m. (anat.)* apofiză a senoidului.
Flügelfrucht, *-früchte, f. (bot.)* fruct înaripat, samară.
Flügelfruchtbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore cu sământa samara *(Pterocarpus)*.
Flügelfüßer *pl. (zool.)* moluște înotătoare cu piciorul ca două aripioare *(Pteropoda)*.
Flügelginster, *-s, m. sg. (bot.)* grozamă, ginestră *(Genista sagittalis)*.
Flügelhahn, *-(e)s, -hähne, m.* robinet cu fluture, cu clapă.
Flügelhaube, *-n, f.* bonetă cu aripi (purtată de călugărițe).
Flügelholm, *-(e)s, -e, m. (av.)* lonjeron de aripă.
Flügelhorn, *-(e)s, -hörner, n. (muz.)* corn de vânătoare.
flügelig *adj.* cu aripi, (în)aripat.
Flügelkleid, *-(e)s, -er, n. (înv.)* rochie cu mâneci lungi, despicate, purtată odinioară de fetele tinere.
flügel|lahm *adj. (despre păsări)* ciunt de aripi; *(fig.)* descurajat.
Flügel|länge, *-n, f.* lungime a aripilor.
Flügel|leute *pl.* de la F l ü g e l m a n n.
flügel|los *adj.* fără aripi, nearipat, apter.
Flügelmann, *-(e)s, -männer* (și *Flügelleute*), *m.* **1.** *(mil.)* flanc, primul sau ultimul soldat din flanc; soldatul din extrema flancului. **2.** *(sport, fotbal)* extremă.
Flügelmauer, *-n, f. (constr., hidr.)* aripă (de zid); perete de aripă (la o ecluză).
Flügelmine, *-n, f. (mil.)* torpilă cu aripi.
Flügelmischer, *-s, -, m. (tehn.)* amestecător cu aripioare.
Flügelmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliță cu aripioare; piuliță-fluture.
flügeln, *flügelte, geflügelt (ich flüg(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(vîn.)* a lovi, a împușca în aripă; a aripa. **2.** *(înv., poet.)* a grăbi; a da avânt, a înaripa. **II.** *intr.* a fâlfâi, a da din aripi.
Flügelpaar, *-(e)s, -e, n.* pereche de aripi.
Flügelpferd, *-(e)s,* n. v. F l ü g e l r o s s.
Flügelposten, *-s, -, m. (mil.)* post din flanc.
Flügelpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă rotativă cu pale(te).
Flügelrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată, rotor cu palete.
Flügelradgebläse, *-s, -, n. (tehn.)* ventilator cu pale.
Flügelrad|turbine, *-n, f. (tehn.)* turbină cu pale.
Flügelwassermesser, *-s, -, m. (tehn.)* contor de apă cu palete, cu aripioare.
Flügelrochen, *-s, -, m. (iht.)* subspecie de rechin batoid *(Dicerobatis)*.
Flügelross, *-es, n. sg. (mit., poet.)* pegas; cal înaripat.
Flügelrossfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* căluț-de-mare înotător *(Pegasus natans)*.
Flügelschlag, *-(e)s, -schläge, m.* bătaie din aripi.
flügelschlagend *adj.* bătând din aripi.
Flügelschnecke, *-n, f. (zool.)* melc marin aripat, piciorul-pelicanului *(Aporrhais pes pelicani)*.
flügelschnell *adj. (poet.)* pe aripile vântului, ca zburând, ca în zbor.
Flügelschraube, *-n, f. (tehn.)* șurub-fluture.
Flügelschuhe *m. pl. (mit., poet.)* încălțăminte cu aripi (a lui Mercur).
Flügelschuppenträger *pl. (iht.)* pești cu solzi aripați.
Flügelsignal, *-s, -e, n. (ferov.)* semafor (cu braț).
Flügel|spannweite, *f. sg.* extindere a aripilor, anvergură.
Flügel|spinnmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de tors cu aripioare.
Flügel|spitze, *-n, f.* vârf al aripii.
Flügel|stürmer, *-s, -, m. (sport)* extremă, atacant pe extremă (la fotbal).
Flügel|tasche, *-n, f.* buzunar oblic la pantaloni.
Flügeltaucher, *-s, -, m. (ornit.)* corlă *(Alcidae)*.
Flügeltelegraf, *-en, -en,* **Flügeltelegraph**, *-en, -en, m.* telesemnalizator cu aripioară.
Flügeltür, *-en,* **Flügeltüre**, *-n, f.* ușă cu (două) canaturi.
Flügel|unter|offizier, *-s, -e, m.* subofițer la aripă (dreaptă sau stângă), de flanc.
Flügelweite, *-n, f. (zool.)* anvergură.
flugfähig *adj.* apt, bun pentru zbor, în stare să zboare.
Flugfahrplan, *-(e)s, -pläne, m.* orar al avioanelor; indicator aerian.
Flugfang, *-es, -fänge, m. (text.)* dispozitiv de captare.
Flugfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp de aviație, teren de zbor.
flugfertig *adj. (av.)* gata de zbor.
Flugfeuer, *-s, n. sg.* flăcăruie, tăciune.
Flugfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește zburător *(Exocoetus)*.
Flugfunk, *-(e)s, m. sg.* radio-comunicații aeronautice.
Flug|gast, *-(e)s, -gäste, m. (av.)* pasager (de avion).
Flug|gast|raum, *-(e)s, -räume, m. (av.)* cabină (de zbor) pentru pasageri.
flügge *adj.* **1.** *(zool.; despre păsări)* cu pene, capabil să zboare, în stare să zboare; **~ werden** a căpăta aripi, a deveni capabil de zbor. **2.** *(fig.)* independent, emancipat; **~ werden** a se emancipa; *(fam.)* **die Kinder sind bald ~** copiii vor fi curând pe propriile lor picioare.
flüggen, *flüggte, geflüggt, vb. (h) intr. (rar)* **1.** a deveni apt de zbor. **2.** a se maturiza. **3.** a zbura.
Flug|gerät, *-(e)s, -e, n.* **1.** aparat de zbor. **2.** *sg. (mil.)* totalitatea aeronavelor.
Flug|geschwindigkeit, *-en, f.* viteză de zbor.
Flug|gesellschaft, *-en, f.* societate aviatică, companie aeriană, de zbor.
Flug|ge|stüb(b)e, *-s, n. sg.* v. F l u g s t a u b.
Flughafen, *-s, -häfen, m. (av.)* aeroport.
Flughafengebäude, *-s, -, n.* clădire a aeroportului.
Flughafengebühr, *-en, f.* taxă de aeroport.
Flughafer, *-s, m. sg. (bot.)* odos, ovăz sălbatic *(Avena fatua)*.
Flughalle, *-n, f. (av.)* hangar.
Flughaut, *-häute, f. (zool.)* membrană alară a mamiferelor zburătoare.
Flughöhe, *-n, f.* altitudine, înălțime de zbor.
Flughörnchen, *-s, -, n. (zool.)* veveriță zburătoare *(Pteromys volans)*.
Flughuhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* găinușă-de-stepă *(Syrrhaples paradoxus)*.
Flughund, *-(e)s, -e, m. (zool.)* câine-zburător, soi de liliac mare *(Macrochiroptera)*.
Flugkapitän, *-s, -e, m.* căpitan de aviație; comandant de aeronavă.
Flugkarte, *-n, f.* **1.** hartă de zbor. **2.** bilet de avion.
Flugkörper, *-s, -, m.* **1.** rachetă, navă spațială. **2.** obiect zburător.
Fluglärm, *-(e)s, m. sg.* zgomot provocat de aparatele de zbor la decolare și aterizare.
Fluglehrer, *-s, -, m. (av.)* instructor de zbor.
Flugleiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* conducător(-oare) de zbor.
Fluglinie [-niə], *-n, f.* **1.** *(av.)* linie aeriană. **2.** *(fam.)* v. F l u g g e s e l l s c h a f t.
Fluglinienverkehr, *-s, m. sg.* v. F l u g v e r k e h r.
Flugloch, *-(e)s, -löcher, n. (apic.)* urdiniș.
Fluglotse, *-n, -n, m.* v. F l u g l e i t e r.
Flugmaschine, *-n, f.* avion, aeroplan, aparat de zbor.
Flugmaschinenfabrik, *-en, f.* v. F l u g z e u g f a b r i k.
Flugmaschinenmotor, *-s, -e(n), m.* v. F l u g z e u g m o t o r.
Flugmehl, *-(e)s, n. sg.* floarea făinii, făina-orbului.

Flugmodell, *-s, -e, n.* aeromodel.
Flugmotor, *-s, -e(n), m.* v. Flugzeugmotor.
flugmüde *adj.* obosit de zbor.
Flugnavigation [-vi-] *f. sg.* aeronavigaţie.
Flug|objekt, *-(e)s, -e, n.* obiect zburător; **unbekanntes ~** *(presc.* UFO) obiect zburător neidentificat, OZN.
Flugpersonal, *-s, n. sg. (av.)* personal de bord.
Flugplan, *-(e)s, -pläne, m. (av.)* program de zboruri, orar al avioanelor.
Flugplatz, *-es, -plätze, m. (av)* aerodrom.
Flugpost *f. sg.* poştă aeriană; **per ~** prin avion.
Flugreise, *-n, f.* călătorie cu avionul.
Flugrichtung, *-en, f.* direcţie de zbor.
Flugroute [-'ru:tə], *-n, f. (av.)* rută de zbor.
flugs *adv. (inv.)* repede, imediat, într-o clipă, fuga, în zbor *(fig.).*
Flugsand, *-(e)s, m. sg.* nisip zburător, nisip migrator.
Flugschein, *-(e)s, -e, m. (av.)* **1.** bilet de avion. **2.** permis de pilot(are).
Flugschere, *-n, f. (sport)* exerciţiu de gimnastică la cal.
Flugschreiber, *-s, -, m. (av.)* cutie neagră, aparat de înregistrat datele de zbor.
Flugschrift, *-en, f. (pol.)* manifest, foaie volantă, broşură.
Flugschüler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (av.)* elev(ă) a(l) unei şcoli de pilotaj.
Flugsicherungsdienst, *-(e)s, -e, m. (av.)* serviciu de siguranţă şi de semnalizare.
Flugsommer, *-s, m. sg. (pop.)* ultimele zile frumoase de toamnă; vară târzie; vara sfântului Martin.
Flug|sport, *-(e)s, m. sg.* sport aviatic.
Flug|staub, *-(e)s, m. sg. (metal.)* praf zburător.
Flug|staubkammer, *-n, f. (metal.)* cameră de depunere a prafului zburător.
Flug|steig, *-(e)s, -e, m. (av.)* scară, pasarelă (de urcat în avion).
Flug|strecke, *-n, f. (av.)* itinerar, parcurs; distanţă de parcurs; etapă de zbor; culoar aerian.
Flug|stunde, *-n, f.* oră de zbor.
Flug|stützpunkt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* bază aeriană.
flug|tauglich *adj.* apt de zbor, de a conduce un avion.
Flugtechnik, *-en, f.* tehnică aviatică; aerotehnică.
Flugtechniker, *-s, -, m. (av.)* tehnician de bord.
flugtechnisch *adj. (av.),* aerotehnic, aeronautic.
Flugticket, *-s, -s, n.* v. Flugschein **(1).**
Flug|überwachung, *-en, f.* control aerian.
flug|unfähig *adj.* inapt, incapabil de a zbura.
Flugverbindung, *-en, f. (av.)* legătură de linii aeriene, legătură cu avionul.
Flugverkehr, *-s, m. sg. (av.)* trafic aerian.
Flugvermögen, *-s, n. sg.* capacitate de zbor.
Flugversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de zbor.
Flugwaffe *f. sg. (elv.)* aviaţie militară.
Flug|weg, *-(e)s, -e, m.* culoar aerian.
Flugweite, *-n, f.* distanţă de zbor.
Flugwesen, *-s, n. sg.* aviaţie, aeronautică.
Flugwetter, *-s, n. sg. (av.)* condiţii atmosferice de zbor.
Flugwetterdienst, *-(e)s, m. sg. (av.)* serviciu meteorologic aviatic.
Flugwild, *-(e)s, n. sg. (vân.)* vânat zburător; păsări sălbatice.
Flugwind, *-(e)s, -e, m.* vânt favorabil zborului.
Flugwoche, *-n, f. (av.)* săptămână a aviaţiei.
Flugzeit, *-en, f. (av.)* durată a zborului.
Flugzettel, *-s, -, m. (reg.)* v. Flugblatt.
Flugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion, aeroplan; **kleines ~** avionetă; **motorloses ~** avion fără motor; **einmotoriges ~** (avion) monomotor.
Flugzeug|ab|sturz, *-es, -stürze, m.* prăbuşire a unui avion.
Flugzeug|abwehr *f. sg.* v. Flugabwehr.
Flugzeug|abwehrbatterie, *-n* [-ri:ən], *f. (mil.)* baterie de apărare antiaeriană.
Flugzeug|abwehrkanone, *-n, f. (mil.)* tun antiaerian.
Flugzeug|aus|stellung, *-n, f.* expoziţie aeronautică, salon aeronautic.
Flugzeugbau, *-(e)s, m. sg.* construcţie de avioane.
Flugzeugbaugesellschaft, *-en, f.* societate pentru construcţia avioanelor.
Flugzeugbesatzung, *-en, f.* echipaj al avionului.
Flugzeugbeschuss, *-es, -schüsse, m. (mil.)* tir antiaerian.
Flugzeug|entführung, *-en, f.* deturnare a unui avion.
Flugzeugfabrik, *-en, f.* fabrică, uzină de avioane.
Flugzeugfabrikant, *-en, -en, m.* fabricant de avioane.
Flugzeugführer, *-s, -, m. (av.)* pilot, aviator.
Flugzeug|geschwader, *-s, -, n. (av.)* escadră de avioane.
Flugzeughalle, *-n, f. (av.)* hangar.
Flugzeug|industrie [-ri:] *f. sg.* industrie constructoare de avioane.
Flugzeugkabine, *-n, f. (av.)* carlingă.
Flugzeugmotor, *-s, -en, m.* motor de avion.
Flugzeugmutterschiff, *-(e)s, -e, n. (av.)* vas port-avion
Flugzeugpark, *-s, -s* (rar *-e), m.* parc de avioane; totalitatea avioanelor, aparatelor de zbor ale unei companii.
Flugzeugpersonal, *-s, n.* sg. v. Flugzeugbesatzung.
Flugzeugrumpf, *-(e)s, -rümpfe, m. (av.)* fuzelaj.
Flugzeugschleuder, *-n, f. (av.)* catapultă pentru lansarea avioanelor.
Flugzeugschuppen, *-s, -, m.* v. Flugzeughalle.
Flugzeug|stützpunkt, *-(e)s, -e, m.* bază aeriană.
Flugzeugträger, *-s, -, m.* v. Flugzeugmutterschiff.
Flugzeug|unfall, *-s, -fälle,* m., **Flugzeug|unglück**, *-(e)s, -e, n.* accident de avion, catastrofă aeriană.
Flugzeugwerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de avioane.
Fluh, **Flüh**, *-en, f. (elv.)* povârniş abrupt, perete de stâncă; prăpastie.
Fluhbirne, *-n, f. (bot.)* mosmol, moşmon, moşmoană *(Mespilus germanicus).*
Flühe, *-n, f.* v. Fluh.
fluid *adj.* fluid.
Fluid, *-(e)s, -e, n.* fluid.
Fluidität *f. sg.* fluiditate.
Fluidkompass, *-es, -e, m. (mar.)* compas cu lichid.
Fluidum, *-s, Fluida, n.* fluid; **von ihr geht, sie strahlt ein bezauberndes ~ aus** ea are, răspândeşte o aură magică.
Fluktuation, *-en, f.* **1.** *(ec.)* fluctuaţie; **~ der Arbeitskraft** fluctuaţia forţei de muncă, fluctuaţia muncitorilor. **2.** *(fiz.)* fluctuaţie.
fluktuieren, *fluktuierte, fluktuiert, vb. (h) intr.* a fluctua, a oscila.
Flunder, *-n, f.* **Flunder**, *-s, -, m. (iht.)* cambulă *(Pleuronectes flesus); (fam.)* **platt sein wie eine ~** a fi foarte uimit, a rămâne paf.
Flunderfang, *-(e)s, m. sg.* pescuit de cambule.
Flunk, *-s, m.* **1.** *(reg.)* aripă. **2.** *(fam., iron.)* mână; picior.
Flunke, *-n, f. (mar.)* palmă de ancoră.
Flunkerbart, *-(e)s, m. sg. (bot., reg.)* colilie *(Stipa pennata).*
Flunkerei, *-en, f. (fam.)* fanfaronadă, lăudăroşenie; braşoave, vorbe goale, palavre.
Flunkerer, *-s, -, m. (fam.)* fanfaron, lăudăros, palavragiu.
flunker|haft *adj.* mincinos, lăudăros, neserios.
Flunkerin, *-nen, f.* lăudăroasă; palavragioaică.
flunkern, *flunkerte, geflunkert, vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a spune, a croi (la) minciuni, (la) braşoave, a vinde gogoşi. **2.** *(reg.)* a sclipi, a scânteia.
Flunk|kies, *-es, m. sg. (argou)* bani falşi.
Flunsch, *-es, -e, m. (fam., pop.)* gură botoasă; **einen ~ ziehen** (sau **machen**) a face, a pune bot.
Fluor, *-s, n. sg. (chim.)* fluor.
Fluor|aluminium, *-s, n. sg. (mineral.)* fluorură de aluminiu.
Fluoreszenz *f. sg. (fiz.)* fluorescenţă.
Fluoreszenzbeleuchtung, *-en, f.* iluminat fluorescent.
Fluoreszenzlampe, *-n, f.* lampă fluorescentă.
fluoreszieren, *fluoreszierte, fluoresziert, vb. (h) intr. (fiz.)* a emite lumină fluorescentă.
fluoreszierend I. *part. prez.* de la fluoreszieren. **II.** *adj.* fluorescent.
Fluorid, *-(e)s, -e, n. (chim.)* fluorură.
fluoridieren, *fluoridierte, fluoridiert,* **fluorieren**, *fluorierte, fluoriert,* **fluorisieren**, *fluorisierte, fluorisiert, vb. (h) tr.* **1.** a fluora. **2.** a fluoriza.
Fluorit, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* fluorină.
fluorogen, **fluorophor** *adj.* fluorescent.
Fluorwasser|stoffsäure, *-n, f. (chim.)* acid fluorhidric.
Fluppe, *-n, f. (fam., arg.)* ţigar(et)ă.
fluppen, *fluppte, gefluppt, vb.* **1.** *intr. (h)* v. flutschen. **2.** *tr. (h) (fam.)* a fuma.
Flur[1], *-en, f.* **1.** câmp, câmpie. **2.** hotar (al satului), hat, miezuină.
Flur[2], *-(e)s, -e, m.* gang, coridor, culoar, antreu, vestibul; **auf dem ~** în vestibul.
Flurbegehung, *-en, f. (agr.)* inspectare a culturilor.
Flurbereinigung, *-en, f. (agr.)* lichidare a enclavelor, desfiinţare a haturilor, comasare.
Flurbereinigungskommission, *-en, f. (agr.)* comisie de comasare.
Flurbuch, *-(e)s, -bücher, n.* cadastru.
Flurdecke, *-n, f.* v. Flurmatte.
fluren, *flurte, geflurt, vb. (h) tr.* **1.** a delimita (hotarele). **2.** a păzi (câmpul). **3.** a pava cu lespezi.
Flurfenster, *-s, -, n.* fereastră de coridor, de vestibul.
Flurgang, *-s, -gänge, m.* **1.** culoar, gang. **2.** delimitare a hotarelor (unui teren).
Flurgarderobe, *-n, f.* cuier de antreu, cuier de perete.
Flurgott, *-es, m. sg. (mit.)* zeul câmpului.
Flurgrenze, *-n, f.* hat, hotar între ogoare.
Flur|holz, *-es, n. sg. (mar.)* paiol, paniol, panou de lemn.
Flur|hüter, *-s, -, m.* pândar.
Flurkarte, *-n, f.* plan cadastral, plan al ogoarelor (unui sat, unei moşii etc.).
Flurmatte, *-n, f.* rogojină de culoar; preş.
Flurname, *-ns, -n, m.* toponimic rural local.
Flur|ordnung, *-en, f.* lege rurală.
Flurplatte, *-n, f. (mar.)* duşumea în compartimentul maşinilor (unei nave).
Flur|register, *-s, -, n.* cadastru.
Flurschaden, *-s, -schäden, m.* pagubă suferită de semănături.
Flurscheide, *-n, f.* v. Flurgrenze.
Flurschränkchen, *-s, -, n.* dulăpior în antreu, în vestiar.
Flurschutz, *-es, m. sg.* pază a câmpului.
Flurschütz, *-en, -en,* **Flurschütze**, *-n, -n, m.* paznic de câmp, pândar.
Flur|ständer, *-s, -, m.* cuier în antreu.
Flur|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de hotar (între ogoare).
Flur|umgang, *-(e)s, -gänge, m. (inv.)* inconjurare, înconjur a(l) câmpului.
Flurwächter, *-s, -, m.* v. Flurschütz.
Flur|zer|splitterung, *-en, f.* fragmentarea terenului.
Flurziegel, *-s, -, m.* placă ceramică pentru pardoseală.
Flurzwang, *-(e)s, m. sg.* cultivare uniformă (obligatorie) a ogoarelor.
fluschen, *fluschte, geflüscht (du, er flust), vb. (s, h) intr. (fam.)* v. flutschen.
Fluse, *-n, f. (text.)* scamă.
flusen, *fluste, geflust (du, er flust), vb. (h) intr.* a se scămoşa, a lăsa scame.
flusig *adj. (reg.)* scămoşat.
Fluss, *-es, Flüsse, m.* **1.** râu; **reißender ~** râu cu curs repede; **das Bett des ~es** albia râului; **der Nebenarm des ~es** braţul râului; **er wohnt unten am ~(e)** stă, locuieşte jos lângă râu; **der ~ entspringt in den Karpaten** râul izvorăşte din Carpaţi. **2.** *(metal.)* flux; materie topită; **in ~ kommen** a începe să se topească; **in ~ bringen** a face să se topească. **3.** *(fig.)* curgere, curs; mişcare; prefacere, transformare; **in ~ kommen** (sau **geraten**) a se pune în mişcare; **in ~ bringen** a pune în mişcare, a face să înainteze, a pune pe roate; **alles ist in** (sau **im**) **~** totul se transformă. **4.** *(inv.)* menstruaţie.

Fluss|aal, *-(e)s, -e, m. (iht.)* anghilă *(Anguilla anguilla).*
fluss|ab, fluss|abwärts *adv.* în josul râului, pe râu în jos; în aval.
Fluss|adler, *-s, -, m. (ornit.)* vultur de râuri, vultur-pescar *(Pandion haliaetus).*
Fluss|ampfer, *-s, m. sg. (bot.)* măcris de apă *(Remex hidrolapathium).*
Fluss|anwohner, *-s, -, m.* râurean, țărmurean.
fluss|arm *adv.* lipsit de râuri, sărac în ape curgătoare.
Fluss|arm, *-(e)s, -e, m.* braț de râu.
Fluss|au, *-en,* **Fluss|aue**, *-n, f.* luncă.
fluss|auf *adv.* v. flussaufwärts.
Fluss|aufseher, *-s, -, m.* paznic al râului.
fluss|aufwärts *adv.* în susul râului, pe râu în sus, la deal, în amonte.
Fluss|aus|tritt, *-(e)s, -e, m.* revărsare a râului (din albie).
Flussbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie în râu.
Flussbarbe, *-n, f. (iht.)* mreană *(Barbus fluviatilis).*
Flussbarke, *-n, f.* barcă de râu, luntre.
Flussbarsch, *-(e)s, -e* (și *-bärsche), m. (iht.)* biban, costrăș *(Perca fluviatilis).*
Flussbau, *-(e)s, -e, m. (constr.)* construcție hidrotehnică fluvială.
Flussbau|ingenieur [-Inʒeniø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer de construcții hidrotehnice.
Flussbauwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* dig pentru apărarea malurilor unui râu.
Flussbecken, *-s, -, n.* bazin al râului.
Flussbett, *-(e)s, -en, n.* albie, matcă (a râului).
Flussbettprofil, *-s, -e, n.* profil al albiei râului.
Fluss|biegung, *-en, f.* cotitură a râului, meandru.
Fluss|bild, *-(e)s, -er, n.* organigramă, schemă de program.
Flussbinnenland, *-(e)s, -länder, n.* răstoacă.
Flüss|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Fluss) râuleț, râușor.
Flussdamm, *-(e)s, -dämme, m.* dig, stăvilar de-a lungul râului.
Flussdampfer, *-s, -, m.* vapor fluvial.
Flussdarbietung, *-en, f. (hidr.)* debit al râului.
Flussdeich, *-(e)s, -e, m.* v. Flussdamm.
Flussdelphin, *-s, -e, m. (zool.)* delfin de Gange, de fluviu *(Platanista gangelica).*
Fluss|diagramm, *-(e)s, -e, n.* v. Flussbild.
Fluss|ebene, *-n, f.* câmpia formată de un râu.
Fluss|erde, *f. sg.* v. Flussspat.
Flussfahrzeng, *-(e)s, -e, n.* vas fluvial.
Flussfieber, *-s, n. sg. (med.)* v. Fleckfieber.
Flussfisch, *-(e)s, -e, m.* pește de râu.
Flussfischerei *f. sg.* pescuit în râuri.
Fluss|fracht, *-en, f.* fraht, taxă de transport fluvial.
Flussgalle, *-n, f. (vet.)* vezigon, molet tendinos.
Flussgebiet, *-(e)s, -e, n.* bazin al unui râu, regiune străbătută, irigată de un râu.
Flussgefälle, *-s, -, n.* diferență de nivel, cădere a unui râu.
Flussgerippe, *-s, -, n.* rețea de râuri.
Flussgold, *-(e)s, n. sg.* aur de râu, aur fluvial.
Flussgott, *-(e)s, -götter, m. (mit.)* zeu al râului.
Flussgroppe, *-n, f. (iht.)* guvid *(Gobius).*
Flusshafen, *-s, -häfen, m.* port fluvial.
Flussharz, *-es, -e, n.* terebentină.
Flusshecht, *-(e)s, -e, m. (iht.)* știucă de râu *(Esox lucius).*
flüssig *adj.* **1.** lichid; fluid; *(tehn.)* lichefiat; **~e Luft** aer lichefiat; **~es Metall** metal lichid, topit; **~ machen** a lichefia. **2.** *(ec.)* liber, lichid, disponibil; **~es Geld** bani lichizi, numerar; **~es Kapital** capital disponibil; **er macht die Forderung ~** lichidează creanța. **3.** *(fig.)* fluent, curent, curgător; **~er Stil** stil curgător. **4.** *(reg.)* cu guturai.
Flüssig|gas, *-es, -e, n.* gaz lichefiant.
Flüssigkeit, *-en, f.* **I.** lichid; fluid; **homogene ~** lichid omogen; **ideale ~** lichid ideal; **inkompressible ~** lichid incompresibil; **reibungslose** (sau **vollkommene**) **~** lichid ideal. **II.** *sg.* **1.** fluiditate, stare lichidă, caracter lichid. **2.** *(fig.)* cursivitate, lipsă de asperitate.
Flüssigkeits|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* obturator, întrerupător hidraulic.
Flüssigkeits|anlasser, *-s, -, m. (electr.)* demaror cu rezistență lichidă.
Flüssigkeitsbremse, *-n, f. (tehn.)* frână hidraulică.
Flüssigkeits|chronometer [-kro-], *-s, -, n. (hidr.)* debitometru.
Flüssigkeitsdämpfung, *-en, f. (tehn.)* amortizare hidraulică.
Flüssigkeitsgetriebe, *-s, -, n.* (mecanism de) transmisie hidraulică.
Flüssigkeitsgradmesser, *-s, -, m. (metrol.)* viscozimetru.
Flüssigkeitsgrenzkurve [-və și -fə], *-n, f. (fiz.)* curbă de limită a fluidității.
Flüssigkeitshaut, *-häute, f.* peliculă de lichid.
Flüssigkeitskupplung, *-en, f. (tehn.)* cuplaj hidraulic.
Flüssigkeitsmaß, *-es, -e, n.* măsură de capacitate (a lichidului).
Flüssigkeits|menge, *-n, f.* cantitate de lichid.
Flüssigkeits|presse, *-n, f.* presă hidraulică.
Flüssigkeitsreibung, *-en, f. (tehn.)* frecare lichidă.
Flüssigkeits|standrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* indicator de nivel al unui lichid.
Flüssigkeitswaage, *-n, f.* densimetru, areometru pentru lichide.
Flüssigkeitswärme *f. sg. (fiz.)* entalpia fluidului; **spezifische ~** căldură specifică a fluidului.
Flüssigkeitswider|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** *(electr.)* rezistență lichidă. **2.** *(fiz.)* rezistență a lichidului.
flüssig machen, *machte flüssig, flüssig gemacht, vb. (h) tr.* **1.** *(fiz.)* a lichefia. **2.** *(ec.)* a realiza (fonduri); a transforma în bani lichizi; a face rost de bani lichizi, de bani peșin.
Flüssigmachung *f. sg.* **1.** *(fiz.)* lichefiere. **2.** *(ec.)* lichidare; **die ~ des Kapitals** transformarea capitalului investit în fonduri bănești disponibile, mobilizare.
Fluss|insel, *-n, f.* ostrov, insulă în mijlocul unui râu.
Fluss|inspektor [-spɛk-], *-s, -en, m.* inspector al serviciului fluvial.
Fluss|inspektorat, *-(e)s, -e, n.* inspectorat fluvial.
Flusskahn, *-(e)s, -kähne, m.* barcă; șlep.
Flusskanonenboot, *-(e)s, -e, n. (mar.)* canonieră fluvială.
Flusskarpfen, *-s, -, m. (iht.)* crap de râu *(Cyprinus carpio).*
Flusskarte, *-n, f.* hartă fluvială.
Flusskies, *-es, m. sg.* pietriș de râu.
Flusskrebs, *-es, -e, m. (zool.)* rac de apă dulce *(Astacus fluviatilis).*
Flusskrümmung, *-en, f.* cotitură a râului.
Flussladeschein, *-(e)s, -e, m.* fraht de transport fluvial.
Flusslauf, *-(e)s, -läufe, m.* curs al râului.
Flüsslein, *-s, -, n.* v. Flüsschen.
Flussleitung, *-en, f.* linie subfluvială.
Flussmittel, *-s, -, n. (metal.)* fondant.
Flussmündung, *-en, f.* gură, vărsare a unui râu.
Flussmuschel, *-n, f. (zool.)* scoică de râu *(Unio pictorum).*
Flussnetz, *-es, -e, n.* rețea de râuri, rețea fluvială.
Flussneun|auge, *-s, n. sg. (iht.)* subspecie de țipar *(Lampetra fluviatilis).*
Flussniederung, *-en, f.* depresiune de-a lungul unui râu.
Flussnixe, Flussnymphe, *-n, f. (poet.)* nimfă, naiadă, zână de apă.
Flusspapier, *-s, n. sg.* (hârtie) sugativă.
Flussperlmuschel, *-n, f. (zool.)* scoică de râu cu mărgăritare *(Margaritana margaritifera).*
Flusspferd, *-(e)s, -e, n. (zool.)* hipopotam *(Hippopotamus amphibius).*
Fluss|pirat, *-en, -en, m. (ist.)* pirat fluvial.
Fluss|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan, hartă a râului.
Fluss|polizei *f. sg.* poliție fluvială.
Fluss|punkt, *-(e)s, -e, m. (metal.)* punct de topire.
Flussquelle, *-n, f.* izvor al râului.
Flussräuber, *-s, -, m.* v. Flusspirat.
Flussräumboot, *-(e)s, -e, n. (mil.)* navă colectoare de mine de pe râu.
Flussregelung, *-en, f.* v. Flussregulierung.
Flussregenpfeifer, *-s, -, m. (ornit.)* fluierar *(Aegialitis fluviatilis).*
Flussregulierung, *-en, f.* regularizare a cursului unui râu.
Flussregulierungs|system, *-s, -e, n.* sistem de regularizare a cursului unui râu.
flussreich *adj.* bogat în râuri, în ape curgătoare.
Flussriegel, *-s, -, m.* dig, stăvilar.
Fluss|sand, *-es, m. sg.* nisip de râu.
Fluss|säure *f. sg. (chim.)* acid fluorhidric.
Fluss|scharbe, *-n, f. (ornit.)* cormoran de râu *(Phalacrocorax carbo).*
Fluss|schiff, *-(e)s, -e, n.* navă fluvială.
Fluss|schiff|fahrt *f. sg.* navigație fluvială.
Fluss|schiffer, *-s, -, m.* marinar din navigația fluvială.
Fluss|schildkröte, *-n, f. (zool.)* broască țestoasă de apă dulce *(Clemmys caspica* și *Emys europaea).*
Fluss|schlamm, *-(e)s, m. sg.* nămol de râu.
Fluss|schlauch, *-(e)s, -schläuche, m.* canal, jgheab în albia râului, meandru al râului.
Fluss|schnelle, *-n, f.* v. Stromschnelle.
Fluss|schotter, *-s, m. sg.* v. Flusskies.
Fluss|schwalbe, *-n, f. (ornit.)* pescăruș de râu *(Stema fluviatilis).*
Fluss|seife, *-n, f.* aluviu (fluvial).
Fluss|sohle, *-n, f.* fund al râului.
Fluss|spat, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* fluorină.
Fluss|spat|säure *f. sg. (chim.)* acid fluorhidric.
Fluss|stahl, *-(e)s, -e* (și *-stähle), m. (metal.)* oțel de fuziune.
Fluss|stahlrohr, *-(e)s, -e, n. (metal.)* țeava din oțel de fuziune; **überlapp geschweißtes ~** țeava de oțel sudată suprapus.
Fluss|strecke, *-n, f. (constr.)* porțiune, sector, secțiune a(l) râului.
Fluss|system, *-s, -e, n.* sistem de ape, de râuri.
Fluss|tal, *-(e)s, -täler, n.* vale a unui râu.
Fluss|übergang, *-(e)s, -gänge, m.* trecere peste râu, trecere, traversare a râului.
Fluss|ufer, *-s, -, n.* mal, țărm de râu.
Fluss|uferläufer, *-s, -, m. (ornit.)* fluierar de râu *(Tringoides hypoleucus).*
Fluss|unterlauf, *-(e)s, -läufe, m.* curs inferior al râului.
Flussverschmutzung, Fluss|ver|unreinigung, *-en, f.* poluare a râului.
Flusswaage, *-n, f. (tehn., constr.)* nivelă.
Flusswasser, *-s, n. sg.* apă de râu.
Flusswasserbau, *-(e)s, -e, m.* v. Flussbau.
Flusswindung, *-en, f.* v. Flusskrümmung.
Flüsterer, *-s, -, m.* **1.** om care șoptește. **2.** *(fig.)* colportor de știri alarmante; zvonist.
Flüstergewölbe, *-s, -, n.* boltă cu ecou foarte puternic, în care se aud și șoaptele.
flüstern, *flüsterte, geflüstert, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* a șopti; a șușoti; **ins Ohr ~** a șopti la ureche; *(fam.)* **ich werde dir etwas ~** o să-ți spun deschis părerea mea; *(fam.)* **das kann ich dir ~** poți să te bazezi pe asta. **II.** *intr. (fig.)* a susura; **die Blätter ~ im Winde** frunzele susură în vânt.
Flüstern, *-s, n. sg.* **1.** șoptit; șoaptă; șușoteală. **2.** susur, murmur.
flüsternd **I.** *part. prez.* de la flüstern. **II.** *adv.* în șoaptă.
Flüsterparole, *-n, f.* vorbe răspândite în șoaptă; știre alarmantă.
Flüsterpropaganda *f. sg.* **1.** zvonuri (alarmiste). **2.** propagandă subversivă.
Flüster|stimme, *-n, f.* glas șoptit.
Flüsterton, *-(e)s, -töne, m.* șoaptă; **im ~** șoptind, în șoaptă.
Flüster|tüte, *-n, f. (fam.)* megafon.
Flüster|witz, *-es, -e, m.* banc politic (împotriva unui regim totalitar), banc povestit în șoaptă.
Flut, *-en, f.* **1.** *sg.* flux, maree înaltă; **Ebbe und ~** reflux și flux; **atmosphärische ~** flux atmosferic. **2.** masă de apă, puhoi, torent; valuri, talazuri; viitură; inundație; potop; *(bibl.)* **die große ~** potopul; **eine ~ von Tränen** un torent de lacrimi; **die ~ der Zuschauer** torentul spectatorilor; **eine ~ von Glückwünschen** o avalanșă de felicitări; *(fin.)* **die papierne ~** bani devalorizați (pe timpul inflației).
Flut|anker, *-s, -, m. (mar.)* ancoră de maree înaltă.
Flutbett, *-(e)s, -en, n. (tehn.)* radier de baraj; scoc al morii; debușeu.
Flutbrecher, *-s, -, m.* stăvilar, dig (împotriva valurilor).

Flutdamm, *-(e)s, -dämme,* **Flutdeich**, *-(e)s, -e, m.* baraj, dig împotriva apelor mari, a inundațiilor.

Flüte, *-n, f. (mar.)* velier cu trei catarge.

fluten, *flutete, geflutet (du flutest, er flutet), vb. (h.)* **I.** *intr. (s)* **1.** a curge cu putere, în valuri, potop; a se umfla, a crește, a inunda. **2.** a pluti. **3.** *(impers.; livr. in expr.)* **es flutet** începe, vine fluxul. **4.** *(fig.)* a pătrunde, a năpădi (lumina, răcoarea etc.). **II.** *tr. (h) (mar.)* a scufunda.

Flutgebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune de inundație, teren inundabil; teritoriu inundat.

Flutgerinne, *-s, -, n.,* **Flutgraben**, *-s, -gräben, m.* scoc (la moară).

Flut|hafen, *-s, -häfen, m. (mar.)* port de maree înaltă.

Flut|höhe, *-n, f.* înălțime a fluxului.

flutig *adj. (despre ape)* mare, umflat.

Flutkanal, *-(e)s, -näle, m.* canal de deversare.

Flutkarte, *-n, f.* hartă a fluxului și refluxului.

Flut|katastrophe, *-n, f.* catastrofă provocată de un flux foarte mare.

Flutkraftwerk, *-(e)s, -e, n.* hidrocentrală maremotrică.

Flut|licht, *-(e)s, n. sg.* lumină artificială puternică; *(sport)* **bei ~ spielen** a juca în nocturnă.

Flut|lichtanlage, *-n, f.* instalație pentru iluminat nocturn.

Flutmaschine, *-n, f.* mașină hidraulică de maree.

Flutmesser, *-s, -, m. (mar.)* maregraf.

Flutmühle, *-n, f.* moară maremotrică.

Flutmündung, *-en, f.* estuar.

flutschen, *flutschte, geflutscht, vb. (fam.)* **1.** *intr. (s)* a aluneca, a se strecura; **die Seife flutschte ihm aus der Hand** i-a alunecat săpunul din mână. **2.** *intr. (h)* a merge bine; **die Arbeit flutscht** treaba merge strună, ca unsă.

Flut|schleuse, *-n, f.* ecluză pentru maree.

Flut|tor, *-(e)s,-e, n. (mar.)* poartă de maree (la porturi, ecluze).

Flutung, *-en, f.* creștere a apei; revărsare; puhoi.

Flutwechsel, *-s, -, m.* maree.

Flutweite *f. sg.* deschidere pentru caz de inundație; **die ~ einer Brücke** deschidere pentru trecerea inundațiilor (la un pod).

Flutwelle, *-n, f.* undă de maree, viitură, inundație; val de flux.

Flut|zeit, *-en, f.* timp, moment, perioadă a(l) fluxului.

fluvial [-'via:l] *adj.* fluvial.

Flyer ['flaiɐ], *-s, -, m.* **1.** aviator. **2.** cal de curse. **3.** *(text.)* flaier. **4.** muncitor la flaier.

Flysch, *-es, -e, n.* (și *m.*) *(geol.)* fliș.

fm. *presc.* de la F e s t m e t e r.

FM *presc.* de la **a)** F i n a n z m i n i s t e r; **b)** F e l d m a r s c h a l l; **c)** F r e q u e n z m o d u l a t i o n.

FML *presc.* de la F e l d m a r s c h a l l l e u t n a n t.

f-Moll *n. (muz.)* fa minor.

Fn *presc.* de la F a m i l i e n n a m e.

fob *(engl. com.) presc.* de la f r e e o n b o a r d franco vapor.

focht *pers.* 1 și a 3-a *ind. imperf.* de la f e c h t e n.

Fock, *-en, f.* v. F o c k e.

Fockbrasse, *-n, f. (mar.)* braț al velei trincă, al mizenei.

Focke, *-n, f. (mar.)* velă trincă.

Fockfall, *-(e)s, -en, n. (mar.)* funie a velei foc, a velei de la proră.

Focklaterne, *-n, f.,* **Focklicht**, *-(e)s, -er, n. (mar.)* lanternă a arborelui trinchet.

Fockmars, *-es, -e, m.* (și *-en, f.*) *(mar.)* gabier mic.

Fockmast, *-(e)s, -e(n), m. (mar.)* catarg din față, arbore trinchet.

Fockrahe, *-n, f. (mar.)* vergă la arborele trinchet.

Focksegel, *-s, -, n.* velă la arborele trinchet, velă trincă.

Fock|stag, *-(e)s, -e* (și *-en*) *n. (mar.)* manevră funie la arborele trinchet; strai al focului.

Fock|stag|segel, *-s, -, n. (mar.)* velastrai mare, velastrai al focului

föddern, *födderte, geföddert, vb. (h) tr. (înv.)* v. f o r d e r n.

föderal *adj.* federal.

föderalisieren, *föderalisierte, föderalisiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a federaliza. **II.** *intr.* a primi o constituție federală, a se federaliza.

Föderalismus, *-, m. sg.* federalism.

Föderalist, *-en, -en, m.* federalist.

föderalistisch *adj.* federal; federalist.

Föderation, *-en, f.* federație; confederație.

Föderationsfest, *-(e)s, -e, n.* sărbătoare a constituirii (con)federației.

föderativ *adj.* federativ.

Föderativrepublik, *-en, f.* republică federativă, federală.

Föderativ|staat, *-(e)s, -en, m.* stat federal.

Föderativ|verfassung, *-en, f.* constituție federativă.

föderieren, *föderierte, föderiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) uni într-o (con)federație.

Föderierte, *-n, -n (ein Föderierter), m.* aliat, confederat; *(ist.)* **die Mauer der ~n** «Zidul comunarzilor» (la Paris, în amintirea luptătorilor Comunei).

fodern, *foderte, gefodert,* **födern**, *föderte, gefödert (ich föd(e)re), vb. (h) tr. (înv.)* v. f ö r d e r n.

Fog, *-s, m. sg. (reg.)* ceață groasă.

Fogasch, *-es, -e, m. (iht., reg.)* șalău, guran *(Lucoperca sandra).*

Foghorn, *-(e)s, -hörner, n. (mar.)* sirenă de ceață.

Fogosch, *-es, -e, m. (austr.)* v. F o g a s c h.

Fohe, *-n, f.* **1.** *(vân.)* vulpe (femelă). **2.** *(reg.)* cățea.

Fohle, *-n, f.* **1.** iapă tânără. **2.** măgăriță tânără.

fohlen, *fohlte, gefohlt, vb. (h) intr. (despre iepe)* a făta.

Fohlen, *-s, -, n.* **1.** mânz; **die Stute wirft ~** iapa fată mânji. **2.** *(text.)* haină de blană moarată.

Fohlen|elf, *-en, f.,* **Fohlen|mannschaft**, *-en, f. (fotbal)* echipă formată din jucători tineri, echipa de tineret.

Fohlen|stute, *-n, f.* iapă de prăsilă.

Föhn, *-(e)s, -e, m.* **1.** foehn (vânt cald și uscat care suflă în Tirol, Bavaria și Elveția de la munte înspre vale). **2.** foehn (pentru uscat părul). **3.** *(reg.)* persoană șireată, unsă cu toate alifiile.

föhnen, *föhnte, geföhnt, vb. (h)* **I.** *intr. (impers.; în expr.)* **es föhnt** bate un vânt cald, suflă foehnul. **II.** *tr.* și *refl.* a(-și) usca părul cu foehnul.

föhnig *adj. (despre timp)* cu vânt cald; apăsător, înăbușitor, cu zăpușeală.

Föhnwind, *-(e)s, -e, m.* v. F ö h n **(1).**

Föhre, *-n, f. (bot.)* pin *(Pinus silvestris).*

Föhrenwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de pini.

fokal *adj. (mat., fiz.)* focal, de focar, aflându-se în focar.

Fokal|ab|stand, *-(e)s, -stände, m.* distanță focală.

Fokal|achse, *-n, f. (mat.)* axă focală.

Fokal|distanz, *-en, f.* v. F o k a l a b s t a n d.

Fokal|ebene, *-n, f. (mat.)* plan focal.

Fokal|entfernung, *-en, f. (mat., fiz.)* distanță focală.

Fokalpunkt, *-(e)s, -e, m. (mat., fiz.)* focar.

Fokus, *-, -* (și *-se*), *m. (mat., fiz.)* focar.

Fokusdifferenz, *-en, f. (fiz.)* diferență focală.

Fokusröhre, *-n, f. (fiz.)* țeava focală.

fokussieren, *fokussierte, fokussiert, vb. (h) tr.* a focaliza.

Fokussier|einrichtung, *-en, f.* dispozitiv de focalizare.

Fol. *presc.* de la F o l i o.

Folge, *-n, f.* **1.** urmare, consecință, efect; **böse** (sau **üble**) **~n** urmări, consecințe neplăcute; **zwangsläufige ~n** urmări, consecințe inevitabile; **das bleibt nicht ohne ~n** aceasta nu rămâne fără urmări, fără consecințe; **bedenke die ~n** gândește-te la urmări; **die ~n des Krieges** urmările războiului; **an den ~n eines Sturzes sterben** a muri din cauza unei căderi; **zur ~ haben** a atrage după sine; **~n nach sich ziehen** a avea urmări; **für die ~n einstehen** a garanta pentru urmări; **die ~n tragen** a lua asupra sa urmările; a suporta consecințele. **2.** șir, rând, serie, succesiune; **in einer ~** fără întrerupere; **eine ~ von Bildern** o serie de tablouri; **in bunter ~** talmeș-balmeș, alandala; **die ~ der Ereignisse** succesiunea evenimentelor; **in welcher ~ erscheinen die Bücher?** în ce ordine vor apărea cărțile? **neue ~** serie nouă (la un periodic); **technologische ~** succesiune a fazelor tehnice de fabricație. **3.** ceea ce urmează, viitorul; **die ~ wird es lehren** viitorul va lămuri lucrurile; **in der ~, für die ~** pe viitor. **4.** ascultare, supunere; **~ leisten** a se supune, a da ascultare, a accepta; **~ geben** a da curs; **dem Gesuch(e) des Bittstellers wird ~ geleistet** cererea petiționarului se satisface. **5.** *(mat.)* serie. **6.** convoi, alai, suită. **7.** *(vân.)* drept de a urmări un vânat pe teritoriu străin. **8.** *(lingv.) (în sintagma)* **Umstandsbestimmung der ~** (complement) circumstanțial consecutiv.

Folge|beitrag, *-(e)s, -träge, m.* primă lunară de asigurare.

Folge|einrichtung, *-en, f.* stabiliment, organizație într-o zonă de locuințe noi.

Folge|erscheinung, *-en, f.* urmare, consecință; fenomen secundar.

Folge|investition [-ves-], *-en, f.* investiție secvențială.

Folgejahr, *-(e)s, -e, n.* anul următor, anul care urmează.

Folge|kosten *pl.,* **Folgelasten** *pl.* cheltuieli care rezultă ulterior din investiții.

Folgeleistung *f. sg.* ascultare, supunere; obediență.

folgelos *adj.* fără consecințe, fără urmări.

folgen, *folgte, gefolgt, vb. intr.* **I.** *(s)* **1.** a urma, a veni la rând; **nun folgt ein Walzer** acum urmează un vals; **das Geld folgt anbei** banii urmează alăturat; **Fortsetzung folgt** va urma; **Brief folgt** urmează scrisoare; **wie folgt** după cum urmează; **auf Regen folgt Sonnenschein** după ploaie vine vreme bună; **ein Unglück folgte auf das andere** nenorocirile se țineau lanț; **ein Tag folgt dem andern** trece zi după zi. **2.** (cu *dat., auf* cu ac.) a urma, a urmări (pe cineva sau ceva); a merge, a se lua (după cineva sau ceva); a urma, a succeda (cuiva sau unui lucru); a fi urmașul, succesorul (cuiva); a veni după (cineva sau ceva); **der Hund folgt seinem Herrn.** câinele își urmează stăpânul; **der Hund folgt dem Verbrecher** câinele îl urmărește pe infractor; **jm. auf Schritt und Tritt** (sau **auf dem Fuße**) **~** a urmări pe cineva pas cu pas, a se lua după cineva, a nu slăbi pe cineva; **der Leiche folgten nur wenige Personen** puțini oameni l-au petrecut pe mort; **er folgt ihm mit den Augen** îl urmărește cu privirea; **auf den Herrscher folgte sein Sohn** domnitorului i-a urmat, i-a succedat (la tron) fiul său; **jm. im Amt(e) ~** a urma după cineva într-o funcție; **er lässt es ~** pune, dă dispoziție să i se trimită din urmă. **3.** (cu *dat.*) a urma, a înțelege (pe cineva), a fi de acord (cu cineva); **ich kann ihrem Gedankengang nicht ~** nu pot să-i urmăresc, să-i înțeleg raționamentul; **ich kann ihm in dieser Sache nicht ~** nu pot să fiu de acord cu el în această chestiune. **4.** *(aus)* a urma, a rezulta, a reieși; **daraus folgt, dass...** urmează, rezultă, reiese de aici că... **II.** *(h)* **1.** a asculta (de cineva), a se supune (cuiva); **warum hast du nicht gefolgt?** de ce n-ai ascultat? **bedingungslos ~** a se supune orbește; **ohne Zögern ~** a asculta, a se supune fără ezitare. **2.** (cu *dat.*) a urma, a asculta (pe cineva), a da ascultare (cuiva), a se lua, a se orienta, a se conduce (după cineva sau ceva); **das Kind hat seinen Eltern zu ~** copilul trebuie să asculte de părinți; **er hat mir gefolgt** m-a ascultat; **einem Rat(e) ~** a asculta de un sfat, a urma un sfat; **seinem Gewissen ~** a se lua, a se conduce după propria sa conștiință, a asculta de propria sa conștiință.

folgend **I.** *part. prez.* de la f o l g e n. **II.** *adj.* următor; **das ~e Jahr** anul următor; **auf ~e Weise** în felul următor; **das ~e Gedicht** poezia următoare; **~e Worte** cuvintele următoare; **ein Brief ~en Inhalt(e)s** (sau **mit folgendem Inhalt**) o scrisoare cu următorul conținut; **am ~en Tage** în ziua următoare; **am ~en Morgen** a doua zi de dimineață. **III.** *(substantivat)* aceasta, acestea, ceea ce urmează; **es wäre Folgendes zu bemerken** ar fi de observat următoarele; **ich muss Ihnen Folgendes berichten** sunt nevoit a vă raporta, a vă comunica următoarele; **im Folgenden** (sau **in Folgendem**) în cele ce urmează (aici).

Folgende, *-n, -n (ein Folgender).* **1.** *m.* și *f.* persoană care urmează, următorul, următoarea. **2.** *n. (Folgendes)* cele ce urmează ulterior, mai departe.

folgenderge|stalt *(rar),* **folgendermaßen**, **folgenderweise** *(rar) adv.* în felul, în chipul, în modul următor; astfel.

folgenlos *adj.* fără urmări, fără consecințe.

folgenreich *adj.* bogat în consecințe, plin de consecințe.

Folgenreihe, *-n, f.* șir, serie; succesiune, ordine.

folgenschwer *adj.* cu urmări, cu consecințe grave; fatal; funest.

Folger, *-s, -, m. (poet.)* succesor, urmaș; ucenic.
folge|recht, folge|richtig *adj.* logic, consecvent; **das ~e Denken** gândirea logică.
Folge|richtigkeit *f. sg.* consecință logică.
folgern, *folgerte, gefolgert, vb. (h)* **I.** *tr. (aus)* a conchide, a trage concluzia; a deduce. **II.** *intr.* **(aus)** a rezulta, a reieși, a se deduce; **daraus folgert** din aceasta urmează, se deduce, reiese.
folgernd *adj. (lingv.)* consecutiv.
Folgerung, *-en, f.* concluzie; deducție; **die notwendigen ~en aus etwas ziehen** a trage concluziile necesare din ceva.
Folgerungsvermögen, *-s, n. sg.* capacitate de a deduce, de a conchide; logică.
folgerungsweise *adv.* prin deducție.
Folgesatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție consecutivă.
Folge|stern, *-(e)s, -e, m. (astron.)* satelit.
Folge|welt, *-en, f.* (mai ales *sg.*) posteritate.
folgewidrig *adj.* **1.** nelogic. **2.** inconsecvent.
Folgewidrigkeit, *-en, f.* **1.** lipsă de logică. **2.** inconsecvență.
Folgezeit *f. sg.* viitorul apropiat; **in der ~** în perioada imediat următoare, în curând, imediat.
folglich *conj.* prin urmare, așadar, deci, în consecință.
folgsam *adj.* ascultător.
Folgsamkeit *f. sg.* ascultare; supunere; obediență.
Foliant, *-en, -en, m.* foliant, carte de format mare.
Folie [-lɪə], *-n, f.* **1.** folie, foaie subțire, foiță. **2.** fond. **3.** strat de amalgam din cositor și mercur (la oglinzi). **4.** cadru, ramă. **5.** *(fig.)* termen de comparație, etalon; paravan, pretext; **jm. als ~ diesen** a servi de paravan, ca pretext, a avea rolul de a scoate pe cineva în evidență (prin comparație).
Folienmacher, *-s, -, m.* lucrător de foițe de metal.
Folienprägepresse, *-n, f.* presă pentru foițe metalice.
Folienschläger, *-s, -, m.* v. Folienmacher.
Folien|tastatur, *-en, f. (inform.)* tastatură senzitivă.
Folienzahl, *-en, f.* număr al paginilor.
Foliermaschine, *-n, f.* mașină de paginat.
Folierung, *-en, f.* **1.** numerotare a paginilor. **2.** amalgam pentru oglindă.
foli|ieren, *foliierte, foliiert, vb. (h) tr.* **1.** a numerota paginile, a pagina. **2.** a căptuși cu foiță de metal, cu amalgam din cositor și mercur.
Folio, *-s, -s* (și *Folien* [-lɪən]), *n.* **1.** pagină, filă (într-un registru comercial). **2.** format in-folio; **in ~** in-folio; *(fig., fam.)* **Narr in ~** nebun de mare clasă, nebun în stil mare.
Folio|ausgabe, *-n, f.* ediție (în format) folio.
Folioband, *-(e)s, -bände, m.* volum in-folio, foliant.
Folioformat, *-(e)s, -e, n.* v. Folio **(2).**
Folium, *-s, Folien* [-lɪən] (și *Folia*), *n.* **1.** pagină, coală. **2.** *(med.)* parte a frunzei (folosită mai ales ca drog sau medicament).
Folklore (și **Folklore**) *f. sg.* folclor.
Folklorist, *-en, -en, m.* folclorist.
Folkloristik *f. sg.* folcloristică.
folkloristisch *adj.* folcloristic.
Folk|sänger, *-s, -, m.,* **-in**, *-nen, f.* folkist(ă), cântăreț(-eață) de muzică folk.
Follikel, *-s, -, m.* **1.** *(anat., bot.)* foliculă. **2.** *(bot.)* fruct dehiscent unicarpelar.
follikular, follikulär *adj.* folicular.
Follikularkatarr(h), *-s, -e, m. (med.)* catar folicular.
Folter, *-n, f.* tortură, schingiuire; caznă; *(fig.)* chin; **ihr Gesang ist eine wahre ~** cântecul ei e o adevărată tortură; **auf die ~ spannen** a chinui; a supune la torturi; a ține în suspans, în tensiune; *(fig.)* **auf der ~ liegen** a fi torturat, chinuit.
Folterbank, *-bänke, f.* scaun de tortură.
Folterer, *-s, -, m.* călău, schingiuitor.
Foltergerät, Folter|instrument, *-(e)s, -e, n.* unealtă, instrument de tortură.
Folterkammer, *-n, f.,* **Folter|keller**, *-s, -m,* cameră de tortură.
Folterknecht, *-(e)s, -e, m. (ist.)* ajutor de călău.
foltern, *folterte, gefoltert, vb. (h) tr.* a tortura, a schingiui; a maltrata; *(fig.)* a chinui.
Folterpein *f. sg.,* **Folterqual**, *-en, f.,* **Folterschmerz**, *-es, -en, m.* tortură, schingiuire; *(fig.)* chin.
Foltertod, *-(e)s, m. sg.* moarte prin tortură.
Folterung, *-en, f.* torturare, schingiuire, chinuire.
Folterwerkzeug, *-(e)s, -e, n.* v. Follergerät.
Foment, *-(e)s, -e, n. (med.)* compresă caldă, prișniț.
Fomentation [-tsi-], *-en, f.* **1.** *(med.)* tratament cu comprese calde, cu prișnițe. **2.** oblojire.
Fön, *-s, -e,* **Fön|apparat**, *-(e)s, -e, m.* v. Föhn **(2).**
Foncégarn [fɔ̃'seː-], *-(e)s, -e, n. (text.)* (fire de) câlți.
Fond [fɔ̃ː], *-s, -s, m.* **1.** fond, bază. **2.** fond, fundal (la un tablou, decor de teatru etc.). **3.** *(înv.)* bancă sau scaun din spate (la un vehicul). **4.** suc de friptură.
Fondant [fɔ̃dãː], *-s, -s, m.* fondant; șerbet.
Fonds [fɔ̃ː], -[fɔ̃ːs], -[fɔ̃ːs], *m. (ec.)* **1.** fond, capital; **ein ~ für Repräsentationszwecke** fond pentru cheltuieli de reprezentare; **der unteilbare ~** fondul indivizibil (la cooperative de producție). **2.** *(fin.)* titluri de stat cu dobânzi, rentă de stat. **3.** *(fig.)* talent.
Fonds|aufwand, *-(e)s, m. sg.* cheltuieli din capital; **einmaliger ~** capital avansat; **laufender ~** capital cheltuit pe uzura echipamentului și pe utilizarea materiilor prime.
Fondsbesitzer, *-s, -, m.* posesor de hârtii de valoare.
Fondsbörse, *-n, f. (fin.)* bursă de efecte, valori.
Fonds|handel, *-s, m. sg. (fin.)* comerț cu efecte publice, speculare asupra efectelor publice.
Fonds|händler *-s, -, m.* speculant asupra efectelor publice.
Fonds|umschlag, *-(e)s, m. sg.* relație a fondului.
Fondsverzehr, *-s, m. sg.* consumarea productivă a fondului.
Fondsverzinsung, *-en, f.* plată a dobânzilor pentru fondurile împrumutate.
Fondsvorschuss, *-(e)s, -schüsse, m.* capital avansat, fonduri avansate.
Fondszuwendung, *-en, f. (ec.)* alocare a fondurilor.
Fondue [fɔ̃'dyː], *-s, -s, n.* (sau: *-s, f.*) *(cul.)* specialitate din diferite brânzeturi topite, amestecate cu vin alb și mirodenii, servită într-un vas special, ținut deasupra focului.
fönen, *fönte, geföhnt, vb. (h) tr. (înv.)* v. föhnen **(II).**
Fontäne, *-n, f.* fântână arteziană.
Fontanelle, *-n, f.* **1.** *(anat.)* fontanelă, moalele capului. **2.** *(agr.)* puț de drenare, de scurgere, de drenaj.
foppen, *foppte, gefoppt, vb. (h) tr.* **1.** a tachina; a cicăli, a sâcâi; a-și bate joc (de cineva), a lua în zeflemea, a lua peste picior. **2.** a trage chiulul (cuiva), a păcăli, a trage pe sfoară.
Fopper, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care tachinează, zeflemisește. **2.** persoană care păcălește.
Fopperei, *-en, f.* **1.** cicăleală; tachinărie, zeflemea. **2.** păcăleală.
Fora *pl.* v. Forum.
Force ['fɔrs(ə)], *-n, f. (înv.)* **1.** putere, forță; **das ist seine ~** asta-i forța lui, partea lui tare; **darin zeigt er große ~** e tare în privința aceasta, e tare în materie. **2.** carte (de joc) majoră.
Forcekarte, *-n, f.* v. Force **(2).**
Forcerolle, *-n, f. (teatru)* rol de forță.
Förch, *-en, f. (reg.)* v. Forelle.
forcieren [fɔr'siː-], *forcierte, forciert, vb. (h) tr.* **1.** a forța, a obține prin efort; **das lässt sich nicht ~** aceasta nu se poate forța; **er forciert das Rennen** câștigă cursa făcând un mare efort, forțează cursa. **2.** a forța, a lua cu forța, a pătrunde cu forța; *(mil.)* a lua cu asalt (o fortăreață). **3.** *(fig.)* a exagera; a șarja.
forciert I. *part. trec.* de la forcieren. **II.** *adj.* exagerat; forțat; **~er Marsch** marș forțat.
Förde, *-n, f. (geogr., reg.)* golf îngust și adânc (pe coasta Mării Baltice).
förder *adv. (înv.)* v. fürder.
Förder|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalație de transport.
Förder|arbeit, *-en, f. (mine)* muncă de extracție a minereului.
Förderbahn, *-en, f. (mine)* cale ferată îngustă pentru exploatare.
Förderband, *-(e)s, -bänder, n. (tehn.)* bandă transportoare.
Förderbrücke, *-n, f.* pod rulant de transport.
Forderer, *-s, -, m.* **1.** reclamant. **2.** *(înv.)* persoană care provoacă la duel.
Förderer, *-s, -, m.* **1.** promotor; protector; mecena. **2.** *(tehn.)* transportor. **3.** *(mine)* transportor de minereu, vagonet.
Fördergefäß, *-es, -e, n.* benă transportoare, cușcă transportoare.
Fördergerüst, *-(e)s, -e, n. (mine)* eșafodaj al mașinii de extracție, eșafodaj de ascensor.
Förderge|stell, *-(e)s, -e, n. (mine)* colivie a mașinii de extracție.
Fördergöpel, *-s, -, m. (mine)* mașină de extracție (cu molete).
Fördergut, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(tehn.)* încărcătură transportată, ridicată; material de transport. **2.** *(mine)* produs de extracție.
Förder|haspel, *-n, f. (mine)* troliu de extracție.
Förder|hund, *-(e)s, -e, m. (mine)* vagonet pentru transportul minereului, râznă.
Förderin, *-nen, f.* protectoare.
Föder|industrie, *-n* [-striːən], *f.* industrie extractivă.
Förderkette, *-n, f.* lanț de transport, lanț transportor.
Förderklasse, *-n, f.* clasă specială (pentru elevi avansați sau întârziați).
Förderkohle, *-n, f.* cărbune brut de mină.
Förderkorb, *-(e)s, -körbe, m. (mine)* colivie, cușcă transportoare.
Förderland, *-(e)s, -länder, n.* țară cu industrie extractivă dezvoltată.
Föderleistung, *-en, f.* **1.** *(mine)* capacitate de exploatare a minei. **2.** putere, capacitate de transport.
förderlich *adj.* **1.** folositor, de folos, avantajos, favorabil. **2.** *(înv.)* repede, urgent; *(substantivat)* **auf das Förderlichste** cât se poate de curând.
Fördermaschine, *-n, f. (mine)* **1.** mașină, troliu de extracție. **2.** dispozitiv de transport.
Fördermittel, *-s, -, n. (tehn.)* mijloc de transport.
fordern, *forderte, gefordert, vb. (h) tr.* **1.** a cere, a reclama, a pretinde; a revendica; **wieviel haben Sie noch von mir zu ~?** câți bani mai aveți de luat de la mine? **er fordert Gehorsam von uns** el cere să ne supunem; **die Epidemie forderte viele Opfer** epidemia a făcut multe victime; **das Kind fordert Pflege** copilul reclamă îngrijire; **einen zu hohen Preis ~** a cere un preț prea mare; **Rechenschaft ~** a cere socoteală; **Genugtuung von jm. ~** a cere satisfacție cuiva. **2.** a chema; **vor Gericht ~** a chema în fața instanței. **3.** a provoca (la duel); **er fordert mich** mă provoacă la duel; **er fordert mich auf Pistolen** mă provoacă la duel cu pistolul.
fördern, *förderte, gefördert, vb. (h) tr.* **1.** a promova, a favoriza, a încuraja; a sprijini; **den Handel ~** a promova comerțul; **die Künste ~** a promova artele; **jn. in seiner Arbeit ~** a sprijini, a ajuta, a proteja pe cineva în muncă. **2.** a grăbi, a accelera; **seine Schritte ~** a grăbi pasul. **3.** *(în expr.)* **zu Tage ~ a)** *(mine)* a extrage; **Erz ~** a extrage minereu; **Kohle ~** a extrage cărbuni; **b)** (și *fig.*) **zutage ~** a da la iveală, a scoate la lumină, a da în vileag, a descoperi.
fördernd I. *part. prez.* de la fördern. **II.** *adj.* **1.** folositor; avantajos, favorabil; *(adv.)* **es wirkt ~ auf etwas** *(ac.)* asta influențează favorabil. **2.** *(în expr.)* **~e Industrie** industrie extractivă.
Fördernis, *-ses, -se, n.* v. Förderung.
Förder|preis, *-es, -e, m.* premiu de încurajare.
Förderpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă de alimentare, de circulație, de extracție.
Förderquerschlag, *-(e)s, -schläge, m. (mine)* galerie transversală de transport.
Förder|rinne, *-n, f. (tehn.)* jgheab transportor, jgheab de scurgere.
fördersam *adj.* v. förderlich.
Förderschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puț pentru extragerea minereului, puț de mină, de extracție.
Förderschale, *-n, f. (mine)* vas de transport.
Förderschnecke, *-n, f. (tehn.)* transportor elicoidal.
Förderseil, *-(e)s, -e, n. (mine)* cablu de extracție.
Fördersohle, *-n, f. (mine)* orizont de transport.
Fördersoll, *-(s), -(s), n. (mine)* (cantitate de) extracție planificată.
Förder|stollen, *-s, -, m. (mine)* galerie de coastă de transport.
Förder|strecke, *-n, f.* galerie de transport; **einspurige ~** galerie de transport cu un singur fir de cale.
Fördertrum, *-s, -e, m. (mine)* compartiment de transport.
Fördertuch, *-(e)s, -tücher, n. (mine)* bandă de transport.

Förderturm, *-(e)s, -türme, m. (mine)* turn de extracție de transport.

Forderung, *-en, f.* **1.** cerință, revendicare; pretenție; reclamație; **~en stellen** a formula revendicări, a cere, a pretinde; ~ **vor Gericht** citare înaintea instanței; **gerechte** ~ pretenție justă; **an uns alle geht die ~ zu helfen** se cere de la noi toți să ajutăm. **2.** provocare (la duel); **er nahm die ~ an** a acceptat provocarea; **eine ~ auf Pistolen** provocare la duel cu pistolul. **3.** *(fin.)* creanță; **eine ~ anerkennen** a recunoaște o pretenție, o creanță; **eine ~ geltend machen** a valorifica o pretenție, o creanță; **Abtretung der ~ an die Bank** cesiune a creanței către bancă; **eine ~ abschreiben** a amortiza o creanță; **eine ~ abtreten** a ceda o creanță; **ausstehende** ~ creanță restantă.

Förderung *f. sg.* **1.** promovare, favorizare, încurajare, stimulare. **2.** accelerare. **3.** *(mine)* extracție, exploatare.

Forderungs|abschreibung, *-en, f.* amortismentul unei creanțe.

Forderungs|abtretung, *-en, f.* cesiunea unei creanțe.

forderungsberechtigt *adj.* **1.** îndreptățit la anumite pretenții sau revendicări. **2.** calificat pentru duel.

Förderungsgebäude, *-s, -, n. (mine)* clădire a administrației exploatării.

Förderungsmaßnahme, *-n, f.* măsură de încurajare, de susținere, de promovare.

Förderungsmittel, *-s, -, n.* **1.** mijloc de promovare, de sprijinire, de ajutor. **2.** mijloc de transport. **3.** *pl.* subvenții (de stat).

förderungswürdig *adj.* demn de a fi sprijinit, promovat.

Förderver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație de promovare, de sprijinire.

Förderwagen, *-s, -wägen, m. (mine)* vagonet de mină.

Förderwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* mecanism de transport.

Förderzug, *-(e)s, -züge, m. (mine)* tren de transport.

Före *f. sg. (sport)* calitate a zăpezii de a fi bună pentru, schi.

Forelle, *-n, f. (iht.)* păstrăv *(Salmio faro)*.

Forellenbach, *-(e)s, -bäche, m.* pârâu cu păstrăvi.

Forellenbarsch, *-(e)s, -e* (și *-bärsche), m. (iht.)* biban *(Micropterus salmoides)*.

Forellen|eisen, *-s, -, n. (metal.)* fier pentru șproturi la ferestre metalice.

Forellenfang, *-(e)s, m. sg.* pescuit de păstrăvi.

Forellenteich, *-(e)s, -e, m.* eleșteu cu păstrăvi.

Forellenzucht *f. sg.* păstrăvărie, crescătorie de păstrăvi.

Foren *pl.* v. Forum.

Forense, *-n, -n, m. (înv.)* străin (care deține o parcelă în intravilan).

forensisch *adj.* **1.** *(livr.)* judiciar. **2.** *(înv.)* străin. **3.** *(livr.)* retoric.

Forfaitierung [fɔrfɛ'ti:-], *en, f. (ec., fin.)* forfetare.

Forint ['fo:rInt sau fo'rInt], *-(s), -s, n. (fin.)* forint.

Forke, *-n, f.* **1.** furcă (de fân). **2.** *(vân.)* corn, colț. **3.** *(fam., peior.)* furculiță.

Forkel, *-n, f.* **1.** *(vân.)* corn, colț. **2.** *(mine)* furculiță, furcă.

forkeln, *forkelte, geforkelt (ich fork(e)le), vb. (h) tr. (vân.)* a lua în coarne, a da cu coarnele.

Forle, *-n, f. (bot.; reg.)* pin *(Pinus silvestris)*.

Forl|eule, *-n, f. (entom.)* fluture dăunător pinilor *(Panolis piniperda)*.

Form, *-en, f.* **1.** formă, înfățișare; exterior; chip; figură; siluetă; fason, model; **der Hut hat eine hübsche** ~ pălăria are o formă drăguță; **die starre ~ eines Luftschiffes** forma rigidă a unei aeronave; **in ~ eines Ringes** în formă de inel; **die ~ einer Staatsregierung** formă de guvernământ; **der Plan hat feste, greifbare ~en angenommen** planul a luat forme consistente, concrete; **einen Hut in seine ~ bringen** a-i da unei pălării forma voită; **aus der ~ bringen** a deforma; **aus der ~ gehen** *(fam.)* a se îngrășa foarte mult; **aus der ~ kommen** a se deforma; *(fig.)* a se dezorganiza; **das nimmt übertriebene ~en an** lucrul acesta începe să fie exagerat, depășește măsura; **nach ~ und Inhalt gut** bine ca formă și fond; **leere** ~ formă goală, fără conținut. **2.** *(tehn., arte)* formă; model, mulaj, calup; calapod; **bleibende** ~ formă permanentă; **mangelhaft ausgelaufene** ~ formă turnată defectuos; **gerüttelte** ~ formă executată pe o mașină de scuturat; **eiserne** ~ cochilie, formă metalică; **er gießt es in die** ~ o toarnă în formă; **nach dem Guss wird die ~ zerschlagen** după ce se toarnă metalul, se sparge forma. **3.** *(tipogr.)* formă; **gestückelte** ~ formă demontabilă; **eine ~ einheben** a pune în teasc; **Klopfen der** ~ desfacerea formei de presat prin ciocănire; **äußere** ~ prima formă (pentru fața întâi); **innere** ~ forma a doua (pentru fața a doua). **4.** formă; varietate; specie; *(gram.)* **Vaters und Väter sind zwei ~en des Wortes Vater** Vaters și Väter sunt două forme ale cuvântului Vater; **tätige** ~ diateză activă; **leidende** ~ diateză pasivă. **5.** formă; mod, chip, fel; **poetische** ~ formă poetică; **beglaubigte** ~ formă autentificată; **rechtsgültige** ~ formă valabilă legal; **in ~ von...** în, sub formă de... **6.** formă (exterioară); regulă; formalitate; *(mai ales pl.)* forme, conveniențe, maniere; comportare, purtare; **in gehörigen ~en** într-un chip cuviincios, păstrând bunele maniere; **die ~en wahren (sau beobachten)** a respecta formele, obiceiurile; a respecta bunele maniere; **sich über die ~en hinwegsetzen** a se ridica deasupra formelor goale, a formalităților; **nach der** ~ păstrând, respectând formele; **der ~ wegen** de formă, pro forma; **in aller** ~ după toate regulile; solemn; **die ~en des Anstand(es) verletzen** a păcătui împotriva bunelor maniere; **er hat keine ~(en)** nu știe să se poarte; **er beherrscht die ~(en)** cunoaște bunele maniere. **7.** *(sport)* formă, condiție fizică; **groß in ~ sein** a fi în mare formă; **zu großer ~ auflaufen** a-și înbunătăți condiția fizică foarte mult.

formabel *adj. (livr.)* care se poate forma, formabil.

Formabilität *f. sg. (livr.)* formabilitate.

formal *adj.* **1.** formal, privind forma; **in ~er Hinsicht** cu privire la formă, din punct de vedere formal, al formei. **2.** *(pedagogie, în expr.)* **~e Bildung** cultură intelectuală.

Formal|ausbildung *f. sg. (mil.)* pregătire militară, instrucție.

formalbildend *adj. (pedagogie)* care dezvoltă calitățile intelectuale.

Form|aldehyd, *-s, n. sg. (chim.)* formaldehidă.

Formalien [-liən] *pl.* formalități.

Formalin, *-s, n. sg. (chim.)* formalină.

formalisieren, *formalisierte, formalisiert, vb. (h) tr.* (și *refl.*) **1.** *(mat., lingv.)* a formaliza, a pune în formule. **2.** a respecta formele consacrate.

Formalismus, *-, -men, m.* formalism.

Formalist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* formalist(ă).

formalistisch *adj.* formalist.

Formalität, *-en, f.* formalitate; **das sind leere ~en** acestea sunt doar simple formalități.

formaliter *adv. (livr.)* în mod formal, de formă.

formal|juristisch *adj.* v. formalrechtlich.

Formalrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept formal, procedural.

formalrechtlich *adv. (jur.)* după dreptul formal.

Form|änderung, *-en, f. (tehn.)* deformare; schimbare a formei; **bildsame** ~ schimbare de formă picturală; **plastische** ~ schimbare de formă plastică; **bleibende** ~ deformare persistentă; **elastische** ~ deformare elastică; **zweiachsige** ~ schimbare de formă în două dimensiuni.

Form|änderungs|arbeit, *-en, f.* lucru mecanic de deformare.

Form|änderungs|energie, *-n* [-'gi:ən], *f.* energie de deformare.

Form|an|stieg, *-(e)s, m. sg. (sport)* îmbunătățirea formei, a condiției fizice.

Form|arbeit, *-en, f.* formare.

Format, *-(e)s, -e, n.* **1.** format. **2.** *(fig.)* dimensiune, proporție neobișnuită; **ein Mensch von** ~ un om însemnat, o personalitate.

Formatbildner, *-s, -, m. (tipogr., înv.)* paginator.

Formatbogen, *-s, -bögen, m. (tipogr.)* coală-tip, normalizată.

formatieren, *formatierte, formatiert, vb. (h) tr. (inform.)* a formata (un text, o dischetă).

Formatierung, *-en, f. (inform.)* formatare (a unui text, a unei dischete).

Formation [-'tsio:n], *-en, f.* **1.** formație. **2.** *(geol., bot.)* formațiune. **3.** *(mil., mar.)* unitate, formație; **einfache** ~ formație simplă; **transitorische** ~ formație tranzitorie; **zusammengesetzte** ~ flota, formație combinată.

Formationsbildung, *-en, f. (mar.)* luare a formației.

Formationsflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor în formație.

Formations|tanz, *-es, -tänze, m.* dans de competiție (în echipă de opt perechi).

Formationswechsel, *-s, -, m. (mar.)* schimbare a formației.

Format|umwandlung, *-en, f.* conversia formatului.

Format|wieder|holung, *-en, f.* reformatare.

Formbank, *-bänke, f. (metal.)* banc al formarului

formbar *adj.* plastic, modelabil.

Formbarkeit *f. sg.* **1.** formabilitate, capacitate de modelare. **2.** *(tehn.)* plasticitate.

form|beständig *adj.* care nu își schimbă forma, nedeformabil.

Formbe|stimmt|heit *f. sg.* determinism formal.

Formbetont|heit *f. sg.* accentuare asupra formei.

Formbett, *-(e)s, -en, n. (tipogr.)* fundament (la presă).

Formblatt, *-(e)s, -blätter, n.* formular, blanchetă, imprimat; **vorschriftmäßig ausgefülltes** ~ formular completat conform instrucțiunilor.

Formdreh|automat, *-en, -en, m.* strung automat de profilat.

Form|ebene, *-n, f.* plan de formare.

Form|eisen, *-s, -n (tehn.)* fier laminat; profil.

Form|eisenwalzwerk, *~(e)s, -e, n.* laminor de profiluri.

Formel, *-n, f.* formulă; **chemische** ~ formulă chimică; **die ~ der Zinsrechnung** formula calculului de dobânzi; **auf eine kurze ~ gebracht** pe scurt, într-un cuvânt; **dafür gibt es keine** ~ pentru aceasta nu există regulă; *(sport)* ~ **1** formula 1; **~-1-Pilot** pilot de formula 1.

Formelbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte cu (colecție de) formule, formular.

Form|element, *-(e)s, -e, n.* element formal.

formelhaft *adj.* formal; ca o formulă; bazat pe formule; **~e Wendungen** expresii, formule uzuale.

Formelhaftigkeit *f. sg.* formalism.

Formelkram, *-(e)s, m. sg. (peior.)* formalism; formule peste formule; formule goale.

formell *adj.* **1.** formal; după formă; privind forma. **2.** care ține (exagerat de mult) la forme exterioare; ceremonios, formalist.

Formelle, *-n (Formelles), n. sg.* partea formală, ceea ce ține de formă.

formeln, *formelte, geformelt (ich form(e)le), vb. (h) tr.* a formula.

Formelsammlung, *-en, f.* culegere de formule.

Formelwesen, *-s, n. sg.* **1.** formalități. **2.** *(peior.)* formularistică; multitudine de formule.

Formelzeichen, *-s, -, n.* semn, simbol folosit în formule.

formen, *formte, geformt, vb. (h)* **I.** *tr.* a da formă (unui lucru), a modela; a fasona; **Brot** ~ a da formă pâinii; **einen Hut** ~ a fasona o pălărie; **etwas künstlerisch** ~ a da formă artistică la ceva; **er hat mich zum Menschen geformt** el m-a format ca om. **II.** *refl.* a se forma.

Formen, *-s, n. sg.* **1.** formare, modelare. **2.** modelaj, mulaj.

Formenbrett, *-(e)s, -er, n. (tipogr.)* gabarit.

Formengießer, *-s, -, m. (metal.)* modelor.

Formenguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* **1.** turnare în forme. **2.** piesă turnată.

Formenhaus, *-es, -häuser, n. (tehn.)* atelier de modele, depozit de modele.

Formenheizung, *-en, f. (tehn.)* încălzire a formei.

Formenkreis, *-es, -e, m.* **1.** cerc profilat. **2.** ciclu de forme.

Formenlehre, *-n, f.* **1.** *(gram., biol.)* morfologie. **2.** *(muz.)* parte a teoriei compoziției care descrie forme fixe (sonată, fugă etc.).

Formenmensch, *-en, -en, m.* persoană formalistă.

Formenregal, *-s, -e, n. (tipogr.)* etajeră pentru forme.

formenreich *adj.* cu forme bogate; bogat în forme.

Formenreichtum, *-s, m. sg.* bogăție a formei; bogăție de forme.

Formenreinheit *f. sg.* puritate a formei.

Formenreiter, *-s, -, m.* v. Formenmensch.

Formenschließen, *-s, n. sg. (tipogr.)* închidere a formelor.

Formenschneider, *-s, -, m.* sculptor în lemn, xilograf.

Formenschönheit *f. sg.* frumusețe a formei.

Formensinn, *-(e)s, m. sg.* simț al formei.

Formen|sprache *f. sg.* limbaj al formelor artistice.

Formenwesen, *-s, n. sg.* formalități.

Former, *-s, -, m.* **1.** model(at)or. **2.** formar, muncitor care confecționează forme de turnat.

Form|erde *f. sg.* argilă plastică, de modelat forme.

Formerei, *-en, f. (tehn.)* **1.** *sg.* confecționare a formelor de turnat. **2.** atelier pentru confecționarea formelor.

Formfaktor, *-s, -en, m. (tehn.)* coeficient de formă.

Formfäustel, *-s, -, m. (tehn.)* baros de formare.

Fọrmfehler, *-s, -, m.* **1.** greşeală formală, eroare de formă; *(tehn.)* ~ **der Verzahnung** defect de formă a dinţării. **2.** *(jur.)* viciu de formă.

fọrmfest *adj.* cu formă solidă; nedeformabil.

Fọrmflasche, *-n, f.* v. Formkasten.

Fọrmfrage, *-n, f.* chestiune de formă, referitoare la formă.

Fọrm gebend *adj.* formativ, dătător de formă; modelator.

Fọrmgebung *f. sg.* modelare; fasonare.

Fọrmgefühl, *-(e)s, n. sg.* simţ al formei, sensibilitate pentru formă.

fọrmgerecht *adj.* corect ca formă.

Fọrmgesenk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* matriţă de fasonat, de formare.

Fọrmge|stalter, *-s, -, m.* designer.

Fọrmge|staltung *f. sg.* design.

fọrmgewandt *adj.* abil, cu rutină în societate; politicos, cu maniere alese.

Fọrmgewandt|heit *f. sg.* politeţe, abilitate în societate.

Fọrmgießer, *-s, -, m.* v. Formengießer.

Fọrmguss, *-es, m. sg. (tehn.)* turnare în formă.

Fọrmhammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan de modelat.

Fọrmhohlraum, *-(e)s, -räume, m. (metal.)* cavitate a formei.

formidabel *adj.* formidabil.

formieren, *formierte, formiert, vb. (h) tr.* **1.** a forma, a educa. **2.** şi *refl. (mil.)* a (se) forma, a (se) aşeza în formaţie, în dispozitiv. **3.** *(tipogr.)* a pagina; **in Seiten** ~ a pune în pagină.

Formierung *f. sg. (mil.)* aşezare în formaţie.

Formierungs|platz, *-es, -plätze, m. (mil.)* loc de adunare.

Fọrmkaliber, *-s, -, n. (tehn.)* calibru pentru profiluri, şablon.

Fọrmkasten, *-s* - (şi *-kästen), m. (tehn., metal.)* cutie pentru forme; ramă de formare; cutie a tiparului; **abschlagbarer** ~ cutie de formare demontabilă; **mehrteiliger** ~ cutie de formare alcătuită din mai multe părţi.

Fọrmkern, *-(e)s, -e, m. (metal.)* miez de formare.

Fọrmkunst *f. sg.* modelaj.

Fọrmlehm, *-(e)s, m. sg.* argilă plastică, de modelat forme.

Fọrmlehre, *-n, f.* v. Formkaliber.

fọrmlich *adj.* v. formal.

fö̦rmlich **I.** *adj.* **1.** formal. **2.** formalist, ceremonios. **3.** formal, după toate regulile; solemn; oficial. **II.** *adv.* **1.** în mod formal, oficial; categoric; anume; expres. **2.** de-a dreptul, pur şi simplu; **man könnte** ~ **verzweifeln** îţi vine pur şi simplu să disperi.

Fö̦rmlichkeit, *-en, f.* **1.** formalitate, formă. **2.** ceremonial, etichetă; politeţe exagerată.

Fọrmling, *-s, -e, m.* cărămidă crudă.

fọrmlos *adj.* **1.** fără formă; amorf. **2.** diform. **3.** fără formalisme, formalităţi; simplu; apropiat; nejenat, degajat. **4.** fără maniere; nepoliticos.

Fọrmlosigkeit, *-en, f.* **1.** lipsă de formă; stare amorfă. **2.** lipsă de formalităţi, de ceremonial; degajare. **3.** lipsă de bună-cuviinţă.

Fọrm|maschine, *-n, f. (metal.)* maşină de format.

Fọrmnischenkasten, *-s, -* (şi *-kästen), m.* cutie compartimentată de turnare.

Fọrm|obst, *-es, n. sg.* **1.** fructe cultivate pe spalier pitic. **2.** pomi crescuţi în spalier pitic.

Fọrmplatte, *-n, f.* capac al cutiei de formare.

Fọrmpresse, *-n, f.* presă de forme.

Fọrmprofilwalzwerk, *-(e)s, -e, n,* laminor de profiluri.

Fọrmpuder, *-s, m. sg. (metal.)* pudră pentru forme.

Fọrmrahmen, *-s, -, m.* cadru de modelare.

fọrmrein *adj. (elv.)* v. formschön.

Fọrmsache, *-n, f.* chestiune formală, chestiune de formă; **das ist nur** ~ este numai o formalitate, o chestiune de formă; **reine** ~ simplă formalitate.

Fọrmsand, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* nisip pentru forme (de turnătorie), amestec de formare.

Fọrmscheibe, *-n, f. (tehn.)* disc de modelat.

Fọrmscheiben|stahl, *-(e)s, -e* (şi *-stähle), m. (tehn.)* cuţit, disc profilat.

Fọrmschneidekunst *f. sg. (tehn.)* artă a gravurii în lemn, xilogravor.

Fọrmschneider, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* tăietor de modele. **2.** gravor în lemn, xilogravor.

fọrmschön *adj.* având o formă frumoasă, cu aspect frumos.

fọrmschwach *adj. (sport)* având o condiţie fizică slabă, în formă slabă.

Fọrmschwäche *f. sg. (sport)* condiţie fizică slabă, formă slabă.

fọrmsicher *adj.* stăpân pe formă.

Fọrmsignal, *(e)s, -e, n. (ferov.)* semnal (optic) de formă.

Fọrmsinn, *-(e)s,m. sg.* simţ, gust al formei.

Fọrm|stahl, *-(e)s, -e (şi -stähle), m. (tehn.)* **1.** cuţit de fasonat. **2.** oţel profilat.

fọrm|stark *adj. (sport)* având o condiţie fizică foarte bună, în formă bună.

Fọrm|stärke *f. sg. (sport)* condiţie fizică bună, formă bună.

Fọrm|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* cărămidă fasonată.

Fọrm|stich, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* punctare (înainte de a găuri piesa).

Fọrm|stift, *-(e)s, -e, m. (turnătorie)* ştift de formare.

Fọrm|strenge *f. sg.* rigurozitate, severitate a formei artistice.

Fọrm|stück, *-(e)s, -e n. (tehn.)* **1.** piesă fasonată. **2.** fiting, piesă de racord (la tuburi).

Fọrmtisch, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* masă de modelare, de format.

fọrm|treu *adj.* v. formbeständig.

Formular, *-s, -e, n.* **1.** formular; blanchetă. **2.** formular, colecţie de formule.

Formular|aufbau, *-(e)s, m. sg.* structura formularului.

Formularmuster, *-s, -, n.* specimen de formular.

Formularsammlung, *-en, f.* v. Formular **(2).**

formulierbar *adj.* care poate fi formulat, formulabil.

formulieren, *formulierte, formuliert, vb. (h) tr.* a formula.

Formulierung, *-en, f.* formulare.

Formulierungs|sprache, *-n, f.* limbaj de formulare.

Fọrm|umwandlung, *-en, f.* conversie de forme.

Fọrmung, *-en, f.* **1.** modelare, formare, fasonare; *(tehn.)* **spanlose** ~ modelare fără aşchii; **spanabhebende** ~ modelare prin aşchiere. **2.** formă.

Fọrm|unterschied, *-(e)s, -e, m.* deosebire de formă.

Fọrmver|änderung, *-en, f.* schimbare, transformare a formei; deformare.

Fọrmver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport formal.

Fọrmverschiedenheit, *-en, f.* **1.** deosebire de formă. **2.** varietate de forme.

Fọrmver|stoß, *-es, -stöße, m.* abatere de la formă, de la uz, de la obicei.

fọrmvoll|endet *adj.* desăvârşit, perfect ca formă.

Fọrmvoll|endung *f. sg.* desăvârşire, perfecţiune a formei.

Fọrmvorschrift, *-en, f. (jur.)* formalitate.

Fọrmwechsel, *-s, -, m.* **1.** schimbare a formei; deformare. **2.** *(com.)* poliţă, cambie pro forma.

Fọrmwelle, *-n, f. (tehn.)* arbore profilat.

fọrmwidrig *adj.* care nu ţine seamă de forme, care calcă forma, contrar formei.

Fọrmziegel, *-s, -, m.* cărămidă profilată.

Fọrne, *-n, f. (iht., reg.)* păstrăv.

fọrsch *adj. (fam.)* **1.** zdravăn, viguros, voinic; **er macht sich** ~ face pe grozavul, îşi dă importanţă. **2.** ferches; **er ist ein ~er Bursch** e un flăcău ferches.

Fọrschbegierde, *-n, f.* patimă, pasiune pentru cercetări (ştiinţifice).

fọrschbegierig *adj.* dornic de a cerceta, de a cunoaşte, de a se informa.

Fọrsche, *-n, f.* **1.** *(fam.)* putere, forţă. **2.** aptitudine deosebită.

fö̦rscheln, *förschelte, geförschelt (ich försch(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a stărui în amănunte, a purica, a scormoni, a scotoci.

fọrschen, *forschte, geforscht, vb. (h) intr.* a cerceta, a face studii, investigaţii (ştiinţifice); **nach etwas** ~ a cerceta, a studia, a examina, a adânci, a scruta, a căuta să pătrundă, să înţeleagă ceva; **nach jm. (sau etwas)** ~ a căuta insistent pe cineva (sau ceva), a face investigaţii, a se informa pentru a da de urma cuiva (sau a unui lucru); **über etwas** ~ a se informa de ceva; a medita asupra unui lucru.

fọrschend **I.** *part. prez.* de la forschen. **II.** *adj.* cercetător, scrutător; **ein ~er Blick** o privire scrutătoare; *(adverbial)* **er sah mich** ~ **an** m-a privit scrutător.

Fọrscher, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* cercetător(-oare); om de ştiinţă; savant(ă); explorator(-oare).

Fọrscher|arbeit, *-en, f.* muncă de cercetător.

Fọrscherblick, *-(e)s, -e, m.* privire pătrunzătoare, cercetătoare, scrutătoare.

Fọrscherdrang, *-(e)s, m. sg.* năzuinţă, sete de cercetare.

Fọrschergabe *f. sg.* talent de cercetător.

Fọrschergeist, *-(e)s, m. sg.* spirit de cercetător; spirit scrutător, pătrunzător.

fọrscherisch *adj.* referitor la cercetare; **die ~e Tätigkeit** activitatea de cercetare.

Fọrscherlaufbahn, *-en, f.* carieră de cercetător.

fọrscherlich *adj. (rar)* de cercetător.

Fọrscherteam [-ti:m], *-s, -s, m.* echipă de cercetători.

Fọrschertrieb, *-(e)s, -e, m.* instinct, imbold de cercetător.

Fọrsch|heit *f. sg. (fam.)* **1.** energie, vioiciune; înfăţişare, atitudine, alură sigură, întreprinzătoare. **2.** aspect ferches, elegant.

Fọrschlust *f. sg.* dispoziţie, dorinţă, dor de a cerceta, de a face cercetări (ştiinţifice).

Fọrschung, *-en, f.* **1.** cercetare (ştiinţifică); **angewandte** ~ cercetare aplicată; **betriebswirtschaftliche** ~ cercetare operaţională; **wettbewerbsfähige** ~ cercetare competitivă. **2.** investigaţie.

Fọrschungs|abteilung, *-en, f.* secţie, departament de cercetare.

Fọrschungs|arbeit, *-en, f.* muncă de cercetare.

Fọrschungs|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** însărcinare de a cerceta, de a face cercetări ştiinţifice, contract de cercetare. **2.** sarcină, temă de cercetare.

Fọrschungsbedarf, *-(e)s, m. sg.* necesitate de a cerceta.

Fọrschungs(bei)rat, *-(bei)räte, m.* consiliu ştiinţific.

Fọrschungsbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* lucrare într-un domeniu de cercetare.

Fọrschungsbereich, *-(e)s, -e, m.* v. Forschungsgebiet.

Fọrschungsbericht, *-(e)s, -e, m.* raport de cercetare.

Fọrschungs|eifer, *-s, m. sg.* zel de cercetător.

Fọrschungs|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultat al cercetării.

Fọrschungsgebiet, *-(e)s, -e, n.* domeniu de cercetare.

Fọrschungsgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* obiect al cercetării.

Fọrschungsgemeinschaft, *-en, f.* colectiv de cercetători.

Fọrschungs|institut, *-(e)s, -e, n.* institut de cercetări.

Fọrschungskollektiv, *-s, -e, n.* colectiv de cercetare.

Fọrschungslaboratorium, *-s, -rien* [-riən] laborator de cercetări.

Fọrschungsmethode, *-n, f.* metodă de cercetare.

Fọrschungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de cercetare.

Fọrschungs|objekt, *-(e);s, -e, n.* obiect al cercetării.

Fọrschungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de cercetare.

Fọrschungsrat, *-(e)s, -räte, m.* v. Forschungsbeirat.

Fọrschungsreise, *-n, f.* expediţie ştiinţifică; expediţie de explorare.

Fọrschungsreisende, *-n, -n (ein Forschungsreisender), m.* şi *f.* cercetător(-oare) în expediţie; explorator(-oare).

Fọrschungs|schwerpunkt, *-(e)s, -e, m.* temă (principală) de cercetare.

Fọrschungs|semester, *-s, -, n.* an sabatic, concediu de studii (în care un profesor universitar nu ţine cursuri pentru a se dedica cercetării sau elaborării unei lucrări ample de cercetare).

Fọrschungs|stätte, Fọrschungs|stelle, *-n, f.* staţie, punct, loc, centru de cercetare.

Fọrschungs|stipendium, *-s, -dien* [-diən], *n.* bursă de cercetare.

Fọrschungs|tätigkeit, *-en, f.* activitate de cercetare.

Fọrschungs|trieb, *-(e)s, m. sg.* v. Forschertrieb.

Fọrschungsvor|haben, *-s, -, n.* plan, obiectiv de cercetare.

Fọrschungszentrum, *-s, -zentren, n.* centru de cercetare.

Fọrst, *-(e)s, -e(n), m.,* **Fọrst**, *-en, f. (silv.)* pădure (exploatată).

Fọrst|akademie, *-n* [-mi:ən], *f. (înv.)* şcoală superioară de silvicultură.

Fọrst|akademiker, *-s, -, m. (înv.)* specialist cu studii superioare de silvicultură.

Fọrst|amt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciu forestier, ocol silvic.

Fọrst|assessor, *-s, -en, m. (înv.)* funcţionar silvic superior (cu studii superioare).

Fọrst|aufseher, *-s, -, m.* paznic, guard silvic, supraveghetor de pădure; pădurar.

Fọrstbe|amte, *-n, -n (ein Forstbeamter), m.* funcţionar silvic.

Fọrstbenutzung *f. sg.* folosinţă forestieră.

Forstbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* plantație forestieră.

Forstbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere, exploatare forestieră.

Forstbewirtschaftung, *-en, f.* gospodărire a pădurilor; exploatare forestieră.

Forstbezirk, *-(e)s, -e, m.* ocol silvic.

Forstbodenkunde *f. sg.* pedologie forestieră.

Forstdieb, *-(e)s, -e, m.* braconier.

Forstdieb|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* braconaj.

Forstdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu forestier.

Forstdirektion, *-en, f.* direcție silvică.

Forstei, *-en, f. (înv.)* **1.** sediu al ocolului silvic; brigadă silvică. **2.** casă a brigadierului silvic.

Forst|einrichtung, *-en, f.* amenajament forestier.

forsten, *forstete, geforstet (du forstest, er forstet), vb. (h) intr.* a îndruma, a executa lucrări forestiere.

Forster *(reg.)*, **Förster**, *-s, -, m.* brigadier silvic, administrator silvic, silvicultor, pădurar.

Försterei, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** administrare a unui domeniu silvic. **2.** sarcină de pază silvică. **II. 1.** casă a pădurarului, a brigadierului silvic. **2.** judecătorie pentru delicte silvice.

Förster|haus, *-es, -häuser,* n. v. Försterei (**II. 1.**).

försterlich *adj.* silvic.

Försterschule, *-n, f.* școală medie de silvicultură.

Forstfach, *-(e)s, -fächer, n.* disciplină forestieră.

Forstfrevel [-fəl], *-s, -, m.* delict silvic.

Forstgarten, -s, *-gärten, m.* pepinieră silvică, forestieră.

Forstge|hilfe, *-n, -n, m.* brigadier silvic adjunct.

Forstgeometer, *-s, -, m.* topometru forestier.

forstgerecht *adj.* conform normelor, uzanțelor forestiere.

Forstgerechtigkeit *f. sg.* servitute silvică, drept de proprietate asupra unei păduri.

Forstgericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal forestier.

Forstgesetz, *-es, -f, n.* cod silvic, lege silvică.

Forstgrenze, *-n, f.* hotar al pădurii.

Forstgürtel, *-s, -, m.* contura verde.

Forst|hammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan forestier (de marcat arborii).

Forst|haus, *-es, -häuser, n.* v. Försterhaus.

Forst|herr, *-(e)n, -en, m.* proprietar de pădure.

Forst|hüter, *-s, -, m.* pădurar.

Forst|industrie, *-n* [-i:ən], *f.* industrie forestieră.

Forst|ingenieur [-Inʒeniø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer silvic.

Forst|inspektor, *-s, -en, m.* inspector silvic.

Forstkultur, *-en, f.* cultură forestieră.

Forstkunde *f. sg.* silvicultură.

forstkundig *adj.* cunoscător al pădurii, al silviculturii.

forstkundlich *adj.* silvic, referitor la silvicultură.

Forstleute *pl.* de la Forstmann.

forstlich *adj.* silvic, forestier.

Forstmann, *-(f)s, -männer* (și *Forstleute), m.* silvicultor.

forstmäßig *adj.* v. forstgerecht.

Forstmeister, *-s, -, m.* inspector silvic.

Forstmessung, *-en, f.* măsurare a pădurilor; ridicare în plan a pădurilor.

Förstner, *-s, -, m.* v. Förster.

Forstnutzung, Forstnützung, *-en, f.* exploatare forestieră.

Forst|ordnung, *-en, f.* regulament silvic.

Forstpersonal, *-s, n. sg.* personal silvic.

Forstpolizei *f. sg.* poliție silvică.

Forstpraktikant, *-en, -en, m.* practicant silvic.

Forstrat, *-(e)s, -räte, m.* consilier silvic.

Forstrecht, *-(e)s, n. sg.* drept silvic.

forstrechtlich *adj.* conform dreptului silvic.

Forstregal, *-s, -ien* [-iən], *n. (jur.)* drept decurgând din proprietatea de păduri.

Forstrevier [-vi:ɐ], *-s, -e, n.* ocol silvic, canton, district forestier.

Forst|sache, *-n, f.* chestiune referitoare la silvicultură.

Forst|schädling, *-s, -e, m.* dăunător silvic.

Forst|schule, *-n, f.* școală silvică.

Forst|schutz, *-es, m. sg.* protecție a pădurii.

Forst|servitut [-vi-], *-en, f.,* **Forst|servitut**, *-(e)s, -e (înv.), n.* servitute silvică.

forst|technisch *adj.* referitor la tehnica forestieră.

Forstung, *-en, f. (rar)* pădure.

Forstvergehen, *-s, -, n.* contravenție forestieră.

Forstverwalter, *-s, -, m.* administrator silvic.

Forstverwaltung, *-en, f.* administrație silvică.

Forstwart, *-(e)s, -e, m.* paznic de pădure, pădurar.

Forstwesen, *-s, n. sg. f.* Forstkunde.

Forstwirt, *-(e)s, -e, m.* silvicultor.

Forstwirtschaft *f. sg.* silvicultură, economie forestieră.

Forstwissenschaft, *-en, f.* știință a silviculturii.

fort *adv.* **1.** mai departe, înainte, în continuare; **er schafft ~ an seiner Arbeit** muncește mereu, fără încetare la lucrarea lui; **und so ~** *(presc.* **usf.**) și așa mai departe etc.; **in einem ~** încontinuu, mereu, întruna, necontenit; **~ und ~** *(înv.)* mereu, veșnic; *(interj.)* **nur immer ~**! continuă! dă-i înainte! **2.** înainte, în progres; **es geht ~ mit uns** ne merg treburile bine, suntem în progres. **3.** plecat, absent; **er ist ~** a plecat; **meine Uhr ist ~** mi-a dispărut ceasul; **ich muss ~** trebuie să plec; *(interj.)* **~ (mit dir)!** pleacă de aici! cară-te! șterge-o! **~ von hier! a)** să plecăm de aci! **b)** pleacă de aici! **~ mit Schaden!** opt cu a brânzei nouă!

Fort [fo:ɐ], *-s, -s, n. (mil.)* fort, fortificație.

fort|ab, fort|an *adv.* de aci înainte, de acum încolo, pe viitor.

fort|arbeiten, *arbeitete fort, fortgearbeitet (du arbeitest fort, er arbeitet fort), vb. (h)* **I.** *intr.* a continua munca, a lucra mai departe; a lucra, a munci mereu, fără întrerupere. **II.** *refl.* a răzbate, a parveni muncind.

fortbauen, *baute fort, fortgebaut, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* a continua construcția, a construi înainte. **II.** *intr.* a continua exploatarea într-o mină.

fortbegeben, *begab fort, fortbegeben (du begibst fort, er begibt fort), vb. (h) refl.* a pleca, a se duce.

Fortbe|stand, *-(e)s, m. sg.* dăinuire; persistență; menținere.

fortbe|stehen, *bestand fort, fortbestanden, vb. (h) intr.* a continua să existe, a se menține, a dăinui, a persista.

fortbewegen, *bewegte fort, fortbewegt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) mișca din loc, a (se) deplasa (înainte).

Fortbewegung, *-en, f.* deplasare, locomoție; înaintare.

Fortbewegungs|art, *-en, f.* mod de deplasare.

Fortbewegungsmittel, *-s, -, n.* **1.** mijloc de locomoție. **2.** vehicul.

fortbilden, *bildete fort, fortgebildet (du bildest fort, er bildet fort), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a(-și) continua educația, studiile, instrucția, pregătirea, cultura, a (se) instrui mai departe; a (se) califica; a (se) perfecționa. **II.** *refl.* a se dezvolta; a evolua.

Fortbildung *f. sg.* **1.** continuare a instrucției, a pregătirii (profesionale), a studiilor; ridicare a calificării, perfecționare; reciclare. **2.** dezvoltare, evoluție.

Fortbildungs|an|stalt, *-en, f.* institut de perfecționare.

Fortbildungskurs, *-es, -e,* **Fortbildungslehrgang**, *-(e)s, -gänge, m.* curs de perfecționare, de reciclare, de ridicare a calificării; **technischer ~** curs de perfecționare tehnică.

Fortbildungs|schule, *-n, f.* școală complementară (pentru adulți); școală de perfecționare; școală de ridicare a calificării profesionale.

Fortbildungs|seminar, *-s, -e, n.* seminar de perfecționare, de reciclare.

fortblasen, *blies fort, fortgeblasen (du, er bläst fort), vb. (h) tr.* a îndepărta suflând.

fortbleiben, *blieb fort, fortgeblieben, vb. (s) intr.* a nu veni; a lipsi; **bleiben Sie ja nicht fort** să nu lipsiți în nici un caz; să veniți negreșit; **bleiben Sie nicht lange fort** nu întârziați mult, nu lipsiți mult.

fortbrausen, *brauste fort, fortgebraust (du, er braust fort), vb. (s) (fam.) (despre vehicule)* a pleca, a porni cu mult zgomot.

fortbringen, *brachte fort, fortgebracht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(fam.)* a transporta, a duce, a lua (în altă parte); a urni (din loc); **man hat den Kranken fortgebracht** bolnavul a fost transportat. **2.** a îndepărta, a scoate; a face să plece; **einen Fleck ~** a scoate o pată; **dieser Mensch ist nicht fortzubringen** pe omul acesta nu poți să-l urnești din loc, de omul acesta nu poți scăpa. **3.** a cultiva, a crește, a face să prospere, să progreseze; **ich konnte meine Blumen nicht ~** n-am reușit să-mi cresc florile; *(fig.)* **einen Schüler ~** a ajuta un elev să treacă clasa; *(fam.)* a scoate un elev de urechi (din clasă). **4.** *(vân.)* a lua urma (vânatului). **II.** *(refl.:)* a-și câștiga existența.

Fortbringen, *-s, n. sg.,* **Fortbringung**, *-en, f.* **1.** transportare, transport. **2.** îndepărtare.

Fortdauer *f. sg.* dăinuire; persistență; menținere.

fortdauern, *dauerte fort, fortgedauert, vb. (h) intr.* a dura (mai departe, în continuare), a continua (să existe), a dăinui, a se menține, a persista.

fortdauernd **I.** *part. prez.* de la fortdauern. **II.** *adj.* persistent; permanent; *(jur.)* **~es Verbrechen** infracțiune continuată. **III.** *adv.* neîncetat, necurmat; mereu, continuu.

fort|denken, *dachte fort, fortgegacht, vb. (h) tr.* v. wegdenken.

fortdrängen, *drängte fort, fortgedrängt, vb. (h)* **I.** *tr.* a împinge, a da la o parte. **II.** *intr.* a se grăbi să plece, a zori, a dori insistent să plece.

fortdrücken, *drückte fort, fortgedrückt, vb. (h)* **I.** *tr.* a da deoparte împingând, apăsând; a respinge. **II.** *refl. (fam.)* a se eschiva; a o șterge.

fortdürfen, *durfte fort, fortgedurft* (și *fortdürfen) (ich, er darf fort, du darfst fort), vb. (h) intr.* a avea permisiunea de a pleca, a avea voie să plece; **sie dürfen nicht fort** nu au voie să plece.

forte *adv. (muz.)* forte.

Forte, *-s, -s* (și *Forti), n. (muz.)* (pasaj) forte.

fort|eilen, *eilte fort, fortgeeilt, vb. (s) intr.* a pleca în grabă.

fort|entwickeln, *entwickelte fort, fortentwickelt (ich entwick(e)le fort), vb. (h)* **I.** *refl* a evolua, a continua să se dezvolte. **II.** *tr.* a se dezvolta mai departe, pe viitor.

Fort|entwick(e)lung *f. sg.* dezvoltare, evoluție (în continuare, pe viitor).

Fortepiano, *-s, -s, n. (înv.)* pian, clavir.

Fortepiano|spieler, *-s, -, m. (înv.)* pianist.

fort|erben, *erbte fort, fortgeerbt, vb. (h) refl.* a se moșteni, a se transmite prin moștenire.

fort|existieren, *existierte fort, fortexistiert, vb. (h) intr.* a continua să existe, a exista mai departe, și pe viitor.

fortfahren, *fuhr fort, fortgefahren (du fährst fort, er fährt fort), vb.* **I.** *intr.* **1.** *(s)* a pleca cu un vehicul; **er ist um 10 Uhr fortgefahren** a plecat la ora 10. **2.** *(h, s)* a continua; **sie fuhr fort zu weinen (**sau **sie fuhr mit dem Weinen fort)** ea a continuat să plângă; **fahr nur ~ wie bisher** continuă ca și până acum; **er hat** sau **ist in seiner Rede fortgefahren** și-a construit discursul. **II.** *tr. (h)* a duce, a căra, a transporta (cu un vehicul); **er hat das Getreide fortgefahren** a transportat cerealele.

Fortfall, *-(e)s, m. sg.* omitere, contramandare; **durch ~ dieser Stunde** nemaițiânându-se această lecție.

fortfallen, *fiel fort, fortgefallen (du fällst fort, er fällt fort), vb. (s) intr.* a nu avea loc, a nu se ține, a fi omis, a se contramanda.

fortfegen, *fegte fort, fortgefegt, vb. (h) tr.* a mătura, a înlătura, a îndepărta măturând.

fortfinden, *fand fort, fortgefunden (du findest fort, er findet fort), vb. (h) intr.* a reuși să plece (dintr-un loc).

fortflattern, *flatterte fort, fortgeflattert, vb. intr.* **1.** *(s)* a zbura fluturând, a pleca fluturând în zbor. **2.** *(h)* a continua să fluture.

fortfliegen, *flog fort, fortgeflogen, vb. (s) intr.* a pleca în zbor, a zbura în altă parte.

fortfließen, *floss fort, fortgeflossen (du, er fließt fort), vb. intr.* **1.** *(s)* a se scurge; a curge departe. **2.** *(s* și *h)* a continua să curgă; a curge întruna.

fortführen, *führte fort, fortgeführt, vb. (h) tr.* **1.** a conduce, a duce (în altă parte); a îndepărta. **2.** a continua, a duce mai departe; **der Sohn führt die Arbeit des Vaters fort** fiul continuă munca tatălui. **3.** a duce, a transporta.

Fortführung *f. sg.* **1.** conducere, ducere (într-altă parte). **2.** continuare.

Fortgang, *-(e)s, m. sg.* **1.** plecare; **sein ~ hinterließ eine Lücke** plecarea lui a lăsat un gol; **bei seinem ~** la plecare(a sa). **2.** mers mai departe, evoluție; desfășurare (a lucrărilor,

a evenimentelor); **der ~ der Ereignisse** cursul, desfășurarea evenimentelor; **seinen ~ nehmen** a (se) continua, a merge mai departe, a-și lua, a-și urma cursul; a se desfășura, a evolua; **ich wünsche Ihrer Arbeit einen guten ~** vă doresc spor la muncă.

fortgeben, *gab fort, fortgegeben (du gibst fort, er gibt fort), vb. (h) tr.* a da.

fortgehen, *ging fort, fortgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a pleca (pe jos), a se duce; **wer fortgeht, ist bald vergessen** ochii care nu se văd se uită; **es geht gleich fort** plecăm îndată. **2.** a continua; a dura, a merge mai departe, a merge înainte; **diese Unordnung kann nicht so ~** dezordinea aceasta nu mai poate continua.

Fortgehen, *-s, n. sg.* **1.** plecare; **beim ~** la plecare. **2.** continuare.

fortgelten, *galt fort, fortgegolten (du giltst fort, er gilt fort), vb. (h) intr.* a fi valabil în continuare, pe viitor.

fortgeschritten I. *part. trec.* de la fortschreiten. **II.** *adj.* **1.** înaintat, avansat; progresat; **seine Krankheit war sehr ~** boala lui era foarte avansată.

Fortgeschrittene, *-n, -n (ein Fortgeschrittener), m.* și *f.* om înaintat, cu vederi și deprinderi avansate, persoană avansată în studiul unui domeniu; **Deutsch für ~** limba germană pentru avansați.

fortgesetzt I. *part. trec.* de la fortsetzen. **II.** *adj.* permanent, continuu; neîncetat. **III.** *adv.* fără încetare, neîncetat, mereu, continuu, în mod repetat.

fort|gießen, *goss fort, fortgegossen (du, er gießt fort), vb. (h) tr.* v. weggießen.

fortglimmen, *glomm fort, fortgeglommen* sau *glimmte fort, fortgeglimmt, vb. (h) intr.* a mocni mai departe, a continua să mocnească.

fort|graulen, *graulte fort, fortgegrault, vb. (h) tr. (fam.)* v. weggraulen.

fort|haben, *hatte fort, fortgehabt (du hast fort, er hat fort), vb. (h) tr. (fam.)* v. weghaben.

fort|halten, *hielt fort, fortgehalten (du hältst fort, er hält fort), vb. (h) intr.* a continua să țină, să dureze; a ține, a dura mai departe, în continuare.

fort|helfen, *half fort, fortgeholfen (du hilfst fort, er hilft fort), vb. (h) intr.* (cu *dat.*) **1.** a ajuta pe cineva să plece, să fugă; *(iron.)* a alunga. **2.** a ajuta pe cineva să-și continue drumul; *(fig.)* a sprijini pe cineva; **sich** *(dat.)* **~** a se descurca (în viață), a ști să răzbată, a nu se lăsa.

fort|hin *adv.* de aci înainte, pe viitor.

fort|hinken, *hinkte fort, fortgehinkt, vb. (s) intr.* a se depărta, a pleca șchiopătând.

fort|holen, *holte fort, fortgeholt, vb. (h) tr.* v. wegholen.

fort|hüpfen, *hüpfte fort, fortgehüpft, vb. (s) intr.* a se depărta, a pleca săltând, țopăind.

fort|huschen, *huschte fort, fortgehuscht, vb. (s) intr.* a pleca pe furiș, în pripă, a o șterge.

Fortifikation [-tsi-], *-en, f. (mil.)* fortificație.

Fortifikations|arbeiten *pl. (mil.)* lucrări de fortificație.

fortifikatorisch I. *adj.* de fortificație. **II.** *adv.* din punctul de vedere al fortificației, al fortificațiilor.

fortifizieren, *fortifizierte, fortizifiert, vb. (h) tr. (mil.)* a fortifica, a întări.

fortissimo *adv. (muz.)* fortissimo.

Fortissimo, *-s, -mi, n. (muz.)* (pasaj) fortissimo.

fortjagen, *jagte fort, fortgejagt, vb.* **I.** *intr. (s)* a pleca în goană; **zu Pferde ~** a pleca în goana calului. **II.** *tr. (h)* a alunga, a izgoni, a goni; **jn. aus dem Dienst ~** a da afară pe cineva din serviciu.

fortkehren, *kehrte fort, fortgekehrt, vb. (h) tr.* a mătura, a lua, a îndepărta cu mătura.

fortkommen, *kam fort, fortgekommen, vb. (s) intr.* **1.** a pleca, a se duce; a fugi, a dispărea; **der Gefangene ist fortgekommen** prizonierul a fugit, a dispărut; *(fam.)* **mach (sau schau), dass du fortkommst!** cară-te! **früh vom Hause ~** a părăsi casa părintească de foarte tânăr, de copil. **2.** a se muta, a se transfera; **der Beamte wird nächstens ~** funcționarul va fi mutat în curând. **3.** a se pierde, a dispărea; **meine Uhr ist (mir) fortgekommen** mi-a dispărut ceasul. **4.** a merge înainte, a înainta; **der Wagen kommt nicht mehr fort** carul, mașina nu mai înaintează. **5.** *(fig.)* a face progrese, a avea spor, a avea rezultate bune; a prospera, a-i prii (cuiva); **er kommt mit der Arbeit recht gut fort** face progrese bune, are spor la muncă; **die Pflanzen kommen hier gut fort** plantelor le priește, le merge bine aici. **6.** *(fig.)* a-și câștiga pâinea, a-și face drum (în viață).

Fortkommen, *-s, n. sg.* **1.** plecare. **2.** pierdere, dispariție. **3.** progres; spor. **4.** existență, trai; **js. ~ sichern** a asigura existența cuiva; **er findet sein ~** își găsește mijloace de trai; **jm. zu seinem ~ verhelfen** a ajuta, a sprijini pe cineva, a pune pe cineva pe picioare.

fortkönnen, *konnte fort, fortgekonnt* (și *fortkönnen) (ich, er kann fort, du kannst fort), vb. (h) intr.* **1.** a putea pleca; **er kann fort** poate pleca. **2.** a se putea mișca mai departe; **der Wagen kann wegen des schlechten Weges nicht mehr fort** carul, mașina nu mai poate înainta din cauza drumului prost.

fortkriechen, *kroch fort, fortgekrochen, vb. (s) intr.* a se depărta, a pleca târâș, târându-se.

fortkriegen, *kriegte fort, fortgekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a reuși să facă să plece, să iasă, a reuși să scape de ceva sau de cineva. **2.** a se dumiri (asupra unui lucru).

fortkrüppeln, *krüppelte fort, fortgekrüppelt (ich krüpp(e)le fort), vb. (h) refl. (fam.)* a se târî mai departe, a-și târî zilele.

fortlassen, *ließ fort, fortgelassen (du, er lässt fort), vb. (h) tr.* **1.** a permite, a lăsa să plece; a da drumul cuiva să plece; a învoi; **ich lasse dich nicht fort** nu te las să pleci. **2.** a omite; **eine Zeile ~** a scăpa, a sări un rând.

Fortlassung, *-en, f.* **1.** permisie, învoire. **2.** omitere.

fortlaufen, *lief fort, fortgelaufen (du läufst fort, er läuft fort), vb. (s) intr.* **1.** a fugi (de undeva); a dezerta; **er ist fortgelaufen** a fugit. **2.** (cu *dat.*) a(-i) scăpa (cuiva) printre degete; **ihm ist die Frau fortgelaufen** l-a părăsit soția. **3.** a (se) continua; *(com.)* **die Zinsen laufen fort** procentele curg.

fortlaufend I. *part. prez.* de la fortlaufen. **II.** *adj.* neîntrerupt, continuu, curent; **~e Nummer** număr curent. **III.** *adv.* în continuare; **die Seiten sind ~ numeriert** paginile sunt numerotate în continuare.

fortleben, *lebte fort, fortgelebt, vb. (h) intr.* a trăi mai departe, a continua să trăiască, a supraviețui, a dăinui; **in seinen Werken ~** a trăi mai departe prin operele sale.

Fortleben, *-s, n.* sg. supraviețuire; dăinuire.

fortlegen, *legte fort, fortgelegt, vb. (h) tr.* a pune deoparte; a pune bine; a lăsa din mână.

fortleiten, *leitete fort, fortgeleitet (du leitest fort, er leitet fort), vb. (h) tr.* **1.** a abate, a îndepărta; a deturna. **2.** a conduce, a duce mai departe; a înainta. **3.** a continua să conducă (o întreprindere etc.).

Fortleitung, *-en, f.* **1.** abatere. **2.** conductă. **3.** îndepărtare, evacuare.

Fortleitungsfähigkeit *f. sg.* conductibilitate.

fortlesen, *las fort, fortgelesen (du, er liest fort), vb. (h) intr.* și *tr.* a citi mai departe.

Fortlinie [ˈfɔɐliːniə], *-n, f. (mil.)* linie de fortificație, linie a forturilor.

fort|loben, *lobte fort, fortgelobt, vb. (h) tr.* a lăuda un salariat, un coleg nedorit altcuiva, reușind să scapi de el prin transferul acestuia la un alt loc de muncă.

fortlocken, *lockte fort, fortgelockt, vb. (h) tr.* a ademeni.

fortlügen, *log fort, fortgelogen, vb. (h)* **I.** *tr.* a nega mințind; **Tatsachen einfach ~** a nega pur și simplu faptele. **II.** *intr.* a continua să mintă, a minți în continuare.

fortmachen, *machte fort, fortgemacht, vb. (h)* **I.** *intr. (an* cu *dat.)* și *tr.* a continua (o activitate), a face mai departe. **II.** *intr.* și *refl. (fam.)* a pleca, a o șterge, a se căra; **wann macht ihr (euch) fort?** când plecați? **mach dich fort!** șterge-o! cară-te! **III.** *tr.* a da deoparte, a îndepărta.

Fortmarsch, *-(e)s, -märsche, m. (mil.)* plecare în marș.

fortmarschieren, *marschierte fort, fortmarschiert, vb. (s) intr.* a pleca, a porni în marș.

fortmögen, *mochte fort, fortgemocht* (și *fortmögen) (ich, er mag fort, du magst fort), vb. (h) intr.* a dori, a vrea să plece; **er mag fort** vrea să plece.

fortmüssen, *musste fort, fortgemusst* (și *fortmüssen) (ich, er muss fort, du musst fort), vb. (h) intr.* a trebui, a fi nevoit să plece; **der Brief muss noch heute fort** scrisoarea trebuie expediată încă astăzi; **der Stuhl muss fort von hier** scaunul trebuie luat de aici; **ich muss jetzt fort** trebuie să plec acum; *(fig.)* **er hat schon früh fortgemusst** a murit de tânăr.

Fortnahme *f. sg.* ridicare, luare (cu sine).

fortnehmen, *nahm fort, fortgenommen (du nimmst fort, er nimmt fort), vb. (h) tr.* **1.** a lua (cu sine); **aus der Schule ~** a scoate de la școală. **2.** *(jm. etwas)* a lua (cuiva ceva; ceva de la cineva), a lipsi (pe cineva de ceva).

fortpacken, *packte fort, fortgepackt, vb. (h)* **I.** *tr.* a împacheta ceva și a-l pune la o parte. **II.** *refl. (fam.)* a se căra, a-și lua catrafusele.

fortpflanzen, *pflanzte fort, fortgepflanzt (du, er pflanzt fort), vb. (h)* **I.** *tr.* a propaga, a transmite; **einen Ton ~** a transmite un sunet. **II.** *refl.* **1.** *(fiz.)* a se propaga, a se răspândi; **das Licht pflanzt sich fort** lumina se propagă. **2.** *(biol.)* a se reproduce, a se înmulți; **Menschen, Tiere pflanzen sich fort** oamenii, animalele se înmulțesc. **3.** *(biol., despre însușiri, caractere)* a se transmite prin ereditate.

fortpflanzend I. *part. prez.* de la fortpflanzen. **II.** *adj.* **1.** propagator; de propagare. **2.** reproducător, reproductiv, de reproducere.

Fortpflanzer, *-s, -, m.* **1.** propagator. **2.** continuator.

Fortpflanzung *f. sg.* **1.** *(fiz.)* propagare, răspândire (a sunetului, a luminii); **die ~ der elektrischen Wellen** propagarea undelor electrice. **2.** *(biol.)* reproducere, reproducție, înmulțire; **geschlechtliche ~** reproducere sexuată; **ungeschlechtliche ~** reproducere asexuată, vegetativă. **3.** *(biol.)* transmitere prin ereditate.

Fortpflanzungs|art, *-en, f. (biol.)* mod de reproducere.

fortpflanzungsfähig *adj.* reproductiv, capabil de reproducere.

Fortpflanzungsfähigkeit *f. sg.* capacitate de reproducere.

Fortpflanzungsgeschwindigkeit *f. sg.* viteză de propagare.

Fortpflanzungsmöglichkeit, *-en, f.* **1.** posibilitate de răspândire, de propagare. **2.** posibilitate de reproducere.

Fortpflanzungs|organ, *-(e)s, -e, n. (biol.)* organ de reproducere.

Fortpflanzungs|trieb, *-(e)s, m. sg. (biol.)* instinct de reproducere, instinct sexual.

fortpflanzungs|unfähig *adj.* incapabil să se reproducă.

Fortpflanzungsvermögen, *-s, n. sg.* putere de reproducere.

Fortpflanzungs|zeit *f. sg.* timp de reproducere, timp în care are loc reproducerea.

fort|räumen, *räumte fort, fortgeräumt, vb. (h) tr.* a căra, a evacua; a curăța.

fort|rauschen, *rauschte fort, fortgerauscht, vb. (s) intr.* **1.** a se depărta vâjâind, foșnind. **2.** *(fam.)* a pleca ostentativ.

fort|reden, *redete fort, fortgeredet (du redest fort, er redet fort), vb. (h) intr.* **1.** a vorbi într-una. **2.** a vorbi înainte, a continua vorba, să vorbească.

fort|reisen, *reiste fort, fortgereist (du, er reist fort), vb. (s) intr.* a pleca, a porni la drum, a pleca în călătorie.

fortreißen, *riss fort, fortgerissen (du, er reißt fort), vb. (h) tr.* **1.** a detașa, a desprinde rupând, smulgând; a rupe, a smulge (cu forța). **2.** a târî, a lua cu violență, smulgând; a smulge; **das Wasser hat alle Stege mit fortgerissen** apele au cărat cu ele toate punțile; **mit sich ~** a trage, a târî după sine. **3.** *(fig.)* a înflăcăra, a entuziasma, a antrena, a lua pe sus; **seine Beredsamkeit riss die Zuhörer fort** elocvența sa i-a înflăcărat pe auditori; **sich ~ lassen** a se lăsa antrenat, a se ambala.

fort|reiten, *ritt fort, fortgeritten (du reitest fort, er reitet fort), vb. (s) intr.* a pleca, a se îndepărta călare.

fort|rennen, *rannte fort, fortgerannt, vb (s) intr.* a pleca în fugă.

fortrinnen, *rann fort, fortgeronnen, vb. (s) intr. (fam.)* **1.** a se îndepărta, a dispărea curgând; a curge mai departe, mai încolo. **2.** a curge continuu, mereu.

fortrollen, *rollte fort, fortgerollt, vb.* **I.** *tr. (h)* a împinge rostogolind. **II.** *intr. (s)* **1.** a se duce de-a rostogolul. **2.** a continua să se rostogolească. **3.** *(despre vehicule)* a se îndepărta huruind; *(despre tunet)* a se îndepărta bubuind. **4.** *(despre tunet)* a continua să bubuie.

fortrücken, *rückte fort, fortgerückt, vb.* **I.** *(h) tr.* a mișca din loc, a deplasa; **einen Stuhl ~** a deplasa, a da mai încolo un scaun. **II.** *(s) intr.* a se mișca din loc, a se da mai încolo.

Fortrückung, *-en, f.* mișcare din loc, deplasare.

fortrudern, *ruderte fort, fortgerudert, vb.* **I.** *tr. (h)* a îndepărta, a lua, a duce vâslind; **den Kahn vom Ufer ~** a îndepărta barca de țărm vâslind. **II.** *intr. (s)* a se îndepărta, a pleca vâslind.

fortrufen, *rief fort, fortgerufen, vb. (h) tr.* a chema de undeva.

fortrühren, *rührte fort, fortgerührt, vb. (h) refl.* a se mișca din loc; **dass du dich nicht fortrührst!** să nu te miști de aici!

fortrutschen, *rutschte fort, fortgerutscht, vb. (s) intr.* **1.** a se îndepărta, a pleca pe brânci, târâș; a se târî mai încolo. **2.** a se îndepărta, a pleca alunecând; a aluneca mai departe.

Forts. *presc.* de la Fortsetzung.

Fortsatz, *-es, -sätze, m. (anat.)* apofiză; apendice.

fọrtschaffen, *schaffte fort, fortgeschafft, vb. (h) tr.* **1.** a ridica, a duce (într-alt loc), a transporta, a lua (în altă parte). **2.** a îndepărta, a scoate.

Fọrtschaffung *f. sg.* **1.** transportare, ridicare. **2.** scoatere, îndepărtare.

Fọrtschaufelungs|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor cu încălzire manuală.

fọrtscheren, *scherte fort, fortgeschert, vb. (h) refl. (fam.)* a se căra; **scher dich fort!** cară-te!

fọrtscheuchen, *scheuchte fort, fortgescheucht, vb. (h) tr.* a izgoni, a alunga; a ușui.

fọrtschicken, *schickte fort, fortgeschickt, vb. (h) tr.* **1.** a trimite, a expedia. **2.** a da drumul (cuiva), a concedia; a alunga.

Fọrtschickung *f. sg.* **1.** expediere. **2.** concediere.

fọrtschieben, *schob fort, fortgeschoben, vb. (h) tr.* a împinge din loc, a împinge mai departe, mai încolo; a deplasa.

fọrtschießen, *schoss fort, fortgeschossen (du, er schießt fort), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a doborî cu arma, a rade, a șterge de pe fața pământului trăgând cu arma, împușcând. **2.** a îndepărta trăgând. **II.** *intr.* **1.** *(s)* a pleca glonț, ca din pușcă. **2.** *(h)* a continua focul.

fọrtschiffen, *schiffte fort, fortgeschifft, vb.* **I.** *intr. (s)* a pleca cu vaporul. **II.** *tr. (h)* a transporta cu vaporul; **er hat die Ware fortgeschifft** a transportat marfa cu vaporul.

fọrtschlagen, *schlug fort, fortgeschlagen (du schlägst fort, er schlägt fort), vb. (h)* **I.** *tr.* a alunga prin lovituri. **II.** *intr.* **1.** a continua să bată. **2.** *(despre anumite păsări cântătoare)* a cânta înainte; **die Nachtigall schlägt fort** privighetoarea continuă să cânte.

fọrtschlängeln, *schlängelte fort, fortgeschlängelt (ich schläng(e)le fort), vb. (h) refl.* a pleca șerpuind.

fọrtschleichen, *schlich fort, fortgeschlichen, vb. (s) intr.* și *(h) refl.* a pleca pe furiș, tiptil; a o șterge, a șterge putina, a se strecura.

fọrtschleifen[1], *schliff fort, fortgeschliffen, vb. (h) tr.* a scoate ascuțind, rectificând, șlefuind (un defect).

fọrtschleifen[2], *schleifte fort, fortgeschleift, vb. (h) tr.* a căra târând, a târî.

fọrtschlendern, *schlenderte fort, fortgeschlendert, vb. (h* și *s) intr.* a pleca agale, a se depărta agale.

fọrtschleppen, *schleppte fort, fortgeschleppt, vb. (h)* **I.** *tr.* a căra cu greu sau cu sila; a târî. **II.** *refl.* a se târî; a pleca târâș.

fọrtschleudern, *schleuderte fort, fortgeschleudert, vb. (h) tr.* a arunca, a azvârli departe; **einen Stein** ~ a azvârli o piatră.

fọrtschlüpfen, *schlüpfte fort, fortgeschlüpft, vb. (s) intr.* v. f o r t s c h l e i c h e n.

fọrtschmeißen, *schmiss fort, fortgeschmissen (du, er schmeißt fort), vb. (h) tr. (fam.)* a arunca, a lepăda, a azvârli.

fọrtschnellen, *schnellte fort, fortgeschnellt, vb.* **I.** *tr. (h)* a arunca, a azvârli ca din praștie. **II.** *intr. (s)* a porni ca vântul, glonț, ca din praștie.

fọrtschreiben, *schrieb fort, fortgeschrieben, vb. (h)* **1.** *intr.* a scrie mai departe, a continua să scrie. **2.** *tr.* a actualiza.

Fọrtschreibung, *-en, f.* **1.** *(cont.)* inventar permanent. **2.** *(fin.)* reevaluare. **3.** extrapolare, proiecție.

Fọrtschreibungsver|anlagung, *-en, f. (fin.)* reevaluarea impozitelor.

fọrtschreiten, *schritt fort, fortgeschritten (du schreitest fort, er schreitet fort), vb. (s) intr.* **1.** a păși, a merge înainte, a înainta. **2.** a progresa; a avansa; **mit der Zeit** ~ a progresa cu timpul, a ține pas cu timpul.

fọrtschreitend I. *part. prez.* de la f o r t s c h r e i t e n. **II.** *adj.* **1.** progresiv; **~e Bewegung** mișcare progresivă; **der ~e Verfall des Feudalismus** decadența progresivă a feudalismului; *(mat.)* **~e Funktion** funcție progresivă. **2.** evolutiv.

Fọrtschritt, *-(e)s, -e, m.* progres; **~e machen** a face progrese, a progresa; **entschiedener** ~ progres net.

Fọrtschrittler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (pol.)* progresist(ă).

fọrtschrittlich *adj.* **1.** progresist; **die ~e Intelligenz** intelectualitatea progresistă; **~e Literatur** literatură progresistă. **2.** fruntaș; avansat, înaintat; **ein ~er Gelehrter** un savant progresist; **~e Technik** tehnică avansată, înaintată; **die ~ste Methode** metoda cea mai avansată.

Fọrtschrittlichkeit *f. sg.* caracter progresist.

Fọrtschrittsbedürfnis, *-ses, -se, n.* necesitate, dorință de a progresa.

fọrtschrittsfähig *adj.* capabil de a face progrese.

fọrtschrittsfeindlich *adj.* ostil progresului, contraprogresist.

Fọrtschrittsfreund, *-(e)s, -e*, **Fọrtschrittsmann**, *-(e)s, -männer* (și *-leute*), *m.* v. F o r t s c h r i t t l e r.

Fọrtschrittsglaube, *-ns, sg.* credință în progres.

fọrtschrittsgläubig *adj.* încrezător în progres (uneori cu naivitate).

Fọrtschritts|partei, *-en, f.* partid progresist.

Fọrtschrittswerk, *-(e)s, -e, n.* operă progresistă.

fọrtschwadronieren, *schwadronierte fort, fortschwadroniert, vb. (h) intr.* **1.** a face mereu pe grozavul, a trăncăni necontenit. **2.** a continua să trăncănească.

fọrtschweben, *schwebte fort, fortgeschwebt, vb. (s) intr.* **1.** a zbura lin (din loc), a se îndepărta plutind. **2.** (și *h)* a continua să planeze.

fọrtschwelen, *schwelte fort, fortgeschwelt, vb. (h) intr.* a mocni în continuare.

fọrtschwemmen, *schwemmte fort, fortgeschwemmt, vb. (h) tr.* a lua cu sine, a căra, a spăla; **das Wasser schwemmt den Sand fort** apa spală, cară, duce cu sine nisipul.

fọrtschwimmen, *schwamm fort, fortgeschwommen, vb. intr.* **I.** *(s)* **1.** a pleca înot. **2.** a fi luat, dus de apă. **II.** *(h)* **1.** a continua să înoate, a înota înainte. **2.** a continua să plutească, a pluti înainte.

fọrt|segeln, *segelte fort, fortgesegelt (ich seg(e)le fort), vb. (s) intr.* **1.** *(mar.; despre ambarcațiuni cu pânze)* a pleca în larg. **2.** *(av., despre planoare)* a se îndepărta planând.

fọrt|sehen, *sah fort, fortgesehen (du siehst fort, er sieht fort), vb. (h) intr.* a întoarce privirea.

fọrt|sehnen, *sehnte fort, fortgesehnt, vb. (h) refl.* a dori să plece, să fie departe, să fie în altă parte.

fọrt|senden, *sandte fort, fortgesandt* și *sendete fort, fortgesendet (du sendest fort, er sendet fort), vb. (h) tr.* a trimite, a expedia.

fọrt|setzen, *setzte fort, fortgesetzt (du, er setzt fort), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a continua; **er setzt seinen Weg fort** își continuă drumul. **2.** a pune, a așeza deoparte, mai încolo; a muta. **II.** *refl.* a se continua.

Fọrt|setzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* continuator(-oare).

Fọrt|setzung, *-en, f.* continuare, urmare; ~ **folgt** va urma; **endlose ~ eines Zustandes** perpetuare a unei stări, a unei situații.

Fọrtsetzungsroman, *-s, -e, m.* roman foileton.

fọrt|setzungsweise *adv.* în continuare; în chip de urmare; **es wird ~ verhandelt** se discută în continuare.

fọrt|sollen, *sollte fort, fortgesollt* (și *fortsollen) (ich, er soll fort), vb. (h) intr.* a trebui să plece.

fọrt|spedieren, *spedierte fort, fortspediert, vb. (h) tr. (inv., irg.)* a expedia.

fọrt|spielen, *spielte fort, fortgespielt, vb. (h) intr.* și *tr.* **1.** a juca înainte, a continua jocul. **2.** a cânta înainte, a continua cântatul (la un instrument).

fọrt|spinnen, *spann fort, fortgesponnen, vb. (h)* **I.** *tr. (fig.)* a continua; a depăna; **ein Thema** ~ a continua un subiect; **eine Geschichte** ~ a depăna o poveste. **II.** *refl. (fig.)* a se continua; a se lungi, a se întinde.

fọrt|sprengen, *sprengte fort, fortgesprengt, vb. (s) intr.* a pleca în galopul calului.

fọrt|springen, *sprang fort, fortgesprungen, vb. (s) intr.* a se depărta în salturi, a pleca sărind.

fọrt|spülen, *spülte fort, fortgespült, vb. (h) tr.* **1.** a spăla, a căra, a lua cu sine. **2.** a clăti.

fọrt|stecken, *steckte fort, fortgesteckt, vb. (h) tr.* a ascunde, a piti, a face să dispară.

fọrt|stehlen, *stahl fort, fortgestohlen (du stiehlst fort, er stiehlt fort), vb. (h)* **I.** *refl.* a pleca pe furiș, a o șterge, a se furișa. **II.** *tr.* a fura.

fọrt|stellen, *stellte fort, fortgestellt, vb. (h) tr.* a pune, a așeza deoparte, la o parte; a pune bine.

fọrt|sterben, *starb fort, fortgestorben (du stirbst fort, er stirbt fort), vb. (s) intr.* a muri, a dispărea prin deces.

fọrt|stiefeln, *stiefelte fort, fortgestiefelt (ich stief(e)le fort), vb. (s) intr. (fam.)* a o tuli, a-și lua tălpășița.

fọrt|stoßen, *stieß fort, fortgestoßen (du, er stößt fort), vb. (h) tr.* a împinge la o parte, deoparte, a da mai încolo, a respinge.

fọrt|streben, *strebte fort, fortgestrebt, vb. (h) intr.* a năzui, a dori să plece în altă parte.

fọrt|streichen, *strich fort, fortgestrichen, vb.* **I.** *tr. (h)* a șterge, a bara (ceva scris). **II.** *(s) intr.* **1.** a pleca hoinărind. **2.** *(mine; despre filoane)* a se întinde într-o direcție.

fọrt|strömen, *strömte fort, fortgeströmt, vb. (s) intr. (despre fluide și curenți)* a se scurge, a curge.

fọrt|stürmen, *stürmte fort, fortgestürmt, vb.* **I.** *intr.* **1.** *(s)* a se repezi, a pleca, a o porni ca o furtună, ca o vijelie. **2.** *(h) impers. (în expr.)* **es stürmt noch immer fort a)** furtuna continuă; **b)** clopotul de alarmă sună mereu, în continuare. **II.** *intr.* și *tr. (h)* a continua asaltul.

fọrt|stürzen, *stürzte fort, fortgestürzt (du, er stürzt fort), vb. (s) intr. (fam.)* a pleca repezindu-se, a năvăli.

fọrt|tauen, *taute fort, fortgetaut, vb. (s) intr. (reg.)* a se topi de tot, a dispărea în urma topirii.

fọrt|taumeln, *taumelte fort, fortgetaumelt (ich taum(e)le fort), vb. (s) intr.* a pleca, a se depărta clătinindu-se (pe picioare), amețit, năuc.

fọrt|tönen, *tönte fort, fortgetönt, vb. (h) intr.* a continua să sune.

fọrt|traben, *trabte fort, fortgetrabt, vb. (s) intr. (despre cai sau călăreți)* a pleca în trap; *(fam.; despre oameni)* a pleca, a se duce.

fọrt|tragen, *trug fort, fortgetragen (du trägst fort, er trägt fort), vb. (h) tr.* a duce cu sine, a transporta.

fọrt|treiben, *trieb fort, fortgetrieben, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a mâna; a alunga, a izgoni. **2.** a târî, a duce, a lua cu sine, a antrena; **die Flut hat den Kahn fortgetrieben** valurile au dus luntrea. **3.** *(în expr.)* **es** ~ a continua (cu ceva în același fel); **wenn er es weiter so forttreibt...** dacă-i dă tot așa înainte... **II.** *intr. (s)* a pluti, a fi dus, târât, antrenat; **das Boot treibt auf den Wellen fort** barca e luată, dusă de valuri; barca plutește tot mai departe.

fọrt|trollen, *trollte fort, fortgetrollt, vb. (h) refl. (fam.)* a se căra, a se cărăbăni.

fọrtvegetieren [-ve-], *vegetierte fort, fortvegetiert, vb. (h) intr.* a-și târî zilele, a vegeta.

fọrtwachsen, *wuchs fort, fortgewachsen (du wächst fort, er wächst fort), vb. (s) intr.* a crește neîncetat, a continua să crească.

fọrtwagen, *wagte fort, fortgewagt, vb. (h) refl.* a îndrăzni, a cuteza, a se încumeta să plece.

fọrtwähren, *währte fort, fortgewährt, vb. (h) intr.* a dăinui, a persista, a se menține; a continua.

fọrtwährend I. *part. prez.* de la f o r t w ä h r e n. **II.** *adj.* neîncetat, continuu. **III.** *adv.* mereu, într-una.

fọrtwälzen, *wälzte fort, fortgewälzt (du, er wälzt fort), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) îndepărta rostogolind(u-se).

fọrtwandeln, *wandelte fort, fortgewandelt (ich wand(e)le fort), vb. (s) intr.* **1.** a pleca la drum plimbându-se agale. **2.** a-și continua drumul; *(fig.)* **auf dem Wege der Tugend** ~ a persevera pe calea cea bună.

fọrtwandern, *wanderte fort, fortgewandert, vb. (s) intr.* a pleca la drum (pe jos).

fọrtwaschen, *wusch fort, fortgewaschen (du wäschst fort, er wäscht fort), vb. (h) tr.* a îndepărta spălând.

fọrtwehen, *wehte fort, fortgeweht, vb. (h) (despre vânt)* **I.** *tr.* a duce, a lua (suflând). **II.** *intr.* a continua să sufle.

fọrtweisen, *wies fort, fortgewiesen (du, er weist fort), vb. (h) tr.* a da afară, a trimite la plimbare, a arăta (cuiva) ușa; a respinge.

fọrtwerfen, *warf fort, fortgeworfen (du wirfst fort, er wirft fort), vb. (h) tr.* a arunca, a lepăda.

fọrtwirken, *wirkte fort, fortgewirkt, vb. (h) intr.* a continua să acționeze, să influențeze, să-și facă efectul.

fọrtwirtschaften, *wirtschaftete fort, fortgewirtschaftet (du wirtschaftest fort, er wirtschaftet fort), vb. (h)* **I.** *intr.* a continua să gospodărească. **II.** *tr.* a risipi, a irosi, a prăpădi; **er hat sein ganzes Geld fortgewirtschaftet** și-a prăpădit toți banii.

fọrtwischen, *wischte fort, fortgewischt, vb. (h) tr.* a șterge, a curăța, a îndepărta ștergând; **den Staub** ~ a șterge praful.

fọrtwollen, *wollte fort, fortgewollt* (și *fortwollen) (ich will fort, du willst fort, er will fort), vb. (h) intr.* a voi să plece.

fọrtwünschen, *wünschte fort, fortgewünscht, vb. (h)* **I.** *tr.* a dori (ca cineva) să plece, să nu mai fie aici, să fie în altă parte; **ich wünsche ihn fort** doresc plecarea lui. **II.** *refl.* a dori să plece, să fie în altă parte.

fortwursteln, *wurstelte fort, fortgewurstelt (ich wurst(e)le fort), vb. (h)* **I.** *intr. (fam.)* a zăbovi, a lucra pe îndelete, a se tot mocăi. **II.** *refl.* a o duce greu, a-şi târî zilele.

fortwüten, *wütete fort, fortgewütet (du wütest fort, er wütet fort), vb. (h) intr.* **1.** *(despre furtuni, epidemii etc.)* a continua să bântuie, să facă ravagii. **2.** *(fig.; despre oameni)* a continua să-şi manifeste mânia.

fort|zaubern, *zauberte fort, fortgezaubert, vb. (h) tr.* a îndepărta (ca) prin vrajă.

fort|zerren, *zerrte fort, fortgezerrt, vb. (h) tr.* a târî în altă parte, a târî mai încolo.

fort|zeugen, *zeugte fort, fortgezeugt, vb. (h) tr.* a continua să reproducă, să procreeze.

fort|ziehen, *zog fort, fortgezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* a trage în altă parte, a târî. **II.** *intr. (s)* a se muta (din locuinţă); a pleca (din ţară); *(fig.)* **die Wolken ziehen fort** norii se îndepărtează; **die Wildenten ziehen fort** raţele sălbatice migrează, pleacă.

Fort|zug, *-(e)s, -züge, m.* plecare; emigrare; mutare.

Forum, *-s, -ra* (şi *-ren), n.* **1.** *(ist.)* forum. **2.** for, instanţă, competenţă; **das gehört nicht vor mein ~** asta nu e de competenţa mea; **vor dem ~ der Öffentlichkeit** în faţa opiniei publice.

Forumge|spräch, *-s, -e, n.* discuţie publică.

Foße, *-n, f.* carte proastă (la jocul de cărţi).

fossil *adj.* fosil.

Fossil, *-s, -ten* [-iən], *n. (geol.)* fosilă.

Fossilienbeschreibung [-liən-], *-en, f.* descriere a fosilelor, paleontologie.

Fossilienbildung, *-en, f.* formare de fosile.

fossilienhaltig *adj.* care conţine fosile, fosilifer.

Fossilienkunde, Fossilienlehre *f. sg.* v. Fossilienbeschreibung.

fötal *adj. (biol.)* v. fetal.

Foto, *(inv.* **Photo**), *-s, -s, n. (fam.)* fotografie, poză.

Foto|album, *-s, -alben, n.* album de fotografii.

Foto|amateur [-tøːɐ], *-s, -e, m.* fotograf amator.

Foto|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de fotografiat.

Foto|artikel, *-s, -, m.* articol foto.

fotogen *adj.* fotogenic.

Fotograf, *(inv.* **Photograph**), *-en, -en, m.* fotograf.

Fotografie, *-n, f.* **1.** *sg.* fotografie (ca tehnică). **2.** fotografie (imagine), poză.

Fotografie|album, *-s, -alben, n. (inv.)* v. Fotoalbum.

fotografieren, *fotografierte, fotografiert, vb. (h) tr.* şi *intr.* a fotografia.

Fotografin, *-nen, f.* fotografă.

fotografisch *adj.* fotografic; **~er Apparat** aparat fotografic; **~e Aufnahme** fotografic; **~es Papier** hârtie fotografică.

Fotokopie, *-n, f.* fotocopie.

Fotokopier|automat, *-en, en, m.* fotocopiator.

fotokopieren, *fotokopierte, fotokopiert, vb. (h) tr.* a fotocopia.

Fotokopierer, *-s, -, m. (fam.),* **Fotokopiegerät**, *-(e)s, -e, n.* fotocopiator.

Fotomodell, *-s, -e, n.* **1.** model foto, manechin fotografic. **2.** *(euf.)* prostituată (mai ales la mica publicitate).

Fotopapier, *-s, n. sg.* hârtie fotografică.

Fotosatz, *-es, -sätze, m. (tipogr.)* tipar fotografic.

Fototechnik *f. sg.* tehnică fotografică.

Fotothek, *-en, f.* fototecă.

Fötus, *-ses, -se, m. (biol.)* v. Fetus.

Fotze, *-n, f. (pop., reg.)* **1.** palmă. **2.** mutră; bot.

Fötzel, *-s, -, m. (elv.)* derbedeu, pierde-vară.

fotzen, *fotzte, gefotzt (du, er fotzt), vb. (h) tr. (austr. reg.) (vulg.)* a pălmui.

Fotzhobel, *-s, -, m. (argou, reg.)* muzicuţă.

Foulard [fu'laːɐ], *-s, -s, m.* **1.** fular, şal. **2.** fular, mătase japoneză (imprimată).

foulen ['faolən], *foulte, gefoult, vb. (h) tr. (sport)* a faulta.

Fourage [fu'raːʒə] *f. sg.* v. Furage.

Fourgon [fur'gɔ̃ː], *-s, -s, m. (mil.)* furgon.

Fourier [fu'riːɐ], *-s, -e, m.* v. Furier.

Fox, *-(es), -e,* **Foxterrier** [-tɛrïɐ] *-s, -, m.* (câine) foxterier.

Foxtrott, *-(e)s, -s* (şi *-e), m.* foxtrot.

foxtrotten, *foxtrottete, gefoxtrottet (du foxtrottest, er foxtrottet), vb. (h) intr.* a dansa foxtrot.

Foyer [foa'jeː], *-s, -s, n.* foaier.

fr. *presc.* de la frei.

Fr. *presc.* de la **a)** Frau; **b)** *(fin.)* Frank; **c)** Freitag.

Fracht, *-en, f.* **1.** încărcătură; marfă de transport. **2.** sarcină, încărcătură. **3.** taxă de transport, frânt; navlu; cărăuşie; **~ vorausbezahlt** (sau **aus der Faktura abgezogen**) taxă de transport achitată anticipat (sau scăzută din factură); **freie ~** transport gratuit.

Fracht|abfertigungsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de organizare a transportului.

Fracht|aufgabe, *-n, f.* prezentare, expediere a mărfii de transport.

Fracht|ausgabe, *-n, f.* eliberare, livrare, predare a mărfii transportate.

Frachtbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* gară de mărfuri.

frachtbar *adj.* care poate fi transportat (cu un mijloc de transport).

Frachtbedingungen *pl.* condiţii de transport.

Frachtbe|hälter, *-s, -, m.* container.

Frachtberechnung, *-en, f.* calcul al taxei de fracht.

Frachtbescheinigung, *-en, f.* v. Frachtbrief.

Frachtbetrag, *-(e)s, -beträge, m.* taxă de transport.

Frachtboot, *-(e)s, -e, n.* v. Frachtdampfer.

Frachtbrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ferov.)* scrisoare de trăsură, frânt. **2.** *(mar.)* conosament.

Frachtbriefdoppel, *-s, -,* **Frachtbriefduplikat**, *-(e)s, -e, n.* copie după scrisoarea de trăsură.

Frachtbuch, *-(e)s, -bücher, n. (mar.)* registru de încărcare.

Frachtdampfer, *-s, -, m. (mar., inv.)* vapor de mărfuri, cargobot.

Fracht|eingangsbenachrichtigung, *-en, f.* aviz de sosire a mărfii, a frahtului.

Fracht|empfänger, *-s, -, m.* destinatar, consignatar.

frachten, *frachtete, gefrachtet (du frachtest, er frachtet), vb. (h) tr. (mar.)* a încărca (mărfuri de transportat), a transporta; **ein Schiff ~** a încărca un vas; **der Kaufmann frachtet die Ware** negustorul expediază marfa; **das Schiff frachtet die Ware** vaporul transportă marfa.

Frachten|abgabe, *-n, f.* predare a mărfii.

Frachtenbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* v. Frachtbahnhof.

Frachtenbörse, *-n, f.* bursa transporturilor.

Frachter, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* cargobot. **2.** *(mar.)* persoană care face transportul; proprietar de vas. **3.** *(com., înv.)* persoană care face o comandă de transport.

Frachtflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion comercial.

frachtfrei *adj. (com.)* franco locul de destinaţie; **~ Bukarest** franco Bucureşti.

Frachtführer, *-s, -, m.* conducător al unui transport.

Frachtfuhrmann, *-(e)s, -fuhrleute, m.* cărăuş, camionagiu.

Frachtfuhrwerk, *-(e)s, -e, n.* camion, vehicul (cu tracţiune animală) pentru transportat mărfuri.

Frachtfuhrwesen, *-s, n. sg.* camionaj, cărăuşie.

Frachtgebühr, *-en, f.,* camionaj, taxă de camionaj.

Frachtgeld, *-(e)s, -er, n.* taxă de transport.

Frachtgut, *-(e)s, -güter, n.* încărcătură (de mărfuri); marfă de transportat; *(ferov.)* **als** (sau **per**) **~** coletărie de mică viteză.

Frachtgutkarte, *-n, f.* foaie de transport pentru mărfuri.

Frachtgut|sendung, *-en, f.* expediere de mărfuri (cu mărfarul).

Frachtkahn, *-(e)s, -kähne, m.* şlep.

Frachtkarte, *-n, f.* foaie de drum; scrisoare de trăsură.

Frachtkontrakt, *-(e)s, -e, m.* v. Frachtvertrag.

Frachtkosten *pl.* cheltuieli de transport.

Frachtlohn, *-(e)s, -löhne, m.* v. Frachtgeld.

Frachtmagazin, *-s, -e, n.* magazie de mărfuri.

Frachtmakler, *-s, -, m.* samsar, intermediar de transporturi.

Frachtpapier, *-(e)s, -e, n.* document de expediţie.

Frachtpreis, *-es, -e, m.* preţ, tarif de transport.

Frachtrate, *-n, f.* taxă de transport.

Fracht|raum, *-(e)s, -räume, m.* încăpere pentru bagaje (la avion).

Frachtregel, *-n, f.* regulament al transporturilor de marfă.

Fracht|satz, *-es, -sätze,* m. v. Frachtpreis.

Frachtschein, *-(e)s, -e, m.* v. Frachtbrief.

Frachtschiff, *-(e)s, -e, n.* cargobot.

Frachtschiff|fahrt *f. sg.* transport cu cargobotul.

Frachtschiffer, *-s, -, m.* proprietar de cargobot; antreprenor de cargobot.

Fracht|sendung, *-en, f.* **1.** expediere de mărfuri. **2.** transport, parte din marfă.

Fracht|spesen *pl.* v. Frachtkosten.

Fracht|stück, *-(e)s, -e, n.* colet.

Fracht|tarif, *-(e)s, -e, m.* tarif al transporturilor de mărfuri.

Fracht|übernahme *f. sg.* **1.** preluare a mărfurilor. **2.** preluare a transportului.

Fracht|überweisung, *-en, f. (com.)* plată a transportului prin transfer; **mit ~** cu plata transportului de către client.

Frachtverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulaţie de mărfuri.

Frachtversender, *-s, -, m.* expeditor de mărfuri.

Frachtversicherung, *-en, f.* asigurarea mărfurilor pe timpul transportului.

Frachtvertrag, *-(e)s, -träge, m. (com.)* contract de transport; conosament.

Frachtvor|auszahlung, *-en, f. (com.)* plată anticipată a transportului.

Frachtwagen, *-s, -, m.* **1.** camion. **2.** *(ferov.)* vagon de marfă.

Fracht|zettel, *-s, -, m. (com.)* fraht; scrisoare de trăsură, de expediţie.

Fracht|zug, *-(e)s, -züge, m.* tren de marfă, mărfar.

Fracht|zuschlag, *-(e)s, -schläge, m.* supliment la taxa de transport.

Frack, *-(e)s, -s* (şi *Fräcke),* **Frack|anzug**, *-(e)s, -züge, m.* frac.

Frackschoß, *-es, -schöße, m.* coadă de frac.

Frackzwang, *-(e)s, m. sg.* obligaţie de a veni, de a se prezenta în frac.

Frage, *-n, f.* **1.** întrebare; **(jm.) eine ~ stellen** a pune (cuiva) o întrebare; **(an jn.) eine ~ richten** (sau **tun**) a adresa, a pune (cuiva) o întrebare; **auf eine ~ antworten** a răspunde la o întrebare; **~ auf ~ tun** a pune o întrebare după alta; **wie die ~, so die Antwort** la aşa întrebare, aşa răspuns; **der Lehrer stellte mehrere Fragen** profesorul a pus mai multe întrebări. **2.** chestiune, problemă; **eine offene ~** o chestiune deschisă; **die ~ bleibt offen** chestiunea rămâne deschisă; **politische ~** problemă politică; **soziale ~** problemă socială; **juristische ~** chestiune, problemă juridică; **das ist nur eine ~ der Zeit** e doar o chestiune de timp. **3.** *(în expr.)* **ohne ~** cert, indiscutabil, fără discuţie; **etwas in ~ stellen a)** a pune ceva în discuţie; **b)** a pune ceva la îndoială; **c)** a pune ceva în primejdie; **das kann in ~ kommen** aceasta se poate discuta, se poate lua în discuţie; **es steht außer ~** este absolut sigur, nici nu încape discuţie; **das ist die große ~** aceasta e întrebarea, aici e dificultatea, aici e problema; **das ist noch eine ~** (sau **die**) **~** aceasta mai rămîne de discutat, de văzut; **es ist keine ~** nu-i o problemă; *(fam.)* nici o grijă; **das kommt nicht in ~** nici vorbă nu poate fi de aşa ceva; **es ist die ~ ob...** întrebarea este dacă...; **eine ~ aufwerfen** a pune o problemă; **die ~ aufrollen** a expune o problemă, o chestiune; **zur** (sau **bei der**) **~ stehen** (sau **bleiben**) a rămâne în cadrul problemei; **nicht zur** (sau **bei der**) **~ stehen** (sau **bleiben**) a se abate de la chestiune; **das gehört nicht zur ~** aceasta e în afară de subiect. **4.** *(ist., în expr.)* **die peinliche ~** tortura.

Fragebogen, *-s, -* (şi *-bögen), m.* chestionar; **einen ~ ausfüllen** a completa un chestionar.

Fragefürwort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* pronume interogativ.

Fragekarte, *-n, f.* chestionar sub formă de carte poştală.

Fragekasten, *-s, -* (şi *-kästen), m.* poştă a redacţiei, cutie cu scrisori.

Fragelust *f. sg.* obicei, manie de a pune întrebări, de a întreba; curiozitate.

fragelustig *adj.* dornic de a pune întrebări, cu mania de a pune întrebări; curios.

fragen, *fragte (reg.* şi *frug), gefragt (du fragst, er fragt, reg. frägst, frägt), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *intr.* **1.** a întreba; **warum fragst du so viel?** de ce întrebi atâta? de ce tot întrebi? **wer viel fragt, geht viel irre** cine întreabă mult greşeşte mult; **darf ich etwas fragen?** îmi permiteţi să întreb ceva? *(jn.)* **über** (cu *ac.*), **nach, wegen, um etwas ~** a întreba (pe cineva) despre ceva; a se interesa (la cineva) despre ceva, în privinţa unui lucru, în legătură cu un lucru; **du fragst (mich) nach meinem Wohlergehen?** (mă) întrebi de sănătate?

frage lieber etwas anderes (sau **nach etwas anderem**) întreabă mai bine (de) altceva; **~ ob** a întreba dacă; **ich frage, ob es sich lohnt** întreb dacă merită. **2.** *(nach)* a se interesa, a se sinchisi (de); a-i păsa (de); **ich frage viel danach** mă interesează mult; **ich frage nicht** (sau **den Teufel**) **danach** nu-mi pasă, nu mă sinchisesc de aceasta; **er hat nicht danach zu ~** nu-i treaba lui; **es fragt der Teufel nach dir** nu-i pasă nimănui de tine. **3.** *(um)* a cere; **jn. um Rat ~** a cere sfatul cuiva, a se sfătui cu cineva; **um Auskunft ~** a cere informații; **um Erlaubnis ~** a cere voie, a cere permisiunea. **II.** *refl.* a se întreba, a-și pune întrebarea; **man fragt sich, woher das kommt** te întrebi de unde vine asta; *(impers.)* **es fragt sich (noch)** mai este o problemă; nu se știe. **III.** *tr. (pasiv; com.)* a fi cerut, a se cere, a se cânta, a avea căutare; **dieser Artikel war wenig gefragt** acest articol nu prea a avut căutare.

Fragen, *-s, n. sg.* întrebat, chestionare; **mit ~ kommt man durch die ganze Welt** întrebând ajungi departe; **~ steht jedem frei** întrebarea moarte n-are, întrebarea nu costă bani.

fragend I. *part. prez.* de la f r a g e n. **II.** *adj.* întrebător, interogativ; *(gram.)* **~es Fürwort** pronume interogativ; *(adv.)* **er sah mich ~ an** mă privi întrebător.

Fragenkomplex, *-es, -e, m.*, **Fragenkreis**, *-es, -e, m.* domeniu, complex de probleme.

Fragepunkt, *-(e)s, -e, m.* punct îndoielnic, în discuție, discutabil.

Frager, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care întreabă.

Fragerei, *-en, f.* **1.** întrebări interminabile, descusut. **2.** *(fam.)* manie de a întreba mereu.

Fragesatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție interogativă.

Frage|steller, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care pune întrebări; persoană care ridică probleme, care ia parte la discuții.

Frage|stellung *f. sg.* **1.** formulare a unei întrebări. **2.** interpelare. **3.** *(gram.)* ordine (corectă) a cuvintelor în propoziția interogativă.

fragesüchtig *adj.* care are mania de a întreba mereu; curios, iscoditor.

Frageton, *-(e)s, -töne, m.* ton interogativ.

Frage-und-Antwort|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de-a întrebările și răspunsurile.

frageweise *adv.* în chip de întrebare.

Frageweise, *-n, f.* **1.** metodă de a interoga, de a chestiona. **2.** mod, fel de a întreba.

Fragewort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* pronume, adverb interogativ.

fragewürdig *adj.* v. f r a g w ü r d i g.

Fragezeichen, *-s, -, n. (gram.)* semn de întrebare.

fragil *adj.* fragil.

Fragilität *f. sg.* fragilitate, șubrezenie.

fraglich *adj.* **1.** îndoielnic, problematic; dubios. **2.** amintit; în cauză; în discuție; **die ~e Person** persoana în cauză, persoana amintită, persoana în chestiune.

Fraglichkeit *f. sg.* caracter problematic, îndoielnic (al unei afirmații, al unui rezultat etc.).

fraglos *adj.* incontestabil, indiscutabil, precis, sigur, cert.

Fraglosigkeit *f. sg.* siguranță, certitudine, precizie.

Fragment, *-(e)s, -e, n.* fragment.

fragmentarisch I. *adj.* fragmentar. **II.** *adv.* fragmentar, pe fragmente.

Fragmentation, *-en, f. (biol.)* fragmentare.

fragmentieren, *fragmentierte, fragmentiert, vb. (h) tr.* a fragmenta.

Fragmentierung, *-en, f.* fragmentare (a unui fișier).

Fragmentist, *-en, -en, m.* autor de fragmente.

Fragner, *-s, -, m. (austr.)* băcan; precupeț.

Fragnerei, *-en, f. (austr.)* băcănie; tarabă.

fragselig *adj.* v. f r a g e l u s t i g.

fragwürdig *adj.* discutabil, îndoielnic; dubios.

Fragwürdigkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* caracter îndoielnic, dubios. **2.** lucru dubios, îndoienic.

frais [frɛːs] și *(austr.)* **fraise** [frɛːz] *adj.* frez, de culoarea fragilor.

Fraise [ˈfrɛːzə], *-n, f.* **1.** guler la costume de epocă. **2.** barbă subțire de la o ureche la alta.

Fraisen [frae-] *pl. (med., reg.)* **1.** convulsii (la copiii mici), eclampsie infantilă. **2.** epilepsie.

Fraisen|anfall, *-(e)s, -fälle, m. (med., reg.)* **1.** acces de eclampsie infantilă. **2.** acces de epilepsie.

Fraktal, *-s, -e, n. (inform.)* fractal.

Fraktion [-tsi-], *-en, f.* **1.** *(mat.)* fracție. **2.** fracțiune. **3.** *(opt.)* frângere. **4.** *(pol.)* fracțiune, grup parlamentar.

Fraktionator, *-s, -toren, m.* v. F r a k t i o n i e r a p p a r a t.

Fraktionar, *-s, -e, m.* fracționar.

fraktionell *adj.* fracționar; **die ~en Gruppierungen** grupările fracționare.

Fraktionier|apparat, *-(e)s, -e, m. (chim.)* aparat de fracționare.

Fraktionier|aufsatz, *-es, -sätze, m. (tehn.)* condensator parțial, deflegmator.

fraktionieren, *fraktionierte, fraktioniert, vb. (h) tr.* a fracționa, a distila fracționat.

Fraktionierturm, *-(e)s, -türme, m. (chim.)* coloană, turn de fracționare.

Fraktionierung, *-en, f. (chim.)* distilare fracționată.

Fraktions|aus|schuss, *-es, -schüsse, m. (pol.)* comitet al fracțiunii.

Fraktionsberatung, *-en, f. (pol.)* deliberare, consfătuire a unei fracțiuni politice.

Fraktionsberechnung, *-en, f. (mat.)* calcul al mediei.

Fraktionsbeschluss, *-es, -schlüsse, m.* hotărâre a unei fracțiuni (parlamentare).

Fraktionsbildung, *-en, f. (pol.)* formare de fracțiuni.

Fraktionsdisziplin *f. sg. (pol.)* disciplină a fracțiunii.

Fraktionsgemeinschaft, *-en, f. (pol.)* alianță între fracțiuni.

Fraktionskampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (pol.)* luptă între fracțiuni.

fraktionslos *adj. (pol.)* care nu face parte din nici o fracțiune.

Fraktionslosigkeit *f. sg.* **1.** lipsă de fracțiuni. **2.** *(pol.)* neapartenență la nici o fracțiune.

fraktionsmäßig *adj., adv.* fracționar.

Fraktionsmitglied, *-(e)s, -er, n. (pol.)* membru al unei fracțiuni.

Fraktions|sitzung, *-en, f.* ședință a fracțiunii.

Fraktions|sprecher, *-s, -, m.* purtător de cuvânt al fracțiunii politice.

Fraktionsversammlung, *-en, f. (pol.)* adunare în plen a fracțiunii politice.

Fraktionsvorsitzende, *-n, -n (ein Fraktionsvorsitzender), m.* și *f.* președinte(-tă) a fracțiunii politice.

Fraktur, *-en, f.* **1.** *(med.)* fractură. **2.** *(tipogr.)* caractere gotice, fractur. **3.** *(în expr.)* **mit jm. ~ reden** (sau **sprechen**) a vorbi cu cineva energic, fără înconjur, pe șleau, de la obraz.

Fraktur|buch|stabe, *-ns, -n, m.* literă gotică.

Frakturschrift *f. sg.* scriere gotică.

Frame, *-n, f. (înv.)* suliță; frigare.

Française [frãˈsɛːz(ə)], *-n, f. (înv.)* cadril francez.

Franchise (frãˈʃiːz(ə)] *f. sg.* **1.** sinceritate, franchețe. **2.** scutire de impozit, de taxe. **3.** bagaj de mână (pentru care nu se plătește taxă). **4.** pagubă neînsemnată pentru care societățile de asigurare nu dau despăgubire. **5.** *(ec.)* [ˈfrɛntʃalz] franciză.

franco *adv.* v. f r a n k o.

frank *adj.* **1.** franc, sincer, deschis; *(adverbial)* **ich sage es ~ und frei** o spun sincer, verde, fără înconjur, pe șleau, de la obraz. **2.** liber. **3.** *(reg., despre fete)* fără un băiat care să-i facă curte; liberă.

Frank, *-en, -en, m.* v. F r a n k e n.

Frankatur, *-en, f.* francare.

Frankaturvermerk, *-(e)s, -e, m.* mențiune de francare.

Frankaturzwang, *-(e)s, m. sg.* francare obligatorie, obligativitate a francării.

Franke, *-n, -n, m.* **1.** *(ist.)* franc. **2.** francon, locuitor din Franconia. **3.** *(poet.)* francez.

Franken, *-s, -, m.* franc (monedă); **die Rechnung beträgt 10 ~** socoteala face 10 franci.

Franken|stück, *-(e)s, -e, n.* monedă, piesă de un franc.

Frankfurter, *-s, -, m.* **1.** locuitor din Frankfurt. **2.** *pl.* cârnăcior (de Frankfurt).

frankierbar *adj.* care trebuie francat; **~er Brief** scrisoare care trebuie francată.

frankieren, *frankierte, frankiert, vb. (h) tr.* a franca, a timbra (o scrisoare, un pachet).

Frankiermaschine, *-n, f.* mașină de francat.

frankiert I. *part. trec.* de la f r a n k i e r e n. **II.** *adj.* francat.

Frankierung, *-en, f.* francare.

Frankierungszwang, *-(e)s, m. sg.* v. F r a n k a t u r z w a n g.

Fränkin, *-nen, f.* **1.** *(ist.)* francă. **2.** franconă, locuitoare din Franconia.

fränkisch *adj.* **1.** *(ist.)* franc. **2.** francon. **3.** *(poet.)* francez.

franko *adv. (com.)* franco, fără plată; **~ Grenze** franco (până la) graniță.

Frankobrief, *-(e)s, -e, m. (com.)* scrisoare francată.

Frankogebühr, *-en, f.* taxă poștală; cost al timbrelor poștale necesare francării.

Franko|lieferung, *-en*, **Franko|sendung**, *-en, f.* transport franco (ale cărui cheltuieli sunt suportate de furnizor).

Franko|stempel, *-s, -, m.* marcă poștală; ștampila de francare.

Franktireur [-ˈrøːɐ], *-s, -s, m.* **1.** *(ist.)* franctiror. **2.** *(înv.)* partizan.

Fransche, *-n, -n, m.* v. F r a n z o s e.

Franse, *-n, f.* franj; **mit ~n besetzt** împodobit cu ciucuri, cu franjuri.

fransen, *franste, gefranst (du, er franst), vb. (h) intr.* a se destrăma; **dieser Stoff lässt sich schwer nähen, er franst** stofa aceasta se lucrează greu, se destramă.

Fransenbesatz, *-es, -sätze, m.* garnitură de franjuri.

Fransenmacher, *-s, -, m.* ceaprazar.

Fransenschildkröte, *-n, f. (zool.)* matamata, broască țestoasă cu ciucuri *(Chelys fimbriata)*.

fransicht *(înv.)*, **fransig** *adj.* **1.** cu franjuri; în formă de franjuri. **2.** destrămat, cu firele ieșite.

franz. *presc.* de la f r a n z ö s i s c h.

Franz|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* merișor pitic.

Franz|band, *-(e)s, -bände, m.* **1.** legătură (completă) în piele. **2.** carte legată în piele.

Franzbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* v. F r a n z a p f e l.

Franzbranntwein, *-(e)s, -e, m.* **1.** fricție alcoolică mentolată preparată din drojdie de vin. **2.** rachiu de drojdie.

Franzbrot, *-(e)s, -e, n.* franzelă.

Franze[1], *-n, -n, m. (reg.)* v. F r a n z o s e **(1)**.

Franze[2], *-n, f.* v. F r a n s e.

Franzgold, *-(e)s, n. sg.* aur în foiță, aur pentru legătorie.

Franziskaner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* (călugăr, călugăriță) franciscan(ă).

Franziskanermönch, *-(e)s, -e, m.* v. F r a n z i s k a n e r.

Franziskanernonne, *-n, f.* călugăriță franciscană.

Franziskaner|orden, *-s, -, m.* ordin al călugărilor franciscani.

Franzmann, *-(e)s, -männer, m. (fam., glumeț)* francez.

franzmännisch *adj. (fam., glumeț)* francez, franțuzesc.

Franz|obst, *-es, n. sg.* fructe ale pomilor crescuți în spalier.

Franzose, *-n, -n, m.* **1.** francez. **2.** *(tehn.)* cheie franceză.

Französelei, *-en, f. (peior.)* imitație excesivă și ridicolă a francezilor; franțuzire.

französeln, *französelte, französelt (ich französ(e)le), vb. (h) intr.* a fi franțuzit, a se franțuzi, a face pe francezul.

Franzosenbrot, *-(e)s, -e, n.* baghetă.

Franzosenfeind, *-(e)s, -e, m.* galofob, francofob, antifrancez.

franzosenfeindlich *adj.* galofob, francofob, antifrancez.

Franzosenfresser, *-s, -, m. (fam.)* francofob, antifrancez înverșunat.

Franzosenfresserei *f. sg. (fam.)* francofobie excesivă.

Franzosenfreund, *-(e)s, -e, m.* filofrancez, francofil.

franzosenfreundlich *adj.* filofrancez, francofil.

Franzosenfreundschaft *f. sg.* simpatie pentru francezi, francofilie.

Franzosenfurcht *f. sg.* teamă de francezi.

Franzosenholz, *-es, n. sg. (bot.)* gaiac *(Guaiacum officinale)*.

Franzosenhass, *-es, m. sg.* ură împotriva francezilor, francofobie.

Franzosenkaiser, *-s, -, m.* împărat al francezilor.

Franzosenkrankheit *f. sg. (înv., pop.)* sifilis.

Franzosenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** busuioceasă *(Galinsoga parviflora)*. **2.** trepădătoare *(Mercurialis annua)*.

Franzosenscheu *f. sg.* v. F r a n z o s e n f u r c h t.

Franzosensucht *f. sg.* simpatie exagerată pentru francezi, francomanie.

Franzosentum, *-(e)s, n. sg.* **1.** totalitate a francezilor. **2.** spirit francez, caracteristică a francezilor. **3.** naționalitate franceză.

französieren, *französierte, französiert, vb. (h) tr.* a franțuzi.

Französierung, *-en, f.* franțuzire.

Französin, *-nen, f.* franceză, franțuzoaică.

französisch I. *adj.* francez; franțuzesc; **die ~e bürgerliche Revolution** revoluția burgheză franceză; **der ~e Thron** tronul Franței; **~e Spracheigenheit** expresie idiomatică a limbii franceze, galicism; *(tipogr.)* **~es System** sistem francez de unități tipografice de măsură. **II.** *adj.* franțuzește; **auf ~** pe franțuzește; **sich auf ~ empfehlen** (sau **verabschieden** sau **drücken** sau **Abschied nehmen**) a o șterge englezește.

Französisch, *-(s), n. sg.* limba franceză; **dein ~ ist gut** franțuzeasca ta e bună; **ein schönes ~** o franceză, o franțuzească frumoasă; **gebrochen ~ sprechen** a vorbi prost, stricat limba franceză.

Französische, *-n, n. sg.* limba franceză; **ins ~ übersetzen** a traduce în franțuzește.

Französling, *-s, -e, m. (peior.)* franțuzit.

Franz|semmel, *-n, f. (reg.)* franzeluță.

Franzwein, *-(e)s, -e, m.* **1.** vin franțuzesc. **2.** șampanie.

frappant *adj.* frapant, izbitor, surprinzător, care bate la ochi.

frappieren, *frappierte, frappiert, vb. (h) tr.* **1.** a frapa, a izbi, a surprinde, a bate la ochi. **2.** a frapa, a răci cu gheață.

frappiert I. *part. trec.* de la frappieren. **II.** *adj.* mirat, surprins.

Frappiert|heit *f. sg.* uimire, surpriză, mirare.

Fräs|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* mașină de frezat.

Fräsdorn, *-(e)s, -e, m.* v. Fräserdorn.

Fräse, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* freză. **2.** *(tehn.)* mașină de frezat. **3.** *(tehn.)* motofreză. **4.** mic volan plisat.

fräsen, *fräste, gefräst (du, er fräst), vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a freza. **2.** a plisa.

Fräser, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* freză; **einfacher ~** freză cilindrică; **hinterdrehter ~** freză detalonată; **zweiteiliger ~** freză combinată din două părți. **2.** frezor.

Fräserdorn, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* ax de freză, port-freză.

Fräserzahn, *-(e)s, -zähne, m. (tehn.)* dinte de freză.

Fräsgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză de frezare.

Fräskopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap al frezei.

Fräslehre, *-n, f. (tehn.)* calibru de frezare.

Fräsmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de frezat.

Fräsmesser, *-s, -, n.* cuțit de frezat.

Fräs|pflug, *-(e)s, -pflüge, m. (agr.)* plug-freză.

fraß *pers.* 1. *și a 3-a ind. imperf.* de la fressen.

Fraß, *-es, -e, m.* **1.** *(pop.)* hrană pentru animale. **2.** *(fam.)* mâncare prost gătită; lături. **3.** *(med.)* bulimie. **4.** *(med.)* carie. **5.** *(med.)* cangrenă. **6.** *(agr., silv.)* daună, stricăciune, rosătură (provocată de dăunători).

Fräs|säge, *-n, f.* freză-ferăstrău.

Fräs|schlitten, *-s, -, m. (tehn.)* sanie a frezei.

Fraßgang, *-(e)s, -gänge, n.* galerie a viermelui (la fructe).

Fräs|spindel, *-n, f. (tehn.)* ax port-freză.

Fräs|tiefe, *-n, f. (tehn.)* profunzime a frezării.

Fräs|tisch, *-(e)s, -e, m.* masă de frezare a mașinii.

Fräsung, *-en, f.* **1.** frezare. **2.** încrețire, plisare.

Frater, *-s, Fratres, m. (bis. cat.)* călugăr, frate.

fraternisieren, *fraternisierte, fraternisiert, vb. (h) intr.* a fraterniza.

Fraternität *f. sg.* frăție, fraternitate.

fratscheln, *fratschelte, gefratschelt (ich fratsch(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a flecari, a bârfi, a spune vorbe de clacă.

Fratschelweib, *-(e)s, -er, n. (reg.)* precupeață.

Fratschler, Frätschler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (reg.)* precupeț(-eață).

fratt *adj. (reg.)* julit, ros, rănit.

Fratz, *-es, -e(n), m.* **1.** ștrengar, ștrengăriță; pici. **2.** *(peior.)* golan, javră, secătură. **3.** *(reg.)* neserios, maimuțoi.

Fratzbohrer, *-s, -, m.* burghiu, sfredel.

Frätzchen, *-s, -, n. (dim.* de la Fratze) **1.** mutrișoară. **2.** schimonositură; pocitanie.

Fratze, *-n, f.* **1.** strâmbătură, schimonositură, grimasă; **~n schneiden** a se strâmba, a face grimase. **2.** caricatură, pocitanie, figură grotescă. **3.** *(pop.)* mutră; mutrișoară; **eine hübsche ~** o mutrișoară drăguță. **4.** năzbâtie, farsă, glumă de prost gust.

Fratzenbild, *-(e)s, -er, n.* caricatură, față pocită.

Fratzengesicht, *-(e)s, -er, n.* mutră pocită.

fratzenhaft *adj.* grotesc, caricatural, schimonosit, pocit.

Fratzenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap grotesc, schimonosit, pocit.

Fratzenkuckuck, *-s, -e, m. (ornit.)* cuc șoimar *(Scythrops Novae Hollandiae)*.

Fratzenmacher, Fratzenschneider, *-s, -, m.* persoană care are obiceiul să se strâmbe, să se schimonosească; măscărici.

fratzig *adj.* v. fratzenhaft.

frau *pron. indefin. (glumeț)* vreo femeie, oricare femeie; **wenn ~ das tun würde** dacă vreo femeie ar face asta.

Frau, *-en, f.* **1.** femeie; **alte ~** femeie bătrână; **junge ~ a)** femeie tânără; **b)** femeie recent căsătorită; **weise ~** moașă; *(bis.)* **unsere liebe ~** Maica Domnului. **2.** soție, nevastă; **mit ~ und Kindern** cu toată familia; **sich** *(dat.)* **eine ~ nehmen** a se însura; **eine ~ haben** a fi însurat; **ein Mädchen zur ~ verlangen** a cere o fată în căsătorie; **meine ~** soția mea. **3.** doamnă; **~ Müller** doamna Müller; **die ~ Gräfin** doamna contesă; **Ihre ~ Mutter** mama dv.; **gnädige ~** (stimată) doamnă; **die ~ des Hauses** stăpâna casei.

Fraubase, *-n, f. (pop., înv.)* cumătră.

Fraubasengeschwätz, Fraubasengewäsch, *-(e)s, n. sg.* trăncăneală, flecăreală, clevetealǎ, bârfeală, vorbe de clacă.

fraubasenhaft *adj.* flecar; bârfitor; dornic de senzațional; de mahala.

Fraubasentum, *-(e)s, n. sg.*, **Fraubaserei**, *-en, f.* bârfeală, cleveteală; sporovăială, flecăreală, trăncăneală; vorbe de clacă; intrigărie; mahalagism.

Frauchen, *-s, -, n. (dim.* de la Frau) **1.** femeiușcă. **2.** nevestică. **3.** stăpână (a unui câine).

Fraudation [-'tsio:n], *-en, f.* fraudă.

fraudieren, *fraudierte, fraudiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înșela. **2.** a defrauda. **II.** *intr.* a face fraude.

fraudulös *adj.* fraudulos.

Frauen|abend, *-s, -e, m.* serată de doamne.

Frauen|abteil, *-(e)s, -e, n.* compartiment pentru femei.

Frauen|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum pentru femei.

Frauen|anwalt, *-(e)s, -wälte, m.* apărător al drepturilor femeilor.

Frauen|arbeit, *-en, f.* muncă efectuată de femei.

Frauen|arzt, *-es, -ärzte, m.* ginecolog.

Frauen|ärztin, *-nen, f.* ginecologă.

Frauen|asyl, *-s, -e, n.* azil de femei.

Frauenbalsam, *-s, m. sg. (bot.)* crizantemă *(Chrysanthemum)*.

Frauenbe|auftragte, *-n, -n, f.* responsabilă cu problemele privind drepturile femeilor, reprezentantă a femeilor (într-o instituție).

Frauenbeere, *-n, f. (bot., reg.)* scoruș *(Sorbus torminalis)*.

Frauenberuf, *-(e)s, -e, m.* **1.** *sg.* misiune a femeii. **2.** ocupație, profesiune pentru femei.

Frauenbeschäftigung *f. sg.* efectiv feminin din populația activă.

Frauenbe|sprechung, *-en, f.* consfătuire între femei.

Frauenbewegung, *-en, f.* mișcare feministă.

Frauenbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** (chip de) femeie. **2.** portret de femeie.

Frauenbirke, *-n, f. (bot., reg.)* mesteacăn alb *(Betula alba)*.

Frauenblättchen, *-s, n. sg. (bot.)* calapăr *(Chrysanthemum balsamita* L.).

Frauenbrigade, *-n, f.* brigadă de femei.

Frauenbrust, *-brüste, f.* sân.

Frauenbund, *-(e)s, -bünde, m.* asociație de femei.

Frauendelegation, *-en, f.* delegație de femei.

Frauendemonstration, *-en, f.* demonstrație, manifestație a femeilor.

Frauendienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu de interes obștesc făcut de femei.

Frauendistel, *-n, f. (bot.)* amărea, spân alb *(Silybum marianum)*.

Frauendoppel, *-s, -, n. (sport)* (meci de) dublu femei.

Frauen|ehre *f. sg.* cinste a femeii.

Frauen|einzel, *-s, -, n. (sport)* (meci de) simplu femei.

Frauen|eis, *-es, n. sg. (mineral.)* ghips, spat ghipsos.

Frauen|emanzipation [-tsio:n] *f. sg.* emancipare a femeii.

Frauenfaden, *-s, -fäden, m.* funigei.

Frauenfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ferigă, spinarea-lupului *(Athyrium filix-femina)*.

Frauenfeind, *-(e)s, -e, m.* misogin, dușman al femeilor.

Frauenflachs, *-es, m. sg. (bot.)* linariță *(Linaria vulgar is)*.

Frauenfrage *f. sg.* problemă a drepturilor femeii.

Frauenfunk, *-s, m. sg.* emisiuni radio și TV pentru femei.

Frauengefängnis, *-ses, -se, n.* închisoare de femei.

Frauengemach, *-(e)s -mächer, n.* iatac, cameră, încăpere locuită de femei.

Frauengeschichten *pl. (fam.)* afaceri amoroase.

Frauenge|stalt, *-en, f.* **1.** siluetă de femeie. **2.** figură de femeie; personaj feminin.

Frauenglas, *-es, n. sg. (mineral.)* mică.

Frauengut, *-(e)s, -güter, n.* proprietate a femeii.

Frauenhaar, *-(e)s, -e, n.* **1.** păr de femeie. **2.** *(bot.)* ferigă, părul-fetei *(Asplenium adiantum-nigrum)*.

frauenhaft *adj.* feminin; femeiesc; **ein ~es Wesen** o fire feminină; *(adverbial)* **er hat ~ feine Hände** el are mâini fine ca de femeie.

Frauenhaftigkeit *f. sg.* feminitate.

Frauenhandel, *-s, m. sg.* trafic de carne vie.

Frauenhandschuh, *-(e)s, -e, m.* mănușă de damă.

Frauenhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** *(ist.)* apartament pentru femei (în castele). **2.** bordel.

Frauenheilkunde *f. sg.* ginecologie.

Frauenheim, *-(e)s, -e, n.* cămin de femei.

Frauenheld, *-en, -en, m.* afemeiat.

Frauenhemd, *-(e)s, -en, n.* cămașă femeiască, de damă.

Frauenherz, *-ens, -en, n.* **1.** inimă de femeie. **2.** *(bot.)* cerceii-doamnei *(Dicentra spectabilis)*.

Frauenholz, *-es, n. sg. (bot.)* caprifoi *(Lonicera xylosteum* L.).

Frauenhut, *-(e)s, -hüte, m.* pălărie de damă.

Frauenkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie.

Frauenkloster, *-s, -klöster, n.* mânăstire de maici.

Frauenknecht, *-(e)s, -e, m.* bărbat afemeiat.

Frauenkongress, *-es, -e, m.* congres de femei.

Frauenkrankheit, *-en, f.* v. Frauenleiden.

Frauenküchlein, *-s, -, n. (entom.)* buburuză, gărgăriță *(Coccinella septempunctata)*.

Frauenkundgebung, *-en, f.* v. Frauendemonstration.

Frauenleben, *-s, n. sg.* viață de femeie.

Frauenleiden, *-s, -, n.* boală de femei.

Frauenliebe *f. sg.* iubire de femeie.

Frauenlist, *-en, f.* șiretenie femeiască; șiretlic de femeie.

Frauenlob, *-(e)s, n. sg.* laudă a femeilor.

Frauenlohn, *-(e)s, -löhne, m.* plată, salariu pentru munca femeii.

frauenlos *adj.* fără femei.

Frauenmann, *-(e)s, -männer, m.* bărbat muieratic, afemeiat.

Frauenmannschaft, *-en, f. (sport)* echipă feminină.

Frauenmantel, *-s, -mäntel, m.* **1.** palton de damă. **2.** *(bot.)* crețișoară *(Alchemilla vulgaris)*.

Frauenmensch, *-es, -er, n. (pieor.)* femeie, muiere.

Frauenmilch *f. sg.* **1.** lapte de mamă. **2.** *(reg.)* bere neagră tare.

Frauenminze, *-n, f. (bot.)* v. Frauenblättchen.

Frauenmörder, *-s, -, m.* ucigaș de femei.

Frauen|orden, *-s, -, m. (bis.)* ordin de călugărițe.

Frauen|organisation, *-en, f.* organizație de femei.

Frauenputz, *-es, m. sg.* găteală femeiască.

Frauenquote, *-n, f. (fam.)* număr procentual de femei în poziții conducătoare și politică.

Frauenraub, *-(e)s, m. sg. (ist.)* răpire a femeilor.

Frauenrecht, *-(e)s, -e, n. (pol.)* drepturi pentru femei.

Frauenrechtler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* feminist(ă).

frauenrechtlerisch *adj.* feminist.

Frauensache *f. sg. (în expr.)* **das ist ~** asta e treabă de femeie, cade în sarcina femeilor.

Frauensattel, *-s, -sättel, m. (sport)* şa de damă.
Frauenschaft, *-en, f.* **1.** totalitate a femeilor (dintr-o localitate, întreprindere etc.). **2.** organizaţie de femei.
Frauenschneider, *-s, -, m.* croitor de damă.
Frauenschuh, *-(e)s, -e, m.* **I.** pantof de damă. **II.** *(bot.)* **1.** căldăruşă *(Aquilegia nigricans)*. **2.** papucul-doamnei, condurul-doamnei *(Cypripedilum calceolus)*.
Frauenschuhmacher, *-s, -, m.* pantofar, cizmar de damă.
Frauenschule, *-n, f.* şcoală de fete.
Frauenschuster, *-s, -, m.* v. Frauenschuhmacher.
Frauenschutz, *-es, m. sg.* protecţie a femeii.
Frauenseele, *-n, f.* suflet de femeie.
Frauenseite, *-n, f.* **1.** pagină, rubrică pentru femei (în ziare, reviste). **2.** *(bis.)* partea de nord, unde stau femeile.
Frauensleute *pl. (fam., peior.)* femei, muieri, muieret.
Frauensmensch, *-(e)s, -er, n. (pop., peior.)* femeie, muiere.
Frauensommer, *-s, -, m.* **1.** vară târzie, sfârşit de vară. **2.** funigei.
Frauens|person, *-en, f.* **1.** *(fam.)* fiinţă feminină. **2.** *(peior.)* femeie, muiere.
Frauen|spiegel, *-s, m. sg. (bot.)* oglinda-doamnei *(Specularia speculum)*.
Frauen|sport, *-(e)s, -e, m.* sport feminin.
Frauen|sportver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociaţie sportivă de femei.
Frauen|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** *sg.* stare de femeie măritată. **2.** balcon al femeilor în sinagogă.
Frauen|station, *-en, f.* secţia de femei (în spital).
Frauen|stift, *-(e)s, -e (r), n.* **1.** mânăstire de călugăriţe. **2.** instituţie de educaţie feminină laică sau semilaică.
Frauen|stimme, *-n, f.* **1.** voce de femeie. **2.** *(pol.)* vot al femeilor.
Frauen|stimmrecht, *-(e)s, n. sg. (pol.)* drept de vot pentru femei.
Frauentag, *-(e)s, m. sg.* **1.** ziua femeii; **Internationaler** ~ Ziua Internaţională a Femeii. **2.** *(bis.)* Buna Vestire.
Frauentracht, *-en, f.* port al femeilor.
Frauentum, *-(e)s, n. sg.* **1.** feminitate. **2.** femeile, sexul femeiesc.
Frauenturnen, *-s, n. sg. (sport)* gimnastică feminină.
Frauenverband, *-(e)s, -bände, m.* v. Frauenverein.
Frauenver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociaţie, societate de femei.
Frauenver|einigung, *-en, f.* asociaţie de femei.
Frauenviole [-vi-], *-n, f. (bot.)* nopticoasă *(Hesperis matronalis)*.
Frauenvolk, *-(e)s, n. sg.* **1.** lume a femeilor, femeile. **2.** *(peior.)* muieret.
Frauenwahlrecht, *-(e)s, n. sg.* v. Frauenstimmrecht.
Frauenwürde *f. sg.* demnitate a femeii.
Frauenzeitschrift, *-en, f.* revistă pentru femei.
Frauenzimmer, *-s, -, n.* **1.** *(înv.)* femele, fiinţă feminină. **2.** *(peior.)* muiere; **lass dich nicht mit dem ~ ein** nu te încurca cu femeia aceea.
Frauenzimmerchen, *-s, -, n. (dim.* de la Frauenzimmer) *(fam., glumeţ)* femeiuşcă, muieruşcă.
Frauenzwinger, *-s, -, m.* harem.
Fräulein, *-s, -, n.* **1.** domnişoară; duduie; **Ihr ~ Tochter** domnişoara dv., fiica dv.; ~ **X** domnişoara X; ~! duduie! domnişoară! **das ~ vom Amt** telefonista, domnişoara de la telefoane. **2.** chelneriţă, ospătăriţă; ~, **bitte zahlen** domnişoară, plata vă rog. **3.** *(ist.)* titlu dat unei fete de familie nobilă.
fräuleinmäßig *adj.* ca o domnişoară.
Fräulein|stift, *-(e)s, -e(r), n. (ist.)* asezământ, fundaţie pentru fete nobile bătrâne.
fraulich *adj.* femeiesc, feminin; de femeie; matern; **~e Fürsorge** grijă de mamă, de femeie.
Fraulichkeit *f. sg.* feminitate.
frdl. *presc.* de la freundlich.
frech *adj.* **1.** obraznic, neobrăzat, impertinent. **2.** *(înv.)* îndrăzneţ, cutezător, temerar. **3.** *(reg.)* mofturos; alintat.
Frechdachs, *-es, -e, m. (fam.)* (copil) obraznic; obrăznicătură.
Frech|heit, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** obrăznicie, neobrăzare, impertinenţă. **2.** *(înv.)* îndrăzneală, cutezanţă. **II.** obrăznicie, gest sau vorbă obraznic(ă).
Frechling, *-s, -e, m.* v. Frechdachs.
fredonnieren, *fredonnierte, fredonniert, vb. (h) tr.* a fredona.
Freesie ['fre:ziə], *-n, f. (bot.)* frezie.
Fregatte, *-n, f.* **1.** *(mar.)* fregată. **2.** *(fig.)* femeie împopoţonată.
Fregattenkapitän, *-s, -e, m. (mar.)* căpitan (de marină) de rangul al doilea.
Fregattenleutnant, *-s, -e (şi -s), m.* locotenent de fregată.
Fregatt(en)vogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* fregat *(Fregata aquila)*.
frei I. *adj.* **1.** liber, slobod; neconstrâns, nesilit, independent; nestânjenit; **~er Beruf** profesiune liberă; **heute ist mein ~er Tag** azi e ziua mea liberă; **der ~e Wille** liberul arbitru; **aus ~er Hand verkaufen** a vinde de bună voie; **die ~e Wahl haben** a alege după bunul plac; **aus ~em Antriebe** de bună voie, din proprie iniţiativă; **jm. ~e Hand lassen (sau geben)** a da cuiva mână liberă, libertate de acţiune; **seinen Tränen ~en Lauf lassen** a nu-şi stăpâni lacrimile, a da frâu liber lacrimilor; **den Sachen ~en Lauf lassen** a lăsa lucrurile în voia lor, a nu interveni în mersul lucrurilor; **auf ~en Fuß setzen** a pune în libertate; **aus ~en Stücken** de bună voie; ~ **sein a)** a fi liber; **b)** a nu fi ocupat; **c)** a nu fi căsătorit sau logodit; ~ **werden a)** a deveni liber; **b)** *(despre abur, gaze etc.)* a se degaja; **sich ~ machen** a se face liber, a se elibera; **ich bin so ~** îmi permit; *(adverbial)* **heute haben wir ~** azi suntem liberi, azi n-avem serviciu, azi n-avem cursuri; **sich ~ bewegen können a)** a avea mişcările libere, a se putea mişca liber; **b)** a avea libertate de acţiune; **der Ballon schwebt ~ in der Luft** balonul pluteşte liber în aer. **2.** vacant, neocupat; disponibil; *(despre terenuri)* viran; **eine ~e Stelle** un loc vacant; **eine ~e Stunde** o oră liberă, fără ocupaţie; **ist der Stuhl noch ~?** e liber scaunul acesta? **ich habe keine Stunde mehr ~** nu mai am nici o oră liberă; **Zimmer ~** cameră disponibilă; *(sport)* **Bahn ~!** pârtie! **ein ~er Posten** un post vacant; **~e Kräfte** forţe disponibile. **3.** liber, fără mijloace auxiliare; nepregătit, improvizat; **aus ~er Hand zeichnen** a desena cu mâna liberă; *(adverbial)* **~ sprechen** a vorbi liber, fără a citi. **4.** liber, în linii mari, după sens; **~e Übersetzung** traducere liberă. **5.** liberal, liber; **~e Ansichten haben** a avea idei, păreri, concepţii liberale. **6.** liber; fără prejudecăţi; libertin; fără perdea; **~e Liebe** amor liber; **hier herrscht ein ~er Ton** aici domneşte un ton liber; **dies Buch ist recht ~** cartea aceasta e cam fără perdea; *(adverbial)* **sie benimmt sich recht ~** se poartă cam liber. **7.** gratuit, gratis; *(com.)* franco; **Eintritt ~** intrare liberă; **freie Station** întreţinere gratuită; **~e Fahrt** călătorie gratuită; *(adverbial)* **~ (ins) Haus** franco domiciliu, cu transportul gratuit până acasă. **8.** liber, deschis; **~es Feld** câmp deschis; **~e Luft** aer liber; **unter ~em Himmel** sub cerul liber; **~e Aussicht** vedere, privelişte largă, deschisă; *(adverbial)* **das Haus liegt ~** casa e liberă de jur împrejur. **9.** *(von)* lipsit (de), fără; **~ von Vorurteilen** lipsit de prejudecăţi; **~ von Feuchtigkeit** fără igrasie. **10.** *(von)* liber, scutit (de); **~ vom Militärdienst** scutit de serviciul militar; **~ von Gebühren** scutit de taxe. **11.** care nu mai beneficiază de drepturi de autor; **Fontäne ist seit vielen Jahren ~** de ani de zile nu se mai plătesc drepturi pentru Fontane. **12.** liber, deschis, sincer, franc, pe faţă; **ein ~es Wort** o vorbă sinceră; *(adverbial)* **~ (und offen) herausreden** sau **~ von der Leber weg reden** a vorbi deschis, verde (în faţă), pe şleau. **II.** *adv. (reg.)* foarte, cumsecade, tare de tot; **das ist ~ hübsch** asta-i tare drăguţ, asta-i drăguţ de tot.
Frei|acker, *-s, -äcker, m.* pământ scutit de dări.
Frei|aktie [-tsiə], *-n, f. (com.)* acţiune gratuită.
frei aufliegend *adj.* **1.** liber, accesibil, la dispoziţie. **2.** *(tehn.)* simplu sprijinit, rezemat (pe ceva).
Freibad *-(e)s, -bäder, n.* **1.** baie sub cerul liber. **2.** stabiliment de băi sub cerul liber; ştrand.
Freiball, *-(e)s, -bälle, m.* bal cu intrare gratuită.
Freiballon, *-s, -e (şi -s), m. (av.)* balon liber (nedirijabil).
Freibank, *-bänke, f.* măcelărie ieftină, de calitate inferioară.
Freibankfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de categorie ieftină, inferioară.
Freibauer, *-n (şi -s), -n, m. (ist.)* răzeş.
freibekommen, *bekam frei, freibekommen, vb. (h)* **I.** *tr.* a reprimi (un lucru sechestrat etc.). **II.** *intr.* a primi concediu, a fi învoit.
Freiberger, *-s, -, m. (glumeţ)* chiulangiu.
freiberuflich *adj.* liber-profesionist.
Freibetrag, *-(e)s, -beträge, m. (fin.)* sumă scutită de impozite, tranşă neimpozabilă.
Freibeuter, *-s, -, m.* **1.** pirat, corsar. **2.** profitor lipsit de scrupule; **literarischer ~** plagiator.
Freibeuterei, *-en, f.* **1.** *sg.* piraterie. **2.** act de piraterie; *(fig.)* exploatare; lăcomie la câştig; abuz; tâlhărie.
freibeuterisch *adj.* (ca) de pirat, piratesc.
Freibeuterschiff, *-(e)s, -e, n.* vas de piraţi.
Freibezirk, *-(e)s, -e, m.* teritoriu liber; porto-franco.
Freibier, *-(e)s, n. sg.* **1.** bere gratuită, la dispoziţia consumatorilor. **2.** bere scutită de taxe.
Freibillett [-biljɛt], *-(e)s, -e, n. (reg., înv.)* bilet gratuit.
freibitten, *bat frei, freigebeten (du bittest frei, er bittet frei), vb. (h) tr.* a ruga să i se dea liber.
freibleibend *adj. (com.)* fără obligaţii; *(despre preţuri)* facultativ, la libera înţelegere.
Freibord, *-(e)s, m. sg. (mar.)* bord, deasupra liniei de plutire.
Freibrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(înv.)* paşaport. **2.** *(ist.)* hrisov prin care se acordă anumite privilegii. **3.** *(ist.)* act deliberare. **4.** diplomă de calfă. **5.** *(ist.)* atestat de naştere liberă.
Freibürger, *-s, -, m. (ist.)* **1.** cetăţean liber. **2.** cetăţean al unui oraş liber.
Freidenker, *-s, -, m.* liber-cugetător; ateu.
Freidenkerei *f. sg.* atitudine de liber-cugetător; ateism.
freidenkerisch *adj.* liber-cugetător; ateist.
Freidenker|organisation, *-en, f.* organizaţie a liber-cugetătorilor, a ateiştilor.
freidig *adj.* **1.** *(înv., reg.)* îndrăzneţ, cutezător. **2.** *(reg.)* bucuros.
Freiding, *-(e)s, -e, n.* v. Freistuhl.
Freidraht, *-(e)s, -drähte, m. (electr.)* fir conductor neizolat.
Freie[1], *-n, -n (ein Freier), m.* şi *f. (ist.)* persoană liberă.
Freie[2], *-n, n. sg.* spaţiu liber, aer liber; **im ~n** sub cerul liber; în aer liber; **ins ~** la aer, la câmp (deschis), la iarbă verde.
frei|eigen *adj. (despre proprietăţi)* alodial, scutit de orice dare.
Frei|einsendung, *-en, f.* trimitere cu porto plătit.
freien, *freite, gefreit, vb. (h)* **I.** *intr.* a peţi, a cere în căsătorie; **um ein Mädchen ~, um die Hand eines Mädchens ~** a cere în căsătorie o fată; **nach Geld ~** a căuta o fată cu zestre mare, a umbla după zestre. **II.** *tr. (înv.)* a lua în căsătorie.
Freier, *-s, -, m.* peţitor, pretendent.
Freierei, *-en, f.* cerere în căsătorie.
Freiersfüße *pl. (numai în expr.)* **auf ~n gehen** a căuta o nevastă, a umbla după însurătoare, a merge în peţit.
Freiersmann, *-(e)s, Freiersleute, m.* v. Freier.
Frei|exemplar, *-s, -e, n.* exemplar gratuit (al unei cărţi), specimen.
Freifahrkarte, *-n, f. (ferov.)* permis de călătorie gratuită.
Freifahrschein, *-(e)s, -e, m. (ferov.)* foaie de drum, bilet gratuit.
Freifahrt, *-en, f. (ferov.)* călătorie gratuită.
Freifall, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* cădere liberă.
Freifallbär, *-en, -en, m. (tehn.)* mai ce cade liber.
Freifallbeschleunigung *f. sg. (fiz.)* accelerare în căderea liberă.
Freifläche, *-n, f. (constr.)* loc viran.
freifliegend *adj.* zburând liber, volant.
Freiflut *f. sg. (hidr.)* deversare.
Freifluter, *-s, -, m. (hidr., constr.)* deversor.
Freifracht *f. sg.* **1.** bagaj scutit de taxe. **2.** transport gratuit.
Freifrau, *-en, f. (ist.)* baronă, baroneasă.
Freifräulein, *-s, -, n. (ist.)* fiică de baron, baroneasă.
Freigabe *f. sg.* **1.** eliberare; deblocare; slobozire. **2.** scoatere de sub o oprelişte (sechestru, rechiziţie, cenzură etc.); redare în circulaţie. **3.** *(fin.)* liberalizare (a preţurilor, a taxelor de schimb).
Freigabe|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* autorizaţie de eliberare.
Freigabetaste, *-n, f.* clapă de dat «mers liber».
Freigabewerk, *-(e) s, -e, n. (ferov.)* mecanism de deblocare a liniei.
Freigang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** ieşire a deţinuţilor la lucru. **2.** plimbare zilnică în curtea închisorii.

Freigänger, *-s, -, m.* **1.** franctiror, partizan. **2.** *(tehn.)* automat. **3.** deţinut trimis la lucru în afara închisorii.

freigeben, *gab frei, freigegeben (du gibst frei, er gibt frei), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a elibera, a slobozi, a da (cuiva) drumul, a da, a reda (cuiva) libertatea; **einen Gefangenen** ~ a elibera un prizonier **2.** a elibera, a dezlega de o obligaţie, de un angajament; **den Bräutigam** (sau **die Braut**) ~ a desface logodna. **3.** a ridica, a anula o oprelişte, o interdicţie; *(jur.)* a anula confiscarea (unei publicaţii); **die Straße für den Verkehr** ~ a (re)da şoseaua circulaţiei; **rationierte Ware** ~ a lăsa spre vânzare liberă, a debloca o marfă raţionalizată. **4.** *(fin.)* a liberaliza (un curs monetar). **II.** *intr.* şi *tr.* *(ferov.)* a da drum liber. **III.** *intr.* a da vacanţă, concediu; a suspenda cursurile (pentru elevi, studenţi); **gestern wurde freigegeben** ieri cursurile au fost suspendate.

freigebig *adj.* darnic, larg, generos; **er ist zu** ~ e mână spartă.

Freigebigkeit *f. sg.* dărnicie, generozitate.

freigeboren *adj. (ist.)* născut liber.

Freigebung *f. sg.* v. Freigabe.

Freige|hege, *-s, -, n.* loc mare îngrădit pentru animale (în grădini zoologice etc.).

Freigeist, *-(e)s, -er, m.* v. Freidenker.

Freigeisterei, *-en, f.* **1.** atitudine, concepţie de liber-cugetător. **2.** liberalism de paradă.

freigeisterisch *adj.* liber-cugetător.

freigeistig *adj.* liberal.

Freigelände, *-s, -, n. (mil.)* câmp liber, deschis.

freigelassen *part. trec.* de la freilassen.

Freigelassene, *-n, -n (ein Freigelassener), m.* şi *f. (ist.)* persoană dezrobită, eliberată (din sclavie, din iobăgie).

Freigepäck, *-(e)s, n. sg.* bagaj de mână, bagaj scutit de taxă.

Freigericht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* tribunal secret (neoficial).

Freigerinne, *-s, -, n. (hidr.)* gură, canal de descărcare.

freigesinnt *adj.* liberal.

freige|sprochen *part. trec.* de la freisprechen.

freigewählt *adj.* liber ales; *(sport)* **~e Übung** exerciţiu liber ales.

freigewerkschaftlich *adj.* din sindicatele libere; a(l) sindicatelor libere.

frei geworden *part. trec.* de la frei werden.

freigiebig *adj.* v. freigebig.

Freigold, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* aur nativ (la suprafaţa solului).

Freigraf *-en, -en, m. (ist.)* jurat al tribunalului secret (neoficial).

Freigrenze, *-n, f. (fin.)* limită de impozitare.

Freigut, *-(e)s, -güter, n.* **1.** marfă scutită de taxe vamale, bunuri duty-free. **2.** *(ist.)* bun alodial, scutit de dări.

frei|haben, *hatte frei, freigehabt (ich habe frei, du hast frei, er hat frei), vb. (h) tr.* a avea liber.

Frei|hafen, *-s, -häfen, m.* port liber, porto-franco.

frei|halten, *hielt frei, freigehalten (du hältst frei, er hält frei), vb. (h) tr.* **1.** a plăti pentru cineva (consumaţia), a trata, a face cinste (cuiva); a aproviziona; **jn. mit Zigaretten** ~ a aproviziona pe cineva cu ţigări. **2.** a rezerva; **einen Tag für jn.** ~ a rezerva o zi pentru cineva.

Frei|hand|drehbohrmaschine, *-n, f. (tehn.)* bormaşină manuală.

Frei|handel, *-s, m. sg.* comerţ liber, liber schimb (fără taxe vamale).

Frei|handels|abkommen, *-s, -, n.* acord de liber schimb.

Frei|handels|ära, *-ären, f. (ec.)* epocă a comerţului liber, a liberului schimb.

Frei|handels|periode, *-n, f. (ec.)* perioadă a comerţului liber, a liberului schimb.

Freihandels|system, *-s, -e, n.* liberul schimb, liber-schimbism.

Frei|handelszone, *-n, f. (ec.)* zonă a liberului schimb.

frei|händig *adj.* **I.** cu mâna liberă; **~es Zeichnen** desen liber; *(adverbial)* ~ **zeichnen** a desena cu mâna liberă; ~ **Rad fahren** a merge cu bicicleta fără a ţine ghidonul cu mână. **2.** de bunăvoie, neforţat; fără intermediar, direct; *(adverbial)* ~ **verkaufen** a vinde de bunăvoie; a vinde direct, fără intermediar.

Frei|händler, *-s, -, m.* liber-schimbist, partizan al comerţului liber, al liberului schimb.

frei|händlerisch *adj.* conform cu liberul schimb, în spiritul liberului schimb.

Frei|handzeichnen, *-s, n. sg.* desen cu mâna liberă.

Frei|handzeichnung, *-en, f.* desen făcut cu mâna liberă.

Frei|haus, *-es, -häuser, n.* casă scutită de impozite.

Frei-Haus-Lieferung, *-en, f.* livrare franco la domiciliu.

Frei|heit, *-en, f.* **1.** *sg.* libertate; **dichterische** ~ licenţă poetică; **die** ~ **der Presse** libertatea presei; **die** ~ **von Straßenumzügen und Kundgebungen** libertatea de a organiza demonstraţii şi manifestaţii de stradă; **die** ~ **des Wortes** libertatea cuvântului; *(ec.)* **die** ~ **der Meere** libertatea mărilor; **die** ~ **des internationalen wirtschaftlichen Verkehrs** libertatea traficului internaţional; **ich nehme mir die** ~ îmi permit. **2.** îndrăzneală, obrăznicie, necuviinţă; **sich** *(dat.)* **große ~en (heraus)nehmen** a-şi permite prea multe, a întrece măsura. **3.** privilegiu.

frei|heitlich *adj.* în spiritul libertăţii; libertar; liberal.

frei|heitliebend *adj.* iubitor de libertate.

Frei|heits|apostel, *-s, -, m. (poet.)* apostol al libertăţii.

Frei|heitsbaum, *-(e)s, -bäume, m.* arbore al libertăţii (ca simbol al libertăţii statale).

Frei|heitsberaubung, *-en, f.* privaţiune de libertate.

Frei|heitsbeschränkung, *-en, f.* **1.** *sg.* îngrădire a libertăţii. **2.** restricţie privativă de libertate.

Frei|heitsbe|strebung, *-en, f.* năzuinţă spre libertate.

Frei|heitsbewegung, *-en, f. (pol.)* mişcare de eliberare.

Frei|heitsbrief, *-(e)s, -e, m.* v. Freibrief **(3).**

Frei|heitsdichtung, *-en, f.* poezie a libertăţii.

Frei|heitsdrang, *-(e)s, m. sg.* năzuinţă de libertate, dor de libertate.

Frei|heitsdurst, *-(e)s, m. sg.* sete de libertate.

Frei|heits|ent|ziehung *f. sg.*, **Frei|heits|ent|zug**, *-es, m. sg.* privaţiune de libertate.

Frei|heitsfreund, *-(e)s, -e, m.* prieten al libertăţii.

Frei|heitsfront, *-en, f.* front al libertăţii.

Frei|heitsgedanke, *-ns, -, m.* ideea de libertate.

Frei|heitsgefühl, *-(e)s, n. sg.* simţ, sentiment al libertăţii.

Frei|heitsgesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec de libertate.

Frei|heitsgöttin *f. sg. (poet.)* zeiţă a libertăţii.

Frei|heitsheld, *-en, -en, m.* erou al luptei de eliberare.

Frei|heitskampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă de eliberare.

Frei|heitskämpfer, *-s, -, m.* luptător pentru libertate.

Frei|heitskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de eliberare, de independenţă.

Frei|heitsliebe *f. sg.* dragoste de libertate.

frei|heitsliebend *adj.* v. freiheitliebend.

Frei|heitslied, *-(e)s, -er, n.* v. Freiheitsgesang.

Frei|heitsmütze, *-n, f. (ist.)* bonetă a libertăţii (a iacobinilor).

Frei|heits|prediger, *-s, -, m.* v. Freiheitsapostel.

Frei|heits|schwärmer, *-s, -, m.* luptător entuziast pentru libertate.

Frei|heits|sinn, *-(e)s, m. sg.* spirit de libertate.

Frei|heits|statue [şi -'sta:-], *-n, f.* statuie a libertăţii; *(nume propriu)* Statuia Libertăţii (din New York).

Frei|heits|strafe, *-n, f.* pedeapsă privativă de libertate.

Frei|heits|tradition, *-en, f.* tradiţie a libertăţii.

Frei|heitswillen, *-s, m. sg.* voinţă de libertate.

Frei|heizung, *-en, f. (tehn.)* **1.** încălzire directă. **2.** vulcanizare liberă.

frei|heraus I. *adv.* verde, pe şleau; în faţă. **II.** *interj.* spune odată! dă-i drumul! spune verde!

Frei|herr, *-(e)n, -en, m. (ist.)* baron.

frei|herrlich *adj.* baronal, de baron.

Frei|herrnsitz, *-es, -e, m.* castel baronal; reşedinţă a unui baron.

Frei|herrschaft, *-en, f.* baronie.

frei|herzig *adj.* deschis, sincer, franc.

Frei|hof, *-(e)s, -höfe, m.*, **Frei|hufe**, *-n, f. (ist.)* bun alodial, bun scutit de dări.

Frei|in, *-nen, f. (ist.)* baroneasă.

Freikarte, *-n, f.* bilet gratuit.

Freikauf, *-(e)s, -käufe, m.* răscumpărare.

freikaufen, *kaufte frei, freigekauft, vb. (h) tr.* a răscumpăra.

Freikirche, *-n, f.* biserică protestantă liberă (independentă de stat).

freikommen, *kam frei, freigekommen, vb. (s) intr.* **1.** a se elibera, a scăpa. **2.** *(mar.)* a se desprinde de pe bancul de nisip.

freikonservativ [-va-] *adj. (pol.)* conservator-liberal.

frei kopierbar *adj. (inform.)* copiabil gratis, care se poate copia gratis; **~e Software** soft gratis la copiere.

Freikörperkultur *f. sg.* nudism.

Freikorps [-ko:ɐ], - [-ko:ɐs], - [-ko:ɐs], *n.* **1.** corp de franctirori, de partizani. **2.** echipă volantă.

Freikugel, *-n, f. (în legende)* glonţ fermecat.

Freikuvert [-vɛrt sau -vɛ:ɐ], *-s, -s, n.* plic francat.

Freilager, *-s, -, n.* depozit de tranzit.

Freiland, *-(e)s, n. sg. (agr.)* suprafaţă de cultivare în aer liber.

Freilandgeflügel, *-s, n. sg.* păsări crescute în libertate.

Freilandgemüse, *-s, n. sg.* legume din câmp.

freilassen, *ließ frei, freigelassen (du, er lässt frei), vb. (h) tr.* a elibera, a pune în libertate; a da drumul (cuiva), a slobozi.

Freilassung, *-en, f.* eliberare, punere în libertate, slobozire; *(ist.)* ~ **eines Sklaven** dezrobirea unui sclav.

Freilassungsforderung, *-en, f.* cerere de punere în libertate.

Freilauf, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* roată liberă (la biciclete etc.), liber.

Freilaufnabe, *-n, f. (tehn.)* butuc de roată liberă.

freilaut *adj.* slobod la gură.

freilegen, *legte frei, freigelegt, vb. (h) tr.* **1.** a dezgropa, a dezveli. **2.** a scoate la iveală. **3.** a curăţa (de dărâmături etc.), a degaja.

Freilegung, *-en, f.* **1.** dezgropare, dezvelire. **2.** scoatere la iveală. **3.** curăţire (a străzilor, pieţelor, terenurilor) de dărâmături sau obstacole, degajare.

Freilehen, *-s, -, n. (ist.)* feudă liberă.

Freileitung, *-en, f. (electr.)* cablu aerian, conductă aeriană.

Freileitungsdraht, *-(e)s, -drähte, m.* cablu aerian.

freilich *adv.* **1.** fireşte, fără îndoială, desigur; **~!** desigur! se înţelege! **2.** ce-i drept, e drept, într-adevăr.

Freilicht, *-(e)s, n. sg. (pict.)* lumină naturală, lumină de exterior, plein-air.

Freilicht|auf|führung, *-en, f.* teatru în aer liber.

Freilicht|aufnahme, *-n, f.* fotografie (făcută) în aer liber.

Freilichtbühne, *-n, f.* teatru în aer liber.

Freilichtmaler, *-s, -, m.* pictor plein-air-ist.

Freilichtmalerei *f. sg.* plein-air-ism.

Freilichtmuse|um, *-s, -museen* [-ze:ən], *n.* muzeu în aer liber.

Freilicht|the|ater, *-s, -, n.* v. Freilichtbühne.

Freiliegekur, *-en, f. (med.)* cură în aer liber, stând culcat pe şezlong.

Freiliste, *-n, f.* listă de mărfuri scutite de vamă.

Freilos, *-es, -e, n.* loz gratuit.

Freiluft|auf|führung, *-en, f.* reprezentaţie în aer liber.

Freiluftmuse|um, *-s, -museen* [-ze:ən], *n.* v. Freilichtmuseum.

Freiluftpremiere [-'mie:rə], *-n, f.* premieră de teatru în aer liber.

Freiluft|saison [-sεzõ:], *-s, f. (sport)* sezon de vară.

Freiluft|schule, *-n, f.* şcoală în aer liber.

freimachen, *machte frei, freigemacht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a elibera; **jn. von der Dienstpflicht** ~ a scuti pe cineva de serviciul militar; **die Bahn vom Schnee** ~ a deszăpezi linia (ferată). **2.** a franca (scrisori). **3.** a se dezbrăca; **machen Sie bitte den Oberkörper** ~ dezbrăcaţi-vă, vă rog, până la brâu. **II.** *refl.* **1.** a se elibera, a se degaja de…, a deveni disponibil; **kannst du dich heute nachmittag** ~? poţi să fii liber azi după-masă? **2.** *(von* cu *dat.)* a se elibera, a se debarasa, a scăpa (de…); a se emancipa (de…); **sich von Schulden** ~ a scăpa de datorii.

Freimachung *f. sg.* **1.** eliberare. **2.** francare. **3.** debarasare, degajare; emancipare.

Freimachungsgebühr, *-en, f.* taxă de francare.

Freimachungs|zwang, *-(e)s, -zwänge, m.* francare obligatorie.

Freimann, *-(e)s, -männer, m. (înv.)* **1.** gâde, călău. **2.** hingher.
Freimarke, *-n, f.* marcă, timbru poştal.
Freimarken|album, *-s, -s* (şi *-ben), n.* album de mărci poştale, clasor.
Freimarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piaţă liberă.
Freimaurer, *-s, -, m.* (franc)mason.
Freimaurerei *f. sg.* (franc)masonerie.
freimaurerisch *adj.* (franc)mason.
Freimaurerloge [-lo:ʒə], *-n, f.* lojă (franc)masonică.
Freimaurer|orden, *-s, -, m.* ordin (franc)masonic.
Freimut, *-(e)s, m. sg.* francheţe, sinceritate.
freimütig *adj.* sincer, deschis, franc.
Freimütigkeit *f. sg.* francheţe, sinceritate.
freinehmen, *nahm frei, freigenommen (du nimmst frei, er nimmt frei), vb. (h) tr.* a lua liber; **einen Tag** ~ a lua o zi liberă, a se învoi o zi.
Frei|ort, *-(e)s, -e, m. (ist.)* loc privilegiat
Freipass, *-es, -pässe, m.* paşaport.
Freiplatz, *-es, -plätze, m.* loc gratuit, loc de favoare.
Freisamkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* pansea, catifeluţă *(Viola tricolor).*
Freisass, *-en, -en,* **Freisasse**, *-n, -n, m. (ist.)* mic proprietar (de pământ) liber, răzeş.
freischaffend *adj.* liber profesionist.
Freischar, *-en, f. (ist.)* **1.** *(mil.)* detaşament de voluntari. **2.** detaşament de partizani.
Freischärler, *-s, -, m. (ist.)* **1.** voluntar. **2.** partizan.
frei|schaufeln, *schaufelte frei, freigeschaufelt (ich schauf(e)le frei), vb. (h) tr.* a curăţa cu lopata (de zăpadă, moloz etc.); a deszăpezi; a dezgropa, a despotmoli; a scoate la iveală.
Freischein, *-(e)s, -e, m.* **1.** certificat de scutire. **2.** *(ferov.)* bilet gratuit.
Freischicht, *-en, f.* schimb, tură liber(ă).
Freischießen, *-s, n. sg.* **1.** tir liber, fără reazem. **2.** serbare (câmpenească) cu tragere la ţintă.
Freischlag, *-(e)s, -schläge, m. (sport)* lovitură liberă (de penalizare).
freischleppen, *schleppte frei, freigeschleppt, vb. (h) tr. (mar.)* a tracta un vas împotmolit.
Freischöffe, *-n, -n, m. (ist.)* asesor la tribunalul de război, la curtea marţială.
Freischule, *-n, f.* învăţământ (şcolar) gratuit; ~ **haben** a fi scutit de taxa şcolară.
Freischüler, *-s, -, m.* elev scutit de taxa şcolară, bursier.
Freischuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** împuşcătură gratuită (la tir). **2.** *(în legende)* împuşcătură sigură cu glonte fermecat
Freischütz, *-en, -en,* **Freischütze**, *-n, -n, m.* **1.** *(în legende)* puşcaş care trage cu gloanţe fermecate. **2.** franctiror.
Freischwänzige, *-n, -n, m. (zool.)* liliac cu coada liberă *(Rhinopomidae).*
freischwimmen, *schwamm frei, freigeschwommen, vb. (h) refl.* a trece examenul de înot, a deveni înotător independent; *(fig.)* a deveni independent.
Freischwimmer, *-s, -, m. (sport)* **1.** înotător independent. **2.** înotător în stil liber.
Freisein, *-s, n. sg.* libertate.
freisetzen, *setzte frei, freigesetzt (du, er setzt frei), vb. (h) tr.* **1.** a elibera, a pune în libertate; a da drumul (cuiva). **2.** a elibera, a suprima (mâna de lucru).
Freisetzung *f. sg. (jur.)* eliberare, punere în libertate.
Freisetzungs|aufwand, *-(e)s, m. sg.* cheltuieli necesare economiei unui factor de producţie.
Freisetzungs|effekt, *-(e)s, -e, m.* efectul economisirii; ~ **von Arbeitskräften** efectul economisirii mâinii de lucru.
Freisinn, *-(e)s, m. sg.* liberalism.
freisinnig *adj.* liberal.
Freisinnifkeit *f. sg.* v. Freisinn.
Freisitz, *-es, -e, m.* loc gratuit.
freislich *adj. (poet., înv.)* îndrăzneţ; înverşunat; îndârjit.
frei|sprechen, *sprach frei, freigesprochen (du sprichst frei, er spricht frei), vb. (h) tr.* **1.** *(jur.)* a achita. **2.** *(bis.)* a dezlega (de păcate). **3.** *(ist.)* a da (unui ucenic) calificarea de calfă; **der Lehrling wurde freigesprochen** ucenicul a fost făcut calfă.
frei|sprechend I. *part. prez.* de la freisprechen. **II.** *adj. (jur.; în expr.)* **~es Urteil** sentinţă de achitare.
Frei|sprechung, *-en, f.,* **Frei|spruch**, *-(e)s, -sprüche, m.* **1.** *(jur.)* achitare. **2.** *(bis.)* dezlegare (de păcate). **3.** *(ist.)* acordare a calificării de calfă.
Frei|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (sport)* săritură liberă.
Frei|staat, *-(e)s, -en, m.* republică.
frei|staatlich *adj.* republican.
Frei|stadt, *-städte, f.* oraş liber.
Frei|statt, *-stätten,* **Frei|stätte**, *-n, f.* loc de refugiu; azil.
frei|stehen, *stand frei, freigestanden, vb. (h) intr.* **1.** (cu *dat.*) a(-i) fi (cuiva) permis, a avea libertatea, îngăduinţa, voia, latitudinea; **es steht Ihnen frei zu wählen** puteţi, aveţi libertatea să alegeţi. **2.** a fi liber, neocupat; **das Zimmer steht frei** camera este neocupată, liberă.
frei|stehend I. *part. prez.* de la freistehen. **II.** *adj.* **1.** la libera alegere. **2.** *(despre case, camere)* neocupat, liber. **3.** izolat.
Frei|stelle, *-n, f.* întreţinere gratuită (într-o şcoală, într-un cămin etc.).
frei|stellen, *stellte, frei, freigestellt, vb. (h) tr.* (cu *dat.*) **1.** a da (cuiva) posibilitatea, a permite (cuiva) să aleagă, să se hotărască; **die Wahl ist ihm völlig freigestellt** alegerea este lăsată în întregime la discreţia lui. **2.** a elibera, a pune în libertate. **3.** a scuti; **jn. vom Wehrdienst** ~ a scuti pe cineva de serviciul militar.
Frei|stellung, *-en, f.* **1.** permisiune. **2.** învoire, permisie. **3.** *(fin.)* scutire; ~ **von Steuern** scutire de impozite.
Frei|stellungsbescheid, *-(e)s, -e, m.* adeverinţă, certificat de scutire.
Freistempel, *-s, -, m.* ştampila (poştei) cu maşina de francare.
Frei|stil, *-(e)s, m. sg. (sport)* stil liber.
Frei|stilringen, *-s, n. sg. (sport)* lupte libere.
Frei|stilschwimmer, *-s, -, m.* înotător în stil liber.
Frei|stoß, *-es, -stöße, m. (sport)* lovitură liberă (de penalizare).
Frei|strahlturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină de acţiune, turbină Pelton.
Frei|stück, *-(e)s, -e, n.* exemplar gratuit (al unei cărţi).
Frei|student, *-en, -en, m.* student independent (care nu aparţine nici unei asociaţii studenţeşti).
Frei|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (ist.)* tribunal.
Frei|stunde, *-n, f.* oră liberă, oră de recreaţie.
Freitag, *-(e)s, -e, m.* **1.** vineri; **(des) ~s** vinerea; **am** ~ vineri; *(bis.)* **der Stille** ~ vinerea mare. **2.** zi de vacanţă.
freitags *adv.* în fiecare vineri, vinerea.
Freite, *-n, f. (pop.)* peţit; **auf die** ~ **gehen** a căuta o nevastă, a umbla după însurătoare, a merge în peţit.
Freitisch, *-(e)s, m. sg.,* **Freitisch|stelle**, *-n, f.* masă gratuită; bursă (în masă).
Freitod, *-(e)s, -e, m.* sinucidere.
freitragend *adj. (constr.; despre grinzi)* încastrat la un capăt şi liber la celălalt.
Freitreppe, *-n, f.* scară exterioară a unei case.
Frei|übung, *-en, f. (sport)* exerciţiu liber.
Frei|umschlag, *-(e)s, -schläge, m.* plic timbrat.
Freiung, *-en, f.* **1.** cerere în căsătorie; peţit. **2.** *(ist.)* loc care beneficiază de anumite privilegii.
frei verfügbar *adj.* disponibil gratis; **~e Software** soft gratis.
Freiverkehr, *-s, m. sg.* **1.** circulaţie liberă. **2.** *(fin.)* trafic (la bursă) cu valori necotate.
Freiverkehrkurse *pl. (fin.)* curs liber.
Freivulkanisation [-vul-], *-en, f.* vulcanizare directă.
freiweg *adv.* pe şleau, deschis, verde (în faţă), fără reticenţe; **etwas ~ von der Leber sagen** a spune ceva pe şleau, a spune ce are pe suflet
Freiwerber, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* peţitor, votru. **2.** *(mil.)* recrutor.
Freiwerberei *f. sg.* **1.** peţit. **2.** acţiune de recrutare.
Freiwerberin, *-nen, f. (înv.)* peţitoare, voatră.
frei werden, *wurde frei, frei geworden (du wirst frei, er wird frei), vb. (s) intr.* **1.** a se elibera. **2.** *(chim., fiz.; despre gaze etc.)* a se degaja.
Freiwerden, *-s, n. sg.* **1.** eliberare, dezlănţuire; ~ **einer Stelle** eliberare a unui post. **2.** *(chim., fiz.)* degajare.
Freiwild, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(vân.)* vânat liber, neocrotit. **2.** *(ist)* proscris, om pus în afara legii.
freiwillig *adj.* voluntar, de bună voie.
Freiwillige, *-n, -n (ein Freiwilliger), m.* **1.** voluntar. **2.** *(mil. în expr.)* **Einjährig-Freiwillige** soldat cu termen redus.
Freiwilligen|armee, *-n* [-me:ən], *f. (mil.)* armată de voluntari.
Freiwilligendienst, *-(e)s, m. sg. (mil.)* serviciu militar cu termen redus.
Freiwilligenpräsenzdienst, *-(e)s, m. sg. (mil.)* serviciu activ de soldat cu termen redus.
Freiwilligentrupp, *-s, -s, m.* trupă de voluntari.
Freiwilligkeit *f. sg.* caracter liber consimţit; voluntariat.
Freiwurf, *-(e)s, -würfe, m. (sport)* lovitură liberă, de penalizare.
Freiwurfkreis, *-es, -e, m. (handbal)* semicerc de 9 m.
Freizeichen, *-s, -, n.* ton (la telefon).
Freizeichnung, *-en, f.* participare voluntară (la o asigurare, la un împrumut etc.).
Freizeit, *-en, f.* timp liber; recreaţie, vacanţă.
Freizeitge|staltung, *-n,* **Freizeit|organisation**, *-en, f.* organizare a timpului liber.
Freizeitverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere a timpului liber.
Freizettel, *-s, -, m.* **1.** bilet de scutire. **2.** bilet de voie.
Freizone, *-n, f.* zonă liberă.
freizügig *adj. (ist.)* cu drept de a-şi alege domiciliul. **2.** *(ec.)* libera circulaţie a forţei de muncă (în cadrul EU).
Freizügigkeit *f. sg.* **1.** *(ist.)* drept de liberă deplasare; drept de a-şi alege domiciliul.
Freizügigkeitsgesetz, *-es, n. sg.* lege privind dreptul de a-şi alege domiciliul.
fremd *adj.* **1.** străin, din altă parte; exotic; **~e Sprachen** limbi străine; **~e Länder** ţări străine; **~e Waren** mărfuri din străinătate, mărfuri străine; **~e Pflanzen** plante exotice; **~e Länder, ~e Sitten** alte ţări, alte moravuri; câte bordeie, atâtea obiceie. **2.** străin, a(l) altcuiva; **~es Gut** avere străină; **das Gut ist in ~e Hände gekommen** moşia a ajuns în mâini străine, a încăput pe mâini străine; **unter ~em Namen** sub alt nume, sub nume străin; **sich in ~e Händel mischen** a se amesteca în certurile, în treburile altora; a-şi băga nasul unde nu-i fierbe oala. **3.** străin, îndepărtat (ca suflet, preocupări, obiceiuri); **er ist mir so** ~ mi-e atât de străin, nu mă pot apropia de el, n-am nici o afinitate cu el; **sich ~ stellen** sau ~ **tun (gegen jn.)** a face pe străinul, a se purta rece (cu cineva); **jm. (sau einer Sache)** ~ **werden** a se înstrăina de cineva (sau de ceva), a pierde legătura, contactul cu cineva (sau cu ceva). **4.** străin, necunoscut; neobişnuit; dezorientat; **das ist mir** ~ sunt străin de asta, n-am idee; **das war mir bisher** ~ până acum lucrul acesta mi-a fost străin, necunoscut; **die Lüge ist ihm** ~ nu cunoaşte minciuna; **ich bin ~ hier (in der Stadt)** sunt străin aici (în acest oraş); nu cunosc aici pe nimeni; nimeni nu mă cunoaşte aici; sunt dezorientat. **5.** ciudat, straniu, bizar; **das kommt mir ~ vor** mi se pare ciudat lucrul acesta.
Fremd|anteil, *-(e)s, -e, m.* participaţie străină.
fremd|artig *adj.* **1.** exotic. **2.** neobişnuit, ciudat, curios, straniu, bizar.
Fremd|artigkeit *f. sg.* **1.** exotism. **2.** ciudăţenie, curiozitate, caracter bizar.
Fremdbe|stäubung, *-en, f. (bot.)* încrucişare cu polen străin.
Fremde[1] *f. sg.* străinătate, ţară străină: loc străin; **in der** ~ în străinătate, printre străini.
Fremde[2], *-n, -n (ein Fremder), m.* şi *f.* **1.** străin(ă). **2.** oaspete, musafir; vizitator (al unui hotel, al unei staţiuni etc.).
fremdeln, *fremdelte, gefremdelt, (ich fremd(e)le), vb. (h) intr.* a se simţi străin; a se simţi stânjenit, timid (printre străini).
fremden, *fremdete, gefremdet (du fremdest, er fremdet), vb. (h) intr. (elev.)* v. fremdeln.
Fremdenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru al călătorilor (la hoteluri).
fremdenfeindlich *adj.* xenofob.
Fremdenfeindliehkeit *f. sg.* xenofobie.
fremdenfreundlich *adj.* xenofil.
Fremdenfreundlichkeit *f. sg.* xenofilie.
Fremdenführer, *-s, -, m.* călăuză, ghid, cicerone.
Fremdenhass, *-es, m. sg.* ură împotriva străinilor, xenofobie.
Fremdenheim, *-(e)s, -e, n.* pensiune.
Fremdenherrschaft, *-en, f.* v. Fremdherrschaft.

Frẹmdenhof, *-(e)s, -höfe, -m.* han.
Frẹmden|industrie, *-n, f.* industrie turistică.
Frẹmdenlegion *f. sg. (ist.)* legiunea străină.
Frẹmdenlegionär, *-s, -e, m.* mercenar din legiunea străină.
Frẹmdenliste, *-n, f.* listă a vizitatorilor (unei stațiuni, unui hotel etc.).
Frẹmdenpolizei, *-en, f.* control al străinilor.
Frẹmdenrecht, *-(e)s, -e, n.* drept legal acordat străinilor.
Frẹmden|steuer, *-n, f.* impozit, taxă pentru străini.
Frẹmden|stube, *-n, f.* v. Fremdenzimmer.
Frẹmdenverkehr, *-s, m. sg.* **1.** turism. **2.** circulație a turiștilor.
Frẹmdenverkehr|samt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu de turism.
Frẹmdenverkehrsbüro, *-s, -s, n.* birou de turism.
Frẹmdenverkehrs|propaganda *f. sg.* propagandă turistică.
Frẹmdenzimmer, *-s, -, n.* cameră de oaspeți; cameră de hotel.
frẹmd|er|regt *adj. (electr.)* cu excitație independentă.
Frẹmd|er|regung *f. sg.* **1.** *(electr.)* excitație independentă. **2.** *(pol.)* ațâțare, instigație de peste hotare.
Frẹmd|evidenz [-vi-] *f. sg.* evidență a străinilor.
Frẹmdfinanzierung, *-en, f.* **1.** finanțare cu capital străin. **2.** finanțare cu capital împrumutat.
frẹmdgeboren *adj.* născut străin.
frẹmdgehen, *ging fremd, fremdgegangen, vb. (s) intr.* a întreține legături amoroase, extraconjugale, a comite adulter.
Frẹmdgelder *pl.* fonduri ale unei terțe persoane.
Frẹmdgut, *-(e)s, -güter, n.* **1.** bun străin. **2.** marfă de import.
Frẹmdgut|haben, *-s, -, n.* avere în devize străine.
Frẹmdheit *f. sg.* **1.** caracter străin. **2.** eterogenitate. **3.** rezervă, distanță, răceală în comportare. **4.** *(in* cu *dat.)* necunoaștere, lipsă de inițiere. **5.** ciudățenie, curiozitate.
Frẹmdherrschaft, *-en, f.* dominație străină.
Frẹmdherrscher, *-s, -, m.* domnitor străin.
Frẹmdkapital, *-(e)s, -e* (și *-ien* [-iən]), *n. (com.)* capital străin.
frẹmd klingend *adj.* străin ca sunet, cu rezonanță străină.
Frẹmdkörper, *-s, -, m. (chim., med.)* corp străin.
frẹmdländisch *adj.* străin, din țări străine, exotic.
Frẹmdling, *-s, -e, m.* **1.** străin. **2.** *(peior.)* venetic.
frẹmdrassig *adj.* de rasă străină, de altă rasă, de neam străin.
Frẹmdschuld, *-en, f.* datorie în devize străine.
Frẹmd|sprache, *-n, f.* limbă străină; **Hochschule für ~n** facultate de limbi străine.
Frẹmd|sprachen|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* învățământ al limbilor străine.
frẹmd|sprachig *adj.* de limbi străine, vorbind o limbă străină; **~e Bevölkerung** populație de limbă străină; **~er Unterricht** învățământ cu limbă de predare străină.
frẹmd|sprachlich *adj.* referitor la o limbă străină; aparținând unei limbi străine.
Frẹmd|staat, *-(e)s, -en, m.* stat străin.
Frẹmd|stamm, *-(e)s, -stämme, m.* trib, neam străin.
frẹmd|stämmig *adj.* **1.** dintr-un trib străin. **2.** de alt neam; de origine străină.
Frẹmd|stoff, *-(e)s, -e, m.* **1.** impuritate. **2.** *(med.)* alergen.
frẹmd|stoffig *adj.* eterogen; dintr-o substanță străină.
Frẹmd|stoffigkeit *f. sg.* caracter eterogen.
Fremd|tümelei, *-en, f. (peior.)* imitație servilă a tot ceea ce e străin; maimuțăreală după străini.
Frẹmdverschulden, *-s, n. sg. (jur.)* vina, culpa unei terțe persoane.
Frẹmdversicherung, *-en, f.* asigurare pentru contul unui terț.
frẹmdvölkisch *adj.* de neam străin.
Frẹmdwährung, *-en, f.* devize, monede străine.
Frẹmdwort, *-(e)s, -wörter, n.* neologism.
Fremdwörtelei *f. sg.* v. Fremdwörterei.
frẹmdwörteln, *fremdwörtelte, gefremdwörtelt (ich fremdwört(e)le), vb. (h) intr. (peior.)* a întrebuința în mod excesiv cuvinte străine sau neologisme.
Frẹmdwörterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* dicționar de neologisme.
Fremdwörterei *f. sg. (peior.)* manie a neologismelor.
Frẹmdwörterjagd *f. sg.* evitare, eliminare a neologismelor.
frẹmdwortfrei *adj.* fără neologisme.
frenẹtisch *adj.* frenetic; **~er Beifall** aplauze frenetice, furtunoase.
frequẹnt *adj.* des, frecvent.
Frequentạnt, *-en, -en, m.* frecventator, obișnuit (al unei case, al unui local, al teatrului etc.).
Frequentativ(um) [-vum], *-s, -tiva, n. (gram.)* verb iterativ.
frequentieren, *frequentierte, frequentiert, vb. (h) tr.* a frecventa, a vizita des.
Frequẹnz, *-en, f.* **1.** frecvență. **2.** *(fiz.)* frecvență. **3.** frecventare. **4.** număr de vizitatori (la un hotel, într-o stațiune etc.).
Frequẹnz|abnahme, *-n, f.* scădere a numărului vizitatorilor.
Frequẹnzbereich, *-(e)s, -e, m. (inform.)* domeniu de frecvență.
Frequẹnzliste, *-n, f.* **1.** listă, condică de prezență. **2.** listă a vizitatorilor.
Frequẹnzmesser, *-s, -, m. (electr.)* frecvențmetru.
Frequẹnzmodler, *-s, -, m. (electr.)* modulator de frecvență.
Frequẹnzmodulation, *-en, f.* modulare a frecvenței.
Frequẹnz|umfang, *-(e)s, -fänge, m. (fiz.)* bandă de frecvență.
Frequẹnzwandler, *-s, -, m. (fiz.)* schimbător de frecvență.
Frequẹnz|zeugnis, *-ses, -se, n.* certificat de frecvență.
Frẹske, *-n, f.*, **Frẹsko**, *-s, Fresken*, **Frẹskobild**, *-(e)s, -er*, **Frẹskogemälde**, *-s, -, n.* frescă.
Frẹsko|maler, *-s, -, m.* pictor de fresce.
Frẹsko|malerei, *-en, f.* pictură în frescă.
Fressalien [-liən] *s. pl. (fam.)* mâncare, haleală.
Frẹssbegier *f. sg.* v. Fressgier.
frẹssbegierig *adj.* v. fressgierig.
Frẹssbeutel, *-s, m.* **1.** traistă cu ovăz. **2.** *(iron.)* traistă cu mâncare, cu merinde. **3.** *(fam.)* mâncăcios, lacom, mâncău.
Frẹsse, *-n, f. (fam.)* mutră; bot, fleancă; **halt die ~!** (ține-ți) fleanca! **jetzt hat er wieder die große ~** iar face pe grozavul; *(argou)* **meine ~!** iha! ei drăcie!
frẹssen, *fraß, gefressen (du, er frisst), vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** *(despre animale)* a mânca; *(despre oameni)* a înfuleca, a devora, a hali; a mânca în mod necivilizat; **dem Vieh zu ~ geben** a da mâncare animalelor, a hrăni animalele; **(jm.) aus der Hand ~ a)** *(despre animale)* a fi blând, domesticit; **b)** *(despre oameni)* a asculta orbește de cineva, a fi supus, a fi la cheremul cuiva; **friss Vogel, oder stirb!** vrei, nu vrei, bea Grigore agheasmă! **friss nicht so!** nu înfuleca așa! **wie ein Wolf ~** a înfuleca precum un lup; **er hat ihn arm gefressen** i-a mâncat și urechile; **einen Narren an jm. gefressen haben** a fi nebun după cineva; *(iron.)* **er hat die Weisheit mit Löffeln gefressen** e deștept nevoie mare; *(fam.)* **ich könnte dich ~!** îmi vine să te mănânc! *(fam., pop.)* **es frisst dich niemand** nu te mănâncă nimeni; *(fam.)* **ich habe es gefressen!** sunt sătul până-n gât! mi-a ieșit pe nas! *(fam.)* **hast du es gefressen?** ai înțeles? ți-a intrat în cap? ai priceput? **seinen Kummer in sich ~** a-și înghiți amarul; *(refl., în expr.)* **sich dick (voll, satt) ~** a se îndopa. **2.** a roade, a ataca; a coroda; *(fig.)* a mistui, a consuma; **Rost frisst (das Eisen)** rugina roade (fierul); **der Neid frisst ihn (**sau **an ihm)** îl roade invidia. **3.** *(despre o molimă, o racilă)* a se lăți, a se întinde. **4.** a consuma; **diese Speise frisst viel Butter** mâncarea aceasta înghite mult unt; **dieser Motor frißt viel Brennstoff** motorul acesta consumă mult carburant.
Frẹssen, *-s, n. sg.* **1.** hrană (pentru animale), nutreț; *(fam.)* mâncare, haleală; *(fam., fig.)* **das ist ein gefundenes ~ (für ihn)** asta e ce-i trebuie, ce-i place, ce dorește, ce așteaptă; *(fig.)* **dieses Mädchen ist zum ~** fata aceasta e atât de drăguță, de-ți vine s-o mănânci. **2.** *(tehn.)* coroziune.
frẹssend I. *part. prez.* de la fressen. **II.** *adj.* coroziv.
Frẹsser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** animal care mănâncă bine; **dieses Schwein ist kein guter ~** porcul acesta nu mănâncă cum trebuie. **2.** *(fam.)* mâncău, mâncăcios(-oasă).
Fresserei, *-en, f. (fam.)* **1.** *sg.* ghiftuială. **2.** ospăț mare, masă întinsă, risipă de mâncare. **3.** invitație (la masă) plictisitoare.
frẹsserisch *adj.* mâncăcios, lacom, hulpav, vorace.
Frẹssfieber, *-s, n. sg. (med.)* foame maladivă; bulimie.
Frẹssgelage, *-s, -, n.* petrecere, chef, orgie cu multă mâncare și băutură.
Frẹssgier *f. sg.* **1.** lăcomie, voracitate. **2.** bulimie.
frẹssgierig *adj.* lacom, vorace, nesățios.
Frẹssgitter, *-s, -, n.* grilaj de alimentație (în grajd).
Frẹsshals, *-es, m. sg.*, **Frẹsskater**, *-s, -, m. (fam.)* mâncău, mâncăcios.
Frẹsskorb, *-(e)s, -körbe, m. (pop., fam.)* coș, traistă cu mâncare; **jemandem den ~ höher hängen** a reduce cuiva porția.
Frẹssling, *-s, -e, m.* v. Fresshals.
Frẹsslust *f. sg.* voracitate, lăcomie.
Frẹssnapf, *-(e)s, -näpfe, m.* **1.** strachină, castron pentru mâncarea animalelor. **2.** *(iron.)* gamelă.
Frẹssnäpfchen, *-s, -, n. (dim.* de la Fressnapf) străchioară (pentru mâncarea păsărilor).
Frẹsspaket, *-(e)s, -e, n. (pop., fam.)* pachet cu alimente, cu haleală.
Frẹss|sack, *-(e)s, -säcke, m. (fam.)* mâncău.
Frẹss|sucht *f. sg.* **1.** v. Fressfieber. **2.** v. Fressgier.
frẹss|süchtig *adj.* suferind de bulimie.
Frẹss|trog, *-(e)s, -tröge, m.* jgheab, troacă, albie, iesle (pentru nutreț).
Frẹsswanst, *-es, -wänste, m.* v. Fresshals.
Frẹsswerkzeuge *pl. (zool.)* armătură bucală (a animalelor).
Frẹsszange, *-n, f. (zool.)* foarfece, cleşte al racului, al stacojului etc.
Frẹtsche, *-n, f. (zool., reg.)* broască.
Frett[1], *-(e)s, -e, m.* v. Fritt **(1)**.
Frẹtt[2], *-(e)s, -e*, **Frẹttchen**, *-s, -, n. (zool.)* varietate albinotică, domestică a dihorului (pentru vânat iepuri); nevăstuică *(Mustela putorius)*.
Frẹtte, *-n, f.* (inel de) platbandă.
frẹtten, *frettete, gefrettet (du frettest, er frettet), vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* și *intr.* **1.** a freca. **2.** a sfredeli. **3.** a cârpăci, a face lucru de mântuială. **II.** *refl.* a se căzni, a se trudi, a-și târî zilele.
Frẹtter, *-s, -, m. (înv.)* cârpaci.
Fretterei, *-en, f. (reg.)* mizerie, lipsă; trudă; chin.
frettieren, *frettierte, frettiert, vb. (h) tr. (vân.)* a vâna iepuri cu nevăstuică.
Frẹttwiesel, *-s, -, n.* v. Frett[2].
Freude, *-n, f.* bucurie; plăcere; **~ bereiten (**sau **spenden)** a produce, a face bucurie; **sie tanzte, dass es eine ~ war** dansa, de-ți era mai mare dragul; **zu meiner größten ~** spre marea mea bucurie; **er ist außer sich** *(dat.)* **vor ~** nu mai poate, nu-și mai încape în piele de bucurie; **mit ~n** cu dragă inimă, cu plăcere; **jm. ~ machen (mit etwas)** a face cuiva o bucurie, o plăcere (cu ceva); **seine ~ haben** *(an* cu *dat.)* a se bucura (de ceva); **es ist eine wahre ~** e o adevărată plăcere; **das ist eine ~!** ce mai bucurie! *(poet.)* **zur ewigen ~ eingehen** a răposa, a muri.
freude|arm *adj.* v. freudeleer.
Freude|beben, *-s, n. sg.* fiori de bucurie.
freude|bebend *adj.* tremurând de bucurie.
Freude|bezeigung, *-en, f.* v. Freudenbezeigung.
Freude bringend *adj.* îmbucurător.
Freude|bringer, *-s, -, m.* aducător de bucurii.
freude|glänzend *adj.* strălucitor de bucurie, radios.
freude|leer *adj.* lipsit de bucurie; trist, mohorât, posomorât.
Freude|leere *f. sg.* lipsă de bucurii; tristețe.
freude|los *adj.* v. freudeleer.
Freuden|ausbruch, *-(e)s, -brüche, m.* explozie de bucurie.
Freudenbecher, *-s, -, m. (poet.)* cupă a plăcerilor.
Freudenbezeigung, *-en, f.* manifestare de bucurie, semne de bucurie.
Freudenbotschaft, *-en, f.* veste îmbucurătoare.
Freudenfeier, *-n, f.*, **Freudenfest**, *-(e)s, -e, n.* petrecere, serbare.
Freudenfeuer, *-s, -, n.* iluminație de bucurie.
Freudengebrüll, *-s, n. sg.* v. Freudengeheul.
Freudengefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment de bucurie.
Freudenge|heul, *-(e)s, n. sg.* strigăte de bucurie.
Freudengesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec de bucurie.

Freudengeschrei, *-(e)s, n. sg.* țipete de bucurie.
Freudenhaus, *-es, -häuser, n.* bordel, lupanar, casă de toleranță.
Freudenleben, *-s, n. sg.* viață de plăceri.
freudenleer *adj.* v. Freudeleer.
Freudenlied, *-(e)s, -er, n.* v. Freudengesang.
freudenlos *adj.* v. freudeleer.
Freudenmädchen, *-s, -, n.* prostituată.
Freudenmahl, *-(e)s, -mähler* (și *-e*), *n.* ospăț de bucurie.
Freuden|opfer, *-s, -, n.* jertfă de mulțumire.
Freudenpost *f. sg.* v. Freudenbotschaft.
Freudenrausch, *-(e)s, m. sg.* extaz de bucurie.
freudenreich *adj.* v. freudenvoll.
Freudenreich, *-(e)s, n. sg. (rel.)* împărăția cerurilor.
Freudenruf, *-(e)s, -e, m.* exclamație de bucurie, chiot.
Freudensaal, *-(e)s, m. sg. (poet.)* cer.
Freudensaat, *-en, f.* fapte bune.
Freudenschießen, *-s, n. sg.* salve de bucurie.
Freudenschrei, *-(e)s, -e, m.* v. Freudenruf.
Freuden|spender, *-s, -, m.* aducător de bucurii.
Freuden|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* salt, săritură de bucurie.
Freuden|störer, *-s, -, m.* om care strică plăcerea, cheful altora.
Freuden|strom, *-(e)s, -ströme, m.* val de bucurie.
Freuden|sturm, *-(e)s, -stürme, m.* explozie de bucurie.
Freudentag, *-(e)s, -e, m.* zi de bucurie.
Freudentanz, *-es, -tänze, m.* dans de bucurie.
Freudentaumel, *-s, m. sg.* bucurie nebună, extaz de bucurie.
Freudenträne, *-n, f.* lacrimă de bucurie.
Freudenverderber, *-s, -, m.* v. Freudenstörer.
freudenvoll *adj.* bucuros, vesel, mulțumit.
Freudenzeichen, *-s, -, n.* semn de bucurie.
Freudenzeit *f. sg.* timp al bucuriilor.
Freude|schrecken, *s, -, m.* tresărire de bucurie.
freude|strahlend *adj.* radiind de bucurie.
freude|stumm *adj.* mut de bucurie.
freudetrunken *adj.* beat de bucurie.
Freudetrunkenheit *f. sg.* extaz.
freudevoll *adj.* v. freudenvoll.
Freudianer, *-s, -, n.* adept al teoriilor lui Freud; freudian.
freudig *adj.* **1.** bucuros, vesel; *(adverbial)* ~ **erregt** emoționat de bucurie. **2.** îmbucurător; **ein ~es Ereignis** un eveniment fericit.
Freudigkeit *f. sg.* bucurie, plăcere; veselie.
freudlos *adj.* lipsit de bucurii.
freudvoll *adj.* v. freudenvoll.
freuen, *freute, gefreut, vb. (h)* **I.** *tr.* a bucura, a înveseli, a face plăcere, bucurie; **das freut mich** asta mă bucură; **es hat mich sehr gefreut** mi-a făcut mare plăcere; **es freut mich ungemein** mă bucură nespus. **II.** *refl.* **1.** *(über* cu *ac.)* a se bucura de ceva; **ich freue mich sehr darüber** mă bucur foarte mult de acest lucru; **er freut sich über das Bild** se bucură de tabloul (pe care l-a primit). **2.** *(auf* cu *ac.)* a se bucura dinainte; **er freut sich auf das Bild** se bucură de tabloul pe care știe că-l va primi; **ich freue mich darauf** mă bucur dinainte de acest lucru. **3.** *(an* cu *dat.)* a se bucura; a avea plăcere de ceva (existent); **er freut sich an dem Bilde** simte bucurie, plăcere privind tabloul.
Freund, *-(e)s, -e, m.* **1.** prieten, amic; **bewährter ~** prieten încercat; **sie sind dicke ~e** sunt prieteni la cataramă; **gut ~** om bun; **gegen ~ und Feind** împotriva tuturora; **mit jm. gut ~ sein** a fi în relații bune, de prietenie cu cineva; **hören Sie mal, lieber ~!** ia ascultă, amice! **2.** amator; **ein ~ der Literatur** un amator de literatură; **er ist kein ~ von vielen Worten** nu-i place vorba multă. **3.** iubit, amant, ibovnic. **4.** *(reg.)* rudă. **5.** *(poet., în expr.)* ~ **Hein** moartea.
freund *adj. (numai predicativ, în expr.)* **jm. ~ sein** (sau **werden** sau **bleiben**) a-i fi (sau a-i deveni sau a-i rămâne) cuiva prieten.
freundbrüderlich *adj. (rar)* frățesc.
Freundchen, *-s, -, n. (dim.* de la Freund) *(fam., iron)* prieten, amic; **hören Sie mal, ~!** ia ascultă, amice!
freunden, *freundete, gefreundet (du freundest, er freundet), vb. (h) intr. (poet.)* a câștiga prieteni; **harte Worte ~ nicht** cu vorbe aspre nu-ți câștigi prieteni.
Freundes|arm, *-(e)s, -e, m.* mână de prieten, (mână) de ajutor.
Freundesbrust *f. sg.* inimă, suflet de prieten.
Freundesdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu prietenesc.
Freundesgruß, *-es, -grüße, m.* salut amical.
Freundeshand *f. sg.* mână prietenească, ajutor; **jm. die ~ reichen** a da cuiva o mână de ajutor.
Freundeskreis, *-es, m. sg.* cerc de prieteni.
Freundin, *-nen, f.* **1.** prietenă, amică. **2.** amatoare (de…). **3.** iubită, amantă, ibovnică.
freundlich *adj.* **1.** prietenesc, amical. **2.** prietenos, amabil, binevoitor; **der ~e Leser** cititorul binevoitor; **das ist sehr ~ von Ihnen** este foarte amabil din partea dv.; **seien Sie so ~!** fiți atât de amabil! *(adverbial)* **mit jm. ~ stehen** a fi prieten cu cineva; **~ aussehend** cu o atitudine prietenoasă; **~ aufnehmen** a primi prietenos, amabil, cu drag. **3.** simpatic; **eine ~e Straße** o stradă plăcută, simpatică. **4.** atrăgător. **5.** luminos, senin; **~es Wetter** vreme bună; **~er Himmel** cer senin.
freundlicherweise *adv.* (în mod) prietenos; prietenește, amical; binevoitor, amabil.
Freundlichkeit, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** atitudine prietenească; amabilitate, bunăvoință; **haben Sie die ~!** fiți atât de amabil! aveți amabilitatea! **er ist die ~ selbst** este amabilitatea personificată. **2.** aspect plăcut, agreabil, simpatic. **II.** faptă prietenească.
freundlos *adj.* fără prieteni.
freundnachbarlich *adj.* de bună vecinătate.
Freundschaft **I.** *-en, f.* **1.** prietenie; **jm. ~ bezeigen** (sau **erweisen**) a arăta cuiva prietenie; **für jn. ~ hegen** a avea sentimente prietenești față de cineva; **Borgen schadet der ~** datoria strică prietenia; **aus ~** din prietenie; **(mit jm.) ~ schließen** a se împrieteni, a lega prietenie (cu cineva); **jm. die ~ kündigen** a rupe prietenia cu cineva; **jm. etwas in aller ~ sagen** a spune cuiva ceva prietenește; **in Frieden und ~ leben** a trăi în pace și prietenie; **~ hin, ~ her!** frate, frate, dar brânza-i pe bani! **II.** *sg.* **1.** cerc de prieteni. **2.** *(reg.)* rude.
Freundschaftelei, *-en, f. (peior.)* prieteșug, prietenie dubioasă, nesinceră.
freundschaftlich *adj.* prietenesc, amical; *(adverbial)* **jm. ~ gesinnt sein** a avea sentimente prietenești pentru cineva.
Freundschaftlichkeit *f. sg.* amabilitate; sentimente prietenești.
Freundschaftsband, *-(e)s, -e, n. (poet.)* legătură de prietenie.
Freundschaftsbekenntnis, *-ses, -se, n.* mărturisire, declarație de prietenie.
Freundschaftsbeweis, *-es, -e, m.* dovadă de prietenie.
Freundschaftsbezeigung, *-en, f.* manifestare a prieteniei.
Freundschaftsbezeugung, *-en, f.* v. Freundschaftsbekenntnis.
Freundschaftsbeziehung, *-en, f.* legătură, relație de prietenie.
Freundschaftsbündnis, *-ses, -se, n.* alianță de prietenie.
Freundschaftsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu prietenesc.
Freundschaftsgruß, *-es, -grüße, m.* salut prietenesc.
Freundschaftskundgebung, *-en, f.* manifestație de prietenie.
Freundschaftsmatch [-mɛtʃ], *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) *(sport)* meci amical.
Freundschafts|pakt, *-(e)s, -e, m.* pact de prietenie.
Freundschafts|pfand, *-(e)s, -pfänder, n.* dovadă de prietenie.
Freundschafts|politik *f. sg.* politică de prietenie.
Freundschaftsrat, *-(e)s, m. sg.* sfat amical.
Freundschafts|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* joc amical.
Freundschafts|treffen, *-s, -, n. (sport)* întâlnire amicală.
Freundschafts|trieb, *-(e)s, -e, m.* elan prietenesc.
Freundschaftsversicherung, *-en, f.* asigurare de prietenie.
Freundschaftsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* tratat de prietenie, pact de amiciție.
Freundschaftswoche, *-n, f.* săptămână a prieteniei.
freundvetterlich *adj. (rar)* ca între cumetri.
freundwillig *adj.* gata de un serviciu amical.
Frevel ['fre:fəl], *-s, -, m.* **1.** nelegiuire, fărădelege, păcat; **~ gegen Gott** sacrilegiu. **2.** contravenție, infracțiune; delict. **3.** *(poet.)* crimă. **4.** nesocotință, nechibzuință.
frevel *adj.* **1.** *(poet.)* nelegiuit; criminal. **2.** *(înv.)* îndrăzneț.
Frevelei, *-en, f.* păcătuire; comitere de nelegiuiri, de delicte, de crime.
frevelhaft *adj.* **1.** criminal, nelegiuit, păcătos. **2.** ușuratic, nechibzuit.
Frevelhaftigkeit *f. sg.* v. Frevelmut.
Frevelhandlung, *-en, f.* faptă criminală; păcat, nelegiuire.
frevelig *adj.* v. frevelhaft.
Frevelmut, *-(e)s, m. sg.* **1.** aplecare spre crimă. **2.** *~(înv.)* îndrăzneală, temeritate.
frevelmutig *adj.* v. frevelhaft.
freveln, *frevelte, gefrevelt (ich frev(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(an* cu *dat., gegen)* a comite o crimă, o nelegiuire gravă; **gegen die Gesetze ~** a viola legile; **er frevelt an ihr** păcătuiește față de ea. **2.** *(bis.)* a păcătui; a huli.
Frevelsinn, *-(e)s, m. sg.* v. Frevelmut.
Freveltat, *-en, f.* v. Frevelhandlung.
frevelvoll *adj.* v. frevelhaft.
Frevelwort, *-(e)s, -e, n.* hulă, blasfemie.
Frevelzunge, *-n, f. (poet.)* persoană care hulește.
freventlich *adj.* v. frevelhaft.
Frevler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* criminal(ă); scelerat(ă); nelegiuit(ă).
frevlerisch *adj.* criminal, nelegiuit.
frevlig *adj.* v. frevelhaft.
Frhr. *presc.* de la Freiherr.
friabel *adj.* friabil, sfărâmicios.
Fridatte, *-n, f. (reg.)* v. Frittate.
friderizianisch *adj. (ist.)* frederician, din epoca lui Frederic al II-lea; în spiritul epocii lui Frederic al II-lea.
Friede, *-ns, -n*, **Frieden**, *-s, -, m.* **1.** pace; **~n schließen** a încheia pace; **den ~n brechen** a (în)călca pacea; **um ~n bitten** a cere pace; **den ~n unterzeichnen** a semna pacea; **der Westfälische ~n** pacea vestfalică; **~ stiften** a mijloci pacea; a face să se împace; **~ machen** a face pace; a se împăca. **2.** *(pop., fam.)* epoca dinainte de 1914; **das war noch im ~** asta era încă în timp de pace. **3.** pace, înțelegere, armonie; liniște; seninătate; **der häusliche ~n** pacea căminului; *(bis.)* **der ewige ~n** odihna veșnică; *(bis.)* **zum ewigen ~n eingehen** a răposa; **der ~ der Natur** liniștea naturii; **der ~ im Herzen** pacea, liniștea din suflet; **halt ~n!** stai liniștit! astâmpără-te! **ich traue dem ~n nicht** mi se pare suspect, parcă nu-i a bună; **lass mich in ~n!** lasă-mă în pace! **vor jm. ~n haben** a fi lăsat în pace de cineva. **4.** *(reg.)* gard, îngrăditură, împrejmuire.
frieden, *friedete, gefriedet (du friedest, er friedet), vb. (h) tr. (rar)* a împrejmui, a îngrădi.
Friedens|abkommen, *-s, -, n.* tratat de pace.
Friedens|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* încheiere a păcii.
Friedens|aktion, *-en, f.* acțiune pentru pace.
Friedens|an|erbieten, *-s, -*, **Friedens|angebot**, *-(e)s, -e, n.* propunere de pace.
Friedens|anhänger, *-s, -, m.* partizan al păcii.
Friedens|anleihe, *-n, f. (fin.)* împrumut din timp de pace.
Friedens|antrag, *-(e)s, -träge,* m. v. Friedensangebot.
Friedens|appell, *-(e)s, -e, m.* apel pentru pace.
Friedens|arbeit, *-en, f.* **1.** muncă făcută în timp de pace; lucru de calitate foarte bună. **2.** muncă pașnică.
Friedens|artikel, *-s, -, m.* articol al unui tratat de pace.
Friedens|aufgebot, *-(e)s, -e, n.* ofensivă a păcii.
Friedens|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comisie, comitet pentru pace.
Friedensbedarf, *-(e)s, m. sg.* nevoi (economice) din timp de pace.
Friedensbedingung, *-en, f.* condiție de pace.
friedensbedrohend *adj.* care amenință pacea.
Friedensbegehren, *-s, n. sg.* dorință de pace.

Friedensbereitschaft *f. sg.* dispoziţie de a păstra, de a încheia pacea.
Friedensbe|strebung, *-en, f.* năzuinţă de pace.
Friedensbewegung, *-en, f.* mişcare pentru pace.
Friedensbote, *-n, -n, m.* sol al păcii.
Friedensbotschaft, *-en, f.* **1.** solie de pace. **2.** mesaj de pace.
Friedensbrecher, *-s, -, m. (pol.)* încălcător, tulburător al păcii.
Friedensbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** (în)călcare, violare a păcii. **2.** *(jur.)* violare a domiciliului. **3.** *(jur.)* tulburare în posesiune.
friedensbrüchig *adj.* care (în)calcă, violează pacea.
Friedensbund, *-(e)s, -bünde, m.* alianţă de pace; pact al păcii.
Friedensbündnis, *-ses, -se, n.* v. Friedensbund.
Friedens|charta [-kar-] *f. sg.* cartă a păcii.
Friedensdelegation, *-en, f.* delegaţie de pace.
Friedensdelegierte, *-n, -n (ein Friedensdelegierter), m.* delegat al păcii.
Friedensdemonstration, *-en, f.* demonstraţie pentru pace.
friedensdienlich *adj.* care serveşte cauza păcii.
Friedensdienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu civil obligatoriu (în locul serviciului militar).
Friedensdrang, *-(e)s, m. sg.* dorinţă, tendinţă, năzuinţă de pace.
Friedens|engel, *-s, -, m. (poet.)* înger al păcii.
Friedens|epoche, *-n, f.* epocă de pace.
Friedens|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs, articol al industriei de pace.
Friedens|etat [-eta:], *-s, -s, m. (mil.)* efectiv de pace (al armatei unui stat).
Friedensfahne, *-n, f.* **1.** steag alb, steag al păcii. **2.** steag al capitulării sau al parlamentarilor (trimişi pe front la inamic pentru tratative).
Friedensfahrt, *-en, f. (sport)* cursă a păcii.
Friedensfaktor, *-s, -en, m.* factor al păcii.
Friedensfeind, *-(e)s, -e, m.* duşman al păcii.
friedensfeindlich *adj.* ostil păcii.
Friedensfest, *-es, -e, n.* sărbătoare a păcii; sărbătorire a împăcării.
Friedensforderung, *-en, f.* cerere de pace.
Friedensformation, *-en, f. (mil.)* formaţie pentru timp de pace.
Friedensfrage *f. sg.* chestiune, problemă a păcii.
Friedensfreund, *-(e)s, -e, m.,* **~in**, *-nen, f.* amic(ă) a(l) păcii; pacifist(ă).
friedensfreundlich *adj.* pacifist.
Friedensfront, *-en, f.* front al păcii.
Friedensfürst, *-en, -en, m.* **1.** suveran care aduce sau menţine pacea. **2.** *(rel.)* Christos.
Friedensfuß, *-es, m. sg. (în expr.)* **auf den ~ bringen** a trece, a aduce pe picior de pace; **auf dem ~ stehen** a fi în raporturi prieteneşti.
Friedensgedanke, *-ns, -n, m.* ghid, idee de pace.
Friedensgegner, *-s, -, m.* v. Friedensfeind.
Friedensgelöbnis, *-ses, -se, n.* jurământ de pace.
Friedensgericht, *-(e)s, -e, n.* judecătorie de pace.
Friedensgesetz, *-es, -e, n.* lege a păcii.
Friedensge|spräch, *-(e)s, -e, n.* tratative de pace.
friedensgewilligt *adj. (înv.)* cu intenţii paşnice.
Friedensgöttin *f. sg. (mit.)* zeiţă a păcii.
Friedensgrenze, *-n, f. (ist.)* frontiera păcii (pe linia Oder-Neiße).
Friedensgruß, *-es, -grüße, m.* salut al păcii.
Friedens|hand *f. sg. (poet.)* mâna ce se întinde în semn de pace.
Friedenshektar|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* produs pe hectar în timp de pace.
Friedens|industrie, *-n, f.* industrie de pace.
Friedens|instrument, *-(e)s, -e, n.* document referitor la o pace încheiată.
Friedensjahr, *-(e)s, -e, n.* **1.** an al păcii. **2.** an de pace.
Friedenskampagne [-panjə], *-n, f.* campanie pentru pace.
Friedenskampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă pentru pace, pacifism.
Friedenskämpfer, *-s, -, m.* luptător pentru pace, pacifist.
Friedenskomitee, *-s, -s, n.* comitet al păcii; comitet de luptă pentru pace.
Friedenskonferenz, *-en, f.* conferinţă de pace.
Friedenskongress, *-es, -e, m,* congres al păcii, de pace.
Friedenskräfte *pl.* forţe ale păcii.
Friedenskundgebung, *-en, f.* manifestaţie pentru pace.
Friedenskuss, *-es, -küsse, m.* sărutare de împăcare.
Friedenslager, *-s, n. sg.* lagăr al păcii.
Friedensliebe *f. sg.* dragoste de pace.
Friedenslosung, *-en, f.* lozincă de pace.
Friedensmächte *pl.* forţe ale păcii.
Friedensmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* marş al păcii.
friedensmäßig *adj.* din timp de pace, ca în timp de pace; potrivit timpului de pace.
Friedensnachricht, *-en, f.* ştire de pace.
Friedensnobelpreis, *-es, -e, m.* premiul Nobel pentru pace.
Friedens|offensive [-və], *-n, f.* ofensivă a păcii.
Friedens|organisation, *-en, f.* organizaţie pentru pace.
Friedens|pakt, *-(e)s, -e, m.* convenţie de pace; pact al păcii.
Friedens|palme, *-n, f.* ramură de măslin ca simbol al păcii.
Friedens|partisan, *-s* (şi *-en*), *-en, m.* partizan al păcii.
Friedens|pfand, *-(e)s, -pfänder, n.* garanţie a păcii.
Friedens|pfeife, *-n, f.* pipă a păcii; **die ~ rauchen** a fuma pipa păcii, a încheia pace; a se împăca.
Friedens|pflicht, *-en, f.* obligaţia păstrării păcii pe durata unui contract colectiv.
Friedens|phrase, *-n, f.* frază, vorbă goală despre pace.
Friedens|politik *f. sg.* politică de pace.
Friedens|politiker, *-s, -, m.* activist pentru pace.
Friedens|präliminarien [-riən] *pl. (pol.)* preliminarii de pace.
Friedens|präsenz|stärke *f. sg. (mil.)* efectiv al armatei în timp de pace.
Friedens|predigt, *-en, f. (iron.)* discurs în favoarea păcii.
Friedens|preis, *-es, -e, m.* **1.** premiu pentru pace; **internationaler ~** premiu internaţional pentru pace. **2.** preţ din timp de pace.
Friedens|produktion *f. sg.* **1.** producţie a industriei de pace. **2.** producţie din timp de pace.
Friedens|programm, *-(e)s, -e, n.* program al păcii.
Friedens|proklamation, *-en, f.* proclamaţie de pace.
Friedens|propaganda *f. sg.* propagandă pentru pace.
Friedensqualität, *-en, f.* calitate (a unui produs) din timp de pace.
Friedensrat, *-(e)s, -räte, m.* consiliu al păcii.
Friedensregelung, *-en, f.* reglementare a păcii.
Friedensrevolution [-vo-], *-en, f.* revoluţie pentru pace.
Friedensrichter, *-s, -, m.* judecător de pace.
Friedens|schluss, *-es, -schlüsse, m. (pol.)* încheiere a păcii.
Friedens|schutz, *-es, m. sg.* apărare a păcii.
Friedens|seerecht, *-(e)s, n. sg.* drept maritim pentru timp de pace.
Friedens|sicherung, *-en, f.* asigurare, garanţie a păcii.
Friedens|stafette, *-n, f.* ştafetă de pace.
Friedens|stand, *-(e)s, m. sg. (mil.)* efectiv al armatei în timp de pace.
Friedens|standard [şi -stɛn-], *-s, -s, m.* standard de pace.
Friedens|stärke *f. sg.* v. Friedensstand.
Friedens|streben, *-s, n. sg.* năzuinţă de pace.
Friedens|stifter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* conciliator (-oare), mediator(-oare), pacificator(-oare).
Friedens|stiftung *f. sg.* pacificare, conciliere.
friedens|störend *adj.* care tulbură pacea.
Friedens|störung, *-en, f.* tulburare a păcii.
Friedens|symbol, *-s, -e, n.* simbol al păcii.
Friedens|taube, *-n, f.* porumbel al păcii.
Frieden|störer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* tulburător(-oare), încălcător(-oare) al păcii.
Friedens|traktat, *-(e)s, -e, m.* (şi *n.*) tratat de pace.
Friedens|treffen, *-s, -, n. (sport)* întâlnire pentru pace.
Friedens|umsatz, *-es, -sätze, m. (ec.)* circulaţie a mărfurilor în timp de pace.
Friedens|unter|händler, *-s, -, m.* negociator al păcii.
Friedens|unter|handlung, *-en, f.* v. Friedensverhandlungen.
Friedens|unterschrift, *-en, f.* semnătură pentru pace.
Friedensver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociaţie pentru pace.
Friedensver|handlungen *pl. (pol.)* tratative de pace.
Friedensvermittler, *-s, -, m.* mediator, mijlocitor de pace.
Friedensvermittlung, *-en, f.* mijlocire a păcii.
Friedensversammlung, *-en, f.* întrunire pentru pace.
Friedensvertrag, *-(e)s, -träge, m. (pol.)* tratat de pace.
Friedensvorschlag, *-(e)s, -schläge, m.* propunere de pace.
Friedenswacht, *-en, f.* strajă a păcii.
Friedenswelt *f. sg.* lume a păcii.
Friedenswerber, *-s, -, m.* v. Friedenskämpfer.
Friedenswerbung, *-en, f.* agitaţie, propagandă pentru pace.
Friedenswerk, *-(e)s, -e, n.* operă a păcii.
Friedenswert, *-(e)s, -e, m, (fin., ec.)* valoare din timp de pace.
Friedenswille, *-ns,* **Friedenswillen**, *-s, m. sg.* voinţă de pace, pacifism.
Friedenswirtschaft *f. sg.* economie de pace.
Friedenswoche, *-n, f.* săptămână a păcii.
Friedens|zeichen, *-s, -, n.* semn de pace.
Friedens|zeit, *-en, f.* timp de pace.
friedfertig *adj.* paşnic, iubitor de pace.
Friedfertigkeit *f. sg.* caracter paşnic.
Friedhof, *-(e)s, -höfe, m.* cimitir.
Friedhofsgärtner, *-s, -, m.* grădinar la cimitir.
Friedhofs|ordnung, *-en, f.* regulament de funcţionare a cimitirului.
Friedhofsruhe *f. sg.* linişte de mormânt.
Friedhofs|stille *f. sg.* tăcere de mormânt.
Friedhofswärter, *-s, -, m.* paznic de cimitir.
friedigen, *friedigte, gefriedigt, vb. (h) tr.* a împrejmui, a îngrădi, a face gard.
Friedländer, *-s, -, m. (ist.)* **1.** locuitor din ducatul Friedland (Boemia). **2.** (nume dat lui) Wallenstein. **3.** soldat sau ofiţer din armata lui Wallenstein.
friedlich *adj.* **1.** paşnic, nerăzboinic; **~er Vergleich** înţelegere paşnică: *(adv.)* **~ beilegen** a aplana paşnic, pe cale paşnică. **2.** paşnic, iubitor de pace; **~e Natur** fire paşnică, liniştită, calmă, senină; **~er Morgen** dimineaţă liniştită; **sei doch ~!** astâmpără-te!
Friedlichkeit *f. sg.* caracter, aspect paşnic, liniştit, calm.
friedliebend *adj.* iubitor de pace, paşnic; **die ~en Völker** popoarele iubitoare de pace.
friedlos *adj.* **1.** neliniştit, frământat. **2.** *(ist.)* proscris.
Friedlos, *-es, -en, m. (bot.)* gălbăjoară *(Lysimachia vulgaris)*.
Friedrichsdor, *-s, -e* (şi *-s*), *m. (ist., fin.)* galben (monedă).
friedsam, friedselig *adj.* iubitor de pace, paşnic.
friedvoll *adj.* paşnic, liniştit, calm, senin.
frieren, *fror, gefroren, vb.* **I.** *(h) tr. (impers.)* a(-i) fi (cuiva) frig; **mich friert** mi-e frig; **es hat mich gefroren** mi-a fost frig. **II.** *intr.* **1.** *(h)* a(-i) fi (cuiva) frig; **ich friere** mi-e frig; **ich friere an den Händen** sau **mir ~ die Hände** mi-e frig la mâini. **2.** *(s)* a îngheţa; **heute Nacht ist das Wasser gefroren** astă noapte a îngheţat apa; **es friert Stein und Bein** e ger de crapă pietrele. **3.** *(h) (impers.)* a îngheţa; **es friert** îngheaţă, e ger; **heute Nacht hat es gefroren** astă noapte a îngheţat.
Frieren, *-s, n. sg.* **1.** îngheţat. **2.** senzaţie de frig. **3.** *(fam.)* friguri; **er hat das ~** are friguri.
Fries, *-es, -e, m.* **1.** *(constr.)* friză. **2.** aba, dimie.
Friesboden, *-s, -* (şi *-böden*) *m. (constr.)* pardoseală cu frizuri, pardoseală cu câmpuri.
Friese, *-n, -n, m.* frislandez, frizon.
Friesel, *-n, f.,* **Friesel**, *-s, -n, m.* (şi *n.*) *(med.)* **1.** pustulă, bubuliţă. **2.** *pl.* v. Frieselfieber.
Frieselfieber, *-s, n. sg.* febră eruptivă uşoară, spuzeală.
Friesfußboden, *-s, -* (şi *-böden*), *m.* v. Friesboden.
frieseln, *frieselte, gefrieselt (ich fries(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a-i fi frig, a avea frisoane.

Friesin, *-nen, f.* frislandeză, frizonă.
friesisch *adj.* frislandez, frizon.
Friesli, *-s, -s, n. (bot.)* garoafă păroasă *(Dianthus Silvester).*
Friesrock, *-(e)s, -röcke, m.* suman, dimie.
frigid *adj.* **1.** răcoros, rece. **2.** *(med.)* frigid.
Frigidität *f. sg.* **1.** răcoare, răceală. **2.** *(med.)* frigiditate.
Frikadelle, *-n, f. (cul.)* chifteluță.
Frikandeau [-'do:], *-s, -s, n. (cul.)* friptură înăbușită de vițel.
Frikandella, *-n, f.* v. Frikadelle.
Frikassee, *-s, -s, n. (cul.)* ciulama.
frikassieren, *frikassierte, frikassiert, vb. (h) tr.* **1.** *(cul.)* a tăia bucăți. **2.** *(fam.)* a snopi în bătaie.
frikativ *adj. (lingv.)* fricativ.
Frikativlaut, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* fricativă.
Friktion, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* fricțiune, frecare. **2.** *(med.)* fricție. **3.** *(fig.)* fricțiuni, neînțelegeri, conflict, frecușuri.
Friktionsbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu fricțiune.
Friktionsgetriebe, *-s, -, n.* dispozitiv cu fricțiune.
Friktionskalander, *-s, -, m. (text.)* calandru cu fricțiune.
Friktionsko|effizient [-koɛfitsiɛnt], *-en, -en, m. (fiz.)* coeficient de frecare.
Friktionskupp(e)long, *-en, f.* cuplaj de fricțiune.
friktionslos *adj.* **1.** *(tehn.)* fără frecare. **2.** *(fig.)* fără dificultate, fără asperități, fără conflicte, simplu, ușor.
Friktionsrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată de fricțiune.
Friktions|scheibe, *-n, f. (tehn.)* disc de fricțiune.
Friktions|spindelpresse, *-n, f. (tehn.)* presă cu fricțiune, cu discuri de fricțiune.
Friktions|zünder, *-s, -, m.* aprinzător prin frecare.
frisch I. *adj.* **1.** proaspăt, nou; **ein ~es Hemd anziehen** a schimba cămașa; **~e Wäsche** rufărie curată, proaspătă; **~es Brot** pâine proaspătă; *(fig.)* **~en Mut fassen** a-și recăpăta curajul, a prinde din nou curaj; **~e Luft** aer curat. **2.** nou, recent; **~en Datums** sau **von ~em Datum** recent, de dată recentă; **~e Fährten** urme proaspete; **auf ~er Tat ertappen** a prinde asupra faptului, a prinde în flagrant delict. **3.** (și *fig.*) proaspăt, neuzat, neconsumat; odihnit; **~e Truppen** trupe proaspete, odihnite. **4.** sănătos, vioi; **~e Lippen** buze roșii; **~e Gesichtsfarbe** culoare sănătoasă a feței. **5.** răcoros, rece; **~ werden** a se face răcoare; **es ist heute ziemlich ~** azi e cam răcoare. **6.** brut, nelucrat; **~e Haut** piele brută, verde. **II.** *adv.* **1.** din nou; **~ anstreichen** a vopsi din nou; **von ~em, aufs ~e** din nou. **2.** de curând, proaspăt **Achtung: ~ gestrichen!** atenție! proaspăt vopsit! **3.** energic, în formă; **~ gewagt ist halb gewonnen** cine nu riscă, nu câștigă; **~, fromm, fröhlich, frei!** energici, vrednici, veseli și liberi! (deviza asociațiilor de gimnastică).
Frisch|arbeit, *-en, f. (metal.)* curățire a metalelor, afinare.
frisch|auf! *interj.* haide! înainte! curaj!
frischbacken *adj. (în expr.)* **~es Brot** pâine caldă, proaspătă.
Frischbirne, *-n, f. (metal.)* convertizor.
Frischblei, *-(e)s, n. sg. (metal.)* plumb pur, pentru glazură.
frisch blutend *adj.* încă sângerând; **eine ~e Wunde** o rană încă sângerândă.
Frischdampf, *-(e)s, -dämpfe, m. (tehn.)* abur viu, abur de turbină.
Frische *f. sg.* **1.** răcoare. **2.** prospețime. **3.** strălucire (a culorilor). **4.** vigoare; vioiciune.
Frisch|eisen, *-s, n. sg. (tehn.)* fier afinat.
frischen, *frischte, gefrischt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(metal.)* a pudla, a transforma fonta în oțel, a afina. **2.** *(zool.; despre scroafa sălbatică)* a făta. **3.** *(poet.)* a înviora, a răcori. **II.** *refl. (vân.; despre animale)* a bea, a se adăpa.
Frischen, *-s, n. sg. (metal.)* afinare.
Frischer, *-s, -, m. (metal.)* afinor, afinator.
frischfarbig *adj.* de culoare vie; cu culori vii.
Frischfeuer|eisen, *-s, n. sg.* v. Frischeisen.
Frischfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne proaspătă.
frisch gebacken *adj.* **1.** proaspăt copt, proaspăt scos de la cuptor. **2.** *(fam.)* proaspăt numit, avansat; **ein ~er Leutnant** un sublocotenent proaspăt ieșit. **3.** *(fam., în expr.)* **ein ~es Ehepaar** o pereche proaspăt căsătorită.
frisch gemausert *adj.* de curând năpârlit.
Frischgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutatea produsului înainte de a fi pus în conservă.
Frisch|haltebeutel, *-s, -, m.* pungă de plastic care menține produsul proaspăt.
Frisch|haltepackung, *-en, f.* ambalaj izolant, care menține produsul proaspăt.
Frisch|haltungs|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei pentru conservarea produselor alimentare.
Frisch|hammer, *-s, -hämmer, m (înv.)* v. Frischhütte.
Frisch|herd, *-(e)s, -e, m. (metal.)* cuptor de afinare.
Frisch|hütte, *-n, f. (înv.)* afinărie, forjă.
Frischkäse, *-s, m. sg.* brânză de vaci, brânză dulce.
Frischkost *f. sg.* alimentație cu produse proaspete, netratate caloric.
Frischling, *-s, -e, m. (zool.)* pui de mistreț, gligan.
Frischluft *f. sg.* aer proaspăt.
Frischluftkanal, *-(e)s, -näle, m.* canal de aerisire.
Frischluft|zufuhr *f. sg.* acces de aer proaspăt, ventilație.
Frischmachen, *-s, n. sg. (metal.)* purificare a metalelor, afinare.
Frischmilch *f. sg.* lapte neconservat.
Frisch|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de afinare.
Frischprozess, *-es, -e, m. (metal.)* proces de purificare, de afinare.
Frisch|schlacke, *-n, f. (metal.)* zgură de la afinare.
Frischung, *-en, f. (metal.)* afinare.
Frischverfahren, *-s, -, n. (metal.)* proces de afinare.
Frischwasser, *-s, -, n. (mar.)* apă dulce.
Frischwasserkühler, *-s, -, m. (mar.)* instalație pentru răcirea apei de băut.
frischweg *adv.* fără șovăire; de-a dreptul; cu curaj.
Frischzelle, *-n, f. (med.)* celulă vie.
Frischzellenbe|handlung, *-en, f. (med.)* tratament cu celule vii.
Friseur [-'zo:ɐ], *-s, -e, m.* frizer; coafor.
Friseurin, *-nen, f.* coafeză.
Friseurladen, *-s, -läden,* **Friseursalon**, *-s, -s, m.* salon de coafură sau frizerie.
Friseuse [-zø:zə], *-n, f.* v. Friseurin.
Frisierbürste, *-n, f.* perie de cap.
Frisier|eisen, *-s, -, n.* fier de ondulat, drot.
frisieren, *frisierte, frisiert, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) pieptăna, a (se) coafa. **II.** *tr. (fig., fam.)* a drege, a întoarce, a aranja, a prezenta; a camufla; **er sucht seinen bösen Streich als guten Witz zu ~** caută să-și prezinte pozna ca o farsă reușită, caută s-o îndrepte, s-o întoarcă.
Frisieren, *-s, n. sg.* **1.** coafat, pieptănat. **2.** *(fig., fam.)* camuflaj.
Frisier|haube, *-n, f.* **1.** fileu de păr. **2.** cască de uscat părul.
Frisierkamm, *-(e)s, -kämme, m.* pieptene pentru coafat.
Frisiermantel, *-s, -mäntel, m.* pelerină pentru coafat.
Frisiersalon, *-s, -s, m.* salon de coafură.
Frisiertisch, *-(e)s, -e, m.* masă de toaletă.
Frisier|umhang, *-(e)s, -hänge, m.* pelerină pentru coafat.
Frisör, *-s, -e, m.* v. Friseur.
frisst *pers.* a 2-a și a 3-a *ind. prez.* de la fressen.
Frist, *-en, f.* **1.** termen, dată; **die ~ verlängern** a prelungi termenul; **eine ~ setzen** a fixa un termen, o dată; **eine ~ verkürzen** a reduce, a scurta termenul; **abgelaufene ~** termen depășit; **angemessene ~** termen convenabil; **äußerste ~** termen limită; **verjährte ~** termen prescris, dată perimată; **vertraglich vereinbarte ~** termen stabilit prin contract; **vorgeschriebene ~** termen prestabilit. **2.** răgaz, răstimp; **in kürzester ~** în timpul cel mai scurt; **die ~ ist abgelaufen** s-a împlinit termenul, sorocul; **auf eine ~ von** în termen de; **über die ~ hinaus** peste termen; **in kurzer ~** în scurt timp. **3.** termen, soroc; **zu aller** sau **zu jeder ~** oricând, în orice moment. **4.** amânare, prelungire a termenului; **jm. eine ~ von acht Tagen gewähren** a acorda cuiva o amânare de opt zile.
Frist|ablauf, *-(e)s, -läufe, m.* expirare a termenului.
Fristbe|stimmung, *-en, f.* stabilire, fixare a termenului.
fristen, *fristete, gefristet, (du fristest, er fristet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(în expr.)* **sein Leben (kümmerlich) ~** a o duce o viață grea, a-și târî zilele. **2.** a amâna; a prelungi (un termen). **II.** *refl.* a o duce greu; **er fristete sich mühsam durch die Zeit** și-a dus, și-a târât zilele cu amar.
Frist|er|streckung, *-en, f.* v. Fristverlängerung.
fristgemäß *adj.* conform termenului.
Fristgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de prelungire a termenului.
Fristgewährung, *-en, f.* acordare a prelungirii termenului.
fristlos *adj.* fără amânare, imediat; **~e Entlassung** concediere fără preaviz.
Fristrechnung, *-en, f.* calcul al termenelor.
Frist|setzung, *-en, f.* stabilirea, fixarea unei date, a unui termen.
Frist|tag, *-(e)s, -e, m.* zi a termenului, soroc.
Frist|überschreitung, *-en, f.* depășire a termenului, a datei.
Fristverlängerung, *-en, f.* prelungire a termenului, amânare.
Fristwechsel, *-s, -, m. (fin.)* cambie cu termen fix.
fristweise *adv.* în rate.
Frist|zahlung, *-en, f.* plată în rate.
Frisur, *-en, f.* coafură, pieptănătură.
Fritfliege, *-n, f. (entom.)* varietate de muscă cu luciu metalic *(Ocinella frit).*
Fritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** ferăstrău. **2.** v. Frittbohrer.
Frittate, *-n, f. (reg., cul.)* **1.** clătită. **2.** *pl.* tăiței făcuți din clătite.
Frittbohrer, *-s, -, m.* burghiu mic.
Fritte, *-n, f.* **1.** *(ind. sticlei)* fritǎ, compoziție de materii concreționabile, vitrifiabile. **2.** *pl. (fam.)* cartofi pai v. Pommes frites.
fritten, *frittete, gefrittet (du frittest, er frittet), vb. (h)* **I.** *intr. (chim.)* a se sinteriza; a se concreționa. **II.** *tr.* **1.** a găuri. **2.** (și *fig.*) a freca. **3.** a chinui.
Fritter, *-s, -, m. (radio.)* coeror.
Fritteuse [-tø:zə], *-n, f.* friteuză, mașină electrocasnică de prăjit cartofi etc.
frittieren, *frittierte, frittiert, vb. (h) tr.* a prăji (cartofi, aluat, pește) în multă grăsime încinsă.
Fritt|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor pentru fabricarea fritei.
Frittporzellan, *-s, -e, n.* porțelan fritat.
Frittröhre, *-n, f. (radio.)* coeror.
Frittung, *-en, f.* **1.** *(ind. sticlei)* fritare, concreționare. **2.** *(radio.)* coeziune.
Frittüre, *-n, f. (cul.)* **1.** grăsime (vegetală sau animală) închisă (pentru prăjit cartofi, aluat, pește). **2.** mâncare prăjită în grăsime. **3.** aparat electric pentru prăjit.
frivol [-'vo:l] *adj.* frivol.
Frivolität [-vo-], *-en, f.* **1.** frivolitate. **2.** *pl.* dantelă lucrată cu suveica, frivolité.
Frivolitäten|arbeit [-vo-], *-en, f.* dantelă lucrată cu suveica, frivolité.
Frl. presc. de la Fräulein.
Frock, *-(e)s, -e, m.* sutană a călugărilor benedictini.
Frog, *-s, -s, m. (ferov.)* inimă a șinei de fier.
froh *adj.* **1.** vesel, voios; **ein ~es Fest** o petrecere, o serbare veselă; **~en Mutes** bine dispus, încrezător. **2.** *(gen., über* cu *ac., bei)* bucuros; **~ sein** a se bucura, a fi bucuros, mulțumit, fericit (de); **er ist ~ bei seiner Arbeit** e mulțumit de munca lui; **er ist ~ über seine Arbeit** se bucură de munca lui; **er wird dieser Arbeit nicht ~** nu-și găsește mulțumire în munca aceasta; **er ist des Lebens ~** se bucură de viață. **3.** plăcut, îmbucurător; **eine ~e Nachricht** o veste bună, îmbucurătoare.
Frohblick, *-(e)s, -e, m.* privire mulțumită, plină de voioșie.
Frohgefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment de bucurie, de voioșie.
froh gelaunt, frohgemut *adj.* vesel, voios, bine dispus.
Froh|heit *f. sg.* v. Frohmut.
froh|herzig *adj.* senin, bine dispus, cu inima ușoară.
fröhlich *adj.* vesel, bucuros; **über etwas ~ sein** a fi bucuros, a se bucura de ceva.
Fröhlichkeit *f. sg.* veselie, voie bună, bucurie.
frohlocken, *frohlockte, frohlockt, vb. (h) intr.* a jubila, a fi în culmea bucuriei.
Frohmut, *-(e)s, m. sg.* bună dispoziție, voioșie, veselie.
frohmütig *adj.* vesel, voios.

Frohnatur, *-en, f.* temperament, fire vesel(ă).
Frohsinn, *-(e)s, m. sg.* veselie, voie bună.
frohsinnig *adj.* v. frohherzig.
fromm *(frommer* și *frömmer, der, die, das frommste* și *frömmste) adj.* **1.** evlavios, cucernic, cuvios, pios, smerit; **eine ~e Stiftung** un așezământ pios; **ein ~es Leben führen** a duce o viață evlavioasă; **eine ~e Miene** un aer smerit. **2.** blajin, blând; **~es Pferd** cal blând; **er ist ~ wie ein Lamm** e blând ca un miel. **3.** *(înv.)* viteaz, vrednic. **4.** *(în expr.)* **ein ~er Wunsch** o dorință deșartă.
Fromme, *-n, -n (ein Frommer), m.* și *f.* **1.** persoană evlavioasă, cuvioasă, pioasă. **2.** persoană blândă, blajină.
Frömmelei, *-en, f.* evlavie fățarnică, bigotism.
frömmeln, *frömmelte, gefrömmelt (ich frömm(e)le), vb. (h) intr.* a face pe sfântul, a fi bigot.
frommen, *frommte, gefrommt, vb. (h) intr. (înv.)* (cu *dat.*) a fi de folos, a folosi, a servi; **was wird es dir ~, wenn...** la ce o să-ți folosească dacă...
Frommen, *-s, n. sg. (în expr.)* **zu Nutz und ~** spre binele, în folosul.
frommgläubig *adj.* cuvios, cucernic, pios.
Frommheit, Frömmigkeit *f. sg.* evlavie, pietate, cucernicie.
Frömmler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.*, **Frömmling**, *-s, -e, m.* **1.** prefăcut(ă), ipocrit(ă), fățarnic(ă). **2.** bigot(ă); fariseu.
fromm tun, *tat fromm, fromm getan, vb. (h) intr.* a face pe sfântul.
fron *adj. (înv.)* **1.** senioral. **2.** sfânt, sfințit.
Fron[1], *-(e)s, -e(n), m. (înv.)* portărel, pristav; aprod (judecătoresc).
Fron[2], *-en*, **Frone**, *-n, f.* **1.** *(ist.)* clacă, robotă. **2.** *(fig.)* muncă impusă, forțată; corvoadă.
Fron|acker, *-s, -äcker, m. (ist.)* pământ lucrat de iobagi.
Fron|altar, *-(e)s, -altäre, m. (bis.)* altar principal.
Fron|arbeit *-en, f.* **1.** *(ist.)* clacă, robotă. **2.** *(fig.)* muncă forțată.
Fron|arbeiter, *-s, -, m. (ist.)* clăcaș, iobag.
fronbar *adj. (ist.)* supus clăcii.
Fronbauer, *-n* (și *-s*), *-n, m. (ist.)* clăcaș, iobag.
Fronbote, *-n, -n, m. (înv.)* pristav; portărel.
Fronde[1] ['frɔ̃də], *-n, f. (ist.,* și *fig.)* frondă.
Fronde[2] ['fro:ndə], *-n, f.* v. Fron(e).
fronden ['fro:ndən], *frondete, gefrondet (du frondest, er frondet), vb. (h) intr.* v. fronen.
Frondeur [frɔ̃'dø:ɐ], *-s, -e, m.* **1.** *(ist.)* membru al Frondei. **2.** frondor, rebel, răzvrătit, opozitionist.
Frondienst, *-(e)s, -e, m.* v. Fronarbeit **(1).**
Frondienstbarkeit *f. sg.* v. Fronpflicht.
frondieren [frɔ̃-], *frondierte, frondiert, vb. (h) intr. (pol.)* a se împotrivi; a se opune, a face frondă.
fronen, *fronte, gefront, vb. (h) intr.* **1.** *(ist.)* a presta muncă de clacă, de iobag. **2.** *(fig.)* a face o muncă impusă, forțată.
frönen, *frönte, gefrönt, vb. (h) intr.* a se înrobi, a se lăsa pradă; **seinen Leidenschaften ~** a se lăsa pradă, a fi robul pasiunilor sale; **seinen Lüsten ~** a-și satisface poftele; **dem Laster ~** a se deda viciului.
Fröner, *-s, -, m.* **1.** clăcaș, iobag. **2.** om care face muncă forțată, robotă.
Fronerei *f. sg.* v. Fronarbeit.
Fronfasten *pl. (bis. cat.)* cele trei zile de post de la începutul fiecărui anotimp.
Fronfeste, *-n, f.* închisoare, temniță, pușcărie; fortăreață, cetățuie (slujind ca închisoare).
fronfrei *adj. (ist.)* scutit de clacă, de robotă.
Fronfreiheit *f. sg. (ist.)* scutire de clacă, de robotă.
Fronfuhre, *-n, f. (ist.)* podv(o)adă, transport gratuit.
Frongeld, *-(e)s, -er, n. (ist.)* ruptoare, impozit plătit pentru a fi scutit de clacă.
Frongut, *-(e)s, -güter, n. (ist.)* pământ supus la angara față de seniorul feudal.
Fronherr, *-(e)n, -en, m.* **1.** *(ist.)* senior (feudal), stăpân de moșie feudală; boier. **2.** *(fig.)* tiran, despot, asupritor.
Fronherrentum, *-(e) s, n. sg. (ist.)* suzeranitate.
Fronherrschaft *f. sg.* **1.** *(ist.)* stăpânire feudală. **2.** *(fig.)* tiranie, despotism, samavolnicie.
Fronhof, *-(e)s, -höfe, m.* **1.** *(ist.)* curte a unui senior feudal, curte a unei moșii boierești administrată de un vătaf. **2.** curte boierească.
Fronknecht, *-(e)s, -e, m.* v. Fronbauer.
Fronleichnam, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(reg., rel.)* Trupul lui Cristos. **2.** *(bis. cat.)* Joia Verde, ziua Trupului Domnului.
Fronleichnamsfest, *-(e)s, -e, n. (bis. cat.)* v. Fronleichnam **(2).**
Fronleichnams|prozession, *-en, f. (bis. cat.)* procesiune de Joia Verde.
Fronleichnamswoche, *-n, f. (bis.)* octava sărbătorii Trupul Domnului.
Fronpferd, *-(e)s, -e, n. (ist.)* cal care muncește în contul angaralei, al clăcii.
Fronpflicht, *-en, f. (ist.)* obligație de a lucra la clacă.
fronpflichtig *adj. (ist.)* clăcaș; supus obligațiilor de clăcaș.
Fronpflichtige, *-n, -n (ein Fronpflichtiger), m.* și *f. (ist.)* clăcaș, persoană obligată să lucreze la clacă.
Front, *-en, f.* **1.** fațadă, front (de clădire). **2.** *(mil.)* front (al trupelor); **aus der ~ ausscheiden** a ieși din front, din rânduri. **3.** *(mil.)* front, linie de foc; **an der ~** pe front; **die ~ durchbrechen** a sparge, a străpunge, a rupe frontul; **Kampf nach zwei ~en** luptă pe două fronturi. **4.** *(fig.)* front; **die ~ der Arbeit** frontul muncii; **eine geschlossene ~ bilden** (sau **darstellen**) a forma (sau a constitui) un front compact; **gegen jn.** (sau **etwas**) **~ machen** a face front împotriva cuiva (sau a ceva), a ține piept **5.** *(metal., mine)* front.
Front|abschnitt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* sector de front.
Fron|tag, *-(e)s, -e, m. (ist.)* zi de muncă, de clacă, de robotă, de prestație.
frontal *adj.* frontal, piepțiș.
Frontal|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac frontal.
Frontal|arterie [-riə], *-n, f. (anat.)* arteră frontală.
Frontalfeuer, *-s, -, n. (mil.)* foc din față, frontal.
Frontalzusammen|stoß, *-es, -stöße, m. (auto.)* ciocnire frontală.
Front|änderung, *-en, f. (mil.)* schimbare de front
Front|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac de front, atac frontal.
Front|antrieb, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* antrenare frontală, tracțiune pe roțile din față.
Frontbericht, *-(e)s, -e, m.* raport de pe front.
Frontbericht|er|stattung, *-en, f.* raportare de pe front.
Frontbogen, *-s, -*(și *-bögen), m.* **1.** *(constr.)* arc de fațadă. **2.** *(mil.)* curbare a liniei de front.
Frontbreite *f. sg. (mil.)* lărgime, întindere a frontului.
Frontdeutsch, *-(s), n. sg.* argou german vorbit pe front.
Frontdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu militar pe front; serviciu militar într-o unitate combatantă.
Frontdurchbruch, *-(e)s, -brüche, m. (mil.)* spargere, străpungere a frontului.
Frontdurchgang, *-(e)s, -gänge, m. (mil.)* trecere peste front, prin linia frontului.
Fronte, *-n, f. (înv., reg.)* v. Front.
Front|einbruch, *-(e)s, -brüche, m. (mil.)* pătrundere în front, în linia de front.
Front|eingerüstung, *-en, f. (constr.)* schelă de fațadă.
front|einsatzfähig *adj. (mil.)* apt pentru serviciul de front.
Front|erlebnis, *-ses, -se, n.* întâmplare din război, de pe front.
Frontgebiet, *-(e)s, -e, n. (mil.)* teritoriu de front
Frontispiz, *-es, -e, n.* **1.** frontispiciu, fronton. **2.** *(tipogr.)* titlu cu viniete de pe prima pagină.
Frontkameradschaft, *-en, f.* camaraderie de război, prietenie de pe front.
Frontkämpfer, *-s, -, m.* luptător pe front.
Frontkämpferbund, *-(e)s, -bünde, m.* federație a luptătorilor de pe front.
Frontkorrespondent, *-en, -en, m.* corespondent de război, de (pe) front.
Frontlader, *-s, -, m.* **1.** mașină de spălat cu ușa în față. **2.** camion cu încărcător în față. **3.** (video)casetofon de încărcat din față.
Frontleben, *-s, n. sg.* viață de front, viață de război.
Frontlinie [-niə], *-n, f.* linie frontală, linie de front.
Frontmarsch, *-es, -märsche, m.* marș pe front.
Frontmauer, *-n, f.* zid frontal, zid de fațadă.
Frontmeister *-s, -, m. (mine)* maistru de front (de abataj, de înaintare etc.).
Frontmeldung, *-en, f.* buletin de război, știre de pe front.
Front|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* ofițer de trupă; ofițer de front, ofițer combatant.
Frontogenese, *-n, f. (met.)* frontogeneză.
Frontologie *f. sg. (met.)* frontologie.
Fronton [frɔ̃'tõ:], *-s, -s, n.* v. Frontispiz.
Front|ordnung, *-en, f. (mil.)* regulament de front.
Frontrapport, *-(e)s, -e, m. (mil.)* raport de front; **den ~ überreichen** a prezenta raportul.
Front|seite, *-n, f. (constr.)* fațadă, front al clădirii.
Front|soldat, *-en, -en, m.* soldat combatant.
Front|stellung, *-en, f. (mil.)* poziție în linie de front.
Front|truppe, *-n, f.* trupă combatantă.
Frontwechsel, *-s, m. sg.* schimbare de front.
Front|zone, *-n, f.* **1.** *(mil.)* zonă de front. **2.** *(mine)* zonă a frontului (de abataj, de înaintare etc.).
Fronung, Frönung, *-en, f.* **1.** *(ist.)* clacă, robotă, prestație de muncă. **2.** *(înv.)* sechestrare.
Fronvogt [-fo:kt], *-(e)s, -vögte, m. (ist.)* vătaf de clăcași.
Fronwald, *-(e)s, -wälder, m. (ist.)* pădure a iobagilor.
fronweise *adv. (ist.)* prin clacă.
fror *pers.* 1 și a 3-a *ind. imperf.* de la frieren.
Frosch, *-es, Frösche, m.* **1.** *(zool.)* broască *(Rana)*; *(fig.)* om insensibil, care strică plăcerea altora; **er bläst sich auf wie ein ~** se umflă ca o broască, își dă aere; *(fam.)* **sei kein ~!** nu te lăsa așa mult invitat! **2.** răgușeală; **einen ~ im Halse haben** a fi răgușit. **3.** foc de artificii care pocnește intermitent, broască pocnitoare. **4.** *(tehn.)* vârf, capăt. **5.** *(mine)* grindă transversală, proptă. **6.** *(muz.)* broască de întins arcușul. **7.** margine a doagei. **8.** cep. **9.** *(tehn.)* cameră de explozie. **10.** snop de grâu. **11.** *(pop.)* broască, tumoare, umflătură sub limbă. **12.** *(text.)* broască articulată dublă (la războiul de țesut). **13.** *(tipogr.)* cursor (la culegar).
frosch|artig *adj.* ca o broască.
Frosch|auge, *-s, -n, n.* **1.** ochi de broască. **2.** ochi omenesc bulbucat. **3.** *(auto.)* far proeminent.
Froschbiss, *-es, -e, m. (bot.)* iarba-broaștelor *(Hydrocharis morsus ranae* L.).
Froschbissgewächse *pl. (bot.)* plante din familia *Hydrocharitaceae.*
Froschblut, *-(e)s, n. sg.* **1.** sânge de broască. **2.** *(fig.)* sânge rece, lipsă de temperament, nepăsare; *(fam.)* **~ in den Adern haben** a avea sânge rece; a fi calm, nepăsător.
Frösch|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Frosch) **1.** broscuță. **2.** broască, semn (de carton) pentru așezat colile în mașina de tipărit.
Froschel, *-s, -, m.* cataramă la ham.
fröschen, *fröschte, gefröscht, vb. (h) intr. (reg.)* a prinde broaște.
Frosch|eppich, *-(e)s, -e, m. (bot.)* cosițel *(Sium latifolium* L.).
Frosch|esser, *-s, -, m.* mâncător de broaște.
Froschfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* nume al unui pește exotic *(Opsanus tau).*
Froschgequake, *-s, n. sg.* orăcăit de broaște.
Froschgeschwulst, *-schwülste, f.* v. Frosch (11).
Frosch|haut, *-häute, f.* **1.** piele de broască. **2.** *(fam.)* haină de ploaie (transparentă).
Frosch|hüpfen, *-s, n. sg.* capră, joc la care copiii sar la rând unii peste alții.
Froschkeule, *-n, f. (cul.)* piciorus de broască; pui de baltă.
Froschklemme, *-n, f. (electr.)* întinzător de sârmă.
Froschkraut, *-(e)s, n. sg.* v. Froschlöffel.
Froschlache, *-n, f.* broscărie.
Froschlaich, *-(e)s, m. sg. (zool.)* ouă de broască.
Froschlöffel, *-s, -, m. (bot.)* limbariță *(Alisma plantago-aquatica* L.).
Froschlurch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* broască, batracian fără coadă.
Froschmann, *-(e)s, -männer, m.* scafandru.
Froschmaul, *-(e)s, -mäuler, n.* **1.** (și *ferov.)* gură de broască; **~ machen** a căsca gura de mirare. **2.** *(constr.)* lucarnă semirotundă, lucarnă cu lunetă.
Froschmäusekrieg, *-(e)s, m. sg. (lit.)* Batracomiomachia.
Froschperspektive [-və], *-n, f.* **1.** orizont strâmt (și *fig.)* perspectivă limitată; **etwas aus der ~ sehen** a privi ceva dintr-o perspectivă îngustă, limitată. **2.** *(fot.)* perspectivă de jos în sus; *(tehn.)* perspectivă ascendentă.
Frosch|sattel, *-s, -sättel, m.* șa fără oblânc.

Frosch|schenkel, *-s, -, m.* v. Froschkeule.
Frosch|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* batrahită.
Froschteich, *-(e)s, -e, m.* broscărie, lac cu broaşte.
Froschtest, *-(e)s, -e* şi *-s, m. (med.)* test Galli-Mainini.
Froschwurm, *-(e)s, -würmer, m.* mormoloc.
Frost, *-(e)s, Fröste, m.* **1.** ger, îngheţ; **gelinder ~** ger slab; **der ~ sitzt im Baum** pomul a degerat. **2.** frig; **er zittert vor ~** tremură de frig. **3.** friguri; fiori. **4.** *(poet.)* iarnă. **5.** degerături; **~ an den Füßen haben** a avea degeraturi la picioare.
frost|anfällig *adj.* sensibil la frig.
Frostballen, *-s, -, m.* degerătură.
frostbe|ständig *adj.* rezistent la frig.
Frostbe|ständigkeit *f. sg.* rezistenţă la îngheţ.
Frostbeule, *-n, f.* v. Frostballen.
Frost|einbruch, *-(e)s, -brüche, m. (met.)* val subit de frig.
frösteln, *fröstelte, gefröstelt (ich fröst(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a-i fi frig (cuiva), a avea frisoane. **2.** *(impers.)* **es fröstelt** e cam frig, a dat un uşor îngheţ; **mich fröstelt** mi-e cam frig, mă ia cu frig; am frisoane.
Frösteln, *-s, n. sg.* **1.** tremurat (de frig.) **2.** frisoane.
frost|empfindlich *adj.* sensibil la frig.
frosten, *frostete, gefrostet (es frostet), vb. (h) intr.* a fi ger, a îngheţa.
Frostgefahr *f. sg. (met.)* pericol de frig, de ger, de îngheţ.
Frostgefühl, *-(e)s, -e, n.* senzaţie de frig.
Frostgeschwür, *-(e)s, -e, n.* degerătură purulentă.
Frostgraupe, *-n, f.*, **Frostgraupeln** *s. pl. (met.)* măzăriche tare.
Frostgrenze, *-n, f.* limită a îngheţului, limită de îngheţ.
Frost|hart *adj.* îngheţat bocnă, tun, lemn.
frostig *adj.* **1.** rece, geros; **die ~e Witterung dauert an** timpul geros persistă. **2.** friguros, sensibil la frig. **3.** *(fig.)* rece, glacial; neprimitor; **ein ~er Empfang** o primire rece; **eine ~e Antwort** un răspuns rece.
Frostigkeit *f. sg.* **1.** ger, frig. **2.** *(fig.)* răceală, glacialitate.
frostkalt *adj.* geros.
frostklamm *adj.* ţeapăn de frig.
frostklar *adj.* geros şi limpede; **eine ~e Nacht** o noapte geroasă şi senină.
frostklirrend *adj.* geros de crapă pietrele.
frostkrank *adj.* degerat; **ein ~er Baum** un pom degerat.
Fröstler, *-s, -,* **Fröstling**, *-s, -e, m.* persoană friguroasă.
Frostmittel, *-s, -, n.* remediu contra degeraturilor.
Frostmonat, *-(e)s, -e, m. (pop.)* gerar, ghenar, ianuarie.
Frostnacht, *-nächte, f.* noapte geroasă.
Frostperiode, *-n, f.* perioadă de îngheţ, de ger.
Frostpunkt, *-(e)s, m. sg.* temperatură, punct de îngheţ.
Frostriss, *-es, -e, m. (forest.)* gelivură.
Frost|salbe, *-n, f.* alifie pentru degerături.
Frostschaden, *-s, -schäden, m.* pagubă provocată de îngheţ.
Frostschauer, *-s, m. sg.* fiori de gheaţă, frisoane, tremurat de frig.
Frostschutz|anlage, *n, f. (av.)* instalaţie de dejivrare.
Frostschutzmittel, *-s, -, n.* amestec antigel.
Frostschutzscheibe, *-n, f. (auto.)* defroster, dejivror.
frost|sicher *adj.* protejat împotriva îngheţului.
Frost|spalte, *-n, f.* gelivură; crăpătură cauzată de îngheţ.
frost|starr *adj.* ţeapăn de frig, îngheţat.
frost|starrend *adj. (în expr.)* **~e Kälte** ger de crapă pietrele.
frost|steif *adj.* înţepenit de ger.
Frost|tag, *-(e)s, -e, m. (met.)* zi cu temperatura sub 0°C.
Frostwarnung, *-en, f. (met.)* alarmă de îngheţ.
Frostwetter, *-s, n. sg.* timp geros; ger.
frostwider|standsfähig *adj.* rezistent la frig.
Frostwider|standsfähigkeit *f. sg.* capacitate de a rezista la frig.
Frottee, [-'te:], *-(s), -s, n.* (şi *m.) (text.)* eponj, frotir.
Frottee|handtuch, *-(e)s, -tücher, n.* prosop din frotir.
Frotteemantel, *-s, -mäntel, m.* halat de baie din frotir.
Frotteur [-'tø:ʀ], *-s, -e, m.* **1.** *(tehn.)* aparat de frecat şi lustruit podeaua. **2.** *(înv.)* masor; persoană care face masaj (în băile publice).
Frotteur|strecke, *-n, f. (text.)* tren de laminare cu cureluşe.
frottieren, *frottierte, frottiert, vb. (h) tr.* a freca, a fricţiona.
Frottierer, *-s, -, m.* v. Frotteur.
Frottier|handschuh, *-(e)s, -e, m.* mănuşă de fricţionat.
Frottier|handtuch, *-(e)s, -tücher, n.* prosop de baie, prosop pluşat.
Frottier|stoff, *-(e)s, -e, m.* material de prosop aspru, pluşat, de frotir.
Frottier|stoff|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (text.)* război pentru material de prosop pluşat, de frotir.
Frottiertuch, *-(e)s, -tücher, n.* v. Frottierhandtuch.
Frottierung, *-en, f.* frecare, fricţionare; fricţiune.
Frotzelei, *-en, f. (austr., fam.)* zeflemea, tachinărie.
frotzeln, *frotzelte, gefrotzelt (ich frotz(e)le), vb. (h) tr. (austr., fam.)* a necăji, a tachina; a zeflemisi, a lua în râs.
Frucht, *Früchte, f.* **1.** fruct, rod; **die Früchte des Feldes** roadele câmpului; **die ~ steht schön** semănăturile stau bine; **eingemachte Früchte** fructe conservate; **die Früchte der Obstbäume** poame; **die ersten Früchte** primul rod, pârga roadelor; *(fig.)* **verbotene ~** fruct oprit. **2.** făt, plod; *(fig.)* **eine ~ der Liebe** rod al iubirii; **die Abtreibung der ~** avortare, chiuretaj. **3.** *(fig.)* rezultat, roade, urmare, consecinţă; **er wartet, bis ihm der Erfolg als reife ~ in den Schoß fällt** aşteaptă să-i cadă mură-n gură. **4.** *(reg.)* frică, teamă.
Frucht|abgabe, *-n, f.* impozit asupra roadelor câmpului.
Frucht|abtreibung, *-en, f.* avort, chiuretaj, raclaj.
Frucht|acker, *-s, -äcker, m.* lan, ogor de cereale.
Frucht|ast, *-(e)s, -äste, m.* cracă cu poame.
Frucht|auge, *-s, -n, n.* mugur, boboc, ochi (la plante).
Fruchtbalg, *-(e)s, -bälge, m. (bot.)* foliculă, fruct unicarpelar care se închide pe partea ventrală.
fruchtbar *adj.* **1.** rodnic, roditor, fertil, mănos; **ein ~er Boden** un pământ fertil; **~ machen** a fertiliza. **2.** *(fig.)* fecund, prolific; **ein ~es Thema** o temă cu mari posibilităţi de dezvoltare.
Fruchtbarkeit *f. sg.* **1.** fertilitate, rodnicie. **2.** fecunditate; prolificitate. **3.** *(ec.)* productivitate.
Fruchtbarkeitsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de fecunditate.
Fruchtbarkeits|unterschied, *-(e)s, -e, m.* diferenţă de fecunditate.
fruchtbar machend *adj.* care fecundează, fertilizează.
Fruchtbarmachung *f. sg.* fecundare, fertilizare.
Fruchtbaum, *-(e)s, -bäume, m.* pom roditor.
Fruchtbecher, *-s, -, m.* **1.** *(bot.)* cupulă. **2.** cupă de îngheţată cu fructe.
Fruchtbe|hälter, *-s, -, m. (bot.)* apoteciu.
Fruchtbildung, *-en, f. (bot.)* formare a fructului.
Fruchtblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* carpelă.
Fruchtblattkreis, *-es, -e, m. (bot.)* ciclu carpelar, gineceu.
Fruchtblattregion, *-en., f. (bot.)* regiune a carpelelor.
Fruchtblümchen, *-s, -, n. (bot.)* mărgărită *(Chrysanthemum leucanthemum)*.
Fruchtblüte, *-n, f. (bot.)* floare femelă.
Fruchtboden, *-s, -* (şi *-böden), m.* **1.** *(bot.)* receptacul. **2.** hambar.
Fruchtbonbon [-bɔ̃bɔ̃: şi bɔŋbɔŋ], *-s, -s, n.* bomboană cu fructe, jeleu.
Fruchtbörse, *-n, f.* bursă de cereale.
Fruchtbranntwein, *-(e)s, -e, m.* rachiu de secară.
fruchtbringend *adj.* **1.** *(bot.)* fructifer; care produce fructe; roditor; rodnic. **2.** *(fig.)* aducător de rezultate bogate, fructuos, cu folos.
Früchtchen, *-s, -, n. (dim.* de la Frucht) **1.** fructuleţ. **2.** *(fig., fam.)* pomicică, ştrengar, haimana; **sie ist ein sauberes ~** este poamă bună, e o ştrengăriţă, o haimana.
Frucht|eierkuchen, *-s, -, m. (cul.)* omletă cu dulceaţă.
Frucht|eis, *-es, n. sg.* îngheţată de fructe.
Früchtel, *-s, -, n.* v. Früchtchen.
fruchten, *fruchtete, gefruchtet (er fruchtet), vb. (h) intr.* **1.** a da roade, a rodi. **2.** *(fig.)* a folosi, a ajuta la ceva; **was würde mir das ~?** la ce mi-ar folosi aceasta? **es fruchtet bei ihm nichts** cu el nu se poate face nimic, cu el nu se poate ajunge la nici un rezultat.
Frucht|ent|safter, *-s, -, m.* maşină de stors suc din fructe.
Frucht|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* recoltă (de cereale).
frucht|essend *adj.* fructivor, mâncător de fructe.
Frucht|essig, *-s, m. sg.* oţet de fructe.
Fruchtfeld, *-(e)s, -er, n.* lan, câmp de cereale.
Fruchtfleisch, *-(e)s, n. sg. (bot.)* mezocarp, pulpă de fructe.
Fruchtfolge, *-n, f.* v. Fruchtwechsel.
fruchtförmig *adj.* în formă de fruct, fructiform.
Fruchtgarten, *-s, -gärten m.* livadă, grădină cu pomi fructiferi; pomet.
Fruchtge|hänge, *-s, -, n.* **1.** ghirlandă din fructe. **2.** *(arhit.)* ornament în formă de ghirlandă de roade.
Fruchtge|häuse, *-s, -, n. (bot.)* pericarp; coajă, înveliş al unui fruct.
Fruchtgenuss, *-es, m. sg. (înv.)* uzufruct.
Fruchtgöttin, *-nen, f. (mit.)* **1.** zeiţă a semănăturilor şi a recoltelor, Ceres. **2.** zeiţă a fructelor, Pomona.
Frucht|handel, *-s, m. sg.* comerţ de grâne.
Frucht|händler, *-s, -, m.* negustor de cereale.
Frucht|haut, *-häute, f.* **1.** *(bot.)* **äußere ~** exocarp; **mittlere ~** mezocarp; **innere ~** endocarp. **2.** *pl. (biol.)* membrane ale fătului.
Frucht|holz, *-es, -hölzer, n.* ramură cu flori de rod.
Frucht|horn, *-(e)s, -hörner, n.* corn al abundenţei.
Frucht|hülle, *-n, f.* **1.** *(bot.)* păstaie, teacă. **2.** *pl. (anat.)* înveliş embrionar.
Frucht|hülse, *-n, f.* păstaie; pojghiţă.
fruchtig *adj.* **1.** cu gust de fructe. **2.** *(despre vin)* aromat.
Fruchtkapsel, *-n, f.* v. Fruchtbalg.
Fruchtkeim, *-(e)s, -e, m.* **1.** germen. **2.** embrion.
Fruchtkelch, *-(e)s, -e, m.* caliciu fructifer.
Fruchtkern, *-(e)s, -e, m.* sâmbure.
Fruchtknoten, *-s, -, m. (bot.; înv.)* ovar (de fruct).
Fruchtknotenfach, *-(e)s, -fächer, n. (bot.)* lojă a ovarului, gineceu.
Fruchtkorb, *-(e)s, -körbe, m.* **1.** coş de fructe. **2.** *(bot.)* receptacul al capitulului la compozite.
Fruchtkorn, *-(e)s, -körner, n. (bot.)* grăunte.
Fruchtkrone, *-n, f. (bot.)* moţ, smoc, papus (la fructele compozitelor).
Früchtlein, *-s, -, n.* v. Früchtchen.
fruchtlos *adj.* **1.** fără roade, fără fructe; neroditor; steril, sterp. **2.** *(fig.)* zadarnic, nerodnic, fără rezultat; **~e Bemühungen** sforţări zadarnice.
Fruchtlosigkeit *f. sg.* **1.** sterilitate, lipsă de productivitate. **2.** *(fig.)* zădărnicie, inutilitate.
Fruchtmark, *-(e)s, m. sg.* miez, pulpă al (a) fructului.
Fruchtmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piaţă, târg de cereale.
Fruchtmonat, *-(e)s, -e, m. (ist.)* fructidor (a 12-a lună în calendarul Republicii franceze).
Fruchtmoos, *-es, -e, n. (bot.)* muşchi cu sporogon.
Fruchtmus, *-es, -e, n.* marmeladă, gem.
Fruchtnießer, *-s, -, m. (înv.)* uzufructuar, persoană care are folosinţa unui bun.
Fruchtnießung *f. sg. (înv.)* uzufruct, folosinţa unui bun.
Fruchtpreis, *-es, -e, m.* preţ al grânelor, roadelor.
Fruchtpresse, *-n, f.* presă de fructe.
fruchtreich *adj.* bogat în roade, rodnic, fertil, mănos.
Fruchtreife *f. sg.* coacere a fructelor; *(bot.)* fructescenţă.
Frucht|saft, *-(e)s, -säfte, m.* suc de fructe.
Fruchtschaden, *-s, -schäden, m.* daună în recoltă.
Fruchtschale, *-n, f. (bot.)* coajă (a fructului).
Fruchtschiff, *-(e)s, -e, n.* vapor pentru cereale, cerealier.

Fruchtschimmel, *-s, -, m. (bot.)* mucegai al fructelor.
Frucht|speicher, *-s, -, m.* hambar de cereale, grânar.
Frucht|stand, *-(e)s, -stände, m. (bot.)* totalitate a fructelor dezvoltate pe locul florilor din inflorescență.
Frucht|staub, *-(e) s, m. sg. (bot.)* polen.
Frucht|stiel, *-(e)s, -e, m. (bot.)* coadă a fructului, peduncul al fructului.
frucht|tragend *adj.* **1.** roditor, producător; mănos. **2.** *(fig.)* rentabil, aducător de câștig.
Frucht|träger, *-s, -, m. (bot.)* carpofor.
Frucht|trank, *-(e)s, -tränke, m.* băutură de fructe; sirop; cruşon.
Fruchtung, *-en, f.* folos, profit: rezultat.
Fruchtverwertung, *-en, f.* valorificare a fructelor.
Fruchtwaage, *-n, f.* cântar de cereale.
Fruchtwand, *-wände, f. (bot.)* pericarp.
Fruchtwasser, *-s, -wässer, n. (fiziol.)* lichid amniotic.
Fruchtwechsel, *-s,* m. *sg. (agr.)* asolament.
Fruchtwechselwirtschaft *f. sg. (agr.)* sistem de rotație a culturilor.
Fruchtwein, *-(e)s, -e, m.* vin de fructe; cidru.
Frucht|zapfen, *-s, -, m. (bot.)* con (de brad etc.).
Frucht|zehnte, *-n, -n,* **Frucht|zins**, *-es, -en, m. (ist.)* zeciuială (din recoltă).
Frucht|zucker, *-s, m. sg.* fructoză.
Frucht|zweig, *-(e)s, -e, m. (bot.)* creangă, ramură de pom (cu fructe).
frug *(înv.) pers.* 1 și a 3-a *ind. imperf.* de la fragen.
frugal *adj. (despre mese)* frugal, care constă din mâncare puțină și simplă, sobru.
Frugalität *f. sg. (despre mese)* frugalitate, sobrietate, simplitate.
früh I. *adj.* timpuriu; matinal; **am ~en Morgen** dis-de-dimineață, dimineața devreme; **vom ~en Morgen bis zum späten Abend** din zorii zilei până seara târziu; **~er Tod** moarte prematură, timpurie; **in ~en Zeilen** în timpurile primitive, străvechi; **~es Gemüse** legume timpurii, pârgă, trufanda; **~es Obst** poame văratice. **II.** *adv.* dimineața, de dimineață; devreme, de timpuriu; **von ~ bis spät** de dimineața până seara târziu; toată ziua; **zu ~** prea devreme; **im Winter wird es ~ dunkel** iarna se întunecă devreme.
Früh *f. sg. (reg.)* dimineață; **heute ~** azi dimineața.
Früh|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr timpuriu, văratic.
Früh|arbeit, *-en, f.* muncă de dimineață.
früh|auf *adv. (în expr.)* **von ~** din (fragedă) copilărie, de tânăr.
Früh|auf|steher, *-s, -, m.* persoană matinală, persoană care se scoală devreme.
Früh|aus|saat, *-en, f.* însămânțare timpurie.
Frühbeet, *-(e)s, -e, n. (hort.)* strat de gunoi, răsadniță.
Frühbeetfenster, *-s, -, n.* geam de răsadniță.
Frühbirne, *-n, f.* pară văratică, oarzănă.
Frühblume, *-n. f.* v. Maßliebchen.
Frühbrot. *-(e)s, -e, n.* v. Frühstück.
frühbürgerlich *adj. (ist.)* burghez timpuriu.
Früh|chen, *-s, -, n. (fam.)* copil născut prematur.
früh|christlich [-krIst-] *adj.* creștin timpuriu.
Frühdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de dimineață.
Frühdruck, *-(e)s, -e, m.* tipăritură veche, de la începuturi.
Frühdunst, *-(e)s, -dünste, m.* ceață de dimineață.
Frühe *f. sg.* dimineață; **in der ~** dimineața; **in aller ~** dimineața de tot, dis-de-dimineață.
früher *(comp.* de la früh) **I.** *adj.* **1.** mai timpuriu. **2.** fost, anterior, trecut, de mai înainte; **in ~en Zeilen** în vremurile trecute. **II.** *adv.* mai de timpuriu, mai devreme; mai demult, odinioară; **wie ~** ca înainte, ca în trecut; **(um) einen Monat ~** cu o lună înainte.
Früh|erbsen *pl.* mazăre oarzănă.
Früh|erkennung, *-en, f. (med.)* depistare în stadiu incipient, din timp.
früh(e)stens *adv.* cel mai devreme; **~ morgen** cel mai devreme mâine, nu mai curând decât mâine.
frühestmöglich *adj.* și *adv.* cât mai devreme.
Frühfrost, *-(e)s, -fröste, m.* brumă timpurie, primul ger de toamnă.
Frühgebet, *-(e)s, -e, n.* rugăciune de dimineață.
Frühgeburt, *-en, f. (med.)* **1.** naștere prematură. **2.** copil născut înainte de termen.
Frühgemüse, *-s, -, n.* legume timpurii, trufandale.
Frühgerste *f. sg.* orz timpuriu.
Frühgeschichte *f. sg.* **1.** începutul epocii istorice. **2.** începutul istoriei (unei mișcări, unui curent, unui fenomen).
frühgeschichtlich *adj.* din istoria începuturilor.
Frühglanz, *-es, m. sg.* lumină, strălucire a soarelui de dimineață.
Frühgotik *f. sg. (arhit.)* stil ogival, gotic timpuriu.
frühgotisch *adj. (arhit.)* ogival, gotic timpuriu; **~er Baustil** stil gotic timpuriu.
Frühgottesdienst, *-(e)s, -e, m. (bis.)* liturghie de dimineață.
Früh|herbst, *-(e)s, -e, m.* toamnă timpurie.
Früh|humanismus, *-, m.* sg. *(ist.)* umanism timpuriu.
Frühjahr, *-(e)s, -e, n.* primăvară; **im ~** primăvara.
frühjahrs *adv.* primăvara.
Frühjahrs|ackerung, *-en, f. (agr.)* arătură de primăvară.
Frühjahrs|anfang, *-(e)s, -fänge, m.* început de primăvară.
Frühjahrs|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de primăvară.
Frühjahrs|arbeit, *-en, f. (agr.)* lucrare, muncă de primăvară.
Frühjahrs|aus|saat, *-en, f.* însămânțare de primăvară.
Frühjahrs|aus|saatplan, *-(e)s, -pläne, m. (agr.)* plan de însămânțări de primăvară.
Frühjahrsbe|stellung *f. sg.* v. Frühjahrsarbeit.
Frühjahrslorchel, *-n, f. (bot.)* ciuciulete *(Gyromitra* sau *Morchella esculenta).*
Frühjahrsmantel, *-s, -mäntel, m.* pardesiu, demiu.
Frühjahrsmesse, *-n, f.* târg de primăvară.
Frühjahrsmode, *-n, f.* modă de primăvară.
Frühjahrsmüdigkeit *f. sg. (med.)* oboseală, astenie de primăvară.
Frühjahrs|putz, *-es, m. sg.* curățenie de primăvară.
Frühjahrs|sturm, *-(e)s, -stürme, m.* furtună de primăvară.
Frühjahrs|tag, *-(e)s, -e, m.* v. Frühlingstag.
Frühjahrs-Tag|undnachtgleiche, *-n, f.* echinocțiu de primăvară.
Frühkaffee, *-s, -s, m.* cafeaua de dimineață.
Frühkartoffel, *-n, f.* cartof timpuriu, nou.
frühkindlich *adj.* de copil mic.
Frühkirche *f. sg.* v. Frühgottesdienst.
Frühkirsche, *-n, f.* cireașă timpurie, de mai.
frühklug *adj. (despre copii)* precoce.
Frühkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert de dimineață, matineu muzical.
Frühkost *f. sg.* v. Frühstück.
Frühkultur, *-en, f.* **1.** *(ist.)* cultură primitivă, incipientă. **2.** *pl. (agr.)* cultură timpurie.
Frühlicht, *-(e)s, n. sg.* lumină a dimineții, zori.
Frühling, *-s, -e, m.* v. Frühjahr.
frühlingen, *frühlingte, gefrühlingt, vb. (h) intr.* **1.** *(impers.)* a se face primăvară, a se desprimăvăra. **2.** *(fam.)* a avea relații sexuale înainte de căsătorie.
frühlings *adv.* v. frühjahrs.
Frühlings|anfang, *-(e)s, -fänge, m.* început de primăvară.
Frühlings|äquinoktium [-tsium], *-s, -tien* [-tsiən], *n.* v. Frühjahrs-Tagundnachtgleiche.
Frühlingsbeginn, *-(e)s, m. sg.* v. Frühlingsanfang.
Frühlingsblume, *-n, f.* floare de primăvară.
Frühlingsbote, *-n, -n, m.* vestitor al primăverii.
Frühlings|erwachen, -s, n. *sg.* trezire a naturii primăvara; ivire a primăverii.
Frühlingsfeier, *-n, f.,* **Frühlingsfest**, *-es, -e, n.* serbare a primăverii.
Frühlingsfingerkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* scrântitoare de primăvară *(Potentilla verna).*
frühlingshaft *adj.* primăvăratic, de primăvară.
Frühlingshauch, *-(e)s, -e, m.* vânticel, suflu, boare, adiere de primăvară.
Frühlingsjahre *pl. (poet.)* tinerețe, primăvară a vieții.
Frühlingskinder *pl. (poet.)* flori de primăvară.
Frühlingskleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de primăvară.
Frühlingsknollenblätterschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* ciupercă albă *(Amanita phalloides).*
Frühlingskräutersuppe, *-n, f.* supă din ierburi de primăvară.
Frühlingslandschaft, *-en, f.* peisaj de primăvară.
Frühlingslied, *-(e)s, -er, n.* cântec de primăvară.
Frühlingsluft, *-lüfte, f.* aer de primăvară.
frühlingsmäßig *adj.* v. frühlingshaft.
Frühlingsmesse, *-n, f.* târg de primăvară.
Frühlingsmonat, *-(e)s, -e, m.* **1.** martie, mărțișor. **2.** lună de primăvară.
Frühlingsmond, *-(e)s, -e, m. (poet., înv.)* martie; (luna) mărțișor.
Frühlingsmorchel, *-n, f. (bot.)* ciuciulete, zbârciog *(Helvellaceae).*
Frühlingsmorgen, *-s, -, m.* dimineață de primăvară.
Frühlingsnachtgleiche, *-n, f.* v. Frühjahrs-Tagundnachtgleiche.
Frühlings|primel, *-n, f. (bot.)* aglice, ciuboțica-cucului *(Primula officinalis).*
Frühlings|punkt, *-(e)s, -e, m. (astron.)* punctul primăverii; poziția soarelui la 21 martie.
Frühliugsrauschen, *-s, n. sg.* murmur de primăvară.
Frühlingsregen, *-s, -, m.* ploaie de primăvară.
Frühlings|saat, *-en, f.* v. Frühaussaat.
Frühlings|schlüsselblume, *-n, f.* v. Frühlingsprimel.
Frühlings|sonne *f. sg.* soare de primăvară.
Frühlings|suppe *f. sg. (cul.)* supă cu legume de primăvară.
Frühlings|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de primăvară.
Frühlingswetter, *-s, n. sg.* timp, vreme de primăvară.
Frühlings|zeit *f. sg.* (epocă de) primăvară, anotimp al primăverii.
Frühmaschine, *-n, f. (av.)* avion de dimineața.
Frühmensch, *-en, -en, m. (antrop., înv.)* om preistoric, de la începuturile evoluției omenești.
Frühmesse, **Frühmette**, *-n, f.* v. Frühgottesdienst.
Frühmittel|alter, *-s, n. sg.* evul mediu timpuriu.
frühmittel|alterlich *adj.* din evul mediu timpuriu, de la începutul evului mediu.
frühmittelhochdeutsch *adj.* din, de limba germană medievală timpurie.
Frühmittelhochdeutsch, *-(s), n. sg.* **Frühmittelhochdeutsche**, *-n, n. sg.* limba germană medievală timpurie, de la începutul evului mediu.
frühmorgendlich *adj.* dis-de-dimineața, devreme, în zori.
frühmorgens *adv.* dis-de-dimineață, dimineață devreme, în zori.
frühnachmittags *adv.* îndată după-masă, după dejun.
Frühnachrichten *pl. (radio, tv.)* știri de dimineață.
Frühnebel, *-s, -, m.* ceață de dimineață.
frühneuhochdeutsch *adj.* de la începuturile limbii germane moderne.
Frühneuhochdeutsch, *-(s), n. sg.,* **Frühneuhochdeutsche**, *-n, n. sg.* limba germană modernă timpurie, începuturile limbii germane moderne.
Früh|obst, *-es, n. sg.* roade, fructe timpurii.
Frühpensionierung, *-en, f.* pensionare anticipată.
Frühpfirsich, *-(e)s, -e, m.* piersică timpurie.
Frühpredigt, *-en, f. (bis.)* predică de utrenie.
Frührapport, *-(e)s, -e, m. (mil.)* raport de dimineață.
Frühregen, *-s, -, m.* **1.** ploaie de dimineață. **2.** ploaie de primăvară.
frühreif *adj.* **1.** copt de timpuriu. **2.** *(fig.)* precoce.
Frühreife *f. sg.* **1.** coacere timpurie. **2.** *(fig.)* precocitate.
Frührenaissance [-rənɛsãs] *f. sg.* renaștere timpurie.
Frührente *f. sg.* pensionare anticipată.
Frührentner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* pensionar(ă) ieșit(ă) anticipat la pensie.
Frühromantik *f. sg.* romantism timpuriu.
Frührot, *-(e)s, n. sg.* auroră (a dimineții), roșeață a zorilor.
Frühsaat, *-en. f. (agr.)* primele semănături.
Frühschein, *-(e)s, m. sg.* lumină a aurorii, revărsat al zorilor.
Frühschicht, *-en, f.* schimb, șut, tură de dimineață.

Frühschoppen, *-s, -, m.* aperitiv, gustare, halbă (de bere) de dimineață.
Frühsommer, *-s, -, m.* început de vară.
Früh|sport, *-(e)s, m. sg.* sport de dimineață.
Früh|stadium, *-s, -dien* [-diən], *n.* stadiu, fază incipient(ă).
Früh|ständchen, *-s, -, n.* albadă, cântare în zori sub fereastra cuiva.
Früh|steinzeit *f. sg.* era paleolitică.
frühsleinzeitlich *adj.* paleolitic.
Früh|stück, *-(e)s, -e, n.* mic dejun; **zweites** ~ gustare luată între micul dejun și masa de prânz.
früh|stücken, *frühstückte, gefrühstückt, vb. (h)* **I.** *intr.* a lua micul dejun, a dejuna, a lua o gustare (între micul dejun și masa de prânz). **II.** *tr.* a mânca (ceva) la micul dejun.
Früh|stücksbrot, *-(e)s, -e, n.* sandviș, mâncare luată la serviciu.
Früh|stücks|ei, *-(e)s, -er, n.* ou fiert servit la micul dejun.
Früh|stücksgedeck, *-(e)s, -e, n.* mic dejun complet.
Früh|stücksgeschirr, *-(e)s, n. sg.* veselă, serviciu pentru micul dejun.
Früh|stückskartell, *-s, -e, n. (ec.)* cartel hotărât la micul dejun (cooperare neoficială între oligopoluri).
Früh|stückskorb, *-(e)s, -körbe, m. (agr.)* coș cu merinde pentru micul dejun (luat la câmp).
Früh|stücks|pause, *-n, f.* pauză pentru micul dejun.
Früh|stücksraum, *-(e)s, -räume, m.* sală pentru micul dejun (la hoteluri).
Früh|stücks|speck, *-(e)s, m. sg.* costiță afumată.
Früh|stücks|stube, *-n, f.* bufet cu autoservire.
Frühstücks|tisch, *-(e)s, -e, m.* masă pregătită pentru micul dejun.
Früh|stücks|zeit *f. sg.* oră, timp pentru micul dejun.
Früh|stunde, *-n, f.* oră matinală.
Frühtau, *-(e)s, m. sg.* rouă a dimineții.
Frühtracht, *-en, f. (bot.)* pârgă, rod timpuriu.
Frühtraube, *-n, f.* strugure timpuriu.
Frühtreiben, *-s, n. sg. (hort.)* stimulare a înfloririi plantelor înainte de vreme.
Frühtrunk, *-(e)s, -trünke, m.* băutur(ic)ă de dimineață.
frühvormittags *adv.* devreme înainte de masă.
Frühwarnsystem, *-e, n.* sistem de avertizare timpurie.
Frühwerk, *-(e)s, -e, n.* operă de început, de la începuturile activității.
Frühzeit *f. sg.* începuturi ale epocii istorice; epocă timpurie.
frühzeitig **I.** *adj.* timpuriu, de cu vreme; matinal. **II.** *adv.* devreme, din timp.
Frühzeitigkeit *f. sg.* apariție timpurie (a cuiva sau a ceva).
Frühzug, *-(e)s, -züge, m.* tren de dimineață.
Frühzündung, *-en, f. (tehn.)* aprindere timpurie, prematură.
Fruktidor, *-(e)s, -e, m. sg.* v. Fruchtmonat.
Fruktifikation, *-en, f.* fructificare.
fruktifizieren, *fruktifizierte, fruktifiziert, vb. (h) tr.* a fructifica.
Fruktifizierung, *-en, f.* fructificare.
Fruktose *f. sg.* fructoză.
Früsche, *-n, f. (iht.)* mihalț *(Lola vulgaris).*
frusten, *frustete, gefrustet (du frustest, er frustet), vb. (h) tr.* v. frustrieren.
Frustration, *-en, f.* frustrare.
frustrieren, *frustrierete, frustriert, vb. (h) tr.* a frustra.
F-Schlüssel, *-s, -, m. (muz.)* cheie de fa.
Fuchs, *-es, Füchse, m.* **1.** *(zool.)* vulpe *(Vulpinas)*; *(fig.)* **schlauer** ~ om viclean; **diese Entfernung hat der ~ gemessen (und den Schwanz dazu gemessen)** asta este mult mai departe decât am crezut; **sein Haus steht dort, wo die Füchse einander gute Nacht sagen** locuiește la mama dracului, la capătul lumii. **2.** om roșcat. **3.** cal roșcat, roib. **4.** blană de vulpe. **5.** *(limbaj studențesc)* boboc, student în primul an; *(înv.)* membru nou al unei asociații studențești (la studenții germani) **6.** *(pop., în expr.)* **goldene Füchse** piese, monede de aur. **7.** lovitură izbutită întâmplător (la biliard). **8.** *(mine)* explozie întârziată. **9.** *(reg.)* îngrămădire, înțepenire de bușteni plutitori. **10.** *(în expr.)* **der ~ braut** cade ceață. **11.** *(tehn.)* canal de fum (la o mașină cu aburi).
fuchs|artig **I.** *adj.* asemănător cu vulpea. **II.** *adv.* ca vulpea, vulpește.
Fuchsbalg, *-s, -bälge, m.* piele de vulpe.
Fuchsbart, *-(e)s, -bärte, m.* **1.** *(fam.)* barbă roșie. **2.** *(bot.)* barba-vulpii *(Astragalus tragacantha).*
Fuchsbau, *-(e)s, -e, m.* vizuină de vulpe.
Fuchsbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* lemn-dulce *(Glycyrrhiza glabra).*
Fuchsbeere, *-n, f. (bot., reg.)* merișor *(Vaccinium vitis idaea).*
Fuchsbellen, *-s, n. sg.* lătrat al vulpii.
Fuchsbrücke, *-n, f. (tehn.)* altar (la intrarea în canalul de fum).
Füchs|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Fuchs) **1.** pui de vulpe. **2.** *(fig.)* vulpișoară, vulpiță.
Fuchs|eisen, *-s, -, n.* capcană pentru vulpi.
fuchseln, *fuchselte, gefuchselt (ich fuchs(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a fura. **2.** a mirosi ca vulpea. **3.** a vâna vulpi.
fuchsen[1], *fuchste, gefuchst (du, er fuchst), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(fam.)* a supăra, a necăji; a chinui. **2.** a ofensa. **3.** *(fam.)* a înșela, a trage pe sfoară. **4.** *(reg.)* a șterpeli. **5.** *(în expr.)* **einen Ball** ~ a nimeri bila din întâmplare (la biliard). **II.** *intr.* a vâna vulpi. **III.** *refl.* a se supăra, a se necăji.
fuchsen[2], **füchsen** *adj. (despre blană)* de vulpe.
Fuchser, *-s, -, m. (fam.)* om norocos la biliard.
fuchsfalb *adj.* roșcat.
Fuchsfalle, *-n, f.* v. Fuchseisen.
Fuchsfang, *-(e)s, -fänge, m.* prindere a vulpilor în cursă.
fuchsfarben *adj.* de culoarea vulpii, roșcat ca vulpea.
Fuchsfarm, *-en, f.* crescătorie de vulpi.
Fuchsfett, *-(e)s, n. sg.* grăsime de vulpe.
Fuchsfinder, *-s, -, m. (vân.)* cotei, câine vulpar.
Fuchsgrube, *-n, f.* **1.** vizuină de vulpe. **2.** cursă pentru vulpi.
Fuchs|haar, *-(e)s, -e, n.* **1.** păr de vulpe. **2.** *(fam.)* păr roșcat.
Fuchs|hai, *-(e)s, -e, m. (iht.)* rechin-vulpe *(Alopias vulpes).*
Fuchs|hatz, *-en, f. (vân.)* goană de vulpi.
Fuchs|höhle, *-n, f. (vân.)* vizuină de vulpe.
Fuchs|hütte, *-n, f. (vân.)* colibă pentru pândirea vulpii.
Fuchsia, *-sien* [-siən], *f. (bot.)* fucsie, cercelu ș *(Fuxia coccinea).*
fuchsicht *adj.* v. fuchsig.
Fuchsie [-siə], *-n, f.* v. Fuchsia.
fuchsig *adj.* **1.** roșcat (ca vulpea). **2.** *(fam.)* mâniat, furios, iritat.
Fuchsin, *-s, n. sg. (chim.)* fucsină.
Füchsin, *-nen, f.* vulpoaică, vulpe (femelă).
Fuchs-ins-Loch n. *invar.* nume al unui joc de copii.
füchsisch *adj.* viclean, șiret ca o vulpe.
Fuchsjagd, *-en, f.* vânătoare de vulpi.
Fuchsjäger, *-s, -, m.* vânător de vulpi.
Fuchskopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** om roșcat. **2.** om șiret, viclean.
Füchslein, *-s, -, n.* v. Füchschen.
Fuchsloch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** vizuină de vulpe. **2.** *(mil., iron.)* adăpost săpat adânc.
Fuchsmajor, *-s, -e, m. (înv.)* vicepreședinte, instructor al unei asociații studențești (la studenții germani).
Fuchs|pelz, *-es, -e, m.* **1.** blană de vulpe. **2.** haină din blană de vulpe; *(fig.)* **den ~ anziehen** a folosi șiretlicuri.
Fuchsquäke, *-n, f. (vân.)* fluier de ademenit vulpi (prin imitarea plânsetelor de iepure).
Fuchsreizen, *-s, n. sg. (vân.)* momire a vulpii.
fuchsrot *adj.* roșcat (ca vulpea).
Fuchs|scheck, *-en, -en,* **Fuchs|schecke**, *-n, -n, m.* cal cu pete roșcate, roib bălțat.
Fuchs|schrot, *-(e)s, -e, n.* (și *m.*) alice mari.
Fuchs|schwanz, *-es, -schwänze, m.* **1.** coadă de vulpe. **2.** *(bot.)* busuioc roșu *(Amaranthus caudatus* L.). **3.** *(bot.)* coada-vulpii *(Alopecurus pratensis).* **4.** *(tehn.)* ferăstrău mic de mână, fuxșvanț. **5.** *(în expr.)* **den ~ streichen** a linguși, a umbla cu lingușeli.
fuchs|schwänze(l)n, *fuchsschwänz(el)te, gefuchsschwänz(el)t (ich fuchsschwänz(el)e), vb. (h) intr. (fam.)* a linguși în mod ordinar, a se gudura (pe lângă cineva).
Fuchs|schwanzgewächse *pl. (bot.)* nume al unor soiuri de busuioc roșu *(Amaranthaceae).*
Fuchs|schwänzer, *-s, -, m. (fam.)* om lingușitor, josnic, care se gudură.
Fuchs|schwänzerei, *-en, f. (fam.)* lingușire josnică, gudurătură.
fuchs|schwänzerisch *adj.* lingușitor, care se gudură.
Fuchs|schwanzgras, *-es, -gräser, n. (bot.)* coada-vulpii *(Alopecurus pratensis).*
Fuchs|schwanzklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoi roșu *(Trifolium medium).*
Fuchs|stute, *-n, f.* iapă roaibă.
Fuchs|taufe *f. sg. (înv.)* botez al unui student la intrarea sa într-o asociație studențească.
fuchs|teufelswild *adj.* furios; ~ **werden** a se înfuria; a-și ieși din fire.
Fuchtel, *-n, f.* **1.** *(înv.)* spadă. **2.** *(în expr.)* **jn. unter der ~ halten** a ține pe cineva din scurt, sub control sever; **unter der ~ stehen** a sta sub control sever. **3.** (lovitură de) bici, vargă, nuia.
Fuchtelhieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură cu latul sabiei.
fuchteln, *fuchtelte, gefuchtelt (ich fucht(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* a gesticula; **mit den Händen** ~ a da din mâini, a gesticula violent cu mâinile. **II.** *tr.* a lovi; **jn.** ~ a da cuiva lovituri cu latul sabiei.
fuchtig *adv. (pop.)* furios, mâniat.
Fuchtler, *-s, -, m.* bătăuș.
Fuck, *-(e)s, -e, m. (reg.)* ghiont, brânci.
Fucke, *-n, f. (reg.)* găină care începe să ouă.
fuddeln, *fuddelte, gefuddelt (ich fudd(e)le),* **fudeln**, *fudelte, gefudelt (ich fud(e)le), vb. (h) intr. (reg., peior.)* **1.** a lucra neglijent, a cârpăci. **2.** a trișa (la cărți).
fudder *adv. (reg.)* mai departe.
Fuder, *-s, -, n.* **1.** încărcătură a carului; **ein ~ Heu** un car de fân. **2.** măsură veche de vin (circa 1000 l). **3.** butoi; **ein ~ Wein** un butoi mare de vin.
Fuderfass, *-es, -fässer, n.* v. Fuder **(3).**
fuderweise *adv.* **1.** cu carul; cu butoiul. **2.** *(fig.)* în cantități foarte mari.
fuffzehn *num. card. (reg., fam.)* cincisprezece, cinșpe.
fuffzig *num. card. (reg., fam.)* cincizeci.
Fuffziger, *-s, -, m.* **1.** bancnotă de cincizeci; *(fig.)* **ein falscher** ~ persoană în care nu poți avea încredere, suspect. **2.** *(fam.)* bărbat în vârstă de cincizeci de ani.
Fug, *-(e)s, m. sg. (înv.)* **1.** justiție, dreptate; **mit ~ und Recht** sau **mit gutem** ~ pe bună dreptate, cu drept cuvânt. **2.** competență.
fugato *adv. (muz.)* în formă de fugă, fugato.
Fugato, *-s, n. sg. (muz.)* fugă, fugato.
fügbar *adj.* care se poate îmbina, încheia, îmbuca.
Fügbank, *-bänke, f.* v. Fügebank.
Fuge, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* rost; rost de îmbinare; cusătură; **aus den ~n gehen** sau **geraten** a se desface din încheieturi; **die Welt geht deshalb nicht aus den ~n** nu se prăpădește lumea din cauza aceasta. **2.** *(muz.)* fugă. **3.** *(lingv.)* loc de îmbinare a cuvintelor compuse.
Fügebank, *-bänke, f. (tehn.)* banc de fuguit, de îmbinat.
Füge|hobel, *-s, -, m. (tehn.)* gealău, rindea de asamblat.
Fug|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* fier de rostuit.
fugen, *fugte, gefugt, vb. (h) tr. (tehn.)* a îmbina, a asambla, a fugui; a rostui.
fügen, *fügte, gefügt, vb. (h)* **I.** *tr.* a îmbina, a încheia; a asambla; a păsui; a monta; **aneinander** ~ a îmbina una cu alta; **ineinander** ~ a monta una în cealaltă, a îmbina. **II.** *refl.* **1.** a se supune; a asculta; **ich füge mich seinem Willen** mă supun voinței lui. **2.** a se potrivi; a se acomoda; **die Umstände ~ sich so** împrejurările sunt de așa natură. **3.** *(impers.)* a se întâmpla, a se nimeri; **es fügt sich, dass...** se întâmplă că...; **wie es sich gerade fügt** după împrejurări; după cum se întâmplă; **es fügt sich nicht so leicht** nu merge așa ușor; **es kann sich ~, dass...** se poate întâmpla ca...
fugen|artig *adj. (muz.)* în formă de fugă.
Fugendeckleiste, *-n, f. (tehn.)* leaț de rostuire.
Fugenform *f. sg. (muz.)* formă de fugă.
fugenfrei *adj.* fără lacune, fără goluri, fără rosturi.
fugenhaft *adj.* v. fugenartig.

Fugenkunst *f. sg. (muz.)* artă a fugii.
fugenlos *adj.* v. fugenfrei.
Fugenschwelle, *-n, f. (tehn.)* traversă de încleștare, de tamponare.
Fugen|stil, *-(e)s, -e, m. (muz.)* stil de fugă.
Fugenver|seichung, *-en, f. (tehn.)* tencuit al rosturilor, rostuire.
Fugenwerk, *-(e)s, n. sg.* injghebare, împreunare.
Fugenzeichen, *-s, -, n. (lingv.)* sunet sau silabă de îmbinare a cuvintelor compuse.
fugitiv *adj.* v. flüchtig.
füglich *adv.* just, potrivit, indicat, nimerit; **er hätte ~ schweigen können** ar fi fost (mai) nimerit să tacă; **man kann ~ sagen** se poate spune cu drept cuvânt, este just a spune.
Füglichkeit *f. sg.* **1.** cuviință. **2.** oportunitate.
fuglos *adj.* fără drept, neîndreptățit; ilegal.
Fuglosigkeit *f. sg.* nedreptate, ilegalitate.
fügsam *adj.* ascultător, supus, docil; obedient; maleabil.
Fügsamkeit *f. sg.* ascultare, docilitate, supușenie, obediență; maleabilitate.
Fügung, *-en, f.* **1.** încheiere, îmbinare; încleștare; asamblare. **2.** *(gram.)* construcție: **eine präpositionale ~** o construcție prepozițională. **3.** *(fig.)* hotărâre, înlănțuire necesară, necesitate: **geschichtliche ~** necesitate istorică. **4.** supunere, ascultare. **5.** potrivire, acomodare. **6.** întâmplare, coincidență; **eine ~ des Schicksals** o coincidență provocată de soartă.
fühlbar I. *adj.* **1.** palpabil, pipăibil. **2.** simțitor, sensibil, sesizabil; **sich ~ machen** a se face simțit; **dies ist ~** asta se simte; **ein ~er Verlust** o pierdere simțitoare. **II.** *adv.* în mod apreciabil, în mod simțitor; **~ verändern** a modifica în mod simțitor; **die Preise ~ senken** a micșora, a scădea prețurile simțitor, apreciabil.
Fühlbarkeit *f. sg.* putința de a fi simțit, palpabilitate, perceptibilitate.
fühlen, *fühlte, gefühlt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pipăi; **den Puls ~** a lua pulsul. **2.** a simți; **einen Schmerz ~** a simți o durere; **~ lassen** a face să se simtă. **II.** *intr.* **1.** *(fig.)* a descoase pe cineva; a sonda, a cerceta; **jm. auf den Zahn ~** a încerca, a tatona pe cineva. **2.** a simți, a-și da seama; **wer nicht hören will, muss ~** cine nu vrea să asculte de sfaturi bune va simți urmările rele. **III.** *refl.* **1.** a se simți, a se socoti; **ich fühle mich nicht recht wohl** nu mă simt prea bine; **sich verpflichtet ~** a se simți obligat; **sich gekränkt (sau beleidigt) ~** a se simți ofensat; **sich getroffen ~** a se simți atins. **2.** *(fig.)* a fi conștient de valoarea sa.
Fühlen, *-s, n. sg.* **1.** pipăit, tact. **2.** simțire.
fühlend I. *part. prez.* de la fühlen. **II.** *adj.* simțitor, sensibil.
Fühler, *-s, -, m.* **1.** *(zool.)* tentaculă, antenă; *(fig.)* **die ~ ausstrecken** a tatona, a sonda (o situație, părerea cuiva). **2.** *(tehn.)* palpator. **3.** *(text.)* pipăitor.
fühler|artig *adj.* ca o tentaculă, ca o antenă.
Fühlerlehre, *-n, f. (tehn.)* spion, lamă pentru măsurarea jocului dintre piese, leră.
Fühlfaden, *-s, -fäden, m.* v. Fühler **(1)**.
Fühl|hebel|lehre, *-n, f. (metrol.)* calibru cu braț palpator.
fühl|los *adj.* insensibil; nesimțitor.
Fühl|losigkeit *f. sg.* nesimțire, insensibilitate.
Fühlpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă senzitivă, mimoză.
fühlsam *adj.* simțitor, sensibil.
Fühl|sinn, *-(e)s, -e, m.* pipăit, simț al pipăitului, simț tactil.
Fühl|sphäre [-sfɛ:-], *-n, f.* sferă, spațiu, domeniu senzorial, a(l) palpabilului.
Fühl|spitze, *-n, f.* v. Fühler.
Fühlung *f. sg.* contact, legătură; **mit jm. ~ haben** a fi în legătură cu cineva; *(mil.)* **~ mit dem Feinde** contact cu inamicul.
Fühlungnahme, *-n, f.* luare de contact, de legătură.
fuhr *pers.* 1 *și a* 3-a *ind. imperf.* de la fahren.
Fuhr(e), *-n, f.* **1.** car, căruță. **2.** cărătură, încărcătură; *(fam.)* **eine ganze ~** o grămadă, foarte mult, un car de... **3.** cărat, transport. **4.** *(reg.)* brazdă.
führen, *führte, geführt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(in cu ac., bis.)* a duce, a călăuzi, a conduce (la, în, până la); a sprijini; *(fig.)* **jn. am Gängelband ~** a conduce pe cineva după plac; a duce pe cineva de nas; **jn. hinters Licht ~** a induce în eroare pe cineva; **jn. auf die Spur ~** a pune pe cineva pe urma (cuiva); **in die Irre ~** a induce în eroare; **sich** *(dat.)* **etwas zu Gemüte ~ a)** a-și întipări o povață, a pune ceva la suflet; **b)** *(fam.)* a consuma ceva (bun) pentru sufletelul său; **jn. aufs Glatteis ~** a întinde cuiva o cursă, a pune pe cineva într-o situație periculoasă; **jn. am Narrenseil ~** a duce pe cineva de nas. **2.** a conduce, a comanda, a avea conducerea; **eine Armee ~** a comanda o armată; **einen Bau ~** a conduce o construcție; **eine Untersuchung ~** a conduce o anchetă; **den Haushalt ~** a conduce menajul; **das Wort ~** a vorbi în numele unui grup; **das große Wort ~** a avea cuvântul precumpănitor; *(sport)* **Berlin führt 1:0** Berlinul conduce cu unu la zero. **3.** a mânui; **das Schwert (sau die Feder) ~** a mânui spada (sau pana, condeiul); **einen Schlag ~** a da, a trage o lovitură; **das Ruder ~ a)** a vâsli; **b)** *(fig.)* a avea conducerea. **4.** a face, a executa; **Buch ~** a ține evidență; **Bücher ~** a ține registre contabile; **Krieg ~** a purta război; **eine Mauer um einen Garten ~** a face un zid în jurul unei grădini, a împrejmui o grădină; **den Beweis ~** a dovedi, a aduce dovezi; **einen Prozess ~ a)** a fi în proces cu cineva; **b)** a pleda într-un proces; **eine glückliche Ehe ~** a fi fericit în căsnicie; **ein ruhiges Leben ~** a duce un trai liniștit; **Reden ~** a ține discursuri. **5.** a căra, a transporta; **Holz ~** a căra lemne. **6.** a ține, a avea de vânzare; **einen Artikel ~** a ține (spre vânzare) un articol, o marfă. **7.** a purta; **bei sich** *(dat.)* **~** a avea, a purta asupra sa; *(fig.)* **etwas im Schilde ~** a avea o intenție (ascunsă); **die Bienen ~ einen Stachel** albinele au un ac. **II.** *intr.* a conduce, a duce; **dieser Weg führt zur Stadt** acest drum duce în oraș; **das führt zu nichts** asta nu duce la nimic; **wohin soll das ~?** unde va duce asta? unde vrei să ajungi cu asta? **alle Wege ~ nach Rom** toate drumurile duc la Roma. **III.** *refl.* a se purta, a se comporta.
führend I. *part. prez.* de la führen. **II.** *adj.* conducător, de frunte; **~e Stellung** post de conducere; **~er Kritiker** critic de seamă.
Führer, *-s, -, m.* **1.** conducător, șef; *(mil.)* comandant. **2.** ghid, călăuză. **3.** ghid (carte). **4.** mecanic (de locomotivă). **5.** *(elv.)* șofer.
Führer|amt, *-(e)s, -ämter, n.* funcție de conducător, de ghid etc.
Führer|anwärter, *-s, -, m. (iron.)* pretendent la conducere.
Führer|ausweis, *-es, -e, m. (elv.)* permis de conducere.
Führerbremsventil [-vɛn-], *-(e)s, -e (tehn.)* robinet de frână al mecanismului.
Führer|eigenschaft, *-en, f.* calitate de conducător.
Führer|eignung *f. sg.* facultate de a conduce, aptitudine de conducător.
Führerflucht *f. sg. (elv.)* părăsire a locului accidentului.
Führergondel, *-n, f.* nacelă de pilotaj (a unui balon).
Führer|haus, *-es, -häuser, n.* cabină a conducătorului (la mașini și macarale), a mecanicului (de locomotivă).
Führerin, *-nen, f.* conducătoare.
führerlos *adj.* lipsit de conducător, fără conducător; fără conducere.
Führer|rolle, *-n, f.* rol conducător.
Führerschaft *f. sg.* **1.** conducere, comandă. **2.** totalitate a conducătorilor.
Führerschein, *(e)s, -e, m. (auto.)* permis de conducere; **internationaler ~** permis internațional de conducere.
Führerschein|entzug, *-(e)s, m. sg.* ridicare, retragere, anulare a permisului de conducere.
Führer|schiff, *-(e)s, -e, n.* vas amiral.
Führer|sitz, *-es, -e, m.* scaun al șoferului, al pilotului.
Führer|staat, *-(e)s, -en, m. (termen nazist)* stat cu regim dictatorial.
Führer|stand, *-(e)s, -stände, m. (tehn.)* cabină a mecanicului.
Führer|stelle, *-n,* **Führer|stellung**, *-en, f.* post, loc de conducere.
Führertum, *-s, n. sg.* șefie, conducere.
Führer|zeugnis, *-es, -e, n.* v. Führerschein.
Fuhrfron *f. sg. (ist.)* clacă, angara cu căruța.
Fuhrgeld, *-(e)s, -er, n.* v. Fuhrkosten.
Fuhrgeschäft, *-(e)s, -e, n.* v. Fuhrunternehmen.
Fuhrgewerbe, *-s, n. sg.* meserie de cărăuș, de camionagiu, cărăușie, camionaj.
Fuhr|halter, *-s, -,* **Fuhr|herr**, *-(e)n, -en, m.* cărăuș, camionagiu; proprietar de vehicule.
Führ|hund, *-(e)s, -e, m.* câine al orbului.
führig *adj. (reg.)* **1.** *(despre câini)* ascultător, docil. **2.** hrănitor. **3.** *(despre zăpadă)* bună de schi.
Fuhrknecht, *-(e)s, -e, m.* ajutor de cărăuș; camionagiu, chirigiu.
Fuhrkosten *pl.* cheltuieli de transport (în special la cărăușie).
Fuhrlohn, *-(e)s, -löhne, m.* plată pentru transport (în special la cărăușie).
Fuhrmann, *-(e)s, -männer* (și *-leute*), *m.* **1.** cărăuș, căruțaș, chirigiu; camionagiu. **2.** *(reg.)* birjar.
Fuhrmannsbluse, *-n, f.* bluză, halat (purtat(ă) peste haină) de cărăuși, de camionagii.
Fuhrmannsgeschäft, *-(e)s, -e, n.* întreprindere de cărăușie.
Fuhrmannshemd, *-(e)s, -en, n.,* **Fuhrmannskittel**, *-s, -, m.* v. Fuhrmannsbluse.
Fuhrmanns|peitsche, *-n, f.* bici de căruțaș.
Fuhrmannswagen, *-s, -, m.* căruță, camion.
Fuhrpark, *-(e)s, -e, m.* parc de mașini, de vehicule, de material rulant.
Führung, *-en, f.* **1.** conducere, șefie; *(mil.)* comandă (a unei unități). **2.** *sg.* conduită, comportare. **3.** direcție, administrație, management, gestiune; **~ der Bücher** ținerea registrelor, contabilitate. **4.** *(tehn.)* cârmuire, ghidare, pilotare. **5.** *(tehn.)* cârmă; ghidaj; pilotaj. **6.** vizitare cu ghid, circuit, tur; **eine ~ durch das Schloss** vizitarea cu ghid a castelului. **7.** mânuire; **die ~ des Bogens** mânuirea arcușului. **8.** deținere, purtare; **die ~ eines Titels** deținerea unui titlu.
Führungs|achse, *-n, f. (tehn.)* axă de conducere, de ghidare.
Führungs|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* pretenție la conducere.
Führungsbahn, *-en, f. (tehn.)* cale de ghidare.
Führungsblech, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* tablă de ghidare.
Führungsbolzen, *-s, -, m. (tehn.)* bulon de ghidare.
Führungsbüchse, *-n, f. (tehn.)* bucșă de ghidare.
Führungsdaumen, *-s, -, m. (tehn.)* camă de ghidare.
Führungs|ebene, *-n, f.* nivel de conducere.
Führungs|eigenschaften *pl. (ec.)* capacități de conducere.
Führungs|entscheidung, *-en, f. (ec.)* decizie luată de conducere.
Führungsfeder, *-n, f. (tehn.)* pană de ghidare.
Führungsflan(t)sch, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* flanșă de ghidare.
Führungsgitter, *-s, -, n. (radio.)* grilă de comandă.
Führungsgremium, *-mien* [-iən], *n. (ec.)* comitet, organ director.
Führungskraft, *-kräfte, f. (ec.)* **1.** cadru de conducere. **2.** capacitate de a conduce.
Führungskrise, *-n, f. (ec.)* criză managerială.
Führungslappen, *-s, -, m. (metal.)* ureche, mâner al ramei de formare.
Führungsleiste, *-n, f. (metal.)* tijă, bară de ghidare; glisieră; ghidaj.
Führungsliste, *-n, f. (reg., mil.)* registru de foi matricole, de calificare.
führungslos *adj.* fără conducere, lipsit de conducere.
Führungslünette, *-n, f. (tehn.)* lunetă de ghidare.
Führungsmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliță conducătoare.
Führungsnute, *-n, f. (tehn.)* canal de conducere.
Führungsrille, *-n, f. (tehn.)* canal de ghidare; *(sport)* șanț (la schiuri).
Führungsring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* brâu forțator, inel de conducere.
Führungsrolle, *-n, f.* rol de conducere.
Führungs|schaft, *-(e)s, -schäfte, m. (tehn.)* tijă de ghidare, de conducere.
Führungs|schicht, *-en, f.* pătură socială conducătoare.
Führungs|schulter, *-n, f. (tehn.)* umăr de ghidare.
Führungs|spitze, *-n, f.* vârf de menținere a hârtiei pe cilindru (la mașina de scris).
Führungs|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* **1.** *(mil.)* statul major al armatei federale germane. **2.** *(mil.)* statul major al unei arme. **3.** *(ec.)* conducere a unei întreprinderi industriale.
Führungs|stange, *-n, f. (tehn.)* bară de ghidare.
Führungs|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (tehn.)* bară de conducere, de ghidare.
Führungsvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de conducere, de ghidare.
Führungswalze, *-n, f. (text.)* cilindru de ghidare.
Führungswechsel, *-s, m. sg. (pol.)* schimbare a conducerii (unui partid).
Führungs|zeugnis, *-es, -e, n.* certificat de comportare, de conduită; certificat de bună purtare.
Fuhr|unternehmen, *-s, -, n. (ec.)* antrepriză de transporturi rutiere, mesagerie.
Fuhr|unternehmer, *-s, -, m.* antreprenor de transporturi.
Fuhrwagen, *-s, -, m.* car, căruță, camion.

Fuhrweg, *-(e)s, -e, m.* drum de căruţe, vicinal; drum carosabil.
Fuhrwerk, *-(e)s, -e, n.* căruţă, car; **landesübliches** ~ căruţă (de ţară).
fuhrwerken, *fuhrwerkte, gefuhrwerkt, vb. (h) intr.* **1.** a cărăuşi, a face cărăuşie. **2.** *(pop.)* a gesticula; **er fuhrwerkte mit der Hand (in der Luft) herum** a gesticula cu mâinile (în aer).
Fuhrwerker, *-s, -, m. (austr.)* **1.** v. Fuhrunternehmer. **2.** v. Fuhrwerkslenker.
Fuhrwerkslenker, *-s, -, m.* vizitiu; camionagiu.
Fuhrwerkswaage, *-n, f.* basculă, cântar pentru vehicule rutiere.
Fuhrwesen, *-s, n. sg.*, cărăuşie, cărăuşit, camionaj.
Fuhrwesenmannschaft, *-en, f. (înv., mil.)* trupă de transporturi.
Fuhrweser, *-s, -, m. (înv., mil.)* trener.
Fuke, *-n, f. (reg.)* coş de prins peşti, vârşă.
Fulguration [-tsi-], *-en, f.* fulgurare, fulger, trăsnet.
Fulgurit, *-(e)s, -e, n. (mineral.)* fulgurit.
Füll|ansatz, *-es, -ansätze, m.* racord de umplere.
Füll|apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** aparat de umplut (sticle). **2.** aparat de alimentare (a unui cazan).
Füllbeton [-tõ: şi -tɔŋ *(austr.)* -to:n], *-s, -s* (şi *-e), m.* beton de umplutură.
Füllbier, *-(e)s, n. sg.* bere la butoi.
Füllblei|stift, *-(e)s, -e, m.* creion cu mină, creion mecanic.
Fülle *f. sg.* **1.** abundenţă, belşug, prisosinţă; sumedenie; opulenţă; **in (Hülle und)** ~ din belşug, puzderie; **eine ~ schöner Gedanken** o mulţime de idei frumoase; *(fig.)* **aus der ~ des Herzens** din adâncul inimii. **2.** corpolenţă; **die ~ des Körpers** trupeşie, grăsime. **3.** umplutură. **4.** mistrie.
füllen, *füllte, gefüllt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a umple; **er füllt das Glas** umple paharul; **Wein auf Flaschen** ~ a trage vin în sticle; **er füllte seinen Kopf mit Wissen** şi-a umplut capul cu ştiinţă; **einen Luftballon** ~ a umfla un balon; **die Bücher ~ den ganzen Schrank** cărţile ocupă toată biblioteca; **er füllt ihm die Hand** îi dă mită, îl unge. **2.** *(hort.)* a obţine flori bătute, învoalte. **II.** *refl.* a se umple; **der Saal füllte sich langsam** sala s-a umplut încet-încet, cu încetul; **seine Augen füllten sich mit Tränen** i-au dat lacrimile, i s-au umplut ochii de lacrimi.
Füllen, *-s, -, n.* mânz.
Füllen|stall, *-(e)s, -ställe, m.* grajd de mânji.
Füllen|stute, *-n, f.* iapă cu mânz.
Füllenzahn, *-(e)s, -zähne, m.* dinte de lapte.
Füller, *-s, -, m.* **1.** încărcător, tub de umplere. **2.** v. Füllfederhalter. **3.** *(constr.)* umplutură. **4.** *(mine)* pâlnie de umplere.
Füll|erde *f. sg.* pământ de rambleu, pământ de umplutură.
Fuller|erde *f. sg. (mineral.)* pământ decolorant, floridină.
Füllfeder, *-n, f.*, **Füllfeder|halter**, *-s,-, m.* stilou, toc-rezervor.
Füllfedertinte, *-n, f.* cerneală de stilou.
Füllgas, *-es, -e, n.* gaz de umplere (a baloanelor etc.).
Füllgewebe, *-s, -, n. (bot.)* ţesut de umplutură.
Füllgewicht, *-(e)s, -e, n. (com.)* greutate netă a unei mărfi ambalate.
Füllhaar, *-(e)s, -e, n. (tapiţerie)* păr de umplut.
Füllhahn, *-(e)s, -hähne, m. (tehn.)* robinet de umplere.
Füllhalter, *-s, -, m.* v. Füllfeder.
Füllholz, *-es, -hölzer, n. (tâmplărie)* grindă de umplutură.
Füllhorn, *-(e)s, n. sg.* corn al abundenţei.
füllig *adj.* **1.** grăsuţ, plinuţ. **2.** abundent. **4.** *(despre sunete)* plin, voluminos. **5.** *(despre vinuri)* cu buchet bogat.
Füllkanne, *-n, f.* cană, urcior din care se toarnă (într-un recipient).
Füllkelle, *-n, f.* canciog; mistrie de umplut.
Füllklappe, *-n, f. (tehn.)* clapetă de umplere.
Füllmasse, *-n, f.* masă, material de umplut, umplutură.
Füllmauer, *-n, f.*, **Füllmauerwerk**, *-(e)s, n. sg.* zid de umplutură, zid umplut cu colţuri, cu moloz.
Füllmesser, *-s, -, m.* contor de umplere.
Füll|ort, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(drumuri)* loc care urmează să fie umplut. **2.** *(mine)* rampă de încărcare din subteran.
Füllpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* par pentru consolidarea terenului.
Füllsäure, *-n, f. (electr.)* acid pentru acumulatoare.
Füllschlauch, *-(e)s, -schläuche, m.* **1.** furtun de umplere. **2.** *(av.)* apendice.
Füllsel, *-s, -, n.* umplutură.
Füll|stift, *-(e)s, -e, m.* creion mecanic cu mină.
Füll|stimme, *-n, f. (muz.)* voce de acompaniament.
Füll|stoff, *-(e)s, -e, m.* material de umplutură.
Füll|stutzen, *-s, -, m. (tehn.)* tubulură de umplere, de alimentare.
Füll|stück, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* piesă de umplutură.
Fülltrichter, *-s, -, m.* pâlnie de alimentare.
Füllung, *-en, f.* **1.** umplere. **2.** umplutură. **3.** *(constr.)* panou, tăblie (de uşă, perete etc.). **4.** *(med.)* plombă (dentară); obturaţie.
Füllungsbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură de umplutură.
Füllungsgrad, *-(e)s, -e, m. (maş.)* grad de umplere, de admisiune.
Füllungsregelung, *-en, f. (tehn.)* reglare a umplerii.
Füllvor|richtung, *-en, f.* **1.** aparat, dispozitiv de alimentare, de umplere. **2.** pâlnie prin care se toarnă cărbunii în sobă.
Füllwein, *-(e)s, -e, m.* vin de tras în sticle.
Füllwerk, *-(e)s, n. sg.* burare, umplutură.
Füllwort, *-(e)s, -wörter,* **Füllwörtchen**, *-s, -, n. (gram.)* cuvânt expletiv, de umplutură.
Füllzeug, *-(e)s, n. sg.* material de umplere, de căptuşit.
fulminant *adj.* fulminant; strălucit; extraordinar, excelent; **eine ~e Persönlichkeit** o personalitate extraordinară; **er hielt eine ~e Rede** a ţinut un discurs strălucit.
Fulmination, *-en, f.* fulminaţie, descărcare a fulgerului.
fulminieren, *fulminierte, fulminiert, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a fulgera. **2.** a străluci. **II.** *tr.* a afurisi.
Fum, *-s, m. sg. (reg.)* **1.** bună-cuviinţă. **2.** afectare, mofturi, fasoane.
Fumarole, *-n, f.* fumarolă.
Fumarsäure, *f. sg. (chim.)* acid fumaric.
Fummel, *-s, m. sg.*, **Fummel** *f. sg.* **1.** *(cizmărie)* ramă de încălţăminte. **2.** lemn de fălţuit, de netezit. **3.** cuţit. **4.** *(fam.)* rochie din material ieftin. **5.** *(pop.)* femeie bătrână, hârcă, babă; **die alte** ~ baba-hârca, babornița, hoaşca.
Fummelbein, *-(e)s, -e,* **Fummelholz**, *-es, -hölzer, n. (cizmărie)* unealtă, lemn pentru netezirea ramei.
fummelig *adj.* **1.** pripit. **2.** neliniştit. **3.** anevoios, complicat.
Fummelknochen, *-s, -, m.* v. Fummelbein.
fummeln, *fummelte, gefummelt (ich fumm(e)le), vb. (h)* **I.** *intr. (pop.)* **1.** a alerga încoace şi încolo. **2.** a cârpăci, a umbla cu stângăcie. **II.** *tr. (pop.)* **1.** a pipăi, a freca, a face o fricţiune. **2.** *(reg.)* a curăţa.
Fund, *-(e)s, -e, m.* **1.** obiect găsit. **2.** găsire; descoperire (arheologică), dezgropare; **~e aus der Vorzeit** descoperiri, obiecte descoperite din timpuri preistorice, din timpuri vechi. **3.** idee ingenioasă; şiretlic; invenţie; **er hat immer neue ~e** are întotdeauna idei noi.
Fundament, *-(e)s, -e, n.* fundament, fundaţie, temelie, bază; (şi *fig.*) **das ~ legen** a pune baza.
fundamental *adj.* fundamental, de bază, principal.
Fundamental|artikel, *-s, -, m.* articol fundamental.
Fundamentalbegriff, *-(e)s, -e, m.* noţiune, teză, teoremă fundamentală.
Fundamentalgleichung, *-en, f. (mat.)* ecuaţie fundamentală.
Fundamentalgröße, *-n, f. (fiz., mat.)* mărime fundamentală.
Fundamentalprinzip, *-s, -ien* [-iən] (şi *-e), n.* principiu de bază.
Fundamentalsatz, *-es, -sätze, m.* propoziţie, teză, teoremă fundamentală, de bază.
Fundament|aushub, *-(e)s, -hübe, m. (constr.)* **1.** excavare a gropii de fundaţie. **2.** pământ săpat de la temelie.
Fundamentgraben, *-s, -gräben, m.* şanţ, groapă de fundaţie.
fundamentieren, *fundamentierte, fundamentiert, vb. (h) tr.* **1.** a aşeza, a pune temelia, a funda. **2.** a fundamenta, a întemeia.
Fundamentierung, *-en, f.* **1.** aşezare a temeliei, fundare, fundamentare. **2.** temelie.
Fundamentklotz, *-es, -klötze, m. (constr.)* bloc de fundaţie.
Fundamentmauer, *-n, f. (constr.)* zid de fundaţie.
Fundamentmauerwerk, *-(e)s, -e, n. (constr.)* zidărie de fundaţie.
Fundamentplatte, *-n, f. (constr.)* radier, placă de fundaţie.
Fundamentrahmen, *-s, -, m. (constr.)* ramă de fundaţie.
Fundament|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* piatră de fundaţie, de temelie.
Fundament|unterkante, *-n, f. (constr.)* talpă a fundaţiei.
Fund|amt, *-(e)s, -ämter, n.* v. Fundbüro.
Fundation [-tsi-], *-en, f.* **1.** fundaţie, aşezământ. **2.** *sg.* fundare, întemeiere.
Fundator, *-s, -toren, m.* fondator, întemeietor.
Fundbericht, *-(e)s, -e, m.* proces-verbal de constatare; **ärztlicher** ~ certificat medico-legal.
Fundbüro, *-s, -s, n.* birou de obiecte găsite.
Fündchen, *-s, -, n. (dim.* de la Fund) mică descoperire, găselniţă.
Fund|dieb|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (jur.)* sustragere de obiecte găsite.
Fundgebühr, *-en, f.* v. Fundgeld **(1).**
Fundgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** răsplată, recompensă pentru obiecte găsite. **2.** bani găsiţi.
Fundgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* obiect găsit.
Fundgrube, *-n, f.* **1.** mină productivă. **2.** *(fig.)* mină de aur, comoară.
fundieren, *fundierte, fundiert, vb. (h) tr.* **1.** a întemeia, a fonda; *(fin.)* a consolida; a institui, a stabili. **2.** a înzestra cu mijloace necesare (o întreprindere). **3.** *(constr.)* a funda, a pune fundaţia.
Fundierung, *-en, f.* **1.** fundare, întemeiere, consolidare. **2.** înzestrare cu fondurile necesare. **3.** *(constr.)* fundaţie, temelie.
Fundierungs|arbeiten *pl.* lucrări de fundaţie, pentru punerea temeliei.
fündig *adj. (mine)* productiv; ~ **werden** a găsi.
Fund|ort, *-(e)s, -e, m.* **1.** loc unde a fost găsit ceva, locul găsirii. **2.** *(mine)* zăcământ de minerale.
Fundrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept al găsitorului (la răsplată sau asupra obiectului găsit).
Fundregister, *-s, -, n.* registru de obiecte găsite.
Fundsache, *-n, f.* obiect găsit (şi declarat autorităţilor).
Fundschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puţ de exploatare.
Fund|stätte, **Fund|stelle**, *-n, f.* v. Fundort.
Fund|stück, *-(e)s, -e, n.* obiect găsit.
Fund|unterschlagung, *-en, f.* sustragere a unui obiect găsit.
Fundus, *-, -, m.* **1.** *(ist.)* proprietate (de teren), pământ. **2.** bază, temelie. **3.** fond. **4.** *(teatru)* recuzită, decoruri, costume nefolosite. **5.** *(anat.)* bază, fund (al unui organ gol la mijloc).
Funeralien [-liən] *pl.* **1.** funeralii. **2.** cheltuieli, speze de înmormântare.
Funeralwaffen *pl. (ist.)* arme depuse ca ofrandă pe mormântul unui războinic.
fünf *num. card.* cinci; ~ **Minuten** cinci minute; **länger als ~ Tage** mai mult de cinci zile; **es ist** ~ e (ora) cinci; **komm nach** ~ vino după (ora) cinci; **es geht auf** ~ e aproape de (ora) cinci; **halb** ~ (ora) patru şi jumătate; **wir waren unser** ~ am fost (cu toţii) cinci inşi; am fost câteşicinci; **zu ~(en)** câte cinci; *(fig.)* ~ **gerade sein lassen** a trece cu vederea, a face concesii; *(fig.)* **er kann nicht bis ~ zählen** nu ştie să numere nici până la cinci; **das kannst du dir an den ~ Fingern abzählen** poţi să-ţi dai seama şi singur de asta; **nimm deine ~ Sinne zusammen!** fii atent, concentrează-te!
Fünf, *-en, f.* (cifra) cinci.
Fünf|akter, *-s, -, m. (teatru)* piesă în cinci acte.
fünf|aktig *adj.* în (sau cu) cinci acte.
fünf|armig *adj.* cu cinci braţe.
fünfbändig *adj.* din, în cinci volume.
Fünfblatt, *-(e)s, -blätter, n.*, v. Fünffingerkraut.
fünfblätterig *adj.* cu cinci foi.
fünfblumig *adj.* cu cinci flori.
fünfdoppelt *adj. (înv.)* v. fünffach.
fünfe *num. card. (pop.)* v. fünf.
Fünf|eck, *-(e)s, -e, n. (geom.)* pentagon, poligon cu cinci laturi.
fünf|eckig *adj.* pentagonal, cu cinci unghiuri, cu cinci laturi.

fünf|einhalb și **fünf|einhalb** *num. card.* cinci și jumătate.
Fünfer, *-s, -, m.* **1.** bancnotă sau monedă de cinci. **2.** nota cinci. **3.** cinci numere la lot. **4.** *(reg.)* numărul, linia cinci (de autobuz etc.); **ich fahre mit dem** ~ eu merg cu cinci.
Fünfer|alphabet, *-(e)s, -e, n. (tel.)* alfabet cu cinci semne.
Fünfergruppe, *-n, f.* grup de cinci.
fünferlei *adv.* de cinci feluri; în cinci feluri de...
Fünfer|reihe, *-n, f.* rând de cinci.
Fünf|euro|schein, *-(e)s, -e, m.* bancnotă de cinci euro.
fünf|fach *adj.* și *adv.* încincit, de cinci ori.
Fünf|fache, *-n (ein Fünffaches), n. sg.* (cantitate) de cinci ori mai mare.
fünf|fächerig *adj.* cu cinci despărțituri.
fünf|fältig *adj.* v. fünffach.
Fünf|feldwirtschaft *f. sg.* cultură cu cinci asolamente.
fünf|fingerig *adj.* cu cinci degete.
Fünf|fingerkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* cinci-degete *(Potentilla reptans* L.).
Fünf|flach, *-(e)s, -e, n.*, **Fünf|flächner**, *-s, -, m. (geom.)* pentaedru, solid cu cinci fețe.
fünf|flächig *adj.* pentaedric, cu cinci fețe.
Fünf|frank(en)stück, *-(e)s, -e, n.* monedă de cinci franci.
fünf|füßig *adj.* cu cinci picioare; **~er Vers** vers cu cinci picioare, pentametru.
Fünf|füßler, *-s, -, m. (metr.)* vers cu cinci picioare, pentametru.
Fünfgang|getriebe, *-s, -, n. (tehn.)* cutie de viteze cu cinci viteze.
Fünfgangmenü, *-s, -s, n. (cul.)* meniu cu cinci feluri de mâncare.
fünfgeschossig *adj.* cu cinci etaje.
fünfglied(e)rig *adj.* **1.** de cinci membri. **2.** *(zool., bot.)* cu cinci membre, cu cinci părți componente.
Fünfherr, *-(e)n, -en, m. (ist.)* pentarh, membru al unui guvernământ de cinci șefi.
Fünfherrschaft, *-en, f. (ist.)* pentarhie, guvernământ de cinci șefi.
fünfhundert *num. card.* cinci sute.
Fünfhunderterbewegung *f. sg. (ist.)* mișcare a cincisutiștilor.
fünfhundertste *num. ord. (der, die, das ~)* al cinci sutelea, a cinci suta.
Fünfhundertstel, *-s, -, n.* a cinci suta parte.
Fünfjahreshandels|abkommen, *-s, -, n.* contract comercial pentru cinci ani.
Fünfjahres|plan, *-(e)s, -pläne, m.* v. Fünfjahrplan.
fünfjährig *adj.* de cinci ani, cu durata de cinci ani, cincinal.
Fünfjährige, *-n, -n (ein Fünfjähriger), m.* și *f.* băiat, fată de cinci ani.
fünfjährlich *adj.* și *adv.* (care se întâmplă, care revine) din cinci în cinci ani, la fiecare cinci ani.
Fünfjahrplan și **Fünfjahrplan**, *-(e)s, -pläne, m.* (plan) cincinal.
Fünfkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (sport)* pentatlon.
fünfkantig *adj.* cu cinci muchii.
Fünflei|schein [-lei-], *-(e)s, -e, m.* bancnotă de cinci lei.
Fünfleitersystem, *-s, -e, n. (electr.)* sistem cu cinci conductoare.
Fünfliber, *-s, -, m. (reg.)* v. Fünffrank(en)stück.
Fünfling, *-s, -e, m.* cinci pui sau copii născuți odată, cinci gemeni.
Fünfmächte|abkommen, *-s, -, n. (pol.)* convenție, înțelegere a cinci puteri.
fünfmal *adv.* de cinci ori.
fünfmalig *adj.* repetat de cinci ori, de cinci ori în șir, încincit.
fünfmännerig *adj. (bot.)* cu cinci stamine.
Fünfmarkschein, *-(e)s, -e, m.* bancnotă de cinci mărci.
Fünfmark|stück, *-(e)s, -e, n.* monedă de cinci mărci.
fünfmark|stückgroß *adj.* de mărimea unei monede de cinci mărci.
Fünfmast|schiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* velier cu cinci catarge.
fünfmonatig *adj.* de cinci luni, cu durata de cinci luni.
fünfmonatlich *adj.* și *adv.* (care se întâmplă, care revine) din cinci în cinci luni, la fiecare cinci luni.
Fünfpfennig|stück, *-(e)s, -e, n.* monedă de cinci fenigi.
Fünfpfünder, *-s, -, m. (înv., mil.)* tun de calibru cinci.
fünfpfündig *adj.* greu de cinci funți (2 ½ kg.).
Fünfpolröhre, *-n, f. (radio.)* lampă cu cinci electrozi, pentodă.
Fünfprozent|hürde *f. sg. (pol.)* v. Fünfprozentklausel.
fünfprozentig *adj.* cu cinci la sută, cu cinci procente.
Fünfprozentklausel *f. sg. (pol.)* clauză de cinci procente.
fünfreihig *adj.* în, pe cinci rânduri.
Fünfruderer, *-s, -, m. (sport)* **1.** barcă, gig, schif cu cinci vâsle. **2.** vâslaș dintr-o echipă de cinci.
fünfruderig *adj.* cu cinci (rânduri de) vâsle.
fünfsaitig *adj. (muz.)* cu cinci coarde; **~e Leier** liră cu cinci strune.
fünfsäulig *adj. (constr.)* pentastil, cu cinci coloane.
fünfschlägig *adj. (în expr.)* **~e Wirtschaft** v. Fünffeldwirtschaft.
fünfschneidig *adj.* cu cinci tăișuri.
fünfseitig *adj.* cu cinci laturi.
fünfsilbig *adj. (gram.)* pentasilab, cu cinci silabe.
fünfsitzig *adj.* cu cinci locuri.
Fünfsitzer, *-s, -, m.* vehicul cu cinci locuri.
fünf|sprachig *adj.* în cinci limbi.
fünf|stellig *adj. (mat.)* cu cinci cifre.
Fünf|sterne|hotel, *-s, -s, n.* hotel de cinci stele.
fünf|stimmig *adj. (muz.)* pe cinci voci; **~er Gesang** cântec pentru cinci voci, pe cinci voci.
fünf|stöckig *adj.* cu cinci etaje.
Fünf|stromland, *-(e)s, n. sg. (geogr.)* țara celor cinci fluvii, statul indian Pandjab.
Fünf|stufenverdampfer, *-s, -, m. (tehn.)* schimbător de căldură cu aburi în cinci etaje, preîncălzitor cu aburi în cinci etaje.
fünf|stündig *adj.* (cu durata) de cinci ore.
fünf|stündlich *adj.* și *adv.* (care se întâmplă, care revine) din cinci în cinci ore, la fiecare cinci ore.
fünft *num. distr. (în expr.)* **zu** ~ în cinci; **zu ~ spielen** a juca în cinci.
Fünftagefieber, *-s, n. sg. (med.)* febră recurentă.
Fünftagewoche, *-n, f. (ec.)* săptămână de cinci zile lucrătoare.
fünftägig *adj.* de cinci zile.
fünftausend *num. card.* cinci mii.
Fünftausender, *-s, -, m.* **1.** munte, pisc de cinci mii de metri. **2.** *(reg.)* hârtie de cinci mii.
fünftausendste *num. ord. (der, die, das ~)* al cinci miilea, a cinci miia.
fünfte *num. ord. (der, die, das ~)* al cincilea, a cincea; **im ~n Stock** la etajul al cincilea; *(fig.)* **das ~ Rad am Wagen sein** a fi a cincea roată la căruță, a fi de prisos.
fünft(e)halb *num. card. (înv.)* patru și jumătate.
fünfteilig *adj.* din, în cinci părți.
Fünfteilung, *-en, f.* împărțire în cinci părți.
fünftel *num. partitiv* a cincea parte, o cincime; **ein ~ Kilometer** a cincea parte dintr-un kilometru.
Fünftel, *-s, -, n. (elv. m.)* cincime.
fünftens *num. adverbial (enumerativ)* al cincilea, în al cincilea rând.
Fünf|uhrtee, *-s, -s, m.* ceaiul de la ora cinci.
Fünf|uhrzug, *-(e)s, -züge, m.* trenul de (ora) cinci.
fünf|und|einhalb *num. fract.* cinci și jumătate.
fünfweibig *adj. (bot.)* cu cinci pistile.
fünfwertig *adj. (chim.)* cu cinci valențe, pentavalent.
fünfwink(e)lig *adj.* cu cinci unghiuri.
fünfwöchig *adj.* de cinci săptămâni.
fünfzackig *adj.* cu cinci colțuri, în cinci colțuri.
Fünfzahl *f. sg.* numărul cinci.
fünfzählig *adj. (bot.)* cu cinci frunze, pentamer, cvinat.
fünfzähnig *adj.* cu cinci dinți.
Fünfzeher *pl. (zool.)* animale cu cinci degete.
fünfzehig *adj.* cu cinci degete (la picioare).
fünfzehn *num. card.* cincisprezece.
Fünfzehn|eck, *-(e)s, -e, n. (geom.)* poligon cu cincisprezece laturi.
Fünfzehner, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* piesă de cincisprezece creițari. **2.** vin din anul cincisprezece. **3.** soldat din regimentul cincisprezece.
fünfzehnerlei *num. variativ* de cincisprezece feluri.
fünfzehnhundert *num. card.* una mie cinci sute.
fünfzehnjährig *adj.* de cincisprezece ani.
fünfzehnte *num. ord. (der, die, das ~)* al cincisprezecelea, a cincisprezecea.
fünfzeilig *adj.* de cinci rânduri.
fünfzig *num. card.* cincizeci.
Fünfzigcent|stück [-'tsɛnt-], *-(e)s, -stücke, n.* monedă de cincizeci de cenți.
fünfziger *adj. invar.* **die ~ Jahre** anii cincizeci, deceniul al șaselea (50–60).
Fünfziger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **I.** persoană de 50 de ani; persoană între 50 și 60 de ani. **II.** *m.* **1.** soldat din regimentul cincizeci. **2.** vin din anul cincizeci. **3.** bancnotă de cincizeci.
Fünfzigerjahre *pl.* anii cincizeci, deceniul al șaselea.
fünfzigerlei *num. variativ* de cincizeci de feluri.
Fünfzig|euro|schein, *-(e)s, -e, m.* bancnotă de cincizeci de euro.
fünfzigjährig *adj.* de cincizeci de ani, cincantenar.
fünfzigste *num. ord. (der, die, das ~)* al cincizecilea, a cincizecea; **das ~ Lebensjahr** al cincizecilea an de viață.
fünfzigstel *adj.* de a cincizecea parte, de o cincizecime.
Fünfzigstel, *-s, -, n.* a cincizecea parte, cincizecime.
fünfzigstens *num. adverbial (enumerativ)* al cincizecilea, în al cincizecilea rând.
Fünfzimmerwohnung, *-en, f.* locuință cu cinci camere.
fünfzinkig *adj.* cu cinci dinți, colți.
fünfzöllig *adj.* de cinci țoli.
fungieren, *fungierte, fungiert, vb. (h) intr.* a îndeplini o funcțiune, a funcționa.
Funk, *-(e)s, m. sg.* telegrafie fără fir; radio.
Funk|abteilung, *-en, f.* **1.** *(mil.)* serviciu, secție de transmisiune fără fir (radiofonică sau telegrafică). **2.** secție de radio.
Funk|amt, *-(e)s, -ämter, n.* (oficiu de) radiodifuziune.
Funk|anlage, *-n, f.* instalație de transmisiune fără fir (radiofonică sau telegrafică); stație de radio; echipament radio.
Funk|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de transmisiune fără fir (radiofonică sau telegrafică).
Funk|aus|stellung, *-en, f.* expoziție de radiofonie.
Funkbake, *-n, f. (av., mar.)* radiobaliză; radiofor; stație de ghidare prin radiotelegrafie.
Funkbastler, *-s, -, m.* radioamator.
Funkbericht, *-(e)s, -e, m.* comunicare, reportaj radiofonic sau radiotelegrafic.
Funkbetrieb, *-(e)s, -e, m.* v. Funkanlage.
Funkbild, *-(e)s, -er, n.* imagine televizată.
Funkbude, *-n, f. (mar.)* cabină de radiotelegrafie.
Fünkchen, *-s, -, n. (dim.* de la Funken) scânteiuță; *(fig.)* **er hat kein ~ Verstand** n-are nici un dram de minte.
Funkdienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu de radiotelegrafie.
Funke, *-ns, -n, m.* v. Funken.
Funk|einrichtung, *-en, f.* v. Funkanlage.
Funkelfeuer, *-s, -, n. (mar.)* semnal luminos intermitent.
funkeln, *funkelte, gefunkelt (ich funk(e)le), vb. (h) intr.* a sclipi, a scânteia.
funkelnagelneu *adj. (fam.)* nou-nouț.
funkelnd I. *part. prez.* de la funkeln. **II.** *adj.* sclipitor, scânteietor.
funkelneu *adj.* v. funkelnagelneu.
Funk|empfang, *-(e)s, -empfänge, m.* radiorecepție.
Funk|empfänger, *-s, -, m.* radioreceptor.
Funk|empfangs|stelle, *-n, f.* post, stație de radiorecepție.
funken, *funkte, gefunkt, vb. (h)* **I.** *tr.* a transmite prin radio. **II.** *intr.* **1.** a scânteia, a scăpăra; **der Lichtschalter funkt beim Knipsen** întrerupătorul scoate scântei la răsucire. **2.** *(fig., fam.)* a funcționa; **endlich hat es bei ihm gefunkt** în sfârșit a priceput. **3.** *(fam., mil.)* a trage; **die Artillerie funkte pausenlos** artileria trăgea fără întrerupere.

Funken[1], *-s, -, m.* **1.** scânteie; ~ **sprühen** a da, a scoate scântei, a scânteia, a scapăra; ~ **sprühend** scânteietor, care împrăştie scântei. **2.** *(fig.)* urmă, pic; **kein ~ von Gefühl** nici un pic de sentiment; **er hat keinen ~ Ehrgefühl** nu ştie deloc ce e sentimentul de onoare; **es ist kein ~ Hoffnung mehr** nu mai e nici o licărire de speranţă. **3.** *(fig.)* străfulgerare; scânteiere, scăpărare (de spirit).

Funken[2], *-s, n. sg.* **1.** comunicaţie radiofonică; transmisiune radiofonică. **2.** radiodifuziune.

Funken|abteilung, *-en, f.* v. Funkabteilung.

Funkenbildung, *-en, f.* formare de scântei, scânteiere.

Funkenfänger, *-s, -, m.* parascântei, aparat pentru captarea scânteilor.

Funkenfern|sprech|station, *-en, f. (înv.)* staţie de telefonie fără fir, de radiotelefonie.

Funkenflug, *-(e)s, m. sg. (ferov.)* împrăştiere de scântei, zbor de scântei; **schützt die Ernte vor ~!** apăraţi recolta de scânteile locomotivelor!

Funkengeber, *-s, -,* **Funken|induktor**, *-s, -en, m. (electr.)* inductor cu scântei, aparat de inducţie.

Funkenkutsche, *-n, f. (glumeţ)* tramvai.

Funkenlöscher, *-s, -, m. (electr.)* dispozitiv, aparat pentru stingerea scânteilor.

Funkenmesser, *-s, -, m. (fiz.)* spinterometru.

Funkenpotenzial, *(înv.)* **-potential** [-tsia:l], *-s, -e, n. (electr.)* potenţial disruptiv, potenţial de scântei.

Funkenregen, *-s, m. sg.* ploaie, val de scântei.

Funkensehen, *-s, n. sg. (fam.)* (faptul de a vedea) stele verzi.

Funkensender, *-s, -, m. (radio.)* emiţător cu scântei.

Funkensonntag, *-s, -e, m. (bis. cat.)* prima duminică din post.

Funkenspektral|linie [-niə], *-n, f. (fiz.)* linie a spectrului de scânteie.

Funkenspektrum, *-s, -tren* (şi *-tra), n.* spectru de scânteie.

Funken|sprühen, *-s, n. sg.* **1.** scânteiere, sclipire, împrăştiere de scântei. **2.** *(fig.)* scânteiere, scăpărare (de spirit).

Funken|station, *-en, f.* v. Funkstation.

Funken|strecke, *-n, f. (electr.)* **1.** distanţă explozivă. **2.** eclator de măsură.

Funkentelegrafie, Funkentelegraphie *f. sg.* v. Funktelegrafie.

funkentelegrafisch, funkentelegraphisch *adj.* v. funktelegrafisch.

Funkentelephonie *f. sg.* v. Funktelefonie.

funkentelephonisch *adj.* v. funktelefonisch.

Funkenwerfen, *-s, n. sg.* scânteiere; aruncare de scântei.

Funkenzahl, *-en, f.* număr de scântei; *(electr.)* frecvenţă a scânteilor.

Funkenzieher, *-s, -, m.* descărcător (de butelii electrice), excitator.

Funkenzünder, *-s, -, m.* aprinzător electric cu scântei.

Funkenzündung *f. sg. (electr.)* aprindere prin scântei.

Funker, *-s, -, m.* **1.** radiotelegrafist; *(mil.)* soldat la o unitate T.F.F. **2.** *(av.)* (aparat de) radio (la bord).

Funker|abteilung, *-en, f. (mil.)* secţie de radiotelegrafie.

Funkerei *f. sg.* v. Funkwesen.

Funkfernschreiber, *-, m.* radio teleimprimator.

Funkfeuer, *-s, -, n.* v. Funkbake.

Funkfolge, *-n, f.* program radiofonic.

Funkgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat de radiorecepţie sau radioemisie.

Funkhaus, *-es, -häuser, n.* clădire a radio-televiziunii.

Funkie [-kiə], *-n, f. (bot.)* crin de toamnă *(Hosta coerula).*

Funk|illustrierte, *-n, f.* revistă (ilustrată) radio.

Funk|industrie *f. sg.* industrie de aparate de recepţie şi emisie.

funkisch *adj.* prin radio.

Funk|kammer, *-n, f.* cabină, cameră a radiotelegrafistului.

Funk|kontakt, *-(e)s, -e, m.* contact prin radio.

Funk|konzert, *-s, -e, n.* concert radiodifuzat.

Funkleit|stelle, *-n, f.* punct de transmisiune radiofonică sau telegrafică.

Funkmeister, *-s, -, m. (mil.)* maistru radiotelegrafist, radiotehnician.

Funkmessgerät, *-(e)s, -e, n. (av., mar.)* radar.

Funknachrichten *pl.* ştiri radiodifuzate.

Funknetz, *-es, -e, n.* reţea de radio.

Funk|orchester [-kɛs-], *-s, -, n.* orchestră a radiodifuziunii.

Funk|ortung, *-en, f. (av., tel.)* radiolocaţie; radionavigaţie.

Funkpeilung, *-en, f. (av., mar.)* radiogoniometrie; spinterometrie; radiomăsurare de direcţie.

Funkprogramm, *-(e)s, -e, n.* v. Funkfolge.

Funkrah, *-en, f.* vergea de antenă.

Funkreportage [-ta:ʒə], *-n, f.* reportaj radiofonic.

Funkschatten, *-s, -, m.* unghi mort pentru propagarea undelor radio.

Funksendegerät, *-(e)s, -e, n.* aparat de radio (de post) emiţător.

Funksendung, *-en, f.* emisiune radiofonică.

Funksignal, *-s, -e, n.* semnal radio.

Funk|spiegel, *-s, -, m.* selecţiuni din emisiunile radiofonice, supliment de program radiofonic.

Funk|sprechverkehr, *-(e)s, m. sg.* trafic radiofonic.

Funk|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* convorbire radiotelefonică.

Funk|station, *-en,* **Funk|stelle**, *-n, f.* staţie de radioemisiune; staţie de telegrafie fără fir.

Funk|stille, *-n, f.* **1.** interzicere de a emite. **2.** pauză în activitatea de radiocomunicaţie; tăcere în eter.

Funk|störung, *-en, f.* bruiaj, deranjament al emisiunilor radio şi tv.

Funk|strecke, *-n, f.* rază de transmisiune (T.F.F., radio).

Funk|streife, *-n, f.* patrulă de poliţie înzestrată cu echipaj de radioemisie-recepţie.

Funk|streifenwagen, *-s, -, m.* maşină de patrulare a poliţiei, înzestrată cu aparataj de radioemisie-recepţie.

Funk|stunde, *-n, f.* emisiune de radio(tele)fonie.

Funktaxi, *-s, -s, n.* taxi cu post de radioemisie-recepţie.

Funktechnik *f. sg.* tehnică radiofonică.

Funktechniker, *-s, -, m.* tehnician radiotelegrafist; tehnician radiotelefonist.

funktechnisch *adj.* radiotehnic.

Funktelefon, *-s, -e, n.* radiotelefon.

Funktelefonie *f. sg.* radiotelefonie.

funktelefonisch *adj.* radiotelefonic.

Funktelegrafie, Funktelegraphie *f. sg.* telegrafie fără fir, radiotelegrafie.

funktelegrafisch, funktelegraphisch *adj.* radiotelegrafic.

Funktelegramm, *-s, -e, n.* radiogramă.

Funktelephon, *-s, -e, n.* v. Funktelefon.

Funktion [-'tsio:n], *-en, f.* **1.** *(mat.)* funcţie; **ganze rationale ~** funcţie întreagă raţională; **gebrochene rationale ~** funcţie raţională fracţionară; **stetige ~** funcţie continuă; **~ von mehreren Veränderlichen** funcţie de mai multe variabile. **2.** *(med.)* funcţiune. **3.** *(pol.)* activitate, misiune, funcţie: însărcinare permanentă într-o organizaţie de partid sau obştească; **in ~ treten** a intra în funcţie. **4.** *(ec.)* funcţie; **die ~ des produktiven Kapitals** funcţia capitalului productiv. **5.** *(inform.)* funcţie; **eine ~ abbrechen** a revoca o funcţie; **eine ~ aufrufen** a apela o funcţie; **eine ~ ausführen** a executa o funcţie; **eine ~ einsetzbar machen** a introduce o funcţie; **eine ~ verwenden** a utiliza o funcţie; **eine ~ erweitern** a extinde o funcţie; **~ zum Austausch von Dokumenten** funcţie de schimbare de documente.

funktional *adj.* funcţional.

Funktionaldeterminante, *-n, f. (mat.)* determinant funcţional.

funktionalisieren, *funktionalisierte, funktionalisiert, vb. (h) tr.* a alcătui funcţional, conform principiului funcţionalităţii.

Funktionalität *f. sg.* funcţionalitate.

Funktionär, *-s, -e, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** *(pol.)* activist(ă) (de partid sau de organizaţie obştească) cu o însărcinare permanentă, recrutat prin alegere. **2.** *(elv.)* funcţionar(ă).

funktionell *adj.* v. funktional.

funktionieren, *funktionierte, funktioniert, vb. (h) intr.* **1.** a funcţiona; **die Maschine funktioniert nicht** maşina nu funcţionează. **2.** *(als)* a funcţiona (ca), a exercita funcţia (de).

Funktions|art *f. sg. (ec.)* mod de funcţionare.

Funktionsdauer *f. sg. (ec.)* durată de funcţionare.

funktionsfähig *adj.* capabil, gata de a funcţiona; *(inform.)* funcţionabil.

Funktionsfähigkeit *f. sg.* capacitate de funcţionare; *(inform.)* funcţionabilitate.

Funktionsfehler, *-s, -, m. (ec.)* defect de funcţionare.

funktionsgerecht *adj.* corespunzător, potrivit funcţiei.

funktionsgleich *adj. (biol.)* analog, cu scop identic, cu funcţie identică.

Funktionskurve [-və şi -fə], *-n, f. (mat.)* curbă reprezentativă a unei funcţii.

Funktionsleiste, *-n, f. (inform.)* bară de simboluri, de funcţii.

funktionslos *adj.* fără funcţie, fără rost.

Funktions|plan, *-(e)s, -pläne, m. (ec.)* plan de atribuţii profesionale.

funktions|schwach *adj.* cu funcţie diminuată.

Funktions|störung, *-en, f.* deranjare funcţională; deranjament în funcţionare, tulburări de funcţionare.

Funktions|taste, *-n, f. (inform.)* tasta de funcţie.

funktionstüchtig *adj.* **1.** gata de a funcţiona, pregătit. **2.** care funcţionează bine, corect.

Funktionswandel, *-s, m. sg.* schimbare de funcţie.

Funktionsweise, *-n, f. (inform.)* mod de funcţionare.

Funktionszulage, *-n, f.* supliment de funcţie (la salariu), indemnizaţie, primă pentru funcţie.

Funktionsverbfügung, *-en, f.,* **Funktionsverbgefüge**, *-s, -, n. (lingv.)* locuţiune verbală.

Funkturm, *-(e)s, -türme, m.* pilon, turn de radioemisie.

Funk|übertragung, *-en, f.* transmisie radiofonică.

Funkverbindung, *-en, f.* **1.** legătură, comunicaţie prin radio. **2.** *pl.* radiocomunicaţii.

Funkverkehr, *-(e)s, m. sg.* trafic radiofonic.

Funkwagen, *-s, -, m.* vehicul (de poliţie) cu post de radioemisie-recepţie.

Funkwerbung, *-en, f.* reclamă, propagandă, anunţuri prin radio.

Funkwerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de radiouri.

Funkwesen, *-s, n. sg.* radiofonie.

Funkzeichen, *-s, -, n.* semnal de radio, radiofonic.

Funse, Funsel, Funze, Funzel, *-n, f. (pop.)* **1.** opaiţ, lampă primitivă. **2.** *(fig.)* femeie bătrână şi urâtă, pocitanie.

funzelig *adj. (fam., despre lumină)* slab, tulbure.

funzeln, *funzelte, gefunzelt (ich funz(e)le), vb. (h) intr.* a da lumină slabă, tulbure.

für I. *prep.* cu ac. **1.** pentru; **~ ein Jahr** pentru un an; **ein ~ allemal** o dată pentru totdeauna. **2.** cu; **Stück ~ Stück** bucată cu bucată; **Schritt ~ Schritt** pas cu pas. **3.** de; **Tag ~ Tag** zi de zi; **~ diesmal** de astă dată; **~s erste** deocamdată. **4.** drept; **~ wen halten Sie mich?** drept cine mă luaţi? **jn. ~ reich halten** a-l crede pe cineva bogat; **ich halte es ~ meine Pflicht** cred că e (de) datoria mea; **ich halte es ~ wahr** cred că e adevărat. **5.** *(în expr.)* **was ~ dumme Entschuldigungen!** ce scuze proaste! **was ~ ein(e), was ~** ce fel de…; **an und ~ sich** în sine; propriu-zis; **es hat etwas ~ sich** aceasta are oarecare temei; **~ sich bestehend** de sine stătător; **das ist eine Sache ~ sich** asta-i o chestiune aparte, o altă chestiune; **~ nichts und wieder nichts** fără rost, degeaba; **~ und ~** în vecii vecilor; **ich ~ meine Person** în ce mă priveşte, cât despre mine. **II.** *adv.* **~ und ~** mereu mai departe, mereu înainte.

Für *n. invar. (în expr.)* **das ~ und Wider** argumentul pentru şi contra, pro şi contra.

Furage [-'ra:ʒə] *f. sg. (mil.)* furaj, nutreţ; alimente.

furagieren [-'ʒi:-], *furagierte, furagiert, vb. (h) intr. (mil.)* a procura, a aproviziona cu furaj, cu nutreţ; a aproviziona cu alimente.

Furagieren, *-s, n. sg. (mil.)* procurare şi aprovizionare cu furaje şi alimente.

fürbass *adv. (înv.)* mai departe, mereu; **~ ziehen** a-şi vedea de drum.

Fürbitte, *-n, f.* intervenţie (în favoarea altuia); **auf seine ~ (hin)** la intervenţia lui; **~ einlegen** a interveni.

fürbitten *(întrebuinţat numai la infinitiv) vb. intr.* a interveni, a pune o vorbă bună (pentru…), a mijloci.

Fürbitter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* v. Fürsprecher.

Furche, *-n, f.* **1.** brazdă. **2.** cută. **3.** încreţitură, rid; **das Alter hat ~n auf sein Gesicht gezogen** vârsta i-a aşternut riduri adânci pe faţă.

furchen, *furchte, gefurcht, vb. (h) tr.* **1.** a brăzda. **2.** *(fig.)* a încreţi, a rida; **die Stirn ~** a încreţi fruntea; **Kummer hat sein Gesicht gefurcht** supărările i-au brăzdat faţa.

furchen|artig, furchenförmig *adj.* în formă de brazdă, ca o brazdă.
Furchenrad, *-(e)s, -räder, n. (agr.)* roată de brazdă (a plugului).
Furchenschrift, *-en, f.* scriere alternantă de la stânga spre dreapta și invers; scris bustrofedon.
Furchen|sterne *pl. (zool.)* stele de mare *(Asteridae).*
Furchenwal, *-(e)s, -e, m. (zool.)* balenă brăzdată *(Balenopter idae).*
furchenweise *adv.* în brazde, brăzdat.
Furchenzahn, *-(e)s, -zähne, m.* dinte crestat, cu crestături (la animale).
Furchenzähner, *-s, -, m. (zool.)* șarpe cu dinți încrestați *(Opisthoglypha).*
Furchenziehen, *-s, n. sg.* brăzdare, săpare de brazde, săpare de șănțulețe între răzoare (pentru a sădi în ele).
Furchenzieher, *-s, -, m.* trasator de brazde, de șănțulețe.
furchig *adj.* brăzdat; cu cute, încrețit.
Furcht *f. sg. (vor* cu *dat.)* frică, teamă (de cineva sau ceva); **aus ~** de frică; **~ haben** a se teme; **~ einflößen** a inspira frică; **keine ~ kennen** a nu cunoaște frica; **um jn. in ~ sein** a se teme pentru cineva; **in ~ geraten** a fi cuprins de frică, a se înfricoșa; **jn. in ~ und Schrecken setzen** a îngrozi pe cineva, a băga spaima în cineva, a băga pe cineva în sperieți.
furchtbar *adj.* **1.** îngrozitor, înspăimântător, groaznic, teribil. **2.** formidabil.
Furchtbarkeit *f. sg.* **1.** grozăvie. **2.** gravitate (a unei boli etc.).
Furchtbild, *-(e)s, -er, n.* fantomă, nălucă.
Furcht einflößend *adj.* care produce groază, care inspiră spaimă.
fürchten, *fürchtete, gefürchtet (du fürchtest, er fürchtet), vb. (h) tr.* și *refl.* a se teme, a-i fi frică; **ich fürchte, dass er kommt** mi-e frică c-o să vină; **er fürchtet sich, ihm Geld zu leihen** i-e frică să-i împrumute bani; **sie fürchtet sich im Dunkeln** i-e frică în întuneric; **Gott ~** a avea frică de Dumnezeu; **ich fürchte für seine Gesundheit** mi-e teamă pentru sănătatea lui.
fürchterlich *adj.* v. furchtbar.
Fürchterlichkeit *f. sg.* v. Furchtbarkeit.
Furcht erregend *adj.* înspăimântător, groaznic.
Furcht gebietend *adj.* care inspiră teamă, respect.
Furchtge|spenst, *-(e)s, -er, n.* v. Furchtbild.
Furchtge|stalt, *-en, f.* nălucă, fantomă, chip de groază.
furchtlos *adj.* fără frică, neînfricat, curajos.
Furchtlosigkeit *f. sg.* neînfricare, curaj.
furchtsam *adj.* fricos.
Furchtsamkeit *f. sg.* teamă, frică, timiditate.
Furchung, *-en, f.* **1.** brazdă, crestătură. **2.** brăzdare, încrețire. **3.** *(biol.)* încrețire.
fürder, fürder|hin *adv. (înv.)* de acum încolo, pe viitor.
für|ein|ander *adv.* unul pentru altul, unii pentru alții.
für|erst *adv. (înv.)* mai întâi.
Furie [-riə], *-n, f.* **1.** *(mit.)* furie. **2.** *(fig.)* femeie rea, arțăgoasă; scorpie.
furien|artig [-riən-] *adj.* ca o furie.
Furier [-'riːɐ], *-s, -e, m. (mil.)* furier.
Furke, *-n, f.* furcă pentru strângerea gunoiului.
fürlieb nehmen, *nahm fürlieb, fürlieb genommen (du nimmst fürlieb, er nimmt fürlieb), vb. (h) intr. (mit)* a se mulțumi (cu ceva); **ich musste mit einem Stück Brot ~** a trebuit să mă mulțumesc cu o bucată de pâine.
fürnehm *adj. (înv.)* v. vornehm.
Furnier [-'niːɐ], *-s, -e, n.* furnir.
Furnierblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie de furnir.
Furnierbock, *-(e)s, -böcke, m. (tâmplărie)* presă pentru încleiat.
furnieren, *furnierte, furniert, vb. (h) tr.* a furnirui.
Furnier|hobelmaschine, *-n, f.* rabotează pentru furnir.
Furnier|holz, *-es, n. sg.* lemn pentru furnir.
Furnierplatte, *-n, f.* placă de furnir, placaj.
Furniersäge, *-n, f.* ferăstrău, gater de placaj, de furnir.
Furnierschälmaschine, *-n, f.* mașină de derulat furnir.
Furnierung, *-en, f.* furniruire.
Furor, *-s, m. sg.* furie, mânie pripită.
Furore *f. sg.*, **Furore**, *-s, n. sg.* furori; **~ machen** a face furori, a face senzație, a avea ecou mare în lume.
fürs *prep. (presc.* de la für das) pentru; **~ erste** pentru început; **~ Kind** pentru copil.
Fürsorge *f. sg.* **1.** grijă, îngrijire. **2.** asistență, prevedere; **soziale ~** asigurări sociale.
Fürsorge|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu, serviciu, birou de prevederi, de asistență socială.
Fürsorge|an|stalt, *-en, f.* **1.** instituție de asistență. **2.** instituție de ocrotire socială; orfelinat; azil.
Fürsorge|ausgaben *pl.* cheltuieli pentru asistența socială.
Fürsorgeberechtigte, *-n, -n (ein Fürsorgeberechtigter), m.* și *f.* persoană îndreptățită la asistență socială.
Fürsorge|empfänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* asistat(ă) de o instituție de ocrotire socială.
Fürsorge|erziehung *f. sg.* educare într-o instituție de ocrotire socială.
fürsorgend *adj.* grijuliu, plin de grijă.
Fürsorgepflicht *f. sg. (jur.)* obligație de ocrotire.
Fürsorger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** îngrijitor(-oare). **2.** *f.* v. Fürsorgeschwester.
fürsorgerisch *adj.* de asistență.
Fürsorge|schwester, *-n, f.* soră de caritate.
Fürsorge|stelle, *-n, f.* centru de asistență; societate de ajutor.
Fürsorgever|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație de binefacere.
Fürsorgewesen, *-s, n. sg.* asistență socială.
Fürsorgezögling, *-s, -e, m.* intern al unei instituții de ocrotire socială.
fürsorglich *adj.* prevăzător.
Fürsorglichkeit *f. sg.* prevedere.
Für|sprache, *-n, f.* intervenție în favoarea cuiva; **für jn. ~ einlegen** a interveni pentru cineva.
Für|sprech, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(înv.)* persoană care intervine pentru cineva **2.** *(elv.)* avocat.
für|sprechen, *fürgesprochen (numai la inf. și part. trec.), vb. (h) intr.* v. fürbitten.
Fürsprecher, *-s, -, m.* solicitator, intervenient (în favoarea altuia), susținător (al cuiva).
Für|spruch, *-(e)s, m. sg.* v. Fürbitte.
Fürst, *-en, -en, m.* prinț, principe; domn; **~ der Moldau** domn, principe al Moldovei.
Fürstbischof, *-(e)s, -schöfe, m. (bis. cat.)* primat.
fürstbischöflich *adj. (bis. cat.)* de primat.
Fürstchen, *-s, -, n. (peior., dim.* de la Fürst) prințișor.
fürsten, *fürstete, gefürstet (du fürstest, er fürstet), vb. (h) tr.* **1.** a ridica la rangul de principe. **2.** a ridica la rangul de principat.
Fürstenbank, *-bänke, f. (ist.)* bancă a principilor (în fostul parlament german).
Fürstenbrief, *-(e)s, -e, m.* pitac de domn, de principe.
Fürstenbund, *-(e)s, -bünde, m. (ist.)* coaliție a principilor.
Fürstenfamilie [-liə], *-n, f.* familie princiară.
Fürstengeschlecht, *-(e)s, -er, n.* stirpe princiară; dinastie.
Fürstengruft, *-grüfte, f.* cavou princiar.
Fürstengunst, *-günste, f.* favoare, bunăvoință princiară.
Fürstenhaus, *-es, -häuser, n.* casă domnitoare, princiară; dinastie.
Fürstenhof, *-(e)s, -höfe, m.* curte princiară.
Fürstenkrone, *-n, f.* coroană princiară.
Fürstenlehen, *-s, -, n. (ist.)* feud princiar.
Fürstenmantel, *-s, -mäntel, m.* mantie princiară (cu blazon), hlamidă.
fürstenmäßig I. *adj.* princiar, demn de un prinț. **II.** *adv.* ca un prinț.
Fürstenrat, *-(e)s, -räte, m. (ist.)* sfat, consiliu al prinților.
Fürstenrecht, *-(e)s, -e, n.* drept princiar.
Fürstensaal, *-(e)s, -säle, m.* sală princiară.
Fürstenschaft *f. sg.* v. Fürstenstand.
Fürstenschloss, *-es, -schlösser, n.* castel princiar.
Fürstenschule, *-n, f.* școală princiară.
Fürstensitz, *-es, -e, m.* reședință princiară.
Fürstensohn, *-(e)s, -söhne, m.* (fiu de) prinț.
Fürsten|stand, *-(e)s, m. sg.* rang, demnitate de principe, de domn; **in den ~ erheben** a ridica la rangul de principe.
Fürsten|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* tron (princiar, de domn).
Fürstentag, *-(e)s, -e, m.* adunare, consiliu al principilor.
Fürstentum, *-(e)s, -tümer, n.* principat.
Fürst|erzbischof, *-(e)s, -schöfe, m. (bis. cat.)* primat.
Fürstin, *-nen, f.* prințesă, principesă; doamnă, domniță.
Fürstinmutter, *-mütter, f.* principesă-mamă.
fürstlich *adj.* **1.** princiar. **2.** *(fig.)* luxos, îmbelșugat, minunat, împărătesc.
Fürstlichkeit, *-en, f.* prinț, prințesă; *pl.* principi: persoane care fac parte din înalta nobilime.
Furt, *-en, f.* vad.
furtbar *adj. (despre râuri)* cu vad, care se poate trece prin vad.
furten, *furtete, gefurtet (du furtest, er furtet), vb. (h) tr.* a trece, a traversa prin vad.
fürtrefflich *adj. (înv.)* v. vortrefflich.
Fürtuch, *-(e)s, -tücher, n. (reg., elv., austr.)* șorț.
Furunkel, *-s, -, m. (med.)* furuncul.
Furunkulose *f. sg. (med.)* furunculoză.
fürwahr *adv.* într-adevăr.
Fürwitz, *-es, m. sg.* curiozitate indiscretă, îndrăzneață; îndrăzneală, obrăznicie.
fürwitzig *adj.* obraznic, îndrăzneț.
Fürwort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* pronume; **rückbezügliches ~** pronume reflexiv.
fürwortlich *adj.* pronominal, de pronume.
Furz, *-es, Fürze, m. (vulg.)* bășină, pârț, gaze; **aus einem ~ einen Donnerschlag machen** a face din țânțar armăsar; **mit jedem ~ kommt er zu mir** cu tot fleacul vine la mine.
furzen, *furzte, gefurzt (du, er furzt), vb. (h) intr. (vulg.)* a trage vânturi.
furztrocken *adj. (vulg.)* uscat iască.
Fuschelei, *-en, f.* **1.** fâțâială. **2.** înșelare; zăpăceală. **3.** *(reg.)* v. Pfuscherei.
fusche(l)n, *fusch(el)te, gefusch(el)t (ich fusche(el)e),* **fuschern**, *fuscherte, gefuschert, vb. (h) intr.* **1.** a se fâțâi. **2.** a înșela, a zăpăci. **3.** *(reg.)* v. pfuschen.
Fuse, *-n, f. (reg.)* sperietoare (de ciori).
Fusel[1], *-s, -, m.* **1.** poșircă, rachiu prost, basamac. **2.** *(chim.)* fracțiune de coadă la distilarea spirtului, fuzel, ulei de fuzel.
Fusel[2], *-n, f.*, **Fusel**, *-s, -n, n.* (și *m.*) *(pop.)* **1.** fulg, scamă. **2.** hârtiuță.
Fuselgeruch, *-(e)s, -rüche, m.* miros de fuzel, de rachiu prost.
Fuselgeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust de fuzel, de rachiu prost.
fuselhaltig *adj.* care conține afumătură de alcool.
fuselig *adj.* **1.** *(despre rachiu)* murdar, afumat, ars. **2.** destrămat. **3.** migălos. **4.** emoționat, nesigur, agitat.
Fuselkneipe, *-n, f.* cârciumă ordinară.
fuseln, *fuselte, gefuselt (ich fus(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a destrăma. **2.** a face lucru de mântuială, a cârpăci. **3.** *(reg.)* a mâzgăli, a scrie mic, urât. **II.** *intr.* a bea poșircă, rachiu prost, basamac.
Fusel|öl, *-(e)s, -e, n.* v. Fusel[1] **(2).**
Fuselschnaps, *-es, -schnäpse, m.* v. Fusel[1] **(1).**
Füsilier, *-s, -e, m. (înv., mil.)* pușcaș, infanterist.
füsilieren, *füsilierte, füsiliert, vb. (h) tr. (mil.)* a executa prin împușcare, a împușca.
Füsilier|regiment, *-(e)s, -er, n. (înv., mil.)* regiment de pușcași.
Fusion, *-en, f.* fuziune, topire, contopire.
fusionieren, *fusionierte, fusioniert, vb. (h) intr.* a fuziona, a se contopi.
Fusionist, *-en, -en, m.* fuzionist, partizan al unui sistem de fuziune politică sau economică.
Fusions|abkommen, *-s, -, n. (ec.)* acord de fuziune.
Fusionsver|handlungen *pl. (ec.)* negocieri în vederea fuzionării.
Fusionsvertrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* contract de fuzionare.
fuslig *adj.* v. fuselig.
Fuß, *-es, Füße, m.* **1.** picior; **trockenen ~es** fără a se uda; **auf** (sau **mit**) **bloßen Füßen** desculț; *(mil.)* **Gewehr bei ~!** la picior arm'! cu arma la picior! **stehenden ~es** imediat; *(fig.)* **(festen) ~ fassen** a prinde rădăcini, a câștiga o poziție solidă; *(fig.)* **auf freien ~ setzen** a pune în libertate; *(fig.)* **auf großem ~ leben** a trăi pe picior mare, a duce un

trai luxos; *(fig.)* **auf eigenen Füßen stehen** a sta pe picioare proprii, a fi independent; **auf schwachen Füßen stehen** a avea o poziție slabă, a avea un temei șubred; **mit jm. auf gutem ~ stehen** a fi în relații bune cu cineva; **jm. Füße machen** a face pe cineva să umble mai repede; a pune pe cineva pe fugă; **sich** *(dat.)* **die Füße ablaufen** sau **wund laufen** a se osteni umblând, a umbla mult (pentru ceva); **sich** *(dat.)* **die Füße vertreten** a-și desmorți picioarele; **jn. auf dem falschen ~ erwischen** a prinde pe cineva pe picior greșit; **jn. auf freien ~ setzen** a elibera pe cineva (din închisoare); **auf tönernen** sau **schwachen** sau **wackligen Füßen stehen** a avea o bază șubredă; **immer wieder auf die Füße fallen** a se redresa mereu; **jm. auf die Füße treten a)** a certa, a critica pe cineva, a-i face observații; **b)** a grăbi pe cineva; **mit einem ~ im Grab stehen** a fi pe moarte; **zu ~** pe jos; **gut zu ~e sein** a fi bun de picioare; **das hat Hand und ~** asta are temei serios; **das hat weder Hand noch ~** asta n-are nici cap, nici coadă; **sich mit Händen und Füßen gegen etwas wehren** a se apăra din toate puterile de ceva; **vom Kopf bis zu den Füßen** din creștet până-n tălpi; **mit dem linken ~ zuerst aufgestanden sein** a se fi sculat dimineața cu fața la cearșaf, a fi prost dispus; **jm. zu Füßen fallen** a cădea la picioarele cuiva; **auf dem ~e folgen** a urmări pas cu pas; **mit keinem ~ in sein Haus gehen** a nu pune piciorul în casa sa; **mit keinem ~ aus dem Haus kommen** a nu pune piciorul afară din casă; **sich auf die Füße machen** a o lua la picior; **die Füße in die Hände nehmen** a(-și) lua picioarele la spinare; a o șterge; **den Boden unter den Füßen verlieren a)** a nu mai da de fund; **b)** *(fig.)* a-i fugi (cuiva) pământul de sub picioare. **2.** picior, poală (de munte, de deal). **3.** *(metr.)* picior de vers. **4.** *(înv.)* picior (măsură de 33 cm.).

Fuß|abdruck, *-(e)s, -drücke, m.* urmă de picior.

Fuß|ab|streicher, *-s, -, m.* ștergător de picioare, grătar de șters picioarele.

Fuß|angel, *-n, f.* **1.** *(vân.)* cursă (în care intră animalul cu piciorul). **2.** *(mil.)* capcană cu gheare.

Fuß|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* acționare cu pedală.

Fuß|artillerie [-ri:] *f. sg. (mil.)* artilerie pedestră.

Fuß|auslöse|hebel, *-s, -, m. (tehn.)* pedală de declanșare.

Fuß|auto, *-s,- -s, n.* automobil-jucărie cu pedale.

Fußbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie la picioare.

Fußball, *-(e)s, -bälle, m.* **1.** minge de fotbal. **2.** *sg.* fotbal.

Fußball|auswahl, *-en, f.* echipă de fotbal reprezentativă, selecționată.

Fußballbund, *-(e)s, -bünde, m.* federație de fotbal.

Fußball|elf *f. sg.* v. Fußballmannschaft.

Fußballen, *-s, -, m.* parte anterioară a tălpii piciorului.

Fußballer, *-s, -, m.* v. Fußballspieler.

Fußballmannschaft, *-en, f.* echipă de fotbal.

Fußballmatch [-mɛtʃ], *-es, -e, n.* (și *m.*) meci de fotbal.

Fußballmeisterschaft, *-en, f.* campionat de fotbal.

Fußball-Nationalmannschaft, *-en, f.* echipă națională de fotbal, reprezentativă națională de fotbal.

Fußballplatz, *-es, -plätze, m.* teren de fotbal, stadion.

Fußballsaison [-sɛzɔ̃:], *-s, f.* sezon de fotbal.

Fußballschuh, *-(e)s, -e, m.* gheată de fotbal.

Fußball|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de fotbal.

Fußball|spieler, *-s, -, m.* jucător de fotbal, fotbalist.

Fußball|stadion, *-s, -dien* [-diən], *n.* stadion de fotbal.

Fußball-Städtekampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* concurs, campionat de fotbal între orașe.

Fußballtrainer [-trɛ:nɐ], *-s, -, m.* antrenor de fotbal.

Fußballturnier [-ni:ɐ], *-s, -e, n.* turneu de fotbal.

Fußballverband, *-(e)s, -bände, m.* **1.** asociație de fotbal. **2.** federație de fotbal.

Fußballver|ein, *-(e)s, -e, m.* societate, asociație de fotbal.

Fußballweltmeisterschaft, *-en, f.* campionat mondial de fotbal.

Fußbank, *-bänke, f.*, **Fußbänkchen**, *-s, -, n.* scăunel pentru picioare.

Fußbecken, *-s, -, n.* lighean de spălat picioarele.

Fußbekleidung *f. sg.* încălțăminte.

Fußbett, *-(e)s, -en, n.* talpă interioară (a pantofului) modelată pe picior.

Fußbeuge, **Fußbiege**, *-n, f.* îndoire a genunchiului, genuflexiune.

Fußbinde, *-n, f.* bandaj pentru picior.

Fußblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** *(anat.)* talpă a piciorului. **2.** *(bot.)* frunză pedată *(Podophyllum).*

Fußblock, *-(e)s, -blöcke, m. (tehn.)* scripete de jos (al unui palan).

Fußboden, *-s, -böden, m.* podea, dușumea, pardoseală.

Fußbodenbelag, *-(e)s, -beläge, m.* acoperământ de podea, mochetă, linoleum.

Fußbodenheizung, *-en, f.* încălzire în podea, în dușumea.

Fußbodenplatte, *-n, f.* placă de podea.

Fußbodenziegel, *-s, -, m.* cărămidă pentru podea.

Fußbote, *-n, -n, m.* curier pedestru.

fußbreit *adj.* lat de un picior.

Fußbreit, *-, -, m.* lățime de un picior; palmă de loc *(în expr.)* **keinen ~ Erde** nici o palmă de pământ; *(fig.)* **keinen ~ davon abtreten** (sau **abgeben**) a nu ceda deloc.

Fußbremse, *-n, f. (auto.)* frână de picior; frână de serviciu.

Fußbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură ca suport pentru picioare (la mobilă).

Fußbrücke, *-n, f.* punte, podeț.

Füßchen, *-s, -, n. (dim.* de la Fuß) **1.** piciorуș. **2.** talpă a presorului (la mașina de cusut).

Fußdecke, *-n, f.* **1.** pătură pentru picioare, pled. **2.** covor la picioarele patului.

fußdick *adj.* de grosimea piciorului.

Fußdienst, *-(e)s, -e, m.* **1.** *sg.* serviciu de infanterist. **2.** *(ist.)* prestație cu piciorul.

Fußdrehbank, *-bänke, f.* strung acționat cu piciorul.

Fuß|einlage, *-n, f. (med.)* suport de talpă (pentru platfus etc.).

Fuß|eisen, *-s, -, n.* **1.** *(vân.)* cursă. **2.** cătușă de fier pentru picioare. **3.** *pl.* colț (la ghete sau potcoave).

Fussel *-n, f.* v. Fusel[2].

fusselig *adj.* v. fuselig.

fusseln, *fusselte, gefusselt (ich fuss(e)le), vb. (h) intr.* a produce scame.

füßeln, *füßelte, gefüßelt (ich füß(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a juca, a tropăi (pe loc). **2.** a face semne cu picioarele (pe sub masă).

fußen, *fußte, gefußt (du, er fußt), vb. (h) intr. (auf* cu *dat.)* a se sprijini, a se întemeia (pe).

Fuß|ende, *-s, -n, n.* capăt, picior; **am ~ des Bettes** la capătul de la picioare al patului.

Fußfall, *-(e)s, -fälle, m.* îngenunchiere; *(fig.)* ploconire, prosternare, închinare; **einen ~ vor jm. tun** a se închina, a se ploconi în fața cuiva.

fußfällig *adj.* în genunchi; *(fig.)* prea plecat, prea umil.

Fußfäule *f. sg. (vet.)* brâncă infecțioasă.

Fußfessel, *-n, f.* v. Fußeisen **(2).**

Fußflasche, *-n, f.* ploscă de încălzit picioarele, buiotă.

fußförmig *adj.* în formă de picior, pediform.

fußfrei *adj.* care lasă piciorul, gamba descoperit(ă); *(despre rochii)* scurtă, până la genunchi.

Fußgänger, *-s, -, m.* pieton, pedestru; pedestraș.

Fußgänger|übergang, *-(e)s, -gänge,* **Fußgänger|überweg**, *-(e)s, -e, m.* trecere de pietoni.

Fußgängerverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulație de pietoni.

Fußgängerweg, *-(e)s, -e, m.* potecă, drum, alee pentru pietoni.

Fußgängerzone, *-n, f.* zonă pietonală.

Fußgashebel, *-s, -, m. (auto.)* accelerator (de picior), pedală de accelerație.

Fußgefecht, *-(e)s, -e, n. (mil.)* luptă de infanterie, de pedestrime.

Fußgelenk, *-(e)s, -e, n. (anat.)* articulație a piciorului, gleznă.

fußgerecht *adj. (despre încălțăminte)* adaptat piciorului, turnat pe picior.

Fußgesims, *-es, -e, n. (constr.)* pervaz de bază, de suport; pervaz orb.

Fußge|stell, *-(e)s, -e, n.* **1.** suport, picior (de masă etc.). **2.** piedestal; soclu, postament. **3.** capră (de lemn).

Fußgetäfel, *-s, n. sg.* parchet.

Fußgicht *f. sg. (med.)* podagră; reumatism la picioare.

Fußhader, *-s,* -n, m. v. Fußlappen.

Fußhebel, *-s, -, m.* pedală, pârghie acționată cu piciorul; *(av.)* palonier.

fußhoch *adj.* înalt de un picior; **der Schnee liegt ~** zăpada e groasă de un picior.

Fußhöhe, *-n, f.* înălțime de un picior.

Fußholz, *-es, -hölzer, n.* rezemătoare pentru picioare (la bărci).

Fußkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* **1.** *(sport)* întrecere de fotbal. **2.** *(mil.)* luptă de infanterie.

Fußkissen, *-s, -, n.* pernă pentru picioare.

Fußklaviatur [-via-], *-en, f. (muz.)* claviatură de picior (la orgă).

Fußkloben, *-s, -, m. (tehn.)* menghină de fierar cu picior.

Fußknöchel, *-s, -, m.* gleznă.

Fußkontakt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* contact de podea, contact de picior.

Fußkotzen, *-s, -, m.* ștergătoare pentru picioare, preș.

fußkrank *adj.* bolnav de picioare, cu picioarele roase (de la mărșăluit).

Fußkratzbürste, *-n, f.* perie aspră pentru picioare.

Fußkreisdurchmesser, *-s, -, m. (tehn.)* diametru al cercului interior, al cercului rădăcinilor (la o roată dințată).

Fußlage, *-n, f. (med.)* poziție a fătului cu picioarele înainte (la naștere).

Fußlager, *-s, -, n. (tehn.)* crapodină.

fußlahm *adj.* cu picioarele obosite, dureroase (după mult mers).

fußlang *adj.* de lungimea unui picior.

Fußlänge, *-n, f.* **1.** lungime a piciorului. **2.** lungime de un picior.

Fußlappen, *-s, -, m.* obială; *(argou studențesc)* **~ mit Flöhen** mâncare de varză cu chimen.

Fußlatscher, *-s, -, m. (mil., glumeț)* infanterist, pifan.

Fußleiden, *-s, -, n.* boală de picioare.

fußleidend *adj.* bolnav de picioare.

Fußleiste, *-n, f.* stinghie; *(constr.)* plintă.

Füßling, *-(e)s, -e, m.* labă a ciorapului.

fußlos *adj.* fără picioare, apod.

Fußlosigkeit *f. sg.* lipsă a picioarelor.

Fußmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* marș pedestru.

Fußmaß, *-es, -e, n.* măsură, număr la picior.

Fußmatte, *-n, f.* rogojină de șters picioarele.

Fußnagel, *-s, -nägel, m.* unghie de la picioare.

Fußnote, *-n, f.* notă în josul paginii, la subsol.

Fußparade, *-n, f. (înv., mil.)* defilare a infanteriei.

Fußpartie, *-n* [-ti:ən] *f.* excursie pe jos.

Fußpfad, *-(e)s, -e, m.* cărare, potecă.

Fußpfette, *-n, f.* grindă (la acoperișul unei clădiri).

Fußpflege *f. sg.* pedichiură.

Fußpilz, *-es, -e, m.* **Fußpilz|erkrankung**, *-en, f. (med.)* micoză a picioarelor.

Fußplatte, *-n, f.* placă (la schiuri).

Fußposten, *-s, -, m. (mil.)* patrulă de infanterie.

Fußpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(astron., geogr.)* nadir. **2.** *(geom.; în expr.)* **~ einer Senkrechten** baza unei perpendiculare.

Fußraste, *-n, f.,* **Fußraster**, *-s, -, m.* **1.** stinghie pentru sprijinit picioarele. **2.** suport, pedală (la motocicletă).

Fußregister, *-s, -, n. (muz.)* claviatură de picior (la orgă).

Fußreiniger, *-s, -, m.* grătar de șters, de curățat încălțămintea; ștergător de picioare.

Fußreise, *-n, f.* călătorie pe jos, drumeție.

Fußreisende, *-n, -n (ein Fußreisender), m.* călător pe jos, drumeț.

Fußring, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ornit.)* inel de picior. **2.** *(tehn.)* cadru de focar.

Fußrolle, *-n, f.* sul pentru picioare.

Fußrücken, *-s, -, m.* partea superioară a labei piciorului.

Fuß|sack, *-(e)s, -säcke, m.* sac căptușit pentru picioare.

Fußschalter, *-s, -, m.* întrerupător, pedală de picior.

Fußschelle, *-n, f.* cătușă pentru picioare.

Fußschemel, *-s, -, m.* scăunel pentru picioare.

Fußschiene, *-n, f. (ferov.)* șină cu talpă.

Fußschleife, *-n, f.* ochi inferior (la stenografie).

Fußschweiß, *-es, m. sg.* transpirație a picioarelor.

Fuß|socke, *-n, f.* șosetă.

Fuß|sohle, *-n, f.* talpă a piciorului.

Fuß|soldat, *-en, -en, m. (mil.)* pedestraş, infanterist.
Fuß|spange, *-n, f.* **1.** copcă, încheietoare (la pantofi). **2.** v. Fußschelle.
Fuß|spann, *-(e)s, -e, m.* dos al labei piciorului.
Fuß|spiel, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* joc longitudinal de bază.
Fuß|spitze, *-n, f.* vârf al piciorului; **auf den ~n** în vârful picioarelor.
Fuß|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (notaţie)* săritură dreaptă, în picioare.
Fuß|spur, *-en, f.* urmă de picior.
Fuß|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (înv.; metrol.)* riglă (de lemn sau de metal) egală cu un picior.
Fuß|standbild, *-(e)s, -er, n.* statuie pedestră.
Fuß|stapfe, *-n, f.*, **Fuß|stapfen**, *-s, -, m.* urmă de picior; (şi *fig.)* **in js. ~n treten** a călca pe urmele cuiva.
Fuß|steg, *-(e)s, -e, m.* **1.** potecă. **2.** punte. **3.** *(tipogr.)* reglet de jos.
Fuß|steig, *-(e)s, -e, m.* **1.** potecă, cărare. **2.** trotuar.
Fuß|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Fußstab.
Fuß|streife, *-n, f.* patrulă pedestră de poliţie.
Fuß|stunde, *-n, f.* cale de o oră; **es ist nur ein paar ~n von hier entfernt** este cale de câteva ore pe jos până acolo.
Fuß|stütze, *-n, f.* v. Fußraste **(2).**
Fußtapfe, *-n, f. (reg.)* v. Fußstapfe.
Fußtarock, *-s, -s, n.* (şi *m.) (mil., glumeţ)* mers cadenţat.
Fußtaste, *-n, f.* **1.** pedală. **2.** clapă de picior (la orgă).
Fußteil, *-(e)s, -e, m.* picior al patului.
Fußteppich, *-s, -e, m.* carpetă, covoraş pentru picioare.
fußtief *adj.* adânc de un picior.
Fußtitel, *-s, -, m. (tipogr.)* titlu secundar.
Fußtour [-tu:ɐ], *-en, f.* v. Fußpartie.
Fußtritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(înv.)* pas. **2.** lovitură cu piciorul; **jm. einen ~ versetzen** a da cuiva un picior; *(fig.)* a jigni grav pe cineva. **3.** *(constr.)* prag, treaptă. **4.** scară (la un vehicul). **5.** pedală.
Fußtrittbrett, *-(e)s, -er, n.* scară, treaptă (la vehicule).
Fußtruppe, *-n, f. (mil.)* infanterie, pedestrime.
Fuß|unterlage, *-n, f.* **1.** branţ. **2.** covoraş (la pat), carpetă.
Fußventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* robinet de fund.
Fußver|stauchung, *-en, f.* entorsă a piciorului.
Fußvolk, *-(e)s, n. sg. (mil.)* trupe pedestre, infanterie.
Fußwaage, *-n, f.* cântar de persoane.
Fußwanderer, *-s, -, m.* drumeţ.
Fußwanderung, *-en, f.* călătorie, drumeţie, excursie pe jos.
Fußwanne, *-n, f.* lighean de spălat picioarele.
Fußwärmer, *-s, -, m.* termofor (pentru picioare).
fußwärts *adv.* spre picior.
Fußwaschen, *-s, n. sg.* spălare a picioarelor.
Fußwaschung, *-en, f. (bis.)* spălat al picioarelor; *(fig.)* umilire (voluntară).
Fußweg, *-(e)s, -e, m.* cărare, potecă.
Fußwerk, *-(e)s, n. sg.* **1.** încălţăminte **2.** *(glumeţ)* picioare.
fußwund *adj.* cu piciorul, cu picioarele rănit(e); cu băşici la picioare.
Fußwurzelband, *-(e)s, -bänder, n. (anat.)* ligament inelar.
Fußwurzelknochen, *-s, -, m. (anat.)* os al tarsului, tars.
Fußzehe, *-n, f.* deget de la picior.
Fußzeile, *-n, f. (tipogr.)* rând de subsol al paginii.
Fußzelle, *-n, f.* v. Fußwanne.
Fustage [-'ta:ʒə], *-n, f. (com.)* **1.** ambalaj (butoaie, lăzi, saci etc.). **2.** preţ al ambalajului.
Fustanella, *-s, f.* fustanelă.
Fusterli, *-s, -s, n. (elv.)* cofă (pentru lapte).
Fustikholz, *-es, n. sg. (bot.)* lemn galben veritabil *(Chlorophora).*
Fut [şi fu:t], *-en, f. (vulg.)* vulva.
futern, *futerte, gefutert, vb. (h) tr. (reg.)* a certa, a ocărî.
futieren, *futierte, futiert, vb. (h) tr. (elv.)* **1.** a înjura, a ofensa. **2.** a nu se sinchisi.
futil *adj.* neînsemnat, fără valoare, futil.
Futilität, *-en, f.* lipsă de valoare, nimicnicie, futilitate.
futsch *adj. invar. (pop.)* pierdut, dus, plecat; nimicit; **es ist ~** s-a dus dracului.
Futter, *-s, n. sg.* **1.** nutreţ, furaj; **~ schneiden** a toca, a tăia nutreţ. **2.** *(fam.)* hrană, mâncare, haleală (pentru oameni); **gut im ~ sein** (sau **stehen)** a fi bine hrănit. **3.** *(croitorie)* căptuşeală. **4.** *(tehn.)* mandrină (de strung, portunealtă etc.). **5.** *(reg.)* toc, pervaz.
Futterage [-'ra:ʒə] *f. sg. (pop.)* merinde, mâncare.
Futteral, *-(e)s, -e, n.* toc (de ochelari etc.), husă, teacă (de spadă).
Futteralmacher, *-s, -, m.* meşter care confecţionează tocuri (de ochelari etc.) şi cutii.
Futteralpappe, *-n, f.* carton pentru cutii.
Futteralschere, *-n, f.* foarfecă de tăiat carton.
Futter|anbau *m. sg.* cultură furajeră.
futter|arm *adj.* sărac în nutreţ, lipsit de nutreţ.
Futter|atlas, *-ses, -se, m. (text.)* atlaz, satin pentru căptuşeală.
Futterbank, *-bänke, f. (agr.)* tocător de paie.
Futterbarren, *-s, -, m.* iesle.
Futterbasis, *-basen, f.* bază furajeră; **die ~ der Milchwirtschaft** baza de nutreţ a fermei de lapte.
Futterbau, *-(e)s, m. sg. (agr.)* cultură a furajelor.
Futterbeutel, *-s, -, m.* traistă (cu ovăz) la gâtul cailor.
Futterbiene, *-n, f.* albină lucrătoare.
Futterboden, *-s, -böden, m.* pod de fân, pod pentru nutreţ.
Futterbohne, *-n, f. (agr.)* fasole furajeră *(Vicia angustifolia).*
Futterdämpfer, *-s, -, m. (agr.)* instalaţie pentru muiatul nutreţului, etuvă de furaje.
Futter|eiweiß *n. sg.* proteină furajeră.
Futter|erbse, *-n, f. (agr.)* mazăre furajeră.
Futter|ernte, *-n, f.* cosit al fânului; recoltă a furajelor.
Futterfassungsjournal [-ʒurna:l], *-s, -e, n. (mil.)* registru de raţie furajeră.
Futterfläche, *-n, f. (agr.)* suprafaţă cultivată cu nutreţuri.
Futterfruchtwechsel, *-s, m. sg.* alternanţă la semănatul furajelor.
Futtergeld, *-(e)s, -er, n.* alocaţie, bani de furaj.
Futtergerste *f. sg. (agr.)* orz furajer.
Futtergetreide, *-s, n. sg.* cereale furajere.
Futtergewächse *pl.* plante furajere.
Futtergras, *-es, -gräser, n.* iarbă furajeră, nutreţ verde.
Futter|hafer, *-s, m. sg.* ovăz furajer.
Futter|händler, *-s, -, m.* negustor de furaje.
Futter|häus|chen, *-s, -, n.* colivie (deschisă şi acoperită) pentru hrănirea păsărelelor cântătoare iarna.
Futter|häusel, *-s, -, n. (reg.)* v. Futterhäuschen.
Futter|holen, *-s, n. sg.* aprovizionare cu nutreţ.
Futter|holz, *-es, n. sg.* lemn de îmbrăcat, de căptuşit, de umplutură.
Futterkalk, *-(e)s, m. sg. (agr.)* săruri furajere de calciu.
Futterkammer, *-n, f.* magazie de furaje.
Futterkartoffel, *-n, f. (agr.)* cartof furajer.
Futterkasten, *-s, -* (şi *-kästen), m.* ladă pentru nutreţ.
Futterklinge, *-n, f. (agr.)* cuţit de tocat nutreţ.
Futterknecht, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(înv.)* grăjdar. **2.** *(mil.)* soldat care duce caii la păşune.
Futterkoch|apparat, *-(e)s, -e, m.* v. Futterdämpfer.
Futterkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coş pentru furaje.
Futterkraut, *-(e)s, -kräuter, n.* plantă furajeră.
Futterkrippe, *-n, f.* **1.** iesle. **2.** *(fig.)* slujbă uşoară şi rentabilă.
Futterküche, *-n, f.* încăpere pentru pregătitul hranei animalelor.
Futterlade, *-n, f.* v. Futterkasten.
Futterlage *f. sg.* situaţie a furajelor.
Futterleder, *-s, -, n.* piele de căptuşeală, meşină.
Futterleinwand *f. sg.* pânză de căptuşeală.
Futtermangel, *-s, -mängel, m.* lipsă de nutreţ, de mijloace furajere.
Futtermantel, *-s, -mäntel, m. (constr.)* **1.** zid de protecţie. **2.** înveliş, strat de căptuşire.
Futtermehl, *-(e)s, n. sg.* făină furajeră.
Futtermittel, *-s, -, n.* nutreţ, furaj.
Futtermittelbewertung, *-en, f. (agr.)* evaluarea produselor furajere.
Futtermittelnot *f. sg.* lipsă de nutreţ.
futtern, *futterte, gefuttert, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(fam.)* a mânca, a înfuleca. **2.** *(reg.)* a înjura. **II.** *tr. (reg.)* a hrăni, a da nutreţ.
füttern, *fütterte, gefüttert, vb. (h) tr.* **1.** a hrăni, a da nutreţ (vitelor); a hrăni (copiii); **er füttert das Vieh** hrăneşte vitele. **2.** a căptuşi; **mit Seide ~** a căptuşi cu mătase; **mit Pelz ~** a îmblăni.
Futternapf, *-(e)s, -näpfe, m.* castron pentru hrană (a animalelor de companie).
Futterneid, *-(e)s, m. sg. (fig.)* invidie.
Futternetz, *-es, -e, n.* traistă (împletită) pentru nutreţ.
Futternot *f. sg.* v. Futtermittelnot.
Futterpflanze, *-n, f.* plantă furajeră.
Futterpreis, *-es, -e, m.* preţ al furajelor, al nutreţului.
Futterproblem, *-s, -e, n.* problemă a furajului.
Futter|raufe, *-n, f.* v. Futterbarren.
futter|reich *adj.* bogat în nutreţ.
Futter|rübe, *-n, f. (bot.)* sfeclă furajeră *(Brassica napus esculenta).*
Futtersack, *-(e)s, -säcke, m.* traistă cu nutreţ pusă de gâtul cailor.
Futterschneide, *-n, f.* v. Futterklinge.
Futterschneidemaschine, *-n, f.*, **Futterschneider**, *-s, -, m.* maşină de tocat nutreţ, furaje.
Futterschwinge, *-n, f.* vânturătoare de nutreţ.
Futterseide, *-n, f.* mătase de căptuşeală.
Futter|sparsette *f. sg. (bot.)* sparcetă *(Onobrychis viciaefolia).*
Futter|speicher, *-s, -, m.* hambar pentru nutreţuri.
Futter|stand, *-(e)s, -stände, m.* iesle.
Futter|stätte, *-n, f.* loc de hrănit vitele.
Futter|stoff, *-(e)s, -e, m.* căptuşeală de haină.
Futter|stroh, *-(e)s, n. sg.* paie de nutreţ.
Futtertrog, *-(e)s, -tröge, m.* troacă (pentru porci.)
Futtertuch, *-(e)s, -tücher, n.* pânză de căptuşeală.
Futterturm, *-(e)s, -türme, m.* turn de siloz pentru furaj verde.
Fütterung, *-en, f.* **1.** hrănire, furajare (a animalelor). **2.** nutreţ, furaj. **3.** căptuşire; **~ mit Pelz** îmblănire; **~ mit Watte** vătuire.
Fütterungs|station, *-en, f.* staţie, centru de hrănire (a vitelor şi păsărilor)
Fütterungs|zeit *f. sg.* timp, oră de hrănire, de dat nutreţ.
Futterverwerter, *-s, -, m. (agr.)* animal cu randament (bun sau rău) la îngrăşare.
Futtervor|rat, *-(e)s, -räte, m.* provizie de nutreţ.
Futterware, *-n, f. (text.)* tricot scămoşat.
Futterweide, *-n, f.* păşune, fâneaţă.
Futterwicke, *-n, f. (bot.)* măzăriche, borceag *(Vicia sativa).*
Futterzeug, *-(e)s, n. sg.* v. Futterstoff.
Futur, *-s, -e, n. (gram.)* (timp) viitor.
Futurismus, *-, m. sg. (arte)* futurism.
Futurist, *-en, -en, m. (arte)* futurist.
futuristisch *adj. (arte)* futurist.
Futurologie *f. sg.* futurologie.
Futurum, *-s, n. sg.* v. Futur.
Fuzel, *-s, -, m. (austr., fam.)* scamă.
fuzeln, *fuzelte, gefuzelt (ich fuz(e)le), vb. (h) intr. (austr.)* **1.** a scrie foarte mărunt. **2.** a tăia în bucăţi foarte mici, a toca.
Fuzzi, *-s, -s, m. (fam.)* tip neserios.
FZM *presc.* de la Feldzeugmeister.

G

G, g, -, - (şi *-s*) *n.* **1.** (litera şi sunetul) G, g. **2.** *(muz.)* sol; **G-Dur** sol major; **g-Moll** sol minor; **G-Schlüssel** cheia (lui) sol.

G *presc.* de la: **1.** Geld. **2.** Gauß.

g *presc.* de la **1.** Grad. **2.** Gramm **3.** *(austr., înv.)* Groschen.

Ga *presc.* de la Gallium

gab *pers.* 1 şi a 3-a *ind. imperf.* de la geben.

Gabardine [-'di:n şi -'di:nə], *-s, m. sg.* şi *-, f. sg. (text.)* gabardină.

Gabardinemantel, *-s, -mäntel, m.* palton, mantou de gabardină.

Gabar(r)e, *-n, f. (mar.)* dubas, luntre lată pentru încărcatul şi descărcatul corăbiilor.

Gabe, *-n, f.* **1.** dar, cadou; **milde** ~ pomană. **2.** ofrandă, sacrificiu. **3.** *(med.)* administrare a unui medicament; doză; **in kleinen ~n** în doze mici. **4.** *(fig.)* dar, talent: ~ **der Rede** talent de orator; **sie hat die ~ zu gefallen** are pe vino-ncoace. **5.** *(pop.)* bacşiş. **6.** *(înv.)* impozit, dijmă, dări.

Gabel, *-n, f.* **1.** furculiţă; ~ **mit drei Zinken** furculiţă cu trei dinţi; **etwas auf die ~ nehmen a)** a lua ceva în furculiţă; **b)** *(fig.)* a se jura pe ceva. **2.** *(agr.)* furcă de fier, furcoi. **3.** *(mar.)* furchet. **4.** furculiţă cu cârlig (la ceasornic). **5.** furcă (la biciclete). **6.** *(text.)* furcă a sulului. **7.** stâlpi de sprijin (care susţin acoperişul casei ţărăneşti). **8.** *(vit.)* cârcel de viţă. **9.** crăcană. **10.** hulubă. **11.** răspântie. **12.** bifurcare. **13.** *(mil.)* furcă. **14.** *(la jocuri de cărţi)* furculiţă (între doi adversari). **15.** *(şah)* furculiţă. **16.** *(vân.)* coarne de cerb. **17.** v. Gabelbein.

Gabel|achse, *-n, f.* ax bifurcat.

Gabel|anker, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* ancoră cu furcă. **2.** *(constr.)* ancoraj cu capăt bifurcat.

Gabel|arbeit, *-en, f.* lucru de mână lucrat cu croşeta şi cu un ac în formă de U.

Gabel|arm, *-(e)s, -e, m.* hulubă.

Gabel|ast, *-(e)s, -äste, m. (bot.)* gemănare, creangă bifurcată.

Gabelbaum, *-(e)s, -bäume, m.* **1.** hulubă. **2.** mâner la roabă.

Gabelbein, *-(e)s, -e, n.* (os) iadeş (la păsări).

Gabelbissen, *-s, -, m. (cul., mai ales la pl.)* filé de heringi.

Gabelbock, *-(e)s, -böcke, m. (zool., vân.)* **1.** căprior cu coarne bifurcate. **2.** antilopă de prerie *(Antilocapra americana)*.

Gabeldeichsel, *-n, f.* hulubă.

Gabel|einguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* gură bifurcată de turnat.

Gabelfederung, *-en, f.* furcă telescopică (la motociclete).

Gab(e)ler, *-s, -, m.* **1.** încărcător. **2.** *(vân.)* cerb de doi ani.

gabelförmig *adj.* bifurcat, crăcănat; **sich ~ teilen** a se bifurca.

Gabelfrüh|stück, *-s, -e, n.* dejun, gustare (înaintea prânzului).

Gabelge|hörn, *-(e)s, -e, n.* v. Gabelgeweih.

Gabelgelenk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tehn.)* şarnieră bifurcată. **2.** articulaţie cu furcă. **3.** balama. **4.** cap al oiştii.

Gabelgeweih, *-(e)s, -e, n. (vân.)* coarnele bifurcate ale cerbului.

Gabelgriff, *-(e)s, -e, m. (sport)* apucare, mişcare în furculiţă (a luptătorilor).

Gabelhaue, *-n, f.* sapă bifurcată.

Gabelhebel, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie cu furcă, pârghie bifurcată.

Gabelhirsch, *-(e)s, -e, m. (vân.)* cerb de doi ani cu coarnele bifurcate.

Gabelholz, *-es, -hölzer, n.* **1.** lemn crăcănat; proţap. **2.** furcă (de lemn). **3.** hulubă.

Gabelhuhn, *-(e)s, -hühner, n. (vân.)* pui de potârniche.

gabelicht *(înv.)*, **gabelig** *adj.* crăcănat, înfurcat, bifurcat.

Gabelknochen, *-s, -, m.* v. Gabelbein.

Gabelkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* dintele-dracului *(Polygonum hydropiper)*.

Gabelkreuz, *-es, -e, n.* cruce cu braţe oblice.

Gabelmast, *-(e)s, -e(n), m.* catarg crăcănat, bifurcat.

Gabelmotor, *-s, -en, m.* motor cu cilindri în V.

gabeln, *gabelte, gegabelt (ich gab(e)le) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lua în furculiţă, în furcă, în coarne; **Heu** ~ a încărca (descărca) fân cu furca. **2.** *(fam.)* a pescui, a face rost de ceva. **II.** *intr.* **1.** a căuta să apuce ceva; *(fig.)* **nach etwas** ~ a vâna, a pescui ceva. **2.** *(pop.)* a mânca cu furculiţa. **III.** *refl.* a se împărţi în două, a se ramifica, a se bifurca.

Gabelpfanne, *-n, f. (turnătorie)* oală de turnare cu furca.

Gabelpferd, *-(e)s, -e, n.* cal rotaş; cal hulubar.

Gabelpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct de bifurcare.

Gabelrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* ţeavă bifurcată.

Gabelschießen, *-s, n. sg. (mil.)* tragere sprijinită pe crăcană.

Gabelschlüssel, *-s, -, m. (tehn.)* cheie fixă tip furcă.

Gabelschwanz, *-es, -schwänze, m.* **1.** coadă despicată, bifurcată. **2.** *(ornit.)* v. Gabelweihe. **3.** *(entom.)* fluture-de-noapte *(Dicranura)*.

gabelschwänzig *adj.* cu coadă bifurcată, înfurcită.

Gabel|spaltung, *-en, f. (bot.)* dihotomie.

Gabel|sprossen *pl.* ultimele două rămurele ale coarnelor cerbului.

gabel|ständig *adj.* bifurcat, crăcănat.

Gabel|stange, *-n, f.* furcoi.

Gabel|stapler, *-s, -, m. (tehn.)* stivuitor cu furcă.

Gabel|stelle, *-n, f.* bifurcare, crăcană (la arbori).

Gabel|stiel, *-(e)s, -e, m.* **1.** coadă a furcii. **2.** mâner al furculiţei.

Gabel|stütze, *-n, f.* **1.** sprijoană (la căruţă). **2.** *(mil.)* crăcană (la puşca mitralieră).

gabelteilig *adj.* v. gabelständig.

Gabelteilung, *-en, f.* **1.** bifurcare, ramificare; bifurcaţie. **2.** *(log.)* dihotomie.

Gabelung, *-en, f.* **1.** luare în furcă, în furculiţă. **2.** bifurcare, ramificare. **3.** ramificaţie, bifurcaţie, răspântie. **4.** furcă, gemănare, crăcană (la arbori).

Gabelwagen, *-s, -, m.* căruţă cu hulube; roabă cu două rude.

Gabelweg, *-(e)s, -e, m.* drum bifurcat, ramificat.

Gabelweihe, *-n, f. (ornit.)* gaie roşie *(Milvus milvus)*.

Gabelzacke, **Gabelzinke**, *-n, f.* dinte de furcă; dinte de furculiţă.

Gabenbereitung, *-en, f. (bis. cat.)* sfinţire a darurilor (pâine şi vin).

Gabenbringer, *-s, -, m.* **1.** persoană care aduce daruri, persoană darnică. **2.** donator.

Gabenfresser, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* judecător coruptibil, venal. **2.** *(fam.)* cerşetor.

Gabensammlung, *-en, f.* colectă de daruri, de ofrande.

Gaben|spender, *-s, -, m.* v. Gabenbringer **(2)**.

Gabentisch, *-(e)s, -e, m.* masă de daruri, cu daruri.

Gabentanz, *-es, m. sg.* cotilion.

Gabler, *-s, -, m. (vân.)* cerb de doi ani.

gablicht *(înv.)*, **gablig** *adj.* crăcănat, bifurcat.

gach *adj. (înv., reg.)* **1.** pripit. **2.** lacom.

Gach *f. sg. (reg.)* **1.** mânie (pripită), irascibilitate. **2.** *(în expr.)* **er weiß nicht ~ zu sagen** nu ştie să numere nici până la cinci.

gack *interj. (onomatopee)* cotcodac.

Gack|ei, *-(e)s, -er, n. (fam.)* ou (de găină).

Gackelei, *-en, f.* **1.** cotcodăceală, cotcodăcit. **2.** *(fig.)* flecărit, bârfeală, sporovăială, taifas.

gackeln, *gackelte, gegackelt (ich gack(e)le)*, **gacken**, *gackte, gegackt*, **gackern**, *gackerte, gegackert*, **gacksen**, *gackste, gegackst (du, er gackst), vb. (h) intr.* **1.** a cotcodăci. **2.** *(fam.)* a sporovăi, a trăncăni, a bârfi; **wie eine Gans** ~ a trăncăni toată ziua; **Hühner, die viel ~, legen wenig Eier** vorbă multă sărăcia omului.

Gadem, **Gaden**, *-s, -, m.* (şi *n.*) *(reg.)* **1.** casă cu o singură odaie; colibă, cocioabă. **2.** prăvălie, dugheană. **3.** hambar. **4.** perete superior al unei bazilici. **5.** etaj; dormitor la etaj.

gadlich *adj. (reg.)* potrivit, corespunzător.

Gadolinium, *-s, n. sg. (chim.)* gadoliniu.

Gaffel, *-n, f.* **1.** *(reg.)* furcă. **2.** *(mar.)* vergă, pic. **3.** *(înv.)* breaslă, corporaţie. **4.** *(înv.)* tribut, dajdie.

Gaffelbote, *-n, -n, m. (reg.)* persoană care invită la înmormântare.

Gaffelbruder, *-s, -brüder, m. (înv.)* tovarăş de breaslă.

Gaffelschoner, *-s, -, m. (mar.)* navă cu vele lungi şi două catarge.

Gaffel|segel, *-s, -, n. (mar.)* velă randă.

Gaffel|segelbaum, *-(e)s, -bäume, m. (mar.)* ghiu.

gaffen, *gaffte, gegafft, vb. (h) intr.* a căsca gura, a se holba, a se zgâi.

Gaffer, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* gură-cască.

Gafferei *f. sg.* holbat, zgâit.

Gag [gæg], *-s, -s, m.* gag, glumă, banc.

Gagat, *-(e)s, -e, m.*, **Gagatkohle**, *-n, f. (mineral.)* gagat.

Gage ['ga:ʒə], *-n, f.* salariu, soldă, leafă (de actor, artist).

Gagel|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* mirt-de-câmpie *(Myrica gale)*.

Gagevorschuss ['ga:ʒə-], *-es, schüsse, m.* avans din leafă (la artişti), din soldă.

Gagist [-'ʒɪst], *-en, -en, m. (reg.)* funcţionar angajat cu leafă fixă; *(teatru)* gajist.

gäh *adj. (reg.)* v. jäh.

gähnen, *gähnte, gegähnt, vb. (h) intr.* **1.** a căsca. **2.***(fig.)* a se căsca, a se deschide; **vor uns gähnt ein dunkles Loch** în fața noastră se cască o groapă întunecoasă.
Gähnen, *-s, n. sg.* căscat.
gähnend I. *part. prez.* de la gähnen. **II.** *adj.* care se cască, se deschide; **~er Abgrund** prăpastie deschisă; **~e Leere** gol, abis.
Gähner, *-s, -, m.* persoană care cască.
Gähnkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m.* căscat convulsiv.
Gähnsucht *f. sg.* nevoie de a căsca des.
gäh|stolzig *adj. (reg.)* abrupt.
Gala (și **Gala**) *f. sg.* **1.** gală. **2.** ținută de gală; **er wirft sich in ~** se îmbracă în ținută de gală.
Gala|anzung, *-(e)s, -züge, m.* costum de gală.
Galabankett, *-(e)s, -e, n.* banchet de gală.
Galadegen, *-s, -, m.* sabie de gală.
Gala|diner [-dine:], *-s, -s, n.* dineu de gală.
Galakleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de gală.
galaktisch *adj.* galactic.
Galaktit, *-s, -e, m. (mineral.)* galactită.
Galaktometer, *-s, -, n.* (și *m.*) galactometru.
Galalith, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* galatită.
galamäßig *adv.* de gală; ca pentru gală.
Galan, *-s, -e, m.* (puțin *peior.*) iubit, drăguț, amant, curtezan; **den ~ machen** a face curte (unei femei).
Galander, *-s, -, m.* **1.** *(ornit.)* ciocârlie *(Alauda arvensis)*. **2.** *(entom.)* gărgăriță *(Curculis)*. **3.** *(bot.)* coriandru *(Coriandrum sativum)*. **4.** v. Kalander.
galant *adj.* **1.** politicos, amabil, curtenitor, galant; **die ~e Zeit** epoca sau secolul galanteriei, secolul al XVIII-lea; rococo; **~es Benehmen** galanterie, maniere politicoase. **2.** amoros, galant, erotic: **~es Abenteuer** aventură amoroasă, galantă; **~e Krankheit** boală sexuală.
Galanterie, *-n* [-'ri:ən], *f.* **1.** galanterie, curtenie, maniere politicoase. **2.** compliment galant. **3.** aventură amoroasă.
Galanterie|arbeiten *pl.*, **Galanterie|artikel**, *-s, -, m.* articol de galanterie, obiect de lux, de modă; podoabe.
Galanteriedegen, *-s, -, m. (ist.)* spadă scurtă.
Galanterie|handel, *-s, m. sg.* comerț cu articole de galanterie, de lux, de modă, cu podoabe.
Galanterie|händler, *-s, -, m.* negustor de articole de galanterie, de obiecte de lux, de modă, de podoabe.
Galanteriekrankheit, *-en, f.* boală sexuală.
Galanterieleder, *-s, n. sg.* piele pentru poșete, geamantane.
Galanteriesachen, **Galanteriewaren** *pl.* articole de galanterie, de lux, de modă, de podoabe.
Galanteriewarenhandlung, *-en, f.* magazin de galanterie, de obiecte de lux, de modă; podoabe.
Galant|heit *f. sg.* galanterie, curtenie, maniere politicoase.
Galant|homme [galan'tɔm], *-s, -s, m. (înv.)* gentilom.
Galatafel, *-n, f.* masă de gală, supeu de gală.
Galatag, *-(e)s, -e, m.* zi de gală.
Gala|uniform, *-en, f.* uniformă de gală.
Galavor|stellung, *-en, f.* reprezentație de gală.
Galawagen, *-s, -, m.* trăsură de gală, caleașcă.
Galaxie, *-n, f.* galaxie.
Galaxis *f. sg. (astron.)* **1.** Calea-laptelui. **2.** *(rar)* galaxie.
Gäle, *-n, -n, m.* persoană din Gael, gal.
Galeasse, *-n, f. (mar. înv.)* galeră rapidă (de coastă).
Galeere, *-n, f. (mar.)* galeră; *(înv.)* **zu den ~n verurteilen** sau **auf die ~ schicken** a condamna la galere.
Galeerenhauptmann, *-(e)s, -hauptleute, m.* căpitan, comandant de galeră.
Galeeren|ofen, *-s, -öfen, m. (ind. chim.)* cuptor cu retorte (pentru producția de acid sulfuric, azotic, arsenic etc.).
Galeerensklave [-və], *-n, -n, m. (ist.)* sclav condamnat la galere, sclav de galere.
Galeerensklaverei *f. sg.* sclavie pe galere.
Galeeren|strafe, *-n, f.* muncă silnică pe galere.
Galeeren|sträfling, *-s, -e, m.* condamnat la galere.
Galenik *f. sg. (farm.)* galenism.
galenisch *adj.* **1.** preparat din droguri. **2.** galenic.
Galenit, *-(e)s, n.* (și *m*) *sg.* galenită.
Galeone, *-n, f. (ist.)* galion, navă medievală de război.
Galeote, *-n, f. (ist.)* **1.** galeră mică, rapidă. **2.** corabie lunguiață cu pânze.
Galerie, *-n*, [-'ri:ən], *f.* **1.** *(arhit.)* galerie, coridor, culoar, gang; colonadă. **2.** *(mil.)* tranșee (acoperită). **3.** *(mine)* gang, cărare. **4.** *(teatru)* ultim balcon, galerie; **er spielt für die ~** urmărește succese ieftine. **5.** galerie, colecție de tablouri. **6.** susținători, suporteri; galerie. **7.** mulțime, număr; **eine ~ schöner Frauen** o pleiadă de femei frumoase. **8.** covor oriental lung. **9.** *(ist.)* galeria pușcașilor (la cetățile medievale). **10.** *(austr., înv.)* lume interlopă. **11.** *(rar)* pasaj cu magazine, acoperit cu sticlă.
Galeriebesucher, *-s, -, m. (teatru)* spectator de la galerie.
Galerist, *-en, -en, m.* proprietar, director al unei galerii de artă.
Galette, *-n, f. (cul.)* un fel de plăcintă.
Galgantwurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină de galagan *(Alpinis officinarum)*.
Galgen, *-s, -, m.* **1.** spânzurătoare, furci; **jn. an den ~ bringen** a face pe cineva să ajungă la spânzurătoare, în furci; **er ist reif für den ~** e bun de spânzurat; **an den ~ kommen** a fi spânzurat; a fi ridicat în furci; **er wird noch am ~ enden** o să sfârșească în ștreang. **2.** furcă a fântânii. **3.** *(tehn.)* capră cu consolă.
Galgenberg, *-(e)s, -e, m.* deal al spânzurătorii; loc de execuție.
Galgenbraten, *-s, -, m. (fig.)* ticălos, răufăcător.
Galgenbrunnen, *-s, -, m.* puț cu cumpănă.
Galgendieb, *-(e)s, -e, m.* v. Galgenbraten.
Galgenfrist, *-en, f.* **1.** termen de grație (acordat osânditului înainte de spânzurătoare). **2.** *(fig.)* termen foarte scurt, termen ultim; **eine ~ gewähren** a acorda o ultimă amânare.
Galgengesicht, *-(e)s, -er, n. (fam.)* **1.** mutră, figură disperată. **2.** ticălos.
Galgenholz, *-es, n. sg.* lemn de spânzurătoare.
Galgenhumor, *-s, m. sg. (fig.)* haz de necaz.
Galgenleiter, *-n, f.* scară de spânzurătoare.
Galgenmännlein, *-s, -, n. (bot.)* rădăcină de mătrăgună *(Mandragora officinalis)*.
galgenmäßig *adj.* (vrednic) de spânzurătoare; ca la spânzurătoare.
Galgenmiene, *-n, f.* v. Galgengesicht (**1**).
Galgen|nagel, *-s, -nägel, m. (reg.)* morcov.
Galgenschelm, *-(e)s, -e, m.* ticălos.
Galgenschwengel, *-s, -, m.* v. Galgenstrick (**2**).
Galgen|strafe, *-n, f.* pedeapsă cu spânzurătoarea.
Galgen|streich, *-(e)s, -e, m.* ticăloșie.
Galgen|strick, *-(e)s, -e, m.* **1.** funie de spânzurătoare. **2.** *(fam.)* ștrengar, poznaș.
Galgenvogel, *-s, -vögel, m.* **1.** corb. **2.** ticălos.
Galiläer [-'lɛ:ɐ], *-s, -, m.* **1.** galilean, locuitor din Galileea. **2.** *sg. (bis.)* Galileanul, Cristos.
galiläisch [-'lɛ:iʃ] *adj.* galileic, din Galileea.
Galimathias, *-, m. sg.* vorbe alandala, galimatias.
Galion, *-s, -e, n. (mar., înv.)* construcție artistică la prova navelor vechi.
Galionsfigur, *-en, f. (mar., înv.)* ornament la prova corăbiilor.
Galiote, *-n, f.* v. Galeote.
Galizen|stein, *-(e)s, -e, m. (înv.)* sulfați (de cupru, de fier și de zinc: nume generic).
Galizier [-tsiɐ], *-s, -, m.* galițian, locuitor din Galiția.
galizisch *adj.* galițian.
Galjass, *-jassen, f.* v. Galeasse.
Galjon, *-s, -e, n.* v. Gallion.
gall|abtreibend *adj. (med.)* colagog.
Gall|apfel, *-s, -äpfel, m.* **1.** *(bot.)* gală, gogoașă de ristic. **2.** *(agr.)* nucă galică.
Gall|apfel|aufguss, *-es, -güsse, m.* infuzie de gogoașă de ristic.
Gall|apfelgerbsäure *f. sg. (chim.)* acid galotanic.
Gall|apfelsäure *f. sg. (chim.)* tanin, acid galic.
Galle, *-n, f.* **1.** fiere, bilă; vezică biliară, bășică a fierii. **2.** *(fig.)* supărare, fiere, venin; **er schüttet seine ~ aus** sau **er macht seiner ~ Luft** își varsă fierea, veninul; **voll ~ sein** a fi plin de venin, de răutate; **eine Rede voll ~** o cuvântare plină de venin; **es erregt mir die ~** sau **es treibt mir die ~ ins Blut** mă face să-mi ies din fire; **die ~ regt sich bei ihm** se zbârlește, se aprinde de mânie; **die ~ läuft ihm über** îl cuprinde mânia, furia, își varsă furia; **er macht sich ~** își face sânge rău. **3.** *(bot.)* gală, gogoașă. **4.** *(vet.)* umflătură moale (la genunchiul calului); **dieses Pferd hat ~** calul acesta are o umflătură la genunchi. **5.** *(metal.)* vid, gol de turnare; gol, suflură; *(geol.)* cavernă. **6.** *(ind. sticlei)* spumă. **7.** porțiune, petic de ogor neproductiv, uscat, cu pecingine. **8.** curcubeu incomplet; *(pop.)* semn de furtună pe cer. **9.** pată de rășină (în lemn). **10.** *(vân.)* coadă a vânatului mare.
gallebitter *adj.* amar ca fierea.
Gall|eiche, *-n, f. (bot.)* stejar cu gale.
gallen, *gallte, gegallt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a vopsi (mătasea) în negru. **2.** *(în expr.)* **einen Fisch ~** a scoate fierea peștelui. **II.** *intr. (vân.)* a urina.
gällen, *gällte, gegällt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) necăji, a (se) amărî, a (se) mânia.
Gallen|anfall, *-(e)s, -fälle, m.* criză biliară.
gallen|artig *adj.* ca fierea.
gallenbitter *adj.* amar ca fierea.
Gallenblase, *-n, f. (anat.)* vezică biliară.
Gallenblasen|entzündung, *-en, f. (med.)* colecistită.
Gallenfarb|stoff, *-(e)s, m. sg.* pigment biliar.
Gallenfieber, *-s, n. sg. (vet.)* gălbează.
Gallenfliege, *-n, f. (entom.)* insectă-de-gogoși *(Cecidomyidae)*.
Gallenfluss, *-es, m. sg. (med.)* revărsare a fierei
Gallenflüssigkeit *f. sg. (fiziol.)* fiere.
Gallengang, *-(e)s, -gänge, m. (anat.)* canalicul biliar.
Gallengrieß, *-es, m. sg. (med.)* microlitiază a vezicii biliare.
Gallenkolik, *-en, f.* colică biliară.
gallenkrank *adj.* bolnav de fiere, suferind de bilă.
Gallenlaus, *-läuse, f.* păduche care face gale *(Aphidae)*.
Gallenleiden, *-s, n. sg. (med.)* colecistopatie.
Gallenpilz, *-es, -e, m. (bot.)* mânătarcă amară *(Boletus felleus)*.
Gallenpuls|ader, *-n, f. (anat.)* arteră hepatică.
Gallenröhrling, *-s, -e, m.* v. Gallenpilz.
Gallensäure *f. sg. (chim.)* acid cholic.
Gallen|stein, *-(e)s, -e, m. (med.)* calcul biliar.
Gallen|steinkrankheit, *-en, f. (med.)* litiază biliară.
Gallensucht *f. sg.* v. Gelbsucht.
gallensüchtig *adj.* v. gelbsüchtig.
gallentreibend *adj.* stimulator pentru fiere.
Gallenweg, *-(e)s, -e, m.* v. Gallengang.
Gallert, *-(e)s, -e, n.* gelatină; aspic; gel.
gallert|ähnlich, **gallert|artig** *adj.* gelatinos, ca gelatina.
Gallerte, *-n, f.* v. Gallert.
Gallert|extrakt, *-(e)s, -e, m.* extract de gelatină *(Collema)*.
Gallertflechte, *-n, f. (bot.)* lichen gelatinos.
Gallertgewebe, *-s, -, n. (zool.)* țesut gelatinos.
gallertig *adj.* gelatinos.
Gallertmasse *f. sg.* masă gelatinoasă.
Gallertsäure, *-n, f. (chim.)* acid pectic.
Gallertschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* ciupercă moale tremurătoare *(Tremellinae)*.
gallicht *adj. (reg.)* v. gallig.
Gallier [-liɐ], *-s, -, m. (ist.)* gal.
gallieren, *gallierte, galliert, vb. (h) tr. (tăb.)* a argăsi, a tăbăci cu acid tanic.
gallig *adj.* **1.** bilios, care conține fiere. **2.** *(fig.)* veninos, arțăgos; morocănos; ironic.
Galligkeit *f. sg.* caracter veninos, arțăgos.

gallikanisch *adj.* galican, catolic: **die ~e Kirche** biserica catolică (din Franța înainte de 1789).

Gallimathias, -, *m. sg.* v. Galimathias.

Galliote, *-n, f.* v. Galeote.

gallisch *adj.* **1.** *(ist.)* galic. **2.** *(înv.)* francez. **3.** *(fig., înv.)* spiritual, spumos (în spiritul francez).

Gallium, *-s, n. sg. (chim.)* galiu.

Gallizismus, -, *-men, m.* galicism, expresie specifică franceză.

Gallmilbe, *-n, f. (entom.)* acarian producător de gale *(Eriophydae)*.

Gallmücken *pl. (entom.)* țânțari *(Ceidomydae)*.

Gallomane, *-n, -n, m.* galoman, franțuzit.

Gallomanie *f. sg.* galomanie, admirație excesivă a ceea ce este francez.

Gallon ['gælɔn], *-s, -s, m.* și *n.*, **Gallone**, *-n, f.* galon, măsură de 4,54 litri în Marea Britanie (în Anglia), de 3,78 litri în America.

galloromanisch *adj.* galoromanic.

Gallsucht *f. sg.* v. Gelbsucht.

gallsüchtig *adj.* **1.** *(med.)* bolnav de gălbenare, de icter, de hepatită. **2.** *(fig.)* veninos, artăgos; morocănos.

Gallus|säure, *-n, f. (chim.)* acid galic.

Gallus|tinte, *-n, f.* cerneală galotanică.

Gallwespen *pl. (entom.)* viespi producătoare de gale *(Cynipidae)*.

Galmei și **Galmei**, *-s, -e, m. (mineral.)* calamină, carbonat de zinc nativ.

Galon [ga'lɔ̃:], *-s, -s, m.*, **Galone**, *-n, f.* ceapraz, galon, tresă.

galonieren, *galonierte, galoniert, vb. (h) tr.* a pune galoane.

galoniert I. *part. trec. de la* galonieren. **II.** *adj.* galonat.

Galopp, *-s, -e* (și *-s*), *m.* **1.** galop: **kurzer ~** galop scurt; **im ~** în galop, în goana calului; *(fig.)* **mach ~** mână mai repede, ia-o mai repede la picior; *(fig.)* **es geht mit ihm im ~ zu Ende** merge cu pași repezi spre mormânt. **2.** galop, dans repede.

Galoppade, *-n, f.* galop, dans; galopadă.

Galoppbahn, *-en, f.* manej, pistă de galopat.

galoppieren, *galoppierte, galoppiert, vb. (h* și *s) intr.* a galopa, a merge în fuga mare, a goni.

Galoppieren, *-s, n. sg.* galopare.

galoppierend I. *part. prez.* de la galoppieren. **II.** *adj.* **1.** foarte repede, năvalnic, gonind, iute. **2.** acut; galopant: **~e Schwindsucht** tuberculoză galopantă.

Galopplauf, *-(e)s, -läufe, m.* **Galopprennen**, *-s, -, n.* goană a calului; alergare, cursă în galop.

Galopprennbahn, *-en, f.* v. Galoppbahn.

Galopp|sport, *-(e)s, m. sg.* curse (de cai) de galop.

Galosche, *-n, f.* galoș.

galst(e)rig *adj. (reg.)* **1.** rânced. **2.** galben-maroniu. **3.** *(fig.)* spumegând de furie.

galstern, *galsterte, gegalstert, vb.* **I.** *(s) intr.* a se borși, a fermenta. **II.** *(h) tr. (reg.)* a vrăji, a fermeca.

galt[1] *pers.* 1 și a 3-a *ind. imperf.* de la gelten.

galt[2] *adj. (despre vaci și capre)* stearpă, fără lapte.

Galt, *-(e)s, m. sg. (vet.)* uger inflamat; **gelber ~** tuberculoză a ugerului.

Galtvieh, *-(e)s, n. sg. (elv.)* vite tinere, tineret bovin.

Galvanisation [-va-], *-en, f. (metal.)* galvanizare.

galvanisch [-'va:-] *adj.* galvanic; **~es Element** element galvanic.

galvanisieren, *galvanisierte, galvanisiert, vb. (h) tr. (metal.)* a galvaniza.

Galvanisierung, *-en, f.* v. Galvanisation.

Galvanismus, -, *m. sg.* electricitate galvanică.

Galvano, *-s, -s, n. (tipogr.)* clișeu tipografic obținut prin galvanoplastie, galvano.

Galvanokaustik *f. sg. (med.)* galvanocaustică, cauterizare lentă.

Galvanokauter, *-s, -, m. (med.)* galvanocauter.

Galvanometer, *-s, -, n. (electr.)* galvanometru.

Galvanoplastik *f. sg.* galvanoplastie.

galvanoplastisch *adj.* galvanoplastic.

Galvanoskop, *-s, -e, n. (electr.)* galvanoscop.

Galvanotechnik *f. sg.* galvanotehnică, galvanoplastie.

Galvanotypie, *-n* [-pi:ən], *f. (tipogr.)* galvanotipie.

Gamander, *-s, -, m. (bot.)* dumbeț, jugărel *(Teucrium chamaedrys)*.

Gamander|ehrenpreis, *-es, -e, m. (bot.)* șopârliță *(Veronica chamaedrys)*.

Gamasche, *-n, f.* ghetră, jambieră; *(fig.; în expr.)* **ich hatte ~n** mi-am pierdut curajul, mi-a fost frică.

Gamaschendienst, *-(e)s, m. sg. (mil.)* formalism milităresc; instrucție cazonă; serviciu mecanic, formal.

Gamaschenknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* nasture de ghetră.

Gamaschenheld, **Gamaschenmensch**, *-en, -en, m.* v. Gamaschenritter (**2**).

Gamaschenritter, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* infanterist. **2.** *(iron.)* domnișor.

Gamaschentum, *-(e)s, n. sg.* v. Gamaschendienst.

Gambe, *-n, f. (muz.)* bas de violă, viola da gamba.

Gamben|spieler, *-s, -, m.* persoană care cântă la viola da gamba.

Gambit, *-s, -s, n. (șah)* gambit.

Gamelle, *-n, f. (elv.)* gamelă.

Gamet, *-en, -en, m. (biol.)* celulă reproducătoare, gamet.

Gametophyt, *-s, -en, n. (bot.)* gametofit, generație sexuată la plante.

Gamma, *-(s), -s, n.*, gama, a treia literă a alfabetului grecesc.

Gammafunktion, *-en, f. (mat.)* funcție gama.

Gamma|strahlen *pl.* raze gama.

Gamme, *-n, f. (muz.)* gamă.

Gammel[1], *-s, m. sg.* **1.** *(fam., peior.)* boarfe, lucruri fără valoare. **2.** resturi de la pescuit.

Gammel[2], *-n, f. (fam.)* femeie șleampătă, dezordonată.

gamm(e)lig *adj. (reg.)* vechi; stricat; **~es Fleisch** carne stricată.

gammeln, *gammelte, gegammelt (ich gamm(e)le) vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a hoinări; a pierde timpul. **2.** *(reg.) (despre alimente)* a se învechi; a se strica.

Gammler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* tânăr(ă) pletos (pletoasă), îmbrăcat(ă) neîngrijit, fără ocupație precisă; pierde-vară, hippy.

Gams, -, *-en, m.* și *f. (în limbajul vân. m.* și *n.) (reg. și vân.)* v. Gämse.

Gamsbart, **Gämsbart**, *-(e)s, -bärte, m.* smoc de barbă de capră neagră prins la pălărie.

Gamsbock, **Gämsbock**, *-(e)s, -böcke, m.* mascul al caprei negre, țap de capră neagră.

Gämse, *-n, f. (zool.)* capră neagră, capră de munte *(Capra ibex)*.

Gäms(en)geier, *-s, -, m. (ornit.)* vultur bărbos, zăgan *(Gypaetus barbatus)*.

gämsfarben *adj.* de culoarea caprei negre.

Gämsgeiß, *-en, f.* v. Gämsziege.

Gämsjäger, *-s, -, m.* vânător de capre negre.

Gamsleder, **Gämsleder**, *-s, n. sg.* piele de capră neagră.

gämsledern *adj.* din piele de capră neagră.

Gamswild, *-(e)s, n. sg. (vân.)* efectiv de capre negre.

Gamswurz, **Gämswurz** *f. sg. (bot.)* iarba-ciutei *(Doronicum austriacum)*.

Gäms|zicklein, *-s, -, n.* ied de capră neagră.

Gäms|ziege, *-n, f.* capră neagră (femelă).

Ganasche, *-n, f.* **1.** maxilar inferior al calului. **2.** *(peior.)* dobitoc, idiot.

Gand, *-en, f.* și *-s*, **Gänder**, *n. (austr., elv.)* grohotiș.

Ganef(f), *-(e)s, -e* și *-s, m. (argou)* pezevenchi, hoț.

Gan|erbe, *-n, -n, m. (reg., înv.)* comoștenitor.

ganfen, *ganfte, geganft. vb. (h) tr. (argou)* a fura, a șterpeli, a ciordi.

gang *adj. (în expr.)* **~ und gäbe** obișnuit, de toate zilele; uzual; frecvent: **das ist bei uns ~ und gäbe** acesta-i la noi un lucru obișnuit.

Gang[1], *-(e)s, Gänge, m.* **1.** *sg.* mers, umblet: **einen aufrechten ~ haben** a umbla drept; **gemessener ~** mers măsurat, potolit; **Pferd mit gutem ~(e)** cal care merge bine; **er hat einen schweren ~** umblă greu, greoi; **stolzer ~** mers mândru, semeț; **er erkennt sie am ~** o recunoaștere după mers; **seinen ~ beschleunigen** a-și grăbi, a-și iuți pasul. **2.** *sg.* mers, curs, decurs; **~ eines Dramas** mersul, desfășurarea unei drame; **der ~ der Entwicklung** mersul, cursul evoluției; **~ der Gestirne** cursul stelelor; **harter ~** mers rigid (la locomotivă); **sanfter ~** mers fără zguduituri (la locomotivă); **die Maschine außer ~ setzen** a scoate mașina din funcțiune, a opri mașina; **in ~ bringen** (sau **setzen**) a declanșa, a pune în stare de funcționare; *(metal.)* mers al topirii; **wieder in ~ bringen** a depana; **im vollen ~ sein** a fi în plin mers; *(fig.)* a bate-n plin; **wenn er aber einmal im ~ ist** dar când își ia avânt…; **das Gerücht ist im ~(e)** circulă zvonul, se vorbește; **diese Münze ist nicht mehr im ~(e)** moneda aceasta nu mai circulă, nu mai e valabilă; **die Sache ist im ~(e)** lucrul, chestiunea este pusă pe roate; **in ~ kommen** a se pune în mișcare; **der Hut ist wieder in ~ gekommen** pălăria a ajuns din nou la modă; **das Spiel ist in vollem ~(e)** jocul e în plină desfășurare; **die Sache muss ihren ~ gehen** chestiunea trebuie să se desfășoare în chip firesc; **jeder geht seinen eigenen ~** fiecare (om) își urmează, își are propriul său drum; **die Sache nimmt einen anderen ~** chestiunea ia alt curs, se schimbă situația. **3.** plimbare; drum; **letzter ~** drumul cel din urmă, înmormântarea; **wollen Sie einen ~ für mich machen?** ai vrea să faci o cursă, un drum pentru mine? **einen ~ ins Freie machen** a se plimba în aer liber; **einen ~ mit jm. machen** a se plimba cu cineva; **er hat noch ein paar Gänge vor** mai are câteva drumuri de făcut. **4.** *(muz.)* pasaj, ruladă. **5.** *(sport, la o întrecere în doi)* repriză, rundă: **er wurde beim** (sau **im**) **zweiten ~ kampfunfähig gemacht** a fost scos din luptă în repriza a doua. **6.** *(vân.)* pas, urmă; **den Hasen auf sechzig ~ schießen** a împușca iepurele la șaizeci de pași. **7.** culoar, coridor, gang; cărare; **gedeckter ~** culoar închis, acoperit; **schattiger ~** cărare umbrită; **unterirdischer ~** culoar subteran; **Gänge im Fuchsbau** galerii în vizuina de vulpe; **ich kenne seine Gänge** îi cunosc șiretlicurile; *(fig.)* **er kennt alle Gänge und Schliche der Sache** cunoaște toate amănuntele, toate chichițele chestiunii. **8.** fel de mâncare; **Gastmahl von sechs Gängen** ospăț cu șase feluri de mâncare. **9.** *(tehn.)* pas (al șurubului). **10.** *(mine)* vână, filon; **edler ~** vână bogată (în metal); **eigentlicher ~** filon propriu-zis; **einfacher ~** filon simplu; **fauler ~** vână descompusă; **tauber ~** filon steril; **zusammengesetzter ~** filon combinat. **11.** *(auto.)* (treaptă de) viteză; **erster ~** viteza întâi; **letzter ~** priză directă. **12.** mers, funcțiune; circulație; **~ einer Maschine** funcționarea unei mașini; **das ist der ~ der Welt** ăsta e cursul lumii; **der ~ der Wellen** mersul valurilor. **13.** vârtej (de moară). **14.** *(anat.)* canal, tub. **15.** *(mar.)* echipă.

Gang[2] [gæŋ], *-s, f.* **1.** bandă (de hoți, de criminali). **2.** *(fam.)* gașcă.

Gang|art, *-en, f.* **1.** mers, umblet, alură. **2.** *(mine)* gangă; *(geol.)* v. Ganggestein.

Gangbahn, *-en, f.* v. Gehbahn.

gangbar *adj.* **1.** *(despre drumuri)* practicabil, pe care se poate umbla. **2.** întrebuințat; cu circulație curentă; **eine ~e Redensart** locuțiune, expresie mult întrebuințată, la modă, în circulație; **~e Methode** metodă mult folosită, adecvată, potrivită. **3.** *(com.)* cerut, care se desface ușor; *(despre monede)* în circulație; **~e Münze** monedă în circulație.

Gangbarkeit *f. sg.* **1.** practicabilitate, bună stare (a unui drum). **2.** curs, întrebuințare, uz. **3.** desfacere ușoară (a mărfurilor).

Gangbarmachung, *-en, f.* **1.** reparare a unui drum. **2.** aducere la modă (a unui lucru), răspândire.

Gangbau, *-(e)s, -e, m. (mine)* exploatare a filonului.

Gangbord, *-(e)s, -e, m.* bancă de pe margine (la bărci).

Gangbreite, *-n, f.* **1.** lățime a filetului (la șurub). **2.** lățime a trotuarului, a culoarului.

Gängelband, *-(e)s, -bänder, n.* brâu cu hățuri pentru copii (care încep să meargă); *(fig.)* tutelă; **jn. am ~ führen** a ține pe cineva sub tutelă.

Gängelei, *-en, f.* supraveghere necontenită, tutelaj.

Gängelfleisch, *-(e)s, n. sg. (reg.)* carne tocată.

gängeln, *gängelte, gegängelt, (ich gäng(e)le) vb.* **I.** *intr.* **1.** *(h)* a umbla ca un copil mic. **2.** *(s)* a-și târși picioarele, a lipăi. **II.** *tr. (h)* **1.** a conduce pe cineva (ca pe un copil mic); a ține pe cineva sub tutelă; a dădăci. **2.** a mișca leagănul. **3.** *(reg.)* a toca; **Fleisch ~** a toca carne.

Gängelung, *-en, f. (peior.)* ținere sub tutelă, dădăceală.

Gängelwagen, *-s, -, m.* cărucior pentru copiii care încep să meargă, tare pe roțile.

Gänger, *-s, -, m.* **1.** *(rar)* pieton. **2.** *(despre cai)* trăpaș.

Gang|erz, *-es, -e, n. (mine)* mineral de filon.

Gangfenster, *-s, -, n.* fereastră pe gang, pe coridor, pe culoar.

gang|genau *adj. (despre ceasuri)* precis, care merge exact.

Gang|geschwindigkeit, *-en, f.* viteză a cursei, viteză de mers.
Gang|ge|stein, *-(e)s, -e, n. (geol.)* rocă filoniană.
Gang|gewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate (care pune în mişcare mecanismul ceasului).
ganghaft *adj.* v. gangbar.
Ganghäuer, *-s, -, m.* miner (care sapă filonul).
Ganghebel, *-s, -, m. (auto.)* schimbător de viteze.
Ganghöhe, *-n, f.* **1.** pas (al unui şurub). **2.** înălţime a unui coridor.
gängig *adj.* **1.** cu mers sprinten; **sein ~ster Gaul** calul său cel mai iute. **2.** curent, în circulaţie, în curs; uzual; **die ~en Arbeiten** lucrările în curs. **3.** *(com., despre mărfuri)* căutat, cerut. **4.** *(vân., în expr.)* **~er Hund** câine obişnuit să meargă în lesă.
Gangkluft, *-klüfte, f. (mine)* fisură în filon.
Gangkreuz, *-es, -e, n. (mine)* încrucişare de filoane.
Ganglien|nervensystem [-liən-], *-s, -e, n. (anat.)* sistem nervos ganglionar.
Ganglienzelle, *-n, f. (anat.)* celulă ganglionară.
Gängling, *-s, -e, m. (iht.)* clean *(Leuciscus cephalus)*.
Ganglion, *-s, -lien* [-liən], *n. (anat.)* **1.** ganglion. **2.** excrescenţă osoasă.
ganglion|artig *adj.* ganglionar, ca un ganglion.
Ganglionknoten, *-s, -, m. (anat.)* nod ganglionar.
Gangmasse, *-n, f. (mine)* masă filoniană.
Gangpflug, *-(e)s, -pflüge, m. (agr.)* plug autopropulsat, plug tras de tractor.
Gangpfosten, *-s, -, m. (constr.)* balustru.
Gangrad, *-(e)s, -räder, n.* roată dublă.
Gangrän, *-e, f. (med.)* cangrenă, necroză.
gangräneszieren, *gangräneszierte, gangräneszierte vb. (h) intr. (med.)* a deveni cangrenos, a se cangrena.
gangränös *adj. (med.)* cangrenos.
Gangrichtung, *-en, f.* direcţie de mers, a mersului.
Gangschaltung, *-en, f. (tehn.)* schimbare a vitezei.
Gang|spill, *-s, -e, n. (tehn.)* cabestan.
Gang|steig, *-(e)s, -e, m.* (mai ales *austr.*) trotuar.
Gang|stein, *-(e)s, -e, m. (mine)* piatră, rocă de filon.
Gangster ['gæŋstə], *-s, -, m.* gangster; bandit.
Gangsterbande, *-n, f.* bandă de gangsteri.
Gangsterfilm, *-s, -e, m.* film cu gangsteri.
Gangstertum, *-(e)s, n. sg.* banditism; lume de gangsteri.
Gang|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (mine)* stoc filonian.
Gangsystem, *-s, -e, n.* **1.** sistem al amplasării gangurilor, coridoarelor. **2.** *(ist.)* sistem, artel, asociaţie pentru munca în comun.
Gangteller, *-s, -, m. (text.)* disc al maşinii de sfoară sau şireturi.
Gangtiefe, *-n, f.* adâncime a filetului (la şurub).
Gangtür, *-en, f.* **1.** uşa de la capătul coridorului. **2.** uşă basculantă.
Gangturm, *-(e)s, -türme, m. (mine)* filon secundar, ramură a unui filon.
Gangway [gæŋwe:], *-s, f.* **1.** *(mar.)* pasarelă. **2.** *(av.)* pasaj, podeţ mobil, scară mobilă.
Gangweg, *-(e)s, -e, m.* **1.** trecătoare. **2.** *(mar.)* punte (de urcare), pasarelă.
gangweise *adv.* **1.** de, pentru, la fiecare drum sau vizită; **den Arzt ~ bezahlen** a plăti medicul pentru fiecare vizită sau consultaţie. **2.** *(mine)* în filon, de fiecare filon.
Gangweise *f. sg.* mod de a umbla, mers.
Gangwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Gehwerk.
Gangzahl, *-en, f.* număr de turaţii (la motoare).
Gangzug, *-(e)s, -züge, m.* mers al filonului.
Ganove [-və], *-n, -n, m. (fam.)* pungaş, escroc; pezevenghi, hoţ.
Ganoven|ehre [-vən-] *f. sg.* cinste de pungaş, de tâlhar.
Ganoven|sprache, *-n, f.* argou, limbaj al pungaşilor, al escrocilor.
Gans, *Gänse, f.* **1.** gâscă; **wilde ~** gâscă sălbatică; **sie macht ein Gesicht wie die ~, wenn es donnert** se sperie, încremeneşte de spaimă; **die Gänse gehen überall barfuß** oamenii sunt pretutindeni la fel. **2.** *(fig.)* gâscă, fetişcană prostuţă; **eine dumme ~** o gâscă, o neroadă, o proastă. **3.** v. Ganz.
Gansbraten, *-s, -, m. (reg.)* v. Gänsebraten.
Gäns|chen, *-s, -, n.(dim.* de la Gans) **1.** boboc de gâscă. **2.** *(fig.)* gâscuţă, gâsculiţă, prostuţă.
Gänse|aar, *-s, -e,* **Gänse|adler**, *-s, -, m. (ornit.)* vultur-de-mare, codalb *(Haliaeëtus albicilla)*.
gänse|artig *adj.* ca de gâscă.
Gänse|auge, *-s, -n, n.* **1.** ochi de gâscă. **2.** *(rar)* ghilimele.
Gänseblümchen, *-s, -, n.,* **Gänseblume**, *-n, f. (bot.)* bănuţ, părăluţă *(Bellis perennis)*.
Gänsebraten, *-s, -, m.* friptură de gâscă.
Gänsebrust, *-brüste, f.* piept de gâscă.
Gänsedistel, *-n, f. (bot.)* susai; *dornige ~* susai ţepos *(Sonchus arvensis)*.
Gänse|ei, *-(e)s, -er, n.* ou de gâscă.
Gänsefeder, *-n, f.* **1.** pană de gâscă. **2.** *(înv.)* pană de scris.
Gänsefett, *-(e)s, n. sg.* v. Gänseschmalz.
Gänsefingerkraut, *-(e)s, n. sg.* v. Gänserich (**II, 2**).
Gänsefleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de gâscă.
Gänseflügel, *-s, -, m.* aripă de gâscă.
Gänsefuß, *-es, -füße, m.* **1.** laba gâştei. **2.** *(bot.)* spanac sălbatic, tămâiţă *(Chenopodium album)*. **3.** un soi de viţă de vie. **4.** *(la foc de artificii)* trei capse legate între ele. **5.** *pl. (fam.)* ghilimele.
Gänsefüßchen, *-s, -, n. (fam., mai ales la pl.)* ghilimele.
Gänsefußschar, *-en, f. (agr.)* fier de plug cu talpă lată.
Gänse|geier, *-s, -, m. (ornit.)* vultur-călugăr *(Gyps fulcus)*.
Gänsegekröse, *-s, -, n.* v. Gänseklein.
Gänsegeschnatter, *-s, n. sg.* gâgâit de gâşte.
Gänsegrau, *-(e)s, n. sg. (reg.)* v. Gänserich (**II, 2**).
Gänse|händler, *-s, -, m.* negustor de gâşte.
Gänse|haut, *-häute, f.* **1.** piele de gâscă. **2.** *(fig.)* piele de găină; **eine ~ bekommen** a se înfiora; **mir läuft eine ~ über den Rücken** mă înfior.
Gänse|hirt, *-en, -en,* **Gänsejunge**, *-n, -n, m.* gâscar.
Gänsekeule, *-n, f.* picior, pulpă, copan de gâscă.
Gänsekiel, *-(e)s, -e, m.* pană de gâscă (pentru scris).
Gänseklein, *-s, n. sg. (cul.)* măruntaie de gâscă.
Gänsekresse, *-n, f. (bot.)* gâscariţă *(Arabis alpina)*.
Gänseküken, *-s, -, n.* boboc de gâscă.
Gänseleber, *-n, f.* ficat de gâscă.
Gänseleberpastete, *-n, f.* pateu de ficat de gâscă.
Gänsemarsch, *-(e)s, -märsche, m. (în expr.)* **im ~ gehen** a merge unul după altul, în şir (indian), în monom.
Gänsenudeln *pl.* tăiţei de îndopat gâşte.
Gänsepappel, *-n, f. (bot.)* nalbă *(Malva silvestris)*.
Gänsepfeffer, *-s, m. sg. (reg.)* v. Gänseklein.
Gänsepökelfleisch, *-(e)s, n. sg.* pastramă de gâscă.
Gänser, *-s, -, m.* **1.** *(austr.)* gâscan, gânsac. **2.** *(înv.)* negustor de păsări, de orătănii vii.
Gänserich, *-s, -e, m.* **I.** gâscan, gânsac. **II.** *(bot.)* **1.** cinci-degete *(Potentilla reptans)*. **2.** coada-racului *(Potentilla anserina)*. **3.** rumeneală *(Potentilla proucumbens)*. **4.** scrântitoare *(Potentilla supina)*.
gänserln, *gänserlte, gegänserlt, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a flecări. **2.** a aţâţa, a monta.
Gänseschmalz, *-es, n. sg.* untură, grăsime de gâscă.
Gänseschwarz, *-es, n. sg. (cul.)* măruntaie de gâscă (gătite în sânge).
Gänse|stall, *-(e)s, -ställe, m.* coteţ de gâşte.
Gänse|sterbe, *-n, f. (bot., reg.)* iederă-de-stâncă *(Erysimum crepidofolium)*.
Gänsewein, *-(e)s, m. sg. (fam., iron.)* vin botezat, apă chioară.
gänsig *adj.* prost, tâmpit.
Gänsjung, *-s, n. sg. (austr.)* v. Gänseklein.
Gansl, *-s, -, n. (reg.)* v. Gänschen.
Gansleber, *-n, f. (austr.)* ficat de gâscă.
Gänslein, *-s, -, n.* v. Gänschen.
Gant[1], *-(e)s, -e, m. (reg.)* gâscan.
Gant[2], *-en, f. (elv.)* **1.** licitaţie, vânzare publică, mezat. **2.** faliment.
Gantbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de licitaţie.
ganten, *gantete, gegantet (du gantest, er gantet) vb. (h) (elv.) tr.* şi *intr.* a licita, a vinde la mezat.
Ganter, *-s, -, m. (reg.)* **1.** dulap. **2.** pivniţă, depozit. **3.** gâscan.
Ganterich, *-s, -e, m. (reg.)* v. Gänserich (**I**).
Gant|haus, *-es, -häuser, n. (elv.)* casă unde se vinde la licitaţie.
Gantmasse, *-n, f. (înv.)* masă de creditori.
Gantmeister, **Gantner**, *-s, -, m. (înv.)* executor (la licitaţii etc.).
Gantverfahren, *-s, -, n. (elv.)* procedură de licitaţie, de execuţie.
ganz I. *adj.* **1.** tot, întreg, deplin; **ein ~er Apfel** un măr întreg; **von ~em Herzen** din toată inima; **das ~e Jahr hindurch** tot anul, în tot timpul anului, un an întreg; **im ~en Land(e)** în toată ţara, de-a lungul ţării întregi; *(muz.)* **eine ~e Note** o notă întreagă; *(pop.)* **das ist der ~e Segen** asta-i totul! **~e 30 Tage** 30 de zile în cap. **2.** *(fig.)* desăvârşit, perfect, terminat; **ein ~er Redner** un orator perfect; **ein ~er Mann** un om integru, un om şi jumătate; **~e Arbeit leisten** a face o lucrare perfectă; a face treabă bună. **II.** *adv.* **1.** foarte, cu totul, de tot; **~ oder teilweise** de tot sau în parte; **~ am Anfang** la început de tot; **er ist ~ der Mann dazu** e tocmai omul potrivit; **er ist ~ der Vater** (sau **der ~e Vater**) e taică-său întreg; **nicht ~** nu tocmai; **er hat das nicht ~ so gesagt** n-a spus-o tocmai aşa; **~ anders** cu totul altfel, altminteri; **ich bin ~ zufrieden a)** sunt pe deplin mulţumit; **b)** sunt destul de mulţumit; **das ist ~ etwas anderes** asta-i cu totul altceva; **~ besonders** în special, îndeosebi, înainte de toate; **~ gewiss** sigur, fără doar şi poate; **Goethe gehört zu den ~ Großen** Goethe face parte din cei mari de tot; **~ der Ihrige** întru totul al dumneavoastră; **eine nicht ~ unbekannte Person** o persoană nu chiar necunoscută; **~ und gar** cu totul şi cu totul; **~ und gar nicht** nicidecum, câtuşi de puţin; *(substantivat)* **im Ganzen genommen** luat, socotit în întregime, pe de-a-ntregul, în general; *(com.)* **im Ganzen verkaufen** a vinde pe de-a-ntregul; **im Großen (und) Ganzen** în general, în linii mari. **2.** binişor, suportabil, destul de; **~ gut** destul de bine; **es schmeckt ~ gut** are un gust destul de bun. **3.** numai; **sie war ~ Auge** (ea) are numai ochi; **er ist ~ Ohr** e numai urechi.
Ganz, Gänz, *Gänze, f.* **1.** *(mine)* rocă dură, compactă. **2.** *(metal.)* bară de fontă brută, lingou.
Ganze[1], *-n, -n, (ein Ganzes) n.* tot, totalitate, întregime; *(fam.)* **aufs ~ gehen** a risca totul, a viza totul; **ein großes ~s** un întreg; un tot; **vier Halbe sind zwei ~** patru jumătăţi fac doi întregi; **als ~s genommen** luat în întregime; **es geht ums ~** e vorba de totul, e în joc totul; *(mil.)* **das ~ halt!** pluton, stai!
Ganze[2], *-n, -n, m. (argou studenţesc)* o halbă (de bere) plină.
Gänze[1] *f. sg.* v. Ganz (**1, 2**).
Gänze[2] *f. sg.* deplinătate; întregime; **in der** (sau **zur**) **~** în totalitate, în întregime, total.
Ganz|edel|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră preţioasă.
Ganz|eisen, *-s, -, n.* v. Ganz (**2**).
Ganzfabrikat, *-(e)s, -e, n.* produs finit.
Ganzheit *f. sg.* **1.** deplinătate (a unui lucru). **2.** totalitate, întreg; întregime.
ganzheitlich *adj.* total, în întregime.
Ganzheitsmedizin *f. sg.* medicină generală.
Ganzheits|theorie [-ri:ən], *-n, f. (fil.)* teoria relaţiei dintre întreg şi parte.
Ganzhüfner, *-s, -, m. (înv.)* ţăran proprietar.
Ganz|invalide [-va-], *-n, -n, m.* invalid total, de gradul I.
Ganzjahresreifen, *-s, -, m.* cauciuc all-seasons, pentru tot anul.
ganzjährig *adj.* tot timpul anului; **das Hotel ist ~ geöffnet** hotelul e deschis tot anul.
Ganzkunst|seidengewebe, *-s, -, n. (text.)* ţesătură de mătase artificială pură.
Ganzleder, *-s, n. sg.* legătură (de carte) în piele.
Ganzlederband, *-(e)s, -bände, m.* volum legat complet în piele.
ganzleinen *adj.* **1.** *(despre cărţi)* legat în pânză. **2.** *(text.)* de in.
Ganzleinen, *-s, n. sg.* legătură (de carte) complet în pânză; **in ~ gebundenes Buch** carte, volum legat(ă) în întregime în pânză.
Ganzleinenband, *-(e)s, -bände, m.* volum legat complet în pânză.
gänzlich I. *adj.* total, complet, absolut. **II.** *adv.* cu desăvârşire; în întregime.
Ganzpackung, *-en, f. (med.)* împachetare completă.
Ganzpacht *f. sg.* arendă totală.

ganzrandig *adj.* cu bordură, cu margine întreagă.
Ganzrost, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* grătar monobloc.
Ganzsache, *-n, f.* carte poştală, plic cu valoare imprimată.
Ganzschluss, *-es, -schlüsse, m. (muz.)* final.
ganzseiden *adj.* din mătase pură.
Ganzseiten|editor, *-s, -en, m.* editor de pagină întreagă.
Ganz|stahl, *-(e)s, -stähle* (şi *-e*), *m.* oţel pur.
Ganz|stoff, *-(e)s, -e, m.* v. Ganzzeug.
Ganztagsbeschäftigung, *-en, f.* ocupaţie, serviciu cu orar normal de lucru.
ganztägig *adj.* care ţine toată ziua; **eine ~e Konferenz** o şedinţă de o zi întreagă.
Ganztags|schule, *-n, f.*, **Ganztags|unter|richt**, *-(e)s, m. sg.* şcoală care ţine ziua întreagă.
Ganzton, *-(e)s, -töne, m. (muz.)* ton întreg.
Ganztorkran, *-(e)s, -e,* (şi *-kräne*), *m. (tehn.)* macara portală.
ganzwollen *adj.* din lână pură.
Ganz|zeug, *-(e)s, -e, n. (ind. hârtiei)* semipastă, pastă (de zdrenţe, de lemn etc.).
gar I. *adj.* 1. *(cul.)* gata; fiert; fript; pătruns; **das Fleisch ist nicht recht ~** carnea nu este destul de pătrunsă; **das Essen ist ~** mâncarea e gata. 2. *(tehn.)* preparat, afânat, gata; **den Stahl ~ machen** a bate fierul roşu. 3. *(ind. pielii)* tăbăcit. 4. *(agr., în expr.)* **der Boden ist ~** solul are cele mai bune proprietăţi fizice, chimice şi biologice. 5. *(austr.)* gata, terminat; **das Brot ist ~** pâinea s-a terminat. II. *adv.* 1. mult; foarte; prea; straşnic; peste tot; **~ bald** foarte curând; **~ mancher** mulţi, numeroşi, nu unul; **~ nicht** deloc; **es lässt sich ~ nicht sagen** nici nu se poate spune, nu se poate preciza; **~ nichts** nimic; **die Zeit vergeht ~ schnell** timpul trece aşa de repede; **ganz und ~** cu totul, în totul. 2. încă; ci; chiar; **warum nicht ~** cum să nu, nici vorbă. 3. poate; **du bedauerst ihn noch ~** poate că îl mai şi compătimeşti; **er wird doch nicht ~ verunglückt sein** doar nu i s-o fi întâmplat vreo nenorocire.
Garage [-'ra:ʒə], *-n, f.* garaj.
Garagenbesitzer, *-s, -, m.* garajist.
Garagenwagen, *-s, -, m.* maşină parcată în general în garaj.
Garagenwärter, *-s, -, m.* paznic de garaj.
garagieren [-ʒi:-], *garagierte, garagiert, vb. (h) tr. (elv.* şi *austr.)* a gara, a băga în garaj.
Garant, *-en, -en, m.* chezaş, garant.
Garantie [-'ti:], *-n* [-'ti:ən], *f.* garanţie, chezăşie, asigurare, cauţiune; **wir können keine ~ übernehmen** nu ne putem asuma garanţii; **die ~ auf** sau **für das Gerät ist abgelaufen** a expirat garanţia aparatului; **die ~ in Anspruch nehmen** a recurge la garanţie, **angemessene ~** garanţie corespunzătoare; **vertragliche ~** garanţie contractuală.
Garantiebedingungen *pl.* clauze, condiţii de garanţie.
Garantiebetrag, *-(e)s, -beträge, m.* sumă, valoare a garanţiei.
Garantiebezeichnung, *-en, f.* indicare a garanţiei iniţiale.
Garantiebrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de garanţie.
Garantiefonds [-fɔ̃:], -[-fɔ̃:s], -[-fɔ̃:s], *m.* fond de garanţie, de asigurare.
Garantiekarte, *-n, f.* tichet de garanţie.
Garantiekosten *pl.* cheltuieli de garanţie.
Garantieleistung, *-en, f.* reparaţie efectuată în termenul de garanţie.
Garantielosigkeit *f. sg.* lipsă de garanţie.
Garantiepakt, *-(e)s, -e, m.* pact de garanţie.
Garantiepflicht, *-en, f.* obligaţie de a respecta termenul de garanţie.
Garantieprovision [-vi-], *-en, f.* comision de garanţie.
Garantie|recht, *-(e)s, -e, n.* drept de garanţie, **das ~ geltend machen** a face uz de dreptul la garanţie.
garantieren, *garantierte, garantiert, vb. (h) tr.* şi *intr.* a garanta, a asigura; a garanta pentru cineva sau ceva.
garantiert I. *part. trec.* de la garantieren. II. *adv.* cu siguranţă, garantat.
Garantieschein, *-(e)s, -e, m.* certificat de garanţie.
Garantie|stempel, *-s, -, m.* marcă (pe metale preţioase).
Garantievertrag, *-(e)s, -träge, m.* v. Garantiepakt.
Garantiezeit *f. sg.*, **Garantiezeitraum**, *-(e)s, -räume, m.* termen de garanţie.
Garaus şi **Garaus**, *-, m. sg. (fam.; în expr.)* **den ~ machen** a răpune pe cineva, a da (cuiva) lovitura de graţie; **er macht ihm den ~** îi suceşte gâtul, îl dă gata.
Garbe, *-n, f.* 1. snop; **sie binden den Weizen in ~n** leagă grâul în snopi. 2. *(mil.)* con de dispersiune, de foc, snop. 3. fascicul de lumină. 4. *(metal.)* fascicul de electrozi de sudare; mănunchi de vergele de oţel brut, de pudlaj. 5 *(bot.)* coada-şoricelului *(Achillea millefolium)*. 6. *(reg.)* ceafa şi umărul boului.
Gärb|eisen, *-s, n. sg.* fier, oţel pudlat, sudat.
gärben, *gärbte, gegärbt, vb. (h) tr.* 1. a pudla, a afina. 2. *(reg.)* a tăbăci. 3. *(reg.)* a poliza, a lustrui.
Garbenband, *-(e)s, -bänder, n.* funie de legat snopi.
Garbenbinder, *-s, -, m,* **~in**, *-nen, f.* 1. muncitor(-oare) care leagă snopii. 2. *(agr.)* maşină de legat snopi.
Garbenbindermaschine, *-n, f. (agr.)* v. Garbenbinder **(2)**.
Garbenbündel, *-s, -, n.* snop.
garbenförmig *adj.* în formă de snop.
Garbenhaufen, *-s, -, m.* claie de snopi.
Garbentisch, *-(e)s, -e, m.* masă pentru snopi (la maşina de treierat).
Gärbhammer, *-s, -hämmer, m. (metal.)* suflai de sudare.
Gär|bottich, *-(e)s, -e, m.* putină, cuvă de fermentaţie.
Gär|brand, *-(e)s, m. sg. (ceramică)* ardere de afinare sau de lustruire, smălţuire.
Gär|brühe, *-n, f.* argăseală.
Gärb|stahl, *-(e)s, -e,* (şi *-stähle*), *m. (tehn.)* oţel pudlat, sudat.
Garçon [gar'sɔ̃:], *-s, -s, m.* 1. holtei 2. *(reg.)* ospătar, chelner.
Garçonniere [garsɔ'niɛ:rə], *-n, f. (austr.)* garsonieră.
Garde, *-n, f. (mil.)* gardă; *(fig.)* **er gehört zur alten ~** face parte din vechea gardă.
Garde|adjutant, *-en, -en, m.* adjutant de gardă (domnească).
Gardedukorps [gard(d)y'ko:ɐ], -, -, 1. *n. (ist.: în Prusia)* regiment de gardă regală, regiment de gardă de cuirasieri. 2. *n.* gardă (personală). 3. *m.* soldat din regimentul de gardă.
Garde|hauptmann, *-s, -hauptleute, m.* 1. căpitan al regimentului de gardă pedestră. 2. căpitan de gardă.
Gardekapitän, *-s, -e, m. (mil.)* 1. *(înv.)* căpitan al gardei (domneşti). 2. căpitan (al corpului) de gardă.
Gardekavallerist [-va-], *-en, -en, m. (mil.)* 1. cavalerist de gardă. 2. *(ist.)* cavalerist al corpului de gardă (domnească).
Gardekorps [-ko:r], - [ko:rs], - [-ko:rs], *n.* corp de gardă.
Gardenie [-niə], *-n, f. (bot.)* gardenie *(Gardenia)*.
Garde|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* 1. ofiţer de gardă. 2. ofiţer al corpului de gardă; ofiţer din trupe de elită.
Garderegiment, *-(e)s, -er, n. (mil.)* regiment din corpul de gardă; regiment al trupelor de elită.
Garderittmeister, *-s, -, m. (mil.)* căpitan de cavalerie din corpul de gardă.
Garderobe, *-n, f.* 1. garderobă, vestiar; *(teatru)* cameră cu costume. 2. haine, îmbrăcăminte, garderobă; **eine neue ~ kaufen** a cumpăra haine noi.
Garderoben|aufseher, *-s, -, m.* v. Garderobier.
Garderobenfrau, *-en, f.* garderobieră.
Garderobenmarke, *-n, f.* fisă, număr de garderobă.
Garderobenraum, *-(e)s, -räume, m.* garderobă, vestiar.
Garderobenschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap, şifonier, garderob.
Garderoben|ständer, *-s, -, m.* cuier în garderobă; *(fam.)* **sie ist der reinste ~** e împopoţonată, înzorzonată ca o pupăză.
Garderobenzimmer, *-s, -, n.* cameră cu dulapuri, garderobă.
Garderobier [-bie:], *-s, -s, m.* 1. garderobier. 2. *(teatru)* costumier.
Garderobiere ['biɛ:rə], *-n, f.* v. Garderobenfrau.
Garde|soldat, *-en, -en, m.* soldat al unei gărzi, soldat de gardă.
Gardetruppen *pl. (mil.)* trupe de gardă; trupe de elită.
Gardewachtmeister, *-s, -, m. (mil.)* 1. sergent de gardă. 2. sergent în corpul de gardă.
Gardine, *-n, f.* 1. perdea; draperie; *(fam.)* **hinter schwedischen ~n** la închisoare. 2. *(teatru)* cortină.
Gardinen|arm, *-(e)s, -e,* **Gardinenhaken**, *-s, -, m.* cârlig de perdea.
Gardinenhalter, *-s, -, m.* şiret de legat sau de strâns perdeaua.
Gardinenleiste, *-n, f.* galerie (de perdele).
Gardinenpredigt, *-en, f.* perdaf conjugal, refec; **eine ~ halten** a trage cuiva un perdaf.
Gardinen|stange, *-n, f.* bară, vergea de perdea, de draperie.
Gardinenweberei, *-en, f.* atelier de ţesut perdele.
Gardist, *-en, -en, m.* soldat al unui regiment de gardă; gardist.
Gare, *-n, f.* 1. finisare, formă finală sau finisată a unui lucru: **die ~ des Stahls** afinarea oţelului; **das Kupfer hat seine ~** arama e suficient de pură. 2. *(tăb.)* amestec de argăsit. 3. *(mineral.)* direcţie de despicare; maturaţie; *(agr.)* pământ gras. 4. *(reg.)* fermentaţie; maturaţie (a berii, a brânzeturilor etc.). 5. *(reg.)* buchet al vinului.
Gäre *f. sg.* 1. fermentare; fermentaţie. 2. drojdie. 3. *(reg.)* must de bălegar.
garen, *garte, gegart, vb. (h) tr.* 1. *(cul.)* a găti (mâncarea) gata; a lăsa să se pătrundă (la foc mic). 2 *(metal.)* a afina. 3. *(metal.)* a cocsifica.
gären, *gor, gegoren* şi *gärte, gegärt, vb. (h* şi *s)* I. *intr.* (şi *impers.*) a dospi, a fierbe, a fermenta; *(fig.)* **es gärt in den Massen** masele se agită, sunt înfierbântate; *(fig.)* **es gärt im Verborgenen** în taină se pregăteşte, se coace ceva; **~ lassen** a face să fermenteze, a dospi; *(în expr.)* **der Wein ist klar gegoren** vinul s-a limpezit. II. *tr.* a dospi (ceva), a face să dospească.
gärend I. *part. prez.* de la gären. II. *adj.* care fermentează, care fierbe, care dospeşte; *(fig.)* **~e Phantasie** fantezie, imaginaţie bogată.
Gar|erz, *-es, e-, n. (metal.)* minereu prăjit.
Garfass, *-es, -fässer, n. (tăb.)* butoi de argăseală.
Garfrischen, *-s, n. sg. (metal.)* proces de afinare.
Gärfutter, *-s, n. sg.* nutreţ fermentat, însilozat.
Gärfutter|hälter, *-s, -, m.* siloz de nutreţ fermentat.
Gargang, *-(e)s, -gänge, m. (metal.)* proces de afinare.
Gargarisma, *-s, -ta, n. (farm.)* gargară.
Gargel, *-s, -, m. (dogărie)* gardină (la doage).
gargeln, *gargelte, gegargelt (ich garg(e)le) vb. (h) tr. (dogărie)* a face gardină la doage, a gărdini.
Gar|herd, *-(e)s, -e, m. (metal.)* cuptor de afinare.
Garibaldianer, **Garibaldiner**, *-s, -, m. (ist.)* garibaldian.
gärig *adj.* care fermentează.
Garkalk, *-(e)s, m. sg.* var ars.
Garkammer, *-n, f.* cameră de dospire (la brutărie).
Garkoch, *(-e)s, -köche, m. (reg.)* birtaş.
Garkupfer, *-s, n. sg.* aramă afinată.
Garküche, *-n, f.* birt de rând, cârciumă ordinară; bucătărie de târg, de bâlci.
Garleder, *-s, n. sg.* piele tăbăcită.
Gärm, *(-e)s, -, m. (reg.)* v. Germ.
Garmachen, *-s, n. sg.* 1. *(tăb.)* înmuiere a cărnii; coacere a pielii. 2. *(metal.)* afinare.
Gärmittel, *-s, -, n.* v. Gärungsmittel.
Garmond, [-'mɔ̃:] *f. sg. (tipogr.)* garmond, caracter de 10 puncte.
Garn, *-(e)s, -e, n.* 1. fir, tort; aţă; **dreifädiges ~** fir răsucit în trei; **wollenes ~** fir de lână; **wie das ~, so das Tuch** ce-ai semănat, (aceea) culegi; cum îţi aşterni aşa dormi. 2. laţ, plasă, cursă, capcană; **das ~ aufstellen** a întinde laţul, a arunca plasa; *(fig.)* **er geht ins ~** cade în plasă, în cursă; *(fig.)* **aus dem ~ entkommen** a scăpa de pericol; **jn. ins ~ locken** sau **ins ~ ziehen** a întinde (cuiva) o cursă, a atrage (pe cineva) în cursă. 3. istorisire, povestire; fir al povestirii; **er spinnt ein ~** povesteşte, spune o poveste. 4. *(reg., zool.)* al doilea stomac al rumegătoarelor, ciur, reţea.
Garnbaum, *-(e)s, -bäume, m. (text.)* sul de urzeală.
Garnele, *-n, f. (iht.)* crevetă, crangon *(Crangon vulgaris)*.
garnen *adj.* din tort, de fir.
Garn|enden *pl.* capete ale urzelii rămase pe sul (la război) după tăierea pânzei.
Garngabel, *-n, f. (vân.)* prăjină, furcă a plasei.

Garnhandel, *-s, m. sg.* comerț de ață, de fire.
Garnhändler, *-s, -, m.* negustor de ață, de fire.
Garnhaspel, *-n, f.*, **Garnhaspel**, *-s, -, m. (text.)* sucitor, depănătoare, rășchitor.
Garnichts, *-, -e, m.* sau *n. (peior.)* persoană fără însemnătate, nimic.
garnieren, *garnierte, garniert, vb. (h) tr.* a garnisi; a ornamenta, a împodobi; a găti.
Garnier|spritze, *-n, f. (cul.)* șpriț de decorație (pentru torturi etc.).
Garnierung, *-en, f.* **1.** *sg.* garnisire, ornamentare, împodobire, gătire. **2.** garnitură.
Garnison, *-en, f. (mil.)* garnizoană (unitate, trupă sau localitate, loc).
garnisonieren, *garnisonierte, garnisoniert, vb. (h) intr. (mil.)* a fi în garnizoană, a face garnizoană (în...).
Garnison(s)|arrest, *-(e)s, -e, m. (mil.)* arest de garnizoană.
Garnisons|arrestgebäude, *-s, -, n.* local pentru arest de garnizoană.
Garnisonsdienst, *-(e)s, m. sg. (mil.)* serviciu de garnizoană.
Garnisonskirche, *-n, f.* biserică a garnizoanei.
Garnisonskommandant, *-en, -en, m.* comandant de garnizoană.
Garnisonslazarett, *-(e)s, -e, n.* v. Garnisonsspital.
Garnisonsleben, *-es, n. sg.* viață de garnizoană.
Garnisons|ort, *-(e)s, -e, m.*, **Garnisons|stadt**, *-städte, f. (mil.)* loc, oraș de garnizoană.
Garnisons|spital, *-s, -spitäler, n.* spital de garnizoană.
Garnisonswechsel, *-s, -, m. (mil.)* schimb de garnizoană.
Garnitur, *-en, f.* **1.** garnisire, împodobire, garniseală. **2.** rând de haine, costum; *(mil.)* uniformă, echipament. **3.** asortiment complet, garnitură, serie. **4.** *(fam.)* echipă, trupă, eșalon; **er gehört zur zweiten** ~ face parte din eșalonul al doilea, din garnitura de rezervă.
Garnknäuel, *-s, -, m.* (și *n.*) ghem de tort, ghem de ață.
Garnköper, *-s, -, m. (text.)* format de depănare.
Garnleute *pl.* năvodari, pescari.
Garnmeister, *-s, -, m.* pescar.
Garnmerzerisiermaschine, *-n, f. (text.)* mașină de mercerizat ață.
Garn|netz, *-es, -e, n.* plasă, laț, capcană.
Garn|nummer, *-n, f. (text.)* număr al firului.
Garnrolle, *-n, f.* mosor de ață.
Garn|sengmaschine, *-, -n, f. (text.)* mașină de pârlit firul.
Garn|spule, *-n, f. (text.)* mosor, bobină de ață.
Garn|ständer, *-s, -, m.* suport pentru mosoare de ață.
Garn|stange, *-n, f. (vân.)* prăjină, coadă a plasei.
Garn|stärke, *-n, f.* grosime a firului.
Garn|strähne, *-n, f.* scul, jurubiță de tort, de ață.
Garnweber, *-s, -, m.* țesător.
Garnweberei, *-en, f.* țesătorie.
Garnweb|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (text.)* război (de țesut).
Garnweife, *-n, f. (reg.)* v. Garnhaspel.
Garnwinde, *-n, f. (text.)* depănătoare, vârtelniță.
Garnwinder, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (text.)* depănător(-oare).
Gar|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor de afinaj.
Garoffel, *n, f. (bot.)* cerențel, călțunul-doamnei *(Geum urbanum)*.
Garprobe, *-n, f. (metal.)* probă de puritate.
Gärprozess, *-es, -e, m.* proces de fermentație.
Gär|raum, *-(e)s, -räume, m.* v. Garkammer.
Garrick ['gærIk], *-s, -s, m.* pelerină.
Garrotte, *-n, f.* **1.** garotă, fier de sugrumat. **2.** sugrumare.
garrottieren, *garrottierte, garrottiert, vb. (h) tr.* **1.** a sugruma; a garota. **2.** a lega fedeleș.
Garrottierung, *-en, f.* sugrumare, garotaj; legare fedeleș.
Gär|spund, *-(e)s, -spünde, m.* deschidere, apertură pentru fermentație.
garst *adj. (reg.)* rânced; stricat.
Garst|hammel, *-s, -, m. (pop.)* pocitanie, urâțenie.
garstig *adj.* urât, urâcios, grețos, pocit; scârbos; *(fig.)* murdar, obscen; infam; **~es Betragen** purtare urâtă; **~e Reden** vorbe urâte, murdare; **~es Wetter** timp rău; **es ist sehr ~ von Ihnen, dass...** e foarte urât din partea dumitale că...
Garstigkeit, *-en, f.* urâciune, urâțenie, hidoșenie; murdărie; obscenitate; infamie.
Gär|stoff, *-(e)s, -e, m.* material de fermentație, de dospire, ferment.
Garstvogel, *-s, -vögel, m. (fig.)* persoană scârboasă, scârbă, urâțenie, figură respingătoare.
Gärtätigkeit *f. sg.* acțiune de fermentare, de dospire.
Gärtchen, *-s, -, n.* (*dim.* de la Garten) grădiniță.
Gärteig, *-(e)s, -e, m.* maia, plămădeală.
gärteln, *gärtelte, gegärtelt (ich gärt(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a grădinări, a face pe grădinarul amator.
Garten, *-s, Gärten, m.* grădină; **botanischer** ~ grădină botanică; **hängender** ~ grădină suspendată; **öffentlicher** ~ grădină publică; **zoologischer** ~ grădină zoologică; *(fig.)* **das ist nicht in seinem ~ gewachsen** asta n-a descoperit-o el.
Garten|ammer, *-n, f. (ornit.)* presură de grădină *(Emberiza hortulana)*.
Garten|ampfer, *-s, -, n. (bot.)* ștevie de grădină *(Rumex patientia)*.
Garten|anlage, *-n, f.* grădină (publică), parc.
Garten|arbeit, *-en, f.* grădinărie, lucru în grădină.
Garten|architekt, *-en, -en, m.* arhitect peisagist de parcuri.
Garten|aufseher, *-s, -, m.* inspector, paznic al grădinilor.
Gartenbalsamine, *-n, f. (bot.)* canale, balsamină *(Impatiens Balsamina)*.
Gartenbank, *-bänke, f.* bancă de grădină.
Gartenbau, *-(e)s, m. sg.* horticultură.
Gartenbauschule, *-n, f.* școală de horticultură.
Gartenbeet, *-(e)s, -e, n.* strat; răzor, brazdă de flori.
Gartenbilch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* pârș de stejar *(Eliomys quercinus)*.
Gartenblume, *-n, f.* **1.** floare de grădină. **2.** *(bot.)* mărgărită galbenă *(Chrysanthemum coronarium)*.
Gartenbohne, *-n, f.* fasole (verde).
Gartenböcklein, *-s, -, n. (bot., reg.)* pansea, trei-frați-pătați *(Viola tricolor)*.
Gartenbrestling, *-s, -e, m. (bot.)* căpșuni-(mari)-de-Chile *(Fragaria chiloensis)*.
Garten|erbse, *-n, f.* mazăre de grădină.
Garten|erde *f. sg.* pământ de flori.
Gartenfest, *-(e)s, -e, n.* serbare (populară) în grădină, serbare în aer liber, garden-party, chermesă.
Gartenflüchtling, *-s, -e, m.* plantă (de grădină) sălbăticită.
Gartenfreund, *-(e)s, -e, m.* horticultor, grădinar amator.
Gartenfrosch, *-(e)s, -frösche, m.* brotăcel, broatec.
Gartenfrucht, *-früchte, f.* fruct de grădină.
Gartengedenk(e)mein, *-s, -, n. (bot.)* nu-mă-uita, miozotis *(Myosotis)*.
Gartengemüse, *-s, n. sg.* legumă de grădină.
Gartengerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă de grădinărit.
Gartenge|stalter, *-s, -, m.* v. Gartenarchitekt.
Gartengewächs, *-es, -e, n.* plantă de grădină, verdețuri.
Gartenglockenblume, *-n, f. (bot.)* clopoței, bășica-porcului *(Campanula)*.
Gartengrund|stück, *-(e)s, -e, n.* loc, lot de grădină.
Gartenhag, *-(e)s, -e, m.* gard (viu) al grădinii.
Gartenhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** pavilion, chioșc. **2.** casă, clădire în (sau cu) grădină.
Gartenhäus|chen, *-s, -, n.* chioșc, pavilion de grădină.
Gartenhortensie [-ziə], *-n, f. (bot.)* hortensie *(Hydrangea hortensis)*.
Gartenkerbel, *-s, -, m. (bot.)* asmațui, hasmațuchi *(Anthriscus coerefolium)*.
Gartenkies, *-es, -e, m.* pietriș de grădină, pietriș alb, mărunt.
Gartenkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert în aer liber, concert de grădină.
Gartenknecht, *-(e)s, -e, m.* ajutor de grădinar.
Gartenkräuter *pl.* verdețuri, mirodenii de grădină.
Gartenkresse, *-n, f. (bot.)* creson *(Lepidium sativum)*.
Gartenkunde *f. sg.* horticultură.
Gartenkunst *f. sg.* artă a grădinăriei.
Gartenland, *-(e)s, -länder, n.* **1.** loc bun pentru grădină. **2.** regiune de grădini.
Gartenlaube, *-n, f.* frunzar, umbrar, pavilion, chioșc de grădină.
Gartenleiter, *-n, f.* scară dublă (de grădină).
Gartenlokal, *-(e)s, -e, n.* v. Gartenrestaurant.
Gartenmauer, *-n, f.* zid de grădină.
Gartenmeister, *-s, -, m.* grădinar profesionist, meșter grădinar.
Gartenmelde, *-n, f. (bot.)* lobodă de grădină *(Artiplex latifolia)*.
Gartenmesser, *-s, -, n.* cosor, cuțit grădinăresc.
Gartenmöbel, *-s, -, n. (mail ales la pl.)* mobilă de grădină.
Gartenmohn, *-(e)s, m. sg. (bot.)* mac de grădină *(Papaver bracteatum)*.
Gartenmusik *f. sg.* concert în parc.
Garten|nelke, *-n, f. (bot.)* garoafă de grădină *(Dianthus caryophyllus)*.
Gartenparty [-ti], *-s, f.* v. Gartenfest.
Gartenpflanze, *-n, f.* plantă de grădină.
Gartenpforte, *-n, f.* poartă, portiță de grădină.
Gartenrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept horticol.
Gartenrestaurant [-resto'rã:], *-s, -s, n.* grădină de vară, restaurant de vară.
Gartenrettich, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ridiche de lună *(Raphanus salvus)*.
Gartenritter|sporn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* nemțișor de grădină *(Delphinium ajacis* L.).
Gartenrose, *-n, f.* trandafir de grădină.
Gartensaal, *-(e)s, -säle, m.* salon al unui pavilion, salon deschis spre grădină.
Gartensäge, *-n, f.* ferăstrău de grădinar.
Gartensalat, *-(e)s, -e, m. (bot.)* salată de grădină, lăptucă *(Lactuca sativa)*.
Gartensalbei, *-s, m. sg.*, **Gartensalbei** *f. sg. (bot.)* jaleș, salvie de grădină *(Salvia officinalis)*.
Gartensänger, *-s, -, m.* pasăre cântătoare de grădină.
Gartenschau, *-en, f.* expoziție horticolă.
Gartenschaufel, *-n, f.* lopată de grădinar.
Gartenschere, *-n, f.* foarfecă de grădinar.
Gartenschierling, *-s, -e, m. (bot.)* cucută mică *(Aethusa cynapium)*.
Gartenschirm, *-(e)s, -e, m.* umbrelă de grădină.
Gartenschlauch, *-(e)s, -schläuche, m.* furtun de grădină.
Gartenschnecke, *-n, f.* melc de grădină.
Gartenschnur, *-schnüre (și -en), f.* sfoară de grădinar.
Gartenschule, *-n, f.* pepinieră.
Gartenschwarzwurzel, *-n, f. (bot.)* scorțoneră *(Scorzonera hispanica)*.
Garten|spargel, *-s, -, m. (bot.)* sparanghel de grădină.
Garten|spritze, *-n, f.* instalație de stropit grădina.
Garten|stadt, *-städte, f.* oraș cu grădini; oraș-grădină.
Garten|sternblume, *-n, f. (bot.)* narcisă albă *(Chrysanthemum leucanthemum)*.
Garten|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* scaun de grădină.
Garten|the|ater, *-s, -, n.* teatru în aer liber.
Gartenthymian, *-s, -e, m. (bot.)* cimbru, lămâioară *(Thymus vulgaris)*.
Gartentisch, *-(e)s, -e, m.* masă de grădină.
Gartentor, *-(e)s, -e, n.* poarta, portița grădinii.
Gartentulpe, *-n, f. (bot.)* lalea de grădină *(Tulipa gesneriana)*.
Gartenvergnügen, *-s, -, n.* petrecere în grădină.
Gartenweg, *-(e)s, -e, m.* alee, cărare în grădină.
Gartenwirtschaft, *-en, f.* **1.** grădină-restaurant, grădină de vară. **2.** gospodărie horticolă.
Gartenwohnung, *-en, f.* casă cu grădină.
Gartenwolfsmilch *f. sg. (bot.)* laptele-cucului, laptele-câinelui *(Euphorbia peplus)*.
Gartenzaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard de grădină.
Gartenzelt, *-(e)s, -e, n.* cort în grădină; pavilion.
Gartenzwerg, *-(e)s, -e, m.* pitic de grădină (figură ceramică decorativă).
Gärtlein, *-s, -, n.* v. Gärtchen.
Gärtler, *-s, -, m. (reg.)* grădinar, horticultor amator.
Gärtner, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* horticultor(-oare), grădinar(-ăreasă); **den Bock zum ~ machen** a pune lupul păstor (la oi).
Gärtnerbursche, *-n, -n, m.* ajutor de grădinar.

Gärtnerei, *-en, f.* **1.** *sg.* grădinărit, horticultură; ~ **treiben** a face horticultură. **2.** grădinărie, întreprindere horticolă.
Gärtnerin|art *f. sg. (cul.) (în expr.)* **nach** ~ a la grădinăreasă.
gärtnerisch *adj.* de grădinărie, horticol.
Gärtnerkunst, *-künste, f.* artă a grădinăritului, horticultură.
gärtnern, *gärtnerte, gegärtnert, vb. (h) intr.* a face grădinărie, horticultură.
Gärtnersfrau, *-en, f.* nevastă de grădinar, grădinăreasă.
Gärung, *-en, f.* **1.** dospire, fierbere, fiert; fermentare; fermentație; **alkoholische** (sau **geistige**) ~ fermentație alcoolică; **indirekte** ~ dospire, fermentare indirectă, în mai multe faze; **kochende** ~ fermentare clocotitoare, înspumată; **schleimige** ~ fermentație mucilaginoasă; **weinige** ~ fermentație alcoolică. **2.** *(fig.)* fierbere, efervescență, frământare, neliniște; **die** ~ **der Gemüter** agitația, neliniștea spiritelor.
Gärungs|er|reger, *-s, -, m.* agent de fermentație.
gärungsfähig *adj.* care poate fermenta, poate fi supus fermentației, fermentescibil.
Gärungsfähigkeit *f. sg.* însușire de a putea intra în fermentație, fermentescibilitate.
gärungshemmend *adj.* care împiedică fermentația, antiferment.
Gärungskraft, *-kräfte, f.* putere de fermentație.
Gärungsküpe, *-n, f. (reg.)* putină, cadă de fermentare.
Gärungsmittel, *-s, -, n.* ferment.
Gärungs|pilz, *-es, -e, m.* ciupercă de fermentare.
Gärungs|prozess, *-es, -e, m.* v. Gärprozess.
Gärungs|stoff, *-(e)s, -e, m.* v. Gärungsmittel.
Gärungsvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* v. Gärungsprozess.
Gärungswärme *f. sg.* căldură de fermentare.
Garzeit, *-en, f. (cul.)* timp de fierbere.
Gas, *-es, -e, n.* **1.** *(fiz.)* gaz; gaz aerian; **giftiges** ~ gaz toxic; **brennbares** ~ **a)** gaz inflamabil; **b)** gaz menajer; **das** ~ **sperren** sau **wegnehmen** a tăia gazul; *(fig.)* **jm. das** ~ **abdrehen** a distruge, a nimici, a omorî pe cineva. **2.** *(mil.)* substanță toxică; **durch** ~ **vergiftet** intoxicat cu gaze. **3.** *(auto.)* benzină; ~ **geben** a accelera, a ambala (motorul); *(fig.)* **Mensch, gib** ~! omule, dă-i bătaie! **4.** sirenă de gaze; ~ **ist abgeblasen** a sunat încetarea alarmei. **5.** cameră de gazare. **6.** *(reg., în expr.)* ~ **haben a)** a fi beat; **b)** a avea noroc.
Gas|ableser, *-s, -, m.* cititor al contorului de gaz.
Gas|abwehr *f. sg. (mil.)* apărare contra gazelor, apărare antigaze.
Gas|abzug, *-(e)s, -züge, m.* conductă de evacuare a gazelor.
Gas|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac cu gaze.
Gas|anschluss, *es, -schlüsse, m.* conectare la rețeaua de gaz.
Gas|an|stalt, *-en, f.* uzină de gaz.
Gas|anzug, *-(e)s, -züge, m. (chim., mil.)* costum de protecție contra gazelor.
Gas|anzünder, *-s, -, m.* aprinzător de gaz.
Gas|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de gaz.
Gas|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor la uzina de gaze.
Gas|art, *-en, f.* fel de gaz.
gas|artig *adj.* gazos.
Gas|äther, *-s, m. sg.* eter de petrol.
Gas|ausbruch, *-(e)s, -brüche, m.* erupție de gaze.
Gas|austausch, *-(e)s, m. sg. (biol.)* schimb de gaze.
Gas|austritt, *-(e)s, -e, m.* emanație de gaze.
Gas|automat, *-en, -en, m.* contor automat de gaz.
Gasback|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor încălzit cu gaze.
Gasbade|ofen, *-s, -öfen, m.* cazan de baie cu gaze.
Gasbe|hälter, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* rezervor de gaz, gazometru. **2.** *(mil.)* balon pentru gaze.
gasbe|heizt *adj.* încălzit cu ajutorul gazului.
Gasbeleuchtung, *-en, f.* iluminat cu gaz aerian.
Gasbereitschaft *f. sg. (mil.)* stare de alarmă contra gazelor asfixiante.
Gasbereitung *f. sg.* preparare, producere de gaz.
Gasbeton, *-s, -s,* (și *-e*), *n.* beton poros.
gasbetrieben *adj. (tehn.)* acționat cu gaz.
Gas bildend *adj.* gazogen.
Gasbildung, *-en, f.* formare de gaz, trecere în stare gazoasă.
Gasblase, *-n, f.* bășică, bulă de gaz(e).
Gasblasen, *-s, n. sg.* insuflare de gaz(e).
Gasblau, *-s, n. sg.* albastru de Berlin.
Gasbombe, *-n f.* bombă asfixiantă.
Gasbrand, *-(e)s, -brände, m. (med.)* **1.** cangrenă gazoasă. **2.** arsură de gaze.
Gasbrenner, *-s, -, m.* arzător de gaz.
gaschen[1] *adj. (reg.)* din stofă groasă de lână.
gaschen[2], *gaschte, gegascht, vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* a curăța piei depărate. **II.** *intr.* a spumega; a clocoti.
gäschen, *gäschte, gegäscht, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a face spume, a clocoti, a spumega; a șuiera. **2.** a fermenta, a fierbe, a dospi.
Gäscht, *-es, m. sg. (reg.)* **1.** fermentație. **2.** spumă, clăbuc. **3.** drojdie.
gasdicht *adj.* impermeabil la gaze, etanș.
Gasdichte *f. sg.* **1.** densitate a gazelor. **2.** etanșeitate la gaze.
Gasdruck, *-(e)s, -drücke, m.* presiune a gazului.
Gasel, *-s, -e, n.*, **Gasele**, *-n, f. (lit.)* gazel.
gasen, *gaste, gegast (du, er gast), vb. (h) tr.* **1.** a mirosi a gaze; **es gast** miroase a gaz(e). **2.** *(fam.)* a da un vânt, a trage un pârț. **3.** a alerga foarte repede, a goni; **wir sind dorthin gegast** am alergat repede acolo (cu mașina). **4.** a emana gaze; **die Deponie wird lange** ~ groapa de gunoi va emana mult timp gaze.
Gas|entbindungsflasche, *-n, f.* butelie generatoare de gaz.
Gas|entladung, *-en, f.* descărcare în gaz.
Gas|entwicklung, *-en, f.* formare, generare, producere de gaz.
Gas erzeugend *adj.* producător de gaz.
Gas|erzeuger, *-s, -, m.* gazogen; aparat pentru producerea gazului; ~ **mit mechanischer Entaschung** gazogen cu îndepărtarea mecanică a cenușii; ~ **mit umgekehrter Verbrennung** generator de gaz cu ardere inversă.
Gas|erzeugergas, *-es, -e, n.* gaz de gazogen, gaz de generator.
Gas|erzeugung, *-en, f.* producere, producție de gaze.
Gas|explosion, *-en, f.* explozie de gaz.
Gasfabrik, *-en, f.* fabrică de gaze.
Gasfabrikation *f. sg.* producere de gaze.
Gasfang, *-(e)s, -fänge, m.* priză de gaz.
Gasfeld, *-(e)s, -er, n.* zonă în care se exploatează gaze naturale.
Gasfeuerung *f. sg.* **1.** încălzire cu gaz. **2.** *(termo.)* focar pentru combustibili gazoși.
Gasfeuerzeug, *-(e)s, -e, n.* brichetă cu gaz.
Gasflamme, *-n, f.* **1.** flacără de gaz. **2.** bec cu gaz.
Gasflamm|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor cu flacără, cu ardere de gaz.
Gasflasche, *-n, f. (tehn.)* butelie de gaz.
gasförmig *adj.* gazos, în stare gazoasă; gazeiform.
Gasförmigkeit *f. sg.* stare gazoasă.
Gas(fuß)hebel, *-s, -, m. (auto.)* pedală de accelerare, accelerator.
Gasgemisch, *-(e)s, -e, n.* amestec de gaze.
Gasgenerator, *-s, -en, m.* v. Gaserzeuger.
Gasgeruch, *-(e)s, m. sg.* miros de gaz.
Gasgeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* obuz, proiectil cu gaze toxice.
Gasgewinnung *f. sg.* exploatare de gaze.
Gasglocke, *-n, f.* clopot, rezervor de gaz.
Gasglühlampe, *-n, f.* lampă cu gaz (aerian) cu incandescență, cu sită incandescentă.
Gasglühlicht, *-(e)s, -er n. (termo.)* lumină de gaz.
Gasglühlichtbrenner, *-s, -, m. (termo.)* arzător de gaz, arzător Auer.
Gasgranate, *-, -n, f. (mil.)* proiectil chimic.
Gasgriff, *-(e)s, -e, m.* v. Gashebel **(1)**.
Gashahn, *-(e)s, -hähne, m.* robinet cu cep pentru gaze; **sie dreht den** ~ **auf a)** deschide robinetul de gaz; **b)** se sinucide prin gazare.
gashaltig *adj.* cu conținut de gaze.
Gashärte|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor de călire cu combustibili gazoși.
Gashebel, *-s, -, m.* **1.** pedală de gaz; manetă de admisie a gazelor. **2.** *(auto.)* accelerator.
Gasheizung, *-en, f.* încălzire cu gaze.
Gasherd, *-(e)s, -e, m.* mașină de gătit cu gaz; aragaz.
Gashülle, *-n, f.* înveliș gazos.
gasieren, *gasierte gasiert, vb. (h) tr.* a arde, a pârli, a pârjoli (la flacăra de gaz).
Gasifikation, *-en, f.* gazificare.
gasifizieren, *gasifizierte, gasifiziert, vb. (h) tr.* **1.** a gaza. **2.** a transforma în gaze, a gazeifica.
gasig *adj.* **1.** gazos, gazeiform. **2.** *(reg.)* beat, cherchelit.
Gas|installation, *-en, f.* instalație de gaze; introducere de gaze.
Gas|interferometer, *-s, -, n.* interferometru de gaz.
Gas|ion, *-s, -en, n. (fiz.)* ion gazos.
Gaskammer, *-n, f. (ist.)* cameră de gazare.
Gaskocher, *-s, -, m.* lampă de gătit cu gaz, reșou de (ara)gaz.
Gaskoch|herd, *-(e)s, -e, m.* mașină de gătit cu gaz.
Gaskogner [-'kɔnjə], *-s, -, m.* **1.** gascon. **2.** *(fig.)* fanfaron, lăudăros.
Gaskohle, *-n, f.* huilă pentru gaz.
Gaskoks, *-es, -e, m. (termo.)* cocs de gaz.
Gaskonade, *-n, f.* gasconadă, lăudăroșenie, fanfaronadă.
Gas|konstante, *-n, f. (fiz.)* constanta gazului.
gaskrank *adj.* intoxicat cu gaze.
Gaskranke, *-n, -n (ein Gaskranker), m.* și *f.* persoană intoxicată cu gaze.
Gaskrieg, *-(e)s, -e, m.* război cu gaze (toxice).
Gaslampe, *-n, f.* lampă cu gaz de iluminat.
Gaslaterne, *-n, f.* felinar (de stradă) cu gaz aerian.
Gasleitung, *-en, f.* conductă de gaze; **die** ~ **sperren** a închide conducta de gaze.
Gasleitungsrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă pentru conducta de gaze.
Gaslicht, *-(e)s, -er, n.* lumină de gaz; iluminat cu gaz.
Gaslift, *-s, -s, m. (petr.)* erupție artificială, gazlift.
Gasmann, *-(e)s, -männer* sau *-leute, m.* funcționar care înregistrează și încasează consumul de gaze.
Gasmaske, *-n, f.* mască de gaze.
Gasmasken|bereitschaftsbüchse, -n, *f.* cutie pentru masca de gaze.
Gasmesser, *-s, -, m.* gazometru, contor de gaz.
Gasmotor, *-s, -en, m.* motor cu gaz.
Gasnebel, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* nor de gaze (toxice). **2.** ceață cosmică.
Gas|oberflächenhärtung *f. sg.* călire superficială cu gaz.
Gas|ofen, *-s, -öfen, m.* sobă, cuptor cu gaz.
Gasolin, *-s, n. sg. (chim.)* gazolină.
Gasometer, *-s, -, m.* **1.** *(ind. chim.)* cisternă, rezervor de gaz. **2.** gazometru, ceas, contor de gaz.
Gas|pedal, *-s, -e, n. (auto.)* v. Gas(fuß)hebel.
Gas|pistole, *n, f.* pistol cu aer comprimat.
Gas|plätte, *-n, f. (reg.)* fier de călcat cu gaze.
Gasraum, *- (e)s, -räume, m.* cameră de gaze.
Gasrechaud [-reʃo:], *-s, -s, m. (austr.)* reșou cu gaz; mașină de gătit cu gaz.
Gasrechnung, *-en, f.* notă de plată pentru consumul de gaze.
Gasreinigung *f. sg.* epurare, curățire a gazului; **elektrische** ~ epurare electrică a gazului.
Gasrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă, tub, conductă de gaz.
Gasröhrenlegung *f. sg.* punere, instalare a conductei de gaz.
Gasruß, *-es, m. sg.* funingine de gaz.
gassaten, *gassatete, gassatet (du gassatest, er gassatet) vb. (h* și *s) intr. (înv.)* a umbla haimana, a bate ulițele, a hoinări.
gass|aus *adv. (în expr.)* ~, **gassein** pe toate drumurile.
Gäss|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Gasse) ulicioară, străduță îngustă.
Gas|schieber, *-s, -, m.* regulator de gaz, robinet cu sertar de închidere a gazului.
Gas|schießen, *-s, -, n. (mil.)* tragere cu proiectile chimice.

Gas|schlauch, *-(e)s, -schläuche, m.* furtun de gaz, furtun de legătură (la maşina de gătit cu gaze).
Gas|schmelzschweißung, *-en, f.* sudură cu gaze.
Gas|schutz, *-es, m. sg. (mil.)* apărare contra gazelor.
Gas|schutzkeller, *-s, -, m.* adăpost contra gazelor.
Gas|schutzmaske, *-n, f.* v. Gasmaske.
Gas|schweif, *-(e)s, -e, m. (astron.)* coadă a cometelor.
Gas|schweißung, *-en, f.* v. Gasschmelzschweißung.
Gasse, *-n, f.* **1.** stradă îngustă, uliţă; **hohle ~** defileu; **auf der ~** pe stradă; **sie liegen auf der ~** bat străzile, umblă haimana; **man hört es auf allen ~n** se aude pe toate drumurile, o ştie toată lumea; **Weisheit auf der ~** înţelepciune de pe stradă, banalitate; **der Kaffee wird über die ~ verkauft** cafeaua se vinde pe stradă (în comerţ stradal); **das erzählen sich die Kinder auf der ~** asta o ciripesc şi vrăbiile în pomi; **Hansdampf in allen ~n** îşi vâră nasul în toate, se pricepe la toate; **jm. nicht über die ~ trauen** să n-ai încredere în cineva decât cât îl vezi. **2.** *(reg.)* stradă (în oraş); *(în expr.)* **auf ~n und Straßen** de-a lungul oraşelor şi satelor. **3.** spaţiu între două şiruri; **eine ~ bilden** a se înşira pe ambele părţi; *(înv.)* **er läuft durch die ~** este bătut la stroi. **4.** *(text.)* lipsă a unui fir de urzeală în ţesătură. **5.** *(tipogr.)* scara pisicii.
gass|ein *adv.* v. gassaus.
Gassel, *-s, -, m.* **1.** tip de sanie (de curse). **2.** *(reg.)* lopată de băgat pâinea în cuptor.
gasseln, *gasselte, gegasselt (ich gass(e)le), vb. (h)* **I.** *intr. (reg.)* **1.** a umbla pe sub ferestrele cuiva. **2.** a hoinări, a umbla haimana, a bate străzile. **II.** *tr. (reg.)* a băga cu lopata (pâinea) în cuptor.
Gassenbettler, *-s, -, m.* cerşetor de stradă.
Gassenbub(e), *-(e)n, -(e)n, m.* ştrengar, derbedeu; haimana care bate străzile, uliţele.
Gassenbuben|streich, *-(e)s, -e, m.*, **Gassenbüberei**, *-en, f.* ştrengărie.
Gassendirne, *-n, f.* v. Gassenhure.
Gassendreck, *-(e)s, m. sg.* v. Gassenkot.
Gassen|ecke, *-n, f.* colţ al străzii.
Gassenhauer, *-s, -, m.* **1.** cântec la modă, şlagăr (de proastă calitate care se cântă la toate colţurile). **2.** *(înv.)* cântec trivial, obscen.
Gassenhure, *-n, f. (pop)* femeie de stradă, târfă.
Gassenjunge, *-n, -n, m.* v. Gassenbub(e).
Gassenkehrer, *-s, -, m. (reg.)* măturător de stradă.
Gassenkot, *-(e)s, m. sg. (reg.)* noroi, glod al uliţei.
Gassenlaufen, *-s, -, n. (înv.)* bătaie la stroi.
Gassenläufer, *-s, -, m.* v. Gassenbub(e).
Gassenlied, *-(e)s, -er, n.* v. Gassenhauer.
Gassenmädchen, *-s, -, n.* **1.** *(reg.)* fată care umblă haimana: ştrengăriţă. **2.** femeie de stradă, prostituată.
Gassenpflaster, *-s, -, n.* **1.** pavaj de stradă. **2.** trotuar.
Gassensänger, *-s, -, m.* cântăreţ ambulant.
gassenseitig *adj. (austr.)* care dă spre stradă.
Gassentreter, *-s, -, m.* haimana.
Gassenwitz, *-es, -e, m.* glumă grosolană.
Gassenwohnung, *-en, f.* apartament, locuinţă cu faţa la stradă.
Gassi *(în expr.)* **~ gehen** a merge cu câinele la plimbare; **Waldi, gehen wir jetzt ~?** Waldi, mergem la plimbare?
gas|sicher *adj.* sigur contra gazelor, negazabil.
Gas|siphon [-fo:n], *-s, -s, m. (reg.)* butelie de gaz.
Gas|sperre, *-n, f.* închidere a gazelor.
Gast[1], *-(e)s, Gäste, m.* **1.** oaspete, invitat, musafir; **ich bitte ihn** (sau **lade ihn) zu ~(e)** îl invit la mine; **wir gehen zu ~(e)** mergem în vizită; **bei jm. zu ~ sein** a fi oaspetele cuiva; **seien Sie heute Mittag unser ~** vă invit pentru azi la prânz; **wir haben Gäste** avem musafiri; **ungebetener ~** oaspete nepoftit; **sich bei jm. zu ~(e) bitten** a merge neinvitat la cineva; **gelegentlicher ~** oaspete ocazional. **2.** oaspete, vizitator, client într-un local; **die Gäste bedienen** a servi clienţii. **3.** străin, venit din altă parte; **ich bin nur ~ hier** sunt temporar aici. **4.** participant; *(fam.)* client, muşteriu; spectator; vizitator. **5.** *(teatru)* actor străin (venit de la alt teatru). **6.** *(reg.)* om, băieţandru; **schlauer ~** flăcău şiret; **schlimmer ~** flăcău rău; *(iron.)* **du bist mir der rechte ~** tocmai de tine avem nevoie.
Gast[2], *-(e)s, -en, m. (mar.)* **1.** matroz. **2.** meseriaş (pe un vas).
Gas|tank, *-(e)s, -e (şi -s), m.*, **Gas|tank|anlage**, *-n, f.* tanc, rezervor de gaz.
Gas|tarif, *-s, -e, m.* tarif pentru gaze.
Gast|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *nen, f.* muncitor(-toare) străin(ă).
Gast|arbeiterg(h)etto, *-s, -s, n.* cartier al muncitorilor străini.
Gastbett, *-(e)s, -en, n.* pat pentru musafiri.
Gastbitter, *-s, -, m. (pop.)* persoană care face invitaţiile.
Gastdelegation, *-en, f.* delegaţie de oaspeţi.
Gastdirigent, *-en, -en, m.* dirijor invitat, fără angajament permanent.
Gastdozent, *-en, -en, m.* profesor invitat.
Gas|teer, *-(e)s, m. sg.* gudron de gaze.
Gästebuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru, carte de oaspeţi, de vizitatori.
Gäste|haus, *-es, -häuser, n.* casă de oaspeţi.
gasten, *gastete, gegastet (du gastest, er gastet), vb. (h)* **I.** *intr. (poet.; bei jm.)* a fi oaspetele (cuiva). **II.** *tr. (înv.)* **1.** a invita, a primi oaspeţi. **2.** a ospăta.
Gasterei, *-en, f.* banchet, ospăţ, masă mare.
Gästezimmer, *-s, -, n.* **1.** cameră de oaspeţi. **2.** cameră (la hotel, pensiune, într-o locuinţă particulară).
Gastfamilie [-liə], *-n, f.* familie-gazdă (pentru schimb de elevi sau persoane au pair).
gastfrei *adj.* ospitalier, primitor.
Gastfrei|heit, *-en, f.* ospitalitate.
Gastfreund, *-(e)s, -e, m.* **1.** om ospitalier, primitor. **2.** musafir, oaspete.
gastfreundlich *adj.* v. gastfrei.
Gastfreundlichkeit *f. sg.* ospitalitate.
Gastfreundschaft, *-en, f.* ospitalitate.
gastgebend *adj.* ospitalier, primitor.
Gastgeber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* gazdă, amfitrion(-oană); **den ~ spielen** a face pe gazda.
Gastgeschenk, *-(e)s, -e, n.* dar oferit unui oaspete.
Gast|haus, *-es, -häuser, n.* ospătărie, restaurant, hotel.
Gast|herr, *-n, -en, m.* gazdă, amfitrion.
Gast|hof, *-(e)s, -höfe, m.* hotel; han.
Gast|hofbesitzer, *-s, -, m.* hotelier, proprietar de hotel; hangiu.
Gast|hofsküche, *-n, f.* bucătărie de hotel, de han.
Gast|hörer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* auditor(-oare) oaspete (neînscris la cursuri).
gastieren, *gastierte, gastiert, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(teatru)* a pleca în turneu; a da reprezentaţii, a juca pe o scenă străină. **2.** a fi în trecere. **II.** *tr.* a ospăta.
Gastkleid, *-(e)s, -er, n.* haină de sărbătoare.
Gastkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert dat de un artist, de o orchestră aflat(ă) în turneu.
Gastland, *-(e)s, n. sg.* ţară gazdă.
gastlich *adj.* **1.** ospitalier, primitor. **2.** jovial. **3.** confortabil, agreabil.
Gastlichkeit *f. sg.* **1.** primire ospitalieră, ospitalitate. **2.** jovialitate. **3.** confort.
Gastmahl, *-(e)s, -e* (şi *-mähler*), *n.* ospăţ, banchet.
Gastmeister, *-s, -, m.* călugăr însărcinat cu primirea oaspeţilor, arhondar.
Gas|tod, *-(e)s, m. sg.* moarte prin intoxicare cu gaze.
Gastpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă parazitară.
Gastpredigt, *-en, f.* predică ţinută într-o parohie străină.
Gastprofessor, *-s, -en, m.* profesor invitat pentru o perioadă limitată (pentru a ţine cursuri); profesor oaspete.
gastral *adj. (med.)* gastric, de stomac.
Gastralgie *f. sg. (med.)* gastralgie, dureri de stomac.
Gast|recht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* inviolabilitate a oaspetelui, drept al oaspetelui.
Gastredner, *-s, -, m.* vorbitor, conferenţiar oaspete.
gastrisch *adj.* gastric; **~es Fieber** febră gastrică.
Gastritis *f. sg. (med.)* gastrită.
Gas|tritt, *-(e)s, -e, m.* v. Gashebel.
Gastrolle, *-n, f. (teatru)* rol jucat de un actor la alt teatru; *(pop.)* **eine ~ geben a)** a juca într-un teatru străin; **b)** a funcţiona provizoriu (undeva).
Gastrologie *f. sg.* gastrologie.
Gastronom, *-en, -en, m.* **1.** gastronom. **2.** birtaş, restaurator.
Gastronomie *f. sg.* **1.** gastronomie; arta de a găti. **2.** meserie de gastronom.
gastronomisch *adj.* gastronomic; **~es Fachpersonal** personal calificat în arta culinară.
Gastropoden *pl. (zool.)* melci, gastropode.
Gastroskopie, *-n* [-'pi:ən], *f. (med.)* radioscopie gastrică.
Gas|trupp, *-s, -s, m. (mil.)* **1.** echipă, detaşament care acţionează cu gaze (toxice). **2.** patrulă antigaz, de detectare a gazelor toxice.
Gastschaft, *-en, f.* ospăţ, sindrofie.
Gast|sitz, *-es, -e, m. (auto.)* loc pentru însoţitor; loc pentru pasageri.
Gast|spiel, *-(e)s, -e, n.* spectacol dat în deplasare.
Gast|spielreise, *-n, f.* turneu (teatral).
Gast|stätte, *-n, f.* restaurant, ospătărie.
Gast|stätten|aufschlag, *-(e)s, -schläge, m.* marjă hotelieră.
Gast|stättengewerbe, *-s, -, n.* industrie hotelieră.
Gast|stube, *-n, f.* **1.** cameră de oaspeţi. **2.** salon, încăpere, sală într-un restaurant, cabană etc.
Gast|tafel, *-n, f.* **1.** masă comună. **2.** masă cu preţ fix.
Gast|tier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* animal parazit.
Gast|tisch, *-(e)s, -e, m.* v. Gasttafel.
Gas|turbine, *-n, f.* turbină cu gaz.
Gastvolk, *-(e)s, -völker, n.* **1.** popor imigrat (pe teritoriul altui popor). **2.** popor apărat şi exploatat de un popor vecin mai puternic.
Gastvorlesung, *-en, f.* prelegere, curs ţinut(ă) de un profesor oaspete.
Gastvor|stellung, *-en, f.* reprezentaţie, spectacol dat(ă) în deplasare, în turneu.
gastweise *adj.* ca oaspete, în calitate de oaspete.
Gastwirt, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* hotelier(ă), restaurator(-oare), birtaş(ă).
Gastwirtschaft, *-en, f.* **1.** profesiune de hotelier, de birtaş. **2.** restaurant, birt.
Gastzimmer, *-s, -, n.* **1.** cameră de oaspeţi; cameră la hotel, pensiune etc. **2.** sală, salon într-un restaurant, într-o cabană etc.
Gas|überfall, *-(e)s, -fälle, m. (mil.)* atac chimic, cu gaze.
Gas|uhr, *-en, f. (tehn.)* gazometru, contor de gaze.
Gasventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* robinet, ventil, valvă de gaze.
Gasverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de gaze.
Gasverflüssigung, *-en, f. (chim.)* lichefiere a gazului.
Gasvergiftung, *-en, f.* intoxicaţie cu gaze.
Gasverlust, *-(e)s, -e, m.* **1.** pierdere de gaz. **2.** *pl. (mil.)* pierderi pricinuite de atacul de gaze.
Gasversorgung *f. sg.* **1.** serviciu de gaze. **2.** aprovizionare, alimentare cu gaze.
Gasvorkommen, *-s, -, n. (geol.)* zăcământ de gaze.
Gaswaage, *-n, f.* analizor de gaze.
Gaswasser, *-s, n. sg. (chim.)* apă amoniacală.
Gaswechseltrommel, *-n, f. (tehn.)* tobă, regulator de gaze.
Gaswerfer, *-s, -, m. (mil.)* aruncător de gaze.
Gaswerk, *-(e)s, -e, n.* uzină de gaz.
Gaszähler, *-s, -, m.* v. Gasuhr.
Gaszentrifuge, *-n, f. (tehn.)* centrifugă de curăţat gazul.
Gaszufuhr, *-en, f.* aducţiune de gaze.
Gaszünder, *-s, -, m.* v. Gasanzünder.
Gaszu|stand, *-es, -stände, m. (fiz.)* stare gazoasă.
Gaszylinder, *-s, -, m. (tehn.)* cilindru de gaze.
gäten, *gätete, gegätet (du gätest, er gätet), vb. (h) tr. (înv., reg.)* v. jäten.
Gatje, *-n, f. (austr., reg.)* izmene.
gätlich *adj. (reg.)* **1.** drăguţ, plăcut. **2.** cuviincios, potrivit.

Gat(t), *-(e)s, -en* (și *-s*), *n. (reg.)* **1.** gaură. **2.** trecătoare îngustă. **3.** canal de scurgere. **4.** *(mar.)* pupă, partea dinapoi a navei.
Gatte, *-n, -n, m.* **1.** soț, bărbat. **2.** *pl.* soți (soț și soție).
gatten, *gattete, gegattet (du gattest, er gattet) vb. (h)* **I.** *refl.* **1.** a se împreuna, a se împerechea. **2.** a se căsători, a se mărita, a se însura. **II.** *tr. (fam., reg.)* a aranja, a rândui.
Gatten|erb|recht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept de succesiune al soțului supraviețuitor.
Gattenliebe *f. sg.* dragoste conjugală.
gattenlos *adj. (înv., reg.)* văduv; fără soț, necăsătorit, singur, holtei.
Gattenmord, *-(e)s, -e, m.* ucidere a soțului.
Gattentreue *f. sg.* fidelitate conjugală.
Gattenwahl *f. sg.* alegere a soțului.
Gatter, *-s, -, n.* **1.** grilaj, zăbrele; gratie. **2.** gard, împrejmuire, îngrăditură; *(vân.)* rezervație. **3.** *(ind. lemnului)* gater. **4.** *(text.)* rastel, cadru, suport (pentru fus); ~ **für doppelten Einlauf** suport pentru împletitură dublă.
gattern, *gatterte, gegattert, vb. (h) tr.* **1.** a împrejmui (cu gard), a pune gratii, a zăbreli. **2.** a sta la pândă, a spiona.
Gattersäge, *-n, f.* gater.
Gattertor, *-(e)s, -e, n.* poartă cu grilaj.
Gattertür, *-en, f.* ușă cu zăbrele.
Gatterwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** fabrică de cherestea (cu gatere). **2.** grilaj, zăbrele.
gattieren, *gattierte, gattiert, vb. (h) tr.* **1.** *(metal.)* a amesteca, a alia, a drege. **2.** *(text.)* a uniformiza bumbac.
Gattierung, *-en, f. (metal.)* amestec, aliaj.
gattig *adj. (reg.)* **1.** amabil, politicos. **2.** cuvenit, potrivit.
Gattig *f. sg. (reg.)* **1.** specie, soi, calitate. **2.** bună-cuviință, bun-simț; **er macht eine üble** ~ face impresie proastă.
Gattin, *-nen, f.* soție, nevastă.
Gattung, *-en, f.* **1.** gen; fel, soi, tip; **die schöne Literatur gliedert sich in die drei ~en: Lyrik, Epik und Dramatik** beletristica se împarte în cele trei genuri: liric, epic și dramatic. **2.** *(biol.)* gen; **diese ~ von Tieren ist ausgestorben** acest gen de animale a dispărut. **3.** *(mil.)* v. Waffengattung.
Gattungsbegriff, *-(e)s, -e, m.* noțiune generică; **die Hunde fallen unter den ~ der Säugetiere** câinii aparțin ca noțiune generică clasei mamiferelor.
gattungsfremd *adj.* din altă specie, neaparținând speciei.
gattungsgleich *adj.* din aceeași specie.
Gattungskauf, *-(e)s, -käufe. m. (ec.)* cumpărare generică.
Gattungsname, *-ns, -n, m. (gram.)* nume comun, apelativ; *(biol.)* nume de gen.
Gattungs|trieb, *-(e)s, -e, m. (biol.)* instinct sexual.
Gattungsvermögen, *-s, n. sg.* capacitate de reproducere.
Gattungsverschiedenheit, *-en, f.* diferență generică, diferență de gen.
Gattungs|zeichen, *-s, -, n. (biol.)* semn generic.
gatzen, *gatzte, gegatzt (du, er gatzt), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a cotcodăci. **2.** a se bâlbâi.
Gau[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** *(geogr.)* ținut, regiune. **2.** *(ist.)* circumscripție, district, canton. **3.** *(reg.)* șes, câmpie.
GAU[2] *presc.* de la größter anzunehmender Unfall accident nuclear grav la o centrală atomică.
Gaube, *-n, f.* v. Gaupe.
Gauch, *-(e)s, -e* (sau *Gäuche*), *m.* **1.** prostănac, găgăuță; nătăfleață, fraier. **2.** *(reg.)* cuc.
Gauchblume, *-n, f. (bot.)* floarea-cucului *(Lychnis flos-cuculi).*
Gauch|heil, *-(e)s, -en, m.* (și *n.*) *(bot.)* scânteioară *(Anagalis arvensis).*
Gaucho ['gautʃo], *-(s), -s, m.* gaucio, păstor din șesurile Argentinei.
Gaudi, *-s, n. sg.* și *(reg.)* **Gaudi** *f. sg. (fam.)* v. Gaudium.
Gau|dieb, *-(e)s, -e, m. (înv.)* v. Gauner.
gaudieren, *gaudierte, gaudiert, vb. (h) intr.* a se bucura, a se (în)veseli.
Gaudium, *-s, n. sg.* **1.** bucurie, veselie; **wir haben ein großes** ~ avem o mare bucurie. **2.** petrecere.
gaufrieren [go-], *gaufrierte, gaufriert, vb. (h) tr. (tehn.)* a gofra, a încreți (hârtie, stofe); a presa (modele, desene).
Gaufriermaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de gofrat.
Gaugericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal regional.
Gaugraf, *-en, -en, m. (ist.)* **1.** comite, conte. **2.** judecător regional, cantonal.
Gaugrafschaft, *-en, f.* jurisdicție a unui judecător regional, cantonal.
Gaukel, *-n, f.* v. Gaukellicht.
Gaukelbild, *-(e)s, -er, n.* iluzie, nălucire.
Gaukelbude, *-n, f.* panoramă (de bâlci).
Gaukelei, *-en, f.* **1.** scamatorie, jonglerie, boscărie. **2.** șarlatanie, pehlivănie. **3.** fâlfâit, fluturat. **4.** joc, nălucire, fantasmagorie; **er ist immer zu ~en aufgelegt** e pus mereu pe șotii.
gaukelhaft, **gaukelig** *adj.* înșelător.
Gaukelkunst, *-künste, f.* v. Gaukelei **(1)**.
Gaukel|licht, *-(e)s, -er, n. (înv.)* **1.** candelă, opaiț. **2.** lumânare de seu.
gaukeln, *gaukelte, gegaukelt (ich gauk(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a flutura încoace și încolo; a zbura fluturând; **mit einem Lichte** ~ a flutura, a legăna un felinar, o lanternă. **2.** a face scamatorii, boscării; a înșela, a umbla cu șmecherii. **II.** *refl.* a se legăna.
Gaukelpossen *pl.* jonglerii, scamatorii, boscării, pehlivănii.
Gaukel|spiegel, *-s, -, m.* oglindă magică.
Gaukel|spiel, *-(e)s, -e, n.* v. Gaukelei **(1, 4)**.
Gaukel|spieler, *-s, -, m.* v. Gaukler **(1)**.
Gaukel|spielerei, *-en, f.* v. Gaukelei **(1, 4)**.
Gaukelwahn, *-(e)s, m. sg.* fantasmagorie.
Gaukelwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Gaukelei **(1, 4)**.
Gaukler, *-s, -, m.* **1.** scamator, prestidigitator, (și *fig.*) jongler, saltimbanc, boscar, panglicar. **2.** *(ornit.)* vultur african care face tumbe *(Helotarsus ecaudatus).* **3.** *(entom.)* rădașcă *(Lucanus cervus).*
Gauklerbude, *-n, f.* baracă de scamator, panoramă.
Gauklerei, *-en, f.* v. Gaukelei.
gaukler|haft *adj.* **1.** de jongler, de scamator. **2.** prefăcut, înșelător.
Gauklerin, *-nen, f.* artistă scamatoare, prestidigitatoare, (și *fig.*) saltimbancă.
gauklerisch *adj.* prefăcut, de saltimbanc.
Gauklerkunst, *-künste, f.* artă de scamator, a scamatoriei, a prestidigitației.
Gaukler|spiel, *-(e)s, -e, n.* scamatorie, jonglerie, panglicărie.
Gauklertruppe, *-n, f.* trupă de saltimbanci, de scamatori.
gauklig *adj.* v. gaukelhaft.
Gaul, *-(e)s, Gäule, m.* **1.** cal; **(elender)** ~ mârțoagă, gloabă; **einem geschenkten ~ schaut man nicht ins Maul** calul de dar nu se caută la dinți; *(fam., fig.)* **das wirft einen ~ um** asta dărâmă și un cal, e prea mult chiar și pentru un cal, asta întrece măsura; **er zäumt den ~ beim Schwanze auf** începe lucrul de la coadă, face totul pe dos, anapoda; *(în expr.)* **grauer** ~ măgar. **2.** *(zool.)* cal-de-mare *(Syngnatus hippocampus).*
Gau|leiter, *-s, -, m. (termen nazist)* gauleiter, conducător politic al unei regiuni, al unui district.
Gaumeister, *-s, -, m. (sport)* campion regional.
gaumen, *gaumte, gegaumt, vb. (h) tr. (reg.)* a păstra, a menaja, a cruța, a feri.
Gaumen, *-s, -, m.* cerul gurii; palat; **er hat einen feinen** ~ e gurmand, îi plac bucatele fine, are gust rafinat; *(fam.)* **es kitzelt ihm den** ~ îi lasă gura apă; **das ist etwas für meinen** ~ asta e pe gustul meu; **die Zunge klebt mir am** ~ mi-e sete de mor, mi se lipește limba de cerul gurii.
Gaumenbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os al palatului, os palatal, cerul gurii *(Os pallatinum).*
Gaumenflügel, *-s, -, m.* v. Gaumensegel.
gaumengerecht *adj.* după gust; **es ist ihm** ~ este după gustul său; **er macht es ihm** ~ i-o potrivește după gust.
Gaumenkitzel, *-s, -, m. (fam.)* trufanda, delicatesă.
Gaumenlaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* sunet palatal; palatală.
Gaumenplatte, *-n, f.* proteză superioară, palat artificial.
Gaumen|segel, *-s, -, n (anat.)* văl al palatului.
Gaumen|segel|laut, *-(e)s, -e, m.* sunet velar; velară.
Gaumenzahn, *-(e)s, -zähne, m.* dinte palatal.
Gaumenzäpfchen, *-s, -, n. (anat.)* omușor, uvulă.
Gauner, *-s, -, m.* pungaș, pezevenghi, escroc, coțcar, șarlatan, ticălos.
Gaunerbande, *-n, f.* (și ca *invectivă*) bandă de escroci, de pungași, de hoți, de șarlatani.
Gaunerei, *-en, f.* escrocherie, coțcărie, pungășie, ticăloșie, hoție.
Gaunergesicht, *-(e)s, -er, n. (fig.)* mutră de ticălos, de pungaș.
gauner|haft, **gaunerisch** *adj.* hoțesc, pungășesc, de escroc.
Gaunerleben, *-s, n. sg.* viață de escroc.
Gaunermanier, *-en, f.* purtare, manieră de hoț, de escroc; **nach** ~ în stil de escroc.
gaunern, *gaunerte, gegaunert, vb. (h) intr.* a face escrocherii, pungășii.
Gauner|sprache *f. sg.* argou, limbaj al pungașilor.
Gauner|streich, *-(e)s, -e, m.*, **Gauner|stück**, *-(e)s, -e, n.* lovitură, faptă de hoț, de pungaș; *(fam.)* faptă de șmecher.
Gaunertrick, *-s, -s, m.* șiretlic de pungaș, truc de escroci, de hoți, de șarlatani; *(fam.)* șmecherie.
Gaunerwelt *f. sg.* lume a escrocilor, lume interlopă.
Gaupe, *-n, f. (constr.)* lucarnă; tabacheră, ochi de bou (cu două versante și fereastră laterală).
Gautschbrief, *-(e)s, -e, m.* diplomă, atestat de calfă.
Gautsche, *-n, f. (reg.)* **1.** scrânciob, leagăn. **2.** pat de campanie.
gautschen, *gautschte, gegautscht (du, er gautscht), vb. (h) tr.* **1.** a pune, a așeza (hârtie) la presă. **2.** *(înv.)* a primi un ucenic tipograf în tagma calfelor. **3.** *(reg.)* a da în leagăn, în scrânciob, a legăna.
gauweise *adv.* pe regiuni.
Gauwort, *-(e)s, -wörter, n. (înv.)* regionalism, cuvânt dialectal.
Gavotte [-'vɔ-], *-n, f. (muz.)* gavotă.
Gaze ['ga:zə], *-n, f.* gaz, voal; tifon; muselină.
Gazeband, *-(e)s, -bänder, n.* fașă de tifon.
Gazelle, *-n, f. (zool.)* gazelă *(Gazella)*; **schlank wie eine** ~ suplu ca o gazelă.
Gazette [și gazɛt(ə)], *-n, f.* gazetă, foaie.
Gazeweber, *-s, -, m.* țesător de gaz, de tifon.
G.B., *presc.* de la Gesetzbuch.
Gbf., *presc.* de la Güterbahnhof.
Gbt., *presc.* de la Gebiet.
G-Dur, *-, n. (muz.)* sol major.
ge|ächtet **I.** *part. trec.* de la ächten. **II.** *adj.* **1.** surghiunit, exilat; expulzat. **2.** proscris.
Ge|ächtete, *-n,-n (ein Geächteter), m.* și *f.* **1.** proscris(ă). **2.** surghiunit(ă), exilat(ă).
Ge|ächze, *-s, n. sg.* gemete, suspine.
ge|adelt **I.** *part. trec.* de la adeln. **II.** *adj.* înnobilat.
Ge|adelte, *-n, -n (ein Geadelter) m.* și *f.* înnobilat(ă).
Ge|äder, *-s, n. sg.* **1.** *(anat.)* sistem al vaselor sangvine; sistem vascular. **2.** *(bot.)* fibră, nervură. **3.** vinișoare, ape (în marmură, piatră, lemn).
ge|adert, **ge|ädert** *adj.* **1.** cu vinișoare, marmorat. **2.** cu desene care imită vinele lemnului.
Ge|äfter, *-s, -, n. (vân.)* pinten la animale sălbatice cu copite.
ge|ahnt **I.** *part. trec.* de la ahnen. **II.** *adj.* bănuit, presimțit.
Ge|alber(e), *-(e)s, n. sg. (fam., peior.)* vorbe goale, prostii.
ge|altert **I.** *part. trec.* de la altern. **II.** *adj.* îmbătrânit.
ge|armt *adj.* cu brațe.
ge|artet **I.** *part. trec.* de la arten. **II.** *adj.* făcut, format, nărăvit; de soi; **schlecht** ~ rău, nărăvit, (de) soi rău.
Ge|artet|heit *f. sg.* calitate, fire, natură.
Ge|äs, *-es, -e,* **Ge|äse**, *-s, -, n. (vân.)* **1.** nutreț. **2.** gură, bot (la cerbi, căprioare etc.).
Ge|äst, *-(e)s,* **Ge|äste**, *-s, n. sg.* crăci, ramuri; rămuriș.
geb., *presc.* de la **a)** geboren; **b)** gebunden.
Geb., *presc.* de la Gebirge.
Gebäck, *-s, -e, n.*, **Gebackene**, *-n (Gebackenes), n. sg.* **1.** pâine, produse de panificație. **2.** prăjituri, patiserie.
Gebäckdose, *-n, f.* cutie de (păstrat) prăjituri.
Gebacke, *-s, n. sg.* **1.** preparat al prăjiturilor. **2.** patiserie.
Gebäckschale, *-n, f.* tavă de (servit) prăjituri.

Gebäck|stück, *-(e)s, -e, n.* bucată de prăjitură.
Gebahn, *-(e)s, n. sg. (vân.)* urină a vânatului mare.
Gebalge, *-s, n. sg. (fam.)* îmbrânceală, încăierare.
Gebälk, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(constr.)* grindiș, șarpantă. **2.** lemnărie; **es kracht, es knackt, es knistert im ~(e)** trosnește din încheieturi.
Gebälkträger, *-s, -, m.; (constr.)* grindă, suport.
Geballer(e), *-(e)s, n. sg. (fam., peior.)* **1.** împușcături, focuri de armă. **2.** pocnituri, bătăi, lovituri.
geballt, **I.** *part. trec.* de la b a l l e n. **II.** *adj.* compact, strâns; *(mil.)* **~e Ladung** legătură de grenade de mână; **mit ~er Faust** cu pumnul strâns.
Gebammel, *-s, n. sg.* legănare, bălăbănire.
Gebände, *-s, -, n.* v. G e b e n d e[2].
gebannt I. *part. trec.* de la b a n n e n. **II.** *adj.* fermecat, vrăjit, fascinat.
gebar *pers.* 1 și a 3-a *ind. imperf.* de la g e b ä r e n.
Gebär|an|stalt, *-en, f.* casă de nașteri, maternitate.
Gebärde, *-n, f.* **1.** gest; mișcare; **~n machen** a face gesturi; **verächtliche ~** gest de dispreț. **2.** înfățișare, mină, fizionomie; mimică.
gebärden, *gebärdete, gebärdet (du gebärdest, er gebärdet), vb. (h) refl.* **1.** a se purta, a se comporta, a manifesta un mod de comportament; **er gebärdet sich wie ein Wahnsinniger** se comportă ca un nebun; **er gebärdet sich fromm (sau brav) wie eine Taube** face pe evlaviosul, pe omul cuminte.
Gebärden|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* **1.** expresie a feței, mimică. **2.** gest expresiv.
Gebärdenkunst, *-künste, f.* mimică, arta gestului.
Gebärden|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** gesticulare. **2.** joc mimic, mimică. **3.** *(teatru)* pantomimă.
Gebärden|spieler, *-s, -, m. (teatru)* (panto)mim.
Gebärden|sprache, *-n, f.* limbaj al gesturilor.
Gebärdentanz, *-es, -tänze, m.* dans mimic, dans de expresie; pantomimă.
gebärdig *adj.* gesticulator.
Gebärdung, *-en, f.* comportare, ținută.
gebaren, *gebarte, gebart, vb. (h) refl.* **1.** a se purta, a-și da aere. **2.** a se comporta, a apărea drept ceva, a se înfățișa.
Gebaren, *-s, -, n.* comportare; **ein sonderbares ~ an den Tag legen** a scoate la iveală un comportament ciudat.
gebären, *gebar, geboren (du gebierst, sie gebiert* și *du gebärst, sie gebärt), vb. (h) tr.* **1.** a naște; **Goethe ist (sau wurde) in Frankfurt am Main geboren** Goethe s-a născut la Frankfurt pe Main; **er ist zum Soldaten geboren** e născut să fie soldat; **zu etwas geboren sein** a fi născut pentru a face ceva. **2.** a face pui, a făta. **3.** *(fig.)* a da ființă, a naște, a crea.
Gebärerin, *-nen, f.* născătoare, mamă, lăuză.
gebärfähig *adj.* apt de a face copii.
Gebärfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește care naște pui vii, vivipar.
gebärfreudig *adj.* gata de a face (mulți) copii.
Gebär|haus, *-es, -häuser, n.*, **Gebärklinik**, *-en, f. (austr.)* v. G e b ä r a n s t a l t.
Gebärmutter, *-mütter, f. (anat.)* uter, mitră; *(med.)* **Untersuchung der ~** examinare a uterului; uteroscopie, metroscopie; **schiefe Lage der ~** poziție înclinată a uterului.
Gebärmutter|abweichung, *-en, f. (med.)* deviere a uterului.
Gebärmutterbeschreibung, *-en, f. (med.)* histerografie.
Gebärmutter|entzündung, *-en, f. (med.)* metrită.
Gebärmutter|hals, *-es, -hälse, m. (anat.)* col uterin.
Gebärmutterkrebs, *-es, m. sg. (med.)* cancer uterin.
Gebärmuttermund, *-(e)s, m. sg. (anat.)* orificiu uterin.
Gebärmutterschmerz, *-es, -en, m. (med.)* dureri uterine.
Gebärmutter|spiegel, *-s, -, m. (med.)* specul(um) uterin.
Gebärmuttervorfall, *-(e)s, m. sg. (med.)* prolaps uterin, histeroptoză.
Gebär|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (med.)* scaun obstetrical.
Gebarung, *-en, f.* **1.** *sg.* v. G e b a r e n. **2.** *(austr.)* contabilitate; **eine ausgeglichene ~** o contabilitate echilibrată. **3.** dare de seamă contabilă, raport contabil.
Gebärung, *-en, f.* naștere.
Gebarungs|abgang, *-(e)s, -gänge, m. (austr.)* lipsuri, deficit de administrație.
Gebarungsjahr, *-(e)s, -e, n. (austr.)* an administrativ.
Gebärwehen *pl.* durerile facerii.
Gebärzeit *sg.* timp al nașterii, soroc de a naște.
Gebäu, *-s, -e, n. (înv.)* v. G e b ä u d e.
gebauchkitzelt, **gebauchpinselt**, **gebauch|streichelt** *adv. (în expr.)* **sich ~ fühlen** *(fam., glumeț)* a se simți măgulit, onorat.
gebaucht *adj.* v. b a u c h i g.
Gebäude, *-s, -, n.* **1.** clădire, construcție; **öffentliches ~** clădire publică; *(constr.)* **ein ~ aufführen** a construi o clădire; *(constr.)* **ein ~ abtragen (sau abbrechen)** a demola o clădire; **~ aus Fertigteilen** clădire din prefabricate; **gewerbliches ~** construcție de utilizare industrială; **landwirtschaftliches ~** clădire pentru exploatare agricolă. **2.** *(fig.)* sistem, construcție. **3.** mină.
Gebäude|er|haltung *f. sg.* întreținere a clădirilor.
Gebäudeflügel, *-s, -, m.* aripă (de clădire).
Gebäudekomplex, *-es, -e, m.* grup, complex de clădiri.
Gebäude|steuer, *-n, f.* impozit asupra clădirilor.
Gebäudetrakt, *-(e)s, -e, m.* v. G e b ä u d e f l ü g e l.
Gebäudeversicherung, *-en, f.* asigurare imobiliară.
Gebäudewert, *-(e)s, -e, m.* valoare imobiliară.
Gebäulichkeiten *pl. (elv.)* construcții, complex de clădiri.
Gebe|apparat, *-(e)s, -e, m.* v. G e b e r **(3)**.
gebaut I. *part. trec.* de la b a u e n. **II.** *adj. (în expr.)* **gut ~ sein** a fi bine făcut; *(fam.)* **so wie jd. ~ ist** după cum i-e firea.
gebefreudig *adj.* darnic.
Gebein, *-(e)s, -e, n.* **1.** *sg. (poet.)* schelet. **2.** *pl.* oseminte, rămășițe pământești **3.** oase, încheieturi; **sein ~ erschauerte** s-a cutremurat în toată ființa sa; **der Schmerz wühlte ihm im ~** durerea i-a cuprins tot corpul; **der Schreck fuhr ihm ins ~** i-a intrat frica în oase; **mir drang es kalt durch alle ~e** îmi tremurau toate oasele din mine. **4.** *(la pl.; bis.)* moaște.
Gebelfer, *-s, n. sg.* **1.** lătrat, chelălăit. **2.** *(fam.)* înjurături.
Gebell(e), *-s, n. sg.* lătrat.
geben, *gab, gegeben (du gibst, er gibt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a da; **jm. etwas ~** a da cuiva ceva; **er gibt nicht gern** nu dă bucuros; **zu etwas Anlass ~** a da prilej pentru ceva; **Antwort ~** a da răspuns; **ich gebe ihm Arbeit** îi dau de lucru; **Auskunft ~** a da informații; **Befehle ~** a da ordine; **Erklärungen ~** a da explicații; **jm. Erlaubnis ~** a da cuiva permisiunea, a da voie; **Gas ~ a)** *(auto.)* a accelera; **b)** *(fig.)* a (se) grăbi; **Gelegenheit ~** a da ocazie; **er gibt mir die Hand** îmi întinde mâna; **einem Kind das Leben ~** a da viață unui copil, a naște un copil; **die Kühe ~ uns Milch** vacile ne dau lapte; **einen Namen ~** a da (cuiva) un nume; **jm. einen Rat ~** a da cuiva un sfat, a sfătui pe cineva; **er gibt mir recht** îmi dă dreptate; **seinen Segen ~** a-și da binecuvântarea; **jm. Vollmacht ~** a da cuiva depline puteri; **ich gebe dir mein Wort** îți dau cuvântul meu; **Zustimmung zu etwas ~** a-și da consimțământul la ceva; **einen Brief auf die Post ~** a pune o scrisoare la poștă; **auf Kredit ~** a da pe credit; **ich gäbe etwas, wenn...** mult aș da să...; **er gab kein Lebenszeichen von sich** n-a dat nici un semn de viață; **wie ~ Sie es? ich gebe es um 5 Euro** cum o dai, cu cât o vinzi? o dau (o vând) cu 5 euro; **jm. zu essen und zu trinken ~** a da cuiva de mâncat și de băut; **er gab uns zu verstehen** ne-a dat să înțelegem; **Rechenschaft ~** a da socoteală; **einen Verweis ~** a da o admonestare; **Stunden ~** a da lecții; **dem Hut(e) die richtige Form ~** a da pălăriei forma potrivită; **auf etwas viel ~** a aprecia mult ceva; **ich gebe gar nichts darauf** nu țin deloc la aceasta, nici nu-mi pasă; nu dau nici doi bani pe asta; **zu viel auf etwas ~** a acorda importanță prea mare unui lucru; **er gibt den Leuten viel zu reden** dă ocazie să se vorbească mult pe socoteala lui; **das gibt einem zu denken** aceasta îți dă de gândit; **jm. zu tun geben a)** a da cuiva de lucru; **b)** *(fig.)* a da cuiva de furcă; **ich möchte Ihnen zu bedenken geben, dass...** aș dori să vă atrag atenția că..., să vă previn că...; *(fam.)* **gib's ihm! a)** dă-i! arde-l! **b)** pune-l la punct! **2.** a da, a produce; **dieses Holz gibt gute Balken** acest lemn e bun pentru (făcut) grinzi; **dieses Getreide gibt wenig Mehl** din aceste cereale se scoate puțină făină, aceste cereale dau puțină făină; **dieser Most wird einen guten Wein ~** din mustul acesta va ieși un vin bun; **ein Wort gab das andere** din una în alta au ajuns să se certe; **keinen Ton von sich** *(dat.)* **~** a nu scoate nici un sunet. **3.** a expectora; a vărsa, a vomita, a voma; **er gab die Speisen von sich** a vomat, a vărsat mâncărurile. **4.** a da, a aranja, a organiza; **einen Ball ~** a da un bal; **er gibt ein Fest** organizează o festivitate; **ein Konzert ~** a da un concert. **5.** *(teatru)* a da, a reprezenta, a juca; **was wird heute gegeben?** ce se joacă, ce se dă astăzi? **eine Rolle ~** a juca un rol. **6.** *(reg.)* a exprima, a tălmăci; **wie kann man das auf Deutsch ~?** cum se exprimă, se spune, se tălmăcește aceasta în limba germană? **7.** a arăta, a trăda; **das gibt schon der Augenschein** aceasta o arată și aparențele. **8.** a da, a împărți (cărțile de joc); **wer gibt?** cine dă? **falsch ~** a împărți greșit. **9.** *(impers.; în expr.)* **es gibt** există; este; **es gibt nichts Ähnliches** nu există ceva asemănător; **was gibt's (Neues)?** ce-i? ce e nou? ce-i asta? **heute wird es Regen ~** azi o să plouă; **der größte Betrüger, den es nur gibt** cel mai mare șarlatan care există; **es gibt Menschen, die...** există oameni care...; **es gibt keinen, der nicht seine Fehler hätte** nu există om fără greșeală; **es wird gleich etwas ~** o să vezi îndată pe dracul; **so was gibt's** așa ceva se întâmplă; **da wird es etwas zu lachen ~** vom avea de ce râde; **das gibt's nicht a)** așa ceva nu există; **b)** asta nu se poate. **II.** *refl.* **1.** a se da; **sich dem Feinde in die Hand ~** a se da pe mâna dușmanului; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **einen Ruck ~** a se îmbărbăta, a-și lua avânt. **2.** *(rar)* a urma, a decurge, a rezulta; **das gibt sich aus dem Zusammenhang(e)** aceasta rezultă din context. **3.** a scădea, a ceda, a slăbi, a renunța; **sein Eifer gibt sich** îi scade zelul, sârguința; **sich geschlagen ~** a se da bătut; **gib dich drein!** resemnează-te! **die Kälte gibt sich** frigul cedează; **er wird sich schon ~** lasă că cedează el. **4.** a se aranja; **es wird sich schon ~** lasă că se va rezolva într-un fel; **wie es sich gerade gibt** cum se nimerește, după cum se întâmplă. **5.** *(în expr.)* **sich zu erkennen ~** a-și dezvălui identitatea.
Geben, *-s, n. sg.* dare; distribuire (a cărților de joc); **Sie sind am ~** dumneata ești la rând, dumneata dai; **zum ~ abheben** a tăia (pentru a distribui cărțile de joc).
Gebende[1], *-n, n. (ein Gebender), m.* și *f.* dătător(-toare).
Gebende[2] și **Gebände**, *-s, -, n.* găteală de cap (la femeile din Evul Mediu).
Gebenedeite *f. sg. (bis. cat.)* Maica Domnului, Binecuvântata Fecioară.
Geber, *-s, -, m.* **1.** dătător; donator. **2.** distribuitor (al cărților de joc). **3.** *(radio)* emițător; *(tel.)* traducător.
Geberfreude *f. sg.* bucurie a celui ce dăruiește; bucuria, plăcerea de a dărui, de a da.
Geberin, *-nen, f.* donatoare.
Geberland, *-(e)s, -länder, n.* țară care ajută pe alta, țară creditoare.
Geberlaune *f. sg.* dispoziție de a dărui.
Gebet, *-(e)s, -e, n.* rugăciune, rugă; **sie spricht ein ~** spune o rugăciune; **sie verrichtet ein ~** își face rugăciunea; **er ist ins ~ versunken** este cufundat în rugăciune; *(fam.)* **jn. ins ~ nehmen** a descoase pe cineva, a interoga pe cineva în mod sever, a lua la rost, la refec.
Gebet|ausrufer, *-s, -, m.* muezin (la mahomedani).
Gebetbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de rugăciuni; **des Teufels ~** biblia dracului, cărțile de joc.
gebeten *part. trec.* de la b i t t e n.
Gebetformel, *-n, f.* formulă de rugăciune.
Gebetriemen, *-s, -, m.*, **Gebetschnur**, *-schnüre, f.* filacterii, fruntar (la evrei).
Gebetshaus, *-es, -häuser, n.* casă de rugăciune.
Gebets|sammlung, *-en, f.* culegere de rugăciuni.
Gebets|teppich, *-(e)s, -e, m.* covor de rugăciuni (la islamici).
Gebets|zeit *f. sg.* timp de rugăciune.
Gebett, *-(e)s, -e*, **Gebette**, *-s, -, n.* așternut.
Gebettel, *-s, n. sg.* cerșetorie; cerere stăruitoare, umilă.
gebeugt I. *part. trec.* de la b e u g e n. **II.** *adj.* **1.** înclinat, aplecat. **2.** gârbovit, adus (de spate); **er hat einen ~en Rücken** are un spate gârbovit, încovoiat.
gebeult *adj.* umflat, tumefiat.
gebiert *pers. a 3-a sg. prez.* de la g e b ä r e n.
Gebiet, *-(e)s, -e, n.* **1.** ținut, regiune, teritoriu; **das ~ der Stadt** teritoriul orașului; **besetztes ~** teritoriu ocupat, zonă ocupată; **abgetretenes ~** teritoriu cedat; **bebautes ~** regiune construită; **industrielles ~** regiune industrială; **ländliches ~** regiune rurală;

unterentwickeltes ~ regiune subdezvoltată; **zollfreies** ~ zonă liberă, scutită de vamă. **2.** *(fig.)* domeniu; sferă, cerc, teren; **auf dem ~ der Geschichte** în domeniul istoriei; **das gehört ins ~ der Dichtkunst** aceasta ține de domeniul poeziei.

gebieten, *gebot, geboten (du gebietest, er gebietet; inv., poet.* și *du gebeutst, er gebeut), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ordona, a dispune, a porunci; **er gebietet es mir** îmi ordonă; **er gebietet dem Feind(e) Halt** oprește dușmanul în loc; **einer Sache Halt** ~ a pune capăt unui lucru. **2.** a pretinde, a cere cu stăruință; **er gebietet Achtung** (sau **Ehrfurcht**) impune considerație; **er hält** (sau **erachtet**) **es für geboten** găsește necesar. **II.** *intr.* a stăpâni, a dispune, a comanda; **er gebietet über das Volk** stăpânește poporul; **er gebot über eine laute Stimme** el dispunea de o voce puternică.

gebietend I. *part. prez.* de la gebieten. **II.** *adj.* poruncitor, impunător; **er ist ein Respekt ~er Mann** e un bărbat care impune respect.

Gebieter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* stăpân(ă), domnitor (domniță); senior, suveran(ă).

gebieterisch *adj.* imperios, poruncitor, categoric; **die Notwendigkeit heischt ~, dass** necesitatea cere imperios ca; **er fordert es in ~em Ton(e)** pretinde pe un ton poruncitor.

Gebiets|abtretung, *-es, f.* cedare a unui teritoriu.

Gebiets|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* revendicare teritorială.

Gebiets|autonomie, *-n* [-mi:ən], *f.* autonomie teritorială.

Gebietsbe|hörde, *-n, f. (adm.)* organ, autoritate regional(ă), teritorial(ă).

Gebietsbüro, *-s, -s, n.* birou regional.

Gebiets|erweiterung, *-en, f.* extindere, mărire de teritoriu.

Gebietsforderung, *-en, f.* v. Gebietsanspruch.

Gebietsfunktionär, *-s, -e, m. (inv.)* activist regional.

Gebietsgericht, *-(e)s, -e, n.* judecătorie teritorială.

Gebietsho|heit, *-en, f.* suveranitate asupra unui teritoriu.

Gebiets|institution, *-en, f.* instituție regională.

Gebietskomitee, *-s, -s, n.* comitet regional.

Gebietskonferenz, *-en, f.* conferință regională.

Gebietskörperschaft, *-en, f.* adunare, instituție teritorială (a unui stat).

Gebiets|the|ater, *-s, -, n.* teatru regional.

Gebietsverletzung, *-en, f.* violare a unui teritoriu.

gebietsweise *adj.* și *adv.* după regiuni, pe regiuni, regional.

Gebilde, *-s, -, n.* **1.** creație, produs, plăsmuire. **2.** *(fiz.)* configurație, conformație, formațiune. **3.** *(mat., mec.)* formă; structură; element; entitate. **4.** *(geol.)* formațiune. **5.** *(text.)* țesătură în relief, țesătură Jacquard, damasc.

gebildet I. *part. trec.* de la bilden. **II.** *adj.* **1.** cult, instruit; **akademisch** ~ cu studii superioare, universitare; **oberflächlich** ~ cu o cultură superficială. **2.** format, alcătuit.

Gebildete, *-n, -n (ein Gebildeter), m.* și *f.* persoană cultă, instruită.

Gebildetenschicht *f. sg.* pătură intelectuală.

Gebildgewebe, *-s, -, n. (text.)* țesătură Jacquard, damasc.

Gebildweber, **Gebildwirker**, *-s, -, m.* țesător de damasc.

Gebimmel, *-s, n. sg.* **1.** *(fam.)* bălăngănit. **2.** clinchet de clopoței.

Gebinde, *-s, -, n.* **1.** buchet, jerbă; **ein ~ aus Blumen und Zweigen** un buchet de flori și crenguțe. **2.** jurubiță, scul. **3.** legătură. **4.** teanc; fascicul. **5.** *(austr.)* bute, butoi (mare). **6.** snop. **7.** *(constr.)* legătură (la acoperișul casei). **8.** *(reg.)* măruntaie de pește.

Gebirge, *-s, -, n.* **1.** munte; masiv muntos; lanț de munți; **ein hohes, vulkanisches** ~ munți înalți, vulcanici; **im ~ wandern** a drumeți prin munți; **in den Ferien ins ~ fahren** a pleca la munte în vacanță. **2.** *(geol.)* rocă. **3.** *(mine)* masiv, formațiune (geologică).

Gebirger, *-s, -, m.* v. Gebirgler.

gebirgig *adj.* muntos, deluros; *(geogr.)* frământat, accidentat.

Gebirgigkeit *f. sg.* **1.** caracter muntos, accidentat. **2.** teren stâncos, muntos.

gebirgisch *adj.* de deal, de munte.

Gebirgler, *-s, -, m.* locuitor de la munte, muntean.

Gebirgs|abfall, *-(e)s, -fälle*, **Gebirgs|abhang**, *-(e)s, -hänge, m.* coastă de munte, costișă.

Gebirgs|art, *-en, f. (geol.)* specie de rocă.

Gebirgs|artillerie, *-n* [-ri:ən], *f. (mil.)* artilerie de munte.

Gebirgs|ausläufer, *-s, -, m.* șir de dealuri la poalele munților.

Gebirgsbach, *-(e)s, -bäche, m.* pârâu de munte; șuvoi, torent.

Gebirgsbahn, *-en, f.* **1.** linie ferată de munte. **2.** funicular.

Gebirgsbeschreibung, *-en, f.* orografie.

Gebirgsbewohner, *-s, -, m.* v. Gebirgler.

Gebirgsbildung, *-en, f. (geol., geogr.)* **1.** formare, geneză a munților, orogeneză. **2.** structură a rocilor.

Gebirgsbrigade, *-n, f. (mil.)* brigadă de munte, alpină.

Gebirgsdorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat de munte.

Gebirgsdruck, *-(e)s, -drücke* și *-e, m. (mine)* presiune subterană; presiune a terenului.

Gebirgs|ebene, *-n, f.* platou, podiș.

Gebirgs|enge, *-n, f.* strâmtoare, pas, defileu de munte; strungă, chei.

Gebirgsfaltung, *-en, f.* v. Gebirgsbildung **(1)**.

Gebirgsfluss, *-es, -flüsse, m.* râu de munte.

Gebirgsfuß, *-es, -füße, m.* picior de munte, poalele muntelui.

Gebirgsgegend, *-en, f.* regiune de munte.

Gebirgsge|hänge, *-s, -, n.* povârniș.

Gebirgsgeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* tun de munte.

Gebirgsgrat, *-(e)s, -e, m.* creastă de munte, culme, muchie (dințată) de munte.

Gebirgsgruppe, *-n, f.* grup de munți.

Gebirgsjäger, *-s, -, m. (vân., mil.)* vânător de munte, vânător alpin.

Gebirgsjoch, *-(e)s, -e, n.* șa de munte.

Gebirgskamm, *-(e)s, - kämme, m.* v. Gebirgsrücken.

Gebirgskarte, *-n, f.* hartă orografică.

Gebirgskessel, *-s, -, m. (geogr.)* căldare în zona munților, căldare alpină.

Gebirgskette, *-n, f.* lanț de munți, catenă muntoasă.

Gebirgsklima, *-s, -s* (rar și *-ta), n.* climă muntoasă, alpină.

Gebirgsknoten, *-s, -, m. (geol.)* nod de munți.

Gebirgskranz, *-es, -kränze, m.* cunună de munți.

Gebirgskunde *f. sg.* **1.** *(geogr., geol.)* orografie; orogenie, știința formării munților. **2.** *(sport)* cunoaștere a munților.

gebirgskundig *adj.* cunoscător al muntelui, umblat prin munți.

gebirgskundlich *adj.* orografic.

Gebirgslage, *-n, f.* poziție, zonă alpină; **ein Kurort in** ~ o stațiune climaterică în (zonă de) munte.

Gebirgsland, *-(e)s, -länder, n.* **1.** regiune de munte. **2.** țară muntoasă.

Gebirgslandschaft, *-en, f.* **1.** peisaj montan. **2.** regiune muntoasă.

Gebirgslehne, *-n, f.* coastă de munte.

Gebirgsluft *f. sg.* aer de munte.

Gebirgsmassiv, *-s, -e, n.* masiv muntos.

Gebirgsmittel, *-s, -, n. (mineral.)* masă sterilă, steril.

Gebirgs|pass, *-es, -pässe, m.* defileu, chei, pas, strâmtoare de munte.

Gebirgs|pfad, *-(e)s, -e, m.* cărare, potecă de munte.

Gebirgs|pflanze, *-n, f.* plantă de munte, alpină.

Gebirgsregion, *-en, f.* regiune muntoasă, zonă de munte, alpină.

Gebirgsreise, *-n, f.* călătorie în munți.

Gebirgsrücken, *-s, -, m.* creastă, coamă de munte.

Gebirgs|sattel, *-s, -, m.* șa de munte, curmătură.

Gebirgs|schichten|aufnahme, *-n, f.* secționare geologică.

Gebirgs|schlucht, *-en, f.* văgăună, strungă, prăpastie de munte.

Gebirgs|see, *-s, -n, m.* lac alpin, lac de munte, iezer.

Gebirgs|spitze, *-n, f.* vârf, creștet de munte.

Gebirgs|stadt, *-städte, f.* oraș de munte.

Gebirgs|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* **1.** *(geogr.)* masiv de munte. **2.** baston pentru urcat pe munți, alpenștoc.

Gebirgs|straße, *-n, f.* șosea de munte.

Gebirgs|strecke, *-n, f.* porțiune de drum în munți.

Gebirgs|system, *-s, -e, n.* sistem orografic.

Gebirgs|train [-'trɛ̃:], *-s, -s, m. (mil.)* trupă tehnică de munte.

Gebirgs|trottel, *-s, -, m. (fam.)* mare prostănac, mare idiot.

Gebirgs|truppe, *-n, f. (mil.)* trupă alpină.

Gebirgsvolk, *-(e)s, -völker, n.* populație montană.

Gebirgswand, *-wände, f.* perete de stâncă.

Gebirgswanderung, *-en, f.* excursie în munți, drumeție prin munți.

Gebirgsweg, *-(e)s, -e, m.* drum, potecă de munte.

Gebirgs|zug, *-(e)s, -züge, m.* lanț de munți.

Gebirgs|zweig, *-(e)s, -e, m.* ramură de munți.

Gebiss, *-es, -e, n.* **1.** dantură; **künstliches** ~ dantură falsă, proteză. **2.** zăbală.

Gebiss|abdruck, *-(e)s, -drücke, m.* mulaj pentru proteză dentară.

Gebissklempner, *-s, -, m. (iron.)* dentist.

gebissen *part. trec.* de la beißen.

Geblaff(e), *-s, n. sg. (fam., peior.)* lătrat veșnic.

gebläht I. *part. trec.* de la blähen. **II.** *adj.* **1.** înfoiat. **2.** umflat, balonat.

Geblase, *-s, n. sg.* suflat, cântat (din instrumente de suflat).

Gebläse, *-s, -, n.* **1.** foale, foi, suflai. **2.** ventilator, (mașină) suflantă. **3.** compresor de aer.

Gebläse|dampfmaschine, *-n, f. (metal.)* motor, mașină cu aburi pentru suflantă.

Geblinzel, *-s, n. sg.* clipit (necontenit) din ochi.

Geblödel, *-s, n. sg. (fam.)* palavră, pălăvrăgeală, vorbe goale, baliverne.

Geblök, *-(e)s, n. sg.* **1.** behăit; muget. **2.** *(fig.)* miorlăit, urlete.

geblümt *adj.* **1.** înflorat, împodobit cu flori. **2.** *(fig.)* afectat, înflorit; **~er Stil** stil afectat, cu înflorituri.

Geblüt, *-(e)s, n. sg. (fig.)* sânge; viță; **aus adligem** ~ de viță nobilă.

gebogen I. *part. trec.* de la biegen. **II.** *adj.* îndoit; **der Schnabel ist stark** ~ ciocul este foarte curbat.

geboren I. *part. trec.* de la gebären. **II.** *adj.* **1.** *(la nume de femei)* născută; **sie ist eine ~e Müller** este o născută Müller, numele ei de fată, domnișoară era Müller. **2.** cu aptitudini, născut, înnăscut; **er ist zum Lehrer** ~ e născut (să fie) învățător; **er ist ein ~er Redner** e un orator înnăscut. **3.** *(referitor la locul, țara etc. de origine)* **er ist ein ~er Berliner, Bayer, Deutscher** e berlinez, bavarez, german.

geborgen I. *part. trec.* de la bergen. **II.** *adj.* sigur, protejat, ferit, pus în siguranță, la adăpost; salvat (de la înec, de la naufragiu); ascuns; **er fühlte sich** ~ s-a simțit în siguranță; **nun sind wir** ~ suntem salvați acum.

Geborgenheit *f. sg.*, **Geborgensein**, *-s, n. sg.* siguranță, protecție, adăpost.

geborsten *part. trec.* de la bersten.

Gebot, *-(e)s, -e, n.* **1.** poruncă, ordin; exigență; imperativ; **die Zehn ~e** decalogul, cele zece porunci; **das ~ der Stunde** imperativul momentului; **oberstes** ~ principiul suprem, legea supremă; **Not kennt kein** ~ te faci frate cu dracul până ce treci puntea; nevoia scuză totul. **2.** dispoziție; **jm. zu ~(e) stehen** a sta la dispoziția cuiva, a fi la ordinele cuiva. **3.** ofertă (la licitații); **höheres** ~ supralicitație (la mezat); **ein höheres ~ tun** a oferi o sumă mai mare, a supralicita; **vorteilhaftes** ~ ofertă avantajoasă.

geboten I. *part. trec.* de la **a)** bieten; **b)** gebieten. **II.** *adj. (in expr.)* **es ist** ~ e nevoie, e necesar, se impune.

Gebotene, *-n (ein Gebotenes), n. sg.* lucru oferit; **wir sind dankbar für das** ~ suntem recunoscători pentru ce ne-ați oferit.

Gebots|schild, *-(e)s, -er, n.*, **Gebots|zeichen**, *-s, -, n. (inv.)* indicator de circulație, de direcție.

Gebr. *presc.* de la Gebrüder.

Gebrabbel, *-s, n. sg. (fam.)* mormăit, bombănit, vorbire neclară.

gebräch *adj. (despre roci)* cu crăpături, sfărâmicios, friabil.

Gebräch, *-(e)s, -e*, **Gebräche**, *-s, -, n.* **1.** *(mine)* rocă friabilă, sfărâmicioasă. **2.** *(vân.)* rât al mistrețului. **3.** râmătură (făcută de mistreț).

Gebräme, *-s, n. sg.* garnitură cu blană, tivitură îmblănită.

gebrandmarkt I. *part. trec.* de la brandmarken. **II.** *adj.* stigmatizat.

gebrannt *part. trec.* de la brennen.

Gebratene, *-n (ein Gebratenes), n. sg.* friptură.

Gebräu, *-(e)s, -e, n. (uneori peior.)* **1.** băutură fermentată; bere. **2.** amestec (de băuturi).

Gebrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* **1.** *sg.* întrebuințare, uz, folosire; **von etwas ~ machen** a face uz de ceva, a se servi de ceva; **in ~ kommen** a începe să fie întrebuințat, a veni la modă; **außer** (sau **aus dem**) **~ kommen** a nu se mai întrebuința, a ieși din uz; **etwas in ~ nehmen** a lua în folosință; *(despre aparate, mașini etc.)* **in ~ stehen** a fi în funcțiune. **2.** *(mai ales la pl.)* deprindere; obicei, datină; **nach den Gebräuchen des Landes** după obiceiul pământului, după datinile țării.

gebrauchen, *gebrauchte, gebraucht, vb. (h) tr.* **1.** a întrebuința, a utiliza, a folosi, a se servi de ceva; **Gewalt ~** a recurge la forță. **2.** *(reg.)* a avea nevoie (de).

gebräuchlich *adj.* obișnuit; uzual; **nicht mehr ~** ieșit din uz, învechit.

Gebräuchlichkeit *f. sg.* întrebuințare uzuală, obișnuită.

Gebrauchs|anleitung, *-en, f.*, **Gebrauchs|anweisung**, *-en, f.* mod de întrebuințare.

Gebrauchs|artikel, *-s, -, m.* articol de consum.

Gebrauchsbe|einträchtigung, *-en, f.* reducere a capacității funcționale.

Gebrauchsdieb|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (jur.)* furt săvârșit cu intenție de utilizare (a obiectului furat).

Gebrauchs|eigenschaft, *-en, f.* capacitate de întrebuințare.

Gebrauchs|energie [-gi:ən], *-n, f.* energie secundară.

gebrauchsfähig *adj.* utilizabil, folosibil, care poate fi întrebuințat.

Gebrauchsfähigkeit *f. sg.* posibilitate de întrebuințare.

Gebrauchsfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* vehicul utilitar.

gebrauchsfertig *adj.* în stare de funcționare; bun de folosit.

Gebrauchsgebühr, *-en, f.* taxă de folosire, de consum.

Gebrauchsgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* obiect, articol de (larg) consum.

Gebrauchsgeschirr, *-(e)s, n. sg.* veselă de uz zilnic.

Gebrauchsge|stalt, *-en, f. (ec.)* formă de întrebuințare.

Gebrauchsgrafik și **-graphik** *f. sg.* grafică utilitară, design utilitar.

Gebrauchsgüter *pl.* bunuri de larg consum.

Gebrauchsladung, *-en, f. (mil.)* încărcătură plină.

Gebrauchsliteratur, *-en, f.* literatură de consum.

Gebrauchsmusik *f. sg.* muzică de consum.

Gebrauchs|ordnung, *-en, f.* **1.** ordine a întrebuințării. **2.** regulament de întrebuințare, utilizare.

Gebrauchsrecht, *-(e)s, -e, n.* **1.** drept de servitute, de folosință. **2.** *(înv.)* drept cutumiar.

Gebrauchs|tüchtigkeit *f. sg.* rezistență (la întrebuințare).

Gebrauchs|überlassung, *-en, f.* cesiune de folosință.

Gebrauchsvorschrift, *-en, f.* v. Gebrauchsanweisung.

Gebrauchsware, *-n, f.* articol de larg consum.

Gebrauchsweise, *-n, f.* mod de întrebuințare.

Gebrauchswert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* valoare de întrebuințare; **ohne ~** inutilizabil; scos din uz.

Gebrauchs|zweck, *-(e)s, -e, m. (în expr.)* **für ~e** pentru uz, pentru a fi folosit.

gebraucht I. *part. trec.* de la **a)** brauchen; **b)** gebrauchen. **II.** *adj.* folosit, întrebuințat; uzat, vechi.

Gebrauchtwagen, *-s, -, m.* mașină folosită, de ocazie (second hand).

Gebrauchtwaren *pl.* mărfuri la mâna a doua.

Gebraus, *-es*, **Gebrause**, *-s, n. sg.* vâjâit, urlet (al vântului), muget (al valurilor).

Gebrech, *-(e)s, -e, n.* v. Gebräch.

gebrechen, *gebrach, gebrochen (es gebricht), vb. (h) intr.* **1.** *(impers., an* cu *dat.)* a lipsi, a nu ajunge; **es gebricht mir an Zeit** nu-mi ajunge timpul; **es gebricht mir an Geld** duc lipsă de bani. **2.** *(înv.)* a lipsi, a nu avea; **die Bequemlichkeit gebrach** nu exista confort.

Gebrechen, *-s, -, n.* **1.** infirmitate, boală. **2.** cusur, defect.

gebrechlich *adj.* **1.** slab, infirm, neputincios, invalid, bolnăvicios. **2.** defectuos, imperfect. **3.** *(rar)* fragil.

Gebrechlichkeit, *-en, f.* **1.** slăbiciune, infirmitate, neputință, invaliditate, boală. **2.** defect, imperfecțiune. **3.** *(rar)* fragilitate.

Gebreit(e), *-(e)s, -e, n. (înv.)* **1.** câmp de arat, ogor. **2.** unitate de măsură pentru pământ.

Gebresten, *-s, -, n. (înv.)* v. Gebrechen **(1)**.

gebrochen I. *part. trec.* de la **a)** brechen; **b)** gebrechen. **II.** *adj.* **1.** *(fiz.)* refractat. **2.** *(mat.)* fracționar; **~e Zahl** număr fracționar. **3.** frânt, distrus; incomplet, defectuos; *(fig.)* **an ~em Herzen sterben** a muri de inimă rea; **~es Deutsch** o nemțească stricată; **er ist ganz ~** este complet descurajat, distrus; *(fig)* **~e Stimme** glas stins; *(muz.)* **~er Akkord** acord arpegiat.

Gebröckel, *-s, n. sg.* fărâmituri, fărâme, rămășițe.

Gebrodel, *-s, n. sg.* clocotire, fierbere zgomotoasă.

Gebrüder *pl.* frați.

Gebrüll(e), *-(e)s, n. sg.* muget, răcnet, zbieret repetat.

Gebrumm(e), *-(e)s*, **Gebrummel**, *-s, n. sg.* **1.** mârâit, bombănit. **2.** zbârnâit.

Gebrüt, *-(e)s, n. sg.* **1.** (și *fig.)* neam, progenitură, prăsilă. **2.** cuibar.

gebuckelt I. *part. trec.* de la buckeln. **II.** *adj.* ghebos, cocoșat.

gebückt I. *part. trec.* de la bücken. **II.** *adj.* aplecat, înclinat; gârbovit, gârbov.

Gebühr, *-en, f.* **1.** datorie, obligație; **nach ~** după merit, cum se cuvine; **über ~** peste măsură, excesiv. **2.** bună-cuviință. **3.** impozit, bir, dare, taxă; plată.

gebührberechtigt *adj.* îndreptățit la taxă; care are drept la perceperea taxei.

gebühren, *gebührte, gebührt, vb. (h)* **I.** *intr.* (cu *dat.)* a i se cuveni, a-i reveni (cuiva); **Ehre, dem Ehre gebührt** fiecăruia după cum merită. **II.** *refl. (impers.)* a se cuveni; **wie es sich gebührt** cum se cuvine.

Gebühren|aufschlag, *-(e)s, -schläge, m.* supliment de taxe.

Gebührenbefreiung *f. sg.* exceptare, scutire de taxe.

Gebührenbemessung, *-en, f.* stabilire a taxelor, a impozitelor.

gebührend I. *part. prez.* de la gebühren. **II.** *adj.* cuvenit, meritat; cuviincios, cumsecade. **III.** *adv.* după merit; cum trebuie, după cum se cuvine.

gebührendermaßen, **gebührenderweise** *adv.* cum se cuvine, după merit.

Gebühren|erlass, *-es, -e, m.*, **Gebühren|erlassung**, *-en, f.* scutire de taxe, de impozite.

Gebühren|ermäßigung, *-en, f.* reducere de taxă, de impozit.

gebührenfrei *adv.* scutit de taxe, de impozit.

Gebührenmarke, *-n, f.* timbru fiscal.

Gebühren|nachlass, *-es, m. sg.* scutire de taxă, de impozit.

Gebühren|ordnung, *-en, f.* regulament, tarif pentru stabilirea taxelor, a impozitelor; **die ~ für Rechtsanwälte** tariful avocaților.

gebührenpflichtig *adj.* obligat la taxe, contribuabil.

Gebührensatz, *-es, -sätze, m.* sumă, valoare, procent a(l) impunerii; scară, tarif a(l) impunerii.

Gebührenskala, *-len, f.* scară tarifară, de taxare.

Gebührentafel, *-n, f.*, **Gebührentarif**, *-(e)s, -e, m.* tabelă a tarifului poștal; tarif de taxare, de impunere.

Gebührenvorschrift, *-en, f.* regulament de taxare, de impunere.

gebührlich *adj., adv.* v. gebührend.

Gebührlichkeit, *-en, f.* bună-cuviință, decență.

Gebührnis, *-se, f. (austr., mil.)* drept cuvenit ostașului (rație, întreținere, soldă, echipament etc.).

Gebührportion, *-en, f. (mil.)* rație.

Gebührs|anfall, *-(e)s, m. sg.* termen de plată a taxei, a impozitului.

Gebührs|anmaß, *-es, -e, n.* impunere, stabilire a impozitului, a taxelor.

Gebührsbogen, *-s, -bögen, m.* carnet fiscal.

Gebührsklasse, *-n, f.* categorie de impozit sau taxe.

Gebund, *-(e)s, -e, n.* legătură, mănunchi.

Gebünde, *-s, -, n.* v. Gebinde.

gebündelt I. *part. trec.* de la bündeln. **II.** *adj.* legat în mănunchi; în formă de mănunchi.

gebunden I. *part. trec.* de la binden. **II.** *adj.* legat, unit; combinat; *(fiz., înv.)* **~e Wärme** căldură latentă; *(fiz.)* **~e Energie** energie potențială; **~e Rede** versuri.

Gebundenheit *f. sg.* constrângere, forțare, silire.

Geburt, *-en, f.* **1.** naștere; **die ~en** natalitatea; **der Tag seiner ~** ziua nașterii lui; **eine schwere ~** o naștere grea; **im 9. Jh. vor** sau **nach Christi ~** în secolul al IX-lea înainte sau după Christos. **2.** origine, proveniență; **von ~ ein Wiener** originar din Viena, vienez de origine. **3.** nou-născut. **4.** *(fig.; poet.)* produs, operă.

Geburten|abnahme, *-n, f.* v. Geburtenrückgang.

Geburten|anzahl *f. sg.* natalitate, număr al nașterilor.

Geburtenbei|hilfe, *-n, f.* alocație la naștere.

Geburtenbeschränkung, *-en, f.* limitare a nașterilor.

Geburtenhäufigkeit, *-en f.* natalitate.

Geburtenkontrolle, *-n, f.*, **Geburtenregelung**, *-en, f.* control, reglementare a(l) nașterilor.

Geburtenrückgang, *-(e)s, -gänge, m.* scădere a natalilății.

Geburten|überschuss, *-es, m. sg.* excedent de natalitate.

Geburtenzahl, *-en, f.*, **Geburtenziffer**, *-n, f.* v. Geburtsziffer.

Geburtenzuwachs, *-es, m. sg.* creștere a natalității.

gebürtig *adj.* născut, originar; **aus Bukarest ~** originar din București.

Geburts|adel, *-s, m. sg. (ist.)* noblețe ereditară.

Geburts|anzeige, *-n, f.* **1.** declarație de naștere. **2.** ferpar, anunț de naștere.

Geburtsdatum, *-s, -ten, n.* dată a nașterii.

Geburtsfehler, *-s, -, m.* defect congenital, defect din naștere.

Geburtsfeier, *-n, f.* **Geburtsfest**, *-(e)s, -e, n.* aniversare a nașterii, aniversare a zilei de naștere.

Geburtsgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate a noului-născut, greutate la naștere.

Geburtshaus, *-es, -häuser, n.* casă în care s-a născut cineva.

Geburtshelfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* mamoș(ă).

Geburtshilfe *f. sg.* obstetrică, moșit.

geburtshilflich *adj.* obstetrical.

Geburtsjahr, *-(e)s, -e, n.* an al nașterii.

Geburtsklinik, *-en, f.* clinică obstetricală; maternitate.

Geburtslage, *-n, f. (med.)* poziție prenatală a fătului.

Geburtsland, *-(e)s, -länder, n.* țară natală.

Geburtsliste, *-n, f.* registru de nașteri.

Geburtsmal, *-(e)s, -e, n.* aluniță, semn din naștere.

Geburtsmatrikel, *-n, f.* registru de nașteri.

Geburtsname, *-ns, -n, m.* nume de familie.

Geburts|ort, *-(e)s, -e, m.* loc al nașterii.

Geburtsregister, *-s, -, n.* v. Geburtsmatrikel.

Geburts|schein, *-(e)s, -e, m.* act, certificat de naștere.

Geburts|schmerzen *pl.* v. Geburtswehen.

Geburts|stadt, *-städte f.* oraș natal.

Geburts|statistik, *-en, f.* statistică a nașterilor.

Geburts|stätte, *-n, f.* loc al nașterii.

Geburts|stunde, *-n, f.* oră a nașterii.

Geburts|tag, *-(e)s, -e, m.* aniversare a nașterii, zi de naștere.

Geburts|tagsfeier, *-n, f.*, **Geburtstagsfest**, *-(e)s, -e, n.* v. Geburtsfeier.

Geburts|tagsgedicht, *-(e)s, -e, n.* poezie pentru aniversarea nașterii.

Geburts|tagsgeschenk, *-(e)s, -e, n.* dar de ziua nașterii.

Geburtstagsgruß, *-es, -grüße, m.* salut, urare de ziua nașterii.

Geburts|tagskind, *-(e)s, -er, n.* sărbătorit (persoană a cărei zi de naștere se sărbătorește).

Geburts|tagskuchen, *-s, -, m.* tort de aniversare.

Geburts|tags|tisch, *-(e)s, -e, m.* masă cu ocazia zilei de naștere.

Geburts|teile *pl. (anat.)* părți fetale.

Geburts|urkunde, *-n, f.* act, certificat de naștere.

Geburtswehen *pl.* durerile facerii.

Geburts|zange, *-n, f. (med.)* forceps.

Geburts|zeit *f. sg.* termen, soroc de facere, de naștere.

Geburts|ziffer, *-n, f.* cifră a natalității.

Gebüsch, *-(e)s, -e, n.* tufiș, crâng, braniște.

gebüschelt *adj.* în formă de smoc.

Gebütt(e), *-(e)s, n. sg. (reg.)* măruntaie, viscere (de pește).

Geck, *-en, -en, m.* **1.** persoană vanitoasă; fanfaron; filfizon. **2.** *(reg.)* bufon, nebun.

gecken, *geckte, gegeckt, vb. (h) (reg.)* **I.** *intr.* a face glume, nebunii. **II.** *tr.* a necăji, a tachina.

Gecken|art *f. sg.* înfumurare; **nach ~** ca un filfizon.

geckenhaft *adj.* **1.** de filfizon, ca filfizonii. **2.** nebunatic.

Gẹckenhaftigkeit *f. sg.* fatuitate, înfumurare; neghiobie.
gẹckenmäßig *adj.* v. g e c k e n h a f t.
Gẹckentum, *-s, n. sg.*, **Geckerei**, *-en, f.* v. G e c k e n h a f t i g k e i t.
gẹckig *adj.* v. g e c k e n h a f t.
gedạcht *part. trec.* de la (g e) d e n k e n.
Gedạ̈chtnis, *-ses, -se, n.* **1.** memorie, ținere de minte; **sich** *(dat.)* **etwas ins ~ rufen** a-și aminti ceva; **aus dem ~ verlieren** a uita; **dem ~ einprägen** a fixa în memorie; **aus dem ~** din memorie, pe dinafară; *(fam.)* **er hat ein ~ wie ein Sieb** are o memorie ca o sită, e uituc; **mein ~ lässt nach** mă lasă memoria; **er hat ein kurzes ~** uită repede; **im ~ behalten** a ține minte; **sein ~ belasten** a-și încărca memoria; **sich** *(dat.)* **etwas ins ~ zurückrufen** a-și aminti de ceva uitat. **2.** amintire; **zum ~** spre amintire.
Gedạ̈chtnis|ausfall, *-(e)s, -fälle, m.* pierdere a memoriei; *(med.)* amnezie.
Gedạ̈chtnis|aus|stellung, *-en, f.* expoziție comemorativă.
Gedạ̈chtnisbrücke, *-n, f.* v. G e d ä c h t n i s s t ü t z e.
Gedạ̈chtnisbuch, *-(e)s, -bücher, n.* v. G e d e n k b u c h.
Gedạ̈chtnisfehler, *-s, -, m.* eroare de memorie.
Gedạ̈chtnisfeier, *-n, f.*, **Gedạ̈chtnisfest**, *-(e)s, -e, n.* serbare comemorativă.
Gedạ̈chtnisgottesdienst, *-(e)s, -e, m.* slujbă memorială.
Gedạ̈chtniskonzert, *-(e)s, -e, n.* concert comemorativ.
Gedạ̈chtniskraft *f. sg.* memorie; **seine ~ hat nachgelassen** i-a slăbit memoria.
Gedạ̈chtniskunst *f. sg.* mnemotehnică.
Gedạ̈chtnisleistung, *-en, f.* efort al memoriei; capacitate, performanță a memoriei.
Gedạ̈chtnislücke, *-n., f.* lapsus.
Gedạ̈chtnismahl, *-(e)s, -e* (și *-mähler) n.* **1.** ospăț, masă comemorativă. **2.** *(rel.)* cina cea de taină.
gedạ̈chtnismäßig *adv.* din memorie.
Gedạ̈chtnismesse, *-n, f. (bis. cat.)* v. G e d ä c h t n i s g o t t e s d i e n s t.
Gedạ̈chtnismünze, *-n, f.* medalie comemorativă.
Gedạ̈chtnisrede, *-n, f.* cuvântare comemorativă.
Gedạ̈chtnis|sache, *-n, f.* chestiune, problemă de memorie.
Gedạ̈chtnis|säule, *-n, f.* v. G e d e n k s ä u l e.
Gedạ̈chtnis|schulung, *-en, f.* exersare a memoriei.
gedạ̈chtnis|schwach *adj.* slab de memorie, cu memorie proastă, fără ținere de minte.
Gedạ̈chtnis|schwäche *f. sg.* slăbire a memoriei, lipsă de memorie.
Gedạ̈chtnis|schwund, *-(e)s, m. sg. (med.)* amnezie.
Gedạ̈chtnis|störung, *-en, f. (med., psih.)* dereglare, slăbire a memoriei.
Gedạ̈chtnis|stütze, *-n, f.* ajutor mnemotehnic; procedeu mnemotehnic.
Gedạ̈chtnis|tafel, *-n, f.* v. G e d e n k t a f e l.
Gedạ̈chtnis|tag, *-(e)s, -e, m.* v. G e d e n k t a g.
Gedạ̈chtnis|übung, *-en, f.* exercițiu de memorie.
Gedạ̈chtnisverlust, *-(e)s, -e, m. (med., psih.)* pierdere a memoriei.
Gedạ̈chtnisvers [-fɛɐs], *-es, -e, m.* v. G e d e n k v e r s.
Gedạ̈chtnis|zeichnen, *-s, -, n.* desen din memorie.
gedạ̈mpft I. *part. trec.* de la d ä m p f e n. **II.** *adj.* **1.** *(cul.)* opărit; înăbușit. **2.** *(despre sunete)* scăzut, redus; înăbușit, în surdină. **3.** *(despre culori)* șters, palid. **4.** *(despre lumină)* difuză, filtrată. **5.** *(tehn.)* amortizat.
Gedạ̈mpfte, *-n (Gedämpftes), n. sg. (cul.)* mâncare scăzută, înăbușită.
Gedạ̈mpft|heit, *-en, f. (despre sunete)* faptul de a fi scăzut, înăbușit; *(despre culori)* faptul de a fi palid.
Gedạnke, *-ns, -n, m.* **1.** gând, cugetare, idee; **seinen ~n nachhängen** a fi cufundat în gânduri; **ich wäre nie auf diesen ~n gekommen (sau verfallen)** nu mi-ar fi venit niciodată ideea aceasta; **auf andere ~n kommen** a-și schimba gândul, a-și schimba părerea; **kein ~ daran!** nici gând! **ganz in ~n versunken sein** a fi cufundat în gânduri; **seine ~n sammeln** a se concentra; **in ~n** în gând, în minte; **sich** *(dat.)* **über etwas ~n machen a)** a se gândi la ceva, la o problemă; **b)** a se neliniști, a-și face gânduri, griji pentru ceva; **~n sind zollfrei** gândurile sunt libere; **js. ~n lesen (können)** a-i (putea) ghici cuiva gândurile. **2.** intenție, proiect, plan; **sich** *(dat.)* **etwas aus den ~n schlagen** a-și scoate ceva din cap, a renunța definitiv la ceva. **3.** *(fam.)* o idee, puțin; **das Kleid ist um einen ~n zu lang** rochia e o idee prea lungă.
Gedạnken|ablauf, *-(e)s, -läufe, m.* desfășurare, înlănțuire de idei.
Gedạnken|arbeit, *-en, f.* muncă intelectuală.
gedạnken|arm *adj.* sărac în idei.
Gedạnken|armut *f. sg.* sărăcie de idei.
Gedạnken|assoziation, *-en, f.* v. G e d a n k e n v e r b i n d u n g.
Gedạnken|äußerung, *-en, f.* manifestare, exprimare de idei.
Gedạnken|aus|tausch, *-(e)s, m. sg.* schimb de idei, de păreri.
Gedạnkenbild, *-(e)s, -er, n.* reprezentare exactă.
Gedạnkenblitz, *-es, -e, m.* scânteiere de spirit.
Gedạnkenfaden, *-s, -fäden, m. (fam.)* fir al gândurilor, al ideilor.
Gedạnkenflucht *f. sg.* neputință de a se concentra, de a-și aduna gândurile.
Gedạnkenflug, *-(e)s, -flüge, m.* idei înaripate.
Gedạnkenfolge *f. sg.* șir, succesiune de idei.
Gedạnkenfreiheit *f. sg.* libertate de gândire.
Gedạnkenfülle *f. sg.* bogăție de idei.
Gedạnkengang, *-(e)s, -gänge, m.* șir, succesiune, expunere de idei.
Gedạnkengebäude, *-s, -, n. (fil.)* construcție de idei.
Gedạnkenge|halt, *-(e)s, -e, m.* v. G e d a n k e n i n h a l t.
Gedạnkengut, *-(e)s, n. sg.* bagaj de idei.
Gedạnkengymnastik *f. sg.* gimnastică a gândirii, a minții.
Gedạnken|inhalt, *-(e)s, m. sg.* conținut de idei.
Gedạnkenkeim, *-(e)s, -e, m.* sâmbure, germene de idei.
Gedạnkenkette, *-n, f.* șir, înlănțuire de idei.
Gedạnkenkraft, *-kräfte, f.* putere de a se concentra; forță a ideilor.
Gedạnkenkreis, *-es, -e, m.* cerc de idei, de preocupări.
gedạnkenleer *adj.* lipsit de idei.
Gedạnkenleere *f. sg.* lipsă de idei.
Gedạnkenlesen, *-s, n. sg.* ghicire a gândurilor.
Gedạnkenleser, *-s, -, m.* ghicitor de gânduri.
gedạnkenlos I. *adj.* nechibzuit, necugetat. **II.** *adv.* nesocotit, pe negândite; *(fig.)* automat, mașinal, mecanic, reflex.
Gedạnkenlosigkeit *f. sg.* nechibzuință, nebăgare de seamă.
Gedạnkenmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* material de idei.
Gedạnkenpunkte *pl.* puncte de suspensie (într-un text).
gedạnkenreich *adj.* bogat în idei, plin de conținut, substanțial.
Gedạnkenreichtum, *-s, m. sg.* bogăție de idei.
Gedạnkenreihe, *-n, f.* v. G e d a n k e n k e t t e.
Gedạnkenrichtung, *-en, f.* direcție de idei; **die ~ weiter verfolgen** a urmări în continuare șirul ideilor.
Gedạnkenschärfe *f. sg.* precizie a ideilor, gândurilor.
gedạnkenschnell *adj.* iute ca gândul.
Gedạnkenschnelle *f. sg.* viteza gândurilor.
Gedạnkenschritt, *-(e)s, -e, m.* fază, etapă a gândirii.
gedạnkenschwer *adj.* **1.** plin de idei. **2.** *(fig.)* plin de griji.
Gedạnken|späne *pl. (fig.)* aforism.
Gedạnken|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de idei, speculație.
Gedạnken|splitter, *-s, -, m.* aforism.
Gedạnken|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* fugă de idei.
Gedạnken|stoff, *-(e)s, -e, m.* v. G e d a n k e n m a t e r i a l.
Gedạnken|strich, *-(e)s, -e, m. (gram., tipogr.)* liniuță, pauză.
Gedạnkentiefe, *-n, f.* profunzime de idei.
Gedạnken|übertragung, *-en, f.* telepatie.
Gedạnkenverbindung, Gedạnkenverknüpfung, *-en, f.* asociație de idei.
gedạnkenverloren, gedạnkenversunken *adj.* dus pe gânduri; pierdut, cufundat în gânduri.
gedạnkenvoll I. *adj.* **1.** gânditor, plin de gânduri. **2.** bogat în idei. **II.** *adv.* nehotărât; îngrijorat.
Gedạnkenvorbe|halt, *-(e)s, -e, m.* rezervă mentală, reticență.
Gedạnkenwelt *f. sg.* lume a ideilor, lume ideală; **die ~ eines Dichters** lumea ideală a unui poet.
Gedạnkenwesen, *-s, -, n.* ființă ideală, existentă numai în fantezie.
Gedạnkenwirrwarr, *-s, n. sg.* haos de idei, gânduri încâlcite.
Gedạnkenziel, *-(e)s, -e, n.* ideal.
Gedạnkenzusammenhang, *-(e)s, -hänge, m.* asociație de idei, legătură între idei.
gedạnklich I. *adj.* care se referă la idei; abstract; **eine ~e Leistung** o realizare abstractă. **II.** *adv.* mintal, în gând.
Gedạ̈rm, *-(e)s, -e, n.* intestine, viscere.
Gedẹck, *-(e)s, -e, n.* **1.** tacâm, serviciu de masă. **2.** meniu; **ein trockenes ~** un meniu fără băutură.
gedẹckt I. *part. trec.* de la d e c k e n. **II.** *adj. (despre culori)* mat; închis.
Gedeih, *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **auf ~ und Verderb a)** într-un noroc, la noroc, necondiționat; **b)** la bine și la rău.
gedeihen, *gedieh, gediehen, vb. (s) intr.* **1.** a crește, a(-i) prii (cuiva), a prospera, a se dezvolta; *(fig.)* a reuși, a avea succes; a înflori. **2.** a ajunge, a progresa, a se dezvolta; **wie weit ist die Sache gediehen?** în ce stadiu se află lucrurile? **die Verhandlungen sind weit gediehen** tratativele au progresat mult.
Gedeihen, *-s, n. sg.* **1.** înflorire, prosperitate, creștere. **2.** succes, reușită.
gedeihlich *adj.* priincios, prielnic; folositor; înfloritor; **eine ~e Zusammenarbeit** o colaborare fructuoasă.
Gedeihlichkeit *f. sg.* v. G e d e i h e n.
Gedẹnk|abend, *-s, -e, m.* seară, serată comemorativă.
Gedẹnk|aus|stellung, *-en, f.* expoziție comemorativă.
Gedẹnkblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie comemorativă.
Gedẹnkbuch, *-(e)s, -bücher, n.* memorial; album.
gedẹnken, *gedachte, gedacht, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a avea de gând, a intenționa; **ich gedenke zu verreisen** intenționez să plec. **2.** (cu *gen.*) a-și aduce aminte, a pomeni de cineva, a pomeni (de) ceva; **ich werde deiner ~** îmi voi aminti de tine; **dessen nicht zu ~, dass...** fără să mai vorbim și de faptul că... **II.** *tr.* a purta cuiva ranchiună pentru ceva, a nu(-i) uita (cuiva ceva); **ich will es ihm schon ~** îi voi plăti eu pentru aceasta.
Gedẹnken, *-s, n. sg.* amintire, pomenire.
Gedẹnkfeier, *-n, f.* aniversare, serbare comemorativă, comemorare.
Gedẹnkhaus, *-es, -häuser, n.* casă memorială.
Gedẹnkjahr, *-(e)s, -e, n.* an comemorativ.
Gedẹnk|kundgebung, *-en, f.* manifestație comemorativă.
Gedẹnkmarke, *-n, f.* timbru poștal, marcă comemorativ(ă).
Gedẹnkminute *f. sg.* minut de reculegere.
Gedẹnkmünze, *-n, f.* medalie comemorativă.
Gedẹnkrede, *-n, f.* discurs comemorativ.
Gedẹnksäule, *-n, f.* coloană comemorativă.
Gedẹnk|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* parolă, moto.
Gedẹnk|stätte, *-n, f.* loc comemorativ, casă memorială.
Gedẹnk|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră comemorativă.
Gedẹnktafel, *-n, f.* placă comemorativă.
Gedẹnktag, *-(e)s, -e, m.* aniversare; zi a comemorării.
Gedẹnkvers [-fɛɐs], *-es, -e, m.* **1.** vers mnemonic (care ajută memoria). **2.** versuri comemorative.
Gedẹnkzettel, *-s, -, m.* v. D e n k z e t t e l.
gedeucht *(înv.) part. trec.* de la d ü n k e n.
Gedeutel, -s, *n. sg. (fam.)* explicație forțată, subtilitate.
Gedịcht, *-(e)s, -e, n.* **1.** poezie, poem; **~e machen** a scrie versuri; **lyrisches ~** poezie lirică; **dramatisches ~** poem dramatic. **2.** ceva deosebit de frumos, de bun; **der Kuchen ist ein ~!** prăjitura este delicioasă!
Gedịcht|album, *-s, -s* (și *-ben), n.* album de poezii.
Gedịchtband, *-(e)s, -bände, m.* volum de versuri.
Gedịchtform *f. sg.* formă a poeziei; **in ~** în versuri.

Gedichtsammlung, *-en, f.* culegere, antologie de poezii.
gediegen *adj.* **1.** masiv, curat; **~es Metall** metal curat. **2.** *(fig.)* de bună calitate, solid, temeinic; **~e Kenntnisse** cunoştinţe temeinice. **3.** *(fam., iron.)* curios, straniu, neobişnuit.
Gediegen|eisen, *-s, n. sg.* fier nativ, fier în stare brută.
Gediegengold, *-(e)s, n. sg.* aur curat.
Gediegenheit *f. sg.* **1.** fineţe, puritate (a unui metal). **2.** *(fig.)* soliditate, temeinicie, merit real.
gedieh *pers.* 1 şi a 3-a *ind. imperf.* de la gedeihen.
gediehen *part. trec.* de la gedeihen.
Gediele, *-s, -, n.* podea(lă), duşumea.
gedient I. *part. trec.* de la dienen. **II.** *adj. (în expr.)* **ein ~er Soldat** un soldat în retragere, în rezervă, un veteran.
Gedinge, *-s, -, n.* **1.** tocmeală (referitor la preţ, la condiţii). **2.** contract, învoială (între mineri şi patroni). **3.** *(reg.)* muncă în acord.
Geding(e)|arbeit, *-en, f. (mine)* muncă în acord, cu bucata.
Gedinge|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) angajat(ă) în acord.
Gedingegeld, *-(e)s, -er, n.* plată în acord.
Gedingegezähe, *-s, -, n. (mine)* unelte ale minerului.
Gedinge|häuer, *-s, -, m. (mine)* miner (care lucrează) în acord.
Gedonner, *-s, n. sg.* tunete, trăsnete, detunături.
Gedöns, *-es, n. sg. (reg.)* **1.** pălăvrăgeală, flecăreală **2.** caz, zarvă pentru nimic; **mach nicht so viel ~ darum!** nu face atâta caz pentru asta!
gedoppelt *adj.* dublu.
gedrang *adj. (reg.)* strâmt.
Gedränge, *-s, n. sg.* **1.** înghesuială, busculadă, îmbulzeală; şi *(fig.)* **er kam** (sau **geriet**) **ins ~ a)** a intrat în înghesuială; **b)** *(fig.)* a intrat la înghesuială. **2.** mulţime; **das ~ nimmt zu** mulţimea creşte. **3.** *(fig.)* încurcătură; strâmtoare. **4.** *(sport)* grămadă (la rugby).
Gedrängel, *-s, n. sg. (fam.)* îmbulzeală, înghesuială.
gedrängt I. *part. trec.* de la drängen. **II.** *adj.* ticsit, îndesat, strâns; concis: **in ~er Kürze darstellen** a expune concis; *(adv.)* **~ voll** până-n vârf, până la refuz.
Gedrängt|heit *f. sg.* **1.** îngrămădire, strâmtoare, îmbulzeală. **2.** concizie, scurtime; **~ des Stils** concizie a stilului.
gedrei(e)t, **gedritt** *adj.* **1.** *(înv., reg.)* în trei. **2.** *(bot.)* ternat, compus din trei (frunze).
Gedritt|schein, *-s, m. sg. (astron.)* diferenţă de 120° longitudine între două corpuri cereşti.
Gedröhn, *-(e)s*, **Gedröhne**, *-s, n. sg.* bubuit, vuiet.
gedroschen *part. trec.* de la dreschen.
gedruckt I. *part. trec.* de la drucken. **II.** *adj.* tipărit, de tipar; *(fig.)* **er lügt wie ~** minte ca din carte.
gedrückt I. *part. trec.* de la drücken. **II.** *adj.* **1.** asuprit, oprimat. **2.** apăsat, deprimat; **sie sah ~ aus** părea deprimată.
Gedruckte, *-n (etwas Gedrucktes), n. sg.* text tipărit, tipăritură.
Gedrückt|heit *f. sg.* deprimare, descurajare, depresiune.
gedrungen I. *part. trec.* de la dringen. **II.** *adj.* **1.** *(despre oameni)* îndesat, scund şi robust. **2.** *(despre stil)* concis. **3.** *(fig.)* obligat; **von der Not ~** forţat, silit, împins de nevoie.
Gedrungenheit *f. sg.* **1.** *(despre oameni)* statură îndesată, scundă şi robustă. **2.** concizie.
Gedudel *(fam.), -s, n. sg.* muzică proastă, muzică de flaşnetă.
Gedüft, *-(e)s, -e, n. (fam.)* miros penetrant.
Geduld *f. sg.* răbdare; **mir reißt die ~** sau **ich verliere die ~** îmi pierd răbdarea, îmi ies din răbdări; **sich in ~ fassen** a îndura cu răbdare, a se înarma cu răbdare; **~ überwindet alles** sau **mit ~ und Zeit kommt man weit** cu răbdarea treci marea, cu răbdare şi tăcere se face agurida miere; **mit jm. ~ haben** a avea răbdare cu cineva; **js. ~ auf die Folter spannen** a pune la încercare răbdarea cuiva; **sich mit ~ wappnen** a se înarma cu răbdare; **um (noch etwas) ~ bitten** a cere (încă un pic de) răbdare.
Geduld|ampfer, *-s, m. sg. (bot., reg.)* ştevie de grădină; spanac englezesc *(Rumex patientia)*.
Geduld|arbeit, *-en, f.* v. Geduldsarbeit.
gedulden, *geduldete, geduldet (du geduldest, er geduldet), vb. (h) refl.* a răbda, a avea răbdare; **~ Sie sich!** aveţi răbdare! **wollen Sie sich, bitte, einen Augenblick ~** rog binevoiţi a aştepta o clipă.
geduldig, **geduldsam** *adj.* şi *adv.* **1.** răbdător. **2.** indulgent; condescendent.
Gedulds|arbeit, *-en, f.* lucru migălos, care cere multă răbdare.
Geduld(s)faden, *-s, m. sg. (în expr.)* **der ~ riss mir** m-a scos din răbdări, mi-am pierdut răbdarea; **einen langen ~ haben** a avea multă răbdare.
Geduld(s)probe, *-n, f.* dovadă de răbdare; **er stellt mich auf die ~** mi-a pus răbdarea la încercare.
Geduld(s)|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de răbdare, pasienţă.
Geduld(s)|übung, *-en, f.* exerciţiu de răbdare.
gedungen *part. trec.* de la dingen.
gedunsen *adj.* umflat; buhăit.
Gedunsenheit *f. sg.* umflătură, buhăială.
Gedünst, *-(e)s, -e, n. (reg.)* evaporare, abureală.
gedurft *part. trec.* de la dürfen.
ge|eckt *adj.* v. eckig.
ge|ehrt I. *part. trec.* de la ehren. **II.** *adj.* onorat, stimat.
Ge|ehrte, *-n (Geehrtes), n. sg. (stil comercial, de cancelarie; înv.)* onorată; **Ihr ~s vom...** stimata dv. (scrisoare) din...
ge|eicht I. *part. trec.* de la eichen. **II.** *adj.* marcat, ştampilat; *(despre măsuri şi greutăţi)* etalonat; *(fig.)* **darauf bin ich ~** la asta mă pricep, asta-i meseria mea.
ge|eignet I. *part. trec.* de la eignen. **II.** *adj. (zu, für)* potrivit, apt (la, pentru); favorabil, convenabil; **dafür ist die Zeit nicht ~** nu-i timpul potrivit pentru aceasta; **jn. für ~ halten** a socoti pe cineva capabil, potrivit (pentru).
Ge|eignete[1], *-n, -n (ein Geeigneter), m.* şi *f.* cel, cea care corespunde, este potrivit(ă).
Ge|eignete[2], *-n (ein Geeignetes), n. sg.* lucru potrivit, corespunzator; **ich finde nichts ~s** nu găsesc nimic potrivit, care să corespundă.
ge|eigneten|orts *adv.* la loc cuvenit, potrivit, la locul său.
Geer, *-en, f. (mar.)* braţe ale picului sau ale bigelor.
Geest, *-en, f.*, **Geestland**, *-(e)s, n. sg.* pământ ridicat, nisipos şi sterp (la ţărmul Mării Nordului).
gef. *presc.* de la gefallen[1] *(mil.)* căzut în război.
Gefabel, *-s, n. sg. (fam.)* bazaconii, poveşti, basme, palavre.
Gefach, *-(e)s, -fächer, n.* **1.** raft, poliţă. **2.** perete despărţitor. **3.** *(mine)* compartiment de extracţie.
Gefackel, *-s, n. sg.* oscilare; nehotărâre.
Gefahr, *-en, f.* pericol, primejdie; risc; **tödliche ~** pericol de moarte; **ökologische ~** pericol ecologic; **die ~ droht** există pericolul; **eine ~ abwenden** a îndepărta un pericol; **sich einer ~ aussetzen** a se expune unui pericol; **der Kranke ist außer ~** bolnavul este în afara pericolului; **gegen alle ~n versichert sein** a fi asigurat pentru toate riscurile, primejdiile; **auf eigene ~** pe răspundere proprie; **auf die ~ hin** cu riscul...; **jn. in ~ bringen** a expune pe cineva la un pericol, unui pericol; **mit ~ seines Lebens** cu riscul vieţii sale; **~ laufen** a se expune, a risca; **es ist ~ im Anzug(e)** (sau **im Verzuge**) ameninţă un pericol; **wer sich in ~ begibt, kommt darin um** cine scoate sabia de sabie va pieri.
Gefahr bringend *adj.* primejdios, periculos.
Gefährde, *-n, f. (poet.)* **1.** pericol, primejdie. **2.** nevoie, lipsă.
gefährden, *gefährdete, gefährdet (du gefährdest, er gefährdet), vb. (h) tr.* a primejdui; a periclita.
Gefährdungshaftung, *sg. f.* responsabilitate asupra riscului creat.
gefährdet I. *part. trec.* de la gefährden. **II.** *adj.* primejduit, în primejdie, în pericol, expus (primejdiei), periclitat.
Gefahr drohend *adj.* ameninţător, primejdios.
Gefährdung, *-en, f.* primejduire, expunere la un pericol, risc, periclitare.
Gefährdungs|zahl, *-en, f. (tehn.)* coeficient de periclitate, coeficient de risc.
Gefahre, *-s, n. sg.* umblet neîntrerupt, mişcare neîntreruptă (cu mijloace de transport).
Gefahrengebiet, *-(e)s, -e, n.* zonă, regiune periclitată, primejduită, aflată în primejdie; zonă, regiune primejdioasă.
Gefahrengrenze, *-n, f.* limită, graniţă a cărei depăşire este periculoasă.
Gefahrenherd, *-(e)s, -e, m.* focar de primejdii, de pericol.
Gefahr(en)klasse, *-, -n, f. (ec.)* clasă de risc.
Gefahrenquelle, *-n, f.* sursă, cauză a primejdiei.
Gefahrensignal, *-s, -e, n.* semnal de alarmă.
Gefahren|stelle, *-n, f.* loc primejdios, generator de accidente.
Gefahrentarif, *-s, -e, m. (ec.)* taxă de risc.
gefahrenträchtig *adj.* care prezintă pericol.
gefahren|umwittert *adj. (poet.)* plin de primejdii.
Gefahrenver|hütung *f. sg.* prevenire a pericolului, a primejdiei.
Gefahrenwinkel, *-s, -, m.* unghi de primejdie.
Gefahrenzone, *-n, f.* v. Gefahrengebiet.
Gefahrenzulage, *-n, f.* spor de periclitate (la salariu), primă de risc.
Gefahrgut, *-(e)s, -güter, n. (ec.)* marfă periculoasă.
gefährlich *adj.* **1.** periculos, primejdios. **2.** grav, serios, ameninţător; *(fam.)* **tun Sie nicht so ~!** nu exageraţi!
Gefährlichkeit *f. sg.* **1.** periclitare, primejdie. **2.** seriozitate (a unei situaţii), gravitate (a unei boli).
gefahrlos *adj.* fără pericol, neprimejdios, sigur.
Gefahrlosigkeit *f. sg.* lipsă de pericol, siguranţă.
Gefahrpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct primejdios.
Gefahr|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune periculoasă.
Gefährt, *-(e)s, -e, n.* vehicul.
Gefährte, *-n, -n, m.* însoţitor, tovarăş.
Gefährtin, *-nen, f.* însoţitoare, tovarăşă.
Gefahr|übergang, *-(e)s, -gänge, m.* transfer de risc.
gefahrverkündend *adj.* care atenţionează în faţa unui pericol.
gefahrvoll *adj.* plin de primejdii, periculos.
Gefahrzone, *-n, f.* v. Gefahrenzone.
Gefäll, *-(e)s, -e, n.* v. Gefälle **(1)**.
Gefalle, *-ns, -n, m. (înv.)* v. Gefallen[1].
Gefälle, *-s, -, n.* **1.** cădere; pantă, povârniş, (grad de) înclinaţie; **das ~ eines Daches** panta unui acoperiş; **starkes ~** pantă abruptă; *(fig., fam.)* **ein gutes ~ haben** a bea zdravăn, a trage bine la măsea. **2.** *pl. (înv.)* venituri (ale unei averi, proprietăţi). **3.** *pl. (înv.)* taxe, impozit; **preisliches ~** disparităţi, nepotriviri de preţuri. **4.** *(mat.)* gradient. **5.** *(mine)* material exploatat, materie primă. **6.** *(reg.)* coincidenţă. **7.** diferenţă, nepotrivire; **soziales ~** diferenţe sociale.
Gefällemesser, *-s, -, m.* clinometru.
gefallen[1] *part. trec.* de la **a)** fallen; **b)** gefallen[2].
gefallen[2], *gefiel, gefallen (du gefällst, er gefällt), vb. (h) intr.* (şi *impers.*) **1.** a plăcea, a fi pe plac; **das gefällt mir** asta-mi place; **wie es Ihnen gefällt** cum vă place; **sich** *(dat.)* **in etwas ~** a se complăcea în ceva; *(fam.)* **du gefällst mir nicht** nu-mi place cum arăţi, arăţi a fi bolnav. **2.** *(în expr.)* **sich** *(dat.)* **etwas ~ lassen a)** a îngădui, a permite ceva (fără a face obiecţii); **b)** a fi amator de ceva; *(fam.)* **das lasse ich mir ~** e excelent, e grozav, cu asta sunt de acord.
Gefallen[1], *-s, -, m.* amabilitate, bunăvoinţă, plăcere, serviciu; *(fam.)* **ihm zu ~** de hatârul lui; **jm. einen ~ tun** a face un serviciu cuiva.
Gefallen[2], *-s, n. sg. (în expr.)* **an etwas ~ finden** (sau **haben**) a găsi, a avea plăcere (de sau în ceva).
Gefallene, *-n, -n (ein Gefallener), m.* ostaş căzut în luptă.
Gefallenendenkfeier, *-n, f.* comemorare a celor căzuţi (pe front).
Gefallenendenkmal, *-s, -mäler, n.* monument al celor căzuţi (pe front).
Gefallenen|ehrung, *-en, f.* cinstire a memoriei celor căzuţi (pe front).
Gefallenenfriedhof, *-(e)s, -höfe, m.* cimitir al celor căzuţi pe front, cimitir al eroilor.
Gefallenenkartei, *-en*, **Gefallenenliste**, *-n, f.* listă a celor căzuţi (în război).
Gefällewechsel, *-s, -, m.* schimbare de pantă.

gefällig *adj.* **1.** îndatoritor; serviabil, amabil; **jm. ~ sein** a servi pe cineva, a fi amabil față de cineva. **2.** plăcut, dorit, binevenit; **was ist ~?** ce doriți? cu ce vă pot servi? **eine Zigarette ~?** doriți o țigară? **3.** plăcut, agreabil; **ein ~es Äußere** un aspect (exterior) plăcut.
gefälligerweise, gefälligkeitshalber *adv.* din amabilitate, politețe.
Gefälligkeit, *-en, f.* **1.** serviabilitate, amabilitate, politețe. **2.** serviciu; **jm. eine ~ erweisen** a face cuiva un serviciu. **3.** mod, fel, exterior plăcut, drăguț, atrăgător.
Gefälligkeits|akzept, *-(e)s, -e, n. (ec.)* accept, poliță de complezență.
Gefälligkeitswechsel, *-s, -, m. (ec.)* tratã de complezență.
gefälligst *adv. (întărește o poruncă, o rugăminte)* vă rog, te rog fii bun, dacă binevoiți; **hör ~ auf!** te rog termină odată!; **lass das ~!** te rog încetează!, fii bun și lasă asta!; **senden Sie mir ~ dieses Buch** trimiteți-mi vă rog această carte.
Gefälls|amt, *-(e)s, -ämter, n. (înv.)* birou al monopolului statului.
Gefälls|übertretung, *-en, f. (înv.)* delict fiscal.
Gefall|sucht *f. sg.* dorință de a plăcea, cochetărie.
gefall|süchtig *adj.* cochet.
Gefälls|verkürzung, *-en, f.* **1.** *(ist.)* reducere a prestațiilor (datorate seniorilor feudali). **2.** contravenție la monopolul și dreptul de taxare al statului (în Austria).
Gefälls|zeiger, *-s, -, m.* indicator de pantă.
gefällt I. *part. trec.* de la f ä l l e n. **II.** *adj.* **1.** *(mil.; în expr.)* **mit ~em Bajonett** cu baioneta la armă, gata pentru atac. **2.** *(chim.)* precipitat.
Gefältel, *-s, n. sg.* încrețituri, pliuri.
Gefänge, *-s, -, n. (vân.)* **1.** gheare (ale păsărilor răpitoare). **2.** coarne (ale cerbului).
gefangen I. *part. trec.* de la f a n g e n. **II.** *adj.* prins, captiv.
Gefangene, *-n, -n, (ein Gefangener), m. și f.* prizonier(ă), captiv(ă); deținut(ă); **die ~n austauschen** a face schimb de prizonieri.
Gefangenen|an|stalt, *-en, f.* închisoare, penitenciar.
Gefangenen|aufseher, *-s, -, m.* v. G e f ä n g n i s a u f s e h e r.
Gefangenen|aus|tausch, *-(e)s, m. sg.* schimb de prizonieri.
Gefangenenbefreiung, *-en, f.* **1.** eliberare a prizonierilor. **2.** *(jur.)* înlesnire a evadării (deținuților).
Gefangenenfürsorge *f. sg.* grijă față de prizonier și familia sa.
Gefangenenhaus, *-es, -häuser, n.* închisoare.
Gefangenenhüter, *-s, -, m.* v. G e f a n g e n e n a u f s e h e r.
Gefangenenlager, *-s, -, n.* lagăr de prizonieri.
Gefangenentransport, *-s, -e, m.* convoi de prizonieri, de deținuți.
Gefangenenvernehmung, *-en, f. (mil.)* interogatoriu al prizonierilor.
Gefangenenwärter, *-s, -, m.* v. G e f a n g e n e n a u f s e h e r.
gefangen geben, *gab gefangen, gefangen gegeben (du gibst gefangen, er gibt gefangen), vb. (h) refl.* a se preda.
gefangen halten, *hielt gefangen, gefangen gehalten (du hältst gefangen, er hält gefangen), vb. (h) tr.* a ține sub pază, sub arest, a deține.
Gefangenhaltung, *-en, f.* detențiune; ținere în prizonierat.
Gefangen|nahme *f. sg.* arestare; luare în captivitate.
gefangen nehmen, *nahm gefangen, gefangen genommen (du nimmst gefangen, er nimmt gefangen), vb. (h) tr.* **1.** a lua în captivitate, a prinde, a face prizonier. **2.** *(fig.)* a captiva, a cuceri; **ihr Wesen nahm ihn gefangen** firea, maniera ei l-a fermecat.
Gefangenschaft *f. sg.* captivitate, prizonierat; detențiune; **in ~ geraten** a cădea prizonier.
gefangen setzen, *setzte gefangen, gefangen gesetzt (du, er setzt gefangen), vb. (h) tr.* a întemnița, a băga la închisoare.
Gefangensetzung, *-en, f.* întemnițare, arestare.
gefänglich I. *adj.* ca deținut, ca prizonier; **in ~er Haft sein** a sta la închisoare, a fi deținut. **II.** *adv. (în expr.)* **~ einziehen** a aresta, a închide pe cineva.
Gefängnis, *-ses, -se, n.* închisoare, temniță, penitenciar; pedeapsă cu închisoare; **zwei Jahre ~** doi ani închisoare; **auf Diebstahl steht ~** furtul se pedepsește cu închisoarea.
Gefängnis|an|stalt, *-en, f.* închisoare; penitenciar; casă de corecție.
Gefängnis|arbeit, *-en, f.* muncă de deținuți.
Gefängnis|aufseher, *-s, -, m.* supraveghetor la închisoare, gardian, temnicer.
Gefängnisbe|amte, *-n, -n (ein Gefängnisbeamter), m.* funcționar, angajat la închisoare.
Gefängnisbe|amtin, *-nen, f.* angajată la închisoare.
Gefängnisgeistliche, *-n, -n, (ein Gefängnisgeistlicher)* preot al penitenciarului, închisorii.
Gefängnishaft *f. sg.* detențiune.
Gefängnishof, *-(e)s, -höfe, m.* curte a închisorii.
Gefängnis|insasse, *-n, -n, m.* deținut, pușcăriaș.
Gefängnis|insassin, *-nen, f.* deținută, pușcăriașă.
Gefängniskost *f. sg.* masă, mâncare pentru deținuți.
Gefängniskrankenhaus, *-es, -häuser, n.* spital pentru deținuți.
Gefängnismauer, *-n, f.* zid al închisorii.
Gefängnis|schließer, *-s, -, m.* temnicer.
Gefängnis|strafe, *-n, f.* detențiune; pedeapsă cu închisoarea.
Gefängnisverwaltung, *-en, f.* administrație a penitenciarului.
Gefängniswärter, *-s, -, m.* v. G e f ä n g n i s a u f s e h e r.
Gefängnis|zelle, *-n, f.* celulă (de închisoare).
Gefasel, *-s, n. sg. (fam.)* palavre; absurdități, bazaconii.
Gefäß, *-es, -e, n.* **1.** vas, recipient. **2.** *(biol.)* vas (sanguin sau limfatic). **3.** *(mil.)* mâner (de sabie, spadă). **4.** *(bot., zool.)* vas, tub vascular.
Gefäß|äste *pl. (anat.)* ramificații ale vaselor (sanguine, capilare etc.).
Gefäßbarometer, *-s, -, n.* (și *m.*) *(fiz.)* barometru (cu mercur) cu rezervor.
Gefäßbildung, *-en, f. (anat.)* vascularizare.
Gefäßbündel, *-s, -, n.* pachet vascular; v. L e i t b ü n d e l.
Gefäßchirurgie [-çi-] *f. sg. (med.)* chirurgie vasculară.
Gefäß|entzündung, *-en, f. (med.)* inflamație a vaselor sanguine; arterită, flebită.
Gefäß|erkrankung, *-en, f. (med.)* boală vasculară, boală de circulație.
Gefäß|erweiterung, *-en, f. (med.)* dilatație vasculară, ectazie vasculară, angectazie.
Gefäßhaut, *-häute, f. (anat.)* teacă vasculară, perete vascular, coroidă.
Gefäßkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m. (med.)* spasm vascular.
Gefäßkryptogame, *-n, f. (bot.)* criptogamă vasculară *(Pteridophyta)*.
gefäßlos *adj. (biol.)* avascular.
Gefäßmassage [-ʒə], *-n, f. (med.)* masaj vascular.
Gefäßmuskulatur, *-en, f. (med.)* musculatură vasculară.
Gefäßnerv, *-(e)s, -en* [-fən sau -vən], *m. (med.)* nerv vascular.
Gefäßnetz, *-es, -e, n. (med.)* rețea vasculară.
Gefäß|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor cu creuzet; **~ mit Muffeln** cuptor cu flacără cu mufle; **~ mit Retorten** cuptor cu retorte; **~ mit Tiegeln** cuptor cu creuzete; **~ mit Töpfen** cuptor cu oale.
Gefäßpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă vasculară *(Cormophyta)*.
gefäßreich *adj. (biol.)* intens vascularizat.
Gefäß|sporenpflanze, *-n, f.* v. G e f ä ß k r y p t o g a m e.
Gefäß|system, *-s, -e, n.* sistem vascular.
gefasst I. *part. trec.* de la f a s s e n. **II.** *adj.* liniștit, pregătit; hotărât; cu stăpânire de sine; resemnat; **sich ~ machen auf** a se aștepta, a se pregăti (sufletește); **ich war auf alles ~** mă așteptam la orice.
Gefasst|heit *f. sg.* liniște, calm, resemnare; fermitate; stăpânire de sine.
gefäßver|engend *adj. (în expr.)* **~es Medikament** medicament vasoconstrictor.
Gefäßver|engung, *-en, f.* vasoconstricție.
Gefäßverkalkung *f. sg. (med.)* arterioscleroză.
Gefäßver|stopfung, *-en, f. (med.)* obliterare a vaselor sanguine.
Gefäßwand, *-wände, f.* v. G e f ä ß h a u t.
Gefäßzellen *f. pl. (bot.)* celule vasculare.
Gefäßzer|reißung, *-en, f. (med.)* ruptură de vase.
Gefauche, *-s, n. sg.* gâfâit, pufăit (continuu).
Gefecht, *-(e)s, -e, n.* **1.** luptă între unități puțin numeroase; **~ zu Pferde** lupta călare; **das ~ abbrechen** a înceta lupta; **ein ~ einleiten** a angaja o luptă; **außer ~ setzen (**sau **legen)** a scoate din luptă; (și *fig.*) **in der Hitze des ~s** în toiul luptei; **auf zum letzten ~!** gata pentru lupta hotărâtoare ! hai la lupta cea mare! **2.** *(scrimă)* întrecere între doi luptători.
Gefechts|art, *-en, f.* fel, mod de luptă.
Gefechts|ausbildung, *-en, f. (mil.)* instrucție de luptă.
Gefechts|ausdehnung *f. sg.* front ocupat în luptă; lărgime, întindere a frontului.
Gefechtsbefehl, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ordin de luptă.
Gefechtsbereich, *-(e)s, -e, m. (mil.)* zonă de luptă.
gefechtsbereit *adj.* gata de luptă.
Gefechtsbereitschaft *f. sg. (mil.)* capacitate a trupei de a intra în luptă, grad de pregătire pentru luptă.
Gefechts|einheit *f. sg.* unitate tactică de luptă.
gefechtsfähig *adj.* capabil de luptă.
Gefechtsfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp de luptă.
Gefechtsflagge, *-n, f.* steag, fanion folosit în luptă.
Gefechtsgelände, *-s, -, n.* v. G e f e c h t s f e l d.
gefechtsklar *adj.* gata pentru luptă.
Gefechtskopf, *-(e)s, -köpfe, m.* parte anterioară a torpilelor, rachetelor.
Gefechtslage, *-n, f.* situație a luptei
Gefechtslehre *f. sg. (mil.)* tactică.
Gefechtsleitung *f. sg. (mil.)* conducere a luptei.
Gefechtslinie [-niə], *-n, f.* linie de luptă; *(mil.)* linia întâi (pe front).
gefechtsmäßig *adj. (mil.)* ca în luptă.
Gefechts|ordnung, *-en, f. (mil.)* ordine de bătaie.
Gefechts|pause, *-n, f. (mil.)* pauză, întrerupere a focului, a luptei; acalmie.
Gefechts|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de luptă.
Gefechtsraum, *-(e)s, -räume, m. (mil.)* spațiu de luptă.
Gefechts|schieß|stand, *-(e)s, -stände, m. (mil.)* poligon pentru tragerea de luptă.
Gefechts|signal|stelle, *-n, f.* post de semnalizare (în timpul luptei).
Gefechts|stand, *-(e)s, -stände, m. (mil.)* post de comandă.
Gefechts|stärke *f. sg. (mil.)* forță a trupelor combatante; grad de înarmare (a trupelor combatante).
Gefechts|stellung, *-en, f. (mil.)* poziție de luptă.
Gefechts|übung, *-en, f. (mil.)* aplicație tactică.
Gefechtsvorposten, *-s, -, m. (mil.)* siguranță de luptă avanpost.
Gefechtsweise, *-n, f.* tactică de luptă.
gefedert I. *part. trec.* de la fed. **II.** *adj.* cu arcuri; arcuit; suspendat pe arcuri.
Gefege, *-s, n. sg.* **1.** măturat; șters al prafului. **2.** *(vân.)* piele rasă de pe coarnele cerbului.
Gefeierte, *-n, -n (ein Gefeierter), m.* și *f.* sărbătorit(ă).
Gefeilsche, *-s, n. sg.* tocmeală murdară.
gefeit *adj. (gegen* cu *ac.)* invulnerabil; apărat, ferit (de...).
Gefels, *-es, n. sg.* stânci de munte, stâncărie.
gefenstert I. *part. trec.* de la f e n s t e r n. **II.** *adj.* găurit, perforat; cu goluri în textură; *(bot.)* fenestrat.
Gefertigte, *-n, -n, (ein Gefertigter), m.* și *f. (com.; în scrisori)* subsemnatul(-ta).
gefestigt I. *part. trec. de la* f e s t i g e n. **II.** *adj.* întărit, solid, puternic.
Gefiedel, *-s, n. sg. (fam.)* scârțâit la vioară.
Gefieder, *-s, n. sg.* **1.** penaj, pene. **2.** pasăre; *(fig.)* **seltenes ~** pasăre rară. **3.** *(tehn.)* resort (la broaște).
gefiedert I. *part. trec.* de la f i e d e r n. **II.** *adj.* **1.** împănat, cu pene; **die ~e Welt** păsările. **2.** *(bot.)* penat.
Gefilde, *-s, -, n. (poet.)* plaiuri, meleaguri, ținut; câmpie; **sich den heimatlichen ~n nähern** a se apropia de meleagurile natale; **die himmlischen ~** paradisul.
gefingert I. *part. trec.* de la fingern. **II.** *adj. (bot.)* în formă de palmă; palmat.
gefinkelt *adj. (austr., fam.)* șiret, viclean, dat dracului.
gefirnisst I. *part. trec.* de la f i r n i s s e n. **II.** *adj.* acoperit cu lac.
Gefitze, *-s, -, n. (reg.)* **1.** confuzie, zăpăceală; **da gibt's kein ~!** fără basme! **2.** zăbovire, întârziere.
Geflacker, *-s, n. sg.* pâlpâit, sclipire a focului, flăcăraie, pălălaie, învâlvorare, vâlvătaie.
gefladert I. *part. trec.* de la f l a d e r n. **II.** *adj. (despre lemn)* cu vinișoare.
geflammt I. *part. trec.* de la f l a m m e n. **II.** *adj.* cu ape, moarat.

Geflatter, *-s, n. sg.* fâlfâire, plutire, zbor uşor; **das ~ der Fahnen** fâlfâitul steagurilor.
Geflecht, *-(e)s, -e, n.* împletitură.
Geflechts|pflanze, *-n, f. (bot.)* plantă textilă.
gefleckt I. *part. trec.* de la flecken. **II.** *adj.* pătat, cu pete, pestriţ.
Geflehe, *-s, n. sg.* implorare continuă.
Geflenne, *-s, n. sg. (fam.)* sclifoseală, scâncit, plânsete; miorlăială.
Geflicke, *-s, n. sg. (fam.)* cârpeală, peticit.
Gefließ, *-es, -e,* n. *(reg.)* **1.** reţea fluvială. **2.** pârâu, gârlă.
Geflimmer, *-s, n. sg.* sclipire, scânteiere.
geflissen *adj., adv.,* v. geflissentlich.
Geflissenheit *f. sg.* grijă, zel.
geflissentlich I. *adj.* intenţionat. **II.** *adv.* cu intenţie, înadins, vădit.
Geflitz, *-es, -e, n.* alergare continuă foarte rapidă, zbor repetat iute ca săgeata.
geflochten *part trec.* de la flechten.
geflogen *part. trec.* de la fliegen.
geflohen *part. trec.* de la fliehen.
geflossen *part. trec.* de la fließen.
Gefluche, *-s, n. sg.* înjurături, sudalme, insulte repetate.
Gefluder, *-s, -, n. (mine)* jgheab cu apă de exploatare, de evacuare.
Geflügel, *-s, n. sg.* păsări de curte, orătănii.
Geflügel|aufzucht *f. sg.* v. Geflügelzucht.
Geflügelfarm, *-en, f.* fermă avicolă.
Geflügelfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de pasăre.
Geflügelhändler, *-s, -, m.* negustor de păsări (de curte).
Geflügelhandlung, *-en, f.* magazin de păsări.
Geflügelhaus, *-es, -häuser, n.* coteţ de păsări.
Geflügelhof, *-(e)s, -höfe, m.* curte, ogradă de păsări.
Geflügel|leber, *-n, f.* ficat de pasăre.
Geflügelmast, *-en, f.* îngrăşare de păsări.
Geflügelsalat, *-(e)s, -e, m.* salată din carne de pasăre.
Geflügelschere, *-n, f.* foarfecă de tăiat, porţionat pasărea.
Geflügelmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piaţă de păsări.
Geflügelpest *f. sg.* pestă, ciumă aviară.
Geflügel|stall, *-(e)s, -ställe, m.* v. Geflügelhaus.
geflügelt I. *part. trec.* de la flügeln. **II.** *adj.* **1.** înaripat. **2.** *(în exp.)* **~es Wort** dicton; zicală.
Geflügelwagen, *-s, -,* m. vehicul pentru transportul păsărilor de curte.
Geflügelwurst, *-würste, f.* salam, cârnat din carne de pasăre.
Geflügelzucht *f. sg.* avicultură, crescătorie de păsări.
Geflügelzüchter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* avicultor(-oare), crescător(-oare) de păsări de curte.
Geflunker, *-s, n. sg. (fam.)* gogoşi, fleacuri, minciuni.
Geflüster, *-s, n. sg.* şoapte, şoptit; şuşoteală; murmur.
gefochten *part. trec.* de la fechten.
Gefolge, *-s, -, n.* **1.** suită, alai. **2.** consecinţă, urmare, efect; **im ~ haben** a avea drept consecinţă.
Gefolgschaft, *-en, f.* **1.** personal, suită; *(ist.)* aderenţi; corporaţie (de nobili tineri). **2.** *sg.* ascultare, supunere; **jm. ~ leisten** a asculta de cineva, a se supune cuiva. **3.** *(ist.)* totalitate a vasalilor.
Gefolgschafter, *-s, -, m.* v. Gefolgsmann.
Gefolgschaftsmitglied, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(ist.)* membru al unei corporaţii de nobili. **2.** *(în expr.)* **~ der Wehrmacht** voluntar, angajat (în armata nazistă).
Gefolgsmann, *-(e)s, -leute, m.* **1.** *(ist.)* vasal. **2.** *(ist.)* membru al suitei (de nobili). **3.** salariat, angajat (al unei întreprinderi).
Gefoppe, *-s, n. sg. (fam.)* bătaie de joc, păcăleală.
Gefrage, *-s, n. sg. (fam.)* întrebări nesfârşite şi plicticoase.
gefragt I. *part. trec.* de la fragen. **II.** *adj. (com.)* căutat, cerut.
Gefragte, *-n, -n, (ein Gefragter), m.* şi *f.* persoană (care a fost) întrebată.
gefranst I. *part. trec.* de la fransen. **II.** *adj.* **1.** cu ciucuri, cu franjuri. **2.** *(bot.)* fimbriat.
Gefräß, *-es, -e, n.* **1.** *(vân.)* mâncare a mistreţului. **2.** *(pop.)* mutră, obraz; bot.
gefräßig *adj.* mâncăcios, lacom.
Gefräßigkeit *f. sg.* lăcomie, poftă de lup.
gefreit *adj.* privilegiat.
Gefreite, *-n, -n (ein Gefreiter), m. (mil.)* fruntaş; caporal.
Gefresse, *-s, -, n. (pop.)* îmbuibare, masă întinsă, ospăţ.
gefressen I. *part. trec.* de la fressen. **II.** *adj.* mâncat, înfulecat, devorat.
Gefrett, *-(e)s, n. sg. (reg.)* supărare, osteneală, bătaie de cap.
Gefrier|anlage, *-n, f.* instalaţie de congelare, de refrigerare, congelator.
Gefrier|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat frigorific, refrigerator, congelator.
gefrierbar *adj.* congelabil.
Gefrierbarkeit *f. sg.* congelabilitate.
Gefrierbrand, *-(e)s, -brände, m.* culoare (albă sau roşiatică) a alimentelor congelate.
gefrieren, *gefror, gefroren, vb. (s) intr.* a îngheţa; a se congela; **~ lassen** a lăsa să îngheţe, a congela; *(unipers.)* **es gefriert** îngheaţă.
Gefrieren, *-s, n. sg.* îngheţare; congelare; **zum ~ bringen** a face să îngheţe.
Gefrierfach, *-(e)s, -fächer, n.* v. Tiefkühlfach.
Gefrierfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne congelată.
Gefriergemüse, *-s, n. sg.* legume congelate.
gefriergetrocknet *adj.* uscat prin congelare.
Gefriergrenze, *-n, f. (constr.)* adâncime, limită de îngheţ.
Gefriergut, *-(e)s, -güter, n.* alimente conservate prin congelare.
Gefrier|haus, *-es, -häuser, n.* gheţărie.
Gefrierkurve [-fə sau -və], *-n, f. (fiz.)* curbă a temperaturii de îngheţ.
Gefrierlagerung, *-en, f.* depozitare în instalaţii frigorifice.
Gefrier|obst, *-(e)s, n. sg.* fructe congelate.
Gefrierpunkt, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* temperatură de îngheţ; punct de îngheţ; **das Thermometer steht auf dem ~** termometrul arată zero grade.
Gefrierschnitt, *-(e)s, -e, m. (med.)* cupă anatomică obţinută prin îngheţare.
Gefrier|schrank, *-(e)s, -schränke, m.* congelator.
Gefrierschutzmittel, *-s, -, n.* antigel.
Gefriertrocknung, *-en, f.* (procedeu de) uscare prin congelare.
Gefriertruhe, *-n, f.* refrigerator, congelator, ladă frigorifică.
Gefrierverfahren, *-s, -, n.* procedeu de congelare.
Gefrierware, *-n, f. (com.)* aliment congelat.
Gefrieß, Gfrieß, *-es, -e, n. (austr., reg.)* mutră.
gefrittet I. *part. trec.* de la fritten. **II.** *adj. (metal.)* concreţionat, fritat, sinterizat; *(despre sticlă, porţelan, minerale etc.)* vitrificat.
gefroren *part. trec.* de la **a)** frieren; **b)** gefrieren.
Gefror(e)ne, *-n (ein Gefrorenes), n. sg. (reg.)* îngheţată.
Gefuchtel, *-s, n. sg. (fam.)* gesticulare continuă.
Gefüge, *-s, n. sg.* **1.** structură. **2.** *(text.)* contextură. **3.** mod de asamblare, de construcţie.
Gefüge|aufbau, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fiz.)* granulaţie. **2.** *(metal.)* constituţie a structurii.
Gefügebe|ob|achtung, *-en, f.* examinare a structurii.
gefügelos *adj.* amorf, inform.
Gefügever|änderung, *-en, f.* schimbare a texturii.
gefügig *adj.* supus, ascultător, blajin.
Gefügigkeit *f. sg.* supunere, spirit de acomodare; docilitate, ascultare.
Gefühl, *-(e)s, -e, n.* **1.** sentiment, simţire; **~ der Liebe** sentiment de dragoste; **~ des Mitleids** sentiment de compătimire; **erhebendes ~** sentiment înălţător; **er ist ganz ~** e numai simţire, e de o simţire desăvârşită. **2.** *(für)* simţ (pentru); **er hat kein ~ mehr für Ehre** nu mai are simţul onoarei; **~ für das Schöne** simţ pentru frumos; **ästhetisches ~** simţ estetic. **3.** senzaţie, simţ; **ich habe kein ~ in den Füßen** nu-mi simt picioarele. **4.** presimţire; **ich habe ein ~, dass etwas geschieht** am o presimţire că se va întâmpla ceva.
gefühl|erfüllt *adj.* bogat în sentimente, plin de simţire.
gefühlig *adj.* delicat, sensibil.
gefühl|los *adj.* **1.** nesimţitor, nepăsător, apatic. **2.** fără inimă, crud.
Gefühl|losigkeit *f. sg.* **1.** nesimţire, nepăsare, apatie. **2.** răutate, cruzime.
gefühlreich *adj.* bogat în sentimente.
gefühls|arm *adj.* sărac în sentimente, rece.
Gefühls|art *f. sg.* mentalitate, caracter, mod de a vedea lucrurile.
Gefühls|ausbruch, *-(e)s, -brüche, m.* erupţie de sentimente, manifestare violentă a sentimentelor, explozie sentimentală, afectivă.
Gefühls|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* exprimare a sentimentului.
Gefühls|äußerung, *-en, f.* exprimare, exteriorizare a sentimentului.
gefühlsbedingt *adj.* condiţionat de sentimente.
gefühlsbe|stimmt *adj.* determinat de sentimente.
gefühlsbetont *adj.* cu accentuare a sentimentelor, sentimental.
Gefühlsdichtung *f. sg.* poezie lirică.
Gefühlsduselei, *-en, f.* sentimentalism, dulcegărie sentimentală.
Gefühlsdus(e)ler, *s, -, m.* persoană sentimentală.
Gefühlsfrei|heit *f. sg* libertate a sentimentelor.
gefühlskalt *adj.* rece, fără sentimente, fără inimă.
Gefühlskälte *f. sg.* răceală, lipsă de sentimente.
Gefühlskraft *f. sg.* putere, forţă a sentimentelor.
Gefühlsleben, *-s, n. sg.* viaţă sentimentală, afectivă.
Gefühlsmangel, *-s, m. sg.* lipsă de sentimente, insensibilitate.
gefühlsmäßig *adj.* conform sentimentului, dictat de sentiment(e).
Gefühlsmensch, *-en, -en, m.* persoană cu sentimente adânci, sentimentală; fire emotivă.
Gefühls|organ, *-s, -e, n.* organ tactil.
Gefühlsre|aktion, *-en, f.* reacţie dictată de sentiment, reacţie afectivă.
Gefühlsregung, *-en, f.* impuls, reacţie afectiv(ă).
Gefühlsro|heit, *-en, f.* brutalitate.
Gefühls|sache, *-n, f.* chesti(un)e de sentiment.
Gefühls|schilderung, *-en, f.* descriere a sentimentelor.
Gefühls|schraube, *-n, f. (tehn.)* şurub fin, sensibil.
Gefühls|schwärmerei, Gefühls|schwelgerei, *-en, f.* sentimentalism.
gefühls|selig *adj.* sentimental.
Gefühls|seligkeit *f. sg.* sentimentalism.
Gefühls|sinn, *-(e)s, m. sg.* v. Tastsinn.
Gefühls|sprache *f. sg.* limbaj al sentimentelor, limbaj afectiv.
Gefühls|tiefe, *-n, f.* profunzime a sentimentului, profunzime sentimentală.
Gefühls|überschwang, *-(e)s, m. sg.* exuberanţă, abundenţă de sentimente.
Gefühlsvermögen, *-s, n. sg.* capacitate de simţire.
Gefühlswallung, *-en, f.* pornire pătimaşă a sentimentelor.
Gefühlswärme *f. sg.* căldură a sentimentului.
Gefühlswelt *f. sg.* lume a sentimentelor.
Gefühlswert, *-(e)s, -e, m.* valoare a sentimentului, valoare sentimentală.
Gefühls|zerflossenheit *f. sg.* sentimentalism exagerat, dulceag.
gefühlvoll *adj.* sensibil; inimos; plin de sentiment; sentimental, afectiv.
geführig *adj.* v. führig.
Gefüllsel, *-s, -, n. (fam.)* umplutură.
gefüllt I. *part. trec.* de la füllen. **II.** *adj.* **1.** *(bot.)* bătut, involt, plin. **2.** umplut. **3.** *(reg.)* grăsun, gras.
Gefummel, *-s, n. sg.* activitate puţin productivă.
gefunden *part. trec.* de la finden.
gefünft *adj.* câte cinci, din cinci unităţi.
Gefunkel, *-s, n. sg.* scânteiere, sclipire.
gefurcht I. *part. trec.* de la furchen. **II.** *adj.* **1.** încreţit, cutat; brăzdat. **2.** canelat.
gefürchtet, I. *part. trec.* de la fürchten. **II.** *adj.* temut.
gegabelt I. *part. trec.* de la gabeln. **II.** *adj.* bifurcat; ramificat.
Gegacker, *-s, n. sg.* **1.** cotcodăceală, gârâit, gâgâială. **2.** *(fig.)* flecăreală, trăncăneală.
gegangen *part. trec.* de la gehen.
Gegaukel, *-s, n. sg.* **1.** prestidigitaţie, scamatorie. **2.** iluzie, nălucire, miraj.
Gegebene, *-n (ein Gegebenes), n. sg.* (lucru) dat; lucru potrivit; **das ist das ~** asta e situaţia.
gegebenenfalls *adv.* în condiţiile date; în cazul dat, în cazul de faţă.

Gegebenheit, *-en, f.* situaţie, condiţie; **soziale ~en** condiţii sociale.
gegen *prep.* (cu *ac.)* **1.** spre, către; ~ **Morgen** spre dimineaţă; ~ **Ende** spre sfârşit; ~ **acht Uhr** pe la ora opt. **2.** contra, împotriva; **zehn ~ eins wetten** a paria zece contra unu; **ein Mittel ~ Kopfweh** un leac contra durerii de cap; *(com.)* ~ **Barbezahlung** contra numerar; ~ **Quittung** contra chitanţă; *(fig.)* **mit dem Kopf(e) ~ die Wand rennen** a da cu capul de perete; *(substantivat)* **das Für und das Gegen** pro şi contra. **3.** pe lângă, în comparaţie cu; faţă de; ~ **ihn bin ich nur ein armer Schlucker** în comparaţie cu el, sunt doar un biet nenorocit; **dein Verlust ist nichts ~ den meinigen** pierderea ta nu înseamnă nimic în comparaţie cu a mea; ~ **jn. dankbar sein** a fi recunoscător faţă de cineva.
Gegen|abdruck, *-(e)s, -drücke, m. (tipogr.)* contraprobă.
Gegen|absicht, *-en, f.* intenţie contrară.
Gegen|abzug, *-(e)s, -züge, m.* v. Gegenabdruck.
Gegen|akkreditiv, *-s, -e* [-və], *n. (ec.)* contraacreditiv.
Gegen|aktion, *-en, f.* contraacţiune.
Gegen|an|erbieten, *-s, -n. (înv.)* contraofertă.
Gegen|angebot, *-(e)s, -e, n. (ec.)* contraofertă.
Gegen|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil., sport)* contraatac.
Gegen|anklage, *-n, f.* contraacuzaţie, recriminare; ~ **gegen jn. erheben** a contraacuza pe cineva, a recrimina pe cineva.
Gegen|anschlag, *-(e)s, -schläge, m.* contralovitură, contraatac.
Gegen|ansicht, *-en, f.* părere opusă, contrară.
Gegen|an|stalten *pl.* măsuri contrarii; ~ **treffen** a lua măsuri la rândul său pentru a para, a contracara ceva.
Gegen|an|strengung, *-en, f.* contraefort.
Gegen|antrag, *-(e)s, -träge, m.* contrapropunere.
Gegen|antwort, *-en, f.* replică.
Gegen|anzeige, *-n, f.* **1.** contraanunţ. **2.** *(med.)* contraindicaţie.
Gegen|argument, *-(e)s, -e, n.* contraargument.
Gegen|artikel, *-s, -, m.* articol replică (în presă), ripostă.
Gegen|arznei, *-en, f.* antidot.
Gegen|aus|sage, *-n, f. (jur.)* depunere, mărturie contrară.
gegen|auswechselbar *adj.* interşanjabil.
Gegenbahn, *-en, f. (fam.)* tren din direcţia opusă.
Gegenbatterie, *-n* [-ri:ən], *f.* contrabaterie.
Gegenbedingung, *-en, f.* condiţie reciprocă, contracondiţie; **wir haben zur ~ gemacht, dass...** în schimb am convenit că...
Gegenbefehl, *-(e)s, -e, m.* contraordin.
Gegenbei|spiel, *-(e)s, -e, n.* contraexemplu, contraargument.
Gegenbemerkung, *-en, f.* obiecţie, replică.
Gegenbericht, *-(e)s, -e, m.* contraraport.
Gegenbescheinigung, *-en, f.* contradovadă.
Gegenbeschuldigung, *-en, f.* v. Gegenanklage.
Gegenbe|stätigung, *-en, f.* v. Gegenbescheinigung.
Gegenbe|strebung, *-en, f.* contratendinţă; tendinţă, năzuinţă opusă.
Gegenbesuch, *-(e)s, -e, m.* întoarcere a vizitei; **jm. einen ~ machen** a întoarce cuiva vizita.
Gegenbewegung, *-en, f.* **1.** mişcare opusă. **2.** contramanevră. **3.** reacţie.
Gegenbeweis, *-es, -e, m.* dovadă contrarie, contraargument.
Gegenbeweismittel, *-s, -, n.* mijloc de a dovedi contrariul.
Gegenbild, *-(e)s, n. sg.* **1.** copie, replică; **er ist ein ~ seines Vaters** este leit tatăl său. **2.** contrast.
Gegenbitte, *-n, f.* rugăminte în schimbul alteia; **ich habe eine ~ an Sie** am să vă rog şi eu ceva în schimb.
Gegenblick, *-(e)s, -e, m.* **1.** răspuns la o privire. **2.** imagine în oglindă.
Gegenböschung, *-en, f. (mil.)* contraescarpă.
Gegenbuch, *-(e)s, -bücher, n. (com.)* registru de control.
Gegenbuchung, *-en, f. (ec.)* post, poziţie, înregistrare de control (la contabilitatea în dublă partidă).
Gegenbund, *-(e)s, -bünde, m.* **Gegenbündnis**, *-ses, -se, n.* contraalianţă.
Gegenbürge, *-n, -n, m.* al doilea garant; girant.
Gegenbürgschaft, *-en, f.* contragaranţie, al doilea gir.
Gegend, *-en, f.* **1.** ţinut, regiune; **umliegende** ~ împrejurimi; **eine abgelegene** ~ un loc depărtat, retras; **unsichere** ~ zonă nesigură; **er wohnt in der ~ des Hauptmarktes** locuieşte în zona pieţii principale; *(fig.)* **die ganze ~ strömte zusammen** toţi locuitorii din împrejurimi s-au adunat; **in der ~ um** aproximativ în jurul; **in der ~ um Ostern** în jurul Paştelui; **in der ~ von 50 E** în jurul a 50 de euro. **2.** regiune, parte; **die ~ des Herzens** regiunea precordială. **3.** direcţie; **nach dieser** ~ în direcţia aceasta.
Gegendampf, *-(e)s, dämpfe, m.* contrapresiune.
Gegendar|stellung, *-en, f.* replică (în presă).
Gegendemonstration, *-en, f.* contrademonstraţie.
Gegendienst, *-(e)s, -e, m.* contraserviciu; **ich bin zu ~en gern bereit** sunt gata să vă servesc şi eu.
Gegendisposition, *-en, f.* dispoziţie contrară, contradispoziţie.
Gegendreier, *-s, -, m. (patinaj)* (figură de) trei exterior.
Gegendruck, *-(e)s, m. sg.* **1.** (şi *fig.)* contrapresiune. **2.** *(constr.)* contraacţiune a unui reazem.
Gegendruckbetrieb, *-(e)s, -e, m.* funcţionare prin contrapresiune, prin reacţiune.
Gegendruckkolben, *-s, -, m. (tehn.)* piston de echilibrare.
Gegendruck|stutzen, *-s, -, m. (maş.)* ştuţ, racord de contrapresiune.
Gegendruckturbine, *-n, f.* turbină cu contrapresiune.
gegen|einander *adv.* unul contra altuia, unul faţă de altul; mutual, reciproc; ~ **kämpfen** a (se) lupta unul contra altuia, unii împotriva altora; **sie sind sehr liebenswürdig** ~ sunt foarte amabili unul faţă de altul; **sie haben etwas** ~ sunt certaţi.
Gegen|einander, *-s, n. sg.* reacţiune reciprocă; antagonism reciproc.
gegen|einander halten, *hielt gegeneinander, gegeneinander gehalten (du hältst gegeneinander, er hält gegeneinander), vb. (h) tr.* a pune faţă în faţă, a opune, a compara, a confrunta.
Gegeneinanderhaltung *f. sg.* comparaţie; confruntare.
gegen|einander prallen, *prallte gegeneinander, gegeneinander geprallt, vb. (s) intr.* a se ciocni unul cu altul.
Gegen|einanderprallen, *-s, n. sg.* ciocnire, izbire.
gegen|einander stellen, *stellte gegeneinander, gegeneinander gestellt, vb. (h) tr.* v. gegeneinander halten.
Gegeneinander|stellung *f. sg.* **1.** comparaţie, paralelă. **2.** confruntare.
Gegen|einander|stoßen, *-s, n. sg.* v. Gegeneinanderprallen.
Gegen|einwand, *-(e)s, -wände, m.* contraobiecţie.
Gegen|empfangs|schein, *-(e)s, -e, m.* chitanţă de primire.
Gegen|entwurf, *-(e)s, -würfe, m.* contraproiect.
Gegen|erbieten, *-s, -, n. (înv.)* contraofertă.
Gegen|erklärung, *-en, f.* **1.** declaraţie reciprocă. **2.** declaraţie cu sens opus, contradeclaraţie; retractare, dezavuare, dezminţire.
Gegenfahrbahn, *-en, f. (despre drumuri)* contrasens.
Gegenfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz contrar; **im ~(e)** în caz contrar.
gegenfalls *adv.* în caz contrar.
Gegenfarbe, *-n, f. (fiz.)* culoare complementară.
Gegenfeder, *-n, f. (maş., auto.)* contraresort, contraarc.
Gegenfeuer, *-s, -, n.* contrafoc pentru stingerea incendiului.
Gegenfinanzierung, *-en, f.* contrafinanţare.
Gegenfinte, *-n, f. (box, scrimă)* eschivare reciprocă.
Gegenflansch, *-(e)s, -e, m. (maş.)* contraflanşă.
Gegenforderung, *-en, f.* **1.** pretenţie, cerere în schimbul alteia; contrarevendicare. **2.** *(ec.)* creanţă de compensare.
Gegenfrage, *-n, f.* întrebare la altă întrebare (în loc de răspuns), contraîntrebare.
Gegenfuge, *-n, f. (muz.)* contrafugă.
Gegenfüßler, *-s, -, m. (geogr.)* persoană de la antipod.
gegenfüßlerisch *adj. (geogr.)* de (la) antipod.
Gegengabe, *-n, f.* v. Gegengeschenk.
Gegengefälligkeit, *-en, f.* v. Gegendienst.
Gegengeländer, *-s, -, n. (constr.)* contraspalier, balustradă pe partea opusă.
Gegengesang, *-(e)s, -sänge, m.* **1.** *(lit.)* antistrofă. **2.** *(bis.)* antifon, cântare antifonică.
Gegengeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* tranzacţie în compensare, în contrapartidă.
Gegengeschenk, *-(e)s, -e, n.* dar, cadou făcut ca răspuns la altul (primit); **ich werde ihm ein ~ machen** îi voi dărui şi eu ceva (ca să mă revanşez).
gegengeschlechtlich *adj.* cu privire la celălalt sex; **Behandlung mit ~en Hormonen** tratament cu hormoni pentru sexul opus.
Gegengewalt, *-en, f.* **1.** represalii; ~ **(ge)brauchen** a uza de represalii, a plăti cu aceeaşi monedă. **2.** *(fig.)* forţă opusă, contrară.
Gegengewicht, *-(e)s, -e, n.* contragreutate, contrapondere; *(fig.)* **das ~ halten** a ţine echilibrul, a echilibra, a contrabalansa.
Gegengift, *-(e)s, -e, n.* antidot.
Gegengrund, *-(e)s, -gründe, m.* motiv contrar, contraargument.
Gegengruß, *-es, -grüße, m.* răspuns la salut; *(mar.)* contrasalut (al unui vas).
Gegengunst *f. sg.* contrafavoare.
Gegengut|achten, *-s, -, n.* contraexpertiză.
Gegenhall, *-(e)s, -e, m.* ecou, răsunet.
Gegenhalt, *-(e)s, -e, m.* **1.** rezistenţă. **2.** punct de reazem, de sprijin.
gegenhalten, *hielt gegen, gegengehalten (du hältst gegen, er hält gegen), vb. (h) (fam.)* **I.** *intr.* **1.** a rezista, a se opune. **2.** a sprijini, a ţine (de) partea opusă, din spate. **II.** *tr.* **1.** a opune; *(fig.)* a replica. **2.** *(la jocuri de cărţi)* a ţine (o carte) contra; a ţine (la pariuri). **3.** a compara, a pune faţă în faţă.
Gegenhalter, *-s, -, m. (tehn.)* contrasuport; contrabuterolă.
Gegenhass, *-es, m. sg.* ură reciprocă.
Gegenhieb, *-(e)s, -e, m.* contralovitură.
Gegen|induktion, *-en, f. (electr.)* inducţie mutuală.
Gegen|induktivität, [-vi-], *-en, f. (electr.)* inductanţă mutuală.
Gegenkaiser, *-s, -, m. (ist.)* contra-împărat.
Gegenkampagne [-panjə], *-n, f.* campanie, război de ripostă.
Gegenkandidat, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* contracandidat(ă).
Gegenklage, *-n, f. (jur.)* acţiune reconvenţională.
Gegenkläger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (jur.)* reclamant(ă) în acţiune reconvenţională; contraacuzator(-oare).
Gegenklang, *-(e)s, -klänge, m.* v. Gegenhall.
Gegenkompliment, *-(e)s, -e, n.* compliment reciproc; **jm. ein ~ machen** a întoarce cuiva un compliment.
Gegenkönig, *-s, -e, m. (ist.)* contra-rege.
Gegenkontrolle, *-n, f.* revizie, control, reexaminare, supraveghere.
Gegenkonzept, *-(e)s, -e, n.* concept contrar, opus.
Gegenkraft, *-kräfte, f.* forţă opusă, forţă contrară.
Gegenkritik, *-en, f.* contracritică.
Gegenkrümmung, *-en, f.* contracurbă.
Gegenkurbel, *-n, f.* contramanivelă.
Gegenkultur, *-en, f.* cultură aflată în contradicţie.
Gegenlatte, *-n, f. (constr.)* laţ între doi căpriori (la acoperiş).
Gegenlauf, *-(e)s, -läufe, m.* v. Gegenstrom.
Gegenlaufgräben *pl. (mil.)* contratranşee.
gegenläufig *adj.* care se mişcă, se deplasează în direcţie opusă.
Gegenlaufturbine, *-n, f.* turbină (cu aburi) radială, fără stator.
Gegenlehre, *-n, f. (tehn.)* calibru de control, contracalibru.
Gegenleistung, *-en, f.* contraserviciu, serviciu făcut în schimbul altuia.
gegenlenken, *lenkte gegen, gegengelenkt vb. (h) tr.* a conduce în direcţia opusă a drumului.
gegenlesen, *las gegen, gegen gelesen (du, er liest gegen) vb. (h) tr.* a reciti (un text) pentru verificare, a fi cap limpede.
Gegenlicht, *-(e)s, n. sg.* **1.** lumină din partea opusă; reflex. **2.** *(foto.)* contralumină; **etwas bei ~ aufnehmen** a poza ceva în contralumină.

Gegenliebe *f. sg.* iubire împărtășită; *(fam.)* **keine ~ finden** a nu avea succes, a fi refuzat.
Gegenlieferung, *-en, f.* furnizare, livrare în contrapartidă.
Gegenlist *f. sg.* șiretlic ca răspuns la alt șiretlic; **List bekämpft er mit ~** răspunde la șiretlic cu alt șiretlic.
Gegenliste, *-n, f.* listă cu adăugiri, propuneri suplimentare sau contrare, opuse.
Gegenlosung, *-en, f. (mil.)* contraparolă, răspuns la parolă.
Gegenmacht, *-mächte, f.* forță, putere opusă.
Gegenmann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** vizavi, persoană din față. **2.** (și *sport)* adversar (direct).
Gegenmarke, *-n, f.* contramarcă.
Gegenmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* contramarș, marș din direcție contrară, opusă.
Gegenmaßnahme, Gegenmaßregel, *-n, f.* contramăsură, măsură opusă alteia.
Gegenmauer, *-n, f. (constr.)* (zid) contrafort.
Gegenmeinung, *-en, f.* contraopinie, părere contrară.
Gegenmine, *-n, f. (mil.)* contramină.
Gegenmittel, *-s, -, n.* antidot, remediu.
Gegenmond, *-(e)s, -e, m. (astron.)* antiselenă.
Gegenmutter, *-n, f. (mas.)* contrapiuliță.
Gegen|offensive [-və], *-n, f.* contraofensivă.
Gegen|order, *-s* și *-n, f.* contraordin, dispoziție de contramandare.
Gegenpapst, *-(e)s, -päpste, m. (ist.)* antipapă.
Gegenpart, *-(e)s, -e, m.* adversar (la joc).
Gegenpartei, *-en, f.* **1.** partid opus. **2.** *(jur.)* parte adversă. **3.** parte adversă, adversar (la joc.)
Gegenpartie, *-n* [-'ti:ən], *f.* contrapartidă.
Gegenpassatwind, *-(e)s, -e, m.* contraalizeu.
Gegenpfand, *-(e)s, -pfänder, n.* contrazălog, contraînscris.
Gegenpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* contrafort.
Gegenpflicht, *-en, f.* obligație reciprocă.
Gegenplan, *-(e)s, -pläne, m.* contraproiect.
Gegenpol, *-s, -e, m.* pol opus.
Gegenposten, *-s, -, m. (com.)* înregistrare de control, înregistrare dublă.
Gegenposition, *-en, f.* poziție opusă, contrară, polemică.
Gegenprall, *-(e)s, m. sg.* **1.** contralovitură. **2.** ricoșeu.
Gegenprobe, *-n, f.* contraprobă.
Gegenpropaganda *f. sg.* contrapropagandă.
Gegenquittung, *-en, f.* contrachitanță.
Gegenreaktanz, *-en, f. (electr.)* reactanță opusă.
Gegenre|aktion, *-en, f.* contrareacție.
gegenrechnen, *rechnete gegen, gegengerechnet (du rechnest gegen, er rechnet gegen), vb. (h) intr.* a verifica socotelile.
Gegenrechnung, *-en, f.* **1.** *(com.)* socoteală în vederea compensării. **2.** socoteală de control, de verificare. **3.** socoteală, cerere opusă alteia (făcută, înaintată de partea adversă).
Gegenrecht, *-(e)s, -e, n.* drept reciproc.
Gegenrede, *-n, f.* **1.** replică, răspuns; **Rede und ~** discuție. **2.** obiecție.
Gegenredner, *-s, -, m.* orator în replică, vorbitor adversar.
Gegenreformation *f. sg. (ist.)* contrareformă.
Gegenregierung, *-en, f.* contraguvern.
Gegenrevolution [-vo-], *-en, f.* contrarevoluție.
gegenrevolutionär *adj.* contrarevoluționar.
Gegenrichtung, *-en, f.* direcție opusă; **Verkehr in ~** trafic în duplex, în ambele sensuri.
Gegensaldo, *-s, -den, m.* sold în contrapartidă.
Gegensatz, *-es, -sätze, m.* **1.** contrast, opoziție; **der ~ von Gut und Böse** contrastul dintre bine și rău; **einen ~ bilden** a contrasta, a forma un contrast; **im ~ zu** în opoziție cu; **Gegensätze berühren sich** extremele se ating; **der Kampf der Gegensätze** lupta contrariilor. **2.** *(fig.)* antiteză. **3.** *(muz.)* primul contrapunct la tema fugii.
gegensätzlich *adj.* opus, contrar.
Gegensätzlichkeit, *-en, f.* opoziție, antagonism.
Gegensatzpaar, *-(e)s, -e, n. (lingv.)* perechi (de cuvinte) care se află în contrast.
Gegensatzwort, *-(e)s, -wörter, n.* antonim.
Gegenschaltung *-en, f. (electr.)* montaj în opoziție.
Gegenscheibe, *-n, f. (tehn.)* contraplacă; contradisc.
Gegenschein, *-(e)s, -e, m.* **1.** reflectare, reflex. **2.** *(astron.)* opoziție. **3.** contrachitanță, contraînscris.
Gegenschenkung, *-en, f.* donație reciprocă.
Gegenschiene, *-n, f.* contrașină.
Gegenschlag, *-(e)s, -schläge, m.* contralovitură; **einen ~ führen** a executa o contralovitură; **zum ~ ausholen** a se pregăti de o contralovitură.
Gegenschnecke, *-n, f. (tehn.)* contramelc, melc cu filet invers.
gegenschraffieren, *schraffierte gegen, gegengeschraffiert, vb. (h) tr.* a contrahașura.
Gegenschraffierung, *-en, f.* hașurare în sens invers.
Gegenschreiber, *-s, -, m. (com., contr.)* verificator, controlor.
Gegenschrift, *-en, f.* replică în scris; compoziție, scriere, lucrare polemică.
Gegenschritt, *-(e)s, -e, m.* contramăsură, măsură, dispoziție contrară; **~e tun** a lua măsuri contrare.
Gegenschütze, *-n, f. (hidr.)* contravană (plană).
Gegenseite, *-n, f.* **1.** parte opusă; parte adversă. **2.** *(tipogr.)* contrapagină.
gegenseitig *adj.* **1.** opus. **2.** mutual, reciproc; **sich ~ berühren** a se atinge, a fi în contact reciproc; **~e Beziehungen** raporturi reciproce; **durch ~e Übereinkunft** prin înțelegere reciprocă.
Gegenseitigkeit *f. sg.* reciprocitate, mutualitate; **das beruht auf ~** aceasta se bazează pe reciprocitate.
Gegenseitigkeits|abkommen, *-s, -, n. (ec.)* convenție, acord de reciprocitate.
Gegenseitigkeitsgeschäft, *-(e)s, -e, n.* afacere pe bază de reciprocitate.
Gegenseitigkeitsklausel, *-n, f.* clauză de reciprocitate; **die ~ annehmen, ablehnen** a accepta, refuza clauza de reciprocitate.
Gegenseitigkeitsmaßnahme, *-n, f.* măsură de reciprocitate.
Gegenseitigkeitsversicherung, *-en, f.* asigurare mutuală; asigurare reciprocă.
gegenseits *adv.* mutual, reciproc.
Gegenserum, *-s, -seren* (și *-sera), n.* antiser.
Gegensiegel, *-s, -, n.* contrapecete, contraștampilă.
Gegensignal, *-s, -e, n.* contrasemnal, semnal de confirmare, de răspuns.
Gegensinn, *-(e)s, -e, m.* sens contrar, diferit.
gegensinnig *adj.* și *adv.* opus; cu sens, cu înțeles contrar.
Gegensonne *f. sg. (met.)* soare fals, antelie.
Gegen|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** *sg.* contrariu. **2.** joc revanșă, retur; **unsere Mannschaft hat das ~ verloren** echipa noastră a pierdut partida revanșă; *(fig.)* **jm. das ~ halten a)** a lupta cu cineva; **b)** a contracara pe cineva.
Gegen|spieler, *-s, -, m.* **1.** adversar. **2.** partener (la joc.) **3.** caracter opus, personaj care întruchipează contraacțiunea (la teatru). **4.** *(fig.)* forță opusă.
Gegen|spionage [-ʃpio'na:ʒə], *-n, f.* contraspionaj.
Gegen|sprech|apparat, *-(e)s, -e, m. (tel.)* aparat telefonic duplex; interfon duplex.
Gegen|sprech|schaltung, *-en, f. (tehn.)* acuplaj duplex.
Gegen|sprechtelegraf, *-en, -en, m.* telegrafie duplex.
Gegensprechverkehr, *-s, m. sg.* emisie sau recepție duplex.
Gegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** obiect; lucru; **der Tisch ist ein ~** masa este un obiect. **2.** subiect, temă, materie; **der ~ seiner Gedanken** subiectul, obiectul cugetării sale. **3.** lucru, chestiune, problemă, afacere; **ich betrachte den ~ als erledigt** consider chestiunea rezolvată; **wir sind vom ~ abgekommen** ne-am îndepărtat de chestiune, de problemă, de la subiect; **zum ~ heftiger Kritik werden** a deveni obiectul unei critici puternice. **4.** *(austr.)* materie, obiect (de predare la școală); **er ist in zwei Gegenständen durchgefallen** a căzut la două materii. **5.** *pl. (com.)* articole; **Gegenstände des gehobenen Bedarfs** produse, obiecte de lux; **Gegenstände des Grundbedarfs** bunuri de primă necesitate; **Gegenstände des täglichen Bedarfs** bunuri de uz curent. **6.** *(contab.)* element, post, articol de bilanț.
gegen|ständig *adj. (bot.)* opus, aflat în opoziție.
gegen|ständlich *adj.* care se referă la un obiect; obiectiv; real, concret.
Gegen|ständlichkeit *f. sg. (fil.)* obiectivitate, caracter concret, obiectiv.
gegenstandsbezogen *adj.* la obiect; **~e Diskussion** discuție la obiect.
gegen|standslos *adj.* **1.** fără obiect, fără scop, inutil. **2.** ineficace; neîntemeiat.
Gegen|standslosigkeit *f. sg.* lipsă de scop; inutilitate.
Gegen|stand(s)|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct obiectiv (în pictură).
gegensteuern, *steuerte gegen, gegengesteuert, vb. (h) tr.* v. gegenlenken.
Gegen|stimme, *-n, f.* **1.** vot contra. **2.** *(muz.)* contrapartidă
Gegen|stoß, *-es, -stöße, m. (mil., sport* și *fig.)* contralovitură, contraatac.
Gegen|strebe, *-n, f. (constr.)* contrafișă; *(drum)* contradiagonală.
Gegen|strom, *-(e)s, -ströme, m.* **1.** contracurent. **2.** *(electr.)* curent invers.
gegen|stromig, gegen|strömig *adj.* **1.** de curent în sens opus. **2.** *(electr.)* de curent invers.
Gegen|strömung, *-en, f.* **1.** contracurent. **2.** opoziție.
Gegen|strophe, *-n. f. (lit.)* antistrofă.
Gegen|stück, *-(e)s, -e, n.* pereche, replică, pandant.
Gegen|stütze, *-n, f. (constr.)* contrareazem, proptea.
Gegentakt|schaltung, *-en, f. (tehn.)* montaj în contratimp, în push-pull.
Gegentanz, *-es, -tänze, m.* contradans.
Gegentausch, *-(e)s, -e, m.* schimb reciproc.
Gegenteil, *-(e)s, -e, n.* **1.** *sg.* contrar; **im ~** din contra, dimpotrivă; **das ~ ist wahr** e tocmai invers, pe dos. **2.** *(înv.)* adversar.
gegenteilig *adj.* opus, contrar; **ich bin ~er Meinung** (sau **Ansicht)** sunt de părere opusă; **~e Wirkung** acțiune contrară; efect contrar.
gegenteils *adv.* în caz contrar.
Gegenthema, *-s, -themen, n. (muz.)* contratemă.
Gegenthese, *-n, f.* antiteză.
Gegentor, *-(e)s, -e, n. (sport)* poartă a adversarilor.
Gegentreffer, *-s, -, m. (sport, la jocuri cu mingea)* gol marcat în replică (la unul înscris de echipa adversă).
gegen|über, *prep.* (cu *dat.)* **I. 1.** față în față cu; peste drum de; vizavi de; **er wohnt mir ~** șade peste drum de mine. **2.** față de, în fața; **diesen Schwierigkeiten ~** față de aceste dificultăți. **II.** *adv.* vizavi, peste drum.
Gegen|über, *-s, n. sg.* **1.** vizavi, persoana din față. **2.** casă de vizavi, din față.
gegen|überliegen, *lag gegenüber, gegenübergelegen, vb. (h) intr.* a fi (așezat) față în față, vizavi.
gegen|überliegend I. *part. prez.* de la gegenüberliegen. **II.** *adj.* așezat (față) în față; opus, contrar.
gegen|übersehen, *sah gegenüber, gegenübergesehen (du siehst gegenüber, er sieht gegenüber) vb. (h) refl.* a se vedea față în față cu cineva sau ceva, a fi confruntat cu.
gegen|übersetzen, *setzte gegenüber, gegenübergesetzt (du, er setzt gegenüber) vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) așeza față în față.
gegen|übersitzen, *saß gegenüber, gegenübergesessen (du, er sitzt gegenüber) vb. (h) intr.* a sta, a ședea față în față cu cineva.
gegen|über|stehen, *stand gegenüber, gegenübergestanden, vb. (h) intr.* a sta, a se găsi, a se afla față în față.
gegen|über|stellen, *stellte gegenüber, gegenübergestellt, vb. (h) tr.* a confrunta, a compara; a opune; **Zeugen ~** a confrunta martori; **jn. jm ~** a confrunta pe cineva cu cineva, a opune pe cineva cuiva.
Gegen|über|stellung, *-en, f.* **1.** confruntare, comparare, paralelă, opunere. **2.** *(jur.)* confruntare.
gegenübertreten, *trat gegenüber, gegenübergetreten (du trittst gegenüber, er tritt gegenüber).* **1.** *vb. (s.) intr.* a se pune în fața cuiva; **2.** *(înv., reg.)* a se preocupa intens; **einer Sache ~** a se ocupa intens de un lucru.
Gegen|ufer, *-s, -, n.* țărm opus, țărm din față.
Gegen|unterschrift, *-en, f.* contrasemnătură.
Gegen|untersuchung, *-en, f. (jur.)* contraanchetă, nouă cercetare.
Gegenver|an|staltung, *-en, f.* contraacțiune.
Gegenvergeltung, *-en, f.* răzbunare, vendetă.

Gegenverkehr, *-s, m. sg.* circulație în/din sens opus.
Gegenverpflichtung, *-en, f.* **1.** obligație reciprocă. **2.** contraobligație, obligație la o contraprestație.
Gegenverschanzung, *-en f. (mil.)* șanț și întăritură în jurul unui loc asediat.
Gegenverschreibung, *-en f.* contraînscris.
Gegenversicherung, *-en, f.* contraasigurare.
Gegenver|sprechen, *-s, -, n.*, **Gegenver|sprechung**, *-en, f.* promisiune reciprocă.
Gegenversuch, *-(e)s, -e, m.* contraprobă.
Gegenvisite [-vi-], *-n, f.* **1.** v. Gegenbesuch. **2.** *(med.)* contravizită.
Gegenvorschlag, *-(e)s, -schläge, m.* contrapropunere.
Gegenvorwurf, *-(e)s, -würfe, m.* contraînvinuire.
Gegenwall, *-(e)s, -wälle, m. (mil.)* contraescarpă.
Gegenwand, *-wände, f.* perete de vizavi.
Gegenwart *f. sg.* **1.** prezență; **seine ~ wirkte beruhigend auf sie** prezența sa avu un efect calmant asupra ei. **2.** *(timp)* prezent; actualitate. **3.** *(gram.)* prezent.
gegenwärtig I. *adj.* prezent; actual; **bei etwas ~ sein** a fi de față, a fi prezent la ceva; **ich habe die Äußerung nicht mehr ~** nu-mi mai aduc aminte de exprimare; **das ist mir noch ~** aceasta îmi este încă proaspăt în memorie; **die ~e Lage** situația actuală; **die ~e Zeit** vremurile actuale, prezentul; **~e Konfiguration** configurație actuală. **II.** *adv.* în prezent, actualmente, acum.
Gegenwärtige, *-n (etwas Gegenwärtiges), n.* **1.** *(com.)* scrisoarea de față, prezenta. **2.** prezentul, situația de față.
Gegenwärtigkeit *f. sg.* prezență (la ceva).
Gegenwarts|aufgabe, *-n, f.* problemă de actualitate.
Gegenwarts|autor, *-s, -en, m.* scriitor contemporan, actual.
gegenwartsbezogen *adv.* raportat la prezent, la timpul de față.
Gegenwartsdrama, *-s, -men, n.* piesă modernă, cu un subiect din actualitate.
gegenwartsfern *adj.* departe de realitate, de prezent.
Gegenwartsform, *-en, f. (gram.)* formă de prezent, timp prezent.
Gegenwartsfrage, *-n, f.* problemă actuală, de actualitate.
gegenwartsfremd *adj.* inactual; străin de timpul în care trăiește.
Gegenwartskunst *f. sg.* artă contemporană.
Gegenwartsliteratur, *-en, f.* literatură contemporană.
gegenwartsnah(e) *adj.* apropiat de prezent; modern, actual.
Gegenwarts|preise, *pl. (ec.)* prețuri actualizate.
Gegenwarts|problem, *-s, -e, n.* problemă de actualitate.
Gegenwartsroman, *-s, -e, m.* roman de actualitate.
Gegenwarts|sprache, *-n, f.* limbă contemporană.
Gegenwarts|stück, *-(e)s, -e, n.* v. Gegenwartsdrama.
Gegenwarts|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* disciplină orientată spre probleme de actualitate, contemporane.
Gegenwartswert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* valoare actualizată; **~ einer zukünftigen Einkommenssumme** valoarea sumei veniturilor actualizate.
Gegenwechsel, *-s, -, m. (com.)* poliță, cambie inversă, de garanție, contrapoliță, contracambie.
Gegenwehr *f. sg.* împotrivire, rezistență, opunere; autoapărare; **er setzt sich zur ~** se opune, se apără.
Gegenwende, *-n, f. (patinaj)* întoarcere în afară.
Gegenwert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* contravaloare, echivalent, compensație; **amtlicher ~** contravaloare oficială; **ausreichender ~** compensație suficientă; **~ in einheimischer Währung** contravaloare în moneda locală.
Gegenwicklung, *-en, f. (tehn.)* bobinaj invers, contrabobinaj.
Gegenwind, *-(e)s, -e, m.* vânt din direcția opusă, vânt din față.
Gegenwinkel, *-s, -, m. (mat.)* unghi opus.
gegenwirken, *wirkte gegen, gegengewirkt, vb. (h) intr.* a reacționa, a acționa împotrivă.
Gegenwirkung, *-en, f.* reacție.
Gegenzauber, *-s, -, m.* farmec care desface, rupe alt farmec; descântec.
Gegenzeichen, *-s, -, n.* **1.** *(mil., mar.)* contrasemnal, răspuns la un semnal. **2.** *(com.)* contramarcă.
gegenzeichnen, *zeichnete gegen, gegengezeichnet (du zeichnest gegen, er zeichnet gegen), vb. (h) tr. (jur.)* a contrasemna, a confirma prin semnătura sa.
Gegenzeichner, *-s, -, m.* persoană care contrasemnează, contrasemnatar.
Gegenzeichnung, *-en, f.* contrasemnare; contrasemnătură.
Gegenzeuge, *-n, -n, m.* martor al părții opuse, martor al apărării.
Gegenzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** contramișcare. **2.** *(la șah)* răspuns la mutarea adversarului. **3.** *(ferov.)* tren pereche; tren din direcția opusă. **4.** *(fig.)* contramăsură.
gegessen *part. trec.* de la essen.
gegiebelt *adj.* prevăzut cu o coamă, cu un fronton.
Gegirre, *-s, n. sg.* uguit, gângurit.
Gegitter, *-s, -, n.* grilaj.
geglichen *part. trec.* de la gleichen.
gegliedert I. *part. trec.* de la gliedern. **II.** *adj.* **1.** înzestrat cu membre. **2.** *(bot.)* articulat.
geglissen *part. trec.* de la gleißen.
geglitten *part. trec.* de la gleiten.
Geglitzer, *-s, n. sg.* licărit, licăriș, lucire, sclipire.
geglommen *part. trec.* de la glimmen.
geglüht I. *part. trec.* de la glühen. **II.** *adj. (chim.)* calcinat; *(metal.)* recopt.
Gegner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** adversar(ă), dușman(ă). **2.** opozant(ă); rival(ă).
gegnerisch *adj.* opus, contrar; advers; **die ~e Partei a)** partidul advers; **b)** opoziția; **c)** partea adversă; *(sport)* **die ~e Elf** unsprezecele advers, echipa adversă de fotbal.
Gegnerschaft, *-en, f.* **1.** dușmănie, vrăjmășie; rivalitate. **2.** totalitate a adversarilor, dușmanii.
gegolten *part. trec.* de la gelten.
gegoren *part. trec.* de la gären.
gegossen *part. trec.* de la gießen.
Gegreine, *-s, n. sg.* miorlăit, scâncit.
gegriffen *part. trec.* de la greifen.
Gegrinse, *-s, n. sg.* rânjet; hlizeală.
Gegröle, *-s, n. sg.* urlete, zbierete, răcnete.
Gegrübel, *-s, n. sg.* frământare, zbucium.
gegründet I. *part. trec.* de la gründen. **II.** *adj.* fondat, întemeiat.
Gegrunze, *-s, n. sg.* grohăit, gurluit.
geh. *presc.* de la **a)** geheftet; **b)** geheim; **c)** gehoben.
Ge|habe, *-s, n. sg.* **1.** *(peior.)* purtare proastă; fandoseală, fasoane, mofturi; **was für ein ~ er hat!** face pe grozavul, pe deșteptul! **das ist ein ~ und Getue!** ce harababură îngrozitoare! **2.** *(rar)* v. Gehaben **(1)**.
ge|haben, *gehabte, gehabt (du gehabst, er gehabt), vb. (h) refl. (austr.)* a se simți, a se comporta; **gehab dich wohl!** rămâi cu bine!
Ge|haben, *-s, n. sg.* **1.** conduită, maniere, purtare. **2.** *(rar)* v. Gehabe **(1)**.
ge|habt *part. trec.* de la **a)** haben; **b)** gehaben.
Ge|hack, *-(e)s*, **Ge|hacke**, *-s, n. sg.* tăiat, săpat.
Ge|hackte, *-n (etwas Gehacktes), n. sg.* carne tocată, tocătură.
Ge|hader, *-s, n. sg.* certuri, dezbinări continue, vrajbă.
Ge|halt[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** (și *fig.*) conținut; **den ~ an Gold feststellen** a stabili, a determina conținutul în aur (al unui obiect); **ohne tieferen ~** fără conținut, superficial; **Worte ohne ~** vorbe goale, fără miez. **2.** volum, capacitate; **ein Schiff von 1 000 t ~** vas cu o deplasare de 1 000 t.
Ge|halt[2], *-(e)s, -hälter, n.* **1.** *(austr.* și *m.)* leafă, salariu, soldă, retribuție; **festes, sicheres ~** salariu, retribuție fixă, sigură; **gefordertes ~** salariu, retribuție solicitată; **rückständiges ~** salariu, retribuție restantă. **2.** *(reg.)* vas. **3.** *(reg.)* cameră; depozit.
ge|halt|arm *adj.* fără conținut; *(fig.)* de proastă calitate.
Ge|haltbogen, *-s, -bögen, m.* stat de plată a salariilor.
ge|halten I. *part. trec.* de la halten. **II.** *adj.* **1.** moderat, reținut, ponderat. **2.** dator, obligat; **er ist ~ es zu tun** e dator să facă acest lucru.
Ge|haltenheit *f. sg.* reținere, stăpânire.
ge|haltig *adj.* cu conținut, substanțial.
ge|haltleer, **ge|haltlos** *adj.* **1.** gol, fără valoare, fără conținut. **2.** *(despre metale)* de proastă calitate.
Ge|haltlosigkeit *f. sg.* **1.** gol, lipsă de conținut, de valoare; goliciune, nulitate. **2.** proastă calitate (a metalelor).
ge|haltreich *adj.* **1.** substanțial, cu conținut bogat. **2.** *(despre metale)* de bună calitate.
Ge|halts|abbau, *-(e)s, m. sg.* reducere a salariilor.
Ge|halts|abrechnung, *-en, f. (ec.)* **1.** calcul al salariului. **2.** departament pentru calculul salariilor.
Ge|halts|abzug, *-(e)s, -züge, m.* reținere din leafă, din salariu.
Ge|halts|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* pretenție, revendicare referitoare la salariu.
Ge|halts|anweisung, *-en, f.* ordin de plată a salariului.
Ge|halts|aufbesserung, *-en, f.* mărire a salariului.
Ge|halts|aus|zahlung, *-en, f. (ec.)* plată a salariului.
Ge|haltsbescheinigung, *-en, f. (ec.)* adeverință de salariu.
Ge|haltsbe|stätigung, *-en, f.* chitanță de primire a salariului.
Ge|haltsbezüge *pl.* sumă, total a(l) salariului; salariu global.
Ge|halts|empfänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* salariat(ă); angajat(ă).
Ge|halts|er|höhung, *-en, f.* v. Gehaltsaufbesserung.
Ge|haltsforderung, *-en, f.* cerere de salariu, revendicare cu privire la salariu.
Ge|haltsgruppe, *-n, f.* grupă, categorie de salarizare.
Ge|haltsklasse, *-en, f. (ec.)* clasă, treaptă de salarizare.
Ge|halts|konto, *-s, -konten* (și *-s* sau *-ti*), *n.* cont bancar pentru salarii.
Ge|haltskürzung, *-en, f.* reducere de salariu.
Ge|haltsnachzahlung, *-en, f.* plată ulterioară a salariului, plată a unei restanțe din salariu.
Ge|halts|ordnung, *-en, f.* sistem de salarizare.
Ge|halts|pfändung, *-en, f.* poprire pe salariu, reținere din salariu (pentru achitarea unei datorii).
Ge|haltsregelung, *-en, f.* reglementare a sistemului de salarizare.
Ge|halts|satz, *-es, -sätze, m.* scară de salarizare.
Ge|halts|schema [-ʃe:ma], *-s, -s* și *-ta, n.* schemă de salarizare.
Ge|halts|stelle, *-n, f.* birou, serviciu al salariilor.
Ge|halts|streifen, *-s, -, m. (ec.)* fluturaș, notă explicativă pentru salariu.
Ge|halts|stufe, *-n, f.* v. Gehaltsgruppe.
Ge|halts|tarifvertrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* contract de salarizare.
Ge|halts|verbesserung, *-en, f.* v. Gehaltsaufbesserung.
Ge|haltsvor|rückung, *-en, f. (ec.) (austr.)* mărire a salariilor funcționarilor publici.
Ge|haltsvorschuss, *-es, -schüsse, m.* avans din salariu.
Ge|haltswunsch, *-(e)s, -wünsche m.* salariu, retribuție dorită.
Ge|halts|zahlung, *-en, f.* plată a salariului.
Ge|halts|zulage, *-n, f.* supliment la salariu; gradație.
ge|haltvoll *adj.* v. gehaltreich.
Ge|hämmer, *-s, n. sg.* ciocănit (repetat).
ge|handikapt, **ge|handicapt** [-'hɛndikɛpt] *adj.* infirm, handicapat.
Ge|hänge, *-s, n. sg.* **1.** atârnătoare. **2.** *(vân.)* urechi ale câinelui de vânătoare. **3.** *(mil.)* atârnătoare la centiron. **4.** *(reg.)* viscere, măruntaie (la animale tăiate). **5.** *(reg.)* legătură amoroasă. **6.** pantă.
ge|hangen *part. trec.* de la hängen.
Ge|hängte, *-n (ein Gehängter), m.* și *f.* spânzurat(ă).
ge|harnischt *adj.* **1.** îmbrăcat în zale, în armură. **2.** *(fig.)* belicos, agresiv, înțepat; **eine ~e Antwort** un răspuns înțepător.
ge|hässig *adj.* dușmănos, ostil; **jm. ~ sein** a dușmăni pe cineva; **gegen jn. ~ sein** a fi ostil față de cineva.
Ge|hässigkeit, *-en, f.* **1.** dușmănie, ostilitate, ură; răutate. **2.** *(mai ales la pl.)* insulte, injurii.
Ge|hau, *-(e)s*, **Ge|haue**, *-s, -, n.* **1.** *sg.* bătaie, lovituri repetate. **2.** *(forest.)* abataj; pădure în tăiere.
ge|hauen *part. trec.* de la hauen.
ge|häuft I. *part. trec.* de la häufen. **II.** *adj.* **1.** cu vârf. **2.** repetat, des.
Ge|häuse, *-s, n. sg.* **1.** *(tehn.)* carter, carcasă. **2.** toc, cutie. **3.** *(zool.)* casă, ghioc, cochilie. **4.** *(bot.)* casă (a unui măr etc.). **5.** *(înv.)* casă, clădire. **6.** *(sport)* poartă.

Ge|häuseform, *-en, f. (inform.)* formă de carcasă; **die ~ eines PCs** forma de carcasă a unui PC.

ge|häuselt *adj. (elevat)* în careuri.

ge|haut I. *part. trec. (reg.)* de la hauen. **II.** *adj. (austr., fam.)* **1.** șmecher, rafinat, viclean. **2.** *(despre bărbați)* cu experiență în dragoste.

Gehbahn, *-en, f.* trotuar.

gehbar *adj. (despre drumuri)* practicabil, pe care se poate merge; *(fig.)* pasabil.

gehbehindert *adj.* cu infirmitate la mers.

Ge|heck, *-(e)s, -e,* **Ge|hecke**, *-s -, n. (vân.)* pui dintr-o serie, dintr-un cuib etc.

ge|heftet I. *part. trec.* de la heften. **II.** *adj. (tipogr.)* cusut împreună, broșat.

Ge|hege, *-s, -, n.* **1.** împrejmuire, îngrăditură (pentru animale). **2.** *(vân.)* teren ocrotit, rezervație; **Wälder, Wiesen, Felder, Teiche werden ins ~ gelegt** păduri, pajiști, câmpuri, lacuri se pun sub ocrotire de vânătoare; *(fig.)* **jm. ins ~ kommen** a se amesteca în treburile cuiva. **3.** *(reg., înv.)* șir al dinților, dentiție, gură. **4.** *(reg.)* voie bună, voioșie.

Ge|hege|aufseher, Ge|hegebereiter, *-s, -, m.* pădurar, supraveghetor (de vânat).

ge|heim I. *adj.* **1.** secret, tainic, ascuns, tăinuit; **~es Fach** sertar secret; **~e Zusammenkunft** întâlnire secretă. **2.** *(reg.)* intim. **II.** *adv.* în secret, în, pe (sub) ascuns; **im Geheimen** în secret.

Ge|heim|abkommen, *-s, -, n.* acord secret; înțelegere, convenție secretă.

Ge|heim|ab|sprache *f. sg.* convorbire, discuție, înțelegere secretă.

Ge|heim|agent, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* agent(ă) secret(ă), spion, spioană.

Ge|heim|akte, *-n, f. (mai ales la pl.)* acte, documente secrete.

Ge|heim|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* misiune secretă.

Ge|heimbefehl, *-(e)s, -e, m.* ordin secret.

Ge|heimbericht, *-(e)s, -e, m.* raport secret, confidențial.

Ge|heimbe|sprechung, *-en, f.* convorbire, consfătuire secretă.

Ge|heimbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare secretă.

Ge|heimbuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** *(com.)* registru, cont secret. **2.** *(mil.)* carnet de serviciu secret.

Ge|heimbuchführung, *-en, f. (ec.)* contabilitate secretă (ilegală).

Ge|heimbund, *-(e)s, -bünde, m.* alianță secretă; asociație secretă.

Ge|heimbündelei, *-en, f.* uneltiri secrete; organizare a unei alianțe secrete.

Ge|heimbündler, *-s, -, m.* membru al unei asociații secrete.

Ge|heimdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu secret, serviciu special, de spionaj și contraspionaj.

Ge|heimdiplomatie [-ti:] *f. sg.* diplomație secretă.

Ge|heimdokument, *-(e)s, -e, n.* document secret.

Ge|heimdruckerei, *-en, f.* tipografie clandestină

Ge|heime, *-n, -n (ein Geheimer), m. (pop.)* v. Geheimpolizist.

Ge|heimfach, *-(e)s, -fächer, n.* raft, sertar secret.

Ge|heimfavorit [-vo-], *-en, en, m.,* **~in**, *-nen, f. (sport)* favorit(ă) secret(ă).

Ge|heimfonds [-fɔ̃:s] *pl.* fonduri secrete.

Ge|heimgang, *-(e)s, -gänge, m.* culoar, gang secret.

Ge|heimgesellschaft, *-en, f.* societate secretă.

ge|heim halten, *hielt geheim, geheimgehalten (du hältst geheim, er hält geheim), vb. (h) tr. (gegen, vor* cu *dat.)* a ține secret, a ascunde (față de cineva); **das Abkommen ~** a păstra tăcerea asupra acordului (intervenit).

Ge|heimhaltung *f. sg.* ascundere, păstrare în secret, tainuire; **er hat die ~ dieser Sache versprochen** a promis că nu va divulga aceasta.

Ge|heimhaltungs|pflicht, *-en, f.* obligativitate de a păstra secretul.

Ge|heim|instruktion, *-en, f.* v. Geheimbefehl.

Ge|heimklausel, *-n, f.* clauză secretă.

Ge|heimkonferenz, *-en, f.* ședință, conferință secretă.

Ge|heimkonto, *-s, -ten* (și *-s* sau *-ti), n. (fin.)* cont secret.

Ge|heimkult, *-es, -e, m.* cult practicat în secret.

Ge|heimkurier [-ri:ɐ], *-s, -e, m.* curier secret.

Ge|heimlehre, *-n, f.* doctrină secretă, esoterică.

Ge|heim|mittel, *-s, -, n.* mijloc, leac secret.

Ge|heimnis, *-ses, -se, n.* secret, taină; **ein ~ aus etwas machen** a ascunde ceva, a face un secret din ceva; **hinter ein ~ kommen** a descoperi un secret; **um ein ~ wissen** a cunoaște secretul; **es ist kein ~ mehr** nu mai constituie nici un secret; **das ist ein öffentliches ~** este un secret cunoscut de toată lumea, este secretul lui Polichinelle; **ein ~ ausplaudern** a divulga un secret; **jm. ein ~ anvertrauen** a încredința cuiva un secret; *(fam.)* **ein süßes ~** a aștepta un copil; **jn. in die ~se des Schachspiels einweihen** a familiariza pe cineva cu secretul jocului de șah.

Ge|heimniskram, *-(e)s, m. sg.* nimicuri ținute în secret, fleacuri tăinuite.

Ge|heimniskrämer, *-s, -, m. (fam.)* persoană care face pe misterioasa, care face o taină din lucrul cel mai neînsemnat.

Ge|heimniskrämerei *f. sg.* taine, șoapte pentru un lucru de nimic; tăinuire de fleacuri.

ge|heimnissen, *geheimnisste, geheimnisst (du, er geheimnisst), vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a face pe misteriosul. **2.** a adulmeca un secret inexistent, a inventa un secret care nu există.

Ge|heimnis|träger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană oficială care deține secrete de serviciu (militare sau politice).

Ge|heimnis|tuerei [-tuə-] *f. sg.* v. Geheimniskrämerei.

ge|heimnis|umwittert *adj.* misterios, învăluit de mister.

Ge|heimnisver|rat, *-(e)s, m. sg. (jur.)* trădare a secretelor de serviciu sau de stat.

ge|heimnisvoll *adj.* misterios, tainic; **~ tun** a face pe misteriosul.

Ge|heim|organisation, *-en, f.* organizație secretă.

Ge|heimnummer, *-n, f.* **1.** număr (de telefon) ținut secret. **2.** număr de conturi bancare, cecuri, combinații de numere secrete.

Ge|heimpakt, *-(e)s, -e, m.* pact secret, înțelegere secretă.

Ge|heimpolizei, *-en, f.* poliție secretă.

Ge|heimpolizist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* agent(ă) secret(ă) (de poliție, de siguranță).

Geheimprotokoll, *-s, -e, n.* protocol secret.

Ge|heimrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** *(ist.)* formă de adresare pentru diferite titluri de consilieri. **2.** consilier secret, intim, aulic.

Ge|heimrätin, *-nen, f.* soție de consilier intim.

ge|heimrätlich *adj.* în calitate de consilier intim, aulic.

Ge|heimrats|ecke, *-n, f. (fam.)* început de chelie.

Ge|heimrezept, *-es, -e, n.* rețetă, formulă secretă.

Ge|heimschreibekunst *f. sg.* criptografie, scriere secretă.

Ge|heimschreiber, *-s, -, m.* secretar particular.

Ge|heimschrift, *-en, f.* scriere cifrată, secretă.

Ge|heimsekretär, *-s, -e, m.* v. Geheimschreiber.

ge|heimseln, *geheimselte, geheimselt (ich geheims(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a face pe misteriosul.

Ge|heimsender, *-s, -, m. (radio.)* emițător secret, post de emisie secret, clandestin.

Ge|heimsitzung, *-en, f.* v. Geheimkonferenz.

Ge|heim|sprache, *-n, f.* limbaj secret, convențional.

Geheimtext, *-es, -e, m.* text cifrat.

Ge|heimtuer [-tu:ɐ], *-s, -, m.* v. Geheimniskrämer.

Ge|heimtuerei, *-en, f.* v. Geheimniskrämerei.

ge|heimtuerisch [-tu:ərıʃ] *adj.* care face pe misteriosul, misterios.

ge|heimtun, *tat geheim, geheimgetan, vb. (h) intr. (fam.)* a face pe misteriosul.

Ge|heimtür, *-en, f.* ușă, intrare secretă.

Ge|heimver|handlung, *-en, f.* dezbatere, discuție secretă, tratative secrete.

Ge|heimverschwörung, *-en, f.* conjurație secretă.

Ge|heimvertrag, *-(e)s, -träge, m.* tratat, acord secret.

Ge|heimwaffe, *-n, f.* armă secretă.

Ge|heimwissenschaft, *-en, f.* știință secretă; **die Medizin ist keine ~ mehr** medicina nu mai este o știință secretă.

Ge|heimzahl, *-en, f.* v. Geheimnummer **(2)**.

Ge|heiß, *-es, n. sg.* ordin, poruncă; **auf sein ~** la porunca, la cerința lui.

gehen, *ging, gegangen, vb. (s)* **A.** *intr.* **I.** a merge, a umbla; **langsam, gebückt ~** a merge încet, aplecat; **das Kind lernt ~** copilul învață să umble; **man hat zwei Stunden zu ~** sunt două ore de mers; **zu Fuß ~** a merge pe jos; **auf allen Vieren ~** a merge în patru labe; *(fig., fam.)* **er geht auf Freiersfüßen** umblă să se însoare; **auf Krücken ~** a merge, a umbla în cârje; **barfuß ~** a umbla desculț; **müßig ~** a umbla haimana; a lenevi; **irre ~** a rătăci; **sicher ~** a merge la sigur; **schwarz (**sau **in Trauer) ~** a umbla (îmbrăcat) în doliu; **mit jm. ~ a)** a merge cu cineva, a însoți pe cineva; **b)** *(fig., fam.)* a face curte cuiva; *(fam.)* **mit einem Kinde ~** a fi însărcinată; *(fig., fam.)* **etwas mit sich** *(dat.)* **~ lassen, heißen** a șterpeli ceva; **seiner Wege ~** a-și vedea de drum; **geh' deiner Wege!** pleacă, vezi-ți de drum! **der Pfad ist nicht leicht zu ~** pe potecă nu se circulă ușor; **jn. ~ lassen** a lăsa pe cineva în pace; **sich ~ lassen** a nu se stăpâni; *(fam.)* a-și da demisia; **der Minister musste ~** ministrul a fost nevoit să-și dea demisia; **sein Mund geht ununterbrochen** vorbește neîncetat. **II.** *(cu indicarea direcției sau a scopului)* **1.** a merge, a se duce; **tanzen ~** a se duce la dans; **in die Stadt ~** a se duce în oraș; **aufs Land ~** a merge la țară; **nach Berlin ~** a se stabili la Berlin; **auf und ab ~** a umbla de colo colo; **hinunter ~** a coborî; **hinauf (**sau **in die Höhe) ~** a sui; **hinein ~** a intra; **hinaus ~** a ieși; **der Weg geht geradeaus** drumul duce drept înainte; *(fam.)* **hinter die Schule ~** a trage la fit, a chiuli; **zu Bett ~** a merge la culcare; **zu Tisch(e) ~** a se așeza la masă; **zum Theater ~** a se face actor, actriță (de teatru); **auf (zur) Schicht ~** a intra în schimb, a merge la muncă; *(mil.)* **in Stellung ~** a intra în tranșee; **ins Korn ~** a se duce la secerat; **geh' zum Teufel (**sau **zum Kuckuck)!** du-te dracului! **der Krug geht zum Wasser, bis er bricht** ulciorul nu merge de multe ori la apă; **zu Schiff ~** a se îmbarca; **von Hand zu Hand (**sau **aus einer Hand in die andere) ~** a merge, a trece din mână în mână; *(fig.)* **zu Ende ~** a lua sfârșit; *(fig.)* **zu Herzen ~** a merge la inimă; *(fig.)* **es geht mir nahe** mă interesează îndeaproape, mă afectează; **das geht gegen meine Prinzipien** contravine principiilor mele; **jm. zu Leibe ~** a ataca, a încolți pe cineva; *(fig.)* **mit jm. zu Rate ~** a se sfătui cu cineva; **jm. zur Hand ~** a da cuiva o mână de ajutor; **jm. mit Rat an die Hand ~** a ajuta pe cineva cu un sfat; **die Uhr geht auf 11** se apropie ora 11; **es geht gegen den Winter (**sau **es geht dem Winter zu)** se face iarnă, vine iarna; **auf die Neige ~** a fi pe sfârșite. **2.** (cu *prep. an* cu *ac.)* a ajunge; **bis an etwas ~** a ajunge până la ceva; *(mar.)* **an Land ~** a debarca; **der Berg geht bis an die Stadt** muntele se întinde, ajunge până în oraș; **an die Arbeit ~** a începe munca; **du bist an mein Geld gegangen** te-ai atins de banii mei. **3.** (cu *prep. durch)* **a)** a străbate; **durch ein Land ~** a străbate o țară; **b)** a trece prin; **durch dieses Zeug geht kein Wasser** prin acest material nu trece apa; **durchs Ziel ~** a trece linia de sosire; **für jn. durchs Feuer ~** a trece prin foc pentru cineva; *(fig.)* **das geht mir durchs Herz** asta îmi străpunge, îmi sfâșie inima; **die Affäre ging durch die Zeitungen** despre afacere s-a scris în ziare. **4.** (cu *prep. über* cu *ac.)* a trece peste; *(fig.)* a întrece, a depăși; **über einen Berg ~** a trece un munte; **über die Grenze ~** a trece frontiera, peste graniță; **über die Straße ~** a traversa strada; *(fig.)* **er geht über Leichen** calcă peste cadavre, n-are nici un scrupul; **jm. über sein Geld ~** a se atinge de banii cuiva; **das geht über meine Kräfte** asta întrece, e peste puterile mele; **das geht über alle Begriffe** *(fam.* și **über die Hutschnur)** asta e prea de tot; **das geht über meinen Horizont** nu mai înțeleg nimic; **es geht nichts über einen guten Freund** un prieten bun e de neprețuit; **seine Familie geht ihm über alles** își iubește familia peste măsură. **5.** a pleca, a ieși; *(fam.)* **lassen Sie mich ~** dați-mi drumul, dați-mi pace; *(fam.)* **~ Sie doch!** fugi de aici! nu mai spune! **aus der Stadt ~** a pleca, a ieși din oraș; **aus dem Weg(e) ~** a se da la o parte, a se feri din drum; **von jm. (weg)~** a pleca de la cineva, a părăsi pe cineva; **geh' mir aus den Augen!** piei din ochii mei! **aus dem Dienst(e) ~** a pleca, a ieși din serviciu; *(fig.)* **aus dem Häuschen ~** a-și ieși din sărite; **nicht vom Hals(e) ~** a se ține scai de cineva; *(fig.)* **es geht ihm von der Hand** lucrează foarte repede; *(fig.)* **es geht ihm von Herzen** o face din toată inima. **III.** a merge, a se petrece; a funcționa; **nach einer Regel ~** a merge, a funcționa după o anumită regulă; *(despre afaceri)* **der Laden geht** afacerea, prăvălia merge; **schief ~** a ieși prost; **es geht schlecht** merge prost; **es geht schlecht mit ihm** îi merge prost; **das wird schon ~** o să meargă, se aranjează; **so geht es, wenn…** așa se întâmplă dacă…; **alles geht nach Wunsch** totul merge cum trebuie, după plac; **wenn es nach ihm ginge…** dacă ne-am lua, dacă ar fi după el…; **was geht hier vor sich?** ce se întâmplă aici? **es mag ~, wie es will** fie ce-o fi. **IV.** (și *impers.)* a încăpea; **es gehen hundert Personen in diesen Saal** încap o sută de persoane în această sală; **in dieses Gefäß ~ 3 Liter** în acest vas intră 3 litri. **V.** *(în locuțiuni verbale)* **verloren ~** a se pierde; **in Erfüllung ~** a se împlini; **in Stücke (**sau **in Trümmer) ~** a se sparge;

aus den Fugen, aus dem Leim ~ a se rupe, a plesni; **ins Netz, ins Garn** ~ a se lăsa păcălit; *(fam.)* a lua plasă; **vor die Hunde** ~ a decădea. **VI.** (și *impers.*) **1.** a fi vorba de, a fi în joc; **das geht in die Tausende** e vorba aici de mii de lei; **es geht auf Leben und Tod** e pe viață și pe moarte; **es geht um alles, ums Ganze** e în joc totul. **2.** a fi, a exista; **es geht ein starker Wind** bate un vânt tare; **es geht ein Gerücht** circulă un zvon, se zvonește. **B.** *tr.* **einen guten Weg** ~ a apuca, porni pe un drum bun.

Gehen, *-s, n. sg.* mers, umblet; **im** ~ mergând, în mers; la plecare; **ich bin des ~s müde** m-am săturat de umblat; **das ~ und Kommen** forfotă, du-te-vino.

Ge|henk, *-(e)s, -e, n.* v. Gehänge **(1, 3)**.

ge|henkelt *adj.* cu toarte.

Ge|henkte, *-n, -n (ein Gehenkter), m.* și *f.* spânzurat(ă).

gehen lassen, *ließ gehen, gehen gelassen (du lässt gehen, er lässt gehen) vb. (h) refl.* a nu se stăpâni, a-și da drumul.

Ge|henna *f. sg. (rel.)* iad, gheenă.

Geher, *-s, -, m. (sport)* mărșăluitor.

Ge|herze, *-s, n. sg. (fam.)* giugiuleală, drăgosteală.

Ge|hetze, *-s, n. sg.* alergătură încolo și încoace, agitație, goană, hăituială.

ge|heuer *adj.* și *adv.* sigur, ferit, la adăpost; **nicht** ~ necurat, nesigur; neplăcut; **die Gegend ist nicht ganz** ~ acest loc nu e tocmai sigur; umblă stafii pe aici; **mir ist hier nicht** ~ **zu Mute** nu mă simt bine aici; **die ganze Sache scheint mir nicht ganz** ~ toată treaba asta mi se pare cam dubioasă; **bei dem Gedanken an die Prüfung war ihm nicht recht** ~ gândindu-se la examen, nu se simțea în apele lui.

Ge|heul, *-(e)s, n. sg.* urlet, răcnet, vaiet repetat.

gehfähig *adj. (med.)* capabil să umble, mobil.

Geh|hilfe, *-n, f.* cârjă, cadru.

Ge|hilfe, *-n, -n, m.* **1.** ajutor, asistent, calfă. **2.** *(jur.)* complice.

Ge|hilfeschaft, *-en, f. (elevat) (jur.)* complicitate.

Ge|hilfin, *-nen, f.* ajutoare; asistentă.

Gehilfenprüfung, *-en, f.* examen la terminarea uceniciei.

Ge|hirn, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(anat.)* creier. **2.** *(fig.)* minte, cap; **kein ~ haben** a fi fără minte.

Ge|hirn|akrobatik *f. sg. (fam.)* speculație mintală; artificiu spiritual.

Ge|hirnblutung, *-en, f. (med.)* hemoragie cerebrală.

Ge|hirnchirurgie [-çIr-] *f. sg.* chirurgie a creierului.

Ge|hirn|entzündung, *-en, f.* encefalită.

Ge|hirn|erkrankung, *-en, f.* boală cerebrală.

Ge|hirn|erschütterung, *-en, f.* comoție cerebrală.

Ge|hirn|erweichung, *-en, f.* ramolisment cerebral.

Ge|hirnfieber, *-s, n. sg.* febră cerebrală, febră datorată unei boli a encefalului.

Ge|hirnfunktion, *-en, f.* funcție a creierului.

Ge|hirngeschwulst, *-schwülste, f.* tumoare cerebrală.

Ge|hirnhälfte, *-n, f. (anat.)* emisferă cerebrală.

Ge|hirnhaut *f. sg. (anat.)* meninge.

Ge|hirnhaut|entzündung, *-en, f. (med.)* meningită.

Ge|hirnkasten, *-s, -kästen, m. (fam.)* scăfârlie.

Ge|hirnkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m.* convulsie cerebrală.

ge|hirnkrank *adj.* **1.** suferind de o boală a encefalului. **2.** alienat, nebun, dement.

Ge|hirnkrankheit, *-en, f.* **1.** encefalită, boală cerebrală. **2.** demență.

Ge|hirnlappen, *-s, -, m. (anat.)* lob cerebral.

Ge|hirnleiden, *-s, -, n.* v. Gehirnkrankheit.

ge|hirnlos *adj.* **1.** fără creier. **2.** *(fig.)* fără minte, descreierat.

Ge|hirnlosigkeit *f. sg.* **1.** anencefalie, lipsă de creier. **2.** *(fig.)* stupiditate, neghiobie.

Ge|hirnmark, *-s, n. sg. (anat.)* substanță albă a creierului.

Ge|hirnrinde, *-n, f. (anat.)* scoarță cerebrală.

Ge|hirnschale, *-n, f. (anat.)* calotă craniană.

Ge|hirnschlag, *-(e)s, m. sg.* apoplexie, dambla.

Ge|hirnschwund, *-(e)s, m. sg. (med.)* atrofie cerebrală.

Ge|hirnsubstanz *f. sg.* substanță cerebrală.

Ge|hirntätigkeit *f. sg.* funcțiune cerebrală, activitate cerebrală.

Ge|hirntumor, *-s, -en, m. (med.)* tumoare cerebrală.

Ge|hirnverletzung, *-en, f.* leziune cerebrală.

Ge|hirnwäsche *f. sg.* **1.** tortură psihică, muștruluială, chinuire (psihică, morală). **2.** spălare de creier, a creierului.

Ge|hirnwassersucht *f. sg. (med.)* hidrocefalie.

Ge|hirnwindung, *-en, f. (anat.)* circumvoluțiune cerebrală.

gehlustig *adj.* amator de plimbări, de umblat.

ge|hoben I. *part. trec.* de la heben. **II.** *adj.* **1.** solemn; ales; **~er Stil** stil solemn. **2.** *(în expr.)* **~e Stimmung** bună dispoziție. **3.** elevat; **~e Sprache** limbaj elevat.

Ge|höft, Ge|höft, *-(e)s, -e, n.* curte, gospodărie țărănească, fermă.

ge|holfen *part. trec.* de la helfen.

Ge|hölz, *-es, -e, n.* **1.** crâng, dumbravă. **2.** lemnărie.

Ge|holze, *-s, n. sg. (sport)* joc nereglementar, brutal.

Ge|hör, *-(e)s, n. sg.* **1.** auz; **er hat kein** ~ nu aude. **2.** ureche muzicală; **ein gutes** (sau **feines**) ~ **haben** a avea ureche bună; **nach dem** ~ **spielen** a cânta după ureche. **3.** *(fig.)* ascultare, atenție; ~ **finden** a fi ascultat; a găsi ecou; ~ **schenken** (sau **geben**) a da ascultare; **sich** *(dat.)* **bei jm.** ~ **verschaffen** a găsi înțelegere la cineva; **mir ist zu** ~ **gekommen, dass...** am auzit că..., mi-a ajuns la ureche că... **4.** *(vân.)* urechi ale vânatului mare.

Ge|hörbildung *f. sg.* formare a urechii muzicale.

ge|horchen, *gehorchte, gehorcht, vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a asculta de cineva, a se supune; **sie gehorchte der Stimme ihres Herzens** a urmat îndemnul inimii.

ge|hören, *gehörte, gehört, vb. (h) intr.* **1.** a aparține, a fi al cuiva; **dieses Buch gehört mir** această carte îmi aparține (mie), este a mea. **2.** *(zu)* a face parte (din), a ține (de); **er gehört zu unserer Familie** face parte din familia noastră; **er gehört zu uns a)** ține de noi; **b)** locul său e între noi; **er gehört zu den größten Dichtern unseres Landes** este unul dintre cei mai mari poeți ai țării noastre. **3.** a-și avea locul; a se potrivi; **dieser Stuhl gehört in mein Zimmer** locul acestui scaun este în camera mea; *(fig.)* **das gehört nicht hierher** nu e vorba de asta; **er gehört hinter Schloss und Riegel** locul lui e la închisoare; **das gehört nicht in mein Fach** asta nu face parte din, nu ține de specialitatea mea. **4.** a fi nevoie, a trebui, a fi necesar; **dazu gehört viel Geld** pentru asta trebuie bani mulți; **dazu gehört Mut** pentru asta trebuie curaj; *(fam.)* **dazu gehört doch eine Unverschämtheit** ce obrăznicie! **es gehört nun einmal dazu, Sport zu treiben** este de la sine înțeles că trebuie să faci sport. **5.** *(impers.; în expr.)* **wie es sich gehört** cum trebuie, cum se cade, cum se cuvine; **das gehört sich nicht** nu se cade.

Ge|hörfehler, *-s, m. sg.* defect de auz.

Ge|hörgang, *-(e)s, -gänge m. (anat.)* canal, conduct auditiv, meat auditiv.

ge|hörgeschädigt *adj.* cu capacitate de auz scăzută în urma unui accident.

ge|hörig I. *adj.* **1.** care aparține; făcând parte din; care se referă la; **zur Familie** ~ făcând parte din familie. **2.** necesar, cuvenit; **die ~en Mittel anwenden** a întrebuința mijloacele necesare; **die ~e Wirkung tun** a-și face efectul; **zur ~en Zeit** la timpul potrivit; **er hat die ~e Strafe erhalten** a primit pedeapsa cuvenită. **3.** puternic; **ein ~er Sturm** o furtună puternică; **ein ~er Lügner** un mincinos sfruntat. **II.** *adv.* de-a binelea, cum se cade, cum se cuvine, temeinic; **jn.** ~ **durchprügeln** a trage cuiva o bătaie zdravănă; *(fam.)* **jm.** ~ **den Marsch blasen** a pune pe cineva la punct.

Ge|hörige, *-n (etwas Gehöriges), n. sg.* cele necesare, trebuincioase.

Ge|hörigkeit *f. sg.* **1.** cuviință. **2.** competență.

Ge|hörknöchelchen *pl. (anat.)* oscioare auditive.

Ge|hörkrankheit, *-en, f.* boală a organelor auzului.

Ge|hörlehre *f. sg. (fiz., înv.)* acustică.

ge|hörlos *adj.* surd.

Ge|hörlosenschule, *-n, f.* școală de surzi, de hipoacuzici.

Ge|hörlosigkeit *f. sg.* surzenie.

Ge|hörmangel, *-s, -mängel, m.* defect de auz.

Ge|hörn, *-s, -e, n.* coarne (la animale); *(vân.)* cornițe ale căpriorului.

Ge|hörnerv, *-s* (și *-en*), *-en* [-fən sau -vən], *m. (anat.)* nerv auditiv.

ge|hörnt *adj.* **1.** (și *fig.*) încornorat, cu coarne. **2.** cornos; *(fig.)* invulnerabil.

Ge|hörnte, *-n, -n, (ein Gehörnter), m.* **1.** soț înșelat. **2.** *sg.* diavol.

Ge|hör|organ, *-s, -e, n.* organ al auzului.

ge|horsam I. *adj.* ascultător, supus. **II.** *adv.* cu supunere; respectuos; ~ **bitten** a ruga respectuos.

Ge|horsam, *-s, m. sg.* ascultare, supunere; **jm.** ~ **leisten** a asculta pe cineva; **den** ~ **verweigern** a refuza să asculte.

Ge|horsamkeit *f. sg.* v. Gehorsam.

Ge|horsams|pflicht *f. sg. (mil.)* obligație de a se supune (ordinului).

ge|horsamst *adv.* prea supus, prea plecat, respectuos; *(mil.)* **melde** ~ raportez, am onoarea a vă raporta.

Ge|horsamsverweigerung, *-en, f. (mil.)* nesupunere.

Ge|hörschaden, *-s, -schäden, m.* v. Gehörfehler.

Ge|hörschnecke, *-n, f. (anat.)* melc al urechii.

Ge|hörschutz, *-es, m. sg.* mijloc de apărare a auzului.

Ge|hörsinn, *-(e)s, m. sg.* auz, simț al auzului.

Ge|hörst, *-(e)s, -e, n.* tufiș, mărăciniș.

Ge|hörtrichter, *-s, -, m.* cornet acustic.

Ge|hörtrommel, *-n, f. (anat.)* timpan.

Ge|hörwerkzeug, *-(e)s, -e, n.* organ al auzului.

Gehpelz, *-es, -e, m. (înv.)* (palton de) blană.

Gehre, *-n, f.* **1.** *(constr.)* îmbinare în colț (în unghi de 45°). **2.** *(mar.)* margine, tivitură a vintrelei. **3.** pană, ic. **4.** clin. **5.** petic, limbă de pământ. **6.** cange (de pescuit).

Gehr|eisen, *-s, n. sg.* blacheu.

gehren, *gehrte, gegehrt, vb. (h) tr.* **1.** a tăia oblic. **2.** *(reg.)* a dori.

Gehren, *-s, -, m. (reg.)* v. Gehre **(3, 4, 5, 6)**.

Gehrhobel, *-s, -, m.* rindea oblică.

gehrig *adj.* pieziș, oblic.

Gehrmaß, *-es, -e, n.* echer în unghi de 45°.

Gehrock, *-(e)s, -röcke, m.* redingotă.

Gehr|stoß, *-es, -stöße, m. (constr., ind. lemnului)* rost al îmbinării de colț.

Gehrstück, *-(e)s, -e, n.* doagă.

Gehrung, *-en, f.* **1.** *(constr., ind. lemnului)* îmbinare în colț; *(la ușă)* tăietură oblică, gherung. **2.** *(mar.)* margine, tivitură a vintrelei.

Gehrungshobel, *-s, -, m.* v. Gehrhobel.

Gehrungslinie, [-nıə], *-n, f. (constr., ind. lemnului)* linie, rost de îmbinare de colț.

Gehrungsmaß, *-es, -e, n. (tâmplărie)* echer reglabil.

Gehrungs|säge, *-n, f. (constr., ind. lemnului)* ferăstrău pentru îmbinări de colț.

Gehrungswinkel, *-s, -, m. (tehn.)* unghi de îmbinare de 45°.

Geh|steig, *-(e)s, -e, m.* trotuar.

Geh|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* scaun, țarc cu rotile (pentru copii mici).

Ge|hudel, *-s, n. sg.* **1.** *(reg., fam.)* lucru făcut în pripă și prost; cârpeală, rasoleală. **2.** *(înv.)* prostime, norod, sărăcime.

Ge|hülfe, *-n, -n, m. (înv.)* v. Gehilfe.

Ge|hupe, *-s, n. sg.* claxonare repetată (la automobile).

Ge|hüpf, *-(e)s,* **Gehüpfe**, *-s, n. sg.* țopăială.

Ge|huste, *-s, n. sg.* tuse (repetată).

Gehverband, *-(e)s, -bände, m.* bandaj de sprijin (la picioare).

Gehweg, *-(e)s, -e, m.* v. Gehsteig.

Gehwerk, *-(e)s, n. sg.* **1.** mecanism (de ceas etc.). **2.** *(glumeț)* picioare; **ich habe ein schlechtes** ~ **a)** umblu greu; **b)** am încălțăminte proastă.

Gei, *-en, f. (mar.)* funie (pentru strângerea velelor pe vergi); **das Segel hängt in der** ~ vela nu este nici întinsă, nici strânsă.

geien, *geite, gegeit, vb. (h) tr. (mar.; în expr.)* **die Segel** ~ a strânge velele pe vergi.

Geier, *-s, -, m. (ornit.)* (specie de) vultur *(Vulturidae)*; *(fam.)* **geh zum** ~ sau **hol dich der** ~ să te ia gaia.

Geier|adler, *-s, -, m. (ornit.)* vultur-bărbos, șorliță, zăgan *(Gypaetus barbatus)*.

Geier|auge, *-s, -n, n.* (și *fig.*) ochi de vultur.

Geierblick, *-(e)s, -e, m.* (și *fig.*) privire de vultur.

Geier|eule, *-n, f. (ornit.)* huhurez, bufniță *(Syrnium aluco).*
Geierfalke, *-n, -n, m. (ornit.)* gaie mare *(Hierofalco):*
Geiergriff, *-(e)s, -e, m. (sport)* priză decisivă (la lupte pentru a face pe adversar să abandoneze).
Geierkönig, *-s, -e, m. (ornit.)* acvilă, vultur imperial *(Sarcochamphus papa).*
Geiernase, *-n, f. (fig.)* nas de vultur.
Geifer, *-s, m. sg.* **1.** bale, spume la gură. **2.** *(fig.)* venin.
Geiferer, *-s, -, m.* persoană veninoasă, rea.
geiferig *adj.* **1.** bălos. **2.** *(fig.)* furios, înfuriat.
Geiferlappen, *-s, -,* **Geiferlatz**, *-es, -lätze, m.* plastron, bărbiță, bavetă.
Geiferling, *-s, m. sg.* v. Geiferer.
Geifermantel, *-s, m. sg.* v. Geiferlappen.
Geifermaul, *-(e)s, -mäuler, n.* v. Geiferer.
geifern, *geiferte, gegeifert, vb. (h) intr.* **1.** a-i curge balele, a face bale. **2.** *(fig.)* a face spume la gură, a spumega, a fi furios.
Geifersucht *f. sg.* fire certăreață.
Geifertuch, *-(e)s, -tücher, n.* v. Geiferlappen.
Geige, *-n, f.* **1.** vioară; ~ **spielen** a cânta la vioară; *(fig.)* **der Himmel hängt ihm voller ~n** se crede în al nouălea cer, e fericit; **die erste ~ spielen a)** a cânta vioara întâi; **b)** *(fig.)* a fi prima vioară, a fi vioara întâi. **2.** *(înv.)* butuci.
geigen, *geigte, gegeigt, vb. (h) tr.* și *intr.* a cânta la vioară; *(impers.)* **da geigt es** se aud sunete de vioară; *(fig., în expr.)* **jm. derb die Wahrheit ~** a spune cuiva adevărul în mod brutal, verde în față; **es ist ihm nicht gegeigt worden** nu i-a spus-o nimeni înainte.
Geigenbauer, *-s, -, m.* constructor de viori.
Geigenbogen, *-s, -bögen, m.* arcuș.
Geigenbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* v. Drillbohrer.
Geigenhals, *-es, -hälse, m.* gât al viorii.
Geigenharz [-ha:rts], *-es, n. sg.* colofoniu, sacâz.
Geigenkasten, *-s, -kästen m.* toc, cutie a(l) viorii.
Geigenkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert de vioară.
Geigenkünstler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* artist(ă) violonist(ă).
Geigenmacher, *-s, -, m.* v. Geigenbauer.
Geigensaite, *-n, f.* coardă de vioară.
Geigensattel, *-s, -sättel, m.* șa de vioară.
Geigenschlüssel, *-s, -, m. (muz., rar)* cheia sol.
Geigen|spiel, *-(e)s, n. sg.* cântec de vioară.
Geigen|spielen, *-s, n. sg.* cântat la vioară.
Geigen|spieler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* violonist(ă).
Geigen|steg, *-(e)s, -e, m.* scaun, căluș de vioară.
Geigen|stimme, *-n, f.* partitură a viorii.
Geigen|strich, *-(e)s, -e, m.* trăsătură de arcuș.
Geigen|stunde, *-n, f.* lecție de vioară.
Geigenvirtuose [-vIr-], *-n, -n, m.* v. Geigenkünstler.
Geigenwirbel, *-s, -, m.* șurub, cheie de vioară.
Geiger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* violonist(ă).
Geigerei, *-en, f.* cântare (continuă) la vioară; scârțâit.
Geigerzähler, *-s, -, m.* aparat de măsurare a radiațiilor radioactive, aparat Geiger.
geil *adj.* **1.** lasciv, libidinos. **2.** *(reg., mai ales despre mâncăruri)* gras, sățios. **3.** *(bot.)* exuberant, bogat; *(adv.)* ~ **wachsen** a crește bogat, exuberant. **4.** *(jarg.)* grozav.
Geile, *-n, f.* **1.** *(vân.)* testicul (la iepuri, câini și răpitoarele cu păr); **die ~ n ausschneiden** a castra. **2.** lascivitate. **3.** *(reg.)* gunoi, îngrășământ.
geilen, *geilte, gegeilt, vb. (h) intr.* **1.** a fi libidinos, lasciv, desfrânat. **2.** *(despre animale)* a fi în călduri, a se afla în perioada goanei. **3.** *(bot.)* a crește viguros, exuberant.
Geilheit *f. sg.* **1.** lascivitate, pornire spre desfrâu. **2.** timp al goanei (la animale). **3.** grăsime (a cărnii), buhăială. **4.** bogăție a pământului în substanțe nutritive. **5.** creștere exuberantă, viguroasă.
Geilung, *-en, f. (agr.)* dezvoltare a plantelor în urma îngrășării solului.
Geis, *-en, f.* v. Geiß.
Geisel, *-s, -, m. (rar)* sau *-n, f.* ostatic(ă); **~n stellen** a da ostatici; **~n nehmen** a lua ostatici.
Geiselbefreiung *sg. f.* eliberare de ostatici.
Geiselgangster [-gɛŋ-], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.,* **Geiselnehmer**, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* cel, cea care ia ostatici.
Geiselnahme *f. sg.* luare de ostatici.
Geiselschaft, *-en, f.* garanție (cu ostatici, ca ostatic).
Geiser, *-s, -, m.* gheizer.
Geisha ['ge:ʃa], *-s, f.* gheișă.
Geison, *-s, -s* (și *-sa*) *n. (constr.)* cornișă, streașină pe cornișă.
Geiß, *-en, f.* **1.** capră. **2.** *(vân.)* căprioară, ciută.
Geißbart, *-(e)s, -bärte, m.* **1.** barbă de capră. **2.** *(bot.)* barba-popii *(Aruncus silvester).*
Geißblatt, *-(e)s, n. sg. (bot.)* caprifoi *(Lonicera nigra* L.).
Geißbock, *-(e)s, -böcke, m. (zool.)* țap *(Capra).*
Geißel, *-n, f.* **1.** *(reg., austr., elv.)* bici, biciușcă; *(fig.)* flagel, calamitate, plagă; **der Krebs ist eine ~ der Menschheit** cancerul este o plagă a omenirii. **2.** *(biol.)* flagel.
Geißel|algen *f. pl. (bot.)* alge flagelate *(Flagellatae).*
Geißelhieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură de bici.
Geißel|infusorium, *-s, -rien* [-riən], *n. (zool.)* infuzorii flagelate.
geißeln, *geißelte, gegeißelt (ich geiß(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a bate cu biciul, cu vergile, a biciui. **2.** *(fig.)* a biciui. **3.** și *refl. (rel.)* a (se) pedepsi, a (se) flagela.
Geißelrute, *-n, f.* vergea, vargă.
Geißeltiere *pl.,* **Geißelträger** *pl. (biol.)* flagelate *(Flagellata, Mastigophora).*
Geiß(e)lung, *-en, f.* (și *fig.)* flagelare; *(rel.)* supunere la cazne.
Geißer, *-s, -, m. (reg.)* păstor de capre.
Geißfell, *-(e)s, -e, n.* piele de capră.
Geißfuß, *-es, -füße, m.* **1.** *(tehn.)* căluș, scaun de ciopilt. **2.** daltă cu trei tăișuri, răzuș. **3.** *(bot.)* piciorul-caprei *(Aegopodium podagraria* L.).
Geißfußpfropfen, *-s, n. sg. (hort.)* altoire în triangulație.
Geißhaar, *-(e)s, -e, n.* păr de capră.
Geißherde, *-n, f.* turmă de capre.
Geißhirt, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* păstor(iță) de capre.
Geißklee, *-s, m. sg. (bot.)* lemnul-bobului, bobițel *(Cytisus nigricans* L.).
Geißleder, *-s, n. sg.* piele de capră.
Geißlein, *-s, -, n. (dim.* de la Geiß) ieduț, căpriță.
Geißler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* flagelator(-oare).
Geißmilch *f. sg.* lapte de capră.
Geißner, *-s, -, m. (înv.)* căprar, negustor de capre.
Geist, *-(e)s, -er, m.* **1.** spirit, duh, suflet; **seinen ~ aufgeben** a-și da sufletul. **2.** spirit, minte; **den ~ ausbilden** a cultiva mintea; **(viel) ~ haben** a fi (foarte) inteligent, deștept, spiritual; **schöpferischer ~** spirit creator; *(la pl. în expr.)* **hier scheiden sich die ~er** aici părerile se împart, în această privință părerile sunt împărțite. **3.** geniu, spirit; **revolutionärer ~** spirit revoluționar; **ein großer ~** un om mare; **der ~ einer Sprache** spiritul unei limbi. **4.** spirit, fond, înțeles; **den ~ eines Werkes erfassen** a pătrunde înțelesul unei opere. **5.** *sg.* spirit, concepție; intenție; **im ~(e) seines Lehrers handeln** a lucra în spiritul, după concepția profesorului său. **6.** fantomă, stafie, nălucă; **der böse ~** duhul răului; *(glumeț)* **unser dienstbarer ~** servitoarea noastră; **von allen guten ~n verlassen sein** a fi nebun, zăpăcit. **7.** *sg. (rel.)* **der Heilige ~** Sfântul Duh. **8.** spirt, alcool. **9.** neastâmpăr, foc. **10.** *(reg.)* aburi.
geist|anregend *adj.* care stimulează gândirea.
geist|an|strengend *adj.* care obosește spiritul.
geistbildend *adj.* care formează spiritul.
Geistchen, *-s, -, n. (entom.)* numele unei specii de molie *(Orneodes hexadactyla).*
geisten, *geistete, gegeistet (du geistest, er geistet), vb. intr.* **1.** *(s) (înv.)* a muri. **2.** *(h)* v. geistern.
Geisterbahn, *-en, f.* trenuleț al groazei (la bâlci).
Geisterbannung, *-en, f.* v. Geisterbeschwörung.
Geisterbeschwörer, *-s, -, m.* **1.** exorcist, vrăjitor care gonește duhurile rele. **2.** necromant, spiritist.
Geisterbeschwörung, *-en, f.* **1.** exorcism, gonire a spiritelor. **2.** necromanție, spiritism.
Geisterbild, *-(e)s, -er, n.* fantomă.
geisterbleich *adj.* galben ca ceara, palid ca o stafie.
Geisterei, *-en, f. (mai ales la pl.)* închipuiri, vedenii.
Geister|erscheinung, *-en, f.* vedenie, apariție a unei stafii, a unui strigoi.
Geisterfahrer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* v. Falschfahrer.
Geisterfurcht *f. sg.* frică de stafii.
Geistergeschichte, *-n, f.* poveste cu stafii, cu strigoi.
Geisterglaube, *-ns, m. sg.* superstiție.
geister|haft *adj.* fantomatic; **~e Blässe** paloare de ceară, lividitate.
Geister|harfe, *-n, f. (muz.)* harfă eoliană.
Geisterlehre *f. sg.* demonologie, spiritism.
geistern, *geisterte, gegeistert, vb. (h) intr. (despre fantome, năluci)* a se arăta; *(impers.)* **hier geistert es** aici umblă stafii, nu e lucru curat; *(fig.)* **ein Lichtschein geisterte hinter dem Fenster** o rază de lumină se vedea în spatele geamului mișcându-se.
Geister|reich, *-(e)s, -e, n.* lume, împărăție a spiritelor.
Geisterseher, *-s, -e, m.* **~in**, *-nen, f.* vizionar(ă), persoană care crede că are viziuni.
Geisterseherei, *-en, f.* manie de a avea viziuni, de a vedea stafii.
Geister|stadt, *-städte, f.* oraș al fantomelor.
Geister|stunde, *-n, f.* miezul nopții, oră a fantomelor, ceas al spiritelor.
Geister|welt *f. sg.* lume a spiritelor.
Geisterzug, *-(e)s, -züge, m. (fam.)* tren care călătorește fără pasageri.
geistes|abwesend *adj.* distrat, absent cu duhul.
Geistes|abwesenheit *f. sg.* lipsă de atenție.
Geistes|an|strengung, *-en, f.* încordare a intelectului.
Geistes|anlage, *-n, f.* dotare intelectuală.
Geistes|arbeit *f. sg.* muncă intelectuală.
Geistes|arbeiter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* muncitor intelectual.
geistes|arm *adj.* lipsit de inteligență, de spirit, sărac cu duhul.
Geistes|armut *f. sg.* lipsă de inteligență, de spirit.
Geistes|art, **Geistesbeschaffenheit** *f. sg.* structură spirituală.
Geistesbeschränkt|heit *f. sg.* mărginire spirituală.
Geistesbildung *f. sg.* cultură intelectuală, cultivare a minții; **ein Mann mit hoher ~** un om foarte cultivat.
Geistesblitz, *-es, -e, m.* scânteiere, sclipire a spiritului, idee spontană.
Geistes|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs al spiritului.
Geistes|erziehung *f. sg.* educație spirituală; educație a intelectului.
Geistesfähigkeit, *-en, f.* capacitate intelectuală, spirituală.
Geistesflug, *-(e)s, m. sg.* avânt, elan al spiritului.
Geistesfrei|heit *f. sg.* libertate a spiritului, a cugetării.
Geistesfriede, *-ns, m. sg. (poet.)* liniște sufletească.
Geistesfrische *f. sg.* vigoare, prospețime spirituală, intelectuală.
Geistesfunke, *-ns, -n,* **Geistesfunken**, *-s, -, m.* v. Geistesblitz.
Geistesgabe, *-n, f.* talent, facultate intelectuală.
Geistesgegenwart *f. sg.* prezență de spirit.
geistesgegenwärtig *adj.* cu prezență de spirit.
Geistesgeschichte *f. sg.* istorie spirituală (a unui popor).
geistesge|stört *adj.* alienat, nebun, dement.
Geistesge|störte, *-n, -n (ein Geistesgestörter), m.* și *f.,* alienat(ă) mintal, dement(ă), nebun(ă).
Geistesge|stört|heit *f. sg.* alienație mintală, nebunie, tulburare a spiritului, demență.
Geistesgröße *f. sg.* **1.** dimensiune, măreție a spiritului. **2.** om genial, geniu.
Geisteshaltung, *-en, f.* ținută, stare spirituală.
Geisteskind, *-(e)s, -er, n.* om de spirit; *(fam., iron.; în expr.)* **er ist kein großes ~** nu e o lumină, nu e un om prea deștept.
Geisteskraft, *-kräfte, f.* **1.** facultate intelectuală. **2.** energie, forță intelectuală.
geisteskrank *adj.* nebun, alienat mintal.
Geisteskranke, *-n, -n (ein Geisteskranker), m.* și *f.* v. Geistesgestörte.

Geisteskrankheit, *-en, f.* nebunie, alienație mintală.
Geistesleben, *-s, n. sg.* viață intelectuală, spirituală.
Geistesmacht, *-mächte, f.* putere spirituală, sufletească.
Geistesnacht *f. sg. (poet.)* întunecare a minții, nebunie.
Geistesnahrung, *-en, f.* hrană intelectuală; hrană sufletească.
Geistes|produkt, *-(e)s, -e, n.* produs al minții.
Geistesrichtung, *-en, f.* curent spiritual; direcție de dezvoltare a spiritului.
Geistesruhe *f. sg.* tihnă.
Geistes|schaffende, *-n, -n (ein Geistesschaffender), m.* și *f.* intelectual(ă).
geistes|scharf *adj.* ager la minte, cu cap limpede.
Geistes|schärfe *f. sg.* agerime, ascuțime a minții, forță de pătrundere intelectuală.
Geistes|schöpfung, *-en, f.* creație a spiritului.
geistes|schwach *adj.* slab de minte, tâmpit, handicapat mintal; idiot, imbecil.
Geistes|schwäche *f. sg.* slăbiciune a minții, tâmpenie, idioție.
Geistes|schwung, *-(e)s, m. sg.* avânt al gândirii, al geniului.
Geistes|stärke *f. sg.* energie, forță intelectuală.
Geistes|störung, *-en, f.* alienație mintală, demență, nebunie.
Geistes|strömung, *-en, f.* curent spiritual, de idei.
geistes|stumpf *adj.* tâmpit, idiot.
Geistes|stumpfheit *f. sg.* tâmpenie, idioție.
Geistes|tätigkeit, *-en, f.* activitate intelectuală.
geistes|träge *adj.* greoi, cu minte greoaie.
Geistes|trägheit *f. sg.* lene, inerție spirituală, încetineală a intelectului.
Geistesverfassung, *-en, f.* v. Geisteszustand **(2)**.
geistesverwandt *adj.* înrudit din punct de vedere spiritual.
Geistesverwandtschaft *f. sg.* afinitate, potrivire de idei; afinitate spirituală.
geistesverwirrt *adj.* cu mintea rătăcită, tulburată.
Geistesverwirrung, *-en, f.* v. Geistesstörung.
Geisteswelt *f. sg.* lume intelectuală, lume a spiritului.
Geisteswerk, *-(e)s, -e, n.* creație spirituală.
Geisteswissenschaften *pl.* științe sociale, umane.
Geisteswissenschaftler, *-s, -, m,* **~in**, *-nen, f.* om de știință în domeniul științelor sociale, umane.
geisteswissenschaftlich *adj.* din punctul de vedere al științelor sociale, umane.
Geistes|zer|rüttung *f. sg.* v. Geistesstörung.
Geistes|zucht *f. sg.* disciplină a spiritului.
Geistes|zu|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** stare mintală. **2.** stare spirituală; stare sufletească.
geistig *adj.* **1.** spiritual, intelectual; **~e Arbeit** muncă intelectuală; **~e Liebe** amor platonic. **2.** spirtos; **~e Getränke** băuturi spirtoase.
Geistigkeit *f. sg.* **1.** spiritualitate. **2.** natură intelectuală. **3.** conținut alcoolic.
geistleer *adj.* fără spirit, fără inteligență.
geistlich *adj.* bisericesc, religios; ecleziastic, preoțesc, clerical; **~e Musik** muzică bisericească; **der ~e Stand** clerul; **die ~en Orden** ordinele religioase.
Geistliche, *-n, -n (ein Geistlicher), m.* preot, popă.
Geistlichkeit *f. sg.* preoțime, cler.
geistlos *adj.* fără spirit, searbăd, anost.
Geistlosigkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* lipsă de spirit, de inteligență. **2.** *pl.* nerozii.
geistreich *adj.* spiritual, ingenios; **~e Bemerkung** observație spirituală.
Geistreichelei, *-en, f. (peior.)* tendință, manie de a face pe spiritualul; afectare de spirit, spirit nesărat.
geistreicheln, *geistreichelte, gegeistreichelt (ich geistreich(e)le), vb. (h) intr. (peior.)* a face pe spiritualul.
Geistreich|heit *f. sg.* (finețe de) spirit, ingeniozitate.
geist|sprühend *adj.* foarte inteligent, genial; plin de idei, de imaginație; scăpărător.
geist|tötend *adj.* plicticos, monoton; abrutizant.
geist|umnachtet *adj. (poet.)* cu mintea întunecată, nebun.
geistvoll *adj.* v. geistreich.
Geitau, *-(e)s, -e, n. (mar.)* v. Gei.
Geiz, *-es, m. sg.* **1.** zgârcenie, avariție. **2.** *(poet.)* năzuință, aspirație. **3.** *(reg.)* poftă de mâncare; lăcomie. **4.** *(bot.)* vlăstar parazit, mlădiță secundară.
Geizdrache, *-n, -n, m.* v. Geizhals.
geizen, *geizte, gegeizt (du, er geizt), vb. (h) intr.* **1.** *(mit)* a fi zgârcit (cu). **2.** *(nach)* a se lăcomi; a dori (ceva foarte mult).
Geizhals, *-es, -hälse,* **Geizhammel**, *-s, -,* **Geizhund**, *-(e)s, -e, m. (fam.)* zgârcit, avar, zgârie-brânză.
geizig *adj.* zgârcit, avar, cărpănos, calic.
Geizige, *-n, -n (ein Geiziger), m.* zgârcit, avar, calic.
Geizkragen, *-s, -krägen, m.* v. Geizhals.
Geiztrieb, *-(e)s, -e, m.* v. Geiz **(4)**.
Geizwanst, *-(e)s, -wänste, m.* v. Geizhals.
Gejage, *-s, n. sg.* alergătură continuă, goană.
Gejammer, *-s, n. sg.* gemete, lamentări, bocete, vaiete (continue, nesfârșite), văicăreală.
Gejauchze, *-s, n. sg.* chiote, strigăte de bucurie, aclamații.
Gejodel, *-s, n. sg.* chiote tiroleze, cântat tirolez cu triluri.
Gejohle, *-s, n. sg.* țipete, strigăte prelungite și repetate.
Gejubel, *-s, n. sg.* jubilat; chiote de bucurie.
Gekakel, *-s, n. sg. (reg.)* v. Gegacker.
gekannt *part. trec.* de la kennen.
Gekeif(e), *-(e)s, n. sg.* ceartă, sfadă continuă, gâlceavă.
gekelcht *adj. (bot.: despre flori)* cu potir, cu păhăraș.
Gekelter, *-s, n. sg.* tescuit (repetat).
Gekicher, *-s, n. sg.* râsete înfundate, chicoteală.
Gekitzel, *-s, n. sg.* gâdileală.
Gekläff, *-es,* **Gekläffe**, *-s, n. sg.* chelălăit, hămăit, lătrat.
Geklage, *-s, n. sg.* tânguială, jelanie.
Geklagte, *-n, -n (ein Geklagter), m. (jur.)* acuzat, pârât.
Geklapper, *-s, n. sg.* **1.** clănțănit. **2.** cloncănit (al berzei). **3.** uruit (al morii).
Geklatsch, *-es,* **Geklatsche**, *-s, n. sg.* **1.** aplauze necontenite, fără rost. **2.** *(fam.)* bârfeli, intrigi.
Gekleks, *-es, n. sg.* mâzgălitură (la scris).
Geklimper, *-s, n. sg.* zdrăngăneală (la pian etc.); **das ~ mit dem Geld(e)** zornăitul banilor.
Geklingel, *-s, n. sg.* clinchet (de clopoței, zurgălăi etc.).
Geklipp, *-(e)s, n. sg.* stâncă.
Geklirr(e), *-(e)s, n. sg.* **1.** zăngănit (de arme). **2.** zornăit (de pinteni). **3.** clinchet (de pahare, vase etc.).
geklommen *part. trec.* de la klimmen.
Geklopfe, *-s, n. sg.* bocăneală, ciocăneală, ciocănit continuu.
Geklüft(e), *-(e)s, n. sg.* văgăună, râpă, prăpastie.
geklungen *part. trec.* de la klingen.
Geknall(e), *-(e)s, n. sg.* pocnete, trosnete, păcăneală.
Geknarr(e), *-(e)s, n. sg.* scârțâit, scârțâială, trosnete.
Geknatter, *-s, n. sg.* **1.** pocnete, păcănit, răpăit (de puști, de mitraliere etc.); lătrat. **2.** trosnete.
geknickt **I.** *part. trec.* de la knicken. **II.** *adj. (în expr. pop.)* **ich bin ganz ~** sunt zdrobit cu desăvârșire, sunt deprimat, descurajat, distrus.
gekniffen *part. trec.* de la kneifen.
Geknirsche, *-s, n. sg.* scrâșnete (din dinți), scârțâit.
Geknister, *-s, n. sg.* **1.** pâlpâială (a focului), sfârâit. **2.** fâșâit, foșnet (de stofe, hârtie, paie etc.).
Geknurre, *-s, n. sg.* mârâit (al câinelui).
Gekoch(e), *-(e)s, n. sg. (fam., peior.)* **1.** gătire (a mâncării). **2.** mâncare gătită.
Geköch, *-(e)s, -e, n. (reg.)* **1.** alimente gătite împreună. **2.** mâncare, fiertură de legume.
gekonnt **I.** *part. trec.* de la können. **II.** *adj.* priceput, dovedind pricepere, măiestrie.
geköpert *adj.* **1.** *(text.)* țesut în coaste. **2.** *(pop., glumeț)* putred de bogat.
gekoppelt *adj. (tehn.)* cuplat, legat; **~e Fenster** fereastră dublă.
gekoren *part. trec.* de la küren și kiesen[2].
gekörnt *adj.* **1.** grăunțos. **2.** *(mineral.)* granulos.
Gekrach(e), *-(e)s, n. sg.* trosnitură, trosnete (repetate).
Gekrächz(e), *-(e)s, n. sg.* **1.** croncănit, cârâit. **2.** sunete răgușite. **3.** *(fam.)* plânsete, scânceală.
Gekrakel, *-s, n. sg.* scris urât, necitet, mâzgălitură, laba gâștei; **das ~ kann man nicht lesen** mâzgăleala asta nu se poate citi.
Gekränkt|heit *f. sg.,* **Gekränkt|sein**, *-s, n. sg.* (stare de) supărare, necaz.
Gekrätz(e), *-(e)s, n. sg.* așchii (de metal), zgură.
Gekratze, *-s, n. sg.* **1.** scărpinare, scărpinătură. **2.** zgârietură. **3.** scârțâituri, scârțâială. **4.** mâzgăleală.
Gekräuse, Gekräusel, *-s, n. sg.* **1.** încrețire (a părului). **2.** bucle. **3.** încrețitură.
gekräuselt **I.** *part. trec.* de la kräuseln. **II.** *adj.* încrețit, cu crețuri, cu riduri; **~e Stirn** frunte încruntată.
Gekräut, *-(e)s, n. sg.* buruieni, bălării.
Gekreisch(e), *-(e)s, n. sg.* țipete (ascuțite), vociferare, gălăgie.
Gekreuzigte, *-n, -n (ein Gekreuzigter), m.* (și *rel.*) cel răstignit.
gekreuzt **I.** *part. trec.* de la kreuzen. **II.** *adj. (în expr.)* **~e Reime** rime încrucișate.
Gekritzel, *-s, n. sg.* mâzgălitură, mâzgăleală; scriere indescifrabilă, măruntă.
gekrochen *part. trec.* de la kriechen.
Gekröpf, *-(e)s, n. sg. (vân.)* hrană a păsărilor răpitoare.
gekröpft *adj. (tehn.)* cotit, îndoit; **~e Welle** arbore cotit.
Gekrös|ader, *-n, f. (anat.)* arteră mezenterică.
Gekrösdrüse, *-n, f. (anat.)* ganglion mezenterial.
Gekröse, *-s, n. sg.* **1.** *(anat.)* mezenter. **2.** *(cul.)* organe, măruntaie (mai ales de la vițel).
Gekrös|entzündung, *-en, f. (med.)* inflamație a mezenterului.
Gekrümmt|heit *f. sg.* curbare, încovoiere; gârbovire.
gekünstelt *adj.* nenatural, afectat; forțat, născocit, artificial.
Geküsse, *-s, n. sg. (fam.)* pupături.
Gel, *-s, -e* (și *-s*), *n. (chim.)* gel.
Gelabber, *-s, n. sg. (reg., peior.)* băutură călduță și fadă, pișoarcă.
Gelaber, *-s, n. sg. (fam.)* palavre, flecăreală.
Gelache, *-s, n. sg.* râsete (repetate și zgomotoase).
Gelächter, *-s, n. sg.* râsete, hohote; **ein lautes (**sau **schallendes) ~** hohote de râs; **zum ~ werden** a fi de râsul lumii, a se face de râs; **jn. zum ~ machen** a face pe cineva de râs.
gelackmeiert *adj. (fam.)* păcălit, tras pe sfoară.
Gelackmeierte, *-n, -n (ein Gelackmeierter) m.* și *f. (fam.)* persoană trasă pe sfoară, păcălit(ă).
geladen **I.** *part. trec.* de la laden. **II.** *adj.* **1.** invitat; **vor ~en Gästen** în fața invitaților. **2.** încărcat; **ein ~es Gewehr** o pușcă încărcată. **3.** *(pop.)* mânios, furios, supărat; **er ist auf ihn ~** e supărat, mânios pe el.
Geladene, *-n, -n (ein Geladener), m.* și *f.* invitat(ă), musafir.
Gelage, *-s, n. sg.* chef, petrecere (cu multă băutură și mâncare); ospăț; *(fam.)* **ins ~ hineinreden** a vorbi negândit, aiurea.
Geläger, *-s, -, n.* drojdie (depusă la o a doua fermentare a vinului sau a berii).
gelähmt **I.** *part. trec.* de la lähmen. **II.** *adj.* paralizat.
Gelähmte, *-n, -n (ein Gelähmter) m.* și *f.* persoană paralizată.
Gelähmt|heit *f. sg.* paralizie.
gelahrt *adj. (poet., înv.)* v. gelehrt.
Gelahrt|heit *f. sg. (poet.; înv.)* v. Gelehrtheit.
Gelalle, *-s, n. sg.* gângurit.
Gelände, *-s, -, n.* teren, întindere; **~ vermessen** a ridica planul pe teren; **hügeliges ~** teren accidentat; **das ~ erkunden** a prospecta terenul; **ein ~ erwerben** a obține un teren; **das ~ der Gartenbauausstellung** terenul expoziției horticole.
Gelände|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* zonă, parcelă, bucată de teren.
Gelände|aufnahme, *-n, f. (geod.)* ridicare a planului pe teren; releveu.
Geländebeschaffenheit *f. sg.* caracterul, configurația unui teren; releveu.
Gelände|einschnitt, *-(e)s, -e, m.* curmătură; crestătură, intrând în teren.
Geländefahren, *-s, n. sg. (sport)* cursă motociclistă (sau automobilistică) pe teren accidentat; motocros.

Geländefahrt, *-en, f.* călătorie pe un teren neamenajat.
Geländefahrzeug, *-(e)s, -e, n.* v. Geländewagen.
Geländefenster, *-s, -, m. (înv.)* fereastră cu balcon.
geländegängig *adj. (despre vehicule)* tout-terrain, care circulă pe orice teren.
Geländegegebenheiten *pl.* v. Geländebeschaffenheit.
Geländekampf|stoff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* gaz de război pentru infectarea terenului.
Geländekarte, *-n, f.* (și *mil.*) hartă de teren.
Geländekunde *f. sg.* topografie.
Geländelauf, *-(e)s, m. sg. (sport)* cros.
Geländemarsch, *-(e)s, -märsche, m. (mil.)* marș pe un teren neamenajat.
Geländer, *-s, -, n.* parmaclâc (de scară, pod etc.), balustradă, parapet.
Geländerbaum, *-(e)s, -bäume, m.* arbore cu ramurile întinse și fixate pe spalier sau pe boltă.
Geländerdocke, *-n, f. (constr.)* montant, proptea la o balustradă.
Geländerpfosten, *-s, -, m.* v. Geländersäule.
Geländer|riegel, *-s, -, m.* lisă, bară de balustradă.
Gelände|ritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** călărit pe un teren cu obstacole. **2.** exercițiu de călărie.
Geländersäule, *-n, f.*, **Geländer|stab**, *-(e)s, -stäbe, m.* coloană, stâlp de balustradă, balustru.
Geländer|stütze, *-n, f. (constr.)* proptea, baston de balustradă.
geländert *adj.* cu balustradă; cu barieră.
Geländeskizze, *-n, f. (top.)* schiță (schematică) a terenului.
Gelände|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** joc, întrecere organizată pe câmp, în pădure etc. **2.** drumeții, orientare în teren cu caracter explorativ.
Gelände|sport, *-(e)s, -sportarten, m.* (gen de) sport de sau în teren.
Gelände|übung, *-en, f. (mil.)* aplicație, exercițiu în teren.
Geländever|hältnisse *pl.* configurație, situație a terenului.
Geländeverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere de teren, de teritoriu.
Geländewagen, *-s, -, m.* automobil tout-terrain, de teren; automobil care circulă pe orice teren.
Geländewelle, *-n, f.* ondulații de teren.
Gelänge, *-s, -, n. (reg.)* fâșie de pământ, de câmp.
gelangen, *gelangte, gelangt, vb. (s) intr.* a ajunge, a sosi, a nimeri; **zum Ziel(e)** ~ a-și ajunge ținta; **zu Ohren** ~ a veni, a ajunge la urechea cuiva; **zur Erkenntnis** ~ a-și da seama; **zum Verkauf** ~ a fi pus în vânzare; **zur Ausführung** ~ a se executa; **zum Abschluss** ~ a se termina; *(inform.)* **von einer Site zur anderen** ~ a ajunge dintr-un sit în altul.
gelangweilt I. *part. trec.* de la langweilen. **II.** *adj.* plictisit, dezgustat.
gelappt I. *part. trec.* de la lappen. **II.** *adj.* cu crestături; *(bot.)* lobat.
Gelärche, *-s, n. sg. (reg.)* clădire dărâmată; dărâmătură.
Gelärm(e), *-(e)s, n. sg.* zgomot, gălăgie.
Gelass, *-es, -e, n.* încăpere (mică), iatac, cameră; **er hat sich in ein stilles** ~ **des Hauses zurückgezogen** s-a retras într-o cămăruță liniștită a casei.
gelassen I. *part. trec.* de la lassen. **II.** *adj.* liniștit, calm, cu sânge rece; **in einem** ~**en Ton sprechen** a vorbi pe un ton degajat.
Gelassenheit *f. sg.* liniște, calm, sânge rece.
Gelăster, *-s, n. sg.* hulire, clevetealǎ; blasfemie.
Gelatine [ʒela'ti:nə] *f. sg.* gelatină.
Gelatinekapsel, *-n, f.* capsulă gelatinoasă.
Gelatineprozess, *-es, -e, m.* (proces de) prefacere în gelatină.
Gelatine|seide, *-n, f. (text.)* mătase (artificială) chardonnet.
gelatinieren [ʒe-], *gelatinierte, gelatiniert, vb. (s) intr., (h) tr.* a (se) închega; a (se) preface în gelatină; a (se) face aspic, piftie.
gelatinös *adj.* gelatinos.
Geläuf, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(vân.)* urmă (de păsări și iepuri). **2.** *(sport)* pistă pentru alergări de cai.
Gelaufe, *-s, n.* sg. alergătură continuă.
gelaufen *part. trec.* de la laufen.
geläufig I. *adj.* **1.** iute, abil; er **hat eine** ~**e Zunge** (sau **ein** ~**es Mundwerk**) e bun de gură. **2.** familiar, cunoscut; obișnuit; **das ist mir noch nicht** ~ încă nu m-am obișnuit cu treaba asta; **eine** ~**e Redensart** o expresie cunoscută, care circulă. **II.** *adv.* curent, curgător; **eine Sprache** ~ **sprechen** a vorbi curent o limbă.
Geläufigkeit *f. sg.* **1.** ușurință, abilitate, îndemânare; ~ **im Sprechen** ușurință la vorbă, darul vorbirii; **durch Übung erlangte** ~ rutină dobândită prin exersare. **2.** *(muz.)* velocitate.
gelaunt *adj.* dispus; **gut** ~ **sein** a fi bine dispus.
Geläut, *-(e)s, -e, - n.* **1.** set de clopote ale unei biserici acordate între ele: **zwei Glocken des** ~**es sind im Krieg eingeschmolzen worden** două clopote din set au fost topite în timpul războiului. **2.** *sg.* sunet continuu de clopot; dangăt; **ein schönes** ~ un dangăt frumos. **3.** *sg (vân.)* lătrat (pe urma vânatului).
gelb *adj.* galben; *(ist.)* **die** ~**en Gewerkschaften** sindicatele galbene; ~ **werden** a (se) îngălbeni; ~**e Rüben** morcovi; **es wurde mir grün und** ~ **vor den Augen** am văzut stele verzi; ~ **färben** a zugrăvi, a vopsi în galben.
Gelb, *-(e)s, n. sg.* (culoare) galben(ă).
Gelb|ammer, *-n, f.* v. Goldammer.
Gelb|blei|erz, *-es, n. sg. (mineral.)* vulfenit, molibdat de plumb.
gelb|braun *adj.* maro-gălbui.
gelb|bunt *adj.* cu pete galbene, împestrițat cu galben.
Gelbe[1], *-n (Gelbes), n. sg.* gălbeneală; parte galbenă; **das** ~ **vom Ei** gălbenușul oului.
Gelbe[2], *-n, -n (ein Gelber), m.* și *f.* (bărbat, femeie din rasa) galben(ă).
Gelb|ei, *-(e)s, -er, n. (reg.)* gălbenuș.
Gelb|eisen|erz, *-es, n. sg. (mineral.)* zantosiderit.
gelben, *gelbte, gegelbt, vb.* **I.** *tr. (h)* a vopsi (în) galben. **II.** *intr. (s) (rar)* a se decolora, a se îngălbeni, a păli.
Gelb|erde *f. sg.* ocru galben.
gelbfalb *adj. (despre cai)* șarg.
gelbfarbig *adj.* (de culoare) galben(ă).
Gelbfärbung *f. sg.* zugrăvire, vopsire în galben.
Gelbfieber, *-s, n. sg.* friguri galbene.
Gelbfiebermücke, *-n, f.* țânțar care provoacă friguri galbene.
Gelbfilter, *-s, -, m. (fot.)* filtru galben.
gelbgefleckt *adj.* cu pete galbene.
Gelbgießer, *-s, -, m.* turnător de alamă, alămar.
Gelbgießerei, *-en, f.* turnătorie de alamă.
Gelbgießerwaren *pl.* alămărie, alămuri.
Gelbglut *f. sg. (tehn.)* incandescență galbenă.
gelbgrau *adj.* galben-cenușiu.
gelbgrün *adj.* galben-verzui.
Gelbguss, *-es, -güsse, m.* alamă.
Gelbheit *f. sg.* culoare galbenă, gălbeneală, aspect galben.
Gelbholzbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* scumpie *(Cotinus coggygria)*.
Gelbkörper|hormon, *-s, -e, n.* hormon sexual feminin.
Gelbkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* rezedă, rozetă *(Reseda odorata)*.
Gelbkreuz, Gelbkreuzgas, *-es, n. sg. (mil.)* cruce galbenă, gaze toxice de luptă (folosite în primul război mondial).
Gelbkupfer, *-s, n. sg.* cupru brut; alamă.
gelbledern *adj.* din piele galbenă.
gelblich *adj.* gălbui.
Gelblicht, *-(e)s, -er, n.* culoare galbenă (a semaforului).
Gelbling, *-s, -e, m.* **1.** *(bot.)* burete galben, gălbior *(Cantharellus cibarius* Ev.). **2.** *(entom.)* fluture galben *(Colias)*. **3.** *(ornit.)* presură *(Emberiza citrinella)*.
gelbreif *adj. (agr.; despre grâne, păioase, unele fructe etc.)* copt, auriu.
Gelbreife, *-n, f. (agr.)* faptul de a fi copt; maturitate; coacere, pârguială.
Gelbrost, *-(e)s, m. sg. (bot.)* rugina grâului *(Puccinia glumarum)*.
gelbrot *adj.* roșu-gălbui.
Gelbrübe, *-n, f. (reg.)* morcov.
Gelbschecke, *-n, -n, m.* cal bălțat cu pete galbene.
Gelbscheibe, *-n, f. (fot., fiz.)* ecran, disc (din sticlă galbenă).
Gelbschnabel, *-s, -schnäbel, m.* **1.** pui cu caș la cioc. **2.** *(fig., fam.)* țângău (cu caș la gură), ageamiu.
Gelbschopf, *-(e)s, -schöpfe, m.* păr blond deschis.
Gelb|stern, *-(e)s, -e, m. (bot.)* laptele-păsării *(Gagea lutea)*.
Gelbsucht *f. sg. (med.)* gălbinare, icter.
gelbsüchtig *adj.* bolnav de gălbinare, de icter.
Gelbveigelein [-fae-], *-s, -, n,* **Gelbviole** [-vio:-], *-n, f. (bot.)* micșunea galbenă *(Cheirantus cheiri* L.).
Gelbwurst, *-würste, f.* cârnat afumat în maț galben.
Geld, *-(e)s, -er, n.* **1.** *sg.* bani; *(fam.)* parale; **großes** ~ bani în bancnote; **kleines** ~ bani în monede, mărunt; mărunțiș; **bares** ~ bani numerar, peșin; ~ **abheben** a ridica bani (de la bancă); ~ **wechseln** a schimba bani; **das ist sein** ~ **wert** își merită banii; ~ **verdienen** a câștiga bani; ~ **herausschlagen** a câștiga bani; a scoate parale; **zu** ~ **machen** a preface în bani; **das läuft ins** ~ asta costă scump; **er hat** ~ **wie Heu** e putred de bogat; **das** ~ **liegt auf der Straße** poți să câștigi ușor, există multe posibilități de a câștiga bani; *(fam.)* **im** ~ **wühlen** a se scălda în bani; **es ist** ~ **wert** face parale; *(fig.)* **das** ~ **oder das Leben!** banii sau viața! **er ist überall bekannt, wie das schlechte** ~ e cunoscut ca un cal breaz; ~ **stinkt nicht** banul n-are miros; ~ **regiert die Welt** banii conduc lumea. **2.** *pl.* (sumă de) bani; fonduri; **öffentliche** ~**er** bani publici.
Geld|abfindung, *-en, f. (ec.)* compensare bănească, indemnizație în bani.
Geld|abfluss, *-es, -flüsse, m. (ec.)* scurgere de capital; ~ **ins Ausland** scurgere de capital în străinătate.
Geld|abwertung, *-en, f. (ec.)* depreciere, devalorizare a monedei.
Geld|adel, *-s, m. sg.* **1.** noblețe cumpărată. **2.** aristocrație a banului, aristocrație financiară.
Geld|angebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă de bani.
Geld|angelegenheit, *-en, f.* afacere pecuniară, problemă financiară, de finanțe.
Geld|anlage, *-n, f.* plasare, investiție de fonduri, de capital; **eine einträgliche** ~ **suchen** a căuta un plasament rentabil; **eine** ~ **in Aktien** un plasament în acțiuni.
Geld|anleger, *-s, -, m.* investitor.
Geld|anleihe, *-n, f.* împrumut (bănesc).
Geld|an|spruch, *-(e)s, -ansprüche, m.* creanțe de bani.
Geld|anweisung, *-en, f.* **1.** mandat poștal. **2.** *(fin.)* transfer de bani.
Geld|äquivalent [-ɛkviva-], *-(e)s, -e, m.* contravaloare (exprimată) în bani.
Geldaristokratie [-ti:], *-n, f.* aristocrație a banului.
geld|arm *adj.* lipsit de bani, sărac.
Geld|armut *f. sg.* lipsă de bani.
Geld|aufnahme, *-n, f.* împrumut (mai ales de la bancă).
Geld|aufwand, *-(e)s, m. sg.* cheltuieli, speze.
Geld|aufwertung, *-en, f. (ec.)* revalorizare a monedei.
Geld|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m. (ec.)* expresie bănească.
Geld|ausfuhr, *-en, f.* export de bani, de capital.
Geld|ausgabe, *-n, f.* cheltuială; **in diesem Monat hatte ich viele** ~**n** în această lună am cheltuit mulți bani, am avut multe cheltuieli.
Geld|ausgabe|automat, *-en, -en, m. (ec.)* bancomat, automat (pentru eliberarea) de numerar *(presc.* GAA).
Geld|ausleiher, *-s, -, m.* persoană care dă sau ia bani cu împrumut.
Geld|ausweitung *sg. (fin.)* expansiune monetară.
Geld|auslieferungs|schein, *-(e)s, -e, m.* aviz de sosire (a unui mandat).
Geld|automat, *-en, -en, m. (ec.)* v. Geldausgabeautomat.
Geldbedarf, *-(e)s, m. sg.* trebuință, nevoie de bani.
geldbedürftig *adj.* care are nevoie de bani.
Geldbegierde, *-n, f.* lăcomie de bani.
geldbegierig *adj.* lacom de bani.
Geldbe|hebung, *-en, f. (austr.)* ridicare de bani; acceptare de bani; **zur** ~ **befugt** autorizat, îndreptățit să ridice banii.
Geldbei|hilfe, *-n, f.* ajutor financiar.
Geldbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* contribuție în bani.

Gẹldbelohnung, *-en, f.* recompensă în bani.
Gẹldbe|stand, *-(e)s, -stände, m. (ec.)* rezervă monetară, financiară.
Gẹldbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă de bani (la care se ridică o cheltuială, o socoteală).
Gẹldbeutel, *-s, -, m.* pungă de bani, portmoneu.
Gẹldbewegung, *-en, f. (ec.)* mişcare, circulaţie financiară.
Gẹldbewilligung, *-en, f.* alocaţie, acordare a unei sume.
Gẹldbezüge *pl. (fin.)* prestaţii de bani.
Gẹldbilanz, *-en, f.* balanţă financiară.
Gẹld|börse, *-n, f.* v. Geldbeutel.
Gẹldbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de valoare; mandat poştal.
Gẹldbriefträger, *-s, -, m. (poştă)* factor de mandate.
Gẹld|büchse, *-n, f.* casetă pentru bani; cutie pentru păstrarea banilor; puşculiţă.
Gẹldbündel, *-s, -, n.* teanc de bancnote.
Gẹldbuße, *-n, f.* amendă (în bani).
Gẹld|dasein, *-s, n. sg. (ec.)* situaţie, existenţă bazată pe bani, pe capital.
Gẹld|deckung *f. sg.* acoperire a monedei.
Gẹld|disziplin *f. sg.* disciplină monetară, financiară.
Gẹld|durst, *-(e)s m. sg.* sete de bani.
Gẹld|eingang, *-(e)s, -gänge, m. (ec.)* percepere, încasare, intrare de bani.
Gẹld|einheit, *-en, f.* unitate monetară, bănească; **nationale** ~ unitate monetară naţională.
Gẹld|einkommen, *-s, -, n. (fin.)* venituri monetare.
Gẹld|einlage, *-n, f. (com.)* depozit, depunere de bani.
Gẹld|ein|nahme, *-n, f.* încasare; percepere de bani.
Gẹld|ein|nehmer, *-s, -, n.* încasator; perceptor.
Gẹld|einteilung, *-en, f.* împărţire, repartizare a unei sume de bani (pentru diverse cheltuieli).
Gẹld|einwurf, *-(e)s, -würfe, m.* deschizătură pentru introducerea banilor (la automate).
Gẹld|emission, *-en, f.* emisiune monetară.
Gẹld|entschädigung, *-en, f.* despăgubire în bani.
Gẹld|entwertung, *-en, f. (ec.)* devalorizare a banilor, inflaţie.
Gẹlder *pl.* (de la Geld) *(fin.)* fonduri, mijloace fixe; **festgelegte** ~ fonduri imobile; **flüssige** ~ fonduri lichide; **langfristig angelegte** ~ fonduri investite pe termen lung; **öffentliche** ~ bani publici.
Gẹld|er|hebung, *-en, f.* percepere de bani.
Gẹld|ersatzmittel, *-s, -, m.* mijloc de plată care înlocuieşte banii: cec, cambie.
Gẹld|er|sparnisse *pl.* economii.
Gẹld|ertrag, *-es, -erträge, (fin.)* **1.** venit din plasamentul financiar. **2.** profit.
Gẹld|erwerb, *-(e)s, -e, m.* **1.** câştig (de bani). **2.** muncă (salarizată).
Gẹld(es)wert, *-(e)s, -e, m.* valoare (de cumpărare) a banilor; curs al banilor; **Geld und** ~ valoare nominală şi reală a banilor.
Gẹldfälscher, *-s, -, m.* falsificator de bani, de monedă; calpuzan.
Gẹldfälschung, *-en, f.* falsificare de bani, de monedă.
Gẹldfassung, *-en, f. (mil.)* primire a soldei, a indemnizaţiei.
Gẹldfetisch, *-(e)s, -e, m. (ec.)* fetişizare a banilor.
Gẹldflüssigkeiten *pl.* lichidităţi.
Gẹldfonds, [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m.* fonduri, capital bănesc.
Gẹldforderung, *-en, f.* pretenţie de bani, creanţă pecuniară.
Gẹldform, *-en, f. (ec.)* formă de bani.
Gẹldfrage, *-n, f.* chestiune de bani; problemă bănească, pecuniară.
Gẹldfunktion, *-en, f. (ec.)* funcţie a banilor.
Gẹldfuß, *-es, -füße, m.* etalon monetar.
Gẹldgebarung, *-en, f. (austr.)* gestiune bănească, administrare de bani.
Gẹldgeber, *-s, -, m. (fin.)* persoană care finanţează, care acordă credit.
Gẹldgebühr, *-en, f.* taxă în bani.
Gẹldgeiz, *-es, m. sg.* zgârcenie (la bani).
Gẹldgeschäft, *-(e)s, -e, n.* afacere cu bani; operaţie financiară.
Gẹldgeschenk, *-(e)s, -e, n.* dar, cadou în bani.
Gẹldge|stalt, *-en, f. (ec.)* formă, înfăţişare a banilor.
Gẹldgewinn, *-(e)s, -e, m.* câştig de bani.
Gẹldgier *f. sg.* lăcomie de bani.
gẹldgierig *adj.* lacom, avid de bani.
Gẹldgurt, *-(e)s, -e,* **Gẹldgürtel**, *-s, -, m.* şerpar (pentru bani), chimir.
Gẹldhandel, *-s, m. sg.* cămătărie, zărăfie.
Gẹldhandlungskapital, *-(e)s, n. sg.* capital pentru comerţ bancar.
Gẹldheirat, *-en, f.* căsătorie de interes, pentru bani.
Gẹld|herrschaft *f. sg. (ec.)* putere a capitalului, plutocraţie.
Gẹldhilfe, *-n, f.* subvenţie bănească.
Gẹldhinterlegung, *-en, f.* depunere a unei sume de bani.
Gẹldhortung, *-en, f.* acumulare, tezaurizare de bani.
Gẹldhunger, *-s, m. sg.* sete de bani; arghirofilie.
Gẹld|institut, *-(e)s, -e, n.* instituţie financiară, bancară; bancă.
Gẹldkapital, *-s, -e* (şi *-ien)* [-iən], *n. (ec.)* capital bănesc.
Gẹldkarte, *-n, f.* card.
Gẹldkästchen, *-s, -, n.* casetă de bani.
Gẹldkasten, *-s, -* (şi *-kästen), m.* casă de bani.
Gẹldkatze, *-n, f.* v. Geldgürtel.
Gẹldkiste, *-n, f.* ladă de bani, casă portativă.
Gẹldklemme *f. sg. (fam.)* strâmtoare financiară; lipsă de bani.
gẹldknapp *adj.* lipsit de bani, strâmtorat.
Gẹldknappheit *f. sg.* lipsă, nevoie de bani.
Gẹldkontribution, *-en, f.* contribuţie în bani.
Gẹldkrise, *-n, f. (ec.)* criză financiară.
Gẹldkreislauf, *-(e)s, -läufe, m.* circuit monetar.
Gẹldkurs, *-es, -e, m. (ec.)* curs al valutei, curs valutar.
Gẹldleihe, *-n, f. (ec.)* împrumut de bani.
Gẹldleistung, *-en, f. (ec.)* prestaţie în bani.
Gẹldleiher, *-s, -, m.* v. Geldverleiher.
Gẹldleute *pl.* (lume a) financiari(lor).
gẹldlich *adj.* în bani, de bani, bănesc.
gẹldlos *adj.* fără bani, lipsit de bani.
Gẹldlosigkeit *f. sg.* lipsă de bani.
Gẹldmacher, *-s, -, m. (fam.)* v. Geldfälscher.
Gẹldmakler, *-s, -, m.* agent de bursă.
Gẹldmangel, *-s, m. sg.* lipsă de bani.
Gẹldmanipulation, *-en, f.* **1.** manipulare de bani. **2.** deturnare a banilor.
Gẹldmann, *-(e)s, -leute, m.* **1.** financiar. **2.** om bogat, cu mulţi bani.
Gẹldmännchen, *-s, -, n. (bot.)* mătrăgună *(Atropa belladonna).*
Gẹldmarkt, *-(e)s, -märkte, m. (ec.)* piaţă financiară.
Gẹldmarktkredite *pl. (ec.)* credite interbancare.
Gẹldmenge, *-n, f. (ec.)* masă monetară; **umlaufende** ~ masă monetară în circulaţie; **die** ~ **kontrollieren** a controla masa monetară; **die** ~ **regulieren** a regla masa monetară.
Gẹldmengenwachs|tum, *-s, -tümer, m.* creştere a masei monetare.
Gẹldmensch, *-en, -en, m.* v. Geldmann.
Gẹldmittel, *-s, -, n.* resurse, mijloace financiare, băneşti; **es stehen uns hinlängliche** ~ **zu Gebote** dispunem de suficiente mijloace financiare, băneşti.
Gẹldmünze, *-n, f.* piesă, monedă.
Gẹldnachfrage, *-n, f.* cerere de monedă.
Gẹldname, *-ns, -n, m. (ec.)* preţ nominal, preţ exprimat în bani: **der Preis ist der** ~ **der in der Ware vergegenständlichten Arbeit** preţul este expresia bănească a muncii concretizate, materializate în marfă.
Gẹldnot *f. sg.* v. Geldmangel.
Gẹld|opfer, *-s, -, n.* sacrificiu bănesc.
Gẹld|ordnung, *-en, f. (ec.)* sistem monetar, regim financiar.
Gẹldpapiere *pl. (ec.)* poliţe, hârtii de valoare în bani.
Gẹldpolitik, *-en, f. (fin.)* politică financiară; **eine wirksame** ~ **betreiben** a practica o politică monetară eficace; **restriktive** ~ politică monetară restrictivă.
Gẹldprämie [-miə], *-n, f.* premiu în bani.
Gẹldpreis, *-es, -e, m.* curs valutar.
Gẹldprotz, *-en, -en, m. (fam., peior.)* parvenit.
Gẹldquelle, *-n, f.* (re)sursă de bani; mijloc de câştig.
Gẹldrechnung, *-en, f.* calcul monetar.
Gẹldreform, *-en, f.* reformă monetară.
Gẹldregen, *-s, m. sg.* sumă mare de bani picată pe neaşteptate.
Gẹldrente, *-n, f. (ec.)* rentă în bani.
Gẹldreserve [-və], *-n, f.* rezervă bănească; **totliegende** ~ rezervă de bani nefructificaţi.
Gẹldrevenue [-rəvəny:], *-n, f. (ec.)* venit în bani.
Gẹldrolle, *-n, f.* fişic, sul de bani.
Gẹldsache, *-n, f.* afacere bănească, chestiune de bani, financiară, problemă de finanţe; **in ~n hört die Gemütlichkeit auf** frate, frate, dar brânza-i pe bani; **das ist** ~ aceasta depinde de bani.
Gẹldsack, *-(e)s, -säcke, m.* **1.** *(înv.)* pungă de bani. **2.** sac de bani; **auf dem** ~ **sitzen a)** a fi bogat; **b)** a ţine banii la ciorap; **versiegelter** ~ săculeţ de bani sigilat. **3.** *(fig., fam.)* bogătaş.
Gẹldsäckel, *-s, -, m.* pungă de bani; săculeţ de bani, punguţă de bani.
Gẹldsammlung, *-en, f.* colectă de bani.
Gẹldschein, *-(e)s, -e, m.* bilet de bancă, bancnotă; bilet de credit.
Gẹldschneider, *-s, -, m. (fam.)* escroc, pungaş.
Gẹldschneiderei, *-en, f. (fam.)* escrocherie; stoarcere de bani.
Gẹldschöpfung *f. sg.* creare de masă monetară de către sistemul bancar.
Gẹldschrank, *-(e)s, -schränke, m.* casă de bani, seif.
Gẹldschrank|knacker, *-s, -, m.* spărgător de case de bani.
Gẹldschrein, *-(e)s, -e, m.* v. Geldschrank.
Gẹldschuld, *-en, f.* datorie bănească.
Gẹldschwierigkeiten *pl.* dificultăţi financiare.
Gẹldsendung, *-en, f.* trimitere, expediere de bani.
Gẹldsorgen *pl.* griji, dificultăţi financiare, băneşti.
Gẹld|sorte, *-n, f.* fel, soi de monedă.
Gẹld|sortenschuld, *-en, f. (ec.)* datorie în devize.
Gẹld|sortenzettel, *-s, -, m. (com.)* borderou, listă de valute.
Gẹld|spende, *-n, f.* dar, donaţie în bani.
Gẹld|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc pe bani.
Gẹld|spind, *-(e)s, -e, n.* (şi *m.)* casă de bani.
Gẹld|steuer, *-n, f.* impozit în bani.
Gẹld|stabilität *f. sg. (fin.)* stabilitate monetară.
gẹld|stolz *adj.* mândru de bogăţia sa, de averile sale.
Gẹld|stolz, *-es, m. sg.* mândrie, îngâmfare (pricinuită de avere).
Gẹld|strafe, *-n, f.* amendă; **jn. in** ~ **nehmen** a amenda pe cineva.
Gẹld|strom, *-(e)s, -ströme, m. (fin.)* flux monetar, flux de numerar.
Gẹld|stück, *-(e)s, -e, n. (ec.)* piesă, monedă.
Gẹldsucht *f. sg.* v. Geldgier.
gẹldsüchtig *adj.* v. geldgierig.
Gẹldsumme, *-n, f.* sumă de bani.
Gẹld|täsch|chen, *-s, -, n.* portmoneu, pungă de bani.
Gẹld|tasche, *-n, f.* **1.** geantă pentru bani. **2.** pungă de bani. **3.** buzunar pentru bani.
Gẹld|theorie, *-n, f.* teorie financiară, teorie cu privire la bani.
Gẹld|tribut, *-(e)s, -e, m.* tribut, contribuţie (de război) în bani.
Gẹld|truhe, *-n, f.* ladă cu bani.
Gẹld|über|angebot, *-(e)s, -e, n. (ec.)* v. Geldüberfluss.
Gẹld|überfluss, *-es, -flüsse, m.* prisos, surplus de bani.
Gẹld|über|hang, *-(e)s, -hänge, m. (ec.)* surplus de circulaţie monetară.
Gẹld|überweisung, *-en, f. (ec.)* virament, transfer de bani.
Gẹld|umlauf, *-(e)s, m. sg.* circulaţie monetară, fiduciară, circulaţie a banilor.
Gẹld|umlaufgeschwindigkeit *f. sg.* viteză de circulaţie monetară.

Geld|umlaufgesetz, *-es, -e, n. (fin.)* lege a circulației monetare.
Geld|umlaufplanung, *-en, f. (ec.)* planificare a circulației monetare.
Geld|umsatz, *-es, -sätze, m.* v. Geldumlauf.
Geld|um|stellung, *-en, f. (fin.)* conversie monetară.
Geld|umtausch, *-(e)s, m. sg.* v. Geldwechsel.
Geld|unterschlagung, *-en, f. (ec.)* delapidare de bani.
Geld|unter|stützung, *-en, f.* ajutor bănesc.
Geldverbindlichkeit *f. sg.* angajament financiar.
Geldverdiener, *-s, -, m.* persoană care câștigă bani.
Geldverflechtungsbilanz, *-en, f.* balanță de plăți.
Geldvergütung, *-en, f.* compensație bănească.
Geldver|hältnis, *-ses, -se, n.* **1.** *(ec.)* relație bănească. **2.** *pl.* situație financiară; **knappe ~se** lipsă de bani, situație financiară precară.
Geldverkehr, *-(e)s, m. sg.* v. Geldumlauf.
Geldverknappung *f. sg. (ec.)* restrângere a pieței monetare.
Geldverlegenheit, *-en, f.* jenă, strâmtoare financiară, lipsă de bani; **in ~ sein** (sau **geraten**) a fi strâmtorat.
Geldverleiher, *-s, -, m.* persoană care împrumută bani.
Geldverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere de bani.
Geldvermittler, *-s, -, m.* agent de schimb.
Geldvermögen, *-s, -, n.* avere (în bani).
Geldvernichtung, *-en, f. (fin.)* distrugere de masă monetară.
Geldverprass, *-es, m. sg.*, **Geldverschwendung**, *-en, f.* risipă (de bani), cheltuială excesivă.
Geldvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* rezervă de bani.
Geldvorschuss, *-es, -schüsse, m.* avans în bani.
Geldvorteil, *-(e)s, -e, m.* avantaj pecuniar.
Geldwanderung, *-en, f. (ec.)* migrare de fonduri, de capital.
Geldware, *-n, f. (ec.)* marfă în bani.
Geldwäsche *f. sg.* spălare de bani.
Geldwasch|anlage, *-n, f.* instituție care spală bani.
Geldwechsel, *-s, m. sg.* schimb de bani, convertire de valută.
Geldwechselgeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** afacere, tranzacție valutară, de schimb. **2.** birou de schimb valutar; zărăfie.
Geldwechsler, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* zaraf. **2.** agent de schimb.
Geldwechslerladen, *-s, -* (și *-läden*), *m.* v. Geldwechslergeschäft **(2)**.
Geldwert, *-(e)s, -e, m.* putere de cumpărare (internă); valută.
Geldwertminderung, *-en, f.* eroziune monetară, deteriorare a puterii de cumpărare a unității monetare.
Geldwert|sicherungsklausel, *-n, f. (ec.)* clauză pentru menținerea valorii în bani.
Geldwert|stabilität *f. sg.* stabilitate monetară.
Geldwertverschlechterung, *-en, f.* depreciere monetară.
Geldwesen, *-s, n. sg.* finanțe, afaceri financiare.
Geldwirtschaft *f. sg.* economie financiară.
Geldwucher, *-s, m. sg.* camătă.
Geldwucherer, *-s, -, m.* cămătar.
Geldzählen, *-s, n. sg.* numărare a banilor.
Geldzahlung, *-en, f.* **1.** plata unei sume de bani. **2.** plată în bani.
Geldzirkulation *f. sg.* circulație a banilor.
Geldzufluss, *-es, -zuflüsse, m.* aflux de bani, de capital, de fonduri.
Geldzulage, *-n, f.* supliment de bani, spor de salariu.
Geldzu|stand, *-(e)s, m. sg. (ec.)* situație a monedei, situație financiară.
Geldzuwendung, *-en, f. (ec.)* subvenție, ajutor bănesc.
geleckt I. *part. trec.* de la lecken. **II.** *adj. (fam.; în expr.)* **wie ~** ca din cutie, curat lună.
Gelee [ʒe'le:], *-s, -s, n.* (și *m.*) jeleu, aspic, piftie.
gelee|ig [-ʒe'le:lç] *adj.* ca jeleul, aspicul, piftia.
Gelege, *-s, -, n.* **1.** ouă puse la clocit. **2.** cuibar (cu ouă); **ein ~ von fünf Eiern** un cuibar cu cinci ouă. **3.** ouă de broască. **4.** *(agr.)* grămăjoară, mănunchi (de cereale). **5.** mal, țărm acoperit (cu tufișuri, stuf etc.). **6.** *(reg.)* ordine, regulă; *(fig.)* **sie bringt ihn ins ~** îl liniștește.
gelegen I. *part. trec.* de la liegen. **II.** *adj.* **1.** așezat, situat; **eine nach Osten ~e Wohnung** o locuință orientată spre răsărit; **am Ufer ~** așezat, situat pe mal. **2.** convenabil, potrivit, la timp; **zu ~er Zeit** la timp, tocmai bine. **3.** *(în expr.)* **es ist mir viel daran ~ zu wissen...** mă interesează mult să știu...; **daran ist mir gar nichts ~!** nu-mi pasă, nu mă interesează. **III.** *adv.* nimerit, la timp, oportun; **das kommt mir sehr ~** e foarte nimerit; îmi cade de minune; **kommen wir ~?** nu deranjăm?
Gelegenheit, *-en, f.* **1.** prilej, ocazie; **ich hatte ~** aveam ocazia; **die ~ ergreifen** a profita de ocazie; **bei (günstiger) ~** la momentul potrivit; **jm. noch eine ~ geben** a acorda (cuiva) încă o șansă; *(fam.)* **die ~ beim Schopf(e) fassen** a se folosi de ocazie; **ein Kleid für festliche ~en** o rochie pentru ocazii festive. **2.** *(reg.)* toaletă, WC. **3.** pretext, motiv; **bei der geringsten ~ schlug er Krach** se folosea de cel mai mic prilej pentru a face scandal; **die ~ vom Zaun(e) brechen** a căuta pretext. **4.** *(fam.)* ocazie (de mers cu un vehicul). **5.** *(în expr.)* **alle ~(en) eines Hauses kennen** a cunoaște toate colțurile unei case.
Gelegenheits|angebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă ocazională.
Gelegenheits|arbeit, *-en, f.* **1.** lucru, muncă ocazional(ă). **2.** lucrare făcută, poezie scrisă pentru o anumită ocazie, cu un anumit prilej.
Gelegenheits|arbeiter, *-s, -, m.* **1.** (muncitor) sezonier, zilier. **2.** persoană care lucrează ocazional.
Gelegenheitsbildung, *-en, f. (lingv.)* cuvânt format, folosit ocazional, care nu face parte din vocabularul unei limbi.
Gelegenheitsdichter, *-s, -, m.* poet de ocazie.
Gelegenheits|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes ocazional.
Gelegenheits|erwerb, *-(e)s, -e, m.* profit, câștig, venit ocazional.
Gelegenheitsgedicht, *-(e)s, -e, n.* poezie ocazională.
Gelegenheitsgeschäft, *-(e)s, -e, n.* tranzacție ocazională.
Gelegenheitsgesellschaft, *-en, f.* societate, reuniune ocazională.
Gelegenheitsjob [-dʒɔp], *-s, -s, m.* lucru, muncă temporară.
Gelegenheitskauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărătură de ocazie, chilipir.
Gelegenheitsmacher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* mijlocitor(-oare), codoș(-oașă).
Gelegenheits|preis, *-es, -e, m.* preț de ocazie.
Gelegenheits|rede, *-n, f.* discurs, cuvântare de ocazie.
Gelegenheits|schrift, *-en, f.* scriere ocazională.
Gelegenheits|stück, *-(e)s, -e, n. (teatru)* piesă ocazională.
Gelegenheitsverbrecher, *-s, -, m.* delincvent, criminal ocazional, întâmplător.
Gelegenheitsverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare ocazională.
gelegentlich I. *adj.* ocazional, întâmplător. **II.** *adv.* **1.** din întâmplare, ocazional; **ich will ihn ~ danach fragen** când am ocazia îl voi întreba. **2.** câteodată, uneori; **~ kam er zu Besuch** din când în când ne făcea o vizită. **III.** *prep.* (cu *gen.*) cu ocazia, cu prilejul; **~ seines Besuches** cu ocazia vizitei sale.
gelegt I. *part. trec.* de la legen. **II.** *adj. (despre cal)* castrat.
gelehrig *adj.* care învață ușor, bucuros; capabil; **ein ~er Schüler** un elev capabil, dornic să învețe.
Gelehrigkeit *f. sg.* capacitate de învățare; inteligență, pricepere, capacitate.
gelehrsam *adj.* **1.** v. gelehrig. **2.** *(înv.)* învățat, erudit.
Gelehrsamkeit *f. sg.* știință, erudiție; **er besitzt viel ~** e un om foarte învățat.
gelehrt I. *part. trec.* de la lehren. **II.** *adj.* învățat, erudit, savant; **einen ~en Disput führen** a avea o dispută savantă; *(fam.)* **ein ~es Haus** un om foarte învățat.
Gelehrte, *-n, -n (ein Gelehrter), m.* și *f.* savant(ă), erudit(ă), învățat(ă); **es ist noch kein ~r vom Himmel gefallen** nimeni nu se naște învățat; **~n ist gut predigen** e ușor de vorbit când are cine să te asculte.
Gelehrtelei *f. sg. (iron.)* v. Gelehrttuerei.
Gelehrtenbildung *f. sg.* studii savante, formație de savant.
Gelehrtendasein, *-s, n. sg.* viață de savant.
Gelehrtenfamilie [-liə], *-n, f.* familie de savanți, de învățați.
Gelehrtenfeind, *-(e)s, -e, m.* dușman al erudiților.
gelehrtenhaft *adj.* după maniera savanților; ca savanții.
Gelehrtenkreis, *-es, -e, m.* cerc al savanților.
Gelehrtenschule, *-n, f. (înv.)* gimnaziu.
Gelehrten|stand, *-(e)s, m. sg.*, **Gelehrtentum**, *-s, n. sg.* lume savantă, savanți; tagmă a învățaților.
Gelehrten|streit, *-(e)s, m. sg.* dispută academică.
Gelehrten|stube, *-n, f.* cameră de lucru a unui savant.
Gelehrtenver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație a oamenilor de știință, a savanților; societate științifică.
Gelehrtenwelt *f. sg.* lume a savanților.
Gelehrt|heit *f. sg.* erudiție, știință.
Gelehrt|tu|erei *f. sg.* savantlâc (ostentativ).
Geleier, *-s, n. sg. (fam.)* muzică, recitare monotonă, cântare plictisitoare; *(fig.)* **immer das alte ~** tot același cântec, mereu aceeași poveste, tot același lucru.
Geleis, *-es, -e, n.* v. Geleise.
Geleis|aufseher, *-s, -, m. (ferov.)* supraveghetor de linie.
Geleise, *-s, -, n.* **1.** *(ferov., înv.)* linie feroviară, linie, cale ferată; șină; **ein totes ~** linie moartă, fundătură. **2.** *(fig.)* linie, drum, făgaș, cale; **aus dem ~ kommen** a ieși din făgașul său; a deraia, a sări de pe linie; **im alten ~ bleiben** a nu ieși din obicei; **etwas wieder ins ~ bringen** a drege un lucru, a readuce ceva la starea normală.
G(e)leis(e)kreuzung, *-en, f. (ferov.)* încrucișare de linii.
g(e)leisig *adj.* cu șine.
G(e)leis|sperrung, *-en, f.* oprire a circulației (pe o cale ferată).
Geleistete, *-n (etwas Geleistetes), n. sg.* realizare, rezultat.
G(e)leisweite, *-n, f. (ferov.)* distanță între șine, ecartament.
Geleit, *-(e)s, -e* și *(înv.)* **Geleite**, *-s, -, n.* **1.** conducere, însoțire; **jm. das ~ geben** a conduce pe cineva; **jm. das letzte ~ geben** a însoți pe ultimul drum. **2.** escortă, suită. **3.** *(jur.; în expr.)* **freies ~** liberă trecere, salvconduct.
geleiten, *geleitete, geleitet (du geleitest, er geleitet), vb. (h) tr.* **1.** a conduce, a însoți. **2.** a escorta.
Geleiten, *-s, n. sg.* v. Geleit.
Geleiter, *-s, -, m.* conducător, însoțitor.
Geleit(s)brief, *-(e)s, -e, m.* **1.** salvconduct, bilet de liberă trecere. **2.** *(mar.)* scrisoare de bord; permisiune, autorizație de tranzit; conosament.
Geleits|ein|nahme, *-n, f. (ist.)* vămuire.
geleit(s)frei *adj.* care circulă liber, fără escortă.
Geleit(s)gebiet, *-(e)s, -e, n. (ist.)* teritoriu parcurs cu escortă.
Geleit(s)mann, *-(e)s, -leute* (și *-männer*), *m.* conducător, însoțitor, persoană care escortează.
Geleit(s)schein, *-(e)s, -e, m.* v. Geleit(s)brief.
Geleit(s)|schiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* vas de escortă; vas de război care escortează un vas comercial; escortor.
Geleit|schutz, *-es, sg. m.* escortă pentru apărarea unei persoane.
Geleit(s)|stern, *-(e)s, -e, m. (astron.)* satelit.
Geleit(s)|zettel, *-s, -, m. (mar.)* bilet, permisiune de tranzit.
Geleit(s)zug, *-(e)s, -züge, m.* (și *mar.*) convoi.
Geleitwort, *-(e)s, -e, n.* cuvânt introductiv, prefață (la o carte).
Geleit|zelle, *-n, f. (bot.)* celulă însoțitoare în fasciculele vasculare.
gelenk *adj.* v. gelenkig **(1)**.
Gelenk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(anat.)* articulație, încheietură; **der Arm ist aus dem ~** brațul e scrântit; *(fig.)* **keine ~e haben** a fi greoi. **2.** *(tehn.)* articulație, șarnieră; **das ~ einer Kette** veriga unui lanț. **3.** *(bot.)* nod, înnădire, articulație.
Gelenk|achse, *-n, f. (maș.)* ax, arbore articulat.
Gelenk|antrieb, *-(e)s, -e, m. (maș.)* antrenare cardanică, acționare prin articulație.
Gelenkband, *-(e)s, -bänder, n.* **1.** *(anat.)* ligament articular. **2.** *(tehn.)* bandă din elemente articulate; balama, șarnieră.
Gelenkbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* metacarp.
Gelenkbeschreibung, *-en, f. (anat.)* descriere a articulațiilor.
Gelenkblut|erguss, *-es, -güsse, m. (med.)* hemartroză, hemoragie intraarticulară.
Gelenkbogen, *-s, -* (și *-bögen*), *m. (constr.)* arc cu articulații.

Gelẹnkbolzen, *-s, -, m. (maș.)* bulon, bolț de articulație.
Gelẹnkbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* fractură de articulație.
Gelẹnk|entzündung, *-en, f. (med.)* artrită, inflamare a articulațiilor.
Gelẹnkfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* mijloc de transport cu burduf.
Gelẹnkfüßler *pl. (zool.)* asteropode.
Gelẹnkgabel, *-n, f.* **1.** *(anat.)* articulație tibiotarsiană. **2.** *(auto.)* furcă cardanică.
Gelẹnkgalle, *-n, f. (vet.)* vezigon sau molet articular.
Gelẹnkgicht *f. sg. (med.)* gută.
Gelẹnkhebel, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie cu articulație, pârghie articulată.
gelẹnkig *adj.* **1.** flexibil, mlădios, elastic, sprinten, agil **2.** *(tehn.)* articulat, cu articulații, cu cotituri. **3.** *(bot.)* noduros.
Gelẹnkigkeit *f. sg.* mlădiere, flexibilitate, agilitate.
Gelẹnk|kapsel, *-n, f. (anat.)* capsulă articulară.
Gelẹnk|kopf, *-(e)s, -köpfe, m. (anat.)* cap rotunjit al articulației.
Gelẹnk|kupp(e)lung, *-en, f. (maș., auto.)* cuplaj cu articulație, cuplaj cardanic.
Gelẹnklager, *-s, -, n. (constr.)* reazem articulat, articulație.
Gelẹnkpfanne, *-n, f. (anat.)* cavitate articulară.
Gelẹnkplastik *f. sg. (med.)* chirurghie plastică reparatorie articulatorie.
Gelẹnkpuppe, *-n, f.* păpușă articulată, păpușă mobilă.
Gelẹnkquarz, *-es, -e, m. (mineral.)* itacolumit, gresie elastică.
Gelẹnk|rheumatismus, *-, -men, m. (med.)* reumatism articular.
gelẹnksam *adj.* mlădios, flexibil, articulabil.
Gelẹnkschildkröte, *-n, f. (zool.)* broască țestoasă *(Cinixys erosa)*.
Gelẹnkschmerz, *-es, -en, m.* dureri articulare, artralgie.
Gelẹnkschmiere *f. sg. (anat.)* lichid sinovial, sinovie.
gelẹnk|steif *adj. (med.)* anchilozat.
Gelẹnk|steifheit, *-en, f. (med.)* anchiloză.
Gelẹnk|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tehn.)* articulație, piesă articulată. **2.** *(bot.)* articulație, nod articular.
Gelẹnkträger, *-s, -, m. (constr.)* grindă cu articulații, grindă articulată; grindă Gerber.
Gelẹnkverbindung, *-en, f.* **1.** *(anat.)* articulație, legătură articulară. **2.** *(tehn.)* articulație, legătură, cuplare articulată; *(constr.)* îmbinare articulată.
Gelẹnkver|steifung *f. sg. (med.)* anchilozare.
Gelẹnkwasser, *-s, n. sg. (anat.)* lichid sinoval, sinovie.
Gelẹnkwassersucht *f. sg. (med.)* hidrartroză.
Gelẹnkwelle, *-n, f.* v. Kardanwelle.
Gelẹrne, *-s, n. sg. (fam.)* toceală.
gelẹrnt **I.** *part. trec.* de la lernen. **II.** *adj.* calificat, instruit; **ein ~er Arbeiter** un muncitor calificat.
Gelẹse, *-s, n. sg.* **1.** citit continuu, fără rost, citanie. **2.** *(text.)* ițe.
gelesen *part. trec.* de la lesen.
Geleucht(e), *-(e)s, n. sg.* **1.** luminat; lumină. **2.** *(mine)* lampă portativă descoperită, deschisă.
gẹlfe(r)n, *gelf(er)te, gegelf(er)t, vb. (h) intr. (reg.)* a scheuna, a urla, a striga, a hămăi.
Gelịchter, *-s, n. sg. (fam., reg.)* adunătură, strânsură; vagabonzi; **die sind eines ~s** sunt de o teapă.
geliebt **I.** *part. trec.* de la lieben. **II.** *adj.* iubit, îndrăgit; **~e Schwestern** iubite surori.
Geliebte, *-n, -n (ein Geliebter), m.* și *f.* iubit(ă); amant(ă).
geliefert **I.** *part. trec.* de la liefern. **II.** *adj.* **1.** *(fam.)* pierdut fără scăpare. **2.** *(reg.; despre lapte)* închegat, covăsit.
geliehen *part. trec.* de la leihen.
gelieren [ʒe'li:rən], *gelierte, geliert, (h) tr.* a îngheța, a face jeleu.
Geliersaft [ʒe-], *-(e)s, -säfte, m.* sirop, jeleu, peltea de fructe.
Gelierzucker, *-s, -sorten, m.* zahăr amestecat cu substanțe care transformă în jeleu.
gelịnd(e) **I.** *adj.* domol, lin; blând, indulgent; **~(e)s Wetter** vreme blândă; **~(e)re Saiten aufziehen** a o lua mai domol; **einen ~en Verweis geben (sau erteilen)** a mustra cu blândețe. **II.** *adv.* moale, delicat; **~(e) gesagt** ca să nu spun mai mult.
Gelịndheit, **Gelịndigkeit** *f. sg.* blândețe, indulgență.
gelịngen, *gelang, gelungen, vb. (s) intr.* (și *impers.)* a reuși, a izbuti, a izbândi; **die Sache will nicht ~** treaba asta nu reușește; **es gelingt mir** reușesc, izbutesc; **die Sache gelingt übel** chestiunea iese rău; *(fam.)* **es gelingt mir daneben (sau vorbei)** nimeresc alături, dau chix.
Gelịngen, *-s, n. sg.* reușită, succes, izbândă.
Gelịspel, *-s, n. sg.* **1.** șoptit. **2.** foșâit; **das ~ des Schilfes** foșâitul trestiei. **3.** pelticie, sâsâit.
gelịtten *part. trec.* de la leiden.
gẹll **I.** *adj.* strident, pătrunzător. **II.** *interj. (reg.)* v. gelt[1].
Gẹll, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** țipăt strident. **2.** pocnitură.
gẹll(e)! *interj.* v. gelt[1].
Gẹlle, *-n, f.* șaică, lotcă, barcă de râu.
gẹllen[1], *gellte, gegellt, vb. (h) intr.* **1.** a răsuna strident, pătrunzător. **2.** a țiui; **mir ~ die Ohren** îmi țiuie urechile. **3.** a face să ricoșeze (pietre).
gẹllen[2], *gellte, gegellt, vb. (h) intr. (reg.)* a consimți, a zice da.
gẹllend **I.** *part. prez.* de la gellen[1]. **II.** *adj.* strident; **ein ~es Gelächter** râsete stridente; **ein ~er Schrei** un țipăt strident; *(fig.)* **~e Angst** spaimă îngrozitoare.
Gẹller, *-s, m. sg.* v. Gellerschuss.
gẹllern, *gellerte, gegellert, vb. (h) intr. (reg.)* a ricoșa.
Gẹllerschuss, *-es, -schüsse, m. (reg.)* ricoșeu.
gẹllig *adj. (despre pietre; reg.)* solid, vârtos, tare.
geloben, *gelobte, gelobt, vb. (h) tr.* **I.** a făgădui solemn, a jura, a jurui; **mit Herz und Hand ~** a jura solemn; **er hat es in die Hand gelobt** a făgăduit solemn; **sich** *(dat.)* **etwas ~** a-și propune ceva în mod serios. **2.** (și *refl.; înv.)* a (se) închina, a (se) consacra.
Gelobhudel, *-s, n. sg. (peior.)* revărsare de laude, laude exagerate, ridicare în slăvi.
Gelöbnis, *-ses, -se, n.* făgăduință, promisiune solemnă, juruință; **ein ~ ablegen** a făgădui solemn.
Gelöbnisfeier, *-n, f.* festivitate cu ocazia depunerii unui jurământ (în armată), a unei făgăduieli.
gelobt **I.** *part. trec.* de la loben. **II.** *part. trec.* de la geloben. **III.** *adj.* făgăduit; **das Gelobte Land** Pământul Făgăduinței.
Gelobung, *-en, f.* făgăduință, juruință.
gelọcht **I.** *part. trec.* de la lochen. **II.** *adj.* găurit, perforat, compostat.
Gelọck, *-(e)s, n. sg.* **1.** bucle, păr buclat. **2.** buclare, cârlionțare. **3.** momeală. **4.** *(vân.)* țivlitoare.
gelọckt **I.** *part. trec.* de la locken. **II.** *adj.* buclat; **~es Haar** păr buclat, cârlionțat.
gelogen *part. trec.* de la lügen.
Gelos, *-es*, **Gelose**, *-s, n. sg. (vân.)* excremente (de animale).
Gelöte, *-s, -, n.* lipitură, lipire, sudare.
Gẹlse, *-n, f. (austr.)* țânțar *(Culex pipiens)*.
gẹlt![1] *interj. (reg., fam.)* nu-i așa? așa-i? ~, **es ist schön?** nu-i așa că-i frumos?
gẹlt[2] *adj. (reg.)* sterp, steril; **eine ~e Kuh** o vacă stearpă.
Gẹlte, *-n, f. (reg.)* **1.** vas, ulcică. **2.** ciubăr, vadră, șiștar. **3.** *(vet.)* inflamație a ugerului.
gẹlten[1], *galt, gegolten (du giltst, er gilt), vb. (h) intr.* **1.** a valora, a prețui, a conta; **dieser Schein gilt 10 Euro** această bancnotă valorează 10 euro; **was gilt's?** sau **was gilt die Wette?** pe ce facem pariu? pe ce te prinzi? **viel bei jm. ~** a fi prețuit de cineva; **sein Wort gilt viel** cuvântul său valorează mult. **2.** a fi valabil, a avea valoare; **dieser Pass gilt nicht mehr** acest pașaport nu mai este valabil; *(impers.)* **es gilt** s-a făcut, ne-am înțeles; **bange machen gilt nicht** pe mine nu mă sperii; **etwas ~ lassen** a admite ceva; **wir wollen es (diesmal) ~ lassen** treacă (de data aceasta). **3.** (cu *dat.)* a se referi la, a-l privi pe cineva; **diese Kritik gilt dir** această critică se referă la tine, te privește pe tine. **4.** a fi vorba de, a fi în joc; **es gilt Leben und Tod** e vorba de viață și de moarte; **es gilt sein Leben und seine Gesundheit** viața și sănătatea sa sunt în joc; *(impers.)* **es gilt einen Versuch** merită să facem o încercare; **jetzt gilt's** acu-i acu; **es gilt sich zu entscheiden** acum e vorba; acum trebuie să ne decidem. **5. (als, für)** a trece (drept); **er gilt als der fähigste Mann** (el) trece drept cel mai capabil om; **er gilt für klug, als witzig** trece drept (om) deștept, spiritual; **es gilt als sicher, dass er kommt** se consideră drept sigură venirea sa.
gẹlten[2], *geltete, gegeltet, vb. (h) tr. (reg.)* a castra, a scopi, a jugăni.
gẹltend **I.** *part. prez.* de la gelten[1]. **II.** *adj.* valabil, având valabilitate; în vigoare; **die ~en Ansichten** vederile (acum) valabile; **die ~en Gesetze** legile în vigoare; **seine Rechte ~ machen** a-și revendica drepturile; **sich ~ machen** a se impune; **es machten sich bei ihr Angstgefühle ~** a fost cuprinsă de frică, sentimentul fricii a pus stăpânire pe ea; **er machte seinen Einfluss ~** a folosit, a făcut uz de influența sa.
Gẹltendmachung *f. sg.* acordare de valabilitate, punere în vigoare.
Gẹlter, *-s, -, m.* v. Geizer.
Gẹltling, *-s, -e, m. (reg.)* **1.** mânzat, mânzălău. **2.** *(vet.)* animal castrat, jugănit.
Gẹltschwein, *-(e)s, -e, n.* porc castrat.
Gẹlts|tag, *-(e)s, -e, m. (elv.)* faliment.
Gẹlt|tier, *-(e)s, -e, n. (reg.)* cerboaică stearpă care nu mai face pui.
Gẹltung, *-en, f.* **1.** valoare, valabilitate, importanță, însemnătate; **~ haben** sau **in ~ sein** a fi valabil, a fi în vigoare; **außer ~ sein** a nu fi valabil, a nu fi în vigoare *(despre monede)* a fi scos din circulație. **2.** *sg.* valoare, efect; **zur ~ kommen** a ajunge să fie prețuit, a se impune, a ieși în relief; **etwas zur ~ bringen** a pune în valoare, a scoate în relief; **sich ~ verschaffen** a se impune; **dem Gesetz(e) ~ verschaffen** a face să se respecte legen. **3.** *(muz.)* valoare, durată a notei.
Gẹltungsbedürfnis, *-ses, n. sg.* ambiție, tendință, nevoie de a se impune, de a ajunge la renume.
Gẹltungsbereich, *-(e)s, -e, m.* (și *n.)* zonă, sferă de valabilitate; domeniu de aplicabilitate.
Gẹltungsdauer *f. sg.* durată, termen de valabilitate.
Gẹltungsdrang, *-(e)s, m. sg.* v. Geltungsbedürfnis.
Gẹltungsgebiet, *-(e)s, -e, n.* v. Geltungsbereich.
gẹltungslos *adj.* nevalabil, ieșit din vigoare.
Gẹltungs|sucht *f. sg.* ambiție, manie de a se impune.
Gẹltvieh, *-s, n., sg. (reg.)* vite sterpe.
Gelübde, *-s, -, n.* legământ, făgăduială solemnă, juruință; **ein ~ tun** (sau **ablegen**) a făgădui solemn, a face un legământ, a jurui.
Gelụmpe, *-s, -, n. (fam.)* **1.** cârpe, zdrențe, deșeuri textile; *(peior.)* boarfe. **2.** viață ușuratică.
gelụngen **I.** *part. trec.* de la gelingen. **II.** *adj. (fam.)* reușit, hazliu; **das ist (wirklich) ~!** aceasta e (într-adevăr) una bună! **ein ~er Mensch** un om cu haz; **er sieht ~ aus** arată nostim.
Gelüst, *-(e)s, -e*, **Gelüste**, *-s, -, n.* dorință, poftă; **seine ~e befriedigen** a-și satisface poftele; **ein ~ nach etwas haben** a râvni la ceva.
gelüsten, *gelüstete, gelüstet (du gelüstest, er gelüstet), vb. (h) intr.* și *tr.* a avea poftă, a dori, a pofti, a râvni; **er tut, was ihn gelüstet** face ceea ce poftește; *(impers.)* **es gelüstet mich nach einer Tasse Kaffee** mi-e poftă de o ceașcă cu cafea; **ich tue, wonach mich gelüstet** fac ceea ce-mi place, ce poftesc.
Gelüsten, *-s, n. sg.* v. Gelüst.
gelüstig *adj.* **1.** dornic, pofticios. **2.** senzual, lasciv.
Gẹlze, *-n, f. (reg.)* scroafă castrată.
gẹlzen, *gelzte, gegelzt (du, er gelzt), vb. (h) tr. (reg.)* a castra, a scopi, a jugăni.
Gẹlzenleichter, **Gẹlzer**, *-s, -, m. (reg.)* jugănar (în special de porci).
Gẹlzung, *-en, f. (reg.)* castrare, scopire, jugănire.
gemach **I.** *adv.* **1.** încetul cu încetul, treptat; ușurel; **nur ~!** încetișor! **2.** pe îndelete. **II.** *adj. (înv.)* tihnit, comod.
Gemach, *-(e)s, -mächer (poet.* și *-e), n.* **1.** *(poet.)* încăpere, cameră; **die Gemächer der Burg** camerele, încăperile castelului, cetății. **2.** *sg. (înv.)* calm; **nur mit ~** ia-o încet, cu calm. **3.** *(reg.)* casă, clădire.
gemächlich *adj.* **1.** încet, domol, calm, liniștit, fără grabă; **in einem ~en Ton** cu un ton, cu o voce calm(ă), liniștit(ă). **2.** comod, tihnit, confortabil; **ein ~es Leben führen** a duce o viață tihnită; *(adv.)* **~ wohnen** a locui confortabil.
Gemächlichkeit *f. sg.* **1.** încetineală, comoditate. **2.** tihnă, confort.
gemachsam *adj. (înv.)* v. gemächlich.
gemacht **I.** *part. trec.* de la machen. **II.** *adj. (fam.)* **1.** aranjat, cu situația făcută; **ein ~er Mann** un om făcut, cu situație, bine aranjat. **2.** prefăcut, artificial; **mit ~er Freude** cu bucurie prefăcută. **3.** *interj.* **~!** de acord! gata!

Gemächt, *-(e)s, -e*, **Gemächte**, *-s, -, n.* **1.** *(înv.)* organe genitale (ale bărbatului). **2.** *(peior.)* ființă, creatură. **3.** *(peior.)* lucru slab, cârpeală.
Gemächtlheit *f. sg.* prefăcătorie, fandoseală, artificialitate; afectare.
Gemahl, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* (și *poet.*) **Gemahl**, *-(e)s, -e, n.* soț(ie).
gemahnen, *gemahnte, gemahnt, vb. (h) tr. (an* cu *ac.)* a aminti, a aduce aminte; **er gemahnt ihn an sein Versprechen** îi amintește de promisiunea sa; **diese Tafel gemahnt an die Opfer des Unglücks** această placă (comemorativă) amintește de victimele catastrofei.
Gemäkel, *-s, n. sg. (fam.)* observații pedante, cicăleală, pisălogeală.
Gemälde, *-s, -, n.* **1.** pictură, tablou. **2.** *(fig.)* descriere.
Gemälde|aus|stellung, *-en, f.* expoziție de pictură, de tablouri.
Gemäldegalerie, *-n* [-ri:ən], *f.* galerie de pictură, pinacotecă.
Gemälderahmen, *-s, -, m.* ramă (de pictură), cadru.
Gemäldesammlung, *-en, f.* colecție de picturi, de tablouri.
Gemang, *-(e)s, -e, m. (rar)* **1.** amestec. **2.** nutreț amestecat.
Gemangfutter, *-s, n. sg.* nutreț amestecat.
Gemansche, *-s, n. sg.* **1.** *(fam.)* amestecătură, talmeș-balmeș. **2.** *(pop.)* plescăit, molfăit.
Gemarkung, *-en, f.* **1.** hotar, graniță. **2.** întindere teritorială, teritoriu a(l) unei comune.
Gemarterte, *-n, -n (ein Gemarterter) m.* și *f.* torturat(ă).
gemasert *adj. (despre lemne)* cu vine; moarat.
gemäß *adj.* și *prep.* (cu *dat.*) conform, potrivit cu, după; **eine seinen Kenntnissen ~e Arbeit** o muncă potrivită cu cunoștințele sale; **dem Original ~** conform cu originalul; **einer Sache ~ sein** a corespunde cu ceva.
Gemäß, *-es, -e, n. (înv.)* vas; măsură.
Gemäßheit *f. sg.* conformitate; **in ~ deines Wunsches** după dorința ta.
gemäßigt I. *part. trec.* de la mäßigen. **II.** *adj.* moderat, cumpătat; **~es Klima** climă temperată.
Gemaßregelte, *-n, -n (ein Gemaßregelter), m.* și *f.* sancționat(ă) (în cadrul serviciului).
Gemäuer, *-s, n. sg. (poet.)* ziduri; **altes ~** ruine.
Gemaule, *-s, n sg. (fam.)* bombăneală, mormăit.
Gemecker, *-s*, **Gemeckere**, *-s, n. sg.* **1.** behăit (de capră). **2.** *(pop.)* cicăleală.
gemein *adj.* **1.** comun, obișnuit, răspândit; **der ~e Verstand** rațiunea omului simplu, de rând; **~es Metall** metal simplu; *(înv.)* **~er Tag** zi de lucru; **das ~e Volk** poporul de rând, vulgul. **2.** *(înv.)* public, general, obștesc; **auf ~e Kosten** pe socoteală publică; **der ~e Nutzen** folosul obștesc. **3.** *(mil.)* negradat, simplu; **der ~e Soldat** soldatul simplu. **4.** comun; **er hat nichts mit ihm ~** nu are nimic comun cu el; **unser ~es Los** soarta noastră comună; *(pop.)* **sich mit jm. ~ machen** a se înhăita cu cineva, a se bate pe burtă cu cineva. **5.** ordinar, josnic, trivial; **~e Tat** faptă josnică, nemernică; *(adverbial)* **~ handeln** a proceda josnic; **~e Witze** bancuri, glume ordinare, triviale; **das ist ~** aceasta este josnic.
Gemein|acker, *-s, -äcker, m.* v. Gemeindeacker.
Gemein|anger, *-s, -, m.* pășune comunală, izlaz.
Gemein|arbeit, *-en, f.* muncă în comun.
Gemeinbesitz, *-es, -e, m.* proprietate comună.
Gemeinde, *-n, f.* **1.** comună, sat. **2.** obște. **3.** *(fam.)* primărie comunală, a satului. **4.** *(bis.)* comunitate religioasă; parohie, enorie. **5.** adepți.
Gemeinde|abgaben *pl.* impozit comunal, taxe municipale.
Gemeinde|acker, *-s, -äcker, m.* ogor comunal.
Gemeindeältesten *pl.* bătrâni ai satului.
Gemeinde|amtmann, *-(e)s, -männer, m. (elv.)* v. Gemeindevorstand **(2)**.
Gemeinde|anger, *-s, -, m.* **1.** pășune comunală, izlaz. **2.** ecarisaj.
Gemeinde|arbeit, *-en, f.* muncă obștească, în folosul comunei; muncă în folosul comunității bisericești.
Gemeinde|ausgaben *f. pl.* cheltuieli comunale, municipale.
Gerneinde|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet comunal.
Gemeindebe|amte, *-n, -n (ein Gemeindebeamter), m.* funcționar comunal.
Gemeindebe|amtin, *-nen, f.* funcționară comunală.
Gemeindebedienstete, *-n, -n (ein Gemeindebediensteter) m.* și *f.* persoană din serviciul comunal.
Gemeindebefürsorgte, *-n, -n (ein Gemeindebefürsorgter), m.* persoană întreținută de comună.
Gemeindebe|hörde, *-n, f.* autoritate comunală, locală.
Gemeindebesitz, *-es, -e, m.* proprietate comunală, publică, obștească.
Gemeindebezirk, *-(e)s, -e, m.* circumscripție, ocol.
Gemeindebote, *-n, -n*, **Gemeindediener**, *-s, -, m. (înv.)* servitor comunal.
gemeinde|eigen *adj.* de proprietate comunală, obștească; **~er Wald** pădure comunală.
Gemeinde|eigentum, *-s, -tümer, n.* proprietate a comunei, a municipiului.
Gemeinde|einnahmen *pl.* încasări comunale.
Gemeinde|einkommen|steuer, *-n, f.* impozit comunal asupra venitului.
Gemeindefinanzen *pl.* finanțe comunale.
Gemeindeflur, *-en, f.* ogoare care țin de teritoriul unei comune.
Gemeindegelder *pl.* fonduri ale comunei.
Gemeindeglied, *-(e)s, -er, n.* **1.** membru al comunei, al comunității. **2.** *(bis.)* enoriaș.
Gemeindegut, *-(e)s, -güter, n.* v. Gemeindeeigentum.
Gemeinde|haus, *-es, -häuser, n.* **1.** primărie. **2.** casă comunală; clădire a comunității.
Gemeinde|haushalt, *-(e)s, -e, m.* buget comunal.
Gemeinde|helfer, *-s, -, m. (bis.)* diacon, asistent social al comunității.
Gemeinde|hirt, *-en, -en, m.* cioban al comunei, al satului.
Gemeinde|hotter, *-s, -, m. (reg.)* teritoriu al comunei.
Gemeindekasse, *-n, f.* **1.** casierie comunală. **2.** bani publici, fonduri comunale; casierie comunală.
Gemeindekindergarten, *-s, -gärten, m.* grădiniță comunală.
Gemeindekirchenrat, *-(e)s, -räte, m.* consiliu parohial comunal.
Gemeindekosten *pl.* cheltuieli comunale.
Gemeindeland, *-(e)s, n. sg.* pământ obștesc, comunal.
Gemeindemitglied, *-(e)s, -er, n.* v. Gemeindeglied **(2)**.
Gemeindenotar, *-s, -e, m.* notar comunal.
Gemeinde|ordnung, *-en, f.* legislație (referitoare la organizarea și administrația) comunală.
Gemeindepflege *f. sg. (bis. ev.)* asistență socială a comunității.
Gemeinde|rat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consilier comunal. **2.** consiliu comunal.
Gemeinderatbeschluss, *-es, -beschlüsse, m.* hotărâre a consiliului municipal comunal.
Gemeinderätin, *-nen, f.* consilieră comunală.
Gemeinderats|sitzung, *-en, f.* ședință a consiliului comunal.
Gemeinderatswahl, *-en, f.* alegeri de consiliu comunal.
Gemeinde|saal, *-(e), -säle, m.* sală care aparține comunității, obștei.
Gemeindesache, *-n, f.* problemă, chestiune comunală
Gemeindesäckel, *-s, -, n. (glumeț)* v. Gemeindekasse **(2)**.
Gemeindeschule, *-n, f.* școală comunală.
Gemeindeschulwesen, *-s, n. sg.* învățământ comunal.
Gemeindeschwester, *-n, f.* soră medicală angajată de comună, de comunitate.
Gemeinde|steuer, *-n, f.* impozit comunal.
Gemeindetyp, *-(e)s, -en, m.* tip de comună, comunitate.
Gemeinde|umlage *pl.* taxe comunale.
gemeindeutsch *adj.* **1.** propriu tuturor germanilor. **2.** propriu limbii germane comune; german comun.
Gemeindeutsch, *-(s)*, și **Gemeindeutsche**, *-(n), n. sg.* limbă germană comună.
Gemeindeväter *pl. (fam.)* reprezentanți, consilieri comunali.
Gemeindeverband, *-(e)s, -bände, m.* uniune comunală; comună (compusă din mai multe sate).
Gemeindeversammlung, *-en, f.* (și *jur.*) adunare comunală.
Gemeindevertreter, *-s, -, m.* **1.** reprezentant al comunei. **2.** *(bis.)* delegat al enoriașilor.
Gemeindevertretung, *-en, f.* **1.** delegație comunală; reprezentanță comunală. **2.** *(bis.)* delegație a enoriașilor; reprezentanță a enoriașilor.
Gemeindeverwaltung, *-en, f.* administrație comunală.
Gemeindevor|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** comitet, birou (de conducere) al comunei. **2.** primar al comunei.
Gemeindevor|steher, *-s, -, m.* primar; președinte al unei comune.
Gemeindewahl, *-en, f.* alegere comunală.
Gemeindewald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure comunală.
Gemeindeweg, *-(e)s, -e, m.* drum comunal.
Gemeindeweide, *-n, f.* izlaz, imaș comunal.
Gemeindewiese, *-n, f.* pășune comunală.
Gemeindewohnung, *-en, f.* locuință comunală.
Gemeindezentrum, *-s, -zentren, n.* complex de clădiri și amenajări pentru scopuri sociale și administrative.
gemeindlich *adj.* comunal; *(bis.)* parohial.
Gemeine[1], *-n, -n (ein Gemeiner), m.* **1.** *(mil., înv.)* soldat de rând, fără grad. **2.** *(ist.)* **die ~n** starea a treia; **Haus der ~n** Camera Comunelor (în Anglia).
Gemeine[2], *-n, f. (înv.)* comunitate religioasă, parohie.
Gemeine[3], *-n (etwas Gemeines), n. sg.* **1.** (ceea ce este) comun, obișnuit, general. **2.** (ceea ce este) josnic, ordinar, trivial, vulgar.
Gemein|eigentum, *-s, n. sg.* proprietate obștească; **~ an (Grund und) Boden** proprietate obștească asupra pământului.
gemeinfasslich *adj.* pe înțelesul tuturor, ușor de înțeles, popular.
Gemeinfasslichkeit *f. sg.* caracter popular, pe înțelesul tuturor.
gemeinfrei *adj. (ist.)* liber, cu libertate publică.
gemeingefährlich *adj.* periculos pentru comunitate, pentru interesele obștești, pentru securitatea publică.
Gemeingefühl, *-(e)s, n. sg.* v. Gemeinschaftsgefühl.
Gemeingeist, *-(e)s, m. sg.* v. Gemeinschaftsgeist.
Gemeingericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal obștesc.
gemeingermanisch *adj. (lingv.)* germanic comun.
gemeingültig *adj.* general valabil, valabil în general, valabil pretutindeni.
Gemeingut, *-(e)s, n. sg.* bun public, bun obștesc; **zum ~ machen** a face să fie de domeniu public.
Gemeinhaftung, *-en, f.* răspundere, responsabilitate colectivă.
Gemeinheit, *-en, f.* **1.** josnicie; vulgaritate, trivialitate; infamie; mojicie; brutalitate. **2.** *(înv.)* comunitate. **3.** *(înv.)* proprietate comună.
gemeinhin, gemeiniglich *adv.* în genere, de cele mai multe ori, de obicei.
Gemein|interesse, *-s, -n, n.* interes comun, colectiv.
Gemeinjahr, *-(e)s, -e, n.* an obișnuit.
Gemeinkosten *pl. (ec.)* cheltuieli generale, nelegate de producție.
Gemeinkosten|analyse, *-n, f.* analiză a costurilor generale.
Gemeinkostenplanung, *-en, f.* planificare, predeterminare a costurilor generale.
Gemeinkosten|anteil, *-(e)s, -e, m.* parte din costurile generale.
Gemeinkostenrechnung, *-en, f.* calcul al costurilor generale.
Gemeinkostensenkung, *-en, f.* diminuare a costurilor comune.
Gemeinkostenzuschlag, *-(e)s, -schläge, m.* adaos, supliment la costurile generale.
gemeinkundig *adj.* de notorietate publică, bine cunoscut.
Gemeinlastprinzip, *-s, -ien* [-iən], *n.* principiu al sarcinii purtate în comun.
Gemein|nutz, *-es, m. sg.* folos obștesc.
gemein|nützig *adj.* de folos obștesc; **~es Unternehmen** întreprindere de folos obștesc.
Gemein|nützigkeit *f. sg.* folos public, obștesc.
gemein|nützlich *adj.* v. gemeinnützig.
Gemeinplatz, *-es, -plätze, m.* loc comun, banalitate.
Gemeinprodukt, *-(e)s, -e, n.* produs comun.
Gemeinrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept comun.
gemeinrechtlich *adj.* de drept comun.
gemeinsam I. *adj.* comun; **unser ~er Freund** prietenul nostru comun; **~e Kasse machen** a găsi o bază comună; **die ~en Angelegenheiten** chestiunile comune; **mit jm. ~e Sache machen** a face cauză comună cu cineva, a se uni, a se alia cu cineva; **etwas mit jm. ~ haben** a avea ceva cu cineva în comun; *(mat.)* **~er Teiler** divizor comun; **~es Vielfaches** multiplu comun. **II.** *adv.* împreună, laolaltă.
Gemeinsamkeit, *-en, f.* comunitate.
gemeinschädlich *adj.* vătămător, dăunător pentru comunitate, pentru binele obștesc.

Gemeinschaft, *-en, f.* **1.** comunitate; societate; **friedliche ~ der Völker** comunitate pașnică a popoarelor; **sich in die ~ eingliedern** a se încadra în societate. **2.** solidaritate, înțelegere. **3.** relații, legături; **eheliche ~** comunitate conjugală; **in ~ mit** împreună cu. **4.** organizație, asociație; **einer ~ beitreten** a adera la o asociație, la o uniune.

gemeinschaftlich I. *adj.* comun; **auf ~e Rechnung** pe socoteală comună; **~es Eigentum** proprietate comună, obștească. **II.** *adv.* împreună, în comun.

Gemeinschaftlichkeit *f. sg.* **1.** comunitate. **2.** înțelegere, concordie.

Gemeinschafts|antenne, *-n, f. (tv.)* antenă colectivă.

Gemeinschafts|anschluss, *-es, -schlüsse, -m. (tel.)* racordare colectivă.

Gemeinschafts|arbeit, *-en, f.* **1.** muncă în colectiv. **2.** lucrare, operă colectivă, făcută, scrisă în colaborare.

Gemeinschafts|aufgabe, *-n, f.* sarcină ce revine comunității.

Gemeinschaftsbei|hilfe, *-n, f.* ajutor comunitar.

Gemeinschaftsbeitrag, *-(e)s, -beiträge, m.* contribuție comunitară.

Gemeinschaftsbesitz, *-es, -e, m.* v. Gemeinbesitz.

Gemeinschaftsbewusst|sein, *-s, n. sg.* conștiință colectivă.

Gemeinschafts|einrichtung, *-en, f.* instituție colectivă; întreprindere de folos obștesc.

Gemeinschafts|ehe, *-n, f.* căsătorie în grup.

Gemeinschafts|erziehung, *-en, f.* educație în, prin și pentru colectiv.

Gemeinschaftsfahrt, *-en, f.* excursie colectivă.

Gemeinschaftsfonds [-fõ:], -[-fõ:s], -[-fõ:s], *m.* fonduri comunitare, fonduri comune.

gemeinschaftsfremd *adj.* asocial, antisocial.

Gemeinschaftsgefühl, *-(e)s, n. sg.* simț social, sentiment de solidaritate, de colectiv.

Gemeinschaftsgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit social, de solidaritate, de colectiv.

Gemeinschaftsgrab, *-(e)s, -gräber, n.* groapă comună.

Gemeinschaftshaftung, *-en, f.* responsabilitate, răspundere comună, colectivă.

Gemeinschaftshilfe *f. sg.* ajutor colectiv.

Gemeinschaftskonto, *-s, -s* și *-ten* (sau *-ti), n.* cont colectiv, comun.

Gemeinschaftsküche, *-n, f.* **1.** bucătărie comună. **2.** bucătărie la o cantină, la un restaurant.

Gemeinschaftsleben, *-s, n. sg.* viață în colectiv; viață în comun, obștească.

Gemeinschaftsliste, *-n, f.* listă colectivă, listă comună.

Gemeinschafts|organ, *-s, -e, n.* organ comunitar.

Gemeinschafts|praxis, *-praxen, f.* cabinet medical folosit de mai mulți medici.

Gemeinschaftsraum, *-(e)s, -räume, m.* cameră comună, pentru toată familia; sufragerie.

Gemeinschaftsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept comunitar.

Gemeinschafts|schule, *-n, f.* școală care poate fi urmată de toți, indiferent de confesiune.

Gemeinschafts|sinn, *-(e)s, m. sg.* v. Gemeinschaftsgeist.

Gemeinschafts|unternehmen, *-s, -n, n.* acțiune, întreprindere comună.

Gemeinschaftsvermögen, *-s, -, n. sg.* patrimoniu comun.

Gemeinschaftsverpflegung, *-en, f.* aprovizionare publică, colectivă.

Gemeinschaftswerbung, *-en, f.* publicitate colectivă.

Gemeinschaftswohnung, *-en, f.* locuință comună.

Gemeinschuld, *-en, f. (com.)* total al datoriilor falitului.

Gemeinschuldner, *-s, -, m. (com)* falit, persoană aflată în stare de faliment.

Gemeinsinn, *-(e)s, m. sg.* spirit de colectiv, de solidaritate; devotament față de binele public.

Gemein|sprache, *-n, f.* limbă comună.

Gemein|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* proverb.

Gemeinturnen, *-s, n. sg.* gimnastică în colectiv.

gemeinver|ständlich *adj.* v. gemeinfasslich.

Gemeinver|ständlichkeit *f. sg.* v. Gemeinfasslichkeit.

Gemeinweide, *-n, f.* v. Gemeinanger.

Gemeinwesen, *-s, n. sg.* **1.** comunitate, colectivitate; instituție publică. **2.** probleme publice, treburi obștești.

Gemeinwirtschaft, *-en, f.* gospodărie, administrare colectivă, obștească.

Gemeinwohl, *-s, n. sg.* bine public, bunăstare obștească.

Gemellus, -, *-melli, m. (med.)* geamăn.

Gemenge, *-s, -, n* **1.** amestec, amalgam. **2.** învălmășeală, bătaie; **mit jm. ins ~ kommen** a se lua la bătaie cu cineva. **3.** *(agr.)* cultură mixtă, combinație de culturi pe aceeași porțiune de teren.

Gemenge|lage, *-n, f. (agr.)* situație, dispoziție a terenurilor izolate, împrăștiate, necomasate.

gemengeliert *adj. (pop.)* amestecat.

Gemengeschneider, *-s, -, m. (agr.)* tocătoare de paie, mașină de tocat paie.

Gemengkorn, *-(e)s, n. sg.* semințe amestecate.

Gemengsaat, *-en, f.* semănătură mixtă, cu culturi diferite.

Gemengschäfer, *-s, -, m. (înv.)* cioban tocmit (care are dreptul să pășuneze și oile sale proprii).

Gemengsel, *-s, -, n.* amestecătură, încurcătură, talmeș-balmeș.

Gemerk, *-(e)s, -e*, **Gemerke**, *-s, -, n.* **1.** semn, indiciu. **2.** *(vân.)* urmă de sânge (lăsată de vânatul rănit). **3.** *(lit., înv.)* carte de reguli, regulament (la maeștrii cântăreți).

gemessen I. *part. trec.* de la messen. **II.** *adj.* **1.** măsurat, cumpănit; cumpătat, sobru, ponderat, moderat; **~e Worte** cuvinte măsurate; **er hielt ~en Abstand** a păstrat distanța cuvenită. **2.** demn; solemn, grav; **mit ~en Schritten** cu pași gravi.

Gemessenheit *f. sg.* **1.** cumpătare; sobrietate; rezervă. **2.** gravitate. **3.** precizie categorică.

Gemetzel, *-s, -, n. (mil.)* măcel, masacru.

gemieden *part. trec.* de la meiden.

Geminata, *-ten* (și *-natä), f.* consoană geminată, dublă.

Gemination, *-en, f.* **1.** *(lingv.)* geminare, dublare a unei consoane. **2.** repetare a unui cuvânt.

geminieren, *geminierte, geminiert, vb. (h) tr. (lingv.)* a gemina, a dubla.

Gemisch, *-es, -e, n.* **1.** amestec; **ein buntes ~** un amestec variat, pestriț; **ein ~ widersprechender Gefühle** un amestec de sentimente opuse. **2.** *(chim.)* amestec; mixtură; **ein brennbares ~** un amestec combustibil.

Gemischmaterial, *-s, -ien* [-liən], *n. (tehn.)* material mixt.

gemischt I. *part. trec.* de la mischen. **II.** *adj.* **1.** amestecat, neomogen, mixt, eterogen; *(mat.)* **ein ~er Bruch** o fracție mixtă; *(fig.)* **mit ~en Gefühlen** cu sentimente amestecate; **eine ~e Kommission** o comisie mixtă. **2.** *(pop.)* dubios; **eine ~e Gesellschaft** o societate dubioasă.

Gemischt|heit *f. sg.* **1.** amestec. **2.** eterogenitate.

gemischtnational *adj.* de naționalitate mixtă.

gemischt|sprachig *adj.* în mai multe limbi, poliglot.

Gemischtwaren *pl.* (mărfuri de) băcănie.

Gemischtwarengeschäft, *-(e)s, -e, n.* băcănie.

Gemischtwarenhändler, *-s, -, m.* băcan.

Gemischtwarenhandlung, *-en, f.* v. Gemischtwarengeschäft.

gemischtwirtschaftlich *adj.* cu economie mixtă.

Gemischver|hältnis, *-ses, -se, n. (termo.)* raport de amestec, dozaj.

Gemischvorwärmung *f. sg. (termo.)* preîncălzire a amestecului.

Gemme, *-n, f.* gemă.

Gemmoglyptik *f. sg.* artă de a grava geme.

gemocht *part. trec.* de la mögen.

gemohrt *adj. (text.)* moarat, cu ape.

gemolken *part. trec.* de la melken.

Gemorde, *-s, n. sg.* omoruri, ucideri, asasinate.

Gemsbart, *-(e)s, -bärte, m.* v. Gämsbart.

Gemsbock, *-(e)s, -böcke, m.* v. Gämsbock.

Gemse, *-n, f. (zool.)* v. Gämse.

Gems(en)geier, *-s, -, m.* v. Gäms(en)geier.

gemsfarben *adj.* v. gämsfarben.

Gemsjäger, *-s, -, m.* v. Gämsjäger.

Gemsleder, *-s, n. sg.* v. Gämsleder.

gemsledern *adj.* v. gämsledern.

Gemswurz *f. sg. (bot.)* v. Gämswurz.

Gems|zicklein, *-s, -,* v. Gämszicklein.

Gems|ziege, *-n, f.* v. Gämsziege.

Gemuffel, *-s, sg. n.* **1.** veșnică mestecare. **2.** ursuzenie, îmbufnare.

Gemüll, *-(e)s, n. sg. (fam.)* moloz, dărâmături; gunoi.

Gemünde, *-s, n. sg. (reg.)* gură, vărsare, îmbucătură (a unui râu).

Gemunkel, *-s, n. sg.* **1.** șoapte. **2.** zvon(uri); **es geht ein ~** umblă un zvon, se zvonește.

Gemurmel, *-s, n. sg.* murmur, murmăit.

Gemurre, *-s, n. sg.* **1.** mârâit. **2.** *(fig.)* murmur de protest, rumoare.

Gemüse, *-s, -, n.* **1.** zarzavat, legume; **junges ~ a)** zarzavat proaspăt; **b)** *(fig., fam.)* oameni tineri, tineret. **2.** mâncare de legume.

Gemüse|ampfer, *-s, m. sg. (bot.)* măcriș *(Rumex patientia).*

Gemüse|anbau, *-(e)s, m. sg.* cultură de legume, legumicultură.

Gemüse|anbaugebiet, *-(e)s, -e, n.* zonă legumicolă.

Gemüse|anfall, *-(e)s, -fälle, m.* recoltă de legume.

Gemüse|arten *pl.* feluri de legume.

Gemüsebau, *-(e)s, m. sg.* cultură a legumelor, legumicultură.

Gemüsebauer, *-s, -, m.* cultivator de legume, grădinar, zarzavagiu.

Gemüsebeet, *-(e)s, -e, n.* strat de legume.

Gemüsebeilage, *-n, f. (cul.)* garnitură de legume.

Gemüsebohne, *-n, f.* fasole de sămânță.

Gemüse|eintopf, *-(e)s, -töpfe, m.* mâncare scăzută din legume diferite, ghiveci.

Gemüsefeld, *-(e)s, -er, n.* teren cultivat cu legume.

Gemüsefrau, *-en, f.* negustoreasă de legume, zarzavagioaică.

Gemüsegarten, *-s, -gärten, m.* grădină de zarzavat; *(fam.)* **heute Mittag gibt es quer durch den ~** azi la prânz avem ciorbă de legume.

Gemüsegärtner, *-s, -, m.* cultivator de zarzavat, grădinar, zarzavagiu.

Gemüsegeschäft, *-(e)s, -e, n.* v. Gemüsehandlung.

Gemüse|handel, *-s, m. sg.* comerț cu legume.

Gemüse|händler, *-s, -, m.* negustor de legume, zarzavagiu.

Gemüse|handlung, *-en, f.* prăvălie de zarzavaturi.

Gemüsekohl, *-(e)s, m. sg. (bot.)* varză-creață *(Brassica oleracea).*

Gemüsekonserve [-və], *-en, f.* conservă de legume.

Gemüsekorb, *-(e)s, -körbe, m.* coș pentru legume.

Gemüseladen, *-s, -läden, m.* v. Gemüsehandlung.

Gemüsemarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață de legume și zarzavaturi.

Gemüsepflanzen *pl. (bot.)* leguminoase.

Gemüseplatte, *-n, f. (cul.)* garnituri de diferite legume.

Gemüseplatt|erbse, *-n, f. (bot.)* lintea-pratului, bobușor *(Lathyrus pratensis).*

Gemüseproduktion, *-en, f.* producție de legume.

Gemüseproduzent, *-en, -en, m.* producător de legume.

Gemüsesaft, *-(e)s, -säfte, m.* suc de legume.

Gemüseschüssel, *-n, f.* castron pentru legume.

Gemüse|sorte, *-n, f.* sortiment de legume.

Gemüse|spargel, *-s, -, m. (bot.)* sparanghel *(Asparagus officinalis).*

Gemüsesuppe, *-n, f.* supă de zarzavat.

Gemüsezucht *f. sg.* v. Gemüsebau.

Gemüsezüchter, *-s, -, m.* v. Gemüsebauer.

gemüßigt *adj.* obligat, constrâns; **sich ~ sehen** a se vedea constrâns.

gemusst *part. trec.* de la müssen.

Gemüt, *-(e)s, -er, n.* **1.** suflet, fire, inimă, sentiment; **fröhliches ~** fire veselă; **edles ~** fire nobilă; **ein Mensch von ~** un om cu suflet; **er hat kein ~** n-are inimă; **er ist ganz ~** e numai suflet; **sich** *(dat.)* **etwas zu ~e führen a)** a fi pătruns de ceva; **jm. auf's ~ schlagen** a deprima pe cineva; **jm. nach dem ~e sprechen** a convinge pe cineva prin vorbe plăcute; **b)** *(fam.)* a bea sau a mânca ceva (bun). **2.** *pl. (articulat)* spiritele; **die ~er sind erregt** spiritele sunt agitate.

gemütlich *adj.* **1.** confortabil, comod; plăcut; **ein ~es Zimmer** o cameră plăcută. **2.** încet, fără agitație, fără supărare, pașnic, blând; **wir haben Zeit, ~ Kaffee zu trinken** avem timp să bem pe îndelete o cafea; **nur immer ~!** ușurel! fără supărare! fără nervi! **3.** *(fam.)* de treabă; **er ist ein ~er Kerl** e un băiat de treabă.

Gemütlichkeit *f. sg.* **1.** atmosferă plăcută. **2.** comoditate; **da hört die ~ auf!** aceasta întrece limitele! asta e prea de tot!

Gemüts|anlage, *-n, f.* fire, temperament, structură sufletească, înclinaţie (sufletească).
gemüts|arm *adj.* sărac în simţire, fără inimă.
Gemüts|art, *-en, f.* stare sufletească, suflet; fire, temperament.
Gemüts|athlet, *-en, -en, m. (glumeţ)* om nepăsător, veşnic bine dispus.
Gemütsbeschaffenheit, *-en, f.* v. Gemütsart.
Gemütsbewegung, *-en, f.* emoţie, afect.
Gemütsdepression, *-en, f.* deprimare sufletească, nelinişte.
Gemüts|erschütterung, *-en, f.* şoc psihic; zguduire sufletească.
Gemütsfassung *f. sg.* cumpăt; stare de spirit.
gemütskrank *adj.* bolnav sufleteşte, cuprins de depresiune sufletească, melancolic (într-un grad patologic).
Gemütskrankheit, *-en, f.*, **Gemütsleiden**, *-s, -, n.* depresiune, boală psihică, melancolie (patologică).
Gemütsleben, *-s, n. sg.* viaţă sufletească.
gemüt(s)los *adj.* fără inimă, fără suflet.
Gemüt(s)losigkeit *f. sg.* lipsă de suflet, de inimă, de sentimente umane.
Gemütsmensch, *-en, -en, m.* **1.** om sensibil, cu suflet. **2.** om calm, liniştit. **3.** *(iron.)* om ordinar, grosolan.
Gemütsneigung, *-en, f.* înclinaţie sufletească.
Gemütsregung, *-en, f.* simţământ; impuls sufletesc.
gemüt(s)reich *adj.* cu mult suflet.
Gemütsruhe *f. sg.* calm, linişte sufletească, echilibru sufletesc.
Gemüts|stärke, *-n, f.* putere sufletească.
Gemüts|stimmung, *-en, f.* stare, dispoziţie sufletească.
Gemüts|unruhe, *-n, f.* nelinişte, tulburare sufletească.
Gemütsver|anlagung *f. sg.* v. Gemütsanlage.
Gemütsverfassung *f. sg.* v. Gemütsstimmung.
gemüt(s)voll *adj.* cu suflet, cu inimă, cu mult sentiment.
Gemütswallung, *-en, f.* emoţie, agitaţie sufletească.
Gemütswelt *f. sg.* lume a sentimentelor; lume interioară.
Gemüts|zu|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Gemütsstimmung.
gen *prep.* (cu *ac.*) *(poet.)* spre, către; ~ **Bethlehem** la Betleem.
gen. *presc.* de la genannt.
Gen, *-s, -e, n. (biol.)* genă.
Gen. *presc.* de la Genitiv.
genannt I. *part. trec.* de la nennen. **II.** *adj.* numit.
genant [ʒe-] *adj.* jenant, penibil, neplăcut.
genarbt *adj.* **1.** *(bot.)* cu stigmat. **2.** *(despre piele)* cu cicatrice. **3.** *(despre suprafeţe)* granulat, granulos.
genas *pers.* 1, 3 *ind. imperf.* de la genesen.
genäschig *adj. (reg.)* lacom de dulciuri.
Genäschigkeit *f. sg. (reg.)* lăcomie de dulciuri.
Genäsel, *-s, n. sg.* vorbire pe nas, fonfăit.
genau I. *adj.* **1.** exact, precis; **eine ~e Schilderung** o descriere exactă; **die ~e Zeit** ora exactă. **2.** minuţios; econom, cumpătat în cheltuieli, păstrător; **Mutter ist sehr ~** mama este foarte econoamă. **3.** strâns, apropiat; **~e Bekanntschaft** cunoştinţă apropiată. **4.** *(în expr.)* **der ~e Preis** preţul cel din urmă; **mit ~er Not** cu mare greutate; cu chiu, cu vai; în ultimul moment. **II.** *adv.* **1.** exact, precis, cu exactitate, cu precizie, cu de-amănuntul; **~er betrachtet** privit mai îndeaproape; **etwas ~er kennen** a cunoaşte ceva foarte bine; **es ist ~ dasselbe** este exact acelaşi lucru; **~ so viel wie...** exact atât cât... **2.** în mod strict, riguros; **etwas ~ nehmen a)** a fi foarte meticulos, minuţios în executarea unui lucru; **b)** a înţelege ceva întocmai, ad litteram; **er nimmt es mit der Wahrheit nicht so ~** nu respectă întocmai adevărul.
genau genommen *adv.* vorbind exact; mai exact; în sens strict, riguros.
Genauigkeit *f. sg.* **1.** exactitate, precizie, minuţiozitate. **2.** rigurozitate, severitate. **3.** exactitate, cumpătare riguroasă în materie de bani; spirit de economie.
Genauigkeits|abschätzung, *-en, f.* evaluare, estimare precisă.
Genauigkeitsdrehbank, *-bänke, f.* strung de precizie.
Genauigkeitsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de precizie.
Genauigkeitsgrenze, *-n, f.* limită de precizie.
Genauigkeitsmaß, *-es, -e, n.* măsură de precizie.
Genauigkeitsverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere de precizie.
genauso *adv.* exact la fel, întocmai; **~ viele Freunde** la fel de mulţi prieteni; **~ gut** la fel de bine; **~ häufig** la fel de des; **~ lange** la fel de mult timp.
Gendarm [ʒã- şi ʒan-], *-en, -en, m.* **1.** jandarm, poliţist; membru al corpului de gardă. **2.** *(alpinism)* stâncă în formă de turn.
Gendarmerie, *-n, f.* **1.** jandarmerie. **2.** cazarmă a jandarmeriei.
Gendarmerie|inspektor, *-s, -en, m.* inspector al jandarmeriei.
Gendarmeriekaserne, *-n, f.* cazarmă a jandarmeriei.
Gendarmeriekommando, *-s, -s, n.* **1.** comandament al jandarmeriei. **2.** detaşament de jandarmi.
Gendarmeriepatrouille [-trUljə], *-n, f.* patrulă de jandarmi.
Gendarmerieregiment, *-(e)s, -er, n.* regiment de jandarmi.
Gendarmerie|station, *-en*, **Gendarmerie|stelle**, *-n, f.* post de jandarmerie.
Gen. Dir., *presc.* de la Generaldirektor.
Gene [ˈʒɛːnə] *f. sg.* jenă, reţinere; **er muss sich mehr ~ auflegen** trebuie să fie mai reţinut, rezervat.
Genealog, *-en, -en*, **Genealoge**, *-n, -n, m.* genealogist.
Genealogie, *-n* [-ˈgiːən], *f.* genealogie.
genealogisch *adj.* genealogic.
Genecke, *-s, -, n. (fam.)* tachinat, tachinare.
genehm *adj.* plăcut, binevenit, agreat; **die Sache ist mir ~ a)** îmi convine; **b)** îmi place; **wenn es Ihnen ~ ist** dacă vă place, convine.
genehmigen, *genehmigte, genehmigt, vb. (h) tr.* **1.** a încuviinţa, a consimţi, a aproba; **ein Gesuch ~** a aproba o cerere; *(pop.)* **ich genehmige mir etwas** îmi îngădui, îmi permit ceva (o plăcere, o bucurie); *(pop.)* **er hat (sich)** *(dat.)* **schnell noch einen genehmigt** a mai băut repede un pahar. **2.** a ratifica (un tratat). **3.** a sancţiona (o lege). **4.** a accepta (o poliţă). **5.** *(în expr., înv.)* **~ Sie den Ausdruck meiner vorzüglichen Hochachtung** primiţi vă rog expresia distinsei mele consideraţii.
Genehmigung, *-en, f.* **1.** încuviinţare, consimţământ, aprobare; **amtliche ~** autorizare oficială; **gewerbliche ~** licenţă profesională; **vorläufige ~** autorizare provizorie. **2.** ratificare (a unui tratat). **3.** sancţionare (a unei legi). **4.** acceptare (a unei poliţe).
Genehmigungs|antrag, *-(e)s, -träge, m.* propunere de aprobare.
Genehmigungsbe|hörde, *-n, f.* administraţia de eliberare a autorizaţiilor.
Genehmigungsbescheid, *-(e)s, -e, m.* aviz de autorizare.
Genehmigungsklausel, *-n, f.* clauză de aprobare.
Genehmigungs|pflicht, *-en, f.* autorizare obligatorie.
genehmigungs|pflichtig *adj.* supus aprobării.
Genehmigungsvermerk, *-(e)s, -e, m.* viză de aprobare.
geneigt *adj.* **1.** *(fig.)* înclinat, dispus (să facă ceva); **~ sein** a fi dispus; **er ist zu jeder Arbeit ~** este dispus să facă orice muncă. **2.** *(fig.)* binevoitor; *(poet.)* **jm. ein ~es Ohr** (sau **Gehör) leihen** a asculta pe cineva cu bunăvoinţă; **er ist ihm ~** este plin de bunăvoinţă faţă de el.
Geneigt|heit *f. sg.* **1.** *(fig.)* înclinare, dispoziţie, pornire. **2.** *(fig.)* bunăvoinţă.
Genera *pl.* de la Genus.
General, *-s, -e* (şi *-räle), m.* **1.** *(mil.)* general. **2.** *(bis. cat.)* conducător al unui ordin religios.
General|abrechnung, *-en, f.* (şi *fig.*) socoteală finală, bilanţ final.
General|absolution *f. sg. (bis.)* iertare generală a păcatelor.
General|adjutant, *-en, -en, m.* aghiotant general.
General|agent, *-en, -en, m.* agent general, reprezentant principal.
General|agentur, *-en, f.* agenţie principală.
General|amnestie, *-n* [-iːən], *f.* amnistie generală.
General|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil., înv.)* atac general, ofensivă generală.
General|arzt, *-es, -ärzte, m. (mil.)* medic-general (cu rang de general-maior).
Generalat, *-(e)s, -e, n.* **1.** grad, funcţie de general. **2.** *(mil.)* regiune pusă sub ordinele unui general. **3.** (*bis.*) funcţie de conducător al unui ordin religios.
General|auditor, *-s, -en, m. (mil.)* magistrat general.
Generalbass, *-es, -bässe, m. (muz.)* bas continuu, bas general.
Generalbebau|ungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan general de amenajare.
Generalbefehl, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ordin de zi.
Generalbeichte, *-n, f. (bis. cat.)* spovedanie generală (făcută pentru un interval de timp mai mare sau pentru toată viaţa).
Generalbericht, *-(e)s, -e, m.* raport general, dare de seamă generală.
Generalbevollmächtigte, *-n, -n (ein Generalbevollmächtigter), m.* şi *f.* împuternicit(ă).
Generalbürgschaft, *-en, f.* cauţiune, garanţie generală.
Generaldebatte, *-n, f.* discuţie generală (în Parlament).
Generaldecharge [-deʃarʒə], *-n, f. (mil.)* salvă de paradă.
Generaldirektion, *-en, f.* direcţie generală.
Generaldirektor, *-s, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* director(-oare) general(ă).
Generale, *-n, -lien* [-liən] (şi *-lia), n.* **1.** probleme generale. **2.** (ceea ce este) general valabil. **3.** *pl. -lien (austr.)* date personale.
Generalfeldmarschall, *-s, -schälle, m.* feldmareşal.
Generalfeldzeugmeister, *-s, -, m. (înv.)* general de artilerie.
Generalfrage, *-n, f.* **1.** întrebare, temă, problemă generală. **2.** *pl. (jur.)* înregistrare a datelor personale ale martorilor.
Generalgouvernement [-guvɛrn(ə)mãː], *-s, -s, n.* guvernământ general.
Generalgouverneur [-guvɛrnøːɐ], *-s, -e, m.* guvernator general.
Generalin, *-nen, f.* soţie de general, generăleasă.
General|inspektion, *-en, f.* **1.** *(mil.)* inspecţie generală. **2.** inspectorat general.
General|inspektor, *-s, -en, m.* inspector general.
General|intendant, *-en, -en, m.* **1.** *(mil.)* intendent general (al unui corp de armată etc. cu rangul de general-maior). **2.** *(teatru)* intendent general, director de teatru. **3.** funcţionar superior.
Generalisation, *-en, f.* **1.** generalizare. **2.** *(cartografie)* simplificare a conţinutului unei hărţi prin reducerea scării.
generalisieren, *generalisierte, generalisiert, vb. (h) tr.* a generaliza.
generalisiert I. *part. trec.* de la generalisieren. **II.** *adj.* generalizat.
Generalisierung, *-en, f.* generalizare.
Generalissimus, *-, -mi* (şi *-se), m.* generalisim, comandant suprem (al forţelor armate ale unei ţări).
Generalität, *-en, f. (mil.)* corp al generalilor.
Generalkarte, *-n, f. (mil.)* hartă generală, hartă de stat-major.
Generalkommando, *-s, -s, n. (mil.)* comandament general, comandament de corp de armată.
Generalkonsul, *-s, -n, m.* consul general.
Generalkonsulat, *-(e)s, -e, n.* consulat general.
General|leutnant, *-s, -e (rar* şi *-s), m. (mil.)* general-locotenent, general de divizie.
General|linie [-niə], *-n, f.* linie general valabilă, linie principală (obligatorie pentru toţi).
Generalmajor, *-s, -e, m. (mil.)* general-maior, general de brigadă.
Generalmarsch, *-(e)s, -märsche, m. (înv., mil.)* semnal de adunare sau de alarmă.
Generalmobilisierung, *-en, f.* mobilizare generală.
Generalmusikdirektor, *-s, -en, m.* prim-dirijor, dirijor-şef (al unei orchestre, opere).
Generalnenner, *-s, -, m. (mat.)* numitor comun.
General|oberst, *-en* (şi *-s), -en, m. (mil.)* general-colonel.
General|ober|stabs|arzt, *-es, -ärzte, m. (mil.).* medic-general.
Generalpächter, *-s, -, m. (agr.)* arendaş principal.
Generalpardon, *-s, -s, m. (înv.)* amnistie generală.
Generalpause, *-n, f. (muz.)* pauză generală (a tuturor vocilor).
Generalplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan general.
Generalpolice [-poliːs], *-n, f. (ec.)* poliţă de asigurare generală.
Generalpostdirektion, *-en, f.* direcţie generală a poştelor.
Generalposten, *-s, -, m.* **1.** post principal. **2.** funcţie principală.
Generalpostmeister, *-s, -, m.* director general al poştelor.

Generalprobe, *-n, f.* repetiție generală.
Generalprofos, *-es, -e* (și *-en, -en), m. (înv., mil.)* funcționar militar cu atribuții judiciare și de poliție.
Generalprokuratur, *-en, f.* v. Generalstaatsanwaltschaft.
Generalquartiermeister, *-s, -, m. (înv., mil.)* general de stat-major, șef suprem al serviciului în marele cartier general.
Generalreferent, *-en, en, m.* referent principal.
Generalreparatur, *-en, f.* reparație capitală.
Generalschaft *f. sg.* corp al generalilor.
Generalsekretär, *-s, -e, m.* secretar general.
Generalsekretariat, *-(e)s, -e, n.* secretariat general.
Generalsrang, *-(e)s, -ränge, m.* grad de general.
General|staats|anwalt, *-(e)s, wälte, m. (jur.)* procuror general.
General|staats|anwaltschaft, *-en, f. (jur.)* procuratură generală.
General|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (mil.)* (marele) stat-major.
General|stäbler, *-s, -, m. (mil.)* ofițer de stat-major.
General|stabs|chef [-ʃɛf], *-s, -s, m. (mil.)* șef de stat-major.
General|stabskarte, *-n, f.* hartă de stat-major.
General|stabs|offizier, *-s, -e, m.* ofițer de stat-major.
General|statt|halter, *-s, -, m.* guvernator general.
General|streifen, *-s, -, m.* lampas de general.
General|streik, *-s, -s, m. (pol.)* grevă generală.
Generals|uniform, *-en, f.* uniformă de general.
Generalsuper|intendent, *-en, -en, m. (bis., înv.)* inspector general al bisericilor protestante.
Generalswürde, *-n, f.* demnitate de general.
Generaltunke, *-n, f. (fam.)* sos (pus la toate mâncărurile).
general|über|holen, *generalüberholt, vb. (h) tr. (numai la inf. și part. trec.) (tehn.)* a executa o reparație capitală; a face o revizie generală.
General|über|holung, *-en, f. (tehn.)* **1.** reparație generală, capitală. **2.** revizie generală.
General|unternehmer, *-s, -, m.* antreprenor general.
Generalverkehrs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan general de dezvoltare a infrastructurii rutiere și feroviare.
General|versammlung, *-en, f.* adunare generală.
Generalvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract general.
Generalvertreter, *-s, -, m.* reprezentant general.
Generalvertretung, *-en, f.* reprezentanță generală.
Generalveterinär [-ve-], *-s, -e, m. (mil.)* veterinar general-maior.
Generalvollmacht, *-en, f.* procură generală.
Generation, *-en, f.* generație.
Generations|konflikt, *-(e)s, -e, m.* conflict între generații.
generationsmäßig *adj.* referitor la diferite generații.
Generations|unterschied, *-(e)s, -e* deosebire între generații.
Generationswechsel, *-s, m. sg.* **1.** înlocuire a unei generații prin alta (mai tânără). **2.** *(biol.)* alternanță în reproducere.
generativ *adj.* generativ.
Generator, *-s, -toren, m.* **1.** *(tehn.)* generator; generator de gaz. **2.** *(biol.)* strămoș.
Generatorgas, *-es, -e, n.* gaz de generator.
Generatorgas|erzeuger, *-s, -, m.* generator de gaz, gazogen.
Generatorgaswagen, *-s, -, m.* automobil cu gaz de generator.
Generatormotor, *-s, -en, m. (tehn.)* motor cu gaz de generator.
Generator|röhre, *-n, f. (radio.)* tub oscilator, tub generator de oscilații.
Generatorteer, *-(e)s, -e, m.* gudron de generator.
generell I. *adj.* general, general valabil. **II.** *adv.* în general.
generieren, *generierte, generiert, vb. (h) tr.* a genera, a produce, a da naștere.
generisch *adj.* generic.
generös [și ʒen-] *adj.* generos; darnic; mărinimos.
Generosität, *-en, f.* generozitate; dărnicie; mărinimie.
Genese, *-n, f.* geneză, naștere, producere, formare.
genesen, *genas, genesen (du, er genest), vb. (s) intr.* **1.** a se însănătoși, a se reface, a-și reveni. **2.** *(înv.; în expr.)* **eines Kindes** ~ a naște.
Genesende, *-n, -n (ein Genesender), m.* și *f.* convalescent(ă).
Genesis *f. sg.* **1.** geneză, naștere, formare; origine. **2.** *(rel.)* Geneza, prima carte a Bibliei, Cartea facerii.
Genesung, *-en, f.* însănătoșire, restabilire, convalescență.
Genesungs|abteilung, *-en, f. (mil.)* unitate de convalescență.
Genesungsheim, *-(e)s, -e, n.* sanatoriu (de convalescență).
Genesungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de însănătoșire; convalescență.
Genesungs|urlaub, *-(e)s, -e, m. (mil.)* permisie pentru convalescență.
Genetik *f. sg.* genetică.
genetisch *adj.* genetic.
Genetiv, *-s, -e, m.* v. Genitiv.
Genfer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* genevez(ă), locuitor(-oare) din Geneva.
genferisch *adj.* genevez, din Geneva.
Genforscher, *-s, -, m.* genetician.
genial *adj.* genial; **~er Kopf** cap genial.
genialisch *adj.* de geniu; ca un geniu.
Genialität *f. sg.* genialitate.
Genick, *-(e)s, -e, n.* ceafă, grumaz; **am ~ packen a)** a prinde de ceafă; **b)** *(fig)* a prinde, a pune mâna pe cineva; *(fig.)* **das hat ihm das ~ gebrochen** aceasta i-a frânt gâtul, l-a doborât.
Genickfang, *-(e)s, m. sg. (vân.)* lovitură de grație în ceafă.
Genickfänger, *-s, -, m. (vân.)* cuțit de vânătoare.
Genickschuss, *-es, -schüsse, m.* împușcătură în ceafă.
Genick|starre *f. sg. (med.)* meningită cerebrospinală.
Genick|stoß, *-es, -stöße, m. (vân.)* lovitură de grație în ceafă.
Genie [ʒe-], *-s, -s, n.* geniu.
Geniebataillon [-taljo:n], *-s, -e, n. (elv., mil.)* batalion de geniu.
Genieblitz, *-es, -e, m.* idee genială, scânteiere.
Geniedirektor, *-s, -en, m. (elv., mil.)* inginer șef de lucrări de geniu.
Genie|epoche, *-n, f. (lit.)* v. Geniezeit.
Geniemensch, *-en, -en, m.* om genial.
Genien ['ge:niən] *pl.* de la Genius.
Genie|offizier [ʒe-], *-s, -e, m. (elv.)* ofițer de geniu.
Geniepark, *-(e)s, -s* (și *-e*), *m. (elv., mil.)* depozit, parc tehnic al trupelor de geniu.
Genieregiment, *-(e)s, -er, n. (elv)* regiment de geniu.
genieren [ʒe-], *genierte, geniert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) jena; **ich geniere mich, es ihm zu sagen** mă jenez să i-o spun; **ihr Blick genierte ihn** privirea ei îl deranja.
Genierer, *-s, m. sg. (austr.)* jenă, timiditate.
genierlich *adj.* **1.** jenant, supărător, penibil. **2.** timid, sfios.
genießbar *adj.* **1.** comestibil; potabil; **diese Suppe ist nicht** ~ această supă nu poate fi mâncată. **2.** *(fig.)* suportabil.
Genießbarkeit *f. sg.* caracter comestibil, potabil.
genießen, *genoss, genossen (du, er genießt), vb. (h) tr.* **1.** a mânca, a bea; a gusta; a savura; **Speise und Trank** ~ a mânca și a bea; **dieses Brot ist nicht zu** ~ această pâine este necomestibilă, nu poate fi mâncată; *(fig).* **dieser Mensch ist nicht zu** ~ acest om nu e de suportat, e nesuferit. **2.** a primi, a se bucura (de...), a avea parte (de...); **eine sorgfältige Erziehung** sau **einen gründlichen Unterricht** ~ a primi o educație îngrijită sau o instrucție temeinică; **das Leben** ~ a se bucura de viață; a gusta viața; **die Landluft** ~ a se bucura de aerul de la țară; **Rechte** ~ a se bucura de drepturi.
Genießer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care știe să trăiască, să guste plăcerile vieții; om de viață; epicurian.
genießerisch *adj.* savurând, cu plăcere.
genießlich *adj. (rar)* **1.** comestibil; potabil. **2.** folositor, avantajos, plăcut. **3.** egoist.
Genießling, *-s, -e, m. (fam.)* om de petreceri, de viață, epicurian.
Genie|stab [ʒe-], *-(e)s, -stäbe, m. (elv., mil.)* stat-major tehnic, stat-major de geniu.
Genie|streich, *-(e)s, -e, m.* ispravă genială.
genietet I. *part. trec.* de la nieten. **II.** *adj.* nituit.
Genietruppe [ʒe-], *-n, f. (elv., mil.)* trupă de geniu.
Geniewaffe, *-n, f. (elv., mil.)* armă de geniu.
Geniewesen, *-s, n. sg. (elv., mil.)* geniu.
Geniezeit *f. sg. (lit.)* epoca geniilor (nume dat perioadei *Sturm und Drang).*
Genist [gə-], *-es, n. sg.* **1.** facere a cuibului. **2.** cuib. **3.** puii din cuib. **4.** mărăcini, mărăciniș; vreascuri, resturi de paie.
Geniste, *-n, f. (bot.)* drobiță *(Genista tinctoria).*
genital *adj.* genital.
Genitalbereich, *-(e)s, -e, m.* zonă genitală.
Genitalien [-liən] *n. pl. (anat.)* organe genitale.
Genitiv, *-s, -e, m. (gram.)* genitiv.
Genitiv|attribut, *-(e)s, -e, n. (gram.)* atribut genitival.
Genitiv|objekt, *-(e)s, -e, n. (gram.)* complement în cazul genitiv.
Genius, *-, -nien* [-niən], *m.* **1.** *sg.* geniu (forță creatoare). **2.** *(poet.)* geniu, om genial. **3.** *(mit.)* geniu, spirit bun.
Genlabor, *-s, -s, n.* laborator genetic.
Genmanipulation, *-en, f.* manipulație genetică.
Genmutation, *-en, f.* mutație genetică.
Genom, *-s, -e, n. (biol.)* genom.
genommen *part. trec.* de la nehmen.
Genörgel, *-s, n. sg.* cicăleală de cusurgiu, critică șicanatoare, chițibușărie.
Genoss, *-en, -en,* **Genosse**, *-n, -n, m.* **1.** tovarăș. **2.** coleg; tovarăș de drum, de idei; prieten, amic; camarad de luptă. **3.** *(ist.)* membru al unei cooperative, întovărășiri, asociații.
genossen *part. trec.* de la genießen.
Genossenschaft, *-en, f.* **1.** *(ist.)* cooperativă; întovărășire; asociație. **2.** confederație (elvețiană). **3.** *sg.* relație tovărășească, solidaritate.
Genossenschaft(l)er, *-s, -, m. (ist.)* cooperator, membru al unei cooperative.
genossenschaftlich *adj.* **1.** tovărășesc. **2.** *(ist.)* cooperatist, cooperator, privitor la cooperativă; de cooperație.
Genossenschafts|anteil, *-(e)s, -e, m. (ist.)* cotă-parte la bunurile cooperativei.
Genossenschaftsbank, *-en, f. (ist.)* bancă cooperatistă.
Genossenschaftsbauer, *-n* (sau *-s), -n, m. (ist.)* țăran cooperator.
Genossenschaftsbewegung, *-en, f. (ist.)* mișcare cooperatistă.
Genossenschaftsgesetz, *-es, -e, n. (ist.)* lege privitoare la cooperație.
Genossenschaftshandel, *-s, m. sg. (ist.)* comerț cooperatist.
Genossenschaftskasse, *-n, f.* **1.** *(ist.)* casierie a cooperativei. **2.** *(ist.)* casă, bani (lichizi) a(i) cooperativei.
Genossenschaftsladen, *-s, -läden, m. (ist.)* cooperativă, magazin de desfacere al unei organizații cooperatiste.
Genossenschaftsmitglied, *-(e)s, -er, n.* v. *(ist.)* Genossenschaft(l)er.
Genossenschaftsmolkerei, *-en, f. (ist.)* fermă de vaci cooperatistă.
Genossenschaftsnetz, *-es, -e, n. (ist.)* rețea cooperatistă.
Genossenschafts|organisation, *-en, f. (ist.)* organizație cooperatistă.
Genossenschafts|plan, *-(e)s, -pläne, m. (ist.)* plan cooperatist.
Genossenschaftsverband, *-(e)s, -bände, m. (ist.)* uniune cooperatistă.
Genossenschaftswesen, *-s, n. sg. (ist.)* cooperație, sistem cooperatist, organizație cooperatistă.
Genossin, *-nen, f.* tovarășă.
Genoss|same, *-n, f. (reg.)* **1.** *(bis.)* parohie. **2.** district comunal. **3.** grup de case (cu anexe comune). **4.** *(elv.)* cooperativă.
genot *(reg.)* **I.** *adj.* înfometat. **II.** *adv.* **1.** cu mare greutate, cu chiu, cu vai. **2.** adesea.
genötigt I. *part. trec.* de la nötigen. **II.** *adj.* nevoit, silit, constrâns, forțat.
genotypisch *adj.* genotipic, determinat prin genotipuri.
Genotypus, *-, -typen, m. (biol.)* genotip.
Genre ['ʒã:rə], *-s* [ʒã:rəs], *-s, n.* gen, fel, soi; manieră.
Genrebild, *-(e)s, -er, n.* (pictură) tablou de gen.

genre|haft *adj.* **1.** în felul picturii de gen. **2.** *(fig.)* prozaic, banal.
Genremaler, *-s, -, m.* pictor de gen.
Gens, *Gentes, f. (ist.)* gintă.
Gent [dʒɛnt], *-s, -s, m. (fam.)* fante, filfizon.
Gentechnik, *-en, f.* tehnică genetică.
gentechnisch *adj.* privitor la tehnica genetică.
Gentechnologie, *-en, f.* tehnologia recombinării și a transmiterii de gene.
Gentiane [-tsi-], *-n, f. (bot.)* gențiană, ghințură, cupe *(Gentiana).*
gentil, [ʒɛn- și ʒã:-] *adj.* **1.** gentil; bine crescut, manierat, drăguț; distins; fin. **2.** de neam.
Gentilgenossenschaft, *-en, f.* comunitate gentilică.
Gentilgesellschaft *f. sg.* orânduire gentilică.
Gentilhomme, [ʒãti'jɔ̃m], *-s, -s, m.* gentilom, nobil, aristocrat.
Gentilname, *-ns, -n, m.* nume gentilic, nume patronimic.
Gentil|ordnung *f. sg.* v. Gentilgesellschaft.
Gentilverband, *-(e)s, -bände, m.* uniune gentilică.
Gentilvor|steher, *-s, -, m.* șef al familiei, al ginții.
Gentilwesen, *-s, n. sg.* organizare, formațiune gentilică.
Gentleman ['dʒɛntlmɛn], *-s, Gentlemen, m.* gentleman, om de cuvânt, de caracter.
Gentransfer, *-s, -e, m.* transfer de informații genetice.
genüber *adv. (reg.)* v. gegenüber.
Genuese, *-n, -n, m.* genovez, locuitor din Genova.
genuesisch *adj.* genovez.
genug I. *adv.* destul, suficient, îndeajuns; ~ **Geld** bani suficienți; **Zeit** ~ timp îndeajuns; **mehr als** ~ mai mult decât suficient; **noch nicht** ~ încă nu destul; **ich habe** ~ **(davon) a)** îmi ajunge; **b)** m-am săturat de asta; **lass es** ~ **sein** încetează! termină! oprește-te! **man kann es nicht oft** ~ **sagen** trebuie repetat mereu; **nicht** ~ **dass...** nu-i destul că, nu numai că; **er kann ihm nie** ~ **tun** niciodată nu poate să-l mulțumească; **er ist Manns** ~ este destul de curajos; **er ist nicht fleißig** ~ nu-i destul de silitor. **II.** *interj.* ~**!** ajunge! până aici!
Genüge *f. sg.* **1.** îndestulare; satisfacere; **jm.** ~ **leisten (**sau **tun) a)** a satisface pe cineva; **b)** a da cuiva satisfacție; **den Ansprüchen** ~ **leisten** a satisface cerințele; **dem Gesetz muss** ~ **getan werden** legea trebuie respectată; **zur** ~ în suficientă măsură, suficient, îndeajuns; **ich kenne ihn zur** ~ îl cunosc destul de bine. **2.** *(înv.)* modestie; cumpătare.
genügen, *genügte, genügt, vb. (h) intr.* **1.** a ajunge, a fi de ajuns, a fi suficient; *(impers.)* **es genügt mir** îmi ajunge. **2.** *(dat.)* a satisface, a mulțumi, a împlini; **ich genüge seinen Wünschen** îi împlinesc, îi satisfac dorințele; **einer Pflicht** ~ a împlini o datorie; **sich** *(dat.)* **an etwas** ~ **lassen** a se mulțumi cu ceva.
Genügen, *-s, n. sg.* v. Genüge.
genügend I. *part. prez.* de la genügen. **II.** *adj.* suficient, destul, îndeajuns.
genugsam *adj. (înv.)* v. genügend **(II)**.
genügsam *adj.* mulțumit cu puțin, fără pretenții, modest, cumpătat, sobru.
Genügsamkeit *f. sg.* modestie, cumpătare, sobrietate.
genugtun, *tat genug, genuggetan, vb. (h) intr.* **1.** *(dat.)* a da satisfacție. **2.** a mulțumi; a satisface.
Genugtu|ung *f. sg.* satisfacție, mulțumire; **jm.** ~ **geben** a da cuiva satisfacție; ~ **empfinden** a simți mulțumire, satisfacție.
genuin *adj.* genuin, înnăscut, natural, veritabil.
Genus, *-, -nera, n. (gram., biol.)* gen.
Genusregel, *-n, f. (gram.)* regulă pentru determinarea genului.
Genuss, *-es, -nüsse, m.* **1.** *sg.* savurare, consum(are) (de mâncare, băuturi); **der** ~ **von Alkohol ist ihm verboten** îi este interzis să consume alcool. **2.** plăcere, desfătare; **das war ein** ~ aceasta a fost o plăcere. **3.** *(în expr.)* **in den** ~ **von etwas kommen** a căpăta, a primi, a ajunge să stăpânească ceva. **4.** *sg. (jur.)* uzufruct.
genussfähig *adj.* în stare, capabil de a savura.
Genussfähigkeit *f. sg.* capacitate, posibilitate de a savura.
Genussfreude *f. sg.* înclinare spre plăcere.
genussfreudig, genussfroh *adj.* amator de plăceri.
Genüssling, *-s, -e, m.* v. Genießer.
genusslos *adj.* **1.** fără plăcere. **2.** fără gust.
Genussmensch, *-en, -en, m.* v. Genießer.
Genussmittel, *-s, -, n.* aliment (care se savurează), delicatesă.
Genussmittel|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie alimentară (care produce specialități, delicatese).
genussreich *adj.* **1.** foarte plăcut, bogat în plăceri. **2.** delicios, savuros.
Genuss|schein, *-(e)s, -e, m. (ec.)* acțiune privilegiată.
Genuss|sucht *f. sg.* senzualitate; goană după plăceri.
genuss|süchtig *adj.* doritor, lacom, avid de plăceri; senzual.
genutet I. *part. trec.* de la nuten. **II.** *adj. (tehn.)* îmbinat cu nut și feder.
Geobotanik *f. sg. (geogr.)* geobotanică, geografie botanică.
Geochemie *f. sg.* geochimie.
geochemisch *adj.* geochimic.
Ge|ochse, *-s, n. sg. (fam.)* buchiseală, toceală.
Geodäsie *f. sg.* geodezie.
Geodät, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* geodez, inginer(ă) topograf.
geodätisch *adj.* geodezic.
Geode, *-n, f. (geol.)* geodă.
Geodynamik *f. sg.* geodinamică.
ge|offenbart I. *part. trec.* de la offenbaren. **II.** *adj. (rel.)* revelat.
Geogenie *f. sg.* v. Geogonie.
Geognosie *f. sg. (înv.)* v. Geologie.
Geognost, *-en, -en, m. (înv.)* v. Geologe.
geognostisch *adj. (înv.)* v. geologisch.
Geogonie *f. sg.* geogonie, ramură a geologiei care studiază originea pământului.
Geograph și **Geograf**, *-en, -en, m.* geograf.
Geographie și **Geografie** *f. sg.* geografie.
geographisch și **geografisch** *adj.* geografic.
Geographie|unter|richt și **Geografie|unter|richt**, *-(e)s, m. sg.* oră, curs de geografie.
ge|ohrt, ge|öhrt *adj.* **1.** urecheat, cu urechi. **2.** *(bot.)* auriculat.
Geoid, *-(e)s, n. sg.* geoid.
Geo|isotherme, *-n, f.* geoizotermă.
geokarp *adj. (bot.)* care ajunge la maturitate, se coace în pământ.
Geokarpie *f. sg. (bot.)* coacere subterană.
geol. *presc.* de la geologisch.
Geolog, *-en, -en,* **Geologe**, *-n, -n, m.* geolog.
Geologie *f. sg.* geologie.
geologisch *adj.* geologic.
geom. *presc.* de la geometrisch.
Geomagnetik *f. sg.* geomagnetică.
geomagnetisch *adj.* geomagnetic.
Geomagnetismus, *m. sg.* geomagnetism.
Geomantie, Geomantik *f. sg.* geomanție, ghicirea viitorului din figuri desenate în nisip.
Geomedizin *f. sg.* ramură a medicinei care se ocupă cu răspândirea geografică a bolilor.
Geometer, *-s, -, m.* **1.** geometru. **2.** inginer topograf.
Geometralzeichen, *-s, -, n.* semn cadastral.
Geometrie, *-n* [-'tri:ən], *f.* geometrie; **die euklidische** ~ geometria euclidiană; **analytische** ~ geometrie analitică; **darstellende** ~ geometrie descriptivă.
geometrisch *adj.* geometric.
geometrisieren, *geometrisierte, geometrisiert, vb. (h) tr.* a construi pe baza legilor geometrice.
Geometrographie *f. sg. (mat.)* geometrografie, studiu al construcției geometrice.
Geomorphologe, *-n, -n, m.* geomorfolog.
Geomorphologie *f. sg.* geomorfologie.
geomorphologisch *adj.* geomorfologic.
Geophag, *-en, -en,* **Geophage**, *-n, -n, m.* geofag.
Geophagie *f. sg.* geofagie.
Geophon, *-s, -e, n.* geofon, instrument seismografic.
Geophysik *f. sg.* geofizică.
geophysikalisch *adj.* geofizic.
Geophysiker, *-s, -, m.* geofizician.
Geoplastik *f. sg.* geoplastică.
Geopolitik *f. sg.* geopolitică.
Geopotential, *-s, n. sg.* geopotențial, potențial al gravitații.
Geopsychologie *f. sg.* geopsihologie.
Ge|orgel, *-s, n. sg.* **1.** *(fam.)* clămpăneală la flașnetă. **2.** *(vân.)* muget, bocet, boncăluit (al cerbului).
Georgier [-giɐ], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* georgian(ă).
Georgette [ʒɔr'ʒɛt(ə)], *-, -s, m.* și *f.* crep de mătase.
Georgine, *-n, f. (bot., înv.)* gherghină, dalie *(Dahlia variabilis).*
Geo|skop, *-s, -e, n.* geoscop.
Geo|sphäre [-'sfɛ:-] *f sg.* geosferă.
Geostatik *f. sg.* geostatică.
geostrophisch *adj.* geostrofic.
geosynklinal *adj.* geosinclinal.
Geosynklinale, *-n, f.* geosinclinal.
Geotechniker, *-s, -, m.* geotehnician.
Geotektonik *f. sg.* geotectonică.
Geotherapie *f. sg.* geoterapie.
Geothermie *f. sg.* geotermie.
geothermisch *adj.* geotermic.
Geothermometer, *-s, -, n.* geotermometru.
Geotropismus, *-, m. sg. (bot.)* geotropism.
Geozentrik *f. sg.* geocentrism.
geozentrisch *adj.* geocentric.
Geozoologie *f. sg.* geozoologie, geografie zoologică.
geozyklisch *adj.* geociclic.
gepaart I. *part. trec.* de la paaren. **II.** *adj.* câte doi, pereche.
Gepack, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(fam.)* împachetare. **2.** *(peior.)* adunătură; golănime.
Gepäck, *-(e)s, -e, n.* **1.** bagaj; **das** ~ **aufgeben** a expedia bagajul; *(fam.)* **der Minister hatte keine neuen Vorschläge im** ~ ministrul nu a avut, făcut propuneri noi. **2.** *(mil.)* echipament.
Gepäck|abfertigung *f. sg.* **1.** primire, predare, expediere a bagajelor. **2.** controlare (vamală) a bagajelor.
Gepäck|an|nahme, *-n, f.* **1.** ghișeu de primire a bagajelor. **2.** *sg.* primire a bagajelor.
Gepäck|aufbewahrung *f. sg.* păstrare a bagajelor.
Gepäck|aufbewahrungsraum, *-(e)s, -räume, m.* magazie de bagaje.
Gepäck|aufgabe *f. sg.* (ghișeu de) predare a bagajelor.
Gepäck|aufnahme *f. sg.* primire a bagajelor.
Gepäck|aufzug, *-(e)s, -züge, m.* ascensor de bagaje.
Gepäck|ausgabe, *-n, f.* **1.** ghișeu de eliberare a bagajelor. **2.** *sg.* eliberare a bagajelor.
Gepäck|automat, *-en, -en, m.* seif de păstrare a bagajelor.
Gepäckbeförderung *f. sg.* transport al bagajelor.
Gepäckdroschke, *-n, f. (reg.)* taxi pentru bagaje.
Gepäck|expedition, *-en, f.* expediere a bagajelor.
Gepäckhalter, Gepäckhälter, *-s, -, m.* portbagaj.
Gepäck|kontrolle, *-n, f.* control vamal al bagajelor.
Gepäckmarsch, *-(e)s, -märsche m. (mil., sport)* marș (de antrenament) cu echipament complet.
Gepäckmeister, *-s, -, m.* șef al serviciului de bagaje.
Gepäcknetz, *-es, -e, n.* plasă de bagaje (în tren).
Gepäckraum, *-(e)s, -räume, m,* v. Gepäckaufbewahrungsraum.
Gepäckrezepisse, *-(s), -, n.* v. Gepäckschein.
Gepäckschalter, *-s, -, m.* ghișeu de bagaje.
Gepäckschein, *-(e)s, -e, m.* tichet, recipisă de bagaje.
Gepäckschließfach, *-(e)s, -fächer n.* boxă automată pentru păstrarea bagajelor.

Gepäck|stück, *-(e)s, -e, n.* colet.
Gepäckträger, *-s, -, m.* **1.** hamal. **2.** portbagaj (la bicicletă și motocicletă).
Gepäcktransport, *-(e)s, -e, m.* transport de bagaje.
Gepäcktross, *-es, -e, m. (mil.)* tren regimentar.
Gepäckversicherung, *-en, f.* asigurare a bagajelor.
Gepäckwagen, *-s, -, m.* **1.** vagon de bagaje. **2.** camion de bagaje.
Gepäckzimmer, *-s, -, n* v. Gepäckaufbewahrungsraum.
gepanzert I. *part. trec.* de la panzern. **II.** *adj.* **1.** în zale, în armură, înzăuat. **2.** blindat.
Gepard, *-s, -e,* **Gepard**, *-s, -en, m. (zool.)* ghepard *(Acinomyx jubatus)*; **afrikanischer ~** fahhadul Arabilor *(A. guttatus)*; **asiatischer ~** citahul de India *(A. jubatus)*.
Gepauke, *-s, n. sg.* **1.** bătaie (repetată) de tobe. **2.** *(fam.)* toceală.
gepfeffert I. *part. trec.* de la pfeffern. **II.** *adj.* **1.** piperat. **2.** *(fig.)* piperat, picant; **~er Witz** glumă piperată, picantă; **ein ~er Ausdruck** o expresie tare, deocheată. **3.** *(fig.)* mușcător, tăios; **~e Antwort** răspuns tăios. **4.** *(fig.)* sărat, piperat exagerat; **~e Preise** prețuri exagerate, piperate.
Gepfeife, *-s, n. sg.* fluierături continue.
gepfiffen *part. trec.* de la pfeifen.
gepflegt I. *part. trec.* de la pflegen. **II.** *adj.* îngrijit; **eine ~e Frau** o femeie îngrijită.
Gepflegt|heit *f. sg.* îngrijire, înfățișare îngrijită.
gepflogen *part. trec.* de la pflegen.
Gepflogenheit, *-en, f.* obicei, deprindere.
gepfropft I. *part. trec.* de la pfropfen. **II.** *adj.* **1.** înfundat; îndopat; îndesat; *(adv.)* **~ voll** plin până la refuz, ticsit. **2.** *(hort.)* altoit.
Gepfusche, *-s, n. sg. (peior.)* cârpeală, cârpăceală, lucru de mântuială.
Gepide, *-n, -n, m.* gepid.
Gepiepe, Gepiepse, *-s, n. sg.* piuit, ciripit repetat.
Geplacke, *-s, n. sg. (reg.)* necazuri, griji, belele.
Geplagt|heit *f. sg.* trudă, viață trudită.
Geplänkel, *-s, -, n. (mil.)* schimb de focuri, hărțuială, luptă ușoară; *(fig.)* ceartă.
Geplapper, *-s, n. sg.* **1.** pălăvrăgeală, sporovăială, flecăreală. **2.** gângurit.
Geplärr, *-(e)s,* **Geplärre**, *-s, n. sg. (fam.)* plânset, scâncet, sclifoseală.
Geplätscher, *-s, n. sg.* **1.** plescăit. **2.** murmur (al apei). **3.** *(fig.)* conversație monotonă, superficială.
Geplauder, *-s,* **Geplausch**, *-es, n. sg.* conversație ușoară, șuetă; taifas.
Gepoche, *-s, n. sg.* bătaie, bocăneală, ciocăneală, hodorogeală.
gepökelt I. *part. trec.* de la pökeln. **II.** *adj.* sărat, în saramură.
Gepolter, *-s, n. sg.* **1.** zgomot, larmă. **2.** *(fig.)* ceartă zgomotoasă, tapaj.
Gepräge, *-s, -, n.* **1.** întipărire, întipăritură. **2.** *(fig.)* pecete; tipar, caracteristică; marcă.
Geprahl(e), *-(e)s, n. sg. (fam.)* lăudăroșenie.
Gepränge, *-s, n. sg.* pompă, lux, fast.
Geprasse, *-s, n. sg.* benchetuire, chefuire, viață desfrânată.
Geprassel, *-s, n. sg.* **1.** pârâit, trosnet, scârțâit. **2.** pocnituri continue.
Geprellte, *-n, -n (ein Geprellter), m.* și *f.* persoană păcălită, trasă pe sfoară.
gepresst I. *part. trec* de la pressen. **II.** *adj.* presat, comprimat, strâns, turtit, strivit; **mit ~er Stimme** cu voce înăbușită, înecată, reținută.
gepriesen *part. trec.* de la preisen.
Geprüfte, *-n, -n (ein Geprüfter), m.* și *f.* **1.** persoană examinată. **2.** *(fig.)* persoană trecută prin multe încercări, încercată.
Geps, *-es, -e, m. (reg.)* strigăt, țipăt pătrunzător.
Gepuffe, *-s, n. sg. (fam.)* **1.** ghionturi. **2.** pocnituri, pocnete (ale armelor de foc).
gepunktet I. *part. trec.* de la punkten. **II.** *adj. (text.)* cu picățele, cu buline.
Gequak, *-(e)s,* **Gequake**, *-s, n. sg.* orăcăit.
Gequäle, *-s, n. sg.* chinuire.
Gequassel, *-s, n. sg. (fam.)* vorbărie goală, sporovăială, flecăreală; **Schluss mit dem ~!** gata cu vorbăria!
Gequatsch, *-es,* **Gequatsche**, *-s, n. sg. (fam.)* vorbărie stupidă, trăncăneală fără rost.
Gequengel, *-s, n. sg. (fam.)* **1.** plânset, boceală, miorlăială. **2.** pisălogeală, cicăleală.
gequetscht I. *part. trec.* de la quetschen. **II.** *adj.* zdrobit, strivit; **eine ~e Wunde** rană produsă prin strivire.
Gequiek, *-(e)s,* **Gequieke**, *-s, n. sg. (fam.)* **1.** guițat; chițăit. **2.** *(fig.)* țipete, sunete ascuțite, stridente.
Gequietsch, *-es,* **Gequietsche**, *-s, n. sg. (fam.)* scârțâit, scârțâitură repetată.
gequollen *part. trec.* de la quellen.
Ger, *-s, -e, m. (ist.)* suliță, lance germanică.
Geradbohrer, *-s, -, m.* sfredel drept, burghiu drept.
gerade I. *adj.* **1.** drept, direct, fără ocol; **eine ~ Linie** o linie dreaptă; *(fig.)* **mit ~n Dingen geht das nicht zu** asta nu-i lucru curat; *(fam.)* **er freut sich, dass er noch seine ~n Glieder hat** se bucură că mai este teafăr; **eine ~ Jacke** un sacou drept, fără talie. **2.** sincer, drept, constant; **ein ~r Mensch** um om sincer. **3.** *(mat.)* cu soț, pereche; **eine ~ Zahl** un număr cu soț; *(fig.)* **fünf ~ sein lassen** a trece ceva cu vederea, a închide un ochi, a fi indulgent; **wir wollen ~ Rechnung machen a)** să rotunjim socoteala; **b)** să facem socoteala exactă. **4.** exact; **das ~ Gegenteil** tocmai contrarul. **II.** *adv.* **1.** direct, de-a dreptul; **aus der Fabrik kam er ~ zu mir** de la fabrică a venit direct la mine. **2.** tocmai, chiar; **er ist ~ abgereist** tocmai acum a plecat; **da fällt mir ~ ein** tocmai îmi vine în minte; **er ist ~ jetzt so beansprucht** chiar acum este atât de ocupat; **nun ~ nicht!** acum chiar că nu! **3.** abia; **wir haben es ~ noch geschafft** abia am reușit. **4.** exact; **es sind ~ 10 Jahre her** au trecut exact 10 ani.
Gerade, *-n, f.* **1.** *(mat.)* linie dreaptă. **2.** aliniament. **3.** *(sport)* partea dreaptă a pistei.
gerade|aus *adv.* **1.** drept înainte. **2.** *(pop.)* sincer, fără ocol.
Gerade|aus|empfänger, *-s, -, m.* radioreceptor cu amplificare directă.
geradebiegen, *bog gerade, geradegebogen, vb. (h) tr.* **1.** a îndrepta (un obiect strâmb, încovoiat); a dezdoi. **2.** *(fig.)* a îndrepta (un lucru), a pune la punct; a împăca.
Gerade|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* **1.** fier plat. **2.** cuțitoaie. **3.** cuțit drept la rindea.
gerade halten, *hielt gerade, gerade gehalten (du hältst gerade, er hält gerade), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) ține drept.
gerade heraus și **gerade|heraus** *adv.* pe față, pe șleau, fără înconjur.
gerade|hin *adv.* **1.** drept înainte. **2.** *(fig.)* pe față, fără înconjur.
Gerad|eisen, *-s, n.* v. Geradeeisen.
gerade klopfen, *klopfte gerade, gerade geklopft vb. (h) tr.* a îndrepta bătând, ciocănind.
gerade legen, *legte gerade, gerade gelegt, vb. (h) tr.* a ordona, a pune în ordine; a așeza drept.
gerade machen, *machte gerade, gerade gemacht, vb. (h) tr.* a îndrepta, a face drept; a. alinia (un drum).
geradenwegs *adv.* v. geradewegs.
gerade richten, *richtete gerade, gerade gerichtet (du richtest gerade, er richtet gerade), vb. (h) tr.* v. gerade machen.
Geraderichtung *f. sg.* **1.** aliniere. **2.** îndreptare.
gerädert I. *part. trec.* de la rädern. **II.** *adj.* **1.** tras pe roată. **2.** *(fig.)* obosit, frânt.
gerade sitzen, *saß gerade, gerade gesessen (du, er sitzt gerade), vb. (h) intr.* a ședea drept; a sta drept.
geradeso *adv.* tot așa, exact așa, chiar așa; **er ist ~ groß wie du** este exact așa de înalt ca și tine.
geradeso gut *adv.* tot așa (de bine).
geradeso viel *adv.* tot atât (de mult).
gerade stehen, *stand gerade, gerade gestanden, vb. (h) intr.* a sta drept; *(fig.)* **für etwas ~ a)** a garanta, pentru ceva; **b)** a suporta consecințele, urmările.
gerade stellen, *stellte gerade, gerade gestellt, vb. (h) tr.* a pune, a așeza drept (în picioare).
geradeswegs *adv. (reg.)* v. geradewegs.
gerade|über *adv. (reg.)* în față.
geradewegs *adv.* **1.** direct, de-a dreptul. **2.** *(fig.)* drept, deschis, sincer, fără înconjur, fățiș.
geradezu și **geradezu** *adv.* **1.** de-a dreptul, într-adevăr; **es ist ~ empörend** este de-a dreptul revoltător. **2.** *(-zu)* sincer, franc; **er ist sehr ~** este foarte sincer.
Geradflügler, *-s, -, m. (entom.)* ortopter *(Orthoptera)*.
Geradhalter, *-s, -, m.* aparat ortopedic pentru îndreptarea corpului.
Geradheit *f. sg.* **1.** calitate, însușire de a fi rectiliniu; rectilinearitate. **2.** corectitudine. **3.** sinceritate, loialitate.
Geradlauf, *-(e)s, m. sg.* mers drept, curs drept.
geradläufig *adj.* direct, în linie dreaptă.
geradlinig *adj.* în linie dreaptă, drept, rectiliniu; **ein ~er Nachkomme** un urmaș direct; *(fig.)* **eine ~e Haltung** o purtare corectă.
Geradlinigkeit *f. sg.* direcție rectilinie; *(mat.)* liniaritate.
Geradrichten, *-s, n. sg.,* **Geradrichtung** *f. sg.* **1.** aliniere. **2.** îndreptare.
Geradseitfelge, *-n, f. (auto)* jantă lateral plană.
Geradseitreifen, *-s, -, m. (auto.)* anvelopă pentru jantă plată.
Geradsinn, *-(e)s, m. sg.* sinceritate.
geradsinnig *adj.* sincer, deschis, franc.
geradwinklig *adj. (mat.)* dreptunghiular.
geradzahlig *adj.* cu numere cu soț, par.
Geradzahnrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată dințată dreaptă, cu dinți drepți.
Geraffel, *-s, n. sg. (austr.)* v. Gerümpel.
gerammelt *adv. (fam.)* plin până la refuz, ticsit, îndesat.
gerandet *adj.* cu margine.
Geranie [-niə], *-n, f.,* **Geranium**, *-s, -nien* [-niən], *n. (bot.)* mușcată *(Geranium)*.
Geranium|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de mușcată.
Gerank(e), *-(e)s, n. sg.* încolăcire de vrejuri; cârcel.
gerann *pers. a 3-a ind. imperf.* de la gerinnen.
gerannt *part. trec.* de la rennen.
Gerant [ʒe-], *-en, -en. m.* gerant, administrator (de întreprindere, de ziar).
Geraschel, *-s, n. sg.* foșnet, freamăt.
Gerase, *-s, n. sg. (fam.)* fugă nebună, goană.
geraspelt I. *part. trec.* de la raspeln. **II.** *adj.* răzuit.
Gerassel, *-s, n. sg.* zăngănit, zăngăneală, zornăit.
Gerät, *-(e)s, -e, n.* **1.** unealtă, sculă, instrument. **2.** aparatură, aparat; **stellen Sie ihr ~ ab** închideți aparatul (de radio, televizorul); **heute turnen wir an den ~en** astăzi facem gimnastică la aparate.
Gerätebau, *-(e)s, m. sg.* construcție de aparate, de unelte.
Gerätebetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere, fabrică de aparataj, de unelte.
Gerätebrett, *-(e)s, -er, n.* tablou de bord.
Gerätegenossenschaft, *-en, f.* cooperativă de împrumutat unelte.
Gerätekammer, *-n, f.* încăpere, magazie pentru unelte, scule; șopron.
Gerätekasten, *-s, -* (și *-kästen*), *m.* dulap, ladă pentru scule.
geraten[1], *geriet, geraten (du gerätst, er gerät), vb. (s) intr.* **1.** a ajunge, a nimeri; **wie bist du hierher ~?** cum ai ajuns aici? **aneinander ~ a)** a se ciocni; **b)** *(fam.)* a se încăiera; *(fig.)* **an eine falsche Adresse ~** a nimeri la o adresă greșită; **aus der Bahn ~** a devia, a-și pierde orientarea; **außer sich** *(dat.)* **~** a-și ieși din fire; **einander in die Haare ~** a se încăiera, a se lua de păr; **in Brand ~** a se aprinde, a lua foc; *(fig.)* **in Harnisch ~** a se înfuria; *(fam.)* **in die Klemme ~** a intra la strâmtoare; **in Vergessenheit ~** a fi dat uitării; **in Verwirrung ~** a se încurca; **in Verzweiflung ~** a ajunge la disperare; **in Wut** (sau **in Zorn**) **~** a se înfuria; *(fig.)* **ins Hintertreffen ~** a ajunge pe planul al doilea, a rămâne în urmă. **2.** **(über** cu *ac.)* a da (de ceva); **ich bin über meine alten Bücher ~** am dat de cărțile mele vechi. **3.** a reuși, a izbuti, a ieși bine; **die Arbeit ist (gut) ~** lucrarea a reușit; **das Getreide ist (gut) ~** grânele stau bine. **4.** **(nach)** a se dezvolta asemănător cu cineva, a deveni asemănător; **er ist nach seinem Vater ~** seamănă cu tatăl său.
geraten[2] **I.** *part trec.* de la **a)** geraten; **b)** raten. **II.** *adj* indicat, nimerit, bine; **es wäre ~** ar fi nimerit, bine.
Geräteschuppen, *-s, -, m.* șopron pentru unelte.
Geräte|stecker, *-s, -, m.* priză.
Geräteturnen, *-s, n. sg.* gimnastică la aparate.
Geräte|übung, *-en, f.* exercițiu la aparate.
Geräteverleih|station, *-en, f.* stațiune de împrumutat unelte agricole.
Gerätewagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon de ajutor.
Gerätewart, *-(e)s, -e, m.* magaziner, responsabil cu uneltele.

Geratewohl, *-(s), n. sg. (în expr.)* **aufs ~** la întâmplare, pe nimerite.
Gerätkammer, *-n, f.* v. Gerätekammer.
Gerätkasten, *-s, - (şi -kästen), m.* v. Gerätekasten.
Gerätschaften *pl.* **1.** obiecte casnice; mobilier. **2.** ustensile, aparatură.
Geratter, *-s, n. sg.* zăngăneală, bubuială, păcăneală (de motor, motocicletă etc.).
geräuchert I. *part. trec.* de la räuchern. **II.** *adj.* afumat.
Geräucherte, *-n, n (ein Geräuchertes) sg.* afumătură.
Geraufe, *-s, n. sg. (fam.)* păruială, încăierare.
geraum *adj. (în expr.)* **seit ~er Zeit** de multă vreme; **~e Zeit** vreme îndelungată.
Geräumde, *-s, -n, n.* laz, curătură, porţiune de pădure defrişată parţial.
geräumig *adj.* spaţios, vast, încăpător; **ein ~es Zimmer** o cameră spaţioasă, încăpătoare.
Geräumigkeit *f. sg.* lărgime, spaţiu vast.
geräumlich *adj.* v. geräumig.
Geräumte, *-s, -n, n.* v. Geräumde.
Geraune, *-s, n. sg.* şop(o)teală, şoapte, şuşoteală; zvon.
Geräusch, *-(e)s, -e, n.* **1.** zgomot, larmă; **~ machen** a face zgomot. **2.** *(vet.)* antrax, dalac. **3.** *(vân.)* inima, plămânii şi ficatul vânatului mare (căprioare, cerbi).
Geräusch dämpfend *adj. (tehn.)* amortizor de zgomot.
geräusch|empfindlich *adj.* sensibil la zgomot.
Geräuschkulisse, *-n, f.* **1.** *(teatru, film, radio)* zgomot de fond. **2.** *(fam.)* muzică (de radio) continuă (pe care nu o mai bagi în seamă).
Geräuschlaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* consoană surdă (oclusivă, fricativă, africată).
geräuschlos *adj.* fără zgomot, liniştit, silenţios.
Geräusch|losigkeit *f. sg.* linişte, lipsă de zgomot.
Geräuschmacher, *-s, -, m.* maistru de sunet (la o emisiune radiofonică, la teatru, film).
Geräuschmesser, *-s, -, m. (fiz.)* sonograf.
Geräuschpegel, *-s, -, m.* mărimea zgomotului.
geräuschvoll *adj.* zgomotos.
Geräusper, *-s, n. sg.* încercări repetate de a-şi drege vocea sau de a expectora.
Gerb|brühe, *-n, f.* v. Gerberbrühe.
Gerbe *f. sg. (reg.)* drojdie de bere.
Gerb(e)bank, *-bänke, f.* masă de lucru, banc de tăbăcar.
Gerbebaum, *-(e)s, -bäume, m.* boc, butuc al tăbăcarului.
Gerbefett, *-(e)s, -e, n.* degras, grăsime extrasă din piele înainte de argăseală.
Gerb|eisen, *-s, -, n.* cuţit de tăbăcar, cuţit de descărnat, despicător de piele.
gerben, *gerbte, gegerbt, vb. (h) tr.* **1.** a tăbăci, a dubi; *(fig., fam.)* **jm. das Fell ~** a tăbăci pielea cuiva, a trage cuiva o bătaie straşnică. **2.** *(metal.)* a afina; **Stahl ~** a afina oţelul. **3.** *(pop.)* a vomita, a voma, a vărsa.
Gerber, *-s, -, m.* tăbăcar.
Gerberbock, *-(e)s, -böcke, m.* v. Gerbebank.
Gerberbrühe, *-n, f.* zeamă de tăbăcit, zeamă tanantă.
Gerberei, *-en, f.* tăbăcărie.
Gerberei|abwasser, *-s, -wässer, n.* apă reziduală (la o tăbăcărie).
Gerbergeselle, *-n, -, m.* calfă de tăbăcar.
Gerbergrube, *-n, f.* groapă de tăbăcit.
Gerber|handwerk, *-(e)s, -e, n.* meserie de tăbăcar.
Gerberkalk, *(e)s, m. sg.* var pentru tăbăcit.
Gerberlohe *f. sg.* argăseală.
Gerbermeister, *-s, -, m.* meşter tăbăcar.
Gerbermesser, *-s, -, n.* v. Gerbeisen.
Gerbersumach, *-s, m. sg. (bot.)* scumpie-de-tăbăcar *(Rhus coriaria)*.
Gerbertalg, *-(e)s, m. sg.* seu de tăbăcit.
Gerbertrommel, *-n, f.* bute, butoi de argăseală, de tăbăcit.
Gerb|extrakt, *-(e)s, -e, m.* extract tanant.
Gerbfass, *-es, -fässer, n.* butoi de tăbăcit.
Gerbleim, *-(e)s, m. sg. (tăb.)* clei de netezit.
Gerbmittel, *-s, -, n.* tanant.
Gerbrinde, *-n, f.* scoarţă tanantă.
Gerbsäure *f. sg.* tanin, argăseală.
Gerb|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* **1.** *(metal.)* oţel de pudlaj. **2.** *(tăb.)* fier pentru netezirea pielii.
Gerb|stoff, *-(e)s, -e, m.* material tanant, argăseală.
Gerbung, *-en, f.* argăsire, tăbăcit.
gerebelt I. *part. trec.* de la rebeln. **II.** *adj. (despre struguri)* aleşi bob cu bob.
gerecht *adj.* **1.** drept, echitabil, legitim; **ein ~er Mensch** un om drept; **um ~ zu sein** ca să fim drepţi; **ein ~es Urteil** o sentinţă dreaptă, echitabilă; *(în expr.)* **jm. ~ werden** a aprecia just pe cineva; **allen Anforderungen ~ werden** a satisface toate cerinţele, a face faţă tuturor cerinţelor. **2.** justificat, motivat, întemeiat; **in seinem ~en Zorn** în mânia sa justificată. **3.** *(fam.)* priceput; **in allen Sätteln ~ sein** a se pricepe la toate.
Gerechte, *-n, -n (ein Gerechter) m.* şi *f.* persoană dreaptă; **den Schlaf des ~n schlafen** a dormi fără griji, cu sufletul împăcat, bine, liniştit, adânc.
gerechtfertigt I. *part. trec.* de la rechtfertigen. **II.** *adj.* justificat, îndreptăţit, motivat.
Gerechtigkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* dreptate, justeţe; **soziale ~** dreptate socială; **steuerliche ~** echitate fiscală; **um der ~ willen** pentru dreptate; în numele dreptăţii; **jm. ~ zuteil werden lassen** sau **jm. ~ widerfahren lassen** a face cuiva dreptate. **2.** *sg.* justiţie; **die ~ des Urteils** justeţea sentinţei, verdictului; **~ fordern** a pretinde dreptate; **jm. ~ verschaffen** a face cuiva dreptate; **ein Diener der ~** un slujitor al justiţiei; **der ~ freien Lauf lassen** a da drum, curs liber justiţiei; **der ~ in den Arm fallen** a opri activitatea justiţiei; **jm. den Händen der ~ überliefern** a preda pe cineva în mâinile justiţiei. **3.** legitimitate. **4.** *(înv.)* privilegiu, drept (de folosinţă).
Gerechtigkeitsgefühl, *-s, n. sg.* sentiment de dreptate, simţ al dreptăţii.
Gerechtigkeitsliebe *f. sg.* iubire de dreptate.
gerechtigkeitsliebend *adj.* iubitor de dreptate.
Gerechtigkeits|pflege *sg.* înfăptuire a justiţiei.
Gerechtigkeits|sinn, *-(e)s, m. sg.* v. Gerechtigkeitsgefühl.
Gerechtsame, *-n, f. (înv.)* drept de folosinţă; privilegiu, servitute.
Gerede, *-s, n. sg.* vorbărie; zvon, gura lumii; **albernes ~** prostii; **ins ~ bringen** a aduce în gura lumii; **ins ~ kommen** a încăpea, ajunge în gura lumii.
geregelt I. *part. trec.* de la regeln. **II.** *adj.* regulat, ordonat; **ein ~es Leben führen** a duce o viaţă ordonată; **~er Markt** piaţă reglementată.
Geregne, *-s, n. sg. (fam.)* ploi (continue).
Gereibe, *-s, n. sg.* frecare (continuă), frecătură.
gereichen, *gereichte, gereicht, vb. (h) intr. (poet.) (zu)* a produce, a face; (şi *impers.*) **es gereicht (das gereicht) ihm zur Ehre** aceasta îi face cinste; **zum Nachteil ~** a fi în defavoare, în daună.
gereift 1. *part. trec.* de la reifen. **2.** *adj.* maturizat, copt, împlinit; **eine ~e Persönlichkeit** o personalitate împlinită.
Gereime, **Gereimsel**, *-s, n. sg. (fam.)* versuri proaste.
Gereiße, *-s, n. sg.* **1.** *(fam.)* tragere, smucire încoace şi încolo. **2.** *(fig.)* busculadă, bătaie; *(fam.)* **es ist ~ um diese Ware** e bătaie pentru marfa asta.
gereizt I. *part trec.* de la reizen. **II.** *adj.* iritat, excitat, enervat.
Gereizt|heit *f. sg.* (stare de) iritare, (de) nervozitate.
Gerenne, *-s, n. sg. (fam.)* alergătură, goană continuă.
Gerenz, *-en, f. (adm.)* **1.** exercitare. **2.** reprezentare.
gereuen, *gereute, gereut, vb. (h) tr.* a regreta, a-i părea rău; **deine Mühe soll dich nicht ~** să nu-ţi pară rău că te-ai ostenit; *(impers.)* **es gereut mich** îmi pare rău; **sich** *(dat.)* **die Zeit ~ lassen** a regreta pierderea de timp.
Gergel, *-s, -, m.* v. Gargel.
Gergelmesser, *-s, -, n.* gărdinar.
gergeln, *gergelte, gegergelt (ich gerg(e)le), vb. (h) tr.* a gărdini, a face gardina (la doage de butoaie).
Gericht[1], *-(e)s, -e, n.* **1.** justiţie; tribunal; instanţă; **das Oberste ~** tribunalul suprem; **ordentliches ~** instanţă ordinară; **zuständiges ~** tribunal competent; **beim ~** la tribunal; **von ~s wegen** de drept; **eine Sache vor ~ bringen (sau die Gerichte anrufen)** a aduce o chestiune în faţa tribunalului; **vor ~ stellen** a da în judecată; **vor ~ laden (sau fordern)** a chema în judecată; **sich dem ~ stellen** a se preda justiţiei. **2.** *sg.* judecată, judecare, dezbatere judiciară; **über jn. ~ halten (sau über jn. zu ~ sitzen)** a judeca pe cineva: *(fig.)* **mit jm. scharf ins ~ gehen** a judeca cu severitate pe cineva; *(rel.)* **das Jüngste ~** judecata de apoi. **3.** jurisdicţie. **4.** clădire, sediu al tribunalului. **5.** *(înv.)* loc al execuţiei unei sentinţe; **das hohe ~** spânzurătoarea. **6.** *(vân.)* laţ, capcană.
Gericht[2], *-(e)s, -e, n.* fel de mâncare (primul, al doilea etc.).
gerichtet I. *part. trec.* de la richten. **II.** *adj.* **1.** îndreptat, aţintit. **2.** judecat. **3.** condamnat; executat. **4.** reparat. **5.** *(reg.)* gata.
gerichtlich *adj.* judiciar, juridic, de judecată; **~e Aussage** depoziţie făcută în faţa instanţei; **~e Polizei** poliţia juridică; **~e Untersuchungen** cercetări judiciare; **jn ~ belangen** a da pe cineva în judecată, a urmări pe cineva pe cale judiciară; **gegen jn. ~ vorgehen** a intenta cuiva un proces.
Gerichts|akten *pl.* acte judecătoreşti, dosar judiciar.
Gerichts|aktuar, *-s, -e, m. (elv.)* grefier.
Gerichts|amt, *-(e)s, -ämter, n.* v. Gericht **(1)**.
Gerichts|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic legist.
Gerichts|assessor, *-s, -en, m.* asesor de tribunal (candidat care se pregăteşte pentru cariera de judecător).
Gerichtsbank, *-bänke, f.* **1.** v. Gericht **(1)**. **2.** bancă, scaun al judecătorilor.
Gerichtsbarkeit, *-en, f.* jurisdicţie; **js. ~ unterworfen sein** sau **unter js. ~ stehen** a fi, a se afla sub jurisdicţia cuiva.
Gerichtsbe|amte, *-n, -n (ein Gerichtsbeamter), m.* funcţionar judecătoresc; funcţionar la tribunal.
Gerichtsbe|hörde, *-n, f.* autoritate judiciară.
Gerichtsbeisitzer, *-s, -, m.* asesor judecătoresc.
Gerichtsbescheid, *-(e)s, -e,* **Gerichtsbeschluss**, *-es, -schlüsse, m.* hotărâre judecătorească.
Gerichtsbezirk, *-(e)s, -e, m.* circumscripţie judecătorească.
Gerichtsbote, *-n, -n, m.* curier, trimis al tribunalului; aprod.
Gerichtsdepositum, *-s, -ta* (şi *-ten*), *n.* depozit judecătoresc.
Gerichtsdiener, *-s, -, m. (înv.)* aprod, uşier; slujbaş al tribunalului.
Gerichts|eid, *-(e)s, -e, m.* jurământ în faţa instanţei.
Gerichts|entscheid, *-(e)s, -e, m.* decizie, hotărâre judecătorească.
Gerichts|exekutor, *-s, -en, m.* v. Gerichtsvollzieher.
Gerichtsferien [-riən] *pl.* vacanţă judecătorească.
Gerichtsformel, *-n, f.* formulă judecătorească.
Gerichtsgang, *-(e)s, -gänge, m.* procedură; stadiu procesual.
Gerichtsgebäude, *-s, -, n.* clădire a tribunalului.
Gerichtsgebrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* jurisprudenţă.
Gerichtsgebühren *pl.* v. Gerichtskosten.
Gerichtsgefälle, *-s, -, n. (înv.)* rentă, taxă (către tribunal, stabilită printr-o încheiere judecătorească).
Gerichtsgefängnis, *-ses, -se, n.* închisoare a judecătoriei.
Gerichtshände *pl. (în expr.)* **er hinterlegt es zu ~n** o depune în mâinile instanţei judecătoreşti.
Gerichtshandel, *-s, -händel, m.* proces.
Gerichtsherr, *-n, -en, m. (ist.)* senior cu drept de jurisdicţie, de justiţie.
gerichtsherrlich *adj. (ist.; în expr.)* **~e Rechte** drepturi de jurisdicţie seniorială.
Gerichtsherrlichkeit *f. sg. (ist.)* jurisdicţie seniorială.
Gerichtsherrschaft *f. sg.* v. Gerichtsbarkeit.
Gerichtshof, *-(e)s, -höfe m.* tribunal, curte; **internationaler ~** tribunal internaţional.
Gerichtsho|heit *f. sg.* autoritate judiciară.
Gerichts|instanz, *-en, f.* instanţă judecătorească.
Gerichtskammer, *-n, f.* tribunal (specializat în anumite procese), cameră judecătorească.
Gerichtskanzlei, *-en, f. (jur.)* grefă.
Gerichtskosten *pl.* cheltuieli de judecată.
gerichts|kundig *adj.* cunoscut tribunalului, notoriu.
Gerichtslokal, *-s, -e, n. (jur.)* sală de şedinţe.

Gerichtsmediziner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* medic legist.
gerichtsmedizinisch *adj.* medico-legal.
gerichts|notorisch *adj.* v. gerichtskundig.
Gerichtsnotar, *-s, -e, m.* notar de tribunal.
Gerichts|obrigkeit *f. sg.* autoritate judecătorească.
Gerichts|ordnung *f. sg.* procedură; dispoziţie judecătorească.
Gerichts|organ, *-s, -e, n.* organ judiciar.
Gerichts|pathologe, *-n, -n, m. (înv.)* medic legist.
Gerichts|pflege *f. sg.* exercitare a autorităţii judecătoreşti; înfăptuire a justiţei.
Gerichts|platz, *-es, -plätze, m.* v. Richtplatz.
Gerichts|präsident, *-en, -en, m.* preşedinte de tribunal.
Gerichts|prokurator, *-s, -en, m. (înv.)* arhivar de tribunal.
Gerichts|protokoll, *-(e)s, -e, n. (jur.)* proces-verbal de şedinţă.
Gerichts|psychiater, *-s, -, m.* psihiatru legist.
Gerichtsrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consilier judiciar **2.** judecător de tribunal (titlu).
Gerichts|saal, *-(e)s, -säle, m. (jur.)* sală de şedinţe.
Gerichts|sache, *-n, f.* chestiune de tribunal.
Gerichts|schöffe, *(înv.)* **Gerichts|schöppe**, *-n, n, m.* asesor.
Gerichts|schreiber, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* grefier(ă).
gerichts|seitig *adj.* din partea tribunalului.
Gerichts|siegel, *-s, -, n.* sigiliu al tribunalului.
Gerichts|sitzung, *-en, f.* şedinţă, dezbatere la tribunal.
Gerichts|sprache, *-n, f.* limbaj juridic.
Gerichts|sprengel, *-s, -, m.* v. Gerichtsbezirk.
Gerichts|stand, *-(e)s, m. sg.* competenţă judecătorească.
Gerichts|stätte, *-n, f.* loc de execuţie.
Gerichts|still|stand, *-(e)s, -stände, m.* vacanţă judiciară.
Gerichts|stube, *-n, f. (jur.)* sală, cameră de şedinţă.
Gerichts|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (înv.)* instanţă de judecată, tribunal.
Gerichts|tag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi de judecată. **2.** termen de dezbatere.
Gerichts|termin, *-s, -e, m.* termen (de dezbatere în faţa instanţei); **er hat** ~ are termen de judecată.
Gerichts|urteil, *-(e)s, -e, n.* sentinţă judecătorească.
Gerichtsvakanz [-va-], *-en, f.* v. Gerichtsferien.
Gerichtsverfahren, *-s, -, n.* **1.** procedură judecătorească. **2.** judecare a unui caz.
Gerichtsverfassung, *-en, f.* organizare şi competenţă a tribunalelor.
Gerichtsverfassungsgesetz, *-es, -e, n.* lege care stabileşte organizarea şi competenţa tribunalelor.
Gerichtsver|handlung, *-en, f.* dezbatere la tribunal, proces.
Gerichtsverweser, *-s, -, m. (ist.)* preşedinte al unei jurisdicţii.
Gerichtsvollzieher, *-s, -, m.* portărel; executor judecătoresc.
Gerichtsvorsitzende, *-n, -n. (ein Gerichtsvorsitzender)*, **Gerichts|vor|stand**, *-(e)s, -stände, m.* preşedinte de tribunal.
Gerichtswesen, *-s, n. sg.* justiţie.
Gerichts|zeitung, *-en, f.* monitor, buletin judiciar.
Gerichts|zwang, *-(e)s, m. sg.* obligaţie de a se supune unei jurisdicţii.
gerieben I. *part. trec.* de la reiben. **II.** *adj. (pop.)* perfid, şmecher, rafinat, şiret; **ein ~er Kerl** un şmecher.
Geriebenheit *f. sg.* perfidie, şiretenie, viclenie.
Geriem, *-s, n. sg.* curelărie; dârlogi, hăţuri.
gerieren, *gerierte, geriert, vb. (h)* **I.** *tr.* a gera, a conduce, a administra. **II.** *refl.* **1.** a se purta, a se comporta. **2.** a se da drept…
Geriesel, *-s, n. sg.* curgere (continuă), murmur domol.
geriet *pers.* 1 şi a 3-a *ind. imperf.* de la geraten.
geriffelt I. *part. trec.* de la riffeln. **II.** *adj.* **1.** cu zimţi, zimţat, crestat. **2.** cu chenar. **3.** striat, canelat.
Gerill, *-s, n. sg. (reg.)* v. Geröll.
gering *adj.* **1.** mic, puţin, neînsemnat; **das ist meine ~ste Sorge** este problema mea cea mai mică; **die Chancen waren** ~ şansele erau mici; **die Gefahr ~ achten** a nu da importanţă pericolului; **in nicht ~er Verlegenheit** foarte încurcat; **nicht die ~ste Lust** nici un chef; *(substantivat)* **nicht das Geringste** nimic, deloc; **es ist nicht das Geringste zu sehen** nu se vede absolut nimic; **nicht im Geringsten** nici un pic, deloc; **auch nur im Geringsten** cât de puţin; **um ein Geringes** cât pe aci, aproape; **er erwarb das Bild um ein Geringes** a cumpărat tabloul cu un preţ de nimica. **2.** de mică valoare, de rând, prost, ordinar; **~e Qualität** calitate proastă; **~e Leute** oameni fără importanţă; **~e Kost** mâncare proastă **3.** *(despre vânat)* tânăr, slab, prăpădit, mic.
gering achten, *achtete gering, gering geachtet (du achtest gering, er achtet gering) vb. (h) tr.* a desconsidera, a dispreţui.
Gering|achtung *f. sg.* desconsiderare, dispreţ.
gering|artig *adj.* **1.** neînsemnat, de mică importanţă. **2.** de proastă calitate, defectuos.
Geringe[1], *-n, -n (ein Geringer)* **1.** *m.* cel mic, om de rând; **kein ~rer als er** chiar el însuşi, chiar el în persoană. **2.** *n. sg.* lucru mic, neînsemnat; **ein ~s** un lucru mic; **es ist nichts ~s** nu este un lucru de nimic. **3.** *(înv.) m.* şi *f.* persoană de obârşie modestă; **die ~n wie die Großen** oamenii mici ca şi cei mari, deopotrivă.
Geringe[2], *-s, n. sg. (fam.)* luptă, trântă.
Geringel, *-s, n. sg.* **1.** inelare. **2.** bucle, inele de păr creţ.
Geringerwerden, *-s, n. sg.* reducere, scădere.
geringfügig *adj.* mic, neînsemnat, fără importanţă; **als ~ darstellen** a minimaliza, a bagateliza.
Geringfügigkeit, *-en, f.* **1.** *sg* lipsă de însemnătate, de importanţă. **2.** lucru de nimic, chestiune neînsemnată, fleac.
geringhaltig *adj.* **1.** de valoare redusă. **2.** *(despre monede)* conţinând puţin metal preţios, cu un titlu inferior, de valoare redusă.
gering schätzen, *schätzte gering, gering geschätzt (du, er schätzt gering) vb. (h) tr.* v. gering achten.
geringschätzig *adj.* dispreţuitor; *(adv.)* **er behandelt mich** ~ mă tratează dispreţuitor.
Geringschätzung *f. sg.* v. Geringachtung.
Geringste, *-n, -n* **1.** *m.* şi *f.* persoana cea mai neînsemnată. **2.** *n. sg.* lucrul cel mai neînsemnat, cel mai mic; **er beachtet auch das** ~ este atent şi la cel mai mic lucru; **er ist auch im ~n sorgfältig** este grijuliu şi în lucrurile cele mai mărunte; **das ~, was du tun kannst, ist…** ceea ce poţi să mai faci este…; **er vergaß auch nicht das** ~ n-a uitat nici lucrul cel mai neînseamnat, cel mai mărunt.
geringstenfalls *adv.* cel puţin.
geringstmöglich *adj.* (pe) cât se poate de mic.
geringwertig *adj.* de mică valoare.
gerinnbar *adj.* coagulabil.
Gerinnbarkeit *f. sg.* coagulabilitate.
Gerinne, *-s, -, n.* **1.** *(constr.)* rigolă, canal, jgheab. **2.** scursoare, scursură, apă care se scurge.
gerinnen, *gerann, geronnen, vb. (s) intr.* **1.** a se coagula, a se închega; *(fig.)* **vor Schreck gerann ihr das Blut in den Adern** de spaimă îi îngheţă sângele în vine. **2.** *(cul.: despre maioneze, creme)* a se tăia.
Gerinnsel, *-s, -, n.* **1.** scursoare, scursură, apă care se scurge. **2.** lichid coagulat, cheag.
Gerinnung *f. sg.* coagulare, închegare.
gerinnungsfähig *adj.* care (se) poate coagula, închega.
gerinnungshemmend *adj.* care împiedică coagularea, închegarea; anticoagulant.
Gerinnungsmittel, *-s, -, n.* coagulant.
Gerippe, *-s, -, n.* **1.** schelet. **2.** *(tehn.)* schelet, carcasă, osatură, şarpantă; *(fig.)* **das ~ des Dramas** scheletul dramei.
Gerippkarte, *-n, f. (top.)* hartă schiţată.
gerippt I. *part. trec.* de la rippen. **II.** *adj.* **1.** ripsat; **~es Papier** hârtie creponată; **~er Stoff** stofă ripsată. **2.** *(bot.)* costat. **3.** *(tehn.)* cu aripioare, cu nervuri.
Gerippwalze, *-n, f. (maş.)* cilindru cu caneluri.
Gerippzeichnung, *-en, f.* schiţă, proiect.
gerissen I. *part. trec.* de la reißen. **II.** *adj.* şmecher, rafinat, viclean; **ein ~er Kerl** un şmecher, un pişicher.
Gerissenheit *f. sg.* şiretenie, rafinament, viclenie.
geritten *part. trec.* de la reiten.
Germ, *-(e)s, m. sg. (austr.* şi *-, f. sg.) (reg.)* drojdie de bere.
Germane, *-n, -n, m. (ist.)* german, germanic (membru al unui trib, popor germanic).
Germanentum, *-(e)s, n. sg.* **1.** totalitatea popoarelor germanice. **2.** caracter germanic.
Germanin, *-nen, f. (ist.)* germană, germanică.
germanisch *adj. (ist.)* germanic.
germanisieren, *germanisierte, germanisiert, vb. (h) tr.* a germaniza.
Germania *f. sg. (ist.)* figură alegorică (de femeie) reprezentând Germania.
Germanismus, *-, -men, m. (lingv.)* germanism, cuvânt germanic împrumutat în altă limbă.
Germanist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f. (lingv., lit.)* germanist(ă).
Germanistik *f. sg. (lingv., lit.)* germanistică.
germanistisch *adj. (lingv., lit.)* germanistic.
Germanium, *-s, n. sg. (chim.)* germaniu.
Germaniumver|stärker, *-s, -, m. (radio., înv.)* tranzistor.
germanophil *adj.* germanofil.
germanophob *adj.* germanofob.
Germer, *-s, -, m. (bot.)* steregoaie, strigoaie *(Veratrum album)*.
germig *adj. (reg.)* dospit.
germinal *adj.* germinal.
Germinalie [-liə], *-n, f. (anat.)* glandă germinală.
Germination, *-en, f. (bot.)* (perioadă de) germinare, germinaţie.
germinativ *adj.* germinativ.
germinieren, *germinierte, germiniert, vb. (h) intr.* a germina.
Germteig, *-(e)s, -e, m.* aluat dospit.
gern(e) *adv.* (comp. *lieber,* sup. *am liebsten)* **1.** bucuros, cu dragă inimă, cu plăcere; **sehr** ~ cu multă plăcere; ~ **oder ungern** cu sau fără plăcere; ~ **oder nicht** vrând-nevrând; *(fam.)* **gut und** ~ fără doar şi poate; **das ist gut und ~ 10 Jahre her** să tot fie vreo 10 ani şi mai bine; **das glaube ich ~!** asta cred şi eu! **das habe ich nicht ~ getan** am făcut asta fără să vreau, neintenţionat; **das kannst du ~ tun** îţi permit s-o faci; **bei jm. ~ gesehen werden** a fi bine văzut de cineva, a fi simpatizat de cineva; **ich möchte** ~ aş dori, aş vrea mult. **2.** *(în expr.)* ~ **haben (mögen)** a-i fi drag, a simpatiza, a iubi, a-i plăcea; *(pop.)* **er kann mich ~ haben** nu-mi pasă de el. **3.** des, de obicei; **Erlen stehen ~ am Wasser** arinii cresc cu predilecţie pe lângă apă. **4.** *(reg.)* uşor; das **ist ~ möglich** se poate întâmpla uşor.
Gernegroß, - (sau *-es*), *-e, m.* (mic) lăudăros, gură-mare, micul fudulache; **er spielt den** ~ face pe grozavul; **ein kleiner** ~ copil care vrea să pară om mare.
Gerneklug, *-, -e, m. (peior.)* deştept.
Gerner, *-s, -, m. (reg.)* osuar.
gern gesehen *adj.* binevăzut; **ein ~er Gast** un oaspete drag, binevenit.
Geröchel, *-s, n. sg.* horcăit prelung.
gerochen *part. trec.* de la **a)** riechen; **b)** *(înv.)* rächen.
Geröhr, *-(e)s, -e, n.* **1.** trestiiş, păpuriş. **2.** *(fam.)* ţevărie. **3.** *(rar, poet.)* flaut **4.** boncăluit al cerbului.
Geröhricht, *-(e)s, -e, n.* trestiiş, păpuriş.
Geröll, *-(e)s, -e,* **Gerölle**, *-s, -, n.* **1.** prundiş, piatră de râu; grohotiş. **2.** *(geol.)* aluviune. **3.** dărâmături.
Gerölldamm, *-(e)s, -dämme, m. (constr.)* dig din pietriş.
Gerolle, *-s, n. sg.* **1.** rostologire (continuă). **2.** uruit (prelung).
Geröllhalde, *-n, f.* pantă cu piatră de prundiş, grohotiş.
Gerollmasse, *-n, f.* grămadă de piatră de prundiş.
Geröllschicht, *-en, f.* strat de prundiş.
Geröll|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de prundiş, de râu.
geronnen *part. trec.* de la **a)** gerinnen; **b)** rinnen.
Gerontologie *f. sg.* gerontologie.
gerőstet şi **geröstet I.** *part. trec.* de la rösten. **II.** *adj.* prăjit.
Gerste *f. sg. (bot.)* **1.** orz *(Hordeum vulgare)*. **2.** *(reg.)* terci din făină de orz.

Gerstel, *-s, -* (şi *-n*), *n.* **1.** *(austr.)* arpacaş. **2.** *(reg., fam.)* bani (mărunţi), mărunţiş.
Gersten|acker, *-s, -äcker, m.* câmp de orz.
Gersten|ammer, *-n, f. (ornit.)* presură (sură) *(Emberiza).*
Gerstenbier, *-(e)s, -e, n.* bere de orz.
Gerstenbinder, *-s, -, m.* legător de snopi de orz.
Gerstenbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine de orz.
Gerstendieb, *-(e)s, -e, m. (glumeţ)* vrabie.
Gersten|ernte, *-n, f.* recoltă de orz.
Gerstengraupe, *-n, f.* arpacaş.
Gerstengrütze, *-n, f.* păsat de orz.
Gerstenkaffee, *-s, m. sg.* cafea de malţ.
Gerstenkleie *f. sg.* tărâţe de orz.
Gerstenkorn, *-(e)s, -körner, n.* **1.** grăunte de orz. **2.** *(med.)* şalazion, urcior (la ochi).
Gerstenmalz, *-es, m. sg.* malţ, slad de orz.
Gerstenmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de orz.
Gerstenquell|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* cadă de înmuiat orzul.
Gerstensaft, *-(e)s, -säfte, m. (poet.)* bere.
Gerstenschleim, *-(e)s, m. sg.* zeamă, mucilagiu de orz.
Gerstenschrot, *-(e)s, m. sg.* uruială de orz (nedecorticat).
Gersten|stroh, *-s, n. sg.* pai de orz.
Gerstenweizen, *-s, m. sg. (bot.)* grâu tare, sticlos *(Triticum durum).*
Gerstenzucker, *-s, m. sg.* maltoză.
Gersting, *-s, -e, m. (pop.)* terci din făină de orz.
Gerstling, *-s, -e, m.* v. Gerstenammer.
Gerte, *-n, f.* **1.** vargă, nuia, joardă. **2.** cravaşă, vergea.
Gertel, *-s, -, m. (reg.)* cuţit de altoit, cosor.
Gertenhieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură de vargă.
gertenschlank *adj.* zvelt, subţire ca trestia, tras prin inel.
gertig *adj.* de nuiele.
Geruch, *-(e)s, Gerüche, m.* **1.** miros; **lieblicher** ~ mireasmă, parfum dulce; **stechender** ~ miros înţepător; **süß von** ~ cu miros dulceag; **einen** ~ **von sich** *(dat.)* **geben** a răspândi un miros, a mirosi. **2.** *sg.* (simţ al) miros(ului); **er hat einen feinen** ~ are nas bun. **3.** *sg. (fig., înv.)* reputaţie; **er steht in schlechtem** ~ are o reputaţie proastă.
geruchlos *adj.* inodor, lipsit de miros, fără miros.
Geruchlosigkeit *f. sg.* lipsă de miros.
Geruchlosmachung *f. sg.* dezodorizare.
geruchs|empfindlich *adj.* sensibil la diferite mirosuri.
Geruchs|empfindung, *-en, f.* senzaţie olfactivă.
Geruchsnerv, *-s, -en* [-fən şi -vən], *m. (anat.)* nerv olfactiv.
Geruchs|organ, *-s, -e, n. (anat.)* organ olfactiv.
Geruchs|probe, *-n, f.* probă de miros, probă olfactivă.
Geruchs|sinn, *-(e)s, m. sg.* simţ al mirosului.
Geruchsvermögen, *-s, n. sg.* capacitate de a mirosi.
Geruchsverschluss, *-es, -schlüsse, m. (tehn.)* sifon (de canalizare).
Gerücht, *-(e)s, -e, n.* zvon, veste; **ein** ~ **verbreiten** (sau **unter die Leute bringen**) a răspândi un zvon; **es geht** (sau **läuft**) **das** ~, **dass...** sau **das** ~ **ist im Umlauf, dass...** circulă zvonul că..., se zvoneşte că... .
Gerüchteküche, *-n, f. (fam.)* loc de unde pornesc multe zvonuri.
Gerüchtemacher, *-s, -, m.* zvonist, alarmist.
Gerüchtemacherei *f. sg. (peior.)* răspândire de zvonuri.
gerüchtweise *adv.* ca zvon, după cum se zvoneşte; **wie** ~ **verlautet** după cum se zvoneşte.
Gerufe, *-s, n. sg.* **1.** chemare, strigăt de chemare. **2.** strigare (repetată).
geruhen, *geruhte, geruht, vb. (h) intr.* a binevoi, a avea bunăvoinţa; *(iron.)* **willst du nicht endlich** ~, **mir zu antworten?** n-ai avea bunăvoinţa să-mi răspunzi în fine?
geruhig, geruhlich *(înv.) (adj.)* liniştit, în linişte, cu calm.
geruhsam *adj.* liniştit, domol, calm, tihnit, alene; ~ **frühstücken** a lua în tihnă, fără grabă, micul dejun.
Geruhsamkeit *f. sg.* linişte, tihnă.
Gerülle, *-s, -, n. (reg.)* v. Gerölle.
Gerumpel, *-s, n. sg. (reg., fam.)* zgomot, uruit; zdroncănit.
Gerümpel, *-s, n. sg.* vechituri, hârburi, troace.
Gerundium, *-s, -dien* [-diən], *n. (gram.)* gerunziu.
Gerundiv, *-s, -e,* **Gerundivum** [-vUm], *-s, -diva, n. (gram.)* gerundiv (în limba latină).
gerungen *part. trec.* de la ringen.
Gerunzel, *-s, n. sg.* încreţire; încreţitură.
Gerupfte, *-n, -n (ein Gerupfter), m.* şi *f. (fam.)* persoană jecmănită (de bani).
Gerüst, *-(e)s, -e, n.* **1.** schelă, eşafodaj. **2.** estradă, tribună. **3.** eşafod. **4.** *(fig.)* plan, schelet.
Gerüstbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă a schelei, a eşafodajului.
Gerüstband, *-(e)s, -bänder, n. (constr.)* canevas, legătură a(l) schelei.
Gerüstbau, *-(e)s, -ten, m.* ridicare de schele.
Gerüstbaum, *-(e)s, -bäume, m. (constr.)* stâlp al schelei, al eşafodajului.
Gerüstbock, *-(e)s, -böcke, m. (constr.)* capră.
Gerüstbrett, *-(e)s, -er, n. (constr.)* scândură, podea a schelei.
Gerüstbrücke, *-n, f. (constr.)* pod de eşafodaj, pod provizoriu, estacadă.
Gerüst|holz, *-es, -hölzer, n. (constr.)* lemn pentru schele.
Gerüstklammer, *-n, f. (constr.)* scoabă pentru schele.
Gerüstkonstruktion, *-en, f. (constr.)* **1.** construire a unei schele, a unui eşafodaj. **2.** schelă, eşafodaj.
Gerüstleiter, *-n, f. (constr.)* scară pentru schele, pentru construit schele.
Gerüstpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* pilot al schelei, bilă de eşafodaj.
Gerüstrippe, *-n, f. (constr.)* nervură a schelei.
Gerüst|stange, *-n, f. (constr.)* bară de schelă; stâlp, suport de schelă, de eşafodaj.
Gerüstverband, *-(e)s, -bände, m. (constr.)* v. Gerüstband.
Gerütli, *-s, n. sg. (elv.)* poiană.
Gerutsche, *-sn, n. sg. (fam.)* alunecare.
Gerüttel, *-s, n. sg.* zguduituri (prelungite); hurducătură, hâţâneală.
gerüttelt I. *part. trec.* de la rütteln. **II.** *adj. (în expr.)* **ein ~es Maß voll** o măsură îndesată, foarte plină.
Gerwerfen, *-s, n. sg. (ist.)* aruncare de lance, de suliţă.
Gerwerfer, *-s, -, m. (ist.)* aruncător de lance, de suliţă.
ges. *presc.* de la gesetzlich.
Ges, *-, -, n. (muz.)* **1.** sol bemol. **2.** (semn pentru) tonalitatea sol bemol.
Ges. *presc.* de la **a)** Gesellschaft; **b)** Gesetz.
Gesäge, *-s, n. sg.* tăiere continuă cu ferăstrăul.
gesägt I. *part. trec.* de la sägen. **II.** *adj. (bot.; despre frunze)* dinţat, zimţat.
Gesalbte, *-n, -n (ein Gesalbter), m. (bis.)* cel uns.
gesalzen I. *part. trec.* de la salzen. **II.** *adj.* sărat; *(fig.)* piperat; **er verlangt ~e Preise** cere preţuri piperate; **einen ~en Witz erzählen** a spune o glumă grosolană, piperată.
Gesalzene, *-n (Gesalzenes), n. sg.* sărătură; carne sau peşte sărat.
Gesäme, *-s, n. sg. (reg.)* seminţe.
gesammelt I. *part. trec.* de la sammeln. **II.** *adj.* **1.** strâns, adunat; **~e Werke** opere complete. **2.** *(fig.)* concentrat, atent, liniştit.
gesamt *adj.* tot, întreg, complet, total; **die ~e Familie** întreaga familie; **Eigentum zur ~en Hand** proprietate comună; **die ~en Kosten** cheltuielile totale.
Gesamt|absatz, *-es, -sätze, m. (com.)* total al vânzării, al desfacerii (unor mărfuri).
Gesamt|anbaufläche, *-n, f. (agr.)* suprafaţă totală de însămânţare.
Gesamt|angebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă globală.
Gesamt|anlage, *-n, f.* **1.** întregul complex de construcţii, instalaţii. **2.** *(fig.)* structură generală.
Gesamt|ansicht, *-en, f.* **1.** vedere generală, perspectivă de ansamblu. **2.** părere generală, opinie a tuturor.
Gesamt|antrieb, *-(e)s, m. sg.* acţionare centralizată.
Gesamt|arbeit, *-en, f.* toată lucrarea.
Gesamt|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor necalificat (folosit la diferite munci).
Gesamt|arbeiterschaft *f. sg.* totalitate a muncitorilor.
Gesamt|arbeits|tag, *-(e)s, -e, m.* zi întreagă de muncă.
Gesamt|arbeits|zeit *f. sg.* timp de muncă total.
Gesamt|areal, *-s, -e, n.* suprafaţă totală.
Gesamt|armee, *-n, f.* toată armata, întreaga putere armată.
Gesamt|auflage, *-n, f. (tipogr.)* totalitatea ediţiilor unei cărţi.
Gesamt|aufkommen, *-s, -, n.* producţie totală.
Gesamt|aufwand, *-(e)s, m. sg.* total al cheltuielilor; **den** ~ **minimieren** a minimaliza cheltuielile totale.
Gesamt|ausbau, *-(e)s, m. sg.* amenajare integrală.
Gesamt|ausbildung *f. sg.* instrucţie completă, generală.
Gesamt|ausfuhr *f. sg.* totalitate a exportului.
Gesamt|ausgabe, *-n, f.* **1.** ediţie completă. **2.** *pl.* total al cheltuielilor.
Gesamt|auslagen *pl.* total al cheltuielilor.
Gesamt|aus|stattung, *-en, f.* **1.** *(teatru, film)* decoruri şi costume. **2.** *(tehn.)* dotare.
Gesamtbedarf, *-(e)s, m. sg.* total al necesităţilor, necesar total.
Gesamtbegriff, *-(e)s, -e, m.* noţiune generală, globală.
Gesamtbelegschaft *f. sg.* totalitate a personalului.
Gesamtbelehnung, *-en, f. (ist.)* învestitură simultană.
Gesamtbeschäftigte *pl.* total al populaţiei active, cu ocupaţie.
Gesamtbesitz, *-es, -e, m.* totalitate a averii, a proprietăţii.
Gesamtbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** *(mil.)* efectiv total. **2.** *(com.)* stoc total; inventar general; sumă a numerarului existent (la casă).
Gesamtbetriebs|ausgaben *pl.* **1.** totalitate a cheltuielilor întreprinderii. **2.** total al cheltuielilor de exploatare; cheltuieli generale de exploatare.
Gesamtbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă totală, generală.
Gesamtbevölkerung *f. sg.* totalitate a populaţiei.
Gesamtbewegung, *-en, f.* mişcare generală.
Gesamtbilanz, *-en, f.* bilanţ general.
Gesamtbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** imagine de ansamblu, aspect general, **2.** privire generală.
Gesamtdampfleistung, *-en, f. (tehn.)* producţie totală de vapori.
Gesamtdampfverbrauch, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* consum total de aburi.
Gesamtdar|stellung, *-en, f.* prezentare generală; **die** ~ **des Problems** expunerea globală, prezentarea generală a problemei.
gesamtdeutsch *adj.* referitor la întreaga Germanie.
Gesamtdurchschnitt, *-(e)s, -e, m.* medie generală.
Gesamte, *-n, n. sg.* totalitate, sumă, total.
Gesamt|eigentum, *-s, -tümer, n.* v. Gesamtbesitz.
Gesamt|eindruck, *-(e)s, -drücke, m.* impresie generală.
Gesamt|einfuhr *f. sg.* totalitate a importului.
Gesamt|einkommen, *-s, -, n.,* **Gesamtein|nahme**, *-n, f. (ec.)* venit total.
Gesamt|entscheidung, *-en, f.* hotărâre, decizie generală, globală.
Gesamt|entwicklung, *-en, f.* dezvoltare generală.
Gesamt|erbe[1], *-n, -n, m.* legatar universal, moştenitor general.
Gesamt|erbe[2], *-s, n. sg.* moştenire totală.
Gesamt|erbin, *-nen, f.* legatară universală, moştenitoare generală.
Gesamt|erfüllung, *-en, f.* îndeplinire totală.
Gesamt|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultat general, global.
Gesamt|erscheinung, *-en, f.* mod general de a se prezenta.
Gesamt|ertrag, *-(e)s, -träge, m.,* **Gesamt|erträgnis**, *-ses, -se, n.* **1.** venit global; produs total. **2.** venit comun.
Gesamt|etat [-eta], *-s* [-etas], *-s* [-etas], *m.* buget global.
gesamt|europäisch *adj.* general european.
Gesamt|export, *-(e)s, -e, m.* v. Gesamtausfuhr.
Gesamtfahrbereich, *-(e)s, m. sg. (mil.)* rază totală de acţiune.
Gesamtfonds [-fɔ̃:], *-* [-fɔ̃:s], *-* [-f:ɔ̃s] *m.* fond general.
Gesamtgebühr, *-en, f.* **1.** taxă întreagă. **2.** *pl.* totalitate a taxelor.
Gesamtgeldrente *f. sg. (ec.)* rentă bănească totală.
Gesamtgesellschaft *f. sg.* societate universală.

Gesamtgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate totală.
Gesamtgewinn, *-(e)s, -e, m.* beneficiu brut, total al beneficiului.
Gesamt|haftung, *-en, f.* responsabilitate colectivă.
Gesamt|haltung *f. sg.* atitudine generală.
Gesamt|hands|eigentum, *-(e)s, -tümer, n.* proprietate asociativă (proprietate indiviză, proprietarii unui bun pot dispune de el numai în comun).
Gesamt|heit, *-en, f.* **1.** *sg.* totalitate, întregime. **2.** colectivitate, societate.
Gesamt|herrschaft *f. sg.* dominație totală; dominație totalitară.
Gesamt|hochschule, *-n, f.* tip de facultate (în Germania) care cuprinde facultăți cu profil științific și pedagogic.
Gesamt|index, *-(e)s, -e* (și *-indizes* sau *-indices), m.* index general.
Gesamt|inhalt, *-(e)s, m. sg.* conținut total.
Gesamt|interesse, *-s, -n, n.* interes general, public, obștesc; interes al colectivității.
Gesamtjahres|einkommen, *-s, -, n.* venit total anual.
Gesamtjahresproduktion, *-en, f.* *(ec.)* producție anuală totală.
Gesamtkapital, *-s, n. sg.* *(ec.)* capital total; **Reproduktion des gesellschaftlichen ~s** reproducția capitalului social total.
Gesamtkapital|anlage, *-n, f.* *(ec.)* investiție a întregului capital.
Gesamtkassen|umsatz, *-es, m. sg.* *(ec.)* circulație totală a numerarului la o casierie, circulație totală, globală de casă.
Gesamtkatalog, *-s, -e, m.* catalog general.
Gesamtkauf, *-(e)s, -käufe, m.* *(com.)* **1.** cumpărare, achiziție în asociație. **2.** cumpărare a întregii cantități de marfă.
Gesamtkosten *pl.* total al cheltuielilor.
Gesamtkostenkurve [-və și -fə], *-en, f.* curbă a cheltuielilor totale.
Gesamtkostenplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan general de cheltuieli.
Gesamtkostenpreis, *-es, -e, m.* total al prețului de cost; preț de cost total.
Gesamtkraft, *-kräfte, f.* totalitate a forțelor.
Gesamtkunstwerk, *-(e)s, -e, n.* operă (muzicală) care îmbină poezie, muzică, dans și arte plastice.
Gesamtlage *f. sg.* situație generală.
Gesamtlänge, *-n, f.* lungime totală.
Gesamtlast, *-en, f.* încărcătură completă, totală.
Gesamtlaufzeit, *-en, f.* *(tehn.)* totalitate a timpului de funcționare.
Gesamtleistung, *-en, f.* randament total, producție totală.
Gesamtleitung *f. sg.* conducere generală.
Gesamtlöscher, *-s, -, m.* clapă pentru anularea tabulatorului (la mașina de scris).
Gesamtlösung, *-en, f.* soluție, rezolvare totală, de ansamblu.
Gesamtmacht *f. sg.* forță, putere totală.
Gesamtmehrwert, *-(e)s, -e, m.* *(ec.)* plusvaloare totală; sumă a plusvalorii.
Gesamtnachfrage, *-n, f.* cerere globală.
Gesamtnational|einkommen, *-s, n. sg.* *(ec.)* venit național total.
Gesamtnutzen, *-s, m. sg.* utilitate totală.
Gesamtplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan general.
Gesamtplanung, *-en, f.* planificare de ansamblu, generală.
Gesamtpolitik *f. sg.* politică globală, de ansamblu.
Gesamtpreis, *-es, -e, m.* preț general, total.
Gesamtprodukt, *-(e)s, -e, n.* produs global, total.
Gesamtproduktion *f. sg.* producție globală.
Gesamtproduktions|prozess, *-es, -e, m.* ansamblu al procesului de producție.
Gesamtproduktivität [-vi-] *f. sg.* productivitate generală.
Gesamtprofit, *-(e)s, -e, m.* profit total.
Gesamtprokura *f. sg.* procură generală.
Gesamtprozess, *-es, -e, m.* proces global, general, de ansamblu.
Gesamtquantum, *-s, -ten, n.* cuantum total.
Gesamtrechnung, *-en, f.* sumă, socoteală generală, finală, totală; **betriebliche ~** contabilitate de exploatare; **volkswirtschaftliche ~** contabilitate națională.
Gesamtrecht, *-(e)s, n. sg.* *(jur., înv.)* drept comun.
Gesamtregierung, *-en, f.* **1.** guvernare comună. **2.** guvern(are) central(ă). **3.** totalitate a guvernului.
Gesamtrente *f. sg.* rentă totală.
Gesamtresultat, *-(e)s, -e, n.* rezultat total, global.
Gesamt|schaden, *-s, -schäden, m.* pagubă totală.
Gesamt|schau *sg. f.* sinopsă.
Gesamt|schuld, *-en, f.* *(fin.)* debit solidar.
Gesamtschuldenlast, *-en, f.* *(ec.)* totalitate a datoriilor unui falit.
Gesamtschuldner, *-s, -, m.* **1.** *(jur.)* solidar. **2.** *(fin.)* debitor solidar.
Gesamt|sieg, *-(e)s, -e, m.* *(sport)* victorie generală la mai multe competiții.
Gesamtsitzung, *-en, f.* ședință plenară.
Gesamt|staat, *-(e)s, -en, m.* întregul stat, statul în totalitatea lui.
Gesamt|stand, *-(e)s, -stände, m.* *(ec.)* total al stocurilor, al inventarului.
Gesamt|stärke *f. sg.* forță totală, efectiv.
Gesamt|strafe, *-n, f.* *(jur.)* pedeapsă finală.
Gesamt|strom|stärke *f. sg.* *(electr.)* intensitate totală a curentului electric.
Gesamt|struktur, *-en, f.* structură globală.
Gesamt|summe, *-n, f.* sumă totală, total.
Gesamt|system, *-s, -e, n.* sistem general.
Gesamt|tagung, *-en, f.* ședință, sesiune plenară.
Gesamt|tonnage [-a:ʒə], *-n, f.* tonaj general.
Gesamt|überblick, *-(e)s, -e, m.* privire generală, de ansamblu.
Gesamt|umsatz, *-es, m. sg.* *(ec.)* circulație (bănească) globală, totală; desfacere globală, dever total (de mărfuri).
Gesamt|umschlag, *-(e)s, -schläge, m.* *(ec.)* rotație completă (a capitalului).
Gesamtver|antwortung, *-en, f.* responsabilitate colectivă.
Gesamtverband, *-(e)s, -bände, m.* asociație generală.
Gesamtverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum general, total.
Gesamtverlauf, *-(e)s, m. sg.* evoluție, desfășurare generală, de ansamblu.
Gesamtverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere totală.
Gesamtvermögen, *-s, n. sg.* avere totală; **steuerliches ~** capital global impozabil, venit total impozabil.
Gesamtverzeichnis, *-ses, -se, n.* listă completă, inventar, registru, catalog complet.
Gesamtvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* rezervă, provizie totală, disponibil total.
Gesamtwahl|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultat general al alegerilor.
Gesamtwappen, *-s, -, n.* stemă mare, stemă principală.
Gesamtwerk, *-(e)s, -e, n.* opere complete.
Gesamtwert, *-(e)s, -e, m.* valoare totală.
Gesamtwertung, *-en, f.* *(sport)* clasament general.
Gesamtwider|stand, *-(e)s, -stände, m.* *(mec.)* rezistență totală.
Gesamtwille, *-ns, m. sg.* voință generală, voință a tuturor, voința publică, voință a poporului.
Gesamtwirkung, *-en, f.* efect total.
Gesamtwirkungsgrad, *-(e)s, -e, m.* *(fiz.)* randament global, total.
Gesamt|wirtschaft *f. sg.* ansamblu al economiei.
Gesamtwochenlohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu săptămânal total.
Gesamtwohl, *-(e)s, n. sg.* bunăstare generală, bunăstare a colectivității, bine comun, obștesc.
Gesamt|zahl, *-en, f.* număr total.
Gesamt|zugkraft, *-kräfte, f.* *(ferov.)* forță de tracțiune totală.
Gesamt|zusammenhang, *-(e)s, -hänge, m.* corelație generală.
gesandt *part. trec.* de la s e n d e n.
Gesandte, *-n, -n (ein Gesandter) m.* ministru plenipotențiar; trimis.
Gesandtenposten, *-s, -, m.* post de ministru plenipotențiar.
Gesandtin, *-nen, f.* ministru plenipotențiar (femeie).
Gesandtschaft, *-en, f.* **1.** legație; **päpstliche ~** nunțiatură. **2.** delegație.
gesandtschaftlich *adj.* diplomatic; **~e Sendung** misiune diplomatică.
Gesandtschafts|attaché [-ata'ʃe:], *-s, -s, m.* atașat de legație.
Gesandtschaftsgebäude, *-s, -, n.* clădire, sediu a(l) legației.
Gesandtschafts|personal, *-s, n. sg.* personal de legație.
Gesandtschafts|posten, *-s, -, m.* post la o legație.
Gesandtschaftsrat, *-(e)s, -räte, m.* consilier de legație.
Gesandtschafts|sekretär, *-s, -e, m.* secretar de legație.
Gesang, *-(e)s, -sänge, m.* **1.** *sg.* cântat, cântare; canto; **der ~ der Vögel** cântecul păsărilor; **Unterricht in ~ nehmen** a lua lecții de canto. **2.** cântec. **3.** *(lit.)* cânt; **ein Heldengedicht in zwölf Gesängen** o epopee în douăsprezece cânturi.
gesang|artig *adj.* ca un cântec; cântat.
Gesang|buch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de cântece bisericești.
Gesangfest, *-(e)s, -e, n.* festival muzical al formațiilor corale.
Gesanglehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară) de canto.
gesanglich *adj.* melodios, cantabil.
gesanglos *adj.* fără melodie.
gesangreich *adj.* melodios, bogat în melodii.
Gesangschule, *-n, f.* metodă, școală de canto.
Gesangs|einlage, *-n, f.* piesă de canto intercalată într-un program.
Gesangsgruppe, *-n, f.* grup coral.
gesangskundig *adj.* priceput, versat în tehnica vocală.
Gesangskunst *f. sg.* canto, arta cântului.
Gesang|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă de canto.
Gesang|stunde, *-n, f.*, **Gesang(s)|unter|richt**, *-(e)s, m. sg.* lecție de canto.
Gesangver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație, societate corală.
Gesangweise, *-n, f.* melodie.
Gesäß, *-es, -e, n.* șezut.
Gesäßbacke, *-n, f.* fesă, bucă.
Gesäßbein, *-(e)s, -e, n.* *(anat.)* ischion.
Gesäßfalte, *-n, g.* *(anat.)* plică interfesieră.
Gesäßmuskeln *pl.* mușchi al șezutului, mușchi fesieri.
Gesäßtasche, *-n, f.* buzunar din spate al pantalonului (bărbătesc).
gesättigt I. *part. trec.* de la s ä t t i g e n. **II.** *adj.* **1.** sătul. **2.** *(chim.)* saturat.
Gesatz, *-es, -e, n.* *(elv.)* strofă, alineat.
Gesaufe, Gesäufe, *-s, n. sg.* *(fam.)* **1.** beție (continuă). **2.** băutură.
Gesäuge, *-s, n. sg.* *(vân.)* mamele, uger, țâțe.
Gesause, *-s, n. sg.* vuiet, vâjâit.
Gesäusel, *-s, n. sg.* **1.** freamăt, murmur, adiere. **2.** *(fig.)* vorbe dulci.
gesch. *presc.* de la g e s c h i e d e n.
geschacht *adj.* *(mai ales text.)* în forma tablei de șah, cu carouri.
Geschädigte, *-n, -n (ein Geschädigter), m. și f.* **1.** păgubit(ă). **2.** accidentat(ă).
geschaffen *part. trec.* de la s c h a f f e n.
Geschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** afacere; câștig; operație comercială; **in ein ~ einsteigen** sau **sich an einem ~ beteiligen** a participa la o afacere; **er macht gute ~e** câștigă bine, îi merg afacerile; **ein ~ zu günstigen Bedingungen abschließen** a încheia o afacere în condiții avantajoase; **ein einträgliches ~** o afacere profitabilă. **2.** treabă, ocupație; meserie; **mit ~en überhäuft** foarte ocupat cu (treburi); **häusliche ~e** treburi familiale, casnice, domestice; **seine ~e besorgen** a-și vedea de treburi; **in ~en unterwegs sein** a călători în interes de serviciu. **3.** prăvălie, magazin; firmă, casă comercială; **wo hat er sein ~?** unde-și are magazinul, prăvălia? **4.** *(fam.)* nevoie naturală; **er verrichtet ein natürliches ~** își face nevoia; *(fam.)* **großes ~** treabă mare; **kleines ~** treabă mică.
Geschäftchen, *-s, -, n.* **1.** afacere de proporții mici. **2.** prăvălioară.
geschäftehalber *adv.* datorită, din cauza afacerilor.
Geschäftemacher, *-s, -, m.* afacerist, speculant; *(fam.)* gheșeftar.
geschäftig *adj.* activ, harnic, mereu ocupat; *(iron.)* **~er Müßiggang** pierderea timpului cu nimicuri; **sich ~ stellen** a face pe zelosul, a-și da aere de om ocupat.
Geschäftigkeit *f. sg.* activitate, hărnicie, zel, râvnă.
Geschaftlhuber, *-s, -, m.* *(reg., fam.)* persoană care-și dă aere, care vrea să pară importantă, mereu ocupată.

geschäftlich *adj.* **1.** comercial, de afaceri, de comerț; **in ~en Beziehungen** în relații comerciale; *(adv.)* **ich war ~ verhindert** am fost reținut de afaceri. **2.** formal; **etwas im ~en Ton sagen** a spune ceva pe un ton oficial.
Geschäfts|ablauf, *-(e)s, -läufe, m.* derularea afacerii.
Geschäfts|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* încheiere a unei afaceri.
Geschäfts|abteilung, *-en, f.* secție comercială.
Geschäfts|adresse, *-n, f.* adresă comercială.
Geschäfts|agent, *-en, -en, m.* agent de afaceri.
Geschäfts|angelegenheit, *-en, f.* chestiune de afaceri.
Geschäfts|anteil, *-(e)s, -e, m. (com.)* participație; cotă de participație.
Geschäfts|anzeige, *-n, f.* anunț comercial, reclamă comercială.
Geschäfts|aufgabe *f. sg. (com.)* **1.** retragere din comerț. **2.** lichidare, cedare a unei afaceri comerciale.
Geschäfts|auflösung, *-en, f. (com.)* **1.** lichidare a magazinului. **2.** încetare a activității comerciale.
Geschäfts|aufschwung, *-(e)s, m. sg.* avânt comercial, avânt în afaceri.
Geschäfts|aufsicht, *-en, f.* supraveghere, control a(l) magazinului, a(l) afacerilor.
Geschäfts|auftrag, *-(e)s, -träge, m. (com.)* **1.** comandă. **2.** misiune de afaceri.
Geschäfts|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* expresie comercială, termen comercial, de afaceri.
Geschäfts|auslage, *-n, f.* vitrină (a magazinului, a prăvăliei).
Geschäfts|aus|sichten *pl.* perspective de afaceri.
Geschäftsbank, *-en, f.* bancă comercială.
Geschäftsbedingungen *pl.* condiții de afacere.
Geschäftsbelebung, *-en, f.* revitalizarea afacerilor.
Geschäftsbereich, *-(e)s, -e, m.* (și *inv. n.*) sector de afaceri, sferă de activitate (în afaceri).
Geschäftsbericht, *-(e)s, -e, m. (com.)* raport anual, bilanț, dare de seamă anuală.
Geschäftsbesorgung *f. sg.* gestiune.
Geschäftsbetrieb, *-(e)s, -e, m.* mers al activității comerciale; activitate a întreprinderii, a firmei, a magazinului.
Geschäftsbeziehung, *-en, f.* relație de afaceri, legătură comercială.
Geschäftsbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* uzanță comercială.
Geschäftsbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de afaceri, scrisoare comercială.
Geschäftsbuch, *-(e)s, bücher, n. (com.)* registru de afaceri, registru de comerț.
Geschäftsdiener, *-s, -, m. (înv.)* servitor de prăvălie.
Geschäftsdrang, *-(e)s, m. sg.* avânt economic, comercial.
Geschäfts|eifer, *-s, m. sg.*, **Geschäfts|eifrigkeit** *f. sg.* zel, râvnă în afaceri.
Geschäfts|eigentümer, *-s, -, m.* proprietar de prăvălie.
Geschäfts|einrichtung, *-en, f.* **1.** mobilier și instalații ale unui magazin. **2.** *(com.)* întemeiere a unei firme, organizare a unei firme.
geschäfts|erfahren *adj.* versat, rutinat în afaceri, cu experiență, cu rutină comercială.
Geschäfts|erfahrung, *-en, f.* experiență comercială, rutină în afaceri.
Geschäfts|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes comercial.
Geschäfts|erlaubnis, *-se, f. (com.)* concesiune (pentru activitate comercială).
Geschäfts|er|öffnung, *-en, f.* deschidere a unei prăvălii.
Geschäfts|erweiterung, *-en, f.* extinderea afacerilor.
Geschäfts|essen, *-s, -, n.* dejun de afaceri.
Geschäftsfach, *-(e)s, -fächer, n. (com.)* resort comercial.
geschäftsfähig *adj.* **1.** *(com.)* capabil de afaceri. **2.** *(jur.)* capabil de a face comerț.
Geschäftsfähigkeit *f. sg.* **1.** aptitudine pentru comerț. **2.** *(jur.)* capacitate de a face comerț.
Geschäftsfeld, *-(e)s, -er, n.* domeniu de afaceri.
Geschäftsfertigkeit *f. sg.* rutină comercială.
Geschäftsfrau, *-en, f.* comerciantă, negustoreasă; proprietară a unei prăvălii, a unui magazin.
geschäftsfrei *adj.* fără treburi, liber; **Sonntag ist ~** duminică este zi de repaus.
Geschäftsfreund, *-(e)s, -e, m.* prieten de afaceri, persoană cu care se întreține relații comerciale strânse.
geschäftsführend *adj. (com.)* gerant; **~er Direktor** director gerant; director comercial.
Geschäftsführer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (com.)* director(-oare) (la o firmă, instituție, întreprindere), șef(ă) (a(l) unui magazin, a(l) unei secții etc.); procurist(ă), gerant(ă), mandatar(ă).
Geschäftsführung, *-en, f.* **1.** conducere a unei firme, instituții, întreprinderi, direcții; conducere a afacerilor. **2.** membri ai conducerii unei firme, instituții etc.
Geschäftsführungsbefugnis, *-se, f.* putere de gestiune.
Geschäftsgang, *-(e)s, m. sg.* **1.** sg. mers al afacerilor. **2.** *sg.* cale oficială. **3.** drum făcut în interes de serviciu; **einen ~ machen** a face un drum în interes de serviciu.
Geschäftsgebaren, *-s, n. sg.*, **Geschäftsgebarung**, *-en, f. (austr.)* administrare, gestiune; mod de a face comerț, atitudine în afaceri.
Geschäftsgegend, *-en, f.* v. Geschäftsviertel.
Geschäftsge|heimnis, *-ses, -se, n.* secret comercial; secret de serviciu (dintr-o firmă, instituție, întreprindere).
Geschäftsge|hilfe, *-n, -n, m.* calfă de negustor.
Geschäftsgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit de afaceri, spirit comercial.
Geschäftsgenosse, *-n, -n, m.* asociat.
Geschäftsgrundsatz, *-es, -sätze, m.* principiu de afaceri.
Geschäftshaus, *-es, -häuser, n.* **1.** firmă, casă de comerț. **2.** prăvălie, magazin.
Geschäftsherr, *-n, -en*, **Geschäfts|inhaber**, *-s, -, m.* proprietar de prăvălie; proprietar al unei firme.
Geschäfts|inserat, *-(e)s, -e, n.* anunț comercial.
Geschäftsjahr, *-(e)s, -e, n.* an comercial; **abgelaufenes ~** an contabil închis; **laufendes ~** an contabil curent; **das ~ abschließen** a încheia anul contabil comercial.
Geschäftsjournal [-ʒʊr-], *-s, -e, n.* jurnal, registru comercial.
Geschäftskapital, *-s, -e* (și *-ien* [-liən]), *n.* capital comercial.
Geschäftskenntnis, *-se, f.* cunoștințe profesionale comerciale; **er hat gründliche ~se** are cunoștințe comerciale temeinice.
Geschäftskette, *-n, f.* lanț de magazine, comercial.
Geschäftskorrespondenz, *-en, f.* corespondență comercială.
Geschäftskosten *pl.* cheltuieli legate de firmă, afacere, prăvălie.
Geschäftskreis, *-es, -e, m.* (mai ales la *pl.*) cercuri comerciale, de afaceri.
geschäftskundig *adj.* versat, rutinat, experimentat în afaceri.
Geschäftslage, *-n, f. (ec.)* **1.** conjunctură comercială. **2.** situație a unei firme. **3.** *(fig.)* vad; **Gasthaus in einer guten ~** restaurant cu vad bun.
Geschäftsleben, *-s, n. sg.* viață comercială.
geschäftsleitend *adj.* v. geschäftsführend.
Geschäftsleiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Geschäftsführer.
Geschäftsleitung, *-en, f.* v. Geschäftsführung.
Geschäftsleute *pl.* v. Geschäftsmann.
Geschäftslokal, *-s, -e, n.* prăvălie, magazin.
geschäfts|los *adj.* **1.** *(despre oameni)* fără ocupație. **2.** *(despre afaceri)* în stagnare, în sezon mort.
Geschäftslosigkeit *f. sg.* **1.** lipsă de ocupație. **2.** stagnare în afaceri.
Geschäftsmann, *-(e)s, -leute* (rar *-männer), m.* om de afaceri; comerciant.
geschäftsmäßig *adj.* **1.** comercial, după regulile obișnuite în comerț. **2.** oficial, cu politețe formală, rece.
Geschäftsmethode, *-n, f.* metodă comercială.
Geschäftsneid, *-(e)s, m. sg.* invidie de concurent.
Geschäfts|operation, *-en, f.* tranzacție.
Geschäfts|ordnung, *-en, f.* **1.** regulament interior. **2.** program; ordine de zi.
Geschäfts|ordnungsfrage, *-n, f.* **1.** problemă de regulament. **2.** problemă a ordinii de zi.
Geschäfts|papier, *-s, -e, n.* **1.** act (oficial); piesă de dosar (comercial). **2.** scrisoare comercială.
Geschäfts|partner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* partener(ă) de afaceri.
Geschäfts|personal, *-s, n. sg.* personal al unei prăvălii, al unui magazin, al unei întreprinderi comerciale.
Geschäfts|politik, *-en, f.* politică comercială.
geschäfts|politisch *adj.* legat de politica comercială.
Geschäftsraum, *-(e)s, -räume, m.* v. Geschäftslokal.
Geschäftsregie [-reʒiː], *-n* [-reʒiːən], *f.* regie, cheltuieli generale ale unei întreprinderi.
Geschäftsreise, *-n, f.* călătorie de afaceri; călătorie în interes de serviciu.
Geschäftsreisende, *-n, -n (ein Geschäftsreisender), m.* și *f.* comis-voiajor, voiajor comercial.
Geschäftsreklame, *-n, f.* reclamă comercială.
Geschäftsrisiko, *-s, -ken, n.* risc în afaceri.
Geschäftsrückgang, *-(e)s, -gänge, m.* regres, declin al afacerilor.
Geschäfts|sache, *-n, f.* **1.** afacere. **2.** chestiune de afaceri.
geschäfts|schädigend *adj.* care dăunează afacerii.
Geschäfts|schluss, *-es, -m. sg.* **1.** oră de închidere a prăvăliei, a magazinului. **2.** oră de închidere a biroului.
Geschäfts|sinn, *-(e)s, m. sg.* simț comercial, spirit de afaceri.
Geschäfts|sitz, *-es, -e, m.* sediu al prăvăliei, întreprinderii comerciale.
Geschäfts|sprache *f. sg.* limbaj comercial.
Geschäfts|stelle, *-n, f.* birou, agenție.
Geschäfts|stil, *-(e)s, m. sg.* stil (de muncă) comercial.
Geschäfts|stille *f. sg. (com.)* sezon mort.
Geschäfts|still|stand, *-(e)s, m. sg.*, **Geschäfts|stockung**, *-en, f. (com.)* stagnare a afacerilor.
Geschäfts|straße, *-n, f.* stradă, arteră comercială.
Geschäfts|strategie, *-n* [-giːən], *f.* strategie comercială.
Geschäfts|stück, *-(e)s, -e, n.* act, piesă de dosar (comercial).
Geschäfts|stunden *pl.* ore de birou; ore de lucru în prăvălie.
geschäfts|süchtig *adj.* arghirofil, care are patima afacerilor.
Geschäfts|tätigkeit, *-en, f.* activitate comercială.
Geschäfts|teilhaber, *-s, -, m. (com.)* asociat.
Geschäfts|träger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (dipl.)* însărcinat cu afaceri.
geschäfts|tüchtig *adj.* iscusit, priceput în afaceri.
Geschäfts|übernahme, *-n, f.* preluare a unei firme, a unei întreprinderi.
Geschäfts|übertragung, *-en, f. (com.)* transfer de afaceri.
Geschäfts|unternehmen, *-s, -, n.* întreprindere comercială.
Geschäfts|unternehmung, *-en, f.* acțiune comercială de afaceri.
geschäfts|untüchtig *adj.* nepriceput în afaceri.
Geschäftsverbindung, *-en, f.* legături, relații comerciale, de afaceri.
Geschäftsverkehr, *-(e)s, m.* relații comerciale; trafic comercial.
Geschäftsver|hältnisse *pl.* conjunctură; situație comercială a unei firme.
Geschäftsverwalter, *-s, -, m.* administrator gerant.
Geschäftsviertel, *-s, -, n,* cartier comercial.
Geschäftsvorfall, *-(e)s, m. sg. (ec.)* încheiere a afacerii.
Geschäftswagen, *-s, -, m.* mașină care aparține și servește firmei.
Geschäftswelt *f. sg.* lume a comercianților.
Geschäftswert, *-(e)s, -e, m.* valoare a fondului comercial.
Geschäfts|zeit, *-en, f.* ore de serviciu, de lucru.
Geschäfts|zentrum, *-s, -zentren, n.* centru de afaceri.
Geschäfts|zimmer, *-s, -, n.* v. Geschäftsstelle.
Geschäfts|zweig, *-(e)s, -e, m. (com.)* branșă; ramură.
geschah pers. 1 și a 3-a *ind. imperf.* de la geschehen.
Geschäker, *-s, n. sg. (reg.)* glume; flirt.
geschämig sau **geschamig** *adj. (reg.)* **1.** rușinos, pudic, cast. **2.** sfios, timid.
Geschändete, *-n, -n (ein Geschändeter), m.* și *f.* persoană defăimată, dezonorată.
Geschärr(e), *-(e)s, n. sg.* **1.** răcâit (repetat). **2.** tropăit (repetat).
geschätzt **I.** *part. trec.* de la schätzen. **II.** *adj.* stimat, apreciat.
Geschaukel, *-s, n. sg.* legănat, hâțânat.
Geschäum, *-(e)s, n. sg.* **1.** spumă. **2.** spumegare. **3.** fermentare.
gescheckt *adj.* prestriț, pătat; *(despre vaci, cai)* bălțat, rotat.
geschehen, *geschah, geschehen (es geschieht), vb. (s) intr. impers.* **1.** a se întâmpla, a se face, a se petrece; **als ob nichts ~ wäre** de parcă nu s-ar fi întâmplat nimic; **was soll damit ~?** ce-i de făcut cu aceasta? **~ ist ~** ce a fost a fost; **was auch ~ mag** orice s-ar întâmpla; **es muss etwas ~** trebuie să facem ceva, trebuie să acționăm; **es geschieht ihm recht** așa-i trebuie, merită; **es geschieht ihm Unrecht** i se face o nedreptate; **es kann dir nichts ~** nu ți se poate întâmpla nimic; **etwas ~ lassen** a permite (să se întâmple)

ceva, a tolera ceva, a nu împiedica ceva. **2.** *(în expr.)* **es war um ihn** ~ s-a sfârşit cu el; **es war um seine Ruhe** ~ s-a terminat cu liniştea lui.

Geschehen, *-s, n. sg.* cele ce se întâmplă, evenimente; desfăşurare a evenimentelor, curs al evenimentelor.

Geschehene, *-n (Geschehenes), n. sg.* cele întâmplate; **sich mit dem ~n aussöhnen** a se împăca cu cele întâmplate.

Geschehnis, *-ses, -se, n.* eveniment, întâmplare.

Gescheide, *-s, -, n. (vân.)* măruntaie.

Geschein, *-(e)s, n. sg. (vit.)* înflorit al viţei de vie.

gescheit *adj.* deştept, inteligent, înţelept; **ein ~er Kopf** un om cu cap; **~er Einfall** idee bună; *(fam.)* **er ist verteufelt** (sau **verdammt**, sau **höllisch**) ~ e deştept foc; **du bist wohl nicht ~!** nu eşti în toate minţile; **daraus kann man nicht ~ werden** din aceasta nu poţi să înţelegi nimic.

Gescheite, *-n, -n (ein Gescheiter), m.* şi *f.* deştept(-eaptă); **der ~ gibt nach** înţeleptul cedează.

gescheitelt I. *part. trec.* de la scheiteln. **II.** *adj.* pieptănat cu cărare.

Gescheit|heit *f. sg.* deşteptăciune, inteligenţă, minte, înţelepciune.

Geschelte, *-s, n. sg.* ceartă, gâlceavă.

Geschenk, *-(e)s, -e, n.* dar, cadou; **jm. ein ~ machen** a face cuiva un cadou; *(fig., în expr.)* **ein ~ des Himmels** un dar al cerului.

Geschenk|artikel, *-s, -, m.* articol, lucru (potrivit) pentru cadou.

Geschenk|laden, *-s, -läden, m.* magazin de cadouri.

Geschenkpackung, *-en, f.* împachetare specială, pentru cadou.

Geschenkpaket, *-(e)s, -e, n.* pachet ce conţine un cadou.

Geschenkpapier, *-s, -e, n.* hârtie specială pentru (ambalat) cadouri.

Geschenk|sendung, *-en, f.* cadou (expediat prin poştă).

geschenkt I. *part. trec.* de la schenken. **II.** *adj.* **1.** dăruit; **dem ~en Gaul schaut man nicht ins Maul** calul de dar nu se caută la dinţi. **2.** *(fam.)* foarte ieftin, de pomană.

geschenkweise *adv.* în dar.

Geschepper, *-s, n. sg. (fam.)* clămpănit (continuu).

geschert *adj. (reg.)* necioplit, grosolan; prost.

Gescherte, *-n, -n (ein Gescherter), m. (reg.)* prostănac.

Gescherze, *-s, n. sg.* glume; hârjoneală, tachinărie.

gescheut I. *part. trec.* de la scheuen. **II.** *adj. (înv.)* v. gescheit.

Geschichte, *-n, f.* **1.** *sg.* istorie; **die ~ unseres Vaterlandes** istoria patriei noastre; **er studiert ~** studiază istoria; **alte, mittlere, neue ~** istorie antică, medievală, modernă. **2.** poveste, povestire, istorie, întâmplare; **eine alte ~** o poveste răsuflată; **die Großmutter erzählt schöne ~n** bunica spune poveşti frumoase. **3.** *pl.* mofturi; **mach keine ~n** nu face mofturi. **4.** chestiune, treabă, afacere, poveste; **sich** *(dat.)* **eine schöne ~ auf den Hals laden** a se încurca într-o afacere neplăcută; **ich will von der ganzen ~ nichts wissen** nu vreau să ştiu nimic de toată afacerea; **was kostet die ganze ~?** cât costă totul la un loc, toată treaba? **ich habe die ganze ~ satt** m-am plictisit de toată istoria asta; **immer dieselbe ~** mereu aceeaşi poveste, mereu acelaşi lucru; *(iron.)* **das ist eine schöne ~!** frumoasă treabă! **5.** *(fam.)* minciună, baliverna; **erzähl keine ~n!** nu spune baliverne!

Geschichtenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de poveşti, povestiri.

Geschichten|erzähler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* povestitor(-oare).

geschichtlich *adj.* istoric.

Geschichtenträger, *-s, -, m.* zvonist, colportor de ştiri.

geschichtet I. *part. trec.* de la schichten. **II.** *adj.* stratificat; în straturi; **~es Gestein** roci stratificate.

Geschichtler, *-s, -, m.* istoric.

geschichtlich *adj.* istoric, de istorie; **ein ~er Überblick** scurt istoric.

Geschichts|auf|fassung, Geschichtsbetrachtung, *-en, f.* concepţie despre istorie; **die materialistische ~** concepţia materialistă despre istorie.

Geschichtsbild, *-(e)s, -er, n.* tablou istoric, privire istorică.

Geschichtsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* manual de istorie; carte de istorie.

Geschichtsdeutung, *-en, f.* interpretare a istoriei.

Geschichts|epoche, *-n, f.* epocă istorică.

Geschichtsfälscher, *-s, -, m.* falsificator de istorie.

Geschichtsfälschung, *-en, f.* falsificare a istoriei.

Geschichtsforscher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* istoric, cercetător(-oare) a(l) istoriei.

Geschichtsforschung, *-n, f.* cercetări istorice, studiu al istoriei.

Geschichtskalender, *-s, -, m.* calendar, almanah istoric.

Geschichtskenner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* istoric, cunoscător(-oare) a(l) istoriei.

Geschichtskenntnisse *f. pl.* cunoştinţe istorice.

Geschichtskunde *sg.* ştiinţă a istoriei.

geschichtskundig *adj.* cunoscător al istoriei.

Geschichtslehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară) de istorie.

Geschichtslüge, *-n, f.* minciună cu privire la istorie.

Geschichts|periode, *-n, f.* perioadă istorică, eră istorică.

Geschichts|philosophie *f. sg.* filozofie a istoriei.

geschichts|philosophisch *adj.* filozofic-istoric.

Geschichtsquelle, *-n, f.* izvor, document istoric.

Geschichts|schreiber, *-s, -, m. (înv.)* istoriograf, istoric.

Geschichts|schreibung *f. sg.* istoriografie.

Geschichts|studium, *-s, -dien* [-diən], *n.* studiu al istoriei, de istorie.

Geschichts|stunde, *-n, f.* lecţie, oră de istorie.

Geschichts|tafel, *-n, f.* tabel istoric.

Geschichts|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* învăţământul istoriei, predare a istoriei; curs, oră de istorie.

Geschichts|untersuchung, *-en, f.* cercetare istorică.

Geschichtswerk, *-(e)s, -e, n.* operă istorică; tratat de istorie.

Geschichtswissenschaft *f. sg.* ştiinţă a istoriei.

Geschichts|zahl, *-en, f.* dată istorică; **~en lernen** a învăţa date istorice.

Geschick, *-(e)s, -e, n.* **1.** soartă, destin, ursită; **das Volk nahm sein ~ selbst in die Hand** poporul şi-a luat destinul în propriile sale mâini; **er ergab sich in sein ~** s-a supus sorţii; **ihn traf ein schweres ~** a avut o soartă potrivnică. **2.** *sg.* îndemânare, dibăcie, aptitudine, talent, abilitate; **er hat weder ~ noch Gelenk** nu este capabil de nimic; **er hat kein ~ zum Zeichnen** n-are talent pentru desen; **das hat kein ~** aceasta nu se potriveşte; **berufliches ~** aptitudini profesionale. **3.** *(fam.)* ordine; **etwas wieder ins ~ bringen** a face ordine, a aranja; **ich komme damit nicht ins ~** aceasta nu-mi reuşeşte.

geschicklich *adj.* dibaci, isteţ, iscusit.

Geschicklichkeit *f. sg.* dibăcie, iscusinţă, îndemânare.

Geschicklichkeits|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de îndemânare.

Geschicklichkeits|übung, *-en, f.* exerciţiu de îndemânare.

geschickt I. *part. trec.* de la schicken. **II.** *adj.* **1.** iscusit, îndemânatic, dibaci, priceput; **in ~er Weise** priceput. **2.** *(reg.)* practic, potrivit; **ein ~es Beispiel** un exemplu potrivit, bine ales.

Geschickt|heit *f. sg.* îndemânare, pricepere.

Geschiebe, *-s, n. sg.* **1.** înghesuială, îmbulzeală. **2.** *(geol.)* aluviune, pietriş morenic sau aluvial; bolovani de râu. **3.** *(stomatologie)* legătură de punte.

Geschiebeblöcke *pl. (geol.)* blocuri eratice.

Geschiebefaktor, *-s, -en, m. (hidr.)* coeficient de torenţialitate.

Geschiebelehm, *-(e)s, m. sg. (geol.)* argilă (glaciară) cu blocuri.

geschieden I. *part. trec.* de la scheiden. **II.** *adj.* divorţat.

Geschiedene, *-n, -n, (ein Geschiedener) m.* şi *f.* bărbat divorţat, femeie divorţată.

geschienen *part. trec.* de la scheinen.

Geschieße, *-s, n. sg. (pop.)* împuşcături (continue), foc prelungit şi neregulat (de puşcă).

Geschimpfe, *-s, n. sg.* înjurături, ceartă, gâlceavă.

Geschirr, *-(e)s, -e, n.* **1.** *sg.* vase (de bucătărie); veselă; **irdenes ~** vase de lut; **~ abwaschen** a spăla vasele. **2.** vas, recipient. **3.** serviciu; **ein ~ für sechs Personen** un serviciu pentru şase persoane. **4.** tacâm, harnaşament, hamuri; **sich ins ~ legen** a se opinti; a munci din răsputeri, a-şi da toată silinţa. **5.** *(reg.)* atelaj. **6.** *(mar.)* accesorii ale unei instalaţii. **7.** *(reg.)* barcă. **8.** *(text.)* spată.

Geschirr|arbeiter, *-s, -, m.* curelar, şelar.

Geschirrbrett, *-(e)s, -er, n.* poliţă pentru vase.

Geschirrführer, *-s, -, m. (reg.)* vizitiu, birjar.

Geschirr|halfter, *-s, -, m.* (şi *n.*) şi *-n, f.* căpeţea.

Geschirr|händler, *-s, -, m.* negustor de veselă.

Geschirrkammer, *-n, f.* cămară pentru depozitarea hamurilor şi a uneltelor (de casă).

Geschirrkästchen, *-s, -, n.* blidar.

Geschirrmacher, *-s, -, m.* şelar, curelar.

Geschirrmeister, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* vătaf al argaţilor (la un conac). **2.** v. Geschirrführer.

Geschirrschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap de vase de bucătărie; bufet de veselă.

Geschirr|spülen, *-s, n.* spălat al vaselor.

Geschirr|spüler, *-s, -, m. (fam.)* v. Geschirrspülmaschine.

Geschirr|spülmaschine, *-n, f.* maşină de spălat vase.

Geschirr|spülmittel, *-s, -, n.* detergent de vase.

Geschirrtau, *-(e)s, -e, n.* şleau.

Geschirrtuch, *-(e)s, -tücher, n.* cârpă de şters vase, cârpă de bucătărie.

Geschiss, *-es, n. sg. (vulg.)* zarvă, tam-tam; **großes ~ machen** a face caz mare (din ceva).

geschissen *part. trec.* de la scheißen.

Geschlabber, *-s, n. sg. (reg.)* **1.** lipăit. **2.** zeamă chioară, terci apos. **3.** masă, materie gelatinoasă.

geschlacht *adj. (elv.)* bine făcut, chipeş, zdravăn.

geschlafen *part. trec.* de la schlafen.

geschlagen I. *part. trec.* de la schlagen. **II.** *adj. (fam.)* **1.** distrus; **er ist ein ~er Mann** este un om distrus. **2.** *(despre intervale de timp)* întreg; **eine ~e Stunde habe ich gewartet** o oră întreagă am aşteptat.

geschlämmt *adj.* **1.** curăţat de nămol. **2.** curăţat de impurităţi.

Geschlamp(e), *-(e)s, n. sg. (reg.)* **1.** nepăsare, neglijenţă, dezordine (în muncă). **2.** zeamă chioară, lături. **3.** zdrenţe. **4.** carne proastă.

Geschlängel, *-s, n. sg.* şerpuit.

Geschlapp, *-(e)s, n. sg. (reg.)* **1.** târşâit. **2.** v. Geschlampe **(2)**.

Geschlecht, *-(e)s, -er, n.* **1.** sex; **das männliche ~ a)** sexul masculin; **b)** *(fam.)* bărbaţii; **das weibliche ~ a)** sexul feminin; **b)** *(fam.)* femeile; **das schwache ~ a)** sexul slab; **b)** *(fam.)* femeile; **das dritte ~** totalitatea homosexualilor, bisexualilor, transsexualilor, travestiţilor. **2.** *presc.* de la Geschlechtsteil organ genital. **3.** gen, neam; **das menschliche ~** neamul omenesc, omenirea. **4.** *(poet.)* familie, neam, spiţă, stirpe. **5.** generaţie; **die zukünftigen ~er** generaţiile viitoare. **6.** *(gram.)* gen; **das sächliche ~** genul neutru. **7.** *(reg.)* turmă, stână.

Geschlechterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte genealogică.

Geschlechter|folge, *-n, f.* succesiune, filiaţie de generaţii.

Geschlechter|gründer, *-s, -, m.* străbun, întemeietor al familiei, al neamului.

Geschlechterkunde *f. sg.* genealogie.

Geschlechterkundige, *-n, -n (ein Geschlechterkundiger), m.* şi *f.* genealogist(ă).

Geschlechtertrennung, *-en, f.* separarea, despărţirea sexelor; tratare separată a sexelor.

geschlechtlich *adj. (biol.)* sexual, genetic; **~e Zuchtwahl** selecţiune sexuală pentru creştere, cultivare.

Geschlechts|adel, *-s, m. sg.* nobleţe de sânge, de naştere.

Geschlechts|akt, *-(e)s, -e, m.* act sexual.

Geschlechts|alter, *-s, n. sg.* vârstă a unei generaţii.

Geschlechts|apparat, *-(e)s, -e, m. (med.)* aparat de reproducere, reproductiv.

Geschlechts|art, *-en, f.* **1.** *(biol.)* soi, gen, specie, rasă. **2.** apartenenţă la sex.

Geschlechtsband, *-(e)s, -e, n.* legătură de sânge.

Geschlechtsbaum, *-(e)s, -bäume, m.* arbore genealogic.

Geschlechtsdrüse, *-n, f. (anat.)* glandă sexuală.

Geschlechts|endung, *-en, f. (gram.)* desinenţă de gen.

Geschlechts|erziehung *sg., f.* educaţie sexuală.

Geschlechtsfolge, *-n, f.* v. Geschlechterfolge.

Geschlechtsform, *-en, f. (gram.)* gen.

Geschlechtsforscher, *-s, -, m.* genealogist.

Geschlẹchtsfunktionen *pl.* funcţii sexuale.
Geschlẹchtsglied, *-(e)s, -er, n. (anat.)* penis.
geschlẹchtskrank *adj.* bolnav de o boală venerică.
Geschlẹchtskranke, *-n, -n (ein Geschlechtskranker) m.* şi *f. (med.)* bolnav(ă) de o boală venerică.
Geschlẹchtskrankheit, *-en, f.* boală venerică.
Geschlẹchtskunde *f. sg. (înv.)* v. Geschlechterkunde.
Geschlẹchtsleben, *-s, n. sg.* viaţă sexuală.
geschlẹchtslos *adj. (biol.)* asexuat.
Geschlẹchtslosigkeit *f. sg. (biol.)* asexualitate.
Geschlẹchtslust *f. sg.* poftă, dorinţă, apetit sexual(ă).
Geschlẹchtsmerkmal, *-s, -e, n.* caracteristică a sexului.
Geschlẹchtsname, *-ns, -n,* **Geschlẹchtsnamen**, *-s, -, m.* **1.** nume de familie. **2.** *(zool.)* nume de gen.
geschlẹchtsneutral *adj.* fără raportare la sexul persoanelor, indiferent de sex.
Geschlẹchts|organ, *-s, -e, n.* organ sexual, genital.
Geschlẹchtspartner, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* partener(ă) sexual(ă).
Geschlẹchtsregister, *-s, -, n.* v. Geschlechtstafel.
Geschlẹchtsreife *f. sg.* maturitate sexuală.
Geschlẹchts|tafel, *-n, f.* tabel genealogic.
Geschlẹchts|teil, *-(e)s, -e, m.* organ genital.
Geschlẹchts|trieb, *-(e)s, -e, m.* instinct sexual.
Geschlẹchts|umwandlung, *-en, f.* transsexualitate.
Geschlẹchts|unterschied, *-(e)s, -e, m.* diferenţă între sexe.
Geschlẹchtsverkehr, *-s, m. sg.* legături, raporturi, relaţii sexuale, contact sexual.
Geschlẹchtsverschiedenheit, *-en, f.* v. Geschlechtsunterschied.
Geschlẹchtswahl *f. sg. (biol.)* selecţie sexuală.
Geschlẹchtswappen, *-s, -, n.* blazon al unei familii.
Geschlẹchtswort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* articol.
Geschlẹchts|zeichen, *-s, -, n.* **1.** *(biol.)* caracteristică a sexului; organ sexual. **2.** semn de blazon.
Geschlẹchts|zelle, *-n, f. (biol.)* celulă sexuală, gamet.
Geschlẹck, *-(e)s, n. sg. (reg.)* **1.** licăit, lipăit, linciurit, plescăit. **2.** *(fam.)* pupat. **3.** lăcomie de dulciuri. **4.** dulciuri.
Geschleif, *-(e)s, -e,* **Geschleife**, *-s, -, n. (vân.)* gură de intrare a unei vizuini (de viezure sau vulpe).
geschlẹmmt I. *part. trec.* de la schlemmen. **II.** *adj.* v. geschlämmt.
Geschlẹnder, *-s, n. sg.* **1.** mers alene, agale (fără scop precis). **2.** hoinăreală, pierdere de timp. **3.** neglijenţă în muncă.
Geschlẹppe, *-s, n. sg.* **1.** târât, tras după sine. **2.** trenă. **3.** *(vân.)* târâtură, dâră făcută cu momeală.
geschlịchen *part. trec.* de la schleichen.
geschlịffen I. *part. trec.* de la schleifen. **II.** *adj.* **1.** lustruit, polizat; şlefuit. **2.** *(fig.)* şlefuit; cu educaţie, manierat, fin, politicos; **eine ~e Sprache** o limbă cizelată. **3.** *(fig.)* ascuţit; **eine ~e Feder, Zunge** o pană, o limbă ascuţită.
Geschlịffenheit *f. sg.* **1.** ascuţime, însuşire de a fi şlefuit, ascuţit. **2.** *(fig.)* politeţe, maniere. **3.** *(fig.)* ascuţime.
Geschlịnge, *-s, n. sg.* **1.** *(la vitele de tăiat)* măruntaie. **2.** *(bot.)* împletitură (de lujeri, de rădăcini). **3.** *(constr.)* ornament şerpuit. **4.** *(fam.)* halit.
geschlịssen *part. trec.* de la schleißen.
geschlịtzt I. *part. trec.* de la schlitzen. **II.** *adj.* **1.** spintecat; crestat; şliţuit. **2.** *(în expr.)* **~e Augen** ochi (înguşti şi) oblici.
geschlọssen I. *part. trec.* de la schließen. **II.** *adj.* **1.** închis; *(fig.)* **eine ~e Gesellschaft** o societate închisă; *(geogr.)* **~e Gewässer** ape interioare; *(fon.)* **~er Vokal** vocală închisă. **2.** solidar, unitar; **ein ~es Ganzes** un tot unitar; **eine ~e Gruppe** un grup solidar.
Geschlọssenheit *f. sg.* **1.** unitate strânsă, coeziune, solidaritate. **2.** unitate, închegare.
Geschlụchz(e), *-(e)s, n. sg.* plâns cu hohote, cu sughiţuri, cu suspine.
geschlụngen *part. trec.* de la schlingen.
geschlụ̈sselt *adj.* cifrat.
Geschmạck, *-(e)s, -schmäcke (glumeţ* şi *-schmäcker), m.* **1.** *(sg.)* simţ al gustului; gust; **wegen der Krankheit keinen ~ haben** a nu simţi gustul din cauza bolii. **2.** gust; **das Essen hat einen guten ~** mâncarea are un gust plăcut; (şi *fig.*) **ein übler ~** un gust amar; **(an** cu *dat.*) **~ finden** a prinde gust; *(fig.)* **über den ~ lässt sich nicht streiten** gusturile nu se discută; *(fig.)* **er hat keinen ~** n-are gust; **das sagt seinem ~ nicht zu** aceasta nu-i după gustul său. **3.** gust, plăcere; **einer Sache keinen ~ abgewinnen können** a nu găsi plăcere într-un lucru; **er ist auf den ~ gekommen** a dat de gust. **4.** fel, stil, gust, modă; tact; **nach neuem ~** după moda nouă; **im ~ des 19. Jahrhunderts** după gustul secolului al XIX-lea. **5.** *(reg.)* miros.
geschmạckig *adj. (austr.)* **1.** gustos. **2.** cu gust.
Geschmạ̈ckler, *-s, -, m. (peior.)* gurmet.
Geschmạ̈cklertum, *-s, n. sg.* atitudine, exagerare de gurmet.
geschmạcklich *adj.* **1.** care are gust, gustos. **2.** cu bun gust.
geschmạcklos *adj.* **1.** insipid, fără gust; **sie kleidet sich ~** se îmbracă fără gust. **2.** anost, searbăd.
Geschmạcklosigkeit, *-en, f.* **1.** lipsă de gust. **2.** *(fig.)* lipsă de tact, de bun-simţ.
Geschmạcksbildung *f. sg.* formare a bunului gust.
Geschmạcks|frage, *-n, f.* problemă, chestiune de gust.
Geschmạcks|empfindung, *-en, f.* senzaţie gustativă.
Geschmạcksnerv, *-s, -en* [-fən şi -vən], *m. (anat.)* nerv gustativ.
geschmạcks|neutral *adj.* fără gust, insipid; **~er Konservierungsstoff** conservant (alimentar) fără gust.
Geschmạcks|organ, *-s, -e, n.* organ al gustului.
Geschmạcks|probe, *-n, f.* probă de gustat, degustare.
Geschmạcksrichtung, *-en, f.* **1.** gust, modă, orientare a gustului. **2.** gust, nuanţă de gust (la mâncare).
Geschmạck(s)sache, *-n, f.* chestiune de gust; **das ist ~** e o chestiune de gust.
Geschmạcks|sinn, *-(e)s, m. sg.* simţ al gustului.
Geschmạcks|stoff, *-(e)s, -e, m.* substanţă pentru gust (la mâncare, prăjituri); condiment.
Geschmạcks|urteil, *-s, -e, n.* apreciere, judecată după gust.
Geschmạcksver|irrung, *-en, f.* pervertire a gustului, lipsă de gust.
geschmạckvoll *adj.* cu gust.
geschmạckwidrig *adj.* de prost gust.
geschmạlzen *adj. (reg.)* **1.** unsuros. **2.** piperat de scump; **die Ware war mir zu ~** am găsit marfa prea scumpă.
Geschmạtze, *-s, n. sg. (fam.)* **1.** plescăit (repetat). **2.** *(fig.)* sărutări zgomotoase, ţocăituri.
Geschmauche, *-s, n. sg. (fam.)* fumat necontenit.
Geschmause, *-s, n. sg. (fam.)* ospăţ, chefuit, benchetuit.
Geschmeichel, *-s, n. sg.* linguşire, linguşeală.
geschmeichelt I. *part. trec.* de la schmeicheln. **II.** *adj.* flatat, măgulit.
Geschmeide, *-s, -, n.* giuvaieruri, bijuterii, podoabe preţioase, odoare.
Geschmeide|handel, *-s, m. sg. (înv.)* comerţ cu bijuterii.
Geschmeide|händler, *-s, -, m. (înv.)* bijutier.
Geschmeidekästchen, *-s, -, n.* cutie, casetă pentru bijuterii.
geschmeidig *adj.* **1.** mlădios, flexibil, suplu, maleabil, **ein ~er Körper** un corp mlădios. **2.** *(fig.)* adaptabil, uşor de modelat; docil, supus, ascultător. **3.** abil; **er war kein Charakter, sondern nur ein ~er Hofmann** nu era un om de caracter, ci numai un curtean abil. **4.** *(metal.)* ductil.
Geschmeidigkeit *f. sg.* **1.** mlădiere, flexibilitate, supleţe, maleabilitate. **2.** *(fig.)* adaptabilitate, docilitate, supunere, ascultare. **3.** abilitate. **4.** *(metal.)* ductilitate.
Geschmeidigkeits|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de maleabilizare.
Geschmeidigkeits|prüfung, *-en, f. (metal.)* încercare a maleabilităţii.
Geschmeiß, *-es, n. sg.* **1.** *(vân.)* excremente (în special ale păsărilor răpitoare). **2.** muşte, viermi etc. (care provoacă scârbă); murdărie, lucruri de lepădat. **3.** *(fig., vulg.)* lepădături, netrebnici, mişei, depravaţi.
Geschmẹtter, *-s, n. sg.* sunet puternic, strident (mai ales trâmbiţat); **das ~ der Trompeten** sunetul puternic al trâmbiţelor.
geschmiedet I. *part. trec.* de la schmieden. **II.** *adj.* forjat; **in Blöcken ~** forjat în blocuri; **in Stäben ~** forjat în bare.
Geschmier, *-(e)s,* **Geschmiere**, *-s, n. sg. (fam.)* **1.** ungere. **2.** mâzgălitură. **3.** *(fig.)* mâzgăleală, scriere fără nici o valoare.
geschmiert I. *part. trec.* de la schmieren. **II.** *adj.* uns; *(fig., fam.)* **das ging wie ~** a mers strună, ca pe apă.
Geschmịnke, *-s, n. sg. (fam.)* sulimenit, fardat.
geschmịssen *part. trec.* de la schmeißen.
Geschmọlle, *-s, n. sg. (fam.)* îmbufnare.
geschmọlzen *part. trec.* de la schmelzen.
Geschmorte, *-n, (ein Geschmortes), n. sg.* carne înăbuşită.
Geschmụddel, *-s, n. sg. (reg.)* murdărie, lucru murdar şi unsuros.
Geschmụddels, *-, n. sg. (reg.)* mâncare din peşte, cartofi şi ceapă.
Geschmụnzel, *-s, n. sg.* surâs, zâmbet mucalit, pe sub mustaţă.
Geschmus, *-es,* **Geschmuse**, *-s, n. sg. (fam.)* **1.** flecăreală, vorbărie (multă). **2.** giugiuleală; pupături.
Geschnäbel, *-s, n. sg. (fam.)* giugiulit; *(glumeţ)* pupături.
Geschnạrch, *-(e)s,* **Geschnạrche**, *-s, n. sg. (fam.)* sforăit (continuu).
Geschnạttel, *-s, n. sg. (reg.)* resturi de carne, carne de calitate inferioară.
Geschnạtter, *-s, n. sg.* **1.** gâgâit; măcăit. **2.** *(fig.)* flecăreală, trăncănit.
Geschnaub, *-(e)s,* **Geschnaube**, *-s, n. sg.* gâfâit; pufăit.
Geschnaufe, *-s, n. sg.* gâfâit; sforăit.
Geschneide, *-s, -, n.* **1.** *sg.* tăiere. **2.** cărare (în pădure). **3.** *(reg.)* carne tocată. **4.** *(vân.)* măruntaie.
Geschnẹtzelte, *-n, -n (Geschnetzeltes), n. (cul.)* tocană, tocăniţă.
geschniegelt *adj.* fercheş, ferchezuit, dichisit, sclivisit, ca din cutie; *(fam.)* **~ und gebügelt** pus la punct, scos ca din cutie.
geschnịtten I. *part. trec.* de la schneiden. **II.** *adj.* tăiat.
geschnoben *part. trec.* de la schnauben.
Geschnọ̈rkel, *-s, n. sg.* ornamente întortocheate.
Geschnụ̈ffel, *-s, n. sg.* **1.** adulmecare; mirosit. **2.** *(fig.)* iscodire, spionare.
Geschnụrre, *-s, n. sg.* **1.** zbârnâit. **2.** tors al pisicii.
geschnürt I. *part. trec.* de la schnüren. **II.** *adj.* **1.** legat cu sfoară. **2.** legat cu şireturi. **3.** incorsetat.
geschoben *part. trec.* de la schieben.
geschọllen *part. trec.* de la schallen.
geschọlten *part. trec.* de la schelten.
Geschọ̈pf, *-(e)s, -e, n.* **1.** făptură, fiinţă, creatură. **2.** personaj (literar) imaginar; creaţie; **das ~ seiner Fantasie** personaj izvorât din imaginaţia sa.
geschoren *part. trec.* de la scheren.
Geschọss, *-es, -e, n. (austr.)* **Geschoß**, *-es, -e, n.* **1.** proiectil; glonţ; **das ist Tells ~** aceasta este săgeata trasă de Tell. **2.** *(bot.)* mlădiţă, vlăstar. **3.** *(poet.)* săgeată, lance; **Amors ~** săgeata lui Amor. **4.** etaj, cat, nivel. **5.** *(reg.)* contribuţie (la impozit). **6.** *(pop.)* junghi.
Geschọss|aufschlag, *-(e)s, -schläge, m. (mil.)* punct de impact al proiectilului.
Geschọssbahn, *-en, f. (mil.)* traiectorie (a proiectilului).
Geschọssbau, *-(e)s, -ten, m.* clădire cu etaje.
Geschọssbewegung, *-en, f. (mil.)* mişcare a proiectilului.
Geschọssboden, *-s, -böden, m. (mil.)* fund al proiectilului.
Geschọssdecke, *-n, f. (constr.)* planşeu între etaje.
Geschọss|einschlag, *-(e)s, -schläge, m. (mil.)* punct de cădere al proiectilului; pâlnie de explozie.
geschọssen *part. trec.* de la schießen.
Geschọssfang, *-(e)s, -fänge, m. (mil.)* instalaţie de protecţie, de siguranţă (la poligoane, în tranşee).
Geschọssgarbe, *-n, f. (mil.)* snop de proiectile.

Geschossgeschwindigkeit, *-en, f. (mil.)* viteză a proiectilului.
Geschosshagel, *-s, m. sg. (mil.)* ploaie de proiectile.
Geschosshülle, *-n, f.* cămașă a proiectilului.
Geschossjoch, *-(e)s, n. sg. (mil.)* palee etajată.
Geschosskarren, *-s, -, m. (mil.)* cheson.
Geschosskern, *-(e)s, -e, m.* miez al proiectilului.
Geschossmantel, *-s, -mäntel, m.* v. Geschosshülle.
Geschosswirkung, *-en, f.* efect produs de proiectil.
Geschoss|zünder, *-s, -, m.* focos al proiectilului.
Geschoss|zündung, *-en, f.* aprindere, percuție a proiectilului.
Geschräge, *-s, -, n. (reg.)* gard din lanțuri (puse în cruciș).
geschraubt I. *part. trec.* de la schrauben[1]. **II.** *adj.* afectat, nenatural, pretențios.
Geschraubt|heit *f. sg.* afectare.
Geschrei, *-s, n. sg.* **1.** strigăte, țipete, larmă; **klägliches ~** țipete jalnice; **großes ~ erheben** a țipa cât îl ține gura; **viel ~ und wenig Wolle** mult zgomot pentru nimic. **2.** *(fam.)* bârfă; gura lumii; **jn. ins ~ bringen** a băga pe cineva în gura lumii; a face cuiva o reputație proastă, a defăima pe cineva.
Geschreibe, *-s, n. sg.* **1.** scris, scriere. **2.** mâzgăleală.
Geschreibsel, *-s, n. sg.* mâzgălitură.
geschrieben *part. trec.* de la schreiben.
geschrie(e)n *part. trec.* de la schreien.
Geschrill, *-s, n. sg. (fam.)* sunet, ton strident.
geschritten *part. trec.* de la schreiten.
Geschühe, *-s, n. sg.* **1.** *(reg.)* încălțăminte. **2.** copită.
geschult 1. *part. trec.* de la schulen. **2.** *adj.* școlit, cu școală; instruit.
geschunden *part. trec.* de la schinden.
geschuppt *adj.* cu solzi, solzos.
Geschütte, *-s, n. sg.* **1.** revărsare, scurgere, turnare necontenită (a unui lichid). **2.** vânturare (a cerealelor). **3.** *(mine)* fărâmituri. **4.** *(mine)* strat acoperit de rocă sterilă.
Geschüttel, *-s, n. sg.* scuturătură.
Geschütz, *-es, -e, n. (mil.)* tun; piesă de artilerie; **schweres ~** piesă de artilerie grea; **leichtes ~** piesă de artilerie ușoară; *(fig.)* **schweres (sau grobes) ~ auffahren** a se folosi de mijloace energice, a recurge la argumente puternice, la vorbe tari.
Geschütz|aufsatz, *-es, -sätze, m. (mil.)* v. Geschützlafette.
Geschützbedienung, *-en, f.* **1.** deservire a tunului. **2.** *pl.* servanții unui tun.
Geschützbereich, *-(e)s, -e, m.* (și *înv. n.*) rază, bătaie a artileriei; zonă de acțiune a tunului.
Geschützbettung, *-en, f. (mil.)* amplasament, platformă (betonată) de tun.
Geschützbronze, *-n, f.* bronz de tunuri.
Geschützdeckung, *-en, f.* **1.** adăpost al tunului. **2.** adăpost contra focului artileriei.
Geschützdonner, *-s, m. sg.* bubuit de tun.
Geschützfernrohr, *-(e)s, -e, n.* lunetă de tun.
Geschützfeuer, *-s, n. sg.* foc de artilerie.
Geschützführer, *-s, -, m.* comandant de tun.
Geschützgießerei, *-en, f.* turnătorie de tunuri.
Geschützkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă de artilerie.
Geschützkugel, *-n, f.* proiectil de tun; obuz; ghiulea.
Geschützlafette, *-n, f. (mil.)* afet de tun.
Geschützmann, *-(e)s, -männer, m. (înv.)* tunar, artilerist.
Geschützmeister, *-s, -, m.* comandant de tun; armurier.
Geschützmetall, *-s, -e, n.* metal, bronz de tun.
Geschützpark, *-(e)s, -s, m. (mil.)* parc de artilerie.
Geschützpforte, *-n, f. (mar. mil.)* deschizătură pentru gura tunului (la un vas de război).
Geschützprobe, *-n, f.* probă, încercare de tun.
Geschützprotze, *-n, f. (mil.)* antetren de tun.
Geschützrampe, *-n, f.* rampă pentru tunuri.
Geschützremise, *-n, f.* remiză pentru tun.
Geschützrichtung, *-en, f.* direcție de tragere a tunului.
Geschützrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de tun.
Geschützsalve [-və], *-n, f.* salvă de artilerie.
Geschützschuppen, *-s, -, m.* v. Geschützremise.
Geschütz|staffel, *-n, f. (mil.)* eșalon de artilerie.
Geschütz|stand, *-(e)s, -stände, m.* amplasament de tun.
Geschütz|stellung, *-en, f.* poziție de artilerie.
geschützt I. *part. trec.* de la schützen. **II.** *adj. (inform.)* protejat; **~er Modus** mod protejat.
Geschütz|turm, *-(e)s, -türme, m. (mil.)* **1.** turn de observație al artileriei. **2.** turelă de artilerie. **3.** *(mar.)* turelă.
Geschützweite *f. sg.* bătaie, rază de acțiune a tunului.
Geschützwesen, *-s, n. sg. (înv.)* artilerie.
Geschwader, *-s, -, n.* **1.** escadră. **2.** *(înv.)* escadron.
Geschwaderbefehlshaber, **Geschwaderführer**, *-s, -, m.* comandant de escadră.
Geschwader|übung, *-en, f.* exerciții, manevră de escadră.
Geschwafel, *-s, n. sg. (pop.)* pălăvrăgeală, flecăreală, trăncăneală, baliverne.
geschwänzt I. *part. trec.* de la schwänzen. **II.** *adj.* cu coadă, codat.
Geschwär, *-(e)s, -e, n. (înv.)* v. Geschwür.
Geschwärm, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(apic.)* roi. **2.** *(apic.)* roire. **3.** *sg. (fam.)* entuziasm momentan, înflăcărare trecătoare.
Geschwätz, *-es, n. sg.* **1.** pălăvrăgeală, palavre, taifas, flecăreală, vorbe goale, sporovăială. **2.** bârfă.
Geschwätze, *-s*, **Geschwätze**, *-s, n. sg.* flecăreală neîntreruptă, vorbărie continuă, sporovăială.
geschwätzig *adj.* guraliv, vorbăreț, limbut.
Geschwätzigkeit *f. sg.* limbuție.
geschweift I. *part. trec.* de la schweifen. **II.** *adj.* **1.** cu coadă; **ein ~er Stern** o stea cu coadă. **2.** arcuit, boltit; încovoiat; **~e Klammer** acoladă. **3.** *(croitorie)* răscroit. **4.** *(bot.)* cu margini crestate ondulate. **5.** *(fig.)* patetic, emfatic; *(adv.)* **er spricht ~** vorbește cu înflorituri.
geschweige *conj. (în expr.)* **~ denn** cu atât mai puțin, necum; **ich täte es nicht als Feind, ~ denn als Freund** n-aș face asta nici ca dușman, necum ca prieten.
geschweigen, *geschwieg, geschwiegen, vb. (h)* **1.** *intr. (înv., de obicei numai inf.* și *pers. 1 prez.)* a nu vorbi de…; **dieses Umstandes zu ~** fără a mai pomeni această împrejurare. **II.** *tr. (reg.)* a face să tacă, să nu vorbească.
Geschwelge, *-s, n. sg.* **1.** ghiftuire, îmbuibare. **2.** savurare.
Geschwemm, *-(e)s*, **Geschwemme**, *-s, n. sg.* **1.** inundație. **2.** *(geol., mine)* flotare continuă.
geschwiegen *part. trec.* **a)** de la schweigen. **b)** de la geschweigen.
geschwind *adj., adv.* repede, iute; **mach ~!** grăbește-te!
Geschwindigkeit, *-en, f.* iuțeală, grabă, repezeală; viteză; **in aller ~** în grabă mare; **in der größten ~** cu viteză maximă; **die ~ steigern** a mări viteza; **eine große ~ entwickeln** a avea o viteză mare.
Geschwindigkeits|abnahme *f. sg.* pierdere de viteză, scădere a vitezei.
Geschwindigkeits|anzeiger, *-s, -, m. (auto.)* indicator de viteză, vitezometru.
Geschwindigkeitsbegrenzung, *-en, f.* limitare de viteză.
Geschwindigkeitsbeschränkung, *-en, f.* v. Geschwindigkeitsbegrenzung.
Geschwindigkeitsbremse, *-n, f. (tehn.)* frână centrifugă.
Geschwindigkeits|einheit, *-en, f.* unitate de viteză.
Geschwindigkeitsgrenze, *-n, f. (auto., maș.)* limită de viteză.
Geschwindigkeitshebel, *-s, -, m. (auto.)* manetă, levier a(l) schimbătorului de viteze.
Geschwindigkeitsko|effizient [-tsiɛnt], *-en, -en, m. (fiz.)* coeficient de viteză.
Geschwindigkeitskomponente, *-n, f. (mec.)* componentă a vitezei.
Geschwindigkeitsmesser, *-s, -, m. (tehn.)* tahometru; *(auto.)* vitezometru, indicator de viteză.
Geschwindigkeitsmesskunst *f. sg. (tehn.)* tahimetrie.
Geschwindigkeits|parallelogramm, *-s, -e, n. (fiz.)* paralelogram al vitezelor.
Geschwindigkeits|schreiber, *-s, -, m. (auto., av.)* înregistrator de viteze.
Geschwindigkeits|stufe, *-n, f.* treaptă de viteză.
Geschwindigkeits|überschreitung, *-en, f.* depășire a vitezei maxime legale.
Geschwindigkeits|übersetzung, *-en, f. (maș.)* raport de transmitere a vitezei.
Geschwindigkeits|überwachung *f. sg. (tehn.)* control al vitezei; **abgestufte ~** reglare în trepte a vitezei; **einstufige ~** reglare automată de viteză de o treaptă; **fortlaufende ~** reglare continuă de viteză.
Geschwindigkeits|verlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere de viteză, de rapiditate, încetinire.
Geschwindigkeitswechselgetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* schimbător de viteză.
Geschwindigkeits|zahl, *-en, f. (fiz.)* coeficient de viteză.
Geschwindigkeits|zunahme, *-n, f. (auto., maș.)* creștere a vitezei.
Geschwindmarsch, *-(e)s, märsche, m.* marș forțat.
Geschwindschreibekunst *f. sg. (înv.)* stenografie.
Geschwindschreiber, *-s, -, m. (înv.)* stenograf.
Geschwindschrift *f. sg. (înv.)* stenografie.
Geschwindschritt, *-(e)s, -e, m.* pas alergător; **im ~** în pas alergător.
Geschwirr, *-(e)s*, **Geschwirre**, *-s, n. sg.* fâlfâit, zbârnâit.
Geschwister *pl.* frați, frate și soră, frați și surori; **wir sind ~** suntem frați; **alle meine ~** toți frații mei și toate surorile mele.
Geschwisterkind, *-(e)s, -er, n.* **1.** văr, vară. **2.** nepot(-oată) de soră, de frate.
geschwisterlich I. *adj.* frățesc. **II.** *adv.* frățește; **wir wollen den Apfel ~ teilen** să împărțim mărul frățește.
Geschwisterlichkeit *f. sg.* frăție, frățietate.
Geschwisterliebe *f. sg.* dragoste frățească.
Geschwisterpaar, *-(e)s, -e, n.* pereche de frați, pereche de surori, frate și soră.
geschwistert *adj. (reg.)* înrudit, neam cu…
Geschwisterteil, *-(e)s, -e, m.* unul dintre frați, surori.
geschwollen I. *part. trec.* de la schwellen. **II.** *adj.* **1.** *(med.)* umflat, tumefiat. **2.** *(fig.)* bombastic, umflat; **rede nicht so ~** nu vorbi așa de umflat.
Geschwollene, *-n, -n (ein Geschwollener) m. (fam.)* îngâmfat; **er spielt den ~n** face pe grozavul.
Geschwollenheit *f. sg.* **1.** umflătură. **2.** *(fig.)* caracter bombastic.
geschwommen *part. trec.* de la schwimmen.
geschworen I. *part. trec.* de la schwören. **II.** *adj.* jurat; **~er Feind** dușman declarat, înfocat.
Geschworene, *-n, -n (ein Geschworener) m.* și *f. (jur.)* jurat(ă). **2.** *m. (înv.)* judecător, jurat minier. **3.** *f. (reg.)* moașă.
Geschworenen|amt, *-(e)s, -ämter, n. (jur.)* calitate de jurat.
Gesehworenengericht, *-(e)s, -e, n.*, **Geschworenengerichtshof**, *-(e)s, -höfe, m. (jur.)* instanță, curte cu jurați.
Geschworenenliste, *-n, f.* listă a juraților.
Geschworenen|obmann, *-(e)s, -männer, m.* prim jurat, președinte al juriului.
Geschwulst, *-schwülste, f. (med.)* umflătură, tumoare; **gutartige ~** tumoare benignă; **bösartige ~** tumoare malignă.
geschwulst|artig *adj.* ca o tumoare.
Geschwulstbildung, *-en, f. (med.)* apariție, formare a tumorii.
geschwunden *part. trec.* de la schwinden.
Geschwünge, *-s, -, n. (gimn.)* exercițiu la cal.
geschwungen I. *part. trec.* de la schwingen. **II.** *adj.* arcuit, ondulat; **~e Linie** linie ondulată.
Geschwür, *-(e)s, -e, n. (med.)* **1.** abces, ulcerație, ulcus; **ein ~ aufstechen** a deschide un abces. **2.** ulcer.
geschwürig *adj.* bubos, plin de bube; ulceros.
gesechst *adj.* **1.** *(astron.)* de 60 de grade. **2.** divizat în șase părți.
gesegnen, *gesegnete, gesegnet (du gesegnest, er gesegnet), vb. (h) tr. (poet.* și *reg.)* **1.** a binecuvânta; **ich gesegne es** spun rugăciunea de după masă. **2.** a-și lua rămas bun; **ich gesegne ihn** îmi iau rămas bun de la el.
gesegnet I. *part. trec.* de la **a)** segnen; **b)** gesegnen. **II.** *adj.* **1.** binecuvântat; **~e Mahlzeit** să-ți fie de bine. **2.** însărcinată; **~en Leibes sein** a fi însărcinată.
Geseire, *-s, n. sg. (fam.)* **1.** flecăreală, taifas, vorbărie. **2.** văicăreală.
geselcht I. *part. trec.* de la selchen. **II.** *adj. (reg.)* afumat.
Geselchte, *-n, n (etwas Geselchtes) sg. (reg.)* afumătură, carne afumată.

Gesell, *-en, -en*, **Geselle**, *-n, -n, m.* **1.** calfă. **2.** tovarăş, camarad; **ein treuer ~** un tovarăş credincios. **3.** flăcău; **lustiger ~** băiat vesel; **lockerer ~** om neserios, uşuratic.
gesellen, *gesellte, gesellt, vb. (h) refl.* (cu *dat.* sau cu *zu*) **1.** a se asocia, a se întovărăşi (cu...); **sie gesellte sich zu uns** s-a întovărăşit cu noi, ni s-a alăturat; a venit, a stat cu noi. **2.** a se adăuga; **zu seinen finanziellen Problemen gesellten sich auch gesundheitliche** la problemele sale financiare s-au adăugat şi unele de sănătate.
Gesellen|auf|stand, *-(e)s, -stände, m. (ist.)* răscoală a calfelor.
Gesellenbrief, *-(e)s, -e, m.* certificat de calfă.
Gesellenbund, *-(e)s, -bünde, m.* asociaţie a calfelor.
Gesellenherberge, *-n, f.* cămin al calfelor.
Gesellenjahre *pl.* ani de călătorie pe care calfele erau obligate să o efectueze.
Gesellenleben, *-s, n. sg.* viaţă de calfă.
Gesellenlohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu de calfă.
Gesellenprüfung, *-en, f.* examen de calfă.
Gesellenschaft *f. sg.* calfele.
Gesellen|stand, *-(e)s, m. sg.* tagmă a calfelor; stare, situaţie de calfă.
Gesellen|stück, *-(e)s, -e, n.* probă practică a ucenicului pentru a fi declarat calfă.
Gesellenver|ein, *-(e)s, -e, m.* v. Gesellenbund.
Gesellenzeit *f. sg.* v. Gesellenjahre.
gesellig *adj.* **1.** sociabil, social; **er ist eine ~e Natur** e o fire sociabilă; **~e Zusammenkunft** petrecere, reuniune. **2.** distractiv.
Geselligkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* sociabilitate. **2.** petrecere.
Geselligkeitsklub, *-s, -s, m.* club de distracţie, de petrecere.
Gesellin, *-nen, f.* **1.** tovarăşă, prietenă. **2.** (femeie) calfă.
Gesellschaft, *-en, f.* **1.** *sg.* societate; **die menschliche ~** societatea omenească; **die bürgerliche ~** societatea burgheză. **2.** *sg.* societate, tovărăşie, companie; **js. ~ meiden** a evita pe cineva; **jm. ~ leisten** a ţine de urât cuiva; **zur ~** spre tovărăşie, drept companie. **3.** *sg.* cerc, anturaj, societate; **sich in guter ~ befinden** a fi într-un anturaj bun; **in schlechte ~ geraten** a intra într-un anturaj prost, periculos; **die höhere ~** înalta societate. **4.** (şi *jur., com.*) asociaţie, societate, companie, grup; **aktienrechtliche ~** societate anonimă; **eingetragene ~** societate înregistrată; **gemeinnützige ~** societate de utilitate publică; **gemischte ~** societate mixtă; **handelsrechtliche ~** societate cu drepturi comerciale; **stille ~** societate în participaţie; **~ mit beschränkter Haftung (GmbH)** societate cu răspundere limitată; **eine akademische ~** o societate academică; **die ~ für Sport und Technik** asociaţia pentru sport şi tehnică. **5.** sindrofie serată; **er hat heute eine ~** are azi o sindrofie; **sie trafen sich auf einer ~** s-au întâlnit la o serată.
Gesellschafter, *-s, -, m.* **1.** tovarăş; asociat. **2.** însoţitor, om care ţine companie, tovărăşie cuiva. **3.** asociat, societar, aportor de fonduri; **geschäftsführender ~** societar gerant; **stiller ~** comanditar.
Gesellschafterin, *-nen, f.* doamnă, domnişoară de companie; însoţitoare.
gesellschaftlich *adj.* **1.** social, de societate; **~e Verhältnisse** relaţii sociale. **2.** de societate, în societate; **~e Manieren** maniere, mod de comportare în societate. **3.** *(ist.)* social, de societate, colectiv; **~e Arbeit** muncă socială, colectivă; *(ec.)* **~e Produktion** producţie socială; **das ~e Eigentum** proprietatea socială; **die ~e Arbeitsteilung** diviziunea socială a muncii.
Gesellschaftlichkeit *f. sg.* sociabilitate.
Gesellschafts|abend, *-s, -e, m.* serată, sindrofie.
Gesellschafts|anteil, *-(e)s, -e, m.* parte socială.
Gesellschafts|anzug, *-(e)s, -züge, m.* ţinută de seară, de gală.
Gesellschafts|aufbau, *-(e)s, m. sg.* structură socială.
Gesellschafts|auto, *-s, -s, n.* autocar.
Gesellschaftsdame, *-n, f. (înv.)* v. Gesellschafterin.
Gesellschafts|entwicklung, *-en, f.* dezvoltare a societăţii.
gesellschaftsfähig *adj.* acceptat de înalta societate.
Gesellschaftsfirma, *-men, f.* firmă a unei societăţi.
Gesellschaftsfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m.* capital social; fond social.
Gesellschaftsform, *-en, f.* **1.** formă socială. **2.** statut al unei societăţi (comerciale) (pe acţiuni, cu răspundere limitată).
Gesellschaftsformation, *-en, f.* formaţiune socială.
Gesellschaftsgefährlichkeit *f. sg.* pericol social.
Gesellschaftsglied, *-(e)s, -glieder, n.* **1.** membru al societăţii. **2.** societar.
Gesellschaftsgruppe, *-n, f.* grup social.
Gesellschaftshandlung, *-en, f.* **1.** acţiune colectivă. **2.** comerţ făcut de o societate comercială.
Gesellschaftskapital, *-s, n. sg. (ec.)* capital social.
Gesellschaftsklasse, *-n, f.* clasă socială.
Gesellschaftskleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de seară, rochie de gală.
Gesellschaftskreis, *-es, -e, m.* cerc de cunoştinţe, societate.
Gesellschaftskritik, *-en, f.* critică socială.
gesellschaftskritisch *adj.* de critică socială.
Gesellschaftsleben, *-s, n. sg.* viaţă socială.
Gesellschaftslehre, *-n, f.* sociologie.
Gesellschaftsmitglied, *-(e)s, -er, n.* v. Gesellschaftsglied.
Gesellschaftsname, *-ns, -n, m.* nume de societate, de firmă.
Gesellschafts|ordnung, *-en, f.* orânduire socială, ordine socială, sistem social.
Gesellschafts|organisation, *-en, f.* organizaţie, organizare socială.
Gesellschafts|plan, *-(e)s, -plane, m.* plan social.
Gesellschafts|politik *f. sg.* politică socială.
Gesellschaftsraum, *-(e)s, -räume, m.* sală, încăpere pentru serate.
Gesellschaftsrechnung, *-en, f. (com.)* regulă de asociaţie, de împărţire ponderată (conform cu cotele de aport ale asociaţilor).
Gesellschaftsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de societate.
Gesellschaftsreise, *-n, f.* călătorie colectivă, în grup.
Gesellschaftsroman, *-s, -e, m.* roman social.
Gesellschafts|saal, *-(e)s, -säle, m.* v. Gesellschaftsraum.
Gesellschafts|satzung, *-en, f.* statut al societăţii.
Gesellschafts|schicht, *-en, f.* pătură socială.
gesellschafts|schildernd *adj.* descriind, înfăţişând societatea.
Gesellschafts|schilderung, *-en, f.* înfăţişare, descriere a societăţii, frescă socială.
Gesellschafts|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de societate.
Gesellschafts|sprache, *-n, f.* limbaj de conversaţie.
Gesellschafts|steuer, *-, f.* impozit pe înfiinţarea societăţilor.
Gesellschafts|stifter, *-s, -, m.* fondator al unei societăţi.
Gesellschafts|struktur, *-en, f.* structură a societăţii, structură socială.
Gesellschafts|stück, *-(e)s, -e, n. (teatru)* piesă (cu o tematică din viaţa) socială; piesă despre viaţa din înalta societate.
Gesellschafts|stufe, *-n, f.* treaptă socială.
Gesellschafts|system, *-s, -e, n.* sistem social.
Gesellschafts|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de primire, de serată.
Gesellschafts|tanz, *-es, -tänze, m.* dans de societate.
Gesellschafts|theater, *-s, -, n.* teatru de amatori.
Gesellschafts|ton, *-(e)s, m. sg.* **1.** ton al conversaţiei. **2.** *(fig.)* bune maniere.
Gesellschafts|trieb, *-(e)s, -e, m.* sociabilitate.
Gesellschaftsvermögen, *-s, -, n.* avere socială, patrimoniu social.
Gesellschaftsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** contract social. **2.** *(jur.)* contract de asociaţie.
Gesellschaftswagen, *-s, -, m.* omnibuz, autocar.
Gesellschaftswesen, *-s, -, n.* fiinţă sociabilă; **der Mensch ist ein ~** omul este o fiinţă sociabilă.
gesellschaftswidrig *adj.* **1.** antisocial. **2.** contrar bunei-cuviinţe.
Gesellschaftswissenschaft, *-en, f.* ştiinţă socială.
Gesellschaftswissenschaftler, *-s, -, m.* cercetător în domeniul ştiinţelor sociale.
Gesellschafts|zimmer, *-s, -, n.* salon.
Gesellung, *-en, f.* asociere, însoţire.
Gesenge, *-s, n. sg.* pârjol(ire).
Gesenk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tehn.)* matriţă (de forjat); ştanţă. **2.** *(mine)* puţ de adâncime mică; puţ subteran, fără gură la zi, puţ orb; galerie foarte înclinată. **3.** *(pisc.)* plumb (al plasei de pescuit sau al undiţei).
Gesenk|amboss, *-es, -e, m. (metal.)* nicovală ajutătoare, matriţă de forjă, nicovală cu tipare.
Gesenke, *-s, -, n.* vâlcea, adâncitură; depresiune.
Gesenkloch, *-(e)s, -löcher, n.* gaură a nicovalei cu matriţă.
Gesenkplatte, *-n, f.* placă de matriţat, placă-matriţă.
Gesenkpresse, *-n, f.* presă de matriţat, de forjat.
Gesenkschmiede, *-n, f.* atelier de forjat în matriţe.
Gesenkschmiede|stück, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* **1.** piesă fasonată prin matriţare. **2.** element de forjă, de matriţare.
Gesenk|stufe *f. sg. (mine)* treaptă de puţ.
gesessen *part. trec.* de la sitzen.
Gesetz, *-es, -e, n.* **1.** *(jur.)* lege; **ein ~ abändern** a amenda o lege; **ein ~ verkünden** a promulga o lege; **das ~ befolgen** a respecta legea; **gegen das ~ verstoßen** a contraveni legii; **das ~ übertreten** a (în)călca legea; **das ~ tritt in Kraft** legea intră în vigoare; *(fig.)* **das Auge des ~es** poliţia; miliţia; **durch ~e regeln** a legifera. **2.** lege, legătură logică; **objektive ~e** legi obiective; **ein physikalisches ~** o lege a fizicii; **das ~ des Dschungels** legea junglei. **3.** regulă, prescripţie, precept; **die ~e der Dichtkunst** regulile poeziei; **das habe ich mir zum ~ gemacht** mi-am făcut din asta o regulă.
Gesetz|antrag, *-(e)s, -träge, m.* proiect de lege; **einen ~ stellen** a depune un proiect de lege.
Gesetz|artikel, *-s, -, m.* articol de lege.
Gesetz|auslegung, *-en, f.* interpretare a legii.
Gesetzblatt, *-(e)s, -blätter, n.* buletin oficial; monitor oficial.
Gesetzbruch, *-(e)s, -brüche, m.* v. Gesetzesbruch.
Gesetzbuch, *-(e)s, - bücher, n. (jur.)* cod, culegere de legi; **Bürgerliches ~** cod civil; **~ der Arbeit** codul muncii.
Gesetz|entwurf, *-(e)s, -würfe, m.* proiect de lege.
Gesetz|erläuterung, *-en, f.* comentariu al legii.
Gesetzes|änderung, *-en, f.* modificare a legii.
Gesetzes|artikel, *-s, -, m.* v. Gesetzartikel.
Gesetzes|auslegung, *-en, f.* v. Gesetzauslegung.
Gesetzesbe|stimmung, *-en, f.* dispoziţie legală.
Gesetzesbrecher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* infractor(-oare), persoană care încalcă legea.
Gesetzesbruch, *-(e)s, -brüche, m.* (în)călcare, violare a legii.
Gesetzes|entwurf, *-(e)s, -würfe, m.* v. Gesetzentwurf.
Gesetzeshüter, *-s, -, m. (glumeţ)* poliţist.
Gesetzeskraft *f. sg. (jur.)* putere de lege.
Gesetzeskunde *f. sg.* jurisprudenţă, ştiinţă a dreptului, cunoaştere a legii.
gesetzeskundig *adj.* cunoscător de legi.
Gesetzeskundige, *-n, -n (ein Gesetzeskundiger) m.* şi *f.* jurist(ă), cunoscător(-oare) de legi.
Gesetzesnovelle [-vɛlə], *-n, f.* modificare, completare a unei legi.
Gesetzes|sammlung, *-en, f.* colecţie de legi, cod.
Gesetzes|sprache *f. sg.* limbaj juridic.
Gesetzes|tafel, *-n, f. (rel.)* v. Gesetztafel.
Gesetzes|text, *-(e)s, -e, m.* textul legii.
Gesetzes|treue *f. sg.* fidelitate faţă de lege.
Gesetzes|übertretung, *-en, f.* contravenţie; (în)călcare, violare a legii, a dispoziţiilor legale.
gesetzes|unkundig *adj.* necunoscător al legii.
Gesetzesver|ordnung, *-en, f.* ordonanţă (cu putere de lege); decret.
Gesetzesvorlage, *-n, f.* v. Gesetzentwurf.
gesetzgebend *adj.* legislativ; **~e Gewalt** putere legislativă.
Gesetzgeber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* legiuitor(-oare), legislator(-oare).
gesetzgeberisch *adj.* legiuitor, legislativ.
Gesetzgeberschaft *f. sg.* corp legiuitor.
Gesetzgebung, *-en, f.* **1.** legislaţie. **2.** emitere de legi.
Gesetzgebungsgewalt *f. sg.* putere legislativă.

Gesẹtzgebungs|system, *-s, -e, n.* sistem legislativ.
Gesẹtzkraft *f. sg.* v. Gesetzeskraft.
gesẹtzkräftig *adj.* cu putere de lege.
Gesẹtzkunde *f. sg.* v. Gesetzeskunde.
Gesẹtzkundige, *-n, -n (ein Gesetzkundiger), m.* și *f.* v. Gesetzeskundige.
gesẹtzlich *adj.* **1.** legal; ~ **geschützt a)** ocrotit de lege; **b)** patentat, brevetat. **2.** legitim.
Gesẹtzlichkeit *f. sg.* legalitate.
gesẹtzlos *adj.* **1.** fără lege, nelegiuit. **2.** anarhic.
Gesẹtzlosigkeit *f. sg.* **1.** lipsă de legi, ilegalitate. **2.** anarhie.
gesẹtzmäßig *adj.* **1.** conform legii, legal, reglementar, legitim. **2.** *(fil.)* legic, în conformitate cu legile. **3.** sistematic.
Gesẹtzmäßigkeit *f. sg.* **1.** legalitate, legitimitate. **2.** legitate, conformitate cu legea. **3.** regularitate.
Gesẹtzparagraph, *-en, -en, m.* paragraf de lege.
Gesẹtzrolle, *-n, f. (ist.)* codice de legi (în forma unui sul de pergament).
Gesẹtzsammlung, *-en, f.* v. Gesetzessammlung.
gesẹtzt I. *part. trec.* de la setzen. **II.** *adj.* **1.** așezat, cumpătat, serios, sobru; **er ist in ~em Alter** e la o vârstă așezată, cumpătată, matură; **~es Wesen** fire așezată, calmă. **2.** *(in expr.)* ~ **den Fall, dass...** să presupunem că..., (presu)punând cazul..., admițând că...
Gesẹtz|tafeln *pl. (rel.)* tablele legii.
gesẹtztenfalls *adv.* presupunând că, în caz că...
Gesẹtzt|heit *f. sg.* cumpătare, sobrietate, caracter așezat, matur, liniștit, serios.
Gesẹtz|umgehung, *-en, f.* eludare a legii.
Gesẹtz|übertretung, *-en, f.* v. Gesetzesübertretung.
Gesẹtz|unkenntnis *f. sg.* necunoaștere a legii.
Gesẹtzverdrehung, *-en, f.* răstălmăcire a legii.
Gesẹtzverletzung, *-en, f.* v. Gesetzesübertretung.
Gesẹtzvoll|strecker, *-s, -, m.* portărel, executor judecătoresc.
Gesẹtzvoll|streckung *f. sg.* aplicare a legii; execuție judecătorească.
Gesẹtzvollzieher, *-s, -, m.* v. Gesetzvollstrecker.
Gesẹtzvorlage, *-n, f.* v. Gesetzesvorlage.
Gesẹtzvorschlag, *-(e)s, -schläge, m.* proiect de lege.
Gesẹtzwerden, *-s, n. sg.* ridicare la valoare de lege.
gesẹtzwidrig *adj.* ilegal, nelegal, contrar legii.
Gesẹtzwidrigkeit, *-en, f.* ilegalitate.
Geseufze, *-s, n. sg.* oftat, suspine, gemete (repetate sau prelungite).
gesịchert I. *part. trec.* de la sichern. **II.** *adj.* asigurat; sigur, garantat.
Gesịcht, *-(e)s, -er* (și *-e*), *n.* **I.** *(pl. -er).* **1.** față, figură; **über das ganze ~ lachen** a râde cu toată fața; **ein hübsches ~** o față drăguță; **ein zerfurchtes ~** o față brăzdată de riduri; **sein ~ lief rot an** a roșit (la față); **das ~ abwenden** a întoarce capul; **ins ~ sehen** a privi în ochi; **sein wahres ~ zeigen** a-și da arama pe față; **er ist seinem Vater wie aus dem ~ geschnitten** e leit tatăl său; **das steht dir nicht zu ~** aceasta nu ți se potrivește, nu te prinde; **jm. etwas ins ~ sagen** a-i spune cuiva ceva drept în față, pe șleau; **ins ~ lügen** a minți de la obraz; **ich habe nur fremde ~er gesehen** am văzut numai chipuri străine. **2.** înfățișare; **die Sache bekommt ein ganz anderes ~** chestiunea capătă un cu totul alt aspect; fața lucrurilor se schimbă cu totul. **3.** mină, grimasă, strâmbătură; **ich wusste nicht, welches ~ ich dazu machen sollte** nu știam ce mutră să fac; *(fam.)* **ein langes ~ machen** a face o mutră lungă; **ein ~ wie drei Tage Regenwetter machen** a avea o mutră plouată, tristă; **es steht ihm im ~ geschrieben** i se poate citi pe față; **~er schneiden (sau machen)** a se strâmba; **ein anderes ~ aufsetzen** a-și schimba expresia, mina; **ein anderes ~ bekommen** a-și schimba înfățișarea. **4.** *sg.* văz, vedere; **das ~ wiedererlangen** a recăpăta vederea; **ich bekam ihn zu ~** sau **er kam mir zu ~** l-am zărit; **aus dem ~ verlieren** a pierde din ochi; **etwas ins ~ fassen** a ochi ceva, a observa ceva foarte atent; **komm mir nicht wieder vors ~!** să nu te mai văd în fața ochilor! **5.** renume, aparență; **sein ~ wahren** a păstra aparențele; **das ~ verlieren** a-și pierde renumele. **II.** *(pl. ~e)* arătare, vedenie, viziune.
Gesịchtchen, *-s, -, n (dim.* de la Gesicht) mutriță; **hübsches ~** chip drăguț.
Gesịchterschneiden, *-s, n. sg.* strâmbături, grimase.
Gesịchterschneider, *-s, -, m.* persoană care face grimase.
Gesịchterschneiderei *f. sg. (fam.)* strâmbături, grimase.
Gesịchts|achse, *-n, f. (fiz.)* axă vizuală.
Gesịchts|ausdruck, *-(e)s, m. sg.* expresie a feței, mină; mutră.
Gesịchtsbildung, *-en, f.* fizionomie.
Gesịchtscreme [-kre:m], *-n, f.* cremă de față.
Gesịchtsdeuter, *-s, -, m.* fizionomist.
Gesịchtsdeutung, *-en, f.* cunoaștere a caracterului după fizionomie.
Gesịchts|empfindung, *-en, f.* senzație vizuală.
Gesịchtsfarbe, *-n, f.* culoare a feței.
Gesịchtsfehler, *-s, -, m.* defect de vedere.
Gesịchtsfeld, *-(e)s, n. sg.* **1.** câmp vizual; *(fig.)* **er ist seit Jahren aus meinem ~ verschwunden** de ani de zile nu mai știu nimic de el. **2.** *(fig.)* orizont.
Gesịchtsform, *-en, f.* v. Gesichtsbildung.
Gesịchtshälfte, *-n, f.* jumătate de față.
Gesịchtshaut *f. sg.* piele a obrazului, ten.
Gesịchtskenner, *-s, -, m.* fizionomist.
Gesịchtskrampf, *-(e)s, -krämpfe, m.* rictus; tic convulsiv.
Gesịchtskreis, *-es, m. sg.* **1.** orizont, zare. **2.** *(fig.)* orizont (intelectual), optică. **3.** câmp vizual, rază vizuală; **der Mann entfernte sich aus meinem ~** bărbatul a ieșit din raza mea vizuală.
Gesịchtskunde *f. sg.* v. Gesichtsdeutung.
Gesịchtskundige, *-n, -n (ein Gesichtskundiger), m.* și *f.* v. Gesichtsdeuter.
Gesịchtslähmung, *-en, f.* paralizie facială, paralizie a nervului facial, pareză.
Gesịchtslänge, *-n, f.* lungime a feței.
Gesịchtslinie [-niə], *-n, f.* **1.** trăsătură a feței. **2.** linie vizuală.
gesịchtslos *adj. (despre oameni)* fără trăsături distinctive; **die ~en Massen auf dem Bahnhof** mulțimea comună din gară.
Gesịchtsmaske, *-n, f.* (și în *cosmetică*) mască.
Gesịchtsmassage [-sa:ʒə], *-n, f.* masaj facial.
Gesịchtsmuskel, *-s, -n, m.* mușchi facial.
Gesịchtsnerv, *-s, -en* [-fən și -vən], *m.* **1.** nerv facial. **2.** nerv optic.
Gesịchts|packung, *-en, f.* mască cosmetică.
Gesịchts|partie, *-n, f.* parte a feței.
Gesịchts|pflege *f. sg.* cosmetică a feței.
Gesịchts|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct de vedere, criteriu, aspect.
Gesịchtsrose *f. sg. (med.)* acnee rozacee, erizipel al feței, orbalț.
Gesịchts|schmerz, *-es, -en, m.* durere facială.
Gesịchts|schnitt, *-(e)s, -e, m.* fizionomie; profil.
Gesịchts|schwäche *f. sg.* slăbiciune a vederii.
Gesịchts|seite, *-n, f.* profil.
Gesịchts|sinn, *-(e)s, m. sg.* (simț al) văz(ului).
Gesịchts|strahl, *-(e)s, -en, m.* rază vizuală.
Gesịchts|täuschung, *-en, f.* iluzie optică.
Gesịchtsverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere a renumelui, a prestigiului.
Gesịchtsverwirrung, *-en, f.* confuzie vizuală.
Gesịchtsverzerrung, *-en, f.* strâmbătură, grimasă.
Gesịchtswasser, *-s, -, n.* apă de față.
Gesịchtsweite, *-n, f.* orizont.
Gesịchtswinkel, *-s, -, m.* **1.** *(anat.)* unghi facial. **2.** *(opt.)* unghi vizual. **3.** *(fig.)* punct de vedere.
Gesịchts|zug, *-(e)s, -züge, m.* trăsătură a feței.
Gesịms, *-es, -e, n. (constr.)* **1.** mulură, ciubuc, brâu. **2.** pervaz. **3.** cornișă.
Gesịms|abdeckung, *-en, f. (constr.)* acoperire a cornișei; acoperire a ciubucului.
Gesịmsbeleuchtung, *-en, f.* iluminat indirect, prin cornișă.
Gesịms|eindeckung, *-en, f. (constr.)* învelitoare a cornișei, a brâului.
Gesịmshobel, *-s, -, m. (constr.)* rindea pentru ciubucuri, rindea gură-de-broască.
Gesịmsmauerwerk, *-(e)s, n. sg.* zidărie a cornișei, a ciubucului.
Gesịms|schlitten, *-s, -n, m.* scândură a pervazului.
Gesịms|soffitte, *-n, f. (constr.)* sofită de cornișă.
Gesịms|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* piatră de cornișă, de pervaz.
gesịmst *adj. (constr.)* cu muluri, ciubucuri, cornișe.
Gesịmswerk, *-(e)s, n. sg.* pervaz.
Gesịms|ziegel, *-s, -, m.* cărămidă pentru cornișe.
Gesịnde, *-s, -, n. (înv.)* **1.** personal de serviciu, servitorime. **2.** muncitori agricoli.
Gesịnde|amt, *-(e)s, -ämter, n. (înv.)* birou, serviciu de plasare a servitorilor.
Gesịndebrot, *-(e)s, -e, n. (înv.)* pâine, mâncare pentru servitori.
Gesịndebuch, *-(e)s, -bücher, n. (înv.)* condicuță, livret de serviciu.
Gesịndebureau [-byro:] *-s, -s, n. (înv.)* v. Gesindeamt.
Gesịndedienstbuch, *-(e)s, -bücher, n. (înv.)* v. Gesindebuch.
Gesịndekost *f. sg. (înv.)* hrană pentru servitori.
Gesịndel, *-s, n. sg.* adunătură, vagabonzi; **lichtscheues ~** adunătură interlopă, indivizi certați cu legea.
Gesịndelohn, *-(e)s, -löhne, m. (înv.)* leafă, retribuție a servitorilor.
Gesịnde|ordnung *f. sg. (înv.)* regulament pentru servitori.
Gesịnderegister, *-s, -, n. (înv.)* registru de slugi, de servitori.
Gesịnde|stube, *-n, f. (înv.)* odaie, cameră pentru slugi.
Gesịnge, *-s, n. sg.* cântat (continuu, supărător).
gesịnnt I. *part. trec.* de la sinnen. **II.** *adj.* **1.** *(dat.)* dispus; **er ist ihm gut ~** îi este binevoitor, îi vrea binele; **feindlich ~** cu gânduri dușmănoase. **2.** convins, cu convingeri; **ich bin anders ~ als ihr** am alte convingeri, sunt de altă părere decât voi.
Gesịnnung, *-en, f.* **1.** ținută morală. **2.** fel de a gândi; opinie; convingeri; **seine ~ an den Tag legen** a-și manifesta convingerile; **seine ~ ändern** a-și schimba convingerile, opiniile. **3.** atitudine (morală sau spirituală), caracter; **er ist ein Mensch ohne ~** este un om fără caracter.
Gesịnnungsflegel, *-s, -, m.* v. Gesinnungslump.
Gesịnnungsfrei|heit *f. sg.* libertate de opinie, de convingeri.
Gesịnnungsfreund, *-(e)s, -e,* **Gesịnnungsgenosse**, *-n, -n, m.* tovarăș de idei, de convingeri.
gesịnnungslos *adj.* fără ținută morală, fără caracter.
Gesịnnungslosigkeit *f. sg.* lipsă de ținută morală, de caracter.
Gesịnnungslump, *-en, -en, m.* oportunist, persoană fără caracter.
Gesịnnungslumperei *f. sg.* oportunism; act de oportunism.
gesịnnungsmäßig *adj.* conform principiilor.
Gesịnnungs|schnüffelei, *-en, f.* spionare, iscodire.
Gesịnnungs|schnüffler, *-s, -, m.* spion, copoi.
Gesịnnungs|täter, *-s, -, m.* persoană care acționează (împotriva legii) conform unor convingeri (politice, religioase etc.).
Gesịnnungs|terror, *-s, m. sg.* teroare spirituală.
gesịnnungs|treu *adj.* loial.
Gesịnnungs|treue *f. sg.* loialitate.
gesịnnungs|tüchtig *adj.* cu caracter, cu convingeri ferme.
Gesịnnungs|tüchtigkeit *f. sg.* fermitate de caracter.
gesịnnungsverwandt *adj.* cu convingeri apropiate, înrudite.
Gesịnnungswandel, *-s, -m.* schimbarea orientării (politice).
Gesịnnungswechsel, *-s, -, m.* schimbare de opinie.
Gesịppe, *-s, n. sg. (înv.)* rubedenie, familie, stirpe.
gesịppt *adj. (poet.)* înrudit.
gesịttet *adj.* **1.** binecrescut, cuviincios. **2.** civilizat; **ein ~es Volk** un popor civilizat.
Gesịttung *f. sg.* **1.** bună creștere, politețe. **2.** comportament civilizat.
Gesọcks, *-es, n. sg. (peior.)* v. Gesindel.
Gesöff, *-(e)s, -e, n. (fam.)* **1.** băutură proastă. **2.** *sg.* beție.
gesọffen *part. trec.* de la saufen.
gesogen *part. trec.* de la saugen.

gesondert I. *part. trec.* de la sondern. **II.** *adj.* izolat, separat; **~e Haushalte führen** a face separat gospodărie, a avea gospodarie separată.

gesonnen I. *part. trec.* de la sinnen. **II.** *adj. (în expr. cu sein)* hotărât, intenționat, dispus; **~ sein, etwas zu tun** a avea de gând, a intenționa să facă ceva; **er ist uns gut ~** ne vrea binele, este bine intenționat.

Gesott, *-(e)s, n. sg. (reg.)* **1.** nutreț fiert. **2.** pleavă, șișcă.

gesotten I. *part. trec.* de la sieden. **II.** *adj. (cul.)* fiert.

Gesottene, *-n, -n (Gesottenes) n. (reg.)* carne fiartă; **Gebratenes und ~** carne friptă și fiartă.

ge|spalten I. *part. trec.* de la spalten. **II.** *adj.* despicat, plesnit, crăpat; **Tiere mit ~en Klauen** animale bicopitate; *(tipogr.)* **der ~e Satz** culegere în coloane.

Ge|span, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(înv.; reg.)* tovarăș, coleg, colaborator. **2.** *(ist.)* prefect (de comitat în Ungaria), fișpan.

Ge|spänge, *-s, n. sg.* catarame, paftale.

Ges|pann, *-(e)s, -e, n.* **1.** atelaj; pereche de cai înhămați sau boi înjugați. **2.** trăsură, căruță (pentru unul sau mai multe animale de tracțiune). **3.** *(fig.)* pereche; **sie sind ein seltsames ~** sunt o pereche ciudată. **4.** *(reg.)* iugăr.

ge|spannt I. *part. trec.* de la spannen. **II.** *adj.* **1.** încordat; **~e Lage** situație încordată; **mit jm. auf ~em Fuß(e) stehen** a fi în relații încordate cu cineva. **2.** nerăbdător; curios; **ich bin ~, wie es weitergeht** sunt nerăbdător să aflu ce se va mai întâmpla; **~e Aufmerksamkeit** atenție încordată.

Ge|spannt|heit *f. sg.* **1.** tensiune; încordare. **2.** stare de încordare (între oameni). **3.** nerăbdare; curiozitate.

Ge|spanschaft, *-en, f. (ist.)* comitat (în Ungaria).

Ge|sparr, Ge|spärr, *-(e)s,* **Ge|spärre**, *-s, n. sg. (constr.)* căpriori.

Ge|spaße, *-s, n. sg. (fam.)* glume necontenite.

ge|spaßig, ge|späßig *adj. (reg.)* **1.** glumeț, vesel. **2.** interesant.

Ge|speie, *-s, n. sg. (fam.)* scuipătură; vărsătură.

Ge|spenst, *-(e)s, -er, n.* fantomă, spectru, stafie, strigoi, nălucă; **er sieht aus wie sein eigenes ~** arată parc-ar fi propria sa umbră; **~er sehen** a-și face griji fără motiv, a-i fi frică fără motiv.

ge|spenster|artig *adj.* fantomatic, ca o stafie.

Ge|spenster|erscheinung, *-en, f.* apariție de stafii; halucinație.

Ge|spensterfurcht *f. sg.* teamă de strigoi, de stafii.

Ge|spenstergeschichte, *-n, f.* poveste cu strigoi.

Ge|spensterglaube, *-ns, m. sg.* credință în existența strigoilor.

ge|spenster|haft, ge|spensterisch *adj.* fantomatic, ca un strigoi.

Ge|spenstermärchen, *-s, -, n.* v. Gespenstergeschichte.

ge|spenstern, *gespensterte, gespenstert, vb. (h) intr. (despre strigoi)* a bântui, a rătăci; *(fig.)* a umbla ca o stafie (prin casă).

Ge|spenster|reich, *-(e)s, n. sg.* lume a stafiilor.

Ge|spensterschiff, *-(e)s, -e, n.* vas fantomă.

Ge|spensterseher, *-s, -, m.* fantast, persoană care vede stafii; *(fig.)* persoană care vede totul în negru.

Ge|spensterseherei *f. sg.* fantasmagorii.

Ge|spenster|spuk, *-(e)s, m. sg.* v. Gespenstererscheinung.

Ge|spenster|stunde, *-n, f.* miez al nopții, oră a stafiilor.

Ge|spenst|heuschrecke, *-n, f. (entom.)* nume al unor insecte neuroptere *(Phasmoidae)*.

ge|spenstig, ge|spenstisch *adj.* v. gespensterhaft.

Ge|sperr, *-(e)s, -e,* **Ge|sperre**, *-s, -, n.* **1.** încuietoare; piedică, zăgaz; opritoare, frână; *(tehn.)* înclichetaj. **2.** *(vân.)* puiet, pui dintr-un cuib de fazan, de potârniche.

ge|sperrt I. *part. trec.* de la sperren. **II.** *adj.* închis; încuiat. **2.** *(tipogr.)* spațiat, rărit.

ge|spickt I. *part. trec.* de la spicken. **II.** *adj.* **1.** împănat. **2.** îndesat, plin; **eine ~e Brieftasche** un portofel, un portmoneu burdușit.

ge|spie(e)n *part. trec.* de la speien.

Ge|spiel, *-(e)s, -e, n. (fam.)* joacă (interminabilă).

Ge|spiele, *-n, -n, m.* **1.** tovarăș, prieten, camarad de joacă. **2.** prieten apropiat.

Ge|spielin, *-nen, f.* **1.** tovarășă, prietenă de joacă. **2.** prietenă apropiată.

Ge|spilde, *-s, -n,* **Ge|spilde|recht**, *-(e)s, -e, n. (reg., ist.)* **1.** drept de prioritate (la cumpărări), de preemțiune. **2.** drept la o parte din avere.

Ge|spinst, *-(e)s, -e, n.* țesătură; (și *fig.*) urzeală; *(fam.)* **ein ~ von Lügen** o rețea, o țesătură de minciuni.

Ge|spinst|faser, *-n, f. (text.)* fir, fibră pentru urzeală.

Ge|spinstnummer, *-n, f. (text.)* număr al firelor.

Ge|spinstpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă textilă.

ge|spitzt I. *part. trec.* de la spitzen. **II.** *adj.* ascuțit.

ge|splissen *part. trec.* de la spleißen.

ge|sponnen *part. trec.* de la spinnen.

Ge|spons, *-es, -e (poet., reg.)* **1.** *m.* mire, soț. **2.** *n.* nevastă.

ge|sponsert *part. trec.* de la sponsern.

ge|spornt *adj.* cu pinteni; *(fam., fig.)* **gestiefelt und ~** încălțat și încheiat, gata de drum.

Ge|spött, *-(e)s, n. sg.* batjocură, bătaie de joc, ridiculizare; persoană batjocorită, obiect batjocorit; **zum ~ werden** a se face de râs; **zum ~ machen** a face de râs; **sein ~ mit jm. treiben** a-și bate joc de cineva.

Ge|spöttel, *-s, n. sg.* zeflemea, bătaie de joc.

Ge|spräch, *-(e)s, -e, n.* **1.** discuție, conversație, convorbire; **ein ~ mit jm. anknüpfen** a lega o discuție cu cineva; **sich mit jm. in ein ~ einlassen** a se lăsa antrenat într-o discuție cu cineva; **ein ~ führen** a duce o conversație; **ein dringendes ~** o convorbire urgentă; **das ~ auf etwas bringen** a aduce ceva în discuție. **2.** *sg.* temă, subiect de discuție; **er ist das ~ der ganzen Stadt** este subiectul de discuție al întregului oraș, este în gura tuturor.

ge|sprächig *adj.* vorbăreț, guraliv, limbut.

Ge|sprächigkeit *f. sg.* limbuție.

ge|sprächlich *adj.* sub formă de conversație, de dialog.

ge|sprächsam *adj. (reg.)* gesprächig.

Ge|sprächsamkeit *f. sg. (reg.)* v. Gesprächigkeit.

Ge|sprächsdauer *f. sg.* durata convorbirii.

Ge|sprächs|einheit, *-en, f.* unitate de taxare a convorbirii telefonice, impuls.

Ge|sprächsfetzen, *-s, -, m.* fragment, frântură dintr-o discuție.

Ge|sprächsform, *-en, f.* formă de conversație; dialog.

Ge|sprächsgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* obiect de convorbire, subiect de conversație.

Ge|sprächsgegner, *-s, -, m.* adversar în discuție.

Ge|sprächskreis, *-es, -e, m.* cerc de discuții, de dezbateri.

Ge|sprächs|partner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* partener(ă) de discuție.

Ge|sprächs|pause, *-n, f.* pauză în discuție, în conversație.

Ge|sprächsrunde, *-n, f.* rundă de discuții.

Ge|spräch|sperre, *-n, f. (mil.)* interdicție a convorbirilor telefonice.

Ge|sprächs|stoff, *-(e)s, -e, m.* temă, subiect de conversație.

Ge|sprächs|teilnehmer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* participant(ă) la discuție.

Ge|sprächs|thema, *-s, -themen* (și *-ta*), *n.* v. Gesprächsstoff.

Ge|sprächs|ton, *-(e)s, m. sg.* ton de conversație.

ge|sprächsweise *adv.* **1.** în formă de conversație. **2.** în decursul conversației; **etwas ~ anführen** a aminti, a cita ceva în timpul conversației.

Ge|sprächs|zähler, *-s, -, m.* contor telefonic.

Ge|spreiz, *-es,* **Ge|spreize**, *-s, n. sg. (fam.)* comportare afectată, îngâmfată; îngâmfare, fuduleală.

ge|spreizt I. *part. trec.* de la spreizen. **II.** *adj.* fudul, îngâmfat, afectat; **ein ~er Stil** un stil afectat, artificial.

Ge|spreizt|heit *f. sg.* v. Gespreiz.

Ge|sprenge, *-s, n. sg.* **1.** stropire. **2.** perete abrupt. **3.** *(constr.)* șarpantă (a acoperișului).

Ge|sprengel, *-s, n. sg. (reg.)* **1.** stropire. **2.** aspect stropit, cu picățele.

ge|sprenkelt *adj.* stropit, cu picățele.

Ge|springe, *-s, n. sg. (fam.)* țopăială.

Ge|spritze, *-s, n. sg. (fam.)* stropeală.

ge|spritzt I. *part. trec.* de la spritzen. **II.** *adj.* stropit mărunt.

Ge|spritzte, *-n, -n (ein Gespritzter), m.* și *f.* **1.** *(iron.)* persoană scoasă, eliminată din serviciu. **2.** *m. (reg.)* șpriț.

ge|sprochen *part. trec.* de la sprechen.

ge|sprossen *part. trec.* de la sprießen.

Ge|sprudel, *-s, n. sg.* **1.** clocot (de apă) **2.** *(fig., fam.)* vorbire grăbită.

Ge|sprüh, *-s, n. sg.* ploaie măruntă; stropeală.

ge|sprungen *part. trec.* de la springen.

Ge|spucke, *-s, n. sg. (fam.)* scuipături repetate.

Ge|spuk, *-(e)s,* **Ge|spuke**, *-s, n. sg.* arătări, apariții de stafii.

Ge|spür, *-(e)s, n. sg. (fam.)* fler, simț; înțelegere.

Ge|spute, *-s, n. sg.* pripă, zor, grabă.

gest. *presc.* de la gestorben decedat.

Gest *f. sg. (reg.)* drojdie.

Ge|stade, *-s, -, n. (poet.)* țărm, mal; coastă.

ge|staffelt I. *part. trec.* de la staffeln. **II.** *adj.* eșalonat.

Ge|stalt, *-en, f.* **1.** formă, conformație; configurație; înfățișare, aspect; **nach ~ der Dinge** după cum se prezintă lucrurile; **eine andere ~ gewinnen** a lua alt aspect, altă întorsătură; **der Plan nimmt ~ an** planul capătă contur. **2.** statură; siluetă; **von hoher ~** de statură înaltă. **3.** personalitate; **eine bedeutende ~** o personalitate remarcabilă; **sich in seiner wahren ~ zeigen** a-și dezvălui adevăratul caracter. **4.** figură, tip, personaj; **eine verdächtige ~** un individ suspect; *(lit.)* **die zentrale ~ des Romans** figura centrală, personajul central a(l) romanului.

ge|staltbar *adj.* care poate fi înfățișat, modelat, format, creat.

ge|stalten, *gestaltete, gestaltet (du gestaltest, er gestaltet) vb. (h)* **I.** *tr.* a forma, a modela, a alcătui; a da o înfățișare; **das Programm ~** a alcătui programul; **das Bündnis enger ~** a strânge legăturile, alianța. **II.** *refl.* a se forma, a se dezvolta; **die Umstände ~ sich günstig** împrejurările iau o întorsătură favorabilă.

Ge|staltenfülle *f. sg.* **1.** bogăție de forme. **2.** *(teatru)* mulțime a rolurilor, a figuranților.

ge|staltenreich *adj.* **1.** *(teatru)* bogat în roluri, cu figurație numeroasă, bogată. **2.** polimorf.

Ge|stalter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* creator(-oare), plăsmuitor(-oare); modelator(-oare).

ge|stalterisch *adj.* (de) creator; **eine ~e Dramatik** dramatică creatoare de caractere; **er ist ~ veranlagt** are înclinații de creator.

ge|stalt|haft *adj.* **1.** plastic. **2.** intuitiv.

Ge|staltlehre *f. sg.* morfologie.

ge|staltlos *adj.* **1.** fără formă; amorf. **2.** diform.

Ge|staltlosigkeit *f. sg.* **1.** diformitate. **2.** amorfism.

Ge|stalts|änderung, *-en, f.* schimbare de formă, transformare, transfigurare, metamorfozare, metamorfoză.

Ge|staltswechsel, *-s, -, m. (biol.)* schimbare a conformației; metamorfoză.

Ge|staltung, *-en, f.* **1.** *sg.* formare, modelare. **2.** *sg.* organizare; formă. **3.** configurație, conformație. **4.** desfășurare; **die ~ der Dinge** desfășurarea lucrurilor.

ge|staltungsfähig *adj.* **1.** capabil de a crea. **2.** care poate fi înfățișat, format, transformat, alcătuit.

Ge|staltungskraft *f. sg.* putere de creație.

Ge|staltungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de creație (artistică).

Ge|staltungs|trieb, *-(e)s, m. sg.* instinct de creație, dorință de a crea.

Ge|staltungsvermögen, *-s, n. sg.* v. Gestaltungskraft.

Ge|staltungsweise, *-n, f.* mod de a crea.

Ge|stämme, *-s, n. sg. (forest.)* pădure.

Ge|stammel, *-s, n. sg.* gângăvit, bâlbâit.

Ge|stampf, *-(e)s,* **Ge|stampfe**, *-s, n. sg.* tropăit (continuu).

Ge|stände, *-s, -, n.* **1.** *(vân.)* picioare de pasăre. **2.** *(vân.)* cuib de stârc sur; cuib de șoim. **3.** boxă (la grajd).

ge|standen I. *part. trec.* de la **a)** gestehen; **b)** stehen. **II.** *adj. (austr.)*. **1.** vârstnic; **ein ~er Mann** un om mai în vârstă, cu experiență. **2.** *(reg.)* **~e Milch** lapte bătut, lapte acru.

ge|ständig *adj.* care mărturisește, recunoaște; **~ sein** a mărturisi, a-și recunoaște greșeala.

Ge|ständnis, *-ses, -se, n.* mărturisire; **ein ~ ablegen** a mărturisi, a face o mărturisire.

Ge|stänge, *-s, -, n.* **1.** drugi, vergele de fier, fierărie. **2.** *(tehn.)* sistem de pârghii. **3.** *(mine)* şine pentru vagonete. **4.** *(vân.)* coarne de cerb.
Ge|stängebohren, *-s, n. sg. (tehn.)* sondaj cu tijă rigidă.
Ge|stank, *-(e)s, m. sg.* miros urât, putoare, duhoare.
Ge|stänker, *-s, n. sg. (fam.)* cârcoteală (veşnică).
Gestapo *f. sg. (presc.* de la Geheime Staatspolizei) gestapo, poliţie secretă (în timpul celui de-al treilea Reich).
Gestation, *-en, f.* gestaţie.
ge|statten, *gestattete, gestattet (du gestattest, er gestattet) vb. (h)* **I.** *tr.* (cu *dat.)* a permite, a îngădui; ~ **Sie (mir)!** permiteţi(-mi)! îngăduiţi(-mi)! daţi(-mi) voie! **II.** *refl.* a-şi permite; a îndrăzni.
Ge|stattung *f. sg.* permisie, îngăduinţă.
Ge|stäub, *-(e)s, n. sg.* **1.** prăfărie. **2.** fir de praf. **3.** *(fig.)* nimic, nimica toată.
Ge|stäude, *-s, n. sg.* **1.** *(reg.)* tufiş. **2.** *(vân.)* coarne (de cerb) rămuroase. **3.** *(vân.)* cuib de şoim.
Geste şi **Geste**, *-n, f.* (şi *fig.)* gest.
Ge|steck, *-(e)s, -e, n.* **1.** aranjament floral. **2.** *(reg.)* garnitură (de pene, flori etc.) la pălărie.
ge|stehen, *gestand, gestanden, vb. (h)* **I.** *tr.* a mărturisi; a destăinui; **jm. etwas** ~ a mărturisi cuiva ceva; **offen gestanden** (sau **um die Wahrheit zu** ~) la drept vorbind, vorbind deschis, ca să mărturisesc adevărul. **II.** *intr.* a recunoaşte (o vină), a mărturisi, a face mărturisiri.
Ge|stehung, *-en, f.* **1.** producere, fabricare. **2.** procurare.
Ge|stehungskosten *pl.* **1.** preţ de cost, de producţie. **2.** *(ec.)* cheltuieli de revenire; cheltuieli de procurare.
Ge|stein, *-(e)s, -e, n.* **1.** piatră; rocă. **2.** minerale.
Ge|stein|arbeit, *-en, f.* lucru în rocă, în steril, în carieră de piatră.
Ge|stein|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor la cariera de piatră.
Ge|steinkarte, *-n, f.* hartă petrografică, geologică, mineralogică.
Ge|steins|ader, *-n, f. (geol.)* filon de minereu.
Ge|steins|art, *-en, f.* soi, tip de rocă.
Ge|steinsbank, *-bänke, f.* banc de rocă (sub apă).
Ge|steinsbeschreibung, *-en, f.* petrografie.
ge|steinsbildend *adj.* care formează rocă.
Gesteinsblock, *-(e)s, -blöcke, m.* bucată mare de rocă, bloc, bolovan.
Ge|steinsbohrer, *-s, -, m.*, **Ge|steinsbohrmaschine**, *-n, f. (mine)* perforator de rocă.
Ge|steinsbrocken, *-s, -, m.* bucată de stâncă, bloc de piatră.
Ge|steinsgang, *-(e)s, -gänge, m. (mine)* filon de rocă.
Ge|steinskern, *-(e)s, m. sg. (mine)* carotă.
Ge|steinskluft, *-klüfte, f.* spărtură, fisură în rocă.
Ge|steinskunde, **Ge|steinslehre** *f. sg.* petrografie; mineralogie.
Ge|steinslager, *-s, -, n. (geol.)* zăcământ de piatră, de rocă.
Ge|steinsmasse, *-n, f.* masă de piatră, de rocă.
Ge|steinsmühle, *-n, f.* şteamp, piuă de sfărâmat minereuri.
Ge|steins|probe, *-n, f.* probă petrografică.
Ge|steins|schicht, *-en, f. (geol.)* strat de piatră, strat geologic.
Ge|steins|schnitzchen, *-s, -, n.* aşchie de rocă.
Ge|stell, *-(e)s, -e, n.* **1.** capră (de tăiat lemne). **2.** piedestal, stativ, suport. **3.** *(av.)* tren (de aterizare etc.); *(auto.)* şasiu. **4.** dric de car. **5.** căpăstru. **6.** *(constr.)* batiu, schelet; cadru. **7.** *(mil.)* rastel (pentru arme). **8.** *(fig., fam.)* statură, siluetă; **sie hat ein weites** ~ are nişte şolduri late. **9.** *(metal.)* creuzet (la cuptorul înalt); *(maş.)* batiu (la strung). **10.** *(forest.)* linie parcelară. **11.** *(colocvial)* persoană foarte slabă. **12.** raft; **die Flasche liegt auf einem** ~ sticla se află pe un raft.
Ge|stellbremsberg, *-(e)s, -e, m. (mine)* placă înclinată cu colivie.
ge|stellen, *gestellte, gestellt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a produce. **2.** a preda, a livra. **3.** a chema în faţa instanţei judecătoreşti. **II.** *refl. (înv.)* a se prezenta.
Ge|stellmotor, *-s, -en, m.* motor aşezat pe şasiu.
Ge|stellrahmen, *-s, -, n. (tehn.)* cadru de colivie de extracţie, cadru de batiu, de şasiu.
Ge|stellsäge, *-n, f.* ferăstrău cu cadru.
Ge|stellung, *-en, f.* **1.** prezentare (la serviciul militar sau la controlul vamal). **2.** *(rar)* punere la dispoziţie.
Ge|stellungsbefehl, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ordin de chemare.
Ge|stellungs|pflicht, *-en, f. (mil.)* obligaţie, datorie de a se prezenta la armată.
ge|stellungs|pflichtig *adj.* dator de a se prezenta la armată.
ge|stelzt *part. trec.* de la stelzen.
gestern *adv.* ieri; **von** ~, **seit** ~ de ieri; *(fam.)* **er ist nicht von** ~ nu e de azi, de ieri, e un om cu experienţă; **Leute von** ~ oameni rămaşi în urmă, demodaţi.
Gestern, *-s, n. sg.* **1.** ziua de ieri. **2.** *(fig.)* trecut.
Ge|stichel, *-s, n. sg.* **1.** înţepături continue. **2.** *(fig.)* înţepături, ironizări, şfichiuiri, tachinare.
Ge|stick, *-(e)s*, **Ge|sticke**, *-s, n. sg. (fam.)* brodat.
Ge|stiebe, *-s, n. sg.* nor de praf, de zăpadă, de apă.
ge|stiefelt *adj.* încălţat cu cizme; *(fam.)* ~ **und gespornt** gata de drum.
ge|stiegen *part. trec.* de la steigen.
ge|stielt *adj.* **1.** cu mâner. **2.** *(bot.; despre frunze)* peţiolat; *(la inflorescenţe)* pedunculat.
Gestik şi **Gestik** *f. sg.* totalitate a gesturilor, gestică.
Gestikulation, *-en, f.* gesticulare, gesticulaţie
gestikulieren, *gestikulierte, gestikuliert, vb. (h) intr.* a gesticula.
Gestion, *-en, f. (reg.)* gestiune, administrare.
Gestionsbericht, *-(e)s, -e, m.* raport despre gestiune.
Ge|stirn, *-(e)s, -e, n.* **1.** astru, stea. **2.** constelaţie.
Ge|stirn|aufgang, *-(e)s, m. sg.* răsărit al stelelor.
Ge|stirnhöhe *f. sg.* înălţime a stelelor.
Ge|stirn|stand, *-(e)s, m. sg. (astron.)* configuraţie stelară.
ge|stirnt *adj. (despre cer)* înstelat.
Ge|stirnung, *-en, f. (astron.)* poziţie a aştrilor, constelaţie.
ge|stoben *part. trec.* de la stieben.
Ge|stöber, *-s, -, n.* viscol; vârtej.
ge|stochen *part. trec.* de la stechen.
Ge|stock, *-(e)s, -e, n. (înv.)* etaj, cat.
ge|stockt **I.** *part. trec.* de la stocken. **II.** *adj.* închegat, prins; **~e Milch** lapte prins.
ge|stohlen **I.** *part. trec.* de la stehlen. **II.** *adj. (fam.; în expr.)* **du kannst mir ~ bleiben** nu vreau să mai am de-a face cu tine; mă pot lipsi de tine.
Ge|stöhn, *-(e)s*, **Ge|stöhne**, *-s, n. sg.* gemete necontenite, oftaturi (adânci).
Ge|stolper, *-s, n. sg.* umblet, mers împiedicat.
Ge|stör, *-(e)s, -e, n. (reg.)* lemn de plută, parte componentă a plutei.
ge|storben *part. trec.* de la sterben.
ge|stört **I.** *part. trec.* de la stören. **II.** *adj. (în expr.)* **geistig** ~ dement, alienat, nebun; handicapat mintal; **~e Familienverhältnisse** mediu familial instabil.
ge|stoßen *part. trec.* de la stoßen.
Ge|stotter, *-s, n. sg.* bâlbâit, îngăimat.
gestovt [-'sto:vt], **gestowt** **I.** *part. trec.* de la stoven, stowen. **II.** *adj. (cul.)* fiert împreună; prăjit înăbuşit.
Ge|strampel, *-s, n. sg.* mişcări ale picioarelor (la copii mici).
Ge|sträuch, *-(e)s, -e, n.* **1.** tufiş, tufăriş; crâng. **2.** vreascuri.
ge|streckt, **I.** *part. trec.* de la strecken. **II.** *adj. (mil.; în expr.)* **~e Ladung** încărcătură plină; **~er Lauf** galop întins.
Ge|streichel, *-s, n. sg. (fam.)* **1.** dezmierdare, mângâiere. **2.** netezire.
ge|streift **I.** *part. trec.* de la streifen. **II.** *adj.* vărgat, în dungi; vârstat.
Ge|streite, *-s, n. sg. (fam.)* ceartă necontenită.
ge|streng *adj. (înv.)* sever, riguros; **ein ~er Richter** un judecător sever şi drept.
ge|stresst **I.** *part. trec.* de la stressen. **II.** *adj.* stresat, obosit, nervos.
Ge|streu, *-es*, **Gestreue**, *-s, n. sg.* **1.** ceea ce se presară. **2.** aşternut de paie (la vite).
ge|strichelt **I.** *part. trec.* de la stricheln. **II.** *adj.* haşurat.
ge|strichen **I.** *part. trec.* de la streichen. **II.** *adj.* **1.** vopsit. **2.** netezit. **3.** şters, tăiat. **III.** *adv.* netezit, ras, până la gură; *(în expr.)* ~ **voll** plin (ras), plin până la margine, plin ochi.
Ge|strick, *-(e)s, -e, n.* împletitură, tricotaj.
Ge|stricke, *-s, -, n. (reg.)* **1.** parte a plutei. **2.** funii, odgoane.
ge|striegelt **I.** *part. trec.* de la striegeln. **II.** *adj.* **1.** ţesălat. **2.** *(fig., fam.)* lins, ferchezuit, tuns şi frezat; ~ **und gebügelt** dichisit, pus la punct.
gestrig *adj.* de ieri; **die ~e Zeitung** ziarul de ieri.
ge|stritten *part. trec.* de la streiten.
Ge|strudel, *-s, n. sg.* vâltoare, bulboană.
Ge|strüpp, *-(e)s, -e*, **Gestrüppe**, *-s, -, n.* desiş sălbatic; hăţiş, mărăciniş.
Ge|stü(b)be, *-s, n. sg. (min.)* amestec de argilă cu praf de cărbune.
Ge|stüber, *-s, m. sg. (vân.)* găinaţ.
Ge|stück, *-(e)s, -e, n. (mil., înv.)* tun, piesă (de artilerie).
Ge|stühl, *-(e)s, -e, n.* **1.** scaune, bănci, totalitatea scaunelor, a băncilor (dintr-o sală, dintr-o biserică etc.). **2.** strană. **3.** suport.
Ge|stümper, *-s, n. sg.* cârpăceală, lucru prost, (făcut) de mântuială.
ge|stunden, *gestundete, gestundet (du gestundest, er gestundet), vb. (h) tr.* a prelungi termenul, a da amânare (pentru plăţi).
Ge|stundung, *-en, f.* amânare (pentru plată).
ge|stunken *part. trec.* de la stinken.
Ge|stüt, *-(e)s, -e, n.* herghelie (de montă).
Ge|stütbrand, *-(e)s, -brände, m.* danga (la un cal de herghelie).
Ge|stütgarten, *-s, -gärten, m.* ocol, teren al hergheliei.
Ge|stüt|hengst, *-(e)s, -e, m.* armăsar de montă.
Ge|stütmeister, *-s, -, m.* **1.** inspector de herghelie. **2.** zootehnician al hergheliei.
Ge|stüts|pferd, *-(e)s, -e, n.* cal de herghelie, de prăsilă, de reproducţie, de montă.
Ge|stütsverwalter, *-s, -, m.* administrator al hergheliei.
Ge|stüts|zeichen, *-s, -, n.* v. Gestütbrand.
gestylt [-'staelt], *part. trec.* de la stylen.
Gesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere, petiţie; **ein ~ befürworten** a da aviz favorabil pe o cerere; **ein ~ bewilligen** a aproba o cerere; **ein ~ einreichen** a depune o cerere.
Gesuche, *-s, n. sg. (fam.)* căutat, căutare.
Gesuch|steller, *-s, -, m.* petiţionar.
gesucht **I.** *part. trec.* de la suchen. **II.** *adj.* căutat; *(fig.)* afectat, nefiresc, studiat.
Gesucht|heit *f. sg. (fig.)* afectare, artificialitate.
Gesudel, *-s, n. sg. (fam.)* mâzgălitură.
Gesüff, *-(e)s, -e, n. (reg.)* v. Gesöff.
gesülzt *adj.* gelatinizat; **~es Fleisch** carne în aspic, piftie.
Gesumm, *-(e)s*, **Gesumme**, *-s*, **Gesums**, *-es, n. sg.* bâzâit; zumzet.
gesund *adj.* **1.** sănătos; teafăr, zdravăn; ~ **werden** a se însănătoşi; **der ~e Menschenverstand** bunul-simţ; **ein ~er Geist in einem ~en Körper** minte sănătoasă în corp sănătos. **2.** sănătos, prielnic sănătăţii; **lachen ist** ~ râsul e sănătos; *(fig.)* **eine ~e Atmosphäre** o atmosferă sănătoasă.
gesundbeten, *betete gesund, gesundgebetet (du betest gesund, er betet gesund) vb. (h) tr. (în superstiţie)* a face sănătos prin rugăciuni.
Gesundbrunnen, *-s, -, m.* izvor de apă minerală.
Gesunde, *-n, -n (ein Gesunder), m.* şi *f.* persoană sănătoasă.
gesunden, *gesundete, gesundet (du gesundest, er gesundet), vb. (s) intr.* **1.** a se însănătoşi, a se vindeca, a se restabili. **2.** *(ec.)* a asana, a redresa.
Gesund|er|haltung *f. sg.* menţinere a sănătăţii.
Gesundheit *f. sg.* sănătate; **bei guter ~ sein** a fi sănătos; **schwache** ~ sănătate şubredă; **der ~ schaden** a dăuna sănătăţii; **(zur) ~!** (formulă când cineva strănută) sănătate! noroc!
gesundheitlich **I.** *adj.* sanitar; igienic. **II.** *adv.* din punctul de vedere al sănătăţii; **wie geht es Ihnen ~?** cum o duceţi cu sănătatea?
Gesundheits|amt, *-(e)s, -ämter, n.* secţie sanitară; serviciu, oficiu sanitar, direcţie sanitară.
Gesundheits|attest, *-(e)s, -e, n.* certificat de sănătate.
Gesundheitsbe|hörde, *-n, f.* autoritate sanitară.
Gesundheitsbescheinigung, *-en, f.* v. Gesundheitsattest.
Gesundheitsblatt, *-(e)s, -blätter, n.* fişă medicală.

Gesundheitsdienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu sanitar.
Gesundheits|einrichtung, *-en, f.* instituție medicală, sanitară.
gesundheitsfördernd *adj.* prielnic sănătății.
Gesundheitsfürsorge *f. sg.* asigurări sociale.
gesundheitsgefährdend *adj.* dăunător sănătății.
Gesundheitsgefährdung *f. sg.* periclitare a sănătății.
gesundheitsgefährlich *adj.* dăunător, periculos pentru sănătate, vătămător, insalubru, nesănătos.
gesundheitshalber *adv.* din motive de sănătate.
Gesundheitshelfer, *-s, -, m.* sanitar.
Gesundheitskommission, *-en, f.* comisie sanitară.
Gesundheitslehre, *-n, f.* igienă, știință a igienei.
Gesundheits|pass, *-es, -pässe, m. (înv.)* v. Gesundheitsattest.
Gesundheits|pflege *f. sg.* **1.** igienă. **2.** respectare a igienei, îngrijire a sănătății.
Gesundheits|polizei *f. sg.* poliție sanitară.
Gesundheitsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept sanitar.
Gesundheitsreform, *-en, f.* reformă a sistemului sanitar.
Gesundheitsregel, *-n, f.* regulă de igienă.
Gesundheitsrücksichten *pl.* motive, considerente de sănătate.
gesundheits|schädigend *adj.* care dăunează sănătății.
Gesundheits|schädigung *f. sg.* **1.** vătămare a sănătății. **2.** invaliditate.
gesundheits|schädlich *adj.* dăunător sănătății, insalubru; nesănătos; **~e Bedingungen** condiții nesănătoase, dăunătoare sănătății.
Gesundheits|schutz, *-es, m. sg.* **1.** apărare a sănătății. **2.** serviciu sanitar.
Gesundheits|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** stare a sănătății. **2.** stare sanitară.
Gesundheitsverwaltung *f. sg.* administrație sanitară.
Gesundheisvorschriften *pl.* formalități sanitare.
Gesundheitswesen, *-s, n. sg.* igienă publică, sistem de igienă și sănătate publică; **das Ministerium für ~** Ministerul Sănătății.
gesundheitswidrig *adj.* nesănătos, dăunător sănătății, insalubru.
Gesundheits|zeugnis, *-ses, -se, n.* v. Gesundheitsattest.
Gesundheits|zulage, *-n, f.* primă de salubritate.
Gesundheits|zu|stand, *-(e)s -stände, m.* stare a sănătății.
gesundmachen, *machte gesund, gesundgemacht, vb. (h) tr.* a face sănătos, a însănătoși.
Gesundmachung, *-en, f.* vindecare.
gesundschreiben, *schrieb gesund, gesundgeschrieben, vb. (h) tr.* a declara sănătos (prin certificat medical); **vom Arzt ~ lassen** a fi declarat sănătos de către medic.
Gesundung *f. sg.* **1.** însănătoșire. **2.** *(ec., fin.)* redresare, asanare; **~ der Wirtschaft** asanarea, redresarea economiei.
Gesundungsmöglichkeit, *-en, f.* **1.** posibilitate de vindecare. **2.** posibilitate de redresare.
gesungen *part. trec.* de la singen.
gesunken *part. trec.* de la sinken.
Gesurre, *-s, n. sg. (fam.)* bâzâială, bâzâit, zumzăit, zumzet, susur.
get. *presc.* de la getauft botezat(ă).
Getäfel, *-s, n. sg.* căptușeală de lemn, lambriu, lambrisaj.
getäfelt I. *part. trec.* de la täfeln. **II.** *adj.* căptușit cu lemn, lambrisat.
getan *part. trec.* de la tun.
Getändel, *-s, n. sg.* cochetărie, flirt; glumă, joc.
Getanze, *-s, n. sg. (fam.)* dans, țopăială.
Getast, *-(e)s, n. sg. (fam.)* pipăit (continuu), pipăială.
Getaumel, *-s, n. sg.* clătinat, clătinare, împleticit, împleticeală, bălăbănit, bălăbăneală.
Getäusch, *-(e)s, n. sg.* **1.** înșelătorie continuă. **2.** imagine înșelătoare.
geteilt I. *part. trec.* de la teilen. **II.** *adj.* împărțit; *(fig)* **~e Ansichten** păreri diferite, împărțite; **~e Empfindungen haben** a fi cu inima îndoită.
Getier, *-(e)s, n. sg. (înv.)* animale, viețuitoare.
getigert *adj.* vărgat, ca blana tigrului, tigrat.
Getobe, *-s, n sg. (fam.)* larmă, zgomot, tropăit.
Getön, *-(e)s,* **Getöne**, *-s, n. sg.* **1.** sunet; *(fam.)* zgomot. **2.** *(fam.)* lăudăroșenie.
getöppelt *adj.* (și *fig.)* moțat, cu moț.
Getos, **Getös**, *-es,* **Getose**, **Getöse**, *-s, n. sg.* vuiet, zgomot puternic, muget.
Getrabe, *-s, n. sg.* tropăit.
getragen I. *part. trec.* de la tragen. **II.** *adj. (muz.)* grav, lent.
Getrampel, *-s, n. sg. (fam.)* tropăit, tropote.
Getränk, *-(e)s, -e, n.* băutură; **erfrischendes ~** băutură răcoritoare.
Getränke|aus|schank, *-(e)s, -schänke, m.* **1.** *sg.* vânzare, desfacere de băuturi. **2.** chioșc de băuturi; local, bufet. **3.** bar, tejghea.
Getränke|automat, *-en, -en, m.* automat pentru băuturi.
Getränkebude, *-n, f.* chioșc de băuturi.
Getränkekarte, *-n, f.* listă de băuturi.
Getränkemixer, *-s, -, m.* mixer (la bar).
Getränke|stand, *-(e)s, -stände, m.* stand, chioșc de băuturi.
Getränke|steuer, *-n, f.* impozit, taxă pe băuturi.
Getränkeverzeichnis, *-ses, -se, n.* v. Getränkekarte.
Getrappel, *-s, n. sg. (fam.)* tropăit, lipăit.
Getratsch, *-es,* **Getratsche** *-s, n. sg. (fam.)* trăncăneală; bârfă; **leeres ~** vorbe goale, palavre.
getrauen, *getraute, getraut, vb. (h) refl.* a îndrăzni, a se încumeta, a avea curajul; **ich getraue mich, allein damit fertig zu werden** mă încumet să rezolv singur aceasta.
Geträufel, *-s, n. sg.* picurat necontenit.
Geträum, *-(e)s,* **Geträume**, *-s, n. sg. (fam.)* visare; neatenție.
Getreibe, *-s, n. sg. (fam.)* agitație, forfotă, frământare.
Getreide, *-s, -, n.* grâne, cereale; **das ~ blüht** grânele sunt în floare, cresc, se dezvoltă frumos.
Getreide|ablieferung, *-en, f.* predare a cotelor de cereale.
Getreide|anbau, *-(e)s, m. sg.* cultivare, cultură a cerealelor.
Getreide|anbaufläche, *-n, f.* suprafață de însămânțare cu cereale.
getreide|arm *adj.* sărac în cereale.
Getreide|art, *-en, f.* soi, specie de cereale.
Getreide|aufbringung, *-en, f.* colectare a cerealelor.
Getreide|ausfuhr *f. sg.* export de cereale.
Getreide|aus|saat *f. sg.* semănare, semănat a(l) cerealelor.
Getreidebau, *-(e)s, m. sg.* cultură a cerealelor.
Getreidebeizmaschine, *-n, f.* mașină de saramurat cereale.
Getreidebelieferung *f. sg.* aprovizionare cu cereale.
Getreidebericht, *-(e)s, -e, m.* raport despre situația cerealelor.
Getreidebeschaffung *f. sg.* aprovizionare cu cereale, procurare de cereale.
Getreidebeschaffungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de colectare a cerealelor.
Getreidebindemaschine, *-n, f.* mașină de legat (paie de) cereale.
Getreideboden, *-s, -* (și *-böden), m.* **1.** pământ bun pentru cultura cerealelor. **2.** grânar, hambar.
Getreidebörse, *-n, f.* bursă a cerealelor.
Getreidedarre, *-n, f.* cuptor, instalație de uscat grâne.
Getreidedieme, *-n, f.,* **Getreidediemen**, *-s, -, m. (reg.)* stog, căpiță de cereale.
Getreidedrillmaschine, *-n, f.* semănatoare de cereale în rânduri.
Getreide|einfuhr *f. sg.* import de cereale.
Getreide|ernte, *-n, f.* recoltă de cereale; recoltat al cerealelor; seceriș.
Getreide|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* recoltă de cereale.
Getreide|erzeugnis, *-ses, -se, n.* v. Getreideanbau.
Getreide|export, *-(e)s, -e, m.* v. Getreideausfuhr.
Getreide|export|unternehmen, *-s, -, n.* firmă, întreprindere de export de cereale.
Getreidefabrik, *-en, f.* fabrică de prelucrat cereale.
Getreidefeim, *-(e)s, -e, m.,* **Getreidefeime**, *-n, f.,* **Getreidefeimen**, *-s, -, m.* stog de cereale.
Getreidefeld, *-(e)s, -er, n.* ogor (cultivat cu cereale), lan (de grâne).
Getreide|firma, *-firmen, f. (com.)* firmă de comerț cu cereale.
Getreidegarbe, *-n, f.* snop de cereale.
Getreidegeschäft, *-(e)s, -e, n.* afacere, comerț cu cereale.
Getreidegrube, *-n, f.* **1.** groapă pentru cereale. **2.** siloz.
Getreide|halm, *-(e)s, -e, m.* pai provenind de la cereale.
Getreide|handel, *-s, m. sg.* comerț cu cereale.
Getreide|handelsmonopol, *-s, -e, n.* monopol asupra comerțului cu cereale.
Getreide|händler, *-s, -, m.* negustor, comerciant de cereale.
Getreide|haufen, *-s, -, m.* claie, stog, șiră de cereale.
Getreide|import, *-(e)s, m. sg.* v. Getreideeinfuhr.
Getreidekäfer, *-s, -, m.* gărgăriță.
Getreidekammer, *-n, f.* grânar, regiune producătoare de cereale.
Getreide|kasten, *-s, -* (și *-kästen), m.* ladă de grâne.
Getreidekeim|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei din germene de cereale.
Getreidekorn, *-(e)s, -körner, n.* bob de cereale.
Getreideland, *-(e)s, -länder, n.* **1.** țară, regiune producătoare de cereale, grânar. **2.** pământ, sol propice pentru cultivarea cerealelor.
Getreidelieferant, *-en, -en, m.* furnizor de cereale.
Getreidelieferung, *-en, f.* **1.** furnizare, livrare de cereale. **2.** transport de cereale.
Getreidemagazin, *-s, -e, n.* magazie pentru cereale, pentru grâne, boabe; hambar, grânar.
Getreidemahd *f. sg.* secerat, seceriș al cerealelor.
Getreidemähdrescher, *-s, -, m.* combină.
Getreidemäher, *-s, -, m.,* **Getreidemähmaschine**, *-n, f.* secerătoare.
Getreidemakler, *-s, -, m.* **1.** mijlocitor, agent în comerțul de cereale. **2.** speculant cu cereale.
Getreidemarkt, *-(e)s, -märkte, m. (com.)* piață de cereale, cerealieră.
Getreidemaß, *-es, -e, n.* măsură pentru cereale.
Getreidemenge, *-n, f.* cantitate de cereale.
Getreidemonopol, *-s, -e, n.* monopol asupra cerealelor.
Getreidemühle, *-n, f.* moară (de cereale).
Getreidepflanze, *-n, f.* plantă cerealieră.
Getreidepflege *f. sg.* îngrijire a culturilor de cereale.
Getreidepreis, *-es, -e, m.* preț al cerealelor.
Getreideproduktion *f. sg.* producție cerealieră, recoltă de cereale.
Getreideproduzent, *-en, -en, m.* producător de cereale.
getreidereich *adj.* bogat în cereale.
Getreiderost, *-(e)s, m. sg. (bot.)* rugină a grâului *(Puccinia graminis).*
Getreidesack, *-(e)s, -säcke, m.* sac de cereale.
Getreideschädling, *-s, -e, m. (agr.)* dăunător al culturilor de cereale.
Getreideschimmel, *-s, m. sg. (agr.)* făinare.
Getreideschober, *-s, -, m.* claie, stog de cereale.
Getreideschwinge, *-n, f.* vânturătoare (pentru boabe).
Getreidesilo, *-s, -s, n.* siloz pentru cereale.
Getreidesoll, *-s, n. sg.* cotă de cereale.
Getreide|sorte, *-n, f.* v. Getreideart.
Getreide|speicher, *-s, -, m.* hambar, grânar.
Getreide|speicher|einrichtung, *-en, f.* instalație de însilozare a cerealelor.
Getreide|spekulant, *-en, -en, m.* v. Getreidemakler **(2).**
Getreide|sperre, *-n, f.* oprire a exportului de cereale; blocare a cerealelor.
Getreide|überschuss, *-es, -schüsse, m.* surplus de cereale.
Getreideverkäufer, *-s, -, m.* vânzător de cereale.
Getreideversorgung *f. sg.* aprovizionare cu cereale.
Getreideverteilung, *-en, f.* distribuire de cereale.
Getreidevor|rat, *-(e)s, -räte, m.* stoc, rezervă, provizie de cereale.
Getreidewagen, *-s, -, m.* **1.** car (cu loitre) pentru snopi. **2.** car de snopi. **3.** vagon de cereale.
Getreidewirtschaft *f. sg.* economie cerealieră.
Getreidezins, *-es, -en, m.* **1.** impozit pe cereale. **2.** arendă plătită în cereale.
Getreide|zoll, *-(e)s, -zölle, m.* vamă pe cereale.
Getreidezufuhr *f. sg.* **1.** aprovizionare cu cereale. **2.** transport de cereale.
Getreidezuschuss, *-es, -schüsse, m.* supliment, ajutor în cereale.
getrennt I. *part. trec.* de la trennen. **II.** *adj.* separat, despărțit; izolat; răzleț.
getrenntblumenblättrig *adj. (bot.)* coripetal, cu petale libere.

Getrenntlheit *f. sg.* separaţie; izolare.
Getrenntschreibung *f. sg.* scriere despărţită.
Getrennt|sein, *-s, n. sg.* faptul de a fi despărţit.
getreu I. *adj.* **1.** credincios, fidel. **2.** autentic, exact, fidel. **II.** *prep.* (cu *dat.*) conform; **dem Vorbild** ~ exact conform modelului.
Getreue, *-n, -n (ein Getreuer), m.* **1.** prieten credincios, fidel. **2.** *(ist.)* vasal (credincios).
getreulich *adv.* **1.** credincios, fidel. **2.** cu fidelitate, exact.
Getriebe, *-s, -, n.* **1.** *(tehn.)* mecanism de transmisie; angrenaj; schimbător de viteze. **2.** *(fig.)* mişcare, viaţă; activitate; agitaţie. **3.** *(mine)* căptuşeală provizorie a unei galerii.
Getriebege|häuse, *-s, -, n. (auto., maş.)* carcasă a cutiei de viteze.
Getriebelager, *-s, -, n. (tehn.)* palier; lagăr de transmisie.
Getriebe|lehre *f. sg.* teorie a mecanismelor.
Getriebemotor, *-s, -en, m.* motor cu angrenaj, cu reductor, motor de antrenare.
Getriebe|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de motor.
Getrieberad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată dinţată de angrenaj.
Getriebeschaden, *-s, -schäden, m. (tehn.)* defect la angrenaj, la schimbătorul de viteze.
Getriebeschaltung, *-en, f. (auto.)* schimbare de viteză.
Getriebescheibe, *-n, f. (tehn.)* disc de transmisie, priză de energie la cutia de viteze.
Getriebeturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină cuplată (prin angrenaj), turbină cu reductor de turaţie.
Getriebe|übertragung, *-en, f. (tehn.)* transmisie prin angrenaje.
Getriebewirkungsgrad, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* randament al mecanismului de transformare, de transmisiune.
Getriller, *-s, n. sg.* triluri; cântat continuu (al păsărelelor).
Getrippel, *-s, n. sg.* **1.** umblet cu paşi mărunţi, lipăit. **2.** ploaie măruntă şi deasă.
Getrödel, *-s, n. sg. (fam.)* **1.** pierdere de vreme; mocăială, tândăleală. **2.** vechituri, boarfe.
getroffen *part. trec.* **1.** de la treffen. **2.** de la triefen.
getrogen *part. trec.* de la trügen.
Getrommel, *-s, n. sg.* **1.** bătaie de tobă. **2.** răpăit.
getrost *adj.* **1.** încrezător, curajos. **2.** liniştit, fără grijă; **seien Sie ~!** fiţi liniştiţi! nu vă speriaţi! **das kannst du ~ glauben** nu trebuie să-ţi faci griji, poţi să ai încredere.
getrösten, *getröstete, getröstet (du getröstest, er getröstet) vb. (h)* **I.** *refl.* (cu *gen.*) a spera, a se încrede; a aştepta cu încredere. **II.** *tr.* şi *refl. (înv.) a* (se) consola; a (se) linişti.
Getrümmer, *-s, n. sg.* dărâmături.
getrunken *part. trec.* de la trinken.
Getto, *-s, -s, n.* ghetou.
getto|isieren, *gettoisierte, gettoisiert, vb. (h) tr.* a închide, a izola în ghetou.
Getue, *-s, n. sg. (fam.)* agitaţie, alergătură, frământare; fandoseală, aere; **ein dummes ~** o fandoseală prostească.
Getümmel, *-s, n. sg.* tumult, îmbulzeală, învălmăşeală.
getüpfelt I. *part. trec.* de la tüpfeln. **II.** cu punctuleţe; pestriţ.
getupft I. *part. trec.* de la tupfen. **II.** *adj.* cu buline; punctat.
getürkt *part. trec.* de la türken.
Getuschel, *-s, n. sg. (fam.)* şoptit; bârfit.
Getute, *-s, n. sg.* claxonat (necontenit); semnale sonore.
ge|übt I. *part. trec.* de la üben. **II.** *adj.* îndemânatic, dibaci; experimentat, încercat.
Ge|übt|heit *f. sg.* deprindere, îndemânare, dibăcie.
Gevatter, *-s* (şi *-n), -n, m.* **1.** cumătru; naş; **~ stehen** a fi naş (la botez). **2.** rudă; prieten; vecin; *(reg.)* nene, bade; **~ Schneider und Schuster** mica burghezie.
gevatter|haft *adj. (fig., fam.)* familiar, intim.
Gevatterin, *-nen, f.* cumătră, naşă.
Gevatterschaft, *-en, f.* **1.** cumetrie. **2.** cumetri. **3.** rude.
Gevatterschmaus, *-es, -schmäuse, m. (reg.)* masă de botez, pentru naşi.
Gevattersmann, *-(e)s, -leute, m.* v. Gevatter **(1)**.
Gevier, *-s, -(e), n. (mine)* cadru de lemn (la căptuşeala galeriilor).
geviert *adj.* **1.** împărţit în patru. **2.** pătrat. **3.** împătrit.
Geviert, *-(e)s, -e,* **Gevierte**, *-s, -, n.* **1.** pătrat; *(înv.)* **im ~** pătrat; **3 m im ~** 3 m pătraţi. **2.** v. Gevier. **3.** spaţiu, loc îngrădit de formă pătrată; **ein ~ von Baracken** un spaţiu pătrat cu barăci.
gevierteilt I. *part. trec.* de la vierteilen. **II.** *adj.* tăiat, rupt în patru.
Geviert|elle, *-n, f. (înv.)* cot pătrat (măsură de suprafaţă).
Geviertmaß, *-es, -e, n. (înv.)* măsură de suprafaţă.
Geviertmeile, *-n, f. (înv.)* milă pătrată.
Geviertmeter, *-s, -, n.* (şi *m.) (înv.)* metru pătrat.
Geviertmorgen, *-s, -, m. (înv.)* măsură de suprafaţă între 25 şi 36 de ari.
Geviert|zoll, *-(e)s, -e, m. (înv.)* ţol pătrat.
Gevögel, *-s, n. sg.* **1.** *(înv.)* zburătoare, păsăret. **2.** *(vulg.)* act sexual frecvent, destrăbălare.
Gewächs, *-es, -e, n.* **1.** plantă; **seltene ~e** plante rare; *(fig., fam.)* **ein verdächtiges ~** o persoană suspectă. **2.** *(med.)* tumoare. **3.** soi de vin; **ein edles ~** un vin nobil.
gewachsen I. *part. trec.* de la wachsen. **II.** *adj.* **1.** capabil; **einer Sache ~ sein** a fi în stare, capabil de a face un lucru; a putea face faţă unui lucru; **jm. ~ sein** a se putea măsura cu cineva. **2.** *(în expr.)* **~er Boden** pământ virgin.
Gewächs|erde *f. sg.* pământ de flori, mraniţă.
Gewächshaus, *-es, -häuser, n.* seră.
Gewächshaus|pflanze, *-n, f.* plantă de seră.
Gewächskunde *f. sg. (înv.)* botanică.
gewächsreich *adj.* bogat în floră, în vegetaţie, în plante.
Gewächs|sammlung, *-en, f.* ierbar; colecţie de plante.
Gewackel, *-s, n. sg. (fam.)* clătinat, clătinătură.
Gewaff, *-(e)s, n. sg. (vân.)* **1.** colţi (ai mistreţului). **2.** gheare ale păsărilor de pradă.
Gewaffen, *-s, n. sg. (înv.)* arme, armament.
gewagt I. *part. trec.* de la wagen. **II.** *adj.* risca(n)t, îndrăzneţ; care bate la ochi.
Gewagt|heit, *-en, f.* îndrăzneală.
gewählt I. *part. trec.* de la wählen. **II.** *adj.* îngrijit, ales.
Gewählte, *-n, -n (ein Gewählter)* **1.** *m.* ales. **2.** *f.* aleasă. **3.** *n. sg.* lucru ales, ceea ce s-a ales.
Gewählt|heit *f. sg.* caracter ales; eleganţă.
gewahr *adj. (în expr.)* **~ werden** (cu *ac.* şi cu *gen.*) a zări, a observa, a percepe; a-şi da seama; **eines Irrtums ~ werden** a-şi da seama de eroare, a observa greşeala.
Gewähr *f. sg.* garanţie, chezăşie, cauţiune; **ich leiste dafür ~** garantez pentru aceasta.
gewährbar *adj.* admisibil, acordabil, care poate fi aprobat, acordat.
gewahren, *gewahrte, gewahrt, vb. (h) tr.* a observa, a zări, a recunoaşte; a-şi da seama.
gewähren, *gewährte, gewährt, vb. (h) tr.* **1.** a acorda; a da; a oferi; **eine Audienz ~** a acorda o audienţă; **Asyl ~** a acorda azil; *(în expr.)* **jn. ~ lassen** a lăsa pe cineva în voia lui, a nu opri, a nu stânjeni. **2.** a îndeplini; **jm. einen Wunsch ~** a îndeplini cuiva o dorinţă. **3.** *(înv.)* a garanta, a asigura.
gewährleisten, *gewährleistete, gewährleistet (du gewährleistest, er gewährleistet), vb. (h) tr.* a garanta, a da chezăşie, a se pune chezaş (pentru ceva); a asigura.
Gewährleister, *-s, -, m.* garant, chezaş.
Gewährleistung, *-en, f.* **1.** garantare, garanţie; asigurare; **die ~ des Friedens** asigurarea păcii. **2.** *(jur.)* garanţie contractuală.
Gewährleistungs|pflicht, *-en, f.* obligaţia de garantare, de asigurare.
Gewährleistungsrechte *pl.* drepturi de garanţie.
Gewahrsam, *-s, -e, m.* **1.** loc sigur, păstrare; pază; **etwas in seinen ~ nehmen** a lua ceva în păstrare, în pază. **2.** *(înv.)* arest, închisoare, temniţă; **in ~ bringen (nehmen, setzen)** a întemniţa.
Gewährschaft *f. sg.* garantare.
Gewährsfrau, *-en, f.* **1.** femeie de încredere, garantă. **2.** *(lingv.)* informatoare.
Gewährsmangel, *-s, m. sg.* **1.** lipsă de încredere. **2.** lipsă de garanţie.
Gewährsmann, *-(e)s, -männer* sau *-leute, m.* **1.** om de încredere, garant. **2.** *(lingv.)* informator.
Gewährs|person, *-en, f.* **1.** persoană, om de încredere. **2.** *(lingv.)* informator.
Gewährung, *-en, f.* încuviinţare, îngăduire; acordare, aprobare; împlinire (a unei rugăminţi).
Gewälde, *-s, n. sg. (reg.)* pădure, masiv păduros.
Gewalt, *-en, f.* **1.** putere; stăpânire; autoritate; **richterliche ~** putere, autoritate judecătorească; **elterliche ~** autoritate părintească; **menschliche ~** putere omenească; **staatliche ~** putere a statului; **gesetzgebende ~** putere legislativă; **in seine ~ bekommen** a deveni stăpân peste ceva; **jn. (sau etwas) unter seiner ~ haben** a stăpâni pe cineva (sau ceva); **das steht nicht in meiner ~** aceasta nu stă în puterea mea, nu depinde de mine; **er verlor die ~ über die Pferde** a scăpat caii din mână; **die ~ über das Auto verlieren** a pierde controlul asupra maşinii; **sich** sau **etwas in der ~ haben** a (se) stăpâni. **2.** forţă, violenţă; constrângere; **höhere ~** forţă majoră; **~ antun a)** a constrânge, a forţa; **b)** a silui; a violenta; **mit aller ~** cu orice preţ; **sich** *(dat.)* **~ antun müssen** a se forţa; *(fig.)* **der Wahrheit ~ antun** a falsifica adevărul, realitatea; **~ anwenden** a face uz de forţă; **mit ~** forţat, cu forţa; **~ gegen Frauen** violenţă împotriva femeilor. **3.** forţă (fizică); **die ~ des Sturmes** forţa furtunii.
Gewalt|akt, *-(e)s, -e, m.* act de violenţă.
Gewalt|andro|hung, *-en, f.* ameninţare cu forţa.
Gewalt|anmaßung *f. sg.* uzurpare a puterii.
Gewalt|anwendung *f. sg.* folosire a forţei.
gewalt|bereit *adj.* dispus la acte de violenţă.
Gewalt|eigentum, *-s, n. sg.* proprietate obţinută prin violenţă.
Gewaltenteilung, *-en, f.* separare a puterii.
Gewalt|er|oberung *f. sg.* **1.** cucerire prin forţă. **2.** cucerire a puterii.
gewaltfrei *adj.* fără violenţă; **eine ~e Demonstration** un miting, o demonstraţie, o manifestaţie paşnică.
Gewaltfrieden, *-s, -, m.* pace impusă prin forţă, pace dictată.
Gewaltgericht, *-(e)s, n. sg.* judecată samavolnică, despotică.
Gewalt|haber, *-s, -, m.* **1.** stăpân absolut; autocrat; tiran. **2.** persoană care deţine puterea.
gewalt|haberisch *adj.* despotic, samavolnic.
Gewalt|handlung, *-en, f.* act samavolnic, de violenţă, samavolnicie.
Gewalt|herrschaft, *-en, f.* despotism, tiranie.
Gewalt|herrscher, *-s, -, m.* tiran, despot.
gewaltig I. *adj.* **1.** mare, puternic, tare; **ein ~er König** un rege puternic; **~e Schmerzen** dureri groaznice, puternice. **2.** măreţ; impunător; straşnic, enorm; **ein ~es Werk** o operă impunătoare, măreaţă, mare. **II.** *adv.* foarte mult; foarte tare; **sich ~ irren** a se înşela amarnic.
gewältigen, *gewältigte, gewältigt, vb. (h) tr. (mine)* a opri apele; a debleia; a redeschide (mina).
Gewaltigkeit, *-en, f.* amploare; măreţie; imensitate.
Gewaltkur, *-en, f. (fam.)* tratament intensiv.
gewaltlos *adj.* fără violenţă, fără să se folosească forţa.
Gewaltlosigkeit *f. sg.* lipsă de violenţă, de forţă; cale paşnică.
Gewaltmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* marş forţat.
Gewaltmaßnahme, Gewaltmaßregel, *-n, f.* măsură violentă, de forţă.
Gewaltmensch, *-en, -en, m.* om violent, persoană violentă, adept al violenţei.
Gewaltmethode, *-n, f.* metodă violentă.
Gewaltmittel, *-s, -, n.* mijloc violent, radical.
Gewaltpotenzial, *-s, n. sg.* potenţial de agresivitate; violenţă latentă.
Gewalt|organisation, *-en, f.* organizaţie bazată pe forţă.
Gewalt|ritt, *-(e)s, -e, m.* drum forţat făcut călare.
gewaltsam I. *adj.* violent, forţat; *(mil.)* **~e Erkundung** recunoaştere înarmată, forţată; **eines ~en Todes sterben** a muri de moarte violentă. **II.** *adv.* cu (de-a) sila, cu forţa.
Gewaltsamkeit *f. sg.* violenţă, silnicie.
Gewalts|brief, *-(e)s, -e, m. (jur.)* mandat, împuternicire.
Gewaltschritt, *-(e)s, -e m.* pas, procedeu violent, măsură violentă.
Gewalts|er|oberung, *-en, f.* preluare cu forţa; cucerire a puterii.
Gewalt|spirale, *-n, f.* spirală a violenţei, violenţă permanent mărită.
Gewalt|streich, *-(e)s, -e, m.* lovitură, faptă îndrăzneaţă; act de violenţă.
Gewalt|tat, *-en, f.* **1.** faptă brutală, violentă. **2.** atac (armat).
Gewalt|täter, *-s, -, m.* **1.** persoană brutală, violentă. **2.** criminal.
gewalt|tätig *adj.* violent; brutal; **ein ~er Mensch a)** un om brutal; **b)** tiran.
Gewalt|tätigkeit, *-en, f.* violenţă; brutalitate; **rechtsextreme ~** violenţă de extremă dreaptă.
Gewalt|theorie *f. sg.* teorie a forţei.
Gewalt|träger, *-s, -, m.* v. Gewalthaber.
Gewaltverbrechen, *-s, -, n.* faptă criminală.
Gewaltverbrecher, *-s, -, m.* criminal.

Gewand, *-(e)s, -wänder (poet.* şi *-e), n.* haină, veşmânt, îmbrăcăminte; **liturgische Gewänder** haine bisericeşti, preoţeşti.
Gewände, *-s, -, n.* **1.** *(constr.)* înrămare, încadrare la uşi, ferestre. **2.** *(austr.)* perete, stâncă abruptă.
gewanden, *gewandete, gewandet (du gewandest, er gewandet), vb. (h) tr.* şi *refl. (reg.) a* (se) îmbrăca.
Gewandhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** *(ist.)* magazin mare de textile. **2.** *(în expr.)* **Leipziger ~** renumită sală de concerte din Leipzig.
Gewandmeister, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (teatru, film, tv)* costumier(ă) şef(ă).
Gewandnadel, *-n, f.* broşă; fibulă, agrafă.
Gewandschneider, *-s, -, m. (inv.)* croitor.
Gewand|spange, *-n, f. (inv.)* cataramă; agrafă, fibulă.
gewandsweise *adv.* după exterior, în aparenţă.
gewandt I. *part. trec.* de la wenden. **II.** *adj.* dibaci, îndemânatic, abil, sprinten; **darin ist er ~** la asta se pricepe; **ein ~er Tänzer** un bun dansator.
Gewandt|heit *f. sg.* dibăcie, agilitate, îndemânare; abilitate; rutină.
Gewandung, *-en, f.* îmbrăcăminte, haină, veşmânt.
gewann *pers.* 1 şi a 3-a *ind. imperf.* de la gewinnen.
Gewann, *-(e)s, -e,* **Gewanne**, *-s, -, n.* ogor (în formă de patrulater) al unui sat, împărţit în fâşii regulate; fâşie de pământ.
gewarten, *gewartete, gewartet (du gewartest, er gewartet), vb. (h) tr. (inv.)* a aştepta, a fi în aşteptare (a unui lucru).
gewärtig *adj.* aşteptând; (mai ales *în expr.)* **einer Sache ~ sein a)** a fi în aşteptarea unui lucru; **b)** a se aştepta la...
gewärtigen, *gewärtigte, gewärtigt, vb. (h) tr. (poet.)* **1.** a aştepta; **das muss ich von ihm ~ können** atâta lucru trebuie să presupun că va face. **2.** a fi pregătit, a se aştepta la.
Gewäsch, *-(e)s,* **Gewäsche**, *-s, n. sg. (fam.)* palavre; vorbărie (inutilă).
Gewässer, *-s, -, n.* ape; apă; **fließendes ~** ape curgătoare; **stehendes ~** ape stătătoare; **wie heißt dieses ~?** ce nume are această apă?
Gewässerbett, *-(e)s, -en, n.* albia (unei ape).
Gewässerkunde *f. sg.* hidrologie.
Gewässername, *-ns, -n, m.* hidronim.
Gewässernetz, *-es, -e, n.* reţea a apelor.
Gewässerschutz, *-es, m. sg.* protecţia apelor.
gewässert I. *part. trec.* de la wässern. **II.** *adj.* **1.** stropit, spălat cu apă. **2.** diluat. **3.** desărat. **4.** *(despre rufe)* muiat.
Gewässerver|unreinigung, *-en, f.* poluare a apelor.
Gewebe, *-s, -, n.* **1.** (şi *fig.)* ţesătură; **ein ~ von Lügen** o urzeală de minciuni. **2.** *(biol.)* ţesut.
gewebe|artig *adj.* **1.** ca o pânză, ca o ţesătură. **2.** tisular.
Gewebebank, *-en, f. (med.)* bancă de ţesuturi.
Gewebebrand, *-(e)s, -brände, m., (med.)* necrozare a ţesutului.
Gewebebreite, *-n, f.* lăţime a ţesăturii, a stofei.
Geweb|entzündung, *-en, f.(med.)* inflamaţie a ţesuturilor.
Gewebekultur, *-en, f. (biol.)* cultură de ţesuturi.
Gewebelehre, *-n, f. (med.)* histologie.
Gewebeprobe, *-n, f. (med.)* fragment de ţesut.
Gewebesack, *-(e)s, -säcke, m.* sac de pânză.
Gewebe|übertragung, *-en, f. (biol.; med.)* transplantare de ţesuturi.
Gewebezüchtung, *-en, f.* v. Gewebekultur.
Gewebsflüssigkeit *f. sg. (anat.)* lichid intercelular, limfă.
Gewebs|tod, *-(e)s, m. (biol., anat.)* necrozare a ţesuturilor.
Gewebs|trans|plantation, *-en, f.,* **Gewebs|übertragung**, *-en, f.,* **Gewebsverpflanzung**, *-en, f.* v. Gewebeübertragung.
Gewebs|zelle, *-n, f. (anat.)* celulă a ţesutului.
Gewebs|zerfall, *-(e)s, m. sg.* distrugere, necrozare a ţesuturilor.
geweckt I. *part. trec.* de la wecken. **II.** *adj.* deştept; vioi, dezgheţat.
Geweckt|heit *f. sg.* vioiciune, agerime.
Gewehr, *-(e)s, -e, n.* **1.** puşcă, armă; **unter dem ~ stehen** a fi sub arme; **mit vorgehaltenem ~ zu etwas zwingen** a sili la ceva prin ameninţarea cu arma; **~ bei Fuß a)** *(mil.)* cu arma la picior; **b)** *(fig.)* cu multă vigilenţă; *(mil.)* **~ ab!** la picior arm'! **2.** *pl. (vân.)* colţi de mistreţ.
Gewehrdurchsicht, *-en, f. (mil.)* control al armelor.
Gewehrfabrik, *-en, f.* fabrică de puşti.
Gewehrfeuer, *-s, -, n. (mil.)* foc de arme de infanterie.
Gewehrgranate, *-n, f. (mil.)* grenadă de puşcă.
Gewehrgriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* mânuire a armei.
Gewehrkolben, *-s, -, m.* pat al armei, al puştii.
Gewehrkugel, *-n, f.* glonte de armă, de puşcă.
Gewehrlauf, *-(e)s, -läufe, m.* ţeavă de puşcă.
Gewehrmündung, *-en, f.* gură a armei, a puştii.
Gewehrpulver [-fɐ sau -vɐ], *-s, n. sg.* v. Schießpulver.
Gewehrpyramide, *-n, f. (mil.)* piramidă de arme.
Gewehr|reinigungsgerät, *-(e)s, -e, n. (mil.)* vergea de curăţat arma.
Gewehr|requisit, *-(e)s, -en, n. (mil.)* accesoriu pentru armă.
Gewehr|riemen, *-s, -, m.* curea a armei, a puştii.
Gewehr(rück)schlag, *-(e)s, -schläge, m.* recul al armei.
Gewehrsalve [-və], *-n, f. (mil.)* salvă (trasă cu puşca).
Gewehrschaft, *-(e)s, -schäfte, m.* v. Gewehrkolben.
Gewehrschlitten, *-s, -, m.* sanie a armei automate.
Gewehrschloss, *-es, -schlösser, n.* siguranţă a puştii, a armei.
Gewehrschmied, *-(e)s, -e, m.* armurier.
Gewehrschuss, *-es, -schüsse, m.* (un) foc de armă, de puşcă.
Gewehrschütze, *-n, -n, m.* puşcaş, ţintaş.
Gewehr|stütze, *-n, f.* rastel (pentru arme).
Gewehrteil, *-(e)s, -e, m.* parte (componentă) a armei.
Gewehrtragweite, *-en, f. (mil.)* bătaie a armei, a puştii.
Gewehrvisite [-vi-], *-n, f.* v. Gewehrdurchsicht.
Geweidicht, *-s, n. sg. (reg.)* desiş, pădurice de sălcii.
Geweih, *-(e)s, -e, n.* coarne ale cerbului; **erstes ~ der Hirsche** primele coarne ale cerbilor; *(fig., fam.)* **ein ~ aufsetzen** a pune (cuiva) coarne.
Geweihschaufel, *-n, f. (vân.)* coarne în formă de lopată (ale cerbului lopătar, ale elanului).
Geweih|stange, *-n, f. (vân.)* ramă a coarnelor.
geweiht I. *part. trec.* de la weihen. **II.** *adj.* **1.** sfinţit, binecuvântat. **2.** *(vân.)* purtând coarne.
Geweine, *-s, n. sg. (fam.)* plâns necontenit, scânceală, miorlăit.
gewellt I. *part. trec.* de la wellen. **II.** *adj.* ondulat.
Gewende, *-s, -, n.* **1.** *(inv.)* falce. **2.** *(inv.)* răzor, graniţă între ogoare. **3.** întoarcere a plugului (la capătul ogorului). **4.** *(vân.)* urmă lăsată de cerbi.
gewendelt *adj. (constr.)* în formă de elice; **eine ~e Treppe** scară în spirală.
Gewerbe, *-s, -, n.* **1.** meserie, profesie, meşteşug; **ein ~ treiben** a se îndeletnici cu, a practica o meserie. **2.** industrie mică sau mijlocie; întreprindere (mică sau mijlocie) de comerţ, de transport, de producţie; **Handel und ~** comerţ şi producţie meşteşugărească. **3.** *(reg.)* încheietură, articulaţie. **4.** *(sg.)* comision. **5.** prelucrare de materie primă. **6.** activitate industrială, comercială, artizanală. **7.** *(euf., în expr.)* **das horizontale ~** sau **das älteste ~ der Welt** prostituţia. **8.** *(elv.)* gospodărie ţărănească, fermă.
Gewerbe|abfall, *-(e)s, -fälle, m.* rest de material, deşeu.
Gewerbe|amt, *-(e)s, -ämter, n.* v. Gewerbeaufsichtsamt.
Gewerbe|art, *-en, f.* **1.** ramură a industriei mesteşugăreşti. **2.** (fel de) meserie.
Gewerbe|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic specialist în boli profesionale, medic de medicina muncii.
Gewerbe|ärztin, *-nen, f.* (femeie) medic specialist în boli profesionale, în medicina muncii.
Gewerbe|aufsicht *f. sg.* **1.** supraveghere a întreprinderilor meşteşugăreşti (pentru respectarea normelor de protecţie a muncii). **2.** inspectorat industrial.
Gewerbe|aufsichts|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu de supraveghere a activităţilor lucrative.
Gewerbe|aus|stellung, *-en, f.* **1.** expoziţie industrială. **2.** expoziţie meşteşugărească.
Gewerbe|aus|übung *f. sg.* exercitare a meseriei, a profesiei.
Gewerbebank, *-en, f.* bancă industrială, de comerţ.
gewerbebeflissen *adj.* exercitând o meserie, o profesie.
Gewerbebefugnis, *-se, f.* brevet, autorizaţie de exercitare a meseriei.
Gewerbebe|hörde, *-n, f.* autoritate industrială.
Gewerbebetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere meşteşugărească de comerţ, de transporturi, hotelieră, industrială etc.
Gewerbe|erlaubnis, *-se, f.* permis de exploatare industrială, comercială.
Gewerbe|ertrags|steuer, *-n, f.* impozit pe profit (industrial şi comercial).
Gewerbe|fläche, *-n, f.* suprafaţă industrială, comercială.
Gewerbefleiß, *-es, m. sg.* sârguinţă, hărnicie (în meserie); productivitatea unui meşteşugar.
gewerbefleißig *adj.* sârguincios, harnic (în meserie).
Gewerbefrei|heit, *-en, f.* drept de a exercita o meserie, o profesie, activităţi lucrative.
Gewerbegenehmigung, *-en, f.* v. Gewerbebefugnis.
Gewerbegericht, *-(e)s, n. sg.* consiliu (alcătuit din muncitori şi patroni) pentru judecarea conflictelor de muncă.
Gewerbegesetz, *-es, -e, n.* lege privind exercitarea meseriilor, lege profesională.
Gewerbe|hygiene [-gie:nə] *f. sg.* igienă a muncii.
Gewerbekammer, *-n, f. (inv.)* cameră industrială, cameră de industrii.
Gewerbekapital, *-s, -e* şi *-lien* [-lɪən], *n.* capital industrial.
Gewerbekorporation, *-en, f.* corporaţie industrială, profesională, meşteşugărească; breaslă.
Gewerbekrankheit, *-en, f.* boală profesională.
Gewerbekühlschrank, *-(e)s, -schränke, m.* răcitor industrial.
Gewerbekunde *f. sg. (inv.)* tehnologie.
Gewerbelehrer, *-s, -, m.* învăţător, dascăl, maistru la o şcoală profesională.
gewerbemäßig *adj.* v. gewerbsmäßig.
Gewerbemuse|um, *-s, -museen, n.* **1.** muzeu profesional. **2.** muzeu de artă industrială.
Gewerbe|objekt, *-(e)s, -e, n.* produs al industriei meşteşugăreşti; produs industrial.
Gewerbe|ordnung, *-en, f.* regulament al meseriilor.
Gewerbepolizei *f. sg.* poliţie industrială.
Gewerberecht, *-(e)s, -e, n.* legislaţia privind exercitarea meseriilor.
Gewerbeschein, *-(e)s, -e, m.* v. Gewerbebefugnis.
Gewerbeschule, *-n, f.* **1.** şcoală profesională; şcoală de meserii. **2.** şcoală industrială.
Gewerbeschüler, *-s, -, m.* **1.** elev la şcoala profesională; elev la şcoala de meserii. **2.** elev la şcoala industrială.
Gewerbe|stand, *-(e)s, m. sg.* pătura socială a meseriaşilor, a micilor industriaşi.
Gewerbe|steuer, *-n, f.* impozit profesional, pe meserie.
Gewerbetätigkeit, *-en, f.* **1.** exercitare a unei meserii, a unei profesii. **2.** activitate industrială.
gewerbetreibend *adj.* **1.** care exercită o meserie. **2.** care se ocupă cu mica industrie.
Gewerbetreibende, *-n, -n (ein Gewerbetreibender) m.* şi *f.* persoană care exercită o meserie; meseriaş(ă), meşteşugar, (mic) industriaş.
Gewerbever|ein, *-(e)s, -e, m.* asociaţie a meseriaşilor, a micilor industriaşi.
Gewerbewesen, *-s, n. sg.* probleme legate de meserii şi de mica industrie.
Gewerbezweig, *-(e)s, -e, m.* ramură meşteşurărească.
Gewerbler, *-s, -, m. (elv.)* v. Gewerbetreibende.
gewerblich *adj.* profesional; **ein ~er Betrieb** o întreprindere a industriei meşteşugăreşti, a micii industrii.
gewerbsam *adj.* muncitor, harnic, străduitor.
Gewerbsamkeit *f. sg.* **1.** activitate meşteşugărească, industrială. **2.** hărnicie.
Gewerbsgenossenschaft, *-en, f.* cooperativă meşteşugărească.
Gewerbsmann, *-(e)s, -leute, m.* meseriaş, mic industriaş.
gewerbsmäßig *adj.* **1.** industrial. **2.** meşteşugăresc, de meseriaş. **3.** profesional.
Gewerbs|unzucht *f. sg.* prostituţie.
Gewerbs|zweig, *-(e)s, -e, m.* ramură a industriei (meşteşugăreşti); ramură a activităţii profesionale.
gewerbtätig *adj.* exercitând o meserie, activ în mica industrie.
Gewerbtätigkeit *f. sg.* v. Gewerbetätigkeit.
Gewerf, *-(e)s, -e, n. (vân.)* colţi de mistreţ.
Gewerfe, *-s, -,* **Gewerft**, *-(e)s, -e, n. (mil., inv.)* foc (de tun), bombardament.

Gewerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** ramură a micii industrii; meserie (mai ales în domeniul construcţiilor). **2.** breaslă, corporaţie. **3.** maşinărie, mecanism. **4.** *(poet.)* operă.
Gewerke, *-n, -n, m.* **1.** membru al unei corporaţii miniere. **2.** *(austr.)* acţionar al unei societăţi.
Gewerk|organisation, *-en, f.* organizaţie sindicală.
Gewerkschaft, *-en, f.* **1.** sindicat. **2.** *(ist.)* corporaţie minieră.
Gewerkschaft(l)er, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen. f.* **1.** sindicalist(ă). **2.** *(ist.)* membru al unei corporaţii, al unei bresle.
gewerkschaftlich *adj.* sindical; *(adverbial)* **~ organisierte Arbeiter** muncitori organizaţi în sindicat.
Gewerkschafts|abkommen, *-s, -, n.* contract colectiv.
Gewerkschafts|aktiv, *-s, -e, n.* activ sindical.
Gewerk|schafts|apparat, *-(e)s. -e, m.* aparat (de conducere) al sindicatului.
Gewerkschafts|arbeit *f. sg.* muncă sindicală.
Gewerkschaftsbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* cotizaţie sindicală.
Gewerkschaftsbewegung, *-en, f.* mişcare sindicală.
Gewerkschaftsbonze, *-n, -n, m. (fam.; iron.)* funcţionar sindical birocratizat, bonz, lider sindical.
Gewerkschaftsbuch, *-(e)s, -bücher*, **Gewerkschaftsbüchlein**, *-s, -, n.* carnet sindical.
Gewerkschaftsbund, *-(e)s, -bünde, m.* **1.** uniune a sindicatelor; **Freier Deutscher ~** Uniune a Sindicatelor Libere Germane. **2.** federaţie sindicală.
Gewerkschaftsdelegation, *-en. f.* delegaţie sindicală.
Gewerkschaftsdiskussion, *-en, f.* discuţie în cadrul sindicatului.
Gewerkschafts|einheit *f. sg.* unitate sindicală.
gewerkschaftsfeindlich *adj.* îndreptat împotriva sindicatului (sau a sindicalismului).
Gewerkschaftsforderung, *-en, f.* revendicare sindicală.
Gewerkschaftsfront *f. sg.* front sindical.
Gewerkschaftsführer, *-s, -, m.* conducător al sindicatului, preşedinte de sindicat.
Gewerkschaftsführung, *-en, f.* conducere a sindicatului, comitet de conducere al sindicatului.
Gewerkschaftsfunktion, *-en, f.* funcţie sindicală.
Gewerkschaftsfunktionär, *-s, -e, m.* activist sindical.
Gewerkschaftsgruppe, *-n, f.* grupă sindicală.
Gewerkschaftshaus, *-es, -häuser. n.* casă a sindicatelor.
Gewerkschafts|internationale *f. sg. (ist.)* Internaţionala Sindicală.
Gewerkschaftsjugend *f. sg.* tineret sindicalist.
Gewerkschaftskader, *-s, -, m. (ist.)* cadru sindical.
Gewerkschaftskampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă sindicală.
Gewerkschaftskasse, *-n, f.* casă, casierie a sindicatului.
Gewerkschaftskommission, *-en, f.* comisie sindicală.
Gewerkschaftskonferenz, *-en, f.* conferinţă sindicală; şedinţă sindicală.
Gewerkschaftskongress, *-es, -e, m.* congres sindical, al sindicatelor.
Gewerkschaftslehrgang, *-(e)s, -gänge, m.* şcoală sindicală.
Gewerkschaftsleitung *f. sg.* v. Gewerkschaftsführung.
Gewerkschaftsmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru de sindicat, sindicalist.
gewerkschaftsnah *adj.* pro-sindical; **eine ~e Partei** un partid apropiat sindicatelor.
Gewerkschafts|ordnung *f. sg.* regulament sindical.
Gewerkschafts|organ, *-s, -e, n.* organ sindical.
Gewerkschafts|organisation, *-en, f.* organizaţie sindicală.
Gewerkschafts|ortsgruppe, *-n, f. (ist.)* organizaţie sindicală de bază teritorială.
Gewerkschafts|politik *f. sg.* politică sindicală.
Gewerkschafts|präsident, *-en, -en, m.* preşedinte al sindicatului, de sindicat.
Gewerkschafts|presse *f. sg.* presă sindicală.
Gewerkschaftsrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consiliu sindical. **2.** comitet sindical de întreprindere. **3.** membru în comitetul sindical de întreprindere.
Gewerkschafts|schule, *-en, f.* şcoală sindicală.
Gewerkschafts|sitzung, *-en, f.* şedinţă sindicală.
Gewerkschafts|tag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi a sindicatelor. **2.** congres sindical.
Gewerkschaftsverband, *-(e)s, -bände, m.* uniune, federaţie, confederaţie sindicală.
Gewerkschaftsver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociaţie sindicală, club sindical.
Gewerkschaftsvertrauensmann, *-(e)s, -leute, m. (ist.)* om de încredere, delegat al sindicatului.
Gewerkschaftsvertreter, *-s, -, m.* reprezentant al sindicatului.
Gewerkschaftsvorsitzende, *-n, -n (ein Gewerkschaftsvorsitzender) m.* şi *f.* preşedinte(-tă) de sindicat.
Gewerkschaftswahl, *-en, f.* alegere sindicală.
Gewerkschafts|zeitung, *-en, f.* gazetă, ziar sindical(ă).
Gewerkschafts|zentrale, *-n, f.* centrală a sindicatelor.
Gewerksgenossenschaft, *-en, f. (ist.)* v. Gewerkschaft **(1)**.
Gewerksmann, *-(e)s, -leute, m. (înv.)* v. Gewerkschaft(l)er.
Gewerksverband, *-(e)s, -bände, m.* v. Gewerkschaftsverband.
Gewese, *-s, -, n.* **1.** *(înv.)* gospodărie (ţărănească). **2.** *(înv.)* moşie. **3.** *sg.* tărăboi, scandal; lăudăroşenie.
gewesen *part. trec.* de la sein.
Gewesene, *-n, -n (ein Gewesenes) n.* trecut; ceea ce a fost.
gewichen *part. trec.* de la weichen.
gewichst I. *part. trec.* de la wichsen. **II.** *adj.* **a)** *(înv.)* ferches, dichisit, ca din cutie; **b)** *(fam.)* deştept, şmecher.
Gewicht, *-(e)s, -e, n.* **1.** greutate; **festgestelltes ~** greutate constatată; **zulässiges ~** greutate admisă; **die ~e der Turmuhr** greutăţile ceasului din turn; *(sport)* **ein ~ heben** sau **reißen** a ridica, a smulge o greutate. **2.** măsură de greutate. **3.** *sg. (fig.)* însemnătate, importanţă; greutate, pondere; **ein Mann von ~** un om cu greutate, cu vază; **~ auf etwas legen** a pune preţ pe ceva; **ins ~ fallen** a atârna greu în balanţă, a fi foarte important. **4.** *(pl. ~er) (vân., înv.)* coarne de cerb.
Gewichtel, *-s, -, n. (vân.)* v. Gewicht **(4)**.
gewichten, *gewichtete, gewichtet (du gewichtest, er gewichtet) vb. (h) tr.* **1.** *(statistică)* a crea o medie ca etalon. **2.** a pondera, a stabili importanţa.
Gewicht|heben, *-s, n. sg. (sport)* haltere.
Gewicht|heber, *-s.-, m. (sport)* halterofil.
gewichtig *adj.* **1.** *(înv.)* greu. **2.** *(fig.)* important; influent; grav; **~er Grund** motiv important.
Gewichtigkeit *f. sg. (fig.)* importanţă, însemnătate; preponderenţă; gravitate.
Gewichtreißen, *-s, n. sg.* stil smuls (la haltere).
Gewicht(s)abnahme *f. sg.* pierdere din greutate; slăbire.
Gewicht(s)abweichung, *-en, f.* pierdere la cântar; diferenţă la cântar.
Gewichts|abzug, *-(e)s, -züge, m.* scădere în greutate.
Gewichts|analyse, *-n, f.* analiză gravimetrică.
Gewichts|angabe, *-n, f.* indicare, precizare a greutăţii.
Gewichts|anteil, *-(e)s, -e, m.* cotă-parte din greutate.
Gewichts|ausgleich, *-(e)s, -e, m.* compensare a greutăţii, compensaţie la cântar.
Gewichts|aus|schlag, *-(e)s, -schläge, m.* bătaie (la cântar); surplus de greutate.
Gewichtsbe|stimmung, *-en, f.* determinare a greutăţii.
Gewichtsbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu contragreutate.
Gewichts|einheit, *-en, f.* unitate de măsură pentru greutate.
Gewichtsklasse, *-n, f. (sport)* categorie de greutate (la box, lupte, haltere).
gewicht(s)los *adj.* **1.** fără greutate. **2.** *(fig.)* fără importanţă, neînsemnat.
Gewicht(s)manko, *-s, n. sg.* lipsă din greutate, lipsă la cântar.
Gewichtsmaß, *-es, -e, n.* v. Gewicht **(2)**.
Gewichtsmenge, *-n, f.* masă, greutate.
Gewichts|prüfung, *-en, f. (metrol.)* verificare a greutăţii.
Gewichts|prüfungsverwaltung, *-en, f.* oficiu de control al măsurilor şi greutăţilor.
Gewichts|satz, *-es, -sätze, m.* set de greutăţi (pentru cântar).
Gewichts|schnur, *-schnüre, f.* lanţ pentru greutate (la ceas).
Gewichts|schwerkpunkt, *-(e)s, -e, m.* centru de greutate.
Gewichts|stange, *-n, f.* **1.** bară pentru contragreutate. **2.** balansier, bară de echilibru (la echilibrişti pe sârmă).
Gewichts|stein, *-(e)s, -e, m.* greutate pentru cântar.
Gewichts|tabelle, *-n, f.* scală, tabelă de greutăţi.
Gewichts|toleranz, *-en, f.* toleranţă la greutate.
Gewicht|stoßen, *-s, n. sg. (sport)* **1.** aruncare a greutăţii. **2.** stil împins (la haltere).
Gewicht(s)|uhr, *-en, f.* ceasornic cu greutăţi.
Gewichtsver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport de greutate; **Gesetz der konstanten ~se** lege a raporturilor constante de greutate.
Gewichtsverlagerung, *-en, f.* mutare a greutăţii, a centrului de greutate.
Gewichtsverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere din greutate.
Gewichtsverminderung, **Gewichtsver|ringerung**, *-en, f.* reducere din greutate; pierdere din greutate.
gewichtsvoll *adj.* v. gewichtig.
Gewichts|zunahme, *-n, f.* creştere a greutăţii, creştere în greutate.
Gewichtung *sg., f.* ponderare.
gewieft *adj. (fam.)* cu experienţă; rafinat, deştept, şmecher, şiret.
Gewieft|heit *f. sg.* şiretenie.
gewiegt I. *part. trec.* de la wiegen. **II.** *adj.* experimentat, rutinat, priceput, încercat; şiret, abil.
Gewieher, *-s, n. sg.* **1.** nechezat. **2.** *(fam.)* râs ; *(vulg.)* chicotit.
gewiesen *part. trec.* de la weisen.
gewillt *adj.* dispus, înclinat; decis; **~ sein** a fi dispus, înclinat, decis.
Gewimmel, *-s, n. sg.* forfotă, mulţime, furnicar.
Gewimmer, *-s, n. sg.* scâncet, plânset necontenit.
gewimpert *adj. (bot.)* ciliat, ciliar, cu cili.
Gewinde, *-s, -, n.* **1.** întortochetură, ornament în spirală, volută. **2.** ghirlandă. **3.** *(tehn.)* filet, ghivent; **weibliches ~** filet interior.
Gewinde|auslauf, *-(e)s, -läufe, m. (tehn.)* **1.** terminaţie, extremitate a filetului. **2.** degajare a filetului.
Gewindebohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu de filetat, tarod.
Gewindebohrmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de filetat la interior, cu burghiu de filetat, cu tarod.
Gewindebolzen, *-s, -, m. (tehn.)* bolţ filetat.
Gewindebuchse, *-n, f. (tehn.)* bucşă (de cuzinet) filetată, manşon filetat.
Gewindedrehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung de filetat.
Gewindedrehen, *-s, n. sg. (tehn.)* filetare la strung.
Gewinde|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* placă de filetat, filieră rigidă.
Gewindefassung, *-en, f. (tehn.)* dulie, fasung cu filet.
Gewindefräser, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** freză de filetat. **2.** frezor, strungar de filete.
Gewindefräsmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de frezat filete.
Gewindegang, *-(e)s, -gänge, m. (tehn.)* spiră de filet, de ghivent; început, fir de filet.
Gewindeganglehre *f. sg. (metrol.)* calibru pentru filete.
Gewindekluppe, *-n, f. (tehn.)* clupă de filetat, clupă portfilieră.
Gewindelehrdorn, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* falcă a şublerului, calibru pentru filet interior.
Gewinderollmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de filetat prin laminare, maşină de rulat filete.
Gewindeschneidebohrer, *-s, -, m. (tehn.)* tarod, burghiu de filetat.
Gewindeschneidkluppe, *-n, f. (tehn.)* clupă de filetat.
Gewindeschneidmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de filetat.
Gewinde|sockel, *-s, -, m. (tehn.)* soclu cu filet.
Gewinde|spindel, *-n, f. (tehn.)* tijă filetată, fus filetat.
Gewinde|stahl, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* cuţit de filetat.
Gewinde|steigung, *-en, f. (tehn.)* pas al filetului.
Gewinde|stift, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* ştift filetat.
Gewinde|stöpsel, *-s, -, m. (tehn.)* dop filetat.
Gewinde|strehler, *-s, -, m. (tehn.)* cuţit şablon pentru filetat, pieptene de filetat.
gewinkelt *adj. (tehn.)* unghiular.
Gewinn, *-(e)s, -e, m.* **1.** câştig, folos, profit; **aus etwas ~ schlagen** sau **ziehen** a câştiga, a profita de pe urma a…; **~ bringend** profitabil, lucrativ. **2.** *(com.)* câştig, profit, excedent; beneficiu; **den ~ ermitteln** a evalua beneficiul; **mit ~ arbeiten** a lucra cu beneficiu; **buchmäßiger ~** beneficiu contabil; **steuerpflichtiger ~** beneficiu impozabil; **ausgeschütteter ~** profit, beneficiu repartizat. **3.** loz câştigător (de loterie); câştig.

Gewinn|abführung, *-en, f.* prelevare a beneficiului.
Gewinn|abschlag, *-(e)s, -schläge, m.* reducere a marjei de beneficiu.
Gewinn|abschuss, *-es, -schüsse, m.* bilanț de avere.
Gewinn|anteil, *-(e)s, -e, m.* parte de câștig, dividend, participație (la câștig); *(ec.)* cotă-parte de beneficiu.
Gewinn|ausfall, *-(e)s, -fälle, m.* pierdere de beneficiu.
Gewinn|aus|schüttung, *-en, f.* cotă-parte la un câștig, la un beneficiu.
Gewinn|aus|sicht, *-en, f.* șansă de câștig, de a câștiga.
Gewinn|aus|zahlung, *-en, f.* plată a lozului câștigător; plată a câștigurilor, a dividendelor.
gewinnbar *adj.* **1.** de câștigat, care poate fi câștigat. **2.** *(mine)* exploatabil.
gewinnbegierig *adj.* dornic, lacom de câștig.
Gewinnbe|steuerung, *-en, f.* impunere pe câștig.
Gewinnbeteiligung, *-en, f.* participare la câștig.
Gewinnbilanz, *-en, f. (com.)* bilanț soldat cu beneficiu; cont de profit (și pierderi).
Gewinn bringend *adj.* care aduce câștig; profitabil; lucrativ.
gewinnen, *gewann, gewonnen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a câștiga; **einen Prozess, ein Spiel** ~ a câștiga un proces, un joc, o partidă; **das Große Los** ~ a câștiga lozul cel mare. **2.** a primi, a căpăta; a dobândi; a obține; **den Eindruck** ~ a avea impresia; a-și forma impresia; **die Überzeugung** ~ a se convinge; a ajunge la convingerea; **jn. für sich** ~ a atrage pe cineva de partea sa; **etwas über sich** (sau **übers Herz**) ~ a se îndupleca, a-și călca pe inimă; **das Ufer** ~ a ajunge la mal. **3.** *(mine)* a extrage, a exploata. **II.** *intr.* **1.** a câștiga; **die Sache gewinnt an Klarheit** chestiunea câștigă în claritate. **2.** a profita, a fi avantajat; **von etwas** ~ a trage folos de pe urma unui lucru; **die Vermutung gewann an Boden** bănuiala s-a extins tot mai mult, a câștigat teren.
gewinnend I. *part. prez.* de la gewinnen. **II.** *adj.* atractiv, atrăgător, cuceritor, fermecător.
Gewinner, *-s, -, m.* câștigător; învingător.
Gewinn|ermittlung *f. sg.* stabilire a câștigurilor.
Gewinnerliste, *-n, f.* listă, tabel a(l) câștigătorilor.
Gewinngier *f. sg.* lăcomie de câștig.
gewinngierig *adj.* lacom de câștig.
Gewinnler, *-s, -, m.* profitor, speculant.
Gewinnliste, *-n, f.* listă a numerelor câștigătoare.
Gewinnlos, *-es, -e, n.* loz câștigător.
Gewinn|normativ, *-(e)s, -e, n.* norme de formare și utilizare a beneficiului.
Gewinn|nummer, *-n, f.* număr câștigător.
gewinn|orientiert [-rien-] *adj.* cu profit; **ein ~es Unternehmen** o antrepriză cu profit, profitabilă.
Gewinnquote, *-n, f.* cotă repartizată câștigurilor.
Gewinnrad, *-(e)s, -räder, n.* roată a norocului.
Gewinnrechnung, *-en, f. (com.)* calcul al câștigului, al profitului; **Gewinn- und Verlustrechnung** calcul al profitului și pierderilor, bilanț de profit și pierderi.
gewinnreich *adj.* **1.** rentabil, lucrativ. **2.** bogat în câștiguri.
Gewinnschwelle, *-n, f.* prag de rentabilitate.
Gewinn|steuer, *-n, f.* impozit pe beneficiu.
Gewinnsucht *f. sg.* aviditate, lăcomie, sete de câștig; lăcomie de bani.
gewinnsüchtig *adj.* lacom de câștig.
gewinnträchtig *adj.* aducător de profit.
Gewinn|überschuss, *-es, -schüsse, m.* excedent de beneficiu.
Gewinnung, *-en, f. (mine)* extragere, extracție.
Gewinnungskosten *pl. (mine)* cheltuieli de extragere, de exploatare.
Gewinnungs|stelle, *-n, f.* loc de extragere.
Gewinnverteilung, *-en, f.* repartizare a beneficiului, a câștigurilor.
Gewinnvortrag, *-(e)s, -träge, m.* report.
Gewinnzahl, *-en, f.* număr câștigător.
Gewinnzuwachs, *-es, sg. m.* creștere a beneficiului.
Gewinsel, *-s, n. sg.* plânsete, gemete; scâncet; scheunat.
Gewinst, *-(e)s, -e, m. (înv.)* câștig, premiu (în bani).
Gewinst|anteil, *-(e)s, -e, m.* v. Gewinnanteil.
Gewinst|schein, *-(e)s,-e, m.* bilet de loterie, loz câștigător.
Gewirbel, *-s, n. sg.* vârtej.
Gewirk, *-(e)s, -e*, **Gewirke**, *-s, -, n. (text.)* **1.** țesătură. **2.** tricotaje (lucrate la mașină). **3.** alesătură. **4.** fagure.
Gewirr, *-(e)s*, **Gewirre**, *-s, n. sg.* **1.** încurcătură; zăpăceală; harababură; dezordine; învălmășeală, vălmășag. **2.** întortochere, labirint.
Gewisper, *-s, n. sg.* șușoteală, șușotit, șoptit; freamăt, susur.
gewiss *adj.* **1.** sigur, cert, pozitiv; precis; **ich bin meiner Sache** ~ sunt sigur de reușita mea. **2.** oarecare; anumit; **ein ~er Herr** un domn oarecare; un anumit domn; **in ~en Kreisen** în anumite cercuri. **II.** *adv.* sigur, desigur, fără îndoială, negreșit, fără doar și poate; ~ **doch!** da! desigur; firește; **ganz** ~ neapărat, sigur.
Gewisse, *-n (ein Gewisses), n. sg. (fam.)* **1.** fapt, lucru pozitiv, precis. **2.** lucru anumit.
Gewissen, *-s, n. sg.* cuget, conștiință; **kein** ~ **haben** a nu avea nici un scrupul; **ein schlechtes** ~ **haben** a se simți vinovat, a avea conștiința încărcată; **ein reines** ~ **haben** a avea conștiința curată; **jm. ins** ~ **reden** a mustra, a dojeni pe cineva; a face cuiva reproșuri; **jn. auf dem** ~ **haben** a avea pe cineva pe conștiință.
gewissenhaft *adj.* conștiincios; scrupulos; ~ **arbeiten** a lucra conștiincios.
Gewissenhaftigkeit *f. sg.* conștiinciozitate, scrupulozitate.
gewissenlos *adj.* lipsit de scrupule, fără conștiință.
Gewissenlosigkeit *f. sg.* lipsă de scrupule, de conștiință.
Gewissens|angst *f. sg.* mustrări de conștiință, neliniște sufletească.
Gewissensbiss, *-es, -e, m.* remușcare, mustrare de conștiință.
Gewissensdruck, *-(e)s, m. sg.* presiune, constrângere morală.
Gewissens|ehe, *-n, f. (bis. cat.)* căsătorie nerecunoscută de biserică, matrimonium conscientiae.
Gewissensfrage, *-n, f.* chestiune, problemă de conștiință.
Gewissensfrei|heit *f. sg.* libertate a conștiinței.
Gewissensgründe *pl.* motive de conștiință.
gewissenshalber *adv.* din motive de conștiință.
Gewissenskonflikt, *-(e)s, -e, m.*, **Gewissensnot**, *-nöte, f.* conflict de conștiință.
Gewissens|pein *f. sg.* tortură sufletească, chin moral.
Gewissens|pflicht *f. sg.* datorie de conștiință.
Gewissensqual, *-en, f.* zbucium lăuntric.
Gewissensruhe *f. sg.* liniște sufletească.
Gewissens|sache, *-n, f.* chestiune de conștiință.
Gewissens|skrupel, *-s, -, m.* scrupule morale.
Gewissenswurm, *-(e)s, m. sg. (fam., glumeț)* mustrare de conștiință.
Gewissens|zwang, *-es, -zwänge, m.* constrângere morală; **unter** ~ **stehen** a fi constrâns din punct de vedere moral.
Gewissens|zweifel, *-s, -, m.* îndoială sufletească.
gewissermaßen și **gewissermaßen** *adv.* oarecum, întrucâtva.
Gewissheit, *-en, f.* certitudine, siguranță; **augenscheinliche** ~ certitudine evidentă; ~ **über etwas erhalten** a avea certitudinea unui lucru; **sich** *(dat.)* **über etwas** ~ **verschaffen** a se convinge, a afla precis cum stau lucrurile; **die** ~ **haben** a fi sigur, a avea certitudinea; **zur** ~ **werden** a deveni certitudine.
gewisslich *adv. (înv.)* v. gewiss **(II)**.
Gewitter, *-s, -, n.* furtună cu fulgere și tunete; *(fig.)* **ein häusliches** ~ o ceartă (zdravănă) în familie; *(fig.)* **ein** ~ **niedergehen lassen** a tuna și a fulgera.
Gewitterblume, *-n, f. (bot.)* **1.** scânteuță *(Anagallis arvensis* L.). **2.** șopârliță *(Veronica chamaedrys* L).
gewitterdrohend *adj. (despre cer)* aducător de furtună; amenințător.
Gewitter|elektrizität *f. sg.* electricitate atmosferică.
Gewittergewölk, *-(e)s, n. sg.* nori de furtună.
Gewitterguss, *-es, -güsse, m. (fam.)* rupere de nori.
gewitter|haft *adj.* furtunos.
Gewitter|himmel, *-s, m. sg.* cer de furtună, cer amenințător.
gewitt(e)rig *adj.* furtunos, amenințător; **~e Regenfälle** ploi însoțite de descărcări electrice.
Gewitterluft *f. sg.* (și *fig.)* atmosferă încărcată, atmosferă de furtună.
gewittern, *gewitterte, gewittert, vb. (h) intr. (impers.; în expr.)* **es gewittert** este o rupere de nori, se apropie furtuna.
Gewitternacht, *-nächte, f.* noapte furtunoasă.
Gewitterneigung *f. sg.* tendință spre furtună.
Gewitter|regen, *-s, -, m.* ploaie cu furtună.
Gewitterschaden, *-s, -schäden, m.* pagubă provocată de furtună.
Gewitterschauer, *-s, -, m.* rafală de ploaie, aversă, ploaie torențială însoțită de descărcări electrice.
gewitterschwanger, **gewitterschwer** *adj. (despre nori)* amenințător, prevestitor de furtună.
gewitterschwül *adj. (despre atmosferă)* înăbușitor, apăsător (prevestind furtuna).
Gewitterschwüle, *-n, f.* căldură înăbușitoare, zăpușeală, zăduf (care prevestește furtuna).
Gewitter|sturm, *-(e)s, -stürme, m.* rupere de nori cu furtună.
Gewitterwolke, *-n, f.* nor de furtună.
Gewitzel, *-s, n. sg. (fam.)* glume, spirite.
gewitzigt, **gewitzt** *adj.* **1.** deștept; șiret, șmecher; rafinat; spiritual. **2.** pățit, cumințit prin experiențe proaste.
Gewitzt|heit, *-en, f.* șiretenie, șmecherie, experiență.
Gew. Kam. *presc.* de la Gewerbekammer.
Gew. Korp. *presc.* de la Gewerbekorporation.
GewO. *presc.* de la Gewerbeordnung.
gewoben *part. trec.* de la weben.
Gewoge, *-s, n. sg.* **1.** fluctuație; unduire; legănare. **2.** valuri.
gewogen I. *part. trec.* de la wägen. **II.** *adj. (poet.)* binevoitor, favorabil; **jm.** ~ **sein** a avea bunăvoință față de cineva, a avea afecțiune pentru cineva.
Gewogenheit *f. sg.* bunăvoință; afecțiune.
gewöhnen, *gewöhnte, gewöhnt, vb. (h) tr.* și *refl. (an* cu *ac.)* a (se) deprinde (cu ...), a (se) obișnui (cu...); **sich an den Gedanken** ~ a se obișnui cu gândul; **ihre Augen haben sich an die Dunkelheit gewöhnt** ochii ei s-au obișnuit cu întunericul.
Gewohnheit, *-en, f.* obișnuință, deprindere; nărav; obicei; *(jur.)* cutumă; **aus** ~ din obișnuință; **zur** ~ **werden** a deveni obișnuință; ~ **wird zur zweiten Natur** obișnuința devine a doua natură.
Gewohnheitsbetrüger, *-s, -, m.* escroc inveterat.
Gewohnheitsdieb, *-(e)s, -e, m.* hoț de profesie.
gewohnheitsgemäß *adv.* din obișnuință.
gewohnheitsmäßig I. *adj.* obișnuit. **II.** *adv.* din obișnuință.
Gewohnheitsmensch, *-en, -en, m.* om al deprinderii, tipicar.
Gewohnheits|phrase, *-n, f.* frază convențională, loc comun, banalitate.
Gewohnheitsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept cutumiar, cutumă.
Gewohnheits|sache, *-n, f.* lucru devenit obișnuință.
Gewohnheits|tier, *-(e)s, -e. n. (fam.)* rob al deprinderii, tipicar, persoană cu tabieturi.
Gewohnheits|trinker, *-s, -, m.* bețiv, alcoolic inveterat.
Gewohnheitsverbrecher, *-s, -, m.* criminal inveterat.
gewöhnlich, **I.** *adj.* **1.** obișnuit. **2.** ordinar, de rând; mediocru. **II.** *adv.* de obicei; **für** ~ de obicei; **wie** ~ ca de obicei.
Gewöhnliche, *-n (ein Gewöhnliches) n. sg.* lucru obișnuit, cunoscut.
Gewöhnlichkeit *f. sg.* **1.** stare obișnuită. **2.** mediocritate; vulgaritate; trivialitate.
gewohnt *adj.* obișnuit, deprins; **etwas** ~ **sein** a fi obișnuit, a fi deprins cu ceva; **ich bin** ~ sunt obișnuit, deprins; **jung** ~, **alt getan** o deprindere bună căpătată în tinerețe se practică și la bătrânețe.
gewöhnt I. *part. trec.* de la gewöhnen. **II.** *adj.* obișnuit; deprins.
gewöhntermaßen *adv.* ca de obicei.
Gewöhnung, *-en, f.* deprindere, obișnuință.
Gewölbe, *-s, -, n.* **1.** boltă. **2.** încăpere boltită; **unterirdisches** ~ boltă subterană. **3.** cavou. **4.** *(reg.)* prăvălie.
Gewölbe|achse, *-n, f. (constr.)* axă a bolții.
Gewölbebock, *-(e)s, -böcke, m. (constr.)* cintru.
Gewölbebogen, *-s, -bögen, m.* arc al bolții, arc de boltă.
Gewölbefläche, *-n, f. (constr.)* suprafață a bolții; **äußere** ~ extrados; **innere** ~ intrados.

Gewölbefuge, *-n, f. (constr.)* rost al bolţii.
Gewölbefuß, *-es, -füße, m. (constr.)* picior al bolţii.
Gewölbe|höhe, *-n, f.* înălţime a bolţii.
Gewölbekappe, *-n, f. (constr.)* porţiune, sector de boltă.
Gewölbelaibung, *-en, f.* v. Gewölbefläche.
Gewölbelinie [-niə], *-n, f. (constr.)* linie a bolţii.
Gewölbemauerwerk, *-(e)s, n. sg. (constr.)* zidărie a bolţii.
Gewölbepfeiler, *-s, -, m.* stâlp, coloană, pilastru care susţine bolta.
Gewölbeprofil, *-s, -e, n. (constr.)* profil al bolţii.
Gewölberippe, *-n, f. (constr.)* nervură a bolţii.
Gewölberücken, *-s, -, m. (constr.)* extrados al bolţii.
Gewölbeschluss, *-es, -schlüsse, m. (constr.)* cheie a bolţii, cheie de boltă.
Gewölbesohle, *-n, f. (constr.)* bază, talpă a bolţii.
Gewölbe|spannweite, *-n, f. (constr.)* deschidere a bolţii.
Gewölbe|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* bolţar.
Gewölbeträger, *-s, -, m.* suport, coloană de susţinere a(l) bolţii.
Gewölbeweite, *-n, f.* v. Gewölbespannweite.
Gewölbezwickel, *-s, -, m. (constr.)* timpan al bolţii.
Gewölb|stärke, *-n, f.* grosime a bolţii.
gewölbt I. *part. trec.* de la wölben. **II.** *adj.* boltit; convex; bombat.
Gewölk, *-(e)s, n. sg.* nori.
gewölkt *adj.* înnorat, acoperit de nori.
Gewölle, *-s, n. sg. (vân.)* ghem de păr, pene şi oase vomat, nemistuit de păsări.
gewollt I. *part. trec.* de la wollen. **II.** *(adj.)* căutat, fals, artificial; **es wirkt ~** pare artificial.
gewonnen *part. trec.* de la gewinnen.
geworben *part. trec.* de la werben.
geworden *part. trec.* de la werden.
geworfen *part. trec.* de la werfen.
Gewörtel, *-s, n. sg. (reg., fam.)* schimb de vorbe, discuţie deşartă, vorbărie.
Gewühl, *-(e)s, n. sg.* mulţime; învălmăşeală, îmbulzeală; furnicar; **im ~ der Schlacht** în învălmăşeala luptei.
gewunden I. *part. trec.* de la winden. **II.** *adj.* întortocheat, sinuos, şerpuit, încolăcit.
Gewundenheit *f. sg.* întortochetură, sinuozitate.
gewürfelt I. *part. trec.* de la würfeln. **II.** *adj.* cadrilat, în carouri, pepit.
Gewürge, *-s, n. sg.* **1.** înghiţire anevoioasă. **2.** vomare, vomitare, icnitură. **3.** masacru, măcel. **4.** îmbulzeală. **5.** *(reg., fig.)* muncă anevoioasă.
Gewürm, *-(e)s, n. sg.* **1.** viermi, târâtoare. **2.** *(fig.)* creatură respingătoare, lepădătură; vermină.
Gewürs(ch)tel, *-s, n. sg. (reg.)* trebăluială; cârpăceală.
Gewürz, *-es, -e, n.* mirodenie, condiment.
Gewürzgurke, *-n, f.* castravecior în oţet.
Gewürzhandel, *-s, m. sg.* comerţ cu condimente, cu mirodenii.
Gewürzhandlung, *-en, f. (inv.)* băcănie, magazin de coloniale.
gewürzig *adj.* **1.** condimentat; aromat. **2.** iute (la gust).
Gewürzkerbel, *-s, m. sg. (bot.)* asmăţui, hasmaţuchi *(Anthriscus cerefolium)*.
Gewürzkrämer, *-s, -, m.* negustor de mirodenii, de condimente; băcan.
Gewürzkraut, *-(e)s, -kräuter, n.* plantă aromatică.
Gewürzkuchen, *-s, -, m. (reg.)* turtă-dulce.
Gewürzladen, *-s, -läden, m.* v. Gewürzhandlung.
Gewürzmischung, *-n, f.* (amestec de) mirodenii, condimente.
Gewürznägelchen, *-s, -, n.*, **Gewürznelke**, *-n, f.* cuişoară.
Gewürznelkenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore de cuişoare *(Caryophyllus aromaticus)*.
Gewürzpaprika, *-s, -s* (şi -), *m.* **1.** ardei iute. **2.** boia de ardei.
Gewürzpflanze, *-n, f.* plantă aromatică.
gewürzreich *adj.* aromatic, puternic condimentat.
Gewürz|ständer, *-s, -, m.* poliţă, raft pentru condimente (în bucătărie).
Gewürz|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* tufă, arbust aromatic.
gewürzt I. *part. trec.* de la würzen. **II.** *adj.* piperat; ardeiat; condimentat; asezonat; *(fig.)* **ein ~er Witz** o glumă piperată.
Gewürzwaren *pl.* coloniale; mirodenii.
Gewürzwein, *-(e)s, -e, m.* vin fiert cu mirodenii.
Gewusel, *-s, n. sg. (reg.)* forfotă.
gewusst *part. trec.* de la wissen.
Geysir ['gae-], *-s, -e, m.* v. Geiser.
gez. *presc.* de la gezeichnet.
gezackt I. *part. trec.* de la zacken. **II.** *adj.* crestat; cu zimţuri; cu colţuri; *(bot.)* **~e Blätter** frunze crestate.
Gezäh, *-(e)s*, **Gezähe**, *-s, n. sg. (mine)* unelte.
Gezähekammer, *-n, f. (mine)* magazin de unelte.
gezahn(el)t, **gezähnt** *adj.* dinţat, cu dinţi, crestat.
Gezänk, *-(e)s*, **Gezanke**, *-s, n. sg.* certuri necontenite.
Gezappel, *-s, n. sg.* zbatere; bâţâială.
Gezauder, *-s, n. sg.* şovăire, nehotărâre.
Gezeche, *-s, n. sg.* chefuit, chef, benchetuială, beţie.
gezeichnet I. *part. trec.* de la zeichnen. **II.** *adj.* **1.** semnat, iscălit. **2.** stigmatizat.
Gezeichnete, *-n, -n (ein Gezeichneter), m.* şi *f.* **1.** stigmatizat(ă). **2.** *(inv.)* subsemnat(ă).
Gezeit, *-en, f.* (de regulă la *pl.*) maree.
Gezeitenberechnung, *-en, f. (mar.)* calcul al mareei.
Gezeitenkraftwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină producătoare de curent electric cu ajutorul mareelor.
Gezeitenkurve [-və şi -fə], *-n, f.* curbă a mareei.
Gezeiten|strömung, *-en, f. (mar.)* curent de maree.
Gezeitenwechsel, *-s, m. sg.* schimbare a mareei.
Gezelt, *-(e)s, -e, n. (poet.)* cort.
Gezerr, *-(e)s*, **Gezerre**, *-s, n. sg. (fam.)* smuceală; târât.
Gezeter, *-s, n. sg.* **1.** ţipete, strigăte. **2.** lamentare.
Gezeug, *-(e)s, n. sg.* instrumente, unelte.
Geziefer, *-s, -, n. (inv.)* insectă; parazit.
geziehen *part. trec.* de la zeihen.
gezielt I. *part. trec.* de la zielen. **II.** *adj.* îndreptat spre un scop precis; **~ nach etwas forschen** a cerceta cu un scop precis.
geziemen, *geziemte, geziemt, vb. (h)* **I.** *intr.* (cu *dat.*) a i se cuveni, a-i reveni de drept cuiva. **II.** *refl. impers.* a se cuveni, a se cădea; **es geziemt sich** se cuvine, se cade, e bine să...
geziemend I. *part. prez.* de la geziemen. **II.** *adj.* **1.** cuviincios, respectuos, decent. **2.** cum trebuie, cum se cuvine; convenabil.
Gezier, *-(e)s*, **Geziere**, *-s, n. sg. (fam.)* afectare, fandoseală, mofturi.
geziert I. *part. trec.* de la zieren. **II.** *adj.* **1.** ornamentat, împodobit. **2.** *(fig., fam.)* afectat, nefiresc.
Geziert|heit *f. sg.* v. Gezier.
Gezimmer, *-s, n. sg.* **1.** dulgherie, teslărit. **2.** ciocănituri necontenite, bocănit.
gezinkt I. *part. trec.* de la zinken. **II.** *adj.* dinţat, crestat, zimţuit.
Gezirp, *-(e)s*, **Gezirpe**, *-s, n. sg.* ţârâit necontenit de greier.
Gezisch, *-(e)s*, **Gezische**, *-s, n. sg.* şuierat, sâsâit; şuşotit (continuu).
Gezischel, *-s, n. sg. (fam.)* **1.** sâsâit. **2.** şuşoteală; clevetealǎ.
Gezitter, *-s, n. sg.* tremurat, tremur.
gezogen *part. trec.* de la ziehen.
Gezogene, *-n, -n (ein Gezogener), m. (bancă)* tras (al unei trate).
gezottelt *adj.* v. zottig.
Gezücht, *-(e)s, -e, n. (peior.)* creatură, poamă, soi rău; sământă, specie.
gezuckert I. *part. trec.* de la zuckern. **II.** *adj.* dulce, îndulcit, cu zahăr.
Gezüngel, *-s, n. sg.* **1.** *(despre şerpi)* scoatere (repetată şi repede) a limbii. **2.** prelingere (a flăcărilor). **3.** *(fam.)* clevetealǎ.
Gezweig, *-(e)s*, **Gezweige** *-s, n. sg.* **1.** rămuriş, crengi. **2.** *(vân.)* coarne ale cerbului.
gezweigt *adj.* ramificat.
gezweit *adj.* dublu; îngemănat; *(bot.)* geminat, binar.
gezwirnt *adj.* tors, răsucit.
Gezwitscher, *-s, n. sg.* ciripit, ciripealǎ.
gezwungen I. *part. trec.* de la zwingen. **II.** *adj.* forţat, silit; *(fig.)* afectat, silit, nenatural.
gezwungenermaßen, **gezwungenerweise** *adv.* în mod forţat, silit.
Gezwungenheit, *-en, f.* afectare; sforţare.
GFK *presc.* de la Gewerkschaftsgruppe für Kleinbetriebe.
GG *presc.* de la Grundgesetz.
ggf. *presc.* de la gegebenenfalls.
Ghetto, *-s, -s, n.* v. Getto.
Giaur, *-s, -s, m. (în rel. islamică)* ghiaur, necredincios.
gib *pers. a 2-a sg. imperativ* de la geben.
Gibbon, *-s, -s, m. (zool.)* gibon.
Gibbelline, *-n, -n, m. (ist.)* ghibelin.
gibst *pers.* a 2-a *sg. indicativ prez.* de la geben.
gibt *pers.* a 3-a *sg. indicativ prez.* de la geben.
Gicht[1] *f. sg.* **1.** *(med.)* podagră; artrită; gută. **2.** *(bot.)* podagră.
Gicht[2], *-en, f. (metal.)* **1.** gură de încărcare a furnalului. **2.** şarjă (de furnal).
Gicht|anfall, *-(e)s, -fälle, m. (med.)* criză de artrită, atac de gută.
Gicht|anzeiger, *-s, -, m. (metal.)* indicator de şarjă.
gicht|artig *adj. (med.)* artritic, gutos.
Gicht|aufzug, *-(e)s, -züge, m. (metal.)* elevator de furnal.
Gichtbelag, *-(e)s, -e, m. (metal.)* căptuşeală a gurii furnalului.
Gichtboden, *-s, -böden, m. (metal.)* platformă de încărcare a furnalului.
gichtbrüchig *adj. (inv.)* artritic, gutos.
Gichtbrücke, *-n, f. (metal.)* pod de încărcare, estacadă de încărcare.
Gichtbühne, *-n, f.* v. Gichtboden.
Gichter, *-s, -, m. (metal.)* deschizător al gurii de încărcare a furnalului.
gichterisch *adj.* v. gichtartig.
Gichtgalerie, *-n* [-ri:ən], *f. (metal.)* galerie de încărcare (la furnal).
Gichtgas, *-es, -e, n. (metal.)* gaz de furnal.
Gichtgasmaschine, *-n, f. (metal.)* motor cu gaz de furnal.
Gichtgaswärme *f. sg. (metal.)* putere calorifică a gazului de furnal.
gichtig, **gichtisch** *adj.* **1.** *(med.)* podagros; artritic; gutos. **2.** *(fig.; fam.)* iute la mânie, arţăgos, irascibil.
Gichtknoten, *-s, -, m. (med.)* nod(ul) artritic.
gichtkrank *adj.* podagros; artritic; gutos.
Gichtkranke, *-n, -n (ein Gichtkranker) m.* şi *f.* bolnav(ă) de gută, artritic(ă), gutos(-oasă), podagros(-oasă).
Gichtkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* **1.** perişor-de-iarnă *(Chimaphila umbellata)*. **2.** veninariţă *(Gratiola officinalis* L.).
Gichtpilz, *-es, -e, m. (bot.)* burete-pucios *(Ithyphallus impudicus)*.
Gichtrose, *-n, f. (reg.; bot.)* bujor, peonie *(Paeonia)*.
Gichtschmerz, *-es, -en, m. (med.)* dureri artritice, de gută.
Gicht|turm, *-(e)s, -türme, m. (metal.)* turn de încărcare.
Gichtverschluss, *-es, -schlüsse, m. (metal.)* dispozitiv de închidere al gurii furnalului.
Gickel, *-s, -, m. (reg.)* cocoş.
Gickelfeder, *-n, f. (reg.)* pană de cocoş.
Gickelhahn, *-(e)s, -hähne, m.* v. Gickel.
gickeln, *gickelte, gegickelt (ich gick(e)le)*, **gickern**, *gickerte, gegickert, vb. (h) intr. (reg.)* a chicoti.
Gickgack, *-s, n. sg. (fam.)* gâgâit (de gâşte).
gicks *(adv.) (pop.; în expr.)* **weder ~ noch gacks wissen** a nu avea habar, a nu şti nimic; **das weiß ~ und gacks** asta o ştie toată lumea.
gicksen, *gickste, gegickst (du, er gickst) vb. (h) intr.* **1.** *(fam., despre voce)* a scăpa, a da chix. **2.** a da greş (la biliard). **3.** *(pop.)* a cotcodăci. **4.** a împunge (cu un ac), a înţepa.
Gickser, *-s, -, m. (reg.)* chicotit.
Gicksgacks *n. invar. (pop.)* **1.** gâgâială. **2.** *(fig.)* vorbărie goală, trăncăneală, flecăreală, vorbe de clacă.

Giebel, *-s, -, m.* 1. fronton. 2. creastă, coamă (a unei case, a unui zid). 3. vârf, culme. 4. *(iht.)* caracudă.
Giebel|ansicht, *-en, f.* vedere a frontonului.
Giebelbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă de coamă.
Giebelbogen, *-s, -bögen, m. (constr.)* arc de fronton.
Giebeldach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiş cu fronton, în două ape; acoperiş-mansardă.
Giebelfassade, *-n, f. (constr.)* faţadă cu fronton.
Giebelfeld, *-(e)s, -er, n. (constr.)* timpan (al frontonului).
Giebelfenster, *-s, -, n.* fereastră de fronton.
Giebelgesims, *-es, -e, n. (constr.)* ciubuc al coamei.
Giebelhaus, *-es, -häuser, n.* casă cu fronton.
Giebelhorn, *-(e)s, -hörner, n. (constr.)* corn al coamei.
giebelig *adj.* cu coamă.
Giebelmauer, *-n, f. (constr.)* zid de coamă; zid de fronton; zidărie la fronton.
Giebelreiter, *-s, -, m. (constr.)* lanternon, lucarnă de fronton.
Giebelseite, *-n, f.* frontispiciu, fronton.
Giebel|spitze, *-n, f. (constr.)* vârf de fronton, de coamă.
Giebel|stübchen, *-s, -, n.* **Giebel|stube**, *-n, f.* mansardă.
Giebelverzierung, *-en, f. (constr.)* ornament al frontonului.
Giebelwand, *-wände, f.* fronton.
Giebelzimmer, *-s, -,* v. Giebelstube.
Giekbaum, *-(e)s, -bäume, m. (mar.)* ghiu, vergă pentru velă triunghiulară.
Gieke, *-n, f. (reg.)* 1. drum carosabil prin mlaştină. 2. umbrelă.
Gieksegel, *-s, -, n. (mar.)* velă triunghiulară cu vârful sus.
Giemen[1], *-s, -, m. (reg.)* crăpătură.
Giemen[2], *-s, n. sg. (med.)* ral, zgomot în trahee (la respirat).
Gien, *-s, -s, n.* 1. *(mar.)* caliornă. 2. *(tehn.)* palan cu o macara triplă.
gienen, *giente, gegient, vb. (h)* I. *tr. (mar.)* a ridica cu macaraua. II. *intr. (reg.)* 1. a căsca. 2. a se crăpa.
Gieper, *-s, m. sg. (reg.)* poftă.
giepern, *gieperte, gegiepert, vb. (h) intr. (reg.) (nach)* a pofti (la ceva), a avea poftă (de ceva), a jindui (după ceva).
gieprig *adj. (reg.)* pofticios.
Gier *f. sg.* 1. poftă, lăcomie. 2. nesaţ. 3. *(mar.)* deviere.
Gierbaum, *-(e)s, -bäume, m. (mar.)* catarg frânt, ghiu.
Gierbrücke, *-n, f. (mar)* ponton, pod plutitor tras pe parâme; pod rotativ.
Gierde *f. sg.* v. Gier (**1**, **2**).
gieren, *gierte, gegiert, vb. (h) intr. (nach)* 1. a fi lacom (de ceva), a se lăcomi (la ceva), a pofti, a jindui (la) ceva. 2. *(mar.; despre prova unei nave)* a devia din drum din cauza valurilor mari.
gier|erfüllt *adj.* plin de poftă, lacom.
Gierfähre, *-n, f.* v. Gierbrücke.
Gierfalk, *-en, -en,* **Gierfalke**, *-n, -n, m. (ornit.)* şoim, erete de vânătoare *(Flaco subbuteo).*
gierig *adj.* lacom, avid.
Gierigkeit *f. sg.* lăcomie, poftă, aviditate.
Gierling, *-s, -e, m.* persoană lacomă, nesăţioasă, pofticioasă, avidă.
Giersch, *-(e)s. m. sg. (bot.)* piciorul-caprei *(Aegopodium podagraria L.).*
Gierschlund, **Gierschlung**, *-(e)s, -e, m. (fam.)* mâncău.
Giertau, *-(e)s, -e, n. (mar.)* parâmă a podului plutitor.
Gierung, *-en, f. (tehn.)* şanfren, şanfrenare; teşire, teşitură.
Gieß|apparat, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* aparat de turnat.
Gießbach, *-(e)s, -bäche, m.* 1. torent, pârâu de munte (umflat de ploi). 2. *(tipogr.)* scara-pisicii.
Gießbad, *-(e)s, -bäder, n. (tehn.)* duş.
Gießbarkeit *f. sg. (metal.)* fluiditate.
Gießbühne, *-n, f. (metal.)* estacadă, platformă de turnare.
Gieße, *-n, f. (metal.)* căldare, oală de turnat.
gießen, *goss, gegossen (du, er gießt), vb. (h) tr.* 1. a vărsa; a stropi; a turna; **Wein ins Glas** ~ a turna vin în pahar; **Wasser an** sau **auf** sau **über den Braten** ~ a turna apă peste friptură; **Tinte über das Heft** ~ a răsturna cerneala peste caiet; **Kaffee auf das Kleid** ~ a turna cafeaua pe rochie; *(fam.)* **hinter die Binde** ~ a trage la măsea; **es gießt (in Strömen)** plouă tare, toarnă cu găleata; *(fig.)* **Öl ins Feuer** ~ a turna gaz peste foc. 2. *(tehn.)* a turna. 3. *(impers., fam.)* a ploua (cu găleata), a turna.
Gießen, *-s, n. sg.* 1. stropire; vărsare. 2. *(tehn.)* turnare, turnat.
Gießer, *-s, -, m. (metal.)* turnător; modelar.
Gieß|erde *f. sg. (metal.)* pământ pentru tiparele de turnătorie.
Gießerei, *-en, f. (metal.)* 1. turnătorie. 2. turnat.
Gießerei|arbeiter, *-s, -, m.* v. Gießer.
Gießereibetrieb, *-(e)s, -e, m.* v. Gießerei.
Gießereiform|maschine, *-n, f. (metal.)* maşină de format forme.
Gießereimaschine, *-n, f. (metal.)* maşină de turnătorie.
Gießereischacht|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cubilou de turnătorie.
Gießereitechnik, *-en, f. (metal.)* metodă, tehnică de turnare.
Gießereiwesen, *-s, n. sg.* turnătorie, probleme legate de turnătorie.
Gießfass, *-es, fässer, n.* v. Gieße.
Gießflasche, *-n, f. (metal.)* lingotieră; cutie, ramă de format.
Gießform, *-en, f. (metal.)* formă de turnătorie; *(tipogr.)* formă de turnat; mulaj, model.
Gießgrube, *-n, f. (metal.)* groapă de turnare.
Gießhalle, *-n, f. (metal.)* hală a turnătoriei.
Gießhaus, *-es, häuser, n.,* **Gießhütte**, *-n, f.* turnătorie; atelier de turnătorie.
Gieß|instrument, *-(e)s, -e, n. (metal.)* unealtă de turnat.
Gießkanne, *-n, f.* stropitoare.
Gießkannen|aufsatz, *-es, -sätze, m.* rozetă de stropitoare.
Gießkannenprinzip, *-s, n. sg.* (şi *fig.*) principiul vaselor comunicante.
Gießkelle, *-n, f. (metal.)* lingură de turnat.
Gießkern, *-(e)s, -e, m. (metal.)* miez de turnătorie.
Gießkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* 1. v. Gießkannenaufsatz. 2. *(metal.)* maselotă.
Gießkran, *-(e)s, -kräne* (şi *-e*), *m. (metal.)* macara de turnare.
Gießlaufkatze, *-n, f. (metal.)* cărucior, pisică a macaralei de turnătorie.
Gießloch, *-(e)s, -löcher, n. (metal.)* orificiu al oalei de turnat.
Gießlöffel, *-s, -, m.* v. Gießkelle.
Gießmaschine, *-n, f. (metal., tipogr.)* maşină de turnat.
Gießmast, *-(e)s, -en, m. (constr.)* turn de turnat beton.
Gießmeister, *-s, -, m.* maistru-turnător.
Gießmergel, *-s, m. sg. (metal.)* marnă de turnătorie.
Gießmetall, *-s, -e, n. (metal.)* metal pentru turnat.
Gießmutter, *-n, f. (metal., tipogr.)* matriţă.
Gieß|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de turnătorie, cuptor de topit.
Gießpfanne, *-n, f. (metal.)* oală de turnare.
Gieß|sand, *-(e)s, m. sg. (metal.)* nisip pentru forme de turnat.
Gießschweißung, *-en, f. (tehn.)* sudură prin turnare, prin topire.
Gießturm, *-(e)s, -türme, m.* 1. *(metal.)* turn de turnat. 2. *(constr.)* turn de betonare.
Gießverfahren, *-s, -, n.* procedeu de turnare a metalelor topite în forme.
Gift[1], *-(e)s, -e, n.* 1. otravă, venin; **darauf kannst du ~ nehmen** te asigur că este adevărat ce spun; bag mâna în foc că este aşa. 2. *(fam.)* otravă, bilă, fiere; **er spuckt** sau **speit ~ und Galle** varsă foc şi pară, e furios; **er steckt voller ~** e rău, veninos, duşmănos. 3. *(reg.)* supărare, mânie; **einen ~ auf jn. haben** a fi supărat pe cineva.
Gift[2] *f. sg. (înv.)* dar, cadou.
Gift|ampulle, *-n, f.* fiolă cu otravă, cu venin.
Giftbecher, *-s, -, m.* cupă cu otravă.
Giftbeere, *-n, f. (bot.)* 1. dalac *(Paris quadrifolis* L.). 2. mălin *(Prunus padus).* 3. zârnă *(Solanum nigrum* L.).
Giftblase, *-n, f. băşică,* balon cu venin.
Giftbuch, *-(e)s, -bücher, n. (farm.)* registru pentru eliberarea substanţelor toxice.
Giftchampignon [-ʃãpInjɔ̃:], *-s, -s, m.* ciupercă veninoasă.
Giftdrüse, *-n, f.* glandă cu venin.
giften, *giftete, gegiftet (du giftest, er giftet), vb. (h)* I. *refl. (fam.)* a se supăra, a se otrăvi, a se necăji. II. *intr. (gegen)* a ocărî, a defăima, a vorbi de rău (pe cineva).
Giftfarbe, *-n, f.* vopsea otrăvitoare.
Giftfestigkeit *f. sg.* rezistenţă, imunitate la substanţe toxice.
giftfrei *adj.* neotrăvitor, fără venin, neveninos.
Giftgas, *-es, -e, n.* gaz toxic.
Giftgaskrieg, *-(e)s, -e, m.* război cu gaze toxice, război chimic.
Giftgetreide, *-s, n. sg.* cereale otrăvite (pentru combaterea şoarecilor, şobolanilor).
Giftgewächs, *-es, -e, n.* v. Giftpflanze.
giftgrün *adj.* verde ca veninul, verde ţipător.
Gift|hahnenfuß, *-es, m. sg. (bot.)* rânunchi, boglar *(Ranunculus sceleratus* L.).
gift|haltig şi *(austr.)* **gift|hältig** *adj.* otrăvitor, toxic, veninos; cu conţinut toxic.
Gift|hauch, *-(e)s, m. sg.* suflare otrăvită.
Gift|hütte, *-n, f.* 1. *(tehn.)* uzină pentru producerea de arsenic (prin distilare), uzină de prăjit minereu de arsen. 2. *(fam.)* cârciumă ordinară, tavernă.
giftig *adj.* 1. otrăvitor, veninos; **~e Spinne** păianjen veninos; *(fig.)* **eine ~e Zunge** o limbă otrăvită, afurisită. 2. *(fig.)* supărat, mânios; **auf jn. ~ sein** a fi mânios, supărat pe cineva; **auf jn. ~ machen** a aţâţa împotriva cuiva. 3. *(fam.) (despre culori)* ţipător; **ein ~es Grün** un verde ţipător.
Giftigkeit, *-en, f.* 1. toxicitate. 2. *(fig.)* răutate.
Giftkammer, *-n, f.* cămară pentru păstrarea substanţelor toxice.
Giftkoch, *-(e)s, -köche, m.* v. Giftmischer (**1**).
Giftkraut, *-(e)s, -kräuter, n.* v. Giftpflanze.
Giftkröte, *-n, f. (pop.)* om veninos, răutăcios.
Giftküche, *-n, f. (fam.)* 1. laborator de preparare a otrăvurilor. 2. *(fig.)* loc de răspândire a ştirilor false; oficină, sursă de minciuni (veninoase). 3. *(pop.)* farmacie.
Giftkugel, *-n, f. (farm.)* pilulă toxică.
Giftlattich, *-s, m. sg. (bot.)* susai otrăvitor *(Lactuca virosa* L.).
Giftlehre *f. sg.* toxicologie.
Giftmehl, *-(e)s, -e, n. (chim.)* anhidridă arsenicoasă, şoricioaică.
Giftmischer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* 1. otrăvitor(-oare), persoană care prepară otrăvuri (în scopuri criminale). 2. *(fam.)* farmacist(ă).
Giftmischerei, *-en, f.* 1. preparare de otrăvuri. 2. *(fam.)* farmacie.
Giftmittel, *-s, -, n.* otravă, substanţă toxică.
Giftmord, *-(e)s, -e, m.* omor prin otrăvire.
Giftmörder, *-s, -, m.* asasin prin otrăvire.
Giftmüll, *-s, m. sg.* deşeuri industriale toxice, poluante.
Giftmülldeponie [-ni:], *-n* [-ni:ən], *f.* loc de descărcare a deşeurilor toxice.
Giftmüll|einlagerung *f. sg.* stocare a deşeurilor toxice.
Giftnatter, *-n, f. (zool.)* viperă *(Elaphidae).*
Giftnudel, *-n, f.* 1. *(fam.)* ţigară de foi. 2. *(peior.)* femeie rea, afurisită.
Gift|otter, *-n, f. (zool.)* viperă *(Vipera berus* L.).
Giftpfeil, *-(e)s, -e, m.* săgeată otrăvită.
Giftpflanze, *-n, f.* plantă veninoasă, otrăvitoare.
Giftpilz, *-es, -e, m. (bot.)* ciupercă otrăvitoare.
giftreich *adj.* otrăvitor, veninos, toxic.
Giftreizker, *-s, -, m. (bot.)* burete flocos *(Lactarius torminosus).*
Giftrose, *-n, f. (bot.)* floare de oleandru *(Nerium oleander* L.).
Giftrosenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* oleandru, leandru *(Nerium oleander* L.).
Giftschein, *-(e)s, -e, m. (farm.)* permis pentru procurarea substanţelor toxice.
Giftschlange, *-n, f.* şarpe veninos.
Giftschrank, *-(e)s, -schränke, m.* 1. *(farm.)* dulap, sertar pentru medicamente periculoase. 2. *(fam.)* dulap cu cărţi interzise.
Gift|schwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* burete otrăvitor.
Gift|spinne, *-n, f.* păianjen veninos.
Gift|spritze, *-n, f.* v. Giftkröte.
Gift|stachel, *-s, -n, m.* ghimpe, spin veninos.

Gift|stengel, *-s, -, m. (fam.)* țigară.
Gift|stoff, *-(e)s, -e, m.* substanță otrăvitoare, toxică.
Gift|tier, *-(e)s, -e, n.* animal veninos.
Gift|trank, *-(e)s, m. sg.* băutură otrăvitoare.
Giftwicke *f. sg. (bot.)* coronişte *(Coronilla varia* L.).
Giftwirkung *f. sg.* efect al veninului, al otrăvii.
Giftwolke, *-n, f.* nor de gaze toxice.
Giftwulstling, *-s, m. sg. (bot.)* amanită *(Amanita).*
Giftwürze *f. sg. (bot.)* anghelică *(Archangelica officinalis).*
Giftzahn, *-(e)s, -zähne, m. (zool.)* dinte veninos (la şerpi); *(fig.)* **jm. die Giftzähne ausbrechen** sau **ziehen** a opri pe cineva să vorbească de rău.
Giftzähner, *-s, -, m. (zool.)* şarpe cu dinți veninoşi.
Gift|zwerg, *-(e)s, -e, m. (fam., peior.)* omuleț rău, veninos.
Gig[1], *-s, -s, n.* **1.** şaretă, trăsură uşoară (pentru un cal).
Gig[2], *-s, f.* **1.** *(mar.)* balenieră (pentru comandantul navei) **2.** *(sport)* gig.
Gigant, *-en, -en, m.* gigant, uriaş.
Giganten|arbeit, *-en, f.* operă, lucrare de gigant.
gigantenhaft, gigantisch *adj.* gigantic, uriaş.
Gigboot, *-(e)s, -e, n.* v. Gig[2] **(2)**.
Gigerl, *-s, -, m.* şi *n. (reg.,* şi *fam.)* filfizon; fante.
gigerlhaft *adj.* spilcuit, la modă; pus la şpiț.
Gigolo ['dʒiː-], *-s, -s, m.* gigolo.
Gilb, *-(e)s, m. sg.* îngălbenire (a rufelor).
gilben, *gilbte, gegilbt, vb.* **I.** *tr. (h)* a vopsi în galben. **II.** *(intr.) (s)* a (se) îngălbeni, a se decolora, a păli.
Gilbhart, *-s, m. sg. (înv.)* nume popular pentru luna octombrie; brumărel.
Gilbkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* **1.** ginistru, grozamă, drobiță *(Genista tinctoria* L.). **2.** mac-cornut *(Glaucium corniculatum).* **3.** *(reg.)* negelariță *(Chelidonium majus* L.).
Gilbvogel, *-s, -vögel, -m. (ornit.)* grangur *(Oriolus).*
Gilbweiderich, *-s, m. sg. (bot.)* gălbăşoară *(Lysimachia* L.).
Gilde, *-n, f. (ist.)* breaslă; corporație.
Gilde(n)genoss, *-en, -en,* **Gilde(n)genosse**, *-n, -n, m. (ist.)* **1.** tovarăş de breaslă. **2.** *pl.* breslaşi, membri ai corporației.
Gilde|haus, *-es, häuser, n.* casă, sediu a(l) corporației, a(l) breslei.
Gildemeister, *-s, -, m. (ist.)* staroste al breslei.
Gildenschaft, *-en, f.* v. Gilde.
Gildenzeichen, *-s, -, n.* emblemă a breslei.
Gilet [ʒi'leː], *-s, -s, n.* vestă.
Gilge, *-n, f. (reg.)* crin *(Lilium* L.).
Gilke, *-n, f. (bot.)* calce, călinică *(Calendula officinalis* L.).
Gilling, *-en.* (şi *-s*), *f. (mar.)* **1.** parte a velei pătrate. **2.** parte bombată (spre interior) a pupei.
gilloschieren, *gilloschierte, gilloschiert, vb. (h) tr.* v. guillochieren.
Gillung, *-en, f.* v. Gilling.
giltig *adj. (înv.)* v. gültig.
Gimpe, *-n, f.* **1.** bordură, panglică, ceapraz, tresă. **2.** fir (tors).
Gimpel, *-s, -, m.* **1.** *(ornit.)* cădăraş mare, botgros *(Pyrrhulla pyrrhulla).* **2.** *(fig., fam.)* gogoman; găgăuță, naiv, prostănac.
Gimpelbeere, *-n, f. (bot.)* călin *(Viburnum opulus* L.).
Gimpelei, *-en, f. (fam.)* nerozie, neghiobie, prostie, gogomănie.
Gimpelfang, *-(e)s, m. sg. (fam.; în expr.)* **auf den ~ ausgehen** a păcăli pe gogomani, a fi pornit pe păcăleală.
gimpelhaft *adj. (fam.)* naiv, prostuț, neghiob, nerod.
Gimpelhäher, *-s, -, m. (ornit.)* cintezoi *(Fringilla).*
gimpeln, *gimpelte, gegimpelt (ich gimp(e)le) vb. (h) tr. (fam.)* a vorbi nerozii, a sporovăi verzi şi uscate, a trăncăni, a flecări.
Gin [dʒɪn], *-s, m. sg.* gin, rachiu de ienupăr.
ging *pers.* 1. şi a 3-a *sg. ind. imperf.* de la gehen.
Ginger ['dʒɪndʒɐ], *-s, -, m.* v. Ingwer.
Ginger|ale [-eːl], *-s, n. sg.* băutură răcoritoare cu gust de ghimbir.
Gingko ['gɪŋko], *-s, -s,* **Ginko**, *-s, -s, m. (bot.)* numele unui arbore decorativ exotic *(Ginko biloba).*
Ginst, *-es, -e,* **Ginster**, *-s, -, m. (bot.)* grozamă *(Genista* L.).
Gipfel, *-s, -, m.* **1.** vârf, pisc, creştet; **die höchsten ~ der Karpaten** culmile, vârfurile cele mai înalte ale Carpaților. **2.** *(fig.)* culme; apogeu; **den ~ des Ruhms erreichen** a atinge culmile gloriei; **der ~ aller Torheit** culmea prostiei; **das ist doch der ~!** asta-i culmea!
Gipfeldürre *f. sg. (silv.)* uscare a arborilor începând de la vârf.
Gipfelge|spräch, *-(e)s, -e, n.* convorbire la nivel înalt.
Gipfelgrat, *-(e)s, -e, m.* muchie, creastă (dințată) a muntelui.
Gipfelhöhe *f. sg.* înălțime a piscului, a vârfului, a creştetului.
gipf(e)lig *adj.* cu vârfuri, cu piscuri.
Gipfelkonferenz, *-en, f.* conferință la nivel înalt, summit.
Gipfel|leistung, *-en, f.* realizare, faptă extraordinară, deosebită.
gipfeln, *gipfelte, gegipfelt (ich gipf(e)le) vb. (h) intr. (in* cu *dat.)* a culmina (în…); **die Diskussion gipfelt in der Frage…** discuția ajunge la punctul culminant prin întrebarea…
Gipfelpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct culminant.
gipfelreich *adj.* cu multe vârfuri, bogat în piscuri.
Gipfel|stärke *f. sg. (forest.)* diametru al capătului superior (al buşteanului).
Gipfel|station, *-en, f.* stați(une)a de sus (a telefericului).
Gipfeltreffen, *-s, -, n.* întâlnire la nivel înalt, summit.
Gips, *-es, -e, m.* ghips; ipsos.
Gips|abdruck, *-(e)s, -drücke, m.* **1.** copie de ipsos, din ghips. **2.** amprentă în ipsos.
Gips|abguss, *-es, -güsse, m.* mulaj în ghips, în ipsos.
Gips|anwurf, *-(e)s, -würfe, m. (constr.)* tencuială de ipsos, de ghips.
Gips|arbeit, *-en, f.* lucrare în ipsos, în ghips.
Gips|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător în ipsos, ipsosar.
Gipsbein, *-(e)s, -e, n. (fam.)* picior pus în ghips.
Gipsbewurf, *-(e)s, -würfe, m.* tencuială de ipsos, de ghips.
Gipsbinde, *-n, f. (med.)* bandaj de ghips.
Gipsbrei, *-(e)s, -e, m.* pastă de ipsos.
Gipsbrennerei, *-en, f.* fabrică de ipsos.
Gipsbüste, *-n, f.* bust din ipsos, din ghips.
Gipsdecke, *-n, f.* tavan de ipsos, de ghips.
Gips|diele, *-n, f. (constr.)* placă din ghips pentru acoperirea pereților sau pentru pereți despărțitori, rigips.
gipsen, *gipste, gegipst (du, er gipst) vb. (h) tr.* **1.** a tencui, a repara cu ipsos. **2.** *(med.)* a pune în ghips. **3.** a trata (vinul) cu ghips.
Gipser, *-s, -, m.* lucrător în ipsos, tencuitor cu ipsos; *(med.)* ghipsier.
Gips|erde *f. sg.* ghips pământos.
Gips|er|härtung *f. sg.* întărire a ipsosului.
gipsern *adj.* de ghips, de ipsos.
Gips|estrich, *-s, -e, m.* duşumea de ghips.
Gipsfigur, *-en, f.* statuetă, bibelou de ipsos, din ghips.
Gipsform, *-en, f.* model, formă de ipsos.
Gipsgrube, *-n, f.* **1.** carieră de ghips. **2.** groapă pentru arderea ghipsului, a ipsosului.
Gipsguss, *-es, -güsse, m.* **1.** turnat al ipsosului. **2.** model turnat (provizoriu) din ipsos.
gipshaltig *adj.* cu conținut de ipsos, de ghips.
Gipkalk, *-(e)s, m. sg.* ghips, sulfat de calciu; ghips ars.
Gipskopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** v. Gipsfigur. **2.** *(peior.)* prost, nătărău, cap-sec, gogoman.
Gipskorsett, *-(e)s, n. (med.)* corset din ghips.
Gipsmaske, *-n, f.* mască (mortuară) de ghips.
Gipsmehl, *-(e)s, n. sg.* praf de ipsos.
Gipsmergel, *-s, m. sg.* ipsos marnos.
Gipsmodell, *-s, -e, n.* model, formă de ghips.
Gipsmörtel, *-s, m. sg. (constr.)* mortar de ipsos.
Gipsmühle, *-n, f.* moară de ipsos.
Gips|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de ars ipsos.
Gips|platte, *-n, f.* v. Gipsdiele.
Gips|putz, *-es, m. sg. (constr.)* tencuială de ipsos, de ghips.
Gips|säge, *-n, f. (med.)* instrument pentru tăierea, îndepărtarea bandajelor din ghips.
Gips|sand, *-(e)s, m. sg.* nisip de ghips.
Gips|stadel, *-s, -, m.* v. Gipsofen.
Gips|stuck, *-(e)s, m. sg. (constr.)* stuc.
Gips|überzug, *-(e)s, -züge, m.* înveliş de ghips.
Gipsverband, *-(e)s, -bände, m. (med.)* bandaj de ghips.
Gipswand, *-wände, f. (constr.)* perete din ghips, rigips.
Giraffe, *-n, f. (zool.)* girafă *(Giraffa camelopardalis).*
giraffenmäßig *adj.* ca o girafă.
Giralgeld [ʒi-], *-(e)s, -er, n. (ec.)* bani scripturali.
Giralgeld|emission, *-en, f. (ec.)* emisiune de monedă scripturală.
Girant [ʒi-], *-en, -en, m. (com.)* girant, andosant.
Girat [ʒi-], *-en, -en,* şi **Giratar** [ʒi-], *-s, -e, m. (com.)* girat, andosat.
girierbar [ʒi-], *adj. (com.)* girabil, andosabil.
Girierbarkeit [ʒi-] *f. sg. (com.)* posibilitate de gir, de andosare.
girieren [ʒi-], *girierte, giriert, vb. (h) tr. (com.)* a gira, a andosa.
Girierung [ʒi-] *f. sg. (com.)* girare, andosare.
Girl [gøːɐl], *-s, -s, n. (engl.)* **1.** dansatoare de bar; girl. **2.** *(fam.)* fată (tânără), fetişcană.
Girlande, *-n, f.* ghirlandă.
Giro ['ʒiː-], *-s, -s, n. (com.)* gir, andosament.
Giro|abteilung, *-en, f. (ec.)* serviciu de virament.
Girobank, *-en, f. (com.)* bancă de girare.
Giro|einlagen *pl. (ec.)* depozite în cont curent.
girofähig *adj. (com.)* girabil, andosabil.
Girogeschäft, *-(e)s, -e, (ec.)* operație de virament.
Girokasse, *-n, f. (com.)* casierie pentru plata girului.
Girokonto, *-s, -s* sau *-ten* (şi *-ti), n. (com.)* cont de virament.
Girondist [ʒi-], *-en, -en, m. (ist.)* girondist.
Giroverkehr, *-(e)s, m. sg. (com.)* circulație a unei polițe, a unei cambii (cu ajutorul girurilor).
Girozentrale, *-n, f. (ec.)* bancă centrală de virament.
girren, *girrte, gegirrt, vb. (h) intr.* **1.** *(despre porumbei)* a ugui, a gunguri, a gânguri. **2.** *(fam.)* a vorbi cu un glas linguşitor, sentimental, seducător.
gis, *-, -, n. (muz.)* **1.** sol-diez. **2.** v. gis-Moll.
Gis, *-, -, n. (muz.).* **1.** sol-diez. **2.** v. Gis-Dur.
gischen, *gischte, gegischt, vb. (h) intr. (poet., impers.)* a spumega.
Gischt, *-(e)s, -e, m.* spumă a mării, a valurilor.
gischten, *gischtete, gegischtet (du gischtest, er gischtet) vb. (h) intr. (despre valuri)* a spumega.
gischtig *adj.* spumos.
Gischtwelle, *-n, f.* val cu spumă.
Gis-Dur, *-, -, n. (muz.)* sol-diez major.
gis-Moll, *-, -, n. (muz.)* sol-diez minor.
Gispel, *-s, -, m. (pop.)* zvăpăiat, haihui.
Gisper, *-s, m. sg. (elv.)* gunoi.
Giss, Gissen, *f.* sau *-es, -e, m. (mar., av.)* apreciere (aproximativă) a distanței, a locului.
gissen, *gisste, gegisst (du, er gisst), vb. (h) tr. (mar., av.)* a aprecia, a calcula cu aproximație (distanța, locul).
Gissung, *-en, f.* v. Giss.
Gitarre, *-n, f.* chitară.
Gitarrenklang, *-(e)s, -klänge, m.* sunet de chitară; cântec de chitară.
Gitarrensänger, *-s, -, m.* cântăreț cu chitara, chitarist vocal.
Gitarren|spiel, *-(e)s, n. sg.* cântat la chitară.
Gitarren|spieler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* chitarist(ă).

Gitarrenton, *-(e)s, -töne, m.* sunet de chitară.
Gitarrist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* v. Gitarrenspieler.
Gitter, *-s, -, n.* **1.** zăbrele, gratii; *(în expr.)* **hinter ~n** după gratii; la zdup, la pușcărie. **2.** grătar; grilaj. **3.** *(electr.)* grilă. **4.** *(fiz.)* rețea.
Gitter|ableitwider|stand, *-(e)s, m. sg. (electr.)* rezistență la scurgere a grilei.
Gitter|akkumulator, *-s, -en, m. (electr.)* **1.** acumulator. **2.** acumulator cu plăci cu grătar.
gitter|artig *adj.* în formă de gratii, de zăbrele; în formă de rețea; reticular.
Gitterbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă cu zăbrele.
Gitterbatterie, *-n* [-riə:n], *f. (electr.)* baterie cu grilă.
Gitterbett, *-(e)s, -en, n.* pat cu zăbrele, cu gratii.
Gitterbrücke, *-n, f.* pod cu zăbrele.
Gitterdraht, *-(e)s, -drähte, m.* sârmă pentru împletituri (metalice).
Gitterfenster, *-s, -, n.* fereastră cu gratii, cu zăbrele.
Gitterflügler *pl. (entom.)* insecte din ordinul *Neuropterae*.
gitterförmig *adj.* zăbrelit, din zăbrele, ca un grilaj.
Gitterfuß|ab|streifer, *-s, -, m.* grătar de șters picioarele.
gitterge|steuert *adj. (electr.)* **1.** comandat de grilă. **2.** comandat pe grilă.
Gitter|holz, *-es, -hölzer, -n.* lemn pentru gratii.
Gitterkasten, *-s, -* (și *-kästen*), *m. (tehn.)* separator de praf cu grătare.
Gitterkondensator, *-s, -en, m. (electr.)* condensator de grilă.
Gitterkonstante, *-n, f. (fiz.)* constantă a rețelei.
Gitterkopplungs|spule, *-n, f. (electr.)* bobină de cuplare în circuitul grilei.
Gitterkreis, *-es, -e, m. (electr.)* circuit de grilă.
Gitterleiter, *-n, f. (sport)* scară fixă cu trepte rare.
Gittermast, *-(e)s, -e(n), m. (constr.)* stâlp, catarg cu zăbrele.
gittern, *gitterte, gegittert, vb. (h) tr.* a zăbreli; a pune gratii, zăbrele.
Gitternetz, *-es, -e, n.* liniatură în pătrate (pe planuri de orașe, hărți etc.).
Gitterpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* stâlp, coloană cu zăbrele.
Gitterpunkt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* punct-liniuță-punct.
Gitter|rost, *-(e)s, m. sg.* **1.** grătar. **2.** *(constr.)* grătar cu zăbrele. **3.** *(bot.)* rugina perelor *(Gymnosporangium sabinae)*.
Gitter|rumpf, *-(e)s, -rümpfe, m. (av.)* fuzelaj cu schelet, fuzelaj-grindă cu zăbrele.
Gitter|rück|kopplung *f. sg. (electr.)* reacție de grilă.
Gittersieb, *-(e)s, -e, n.* ciur (cu gratii, cu zăbrele).
Gitter|spannung *f. sg. (electr.)* tensiune de grilă.
Gitter|sparren, *-s, -, m. (constr.)* căprior cu zăbrele.
Gitter|spektroskop [-spɛk-], *-s, -e, n. (fiz.)* spectroscop cu rețea.
Gitter|stab, *-s, -stäbe, m.* zăbrea, zăbreluță, gratie.
Gitter|stoff, *-(e)s, -e, m. (text.)* etamină.
Gitter|struktur *f. sg. (fiz.)* structură legică, periodică a cristalelor (din atomi, ioni, molecule).
Gittertor, *-(e)s, -e, n.* poartă cu gratii, cu zăbrele, poartă zăbrelită; poartă de fier forjat.
Gitterträger, *-s, -, m. (constr.)* grindă cu zăbrele.
Gittertür, *-en, f.* ușă cu gratii; ușă de fier forjat.
Gittertypus, *-, -typen, m.* tip de grilaj.
Gitterwand, *-wände, f.* perete de zăbrele.
Gitterwerk, *-(e)s, -e, n.* îngrădire cu zăbrele, zăbrele; grilaj.
Gitterzaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard de zăbrele.
Gitzel, *-s, -, n. (reg.)* ied.
Gixer, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* chix (vocal). **2.** lovitură greșită (la biliard).
Glace [gla:s], *-s, f. (cul.)* **1.** înghețată. **2.** glazură din zahăr. **3.** aspic.
Glacé [gla'se:], *-s, -s, n. (text., pielărie)* glasé.
Glacéfärbmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de vopsit glasé.
Glacé|handschuh, *-(e)s, -e, m.* mănușă glasé; **jn. mit ~en anfassen** a umbla delicat cu cineva, a se purta cu mănuși cu cineva.
Glacéleder, *-s, n. sg.* piele glasé.
glacieren [gla'si:rən], *glacierte, glaciert, vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a îngheța. **2.** a smălțui. **3.** a lustrui, a glasa.
Glacis [gla'si:], -[-'si:s], -[-'si:s] *n. (ist.)* glacis, loc liber, neacoperit, în jurul fortărețelor.
Gladiator, *-s, -toren, m.* gladiator.
gladiatorisch *adj.* de gladiator, ca gladiatorii.
Gladiole, *-n, f. (bot.)* gladiolă *(Gladiolus* L.).
glaffen, *glaffte, geglafft, vb. (h) intr. (reg.)* a se holba, a se zgâi.
glagolitisch *adj.* glagolitic; **~es Alphabet** alfabetul glagolitic.
Glagoliza *f. sg.* scriere glagolitică.
Glamour ['glæmə], *-s, m.* și *n.* farmec, strălucire.
glamourös [glamu-] *adj.* fermecător, strălucitor.
Glandel, *-n, f. (med.)* **1.** ganglion. **2.** amigdală.
Glander, *-(s), -, m.,* **Glander**, *-n, f. (reg.)* **1.** calandru. **2.** pârtie de dat pe gheață.
glandern, *glanderte, geglandert, vb. (h) intr. (reg.)* a se da pe gheață.
glandiform *adj. (med.)* glandiform.
glandulös *adj. (med.)* glandulos.
Glanz, *-es, -e, m.* **1.** luciu; lustru; poleială; glanț. **2.** *(fig.)* strălucire, splendoare; **falscher ~** strălucire falsă; **den ~ verlieren** a-și pierde luciul; *(fam.)* **eine Prüfung mit ~ (und Gloria) bestehen** a trece un examen cu brio.
Glanz|abzug, *-(e)s, -züge, m. (fot.)* copie lucioasă.
Glanzband, *-(e)s, -bänder, -n.* bandă, panglică lucioasă.
glanzberaubt *adj.* **1.** fără luciu. **2.** *(fig.)* despuiat de strălucire.
Glanzblättchen, *-s, -, n.* folie lucioasă.
Glanzblau, *-s, n. sg.* albăstreală, sineală (de rufe).
Glanzblende, *-n, f. (mineral.)* sulfură de zinc.
Glanzbürste, **Glänzbürste**, *-n, f.* perie de lustruit ghete.
Glanz|eisen, *-s, n. sg. (mineral.)* lamprit.
Glanz|eisen|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* hematit.
Glanz|eisen|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* oligist.
glänzen, *glänzte, geglänzt (du, er glänzt) vb. (h) intr.* **1.** a luci, a străluci; a sclipi; *(fig.)* **es ist nicht alles Gold, was glänzt** nu tot ce strălucește e aur curat. **2.** *(fig.)* a se distinge, a străluci; **er glänzte beim Geräteturnen** a strălucit la gimnastica la aparate; *(fam.)* **durch Abwesenheit ~** a străluci prin absență.
glänzend I. *part. prez.* de la glänzen. **II.** *adj.* **1.** strălucitor; **~ schwarz** negru lucios, negru ca pana corbului. **2.** *(fig.)* strălucit, admirabil; minunat; eminent; **ein ~er Redner** un orator strălucit; *(adverbial)* **es geht ihm ~** îi merge minunat.
glanz|erfüllt *adj.* plin de strălucire, strălucitor.
glanz|er|hellt *adj.* luminat de o strălucire puternică.
Glanz|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* argentit.
Glanzfarbe, *-n, f.* lac verniu; cerneală cu luciu.
Glanzfetzen, *-s, -, m.* cârpă pentru lustruit încălțăminte.
Glanzfirnis, *-ses, -se, m.* firnis pentru luciu.
Glanzgarn, *-(e)s, -e, n.* fir lucios, mercerizat.
Glanzgras, *-es, -n. sg. (bot.)* ierbăluță *(Phalaris arundinacea* L.).
glanzig, **glänzig** *adj.* lucios.
Glanzjahr, *-(e)s, -e, n. (fig.)* an strălucit, plin de succese.
Glanzkäfer, *-s, -, m. (entom.)* nume al mai multor gândaci din familia *Nitidulidae*.
Glanzkalander, *-s, -, m. (tehn.)* calandru de netezit și lustruit.
Glanzkattun, *-s, -e, m. (text.)* lustrin.
Glanzkobalt, *-s, n. sg. (mineral.)* cobaltină.
Glanzkohle, *-n, f. (mine)* antracit.
Glanzleder, *-s, -, n.* piele lăcuită.
Glanzleinwand *f. sg.* **1.** pânză mercerizată, lucioasă; satin. **2.** mușama lucioasă.
Glanzleistung, *-en, f.* performanță, record; **das war eine ~** asta a fost o realizare (un număr, o faptă) extraordinar(ă).
Glanzlicht, *-(e)s, -er, n.* **1.** lumină strălucitoare. **2.** *(arte)* efect luminos; *(fig.)* **einer Sache ~er aufsetzen** a da o înfățișare plină de efect, epatantă.
glanzlos *adj.* **1.** fără lustru, fără strălucire, fără luciu, nelustruit, nelucios, nelucitor, mat. **2.** *(fig.)* obscur, modest.
Glanzlosigkeit *f. sg.* **1.** lipsă de strălucire. **2.** modestie.
Glanzmittel, *-s, -, n.* substanță de lustruit; *(chim.)* agent de lustruire.
Glanznummer, *-n, f.* **1.** număr de succes, de efect (în program). **2.** *(iron.)* pramatie, poamă.
Glanzpapier, *-s, -e, n.* hârtie satinată, lucioasă.
Glanzpappe, *-n, f.* carton lucios, satinat.
Glanzparade, *-n, f. (sport)* apărare deosebit de bună a porții la fotbal; **der Torwart zeigte einige ~n** portarul a făcut câteva demonstrații de apărare la poartă.
Glanzpartie, *-n* [-ti:ən], *f.* rol, număr de succes.
Glanzperiode, *-n, f.* perioadă de înflorire, de strălucire.
Glanzpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct culminant; apogeu; **der ~ des Abends** numărul de succes, punctul culminant al serii.
Glanzrappe, *-n, -n, m.* cal negru lucios.
glanzreich *adj.* splendid, strălucitor.
Glanzschimmel, *-s, -, m.* cal bălan lucios.
Glanzseide *f. sg.* mătase lucioasă.
Glanzseite *f. sg.* **1.** parte, față lucioasă. **2.** *(foto)* față dorsală (a filmului). **3.** *(fig.)* partea cea mai tare, forța.
Glanzstoff, *-(e)s, -e, m.* mătase artificială.
Glanz|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă, bucată de succes.
glanzvoll *adj.* **1.** lucitor, strălucitor. **2.** *(fig.)* strălucit.
Glanzwichse *f. sg.* cremă, ceară de ghete.
Glanz|zeit, *-en, f.* v. Glanzperiode.
Glanz|zwirn, *-(e)s, -e, m.* ață mercerizată.
glaren, *glarte, geglart, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a luci, a străluci. **2.** a îngheța, a înțepeni.
Glarenkranz, *-es, -kränze, m. (reg.)* șirag de mărgele de sticlă.
glarig *adj. (reg.)* **1.** lucios, sclipitor. **2.** înghețat, lunecos.
Glarisch, *-s, n. sg. (reg.)* v. Glatteis.
Glas[1], *-es, Gläser, n.* **1.** *(sg.)* sticlă, geam; **dickes ~** sticlă groasă; **dünnes ~** sticlă subțire; **feines ~** sticlă fină; **in ~ verwandeln** a preface în sticlă, a vitrifica. **2.** pahar; **drei ~ Tee** trei pahare de ceai; *(fig., fam.)* **zu tief ins ~ blicken (**sau **gucken)** a bea prea mult; a se uita în fundul paharului; a se chercheli; a se afuma, a se îmbăta. **3.** borcan; **ein ~ Marmelade** un borcan cu marmeladă. **4.** ochelari; **ohne ~** (sau **Gläser) kann ich nicht lesen** fără ochelari nu pot citi. **5.** *(înv.)* măsură de 1 decilitru. **6.** *(reg.)* cornee a calului.
Glas[2], *-es, -en, n. (mar.)* jumătate de oră; **es schlägt 8 ~en** bate sfârșitul cartului.
Glas|aal, *-(e)s, -e, m. (iht.)* țipar sticlos *(Anguilla)*.
Glas|arbeit, *-en, f.* **1.** prelucrare a sticlei. **2.** lucru de geamgiu. **3.** lucrare de sticlărie, obiect din sticlă.
Glas|arbeiter, *-s, -, m.* **1.** lucrător sticlar. **2.** geamgiu.
glas|artig *adj.* ca sticla, sticlos; vitros.
Glas|artigkeit *f. sg.* vitrozitate.
Glas|asche *-n, f.* sodă.
Glas|auge, *-s, -n, n.* ochi de sticlă.
Glas|ätzen, *-s, n. sg. (tehn.)* gravare în sticlă.
Glasballon, *-s, -s, n.* balon de sticlă.
Glasbau|stein, *-(e)s, -e, m.* material de construcție din sticlă.
Glasbedachung, *-en, f. (constr.)* acoperiș de sticlă.
Glasbe|hälter, *-s, -, m.* vas, recipient, rezervor de sticlă.
Glasbe|hang, *-(e)s, -behänge, m.* podoabe de sticlă (la pomul de iarnă).
Glasbirne, *-n, f.* **1.** balon de sticlă. **2.** bec (electric).
Glasblasen, *-s, n. sg.* suflat al sticlei.
Glasbläser, *-s, -, m.* suflător de sticlă, sticlar.
Glasbläserei, *-en, f.* **1.** artă, meserie de suflător de sticlă. **2.** fabrică de (suflat) sticlă.
Glasbläserpfeife, *-n, f.* tub de suflat sticlă.
Glasbohrer, *-s, -, m.* unealtă pentru perforarea sticlei.
Glasbruch, *-(e)s, m. sg.* deșeuri de sticlă.
Glas|chemie [-çe-] *f. sg.* chimie a sticlei.
Gläs|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Glas) păhărel.
Glas|container [-kɔnte:nɐ], *-s, -, m.* conteiner pentru sticlă reciclabilă.

Glasdach, *-(e)s, -dächer, n.* v. Glasbedachung.
Glasdecke, *-n, f.* tavan de sticlă.
Glasdiamant, *-en, -en, m.* **1.** diamant de tăiat sticlă. **2.** diamant fals.
glasen[1], *glaste, geglast, (du, er glast) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a prevedea cu geamuri. **2.** a emaila. **II** *intr.* a se holba, a se zgâi.
glasen[2], *glaste, geglast (du, er glast), vb. (h) intr. (mar.)* a anunța prin clopot jumătățile de oră.
Glaser, *-s, -, m.* geamgiu; *(glumeț)* **dein Vater war doch kein ~!** dă-te la o parte din lumină, că nu ești transparent.
Glaser|ecke, *-n. f.* cui (triunghiular) pentru geamuri.
Glaserei, *-en, f.* sticlărie.
Glaserer, *-s, -, m. (reg.)* v. Glaser.
Gläsergeklirr, *-s, n. sg.* clinchet de pahare.
Gläser|halter, *-s, -hälter, m.* suport al borcanelor Weck (la prepararea conservelor).
Glaser|handwerk, *-(e)s, n. sg.* meserie de geamgiu, de sticlar.
Glaserkitt, *-(e)s, m. sg.* chit de geamgiu.
Gläserklang, *-(e)s, m. sg.* v. Gläsergeklirr.
Glasermeister, *-s, -, m.* meșter sticlar, geamgiu.
glasern, *glaserte, geglasert vb. (h) intr.* a exercita meseria de sticlar, de geamgiu.
gläsern *adj.* **1.** de sticlă. **2.** sticlos; vitros.
Gläsernheit *f. sg.* vitrozitate, aspect sticlos.
Gläserschrank, *-(e)s, -schränke, m.* bufet pentru pahare.
Glasfabrik, *-en, f.* fabrică de sticlă.
Glasfabrikation *f. sg.* fabricație a sticlei.
Glasfaden, *-s, -fäden, m.* fir filat din fibre de sticlă.
Glasfaser, *-n, f.* fibră de sticlă.
Glasfaserkabel, *-s, -, n.* cablu din fibre de sticlă.
Glasfasernetzwerk, *-(e)s, -e, n.* rețea din fibre de sticlă.
Glasfaserpapier, *-s, -e, n.* folie din fibre de sticlă pentru filtrare.
Glasfaser|übertragungsmedium, *-s, -ien* [-iən], *n.* mediu de transmitere prin fibre de sticlă.
Glasfenster, *-s, -, n.* geam, fereastră.
Glasfiber, *-n, f.* v. Glasfaser.
Glasflasche, *-n, f.* sticlă, carafă.
Glasflügler *pl. (entom.)* molii *(Sesiidee).*
Glasfluss, *-es, -flüsse, m.* **1.** smalț, email. **2.** masă sticloasă pentru imitații de pietre prețioase.
Glasform, *-en, f.* formă (de copt) din sticlă.
glasförmig *adj.* **1.** ca de sticlă. **2.** în formă de pahar.
glasgedeckt *adj.* acoperit cu sticlă.
Glasgefäß, *-es, -e, n.* vas de sticlă.
Glasgemälde, *-s, -, n.* pictură pe sticlă; vitraliu.
Glasgerät, *-(e)s, -e, n.* **1.** unelte, instrumente de sticlă. **2.** sticlărie.
Glasgeschirr, *-(e)s, n. sg.* veselă din sticlă.
Glasglanz, *-es, m. sg.* luciu (ca) de sticlă.
Glasglocke, *-n, f.* clopot, balon, apărătoare de sticlă.
glasgrün *adj.* verde ca sticla.
Glashafen, *-s, -häfen, m.* **1.** creuzet de topit sticla. **2.** castron de sticlă.
Glashandel, *-s, -m. sg.* comerț cu sticlărie.
Glashändler, *-s, -, m.* negustor de sticlărie.
glashart *adj.* tare ca sticla; *(sport)* **ein ~er Torschuss** șut-bombă.
Glashaus, *-es, -häuser, n.* seră; *(fig.)* **wer im ~ sitzt, soll nicht mit Steinen werfen** cine se știe cu musca pe căciulă să-și vadă de treabă.
Glashaus|pflanze, *-n, f.* plantă de seră.
Glashaut, *-häute, f.*, **Glashäutchen**, *-s, -, n. (anat., înv.)* cornee.
glashell *adj.* transparent, străveziu, luminos ca sticla.
Glasher|stellung, *-en, f.* producție de sticlă, fabricare a sticlei.
Glashütte, *-n, f.* fabrică de sticlă.
glasicht *adj. (reg.)* v. glasig.
glasieren, *glasierte, glasiert vb. (h) tr.* **1.** a smălțui, a emaila. **2.** a lăcui, a lustrui. **3.** *(tehn.)* a glazura. **4.** a glasa.
glasig *adj.* **1.** sticlos, ca sticla; vitros. **2.** *(cul.)* muiat, topit, sticlos.
Glasigwerden, *-s, n. sg.* **1.** degerare. **2.** *(cul.)* muiere, topire.
Glas|industrie *f. sg.* industrie a sticlei.
Glas|isolator, *-s, -en, m. (electr.)* izolator de sticlă.
Glaskasten, *-s, -* (și *kästen), m.* vitrină; galantar cu geamuri.
Glaskirsche, *-n, f.* soi de cireașă alb-galbenă.
glasklar *adj.* limpede ca sticla.
Glaskolben, *-s, m. (chim.)* balon de sticlă.
Glaskopf, *-(e)s, -köpfe, m. (mineral.; în expr.)* **brauner ~** limonită; **gelber ~** xantoxiderită; **roter ~** hematită; **schwarzer ~** psilomelan.
Glaskörper, *-s, -, m.* **1.** *(anat.)* umoare vitroasă; vitros (al ochiului). **2.** *(tehn.)* corp de sticlă (al tubului Röntgen).
Glaskraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* parachemiță, grâul-potârnichilor *(Parietaria officinalis).*
Glaskugel, *-n, f.* glob de sticlă.
Glaskuppel, *-n, f.* cupolă de sticlă.
Glasladen, *-s, -läden, m.* sticlărie, magazin de sticlărie.
Gläslein, *-s, -, n.* v. Gläschen.
Glasleinwand *f. sg.* pânză de sticlă, sticlată.
Glaslinse, *-n, f.* lentilă de sticlă.
Glasmacher, *-s, -, m.* (meșter) sticlar.
Glasmacherpfeife, *-n, f.* țeavă de suflat sticlă.
Glasmaler, *-s, -, m.* pictor de sticlă.
Glasmalerei, *-en, f.* pictură pe sticlă.
Glasmasse, *-n, f.* masă, cantitate de sticlă.
Glasmeister, *-s, -, m.* maistru sticlar.
Gläsner, *-s, -, m. (reg.)* v. Glaser.
Glasnost *f. sg. (ist.)* glasnost, transparență mai ales în privința scopurilor guvernului în fosta Uniune Sovietică.
Glasnudel, *-n, f.* tăiețel subțiri, transparenți, din orez.
Glas|ofen, *-s, -öfen, -m.* cuptor de topit sticla.
Glas|palast, *-(e)s, -paläste, m.* construcție impunătoare din sticlă.
Glas|papier, *-s, n. sg. (tehn.)* hârtie sticlată, glaspapir.
Glas|parabel|spiegel, *-s, -, m.* oglindă parabolică.
Glas|pech, *-(e)s, -e, n.* smoală.
Glas|perle, *-n, f.* perlă, mărgea de sticlă, hurmuz.
Glas|platte, *-n, f.* placă de sticlă, de cristal; foaie de geam.
Glas|prisma, *-s, -men, n.* prismă de sticlă.
Glasreiniger, *-s, -, m.* **1.** substanță pentru curățarea geamurilor. **2.** persoană care spală geamurile.
Glasrohr, *-(e)s, -e, n.*, **Glasröhre**, *-n, f.* tub de sticlă.
Glasröhrchen, *-s, -, n. (chim.)* eprubetă.
Glasröhrenkondensator, *-s, -en, m. (electr.)* condensator în tuburi de sticlă.
Glas|sachen *f. pl.* obiecte din sticlă; bibelouri din sticlă, sticlărie.
Glas|schale, *-n, f.* cupă de sticlă.
Glas|scheibe, *-n, f.* geam, ochi de geam.
Glas|scherbe, *-n, f.* ciob de sticlă.
Glas|schere, *-n, f.* foarfece tăietor de sticlă.
Glas|schleifen, *-s, n. sg.* șlefuire a sticlei.
Glas|schleifer, *-s, -, m.* șlefuitor de sticlă.
Glas|schliff, *-(e)s, -e, m.* **1.** șlefuire a sticlei. **2.** parte șlefuită a sticlei.
Glas|schmelz, *-es, m. sg.* **1.** vitrificație. **2.** glazură, email de sticlă.
Glas|schmelze, *-n. f. (tehn.)* **1.** topire a sticlei. **2.** vitrificare.
Glas|schmelzhafen, *-s, -häfen, m.* creuzet pentru topit glazura, smalțul din sticlă.
Glas|schmuck, *-(e)s, m. sg.* podoabă din sticlă.
Glas|schneider, *-s, -, m.* **1.** tăietor de sticlă. **2.** diamant de tăiat geamuri.
Glas|schnitt, *-(e)s, -e, m.* tăietură în sticlă.
Glas|schrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap cu geamuri; vitrină.
Glas|schüssel, *-n, f.* salatieră, compotieră din sticlă.
Glas|seide *f. sg. (text.)* țesătură mătăsoasă din fibre de sticlă.
Glas|seife *f. sg. (mineral.)* piroluzit.
Glas|splitter, *-s, -, m.* așchie, ciob de sticlă.
Glas|spatel, *-s, -, n.* spatulă de sticlă (a dentistului).
Glas|stand, *-(e)s, -stände, m.* chioșc de sticlă, cu geamuri.
Glas|staub, *-(e)s, m. sg.* praf de sticlă.
Glas|stehwand, *-wände, f. (hort.)* perete de sticlă.
Glas|stöpsel, *-s, -, m.* dop de sticlă.
Glas|sturz, *-es, -stürze, m. (reg.)* Glasglocke.
Glast, *-(e)s, m. sg. (poet., reg.)* v. Glanz.
Glas|tafel, *-n, f.* placă de sticlă.
Gläste *f. sg. (reg.)* v. Glast.
glasten, *glastete, geglastet (du glastest, er glastet), vb. (h) intr. (impers., reg.)* v. glänzen.
glastig *adj. (reg.)* lucios; strălucitor.
Glas|tinte *f. sg. (chim.)* cerneală de scris pe sticlă.
Glas|tisch, *-(e)s, -e, m.* masă din sticlă.
Glas|träne, *-n, f.* picătură, pandantiv de sticlă (în formă de lacrimă).
Glas|tür(e), *-(e)n, f.* **1.** ușă cu geam. **2.** glasvand.
Glas|überdachung, *-en, f.* acoperiș de sticlă.
Glasur, *-en, f.* **1.** smalț. **2.** *(alim., tehn.)* glazură.
Glasurbrand, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* ardere cu glazură; ardere a smalțului.
Glasurmasse *f. sg. (tehn.)* masă, cantitate de smalț, de glazură.
Glasurmühle, *-n, f.* moară, râșniță de smalț.
Glasur|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de ars smalț; cuptor de topit glazură.
Glasur|riss, *-es, -e, m.* crăpătură, fisură în smalț, în glazură.
Glasurschlamm, *-(e)s, m. sg. (ceramică)* barbolină, nămol de glazură.
Glasurziegel, *-s, -, m.* cărămidă, placă smălțuită.
Glasveranda [-ve-], *-den, f.* verandă cu geamuri; geamlâc.
Glasverpackung, *-en, f.* ambalaj din sticlă.
Glasverschlag, *-(e)s, -schläge, -m.* despărțitură, compartiment separat(ă) printr-un perete de sticlă.
Glaswand, *-wände, f.* perete de sticlă, glasvand.
Glaswanne, *-n, f.* **1.** vană, bazin de sticlă. **2.** *(tehn.)* vas pentru topitul sticlei.
Glasware, *-n, f.* articole, obiecte de sticlărie.
Glaswatte *f. sg.* Glaswolle.
glasweise *adv.* cu paharul, câte un pahar; pahar după pahar.
Glasweizen, *-s, m. sg. (bot.)* ghircă *(Triticum durum).*
Glaswerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** fabrică de sticlă. **2.** *(înv.)* articole de sticlărie.
Glaswerker, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) la o fabrică de sticlă.
Glaswolle *f. sg. (constr., tehn.)* vată, lână de sticlă.
Glas|ziegel, *-s, -, m. (constr.)* cărămidă de sticlă.
glatt, *glatter, der die das glatteste* (și *glätter, der die das glätteste)* **I.** *adj.* **1.** neted, (despre păr) lins. **2.** alunecos. **3.** lucios, poleit, lustruit. **4.** ras, fără păr; **~es Kinn** bărbie rasă. **5.** *(despre animale)* bine hrănit, plin, rotofei. **6.** *(fig.)* ușor, simplu, fără dificultate; **eine ~e Fahrt** o călătorie fără greutăți; **eine ~e Rechnung** o socoteală rotundă. **7.** abil; lingușitor; insinuant; **ein ~er Höfling** un curtean lingușitor; **~ wie ein Aal** foarte priceput. **8.** evident; clar; **eine ~e Lüge** o minciună curată; **eine ~e Absage** un refuz clar; **ein ~er Sieg** o victorie clară. **9.** *(despre stofe)* uni, fără desene. **10.** *(av.; despre aterizări)* neted, lin. **II.** *adv.* **1.** ușor, fără dificultate, bine; **die Sache ging ~** chestiunea a mers strună. **2.** categoric; net; scurt; **ich habe es ~ abgewiesen** (sau **abgeschlagen)** am refuzat categoric; **er hat ihn ~ geschlagen** l-a învins categoric, net; **~ heraussagen** a spune verde în față.
glattbärtig *adj.* ras, fără barbă.
Glättbein, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* netezitor; os de glătuit (la pantofar); unealtă de netezit (la tăbăcar).

Glattbüchse, *-n, f.* armă de vânătoare (cu țeavă netedă).
glatt bügeln, *bügelte glatt, glatt gebügelt (ich büg(e)le glatt) vb. (h) tr.* a călca bine, fără cute; a descălca, a scoate o cută.
Glätte *f. sg.* **1.** netezime; luciu; aspect lins (al părului). **2.** alunecuș. **3.** *(fig.)* maniere ademenitoare, purtare mieroasă.
Glatt|eis, *-es, n. sg.* alunecuș, polei; *(fig.)* **jn. aufs ~ führen** a întinde cuiva o cursă.
glatt|eisen, *glatteiste, geglatteist (es glatteist) vb. (h) intr. (impers., pop.)* a se face lunecuș, polei; a fi lunecuș, polei.
Glätt|eisen, *-s, -, n.* **1.** fier de călcat. **2.** *(tehn., cizmărie)* fier de netezit, de lustruit, de glăduit; netezitor.
Glatt|eisgefahr, *-en, f.* pericol de alunecuș, pericol de polei.
glätten, *glättete, geglättet (du glättest, er glättet) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a netezi; a satina; a polei; a drișcui. **2.** *(elv.)* a călca (rufe). **II.** *refl.* a se netezi; *(despre mare)* a se liniști, a se potoli.
glatterdings *adv. (fam.)* categoric, fără înconjur.
Glätterin, *-nen, f. (elv.)* călcătoreasă.
Glättfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă de lustruit.
glatt gehen, *ging glatt, glatt gegangen vb. (s) (fam.)* a merge bine lucrurile, a merge uns.
glatt gekämmt *adj.* pieptănat lins.
glatt gescheitelt *adj.* pieptănat cu cărare.
glatt geschoren *adj. (fam.)* tuns numărul zero, ras pe cap.
glatt|haarig *adj.* cu părul lins.
Glatt|hafer, *-s, m. sg. (bot.)* ovăscior *(Arrhenatherum elatius).*
Glatt|hai, *-(e)s, -e, m. (iht.)* rechin *(Galens canis.)*
Glatt|heit *f. sg.* **1.** netezime, aspect neted; lustruială. **2.** *(fig.)* vorbe lingușitoare. **3.** *(fig.)* purtare șireată, diplomatică.
Glatt|hobel, *-s, -, m. (tehn.)* rindea dublă, rindea de netezit.
glatt hobeln, *hobelte glatt, glatt gehobelt (ich hob(e)le glatt) vb. (h) tr.* a netezi cu rindeaua.
Glatt|holz, *-es, -hölzer, n. (tehn.)* lemn de netezit, netezitor (de lemn).
Glattigkeit *f. sg.* v. Glattheit.
glatt kämmen, *kämmte glatt, glatt gekämmt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) pieptăna lins; a netezi pieptănând.
glatt legen, *legte glatt, glatt gelegt, vb. (h) tr.* a așeza, a pune neted.
glattmachen, *machte glatt, glattgemacht, vb. (h) tr.* a netezi; *(fig.)* a aranja; **morgen wollen wir das ~** mâine vom pune la punct lucrurile.
Glättmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de lustruit.
Glattnase, *-n, f. (zool.)* liliac *(Versperlilionidae).*
Glättplatte, *-n, f. (tehn.)* placă de netezit.
glatt polieren, *polierte glatt, glatt poliert, vb. (h) tr.* a lustrui, a șlefui.
glatt rasiert *adj.* ras, bărbierit bine.
glatt rühren, *rührte glatt, glatt gerührt, vb. (h) tr.* a freca până la uniformizare.
glattschalig *adj.* cu coaja netedă.
Glättschiene, *-n, f. (cizmărie)* netezitor, fier de glăduit.
glatt schleifen, *schliff glatt, glatt geschliffen, vb. (h) tr.* a șlefui, a polei.
Glätt|stahl, *-(e)s, -e (și -stähle), m. (tehn.)* oțel de netezit, netezitor (de oțel).
glatt|stellen, *stellte glatt, glattgestellt, vb. (h) tr.* **1.** *(com.)* a lichida, a duce la bun sfârșit. **2.** a achita.
Glätt|stöckchen, *-s, -, n. (tăb.)* lemn de netezit, netezitor.
glatt stoßen, *stieß glatt, glatt gestoßen (du, er stößt glatt), vb. tr. (tăb.)* a netezi.
glatt streichen, *strich glatt, glatt gestrichen, vb. (h) tr.* a netezi.
Glättung, *-en, f.* **1.** netezire. **2.** *(tăb.)* curățare a pielii.
Glättungsdrossel|spule, *-n, f. (electr.)* bobină de șoc pentru filtrare.
Glattwal, *-(e)s, -e, m. (zool.)* balenă *(Balaena mysticetus).*
Glattwalze, *-n. f. (agr.)* tăvălug neted.
Glättwalze, *-n, f. (ind. hârtiei)* cilindru de netezire.
glatt walzen, walzte *glatt, glatt gewalzt (du, er walzt glatt) vb. (h) tr.* a netezi cu tăvălugul.
glattwandig *adj.* prevăzut cu pereți netezi.
glattweg *adv.* direct, de-a dreptul; scurt, net; categoric; **~ absagen** a refuza categoric.
Glattwes|pe, *-n, f. (entom.)* nume al unui soi de viespe *(Mellinus arvensis).*
Glattwurm, *-(e)s, -würmer, m. (zool.)* vierme anelid, inelat *(Annellidae).*
Glatt|zähner, *-s, -, m. (zool.)* șarpe cu dinți nebrăzdați *(Aglypha).*
glatt ziehen, *zog glatt, glatt gezogen, vb. (h) tr. (tehn.)* a trefila pentru netezire.
glatt|züngig *adj.* lingușitor, mieros la vorbă.
Glatt|züngigkeit *f. sg.* lingușire, lingușeală.
Glatze, *-n, f.* chelie; *(bis. cat.)* **geschorene ~** tonsură.
glatzig *adj.* chel, chelbos, pleșuv.
Glatzkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** chelie. **2.** persoană cheală, chel, chelbos.
glatzköpfig *adj.* v. glatzig.
glau *adj. (reg.)* **1.** proaspăt, curat, senin. **2.** cu privire clară. **3.** *(despre minereuri)* de proastă calitate, umed.
glau|äugig *adj.* cu privire clară, senină, vioaie.
glaub|bar *adj.* de crezut, verosimil.
Glaub|barkeit *f. sg.* verosimilitate, credibilitate.
Glaube, *-ns, -n, m.* **1.** credință; încredere; **unerschütterlicher ~** credință nestrămutată; **der ~ an den Sieg** încredere în victorie; **in gutem ~n** de bună-credință; **jm. ~n schenken** a acorda încredere cuiva, a se încrede în cineva; **auf Treu und ~n handeln** a fi de bună-credință. **2.** *(rel.)* credință. **3.** religie, confesiune; **der christliche ~** religia creștină; **der katholische ~** confesiunea catolică; **sie konvertierte zum katholischen ~n** s-a convertit la catolicism.
glauben, *glaubte, geglaubt, vb. (h)* **I.** *tr.* a crede; a gândi; a presupune; a spera; **das glaube ich schon** cred și eu; **man sollte ~** s-ar putea crede; ai zice; **er glaubt sich sicher** se crede în siguranță; **ich glaubte mich im Recht** m-am crezut îndreptățit. **II.** *intr. (dat.* sau *an* cu *ac.)* **1.** a crede, a avea încredere în…; a fi convins de…; **er glaubt fest (und steif) daran** e ferm convins de aceasta; *(fam.)* **er muss daran ~** nu scapă; o pățește; **ich glaube dir** te cred; **ich glaube an dich** cred, am încredere în tine; **es ist kaum zu ~!** e nemaipomenit! să vezi și să nu crezi! **3.** *(rel.)* a crede; **an Gott ~** a crede în Dumnezeu.
Glauben, *-s, -, m.* v. Glaube.
Glaubens|abfall, *-(e)s, -fälle, m.* părăsire a credinței, a religiei; apostazie.
Glaubens|änderung, *-en, f.* schimbare de confesiune, de religie.
Glaubens|artikel, *-s, -, m.* paragraf din crez, din profesiunea de credință.
Glaubensbekenntnis, *-ses, -se, n.* crez; profesiune de credință, confesiune; lege.
Glaubensbewegung, *-en, f.* mișcare religioasă.
Glaubensbruder, *-s, -brüder, m.* frate, tovarăș de credință, de confesiune.
Glaubensdinge *pl.* lucruri, probleme referitoare la credință.
Glaubens|ehe, *-n, f. (jur.)* căsătorie prezumată.
Glaubens|eifer, *-s, m. sg.* zel religios.
Glaubensformel, *-n, f.* **1.** formulă religioasă. **2.** crez.
Glaubensfrei|heit *f. sg.* libertate de credință, de a adera la o religie.
Glaubensgemeinschaft, *-en, f.* comunitate religioasă, confesională.
Glaubensgenosse, *-n, -n, m.* confrate de credință, de confesiune.
Glaubenshass, *-es, m. sg.* ură din motive de confesiune, ură religioasă.
Glaubensheuchler, *-s, -, m.* fariseu, ipocrit (în religie).
Glaubens|inhalt, *-(e)s, -e, m.* conținut al credinței.
Glaubens|irrtum, *-s, -tümer, m.* erezie.
Glaubenskampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă confesională.
Glaubenskraft *f. sg.* puterea credinței.
Glaubenskrieg, *-(e)s, -e, m. (ist.)* război religios.
Glaubenslehre, *-n. f.* (sfântă) învățătură; **die christliche ~** învățătura creștină.
Glaubens|pflicht, *-en, f.* obligație religioasă.
Glaubensrichter, *-s, -, m. (ist.)* inchizitor.
Glaubensrichtung, *-en, f.* direcție a unei credințe religioase.
Glaubens|sache, *-n, f.* chestiune de credință, de religie.
Glaubens|satz, *-es, -sätze, m.* dogmă religioasă.
Glaubens|schwester, *-n, f.* soră, tovarășă de credință, de confesiune.
Glaubens|spaltung, *-en, f.* sciziune religioasă, schismă.
glaubens|stark *adj.* ferm în convingerea religioasă.
Glaubens|streit, *-(e)s, -e, m.* controversă religioasă.
Glaubensverfolgung, *-en, f.* persecuție, prigonire religioasă.
glaubensverwandt *adj.* înrudit în credință; de aceeași confesiune; de credință înrudită.
glaubensvoll *adj.* profund credincios.
Glaubensvorschrift, *-en, f.* regulă, prescripție religioasă.
Glaubenswahr|heit, *-en, f.* adevăr religios.
glaubenswert *adj.* demn de crezut.
Glaubenswut *f. sg.* fanatism religios.
Glaubens|zeuge, *-n, -n, m.* **1.** martir. **2.** persoană care atestă credința. **3.** naș.
Glaubens|zwang, *-(e)s, m. sg.* constrângere religioasă.
Glaubens|zwist, *-(e)s, -s, m.* dezbinare religioasă.
Glaubersalz, *-es, n. sg. (chim.)* sulfat de sodiu.
glaubhaft *adj.* v. glaubbar.
Glaubhaftigkeit *f. sg.* v. Glaubwürdigkeit.
gläubig **I.** *adj. (rel.)* credincios. **II.** *adv.* cu încredere; **sie blickte ~ zu ihm auf** l-a privit cu încredere.
Gläubige, *-n, -n (ein Gläubiger), m. și f. (rel.)* credincios(-oasă).
Gläubiger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* creditor(-oare); **bevorzugter ~** creditor privilegiat; **öffentlicher ~** creditor public; **von seinen ~n bedrängt werden** a fi încolțit de creditori.
Gläubiger|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet al creditorilor.
Gläubigerland, *-(e)s, -länder, n.* țară creditoare.
Gläubigermasse, *-n, f.* masă, volum de creanțe.
Gläubigerschaft *f. sg.* totalitate, masă a creditorilor.
Gläubigerver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport între creditor și debitor.
Gläubigerversammlung, *-en, f.* adunare a creditorilor.
Gläubigkeit *f. sg.* religiozitate, evlavie.
glaublich *adj. (în expr.)* **es ist kaum ~** e greu de crezut.
glaubwürdig *adj.* demn de încredere, de crezut; verosimil.
Glaubwürdigkeit *f. sg.* **1.** verosimilitate. **2.** lucru verosimil.
Glaukom, *-s, -e, n. (med.)* glaucom, cataractă verde.
glazial *adj. (geol.)* glacial.
Glazialzeit, *-en, f.* eră glaciară.
Glaziologe, *-n, -n, m.* glaciolog.
Gleditschie [-tʃĭə], *-n, f. (bot.)* plătică *(Gleditschia triacanthos).*
Gleiboden, *-s, -böden, m. (geol.)* sol umed mineralic (în văi și depresiuni).
gleich **I.** *adj.* **1.** egal, la fel, același; **~er Lohn für ~e Arbeit** la muncă egală, plată egală; **zu ~er Zeit** în același timp; **auf ~e Weise** sau **in ~er Art (und Weise)** în același mod; **mit der ~en Post** cu aceeași poștă. **2.** asemenea, asemănătoare; **~ einem Riesen** asemenea unui uriaș. **3.** egal, indiferent; **das ist mir ~** aceasta mi-e indiferent. **4.** *(substantivat)* lucru egal, același lucru; **Gleich und Gleich gesellt sich gern** spune-mi cu cine te însoțești, ca să-ți spun cine ești; **es kommt aufs Gleiche heraus** e totuna; **ins Gleiche** (sau **aufs Gleiche) bringen** a aranja, a pune la punct. **5.** *(reg.)* plan, șes, întins. **II.** *adv.* **1.** egal, la fel; **~ viel** la fel de mult; **~ schwer** la fel de greu; **~ als ob** ca și cum. **2.** îndată, imediat, numaidecât; **ich komme ~** vin imediat. **3.** chiar; **~ heute** chiar azi; **~ am Anfang** chiar (de) la început; **~ nachher** sau **~ darauf** imediat după aceea; **das dachte ich mir ~** mi-am închipuit eu; **wie heißt er doch ~?** ei, cum îl cheamă? **III.** *prep.* cu *dat.* ca și, asemănător; **~ einem Ball** ca o minge.
gleich|ab|ständig *adv.* echidistant.
gleich|achten, *achtete gleich, gleichgeachtet (du achtest gleich, er achtet gleich), vb. (h) tr.* a considera (ca) egal.
gleich alt *adj.* de o vârstă; *(în expr.)* **~ sein** a fi de aceeași vârstă; **~e Menschen** oameni de aceeași vârstă; leat.
gleich|alt(e)rig *adj.* de aceeași vârstă; **sie war ~ mit ihm** ea era de aceeași vârstă cu el.
gleich|armig *adj.* cu brațe de aceeași lungime, cu brațe egale.
gleich|artig *adj.* de același fel, similar; uniform.
Gleich|artigkeit *f. sg.* uniformitate; similaritate.

gleich|auf sau **gleich|auf** *adv. (sport)* ocupând acelaşi loc în clasament; **sie waren im Ziel ~** au ocupat acelaşi loc în clasament; **mit jm. ~ liegen** a ocupa acelaşi loc în clasament cu cineva.

gleichbedeutend *adj.* identic; cu acelaşi înţeles; sinonim.

gleichbeinig *adj.* cu picioare de aceeaşi lungime, cu picioare egale.

gleichberechtigt *adj.* cu aceleaşi drepturi, egal în drepturi, cu drepturi egale; egal îndreptăţit.

Gleichberechtigung *f. sg.* egalitate în drepturi; **der Grundsatz der ~** principiul egalităţii în drepturi.

gleich beschaffen *adj.* cu aceeaşi alcătuire, întocmit, constituit la fel.

gleich bleiben, *blieb gleich, gleich geblieben, vb. (s) refl.* a rămâne acelaşi, a nu se schimba, a rămâne neschimbat; *(impers.)* **es bleibt sich** *(dat.)* **gleich** e totuna, e indiferent.

gleich bleibend I. *part. prez.* de la g l e i c h b l e i b e n. II. *adj.* invariabil, constant, stabil, neschimbător.

gleich denkend *adj.* 1. cu acelaşi fel de a gândi, de aceeaşi concepţie. 2. constant în felul de a gândi; constant în gândire, în idei.

Gleichdruck, *-(e)s, m. sg. (tehn., met.)* presiune egală; izobar.

Gleichdruck|axialturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină axială cu acţiune.

Gleichdruckprozess, *-es, -e, m. (tehn.)* transformare izobară.

Gleichdruckrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată cu acţiune.

Gleichdruckregel|stufe, *-n, f. (tehn.)* etaj de reglare cu acţiune.

Gleichdruckturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină cu acţiune.

Gleiche[1], *-n, f.* 1. egalitate, echilibru; **in die ~ bringen** a restabili echilibrul. 2. *(reg.)* serbare a ridicării acoperişului (unei construcţii).

Gleiche[2], *-n, -n (ein Gleicher, ein Gleiches)* I. *m.* şi *f.* acelaşi, aceeaşi; aceeaşi persoană; **er ist der ~ geblieben** a rămas acelaşi. II. *n. sg.* acelaşi lucru; **ein ~s tun** sau **~s mit ~m vergelten** a plăti cu aceeaşi monedă.

gleichen, *glich, geglichen, vb. (h)* I. *tr.* a asemăna; a egala; a nivela. II. *intr. (cu dat.)* a semăna; **er gleicht ganz seinem Vater** seamănă leit cu tatăl său. III. *refl. (reciproc)* a se asemăna; **sie ~ einander wie ein Ei dem andern** seamănă ca două picături de apă.

Gleichenfest, *-(e)s, -e, n.* v. G l e i c h e[1] **(2).**

gleichen|orts *adv. (elv.)* în acelaşi loc.

gleichentags *adv.* în aceeaşi zi.

Gleicher, *-s, m. sg.* 1. *(înv.)* ecuator. 2. *(metrol., reg.)* verificator de măsuri şi greutăţi.

gleich|erbig *adj. (biol.)* cu aceleaşi gene materne şi paterne, homozigot.

gleicherge|stalt *adv.* în acelaşi fel, în acelaşi chip.

gleichermaßen *adv.* în aceeaşi măsură, la fel; de asemenea.

gleicherweise *adv.* de asemenea; în acelaşi mod.

gleichfalls *adv.* (de) asemenea; şi; **er arbeitet ~** şi el lucrează; **Danke, ~!** Mulţumesc, asemenea!

gleichfarbig *adj.* de aceeaşi culoare.

Gleichflügler *pl. (entom.)* homoptere, izoptere.

gleichförmig *adj.* 1. asemănător. 2. de aceeaşi formă; egal. 3. uniform. 4. monoton.

Gleichförmigkeit, *-en, f.* 1. asemănare, similitudine. 2. egalitate. 3. uniformitate. 4. monotonie.

Gleichgang, *-(e)s, -gänge, m. (tehn.)* spaţiu, cale de circulaţie, cursă uniform(ă); mers, ritm uniform, regulat.

gleich ge|artet *adj.* v. g l e i c h a r t i g.

gleichgeltend *adj.* echivalent, cu valoare egală.

gleichgerichtet. I. *part. trec.* de la g l e i c h r i c h t e n. II. *adj. (electr.)* redresat; **~er Strom** curent redresat.

gleichgeschlechtig *adj.* de acelaşi sex.

gleichgeschlechtlich *adj.* homosexual.

Gleichgeschlechtlichkeit *f. sg.* homosexualitate.

gleich geschrieben *adj.* scris la fel.

gleich gesinnt *adj.* însufleţit de aceleaşi sentimente şi convingeri; cu aceleaşi idei.

Gleichgesinnte, *-n, -n (ein Gleichgesinnter), m.* şi *f.* prieten(ă), tovarăş(ă) de idei.

gleich ge|staltet, gleichge|staltig *adj.* de aceeaşi formă sau conformaţie; izomorf.

gleich ge|stimmt I. *part. trec.* de la g l e i c h s t i m m e n. II. *adj.* 1. în aceeaşi dispoziţie, cu aceleaşi sentimente şi convingeri. 2. *(muz.)* acordat la unison; consonant.

Gleichgewicht, *-(e)s, n. sg.* echilibru; **ins ~ bringen** a echilibra; **aus dem ~ kommen** a(-şi) pierde echilibrul; **das ~ aufrechterhalten** a(-şi) menţine echilibrul, a (se) ţine în cumpănă; **das ~ wiederherstellen** a restabili echilibrul; *(fiz.)* **stabiles ~** echilibru stabil; *(fig.)* **seelisches ~** echilibru sufletesc; *(ec.)* **~ der Zahlungsbilanz** balanţă de plăţi echilibrată; **~ des Haushaltes** echilibru bugetar; **dynamisches ~** echilibru dinamic; **gesamtwirtschaftliches ~** echilibru macroeconomic; **langfristiges ~** echilibru pe perioadă lungă; **~ von Angebot und Nachfrage** echilibru al cererii şi ofertei.

gleichgewichtig *adj.* echilibrat, aflat în echilibru; **zwischen Angebot und Nachfrage ein ~es Verhältnis herstellen** a crea o relaţie echilibrată între cerere şi ofertă.

Gleichgewichtsdruck|kurve [-və sau -fə], *-n, f. (fiz.)* curbă de presiune a echilibrului.

Gleichgewichts|einkommen, *-s, n.* venit, intrări de echilibru.

Gleichgewichts|empfinden, *-s, n.* v. G l e i c h g e w i c h t s g e f ü h l.

Gleichgewichtsgefühl, *-s, n. sg.* simţ, sentiment al echilibrului.

Gleichgewichtskünstler, *-s, -, m.* echilibrist.

Gleichgewichtslage, *-n, f.* stare de echilibru.

Gleichgewichtslehre, *-n, f. (fiz.)* statică.

Gleichgewichtslohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu de echilibru.

Gleichgewichtsneigung, *-en, f. (fiz.)* înclinare egalizantă, de echilibru.

Gleichgewichts|organ, *-s, -e, n. (anat.)* organ al echilibrului.

Gleichgewichts|politik *f. sg. (pol.)* politică a echilibrului.

Gleichgewichts|sinn, *-(e)s, m. sg.* simţ al echilibrului.

Gleichgewichts|störung, *-en, f.* tulburare de echilibru.

Gleichgewichts|zu|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. G l e i c h g e w i c h t s l a g e.

gleichgiltig *adj. (înv.)* v. g l e i c h g ü l t i g.

gleichgradig *adj.* de acelaşi grad, cu acelaşi număr de grade.

gleichgültig *adj.* 1. indiferent, totuna; banal; **wir sprachen über ~e Dinge** am vorbit despre lucruri fără importanţă. 2. indiferent, nepăsător; apatic; indolent.

Gleichgültigkeit *f. sg.* indiferenţă, nepăsare; apatie; indolenţă.

gleichgut I. *adj.* la fel, deopotrivă de bun. II. *adv.* tot atâta, totuna.

Gleich|heit, *-en, f.* egalitate; identitate; **auf der Basis der ~** pe baza egalităţii.

Gleich|heitsberechtigung *f. sg.* îndreptăţire egală; egalitate de drepturi.

Gleich|heitsforderung, *-en, f.* revendicare a egalităţii.

Gleich|heitsgrundsatz, *-es, -sätze, m.* principiu care consfinţeşte egalitatea tuturor în faţa legii.

Gleich|heits|prinzip, *-s, -ien* [-piən] (rar şi *-e*), *n.* v. G l e i c h h e i t s g r u n d s a t z.

Gleich|heits|prüfer, *-s, -, m. (text.)* aparat de controlat uniformitatea firelor.

Gleich|heits|satz, *-es, -sätze, m.* v. G l e i c h h e i t s g r u n d s a t z.

Gleich|heitsver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport de egalitate.

Gleich|heits|zeichen, *-s, -, n. (mat.)* semn de egalitate.

gleichjährig *adj.* de aceeaşi vârstă, de un leat.

Gleichklang, *-(e)s, -klänge, m. (muz.)* 1. armonie, acord. 2. consonanţă; *(fig.)* potrivire, acord.

gleich klingend *adj. (muz.* şi *fig.)* care sună la fel; consonant.

gleichkommen, *kam gleich, gleichgekommen, vb. (s) intr. (dat.* sau *an* cu *dat.)* a fi egal cu...; a ajunge pe cineva sau ceva; a egala; **niemand kommt ihr gleich** nimeni nu o poate egala.

Gleichkontakt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* contact cursor.

Gleichlauf, *-(e)s, m. sg.* 1. sincronism; sincronizare. 2. paralelism. 3. ritm constant.

gleichlaufend *adj.* 1. *(tehn.)* sincronic. 2. *(mat.)* paralel. 3. de acelaşi fel.

gleichläufig *adj.* (mergând) în aceeaşi direcţie; paralel.

Gleichläufigkeit *f. sg.* paralelism.

Gleichlauflinie [-niə], *-n, f. (mat.)* paralelă.

Gleichlaufträger, *-s, -, m. (tehn.)* grindă cu tălpi paralele.

Gleichlaufzeiger, *-s, -, m. (tehn.)* sincronoscop.

Gleichlaut, *-(e)s, m. sg.* 1. *(muz.)* consonanţă; *(fon.)* omofonie. 2. conformitate, concordanţă. 3. omonimie.

gleich lautend *adj.* 1. consonant; omofon. 2. conform; concordant. 3. omonim.

gleichmachen, *machte gleich, gleichmacht, vb. (h) tr.* a nivela; a netezi; a egala, a egaliza; **ein Haus dem Erdboden ~** a dărâma o casă până în temelie, a face o casă una cu pământul.

Gleichmacher, *-s, -, m.* 1. nivelator, egalizator. 2. *(tipogr.)* nivelator.

Gleichmacherei, *-en, f. (fam.)* nivelare, egalare, egalizare.

gleichmacherisch *adj. (fam.)* egalizator, nivelator.

Gleichmachung, *-en, f.* nivelare, egalizare.

Gleichmaß, *-es, n. sg.* 1. proporţie; proporţionalitate. 2. regularitate. 3. egalitate; uniformitate.

gleichmäßig *adj.* 1. simetric; proporţionat. 2. regulat, egal, uniform.

Gleichmäßigkeit, *-en, f.* v. G l e i c h m a ß **(2, 3)**.

Gleichmäßigkeitskoeffizient [-koefitsiɛnt], *-en, -en, m.* coeficient de uniformitate.

gleichmittig *adj.* concentric.

Gleichmut, *-(e)s, m. sg.* linişte, sânge rece, calm.

gleichmütig *adj.* calm, liniştit, cu sânge rece.

Gleichmütigkeit *f. sg.* v. G l e i c h m u t.

gleichnamig *adj.* 1. omonim, cu acelaşi nume; **ein Film nach dem ~en Roman** un film după romanul cu acelaşi titlu. 2. *(mat., în expr.)* **~ machen** a aduce la acelaşi numitor; **~e Brüche** fracţii cu acelaşi numitor; **Brüche ~ machen** a aduce fracţii la acelaşi numitor.

Gleichnamigkeit *f. sg.* 1. identitate de nume. 2. omonimie.

Gleichnis, *-ses, -se, n.* pildă; parabolă.

gleichnishaft *adj.* în parabole, în pilde.

Gleichnisrede, *-n, f.* vorbire alegorică.

gleichnisweise *adv.* în parabole, metaforic.

gleich|ordnen, *ordnete gleich, gleichgeordnet (du ordnest gleich, er ordnet gleich), vb. (h) tr.* a coordona.

Gleich|ordnung, *-en, f.* coordonare.

gleichrangig *adj.* de acelaşi rang.

Gleichricht|effekt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* efect de redresare.

gleichrichten, *richtete gleich, gleichgerichtet (du richtest gleich, er richtet gleich), vb. (h) tr. (electr.)* a redresa.

Gleichrichter, *-s, -, m. (electr.)* redresor.

Gleichrichter|instrument, *-(e)s, -e, n. (electr.)* instrument de redresare.

Gleichrichter|röhre, *-n, f. (electr.)* tub redresor.

Gleichrichtung *f. sg. (electr.)* redresare.

gleichsam *adv.* într-un fel, oarecum, ca şi cum, ca, de parcă.

gleichschalten, *schaltete gleich, gleichgeschaltet (du schaltest gleich, er schaltet gleich), vb. (h)* I. *tr.* 1. *(electr.)* a lega în paralel. 2. a unifica (forţat) după un anumit principiu; a uniformiza; a coordona. 3. a pune de acord, a aduce la unison; *(fig.)* a aduce la acelaşi numitor. II. *refl.* a se alinia; a se pune la unison; a merge în acelaşi ritm.

Gleichschaltung, *-en, f.* 1. *(electr.)* legare în paralel. 2. unificare (forţată); coordonare; uniformizare. 3. aliniere.

gleichschenk(e)lig *adj. (mat.)* isoscel.

Gleichschlag, *-(e)s, -schläge, m. (scrimă)* lovitură dublă, simultană.

Gleichschritt, *-(e)s, m. sg.* pas egal (de marş), cadenţă; **im ~** în cadenţă.

gleichsehen, *sah gleich, gleichgesehen (du siehst gleich, er sieht gleich), vb. (h) intr.* a se asemăna; *(fig.)* **das sieht ihm gleich!** ăsta-i el, nici nu se putea să facă altfel!

gleichseitig *adj. (mat.)* echilateral.

Gleichseitigkeit *f. sg. (mat.)* egalitate a laturilor, echilateralitate.

gleichsetzen, *setzte gleich, gleichgesetzt (du, er setzt gleich), vb. (h) tr.* a egala; a aşeza pe aceeaşi treaptă.

Gleichsetzung, *-en, f.* egalare; punere pe aceeaşi treaptă.

Gleichsetzungs|akkusativ, *-s, -e, m. (gram.)* nume predicativ la acuzativ.

Gleichsetzungsglied, *-(e)s, -er, n. (gram.)* nume predicativ.

Gleichsetzungs|nominativ, *-s, -e, m. (gram.)* nume predicativ.

Gleichsetzungs|satz, *-(e)s, -sätze, m. (gram.)* propoziţie predicativă suplimentară.

Gleichsetzungs|ziffern *pl. (cont.)* coeficient de echivalare, echivalenţă.

Gleichsinn, *-(e)s, m. sg.* identitate de spirit, de atitudine.

gleichsinnig *adj.* în acelaşi mod, în acelaşi fel.

Gleich|spannung *f. sg. (electr.)* tensiune continuă.
Gleich|spannungskomponente, *-n, f.* componentă a tensiunii continue.
Gleich|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(pol.)* egalitate de forţă. **2.** *(sport)* scor egal; egalitate de puncte.
gleich|stehen, *stand gleich, gleichgestanden, vb. (h) intr.* a fi egal, a fi, a sta pe aceeaşi treaptă.
Gleich|stehende, *-n, -n (ein Gleichstehender), m.* şi *f.* egal(ă).
gleich|stellen, *stellte gleich, gleichgestellt, vb. (h)* **I.** *tr.* a pune pe aceeaşi treaptă, a egal(iz)a; a asimila. **II.** *refl.* a se pune pe aceeaşi treaptă, a se considera egal.
Gleich|stellung, *-en, f.* egalare, egalizare, punere pe aceeaşi treaptă, asimilare.
gleich stimmen, *stimmte gleich, gleich gestimmt, vb. (h) tr.* **1.** a pune în concordanţă. **2.** *(muz.)* a acorda un instrument (în acord cu altele).
gleich|stimmig *adj.* **1.** *(muz.)* consonant. **2.** *(fig.)* la unison.
Gleich|stimmigkeit, *-en, f.* **1.** *(muz.)* unison. **2.** concordanţă.
Gleich|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent continuu; echicurent.
Gleich|stromdampfmaschine, *-n, f. (tehn.)* motor, maşină cu abur cu echicurent.
Gleich|stromdrossel|spule, *-n, f. (electr.)* bobină de şoc pentru curent continuu.
Gleich|strom|elektrolyse, *-n, f. (electr.)* electroliză în curent continuu.
Gleich|stromgas|erzeuger, *-s, -, m. (electr.)* gazogen, generator de gaz cu echicurent.
Gleich|stromkessel, *-s, -, m.* căldare cu echicurent.
Gleich|stromkondensation, *-en, f. (tehn.)* condensare prin circulaţie în echicurent.
Gleich|strom|magnetisierung, *-en, f. (electr.)* magnetizare prin curent continuu.
Gleich|strom|maschine, *-n, f. (electr.)* maşină, dinam de curent continuu.
Gleich|strom|motor, *-s, -en, m.* motor de curent continuu.
Gleich|stromrelais [-rəlɛ:], -[rəlɛ:s], -[rəlɛ:s], *n. (tehn.)* releu de curent continuu.
Gleich|stromwendemotor, *-s, -en, m. (electr.)* motor de curent continuu reversibil, cu poli comutabili.
Gleich|stromwicklung, *-en, f.* bobinaj pentru curent continuu.
Gleichtakt, *-(e)s, -e, m.* tact, măsură egal(ă); *(tel.)* **im** ~ în fază.
gleichtun, *tat gleich, gleichgetan (du tust gleich, er tut gleich), vb. (h) intr.* **(jm. etwas)** a imita pe cineva.
Gleichung, *-en, f. (mat.)* ecuaţie; egalitate.
gleichviel *adv.* **1.** tot atât. **2.** indiferent; **das ist** ~ atâta pagubă, mi-e perfect egal.
gleich weit *adj.* la distanţă egală, echidistant, la fel de departe.
gleichwendig *adj.* având aceeaşi direcţie.
Gleichwert, *-(e)s, -e, m.* echivalenţă.
gleichwertig *adj.* echivalent, de aceeaşi valoare; **ein ~er Gegner** un adversar de aceeaşi valoare.
Gleichwertigkeit, *-en, f.* echivalenţă.
gleichwie *conj.* ca şi cum, precum, aşa precum.
gleichwink(e)lig *adj. (mat.)* echiangular, cu unghiuri egale.
gleichwohl *conj.* cu toate acestea.
Gleichzeitenkurve [-və sau -fə], *-n, f.* curbă de simultaneitate.
gleichzeitig **I.** *adj.* simultan, concomitent; **das ~e Drücken mehrerer Tasten** apăsarea concomitentă a mai multor taste. **II.** *adv.* în acelaşi timp, simultan, concomitent.
Gleichzeitigkeit, *-en, f.* simultaneitate.
Gleichzeitigkeitsfaktor, *-s, -en, m. (electr.)* factor de simultaneitate.
gleichziehen, *zog gleich, gleichgezogen, vb. (h) intr. (sport)* a egala.
Gleis, *-es, -e, n.* v. Geleise.
Gleis|anlage, *-n, f.* suprafaţa totală dotată cu linii ferate.
Gleis|anschluss, *-es, -schlüsse, m. (ferov.)* legături între linii.
Gleis|arbeiten *pl.* lucrări (de reparaţii) la liniile ferate.
Gleis|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor care execută lucrări (de reparaţii) la liniile ferate.
Gleisbahn, *-en, f. (ferov.)* linie ferată.
Gleisbau, *-(e)s, -ten, m. (ferov.)* construcţie de linie, de cale ferată.
Gleisbauer, *-s, -, m.* muncitor specializat în montarea şinelor şi construirea terasamentului.
Gleisbett, *-(e)s, -en, n. (ferov.)* fundament din pietriş de balast pentru liniile ferate, terasament.
Gleisbettung, *-en, f. (ferov.)* pat al liniei, pat de balast (al căii ferate).
Gleisbremse, *-n, f. (ferov.)* frână de cale.
Gleisbunker, *-s, -, m.* depozit de şine de-a lungul liniei.
Gleisch, *-(e)s, m. sg.* v. Gleiß.
Gleisdrei|eck, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* triunghi de întoarcere.
gleisen, *gleiste, gegleist (du, er gleist), vb. (h) tr. (înv., reg.)* a orbi, a induce în eroare.
Gleis|engpass, *-es, -pässe, m. (ferov.)* îngustare de liră de linie ferată.
Gleis|entfernung, *-en, f. (ferov.)* ecartament.
Gleisführung, *-en, f. (ferov.)* traseu al căii ferate.
Gleisheber, *-s, -, m. (ferov.)* cleşte de ridicat calea.
gleisig *adj.* în formă de linie ferată.
Gleiskette, *-n, f. (tehn.)* şenilă.
Gleiskettenschlepper, *-s, -, m.* tractor cu şenile.
Gleiskraftwagen, *-s, -, m.* automobil pe şine, autodrezină.
Gleiskies, *-es, -e, m. (ferov.)* pietriş de cale, pietriş de balast.
Gleiskörper, *-s, -, m. (ferov.)* ansamblu format din şine, traverse şi terasament; **Betreten des ~s verboten!** traversarea şinelor interzisă!
Gleiskreis, *-es, -e, m. (ferov.)* linie ferată circulară.
Gleiskreuzung, *-en, f. (ferov.)* încrucişare de linii ferate; intersecţie de nivel (al liniilor).
Gleislokomotive [-və], *-n, f.* locomotivă.
gleislos *adj.* fără şine.
Gleisner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen f.* făţarnic(ă), ipocrit(ă).
Gleisnerei *f. sg.* făţărnicie, ipocrizie.
gleisnerisch *adj.* făţarnic, ipocrit.
Gleisnetz, *-es, -e, n. (ferov.)* sistem, reţea de linii ferate.
Gleisrelais [-rəlɛ:], -[rəlɛ:s], -[rəlɛ:s], *n.* releu de linie.
Gleiß, *-es, m. sg. (poet.)* luciu.
Gleiße, *-n, f. (reg., bot.)* pătrunjelu-câinelui *(Aethusa cynapium* L.).
gleißen, *gleißte, gegleißt (du, er gleißt), vb. (h) intr.* a luci, a sclipi, a sticli.
gleißend **I.** *part. prez.* de la gleißen. **II.** *adj.* lucitor, sclipitor, strălucitor.
Gleis|sperre *f. sg. (ferov.)* blocare de linie.
Gleis|sperrsignal, *-s, -e, n. (ferov.)* semnal de blocare.
Gleis|strang, *-(e)s, -stränge, m. (ferov.)* cale ferată.
Gleis|über|höhung, *-en, f. (ferov.)* supraînălţare a liniei la curbe.
Gleisverschiebung, *-en, f. (ferov.)* deplasare a liniei.
Gleisverschlingung, *-en, f. (ferov.)* linie în buclă, macaz englez.
Gleiswaage, *-n, f. (ferov.)* pod-basculă; basculă de vagoane.
Gleisweite, *-n, f. (ferov.)* ecartament, distanţă între şine.
Gleit|aar, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* nume al unei specii rare de vultur *(Elanus caeruleus)*.
Gleitbacke, *-n, f. (tehn.)* **1.** culisou, falcă alunecătoare. **2.** patină de cap de cruce.
Gleitbahn, *-en, f.* **1.** pârtie (de bob, de sanie), săniuş. **2.** *(tehn.)* suprafaţă de glisare, glisieră; ghidaj. **3.** *(mar.)* cală de lansare.
Gleitboot, *-(e)s, -e, n.* barcă cu elice, hidroglisor.
Gleitbügel, *-s, -, m. (electr.)* troleu.
gleiten, *glitt, geglitten (du gleitest, er gleitet), vb. (s) intr.* **1.** a aluneca, a glisa; **aus den Händen** ~ a scăpa din mâini; **ins Wasser** ~ a aluneca (uşor) în apă. **2.** a pluti; a plana; **durch die Luft** ~ a pluti prin aer; **über das Eis** ~ a patina uşor pe gheaţă; *(fig.)* **ein Lächeln gleitet über sein Gesicht** un zâmbet îi lunecă peste faţă. **3.** *(auto.)* a patina, a derapa.
Gleiten, *-s, n. sg.* **1.** lunecare. **2.** planare, plutire; zbor planat. **3.** *(auto.)* derapaj.
gleitend **I.** *part. prez.* de la gleiten. **II.** *adj.* (a)lunecos, alunecător, glisant, mobil, indexat. **2.** *(fig., în expr.)* **~e Lohnskala** tarif mobil.
Gleiter, *-s, -, m. (av.)* planor.
gleitfähig *adj.* alunecos, glisant.
Gleitfläche, *-n, f.* **1.** suprafaţă de alunecare. **2.** *(av.)* talpă a planorului.
Gleitflieger, *-s, -, m. (av.)* planorist.
Gleitflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor planat.
Gleitflugzeug, *-(e)s, -e, n.* v. Gleiter.
Gleit|holz, *-es, -hölzer, -n.* glisieră de lemn.
Gleitklausel, *-n, f.* clauză a preţului glisant.
Gleitkopf, *-(e)s, -köpfe, -m. (tehn.)* cap de cruce, cap alunecător, piatră de culisă.
Gleitlager, *-s, -, n. (tehn.)* palier, lagăr de alunecare.
Gleitlaut, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* vocală eufonică.
Gleitlohnklausel, *-n, f.* scală mobilă de salarizare.
Gleitmodul, *-s, -e, m. (tehn.)* modul de elasticitate la forfecare.
Gleitpassung, *-en, f. (mec.)* toleranţă cu ajustaj alunecător.
Gleitpreis, *-(e)s, -e, m.* preţ mobil.
Gleit|reibung *f. sg. (mec.)* frecare de alunecare.
Gleit|ring, *-(e)s, -e, m.* inel, cerc de alunecare.
Gleit|rolle, *-n, f. (tehn.)* rolă glisantă, de alunecare.
Gleit|schalung *f. sg. (constr.)* cofraj alunecător.
Gleit|schicht, *-en, f.* strat de alunecare.
Gleit|schiene, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* glisieră, bară de glisieră. **2.** *(mil.)* glisieră la mitralieră. **3.** *(sport)* şină de alunecare (la giguri).
Gleitschirm, *-(e)s, -e, m.* parapantă.
Gleitschirmfliegen, *-s, n. sg.* zbor cu parapanta.
Gleit|schlag, *-(e)s, -schläge, m. (sport)* lovitură tangenţială.
Gleit|schlitten, *-s, -, m.* (şi *maş.)* sanie.
Gleit|schuh, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* **1.** butuc de alunecare. **2.** păpuşă, sabot mobil(ă); culison, piatră de culisă; patină.
Gleit|schutz, *-es, m. sg. (mijloc)* antiderapant.
Gleit|schutzkette, *-n, f. (auto.)* lanţ antiderapant.
Gleit|schutzmantel, *-s, -mäntel, m. (auto.)* cauciuc, anvelopă antiderapant(ă).
Gleit|segel, *-s, -, n.* v. Gleitschirm.
Gleit|segeln, *-s, n. sg.* v. Gleitschirmfliegen.
gleit|sicher *adj.* antiderapant, nederapant.
Gleit|sitz, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(metal.)* ajustaj alunecător. **2.** *(sport)* scaun mobil, cărucior (la barcă).
Gleit|stange, *-n, f.* bară alunecătoare; *(maş.)* glisieră.
Gleit|stoß, *-es, -stöße, -m. (sport)* lovitură tangenţială.
Gleit|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* **1.** *(tehn.)* scaun alunecător; *(text.)* culisă. **2.** *(sport)* tobogan.
Gleit|stuhlfahren, *-s, n. sg. (sport)* alunecare pe tobogan.
Gleit|transformator, *-s, -en, m. (electr.)* transformator de reglaj cu miez mobil, alunecător.
Gleit|tür, *-en, f.* uşă glisantă.
Gleitung, *-en, f.* alunecare; *(mec.)* lunecare.
Gleitungskoeffizient [-koɛfitsiɛnt], *-en, -en, m.* coeficient de frecare la alunecare.
Gleitwider|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** *(tehn.)* rezistenţă la alunecare. **2.** *(av.)* rezistenţă la înaintare în zbor planat.
Gleitwachs, *-es, -e, n.* ceară specială pentru schiuri.
Gleitwinkel, *-s, -, m.* **1.** *(av.)* unghi de coborâre pe pantă. **2.** *(mec.)* unghi de alunecare.
Gleit|zeit, *-en, f.* program mobil de lucru.
Gletscher, *-s, -, m.* gheţar.
gletscher|artig *adj.* ca un gheţar.
Gletscherbach, *-(e)s, -bäche, m.* pârâu glaciar.
Gletscherbrand, *-(e)s, m. sg. (med.)* arsură de soare la munte.
Gletscherbrille, *-n, f.* ochelari de protecţie pentru vizitarea unui gheţar.
Gletscherbrücke, *-n, f.* pod al gheţarului, pod de gheaţă (în gheţar).
Gletscher|eis, *-es, n. sg.* gheaţă glaciară.
Gletscherfeld, *-(e)s, -er, n.* suprafaţa unui gheţar.
Gletscherkessel, *-s, -, m.* circ glaciar.
Gletscherkunde, *-n, f.* glaciologie.
Gletschermilch *f. sg.* apă a pâraielor glaciare.
Gletschermühle, *-n, f. (geogr.)* gaură, adâncitură într-o stâncă provocată de un torent glaciar.
Gletscher|spalte, *-n, f.* crăpătură în gheţar, crevasă.
Gletschertisch, *-(e)s, -e, m.* masă glaciară.
Gletschertopf, *-(e)s, -töpfe, m.* v. Gletschermühle.

Gletschertor, *-(e)s, -e, n.* poartă a ghețarului.
Gletscherzunge, *-n, f.* limbă a ghețarului.
glibb(e)rig *adj. (reg.)* alunecos.
glich *pers. 1, 3 sg. ind. imperf.* de la gleichen.
Glied, *-(e)s, -er, n.* **1.** mădular, membru; **das Wetter liegt ihm in den ~ern** simte vremea în mădulare; **an allen ~ern zittern** a tremura din toate mădularele. **2.** verigă, inel. **3.** *(mat.)* termen (al unei expresii). **4.** *(mil.)* șir, rând, front; **in Reih und ~ stehen** a sta în front. **5.** *(fig.)* membru; **die ~er einer Familie** membrii unei familii. **6.** *(fig.)* generație. **7.** *(anat.)* organ genital masculin, membru, penis.
Gliederbau, *-(e)s, m. sg. (biol.)* structură a membrelor; constituție fizică.
Gliederfeuer, *-s, n. sg. (mil.)* foc repartizat.
Gliederfüß(l)er *pl. (zool.)* artropode *(Arthropoda).*
Gliedergicht *f. sg. (med.)* reumatism articular; gută; podagră.
glied(e)rig *adj.* articulat, cu articulații.
Gliederkessel, *-s, -, m. (tehn.)* căldare, cazan cu camere secționale.
Gliederkette, *-n, f.* lanț din verigi, articulat.
gliederkrank *adj. (pop.)* reumatic; bolnav de gută.
Gliederkrankheit *f. sg. (pop.)* v. Gliedergicht.
Gliederkuppel, *-n, f. (ferov.)* dispozitiv de legare, lanț de cuplare.
gliederlahm *adj.* olog.
Gliederlähmung, *-en, f.* paralizie, ologeală.
Gliedermann, *-(e)s, -männer, m.* manechin (articulat).
gliedern, *gliederte, gegliedert, vb. (h) tr.* **1.** a fracționa; a diviza; a împărți. **2.** a articula, a structura, a organiza (materialul unei lucrări, conferințe etc.).
Gliederpuppe, *-n, f.* **1.** păpușă cu articulații. **2.** marionetă. **3.** manechin.
Glieder|reißen, *-s, n. sg.* reumatism (articular); dureri articulare.
Glied|ersatz[1], *-es, m. sg.* proteză.
Glieder|satz[2], *-es, -sätze, -m. (gram.)* frază cu propoziții subordonate.
Gliederschleppe, *-n, f. (agr.)* târșitoare cu inele.
Gliederschmerz, *-es, -en, m.* durere a membrelor.
Gliedersucht *f. sg.* v. Gliedergicht.
Gliedertiere *pl.* animale articulate; artropode *(Articulata).*
Gliederung, *-en, f.* **1.** împărțire; divizare; **berufsmäßige ~** repartizare profesională; **territoriale ~** divizare teritorială. **2.** structurare, articulare, organizare (a unei lucrări).
gliederweise *adv.* **1.** în șiruri, în rânduri. **2.** membru cu membru; verigă cu verigă.
Gliederzucken, *-s, n. sg.* tresărire involuntară, spasm a(l) membrelor.
Gliedkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* încheietoare *(Sideritis).*
Gliedmaße, *-n, f.* (mai ales la *pl.) (anat.)* membre.
Gliedsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție secundară.
Glied|staat, *-(e)s, -en, m.* stat membru (într-o federație).
gliedweise *adv.* v. gliederweise.
glimmen, *glomm, geglommen* sau *glimmte, geglimmt, vb. (h) intr.* a mocni, a arde înfundat; **unter der Asche hat noch das Feuer geglimmt (**sau **geglommen)** focul mai mocnea încă sub cenușă.
Glimm|entladung, *-en, f. (electr.)* descărcare luminiscentă.
Glimmer, *-s, m. sg.* **1.** *(mineral.)* mică. **2.** *(fam.)* lumină slabă, pâlpâitoare; licărit.
Glimmerblättchen, *-s, -, n.* foaie de mică.
Glimmerdiabas, *-es, -e, m. (mineral.)* diabaz cu mică.
glimm(e)rig *adj.* **1.** sclipitor, licăritor. **2.** conținând mică, micafer.
Glimmerkerze, *-n, f. (tehn.)* bujie cu izolație de mică.
glimmern, *glimmerte, geglimmert, vb. (h) intr.* a licări, a pâlpâi.
Glimmerpapier, *-s, -e, n.* micanit.
Glimmerschiefer, *-s, m. sg. (geol.)* șist micaceu, micașist.
Glimmer|spat, *-(e)s, m. sg. (geol.)* mică, selenit.
Glimmlampe, *-n, f.* lampă cu descărcare luminescentă.
Glimmlicht, *-(e)s, -er, n. (electr.)* **1.** lumină a unei descărcări luminescente. **2.** lumină de neon.
Glimmlichtgleichrichter, *-s, -, m. (electr.)* redresor cu tuburi de neon.
Glimmlicht|oszilloskop, *-s, -e, n. (electr.)* osciloscop cu tuburi cu gaz.
Glimm|stängel, *-s, -, m. (fam.)* țigară de foi, țigar(et)ă.
Glimpf, *-(e)s, m. sg. (înv.)* **1.** indulgență; blândețe; moderație. **2.** purtare cuviincioasă; **jn. mit ~ loswerden** a scăpa de cineva într-un mod elegant.
glimpfig *adj. (reg.)* blând, moale, delicat.
glimpflich I. *adj.* indulgent, blând, moderat. **II.** *adv.* **1.** cu blândețe, cu binele, cu indulgență. **2.** bine, fără daune, nevătămat; **~ davonkommen** a scăpa ușor, cu fața curată, teafăr.
Glimpflichkeit *f. sg.* indulgență, cruțare.
glinstern, *glinsterte, geglinstert,* **glinzern**, *glinzerte, geglinzert,* **glistern**, *glisterte, geglistert, vb. (h) intr. (reg.)* v. glänzen.
Glitschbahn, *-en, f. (reg.)* alunecuș, jilip, scoc (de coborât lemne); rampă.
Glitsche, *-en, f. (reg.)* alunecuș, pârtie de gheață, ghețuș.
glitschen, *glitschte, geglitscht, vb.* (*s* și *h*) *intr. (reg., fam.)* **1.** a aluneca; **die Seife ist mir aus der Hand geglitscht** săpunul mi-a alunecat din mână. **2.** a se da pe gheață.
glitsch(e)rig, **glitschig** *adj.* **1.** alunecos; neted. **2.** lipicios.
glitt *pers. 1, 3 sg. ind. imperf.* de la gleiten.
glitz(e)rig *adj.* sclipitor, scânteietor.
glitzern, *glitzerte, geglitzert, vb. (h) intr.* a sclipi, a scânteia; a licări, a sticli.
Glitzertand, *-(e)s, m. sg.* lucruri, fleacuri sclipitoare.
global *adj.* global; general.
Global|abschreibung, *-en, f.* amortizare globală.
Global|angebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă globală.
Globalberechnung, *-en, f.* calcul forfetar (global).
Globalfreigabe *f. sg.* eliberare generală.
Globalgenehmigung, *-en, f.* autorizație globală.
globalisieren, *globalisierte, globalisiert vb. (h) tr.* a globaliza.
Globalsierung, *-en, f.* globalizare; **die ~ der Wirtschaft** globalizarea economiei.
Globalkredit, *-(e)s, -e, m.* credit global, colectiv.
Global|steuerung, *-en, f.* reglare globală.
Globalsumme, *-n, f.* sumă globală, totală.
Globalver|einbarung, *-en, f.,* **Globalvertrag**, *-(e)s, -träge, m.* contract general, global.
Globalwirtschaft, *-en, f. (ec.)* economie globală.
Globetrotter [glo:b(ə)-], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* globtroter.
Globulin, *-s, n. sg. (chim.)* globulină.
Globus, - (sau *-ses*), *Globen* (sau *-se*) *m.* glob.
Globulus, *-, -li, m. (farm.)* medicament în formă de biluțe.
Glock *f. sg. (în expr.)* fix la; **~ zehn kamen sie an** au sosit fix la zece.
Glöckchen, *-s, -, n. (dim.* de la Glocke) clopoțel.
Glocke, *-n, f.* **1.** clopot; **eine schwere ~** un clopot greu; **eine bronzene ~** un clopot din bronz; **eine ~ gießen** a turna un clopot; *(fig.)* **etwas an die große ~ hängen** a bate toba; *(fig.)* **eine ~ von Rauch hängt über der Stadt** un nor de fum atârnă deasupra orașului. **2.** orologiu; ceas, ceasornic; **die ~ hat zehn geschlagen** ceasul a bătut ora zece; *(fig.)* **er weiß, was die ~ geschlagen hat** știe ce-l așteaptă. **3.** glob, clopot (de sticlă); **die Butter steht unter der ~** untul se află în untieră. **4.** *(mine)* galerie boltită. **5.** *(pop.)* pălărie tare, melon, gambetă. **6.** fier de călcat rotund. **7.** (croială) cloș. **8.** *(reg.)* sonerie.
Glöckel, *-s, -, n.* **1.** *(bot.)* clopoțel *(Campanula* L.). **2.** *(dim.* de la Glocke) clopoțel.
glöckeln, *glöckelte, geglöckelt (ich glöck(e)le), vb. (h)* **1.** *tr.* a încreți (pânza etc.) **II.** *intr.* a suna din clopoțel.
glocken, *glockte, geglockt, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a călca cu fierul rotund. **2.** a bucla (părul). **3.** *(despre fuste)* a face cloșuri.
glocken|ähnlich *adj.* ca un clopot, în formă de clopot.
Glockenbalken, *-s, -, m.* grindă de care atârnă clopotul.
Glockenblume, *-n, f. (bot.)* clopoțel *(Campanula* L.).
Glockenblumengewächse *pl. (bot.)* plante din familia *Campanulaceae.*
Glockenboje, *-n, f. (mar.)* geamandură cu clopot.
Glockenform, *-en, f.* **1.** formă de clopot. **2.** *(tehn.)* tipar de clopot.
glockenförmig *adj.* **1.** în formă de clopot. **2.** cloș.
Glockenge|häuse, *-s, -, n.* clopotniță, turn cu clopote.
Glockengeläute, **Glockengetön**, *-s, n. sg.* sunet de clopote.
Glockengießer, *-s, -, m.* turnător de clopote.
Glockengießerei, *-en, f.* **1.** turnătorie de clopote. **2.** *sg.* meserie a turnătorului de clopote.
Glockenguss, *-es, -güsse, m.* **1.** turnat al clopotului. **2.** acioaie, bronz de turnat clopote.
Glockengut, *-(e)s, n. sg.* aliaj din bronz și cositor pentru turnat clopote.
Glockenhammer, *-s, -hämmer, m.* v. Glockenklöppel.
Glockenhaus, *-es, -häuser, -n.* clopotniță.
Glockenheide *f. sg. (bot.)* iarbă-neagră *(Erica tetralix).*
glockenhell *adj.* (despre sunete) clar, argintiu; **eine ~e Stimme** o voce cristalină.
Glockenhelm, *-(e)s, -e, m.* umăr al clopotului.
Glocken|isolator, *-s, -en, m. (electr.)* izolator-clopot.
Glockenjoch, *-(e)s, -e, n.* v. Glockenhelm.
Glockenklang, *-(e)s, -klänge, m.* v. Glockengeläute.
glockenklar *adj.* v. glockenhell.
Glockenklöppel, *-s, -, m.* limbă a clopotului.
Glockenkörner, *-s, -, m. (tehn.)* punctator cu manșon de centrare.
Glockenläuten, *-s, n. sg.* v. Glockengeläute.
Glockenmagnet, *-(e)s, -e* (sau *-en, -en), m.* magnet în formă de clopot.
Glockenmantel, *-s, -mäntel, m.* **1.** tipar, formă pentru clopot. **2.** manta cloș.
Glockenmetall, *-s, n. sg.* v. Glockengut.
glockenrein *adj.* v. glockenhell.
Glockenrock, *-(e)s, -röcke, m.* fustă cloș.
Glockenschlag, *-(e)s, -schläge, -m.* bătaie a clopotului, a orologiului; **er kommt mit dem (**sau **auf den) ~** vine la oră fixă, punctual.
Glockenschwengel, *-s, -, m.* v. Glockenklöppel.
Glockenseil, *-(e)s, -e, n.* funie de tras clopotul.
Glockensignal, *-s, -e, n.* **1.** semnal dat cu clopotul. **2.** *(ferov.)* semnal cu clopot.
Glocken|speise *f. sg.* v. Glockengut.
Glocken|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** (joc, automat cu) clopoței. **2.** *(muz.)* celestă, carillon.
Glocken|spinnmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină cu aripioare pentru tors fire.
Glocken|strang, *-(e)s, -stränge, -m.* v. Glockenseil.
Glocken|stube, *-n, f.* v. Glockengehäuse.
Glocken|stuhl, *-(e)s, -stühle, -m.* suport, cadru pentru clopot.
Glockentierchen, *-s, -, n. (zool.)* specie de protozoar *(Vorticella).*
Glockenton, *-(e)s, -töne, m.* **1.** sunet, dangăt de clopot. **2.** ton al clopotului.
Glockentonne, *-n, f.* v. Glockenboje.
Glockenturm, *-(e)s, -türme, -m.* v. Glockengehäuse.
Glockenvogel, *-s, -vögel, -m. (ornit.)* nume al unei specii de pasăre din Guiana *(Procuias nudicallis).*
Glockenweihe, *-n, f. (bis. cat.)* sfințire a unui clopot nou de biserică.
Glockenwolf, *-(e)s, -wölfe, m.* v. Glockenhelm.
Glockenzeichen, *-s, -, n.* sunet al clopotului, al soneriei; signal, semnal; **auf das ~** la sunetul clopotului, al soneriei; la oră fixă.
Glockenzug, *-(e)s, -züge, -m.* mâner de tras clopotul soneriei.
glockig *adj.* **1.** în formă de clopot. **2.** cloș.
Glöcklein, *-s, -, n.* v. Glöckchen.
Glöckner, *-s, -, m.* clopotar.
Glockrose, *-n, f. (bot.)* nalbă-mare *(Althaea rosea).*
glomm *pers.* 1, 3 *sg. ind. imperf.* de la glimmen.
Gloria I. *-s, -s, n. (muz., bis.)* imn de slavă, de proslăvire. **II.** *f. sg.* glorie; mărire; strălucire.
Glorie [-riə], *-n, f.* **1.** glorie, slavă; minunăție, strălucire. **2.** aureolă, nimb.
Glorienschein [-riən-], *-(e)s, -e, m.* **1.** aureolă, nimb. **2.** gloriolă.
Goriett [-ri'ɛt], *-(e)s, -e, n.,* **Gloriette** [ri'ɛtə], *-n, f. (constr.)* chioșc, glorietă.
Glorifikation, *-en, f.* glorificare.
glorifizieren, *glorifizierte, glorifiziert, vb. (h) tr.* a glorifica, a slăvi.
Glorifizierung, *-en, f.* v. Glorifikation.

Gloriole, *-n, f.* 1. aureolă, nimb. 2. gloriolă.
glorios *adj.* 1. glorios, plin de glorie. 2. *(fam.)* lăudăros, fudul.
glor|reich *adj.* glorios, plin de glorie.
glosen, *gloste, geglost (du, er glost),* **glösen**, *glöste, geglöst (du, er glöst), vb. (h) intr. (reg.)* a arde înfundat, a mocni.
Glossar, *-s, -e,* **Glossarium**, *-s, -rien* [-riən], *n.* glosar.
Glossator, *-s, -toren, -m.* 1. glosator. 2. *(ist.)* scriitor de glose, glosograf. 3. *(jur.)* glosator.
Glosse, *-n, f.* 1. *(filol.)* glosă; comentariu. 2. *(fig.)* tălmăcire, remarcă răutăcioasă; **seine ~n über etwas machen** a-şi bate joc de ceva, a face remarci defavorabile (asupra unui lucru etc.). 3. *(presă)* scurt comentariu polemic cu privire la probleme actuale. 4. *(ist.)* observaţii marginale explicative la un text juridic.
Glossematik *f. sg. (lingv.)* glosematică, şcoală structuralistă daneză.
glossieren, *glossierte, glossiert, vb. (h) tr.* 1. a comenta; a tălmăci; a interpreta; a glosa; a face însemnări. 2. a critica cu desconsideraţie, răutăcios.
Glossierung, *-en, f.* 1. tălmăcire, interpretare; glosare. 2. bătaie de joc; critică defăimătoare.
glosten, *glostete, geglostet (du glostest, er glostet) vb. (h) intr.* v. glimmen.
glostern, *glosterte, geglostert, vb. (h) intr.* v. glotzen.
Glottal, *-s, -e, m. (lingv.)* sunet articulat în sau cu participarea glotei, consoană laringală.
Glottis, - (şi *Glottes*), *f. (anat.)* glotă.
Glottis|schlag, *-s, -schläge, m. (fon.)* obstrucţie, ocluzie glotală.
Glotz|auge, *-s, -n, n.* 1. ochi bulbucat, bazedovian. 2. privire fixă.
glotz|äugig *adj.* cu ochii holbaţi, exoftalmic.
Glotze, *-n, f. (vulg.)* 1. v. Glotzauge. 2. v. Glotzkasten.
glotzen, *glotzte, geglotzt (du, er glotzt), vb. (h) intr.* a holba ochii, a se holba; **auf jn. ~** a se holba, a se zgâi la cineva.
Glotzer, *-s, -, m.* 1. persoană cu ochii holbaţi. 2. *pl. (pop.)* v. Glotzauge (1).
glotzig *adj.* holbat.
Glotzkasten, *-s, -kästen, m.,* **Glotzkiste**, *-n, f. (fam.)* televizor.
Glotzkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (peior.)* tântălău.
Gloxinie [-niə], *-n, f. (bot.)* 1. gloxinie veritabilă *(Achinienes).* 2. gloxinia grădinarilor *(Sinningia).*
Glubsch|auge, *-s, -n, n.* v. Glupschauge.
glubschen, *glubschte, geglubscht, vb. (h) intr. (reg.)* a se uita bănuitor, încruntat; a se holba (ameninţător).
gluchzen, *gluchzte, gegluchzt (du, er gluchzt) vb. (h) intr.* v. glucksen.
gluck! *interj.* 1. *(despre cloşcă)* clonc! 2. *(despre lichide)* gâl-gâl!
Glück, *-(e)s, n. sg.* 1. fericire; **das wahre** sau **höchste ~** fericirea supremă; **sein ganzes ~** toată fericirea lui; **das ~ der Liebe** fericirea dragostei; *(fam., glumeţ)* **das junge ~** tânăra pereche căsătorită; **jm. viel ~ wünschen** a felicita pe cineva. 2. noroc; şansă; succes; **launisches** (sau **wechselhaftes**) **~** noroc schimbător; **zum ~** din fericire; **ein ~, dass** noroc că; **auf gut ~** la noroc, la întâmplare, fie ce-o fi; **er hat ~** sau **ihm lacht das ~** are noroc, e norocos, îi surâde norocul; **kein ~ haben** a nu avea noroc, a fi nenorocos; **mehr ~ als Verstand haben** a avea mai mult noroc decât minte; prost să fii, noroc să ai; **das ist dein ~** norocul tău că; **~ im Unglück haben** a fi totuşi norocos, tot răul spre bine; **sein ~ versuchen** (sau **probieren**) a-şi încerca norocul; **~ bringen** a aduce noroc; **~ verheißen** a anunţa, a prevesti fericire; **sein ~ machen** a avea noroc, a-şi găsi fericirea; **von ~ sagen** (sau **reden**) **können** a spune că a avut noroc; **sein ~ mit Füßen treten** a-şi nimici şansele; **noch nichts von seinem ~ wissen** a nu şti ce te aşteaptă; **jeder ist seines ~es Schmied** singur îţi creezi norocul; **~ muss der Mensch haben** prost să fii, noroc să ai; **~ ab!** aterizare bună! (salut al aviatorilor); **~ auf!** noroc bun! (salut al minerilor).
Glück|ab, *-s, n. sg.* aterizare bună! (salut al aviatorilor).
Glück|auf, *-s, n. sg.* noroc bun! (salut al minerilor).
glückbegünstigt *adj.* norocos, favorizat de noroc.
Glück bringend *adj.* aducător de noroc, care poartă noroc.
Glucke, *-n, f.* 1. cloşcă. 2. *(bot.)* burete creţ, creţişoară, barba-caprii *(Clavaria).* 2. *(entom.)* bulia semănăturilor *(Agrotis segetum).*
glucken, *gluckte, gegluckt, vb. (h) intr.* 1. *(despre cloşti)* a cloncăni. 2. *(fig.)* a sta nemişcat, cu privirea fixă, a cloci.
glücken, *glückte, geglückt, vb.* (*s* şi *h*) *intr. (numai la pers. a 3-a)* (cu *dat.*) a izbuti, a reuşi; **der Plan war geglückt** planul a reuşit.
glück|erfüllt *adj.* fericit, plin de fericire.
gluckern, *gluckerte, gegluckert, vb. (h) intr.* 1. v. glucken (1). 2. a gâlgâi, a clipoci.
glückhaft *adj.* norocos, cuprins de noroc, de fericire.
Gluckhenne, *-n, f.* cloşcă.
glücklich *adj.* 1. norocos. 2. fericit; **~ machen** a face fericit. 3. cu noroc, favorabil; **~e Reise!** drum bun! **ein ~er Zufall** o întâmplare fericită; *(adverbial)* **~ ablaufen** a se termina cu bine, a se desfăşura în bune condiţii; *(fam.)* **es ist ~ zehn Uhr geworden** în sfârşit s-a făcut ora zece.
Glückliche, *-n, -n (ein Glücklicher), m.* şi *f.* 1. fericit(ă). 2. norocos(-oasă).
glücklicherweise *adv.* din fericire.
Glückling, *-s, -e, m.* v. Glückspilz.
glücklos *adj.* fără noroc, lipsit de noroc, nenorocos.
Glückmacher, *-s, -, m.* 1. om cu noroc. 2. persoană care pricinuieşte fericirea altora. 3. *(în basme)* pitic aducător de noroc.
Glück|sache *f. sg.* Glückssache.
Glücks|bote, *-n, -n, m.* aducător de veşti bune.
Glücks|botschaft, *-en, f.* veste bună, aducătoare de noroc.
Glücksbringer, *-s, -, m.* 1. talisman, mascotă; **das Hufeisen gilt als ~** potcoava aduce noroc. 2. şi **~in**, *-nen, f.* persoană care aduce altora noroc.
Glücksbude, *-n, f.* chioşc cu lozuri şi jocuri de noroc (la iarmaroace etc.).
glückselig *adj.* fericit, în culmea fericirii.
Glückseligkeit *f. sg.* fericire, mulţumire profundă; culme a fericirii.
glucksen, *gluckste, gegluckst (du, er gluckst), vb. (h) intr.* 1. *(despre lichide)* a gâlgâi. 2. *(reg.)* a cloncăni. 3. a râgâi; a sughiţa. 4. a plânge cu sughiţuri; a scânci.
Glücks|engel, *-s, -, m.* înger salvator.
Gluckser, *-s, -, m.* râgâit; sughiţ.
Glücksfall, *-(e)s, -fälle, m.* întâmplare, împrejurare norocoasă, noroc; şansă.
Glücksfee, *-n, f. (în basme)* zână bună.
Glücksgefühl, *-s, -e, n.* sentiment de fericire; sentiment de mulţumire.
Glücksgöttin *f. sg. (mit.)* zeiţă a norocului, Fortuna.
Glücksgut, *-(e)s, -güter, n.* 1. *pl.* bogăţii (materiale), avere (în bani sau pământ). 2. bogăţii trecătoare.
Glückshafen, *-s, -häfen, m.* 1. *(pop.)* urnă a norocului (la loterie). 2. *(fig.)* liman, port al fericirii, port al Cytherei.
Glückshunger, *-s, m. sg.* sete, dor de fericire, sete de noroc.
Glücksjäger, *-s, -, m.* vânător de noroc, aventurier.
Glückskäfer, *-s, -, m. (pop.)* v. Marienkäfer.
Glückskind, *-(e)s, -er, n.* v. Glückspilz.
Glücksklee, *-s, m. sg.* trifoi cu patru foi.
Glückslos, *-es, -e, n.* loz câştigător.
Glückslotterie, *-n* [-'ri:ən], *f.* loterie a norocului.
Glücksmännchen, *-s, -, n.* v. Alraun.
Glück spendend *adj.* aducător, dătător de fericire.
Glücks|pfennig, *-s, -e, m.* bănuţ aducător de noroc.
Glücks|pille, *-n, f. (fam.)* tabletă antidepresivă.
Glücks|pilz, *-es, -e, m. (fig.)* om norocos, cu şansă, copil (răsfăţat) al norocului.
Glücks|puppe, *-n, f.* mascotă (aducătoare de noroc).
Glücksrad, *-(e)s, -räder, n.* 1. roată a norocului (la loterie, bâlci etc.). 2. *(mit.)* roata (sau sfera) zeiţei Fortuna.
Glücksritter, *-s, -, m.* aventurier.
Glücks|sache, *-n, f.* chesti(un)e de noroc.
Glücks|schwein, *-(e)s, -e,* **Glücks|schweinchen**, *-s, -, n.* mascotă (reprezentând un porc) aducătoare de noroc.
Glücks|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de noroc.
Glücks|spielbranche [-brã:ʃə], *-n, f.* industria jocurilor de noroc.
Glücks|spieler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* jucător(-oare) de noroc.
Glücks|spiel|steuer, *-n, f.* taxă, impozit pe jocuri de noroc.
Glücks|stand, *-(e)s, m. sg.* bunăstare.
Glücks|stern, *-(e)s, -e, m.* stea a norocului.
Glücks|strähne *f. sg.* serie de întâmplări norocoase; **eine ~ haben** a avea noroc.
Glücks|stunde, *-n, f.* ceas, moment bun, aducător de noroc.
Glücks|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de noroc, zi norocoasă.
Glück|stifter, *-s, -, m.* v. Glückmacher (2).
glück|strahlend *adj.* radios, strălucitor de fericire.
Glücks|topf, *-(e)s, m. sg. (fam.; în expr.)* **in einen ~ greifen** a avea noroc.
Glücks|traum, *-(e)s, -träume, m.* vis de fericire; dorinţă secretă, speranţă de fericire.
Glücks|treffer, *-s, -, m.* loz norocos.
Glücks|um|stand, *-(e)s, -stände, m.* împrejurare fericită, favorabilă.
Glücksvogel, *-s, -vögel, m.* v. Glückspilz.
Glückswechsel, *-s, -, m.* schimbare a norocului.
Glücks|zahl, *-en, f.* număr norocos, cu noroc.
Glück verheißend *adj.* de bun augur, prevestitor de noroc.
Glückwunsch, *-(e)s, -wünsche, m.* felicitare, urare.
Glückwunsch|adresse, *-n, f.* scrisoare cu caracter oficial, care conţine felicitări.
Glückwunschbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de felicitare.
Glückwunsch|schreiben, *-s, n.* v. Glückwunschbrief.
Glückwunschkarte, *-n, f.* felicitare (carte poştală).
Glückwunschtelegramm, *-s, -e, n.* telegramă de felicitare.
Glückwurf, *-(e)s, -würfe, m.* aruncătură norocoasă (la zaruri).
Glückzu, *-, n. sg. (înv.)* noroc bun!
Glucose *f. sg. (chim.)* v. Glukose.
Glufe, *-n, f. (reg.)* ac cu gămălie, bold.
Glühbirne, *-n, f. (electr.)* bec cu incandescenţă.
Glühbrenner, *-s, -, m.* 1. arzător incandescent. 2. reşou.
Glühdraht, *-(e)s, -drähte, m.* v. Glühfaden.
glüh(e) *adj.* incandescent.
Glühe *f. sg. (poet.)* v. Glut.
Glüh|elektrode, *-n, f. (electr.)* electrod cald, incandescent.
glühen, *glühte, geglüht, vb. (h)* I. *tr. (metal.)* a recoace. II. *intr.* 1. *(despre metale)* a fi roşu, incandescent. 2. *(despre cărbuni)* a fi aprins, a arde fără flăcări, a dogori. 3. *(fig.)* a arde; a luci, a străluci, a lumina.
Glühen, *-s, n. sg.* 1. *(metal.)* recoacere. 2. incandescenţă. 3. (şi *fig.*) dogoare, dogorât.
glühend I. *part. prez.* de la glühen. II. *adj.* incandescent; arzător; aprins; înroşit; **~e Hitze** căldură arzătoare, arşiţă; *(fig.)* înfocat; **ein ~es Verlangen** o dorinţă fierbinte; **ein ~er Anhänger dieser Idee** un adept înfocat al acestei idei; **~ heiß** foarte fierbinte; **~ rot** foarte roşu, aprins la faţă.
Glühfaden, *-s, -fäden, m. (electr.)* filament incandescent.
Glühfeuer, *-s, -, n.* 1. jăratic. 2. *(metal.)* cuptor de recoacere. 3. incandescenţă.
Glühfrischen, *-s, n. sg. (metal.)* afinare pe vatră, recoacere cu decarburare.
glüh|heiß *adj.* fierbinte; arzător.
Glüh|herd, *-(e)s, -e, m.* v. Glühfeuer (2).
Glüh|hitze *f. sg.* 1. căldură puternică, toridă; caniculă. 2. *(tehn.)* incandescenţă.
glühig *adj. (pop.)* v. glühend.
Glühkathode, *-n, f. (electr.)* catod incandescent.
Glühkathodenröhre, *-n, f. (electr.)* tub cu catod incandescent.
Glühkauter, *-s, -, m. (med.)* termocauter.
Glühkerze, *-n, f.* 1. *(auto.)* bujie incandescentă. 2. *(electr.)* bec lumânare.
Glühkolben, *-s, -, m. (chim.)* retortă.
Glühkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap incandescent.
Glühkopfmotor, *-s, -en, m. (maş.)* motor cu cap incandescent.
Glühlampe, *-n, f. (electr.)* bec; lampă cu incandescenţă.
Glühlampenkolben, *-s, -, m. (electr.)* balon al lămpii cu incandescenţă.

Glühlampenschutzglas, *-es, -gläser, n.* glob al lămpii electrice cu incandescenţă.
Glühlicht, *-(e)s, -er, n.* lumină incandescentă; licărire, licărit.
Glüh|ofen, *-s, -öfen, m.* **1.** *(tehn.)* cuptor de încălzit la incandescenţă, cuptor de forjă. **2.** cuptor de recoacere. **3.** *(chim.)* cuptor de aducere la incandescenţă, de calcinare.
Glührohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* tub incandescent.
Glühröhre, *-n, f.* v. Glührohr.
Glührohrzündung, *-en, f. (tehn.)* aprindere cu tub incandescent.
glührot *adj.* **1.** *(tehn.)* înroşit, încins până la roşu, incandescent. **2.** roşu-aprins.
Glührück|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** *(tehn.)* reziduu la tratamente termice. **2.** *(chim.)* reziduu de calcinare.
Glühschale, *-n, f. (tehn.)* capsulă pentru calcinare.
Glüh|span, *-(e)s, -späne, m. (tehn.)* arsură, ţunder.
Glüh|spirale, *-n, f. (electr.)* filament (la lampa Röntgen).
Glüh|stahl, *-(e)s, m. sg.* oţel recopt, incandescent.
Glüh|strumpf, *-(e)s, -strümpfe, m.* sită incandescentă, sită Auer (la lămpi cu gaze).
Glüh|topf, *-(e)s, -töpfe, m. (metal.)* vas, oală, cutie de recopt (pentru cuptor de recoacere).
Glühwein, *-(e)s, -e, m.* vin fiert.
Glühwurm, *-(e)s, -würmer, m.*, **Glühwürmchen**, *-s, -, n. (entom.)* licurici *(Lampyris noctivula)*.
Glühzündung, *-en, f.* v. Glührohrzündung.
Glukose *f. sg. (chim.)* glucoză.
Glumse *f. sg. (reg.)* brânză de vaci.
glumsen, *glumste, geglumst (du, er, glumst) vb. (h) intr. (reg.)* a mocni (sub cenuşă).
Glup|auge, *-s, -n, n. (reg.)* **1.** privire încruntată, bănuitoare, piezişă. **2.** om cu privire mereu încruntată, la pândă. **3.** *(fam.)* invidios.
glupen, *glupte, geglupt, vb. (h) intr. (reg.)* a privi încruntat, bănuitor.
glupsch *adj. (reg.)* **1.** cu privirea încruntată, vicleană. **2.** greoi, neîndemânatic.
Glupsch|auge, *-s, -n, n. (reg.)* ochi ieşiţi în afară, bulbucaţi; **~n bekommen** (sau **machen**) a privi uimit, lacom.
glupschen, *glupschte, geglupscht, vb. (h) intr. (reg.)* a se uita încruntat.
Glut, *-en, f.* **1.** jăratic, jar, jărăgai, văpaie; *(metal.)* incandescenţă. **2.** arşiţă, dogoare, căldură mare, de foc, caniculă. **3.** *(fig.)* ardoare, pasiune, dragoste.
Glutamin, *-s, -e, n. (chim.)* glutamină.
glut|äugig *adj.* cu ochi (negri) arzători, înflăcăraţi.
Gluten, *-s, n. sg.* lipici; gluten.
gluten, *glutete, geglutet (du glutest, er glutet) vb. (h) intr.* a arde (mocnit); a dogori.
Glutgefühl, *-s, n. sg. (fig.)* sentiment arzător, ardoare.
Glut|hauch, *-(e)s, m. sg.* suflu fierbinte.
glut|heiß *adj.* fierbinte; dogoritor.
Glut|hitze *f. sg.* v. Glut (**2**).
glutig *adj.* înfocat, plin de ardoare.
Glutmeer, *-(e)s, -e, n. (fig.)* mare de foc; arşiţă.
glutrot *adj.* roşu ca focul.
Glutschaufel, *-n, f.* făraş pentru jăratic.
Glutwind, *-(e)s, -e, m.* vânt dogoritor, de secetă.
Glycerin [-tse-], *-s, n.* v. Glyzerin.
Glykogen, *-s, n. sg. (chim.)* glicogen.
Glykose *f. sg. (înv.)* v. Glukose.
Glypte, *-n, f.* glipită, piatră tăiată.
Glyptothek, *-en, f.* gliptotecă.
Glyzerin, *-s, n. sg.* glicerină.
Glyzerin|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de glicerină.
Glyzerinsalbe, *-n, f.* cremă cu glicerină.
Glyzerinseife, *-n, f.* săpun de glicerină.
Glyzerinträne, *-n, f.* lacrimă artificială din glicerină.
Glyzin(i)e [-iə], *-n, f. (bot.)* măgrin vânăt, salcâm albastru, glicină *(Wistaria sinensis)*.
GM *presc. de la* Goldmark.
Gm *presc. de la* Gigameter.
GmbH *presc.* de la Gesellschaft mit beschränkter Haftung societate cu responsabilitate limitată, SRL.
g-Moll, *-, -, n. (muz.)* sol minor.
Gnade, *-n, f.* **1.** milă; îndurare; **um ~ bitten** a cere îndurare, iertare; **aus ~** din milă; **ohne ~** fără milă; **auf ~ und Ungnade des Siegers** la bunul plac al învingătorului. **2.** graţie; har. **3.** *(ist., în titluri)* **Euer ~n** Domnia ta, Domnia voastră; Înălţimea voastră.
gnaden, *gnadete, gegnadet (du gnadest, er gnadet) vb. (h) intr.* (cu *dat.*, *înv.*) a ajuta, a avea în pază; a ierta; *(în expr.)* **gnade dir!** vai de tine! **gnade uns Gott!** Dumnezeu să ne aibă în pază! Dumnezeu să ne ajute!
Gnaden|akt, *-(e)s, -e, m. (jur.)* (act de) graţiere; (act din) milă.
Gnadenbeweis, *-es, -e, m.*, **Gnadenbezeigung**, **Gnadenbezeugung**, *-en, f.* dovadă, manifestare a bunăvoinţei; graţie, favoare.
Gnadenbezüge *pl. (reg.)* ajutor de înmormântare.
Gnadenbild, *-(e)s, -er, n. (bis. cat.)* icoană miraculoasă.
Gnadenbrief, *-(e)s, -e, m. (ist.)* scrisoare de graţiere.
Gnadenbrot, *-(e)s, n. sg.* hrană, îngrijire dată din milă (la bătrâni, invalizi etc.).
Gnaden|erlass, *-es, -e, m. (jur.)* graţiere.
Gnaden|erweis, *-es, -e, m.* v. Gnadenbeweis.
Gnadenfrist *f. sg.* termen de graţie.
Gnadenge|halt, *-(e)s, -hälter, n.*, **Gnadengeld**, *-(e)s, -er, n.* ajutor de bătrâneţe sau invaliditate.
Gnadengeschenk, *-(e)s, -e, n.* milostenie.
Gnadengesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de graţiere.
Gnadenhochzeit, *-en, f. (reg.)* aniversarea a 70 de ani de la căsătorie.
Gnaden|instanz, *-en, f. (jur.)* instanţă (cu drept) de graţiere.
Gnadenjahr, *-(e)s, -e, n.* an de graţie.
Gnadenkette, *-n, f. (înv.)* lănţişor al bunăvoinţei (acordat în semn de recunoştinţă).
Gnadenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* milostivă, veninariţă *(Gratiola officinalis* L.).
Gnadenlohn, *-(e)s, -löhne, m.* v. Gnadengehalt.
gnadenlos *adj.* fără milă, fără îndurare, nemilos.
Gnadenlosigkeit *f. sg.* lipsă de îndurare, cruzime.
Gnadenmittel, *-s, -, n. (rel.)* mijloc de graţie.
Gnaden|ort, *-(e)s, -e, m. (bis. cat.)* loc de pelerinaj.
Gnadenpfennig, *-s, -e, m.* **1.** pomană. **2.** *(ist.)* medalie distinctivă.
gnadenreich *adj.* **1.** milostiv. **2.** plin de har.
Gnadenschuss, *-es, -schüsse, m.* v. Gnadenstoß.
Gnaden|stätte, *-n, f.* v. Gnadenort.
Gnaden|stoß, *-es, -stöße, m.* lovitură de graţie.
Gnadentag, *-(e)s, -e, m. (jur.)* zi de graţie.
Gnadentisch, *-(e)s, -e, m. (poet.)* altar.
Gnadentod, *-(e)s, -e, m.* eutanasie.
Gnadenver|heißung, *-en, f.* **1.** promisiune de graţiere. **2.** *sg. (rel.)* Buna-Vestire.
gnadenvoll *adj.* v. gnadenreich.
Gnadenweg, *-(e)s, -e, m. (jur.)* cale a graţierii.
Gnadenzeichen, *-s, -, n.* semn de îndurare, de milă, de bunăvoinţă.
Gnadenzeit, *-en, f.* **1.** *(rel.)* timp al marilor sărbători. **2.** timp în care se continuă plata salariului văduvei.
gnädig *adj.* **1.** milostiv, îndurător; **jn. ~ anhören** a se îndura să asculte pe cineva. **2.** indulgent, îngăduitor; **er ist ~ davongekommen** a scăpat uşor, ieftin; **mit jm. ~ verfahren** a fi îngăduitor, indulgent cu cineva; **ein ~es Urteil** o sentinţă indulgentă. **3.** *(în formule de politeţe, înv.* sau *reg.)* **~e Frau!** doamnă! coniţă! **~er Herr!** stimate domn! domnule! conaşule!
gnädiglich [-dɪk-] *adv.* cu îndurare, cu milă.
Gnädigste, *-n, -n, f. (în formule de politeţe, înv.)* **meine ~!** stimată doamnă!
gnappen, *gnappte, gegnappt, vb. (h) intr. (reg.)* a roade cu zgomot, a ronţăi.
Gnatz, *-es, -e, m. (fam.)* **1.** rapăn, murdărie. **2.** dispoziţie proastă, indispoziţie. **3.** om ursuz, morocănos.
gnatzen, *gnatzte, gegnatzt (du, er gnatzt) vb. (h) intr. (fam.)* a fi prost dispus, arţăgos; a se certa, a se lua la harţă.
gnatzig *adj. (fam.)* **1.** răpănos, murdar. **2.** prost dispus, indispus, mahmur; posomorât.
Gnatzkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (pop.)* **1.** persoană răpănoasă, murdară, nespălată. **2.** persoană morocănoasă, posomorâtă.
Gneis, *-es, -e, m. (mineral.)* gnais.
gneisig *adj. (mineral.)* **1.** ca gnaisul. **2.** cu gnais.
Gneiß, *-es, m. sg. (med.)* erupţie, urticarie pe pielea copiilor mici.
Gneist, *-(e)s, m. sg. (tăb.)* murdărie de pe piele.
gnibbeln, *gnibbelte, gegnibbelt (ich gnibb(e)le) vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a freca, a netezi. **2.** a călca (rufe, haine etc.).
Gnitt, *-(e)s, -e, m. (reg.)* pietriş.
Gnitte, Gnitze, *-n, f. (reg.)* ţânţar mic, muscă columbacă *(Simulidae)*.
Gnocke, *-n, f. (entom., reg.)* muscă efemeră.
Gnom, *-en, -en, m.* spiriduş, pitic; spirit al munţilor.
Gnome, *-n, f.* maximă, sentinţă morală; zicală.
gnomenhaft *adj.* ca un spiriduş, ca un pitic; *(fig.)* urât, pocit, grotesc.
Gnomiker, *-s, -, m.* poet gnomic.
gnomisch *adj.* **1.** gnomic. **2.** înţelept, sentenţios.
Gnosis *f. sg. (fil.)* gnoză.
Gnostiker, *-s, -, m. (fil.)* gnostic.
gnostisch *adj. (fil.)* gnostic.
Gnostizismus, *-, m. sg. (fil.)* gnosticism.
Gnu, *-s, -s, n.(zool.)* (antilopă) gnu *(Connochaetes)*.
Goal [go:l], *-s, -s, n. (fotbal)* **1.** gol. **2.** *(înv.)* poartă.
Goalgetter ['go:lgɛtə], *-s, -, m. (fotbal)* (mai ales *austr.* şi *elv.*) golgheter.
Goalie ['go:li], *-s, -s,* **Goali**, *-s, -s, m. (fotbal) (elv.)* portar.
Goalmann ['go:l-], *-(e)s, -männer, m. (fotbal) (austr.)* portar.
Gobelin [gɔbə'lɛ̃:] şi [gɔbə'li:n], *-s, -s, m.* gobelin.
Gockel, *-s, -,* **Gockelhahn**, *-(e)s, -hähne, m.* cocoş.
Gode, *-n, -n, m. (reg.)* naş, nănaş.
Godel, *-n, f. (reg.)* naşă, nănaşă.
Goder(l), *-s, -, n. (reg.)* bărbie dublă, guşă; **jm. (das) ~ kratzen** a linguşi pe cineva, a căuta cuiva în coarne.
goethesch, goethisch *adj.* provenit de la Goethe, în felul lui Goethe; **~e** sau **Goethe'sche Dramen** dramele lui Goethe; **in ~er Klarheit** cu o claritate ca a lui Goethe.
Gof, *-s, -en, m.* sau *n. (elv.)* copil, copilaş răzgâiat.
Go-go-Boy [gou'goubɔi], *-s, -s, m. (engl.)* dansator într-o discotecă, în club.
Go-go-Girl [gou'gougə:l], *-s, -s, n. (engl.)* dansatoare într-o discotecă, în club.
Goi, Goj, *-(s), Gojim, m. (idiş)* goi, neiudeu.
Goiserer, *-s, -, m. (austr.)* bocanc de alpinist.
Gokelei, *-en, f. (reg.)* joc cu focul.
gokeln, *gokelte, gegokelt (ich gok(e)le) vb. (h) intr. (reg.)* a se juca cu focul.
Golasch, *-es, -e, m. (şi n.)* v. Gulasch.
Golatsche, *-n, f.* v. Kolatsche.
Gold, *-(e)s, n. sg.* aur; *p. ext.* monedă de aur; **24-karätiges ~** aur de 24 de carate; **reines ~** aur curat; **der Ring ist aus massivem ~** inelul este din aur masiv; **in ~ zahlen** a plăti în aur; **gediegenes ~** aur pur; *(fig.)* **das ist nicht mit ~ zu bezahlen** aceasta este de nepreţuit; *(fig.)* **treu wie ~** fidel, credincios; *(fig.)* **er sitzt im ~e** se scaldă în aur; *(fig.)* **er hat eine Stange ~** nu mai ştie ce să facă cu banii; **es ist nicht alles ~, was glänzt** nu tot ce străluceşte este aur curat, nu tot ce zboară se mănâncă; **eigener Herd ist ~es wert** mare lucru e să ai căminul tău; **Morgenstund hat ~ im Mund** cine se scoală de dimineaţă departe ajunge.
Gold|ader, *-n, f.* filon de aur.
Gold|after, *-s, -, m. (entom.)* nume al unui fluture dăunător *(Euproctis chrysorrhoea* L.).
Gold|agio [-adʒo], *-s, n. sg. (com.)* agio al aurului.
gold|ähnlich *adj.* ca aurul, auriu.
Gold|amalgam, *-s, -e, n.* amalgam de aur.
Gold|ammer, *-n, f. (ornit.)* presură *(Emberiza citrinella)*.

Gọld|amsel, *-n, f. (ornit.)* grangur *(Oriolus oriolus* L.).
Gọld|ankaufpreis, *-es, -e, m.* preț de cumpărare a aurului.
Gọld|anleihe, *-n, f.* împrumut în aur.
Gọld|apfel, *-s, -äpfel, m. (hort.)* **1.** măr auriu. **2.** (pătlăgea) roșie.
Gọld|arbeit, *-en, f.* lucrătură în aur, giuvaier din aur.
Gọld|arbeiter, *-s, -, m.* aurar; giuvaiergiu.
Gọld|auflage, *-n, f.* strat din aur pe un alt metal.
Gọld|ausfuhr *f. sg. (ec.)* export de aur.
Gọld|ausgleich, *-(e)s, m. (com.)* paritate în aur.
Gọldbarren, *-s, -, m.* lingou de aur.
Gọldbarsch, *-(e)s, -e,* (și *-bärsche) m. (iht.)* **1.** ghiborț *(Acerina cernua* L.). **2.** pește cap-de-zmeu *(Sebastes norvegicus* Müller).
Gọldbasis *f. sg. (com.)* bază de aur (a sistemului monetar).
gọldbedeckt *adj.* acoperit, suflat cu aur.
gọldbe|hängt *adj.* încărcat, împodobit cu aur.
Gọldberg, *-(e)s, -e, m.* **1.** grămadă de aur. **2.** munte aurifer.
Gọldbergwerk, *-(e)s, -e, n.* mină de aur.
Gọldbe|stand, *-(e)s, -stände, m. (ec.)* stoc de aur.
gọldbe|stickt *adj.* cu broderii de aur, brodat cu aur.
gọldbetresst *adj.* cu tresă, galon de aur.
Gọldblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* **1.** cainitier, măr stelat din America tropicală *(Chrysophyllum cainito).* **2.** aucuba *(Aucuba japonica).*
Gọldblättchen, *-s, -, n.* foiță, poleială de aur (pentru suflat).
Gọldblech, *-(e)s, n. sg.* aur în plăci.
gọldblond *adj.* blond auriu; **~e Locken** bucle aurii.
Gọldblume, *-n, f. (bot.)* **1.** siminoc *(Helichrysum arenarium).* **2.** filimică *(Calendula officinalis* L.). **3.** ochiul-boului, aurată *(Chrysanthemum leucanthemum* L.).
Gọldborte, *-n, f.* galon, tresă de aur.
Gọldbrasse, *-n, f.,* **Gọldbrassen**, *-s, -, m. (iht.)* varietate de crap *(Chrysophrys aurata* L.).
gọldbraun *adj.* brun auriu; (despre cai) roib auriu.
Gọldbrille, *-n, f.* ochelari cu ramă de aur.
Gọldbrokat, *-(e)s, -e, m.* brocart auriu.
Gọldbuch|stabe, *-n(s), -n, m.* literă aurită.
Gọldbutt, *-(e)s, -e, m. (iht.)* cambulă *(Pleuronectes platessa* L.).
Gọldchen, *-s, -, n. (fam.)* drag(ă), scump(ă).
Gọld|deckung, *-en, f. (ec.)* acoperire în aur.
Gọld|devisen|standard [-devi:-], *-s, -s, m.* etalon aur-devize.
Gọld|doublé [-du'ble:], **Gọld|dublee**, *-s, -s, n.* metal de calitate inferioară acoperit cu aur.
Gọld|draht, *-(e)s, -drähte, m.* fir, sârmă de aur.
Gọld|druck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar aurit, poleit.
gọld|durchwirkt *adj.* țesut cu (fire de) aur.
Gọld|durst, *-(e)s, m. sg.* sete de aur.
gọld|durstig *adj.* setos, lacom de aur.
gọld|ehrlich *adj. (fam., fig.)* foarte cinstit.
gọlden *adj.* **1.** din aur, de aur; **eine ~e Uhr** un ceas de aur; *(fig.)* **jm. ~e Berge versprechen** a promite cuiva munți de aur; a făgădui cuiva marea cu sarea; **dem Gegner eine ~e Brücke bauen** a facilita retragerea dușmanului. **2.** auriu; **~es Haar** păr auriu. **3.** *(fig.)* minunat; **die ~e Zeit** epoca de aur (a tinereții); **~e Bilanzregel** regula de aur a bilanțului contabil. **4.** *(în expr.) (med.)* **~e Ader** hemoroid; **die ~e Mitte** fericita cale de mijloc; *(mat.)* **der Goldene Schnitt** secțiunea de aur *(sectio aurea);* **~es Herz** inimă de aur; **~e Hochzeit** nuntă de aur.
Gọlderling, *-s, -e, m.* **1.** *(iht.)* nume al speciei celei mai mici de crapi *(Phoxinus laevis).* **2.** *(bot.)* soi de mere aurii.
Gọld|erz, *-es, -e, n.* minereu de aur.
Gọld|esel, *-s, -, m. (fig.)* sursă nesecată de bani.
Gọldfaden, *-s, fäden, m.* fir de aur.
gọldfalb *adj. (despre cai)* sur-auriu.
Gọldfarbe *f. sg.* **1.** culoare a aurului. **2.** culoare, vopsea aurie.
gọldfarben, **gọldfarbig** *adj.* auriu.
Gọldfasan, *-(e)s, -e* și *-en, m. (ornit.)* fazan auriu *(Chrysolophus pictus.).*
Gọldfeder, *-n, f.* peniță de aur (a unui stilou).
Gọldfeld, *-(e)s, -er, n. (mine)* teren aurifer.
Gọldfieber, *-s, n. sg.* goană după aur, febră a aurului.
Gọldfinger, *-s, -, m.* deget inelar.
Gọldfink, *-en, -en, m. (ornit.)* presură aurie *(Chloris chloris).*
Gọldfisch, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(iht.)* peștișor auriu *(Carassius auratus).* **2.** *(glumeț)* fată bogată; **er hat sich einen ~ geangelt** și-a luat o fată bogată.
Gọldflieder, *-s, m. sg. (bot.)* forsiție *(Forsythia).*
Gọldflimmer, *-s, m. sg.* **1.** sclipire aurie, luciu auriu. **2.** fluturaș, paletă de aur.
Gọldflitter, *-s, -, m.* v. Goldflimmer **(2).**
Gọldfolie [-liə], *-n, f.* v. Goldblättchen.
Gọldfuchs, *-es, -füchse, m.* **1.** cal roib. **2.** *(glumeț)* monedă de aur, cocoșel.
Gọld führend *adj.* aurifer.
Gọldfüllung, *-en, f. (med.)* plombă de aur.
Gọldgang, *-(e)s, -gänge, m.* filon aurifer.
Gọldgang|glimmer, *-s, m. sg. (mineral.)* mică galbenă.
gọldgefasst *adj.* lucrat, montat în aur.
gọldgefleckt *adj.* cu pete aurii.
Gọldge|halt, *-(e)s, m. sg.* **1.** grad de puritate a aurului, titlu, carate. **2.** conținut de aur în minereu.
gọldgelb *adj.* galben-auriu.
Gọldgeld, *-(e)s, n. sg.* bani de aur, galbeni.
gọldgelockt *adj.* cu bucle aurii.
gọldgerändert *adj.* cu margini aurite.
Gọldgeschirr, *-(e)s, -e, n.* vase, veselă de aur.
Gọldgeschmeide, *-s, n. sg.* bijuterii, podoabe de aur.
gọldgeschmückt *adj.* împodobit cu aur.
gọldge|stickt *adj.* brodat în aur, cu fire de aur.
Gọldgewicht, *-(e)s, n. sg.* greutate a aurului.
Gọldgewinnung *f. sg.* extracție a aurului.
Gọldgier *f. sg.* lăcomie, sete de aur.
gọldgierig *adj.* lacom, setos de aur.
Gọldglanz, *-es, m. sg.* **1.** luciu al aurului. **2.** luciu auriu.
gọldglänzend *adj.* lucind, strălucind ca aurul.
Gọldglätte *f. sg.* litargă (auriferă).
gọldgleich *adj.* ca aurul, asemănător aurului.
Gọldglimmer, *-s, m. sg.* v. Goldgangglimmer.
Gọldgräber, *-s, -, m.* căutător de aur.
Gọldgräberei *f. sg.* **1.** extragere de aur. **2.** căutare de aur.
Gọldgrube, *-n, f.* **1.** mină de aur. **2.** *(fig.)* izvor de bogăție.
Gọldgrund, *-(e)s, m. sg. (pict.)* fond de culoare aurie.
Gọldgulden, *-s, -, m.* galben; gulden de aur.
Gọldhaar, *-(e)s, -e, n.* **1.** păr auriu, blond. **2.** *sg. (bot.)* mușchi de pământ *(Polytrichum commune* L.).
gọldhaarig *adj.* cu părul blond.
Gọldhafer, *-s, m. sg. (bot.)* ovăscior auriu *(Avena flavescens).*
gọldhaltig, *(austr.)* **gọldhältig** *adj.* cu conținut de aur, aurifer.
Gọldhamster, *-s, -, m. (zool.)* hamster auriu *(Mesocricetus auratus).*
Gọldhandel, *-s, m. sg.* comerț cu aur.
Gọldhaufen, *-s, -, m.* grămadă de aur.
gọldhell *adj.* galben auriu.
Gọldhenne, *-n, f. (ornit.)* femelă a fazanului auriu *(Carabida auratus L.).*
Gọldhunger, *-s, m. sg.* v. Goldgier.
gọldig *adj.* **1.** auriu, de culoarea aurului. **2.** *(fig.)* drăguț, drăgălaș; **er ist ein ~er Kerl** e un băiat de aur.
Gọldjunge, *-n, -n, m. (fam.)* băiat de aur, de zahăr; băiat foarte de treabă.
Gọldkäfer, *-s, -, m. (entom.)* cărăbuș auriu *(Cetonia aurata).*
Gọldkette, *-n, f.* lanț de aur.
Gọldkies, *-es, m. sg.* nisip aurifer.
Gọldkind, *-(e)s, -er, n. (fam.)* odor (de copil); **mein ~** puiul mamei.
Gọldklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoi mărunt *(Medicago lupulina* L.).
Gọldklumpen, *-s, -, m. (mineral.)* bulgăre de aur, pepită.
Gọldknopf, *-(e)s, -knöpfe, -m.* nasture auriu.
Gọldknöpfchen, *-s, -, n. (bot.)* bulbuci *(Trollius europaeus).*
Gọldkolben, *-s, -, m. (bot.)* curechi de munte *(Ligularia glauca).*
Gọldkönig, *-s, -e, m.* **1.** aur pur, nealiat. **2.** *(fig.)* rege al aurului.
Gọldkonvertierbarkeit [-kɔnvɛr-] *f. sg.* convertibilitate în aur; **~ einer nationalen Währung** convertibilitatea în aur a unei monede naționale.
Gọldkörnchen, *-s, -, n.* grăunte, firicel de aur.
Gọldkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** cruciuliță *(Senecio vulgaris* L.). **2.** negelariță *(Chelidonium majus* L.). **3.** drobiță *(Genista tinctoria* L.). **4.** gălbășoară *(Lysimachia vulgaris* L.).
Gọldkrone, *-n, f.* **1.** coroană, diademă de aur. **2.** *(fin.)* coroană de aur (monedă). **3.** *(stomatologie)* coroană, îmbrăcăminte de aur.
Gọldkurs, *-es, m. sg. (ec.)* curs al aurului.
Gọldlack, *-(e)s, m. sg.* **1.** lustru, lac de aur. **2.** *(bot.)* micșunele ruginite *(Cheiranthus cheiri* L.).
Gọldlager, *-s, -, n.,* **Gọldlager|stätte**, *-n, f.* zăcământ aurifer.
Gọldland, *-(e)s, -länder, n.* **1.** țară producătoare de aur. **2.** *(fin.)* stat având valuta cu acoperire în aur. **3.** *(fig.)* țară a visurilor.
Gọldlegierung, *-en, f.* aliaj de aur.
Gọldleiste, *-n, f.* **1.** dungă, bordură de aur. **2.** cadru, ramă de aur, aurit(ă).
Gọldmacher, *-s, -, m.* alchimist.
Gọldmacherkunst, *-künste, f.* alchimie.
Gọldmädchen, *-s, -, n. (fam.)* fată de aur, de treabă.
Gọldmakrele, *-n, f. (iht.)* doradă *(Chryphaena hippurus* L.).
Gọldmark, *-en, f. (fin.)* marcă-aur.
Gọldmarkt, *-(e)s, märkte, m. (ec.)* piață a aurului.
Gọldmedaille [-daljə], *-n, f. (sport)* medalie de aur.
Gọldmilzkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* splină *(Chrysosplenium aldernifolium* L.).
Gọldmine, *-n, f.* mină de aur.
Gọldmünze, *-n, f.* monedă de aur.
Gọldnessel, *-n, f. (bot.)* sugel galben, gălbiniță *(Lamium galeobdolon).*
Gọld|onkel, *-s, -, m. (glumeț)* unchi bogat.
Gọld|orange [-rã:ʒə], *-n, f. (poet.)* portocală aurie.
Gọldpapier, *-s, n. sg.* hârtie aurită, hârtie bronz.
Gọldparität, *-en, f. (fin.)* paritate, echivalență în aur.
Gọldparmäne, *-n, f.* măr parmen auriu.
Gọldpippau, *-s, m. sg. (bot.)* sunătoare aurie *(Crepis aurea).*
Gọldplättchen, *-s, -, n.* placă, foiță, folie de aur.
Gọldplattierung, *-en, f.* placare cu aur.
Gọldplombe, *-n, f. (stomatologie)* plombă de aur.
Gọldpokal, *-s, -e, m.* cupă de aur.
Gọldprägung, *-en, f.* **1.** *(tipogr.)* tipar aurit, poleit. **2.** batere de monede de aur.
Gọldpreis, *-es, -e, m.* preț al aurului.
Gọldprimel, *-n, f. (bot.)* ciuboțica-cucului *(Primula veris).*
Gọldprobe, *-n, f.* încercare a calității aurului.
Gọldproduzent, *-en, -en, m.* producător de aur.
Gọldproduktion *f. sg.* producție de aur.
Gọldpulver [-fə sau -və], *-s, -, n.* pulbere de aur.

Goldpunkt, *-(e)s, -e, m. (ec.)* punct al aurului, curs al aurului (la care începe exportul de aur în sistemul valutelor convertibile).
Goldrahmen, *-s, -, m.* v. Goldleiste **(2)**.
Goldrand, *-(e)s, -ränder, m.* margine aurită; **Tassen mit** ~ cești cu margine aurită.
Goldrausch, *-(e)s, m. sg.* v. Goldgier.
Goldraute, *-n, f. (bot.)* splinuță *(Solidago virga aurea)*.
Goldregen, *-s, -, m.* **1.** *(poet.)* ploaie de aur. **2.** *sg. (bot.)* bobițel *(Laburnum anagyroides)*. 3. joc de artificii.
Goldregenpfeifer, *-s, -, m. (ornit.)* fluierar auriu *(Charadrius pluvialis)*.
goldreich *adj.* bogat în aur.
Goldreichtum, *-s, -tümer, m.* bogăție în aur; **der ~ eines Landes** bogăția în aur a unei țări.
Goldreif, *-(e)s, -e, m.* **1.** diademă de aur. **2.** *(poet.)* inel de aur.
Goldrente, *-n, f. (com.)* rentă calculată în raport cu prețul aurului.
Goldreserve [-və], *-n, f.* rezervă de aur.
goldrichtig *adj.* absolut corect; **deine Entscheidung war** ~ hotărârea ta a fost absolut corectă.
Goldring, *-(e)s, -e, m.* inel de aur.
Goldrös|chen, *-s, -, n. (bot.)* nume al unui arbust decorativ *(Kerria japonica)*.
goldrot *adj.* roșu-auriu.
Goldrute, *-n, f.* v. Goldraute.
Goldsand, *-(e)s, m. sg.* nisip aurifer.
Goldschatz, *-es, -schätze, m.* tezaur de aur.
Goldschaum, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* foiță aurie de bronz, imitație de aur în folie.
Goldscheider, *-s, -, m.* afinor de aur.
Goldscheidewasser, *-s, n. sg. (chim.)* apă regală.
Goldscheidung, *-en, f. (tehn.)* afinare a aurului.
Goldschläger, *-s, -, m.* meseriaș care produce foiță de aur.
Goldschlägerei *f. sg. (tehn.)* aplicare a foiței de aur.
Goldschläger|haut *f. sg. (tehn.)* piele întrebuințată la scoaterea foiței de aur.
Goldschmied, *-(e)s, -e, m.* giuvaergiu, bijutier, orfevrier.
Goldschmiede|arbeit, *-en, f.* **1.** bijuterie, podoabă produsă de un giuvaiergiu. **2.** muncă de giuvaiergiu.
Goldschmiedekunst *f. sg.* giuvaiergerie, orfevrărie.
Goldschmiedewerk|statt, *-stätten, f.* atelier de giuvaiergiu; bijuterie, orfevrărie.
Goldschmuck, *-(e)s, m. sg.* **1.** podoabă de aur, bijuterie. **2.** podoabe de aur, bijuterii.
Goldschnitt, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tăietură de aur; tranșă aurită; muchie aurită a foilor unei cărți; **Buch mit** ~ carte cu muchiile foilor aurite.
Goldschrift, *-en, f.* scriere cu litere aurite.
Goldseife, *-n, f. (mine)* **1.** nisip aurifer, aluviune auriferă. **2.** spălătorie de nisip aurifer.
Goldsilber, *-s, n. sg.* argint aurit.
Goldsohn, *-(e)s, -söhne, m.* **Goldsöhnchen**, *-s, -, n. (despre băieți)* odor (de copil), puiul mamei.
Gold|specht, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* ciocănitoare aurie *(Colaptes auratus)*.
Gold|standard, *-s, -s, m. (ec.)* **1.** v. Goldwährung. **2.** conținut în aur (la monede).
Gold|stange, *-n, f.* bară, lingou de aur.
Gold|staub, *-(e)s, m. sg.* pulbere de aur.
Gold|stern, *-(e)s, -e, m. (bot.)* laptele-păsării *(Gagea lutea)*.
Gold|stickerei, *-en, f.* broderie în aur.
Gold|stoff, *-(e)s, -e, m. (text.)* brocart de aur.
gold|streifig *adj.* cu dungi de aur, aurite.
Gold|stück, *-(e)s, -e, n.* monedă de aur; *(fig.)* **du bist ein** ~ ești un om de aur, un băiat de zahăr.
Goldsucher, *-s, -, m.* căutător de aur.
Goldtaucher, *-s, -, m. (ornit.)* pinguin de stâncă *(Catarrhactes chrysocome)*.
Goldtochter, *-töchter, f. (despre fete)* odor (de copil), fata mamei.
Goldton, *-(e)s, -töne, m.* nuanță de galben auriu.
Goldtresse, *-n, f.* galon de aur.
gold|überzogen *adj.* îmbrăcat în aur, acoperit cu aur, poleit cu aur.
Gold|überzug, *-(e)s, -züge, m.* strat de aur peste un metal de calitate inferioară.
Gold|uhr, *-en, f.* ceas de aur.
Gold|umlaufwährung, *-en, f. (fin.)* etalon de numerar de aur.
Gold- und Devisenreserven [-vi:-] *pl.* rezerve în aur și devize.
Gold|unze, *-n, f.* uncie de aur.
goldverbrämt *adj.* tivit cu aur.
Goldvorkommen, *-s, -, n. (mineral.)* zăcământ de aur.
Goldvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* stoc de aur.
Goldwaage, *-n, f.* balanță de mare precizie; *(fig.)* **jedes Wort auf die ~ legen** a cântări fiecare cuvânt.
Goldwährung, *-en, f. (ec.)* monedă cu acoperire în aur; etalon aur.
Goldwaren *pl.* aurării.
Goldwarenfabrik, *-en, f.* fabrică de obiecte din aur.
Goldwarenhändler, *-s, -, m.* giuvaiergiu, bijutier, orfevrier.
Goldwäsche *f. sg.* spălat al nisipului aurifer, zlătărie.
Goldwäscher, *-s, -, m.* spălător de aur, zlătar.
Goldwäscherei, *-en, f.* **1.** zlătărie. **2.** instalație pentru spălarea aurului.
Goldwasser, *-s, n. sg.* lichior alb cu fluturași de aur.
Goldweide *f. sg. (bot.)* forsi'ie *(Forsythia)*.
Goldwert, *-(e)s, m. sg.* **1.** valoare a aurului. **2.** valoare în aur.
goldwert *adj. (fin.)* cu o valoare exprimată în aur.
Goldwirker, *-s, -, m.* meseriaș care produce brocart.
Goldwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (zool.)* șacal *(Canis aureus)*.
Goldwurz *f. sg. (bot.)* **1.** crin de pădure *(Lilium martagon* L.). **2.** căldărușă *(Aquilegia vulgaris* L.). 3. pălămidă aurie *(Scolymus hispanicum)*.
Goldzahlung, *-en, f. (fin.)* vărsământ, plată în aur.
Goldzahn, *-(e)s, -zähne, m.* dinte de aur.
Goldzierat, *-(e)s, -e, m.* podoabă, ornament de aur.
Goldzyanid, *-(e)s, -e, n. (chim.)* cianură de aur.
Golem, *-s, -s, m.* figurină (reprezentând un om), golem.
Golf[1], *-(e)s, -e, m. (geogr.)* golf.
Golf[2], *-s, n. sg. (sport)* golf; **~ spielen** a juca golf.
Golfball, *-(e)s, -bälle, m.* minge de golf.
golfen, *golfte, gegolft, vb. (h) intr.* a juca golf.
Golfer, *-s, -, m.* jucător de golf.
Golfhose, *-n, f.* pantaloni de golf, bufanți.
Golfkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* algă brună a mărilor calde *(Sargassum bacciferum* Ag.).
Golfplatz, *-es, -plätze, m.* teren de golf.
Golfschläger, *-s, -, m.* crosă (pentru jocul de golf).
Golf|spiel, *-(e)s, n. sg.* v. Golf[2].
Golf|spieler, *-s, -, m.* jucător de golf.
Golf|staat, *-(e)s, -en, m.* stat în zona Golfului Persic.
Golf|strom, *-(e)s, m. sg. (geogr.)* (curentul) Golfstream.
Golfturnier, *-s, -e, n.* turneu de golf.
Golgatha, *-s, n. sg.* **1.** *(rel.)* Golgota. **3.** *(fig.)* calvar, chin.
Golgathaweg, *-(e)s, -e, m. (rel.;* și *fig.)* drumul Golgotei; suferință.
Goliath, *-s, -s, m.* **1.** *(bibl.)* uriașul Goliat. **2.** *(fig.)* om mare, uriaș.
Goller, **Göller**, *-s, -, m.* guler mare (la rochiile femeilor din secolul al XVI-lea).
Gonade, *-n, f.* gonadă.
Gondel, *-n, f.* **1.** gondolă. **2.** nacelă (la baloane); cabină (la teleferic). **3.** balansoar. **4.** *(fam., despre pantofi)* barcă, șalupă.
Gondelbahn, *-en, f.* funicular, teleferic.
Gondelfahrt, *-en, f.* plimbare cu gondola.
Gondelführer, *-s, -, m.* gondolier.
Gondelführerlied, *-(e)s, -er, n.* barcarolă.
gondeln, *gondelte, gegondelt (ich gond(e)le) vb. (s* și *h) intr.* **1.** a se plimba cu barca. **2.** *(fam.)* a parcurge, a se plimba.
Gondelschiffer, *-s, -, m.* Gondelführer.
Gondolier [-lie:], *-s, -s, m.* v. Gondelführer.
Gondoliera [-'liɛra], *-ren, f.* v. Gondelführerlied.
Gondoliere [-'liɛrə], *-, -ri, m.* v. Gondelführer.
Gonfaloniere [-'niɛrə], *-s, -s,* (și *-ri*), *m. (mil.; ist.)* stegar, portdrapel; comandant.
Gong, *-s, -s, m.* (și *n.*) gong.
gongen, *gongte, gegongt vb. (h)* **I.** *tr.* a bate gongul, a da semn prin gong. **II.** *intr. (despre gong)* a răsuna.
Gongschlag, *-(e)s, -schläge, m.* bătaie a gongului.
Goniometer, *-s, -, n. (fiz.)* goniometru.
Goniometrie *f. sg. (mat., fiz.)* goniometrie.
goniometrisch *adj.* goniometric.
gönnen, *gönnte, gegönnt vb. (h) tr.* **1.** a nu invidia pe cineva pentru ceva, a se bucura de mulțumirea, de reușita cuiva; **er gönnt dem Freund den Erfolg** se bucură de succesul prietenului. **2.** a îngădui, a permite, a lăsa, a acorda; **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a-și permite ceva; **sich** *(dat.)* **Zeit zu etwas** ~ a-și lua timp pentru ceva; **gönne mir ein wenig Ruhe** lasă-mă să mă odihnesc puțin.
Gönner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* protector(-oare), binefăcător(-oare).
gönner|haft *adj. (fam.)* cu aer protector, de superioritate; condescendent.
Gönner|haftigkeit *f. sg.* comportare de protector, de superioritate; condescendență.
gönnerisch *adj.* protector; cu aer de protector; condescendent.
Gönnermiene, *-n, f.* aer de protector, de superioritate, de condescendență.
Gönnerschaft *f. sg.* **1.** protecție, ocrotire. **2.** totalitate a protectorilor, protectori.
Gonokokkus, *-kokken, m. (biol.)* gonococ.
Gonor|rhö, *(inv.)* **Gonorrhöe** [-no'rø:] *f. sg. (med.)* gonoree.
gonor|rhoisch [-'ro:ɪʃ] *adj.* gonoreic.
Göpel, *-s, -, m. (tehn.)* cabestan vertical; manej (dispozitiv format dintr-un ax vertical și o bară orizontală la care se înhamă un cal pentru a antrena o mașină).
Göpelbaum, *-(e)s, -bäume, m. (tehn.)* oiște a manejului.
Göpeldreschmaschine, *-n, f.* treierătoare acționată cu cai.
Göpelschacht, *-(e)s, -e,* (și *-schächte*) *m. (mine)* puț de contracție cu manej.
Göpelwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Göpel.
gor *pers.* 1 și a 3-a *sg. ind. imperf.* de la gären.
Gör, *-s, -en,* **Görchen**, *-s, -, n. (reg.)* **1.** copil. **2.** fetiță limbută și zburdalnică, ștrengăriță.
Gördel[1], *-s, -, m. (reg.)* brâu, cordon.
Gördel[2], *-n, f. (reg.)* gâtlej.
Gording, *-e,* (și *-s*), *f. (mar.)* strângător; funie cu ajutorul căreia se strâng velele pe vergi.
gordisch *adj.* gordian; **ein ~er Knoten** un nod gordian.
Göre, *-n, f.* v. Gör.
Gorgonenhaupt, *-(e)s, -häupter, n. (mit.* și *fig.)* cap de meduză.
Gorgoniden *pl. (zool.)* corali octactiliniari *(Gorgoniidae)*.
Gorgonzola, *-s, -s, m.* brânză gorgonzola.
görig *adj. (reg.)* copilăros; ștrengăresc.
Gorilla, *-s, -s, m. (zool.)* gorilă *(Gorilla gorilla)*.
Gorl, *-s, m. (reg.)* șiret, tresă, ceapraz.
Gorn, *-(e)s, -e, m. (elv.)* ciutură.
Gösch, *-es, -e, m.*, **Gösch**, *-en, f.* **1.** *(mar.)* geac; pavilion național la proră. **2.** colț superior la pavilioane, pavilion de pupă.
Gosch, *-en,* **Gosche**, *-n,* **Goschen**, *-, f. (reg.; fam.)* fleancă, gură.
Goscherl, *-s, -, n. (reg.)* **1.** guriță. **2.** sărut, pupic.
Gösch|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (mar.)* baston al pavilionului de la proră.
Gose, *-n, f. (reg.)* bere blondă (din Saxonia).
Gosenglas, *-es, -gläser, n. (reg.)* pahar de bere.
goss, *pers.* 1, 3 *sg. ind. imperf.* de la gießen.
Gosse, *-n, f.* **1.** jgheab, canal de scurgere, rigolă, șanț. **2.** *(fig.)* mizerie, decădere (morală), noroi, mocirlă; **jn. aus der ~ auflesen** a ridica pe cineva din mizerie; **sich in der ~ wälzen** a se tăvăli în noroi; **jn. durch die ~ ziehen** a calomnia, a terfeli pe cineva.

Gössel, *-s, -, n. (reg.)* gâsculiță, pui de gâscă.
Gossenbrücke, *-n, f.* podișcă, podeț, pod de rigolă.
Gossen|sprache *f. sg. (lingv.)* argou.
Gossen|stein, Goss|stein, *-(e)s, -e, m.* canal de scurgere, rigolă.
Gote[1], *-n, -n, m. (ist.)* got.
Gote[2], *-n, -n, m.*, **Gote**, *-n, f.* naș(ă).
Gotik *f. sg. (arhit.)* stil gotic.
gotisch *adj.* 1. gotic. 2. *(tipogr.)* **~e Schrift** scris gotic, scriere gotică.
Gotische, *-n, n.* limbă gotică.
Gott, *-es, Götter, m.* 1. zeu; **der ~ des Meeres** zeul mării; **heidnische Götter** zeități păgâne; *(fig.)* **wie ein junger ~** splendid, sublim; **das wissen die Götter** Dumnezeu știe. 2. *sg.* Dumnezeu; **der allmächtige (dreieinige, gütige, gerechte) ~** Dumnezeu cel atotputernic (trinitar, milostiv, drept); **~ der Allmächtige** Dumnezeu atotputernic; **der liebe ~** bunul Dumnezeu; **~ der Herr** domnul Dumnezeu; **~ anbeten** a se închina lui Dumnezeu; **~ lästern** a huli; **an ~ glauben** a crede în Dumnezeu; **auf ~ vertrauen** a se încrede în Dumnezeu; **zu ~ beten** (sau **flehen**, sau **~ anrufen**) a se ruga lui Dumnezeu; **grüß (dich) ~!** salut(are); **oh** (sau **ach**) **du lieber ~!** of, Dumnezeule! **großer** (sau **guter** sau **mein**) **~ (im Himmel)!** Dumnezeule mare! **~ segne dich!** Domnul să te binecuvânteze! **~ behüte dich!** (sau **behüt dich ~!**) Domnul să te aibă în pază! **~ behüte** (sau **bewahre**)**!** ferească Dumnezeu; **~ befohlen!** rămâi cu bine! **~ mit dir!** Dumnezeu să te aibă în pază; **~ sei Dank!** slavă Domnului; **~ steh uns bei!** să ne ajute Dumnezeu; **vergelts ~!** bogdaproste; **helf ~!** sănătate, să-ți fie de bine; **~ sei's geklagt** din păcate; *(fam.)* **~ sei's getrommelt und gepfiffen!** slava Domnului! **weiß ~** Dumnezeu știe; **so ~ will** dacă dă Domnul; **gebe ~, dass** să dea Domnul; **dass ~ erbarm** de ți se rupe inima; **~ hab ihn selig** Dumnzeu să-l odihnească; **um ~es willen!** pentru numele lui Dumnezeu! **in ~es Namen!** să fie! *(ist.)* **König von ~es Gnaden** din grația lui Dumnezeu, rege; **leider ~es** din păcate; **in ~es Hand** în paza Domnului; **das Reich ~es** împărăția lui Dumnezeu; **das Wort ~es** cuvântul Domnului; **den lieben ~ einen guten Mann sein lassen** a nu-i păsa de nimic; **wie ~ in Frankreich** ca în sânul lui Avraam; **wie es ~ gefällt** după voia Domnului; **wie ihn ~ geschaffen hat** gol pușcă, cum l-a făcut maică-sa; **bist du ganz und gar von ~ verlassen?** ai înnebunit? nu ești în toate mințile? **dem lieben ~ den Tag stehlen** a lenevi, a trândăvi; **so wahr mir ~ helfe!** așa să-mi ajute Dumnezeu; **~es Mühlen mahlen langsam** odată și odată o să vină pedeapsa; **hilf dir selbst, so hilft dir ~** Dumnezeu ajută pe cel vrednic.
gott|ähnlich *adj.* asemănător lui Dumnezeu.
Gott|ähnlichkeit *f. sg. (rel.)* divinitate, caracter divin.
gottbegnadet *adj.* înzestrat, talentat, genial; **eine ~e Sängerin** o cântăreață foarte talentată.
gottbehüte! *(austr.)* **gottbewahre!** *interj.* Doamne, ferește!
Gottchen, *-s, n. sg. (în expr.)* **ach ~!** Dumnezeule!
Gott|erbarmen, *-s, n. sg. (în expr.)* **zum ~** jalnic; **er sah zum ~ aus** arăta prost, jalnic, era într-o stare de plâns.
gott|erbärmlich *adj.* jalnic, mizerabil, de plâns.
Götterbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* cenușer *(Ailanthus glandulosa* Desf.).
Götterberg, *-(e)s, -e, m. (mit.)* munte al zeilor, Olimp.
Götterbild, *-(e)s, -er, n.* idol, chip (de zeitate) cioplit.
Götterbote, *-n, -n, m. (mit.)* trimis, sol al zeilor, Mercur, Hermes.
Götterbrot, *-(e)s, n. sg. (mit.)* ambrozie.
Götterburg, *-en, f. (mit.)* cetate a zeilor, Walhalla.
Götterdämmerung *f. sg. (mit.)* amurg al zeilor.
Götterfunke, *-ns, -n,* **Götterfunken**, *-s, -, m.* scânteie divină.
Göttergabe, *-n, f.* dar divin, dar al zeilor.
Göttergatte, *-n, m. (fam.)* soț mult iubit.
gott|ergeben *adj.* supus voinței dumnezeiești; cuvios.
Gott|ergebenheit *f. sg.* supunere, resemnare în fața voinței dumnezeiești, cuvioșie.
Göttergeschenk, *-(e)s, -e, n.* cadou superb, minunat, dar dumnezeiesc.
Göttergeschichte *f. sg.* v. Götterlehre.
Göttergeschlecht, *-(e)s, -er, n. (mit.)* neam de zei.
göttergleich, götter|haft *adj.* asemănător zeilor, divin.
Götter|hain, *-(e)s, -e, m. (mit.)* pădure sfântă, a zeilor.
Götter|himmel, *-s, m. sg. (mit.)* 1. Olimp. 2. Walhalla.
Götterkunde *f. sg.* v. Götterlehre.
Götterleben, *-s, n. sg.* 1. viață a zeilor. 2. *(fig.)* trai bun, dumnezeiesc.
Götterlehre *f. sg.* mitologie.
Götterliebling, *-s, -e, m.* favorit al zeilor.
Göttermahl, *-(e)s, -e, n.* 1. *(mit.)* ospăț al zeilor. 2. *(fam.)* ospăț, masă bună, îmbelșugată.
Götter|rat, *-(e)s, -räte, m.* consiliu al zeilor.
Göttersage, *-n, f.* mit.
Göttersitz, *-es, -e, m. (mit.)* reședință a zeilor.
Götter|speise *f. sg.* 1. *(mit.)* v. Götterbrot. 2. *(fig.)* mâncare delicioasă. 3. nume al mai multor dulciuri, deserturi.
Götter|spruch, *-(e)s, -sprüche, m. (mit.)* oracol.
Göttertrank, *-(e)s, m. sg.* 1. *(mit.)* nectar. 2. *(fig.)* băutură delicioasă.
Göttervater, *-s, -väter, m. (mit.)* cel mai înalt zeu, zeul suprem.
Götterver|ehrung *f. sg.* adorare de zei.
Götterversammlung, *-en, f.* 1. *(mit.)* adunare a zeilor. 2. *(fig., fam.)* adunare a șefilor.
Götterwelt *f. sg. (mit.)* lume a zeilor.
Götterwonne, *-n, f.* plăcere, desfătare, voluptate divină.
Gottes|acker, *-s, -äcker, m. (livr.)* cimitir.
Gottes|anbeterin, *-nen, f. (entom.)* călugăriță *(Mantis religiosa* L.).
Gottesbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Götterbaum.
Gottesbegriff, *-(e)s, m. sg.* noțiune a divinității, idee despre divinitate.
Gottesbraut, *-bräute, f. (poet.)* călugăriță, logodnică a Domnului.
Gottesdiener, *-s, -, m. (poet.)* preot.
Gottesdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu divin, slujbă religioasă.
gottesdienstlich *adj.* de slujbă religioasă, de serviciu divin.
Gottes|eiferer, *-s, -, m.* fanatic religios.
Gottesfeind, *-(e)s, -e, m.* v. Gottesleugner.
Gottesfriede, *-ns, m. sg. (ist.)* 1. pace impusă de biserică pentru anumite zile (în evul mediu). 2. drept de azil (în biserică).
Gottesfurcht *f. sg.* teamă, frică de Dumnezeu, cuvioșie, evlavie.
gottesfürchtig *adj.* cuvios, cucernic, evlavios; cu frica lui Dumnezeu.
Gottesgabe, *-n, f.* 1. dar din ceruri, dar dumnezeiesc, dar divin; **eine solche Stimme ist eine ~** o astfel de voce este un dar ceresc. 2. zeciuială dată preotului.
Gottesgebärerin *f. sg. (rel.)* Născătoare de Dumnezeu.
Gottesgeißel, *-n, f. (ist.)* bici al lui Dumnezeu, plagă.
Gottesgelehrsamkeit *f. sg.* v. Gottesgelehrtheit.
Gottesgelehrte, *-n, -n (ein Gottesgelehrter), m. (înv.)* teolog.
Gottesgelehrt|heit *f. sg. (înv.)* teologie.
Gottesgericht, *-(e)s, n. sg. (ist.)* ordalie.
Gottesgerichtsbohne, *-n, f. (bot.)* fasole-calabar otrăvitoare *(Pysostigma venenosum).*
Gottesgeschenk, *-(e)s, -e, n.* dar dumnezeiesc, minunat.
Gottesglaube, *-ns,* **Gottesglauben**, *-s, m. sg.* credință în Dumnezeu.
Gottesgnade *f. sg.* 1. har dumnezeiesc, grație, milă a lui Dumnezeu. 2. v. Gottesgnadenkraut.
Gottesgnadenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* veninariță *(Gratiola officinalis* L.).
Gottesgnadentum, *-s, n. (ist.)* legitimitate divină a monarhului.
Gotteshaus, *-es, häuser, n.* biserică, templu.
Gotteshüttchen, *-s, -, n. (bis. cat.)* tabernacol, sanctuar, casetă de hostii.
gottesjämmerlich *adj.* jalnic, mizerabil, de plâns.
Gotteskasten, *-s, -kästen, m.* cutie a milelor.
Gotteslamm, *-(e)s, n. sg. (rel.)* mielul lui Dumnezeu, Cristos.
Gotteslästerer, *-s, -, m.* hulitor, blasfemator.
gotteslästerisch, gotteslästerlich *adj.* hulitor, de blasfemie.
Gotteslästerung, *-en, f.* blasfemie, hulă.
Gotteslehre *f. sg.* 1. religie. 2. teologie.
Gottesleugner, *-s, -, m.* ateu.
gottesleugnerisch *adj.* ateu; ateist, de ateu.
Gottesleugnung, *-en, f.* ateism.
Gotteslohn, *-(e)s, m. sg. (rel.)* răsplata Domnului; **habt ~!** Dumnezeu să vă răsplătească, bogdaproste! **er arbeitet um einen ~** muncește gratuit, pe degeaba, de pomană.
Gottesmann, *-(e)s, -männer, m.* 1. credincios. 2. preot.
Gottesmutter *f. sg. (rel.)* Maica Domnului.
Gottesreich, *-(e)s, -n. sg.* împărăție cerească, împărăție a lui Dumnezeu.
Gottes|segen, *-s, m. sg.* har, binecuvântare a lui Dumnezeu.
Gottes|sohn, *-(e)s, m. sg.* fiu al lui Dumnezeu, Cristos.
Gottes|streiter, *-s, -, m.* ostaș al Domnului, luptător pentru religie.
Gottes|tisch, *-(e)s, -e, m. (bis.)* altar.
Gottes|urteil, *-(e)s, -e, n.* v. Gottesgericht.
Gottesver|ächter, *-s, -, m.* ateu.
Gottesver|ehrung *f. sg.* cult divin.
Gottesvolk, *-(e)s, n. sg.* creștinătate.
Gottesweisheit, *-en, f.* teozofie.
Gotteswort, *-(e)s, -e, n.* cuvânt al Domnului, cuvânt din biblie.
Gotteswunder, *-s, -, m.* minune divină.
gottgefällig *adj.* plăcut lui Dumnezeu.
gottgegeben *adj.* inevitabil, dat de Dumnezeu.
gottgesandt *adj.* trimis de Dumnezeu.
gottgeweiht *adj.* 1. închinat lui Dumnezeu. 2. sfințit de Dumnezeu.
gottgewollt *adj.* din porunca lui Dumnezeu.
gottgläubig *adj.* credincios.
Gottgläubige, *-n, -n (ein Gottgläubiger), m.* și *f.* credincios(-oasă).
gott|haft *adj.* minunat, dumnezeiesc, admirabil.
Gott|heit, *-en, f.* zeitate, divinitate; dumnezeire.
Göttin, *-nen, f.* zeiță.
göttlich *adj.* 1. divin, dumnezeiesc; **~e Weisheit** înțelepciune divină. 2. *(fig.)* admirabil, minunat, dumnezeiesc; **ein ~er Anblick** o priveliște minunată. 3. *(fam.)* strașnic, grozav; **ein ~er Spaß** o glumă minunată, strașnică.
Göttlichkeit *f. sg.* caracter divin, natură divină.
gottlob! *interj.* slavă Domnului! **die Gefahr ist ~ vorüber** slavă Domnului, pericolul a trecut.
gottlos *adj.* 1. ateu. 2. păcătos, nelegiuit. 3. *(reg.)* nebun.
Gottlose, *-n, -n (ein Gottloser), m.* și *f.* 1. ateu. 2. nelegiuit(ă). 3. *(fam.; în expr.)* **das Stück für den ~n** ultima bucată rămasă în farfurie și pe care nimeni n-o ia, bucățica cu rușine.
Gottlosenbewegung *f. sg.* mișcare ateistă.
Gottlosigkeit, *-en, f.* 1. *sg.* ateism. 2. nelegiuire, blestemăție.
Gottseibei|uns și **Gottseibei|uns**, *-, m. sg. (pop.)* necuratul, satana, ucigă-l crucea, ucigă-l toaca.
gottselig *adj.* 1. (și *peior.*) cuvios, credincios, cucernic. 2. răposat (întru Domnul).
Gottseligkeit *f. sg.* (și *peior.*) evlavie, cuvioșie, cucernicie.
gotts|erbärmlich, gottsjämmerlich *adj.* vrednic de milă, jalnic.
Gottsucher, *-s, -, m.* căutător de Dumnezeu.
Gottvater, *-s, m. sg. (rel.)* Dumnezeu tatăl.
gottverdammt, gottverflucht *adj.* afurisit, blestemat.
gottvergessen *adj.* afurisit, nelegiuit, *(fam.)* uitat, părăsit (de Dumnezeu); **ein ~es Dorf** un sat uitat de toți.
Gottvergess, *-ens,* **Gottvergessen**, *-s, n. sg. (bot.)* cătușe *(Ballota nigra* L.).
gottverlassen *adj. (fam.)* 1. părăsit, pustiu, deșert. 2. bătut de Dumnezeu.
Gottvertrauen, *-s, n. sg.* încredere în Dumnezeu.
gottvoll *adj.* 1. *(rel.)* dumnezeiesc, divin. 2. *(fig.)* minunat, dumnezeiesc, admirabil. 3. *(fam.)* nostim, strașnic, minunat.
gottwohlgefällig *adj. (poet.)* v. gottgefällig.
Götz *(în expr., vulg.)* **~ von Berlichingen!** pupă-mă în fund; v. și Götzzitat.
Götze, *-n, -n, m.* idol, divinitate păgână.

Götzen|altar, *-s, -täre, m.* altar păgân.
Götzen|anbeter, *-s, -, m.* **1.** v. Götzendiener. **2.** *(fam.)* om servil, periuță.
Götzenbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** idol. **2.** statuie, chip de idol.
Götzendiener, *-s, -, m.* idolatru.
Götzendienerei, *-en, f.* idolatrie.
götzendienerisch *adj.* idolatru.
Götzendienst, *-(e)s, m. sg.* idolatrie.
Götzenhain, *-(e)s, -e, m.* pădure a zeilor, pădure sfântă.
Götzen|opfer, *-s, -, n.* jertfă adusă idolilor, zeilor.
Götzenpriester, *-s, -, m.* preot păgân, preot idolatru.
Götzentempel, *-s, -, m.* capiște, templu păgân.
Götzentum, *-s, n. sg.* idolatrie, închinare la idoli.
Götzerei, *-en, f.* idolatrie; fetișism.
Götz|zitat, *-(e)s, -e, n.* citat din drama lui Goethe „Götz von Berlichingen" *(p. ext. vulg.)* pupă-mă în fund.
Gouasche [gu'a:ʃ], *-n, f.* pictură în guașă, guașă.
Gouda [gauda], *-s, -s, m.*, **Goudakäse**, *-s, -, m.* cașcaval, brânză olandeză de Gouda.
Gourmand [gur'mã:], *-s, -s, m.* gurmand, mâncăcios.
Gourmet [gur'mɛ], **Gourmet** [gu'rme:], *-s, -s, m.* gastronom, gurmet.
goutieren [gu-], *goutierte, goutiert, vb. (h) tr.* **1.** a gusta; a savura; a aprecia; a-i plăcea (ceva). **2.** a aproba, a încuviința, a permite.
Gouvernante [guvɛr'nantə], *-n, f.* guvernantă.
gouvernantenhaft *adj.* cu aer de guvernantă, belferesc.
Gouvernement [guvɛrnə'mã:], *-s, -s, n.* **1.** guvernământ, regim. **2.** provincie, regiune.
gouvernemental *adj. (elv.)* guvernamental.
Gouvernementsbe|hörde, *-, n. f.* autoritate guvernamentală.
Gouverneur [guvɛr'nø:ɐ], *-s, -e, m.* **1.** guvernator. **2.** comandant al unei cetăți.
Grab, *-(e)s, Gräber, n.* mormânt, groapă; **bis zum ~e** până la mormânt; **zu ~e tragen** a înmormânta, a duce la groapă; **ins ~ bringen** a băga în mormânt; **mit einem Fuß im ~e stehen** a fi cu un picior în groapă; **ein frühes ~ finden** a muri de tânăr; **ein feuchtes ~ finden** a muri înecat; **über das ~ hinaus** dincolo de mormânt, de moarte.
grab|ähnlich *adj.* ca un mormânt.
Grabbe, *-n, f. (reg.)* idee fixă, toană, capriciu.
Grab|beigabe, *-n, f. (ist.)* obiecte puse în mormânt.
Grabbelkiste, *-n, f.* v. Grabbeltisch.
grabbeln, *grabbelte, gegrabbelt (ich grabb(e)le) vb. (h) intr. (reg.,* cu *nach)* a bâjbâi, a se întinde (după…).
Grabbelsack, *-(e)s, -säcke, m.* sac cu cadouri din care se aleg cadourile pe nimerite.
Grabbeltisch, *-(e)s, -e, m.* stand cu produse mai ales textile amestecate, oferite spre autoservire.
Grabdenkmal, *-s, mäler, n.* monument funerar.
Grab|einfassung, *-en, f.* bordură a mormântului.
Grab|eisen, *-s, -, n.* hârleț.
Grabe|kelle, *-n, f.* casma de săpat.
Grabe|land, *-(e)s, n. sg.* teren de construcție (dat temporar în folosință pentru grădinărit).
Grabemaschine, *-n, f.* mașină de săpat șanțuri, excavator de șanțuri.
graben, *grub, gegraben (du gräbst, er gräbt), vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* **1.** a săpa; **ein Grab ~** a săpa o groapă; **Schätze ~** a căuta comori. **2.** a săpa, a grava; **in Marmor ~** a săpa, a grava în marmură. **3.** a băga, a înfige; **jm. den Dolch ins Herz ~** a înfige cuiva pumnalul în inimă; *(fig.)* **er grub die Hände in die Taschen** și-a înfundat mâinile în buzunare. **4.** *(mine)* a extrage; **(nach) Gold ~** a extrage aur. **II.** *refl.* **1.** a se îngropa; **sich in die Erde ~** a se îngropa, a se băga, a intra, a se ascunde în pământ; **die Räder gruben sich in den Sand** roțile s-au înfundat în nisip. **2.** *(fig.)* a-și întipări; **sich** *(dat.)* **etwas ins Gedächtnis ~** a-și întipări ceva în minte.
Graben, *-s,* **Gräben**, *m.* șanț; *(mil.)* tranșee; **der vorderste ~** prima tranșee; **im ~ liegen** a sta în tranșee; **einen ~ ziehen** a trage, a săpa un șanț; *(fig.)* **noch nicht über den ~ sein** a nu fi trecut încă hopul.
Grabenbagger, *-s, -, m. (tehn.)* excavator de șanțuri.
Grabenböschung, *-en, f.* taluz al șanțului; **äußere ~** contraescarpă; **innere ~** escarpă.
Grabendamm, *-(e)s, -dämme, m.* margine ridicată a șanțului.
Grabenkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* v. Grabenkrieg.
Grabenkasten, *-s, -,* (și *-kästen*), *m. (mil.)* caponieră.
Grabenkrieg, *-(e)s, -e, m. (mil.)* război de poziție, de tranșee.
Grabenmauer, *-n, f.* zid, perete al șanțului.
Grabenpflug, *-(e)s, -pflüge, m. (agr.)* plug de săpat șanțuri.
Grabenrampe, *-n, f.* rampă a șanțului.
Grabensohle, *-n, f.* fund al șanțului.
Grabenwand, *-wände, f.* v. Grabenmauer.
Grabenwehr, *-en, f. (mil.)* parapet (în războiul de cetate).
Grabenziehen, *-s, n. sg.* săpare de tranșee, de șanțuri.
Grabenziehmaschine, *-n, f.* excavator de săpat șanțuri.
Gräber, *-s, -, m. (înv.)* **1.** gropar. **2.** gravor. **3.** *(rar)* v. Grabstichel.
Gräberfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp cu morminte.
Gräberfund, *-(e)s, -e, m. (arheol.)* obiecte găsite în morminte.
Gräbergeruch, *-(e)s, m. sg.* miros de mormânt, de criptă.
Gräbernacht *f. sg.* v. Grabesdunkel.
Gräber|stille *f. sg.* v. Grabesstille.
Grabesdunkel, *-s, n. (poet.)* întuneric ca-n mormânt, beznă.
Grabesgewölbe, *-s, -, n.*, **Grabesgruft**, *-en, f.* v. Grabgewölbe.
Grabeshügel, *-s, -, m.* movilă funerară, tumul.
Grabeskälte *f. sg.* frig de mormânt; *(fig.)* aer rece.
Grabesluft *f. sg.* miros de cadavru, de mormânt, de descompunere; aer închis, de mormânt.
Grabesnacht *f. sg.* v. Grabesdunkel.
Grabesrand, *-(e)s, -ränder, m.* margine de mormânt; *(fig.)* **am ~e stehen** a fi cu un picior în groapă.
Grabesruhe *f. sg.* **1.** liniște de mormânt. **2.** odihnă veșnică.
Grabes|schweigen, *-s, n. sg.* tăcere de mormânt.
Grabes|stille *f. sg.* liniște, tăcere de mormânt.
Grabes|stimme, *-n, f.* voce sepulcrală, voce ca din mormânt.
Grabfund, *-(e)s, -e, m.* v. Gräberfund.
Grabgeläute, *-s, n. sg.* sunet al clopotelor la înmormântare.
Grabgeleit, *-(e)s, -e, n.* cortegiu funerar.
Grabgerüst, *-(e)s, -e, n.* catafalc.
Grabgesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec funebru; *(fig.)* **das ist der ~ von der Sache** acesta e sfârșitul chestiunii.
Grabgewölbe, *-s, -, n.* cavou.
Grabheuschrecken *pl. (entom.)* greieri *(Gryllidae).*
Grabhügel, *-s, -, m.* Grabeshügel.
Grab|inschrift, *-en, f.* inscripție funerară.
Grabkapelle, *-n, f.* capelă mortuară.
Grabkammer, *-n, f.* v. Grabgewölbe.
Grabkreuz, *-es, -e, n.* cruce de mormânt.
Grablege, *-n, f.* loc de înmormântare (în biserici).
Grablegung, *-en, f.* înmormântare, înhumare.
Grablicht, *-(e)s, -er, n.* opaiț, lumânare, candelă pe mormânt.
Grablied, *-(e)s, -er, n.* cântec funerar, de înmormântare.
Grabmacher, *-s, -, m.* gropar.
Grabmal, *-(e)s, -e, (și -mäler), n.* **1.** mormânt; monument funerar. **2.** piatră funerară.
Grabmeißel, *-s, -, m.* **1.** daltă de gravat. **2.** *(tipogr.)* ac de gravat.
Gräbner, *-s, -, m. (înv.)* **1.** gropar. **2.** gravor.
Grabplatte, *-n, f.* placă, lespede de mormânt.
Grabrede, *-n, f.* necrolog, discurs funebru.
Grabsäule, *-n, f.* coloană, stelă funerară.
Grabschänder, *-s, -, m.* profanator de morminte.
Grabschändung, *-en, f.* profanare de morminte.
Grabschaufel, *-n, f.* lopată de săpat.
Grabscheit, *-(e)s, -e, n.* hârleț, casma.
grabschen, *grabschte, gegrabscht, vb. (h) intr.* și *tr.* v. grapschen.
Grabschmuck, *-(e)s, m. sg.* ornament pentru morminte.
Grabschrift, *-en, f.* inscripție funerară.
grabsen, *grabste, gegrabst (du, er grabst) vb. (h) intr. (reg.)* v. grabbeln.
Grab|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* epitaf, inscripție funerară.
Grab|stätte, *-n, f.* mormânt, cavou, loc al înmormântării; **unterirdische ~n** catacombe.
Grab|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de mormânt, piatră funerară.
Grab|stelle, *-n, f.* loc de veci.
Grab|stichel, *-s, -, m.* daltă, scalpel pentru gravat.
Grabtuch, *-(e)s, -tücher, n.* lințoliu, giulgiu.
Grabung, *-en, f.* **1.** săpătură. **2.** *sg.* săpare.
Grabwespen *f. pl. (entom.)* nume al unui soi de viespi *(Sphegidae* sau *Crabronidae).*
Gracht, *-en, f. (reg.)* canal lateral navigabil.
grad *adj.* și *adv. (fam.)* v. gerade.
Grad, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mat., fiz.)* grad; **in ~e abteilen** a grada, a împărți în grade; **Gleichung ersten ~es** ecuație de gradul întâi; **das Thermometer steht auf zehn ~ unter Null** termometrul arată zece grade sub zero; *(fig.)* **er hat seine Meinung um 180 ~ geändert** și-a schimbat părerea cu 180 de grade. **2.** grad, intensitate, măsură; **im höchsten ~e** în cel mai înalt grad; **der höchste ~ von Unverschämtheit** culmea nerușinării, impertinenței; **in gewissem ~e** întrucâtva; **~ der Erwerbsminderung** grad de incapacitate de muncă; **der ~ der Verschmutzung** gradul poluării; **bis zu einem gewissen ~e stimmen wir überein** până la un anumit punct avem aceleași păreri. **3.** grad (de rudenie), spiță; **im zweiten ~e verwandt** rudă de gradul al doilea. **4.** grad, rang; titlu; *(mil.)* **mit einem ~ bekleidet sein** a fi gradat; **einen akademischen ~ erwerben** a obține un titlu academic.
Grad|abteilung, *-en, f. (geogr.)* v. Gradfeld (**1**).
Grad|abzeichen, *-s, -, n. (mil.)* grad, insignă a gradului.
Gradation, *-en, f.* **1.** gradare. **2.** gradație.
gradaus *adv. (reg.)* v. geradeaus.
Gradbogen, *-s, -* (și *-bögen*), *m. (mat.)* limb circular gradat, raportor.
grade *adj.* și *adv.* v. gerade.
Grad|einheit, *-en, f.* unitate de măsură exprimată în grade.
Grad|einteilung, *-en, f.* **1.** împărțire în grade. **2.** scală (gradată); gradare.
Gradel, *-s, m. sg. (reg.).* **1.** *(text.)* gradel; *(tipogr.)* pânză de legătorie brută. **2.** nisip mare; pietriș.
gradenwegs, **gradeswegs**, **gradewegs** *adv.* v. geradenwegs.
Gradfeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(geogr.)* carelaj, pătrat format de grade (pe hartă). **2.** *(geod.)* câmp gradat.
Gradheit *f. sg.* v. Geradheit.
Gradient [-'diɛnt], *-en, -en, m. (mat.)* gradient.
Gradiente, *-n, f. (ferov.)* pantă medie, gradient.
Gradientenpfahl, *-(e)s, -pfähle*, **Gradientenzeiger**, *-s, -, m. (ferov.)* indicator de declivitate.
Gradier|eisen, *-s, -, n.* daltă dințată (pentru sculptură).
gradieren, *gradierte, gradiert, vb. (h) tr.* **1.** a împărți în grade, a grada. **2.** a afâna (aurul). **3.** *(chim.)* a concentra, a condensa (apa sărată).
Gradierer, *-s, -e, m. (înv.)* artist gravor în aramă.
Gradier|haus, *-es, häuser, n.* v. Gradierwerk.
Gradier|herd, *-(e)s, -e, m. (chim.)* vatră pentru concentrarea apei sărate.
Gradier|ofen, *-s, -öfen, m. (chim.)* cuptor pentru concentrarea apei sărate.
Gradierpfanne, *-n, f.* căldare, vas de evaporare.
Gradierung, *-en, f.* **1.** împărțire în grade, gradare. **2.** condensare a apei sărate.
Gradierwaage, *-n, f. (chim., metrol.)* areometru.
Gradierwasser, *-s, n. sg.* apă sărată destinată concentrării.
Gradierwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* instalație pentru concentrarea apei sărate, turn de răcire, gradier.
Grädigkeit *f. sg. (chim.)* concentrație, tărie în grade.

Gradkarte, *-n, f.* hartă gradată.
Gradkreis, *-es, -e, m. (mat.)* cerc gradat.
Gradleiter, *-n, f.* scară gradată.
gradlinig *adj.* v. geradlinig.
Gradlinigkeit *f. sg.* **1.** caracter rectiliniu. **2.** *(fig.)* caracter drept; sinceritate, cinste; onestitate.
gradmäßig *adj.* și *adv.* gradat, treptat.
Gradmesser, *-s, -, m.* **1.** scală; *(met.)* graduitor. **2.** termometru; *(fig.)* **das ist ein ~ für die öffenliche Meinung** aceasta este o (unitate de) măsură pentru opinia publică.
Gradmessung, *-en, f.* **1.** măsurare a gradelor. **2.** măsurare în grade.
Gradnetz, *-es, -e, n. (geogr.)* rețea de coordonate (la hărți geografice).
Grad|stein *-(e)s, -e, m.* piatră de bordură.
Gradteilung, *-en, f.* împărțire în grade, gradație.
gradual *adj.* referitor la grad, la rang.
Graduale, *-s, -lien* [-liən], *n. (bis. cat.).* **1.** nume al unei cântări liturgice. **2.** antifonar.
graduell [-du'ɛl] *adj.* treptat, gradat.
graduieren, *graduierte, graduiert, vb. (h) tr.* **1.** a grada, a împărți în grade. **2.** a acorda un titlul academic.
Graduierte, *-n, -n (ein Graduierter), m.* și *f.* titrat(ă), persoană care are un titlu academic.
Graduierung, *-en, f.* **1.** împărțire în grade. **2.** titlu academic; acordare a unui titlu academic.
Grad|unterschied, *-(e)s, -e, m.* diferență, deosebire de grad.
Gradwaage, *-n, f.* dinamometru cu resort.
gradweise *adv.* v. graduell.
Graecum ['grɛkʊm], *-s, n. sg.* examen la limba greacă (clasică).
Graf, *-en, -en, m.* conte.
Grafem, *-s, -e, n.* v. Graphem.
Grafengeschlecht, *-(e)s, -er, n.* neam, familie de conți.
Grafenkrone, *-n, f.* coroană de conte.
Grafensitz, *-es, -e, m.* reședință de conte.
Grafen|stand, *-(e)s, m. sg.* rang de conte.
Grafentitel, *-s, -, m.* titlu de conte.
Grafentum, *-s, n. sg.* **1.** rang, demnitate de conte. **2.** conți, nobilime.
Grafenwürde *f. sg.* demnitate de conte.
Graffito, Graffitto, *-s, -iti, m.* sau *n.* grafiti.
Grafie, *(înv.)* **Graphie**, *-n, f.* **1.** grafică. **2.** artă grafică. **3.** grafie.
Grafik, *(înv.)* **Graphik**, *-en, f.* grafică, grafic; **eine ~ ausdrucken** a printa un grafic; **~en importieren** a importa grafice.
Grafikchip [-tʃɪp], *-s, -s, m.* cip grafic.
Grafiker, *-s, -, m.* grafician.
Grafikfähigkeit, *-en, f.* capacitate grafică.
Grafik|karte, *-n, f.* placă grafică.
Grafikprogramm, *-s, -e, n.* program grafic.
Grafikprogrammpaket, *-s, -e, n.* pachet de programe grafice.
Gräfin, *-nen, f.* contesă.
Gräfinwitwe, *-n, f.* văduva unui conte.
grafisch, *(înv.)* **graphisch** *adj.* grafic; **~e Benutzeroberfläche** interfață grafică de utilizator; **~es Design** design grafic; **~e Dialogfelder** câmpuri grafice de dialog.
Grafit v. Graphit.
gräflich *adj.* de conte.
Grafologe v. Graphologe.
Grafschaft, *-en, f.* comitat, teritoriu guvernat de un conte.
Graft, *-en, f. (reg.)* canal, șanț lat.
grag *adj. (reg.)* sur, gri, cenușiu.
gragen, *gragte, gegragt vb. (h) intr. (reg.; impers.)* a se lumina, a se face ziuă, a se crăpa de ziuă.
Gra|hambrot, *-(e)s, -e, n. (reg.)* pâine graham.
Gral, *-(e)s, m. sg. (mit., lit.)* gral (potir simbolic al misticii creștine medievale).
Gralsburg *f. sg. (mit.)* castel al gralului.
Gralshüter, *-s, -, m. (mit.)* apărător, păzitor al cupei gralului, al tainei gralului.
Gralsritter, *-s, -, m.* cavaler al ordinului gralului.
gram *adj. (în expr.)* **jm. (nicht) ~ sein** a (nu) fi supărat pe cineva; **jm. ~ werden** a se supăra pe cineva.
Gram, *-(e)s, m. sg.* mâhnire, îndurerare, supărare; **vor ~ sterben** a muri de supărare; **der ~ nagt (sau frisst) an ihm** îl roade supărarea.
Grämelei, *-en, f.* fel de a fi morocănos, îmbufnat, supărăcios.
grämeln, *grämelte, gegrämelt (ich gräm(e)le) vb. (h) (fam.)* **I.** *intr.* a fi morocănos, supărat, neprietenos. **II.** *refl.* a se supăra, a se necăji.
grämen, *grämte, gegrämt vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) mâhni, a (se) îndurera, a (se) supăra, a (se) întrista; **sich zu Tode ~** a muri de supărare; **es grämt mich, dass...** mă mâhnește că...
gram|erfüllt, **gramgebeugt** *adj.* **1.** plin, copleșit de mâhnire, de supărare; îndurerat, întristat. **2.** plin, doborât de griji.
gramgebleicht *adj. (poet.)* palid de mâhnire, de durere, de tristețe; albit de supărări.
Gramineen [-'ne:ən] *pl. (bot.)* graminee *(Gramineae).*
Grämier [-iə], *-s, -, m.* om posac, morocănos, ursuz.
grämlich *adj.* posac, morocănos, ursuz.
Grämlichkeit *f. sg.* fire posacă, morocănoasă, ursuză.
Grämling, *-s, -e, m.* v. Grämler.
Gramm, *-s, -e, n.* gram; **zwei ~** două grame.
Grammatik, *-en, f.* gramatică.
grammatikalisch *adj.* v. grammatisch.
Grammatiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* gramatician(ă).
grammatisch *adj.* gramatical, de gramatică; **ein ~er Fehler** o greșeală de gramatică.
Gramm|atom, *-s, -e, n. (chim.)* atom-gram.
Grammel, *-n, f. (reg.)* jumară.
Grammelknödel, *-s, -, m. (cul., austr.)* găluşcă cu jumări.
Grammelpogatsche, *-n, f. (cul., austr.)* pateu, pogace cu jumări.
Grammgewicht, *-(e)s, -e, n.* **1.** greutate în grame. **2.** gramaj.
Grammkalorie, *-n* [-'ri:ən], *f. (fiz.)* calorie-gram, calorie mică.
Grammofon, Grammophon, *-s, -e, n.* gramofon, patefon.
Grammophon|nadel, *-n, f.* ac de gramofon, de patefon.
Grammophonplatte, *-n, f.* placă, disc de gramofon, de patefon.
grammweise *adv.* cu gramul.
gramselig *adj.* posomorât, trist, supărat.
gramversunken *adj.* copleșit de durere, plin de mâhnire.
gramvoll *adj.* îndurerat, mâhnit.
Gran, *-(e)s, -e*, **Grän**, *-s, -e, n.* **1.** *(farm.)* gran (cca 65 mg). **2.** *(fig.)* fărâmă, pic.
Granadillholz, *-es, n. sg.* lemn de Granadill, abanos verde *(Dalbergia melanoxylon).*
Granat, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mineral.)* granat. **2.** *(iht.)* crevetă *(Cragon vulgaris).*
Granat|apfel, *-s, -äpfel, m.* rodie, granată.
Granat|apfel|baum, Granatbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* rodiu *(Punica granatum* L.).
Granatblüte, *-n, f.* floare a rodiului.
Granatbrosche, *-n, f.* broșă cu granate.
Granate, *-n, f.* **1.** *(mil.)* grenadă, obuz. **2.** *(rar)* v. Granatapfel.
Granat|einschlag, *-(e)s, -schläge, m.* explozie de grenadă.
granaten *adj. (reg.; despre statură)* scurt, îndesat.
granatenvoll *adj. (fam.)* beat criță.
granatfarben, granatfarbig *adj.* de culoarea granatului.
granatfest *adj. (mil.)* rezistent la grenade, la obuze.
Granatfeuer, *-s, m. sg. (mil.)* foc de grenade.
Granat|hagel, *-s, m. sg. (mil.)* ploaie de grenade.
granatig *adv. (pop.)* foarte, grozav; tare; *(fam.)* **jn. ~ verhauen** a bate pe cineva măr.
Granatkanone, *-n, f. (mil.)* obuzier.
Granatkette, *-n, f.* colier, lănțișor din granate.
Granatkugel, *-n, f. (mil.)* grenadă.
Granatschmuck, *-(e)s, m. sg.* podoabe, giuvaiere cu granate.
Granatschnur, *-schnüre, f.* salbă de granate.
Granat|splitter, *-s, -, m. (mil.)* schijă de grenadă, de obuz.
Granat|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* (piatră de) granat.
Granat|stück, *-(e)s, -e, n.* v. Granatsplitter.
Granat|trichter, *-s, -, m. (mil.)* groapă, pâlnie de obuz, de grenadă.
Granatvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* cintez exotic, granatin *(Uraeginthus granatinus).*
Granatwerfer, *-s, -, m. (mil.)* brand, aruncător de grenade, de mine.
Granatwurf, *-(e)s, -würfe, m. (mil.)* aruncare cu grenada.
Granat|zünder, *-s, -, m. (mil.)* focos de grenadă, de obuz.
Grand, *-(e)s, -e, m. (reg.).* **1.** *sg.* nisip mare, pietriș. **2.** *sg.* tărâțe de grâu. **3.** rezervor de apă. **4.** *(mine)* albie, covată.
Grande, *-n, -n, m.* nobil spaniol.
Grandel, *-n, f. (vân.)* v. Gräne.
Grandezza *f. sg.* grandoare, gravitate.
grandig *adj.* **1.** nisipos, prundos. **2.** mare, puternic, măreț.
grandios *adj.* grandios, măreț.
Grand|straße, *-n, f. (reg.)* drum pietruit.
Gräne, *-n, f. (vân.)* caninii de sus ai cerbului (întrebuințați ca trofee).
granieren, *granierte, graniert, vb. (h) tr.* a granula.
Granit, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* granit; *(fig.)* **auf ~ beißen** a da de piedici grele.
granit|ähnlich, granit|artig *adj.* asemănător granitului, ca granitul.
Granitbildung *f. sg. (geol.)* **1.** *sg.* formare a granitului. **2.** formațiune de granit.
Granitblock, *-(e)s, -blöcke, m.* bloc de granit.
Granitbruch, *-(e)s, -brüche, m.* carieră de granit.
graniten *adj.* de granit, granitic.
Granitfelsen, *-s, -, m.* stâncă de granit.
Granitgebirge, *-s, -, n. (geol.)* **1.** munte de granit. **2.** rocă de granit.
granit|haltig *adj.* conținând granit, granitifer.
granitig, granitisch *adj.* granitic.
Granitpfeiler, *-s, -, m.* stâlp de granit.
Granitpflaster, *-s, -, n.* pavaj de granit.
Granitporphyr [-fy:r] *-s, m. sg. (mineral.)* porfir granitic.
Granitquader, *-s, -, m.*, piatră de talie de granit.
Granitsand, *-(e)s, m. sg.* nisip de granit.
Granit|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de granit; lespede, calup de granit.
Granitwerk, *-(e)s, -e, n.* lucrare de granit.
Granke, *-n, f. (bot.)* ruginare *(Andromeda polifolia* L.).
Granne, *-n, f.* **1.** spic (la blană). **2.** *(bot.)* mustață (la spic).
Grannenhaar, *-(e)s, -e, n.* v. Granne **(1).**
Grannenhafer, *-s, m. sg. (bot.)* ovăz-cu-barbă *(Trizetum).*
grannenlos *adj. (bot.; despre spice)* fără mustață.
grannig *adj. (bot.)* cu mustăți.
Grans, *-es, Gränse*, **Gransen**, *-s, -, m. (mar.)* proră.
Grant, *-(e)s, m. sg. (reg.)* proastă dispoziție, mahmureală.
granteln, *grantelte, gegrantelt (ich grant(e)le) vb. (h) intr. (reg.)* a bombăni, a vorbi cu o voce morocănoasă.
grantig *adj. (reg.)* ursuz, morocănos.
Grantler, *-s, -, m. (reg.)* om morocănos, ciufut.
granulär *adj.* granulos, grăunțos.
Granulat, *-(e)s, -e, n.* produs granulat.
Granulation, *-en, f.* granulare; granulație; *(fig.)*; *(med.)* **wuchernde ~en** muguri.
Granulationsgewebe, *-s, -, n. (med.)* țesut de granulație.
granulieren, *granulierte, granuliert, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a granula. **2.** a împodobi (giuvaieruri) cu granule de argint sau de aur.
Granulit, *-s, -e, m. (mineral.)* granulit.
granulitisch *adj.* conținând granulit, granulitic.
granulös *adj.* granulos.
Granüle, *-n, f.* granulă.

Grapefruit ['gre:pfru:t], *-s, f.* grep, grepfrut.
Graper, *-s, -, m.* *(înv.)* olar.
Graph[1], *-en, -en, m.* *(mat.)* reprezentare grafică prin linii și noduri.
Graph[2], *-s, -e, n.* *(lingv.)* semn de scriere.
Graphem, *-s, -e, n.* *(lingv.)* grafem.
Graphik și **Grafik**, *-en, f.* **1.** *sg.* *(tipogr.)* grafică. **2.** artă grafică.
Graphik|element, *-(e)s, -e, n.* element grafic.
Graphiker și **Grafiker**, *-s, -, m.* **1.** desenator (tehnic). **2.** grafician.
Graphikschnitt|stelle, *-n, f.* interfață grafică.
Graphikseite, *-n, f.* pagină grafică.
Graphik|umwandlung, *-en, f.* conversie grafică.
Graphik|unter|stützung, *-en, f.* suport grafic.
Graphikver|arbeitung, *-en, f.* prelucrare grafică.
graphisch și **grafisch** *adj.* grafic; **~es Gewerbe** industrie (poli)grafică.
Graphit și **Grafit**, *-(e)s, -e, m.* *(mineral.)* grafit.
Graphit|elektrode, *-n, f.* *(electr.)* electrod de grafit.
graphitfarben, **graphitgrau** *adj.* de culoarea grafitului.
graphit|haltig *adj.* grafitic, care conține grafit.
graphitieren, *graphitierte, graphitiert, vb. (h) tr.* a presăra cu grafit, a grafita.
Graphitmine, *-n, f.* mină de creion din grafit.
Graphitschiefer, *-s, -, m.* *(geol.)* șist grafitos.
Graphitschmierung, *-en, f.* ungere cu grafit.
Graphit|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* bară, tijă de grafit.
Graphit|stift, *-(e)s, -e, m.* creion cu mină de grafit.
Graphit|tauch|anode, *-n, f.* *(electr.)* anod de aprindere de grafit.
Graphit|tiegel, *-s, -, m.* creuzet de grafit.
Graphit|überzug, *-(e)s, -züge, m.* înveliș de grafit.
Graphit|zeichnung, *-en, f.* desen în creion de grafit.
Grapholog, *-en, -en,* **Graphologe** (și **Grafo-**), *-n, -n, m.* grafolog.
Graphologie și **Grafologie** *f. sg.* grafologie.
graphologisch *adj.* grafologic.
Graphometer, *-s, -, n.* *(top.)* grafometru.
Graphostatik *f. sg.* grafostatică.
Grappe, *-n, f.* *(reg.)* capriciu, toană, idee fixă, gărgăuni (în cap).
grappen, *grappte, gegrappt,* **grapschen**, *grapschte, gegrapscht vb. (h) tr.* și *intr.* *(reg., fam.)* (cu *nach)* a înhăța, a apuca cu lăcomie, a înșfăca; **nach der Hand** ~ a apuca repede mâna cuiva.
grapsen, *grapste, gegrapst (du, er grapst) vb. (h) tr.* *(austr., fam.)* a șterpeli, a fura.
Gras, *-es, Gräser, n.* **1.** iarbă; *(fig.)* **darüber ist längst ~ gewachsen** asta s-a dat de mult uitării; *(fig., fam.)* **er hört das ~ wachsen** face pe deșteptul; **ins ~ beißen** a da ortul popii. **2.** *(jargon)* hașiș, marihuana.
Gras|affe, *-n, -n, m.* *(fam.)* țângău, mucos.
gras|ähnlich *adj.* ca iarba.
Gras|ähre, *-n, f.* spic de graminee.
Gras|anger, *-s, -, m.* pajiște, izlaz.
Gras|art, *-en, f.* **1.** specie de graminee. **2.** *pl.* graminee.
gras|artig *adj.* **1.** ca iarba, ierbos. **2.** *(bot.)* erbacee.
Grasbank, *-bänke, f.* bancă din pământ acoperită cu brazde de iarbă.
Grasbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare a gramineelor; **ein lockerer ~** iarbă rară.
grasbewachsen *adj.* acoperit cu iarbă.
Grasblüte, *-n, f.* **1.** înflorire a ierbii. **2.** floare de iarbă.
Grasboden, *-s, -böden, m.* **1.** fânaț. **2.** pământ înțelenit, pajiște, țelină.
Grasbündel, *-s, -,* **Grasbüschel**, *-s, -, n.* mănunchi, snop de iarbă.
Grasbutter *f. sg.* unt de primăvară, de iarbă nouă.
Gräs|chen, *-s, -, n.* *(dim.* de la Gras) firicel de iarbă, ierbișoară.
Grasdach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș acoperit cu gazon, cu iarbă.
Grasdecke, *-n, f.* pajiște, gazon.
Grasejunge, *-n, -n, m.* *(reg.)* păstor de vite.
grasen, *graste, gegrast (du, er grast), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a paște. **2.** *(fam.)* a căuta peste tot. **II.** *tr.* *(reg.)* a cosi (iarba).
Graseplatz, *-es, -plätze, m.* pajiște, pășune.
Graser, *-s, -, m.* **1.** *(vân.)* limbă a cerbului. **2.** *(reg.)* cosaș, cositor.
Graserei, *-en, f.* *(reg.)* **1.** cosit. **2.** pășunat. **3.** pășune.
Gras|ernte, *-n, f.* recoltă de fân.
Grasfeldsaatfolge *f. sg.* *(agr.)* asolament al terenurilor furajere.
Grasfläche, *-n, f.* suprafață cu iarbă, pajiște, țelină.
Grasfleck, *-(e)s, -e, m.* **1.** petic de iarbă verde. **2.** pată de iarbă (pe haine).
Grasflecken, *-s, -, m.* v. Grasfleck **(2).**
Gras fressend și **grasfressend** *adj.* erbivor.
Grasfresser, *-s, -, m.* animal erbivor.
Grasfrosch, *-(e)s, -frösche, m.* *(zool.)* broască verde; brotăcel *(Rana temporaris).*
Grasfrüchte *pl.* *(bot.)* semințe de graminee *(Gramineae).*
Grasfutter, *-s, n. sg.* nutreț de iarbă, nutreț verde.
Grasfütterung, *-en, f.* hrănire cu nutreț de iarbă, cu nutreț verde.
Grasgarten, *-s, -gärten, m.* fânaț, pășune împrejmuit(ă) cu gard.
grasgrün *adj.* verde ca iarba.
Grashalm, *-(e)s, -e, m.* fir de iarbă.
Grashecht, *-(e)s, -e, m.* *(iht.)* știucă tânără verzuie *(Esox lucius* L.).
Grashirsch, *-(e)s, -e, m.* *(vân.)* cerb de vară.
Grashopser, *-s, -, m.* v. Grashüpfer **(1).**
Grashüpfer, *-s, -, m.* *(zool.)* **1.** lăcustă *(Locusta).* **2.** v. Grasfrosch.
grasig *adj.* **1.** ierbos, acoperit cu iarbă, de iarbă. **2.** ca iarba.
Grasland, *-(e)s, n. sg.* pajiște, pășune; fânaț.
Grasläufer, *-s, -, m.* *(zool.)* cristei *(Crex pratensis).*
Grasleinen, *-s, n. sg.* *(text.)* batist de China, batist de ramie.
Graslilie [-liə], *-n, f.* *(bot.)* liliuță *(Anthericum ramosum* L.).
Graslinde, *-n, f.* *(bot.)* tei *(Tilia platyphyllos).*
Gräsling, *-s, -e, m.* *(iht.)* lipan *(Thymallus vulgaris* Nils).
graslos *adj.* fără iarbă.
Grasmahd *f. sg.,* **Grasmähen**, *-s, n. sg.* cosit al ierbii.
Grasmäher, *-s, -, m.* **1.** cosaș, cositor. **2.** *(agr.)* cositoare, mașină de cosit iarba.
Grasmähmaschine, *-n, f.* v. Grasmäher **(2).**
Grasmücke, *-n, f.* *(ornit.)* pitulice *(Silvia borin).*
Grasnarbe *f. sg.* *(bot.)* armerie *(Armeria vulgaris* Willd*).*
Gras|pferd, *-(e)s, -e, n.* *(zool.)* cosaș *(Locusta iridissima).*
Gras|pflanze, *-n, f.* *(bot.)* plantă erbacee.
Gras|platz, *-es, -plätze, m.* loc acoperit cu iarbă, pajiște.
grasreich *adj.* ierbos, bogat în ierburi, plin de iarbă.
Gras|samen, *-s, -, m.* sământă de iarbă.
grass *adj.* *(înv.)* îngrozitor, hidos, oribil, monstruos, scârbos, urât.
Grassheit, *-en, f.* *(înv.)* hidoșenie, monstruozitate, scârboșenie, urâțenie.
grassieren, *grassierte, grassiert, vb. (h) intr.* *(despre boli)* a bântui, a se răpândi.
grässlich *adj.* îngrozitor, groaznic, oribil; josnic.
Grässlichkeit, *-en, f.* grozăvie, oroare.
Gras|schnitt, *-(e)s, -e, m.* v. Grasmahd.
Gras|sichel, *-n, f.* seceră de tăiat iarbă.
Gras|specht, *-(e)s, -e, m.* *(ornit.)* ghionoaie verde, ciocănitoare verde *(Picus viridus).*
Gras|stängel, *-s, -, m.* v. Grashalm.
Gras|steppe, *-n, f.* savană, stepă cu vegetație bogată în ierburi.
Gras|stück, *-(e)s, -e, n.* loc, parcelă cu iarbă.
Gras|teppich, *-s, m. sg.* covor de iarbă.
gras|überwachsen *adj.* acoperit cu iarbă.
Grasung, *-en, f.* **1.** cosit. **2.** pășunat. **3.** pășune.
Grasweide, *-n, f.* pășune.
Graswuchs, *-es, m. sg.* creștere a ierbii.
Graswurzel, *-n, f.* rădăcină de iarbă.
Grat, *-(e)s, -e, m.* **1.** muchie, margine ascuțită; **~ eines Daches** coamă de acoperiș. **2.** creastă, spinare de munte. **3.** tăiș (la topor). **4.** brazdă, strat. **5.** *(metal.)* bravură. **6.** *(text.)* brăzdare (pe suprafața țesăturii). **7.** *(anat.)* muchie.
Gratbalken, *-s, -, m.* coamă, grindă a coamei acoperișului.
Gratblech, *-(e)s, -e, n.* tablă care învelește coama acoperișului.
Gratbogen, *-s, -, m.* *(constr.)* arc de coamă, linie de intersecție a bolților.
Grätchen, *-s, -, n.* *(mar.)* velă posterioară a corăbiei.
Gräte, *-n, f.* **1.** os de pește. **2.** *(text.)* brazdă (pe suprafața unei țesături).
Grat|eisen, *-s, -, n.* *(constr.)* fier de coamă de acopeirș.
grätenlos *adj.* *(despre pești)* fără oase.
grätenreich *adj.* *(despre pești)* cu multe oase.
Gratgebinde, *-s, -, n.* *(constr.)* îmbinare la coamă.
Gratgewölbe, *-s, -, n.* *(constr.)* boltă cu creastă, boltă în cruce.
Grat|hobel, *-s, -, m.* rindea de fasonat șanțuri, rindea de nut.
Gratial [-'tsia:l], *-s, -e,* **Gratiale**, *-s, -* (și *-lien* [liən]), *n.* **1.** *(bis. cat.)* rugăciune de mulțumire. **2.** cadou, dar; plocon; bacșiș.
Gratias ['gra:tsias] *-, -, n.* v. Gratial **(1).**
Gratifikation [-ti-], *-en, f.* gratificare.
gratifizieren, *gratifizierte, gratifiziert, vb. (h) tr.* a gratifica.
grätig *adj.* *(despre pești)* cu (multe) oase.
Gratin [gra'tɛ̃:], *-s, -s, m.* și *n.* gratin.
Gräting, *-s, f.* *(mar.)* grătar, grilaj de lemn.
gratinieren, *gratinierte, gratiniert, vb. (h) tr.* *(cul.)* a gratina, a frige în cuptor (până se face o crustă).
Gratiola [-tsi-], *-len, f.* *(bot.)* veninariță *(Gratiola officinalis* L.).
gratis *adv.* gratis, gratuit.
Gratis|aktie [-tsiə], *-n, f.* acțiune gratuită.
Gratis|angebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă gratuită.
Gratis|arbeit, *-en, f.* muncă gratuită.
Gratisbeilage, *-n, f.* supliment gratuit.
Gratisdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu gratuit.
Gratis|exemplar, *-s, -e, n.* exemplar gratis.
Gratisfahrt, *-en, f.* călătorie gratuită.
Gratisgabe, *-n, f.* dar.
Gratislöhnung, *-en, f.* salariu gratuit, fără muncă prestată.
Gratismuster, *-s, -, n.* eșantion gratuit.
Gratis|probe, *-n, f.* mostră gratuită.
Gratis|prospekt, *-es, -e, m.* *(austr.* și *n.)* prospect gratuit.
Gratisvor|stellung, *-en, f.* reprezentație, spectacol gratuit(ă).
Gratis|zugabe, *-n, f.* supliment gratuit.
Gratis|zu|stellung, *-en, f.* remitere, predare, trimitere gratuită.
Gratleiste, *-n, f.* chenar la marginea mobilei; grinduță de coamă; șipcă de nut.
Grätling, *-s, -e, m.* pește cu multe oase.
Gratlinie [-niə], *-n, f.* **1.** linie a crestei munților. **2.** *(met.)* muchie de înapoiere. **3.** *(constr.)* creastă; coamă înclinată a acoperișului.
Gratsäge, *-n, f.* ferăstrău de șănțuit.
grätschbeinig *adj.* crăcănat; *(sport)* cu picioarele depărtate.
Grätsche, *-n, f.* *(sport)* poziție cu picioarele depărtate.
grätschen, *grätschte, gegrätscht, vb. (h) intr.* *(sport)* a îndepărta picioarele.
Grätsch|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* *(sport)* săritură (la aparate) cu picioarele depărtate.
Grätsch|stand, *-(e)s, m. sg.* v. Grätsche.
Grätsch|stellung, *-en, f.* *(sport)* poziție cu picioarele depărtate.
Grat|sparren, *-s, -, m.* *(constr.)* căprior la creasta acoperișului, colțar.
Grat|stein, *-(e)s, -e, m.* *(constr.)* piatră de coamă.
Grat|tier, *-(e)s, -e, n.* *(zool.)* capră neagră *(Rupicapra rupicapra* L.).
Gratulant, *-en, -en, m.* persoană care felicită.

Gratulation, *en, f.* felicitare.
Gratulationskarte, *-n, f.* (scrisoare de) felicitare.
gratulieren, *gratulierte, gratuliert, vb. (h) intr.* a felicita; **jm. zu etwas** ~ a felicita pe cineva pentru ceva; *(fam.)* **du kannst dir ~, dass du es los bist** să-ți pară bine că ai scăpat de asta.
Gratverbindung, *-en, f.* **1.** *(constr.)* îmbinare de coamă a căpriorilor. **2.** potecă de culme (în munți).
Gratwanderung, *-en, f.* drum, marș pe creasta munților.
grau *adj.* **1.** sur, cenușiu; (de culoare) gri; *(anat.)* **die ~e Substanz** substanța cenușie (a scoarței cerebrale); *(med.)* **~er Star** cataractă sură; **~ gestrichen** zugrăvit în gri; **~es Geld** bani de argint; *(com.)* **der ~e Markt** piață semilegală. **2.** cărunt; **~es Haar** păr cărunt; **~ werden** a (în)cărunți; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **über etwas ~es Haar wachsen lassen** a-i crește peri albi pentru ceva. **3.** *(fig.)* cenușiu, monoton, fără perspectivă; **~ in ~** monoton, trist, plictisitor, searbăd. **4.** *(fig.)* străvechi, îndepărtat, neclar; nesigur; **das ~e Altertum** antichitatea străveche; **vor ~en Jahren** odinioară, demult, pe vremuri; *(fig.)* **das liegt noch in ~er Ferne** asta încă nu se știe, e prea mult până atunci.
Grau, *-s, n. sg.* culoare cenușie, sură, gri.
Grau|ammer, *-n, f. (ornit.)* presură sură *(Emberiza miliaria* L.).
grau|äugig *adj.* cu ochi cenușii.
Graubart, *-(e)s, -bärte, m.* **1.** persoană cu barbă căruntă; *(fig.)* bătrân, moșneag. **2.** *(rar)* barbă căruntă.
graubärtig *adj.* cu barbă căruntă.
grau be|haart *adj.* cu părul cărunt.
graublau *adj.* gri-bleu, cenușiu bătând în albastru.
Graubrot, *-(e)s, -e, n.* pâine integrală.
Grauchen, *-s, -, n. (fam.)* măgăruș (în povești).
Graue[1], *-n, n. sg.* culoare cenușie; **ins ~ spielen** a bate în cenușiu.
Graue[2], *-n, -n (ein Grauer), (fam., pop.)* **1.** (cal) sur. **2.** măgar.
Grau|eisen, *-s, n. sg. (metal.)* fontă cenușie.
Gräuel, *-s, -, m.* **1.** groază, oroare. **2.** *(fam.)* scârbă; **er ist mir ein ~** mi-e scârbă de el. **3.** grozăvie, atrocitate, cruzime; **die ~ des Krieges** grozăviile războiului.
Gräuelgeschichte, *-n, f.* v. Gräuelmärchen **(1)**.
Gräuelge|stalt, *-en, f.* figură oribilă.
gräuelhaft *adj.* înfiorător, oribil, scârbos, respingător, scabros.
Gräuelmärchen, *-s, -, n.* **1.** poveste de groază. **2.** minciună zvonită despre crime odioase, grozăvii, atrocități.
Gräuelmeldung, Gräuelnachricht, *-en, f.* știre de groază.
graueln, *grauelte, gegrauelt (ich grau(e)le mich) vb. (h) refl.* v. graulen.
Gräueltat, *-en, f.* faptă, crimă odioasă, grozăvie, atrocitate.
gräuelvoll *adj.* grozav, îngrozitor, odios; respingător.
grauen[1], *graute, gegraut, vb. (h) intr.* **1.** *(impers.)* a se lumina, a se face ziuă; **der Morgen graut** se crapă de ziuă. **2.** *(rar)* a (în)cărunți. **3.** *(elv.)* a mucegăi.
grauen[2], *graute, gegraut, vb. (h) intr.* și *refl. (impers.; în expr.)* **ich graue mich** sau **es graut mich** sau **mir (vor** cu *dat.)* mi-e groază, mă cuprind fiori.
Grauen, *-s, -, n.* **1.** *sg.* fiori, groază, spaimă. **2.** eveniment, faptă îngrozitor(-oare), oroare, grozăvie.
grauen|er|regend (și **Grauen erregend**), **grauenhaft**, **grauenvoll** *adj.* îngrozitor, înfiorător, înspăimântător, groaznic.
Grau|erle, *-n, f. (bot.)* arin albicios *(Alnus incana).*
graufarben, **graufarbig** *adj.* de culoare cenușie.
Graufuchs, *-es, -füchse, m. (zool.)* vulpe cenușie nord-americană *(Canis cinereoargentatus).*
Graugans, *-gänse, f. (ornit.)* gâscă sălbatică *(Anser anser* L.).
graugelb *adj.* galben-cenușiu.
grau ge|sprenkelt *adj.* stropit cu cenușiu.
graugrün *adj.* verde-cenușiu.
Grauguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* fontă cenușie.
grau|haarig *adj.* (cu părul) cărunt.
Graukauz, *-es, -käuze, -m. (ornit.)* cucuvea cenușie *(Scotiaplex cineria).*
Graukehlchen, *-s, -, n. (ornit.)* brumăriță de pădure *(Prunella modularis* L.).
Graukopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* om cu părul cărunt; bătrân.
grauköpfig *adj.* cărunt.
Graukrause *f. sg. (bot.)* cuicușoară *(Berteroa incana).*
Graul, *-s, m. sg. (pop.)* v. Grauen **(2)**.
graulen, *graulte, gegrault, vb. (h)* **I.** *refl.* a se teme, a avea oroare, scârbă (de ceva). **II.** *tr.* a alunga (speriind).
graulich *adj.* **1.** îngrozitor, groaznic, de temut. **2.** fricos. **3.** v. gräulich.
gräulich *adj.* **1.** bătând în cenușiu, în sur, în gri. **2.** grozav, îngrozitor; odios; respingător.
Graumehl, *-(e)s, n. sg.* făină integrală.
grau meliert *adj.* (ușor) cărunt, inspicat.
graunzen, *graunzte, gegraunzt, (du, er graunzt) vb. (h) intr. (reg.)* a se certa, a se ciorovăi, a face gâlceavă.
Graupapagei, *-s, -e,* (și *-en, -en*), *m.* papagal cenușiu *(Psittacus erithacus* L.).
Graupe, *-n, f.* **1.** *(mai ales pl.)* (bob de) arpacaș. **2.** v. Graupel. **3.** *(reg.)* animal mic lățos. **4.** *(fig.)* capriciu; **er hat ~n im Kopf** are gărgăuni în cap, are toane.
Graupel, *-n, f. (mai ales pl.)* măzăriche, grindină.
graupeln, *graupelte, gegraupelt, vb. (h) (impers. în expr.)* **es graupelt** cade măzăriche, grindină.
Graupelregen, *-s, -, m.* ploaie cu grindină, cu măzăriche.
Graupelschauer, *-s, -, m.* aversă cu grindină.
Graupelwetter, *-s, -, n.* (vreme de) grindină.
Graupenbrei, *-(e)s, -e, m.* arpacaș fiert.
Graupen|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* minereu mărunt, ca măzărichea.
Graupenmühle, *-n, f.* moară de curățat arpacașul.
Graupenschleim, *-(e)s, -e, m.* fiertură, terci de arpacaș.
Graupensuppe, *-n, f.* supă de arpacaș.
graupig *adj.* ca mazărea, grunțuros.
Graupner, *-s, -, m.* morar sau vânzător de arpacaș.
Graureiher, *-s, -, m. (zool.)* bâtlan.
graus *adj. (poet.)* înspăimântător, groaznic, înfiorător.
Graus, *-es, m. sg.* **1.** spaimă, groază. **2.** *(fam.)* pacoste; **es ist ein ~ mit ihr** e o pacoste; *(în expr.)* **o ~!** ptiu! **3.** moloz, gunoi.
grausam *adj.* și *adv.* **1.** crud, crunt, barbar. **2.** foarte neplăcut; *(fam.)* teribil, strașnic; **es ist ~ heiß** e teribil de cald.
Grausamkeit, *-en, f.* cruzime.
Grausbirnen *pl. (fam.)* fiori de groază; **mir steigen die ~ auf** mi se face părul măciucă, mă înfior, mă îngrozesc.
grauscheckig *adj. (despre cai, vite)* sur-bălțat.
Grauschimmel, *-s, -, m.* cal sur.
Grauschleier, *-s, -, m.* ton, nuanță cenușiu(-șie); **die Wäsche hat einen ~** rufele (albe) bat în cenușiu.
grauselig *adj.* îngrozitor, înfiorător; neplăcut.
grauseln, *grauselte, gegrauselt (ich graus(e)le mich) vb. (h) refl.* v. graulen.
grausen, *grauste, gegraust (du, er graust) vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr. (impers.)* și *refl. (în expr.)* **ich grause mich** sau **es graust mich** sau **mir (vor** cu *dat.)* mi-e groază, mi-e frică, mi-e scârbă (de…) **II.** *intr. (reg.)* a plânge cu hohote.
Grausen, *-s, n. sg.* groază, fiori, oroare; **das kalte ~** fiori reci.
grausig *adj.* **1.** înfiorător, îngrozitor. **2.** respingător, scârbos.
grauslich *adj. (fam.)* groaznic, teribil.
Grau|specht, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* ciocănitoare sură *(Picus canus* Gm.).
Grau|spießglanz, *-es, m. sg.*, **Grau|spießglanz|erz**, *-es, -e, n. (mineral.)* stibiu, antimoniu.
Grau|star, *-(e)s, m. sg. (med.)* cataractă sură.
grau|strähnig *adj.* cu plete, șuvițe cărunte.
Grautier, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(fam.)* măgăruș (în povești). **2.** catâr.
Grauton, *-(e)s, -töne, m.* ton de gri, de cenușiu.
grau umzogen *adj. (despre cer)* înnorat, cenușiu.
Grauwacke *f. sg. (mineral.)* gresie șistoasă.
grauweiß *adj.* alb-cenușiu, alb-gri.
Grauwerden, *-s, n. sg.* încărunțire; *(fig.)* **es ist zum ~!** te apucă nebunia!
Grauwerk, *-(e)s, -n. sg.* blană cenușie de petit-gris.
Grauwert, *-(e)s, -e, m.* nuanță de gri.
Grauwürger, *-s, -, m. (ornit.)* sfrâncioc mare *(Lanius excubitor).*
Grauzone, *-n, f. (fig.)* zonă cenușie, de trecere (între legal și ilegal); con de umbră.
Gravamen [-'va:-], *-s, -mina, n. (jur.)* plângere.
Graveur [-'vø:ɐ], *-s, -e, m.* gravor.
Graveur|arbeit, *-en, f.* lucru gravat.
gravid [-vi:t] *adj. (med.)* gravidă.
Gravidität, *-en, f. (med.)* graviditate, sarcină.
Gravier|an|stalt [-vi:ɐ-], *-en, f.* atelier de gravat.
Gravier|arbeit, *-en, f.* v. Graveurarbeit.
gravieren, *gravierte, graviert, vb. (h) tr.* **1.** a grava. **2.** a agrava.
gravierend [-'vi:-] **I.** *part prez.* de la gravieren. **II.** *adj. (jur.)* agravant; **~e Tatsachen** fapte agravante.
Gravierkunst *f. sg.* artă de a grava.
Graviernadel, *-n, f.* ac de gravat.
Gravierung, *-en, f.* **1.** gravare. **2.** gravură.
Gravimetrie *f. sg. (fiz.)* gravimetrie.
Gravis ['gra:vIs], *-, -, m. (fon.)* accent grav.
Gravität *f. sg.* gravitate.
Gravitation *f. sg. (fiz.)* gravitație.
Gravitationsfeld, *-(e)s, -er, n. (fiz.)* câmp de gravitație, gravitațional.
Gravitationsgesetz, *-es, n. sg. (fiz.)* lege a gravitației.
Gravitationskraft *f. sg.* forță de gravitație.
Gravitationsmasse, *-n, f.* masă gravitațională.
Gravitations|pendel, *-s, -, n. (fiz.)* pendul de gravitație.
Gravitationswirkung, *-en, f. (fiz.)* efect al forței de gravitație.
gravitätisch *adj.* grav, solemn; *(fam.)* **mit ~em Schritt** cu un mers solemn.
gravitieren, *gravitierte, gravitiert, vb. (h) intr.* **1.** *(fiz.)* a gravita. **2.** *(fig.)* a înclina, a fi atras, a gravita în.
Gravur [-'vu:ɐ], *-en, f.* gravură.
Gravüre [-'vy:rə], *-n, f.* **1.** v. Gravur. **2.** acvaforte.
Grazie [-tsiə], *-n, f.* **1.** *(mit.)* grație. **2.** grație, farmec; **mit ~** cu grație, grațios.
grazil *adj.* gracil, plăpând, delicat, gingaș, zvelt, mlădios.
graziös *adj.* grațios.
grazioso *adv. (muz.)* grazioso, cu grație.
gräzisieren, *gräzisierte, gräzisiert, vb. (h)* **I.** *intr.* a fi grecofil; a-i imita pe greci. **II.** *tr.* a greciza.
Gräzismus, *-, -men, m. (lingv.)* grecism.
Gräzist, *-en, -en, m.* elenist, specialist în limba greacă veche.
Gr.B. *presc.* de la Grundbuch.
grch. *presc.* de la griechisch.
Greenhorn ['gri:n-], *-s, -s, n. (engl.)* novice, începător, persoană fără experiență.
Grège [grɛ:ʒ], *-s, f.* mătase naturală (foarte fină).
gregorianisch *adj.* gregorian; **der Gregorianische Kalender** calendarul gregorian.
Greif, *-(e)s,* (și *-en*), *-e,* (și *-en*), *m.* **1.** *(mit.)* grifon; pajură. **2.** *(ornit.)* condor *(Vultur gryphus).*
Greif|arm, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* braț de apucare.
Greifbacken, *-s, -, m. (tehn.)* falcă de prindere, de apucare.
Greifbagger, *-s, -, m. (tehn.)* excavator, dragă cu graifăr.
greifbar *adj.* **1.** palpabil; concret; **~e Gestalt annehmen** a lua forma concretă, a se concretiza; **~ sein** a fi la dispoziție, a fi la îndemână. **2.** *(fig.)* evident, vădit, clar; **ein ~er Erfolg** un succes evident.
Greifbarkeit *f. sg.* **1.** palpabilitate, caracter concret. **2.** evidență, claritate.

greifen, *griff, gegriffen, vb. (h)* **I.** *tr.* a apuca, a prinde, a pune mâna (pe ceva); **eine Saite ~** a atinge o coardă; **Platz ~ a)** a prinde rădăcini; **b)** a se extinde; *(fig.)* **beim Kragen ~** a lua de guler; **den Missetäter ~** a prinde pe răufăcător; *(fig.)* **das ist doch mit Händen zu ~** asta este doar la mintea cocoşului; *(fig.)* **aus der Luft ~** a inventa. **II.** *intr.* **1.** a întinde mâna (spre, la ceva); **in die Tasche ~** a băga mâna în buzunar; **zu den Waffen ~** a recurge la arme; **zur Feder ~** a se apuca de scris; **falsch ~ a)** *(muz.)* a cânta fals la un instrument, a aplica o digitaţie falsă; **b)** *(fig.)* a greşi; *(fig.)* **jm. unter die Arme ~** a ajuta pe cineva; **zum Äußersten ~** a recurge la extrem. **2.** *(tehn.)* a prinde; **die Zahnräder ~ ineinander** roţile dinţate se îmbucă una în alta; **das Rad greift nicht** roata nu prinde, lunecă. **3.** *(fig.)* a atinge; **an js. Ehre ~** a atinge onoarea cuiva; **an die Nerven ~** a ataca nervii; **jm. ins Amt ~** a se amesteca în atribuţiile cuiva. **4.** *(în expr.)* **um sich ~** a se extinde; **das Feuer greift um sich** focul se extinde. **III.** *refl.* **1.** a se juca de-a prinselea. **2.** a se prinde.

Greifer, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* poliţai, copoi. **2.** *(tehn.)* apucător, graifăr (la excavator). **3.** *(tipogr.)* gheare, prinzătoare (la maşina de tipărit).

Greifer|ausrüstung, *-en, f. (tehn.)* echipament al benei, al apucătorului.

Greiferbagger, *-s, -, m.* v. Greifbagger.

Greiferkatze, *-n, f. (tehn.)* cărucior cu graifăr, pisică port-benă, port-apucător.

Greiferkran, *-(e)s, -kräne* (şi *-e*), *m. (tehn.)* macara cu graifăr, cu apucător.

Greiferscheibe, *-n, f. (maş.)* disc apucător.

Greiferseil, *-(e)s, -e, n. (maş.)* cablu de graifăr.

Greifhöhe *f. sg. (în expr.)* **in ~** cât să ajungi cu mâna.

greifig *adj.* **1.** care apucă, care prinde cu cârlig. **2.** care poate fi apucat, la îndemână. **3.** *(forest., despre grosimea arborilor)* care poate fi cuprins în braţe.

greifisch *adj. (reg.)* v. greifig **(1, 2).**

Greifklaue, *-n, f.* **1.** gheară de pasăre răpitoare. **2.** *(tehn.)* cârlig, gheară de apucat, pisică.

greiflich *adj.* v. greifbar.

Greifschwanz, *-es, -schwänze, m. (zool.)* coadă apucătoare (a unor maimuţe).

Greif|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de-a prinselea.

Greif|stachler, *-s, -, m. (zool.)* nume al unui rozător american *(Coendu prehensilis* L.).

Greiftrupp, *-s, -s, m.* echipă de poliţişti pentru prindere, pentru arestare.

Greifvogel, *-s, -vögel, m. (zool.)* pasăre răpitoare.

Greifzange, *-n, f.* cleşte (de apucat).

Greifzirkel, *-s, -, m. (tehn.)* distanţier, compas pentru grosimi.

greinen, *greinte, gegreint, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a scânci; a se văita; a plânge văitându-se. **2.** *(înv.)* a rânji.

Greiner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** plângăreţ(-eaţă). **2.** *(fig.)* nemulţumit(ă), cusurgiu(-oaică).

greis *adj.* **1.** cărunt. **2.** *(poet.)* (foarte) bătrân; **~es Alter** bătrâneţe adâncă.

Greis, *-es, -e, m.* moşneag.

greisen, *greiste, gegreist (du, er greist) vb. (h) intr.* a încărunţi, a îmbătrâni.

Greisen, *-s, m. sg.* **1.** *(mineral.)* greisen. **2.** *(mine)* cub de cristale, geodă.

Greisen|alter, *-s, -, n.* bătrâneţe adâncă.

Greisen|antlitz, *-es, -e, n.* faţă, înfăţişare de bătrân, de moş.

Greisen|art *f. sg.* fel de a fi al bătrânilor, manieră bătrânească.

Greisen|auge, *-s, -n, n.* ochi de bătrân.

Greisenbogen, *-s, -bögen, m. (anat.)* arc senil.

Greisengesicht, *-(e)s, -er, n.* v. Greisenantlitz.

Greisenhaar, *-(e)s, -e, n.* păr cărunt, păr alb.

greisenhaft *adj.* bătrânesc, de moşneag; senil.

Greisenhaftigkeit *f. sg.* slăbiciune din cauza bătrâneţii, senilitate.

Greisenhaupt, *-(e)s, -häupter, n. (poet.)* bătrân, moşneag.

Greisenlaune, *-n, f.* capriciu de om bătrân.

Greisenschwäche *f. sg.* v. Greisenhaftigkeit.

Greisen|stimme, *-n, f.* voce de om bătrân.

Greisentum, *-s, n. sg.* bătrâneţe.

Greisin, *-nen, f.* femeie bătrână, babă.

Greiskraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* cruciuliţă *(Senecio vulgaris* L.).

Greißler, *-s, -, m. (austr.)* **1.** băcan. **2.** *(fig.)* persoană zgârcită, pedantă, meschină.

Greißlerei, *-en, f. (austr.)* **1.** băcănie. **2.** *(fig.)* zgârcenie; pedanterie.

Greißlerin, *-nen, f. (austr.)* băcăniţă.

grell *adj.* **1.** *(despre voce)* ascuţit, pătrunzător, strident. **2.** *(despre lumină)* orbitor, puternic; *(despre culori)* viu, ţipător; crud, strigător, strident; *(adverbial)* **gegen etwas ~ abstechen** a contrasta, a se deosebi, a se distinge clar de ceva; *(fig.)* **in ~en Farben darstellen** a prezenta în culori vii, puternice. **3.** *(reg.)* neascultător, râu-crescut. **4.** *(reg.)* sprinten. **5.** *(despre fontă)* alb-cenuşiu.

grell beleuchtet *adj.* cu lumină orbitoare, iluminat puternic.

grellbunt *adj.* în culori ţipătoare.

Grelle *f. sg.* stridenţă (a vocii, a culorilor).

grellen, *grellte, gegrellt, vb. (h) intr. (reg.)* v. gellen.

grellfarben, grellfarbig *adj.* în culori vii, ţipătoare, stridente.

grellgrün *adj.* verde ţipător.

Grellheit, *-en, f.* v. Grelle.

grellrot *adj.* roşu viu, puternic, ţipător.

Gremialvor|steher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* preşedinte(-tă) de asociaţie, de comitet, de comisie etc.

Gremium, *-s, -mien* [-miən], *n.* **1.** asociaţie; corporaţie. **2.** colegiu; for; comisie; comitet; **leitendes ~** comitet, birou de conducere.

Grempel, *-s, m. sg. (reg.)* **1.** vechituri, zdrenţe. **2.** băcănie, prăvălie cu de toate.

Grempelmarkt, *-(e)s, -märkte, m. (reg.)* târg de vechituri, talcioc.

Grenadier, *-s, -e, m. (mil.)* grenadier.

Grenadille [-'dile şi -'dIljə], *-n, f.* fruct de grenadille *(Dalbergia melanaxylon, Inga vera, Bria ebenus).*

Grenadine *f. sg.* **1.** *(text.)* grenadină. **2.** suc din rodii.

Grenadinenseide, *-n, f.* v. Grenadine **(1).**

Grendel, *-s, -, m.* **1.** *(hidr.)* poartă superioară a ecluzei. **2.** v. Grindel.

Grensing, *-s, -e, m. (bot.)* luminoasă *(Clematis recta* L.).

Grenz|abfertigung, *-en, f.* îndeplinire a formalităţilor la trecerea graniţei.

Grenz|abkommen, *-s, -, n.* tratat de frontieră.

Grenz|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* tronson de frontieră.

Grenz|ab|sperrung, *-en, f.* închidere de frontieră, de graniţă.

Grenz|acker, *-s, -äcker, m.* ogor de hotar.

Grenz|analyse, *-n, f.* analiză marginală.

Grenz|änderung, *-en, f.* modificare a frontierei.

Grenz|armist, *-en, -en, m. (înv.)* grănicer.

Grenz|aufseher, *-s, -, m.* inspector (financiar) de frontieră.

Grenz|ausgleich, *-(e)s, -e, m.* compensare frontalieră.

Grenz|ausgleichsbetrag, *-(e)s, -beträge, m.* suma, totalul compensării frontaliere.

Grenzbach, *-(e)s, -bäche, m.* pârâu de hotar.

Grenzbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* gară de frontieră.

Grenzbau, *-(e)s, -ten, m.* fortificaţie la graniţă.

Grenzbaum, *-(e)s, -bäume, m.* copac de hotar.

Grenzbe|amte, *-n, -n (ein Grenzbeamter), m.* **Grenzbe|amtin**, *-nen, f.* funcţionar(ă) la frontieră, vameş(ă).

Grenzbefestigung, *-en, f.* întăritură, fortificaţie de frontieră.

Grenzbegehung *f. sg.* v. Grenzbesichtigung.

Grenzbegriff, *-(e)s, -e, m.* **1.** noţiune folosită în mai multe domenii. **2.** *(fil.)* noţiune-limită.

Grenzbelastung, *-en, f.* încărcare-limită.

Grenzbereich, *-(e)s, -e, m.* **1.** zonă de frontieră. **2.** zonă-limită.

Grenzbereiter, *-s, -, m.* grănicer călare.

Grenzberichtigung, *-en, f.* rectificare de frontieră.

Grenzbesichtigung, *-en, f.* inspectare de frontieră.

Grenzbetrieb, *-(e)s, -e, m. (ec.)* intreprindere, antrepriză marginală.

Grenzbevölkerung *f. sg.* populaţie de (la) frontieră.

Grenzbewachung *f. sg.* pază de frontieră.

Grenzbewohner, *-s, -, m.* locuitor de la frontieră.

Grenzdampfmenge *f. sg. (tehn.)* cantitate-limită de aburi.

Grenzdienst, *-(e)s, -e, m.* **1.** serviciu la frontieră. **2.** patrulă de grăniceri.

Grenzdorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat de (la) frontieră.

Grenze, *-n, f.* **1.** graniţă, frontieră; **die ~ zwischen Rumänien und Bulgarien** graniţa dintre România şi Bulgaria; **die ~ passieren** sau **überschreiten** sau **über die ~ gehen** a trece graniţa; **die ~ zu Polen** graniţa spre Polonia; **die ~ sperren** a închide graniţa; **an der ~** la, lângă frontieră; **eine ~ ziehen (sau setzen)** a stabili o frontieră. **2.** hotar, margine. **3.** *(fig.)* limită, plafon, prag; *(ec.)* **~ der Wirtschaftlichkeit** prag, limită a rentabilităţii; **obere ~** prag superior, limită superioară; **untere ~** limită inferioară, prag inferior; **innergemeinschaftliche ~** frontieră intracomunitară; **kulturelle ~** graniţă culturală; **politische ~** frontieră politică; **alles hat seine ~n** orice are o limită; **einer Sache ~n setzen** a pune capăt unui lucru; **sich in seinen ~n bewegen** a nu-şi depăşi graniţele, posibilităţile; **meine Geduld hat ihre ~ erreicht** răbdarea mea a ajuns la limită, la capăt; **die äußerste ~** limita extremă; *(ec.)* **~n des Wachstums** limite ale creşterii economice. **4.** *(mat.)* limită (a valorii).

grenzen, *grenzte, gegrenzt (du, er grenzt) vb. (h) intr. (an* cu *ac.)* a se mărgini, a se învecina; *(fig.)* a fi aproape de; **das grenzt an Wahnsinn** aceasta e aproape nebunie.

grenzenlos *adj.* nemărginit, nelimitat, infinit; imens, enorm.

Grenzenlosigkeit *f. sg.* nemărginire; imensitate; enormitate.

Grenzer, *-s, -, m.* **1.** grănicer. **2.** funcţionar de vamă. **3.** locuitor de (la) frontieră.

Grenz|erlös, *-es, -e, m.* încasări marginale.

Grenz|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* produs marginal, productivitate marginală.

Grenzfall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** caz, problemă de frontieră. **2.** *(fig.)* caz, problemă care ţine de două domenii, sfere; problemă de graniţă, de tangenţă. **3.** *(mat.)* caz-limită.

Grenzfälschung, *-en, f.* schimbare (frauduloasă) a pietrei de hotar; deplasare de hotar.

Grenzfestung, *-en, f.* fortăreaţă de frontieră.

Grenzflachlehre, *-en, f. (tehn.)* calibru plat, limitativ.

Grenzflecken, *-s, -, m.* localitate de (lângă) frontieră.

Grenzfluss, *-es, -flüsse, m.* râu de frontieră; râu de hotar.

Grenzfrage, *-n, f.* **1.** problemă, litigiu de frontieră. **2.** v. Grenzfall **(2).**

Grenzfrequenz *f. sg. (tehn.)* frecvenţă-limită.

Grenzfrist, *-en, f.* răgaz final.

Grenzfunktion, *-en, f.* funcţie-limită.

Grenzfurche, *-n, f. (agr.)* hat, răzor, hotar.

Grenzgänger, *-s, -, m.* persoană care trece graniţa cu regularitate în interes de serviciu.

Grenzgebiet, *-(e)s, -e, n.* **1.** regiune de frontieră. **2.** regiune limitrofă. **3.** *(fig.)* domeniu de cercetare interdisciplinar; **ein ~ zwischen Chemie und Physik** un domeniu între chimie şi fizică.

Grenzgebirge, *-s, -, n.* munţi de frontieră.

Grenzgeschwindigkeit *f. sg.* viteză-limită, viteză critică.

Grenzgewässer, *-s, -, n.* ape de frontieră.

Grenzgiebel, *-s, -, m.* creastă de zid îndreptată către vecin.

Grenzgraben, *-s, -gräben, m.* şanţ de frontieră, de hotar.

Grenzhafen, *-s, -häfen, m.* port de frontieră.

Grenzhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** casă de (la) frontieră. **2.** pichet de grăniceri. **3.** vamă.

Grenzjäger, *-s, -, m. (mil.)* grănicer.

Grenzkette, *-n, f.*, **Grenzkordon**, *-s, -s, m.* cordon de frontieră (militar sau sanitar).

Grenzkonflikt, *-(e)s, -e, m.* conflict la frontieră; conflict de frontieră.

Grenzkonsumquote, *-n, f.* rata marginală de substituire a unui produs.

Grenzkontrolle, *-n, f.* control (vamal sau de acte) la frontieră.

Grenzkontrollpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct de frontieră.

Grenzkosten *pl.* costuri marginale; **die ~ berechnen** a calcula costurile marginale.

Grenzkostenkurve [-fə sau -və], *-n, f.* curbă a costurilor marginale.

Grenzkreis, *-es, -e, m.* circumscripţie de frontieră.

Grenzlage, *-n, f.* poziţie-limită, marginală.

Grenzland, *-(e)s, -länder, n.* regiune de frontieră.

Grenzlehre, *-n, f. (tehn.)* leră limitativă.

Grenzlehrbolzen, *-s, -, m. (tehn.)* calibru-tampon limitativ.

Grenzleistungsfähigkeit, *-en, f.* eficacitate marginală; ~ **des Kapitals** eficacitate marginală a capitalului.
Grenzlinie [-niə], *-n, f.* **1.** linie de demarcație. **2.** linie de frontieră; graniță. **3.** *(fig.)* limită extremă.
Grenzmal, *-(e)s, -mäler, n.* semn de hotar.
Grenzmark, *-en, f. (ist.)* provincie, ținut de frontieră, marcă.
Grenzmarke, *-n, f.* semn, bornă de hotar.
Grenzmaß, *-es, -e, n. (tehn.)* măsură-limită.
Grenzmauer, *-n, f.* zid despărțitor.
Grenznachbar, *-s* (și *-n*), *-n, m.* vecin.
Grenzneigung, *-en, f. (ec.)* tendință marginală; ~ **zum Sparen** tendință marginală de economisire; ~ **zum Verbrauch** înclinația marginală spre consum.
Grenznutzen, *-s, -, m. (ec.)* utilitate marginală; **gewogener** ~ utilitate marginală ponderată.
Grenznutzenkurve [-fə sau -və], *-n, f. (ec.)* curbă a utilității marginale.
Grenznutzenlehre, Grenznutzentheorie *f. sg. (ec.)* teorie a utilității finale sau marginale.
Grenz|offizier, *-s, -e, m.* ofițer grănicer.
Grenz|ort, *-(e)s, -e, m.*, **Grenz|ortschaft**, *-en, f.* localitate de (la) frontieră.
Grenzpass, *-es, -pässe, m.* trecătoare, defileu de frontieră.
Grenzpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* stâlp de hotar, de graniță.
Grenzpflock, *-(e)s, -pflöcke, m.* țăruș de hotar.
Grenzpolizei *f. sg.* poliție de frontieră; grăniceri.
Grenzposten, *-s, -, m. (mil.)* post de frontieră, santinelă la graniță.
Grenzpreis, *-es, -e, m. (ec.)* preț-limită.
Grenzproblem, *-s, -e, n.* Grenzfall.
Grenzprodukt, *-(e)s, -e, n. (ec.)* produs marginal.
Grenzproduktivität [-vi-] *f. sg. (ec.)* productivitate marginală; ~ **der Arbeit** productivitate marginală a muncii; ~ **des Kapitals** productivitate marginală a capitalului.
Grenzproduktivitäts|theorie, *-n, f. (ec.)* teoria productivității muncii.
Grenzprovokation [-vo-], *-en, f.* provocare a unui litigiu de frontieră.
Grenzprozess, *-es, -e, m.* proces-limită, marginal.
Grenzpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct-limită; punct final.
Grenzrain, *-(e)s, -e, m.* răzor de hotar, hat.
Grenzrate, *-n, f.* rată marginală; ~ **der Substitution** rată marginală a substituției.
Grenzrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de frontieră.
Grenzreg(e)lung, *-en, f.* reglementare a graniței, rezolvare a problemelor de frontieră.
Grenzsäule, *-n, f.* stâlp de hotar.
Grenzscheide, *-n, f.* **1.** marcare a graniței. **2.** frontieră; *(fig.)* **er stand an der ~ zu einer neuen Zeit** se afla la hotarul unei epoci noi.
Grenzscheider, *-s, -, m.* topometru.
Grenzscheidung, *-en, f.* v. Grenzscheide **(1)**.
Grenzscheidungsklage, *-n, f. (jur.)* acțiune pentru stabilirea hotarelor dintre terenuri.
Grenzschein, *-(e)s, -e, m.* permis, talon de trecere a frontierei.
Grenzschicht, *-en, f.* strat-limită.
Grenzschutz, *-es, m. sg.* **1.** apărare a frontierei. **2.** (detașament de) grăniceri.
Grenzsicherung, *-en, f.* asigurare a pazei la frontieră.
Grenzsoldat, *-en, -en, m. (mil.)* grănicer.
Grenz|sperre *f. sg.* închidere a frontierei.
Grenz|stadt, *-städte, f.* oraș de (la) frontieră.
Grenz|station, *-en, f.* stație de frontieră.
Grenz|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră, bornă de hotar, de graniță.
Grenz|steuersatz, *-es, -sätze, m. (ec.)* cotă marginală de impozit.
Grenz|streifen, *-s, -, m.* fâșie de frontieră.
Grenz|streit, *-(e)s, -e, m.*, **Grenz|streitigkeit**, *-en, f.* **1.** conflict de frontieră. **2.** *(jur.)* proces de hotărnicie.
Grenzturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină-limită.
Grenz|übergang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** (loc, punct de) trecere a frontierei. **2.** *(mat.)* depășire de limită.
Grenz|überschreitung, *-en, f.*, **Grenz|übertritt**, *-(e)s, -(e), m.* trecere a frontierei.
Grenzverhalten, *-s, -, n.* comportament-limită.
Grenzver|hältnisse *pl.* relații de frontieră.
Grenzverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulație de, pe frontieră; **kleiner** ~ micul trafic de frontieră.
Grenzverletzung, *-en, f.* violare a frontierei.
Grenzver|rückung, *-en, f.* deplasare a frontierei, de hotar.
Grenzvertrag, *-(e)s, -träge, m.* tratat de frontieră.
Grenzwache, *-n, f.*, **Grenzwacht** *f. sg.* **1.** pază de frontieră. **2.** pluton de grăniceri. **3.** v. Grenzposten.
Grenzwächter, *-s, -, m. (mil.)* grănicer.
Grenzwall, *-(e)s, -wälle, m.* parapet, meterez, val de apărare a frontierei.
Grenzwert, *-(e)s, -e, m. (mat.)* valoare-limită.
Grenzwertberechnung, *-en, f.* calcul al valorii-limită.
Grenzwinkel, *-s, -, m. (fiz.)* unghi-limită.
Grenzwissenschaft, *-en, f.* **1.** știință interdisciplinară. **2.** disciplină ezoterică.
Grenz|zaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard de hotar, gard despărțitor.
Grenz|zeichen, *-s, -, n.* semn de hotar, de frontieră.
Grenz|ziehung, *-en, f.* delimitare, stabilire a frontierei.
Grenz|zoll, *-(e)s, -zölle, m.* vamă plătită la frontieră.
Grenz|zone, *-n, f.* zonă de frontieră; *(fig.)* zonă-limită între două domenii, sfere etc.
Grenz|zwischenfall, *-(e)s, -fälle, m.* incident de frontieră.
Grenz|zu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stadiu limită.
Gretchen, *-s, n. sg.*, **Gretel** *f.* și *n. sg. (bot.; în expr.)* ~ **im Busch** chica-voinicului *(Nigella damascena* L.).
Gretchenfrage *f. sg.* problemă importantă, de conștiință, chestiune de soartă, destin.
Greube, *-n, f. (reg.)* jumară.
Greuel, *-s, -, m.* v. Gräuel.
Greuelgeschichte, *-n, f.* v. Gräuelmärchen **(1)**.
Greuelge|stalt, *-en, f.* v. Gräuelgestalt.
greuelhaft *adj.* v. gräuelhaft.
Greuelmärchen, *-s, -, n.* v. Gräuelmärchen.
Greuelmeldung, Greuelnachricht, *-en, f.* v. Gräuelmeldung, Gräuelnachricht.
Greueltat, *-en, f.* v. Gräueltat.
greuelvoll, greulich *adj.* v. gräuelvoll, gräulich.
Gricken, *-s, m. sg. (bot.)* hrișcă *(Fagopyrum esculentum)*.
Griebe, *-n, f.* **1.** jumară (din grăsime). **2.** *(reg.)* bubă (la gură).
Grieben, *-s, -, m.* v. Griebs.
Griebenfett, *-(e)s, n. sg.* untură cu jumări.
Griebenwurst, *-würste, f.* cârnat cu jumări.
Griebs, *-en, -e, m. (reg.)* **1.** casă a sâmburilor la fructe. **2.** gâtlej.
Grieche, *-n, -n, m.* grec; elen.
griecheln, *griechelte, gegriechelt (ich griech(e)le) vb. (h) intr.* a imita pe greci.
griechenfreundlich *adj.* filoelen.
Griechentum, *-s, n. sg.* lumea elenă.
Griechenvolk, *-(e)s, n. sg.* popor grec.
Griechin, *-nen, f.* grecoaică.
griechisch *adj.* grec, grecesc; elen.
Griechische, *-n, n. sg.* (limba) greacă.
griechisch-katholisch *adj. (bis.)* greco-catolic.
griechisch-orientalisch [-riεn] *adj. (bis.)* greco-oriental, greco-ortodox.
griechisch-orthodox *adj. (bis.)* greco-ortodox.
Griefe, *-n, f.* v. Griebe.
Griefs, *-es, m. sg.* v. Griebs.
Grien, *-(e)s, m.* (și *n.*) *sg. (reg.)* pietriș.
grienen, *griente, gegrient, vb. (h) intr.* a râde în batjocură, disprețuitor, a ricana; a rânji.
gries *adj. (reg.)* **1.** cenușiu, sur, gri; cărunt. **2.** bătrân. **3.** blond, bălai. **4.** mucegăit.
Griesbart, *-(e)s, -bärte, m. (reg.)* **1.** barbă căruntă. **2.** persoană cu barbă căruntă; bătrân.
Grieselbär, *-en, -en, m.* urs cenușiu (canadian) *(Ursus horribilis)*.
Grieselfieber, *-s, n. sg. (reg.)* friguri, fiori reci.
grieseln, *grieselte, gegrieselt, cv. (h) tr. (impers.) (reg.)* a avea friguri, a fi trecut de fiori; **mich grieselt es** mă trec fiorii.
Griesgram, *-(e)s, -e, m.* om posac, ursuz.
griesgramen, *griesgramte, gegriesgramt, vb. (h) intr. (înv.)* a fi mânios, ursuz, morocănos.
griesgrämig, griesgrämisch, griesgrämlich *adj.* posac, ursuz, morocănos.
Grieß, *-es, -e, m.* **1.** griș. **2.** *(reg.)* pietriș (mărunt). **3.** *(med., pop.)* nisip la rinichi.
Grießbrei, *-(e)s, m. sg.* griș cu lapte.
grießeln, *grießelte, gegrießelt (ich grieß(e)le) vb. (h)* **I.** *impers. (pop.)* **1.** a ploua cu măzăriche. **2.** a bura, a ploua mărunt. **II.** *intr.* a deveni grăunțos, granulos. **III.** *tr.* a măcina granulos, ca grișul.
grießig *adj.* ca grișul, grăunțos.
Grießig, *-s, n. sg. (apic.)* excrement de albină.
grießisch *adj.* v. grießig.
Grießkleie *f. sg.* tărâțe de griș.
Grießkloß, *-es, -klöße, m.* gălușcă de griș.
Grießkoch, *-(e)s, n. sg.* budincă, sufleu de griș.
Grießkohle *f. sg.* cărbune-griș.
grießkrank *adj. (med., pop.)* cu pietre, cu nisip la rinichi.
Grießkuchen, *-s, -, m.* prăjitură din făină grișată.
Grießmehl, *-(e)s, -e, n.* făină grișată.
Grießnudel, *-n, f.* paste făinoase fierte și tăvălite în griș prăjit.
Grießpudding, *-s, -e* (sau *-s*), *m.* budincă de griș.
Grieß|suppe, *-n, f.* supă de griș.
Grießwart, *-(e)s, -e*, **Grießwärtel**, *-s, -, m. (înv.)* arbitru la întreceri sportive medievale (ale cavalerilor).
Grießzucker, *-s, m. sg. (reg.)* zahăr tos.
griff *pers.* 1, 3 *sg. ind. imperf.* de la greifen.
Griff, *-(e)s, -e, m.* **1.** apucătură, apucare; *(sport)* priză; **einen ~ tun (nach** cu *dat.)* a pune mâna (pe ceva), a apuca (ceva); *(sport)* **er kennt alle ~e am Reck** cunoaște toate prizele la bară fixă; *(fig.)* **einen falschen ~ tun** a proceda greșit, a da greș; *(fig.)* **ein glücklicher** ~ o lovitură bună; *(fig.)* **ein kühner** ~ o faptă îndrăzneață; **den letzten ~ tun** a face ultima retușare; **mit einem** ~ dintr-o singură lovitură. **2.** *(fig.)* meșteșug, tertip, dexteritate, truc; **den rechten ~ kennen** a cunoaște meșteșugul; **etwas im ~ haben** a avea dexteritate în ceva; *(fig.)* **in den ~ bekommen** a stăpâni, a ajunge stăpân pe situație; **allerhand ~e gebrauchen** a se folosi de diferite trucuri, tertipuri. **3.** *(tehn.)* mâner; manivelă. **4.** *(muz.)* digitație (la instrumente de coarde). **5.** *(tipogr.)* ridicare de zaț. **6.** *(vân.)* lovitură cu ghearele (dată de păsările răpitoare). **7.** *(mil.)* mânuire a armei; *(fam.)* **~e kloppen** a face exerciții de mânuirea armei.
griffbereit *adj.* gata, pregătit pentru a fi folosit; la îndemână.
Griffbrett, *-(e)s, -er, n. (muz.)* **1.** limbă, gât (la instrumente de coarde). **2.** claviatură.
Griffekloppen, *-s, n. sg. (mil., fam.)* exercițiu de mânuirea armei.
Griffel, *-s, -, m.* **1.** creion de ardezie. **2.** *(bot.)* stil. **3.** *(înv.)* condei, stil.
Griffelbein, *-(e)s, -e, n. (vet.)* rudiment al degetelor 2 și 4 la cai.
griffelförmig *adj. (bot.)* în formă de stil, stiliform.
Griffelkunst *f. sg. (înv.)* grafică.
griffel|los *adj. (bot.)* fără stil.
griff|fest *adj.* rezistent la apucat; solid, bun.
griffig *adj.* **1.** care poate fi cuprins cu mâna, care poate fi apucat bine; *(text.)* **ein ~er Stoff** o stofă, o țesătură cu tușeu plăcut. **2.** la îndemână; *(fig.)* **ein ~er Ausdruck** o expresie cunoscută. **3.** *(reg.)* lipicios, cleios.
Griffloch, *-(e)s, -löcher, n. (muz.)* gaură de digitație (la flaut, clarinet, fluier etc.).
grifflos *adj.* fără mâner.
Griffmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliță cu urechi.
Griffnähe *f. sg.* v. Griffweite.
Griffrad, *-(e)s, -räder, n.* roată cu mâner.
griffsicher *adj.* sigur în mânuire, deprins cu meșteșugul.

Griff|stange, *-n, f.* 1. bară care serveşte ca mâner. 2. bară de sprijin (în autobuze etc.). 3. *(ferov.)* tijă de prindere.
Grifftabelle, *-n, f. (muz.)* tabel cu digitaţia la instrumente muzicale.
Griffwechseln, *-s, n. sg. (sport)* schimbare a prizei.
Griffweite *f. sg. (în expr.)* **es liegt in ~** poate fi ajuns cu mâna, e la îndemână.
Grill, *-s, -s, m. (cul.)* grătar.
Grille, *-n, f.* 1. *(entom.)* greier *(Gryllus)*. 2. *(mai ales pl.) (fig.)* griji, idei fixe (posomorâte), toane; gărgăuni; capricii; **es war nur eine ~ von ihm** a fost doar un capriciu de-al lui; **~n fangen** a-şi face griji fără rost; **sich** *(dat.)* **~n in den Kopf setzen** a-şi băga gărgăuni în cap; **(wunderliche) ~n haben** a avea idei ciudate.
grillen, *grillte, gegrillt, vb. (h) tr. (cul.)* a prăji, a frige la grătar.
Grillenfänger, *-s, -, m. (fam.)* persoană cu toane, persoană ciudată, ursuză; persoană cu idei fixe.
Grillenfängerei *f. sg. (fam.)* ciudăţenie, bizarerie.
grillenfängerisch, **grillenhaft** *adj. (fam.)* capricios, cu toane, ciudat.
Grillenhaftigkeit *f. sg.* caracter capricios, ciudat, (fel de a fi cu) gărgăuni, capricii, toane.
Grillensucht *f. sg.* boală a ideilor fixe, manie.
Grillfest, *-(e)s, -e, n.* petrecere cu grătar, la care se servesc preparate la grătar.
Grillgerät, *-(e)s, -e, n.* tacâm pentru grătar.
Grillgericht, *-(e)s, -e, n. (cul.)* (preparat la) grătar.
grillieren [gri'ji:-], *grillierte, grilliert, vb. (h) tr. (cul.)* v. g r i l l e n.
grillig *adj.* v. g r i l l e n h a f t.
Grilligkeit *f. sg.* capriciozitate, toane.
Grillparty, *-s, f.* v. G r i l l f e s t.
Grillplatz, *-es, -plätze, m.* loc amenajat în aer liber pentru grătar.
Grillrost, *-(e)s, -e, m.* grătar.
Grimasse, *-n, f.* grimasă, strâmbătură; **~n schneiden (sau machen)** a se strâmba, a face grimase.
grimassenhaft *adj.* ca o grimasă, ca o strâmbătură.
Grimassenschneider, *-s, -, m.* persoană care face mutre, care se strâmbă.
Grimbart, *-(e)s, m. sg. (poet.; în fabulă)* bursuc.
grimm *adj. (poet.)* furios, mânios, înverşunat.
Grimm, *-(e)s, m. sg.* furie, mânie, înverşunare.
Grimmdarm, *-(e)s, -därme, m. (anat.)* colon.
Grimme, *-n, f. (med.)* colici, dureri abdominale.
grimmen, *grimmte, gegrimmt, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) supăra, a (se) mânia, a (se) necăji. **II.** *intr.* a avea dureri; *(impers.)* **es grimmt mich (mir) im Bauch** mă doare burta.
Grimmen, *-s, n. sg. (med.)* colici, dureri abdominale.
grimmig *adj.* 1. înverşunat, feroce, furios, turbat; **ein ~es Tier** un animal feroce; *(fig.)* **~er Humor** umor amar; **~ dreinschauen** a se uita furios. 2. *(fig.)* îngrozitor, groaznic, cumplit; **~e Schmerzen** dureri crunte, îngrozitoare; **~e Kälte** ger cumplit.
Grimmigkeit *f. sg.* 1. înverşunare, ferocitate, furie. 2. *(fig.)* asprime, severitate.
grimmschäumend *adj.* spumegând de mânie.
grimmvoll *adj.* mânios, furios, feroce.
Grimpe, *-n, f. (iht.)* porcuşor *(Gobia fluviatilis* Cuv.).
Grind, *-(e)s, -e, m.* 1. coajă (de pe răni), crustă, rofii. 2. pecingine, rapăn. 3. *(bot.)* nume al unei boli a fructelor şi a scoarţei arborilor. 4. *(vân.)* cap (de capră, de cerb etc.).
Grindel, *-s, -, m. (reg.)* 1. grindei (la plug). 2. barieră.
Grindelsattel, *-s, -sättel, m.* şa a grindeiului.
Grindelzapfen, *-s, -, m.* cui al grindeiului (la plug).
Grinder, *-s, -, m.* persoană care se văicăreşte, plângăreaţă.
Grindfäule *f. sg. (bot.)* nume al unei boli a fructelor provocată de ciuperca *Monilia*.
grindig *adj.* răpănos, plin de bube, cu rofii.
Grindkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* (persoană cu) cap(ul) răpănos, plin de bube.
Grindkraut, *-(e)s, -n. sg. (bot.)* muşcatu-dracului *(Scabiosa columbaria* L.).
Grindsalbe, *-n, f.* alifie contra rapănului, a bubelor.
Grindwal, *-(e)s, -e, m. (zool.)* nume al unei specii de balenă denticită cu capul rotund *(Globicephala melas)*.
Grinsel, *-s, -, n. (austr.)* cătare (la puşcă).
grinsen, *grinste, gegrinst (du, er grinst) vb. (h) intr.* 1. a rânji, a zâmbi obraznic, prosteşte; **die Schüler grinsten in sich hinein** elevii râdeau pe ascuns, înăbuşit; **er grinst unverschämt** rânjeşte, zâmbeşte obraznic, se jimbează. 2. *(reg.)* a plânge.
Grinser, *-s, -, m.* persoană care rânjeşte, se jimbează.
Grinzling, *-s, -e, m. (ornit.; reg.)* florinte *(Chloris chloris* L.).
grippal *adj.* gripal, de gripă.
Grippe, *-n, f.* 1. *(med.)* gripă. 2. *(tehn.)* canal de scurgere a apei (din culturi, mlaştini etc.).
Grippe|epidemie, *-n,* [-mi:ən], *f. (med.)* epidemie de gripă.
Grippefall, *-(e)s, -fälle, m.* caz de gripă, îmbolnăvire de gripă.
grippekrank *adj.* bolnav de gripă.
Grippewelle, *-n, f.* val, epidemie de gripă.
Grippewetter, *-s, n. sg.* vreme de gripă, vreme favorabilă gripei.
Grips, *-es, -e, m. (fam.)* 1. minte; **er hat ~ im Kopf(e)** e om deştept. 2. *(reg.)* gâtlej, beregată; **jm. beim ~(e) packen** a lua pe cineva de guler.
gripsen, *gripste, gegripst (du, er gripst) vb. (h) tr. (fam.)* a fura, a şterpeli.
Grisaille [-'za:j] *f. sg.* 1. (pictură) grisaille. 2. *(text.)* mătase (din fire albe şi negre).
Grisaillegarn, *-(e)s, n. sg. (text.)* aţă din fire albe şi negre.
Grisette [-'zɛtə], *-n, f.* 1. grizetă, modistă pariziană (tânără). 2. fată de moravuri uşoare.
Grislibär, **Grislybär**, **Grizzlybär**, *-en, -en, m. (zool.)* urs cenuşiu, grisli *(Ursus ferox)*.
gr. kath. *presc.* de la g r i e c h i s c h - k a t h o l i s c h.
grob [gro:p şi invar. grɔp] *adj.* 1. grosier; mare; cu bobul mare; cu firul gros; **~es Tuch** postav gros; **~er Sand** nisip mare; *(mil.)* **~es Geschütz** tun de calibru mare; *(adverbial)* **~ mahlen** a măcina mare. 2. *(fig.)* în mare, sumar, aproximativ, brut; **einen ~en Überblick geben** a oferi o privire de ansamblu. 3. aspru, dur; **~e Stimme** voce aspră, groasă; *(mar.)* **~e See** mare agitată, rea. 4. bădăran, grosolan, ordinar, brutal, mojic; **ein ~er Kerl** un om mojic, bădăran; **~er Fehler** greşeală grosolană; **~er Betrug** înşelătorie murdară; **~ wie Bohnenstroh** grosolan; *(adverbial)* **jn. ~ anfahren** a se răsti la cineva. 5. *(vân.; despre mistreţi)* mare, greu.
Grob|abtastung, *-en, f. (tel.)* explorare cu un număr mic de linii, baleiaj aproximativ.
Grob|an|sprache, *-n, f. (mil.)* comunicare sumară privind poziţia unui obiectiv al inamicului.
Grob|ätzung *f. sg. (tehn.)* corodare brută.
Grob|blech, *-(e)s, n. sg. (tehn.)* tablă groasă, de cazan.
Grob|brot, *-(e)s, -e, n.* pâine integrală.
Grobdraht, *-(e)s, -drähte, m.* sârmă groasă.
grobdrähtig *adj.* din sârmă groasă.
Gröbe *f. sg.* 1. *(mine)* concentrat brut de minereu. 2. *(reg.)* bădărănie, grosolănie.
Grob|einteilung, *-en, f.* împărţire, divizare brută, sumară, în mare.
Grob|erz, *-es, -e, n. (metal.)* minereu bulgări.
grobfädig *adj.* cu fire groase.
grobfas(e)rig *adj.* cu fibre groase.
Grobfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă aspră, mare; raşpă.
Grobgarn|erzeugnis, *-ses, -se, n. (text.)* produs din fire groase.
Grobgarn|spinnerei, *-en, f.* filatură de fire groase.
grob gefügt *adj.* asamblat brut, grosolan, în mare.
grob gepulvert [-fø:t sau -ve:t] *adj.* măcinat nu prea fin, mare.
grob gestreift *adj.* cu dungi late.
Grobgewicht, *-(e)s, n. sg.* greutate brută.
grob gezimmert *adj.* din topor.
grobgliederig *adj.* robust, spătos; cu membre mari, grosolane; **~er Kerl** vlăjgan.
grobhaarig *adj.* cu păr aspru.
Grobhammer, *-s, -hämmer, m.* baros.
grobhäutig *adj.* 1. cu pielea groasă. 2. *(fig.)* indolent.
Grobheit, *-en, f.* grosolănie, bădărănie; **jm. ~en sagen** sau *(fam.)* **an den Kopf werfen** a spune cuiva grosolănii.
Grobian, *-s, -e, m.* bădăran, mojic, grobian.
Grobkalk, *-(e)s, m. sg.* piatră de var cu granule mari.
Grobkeramik *f. sg.* ceramică brută.
grobklotzig *adj.* grosolan, bărădan; din topor.
grobknochig *adj.* ciolănos.
Grobkohle, *-n, f.* cărbune bloc, cărbune bulgări.
grobkörnig *adj.* 1. cu grăunţe, cu boabe mari; cu granulaţie mare; grosier. 2. *(fot.)* fotosensibil; **ein ~er Film** un film sensibil la lumină.
gröblich *adj.* şi *adv.* grosolan; **sich ~ irren** a se înşela grosolan.
grobmaschig *adj.* cu ochiuri mari.
Grobmörtel, *-s, -, m. (tehn.)* mortar cu agregat mare, mortar grosier.
Grobmühle, *-n, f.* moară de urluit, pentru măcinare brută.
Grobpassung, *-en, f. (tehn.)* ajustaj cu joc, ajustare brută.
grobporig *adj.* poros, cu pori mari.
Grobraster, *-s, -, m. (tipogr., fot.)* sită, raster grosier(ă).
Grobreinigung, *-en, f.* curăţare în mare, preliminară.
Gröbs, *-es, -e, m. (reg.)* v. G r i e b s.
Grobsack, *-(e)s, -säcke, m. (fam.)* bădăran, om grosolan, necioplit.
grobschlächtig *adj.* dur, aspru, grosolan, din topor.
Grobschlächtigkeit *f. sg.* brutalitate, aspect grosolan.
Grobschmied, *-(e)s, -e, m. (înv.)* fierar (simplu), potcovar.
Grobschmiede, *-n, f.* fierărie, potcovărie.
Grobschnitt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* tăietură brută, tăietură grosolană.
Grobschotter, *-s, m. sg.* pietriş mare, piatră grosieră.
grobschrötig *adj.* 1. cu bobul mare. 2. v. g r o b s c h l ä c h t i g.
Grobsicherung, *-en, f.* 1. *(electr.)* siguranţă pentru curenţi tari, de mare intensitate. 2. asigurare provizorie; *(mine)* susţinere provizorie.
grobsinnig *adj.* obtuz, tâmpit.
grob|stollig *adj. (despre cauciucuri)* cu profil mare, grosolan.
Grobteilung, *-en, f.* divizare brută.
Grobwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* laminor pentru prelucrarea brută; laminor de profiluri grele.
Grobwäsche *f. sg.* lenjerie, rufărie groasă, aspră.
Grobzeug, *-(e)s, n. sg.* 1. postav gros, stofă ţărănească de casă. 2. *(peior.)* vagabonzi, adunătură. 3. *(fam.)* copii, puştime.
Groden, *-s, -, m. (reg.)* teren de aluviune în exteriorul digurilor.
Grog, *-s, -s, m.* grog.
groggy *adj. (box)* groggy; *(fam.)* epuizat, stors.
grölen, *grölte, gegrölt, vb. (h) tr.* şi *intr.* a răcni, a striga, a cânta cu voce urâtă, neplăcută; **ein Lied ~** a urla un cântec.
Gröler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care ţipă, urlă, răcneşte.
Grölerei, *-en, f.* urlat, răcnete.
Groll, *-(e)s, m. sg.* mânie, ură ascunsă.
grollen, *grollte, gegrollt, vb. (h) intr.* 1. a bubui, a dudui. 2. a avea pică pe cineva, a fi mânios pe cineva.
grollhaft *adj.* mânios, supărăcios.
Grölz, *-es, -e, m. (reg.)* râgâială.
grölzen, *grölzte, gegrölzt (du, er grölzt) vb. (h) intr. (reg.)* a râgâi.
Grönländer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* 1. groenlandez(ă). 2. *m.* caiac de sport.
Grönlandfahrer, *-s, -, m. (mar.)* 1. călător în Groenlanda. 2. vânător de balene. 3. balenieră.
grönländisch *adj.* groenlandez.
Groppe, *-(e)s, -(e), m.*, **Groppe**, *-n, f. (iht.)* zglăvoacă *(Cottus gobio)*.
gr. or. *presc.* de la g r i e c h i s c h - o r i e n t a l i s c h.
Gros[1] [grɔs], *Grosses, Grosse, n. (com.)* douăsprezece duzini; **ein ~ Knöpfe** douăsprezece duzini de nasturi.
Gros[2] [gro:], -[gro:], -[gro:(s)], *n.* 1. masă, parte principală, totalitate; *(mil.)* gros al armatei. 2. *(text.)* tafta, mătase groasă.

Groschen, *-s, -, m. (fin.)* **1.** *(ist.)* groş. **2.** *(fam., înv.)* monedă de 10 pfenigi. **3.** *(fam.)* ban, para; **keinen ~ haben** a nu avea nici o para chioară; **einen schönen ~ verdienen** a câştiga bani frumoşi; *(fam., fig.)* **endlich ist bei ihm der ~ gefallen** în fine i-a picat fisa, a înţeles în sfârşit; **jeden ~ umdrehen** a socoti fiecare ban, a fi zgârcit.

Groschen|ausgabe, *-n, f.* ediţie populară, ieftină.

Groschenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* ziar fără pretenţii, ieftin.

Groschengrab, *-(e)s, -gräber, n. (glumeţ)* **1.** automat cu monede. **2.** lucru costisitor, cu cheltuieli interminabile.

Groschenheft, *-(e)s, -e, n.* broşură, fasciculă de literatură uşoară, proastă.

Groschenroman, *-s, -e, m.*, **Groschenschmöker**, *-s, -, m. (fam.)* roman de duzină, roman prost, fără pretenţii.

groschenweise *adv.* ban cu ban, bănuţ cu bănuţ.

groß *(größer, der, die das größte) adj.* **1.** mare (ca dimensiune); **~er Raum a)** spaţiu mare; **b)** încăpere mare; **er ist um zwei Zentimeter größer** e mai înalt cu doi centimetri; **~es Geld** bani mari, bancnote; **~e Ausgabe** ediţie mare; **~er Buchstabe** literă mare, majusculă; **der Große Ozean** Oceanul Pacific; **~e Augen machen** a căsca ochii, a se mira; **ein ~es Herz haben** a fi mărinimos; **auf ~em Fuße leben** a trăi pe picior mare; **~e Rosinen im Kopf(e) haben** a avea planuri mari; **~e Stücke von jm. (sau auf jn.) halten** a preţui mult pe cineva; **an die ~e Glocke hängen** a spune peste tot, a trăncăni, a bate toba. **2.** mare (ca importanţă), important; renumit; **ein ~er Künstler** un mare artist; **das ist eine ~e Sache** e un lucru mare, important; *(fam.)* **sie ist ganz ~e Klasse** e grozavă, e de clasă mare; *(fam.)* **ein ~es Tier** un ştab mare; **sich** *(dat.)* **ein ~es Ansehen geben** a-şi da o mare importanţă, a-şi da aere. **3.** mare; tare; puternic; intens; **ich habe ~en Hunger** mi-e o foame grozavă, mi-e foarte foame; *(mar.)* **~e Fahrt machen** a merge cu viteză mare; **darin ist er ~** în aceasta e tare, e priceput. **4.** mare, distins; **die ~e Welt** lumea mare, aleasă; **die ~e Dame spielen** a face pe cucoana. **5.** mare, adult; (mai) în vârstă; **wenn ich erst ~ bin** când am să fiu mare; **mein ~er Bruder** fratele meu cel mare. **6.** *(reg.)* gravidă, însărcinată. **7.** esenţial; în mare; **die ~e Linie bewahren** a urmări esenţialul; **in ~en Zügen erzählen** a relata în mare. **8.** *(substantivat, în expr.)* **Groß und Klein** mic şi mare, tineri şi bătrâni, toată lumea; **im Großen (und) Ganzen** în mare, în linii mari, în general; **im Großen gesehen** privit în linii mari; *(com.)* **im Großen kaufen** a cumpăra angro, cu toptanul, cu ridicata. **9.** *(adverbial; pop.)* prea mult; **er hat sich nicht ~ darum gekümmert** nu s-a interesat prea mult de asta; **es liegt mir nicht ~ daran** nu mă prea doare de asta; *(ca particulă de întărire)* **was ist da schon ~ zu tun?** ce mare lucru mai trebuie făcut aici?

Groß|abnehmer, *-s, -, m.* negustor angrosist, comerciant cu ridicata.

Groß|agrarier [-riɐ], *-s, -, m.* latifundiar.

Groß|aktion, *-en, f.* operaţie, acţiune în stil mare, de mare anvergură.

Groß|aktionär, *-s, -e, m. (ec.)* mare acţionar.

Groß|alarm, *-s, -e, m.* alarmă generală.

groß angelegt *adj.* în stil mare.

Groß|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ofensivă mare, atac pe front larg.

Groß|anlage, *-n, f.* **1.** investiţie mare. **2.** instalaţie mare.

groß|artig *adj.* măreţ, grandios, impunător; *(fam.)* **~ tun** a se făli, a face pe grozavul.

Groß|artigkeit *f. sg.* măreţie, grandoare.

Groß|aufgebot, *-(e)s, -e, n.* mobilizare de amploare, generală.

Groß|aufnahme, *-n, f.* **1.** fotografiere de aproape. **2.** fotografie pe clişeu mare, în prim plan, macrofotografie.

Groß|auftrag, *-(e)s, -träge, -m. (ec.)* comandă mare (de livrări); lucrare (comandată) de mare amploare.

groß|äugig *adj.* cu ochi mari.

Großbank, *-en, f.* bancă mare, bancă de primă mărime.

Großbankier [-baŋkie:], *-s, -s, m.* mare bancher.

Großbär, *-en, -en, m.* **1.** urs mare, adult. **2.** *sg. (astron.)* Ursa Mare.

Großbau, *-(e)s, -ten, m.* construcţie de dimensiuni mari.

Großbaubetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere de construcţii mari.

großbäuchig *adj.* pântecos.

Großbauer, *-n (şi -s), -n, m.* **1.** ţăran înstărit. **2.** *(ist.)* chiabur.

großbäuerlich *adj.* **1.** de ţăran înstărit. **2.** *(ist.)* de chiabur, chiaburesc.

Großbauernschaft, *-en, f. (ist.)* chiaburime.

Großbauerntum, *-(e)s, n. sg.* **1.** starea de ţăran înstărit; pătura socială de ţărani înstăriţi. **2.** *(ist.)* chiaburie; chiaburime.

Großbaum, *-(e)s, -bäume, m. (mar.)* ghiu al velei mari.

Großbau|stelle, *-n, f.* şantier mare de construcţii.

großbeerig *adj. (bot.)* cu boabe mari.

Großbesitz, *-es, -e, m.* proprietate mare.

Großbetrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** uzină mare; întreprindere mare; firmă mare; gospodărie (agricolă) mare; **landwirtschaftlicher ~** mare exploatare agricolă. **2.** *(fig.)* activitate intensă; agitaţie; **es herrscht hier ~** aici lucrul este în toi.

Großbezüger, *-s, -, m. (elv.)* v. Großabnehmer.

großblätt(e)rig *adj. (bot.)* cu frunze mari.

Großblockbauweise, *-n, f.* construcţie din prefabricate.

großblumig *adj. (bot.)* cu flori mari.

Großbomber, *-s, -, m. (pop.)* (avion) bombardier mare.

Großboot, *-(e)s, -e, n. (mar.)* barcă mare.

Großbourgeoisie [-bʊrʒoazi:], *-n, f.* v. Großbürgertum.

Großbram|segel, *-s, -, n. (mar.)* velă, zburător mare.

Großbram|stange, *-n, f. (mar.)* arboret (de arbore) mare.

Großbrand, *-(e)s, -brände, -m.* v. Großfeuer (1).

großbritannisch *adj.* britanic, din Marea Britanie.

Großbuch|stabe, *-ns, -n, m.* majusculă.

großbürgerlich *adj.* de mare burghez, de mare burghezie.

Großbürgertum, *-s, n. sg.* mare burghezie.

groß denkend *adj.* mărinimos, generos; **ein ~er Mensch** un om cu sufletul mare, generos, nobil.

großdeutsch *adj. (pol., ist)* pangerman.

Großdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar mare.

Großdutzend, *-s, -e, n. (com.)* douăsprezece duzini.

Große, *-n, -n (ein Großer), m.* şi *f.* **1.** adult(ă). **2.** persoană mare, importantă. **3.** fiul (fiica) cel (cea) mai mare **4.** *(în nume de domnitori)* cel Mare.

Größe, *-n, f.* **1.** mărime, dimensiune; **in natürlicher ~** în mărime naturală. **2.** *(la îmbrăcăminte)* număr, talie, mărime; **einheitliche ~** mărime, talie uniformă; **normale ~** mărime, talie normală. **3.** persoană importantă, celebră, celebritate; **viele ~n der Kunst waren gekommen** veniseră multe celebrităţi din domeniul artei. **4.** *sg. (fig.)* mărime, măreţie; celebritate; valoare, importanţă; **die ~ dieses Augenblicks** importanţa, măreţia acestei clipe, acestui moment.

Groß|einkauf, *-(e)s, -käufe, m. (com.)* cumpărare, achiziţionare angro, în stil mare.

Groß|einsatz, *-es, -sätze, m. (mai ales la sg.)* activitate, acţiune, operaţie în stil mare, de amploare.

groß|elterlich *adj.* **1.** a bunicilor. **2.** din partea bunicilor.

Groß|eltern *pl.* bunici.

Groß|elternteil, *-(e)s, -e, m.* unul din cei doi bunici.

Groß|abweichung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* abatere dimensională de la măsură. **2.** *(mat.)* deviere cantitativă.

Größenbezeichnung, *-en, f.* marcare a mărimii.

Groß|enkel, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* strănepot(-oată).

Größenklasse, *-n, f.* **1.** *(mat.)* clasă de mărimi. **2.** *(mar.)* categorie de vase (după capacitate); **Schiffe in den ~n bis 10 000 BRT** vase cu capacitatea până la 10 000 tone.

Größenlehre *f. sg.* aritmetică; teoria mărimilor.

Größenmaß, *-es, -e, n.* dimensiune, mărime.

Größen|nummer, *-n, f.* număr de mărime; *(la îmbrăcăminte)* mărime, talie.

Größen|ordung *f. sg.* ordine de mărime; grad; *(mat.)* ordin de mărime.

großenteils *adv.* în mare parte.

Größen|unterschied, *-(e)s, -e, m.* diferenţă de mărime.

Größenver|hältnis, *-ses, -se, n.* **1.** grad, ordine de mărime. **2.** proporţie cantitativă, de mărime.

Größenwahn, **Größenwahnsinn**, *-(e)s, m. sg.* grandomanie, megalomanie.

größenwahnsinnig *adj.* **1.** *(med.)* grandoman, megaloman. **2.** *(fam.)* înfumurat.

Größenwechsel, *-s, -, m.* schimbare de mărimi.

größer *(comp. de la* groß*)* mai mare.

Groß|er|eignis, *-ses, -se, n.* mare eveniment.

größer(e)nteils *adv.* în (cea mai) mare parte.

größern, *größerte, gegrößert, vb. (h) tr.* a mări.

Großfabrikant, *-en, en, m.* mare industriaş, fabricant.

Großfahndung, *-en, f.* urmărire în stil mare (a unui delincvent); razie de mari proporţii.

Großfalter, *-s, -, m. (entom.)* fluture mare *(Macrolepidopterae)*.

Großfamilie [-liə], *-n, f. (ist.)* clan, familie.

Großfeuer, *-s, -, n.* **1.** incendiu mare. **2.** *(mil.)* foc puternic de artilerie.

großfigurig *adj.* cu modele, cu figuri mari.

Großfingerflosser, *-s, -, m.* v. Großflosser.

großfingrig *adj.* cu degete mari.

Großfirma, *-men, f.* întreprindere, firmă mare.

Großflächenwirtschaft *f. sg. (agr.)* folosire a suprafeţelor întinse pentru diferite culturi.

großflächig *adj.* cu suprafaţă mare, întins.

Großflosser, *-s, -, m. (iht.)* nume al unor peşti mici exotici de decor cu aripioare mari *(Macropodus)*.

Großflugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* avion gigant.

Großfolio, *-s, -s* (şi *-lien* [liən]), **Großformat**, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* format mare.

Großformatblech, *-(e)s, n. sg.* tablă de zinc de format mare.

Großfresse, *-n, f. (pop.)* fanfaron, lăudăros.

großfressig *adj. (pop.)* fălos, lăudăros.

großfruchtig *adj. (bot.)* cu fruct mare; **ein ~e Sorte** un soi cu fructe mari.

Großfunk|station, *-en, f.* mare post de emisiune.

Großfürst, *-en, -en, m.* mare duce, principe.

Großfürstentum, *-s, -tümer, n.* mare ducat, principat.

Großfürstin, *-nen, f.* mare ducesă, principesă.

großfürstlich *adj.* de mare duce.

Großfußkänguru, *(înv.)* **Großfußkänguruh**, *-s, -s, n. (zool.)* nume al unei specii de cangur *(Macropus)*.

großfüttern, *fütterte groß, großgefüttert, vb. (h) tr.* a creşte hrănind, a hrăni până se face mare.

Großgarage [-ʒə], *-n, f.* garaj mare.

groß geblümt *adj. (despre imprimeuri)* cu flori mari.

Großgemeinde, *-n, f.* comună cu sate înglobate.

groß gemustert *adj. (despre imprimeuri)* cu modele, cu desene mari.

Großgeometrie *f. sg.* macrogeometrie.

groß gesinnt *adj.* cu suflet nobil, generos.

groß gewachsen *adj.* înalt, de statură mare, crescut mare.

großglied(e)rig *adj.* cu membre mari; osos.

Großgrundbesitz, *-es, -e, m.* latifundiu, moşie mare, mare proprietate.

Großgrundbesitzer, *-s, -, m.* latifundiar, mare moşier.

Großgrundbirne, *-n, f. (bot.)* **1.** nap porcesc *(Helianthus tuberosus* L.). **2.** *(reg.)* cartof *(Solanum tuberosum* L.).

Großhandel, *-s, m. sg.* comerţ angro, cu ridicata; **staatlicher ~** comerţ angro de stat.

Großhandels|index, *-es, m. sg.* indice al comerţului angro, cu ridicata.

Großhandels|preis, *-es, -e, m.* preţ angro, preţ cu ridicata.

Großhandelspreis|index, *-es, m. sg.* indice de preţ al comerţului cu ridicata, angro.

Großhandels|spanne, *-n, f.* marfă de comerţ, angro.

Großhandels|umsatz, *-es, -sätze, m.* cifră de afaceri a comerţului angro.

Großhandels|unternehmen, *-s, -, n.* întreprindere de vânzare angro.

Großhändler, *-s, -, m.* mare comerciant; angrosist, toptangiu.

Großhandlung, *-en, f.* magazin cu ridicata, angro.

Großhans, *-e, m. (fam.)* lăudăros, îngâmfat, încrezut, fanfaron.
Großherr, *-n, -en, m. (ist.)* sultan, padişah.
großherrisch *adj. (peior.)* cu aere de mare boier.
großherzig *adj.* mărinimos, generos; **eine ~e Tat** o faptă nobilă, generoasă.
Großherzigkeit *f. sg.* mărinimie, generozitate.
Großherzog, *-s, -zöge, m.*, **~in**, *-nen, f.* mare duce(să).
großherzoglich *adj.* de mare duce.
Großherzogtum, *-s, -tümer, n.* mare ducat.
Großhirn, *-(e)s, -e, n. (anat.)* encefal, creierul mare.
Großhirnrinde *f. sg. (anat.)* materie cenuşie.
Großhundert, *-s, n. sg. (înv.)* zece duzini.
Groß|industrie, *-n* [-i:ən], *f.* mare industrie.
Groß|industrielle [-triɛlə], *-n, -n (ein Großindustrieller), m.* mare industriaş.
Groß|inquisitor, *-s, -en, m. (ist.)* mare inchizitor.
Grossist, *-en, -en, m. (com.)* angrosist, comerciant cu ridicata, toptangiu.
großjährig *adj.* major.
Großjährigkeit *f. sg.* majorat.
großkalib(e)rig *adj.* **1.** de calibru mare. **2.** *(fig., fam.)* însemnat; **ein ~er Mensch** o capacitate, o personalitate.
Großkämmerer, *-s, -, m.* mare şambelan.
Großkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (mil.)* bătălie, luptă de proporţii mari; *(mar.)* bătălie cu nave de linie.
Großkampfschiff, *-(e)s, -e, n. (mar., mil.)* navă, vas de linie.
Großkanzler, *-s, -, m. (ist.)* mare cancelar.
Großkapital, *-s, -e* (şi *-ien* [-liən]), *n.* mare capital.
Großkapitalist, *-en, -en, m.* mare capitalist.
großkapitalistisch *adj.* de mare capital.
groß kariert *adj.* **1.** cadrilat mare, cu carouri mari. **2.** *(fig.)* îngâmfat, înfumurat.
Großkaufmann, *-(e)s, -kaufleute, m.* mare comerciant.
Großkind, *-(e)s, -er, n. (elv.)* nepot, nepoată (de bunic).
Großknecht, *-(e)s, -e, m. (înv.)* vătaf al argaţilor.
Großkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert de mare amploare, concert extraordinar.
Großkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** macrocefal. **2.** *(fam.)* fanfaron.
Großkopfe(r)te, *-n, -n (ein Großkopfe(r)ter), m.* şi *f. (pop.)* **1.** şef, ştab, persoană influentă. **2.** intelectual(ă).
großköpfig *adj.* **1.** macrocefal. **2.** *(fig.)* vanitos, îngâmfat.
Großkopfschildkröte, *-n, f. (zool.)* broască ţestoasă cu cap mare *(Platysternum megacephalum* Gray*)*.
großkörnig *adj.* cu grăunţe, cu boabe mari; cu granulaţie mare, macrogranulat.
Großkotz, *-es, -e, m. (fam.)* lăudăros, fanfaron.
Großkraftwerk, *-(e)s, -e, n.* supercentrală, mare centrală de energie electrică.
Großkreuz, *-es, -e, n.* **1.** *(ist.)* insignă a marilor demnitari ai ordinelor cavalerilor medievali. **2.** mare cruce (decoraţie).
Großküche, *-n, f.* bucătărie de cantină (a unei întreprinderi mari).
Großkühl|anlage, *-n, f.* instalaţie mare frigorifică.
Großkunde, *-n, -n, m. (ec.)* client important.
Großkundgebung, *-en, f.* mare demonstraţie publică; mare manifestaţie, miting.
Großlandwirtschaft *f. sg.* agricultură extensivă.
Großloge [-lo:ʒə], *-n, f.* uniune a mai multor loje francmasone.
großmachen, *machte groß, großgemacht, vb. (h) refl.* a-şi da importanţă, a se umfla în pene; **sich mit etwas ~** a se făli cu ceva.
Großmacht, *-mächte, f. (pol.)* mare putere.
großmächtig *adj.* **1.** cu mare putere, puternic, cu influenţă mare. **2.** *(fam.)* uriaş, enorm, imens.
Großmacht|ein|stellung *f. sg. (pol.)* atitudine de mare putere.
Großmacht|politik *f. sg. (pol.)* politică de mare putere.
Großmacht|stellung *f. sg. (pol.)* poziţie, situaţie de mare putere.
Großmagd, *-mägde f. (înv.)* slujnică principală.
Großmama, *-s, f. (fam.)* bunică, mamă-mare.
Großmanns|sucht *f. sg.* grandomanie, megalomanie.
großmanns|süchtig *adj.* grandoman, megaloman.
Großmarkt, *-(e)s, -märkte, m. (ec.)* piaţă angro.
Großmarkt|halle, *-n, f.* hala pieţii angro.
großmaschig *adj. (text.)* cu ochiuri mari.
Großmaschine, *-n, f.* maşină mare; **landwirtschaftliche ~n** maşini agricole mari.
Großmaß|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (geogr.,* şi *fig.)* scară mare.
Großmast, *-(e)s, -e(n), m. (mar.)* arbore mare, maestra, catarg principal.
Großmast|raa, **Großmast|rah**, *-en*, **Großmast|rahe**, *-n, f. (mar.)* vergă a arborelui mare.
Großmaul, *-(e)s, -mäuler, n. (fam.)* palavragiu lăudăros, fanfaron.
großmäulig *adj. (fam.)* lăudăros, fanfaron.
Großmäuligkeit *f. sg. (fam.)* lăudăroşenie, fanfaronadă.
großmehr|heitlich *adj. (elv.)* cu mare majoritate (de voturi).
Großmeister, *-s, -, m.* **1.** *(şah)* mare maestru. **2.** *(ist.)* mare maestru (al unui ordin cavaleresc). **3.** mare maestru (al unei uniuni de loje francmasonice). **4.** *(fam.)* mare maestru (într-o specialitate).
Großmittel|stag|segel, *-s, -, n. (mar.)* velă a contragabierului mare.
groß mögend *adj. (înv.; poet.)* prea puternic.
Großmogul, *-s, -e, m.* **1.** *(ist.)* Mare Mogul. **2.** nume al unui diamant vestit (din India).
Großmut *f. sg.* mărinimie, generozitate; **~ üben** a se purta generos.
großmütig *adj.* mărinimos, generos.
Großmütigkeit *f. sg.* mărinimie, generozitate.
Großmutter, *-mütter, f.* bunică.
großmütterlich *adj.* **1.** de bunică; a bunicii. **2.** din partea bunicii.
Großneffe, *-n, -n, m.* strănepot (de frate, de soră).
Großnichte, *-n, f.* strănepoată (de frate, de soră).
Groß|obermars|segel, *-s, -, n. (mar.)* velă a contragabierului mare.
Groß|offensive [-və], *-n, f. (mil.)* mare ofensivă.
Groß|oheim, *-(e)s, -e, m. (înv.)* v. Großonkel.
groß|ohrig *adj.* urechiat, cu urechile mari.
Groß|oktav, *-s, m. sg. (tipogr.)* format octav mare.
Groß|onkel, *-s, -, m.* **1.** frate al bunicului sau al bunicii. **2.** soţ al surorii bunicului sau bunicii.
Großpackung, *-en, f.* ambalaj mare, bacs.
Großpapa, *-s, -s, m. (fam.)* bunic.
großpäppeln, *päppelte groß, großgepäppelt (ich päpp(e)le groß), vb. (h) tr. (fam.)* a creşte hrănind cu grijă (o vieţuitoare).
Großpferd, *-(e)s, -e, n. (tehn.; înv.)* kilowatt.
Großplanung, *-en, f.* planificare în mare, de ansamblu.
großporig *adj.* cu pori mari.
Großprahler, *-s, -, m.* lăudăros, fanfaron mare.
Großprahlerei, *-en, f.* lăudăroşenie, fanfaronadă.
Großpriester, *-s, -, m.* mare preot.
Großproduktion *f. sg.* producţie în stil mare, producţie masivă.
Großproduzent, *-en, -en, m.* mare producător.
Großputz, *-es, m. sg. (reg.)* curăţenie generală.
Großraa, **Großrah**, *-en*, **Großrahe**, *-n, f. (mar.)* vergă mare de vintre(a)lă.
Großrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** mare consiliu. **2.** membru al parlamentului (în Elveţia).
Großraum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** regiune mare, împrejurime a unui mare oraş; **der ~ Stuttgart** regiunea Stuttgartului. **2.** spaţiu, încăpere mare.
großräumig *adj.* întins, spaţios, larg.
Großraum(verkehrs)flugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion de mare capacitate.
Großraumwagen, *-s, -, m.* **1.** tramvai cu burduf. **2.** *(ferov.)* vagon comun, fără compartimente. **3.** *(ferov.)* vagon de marfă cu suprafaţă mare de încărcare.
Großraumwirtschaft *f. sg.* economie de mare întindere.
Großrechner, *-s, -, m.* calculator puternic; **über ~ kommunizieren** a comunica prin calculatoare puternice; **~ miteinander verbinden** a interconecta calculatoare puternice.
Großrein(e)machen, *-s, n. sg.* curăţenie mare, generală.
Großrohrleitung, *-en, f.* conductă principală.
Großroyal [-rɔjəl], *-s, -s, n. (mar.)* rândunică mare (velă).
Großroyal|stag|segel, *-s, -, n. (mar.)* vela strai a rândunicii mari.
Großrusse, *-n, -n, m.*, **Großrussin**, *-nen, f. (ist.)* velicorus(ă).
großrussisch *adj. (ist.)* velicorus.
Groß|satz, *-es, -sätze, m. (gram., înv.)* frază dezvoltată; perioadă.
Großschieber, *-s, -, m.* mare speculant.
Großschnauze, *-n, f. (fam.)* gură-mare, lăudăros.
großschnauzig, **großschnäuzig** *adj. (fam.)* cu gura mare.
großschreiben, *schrieb groß, großgeschrieben, vb. (h) tr.* a scrie cu majusculă.
Großschreibung *f. sg.* scriere cu majuscule.
großschuppig *adj. (iht.)* cu solzi mari.
Großsegel, *-s, -, n. (mar.)* velă principală.
Großsegelbaum, *-(e)s, -bäume, m. (mar.)* ghiu al velei mari.
Großsender, *-s, -, m. (radio.)* post mare de emisiune.
Großserienproduktion [-ze:riən-], *-en, f.* producţie în serie mare.
Großsiegelbewahrer, *-s, -, m. (ist.)* canular, păzitor al peceţilor.
Großsinn, *-(e)s, m. sg.* mărinimie; generozitate.
Großsohn, *-(e)s, -söhne, m.* nepot de bunic(ă).
Groß|spiel, *-(e)s, -e, n.* (la jocuri de cărţi) grand.
Groß|sprechen, *-s, n. sg.* lăudăroşenie, fanfaronadă.
Groß|sprecher, *-s, -, m.* lăudăros, fanfaron.
Groß|sprecherei *f. sg.* lăudăroşenie, fanfaronadă.
groß|sprecherisch *adj.* lăudăros, fanfaron, bun de gură.
groß|spurig *adj. (fam.)* îngâmfat, arogant.
Groß|staat, *-(e)s, -en, m. (pol.)* stat mare; mare putere.
Groß|stadt, *-städte, f.* oraş mare; metropolă.
Groß|stadtbevölkerung *f. sg.* populaţie a marilor oraşe.
Groß|städter, *-s, -, m.* locuitor al unui mare oraş.
Groß|stadtgewühl, *-s, n. sg.* îmbulzeală, forfot(eal)ă de mare oraş.
groß|städtisch *adj.* de oraş mare.
Groß|stadtkind, *-(e)s, -er, n.* **1.** copil de mare oraş. **2.** *(fig.)* locuitor al unui mare oraş.
Groß|stadtlärm, *-s, m. sg.* zgomot de mare oraş; forfot(eal)ă de mare oraş.
Groß|stadtleben, *-s, n. sg.* viaţă de mare oraş.
Groß|stadtmensch, *-en, -en, m.* **1.** om, locuitor al unui mare oraş. **2.** om cu manierele unui locuitor dintr-un mare oraş.
Groß|stadt|sumpf, *-(e)s, -sümpfe, m. (peior.)* mocirlă, viaţă de mizerie, decadenţă dintr-un mare oraş.
Groß|stadtverkehr, *-s, m. sg.* circulaţie intensă a unui mare oraş.
Groß|stenge|stag|segel, *-s, -, n. (mar.)* velă a straiului arborelui gabier mare.
Großsultan, *-s, -e, m.* mare sultan.
Großtante, *-n, f.* **1.** soră a bunicii sau a bunicului. **2.** soţie a fratelui bunicului sau bunicii.
Großtat, *-en, f.* faptă măreaţă.
größte *(sup.* de la groß*)* cel (cea) mai mare.
Großtechnik *f. sg.* tehnică de folosire a aparatelor, a maşinilor mari.
Großteil, *-(e)s, -e, m.* (şi *n.*) cea mai mare parte.
größtenteils *adv.* în cea mai mare parte.
Größtmaß, *-es, -e, n.* cea mai mare măsură.
größtmöglich *adj.* cât se poate de mare; cât se poate de mult; **die ~e Ausnutzung der Sportplätze** folosire la maximum a terenurilor de sport.
Größtmoment, *-(e)s, -e, n. (mec.)* moment maxim.
Großtanker, *-s, -, m.* petrolier de mare tonaj.
Großtochter, *-töchter, f.* nepoată de bunic(ă).
großtönend *adj.* **1.** cu rezonanţă mare; **~e Namen** nume de mare rezonanţă. **2.** *(peior.)* pompos, sforăitor.

Großtopp, -s, -e, (și -s), m. (mar.) vârf, gât al catargului mare.
Großtrappe, -n, f. (ornit.) dropie mare (Otis tarda).
Großtuler [-tu:ɐ], -s, -, m. lăudăros, îngâmfat, încrezut.
Großtulerei f. sg. lăudăroșenie, îngâmfare.
großtulerisch adj. lăudăros, îngâmfat, încrezut.
großtun, tat groß, großgetan, vb. (h) intr. a-și da aere, a se umfla în pene; **mit etwas ~** a se făli cu ceva.
Groß|unternehmen, -s, -, n. întreprindere mare.
Groß|unternehmer, -s, -, m. mare antrepenor, mare patron.
Großvater, -s, -väter, m. bunic.
großväterlich adj. 1. de bunic, al bunicului. 2. din partea bunicului.
Großvatersessel, -s, -, m., **Großvater|stuhl**, -(e)s, -stühle, m. fotoliu mare, jilț.
Großver|an|staltung, -en, f. adunare, miting mare.
Großverband, -(e)s, -bände, m. (mil.) formațiune militară (din arme diferite).
Großverbraucher, -s, -, m. (ec.) mare consumator.
Großverdiener, -s, -, m. persoană cu venituri mari, care câștigă mult.
Großverkauf, -(e)s, -käufe, m. vânzare angro.
Großversandhaus, -es, -häuser, n. mare întreprindere de vânzare prin corespondență.
Großvieh, -(e)s, m. n. sg. vite mari.
Großwahltag, -(e)s, -e, m. zi principală de alegeri.
Großwesir, -s, -e, m. (ist.) mare vizir.
Großwetterlage, -n, f. situație meteorologică generală.
Großwild, -(e)s, n. sg. vânat mare.
Großwirtschaft, -en, f. mare gospodărie; fermă; **kollektive ~** gospodărie agricolă colectivă.
großwüchsig adj. de talie mare.
Großwürdenträger, -s, -, m. mare demnitar.
großzähnig adj. cu dinți mari.
großziehen, zog groß, großgezogen, vb. (h) tr. a crește, a educa.
großzügig adj. și adv. 1. cu vederi largi; capabil de planuri mari. 2. generos; **~e Natur** fire generoasă. 3. în stil mare; **~ bauen** a construi în stil mare, aerisit.
Großzügigkeit f. sg. 1. lărgime de vederi. 2. mărinimie, generozitate.
grotesk adj. grotesc.
Grotesk f. sg. (tipogr.) grotesc.
Groteske, -n, f. 1. (arhit.) ornament grotesc (specific Romei antice și Renașterii). 2. (arte) reprezentare grotescă a realității (în literatură, muzică). 3. (muz.) grotescă. 4. (fig.) întâmplare grotescă.
groteskerweise adv. în mod grotesc.
Groteskschrift, -en, f. (tipogr.) caractere grotești, scriere cu litere grotești.
Grotesktanz, -es, -tänze, m. dans grotesc.
Grotte, -n, f. grotă, peșteră (artificială).
Grotten|arbeit, -en, f. v. Grottenverzierung.
Grotten|arbeiter, -s, -, m. lucrător în scoicărie.
grottendoof adj. (fam.) tâmpit.
grottenfalsch adj. (fam.) complet greșit.
grottenhässlich adj. (fam.) extrem de urât.
Grotten|olm, -(e)s, -e, m. (zool.) proteu (Proteus anguinus).
grottenschlecht adj. (fam.) foarte rău.
Grottenverzierung, -en, f., **Grottenwerk**, -(e)s, -e, n. (arhit.) ornamente pentru grote artificiale, scoicărie, grotă artificială.
Grotzen, -s, -, m. (reg.) 1. casă a sâmburilor (la fructe). 2. vârf la conifer. 3. dungă de culoare mai închisă (la blănuri).
grub pers. 1, 3 sg. ind. imperf. de la graben.
grubben, grubbte, gegrubbt, vb. (h) tr. (agr.) a lucra cu cultivatorul.
Grubber, -s, -, m. (agr.) extirpator, cultivator.
grubbern, grubberte, gegrubbert, vb. (h) tr. v. grubben.
Grubberzinke, -n, f. (agr.) gheară, cuțit de extirpator.
Grübchen, -s, -, n. (dim. de la Grube) gropiță.
Grube, -n, f. 1. groapă, adâncitură; **wer anderen eine ~ gräbt, fällt selbst hinein** cine sapă groapa altuia cade singur în ea. 2. vizuină (de animale). 3. mormânt; (fig.) **jn. in die ~ bringen** a băga în groapă pe cineva; (fam.) **in die ~ fahren** a muri. 4. mină, carieră. 5. (anat.) scobitură, cavitate (a unor organe). 6. (vân.) capcană, cursă.
Grübelei, -en, f. meditare, reflectare (intensă, de cele mai multe ori fără rezultat).
grübeln, grübelte, gegrübelt (ich grüb(e)le), vb. (h) intr. (über cu ac.) a medita (asupra unui lucru), a reflecta (la ceva), a-și stoarce creierii.
Gruben|anteil, -(e)s, -e, m. (ec., fin.) acțiune minieră.
Gruben|arbeit, -en, f. muncă în mină.
Gruben|arbeiter, -s, -, m. minier.
Gruben|aufseher, -s, -, m. inspector miner.
Gruben|ausbau, -(e)s, -ten, m. (mine) susținere (a galeriilor).
Grubenbahn, -en, f. linie ferată minieră.
Grubenbaron, -s, -e, m. (peior.) mare proprietar de mine.
Grubenbau, -(e)s, -e, m. exploatare, lucrare minieră.
Grubenbefahrung f. sg. inspectare a unei mine.
Grubenbesitzer, -s, -, m. proprietar de mine.
Grubenbetrieb, -(e)s, -e, m. 1. exploatare minieră. 2. întreprindere minieră.
Grubenbewetterung, -en, f. aeraj minier.
Grubenbrand, -(e)s, -brände, m. incendiu de mină.
Gruben|einfahrt, -en, f. gură de intrare în mină.
Gruben|erz, -es, -e, n. minereu.
Gruben|explosion, -en, f. explozie minieră.
Grubenfahren, -s, n. sg. coborâre în mină.
Grubenfeld, -(e)s, -er, n. teren, perimetru minier.
Grubenförderung, -en, f. transport minier.
Grubengas, -es, -e, n. 1. (mine) grizu, gaz de mină. 2. (geol.) gaz metan.
Grubengasvergiftung, -en, f. intoxicare cu gaze miniere.
Grubengebäude, -s, -, n. 1. clădire a direcției miniere, clădirea cu birouri a unei mine. 2. construcții de mină (galerii, puțuri, abataje etc.).
Grubengezähe, -s, n. sg. unelte de minerit.
Grubenhelm, -(e)s, -e, m. cască de miner.
Grubenholz, -es, n. sg. lemn de mină.
Grubenhund, **Grubenhunt**, -(e)s, -e, m. vagonet de mină.
Gruben|ingenieur [-Inʒenjø:ɐ], -s, -e, m. inginer de mine.
Grubenkittel, -s, -, m. salopetă de miner.
Grubenklein, -s, n. sg. (mine) 1. pietriș mărunt pe fundul galeriilor, mărunți. 2. minereu sfărâmat.
Grubenkohle f. sg. (mine) cărbune de mină, de piatră.
Grubenkompass, -es, -e, m. busolă minieră.
Grubenkopf, -(e)s, -köpfe, m. (zool.) botriocefal (Diphillobothrium latum).
Grubenkrankheit f. sg. (med.) boala minerilor, anchilostomiază.
Grubenkreis, -es, -e, m. perimetru minier.
Grubenlampe, **Grubenleuchte**, -n, f. **Grubenlicht**, -(e)s, -er, n. lampă de miner.
Grubenlüftung, -en, f. aeraj minier.
Grubenmauerung, -en, f. înzidire a minelor.
Grubenrettungsdienst, -(e)s, -e, m. echipă de salvare minieră.
Grubenrettungswesen, -s, n. sg. tehnică de salvare minieră.
Grubenrevier [-vi:ɐ], -s, -e, n. (mine) sector minier.
Grubenschacht, -(e)s, -schächte, m. (mine) puț de mină.
Grubenschwarte, -n, f., **Grubenschwert**, -(e)s, -er, n. lăturoaie, scândură de protecție în galeria minieră.
Grubensohle f. sg. 1. fund de groapă. 2. vatră (a galeriei de mină), orizont de mină.
Gruben|steiger, -s, -, m. (mine) supraveghetor al minerilor, maestru-miner.
Gruben|stempel, -s, -, m. (mine) stâlp de susținere.
Gruben|strecke, -n, f. (mine) galerie.
Gruben|unglück, -(e)s, n. sg. (rar și pl. -e) accident, catastrofă în mină.
Grubenverwaltung, -en, f. administrație, direcție a minei.
Grubenwagen, -s, -, m. vagonet de mină.
Grubenwasser, -s, n. sg. apă de mină; apă infiltrată în mină.
Grubenwasser|ab|bau, -(e)s, m. sg. îndepărtare, înlăturare a apei din mină; drenaj minier.
Grubenwehr, -(e)s, n. echipă de salvare minieră.
Grubenwerk, -(e)s, -e, n. mină.
Grubenwetter, -s, -, n. (mine) grizu.
Grubenzimmerung, -en, f. (mine) armare, susținere a galeriilor.
grubig adj. (reg.) cu gropi.
Grübler, -s, -, m., **~in**, -nen, f. persoană care meditează, reflectează mult.
grüblerisch adj. meditativ; gânditor.
Grüblernatur, -en, f. fire (de om) care meditează, căruia îi place să reflecteze; visător.
Grübling, -s, -e, m. (bot., reg.) cartof (Solanum tuberosum L.).
Grude, -n, f. 1. cocs de lignit. 2. sobă pentru cocs de lignit. 3. (reg.) jar, jăratic.
Grude|herd, -(e)s, -e, m., **Grude|ofen**, -s, -öfen, v. Grude **(2)**.
grüezi ['gry:ɛtsi] interj. (elv.) salut!
Gruft, Grüfte, f. cavou, criptă; mormânt (deschis).
Gruftgewölbe, -s, -, n. 1. cavou. 2. criptă, boltă subterană la unele biserici.
Grufti, -s, -s, m. (limbaj al tineretului) 1. persoană adultă, persoană în vârstă. 2. tânăr (sectar) în negru.
grummeln, grummelte, gegrummelt (ich grumm(e)le), vb. (h) (reg.) I. intr. (impers.) a bubui de departe. II. tr. a mormăi.
Grummet, -s, n. sg. otavă.
Grummetboden, -s, -böden, m. 1. fâneață cu otavă. 2. pod pentru păstrat otava.
grumm(e)ten, grumm(e)tete, gegrumm(e)tet (du grumm(e)test, er grumm(e)tet), vb. (h) tr. (reg.) a cosi, a face, a strânge otava.
Grummet|ernte, -n, f. recoltă de otavă, strângere a otavei.
Grummet|heu, -s, -n, sg. v. Grummet.
Grummetmahd, -en, f. 1. cosit al otăvii. 2. v. Grummeternte.
Grumt, -s, n. sg. v. Grummet.
grün adj. 1. verde; **~ werden** a (se) înverzi, a se face verde; **~er Salat** salată verde; **die ~en Lungen der Stadt** parcurile orașului; (mineral.) **~e Erde** seladonită; (în expr.) **die Grüne Minna** sau **der Grüne August** (sau **Heinrich**) duba pentru arestați; **vom ~en Tisch aus** de la masa verde; **jn. über den ~en Klee loben** a ridica pe cineva în slăvi; **auf keinen ~en Zweig kommen** a nu reuși, a nu ieși la capăt; (adverbial) **sich ~ und gelb ärgern** a se supăra foc; **~ und gelb schlagen** a învineți în bătăi; (fig.) **~es Licht geben** a da drumul, a da cale liberă (în acțiune). 2. verde, necopt, nematur, crud; proaspăt; **~e Blaubeeren sind rot** afinele crude sunt roșii; **~es Gemüse a)** zarzavat proaspăt; **b)** (fig.) tineri nematuri, adolescenți; (fam.) **er ist noch ein ~er Junge** e încă prea tânăr, n-are experiență; **~e Häute** piei brute. 3. (pol.) verde, ecologist. 4. (în expr.) **jm. nicht ~ sein** a nu suferi pe cineva; **die ~e Seite** partea inimii.
Grün, -s, n. sg. 1. culoare verde. 2. verdeață; **das erste ~ der Wiesen** prima înverzire a pășunilor. 3. pică, verde (la cărți). 4. (fam.: în expr.) **bei Mutter ~ schlafen** a dormi sub cerul liber. 5. (sport) gazon tuns pe terenul de golf.
Grün|algen pl. (bot.) clorofite, alge verzi (Chlorophyta, Chlorophyceae).
Grün|anlage, -n, f. plantație verde, spațiu verde (într-o localitate).
grün|äugig adj. cu ochi verzi.
Grünbärtling, -s, -e, m. v. Bartgrundel.
Grünbeere, -n, f. (bot.) agrișă (Ribes grossularia L.).
grün belaubt adj. (despre arbori) înverzit, acoperit cu verdeață.
grünbewachsen adj. acoperit cu verdeață.
grünblau adj. albastru-verzui.
Grund, -(e)s, Gründe, m. 1. sg. teren, pământ, sol; **sandiger ~** sol nisipos; (fig.) **sich in ~ und Boden schämen** a-i fi foarte rușine. 2. proprietate funciară; **mein ~ und Boden** proprietatea mea (funciară). 3. vale; **ein kühler ~** o vale răcoroasă. 4. sg. fund; **das Glas bis auf den ~ leeren** a goli paharul până la fund; **ein Schiff in den ~ bohren** a scufunda, a da la fund o corabie; **im ~(e) seiner Seele** în adâncul sufletului său. 5. fundament.

bază, temelie; **der ~ des Hauses** temelia, fundamentul casei; **den ~ graben** a săpa fundația (unei clădiri); **den ~ legen (zu)** a pune baza (pentru); **auf sicherem ~ bauen** a întreprinde ceva pornind de la o bază sigură, a clădi pe un fundament serios; **von ~ auf** din temelie; **einer Sache auf den ~ gehen** a cerceta ceva temeinic, cu de-amănuntul; **auf ~** pe bază. **6.** fond, esență; **im ~e genommen** în fond, în definitiv; **von ~ aus** cu desăvârșire; **er ist im ~e ein guter Mensch** în fond este un om bun. **7.** cauză, pricină; motiv; **aus welchem ~(e)?** din ce cauză? **ein schwerwiegender** (sau **triftiger**) **~** o cauză bine întemeiată; **ein zwingender ~** un motiv de constrângere, un caz de forță majoră; **aus diesem ~(e)** din acest motiv; **ohne ~** fără cauză, nemotivat. **8.** fond (la pictură); grund. **9.** *(la stofe)* dos. **10.** *(reg.)* cartier, suburbie.

Grụnd|abgabe, *-n, f. (ec.)* redevență funciară.

Grụnd|ablösung, *-en, f.* **1.** *(înv.)* răscumpărare de lot (la împroprietărire). **2.** *(ist.)* răscumpărare din iobăgie.

Grụnd|akkord, *-(e)s, -, m. (muz.)* acord fundamental.

Grụnd|angel, *-n, f.* undiță de fund.

Grụnd|anschauung, *-en, f.* concepție de bază, fundamentală; **seine politische ~ ist konservativ** în esență, concepția sa politică este conservatoare.

Grụnd|anschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** deviz primar. **2.** *(constr.)* plan fundamental.

Grụnd|ansicht, *-en, f.* v. Grundanschauung.

grụnd|an|ständig *adj.* foarte cinstit, de treabă, cumsecade.

Grụnd|an|strich, *-(e)s, -e, m. (constr.)* grund; grunduire.

Grụnd|aristokratie [-ti:] *f. sg.* aristocrație funciară, mare moșierime.

Grụnd|auf|fassung, *-en, f.* concepție fundamentală.

Grụnd|aufgabe, *-n, f.* sarcină, temă principală, de bază.

Grụnd|aufnahme, *-n, f.* înregistrare de terenuri.

Grụnd|ausbildung *f. sg.* instruire, pregătire (profesională) de bază, elementară; studii elementare.

Grụnd|ausrüstung, *-en, f.* dotare de bază.

Grụnd|aus|stattung, *-en, f.* înzestrare, amenajare de bază.

Grụndbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă de bază, cosoroabă; talpă fundamentală.

Grụndbau, *-(e)s, -ten, m. (constr.)* fundament, fundație, temelie, bază.

Grụndbaum, *-(e)s, -bäume, m. (constr., hidr.)* prag de fund, deversor imcomplet.

Grụndbau|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** element fundamental de construcție. **2.** particulă elementară.

Grụndbedarfs|artikel, *-s, -, m. (ec.)* bun de primă necesitate.

Grụndbedeutung, *-en, f.* (și *lingv.*) sens, înțeles principal, de bază; sens inițial.

Grụndbedingung, *-en, f.* condiție de bază, principală.

Grụndbedürfnis, *-ses, -se, n.* nevoie primară, fundamentală.

Grụndbegriff, *-(e)s, -e, m.* **1.** noțiune fundamentală, noțiune de bază. **2.** *(fil.)* categorie (esențială).

Grụndbeschaffenheit *f. sg.* **1.** însușire de bază, caracter, natură. **2.** fel, natură a solului, compoziție a pământului.

Grụndbesitz, *-es, -e, m.* proprietate funciară; **bebauter ~** proprietate construită; **ererbter ~** proprietate moștenită; **staatlicher ~** proprietate funciară de stat.

Grụndbesitzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* proprietar(ă) funciar(ă).

Grụndbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* stoc, rezervă; *(ec.)* stoc normal; *(lingv.)* **~ des Wortschatzes** fond principal de cuvinte.

Grụndbe|stand|teil, *-(e)s, -e, m.* element component de bază, parte fundamentală.

Grụndbett, *-(e)s, -en, n.* albie (de râu).

Grụndbindung *f. sg. (text.)* legătură de bază, de fond.

Grụndbirne, *-n, f. (bot.; reg.)* **1.** nap porcesc *(Helianthus tuberosus* L.). **2.** cartof *(Solanum tuberosum).*

Grụndblei, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mar.)* sondă cu fir de plumg. **2.** plumb (la undiță).

Grụndbohrer, *-s, -, m. (mine)* sondă, burghiu de foraj.

grụndbọ̈se *adj.* rău (până-n adâncul sufletului); ticălos, nemernic.

grụndbrav *adj.* foarte cuminte, cumsecade.

Grụndbrief, *-(e)s, -e, m.* act de proprietate funciară.

Grụndbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru funciar, carte funduară.

Grụndbuchamt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciu al registrului funciar.

Grụndbuch|anlegung, *-en, f.* alcătuire a registrului funciar.

Grụndbuch|aus|zug, *-(e)s, -züge, m.* extras din registrul funciar, de carte funduară.

Grụndbuchberichtigung, *-en, f.* rectificare a registrului funciar.

Grụndbuch|eintrag, *-(e)s, -träge, m.* înregistrare în cartea funduară.

Grụndbuchsbescheid, *-(e)s, -e, m.* decizie, ordonanță a instanței de carte funduară, cadastru.

Grụnd|buchse, *-n, f. (tehn.)* **1.** cuzinet principal. **2.** bucșă interioară a presetupei.

Grụndbuch(s)einlage, *-n, f.* foaie de completare a registrului funciar.

Grụndbuchsführer, *-s, -, m.* șef al registrului funciar.

Grụndbuchsführung *f. sg.* înregistrare în registrul funciar, ținere a registrelor cadastrale.

Grụndbuchsgeschäftsführung *f. sg.* contabilitate a cărții funduare.

Grụndbuchskörper, *-s, -, m.* corp funciar.

Grụndbuchs|ordnung *f. sg.* regulament al cărții funduare.

Grụndcharakter [-ka-], *-s, -e, m.* caracter de bază.

grụnd|ehrlich *adj.* profund cinstit, foarte cinstit.

Grụnd|eigenschaft, *-en, f.* însușire fundamentală.

Grụnd|eigentum, *-s, -tümer, n.* v. Grundbesitz.

Grụnd|eigentümer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Grundbesitzer.

Grụnd|einheit, *-en, f.* **1.** unitate de bază; **ökonomische ~** unitate economică de bază. **2.** v. Grundorganisation.

Grụnd|einigung, *-en, f.* convenție de bază.

Grụnd|ein|stellung, *-en, f.* **1.** poziție, atitudine de bază. **2.** concepție de bază.

Grụnd|eis, *-es, n. sg.* gheață de fund; **der Fluss geht mit ~** râul cară sloiuri de gheață la fund.

Grụndel, **Grụ̈ndel**, *-n, f.* **1.** *(iht.)* plevușcă *(Gobius fluviatilis).* **2.** *(agr.)* grindei de plug.

Grụnd|element, *-(e)s, -e, n.* element de bază.

grụ̈ndeln, *gründelte, gegründelt (ich gründ(e)le), vb. (h) intr. (despre păsări acvatice)* a căuta, a scociori în fundul apei, în nămol, după larve, hrană.

Grụ̈ndelträger, *-s, -, m. (agr.)* șa a grindeiului.

grụ̈nden, *gründete, gegründet (du gründest, er gründet), vb. (h)* **I.** *tr.* a fonda, a întemeia; a pune baza; **einen Verein ~** a întemeia o asociație. **II.** *refl. (auf* cu *ac.)* și *intr. (auf* și *in* cu *dat.)* a se întemeia, a se baza (pe...).

Grụnd|entlastung, *-en, f. (ist.)* degrevare a proprietății.

Grụ̈nder, *-e, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* fondator(-oare), întemeietor(-oare).

Grụ̈nder|aktie [-aktsiə], *-n, f.* acțiune de fondator.

Grụ̈nder|anteil, *-(e)s, -e, m.* parte a fondatorului.

Grụnd|erfahrung, *-en, f.* experiență de bază.

Grụ̈nderfamilie [-liə], *-n, f.* familie fondatoare.

Grụ̈ndergruppe, *-n, f. (com.)* grup de fondatori.

Grụ̈nderjahre *pl.*, **Grụ̈nderperiode** *f. sg.* v. Gründerzeit.

Grụnd|erwerb, *-(e)s, m. sg.* **1.** cumpărare, achiziționare de pământ, de teren(uri). **2.** venit de bază.

Grụnd|erwerbs|steuer, *-n, f.* impozit pe circulația terenurilor, pe circulația drepturilor de proprietate asupra terenurilor.

Grụ̈nderzeit *f. sg. (ist.)* perioadă a investițiilor, a întemeierilor de întreprinderi (în Germania anilor 1871–1873).

grụndfalsch *adj.* fundamental greșit.

Grụndfarbe, *-n, f.* **1.** culoare de bază. **2.** culoare a fondului (unui tablou). **3.** grund.

grụndfaul *adj.* foarte leneș, puturos.

Grụndfehler, *-s, -, m.* greșeală fundamentală, viciu, defect fundamental.

grụndfest *adj.* foarte solid.

Grụndfeste, *-n, f.* (și *fig.*) fundament, temelie.

Grụndfläche, *-n, f. (geom.)* bază; suprafață a bazei.

Grụndfonds [-fɔ̃:], -[-fɔ̃:s], -[-fɔ̃:s], *m.* fonduri fixe; **~ der Infrastruktur** echipament de infrastructură.

Grụndfonds|ausnutzung, *-en, f.* utilizare a fondurilor fixe.

Grụndfonds|aus|stattung, *-en, f.* dotare a fondurilor fixe.

Grụndfondsbewegung, *en, f.* mișcare a fondurilor fixe.

Grụndfondsbewertung, *-en, f.* evaluare a fondurilor fixe.

Grụndfonds|planung, *-en, f.* planificare a fondurilor fixe.

Grụndfondsquote, *-n, f.* cotă de fonduri fixe.

Grụndfonds sparend *adj.* economisind investițiile.

Grụndfondswirtschaft *f. sg.* gestiune a fondurilor fixe.

Grụndfonds|zuwachs, *-es, m. sg.* creștere a fondurilor fixe.

Grụndform, *-en, f.* **1.** formă principală, fundamentală. **2.** formă inițială, originară, formă primitivă. **3.** *(gram.)* infinitiv.

Grụndformel, *-n, f.* formulă de bază.

Grụndfrage, *-n, f.* problemă de bază, problemă fundamentală.

Grụndfreiheit, *-en, f. (mai ales pl.) (pol.)* libertăți fundamentale (bazate pe drepturile omului).

Grụndfrequenz, *-en, f. (electr.)* frecvență fundamentală.

Grụndgebühr, *-en, f.* taxă, tarif de bază.

Grụndgedanke, *-ns, -n*, **Grụndgedanken**, *-s, -, m.* idee de bază, fundamentală, predominantă.

Grụndgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* obiect de bază.

Grụndge|halt[1], *-(e)s, -e, m.* conținut fundamental, de bază; esență.

Grụndge|halt[2], *-(e)s, -hälter, n.* salariu de bază.

grụndgelehrt *adj.* foarte învățat, foarte instruit.

Grụndgemäuer, *-s, n. sg.* fundament, zid de temelie, de fundație.

grụndgescheit *adj.* foarte inteligent.

Grụndgeschirr, *-(e)s, -e, n. (mar.)* instalație de ancorare.

Grụndgesetz, *-es, -e, n.* **1.** lege de bază, fundamentală; **ökonomisches ~** lege economică fundamentală; *(mat.)* teoremă fundamentală. **2.** *(jur.)* constituție.

grụndgesetzlich *adj.* constituțional.

Grụndge|stalt, *-en, f.* formă inițială; formă principală, fundamentală.

Grụndge|stein, *-(e)s, n. sg. (geol.)* rocă primitivă.

Grụndgewebe, *-s, -e, n.* **1.** *(biol.)* țesut de bază, țesut principal. **2.** *(text.)* țesătură de fond.

Grụndgleichung, *-en, f. (mat.)* ecuație fundamentală.

Grụndgraben, *-s, n. sg.* săpătură de fundație.

Grụndgröße, *-n, f. (mat., fiz.)* mărime de bază.

grụndgütig *adj.* foarte bun la suflet.

grụndhaft *adj.* întemeiat, motivat.

Grụndhaltung, *-en, f.* **1.** poziție de bază. **2.** v. Grundeinstellung.

Grụndheil, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** nume al unei specii de șovârariță *(Hypericum androsaemum* L.). **2.** nume al unei specii de mărar sălbatic *(Peucedanum oreoselinum).* **3.** scânteiuță *(Anagallis arvensis* L.). **4.** vineriță *(Ajuga reptans L.).* **5.** cânepa-codrului *(Eupatorium cannabinum* L.).

Grụndherr, *-n, -en, m.* moșier, proprietar funciar; senior.

grụndherrlich *adj.* moșieresc; feudal, senioral.

Grụndherrschaft *f. sg. (ist.)* stăpânire moșierească, seniorală, feudalism.

grụndherrschaftlich *adj.* senioral, moșieresc.

Grụndhobel, *-s, -, m. (tehn.)* rindea de fund, de adâncime.

Grụndhold, *-(e)s, -e,* (și *-en, -en*), *-m.*, **Grụndholde**, *-n, f. (ist.)* iobag(ă).

Grụndholz, *-es, n. sg. (constr.)* talpă (de susținere).

Grụnd|idee, *-n, f.* v. Grundgedanke.

grundieren, *grundierte, grundiert, vb. (h) tr.* a grundui, a da cu grund, a vopsi cu grund.

Grundierfarbe, *-n, f.* (vopsea de) grund.

Grundierungslack, *-(e)s, -e, m.* lac pentru grund.

grụndig *adj.* **1.** murdar de nămol. **2.** cu miros, cu gust de nămol.

Grụnd|industrie *f. sg.* industrie de bază.

Grụnd|interesse, *-s, -n, n.* interes fundamental.

Grụnd|irrtum, *-s, -tümer, m.* eroare fundamentală.

Grụndkapital, *-s, -e* (și *-lien* [-liən]), *n. (ec.)* capital de bază.

Grụndkategorie, *-n, f. (fil.)* categorie de bază, esențială.

Grụndkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare de pământ.
Grụndkenntnis, *-se, f.* cunoştinţă de bază, elementară.
Grụndkommassierung, *-en, f.* comasare de terenuri.
Grụndkonzeption, *-en, f.* concepţie de bază, fundamentală.
Grụndkosten *pl. (ec.)* cheltuieli de bază.
Grụndkredit, *-s, -e, m.* credit funciar.
Grụndkreditbank, *-en, f.* bancă de credit funciar.
Grụndlage, *-n, f.* **1.** bază; temelie; **die theoretischen ~n** bazele teoretice; *(fam.)* **iss zuerst einmal tüchtig, damit du eine gute ~ hast** mai întâi mănâncă bine, ca să poţi ţine la băutură. **2.** elemente, principii; condiţii. **3.** piedestal, suport.
Grụndlagenforschung, *-en, f.* cercetare fundamentală.
Grụndlager, *-s, -, n. (tehn.)* palier principal.
Grụndlagerzapfen, *-s, -, m. (tehn.)* fus principal de crapodină.
grụndlegend *adj.* **1.** de bază, fundamental; **eine ~e Voraussetzung** o premisă fundamentală. **2.** *(fam.)* foarte, cu totul; **da hast du dich aber ~ getäuscht** aici te-ai înşelat foarte tare.
Grụndlegung, *-en, f.* fondare, întemeiere; punere, creare a bazei.
Grụndlehre, *-n, f.* doctrină fundamentală; **die ~n einer Wissenschaft** ideile, elementele de bază ale unei ştiinţe.
grụ̈ndlich I. *adj.* **1.** temenic, solid; **~e Kenntnisse** cunoştinţe solide. **2.** radical. **II** *adv.* în mare măsură, foarte (mult), în chip temeinic; *(fam.)* **jm. ~ auf den Zahn fühlen** a examina temeinic pe cineva.
Grụ̈ndlichkeit *f. sg.* **1.** soliditate, temeinicie, exactitate, conştiinciozitate. **2.** caracter radical.
Grụ̈ndling, *-s, -e, m. (iht.)* plevuşcă *(Gobius fluviatilis)*.
Grụndlinie [-niə], *-n, f.* **1.** linie fundamentală; *(fig.)* trăsătură principală. **2.** *(mat.)* bază (a unei figuri geometrice). **3.** *pl.* linii generale, schiţă. **4.** *(sport, tenis, volei)* linia de margine a terenului, tuşă.
Grụndlohn, *-(e)s, -löhne, m. (ec.)* salariu, retribuţie, leafă de bază.
grụndlos *adj.* **1.** fără fund, foarte adânc. **2.** *(despre drumuri)* desfundat; **~er Weg** drum impracticabil, desfundat. **3.** neîntemeiat, fără motiv.
Grụndlosigkeit *f. sg.* lipsă de temei, netemeinicie.
Grụndlot, *-(e)s, -e, n. (mar.)* sondă.
Grụndmauer, *-n, f. (constr.)* zid de fundaţie.
Grụndmenge, *-n, f.* cantitate de bază.
Grụndmittel, *-s, -, n. (ec.)* echipament de producţie.
Grụndmittel|arten *pl. (ec.)* tipuri de echipament de producţie.
Grụndmittel|ausnutzung, *-en, f.* utilizare a echipamentului de producţie.
Grụndmittelfonds [-fɔ̃:], -[-fɔ̃:s], -[-fɔ̃:s], *m.* fond pentru echipament de producţie.
Grụndmoräne, *-n, f. (geol.)* morenă de fund.
Grụndmotiv, *-s, -e* [-və], *n.* motiv de bază, principal.
Grụndmuster, *-s, -, n.* schemă de bază.
Grụndnahrungsmittel, *-s, -, n.* aliment de bază.
Grụndneigung, *-en, f.* înclinare naturală.
Grụndnorm, *-en, f.* normă de bază.
Grụ̈n|donnerstag, *-(e)s, -e, m. (rel.)* Joia Mare.
Grụnd|ordnung, *-en, f. (pol.)* orânduire de bază.
Grụnd|organisation, *-en, f.* organizaţie de bază.
Grụndpacht, *-en, f.* **1.** *sg.* arendare de pământ. **2.** arendă de pământ.
Grụndpächter, *-s, -, m.* arendaş.
Grụndpfählung *f. sg.* batere a piloţilor de fundaţie.
Grụndpfand, *-(e)s, -pfänder, n. (ec.)* gaj imobiliar, ipotecă.
Grụndpfandrecht, *-(e)s, -e, n. (ec.)* garanţie imobiliară.
Grụndpfändung, *-en, f. (jur.)* **1.** sechestru de bază. **2.** sechestrare de moşie; ipotecă.
Grụndpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* stâlp de fundaţie, stâlp de bază; *(fig.)* **an den ~n der Gesellschaft rütteln** a ataca bazele societăţii.
Grụndplatte, *-n, f. (tehn.)* placă de fundaţie; postament.
Grụndplatten|anschluss, *-es, -schlüsse, m. (tehn.)* îmbinare la placa de fundaţie.
Grụndpreis, *-es, -e, m. (ec.)* preţ de bază, fără accize; preţ de referinţă.
Grụndprinzip, *-s, -e* (şi *-ien* [-iən]), *n.* principiu de bază.
Grụndprobe, *-n, f. (constr.)* probă de sol, de fundament.
Grụndprozess, *-es, -e, m.* **1.** proces de bază. **2.** *(jur.)* judecată în fond. **3.** *(jur.)* proces imobiliar.
Grụndquelle, *-n, f.* origine, sursă principală.
Grụndrechnungs|art, *-en, f.* operaţie fundamentală de calcul; *(mat.)* **die vier ~en** cele patru operaţii de bază.
Grụndrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de bază, fundamental; **die ~e und Grundpflichten der Bürger** drepturile şi îndatoririle fundamentale ale cetăţenilor.
Grụndregel, *-n, f.* regulă fundamentală; principiu.
grụndreich *adj.* foarte bogat.
Grụndrente, *-n, f.* **1.** *(ec.)* rentă funciară. **2.** rentă, pensie de bază, pensie minimă.
Grụndrichtung *f. sg.* **1.** direcţie principală, fundamentală. **2.** *(gram., înv.)* formă activă.
Grụndriss, *-es, -e, m.* **1.** plan, schiţă; proiecţie orizontală; secţiune de bază. **2.** compendiu; **ein ~ der Geschichte** un compendiu, o schiţă a istoriei.
Grụndrissform, *-en, f.* formă de schiţă, de plan.
Grụndsatz, *-es, -sätze, m.* principiu; axiomă.
Grụndsatzdebatte, *-n, f.* discuţie de principiu.
Grụndsatz|erklärung, *-en, f.* declaraţie de principiu.
Grụndsatzfrage, *-n, f.* problemă, chestiune de principiu.
grụndsätzlich I. *adj.* bazat pe principii, principial; sistematic. **II.** *adv.* din principiu.
grụndsatzlos *adj.* neprincipial, fără principii.
Grụndsatz|urteil, *-s, -e, n. (jur.)* sentinţă, verdict fără precedenţă.
Grụndsauer, *-s, n. sg. (reg.)* dospeală, maia, aluăţel.
Grụndsäule, *-n, f.* **1.** coloană de bază. **2.** v. Grundfeste.
Grụndschein, *-(e)s, -e, m.* certificat de acordare a primului ajutor în caz de înec.
Grụndschema, *-s, -s* (şi *-ta*), *n.* schemă de bază.
Grụndschicht, *-en, f.* strat fundamental, de bază.
Grụndschlag, *-(e)s, -schäge, m. (muz.)* ritm.
grụndschlẹcht *adj.* foarte rău, stricat până în măduva oaselor.
Grụndschnitt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* secţiune de bază.
Grụndschrift, *-en, f. (tipogr.)* caractere cu care este scrisă cea mai mare parte a unui text.
Grụndschuld, *-en, f.* **1.** datorie funciară. **2.** vină principală.
Grụndschuldbrief, *-(e)s, -e, m. (ec.)* titlu de datorie funciară.
Grụndschule, *-n, f.* şcoală elementară.
Grụndschul|lehrer, *-s, -, m.* învăţător de şcoală elementară.
Grụndschulpflicht *f. sg.* obligativitate a învăţământului elementar.
Grụndschwelle, *-n, f.* **1.** *(constr.)* talpă (de susţinere). **2.** *(hidr.)* prag de fund.
Grụndschwingung, *-en, f. (fiz.)* oscilaţie fundamentală.
Grụndsee, *-n* [-ze:ən], *f. (mar.)* hulă de fund.
grụndsịcher *adj.* absolut sigur.
Grụndsohle, *-n, f. (constr.)* talpă de fundaţie.
grụndsolid(e) *adj.* cinstit, de treabă.
Grụnd|sprache, *-n, f.* **1.** limbă de bază. **2.** limbă a unui text original.
grụnd|ständig *adj. (bot.; despre frunze)* bazal, la baza tulpinii.
Grụnd|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră fundamentală, de fundaţie; **den ~ legen** a pune piatra de temelie.
Grụnd|steinlegung, *-en, f.* punere a pietrei de temelie.
Grụnd|stellung, *-en, f.* poziţie de bază; poziţie iniţială, obişnuită a corpului (la gimnastică).
Grụnd|steuer, *-n, f. (ec.)* impozit funciar.
Grụnd|steuerkataster, *-s, -, m.* (şi *n.*) cadastru de impozit funciar.
Grụnd|stimme, *-n, f. (muz.)* voce, melodie de bază.
Grụnd|stimmung *f. sg.* dispoziţie, atmosferă predominantă.
Grụnd|stock, *-(e)s, m. sg.* stoc de bază, iniţial; bază; **den ~ für eine Bibliothek legen** a pune bazele unei biblioteci.
Grụnd|stoff, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(chim.)* element. **2.** materie primă.
Grụnd|stoff|industrie *f. sg.* industrie de materii prime.
Grụnd|streu *f. sg.* aşternut (la vite).
Grụnd|strich, *-(e)s, -e, m.* **1.** trăsătură fundamentală (în pictură). **2.** linie de bază a literei.
Grụnd|stück, *-(e)s, -e, n.* teren, parcelă, proprietate (funciară); **das ~ ist mit Hypotheken belastet** terenul este ipotecat; **angrenzendes ~** proprietate învecinată; **bebautes ~** proprietate construită; **unbebautes ~** teren viran; **erschlossenes ~** teren accesibil.
Grụnd|stückmakler, *-s, -, m.* misit, samsar de pământ.
Grụnd|stückpreis, *-es, -e, m.* preţ de teren.
Grụnd|stücksbelastung, *-en, f.* datorie imobiliară.
Grụnd|stücksbesitzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* proprietar(ă) de teren, de pământ.
Grụnd|stücks|eigentümer, *-s, -, m.* proprietar funciar.
Grụnd|stücksgesellschaft, *-en, f.* societate funciară, imobiliară.
Grụnd|stücksmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piaţă imobiliară.
Grụnd|stücksverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cesiune, vânzare de terenuri, cesiune de bunuri imobiliare.
Grụnd|studium, *-s, n. sg.* studiu fundamental, al materiei de bază (la o anumită disciplină la universitate).
Grụnd|stufe, *-n, f.* **1.** curs elementar, clase elementare, ciclu elementar. **2.** *(gram.)* (grad) pozitiv (la comparaţia adjectivelor şi adverbelor).
Grụndsuppe *f. sg.* **1.** *(mar.)* apă din santină. **2.** *(fam.)* persoană meticuloasă, tipicară.
Grụnd|taxe, *-n, f.* taxă de bază.
Grụnd|teilung, *-en, f.* **1.** *(agr.)* parcelare. **2.** *(tehn.)* diviziune de bază.
Grụnd|tendenz, *-en, f.* tendinţă de bază, principală.
Grụnd|text, *-es, -e, m.* text de bază, iniţial; original.
Grụnd|thema, *-s, -men* (şi *-ta*), *n.* temă principală.
Grụnd|these, *-n, f.* teză principală.
Grụnd|ton, *-(e)s, -töne, m.* **1.** *(muz.)* notă fundamentală (a unei game sau a unui acord). **2.** culoare predominantă, fond; **der ~ des Zimmers** culoarea de bază a camerei. **3.** *(fig.)* ton predominant.
Grụnd|träger, *-s, -, m. (constr.)* grindă principală.
Grụnd|tugend, *-en, f.* virtute cardinală.
Grụnd|typ, *-s, -en, m.* tip principal.
Grụnd|übel, *-s, -, n.* rău fundamental, rădăcină a răului.
Grụnd|umriss|zeichnung, *-en, f.* schiţă, plan.
Grụnd|umsatz, *-es, m. sg. (biol.)* metabolism bazal.
Grụ̈ndung, *-en, f.* **1.** fondare, întemeiere, creare, constituire; **~ von Tochterfirmen** creare de filiale. **2.** fundaţie, temelie; fundamentare.
Grụ̈n|dung, Grụ̈n|dünger, *-s, m. sg.* îngrăşământ vegetal.
Grụ̈ndungs|akt, *-(e)s, -en, m.* act, document constitutiv.
Grụ̈ndungsfeier, *-n, f.* serbare a întemeierii.
Grụ̈ndungsgesetz, *-es, -e, n.* lege constitutivă.
Grụ̈ndungsjahr, *-(e)s, -e, n.* an de întemeiere.
Grụ̈ndungskapital, *-s, -e* (şi *-ien* [-iən]), *n.* capital iniţial.
Grụ̈ndungskongress, *-es, -e, m.* congres de constituire, de fondare.
Grụ̈ndungskosten *pl.* cheltuieli de întemeiere.
Grụ̈ndungsmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru fondator.
Grụ̈ndungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* proiect de întemeiere, de constituire.
Grụ̈ndungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de întemeiere, de fondare, de creare.
Grụ̈ndungs|tiefe *f. sg. (constr.)* adâncime a fundaţiei.
Grụ̈ndungs|urkunde, *-n, f.* act, document, diplomă de întemeiere.
Grụ̈ndungsversammlung, *-en, f.* adunare constitutivă.
Grụ̈n|düngung, *-en, f. (agr.)* îngrăşare vegetală.
Grụnd|unterschied, *-(e)s, -e, m.* diferenţă esenţială.
Grụnd|ursache *f. sg.* **1.** cauză principală, fundamentală. **2.** cauză primordială.
grụndverdrẹht *adj.* **1.** fundamental greşit. **2.** *(fam.)* complet ţicnit.
Grụndverfahren, *-s, -, n.* metodă, procedeu de bază; metodă, operaţie standard.
Grụndverfassung, *-en, f.* constituţie fundamentală.
Grụndvergütung, *-en, f.* remunerare de bază.
Grụndverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare de teren.

grundverkehrt *adj.* total, fundamental greşit.
Grundverkleidung, *-en, f. (constr.)* căptuşire a fundaţiei.
Grundvermögen, *-s, -, n.* **1.** proprietate funciară. **2.** capital de bază. **3.** avere imobiliară.
grundverschieden *adj.* fundamental deosebit, diferit.
Grundversorgung, *-en, f.* aprovizionare cu strictul necesar.
Grundvertrag, *-(e)s, -verträge, m. (pol.)* tratat de bază, fundamental.
Grundvor|aus|setzung, *-en, f.* premisă de bază.
Grundwaage *f. sg. (geod.)* nivelă (cu bulă de aer).
Grundwachs, *-es, -e, n. (sport)* ceară de schiuri.
Grundwahr|heit, *-en, f.* adevăr fundamental.
Grundwasser, *-s, -, n.* apă subterană, freatică; apă de infiltraţie.
Grundwasser|abdichtung, *-en, f.* etanşare, izolare contra apei freatice.
Grundwasser|absenkung, *-en, f.* coborâre a pânzei de apă subterană.
Grundwasserbecken, *-s, -, n. (hidr.)* bazin subteran cu apă.
Grundwasser|er|höhung, *-en, f. (hidr.)* creştere a nivelului apei subterane.
Grundwasserfassung, *-en, f.* captare de apă subterană.
Grundwassernutzung *f. sg.* exploatare a apelor freatice.
Grundwasserscheidung, *-en, f. (hidr.)* cumpănă a apelor subterane.
Grundwasserschicht, *-en, f.* pânză de apă freatică.
Grundwassersee, *-s, -n, m.* lac subteran.
Grundwassersenkung, *-en, f.* v. Grundwasserabsenkung.
Grundwasser|spiegel, *-s, m. sg.* nivel al apei subterane, al pânzei freatice.
Grundwasser|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** nivel al apei subterane, freatice. **2.** nivel al apei de infiltraţie.
Grundwehr, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* prag de fund, deversor incomplet.
Grundwehrdienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu militar obligatoriu.
Grundwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** lucrare de bază fundamentală. **2.** *(constr.)* fundaţie, temelie.
Grundwert, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(agr.)* preţ al pământului; valoare a unui teren. **2.** valoare de bază.
Grundwesen, *-s, n. sg.* esenţă.
Grundwider|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* contradicţie fundamentală.
Grundwissen, *-s, n. sg.* cunoştinţe de bază, elementare.
Grundwissenschaft *f. sg.* ştiinţă de bază, fundamentală.
Grundwort, *-(e)s, -wörter, n. (lingv.)* **1.** radical al unui cuvânt. **2.** cuvânt determinat, termen de bază (într-un cuvânt compus).
Grundwortschatz, *-es, m. sg. (lingv.)* fond principal de cuvinte; lexic de bază.
Grundzahl, *-en, f. (mat.)* **1.** bază (a unei puteri). **2.** număr cardinal.
Grundzahlwort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* numeral cardinal.
Grundzeh(e)nt, *-s, m. sg.* dijmă funciară.
Grundziel, *-(e)s, -e, n.* obiectiv principal.
Grundzins, *-es, -e, m.* **1.** impozit funciar. **2.** taxă de arendă.
Grundzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** trăsătură principală. **2.** *pl.* elemente, principii.
Grundzweig, *-(e)s, -e, m.* sector, ramură de bază.
Grüne[1], *-n (ein Grünes), n. sg.* **1.** culoare verde. **2.** verdeaţă; **ins ~ fahren** a pleca la pădure, la iarbă verde; **im ~n** sub cerul liber, în mijlocul naturii.
Grüne[2], *-n, -n (ein Grüner), m.* **1.** *(fam.)* jandarm, grănicer, poliţist. **2.** (şi *f.*) adept(ă) a(l) partidului ecologiştilor din Germania.
grüneln, *grünelte, gegrünelt, vb. (h) intr. (impers.; reg.)* a mirosi a iarbă verde.
grünen, *grünte, gegrünt, vb. (h) intr.* a înverzi, a fi verde; **~ und blühen** a înflori.
Grünerle, *-n, f. (bot.)* liliac-de-munte *(Alnus viridis* DC*)*.
Grünfärbung, *-en, f.* colorarea în verde; înverzire.
Grünfink, *-en, -en, m. (ornit.)* florinte *(Chloris chloris)*.
Grünfläsche, *-n, f.* spaţiu verde.
Grünfutter, *-s, n. sg.* nutreţ, furaj verde.
Grünfutterschneider, *-s, -, m.* tocător de nutreţ verde.
Grünfütterung *f. sg.* hrănire (a animalelor) cu nutreţ verde.
grüngelb *adj.* verde-galben.
grün ge|strichen *adj.* vopsit verde.
Grüngürtel, *-s, -, m.* zonă, brâu verde.
Grünhändler, *-s, -, m.* v. Grünkramhändler.
Grünharz, *-es, n. sg. (chim.)* clorofilă.
Grünhaus, *-es, -häuser, n. (agr.)* seră.
Grünheit *f. sg.* lipsă de experienţă, de maturitate.
Grünholz, *-es, n. sg. (bot.)* abanos verde (lemn de *Nectandra rodioe*).
Grünhorn, *-(e)s, -hörner, n.* novice, începător, ageamiu.
Grünkern, *-(e)s, -e, m.* bob de alac (recoltat crud).
Grünkohl, *-(e)s, m. sg. (bot.)* varză creaţă *(Brassica oleracea* var. *acephala)*.
Grünkorn, *-(e)s, n. sg.* v. Grünkern.
Grünkram, *-(e)s, m. sg. (fam.)* zarzavaturi, fructe proaspete.
Grünkramhändler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (fam.)* zarzavagiu, zarzavagioaică.
Grünkramladen, *-s, -läden* (şi -), *m. (fam.)* prăvălie de zarzavaturi, de legume şi fructe.
Grünland, *-(e)s, -länder, n.* **1.** păşune, izlaz. **2.** *sg.* câmp, teren verde.
Grünland|wirtschaft *f. sg. (agr.)* economie a terenurilor de păşunat.
Grünleder, *-s, n. sg.* piele netăbăcită.
grünlich *adj.* verzui.
grünlichgelb *adj.* galben-verzui.
Grünlicht, *-(e)s, n. sg.* lumină verde (la stop).
Grünling, *-s, -e, m.* **1.** v. Grünfink. **2.** *(fam.)* mucos; novice, ageamiu. **3.** *(bot.)* nume al unei specii de nicoreţi *(Tricholoma equestis)*.
Grünmahd *f. sg.* cosit timpuriu (al ierbii, al lucernei etc.)
Grünpflanze, *-n, f.* plantă tânără.
Grünrock, *-(e)s, -röcke, m. (fam.)* **1.** vânător. **2.** brigadier silvic.
Grünrotblindheit *f. sg.* daltonism.
Grünsand, **Grünsand|stein**, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* gresie verde.
Grünschlange, *-n, f. (zool.)* şarpe-verde de Sudan *(Causus resimus)*.
Grünschnabel, *-s, -schnäbel, m. (fam.)* puşti, mucos, tânăr cu caş la gură.
grunsen, *grunste, gegrunst (du, er grunst), vb. (h) refl. (reg.)* a se necăji.
grünsen, *grünste, gegrünst (du, er grünst), vb. (h) refl. (reg.)* a-şi drege glasul.
Grün|span, *-(e)s, m. sg. (chim.)* cocleală.
Grün|specht, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* ghionoaie verde *(Picus viridis)*.
Grün|stein, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* diabaz.
Grün|steingruppe *f. sg. (geol.)* grup diabazic.
Grün|stich, *-(e)s, m. sg. (fot.)* tentă de verde.
Grün|streifen, *-s, -, m.* fâşie, brâu, zonă verde.
Grünwirt, *-(e)s, -e, m.* birtaş la o grădină de vară.
grunzen, *grunzte, gegrunzt (du, er grunzt) vb. (h) intr.* **1.** a grohăi, a gurlui. **2.** *(fam.)* a mormăi ceva, a vorbi în barbă.
Grunzer, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* persoană morocănoasă, posacă. **2.** *(glumeţ)* porc.
Grün|zeug, *-(e)s, n. sg.* verdeaţă, zarzavat.
Grunz|ochse, *-n, -n, m. (zool.)* iac *(Bos grunniens)*.
Grupp, *-(e)s, -e, m.* grop; pachet de bancnote (sigilat).
Grüppchen, *-s, -, n. (dim.* de la Gruppe) grup mic, grupuleţ.
Gruppe, *-n, f.* **1.** grup. **2.** (şi *mil.*) grupă; echipă; **die Klasse wurde in ~n zu je sieben geteilt** clasa a fost împărţită în grupe de câte şapte. **3.** *(geogr.)* arhipelag.
Grüppe, *-n, f. (reg.)* şanţ; rigolă.
grüppeln, *grüppelte, gegrüppelt (ich grüpp(e)le)*, **gruppen**, *gruppte, gegruppt, vb. (h) tr.* a săpa şanţuri de drenaj.
Gruppen|arbeit, *-en, f.* muncă în grup, în colectiv.
gruppen|artig *adj.* ca un grup, grupat.
Gruppen|aufnahme, *-n, f.* fotografie în grup.
Gruppen|aus|scheid, *-(e)s, -e, m.* întrecere (eliminatorie) între grupe.
Gruppenbild, *-(e)s, -er, n.* v. Gruppenaufnahme.
Gruppenbildung, *-en, f.* grupare, formare de grupe, de grupuri.
Gruppenchef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* şef de grupă.
Gruppendynamik *f. sg. (soc.)* **1.** interacţiunea grupurilor, interacţiunea unui individ cu grupul. **2.** ştiinţă care se ocupă cu studiul comportamental al grupurilor.
Gruppen|ehe, *-n, f. (etnografie)* căsătorie pe grupe.
Gruppen|eigentum, *-s, n. sg.* proprietate de grup.
Gruppen|eigentümlichkeit, *-en, f.* particularitate specifică unui grup (de animale, de plante etc.).
Gruppen|einteilung, *-en, f.* împărţire în grupe, în grupuri.
Gruppenflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor în grup, în formaţie.
Gruppenfoto, *-s, -s, n.* v. Gruppenaufnahme.
Gruppenfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză combinată.
Gruppenfrequenz, *-en, f. (fiz.)* frecvenţă de grup.
Gruppenführer, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* comandant de grupă. **2.** şef al unei echipe (de muncă).
Gruppen|interesse, *-s, -n, n.* interes de grup, colectiv.
Gruppenkommando, *-s, -s, n. (mil.)* comandament de grup (de armată).
Gruppenleben, *-s, n. sg.* viaţă în, de grup.
Gruppenleiter, *-s, -, m.* v. Gruppenführer (**2**).
Gruppenleitung, *-en, f.* conducere a unui grup, a unei grupe; birou de conducere (a unei secţii).
gruppenmäßig *adv.* pe grupe.
Gruppenpsychologie *f. sg. (soc.)* psihologia grupurilor.
Gruppenreise, *-n, f.* călătorie, excursie în grup organizat.
Gruppenreserve [-və], *-n, f. (mil.)* rezervă a unui grup (de armată).
Gruppenschaltung *f. sg. (electr.)* conexiune de grupuri, în serie, paralel.
Gruppensex, *-es, m. sg.* sex în grup.
gruppen|spezifisch *adj.* specific, caracteristic unui grup social.
Gruppentanz, *-es, tänze, m.* dans de echipă.
Gruppentheorie *f. sg. (mat.)* teorie a grupurilor.
Gruppentherapie, *-n, f. (med.)* terapie în grup, pe grupe.
Gruppentypus, *-, -typen, m.* tip de grupă.
Gruppen|übung, *-en, f. (sport)* exerciţii (de gimnastică) pe echipe.
Gruppen|umschalter, *-s, -, m. (electr.)* comutator semiautomat.
Gruppenversammlung, *-en, f.* adunare, şedinţă de grupă.
Gruppenversicherung, *-en, f.* asigurare colectivă.
Gruppenwahl, *-en, f.* alegere a conducerii grupei.
gruppenweise *adv.* în grup, pe grupe.
Gruppenwettbewerb, *-s, -e, m.* întrecere pe grupe.
gruppieren, *gruppierte, gruppiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) grupa; **sich neu ~** a se regrupa.
Gruppierung, *-en, f.* **1.** grupare; formare (de grupe). **2.** grupă, grupare.
Gruppierungsmerkmal, *-(e)s, -e, n.* criteriu de clasificare.
Grus, *-es, -e, m.* **1.** pietriş mărunt; moloz. **2.** *(mine)* praf de cărbune.
Grüsch, *-es, n. sg. (reg.)* tărâţe.
Grusel, *-s, m. sg.* **1.** *(fam.)* fiori de groază. **2.** *(reg.)* pietriş cu nisip.
Gruselfilm, *-(e)s, -e, m.* film de groază.
Gruselgeschichte, *-n, f.* poveste de groază.
grus(e)lig *adj.* înfiorător; **jn. ~ machen** a speria pe cineva.
gruseln, *gruselte, gegruselt (ich grus(e)le), vb. (h) tr.* şi *intr. (impers., în expr.)* **mir** (sau **mich**) **gruselt's** mi-e frică, mă trec fiori, mă cuprinde groaza.
grusen, *gruste, gegrust (du, er grust), vb. (h) intr. (despre roci)* a se sfărâma, a se fărâmiţa.
Grus|erz, *-es, n. sg. (geol.)* minereu în granule (de la preparare), fărâmituri de minereu.
grusig *adj. (despre roci, cărbune)* fărâmiţat, măcinat.
Grusinier [-niɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* gruzin(ă).
grusinisch *adj.* gruzin.
Gruskohle *f. sg.* cărbune praf.
Gruß, *-es, Grüße, m.* salut, salutare; compliment; **einen ~ erwidern** a răspunde la un salut; **einen ~ ausrichten** (sau **bestellen**) a transmite salutări, complimente; **herzliche Grüße** salutări cordiale; **~ und Kuss** salutări şi sărutări.
Gruß|adresse, *-n, f.* adresă, mesaj de salut.
Gruß|an|sprache, *-n, f.* cuvântare de bun venit.

Grußbotschaft, *-en, f.* mesaj de salut.
grüßen, *grüßte, gegrüßt (du, er grüßt) vb. (h) tr.* și *refl. reciproc* a (se) saluta; **höflich** ~ a saluta politicos; **freundlich** ~ a saluta cu amabilitate; **grüß dich!** sau *(reg.)* **grüß Gott!** salut! *(formule de salut)*; **er lässt Sie** ~ vă transmite salutări; **grüße ihn von mir** salută-l din partea mea.
Grußform, *-en, f.* formă de salut.
Grußformel, *-n, f.* formulă de salut.
Grüßfuß, *-es, m. sg. (în expr.)* **mit jm. auf dem ~e stehen** a fi în relații de bună-ziua cu cineva.
Grußkarte, *-n, f.* ilustrată prin care se transmit salutări.
grußlos *adj.* fără salut; ~ **vorübergehen** a trece fără să salute.
Grußpflicht *f. sg.* v. Grußzwang.
Gruß|schreiben, *-s, -, n.* v. Grußadresse.
Grußtelegramm, *-s, -e, n.* telegramă de salut.
Grußwort, *-(e)s, -e, n.* **1.** cuvânt, formulă de salut. **2.** mesaj, cuvânt de salut.
Grußzwang, *-(e)s, m. sg. (mil.)* obligație de a saluta superiorii.
Grützbeutel, *-s, -, m. (med.)* aterom, pungă cu grăsime (la sclerotici).
Grützbrei, *-(e)s, -e, m.* terci, păsat din orz, ovăz pisat.
Grütze, *-n, f.* **1.** grâu, orz, ovăz pisat, urluială. **2.** păsat; terci (din orz, ovăz pisat). **3.** *(fam.)* minte; **er hat ~ im Kopf** e băiat deștept. **4.** *(reg.)* prostie.
Grutzen, *-s, -, m. (reg., fam.)* **1.** v. Grotzen. **2.** om mărunt, sfrijit.
Grützhafer, *-s, m. sg.* urluială de ovăz.
Grützkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* prost, nătărău, prostănac.
Grützmühle, *-n, f.* râșniță de urluit.
Grützwurst, *-würste, f.* caltaboș cu păsat (de orz).
G. S. *presc.* de la Gesetzsammlung.
G-Saite, *-n, f. (muz.)* coarda sol.
Gsch. *presc.* de la Grafschaft.
Gschaftlhuber, *-s, -, m. (austr., fam.)* om mereu ocupat, aferat; afacerist.
gschamig *adj. (reg.)* timid, rușinos.
gschamst *adj. (reg., fam.; în expr.)* **~er Diener** servitorul dv. supus.
G-Schlüssel, *-s, -, m. (muz.)* cheie sol.
Gschnas, *-es, -e, m. (reg.)* **1.** serbare populară. **2.** fleac, lucru fără valoare.
Gschnasfest, *-(e)s, -e, n. (austr.)* bal costumat.
Gspaß, *-es, m. sg. (reg., austr., fam.)* distracție, plăcere.
Gspusi, *-s, -s, n. (reg., austr., fam.)* **1.** relație amoroasă. **2.** iubit(ă), drăguț(ă).
Gstanzl, *-s, -n, n. (reg., fam.)* **1.** strigătură (ritmată). **2.** cântec popular (de patru versuri).
Guajakbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* gaiac *(Guajacum officinale)*.
Guano, *-s, m. sg.* guano.
Guardian și **Guardian** ['guaɐ-], *-s, -e, m. (bis.)* stareț franciscan sau capucin.
Guasch, *-en, f.* v. Gouache.
Guatemalteke, *-n, -n, m.* guatemalez, locuitor din Guatemala.
guatemaltekisch *adj.* guatemalian.
Gubernal, *-s, -e, n. (austr.)* ghidon (la bicicletă).
Guck, *-s, -e, m. (reg.)* **1.** privire, clipire. **2.** priveliște.
Guck|auge, *-s, -n, n. (fam.)* ochișor (în limbajul copiilor).
Guck|aus|anker, *-s, -, m. (mar.)* ancoră de veghe.
gucken, *guckte, geguckt, vb. (h) intr. (fam.)* a se uita, a privi; **zu tief ins Glas** ~ a se chercheli; **sich** *(dat.)* **die Augen aus dem Kopfe** ~ a privi până-i ies ochii din cap, a se holba, a se zgâi; **in den Mond** ~ a se păcăli, a lua plasă.
Gucker, *-s, -, m. (fam.)* **1.** *pl.* ochi. **2.** binoclu; telescop mic. **3.** privitor.
Guckerl, *-s, -, n. (dim.* de la Gucker) *(fam., reg.)* **1.** ochi. **2.** v. Guckfenster.
Guckerlein, *-s, -, n. (reg., ornit.)* ciocârlie *(Alauda arvensis)*.
Guckerschecken *pl. (fam.)* pistrui.
Guckfenster, *-s, -, n.* ochi, ferestruie mobilă într-o ușă sau fereastră, ferestruică de control.
Guckglas, *-es, -gläser, n. (fam.).* **1.** binoclu. **2.** caleidoscop.
guckguck! *interj. (în limbajul copiilor)* cucu!
Gucki, *-s, -s, m. (fam.)* mic aparat pentru vizionarea diapozitivelor.
Guck|indieluft, *-, -, m. (pop.)* zăpăcit, gură-cască; **Hans** ~ persoană cu capul în nori.
Guck|indiewelt, *-, m. sg. (fam.)* **1.** țângău, puști. **2.** om nematur, naiv; novice, ageamiu.
Guck|kasten, *-s, -, (și -kästen), m. (pop.)* **1.** stereoscop. **2.** televizor.
Guckloch, *-(e)s, -löcher, n.* vizor.
Güdelmontag, Güdismontag, *-(e)s, -e, m. (elv.)* v. Rosenmontag.
Guerilla [ge'rılja:], *-s* (și *-lien* [-liən]), *f.*, **Guerillakrieg**, *-(e)s, -e, m.* gherilă, război de partizani.
Guffe, *-n, f. (reg.)* cornet cu frișcă.
Gugel[1], *-s, -, m. (reg.)* **1.** cocoș. **2.** vârf.
Gugel[2], *-n, f. (înv.)* glugă.
Gugelhopf, Gugelhupf, *-(e)s, -e, m. (reg.)* cozonac rotund cu gaură la mijloc.
Güggel, *-s, -, m. (elv.)* cocoș.
güggelhaft *adj. (elv.)* impulsiv, exuberant.
Güggeli, *-s, -s, n. (elv.)* pui fript.
Guhr *f. sg. (mine)* nămol de mină.
Guide [gi:d], *-s, -s, m.* **1.** ghid. **2.** călăuză.
Guilloche [giljɔʃ și gi:'jɔʃ], *-n, f. (tipogr.)* **1.** unealtă pentru ghiloșare, gravare de linii fine și ornamente. **2.** ghiloș.
guillochieren [gil'jɔ'ʃi:- și gljɔ'ʃi:-], *guillochierte, guillochiert, vb. (h) tr. (tipogr.)* a ghiloșa.
Guillotine [gijɔ- și giljɔ-], *-n, f.* ghilotină.
Guillotinenfenster, *-s, -, n.* fereastră-ghilotină.
guillotinieren, *guillotinierte, guillotiniert, vb. (h) tr.* a ghilotina.
Guillotinierung, *-en, g.* ghilotinare.
Guinee [gi'ne:], *-n* [-'ne:ən], *f.* guinee (monedă).
Guitarre [gi-], *-n, f.* v. Gitarre.
Gulasch, *-s, n.* și *m. sg.* gulaș, tocană.
Gulaschkanone, *-n, f. (mil., fam.)* bucătărie de campanie.
Gulaschsuppe, *-n, f.* ciorbă picantă cu carne.
gülden *adj. (poet.)* de aur.
Gulden (și **Gülden**), *-s, -, m.* galben, gulden.
Güldengünsel, *-s, -, m. (bot.)* tămâiță-de-câmp *(Ajuga chamaepitys)*.
güldisch *adj. (mine)* care conține aur, aurifer.
Gülle *f. sg. (reg.)* **1.** must de băligar. **2.** băltoacă.
güllen, *güllte, gegüllt, vb. (h) tr. (reg.)* a îngrășa (pământul) cu must de băligar.
Gully, *-s, -s, m.* (și *n.*) gură de canal.
Gullyplatte, *-n, f.* capac de canal.
Gültbrief, *-(e)s, -e, m. (com.)* obligație.
Gült(e), *-(e)n, f. (reg.)* **1.** arendă. **2.** datorie, împrumut (pe, pentru pământ). **3.** dobândă.
Gült(e)bauer, *-n* (și *-s*), *-n, m. (reg.)* arendaș, țăran care lucrează în arendă.
gülten, *gültete, gegültet (du gültest, er gültet) vb. (h) intr. (reg.)* a plăti arenda.
gültig *adj.* valabil, în curs, în circulație; autentic; **~er Vertag** contract valabil; ~ **auf ein Jahr** valabil timp de un an; **allgemein** ~ general valabil; **für ~ erklären** a autentifica, a sancționa, a valida.
Gültigkeit *f. sg.* valabilitate.
Gültigkeitsdauer *f. sg.* (termen de) valabilitate.
Gültigkeits|erklärung, *-en, f.* validare, declarație de valabilitate.
Gültigkeitsmachung, *-en, f. (jur.)* validare, legitimare, autentificare, sancționare, ratificare.
Gültigkeitsverlängerung, *-en, f.* prelungire a valabilității.
Gummer, *-n, f. (reg.)* castravete.
Gummi, *-s, -s,* **1.** *m.* gumă de șters. **2.** *n.* (și *m.*) *sg.* cauciuc. **3.** *n.* elastic. **4.** *n.* (și *m.*) *sg.* gumă arabică. **5.** *m. (fam.)* prezervativ.
Gummi|abfälle *pl.* deșeuri de cauciuc; **gewebefreie** ~ deșeuri de cauciuc fără țesături.
Gummi|absatz, *-es, -sätze, m.* **1.** toc de cauciuc. **2.** desfacere, vânzare de cauciuc.
Gummi|adler, *-s, -, m. (glumeț)* friptură de pui tare.
Gummi|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de cauciuc.
Gummi|arabikum, *-s, n. sg.* gumă arabică.
gummi|artig *adj.* asemănător cauciucului, ca un cauciuc, ca o gumă.
Gummiball, *-(e)s, -bälle, m.* minge de cauciuc.
Gummiband, *-(e)s, -bänder, n.* (șiret) elastic.
Gummibaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* ficus *(Ficus elastica)*.
Gummibegriff, *-(e)s, -e, m. (fam.)* noțiune vagă, elastică.
Gummibein, *-(e)s, -e, n. (fam., în expr.)* **~e haben** sau **bekommen a)** a nu putea sta în picioare (de slăbiciune); **b)** a i se tăia picioarele de frică.
Gummibelag, *-(e)s, -beläge, m.* strat (exterior) din cauciuc.
gummibereift *adj.* dotat cu pneuri de cauciuc.
Gummibereifung, *-en, f. (auto.)* pneuri de cauciuc.
Gummibinde, *-n, f.* bandaj de cauciuc.
Gummiboot, *-(e)s, -e, n.* barcă de cauciuc.
Gummibonbon [-bɔŋ'bɔŋ] și [-bɔ̃'bɔ̃:], *-s, -s, m.* și *(austr.) n.* bomboană gumată.
Gummidichtung, *-en, f.* garnitură de cauciuc.
Gummidichtungsring, *-(e)s, -e, m.* garnitură de etanșare de cauciuc.
Gummidraht, *-(e)s, -drähte, m. (electr.)* sârmă, liță cu izolare de cauciuc.
Gummidruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* imprimare ofset.
Gummi|elastikum, *-s, n. sg. (înv.)* (șiret) elastic.
Gummi|elastizitäts|prüfer, *-s, -, m.* aparat de testat elasticitatea cauciucului.
gummieren, *gummierte, gummiert, vb. (h) tr.* **1.** a cauciuca, a acoperi cu un strat de cauciuc. **2.** a guma.
Gummi|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs, fabricat din cauciuc.
Gummifell, *-(e)s, -e, n.* foaie de cauciuc brut, de cauciuc spălat.
Gummifluss, *-es, m. sg.* **1.** scurgere a sucului de cauciuc. **2.** gumoză.
gummigefedert *adj. (av.)* amortizat prin cauciuc.
Gummigelenk|kette, *-n, f.* lanț articulat din piese de cauciuc.
gummi|haltig *adj.* cu conținut de cauciuc.
Gummi|handschuh, *-(e)s, -e, m.* mănușă de cauciuc.
Gummi|harz, *-es, n. sg.* rășină de cauciuc, rășină gumoasă.
Gummihös|chen, *-s, -, n.* scutec absorbant (pentru sugari).
Gummi|isolierband, *-(e)s, -bänder, n.* bandă izolatoare din cauciuc, cauciucată.
Gummikabel, *-s, -, n.* cablu cauciucat, cablu cu izolație de cauciuc.
Gummikitt, *-(e)s, m. sg. (chim.)* gumă de lipit, chit de cauciuc.
Gummiklappe, *-n, f. (tehn.)* clapetă de cauciuc.
Gummiknüppel, *-s, -, m.* baston de cauciuc (pentru polițiști).
Gummilack, *-(e)s, m. sg.* lac cu cauciuc, gumălac.
Gummilösung, *-en, f.* soluție de cauciuc (pentru lipit).
Gummilöwe, *-n, -n, m. (iron.)* adversar care pare periculos dar nu este.
Gummimantel, *-s, -mäntel, m.* manta de cauciuc.
Gummimischer, *-s, -, m.* malaxor pentru cauciuc.
Gummiparagraph, *-en, -en, m. (fam.)* paragraf formulat vag, interpretabil.
Gummiplantage [-ta:ʒə], *-n, f.* plantație, fermă (de arbori) de cauciuc.
Gummirad, *-(e)s, -räder, n.* roată de cauciuc.
Gummiradler, *-s, -, m. (reg.)* trăsură cu roți de cauciuc.
Gummireif, *-(e)s, -e, m.* **1.** cerc din cauciuc. **2.** bandaj (de roată) din cauciuc.
Gummireifen, *-s, -, m.* pneu, anvelopă, cauciuc.
Gummiring, *-(e)s, -e, m.* inel, manșon de cauciuc.
Gummi|sauger, *-s, -, m.* suzetă.
Gummischeibe, *-n, f.* disc, placă, șaibă de cauciuc.
Gummischlauch, *-(e)s, -schläuche, m.* tub, furtun de cauciuc.
Gummischlauchseele, *-n, f.* inimă a tubului de cauciuc.
Gummischleim, *-(e)s, m. sg.* cauciuc lichid.
Gummischnur, *-schnüre, f.* (șiret, șnur) elastic.
Gummischuh, *-(e)s, -e, m.* galoș; șoșon.
Gummischürze, *-n, f.* șorț de cauciuc.
Gummischutz, *-es, m. sg.* v. Gummiüberzug.
Gummischwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* burete de cauciuc.
Gummisohle, *-n, f.* talpă de cauciuc.

Gummi|stiefel, *-s, -, m.* cizmă de cauciuc.
Gummi|streifenkalander, *-s, -, m.* calandru pentru benzi de gumă.
Gummi|strumpf, *-(e)s, -strümpfe, m.* ciorap elastic, ciorap de cauciuc.
Gummitier, *-(e)s, -e, n.* animal de cauciuc (jucărie).
Gummituch, *-(e)s, -tücher, n.* aleză din cauciuc.
Gummi|überschuh, *-(e)s, -e, m.* galoş, şoşon.
Gummi|überzug, *-(e)s, -züge, m.* prezervativ.
Gummi|um|spinnmaschine, *-n, f.* maşină de înfăşurat cauciuc cu fire textile.
Gummiwagen, *-s, -,* (şi *-wägen), m.* car, căruţă cu roţi de cauciuc.
Gummiwaren *pl.* articole de cauciuc.
Gummiwerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de cauciuc.
Gummizelle, *-n, f.* celulă (de ospiciu) capitonată cu perne de cauciuc pentru dementi agitaţi.
Gummizement, *-s, m. sg.* **1.** liant, chit de cauciuc. **2.** lipici, clei de gumă.
Gummizug, *-(e)s, -züge, m.* şiret, bandă din elastic (la îmbrăcăminte etc.).
Gummose *f. sg. (bot.)* gumoză.
Gumpe, *-n, f. (reg.)* băltoacă, noroi.
Gundelkraut, *-(e)s, n. sg.*, **Gundelrebe** *f. sg.*, **Gundermann**, *-s, m. sg. (bot.)* iederă *(Hedera helix).*
Gunkel, *-n, f. (reg.)* **1.** groapă, adâncitură. **2.** furcă (de tors).
Gunks, *-es, -e, m. (reg., fam.)* ghiont.
gunksen, *gunkste, gegunkst (du, er gunkst) vb. (h) tr. (reg., fam.)* a da ghionţi (cu cotul), a (în)ghionti.
Günsel, *-s, m. sg. (bot.)* vineriţă *(Ajuga reptans* L.).
gunseln, *gunselte, gegunselt (ich guns(e)le) vb. (h) intr. (reg.)* a linguşi, a măguli; a alinta.
Gunst *f. sg.* **1.** favoare; **jm. eine ~ erweisen** a acorda cuiva o favoare; **bei jm. in ~ stehen** a avea trecere pe lângă cineva; **zu js. ~en** în favoarea cuiva; **zu unsern ~en** în favoarea noastră. **2.** favorizare, protecţie; **nach ~en (und Gaben) urteilen** a nu judeca obiectiv. **3.** *(înv.)* aprobare.
Gunstbemühung, *-en, f.* efort pentru obţinere de favoruri.
Gunstbeweis, *-es, -e, m.* dovadă, semn al favorii (acordate), a bunăvoinţei.
Gunstbezeigung, *-en, f.* manifestare a bunăvoinţei.
Gunstgewerblerin, *-nen, f. (glumeţ)* prostituată.
günstig *adj.* **1.** favorabil, avantajos; **~e Lage** situaţie, poziţie favorabilă; **~er Wind** vânt prielnic; **~e Gelegenheit** ocazie favorabilă. **2.** binevoitor; **jm. ~ sein** a fi binevoitor faţă de cineva; **jn. ~ stimmen** a câştiga favoarea cuiva.
günstig(st)enfalls *adv.* în caz favorabil, în cel mai bun caz.
Günstling, *-s, -e, m.* favorit.
Günstlingsregierung, **Günstlingswirtschaft** *f. sg.* favoritism.
Günstlings|schaft *f. sg. (înv.)* situaţie privilegiată.
Gupf, *-es, -e* (şi *Güpfe), m. (reg.)* **1.** vârf, culme. **2.** vârf al oului. **3.** *(fig.)* culme, colac peste pupăză.
gupfen, *gupfte, gegupft, vb. (h) tr. (reg.)* a încărca, a îngrămădi.
gupfvoll *adj. (reg.)* încărcat, plin, cu vârf.
Gur *f. sg.* **1.** *(geol.)* pământ de infuzorii. **2.** *(mine)* apă de mustire.
Gurde, *-n, f. (reg.)* ploscă.
Gurgel, *-n, f.* gât, gâtlej, beregată; **etwas in die unrechte ~ bekommen** a se îneca cu ceva, a înghiţi pe sterpul; **durch die ~ jagen** a bea, a da pe gât, a da de duşcă; *(fam.)* **sein Vermögen durch die ~ jagen** a-şi toca, a-şi bea averea; **jm. an die ~ wollen** a şantaja pe cineva, a pune cuiva unghia în gât; **jm. an die ~ springen** a sări la beregata cuiva; *(vulg.)* **jm. die ~ zuschnüren** sau **zudrücken** sau **abdrehen** sau **zudrehen** a distruge, a ruina financiar pe cineva; *(vulg., glumeţ)* **sich** *(dat.)* **die ~ schmieren** sau **ölen** a trage o duşcă.
Gurgel|abschneider, *-s, -, m.* **1.** tâlhar, ucigaş. **2.** *(fig.)* cămătar, uzurar.
Gurgel|ader, *-n, f. (anat.)* artera carotidă.
Gurgelhahn, *-(e)s, -hähne, m. (reg., ornit.)* cocoş-de-munte *(Tetrao urogallus).*
Gurgelmittel, *-s, -, n.* medicament pentru gargară.
gurgeln, *gurgelte, gegurgelt (ich gurg(e)le) vb. (h) intr.* **1.** (şi *refl.*) a se gargarisi, a face gargară; **einen ~** *(fam.)* a consuma un pahar de băutură. **2.** a cânta din gât. **3.** a produce sunete caracteristice gargarei; a gâlgâi.
Gurgelton, *-(e)s, -töne, m.* sunet gutural, din gât.
Gurgelwasser, *-s, -, n.* apă pentru gargarisit, gargară.
Gurke, *-n, f.* **1.** *(bot.)* castravete *(Cucumis)*; **saure ~n** castraveţi muraţi. **2.** *(glumeţ)* nas mare, borcănat. **3.** *(glumeţ)* om, figură; **der ist eine komische ~!** e o figură! **4.** *(glumeţ)* pantofi, bocanci deformaţi, bărci. **5.** *(vulg.)* penis. **6.** *(vulg., iron.)* maşină veche, rablă. **7.** *(glumeţ, inform.)* calculator.
Gurkel, *-n, f. (bot.)* roiniţă *(Melissa officinalis).*
gurken, *gurkte, gegurkt, vb. (h* sau *s) intr.* şi *tr. (vulg.)* **1.** a merge, a se căra (pe jos sau cu un mijloc de transport); **nach Hause ~** a se căra acasă. **2.** a transporta pe cineva cu motocicleta sau maşina.
gurken|artig *adj.* ca un castravete.
Gurkenfass, *-es, -fässer, n.* putină pentru castraveţi (muraţi).
gurkenförmig *adj.* în formă de castravete.
Gurkenglas, *-es, -gläser, n.*, borcan pentru castraveţi (muraţi).
Gurkenhachel, *-n, f. (austr.)* v. Gurkenhobel.
Gurkenhobel, *-s, -, m.*, aparat de bucătărie pentru feliat castraveţi.
Gurkenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* limba-mielului *(Borago officinalis).*
Gurkensalat, *-(e)s, -e, m.* salată de castraveţi.
Gurkentopf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală de murat castraveţi.
Gurkenzeit *f. sg.* sezon al castraveţilor; *(fig.)* **saure ~** sezon mort.
Gurre, *-n, f. (reg.)* **1.** gloabă. **2.** *(peior.)* femeie, muiere.
gurren, *gurrte, gegurrt, vb. (h) intr. (despre porumbei)* a ugui.
Gurt, *-(e)s, -e, m.* **1.** centură, centurion; cingătoare. **2.** curea de pantaloni; brâu, şerpar. **3.** chingă, taftur (la şa). **4.** *(mil.)* bandă de mitralieră. **5.** *(constr.)* cleşte; talpă de grindă cu zăbrele, arhivoltă. **6.** *(auto.)* centură de siguranţă.
Gurtband, *-(e)s, -bänder, n.* **1.** chingă, taftur (la şa). **2.** *(arhit.)* brâu.
Gurtbecherwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* elevator cu cupe pe chingă.
Gurtbett, *-(e)s, -en, n.* pat pliant, pat de campanie.
Gurtbogen, *-s, -bögen, m. (constr.)* arc de întărire, centură a arcului.
Gürtel, *-s, -, m.* **1.** cordon; centură; brâu, şerpar; cingătoare; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **den ~ enger schnallen** a strânge cureaua, a face economii. **2.** *(reg.)* şale, mijloc. **3.** *(astron., geogr.)* zonă, fâşie, brâu. **4.** *(mar.)* brâu al navei.
Gürtelbahn, *-en, f.* cale ferată de centură.
Gürtel|echse, *-n, f. (zool.)* şopârlă cu brâu *(Cordylidae).*
Gürtelfestung, *-en, f. (mil.)* cetate cu o centură de forturi înaintate.
Gürtelflechte, *-n, f.* v. Gürtelrose.
gürtelförmig *adj.* în formă de centură.
Gürtelgesims, *-es, -e, n.* cornişă de centură, centură a cornişei.
Gürtelkette, *-n, f.* lanţ, cordon.
Gürtel|linie [-niə] *f. sg.* **1.** talie. **2.** *(box)* centură; **ein Schlag unter die ~** lovitură sub centură; **dieser Witz lag „unterhalb der ~"** acela era un banc obscen, deocheat.
Gürtelmagd, *-mägde, f. (înv.)* jupâneasă, fată în casă.
gürteln, *gürtelte, gegürtelt (ich gürt(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a încinge. **2.** *(forest.)* a inela.
Gürtelpanzer, *-s, -, m. (mar.)* centură cuirasată.
Gürtelrose *f. sg. (med.)* zona Zoster.
Gürtelschloss, *-es, -schlösser, n. (mil.)* cataramă la cordon, la centură.
Gürtelschmerz, *-es, -en, m. (reg.)* dureri de mijloc, de şale.
Gürtelschnalle, *-n, f.* cataramă de cordon, de curea.
Gürtel|spange, *-n, f.* încheietoare de cordon, copcă, agrafă de cordon.
Gürteltasche, *-n, f.* poşetă cu cordon.
Gürteltier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* tatu *(Dasypodidae).*
Gürtelwerk, *-(e)s, -e, n. (mil.)* centură de fortificaţii.
gurten, *gurtete, gegurtet (du gurtest, er gurtet), vb. (h) tr.* **1.** *(mil.)* a lega chinga. **2.** *(constr.)* a moaza.
gürten, *gürtete, gegürtet (du gürtest, er gürtet), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) încinge; a(-şi) pune cordonul, cureaua; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **die Lenden ~** a se pregăti (pentru o treabă); **sich** *(dat.)* **zur Reise ~** a se pregăti de drum.
Gurtförderer, *-s, -, m. (tehn.)* transportor cu chingă (de bandă rulantă).
Gurtge|henk, *-s, -e, n. (mil.)* cingătoare, centură cu portsabie.
Gurtgesims, *-es, -e, n.* v. Gürtelgesims.
Gurtgewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă cu nervuri.
Gürtler, *-s, -, m.* **1.** curelar, şelar. **2.** căldărar.
Gürtlerware, *-n, f.* (marfă de) curelărie.
Gurtmuffel, *-s, -, m. (fam.)* persoană care nu poartă centura de siguranţă când conduce.
Gurtpflicht *f. sg.* obligaţia de a purta centura de siguranţă.
Gurtschnalle, *-n, f.* cataramă la chingă.
Gurt|straffer, *-s, -, m. (tehn.)* dispozitiv care în momentul unei ciocniri face ca centura de siguranţă să se blocheze.
Gurt|träger, *-s, -, m. (constr.)* grindă cu talpă, grindă-centură.
Gurtung, *-en, f.* **1.** *(constr.)* brâu (din zid); brâu al zidului. **2.** eclisă. **3.** talpă de grindă (cu zăbrele).
Guru, *-s, -s, m. (rel.)* guru.
GUS *f. presc.* de la Gemeinschaft Unabhängiger Staaten Comunitatea Statelor Independente (ale fostei URSS), CSI.
Gusche, *-n, f. (reg., fam.)* gură, fleancă; **halt die ~** ţine-ţi fleanca.
Guss, *-es, Güsse, m.* **1.** *(metal.)* turnare; piesă turnată; **aus einem ~** dintr-o singură bucată, dintr-o singură turnare; *(fig.)* unitar, omogen. **2.** fontă, tuci. **3.** *(fam.)* ploaie puternică, aversă. **4.** *(reg.)* duş. **5.** *(reg.)* gură de scurgere. **6.** *(cul.)* glazură.
Guss|abdruck, *-(e)s, -e, m.* tipar.
Guss|arbeit, *-en, f.* **1.** turnat, turnare. **2.** piesă turnată, metal turnat.
Guss|asphalt, *-(e)s, m. sg.* asfalt turnat.
Gussbarren, *-s, -, m. (metal.)* lingou de fontă.
Gussbeleuchtungs|armatur, *-en, f. (electr.)* armătură de iluminat din fontă.
Gussbeton [-betõ: şi -beto:n], *-s, m. sg.* beton turnat.
Gussblase, *-n, f. (metal.)* suflură, defect de turnare, băşică în fontă.
Gussblock, *-(e)s, -blöcke, m. (metal.)* v. Gußbarren.
Guss|eisen, *-s, -, n. (metal.)* fontă, tuci.
Guss|eisengießerei, *-en, f.* turnătorie de fontă.
Guss|eisengießschweißung, *-en, f.* sudare de fontă prin turnare.
Guss|eisenwaren *pl.* articole, mărfuri de fontă, de tuci, din fier forjat.
Guss|eisenwarmschweißung, *-en, f. (metal.)* sudare a fontei prin încălzire.
guss|eisern *adj.* de fontă, de tuci.
Guss|fehler, *-s,-, m.* defect de turnare.
Guss|feile, *-n, f. (metal.)* pilă de curăţat fontă.
Guss|form, *-en, f. (metal.)* formă de turnare, tipar.
Guss|glas, *-es, n. sg.* sticlă turnată.
Guss|kasten, *-s, -* (şi *-kästen), m. (metal.)* ramă de turnătorie, cutie de formare.
Guss|kopf, *-(e)s, -köpfe, m. (metal.)* cap pierdut, mazelotă.
Guss|legierung, *-en, f. (metal.)* aliaj de turnătorie.
Guss|loch, *-(e)s, -löcher, n. (metal.)* gaură de turnare.
Guss|metall, *-s, -e, n. (metal.)* metal turnat.
Guss|modell, *-s, -e, n.* model pentru turnare.
Guss|mörtel, *-s, m. sg. (constr.)* beton, mortar de turnat.
Guss|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* topitor (la cubilou), cuptor de topit.
Guss|pfeife, *-n, f. (metal.)* pâlnie de aerisire.
Guss|putzer, *-s, -, m.* muncitor curăţitor de fontă, debavurator.
Guss|regen, *-s, -, m. (reg.)* ploaie torenţială, aversă.
Guss|rinne, *-n, f.* **1.** jgheab, canal. **2.** *(metal.)* jgheab pentru scurgerea fontei.
Guss|schale, *-n, f. (metal.)* cochilie (de fontă).
Guss|schrott, *-(e)s, -m. sg. (metal.)* deşeuri de fontă.
Guss|spiegelglas, *-es, n. sg.* sticlă turnată pentru oglinzi.
Guss|stahl, *-(e)s, -e* (şi *-stähle), m. (metal.)* oţel turnat.
Guss|stahlwerk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* turnătorie de oţel.

Guss|stein, *-(e)s, -e, m.* jgheab, gură de scurgere.
Guss|stück, *-(e)s, -e, n. (metal.)* bucată, piesă turnată.
Guss|wachs, *-es, n. sg.* ceară turnată.
Guss|ware, *-n, f.* piese, articole turnate.
guss|weise *adv. (reg.; despre ploaie)* cu găleata.
Guss|werk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* turnătorie.
Guss|zeile, *-n, f. (tipogr.)* rând turnat (la mașini de cules).
güst *adj. (despre vite)* sterp.
Güst, *-en, f. (reg.)* **1.** vacă stearpă. **2.** iapă stearpă.
gustieren, *gustierte, gustiert, vb. (h) tr. (austr.)* a gusta, a savura.
Güstling, *-s, -e, m. (reg.)* v. Güst.
Gusto, *-s, -s, m. (fam.)* **1.** poftă. **2.** gust, plăcere.
gut *(besser, der, die, das beste)* **I.** *adj.* **1.** bun; corect; **ein ~es Buch** o carte bună; **~es Deutsch** germană corectă, bună; **~e Reise!** drum bun! **~en Morgen** bună dimineața; **~e Nacht** noapte bună; **~ sein** a fi bun; **~ gegen Fieber** indicat contra febrei; **seien Sie so ~** fiți atât de bun; **eines ~en Morgens** într-o bună dimineață; **~e Ware lobt sich selbst** un lucru bun, o treabă bună n-are nevoie de laudă; *(în expr.)* **~er Dinge sein** a fi bine dispus; **mit jm. auf ~em Fuß(e) stehen** a fi în relații bune cu cineva; **~er Hoffnung sein** a fi însărcinată; **~e Miene zum bösen Spiel machen** a face haz de necaz; **zu ~er Letzt** la sfârșit, în cele din urmă; **Ende ~ alles ~** urma alege; **aus ~em Grund** dintr-un motiv întemeiat. **2.** bun, ales, frumos, de sărbătoare; **der ~e Anzug** costumul cel bun; **die ~e Stube** camera de gală. **3.** mare, bun; **ein ~er Teil** o bună parte; **eine ~e Stunde** un ceas bun, mai bine de un ceas; **zwei ~e Monate** două luni și mai bine. **II.** *adv.* (cu) bine; favorabil; **~ ausgehen** a se sfârși cu bine; **mit jm. ~ auskommen** a se împăca bine cu cineva; **für ~ befinden** a considera că e bine; **es ~ haben** a o duce bine; **es mit jm. ~ meinen** a vrea binele cuiva; **ihr ist nichts ~ genug** (ea) are tot timpul ceva de obiectat; **jm. ~ sein** a iubi pe cineva, a vrea binele cuiva; **jm. ~ zureden** a vorbi frumos cuiva, a-l încuraja; **daran ~ tun** a face bine, a proceda bine; **~ werden** a se îndrepta, a se drege; *(fam.)* **lass es ~ sein!** las-o moartă, las-o, iart-o! **da sind wir ~ dran!** frumos am ajuns! **du hast ~ reden!** ce-ți pasă! **(es ist) schon ~!** bine, bine! ajunge! **mir ist nicht ~** nu mi-e bine; **das kann noch ~ werden a)** se mai poate îndrepta; **b)** *(iron.)* ne mai putem aștepta la multe; **(es ist) ~ für heute** ajunge pentru astăzi; **das ist nicht ~ möglich** asta nu se prea poate; *(iron.)* **du bist ~!** ce vorbești? ce tot spui dom'le! **möglichst ~** cât se poate de bine; **~ und gern** foarte bine; **kurz und ~** pe scurt, scurt și cuprinzător, în două cuvinte; **das ist so ~ wie gewonnen** e ca și câștigat; *(fam.)* **man verstand so ~ wie nichts** nu s-a înțeles nimic; **das trifft sich ~** asta se potrivește bine; *(fam.)* **du bist ~ daran** ai noroc; **mach's ~!** să ne vedem cu bine; **es ~ getroffen haben** a avea noroc la sau cu ceva; **jenseits von ~ und böse sein** *(iron.)* **a)** rupt de lume, absent; **b)** inactiv sexual datorită vârstei înaintate.
Gut, *-(e)s, Güter, n.* **1.** bun, avere, proprietate; **bewegliche Güter** avere mobilă; **liegende Güter** avere imobilă; **lebenswichtige Güter** bunuri de primă necesitate; **öffentliche Güter** bunuri comune, publice; **verderbliche Güter** bunuri perisabile; **Hab und ~** tot avutul, toată averea; **das höchste ~** bunul cel mai de preț. **2.** moșie, proprietate funciară. **3.** marfă; încărcătură; material; **irdenes ~** marfă de ceramică. **4.** *(mar.)* echipament al unei corăbii; **laufendes ~** echipament mobil; **stehendes ~** echipament fix.
Gut|achten, *-s, -, n.* aviz; părere; referat; apreciere; expertiză; **~ von Sachverständigen** expertiză; **von jm. ein ~ einholen** a consulta pe cineva, a solicita de la cineva o expertiză.
Gut|achter, *-s, -, m.* expert, referent.
Gut|achter|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comisie de experți.
gut|achterlich *adj.* avizat, care provine de la un expert.
gut|achtlich *adv.* sub formă de părere, de expertiză; **sich ~ äußern** a se pronunța ca expert.
gut|artig *adj.* **1.** blând, blajin. **2.** *(med.)* ușor, benign; **eine ~e Geschwulst** o tumoare benignă.
Gut|artigkeit *f. sg.* **1.** blândețe, caracter blajin. **2.** *(med.)* benignitate.
gut aus|sehend *adj.* care arată bine, atrăgător.
Gutbefinden, *-s, n. sg. (rar)* părere, opinie, apreciere.
gut besetzt *adj.* plin; **ein ~er Saal** o sală plină de lume.
gut betucht *adj.* înstărit.
gut bezahlt *adj.* bine plătit; **eine ~e Stellung** un post bine plătit.
gutbringen, *brachte gut, gutgebracht, vb. (h) tr. (com.)* a credita (un cont).
gutbürgerlich *adj.* **1.** tipic burghez. **2.** bine aranjat, situat; solid, cumsecade.
Gütchen, *-s, -, n. sg. (în expr.)* **sich** *(dat.)* **an etwas ein ~ tun** a-și face o plăcere deosebită din ceva.
gut denkend *adj.* **1.** cu gânduri bune. **2.** cu judecată bună.
Gutdünken, *-s, n. sg.* părere, opinie, apreciere (proprie); **nach Ihrem ~** după cum credeți de cuviință.
Gute, *-n (ein Gutes), n. sg.* bine, lucru bun; **das ~ an (sau bei) der Sache** partea bună a acestui lucru; **nichts ~s** nimic bun; **was bringst du ~s?** ce vești bune aduci? **jm. alles ~ wünschen** a dori cuiva numai bine; **~s tun** a face bine(faceri); **etwas zum ~n lenken** a duce la bun sfârșit; **zu viel des ~n tun** a exagera, a întrece limita; **im ~n** în mod pașnic; **im ~n wie im Bösen** cu binele și cu răul; **ihm ahnte nichts ~s** nu presimțea nimic bun; *(iron.)* **das war doch zu viel des ~n** asta a fost prea mult, prea de tot; **~s mit Bösem vergelten** a răsplăti binele cu răul.
Güte *f. sg.* **1.** bunătate, bunăvoință; blândețe; **in aller ~** cu binele, prietenește, în bună înțelegere; **die ~ haben** a avea bunăvoința; **haben Sie die ~** aveți, vă rog, amabilitatea; **durch ~** (prescurtat: *D.G.*) prin amabilitate (se notează pe un plic care se trimite prin cineva); **er ist die ~ selbst** sau **in Person** e bunătatea personificată, e o bunătate de om; *(fam.)* **ach, du meine ~!** o Doamne! vai de mine!; **mit ~ kommt man hier nicht weiter** aici n-o scoți la capăt cu vorba bună; **sich in ~ einigen** a cădea de acord fără ceartă. **2.** calitate; **eine Ware erster ~** o marfă de primă calitate. **3.** v. Gütchen.
Güte|aufpreis, *-es, -e, m.* primă de calitate.
Gütebe|stimmung, *-en, f.* determinare a calității.
Gütefaktor, *-s, -en, m. (tehn.)* coeficient de calitate.
Gütegrad, *-(e)s, -e, m.* **1.** v. Güteklasse. **2.** *(tehn.)* grad al calității; grad de precizie.
Güteklasse, *-n, f.* categorie, clasă de calitate.
Gütekommission, *-en, f.* comisie de control al calității.
Gütekontrolle, *-n, f.* control al calității.
güteln, *gütelte, gegütelt (ich güt(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a spune vorbe bune, a lua cu binele.
gütemäßig *adj.* conform calității, cu privire la calitate.
guten, *gutete, gegutet (du gutest, er gutet), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a face bine (cuiva). **2.** a se vindeca, a se face (mai) bine.
güten, *gütete, gegütet (du gütest, er gütet), vb. (h) tr. (reg.)* a ameliora, a îmbunătăți.
Gutenachtgruß, *-es, -grüße, m.* salut de «noapte bună».
Gutenachtkuss, *-es, -küsse, m.* sărut înainte de culcare.
Gutenachtsagen, *-s, n. sg.* v. Gutenachtgruß.
Gutenmorgengruß, *-es, -grüße, m.* salut de «bună dimineața».
Gütenorm, *-en, f.* normă, standard de calitate.
Güteprüfung, *-en, f.* v. Gütekontrolle.
Güter|abfertigung *f. sg. (ferov.)* **1.** expediere de mărfuri. **2.** birou, secție de expediere a mărfurilor.
Güter|abgabe, *-n, f. (ferov.)* predare de mărfuri.
Güter|abtretung, *-en, f.* cedare de moșii, terenuri sau bunuri.
Güter|an|nahme, *-n, f. (ferov.)* **1.** primire de mărfuri. **2.** birou de primire a mărfurilor (în gară).
Güter|anschlag, *-(e)s, -schläge, m.* prețuire a unei moșii.
Güter|aus|tausch, *-(e)s, m. sg. (ec.)* schimb de mărfuri.
Güterbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* gară de mărfuri.
Güterbeförderung, *-en, f.* transport de mărfuri.
Güterbe|stätter, **Güterbe|stätterer**, *-s, -, m. (reg.)* persoană care se ocupă cu transporturi, cărăuș.
Güterboden, *-s, -böden, m.* magazie de mărfuri.
Güterdieb|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* furt de mărfuri.
Güterdienst, *-(e)s, m. sg. (ferov.)* serviciu de mărfuri.
Güterdirektion, *-en, f.* **1.** direcție administrativă a bunurilor. **2.** direcție a transporturilor de mărfuri.
Güter|expedition, *-en, f.* expediție de mărfuri.
Güterfernverkehr, *-(e)s, m. sg.* transport de mărfuri la mare distanță.
Güterfracht, *-en, f.* taxă de transport pentru mărfuri.
Gütergemeinschaft, *-en, f. (jur.)* indiviziune, stăpânire în comun a unor bunuri.
Gütergleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de mărfuri.
Güter|halle, *-n, f.* hală de mărfuri, magazie.
Güterkauf, *-(e)s, -käufe, m.* **1.** cumpărare de moșii. **2.** cumpărare, achiziționare de mărfuri.
Güterkraftverkehr, *-(e)s, m. sg.* transport motorizat de mărfuri.
Güterkreislauf, *-(e)s, m. sg.* circuit al bunurilor economice.
güterlos *adj.* fără pământ; **~er Bauer** țăran sărac, pălmaș.
Gütermagazin, *-s, -e, n. (ferov.)* magazie de mărfuri.
Güternahverkehr, *-(e)s, m. sg.* transport de mărfuri pe o rază de 50 km.
Güterperron [-pɛrɔ̃:], *-s, -s, m. (înv., reg.)* v. Güterrampe.
Güterproduktion *f. sg.* producție de mărfuri.
Güter|rampe, *-en, f.* rampă de încărcare (pentru mărfuri).
Güter|recht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* regim al bunurilor; **eheliches ~** regim al bunurilor între soți.
Güterschaffner, *-s, -, m. (ferov.)* conductor al vagonului, al trenului de marfă.
Güterschlächterei, *-en, f. (pop.)* speculă cu terenuri agrare.
Güterschuppen, *-s, -, m.* magazie, șopron de mărfuri.
Gütersendung, *-en, f.* expediție de mărfuri.
Güter|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** stoc de mărfuri. **2.** *(jur.)* reglementare a situației bunurilor între soți.
Güter|station, *-en, f. (ferov.)* stație, gară de mărfuri.
Güter|strom, *-(e)s, -ströme, m.* flux, afluență de bunuri.
Gütertaxi, *-(s), -(s), n.* taxi de mărfuri, furgonetă.
Gütertransport, *-(e)s, -e, m.* transport de mărfuri.
Gütertrennung, *-en, f. (jur.)* separare de avere, de bunuri (între soți); drept al fiecărui soț de a dispune de averea sa.
Güter|umlauf, *-(e)s, m. sg.* circulație a mărfurilor.
Güter|umschlag, *-(e)s, m. sg.* transbordare de mărfuri.
Güter|umschlagplatz, *-es, -plätze, m.* loc de transbordare pentru mărfuri.
Güterverkehr, *-(e)s, m. sg.* trafic de mărfuri.
Güterversand, *-(e)s, m. sg.* expediție de mărfuri.
Güterversender, *-s, -, m.* expeditor de mărfuri.
Güterversicherung, *-en, f.* asigurare de mărfuri.
Güterverteilung, *-en, f.* **1.** repartizare de bunuri. **2.** împărțire, distribuire, repartizare a mărfurilor.
Güterverwalter, *-s, -, m.* v. Gutsverwalter.
Güterverwaltung, *-en, f.* **1.** administrare a unei moșii. **2.** *(ferov.; în expr.)* **gewöhnliche ~** serviciu de mică viteză.
Güterwaage, *-n, f.* cântar pentru mărfuri.
Güterwagen, *-s, -, m.* vagon de marfă.
Güterzug, *-(e)s, -züge, m.* tren de marfă, mărfar; **Waren mit dem ~ abschicken** a expedia mărfuri cu mărfarul; **~ mit Personenbeförderung** tren mixt.
Gütesiegel, *-s, -, n.* v. Gütezeichen.
Gütetermin, *-s, -e, m. (jur.)* v. Güteverfahren.
Güteverfahren, *-s, n. sg. (jur.)* proces în care se ajunge la un compromis.
Güteverhältnis, *-ses, -se, n.* raport calitativ, coeficient de calitate.
gütevoll *adj.* bun, milos, plin de bunătate.
Gütevorschrift, *-en, f.* prescripție, convenție de calitate; condiții tehnice de calitate.
Gütezahl, *-en, f.* indice, factor de calitate.
Gütezeichen, *-s, -, n.* indicator, marcă de calitate (aplicată pe mărfuri).
Gutfertiger, *-s, -, m. (înv.)* cărăuș de mărfuri.
Gutfinden, *-s, n. sg. (elv.)* v. Gutdünken.
gut fundiert *adj.* bine întemeiat, fondat; temeinic motivat.
gut ge|artet *adj.* bun, reușit, de soi.
gut gehend *adj. (com.)* prosper, înfloritor; **ein ~es Geschäft** un magazin cu vânzare bună.
gut gelaunt *adj.* bine dispus.

gut gemeint *adj.* bine intenționat.
gut gepflegt *adj.* bine îngrijit.
gut gesinnt *adj.* **1.** (cu *dat.)* bine intenționat, binevoitor (față de). **2.** cu gând bun; credincios, de încredere.
Gutgesinnte, *-n, -n (ein Gutgesinnter), m.* și *f.* persoană de încredere, leală, de bună-credință.
Gutgesinnt|heit *f. sg.* lealitate, bună-credință.
gut ge|stellt *adj.* **1.** bine situat. **2.** *(vân.)* bine camuflat, în poziție bună.
Gutgewicht, *-(e)s, n. sg.* surplus de greutate.
gutgläubig *adj.* de bună-credință.
Gutgläubigkeit *f. sg.* bună-credință.
gut|haben, *hatte gut, gutgehabt (ich habe gut, du hast gut, er hat gut), vb. (h) tr. (com.)* a avea sold creditor.
Gut|haben, *-s, -, n. (com.)* credit, activ, sold creditor, disponibilități; **ein ~ einfrieren** a îngheța un credit; **ein ~ freigeben** a dezgheța un credit.
Gut|haben|inhaber, *-s, -, m.* deținător de credit, de avere.
Gut|haber, *-s, -, m. (com.)* creditor.
Gut|habungs|ausweis, *-es, -e, m. (com.)* extras de cont cu sold creditor.
gut|heißen, *hieß gut, gutgeheißen (du, er heißt gut), vb. (h) tr.* a aproba, a încuviința; **einen Plan ~** a fi de acord cu un plan.
Gut|heißung, *-en, f.* aprobare, încuviințare.
Gut|heit *f. sg. (înv.)* bunătate.
gut|herzig *adj.* **1.** bun la inimă, milos. **2.** blând.
Gut|herzigkeit *f. sg.* **1.** bunătate. **2.** caracter blajin, blândețe.
gütig *adj.* bun, binevoitor; iertător; **seien Sie so ~** fiți așa de bun; **Sie sind sehr ~** sunteți foarte amabil; **er zeigte sich sehr ~ gegen uns** s-a arătat foarte binevoitor cu noi.
Gütigkeit *f. sg.* bunătate, bunăvoință.
gütigst *adv. (în expr.)* **verzeihen Sie ~** mă iertați.
Gutjahr, *-(e)s, -e, n. (reg.)* cadou de Anul Nou.
gutkommen, *kam gut, gutgekommen, vb. (s) intr.* (cu *dat.)* **1.** a veni, a face bine; **diese Worte kommen mir gut** aceste cuvinte îmi cad bine, mă mângâie. **2.** *(com.)* a se cuveni, a avea dreptul la; **es kommen Ihnen 10 Euro gut** vă revin 10 euro.
gutlaunig *adj.* bine dispus.
Gutlehre, *-n, f. (tehn.)* calibru «trece».
Gütler, *-s, -, m. (reg.)* țăran sărac cu gospodărie proprie.
Gutleut|haus, *-es, -häuser, n. (înv.)* azil de săraci.
gütlich I. *adj.* prietenesc. **II.** *adv.* **1.** prietenește, în bună înțelegere; **eine Sache ~ beilegen** a rezolva o chestiune prin bună înțelegere, în chip amiabil. **2.** *(fam.; în expr.)* **sich ~ tun (an** cu *ac.)* a gusta din plin (din ceva), a se desfăta (cu ceva).
Gütlichkeit *f. sg.* prietenie, bună înțelegere.
gutmachen, *machte gut, gutgemacht, vb. (h) tr.* **1.** a repara, a îndrepta, a drege; **einen Fehler wieder ~** a repara o greșeală. **2.** a obține un câștig, un surplus. **3.** *(sport)* a compensa, a egala din nou.
Gutmachung, *-en, f.* reparație, despăgubire.
Gutmachungsleistung, *-en, f.* prestație pentru despăgubire, reparații.
gutmütig *adj.* blând, blajin; milos.
Gutmütigkeit *f. sg.* fire blândă, blajină, blândețe.
gutnachbarlich *adj.* de bună vecinătate; **~e Beziehungen** relații de bună vecinătate.
gut organisiert *adj.* bine organizat.
Gutpunkt, *-(e)s, -e, m. (gimn.)* punct în plus acordat pentru tehnica și originalitatea executării unui exercițiu.
gutrechnen, *rechnete gut, gutgerechnet (du rechnest gut, er rechnet gut), vb. (h) tr. (com.)* a trece în contul (cuiva).
gut renommiert *adj.* cu un renume bun.
gut|sagen, *sagte gut, gutgesagt, vb. (h) intr. (com.) (für)* a garanta, a chezășui (pentru cineva, ceva).
Gut|sagung, *-en, f.* garantare, chezășie.
Guts|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor, salariat, ziler la moșie.
Guts|besitzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* moșier(-easă).
Guts|besitzer|herrschaft *f. sg. (ist.)* regim moșieresc.
Guts|besitzerland, *-(e)s, n. sg.* pământ al moșierului.
Guts|besitzermacht *f. sg. (ist.)* putere moșierească.
Gutsche, *-n, f.* **1.** daltă de sculptat. **2.** *(reg.)* divan.
Gut|schein, *-(e)s, -e, m.* bon, aviz (prin care se certifică un credit, un cont), bon cu care se poate face o plată.
gut|schreiben, *schrieb gut, gutgeschrieben, vb. (h) tr. (com.)* a credita, a trece la credit, în cont.
Gut|schreibung, *-en, f.* creditare, trecere în cont.
Gut|schrift, *-en, f. (com.)* înregistrare la credit; **zur ~ begeben** a credita.
Gut|sein, *-s, n. sg.* bunătate.
Gut|seite, *-n, f. (tehn.)* partea «trece» a calibrului.
Gutsel, *-s, -, n. (reg.)* zaharicală, dulce, bomboană.
Guts|haus, *-es, -häuser, n.* conac.
Guts|herr, *-n, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* moșier(-easă).
guts|herrlich *adj.* moșieresc.
Guts|herrschaft, *-en, f.* stăpâni ai moșiei.
Guts|hof, *-(e)s, -höfe, m.* **1.** moșie, fermă. **2.** curte a moșiei, a fermei.
gut situiert *adj.* cu o situație bună; înstărit, bine situat.
gut sitzend *adj. (despre haine)* bine croit, pe corp, bine făcut.
Guts|kauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare de moșie.
Guts|länderei, *-en, f.* teren, pământ al moșiei.
Guts|pacht, *-en, f.* arendă a unui domeniu.
Guts|pächter, *-s, -, m.* arendaș de moșie.
gut|sprechen, *sprach gut, gutgesprochen (du sprichst gut, er spricht gut), vb. (h) intr. (für) (reg.)* a garanta, a chezășui (pentru cineva).
gut|stehen, *stand gut, gutgestanden, vb. (h) intr. (reg., austr.)* a garanta, a chezășui.
Gut|steher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (reg., austr.)* garant(ă), chezaș(ă).
Gut|stehung, *-en, f.* **1.** garantare, chezășuire. **2.** garanție, chezașie.
Gut|stehungs|urkunde, *-n, f.* act, document de garanție.
Guts|verwalter, *-s, -, m.* administrator de moșie, vechil.
Guts|wirtschaft, *-en, f.* **1.** gospodărie moșierească. **2.** fermă.
Guttapercha [-pɛrça sau -pɛrtʃa] *f. sg.*, **Guttapercha**, *-(s), n. sg.* gutapercă.
Gut|tat, *-en, f.* faptă bună, nobilă; binefacere.
gut|tätig *adj.* binefăcător, milostiv, caritabil.
Guttation, *-en, f. (bot.)* eliminarea apei în picături.
Guttifere, *-n, f. (bot.)* (plantă) gutiferă.
gut tun, *tat gut, gut getan, vb. (h) intr.* **1.** a avea un efect pozitiv, a face bine. **2.** *(fam.)* a o duce, a trăi bine; **er tut nicht gut** nu face bine, nu duce o viață ordonată.
guttural *adj.* gutural.
Guttural, *-s, -e*, **Guttural|laut**, *-(e)s, -e, m. (fon.)* guturală, sunet gutural.
Gutung, *-en, f. (reg.)* reparație, ameliorare.
gut verdienend *adj.* care câștigă bine, cu venituri bune.
Gutwetterzeichen, *-s, -, n.* semn de vreme bună.
gutwillig I. *adj.* binevoitor. **II.** *adv.* **1.** în mod binevoitor. **2.** de bunăvoie, ascultător; **sich ~ zeigen** a fi ascultător, a nu se opune.
Gutwilligkeit *f. sg.* bunăvoință.
Gut|zettel, *-s, -, m.* chitanță, bon, dovadă.
guzen, *guzte, geguzt (du, er guzt) vb. (h) intr. (despre orz, la fabricarea berii)* a încolți.
g.v. *presc.* de la g a r n i s o n s v e r w e n d u n g s f ä h i g apt pentru garnizoană.
GV *presc.* de la G e s c h l e c h t s v e r k e h r.
G. V. *presc.* de la G e n e r a l v e r s a m m l u n g.
Gyenbaum ['gy:ən], *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* tisă *(Taxus tourn).*
gymnasial *adj.* gimnazial.
Gymnasial|abiturient [-riɛnt], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* absolvent(ă) de liceu, de gimnaziu.
Gymnasialdirektor, *-s, -en, m.* director de gimnaziu, de liceu.
Gymnasialklasse, *-n, f.* clasă de gimnaziu, de liceu (clasic).
Gymnasial|lehrer, *-s, -, m.* profesor de gimnaziu, de liceu.
Gymnasialschüler, *-s, -, m.* elev de gimnaziu, de liceu, gimnaziast, licean.
Gymnasial|studien [-diən] *pl.* studii gimnaziale, de liceu.
Gymnasial|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* învățământ liceal.
Gymnasiast, *-en, -en, m.* elev de gimnaziu, gimnaziast, licean.
Gymnasium, *-s, -ien* [-iən], *n.* gimnaziu, liceu clasic.
Gymnast, *-en, -en, m.* **1.** *(ist.)* antrenor în Grecia antică. **2.** profesor de gimnastică medicală.
Gymnastik, *-en, f.* gimnastică; **~ treiben** (sau **machen**) a face gimnastică.
Gymnastiker, *-s, -, m.* gimnast.
Gymnastin, *-nen, f.* profesoară de gimnastică medicală.
gymnastisch *adj.* gimnastic.
Gymnospermen *pl. (bot.)* gimnosperme.
Gynäkolog(e), *-(e)n, -(e)n, m.* (medic) ginecolog.
Gynäkologie *f. sg. (med.)* ginecologie.
gynäkologisch *adj. (med.)* ginecologic.
Gynander, *-s, -, m. (biol.)* viețuitoare anormal dezvoltată, care prezintă caractere ale ambelor sexe.
Gynandrie, *-n, f.* **1.** *(biol.)* prezență a caracterelor ambelor sexe la un animal. **2.** *(med.)* apariția caracterelor sexului feminin la o persoană de sex masculin.
Gynäzeum [-e:Um], *-s, -zeen* [-e:ən], *n.* **1.** *(bot.)* gineceu. **2.** *(ist.)* gineceu, locuință a femeilor.
Gyrobus, *-ses, -se, m.* autobuz folosit mai ales în Elveția, propulsat prin acumularea energiei cinetice.
Gyrometer, *-s, -, n. (tehn.)* girometru.
Gyroskop, *-s, -e, n.* giroscop.
Gyrostat, *-(e)s, -e* (și *-en, -en), m.* girostat.
Gzld *presc.* de la G a n z l e d e r (e i n b a n d).
Gzln *presc.* de la G a n z l e i n e n (e i n b a n d).

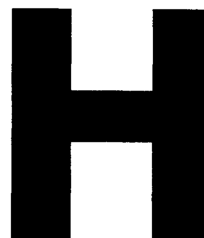

H, h, -, -, *n.* **1.** (litera) H, h. **2.** *(muz.)* si. **3.** *(rel.) presc.* de la heilig.
ha I. ~! *interj.* **1.** a! ah! of! **2.** ha! **II.** *presc.* de la Hektar.
Haar[1], *-(e)s, -e, n.* păr; **sich** *(dat.)* **die ~e ausraufen** a-şi smulge părul din cap; **an den ~en herbeiziehen** a trage de păr; *(fig.)* **die ~e stiegen ihm zu Berge** i s-a ridicat părul măciucă; **aufs** ~ sau **bis aufs** ~ până în cele mai mici amănunte; **um ein** ~ cât pe-aci; *(fig.)* **~e auf den Zähnen haben** a fi rău de gură, colţos; **sich** *(dat.)* **keine grauen ~e wachsen lassen** a nu-şi face sânge rău; **mit Haut und ~en** de tot, în întregime; **einander aufs ~ gleichen** a semăna ca două picături de apă; **sich** *(dat.)* **(einander) in den ~en liegen** sau **sich** *(dat.)* **in die ~e geraten**, sau **sich** *(dat.)* **bei den ~en haben** a se lua de păr, a se lua la harţă; **~e lassen a)** a năpârli; **b)** *(fig.)* a rămâne păgubaş, a rămâne în pagubă; **es soll ihm kein ~ gekrümmt werden** nu i se va clinti nici un fir de păr; **kein gutes ~ an jm. lassen** a defăima pe cineva cu înverşunare; **~e spalten (**sau **klauben)** a despica firul de păr în patru, a se ocupa de nimicuri, a fi meschin; *(fam.)* **ein ~ in der Suppe finden** a găsi nod în papură; *(fam.)* **jm. die Haare vom Kopf fressen a)** a mânca foarte mult pe spezele cuiva; **b)** a nu se sătura; **an einem ~ hängen** a atârna de un fir de păr; **er hat sich (um) kein ~ geändert** nu s-a schimbat deloc.
Haar[2], *-en, f. (reg.)* movilă, colină.
Haar|ader, *-n, f. (anat.)* vas capilar.
Haar|anziehung *f. sg. (fiz.)* capilaritate.
Haar|aufsatz, *-es, -sätze, m.* perucă, postişă.
Haar|aufwickeln, *-s, n. sg.* punere a părului pe bigudiuri.
Haar|aufwickler, *-s, -, m.* bigudiu.
Haar|ausfall, *-(e)s, m. sg.* cădere a părului.
Haarbalg, *-(e)s, -bälge, m.* piele din jurul rădăcinii părului.
Haarbalgmilbe, *-n, f. (zool.)* mic acarian numit în popor impropriu «molie» *(Demodex folliculorum)*.
Haarballen, *-s, -, m.* resturi nedigerate din stomacul viţelor.
Haarband, *-(e)s, -bänder, n.* panglică de legat părul.
Haarbeutel, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* pungă pentru părul de la ceafă, care se lega sub perucă (la bărbaţi). **2.** *(fig.)* beţie; **jm. einen ~ anhängen** a îmbăta pe cineva.
Haarbirke, *-n, f. (bot.)* mesteacăn pufos *(Betula pubescens)*.
Haarboden, *-s, m. sg. (anat.)* piele a capului.
haarbreit *adj.* subţire cât un fir de păr.
Haarbreit, *-s, n. sg.*, **Haarbreite** *f. sg.* subţirime a unui fir de păr; **kein** ~ nici cât un fir de păr.
Haarbürste, *-n, f.* perie de cap.
Haarbusch, *-(e)s, -büsche, m.* **1.** şuviţă, smoc de păr. **2.** penaj (la coif).
Haarbüschel, *-s, -, n.* şuviţă de păr.
Haardraht, *-es, -drähte, m. (tehn.)* sârmă foarte fină.
haardünn *adj.* subţire ca un fir de păr.
Haar|eisen, *-s, -, n. (tăb.)* răzuitor.
haaren, *haarte, gehaart, vb. (h)* **I.** *tr.* a smulge părul. **II.** *refl.* a năpârli.
Haaren, *-s, n. sg.* năpârlire, pierdere a părului.
Haar|ersatz, *-es, -ersätze, m.* perucă.
Haar|erz, *-es, n. sg. (mineral.)* minereu fibros.
Haar|erzeugungsmittel, *-s, -, n.* medicament pentru creşterea părului.
Haaresbreite *f. sg.* subţirime a unui fir de păr; **um** ~ cât pe-aci.
Haarfarbe, *-n, f.* **1.** culoare a părului. **2.** vopsea de păr.
Haarfärbemittel, *-s, -, n.* vopsea de păr.
Haarfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ferigă, părul-fetei, părul-Maicii-Domnului *(Adiantum capillus-veneris)*.
Haarfaser, *-n, f. (bot.)* fibră filamentară.
Haarfeder, *-n, f.* puf.
haarfein *adj.* **1.** subţire ca un fir de păr. **2.** *(fig.)* amănunţit de tot, minuţios.
Haarfestiger, *-s, -, m.* soluţie întăritoare pentru păr.
Haarfilz, *-es, -e, m. (text.)* **1.** pâslă de păr. **2.** păr împâslit.
Haarflechte, *-n, f.* coadă, codiţă.
Haarflechter, *-s, -, m.* împletitor de păr, peruchier.
haarförmig *adj.* ca părul.
Haarfrisur, *-en, f.* coafură.
Haargarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* aţă groasă, foarte rezistentă din păr de animale.
Haargefäß, *-es, -e, n. (anat., fiz.)* vas capilar.
haargenau *adv.* foarte exact, precis.
Haargerste *f. sg. (bot.)* orz pădureţ *(Elymus europaeus)*.
Haargold, *-(e)s, n. sg.* fir de aur.
Haargras, *-es, -gräser, n. (bot.)* **1.** perişor *(Trichophorum)*. **2.** rogoz tremurător *(Carex brizoides)*.
Haargurke, *-n, f. (bot.)* castravete păros *(Sicyos angulatus)*.
Haar|händler, *-s, -, m.* negustor de păr.
Haar|hemd, *-(e)s, -en, n. (înv.)* cămaşă din păr de capră; *(fig.)* cămaşă de pocăinţă.
Haar|hygrometer, *-s, -, n. (fiz.)* higrometru cu fir de păr.
haaricht *(înv.)*, **haarig** *adj.* **1.** păros; **der Hund hat den Teppich ganz ~ gemacht** câinele a umplut covorul de păr. **2.** *(fam.)* rău, periculos; penibil: ~ **zugehen** a ieşi rău, a avea un rezultat penibil. **3.** nemaipomenit; uimitor. **4.** amuzant; **eine ~e Geschichte** o poveste neobişnuită, amuzantă.
Haarkalkmörtel, *-s, m. sg. (tehn.)* mortar de var cu păr (de animale).
Haarkamm, *-(e)s, -kämme, m.* pieptene (de păr).
Haarkette, *-n, f.* **1.** târsână, împletitură de păr de capră. **2.** *(chir.)* setolină.
Haarklammer, *-n, f.* agrafă de păr.
Haarklauber, *-s, -, m.* v. Haarspalter.
Haarklauberei şi **Haarklauberei**, *-en, f.* v. Haarspalterei.
haarklein I. *adj.* foarte mărunt. **II.** *adv.* foarte amănunţit, cu toate detaliile, minuţios, cu de-amănuntul, de-a fir-a-păr; **jm. etwas ~ auseinandersetzen** a explica cuiva ceva foarte amănunţit, de-a fir-a-par.
Haarklemme, *-n, f.* v. Haarklammer.
Haarkrankheit, *-en, f.* boală a părului.
Haarkrause, *-n, f.* breton de cârlionţi, breton creţ.
Haarkräusler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (pop.)* v. Haarkünstler.
Haarkrone, *-n, f.* **1.** cosiţă aşezată în jurul capului; cunună de păr. **2.** *(bot.)* puf (la seminţele unor plante), coroană de peri (pe fructele compozeelor), papus.
Haarkünstler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* frizer(iţă), coafor, coafeză.
Haarkupfer, *-s, n. sg.* cupru filar, filament de cupru.
Haarlack, *-(e)s, -e, m.* lac fixativ pentru păr.
Haarleder, *-s, -, n. (tăb.)* piele argăsită cu blană cu tot; blană preparată.
Haarlemer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** locuitor(-oare) din Haarlem. **2.** *(bot.; în expr.)* ~ **Zwiebeln** ceapă de flori de Haarlem.
Haarling, *-s, -e, m.* insectă care trăieşte în blana animalelor *(Mallophaga)*, parazit, păduche.
Haarlocke, *-n, f.* buclă, cârlionţ, zuluf.
haarlos *adj.* chel, pleşuv; fără păr; depilat.
Haarlosigkeit *f. sg.* chelie, pleşuvie, calviţie.
Haarmann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** *(fam.)* om păros. **2.** negustor de păr.
Haarmantel, *-s, -mäntel, m.* **1.** pelerină pentru pieptănat. **2.** halat de baie.
Haarmark, *-(e)s, n. sg. (anat.)* strat medular.
Haarmatratze, *-n, f.* saltea de păr de cal.
Haarmoos, *-es, n. sg. (bot.)* muşchi de pământ *(Polytrichum commune)*.
Haarnadel, *-n, f.* ac de păr, ac de cap, spelcă.
Haarnetz, *-es, -e, n.* fileu pentru păr.
Haar|öl, *-(e)s, -e, n.* briantină.
Haarpflege *f. sg.* îngrijire a părului.
Haarpilz, *-es, -e, m. (bot.)* trichie, ciupercă din clasa *Myxomycetes*.
Haarpinsel, *-s, -, m.* pensulă din fire de păr; pămătuf de păr.
Haarpomade, *-n, f.* alifie, pomăda pentru păr.
Haarpracht, *-en, f.* păr frumos, lung.
Haarpuder, *-s, -, m.* pudră pentru păr.
Haarputz, *-es, m. sg.* podoabă de prins în păr.
Haar|raubzeug, *-(e)s, n. sg. (vân.)* răpitoare cu blană.
Haar|rauch, *-(e)s, m. sg.* v. Herauch.
Haar|ring, *-(e)s, -e, m.* **1.** inel, buclă de păr. **2.** inel, agrafă pentru păr.
Haar|riss, *-es, -e, m. (tehn.)* crăpătură subţire, fisură (în smalţ, email, piele).
Haar|röhrchen, *-s, -, n. (fiz.)* tub capilar.

Haar|röhrchen|anziehung, **Haar|röhrchen|attraktion**, **Haar|röhrchenkraft**, **Haar|röhrchenwirkung** *f. sg. (fiz.)* capilaritate.

Haar|röhre, *-n, f.* v. Haarröhrchen.

Haarsalbe, *-n, f.* v. Haarpomade.

Haarsalz, *-es, n. sg. (mineral.)* halotrichit.

haarscharf *adj.* **1.** *(despre cuțite, lame)* foarte ascuțit, tăios; ca briciul. **2.** *(fig.)* foarte precis, riguros; *(adv.)* **etwas ~ beweisen** a dovedi în mod precis, exact, riguros, întocmai.

Haarschärfe *f. sg.* precizie, exactitate, rigurozitate.

Haarscheitel, *-s, -, m.* cărare (în păr).

Haarschere, *-n, f.* v. Haarschneideschere.

Haarschleife, *-n, f.* **1.** panglică pentru păr, fundă **2.** *(vân.)* laț din păr pentru prins păsări.

Haarschmuck, *-(e)s, m. sg.* podoabă, bijuterie de prins în păr.

Haarschneidekabinett, *-(e)s,-e, n.* v. Haarschneidesalon.

Haarschneidekamm, *-(e)s, -kämme, m.* pieptene de tuns.

Haarschneidemantel, *-s, -mäntel, m.* pelerină de tuns.

Haarschneidemaschine, *-n, f.* mașină de tuns.

Haarschneiden, *-s, n. sg.* tuns.

Haarschneider, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* frizer(-iță), coafor (coafeză), bărbier.

Haarschneidesalon, *-s, -e, m.* salon de coafură, frizerie.

Haarschneideschere, *-n, f.* foarfece de tuns, foarfece de frizer.

Haarschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** pieptănătură scurtă; tunsoare. **2.** *sg.* tuns al părului.

Haarschnur, *-schnüre, f.* v. Haarkette.

Haarschopf, *-(e)s, -schöpfe, m.* smoc; moț; chică.

Haarschur, *-en, f.* **1.** tundere, tuns. **2.** *(bis. cat.)* tonsură.

Haarschwanzfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește cu aripioară caudală ascuțit alungită *(Trichinus lepturus)*.

Haarschwund, *-(e)s, m. sg.* cădere a părului, chelire, pleșuvire, calviție.

Haarsegge, *-n, f. (bot.)* pir roșu *(Carex hirta)*.

Haarseil, *-(e)s, -e, n. (chir.)* setolină.

Haarseite, *-n, f. (tăb.)* parte păroasă a pielii.

Haarsieb, *-(e)s, -e, n.* **1.** sită din păr de cal. **2.** sită foarte fină.

Haarsohle, *-n, f.* talpă din păr (de la coama sau coada unui animal).

haar|spaltend *adj.* foarte minuțios, exagerat de meticulos; pedant.

Haar|spalter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană foarte meticuloasă, pedantă; persoană care despică firul în patru.

Haar|spalterei și **Haar|spalterei**, *-en, f.* meticulozitate exagerată; pedanterie; despicare a firului în patru.

haar|spalterisch *adj.* meticulos, minuțios, pedant; care despică firul în patru.

Haar|spange, *-n, f.* agrafă de păr.

Haar|spitze, *-n, f.* vârf al firului de păr.

Haar|strähne, *-n, f.* șuviță de păr.

Haarspatium [-spa:tsiʊm], *-s, -tien* [-tsiən], *n. (tipogr.)* spațiu fin, subțire.

Haar|stern, *-(e)s, -e, m.* **1.** cometă. **2.** *(zool.)* comatulă, unul din puținii reprezentanți ai Crinoidelor vii *(Antedon europaeus)*.

Haar|strang, *-(e)s, -stränge, m.* **1.** funie din păr de cal. **2.** *sg. (bot.)* chiminul-porcului *(Peucedanum rochelianum)*.

haar|sträubend *adj.* revoltător; îngrozitor; oribil; **diese Tat ist ~** această faptă îți face părul măciucă.

Haar|strich, *-(e)s, -e, m.* **1.** linie subțire a unei litere scrise caligrafic. **2.** sens al părului (la om și la animale).

Haarteil, *-(e)s, -e, m.* meșă.

Haartier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* animal (cu corpul acoperit) cu păr.

Haartolle, *-n, f.* smoc, moț, rulou.

Haartour [-tu:ɐ], *-en, f.* **1.** perucă; buclă falsă de păr; postișă. **2.** v. Haartracht.

Haartracht, *-en, (înv.) f.* frizură, coafură, pieptănătură (specifică unei anumite pături sociale).

Haartrockner, *-s, -, m.* uscător pentru păr.

Haartuch, *-(e)s, -tücher, n.* **1.** țesătură din păr. **2.** pelerină pentru pieptănat. **3.** basma.

Haarvieh, *-(e)s, n. sg.* v. Haartier.

Haarwachs, *-es, n. sg.* pomadă, alifie pentru păr.

Haarwäsche *f. sg.*, **Haarwaschen**, *-s, n. sg.* spălat al părului, al capului.

Haarwaschmittel, *-s, -, n.* produs cosmetic pentru spălatul părului.

Haarwasser, *-s, -wässer, n.* loțiune, apă de păr.

Haarwechsel, *-s, -, m. (zool.)* schimbare a părului.

Haarwickel, *-s, -, m.* papiotă, bigudiu, moț.

Haarwickelpapier, *-s, -e, n.* bigudiu, moț de hârtie.

Haarwild, *-(e)s, n. sg. (vân.)* vânat cu blană.

Haarwirbel, *-s, -, m.* **1.** vârtej (în păr). **2.** creștet al capului.

Haarwuchs, *-es, m. sg.* **1.** creștere a părului. **2.** păr. **3.** felul cum a crescut părul.

haarwuchsfördernd *adj.* care stimulează creșterea părului.

Haarwuchsmittel, *-s, -, n.* stimulent pentru creșterea părului.

Haarwulst, *-(e)s, -wülste, m.* **1.** colac (din păr) pe care se aranjează părul pentru a forma un coc; crepeu. **2.** smoc, moț.

Haarwurzel, *-n, f.* **1.** rădăcină a părului. **2.** *(bot.)* rădăcină capilară.

Haarzeug, *-(e)s, n. sg.* **1.** țesătură, pânză din păr de cal. **2.** *(agr.)* unelte de ascuțit (coase, seceri etc.).

Haarzirkel, *-s, -, m. (tehn.)* compas de precizie.

Haarzopf, *-(e)s, -zöpfe, m.* coadă, cosiță.

Hab, *-s, n. sg.* v. Habe.

Hab-Acht-Stellung *f. sg.* v. Habt-Acht-Stellung.

Habchen, *-s, n. sg. (fam.; în expr.)* **sein ganzes ~ und Babchen** tot ce are, ce a avut, toată avuția lui.

Habdank, *-(e)s, m. sg.* v. Habedank.

Habe *f. sg.* **1.** avere agonisită; avuție; proprietate; bun; *(jur.)* **bewegliche** (sau **fahrende**) ~ avere mobilă, mișcătoare; **unbewegliche** (sau **liegende**) ~ avere imobilă, nemișcătoare; imobile; **Hab und Gut** toată averea; **um sein ganzes Hab und Gut kommen** a-și pierde toată averea. **2.** *(înv.)* toartă, mâner; **die ~ am Eimer** toarta căldării. **3.** *(reg.)* aluat dospit.

Habedank, *- (s), m. sg., (poet.)* mulțumire; recunoștință.

Habegern, *-s, -e, m. (peior.)* om lacom, avid, hrăpăreț.

haben, *hatte, gehabt (du hast, er hat), vb. (h)* **A.** *tr.* **I. 1.** a avea, a poseda; **er hat ein Haus** are o casă; **je mehr man hat, je mehr man will** pofta vine mâncând; *(substantivat)* **ein hab' ich ist besser als ein** (sau **zehn**) **hätt' ich** să nu dai vrabia din mână pe cioara din par; *(reg.)* **wir haben's ja dazu** doar ne dă mâna, putem să ne permitem; **zu ~ sein** este de găsit, se poate obține; **zu ~ in allen Buchhandlungen** de vânzare la toate librăriile; **das ist noch zu ~** se mai găsește; **bei uns ist alles zu ~** la noi se găsesc de toate; **es ist überall zu ~** se găsește (de vânzare) pretutindeni. **2.** *(cu sens general)* a avea, a deține, a dispune de, a se bucura de; a fi compus din; a fi înzestrat cu; a ține, a purta; a fi de o anumită măsură, greutate sau vârstă; **blaue Augen ~** a avea ochi albaștri, a fi cu ochii albaștri; **die Stadt hat 20 000 Einwohner** orașul are 20 000 de locuitori; **er hat achtzig Kilo** are optzeci de kilograme; **er hat einen guten Namen** are renume bun; se bucură de renume bun; **welche Nummer ~ Sie?** ce număr aveți? **Arbeit ~** a avea de lucru; **er hat eine schwere Krankheit** are o boală grea, suferă de o boală grea; **Zeit ~** a avea timp; **Sorgen ~** a avea griji, a fi îngrijorat; **Einfälle ~** a avea idei, a fi inventiv; **Abenteuer ~** a avea aventuri; **was hast du (denn)?** ce ai? ce-i cu tine? ce te-a apucat? **er** (sau **sie**) **hat etwas a)** are ceva avere; **b)** are un necaz; **c)** are un nu știu ce, are pe vino-ncoace; **da hast du ein Stück Brot** poftim (sau na) o bucată de pâine; **jetzt hab' ich ihn** acum l-am prins, am pus mâna pe el; **ich hab's!** asta-i! am găsit! **~ Sie «kommen»?** (la dictare) l-ați scris pe «kommen»? **ich habe Durst** mi-e sete; **ich habe Hunger** mi-e foame; **Geduld ~** a avea răbdare; **Trauer ~** a fi în doliu; **Acht ~** a avea grijă, a fi atent, a băga de seamă, a lua seama; **Recht ~** a avea dreptate; **~ Sie die Güte** fiți bun; **habe Dank** mulțumesc; *(fam.)* **dich hat's wohl!** ești nebun, ai înnebunit?; *(fam.)* **da ~ wir die Bescherung** (sau **die Geschichte, den Braten, den Salat, die Pastete**)! sau **da ~ wir's!** poftim bucluc, bună treabă, frumoasă ispravă! **da hast du dein Teil** (sau **den Hieb** sau **da hast du's**)! na-ți-o! asta-i pentru tine! asta ți-a trebuit! *(urmat de determinări construite cu prep.)* **sie hat ein Kind auf dem Arme** are (sau ține) un copil în brațe; **er hat Geld bei sich** are bani la el, are bani asupra lui; **er hat seine Brüder bei sich** îi are pe frații lui la el (în gazdă, în casă); **ich habe die Nachricht aus guter Hand** am, dețin vestea din sursă sigură, serioasă; **das hat man vom Reichtum a)** la asta servește averea; **b)** cu asta te alegi din bogăție; **ich habe einen (wahren) Freund an ihm** am în el un (adevărat) prieten; **ich habe nichts an dieser Ware** nu câștig nimic la marfa asta; **jn. in seiner Gewalt ~** a avea pe cineva la mână, la discreția sa; **etwas auf dem Gewissen ~** a avea ceva pe conștiință; **etwas im Griffe** (sau **am Schnürchen** sau **im Gefühl**) ~ a cunoaște ceva perfect, din doască-n doască, a avea ceva la degetul mic; **jn. im Auge ~** a supraveghea pe cineva, a avea ochii asupra cuiva; **etwas im Auge ~ a)** a avea ceva în ochi; **b)** *(fig.)* a avea ceva în vedere; a plănui ceva; **auf jn. Verdacht ~** a bănui pe cineva; **etwas bei der Hand ~** a avea ceva la îndemână; **das Obst hat Zucker in sich** fructele conțin zahăr; **endlich habe ich die Sache hinter mir** în sfârșit am scăpat de treaba asta, am trecut hopul; **das habe ich noch vor mir** asta mă mai așteaptă de-acum înainte, cu asta încă n-am terminat; **ich habe nichts dagegen** n-am nimic împotrivă; **was habe ich davon?** la ce-mi servește? la ce bun? cu ce mă aleg din asta? **es hat viel auf sich** are mare importanță; **es hat viel für sich** are o mulțime de avantaje; **das hat einen Fehler an sich** aceasta are un defect, un cusur: aici ceva nu merge, nu e în regulă; **ich möchte den Rock vom Leibe ~** aș vrea să scot haina de pe mine, aș vrea să scap de haina asta; **er hat etwas mit ihr** are ceva cu ea; **jn. über sich ~** a avea pe cineva (ca) superior; **er hat zwei Regimenter unter sich** are două regimente sub comanda lui; **er hat die Kasse unter sich** el ține casa; **das hat er von seiner Mutter** asta de la mamă-sa a moștenit-o; **wen glauben Sie denn vor sich zu ~?** drept cine mă luați? cu cine vă închipuiți că stați de vorbă? **3.** *(în legătură cu alt verb la inf.)* a trebui (să ...), a fi obligat (să ...); **das habe ich erst Freitag zu liefern** aceasta trebuie s-o livrez abia vineri; **das ~ wir erst abzuwarten** asta mai rămâne de văzut; **du hast dafür zu sorgen** tu trebuie să ai grijă de aceasta; rămâne în grija ta; **er hat sich danach zu richten** trebuie să se conformeze; **das habe ich ihm zu verdanken** pentru aceasta lui trebuie să-i mulțumesc; aceasta lui i-o datorez; **ich habe zu tun** am de lucru; am treabă; **ich will nichts mit ihm zu tun ~** nu vreau să am de-a face cu el; **ich habe nur noch zu bemerken** nu-mi mai rămâne decât să remarc; **ich habe wohl nicht erst zu bemerken a)** (este inutil, este) de prisos să mai spun; **b)** sunt îndreptățit să remarc; **was ~ Sie hier mitzureden?** cu ce drept vă amestecați? **Sie ~ über mich zu verfügen** puteți dispune de mine; **was hat das zu bedeuten?** ce vrea să însemne aceasta? **niemand hat danach zu fragen** nimeni n-are dreptul să ceară socoteală; aceasta nu interesează pe nimeni; **die Sache hat viel zu sagen** lucrul acesta are multă importanță, spune multe; (fără *zu*) **du hast gut reden** ți-e ușor, îți dă mâna să vorbești; **Sie ~ gut fragen** n-aveți decât să întrebați; e ușor să întrebi. **4.** *(impers.)* **a)** *(reg.)* este, sunt, există; **hier hat es viele Bäume** sunt mulți pomi aici; **b)** *(în expr.)* **es hat Eile** e urgent, e grabnic, e grabă; **es hat Not** e nevoie; **es hat seine Richtigkeit** este just, este întemeiat; **damit hat's gute Wege** e în regulă. **5.** *(reg.)* a prinde, a apuca; **hab zu** pune mâna pe el. **II.** *(în expr.)* **a)** *(determinat de adv. sau de locuțiuni adverbiale)* **lieb** (sau **gern**) **~** a iubi; a-i plăcea (ceva sau cineva); **jn. zum Besten ~** a râde de cineva, a lua pe cineva peste picior, a face haz de cineva; a păcăli pe cineva; **jetzt hab ich es heraus** acum am găsit, acum am înțeles, am rezolvat, m-am lămurit; **er hat ihn herum** l-a sucit cum a vrut, i-a sucit capul, l-a convins; l-a câștigat; **endlich habe ich es hinter mir** în sfârșit am izbutit; *(complementul este es)* **er hat es gut** o duce bine, îi merge bine; **sie ~ es leidlich** duc o viață acceptabilă; **er hat es bequem** îi e ușor, duce o viață comodă; **ich habe es weit** mai am drum lung de făcut, e departe; **hast du es eilig?** te grăbești? **ich habe es am Beine** mă doare piciorul; la picior e buba; **ich habe es im Halse** mă doare gâtul; **wie hast du's mit der Mathematik?** cum stai cu matematica? **b)** *(determinat de prep.)* **sie hat das Kind mit** are și copilul cu ea; a adus și copilul; **er hat das Buch aus** a terminat cartea (de citit); **er hat das Glas aus** a golit paharul; **er hat den Hut auf** are pălăria pe cap; **ich habe den Mantel an** sunt cu haina pe mine; sunt îmbrăcat cu haina. **B.** *refl.* **1.** a face pe grozavul, a fi arogant, a face mofturi, a se răsfăța, a se fandosi; **hab dich nicht so a)** nu mai face pe grozavul; **b)** nu mai face mofturi. **2.** *(fam.; în expr.)* **es hat sich** gata, s-a terminat, stăm prost, am sfeclit-o; *(fam.)* **hat sich**

was nu s-a rezolvat, nici vorbă de aşa ceva. **C.** *(cu funcţie de auxiliar)* **ich habe geschlafen** am dormit; **ich hatte geschlafen** dormisem; **ich will es nicht zweimal gesagt** ~ nu vreau să mai spun o dată; să n-apuc să spun de două ori; **ich glaube dich dort gesehen zu** ~ mi se pare că te-am văzut acolo; das **muss** (sau **kann**) **nur er getan** ~ aceasta numai el o putea face; **der Nachbar soll das getan** ~ se zice că vecinul a făcut-o; **du hast es so** ~ **wollen** tu ai vrut să fie aşa; **ich hab's gefunden** am găsit! asta-i!

Haben, *-s, n. sg. (cont.)* credit; **ich habe diesen Betrag in Ihr** ~ **gebucht** v-am creditat contul dv. cu această sumă, v-am trecut-o în contul dv. creditor, v-am bonificat suma; **Soll und** ~ debit şi credit.

Habenbuchung, *-en, f. (cont.)* înregistrare în activ.

Habe|nichts, -(şi *-es*), *-e, m. (peior.)* golan, sărac, coate-goale; **Walter** (sau **Baron**) **von** ~ alde coate-goale.

Habenposten, *-s, -, m. (cont.)* post creditor.

Habensaldo, *-s, -den* (sau *-s*), *m. (cont.)* sold creditor.

Habenseite, *-n, f. (cont.)* parte a creditului, parte dreaptă a conturilor (în contabilitatea dublă).

Habenzinsen *pl. (fin.)* dobândă la credit, dobândă pasivă.

Haber, *-s, m. sg. (reg.)* v. Hafer.

Habe|recht, *-s, -e, m. (peior.)* persoană care vrea să aibă întotdeauna dreptate; încăpăţânat.

Haberer, *-s, -, m. (austr., fam.)* **1.** admirator, adorator. **2.** prieten, camarad, tovarăş de beţie.

Haberfeld|treiben, *-s, n. sg.* **1.** *(ist.)* judecată populară uzuală la ţărănimea bavareză. **2.** *(fam.)* harababură; tărăboi.

Habergeiß, *-en, f. (reg.* şi *austr.)* **1.** sfârlează, zbârnâitoare, titirez. **2.** nălucă, stafie. **3.** ultimul snop pe câmp.

Haber|rohr, *-(e)s, -e, n.* fluier ciobănesc.

Habersack, *-(e)s, -säcke, m. (reg.)* raniţă, traistă.

Habgier *f. sg.* lăcomie, aviditate, sete de câştig.

habgierig *adj.* lacom, avid de bani.

habhaft *adj.* **1.** *(în expr., cu gen.)* **einer Sache** ~ **werden** a pune mâna pe ceva; **man wurde seiner** ~ (el) a fost prins, arestat; au pus mâna pe el. **2.** *(reg.)* săţios, greu.

Habhaftwerdung *f. sg.* arestare.

Habicht, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* uliu, erete *(Accipiter gentilis)*.

habichts|artig *adj.* accipitrin, ca un uliu.

Habichts|auge, *-s, -n, n.* **1.** ochi de uliu. **2.** *(fig.)* ochi de vultur; privire ageră.

Habichtsbinde, *-n, f. (chir.)* bandaj pentru nas.

Habichtsfliege, *-n, f. (entom.)* muscă răpitoare *(Dioctria oelandica)*.

Habichtsklaue, *-n, f.* gheară de vultur.

Habichtskorb, *-(e)s, -körbe, m.* **1.** plasă de prins ulii. **2.** coş pentru puii mici de găină.

Habichtskraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* vulturică *(Hieracium)*; **gemeines** ~ vulturică comună; **langhaariges** ~ vulturică cu peri lungi; **Savoyer** ~ vulturică italiană, savoiardă; **doldiges** ~ vulturică umbelată; **ungarisches** ~ vulturică ungurească.

Habichtsnase, *-n, f.* nas acvilin, coroiat.

Habichts|pilz, *-es, -e, m. (bot.)* burete creţ de conopidă *(Hydnum)*.

Habichts|schwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* v. Habichtspilz.

Habichtsweibchen, *-s, -, n.* uliu-femelă.

habig *adj.* v. habgierig.

habil *adj.* abil, îndemânatic, iscusit; sprinten.

Habilitand, *-en, -en, m.* persoană care urmează să susţină examenul de docenţă (în Germania, Austria, Elveţia).

Habilität *f. sg.* abilitate, îndemânare, iscusinţă.

Habilitation, *-en, f.* abilitare de docent, examen de docenţă.

Habilitations|schrift, *-en, f.* teză, lucrare de docenţă.

habilitieren, *habilitierte, habilitiert, vb. (h) intr.* şi *refl.* a obţine titlul de docent; a trece, a da examenul de docenţă.

Habilitierung, *-en, f.* (examen de) docenţă, docentură.

Habit, *-s, -e, n.* (şi *înv. m.*) **1.** robă. **2.** sutană preoţească. **3.** *(mine)* uniformă de miner.

habilitualisieren, *habitualisierte, habitualisiert, vb. (h) tr. (psih., sociol.)* **1.** a deveni obişnuinţă. **2.** a face un obicei.

Habituation, *-en, f.* **a)** *(psih.)* deprindere, acomodare; **b)** *(livr.)* dependenţă fizică şi psihică de droguri.

Habitué [(h)abity'e:], *-s, -s, m.* obişnuit al casei, al unui local; client frecvent.

habituell [-tu'ɛl] *adj.* **1.** *(med.)* privind constituţia, habitusul; habitual. **2.** obişnuit.

Habitus, *-, m. sg.* **1.** ţinută, atitudine. **2.** *(med.)* tip constituţional; habitus. **3.** *(mineral.)* habitus. **4.** *(bot.)* formă de apariţie. **5.** *(rel.)* har.

hablich *adj. (elv.)* înstărit; cu avere; bogat.

Habmichlieb, *-(e)s, -e, n. (bot.)* ochiul-găinii *(Primula minima)*.

Habsburger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* membru al casei de Habsburg.

habsburgisch *adj.* habsburgic, de Habsburg.

Habschaft, *-en, f.* proprietate; avere, avuţie, avut.

Habseligkeiten *pl. (fam.)* avere, avut; catrafuse, calabalâc, boarfe.

Habsucht *f. sg.* v. Habgier.

Habt-Acht-Stellung *f. sg.(mil.)* poziţie de «drepţi».

hach! *interj. (reg.)* ei! vai!

Haché [ha'ʃe:], *-s, n. sg.* v. Haschee.

Hachel, *-n, f.* **1.** *(reg.)* fire, mustăţi (la cereale). **2.** *(austr.)* răzătoare de bucătărie. **3.** *(reg.)* bâtă, par.

hachieren- [-'ʃi:-], *hachierte, hachiert, vb. (h) tr.* v. haschieren.

Hachse, *-n, f.* **1.** încheietură tibiotarsiană (la animale). **2.** *(pop.)* picior, ciolan, ţurloi. **3.** cosor, cuţit.

Hacht, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Habicht.

Hack[1] *n. invar. (fam.; în expr.)* ~ **und Mack** sau ~ **und Pack a)** talmeş-balmeş; **b)** golănime; **c)** catrafuse, boarfe.

Hack[2], *-s, m. sg. (reg.)* lovitură, ghiont.

Hackbank, *-bänke, f.* butuc, masă de tocat (la măcelărie).

Hackbau, *-(e)s, m. sg. (agr.)* **1.** praşilă, muşuroit, lucrare a pământului cu sapa. **2.** agricultură primitivă (cu sapa).

Hackbeil, *-(e)s, -e, n.* **1.** topor (de măcelărie). **2.** *(tehn.)* satâr, secure mică.

Hackblock, *-(e)s, -blöcke, m.* **1.** butuc de tăiat, de spart lemne. **2.** v. Hackbank.

Hackbraten, *-s, -, m.* tocătură (friptă la tavă).

Hackbrett, *-(e)s, -er, n.* **1.** scândură de tocat, tocător, fund. **2.** *(muz.)* ţambal. **3.** *(inform.)* tastatură.

Hacke, *-n, f.* **1.** *(agr.)* sapă. **2.** *(mine)* târnăcop. **3.** topor, secure. **4.** *(agr.)* timp al săpatului, praşilă. **5.** *(reg.)* călcâi; toc. **6.** genunchi (la cal).

Hack|eisen, *-s, -, n.* v. Hackmesser.

hackelig *adj. (reg.)* **1.** inegal. **2.** gingaş, dificil.

Hackelwerk, *-(e)s, -e, n.* îngrăditură, gard, gard viu.

Hackemack *n. invar.* v. Hackepack.

hacken, *hackte, gehackt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(agr.)* a săpa, a prăşi. **2.** a tăia mărunt, a toca; **Holz** ~ a tăia, a sparge lemne; **Fleisch** ~ a toca carne; **er lässt Holz auf sich** *(dat.)* ~ rabdă, duce la tăvăleală; poţi tăia lemne pe el. **II.** *tr.* şi *intr.* **1.** a lovi cu ciocul; **die Augen aus dem Kopfe** ~ a scoate ochii cu ciocul; **auf** (cu *ac.*) **etwas** ~ a da, a bate, a lovi cu un obiect ascuţit şi tăios; *(fig.)* **aufs Klavier** ~ a cânta la pian cu un tuşeu prea dur. **2.** *(inform.)* a sparge. **III.** *refl.* v. hackern.

Hacken, *-s, -, m.* **1.** călcâi (la picior, la ciorap.). **2.** toc (la gheată); *(fam.)* **jm. auf den** ~ **sein** (sau **sitzen**) a se ţine scai de cineva; **sich auf die** ~ **machen** a porni la drum; a o şterge; **die** ~ **zusammenschlagen** a bate călcâiele; **sich** *(dat.)* ~ **und Zehen ablaufen** a-şi toci pingelele umblând, a se obosi, a alerga până nu mai poate; **sich an js.** ~ sau **sich jm. an die** ~ **hängen, heften** a urma pe cineva cu încăpăţânare, a se ţine scai; **die** ~ **voll haben** sau **einen im** ~ **haben** a fi beat.

Hackenfeile, *-n, f.* pilă semirotundă pentru ascuţitul ferăstrăului.

Hackenleder, *-s, n. sg.* ştaif (la ghete).

Hackenschuh, *-(e)s, -e, m.* pantof cu tocul înalt.

Hacken|stand, *-(e)s, m. sg.* poziţie pe călcâie (la gimnastică).

Hackepack *n. invar. (fam.)* **1.** talmeş-balmeş. **2.** golănime. **3.** catrafuse, boarfe.

Hackepeter, *-s, m. sg. (reg., cul.)* **1.** carne tocată. **2.** carne de vacă tocată crudă preparată cu diverse ingrediente, biftec tartar.

Hacker, *-s, -, m.* **1.** tăietor de lemne. **2.** *(text.)* pieptene detaşor (la cardă). **3.** *(reg.)* vier, lucrător în vie. **4.** *(inform.)* hacker, spărgător de coduri.

Häcker, *-s, -, m. (reg.)* v. Hacker **(3).**

hackerig *adj.* **1.** noduros, aspru. **2.** *(bot.)* păros.

Häckerling, *-s, m. sg. (agr.)* paie tocate, şişcă; ~ **im Kopfe haben** a avea câlţi în cap, a fi tare prost.

Häckerlingsbank, *-bänke, f.* v. Häckselbank.

Hackerlohn, *-(e)s, -löhne, m.* **1.** plată a tăietorului de lemne. **2.** *(reg.)* plată a vierului.

Häckerlohn, *-(e)s, -löhne, m. (reg.)* v. Hackerlohn[2].

hackern, *hackerte, gehackert, vb. (h) refl. (reg.)* a se închega, a se aduna; **die Milch hackert sich** laptele se prinde.

Hackerwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Hackelwerk.

Hackfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne tocată, tocătură; *(fam.)* **aus jm.** ~ **machen 1.** a bate pe cineva măr. **2.** a critica, a dojeni.

Hackfrucht, *-früchte, f. (agr.)* plantă, legumă prăşitoare.

Hack|klotz, *-es, -klötze, m.* v. Hackbank.

Hackmack *m. invar.* v. Hackepack.

Hackmaschine, *-n, f.* **1.** *(agr.)* prăşitoare. **2.** *(agr.)* maşină de tocat furaje. **3.** maşină de tocat carne.

Hackmesser, *-s, -, n.* cuţit de tocat, satâr.

hackrig *adj.* v. hackerig.

Hackrotor, *-s, -en, m. (tehn.)* tocător, rotor de mărunţit (lemn).

Hacks, *-, m. sg.* v. Hack[2].

Häcksel, *-s, m.* (şi *n.*) *sg.* v. Häckerling.

Häckselbank, *-bänke, f.* tocătoare de paie, de furaje.

Häckselklinge, *-n, f.* cuţit al tocătoarei de paie.

Häckselmaschine, *-n, f.* maşină de tocat furaj.

häckseln, *häckselte, gehäckselt (ich häcks(e)le) vb. (h) tr.* a toca furaje.

Häckselschneider, *-s, -, m.* **1.** persoană care toacă furaje. **2.** tocătoare de paie.

Häckselsieb, *-(e)s, -e, n.* ciur de şişcă.

Hack|span, *-(e)s, -späne, m.* surcea, aşchie; schijă.

Hack|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Hackbank.

Hader[1], *-s, -n, m.* **1.** zdreanţă, cârpă. **2.** *(fig.)* haimana, derbedeu.

Hader[2], *-s, m. sg.* ceartă, sfadă, gâlceavă.

Haderei *f. sg.* certuri, sfădeală, gâlceavă continuă.

Haderer, *-s, -, m.* **1.** persoană certăreaţă, gâlcevitoare. **2.** persoană veşnic nemulţumită; cusurgiu. **3.** *(vân.)* canin inferior al mistreţului; colţ.

Hadergeist, *-(e)s, -er, m.* **1.** *sg.* spirit de gâlceavă. **2.** persoană certăreaţă.

Haderkrankheit *f. sg. (vet.)* dalac, antrax pulmonar.

Haderlade, *-n, f.* ladă de zdrenţe (la fabricarea hârtiei).

Haderlump, *-en* (şi *-s*), *-e(n), m.* zdrenţăros, golan, vagabond, haimana, calic, derbedeu.

Haderlumpen *pl.* zdrenţe, trenţe.

Hadermann, *-(e)s, -männer* (şi *Haderleute*), *m.* **1.** adunător de zdrenţe, peticar. **2.** *(înv.)* persoană certăreaţă; cusurgiu.

hadern, *haderte, gehadert, vb. (h) intr.* **1.** a se certa, a se sfădi, a se ciorovăi. **2.** a fi nemulţumit, a cârti, a găsi cusur; a se mânia.

Hadernpapier, *-s, n. sg.* hârtie din resturi textile.

Hadersammler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* peticar (peticăreasă).

Haderschneider, *-s, -, m.* cuţit pentru tăiat zdrenţe.

Haderschneidmaschine, *-n, f.* maşină de sfâşiat, de destrămat zdrenţe.

Hadersucht *f. sg.* pornire spre ceartă, spre gâlceavă; manie de a căuta cearta cu lumânarea, de a căuta nod în papură.

hadersüchtig *adj.* certăreţ, gâlcevitor.

Hadersuppe, *-n, f.* **1.** supă de zdrențe, cu turnăței. **2.** *(glumeț)* bătaie, ciomăgeală, chelfăneală, scărmăneală.
Hades, *-, m. sg. (mit.)* hades, infern.
Hadschi, *-s, -s, m.* hagiu.
Hafen[1], *-s, Häfen m.* **1.** port; **einen ~ anlaufen** a intra într-un port. **2.** *(fig.)* azil, adăpost, liman, țintă; **wir sind im ~** suntem la adăpost; am scăpat; **kurz vor dem ~ scheitern** a se îneca la mal; a eșua aproape de țintă; **in den ~ einlaufen** a-și ajunge ținta dorită; **in den letzten ~ einlaufen** a muri; **in den ~ der Ehe einlaufen** a se căsători; **den ~ der Ehe ansteuern** a-și dori să se căsătorească; **im ~ der Ehe landen** a se căsători după o lungă și agitată burlăcie (mai ales despre bărbați).
Hafen[2], *-s, Häfen, m.* **1.** *(reg.)* vas, cratiță, oală. **2.** *(tehn.)* creuzet.
Hafen|abgabe, *-n, f. (mar.)* taxă portuară.
Hafen|admiral, *-(e)s, -räle, m.* comandant al portului cu grad de amiral.
Hafen|admiralität, *-en, f.* amiralitate a portului.
Hafen|amt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciu portuar.
Hafen|anker, *-s, -, m.* ancoră de corp mort.
Hafen|anlage, *-n, f.* instalație portuară.
Hafen|anschluss, *-es, -schlüsse, m.* legătură a navei cu portul.
Hafen|arbeiten *pl.* lucrări, construcții portuare.
Hafen|arbeiter, *-s, -, m.* docher, muncitor în port.
Hafen|arbeitergewerkschaft, *-en, f.* sindicat al docherilor.
Hafen|arbeiter|streik, *-(e)s, -s (rar* și *-e), m.* grevă a docherilor.
Hafen|aufsicht, *-en, f.* direcția de control a portului.
Hafenbau, *-(e)s, -ten, m.* **1.** construcție portuară. **2.** edificiu al portului.
Hafenbaumeister, *-s, -, m.* șef al lucrărilor portuare.
Hafenbe|amte, *-n, -n (ein Hafenbeamter), m.* funcționar de port.
Hafenbecken, *-s, -, n.* bazin portuar.
Hafenbe|hörde, *-n, f.* direcție a portului.
Hafenbinder, *-s, -, m. (reg.)* tinichigiu; meșter care repară tingiri, căldări etc., căldărar; meșter care leagă în sârmă vase; drotoș.
Hafendamm, *-(e)s, -dämme, m.* dig al portului; chei, faleză.
Hafendeckel, *-s, -, m. (reg.)* capac de oală, de cratiță.
Hafen|einfahrt, *-en, f.*, **Hafen|eingang**, *-(e)s, -gänge, m.* intrare în port.
Hafengebiet, *-(e)s, -e, n.* incintă, teritoriu, suprafață a(l) portului.
Hafengebühr, *-en, f.*, **Hafengelder** *pl.* v. H a f e n a b g a b e.
Hafenkapitän, *-s, -e, m.* căpitan al portului.
Hafenkapitanat, *-(e)s, -e, n.* căpitănie a portului.
Hafenkette, *-n, f.* lanț care închide portul.
Hafenkommando, *-s, -s, n.* comandament al portului.
Hafenlicht, *-(e)s, -er, n.* lumină a portului.
hafenlos *adj.* **1.** *(despre nave)* neînscris în registrul portului. **2.** *(fig.)* în voia valurilor, pribeag, fără cămin.
Hafenmeister, *-s, -, m.* comandant al căpităniei portului.
Hafenmole, *-n, f.* dig al portului care îl apără de curenți.
Hafen|ordnung, *-en, f.* regulament al portului.
Hafenplatz, *-es, -plätze, m.* port; **die nördlichen Hafenplätze** porturile nordice.
Hafenräumer, *-s, -, m. (mar.)* dragă portuară.
Hafenrundfahrt, *-en, f.* călătorie cu o barcă sau vas prin port.
Hafensatz, *-es, -sätze, m. (reg.)* drojdie, depozit, reziduu (pe fundul oalei).
Hafen|spelunke, *-n, f.* speluncă, tavernă în port.
Hafen|sperre, *-n, f.* **1.** blocare a portului, interzicere a intrării în port. **2.** control la intrarea în port.
Hafen|stadt, *-städte, f.* port, oraș portuar.
Hafen|stein, *-(e)s, m. sg. (ind. sticlei)* sediment pe fundul oalei.
Hafenton, *-(e)s, -e, m. (reg.)* argilă de olărie.
Hafen|umschlag, *-s, m. sg.* transbordare portuară.
Hafenwache *f. sg.* poliție, pază a portului.
Hafenwachschiff, *-(e)s,-e, n.* vas, șalupă a(l) poliției portului.
Hafenwächter, *-s, -, m.* paznic în port.
Hafenwurz *f. sg. (bot.)* barba-caprei *(Tragopogon major)*.
Hafenzoll, *-(e)s, -zölle, m.* v. H a f e n a b g a b e.
Hafer, *-s, m. sg. (bot., agr.)* ovăz *(Avena sativa)*; **türkischer** (sau **ungarischer**) **~** ovăz oriental *(Avena orientalis)*; **er hat seinen wilden ~ noch lange nicht gesät** încă nu a zburdat destul; nu și-a făcut destul de cap; **der ~ sticht ihn** nu-și încape în piele; zburdă.
Hafer|acker, *-s, -äcker, m.* câmp, ogor de ovăz.
Hafer|art, *-en, f.* varietate de ovăz.
Haferbau, *-(e)s, m. sg.* cultură a ovăzului.
Haferbier, *-(e)s, n. sg.* bere de ovăz.
Haferbirne, *-n, f. (hort.)* pară care se coace timpuriu, odată cu ovăzul.
Haferblume, *-n, f. (bot.)* ceapa-ciorii, scânteiuță *(Gagea pratensis)*.
Haferboden, *-s, -böden, m.* **1.** *(agr.)* sol, pământ bun pentru cultura ovăzului. **2.** pod, hambar de ovăz.
Haferbrei, *-s, m. sg.* terci de ovăz.
Haferbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine de ovăz.
Haferei, *-en, f. (mar.)* v. H a v a r i e.
Hafer|ernte, *-n, f.* recoltă de ovăz.
Haferfeld, *-(e)s, -er, n.* v. H a f e r a c k e r.
Haferflocken *pl.* fulgi de ovăz.
Haferfutter, *-s, n. sg.* furaj de ovăz.
Hafergrütze *f. sg.* **1.** terci de ovăz. **2.** păsat, urluială de ovăz.
Haferkasten, *-s, - (*și *-kästen), m.*, **Haferkiste**, *-n, f.* ladă de ovăz.
Haferkorn, *-(e)s, -körner, n.* **1.** bob de ovăz. **2.** *(zool.)* varietate de melc.
Haferl, Häferl, *-s, -, n. (reg.)* **1.** ibric. **2.** ulcică. **3.** crăticioară. **4.** oală de noapte.
Haferlschuh, *-(e)s, -e, m. (reg.)* pantof de turism.
Hafermehl, *-s, n. sg.* făină de ovăz.
Haferpflaume, *-n, f. (bot.)* goldan *(Prunus insititia)*.
Hafersack, *-(e)s, -säcke, m.* **1.** sac, traistă de ovăz. **2.** raniță.
Haferschlehe, *-n, f.* v. H a f e r p f l a u m e.
Haferschleim, *-s, m. sg.* zeamă de fulgi de ovăz.
Haferschleimsuppe, *-n, f.* v. H a f e r s c h l e i m.
Hafer|stroh, *-(e)s, n. sg.* paie de ovăz.
Hafersuppe, *-n, f.* supă de fulgi de ovăz.
Haferwurzel, *-n, f. (bot.)* barba-țapului, barba-caprei *(Tragopogon porrifolius)*.
Haff, *-(e)s, -e, n. (geogr.)* golf despărțit de mare printr-o limbă de nisip; **das Kurische ~** golful Curlanda.
Haffdorn, *-(e)s, m. sg. (bot.)* cătină albă *(Hippophaë rhamnoides)*.
Hafner, Häfner, *-s, -, m. (reg.)* **1.** olar. **2.** sobar.
Hafnerei *f. sg.* olărie.
Hafnerkunst *f. sg.* olărie; ceramică.
Hafnerware *f. sg.* (obiecte de) ceramică.
Haft[1] *f. sg. (jur.)* **1.** *sg.* detențiune, arest; **in ~ nehmen** sau **zur ~ bringen** a aresta; **in ~ halten** a reține, a ține arestat. **2.** *sg.* garanție; răspundere. **3.** *(reg.)* copcă (la haine).
Haft[2], *-s, -e* (și *-en), m.* **1.** *(fiz.)* adeziune. **2.** sprijin, suport; **die Pflanzen haben hier keinen ~ für ihre Wurzeln** plantele n-au aici de ce să-și prindă rădăcinile. **3.** *(tehn.)* cârlig. **4.** *(reg.)* ac cu gămălie, bold, bumbușcă.
Haft[3], *-(e)s, -e, n.* (și *m.) (reg., entom.)* efemeră.
Haft|an|stalt, *-en, f.* închisoare.
Haft|antritt, *-(e)s, m. sg. (jur.)* prezentare pentru executarea pedepsei cu închisoarea.
Haft|aus|setzung, *-en, f.* întrerupere temporară a arestului.
Haftballon [-balõ], *-s, -s* (și *-e), m.* balon captiv.
haftbar *adj.* răspunzător, responsabil; **jn. für etwas ~ machen** a face pe cineva răspunzător de ceva.
Haftbarkeit *f. sg.* responsabilitate, răspundere.
Haftbarmachung *f. sg. (jur.)* determinare a garanției materiale.
Haftbefehl, *-(e)s, -e, m. (jur.)* ordonanță, mandat, ordin de arestare.
Haftbeschwerde, *-n, f.* plângere a persoanei inculpate împotriva ordinului, mandatului de arestare.
Haftblei, *-(e)s, n. sg. (tehn.)* baghete de plumb (de îmbinat vitralii).
Haftbrief, *-(e)s, -e, m. (jur.)* ordin, mandat de arestare.
Haftdauer *f. sg.* durată a arestului, a detențiunii.
Haftdolde, *-n, f.* **1.** *(bot.)* rușinătoare *(Caucalis)*. **2.** hatmațuchiu-măgarului *(Torilis anthriscus)*.
Hafte, *-n, f.* copcă.
Haftel, *-n, f. (reg.)* copcă.
häfteln, *häftelte, gehäftelt (ich häft(e)le) vb. (h) tr.* a încheia cu o copcă.
haften, *haftete, gehaftet (du haftest, er haftet) vb. (h) intr.* **1.** **(an** sau **auf** cu *dat.)* a se lipi, a se fixa, a se prinde, a rămâne lipit, prins (de sau pe); **der Staub haftet am Hut** praful s-a prins de pălărie; **seine Blicke auf etwas ~ lassen** a-și fixa privirea, a-și pironi ochii pe ceva; **es bleibt nichts an ihm ~** nu reține nimic, nu se lipește nimic de el; **es ~ viele Schulden auf seinem Hause** casa sa e încărcată, împovărată de datorii; **es darf kein Zweifel darauf ~** nu trebuie să existe nici o îndoială în privința aceasta. **2.** *(für)* a răspunde (de), a garanta, a sta chezășie (pentru); **mit dem Kopfe ~** a răspunde cu capul.
Haft|entlassung, *-en, f.* eliberare din închisoare, punere în libertate.
Haft|entschädigung, *-en, f.* despăgubire în bani de la stat pentru o persoană care a fost ținută în arest în mod abuziv.
Haft|erleichterung, *-en, f.* ușurare a detenției.
haftfähig *adj.* **1.** care poate garanta. **2.** care poate rămâne lipit, fixat.
Hafter, *-s, -, m.* garant, chezaș.
Haftfestigkeit *f. sg.* rezistență de aderență, aderență, adezivitate.
Haftfrist, *-en, f. (jur.)* termen de detenție.
Haftgeld, *-(e)s, -er, n.* v. H a n d g e l d.
Haftgenosse, *-n, -n, m.* tovarăș de închisoare.
Haftglas, *-es, -gläser, n.* v. H a f t s c h a l e n.
Haftgut, *-(e)s, -güter n. (jur.)* sechestru, bun sechestrat.
Haftkiefer, *-s, -, m. (iht.)* pește cu gură mică *(Plectognathi)*.
Haftkosten *pl.* cheltuieli de detenție.
Häftling, *-s, -e, m.* deținut, arestat.
Haftlokal, *-(e)s, -e, n.* închisoare, temniță.
Haftmittel, *-s, -, n.* substanță adezivă, de lipit, de fixat.
Haftnahme, *-n, f.* arestare, detenție, reținere, ridicare.
Haft|organe *pl. (bot., zool.)* organe de fixare (ventuze, cârcei).
Haftpflicht *f. sg. (jur.)* responsabilitate, garanție, chezășie, răspundere; *(ec.)* **Gesellschaft mit beschränkter ~** *(presc. G.m.b.H.)* societate cu răspundere limitată; *(jur.)* **solidare ~** solidaritate, garantare solidară; *(jur.)* **ununterbrochene ~** garantare neîntreruptă, continuă.
haftpflichtig *adj. (jur.)* răspunzător, responsabil.
Haftpflichtrisiko, *-s, -ken, n. (jur.)* risc de responsabilitate civilă.
Haftpflichtversicherung, *-en, f. (ec.)* asigurare de responsabilitate.
Haftpflock, *-(e)s, -pflöcke, m.* țăruș, pripon.
Haft|reibung, *-en, f. (tehn.)* frecare de repaos.
Haftschalen *pl. (opt.)* lentile de contact.
Haftseil, *-(e)s, -e, n.* funie a priponului.
Haftsitz, *-es, -e, m.* contact aderent.
Haft|stoff, *-(e)s, -e, m.* adeziv.
Haft|strafe, *-n, f. (jur.)* detențiune, pedeapsă cu arest.
Haftsumme, *-n, f. (jur.)* cauțiune, garanție.
Haftung *f. sg.* **1.** *(fiz.)* aderență; *(chim.)* adeziune. **2.** *(jur.)* responsabilitate, garanție, chezășie, răspundere; **Gesellschaft mit beschränkter ~** *(G.m.b.H.)* societate cu răspundere limitată; **vertragliche ~** responsabilitate contractuală; **zivilrechtliche ~** răspundere civilă.
Haftungs|austausch, *-(e)s, m. sg.* exonerare a răspunderii.
Haftungsbeschränkung, *-en, f.* limitare a responsabilității.
Haftungs|erklärung, *-en, f. (jur.)* declarație de garantare.

Haftungskapital, *-s, -e, n.* capital de răspundere.
haftungs|pflichtig *adj.* v. haftpflichtig.
Haftungsrisiko, *-s, -ken, n.* risc al răspunderii.
Haftungs|umfang, *-(e)s, -fänge, m.* întindere a responsabilității.
Haftungs|urkunde, *-n, f. (jur.)* scrisoare de garanție.
Haftverschonung, *-en, f.* scutire de detenție prin modificarea încadrării faptei comise.
Haftvollzug, *-(e)s, m. sg. (jur.)* arestare; executare a pedepsei cu închisoarea.
Haftwurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină cățărătoare.
Haftzeher, *-s, -, m. (zool.)* șopârlă agățătoare pe ziduri *(Geckonidae)*.
Haftzeit, *-en, f.* v. Haftfrist.
Hag, *-(e)s, -e, m.* **1.** gard, îngrăditură; gard viu; *(în expr.)* **den Wagen in den ~ fahren** a se încurca, a se împotmoli; **zu äußerst am ~ sein** a fi la ananghie. **2.** loc îngrădit, îngrăditură. **3.** crâng, dumbravă, pădurice. **4.** pajiște, peluză. **5.** tufiș, boschet.
Hag|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* măr pădureț *(Pirus acerba)*.
Hagebuche, *-n, f.* v. Hainbuche.
hagebüchen *adj.* **1.** grosolan, necioplit; brutal. **2.** nemaipomenit, incredibil.
Hagebuchenholz, *-es, n. sg.* lemn de carpen.
Hagebutte, *-n, f. (bot.)* măceașă.
Hagebuttenmus, *-es, n. sg.* magiun de măceșe.
Hagebuttenrose, *-n, f. (bot.)* trandafir sălbatic, măceș, răsură *(Rosa canina)*.
Hagedorn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ghiorghin, păducel *(Crataegus oxyacantha)*.
Hagel, *-s, m. sg.* **1.** *(met.)* grindină, piatră; *(fig.)* **ein ~ von Schlägen** o ploaie de lovituri; **ein Hagel von Schimpfworten** o ploaie, un potop de ocări; **Blitz, Donner und ~!** sau **alle ~!** ei, drăcia dracului! **2.** *(med.)* urcior (la ochi). **3.** *(înv., vân.)* alică. **4.** *(înv.)* mitralii.
Hagelbö, *-en, f. (met.)* aversă cu grindină, furtună cu descărcări electrice și grindină.
hageldicht *adj.* și *adv.* (des) ca grindina; **der Schutt fiel ~ auf mich herab** molozul cădea peste mine ca o ploaie de grindină.
hageldickvoll *adj.* v. hagelvoll.
Hagelgans, *-gänse, f. (ornit.)* gâscă sălbatică *(Anser segetum)*.
Hagelguss, *-es, -güsse, m.* ploaie torențială cu grindină.
Hagelkorn, *-(e)s, -körner, n.* **1.** piatră, bob de grindină. **2.** urcior (la ochi). **3.** *(înv., vân.)* alică.
hageln, *hagelte, gehagelt (es hagelt) vb. (h) intr. (impers., în expr.)* **es hagelt** bate piatra, cade grindina, plouă cu grindină; *(fig.)* **es hagelte Prügel auf ihn** loviturile cădeau cu duiumul pe el.
Hagelregen, *-s, -, m.* ploaie cu grindină.
Hagelschaden, *-s, -schäden, m.* pagubă pricinuită de grindină.
Hagelschadenversicherung, *-en, f.* v. Hagelversicherung.
Hagelschauer, *-s, -, m.* aversă cu grindină.
Hagelschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** grindină. **2.** pagubă pricinuită de grindină.
Hagelschloße, *-n, f. (reg.)* v. Hagelkorn **(1)**.
Hagelschrot, *-(e)s, -e, m.* (și *n*). alice pentru rațe.
Hagel|sturm, *-(e) s, -stürme, m.* v. Hagelwetter.
Hagelversicherung, *-en, f. (ec.)* asigurare contra grindinei.
Hagelversicherungsgesellschaft, *-en, f.* societate de asigurare contra grindinei.
hagelvoll *adj. (fam.)* beat turtă, beat mort, beat criță.
Hagelwetter, *-s, -, n.* furtună cu grindină.
Hagelwolke, *-n, f.* nor de grindină.
Hagelzucker, *-s, m. sg.* zahăr tos.
hager *adj.* uscățiv, slab; deșirat.
Hagerkeit *f. sg.* slăbiciune.
Hagerose, *-n, f.* v. Hagebuttenrose.
Hage|stolz, *-es, -e, m.* holtei bătrân, becher, burlac, celibatar.
Hage|stolzentum, *-s, n. sg.* burlăcie, celibat.
Hagiographie și **Hagiografie**, *f. sg.* cercetare și descriere a vieții sfinților.
haha! *interj.* **1.** ha-ha! (exprimând bucurie, uimire, ironie, dispreț). **2.** ha-ha! (imitând râsul.)
Häher, *-s, -, m. (ornit.)* gaiță *(Garrulus glandarius)*; **blauer ~** dumbrăveancă *(Coracias garrula)*.
Hahn, *-(e)s, Hähne, m.* **1.** cocoș; **welscher** (sau **kalekutischer**) **~** curcan; *(fam.)* **es kräht kein ~ danach** (sau **darum**) nu se sinchisește nimeni de asta; *(fam.)* **der ~ im Korbe** favorit, singurul bărbat între mai multe femei; **jeder ~ ist König auf seinem Mist** fiecare e stăpân la el; **der rote ~** focul; **den roten ~ aufs Dach setzen** a da foc unei case; **ein mutiger ~** un bătăuș curajos; **wie zwei Hähne** ca doi cocoși, adversari înverșunați; *(fam.)* **von etwas so viel verstehen wie der ~ vom Eierlegen** a nu avea habar de ceva. **2.** *(ornit.)* bărbătuș, mascul. **3.** *(tehn.)* robinet cu cep; cep (de butoi); **den ~ zudrehen** a închide robinetul. **4.** *(mil.)* cocoș (de armă); **den ~ spannen** a trage cocoșul armei; **den ~ in Ruhe setzen** *a* pune piedică (la armă). **5.** *(reg., bot.)* plantă bărbătească a inului; **~ und Henne** în bărbătesc și femeiesc. **6.** *(metal.)* pilitură.
Hähnchen, *-s, -, n. (dim.* al lui Hahn) cocoșel.
hahnebuchen, **hahnebüchen** *adj.* v. hanebüchen.
Hahnebutte, *-n, f.* v. Hagebutte.
Hahnenbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă falsă, coardă falsă (la forme de acoperiș).
Hahnenfeder, *-n, f.* pană de cocoș.
Hahnenfuß, *-es, -füße, m.* **1.** *(bot.)* piciorul-cocoșului *(Ranunculus pedatus)*; **scharfer ~** piciorul-cocoșului de câmp *(Ranunculus acris)*. **2.** *pl. (fam.)* mâzgăliituri.
hahnenfuß|artig *adj. (bot.)* ranunculiform.
Hahnenfußgewächse *pl.* (bot.) plante din familia ranunculaceе(lor).
Hahnengefecht, *-(e)s, -e, n.* v. Hahnenkampf.
Hahnenholz, *-es, -hölzer, n.* v. Hahnenbalken.
Hahnenkamm, *-(e)s, -kämme, m.* **1.** creastă de cocoș. **2.** *(fam.)* moț, creastă. **3.** *sg. (bot.)* creasta-cocoșului *(Clavaria flava)*. **4.** *(bot.)* știr *(Amarantus retroflexus)*.
Hahnenkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă de cocoși; **einen ~ anstellen** a organiza o luptă de cocoși.
Hahnenkopf, *-(e)s, m. sg. (bot.)* **1.** dulcișor, cap-de-cocoș *(Hedysarum obscurum)*. **2.** lungurică *(Galeopsis tetrahit)*.
Hahnenkopfklee, *-s, m. sg.* v. Hahnenkopf **(1)**.
Hahnenkräh, *-(e)s, m. sg.*, **Hahnenschrei**, *-(e)s, -e, m.* cântat al cocoșului; **mit dem ersten ~** la cel dintâi cântat al cocoșului.
Hahnen|sporn, *-(e)s, -sporen, m.* **1.** pinten de cocoș. **2.** *sg. (bot.)* pintenul-cocoșului *(Crataegus crus galii)*.
Hahnentritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** bănuț, germen embrionar (în ou). **2.** mers defectuos la cal. **3.** *(text.)* gheară de cocoș.
Hahnenwackel, **Hahnenwecker**, *-s, -, m.* ciorbă de potroace.
Hahnepot, *-en, f.* **1.** *(mar.)* bifurcare a unui odgon. **2.** v. Hagebutte.
Hahnfeder, *-n, f.* v. Hahnenfeder.
Hahnfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește-cocoș *(Trigliidae)*.
Hahngefecht, *- (e)s, -e, n.* v. Hahnenkampf.
Hahngeschrei, *- (e)s, n. sg.* v. Hahnenschrei.
Hahngevier, *-(e)s, -e, n.* careu al cocoșului armei.
Hahnmacher, *-s, -, m.* meșter care face robinete; instalator.
Hahnrei, *-s, -s, m. (fam.)* bărbat încornorat, înșelat.
Hahnrei|federn *pl. (despre bărbați; în expr.)* **~ tragen** a purta coarne, a fi înșelat.
Hahnreischaft *f. sg. (fam.)* încornorare, coarne.
Hahnruf, *-(e)s, m. sg.* v. Hahnenschrei.
Hahnsang, **Hahnschrei**, *- (e)s, m. sg.* v. Hahnenschrei.
Hahn|stütze, *-n, f. (tehn.)* suport.
Hahntritt, *-(e)s, -e, m.* v. Hahnentritt.
Hai, *-(e)s, -e, m.* v. Haifisch.
Haide, *-n, -n, m.* v. Heide.
Haiduck, *-en, -en*, **Haiduke**, *-n, -n, m.* haiduc.
Haifisch, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(iht.)* rechin *(Carcharias glaucus)*. **2.** *(fig.)* persoană hrăpăreață, hulpavă; exploatator; rechin.
Haifischfang, *-(e)s, -fänge, m.* vânătoare de rechini.
Hain, *-(e)s, -e, m. (poet.)* pădurice, dumbravă.
Hain|anemone, *-n, f. (bot.)* floarea-paștilor *(Anemone nemorosa)*.
Hainbuche, *-n, f. (bot.)* carpen *(Carpinus betulus)*.
hainbuchen *adj.* **1.** de (lemn de) carpen. **2.** *(despre lemne)* bun de foc, bun de încălzit. **3.** v. hagebüchen.
Hainbund, *-(e)s, m. sg. (lit., în expr.)* **der Göttlinger ~** Cenaclul literar din Göttingen.
Hainbutte, *-n, f.* v. Hagebutte.
hainen, *hainte, gehaint, vb. (h) intr. (agr.)* a face agricultură prin asolament.
Hainkäfer, *-s, -, m. (entom.)* rădașcă *(Lucanus cervus)*.
Hainrispengras, *-es, n. sg. (bot.)* iarbă-deasă, păiuș *(Poa nemoralis)*.
Hain|salat, *-(e)s, -e, m. (bot.)* untișor, salată de câmp *(Fiscaria ranunculoides)*.
Hainsalbei, *-en, f. (bot.)* jale, jaleș de pădure, cinsteț *(Salvia glutinosa)*.
Hainschwingel, *-s, -, m. (bot.)* păiuș de pădure *(Festuca)*.
Hainsimse, *-n, f. (bot.)* cipirig *(Luzula)*.
Hainwachtelweizen, *-s, m. sg. (bot.)* ciormoiag, grâul-prepeliței *(Melampyrum cristatum)*.
Haitianer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* haitian(ă).
ha|itisch *adj.* haitian, din Haiti.
Hair-Stylist [hɛːestaellst], *-en, -*, **Hairstylistin**, *-nen, f.* frizer(iță), coafor, coafeză cu talent artistic.
Häkchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Haken) cârligel, cârlig mic; copcă; agrafă. **2.** clenci; cârlig (de undiță). **3.** cârcel (la vița de vie). **4.** cinghel (la cântar). **5.** *(fig.)* **was ein ~ werden will, krümmt sich beizeiten** ziua bună se cunoaște de dimineață. **6.** *(chir.)* depărtător. **7.** *(gram.)* apostrof; sedilă. **8.** semn de bifare. **9.** *(tehn.)* fermoar (la cărți); cui de lemn, țăruș; șurub mic (la ceas). **10.** *(în expr.)* **ein ~ auf jn. haben** a avea pică pe cineva, a avea un cui împotriva cuiva; **ein ~ im Kopfe haben** a fi într-o ureche, a fi cam țicnit, a-i lipsi o doagă.
Hak|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* cârlig (la strung).
hakel *adj.* v. häkelig.
Häkel|arbeit, *-en, f.* **1.** lucru cu iglița, cu croșeta. **2.** lucru croșetat; dantelă, horbotă.
Häkelei, *-en, f.* **1.** lucru cu iglița, cu croșeta. **2.** obiect croșetat; dantelă, horbotă. **3.** *pl. (fig.)* subtilități, ironii, înțepături.
Häkelgarn, *-(e)s, -e, n.* ață de croșetat.
Häkelhaken, *-s, -, m. (reg.)* v. Häkelnadel.
häkelig *adj.* **1.** spinos, țepos, aspru. **2.** *(bot.)* cu cârcei; cu țepi încârligați. **3.** *(fig.)* spinos, greu, anevoios, dificil; **eine ~e Frage** o chestiune spinoasă.
Häkeligkeit *f. sg.* **1.** asprime. **2.** *(reg.)* sensibilitate, delicatețe, susceptibilitate.
häkeln, *häkelte, gehäkelt (ich häk(e)le) vb. (h) intr.* **1.** (și *tr.*) a croșeta, a lucra cu iglița. **2.** a fixa, a prinde cu agrafe, cu copci, a încopcia. **3.** a ironiza, a face aluzii; a găsi de criticat, de obiectat; a găsi cusur; **an etwas ~** a critica ceva, a găsi cusur unui lucru. **4.** v. haken **(I.3.)**.
Häkelnadel, *-n, f.* croșetă, igliță.
Häkel|stich, *-(e)s, -e, m.* punct de croșetă.
haken, *hakte, gehakt. vb. (h)* **I.** *tr.* **1. a** prinde cu (în) cârlig(e); a (se) face cârlig, a se încolăci; **einige Waggons an den Zug ~** a atașa câteva vagoane la tren. **2.** *(reg.)* a ara. **3.** *(sport)* a agăța, a secera, a acroșa (pentru a bloca adversarul). **II.** *intr.* **1.** *(fam.)* a se opri, a se poticni, a se împiedica; (și *impers.)* **da hakt es** sau **da hakt die Geschichte** aici e greutatea, aici e buba, aici se poticnește treaba. **2.** a se certa; **er hakt mit seinem Bruder** se ceartă cu fratele său.
Haken, *-s, -, m.* **1.** cârlig; cinghel (la cântar); copcă, agrafă, moș (la rochii); **~ und Öse** moș și babă; cuier; cange; *(fig., fam.)* **die Sache hat einen** (sau **ihren**) **~** chestiunea mai prezintă o greutate, lucrul are un clenci; mai e aici un chițibuș; **etwas auf den ~ nehmen** a remorca; *(fam.* și *sport)* **mit ~ und Ösen** cu orice preț, prin orice mijloc. **2.** plug primitiv (fără roți). **3.** *(vân.)* colț de mistreț. **4.** archebuză. **5.** colț, cot, cotitură; **einen ~ schlagen a)** *(despre iepuri)* a face o cotitură bruscă, a-și schimba brusc direcția; **b)** *(despre oameni)* a-și schimba brusc părerea; *(fig.)* a pune piedici, a face greutăți, dificultăți. **6.** *(box)* croșeu.
Hakenband, *-(e)s, -bänder, n.* balama cu cârlig.

Hakenblatt, *-(e)s, -blätter, n. (tâmplărie)* îmbinare în fulger oblic.
Hakenblech, *-(e)s, -e, n.* cârlig al lacătului.
Hakenblock, *-(e)s, -blöcke, m.* **1.** *(mar.)* macara. **2.** *(tehn.)* mufă cu cârlig.
Hakenbohrer, *-s, -, m. (mine)* sfredel.
Hakenbüchse, *-n, f.* **1.** archebuză. **2.** cutie cu cârlige.
Haken|eisen, *-s, -, n.* cârlig cu crestături (de care se atârnă căldarea pe foc sau greutăți).
hakenförmig *adj.* încârligat, în formă de cârlig.
Hakenfort|satz, *-es, -sätze, m. (anat.)* apofiză unghiulară.
Hakenfuß, *-es, -füße, m. (anat.)* talus scobit.
Hakenge|hänge, *-s, -, n. (tehn.)* atârnător cu cârlige.
Hakengimpel, *-s, -, m. (ornit.)* loxie *(Pinicola enucleator).*
Hakengurt, *-(e)s, -e, m.* brâu cu carabine, brâu de siguranță.
Hakenhaar, *-(e)s, -e, n. (bot.)* păr încârligat.
Hakenkamm, *-(e)s, -kämme, m.* v. Hakenblech.
Hakenkehle, *-n, f.* gât de cârlig.
Hakenkeil, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* clavetă cu cârlig (la zăvor).
Hakenkette, *-n, f.* lanț cu cârlige.
Hakenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** *(tehn.)* cap de cârlig. **2.** *pl. (zool.)* viermi intestinali.
Hakenkranz, *-es, -kränze, m. (zool., la scolexul teniei)* coroană dublă de cârlige.
Hakenkreuz, *-es, -e, n.* zvastică.
Hakenkreuzler, *-s, -, m.* fascist german, național-socialist.
Hakenkreuzschnabel, *-s, -schnäbel, m. (ornit.)* loxie *(Pinicola enucleator.)*
Hakenlachs, *-es, -e, m. (iht.)* somn mascul *(Salmo hematus).*
Hakenleiter, *-n, f.* scară de fereastră (pentru pompieri); scară de agățat.
Hakenmacher, *-s, -, m.* meseriaș care face cârlige.
Hakenmaul, *-(e)s, -mäuler, n.* gură de cârlig.
Haken|nagel, *-s, -nägel, m.* **1.** cui cu cârlig. **2.** *(tehn.)* crampon.
Haken|nase, *-n, f.* nas coroiat, acvilin.
Hakenpflug, *-(e)s, -pflüge, m.* v. Haken **(2).**
Hakenschaft, *-(e)s, -schäfte, m.* coadă a cârligului, a căngii.
Hakenschar, *-en, f. (agr.)* brăzdar, fier de plug.
Hakenschlagen, *-s, n. sg.* **1.** pusul piedicii. **2.** *(vân.)* cot brusc, serie de coturi, zigzag făcut de iepure.
Hakenschloss, *-es, -schlösser, n.* broască de ușă cu cârlig.
Hakenschlüssel, *-s, -, m.* cheie falsă, șperaclu.
Hakenschnabel, *-s, -schnäbel, m.* cioc acvilin.
Hakenschütze, *-n, -n, m.* **1.** *(ist.)* archebuzier. **2.** *(text.)* suveică cu cârlig.
Haken|spieß, *-es, -e, m. (mar.)* harpon, cange.
Haken|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* bolțar cu croșet, cu unghiuri intrânde.
Hakenverband, *-(e)s, -bände, m. (constr.)* îmbinare cu prag.
Hakenverschluss, *-es, -schlüsse, m.* zăvor, închizătoare cu cârlig.
Hakenweite, *-n, f.* lungime a scoabei, deschidere a cârligului.
Hakenwurm, *-(e)s, -würmer, m. (med.)* vierme (nematod) duodenal *(Ancylostoma duodenale).*
Hakenzahn, *-(e)s, -zähne, m.* colț (la câine), foarfece (la rac).
hakicht *(înv.)*, **hakig** *adj.* încârligat; cu cârlige.
haklig *adj.* v. häkelig.
Hakligkeit *f. sg.* v. Häkeligkeit.
Halali, *-s, -(s), n. (vân.)* halali.
halb I. *adj.* **1.** (o) jumătate (de); **eine ~e Meile** o jumătate de milă; **um den ~en Preis** la jumătate de preț; **auf ~er Höhe** la jumătate din înălțime; **im ~en Mai** la mijlocul lui mai; *(muz.)* **~er Ton** semiton; *(metr.)* **~er Vers** emistih; *(com.)* **~er Part** participație de 50%. **2.** pe jumătate, redus la jumătate; **mit ~er Geschwindigkeit** cu viteză redusă la jumătate; **~e Kraft** forță redusă la jumătate (la vapoare); *(mar.)* **~er Wind** vânt lateral. **3.** în mare măsură; (cu) adevărat; **er ist (doch) ein ~er Narr** (dar) e mai mult nebun decât întreg. **4.** numai (pe) jumătate; incomplet; imperfect; plin de greșeli sau de cusururi; **das ist ein ~er Mensch** nu-i om întreg; **mit ~er Stimme** cu jumătate de voce, încet; **er ist nur mit ~em Herzen bei der Sache** n-are prea multă tragere de inimă; **das ist weder ganz noch ~** asta nu-i nici cald, nici rece; **auf ~em Wege stehen bleiben (**sau **stecken bleiben)** a se opri la jumătatea drumului, a nu isprăvi o treabă. **5.** *(despre frați)* vitreg; numai după unul din părinți. **II.** *adv.* **1.** pe jumătate; **es ist genau ~ so viel wie wir dachten** e tocmai pe jumătate din cât ne așteptam; **~ fünf (Uhr)** (ora) patru și jumătate; **die Uhr schlägt voll und ~** ceasul bate orele și jumătățile; **~...~...** (pe) jumătate... (pe) jumătate..., și... și, pe de o parte... pe de altă parte...; **~ zog er es, ~ stieß er es** îl și trăgea, îl și împingea: **~ mit Gewalt, ~ mit List** jumătate cu forța, jumătate cu șiretenia; **auf ~ und ~** pe jumătate, pe din două, jumătate-jumătate; juma-juma. **2.** pe jumătate; aproape; în bună parte, în cea mai mare parte, în mare măsură; **die Wartezeit ist schon ~ um** timpul de așteptare a și trecut pe jumătate; **~ habe ich es schon** aproape (că) am terminat, aproape (că) am și reușit; **frisch gewagt ist ~ gewonnen** cine îndrăznește reușește; **~ tot** mai mult mort decât viu; **~ verrückt** pe jumătate nebun. **3.** numai pe jumătate, numai în parte; nu de tot; puțin; **ich habe dich nur ~ verstanden** nu te-am înțeles decât parțial; **er ist nur ~ bei der Sache** nu prea e atent, nu-l prea interesează; **~ reif** cam necopt; **~ gar** sau **~ gekocht** fiert numai pe jumătate; cam nefiert; **~ öffnen** a (se) întredeschide, a (se) crăpa; **nicht ~** nici pe departe. **III.** *(în compuse)* **a)** semi-; **b)** cvasi-; **c)** pseudo-.
halb|abhängig *adj.* semidependent.
Halb|achse, *-n, f.* semiosie (la vehicule).
Halb|adept, *-en, -en, m.* cvasiadept.
Halb|affe, *-n, -n, m. (zool.)* maki, maimuță lemuriană *(Prosimias).*
halb|amtlich *adj.* semioficial, oficios; **der ~e Teil des Staatsanzeigers** partea oficioasă a ziarului oficial.
halb|angewachsen *adj.* semiaderent.
Halb|ärmel, *-s, -, m.* **1.** mânecă scurtă. **2.** mânecar, mânecuță.
Halb|atlas, *-ses, -se, m. (text.)* imitație de atlaz.
Halb|automat, *-en, -en, m.* semiautomat.
Halb|bad, *-(e)s, -bäder, n. (med.)* baie de șezut.
halb|barbarisch *adj.* semibarbar.
halb|batzig *adj. (elv.)* incomplet, neterminat, nesatisfăcător.
Halb|bauer, *-s* (și *-n), -n, m.* **1.** țăran părtaș la jumătate. **2.** țăran sărac.
halb|bedeckt *adj.* pe jumătate acoperit.
Halb|bier, *-(e)s, n. sg* bere slabă, subțire.
Halb|bild, *-(e)s, -er, n. (fot., arte)* bust.
Halb|bildung *f. sg.* cultură superficială, spoială de cultură, semidoctism.
halb|blind *adj.* pe jumătate orb; chior.
Halb|blut, *-(e)s, -e, n.* v. Halbblutpferd.
halb|blütig *adj. (despre cai)* jumătate sânge.
Halb|blutpferd, *-(e)s, -e, n.* cal jumătate sânge.
Halb|bruder, *-s, -brüder, m.* frate vitreg; *(jur.)* frate după unul din părinți; frate consangvin (din partea tatălui); frate uterin (din partea mamei).
Halb|bürger, *-s, -, m.* cetățean fără toate drepturile politice.
halb|bürtig *adj. (despre frați)* **1.** vitreg. **2.** pe jumătate, după unul din părinți. **3.** *(despre copii)* nelegitim, din flori.
Halbcoupé [-kupe:], *-s, -s, n.* v. Halbkupee.
Halbdach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* acoperiș cu o singură pantă.
Halbdamast, *-(e)s,-e, m. (text.)* imitație de damasc.
Halbdeck, *-(e)s, -e, n. (mar.)* punte dinspre pupă.
Halbdeckelkrempel, *-n, f. (text.)* cardă mixtă.
Halbdecker *pl. (entom.)* v. Halbflügler.
Halbdunkel, *-s, n. sg.* penumbră, amurg, semiîntuneric.
halbdunkel *adj.* clarobscur, semiobscur.
Halbdurchmesser, *-s, -, m. (mat.)* rază (de cerc), jumătate de diametru.
Halbe, *-n, -n (ein Halber), (ein Halbes)* **I.** *m., f.* și *n.* **1.** halbă; **geben Sie mir einen ~n** dați-mi o halbă; **ich trinke noch ein ~s** mai beau o halbă. **2.** jumătate de litru. **II.** *m.* și *f.* **1.** persoană care urmează calea de mijloc; caracter slab conturat. **2.** adolescent(ă). **III.** *m. (muz.)* semiton. **IV.** *n.* jumătate (dintr-un lucru).
Halb|edel|stein, *-(e)s, -e, m. (înv.)* piatră semiprețioasă.
Halb|ehe, *-n, f.* căsătorie morganatică.
halb|einfach *adj. (mat.)* pe jumătate simplu.
halb|ei|rund *adj.* semioval.
halben, *halbte, gehalbt, vb. (h) tr. (înv.)* a înjumătăți, a împărți pe din două.
halber[1] *prep.* cu *gen.* din cauza, pentru; **dringender Angelegenheiten ~** din cauza unor chestiuni urgente; **des Schein(e)s ~** de ochii lumii, pentru a salva aparențele; **der Ehre ~** din cauza onoarei, pentru onoare.
halber[2] *adv. (reg.)* v. halb **(II).**
Halber, *-s, -, m.* arendaș în parte egală.
halb erfroren *adj.* pe jumătate înghețat, degerat.
halb ergraut *adj.* pe jumătate încărunțit; **~er Bart** barbă înspicată.
halb erhaben *adj.* în semirelief.
halbert *adv.* v. halb **(II).**
halb|erwaschen *adj.* nematurizat.
Halb|esel, *-s, -, m. (zool.)* catâr de talia măgarului *(Equus hemionus).*
Halbfabrikat, *-(e)s, -e, n.* semifabricat.
Halbfenster, *-s, -, n.* fereastră mică, ferestruică.
halbfertig *adj.* pe jumătate gata; neisprăvit, neterminat.
halbfest *adj.* moale, dar nu lichid, cleios; **~er Pudding** budincă gelatinoasă.
halbfett *adj.* **1.** *(tipogr.; despre litere)* aldine, seminegre; **~e Linie** linie semineagră. **2.** *(alim.)* cu grăsime redusă.
halbfeudal *adj.* semifeudal.
Halbfinale, *-n, f. (sport)* semifinală.
halbflach *adj.* mai gros (sau mai plat) de o parte decât de alta.
Halbflosser, *-s, -, m. (iht.)* aspenchiu, doradă *(Coryphaea hemiptera).*
Halbflügler *m. pl. (entom.)* hemiptere *(Hemipteroidea).*
Halbfranzband, *-(e)s, -bände, m. (tipogr.)* legătură de carte cu cotorul și colțurile de piele și scoarțele de pânză sau hârtie.
Halbfrucht *f. sg. (agr.)* cereale amestecate.
halbgar *adj. (despre mâncăruri)* pe jumătate copt sau fiert; pe jumătate, nu destul de pătruns la gătit.
Halbgasfeuerung, *-en, f.* încălzire cu semigaz.
halbgebacken *adj.* **1.** pe jumătate copt; pe jumătate prăjit; nu destul de copt sau prăjit. **2.** *(fig.; despre oameni)* nedezvoltat complet (ca fizic sau intelect).
Halbgebilde, *-s, -, n.* semiformație, formație incompletă.
halbgebildet *adj.* semidoct, superficial.
halbgebraten *adj.* fript (numai) pe jumătate.
Halbgefrorene, *-n, -n, n. (ein Halbgefrorenes)* înghețată cremoasă.
Halbgelehrte, *-n, -n (ein Halbgelehrter), m. (peior.)* semidoct; pseudosavant.
Halbgerade, *-n, f.* semidreaptă.
halbgeschlossen *adj.* pe jumătate închis; întredeschis.
Halbgeschoss, *-es, -e, n. (constr.)* mezanin.
Halbgeschwister *pl.* frați vitregi; copii din două căsătorii (cu mamă sau tată comun).
Halbgold, *-(e)s, n. sg. (orlog.)* simili-aur, imitație de aur.
Halbgott, *-(e)s, -götter, m. (mit.)* semizeu; *(fam. iron.)* **Halbgötter in Weiß** medici (șefi în spital).
Halbgras, *-es, n. sg. (bot.)* rogoz (familia *Cyperaceae).*
Halbgut, *-(e)s, n. sg.* cositor ordinar.
Halbheit, *-en, f.* lucru gândit, zis, făcut numai pe jumătate; imperfecțiune; **mit ~en ist nichts getan** cu jumătăți de măsură nu se face nimic.
Halbhelle *f. sg.* clarobscur.
Halbhemd, *-(e)s, -en, n.* cămășuță.
halbherzig *adj.* parțial, incomplet; **eine ~e Antwort** un răspuns evaziv, nesatisfăcător.
halbhoch *adj.* de înălțime medie.
Halbhoch|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor semiînalt, furnal semiînalt.

Halbhose, *-n, f.* **1.** *(înv.)* chiloţi. **2.** pantaloni scurţi, şort.

halbhungrig *adj.* pe jumătate flămând, nemâncat.

halbierbar *adj.* care poate fi împărţit pe din două, divizibil cu doi.

halbieren, *halbierte, halbiert, vb. (h) tr.* a înjumătăţi, a împărţi pe din două, în două părţi egale.

Halbierende, *-n, f. (mat.)* bisectoare.

halbiert I. *part. trec.* de la halbieren. **II.** *adj.* împărţit pe din două, înjumătăţit.

Halbierung, *-en, f.* împărţire în două, înjumătăţire.

Halbierungslinie [-nīə], *-n, f.* v. Halbierende.

Halbierungs|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct de înjumătăţire.

halbig *adj. (reg.)* v. halb **(II)**.

Halb|insel, *-n, f.* peninsulă.

Halb|invalide[-va-],*-n,-n, m.* şi *f.* invalid(ă) parţial(ă).

Halbjahr, *-(e)s, -e, n.* semestru; şase luni.

Halbjahresbericht, *-(e)s, -e, m.* raport semestrial.

Halbjahresbilanz, *-en, f.* bilanţ semestrial.

Halbjahr(e)skurs, *-es, -e, m.* curs care durează jumătate de an.

Halbjahreszahlung, *-en, f.* plată semestrială.

Halbjahrzeugnis, *-es, -e, n.* rezultate (note) semestriale.

Halbjahrhundert, *-s, -e, n.* jumătate de secol.

halbjährig *adj.* semestrial, de şase luni.

halbjährlich *adj.* şi *adv.* (care revine, care se repetă, care se întâmplă) semestrial, la fiecare şase luni, din şase în şase luni; ~ **bezahlen** a plăti (în rate) semestrial(e).

Halbjahrsdividende [-vi-], *-n, f. (fin.)* dividend semestrial.

Halbjahrskupon [-kupõ], *-s, -s, m. (fin.)* cupon semestrial.

Halbjahrs|plan, *-(e) s, -pläne, m.* plan semestrial, plan pe semestru.

Halbjahrs|termin, *-s, -e, m.* termen semestrial.

Halbjude, *-n, -n, m.* **~in**, *-nen, f. (termen nazist)* jumătate evreu, evreică.

Halbkanton, *-(e)s, -e, n. (elv.)* jumătate de canton.

Halbkenner, *-s, -, m.,* **~in**, *~nen, f.* semidoct(ă).

Halbkenntnis, *-se, f.* cunoştinţă superficială, aproximativă; cultură superficială, spoială de cultură, semidoctism.

halbkolonial *adj.* semicolonial; **die ~en Völker** popoarele semicoloniale.

Halbkolonie, *-n* [-ni:ən], *f.* semicolonie.

Halbkonsonant, *-en, -en (fon.)* semiconsoană.

Halbkost *f. sg.* v. Halbpension.

Halbkreis, *-es, -e, m. (mat.)* semicerc.

Halbkreisbogen, *-s, -bögen, m.* arc de semicerc.

halbkreisförmig *adj.* în formă de semicerc, semicircular.

Halbkreuzriemen, *-s, -, m.* curea semiîncrucişată.

Halbkugel, *-n, f.* emisferă; **auf der nördlichen** ~ în emisfera nordică; *(fiz.)* **die Magdeburger ~n** emisferele de Magdeburg.

halbkugel|ähnlich *adj.* emisferoid.

halbkugelförmig *adj.* emisferic.

halbkugelig *adj.* v. halbkugelähnlich.

halbkundig *adj.* cu cunoştinţe incomplete, semidoct.

Halbkunst|seide, *-n, f. (text.)* mătase semivegetală.

Halbkupee, *-s, -s, n. (ferov.)* compartiment mic (cu o banchetă).

Halbkutsche, *-n, f.* cupeu.

halblang *adj.* lunguieţ, lungăreţ; *(fam.)* **mach ~!** sau **nun mach aber** sau **mal** ~ nu mai exagera atâta!, nu le mai înflori!

Halblarve [-fə sau -və], *-n, f.* mască pe jumătate de faţă.

halblaut *adj.* **1.** cu jumătate de voce; încet. **2.** *(muz.)* mezzoforte.

halblebendig *adj.* pe jumătate viu.

Halblederband, *-(e)s, -bände, m.* v. Halbfranzband.

halb leer *adj.* pe jumătate gol.

halbleinen *adj.* **1.** *(tehn,; despre cărţi)* legat în pânză-carton, legat jumătate pânză. **2.** *(text.)* ţesătură in-bumbac.

Halbleinen, *-s, -, n.,* **Halbleinwand** *f. sg.* **1.** *(tehn.; despre cărţi)* legătură jumătate pânză şi jumătate carton, semipânză. **2.** *(text.)* ţesătură in-bumbac.

Halbleiter, *-s, -, m. (fiz.)* semiconductor.

Halblicht, *-(e)s, n. sg.* lumină slabă; semiîntuneric.

Halbling, *-s, -e, m.* persoană nehotărâtă.

Halblinke, *-n, -n (ein Halblinker), m.* **1.** *(mil.)* întoarcere jumătate la stânga. **2.** *(fotbal)* inter stânga.

halblinks *adv.* **1.** *(mil.)* jumătate la stânga. **2.** cam la stânga.

Halblinks, *-, -, m.* v. Halblinke **(2)**.

Halbmaki, *-, -s, m.* v. Halbaffe.

Halbmann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** om pe care nu te poţi bizui. **2.** eunuc. **3.** *(mar.)* marinar recrut.

halbmanns|tief *adj.* adânc de o jumătate de stat de om.

Halbmantelgeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* proiectil semiînvelit, glonte dum-dum.

halbmaschinen|artig *adj.* semimecanic, semimaşinal.

halbmast *adv. (mar.; în expr.)* ~ **flaggen** sau **die Flagge ~ hissen** a coborî sau a înălţa pavilionul la jumătatea catargului (în semn de doliu); a pune pavilionul în bernă.

Halbmast *f. sg. (agr.)* îngrăşat (al porcului) cu jir.

Halbmatrose, *-n, -n, m. (mar.)* marinar recrut.

Halbmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de calitate inferioară.

Halbmeister, *-s, -, m. (reg.)* hingher.

Halbmensch, *-en, -en, m.* **1.** persoană nehotărâtă. **2.** *(mit.)* centaur. **3.** *(fig.)* barbar.

Halbmesser, *-s, -, m.* v. Halbdurchmesser.

Halbmetall, *-s, -e, n. (chim.)* metaloid, semimetal.

halbmilitärisch *adj.* semimilitar.

halbmittel|alterlich *adj.* semimedieval.

halbmonatig *adj.* de o jumătate de lună, de două săptămâni.

halbmonatlich *adj.* şi *adv.* (care revine, care se repetă, care se întâmplă) din două în două săptămâni, bilunar, bimensual.

Halbmonatslehrgang, *-(e)s, -gänge, m.* curs bimensual, bilunar.

Halbmonats|schrift, *-en, f.* revistă bilunară.

Halbmond, *-(e)s, -e, m.* **1.** semilună. **2.** semilună ca simbol al islamului.

halbmondförmig, *adj.* în formă de semilună.

Halbmondmeißel, *-s, -, m. (tehn.)* daltă semirotundă, daltă cu tăiş semirotund.

Halbmutter, *-mütter, f.* mamă vitregă, maşteră.

halb nackt *adj.* pe jumătate gol; gol până la brâu; despuiat.

Halbnass|spinnmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de filat în semiumed.

Halbnorm, *-en, f.* jumătate de normă.

halb offen *adj.* **1.** pe jumătate deschis, întredeschis. **2.** *(fon.; despre sunete)* semideschis; **~es «e»** «e» semideschis.

halb|offiziell [-tsıɛl] *adj.* v. halbamtlich.

Halbpacht, *-en, f.* **1.** arendă plătită cu jumătate din recoltă. **2.** *sg.* arendare a pământului pentru jumătate din recoltă.

halbpart *adv.* jumătate-jumătate; participaţie de 50%; ~ **machen** a împărţi (cu cineva) pe din două; **auf ~ eintreten** a avea parte egală la câştig şi pierdere (cu cineva).

Halbpass, *-es, m. sg.* mers, umblet (al calului) în jumătate buiestru.

Halbpension, *-en, f.* semipensiune; semiinternat.

Halbpetit *f. sg. (tipogr.)* literă de corp patru, litere de patru puncte tipografice.

Halbpfünder, *-s, -, m. (mil.)* glonte de jumătate de funt.

halbpfündig *adj.* de o jumătate de funt.

Halbportalkran, *-(e)s, -kräne* (şi *-e*), *m. (tehn.)* macara semiportală.

Halbporzellan, *-(e)s, -e, n.* faianţă.

Halbproletariat, *-(e)s, n. sg.* semiproletariat.

Halbproletarier [-rīɐ], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* semiproletar(ă).

halbproletarisch *adj.* semiproletar.

Halbpyritschmelzen, *-s, n. sg. (tehn.)* topire a calcopiritei.

Halbrechte, *-n, -n (ein Halbrechter), m.* **1.** *(mil.)* întoarcere jumătate la dreapta. **2.** *(fotbal)* inter dreapta.

halbrechts *adv.* **1.** *(mil.)* jumătate la dreapta. **2.** cam la dreapta.

Halbrechts, *-, -, m.* v. Halbrechte.

halbreif *adj.* pe jumătate copt; în pârgă, pârguit.

Halbreim, *-(e)s, -e, m. (metr.)* asonanţă.

Halbrelief [-liɛf], *-s, -s* (şi *-e*), *n.* semirelief, basorelief.

Halbrenner, *-s, -, m.,* **Halbrennrad**, *-(e)s, -räder, n.* bicicletă semicursieră.

halbroh *adj.* pe jumătate crud; *(fig.)* puţin civilizat.

Halbröhrenkessel, *-s, -, m. (tehn.)* cazan semitubular.

halbrund *adj.* semicircular; semirotund.

Halbrundfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă jumătate rotundă.

Halbrundkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* nit cu cap semirotund.

Halbrundschraube, *-n, f. (tehn.)* şurub cu cap semirotund.

Halbrundschwelle, *-n, f. (tehn.)* traversă de lemn semirotund, traversă cu cioplitură.

Halbsäkularfeier, *-n, f.* semicentenar.

Halbsam(me)t, *-s, -e, m. (text.)* catifea ondulată, velur frizat.

halbsauer *adj. (despre vinuri)* înăcrit.

Halbsäule, *-n, f.* jumătate de coloană.

Halbschatten, *-s, -, m.* penumbră.

Halbscheid, **Halbscheit**, **Halbschied**, *-en, f. (reg.)* v. Hälfte.

halbschlächtig *adj.* **1.** *(zool.)* corcit. **2.** *(fig.)* fără energie; nedecis, şovăitor.

Halbschlaf, *-(e)s, m. sg.* picoteală, moţăială, somnolenţă, aţipeală; **im ~ liegen** a moţăi, a picoti.

Halbschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** *(zool.)* corcitură. **2.** bastard. **3.** *(med.)* hemiplegie.

Halbschlummer, *-s, -, m.* v. Halbschlaf.

Halbschmarotzer, *-s, -, m. (bot.)* plantă semiparazită.

Halbschnepfe, *-n, f. (ornit.)* becaţină de baltă *(Scolopax gallinula)*.

Halbschuh, *-(e)s, -e, m.* pantof (închis până la glezne).

halbschürig *adj. (înv.)* **1.** *(despre lână)* de la o oaie tunsă de două ori pe an. **2.** *(despre fâneţe)* prost. **3.** *(fig.)* mediocru; nesatisfăcător; defectuos.

Halbschwergewicht, *-(e)s, n. sg. (box)* categorie semigrea.

Halbschwergewichtler, *-s, -, m.* boxer de categorie semigrea; semigreu.

Halbschwester, *-n, f.* soră vitregă; soră după unul din părinţi; soră consangvină (după tată); soră uterină (după mamă).

Halbseide, *-n, f.* v. Halbseidengewebe.

halbseiden *adj.* **1.** *(text.)* de semimătase. **2.** *(fig., peior. despre bărbaţi)* molatic; înclinând spre homosexualitate. **3.** *(fig.)* rău famat; suspect; interlop.

Halbseidene, *-n, -n (ein Halbseidener), m.* şi *f. (fig.)* homosexual.

Halbseidengewebe, *-s, -, n. (text.)* ţesătură semimătase, cu urzeală sau cu bătătură de mătase.

halbseitig *adj.* **1.** semilateral; *(med.)* ~ **gelähmt** hemiplegic, paralizat într-o parte. **2.** de o jumătate de pagină; **eine ~e Lektion** o lecţie de o jumătate de pagină.

Halbselbst|anschluss|system, *-s, -e, n. (tehn.)* sistem de conexiune semiautomat.

Halbsilber, *-s, n. sg.* **1.** *(înv.)* platină. **2.** aliaj de argint.

Halbsohlengänger, *-s, -, m. (zool.)* mamifer semi-plantigrad.

Halb|spann, *-(e)s, n. sg.,* **Halb|spur** *f. sg. (în expr.)* ~ **fahren** a conduce o trăsură fără ca roţile să intre în făgaşe.

Halb|spänner, *-s, -, m. (reg.)* ţăran sărac.

Halb|starke, *-n, -n (ein Halbstarker), m.* hippy; derbedeu.

halb|starr *adj.* semirigid.

Halb|steige, *-n, f. (reg.)* zece bucăţi.

Halb|stiefel, *-s, -, m.* gheată, botină.

halbstock *adv. (mar.)* în bernă.

Halb|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Halbgeschoss.

Halb|stoff, *-(e)s, -e, m.* produs semifabricat.

Halb|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* arbust mic, pipernicit; târş; tufă.

Halb|strumpf, *-(e)s, -strümpfe, m.* ciorap scurt, şosetă.
halb|stufig *adj. (stenografie)* de jumătate de linie.
halb|stündig *adj.* de o jumătate de oră; **der Zug hat eine ~e Verspätung** trenul are o întârziere de o jumătate de oră.
halb|stündlich *adj.* şi *adv.* (care revine, care se repetă, care se întâmplă) din jumătate în jumătate de oră, la fiecare jumătate de oră; **er nimmt die Arznei ~** ia doctoria din jumătate în jumătate de oră.
Halb|stürmer, *-s, -, m. (sport)* mijlocaş.
Halbtaf(fe)t, *-(e)s, -e, m.* tafta artificială.
Halbtag, *-(e)s, -e, m.* jumătate de zi; înainte de amiază; după-amiază.
halbtägig *adj.* de o jumătate de zi; **eine ~e Reise** o călătorie de o jumătate de zi.
halbtäglich *adj.* şi *adv.* (care se întâmplă, se repetă, revine) de două ori pe zi; **~ verkehrt der Bus** autobuzul circulă de două ori pe zi.
halbtags *adv.* (care se întâmplă) o jumătate de zi.
Halbtags|ange|stellte, *-n, -n (ein Halbtagsangestellter), m.* şi *f.* angajat(ă) pe o jumătate de zi.
Halbtagsbeschäftigung, *-en, f.* ocupaţie de o jumătate de zi.
Halbtagsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de o jumătate de zi.
Halbtagskraft, *-kräfte, f.* persoană care lucrează o jumătate de zi (până la prânz).
Halbtags|schule, *-n, f.* şcoală în care se ţin cursuri numai dimineaţa.
Halbtax|abonnement [-abɔnemaŋ], *-s, -s, n. (elv.)* abonament la jumătate de preţ (pentru transport).
halbteilig *adj.* **1.** împărţit în două părţi egale. **2.** unilateral; privind numai o jumătate.
Halbteilung, *-en, f.* v. H a l b i e r u n g.
Halbton, *-(e)s, -töne, m. (muz.)* semiton.
halbtopp *adv. (mar.)* la jumătatea catargului.
Halbtorkran, *-(e)s, -kräne* (şi *-e*), *m.* v. H a l b p o r t a l k r a n.
halb tot *adj.* pe jumătate, aproape mort; mai mult mort decât viu; *(adv.)* **sich ~ lachen** a muri de râs; **jn. ~ schlagen** a zvânta pe cineva în bătăi, a lăsa pe cineva lat, mai mult mort.
Halbtrauer *f. sg.* semidoliu, doliu mic.
Halbtrauer|stoff, *-(e)s, -e, m.* stofă, material pentru semidoliu.
halbtrocken *adj. (despre vinuri)* demisec.
Halbtrottel, *-s, -*, m. *(pop.)* prostănac, tont, nătâng, becisnic.
Halbtuch, *-(e)s, n. sg. (text.)* caşmir.
halbver|rückt *adj.* pe jumătate nebun, într-o ureche, cam ţicnit.
Halbvers [-fɛɐs], *-es, -e, m. (metr.)* emistih.
Halbvokal [-vo-], *-s, -e, m. (fon.)* semivocală.
halb voll *adj.* pe jumătate plin.
halb voll|ständig *adj.* pe jumătate terminat.
halb wach *adj.* pe jumătate treaz.
halbwachsen *adj.* v. h a l b w ü c h s i g.
Halbwagen, *-s, -, m.* docar.
Halbwahr|heit, *-en, f. (mai ales pl.)* jumătate de adevăr.
Halbwaise, *-n, f.* orfan de un părinte.
halbwege *adv.* **1.** pe jumătate. **2.** v. h a l b w e g s.
halbwegs *adv.* **1.** la jumătatea drumului. **2.** oarecum, întrucâtva, într-o oarecare măsură; **das ist ~ richtig** este întrucâtva corect; *(fam.)* **wenn es nur ~ geht** numai de s-ar putea; **mach's ~!** nu exagera! ţine măsura!
halbweich *adj.* pe jumătate moale, destul de moale, molicel, molcuţ; *(despre ouă fierte)* cleios.
Halbwelt *f. sg.* lume galantă, demimond.
Halbweltdame, *-n, f.* demimondenă, femeie de moravuri uşoare; damă, cocotă.
Halbweltler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană din lumea interlopă; aventurier(ă).
halbwild *adj.* pe jumătate sălbatic, foarte puţin civilizat, barbar.
Halbwilde, *-n, -n (ein Halbwilder), m.* şi *f.* barbar(ă).
Halbwind, *-(e)s, -e, m. (mar.)* vânt larg.
Halbwissen, *-s, n. sg.*, **Halbwissenschaft** *f. sg.* spoială de ştiinţă; pseudoştiinţă; semidoctism.
Halbwisser, *-s, -, m.* semidoct.
Halbwisserei *f. sg.* v. H a l b w i s s e n.
Halbwolle *f. sg. (text.)* semilână.
Halbwoll(en)stoff, *-(e)s, -e, m. (text.)* stofă numai pe jumătate de lână.
halbwüchsig *adj.* adolescent.
Halbwüchsige, *-n, -n (ein Halbwüchsiger), m.* şi *f.* adolescent(ă).
Halbzeher, *-s, -, m. (zool.)* şopârlă cu lamele aderente pe degete *(Hemidactylus turcicus)*.
Halbzeit, *-en, f. (sport)* repriză; mitan.
Halbzeitpfiff, *-(e)s, -e, m. (sport)* fluierătură a arbitrului la sfârşitul primei reprize.
Halbzeitler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* semiziler(ă).
Halbzeug, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* **1.** semipastă de celuloză (pentru fabricarea hârtiei). **2.** semifabricat. **3.** platină (de oţel).
Halbzeugholländer, *-s, -, m. (tehn.)* cilindru degroşător, de subţiat (în fabricarea hârtiei).
Halbzeugwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** fabrică de celuloză. **2.** *(metal.)* laminor de platine.
Halbzimmer, *-s, -, n.* **1.** cameră la subsol. **2.** cameră mică; cabinet.
Halbzirkel, *-s, -, m.* v. H a l b k r e i s.
halbzirkelförmig *adj.* v. h a l b k r e i s f ö r m i g.
Halbzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* semipluton, secţie.
Halde, *-n, f.* **1.** *(poet.)* coastă, costişă, pantă. **2.** *(mine)* haldă (de steril). **3.** *(în expr.)* **jn. auf die ~ setzen a)** a repudia; **b)** a da afară din serviciu (pe cineva); **c)** a înşela.
half *ind. imperf.* de la h e l f e n.
Halfa, *-s, n.* alfa, fibră textilă.
Halfer, *-s, -, m.* v. H a l b e r.
Hälfte, *-n, f.* jumătate; **über die ~ größer** mai mare de jumătate; **zur ~** pe din două, pe jumătate; *(fam.)* **meine bessere** sau **schönere ~** soţia mea; *(fam.)* **die ~ abstreichen** a nu crede totul.
hälften, *hälftete, gehälftet (du hälftest, er hälftet) vb. (h) tr.* v. h a l b i e r e n.
Halfter[1], *-n, f. (pop.)* cobur.
Halfter[2], *-s, -, m.* (şi *n.*) căpăstru, hamut.
Hälfter, *-s, -, m. (reg.)* ţăran sărac care munceşte (pământul altcuiva) pentru jumătate din produs.
Halfterbinde, *-n, f. (med.)* căpăstru (un tip de bandaj).
Halftergeld, *-(e)s, n. sg. (fam.)* bacşiş, sfânţuială.
Halfterkette, *-n, f.* lanţ de căpăstru.
Halfterleine, *-n, f.* curea, frânghie de căpăstru.
Halfterloch, *-(e)s, -löcher, n.* gaură pe unde se trece căpăstrul.
Halftermacher, *-s, -, m.* meseriaş care face căpestre.
halftern, *halfterte, gehalftert, vb. (h) tr.* a pune căpăstrul.
Halfterpistole, *-n, f.* pistol la oblânc.
Halfter|riemen, *-s, -, m.* curea de căpăstru.
Halfter|ring, *-(e)s, -e, m.* verigă, inel la căpăstru.
Halfter|strick, *-(e)s, -e*, **Halfterzügel**, *-s, -, m.* dârlog.
hälftig *adj.* împărţit în două, înjumătăţit; **sie haben den Gewinn ~ geteilt** au împărţit câştigul în mod egal.
Halgans, *-gänse, f.* **1.** *(ornit.)* gâscă sălbatică *(Anser segetum)*. **2.** gâscă slabă, neîndopată.
Halit, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* halit, sare gemă.
Hall[1], *-(e)s, -e, m. (livr.)* **1.** răsunet, sunet; **der ~ der Schritte in der Nacht** răsunetul paşilor în noapte; **wie der ~ so der Schall** după faptă şi răsplată. **2.** ecou.
Hall[2] [hoːl], *-s, f.* hol, antreu.
Hallali, *-s, -s, n.* v. H a l a l i.
Halldrommete, *-n, f. (ist.)* trompetă de jubileu (cu care se anunţa anul jubiliar la vechii evrei).
Halle, *-n, f.* **1.** hală; sală mare (festivă), hol. **2.** galerie acoperită; **vielschiffige ~** galerie cu mai multe nave; portic (de biserică), tindă. **3.** hală (de piaţă, de uzină); bazar, magazin.
Halleluja, *-s, -s, n. (bis.)* aleluia; **er singt ~** cântă aleluia.
hallen, *hallte, gehallt, vb. (h) intr. (unipers.)* a răsuna; **der Schritt hallt im leeren Saale** pasul răsună în sala goală; **die Stadt hallte vom Jubel der Menschen** oraşul răsuna de strigătele de bucurie ale oamenilor.
Hallenbad, *-(e)s, -bäder, n.* bazin de înot acoperit.
Hallenbau, *-(e)s, -ten* (şi *-e*), *m.* **1.** *sg.* hală. **2.** construcţie de hale; construire a unei hale.
hallend I. *part. prez.* de la h a l l e n. **II.** *adj.* răsunător; sunător.
Hallendach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiş de hală.
Hallenfußball, *-s, m.* fotbal în sală.
Hallengeld, *-(e)s, n. sg.* taxă de vânzare la piaţă (pentru producători).
Hallenkirche, *-n, f. (arhit.)* biserică cu mai multe naosuri de aceeaşi înălţime.
Hallenschwimmbad, *-(e)s, -bäder, n.* piscină acoperită.
Hallenser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** locuitor(-oare) din Halle. **2.** student(ă) la universitatea din Halle.
hallensisch *adj.* v. h a l l i s c h.
Hallen|tennis, *-, n. sg.* tenis pe teren acoperit.
hallesch *adj.* v. h a l l i s c h.
Hallimasch, *-es, -e, m. (bot.)* gheb *(Armillaria mellea)*.
hallisch *adj.* din Halle.
Halljahr, *-(e)s, -e, n. (ist.)* an jubiliar (la vechii evrei).
hallo! *interj.* **1.** alo! **2.** hei! atenţie! păzea!
Hallo, *-s, -s, n. (fam.)* strigăte; zgomot; învălmăşeală; larmă; vacarm; zarvă; tărăboi; **großes ~ um etwas machen (**sau **erheben)** a face mare gălăgie, mare tapaj, mare tărăboi pentru ceva, în jurul a ceva.
Hallodri, *-s, -(s), m. (reg., fam.)* vagabond, golan.
halloen [-'loːən], *hallote, hallot, vb. (h) intr.* **1.** a hăuli, a face zgomot. **2.** a striga (alo! păzea!).
Hallogenscheinwerfer, *-s, -, m.* far cu halogen.
halloh! *interj.* v. h a l l o.
Hallore, *-n, -n, m.* lucrător în ocna de sare de la Halle.
Halloren|stadt *f. sg.* cartier al lucrătorilor de la ocnele din Halle.
Hallunke, *-n, -n, m.* v. H a l u n k e.
Halluzination, *-en, f.* halucinaţie, nălucire.
halluzinieren, *halluzinierte, halluziniert, vb. (h) intr.* a avea halucinaţii.
halluzinativ *adj.* halucinant.
halluzinogen *adj. (med.)* halucinogen.
Halm, *-(e)s, -e, m. (bot.)* **1.** tulpină, tijă; fir (de iarbă), pai; **die Ernte auf dem ~(e) kaufen (sau verkaufen)** a cumpăra (sau a vinde) recolta pe loc. **2.** nume al mai multor specii de ierburi.
Halma, *-s, -s, n.* halma (joc).
Hälmchen, *-s, -, n. (dim.* de la H a l m) firicel, pai mic; **~ ziehen** a trage la sorţi.
halmen, *halmte, gehalmt, vb. (h) tr.* şi *intr. (reg.)* a cosi prost.
Halmendach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiş de paie.
halmentragend *adj. (bot.)* păios.
halmenweise *adv.* fir cu fir.
Halmfrucht *f. sg. (bot.)* păioase.
Halmfutter, *-s, n. sg.* furaje de păioase.
Halmgewächse *pl.* v. H a l m f r u c h t.
Halmknoten, *-s, -, m. (bot.)* nod (în pai, în tijă).
Halmlese, *-n, f.* adunat al spicelor rămase după seceriş, spicuire.
Halmpfeife, *-n, f.* fluier ciobănesc.
Halmpflanzen *pl.* v. H a l m f r u c h t.
Halmwespe, *-n, f. (entom.)* viespe de paie.
Halo, *-s, Halonen, m. (astron.)* halo, cerc luminos (în jurul soarelui, al lunii).
Halogen, *-s, -e, n. (chim.)* halogen.
Haloid, *-(e)s, -e, n. (chim.)* haloid; halogen.
Haloidsalz, *-es, -e, n. (chim.)* sare haloidă.
Halophyte, *-n, f. (bot.)* plantă halofită, plantă de sărături.
Hals[1], *-es, Hälse, m.* **1.** gât, grumaz; gâtlej, beregată; **jm. um den ~ fallen** a îmbrăţişa pe cineva; **sich** *(dat.)* **den ~ abschneiden** a-şi tăia beregata; **einen langen ~ machen**

a-și lungi gâtul; *(med.)* **steifer** ~ torticolis, gât înțepenit, ceafă de lup; **mir tut der ~ weh** mă doare gâtul; **einen schlimmen ~ haben** sau **Schmerzen im ~e haben** a avea dureri de gât; **es ist ihm in den unrichtigen ~ gekommen** a înghițit greșit; **er riecht aus dem ~e** îi miroase gura; **er schreit aus vollem ~e** țipă cât îl ține gura; **er lacht aus vollem ~e** râde din toată inima; **er trägt offenen ~** sau **er geht mit offenem ~e** umblă cu gâtul gol, descheiat la cămașă; *(fig.)* **bis an den ~ in Schulden stecken** a fi dator până peste cap; **~ über Kopf** în mare grabă, de-a valma, pripit; **bleib mir damit vom ~e** scutește-mă de asta; *(fam.)* **zum ~e herauswachsen** a dezgusta pe cineva, a-i ieși cuiva pe nas; **jn. (sau etwas) auf dem ~e haben** a avea pe cineva (sau ceva) în sarcina sa, a-l avea pe cap; **jm. über den ~ kommen** a surprinde pe cineva; **sich** *(dat.)* **etwas auf den ~ laden** a lua asupra sa ceva neplăcut; **jm. auf dem ~e liegen (sau sitzen)** a plictisi pe cineva; **er liegt mir immer auf dem ~ e** tot timpul e pe capul meu; **sich** *(dat.)* **etwas an** sau **um den ~ reden** a avea neplăceri din cauza unei indiscreții; **er schickte** sau **hetzte ihm die Polizei auf den ~** i-a trimis poliția pe cap; **sich** *(dat.)* **jn. (sau etwas) vom ~e schaffen** a scăpa de cineva (sau de ceva); **einem jn. auf den ~ schicken (sau setzen)** a ațâța pe cineva împotriva cuiva; **jm. alles Üble an den ~ wünschen** a dori cuiva numai rău; **das kostet jn. (sau jm.) den ~** aceasta îl costă viața (sau capul); **sich um den ~ reden** a plăti indiscreția cu capul; **bis an den ~ satt sein** a fi sătul până peste cap; **es wächst mir schon zum ~e heraus** m-am săturat, mi-a ieșit pe nas; **das Herz schlug ihm bis zum ~ herauf** inima-i bătea până în gât; **er bricht sich den ~** își frânge gâtul, o pățește rău; **jm. den ~ umdrehen, abschneiden, brechen** a frânge gâtul cuiva, a distruge, a da gata pe cineva; **sich** *(dat.)* **nach jm., etwas den ~ verrenken** a-și lungi gâtul după cineva, ceva; *(fam.)* **sich jm. an den ~ werfen** a se ține scai de cineva; **sich** *(dat.)* **jn., etwas vom ~(e) halten** a nu intra în relație cu cineva, a nu se amesteca în ceva; **sein Geld durch den ~ jagen** a bea mult; *(fam.)* **etwas in den falschen ~ bekommen** a înțelege invers (și de aceea a lua în nume de rău); *(fam.)* **den ~ nicht voll kriegen** sau **nicht voll genug kriegen** a nu se mai sătura primind, a nu-i mai ajunge. **2.** guler (la cămașă). **3.** gât (de sticlă); **einer Flasche den ~ brechen** a goli o sticlă până la fund. **4.** gât (de vioară). **5.** gât, parte subțiată (la coloane, la vâsle, la oase, la fructe etc.); colet (la dinți). **6.** *(vân.: în expr., despre câini)* **~ geben** a lătra. **7.** *(reg.)* zgardă.

Hals², *-en, -en, m.* v. Halse **(1).**

Hals|abschneider, *-s, -, m. (fam., peior.)* cămătar, exploatator.

Hals|ader, *-n, f. (anat.)* arteră carotidă.

hals|artig *adj.* în formă de gât; subțiat, subțire, alungit.

Hals|arzt, *-es, -ärzte, m.* (medic) laringolog.

Hals|aus|schnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** răscroială a gâtului (la rochii și haine). **2.** decolteu.

Halsband, *-(e)s, -bänder, n.* **1.** colier; salbă. **2.** laț al funiei (la spânzurat). **3.** zgardă (pentru câini). **4.** cerc (la butoi).

Halsband|eidechse, Halsbandnatter, *-n, f. (zool.)* șopârlă cu zgardă *(Lacerta).*

Halsberge, *-n, f. (mil., înv.)* grumăjer (la armurile medievale).

Halsbinde, *-n, f.* **1.** cravată; lavalieră. **2.** fular; *(fam.)* **einen hinter die ~ gießen** a-și uda gâtul, a bea, a trage o dușcă.

Halsbindenfabrikant, *-en, -en, m.* fabricant de cravate.

Halsbindenhändler, *-s, -, m.* negustor de cravate.

Halsbindenmacher, *-s, -, m.* v. Halsbindenfabrikant.

Halsbräune *f. sg. (med.)* anghină; **brandige ~** anghină difterică; **häutige ~** anghină membranoasă; crup.

halsbrechend, halsbrecherisch *adj.* **1.** (foarte) primejdios, periculos; **diese Treppe ist ~** pe această scară îți poți frânge gâtul. **2.** (foarte) îndrăzneț; nebunesc.

Halsdrüse, *-n, f.* **1.** *(anat.)* ganglion cervical. **2.** *(anat.)* amigdală. **3.** *(vet.)* parotidă.

Halsdrüsen|anschwellung, *-en, f. (med.)* **1.** adenopatie cervicală. **2.** amigdalită.

Halse, *-n, -n, m.* **1.** *(mar.)* mură, manevră curentă care ține colțul velei sub vânt. **2.** zgardă.

Hals|eisen, *-s, -, n. (ist.)* singir (lanț cu un cerc de fier pentru legat la stâlpul infamiei).

halsen¹, *halste, gehalst (du, er halst) vb. (h) tr.* și *refl. (rar)* a îmbrățișa, a sări de gât.

halsen², *halste, gehalst (du, er halst) vb. (h) intr. (mar.)* a vira în vânt.

Hals|ent|zündung, *-en, f.* inflamație a gâtului (laringită, faringită, amigdalită).

halsfern *adj. (despre gulere, decolteuri)* lejer.

Halsflosse, *-n, f. (iht.)* aripioară pectorală.

Halsgegend *f. sg. (anat.)* regiune cervicală; regiune a gâtului.

Halsge|hänge, *-s, -,* **Halsge|henk**, *-(e)s, -e, n.* **1.** colier; salbă. **2.** pandantiv, medalion.

Halsgericht, *-(e)s, -e, n. (înv.)* justiție penală.

Halsgerichtsbarkeit *f. sg. (înv.)* drept de jurisdicție penală.

Halsgerichts|ordnung, *-en, f. (înv.)* cod penal.

Halsgeschmeide, *-s, -, n.* v. Halsschmuck.

Halsgeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* tumoare, umflătură la gât.

Halsgeschwür, *-(e)s, -e, n. (med.)* abces la gât (sau în gât), ulcerație a regiunii cervicale.

Halsgicht *f. sg. (med.)* anghină artritică.

halsig *adj.* cu gât.

Halsjoch, *-(e)s, -e, n.* jug.

Halskappe, *-n, f.* capișon, glugă.

Halskette, *-n, f.* lanț (ce se poartă la gât); colier; salbă.

Halskopfpuls|ader, *-n, f.* v. Halspulsader.

Halskoppel, *-n, f.* **1.** chingă. **2.** *(mil.)* martingală.

Halskragen, *-s, -, m.* **1.** guler. **2.** *(vet.)* tip de pansament lat.

Halskrankheit, *-en, f.* boală de gât (laringită, faringită, amigdalită).

Halskrause, *-n, f.* guler încrețit; mic volan la gât; rușă.

Halslager, *-s, -, n.* **1.** *(tehn.)* lagăr cu guler, gulerat. **2.** *(text.)* guler al fretului.

Halslänge, *-n, f.* lungime de gât; **um eine ~ gewinnen** a câștiga cu o lungime de gât (de cal, la curse).

Halsleiden, *-s, -, n.* v. Halskrankheit.

halslos *adj.* fără gât.

Halsmandeln *pl. (anat.)* amigdale.

Halsmuskel, *-s, -n, m. (anat.)* mușchi al gâtului; mușchi cervical.

halsnah *adj.* înalt; **ein ~er Rollkragen** un guler pe gât închis până sus.

Hals-Nasen-Ohren-Arzt, *-es, -Ärzte, m.* medic otorinolaringolog, *(fam.)* orelist.

Halsnerven [-fən și -vən] *pl. (anat.)* nervi cervicali.

Hals|puls|ader, *-n, f. (anat.)* arteră carotidă.

Halsrecht, *-(e)s, n. sg. (înv.)* v. Halsgerichtsbarkeit.

Halsriemen, *-s, -, m.* grumăzar (la ham).

Halsring, *-(e)s, -e, m.* v. Halseisen.

Hals|sache, *-n, f. (jur., înv.)* proces capital.

Hals|schal, *-(e)s, -e, m.* fular, șal de pus la gât.

Hals|schelle, *-n, f.* **1.** clopoțel la gât. **2.** v. Halseisen.

Hals|schlag|ader, *-n, f.* v. Halspulsader.

Hals|schleife, *-n, f.* fundă la gât; cravată, lavalieră, papion.

Hals|schlinge, *-n, f.* laț (de prins cai, câini etc.).

Hals|schmerzen *pl.* dureri de (sau în) gât; **ich habe ~** mă doare gâtul (sau în gât).

Hals|schmuck, *-(e)s, m. sg.* bijuterie care se poartă la gât (lanț, colier, salbă, medalion).

Hals|schnur, *-schnüre, f.* **1.** colier, salbă. **2.** funie legată în jurul gâtului (la vite).

Hals|schwind|sucht *f. sg. (med.)* tuberculoză laringiană.

Hals|starre *f. sg.* înțepenire a gâtului, torticolis.

hals|starrig *adj.* încăpățânat, îndărătnic.

Hals|starrigkeit *f. sg.* încăpățânare, îndărătnicie.

Hals|stimme, *-n, f. (muz.)* falset.

Hals|streif, *-(e)s, -e, m.* lărgime, grosime, răscroială, măsură a gâtului.

Hals|strich, *-(e)s, -e, m.* v. Halsstreif.

Hals|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** v. Halsberge. **2.** parte însângerată la gât (la un animal tăiat). **3.** *(entom.)* parte jugulară (la insecte). **4.** gură a hamului.

Hals|tuch *-(e)s, -tücher, n.* **1.** cravată. **2.** fular; batic.

Hals|tuch|einlage, *-n, f.* partea dinăuntru, întăritură la cravată.

Hals|übel, *-s, -, n.* v. Halskrankheit.

hals- und beinbrechend, hals- und beingefährlich *adj.* v. halsbrecherisch.

Hals- und Beinbruch! *m. invar.* noroc! succes! baftă!

Halsung, *-en, f.* **1.** linie a gâtului. **2.** *(vân.)* zgardă (la câine).

Halsweh, *-(e)s, n. sg.* v. Halsschmerzen.

Halsweite, *-n f.* v. Halsstreif.

Halswirbel, *-s, -, m.,* **Halswirbelbein**, *-(e)s, -f. n. (anat.)* vertebră cervicală.

Hals|zäpflein, *-s, -, n. (anat.)* uvulă; omușor.

halt¹ *adv. (reg.; în expr.)* **er wird ~ nicht kommen** să vezi că n-o să vină; atunci n-o să vină; **es ist ~ nicht anders** așa e, asta-i situația, n-ai ce să faci; **er will ~ nicht** dacă nu vrea, vezi că nu vrea; **tu's ~** haide, fă-o, fă-o barem, de ce n-ai face-o? **das ist ~ schwer** dar să vezi că e greu.

halt²**!** *interj.* stai! oprește! *(mil.)* **~! wer da?** stai! cine e? **~ doch** un moment, o clipă.

Halt, *-(e)s, -e, m.* **1.** sprijin, reazem; proptea; **den ~ verlieren** a-și pierde echilibrul; *(fig.)* a-și pierde echilibrul sufletesc, a-i fugi pământul de sub picioare. **2.** oprire, popas; *(mil.)* haltă; **~ gebieten** a opri, a stăvili, a pune frâu. **3.** *(muz.)* pauză. **4.** soliditate; stabilitate; temei; **Mensch ohne inneren ~** om fără tărie interioară; **dieses Gerücht ist ohne ~** acest zvon este fără temei; **ihm fehlt der sittliche ~** n-are ținută morală; **an ihm hast du keinen ~** nu te poți bizui pe el; **vor jm., etwas nicht ~ machen** a nu menaja, a nu cruța pe cineva, ceva; **vor nichts (und niemandem) ~ machen** a nu se da înapoi de la nimic, a fi lipsit de scrupule.

haltbar *adj.* **1.** trainic, rezistent, durabil; solid, tare, stabil, fix. **2.** *(despre fortărețe)* care poate rezista. **3.** *(fig.; despre idei, păreri)* care poate fi susținut; întemeiat, fundat.

Haltbarkeit *f. sg.* **1.** durabilitate, valabilitate (a produselor perisabile). **2.** *(fig.)* caracter fundamentat; trăinicie; soliditate, fermitate.

Haltebogen, *-s, -bögen, m.* **1.** *(constr.)* arc de sprijin (la boltă). **2.** *(muz.)* semn de legato.

Haltebucht, *-en, f.* stație de transport în afara carosabilului (tip nișă).

Haltefeder, *-n, f.* arc, resort de oprire.

Haltefest, *-(e)s, -e, m. (argou)* jandarm; sergent; polițai; zbir.

Haltefrau, *-en, f. (înv.)* îngrijitoare; femeie care închiriază camere, gazdă.

Haltegesellschaft, *-en, f.* v. Holdinggesellschaft.

Haltegriff, *-(e)s, -e, m.* mâner de siguranță, bară de prindere (în mijloacele de transport).

Haltegurt, *-(e)s, -e, n.* ham, chingă pentru copii.

Haltekette, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* lanț de oprire, de frânare. **2.** lanț de zgardă (la câini).

Haltekind, *-(e)s, -er, n.* **1.** sugar. **2.** copil adoptiv; pupil.

Haltemannschaft, *-en, f.* personal care deservește un balon aeronautic.

Haltemutter, *-mütter, f. (reg.)* **1.** doică. **2.** mamă adoptivă.

halten, *hielt, gehalten (du hältst, er hält), vb. (h)* **A.** *tr.* **I. 1.** a ține; a nu da drumul; a reține; a prinde, a pune mâna (pe ceva sau cineva); **den Schirm ~** a ține umbrela; **etwas in der Hand ~** a ține ceva în mână; **jn. an der Hand ~** a ține pe cineva de mână; **jn. im Gefängnis ~** a ține pe cineva în închisoare; **der Ofen hält die Glut lange** soba păstrează jarul mult timp; **das Pferd still ~** a ține calul liniștit, în repaus; **den Kopf hoch ~** a ține capul sus; **ich will Sie nicht länger ~** nu vreau să vă mai rețin; **haltet den Dieb!** prindeți hoțul! **2.** a ține, a face; **eine Rede (sau einen Vortrag) ~** a ține o conferință, un discurs; **Vorlesungen ~** a ține cursuri; **Schule (sau Unterricht) ~** a ține școală, lecții, cursuri; **Kirche (sau Gottesdienst) ~** a face slujbă (religioasă); **Musterung ~** a trece în revistă; **Hochzeit ~** a celebra nunta; **Einzug ~** a-și face intrarea, a intra (în mod ceremonios); **Gericht (über jn.) ~** a judeca (pe cineva); **Mahlzeit ~** a lua masa, a sta la masă; **sein Mittagsschläfchen ~** a-și face siesta; **Rast ~** a se odihni; **eine Versammlung ~** a ține o adunare; **Wache ~** a face de gardă; a sta de pază. **3.** a ține; a avea; a întreține; **Dienstpersonal ~** a ține personal de serviciu; **Empfangstag ~** a avea zi de primire, de recepție; **eine Zeitung ~** a fi abonat la un ziar; **Waren ~** a ține, a avea mărfuri (de vânzare); **Waren auf Lager ~** a avea mărfuri în depozit. **4.** a ține; a crește, a cultiva; a se ocupa (de ceva); **Haustiere ~** a ține animale de casă; **Vieh ~** a ține, a crește vite; **das Haus ~** a face menajul, a se ocupa, a avea grijă de gospodărie. **5.** a ține; a trata; a se purta (cu cineva); **seine Kinder gut ~** a-și ține, a-și îngriji copiii bine; **einen Kranken schlecht ~** a îngriji prost un bolnav. **6.** a ține, a păstra, a menține; a întreține; a urma; *(fig.)* a respecta, a observa; *(mil.)* a apăra; **seine Kleider gut ~** a-și păstra bine hainele; *(muz.)* **einen Ton ~** a ține o notă; *(la jocuri de cărți)* **die Bank ~** a ține banca; **dieser Standpunkt ist nicht**

zu ~ punctul acesta de vedere nu poate fi susținut; *(fin.)* **die Kurse** ~ a menține cursul acțiunilor; **sein Wort** ~ a-și ține cuvântul, a se ține de cuvânt; **sein Versprechen** ~ a-și ține promisiunea, a se ține de promisiune; **jm. Treue und Glauben** ~ a rămâne credincios cuiva; **Schritt** ~ a ține pasul; *(fig.)* a face pas (cu cineva); **gleichen Schritt** ~ a umbla cu pas egal, a ține pasul; *(muz.)* **Takt** ~ a ține, a păstra măsura; **Ordnung** ~ a ține ordine, a păstra ordine, a fi ordonat; **Maß** ~ a păstra măsura, a nu întrece limita, a nu exagera; **Ruhe** ~ a păstra liniștea; *(la jocurile de noroc)* **den Einsatz** ~ a accepta miza; **(mit jm.) Freundschaft** ~ a face prietenie (cu cineva), a fi în prietenie (cu cineva); **gute Nachbarschaft** ~ a întreține relații de bună vecinătate; **eine bestimmte Richtung** ~ a urma o anumită direcție; **den Kurs** ~ a menține direcția; *(mil.)* **die Stellungen** ~ a ține, a apăra pozițiile; **die Gesetze** ~ a respecta legile. **7.** (și *intr.*) a ține, a susține, a suporta; **die Brücke hält (den Wagen)** podul ține (căruța); **das Eis hält (den Menschen)** gheața ține (pe om). **8.** a cuprinde, a conține; **dieser Saal kann hundert Personen** ~ în sala aceasta încap o sută de persoane. **9.** *(für)* a socoti, a considera; **jn. für seinen Freund** ~ a socoti pe cineva prietenul său; **ich habe sie für meine Schwester gehalten** am considerat-o sora mea; **er hält es für einen Scherz** crede că e vorba de o glumă; **für wen** ~ **Sie mich?** drept cine mă luați? **es für eine Ehre** ~ a socoti ca o cinste; **etwas für wahr** ~ a o lua de bună, a socoti un lucru adevărat; a crede un lucru; **für reich gehalten werden** a trece drept om bogat; **ich halte es für passend** consider că se cuvine; **für wie alt** ~ **Sie mich?** ce vârstă îmi dați? **10.** *(reg.)* a recruta, a lua la armată; **sie haben mich gehalten** m-au luat la armată. **11.** (cu *complementul* «es») a proceda, a face; **ich pflege es so zu** ~ așa e obiceiul meu; ~ **Sie es (damit), wie Sie wollen** dv. procedați cum vreți (în chestiunea aceasta); **wie willst du es (damit) gehalten haben?** cum vrei să procedăm, ce vrei să facem? **II.** *(în expr.)* **den Mund** ~ a-și ține gura, a tăcea din gură; **halt's Maul!** sau **halt den Rand!** tacă-ți gura!; **reinen Mund** ~ a fi discret, a nu-i umbla (cuiva) gura; **Stich** (sau **Probe**) ~ a rezista, a fi rezistent; **große Stücke auf jn.** ~ a avea o părere bună despre cineva, a-și pune nădejdea în cineva; **jn. (sau sich) schadlos** ~ a (se) despăgubi; **jn. kurz** (sau **streng** sau **knapp**) ~ a ține pe cineva din scurt; **jn. frei** ~ a trata pe cineva, a plăti masa pentru cineva; **jn. lieb** ~ a iubi pe cineva; **jn. wert** (sau **hoch**) ~ a cinsti pe cineva; **etwas besetzt** ~ a ține ocupat, a ocupa ceva; **etwas geheim** (sau **dicht**) ~ a ține secret ceva; **jm. etwas zugute** (sau **zu Gute**) ~ a trece cuiva ceva cu vederea; **jm. die Stange** ~ **a)** a ajuta pe cineva, a lua partea cuiva, a interveni în favoarea cuiva; **b)** a nu se lăsa întrecut de cineva; **jn. in Ehren** ~ a cinsti pe cineva; **jn. beim Worte** ~ a lua de bune cele spuse de cineva; a face pe cineva să se țină de cuvânt; **(sich) bereit** (sau **in Bereitschaft**) ~ a fi, a sta gata; **im Gedächtnis** (sau **im Kopfe**) ~ a ține minte; **im Zaum** ~ a ține în frâu; **in Schranken** ~ a îngrădi, a limita (libertatea cuiva); **ein Kind über die Taufe** ~ a boteza un copil, a fi nașul unui copil; **zu Gnaden** ~ a scuza, a trece cu vederea; *(inv.)* ~ **zu Gnaden** cu voia dv.; **etwas zu Rate** ~ a cruța, a menaja ceva, a fi grijuliu cu ceva; **zur Verfügung** (sau *fam.* **auf Lager**) ~ a ține la dispoziție; **zwei Dinge gegeneinander** ~ a compara două lucruri; *(impers.)* **es hält ihn nicht mehr** (sau **nicht länger**) **in dieser Lage** nu mai poate suporta această situație; **das kannst du** ~, **wie du willst** poți să faci cum vrei. **B.** *intr.* **I. 1.** a (se) opri, a staționa, a sta; **der Zug hält nicht auf jeder Station** trenul nu oprește la toate stațiile; **ein Wahren hielt vor Ihrer Tür** o mașină s-a oprit la ușa dv.; **still** ~ a sta pe loc, a nu (se) mișca, a sta liniștit; *(muz.)* **auf einer Note** ~ a ține, a prelungi o notă. **2.** a ține, a dura; a fi solid, trainic, durabil; a rezista; a nu se altera sau deteriora; **der Anzug hat gut gehalten** costumul a ținut bine, a fost durabil; **dieser Stoff hält nicht** stofa aceasta nu ține, nu e trainică; **diese Freundschaft hält schon lange** prietenia aceasta durează de mult; **die Farbe hält** culoarea e rezistentă; **sich nicht** ~ **lassen, nicht zu** ~ **sein a)** a nu putea fi oprit; **b)** a nu fi valabil; **diese Theorie lässt sich nicht** ~, **ist nicht zu** ~ această teorie nu se confirmă, nu stă în picioare; *(impers.)* **es hält** ține, durează; **was das Zeug hält** cât se poate de mult, din răsputeri, până la refuz. **3.** a (o) ține, a se îndrepta spre..., a urma direcția spre...; **das Schiff hält nach rechts** corabia o ia spre dreapta; **das Türkenheer hielt auf Wien** armata turcească se îndrepta spre Viena; *(mar.)* **beim Winde** ~ a naviga cu vânt strâns; (și *refl.*) **(sich) rechts** ~, **(sich) links** ~ a ține dreapta, a ține stânga. **4.** a ținti, a ochi (cu arma); **höher** ~ a ținti mai sus. **II.** *(în expr.)* **an sich** ~ a se stăpâni; **auf Anstand** ~ a ține la buna-cuviință; **auf sich** ~ a se îngriji; a da atenție exteriorului său; **zu jm.** ~ a ține la cineva, a fi alături de cineva; **mit etwas hinter dem Berge** ~ a nu spune ceva, a ascunde un lucru; **ich halte es mit ihm** sunt alături de el, de partea lui; **ich halte dafür, dass...** sunt de părere, socot, cred că...; **ich halte darauf, ins Theater zu gehen** țin, insist, doresc să mă duc la teatru; **was soll ich davon** ~**?** ce să cred despre aceasta? **er hält viel von dieser Sache** socotește lucrul acesta important, îi dă lucrului acestuia multă importanță, are o părere foarte bună despre lucrul acesta; **er hält viel von sich** se crede grozav; *(impers.)* **es hält schwer** e greu; **es wird schwer** ~ are să fie greu, au să fie dificultăți mari. **C.** *refl.* **I. 1.** a se ține, a se apuca (de ceva); **sich am Geländer** ~ a se ține de balustradă. **2.** a se ține; a se menține; a rezista; *(fig.)* a sta, a rămâne în picioare; **die Regierung hält sich** guvernul se menține; **das Wetter hält sich** vremea se menține; **das Stück hält sich** piesa se menține pe afiș; **der Weizen hält sich auf dem Preis des Vorjahres** grâul se menține la prețul de anul trecut; **er wird sich nicht lange** ~ **können** n-are să poată rezista multă vreme; **sich nicht** ~ **können** a nu se putea stăpâni, reține; **sich vor Schlaf nicht** ~ **können** a nu mai putea de somn, a pica de somn; **sich versteckt** ~ a sta, a se ține ascuns. **3.** a se ține, a se comporta; **sich gut** ~ a avea o ținută bună; a se ține bine (ca vârstă sau atitudine); **sich tapfer** ~ a fi viteaz, a se purta vitejește; **sich ruhiger** ~ a sta liniștit. **4.** *(für)* a se socoti, a se considera, a se crede; **er hält sich für einen großen Künstler** se crede un mare artist. **II.** *(în expr.)* **sich an etwas** ~ a rămâne pe lângă ceva, a nu se abate de la ceva; **sich an jn.** ~ a se adresa cuiva (pentru un sprijin sau o despăgubire); **sich dazu** ~ a se grăbi; **sich zu etwas** (sau **zu jm.**) ~ a fi credincios unui lucru (sau cuiva); **sich zu seinesgleichen** ~ a rămâne cu cei de seama lui; *(impers.)* **es hält sich** nu-i mare lucru de capul lui; merge așa și-așa; treacă-meargă.

Halten, *-s, n. sg.* **1.** ținere, ținut; **das** ~ **der Feder** poziția peniței. **2.** oprire; reținere; **einen Zug zum** ~ **bringen** a opri un tren; **es war kein** ~ **mehr** nimic nu-l mai putea reține. **3.** staționare (a vehiculelor). **4.** respectare (a unei dispoziții, a unui ordin); împlinire (a unei promisiuni, făgăduieli); ținere, respectare (a unui contract); ~ **und Versprechen sind zweierlei** deșteptul făgăduiește și prostul trage nădejde. **5.** *(vân.)* ținere a vânatului în bătaia puștii.

Halteplatz, *-es, -plätze, m.* **1.** oprire; haltă; stație; **der** ~ **wurde verlegt** stația a fost mutată. **2.** loc de staționare.

Haltepunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** punct de sprijin. **2.** *(mil.)* obiectiv, țintă, țel. **3.** *(ferov.)* haltă (mică). **4.** loc de staționare (pentru vehicule).

Halter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **I.** *m.* și *f.* **1.** păstor(iță), cioban (ciobăniță). **2.** *m.* birjar. **II.** *m.* **1.** unealtă care ține ceva; suport; condei; umeraș (pentru haine); jartieră. **2.** *(tehn.)* toartă; crampon; mâner, manetă; suport. **3.** *(reg.)* vas, recipient. **4.** *(reg.)* căpăstru. **5.** *(fig.)* reazem, sprijin.

Halter, *-s, -, m.* **1.** vas aflat în apă pentru transportul peștilor. **2.** baltă, iaz în care nu îngheață apa.

halter *adv. (reg.)* v. halt[1].

Halte|relais [-rəlɛ:], - [-rəlɛ:s], - [-rəlɛ:s], *n.* releu.

haltern, *halterte, gehaltert vb. (h) tr.* a fixa, a prinde de un suport.

Halterung, *-en, f.* suport.

Haltescheibe, *-n, f. (ferov.)* semnal cu disc pentru oprire sau încetinire.

Halteseil, *-(e)s, -e, n. (mine)* cablu de susținere.

Haltesignal, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* semnal de oprire.

Halte|stange, *-n, f.* bară de sprijin.

Halte|statt, *-stätten,* **Halte|stätte**, *-n, f.* **1.** haltă, stație. **2.** loc de staționare.

Halte|stelle, *-n, f.* stație, haltă; oprire.

Halte|stellen|insel, *-n, f.* refugiu (la mijloacele de transport).

Halte|stellenschild, *-(e)s, -er, n.* indicator de stație.

Halte|stellenwärter, *-s, -, m. (ferov.)* cantonier la o haltă.

Halte|stromkreis, *-es, -e, m. (tehn.)* circuit-bușon, circuit-dop.

Haltetafel, *-n, f. (ferov.)* semn, placă de oprire.

Halteverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicție de staționare.

Haltevieh, *-(e)s, n. sg. (reg.)* vite ținute la pășune.

Haltevor|richtung, *-en, f. (tehn.)* instalație, dispozitiv de oprire.

Haltezeichen, *-s, -, n. (ferov.)* semnal de oprire.

Haltezeit, *-en, f.* timp de oprire, de staționare.

haltig *adj.* **1.** *(reg.)* bogat în conținut. **2.** *(mine)* cu conținut de minereu.

Haltkraft *f. sg.* ținută morală.

haltlos *adj.* (și *fig.*) **1.** fără stabilitate, instabil. **2.** nestatornic, lipsit de tărie de caracter. **3.** fără sprijin. **4.** neîntemeiat.

Haltlosigkeit *f. sg.* **1.** nestatornicie, instabilitate. **2.** lipsă de temei.

Halt machen *vb. (h) intr.* a se opri; a face o pauză, haltă.

Haltung, *-en, f.* **1.** ținută; *(mil.)* poziție; **ein Mann von gebückter** ~ un om gârbov, adus de spate. **2.** *(fig.)* ținută, purtare, comportare; atitudine; **vornehme** ~ purtare distinsă; **die** ~ **einer Zeitung** atitudinea unui ziar; **eine feste** ~ **annehmen** a lua o atitudine fermă; **eine gemeinsame** ~ **annehmen** a adopta o poziție comună; **seine** ~ **bewahren** a-și păstra ținuta, a se stăpâni, a nu-și pierde cumpătul; *(fin.)* **die Börse zeigt feste** ~ bursa e stabilă, fără fluctuații. **3.** *(tehn.)* suport, sprijin. **4.** *(hidr.)* bief.

haltungslos *adj.* lipsit de ținută, de atitudine fermă sau demnă.

Haltungslosigkeit *f. sg.* lipsă de ținută.

Haltungsfehler, *-s, -, m.* **1.** *(med.)* ținută defectuoasă ereditară. **2.** *(sport)* ținută necorespunzătoare.

Haltungsnote, *-n, f. (sport)* notă acordată pentru ținută.

Halt|zylinderdruckmaschine, *-n, f. (tipogr.)* mașină tipografică cu cilindru de oprire.

Halunke, *-n, -n, m.* **1.** ticălos, netrebnic, nemernic; derbedeu; pungaș. **2.** *(fam.)* ștrengar; pușlama. **3.** cerșetor.

Halunkengesicht, *-(e)s, -er, n. (fam.)* mutră de derbedeu, de pungaș.

halunkenhaft *adj.* și *adv.* de pungaș, de derbedeu; ca pungașii, ca derbedeii.

Halunkenleben, *-s, n. sg.* viață de pungaș, de derbedeu.

Halunkenpack, *-(e)s, n. sg.* bandă de derbedei, de pungași.

Halunken|streich, *-(e)s, -e, m.* ticăloșie, nemernicie; pungășie; lovitură de pungaș, de derbedeu.

halunkisch *adj.* v. halunkenhaft.

Hämatologie *f. sg.* hematologie.

Hämaturie, *-n* [-ri:ən], *f. (med.)* hematurie.

Hamburger[1], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) a(l) orașului Hamburg, hamburghez.

Hamburger[2], *-s, -, m.* (sandviș) Hamburger.

Hamburger[3] *adj. (invar.)* v. hamburgisch **(1)**.

hamburgern, *hamburgerte, gehamburgert vb. (h) intr.* a vorbi dialectul, graiul din Hamburg.

hamburgisch *adj.* **1.** de Hamburg, din Hamburg, hamburghez(ă). **2.** ca la Hamburg; *(adverbial)* ~ **reden** a vorbi graiul din Hamburg.

Hambutte, *-n, f.* v. Hagebutte.

Hämchen, *-s, -, n. dim.* de la Hamen **(1, 2)**.

Häme, **-en** răutate exprimată în cuvinte, insultă.

Hamen, *-s, -, m.* **1.** cârlig de undiță. **2.** plasă, năvod, voloc. **3.** *(reg.)* căpăstru.

Hamfel, *-n, f. (reg.)* v. Handvoll.

hämisch *adj.* **1.** răutăcios; sarcastic. **2.** perfid; șiret, viclean.

Hamit, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* hamit(ă).

hamitisch *adj.* hamitic.

Hämling, *-(e)s, -e, m.* castrat, scopit, eunuc.

Hämmchen, *-s, -, n. (dim.* de la Hamme **(1)**) *(cul.)* pulpă de porc (sărată și fiartă).

Hamme, *-n, f.,* **Hamme**, *-n, -n, m.* **1.** pulpă, șuncă. **2.** mâner de sus la coasă.

Hammel, *-s, -, (reg.)* și **Hämmel**, *-s, -, m.* **1.** berbec castrat, batal; *(fig.)* **um wieder auf besagten** ~ **zu kommen** ca să revenim la oile noastre. **2.** *(fig.)* persoană răbdătoare; miel. **3.** *(mil., fam.)* recrut, răcan. **4.** *(fam.)* marfă care nu se vinde.

Hammelbeine *pl. (în expr.) (fam.)* **er zieht ihm die** ~ **lang** îi face morală, îl dojenește; *(fam.)* **jn. bei den ~n nehmen, kriegen** a trage pe cineva la răspundere.

Hammelbraten, *-s, -, m.* friptură de berbec.

Hammelbrust, *-brüste, f.* piept de berbec.

Hammelfell, *-(e)s, -e, n.* blană, piele de berbec.

Hammelfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de berbec.

Hammelkeule, *-n, f. (cul.)* ciozvârtă, jigou, pulpă de berbec.
Hammelmöhre, *-n, f. (bot.)* păstârnac *(Pastinaca sativa).*
hammeln, *hammelte, gehammelt (ich hamm(e)le) vb. (h) tr.* a castra.
Hammelschlegel, *-s, -, m.* v. Hammelkeule.
Hammel|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* (sistem de) votare prin părăsirea sălii şi reintrare (pe trei uşi diferite).
Hammeltalg, *-(e)s, m. sg.* seu de berbec.
Hammer, *-s, Hämmer, m.* **1.** ciocan; baros; **hölzerner ~** mai; *(fig.)* **unter den ~ verfallen** sau **kommen** a se vinde la licitaţie, la mezat; **zwischen ~ und Amboss** între ciocan şi nicovală, cum e mai rău; *(fam.)* **jm. zeigen, wo der ~ hängt** a dojeni, a certa, a mustra pe cineva; **einen ~ haben** a avea o doagă sărită. **2.** *(sport)* ciocan. **3.** *(tehn., fiz.)* **elektrischer ~** întrerupător cu ciocănel. **4.** limbă (de clopot). **5.** fierărie, făurărie; forjă primitivă. **6.** *(anat.)* ciocan (oscior din urechea medie).
Hammer|amboss, *-es, -e, m. (metal.)* nicovală de forjă.
Hammer|anlage, *-n, f. (metal.)* atelier de forjă.
Hammer|apparat, *-(e)s, -e, m.* mecanism cu ciocane.
Hammer|arbeit, *-en, f.* **1.** fier forjat. **2.** forjare, ciocănire.
Hammer|arbeiter, *-s, -, m.* ciocănar.
Hammer|axt, *-äxte, f.* secure cu ciocan, ciocan de măcelar.
Hammerbahn, *-en, f.* faţă a ciocanului, cap-ciocan.
hämmerbar *adj. (metal.)* maleabil; forjabil.
Hämmerbär, *-en, -en, m.* berbec de ciocan mecanic.
Hämmerbarkeit *f. sg. (metal.)* maleabilitate; calitatea de a fi forjabil.
Hammerblech, *-(e)s, -e, n.* tablă forjată, bătută cu ciocanul; oţel forjat în foi.
Hammerbrecher, *-s, -, m. (constr.)* concasor cu ciocane.
Hämmerchen, *-s, -, n. (dim.* de la Hammer) ciocănaş, ciocănel.
Hammerdrehkran, *-(e)s, -e* (şi *-kräne), m. (tehn.)* macara-turn.
Hammer|eisen, *-s, -, n.* fier forjat.
Hammerfisch, *-(e)s, -e, m.* v. Hammerhai.
hammerförmig *adj.* în formă de ciocan.
Hammerführung *f. sg. (tehn.)* glisieră, ghidaj a(l) ciocanului.
hammergar *adj.* v. hämmerbar.
Hammer|hai, *-(e)s, -e, m. (iht.)* rechin-ciocan *(Zygaena malleus).*
Hammer|heft, *-(e)s, -e, n.* v. Hammerstiel.
Hammer|herr, *-(e)n, -en, m.* proprietar de fierărie, de forjă; şef de uzină.
Hammer|huhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* găină tellegalla *(Megacephalon maleo).*
Hammerknecht, *-(e)s, -e, m.* servitor (ucenic) de fierar.
Hammerkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap al ciocanului. **2.** *(iht.)* peşte-ciocan *(Sphyrna zygaena).* **3.** *(ornit.)* pasăre din familia *Scopidae (Scopus umbretta).* **4.** *(atletism)* ghiulea a ciocanului.
Hammerkopfschraube, *-n, f.* şurub cu cap-ciocan.
Hammerkupfer, *-s, n. sg.* cupru pur.
Hämmerlein, *-s, -, n.* **1.** v. Hämmerchen. **2.** v. Hämmerling.
Hämmerling, *-s, -e, m.* **1.** *(ist.)* călău, gâde. **2.** spiriduş (producător de zgomote).
Hammermeister, *-s, -, m.* v. Hammerherr.
Hammermühle, *-n, f.* şteamp; moară cu ciocane.
Hammermuschel, *-n, f. (zool.)* specie de scoică *(Malleus).*
Hammermuskel, *-s, -, m. (anat.)* muşchi salpingo-malean.
hammern, *hammerte, gehammert,* **hämmern**, *hämmerte, gehämmert vb. (h)* **I.** *tr.* a forja, a prelucra cu ciocanul; **flach** (sau **dürr**) **~** a netezi, a subţia cu ciocanul; **gerade ~** a îndrepta cu ciocanul. **II.** *intr.* **1.** a ciocăni, a bate (cu ciocanul); **an die Tür ~** a bate cu vehemenţă în uşă; *(fig.)* **jm. ins Gewissen ~** a apela la conştiinţa cuiva. **2.** *(fig.)* a bate ca un ciocan; **das Blut hämmert in seinen Schläfen** sângele îi zvâcneşte în tâmple.
Hammernietmaschine, *-n, f.* ciocan mecanizat de nituit, maşină de nituit prin ciocănire.
Hammerpinne, *-n, f.* buză, pană a ciocanului.
Hammerschlacke, *-n, f.* v. Hammerschlag **(2).**
Hammerschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** lovitură, bătaie de ciocan. **2.** *(tehn.)* aşchii de la ciocănit. **3.** *(inv.)* instalaţie de fierărie. **4.** *(metal.)* arsură; zgură (de la forjat). **5.** model (în argintărie) asemănător cu fierul forjat. **6.** sârmă (pentru frecat oale, parchet). **7.** *(sport)* lovitură de ciocan, jab (la box).
Hammerschmied, *-(e)s, -e, m.* **1.** fierar, făurar. **2.** ciocănar.
Hammerschmiede, *-n, f.* v. Hammerwerk.
Hammerschraube, *-n, f. (tehn.)* şurub «T».
Hammerschweißung, *-en, f.* sudură de fierar, sudură la foc.
Hammer|stiel, *-(e)s, -e, m.* mâner, coadă de ciocan.
Hammer|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* butuc de nicovală.
Hammerwaschmaschine, *-n, f. (tehn.)* piuă.
Hammerwerfen, *-s, n. sg. (sport)* aruncare cu ciocanul.
Hammerwerfer, *-s, -, m. (sport)* aruncător de ciocan.
Hammerwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** fierărie; forjă. **2.** ciocan cu aburi. **3.** baros.
Hammerwurfgitter, *-s, -, n. (sport)* cuşcă de protecţie (la aruncarea ciocanului).
Hammerzehe, *-n, f. (med.)* deformaţie (în formă de ciocănaş, de tobă, de tambur) a unui deget de la picior.
Hammerzeichen, *-s, -, n.* **1.** *(tehn.)* marcaj al oţelului, marcă (pe oţel). **2.** *(forest.)* marcaj al butucilor (cu ciocanul de numerotat).
Hammerzugericht, *-(e)s, n. sg.* v. Hammerschlag **(3).**
Hämolyse, *-n, f.* hemoliză.
Hämoglobin, *-s, n. sg. (biol.)* hemoglobină.
Hämor|rhagie, *-n, f.* hemoragie.
hämorrhoidal şi **hämor|ridal** *adj.* hemoroidal.
Hämor|r(ho)idalblutung, *-en, f. (med.)* hemoragie produsă de hemoroizi.
Hämor|r(ho)idalbeschwerden *pl. (med.)* dureri produse de hemoroizi.
Hämor|r(ho)idalknoten, *-s, -, m. (med.)* nodul hemoroidal.
Hämor|r(ho)idarius, *-, m. sg.,* persoană care suferă de hemoroizi; ipohondric.
Hämor|rhoiden, Hämor|riden *pl. (med.)* hemoroizi, trânji.

Hämostase, *-n, f.* hemostază.
Hampelmann, *-(e)s,-männer, m.* **1.** marionetă, paiaţă; *(sport, glumeţ)* **Hampelmänner bauen** a executa exerciţii libere. **2.** *(fig.)* om fără voinţă, uşor de influenţat; paiaţă, prostănac, nătăfleţ; **jn. zu einem ~ machen** sau **einen ~ aus jm. machen** a transforma pe cineva într-o marionetă, a prosti pe cineva.
Hampelmännchen, *-s, -, n.* v. Hampelmann **(1).**
hampeln, *hampelte, gehampelt (ich hamp(e)le) vb. (h) intr.* **1.** a da din mâini şi din picioare; a se bălăbăni; **nach etwas ~** a se întinde după ceva. **2.** a se legăna, a spânzura; a se bălăbăni.
Hampfel *f. sg. (reg.)* v. Handvoll.
Hamster, *-s, -, m.* **1.** *(zool.)* hârciog *(Cricetus).* **2.** blană de hârciog, de hamster. **3.** *(fig.)* zgârie-brânză, zgârcit; persoană care strânge cu nesaţ, cu aviditate. **4.** *(fig.)* persoană ce trăieşte retrasă; pustnic; mizantrop.
Hamsterbacke, *-n, f.* falcă de hârciog; obraz moale, atârnând.
Hamsterbau, *-(e)s, -e, m.* vizuină, gaură de hârciog.
Hamsterei, *-en, f.* aprovizionare exagerată (peste nevoile reale).
Hamsterer, *-s, -, m,* **-in**, *-nen, f.* persoană care face stocaj de mărfuri, speculant.
Hamsterfänger, Hamstergräber, *-s, -, m.* vânător de hârciogi.
Hamsterkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare de mărfuri pentru stocaj.
Hamstermaus, *-mäuse, f. (zool.)* şobolan de apă *(Arvicola terrestris).*
hamstern, *hamsterte, gehamstert, vb. (h) tr.* şi *intr.* a strânge cu nesaţ (mărfuri, bani); a dosi (mărfuri).
Hamster|ratte, *-n, f. (zool.)* chiţcan, hârciog *(Cricetomys gambianus).*
Hanake, *-n, -n, m. (reg., pop.)* ştrengar; hoţoman.
Hand, *Hände, f.* **1.** mână; **die flache ~** palma; **die hohle ~** căuşul, podul palmei; **die umgekehrte** (sau **verkehrte**) **~** dosul mâinii; **eine volle** (sau **ganze**) **~** o mână plină, un pumn; **freie ~** mână liberă; **aus freier ~ gearbeitet** lucrat cu mâna liberă; **aus freier ~ zeichnen** a desena cu mâna liberă; **etwas aus freier ~ tun** a face ceva de bunăvoie; **Politik der freien ~** politică de mână liberă; **die geballte ~** mâna strânsă, pumnul; **die rechte ~, die linke ~** mâna dreaptă, mâna stângă; dreapta şi stânga; *(fig.)* **er ist meine rechte ~** el e mâna mea dreaptă; **Ehe zur linken ~** căsătorie ilegală; **eine gute** (sau **leichte**) **~ haben** a avea mână bună (sau uşoară); **eine schöne** (sau **gute**) **~** o mână frumoasă, un scris frumos; **eine sichere ~** o mână sigură; *(jur.)* **Tote ~** bunuri de mână moartă; **die öffentliche ~, die öffentlichen Hände** putere, autoritate publică; **die väterliche ~** mâna părintească; severitate, oblăduire părintească; **~ weg!** jos mâna! ia-ţi mâna! **geschlossene ~** pumn; **eine feste ~ haben** a fi sever, autoritar; *(fam.)* **zwei linke Hände haben** a fi foarte neîndemânatic; **eine lockere, lose ~ haben** a fi iute de mână, a fi gata să lovească; **eine milde, offene ~ haben** a fi darnic, generos; *(fam.)* **klebrige Hände haben** a avea mâini lipicioase (a fi tentat să furi); *(mar.)* **es sind siebzehn Hände** (sau **Matrosen**) **an Bord** echipajul e format din şaptesprezece oameni; *(în expr., construit cu verbe)* **die ~ von jm. abziehen** a-şi lua mâna de pe cineva; a nu-i mai da ajutor; **~ ans Werk legen** a se apuca de lucru; **die letzte ~ an etwas legen** a revedea pentru ultima dată o lucrare, a da ultima şlefuire; **~ an sich legen** a-şi face seama, a se sinucide; **~ an jn. legen** a ataca pe cineva; **die ~ auf etwas legen** a pune mâna pe ceva; **jm. die ~ bieten** a întinde cuiva mâna (spre împăcare), a oferi cuiva ajutor; **sich** sau **einander die ~ bieten** a se ajuta reciproc; **ihr beide könnt euch** (sau **einander**) **die ~ reichen, von euch ist einer so unzuverlässig wie der andere** puteţi să vă luaţi de mână, sunteţi la fel de neserioşi amândoi; **jm. die Hände binden** a lega cuiva mâinile; a nu da libertate de acţiune; **jm. die ~ drücken** a strânge mâna cuiva; **jm. ein Stück Geld in die ~ drücken** a strecura, a da cuiva un bacşiş; *(fam.)* **die ~ aufhalten, hinhalten** a întinde mâna (pentru bacşiş, pomană); *(fam.)* **jm. die Hände schmieren, versilbern** a corupe, a mitui pe cineva; **jm. die ~ geben** a da mâna cuiva; *(fam.)* **jm. rutscht die ~ aus** cârpeşte, loveşte pe cineva sub impulsul unei stări afective; **ich gebe Ihnen die ~ darauf** pe cuvânt de onoare; **da haben Sie meine ~** aveţi cuvântul meu; **die ~ bei etwas im Spiele haben** a fi amestecat în ceva; **eine glückliche ~ bei etwas haben** a avea mână bună; **das hat ~ und Fuß** aceasta stă în picioare, are cap şi coadă; **das hat weder ~ noch Fuß** n-are rost, n-are nici cap, nici coadă; **alle Hände voll zu tun haben** a fi foarte ocupat, a nu şti unde-i stă capul de atâta lucru; **die ~ küssen** a săruta mâna; **küss(e) die ~** (sau **die Hände**) sărut mâna (sau mâinile); **die ~ von etwas lassen** a nu se amesteca, a nu se băga în ceva; **die ~ aufs Herz legen** a vorbi cu mâna pe inimă; *(fam.)* **~ aufs Herz?** spui drept? zău? **die Hände in den Schoß legen** a sta cu mâinile în sân, a lenevi; **ich lege dafür meine ~ ins Feuer** bag mâna în foc, îmi pun capul; **jm. hilfreiche ~ leisten** a da o mână de ajutor; **er macht hohle Hände** vrea un dar; **sich** *(dat.)* **die Hände reiben** a-şi freca mâinile; *(livr.)* **jm. die ~ (zum Bund) fürs Leben reichen** a se căsători; **er ringt die Hände** îşi frânge mâinile (de durere, de desperare); **er rührt die Hände emsig** lucrează harnic şi cu îndemânare; **weder ~ noch Fuß rühren** (sau **regen**), **keine ~ rühren** a nu mişca, a nu clinti nici un deget; **die Hände übereinander schlagen** a încrucişa mâinile; **nicht die ~ vor Augen sehen** a nu-şi vedea nici vârful nasului (din cauza beznei), a-şi băga degetele în ochi; **jm. die ~ schütteln** a scutura mâna cuiva (în semn de prietenie); **die Hände in die Seite stemmen** a pune mâinile în şolduri; **wie man eine ~ umdreht** cât ai clipi, cât ai zice peşte; dintr-o dată; **die ~ nicht umdrehen** (sau **umkehren**) **um etwas** a nu se interesa, a nu se sinchisi de ceva; a nu mişca nici degetul cel mic; *(fig.)* **seine Hände in Unschuld waschen** a se spăla pe mâini; a-şi declina orice răspundere; **die Hände über dem Kopf zusammenschlagen** a ridica braţele la cer (de desperare sau mirare); *(livr.)* **seine Hände über jn. halten** a proteja, a ocroti pe cineva; *(fig.)* **eine ~ wäscht die andere** o mână spală pe alta; *(în expr.; construit cu prep.)* **an der ~ halten** (sau **führen**) a ţine (sau duce) de mână; **an ~ genauer Daten** în baza unor date precise; *(com.)* **an ~ geben** a da la mână; (şi *fig.)* **an Händen und Füßen gebunden** legat de mâini şi de picioare; **jm. etwas an die ~ geben** a insinua, a indica, a sugera ceva cuiva; **jm. an die ~ gehen** a da cuiva ajutor; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **etwas an beiden Händen abzählen** (sau **abfingern**) **können** a înţelege, a-şi da seama foarte uşor; **an der ~ haben** a avea la îndemână; *(jur.)* **an die tote ~ fallen** a cădea în mână moartă; **auf Händen und Füßen** pe brânci, în patru labe; *(fam.)* **seine ~ auf etwas halten** a se ocupa, a avea grijă personal de ceva; *(fam.)* **die ~ auf der Tasche halten** a fi strâns la mână; **das liegt auf der (flachen) ~** e clar, evident, învederat; **jm. auf die ~** (sau **Hände**) **schauen** (sau **sehen**) a controla pe cineva; **jm.**

eins auf die ~ geben a da cuiva una peste degete; **auf den Händen sitzen** a şedea cu mâinile în sân, a nu face nimic; **man saß auf den Händen** nimeni nu mişca, nu aplauda; **jn. auf Händen tragen** a purta pe cineva pe palme, a trata pe cineva cu multă dragoste; **etwas auf (seine) eigene ~ tun** a acţiona cu de la sine putere, pe cont propriu, pe barba sa; **aus der ~** fără nicio verificare, tam nesam; **aus, von privater ~** de la o persoană privată; *(despre animale)* **aus der ~ fressen** a mânca din palmă; a fi blând; **etwas aus der ~ (sau den Händen) geben (sau lassen)** a renunţa la ceva; a da ceva din mână; **eine Gelegenheit aus der ~ lassen** a pierde, a scăpa o ocazie; **etwas aus der ~ legen** a pune ceva deoparte; **jm. etwas der ~ nehmen** a interzice, a retrage cuiva ceva pentru care nu mai este apt; **etwas aus freier ~ verkaufen** a vinde ceva la învoială; **aus erster ~** din prima mână; din izvor sigur; **aus dritter, vierter ~** din a treia, a patra mână, indirect; **aus (sau von) der ~ in den Mund leben** a trăi de azi pe mâine; **bei der ~ nehmen** a lua de mână; **bei der ~ haben** a avea la îndemână; **bei der ~ sein** a fi în apropiere, la îndemână; a fi gata; **alles muss durch seine ~ gehen** totul trebuie să treacă prin mâna lui; **hinter der ~** după lovitură (la jocul de cărţi); **hinter der ~ sein (sau sitzen)** a fi, a urma după (ceva); **hinter vorgehaltener ~** în secret, neoficial, pe la spate; **~ in ~ mit jm. gehen** a merge mână-n mână; **~ in ~ arbeiten** a lucra, a fi mână ăn mână; a fi înţeles cu cineva; **jm. in die Hände arbeiten** a mijloci ceva cuiva; **das liegt in meiner ~** aceasta depinde de mine; **die Fäden in der ~ haben** a trage sforile; **jn. (ganz) in der ~ haben** a avea pe cineva la mână; **nehmt die Beine in die Hände!** luaţi-vă tălpăşiţa! **in guten Händen sein** a fi în mâini bune, a fi bine îngrijit; **in die Hände klatschen** a bate din palme, a aplauda; **er fiel ihm in die Hände** i-a căzut în mână, a pus mâna pe el; **in die ~ nehmen** a lua în mână; *(fam.)* **in die Hände spucken** a trece la, a se apuca de treabă; **jn., etwas in die ~ bekommen, kriegen** a intra întâmplător în posesia unui lucru; **wenn sie ihn in die Hände bekommen, ist er verloren** dacă ajunge în mâinile lor, e pierdut; *(fam.)* **in festen Händen sein** a fi ocupat, a avea prieten, prietenă; **nicht in die ~!** nicidecum! **ein Sperling in der ~ ist besser als zwei auf dem Dache** să nu dai vrabia din mână pe cioara din par; **mit der ~ gemacht** lucrat de mână, manual; **mit leichter ~** fără prea mare osteneală; *(fam.)* **etwas mit der linken ~ machen, erledigen** a face, a rezolva ceva cu uşurinţă, fluierând; **mit sanfter ~** calm, liniştit; **mit starker, fester ~** cu mână de fier, forte; **mit vollen Händen** generos, risipitor, cheltuitor; cu dărnicie, din belşug; **mit leeren Händen abziehen** a pleca cu mâna goală; **mit bewaffneter ~** înarmat; **mit der ~ fassen** a prinde cu mâna; **mit den Händen reden** a gesticula vorbind; **mit ~ und Mund versprechen** a promite solemn; **jm. etwas in die ~ versprechen, geloben** a promite cuiva ceva bătând palma; **das lässt sich mit Händen greifen** aceasta este limpede ca bună ziua, este palpabil; **nach der ~** după aceasta, apoi; **nach der ~ verkaufen** a vinde după ochi; **jm. über die Hände einschenken** a turna peste mână; **um die ~ eines Mädchens werben (sau anhalten)** a cere mâna unei fete; a peţi o fată; **jm. unter den Händen zerrinnen** a dispărea repede din posesia cuiva (bani, avere); **unter der ~** în secret, pe sub mână; **unter Händen haben** a lucra la ceva; **unter der ~ zu verstehen geben** a face să înţeleagă pe cineva în mod discret; **von langer ~** de demult; **von ~ zu ~** din mână în mână; **von der ~ gehen** a merge bine, a spori; **etwas von der ~ weisen** a respinge ceva, a refuza; **es ist nicht von der ~ zu weisen** e indiscutabil; **von der ~ essen** a mânca din mână, a mânca din traistă, a mânca mâncare rece; **von der ~ verkaufen** a vinde din mână; *(livr.)* **von js. ~** de mâna cuiva; **etwas von langer ~ vorbereiten** a-şi face bine socotelile; **etwas vor die ~ nehmen** a se apuca de un lucru; *(la jocuri de cărţi)* **vor der ~ sein** a veni la rând; **zu eigenen Händen** în mâini proprii; **zur ~ nehmen** a lua în mână; **zur ~ haben** a avea la îndemână; **zur ~ sein** a fi la îndemână; **zur linken ~, zur rechten ~** la sau în stânga, la sau în dreapta; **zu treuen Händen** pe mâini bune; **jm. zur ~ gehen** a da cuiva o mână de ajutor; (în scrisori) **zu Händen (von) Herrn...** Domnului... personal. **2.** palmă (măsură de lungime); palmă de loc. **3.** *(vân.)* gheară; **~ des Habichts und des Sperbers** gheara eretelui şi a uliului. **4.** *(sport)* hends. **5.** *(mar.)* manivelă; gheară; **die ~ des Ankers** sapa, gheara ancorei.

Hand|akten *pl.* documente, piese de dosar.

Hand|amboss, *-es, -e, m.* nicovală de mână.

Hand|amt, *-es, -ämter, n.* post manual de recepţie.

Hand|anlegung, *-en, f.* **1.** sechestru. **2.** punere a sechestrului, sechestrare.

Hand|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* acţionare manuală.

Hand|apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** receptor. **2.** bibliografie de specialitate.

Hand|arbeit, *-en, f.* **1.** muncă manuală. **2.** *sg.* lucru de mână, lucru manual. **3.** marfă confecţionată de mână, marfă manufacturată. **4.** lucru, obiect brodat, croşetat; **ich nehme auch meine ~ mit** îmi iau şi lucrul cu mine.

Hand|arbeiter, *-s,-, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** muncitor(-oare) manual(ă). **2.** ziler(ă).

Hand|arbeitsgeschäft, *-(e)s, -e, n.* prăvălie, magazin cu furnituri pentru lucru de mână (broderie, croşetat, tricotat etc.), mercerie.

Hand|arbeitslehrerin, *-nen, f.* profesoară de lucru de mână.

Hand|arbeit|stickerei, *-en, f.* broderie de mână.

Hand|arbeits|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* lecţie de lucru de mână.

Hand|atlas, - (şi *-ses*), *-se* (şi *-atlanten), m.* atlas geografic portativ, de format mic.

Hand|aufheben, *-s, n. sg.* ridicarea mâinii; **Abstimmung durch ~** vot prin ridicarea mâinii.

Hand|auflegen, *-s, n. sg.,* **Hand|auflegung** *f. sg.* binecuvântare sau vindecare prin atingere cu mâna.

Hand|ausgabe, *-n, f.* ediţie portativă, de buzunar.

Hand|axt, *-äxte, f.* topor de mână, bardă.

Handball, *-(e)s, m. sg. (sport)* handbal.

Handballen, *-s, -, m. (anat.)* perniţă la rădăcina degetului mare; *(chiromanţie)* dâmbul sau muntele Venerei.

Handballmannschaft, *-en, f. (sport)* echipă de handbal.

Handball|spiel, *-(e)s, n. sg.* v. Handball.

Handbecken, *-s, -, n.* lighean; chiuvetă.

Handbeil, *-(e)s, -e, n.* v. Handaxt.

Handbergversatz, *-es, m. sg. (mine)* rambleu de astupare de mină.

Handbesen, *-s, -, m.* mătură mică, măturică.

Handbetrieb, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* acţionare manuală.

Handbeuger, *-s, -, m. (anat.)* muşchi flexor al mâinii.

Handbewegung, *-en, f.* mişcare a mâinii, gest; **mit einer wegwerfenden ~** cu un gest dispreţuitor.

Handbibel, *-n, f.* biblie portativă, de format mic.

Handbibliothek, *-en, f.* **1.** bibliotecă mică, uzuală. **2.** bibliotecă de specialitate, bibliotecă a seminarului.

Handbillett [-biljɛt], *-s, -s, n.* bilet.

Handbogen, *-s, -bögen, m.* arc de mână.

Handbohrer, *-s, -, m.* sfredel, burghiu de mână.

Handbrause, *-n, f.* duş de mână.

handbreit *adj.* de un lat de palmă.

Handbreit *f. sg.,* **Handbreite**, *-n, f.* lat de palmă, palmă; **zwei ~ Stoff** stofă de două lăţimi de palmă; **um eine ~** cu un lat de palmă.

Handbremse, *-n, f.* frână de mână.

Handbremshebel, Handbremszughebel, *-s, -, m,* pârghie, manetă a frânei de mână.

Handbrett, *-(e)s, -er, n. (constr.)* scândură de drişcuit, drişcă.

Handbrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** scrisoare autografă. **2.** bilet.

Handbriefchen, *-s, -, n. (dim.* de la Handbrief) bileţel.

Handbuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** manual. **2.** compendiu.

Handbücherei, *-en, f.* v. Handbibliothek.

Handbüchse, *-n, f.* carabină.

Handbügel, *-s, -, m.* piedică (la armă).

Händchen, *-s, -, n. (dim.* de la Hand) mânuţă; *(fam.)* **~ halten** a se ţine drăgăstos de mânuţă; *(fam.)* **für etwas ein ~ haben** a avea îndemânare pentru ceva, a fi dibaci.

Handcreme [-kre:m], *-s, f.* cremă pentru îngrijirea mâinilor.

Hand|deutung *f. sg.* v. Handlesekunst.

Hand|dienst, *-(e)s, m. sg. (ist.)* clacă de pălmaş.

Hand|drahtschere, *-n, f.* foarfece de sârmă.

Hand|drehbank, *-bänke, f.* strung manual.

Hand|druck, *-(e)s, m, sg.* **1.** *(tehn.)* apăsare de mână; **durch ~ zu betätigen** funcţionează manual (prin apăsare cu mâna). **2.** *(tipogr.)* imprimare manuală.

Hände|aufheben, *-s, n. sg.* ridicare a mâinilor; **durch ~ wählen** a vota prin ridicarea mâinii.

Händedruck, *-(e)s, -drücke, m.* strângere de mână.

händefaltend *adj.* cu mâinile împreunate.

Hand|eimer, *-s, -, m.* găleată mică.

Hand|einschmelzmaschine, *-n, f. (ind. sticlei)* maşină manuală de topit.

Hand|eisen, *-s, -, n.* v. Handfessel.

Händeklatschen, *-s, n. sg.* aplauze.

Handel, *-s, m. sg.* **1.** comerţ, negoţ; **zum ~ gehörig** comercial; **~ treiben** a face comerţ; **der ~ liegt danieder** comerţul lâncezeşte; **auswärtiger ~** comerţ exterior; *(ist.)* **genossenschaftlicher ~** comerţ cooperatist; **im ~** în comerţ, în circulaţie; **in den ~ bringen** a comercializa. **2.** *(fig.; în expr.)* **~ und Wandel** mod de viaţă, fel de a fi şi de a acţiona; **~ hat Wandel** norocul e schimbător. **3.** afacere, tocmeală; **mit jm. in den ~ kommen** a se pune de acord, a intra în afacere cu cineva. **4.** *(reg.)* prăvălie, magazin; **er macht einen ~ auf** îşi deschide o prăvălie.

Handel[2], *-s, Händel, m. (mai ales pl.)* ceartă, gâlceavă, conflict, sfadă; **Händel suchen** a căuta ceartă, a căuta pricină, a se lega de toată lumea; **mit jm. Händel haben** a avea un conflict cu cineva, a avea de furcă cu cineva; **sich** *(dat.)* **Händel zuziehen** a-şi atrage neplăceri, conflicte penibile; **das wird Händel geben** de aici iese ceartă; **Händel bekommen** a se apuca de ceartă.

handeln, *handelte, gehandelt (ich hand(e)le) vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a acţiona; a proceda; **es ist höchste Zeit zu ~** e ultimul moment să se facă ceva; **~ Sie nach eigenem Ermessen** procedaţi cum credeţi de cuviinţă; **dem Gesetze gemäß ~** a proceda conform legii; **als es zu ~ galt** când a trebuit să se treacă la fapte; **im Sinne js. ~** a acţiona după dorinţa cuiva; **an jm. ~** a se purta cu cineva; **er hat als Bruder an mir gehandelt** s-a purtat cu mine ca un frate; **an einem schlecht ~** a se purta rău cu cineva. **2.** *(von)* a trata, a vorbi (despre ceva), a se ocupa (de ceva); **wovon handelt dieses Buch?** despre ce vorbeşte această carte? **der Verfasser handelt von der Freundschaft** autorul tratează prietenia, se ocupă de prietenie. **3. (um)** a discuta, a trata, a duce tratative; **um den Frieden ~** a duce tratative de pace; **er handelt mit ihm um eine Ware** se tocmeşte cu el pentru o marfă. **4. (mit)** a face comerţ, negoţ (cu); **mit Wolle ~** a face comerţ cu lână; **mit einem Lande ~** a întreţine legături comerciale cu o ţară; **mit jm. ~** a face comerţ cu cineva. **5.** a se tocmi, a se târgui; **er fing mit mir zu ~ an** a început să se târguiască cu mine; **er lässt mit sich** *(dat.)* **~** e un om cu care te poţi învoi, cu care se poate sta de vorbă. **II.** *refl.* **1.** *(impers.;* **um)** a fi vorba (de); **es handelt sich um sein Leben** e vorba de viaţa lui; **es handelte sich um zwei Stunden** era vorba de două ore. **2.** *(în expr.)* **sich reich (sau arm) ~** a se îmbogăţi (sau a sărăci) prin comerţ.

handelnd I. *part. prez.* de la handeln. **II.** *adj.* **1.** în acţiune; **~e Personen** personaje (ale unei piese). **2.** *(gram.; în expr.)* **die ~e Form** forma activă.

Handels|abkommen, *-s, -, n.* convenţie comercială; **zweiseitiges ~** convenţie comercială bilaterală.

Handels|ab|ordnung, *-en, f.* delegaţie comercială.

Handels|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* acord comercial.

Handels|adressbuch, *-(e)s, -bücher n.* anuar comercial.

Handels|agent, *-en, -en, m.* agent comercial.

Handels|agentur, *-en, f.* agenţie comercială.

Handels|akademie [-mi:], *-n, f.* academie comercială, academie de comerţ.

Handels|akademiker, *-s, -, m. (austr.)* absolvent al Academiei comerciale.

Handels|akkreditiv, *-(e)s, -e, n.* acreditiv comercial.

Handels|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu comercial.

Handels|angelegenheit, *-en, f.* afacere comercială.

Handels|ange|stellte, *-n, -n (ein Handelsangestellter), m.* şi *f.* funcţionar, angajat comercial.

Handels|artikel, *-s, -, m.* articol (de comerţ), marfă.

Handels|attaché [-ata'ʃe:], *-s, -s, m.* ataşat comercial.

Handels|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* expresie comercială.

Handels|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet de comercianţi; comisie comercială.

Handelsbank, *-en, f.* bancă comercială.
Handelsbe|auftragte, *-n, -n (ein Handelsbeauftragter) m.* și *f.* însărcinat, delegat comercial.
Handelsbeflissene, *-n, -n (ein Handelsbeflissener), m.* funcționar comercial.
Handelsbefugnis, *-se, f.* autorizație de a face comerț.
Handelsbereich, *-(e)s, -e, m.* domeniu, sector comercial, branșă.
Handelsbericht, *-(e)s, -e, m.* raport comercial.
Handelsbeschränkung, *-en, f.* restricție comercială.
Handelsbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere comercială.
Handelsbevollmächtigte, *-n, -n (ein Handelsvollmächtigter), m.* mandatar comercial; procurist.
Handelsbeziehungen *pl.* raporturi, legături comerciale, de afaceri; ~ **unterhalten** a întreține relații comerciale.
Handelsbilanz, *-en, f. (ec.)* balanță comercială; **Verschlechterung der** ~ înrăutățire a balanței comerciale; **aktive** ~ balanță comercială excedentară; **passive** ~ balanță comercială deficitară; **die** ~ **ausgleichen** a echilibra balanța comercială.
Handelsbilanz|überschuss, *-es, -schüsse, m.* excedent în balanță.
Handelsblatt, *-(e)s, -blätter, n.* buletin comercial, foaie comercială.
Handelsbörse *f. sg.* bursă comercială, de mărfuri.
Handelsbrauch, *-(e)s, m. sg.* obicei, uz comercial.
Handelsbrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** scrisoare comercială. **2.** *pl.* corespondență comercială.
Handelsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru comercial.
Handelsbuchführung, **Handelsbuch|haltung** *f. sg.* contabilitate comercială.
Handelschaft *f. sg.* **1.** lume a comerțului, a negustorimii; negustorime. **2.** *(fig., rar)* uneltire, mașinație.
handelschaftlich *adj.* comercial, negustoresc.
Handelsdelegation, *-en, f.* delegație comercială.
Handelsdiener, *-s, -, m.* v. Handlungsgehilfe.
Handels|ebene *f. (în expr.)* **auf** ~ pe plan comercial.
handels|einig *adv. (în expr.)* ~ **sein** (sau **werden**) a se înțelege, a cădea de acord (în vederea încheierii unui contract comercial); *(fig.)* a se învoi; a se înțelege.
handels|eins *adv.* v. handelseinig.
Handels|embargo, *-s, -s, n.* embargo comercial.
Handels|erlös, *-es, -e, m.* beneficiu comercial.
Handelsfach, *-(e)s, -fächer, n.* resort, ramură comercial(ă).
Handelsfaktura, *-ren, f.* factură comercială.
Handelsfirma, *-men, f.* firmă comercială.
Handelsflagge, *-n, f. (mar.)* pavilion comercial.
Handelsflotte, *-n, f. (mar.)* flotă comercială.
Handelsförderung, *-en, f.* promovare a comerțului.
Handelsförderungsmaßnahme, *-n, f.* măsură de încurajare a comerțului.
Handelsfrage, *-n, f.* problemă comercială.
Handelsfrau, *-en, f.* negustoreasă.
handelsfrei *adj.* liber în comerț.
Handelsfrei|heit *f. sg.* libertate a comerțului.
Handelsfreund, *-(e)s,-e, m.* v. Handelsgenosse.
Handelsgärtner, *-s, -, m.* negustor de produse horticole (și zarzavaturi).
Handelsgärtnerei, *-en, f.* magazin care desface produse horticole.
Handelsgebrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* v. Handelsbrauch.
Handelsgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Handelsartikel.
Handelsgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit comercial.
Handelsgenosse, *-n, -n, m.* tovarăș de afaceri, asociat, copărtaș.
Handelsgenossenschaft, *-en, f. (com.)* societate, companie comercială; **offene** ~ societate în nume colectiv.
Handelsgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* tribunal, secție comercial(ă); **Handels- und Wechselgerichtshof** tribunal comercial și cambial.
Handelsgerichtbeisitzer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* asesor(-oare) la secția comercială a tribunalului.
Handelsgerichtshof, *-(e)s, -höfe, m.* v. Handelsgericht.
Handelsgeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** afacere comercială. **2.** prăvălie. **3.** întreprindere comercială, casă de comerț.
Handelsgesellschaft, *-en, f.* v. Handelsgenossenschaft.
Handelsgesellschafter, *-s, -, m.* v. Handelsgenosse.
Handelsgesetz, *-es, -e, n.* lege comercială.
Handelsgesetzbuch, *-(e)s, -bücher, n. (presc.* **HGB***)* cod comercial.
Handelsgesetzgebung, *-en, f.* legislație comercială.
Handelsgewicht, *(e)s, -e, n.* greutate utilizată în comerț pentru cântărirea mărfurilor.
Handelsgewinn, *-(e)s, -e, -m.* beneficiu, câștig comercial.
Handelsgewölbe, *-s, -, n.* v. Handelsgeschäft **(2).**
Handelsgremium, *-s, -mien* [-miən], *n. (înv.)* corporație comercială.
Handelsgut, *-(e)s, -güter, n.* marfă, articol de comerț.
Handelshafen, *-s, -häfen, m.* port comercial.
Handelshaus, *-es, -häuser, n.* casă de comerț; firmă, întreprindere comercială.
Handelsherr, *-(e)n, -en, m. (înv.)* **1.** mare comerciant, mare negustor. **2.** director al unei mari firme comerciale.
Handelsherrschaft *f. sg.* putere, dominație comercială.
Handelshochschule, *-n, f.* institut, academie comercială, școală superioară de comerț.
Handels|innung, *-en, f.* breaslă, corporație negustorească.
Handels|interesse, *-s, -n, n.* interes comercial.
Handelskammer, *-n, f.* cameră de comerț; **Handels- und Gewerbekammer** cameră de comerț și industrie.
Handelskapital, *-s, -e* (și *-ien* [-iən]), *n.* capital comercial.
Handelskapitän, *-s, -e, m.* căpitan de marină comercială.
Handelskauf, *-(e)s, -käufe, m. (jur.)* cumpărare comercială.
Handelskette, *-n, f. (com.)* **1.** lanț comercial format din angrosiști și vânzători cu amănuntul; lanț de distribuție. **2.** drum parcurs de marfă de la producător la cumpărător.
Handelsklasse, *-n, f. (com.)* categorie de marfă.
Handelsklausel, *-n, f.* clauză comercială.
Handelskollegium, *-s, -gien* [-giən], n. v. Handelskammer.
Handelskompagnie [-pani:], *-n, f.* societate, companie comercială; **Ostindische** ~ Compania Indiilor Orientale.
Handelskonsul, *-s, -n, m.* consul comercial.
Handelskonzession, *-en, f.* brevet de comerciant.
Handelskorporation, *-en, f.* v. Handelsinnung.
Handelskorrespondenz, *-en, f.* corespondență comercială.
Handelskreditbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de credit comercial.
Handelskrieg, *-(e)s, -e, m.* război comercial, vamal, economic.
Handelskrisis, *-krisen, f.* criză comercială.
Handelsleute *pl.* negustori; negustorime.
Handelslizenz, *-en, f.* licență comercială.
Handelsmacht, *-mächte, f.* stat cu o mare putere comercială.
Handelsmagnat, *-en, -en, m.* magnat, rege al comerțului.
Handelsmann, *-(e)s, -leute, m.* **1.** *(înv.)* (mic) negustor, comerciant ambulant. **2.** coropcar, telal. **3.** *(pl.)* negustorime.
handelsmännisch *adj.* negustoresc.
Handelsmarine, *-n, f.* marină comercială.
Handelsmarke, *-n, f.* marcă comercială (depusă).
handelsmäßig *adj.* comercial, de comerț, ca în comerț.
Handelsmesse, *-n, f.* târg comercial.
Handelsmethode, *-n, f.* metodă comercială.
Handelsminister, *-s, -, m.* ministru al comerțului.
Handelsministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* minister al comerțului.
Handelsmission, *-en, f.* misiune, delegație, reprezentanță comercială.
Handelsmuster, *-s, -, n.* eșantion comercial.
Handelsname, *-ns, -n, m.* firmă; nume comercial al unei întreprinderi.
Handelsnation, *-en, f.* v. Handelsmacht.
Handelsnetz, *-es, -e, n.* filieră, rețea comercială.
Handelsniederlassung, *-en, f.* agenție, reprezentanță comercială; sucursală.
Handels|operation, *-en, f.* operație comercială.
Handels|organisation, *-en, f.* organizație comercială.
Handels|papiere *pl.* documente, acte comerciale, privitoare la comerț.
Handels|partner, *-s, -, m.* v. Handelsgenosse.
Handels|platz, *-es, -plätze, m.* v. Handelsstadt.
Handels|politik *f. sg.* politică comercială.
handels|politisch *adj.* de politică comercială.
Handels|posten, *-s, -, m.* serviciu, funcție comercial(ă).
Handels|praktiken *pl.* practici comerciale.
Handels|preisbindung, *-en, f.* impunere a prețului la vânzare, clauză de fixare a prețului la vânzare.
Handels|profit, *-(e)s, m. sg.* v. Handelsgewinn.
Handelsrat, *-es, -räte, m.* consiliu economic.
Handelsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept comercial.
handelsrechtlich *adj.* privitor la dreptul comercial.
Handelsregister, *-s, -, n. (jur.)* registru comercial (pentru evidența firmelor comerciale); **in das** ~ **eintragen** a înscrie în registrul firmelor; **eine in das** ~ **eingetragene Firma** o firmă înregistrată.
Handelregister|eintragung, *-en, f.* înscriere în registrul de comerț.
Handelsreise, *-n, f.* călătorie de afaceri comerciale.
Handelsreisende, *-n, -n (ein Handelsreisender), m.* comis-voiajor, voiajor comercial.
Handelsrichter, *-s, -, m.* judecător la secția comercială (a tribunalului).
Handelsrisiko, *-s, -s* (și *-ken), n.* risc comercial.
Handels|sache, *-n, f.* afacere comercială; **die Rechtsprechung in** ~ **n** jurisdicția în afaceri comerciale.
Handels|schiff, *-(e)s, -e, n.* vas de comerț.
Handels|schiff|fahrt *f. sg.* navigație comercială.
Handels|schranke, *-n, f. (mai ales pl.)* barieră comercială.
Handels|schraube, *-n, f.* șurub de serie, șurub din comerț.
Handels|schuld, *-en, f. (jur.)* datorie comercială.
Handels|schule, *-n, f.* școală comercială.
Handels|schüler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen f.* elev(ă) a(l) unei școli comerciale.
Handels|schutzmaßnahme, *-n, f.* măsură comercială protecționistă.
Handels|sektor, *-s, -en, m.* sector comercial.
Handels|senat, *-(e)s, -e, m.* senat, consiliu de comerț.
Handels|spanne, *-n, f.* marjă comercială.
Handels|sperre, *-n, f.* blocadă economică, comercială; embargo.
Handels|staat, *-(e)s, -en, m.* stat comercial.
Handels|stadt, *-städte, f.* oraș comercial.
Handels|stand, *-(e)s, m. sg.* negustorime; tagmă, clasă a negustorilor; **dem** ~ **angehören** a aparține tagmei negustorilor.
Handels|straße, *-n, f.* cale, drum comercial(ă).
Handels|syndikat, *-s, -e, n.* sindicat al salariaților din comerț.
Handels|system, *-s, -e, n.* sistem comercial.
Handels|tag, *-(e)s, m. sg.* **1.** congres al camerelor de comerț. **2.** *(bis.)* zi de lucru.
Handels|tätigkeit *f. sg.* activitate comercială.
Handels|teil, *-(e)s, -e, m.* rubrică comercială (în ziare, reviste).
handels|treibend *adj.* v. Handel treibend.
Handels|treibende, *-n, -n (ein Handelstreibender), m.* și *f.* v. Handeltreibende.
handels|tüchtig *adj.* capabil, destoinic în comerț.
Handels|überschuss, *-es, -schüsse, m. (com.)* excedent comercial.
handels|üblich *adj.* **1.** obișnuit, uzitat în comerț, practicat pe piață. **2.** de calitate comercială.
Händelsucher, *-s, -, m.* scandalagiu, certăreț.
Händelsucht *f. sg.* poftă de harță, înclinare spre ceartă.

händelsüchtig *adj.* certăreț, gâlcevitor.

Handels|umsatz, *-es, -sätze, m.* volum de schimburi comerciale.

Handels|unternehmen, *-s, -, n.*, **Handels|unternehmung**, *-en, f.* întreprindere comercială, firmă comercială.

Handels|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* învățământ comercial.

Handelsverbindung, *-en, f.* legătură, relație comercială.

Handelsver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație, uniune comercială.

Handelsverkehr, *-(e)s, m. sg.* **1.** circulație a mărfurilor; trafic comercial. **2.** raporturi, legături comerciale de afaceri.

Handelsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* acord, tratat comercial.

Handelsvertreter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* reprezentant(ă) comercial(ă).

Handelsvertretung, *-en, f.* reprezentanță comercială.

Handelsvolk, *-(e)s, -völker, n.* popor de negustori.

Handelsvolumen [-vo-], *-s, -* (sau *-volumina), (ec.)* volumul comerțului exterior.

Handelsware, *-n, f.* articol de comerț.

Handelswechsel, *-s, -, m.* efecte comerciale.

Handelsweg, *-(e)s, -e, m.* **1.** cale, rută comercială. **2.** debușeu; **neue ~e** noi debușee comerciale.

Handelswissenschaft, *-en, f.* știință comercială.

Handelszeichen, *-s, -, n.* v. Handelsmarke.

Handelszeitung, *-en, f.* ziar, gazetă comercial(ă).

Handelszentrale, *-n, f.* centrală comercială.

Handelszentrum, *-s, -tren, n.* centru comercial.

Handelszone, *-n, f.* zonă comercială.

Handelszweck, *-(e)s, -e, m.* scop comercial.

Handelszweig, *-(e)s, -e, m.* ramură de comerț.

Handel treibend *adj.* care face comerț, comercial.

Handeltreibende, *-n, -n (ein Handeltreibender), m.* și *f.* comerciant(ă), negustor(-easă), negustător(-oare).

händeringend *adj.* **1.** care își frânge mâinile; **weinende und ~e Frauen** femei care plâng frângându-și mâinile. **2.** disperat, implorator; **~ bitten** a implora; *(fam. în expr.)* **wir suchen ~ eine Aushilfskraft** căutăm urgent personal.

Händeschütteln, *-s, n. sg.* strângere de mână.

Händetrockner, *-s, -, m.* uscător de mâini.

Händewaschen, *-s, n. sg.* spălat al mâinilor.

Hand|exemplar, *-s, -e, n.* **1.** exemplar (de carte etc.) executat de mână. **2.** exemplar (carte etc.), ediție portativ(ă).

Handfahrt *f. sg. (mine)* scară (de salvare) manuală.

Handfalzung *f. sg. (legătorie)* fălțuire manuală.

Handfass, *-es, -fässer, n.* **1.** butoi mic, portativ. **2.** lighean.

Handfäustel, *-s, -, m. (mine)* ciocan de mână.

Handfeger, *-s, -, m.* v. Handbesen.

handfertig *adj.* îndemânatic, iscusit.

Handfertigkeit *f. sg.* îndemânare, dexteritate, iscusință.

Handfertigkeits|unter|richt, *-s, m. sg.* lucru manual (ca obiect de studiu).

Handfessel, *-n, f.* cătușă de mână; **jm. ~n anlegen** a pune cuiva cătușe la mâini.

handfest *adj.* **1.** solid, robust, zdravăn; **zwei ~e Burschen** doi flăcăi zdraveni; *(fig.)* **eine ~e Lüge** o minciună gogonată; **~e Beweise** dovezi solide, **~er Krach** scandal răsunător. **2.** hrănitor, consistent; **eine ~e Mahlzeit** o masă hrănitoare. **3.** *(reg.; în expr.)* **jn. ~ machen** a prinde, a aresta pe cineva.

Handfeste, *-n, f.* **1.** strângere de mână; confirmare; angajament; **er gab seine ~** și-a dat cuvântul, și-a luat un angajament. **2.** *(ist.)* document cu semnătură autentică, cu autograf.

Handfeuergewehr, *-(e)s, -e, n.* armă de foc portativă (pușcă, carabină, revolver, pistol).

Handfeuerlösch|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat portativ de stins incendii, extinctor portativ.

Handfeuerlöscher, *-s, -, m.* v. Handfeuerlöschapparat.

Handfeuerwaffe, *-n, f.* armă de foc portativă; **~ mit Verschluss mit gleitender Bewegung** armă cu culasă glisantă; **~ mit Verschluss mit drehender Bewegung** armă cu culasă turnantă.

Handfläche, *-n, f.* palmă; pod al palmei.

Handflagge, *-n, f.* stegulet, fanion de semnalizare.

Handflügler, *-s, -, m. (zool.)* liliac *(Chiroptera)*.

handförmig *adj.* **1.** în formă de palmă. **2.** *(bot.; despre frunze)* palmat.

Handfortschaufelungs|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor cu curățare manuală (la brutării sau la vechile turnătorii).

Handgalopp, *-(e)s, m. sg.* galop scurt.

Handgas, *-es, -e, n. (auto.)* accelerator de mână.

handge|arbeitet *adj.* lucrat manual.

Handgebrauch, *-(e)s, m. sg.* uz curent; **ein Buch zum ~** o carte de uz curent.

handgebunden *adj. (despre cărți)* legat de mână.

Handgefecht, *-(e)s, -e, n.* luptă corp la corp.

handgefertigt *adj.* fabricat manual.

handgeknüpft *adj.* țesut manual.

Handgeländer, *-s, -, n.* balustradă, rezemătoare, parmaclâc.

Handgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** arvună, acont, avans. **2.** întâia încasare din vânzările zilei; bani de noroc, saftea. **3.** *(pop.)* dar care se dă miresei. **4.** *(mil.)* acont (care se dădea în vechime la angajarea soldaților).

Handgelenk, *-(e)s, -e, n. (anat.)* încheietură a mâinii; **etwas aus dem ~ machen** a face ceva fără cel mai mic efort; **das kann man nicht so aus dem ~ schütteln** asta nu se poate face așa, cu una, cu două; **er hat ein lockeres, loses ~** e iute de mână (la mânie), aprig.

Handgelöbnis, *-ses, -se*, **Handgelübde**, *-s, -, n.* făgăduință solemnă (întărită prin darea mâinii).

handgemacht *adj.* lucrat manual.

handgemein *adj. (în expr.)* **~ werden** a se încăiera, a se lua la bătaie.

Handgemenge, *-s, -, n.* **1.** încăierare; **sie kamen ins ~** s-au luat la bătaie, s-au încăierat. **2.** luptă corp la corp.

Handgepäck, *-(e)s, n. sg.* bagaj de mână.

Handgepäckraum, *-(e)s, -räume, m.* depozit pentru bagajele de mână.

Handgerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă, sculă de mână.

handgerecht *adj.* la îndemână.

Handgeschicklichkeit *f. sg.* îndemânare, dexteritate, iscusință.

handgeschliffen *adj.* ascuțit, șlefuit manual.

handgeschnitzt *adj.* tăiat, cioplit cu mâna.

handgeschöpft *adj. (despre hârtie)* fabricat manual.

handgeschrieben *adj.* scris de mână; manuscris.

handge|steuert *adj.* ghidat manual.

handge|stickt *adj.* brodat manual.

handge|strickt *adj.* împletit, tricotat de mână.

Handgewebe, *-s, -, n.* țesătură de mână.

handgewebt *adj.* țesut de mână.

Handgicht *f. sg. (med.)* artrită gutoasă a mâinii.

Handgranate, *-n, f. (mil.)* grenadă de mână.

Handgranatenwerfer, *-s, -, m. (mil.)* aruncător de grenade.

handgreiflich *adj.* **1.** evident, clar, limpede, lămurit; **ein ~er Beweis** o dovadă clară. **2.** *(în expr.)* **~ werden** a se încăiera, a se lua la bătaie.

Handgreiflichkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* evidență. **2.** *pl. (în expr.)* **zu ~en kommen** a se ajunge la bătaie, la încăierare.

Handgriff, *-(e)s, -e, m.* **1.** apucătură (de mână); *(fig.)* **er kennt die ~e noch nicht** nu cunoaște încă trucurile. **2.** manipulare, manevrare; mânuire; *(mil.)* **~e am Gewehr** mânuirea armei; **~e üben** (sau **machen**) a face exerciții de mânuire a armei. **3.** dexteritate, îndemânare. **4.** fleac, lucru de nimic, lucru fără valoare; nimica toată; **es ist wirklich nur ein ~, den du zu leisten hast** trebuie doar să miști puțin din mână și s-a făcut. **5.** mâner, toartă; **~ eines Degens** mânerul unei săbii; **~ eines Gefäßes** toarta unui vas; **~ nur bei Gefahr ziehen!** trageți de mâner numai în caz de pericol!

handgroß *adj.* de mărimea unei mâini; cât palma.

handhab|bar *adj.* manevrabil; **ein leicht ~er Apparat** un aparat ușor de manevrat.

Handhab|barkeit *f. sg.* manevrabilitate.

Handhabe, *-n, f.* **1.** mâner, toartă; manivelă. **2.** *(fig.)* prilej, motiv, pretext, mijloc; **jm. eine ~ bieten** a oferi cuiva un prilej, un pretext.

handhaben, *handhabte, gehandhabt (du handhabst, er handhabt), vb. (h) tr.* **1.** a mânui, a manipula; a folosi, a întrebuința, a utiliza; **eine Waffe ~** a mânui o armă; **ein Instrument ~** a umbla cu un instrument; *(inform.)* **Dateien ~** a mânui fișiere. **2.** a aplica; a practica; **das Gesetz ~** a aplica legea; **das Recht unparteiisch ~** a împărți dreptatea fără părtinire; **die Ordnung ~** a menține ordinea.

Handhabung *f. sg.* **1.** mânuire, manipulare, folosire, întrebuințare, utilizare; **~ des Regulators** mânuirea regulatorului. **2.** aplicare, menținere, îndeplinire; **die ~ des Dienstes** modalitatea de a îndeplini serviciul.

Handhammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de mână.

Handhebel, *-s, -, m.* pârghie de mână; manetă.

Handheft, *-(e)s, -e, n.* blocnotes, carnet.

Handhobel, *-s, -, m.* rindea.

handhoch *adj.* înalt de o palmă.

Handicap ['hɛndlkɛp], *-s, -s, n.* v. Handikap.

handicapen ['hɛndlkɛpən], *handicapte, gehandicapt, vb. (h) tr.* v. handikapen.

handig *adj.* **1.** sprinten. **2.** comod, la îndemână. **3.** *(reg.)* gras, greoi.

Handikap ['hɛndıkɛp], *-s, -s, n.* **1.** *(sport)* handicap. **2.** *(fig.)* handicap; piedică; frână, dificultate.

handikapen ['hɛndıkɛpən], *handikapte, gehandikapt, vb. (h) tr.* **1.** *(sport)* a handicapa. **2.** *(fig.)* a handicapa, a împiedica, a reține, a frâna.

handikapieren, *handikapierte, handikapiert, vb. (h) tr. (elv.).* v. handikapen.

Handikapper, *-s, -, m. (sport)* handicaper, egalizator.

händisch *adj. (austr., fam.)* lucrat manual.

Handkante, *-n, f.* tăișul palmei.

Handkantenschlag, *-(e)s, -schläge, m.* lovitură cu tăișul palmei.

Handkarre, *-n, f.*, **Handkarren**, *-s, -, m.* roabă.

Handkarte, *-n, f.* carte bună care se oprește în mână (la jocuri de cărți).

Handkäse, *-s, -, m.* brânză proaspătă frământată; *(reg.)* **~ mit Musik** brânză frământată în sos marinat.

Handkassa, *-kassen, f.* v. Handkasse.

Handkassabuch, *-(e)s, -bücher, n. (com.)* registru, jurnal de casă.

Handkasse, *-n, f. (com.)* casetă, casă mică.

Handkassenjournal [-ʒurna:l], *-s, -e, n.* v. Handkassabuch.

Handkauf, *-(e)s, -käufe, m.* **1.** saftea; arvună, acont, avans. **2.** comerț cu bucata, cu amănuntul. **3.** cumpărare cu bani lichizi și cu livrarea imediată a mărfii.

handkehr|um *adj.* deodată.

Handkehr|um *(numai în expr.) (elv.)* **im ~** cât ai clipi din ochi.

Handklapper, *-n, f.* castanietă; huruitoare.

Handkloben, *-s, -, m.* **1.** menghină de mână. **2.** scripete, palan manual.

Handkoffer, *-s, -, m.* geamantan, valiză.

Handkommunion, *-en, f. (bis.)* formă de împărtășanie la care ostia i se pune celui împărtășit în mână.

Handkorb, *-(e)s, -körbe, m.* paner, coș.

Handkörbchen, *-s, -, n. (dim.* de la Handkorb) coșuleț, paneraș.

Handkrause, *-n, f.* manșetă de dantelă, manșetă plisată.

Handkübel, *-s, -, m.* găleată.

Handkurbel, *-n, f. (tehn.)* manivelă.

Handkuss, *-es, -küsse, m.* sărutare de mână; **mit ~ a)** *(formulă de politețe)* cu sărutări de mâini; **b)** *(fam.)* bucuros, din toată inima; **etwas mit ~ annehmen** a accepta ceva cu bucurie; **zum ~ kommen** *(austr.)* **a)** a plăti în plus; **b)** a garanta pentru ceva.

Handlampe, *-n, f.* felinar portativ; lanternă.

handlang *adj.* cât mâna de lung.

Handlanger, *-s, -, m.* **1.** salahor, ziler, lucrător cu ziua la construcții; muncitor necalificat. **2.** *(fig.)* persoană care face o muncă de mică importanță și fără răspundere. **3.** *(fig., peior.)* slugă, lacheu; **er hatte überall seine ~** își avea pretutindeni oamenii lui.

Handlanger|arbeit, *-en, f.* **1.** (și *fig.*) salahorie. **2.** *(peior.)* slugărit, faptă servilă.

Handlangerdienst, *-(e)s, -e, m.* v. Handlangerarbeit.

handlangern, *handlangerte, gehandlangert, vb. (h) intr.* **1.** a îndeplini munci necalificate, munci de salahor. **2.** *(fig.;* cu *dat.)* a ajuta, a da ajutor la o muncă; a face pe adjunctul. **3.** *(peior.;* cu *dat.)* a lucra, a fi slugarnic.

Handlaterne, *-n, f.* felinar de mână, portativ; lanternă.

Handlauf, *-(e)s, -läufe, m. (arhit.)* mână curentă, bara balustradei.

Handleder, *-s, -, n.* apărătoare de piele pentru mâini.

Handleh, *-, -, m. (pop.)* telal, negustor de vechituri.

Handleiste, *-n, f.* balustradă, parmaclâc.

Handleiter, *-n, f.* scară mică, portativă.

Händler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* negustor(-easă); comerciant(ă); **ein ~ in Textilien** un comerciant de textile.

Handlesekunst *f. sg.* chiromanție.

Handleuchter, *-s, -, m.* sfeșnic portativ.

Handlexikon, *-s, -ka, n.* dicționar portativ.

handlich *adj.* **1.** ușor de mânuit, de manipulat; maniabil; la îndemână. **2.** *(reg.)* potrivit, nu prea mult (sau prea mare). **3.** *(reg.)* grosolan, bătăuș. **4.** *(reg.)* prietenos. **5.** *(elv.)* vrednic, destoinic, de ispravă.

Handlichkeit *f. sg.* **1.** mânuire ușoară, maniabilitate. **2.** destoinicie.

Handloch, *-(e)s, -löcher, n. (tehn.)* gură de vizitare (pentru curățirea unui cazan, cilindru etc.).

handlos *adj.* **1.** fără mână, ciung. **2.** lipsit de mâner, fără mâner.

Handlung, *-en, f.* **1.** acțiune, faptă; **eine edle ~** o faptă nobilă; **eine unüberlegte ~** o faptă necugetată; **eine feierliche ~** o ceremonie. **2.** prăvălie, magazin, firmă comercială, întreprindere comercială. **3.** *(lit.)* acțiune; **das aufgeführte Stück hatte keine ~** piesa jucată nu avea nici o acțiune; **der Ort der ~** locul acțiunii, unde se petrece acțiunea; **eine verwickelte ~** o acțiune complicată. **4.** *(înv.; teatru)* act.

Handlungs|ablauf, *-(e)s, -läufe, m. (arhit.)* desfășurare a acțiunii.

Handlungs|art, *-en, f. (gram.)* mod al acțiunii, diateză.

handlungs|arm *adj.* cu acțiune redusă, mică.

Handlungsbeflissene, *-n, -n (ein Handlungsbeflissener), m.* funcționar comercial.

Handlungsbevollmächtigte, *-n, -n (ein Handlungsbevollmächtigter), m.* împuternicit comercial; procurist.

Handlungsdiener, *-s, -, m. (com.)* muncitor auxiliar; om de serviciu.

Handlungs|einheit *f. sg. (lit.)* unitate de acțiune.

handlungsfähig *adj.* **1.** *(jur.)* capabil de a face acte de comerț. **2.** capabil de acțiune; **ein ~es Parlament** un parlament capabil să ia hotărâri.

Handlungsfähigkeit *f. sg. (jur.)* capacitate de a face acte de comerț.

Handlungsfrei|heit *f. sg.* libertate de acțiune.

Handlungsge|hilfe, *-n, -n, m.* salariat comercial; vânzător.

Handlungsgesellschafter, *-s, -, m.* tovarăș de negustorie, asociat (de afaceri), copărtaș.

Handlungshaus, *-es, -häuser, n.* casă de comerț, firmă, întreprindere comercială.

Handlungskommis [-kɔmi:], *-, -, m. (înv.)* vânzător în prăvălie.

Handlungslehrling, *-s, -e, m.* practicant comercial.

Handlungs|papiere *pl.* documente, acte comerciale.

handlungsreich *adj.* cu acțiune bogată.

Handlungsreisende, *-n, -n (ein Handlungsreisender), m.* comis-voiajor, voiajor comercial.

Handlungs|spielraum, *-es, -räume, m.* libertate de acțiune, mișcare.

Handlungs|strang, *-(e)s, -stränge, m.* acțiune paralelă (într-un roman).

handlungs|unfähig *adj.* **1.** *(jur.)* lipsit de capacitate comercială. **2.** incapabil de acțiune, de a acționa.

Handlungs|unkosten *pl.* cheltuieli generale (de comerț), regie comercială.

Handlungsverlauf, *-(e)s, -läufe, m.* mersul acțiunii.

Handlungsvollmacht *f. sg.* **1.** *(jur.)* procură, împuternicire comercială. **2.** deplină libertate de acțiune.

Handlungsweise, *-n, f.* fel, mod de a se purta, de a se comporta, de a acționa; procedeu; **üble** (sau **unsaubere**) **~** procedeu murdar.

Handmagazin, *-s, -e, n.* magazie, depozit mic, curent.

Handmalerei și **Handmalerei**, *-en, f.* **1.** *sg.* pictură de mână. **2.** obiect pictat de mână.

Handmangel, *-n, f.* mângălău, presă pentru călcat rufe (acționată cu mâna).

Handmaschine, *-n, f.* mașină de tuns manual.

Handmehr, *-s, -n. sg. (elv.)* majoritate obținută la un vot prin ridicarea mâinii.

Handmesser, *-s, -, n.* cuțit de mână.

Handmuff, *-(e)s, -e, m.* manșon (pentru mâini).

Handmühle, *-n, f.* râșniță.

Handmünze, *-n, f.* bani mărunți; mărunțiș.

Handnähmaschine, *-n, f.* mașină de cusut de mână.

handnervig [-vlç și -flç] *adj. (bot.)* cu nervațiune palmată.

Handnietmaschine, *-n, f.* mașină manuală de nituit.

Hand|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor cu curățire manuală.

Hand|orgel, *-n, f.* **1.** orgă portativă cu suflai acționat manual; **~ spielen** a cânta la orgă. **2.** flașnetă, caterincă.

handorgeln, *handorgelte, gehandorgelt (ich handorg(e)le) vb. (h) intr. (elv., înv.)* a cânta la orgă portativă.

Hand-out și **Hand|out** ['hɛndaʊt] *-s, -s, n.* material informațional care este înmânat participanților la un seminar, o conferință etc.

Handpapier, *-s, n. sg.* hârtie făcută manual.

Handpfanne, *-n, f. (metal.)* oală de turnat cu mâna.

Handpferd, *-(e)s, -e, n.* cal înhămat în dreapta.

Handpflege *f. sg.* manichiură, îngrijire a mâinilor.

Handpresse, *-n, f.* **1.** presă de mână. **2.** *(tipogr.)* mașină tipografică de mână, teasc.

Handpumpe, *-n, f.* pompă de mână.

Handpuppe, *-n, f. (teatru de păpuși)* păpușă îmbrăcată pe mână.

Handputzkratze, *-n, f. (text.)* perie de mână pentru curățirea daracului.

Handrad, *-(e)s, -räder, n.* **1.** *(mar., av.)* volan. **2.** *(la ferăstrău)* roată de comandă. **3.** *(la mașina de cusut)* roată de mână.

Handramme, *-n, f. (constr.)* mai manual, berbec de mână; **viermannige ~** mai pentru patru oameni, de opt mâini.

Handreichung *f. sg.* **1.** întindere a mâinii; *(fig.)* mână de ajutor. **2.** recomandare (de conduită, de întrebuințare a unui lucru etc.), directivă, linie directoare.

Handriss, *-es, -e, m.* schiță de plan.

Handröstung *f. sg. (metal.)* prăjeală de mână.

Handrücken, *-s, -, m.* dos al mâinii.

Handrührer, *-s, -, m.,* **Handrührgerät**, *-es, -e, n.* mixer manual.

Handrundfeile, *-n, f. (lăcătușerie)* pilă semirotundă.

Handsäge, *-n, f.* ferăstrău de mână, manual.

handsam *adj.* **1.** ușor manevrabil, ușor de executat. **2.** *(reg.)* gingaș, cuviincios, fin (în purtări); prietenos.

Handsämaschine, *-n, f. (agr.)* semănătoare de mână.

Handsatz, *-es, m. sg. (tipogr.)* culegere manuală, zaț de mână.

Handschalt|hebel, *-s, -, m.* pârghie de cuplare.

Handschar, *-s, -e, m.* hanger.

Handscheiden, *-s, n. sg. (metal.)* triere manuală.

Handschein, *-(e)s, -e, m. (com.)* adeverință, chitanță (de mână); dovadă palpabilă.

Handschelle, *-n, f.* **1.** cătușă (la mână). **2.** clopoțel de mână.

Handschere, *-n, f.* foarfece de mână.

handscheu *adj. (vân., despre câini)* care se teme să nu fie lovit dacă se apropie sau urmează pe cineva.

Handschlag, *-(e)s, -schläge, m.* strângere de mână; *(fig.)* promisiune solemnă; **durch ~ bekräftigen** a întări (un contract etc.) printr-o strângere de mână; **mit ~ versprechen** a promite solemn, a-și da cuvântul de onoare; **Gruß und ~** salutări și o strângere de mână (ca formulă de încheiere la scrisori); *(fam.)* **keinen ~ tun** a nu face nimic, a nu munci deloc.

Handschlagziegel, *-s, -, m.* cărămidă de mână, fasonată cu mâna.

Handschlaufe, *-n, f. (alpinism)* inel alunecător cu buclă pentru mână.

Handschleifmaschine, *-n, f. (turnătorie)* polizor manual.

Handschmiede, *-n, f.* forjă manuală.

Handschreiben, *-s, -, n.* **1.** scrisoare autografă. **2.** *(înv.)* scrisoare de recomandație.

Handschrift, *-en, f.* **1.** scris, scriere; **das ist seine ~** acesta e scrisul lui; **unleserliche ~** scris necitеț; *(fig.)* **er schreibt eine gute ~** când te lovește, îl simți. **2.** manuscris; **Sammlung von ~en** colecție de manuscrise. **3.** dovadă scrisă.

Handschriftendeuter, *-s, -, m.,* **-in**, *-nen, f.* grafolog(ă).

Handschriftenkunde *f. sg.* paleografie.

Handschriftenkundige, *-n, -n (ein handschriftenkundiger), m.* și *f.* paleograf.

Handschriftenlesen, *-s, n. sg.* lectură de manuscrise; studii paleografice.

handschriftlich *adj.* **1.** autograf, manuscris, scris cu mâna (proprie). **2.** paleografic. **3.** (în) scris; *(jur.)* **~er Gläubiger** creditor în virtutea unui act scris; *(adverbial)* **sich ~ verpflichten** a se obliga în act scris.

Handschuh, *-(e)s, -e, m.* mănușă; **jn. mit ~en anfassen** a umbla cu mănuși cu cineva, a se purta foarte delicat cu cineva; **jm. den ~ hinwerfen, vor die Füße werfen, ins Gesicht schleudern** a arunca cuiva mănușa, a provoca pe cineva; **den ~ aufnehmen** sau **aufheben** a ridica mănușa, a primi provocarea.

Handschuh|ausweiter, *-s, -, m.* aparat de lărgit mănuși.

Handschuhfabrik, *-en, f.* fabrică de mănuși.

Handschuhfabrikant, *-en, -en, m.* fabricant de mănuși, mănușar.

Handschuhgröße, *-n, f.* mărime, dimensiune de mănușă.

Handschuh|halter, *-s, -, m.* elastic de mănuși.

Handschuh|handel, *-s, m. sg.* comerț cu mănuși.

Handschuh|händler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* negustor(-easă) de mănuși.

Handschuhkasten, *-s, -, m.* cutie, casetă pentru mănuși.

Handschuhknöpfer, *-s, -, m.* cârlig de încheiat nasturii mănușilor.

Handschuhladen, *-s, -läden, m.* magazin de mănuși.

Handschuhleder, *-s, -, n.* piele de mănuși.

Handschuhmacher, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* mănușar (mănușăreasă), fabricant de mănuși.

Handschuhweiter, *-s, -, m.* v. Handschuhausweiter.

Handschuldschein, *-(e)s, -e, m.* chitanță de datorie; obligațiune.

Handschutz, *-es, m. sg.* **1.** protecție a mâinilor. **2.** apărătoare pentru mâini.

Handschwinge, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* meliță (de mână). **2.** *(ornit.)* pene de vâslit, pene cârmuitoare (la păsări).

Handschwingwerg, *-(e)s, n. sg.* câlți proveniți de la melițatul manual.

Handseife, *-n, f.* săpun de mâini, săpun de toaletă.

Handsetzer, *-s, -, m. (tipogr.)* culegător manual, zețar manual.

Handsieb, *-(e)s, -e, n.* sită, ciur de mână.

Handsiegel, *-s, -, n.* sigiliu privat.

handsigniert *adj.* care poartă semnătura autorului sau a artistului; **ein ~es Exemplar** un exemplar cu semnătura artistului.

Handskizze, *-n, f.* schiță de mână (a unui proiect).

Hand|spiegel, *-s, -, m.* oglindă de mână.

Hand|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(fotbal)* atingerea balonului cu mâna. **2.** joc mediocru (la jocuri de cărți).

Hand|spindel, *-n, f.* fus (de tors).

Hand|spitze, *-n, f.* **1.** dantelă de mână. **2.** vârf al mâinii.

Hand|spritze, *-n, f.* **1.** *(agr.)* stropitor de mână. **2.** pompă de incendiu cu acționare manuală. **3.** seringă.

Hand|stand, *-(e)s, m. sg. (gimn.)* poziție stând în mâini.

Hạndstand|überschlag, *-(e)s, -schläge, m. (gimn.)* săritură stând în mâini urmată de un salt.
Hạnd|stange, *-n, f.* balustradă (de scară).
Hạnd|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** gură de jgheab. **2.** *(mine)* probă de minereu.
Hạnd|stempel, *-s, m.* ștampilă, pecete.
Hạnd|steuerung, *-en, f. (tehn.)* comandă manuală.
Hạnd|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (reg.)* baston.
hạnd|stoppen, *gehandstoppt, vb. (h) tr. (folosit numai la inf. și part. trecut) (sport)* **1.** a măsura durata (alergării) manual. **2.** *(hockey)* a apuca pucul cu mâna.
Hạnd|strecken, *-s, n. sg. (gimn.)* întindere a mâinilor.
Hạnd|strecker, *-s, m. sg.* mușchi extensor al mâinii.
Hạnd|streich, *-(e)s, -e, m.* **1.** lovitură neașteptată, rapidă, îndrăzneață, prin surprindere. **2.** *(mil.)* incursiune, atac prin surprindere; **einen ~ ausführen** a năvăli asupra cuiva; a ataca prin surprindere. **3.** lovitură de stat.
Hạnd|stück, *-(e)s, -e, n. (mine)* probă de minereu (de mărimea unui pumn).
Hạnd|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* război de țesut cu mâna.
Hạndtasche, *-n, f.* **1.** poșetă, geantă. **2.** ghiozdan, servietă. **3.** valiză mică; sacoșă.
Hạndtaschenräuber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* hoț, hoață de genți de mână.
Hạndteller, *-s, -, m.* palmă, pod al palmei.
Hạnd|trommel, *-n, f. (muz.)* tamburină, dairea, tobă mică cu clopoței.
Hạndtuch, *-(e)s, -tücher, n.* **1.** prosop, ștergar; *(fam.)* **schmales ~** un om slab; **das ~ werfen** sau **schmeißen a)** *(box)* a arunca prosopul; **b)** *(fam.)* a renunța la o muncă care este peste puterile tale. **2.** *(fam.)* spațiu mic, foarte îngust în raport cu lungimea sa.
Hạndtuchfeld, *-(e)s, -er, n. (pop.)* curea, fâșie îngustă și lungă de pământ.
Hạndtuch|halter, *-s, -, m.* uscător, suport pentru prosoape.
Hạndturngerät, *-(e)s, -e, n.* aparat de gimnastică portativ.
Hạnd|umdrehen, **Hạnd|umkehren**, *-s, n. sg. (în expr.)* **im ~** cât ai clipi din ochi, într-o clipă, cât ai bate din palme, cât ai zice pește.
Hạndverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare cu amănuntul.
Hạndverkäufer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* negustor(-easă) cu amănuntul, detailist(ă).
hạndverlesen *adj.* cules manual; **~e Gäste** oaspeți aleși pe sprânceană.
Hạndvermittlung, *-en, f. (tel.)* legătură telefonică realizată manual.
Hạnd vọll (și **Hạndvoll**) *f. sg.* un pumn (de), o mână (de); **eine ~ Leute** o mână de oameni; **einige ~ Erde** câțiva pumni de pământ; **mit einer ~ Soldaten** cu o mână de soldați.
Hạndwaffe, *-n, f.* **1.** armă de foc portativă. **2.** armă albă.
Hạndwagen, *-s, -, m.* cărucior (de tras cu mâna).
Hạndwahrsager, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* chiromant(ă), ghicitor(-oare) în palmă.
Hạndwahrsagerei *f. sg.* chiromanție, ghicit în palmă.
Hạndwalze, *-n, f.* valț manual, cilindru compresor manual.
hạndwarm *adj. (despre apă)* călduț (cât suportă mâna).
Hạndwäsche, *-n, f.* spălarea manuală (a rufelor).
Hạndweberei *f. sg.* v. Weberei.
Hạndweberin, *-nen, f.* femeie care țese la războiul de țesut.
Hạndweb|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* război de țesut.
Hạndwechsel, *-s, -, m.* **1.** *(fin.)* poliță. **2.** *(înv.)* schimbarea proprietarului (mai ales pentru bunuri imobiliare).
Hạndweiche, *-n, f. (ferov.)* schimbător de cale manual, macaz manual.
Hạndweiser, *-s, -, m.* indicator (al direcției drumului).
Hạndwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** meserie, meșteșug; profesie; **ein ~ erlernen** a învăța o meserie; **das ~ aufgeben** a renunța la meserie, a nu mai face, a nu mai exercita o meserie; **ein ~ betreiben** a practica o meserie; **aus der Kunst ein ~ machen** a face din artă un meșteșug; **jm. das ~ legen** a împiedica pe cineva să lucreze în afara breslei în mod clandestin; *(fig.)* a contracara o acțiune dăunătoare a cuiva, a pune capăt uneltirilor cuiva; **jm. ins ~ pfuschen** a face cuiva concurență, a se amesteca în treburile altuia stricând, cârpăcind ceva; **~ hat goldenen Boden** meseria e brățară de aur. **2.** *pl.* **die ~e** arte și meserii. **3.** *(ist.)* breaslă, corporație; **das ~ grüßen** a saluta pe cei din aceeași breaslă.
Handwerkelei *f. sg.* migăleală, cârpăceală (de meșteșugar nepriceput).
hạndwerkeln, *handwerkelte, gehandwerkelt (ich handwerk(e)le) vb. (h) tr.* a meșteri, a cârpăci.
Hạndwerker, *-s, -, m.* meseriaș, meșteșugar; **für eine Reparatur einen ~ herbeirufen** a chema un meseriaș pentru a face o reparație.
Hạndwerkerbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* obicei, datină a meseriașilor, meșteșugărească.
Handwerkerei *f. sg.* meșteșugărie.
Hạndwerkerfrau, *-en, f.* soție, nevastă de meseriaș.
Hạndwerkergenossenschaft, *-en, f.* cooperativă, asociație meșteșugărească.
Hạndwerker|innung, *-en, f. (ist.)* breaslă meșteșugărească.
Hạndwerkerkind, *-(e)s, -er, n.* copil de meseriaș.
Hạndwerkerkompagnie [-pani:], *-n, f.* **1.** uniune, asociație meșteșugărească. **2.** *(mil.)* companie de meșteșugari de artilerie.
Hạndwerker|stand, *-(e)s, m. sg.* meseriași, pătură a meseriașilor.
Hạndwerkerverein, *-(e)s, -e, m.* asociație meșteșugărească.
Hạndwerkerzunft, *-zünfte f.* v. Handwerkerinnung.
Hạndwerkler, *-s, -, m.* cârpaci.
hạndwerklich *adj.* **1.** de meserie; de breaslă. **2.** *(peior.)* meșteșugăresc; mecanic; de rutină, bazat pe rutină.
Hạndwerks|älteste, *-n, -n (ein Handwerksältester), m. (ist.)* staroste de breaslă.
Hạndwerks|arbeit, *-en, f.*, lucru, produs meșteșugăresc, manufacturat.
Hạndwerksbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere meșteșugărească.
Hạndwerksbursch, *-en, -en,* **Hạndwerksbursche**, *-n, -n, m. (ist.)* calfă; **reisender ~** calfă călătoare.
Hạndwerksgenossenschaft, *-en, f.* v. Handwerkergenossenschaft.
Hạndwerksgerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă, sculă.
Hạndwerksgeselle, *-n, -n, m.* calfă.
Hạndwerksgesetz, *-es, -e, n.* lege meșteșugărească.
Hạndwerksgruß, *-es, -grüße, m. (ist.)* **1.** salut al meseriașilor din aceeași breaslă. **2.** ajutor acordat calfelor călătoare.
Hạndwerks|instrument, *-(e)s, -e, n.* unealtă, sculă de meseriaș.
Hạndwerksjunge, *-n, -n, m.* ucenic.
Hạndwerkskammer, *-n, f.* cameră de industrie, de meserii, cameră industrială.
Hạndwerksknecht, *-(e)s, -e, m. (înv.)* calfă.
Hạndwerkskreis, *-es, -e, m.* cerc, club al meseriașilor.
Hạndwerkslade, *-n, f. (ist.)* casă de ajutor a unui sindicat de meseriași.
Hạndwerksmann, *-(e)s, -leute, m. (înv.)* meseriaș, meșteșugar.
hạndwerksmäßig *adj.* **1.** de meseriaș, ca un meseriaș, meșteșugăresc, manufacturier. **2.** *(peior.)* meșteșugăresc, mecanic, mașinal, bazat pe rutină.
Hạndwerksmäßigkeit *f. sg.* rutină.
Hạndwerksmeister, *-s, -, m.* meșter, patron.
Hạndwerks|organisation, *-en, f.* organizație a meseriașilor.
Hạndwerks|produktion *f. sg.* producție meșteșugărească, manufactură.
Hạndwerksrolle, *-n, f.* registru al meșteșugarilor, al meseriașilor.
Hạndwerks|stätte, *-n, f. (mil.)* atelier (al unui regiment).
Hạndwerks|steuer, *-n, f.* impozit pe venitul din practicarea meseriei.
Hạndwerkswesen, *-s, -, n.* sectorul de meserii, meșteșugăresc.
Hạndwerks|zeug, *-(e)s, n. sg.* unelte, scule.
Hạndwerks|zunft, *-zünfte, f. (ist.)* breaslă, corporație meșteșugărească.
Hạndwinde, *-n, f.* **1.** *(text.)* sucală, depănătoare pentru depănarea sculurilor de pe vârtelniță. **2.** *(tehn.)* cric, troliu manual.
Hạndwörterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* dicționar mic, portativ.
Hạndwühle, *-n, f. (zool.)* șopârlă cu două picioare *(Chirotes canaliculatus).*
Hạndwurzel, *-n, f. (anat.)* încheietură, articulație a mâinii, carp.
Hạndwurzelknochen, *-s, -, m. (anat.)* os carpian.
Hạndy ['hɛndi], *-s, -s, n.* telefon mobil; **das ~ einschalten, ausschalten** a deschide, a închide telefonul mobil; **eine Nachricht ans ~ schicken** a trimite un mesaj pe telefon; **Gespräche vom ~ ins Festnetz sind meist teurer** convorbirile de pe mobil în rețeaua fixă costă de obicei mai mult.
Hạndzeichen, *-s, -, n.* **1.** parafă. **2.** marcă a casei. **3.** *(pol.: în expr.)* **das ~ geben** a ridica mâna (la vot); **Abstimmung durch ~** vot prin ridicare de mână. **4.** semn pe care îl face o persoană (care nu știe să scrie) în locul semnăturii.
Hạndzeichnen, *-s, n. sg.* desen cu mâna liberă.
Hạndzeichnung, *-en, f.* **1.** *(arte plastice)* desen de mână. **2.** *(tehn.)* desen făcut cu mâna liberă.
Hạndzettel, *-s, -, m.* fițuică, foaie volantă; manifest; reclamă.
Hạndziegel, *-s, -, m.* v. Handschlagziegel.
Hạndzirkel, *-s, -, m.* compas de măsurat.
Hạndzober, **Hạndzuber**, *-s, -, m.* ciubăr.
Hạndzug, *-(e)s, -züge, m.* trăsătură de condei; scris; **ich erkenne seine Handzüge** îi recunosc scrisul.
hạnebüchen, **hạnebuchen** *adj. (fam.)* grosolan, necioplit; nemaipomenit, grozav, îngrozitor, oribil; revoltător, insuportabil; **er hat ~ gelogen** a mințit cu nerușinare.
Hạnf, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(bot.)* cânepă *(Cannabis sativa)*; **~ brechen** a melița cânepă; **~ zerfasern** a scărmăna, a dărăci cânepă; *(înv.)* **(wie der Vogel) im ~ sitzen** a trăi, a o duce bine. **2.** *(text.)* fir de cânepă.
Hạnf|acker, *-s, -äcker, m.* cânepiște.
Hạnf|art, *-en, f.* varietate de cânepă.
Hạnfbau, *-(e)s, m. sg.* cultură a cânepei.
Hạnfbereiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care prelucrează cânepă.
Hạnfbiene, *-n, f. (bot.)* v. Hanfhenne.
Hạnfbraut, *-bräute, f. (fam.)* funie (de spânzurat); **mit der ~ getraut** spânzurat.
Hạnfbreche, *-n, f.* **1.** meliță. **2.** *sg.* melițat de cânepă.
Hạnfbrechen, *-s, n. sg.* melițat de cânepă.
Hạnfbrecher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care melițä cânepă.
Hạnfdarre, *-n, f.* **1.** uscătorie de cânepă. **2.** *sg.* uscat al cânepei.
Hạnfdichtung, *-en, f. (tehn.)* garnitură din câlți de cânepă.
hạnfen, **hạ̈nfen** *adj.* de cânepă, din cânepă.
Hạnf|feld, *-(e)s, -er, n.* v. Hanfacker.
Hạnf|frucht, *-früchte, f. (bot.)* julfă, sământă de cânepă.
Hạnfgarn, *-(e)s, -e, n.* tort, ață, fir de cânepă.
Hạnfhahn, *-(e)s, -hähne, m.* cânepă cu floare masculină.
Hạnfhändler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* negustor(-easă) de cânepă.
Hạnfhechel, *-n, f. (tehn.)* ragilă, pieptene de cânepă.
Hạnfhede, *-n, f.* câlți de cânepă.
Hạnfhenne, *-n,* **Hạnfin**, *-nen, f. (bot.)* cânepă cu floare feminină.
Hạnfkamm, *-(e)s, -kämme, m.* v. Hanfhechel.
Hạnfkorn, *-(e)s, -körner, n.* sământă de cânepă.
Hạnfkuchen, *-s, -, m.* turtă din semințe de cânepă.
Hạnfleinen, *-s, n. sg.*, **Hạnfleinwand** *f. sg.* pânză de cânepă.
Hạnfliderung, *-en, f. (tehn.)* etanșare cu câlți de cânepă.
Hạ̈nfling, *-s, -e, m.* **1.** *(ornit.)* cânepar *(Cannabina linota)*. **2.** *(peior.)* persoană cu constituție firavă.
Hạnfmeise, *-n, f. (ornit.)* pițigoi cenușiu *(Parus palustria).*
Hạnfmühle, *-n, f.* moară, râșniță de măcinat sământă de cânepă.
Hạnfnessel, *-n, f. (bot.)* tapoșnic, zeabră *(Galeopsis ladanum).*
Hạnf|öl *-(e)s, n. sg.* ulei de cânepă.
Hạnfpackung, *-en, f. (tehn.)* garnitură din câlți de cânepă.
Hạnfpflanze, *-n, f.* plantă de cânepă; fir de cânepă *(Cannabis).*
Hạnfreißmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de destrămat cânepă.
Hạnfriffel, *-n, f. (tehn.)* darac pentru cânepă.
Hạnfröste, *-n, f. (text.)* **1.** topilă. **2.** *sg.* topit al cânepei.

Hanfsaat, *-en, f.* **1.** sămânță de cânepă. **2.** însămânțare cu cânepă, semănare a cânepei. **3.** semănătură de cânepă.

Hanfsame, *-ns, -n*, **Hanfsamen**, *-s, -, m.* sămânță de cânepă.

Hanfschuh, *-(e)s, -e, m.* gheată cu talpă de sfoară (pentru țiglari, tinichigii).

Hanfschwinge, *-n, f. (agr.)* vânturătoare de cânepă.

Hanfschwingen, *-s, n. sg.* vânturat al cânepei.

Hanfschwinger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care vântură cânepă.

Hanfseil, *-(e)s, -e, n.* funie de cânepă.

Hanf|spinnerei, *-en, f.* filatură de cânepă.

Hanf|stengel, *-s, -, m.* tulpină de cânepă.

Hanf|strick, *-(e)s, -e, m.* funie de cânepă.

Hanftau, *-(e)s, -e, n.* frânghie, odgon de cânepă.

Hanftod, *-(e)s, -e, m. (bot.)* verigel *(Orobanche caryophylacea).*

Hanfvor|spinnmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de semitort pentru cânepă.

Hanfwerg, *-s, -e, n.* câlți de cânepă.

Hanfwerg|aufbereitung *f. sg.* preparare a câlților de cânepă.

Hanfwürger, *-s, -, m.* v. H a n f t o d.

Hang, *-(e)s, Hänge, m.* **1.** pantă, povârniș, coastă; costișă; clină; ponor; **schon sind die Hänge grün** coastele dealurilor au și înverzit. **2.** înclinare, aplecare; **der ~ der Mauer** înclinarea peretelui. **3.** *sg. (fig.)* înclinație, înclinare, tendință, pornire, aplecare (spre); preferință, predilecție (pentru...); **~ zum Grübeln** înclinație spre meditație; **einen leidenschaftlichen ~ zum Spiele haben** a avea pasiunea jocului. **4.** *(sport)* suspensie.

Hang|abfahrt, *-en, f. (schi.)* coborâre în pantă.

hang|abwärts *adv.* în josul pantei.

Hangar [ˈhaŋga:r] și **Hangar** [ã'ga:r], *-s, -s, m. (av.)* hangar.

Hangbrücke, *-n, f.* pod, viaduct de-a lungul versantului.

Hänge|ärmel, *-s, -, m.* mânecă lungă, despicată.

Hänge|arsch, *-(e)s, -ärsche, m. (vulg.)* fund căzut, flasc.

Hängebacken *pl.* obraji căzuți, atârnânzi, ca pungile.

Hängebahn, *-en, f. (ferov.)* cale ferată suspendată.

Hängebalken, *-s, -, m.* v. H ä n g e b o d e n.

Hängebank, *-bänke, f.* **1.** *(mine)* rampă de descărcare. **2.** strapontină.

Hängebarren, *-s, -, m. (sport)* paralele.

Hängebauch, *-(e)s, -bäuche, m.* burtă mare, flască.

Hängebaum, *-(e)s, -bäume, m.* salcie plângătoare; copac cu crengile și ramurile atârnătoare.

Hängebett, *-(e)s, -en, n.* hamac.

Hängebirke, *-n, f. (bot.)* mesteacăn *(Betula alba* var. *pendula).*

Hängebock, *-(e)s, -böcke, m.* armătură.

Hängeboden, *-s, -böden, m. (constr.)* schelă, podină suspendată pentru zidărie.

Hängebrett, *-(e)s, -er, n.* poliță.

Hängebrücke, *-n, f.* pod suspendat.

Hängebrust, *-brüste, f.*, **Hängebusen**, *-s, -, m.* piept căzut, flasc.

Hängedach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș cu streașină (mare).

Hängegerüst, *-(e)s, -e, n. (constr.)* schelă liberă.

Hängegleiter, *-s, -, m.* planor.

Hängekleid, *-(e)s, -er, n.* rochie-sac.

Hängekommission, *-en, f. (la expoziții de artă)* comisie ce indică locul tablourilor în expoziție.

Hängekorb, *-(e)s, -körbe, m.* coș cu toartă.

Hängekübel, *-s, -, m.* benă suspendată.

Hängelager, *-s, -, n.* palier, lagăr suspendat.

Hängelampe, *-n, f.* lampă suspendată; lustră, policandru.

Hängeleiter, *-n, f.* scară de agățat.

Hängeleuchter, *-s, -, m.* lustră, policandru.

Hängelippe, *-n, f.* **1.** buză răsfrântă, atârnândă. **2.** *(zool.)* babuin *(Papio cynocephalus).*

hängeln, *hängelte, gehängelt (ich häng(e)le) vb. (h) intr. (sport)* a înainta atârnat de mâini.

Hängematte, *-n, f.* hamac.

Hängemaul, *-(e)s, -mäuler, n. (fam.)* gură buzată; **ein ~ machen** a face bot.

hängen și **hangen** *(elv. și reg., în rest înv.) hing, gehangen (du hängst, er hängt), vb. (h) intr.* **1.** a atârna, a spânzura, a fi suspendat; **das Bild hängt an der Wand** tabloul atârnă pe perete; **die Wäsche hängt auf der Leine** rufele sunt atârnate pe frânghie; **die Tür hängt in den Angeln** ușa e prinsă în țâțâni; **die Nachbarn hingen aus den Fenstern** vecinii priveau aplecați peste pervazuri; **im Gehen die Arme ~ lassen** a umbla bălăbănind din mâini; **den Kopf (**sau **die Ohren** sau **die Flügel** sau **die Fittiche) ~ lassen a)** *(fig.)* a fi descurajat; **b)** *(fam.)* a se pleoști, a se fleșcăi; **den Mund (**sau **das Maul) ~ lassen** a face, a pune bot; **jn. ~ lassen** a lăsa baltă pe cineva; **der Baum hängt voller Früchte** pomul e încărcat cu fructe; **der Himmel hängt ihm voller Geigen** nu mai poate de bucurie, le vede toate în roz; **(an** cu *dat.)* **~ bleiben** a se agăța, a rămâne agățat, prins (de); **wer lang hat, lässt lang ~** cine poate oase roade; *(fig.)* **er hat etwas läuten hören, weiß aber nicht, wo die Glocken ~** aude că toacă, dar nu știe la care biserică; *(fam.)* **in Mathematik ~** a rămâne în urmă la matematică; *(fam.)* **der Kerl hängt den ganzen Abend in der Kneipe** tipul stă toată seara în cârciumă. **2.** *(fig.)* a atârna, a depinde; **alles was drum und dran hängt** toate câte țin de treaba asta; **es hängt an einem Haar** (sau **an einem seidenen Faden)** cât pe-aci să..., atârnă de un fir de păr; **es bleibt mal wieder alles an mir ~** iarăși cade totul pe umerii mei, iar trebuie să le rezolv eu pe toate. **3.** a se împiedica, a se împotmoli, a rămâne în loc; **der Prozess hängt ins vierte Jahr** procesul se lungește de mai bine de trei ani; **es hängt** lucrul e în doi peri, nehotărât, nelămurit; *(fam.)* **er hängt bei mir** are datorii la mine; **er hängt bei der Behörde** îl așteaptă o sancțiune; **die Sache hängt an einer Kleinigkeit** treaba s-a încurcat de un fleac. **4.** a fi înclinat; **die Mauer hängt** zidul e înclinat, stă aplecat, strâmb. **5. (an** cu *dat.)* a ține (la), a fi atașat (de); **er hängt am Gelde** ține la bani; **sie ~ aneinander** țin unul la altul. **6.** *(reg., impers., în expr.)* **es hängt** merge, reușește. **7.** *(elevat)* a pluti nemișcat în aer; **abgestandener Rauch hängt im Zimmer** în cameră plutește fum stătut.

hängen, *hängte, gehängt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a atârna, a agăța, a spânzura, a suspenda; **den Hut an den Nagel ~** a-și atârna pălăria în cui; **etwas um den Hals ~** a agăța ceva la gât; **ein Gemälde höher (**sau **niedriger) ~** a atârna un tablou mai sus (sau mai jos); **so etwas muss man niedriger ~** trebuie să ne ridicăm deasupra acestor lucruri; **etwas an den Nagel (**sau **in den Schornstein) ~** a renunța la ceva, a pune în cui ceva; **jm. den Brotkorb höher ~** a reduce cuiva salariul, a scădea cuiva din suma necesară traiului; **den Mantel nach dem Winde ~** a se schimba după cum bate vântul; **einen Vorhang vor etwas ~** a voala, a camufla, a cocoloși ceva; *(fam.)* **du hängst dir alles Geld auf den Leib** îți cheltui toți banii pe haine; **den Wohnwagen ans Auto ~** a atașa rulota la mașină. **2.** a spânzura; **ich lasse mich ~, wenn...** puteți să mă spânzurați dacă... **3.** a apleca, a înclina; **den Kopf ~ lassen** a apleca capul. **II.** *intr. (sport)* a sta în suspensie; **im Unterarm hängen** a se așeza pe bară printr-un efort al antebrațelor. **III.** *refl.* **1.** a se spânzura; **ich will mich ~ lassen, wenn...** pot să bag mâna în foc că...; *(fam.)* **häng dich nicht in meine Angelegenheiten!** nu te amesteca în treburile mele. **2.** a se prinde, a se agăța; **die Kletten ~ sich an seine Kleider** scaieții i se prind de haine; **er hängt sich an sie** se ține de ea, n-o slăbește, se vâră în sufletul ei. **IV.** *intr. (hing, gehangen)* v. h a n g e n.

Hangen, *-s, n. sg. (în expr.)* **mit ~ und Bangen** plin de îngrijorare, de teamă; cu sufletul la gură, cu inima tremurândă.

Hängen, *-s, n. sg.* **1.** atârnare, atârnat; agățare, agățat. **2.** spânzurare, spânzurat; *(în expr.)* **mit ~ und Würgen** cu chiu, cu vai.

hängend **I.** *part. prez.* de la h ä n g e n. **II.** *adj.* **1.** atârnat; înclinat, plecat în jos. **2.** dependent. **3.** *(despre socoteli)* neîncheiat. **4.** *(despre chestiuni)* pendinte.

Hangende, *-n, -n (ein Hangendes), n.*, **Hangendflöz**, *-es, -e, n.*, **Hangendschicht**, *-en, f. (mine)* acoperiș, cerime.

hängenswert, **hängenswürdig** *adj.* bun de spânzurat.

Hängepartie, *-n, f. (șah)* partidă de șah întreruptă temporar, pentru a fi continuată mai târziu.

Hanger, *-s, -, m. (mar.)* parâmă sau lanț scurt.

Hänger, *-s, -, m.* **1. a)** pardesiu de damă larg. **b)** sarafan fără talie. **2.** *(fam.)* remorcă.

Hänge|reck, *-(e)s, -e, n. (sport)* trapez.

Hängeriemen, *-s, -, m. (mil.)* centiron, portsabie.

Hangeriss, *-es, -e, m. (alpinism)* crăpătură mică în stâncă, de care alpinistul se poate prinde cu mâna la cățărat, priză.

Hangerl, *-s, -(n), n.* **1.** *(austr.)* bavetă. **2.** *(fam.)* șervet de chelner.

Hängeschloss, *-es, -schlösser, n.* lacăt.

Hängeschrank, *-es, -schränke, m.* dulap suspendat.

Hängeschulter, *-n, f.* (mai ales *pl.*) umeri aduși în față.

Hängeseil, *-(e)s, -e, n.* șleau (de înhămat caii).

Hänge|spargel, *-s, -, m (bot.)* asparagus atârnător *(Asparagus plumosus).*

Hängeweide, *-n, f. (bot.)* salcie plângătoare *(Salix babylonica).*

Hängewerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(constr.)* grindă de căprior. **2.** *(tehn.)* sistem de suspensie (a firelor, a cablurilor electrice).

Hängewerksbrücke, *-n, f.* pod suspendat pe armături.

hängig *adj.* **1.** *(elv., jur.)* în curs de rezolvare. **2.** abrupt, înclinat. **3.** *(reg.) (despre copii)* somnoros, plictisit.

Hanglage, *-n, f.* așezare în pantă, pe un versant.

Hängsel, *-s, -, n.* agățătoare (la haine).

Hang|stand, *-es, -stände, m. (gimn.)* poziție de atârnare de un aparat, picioarele atingând alt aparat sau podeaua.

Hangtäter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* delincvent(ă), recidivist(ă).

Hanke, *-n, f.* crupă (a calului).

Hannecke, *-n, -n, m.* v. H a n k e.

Hannoveraner [și -və-], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** locuitor(-oare) din Hanovra, hanoveran(ă). **2.** rasă de cai semi-pursânge, de obicei de culoare maro.

hannoveranisch [și -və-] *adj.* v. h a n n o v e r i s c h.

Hannoverer, *-s, -, m.* v. H a n n o v e r a n e r.

hannoverisch [-fə-], **hannöver(i)sch**, **hanovrisch** *adj.* hanoveran, din Hanovra.

Hans, *-ens, m. sg.* **1.** *dim.* al lui J o h a n n e s. **2.** prostănac; **ich will Hans heißen, wenn das anders ist** să-mi zici cuțu dacă nu e așa. **3.** *(în expr.)* **~ Hasenfuß** laș, fricos; **~ Huckebein** corb; **~ Langohr** măgar; **~ Liederlich** persoană în care nu poți avea încredere; **~ Taps** om neîndemânatic; **jeder ~ findet seine Grete** orice bărbat își găsește jumătatea; **~ im Glück** persoană veșnic mulțumită, persoană norocoasă; **~ Dampf** hai-hui, fluieră-vânt, vântură-țară; **~ Dampf in allen Gassen** marțe din post; *(poet.)* **der blanke ~** Marea Nordului; *(reg.)* **der große ~** budincă.

Hansa *f. sg.*, **Hansabund**, *-(e)s, m. sg. (ist.)* Liga hanseatică.

Hansa|stadt, *-städte, f. (ist.)* oraș hanseatic.

Hansbunk, *-s, -e, m.* v. H a n s w u r s t.

Häns|chen *-s, n. sg. dim.* de la H a n s.

Hansdampf, *-(e)s, -e, m. (fam.)* lăudăros, știe-tot, hai-hui; **~ in allen Gassen** hai-hui peste tot.

Hanse[1] *f. sg.* v. H a n s a b u n d.

Hanse[2], *-n, -n, m.* v. H a n s e a t.

Hanse|at, *-en, -en, m. (ist.)* hanseat, membru al Ligii hanseatice.

hanse|atisch *adj.* hanseatic.

Hansebund, *-(e)s, m. sg.* v. H a n s a b u n d.

Hansel, *-s, -, m.* **1.** rest, rămășiță de bani; drojdie, zaț. **2.** *(fam.)* (soldat) infanterist.

Hänselei, *-en, f.* **1.** tachinărie, zeflemea. **2.** hărțuială. **3.** *(mar.)* botez al tropicelor.

Hanselmann, *-(e)s, -männer, m.* măscărici.

hänseln, *hänselte, gehänselt (ich hänse()le) vb. (h) tr.* **1.** a tachina, a lua în zeflemea, a lua peste picior. **2.** a hărțui, a zădărî, a sâcâi. **3.** *(mar.)* a da cuiva botezul tropicelor (când trece prima oară ecuatorul).

Hanse|stadt, *-städte, f.* v. H a n s a s t a d t.

hansisch *adj. (ist.)* hanseatic.

Hansnarr, *-en, -en*, **Hansnarre**, *-n, -n*, **Hanswurst** și **Hanswurst**, *-es, -e* (și *-würste*), *m.* **1.** paiață, saltimbanc, măscărici, bufon, arlechin; **er macht den ~** face pe paiața. **2.** persoană caraghioasă, neserioasă; prost, tândală.

Hanswursterei, *-en*, **Hanswurstiade**, *-n*, *f.* v. Hanswurstkomödie.
Hanswurstjacke, *-n*, *f.* **1.** haină de paiață, îmbrăcăminte de arlechin. **2.** haină caraghioasă, ridicolă.
Hanswurstkomödie [-diə], *-n*, *f.* caraghioslâc, bufonerie, arlechinadă, comedie de bâlci, de iarmaroc.
hanswurstmäßig *adj.* ca o paiață, ca un caraghios.
Hanswurst|streich, *-(e)s*, *-e*, *m.* v. Hanswurstkomödie.
Hantel, *-n*, *f.* **1.** *(sport)* halteră, greutate de fier. **2.** mănușă cu un singur deget.
hanteln, *hantelte*, *gehantelt (ich hant(e)le) vb. (h) intr. (sport)* a face exerciții cu halterele.
hantieren, *hantierte*, *hantiert*, *vb. (h)* **I.** *tr.* a manipula, a mânui. **II.** *intr.* **1.** a lucra cu mâna (la ceva), a fi ocupat (cu ceva), a face, a drege, a trebălui. **2.** a-și exercita meseria.
Hantiererei, *-en*, *f.* trebăluială.
Hantierung, *-en*, *f.* **1.** manipulare. **2.** lucru; meșteșug; ocupație. **3.** exercitare a profesiunii, a meseriei.
hantig *adj. (reg.)* **1.** *(despre gust)* amar, acrișor, astringent, sec; **~er Kaffee** cafea amară. **2.** *(despre vorbe, oameni etc.)* neprietenos, sarcastic; caustic; **eine ~e Kellnerin** o chelneriță certăreață.
Hapaxlegomenon, *-s*, *-mena*, *n. (lit.)* hapax legomenon.
haperig *adj. (reg., înv.)* dificil, greu; împiedicat, cu piedică, cu greutăți.
hapern, *haperte*, *gehapert*, *vb. (h) intr. (impers.; în expr.)* **es hapert** merge greu; **woran hapert es?** unde-i buba? **es hapert mit der Sache** nu merge treaba.
happ! *interj.* hap!
Häppchen, *-s*, *-*, *n.* **1.** *(dim.* de la Happen) bucățică, firimitură; **nicht ein ~** nimic, nici un pic, nici un strop. **2.** boabă. **3.** sandvișuri mici, gustări.
happen, *happte*, *gehappt*, *vb. (h) intr (reg., înv.).* a hăpăi, a clăpăi.
Happen, *-s*, *-*, *m.* **1.** îmbucătură; bucată; dumicat; **einen ~ beißen** a mușca, a îmbuca; **er hat noch keinen ~ gegessen** încă n-a mâncat nimic; **jm. die ~ im Munde zählen** a număra cuiva dumicații; **ein ~ Brot** o îmbucătură de pâine; **ein guter (sau fetter) ~** un câștig gras, o afacere bună. **2.** *(cul.)* sandviș mic cât o îmbucătură.
happig *adj. (fam.)* **1.** lacom, avid; **ich bin ~ auf dieses Mädchen** mă topesc după fata aceasta. **2.** zgârcit. **3.** exagerat; **das ist ~** asta-i prea mult, asta-i prea de tot; **der Preis ist ein bisschen ~** prețul e cam mare, cam piperat.
Happigkeit *f. sg. (fam.)* lăcomie, aviditate.
hap(e)rig *adj. (înv.)* care merge greu, este îngreunat.
Haps, *-es*, *-e*, *m. (fam.)* îmbucătură; **mit einem ~** dintr-o îmbucătură.
hapsen, *hapste*, *gehapst (du, er hapst) vb. (h) intr.* v. happen.
haps! *interj.* hapciu! (imitând strănutul).
haptisch *adj. (med.)* de palpat; tactil.
Happy|end și **Happy End** ['hɛpi'ɛnt], *-(e)s*, *-/-s*, *n.* final fericit (mai ales în filme).
har! *interj. (reg.)* hăis! **der eine will hott, der andere ~** unul hăis, celălalt cea.
Harakiri, *-(e)*, *-s*, *n.* **1.** harachiri. **2.** *(fig., fam.)* sinucidere.
harangieren, *harangierte*, *harangiert*, *vb. (h) tr. (înv.)* **1.** a adresa (cuiva) o cuvântare. **2.** a plictisi pe cineva ținându-i un discurs.
Harass, *-es*, *-e*, *m.* ladă pentru împachetarea mărfurilor fragile.
harb *adj. (reg.)* **1.** sec, astringent; aspru. **2.** mânios, supărat; **mein Dirndl ist ~ auf mich** iubita mea e supărată pe mine. **3.** fermecător, atrăgător, încântător.
harben, *harbte*, *geharbt*, *vb. (h) tr. (reg.)* a necăji, a supăra.
Härchen, *-s*, *-*, *n. (dim.* al lui Haar) perișor, firicel de păr.
Hardanger|arbeit, *-en*, *f.* broderie ajurată.
Hard|disk, *-s*, *-s*, *m. (inform.)* disc dur.
Harde, *-n*, *f. (reg.)* **1.** raion, sector, circumscripție. **2.** pășune comunală; izlaz; pădure comunală.
Harder, *-s*, *-*, *m. (iht.)* chefal, pește cu cap mare *(Mugil cephalus).*
Hardesvogt, *-(e)s*, *-vögte*, *m. (ist.)* judecător.
Hardware ['ha:dwɛə], *-s*, *f. (inform.)* hardware; **~ und Software installieren** a instala hard și soft; **~ und Software bedienen** a utiliza, a deservi hardul și softul.
Hardware|erweiterung, *-en*, *f. (inform.)* extinderea componentei de hardware.
Hardwarefehler, *-s*, *-*, *m.* eroare de hardware.
Harein, *-s*, *m. sg. (reg.)* viscol.
Harem, *-s*, *-s*, *m.* harem.
haren, *harte*, *gehart*, *vb. (h) tr. (reg.)* a ascuți (coasa).
hären *adj.* de păr, din păr; *(rel.)* **~es Gewand** cămașă din păr de capră (pentru pocăință), ciliciu.
Häresiarch [-'ziarχ], *-en*, *-en*, *m. (rel.)* ereziarh.
Häresie, *-n*, *f. (rel.)* erezie.
Häretiker, *-s*, *-*, *m.*, **~in**, *-nen*, *f.* eretic(ă).
häretisch *adj.* eretic.
Harfe, *-n*, *f.* **1.** *(muz.)* harpă; **er spielt ~** cântă la harpă. **2.** *(agr.)* sită pentru cereale. **3.** uscător de fân.
harfen, *harfte*, *geharft*, *vb. (h) intr.* a cânta la harpă.
Harfenett, *-(e)s*, *-e*, *n. (dim.* al lui Harfe) harpă mică.
Harfengelispel, *-s*, *-*, *n.* susur, acorduri line de harpă.
Harfen|instrument, *-(e)s*, *-e*, *n. (pop.)* instrument muzical cu coarde.
Harfenist, *-en*, *-en*, *m.*, **~in**, *-nen*, *f.* **1.** harpist(ă). **2.** cântăreț(-eață) ambulant(ă).
Harfenklang, *-(e)s*, *-klänge*, *m.* sunet de harpă.
Harfenmädchen, *-s*, *-*, *n.* cântăreață ambulantă.
Harfenschlüssel, *-s*, *-*, *m. (muz.)* cheie de harpă.
Harfen|spiel, *-(e)s*, *n. sg.* cântat la harpă.
Harfen|spieler, *-s*, *-*, *m.*, **~in**, *-nen*, *f.* harpist(ă).
Harfen|stück, *-(e)s*, *-stücke*, *n.* compoziție muzicală scrisă pentru harpă.
Harfen|uhr, *-en*, *f.* ceas cu mecanism muzical.
Harfenzug, *-(e)s*, *-züge*, *m.* v. Harfenspiel.
Harfner, *-s*, *-*, *m.*, **~in**, *-nen*, *f.* **1.** *(înv.)* harpist. **2.** *(poet.)* bard.
Haring, *-s*, *-e*, *m. (reg.)* **1.** v. Hering. **2.** persoană slabă, uscățivă. **3.** dojana, mustrare.
Häring, *-s*, *-e*, *m.* v. Hering.

Hark, *-en*, **Harke**, *-n*, *f.* greblă; *(fam.)* **ich werde ihm zeigen, was eine ~ ist** o să-l învăț eu minte, o să-l lămuresc eu.
harken, *harkte*, *geharkt*, *vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a grebla. **2.** *(fig.)* a scărmăna, a bruft(ul)ui.
Harker, *-s*, *-*, *m.*, **~in**, *-nen*, *f.* persoană care greblează.
Harlekin, *-s*, *-e*, *m.* **1.** arlechin, paiață, măscărici. **2.** *(com.)* postav englezesc cadrilat. **3.** *(entom.)* larvă a fluturelui inelat *(Gastropacha neustria).*
Harlekinade, *-n*, *f.* arlechinadă, farsă.
Harlekinsjacke, *-n*, *f.* haină de arlechin.
Harlekinskleid, *-(e)s*, *-er*, *n.* costum de arlechin.
Harlekins|posse, *-n*, *f.* v. Harlekinade.
Harlekins|pritsche, *-n*, *f.* paletă de lemn purtată de arlechin.
Harlekins|streich, *-(e)s*, *-e*, *m.* v. Harlekinade.
Harlekins|tanz, *-es*, *-tänze*, *m.* dans de arlechin.
Harm, *-(e)s*, *m. sg.* **1.** necaz, supărare, grijă, tristețe, mâhnire adâncă, amar, amărăciune. **2.** jignire, ofensă; **jm. ~ zufügen** a mâhni pe cineva.
härmen, *härmte*, *gehärmt*, *vb. (h)* **I.** *refl. (elevat)* a se întrista, a se necăji, a se chinui, a se amărî, a se supăra; **sie härmt sich um ihr Kind** se necăjește din cauza copilului; **sich zu Tode ~** a se întrista profund. **II.** *tr. (înv.)* a mâhni profund, a întrista, a amărî.
harmlos *adj.* **1.** inofensiv, nevinovat, pașnic, nevătămător, incapabil de a face un rău; **eine ~e Krankheit** o boală ușoară; **ein ganz ~er Mensch** un om cu totul inofensiv, pașnic; **ein ~er Witz** o glumă nevinovată; **ein ~es Vernügen** o plăcere nevinovată, simplă. **2.** candid, naiv.
Harmlosigkeit *f. sg.* **1.** caracter inofensiv. **2.** nevinovăție; naivitate; simplitate; seninătate, candoare.
Harmonie, *-n* [-ni:ən], *f.* armonie; **die ~ der Farben** armonia culorilor; **die ~ ist gestört** armonia este tulburată; **in völliger ~ zusammenleben** a trăi în armonie deplină.
Harmoniegesetz, *-es*, *-e*, *n. (muz.)* lege a armoniei.
Harmonielehre *f. sg. (muz.)* știință a armoniei, armonie.
Harmoniemusik *f. sg. (muz.)* **1.** concert de suflători. **2.** orchestră de suflători.
harmonieren, *harmonierte*, *harmoniert*, *vb. (h) intr. (mit)* **1.** a se armoniza; a se înțelege; a fi de acord; a avea aceleași păreri, concepții (cu cineva); **die beiden Eheleute ~ gut** soții trăiesc în perfectă armonie, se împacă bine. **2.** *(despre haine)* a se potrivi, a se asorta.
Harmonik *f. sg.* v. Harmonielehre.
Harmonika, *-s*, *f.* **1.** armonică; acordeon. **2.** muzicuță (de gură). **3.** *(tehn.)* burduf, armonică (între vagoane etc.)
harmonisch **I.** *adj.* armonios, armonic, plin de armonie; **ein ~es Leben** o viață armonioasă; *(mat.)* **~e Reihe** serie armonică. **II.** *adv.* **~ proportioniert** proporționat armonic.
harmonisieren, *harmonisierte*, *harmonisiert*, *vb. (h) tr.* **1.** *(muz.)* a armoniza. **2.** a pune de acord.
Harmonisierung, *-en*, *f.* **1.** armonizare. **2.** *(ec.)* armonizare, punere de acord; **die ~ der Steuersysteme** armonizare a sistemelor de impozitare.
Harmonium, *-s*, *-nien* [-niən], *n. (muz.)* armoniu.
harmvoll *adj.* supărat, trist, amărât, mâhnit.
Harn, *-(e)s*, *m. sg.* urină; **den ~ lassen** a urina.
Harn|abgang, *-(e)s*, *m. sg. (med.)* pierdere de urină, micțiune, incontinență urinară.
Harn|absonderung, *-en*, *f. (med.)* diureză, secreție urinară.
harn|artig *adj.* ca urina.
Harnasch, *-(e)s*, *-e*, *m.* v. Harnisch.
Harnbe|hälter, *-s*, *-*, *m.* ploscă, urinar (pentru urinat la pat); *(fam.)* rață.
Harnbeschwerden *pl. (med.)* tulburări urinare, disurie.
Harnblase, *-n*, *f. (anat.)* vezică urinară; bășica udului.
Harnbrennen, *-s*, *n. sg. (med.)* urinare dureroasă, usturime la urinat; disurie.
Harndrang, *-(e)s*, *m. sg.* nevoie de a urina.
harnen, *harnte*, *geharnt*, *vb. (h) intr.* a urina.
Harnfluss, *-es*, *m. sg. (med.)* flux diuretic.
Harngefäß, *-es*, *-e*, *n. (anat.)* vas urinar.
Harnglas, *-es*, *-gläser*, *n.* recipient pentru urină.
Harngrieß, *-es*, *m. sg. (med.)* concremente ale căilor urinare; nisip în urină.
Harnisch, *-(e)s*, *-e*, *m.* **1.** zale, platoșă, cuirasă; **in ~ jagen (sau bringen)** a înfuria; **in ~ geraten (sau kommen)** a se înfuria. **2.** *(text.)* urzeală. **3.** *(geogr.)* suprafață de alunecare. **4.** *(mine)* muchie solidă de filon.
harnischen, *harnischte*, *geharnischt*, *vb. (h)* **I.** *tr.* a pune platoșa. **II.** *refl.* a se apăra.
Harnischer, *-s*, *-*, *m. (înv.)* armurier, meșter care face platoșe.
Harnischwels, *-es*, *-e*, *m. (iht.)* somn platoșat *(Loricarriidae).*
Harnkraut, *-(e)s*, *-kräuter*, *n. (bot.)* perișor *(Pyrola secunda).*
Harnlassen, *-s*, *n. sg.* urinare, micțiune.
Harnleiter, *-s*, *-*, *m. (anat.)* canal urinar, uretră.
Harnmittel, *-s*, *-*, *n. (med.)* (medicament) diuretic.
Harn|organ, *-(e)s*, *-e*, *n. (anat.)* organ al tractului urinar.
Harnröhre, *-n*, *f. (anat.)* uretră.
Harnruhr *f. sg. (med.)* diabet insipid.
Harnsand, *-(e)s*, *m. sg.* nisip în urină.
harnsauer *adj. (chim.)* de, cu acid uric; **~es Salz** urat.
Harnsäure *f. sg. (chim.)* acid uric.
Harnsonde, *-n*, *f. (med.)* sondă ureterală, cateter.
Harn|sperre, *-n*, *f. (med.)* blocaj al căilor urinare.
Harn|stein, *-(e)s*, *-e*, *m. (med.)* piatră, calcul în căile urinare.
Harn|stoff, *-(e)s*, *m. sg. (chim.)* uree.
Harn|strenge *f. sg. (med.)* tenesm urinar.
harntreibend *adj.* diuretic.
Harn|untersuchung, *-en*, *f.* analiză a urinei.
Harnvergiftung *f. sg. (med.)* uremie.
Harnver|haltung, **Harnver|stopfung** *f. sg. (med.)* retenție urinară.
Harnweg, *-(e)s*, *-e*, *m. (anat.)* cale urinară.
Harnwerkzeuge *pl.* organe urinare.

Harnzapfer, *-s, -, m.* v. Harnsonde.

Harnzwang, *-(e)s, m. sg. (med.)* greutate la urinat, strangurie, tenesm.

Harpune, *-n, f.* harpon.

harpunen, *harpunte, harpunt, vb. (h) intr.* şi *tr.* v. harpunieren.

Harpunengeschütz, *-es, -e, n.*, **Harpunenkanone**, *-n, f.* tun cu care se lansează harponul.

Harpunier, *-s, -e, m.* aruncător de harpon; vânător de balene.

harpunieren, *harpunierte, harpuniert, vb. (h)* **I.** *intr.* a arunca harponul. **II.** *tr.* a lovi, a nimeri cu harponul; **einen Walfisch ~** a arunca harponul într-o balenă; a prinde o balenă cu harponul.

Harpüse, *-n, f.* răşină de brad, sacâz.

harpüsen, *harpüste, harpüst (du, er harpüst), vb. (h) tr.* a unge cu răşină de brad.

Harpyie [-'py:iə], *-n, f. (mit.)* harpie.

harren, *harrte, geharrt, vb. (h) intr.* (cu *gen.* sau *auf* cu *ac.*) a aştepta cu nerăbdare, cu dor; **wir ~ seiner** îl aşteptăm (cu nerăbdare); **wir ~ auf seine Ankunft** îl aşteptăm să sosească; **diese Aufgabe harrt noch der Lösung** această problemă îşi aşteaptă încă rezolvarea.

Harren, *-s, n. sg.* aşteptare; **mit ~ und Hoffen hat's mancher getroffen** cu răbdare şi tăcere se face agurida miere; **Hoffen und ~ macht manchen zum Narren** speranţa te înşală adeseori; nu te hrăni cu speranţe.

harsch *adj.* **1.** *(despre zăpadă)* îngheţată pe deasupra, cu crustă de gheaţă. **2.** aspru, tare, dur; **~e Worte** cuvinte aspre; **~e Luft** aer aspru, tare.

Harsch, *-(e)s, m. sg.* crustă de zăpadă; zăpadă îngheţată, întărită.

harschen, *harschte, geharscht, vb. (s) intr.* **1.** a se întări; **der Schnee harscht** zăpada se întăreşte, prinde pojghiţă; îngheaţă. **2.** *(chir.)* a se cicatriza; **die Wunde harscht** rana se cicatrizează.

Harsch|heit *f. sg.* tărie, duritate.

harschig *adj. (despre zăpadă)* îngheţat.

Harschung *f. sg.* **1.** întărire (a zăpezii). **2.** cicatrizare.

Harst, *-es, -e, m. (reg.)* trupă, pluton; avangardă.

harstid *adv. (reg.)* la vreme de toamnă, toamna.

hart I. *adj.* **1.** tare, vârtos, dur, consistent; **~es Ei** ou (fiert) tare, ou răscopt; **~e Haut** bătătură; **~es Holz** lemn tare; **~es Lager** aşternut tare; **~es Geld** monedă metalică; *(fam.)* sunători; **eine ~e Währung** o monedă stabilă; **~ wie Marmor** tare ca marmura; **~ gefrorener Boden** pământ îngheţat tun; **eine ~e Nuss** o nucă tare; **jm. eine ~e Nuss zu knacken geben** a pricinui, a da cuiva multă bătaie de cap; **Muss ist eine ~e Nuss** cu «trebuie» nu te joci; *(anat.)* **~e Hirnhaut** duramater; *(med.)* **~er Stuhlgang** scaun tare; **einen ~en Kopf haben** a fi tare de cap; a înţelege greu; **eine ~e Stirn haben** a fi nesimţitor; **einen ~en Nacken (**sau **Sinn) haben** a fi încăpăţânat. **2.** aspru, greu, obositor, apăsător; amarnic; **~e Arbeit** muncă grea, obositoare; **~e Krankheit** boală grea; **~e Zeiten** vremuri grele; **ein ~es Leben führen** a duce o viaţă grea, anevoioasă; **einen ~en Stand haben** a fi într-o situaţie grea; **~er Winter** iarnă cumplită; **~e Kälte** ger straşnic; **~er Kampf** luptă îndârjită; **~es Brot a)** pâine tare, rece; **b)** *(fig.)* pâine amară; **mit ~er Mühe** cu chiu, cu vai; **~es Los (**sau **Schicksal)** soartă grea, amarnică; **~er Verlust** pierdere considerabilă, grea. **3.** rezistent, zdravăn, robust; **ein ~er Soldat** un soldat rezistent, zdravăn; *(sport)* **er ist ~ im Nehmen der Schläge** e rezistent la primirea loviturilor şi *(fig.)* nu se lasă doborât, descurajat. **4.** sever, nemilos, aspru, amarnic; amar; dur; **~ gegen jn. sein** a fi neînduplecat, sever cu cineva; **~e Bedingungen** condiţii grele, vitrege; **~es Gesetz** lege severă; **sie hat ~e Züge** are trăsături aspre, dure; **~er Gesichtsausdruck** expresie, fizionomie aspră; **~er Gläubiger** creditor nemilos, neînduplecat; **er hat ein ~es Herz** are o inimă de piatră; **~es Mittel** mijloc sever; **~e Sitten** moravuri severe; **~e Strafe** pedeapsă severă; **~er Vorwurf** reproş amarnic; **~e Worte** cuvinte aspre, grele; *(în expr.)* **~es Wasser** apă dură; **~er Wein** vin sec; **~e Aussprache** pronunţare dură; **~ aneinander geraten** a se certa violent; *(fon.)* **~e Laute** consoane surde, afonice; *(muz.)* **~e Tonart** ton major; **~er Dreiklang** acord major; *(fiz.)* **~e Strahlung** radiaţie puternică; *(lit.)* **~e Verse** versuri greoaie; *(arte)* **~e Farben** culori stridente, tari; **es geht ~ auf ~** este totul în joc. **II.** *adv.* **1.** tare, dur, vârtos; **~ liegen** a fi culcat pe tare; **das Essen liegt mir ~ im Magen** mâncarea îmi stă ca un bolovan în stomac; **~ hören** a nu prea auzi, a fi fudul de urechi. **2.** greu, obositor, amar, amarnic; **~ arbeiten** a munci din greu; **~ gewöhnt sein** a fi obişnuit cu o viaţă grea; **etwas ~ büßen** a ispăşi amarnic ceva; **das wird ihn (**sau **ihm) ~ ankommen** are să-i fie greu, are să-l doară, are să sufere; **die Krankheit hat ihn ~ mitgenommen** boala l-a slăbit foarte mult; **es war ~ für ihn** a fost greu, dureros pentru el; **es wird ~ halten zu...** va fi greu să... **3.** sever, nemilos, aspru, amar, amarnic; **~ bestrafen** a pedepsi sever, cu asprime; **jm. ~ zusetzen** sau **jn. ~ anfassen** a umbla fără mănuşi, fără menajamente cu cineva. **4.** foarte aproape, chiar, imediat; **~ am Wege** aproape de tot de drum; **~ an der Wand** imediat lângă zid; **~ vor dem Essen** chiar înainte de mâncare; **jm. ~ auf dem Fuße folgen** a urma pe cineva îndeaproape, a călca pe urmele cuiva; **~ an etwas streifen** a atinge ceva în treacăt, a trece razant pe lângă ceva.

Hart *f. sg.* **1.** *(înv.)* pădure de deal. **2.** *(reg.)* teren nisipos; teren cu pietriş.

Hart|aluminium, *-s, n. sg.* duraluminiu.

Hartbast, *-(e)s, m. sg. (bot.)* **1.** părţi tari, elastice ale scoarţei utilizate pentru legat. **2.** ţesut mecanic însoţitor al floemului din fasciculele vasculare.

Hartblei, *-(e)s, n. sg.* aliaj din plumb şi antimoniu.

Hartborste, *-n, f. (metal.)* crăpătură (în oţel).

Hartbovist [-vIst, rar şi -fIst], *-(e)s, -e, m. (bot.)* răsuflătoarea-pământului *(Physalis alkekengi).*

Hartbrand, *-(e)s, m. sg. (bot.)* tăciune *(Ustilago carbo).*

Hartbraun|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* braunită.

Härte, *-n, f.* **1.** tărie, duritate. **2.** asprime, duritate. **3.** severitate, neîndurerare. **4.** călire (a unui metal), oţelire (a corpurilor); durificare; **~ des Stahls** călire a oţelului. **5.** *(med.)* constipaţie.

Hartebeest, *-(e)s, -e, n. (zool.)* bivol indian *(Bos bubalus).*

Härtefall, *-(e)s, -fälle, m.* caz dificil, dur.

Härtefonds, *-, -, m. (ec.)* fond (de bani) de urgenţă.

Härtegrad, *-(e)s, -e, m.* grad de duritate.

Härteklausel, *-n, -f., (jur.)* clauză prin care trebuie evitate sau achitate cazurile dificile.

Härtemittel, *-s, -, n.*, **Härter**, *-s, -, m. (metal.)* substanţă de călire, de durificare (a metalelor).

härten, *härtete, gehärtet (du härtest, er härtet) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a întări, a durifica. **2.** *(metal.)* a căli. **3.** *(fig.)* a oţeli. **II.** *refl.* a se întări, a se oţeli.

Härten, *-s, n. sg.* **1.** *(metal.)* călire. **2.** întărire, călire, oţelire.

Härteprüfung, *-en, f.*, **Härtetest**, *-s, -s, m.* test de duritate.

Härtepulver [-fɐ şi -vɐ], *-s, -, n. (tehn.)* praf pentru călirea pilelor.

Härteskala, *-len, f. (tehn.)* scară de duritate.

Härte|stufe, *-n, f.* v. Härtegrad.

Härteverfahren, *-s, -, n.* prodeceu de durificare, întărire.

Härtewert, *-es, -e, m. (metal.)* cifră de duritate.

Härtezahl, *-en, f. (tehn.)* duritate.

Hartflügler *pl. (entom.)* coleoptere.

hartfratsch *adj. (reg.)* lacom, mâncăcios, sac fără fund.

Hartfutter, *-s, n. sg.* furaje din uruială de grăunţe şi din coceni.

hart gekocht I. *part. trec.* de la hart kochen. **II.** *adj.* fiert tare; **~e Eier** ouă tari, răscoapte.

Hartgeld, *-(e)s, n. sg.* monedă metalică.

hart gesotten *adj.* **1.** v. hart gekocht. **2.** *(fig.)* înrăit; uns cu toate unsorile; **~er Sünder** păcătos înrăit, îmbătrânit în rele.

Hartge|stein, *-(e)s, -e, n.* rocă dură, tare.

Hartgras, *-es, n. sg. (bot.)* şuvar vârtos *(Poa (sclerochlea) dura).*

Hartgummi, *-s, n. sg.* ebonită.

Hartguss, *-es, m. sg. (metal.)* fontă dură, fontă cu coajă dură.

hart|haarig *adj.* cu păr aspru.

Hart|harz, *-es, -e, n.* răşină solidă.

hart|häutig *adj.* **1.** *(zool.)* cu piele groasă, pahiderm. **2.** *(fig.)* nesimţitor, insensibil; nemilos, neîndurător; crud.

hart|herzig *adj.* neîndurător, nemilos, insensibil.

Hart|herzigkeit *f. sg.* neîndurare, cruzime.

Hart|heu, *-(e)s, n. sg. (bot.)* sunătoare, pojarniţă *(Hypericum perforatum).*

Hart|holz, *-es, n. sg.* **1.** lemn (de esenţă) tare. **2.** *(bot.)* inimă a lemnului.

hart|hörig *adj. (reg.)* tare de ureche, cam surd.

Hart|hörigkeit *f. sg. (reg.)* auz slab, surzenie (parţială).

Hartkäse, *-s, -, m.* brânză (de tăiat felii).

Hartkautschuk, *-s, m.* (şi *n.*) *sg.* cauciuc vulcanizat.

Hartkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* **1.** persoană îndărătnică, încăpăţânată. **2.** om greu de cap.

hartköpfig *adj.* **1.** îndărătnic, încăpăţânat, recalcitrant. **2.** tare de cap.

Hartköpfigkeit *f. sg.* **1.** încăpăţânare, îndărătnicie. **2.** lipsă de inteligenţă.

Hartlaubgebüsch, *-(e)s, -e, n. (bot.)* tufăriş mediteranean cu frunza rigidă (ca dafinul, măslinul etc.).

Hartlaubgewächs, *-es, -e, n. (bot.)* plantă lemnoasă mediteraneană cu frunza rigidă.

Hartlaubwald, *-(e)s, -wälder, m. (bot.)* pădure de arbuşti şi tufe mediteraneene cu frunze rigide.

Hartläufer, *-s, -, m. (zool.)* porc african *(Phacocoerus aethiopicus).*

hartleibig *adj.* **1.** *(med.)* constipat; **~ sein** a fi constipat. **2.** îndărătnic, încăpăţânat, recalcitrant. **3.** *(glumeţ)* zgârcit, avar.

Hartleibigkeit *f. sg.* **1.** *(med.)* constipaţie. **2.** *(reg.)* îndărătnicie, încăpăţânare. **3.** *(glumeţ)* zgârcenie.

Hartleinen, *-s, n. sg. (chim.)* textolit.

härtlich *adj.* tărişor, tăricel.

Härtling, *-s, -e, m.* **1.** *(bot.)* varietate de piersică *(Prunus persica).* **2.** *(geol.)* rocă in situ. **3.** *(metal.)* aliaj de fier şi cositor.

Hartlot, *-(e)s, n. sg. (tehn.)* aliaj pentru lipitură tare, pentru brazură.

hartmäulig *adj.* **1.** *(despre cai)* tare de gură. **2.** *(fig.)* greu de condus.

Hartmäuligkeit *f. sg.* tărie a gurii (la cai).

Hartmetall, *-s, -e, n. (tehn.)* **1.** metal dur. **2.** aliaj dur; dolotit. **3.** aliaj alb de zinc, aliaj glico. **4.** aliaj alb antifricţiune (pentru paliere).

Hartmetallfabrik, *-en, f.* v. Hartmetallwerk.

Hartmetall|stahl, *-(e)s, -e* (şi *-stähle), m.* **1.** oţel din metal dur. **2.** cuţit din metal dur.

Hartmetallwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** uzină de metale dure. **2.** fabrică de obiecte, de mărfuri din metal dur.

Hartmetallwerkzeug, *-(e)s, -e, n.* unealtă din metal dur.

Hartmond, *-(e)s, m. sg. (înv.)* ianuarie, gerar, ghenar.

hartnäckig *adj.* îndărătnic, încăpăţânat; înverşunat, îndârjit; perseverent; *(adverbial)* **auf etwas** *(dat.)* **~ bestehen** a susţine ceva cu înverşunare, cu orice preţ, a cere ceva cu stăruinţă; **er widersetzte sich ~ meinen Befehlen** s-a opus cu încăpăţânare ordinelor mele.

Hartnäckigkeit *f. sg.* îndărătnicie, încăpăţânare; îndârjire; înverşunare; perseverenţă.

Hartpackung, *-en, f.* pachet de ţigări din carton tare.

Hartplatz, *-es, -plätze, m. (sport)* teren de sport, mai ales de tenis, impermeabil.

Hartriegel, *-s, -, m. (bot.)* **1.** corn *(Cornus)*; **roter ~** sânger *(Cornus sanguinea)*; **schwedischer ~** corn suedez *(Cornus suscica).* **2.** mălin iţă, lemn-câinesc *(Ligustrum vulgare).*

hartrindig *adj.* **1.** cu coajă tare. **2.** *(bot.)* cortical.

Hartsalz, *-es, n. sg. (mineral.)* kainit (sare dublă de potasiu şi magneziu).

Hartsäufer, *-s, -, m. (vulg.)* persoană care consumă mult alcool.

hartschalig *adj.* cu coajă tare.

Hartschicht, *-en, f. (bot.)* pericarp lemnos, sclerenchim.

Hartschier, *-s, -e, m. (înv.)* arcaş, soldat din garda bavareză.

hartschlächtig *adj. (vet.; despre cai)* cu cornaj.

Hartschlächtigkeit *f. sg. (vet.)* cornaj.

Hartsein, *-s, n. sg.* **1.** duritate, tărie. **2.** asprime, severitate, faptul de a fi aspru, sever, nemilos.

Hartsinn, *-(e)s, m. sg.* **1.** v. Hartherzigkeit. **2.** v. Hartnäckigkeit.

Hart|spiritus, *-, m. sg.* spirt solid (în pastile).

Hart|stahlguss, *-es, m. sg.* **1.** fontă de oţel dur. **2.** turnare a fontei de oţel dur.

Hart|steingut, *-(e)s, n. sg.* faianţă fină.

Hart|stück, *-(e)s, n. sg. (tehn.)* bloc, masă de la afinare.

Hart|traber, *-s, -, m.* **1.** cal cu trap mare, trăpaş. **2.** oaie bolnavă de capie.
Hartung, *-s, m. sg. (înv.)* v. Hartmond.
Härtung, *-en, f.* **1.** *(fiz. atomică)* durizare. **2.** *(metal.)* călire; oţelire.
Hartwährungsland, *-(e)s, -länder, n. (ec.).* ţară cu monedă forte.
Hartwalze, *-n, f.* cilindru, valţ din fontă dură (la suprafaţă).
Härtwasser, *-s, n. sg.* apă de călit.
Hartweizen, *-s, m. sg.* grâu tare, sticlos, grâu arnăut *(Triticum durum).*
Hartwerden, *-s, n. sg.* întărire, solidificare, consolidare.
Hartwurst, *-würste, f.* salam.
Hartzinn, *-(e)s, n. sg. (metal.)* staniu dur, metal Britania.
Harz, *-es, -e, n.* răşină; **flüssige ~e** răşini lichide, terebentine; **hartes ~** v. Hartharz.
harz|ähnlich, **harz|artig** *adj.* răşinos.
Harzbaum, *-(e)s, -bäume, m.* arbore răşinos.
Harzdrüse, *-n, f. (bot.)* glandă răşinoasă.
Harz|einsammler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* lucrător(-oare) care recoltează răşina.
Harz|elektrizität *f. sg. (fiz.)* electricitate negativă; electricitate răşinoasă.
harzen, *harzte, geharzt, (du, er harzt) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** şi *intr.* a cresta, a extrage răşina din copaci (crestându-i). **2.** a unge cu răşină, a da cu răşină. **II.** *intr.* **1.** *(despre copaci)* a da, a secreta răşină. **2.** *(impers., în expr.)* **es harzt a)** (se) lipeşte, e lipicios: **b)** *(reg., elv.) (fig.)* ţine în loc, nu merge înainte.
Harzer[1], *-s, -, m.* răzuitor de răşină.
Harzer[2], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** locuitor(-oare) din Munţii Harz. **2.** *(atributiv)* din Harz; **~ Kanarienvogel** canar din Harz; **~ Käse** brânză de Harz; **~ Bauer** colivie.
Harzfackel, *-n, f.* torţă, făclie de răşină.
harzförmig *adj.* ca răşina.
Harzfluss, *-es, m. sg. (bot.)* rezinoză, scurgere (prea abundentă) a răşinii.
Harzgalle, *-n, f. (bot.)* vână, tăietură, pungă, pată de răşină.
Harzgang, *-(e)s, -gänge, m. (bot.)* canal rezinifer (mai ales la conifere).
harzgebend *adj.* care dă răşină.
Harzgefäße *pl. (bot.)* vase rezinifere.
Harzgegend *f. sg.* regiunea Munţilor Harz.
Harzgewinnung *f. sg.* extragere a răşinii.
harzicht *(înv.)*, **harzig** *adj.* **1.** răşinos. **2.** lipicios (ca răşina).
Harzkanal, *-(e)s, -näle, m.* v. Harzgang.
Harzkohle, *-n, f. (mine)* cărbune bituminos.
Harzkorb, *-(e)s, -körbe, m. (forest.)* coş în care se adună răşina.
Harzkuchen, *-s, -, m.* turtă de răşină.
Harzleimseife *f. sg.* săpun de clei cu răşină.
Harzmaus, *-mäuse, f. (zool.)* şoarece de Harz *(Hypudoeus klareolus).*
Harz|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de răşină.
Harzpflanze, *-n, f.* plantă răşinoasă.
Harzsalbe, *-n, f. (farm.)* unguent răşinos.
Harzsäure, *-n, f.* acid rezinic.
Harz|stoffe *pl. (chim.)* răşini; materii răşinoase.
Harztanne, *-n, f.* brad bogat în răşină.
harztragend *adj.* v. harzgebend.
Harzwasser, *-s, -, n.* apă gumată.
Hasard, *-s, n. sg.* **1.** *(iron.)* hazard, noroc, întâmplare. **2.** joc de noroc.
Hasardeur [-'dø:ɐ], *-s, -e, m.* **1.** *(iron.)* persoană care joacă la jocuri de noroc. **2.** *(fig.)* persoană îndrăzneaţă, care riscă, care pune totul pe o carte.
hasardieren, *hasardierte, hasardiert, vb. (h) intr.* a risca, a se hazarda, a îndrăzni, a se aventura.
Hasard|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de noroc.
Hasard|spieler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* jucător(-oare), persoană care joacă jocuri de noroc.
hasch! *interj.* **1.** prinde-l! **2.** te-am prins!
Hasch, *-s, n. sg.* v. Haschisch.
Haschee, *-s, -s, n.* tocătură; pateu.
Haschekater, *-s,* **Haschemann**, *-(e)s, m. sg.* jocul de-a prinselea; **~ spielen** a se juca de-a prinselea.
haschen, *haschte, gehascht, vb. (h)* **I.** *tr.* a apuca, a prinde, a înhăţa; **man wollte einen Dieb ~** au vrut să prindă un hoţ. **II.** *intr.* a căuta, a încerca să prindă, a face mişcarea de prins, de apucat; **nach Fliegen ~** a căuta să prindă muşte; *(fig.)* a alerga, a umbla (după ceva); **nach Effekt ~** a umbla după efecte; a vâna efecte, senzaţie; **nach Witz ~** a căuta să facă spirite; **nach Lob ~** a alerga după laude. **III.** *refl. reciproc* a se prinde (în joacă), a se juca de-a prinselea; **die Kinder ~ sich** copiii se joacă de-a prinselea.
Haschen, *-s, n. sg.* **1.** *(reg.)* apucat, prins. **2.** *(fig.)* goană (după ceva). **3.** (joc) de-a prinselea.
Häs|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Hase) iepuraş.
Haschens, *-, n. sg. (reg.)* (joc) de-a prinselea.
Hascher, *-s, -, m.,* **-in**, *-nen, f.* **1.** *(austr.)* persoană săracă. **2.** persoană care consumă haşiş.
Häscher, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* portărel. **2.** *(poet., fam.)* poteraş, zbir, agent de poliţie, copoi.
Häscherbande, *-n, f.* v. Häscherschar.
Häscherei *f. sg. (fam.)* **1.** manie de a alerga după ceva. **2.** *sg.* purtare, procedeu de poteraş, de copoi, de poliţist; poliţism.
Hascherl, *-s, -, n. (reg.; fam.)* **1.** cerşetor. **2.** mititelul, bietul de el; pui de bogdaproste.
häschermäßig *adj.* ca jandarmii, de jandarm; poliţienesc.
Häscherschar, *-en, f.* poteră.
Hasch|hasch|spiel, *-(e)s, -e, n. (fam.)* joc de-a prinselea.
haschieren, *haschierte, haschiert, vb. (h) tr.* a toca mărunt (carne, zarzavat etc.).
Haschisch *m.* şi *n. sg.* haşiş.
Haschischrausch, *-es, m. sg.* beţie de haşiş.
Haschmich *m. sg. (fam. în expr.)* **einen ~ haben** a nu fi în toate minţile.
Hase, *-n, -n, m.* **1.** *(zool.)* iepure *(Lepus);* **weißer ~** iepure alb; **grauer ~** iepure cenuşiu; **junger ~** vătui, şoldan; *(fig.)* **da liegt der ~ im Pfeffer** aici e aici, aici e greutatea, aici e buba; **sehen, wie der ~ läuft** a vedea ce întorsătură ia o afacere, cum decurg lucrurile, cum merge treaba; **dort sagen sich Hasen und Füchse gute Nacht** pe unde nu calcă nimeni, nici pasărea nu zboară; la dracu-n praznic, la capătul pământului, unde a dus mutu' iapa; **viele Hunde sind des ~n Tod** duşmani mulţi, înfrângere sigură; **er ist auch kein heuriger ~ mehr** nu mai e nici el de ieri, de alaltăieri; *(fam.)* **ein alter ~ sein** a avea experienţă (într-un anumit domeniu). **2.** *(fig.)* laş, fricos; **er ist ein wahrer ~** e un fricos şi jumătate; **mein Name ist ~ (ich weiß von nichts)** nu ştiu absolut nimic, n-am nici un amestec, pe mine lăsaţi-mă în pace. **3.** *(cul., în expr.)* **falscher ~** carne tocată friptă la cuptor.
Hasel[1], *-s, -, m. (iht., reg.)* clean *(Squalius leuciscus).*
Hasel[2], *-n, f. (bot.)* alun *(Corylus avellana); (reg.: în expr.)* **in die ~n gehen** a face o vizită de noapte (unei fete).
Haselant, *-en, -en, m.* glumeţ, bufon, saltimbanc, paiaţă.
Haselbeere, *-n, f. (bot.)* v. Heidelbeere.
Haselbusch, *-es, -büsche, m.* tufă de alun, tufiş de aluni, aluniş.
Hasel|erde *f. sg.* v. Haselgrund.
Haselgebüsch, *-(e)s, -e, n.* aluniş.
Haselgerte, *-n, f.* nuia, joardă de alun.
Haselgrund, *-(e)s, m. sg.* sol format din pietriş, argilă roşie şi pământ negru, afânat.
Haselhäher, *-s, -, m. (ornit.)* gaiţă de munte, alunar, nucar *(Nucifraga caryocatactes).*
Haselherd, *-(e)s, m. sg.* v. Haselgrund.
Haselhuhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* ieruncă, găinuşă *(Tetrastes bonasia).*
haselieren, *haselierte, haseliert, vb. (h) intr. (înv.)* **1.** a face glume, nebunii, ghiduşii. **2.** a face mare tărăboi. **3.** a face pe grozavul, a se făli.
Haseling, *-s, -e, m.* v. Hasel[1].
Haselkätzchen, *-s, -, n. (bot.)* inflorescenţă masculină a alunului, mâţişor de alun.
Haselmaus, *-mäuse, f. (zool.)* alunar *(Muscardinus avellanarius);* **große ~** alunar mare *(Eliomys quercinus).*
Haselnuss, *-nüsse, f.* **1.** v. Haselnussstrauch. **2.** alună.
haselnussbraun *adj.* brun ca aluna, de culoarea alunei.
Haselnussrüssler, *-s, -, m. (entom.)* gărgăriţă de alun *(Bruchus avellanus).*
Haselnuss|staude, *-n, f.* v. Haselnussstrauch.
Haselnuss|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* alun *(Corylus avellana).*
Haselnussverkäufer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* vânzător(-oare) de alune.
Haselrute, *-n, f.* v. Haselgerte.
Hasel|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* **1.** v. Hasel[2]. **2.** băţ, toiag de alun.
Hasel|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* v. Haselnussstrauch.
Haselwurz *f. sg. (bot.)* popâlnic *(Asarum europaeum).*
Hasen|art, *-en, f.* **1.** specie de iepure. **2.** *sg. (în expr.)* **nach ~** iepureşte.
hasen|artig *adj.* şi *adv.* ca iepurele, iepuresc; iepureşte.
Hasenbacke, *-n, f. (vet.)* jardă, iepurariţă, curbă (exostoz la jaretul calului).
Hasenbalg, *-(e)s, -bälge, m.* blană de iepure (jupuită întreagă de pe animal); blăniţă de iepure.
Hasenbarm, *-(e)s, -bärme, m. (bot.)* drobişor păros *(Genista pilosa).*
Hasenböckchen, *-s, -, n. (entom.)* gornic, croitor *(Cerambyx ceroto).*
Hasenbraten, *-s, -, m.* friptură de iepure.
Hasenbrot, *-(e)s, -e, n.* **I.** rest de pâine uscată adus înapoi de la vânătoare, din excursie sau de la locul de muncă. **II.** *(bot.)* **1.** barba-caprii *(Tragopogon pratensis).* **2.** mălaiul-cucului *(Luzula campestris).* **3.** tremurătoare *(Briza media).* **4.** măcriş iepuresc *(Oxalis acetosella).* **5.** tătănească *(Symphytum officinale).*
Hasenfell, *-(e)s, -e, n.* blană de iepure.
Hasenfett, *-(e)s, n. sg.* grăsime de iepure.
Hasenfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de iepure.
Hasenfuß, *-es, -füße, m.* **1.** picior, labă de iepure. **2.** *(fig.)* fricos, laş, poltron; **Hans ~** fricos.
hasenfüßig *adj.* fricos, laş, poltron; timid, lipsit de îndrăzneală.
Hasenfutter, *-s, n. sg.* **1.** hrană pentru iepuri. **2.** căptuşeală din blană de iepure.
Hasengarn, *-(e)s, -e, n.* plasă pentru prins iepuri.
Hasenhacke, *-n, f.* protuberanţă, umflătură la articulaţiile tibio-tarsiene ale picioarelor din spate (la cai sau vite).
hasenhaft *adj.* **1.** fricos, laş; timid, lipsit de îndrăzneală. **2.** prost, nebun, lipsit de înţelepciune; nebunesc, prostesc.
Hasenheide, *-n, f.* câmp cu mărăcini.
Hasenherz, *-ens, -en, n.* **1.** inimă de iepure. **2.** *(fig.)* fricos, laş; persoană fără curaj; timid.
hasenherzig *adj.* fricos, laş, fără curaj, timid.
Hasenhetze, *-n, f. (vân.)* vânătoare de iepuri prin gonire.
Hasenhund, *-(e)s, -e, m. (vân.)* ogar.
Hasenjagd, *-en, f.* vânătoare de iepuri.
Hasenjung(e), *-(e)n, n. sg. (austr.)* v. Hasenklein.
Hasenklee, *-s, m. sg. (bot.)* **1.** papanaşi, mâţişori *(Trifolium arvense).* **2.** măcrişul-iepurelui *(Oxalis acetosella).* **3.** trifoi de câmp *(Trifolium campestre).* **4.** trifoi negru *(Trifolium pannonicum).* **5.** trifoi roşu *(Trifolium rubens).* **6.** nipralǎ *(Lupinus luteus).* **7.** trifoi mărunt *(Medicago lupulina).*
Hasenklein, *-s, n. sg.* **1.** măruntaie de iepure. **2.** mâncare gătită din măruntaie de iepure.
Hasenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap de iepure.
Hasenkraut, *-es, n. sg. (bot.)* gălbenaşi *(Crepis tectorum).*
Hasenlager, *-s, -, n.* culcuş al iepurelui.
Hasenlattich, *-s, m. sg. (bot.)* **1.** zgrăbunţică, salata-câinelui *(Lapsana communis).* **2.** salata-iepurelui *(Prenanthes purpurea).*
Hasenlippe, *-n, f.* v. Hasenscharte.
Hasenmännchen, *-s, -, n.* iepure (mascul), iepuroi.
Hasenmaus, *-mäuse, f. (zool.)* iepure-şoarece (care dă blana «chinchillones») *(Lagidium peruanum).*
Hasen|ohr, *-(e)s, -en, n.* **1.** ureche de iepure. **2.** *(bot.)* urechea-iepurelui, urechelniţă *(Bupleurum rotundifolium).* **3.** *(bot.)* (ciuperca) urechea-babei *(Peziza).*
Hasen|öhrchen, *-s, -, n.* v. Hasenohr **(2, 3).**

Hasenpanier, *-s, n. sg. (în expr.)* **das ~ ergreifen** a o lua la fugă, la sănătoasa, a o șterge (rușinos), a o tuli.
Hasenpappel, *-n, f. (bot.)* nalbă mare *(Althaea officinalis)*.
Hasenpastete, *-n, f. (cul.)* pateu (din carne) de iepure.
Hasenpelz, *-es, -e, m.* blană de iepure.
Hasenpfeffer, *-s, -, m. (cul.)* tocăniță de măruntaie de iepure.
Hasenpfötchen, *-s, -, n.* lăbuță de iepure.
Hasenquäke, *-n, f. (vân.)* fluier de ademenit iepurii, țivlitoare.
hasenrein *adj.* **1.** *(vân., despre câini)* care nu se atinge de iepure, dresat pentru vânatul mare. **2.** *(fig., fam.)* suspect.
Hasenröhrchen, *-s, -, n. (bot.)* pitarcă *(Boletus versipellis)*.
Hasen|sarg, *-(e)s, -särge, m. (vân., glumeț)* traistă de vânătoare.
Hasenscharte, *-n, f. (med.)* buză spintecată, buză de iepure.
Hasenschlaf, *-(e)s, m. sg.* somn foarte ușor, somn iepuresc; **einen ~ haben** a dormi iepurește.
Hasenschrot, *-(e)s, n. sg.* alice mici (pentru iepuri).
Hasen|spat, *-(e)s, -e, n. (vet.)* spavan (exostoz la cai).
Hasen|springer, *-s, -, m. (zool.)* cangur *(Macropus giganteus)*.
Hasen|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (vân.)* **1.** săritură de iepure. **2.** picior dinapoi la iepure.
Hasen|spur, *-en, f. (vân.)* urmă de iepuri.
Hasentäubling, *-s, -e, m. (bot.)* vinețică, pâinișoară *(Rusula delica)*.
Hasenweibchen, *-s, -, n.* v. Häsin.
hasig *adj. (fam.)* fricos, timid.
Häsin, *-nen, f.* iepuroaică.
Häslein, *-s, -, n. (dim.* de la Hase) iepuraș, șoldan.
Haslinger, *-s, -, m. (reg.)* nuia de alun.
Haspe, *-n, f.* cârlig în care se prind balamale.
Haspel, *-s, -, m.*, **Haspel**, *-n, f.* **1.** *(text.)* depănătoare, vârtelniță. **2.** v. Haspelbaum. **3.** *(mine)* vârtej, troliu de mină (de ridicat greutăți din mină). **4.** manivelă. **5.** *(tăb., boiangerie)* cadă, butoi cu palete. **6.** *(înv.)* scul.
Haspelbank, *-bänke, f. (text.)* mașină de depănat gogoși de mătase.
Haspelbaum, *-(e)s, -bäume, m. (tehn.)* arbore de macara.
Haspelbecken, *-s, -, n. (text.)* căldare, vană de depănat gogoșile de mătase.
Haspelei, *-en, f.* **1.** *sg.* depănat continuu sau repetat. **2.** *(fig.)* pripă, treabă pripită și împrăștiată.
Haspeler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (text.)* depănător(-oare).
Haspelge|stell, *-s, -e, n.* soclu de macara.
haspelig *adj.* pripit, grăbit; neliniștit; distrat, împrăștiat.
Haspelkette, *-n, f. (tehn.)* lanț de macara, de vârtej.
Haspelkrone, *-n, f. (text.)* tobă (scheletică a mașinii de depănat).
Haspelmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de depănat.
haspeln, *haspelte, gehaspelt (ich hasp(e)le) vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* **1.** a depăna. **2.** *(tehn.)* a ridica cu scripeți. **II.** *intr. (fig.)* **1.** a se pripi; a vorbi, a lucra pripit, încurcat, dezordonat, fără rost; **sie haspelten auseinander** se risipiră în grabă. **2.** a se chinui, a se necăji, a se munci, a se trudi, a se speti.
Haspelrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată de macara, vârtej.
Haspelwelle, *-n, f. (tehn.)* arbore, axă de vârtej, macara.
Haspelwinde, *-n, f. (tehn.)* vârtej, troliu cu tobă.
Haspen, *-s, -, m.* v. Haspe.
Haspler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Haspeler.
hasplig *adj.* v. haspelig.
Hass, *-es, m. sg.* ură; **bitterer ~** ură neîmpăcată; **auf** (cu *ac.*) sau **gegen jn. ~ fassen** (sau **haben, hegen, empfinden**) a urî pe cineva, a avea ură față de cineva; **ich lade seinen ~ auf mich** îmi atrag ura lui; **~ bei jm. schüren** a ațâța ura cuiva; *(fam.)* **(einen) ~ auf jn. haben** (sau **kriegen**) a se înfuria pe cineva.
Häss, *-es, n. sg. (reg.)* îmbrăcăminte.
Hass|ausbruch, *-(e)s, -brüche, m.* izbucnire a urii.
Hassel, *-n, f. (reg.)* v. Hasel[1].
Hasselpock, *-(e)s, -pöcke, m. (zool.)* brotăcel *(Hyla arborea)*.
hassen, *hasste, gehasst. (du, er hasst) vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a urî; **bis auf** (sau **in**) **den Tod ~** a urî (pe cineva) de moarte, până la moarte; **erbittert ~** a urî cu înverșunare; **ich hasse es, wenn...** nu-mi place când, detest când... **2.** *(vân.) (despre păsări de pradă)* a se năpusti, a tăbărî, a ataca..
hassenswert, hassenswürdig *adj.* odios.
Hasser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care urăște; dușman(că).
hass|erfüllt *adj.* plin de ură; **mit ~en Augen** cu ochi plini de ură.
Hass er|regend *adj.* odios.
Hassgefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment de ură.
hässlich *adj.* **1.** *(ca înfățișare)* urât; respingător. **2.** *(fig.)* urât, care repugnă, repugnabil; **das war sehr ~ von dir** asta a fost urât din partea ta; **~ (von jm.) sprechen** a vorbi urât (despre cineva); *(fig.)* neplăcut; **ein ~er Vorfall** un incident neplăcut. **3.** timorat; umil.
Hässlichkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* urâțenie. **2.** *(rar)* mârșăvie, turpitudine, ticăloșie.
Hassliebe, *-n, f.* sentiment contradictoriu puternic care oscilează între ură și iubire.
Hasspropaganda *f. sg.* propagandă de ură.
Hass|tirade, *-n, f.* tiradă dictată de ură.
hassverzerrt *adj.* schimonosit de ură.
hassvoll *adj.* plin de ură.
hast *ind. prez. pers. a* 2-*a sg.* de la haben.
Hast *f. sg.* grabă, pripă; **in der (größten) ~** sau **mit ~** în (cea mai mare) grabă, grăbit; în pripă, pripit; **voll wilder ~, in aller ~** în graba mare, în pripă.
haste *presc.* de la hast du *(în expr., fam.)* **(was) ~, was kannste** scapă cine poate; **~ was, biste was** și bogat și bine văzut.
hasten, *hastete, gehastet (du hastest, er hastet) vb. (h) intr.* și *refl.* a se grăbi; a se pripi; a se agita; *(impers.)* **es hastet nicht** nu e urgent, nu e nici o grabă, nu dau turcii.
hastend I. *part. prez.* de la hasten. **II.** *adj.* febril, agitat; **das ~e Treiben unserer Zeit** ritmul febril al timpurilor noastre.
hastig *adj.* grăbit, pripit, iute; febril, agitat; *(adv.)* **sie fiel ihm ~ in die Rede** l-a întrerupt brusc.
Hastigkeit *f. sg.* **1.** grabă, pripă, pripeală. **2.** bruschețe, febrilitate, agitație.
hastlos *adj.* fără grabă, încet, molcom, domol.
hat *ind. prez. pers. a* 3-*a sg.* de la haben.
Hat *n. sg. (com.)* creanță.
Hatsche, *-n, f.* **1.** *(înv.)* rață. **2.** *pl. (peior.)* pantofi, papuci, târlici.
Hätschelei, *-en, f. (peior.)* dezmierdare, alintare, răsfăț; mângâiere.
Hätschelkind, *-(e)s, -er, n. (adesea peior.)* copil preferat, alintat, răsfățat.
hätscheln, *hätschelte, gehätschelt (ich hätsch(e)le) vb. (h) tr.* **1.** a dezmierda, a alinta, a răsfăța; a mângâia. **2.** *(adesea peior.)* a răsfăța, a prefera pe cineva; **der junge Autor wurde anfangs von der Presse gehätschelt** tânărul autor a fost la început răsfățatul presei.
Hätschelung, *-en, f.* v. Hätschelei.
hatschen, *hatschte, gehatscht, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a umbla. **2.** a umbla târșit; a lipăi. **3.** v. hätscheln.
Hatscher, *-s, -, m. (austr., fam.)* **1.** pantof vechi, uzat. **2.** marș lung și obositor.
hatschert *adj. (austr., fam.)* greoi, care șchioapătă.
hat|schi *interj. (fam.)* hapciu!
Hatschier, *-s, -e, m.* v. Hartschier.
hatte *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-*a sg.* de la haben.
Hatz, *-en, f.* **1.** *(vân.)* goană, hăituială. **2.** *(fig.)* urmărire. **3.** haită (de câini de vânătoare). **4.** petrecere zgomotoasă. **5.** alergătură, agitație, hăituială. **6.** *(reg.)* mulțime. **7.** *(reg.)* necaz, mânie.
Hatzband, *-(e)s, -bänder, n. (vân.)* zgardă.
hätzen, *hätzte, gehätzt (du, er hätzt) vb. (h) tr.* v. hetzen.
hat|zi *interj.* v. hatschi.
Hau, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(înv.)* lovitură, *(vulg.)* **einen ~ (mit der Wichsbürste) haben** a nu fi întreg la minte, a avea o capacitate intelectuală limitată. **2.** *sg. (forest.)* tăiere a copacilor. **3.** *(forest.)* luminiș. **4.** *(reg.)* parte, cotă-parte la pădurea comunală.
Hau|amboss, *-es, -e, m.* nicovală.
Haubajonett, *-s, -e, n. (mil.)* sabie-baionetă.
Haubank, *-bänke, f.* bancă de dulgher, capră de cioplit.
haubar *adj. (forest.; despre păduri și copaci)* care se poate tăia, exploatabil.
Haubarg și **Hauberg**, *-(e)s, -e, m.* casă țărănească mare în regiunile frizice de nord.
Haubarkeits|alter, *-s, -, n. (forest.)* vârstă optimă a copacilor la care pot fi tăiați.
Häub|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Haube **(1)**) scufiță.
Haube, *-n, f.* **1.** scufie, bonetă; **unter die ~ bringen** a mărita; **unter die ~ kommen** a se mărita. **2.** *(ist.)* (un fel de) coif medieval. **3.** moț (la păsări). **4.** *(tehn.)* clopot; cutie a mecanismului; manta, învelitoare; capotă; capac. **5.** *(vân.)* cursă, plasă. **6.** căciuliță, glugă (la șoimii dresați). **7.** *(arhit.)* coamă (a zidului), calotă. **8.** *(zool.)* ciur, al doilea stomac la rumegătoare. **9.** *(mat.)* calotă (de sferă). **10.** cască de uscat părul.
hauben, *haubte, gehaubt, vb. (h) tr.* a pune (cuiva) o scufie, o bonetă în cap.
Hauben|adler, *-s, -, m. (ornit.)* vultur moțat *(Spizaëtus bellicosus)*.
hauben|artig *adj.* **1.** în formă de bonetă. **2.** ca un moț.
Haubenband, *-(e)s, -bänder, n.* panglică de bonetă.
Haubendach, *-(e)s, -dächer, n. (arhit.)* acoperiș în formă de boltă.
Hauben|ente, *-n, f. (ornit.)* rață moțată *(Fuligula cristata)*.
haubenförmig *adj.* v. haubenartig.
Haubengewölbe, *-s, -, n. (arhit.)* boltă în arc mănăstiresc.
Haubenkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (înv.)* calotă de lemn sau de mucava pe care se lucrează sau se păstrează bonetele.
Haubenlerche, *-n, f. (ornit.)* ciocârlan, ciocârlie moțată *(Alauda cristata)*.
Haubenmacherin, *-nen, f. (înv.)* bonetieră.
Haubenmeise, *-n, f. (ornit.)* pițigoi moțat *(Parus cristatus)*.
Haubenmuster, *-s, -, n.* tipar, model de bonetă.
Haubenschachtel, *-n, f.* cutie de bonete.
Haubenschleife, *-n, f.* fundă la bonetă.
Hauben|steißfuß, *-es, -füße, m. (ornit.)* pescăruș, pescărel moțat *(Podiceps cristatus)*.
Hauben|stock, - *(e)s, -stöcke, m.* v. Haubenkopf.
Haubentaucher, *-s, -, m.* v. Haubensteißfuß.
Haubenwachtel, *-n, f. (ornit.)* prepeliță moțată *(Coturnix cristatus)*.
Hauberg, *-(e)s, -e, m.* v. Haubarg.
Haubitze, *-n, f. (mil.)* obuzier; *(fam.)* **voll wie eine ~** beat turtă.
Haubitzenfeuer, *-s, n. sg. (mil.)* tir de obuzier.
Haubitzengranate, *-n, f. (mil.)* obuz.
Haubitzenkanone, *-n, f. (mil.)* tun-obuzier.
Haubitzenkugel, *-n, f.* v. Haubitzengranate.
Haubitzfeuer, *-s, n. sg.* v. Haubitzenfeuer.
Haubitzgranate, *-n, f.* v. Haubitzengranate.
Haubitzkanone, *-n, f.* v. Haubitzenkanone.
Haubitzkugel, *-n, f.* v. Haubitzenkugel.
Haublock, *-(e)s, -blöcke, m.* **1.** butuc de tăiat lemne. **2.** butuc de măcelărie.
Hauch, *-(e)s, -e, m.* **1.** respirație, răsuflare, suflare; **den letzten ~ von sich** *(dat.)* **geben** a-și da duhul; **der letzte ~ eines Sterbenden** ultima suflare a unui muribund. **2.** suflu, undă, adiere; **ein ~ von Rosenduft** o adiere de parfum de trandafiri; *(fig.)* aer, iz, parfum; **ein ~ des antiken Geistes** un iz de antichitate; **ein ~ von Melancholie** o ușoară urmă de melancolie. **3.** *(fon.)* aspirație. **4.** suflu; eflorescență, abureală.
Hauchbild, *-(e)s, -er, n.* mică poză pe hârtie de celofan, care se încovoaie când se suflă pe ea sau se așază pe mâna caldă.
hauchdünn *adj.* foarte subțire, fin ca un suflu; imaterial, inconsistent, diafan; *(sport)* **ein ~er Sieg** o victorie la limită.
hauchen, *hauchte, gehaucht, vb. (h) intr.* **1.** a sufla; **in die Finger ~** a-și sufla în palme; **auf die Brillengläser ~** a-și aburi sticlele ochelarilor. **2.** (și *tr.*) a șușoti; a șopti; **sie hauchte leise ein paar Worte** șopti încet câteva cuvinte. **3.** a adia; a susura; **Frühling haucht aus allen Zweigen** primăvara adie din toate rămurelele.

hauchfein *adj.* extrem de fin; **eine ~e Zeichnung** un desen foarte fin.
Hauchlaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* sunet aspirat.
hauchzart *adj.* foarte delicat, foarte gingaş.
Hauchzeichen, *-s, -, n. (fon.)* semn al aspiraţiei.
Haud, *-en, f. (reg.)* turmă, cireadă.
Haudegen, *-s, -, m.* **1.** paloş, spadă. **2.** *(fig.)* luptător; spadasin; **alter ~** soldat bătrân, vechi luptător.
häuden, *häudete, gehäudet (du häudest, er häudet) vb. (h) tr. (reg.)* a păzi (turma).
Hauderer, *-s, -, m. (reg.)* **1.** cărăuş, chirigiu; birjar. **2.** persoană nehotărâtă, şovăitoare.
häudern, *häuderte, gehäudert vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a ţine trăsuri de închiriat. **2.** *(pop.)* a hoinări. **3.** a ezita, a şovăi.
Haue, *-n, f.* **1.** sapă; târnăcop. **2.** *(morărit)* fier al fusului. **3.** *(mine)* ciocan de abataj. **4.** *sg. (fam.)* bătaie; **~ kriegen** (sau **bekommen**) a mânca bătaie.
hauen, *hieb (haute), gehauen (gehaut), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** (mai ales **hieb, gehauen**) a bate; a lovi; *(fam.)* **jm. eine ins Gesicht ~** a lovi pe cineva în faţă, peste obraz; **jm. eine hinter die Ohren ~** a trage cuiva una după ceafă; **ein Kind ~** a bate un copil; **jn. mit der flachen Hand ~** a pălmui pe cineva; a trage palme cuiva; **jn. krumm und lahm** (sau **zum Krüppel**) **~** a lăsa lat pe cineva, a cotonogi în bătăi pe cineva; **sein Schwert schartig ~** a-şi ştirbi spada lovind; *(fig.)* **jn. übers Ohr ~** a trage chiulul cuiva; a înşela, a escroca, a păcăli pe cineva; *(fam.)* **den Feind in die Pfanne ~** a zdrobi pe duşman; *(fam.)* **das haut einen hin** sau **das haut einen in alle Winkel** asta-i nemaipomenit! rămâi trăsnit de una ca asta. **2.** (mai ales **haute, gehauen**) a tăia; **Holz ~** a tăia lemne (în pădure); a crăpa, a spinteca lemne; **Fleisch ~** a toca carne (cu satârul); **Gras ~** a cosi; **Stein ~** a sparge piatră, a ciopli; **jn. in Stücke ~** a face bucăţi, a căsăpi pe cineva. **3.** **(hieb, gehauen)** a da, a lovi (cu ceva); **die Klauen ins Fleisch ~** a-şi înfige ghearele în carne; a sfârteca carnea cu ghearele; **etwas entzwei ~** a spinteca, a distruge, a strica ceva lovind. **4.** *(fam.)* a arunca ceva cu neglijenţă, a azvârli; **sie haute die Schuhe in die Ecke** ea îşi aruncă pantofii într-un colţ. **II.** *intr.* **1.** **(hieb, gehauen)** a lovi, a da (în ceva); **jm. auf die Hand ~** a-i da cuiva peste mână; **tüchtig ~** a da zdravăn; **um sich ~** a da, a lovi în dreapta şi în stânga; **nach jm. ~** a da după cineva; **~ und stechen** a da, a lovi cu toate puterile, cu toate mijloacele; **das ist nicht gehauen und nicht gestochen** asta nu-i nici albă, nici neagră, asta nu-i nici laie, nici bălaie; *(fam.)* **in den Sack ~** a pleca din serviciu, a demisiona; **über die Schnur ~** a sări peste cal; a-şi da în petic. **2.** *(mine;* **hieb, gehauen)** a hava. **3.** **(hieb, gehauen)** a ciopli, a sculpta; **eine Figur in Marmor ~** a sculpta o figură în marmură; *(fam.; în expr.)* **das haut hin** (sau **in die Äpfel**) asta se nimereşte, vine, cade, pică bine. **III.** *refl.* (mai ales **hieb, gehauen**) **1.** a se lovi; **sich** *(dat.)* **mit dem Beile in die Hand ~** a se lovi cu securea în mână. **2.** *(reciproc)* a se bate. **3.** *(în expr.)* **sich matt und müde ~** a obosi, a se istovi bătându-se, luptând; **sich durch den Feind ~** a-şi croi drum printre duşmani cu arma în mână; **sich durch den Wald ~** a-şi croi drum prin pădure cu securea. **4.** a se arunca, a se lăsa să cadă; **sie haute sich aufs Bett** ea se aruncă pe pat.
Hauen, *-s, n. sg.* **1.** bătaie; **das ~ ist bei ihm vergeblich** la el bătaia e zadarnică. **2.** *(mine)* abataj, extracţie (de minereu). **3.** cosit. **4.** tăiere, doborâre (a copacilor, a lemnelor).
Hauer, *-s, -, m.* **1.** colţ (al mistreţului). **2.** *(zool.)* mistreţ. **3.** tăietor (de lemne). **4.** miner. **5.** *(reg.)* vier, mistreţ. **6.** cuţit de vânătoare.
Häuer, *-s, -, m.* miner.
Häuer|abzeichen, *-s, -, n.* insignă de miner, semn distinctiv al minerului.
Hauerei, *-en, f. (fam.)* bătaie, păruială.
Hauet *f. (reg.)* dig, zăgaz.
Hauf, *-s, -en, m.* v. H a u f e n.
Häufchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la H a u f e) grămăjoară, grămăjuie; **er sitzt da wie ein ~ Unglück** pare tare amărât, e ca un pui de bogdaproste; *(fam.)* **nur noch ein ~ Unglück** (sau **Elend**) **sein** a ajunge un amărât (din cauza vârstei sau bolii). **2.** *(fig.)* număr mic, câţiva.
Haufe, *-ns, -n, m. (înv.)* v. H a u f e n.
häufeln, *häufelte, gehäufelt (ich häuf(e)le) vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a strânge, a îngrămădi, a aduna. **2.** *(agr.)* a muşuroi.
Häufelpflug, *-(e)s, -pflüge, m. (agr.)* plug de muşuroit.
häufen, *häufte, gehäuft, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) îngrămădi, a (se) strânge grămadă, a (se) aduna; a (se) înmulţi; **Schätze ~** a strânge averi; **ein Maß ~** a da în plus (la cântar); **seine Verbrechen ~ sich** crimele lui se adună. **II.** *tr.* şi *intr. (agr.)* a muşuroi.
Haufen, *-s, -, m.* **1.** grămadă, morman, maldăr; **in ~ setzen** a îngrămădi; **auf einen ~ setzen** a aşeza grămadă, împreună; **Heu auf ~ setzen** a face fânul căpiţe; *(la jocul de table sau dame)* **seine Steine auf das erste Feld in ~ setzen** a aduna pulurile în prima poartă; **er sieht aus wie ein ~ Unglück** tare mai pare amărât, e ca un pui de bogdaproste; **über den ~ rennen (fahren, reiten)** a răsturna, a doborî; **über den ~ schießen** (sau **knallen**) a culca la pământ (cu arma); **(einen Plan) über den ~ werfen** (sau **stoßen**) a da peste cap, a răsturna (un plan); **alle Bedenken über den ~ werfen** a nu mai sta la îndoială. **2.** mulţime, droaie, ceată; gloată; **ein ~ Kinder** o droaie de copii; **die Reise kostet einen ~ Geld** călătoria costă o grămadă, o mulţime de bani; **sie kamen in hellen** (sau **dichten sau ganzen**) **~** veneau cu grămada; **in wirren ~** în grupuri răzleţe, în dezordine; **in ~ stehen** a sta grămadă; *(poet.)* **zu Hauf** toţi la un loc, toţi grămadă. **3.** *(mil., ist.)* detaşament; pluton. **4.** ster; unitate de măsură pentru lemne (1 m^3).
Haufendorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat cu case dispuse neregulat.
haufenförmig *adj.* în formă de grămezi, în formă de grămadă, ca un morman.
Haufenröstung, *-en, f. (metal.)* prăjire cu grămada.
haufenweise *adv.* **1.** cu grămada, în grămezi, grămadă. **2.** cu droaia, în masă, în număr mare.
Haufenwolke, *-n, f. (met.)* (nor) cumulus.
häufig **I.** *adj.* des, frecvent. **II.** *adv.* adeseori, adesea, des, frecvent.
Häufigkeit *f. sg.* frecvenţă, revenire frecventă; abundenţă.
Häufigkeitszahl, *-en, f.,* **Häufigkeitsziffer**, *-n, f.* coeficient de frecvenţă.
häufigste *(sup.* de la h ä u f i g) *adj. (der, die, das ~)* cel mai des, cel mai frecvent; **der ~ Fall** cazul cel mai frecvent; *(adverbial)* **aufs ~** cel mai frecvent, foarte frecvent; **aufs ~ sehen wir diese Erscheinung** cel mai des (re)vedem acest fenomen; *(adv.)* **am ~n** cel mai frecvent, foarte frecvent.
Häuflein, *-s, -, n.* v. H ä u f c h e n.
Häufler, *-s, -, m.* rariţă de mână.
Häufung, *-en, f.* **1.** îngrămădire, acumulare; aglomerare. **2.** cumul.
Haufwerk, *-(e)s, n. sg. (mine)* minereu exploatat; grămadă de minereu.
Haug, *-, m. sg. (reg.)* deluşor, colină, măgură.
Hau|hechel, *-n, f. (bot.)* osul-iepurelui *(Ononis hircina).*
häuig *adj. (despre copaci)* matur, bun de tăiat.
Häuken, *-s, -, n. (reg.)* ied.
Hauklinge, *-n, f.* lamă a sabiei.
Hauklotz, *-es, -klötze, m.* v. H a u b l o c k.
haulen, *haulte, gehault, vb. (h) intr. (despre porumbei)* a ugui, a gunguri.
Hau|messer, *-s, -, n.* v. B u s c h m e s s e r.
Haupt, *-(e)s, Häupter, n.* **1.** cap; **gekröntes ~** cap încoronat; *(fig.)* **ein bemoostes ~** un student bătrân; **mit entblößtem ~e** cu capul descoperit, gol; **erhobenen ~es** cu capul ridicat; **den Feind aufs ~ schlagen** a da la cap duşmanului; *(elevat)* **zu (js.) Häupten** la capul, la căpătâiul (cuiva); *(livr.)* **an ~ und Gliedern** în întregime, absolut, în toate privinţele. **2.** *(elevat)* conducător, şef, căpetenie; **das ~ der Familie** capul familiei; **das ~ der Verschwörung** capul, şeful conspiraţiei. **3.** vârf; proeminenţă; creastă; *(arhit.)* arhivoltă; *(poet.)* **die Häupter der Berge sind mit Schnee bedeckt** vârfurile munţilor sunt acoperite cu zăpadă. **4.** bucată, cap (de vită).
Haupt|abnehmer, *-s, -, m.,* **in**, *-nen, f.* consumator(-oare), client(ă) principal(ă).
Haupt|absatzgebiet, *-(e)s, -e, n.* zonă principală de desfacere, de vânzare.
Haupt|abschluss, *-es, -schlüsse, m. (cont.)* decont general.
Haupt|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** capitol principal (al unei cărţi). **2.** parte, secţiune principală. **3.** epocă, perioadă principală.
Haupt|absicht, *-en, f.* scop principal, intenţie principală.
Haupt|abteilung, *-en, f.* compartiment, departament, sector principal.
Haupt|abteilungsleiter, *-s, -, m.* conducător al departamentului principal.
Haupt|achse, *-n, f.* **1.** *(mat., bot., mine)* axă principală. **2.** *(tehn.)* arbore principal.
Haupt|ader, *-n, f.* **1.** arteră principală; **~ des Verkehrs** arteră principală de circulaţie. **2.** *(anat.)* arteră.
Haupt|agentschaft, **Haupt|agentur**, *-en, f.* agentură, agenţie principală.
Haupt|aktion, *-en, f.* **1.** acţiune, activitate principală; **beim Angriff fiel ihm die ~ zu** la atac, lui i-a revenit partea cea mai importantă. **2.** *(lit.; în expr.)* **Haupt- und Staatsaktionen** drame de aventuri eroico-fantastice, jucate pe scenele teatrelor ambulante germane din sec. XVIII.
Haupt|akzent, *-(e)s, -e, m. (fon.)* accent principal; *(fig.)* **auf etwas den ~ legen** a pune accentul în principal pe (ceva).
Haupt|altar, *-s, -altäre, m. (bis.)* altar principal.
haupt|amtlich *adj.* titular.
Haupt|angeklagte, *-n, -n (ein Hauptangeklagter), m.* şi *f.* acuzat(ă) principal(ă), prim acurat.
Haupt|anker, *-s, -, m.* ancoră mare.
Haupt|anklagepunkt, *-(e)s, -e, m.* cap de acuzare.
Haupt|anlass, *-es, -lässe, m.* mobil esenţial, principal; mobil de bază.
Haupt|anliegen, *-s, -, n.* solicitare, rugăminte principală.
Haupt|anschluss, *-es, -schlüsse, m. (tel.)* abonat principal.
Haupt|ansicht, *-en, f.* **1.** părere principală. **2.** *(arhit.)* faţadă, elevaţie principală.
Haupt|an|stalt, *-en, f.* instituţie principală, centrală.
Haupt|an|stifter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (peior.)* autor(-oare) moral(ă) principal(ă).
Haupt|arbeit, *-en, f.* partea cea mai mare, cea mai importantă dintr-o muncă, dintr-o lucrare.
Haupt|arbeiter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) principal(ă) (însărcinat(ă) cu o muncă de răspundere).
Haupt|argument, *-(e)s, -e, n.* argument principal.
Haupt|arm, *-(e)s, -e, m.* braţ, ramură, ramificaţie principal(ă).
Haupt|armee, *-n* [-meːən], *f.* **1.** armată principală. **2.** grosul armatei.
Haupt|artikel, *-s, -, m.* articol principal.
Haupt|aufgabe, *-n, f.* temă, sarcină principală.
Haupt|aufmerksamkeit *f. sg.* v. H a u p t a u g e n m e r k.
Haupt|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* sarcină fundamentală, misiune principală.
Haupt|auftrag|geber, *-s, -, m. (com., jur.)* investitor principal.
Haupt|auftragnehmer, *-s, -, m. (com., jur.)* coordonator al unui proiect de investiţii.
Haupt|augenmerk, *-(e)s, n. sg.* atenţie principală; atenţia cea mai mare; **er richtet sein ~ darauf** îşi îndreaptă atenţia îndeosebi asupra acestui lucru; **sein ~ einer Sache schenken** a-şi concentra toată atenţia asupra unei chestiuni.
Haupt|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* prim comitet, comitet principal.
Hauptbahn, *-en, f. (ferov.)* cale ferată principală.
Hauptbahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* gară principală; gară centrală.
Hauptbalken, *-s, -, m. (arhit.)* arhitravă; grindă principală.
Hauptbedingung, *-en, f.* condiţie principală, esenţială, fundamentală, primă condiţie.
Hauptbegebenheit, *-en, f.* eveniment principal, esenţial.
Hauptbegriff, *-(e)s, -e, -m.* noţiune fundamentală, principală.
Hauptbelastete, *-n, -n (ein Hauptbelasteter), m.* v. H a u p t a n g e k l a g t e.
Hauptbelastungszeuge, *-n, -n, m.,* **-zeugin**, *-nen, f.* martor(ă) principal(ă).
Hauptbemühung, *-en, f.* strădui nţă principală, efort principal.
Hauptbericht|er|statter, *-s, -, m.* **1.** raportor, referent principal. **2.** reporter, corespondent de presă principal.
Hauptberuf, *-(e)s, -e, m.* profesie de bază, ocupaţie principală; **im ~ ist er Lehrer** profesia sa de bază este cea de profesor.
hauptberuflich **I.** *adj.* în legătură cu profesia principală. **II.** *adv.* din punctul de vedere al profesiei principale, de bază.
Hauptbeschäftigung, *-en, f.* ocupaţie, îndeletnicire principală.
Hauptbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* stoc principal, efectiv de bază.
Hauptbe|stand|teil, *-(e)s, -e, m.* element principal, parte constitutivă principală.
Hauptbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă principală, total principal.
Hauptbetriebsgruppe, *-n, f.* grupă principală dintr-o uzină.
Hauptbewehrung, *-en, f. (constr.)* armătură principală.
Hauptbeweis, *-es, -e, m.* dovadă principală, concludentă.

Hauptbeweisgrund, *-(e)s, -gründe, m.* argument principal, argument de bază, argument central.

Hauptbezirk, *-(e)s, -e, m.* raion, sector, circumscripție principal(ă).

Hauptbinde, *-n, f.* panglică, podoabă ce se leagă în jurul frunții; diademă.

Hauptbieter, *-s, -, m.* ofertant principal.

Hauptblatt, *-(e)s, -blätter, n.* ziar; ~ **mit Beilage** număr cu supliment.

Hauptbuch, *-(e)s, -bücher, n. (com.)* cartea mare, registru principal.

Hauptbuch|halter, *-s, -, m.*, contabil principal, contabil-șef.

Hauptbuch|haltung *f. sg.* contabilitate generală.

Hauptbuchkonto, *-s, -konten* (și *-s* sau *-ti*), *n. (ec.)* cont al cărții mari.

Hauptbuch|stabe, *-n(s), -n, m.* majusculă.

Hauptcharakterzug [-karak-], *-(e)s, -züge, m.* caracteristică principală; trăsătură principală de caracter.

Hauptdar|steller, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* interpret(ă) principal(ă), protagonist(ă).

Hauptdatei, *-en, f. (inform.)* fișier principal.

Hauptdeck, *-(e)s, -s, n.* punte principală (a unui vas).

Hauptdepot [-depo:], *-s, -s, n.* **1.** *(com.)* depozit principal. **2.** depou principal de tramvaie.

Hauptdiagonale [-dia-], *-n, f. (mat., constr.)* diagonală principală.

Haupt|eid, *-(e)s, -e, m. (jur.)* jurământ principal.

Haupt|eigen|art, *-en, f.* particularitate principală, esențială.

Haupt|eigenschaft, *-en, f.* calitate, însușire principală, esențială, majoră.

Haupt|eigentümlichkeit, *-en, f.* proprietate, caracteristică principală.

Haupt|einfahrt, *-en, f.* intrare principală pentru vehicule.

Haupt|eingang, *-(e)s, -gänge, m.* intrare principală.

Haupt|einkommen, *-s, -, n.* venit principal.

Haupt|ein|nahmequelle, *-n, f.* sursă principală de venit.

Haupt|einwand, *-(e)s, -einwände, m.* obiecție principală, contraargument de bază.

Haupt|einwirkung, *-en, f.* influență principală.

Haupt|eisenbahnlinie [-niə], *-n, f.* linie ferată principală.

Häuptel, *-s, -(n), n. (reg., austr.)* căpățână (de salată, ceapă etc.).

Häuptelsalat, *-(e)s, -e, m. (reg., austr.)* salată verde, lăptucă.

Haupt|ende, *-s, -n, n.* **1.** cap al patului, căpătâi. **2.** loc de frunte (la masă), capul mesei.

Haupt|erbe[1], *-n, -n, m.*, **-erbin**, *-nen, f.* **1.** moștenitor(-oare) principal(ă). **2.** moștenitor(-oare) universal(ă).

Haupt|erbe[2], *-s, n. sg.* moștenire principală.

Haupt|erfordernis, *-ses, -se, n.* condiție, cerință principală; **... wo alles dem ~ untergeordnet war** ... unde totul era subordonat condiției principale.

Haupt|er|rungenschaft, *-en, f.* cucerire principală, cucerirea cea mai de seamă.

Haupt|erwerbsquelle, *-n, f.* sursă principală de venituri, de câștig.

Haupt|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs principal, de bază (al unei firme).

Hauptteslänge, *-n, f. (mai ales în expr.) (elevat)* **um** ~ cu un cap (în lungime).

Haupt|etappe, *-n, f.* etapă principală.

Hauptfach, *-(e)s, -fächer, n.* materie principală, specialitate.

Hauptfaktor, *-s, -en, m.* factor principal.

Hauptfarbe, *-n, f.* **1.** culoare dominantă, principală. **2.** *pl. (fiz.)* culori simple, fundamentale.

Hauptfassade, *-n, f. (arhit.)* fațadă principală.

Hauptfehler, *-s, -, m.* eroare, greșeală principală; cusur, defect capital.

Hauptfeind, *-(e)s, -e, m.* dușman principal, capital; cel mai mare dușman.

Hauptfeldwebel, *-s, -, m. (mil.)* plutonier major.

Hauptfest, *-(e)s, -e, n. (bis.)* sărbătoare mare.

Hauptfest|stellung, *-en, f.* constatare principală, cea mai importantă constatare.

Hauptfestung, *-en, f. (mil.)* fortăreață principală.

Hauptfigur, *-en, f.* personaj, figură principal(ă).

Hauptfluss, *-es, -flüsse, m.* râu principal, cel mai mare, cel mai important râu.

Hauptförderer, *-s, -, m.* factor, element promotor principal (al unei acțiuni); **er ist der ~ dieses Unternehmens** el este factorul esențial al acestei acțiuni.

Hauptfördersohle, *-n, f. (mine)* orizont principal de transport.

Hauptförder|strecke, *-n, f. (mine)* galerie principală de transport.

Hauptforderung, *-en, f.* revendicare, creanță principală, esențială.

Hauptform, *-en, f.* formă principală, de bază; *(gram.)* **die deutschen Zeitwörter haben drei ~en** verbele germane au trei forme de bază.

Hauptfrage, *-n, f.* **1.** chestiune, problemă principală, esențială. **2.** *(jur.)* chestiune capitală.

Hauptfront, *-en, f.* **1.** *(arhit.)* fațadă principală. **2.** *(mil.)* linie principală de luptă, front principal.

Hauptführer, *-s, -, m.* conducător principal, comandant-șef.

Hauptgalerie [-ri:ən], *-n, f. (mine)* galerie principală.

Hauptgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** holul principal într-o clădire (publică) mare. **2.** fel principal de mâncare.

Hauptgasse, *-n, f.* uliță principală.

Hauptgebäude, *-s, -, n.* edificiu, clădire, construcție principal(ă) (a(l) unui oraș); corp de casă principal.

Hauptgebiet, *-(e)s, -e, n.* domeniu principal.

Hauptgebirge, *-s, -, n. (geogr.)* lanț, șir, masiv principal de munți.

Hauptgebot, *-es, -e, n.* comandament, poruncă principal(ă), de căpetenie.

Hauptgedanke, *-ns, -n, m.* v. Hauptidee.

Hauptgefahr, *-en, f.* pericol, primejdie principal(ă); cel mai mare, cel mai grav pericol.

Hauptgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(ist.)* capitație, dare, impozit pe cap de locuitor. **2.** *(ec.)* capital principal.

Hauptgeleise, *-s, -, n. (ferov.)* linie ferată principală.

Hauptgericht, *-es, -e, n.* fel principal de mâncare.

Hauptgeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** ocupație principală, de bază. **2.** centrală (a unei firme). **3.** *(fam.)* afacere bună, bombă; **ein ~ machen** a face o afacere bună, o afacere strașnică.

Hauptgeschäftszeit, *-en, f.* oră de afluență a vânzărilor.

Hauptgeschehen, *-s, n. sg.* v. Haupthandlung.

Hauptgesims, *-es, -e, n. (arhit.)* cornișă, mulură principală.

Hauptgewerbe, *-s, -, n.* **1.** meserie principală, meseria cea mai importantă. **2.** ocupație principală, de bază.

Hauptgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate principală, greutatea cea mai mare; **das ~ fällt auf...** ceea ce trage mai mult în cumpănă este...

Hauptgewinn, *-(e)s, -e, m., (înv.)* și **Hauptgewinst**, *-(e)s, -e, n.* câștigul cel mai mare; lozul cel mare; premiu; **der ~ entfiel auf die Losnummer...** câștigul cel mai mare i-a revenit lozului cu numărul...

Hauptgewinner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* câștigător(-oare) principal(ă).

Hauptgewölbe, *-s, -, n. (arhit.)* boltă principală.

Hauptgläubiger, *-s, -, m. (fin.)* creditor principal.

Hauptgleis, *-es, -e, n.* v. Hauptgeleise.

Hauptgottesdienst, *-(e)s, -e, m. (bis.)* liturghie principală.

Hauptgrund, *-(e)s, -gründe, m.* cauză, motiv principal(ă), argument principal, esențial.

Hauptgrundlage, *-n, f.* bază principală, esențială.

Hauptgrundsatz, *-es, -sätze, m.* principiu fundamental.

Hauptgruppe, *-n, f.* grupă principală.

Hauptgruppierung, *-en, f.* grupare principală.

hauptgut *adv. (reg.)* prea bine, foarte, tare bine, strașnic, minunat.

Hauptgut, *-(e)s, -güter, n.* **1.** avere, moșie principală. **2.** capital principal, capital de bază.

Haupt|haar, *-(e)s, -e, n.* păr al capului.

Haupt|hafen, *-s, -häfen, m.* port principal.

Haupt|hahn, *-(e)s, -hähne, m.* **1.** robinet principal. **2.** *(fam., înv.)* cocoș, conducător, șef.

Haupt|handlung, *-en, f. (lit., teatru)* acțiune principală.

Haupt|hebel, *-s, -, m.* **1.** *(fiz.)* pârghie principală. **2.** *(fig.)* promotor principal, animator, suflet (al unei acțiuni).

Haupt|heer, *-(e)s, -e, n.* v. Hauptarmee.

Haupt|hemmnis, **Haupt|hindernis**, *-ses, -se, n.* obstacol, piedică principal(ă).

Haupt|hirsch, *-(e)s, -e, m. (vân.)* cerb mare.

Haupt|ideal, *-s, -e, n.* **1.** ideal suprem. **2.** *(mat.)* ideal principal.

Haupt|idealring, *-(e)s, -e, m. (mat.)* inel al idealului principal.

Haupt|idee, *-n, f.* idee fundamentală, principală, esențială, de bază, centrală.

hauptig *adj. (reg.)* îndărătnic, încăpățânat.

Haupt|industriezweig, *-(e)s, -e, m. (ec.)* ramură principală a industriei.

Haupt|inhalt, *-(e)s, -e, m.* **1.** conținut principal; **der ~ dieses Buches** ideea principală, esența acestei cărți. **2.** *(tipogr.)* sumar.

Haupt|instrument, *-(e) s, -e, n.* instrument principal.

Hauptjagd, *-en, f.* vânătoare mare, principală.

Hauptkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (box)* luptă principală, hotărâtoare; lupta cea mai importantă, cea mai grea.

Hauptkampflinie [-niə], *-n, f. (mil.)* linie principală de luptă, linie principală de rezistență.

Hauptkarte, *-n, f.* **1.** *(geogr.)* hartă principală. **2.** carte principală (la jocul de cărți).

Hauptkartei, *-en, f.* fișier principal.

Hauptkasse, *-n, f.* casă, casierie principală, centrală.

Hauptkassierer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* casier(ă) principal(ă).

Hauptkatalog, *-(e)s, -e, m.* catalogul central al unei biblioteci.

Hauptkennzeichen, *-s, -, n.* caracteristică principală.

Hauptkerl, *-s, -e, m. (fam.)* tip grozav, strașnic, dat dracului.

Hauptkirche, *-n, f.* catedrală.

Hauptklage, *-n, f. (jur.)* pâră, reclamație principală.

Hauptkläger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (jur.)* reclamant(ă) principal(ă).

Hauptknotenpunkt, *-(e)s, -e, m. (ferov.)* nod principal de cale ferată.

Hauptkorps [-ko:ɐ], -[-ko:ɐs], -[-ko:ɐs], *n. (mil.)* corp principal de armată.

Hauptkraft, *-kräfte, f.* putere, forță principală.

Hauptkriterium, *-s, -rien* [-riən], *n.* criteriu principal, criteriu de bază, fundamental.

Hauptkunde, *-n, -n, m.* client principal.

Hauptkurbel|lager, *-s, -, n. (tehn.)* palier de axă principală, de arbore principal.

Hauptland, *-(e)s, n. sg.* metropolă (țară).

Hauptlast, *-en, f.* sarcina principală; **die ~ der Arbeit tragen** a duce tot greul muncii.

Hauptlaster, *-s, -, n.* viciu predominant, esențial; viciul cel mai mare, cel mai grav.

Hauptlehre, *-n, f.* **1.** doctrină fundamentală. **2.** maximă generală.

Hauptlehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.)* **1.** profesor(-oară) titular(ă). **2.** diriginte (dirigintă) de clasă. **3.** conducător (director) al unei școli mici populare, speciale.

Hauptleidenschaft, *-en, f.* pasiune dominantă, pasiune principală.

Hauptleitung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* linie principală; conductă principală. **2.** *(pol.)* conducere supremă, superioară.

Hauptleute *pl.* v. Hauptmann.

Häuptling, *-s, -e, m.* **1.** căpetenie, șef. **2.** *(iron., peior.)* șeful unei bande.

häuptlings *adv. (înv.)* **1.** cu capul înainte. **2.** la căpătâi.

Häuptling|schaft, *-en, f.* demnitate, funcție de șef.

Hauptlinie [-niə], *-n, f.* linie principală.

hauptlos *adj.* fără cap, acefal.

Hauptlosung, *-en, f.* lozincă principală.

Hauptlust, *-lüste, f.* plăcere foarte mare, extremă.

Hauptmacher, *-s, -, m. (fam.)* capul răutăților; sforar.

Hauptmacht, *-mächte, f.* **1.** putere, forță principală. **2.** *(mil.)* armată principală; grosul armatei.

Hauptmahlzeit, *-en, f.* masă principală, prânz.

Hauptmann, *-(e)s, Hauptleute, m.* **1.** *(mil.)* căpitan. **2.** *(înv.)* șef, căpetenie.

Hauptmannschaft[1] *f. sg.* **1.** grad, rang de căpitan. **2.** toți căpitanii (unei unități militare).

Hauptmannschaft[2] *f. sg.* **1.** grosul trupelor, grosul echipajului. **2.** echipă principală.

Hauptmannsfrau, *-en, f.* căpităneasă.

Hauptmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață principală (de desfacere).

Hauptmasse, *-n, f.* masă principală, mulțime; **die ~ des Heeres** grosul armatei.

Hauptmast, *-(e)s, -e(n), m. (mar.)* catarg principal.

Hauptmelodie, *-n* [-di:ən], *f. (muz.)* melodie principală, conducătoare, dominantă.

Hauptmenü, *-s, -s, n. (inform.)* meniu principal.

Hauptmerkmal, *-(e)s, -e, n.* trăsătură principală, specifică; caracteristică distinctivă.
Hauptmerkzeichen, *-s, -, n. (tehn.)* reper, semn principal.
Hauptmesse, *-n, f. (bis. cat.)* liturghie principală (cântată).
Hauptmieter, *-s, -, m.* chiriaş(ă) principal(ă).
Hauptmiet|zins, *-es, -e, m.* chirie de bază a locuinţei, chirie a chiriaşului principal.
Hauptmittel, *-s, -, n.* leac principal.
Hauptmoment[1], *-(e)s, -e, n.* moment principal, împrejurare caracteristică principală.
Hauptmoment[2], *-(e)s, -e, m.* moment principal, clipă principală, supremă.
Hauptmotiv, *-s, -e, n.* **1.** motiv, element principal al unei opere de artă. **2.** mobil principal; **Eifersucht war das ~ seiner Tat** gelozia a fost mobilul principal al faptei sale.
Hauptmusterung, *-en, f.* **1.** *(mil.)* recrutare generală. **2.** inspecţie generală.
Hauptnahrung *f. sg.* alimentaţie de bază.
Hauptnarr, *-en, -en, m. (fam.)* (un) nebun şi jumătate.
Hauptnenner, *-s, -, m. (mat.)* numitor comun.
Hauptnerv [-nɛrf], *-s, -en, m.* **1.** *(anat.)* nerv principal. **2.** *(bot.)* vână principală, nervură principală.
Hauptniederlage, *-n, f.* **1.** înfrângere decisivă. **2.** depozit principal. **3.** *(com.)* centrală.
Hauptniederlassung, *-en, f. (ec.)* agenţie principală, generală.
Hauptnivellement [-nivɛl(ə)mã:], *-s, -s, n.* nivelment principal.
Haupt|organ, *-s, -e, n.* **1.** *(anat.)* organ principal. **2.** ziar principal, organ al conducerii.
Haupt|ort, *-(e)s, -e (şi -örter), m.* **1.** localitate principală. **2.** loc principal.
Hauptpächter, *-s, -, m.* arendaş principal.
Hauptpartei, *-en, f.* **1.** partid principal, cel mai tare partid. **2.** *(jur.)* parte principală (în proces).
Hauptperson, *-en, f.* persoană, personaj, erou principal(ă); **die ~ eines Stückes** eroul principal al unei piese.
Hauptpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* stâlp principal, coloană principală, coloană susţinătoare.
Hauptpflicht, *-en, f.* datorie principală (în sens etic), îndatorire fundamentală.
Hauptphase [-fa:-], *-n, f.* fază principală.
Hauptplatz, *-es, -plätze, m.* **1.** piaţă principală. **2.** loc principal.
Hauptpleuel, *-s, -, m. (tehn.)* bielă-mamă, bielă principală.
Hauptportier [-tie:], *-s, -s, m.* portar principal.
Hauptpost, *-en, f.* poştă centrală, oficiu poştal central.
Hauptpost|amt, *-(e)s, -ämter, n.* v. Hauptpost.
Hauptposten, *-s, -, m.* **1.** poziţie principală, poziţie-cheie. **2.** post, funcţie principal(ă). **3.** santinelă, paznic principal(ă). **4.** *(com.)* articol, post principal.
Hauptpreis, *-es, -e, m.* premiul întâi; marele premiu.
Hauptprinzip, *-(e)s, -prinzipien* [-pīən], *n.* principiu fundamental, principiu de bază.
Hauptprobe, *-n, f. (teatru etc.)* repetiţie generală.
Hauptproblem, *-(e)s, -e, n.* problemă principală, de bază.
Hauptprofit, *-(e)s, -e, m.* profit principal.
Hauptprozess, *-es, -e, m.* (şi *jur.*) proces principal, proces de bază.
Hauptprozessor, *-s, -oren, m. (inform.)* procesorul de bază.
Hauptpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** punct principal, esenţial, cardinal. **2.** *(mat.)* punct principal. **3.** *(arte)* punct de fugă.
Hauptquartier [-ti:ɐ], *-s, -e, n. (mil.)* cartier general.
Hauptquelle, *-n, f.* sursă principală, izvor principal.
Hauptrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată conducătoare, principală.
Haupträdelsführer, *-s, -, m.* cap de rebeli, de rebeliune, de răzvrătiţi.
Hauptraum, *-(e)s, -räume, m.* spaţiu, încăpere principală.
Hauptrechnung, *-en, f.* socoteală generală.
Hauptredakteur [-tø:ɐ], *-s, -e, m.* v. Hauptschriftleiter.
Hauptredner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoana care susţine raportul principal.
Hauptreferat, *-(e)s, -e, n.* referat, raport principal.
Hauptreferent, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* prim referent, referent(ă) principal(ă).
Hauptregel, *-n, f.* **1.** regulă principală. **2.** regulă generală.
Hauptregister, *-s, -, n.* **1.** tablă generală de materie. **2.** registru, opis principal. **3.** indice principal.
Hauptreisezeit, *-en, f.* vârf de sezon, perioada concediilor.
Hauptreparatur, *-en, f.* reparaţie capitală, generală.
Hauptrepräsentant, *-en, -en, m.* v. Hauptvertreter.
Hauptreserve [-və], *-n, f.* rezervă principală.
Hauptrichtlinie [-niə], *-n, f.* directivă fundamentală, principală.
Hauptrichtung, *-en, f.* direcţie principală, generală.
Hauptrichtungs|punkt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* reper principal.
Hauptrippe, *-n, f. (av.)* nervură principală.
Hauptrohrleitung, *-en, f. (tehn.)* conductă principală.
Hauptrohr|strang, *-(e)s, -stränge, m. (tehn.)* grup principal de conducte paralele; coloană principală de tubaj.
Hauptrolle, *-n, f.* rol principal; **die ~ (in** sau **bei etwas) spielen** a juca rolul principal (în ceva), a fi persoana cea mai importantă.
Hauptrunde, *-n, f. (fotbal)* finală a unui campionat de cupă.
Hauptsache *f. sg.* lucru principal, esenţial; **die ~ ist...** principalul este...; *(fam.)* ~, **du bist gesund** important este că eşti sănătos; **in der ~** în genere, în esenţă.
hauptsächlich I. *adj.* principal, esenţial; *(fam.)* **die ~ste Frage** întrebarea cea mai importantă. **II.** *adv.* mai ales, mai cu seamă.
Hauptsächliche, *-n (Hauptsächliches), n. sg.* principalul; lucrul cel mai important; **die ganze Aufmerksamkeit auf das ~ richten** a-şi îndrepta toată atenţia către lucrul cel mai important.
Hauptsaison [...sɛzɔ̃], *-s, f.* sezon principal, plin sezon.
Hauptsammelplatz, *-es, -plätze, m.* (şi *mil.*) loc de adunare; centru de adunare.
Hauptsänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cântăreţ(-eaţă) principal(ă).
Hauptsatz, *-es, -sätze, m.* **1.** *(gram.)* propoziţie principală. **2.** *(mat.)* teoremă fundamentală. **3.** *(muz.)* **a)** temă principală; **b)** parte principală.
Hauptsäule, *-n, f.* coloană capitală.
Hauptschacht, *-(e)s, -e (şi -schächte), m. (mine)* puţ principal.
Hauptschaden, *-s, -schäden m.* pagubă principală.
Hauptschiff, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(constr.)* naos, navă principal(ă). **2.** *(mar.)* vas comandant, vas amiral.
Hauptschild, *-(e)s, -e, m. (her.)* centru al scutului cu emblema familiei.
Hauptschlacht, *-en, f. (mil.)* bătălie decisivă.
Hauptschlag, *-(e)s, -schläge, m.* lovitură principală; **den ~ führen gegen jn.** a da cuiva lovitura decisivă.
Hauptschlag|ader, *-n, f. (anat.)* aortă.
Hauptschluss, *-es, -schlüsse, m. (electr.)* conexiune în serie.
Hauptschlüssel, *-s, -, m.* cheie principală, cu care se pot deschide mai multe broaşte.
Hauptschluss|er|regung, *-en, f. (electr.)* excitaţie în serie.
Hauptschlussmotor, *-s, -en, m. (electr.)* motor cu legătură în serie.
Hauptschmuck, *-(e)s, -e, m.* **1.** ornament, podoabă principal(ă). **2.** podoabă de cap. **3.** *(poet.)* coafură, frizură.
Hauptschneide, *-n, f.* tăiş principal.
Hauptschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mat.)* curbură. **2.** *(opt.)* secţiune principală a unei prisme.
Hauptschriftleiter, *-s, -, m.* redactor-şef, redactor principal.
Hauptschul|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* (certificat de) absolvire a şcolii generale de 9 sau 10 ani în Germania.
Hauptschuld *f. sg.* **1.** *(ec.)* datorie principală (în sens material). **2.** vină principală.
Hauptschuldige, *-n, -n (ein Hauptschuldiger), m.* şi *f.* vinovat(ă) principal(ă).
Hauptschuldner, *-s, -, m. (jur.)* debitor principal.
Hauptschule, *-n, f.* şcoală generală de 9 sau 10 ani în Germania.
Hauptschüler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* elev de şcoală generală de 9 sau 10 ani în Germania.
Hauptschul|lehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară) de şcoală generală de 9 sau 10 ani în Germania.
Hauptschussrichtung, *-en, f. (mil.)* direcţie principală a focului, ax de tragere principal.
Hauptschwäche, *-n, f.* slăbiciune, defect principal(ă).
Hauptschwein, *-(e)s, -e, n. (vân.)* mistreţ de peste cinci ani.
Hauptschwierigkeit, *-en, f.* greutate, dificultate principală.
Hauptschwimmdock, *-s, -s* (şi *-e*), *n.* doc plutitor.
Hauptseeleuchte, *-n, f. (mar.)* far principal.
Hauptsegel, *-s, -, n. (mar.)* pânză, velă mare.
Hauptsehenswürdigkeit, *-en, f.* obiectiv turistic principal.
Hauptseite, *-n, f.* **1.** parte principală. **2.** *(constr.)* faţadă. **3.** *(numis.)* avers.
Hauptsektor, *-s, -en, m.* sector principal, sector-cheie.
Haupt|seminar, *-s, -e, n.* seminar pentru studenţii din anii mai mari.
Hauptselbst|schalter, *-s, -, m. (tehn.)* disjunctor principal.
Hauptsignal, *-s, -e, n.* semafor, semnal principal.
Hauptsims, *-es, -e, m.* (sau *n.*) *(constr.)* mulură superioară, cornişă principală.
Hauptsitz, *-es, -e, m.* **1.** reşedinţă, sediu principal. **2.** centru, focar (al unei boli).
Hauptsohle, *-n, f.* **1.** *(mine)* orizont principal. **2.** *(agr.)* talpă, plaz a(l) plugului.
Hauptsorge, *-n, f.* grijă principală.
Haupt|spant, *-(e)s, -en, n. (mar.)* cuplu maestru.
Haupt|spantquerschnitt, *-(e)s, -e, m. (mar.)* secţiune maestră.
Haupt|spaß, *-es, -späße, m.* **1.** glumă de toată frumuseţea. **2.** toiul petrecerii.
Haupt|speicher, *-s, -, m. (inform.)* memorie principală, centrală.
Haupt|sprecher, *-s, -, m.* **1.** orator principal. **2.** prim crainic. **3.** reprezentant principal; purtător de cuvânt.
Haupt|stadt, *-städte, f.* capitală, metropolă.
Haupt|städter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care locuieşte în capitală.
haupt|städtisch *adj.* de capitală, metropolitan.
Haupt|stamm, *-(e)s, -stämme, m.* **1.** trunchi, tulpină principal(ă). **2.** *(fig.)* ramură principală (a unei familii). **3.** trib, neam principal (al unei populaţii). **4.** *(tehn.)* ax principal, tijă principală.
Haupt|stange, *-n, f. (tehn.)* bară principală.
Haupt|stärke, *-n, f.* forţă, tărie principală.
Haupt|station, *-en, f.* gară, staţie principală.
Haupt|stellung, *-en, f. (mil.)* poziţie, linie principală de luptă.
Haupt|steuer|amt, *-(e)s, -ämter, n. (ec.)* **1.** secţie, administraţie financiară. **2.** direcţie generală a contribuţiilor directe.
Haupt|steuer|einheit, *-en, f.* unitate principală de control (al impozitelor).
Haupt|steuer|ein|nehmer, *-s, -, m. (ec.)* director al serviciului contribuţiilor directe.
Haupt|stiege, *-n, f.* v. Haupttreppe.
Haupt|stimme, *-n, f.* voce principală.
Haupt|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* **1.** *(bot.)* trunchi principal cu rădăcină. **2.** *(geogr.)* masiv central. **3.** *(ec.)* stoc, masă, număr, parte principal(ă); **der ~ der Aktien** partea principală a acţiunilor.
Haupt|stoff, *-(e)s, -e, m.* subiect principal (al unei cărţi).
Haupt|stollen, *-s, -, m. (mine)* galerie principală, gură principală.
Haupt|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** lovitură principală. **2.** atac principal.
Haupt|strafe, *-n, f.* pedeapsă principală.
Haupt|strahlen *pl. (opt.)* raze principale.
Haupt|strang, *-(e)s, -stränge, m. (tehn.)* fir principal al unei conducte.
Haupt|straße, *-n, f.* **1.** stradă, şosea principală; magistrală. **2.** *(elv.)* stradă cu prioritate.
Haupt|streich, *-(e)s, -e, m.* lovitură de maestru.
Haupt|strecke, *-n, f.* cel mai important traseu de cale ferată.
Haupt|strom, *-(e)s, -ströme, m.* **1.** fluviu principal. **2.** *(electr.)* curent inductor, curent principal.
Haupt|stromdynamo, *-s, -s, m.* dinamo serie.
Haupt|stromlampe, *-n f.* lampă cu arc, tip serie.
Haupt|strom|maschine, *-n, f. (electr.)* maşină cu excitaţie în serie.
Haupt|strom|motor, *-s, -en, m.* motor cu excitaţie în serie.
Haupt|strömung, *-en, f.* **1.** *(electr.* şi *fig.)* curent principal. **2.** curs principal (al apelor).

Haupt|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** piesă, parte principală. **2.** capitol principal. **3.** lucru principal, esențial.

Haupt|studium, *-s, -dien* [-iən], *n.* studiu de specialitate după terminarea studiului de bază.

Haupt|sturm, *-(e)s, -stürme, m. (mil.)* asalt general.

Haupt|stütze, *-n, f.* sprijin, reazem, suport, susținător principal.

Haupt|stützpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** punct de reazem principal. **2.** *(mil.)* bază principală.

Haupt|summe, *-n, f.* sumă principală.

Haupt|sünde, *-n, f.* păcat de moarte, capital; vină mare.

Haupt|tätigkeit, *-en, f.* activitate principală, de bază.

Haupt|teil, *-(e)s, -e, m.* parte principală.

Haupt|tenor, *-s, m. (fig.)* tema, conținutul principal(ă) a(l) discuției.

Haupt|thema, *-s, -themen* (și *-ta*), *n.* temă principală.

Haupt|titel, *-s, -, m.* titlu principal.

Haupt|ton, *-(e)s, -töne, m.* ton principal.

Haupt|tor, *-(e)s, -e, n.* poartă, intrare principală, poartă mare.

Haupt|tracht, *-en, f. (apic.)* strângere, colectare principală.

Haupt|trägheits|achse, *-n, f. (fiz.)* axă principală de inerție.

Haupt|treffer, *-s, -, m.* câștigul, lozul cel mare (la loterie).

Haupt|treppe, *-n, f.* scară mare, scară principală.

Haupt|triebkraft, *-kräfte, f.* forță motrice principală.

Haupt|trieb|stange, *-n, f. (tehn.)* bară de conexiune.

Haupt|triebwerkwelle, *-n, f.* ax principal de transmisiune.

Haupt|trumpf, *-(e)s, -trümpfe, m. (la jocuri de cărți)* atu principal.

Haupt|trupp, *-s, -s, m.*, **Haupt|truppe**, *-n, f. (mil.)* grosul avangărzii.

Haupt|tugend, *-en, f.* virtute cardinală.

Haupt|tür, *-en, f.* ușă principală, intrare din față.

Haupt|typus, *-, -typen, m.* tip principal.

Haupt|übel, *-s, -, n.* răul, necazul principal.

Haupt|uhr, *-en, f. (autom., orlog., tel.)* ceas (electric) central (principal).

Haupt|um|stand, *-(e)s, -stände, m.* circumstanță esențială.

Haupt- und Staats|aktion, *-en, f.* acțiune cu capă și spadă.

Haupt|unterschied, *-(e)s, -e, m.* diferență principală.

Haupt|ur|heber, *-s, -, m.* autor, instigator principal.

Haupt|ursache, *-n, f.* cauză principală.

Hauptvalenzbindung [-va-], *-en, f. (chim.)* legătură de valență principală.

Hauptver|antwortung *f. sg.* răspundere principală.

Hauptverbandplatz, *-es, -plätze, m. (mil.)* post principal de prim ajutor.

Hauptverbrechen, *-s, -, n.* crimă capitală.

Hauptverdiener, *-s, -, m.* membru al familiei care câștigă cel mai bine.

Hauptverdienst, *-(e)s, -e,* **1.** *n.* merit principal. **2.** *m.* câștig principal.

Hauptverfahren, *-s, n. sg.* **1.** metodă, procedeu principal. **2.** *(jur.)* procedură principală.

Hauptvergnügen, *-s, -, n.* **1.** plăcere mare, plăcere principală, preferată. **2.** *(fam.)* petrecere mare.

Hauptver|handlung, *-en, f.* **1.** dezbatere principală, finală. **2.** *(jur.)* ședință principală, finală.

Hauptverkehrs|straße, *-n, f.* arteră principală de circulație.

Hauptverkehrszeit, *-en, f.* oră de afluență a circulației.

Hauptversammlung, *-en, f.* adunare generală.

Hauptverteiler, *-s, -, m.* prim distribuitor.

Hauptvertreter, *-s, -, m.* reprezentant, mandatar principal.

Hauptverwaltung, *-en, f.* administrație principală, direcție generală.

Hauptverzeichnis, *-ses, -se, n.* repertoar general.

Hauptvorflutgraben, *-s, -gräben, m. (hidr.)* canal principal de evacuare.

Hauptvor|stand, *-es, -stände, m.* **1.** comitet de conducere principal. **2.** director general, președinte.

Hauptwache, *-n, f. (mil.)* **1.** gardă principală. **2.** local al gărzii principale.

Hauptwaffe, *-n, f.* armă principală.

Hauptwahl, *-en, f.* alegere generală, alegere principală.

Hauptwahrheit, *-en, f.* adevăr fundamental.

Hauptwall, *-(e)s, -wälle, m. (mil.)* șanț principal.

Hauptweg, *-(e)s, -e, m.* v. Hauptstraße.

Hauptwelle, *-n, f. (tehn.)* osie, ax, arbore principal(ă).

Hauptwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** operă principală, fundamentală, de căpetenie. **2.** *(muz.)* claviatură legată de registrele cele mai puternice (la orgă). **3.** uzină centrală, principală.

Hauptwerk|stätte, *-n, f.* atelier principal.

Hauptwerkzeug, *-(e)s, -e, n.* unealtă principală.

Hauptwider|stand, *-(e)s, -stände, m.* rezistență principală.

Hauptwort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* substantiv.

Hauptwörterei, *-en, f. (peior.)* folosire în exces a substantivizării, stil nominal exagerat.

hauptwörtlich *adj.* substantival.

Hauptwurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină principală.

Haupt|zahlwort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* numeral cardinal.

Haupt|zeichen, *-s, -, n.* semn principal.

Haupt|zeile, *-n, f.* **1.** șir, rând principal; titlu. **2.** stradă, șosea principală.

Haupt|zeit, *-en, f.* **1.** *(gram.)* timp principal. **2.** timp de bază.

Haupt|zelle, *-n, f. (anat.)* **1.** celulă epitelială a lobului anterior al hipofizei. **2.** celule cubice din mucoasa stomacului.

Haupt|zentrum, *-s, -tren, n.* centru principal.

Haupt|zeuge, *-n, -n, m.* martor principal.

Haupt|ziel, *-(e)s, -e, n.* țintă principală, țel, scop principal.

Haupt|zoll|amt, *-(e)s, -ämter, n.* **1.** direcție generală a vămilor. **2.** vamă centrală, principală.

Haupt|zug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** expediție principală. **2.** trăsătură caracteristică. **3.** *(despre munți)* șir principal.

Haupt|zuleitungsgraben, *-s, -gräben, m. (hidr.)* **1.** șanț, canal de aducție. **2.** șanț pentru conducta de aducție.

Haupt|zweck, *-(e)s, -e, m.* scop principal.

Haupt|zweig, *-(e)s, -e, m.* (și *fig.*) ramură principală.

hau ruck, *(reg.)* și **ho ruck** *(interj.)* hei rup, hei rup.

Hauruck, *-s, -s, n.* îndemnul „hei rup".

Haus, *-es, Häuser, n.* **1.** casă, clădire; **alleinstehendes** ~ casă izolată; **ein** ~ **von fünf Stockwerken** o casă cu cinci etaje; **öffentliches** ~ bordel; **wir wohnen** ~ **an** ~ suntem vecini; **von** ~ **zu** ~ din casă în casă; **das Weiße** ~ **in Washington** Casa Albă de la Washington; **die Lieferung erfolgt frei** ~ livrarea se face gratuit, fără costuri de transport; *(fig.)* **mit der Tür ins** ~ **fallen** a o lua la repezeală, a da buzna; *(fig.)* **auf ihn kann man Häuser bauen** te poți încrede în el. **2.** casă, locuință, cămin; **das** ~ **hüten** a sta acasă; **außer** ~**e** afară din casă, în oraș; **zu** ~**e** acasă; **er fühlt sich wie zu** ~**e** (el) se simte ca acasă; **von zu** ~**e weggehen** a pleca de acasă; *(fig.)* **in einem Fache zu** ~**e sein** a fi versat, priceput într-o specialitate; *(fam.)* **bleib mir zu** ~**e damit** slăbește-mă cu aceasta; **für ihn bin ich nicht zu** ~**e** pentru el nu sunt acasă; **nach** ~**e** spre casă, acasă; **jn. nach** ~**e bringen** a conduce, a însoți pe cineva până acasă; **jm. das** ~ **verbieten** a interzice cuiva să vină în casă; **komm du nur nach** ~**(e)!** lasă că o să vezi tu!, lasă că o pățești tu!; *(fig.)* **jm. das** ~ **einlaufen** (sau **einrennen**) a plictisi pe cineva cu vizite inoportune; **jm. ins** ~ **schneien** (sau **geschneit kommen**) a veni la cineva, a vizita pe cineva pe neanunțate. **3.** casă; menaj; gospodărie; cămin; **ein eigenes** ~ **gründen** a-și întemeia un cămin; **jm. das** ~ **führen** (sau **besorgen**) a face cuiva menajul; **für** ~ **und Herd kämpfen** a lupta pentru căminul său; ~ **und Hof** toată averea, toate proprietățile; **von** ~ **und Hof vertrieben werden** a fi alungat de acasă; **er hält offenes** ~ ține casă deschisă; **ein großes** ~ **führen** a cheltui mult, a trăi în lux, pe picior mare; **mit etwas** ~ **halten** a gospodări, a administra ceva în mod econom; **jm. ins** ~ **stehen** a fi în perspectivă, a urma să se producă; **eine Feier steht ihm ins** ~ îl așteaptă o sărbătorire; *(fig.)* **sein** ~ **bestellen** a-și face testamentul, a se pregăti de moarte. **4.** casă, familie, toți cei din casă; **er und sein ganzes** ~ el și cu toată familia sa; **jn. wie ein Kind vom** ~**e behandeln** a trata pe cineva ca pe un membru al familiei; **das ganze** ~ **ist ausgegangen** toată familia, toți cei din casă a(u) plecat; **er verkehrt in den besten Häusern** frecventează cea mai bună societate. **5.** neam, dinastie; **das** ~ **Habsburg** dinastia, casa de Habsburg. **6.** loc de naștere, țară natală; **hier bin ich zu** ~**e** aici sunt la mine acasă; **wo sind Sie zu** ~**e?** de unde (sau din ce loc) sunteți? **nach** ~**e zurückkehren** a se întoarce acasă, în țară; **von** ~ **aus** originar, din naștere; **er ist von** ~ **aus arm** e născut sărac. **7.** casă de comerț; **das größte** ~ **am Platz** cea mai mare firmă din localitate; **im Auftrage unseres** ~**es** din însărcinarea casei, a firmei noastre; **sich mit einem** ~**e assoziieren** a se asocia cu o firmă. **8.** teatru; **das** ~ **war voll** teatrul a fost plin; **ein ausverkauftes** ~ **haben** a avea sală plină, toate locurile vândute. **9.** cameră, parlament; **das Hohe** ~ parlamentul; **die beiden Häuser des Parlaments** cele două Camere ale parlamentului; **das** ~ **der Gemeinen** Camera Comunelor; **das** ~ **der Lords** Camera Lorzilor. **10.** *(zool.)* casă, galerie; **das** ~ **der Schnecke** cochilia melcului; **das** ~ **des Bibers** galeria castorului. **11.** *(tehn.)* cutie, casă, înveliș. **12.** *(astron.)* casă. **13.** *(fig., fam.)* om, flăcău, prieten; **altes** ~ prieten vechi; **er hat Einfälle wie ein altes** ~ are idei ciudate, năstrușnice; **fideles** ~ om de viață; **gelehrtes** ~ om foarte cult; **wie geht's, altes** ~**?** ce mai faci prietene (vechi)? **14.** *(astrologie)* semn zodiacal, casă a planetelor.

Haus|altar, *-s, -täre, m.* altar al casei (la unele religii).

Haus|ampfer, *-s, m. sg.* v. Hauslaub.

Haus|andacht, *-en, f. (rel.)* slujbă, devoțiune celebrată acasă.

Haus|ange|hörige, *-n, -n (ein Hausangehöriger), m.* și *f.* persoană a casei; colocatar.

Haus|ange|stellte, *-n, -n (ein Hausangestellter), m.* și *f.* salariat, personal casnic.

Haus|anschluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** branșament (la apă, gaz, electricitate). **2.** branșament telefonic particular, post privat. **3.** telefon interior.

Haus|anschlusskasten, *-s, -* (și *-kästen*), *m.* cofret de racord.

Haus|anschluss|sicherung, *-en, f. (electr.)* siguranță principală (de racord).

Haus|anschluss|teilnehmer, *-s, -, m.* abonat (la apă, gaz, electricitate).

Haus|anzug, *-(e)s, -züge, m.* haină de casă.

Haus|apotheke, *-n, f.* farmacie de casă, dulăpior de medicamente.

Haus|arbeit, *-en, f.* **1.** muncă casnică, treabă menajeră. **2.** lucru la domiciliu. **3.** lecție, temă (de făcut acasă).

Haus|arme, *-n, -n (ein Hausarmer), m.* și *f.* sărac(ă) (care se jenează de sărăcia sa).

Haus|arrest, *-(e)s, -e, m.* arest la domiciliu, consemnare în casă; ~ **haben** a fi consemnat.

Haus|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic de casă, medic al familiei.

Haus|aufgabe, *-n, f.* v. Hausarbeit **(3).**

hausbacken *adj.* **1.** *(înv.)* copt, făcut în casă; ~**es Brot** pâine de casă. **2.** *(fig.)* simplu, plat, prozaic, sec, plicticos; ~**e Leute** oameni prozaici, plicticoși.

Hausbackenheit *f. sg.* fel de a fi simplu, plat, prozaic, sec, plicticos.

Hausbalken, *-s, -, m.* grindă de casă.

Hausbank, *-en, f.* bancă la care un client își desfășoară activitățile, afacerile în mod regulat.

Hausbau, *-(e)s, -ten, m.* **1.** construcție a casei. **2.** *sg.* construire, ridicare a casei.

Hausbar, *-s, f.* **1.** piesă de mobilier pentru păstrarea băuturilor alcoolice. **2.** minibar.

Hausbe|amte, *-n, -n (ein Hausbeamter), m.* administrator al casei.

Hausbedarf, *-(e)s, m. sg.* cele trebuincioase casei; **für den** ~ pentru nevoile casei.

Hausberg, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fam.)* munte situat în apropierea unui oraș și vizitat adesea de locuitorii acestuia. **2.** *(sport)* munte pe ale cărui trasee se antrenează permanent un schior și cu care acesta este familiarizat.

Hausbesetzer, *-s, -, m.*, ~**in**, *-nen, f.* persoană care locuiește ilegal într-o casă destinată demolării.

Hausbesetzung, *-en, f.* ocupare ilegală a unei case goale, destinată demolării.

Hausbesitz, *-es, -e, m.* proprietate asupra unei case.

Hausbesitzer, *-s, -, m.*, ~**in**, *-nen, f.* proprietar(ă) de casă.

Hausbesorger, *-s, -, m.*, ~**in**, *-nen, f.* portar, portăreasă.

Hausbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită la domiciliu efectuată de un medic, preot sau de reprezentantul unei autorități locale.

Hausbewohner, *-s, -, m.*, ~**in**, *-nen, f.* locatar(ă), chiriaș(ă).

Hausbibliothek, *-en, f.* bibliotecă particulară.

Hausbock, *-(e)s, -böcke, m. (entom.)* car *(Hylotrupes bajulus).*

Hausboot, *-(e)s, -e, n.* barcă de locuit, penișă.

Hausbrand, *-(e)s, m. sg.* combustibil pentru încălzirea locuințelor.

Hausbrandkohle, *-n, f.* cărbune pentru uz casnic.
Hausbrandversorgung, *-en, f.* aprovizionare cu combustibil pentru uz casnic.
Hausbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* obicei al casei.
Hausbrief, *-(e)s, -e, m.* act de cumpărare a unei case.
Hausbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine de casă.
Hausbuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** carte de căpătâi. **2.** registru al gospodăriei casnice. **3.** carte de imobil.
Hausbursche, *-n, -n, m.* **1.** camarad, tovarăş de cameră (la studenţi). **2.** subchiriaş holtei. **3.** *(înv.)* fecior, valet.
Häus|chen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Haus) căsuţă, căscioară; *(fig.)* **ganz aus dem ~ sein** (sau **geraten**) a-şi ieşi din fire, din sărite; *(fig.)* **jn. aus dem ~ bringen** a scoate pe cineva din răbdări, din sărite. **2.** *(fam.)* toaletă, closet, privată; **aufs ~ gehen** a se duce la toaletă.
Hausdame, *-n, f.* **1.** doamnă, domnişoară de companie. **2.** menajeră.
Hausdetektiv, *-s, -e, m.* detectiv angajat de un magazin pentru a împiedica sau elucida furturile din magazine.
Hausdieb|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* spargere, furt în locuinţă, în casă.
Hausdiele, *-n, f.* tindă, hol, vestibul.
Hausdiener, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* om (femeie) de serviciu; rândaş, rândăşoaică; servitor(-oare), slugă.
Hausdienerschaft *f. sg.* servitorime a casei.
Hausdienstbarkeit, *-en, f. (jur.)* servitute casnică.
Hausdrache, *-n, -n,* **Hausdrachen**, *-s, -, m. (glumeţ)* zmeoaică, femeie rea şi arţăgoasă, femeie afurisită, xantipă, mejeră.
Hausdurchsuchung, *-en, f.* percheziţie la domiciliu; **eine ~ vornehmen** a face o percheziţie la domiciliu.
Haus|ehre, *-n, f.* **1.** onoare a casei. **2.** *(fam., glumeţ)* soţie.
haus|eigen *adj.* care aparţine casei, hotelului, firmei sau proprietarului casei, hotelului etc.
Haus|eigentümer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Hausbesitzer(in).
Haus|einrichtung, *-en, f.* **1.** mobilier casnic. **2.** instalare a casei; distribuire, împărţire a încăperilor.
hausen, *hauste, gehaust (du, er haust) vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(fam., peior.)* a locui, a şedea, a sta; a sălăşlui; **wir ~ schon lange hier** locuim de mult aici; **mit jm. ~** a convieţui cu cineva; **das Wild haust im Walde** vânatul trăieşte în pădure. **2.** *(fam., peior.) (despre epidemii, despre duşmani)* a pustii, a bântui; **der Feind hat hier arg (übel) gehaust** duşmanul a pustiit aici îngrozitor. **3.** *(fig.)* a face zgomot, zarvă mare. **4.** *(elv.)* a gospodări; a trăi cumpătat; **schlecht mit seinem Vermögen ~** a-şi gospodări prost averea; **~ und sparen** a trăi cumpătat şi a face economii. **5.** *(fam., peior.)* a locui în condiţii mizere; **in einer Baracke ~** a locui într-o baracă; a locui izolat. **II.** *tr. (înv.)* a da azil, adăpost, a găzdui, a sălăşlui.
Hausen[1], *-s, n. sg.* **1.** locuire, şedere. **2.** *(fig.)* bântuire, pustiire. **3.** gospodărire, economisire.
Hausen[2], *-s, -, m. (iht.)* morun *(Acipenser huso).*
Hausenblase, *-n, f.* **1.** băşică (de înotat) a morunului. **2.** *sg.* clei de peşte, ihtiocol.
Hausenrogen, *-s, m. sg.* icre de morun, icre negre.
Haus|ente, *-n, f. (ornit.)* raţă domestică *(Anas boschas).*
Hauser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (reg.)* v. Haushalter(in).
Häuserblock, *-(e)s, -blöcke, m.* grup de case (cuprins între trei sau patru străzi).
Häuserblockversammlung, *-en, f.* şedinţă a locatarilor unui grup de case, adunare a locatarilor din bloc.
Häuserfront, *-en, f.* partea din faţă a unui şir de case.
Häusergruppe, *-n, f.* grup de case.
Häuserin, *-nen, f. (reg.)* v. Haushälterin.
Häuserkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare de case.
Häusermakler, *-s, -, m.* intermediar imobiliar, agent imobiliar.
Häusermeer, *-(e)s, -e, n.* mulţime de case.
Häuser|reihe, *-n, f.* şir de case.
Häuserzeitung, *-en, f.* gazetă de perete (a unui grup de case); gazetă de stradă.
Haus|erziehung *f. sg.* instrucţie particulară, educaţie în familie.
Hausfarben *pl. (her.)* culori ale blazonului (unei familii).
Hausfirst, *-(e)s, -e, m.* coamă a casei.
Hausflagge, *-n, f.* flamură, pavilion cu emblema casei, a firmei.
Hausflur, *-(e)s, -e, m.* tindă, pridvor, vestibul.
Hausfrau, *-en, f.* **1.** stăpână a casei, amfitrioană, gospodină. **2.** menajeră. **3.** *(reg.)* proprietăreasă.
Hausfrauen|art, *-en, f. (în expr.)* **nach** sau **auf ~** *(despre mâncăruri)* aşa cum găteşte stăpâna casei, ca la mama acasă.
Hausfrauenpflicht, *-en, f.* muncă în gospodărie, îndatoriri gospodăreşti.
Hausfrauenschule, *-n, f.* v. Haushaltungsschule.
Hausfräulein, *-s, -, n.* v. Hausjungfer.
hausfraulich *adj.* de gospodină, de menajeră.
Hausfreund, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** prieten(ă) a(l) casei, a(l) familiei. **2.** *(iron.)* curtezan, amant al soţiei.
Hausfriede, *-ns,* **Hausfrieden**, *-s, m. sg.* **1.** pace, linişte în casă, în familie. **2.** *(înv.)* gravură cu diferite proverbe şi sfaturi în legătură cu viaţa familială. **3.** *(jur.)* siguranţă, inviolabilitate a domiciliului.
Hausfriedensbruch, *-(e)s, -brüche, m. (jur.)* violare a domiciliului.
Hausgang, *-(e)s, -gänge, m.* coridor, culoar (al casei).
Hausgans, *-gänse, f. (ornit.)* gâscă domestică, de casă *(Anser cinereus).*
Hausgarten, *-s, -gärten, m.* grădină lângă casă.
Hausgast, *-(e)s, -gäste, m.* client care locuieşte într-un hotel, într-o pensiune.
Hausgebrauch, *-(e)s, m. sg.* **1.** obicei al casei. **2.** uz casnic; **zum ~** pentru uz casnic.
Hausgeflügel, *-s, n. sg.* păsări de curte, orătănii.
Hausge|hilfe, *-n, -n, m.* persoană care ajută în casă.
Hausge|hilfin, *-nen, f.* ajutoare a gospodinei, servitoare.
Hausgeist, *-(e)s, -er, m.* **1.** fantomă care bântuie o casă. **2.** *(glumeţ)* salariat foarte sârguincios şi de aceea foarte apreciat.
Hausgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** bani pentru coşniţă; bani necesari pentru gospodărie, pentru întreţinerea casei. **2.** chirie a casei.
hausgemacht *adj.* gătit acasă, de casă.
Hausgemeinschaft, *-en, f.* **1.** comunitate a tuturor celor din casă. **2.** grup de persoane care locuiesc împreună într-o casă şi care formează o comunitate.
Hausgenosse, *-n, -n, m.* colocatar.
Hausgenossenschaft, *-en, f.* colocatari (ai unei case).
Hausgerät, *-(e)s, -e, n. (înv.)* mobilier; lucruri de casă; calabalâc, catrafuse; **er führte sein ganzes ~ mit sich** şi-a luat tot calabalâcul cu el.
Hausgesetz, *-es, -e, n. (ist.)* tradiţie a casei, lege a familiei (în familiile aristocraţiei).
Hausgesinde, *-s, -, n. (înv.)* servitorime, slugi (din casă), personal de casă.
Hausgewerbe, *-s, -, n.* industrie casnică.
Hausgewerbetreibende, *-n, -n (ein Hausgewerbetreibender), m.* şi *f.* v. Heimarbeiter.
Hausglocke, *-n, f.* sonerie (de la intrare).
Hausglück, *-(e)s, n. sg.* fericire a casei, a familiei.
Hausgott, *-(e)s, -götter, m. (mit.)* zeu protector al casei; penaţi.
Hausgrille, *-n, f.* v. Heimchen.
Hausgymnastik *f. sg.* gimnastică făcută în casă.
Haushahn, *-(e)s, -hähne, m.* cocoş (de pe lângă casă).
Haushalt, *-(e)s, -e, m.* **1.** gospodărie, menaj. **2.** buget; **den ~ verabschieden** a aproba bugetul; *(ec.)* **ausgeglichener ~** buget în echilibru; **nicht ausgeglichener ~** buget în deficit; **ordentlicher ~** buget ordinar; **örtlicher ~** buget local.
Haus halten, *hielt Haus, Haus gehalten (du hältst Haus, er hält Haus)* şi **haushalten**, *haushaltete, gehaushaltet (du haushaltest, er haushaltet), vb. (h) intr.* **1.** a face, a conduce menajul. **2.** a face economii, a gospodări economicos, bine; **mit etwas ~** a face economie cu ceva, a gospodări prudent.
Haushalter, Haushälter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* gospodar, gospodină, econom(ă), menajeră.
haushälterisch *adj.* econom, chibzuit, strângător; **mit etwas ~ umgehen** a fi econom cu ceva, a folosi ceva cu chibzuială.
Haushaltführung *f. sg.* gospodărire.
haushältig *adj.* v. haushälterisch.
Haushaltmittel, *-s, -, n.* **1.** *pl. (fin.)* fonduri, mijloace bugetare, financiare. **2.** obiect, articol de menaj.
Haushalts|abfälle *pl.* deşeuri menajere.
Haushalts|abführung *f. sg. (ec.)* vărsământ în buget.
Haushalts|ab|striche *pl. (ec.)* economii bugetare.
Haushalts|ansatz, *-es, -sätze, m. (ec.)* suplimentare bugetară.
Haushalt(s)|artikel, *-s, -, m.* articol de menaj.
Haushalts|auflösung, *-en, f.* lichidare a gospodăriei.
Haushalts|ausgaben *pl.* **1.** *(fin.)* cheltuieli bugetare. **2.** cheltuieli de gospodărie, pentru casă.
Haushalts|ausgleich, *-(e)s, -e, m. (ec.)* echilibru bugetar.
Haushalts|aus|schuss, *-es, -schüsse, m. (ec.)* comisie bugetară care stabileşte bugetul.
Haushaltsbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* contribuţie bugetară.
Haushaltsbe|steuerung, *-en, f. (fin.)* impozit pe veniturile realizate în gospodărie.
Haushaltsbewilligung, *-en, f. (fin.)* aprobare, votare a bugetului.
Haushaltsbilanz, *-en, f. (ec.)* bilanţ general al executării bugetului de stat.
Haushalts|ein|nahmen *pl.* venituri bugetare.
Haushalts|einrichtung, *-en, f. (ec.)* **1.** dotare casnică. **2.** dotare a sectoarelor bugetare.
Haushalts|ergebnis, *-ses, -se, n. (ec.)* rezultat al exerciţiului bugetar.
Haushaltsfehlbetrag, *-(e)s, -träge, m. (cont.)* deficit bugetar, lipsă în buget.
Haushaltsführung, *-en, f. (ec.)* gestiune, administrare a bugetului.
Haushaltsgeld, *-(e)s, -er, n.* bani pentru întreţinerea menajului, pentru gospodărie.
Haushaltshilfe, *-n, f.* menajeră, femeie de serviciu, fată în casă.
Haushaltsjahr, *-(e)s, -e, n.* an bugetar.
Haushaltskasse *f. sg. (fin.)* **1.** bani destinaţi pentru cheltuieli în gospodărie. **2.** casetă pentru banii gospodăriei.
Hausbhaltskürzung, *-en, f. (ec.)* diminuare a bugetului.
Haushaltslehre *f. sg.* studiu, teorie a(l) gospodăriei, a(l) menajului.
Haushaltsmaschine, *-n, f.* aparat pentru uz casnic.
Haushaltsmittel, *pl. (ec.)* fond, resursă bugetară; **über ~ finnzieren** a finanţa cu resurse bugetare.
Haushaltsnachtrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* suplimentare a bugetului.
Haushalts|packung, *-en, f.* ambalaj cu mai multe bucăţi dintr-o marfă, mai ieftine.
Haushalts|pflegerin, *-nen, f.* menajeră.
Haushalt(s)plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan financiar, bugetar, buget.
Haushalts|plan|ansatz, *-(e)s, -sätze, m. (ec.)* proiect de buget.
Haushalts|plange|staltung *f. sg.* desfăşurare, executare a planului bugetar.
Haushaltsrechnung, *-en, f. (ec.)* decont al bugetului.
Haushalts|sanierung, *-en, f. (ec.)* redresare a bugetului.
Haushalts|tag, *-(e)s, -e, m.* zi destinată pentru muncă, activitate în gospodărie.
Haushalts|überschreitung, *-en, f. (fin.)* depăşire a bugetului.
Haushalts|überschuss, *-es, -schüsse, m. (fin.)* excedent bugetar.
haushalts|üblich *adj.* potrivit pentru gospodărie, obişnuit într-o gospodărie.
Haushaltsverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum casnic.
Haushaltsversicherung, *-en, f.* asigurare mobiliară.
Haushaltsvor|anschlag, *-(e)s, -schläge, m. (ec.)* previziune, antecalculaţie bugetară.
Haushalts|zuschuss, *-es, -schüsse, m.* suplimentare a bugetului.
Haushalts|zuweisung, *-en, f.* alocare de la buget.
Haushaltung, *-en, f.* **1.** conducere a unei gospodării, a unui menaj; **eine eigene ~ haben** a face menaj (acasă). **2.** economie, gestiune.
Haushaltungsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de cheltuieli al unui menaj.
Haushaltungsgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* obiect, articol de menaj.
Haushaltungsgesetz, *-es, -e, n.* lege bugetară.
Haushaltungskosten *pl.* **1.** cheltuieli de menaj. **2.** cheltuieli ale bugetului de stat.
Haushaltungsmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru de familie care trăieşte în aceeaşi gospodărie.
Haushaltungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* v. Haushalt(s)plan.

Haushaltungs|schule, *-n, f.* şcoală de menaj.
Haushaltungsvor|stand, *-(e) s, -stände, m.* cap de familie.
Hausherr, *-(e)n, -en, m.* **1.** cap de familie. **2.** stăpân, proprietar al casei.
Hausherrenrente, *-n, f. (înv.)* venit din chiriile caselor.
haushoch *adj.* **1.** înalt cât casa. **2.** *(fig.)* enorm, colosal; *(adverbial)* **er steht ~ über mir** mi-e mult superior.
Haushofmeister, *-s, -, m. (înv.)* intendent.
Haushuhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* găină *(Gallus domesticus).*
Haushund, *-(e)s, -e, m. (zool.)* câine de curte *(Canis domesticus).*
hausieren, *hausierte, hausiert, vb. (h) intr.* **1.** a face comerţ ambulant; **mit einem gewissen Artikel ~ (gehen)** a umbla (din casă în casă) pentru a vinde un articol anumit; *(fig.)* **er muss damit ~ gehen** trebuie să ofere aceasta într-o formă înjositoare, nedemnă. **2.** *(fig.)* a colporta; **er ging mit dieser Nachricht ~** a colportat această ştire.
Hausierer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* vânzător(-oare), negustor(-easă) ambulant(ă), boccegiu, coropcar.
Hausiererei *f. sg.* **1.** activitate de negustor ambulant. **2.** *(fig.)* colportare.
Hausier|handel, *-s, m. sg.* comerţ ambulant.
Hausierschein, *-(e)s, -e, m.* autorizaţie pentru exercitarea comerţului ambulant.
Haus|industrie, *-n, f.* industrie casnică.
Haus|jacke, *-n, f.* jachetă de casă.
Hausjungfer, *-n, f. (înv.)* fată în casă.
Hauskaninchen, *-s, -, n. (zool.)* iepure de casă *(Lepus caniculus).*
Hauskapelle, *-n, f.* **1.** *(bis.)* capelă de casă, particulară. **2.** *(muz.)* orchestră particulară, orchestră de casă.
Hauskasse, *-n, f.* bani ai familiei.
Hauskatze, *-n, f. (zool.)* pisică domestică *(Felis domestica).*
Hauskauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare de casă.
Hauskleid, *-(e)s, -er, n.* capot; rochie de casă.
Hauskleidung *f. sg.* îmbrăcăminte de casă.
Hausknecht, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(înv.)* servitor, fecior în casă. **2.** argat (la ţară). **3.** servitor (care face treburile cele mai umile la birturi, restaurante).
Hausknochen, *-s, -, m. (glumeţ)* cheie a casei.
Hauskollekte, *-n, f. (bis.)* chetă la domiciliu.
Hauskonzert, *-(e)s, -e, n.* concert de casă.
Hauskorrektor, *-s, -en, m. (tipogr.)* corector intern.
Hauskorrektur, *-en, f. (tipogr.)* corectură internă; primă corectură tipografică, corectură pe şpalt.
Hauskost *f. sg.* mâncare gătită acasă.
Hauskrankenpflege *f. sg.* îngrijire medicală la domiciliul bolnavului.
Hauskreuz, *-es, -e, n.* **1.** mizerii casnice, griji familiale. **2.** *(glumeţ)* femeie cicălitoare, arţăgoasă.
Hauskrieg, *-(e)s, -e, m.* ceartă în casă, în familie.
Hauslaub, *-(e)s, n. sg.,* **Hauslauch**, **Hauslauf**, *-(e)s, m. sg. (bot.)* **1.** borşişor *(Sempervivum schlehani).* **2.** urechelniţă *(Sempervivum tectorum).*
Hausleben, *-s, n. sg.* viaţă casnică.
Hauslehrer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară) particular(ă), meditator(-oare).
Häuslein, *-s, -, n.* v. Häuschen.
Hausleinen, *-s, n. sg.,* **Hausleinwand** *f. sg.* pânză de casă.
Hausleitung, *-en, f.* **1.** conductă în casă. **2.** conducere sau administrare a casei.
Häusler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* ţăran(că) sărac(ă), muncitor(-oare) agricol(ă).
Hausleute *pl.* **1.** *(reg.)* pereche de proprietari care dau locuinţe cu chirie; gazdă. **2.** *(înv.* şi *elv.)* chiriaşi, locatari. **3.** *(rar)* colocatari. **4.** portarul cu soţia.
häuslich *adj.* **1.** casnic, domestic; **die ~en Angelegenheiten** treburile casnice; **sich ~ niederlassen** a se stabili (într-un loc). **2.** priceput la gospodărie; econom, strângător; **ein ~es Mädchen** o fată pricepută la gospodărie, strângătoare. **3.** care stă mult în casă, ataşat căminului, retras; **er führt ein ~es Leben** duce o viaţă retrasă, de familie; **er sollte ~er sein** ar trebui să stea mai mult acasă.
Häuslichkeit *f. sg.* **1.** căsnicie, cămin, gospodărie. **2.** viaţă de familie. **3.** spirit de familie, ataşament faţă de casă şi familie.
Hausling, *-s, -e, m.* v. Hausmann **(1).**
hauslos *adj. (despre melci)* fără cochilie.
Hausmacht *f. sg.* putere a unei case domnitoare bazată pe proprietăţi funciare.
Hausmädchen, *-s, -, n.,* **Hausmagd**, *-mägde, f.* servitoare, fată în casă.
Hausmann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** *(înv.)* portar. **2.** bărbat (însurat sau holtei) care se gospodăreşte singur.
Hausmannit, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* hausmannit.
Hausmannskost *f. sg.* masă, bucătărie de casă (simplă dar consistentă şi gustoasă).
Hausmarder, *-s, -, m. (zool.)* dihor *(Mustela putorius).*
Hausmarke, *-n, f.* **1.** marcă de proprietate. **2.** *(com.)* marcă înregistrată, marcă a unei case de comerţ.
Hausmast, *-en, f. (agr.)* îngrăşare a vitelor (în gospodărie).
Hausmauer, *-n, f.* zid al clădirii.
Hausmaus, *-mäuse, f. (zool.)* şoarece de casă *(Mus musculus).*
Hausmeier, *-s, -, m. (ist.)* majordom; intendent.
Hausmeister, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** portar, portăreasă. **2.** intendent(ă). **3.** îngrijitor(-oare).
Hausmiete, *-n, f.* chirie.
Hausministerium, *-s, -rien* [-riən], *n. (ist.)* minister al casei monarhului.
Hausmittel, *-s, -, n.* doctorie, leac băbesc, de casă.
Hausmöbel, *-s, -, n.* mobilă; *(fig.)* **sie ist ein altes ~** (ea) este de foarte mult timp în casă, e de-ai casei.
Hausmüll, *-s, m. sg. (ec.)* deşeuri menajere.
Hausmüllverbrennungs|anlage, *-n, f. (ec.)* instalaţie de ardere a deşeurilor menajere.
Hausmusik *f. sg.* v. Hauskonzert.
Hausmutter, *-mütter, f.* **1.** mamă de familie. **2.** gospodină, stăpână a casei. **3.** conducătoare a unei ospătării, a unui cămin.
hausmütterlich *adj.* **1.** ca o mamă (de familie). **2.** matern.
Hausnaht, *-nähte, f.* cusătură solidă, dar grosolană.
Hausnummer, *-n, f.* număr al casei.
Haus|orden, *-s, -, m.* ordin al unei case (domnitoare); **königlicher ~** ordin al casei regale.
Haus|ordnung, *-en, f.* regulament, ordine a(l) casei.
Haus|pädagogik *f. sg.* pedagogie, muncă educativă a părinţilor.
Haus|plage, *-n, f.* v. Hauskreuz.
Haus|platz, *-es, -plätze, m.* loc de casă.
Haus|posten, *-s, -, m. (reg.)* împrumut, credit ipotecar.
Haus|putz, *-es, -e, m.* curăţenie generală în casă.
Hausrat, *-(e)s, m. sg.* v. Hausgerät.
Hausratte, *-n, f. (zool.)* şobolan *(Mus rattus).*
Hausratversicherung, *-en, f.* asigurare a bunurilor din gospodărie împotriva incendiului, apei, furtului.
Hausrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* **1.** drept de inviolabilitate a domiciliului. **2.** drept domestic, drept al casei, al stăpânului casei; **sein ~ gegen jn. brauchen** a uza faţă de cineva de dreptul său de stăpân al casei, a arăta cuiva uşa, a-l da afară.
Hausregiment, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(mil.)* regiment de gardă. **2.** *sg. (fam.)* conducere a casei; **sie führt ein strenges ~** (ea) menţine disciplina, ţine hăţurile-n mână, conduce cu severitate.
Hausrente, *-n, f.* chirie a casei.
Hausrind, *-(e)s, -er, n. (zool.)* bovină, vită *(Bos taurus).*
Hausrock, *-(e)s, -röcke, m.* haină de casă, halat.
Hausrötel, *-s, -, n.,* **Hausrotschwanz**, *-es, -schwänze, m. (ornit.)* pieptănuş de casă *(Ruticilla tithys).*
Haus|sasse, *-n, -n, m. (reg.)* proprietar de casă.
haus|sässig *adj.* domiciliat în casă proprie.
Haus|schabe, *-n, f.* gândac negru de bucătărie.
Haus|schaf, *-(e)s, -e, n. (zool.)* oaie domestică *(Ovis aries).*
Haus|schatz, *-es, -schätze, m.* **1.** tezaur particular al unei familii (nobile, princiare). **2.** *(fam.)* amant al soţiei.
Haus|schlachten, *-s, n. sg.* tăiere a animalelor acasă, în gospodărie.
Haus|schlächter, *-s, -, m.* măcelar care taie (la client) acasă.
Haus|schlachtungs|schwein, *-(e)s, -e, n.* porc îngrăşat pentru a fi tăiat acasă.
Haus|schlüssel, *-s, -, m.* cheie de la casă.
Haus|schneider, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* croitor(easă) a(l) casei (care lucrează unei familii). **2.** croitor(easă) care lucrează la domiciliu.
Haus|schuh, *-(e)s, -e, m.* papuc.
Haus|schule, *-n, f.* şcoală particulară.
Haus|schwabe, *-n, f.* v. Hausschabe.
Haus|schwalbe, *-n, f. (ornit.)* rândunică *(Hirundo rustica).*
Haus|schwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* ciupercă de pivniţă, burete de casă *(Merulius lacrymans).*
Haus|schwein, *-(e)s, -e, n. (zool.)* porc domestic *(Sus scrofa domestica).*
Haus|schwelle, *-n, f.* prag al casei.
Hausse ['ho:s(ə)], *-n, f. (com.)* urcare a acţiunilor, a hârtiilor de valoare, hosă, tendinţă de creştere.
Haussebewegung, *-en, f. (ec.)* mişcare tip „à la hausse".
Haus|segen, *-s, -, m.* binecuvântare scrisă pe frontonul casei sau deasupra uşii; *(fig.; în expr.)* **der ~ hängt schief** lucrurile merg prost în căsnicie.
Hausse|periode ['ho:s-], *-n, f.* perioadă a urcării preţului efectelor, perioadă de hosă.
Haussier [ho'sie:], *-s, -s, m. (com.)* speculant; jucător la bursă care mizează pe hosă.
Haus|sorge, *-n, f.* grijă familială, necaz în familie.
Haus|spatz, *-en, -en,* **Haus|sperling**, *-s, -e, m. (ornit.)* vrabie de casă *(Passer domesticus).*
Haus|spinne, *-n, f. (zool.)* păianjen de casă *(Tegenaria domestica).*
Haus|staat, *-(e)s, m. sg.* suită şi curte a unui prinţ.
Haus|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** casă; familie. **2.** gospodărie, menaj. **3.** *(fig.)* vatră, cămin; **er gründet einen eigenen ~** îşi întemeiază un cămin propriu, se însoară.
Haus|steuer, *-n, f.* impozit pe casă.
Haus|storch, *-(e)s, -störche, m. (ornit.)* barză de casă *(Ciconia alba).*
Haus|suchung, *-en, f.* v. Hausdurchsuchung.
Haus|tage *pl. (reg.)* primăvară.
Haus|taube, *-n, f. (ornit.)* porumbel de casă *(Columba palumbus).*
Haus|taufe, *-n, f. (rel.)* botez în casă.
Hau|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* piatră de talie.
Hau|steingewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă din piatră de talie.
Haus|telefon, *-s, -e, n.* telefon interior (într-o casă).
Haus|tier, *-(e)s, -e, n.* animal de casă, domestic.
Haus|tochter, *-töchter, f.* ajutoare a gospodinei (primită ca o fiică în casă).
Haus|tor, *-(e)s, -e, n.* poartă a casei, uşă principală a unei clădiri.
Haustorium, *-s, -rien* [-riən], *f. (bot.)* rădăcină sugătoare a plantelor parazite, haustoriu.
Haus|trauer *f. sg.* doliu de familie.
Haus|trau|ung *-en, f.* cununie în casă.
Haus|truppen *pl.* gardă a unei case princiare.
Haus|tür, *-en, f.* uşă a casei, uşă de intrare.
Haus|tyrann, *-en, -en, m.* tiran al casei.
Hausung, *-en, f.* locuinţă, cămin; adăpost.
Haus|unke, *-n, f. (fam.)* **1.** persoană care nu se mişcă de acasă, bufniţă. **2.** *(fig.)* viperă; năpârcă; şarpe.
Hausvater, *-s, -väter, m.* **1.** cap de familie, stăpân al casei. **2.** conducător al unei cantine muncitoreşti.
hausväterlich *adj.* ca un şef de familie, ca un tată, patern.
Hausverbot, *-(e)s, e, n.* interdicţie de a intra într-o clădire.
Hausverfassung, *-en, f.* v. Hausgesetz.
Hausver|stand, *-(e)s, m. sg.* bun-simţ.
Hausvertrag, *-(e)s, -träge, m.* v. Hausgesetz.

Hausverwalter, *-s, -, m.* intendent, administrator al unei case.

Hausverwaltung, *-en, f.* administrare, administrație a unei case.

Hausvogt, *-(e)s, -vögte, m.* **1.** *(înv.)* intendent, administrator al unei case. **2.** inspector de închisoare. **3.** administrator, intendent de castel.

Hausvogtei, *-en, f. (înv.)* **1.** intendență a unei case. **2.** închisoare.

Hauswanze, *-n, f. (entom.)* păduche-de-lemn, ploșniță *(Acanthia lectularia).*

Hauswart, *-(e)s, -e, m.* portar, ușier.

Hauswäsche *f. sg.* **1.** rufărie de casă. **2.** spălat în casă.

Hauswehr, *-en, f. (ist., mil.)* sabie scurtă (din sec. al 14-lea).

Hauswerk, *-(e)s, n. sg. (înv.)* muncă în casă.

Hauswesen, *-s, -, n.* menaj, gospodărie.

Hauswiesel, *-s, -, n. (zool.)* nevăstuică *(Unstela vulgaris).*

Hauswirt, *-(e)s, -e, m.* **1.** proprietar, stăpân al casei. **2.** gospodar, cap de familie.

Hauswirtin, *-nen, f.* **1.** proprietăreasă. **2.** mamă de familie, gospodină.

Hauswirtschaft, *-en, f.* **1.** menaj, gospodărie. **2.** economie casnică.

Hauswirtschafterin, *-nen, f.* menajeră.

hauswirtschaftlich *adj.* de menaj, de gospodărie casnică.

Hauswirtschaftslehrerin, *-en, f.* profesoară de menaj, gospodărie casnică.

Hauswirtschafts|pflegerin, *-nen, f.* persoană care îngrijește persoane, (cazuri sociale) și gospodăriile lor.

Hauswirtschafts|schule, *-n, f.* v. Haushaltungsschule.

Hauswurz *f. sg.* v. Hauslaub.

Hauszeitung, *-en, f.* gazetă internă, de bloc.

Hauszentrale, *-n, f.* **1.** centrală de casă, centrală a telefonului interior. **2.** uzină electrică proprie (de casă).

Hausziege, *-n, f. (zool.)* capră *(Capra hircus).*

Hauszins, *-es, -en, m. (austr.)* chirie.

Hauszins|steuer, *-n, f.* impozit pe chirie.

Hauszwiebel, *-n, f. (bot.)* ceapă *(Allium cepa).*

Haut, *Häute, f.* **1.** piele; *(fig.)* **bis auf die ~ durchnässt sein** a fi ud până la piele; **nur ~ und Knochen sein** a fi numai piele și oase; **ich möchte nicht in seiner ~ stecken** n-aș vrea să fiu în pielea lui; **ihm ist nicht recht wohl in seiner ~** nu prea este în apele lui; **niemand kann aus seiner ~** lupu-și schimbă părul, dar năravul ba; **er steckt in keiner gesunden ~** nu este tocmai sănătos; **er steckt in keiner guten ~** este într-o situație critică, dificilă; **er hat eine dicke ~** este gros la piele, cu pielea groasă; **mit heiler ~ davonkommen** a scăpa teafăr; **eine ~ abwerfen (sau abstreifen)** a-și lepăda pielea; **auf der faulen ~ liegen** a lenevi, a trândăvi; **mit ~ und Haar(en)** cu totul; **es gilt ~ und Haar** este în joc viața; **seine ~ zu Markte tragen** a-și pune pielea în saramură; **sich seiner ~ wehren** a-și apăra pielea; **aus der ~ fahren** a-și ieși din fire, din pepeni, din sărite; **jm. die ~ vollschlagen** a face cuiva pielea tobă, a stâlci pe cineva în bătaie; **jm. die ~ über die Ohren ziehen** a jupui, a jefui pe cineva, a lua pielea de pe cineva. **2.** *(anat.)* dermă; epidermă; membrană. **3.** *(tăb.)* piele crudă, brută, neprelucrată; **grüne (sau rohe) Häute** piei brute. **4.** *(bot.)* membrană; scoarță, coajă. **5.** *(zool.)* tegument. **6.** pojghiță; caimac; **die ~ auf der Milch** caimacul de pe lapte. **7.** *(tehn.)* peliculă. **8.** înveliș, învelitoare; placaj; **die ~ des Schiffes** învelișul în plăci al corăbiei. **9.** *(glumeț)* om; **ehrliche ~** om cinstit, de treabă; **die alte ~** omul bătrân; **sie ist eine gute alte ~** este o bătrânică de treabă; **eine schlechte ~** un om rău.

Haut|abschürfung, *-en, f.* zdrelire, zgâriere a pielii, excoriație.

Haut|arzt, *-es, -ärzte, m.*, **-ärztin**, *-nen, f.* (medic) dermatolog.

Haut|ausdünstung, *-en, f. (biol.)* **1.** emanație a pielii. **2.** transpirație.

Haut|aus|schlag, *-(e)s, -schläge, m.* eczantemă, eczemă, erupție cutanată.

Hautbeschreibung, *-en, f.* dermatografie, descriere a pielii.

Hautbildungsgewebe, *-s, -, n. (biol.)* țesut dermatogen.

Hautbremse, *-n, f. (entom.)* **1.** streche *(Hypoderma bovis).* **2.** tăun *(Tabanus bovinus).*

Häutchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Haut **(1, 4))** pieliță; membrană subțire; pojghiță. **2.** *(tehn.)* peliculă, film; membrană.

Hautdrüse, *-n, f. (anat.)* glandă epidermală.

Haut|effekt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* efect pelicular.

häuteln, *häutelte, gehäutelt (ich häut(e)le) vb. (h) tr.* a scoate pielița, membrana.

Häutelung, *-en, f.* scoatere a pieliței.

häuten, *häutete, gehäutet (du häutest, er häutet) vb. (h)* **I.** *tr.* a jupui. **II.** *refl.* a-și lepăda, a-și schimba pielea; *(zool.)* a năpârli.

Haut|entzündung, *-en, f. (med.)* dermatită, inflamație a pielii.

Haut|erkrankung, *-en, f.* îmbolnăvire, boală a pielii.

Hautfarbe, *-n, f.* culoare a pielii, a feței; **Menschen verschiedener ~** oameni de diferite culori.

Hautflechte *f. sg. (med.)* eczemă.

Hautflügler, *-s, -, m. (entom.)* himenopteră *(Hymenoptera).*

Hautgelenk, *-(e)s, -e, n. (bot.)* articulație epidermică.

Hautgewebe, *-s, -, n. (anat., bot.)* țesut epidermal, epidermă.

Hautgift, *-(e)s, -e, n.* substanță cu efect toxic asupra pielii.

Hautgout [o:'gu:], *-s, m. sg.* **1.** gust de carne și de vânat stătut; **dieses Rebhuhn hat etwas ~** carnea acestei potârnichi are gust de vânat stătut, de carne stătută, fezandată. **2.** *(fig.)* reputație dubioasă.

Hautgrieß, *-es, m. sg. (med.)* miliaria.

häutig *adj.* **1.** cu piele, acoperit de piele; ca pielea. **2.** *(anat., bot.)* cu membrană, membranos; *(med.)* **~e Bräune** anghina difterică.

Hautjucken, *-s, n. sg.* mâncărime.

Hautkonservierung [-vi:-] *f. sg.* conservare a pielii.

Hautkrankheit, *-en, f. (med.)* dermatoză, boală de piele.

Hautkrebs, *-es, m. sg. (med.)* cancer al pielii.

hautlos *adj.* fără piele.

Hautmalerei, *-en, f.* pictură pe piele (la anumite popoare).

Hautpflege *f. sg.* igienă, îngrijire a pielii.

Hautpilz, *-es, -e, m. (med.)* ciupercă localizată în piele.

Hautrand, *-(e)s, -ränder, m. (med.)* margine a rănii.

Hautreizmittel, *-s, -, n.* substanță cu efect iritant asupra pielii.

Hautrelief [o:re'liɛf], *-s, -s (și -e), n.* sculptură în relief.

Hautröte *f. sg. (med.)* eritem.

Hautrotz, *-es, m. sg. (med.)* morvă cutanată.

Hautsalbe, *-n, f.* alifie pentru piele.

Hautschädigung, *-en, f. (med.)* leziune cutanată.

Hautschicht, *-en, f.* v. Hautgewebe.

Hautschuppe, *-n, f. (med.)* scuamă (a tegumentului).

Hautschwiele, *-n, f.* întăritură a pielii, bătătură.

Hautsinn, *-(e)s, m. sg. (anat.)* simț tactil.

Haut|tuberkulose *f. sg. (med.)* tuberculoză a pielii.

Haut|typ, *-(e)s, -en, m.* tip de piele.

Häutung, *-en, f.* **1.** jupuire. **2.** *(zool.)* lepădare, schimbare a pielii; năpârlire.

Haut|unreinigkeiten *pl.* impurități ale pielii.

Hautverletzung, *-en, f.* v. Hautwunde.

Hautwanze, *-n, f. (entom.)* ploșniță *(Cimex lectularius).*

Hautwarze, *-n, f.* neg.

Hautwassersucht *f. sg. (med.)* edem.

Hautwirkung, *-en, f. (electr.)* efect pelicular, skinefect.

Hautwunde, *-n, f.* leziune, rană a pielii.

Hautwurm, *-(e)s, m. sg. (vet.)* răpciugă, morvă.

Hauwerk, *-(e)s, n. sg.* v. Haufwerk.

Häuzahn, *-(e)s, -zähne, m.* colț de mistreț sau de vier.

Havanese [-va-], *-n, -n, m.* locuitor din Havana, havanez.

Havanesin [-va-], *-nen, f.* locuitoare din Havana, havaneză.

havannafarben [-va-] *adj.* havan, de culoarea tutunului de Havana.

Havannatabak [-va-], *-(e)s, m. sg.* tutun de Havana.

Havannazigarre, *-n, f.* (țigară) havană.

Havannazucker, *-s, m. sg.* zahăr de Havana.

Havarie [-va'ri:], *-n* [-ri:ən], *f. (mar.)* avarie, defecțiune; accident, pagubă, stricăciune; **~ erleiden** a se avaria, a se strica, a suferi avarii.

Havariegut|achten, *-s, -, n, (ec.)* expertiză a unei avarii.

Havariekommissar, *-s, -e, m. (mar., av.)* comisar examinator de avarii.

havariert *adj. (mar., av.)* avariat; stricat.

Havarieschaden, *-s, -schäden, m.* pagubă produsă de avarie.

Havarist [-va-], *-en, -en, m.* proprietar al unui vas avariat.

Havelock ['ha:vəlɔk], *-s, -s, m.* haveloc, manta cu pelerină.

Haverei [-və]-, *-en*, **Haverie** [-və-], *-n* [-riən], *f. (reg.)* v. Havarie.

Hawai|er, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* havaian(ă), locuitor(-oare) din Hawaii.

hawai|isch *adj.* hawaian.

häwelig *adj. (reg.)* v. kindisch.

Hawern, *-s, m. sg. (reg.)* v. Hafer.

Haxe, *-n, f.* v. Hachse.

Hazienda [-'tsiɛn-], *-s (și -den), f.* haciendă, fermă în America de Sud și Centrală.

H. B. *presc.* de la Helvetisches Bekenntnis.

Hbf. *(presc.* de la Hauptbahnhof) gară principală.

H-Dur [ha-], *-, n. sg. (muz.)* si major.

he! *interj.* ei! ce zici! alo! ascultă! măi!

Header [hɛd:ɐ], *-s, -, m. (inform.)* cap al fișierului

Head|stock ['hɛd-], *-(e)s, -stöcke, m. (text.)* batiu central.

Hebamme, *-n, f.* moașă.

Hebammen|institut, *-(e)s, -e, n.* v. Hebammenlehranstalt.

Hebammenkunst *f. sg.* obstetrică, artă a moșitului.

Hebammenlehr|an|stalt, *-en, f.* școală de moașe.

Hebammen|ordnung, *-en, f.* regulament pentru moașe.

Heb|baum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Hebebalken.

hebdomadal *adj.* săptămânal, hebdomadar.

Hebe[1], *-n, f. (glumeț)* chelneriță, ospătăriță.

Hebe[2], *-n, f.* vârf sau coadă a(l) unei bărci.

Hebe|arbeiten *pl.* lucrări de ridicare, de despotmolire (la corăbii).

Hebe|arm, *-(e)s, -e, m.* v. Hebelarm.

Hebebalken, *-s, -, m.*, **Hebebaum**, *-(e)s, -bäume, m. (mec.)* pârghie de ridicare; mangealâc.

Hebebock, *-(e)s, -böcke, m. (mec.)* vinci cu șurub.

Hebebühne, *-n, f. (tehn.)* platformă a elevatorului; *(auto.)* platformă de ridicare, de elevare.

Hebe|eisen, *-s, -, n.* **1.** *(mec.)* pârghie de oțel, rangă. **2.** *(med.)* elevator.

Hebegarn, *-(e)s, -e, n.* v. Fischnetz.

Hebe|haken, *-s, -, m.* cârlig, gheară de ridicare (la macara).

Hebekolben, *-s, -, m.* piston de ridicare.

Hebekorb, *-(e)s, -körbe, m.* coș lung și îngust.

Hebekran, *-(e)s, -e (și -kräne), m. (mec.)* macara.

Hebel, *-s, -, m.* **1.** pârghie; levier, manetă. **2.** *(fig.)* mijloc, resursă; **alle ~ in Bewegung setzen** a mobiliza toate resursele, a încerca cu toate mijloacele. **3.** *(mar.)* palan de ridicare.

Hebe|lade, *-n, f. (tehn.)* vinci cu cremalieră.

Hebel|arm, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* braț de pârghie; pârghie-manivelă; **~ der Bremse** braț de frână.

Hebelbremse, *-n, f.* frână cu pârghie.

hebeln, *hebelte, gehebelt (ich heb(e)le) vb. (h) tr.* și *intr.* a pune în mișcare cu pârghia; a aplica pârghia, a clinti, a mișca, a ridica cu ajutorul unei pârghii.

Hebelpresse, *-n, f.* presă cu pârghie.

Hebelschalter, *-s, -, m. (mec.)* întrerupător cu pârghie.

Hebelschere, *-n, f.* foarfecă cu pârghie.

Hebel|stange, *-n, f.* manetă; mangealâc.

Hebel|steuerung, *-en, f. (ferov.)* schimbător de mers cu pârghie.

Hebeltaste, *-n, f.* **1.** *(tel.)* manipulator morse. **2.** *(ferov.)* clapă cu manivelă.

Hẹbel|umschalter, *-s, -, m.* comutator cu pârghie.
Hẹbelver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport al brațelor de pârghie.
Hẹbelvorschneider, *-s, -, m. (lăcătușerie)* clește de tăiat sârmă cu pârghie dublă.
Hẹbelwaage, *-n, f.* cântar (cu braț).
Hẹbemagnet, *-(e)s, -(e)n, m.* electromagnet de ridicare.
hẹben, *hob, gehoben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ridica, a înălța, a sălta, a scoate din; **die Hände** ~ a ridica mâinile; **die Stimme** ~ a ridica glasul; **die Stimmung** ~ **a)** a ridica moralul; **b)** a face să crească buna dispoziție; **in den Himmel** ~ a ridica în slava cerului; **auf den Schild** ~ a proclama conducător, șef; **aus dem Wagen** ~ a ajuta (pe cineva) să se dea jos din trăsură sau mașină; **aus dem Sattel** ~ **a)** a ajuta pe cineva să descalece; **b)** *(fig.)* a doborî, a da jos pe cineva; a triumfa asupra cuiva; a înlătura pe cineva; **aus den Angeln** ~ a scoate din țâțâni; **die Nase** ~ a-și lua nasul la purtare; **ein Kind** ~ a moși; **ein Kind aus der Taufe** ~ a boteza un copil, a fi naș(ă); **jn. aus der Nuss** ~ a certa pe cineva; *(impers.)* **wenn ich das höre, hebt es mich** când aud asta, îmi vine rău. **2.** a mări, a spori, a urca; **das Vertrauen** ~ a mări încrederea; **den Handel** ~ a face să înflorească comerțul; **den Lebensstandard** ~ a ridica nivelul de trai. **3.** a scoate în evidență, în relief, a mări efectul, a sublinia; **der dunkle Hintergrund hebt die Farben** fondul întunecat scoate în evidență culorile, mărește efectul culorilor. **4.** *(mat.)* a simplifica, a reduce, a elimina; **hier** ~ **wir fünf** aici simplificăm cu cinci; **einen Bruch** ~ a simplifica o fracție; **eine unbekannte Größe aus der Gleichung** ~ a elimina din ecuație o mărime necunoscută. **5.** *(fam.)* a bea, a cinsti, a ridica; **komm mit mir ein Glas** ~ vino cu mine să cinstim câte un pahar. **II.** *refl.* **1.** a se ridica; a se înălța, a crește; **die Stimmung hob sich a)** moralul a crescut; **b)** buna dispoziție a crescut; **hebe dich weg!** cară-te! *(impers.)* **es hebt sich mir alles** îmi vine rău, mi se întoarce stomacul pe dos. **2.** *(despre comerț, agricultură etc.)* a înflori. **3.** a ieși la suprafață, în relief, în evidență; **durch diese Technik** ~ **sich die Farben (besser)** prin această tehnică culorile ies (mai bine) în evidență. **4.** *(mat.)* a se egala, a se compensa; **x hebt sich gegen y** x se compensează cu y; **das hebt sich jetzt** acum suntem chit.
Hẹben, *-s, n. sg. (gimn.)* ridicare a brațelor.
Hẹbeplatte, *-n, f. (tehn.)* placă de extragere, de ridicare.
Hẹbepumpe, *-n, f.* pompă-elevator.
Hẹbepunkt, *-(e)s, -e, m. (la pârghii)* punct de reazem.
Hẹber, *-s, -, m.* **1.** *(rar)* ridicător, persoană care ridică. **2.** pârghie. **3.** sifon (aspirant).
Hẹberbarometer, *-s, -, n.* barometru cu sifon.
Hẹberbatterie, *-n* [-ri:ən], *(tehn.)* baterie de sifoane.
hẹberförmig *adj.* în formă de sifon.
Hẹberleitung, *-en, f. (hidr.)* colector în sifon; conductă de sifonare; conductă de refulare.
Hẹberleitungs|anschluss, *-es, -schlüsse, m. (tehn.)* cască.
hẹbern, *heberte, gehebert, vb. (h) tr.* a goli, a evacua cu sifonul, a sifona.
Hẹbe|rohr, *-(e)s, -e, n.* tub absorbant.
Hẹbe|rolle, *-n, f.* **1.** *(fin.)* rol fiscal, registru de impunere. **2.** *(tehn.)* scripete de ridicat.
Hẹberschreiber, *-s, -, m.* înregistrator telegrafic.
Hẹbertisch, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* masă care ridică; masă elevatoare.
Hẹbe|satz, *-es, -sätze, m. (ec.)* coeficient de colectare.
Hẹbeschaft, *-(e)s, -schäfte, m. (tehn.)* suitoare.
Hẹbeschmaus, *-es, -schmäuse, m. (constr.)* masă comună cu ocazia ridicării construcției.
Hẹbeschraube, *-n, f.* v. H e b e w i n d e.
Hẹbe|stange, *-n, f. (tehn.)* bară de ridicat, rangă.
Hẹbe|stelle, *-n, f. (fin.)* percepție, administrație, secție financiară.
Hẹbetisch, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* masă sau bancă de pârghie.
Hẹbeturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină cu sifon.
Hẹbevor|richtung, *-en, f. (tehn.)* mașină, mecanism de ridicat greutăți, elevator, macara, palan, scripete.
Hẹbewalze, *-n, f. (tehn.)* troliu.
Hẹbewerk, *-(e)s, -e, n.* v. H e b e v o r r i c h t u n g.
Hẹbewinde, *-n, f.* vinci.
Hẹbezeug, *-(e)s, n. sg.* aparat, mecanism de ridicat.
Hẹbezwinge, *-n, f.* clește de ridicat, de cuprins.
hebr. *presc.* de la h e b r ä i s c h.
Hebrä|er, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (ist.)* ebreu, ebreică.
Hebrä|ertum, *-s, n. sg.* ebreime.
hebrä|isch *adj.* ebraic.
Hebrä|ische, *-n, n. sg.* ebraică.
Hebra|ismus, *-, m. sg. (lingv.)* ebraism.
Hebra|ist, *-en, -en, m.* ebraist, cercetător, profesor, cunoscător, student al limbii ebraice.
Hẹbung, *-en, f.* **1.** ridicare, urcare; înălțare; despotmolire; ~ **eines Schiffes** despotmolire a unei corăbii; ~ **eines Schatzes** dezgropare, scoatere a unei comori; *(fig.)* ~ **des Tons** ridicare a vocii. **2.** mărire, sporire, creștere; ~ **des Handels** înflorire a comerțului. **3.** percepere (a impozitelor). **4.** *(metr.)* silabă accentuată. **5.** *(mat.)* eliminare, simplificare.
Hẹbungs|ebene, *-n, f.* plan de ridicare.
Hẹbungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de despotmolire, ridicare.
Hẹchel, *-n, f. (tehn.)* darac, ragilă; *(fig.)* **jn. durch die** ~ **ziehen** a critica pe cineva cu răutate.
Hẹchelbank, *-bänke, f.* scaun de dărăcit.
Hechelei, *-en, f.* **1.** dărăcire. **2.** *(fig.)* critică răutăcioasă.
Hẹchelfeld, *-(e)s, -er, n. (text.)* câmp de pieptănare.
Hẹchelflachs, *-es, m. sg.* in dărăcit.
Hẹchelfrau, *-en, f.* dărăcitoare.
Hẹchelhanfgarn|spinnerei, *-en, f. (text.)* filatură de cânepă.
Hẹchel|leiste, *-n, f. (text.)* baretă dințată, baretă cu ace.
Hẹchelmantel, *-s, -mäntel, m. (text.)* bandă cu pieptene, darac.
Hẹchelmaschine, *-n, f.* mașină de pieptănat, darac.
hẹcheln[1], *hechelte, gehechelt (ich hech(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a dărăci. **2.** *(fig.)* a critica, a bârfi, a vorbi de rău, a da în tărbacă.
hẹcheln[2], *hechelte, gehechelt (ich hech(e)le), vb. (h) intr. (despre câini, lupi etc.)* a respira iute și sacadat, cu limba scoasă.
Hẹchel|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* **1.** v. H e c h e l. **2.** v. H e c h e l l e i s t e.
Hẹchel|strecke, *-n, f. (text.)* linie de barete cu ace.
Hẹchler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** dărăcitor(-oare). **2.** persoană care critică cu răutate, care critică răutăcios și meschin.
Hẹchse, *-n, f.* v. H a c h s e.
hẹcht *adj. (reg., mar.)* impermeabil, etanș.
Hẹcht[1], *-(e)s, m. sg. (fam.)* fum gros de țigară.
Hẹcht[2], *-(e)s, -e, m.* **1.** *(iht.)* știucă *(Esox lucius)*; *(fig.)* **der** ~ **im Karpfenteich(e) a)** lupul la stână; **b)** animatorul celor slabi, indiferenți. **2.** *(sport)* v. H e c h t s p r u n g. **3.** *(fam.)* băiat, flăcău; **er ist ein feiner**~ este un băiat fercheș.
Hẹcht|alligator, *-s, -en, m. (zool.)* aligator, caiman *(Alligator mississipiensis)*.
Hẹchtbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă în formă de știucă.
Hẹchtbarsch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* biban *(Perca lucioperca)*.
Hẹchtbrut *f. sg.* baboi de știucă.
Hẹchtchen, *-s, -, n. (dim.* de la H e c h t[2]) pui de știucă, știucă mică, știuculiță.
Hẹchtdorsch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* știucă de mare *(Merluccius vulgaris)*.
hẹchten, *hechtete, gehechtet (du hechtest, er hechtet), vb. (h) intr. (sport)* a sări cu capul în apă, a plonja.
Hẹcht|ente, *-n, f. (ornit.)* rață gușată.
Hẹchtgebiss, *-es, -e, n.* dantură de știucă, prognată (maxilarul inferior proeminent).
hẹchtgrau *adj.* gri-albăstrui.
Hẹchtkönig, *-(e)s, -e, m.* știucă bătrână.
Hẹchtkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (la cai)* profil concav, cu formă specifică raselor selecte (jumătatea inferioară a profilului are formă concavă).
Hẹchtling, *-s, -e, m. (iht.)* familie de pești *(Galaxiidae)*.
Hẹchtrolle, *-n, f. (sport)* tigriș-salt.
Hẹchtschimmel, *-s, -, m.* cal pag.
Hẹcht|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (sport)* săritura peștelui.
Hẹck, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mar.)* pupă. **2.** gard de pari. **3.** *(reg.)* portiță a unei îngrădiri.
Hẹckbauer, *-s, -, n. (și m.)* coș de clocit pentru păsări, clocitoare.
Hẹckdorn, *-(e)s, -e(n), m. (bot.)* porumbar, păducel *(Crataegus oxyacantha)*.
Hẹcke[1], *-n, f.* **1.** gard viu. **2.** mărăciniș, tufiș.
Hẹcke[2], *-n, f.* **1.** cuib de clocit. **2.** pui ieșiți din ouă (la păsări); cuib de pui născuți odată (la mamifere mici). **3.** clocire, clocit; timp al clocitului.
Heckelphon, *-s, -e, n. (muz.)* oboi de bariton.
hẹcken, *heckte, geheckt, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a cloci, a scoate pui. **2.** *(fam.)* a naște (des). **3.** *(fig.)* a născoci, a scorni; **Böses** ~ a plănui, a cloci ceva rău. **4.** *(ec.)* a produce, a crea bunuri, valori; **Geld heckt Geld** ban la ban trage. **5.** *(despre păsări)* a se împerechea.
Hẹcken|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* pătlăgea roșie, tomată *(Solanum lycopersicum)*.
Hẹckenbeere, *-n, f. (bot.)* agrișă *(Ribes grossularia)*.
Hẹckenbraunelle, *-n, f. (ornit.)* brumăriță de pădure *(Prunella modularis)*.
Hẹckenfeuer, *-s, n. sg. (mil.)* foc de tiraliori.
Hẹckengeißblatt, *-(e)s, n. sg.* v. H e c k e n k i r s c h e.
Hẹckenhopfen, *-s, m. sg. (bot.)* hamei sălbatic *(Humulus lupulus)*.
Hẹckenkäfer, *-s, -, m. (entom.)* cărăbuș *(Melolontha vulgaris)*.
Hẹckenkirsche, *-n, f. (bot.)* caprifoi *(Lonicera nigra)*.
Hẹckenreiter, *-s, -, m.* hoț de drumul mare, tâlhar, brigand.
Hẹckenrose, *-n, f. (bot.)* trandafir sălbatic, răsură, măceș *(Rosa canina)*.
Hẹckenschere, *-n, f.* foarfecă de grădină; secator.
Hẹckenschütze, *-n, -n, m.* franctiror.
Hẹckensenf, *-(e)s, m. sg. (bot.)* muștar de câmp *(Sinapis arvensis)*.
Hẹckentaubnessel, *-n, f. (bot.)* urzică-moartă pătată *(Lamium album)*.
Hẹckenveilchen, *-s, -, n. (bot.)* viorea *(Viola odorata)*.
Hẹckenweißling, *-s, -e, m.* v. B a u m w e i ß l i n g.
Hẹckenwelsch, *-(e)s, n. sg.* jargon, bolboroseală neinteligibil(ă).
Hẹckenwicke, *-n, f. (bot.)* măzăriche *(Vicia dumetorum)*.
Hẹckenwinde, *-n, f. (bot.)* cupa-vacii, volbură (de garduri) *(Convolvulus sepium)*.
Hẹckenwirt, *-(e)s, -e, m.* patron al unui han ascuns și cu reputație proastă.
Hẹckenwirtschaft, *-en, f.* cârciumă, tavernă rău-famată.
Hẹcken|ysop, *-s, m. sg.* v. G n a d e n k r a u t.
Hẹckenzaun, *-(e)s, -zäune, m.* v. H e c k e[1].
Hẹckenzucht *f. sg.* creștere a păsărilor.
Hẹcker, *-s, -, m. (rar)* zgârietură la mână.
Hẹckerling, *-s, -e, m.* v. H ä c k e r l i n g.
Hẹckfeuer, *-s, n. sg.* v. H e c k e n f e u e r.
Hẹckflagge, *-n, f. (mar.)* pavilion național la pupă.
Hẹckgeld, *-(e)s, -er, n.* v. H e c k m ü n z e **(2, 3).**
Hẹckgeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* **1.** tun de la coada bateriei. **2.** *(mar.)* tun de la pupă.
Hẹckgroschen, *-s, -, m.* v. H e c k p f e n n i g.
Hẹckherberge, *-n, f.* han ascuns, adăpost pentru oameni certați cu legea.
Hẹckicht, *-(e)s, -e, n.* mărăciniș.
hẹckicht *(reg.)*, **hẹckig** *adj.* tufos, acoperit cu tufiș.
Hẹckjäger, *-s, -, m. (reg.)* braconier.
Hẹcklicht, *-(e)s, -er, n.* lumină în spate (la vehicule).
Hẹckmotor, *-s, -en, m.* motor la pupă, în spate.
Hẹckmünze, *-n, f.* **1.** atelier de fabricat bani falși. **2.** monedă falsă. **3.** saftea, ban de noroc.
Hẹckmutter, *-mütter, f. (glumeț)* mamă de copii mulți.
Hẹckpfennig, *-s, -e, m.* bănuț de noroc.
Hẹckrad|dampfer, *-s, -, m. (mar.)* navă cu zbaturi la pupă.
Hẹck|spanten *pl. (mar.)* coaste ale pupei.
Hẹcktakelung, *-en, f. (mar.)* greement de la pupă.
Hẹcktor, *-(e)s, -e, n.* ușă din spate.
Hẹckzeit, *-en, f.* timp al clocitului.
hẹda! *interj.* ei! hei! alo!
Heddur, *-s, n. sg. (tehn.)* heddur (aliaj de aluminiu ameliorabil).

Hede, *-n, f. (reg.)* câlţi, stupă.
Hedebo|arbeit *f. sg.* broderie daneză.
Hedegarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fir din câlţi.
Hedeleinen, *-s, -, n. (text.)* pânză din câlţi.
heden *adj.* de câlţi.
Hedenbergit, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* hedenbergit.
Hederich, *-s, -e, m. (bot.)* **1.** ridiche sălbatică *(Raphanus raphanistrum)*. **2.** v. Heckensenf.
Hediosit [-dio-], *-s, n. sg.* surogat de zahăr (pentru diabetici).
Hedonik *f. sg.* v. Hedonismus.
Hedoniker, *-s, -, m. (fil.)* hedonist.
Hedonismus, *-, m. sg. (fil.)* hedonism.
Hedonist, *-en, -en, m. (fil.)* v. Hedoniker.
hedonistisch *adj. (fil.)* hedonistic.
Hedschra *f. sg.* hegiră.
Heer, *-(e)s, -e, n.* oştire, armată, oaste; **stehendes ~** armată regulată; **beim ~e stehen** a fi în armată; **ein ~ auf die Beine bringen** sau **ein ~ aufbieten** a mobiliza o armată; *(mit.)* **das wilde ~ Wodans** alaiul lui Wodan.
Heerbann, *-(e)s, m. sg. (ist., mil.)* **1.** drept de a chema sub arme, la serviciul militar. **2.** chemare sub arme, la serviciul militar. **3.** oştire, toţi cei chemaţi sub arme; **den ~ aufbieten** a mobiliza pe toţi cei care pot purta arme. **4.** amendă pentru neprezentare la oaste.
Heeres|abteilng, *-en, f.* detaşament de armată.
Heeres|ange|hörige, *-n, -n (ein Heeresangehöriger), m.* şi *f.* persoană din cadrele armatei, care aparţine armatei.
Heeres|aus|stattung, *-en, f. (mil.)* **1.** înzestrare a armatei. **2.** bunuri, echipament al(e) armatei.
Heeresbe|amte, *-n, -n (ein Heeresbeamter), m.* funcţionar civil al armatei.
Heeresbergführer, *-s, -, m. (mil.)* ghid, călăuză de munte din cadrele armatei.
Heeresbericht, *-(e)s, -e, m. (mil.)* comunicat al marelui cartier general, al înaltului comandament al armatei privind situaţia de pe front.
Heeresdienst, *-(e)s, m. sg. (mil.)* serviciu militar; **zum ~ einziehen** a încorpora.
Heeres|ergänzung, *-en, f.* recrutare.
Heeres|ergänzungsbezirk, *-(e)s, -e, m.* cerc teritorial de recrutare.
Heeres|etat [-eta:], *-s, -s, m.* buget al armatei, al apărării naţionale.
Heeresfachschule, *-n, f.* şcoală de pregătire a soldaţilor pentru o meserie civilă.
Heeresflucht *f. sg.* v. Heerflucht.
heeresflüchtig *adj.* v. heerflüchtig.
Heeresfolge *f. sg. (ist., mil.)* obligaţie, datorie a serviciului militar; **~ leisten** a îndeplini obligaţia serviciului militar, a se înrola.
Heeresgefolge, *-s, n. sg. (mil.)* personal civil al armatei.
Heeresgruppe, *-n, f. (mil.)* grup de armată.
Heeresgut, *-(e)s,-güter, n. (mil.)* proprietate, bunuri ale armatei, echipament.
Heeresgutlieferung, *-en, f.* furnizare a obiectelor de echipament pentru armată.
Heeresjustiz *f. sg.* justiţie militară.
Heereskavallerie [-valeri:] *f. sg. (mil.)* unităţi de cavalerie la dispoziţia comandamentului armatei de uscat.
Heereskontingent, *-(e)s, -e, n.* **1.** contingent al recruţilor armatei de uscat. **2.** armată pusă la dispoziţie de statele aliate pentru nevoile războiului purtat împreună.
Heereskraft, *-kräfte, f. sg.* v. Heeresmacht.
Heeresleitung, *-en, f. (mil.)* comandament al armatei terestre; **Oberste ~** comandament suprem al armatei.
Heereslieferant, *-en, -en, m.* furnizor al armatei.
Heeresmacht, *-mächte, f.* forţă armată, armată.
Heeresminister, *-s, -, m.* ministru al armatei, de război.
Heeresnachschub, *-(e)s, -schübe, m.* trupe de rezervă (pentru întărirea armatei de operaţiuni).
Heeresnachschubkolonne, *-n, f.* coloană de trupe de rezervă a armatei.
Heeres|organisation, *-en, f.* organizare a armatei terestre.
Heeres|pfarrer, *-s, -, m.* preot militar.
heeres|pflichtig *adj.* obligat la serviciul militar, recrutabil.
Heeresreserve [-və], *-n, f.* rezervă generală a armatei.
Heeres|schematismus, *-, -matismen, m.* anuar al armatei.
Heeres|schule, *-n, f. (reg., mil.)* şcoală militară.
Heeres|stand|ortverwaltung, *-en, f. (mil.)* serviciu administrativ al garnizoanei, serviciu al domeniilor militare.
Heeres|stärke *f. sg.* efectiv al armatei.
Heeresver|ordnungsblatt, *-(e)s, -blätter, n. (mil.)* buletin de ordine, decrete militare, monitor al armatei.
Heeresverpflegungs|amt, *-(e)s, -ämter, n. (mil.)* serviciu de aprovizionare al armatei.
Heeresverwaltung, *-en, f.* **1.** *sg.* administrare a bunurilor armatei. **2.** administraţie militară.
Heeresverwaltungsbe|amte, *-n, -n (ein Heeresverwaltungsbeamter), m. (mil.)* funcţionar administrativ al armatei terestre.
Heeresvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* rezerve materiale, provizii ale armatei, rezerve de război, stocaje.
Heereswaffen|amt, *-(e)s, -ämter, n. (mil.)* serviciu al armamentului.
Heereszeitung, *-en, f. (mil.)* gazetă a armatei.
Heereszug, *-(e)s, -züge, m.* v. Heerzug.
Heerfahne, *-n, f.* drapel, steag al armatei.
Heerfahrt, *-en, f. (poet.)* campanie, expediţie militară.
Heerflucht, *-en, f. (mil.)* dezertare, fugă.
heerflüchtig *adj.* dezertor.
Heerfolge *f. sg.* v. Heeresfolge.
Heerführer, *-s, -, m.* comandant suprem al armatei, comandant-şef.
Heergeräte *pl.* materiale aparţinând armatei.
Heer|haufe, *-ns, -n*, **Heer|haufen**, *-s, -, m. (mil., înv.)* unitate de armată.
Heerkuh, *-kühe, f.* vacă conducătoare (a turmei).
Heerlager, *-s, -, n.* tabără a armatei; *(fig.)* tabără; **das Volk war in zwei ~ gespalten** poporul era împărţit în două tabere.
Heermeister, *-s, -, m. (în evul mediu)* comandor al unui ordin militar, comandant al unei provincii.
Heerpauke, *-n, f. (muz.)* timpan de fanfară.
Heer|rauch, *-(e)s, m.* sg. v. Höhenrauch.
Heersäule, *-n, f.* coloană a unei armate (în marş).
Heerschar, *-en, f.* trupă, ceată, legiune; *(bibl.)* **die himmlischen ~en** ceata îngerilor.
Heerschau, *-en, f.* trecere în revistă a armatei; *(fig.)* trecere în revistă.
Heerschild, *-(e)s, m. sg. (ist.)* **1.** semn al chemării sub arme. **2.** chemare sub arme. **3.** totalitate a feudalilor. **4.** loc, grad în ierarhia feudală.
Heerschnepfe, *-n, f.* v. Bekassine.
Heer|straße, *-n, f.* **1.** şosea strategică. **2.** şosea largă.
Heerverpflegung *f. sg.* aprovizionare a armatei.
Heerverpflegungs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* v. Heeresverpflegungsamt.
Heervogel, *-s, -vögel, m.* v. Wiedehopf.
Heervolk, *-(e)s, n. sg.* ostăşime, gloată.
Heerwagen, *-s, -, m.* car militar, furgon.
Heerweg, *-(e)s, -e, m.* v. Heerstraße.
Heerwesen, *-s, n. sg.* **1.** organizaţie a armatei. **2.** armată. **3.** chestiuni, probleme militare; tot ce priveşte armata.
Heerwurm, *-(e)s, -würmer, m.* **1.** *(poet., fig.)* armată în mers. **2.** masă compactă de larve de ţânţari *(Sciara militaris)*.
Heerwurmtrauermücke, *-n, f. (entom.)* ţânţar mic negru *(Sciara militaris)*.
Heerzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* campanie, expediţie militară.
Hefe, *-n, f.* **1.** *(bot.)* drojdie. **2.** drojdie, reziduu al vinului, al berii; **bis auf die ~ austrinken** a deşerta până la fund; *(fig.)* **den Kelch bis zur ~ leeren** a deşerta cupa amărăciunilor. **3.** *(fig.)* drojdie, lepădătură; **die ~ der Gesellschaft** drojdia societăţii.
Hefegebäck, *-(e)s, n. sg.* prăjituri din aluat cu drojdie.
hefen|ähnlich, **hefen|artig** *adj.* ca drojdia.
Hefenbranntwein, *-(e)s, -e, m.* (rachiu de) drojdie.
Hefe(n)brot, *-(e)s, -e, n.* pâine cu drojdie.
Hefen|einzucht *f. sg.* cultură de drojdie curată.
Hefe(n)kuchen, *-s, -, m.* prăjitură din aluat cu drojdie.
Hefe(n)pilz, *-es, -e, m. (bot.)* ciuperca drojdiei *(Saccharomyces, Cryptococcus cerevisiae)*.
Hefenpulver [-fe şi -ve], *-s, -, n.* drojdie uscată.
Hefenteig, *-(e)s, -e, m.* aluat cu drojdie.
hefícht, **hefig** *adj.* **1.** ca drojdia. **2.** care conţine drojdie.
Heft[1], *-(e)s, -e, n.* mâner, plăsea; *(fig.)* **das ~ ergreifen** a lua conducerea; **das ~ in der Hand halten** a fi stăpân pe situaţie; **jm. das ~ aus der Hand nehmen (sau drehen)** a scoate pe cineva din conducere, a-i lua cuiva cârma din mână; **das ~ aus der Hand geben** a da conducerea din mână; **etwas beim rechten ~ angreifen** (sau **anpacken)** a se apuca de ceva cu pricepere, cu îndemânare, aşa cum trebuie.
Heft[2], *-(e)s, -e, n.* caiet, fasciculă, broşură; **das Buch erscheint in 10 ~en** cartea apare în 10 fascicule; **ein ~ für Mathematik** un caiet de matematică.
Heft|arbeit, *-en, f. (despre cărţi, reviste)* broşare.
Heft|ausgabe, *-n, f.* ediţie în fascicule.
Heftchen, *-s, -, n. (dim.* de la Heft[2]) caieţel, carneţel.
Hefte, *-n, f.* legare a viţei de vie.
Heftel, *-s, -, n.* (şi *m.*), **Heftel**, *-n, f.* **1.** copcă, agrafă; cârlig mic; *(reg.)* ac cu gămălie. **2.** pafta. **3.** *(bot.)* cârcel. **4.** *(vân.)* ţăruş pentru fixarea unei plase, a unei capcane etc.
Heftelmacher, *-s, -, m. (înv.)* **1.** meşteşugar care face copci; *(fig., fam.; în expr.)* **er passt auf wie ein ~** e foarte atent. **2.** telal, coropcar.
Heftelmännchen, *-s, -, n.* cârlig al copcii, moş.
Heftelmütterchen, *-s, -, n.* gură a copcii, babă.
heftlen, *heftelte, geheftelt (ich heft(e)le) vb. (h) tr.* a prinde cu copci.
heften, *heftete, geheftet (du heftest, er heftet) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înşăila; **einen Saum ~** a înşăila un tiv. **2. (an** cu *ac.)* a prinde cu ace, cu copci etc. (de); **jm. einen Orden an die Brust ~** a prinde cuiva un ordin pe piept. **3.** *(despre cărţi, reviste, acte)* a broşa. **4. (auf** cu *ac.)* a fixa, a aţinti, a pironi (asupra); **die Augen auf etwas ~** a-şi aţinti, a-şi pironi privirea asupra unui lucru; **seine Gedanken auf etwas ~** a se gândi insistent la ceva. **II.** *refl.* **1. (an** cu *ac.)* a se lega, a se prinde de; **er heftete sich an mich** s-a agăţat de mine; **er heftete sich an ihre Fersen** s-a ţinut scai de ea. **2. (auf.** cu *ac.)* a se fixa, a se aţinti, a se pironi asupra; **seine Augen hefteten sich auf sie** ochii săi s-au aţintit asupra ei.
Hefter, *-s, -, m.* maşină de capsat, capsator.
Heftfaden, *-s, -fäden, m.* aţă de înşăilat, batir, aţă de batir.
Heft|haken, *-s, -, m.* copcă, capsă.
heftig *adj.* şi *adv.* **1.** violent, impetuos, furtunos; înflăcărat, vehement; **~e Schmerzen** dureri violente; **~ weinen** a plânge cu hohote. **2.** puternic, tare; **ein ~er Wind** un vânt puternic. **3.** pasionat; aprins, irascibil, arţăgos, violent; **~ werden** a se aprinde, a se irita; **er ist ein maßlos ~er Mensch** este un om extrem de violent; **~ reden** a vorbi cu pasiune, violent.
Heftigkeit *f. sg.* **1.** violenţă, vehemenţă, impetuozitate. **2.** pornire, furie, brutalitate. **3.** caracter pasionat, violent, irascibil.
Heftklammer, *-n, f.* agrafă de capsat.
Heftkorrigieren, *-s, n. sg.* corectare a caietelor.
Heftlade, *-n, f.* maşină de compactat, de legat.
Heftlein, *-s, -, n.* v. Heftchen.
heftlos *adj.* fără mâner.
Heftmaschine, *-n, f.* **1.** *(tipogr.)* maşină de cusut, de broşat. **2.** aparat de capsat, capsator.
Heftnadel, *-n, f.* ac de înşăilat.
Heftnaht, *-nähte, f.* înşăilare, înşăilătură.
Heftpflaster, *-s, -, n. (med.)* plasture.
Heftpflock, *-(e)s, -pflöcke, m.* ţăruş, stâlp de legare a vasului de ţărm.
Heftschnur, *-schnüre, f.* v. Heftfaden.

Heftschweißung, *-en, f. (tehn.)* punctare (prin sudură).
Heft|stich, *-(e)s, -e, m.* cusătură de însăilare.
Heft|stift, *-(e)s, -e, m.* capsă de legat caiete.
Heftung, *-en, f.* **1.** prindere, însăilare. **2.** *(tipogr.)* broşare, cusătură: ~ **auf Bänder** cusătură pe şireturi; ~ **durch den Falz** cusătură prin cotor; ~ **auf Gaze** cusătură pe tifon.
Heft|zwecke, *-n, f.* pioneză.
Heft|zwirn, *-(e)s, -e, m.* v. Heftfaden.
Hege *f. sg.* **1.** îngrijire; protejare, păstrare; ~ **und Pflege** îngrijire foarte bună. **2.** *(forest.)* păstrare, conservare, pază (a pădurilor). **3.** *(forest.)* pădure tânără, protejată. **4.** *(vân.)* îngrijire a vânatului. **5.** *(vân.)* timp al protecţiei vânatului, timp al opririi vânatului.
Hegeforst, *-es, -e, m.* v. Hegewald.
Hege|holz, *-es, n. sg. (forest.)* pădure protejată.
Hegel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** vier, taur de prăsilă. **2.** cuţit.
Hegelianer, *-s, -, m. (fil.)* hegelian, adept al filozofiei lui Hegel.
hegelianisch *adj. (fil.)* hegelian.
Hegeling, *-s, -e, m.* **1.** par de brad (pentru împrejmuiri, garduri). **2.** *(iht.)* clean alb *(Squalius cephalus)*.
Hegemeister *-s, -, m. (forest.)* brigadier silvic (care răspunde de ocrotirea pădurii şi a vânatului).
Hegemonie, *-n* [-niːən], *f. (pol.)* hegemonie; *(ist.)* **die ~ des Proletariats** hegemonia proletariatului.
Hegemonie|an|spruch, *-(e)s, -ansprüche* pretenţie a unui stat privind hegemonia.
hegemonisch *adj.* deţinând hegemonia, având rolul conducător, de hegemon.
hegen, *hegte, gehegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a îngrădi, a împrejmui. **2.** a întreţine, a îngriji; **jn. ~ und pflegen** a îngriji foarte bine pe cineva. **3.** a cuprinde în sine, a păstra; *(fig.)* a avea, a nutri; **jm. gegenüber Freundschaft** ~ a nutri prietenie pentru cineva; **Besorgnis um etwas** ~ a fi îngrijorat de ceva; **Zweifel über etwas** ~ a se îndoi de ceva; **Verdacht gegen jn.** ~ a bănui pe cineva; **Argwohn** (sau **Mißtrauen) gegen jn.** ~ a nu avea încredere în cineva; **einen Wunsch** ~ a nutri, a avea o dorinţă; **Abneigung gegen jn.** ~ a avea, a simţi o repulsie, o aversiune faţă de cineva; **einen bescheidenen Sinn** ~ a fi modest. **II.** *refl.* a se îngriji.
Heger, *-s, -, m.* **1.** îngrijitor, păzitor. **2.** pădurar. **3.** *(ornit.)* gaiţă *(Garrulus glandarius)*.
Hege|reis, *-es, -er, n. (forest.)* lăstar, seminccer.
Hege|reiter, *-s, -, m.* pădurar.
hegerig *adj.* aburit, opac.
Hegeschlag, *-(e)s, -schläge, m.* v. Hegeholz.
Hegewald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure protejată.
Hegewasser, *-s, -, n.* eleşteu, crescătorie de peşti (în care pescuitul este interzis).
Hegewisch, *-(e)s, -e, m. (forest.)* şomoiog folosit ca semn, ca marcă de oprire la marginea pădurilor sau terenurilor protejate.
Hegezeichen, *-s, -, n. (forest.)* semn, marcă de oprire la marginea pădurilor sau terenurilor protejate.
Hegezeit *f. sg.* timp al protecţiei vânatului, timp al opririi vânatului.
Hegira *f. sg.* v. Hedschra.
Hegung *f. sg.* **1.** îngrădire, împrejmuire. **2.** întreţinere, îngrijire.
Hehl, *-(e)s, n.* (rar şi *m.*) *sg.* tăinuire; rezervă, secrete, taină; **ohne** ~ pe şleau, sincer; **er macht aus seinen Empfindungen kein** ~ nu-şi ascunde sentimentele.
Hehle, *-n, f. (reg.)* mâner (la găleată, coş, cazan de fiert).
hehlen, *hehlte, gehehlt, vb. (h) tr.* a ascunde, a tăinui; *(jur.)* **Gestohlenes** ~ a ascunde lucruri furate (de alţii).
Hehler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* tăinuitor(-oare) de lucruri furate; **der ~ ist so gut wie der Stehler** tăinuitorul şi hoţul sunt amândoi la fel.
Hehlerei, *-en, f. (jur.)* tăinuire (de lucruri furate sau de criminali); ~ **treiben** a se ocupa cu tăinuirea (de furturi, criminali etc.).
hehr adj. sublim, măreţ, maiestuos.
Hehre, **Hehr|heit** *f. sg.* măreţie, maiestate.
hei, **heida!** *interj.* hei! hop! iac-aşa!
Heia *f. sg. (limbajul copiilor)* pat, leagăn.
Heide[1], *-n, -n, m.* păgân.
Heide[2], *-n, f.* **1.** *(geogr.)* stepă, bărăgan (pe care cresc iarba-neagră, tufe de ienupăr şi pe alocuri păduri de pini). **2.** *(bot.)* iarbă-neagră *(Calluna vulgaris)*.
Heidebauer, *-n, -n, m.* ţăran (locuitor) de stepă, de bărăgan.
Heidebereiter, *-s, -, m.* v. Hegereiter.
Heidebewohner, *-s, -, m.* locuitor de stepă, de bărăgan.
Heideblume, *-n, f.* floare de stepă.
Heidebusch, *-(e)s, -büsche, m.* tufăriş, tufiş, spiniş de bărăgan, de stepă.
Heidegebiet, *-(e)s, -e, n.*, **Heidegegend**, *-en, f.* regiune de bărăgan, de stepă.
Heidege|hölz, *-es, -e, n.* crâng de bărăgan, de stepă.
Heideginster, *-s, -, m. (bot.)* grozamă *(Genista sagittalis)*.
Heidegrieß, *-es, m. sg.*, **Heidegrütze** *f. sg.* griş de hrişcă.
Heide|honig, *-s, m. sg.* miere de fâneaţă.
Heidekorn, *-(e)s, n. sg. (bot.)* hrişcă *(Polygonum fagopyrum)*.
Heidekraut, *-(e)s, n. sg.* iarbă-neagră *(Calluna vulgaris)*.
Heidekrautgewächse *pl. (bot.)* plante din familia *ericaceelor*.
Heideland, *-(e)s, n. sg.* câmpie aridă, stepă; bărăgan.
Heidelandschaft, *-en, f.* peisaj de stepă, de câmpie aridă.
Heideläufer, *-s, -, m.* v. Heideknecht.
Heidelbeere, *-n, f. (bot.)* afină *(Vaccinium myrtillum)*.
Heidelbeer|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* afin *(Vaccinium myrtillum)*.
Heidelbeerwein, *-(e)s, -e, m.* vin de afine.
Heide|lerche, *-n, f. (ornit.)* ciocârlie de pădure, ciocârlie de munte *(Lullula arborea)*; **östliche** ~ ciocârlie de pădure gălbuie.
Heidemehl, *-(e)s, n. sg.* făină de hrişcă.
Heidemyrte, *-n, f. (bot.)* mirt de Brabant, mirtul-şoarecilor *(Myrica gale)*.
Heiden|angst, *-ängste, f. (fam.)* frică năprasnică, teamă mare; **er hat eine ~ ausgestanden** a trecut printr-o frică grozavă, i-a sărit inima de frică.
Heiden|arbeit, *-en, f. (fam.)* muncă foarte obositoare care necesită mult timp.
Heidenbekehrer, *-s, -, m. (rel.)* misionar.
Heidenbekehrung, *-en, f. (rel.)* convertire a păgânilor.
Heidenbild, *-(e)s, -er, n. (rel.)* idol.
Heidenchrist [-krɪst], *-en, -en, m. (rel.)* creştin convertit de la păgânism.
Heidenchristentum, *-s, n. sg. (rel.)* totalitate, comunitate a creştinilor convertiţi de la păgânism.
Heidendreck, *-(e)s, m. sg. (pop.)* scaun al nou-născuţilor, meconiu.
Heide|nelke, *-n, f. (bot.)* garoafă de câmp *(Dianthus deltoides)*.
Heidengeld, *-(e)s, -er, n. (fam.)* sumă enormă, fabuloasă.
Heidenglaube, *-ns, m. sg. (rel.)* credinţă păgână.
Heidenhaar, *-(e)s, -e, n. (pop.)* puf al fătului, lanugo.
Heidenknecht, *-(e)s, -e, m.* pândar de stepă.
Heidenlärm, *-(e)s, m. sg. (fam.)* zgomot mare, infernal; **einen ~ machen** a face un tămbălău mare.
Heidenleben, *-s, n. sg.* **1.** viaţă de păgân. **2.** *(fig.)* viaţă desfrânată, păcătoasă.
Heidenlehrer, *-s, -, m. (rel.)* misionar.
heidenmäßig *adj.* **1.** păgân. **2.** enorm, grozav, colosal, înspăimântător; *(adverbial)* **er hat ~ viel Geld** el are grozav de mulţi bani.
Heidenmoor, *-(e)s, -e, n.* v. Hochmoor.
Heidenröslein, *-s, -, n.* v. Heideröschen.
Heiden|spaß, *-es, -späße, m. (fam.)* **1.** plăcere mare. **2.** glumă grozavă.
Heidentempel, *-s, -, m.* templu păgân, capişte.
Heidentum, *-s, n. sg.* păgânism, păgânătate.
Heidenwetter, *-s, n. sg. (fam.)* vreme foarte proastă, timp mizerabil.
Heidenzeit *f. sg.* epoca păgână.
Heidepfriem, *-(e)s, m. sg.* v. Heideginster.
Heiderauch, *-(e)s, m. sg.* ceaţă, negură (deasupra pădurilor).
Heidereiter, *-s, -, m.* v. Hegereiter.
Heide|rös|chen, **Heide|rose**, *-n, f.*, **Heide|röslein**, *-s, -, n. (bot.)* răsură, măceş, trandafir sălbatic *(Helianthemum fumana)*.
Heideschaf, *-(e)s, -e, n.* oaie de stepă.
Heideschenke, *-n, f.* han de stepă.
Heideschnecke, *-n, f.* melc de stepă *(Helix ericetarum)*.
Heideschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* ciupercă de gunoi, ciupercă urechiuşă *(Psalliota (Agaricus) campestris)*.
Heideschwarm, *-(e)s, -schwärme, m. (apic.)* roi din zona de şes.
Heidetorf, *-(e)s, -e, m.* turbă de bărăgan.
Heideveilchen, *-s, -, n. (bot.)* viorea de câmp *(Viola odorata)*.
heidi! *interj.* hei! hop! *(fam.)* **alles ist** ~ s-a dus totul pe copcă.
Heidin, *-nen, f.* păgână.
Heidjer, *-s, -, m. (reg.)* locuitor al câmpiei Lüneburgului.
Heidling, *-s, -e, m.* v. Heideschwamm.
heidnisch *adj.* păgân.
Heidschnucke, *-n, f.* oaie de stepă (din câmpia Lüneburgului).
Heie, *-n, f. (reg.)* mai, greutate de bătucit.
heikel, **heik(e)lig** *adj.* **1.** delicat, dificil; **eine heikle Angelegenheit** o chestiune delicată. **2.** greu de mulţumit, pretenţios; **er ist in bezug auf das Essen sehr** ~ este foarte dificil în privinţa mâncării.
heil *adj.* **1.** sănătos, vindecat; ~ **werden** a se vindeca. **2.** întreg, teafăr, nevătămat; **mit ~er Haut davonkommen** a scăpa teafăr; **der Topf ist noch** ~ oala mai este întreagă.
Heil, *-(e)s, n. sg.* **1.** scăpare, ajutor; folos; mântuire. **2.** fericire, noroc; **sein ~ versuchen** a-şi încerca norocul; **das war mein** ~ aceasta a fost norocul meu.
Heil-aller-Schäden, *-s, n. sg. (bot.)* sănicioară *(Sanicula europaea* L.).
Heil-aller-Welt, *-, n. sg. (bot.)* **1.** cerenţel *(Geum urbanum* L.). **2.** scânteuţă *(Anagallis arvensis* L.).
Heiland, *-(e)s, -e, m. (rel.)* Mântuitorul.
Heil|an|stalt, *-en, f.* sanatoriu.
Heil|anzeige, *-n, f. (med.)* indicaţie de tratament.
Heil|art, *-en, f.* metodă de tratament.
Heilbad, *-(e)s, -bäder, n.* **1.** baie terapeutică. **2.** staţiune balneară.
Heilbalsam, *-s, -e, m.* balsam vindecător.
heilbar *adj.* vindecabil, de vindecat, curabil.
Heilbarkeit *f. sg. (med.)* curabilitate, putinţă de vindecare.
Heilbe|handlung, *-en, f.* tratament curativ, terapeutică.
Heilbock, *-(e)s, -böcke, m. (reg.)* berbec castrat.
heilbringend *adj.* **1.** care vindecă. **2.** salvator. **3.** *(rel.)* mântuitor.
Heilbrunnen, *-s, -, m.* izvor de ape medicinale.
Heilbutt, *-(e)s, -e, m. (zool.)* cambut *(Hippoglossus iniperis)*.
Heilchrist [-krɪst], *-s, m. sg. (reg.)* Crăciun.
heilen, *heilte, geheilt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a vindeca, a tămădui, a curarisi; **eine Krankheit** ~ a vindeca o boală. **2.** *(reg.)* a castra. **II.** *intr. (s) (despre răni)* a se vindeca, a se cicatriza; *(fig.)* a se îndrepta; **die Wunde heilt rasch** rana se vindecă repede.
heilend **I.** *part. prez.* de la heilen. **II.** *adj.* vindecător.
Heiler, *-s, -, m.* **1.** vindecător, tămăduitor. **2.** *(reg.)* jugănar. **3.** *(reg.)* animal jugănit.
Heil|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes obţinut în urma unui tratament.
Heil|erziehung *f. sg.* v. Heilpädagogik.
Heilfieber, *-s, -, n. (med.)* hipertermie, febră terapeutică, artificială.
heilfroh *adj.* foarte mulţumit.
Heilge|hilfe, **Heilge|hülfe**, *-n, -n, m.* subchirurg, felcer, asistent medical.
Heilgewerbe, *-s, n. sg.* practicare a medicinei de către persoane fără titlul academic respectiv.
Heilglöckel, *-s, n. sg. (bot.)* ciuboţica-ursului *(Cortusa matthioli* L.).

Heilgymnastik, *-en, f.* mecanoterapie; gimnastică medicală.

heilig I. *adj.* sfânt, sacru; *(bibl.)* **das Heilige Land** țara sfântă; **die Heiligen Drei Könige** cei trei crai de la răsărit; **der Heilige Vater** papa; **der Heilige Abend** Ajunul Crăciunului; *(ist.)* **das Heilige Römische Reich Deutscher Nation** sfântul imperiu roman de națiune germană; **das ~e Abendmahl a)** sfânta împărtășanie; **b)** Cina cea de taină; *(mar.)* **der ~e Anker** ancora principală; **~e Stille** liniște solemnă; *(anat.)* **das ~e Bein** osul sacru; *(med. pop.)* **das ~e Ding** erizipel. **II.** *adv.* cu sfințenie; **hoch und ~ versprechen** a promite solemn.

Heilig|abend, *-s, -e, m. (bis.)* seara de ajun (al Crăciunului).

Heilige, *-n, -n (ein Heiliger), m.* și *f.* **1.** sfânt(ă); **die ~n der letzten Tage** mormonii. **2.** *(fig.)* om bizar; **ein wunderlicher ~r** un om ciudat.

heiligen, *heiligte, geheiligt, vb. (h) tr.* **1.** a sfinți; **der Zweck heiligt die Mittel** scopul scuză mijloacele. **2.** a canoniza, a ridica în rândul sfinților.

Heiligenbein, *-(e)s, -e, n.* v. Heilgengebein.

Heiligenbild, *-(e)s, -er, n.* icoană, chip de sfânt.

Heiligendienst, *-(e)s, m. sg.* v. Heiligenverehrung.

Heiligenfresser, *-s, -, m. (iron.)* bigot, fățarnic, prefăcut.

Heiligengebein, *-(e)s, n. sg.* moaște.

Heiligengeschichte *f. sg.* viețile sfinților.

Heiligengeschichts|schreiber, *-s, -, m.* hagiograf.

Heiligenglanz, *-es, m. sg.* v. Heiligenschein.

Heiligenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* lemnul-Maicii-Domnului *(Santolina chamaecyparissus* L.).

Heiligenlegende, *-n, f.* legendă hagiografică.

Heiligen|nische, *-n, f.* nișă, firidă în care stă statuia unui sfânt.

Heiligensage, *-n, f.* v. Heiligenlegende.

Heiligenschein, *-(e)s, -e, m.* aureolă, nimb; *(iron.)* **er hängt sich einen ~ um** face pe sfântul.

Heiligenschrank, *-(e)s, -schränke, m.*, **Heiligenschrein**, *-(e)s, -e, m. (bis.)* scrin cu moaște, relicvariu.

Heiligen|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* v. Heiligenkraut.

Heiligenver|ehrung *f. sg.* cult al sfinților.

Heiligenwurz *f. sg. (bot.)* angelică *(Angelica)*.

Heilighaltung, *-en, f.* **1.** sfințire, ținere, respectare cu sfințenie (a sărbătorilor). **2.** *(fig.)* păstrare cu sfințenie.

Heiligkeit *f. sg.* sfințenie; *(bis.)* **Seine ~** Sfinția sa (papa); **im Gerüche der ~ stehen** a avea reputația de sfânt.

heiligmachend *adj.* care sfințește.

Heiligmacher, *-s, -, m.* sfințitor.

Heiligmachung, *-en, f.* sfințire.

Heiligmond, *-(e)s, -e, m.(înv., pop.)* îndrea, decembrie.

heilig sprechen, *sprach heilig, heilig gesprochen (du sprichst heilig, er spricht heilig), vb. (h) tr.* a canoniza, a ridica în rândul sfinților.

Heilig|sprechung, *-en, f.* canonizare, ridicare în rândul sfinților.

Heiligtum, *-s, -tümer, n.* **1.** locaș sfânt, sanctuar. **2.** lucru sfânt.

Heiligtums|entweiher, *-s, -, m.* v. Helligtumsschänder.

Heiligtums|entweihung, *-en, f.* v. Heiligtumsschändung.

Heiligtums|schänder, *-s, -, m.* profanator.

Heiligtums|schändung, *-en, f.* profanare.

Heiligung, *-en, f.* sfințire, sanctificare; târnosire (a unei biserici).

Heilklima, *-s, -s, n.* climă cu efect terapeutic.

Heilkraft, *-kräfte, f.* putere curativă, vindecătoare, tămăduitoare.

heilkräftig *adj.* curativ, vindecător, tămăduitor.

Heilkraut, *-(e)s, -kräuter, n.* buruiană de leac; plantă medicinală.

Heilkunde *f. sg.* **1.** medicină. **2.** terapeutică.

heilkundig *adj.* priceput în cele medicale, cu cunoștințe medicale.

Heilkundige, *-n, -n (ein Heilkundiger), m.* și *f.* medic practicant; vraci (laic).

heilkundlich *adj.* medical, medicinal.

Heilkunst *f. sg.* artă de a vindeca, artă, știință medicală.

Heilkünstler, *-s, -, m.* medic.

Heilkur, *-en, f.* cură medicală.

heil|los *adj.* **1.** pierdut, fără remediu, deznădăjduit, deplorabil. **2.** nemaipomenit, nemaiauzit; enorm; îngrozitor; scandalos; **eine ~e Tat** o faptă josnică; **eine ~e Verwirrung** o încurcătură nemaipomenită; **~er Lärm** gălăgie infernală, îngrozitoare.

Heilmethode, *-n, f.* metodă de terapie, tratament.

Heilmittel, *-s, -, n.* medicament, leac.

Heilmittel|lehre, *-n, f.* farmacologie.

Heilmond, *-(e)s, -e, m.* v. Heiligmond.

Heilpädagogik *f. sg.* pedagogie medicală.

heilpädagogisch *adj.* pedagogic-medical.

Heilpflanze, *-n, f.* plantă medicinală, plantă de leac.

Heilpflaster, *-s, -, n.* emplastru.

Heilpraktiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care practică medicina fără să aibă titlu academic.

Heilquelle, *-n, f.* izvor (de apă) mineral(ă), medicinală, izvor terapeutic.

Heilruf, *-(e)s, -e, m.* urale, salut, strigăt de salutare.

Heilsalbe, *-n, f.* alifie, pomadă.

heilsam *adj.* salutar; salubru; util, folositor sănătății.

Heilsamkeit *f. sg.* caracter salutar, util sănătății; caracter folositor.

Heilsarmee *f. sg.* Armata Salvării.

Heilschlamm, *-(e)s, -e, m.* nămol terapeutic.

Heil|serum, *-s, -seren* (și *-sera*), *n. (med.)* ser antitoxic sau antiinfecțios.

Heilsgeschichte *f. sg.* **1.** *(rel.)* istoria mântuirii (sufletului prin grația divină). **2.** viața Mântuitorului.

Heilslehre *f. sg. (rel.)* doctrină a mântuirii (sufletului prin grația divină).

Heilsmittel, *-s, -, n. (rel.)* mijloc de mântuire.

Heil|stätte, *-n, f.* sanatoriu; clinică; spital.

Heil|stättenbe|handlung, *-en, f.* tratament clinic.

Heilswahr|heit, *-en, f.* adevăr etern.

Heilsystem, *-s, -e, n.* sistem de tratare, de terapie, metodă de vindecare.

Heiltrank, *-(e)s, -tränke, m.* băutură vindecătoare, tămăduitoare.

Heiltum, *-(e)s, -tümer, n. (bis.)* **1.** tezaur de moaște al unei biserici. **2.** obiect al venerației.

Heilung, *-en, f.* vindecare, însănătoșire, tămăduire, restabilire; **~ einer Wunde** cicatrizare a unei răni.

Heilungskraft, *-kräfte, f.* v. Heilkraft.

Heilungskunst, *-künste, f.* v. Heilwissenschaft.

Heilungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de vindecare.

Heilverfahren, *-s, -, n.* **1.** metodă, procedeu de vindecare, procedeu de tratare; tratament, terapie. **2.** tratament pentru cei înscriși la asigurările sociale.

heilvoll *adj.* salutar.

Heilwasser, *-s, -wässer, n.* apă medicinală, apă minerală.

Heilwert, *-(e)s, -e, m.* valoare terapeutică, valoare curativă.

Heilwirkung, *-en, f.* efect terapeutic, curativ.

Heilwissenschaft *f. sg.* știință medicală, medicină.

Heilwurz(el) *f. sg. (bot.)* zmeoaie, tămâioară *(Libanotis montana)*.

Heilziest, *-(e)s, -e, m. (bot.)* jaleș, vindecea *(Stachys germanica* L.).

heim *adv.* acasă; *gehen wir ~* să mergem acasă.

Heim, *-(e)s, -e, n.* **1.** casă, cămin, domiciliu; **ein ~ gründen** a întemeia o familie, a-și face un cămin; **~ und Herd** casă și familie. **2.** internat, cămin.

Heim|anwender, *-s, -, m. (inform.)* utilizator domestic de PC.

Heim|arbeit, *-en, f.* muncă la domiciliu; industrie casnică.

Heim|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător la domiciliu, persoană care lucrează acasă (pentru fabrică).

Heimat, *-en, f.* patrie, țară natală, loc natal; **Bukarest ist meine zweite ~** Bucureștiul e a doua mea patrie.

Heimatbahnhof, *-es, -höhe, m. (ec.)* gară de origine, de domiciliu.

Heimatbevölkerung, *-en, f.* populație a patriei.

Heimat|erde *f. sg. (poet.)* glie a patriei.

heimatfern *adj.* departe de patrie.

Heimatforscher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cercetător(-oare) a(l) patriei, a țării natale.

Heimatgesetz, *-es, -e, n.* lege asupra indigenatului.

Heimat|hafen, *-s, -häfen, m.* port de origine.

Heimatkunst *f. sg.* artă națională; artă care se inspiră din viața provinciei natale a artistului.

Heimatland, *-(e)s, -länder, n.* patrie, țară natală.

heimatlich *adj.* natal, din patrie, care amintește de patrie; **alles mutet mich ~ an** totul îmi evocă patria mea; **die ~en Berge** munții patriei; **die ~e Sprache** limba patriei, limba de acasă.

Heimatlichkeit *f. sg.* **1.** iubire, atașament de patrie. **2.** familiaritate; **die ~ der Umgebung** familiaritatea împrejurimii.

heimatlos *adj.* fără patrie, fără cetățenie, apatrid; fără adăpost, fără domiciliu.

Heimatlose, *-n, -n (ein Heimatloser), m.* și *f.* apatrid(ă); persoană fără patrie.

Heimatlosigkeit *f. sg.* **1.** lipsă de patrie. **2.** *(jur.)* condiție, stare a celor apatrizi.

Heimatmuse|um, *-s, -museen, n.* muzeu regional, muzeu al unei provincii.

Heimatrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* **1.** drept de cetățenie. **2.** drept de naturalizare.

heimat(s)berechtigt *adj.* care își are domiciliul legal (în); cu drept de cetățenie, băștinaș.

Heimat(s)berechtigung, *-en, f.* drept de domiciliu (în); drept de cetățenie.

Heimatsboden, *-s, m. sg.* pământ al patriei.

Heimatschein, *-(e)s, m. (austr., elv.)* **1.** certificat de cetățenie. **2.** certificat de indigenat.

Heimatschuss, *-es, -schüsse, m. (mil.; glumeț)* rănire ușoară (urmată de transport în patrie).

Heimatschutz, *-(e)s, m. sg.* apărare a monumentelor artistice și naturale ale patriei.

Heimatsdorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat natal.

Heimat(s)klänge *m. pl.* **1.** limba din patrie. **2.** melodii din patrie.

Heimat(s)kunde *f. sg.* cunoaștere a patriei, a țării natale.

Heimat(s)land, *-(e)s, -länder, n.* țară natală, patrie.

Heimats|ort, *-(e)s, -e, m.* loc natal.

Heimatsrecht, *- (e)s, n. sg.* v. Heimatsberechtigung.

Heimat|staat, *-(e)s, -en, m.* v. Heimat.

heimatzu|ständig *adj.* băștinaș, cu domiciliu legal.

Heimatzu|ständigkeit *f. sg.* apartenență, drept de domiciliu.

heimbefördern, *beförderte heim, heimbefördert, vb. (h) tr.* a transporta acasă, a transporta în patrie.

Heimbeförderung, *-en, f.* transportare acasă.

heimbegeben, *begab heim, heimbegeben (du begibst heim, er begibt heim), vb. (h) refl.* a se duce acasă.

heimbegleiten, *begleitete heim, heimbegleitet (du begleitest heim, er begleitet heim), vb. (h) tr.* a însoți, a conduce acasă.

Heimbewohner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* pensionar(ă), locatar(ă) a(l) unui cămin.

heimbezahlen, *bezahlte heim, heimbezahlt, vb. (h) tr.* a răspunde, a plăti cu aceeași monedă.

heimbringen, *brachte heim, heimgebracht, vb. (h) tr.* **1.** a aduce acasă. **2.** a însoți, a conduce acasă (pe cineva).

Heimbürge, *-n, -n, m.* **1.** *(înv.)* primar al satului. **2.** *(înv.)* judecător rural. **3.** aprod. **4.** *(reg.)* dricar, cioclu.

Heimbürgin, *-nen, f. (reg.)* femeie care spală și îmbracă mortul.

Heimchen, *-s, -, n. (entom.)* greier (de casă) *(Gryllus domesticus)*.

Heimcomputer, *-s, -, m.* computer mai mic pentru uz privat, în special pentru jocuri.

Heime, *-n, f. (înv.)* **1.** v. Heimat. **2.** v. Heimchen.

heim|eilen, *eilte heim, heimgeeilt, vb. (s) intr.* a se grăbi spre casă.

heim|eilig *adj.* grăbit să ajungă acasă.

heimelig *adj.* **1.** care amintește de casă, de patrie. **2.** comod, plăcut.

heimeln, *heimelte, geheimelt (ich heim(e)le) vb. (h) intr. impers. (reg.)* a-și aminti de acasă, de patrie.

Heim|erziehung *f. sg.* educație în creșe, cămine și internate.

heimfahren, *fuhr heim, heimgefahren (du fährst heim, er fährt heim), vb.* **1.** *intr. (s)* a merge, a se întoarce acasă (cu un vehicul). **2.** *tr. (h)* a duce, a transporta pe cineva acasă (cu un vehicul).

Heimfahrt, *-en, f.* **1.** călătorie spre casă; **auf der ~** în drum spre casă. **2.** *(poet.)* moarte.

Heimfall, *-(e)s, -fälle, m. (jur.)* reversiune, drept de revenire a bunului unei persoane decedate la proprietarul anterior, devoluțiune.

heimfallen, *fiel heim, heimgefallen (du fällst heim, er fällt heim), vb. (s) intr. (jur.)* a redeveni proprietatea cuiva; **heimgefallene Güter** bunuri reversate.

heimfällig *adj. (jur.)* reversibil.

Heimfälligkeit *f. sg. (jur.)* reversibilitate.

Heimfallsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept de reversiune, de întoarcere a bunului la dispunător.

heimfinden, *fand heim, heimgefunden (du findest heim, er findet heim), vb. (h) intr.* și *refl.* a găsi drumul spre casă.

heimführen, *führte heim, heimgeführt, vb. (h) tr.* a conduce acasă; *(fig.)* **ein Mädchen ~** a se căsători, a se însura; a-și duce mireasa acasă.

Heimführung *f. sg.* conducere a miresei acasă.

Heimgang, *-(e)s, m. sg.* **1.** întoarcere acasă; **auf seinem ~e** în drumul său spre casă. **2.** *(fig.)* moarte, deces, obștescul sfârșit.

Heimgarten, *-s, -gärten, m. (reg.)* **1.** imaș înăuntrul localității. **2.** taifas, sporovăială (în afara casei proprii).

heimgarten, *gartete heim, heimgegartet (du gartest heim, er gartete heim), vb. intr. (reg.; în expr.)* **~ gehen** a sta de vorbă, a sta la taifas (în afara casei).

heimgeben, *gab heim, heimgegeben (du gibst heim, er gibt heim), vb. (h) tr.* a se răzbuna, a plăti cuiva ceva.

heimgegangen **I.** *part. trec.* de la h e i m g e h e n. **II.** *adj. (poet.)* răposat, defunct, decedat.

Heimgegangene, *-n, -n (ein Heimgegangener), m.* și *f.* mort, moartă, răposat(ă), decedat(ă).

heimgehen, *ging heim, heimgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a se duce, a pleca acasă. **2.** *(fig.)* a răposa, a deceda; **er ist zu seinen Ahnen heimgegangen** s-a întors la străbunii săi.

heimgeigen, *geigte heim, heimgegeigt vb. (h) intr.* v. h e i m l e u c h t e n **(2).**

heimgeschädigt *adj.* traumatizat sufletește în urma șederii într-un cămin.

heimhelfen, *half heim, heimgeholfen (du hilfst heim, er hilft heim), vb. (h) intr.* **1.** a ajuta pe cineva să ajungă acasă. **2.** *(fig.)* a trimite pe cineva la plimbare.

heimholen, *holte heim, heimgeholt, vb. (h) tr.* a aduce acasă (pe cineva).

Heim|industrie, *-n* [-stri:ən], *f. (ec.)* industrie casnică.

heimisch *adj.* **1.** de acasă, de patrie, natal; **die ~en Tiere** animalele patriei; **die ~e Industrie** industria patriei, industria autohtonă; **an einem Orte ~ sein** a locui undeva; a fi originar dintr-un loc; **in einer Wissenschaft ~ sein** a fi versat, priceput într-o știință oarecare; **~ werden** a se aclimatiza, a se familiariza. **2.** familiar, intim; *(adverbial)* **sich ~ fühlen** a se simți ca acasă.

Heimkämpfer, *-s, -, m. (iron.)* erou sedentar, de cafenea.

Heimkehr *f. sg.* întoarcere acasă, în țară; **auf der ~** în cursul întoarcerii acasă.

heimkehren, *kehrte heim, heimgekehrt, vb. (s) intr.* a se întoarce acasă, în țară.

Heimkehrer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care se întoarce sau s-a întors acasă; repatriat(ă).

Heimkehrerfürsorge *f. sg.* ocrotire a repatriaților.

Heimkino, *-s, -s, n.* aparat de proiecție cinematografică pentru casă.

heimkommen, *kam heim, heimgekommen, vb. (s) intr.* a veni, a se întoarce acasă, în țară; *(fig.)* **das wird dir ~** pentru asta vei avea de plătit.

Heimkrieger, *-s, -, m.* v. H e i m k ä m p f e r.

Heimkunft *f. sg.* întoarcere, sosire acasă, în țară.

heimlassen, *ließ heim, heimgelassen (du, er lässt heim), vb. (h) tr.* a lăsa să plece acasă, a da drumul acasă.

Heimleiter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* conducător, director(-oare) de cămin.

heimleuchten, *leuchtete heim, heimgeleuchtet (du leuchtest heim, er leuchtet heim) vb. (h) intr.* **1.** *(înv.)* a lumina (cuiva) drumul spre casă. **2.** *(fig., fam.)* a trage o săpuneală, un perdaf; a alunga cu bătaie.

heimlich *adj.* **1.** care amintește de casă, de patrie. **2.** comod, plăcut. **3.** secret, ascuns, de taină; *(în evul mediu)* **das ~e Gericht** tribunalul secret; **~e Zusammenkünfte** întâlniri secrete; *(adverbial)* **etwas ~ tun** a face un lucru într-ascuns, în secret.

Heimlichkeit, *-en, f.* **1.** liniște, intimitate, pace. **2.** secret, taină. **3.** caracter misterios.

Heimlichtuer [-tu:ɐ], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care face pe misterioasa, pe omul cu secrete.

Heimlichtuerei [-tuə-], *-en, f.* obicei de a face pe misteriosul; taine, șoapte pentru un lucru de nimic.

heimlich tun, *tat heimlich, heimlich getan, vb. (h) intr.* a face pe misteriosul.

Heimlichtun, *-s, n. sg.* v. H e i m l i c h t u e r e i.

heimlos *adj.* fără casă, fără cămin, fără adăpost.

Heimlose, *-n, -n (ein Heimloser), m.* și *f.* persoană care n-are casă, cămin, adăpost.

heimnehmen, *nahm heim, heimgenommen (du nimmst heim, er nimmt heim), vb. (h) tr.* a lua, a duce acasă.

heimreden, *redete heim, heimgeredet (du redest heim, er redet heim) vb. (h) intr. (jm.)* a face pe cineva să înțeleagă un lucru; a-i băga cuiva mințile în cap; a atrage atenția (cuiva); a face observații cuiva; a îndupleca pe cineva.

Heimreise, *-n, f.* călătorie spre casă, spre țară; **auf der ~** la înapoiere.

heimreisen, *reiste heim, heimgereist (du, er reist heim) vb. (s) intr.* a călători spre casă, a se întoarce acasă, în țară.

heimreiten, *ritt heim, heimgeritten (du reitest heim, er reitet heim), vb. (s) intr.* a se întoarce acasă călare.

Heimritt, *-(e)s, -e, m.* întoarcere acasă călare.

heimschicken, *schickte heim, heimgeschickt, vb. (h) tr.* **1.** a trimite acasă. **2.** *(fig.)* a riposta drastic; **ich habe ihn gehörig heimgeschickt** l-am trimis la plimbare, i-am arătat eu.

heimschiffen, *schiffte heim, heimgeschifft, vb.* **I.** *intr. (s)* a se întoarce acasă, în țară, cu vaporul. **II.** *tr. (h)* a duce pe cineva acasă pe apă, cu vaporul.

heimsehnen, *sehnte heim, heimgesehnt, vb. (h) refl.* a-i fi dor de (a)casă, de țară.

Heim|stätte, *-n, f.* cămin, domiciliu; adăpost; **eine ~ finden** a-și găsi un cămin, un adăpost.

Heim|stättenwesen, *-s, n. sg.* construire de locuințe, de case pe teren proprietate individuală pentru populația cu venituri reduse.

Heim|steuer, *-n, f. (în dreptul vechi germanic)* zestre.

Heim|stoff, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* materie primă indigenă.

heimsuchen, *suchte heim, heimgesucht, vb. (h) tr.* **1.** a bântui, a încerca, a lovi; **er wurde vom Unglück schwer heimgesucht** a fost crunt încercat, lovit de nenorocire; **Krankheiten suchten das Land heim** boli bântuiau țara. **2.** a pedepsi. **3.** *(înv.)* a vizita.

Heimsuchung, *-en, f.* **1.** bântuire, încercare, lovire. **2.** pedeapsă, nenorocire. **3.** *(înv.)* vizită; *(rel.)* **Mariä ~** Buna-Vestire. **4.** *(reg.)* descindere, percheziție.

heimtragen, *trug heim, heimgetragen (du trägst heim, er trägt heim), vb. (h) tr.* **1.** a duce acasă. **2.** *(fig.)* a înghiți, a încasa, a suporta; **er musste mehrere blaue Flecken ~** a încasat o bătaie de-a plecat cu vânătăi.

heimtrauen, *traute heim, heimgetraut, vb. (h) refl.* a îndrăzni să meargă acasă.

heimtreiben, *trieb heim, heimgetrieben, vb. (h) tr.* a mâna acasă.

Heimtücke *f. sg.* perfidie; viclenie răutăcioasă; falsitate.

Heimtücker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană perfidă, falsă.

heimtückisch *adj.* și *adv.* perfid; viclean; fals; ascuns.

heimwärts *adv.* spre casă, spre patrie.

Heimweg, *-(e)s, -e, m.* drum spre casă; întoarcere acasă; **sich auf den ~ machen** sau **den ~ betreten** a porni spre casă.

Heimweh, *-(e)s, n. sg.* nostalgie, dor de (a)casă, de țară.

Heimwesen, *-s, n. sg.* **1.** gospodărie. **2.** mică proprietate.

heimwollen, *wollte heim, heimgewollt (ich will heim, du willst heim, er will heim) vb. (h) intr.* a dori să se întoarcă acasă.

heimzahlen, *zahlte heim, heimgezahlt, vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a înapoia, a restitui. **2.** *(fig.)* a plăti cu aceeași monedă, măsură; **das werde ich ihm ~** am să i-o plătesc.

Heimzahlung, *-en, f.* **1.** *(înv.)* înapoiere, restituire. **2.** răsplătire cu aceeași măsură, plată cu aceeași monedă.

heimziehen, *zog heim, heimgezogen, vb. (s) intr.* a se duce acasă, a se întoarce în patrie.

heimzu *adv.* spre casă.

Heimzug, *-(e)s, m. sg.* întoarcere în patrie, acasă.

Hein, *-s, m. sg. (în expr.)* **Freund ~** moartea.

Heinrich, *-s, m. sg.* **1.** nume propriu (Enric). **2.** *(glumeț)* dubă pentru deținuți; **das ist der grüne ~** asta e duba poliției. **3.** *(mil.; glumeț)* ciorbă, supă; **der blaue ~** ciorbă. **4.** *(bot.; în expr.)* **der gute ~** sau **der stolze ~** spanacul-ciobanilor *(Chenopodium bonus henricus* L.); **der böse ~** spanac-porcesc *(Chenopodium hybridum).*

heint *adv. (reg.)* **1.** azi-noapte, ultima noapte, noaptea trecută. **2.** azi.

Heinz, *-es, -en, m.,* **Heinze**, *-n, -n, m. dim.* al lui H e i n r i c h. **1.** nume propriu. **2.** *(fig.)* bărbat prost și neîndemânatic. **3.** trăgaci pentru cizme.

Heinzelmann, *-(e)s, -männer, m.,* **Heinzelmännchen**, *-s, -, n. (mit.)* spiriduș; gnom; pitic.

Heirat, *-en, f.* căsătorie, însurătoare, măritiș; **~ zur linken Hand** căsătorie morganatică.

heiratbar *adj.* de măritat, de însurat.

heiraten, *heiratete, geheiratet (du heiratest, er heiratet) vb. (h) tr.* și *intr.* a (se) căsători, a (se) însura, a (se) mărita; **aus Liebe ~** a se căsători din dragoste; **unter seinem Stande ~** a face o mezalianță.

Heiraten, *-s, n. sg.* v. H e i r a t.

Heirats|absicht, *-en, f.* intenție de căsătorie.

Heirats|angelegenheit, *-en, f.* chestiune, problemă matrimonială.

Heirats|antrag, *-(e)s, -träge, m.* propunere, cerere în căsătorie.

Heirats|anzeige, *-n, f.* anunț de căsătorie.

Heirats|aufgebot, *-(e)s, -e, n.* publicație de căsătorie; strigare de căsătorie.

Heirats|aus|stattung, *-en, f.* zestre, trusou.

Heiratsbei|hilfe, *-en, f. (ec.)* alocație de mariaj.

Heiratsbewilligung, *-en, f.* aprobare, învoire de căsătorie.

Heiratsbüro, *-s, -s, n.* birou de mijlocire a căsătoriilor.

Heirats|erlaubnis, *-se, f.* permisiune de căsătorie pentru persoane minore.

heiratsfähig *adj.* nubil, apt pentru căsătorie; **~e Tochter** fiică nubilă; **~er Sohn** fiu bun de însurat.

Heiratsfähigkeit *f. sg.* capacitate, putință de a se căsători, nubilitate.

Heiratsgedanke, *-ns, -n, m.* plan, gând de căsătorie.

Heiratsgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere în căsătorie.

Heiratsgut, *-(e)s, -güter, n.* **1.** dotă, zestre. **2.** *pl.* bunuri de înzestrare.

Heiratskandidat, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f. (glumeț)* candidat(ă) la însurătoare.

Heiratskaution, *-en, f.* cauțiune de căsătorie.

Heiratskonsens, *-es, -e, m.* aprobare, autorizație de căsătorie (pentru personalul armatei și al poliției).

Heiratskontrakt, *- (e)s, -e, m.* v. H e i r a t s v e r t r a g.

Heiratslust *f. sg.* dorință de a se căsători.

heiratslustig *adj.* doritor de a se căsători.

Heiratsmarkt, *-(e)s, m. sg.* **1.** rubrică cu anunțuri matrimoniale în ziar. **2.** întrunire a persoanelor apte pentru căsătorie.

Heiratsregister, *-s, -, n. (jur.)* registru de căsătorii.

Heirats|schein, *-(e)s, -e, m.* **1.** certificat de căsătorie. **2.** *(bis.)* act de cununie.

Heirats|stifter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* pețitor, pețitoare.

Heirats|urkunde, *-n, f.* v. H e i r a t s s c h e i n.

Heirats|urlaub, *-(e)s, -e, m.* concediu de căsătorie.

Heiratsvermittler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* pețitor(-oare), mijlocitor(-oare) de căsătorii.

Heiratsvermittlung *f. sg.* mijlocire (profesională) de căsătorii.

Heiratsver|sprechen, *-s, -, n.* promisiune de căsătorie.

Heiratsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract matrimonial.

Heiratswahl, *-en, f.* alegere a soțului, a soției.

Heiratszeuge, *-n, -n, m.* **1.** martor la căsătorie. **2.** naș, nun.

Heiratszeugin, *-nen, f.* **1.** martoră la căsătorie. **2.** nașă, nună.

heisa! *interj.* hop! țupa! hop-așa! iac-așa!

heischen, *heischte, geheischt, vb. (h) tr.* a cere, a pretinde, a ruga stăruitor.

Heischer, *-s, -, m.* pretendent, reclamant.
Heische|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție optativă, hortativă.
heiser *adj.* răgușit; **sich ~ schreien** a răguși strigând.
Heiserkeit *f. sg.* răgușeală.
heiß *adj.* **1.** foarte cald, fierbinte; **~es Wasser** apă fierbinte; **~es Wetter** vreme caniculară; căldură foarte mare; **es ist mir sehr ~** mi-e tare cald; **glühend ~** arzător; **die ~e Zone** zona toridă; **in ~en Landstrichen** în regiuni calde; **~ machen** a înfierbânta; *(ind. pielii)* **das Leder ~ machen** a încălzi pielea să asude; *(fig.)* **es wird nicht so ~ gegessen, wie (es) gekocht wird** nu e dracul așa de negru. **2.** *(fig.)* arzător, înverșunat, înfocat; **~es Verlangen** dorință înfocată; **~es Gebet** rugă fierbinte; **~e Tränen vergießen** a vărsa lacrimi fierbinți; *(adverbial)* **da geht es ~ her** se dă o luptă înverșunată; **was ich nicht weiß, macht mich nicht ~** ce nu știu nu mă doare; **jm. den Kopf ~ machen** a neliniști pe cineva, a-l pune pe jăratic; **jm. die Hölle ~ machen** a băga pe cineva în răcori; **der Boden wird ihm zu ~** începe să-l frigă pământul sub picioare; **er geht darum herum wie die Katze um den ~en Brei** nu îndrăznește să intre în miezul unei probleme, ocolește esențialul chestiunii.
heißa! *interj.* v. heisa.
Heißbe|handlung, *-en, f.* tratament cu aer cald sau aburi.
heißblütig *adj.* **1.** cu sânge fierbinte; înfocat, înflăcărat, aprins. **2.** aprig, iute, irascibil, supărăcios.
Heißblütigkeit *f. sg.* **1.** fire aprigă, înfocată, înflăcărată, aprinsă. **2.** fire aprigă, iute, irascibilă, supărăcioasă.
Heißbruch, *-s, -brüche, m. (tehn.)* spargere, rupere la înaltă temperatură.
Heißbrüchigkeit *f. sg. (tehn.)* fragilitate la înaltă temperatură.
Heißdampf, *-(e)s, -dämpfe, m. (tehn.)* vapori, aburi supraîncălziți.
Heißdampfmaschine, *-n, f.* motor cu abur supraîncălzit.
Heißdampf|öl, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* ulei de cilindru pentru abur supraîncălzit.
Heißdampfschieber, *-s, -, m. (tehn.)* sertar de distribuție pentru abur supraîncălzit.
Heiße, *-n, f.* **1.** *(înv.)* căldură mare, arșiță. **2.** *(fam.)* cafea fierbinte. **3.** *(pop.)* cârnăciori, crenvurști fierbinți; **ein Paar ~** o pereche de crenvurști.
heißen[1], *hieß, geheißen (du, er heißt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a chema, a numi; **jn. willkommen ~** a ura cuiva bun-venit; **das heiße ich singen!** așa cântat mai zic și eu!; **er heißt ihn einen Dieb** îl face hoț. **2.** a spune, a porunci; **er heißt ihn schweigen** îi spune, îi poruncește să tacă; **wer hat dich das geheißen?** sau **wer hat dich das tun ~?** cine ți-a spus, cine te-a pus să faci asta? **II.** *intr.* **1.** a se chema, a se numi; **wie heißt er?** cum îl cheamă? **wie heißt das auf deutsch?** cum se cheamă aceasta pe nemțește? **2.** a însemna, a se zice; a voi să zică; **das heißt** adică; **was soll das heißen?** sau **was heißt das?** ce va să zică asta? ce înseamnă asta? **das heißt also, dass du gehen willst** adică vrei să pleci; **das will schon etwas ~!** asta e ceva!; **das will wenig (sau nicht viel) ~** asta nu înseamnă mare lucru; *(impers.)* **es heißt, dass er morgen kommt** se spune, e vorba că vine mâine; **damit es nicht heißt** ca să nu se zică; **hier heißt es: entweder, oder** aci trebuie să te decizi: ori-ori; **jetzt heißt es arbeiten** acum trebuie să muncim.
heißen[2], *heißte, geheißt, (du, er heißt) vb. (h) tr. (mar.)* a ridica, a arbora (pavilionul).
heiß|ersehnt *adj.* foarte dorit, așteptat cu nerăbdare.
heißgehen, *ging heiß, heißgegangen, vb. (s) intr.* v. heißlaufen.
heiß gekocht *adj.* fiert, fierbinte.
heiß geliebt *adj.* preaiubit, iubit cu înfocare.
heiß gesotten *adj.* v. heiß gekocht.
Heißhunger, *-s, m. sg.* **1.** foame de lup, foame năprasnică, foame violentă; poftă exagerată de mâncare; *(med.)* bulimie. **2.** nesaț, lăcomie, aviditate.
heißhungrig *adj.* **1.** hămesit, înfometat, lihnit de foame. **2.** *(fig.)* avid, lacom, nesățios.
heißlaufen, *lief heiß, heißgelaufen (du läufst heiß, er läuft heiß), vb. (s) intr.* și *(h) refl. (tehn.)* a se încălzi (prin frecare); a se gripa; **die Achsen sind heißgelaufen** osiile s-au încălzit; **der Motor hat sich heißgelaufen** motorul s-a gripat.
Heißluftbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie cu aer cald.
Heißluftbe|handlung *f. sg.* tratament cu aer cald.
Heißluftdusche, *-n, f.* foehn.
Heißluft|heizung, *-en, f. (termo.)* încălzire cu aer cald.
Heißluftkammer, *-n, f. (tehn.)* cameră de aer cald, încălzit.
Heißluftleitung, *-en, f. (tehn.)* conductă de aer cald.
Heißluftmotor, *-s, -en, m. (tehn.)* motor cu aer cald.
Heißprägung, *-en, f.* ștanțare, matrițare, imprimare la cald.
Heißpresse, *-n, f. sg. (tehn.)* presă la cald.
Heißpressen, *-s, n. sg. (tehn.)* presare la cald.
Heiß|sporn, *-(e)s, -e, m.* om aprig, impetuos, om care împinge lucrurile la extrem, la exces.
Heißwasser|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de încălzit apa, boiler.
Heißwasser|automat, *-en, -en, m.* automat pentru apă caldă.
Heißwasser|heizung, *-en, f.* încălzire cu apă caldă.
Heißwasser|installation, *-en, f.* instalație de apă caldă.
Heißwasser|speicher, *-s, -, m.* acumulator, rezervor de apă caldă, boiler.
Heißwasser|spender, *-s, -, m.* încălzitor de apă; boiler.
Heißwind, *-(e)s, m. sg. (metal.)* vânt, aer cald; **mit ~ blasen** a sufla cu aer cald.
Heißwindleitung, *-en, f. (tehn.)* conductă de aer cald.
Heißwind|ofen, *-s, -öfen, m. (turnătorie)* furnal cu aer cald.
Heißwindschieber, *-s, -, m. (metal.)* registru pentru aer cald.
Heiste, *-n, f.* **1.** pridvor, prispă. **2.** porțiune pavată a străzii sau a curții în fața caselor țărănești.
Heister, *-s, -, m.,* **Heister**, *-n, f.* **1.** (v)lăstar de fag sau de stejar între 5 și 10 ani (din pepinieră). **2.** *(reg.)* gaiță. **3.** *(reg.)* fag.
heisterkopp *adv. (reg.)* cu capul înainte.
heiter *adj.* **1.** senin, însorit; **das Wetter wird ~** vremea se înseninează; *(în expr.)* **das kam wie der Blitz aus ~em Himmel** a căzut ca trăsnetul din cer senin. **2.** vesel, voios; **~er Laune sein** a fi bine dispus; **ein ~es Gesicht** frunte descrețită, față veselă; *(iron.)* **das ist (sau wird) ja ~** asta e (sau devine) frumoasă de tot; **eine ~e Gesellschaft** o societate veselă.
Heiter, *-s, -, m. (reg.)* cal.
Heiterkeit *f. sg.* **1.** limpezime, seninătate; *(fig.)* **~ des Gemüts** seninătate sufletească. **2.** veselie, voioșie. **3.** râs, ilaritate; **schallende ~** ilaritate puternică, râs cu hohote.
Heiterkeits|ausbruch, *-(e)s, -brüche, m.* izbucnire, explozie de veselie.
Heiterluft *f. sg. (reg.)* vânt din apus (aducător de vreme frumoasă).
Heiterwerden, *-s, n. sg.* înseninare.
Heiz|anlage, *-n, f.* instalație de încălzire.
Heiz|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de încălzire, calorifer; **elektrischer ~** aparat electric pentru încălzire.
heizbar *adj.* care poate fi încălzit.
Heizbarkeit *f. sg.* posibilitate de a fi încălzit.
Heizbatterie, *-n* [-ri:ən], *f. (tehn.)* baterie de încălzire (pentru aer cald).
Heizbrenner, *-s, -, m.* arzător, bec (la lămpi de încălzit cu gaze, spirt, petrol).
Heizdorn, *-(e)s, -e, m. (ind. cauciucului)* ac, dorn de lipit.
Heizdraht, *-(e)s, -drähte, m. (electr.)* **1.** filament. **2.** rezistență (de reșouri etc.).
Heiz|effekt, *-(e)s, -e, m. (radio.)* efect de încălzire.
Heiz|element, *-(e)s, -e, n.* element de încălzire.
heizen, *heizte, geheizt (du, er heizt) vb. (h)* **I.** *tr.* a încălzi, a încinge; **wir ~ das Zimmer elektrisch** încălzim camera electric; **den Ofen ~** a face foc în sobă. **II.** *intr.* a da foc, căldură, a încălzi; **der Ofen heizt gut** soba încălzește bine. **III.** *refl.* a se încălzi, a se încinge; **dieses Zimmer heizt sich gut** această cameră e ușor de încălzit.
Heizer, *-s, -, m.* fochist.
Heizer|stand, *-(e) s, -stände, m.* post de fochist, loc al fochistului (în fața cazanului).
Heizfaden, *-s, -fäden, m.* v. Heizdraht **(1)**.
Heizfläche, *-n, f. (tehn.)* suprafață de încălzire; **~ in geschlossenem** (sau **offenem**) **Kreislauf** suprafață de încălzire în circuit închis (deschis).
Heizflächenbelastung, *-en, f. (tehn.)* solicitare a suprafeței de încălzit.
Heizflächengrenzbelastung, *-en, f. (tehn.)* solicitare limită a suprafeței de încălzit.
Heizform, *-en, f. (ind. cauciucului)* formă de vulcanizare.
Heizgas, *-es, -e, n.* **1.** gaz de încălzit. **2.** *(tehn.)* gaz de combustie; gaz de focar.
Heizgerät, *-(e)s, n.* aparat de încălzire.
Heizgranate, *-n, f. (chim.)* bombă cu decalină.
Heizhaus, *-es, -häuser, n. (ferov.)* remiză pentru locomotive.
Heizkessel, *-s, -, m.* cazan de încălzit.
Heizkissen, *-s, -, n.* pernă electrică, termofor.
Heizklappe, -n, *f.* clapetă de încălzire; registru de fum.
Heizkörper, *-s, -, m.* baterie (de încălzire centrală); corp de încălzit, radiator.
Heizkörper|element, *-(e)s, -e, n.* element de radiator, de calorifer.
Heizkörper|rippen|element, *-(e)s, -e, n.* element nervurat de radiator, de calorifer cu aripioare.
Heizkörper|rohr|element, *-(e)s, -e, n.* element tubular de radiator de calorifer.
Heizkosten *pl.* costuri legate de încălzire.
Heizkostenpauschale, *-n, f. (înv. -s, -lien, n.)* sumă globală plătită de chiriaș pentru încălzire.
Heizkraft, *-kräfte, f.* **1.** putere calorică, de încălzire. **2.** capacitate de vulcanizare.
Heizkraftkupplung *f. sg. (tehn.)* termoficare.
Heizkraftwerk, *-(e)s, -e, n.* termocentrală; centrală electrică de termoficare.
Heizkranz, *-es, -kränze, m.* coroană de încălzire.
Heizkreis, *-es, -e, m. (radio.)* circuit de încălzire.
Heizkupplung, *-en, f. (ferov.)* acuplare de încălzire (pentru vagoane).
Heizlampe, *-n, f.* lampă de încălzire.
Heizleistung, *-en, f.* putere de încălzire, încărcare termică.
Heizleiter, *-s, -, m.* conductă de încălzire.
Heizloch, *-(e)s, -löcher, n.* ușă a focarului.
Heizmantel, *-s, -mäntel, m. (tehn.)* manta de abur, manta de încălzire.
Heizmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* combustibil.
Heizmethode, *-n, f.* metodă de încălzire.
Heiz|ofen, *-s, -öfen, m.* sobă de încălzit.
Heiz|öffnung, *-en, f.* orificiu de încălzire.
Heiz|öl, *-(e)s, -e, n.* păcură.
Heiz|ölbe|hälter, *-s, -, m.* rezervor de păcură.
Heizplatte, *-n, f.* **1.** placă de încălzire. **2.** reșou.
Heizraum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** spațiu de încălzit. **2.** sală a cazanelor; focar, cameră de ardere.
Heizrippe, *-n, f. (tehn.)* nervură de încălzire.
Heizrohr, *-(e)s, -e, n.,* **Heizröhre**, *-n, f. (tehn.)* **1.** țeavă de fum. **2.** țeavă, tub de încălzire.
Heizrohrkessel, *-s, -, m.* cazan cu țevi de fum, cazan ignitubular.
Heizschlange, *-n, f.* serpentină de încălzire.
Heizsonne, *-n, f.* radiator electric, lampă cu reflector.
Heiz|spirale, *-n, f. (tehn.)* filament.
Heiz|spulensicherung, *-en, f. (electr.)* bobină termică.
Heiz|stoff, *-(e)s, -e, m.* combustibil.
Heiz|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr., radio.)* curent de încălzire.
Heizsystem, *-s, -e, n.* sistem de încălzire; *(inform.)* **~ eines Laserdruckers** sistem de încălzire al unei imprimante laser.
Heizung, *-en, f.* **1.** încălzire. **2.** instalație de încălzire; radiator.
Heizungs|anlage, *-n, f.* v. Heizanlage.
Heizungskeller, *-s, -, m.* pivniță pentru instalația de încălzire.
Heizungskessel, *-s, -, m.* v. Heizkessel.
Heizungs|tank, *-s, -e (și -s), m.* rezervor pentru combustibil lichid sau gaz de încălzit.
Heizungsvermögen, *-s, n. sg.* v. Heizbarkeit.
Heizvor|richtung, *-en, f.* v. Heizanlage.
Heizwalze, *-n, f.* cilindru încălzitor.
Heizwert, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* putere calorică.
Heizwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (radio.)* rezistență de încălzire.
Heiz|zug, *-(e)s, -züge, m. (tehn.)* **1.** canal de fum. **2.** canal de gaze de combustie.
Hekatombe, *-n, f.* hecatombă.

Hektar și **Hẹktar**, *-s, -e, n.* (sau *m.*) hectar.
Hektardurchschnitts|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* recoltă medie la hectar.
Hektar|ertrag, *-(e)s, -erträge, m. (ec.)* randament, recoltă la hectar.
Hektar|erträgnis, *-ses, -se, n.* producție la hectar.
Hẹktik *f. sg.* **1.** *(med.)* slăbire progresivă datorată tuberculozei. **2.** *(fig.)* agitație înfrigurată.
Hẹktiker, *-s, -, m.* ofticos, tuberculos.
hẹktisch *adj.* **1.** *(med.)* ftizic, tuberculos, ofticos. **2.** *(mel.)* de durată, persistent, cronic. **3.** *(fig.)* înfrigurat, febril, agitat.
Hektogramm, *-s, -e, n.* hectogram.
Hektograph, *-en, -en, m.* hectograf.
Hektographie, *-n* [-'fi:ən], *f.* hectografie, multiplicare.
hektographieren, *hektographierte, hektographiert, vb. (h) tr.* a hectografia, a multiplica.
Hektoliter, *-s, -, n.* (și *m.*) hectolitru.
Hektometer, *-s, -, n.* și *m.* hectometru.
Hektoster, *-s, -e, n. (inv.)* 100 m steri de lemne.
Hektowatt, *-s, -, n.* hectowatt.
Hektowatt|stunde, *-n, f.* hectowattoră.
Hẹld, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** erou, eroină; **er war der ~ des Tages** a fost în centrul atenției generale, a fost eroul zilei. **2.** erou, personaj (principal) al unei opere; **Faust ist der ~ vieler Werke** Faust este eroul multor opere. **3.** *(fam., iron.)* laș, papă-lapte; **du bist mir ein ~** papă-lapte mai ești!
Hẹldbock, *-(e)s, -böcke, m. (entom.)* gornic *(Cerambycidae)*.
Hẹlden|alter, *-s, n. sg.* v. Heldenzeit.
Hẹlden|arm, *-(e)s, -e, m.* braț de erou.
Hẹldenbahn, *-en, f. (poet.)* carieră eroică, drum de erou.
Hẹldenblut, *-(e)s, n. sg.* sânge de erou.
Hẹldenbrief, *-(e)s, -e, m. (lit.)* heroidă, epistolă în versuri.
Hẹldenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* culegere de epopei medievale.
Hẹldendar|steller, *-s, -, m. (teatru)* prim-interpret, interpret principal, protagonist.
Hẹldendichter, *-s, -, m.* poet epic, autor de epopei eroice.
Hẹldendichtung, *-en, f.* **1.** literatură eroică. **2.** poem eroic, epopee.
Hẹlden|epos, *-, -en, n. (lit.)* epopee eroică.
Hẹldenfahrt, *-en, f.* v. Heldenzug **(1)**.
Hẹldenfriedhof, *-(e)s, -höfe, m.* cimitir al eroilor căzuți (în război).
Hẹldengedenktag, *-(e)s, -e, m.* zi de comemorare a eroilor.
Hẹldengedicht, *-(e)s, -e, n.* poem eroic (medieval); epopee.
Hẹldengeist, *-(e)s, m. sg.* spirit, suflet eroic, de erou.
Hẹldengeschichte, *-n, f.* istorie a eroilor, istorie a faptelor eroice.
Hẹldengeschlecht, *-(e)s, -er (poet.* și *-e), n.* neam de eroi.
Hẹldenge|stalt, *-en, f.* (figură de) erou.
Hẹldengrab, *-(e)s, -gräber, n.* mormânt de erou.
Hẹldengröße *f. sg.* măreție eroică.
hẹldenhaft *adj.* eroic, vitejesc; *adv.* vitejește, cu vitejie.
Hẹldenhaftigkeit *f. sg.* eroism, vitejie.
Hẹldenheer, *-(e)s, -e, n.* armată eroică, armată de eroi.
Hẹldenherz, *-ens, -en, n.* **1.** inimă de erou. **2.** *(fig.)* eroism, vitejie.
hẹldenherzig *adj.* cu inimă de erou; eroic, viteaz.
Hẹldenkeller, *-s, -, m. (iron.)* adăpost antiaerian.
Hẹldenkraft, *-kräfte, f.* putere eroică.
hẹldenkühn *adj.* v. heldenhaft.
Hẹldenkühnheit *f. sg.* v. Heldenhaftigkeit.
Hẹldenlauf, *-(e)s, -läufe, m.* v. Heldenbahn.
Hẹldenlied, *-(e)s, -er, n.* cântec eroic (vechi germanic).
Hẹldenmädchen, *-s, -, n.* tânără eroină.
hẹldenmäßig *adj.* v. heldenhaft.
Hẹldenmut, *-(e)s, m. sg.* vitejie, eroism; **mit einem wahren ~** cu un eroism autentic.
hẹldenmütig *adj.* vitejesc, eroic.
Hẹldenrolle, *-n, f. (teatru)* rol de erou, rol mare (tragic).
Hẹldenruhm, *-(e)s, m. sg.* glorie, faimă de erou.
Hẹldensaal, *-(e)s, -säle, m.* sala (cu portretele) eroilor.
Hẹldensage, *-n, f.* legendă eroică, mit.
Heldenschaft, *-en, f.* colectivitate, mulțime a eroilor.
Hẹldenschar, *-en, f.* ceată de eroi.
Hẹldenseele, *-n, f.*, **Hẹldensinn**, *-(e)s, m. sg.* suflet de erou; eroism.
Hẹlden|spieler, *-s, -, m. (teatru)* actor, interpret de roluri eroice.
hẹlden|stark *adj.* puternic ca un erou.
Hẹlden|stärke *f. sg.* putere, vigoare de erou.
Hẹlden|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** faptă eroică. **2.** piesă eroică.
Hẹldentat, *-en, f.* ispravă, faptă vitejească, eroică; vitejie; **~en vollbringen** a face fapte eroice.
Hẹldentod, *-(e)s, m. sg.* moarte de erou, moarte eroică, vitejească; **den ~ sterben** a muri de moarte vitejească.
Heldentuerei [-tuə-] *f. sg.* lăudăroșenie cu pretinse fapte eroice, obicei de a face pe eroul.
Hẹldentugend, *-en, f.* virtute de erou, eroică.
Hẹldentum, *-s, n. sg.* eroism, vitejie.
Hẹldenvolk, *-(e)s, -völker, n.* popor eroic, de eroi.
Hẹldenweib, *-(e)s, -er, n.* **1.** soție de erou. **2.** (femeie) eroină.
Hẹldenwerk, *-(e)s, -e, n.* faptă, ispravă de erou.
Hẹldenzeit, *-en, f.* epocă eroică.
Hẹldenzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** expediție militară, eroică. **2.** trăsătură eroică.
Hẹlder, *-s, -, m.* (și *n.*) *(geogr.)* aluviune încă neîndiguită.
Hẹldin-Mutter, *Heldin-Mütter, f.* mamă eroină.
hẹldisch *adj.* v. heldenhaft.
Hẹlfe, *-n, f. (text.)* fir din plasa ițelor, coclet, jârghiuță.
hẹlfen, *half, geholfen (du hilfst, er hilft), vb. (h) intr.* **1.** a ajuta, a da (o mână de) ajutor; **jm. aus der Not** (sau **aus der Verlegenheit**, sau **aus der Patsche**) **~** a ajuta pe cineva să iasă din nevoie, dintr-o situație critică; **jm. in den Mantel ~** a ajuta pe cineva să îmbrace paltonul; **jm. aus dem Wagen ~** a ajuta pe cineva să se dea jos din trăsură, mașină etc.; **jm. auf die Beine** (sau **Sprünge**) **~ a)** a ajuta pe cineva să se scoale; **b)** *(fig.)* a ajuta pe cineva să se pună pe picioare, să iasă dintr-o situație proastă; **bei der Arbeit ~** a ajuta la lucru; **in der Not ~** a ajuta la nevoie; **er hat sich** *(dat.)* **nicht ~ lassen** nu a acceptat nici un ajutor; **jm. etwas tun ~** a ajuta cuiva să facă ceva. **2.** a servi, a folosi, a sluji (la ceva); **das Mittel hilft gegen Schnupfen** medicamentul ajută contra guturaiului; **es hilft nichts** nu e de nici un folos; **was hilft das schon?** ce folos? la ce bun? **ich weiß mir nicht (zu raten noch) zu ~** nu știu să mă descurc; **ich kann mir nicht ~** n-am încotro; **ich werde dir schon ~!** lasă că-ți arăt eu ție!
Hẹlfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care ajută; ajutor; auxiliar; consilier; **der ~ in der Not** salvatorul la nevoie; *(ec.)* **~ in Steuersachen** consilier fiscal. **2.** calfă. **3.** complice.
Hẹlfer|amt, *-(e)s, -ämter, n.* post, funcție, rol de ajutor, de asistent.
Hẹlfer|hand, *-hände, f.* mână de ajutor.
Hẹlfershelfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* complice.
Hẹlge, *-n, f.*, **Hẹlgen**, *-s, -, m. (reg.)* **1.** *(mar.)* cală de construcție. **2.** icoană; *(fam., peior.)* abțibild.
Hẹlgoländer, *-s, -, m.* locuitor din Helgoland.
hẹlgoländisch *adj.* din Helgoland.
heliakisch [-lia:-] *adj. (astron.)* heliac; **~er Aufgang** (sau **Untergang**) răsărit (sau apus) al unui astru.
Helianthemum, *-s, -thema* (și *-themen*), *n. (bot.)* iarba-osului *(Helianthemum vulgare)*.
Helianthin, *-s, n. sg. (chim.)* heliantină.
Helianthus, *-, Helianthen* (și *Helianthi*), *m. (bot.)* floarea-soarelui *(Helianthus annuus* L.).
Heliko|ide, *-n, f. (mat.)* elicoid.
Hẹlikon, *-s, -s, n. (muz.)* helicon.
Helikoplan, *-s, -e, m. (av.)* elicoplan.
Helikopter, *-s, -, m. (av.)* elicopter.
Heliodor [-lio-], *-s, -e, m. (mineral.)* eliodor.
Heliograph, *-en, -en, m.* **1.** heliograf, aparat pentru fotografierea soarelui. **2.** *(tipogr.)* heliograf. **3.** telegraf optic folosind razele soarelui.
Heliographie *f. sg. (tipogr.)* heliografie.
heliographisch *adj. (tipogr.)* heliografic.
Heliogravüre [-'vy:-], *-n, f.* **1.** *sg. (tipogr.)* (procedeu de) heliogravură, tipar în fotogravură. **2.** *(tipogr.)* heliogravură.
Heliolatrie *f. sg.* heliolatrie, adorare, cult al soarelui.
Heliometer, *-s, -, m.* heliometru.
Heliometrie *f. sg.* heliometrie.
heliometrisch *adj.* heliometric.
Helion, *-s, n. sg.* v. Heliumkern.
Helioskop, *-s, -e n.* helioscop.
helioskopisch *adj.* helioscopic.
Heliostat, *-(e)s* (și *-en*), *-en, m. (astron.)* heliostat.
Heliotherapie, *-n, f. (med.)* helioterapie.
heliotrop *adj.* **1.** liliachiu deschis. **2.** *(bot.)* heliotrop.
Heliotrop[1], *-s, -e, n.* **1.** *(bot.)* heliotrop *(Heliotropium* L.). **2.** (parfum) heliotrop. **3.** *(bot.)* vanilie sălbatică *(Heliotropium europaeum* L.). **4.** *(geod.)* oglindă telescopică rotativă.
Heliotrop[2], *-s, -e, m. (mineral.)* heliotrop.
Heliotropin, *-s, n. sg. (chim.)* heliotropină.
heliotropisch *adj.* heliotropic.
Heliotropismus, *-, m. sg. (bot.)* heliotropism.
Heliotypie, *-n, f. (tipogr.)* heliotipie.
Heliozentrik *f. sg. (astron.)* heliocentrism.
heliozentrisch *adj. (astron.)* heliocentric.
Helio|zinkographie, *-n, f. (tipogr.)* heliozincografie.
Heliozoon, *-s, -zoen* (și *-zoa*), *n. (zool.)* heliozoar *(Rhizopoda)*.
Helium, *-s, n. sg. (chim.)* heliu.
Heliumkern, *-(e)s, -e, m.* nucleu al heliului, helion.
Helix *f. sg. (anat.)* helix.
helkogen *adj. (med.)* rezultat din abcese, din ulcere.
hẹll *adj.* și *adv.* **1.** luminos, clar, limpede; **am ~en Tag** ziua-n amiaza mare; **es wird ~** se face ziuă; **ein ~es Zimmer** o cameră luminoasă; **~e Nächte** nopți luminoase. **2.** viu, strălucitor, deschis; **~es Licht** lumină vie; **~e Farben** culori vii; **ein ~es Blau** un albastru deschis; **~e Augen** ochi de culoare deschisă; **~ glänzen** a străluci puternic. **3.** *(fig.)* lucid, limpede; **~e Augenblicke** momente de luciditate; **ein ~er Kopf** un om luminat, deștept; *(pop.)* **Mensch, sei ~!** omule, fii deștept! **4.** *(despre sunete)* clar, înalt, sonor, răsunător; **eine ~e Stimme** o voce clară, sonoră; **~e Glocke** clopot răsunător; **~ tönen** a suna clar; **~ auflachen** a râde sonor. **5.** *(fig.)* tare, mare, curat; **er hatte seine ~e Freude daran** s-a bucurat tare de aceasta; **~e Begeisterung** însuflețire mare; **~e Verzweiflung** desperare mare; **in ~en Haufen** cu duiumul; **in ~er Angst** cu frica în spate; **~er Wahnsinn** nebunie curată; **das ist die ~e Wahrheit** acesta este adevărul curat, gol.
Hẹll|adaptation, *-en, f.* adaptare la lumină.
hẹll|auf *adv. (în expr.)* **~ lachen** a râde cu hohote.
hẹll|äugig *adj.* **1.** cu ochi deschiși la culoare. **2.** cu privire clară.
hẹllblau *adj.* albastru-deschis; azuriu.
hẹllblickend *adj.* **1.** cu ochi vioi. **2.** *(fig.)* cu privire limpede.
hẹllblond *adj.* blond deschis, bălai.
hẹllbraun *adj.* cafeniu-deschis.
hẹlldenkend *adj.* care judecă limpede, clarvăzător.
hẹlldunkel *adj.* **1.** clarobscur. **2.** *(pict.)* alternanță între culori deschise și închise, luminoase și întunecate.
Hẹlldunkel, *-s, n. sg.* lumină slabă, semiîntuneric, semiobscuritate; clarobscur.
Hẹlle[1], *-n, f.* **1.** lumină; luminozitate, claritate; senin, seninătate; transparență. **2.** luciditate. **3.** *(reg.)* laviță, băncuță lângă sobă, vatră, cuptor.

Helle², *-n, -n (ein Helles), n.* **1.** *sg.* parte luminoasă, lumină. **2.** curățenie. **3.** *(fam.)* (halbă, țap de) bere blondă; **ein Glas ~ s!** un pahar de bere blondă!
Hellebarde, *-n, f.* halebardă.
Hellebardier, *-s, -e,* **Hellebardist**, *-en, -en, m.* halebardier.
Hellegatt, *-(e)s, -s, n. (mar.)* magazie de materiale (pe bord).
hellen, *hellte, gehellt, vb. (h) tr.* și *refl. (poet.)* a (se) limpezi, a (se) însenina.
Hellene, *-n, -n, m.* elen, grec (antic).
Hellenentum, *-s, n. sg.* elenism; lume elenă, spirit elen.
Hellenenvolk, *-(e)s, n. sg. (poet.)* popor elen.
hellenisch *adj.* elen, grec, grecesc (antic).
hellenisieren, *hellenisierte, hellenisiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a greciza, a eleniza, a imita civilizația greacă. **II.** *refl.* a se greciza, a se eleniza.
Hellenisierung, *-en, f.* grecizare, elenizare.
Hellenismus, *-s, m. sg.* elenism.
Hellenist, *-en, -en, m.* elenist, cercetător, cunoscător al limbii și culturii elene.
Hellenistik *f. sg.* elenistică.
hellenistisch *adj.* **1.** elen. **2.** elenist(ic).
Heller, *-s, -, m.* para, ban, lețcaie; **die Sache ist keinen roten ~ wert** chestiunea nu face o para chioară, nici două parale; **auf** (sau **bei**) **~ und Pfennig** până la o para, până la centimă.
Hellerkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** punguliță *(Thlaspi arvense).* **2.** traista-ciobanului *(Capsella bursapastoris).*
hell erleuchtet *adj.* bine luminat, strălucitor.
Hellertion, *-s, -s, n. (muz.)* orgă electrică.
hell leuchtend *adj.* foarte luminos; strălucitor, lucitor; *(fig.)* briant.
hellfarbig *adj.* deschis la culoare, de culoare deschisă.
hellgelb *adj.* galben-deschis.
hell glänzend *adj.* foarte strălucitor.
hell glühend *adj.* incandescent, arzând ca jarul, înfocat.
hellgrau *adj.* cenușiu-deschis.
hellgrün *adj.* verde-deschis.
hellhaarig *adj.* cu păr blond, bălai.
Hellheit *f. sg.* v. Helligkeit.
hellhörig *adj.* **1.** cu auz fin. **2.** sensibil, fin.
hell|licht *(înv.* **hellicht)** *adj.* pe deplin luminos, strălucitor; **bei ~em Tage** ziua-n amiaza mare.
hellig *adj. (reg.)* **1.** luminos. **2.** *(fig.)* sfânt. **3.** *(reg.)* extenuat; gâfâind.
Helligen *pl.* de la Helling.
Helligkeit *f. sg.* **1.** intensitate a luminii, intensitate a culorii. **2.** luminozitate. **3.** strălucire. **4.** claritate; limpezime.
Helligkeitsgrad, *-es, -e, m.* grad de luminozitate.
Helligkeitsregler, *-s, -, m.* dispozitiv pentru reglarea în trepte a luminii (becurilor etc.).
Helligkeitswert, *-es, -e, m. (inform.)* valoarea de luminozitate.
hell|lila *adj. invar.* liliachiu-deschis.
Helling, *-s, -e, m.,* **Helling**, *-en, f. (pl.* și *Helligen)* **1.** *(mar.)* cală de construcție. **2.** *(pop.)* cânepă. **3.** *(ist.)* jumătate de pfennig german (medieval).
Hellingskran|anlage, *-n, f. (tehn.)* macara principală.
hell klingend *adj.* sonor, cu sunet argintiu, cristalin.
hell lodernd *adj.* arzând cu vâlvătaie.
hellrot *adj.* roșu-deschis.
hellsehend *adv.* prezicând, prorocind; clarvăzător.
Hellseher, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* proroc, profet, vizionar, ghicitor(-oare).
Hellseherei *f. sg.* prorocire, ghicit; clarviziune.
hellseherisch *adj.* **1.** clarvăzător. **2.** vizionar, profetic.
hellsichtig *adj.* clarvăzător.
Hellsichtigkeit *f. sg.* clarviziune; pătrundere, vedere limpede; perspicacitate.
hell strahlend *adj.* radios, strălucitor.
hell tönend *adj.* v. hellklingend.
Hellweg, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Landstraße.
Hellwerden, *-s, n. sg.* **1.** iluminare, iluminat. **2.** revărsatul zorilor.
Helm¹, *-(e)s, -e, m.* **1.** coif, cască; **mit einem ~ auf dem Kopf** cu un coif pe cap. **2.** *(constr.)* acoperiș-turlă; cupolă; fleșă.
Helm², *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) **1.** mâner, coadă (la ciocan, topor și secure). **2.** *(mar.)* eche; bară care acționează cârma.
Helmbarte, *-n, f.* v. Hellebarde.
Helmbiene, *-n, f. (pop.)* (albină) trântor.
Helmbinde, *-n, f.* curea la coif.
Helmblume, *-n, f. (bot.)* omag galben *(Aconitum lasianthum).*
Helmbohne, *-n, f. (bot.)* fasole japoneză, fasolea-bivolilor, fasolea-ciorii *(Aristolochia clematitis).*
Helmbusch, *-(e)s, -büsche, m.* panaș (de coif).
Helmbüschel, *-s, -, n.* panaș mic, crinieră mică (de coif).
Helmdach, *-(e)s, -dächer, n.* v. Helm¹ **(2).**
Helmdecke, *-n, f. (her.)* acoperământ de coif.
helmen¹, *helmte, gehelmt, vb. (h) tr.* și *refl.* a(-și) pune coiful.
helmen², *helmte, gehelmt, vb. (h) tr.* a pune coadă; **ein Beil ~** a pune coadă la un topor.
Helmfeder, *-n, f.* pană la coif.
Helmfigur, *-en, f.* v. Helmzeichen.
helmförmig *adj.* în formă de coif.
Helmgewölbe, *-s, -, n.* boltă în formă de cupolă.
Helmgitter, *-s, -, n.* v. Helmvisier.
Helmholz, *-es, -hölzer, n. (mar.)* v. Helm¹ **(2).**
Helminthe, *-n, f. (zool.)* viermi intestinali, helmint.
Helminthiasis, *-thiasen, f. (med.)* helmintiază, boală cauzată de viermi intestinali.
Helminthologie *f. sg. (med.)* helmintologie.
Helmklein|od, *-(e)s, -e* (și *-ien* [-iən]), *n.* v. Helmzeichen.
Helmkolibri, *-s, -s, m. (ornit.)* colibri cu coif.
Helmkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* gura-lupului *(Scutellaria altissima).*
Helmkrone, *-n, f. (her.)* coroană suprapusă pe casca de armură.
Helmriemen, *-s, -, m.* curea la coif.
Helmschieber, *-s, -, m.* v. Helmvisier.
Helmschmied, *-(e)s, -e, m.* armurier care lucrează coifuri.
Helmschmuck, *-(e)s, -e, m.* v. Helmzeichen.
Helm|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Helm² **(2).**
Helm|sturz, *-es, -stürze, m.* v. Helmvisier.
Helm|stutz, *-es, -e, m.* v. Helmzeichen.
Helmvisier [-vi-], *-s, -e, n.* vizieră a coifului.
Helmzeichen, *-s, -, n.,* **Helmzier**, *-en,* **Helmzierde**, *-n, f.* podoabă a coifului.
Helophyt, *-en, -en, m. (bot.)* heleofit, plantă submersă cu organele foliare și florale deasupra apei.
Helot, *-en, -en,* **Helote**, *-n, -n, m. (ist.)* hilot, sclav, rob.
Helotentum, *-(e)s, n. sg.* stare de hilot, robie, sclavie.
helotisch *adj.* de hilot, de sclav, de rob.
Helvetier [-ve:tiɐ], *-s, -, m. (ist.)* elvețian.
helvetisch *adj.* elvețian; **~er Konfession** de religie reformată.
Helvin [-ˈvi:n], *-s, n. sg. (mineral.)* helvin.
Hemd, *-(e)s, -en, n.* cămașă; **jn. bis aufs ~ ausziehen a)** a dezbrăca pe cineva până la cămașă; **b)** *(fig.)* a lăsa pe cineva în cămașă, a lua și cămașa de pe el, a-l sărăci, a-l prăda; **sich** *(dat.)* **das ~ vom Leibe verkaufen** a-și vinde până și cămașa; **kein ~ auf dem Leibe haben** a fi sărac lipit, a nu avea nici cămașă; **er wechselt seine Gesinnung wie das ~** se dă după cum bate vântul, își schimbă convingerile după împrejurări; **das ~ ist näher als der Rock** cămașa e mai aproape de piele decât haina, cămașa e mai aproape decât sumanul, mai aproape dinții decât părinții.
Hemd|ärmel, *-s, -, m.* v. Hemdsärmel.
hemd|ärmelig *adj.* v. hemdsärmelig.
Hemdbluse, *-n, f.* bluză cu mânecă lungă, șemizetă.
Hemdbrust, *-brüste, f.* plastron, piept scrobit (pentru frac etc.).
Hemdchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Hemd) cămășuță. **2.** șemizetă, pieptar.
Hemdenfabrik, *-en, f.* fabrică de cămăși.
Hemdenfabrikant, *-en, -en, m.* fabricant de cămăși.
Hemdenfabrikation, *-en, f.* fabricare de cămăși.
Hemd(en)knopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* nasture de cămașă.
Hemd(en)kragen, *-s, -, m.* guler de cămașă.
Hemd(en)krause, *-n, f.* jabou (de cămașă).
Hemdenmatz, *-es, -mätze, m. (fam.)* copilaș în cămășuță.
Hemd(en)näherin, *-nen, f.* lenjereasă.
Hemdenpopeline [-popəli:n], *-s, m. sg.* poplin pentru cămăși.
Hemdhose, *-n, f.* combinezon-chilot.
Hemd(s)|ärmel, *-s, -, m.* mânecă a cămășii; **in ~n** în cămașă, fără haină.
hemds|ärmelig *adj.* **1.** în cămașă, fără haină. **2.** *(fam., fig.)* cu atitudine neconformistă, ținută lejeră.
Hemeralopie *f. sg. (med.)* hemeralopie; orbul găinilor.
Hemialgie [-mial-], *-n* [-gi:ən], *f. (med.)* migrenă, hemialgie.
Hemianopsie *f. sg. (med.)* hemianopsie.
Hemiasynergie *f. sg. (med.)* hemiasinergie.
Hemiataxie, *-n* [-ksi:ən], *f. (med.)* hemiataxie.
Hemiatrophie *f. sg. (med.)* hemiatrofie.
Hemi|edrie *f. sg. (mineral.)* hemiedrie.
hemi|edrisch *adj.* hemiedric.
Hemikranie, *-n* [-ˈni:ən], *f. (med.)* hemicranie.
Hemikryptophyt, *-en, -en, m. (bot.)* hemicriptofit, plantă acoperind pământul cu frunzele bazale.
Hemimetabolen *pl.* insecte cu metamorfoza incompletă.
Hemimorphit, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* hemimorfit.
Hemiole [-mio:-], *-n, f. (muz.)* hemiolet.
Hemiparese *f. sg. (med.)* hemipareză.
Hemiplegie, *-n* [-ˈgi:ən], *f. (med.)* hemiplegie.
Hemiplegiker, *-s, -,* **Hemiplegische**, *-n, -n (ein Hemiplegischer), m. (med.)* persoană paralizată unilateral, hemiplegic.
Hemiptere, *-n, -n, m. (zool.)* hemipter *(Hemiptera Rynchota).*
Hemispasmus [-ˈspas-], *-, -spasmen, m. (med.)* spasm unilateral.
Hemisphäre [-ˈsfɛ:-], *-n, f.* emisferă.
hemisphärisch *adj.* emisferic.
Hemistichion [-sti-], **Hemistichium**, *-s, -chien* [-çiən], *n.* hemistih.
Hemizykel, *-s, -, m.* hemiciclu.
hemizyklisch *adj.* hemiciclic.
Hemlocktanne, *-n, f. (bot.)* brad canadian *(Abies canadensis).*
hemmbar *adj.* care poate fi oprit, frânat, stăvilit.
Hemme, *-n, f.* v. Hemmschuh.
hemmen, *hemmte, gehemmt, vb. (h) tr.* **1.** a frâna, a încetini, a împiedica, a reține, a opri; **er hemmte seinen Schritt** (sau **Lauf**) își încetini pașii (fuga); **die Räder ~** a pune piedici la roți; **die Stoßwirkungen ~** a amortiza șocurile. **2.** *(fig.)* a (în)frâna, a reține, a modera, a potoli; a inhiba; **du musst deine Leidenschaften ~** trebuie să-ți (în)frânezi pasiunile; **er fühlt sich in seiner Arbeit gehemmt** se simte împiedicat, frânat în munca sa.
hemmend I. *part. prez.* de la hemmen. **II.** *adj.* care înfrânează, împiedică, oprește; inhibitor; **~e Maßregeln** măsuri, dispoziții de (în)frânare, de oprire, prohibitive.
Hemmkette, *-n, f.* opritoare, lanț de împiedicare a roții carului.
Hemmkraft, *-kräfte, f.* forță de frânare, de reținere, de oprire.
Hemmnis, *-ses, -se, n.* obstacol, piedică; dificultate.
Hemmrad, *-(e)s, -räder, n.* roată cu piedică.
Hemmschuh, *-(e)s, -e, m.* **1.** sabot de frână; tachet de oprire; **den ~ anlegen** a pune sabotul; **den ~ bilden** a constitui o frână, o piedică. **2.** *sg. (fig.)* dificultate, obstacol.

Hemmschraube, *-n, f.* şurub de oprire.
Hemmung, *-en, f.* **1.** piedică, încetinire, împiedicare, reţinere, oprire. **2.** *(tehn.)* piedică, opritor, regulator. **3.** *(psih.)* inhibiţie; impediment; înfrânare, reţinere.
hemmungslos *adj.* nestăpânit, neînfrânat, necontrolat, fără scrupule.
Hemmungslosigkeit *f. sg.* lipsă de stăpânire, de înfrânare, de reţinere, de control, de scrupule.
Hemmungsrad, *-(e)s, -räder, n.* v. Hemmrad.
Hemmvor|richtung, *-en, f.* mecanism, dispozitiv de oprire; piedică.
Hemp, *-s, m. sg. (reg.)* v. Hanf.
Henade, *-n, f. (fil.)* unitate.
Hendekagon, *-s, -e, n.* endecagon.
Hendekasyllabus, *-, -syllaben* (şi *-syllabi*), *n.* endecasilab.
Hendel, *-s, -, n. (reg.)* **1.** pui de găină. **2.** cal slab, gloabă, mârţoagă. **3.** negustor ambulant, coropcar.
Hendelfanger, *-s, -, m. (reg.)* **1.** ştrengar, găinar. **2.** bâtă, baston. **3.** negustor ambulant de păsări de curte.
Hendiadyoin [-diady'ɔøn], *-s*, **Hendiadys**, *-, n. sg. (stil.)* exprimare a unei noţiuni prin două substantive coordonate.
Hengst, *-es, -e, m.* armăsar.
Hengstfüllen, *-s, -, n.* mânz, armăsăraş.
Hengstgeld, *-(e)s, -er, n.* taxă de montă pentru iepe.
Hengst|station, *-en, f.* staţiune de montă pentru iepe.
Henkel, *-s, -, m.* **1.** toartă, mâner. **2.** *(reg.)* arţag.
Henkelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Henkel) toartă mică, torţiţă.
Henkelglas, *-es, -gläser, n.* pahar cu toartă.
henk(e)licht, **henk(e)lig** *adj.* cu toarte, cu mâner.
Henkelkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coş cu toartă.
Henkelkrug, *-(e)s, -krüge, m.* ulcior cu toartă.
henkeln, *henkelte, gehenkelt (ich henk(e)le) vb. (h) tr.* a pune toarte.
Henkeltopf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală cu toarte.
henken, *henkte, gehenkt, vb. (h) tr.* a spânzura.
henkenswert *adj.* care merită să fie spânzurat.
Henker, *-s, -, m.* **1.** călău, gâde. **2.** *(fig.)* drac, naiba; *(fam.)* **(geh) zum ~!** (du-te) la dracu'! **hol dich der ~!** lua-te-ar naiba!; **daraus werde der ~ klug** cine dracu' mai pricepe! **ich frage den ~ danach** sau **ich schere mich den ~ darum** puţin îmi pasă de aceasta.
Henkerbeil, *-(e)s, -e, n.* secure de călău.
Henkerblock, *-(e)s, -blöcke, m.* butuc de execuţie.
Henkerei, *-en, f.* **1.** casă a călăului. **2.** călăul şi toţi cei care îl ajută. **3.** tortură, schingiuire, supliciu.
henkerisch *adj.* de călău.
Henkersbeil, *-(e)s, -e, n.* v. Henkerbeil.
Henkerschwert, *-(e)s, -er, n.* **1.** sabie de călău. **2.** *(fig.)* sabie a dreptăţii.
Henkersfrist, *-en, f.* v. Galgenfrist.
Henkersknecht, *-(e)s, -e, m.* ajutor de călău.
Henkersmahl, *-(e)s, -e, n.*, **Henkersmahlzeit**, *-en, f.* ultima masă a celui condamnat la moarte, înainte de execuţie.
Henkertod, *-(e)s, -e, m.* moarte de mâna călăului.
Henkerwerk, *-(e)s, -e, n.* muncă, lucru, faptă de călău.
Henna *f. sg.* henne (colorant folosit în Orient în scopuri cosmetice).
Hennchen, *-s, -, n. (dim.* de la Henne) pui de găină, puică, puicuţă.
Henne, *-n, f.* **1.** găină; **junge ~** puică; **das Ei will klüger sein als die ~** oul se crede mai deştept decât găina. **2.** *(bot.; în expr.)* **fette ~** iarbă-grasă *(Sedum telephium)*.
Hennegatt, *-s, -s, n. (mar.)* etambreu de cârmă.
Hennenvolk, *-(e)s, n. sg.* găinile.
hennig *adj. (reg.)* **1.** sprinten. **2.** potrivit de mare.
Henning, *-s, m. sg. (lit.)* nume al cocoşului în fabule.
Henothe|ismus, *-, m. sg.* henoteism, venerare a unui zeu preferat dintre mulţi zei.
henothe|istisch *adj.* henoteistic.
Henry, *-, -, n. (electr.)* henry (unitate de măsură pentru inductivitate, prescurtare H).
He|ortologie *f. sg. (bis.)* heortologie, învăţătură despre sărbătorile bisericii.
He|ortologium, *-s, -gien* [-gıən], *n. (bis.)* calendar al sărbătorilor bisericeşti.
Hepar, *-s, n. sg. (farm.)* extract de ficat, hepar.
Heparin, *-s, n. sg. (chim., farm.)* heparină.
Hepatalgie, *-n* [-gi:ən], *f.* durere hepatică.
hepatalgisch *adj.* cu dureri hepatice.
Hepatargie *f. sg. (med.)* insuficienţă hepatică.
Hepatika, *-patiken, f. (bot.)* v. Leberblümchen.
Hepatisation, *-en, f. (med.)* hepatizaţie.
hepatisch *adj.* hepatic.
Hepatitis, *Hepatitiden, f. (med.)* hepatită.
hepatogen *adj.* hepatogen.
Hepatopathie *f. sg.* boală de ficat, hepatopatie.
Hepatoptose *f. sg. (med.)* ptoză a ficatului, deplasare a ficatului.
Hepatose *f. sg. (med.)* hepatoză.
Heppe, *-n, f.* cosor de crengi.
Heptachord [-'kɔrt], *-(e)s, -e, m.* (sau *n.*) *(muz.)* heptacord.
Heptagon, *-s, -e, n. (mat.)* heptagon.
heptagonal *adj.* heptagonal.
Heptameter, *-s, -, m. (metr.)* heptametru.
Heptan, *-s, n. sg. (chim.)* heptan.
Heptateuch, *-s, m. sg. (bis.)* heptateuh, primele 7 cărţi ale Vechiului Testament.
Heptode, *-n, f. (radio.)* heptodă.
Heptyl, *-s, -e, n.* v. Heptan.
her *adv.* **1.** *(local)* aci, aici, încoace (înspre cel care vorbeşte); **von außen ~** din afară; **von dort ~** de acolo încoace; **von oben ~** de sus; **von unten ~** de jos; **er soll sofort ~!** să vină imediat! **~ damit!** daţi încoace! **Geld ~!** daţi, scoateţi banii! **hin und ~** încoace şi încolo; **rings um uns ~** în jurul nostru; **hinter jm. ~ sein** a urmări pe cineva; **nicht von weit ~ sein a)** a nu fi de departe; **b)** *(fig.)* a nu avea mare valoare, a nu fi mare lucru; **er weiß weder hin noch ~** nu ştie încotro s-o apuce, nu ştie ce să facă. **2.** *(temporal)* până acum, până în prezent; **von je ~** de când lumea; **von alters ~** din vechime; **es ist eine Woche ~, dass ...** a trecut o săptămână de când ...; **von früher ~** de altă dată, de dinainte.
herab *adv.* de sus în jos (înspre cel care vorbeşte); *(fig.)* de sus, cu înfumurare, cu dispreţ; cu condescendenţă.
herab|begeben, *begab herab, herabbegeben (du begibst herab, er begibt herab), vb. (h) refl.* a coborî, a se deplasa în jos.
herab|bemühen, *bemühte herab, herabbemüht, vb. (h)* **I.** *tr.* a ruga pe cineva (să-şi dea osteneala) să coboare. **II.** *refl.* a-şi da osteneala de a coborî, de a veni jos.
herab|beugen, *beugte herab, herabgebeugt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) (a)pleca.
herab|bewegen, *bewegte herab, herabbewegt, vb. (h) refl.* şi *tr.* a (se) apleca, a (se) coborî.
herab|biegen, *bog herab, herabgebogen, vb. (h) tr.* şi *refl.* v. herabbeugen.
herab|blicken, *blickte herab, herabgeblickt, vb. (h) intr.* a privi în jos, a privi la vale.
herab|blinken, *blinkte herab, herabgeblinkt, vb. (h) intr.* a luci de sus (în jos).
herab|bringen, *brachte herab, herabgebracht, vb. (h) tr.* **1.** a aduce jos, a transporta la vale. **2.** *(fig.)* a-i dăuna, a-i strica cuiva, a-i face rău.
herabdrücken, *drückte herab, herabgedrückt, vb. (h) tr.* **1.** a apăsa în jos. **2.** *(fig.)* a face să scadă; **die Preise ~** a coborî, a reduce preţurile.
herab|eilen, *eilte herab, herabgeeilt, vb. (s) intr.* a coborî în grabă, grăbit.
herabfahren, *fuhr herab, herabgefahren (du fährst herab, er fährt herab), vb.* **I.** *intr. (s)* a coborî cu un vehicul. **II.** *tr. (h)* a coborî (pe cineva) cu un vehicul.
herabfallen, *fiel herab, herabgefallen (du fällst herab, er fällt herab), vb. (s) intr.* a cădea.
herabflehen, *flehte herab, herabgefleht, vb. (h) tr. (rel.)* a implora, a se ruga pentru ceva.
herabfliegen, *flog herab, herabgeflogen, vb. (s) intr.* **1.** a zbura (în) jos; a coborî în picaj. **2.** a cădea.
herabfließen, *floss herab, herabgeflossen (du, er fließt herab), vb. (s) intr.* a curge, a se scurge în jos, la vale.
herabführen, *führte herab, herabgeführt, vb. (h) tr.* a conduce, a duce în jos, la vale.
herabgehen, *ging herab, herabgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a merge (în) jos, a coborî. **2.** a scădea, a descreşte, a se reduce; *(com.)* **die Preise gehen herab** scad preţurile; *(muz.)* **hier geht der Ton herab** aci tonul coboară.
herabgekommen **I.** *part. trec.* de la herabkommen. **II.** *adj.* decăzut, scăpătat; **ein ~er Mensch** un om decăzut.
Herabgekommenheit *f. sg.* stare de degradare, de decadenţă, de scăpătare.
herabgemindert **I.** *part. trec.* de la herabmindern. **II.** *adj.* redus, scăzut; **mit ~er Geschwindigkeit** cu viteză redusă.
herabgesetzt **I.** *part. trec.* de la herabsetzen. **II.** *adj.* **1.** lăsat în jos, coborât. **2.** *(fig.)* micşorat, redus, scăzut; **~er Preis** preţ redus. **3.** retrogradat.
herabgießen, *goss herab, herabgegossen (du, er gießt herab), vb.* **I.** *tr. (h)* a turna la vale, a vărsa (în jos). **II.** *intr. (s)* a ploua tare, a ploua cu găleata, a turna.
herabgleiten, *glitt herab, herabgeglitten (du gleitest herab, er gleitet herab), vb. (s) intr.* a luneca în jos, la vale.
herabhangen *hing herab, herabgehangen (du hängst herab, er hängt herab), vb. (h) intr.* v. herabhängen **(II)**.
herabhängen, *hing herab, herabgehangen, vb. (h)* **I.** *tr.* a atârna mai jos, a lăsa în jos. **II.** *intr.* a fi atârnat în jos, a atârna în jos.
herabhelfen, *half herab, herabgeholfen (du hilfst herab, er hilft herab), vb. (h) intr.* a ajuta cuiva să coboare, să se dea jos.
herabholen, *holte herab, herabgeholt, vb. (h) tr.* a da jos, a aduce jos.
herabklettern, *kletterte herab, herabgeklettert, vb. (s) intr.* a coborî, a se da jos agăţându-se.
herabkommen, *kam herab, herabgekommen, vb. (s) intr.* **1.** a veni în jos, a coborî. **2.** *(fig.)* a scăpata, a decădea.
herabkönnen, *konnte herab, herabgekonnt (ich kann herab, du kannst herab, er kann herab), vb. (h) intr.* a putea coborî, a putea veni în jos.
herablangen, *langte herab, herabgelangt, vb. (h)* **I.** *tr.* a da jos. **II.** *intr.* a se întinde până jos; a ajunge până jos (până la pământ).
herablassen, *ließ herab, herabgelassen (du, er lässt herab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lăsa jos. **2.** a lăsa (pe cineva) să se dea jos. **3.** a lăsa (din preţ). **II.** *refl. (fig.)* a (se) coborî; **sich zu jm. ~** a se coborî până la cineva; a fi afabil, condescendent faţă de cineva; **sich ~, etwas zu tun** a binevoi să facă ceva, a arăta condescendenţă.
herablassend **I.** *part. prez.* de la herablassen. **II.** *adj.* afabil, binevoitor (faţă de un inferior), condescendent, cu aer protector.
Herablassung, *-en, f. (fig.)* bunăvoinţă, afabilitate, condescendenţă.
herablassungsvoll *adj.* v. herablassend.
herablaufen, *lief herab, herabgelaufen (du läufst herab, er läuft herab), vb. (s) intr.* a veni fuga în jos, la vale; a se scurge în jos.
herablaufend **I.** *part. prez.* de la herablaufen. **II.** *adj. (bot.)* decurent.
herablocken, *lockte herab, herabgelockt, vb. (h) tr.* a atrage, a ademeni în jos.
herabmindern, *minderte herab, herabgemindert, vb. (h) tr.* a reduce, a scădea, a diminua.
Herabminderung, *-en, f.* reducere, diminuare.
herabmüssen, *musste herab, herabgemusst (ich muss herab, du musst herab, er muss herab), vb. (h) intr.* a trebui să coboare, să se dea jos.
herabnehmen, *nahm herab, herabgenommen (du nimmst herab, er nimmt herab), vb. (h) tr.* a da jos, a coborî (ceva).
herabrasseln, *rasselte herab, herabgerasselt (ich rass(e)le herab) vb. (s) intr.* a coborî cu mare zgomot.
herabrauschen, *rauschte herab, herabgerauscht, vb. (s) intr.* a curge în jos cu zgomot; **das Wasser rauscht herab** apa curge cu vuiet la vale; *(fig.)* **sie rauschte in ihrem Seidenkleide die Treppe herab** coborî pe scări foşnind din rochia ei de mătase.
herabregnen, *regnete herab, herabgeregnet (es regnet herab), vb. (h) intr.* şi *impers.* (*auf* cu *ac.*) a ploua pe cineva; *(fig.)* **die Kugeln regneten auf uns herab** ne-a acoperit o ploaie de gloanţe.

herạbreichen, *reichte herab, herabgereicht, vb. (h) tr.* a întinde (cuiva ceva) în jos.

herạbreißen, *riss herab, herabgerissen (du, er reißt herab), vb. (h) tr.* a rupe, a frânge, a smulge de sus.

herạbreiten, *ritt herab, herabgeritten (du reitest herab, er reitet herab), vb. (s) intr.* a coborî călare, a veni călare la vale.

herạbrieseln, *rieselte herab, herabgerieselt (ich ries(e)le herab) vb. (s) intr.* a picura, a se scurge uşor, lin la vale.

herạbrinnen, *rann herab, herabgeronnen, vb. (s) intr.* a curge la vale, a se scurge în jos.

herạbrollen, *rollte herab, herabgerollt vb. (s) tr., intr.* şi *refl.* a se rostogoli în jos.

herạbrufen, *rief herab, herabgerufen, vb. (h)* **I.** *tr.* a chema jos. **II.** *intr.* a striga în jos.

herạbschaffen, *schaffte herab, herabgeschafft, vb. (h) tr.* a duce jos, a transporta la vale.

herạbschauen, *schaute herab, herabgeschaut, vb. (h) intr.* a privi de sus, a se uita de sus în jos.

herạbscheinen, *schien herab, herabgeschienen, vb. (h) intr.* a lumina de sus; **das sanfte Licht des Mondes schien auf die Hütte herab** lumina blândă a lunii cădea pe colibă.

herạbschicken, *schickte herab, herabgeschickt, vb. (h) tr.* a trimite (în) jos.

herạbschießen, *schoss herab, herabgeschossen (du, er schießt herab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a doborî împuşcând. **2.** *(fig.)* a azvârli, a arunca de sus; **einen wütenden Blick auf jn.** ~ a-i arunca cuiva o privire duşmănoasă (de sus în jos). **II.** *intr.* **1.** a împuşca de sus. **2.** *(s)* a se repezi, a se arunca de sus; **der Adler schoss auf das Lamm herab** vulturul se aruncă de sus asupra mielului.

herạbschlingen, *schlang herab, herabgeschlungen, vb. (h) tr.* a înfuleca, a înghiţi cu lăcomie.

herạbschlucken, *schluckte herab, herabgeschluckt, vb. (h) tr.* a înghiţi.

herạbschmelzen, *schmolz herab, herabgeschmolzen (du, er schmilzt herab), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a scădea prin topire. **2.** *(fig.)* a se împuţina, a se reduce; **das Regiment ist auf die Hälfte herabgeschmolzen** regimentul s-a redus la jumătate **II.** *tr. (h)* a topi.

herạbschütteln, *schüttelte herab, herabgeschüttelt (ich schütt(e)le herab) vb. (h) tr.* a doborî scuturând, a da jos scuturând.

herạbschweben, *schwebte herab, herabgeschwebt, vb. (s) intr.* a coborî în zbor, a zbura, a plana în jos.

herạbschwimmen, *schwamm herab, herabgeschwommen, vb. (s) intr.* a înota în jos, la vale.

herạbschwingen, *schwang herab, herabgeschwungen, vb. (h) refl.* a sări jos; **sich vom Pferde** ~ a descăleca dintr-un salt.

herạbsehen, *sah herab, herabgesehen (du siehst herab, er sieht herab), vb. (h) intr.* **1.** **(auf** cu *ac.)* a privi de sus (asupra). **2.** *(fig.)* a privi cu dispreţ; **auf jn.** ~ a privi pe cineva de sus.

herạbsenden, *sandte herab, herabgesandt (du sendest herab, er sendet herab), vb. (h) tr.* a trimite de sus, a trimite jos.

herạbsenken, *senkte herab, herabgesenkt, vb. (h)* **I.** *tr.* a lăsa în jos, a coborî (ceva). **II.** *refl.* a se lăsa în jos.

herạbsetzen, *setzte herab, herabgesetzt (du, er setzt herab) vb. (h) tr.* **1.** *(fig.)* a micşora, a reduce; **die Preise** ~ a reduce preţurile. **2.** *(fig.)* a discredita, a înjosi.

herạbsetzend I. *part. prez.* de la h e r a b s e t z e n. **II.** *adj.* dispreţuitor, înjositor.

Herạbsetzung, *-en, f.* **1.** (s)coborâre. **2.** micşorare, reducere (a preţurilor). *(ec.)* ~ **der Zinssätze** micşorarea ratei dobânzilor. **3.** discreditare, înjosire.

herạbsinken, *sank herab, herabgesunken, vb. (s) intr.* **1.** a cădea în jos; a se scufunda. **2.** *(despre preţuri)* a scădea. **3.** *(fig.)* a decădea (moral).

herạb|springen, *sprang herab, herabgesprungen, vb. (s) intr.* a sări jos.

herạb|stechen, *stach herab, herabgestochen (du stichst herab, er sticht herab), vb. (h) tr.* a doborî (cu lancea).

herạb|steigen, *stieg herab, herabgestiegen, vb. (s) intr.* **1.** a se da jos, a coborî; **vom Pferde** ~ a descăleca. **2.** *(fig.; zu* cu *dat.)* a se coborî până la cineva.

herạb|stellen, *stellte herab, herabgestellt, vb. (h) tr.* a aşeza, a pune mai jos.

herạb|stimmen, *stimmte herab, herabgestimmt, vb. (h) tr.* **1.** *(muz.)* a acorda mai jos (un instrument). **2.** a modera, a reduce; **seine Ansprüche** ~ a-şi reduce pretenţiile.

herạb|stoßen, *stieß herab, herabgestoßen (du, er stößt herab), vb.* **I.** *tr. (h)* a împinge în jos. **II.** *intr. (s)* a tăbărî, a se arunca, a se năpusti; **der Falke stieß auf seine Beute herab** şoimul se aruncă asupra prăzii sale.

Herạb|strich, *-(e)s, -e, m.* trăsătură de sus în jos (a arcuşului).

herạb|strömen, *strömte herab, herabgeströmt, vb. (s) intr.* a curge în jos din abundenţă, în valuri; **der Regen strömt herab** cade o ploaie torenţială.

herạb|stufen, *stufte herab, herabgestuft, vb. (h) tr.* a diminua, a scădea încadrarea.

herạb|stürzen, *stürzte herab, herabgestürzt (du, er stürzt herab), vb.* **I.** *intr. (s)* a cădea de sus, a se prăbuşi, a se prăvăli; **das Flugzeug ist herabgestürzt** avionul s-a prăbuşit. **II.** *tr. (h)* a arunca în jos, a prăvăli. **III.** *refl. (h)* a se arunca în jos, a se prăvăli.

herạbwagen, *wagte herab, herabgewagt vb. (h) refl.* a îndrăzni să coboare.

herạbwälzen, *wälzte herab, herabgewälzt (du, er wälzt herab), vb. (h) tr.* a rostogoli în jos.

herạbwerfen, *warf herab, herabgeworfen (du wirfst herab, er wirft herab), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) arunca (în) jos.

herạbwinken, *winkte herab, herabgewinkt, vb. (h)* **I.** *tr.* a chema pe cineva prin semne să vină jos. **II.** *intr.* a face semne de sus.

herạbwollen, *wollte herab, herabgewollt (ich will herab, du willst herab, er will herab), vb. (h) intr.* a voi să se dea jos, să coboare.

herạbwünschen, *wünschte herab, herabgewünscht, vb. (h) tr. (în expr.)* **auf jn. etwas** ~ a-i dori cuiva ceva; **er wünscht alles Gute auf ihn herab** îi doreşte tot binele.

herạbwürdigen, *würdigte herab, herabgewürdigt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) înjosi, a (se) degrada, a (se) umili.

herạbwürdigend I. *part. prez.* de la h e r a b w ü r d i g e n. **II.** *adj.* degradant, înjositor, umilitor, nedemn.

Herạbwürdigung, *-en, f.* înjosire, degradare, umilire.

herạbziehen, *zog herab, herabgezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* a trage (în) jos, a da jos; *(fig.)* **jn.** ~ a înjosi pe cineva. **II.** *intr. (s)* **1.** a coborî. **2.** a se muta în jos.

Herạldik *f. sg.* heraldică.

Herạldiker, *-s, -, m.* heraldist.

herạldisch *adj.* heraldic.

Heraldophilie [-fi-] *f. sg.* heraldofilie.

Heraldophilịst, *-en, -en, m.* heraldofil.

herạn *adv.* pe aci, pe aici, încoace; ~! **immer** ~! **kommt** ~! apropiaţi-vă! **nur** ~! veniţi! poftiţi! îndrăzniţi!

herạn|arbeiten, *arbeitete heran, herangearbeitet (du arbeitest heran, er arbeitet heran), vb. (h) refl.* a înainta prin muncă, a răzbate, a realiza ceva printr-o sforţare; **er arbeitete sich mit großer Mühe an den Ausgang heran** a reuşit cu mare efort să ajungă la ieşire.

herạnbilden, *bildete heran, herangebildet (du bildest heran, er bildet heran), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) forma, a (se) dezvolta, a creşte, a (se) cultiva.

Herạnbildung, *-en, f.* **1.** formare, educaţie. **2.** dezvoltare, creştere, pregătire, formare (de cadre etc.).

herạnblühen, *blühte heran, herangeblüht, vb. (s) intr.* a înflori, a se dezvolta.

herạnbrechen, *brach heran, herangebrochen (du brichst heran, er bricht heran), vb. (s) intr.* a începe, a porni; **der Morgen ist herangebrochen** s-a făcut ziuă.

herạnbringen, *brachte heran, herangebracht, vb. (h) tr.* a aduce aproape, a apropia; **jm. etwas** ~ a face pe cineva să înveţe, să înţeleagă ceva.

herạndampfen, *dampfte heran, herangedamft, vb. (s) intr. (despre vapoare, locomotive etc.)* a se apropia pufăind.

herạndrängen, *drängte heran, herangedrängt, vb. (h) refl.* a se apropia înghesuindu-se, îmbulzindu-se, împingându-se.

herạndringen, *drang heran, herangedrungen, vb. (s) intr.* a pătrunde făcându-şi loc.

herạn|eilen, *eilte heran, herangeeilt, vb. (s) intr.* a se apropia, a veni, a sosi în grabă.

herạnfahren, *fuhr heran, herangefahren (du fährst heran, er fährt heran), vb.* **I.** *intr. (s)* a veni, a se apropia într-un vehicul; **er kam in einem Wagen herangefahren** a venit, s-a apropiat într-un vehicul. **II.** *tr. (h)* a aduce într-un vehicul; **er fuhr ihn in seinem Sportwagen heran** l-a adus în maşina sa sport.

herạnfliegen, *flog heran, herangeflogen, vb. (s) intr.* a se apropia în zbor.

herạnführen, *führte heran, herangeführt, vb. (h) tr.* a aduce, a conduce încoace.

herạngehen, *ging heran, herangegangen, vb. (s) intr. (an* cu *ac.)* **1.** a se apropia; **er ging an das Haus heran** s-a apropiat de casă. **2.** a începe, a porni, a se apuca; **an die Arbeit** ~ a porni la lucru, a se apuca de lucru.

herạnhalten, *hielt heran, herangehalten (du hältst heran, er hält heran), vb. (h) intr.* şi *refl.* a se ţine în apropiere (de); *(fig., fam.; în expr.)* **sich** ~ a se grăbi.

herạnhinken, *hinkte heran, herangehinkt*, **herạnhumpeln**, *humpelte heran, herangehumpelt (ich hump(e)le heran), vb. (s) intr.* a se apropia, a veni şchiopătând.

herạnkommen, *kam heran, herangekommen, vb. (s) intr. (an* cu *ac.)* a înainta, a se apropia, a ajunge la; **an jn.** ~ a se apropia de cineva, a ajunge (până) la cineva; **ich konnte nicht an den Schalter** ~ n-am putut să ajung la ghişeu; **man kann an ihn nicht** ~ nu te poţi apropia de el, este inaccesibil.

herạnkriegen, *kriegte heran, herangekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* a apuca, a prinde pe cineva; a câştiga pe cineva de partea sa; *(fig.)* a îndupleca pe cineva să facă ceva, a se asigura de concursul cuiva.

Herạnkunft, *-künfte, f.* apropiere, sosire, venire, ajungere la locul de destinaţie.

herạnlassen, *ließ heran, herangelassen (du, er lässt heran), vb. (h) tr.* a îngădui, a lăsa să se apropie.

herạnlocken, *lockte heran, herangelockt, vb. (h) tr.* a ademeni, a amăgi; a momi (să vină, să se apropie).

herạnmachen, *machte heran, herangemacht, vb. (h) refl. (an* cu *ac.)* **1.** a se apropia (de cineva); **er macht sich an ihn heran** se apropie de el, se dă pe lângă el; *(fam.)* **er macht sich an sie heran** începe să-i facă curte. **2.** a se apuca, a începe; **er macht sich an das Studium heran** se apucă de studiat, de învăţat.

herạnmarschieren, *marschierte heran, heranmarschiert, vb. (s) tr. (mil; an* cu *ac.)* a se apropia în marş.

herạn|nahen, *nahte heran, herangenaht, vb. (s) intr.* a se apropia, a înainta; **die Stunde der Abfahrt nahte nun heran** ceasul plecării se apropia.

herạnpirschen, *pirschte heran, herangepirscht, vb. (h) refl. (şi vân.)* a se apropia tiptil, pe neobservate.

herạnreichen, *reichte heran, herangereicht, vb. (s) intr. (an* cu *ac.)* a ajunge la, a atinge; **keine Verleumdung reicht an ihn heran** nici o calomnie nu-l poate atinge.

herạnreifen, *reifte heran, herangereift, vb. (s) intr.* a se coace, a se face matur, a se dezvolta; *(fig.)* a se maturiza; **er ist zum Manne herangereift** a devenit bărbat.

herạnrücken, *rückte heran, herangerückt, vb. (an* cu *ac.)* **I.** *tr. (s)* a apropia, a pune, a aşeza mai aproape. **II.** *intr. (s)* a se apropia; *(mil.)* a înainta; **der Feind rückt heran** duşmanul se apropie.

herạnrufen, *rief heran, herangerufen, vb. (h) tr.* a chema mai aproape, a pofti către sine.

herạnschaffen, *schaffte heran, herangeschafft, vb. (h) tr.* a căra, a transporta, a aduce încoace.

herạnschlängeln, *schlängelte heran, herangeschlängelt (ich schläng)e)le heran), vb. (h) refl.* a se apropia şerpuind, a se furişa, a se strecura mai aproape; *(fig.)* **sich an jn.** ~ a se băga pe sub pielea cuiva.

herạnschleichen, *schlich heran, herangeschlichen, vb. (s) intr.* şi *(h) refl.* **(an** cu *ac.)* a se apropia pe furiş (de).

herạnschleppen, *schleppte heran, herangeschleppt, vb. (h) tr.* a aduce ceva greu încoace.

herạnschreiten, *schritt heran, herangeschritten (du schreitest heran, er schreitet heran), vb. (s) intr.* **1.** a păşi mai aproape, a se apropia. **2.** *(fig.)* a se apuca de ceva, a porni să facă un lucru; **er schritt ans Werk heran** s-a apucat de lucru.

herạnschwimmen, *schwamm heran, herangeschwommen, vb. (s) intr.* **(an** cu *ac.)* a se apropia înotând de, a înota înspre.

herạnsegeln, *segelte heran, herangesegelt (ich seg(e)le heran), vb. (s) intr.* **(an** cu *ac.)* a se apropia navigând de, a naviga, a plana, a pluti spre.

herạn|sprengen, *sprengte heran, herangesprengt, vb. (s) intr.* **(an** cu *ac.)* a se apropia în galop (de), a se apropia dând năvală.

herantasten, *tastete heran, herangetastet (du tastest heran, er tastet heran), vb. (h) refl.* **(an** cu *ac.)* a se apropia pipăind, dibuind, bâjbâind, a se apropia cu precauție.

herantragen, *trug heran, herangetragen (du trägst heran, er trägt heran), vb. (h) refl.* **1.** a prezenta cuiva ceva; **einen Wunsch an jn.** ~ a prezenta cuiva o dorință. **2.** a aduce la un loc stabilit.

herantrauen, *traute heran, herangetraut, vb. (h) refl.* a îndrăzni să te apropii de cineva, să te adresezi cuiva.

herantreten, *trat heran, herangetreten (du trittst heran, er tritt heran), vb. (s) intr.* **(an** cu *ac.)* a se apropia, a se adresa, a se înfățișa; **an jn. mit einer Bitte** ~ a se adresa cuiva cu o rugăminte; **an eine neue Sache** ~ a se apuca de ceva nou; *(fig.)* **dann trat der Tod an ihn heran** atunci l-a ajuns moartea.

heranwachsen, *wuchs heran, herangewachsen (du, er wächst heran), vb. (s) intr.* a crește, a se dezvolta (până la punctul de...); a ajunge la maturitate; **sie wuchs zu einem schönen Mädchen heran** a devenit o frumoasă tânără fată.

Heranwachsende, *-n, -n (ein Heranwachsender) m.* și *f.* adolescent(ă).

heranwagen, *wagte heran, herangewagt, vb. (h) refl. (an* cu *ac.)* a îndrăzni să se apropie (de cineva, ceva), a avea cutezanța de a veni spre, a-și lua inima în dinți; **ich wage mich an das Problem heran** îndrăznesc să atac, să abordez problema.

heranwinken, *winkte heran, herangewinkt, vb. (h) tr.* a face semn (cuiva) să se apropie, a chema mai aproape.

heranziehen, *zog heran, herangezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a trage (încoace); *(fig.)* a atrage, a antrena, a interesa (pe cineva într-o lucrare, acțiune); **einen Dritten mit** ~ a cointeresa pe un al treilea; **das ist an den Haaren herangezogen** asta-i trasă de păr; **zu einer Arbeit** ~ a atrage, a îndemna la o treabă; a pune la o treabă. **2.** a crește (un copil, o plantă etc.); **er zog ihn zu einem tüchtigen Handwerker heran** a făcut din el un meseriaș capabil. **II.** *intr. (s)* a se apropia, a sosi; **unsere Truppen zogen heran** trupele noastre se apropiau.

Heranziehen, *-s, n. sg.* atragere, antrenare; **das** ~ **von finanziellen Mitteln** atragerea de mijloace financiare.

Herauch, *-(e)s, m. sg. (rar)* ceață.

herauf *adv.* în sus (spre cel care vorbește); **von unten** ~ de jos în sus; **da** ~ pe aici în sus; **nur (immer)** ~! urcați-vă! *(substantivat)* **dieses ewige Herauf und Herab** acest nesfârșit urcat și coborât.

herauf|arbeiten, *arbeitete herauf, heraufgearbeitet (du arbeitest herauf, er arbeitet herauf) vb. (h) refl.* a se ridica prin muncă, prin propriile-i puteri.

heraufbeschwören, *beschwor herauf, heraufbeschworen, vb. (h) tr.* **1.** a evoca (o amintire, un spirit). **2.** a invoca. **3.** a provoca, a stârni, a isca; **einen Krieg** ~ a provoca un război.

heraufbiegen, *bog herauf, heraufgebogen, vb. (h) tr.* a îndoi în sus.

heraufbitten, *bat herauf, heraufgebeten (du bittest herauf, er bittet herauf), vb. (h) tr.* a pofti (în) sus (pe cineva).

heraufbringen, *brachte herauf, heraufgebracht, vb. (h) tr.* a aduce sus, a ridica sus.

heraufdämmern, *dämmerte herauf, heraufgedämmert, vb. (h) intr.* a se miji de ziuă.

heraufdürfen, *durfte herauf, heraufgedurft (ich darf herauf, du darfst herauf, er darf herauf), vb. (h) intr.* a avea voie să urce.

herauf|eilen, *eilte herauf, heraufgeeilt, vb. (s) intr.* a se urca, a veni sus în grabă.

herauf|fahren, *fuhr herauf, heraufgefahren (du fährst herauf, er fährt herauf), vb.* **I.** *tr. (h)* a sui, a duce, a transporta (în) sus cu un vehicul. **II.** *intr. (s)* a se urca (cu un vehicul).

herauf|finden, *fand herauf, heraufgefunden (du findest herauf, er findet herauf), vb. (h) tr.* a nimeri drumul în sus.

herauf|führen, *führte herauf, heraufgeführt, vb. (h)* **I.** *tr.* a conduce pe cineva (în) sus. **II.** *intr. (despre drumuri)* a duce (în) sus.

heraufgehen, *ging herauf, heraufgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a se duce (în) sus, a urca, a sui. **2.** *(despre drumuri)* a duce (în) sus.

heraufheben, *hob herauf, heraufgehoben, vb. (h) tr.* a ridica (pe).

heraufhelfen, *half herauf, heraufgeholfen (du hilfst herauf, er hilft herauf), vb. (h) intr.* a ajuta (pe cineva) să (se) urce (pe).

heraufholen, *holte herauf, heraufgeholt, vb. (h) tr.* a (a)duce sus.

heraufkämmen, *kämmte herauf, heraufgekämmt, vb. (h) tr.* a pieptăna în sus.

heraufklettern, *kletterte herauf, heraufgeklettert,* **heraufklimmen**, *klomm herauf, heraufgeklommen (rar* și *klimmte herauf, heraufgeklimmt), vb. (s) intr.* a se cățăra (pe).

heraufkommen, *kam herauf, heraufgekommen, vb. (s) intr.* a veni (în) sus, a ajunge sus.

heraufkönnen, *konnte herauf, heraufgekonnt (ich kann herauf, du kannst herauf, er kann herauf), vb. (h) intr.* a se putea urca (pe).

herauflaufen, *lief herauf, heraufgelaufen (du läufst herauf, er läuft herauf), vb. (s) intr.* a alerga (în) sus.

heraufreichen, *reichte herauf, heraufgereicht, vb. (h)* **I.** *tr.* a întinde, da (ceva) de jos în sus. **II.** *intr. (fam.)* a ajunge sus.

heraufreiten, *ritt herauf, heraufgeritten (du reitest herauf, er reitet herauf), vb. (s) intr.* a sui călare.

heraufrücken, *rückte herauf, heraufgerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* a muta, a mișca, a împinge mai sus. **II.** *intr. (s)* a se apropia, a înainta urcând.

heraufrufen, *rief herauf, heraufgerufen, vb. (h) tr.* a chema sus; *(fig.)* a aminti de.

heraufschiffen, *schiffte herauf, heraufgeschifft, vb. (s) intr.* a merge, a naviga în susul apei.

heraufschlagen, *schlug herauf, heraufgeschlagen (du schlägst herauf, er schlägt herauf), vb. (h) tr.* a ridica (gulerul, coșul unei trăsuri, capota unei mașini etc.), a sufleca (mâneca).

heraufschwimmen, *schwamm herauf, heraufgeschwommen, vb. (s) intr.* a înota în susul unei ape.

heraufsehen, *sah herauf, heraufgesehen (du siehst herauf, er sieht herauf), vb. (h) intr.* a se uita în sus.

heraufsetzen, *setzte herauf, heraufgesetzt (du, er setzt herauf), vb. (h) tr.* **1.** a așeza mai sus. **2.** a urca, a mări, a majora (prețurile).

herauf|springen, *sprang herauf, heraufgesprungen, vb. (s) intr.* a sări în sus (pe).

herauf|steigen, *stieg herauf, heraufgestiegen, vb. (s) intr.* **1.** a se sui, se urca (pe). **2.** *(fig.)* a se ridica, a începe.

herauf|stürzen, *stürzte herauf, heraufgestürzt (du, er stürzt herauf), vb. (s) intr.* a (se) urca în grabă, val-vârtej.

herauftragen, *trug herauf, heraufgetragen (du trägst herauf, er trägt herauf), vb. (h) tr.* a duce (în) sus.

heraufwagen, *wagte herauf, heraufgewagt, vb. (h) refl.* a îndrăzni să se urce.

heraufwollen, *wollte herauf, heraufgewollt (ich will herauf, du willst herauf, er will herauf), vb. (h) intr.* a dori să vină sus.

heraufziehen, *zog herauf, heraufgezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* a trage (în) sus. **II.** *intr. (s)* a se muta mai sus; *(fig.)* **es zieht ein Gewitter herauf** se apropie o furtună.

heraus *adv.* afară (spre cel care vorbește); **von innen** ~ dinăuntru; **von vorne (hinten)** ~ din față (dos); ~ **oder herein!** sau intri sau ieși; *(fig.)* **frei (offen)** ~ pe șleau; ~ **damit!** spune odată! ~ **mit der Sprache!** vorbește! ~ **mit dem Geld!** scoate banii! **ich wohne nach vorn** ~ locuiesc în față.

heraus|angeln, *angelte heraus, herausgeangelt (ich ang(e)le heraus), vb. (h) tr.* **1.** a scoate cu undița, a pescui. **2.** *(fig., fam.)* a scoate dintr-o grămadă.

heraus|arbeiten, *arbeitete heraus, herausgearbeitet (du arbeitest heraus, er arbeitet heraus), vb. (h)* **I.** *tr.* a scoate prin muncă, a elabora, a desăvârși, a releva; **er hat die Rolle auf das Komische herausgearbeitet** a pus accentul pe latura comică. **II.** *refl.* a ieși din încurcătură, din greutăți.

Heraus|arbeitung, *-en, f.* elaborare.

herausbegeben, *begab heraus, herausbegeben (du begibst heraus, er begibt heraus), vb. (h) refl.* a ieși.

herausbeißen, *biss heraus, herausgebissen (du, er beißt heraus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a desprinde o bucată mușcând-o cu dinții, a scoate mușcând; **sich** *(dat.)* **einen Zahn** ~ a-și rupe, scoate un dinte mușcând. **2.** *(fam.)* a scoate pe cineva din pâine, din locul lui; **den feinen Mann** ~ a face pe boierul. **II.** *refl.* **1.** a ieși din încurcătură, a se descurca. **2.** *(fam.)* a se îngâmfa, a se fuduli.

herausbekommen, *bekam heraus, herausbekommen, vb. (h) tr.* **1.** a reuși să scoată; **er hat den Nagel** ~ a reușit să scoată cuiul. **2.** a primi (un) rest (de bani); **er hat 2 Lei** ~ a căpătat 2 lei rest. **3.** *(fig.)* a descoperi, a afla; a ghici, a rezolva; **er hat die Aufgabe** ~ a rezolvat problema; **er hat das Geheimnis** ~ a descoperit secretul. **4.** *(mat.)* a obține un rezultat; **wie viel hast du** ~? cât ți-a ieșit? cât ți-a dat?

herausbemühen, *bemühte heraus, herausbemüht, vb. (h)* **I.** *tr.* a face (pe cineva) să iasă afară; **ich wollte dich nicht** ~ n-am vrut să te obosesc (ca să ieși). **II.** *refl.* a-și da osteneala să iasă.

herausbeugen, *beugte heraus, herausgebeugt, vb. (h) refl.* a se apleca în afară.

herausbilden, *bildete heraus, herausgebildet (du bildest heraus, er bildet heraus), vb. (h)* **I.** *tr.* a forma. **II.** *refl.* a se dezvolta, a evolua; a se cristaliza.

Herausbildung *f. sg.* formare, cristalizare.

herausbitten, *bat heraus, herausgebeten (du bittest heraus, er bittet heraus), vb. (h) tr.* a ruga pe cineva să iasă, să vină afară.

herausblicken, *blickte heraus, herausgeblickt, vb. (h) intr.* a se uita afară.

herausbrausen, *brauste heraus, herausgebraust (du, er braust heraus), vb. (s) intr.* **1.** a țâșni din, a se repezi afară. **2.** a ieși cu vuiet, a da năvală cu zgomot.

herausbrechen, *brach heraus, herausgebrochen (du brichst heraus, er bricht heraus), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a rupe din ceva, a scoate rupând. **2.** a vomita. **II.** *intr. (s)* a ieși impetuos, a irumpe.

herausbrennen, *brannte heraus, herausgebrannt, vb. (h) tr. (med.)* a cauteriza.

herausbringen, *brachte heraus, herausgebracht, vb. (h) tr.* **1.** a scoate, a (a)duce afară; **einen Kranken an die frische Luft** ~ a scoate, a duce un bolnav la aer. **2.** a scoate, a reuși să scoată; **einen Fleck** ~ a scoate o pată; *(fig.)* **er brachte kein Wort heraus** n-a scos nici o vorbă; **es ist nichts aus ihm herauszubringen** nu poți scoate nimic de la el. **3.** a dezlega, a rezolva, a găsi soluția; **ich konnte die Lösung des Rätsels nicht** ~ n-am putut dezlega șarada. **4.** a scoate pe piață; a edita; **einen neuen Film** ~ a scoate un film nou; **er hat eine Gedichtsammlung herausgebracht** a editat o antologie de poezii.

herausdividieren [-vi-], *dividierte heraus, herausdividiert, vb. (h) tr. (fam.)* a constata, a afla prin șiretenie.

herausdrängen, *drängte heraus, herausgedrängt, vb. (h)* **I.** *tr.* a împinge afară. **II.** *refl.* a ieși îmbulzindu-se, făcându-și loc.

herausdrehen, *drehte heraus, herausgedreht, vb. (h)* **I.** *tr.* a scoate învârtind. **II.** *refl. (fam.)* a ieși cu abilitate din încurcături.

herausdringen, *drang heraus, herausgedrungen, vb. (s) intr.* **1.** a-și deschide drum, a răzbate. **2.** *(despre lichide)* a pătrunde prin ceva, a se scurge.

herausdrücken, *drückte heraus, herausgedrückt, vb. (h) tr.* a scoate prin apăsare, a stoarce.

herausdürfen, *durfte heraus, herausgedurft (ich darf heraus, du darfst heraus, er darf heraus), vb. (h) intr.* a avea voie să iasă.

heraus|eilen, *eilte heraus, herausgeeilt, vb. (s) intr.* a ieși în grabă.

heraus|fahren, *fuhr heraus, herausgefahren (du fährst heraus, er fährt heraus), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a ieși (cu un vehicul); **er ist aus der Stadt herausgefahren** a plecat din oraș (cu un vehicul). **2.** *(fig.)* a scăpa (un cuvânt); **dieses Wort ist mir nur so herausgefahren** vorba mi-a scăpat din gură. **II.** *tr. (h)* a duce afară (cu un vehicul); **er hat ihn aus der Stadt herausgefahren** l-a scos din oraș (cu un vehicul).

herausfallen, *fiel heraus, herausgefallen (du fällst heraus, er fällt heraus), vb. (s) intr.* a cădea afară.

herausfeuern, *feuerte heraus, herausgefeuert, vb. (h) tr.* a concedia (pe cineva).

herausfinden, *fand heraus, herausgefunden (du findest heraus, er findet heraus), vb. (h)* **I.** *tr.* a găsi, a descoperi, a recunoaște (dintre mulți). **II.** *intr.* și *refl.* a găsi o ieșire, a găsi drumul.

herausfischen, *fischte heraus, herausgefischt, vb. (h) tr.* v. herausangeln.

herausfliegen, *flog heraus, herausgeflogen, vb. (s) intr.* **1.** a ieși zburând. **2.** *(fam.)* a fi dat afară, a zbura din post, din slujbă.

herausfließen, *floss heraus, herausgeflossen (du, er fließt heraus), vb. (s) intr.* a se scurge, a curge afară.

Herausforderer, *-s, -, m.* provocator.

herausfordern, *forderte heraus, herausgefordert, vb. (h) tr. (fig.)* a provoca, a desfide (pe cineva); **zum Kampfe** ~ a provoca la luptă.

herausfordernd I. *part. prez.* de la herausfordern. **II.** *adj.* provocator, sfidător; **ein ~es Benehmen** o comportare sfidătoare.

Herausforderung, *-en, f.* provocare, sfidare.

Herausforderungskampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (sport)* luptă, concurs prin provocare.

herausfressen, *fraß heraus, herausgefressen (du, er frisst heraus), vb. (h)* **I.** *tr.* a mânca din; **die Maus hat ein Stück aus dem Käse herausgefressen** șoarecele a ros o bucată din cașcaval. **II.** *refl.* **1.** a-și face drum rozând. **2.** *(fam.)* a ieși din încurcătură; **er hat sich wieder herausgefressen** iarăși a ieșit la liman. **3.** *(fam.)* a se îngrășa.

herausfühlen, *fühlte heraus, herausgefühlt, vb. (h) tr.* **1.** a simți. **2.** a ghici, a presupune prin intuire.

herausführen, *führte heraus, herausgeführt, vb. (h) tr.* a conduce afară.

Herausgabe, *-n, f.* **1.** înapoiere, restituire. **2.** publicare, editare. **3.** predare; extrădare.

herausgeben, *gab heraus, herausgegeben (du gibst heraus, er gibt heraus), vb. (h) tr.* **1.** a da afară, a scoate din. **2.** a preda; a înapoia, a remite, a restitui, a da rest; a extrăda. **3.** a publica, a edita.

Herausgeber, *-s, -, m.* editor; redactor.

Herausgeforderte, *-n, -n (ein Herausgeforderter), m.* persoană provocată.

herausgehen, *ging heraus, herausgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a ieși din; **aus dem Zimmer** ~ a ieși din cameră. **2.** *(fig.)* a dispărea, a se duce; **dieser Fleck will nicht** ~ pata asta nu vrea să iasă. **3.** a da în; **das Zimmer geht auf die Straße heraus** camera are vedere la stradă. **4.** *(în expr.)* **aus sich** *(dat.)* ~ a-și deschide sufletul; **er geht nicht aus sich heraus** nu-și deschide sufletul, este o fire închisă.

herausge|stalten, *gestaltete heraus, herausgestaltet (du gestaltest heraus, er gestaltet heraus), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) forma, a (se) desfășura, a (se) dezvolta.

Herausge|staltung *f. sg.* formare, desfășurare, dezvoltare.

herausgießen, *goss heraus, herausgegossen (du, er gießt heraus), vb. (h) tr.* a vărsa, a turna.

herausgraben, *grub heraus, herausgegraben (du gräbst heraus, er gräbt heraus), vb. (h) tr.* a dezgropa, a scoate din pământ.

herausgraulen, *graulte heraus, herausgegrault, vb. (h) tr.* a scoate pe cineva speriindu-l, înfricoșându-l.

herausgreifen, *griff heraus, herausgegriffen, vb. (h)* **I.** *tr.* a apuca; *(fig.)* a alege (la întâmplare). **II.** *intr.* a întinde mâna afară.

heraushaben, *hatte heraus, herausgehabt (du hast heraus, er hat heraus), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a reuși să scoată; **ich habe den Nagel heraus** am reușit să scot cuiul. **2.** *(fig.)* a se pricepe bine la ceva; **er hat das Fußballspiel heraus** se pricepe bine la fotbal. **3.** a rezolva, a dezlega, a găsi, a descoperi, a ghici, a pricepe; **ich habe es jetzt heraus** acum am priceput aceasta, am găsit soluția; **ich habe die Aufgabe heraus** am rezolvat problema.

heraushalten, *hielt heraus, herausgehalten, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ține afară. **2.** *(fig.)* a feri de implicare; a feri de complicații, de neplăceri. **II.** *refl.* a se ține deoparte, a se feri de implicare.

heraushangen, **heraushängen**[1], *hing heraus, herausgehangen (du hängst heraus, er hängt heraus), vb. (h) intr.* a atârna, a fi atârnat afară; **viele Fahnen hängen heraus** sunt arborate multe drapele; **die Zunge hängt mir vor Durst zum Halse heraus** mă usuc de sete; **diese Sache hängt mir zum Halse heraus** sunt sătul până-n gât de chestiunea aceasta.

heraushängen[2], *hängte heraus, herausgehängt, vb. (h) tr.* a atârna (ceva) afară, a expune; **die Wäsche** ~ a atârna afară rufele.

heraushauen, *hieb heraus, herausgehauen (rar* și *haute heraus, herausgehaut), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tăia din, a desprinde. **2.** *(mil.)* a elibera din, a despresura (o unitate încercuită). **II.** *refl.* a-și croi drum cu sabia; *(fam., fig.)* a ieși din încurcătură.

herausheben, *hob heraus, herausgehoben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ridica, a scoate din. **2.** a ajuta pe cineva să iasă din; **er hob sie aus dem Wagen heraus** a ajutat-o să se dea jos din vehicul. **3.** *(fig.)* a face să reiasă, a scoate în relief. **II.** *refl.* a ieși în relief, a se evidenția; **durch seinen Fleiß hebt er sich heraus** se evidențiază prin silința sa; **die leuchtenden Farben heben sich heraus** culorile vii ies în relief.

heraushelfen, *half heraus, herausgeholfen (du hilfst heraus, er hilft heraus), vb. (h) intr.* a da ajutor, a sprijini să iasă; **jm. aus dem Wagen** ~ a ajuta pe cineva să se dea jos din trăsură, din mașină etc.

herausholen, *holte heraus, herausgeholt, vb. (h) tr.* a scoate din.

heraushören, *hörte heraus, herausgehört, vb. (h) tr.* a distinge prin auz.

herausjagen, *jagte heraus, herausgejagt, vb.* **I.** *tr. (h)* a goni, a da afară. **II.** *intr. (s)* a ieși în galop.

herauskehren, *kehrte heraus, herausgekehrt, vb. (h) tr.* **1.** a scoate afară măturând. **2.** *(fig.)* a arăta, a-și da (sentimentele, gândurile) pe față.

herausklauben, *klaubte heraus, herausgeklaubt, vb. (h) tr.* **1.** a culege (din). **2.** *(fig.)* a cerceta cu de-amănuntul.

herauskleiden, *kleidete heraus, herausgekleidet (du kleidest heraus, er kleidet heraus), vb. (h) refl.* a se găti, a se împopoțona.

herausklettern, *kletterte heraus, herausgeklettert, vb. (s) intr.* a se cățăra afară.

herausklingeln, *klingelte heraus, herausgeklingelt (ich kling(e)le heraus), vb. (h) tr.* a chema (la ușă, la telefon) sunând.

herausklopfen, *klopfte heraus, herausgeklopft, vb. (h) tr.* a scoate prin lovituri, a scoate, a scutura (praful) bătând.

herausklügeln, *klügelte heraus, herausgeklügelt (ich klüg(e)le heraus), vb. (h) tr.* a născoci, a inventa, a scorni, a găsi migălind, despicând firul în patru.

herauskommen, *kam heraus, herausgekommen, vb. (s) intr.* **1.** a ieși din; **aus dem Zimmer** ~ a ieși din cameră; **aus der Verwunderung nicht mehr** ~ a nu mai putea de mirare; **sein Los ist herausgekommen** biletul său de loterie a ieșit câștigător; **mit der Sprache** ~ a se explica. **2.** a apărea, a se publica; **sein Werk ist in einem andern Verlag herausgekommen** opera lui a fost editată de o altă editură. **3.** a se afla, a ieși la iveală; **das Geheimnis ist herausgekommen** secretul a fost divulgat, a transpirat, s-a aflat. **4.** a rezulta, a da un rezultat; **dabei kommt nicht viel heraus** din aceasta nu te alegi cu mare lucru; **es kommt auf eins heraus** e totuna; **es kommt immer dasselbe heraus** totuna este, tot acolo iese.

herauskönnen, *konnte heraus, herausgekonnt (ich kann heraus, du kannst heraus, er kann heraus), vb. (h) intr.* a putea ieși.

herauskratzen, *kratzte heraus, herausgekratzt (du, er kratzt heraus), vb. (h) tr.* a scoate zgâriind, răcâind.

herauskriechen, *kroch heraus, herausgekrochen, vb. (s) intr.* a ieși târându-se; a ieși venind în patru labe.

herauskriegen, *kriegte heraus, herausgekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a reuși să scoată, a căpăta. **2.** a descoperi, a ghici, a rezolva; a afla. **3.** a avea drept rezultat.

herauskristallisieren, *kristallisierte heraus, herauskristallisiert, vb. (h) refl.* a se separa prin cristalizare.

Herauskristallisierung, *-en, f.* separare prin cristalizare.

herauslassen, *ließ heraus, herausgelassen (du, er lässt heraus), vb. (h) tr.* a lăsa să iasă, a da drumul; a pune în libertate.

herauslaufen, *lief heraus, herausgelaufen (du läufst heraus, er läuft heraus), vb. (s) intr.* **1.** a iesi în grabă, a fugi afară. **2.** a se scurge (afară).

herauslegen, *legte heraus, herausgelegt, vb. (h) tr.* a pune, a așterne afară.

herauslesen, *las heraus, herausgelesen (du, er liest heraus), vb. (h)* **1.** a alege (din). **2.** *(fig.)* a ghici, a înțelege, a descifra citind, a citi printre rânduri.

herausleuchten, *leuchtete heraus, herausgeleuchtet (du leuchtest heraus, er leuchtet heraus), vb. (h) intr.* **1.** a conduce, a lumina cuiva drumul până afară. **2.** a lumina în afară.

herauslocken, *lockte heraus, herausgelockt, vb. (h) tr.* **1.** a scoate pe cineva (de undeva) prin momeli, a ademeni; **den Feind aus seiner Stellung** ~ a scoate dușmanul din poziție prin șiretlic. **2.** *(fig.)* a smulge; **ein Geheimnis** ~ a smulge un secret.

herauslösen, *löste heraus, herausgelöst heraus (du, er löst heraus) vb. (h) tr.* **1.** a desprinde dintr-un tot. **2.** *(chim.)* a îndepărta dizolvând.

herauslügen, *log heraus, herausgelogen, vb. (h) refl.* a scăpa din încurcături prin minciuni.

herausmachen, *machte heraus, herausgemacht, vb. (h) (fam.)* **I.** *tr.* a scoate, a îndepărta; **er will den Nagel** ~ vrea să scoată cuiul. **II.** *refl.* **1.** a se restabili; **er hat sich nach seiner Krankheit wieder gut herausgemacht** după boală s-a restabilit bine. **2.** a-și face o situație; a se descurca; **er hat sich in diesem Jahre schön herausgemacht** în acest an și-a făcut o situație frumoasă; s-a descurcat bine anul ăsta. **3.** a se dezvolta bine; **das Kind hat sich herausgemacht** copilul s-a făcut drăguț, frumușel.

herausmausern, *mauserte heraus, herausgemausert, vb. (h) refl. (fam.)* **1.** a se însănătoși, a se face bine. **2.** a se dezvolta bine.

herausmüssen, *musste heraus, herausgemusst (ich muss heraus, du musst heraus, er muss heraus), vb. (h) intr.* a trebui să iasă; **es muss heraus a)** trebuie spus (acest lucru); **b)** trebuie aflat (acest lucru).

Herausnahme, *-n, f.* scoatere, luare afară.

herausnehmbar *adj.* detașabil, ce poate fi scos.

herausnehmen, *nahm heraus, herausgenommen (du nimmst heraus, er nimmt heraus), vb. (h)* **I.** *tr.* a scoate (din), a lua afară; **etwas aus dem Schrank** ~ a scoate ceva din dulap. **II.** *refl. (dat.)* a-și permite, a-și lua îndrăzneala; **du hast dir viel herausgenommen** ți-ai permis (prea) mult, ai fost (prea) îndrăzneț.

herausnötigen, *nötigte heraus, herausgenötigt, vb. (h) tr.* a sili pe cineva să iasă, a constrânge pe cineva să plece, să se ducă.

heraus|pfeifen, *pfiff heraus, herausgepfiffen, vb. (h)* **I.** *tr.* a face pe cineva să vină afară fluierându-l, a chema pe cineva prin fluierat. **II.** *intr.* a fluiera; **zum Fenster** ~ a sta la fereastră și a fluiera.

heraus|platzen, *platzte heraus, herausgeplatzt (du, er platzt heraus), vb. (s) intr.* (cu **mit**) **1.** a izbucni. **2.** *(fig.)* a scăpa (o vorbă, o înjurătură etc.); **mit einem Geheimnis** ~ a scăpa un secret.

heraus|poltern, *polterte heraus, herausgepoltert, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a ieși cu zgomot mare. **2.** *(fig.)* a izbucni; **mit etwas** ~ a spune ceva tare și grosolan. **II.** *tr. (h)* **1.** a da afară, a scoate cu zgomot mare. **2.** a spune ceva tare și grosolan; **er polterte diese Worte heraus** a spus aceste cuvinte tare și grosolan. **3.** *(despre căldărar)* a bomba prin ciocănire.

heraus|pressen, *presste heraus, herausgepresst (du, er presst heraus), vb. (h) tr.* a scoate prin presare, prin stoarcere; a stoarce.

herausprügeln, *prügelte heraus, herausgeprügelt (ich prüg(e)le heraus) vb. (h) tr.* **1.** a determina (pe cineva) prin bătaie să spună adevărul. **2.** a elibera (pe cineva) prin bătaie. **3.** a educa (pe cineva) prin bătaie.

heraus|pumpen, *pumpte heraus, herausgepumpt, vb. (h) tr.* a scoate cu pompa.

heraus|putzen, *putzte heraus, herausgeputzt (du, er putzt heraus), vb. (h)* **I.** *tr.* a scoate curățind; **einen Flecken** ~ a scoate o pată. **II.** *tr.* și *refl.* a (se) găti, a (se) dichisi, a (se) ferchezui, a (se) împopoțona. **III.** *refl. (fam.)* a scăpa cu o minciună; **er wird sich schon** ~ o să scape cu o minciună, o să iasă el din încurcătură spunând minciuni.

herausquellen, *quoll heraus, herausgequollen (du quillst heraus, er quillt heraus), vb. (s) intr.* a izvorî, a țâșni (ca un izvor).

herausragen, *ragte heraus, herausgeragt, vb. (h) intr.* a ieși, a se înălța deasupra, a se distinge (printre); a ieși în relief.

herausrecken, *reckte heraus, herausgereckt, vb. (h) tr.* v. herausstrecken.

herausreden, *redete heraus, herausgeredet (du redest heraus, er redet heraus), vb. (h)* **I.** *intr. (în expr.)* **frei** ~ a vorbi deschis, sincer, franc, pe șleau. **II.** *tr.* și *refl.* a (se) dezvinovăți vorbind; a pretexta, a scăpa printr-un pretext.

herausreichen, *reichte heraus, herausgereicht, vb. (h)* **I.** *tr.* a întinde ceva afară printr-o deschizătură. **II.** *intr.* a se întinde în afară.

herausreißen, *riss heraus, herausgerissen (du, er reißt heraus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a smulge, a rupe, a scoate cu forța. **2.** *(fig.)* a salva din primejdie, din încurcătură; **das hat ihn herausgerissen** aceasta l-a salvat. **II.** *refl.* a ieși din bucluc, a scăpa din încurcătură.

herausreiten, *ritt heraus, herausgeritten (du reitest heraus, er reitet heraus), vb. (s) intr.* a ieși călare.

herausrennen, *rannte heraus, herausgerannt, vb. (s) intr.* a ieși în fugă.

herausrinnen, *rann heraus, herausgeronnen, vb. (s) intr.* a curge afară, a se scurge, a se prelinge.

herausrollen, *rollte heraus, herausgerollt, vb.* **I.** *tr.* şi *refl. (h)* a (se) rostogoli afară, a (se) da de-a dura. **II.** *intr. (s)* a ieşi rostogolindu-se.

herausrücken, *rückte heraus, herausgerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a împinge afară. **2.** *(fam.)* a scoate, a da (ceva); **Geld** ~ a scoate punga, a da bani. **II.** *intr. (s) (fam.;* **mit)** a face să apară, a da, a spune ceva; **mit Geld** ~ a-şi deschide punga, a da bani; **mit der Sprache** ~ a se hotărî să vorbească, să mărturisească; **er rückte endlich mit der Wahrheit heraus** în sfârşit a spus adevărul.

herausrufen, *rief heraus, herausgerufen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a chema afară, a striga să iasă afară; **die Wache** ~ a chema garda (la arme). **2.** a striga ceva (în afară) pe uşă, pe fereastră. **II.** *intr.* a striga; **zum Fenster** ~ a striga pe fereastră.

herausrutschen, *rutschte heraus, herausgerutscht, vb. (s) intr. (fam.)* a-i scăpa cuiva.

heraus|sagen, *sagte heraus, herausgesagt, vb. (h) tr.* a spune pe faţă, fără sfială, a mărturisi; **frei** ~ a spune pe şleau, în faţă; **rund herausgesagt** scurt şi cuprinzător.

heraus|schaffen, *schaffte heraus, herausgeschafft, vb. (h) tr.* **1.** a scoate, a duce afară. **2.** a extrage (din mină). **3.** a izbuti să scoată, a face să dispară (o pată, o urmă).

heraus|schälen, *schälte heraus, herausgeschält, vb. (h)* **I.** *tr.* a coji, a curăţa de coajă, a decortica (ovăzul, orezul). **II.** *refl.* **1.** *(despre pui)* a ieşi din găoace. **2.** *(fam.)* a se limpezi, a ieşi la iveală.

heraus|schallen, *schallte* (şi *scholl) heraus, herausgeschallt* (şi *-geschollen), vb. (h) intr.* a răsuna, a zornăi (în) afară; **wie man in den Wald hineinschreit, so schallt es wieder heraus** cum e bună ziua aşa e şi răspunsul.

heraus|schauen, *schaute heraus, herausgeschaut, vb. (h)* **I.** *tr.* a privi afară; *(fam.)* **er schaut sich** *(dat.)* **bald die Augen aus dem Kopf heraus** i se scurg ochii din cap. **II.** *intr. (fam.)* a rezulta un folos, a se alege cu ceva; **dabei schaut nichts heraus** din asta nu iese nimic, nu te alegi cu nimic.

heraus|scheren, *scherte heraus, herausgeschert, vb. (h) refl. (fam.)* a o şterge, a se căra, a pleca, a se duce.

heraus|schicken, *schickte heraus, herausgeschickt, vb. (h) tr.* a trimite afară, a spune să iasă, a expedia.

heraus|schieben, *schob heraus, herausgeschoben, vb. (h) tr.* **1.** a împinge afară, a scoate afară. **2.** a amâna.

heraus|schießen, *schoss heraus, herausgeschossen (du, er schießt heraus), vb.* **I.** *tr. (h)* a descărca arma spre exterior; **zum Fenster** ~ a trage cu arma pe fereastră. **II.** *intr. (s) (fam.)* a se repezi, a se năpusti afară, a ieşi val-vârtej.

heraus|schiffen, *schiffte heraus, herausgeschifft, vb. (s) intr. (despre nave)* a ieşi în larg.

heraus|schinden, *schindete heraus,* rar şi *schund heraus, herausgeschunden (du schindest heraus, er schindet heraus), vb. (h) tr. (pop.)* a stoarce prin exploatare; a scoate de la cineva ceva; **er konnte aus dem Acker nichts** ~ n-a putut stoarce nimic din ogorul său; **er schindet aus ihm das Letzte heraus** îl jupoaie de tot avutul; îl stoarce de vlagă, îi suge şi măduva din oase, îl stoarce ca pe o lămâie.

heraus|schlagen, *schlug heraus, herausgeschlagen (du schlägst heraus, er schlägt heraus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a scoate prin lovituri; **den Feind aus seinen Stellungen** ~ a alunga pe inamic din poziţii. **2.** *(fam.)* a realiza un câştig, a scoate; **er sucht so viel Geld als möglich aus der Sache herauszuschlagen** caută să stoarcă din această chestiune cât mai mulţi bani; **er will seine Kosten** ~ vrea să-şi scoată cheltuielile. **II.** *intr. (s) (despre foc, flăcări)* a răzbi, a ieşi afară; **die Flammen schlugen zum Fenster heraus** flăcările au răbufnit pe fereastră. **III.** *refl.* a ieşi luptând dintr-un impas, dintr-o situaţie critică.

heraus|schleichen, *schlich heraus, herausgeschlichen, vb. intr. (s)* şi *refl. (h)* a ieşi pe furiş.

heraus|schleppen, *schleppte heraus, herausgeschleppt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) târî afară.

heraus|schleudern, *schleuderte heraus, herausgeschleudert, vb. (h) tr.* a arunca violent afară.

heraus|schlüpfen, *schlüpfte heraus, herausgeschlüpft, vb. (s) intr.* **1.** a aluneca afară, a se strecura, a ieşi cu precauţiune; **trotz des Verbotes ist sie aus dem Haus herausgeschlüpft** în ciuda interdicţiei (ea) s-a strecurat afară din casă. **2.** a scăpa; **das Wort ist mir herausgeschlüpft** mi-a ieşit, mi-a scăpat vorba fără să vreau.

heraus|schmecken, *schmeckte heraus, herausgeschmeckt, vb. (h) tr.* a distinge un gust (dintr-un amestec).

heraus|schmeißen, *schmiss heraus, herausgeschmissen (du, er schmeißt heraus), vb. (h) tr. (fam.)* a azvârli, a da afară.

heraus|schmuggeln, *schmuggelte heraus, herausgeschmuggelt (ich schmuggl(e)le heraus), vb. (h) tr.* a scoate (ceva) clandestin, prin contrabandă.

heraus|schneiden, *schnitt heraus, herausgeschnitten (du schneidest heraus, er schneidet heraus), vb. (h) tr.* a scoate tăind, a tăia, a extirpa.

heraus|schöpfen, *schöpfte heraus, herausgeschöpft, vb. (h) tr.* a scoate (cu găleata, cu polonicul etc.).

heraus|schrauben, *schraubte heraus, herausgeschraubt, vb. (h) tr.* a deşuruba.

heraus|schreien, *schrie heraus, herausgeschrien, vb. (h)* **I.** *intr.* a striga (pe fereastră). **II.** *tr.* **1.** a spune ceva strigând, cu voce tare; **er schreit alles heraus** nu poate vorbi fără să ţipe. **2.** a face prin ţipete pe cineva să plece, să iasă. **3.** a striga ceva (în afară) pe uşă, pe fereastră.

herausschreiben, *schrieb heraus, herausgeschrieben, vb. (h) tr.* a copia parţial un text.

heraus|schütteln, *schüttelte heraus, herausgeschüttelt (ich schütt(e)le heraus), vb. (h) tr.* a scoate scuturând; **den Staub aus den Kleidern** ~ a scutura hainele de praf.

heraus|schütten, *schüttete heraus, herausgeschüttet (du schüttest heraus, er schüttet heraus) vb. (h) tr.* a vărsa.

heraus|schwemmen, *schwemmte heraus, herausgeschwemmt, vb. (h) tr. (geol.)* a eluviona.

Heraus|schwemmung, *-en, f. (geol.)* eluvionare.

heraus|schwimmen, *schwamm heraus, herausgeschwommen, vb. (s) intr.* **1.** a ieşi înotând. **2.** a ieşi plutind pe apă.

heraus|segeln, *segelte heraus, herausgesegelt (ich seg(e)le heraus), vb. (s) intr.* a ieşi în larg navigând cu vele.

heraus|sehen, *sah heraus, herausgesehen (du siehst heraus, er sieht heraus), vb. (h) intr.* **1.** a privi afară. **2.** a fi vizibil, a se zări (printre). **3.** *(fam.)* a rezulta un folos; **es sieht nichts dabei heraus** n-ai ce alege de aici, nu te alegi cu nimic din aceasta.

heraus sein, *war heraus, heraus gewesen (ich bin heraus, du bist heraus, er ist heraus), vb. (s) intr.* a fi ieşit, a fi afară; **es ist heraus a)** a ieşit, am scos-o; **b)** s-a spus (în fine); **c)** a ieşit la iveală, s-a descoperit, s-a aflat; *(fam.)* **das Gesetz ist heraus** legea a ieşit, a apărut; **schön** ~ a fi scăpat din toate greutăţile, a fi scăpat cu faţa curată.

heraus|setzen, *setzte heraus, herausgesetzt (du, er setzt heraus), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) pune, a (se) aşeza afară.

heraus|sollen, *sollte heraus, herausgesollt (ich soll heraus, du sollst heraus, er soll heraus), vb. (h) intr.* a trebui să iasă.

heraus|spazieren, *spazierte heraus, herausspaziert, vb. (s) intr.* a ieşi la plimbare; **zum Tor** ~ a ieşi pe poartă.

heraus|spielen, *spielte heraus, herausgespielt, vb. (h)* **I.** *tr. (sport)* a obţine un rezultat prin joc corect. **II.** *refl. (fam.)* a-şi da aere; **er spielt sich auf den vornehmen Herrn heraus** îşi dă aere de om distins.

heraus|sprechen, *sprach heraus, herausgesprochen (du sprichst heraus, er spricht heraus), vb. (h) intr.* **1.** a spune pe faţă, a exprima, a declara făţiş; **mit jm. frei** ~ a vorbi sincer, pe şleau cu cineva. **2.** a vorbi (prin fereastră, prin uşă etc.).

heraus|sprengen, *sprengte heraus, herausgesprengt, vb.* **I.** *tr. (h)* a face să sară, să explodeze (o bucată dintr-un bloc); a scoate (o bucată dintr-un bloc) prin dinamitare. **II.** *(s) intr. (fam.)* a ieşi în galop, în goană.

heraus|springen, *sprang heraus, herausgesprungen, vb. (s) intr.* **1.** a sări afară, a ţâşni; **aus dem Fenster** ~ a sări pe fereastră. **2.** a rezulta (un folos, un câştig); **was springt dabei heraus?** cu ce ne alegem din aceasta? ce folos, ce profit avem din aceasta? ce iese, ce pică din asta?

heraus|spritzen, *spritzte heraus, herausgespritzt (du, er spritzt heraus), vb.* **I.** *tr. (h)* a stropi (din ceva). **II.** *intr. (s)* a ţâşni.

heraus|sprossen, *sprosste heraus, herausgesprosst (du, er sprosst heraus), vb. (s) intr. (despre plante)* a ieşi, a răsări.

heraus|sprudeln, *sprudelte heraus, herausgesprudelt (ich sprud(e)le heraus), vb. (s) intr.* a ţâşni.

heraus|staffieren, *staffierte heraus, herausstaffiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) găti, a (se) împopoţona, a (se) dichisi, a se ferchezui.

Heraus|staffierung, *-en, f.* **1.** echipare; înzestrare. **2.** gătire, ferchezuire, împopoţonare, dichisire.

heraus|stechen, *stach heraus, herausgestocken (du stichst heraus, er sticht heraus), vb. (h) intr.* a se distinge, a contrasta.

heraus|stecken, *steckte heraus, herausgesteckt, vb. (h) tr.* **1.** a pune, a scoate afară; **die Fahne** ~ a arbora drapelul. **2.** *(fam.)* a se exprima; a comunica, a aduce la cunoştinţă; **was hat er nun wieder herausgesteckt? a)** oare ce o mai fi spus? **b)** ce ispravă a făcut iar? **ein Gerücht** ~ a pune în circulaţie un zvon.

heraus|stehen, *stand heraus, herausgestanden, vb. (h) intr.* a ieşi în evidenţă, a ieşi la suprafaţă.

heraus|stehlen, *stahl heraus, herausgestohlen (du stiehlst heraus, er stiehlt heraus), vb. (h)* **I.** *tr.* a fura din; **jm. etwas aus der Tasche** ~ a fura cuiva un lucru din buzunar. **II.** *refl.* a ieşi pe furiş.

heraus|steigen, *stieg heraus, herausgestiegen, vb. (s) intr.* a se da jos, a coborî, a ieşi prin; **zum Fenster** ~ a ieşi pe fereastră.

heraus|stellen, *stellte heraus, herausgestellt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune, a scoate afară, a aşeza afară; **er stellte die Blumen heraus** a scos florile afară. **2.** a arăta, a face vizibil, a scoate în evidenţă; **die Schwierigkeiten der Sache** ~ a pune, a scoate în evidenţă dificultăţile problemei. **II.** *refl.* a se arăta, a se dovedi; **er hat sich als ein Betrüger herausgestellt** el s-a dovedit a fi un înşelător; *(impers.)* **es hat sich herausgestellt, dass du recht hast** s-a dovedit, s-a văzut că ai dreptate.

heraus|stoßen, *stieß heraus, herausgestoßen (du, er stößt heraus), vb. (h) tr.* a împinge afară, a îmbrânci afară.

heraus|stottern, *stotterte heraus, herausgestottert, vb. (h) tr.* a scoate (un cuvânt) bâlbâindu-se, a spune bâlbâindu-se.

heraus|strecken, *streckte heraus, herausgestreckt, vb. (h) tr.* a scoate afară; **die Zunge** ~ a scoate limba.

heraus|streichen, *strich heraus, herausgestrichen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a şterge, a rade (o pată, un cuvânt). **2.** a netezi, a descreţi, a întinde (cutele). **3.** *(fig.)* a releva, a lăuda mult. **II.** *refl.* a se lăuda peste măsură; a-şi valorifica (titlul, meritele); a se pune (excesiv) în valoare.

heraus|strömen, *strömte heraus, herausgeströmt, vb. (s) intr.* a curge afară, a ieşi în valuri, a ieşi din albie, a deborda, a se revărsa.

heraus|stürmen, *stürmte heraus, herausgestürmt, vb. (s) intr.* a se repezi afară, a ieşi ca o vijelie, val-vârtej.

heraus|stürzen, *stürzte heraus, herausgestürzt (du, er stürzt heraus), vb.* **I.** *tr. (h)* a arunca afară, a răsturna. **II.** *intr. (s)* **1.** a cădea vertiginos, a se prăbuşi (în) afară. **2.** a se repezi (în) afară. **III.** *refl. (h)* a se arunca afară; **sich aus dem Fenster** ~ a se arunca pe fereastră.

heraus|suchen, *suchte heraus, herausgesucht, vb. (h) tr.* a alege, a tria, a sorta.

heraus|tragen, *trug heraus, herausgetragen (du trägst heraus, er trägt heraus), vb. (h) tr.* a duce, a scoate afară.

heraus|treiben, *trieb heraus, herausgetrieben, vb. (h) tr.* **1.** a izgoni, a goni, a alunga, a scoate afară. **2.** *(tehn.)* a rotunji, a da relief.

Heraus|treibung, *-en, f.* **1.** alungare, izgonire. **2.** rotunjire, reliefare.

heraus|treten, *trat heraus, herausgetreten (du trittst heraus, er tritt heraus), vb. (s) intr.* **1.** a ieşi afară. **2.** a ieşi din; **aus der Reihe** ~ a ieşi din rând; *(fig.)* **er ist aus sich** *(dat.)* **herausgetreten** a ieşit din rezervă. **3.** a face o propunere; **mit etwas** ~ a se prezenta cu o propunere. **4.** a se remarca, a se releva.

Heraus|treten, *-s, n. sg.* **1.** ieşire afară. **2.** ieşire din albie, revărsare (a unui curs de apă).

heraus|tröpfeln, *tröpfelte heraus, herausgetröpfelt,* **heraus|tropfen**, *tropfte heraus, herausgetropft, vb. (s) intr.* a picura.

heraus|tun, *tat heraus, herausgetan, vb. (h) tr.* a pune, a aşeza, a da afară.

herauswachsen, *wuchs heraus, herausgewachsen (du, er wächst heraus), vb. (s) intr.* **1.** a ieşi, a răsări din; *(fam.)* **das wächst mir zum Halse heraus** aceasta a început să mă plictisească, sunt sătul de asta până-n gât, mi-e lehamite de aceasta. **2.** *(despre copii)* a creşte peste măsura hainelor; **er ist aus seinen Kleidern herausgewachsen** hainele i-au rămas mici: **aus den Kinderschuhen** ~ a trece de vârsta copilăriei.

herauswagen, *wagte heraus, herausgewagt, vb. (h) refl.* a îndrăzni, a cuteza, a se încumeta să iasă; **bei Nacht wagt er sich nicht heraus** noaptea nu îndrăzneşte să iasă; **er wagte sich nicht mit der Sprache heraus** n-a cutezat să scoată o vorbă.

herauswälzen, *wälzte heraus, herausgewälzt (du, er wälzt heraus), vb. (h)* **I.** *tr.* a scoate rostogolind. **II.** *refl.* a ieşi rostogolindu-se.

herauswaschen, *wusch heraus, herausgewaschen (du wäschst heraus, er wäscht heraus), vb. (h) tr.* a scoate prin spălat; **solche Flecken lassen sich gut** ~ astfel de pete ies uşor la spălat.

herauswenden, *wendete heraus, herausgewendet* şi *wandte heraus, herausgewandt (du wendest heraus, er wendet heraus), vb. (h) tr.* a întoarce în afară, a întoarce pe dos.

herauswerfen, *warf heraus, herausgeworfen (du wirfst heraus, er wirft heraus), vb. (h) tr.* a arunca afară; **jn. zur Tür** ~ a da pe cineva pe uşă afară.

herauswickeln, *wickelte heraus, herausgewickelt (ich wick(e)le heraus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a desfăşura, a desface (ceva înfăşurat), a despacheta. **2.** a descurca, a scoate din impas. **II.** *refl.* a se descurca, a ieşi din impas; **er wird sich schon** ~ are să se descurce el.

heraus|winden, *wand heraus, herausgewunden (du windest heraus, er windet heraus), vb. (h)* **I.** *tr.* a scoate învârtind, a deşuruba. **II.** *refl.* a se descurca abil, a ieşi din belea.

herauswinken, *winkte heraus, herausgewinkt, vb. (h) intr.* a face cuiva semn să iasă, să vină afară; **er winkte ihn heraus** îi făcu semn cu mâna să iasă afară.

herauswischen, *wischte heraus, herausgewischt, vb. (h) tr.* a şterge, a scoate ştergând.

herauswollen, *wollte heraus, herausgewollt (ich will heraus, du willst heraus, er will heraus) vb. (h) intr.* a voi să iasă; *(fig.)* **er will mit der Sprache nicht heraus** nu vrea să vorbească, să scoată o vorbă, nu vrea să se explice.

herauswühlen, *wühlte heraus, herausgewühlt, vb. (h)* **I.** *tr.* a dezgropa, a scoate răscolind (pământul). **II.** *refl.* a se dezgropa, a ieşi (din pământ).

herauswünschen, *wünschte heraus, herausgewünscht, vb. (h)* **I.** *tr.* a dori ca cineva să iasă. **II.** *refl.* a dori să iasă afară.

herauswürgen, *würgte heraus, herausgewürgt, vb. (h) tr.* **1.** a vomita spasmodic, în jet. **2.** *(despre păsări)* a scoate din guşă. **3.** *(fig.)* a scoate cu greu cuvintele.

herauszahlen, *zahlte heraus, herausgezahlt, vb. (h) tr.* a plăti, a restitui (o sumă de bani).

herauszerren, *zerrte heraus, herausgezerrt, vb. (h) tr.* a târî afară, a smulge, a scoate cu forţa.

herausziehen, *zog heraus, herausgezogen, vb.* **I.** *intr. (s)* a ieşi afară, a porni în marş (părăsind locul). **II.** *tr. (h)* **1.** a scoate, a smulge. **2.** *(fig.)* a scoate din încurcătură. **3.** a excerpta, a conspecta. **III.** *refl. (h) (fam.)* a ieşi din încurcătură; **wie werden sie sich ~?** pe unde o să scoată cămaşa?

herb *adj.* **1.** acrişor, astringent; **ein ~er Wein** un vin sec. **2.** *(fig.)* amar, aspru; **ein ~er Verweis** o mustrare aspră; **ein ~er Schicksalsschlag** o lovitură dureroasă a sorţii. **3.** *(despre oameni)* sever; rezervat; distant; închis; fără sentimentalism; **ein ~es Mädchen** o fată serioasă, rezervată, închisă.

Herbar(ium), *-s, -ien* [-iən], *n.* ierbar.

Herbe *f. sg.* acreală, amărăciune; *(fig.)* fire serioasă, aspră; caracter închis, necomunicativ.

herbegeben, *begab her, herbegeben (du begibst her, er begibt her), vb. (h) refl. (zu)* a veni încoace, a veni la.

herbei *adv.* (şi ca *interj.*) încoace, aici, pe aici.

herbeibemühen, *bemühte herbei, herbeibemüht, vb. (h) tr.* şi *refl.* v. h e r b e m ü h e n.

herbeibringen, *brachte herbei, herbeigebracht, vb. (h) tr.* **1.** a aduce, a conduce (încoace). **2.** a furniza (dovezi, argumente), a invoca (motive).

herbeidrängen, *drängte herbei, herbeigedrängt vb. (h) refl.* a se apropia înghesuindu-se, a se îmbulzi încoace, a se grăbi încoace.

herbei|eilen, *eilte herbei, herbeigeeilt, vb. (s) intr.* a se grăbi încoace; a sosi în grabă.

herbeifahren, *fuhr herbei, herbeigefahren (du fährst herbei, er fährt herbei), vb.* **I.** *tr. (h)* a aduce, a transporta încoace (cu un vehicul). **II.** *intr. (s)* a sosi, a se apropia (cu un vehicul).

herbeifliegen, *flog herbei, herbeigeflogen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a sosi în zbor. **2.** *(fig.)* a veni în mare grabă. **II.** *tr. (h)* a aduce cu avionul.

herbeiführen, *führte herbei, herbeigeführt, vb. (h) tr.* **1.** *(rar)* a aduce încoace. **2.** *(fig.)* a aduce cu sine, a pricinui; **ein Unglück** ~ a pricinui o nenorocire.

Herbeiführung *f. sg.* pricinuire, cauzare.

herbei|holen, *holte herbei, herbeigeholt, vb. (h) tr.* **1.** a aduce aici, a dirija încoace. **2.** a se duce după (cineva sau ceva); a aduce, a chema. **3.** *(mar.)* a se apropia; **eine Insel** ~ a se apropia de o insulă.

herbeikommen, *kam herbei, herbeigekommen, vb. (s) intr.* a sosi, a veni, a se apropia.

herbeikönnen, *konnte herbei, herbeigekonnt (ich kann herbei, du kannst herbei, er kann herbei), vb. (h) intr.* a putea să se apropie; **er kann herbei** poate să-şi croiască drum.

herbeikriechen, *kroch herbei, herbeigekrochen, vb. (s) intr.* a se apropia târându-se.

herbeilassen, *ließ herbei, herbeigelassen (du, er lässt herbei), vb. (h)* **I.** *tr.* a lăsa, a permite să se apropie. **II.** *refl.* a consimţi, a catadicsi; **sich zu etwas ~ a)** a consimţi la ceva; **b)** a binevoi să facă ceva.

herbeilaufen, *lief herbei, herbeigelaufen (du läufst herbei, er läuft herbei.), vb. (s) intr.* a veni alergând, a veni în grabă.

herbeilocken, *lockte herbei, herbeigelockt, vb. (h) tr.* a atrage, a momi, a ademeni să vină.

herbeimachen, *machte herbei, herbeigemacht, vb. (h) refl.* a se apropia, a veni mai aproape, a se furişa încoace.

herbeimühen, *mühte herbei, herbeigemüht, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) apropia cu mare osteneală.

herbeimüssen, *musste herbei, herbeigemusst (ich muss herbei, du musst herbei, er muss herbei), vb. (h) intr.* a trebui să vină; **das Geld muss unbedingt herbei** banii trebuie plătiţi, vărsaţi neapărat.

herbeirufen, *rief herbei, herbeigerufen, vb. (h) tr.* a chema, a pofti (încoace).

herbeischaffen, *schaffte herbei, herbeigeschafft, vb. (h) tr.* a aduce, a procura.

herbeischleichen, *schlich herbei, herbeigeschlichen, vb. intr. (s)* şi *refl. (h)* a se furişa (încoace), a se apropia pe furiş, a se strecura (încoace).

herbeischleppen, *schleppte herbei, herbeigeschleppt, vb. (h) tr.* a târî, a aduce târând.

herbeisehnen, *sehnte herbei, herbeigesehnt, vb. (h) tr.* a dori să vină, să apară.

herbei|strömen, *strömte herbei, herbeigeströmt vb. (s) intr.* **1.** a curge şiroaie. **2.** *(fig.)* a veni grămadă, în masă; **die Leute strömten in Scharen herbei** oamenii veneau cu duiumul, cu grămada, în număr mare.

herbei|stürzen, *stürzte herbei, herbeigestürzt (du, er stürzt herbei) vb. (s) intr.* a veni în grabă, a da năvală, a se năpusti.

herbeitragen, *trug herbei, herbeigetragen (du trägst herbei, er trägt herbei), vb. (h) tr.* a aduce încoace.

herbeitreiben, *trieb herbei, herbeigetrieben, vb. (h) tr.* **1.** a mâna încoace. **2.** a procura.

herbeiwinken, *winkte herbei, herbeigewinkt, vb. (h) tr.* a chema prin semne, a face semne să vină; **ich habe ihn herbeigewinkt** i-am făcut semn să vină (aici).

herbeiwünschen, *wünschte herbei, herbeigewünscht, vb. (h) tr.* a dori (venirea, sosirea); **jm. etwas** ~ a ura cuiva un lucru; **eine bessere Wendung** ~ a dori o întorsătură favorabilă a lucrurilor.

herbeizaubern, *zauberte herbei, herbeigezaubert, vb. (h) tr.* a aduce repede, (ca) prin vrajă.

herbeiziehen, *zog herbei, herbeigezogen, vb. (h) tr.* a trage la sine, a atrage; *(fig.)* **bei den Haaren herbeigezogen** tras de păr.

herbekommen, *bekam her, herbekommen, vb. (h) tr. (fam.)* a căpăta, a dobândi, a-şi procura; **wo soll ich es denn ~?** de unde vrei s-o iau?

herbemühen, *bemühte her, herbemüht, vb. (h)* **I.** *tr.* a pofti pe cineva să vină. **II.** *refl.* a-şi da osteneala de a veni.

herbe|ordern, *beorderte her, herbeordert, vb. (h) tr.* a porunci cuiva să vină; **ich habe ihn herbeordert** l-am determinat prin ordin să vină (aici).

Herberge, *-n, f.* **1.** adăpost, azil. **2.** gazdă; han, ospătărie. **3.** casă de adăpost (pentru turişti), cabană.

herbergen, *herbergte, geherbergt, vb. (h)* **I.** *tr.* a găzdui, a adăposti. **II.** *intr.* a găsi adăpost; a trage (în gazdă, la han).

Herbergsmutter, *-mütter, f.* gazdă, hangiţă.

Herbergsvater, *-s, -väter,* **Herbergswirt**, *-(e)s, -e, m.* gazdă, hangiu, birtaş.

herbe|stellen, *bestellte her, herbestellt, vb. (h) tr.* a chema încoace; **jn.** ~ a chema pe cineva, a trimite după cineva; *(jur.)* a cita pe cineva.

herbeten, *betete her, hergebetet (du betest her, er betet her) vb. (h) tr.* a îndruga rugăciuni, a spune rugăciuni în mod mecanic.

herbewegen, *bewegte her, herbewegt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) mişca încoace, a (se) apropia.

Herbheit, *-en, f.* v. H e r b e.

Herbigkeit, *-en, f.* v. H e r b e.

herbitten, *bat her, hergebeten (du bittest her, er bittet her), vb. (h) tr.* a ruga pe cineva să vină.

Herbivore [-vo:-], *-n, -n, m.* animal erbivor.

Herbizid, *-(e)s, -e, n. (agr.)* erbicid.

herblich *adj.* amărui, acrişor.

herblicken, *blickte her, hergeblickt, vb. (h) intr.* a privi încoace.

Herbling, *-s, -e, m.* **1.** *(bot.)* iuţari *(Lactarius piperatus)*. **2.** fructe necoapte (provenite din flori târzii).

herbringen, *brachte her, hergebracht, vb. (h) tr.* a aduce încoace.

Herbst, *-(e)s, -e, m.* **1.** toamnă; **im** ~ toamna; *(fig.)* **im ~ des Lebens** la apusul, la sfârşitul vieţii, la bătrâneţe. **2.** *(reg.)* cules, recoltă; **der ~ ist eingebracht** recolta este strânsă.

Herbst|abend, *-s, -e, m.* seară de toamnă.

Herbst|adonis, *-, -se, m. (bot.)* cocoşel tomnatic, ruscuţă tomnatică *(Adonis autumnalis)*.

Herbst|anbau, *-(e)s, -e, m. (agr.)* **1.** semănare de toamnă. **2.** semănătură de toamnă.

Herbst|anfang, *-(e)s, -anfänge, m.* început de toamnă.

Herbst|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr de toamnă, măr tomnatic.

Herbst|arbeit, *-en, f.* muncă de toamnă.

Herbst|aster, *-n, f. (bot.)* ruşi de toamnă *(Aster chinensis)*.

Herbst|aus|saat, *-en, f.* semănătură de toamnă.

Herbstbalz, *-en, f. (vân.)* împerechere de toamnă (a păsărilor sălbatice).

Herbstbe|stellung, *-en, f.* munci agricole de toamnă.

Herbstblume, *-n, f.* **1.** floare de toamnă. **2.** *(bot.)* brânduşă de toamnă *(Colchicum autumnale)*.

herbsteln, *herbstelte, geherbstelt (ich herbst(e)le) vb. (h) intr. impers. (în expr.)* **es herbstelt** vine toamna, merge spre toamnă.

herbsten, *herbstete, geherbstet (du herbstest, er herbstet) vb. (h)* **I.** *tr.* a recolta, a culege (via). **II.** *intr. impers. (despre toamnă)* a veni, a se apropia.

Herbsten, *-s, n. sg. (reg.)* cules al viilor.

Herbstfäden *pl.* funigei.

Herbstferien [-riən] *pl.* vacanţă de toamnă.

Herbstflieder, *-s, -, m. (bot.)* brumărele *(Phlox paniculata)*.

Herbstfrucht, *-früchte, f.* **1.** fruct tomnatic, târziu. **2.** grâu de toamnă.

Herbst|herd, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* loc de adunare (toamna) al păsărilor călătoare.

Herbst|heu, *-(e)s, n. sg.* fân de toamnă, otavă.

Herbst|himmel, *-s, m. sg.* cer de toamnă.

Herbst|holz, *-es, -hölzer, n.* lemn de toamnă (în inelul anual).

Herbstkampagne [-kampanjə], *-n, f.* **1.** *(mil., înv.)* campanie, expediţie de toamnă. **2.** *(agr.)* campanie de toamnă. **3.** *(ind. zahărului)* recoltă de toamnă.

Herbstkleid, *-(e)s, -er, n.* haină, rochie de toamnă, îmbrăcăminte de toamnă.

Herbstkultur, *-en, f. (agr.)* cultură de toamnă.

Herbstlandschaft, *-en, f.* peisaj, privelişte de toamnă.

Herbstlaub, *-(e)s, n. sg.* frunziş de toamnă.
Herbstleute *pl. (reg.)* culegători.
herbstlich *adj.* de toamnă, tomnatic; **es wird** ~ vine toamna; **~e Pflanzen** plante de toamnă.
Herbstlied, *-(e)s, -er, n.* cântec de toamnă.
Herbstling, *-s, -e, m.* **1.** fruct tomnatic. **2.** viţel tomnatic. **3.** *(bot.)* râşcov *(Lactarius deliciosus).*
Herbstlorchel, *-n, f. (bot.)* zbârciog gras *(Helvella esculenta).*
Herbstlöwenzahn, *-(e)s, m. sg. (bot.)* păpădie de toamnă *(Taraxacum serotinum).*
Herbstluft, *-lüfte, f.* aer, adiere de toamnă.
Herbstmanöver [-vɐ] *n. pl.* v. Herbstübung.
herbstmäßig *adj.* v. herbstlich.
Herbstmast, *-en, f.* **1.** îngrăşare (de vite şi porci) făcută toamna; îndopare (de păsări) făcută toamna. **2.** nutreţ folosit la îngrăşarea vitelor şi porcilor şi la îndoparea păsărilor.
Herbstmeisterschaft, *-en, f.* campionat de toamnă.
Herbstmesse, *-n, f. (com.)* târg de toamnă.
Herbstmonat, *-(e)s, -e, m.* **1.** lună de toamnă. **2.** *(pop.)* răpciune; septembrie.
Herbstmond, *-(e)s, -e, m. (poet.)* v. Herbstmonat.
Herbstmorgen, *-s, -, m.* dimineaţă de toamnă.
Herbstnacht, *-nächte, f.* noapte de toamnă.
Herbstnachtgleiche, *-n, f.* echinocţiu de toamnă.
Herbstnebel, *-s, -, m.* ceaţă, negură de toamnă.
Herbst|obst, *-es, n. sg.* poame tomnatice, fructe de toamnă.
Herbstperiode, *-n, f.* sezon de toamnă.
Herbstregen, *-s, m. sg.* ploaie de toamnă.
Herbst|rose, *-n, f. (bot.)* nalbă de grădină *(Althaea rosea).*
Herbst|rübe, *-n, f. (bot.)* rapiţă, napi curecești *(Brassica rapa* var. *rapa).*
Herbst|runde, *-n, f. (sport)* etapă, rundă de toamnă.
Herbst|saat, *-en, f.* semănătură de toamnă.
Herbst|safran, *-s, m. sg. (bot.)* brânduşă, şofrânel *(Crocus iridiflorus).*
Herbst|saison [-sɛzɔ̃: şi -zɛ-], *-s, f.* sezon de toamnă.
Herbst|schein, *-(e)s, -e, m.* lumină de toamnă.
Herbst|sonne *f. sg.* soare de toamnă.
Herbst|stimmung, *-en, f.* atmosferă de toamnă.
Herbst|sturz, *-es, m. sg. (agr.)* arătură de toamnă.
Herbst|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de toamnă.
Herbst-Tag|undnachtgleiche *f. sg.* echinocţiu de toamnă.
Herbst|übung, *-en, f. (mil.)* exerciţii, manevre de toamnă.
Herbstweizen, *-s, -, m.* grâu de toamnă.
Herbstwetter, *-s, n. sg.* vreme de toamnă.
Herbstwiese, *-n, f.* pajişte de toamnă.
Herbstwind, *-(e)s, -e, m.* vânt de toamnă.
Herbst|zeit *f. sg.* toamnă, timp, vreme de toamnă.
Herbst|zeitlose, *-n, f. (bot.)* brânduşă de toamnă *(Colchicum autumnale).*
Herbst|zug, *-(e)s, -züge, m. (despre păsări călătoare)* migraţie de toamnă.
herbsüß *(adj.)* demidulce.
herbuch|stabieren, *buchstabierte her, herbuchstabiert, vb. (h) tr.* a silabisi (în mod mecanic).
Herd, *-(e)s, -e, m.* **1.** vatră; şemineu; maşină de gătit, plită; *(fig.)* cămin, familie; **seinen eigenen ~ haben** a fi familist; **am häuslichen** ~ în sânul familiei; **ein gastlicher** ~ o casă ospitalieră; **weder Haus noch ~ haben** a nu avea nici casă, nici masă, a nu avea nici un rost. **2.** *(fig.)* focar, centru; **der ~ der Krankheit** focarul bolii; **der ~ des Erdbebens** epicentrul cutremurului. **3.** *(turnătorie)* vatră a cuptorului de topit, cenuşar. **4.** *(tehn.; la cuptoare înalte)* creuzet. **5.** *(vân.)* loc pentru pus curse de păsări.
Herd|after, *-s, -, m. (metal.)* resturi de la spălarea minereurilor.
Herd|apfel, *-s, -äpfel, m. (reg.)* cartof.
Herd|arbeit, *-en, f. (turnătorie)* **1.** lucrare de executare a vetrei. **2.** preparare a minereului prin spălare.
Herd|asche *f. sg. (tehn.)* cenuşă de focar.
Herd|aufbereitung, *-en, f.* v. Herdarbeit **(2).**
Herdblech, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* tablă pentru vatră.
Herdblei, *-(e)s, n. sg.* plumb de focar.
Herdbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru genealogic (pentru animale de rasă).
Herde, *-n, f.* **1.** cireadă (de vite), turmă (de oi). **2.** *(fig.)* masă, mulţime indiferentă, fără iniţiativă proprie; **der ~ folgen** a se lua după turmă, după proşti.
herdenbegütert *adj.* v. herdenreich.
Herdenglocke, *-n, f.* talangă.
Herdenhammel, *-s, -* (şi *-hämmel), m.* batal ţinut drept călăuză în turma de oi.
Herdenmensch, *-en, -en, m. (termen fascist)* om comun, om mediocru, fără convingeri şi fără iniţiativă; om gregar.
Herdenmoral *f. sg. (termen fascist)* spirit de turmă, gregar.
herdenreich *adj.* bogat în turme.
Herdentier, *-(e)s, -e, n.* animal de turmă.
Herdentrieb, *-(e)s, -e, m.* instinct de turmă, spirit gregar.
Herdenvieh, *-s, n. sg.* vite de turmă.
herdenweise *adv.* în cirezi, în turme.
Herdfeuer, *-s, n. sg.* **1.** foc de bucătărie. **2.** *(turnătorie)* foc al cuptorului.
Herdfink, *-en, -en, m. (vân.)* cinteză-atrapă (în cursele de prins păsări).
Herdform, *-en, f. (turnătorie)* formă deschisă.
Herdfrischen, *-s, n. sg. (turnătorie)* afinare în cuptorul Siemens-Martin.
Herdfrischroh|eisen, *-s, n. sg. (turnătorie)* fontă de afinare.
Herdfrischverfahren, *-s, -, n. (turnătorie)* procedeu de afinare pe vatră.
Herdfutter, *-s, -, n. (turnătorie)* căptuşeală a vetrei.
Herdguss, *-es, -güsse, m. (turnătorie)* obiect turnat în forme deschise.
Herd|infektion, *-en, f. (med.)* infecţie de focar.
Herdmauer, *-n, f.* **1.** zidărie de vatră (cămin, sobă). **2.** *(constr.)* zid de reazem, de susţinere.
Herd|ochs, *-en, -en, m. (reg.)* taur de prăsilă.
Herd|ofen, *-s, -öfen, m.* **1.** maşină de gătit. **2.** *(turnătorie)* cuptor cu vatră.
Herdplatte, *-n, f.* plită a maşinii de gătit.
herdrängen, *drängte her, hergedrängt, vb. (h) intr.* şi *refl.* a veni făcându-şi loc, răzbind prin mulţime.
Herdraum, *-(e)s, -räume, m. (turnătorie)* incintă, spaţiul interior al cuptorului.
Herdreaktion, *-en, f. (med.)* reacţie în focar.
Herdrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de domiciliu.
Herdring, *-(e)s, -e, m.* dură a plitei.
Herdrück|stand, *-(e)s, -stände, m. (tehn.)* reziduu de combustie.
Herd|stange, *-n, f.* bară apărătoare (la maşina de gătit).
Herd|steuer, *-n, f. (elv., ist.)* bir, impozit pe vatră; fumărit.
herdürfen, *durfte her, hergedurft (ich darf her, du darfst her, er darf her), vb. (h) intr.* a avea voie să vină.
Herdvogel, *-s, -vögel, m. (vân.)* **1.** pasăre de momeală. **2.** pasăre prinsă în capcană.
Herdwand, *-wände, f.* perete al focarului.
Herdwinkel, *-s, -, m.* colţ de vatră, de cămin.
heredieren, *heredierte, herediert, vb. (h) tr. (biol.)* a moşteni.
hereditär *adj. (biol.)* ereditar.
Heredität *f. sg. (biol.)* ereditate.
Heredodegeneration *f. sg. (biol.)* degenerare ereditară.
her|eilen, *eilte her, hergeeilt, vb. (s) intr.* a veni în grabă.
herein I. *adv.* înăuntru (spre cel care vorbeşte); *von draußen* ~ din afară. **II.** *interj.* ~! intră! **hier** ~! intră (intraţi) pe aici!
hereinbegeben, *begab herein, hereinbegeben (du begibst herein, er begibt herein), vb. (h) refl.* a intra.
hereinbekommen, *bekam herein, hereinbekommen, vb. (h) tr.* a reuşi să introducă; a reuşi să facă să intre.
hereinbemühen, *bemühte herein, hereinbemüht, vb. (h)* **I.** *tr.* a ruga pe cineva să intre. **II.** *refl.* a-şi da osteneala să intre.
hereinbe|stellen, *bestellte herein, hereinbestellt, vb. (h) tr.* a chema înăuntru, a lăsa vorbă să intre.
hereinbitten, *bat herein, hereingebeten (du bittest herein, er bittet herein), vb. (h) tr.* a ruga să intre.
hereinblicken, *blickte herein, hereingeblickt, vb. (h) intr.* a se uita înăuntru.
hereinbrechen, *brach herein, hereingebrochen (du brichst herein, er bricht herein), vb. (s) intr.* **1.** a năvăli, a pătrunde, a da buzna. **2.** *(fig.)* a se apropia. **3.** a se întâmpla, a veni pe neaşteptate, a da peste; **ein großes Unglück ist über uns hereingebrochen** o mare nenorocire a dat peste noi.
hereinbringen, *brachte herein, hereingebracht, vb. (h) tr.* **1.** a (a)duce înăuntru. **2.** a reuşi să introducă. **3.** *(reg.)* a aduce un câştig, a produce.
hereindrängen, *drängte herein, hereingedrängt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) vârî înăuntru.
hereindringen, *drang herein, hereingedrungen, vb. (s) intr.* a pătrunde înăuntru, a intra cu forţa, a năvăli înăuntru.
hereindürfen, *durfte herein, hereingedurft (ich darf herein, du darfst herein, er darf herein), vb. (h) intr.* a avea voie să intre.
herein|eilen, *eilte herein, hereingeeilt, vb. (s) intr.* a intra în grabă.
hereinfahren, *fuhr herein, hereingefahren (du fährst herein, er fährt herein), vb.* **I.** *tr. (h)* a căra, a transporta înăuntru cu un vehicul. **II.** *intr. (s)* **1.** a intra cu un vehicul. **2.** *(pop.)* a interveni energic.
Hereinfall, *-(e)s, -fälle, m. (fam.)* cădere în cursă, în încurcătură; păcăleală, insucces, eşec.
hereinfallen, *fiel herein, hereingefallen (du fällst herein, er fällt herein), vb. (s) intr.* **1.** a cădea în. **2.** *(fig.)* a cădea în capcană, a se păcăli, a se arde, a da de belea, a da de necazuri; **bei diesem Geschäft ist er gründlich** (sau **gehörig**) **hereingefallen** în această afacere s-a ars, s-a păcălit rău.
hereinfliegen, *flog herein, hereingeflogen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a intra în zbor. **2.** *(fam.)* a se păcăli, a cădea în cursă. **II.** *tr. (h)* a aduce cu avionul.
hereinfließen, *floss herein, hereingeflossen (du, er fließt herein), vb. (s) intr.* a curge înăuntru; a intra curgând.
hereinflüchten, *flüchtete herein, hereingeflüchtet (du flüchtest herein, er flüchtet herein), vb. (s) intr.* a se refugia, a căuta adăpost înăuntru.
hereinführen, *führte herein, hereingeführt, vb. (h) tr.* a introduce.
hereingehen, *ging herein, hereingegangen, vb. (s) intr.* **1.** a intra. **2.** a încăpea; **es geht nicht herein** nu încape.
Hereingeschmeckte, *-n, -n, (ein Hereingeschmeckter) m.* şi *f. (reg., peior.)* nou sosit(ă); imigrant(ă).
hereingeschneit I. *part. trec.* de la hereinschneien. **II.** *adj.* căzut din senin, picat din nori.
hereingreifen, *griff herein, hereingegriffen, vb. (h) intr.* a băga mâna înăuntru.
hereinheben, *hob herein, hereingehoben, vb. (h) tr.* a ridica înăuntru.
hereinhelfen, *half herein, hereingeholfen (du hilfst herein, er hilft herein), vb. (h) intr.* a ajuta să intre.
hereinholen, *holte herein, hereingeholt, vb. (h) tr.* a aduce înăuntru.
hereinklettern, *kletterte herein, hereingeklettert, vb. (s) intr.* a intra căţărându-se; **zum Fenster** ~ a intra pe fereastră.
hereinkommen, *kam herein, hereingekommen, vb. (s) intr.* a intra, a veni înăuntru.
hereinkönnen, *konnte herein, hereingekonnt (ich kann herein, du kannst herein, er kann herein), vb. (h) intr.* a putea să intre.
hereinkriechen, *kroch herein, hereingekrochen, vb. (s) intr.* a intra târâş, a se târî înăuntru.
Hereinkunft *f. sg.* **1.** câştig, venit; *(com.)* intrare. **2.** venire, sosire.
hereinlangen, *langte herein, hereingelangt, vb.* **I.** *tr. (h)* a băga mâna în. **II.** *intr. (s)* a ajunge până înăuntru.
hereinlassen, *ließ herein, hereingelassen (du, er lässt herein), vb. (h) tr.* a lăsa, a permite să intre, să vină înăuntru.

hereinlaufen, *lief herein, hereingelaufen (du läufst herein, er läuft herein), vb. (s) intr.* **1.** a intra în grabă, a fugi înăuntru. **2.** a curge în ceva.

hereinlegen, *legte herein, hereingelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune înăuntru. **2.** *(fig.)* a trage pe sfoară, a păcăli pe cineva. **II.** *refl.* **1.** a se culca în. **2.** *(fig., fam.)* a se înșela pe sine, a se amăgi, a se culca pe o ureche.

hereinleiten, *leitete herein, hereingeleitet (du leitest herein, er leitet herein), vb. (h) tr.* a introduce.

hereinleuchten, *leuchtete herein, hereingeleuchtet (du leuchtest herein, er leuchtet herein) vb. (h) intr. (despre razele de lumină)* a pătrunde înăuntru.

hereinlocken, *lockte herein, hereingelockt, vb. (h) tr.* a ademeni să intre, a momi, a atrage prin momeli.

hereinlotsen, *lotste herein, hereingelotst (du, er lotst herein), vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a pilota în port, a îndrepta, a dirija spre port. **2.** *(fam.)* a ademeni, a conduce înăuntru.

hereinmögen, *mochte herein, hereingemocht (ich mag herein, du magst herein, er mag herein), vb. (h) intr.* a dori să intre.

hereinmüssen, *musste herein, hereingemusst (ich muss herein, du musst herein, er muss herein), vb. (h) intr.* a trebui, a fi nevoit să intre.

herein|nehmen, *nahm herein, hereingenommen (du nimmst herein, er nimmt herein), vb. (h) tr.* a lua înăuntru.

herein|nötigen, *nötigte herein, hereingenötigt, vb. (h) tr.* **1.** a pofti foarte insistent să intre, a insista să intre. **2.** a sili, a constrânge să intre.

hereinplatzen, *platze herein, hereingeplatzt (du, er platzt herein) vb. (s) intr.* **1.** a intra pe neașteptate, a intra val-vârtej, a da buzna înăuntru. **2.** a se amesteca pe neașteptate în vorba altora; a izbucni intervenind în discuție.

hereinragen, *ragte herein, hereingeragt, vb. (h) intr.* a ajunge până în, a pătrunde înăuntru.

hereinrasseln, *rasselte herein, hereingerasselt (ich rass(e)le herein) vb. (s) intr. (fam.)* **1.** a cădea în capcană. **2.** a ajunge din vină proprie într-o situație proastă.

hereinregnen, *regnete herein, hereingeregnet (es regnet herein) vb. intr.* **1.** *(h) (impers.)* a ploua în interior; (despre apa de ploaie) a pătrunde. **2.** *(s) (fam.)* a pica undeva, a veni pe neașteptate.

hereinreichen, *reichte herein, hereingereicht, vb. (h) tr.* și *intr.* v. h e r e i n l a n g e n **(1, 2)**.

hereinreißen, *riss herein, hereingerissen (du, er reißt herein), vb. (h) tr.* a târî înăuntru; *(fig.)* **jn. in ein Unglück ~** a târî pe cineva într-o nenorocire.

hereinreiten, *ritt herein, hereingeritten (du reitest herein, er reitet herein), vb.* **I.** *(s) intr.* a intra călare. **II.** *(h) tr. (fam.)* a băga pe cineva în bucluc, a-i pricinui neplăceri; a băga la apă (pe cineva). **III.** *(h) refl. (fam.)* a se păcăli; a intra la apă.

hereinrennen, *rannte herein, hereingerannt, vb. (s) intr.* a intra în fugă, a veni fuga înăuntru.

hereinrücken, *rückte herein, hereingerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* a mișca, a deplasa spre partea interioară. **II.** *intr. (s) (despre trupe)* a intra în.

hereinrufen, *rief herein, hereingerufen, vb. (h) tr.* a chema înăuntru.

hereinschaffen, *schaffte herein, hereingeschafft, vb. (h) tr. (fam.)* a transporta înăuntru; a reuși să bage înăuntru.

hereinschauen, *schaute herein, hereingeschaut, vb. (h) intr.* a privi înăuntru.

hereinscheinen, *schien herein, hereingeschienen, vb. (h) intr. (despre lumină)* a pătrunde, a lumina.

hereinschicken, *schickte herein, hereingeschickt, vb. (h) tr.* a trimite înăuntru.

hereinschießen, *schoss herein, hereingeschossen (du, er schießt herein), vb. intr.* **1.** *(h)* a împușca, a trage (cu arma) înăuntru. **2.** *(s) (fam.)* a se repezi, a năvăli, a da buzna înăuntru; *sie ist zur Tür hereingeschossen* a năvălit înăuntru pe ușă.

hereinschlagen, *schlug herein, hereingeschlagen (du schlägst herein, er schlägt herein), vb. (h)* **I.** *intr.* a lovi, a sparge prin lovituri. **II.** *tr. (fig.)* a înfuleca; **er hat das Essen hereingeschlagen** a înfulecat mâncarea pe nerăsuflate.

hereinschleichen, *schlich herein, hereingeschlichen, vb. intr. (s)* și *refl. (h)* a se furișa înăuntru.

hereinschleppen, *schleppte herein, hereingeschleppt, vb. (h)* **I.** *tr.* a căra înăuntru. **II.** *refl.* a intra târându-se (de oboseală).

hereinschlüpfen, *schlüpfte herein, hereingeschlüpft, vb. (s) intr.* a se strecura înăuntru.

hereinschmuggeln, *schmuggelte herein, hereingeschmuggelt (ich schmugg(e)le herein), vb. (h) tr.* a introduce (ceva) ilegal, prin contrabandă.

hereinschneien, *schneite herein, hereingeschneit, vb. intr.* **1.** *(h) (impers.)* a ninge în interior; es *hat hereingeschneit* a nins în (casă etc.). **2.** *(s) (fam.)* a da buzna, a sosi, a veni pe neașteptate; **wie hereingeschneit** ca picat din nori, căzut parcă din senin.

hereinsehen, *sah herein, hereingesehen (du siehst herein, er sieht herein), vb. (h) intr.* a se uita în interior.

hereinsollen, *sollte herein, hereingesollt (ich soll herein, du sollst herein, er soll herein) vb. (h) intr.* a trebui să intre.

herein|spazieren, *spazierte herein, hereinspaziert, vb. (s) intr.* a intra agale.

herein|springen, *sprang herein, hereingesprungen, vb. (s) intr.* a intra sărind, a sări înăuntru.

herein|stecken, *steckte herein, hereingesteckt, vb. (h) tr.* a vârî (ceva) în, printr-un spațiu mic.

herein|stehlen, *stahl herein, hereingestohlen (du stiehlst herein, er stiehlt herein), vb. (h) refl.* a intra pe furiș, a se furișa înăuntru.

herein|steigen, *stieg herein, hereingestiegen, vb. (s) intr.* a se urca în interior.

herein|stellen, *stellte herein, hereingestellt, vb. (h)* **I.** *tr.* a așeza, a instala în interior. **II.** *refl.* a se posta înăuntru.

herein|stoßen, *stieß herein, hereingestoßen (du, er stößt herein), vb. (h) tr.* a împinge în interior.

herein|strömen, *strömte herein, hereingeströmt, vb. (s) intr.* **1.** *(despre apă)* a intra din abundență. **2.** *(fig.)* a intra în număr mare, cu duiumul.

herein|stürmen, *stürmte herein, hereingestürmt, vb. (s) intr.* a se repezi înăuntru, a da buzna înăuntru.

herein|stürzen, *stürzte herein, hereingestürzt (du, er stürzt herein) vb.* **I.** *tr.* și *refl. (h)* a (se) arunca în. **II.** *intr. (s)* **1.** a năvăli înăuntru, a da buzna în interior. **2.** a cădea peste…, a se prăvăli peste…; *(fig.)* **ein Unglück ist über mich hereingestürzt** am dat de o nenorocire, a căzut o nenorocire pe capul meu.

hereintragen, *trug herein, hereingetragen (du trägst herein, er trägt herein), vb. (h) tr.* a aduce înăuntru.

hereintreiben, *trieb herein, hereingetrieben, vb. (h) tr.* a mâna, a goni înăuntru.

hereintreten, *trat herein, hereingetreten (du trittst herein, er tritt herein), vb. (s) intr.* a intra înăuntru (în cameră etc.).

hereinwagen, *wagte herein, hereingewagt, vb. (h) refl.* a îndrăzni să intre.

hereinwerfen, *warf herein, hereingeworfen (du wirfst herein, er wirft herein), vb. (h) tr.* a arunca în interior.

hereinwinken, *winkte herein, hereingewinkt, vb. (h) tr.* a face semn să intre.

hereinwollen, *wollte herein, hereingewollt (ich will herein, du willst herein, er will herein) vb. (h) intr.* a voi să intre.

hereinwünschen, *wünschte herein, hereingewünscht, vb. (h) tr.* a dori ca cineva să intre.

hereinwürgen, *würgte herein, hereingewürgt, vb. (h) tr.* a înghiți în silă, cu noduri, cu mare greutate.

hereinziehen, *zog herein, hereingezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a trage înăuntru, în interior. **2.** *(fig.)* a implica. **II.** *refl. (h)* a pătrunde; **der Geruch hat sich ins Zimmer hereingezogen** mirosul a pătruns în cameră. **III.** *intr. (s)* a se muta; **er ist vom Lande hereingezogen** a venit aici de la țară.

her|erzählen, *erzählte her, hererzählt, vb. (h) tr.* a povesti monoton și cu de-amănuntul.

herfahren, *fuhr her, hergefahren (du fährst her, er fährt her), vb.* **I.** *tr. (h)* a aduce (ceva sau pe cineva) cu un vehicul. **II.** *intr. (s)* **1.** a sosi într-un vehicul. **2.** a merge cu un vehicul; **längs des Ufers ~** a merge de-a lungul țărmului. **3.** *(fig.;* **über** cu *ac.)* a se năpusti asupra cuiva, a se da la cineva.

Herfahrt, *-en, f.* călătorie încoace.

Herfahrtkarte, *-n, f.* bilet pentru călătoria încoace.

herfallen, *fiel her, hergefallen (du fällst her, er fällt her), vb. (s) intr.* a se arunca, a se năpusti; **über jn. ~** a tăbărî pe cineva, a se arunca, a se năpusti asupra cuiva; *(fig.)* a defăima, a ponegri pe cineva.

herfinden, *fand her, hergefunden (du findest her, er findet her), vb. (h) intr.* a găsi drumul încoace.

herfliegen, *flog her, hergeflogen, vb.* **I.** *intr. (s)* a sosi în zbor. **II.** *tr. (h)* a aduce pe calea aerului.

herfließen, *floss her, hergeflossen (du, er fließt her), vb. (s) intr.* a curge încoace.

herfordern, *forderte her, hergefordert, vb. (h) tr.* a porunci cuiva să vină, a chema imperios; *(jur.)* a cita.

Herfracht, *-en, f.* **1.** foaie de transport de sosire. **2.** taxă de transport încoace.

herführen, *führte her, hergeführt, vb. (h) tr.* a aduce.

herfür *adv. (înv.)* v. h e r v o r.

Hergabe *f. sg.* predare, dare în primire; remitere; eliberare.

Hergang, *-(e)s, -gänge, m.* mers, desfășurare, evoluție a(l) unor evenimente, unor întâmplări etc.; **er wusste vom ~ der Ereignisse nichts zu berichten** n-a știut să spună nimic despre desfășurarea evenimentelor; **das ist der ganze ~** asta-i toată povestea, tot ce s-a întâmplat.

hergeben, *gab her, hergegeben (du gibst her, er gibt her), vb. (h)* **I.** *tr.* a da, a remite. **II.** *refl.* a se preta, a accepta, a consimți; **sich zu einem solchen Schritte ~** a consimți, a se preta să facă un astfel de pas.

hergebracht **I.** *part. trec.* de la h e r b r i n g e n. **II.** *adj.* tradițional, moștenit; **~e Redensart** o expresie consacrată, tradițională.

Hergebrachte, *-n (ein Hergebrachtes), n. sg.* tradiție.

hergebrachtermaßen *adv.* după datină, după obicei, după tradiție.

hergehen, *ging her, hergegangen, vb. (s) intr.* **1.** a merge, a veni încoace; **hinter jm. ~** a urma pe cineva; **neben jm. ~** a merge alături de cineva; **vor jm. ~** a merge înaintea cuiva. **2.** *(fam.;* **über** cu *ac.)* a începe, a se apuca de ceva. **3.** *(impers.)* a se întâmpla, a se petrece, a fi în curs; **so geht es in der Welt her** așa se întâmplă în lume; **es geht heiß (scharf) her** se dă o luptă înverșunată, s-au încăierat serios; **wie ist es hergegangen?** cum s-au petrecut lucrurile? **es geht hoch her** e chef mare; e lux mare; **es geht knapp her** merge greu. **4. (über** cu *ac.)* **es geht über mich her** sunt atacat, luat la rost, sunt bârfit.

herge|hören, *gehörte her, hergehört, vb. (h) intr.* a-și avea locul aici, a fi la locul său aici; **das gehört nicht her** locul acestui lucru nu e aici.

herge|hörig *adj.* care este la locul său.

hergelaufen **I.** *part. trec.* de la h e r l a u f e n. **II.** *adj.* pripășit, vagabond.

Hergelaufene, *-n, -n (ein Hergelaufener), m.* și *f.* vagabond(-oandă), pripășit(ă); venetic(ă).

hergeleiten, *geleitete her, hergeleitet (du geleitest her, er geleitet her) vb. (h) tr. (livr.)* a conduce până aici.

hergenommen **I.** *part. trec.* de la h e r n e h m e n. **II.** *adj.* slăbit, surmenat.

hergeraten, *geriet her, hergeraten (du gerätst her, er gerät her), vb. (s) intr.* a veni (încoace) din întâmplare, a nimeri (aici) întâmplător.

Hergerede, *-s, n. sg. (în expr.)* **Hin- und ~** vorbe de clacă, flecăreală, trăncăneală.

herhaben, *hatte her, hergehabt (du hast her, er hat her), vb. (h) tr.* a avea de la cineva sau de undeva; **wo haben Sie diesen Füller her?** de unde aveți acest stilou?

herhalten, *hielt her, hergehalten (du hältst her, er hält her), vb. (h)* **I.** *tr.* a întinde, a prezenta. **II.** *intr. (pop., fig.)* a suporta, a îndura; a suferi; a ispăși; a plăti, a scoate bani; **er hat ~ müssen** el a trebuit să plătească; **er muss immer ~ a)** trebuie să scoată totdeauna punga; **b)** toți își bat joc de el.

herholen, *holte her, hergeholt, vb. (h) tr.* a aduce (încoace); **weit ~** a aduce de departe; *jn.* **~** a aduce pe cineva; **das ist zu weit hergeholt** asta este trasă de păr, e prea pe departe.

herhüpfen, *hüpfte her, hergehüpft, vb. (s) intr.* a veni (încoace) săltând.

Hering, *-s, -e, m.* **1.** *(iht.)* scrumbie *(Clupea harengus)*; **gesalzener (geräucherter) ~** scrumbie sărată (afumată); **sie standen wie ~e** stăteau (înghesuiți) ca sardelele; *(în expr.)* **einen ~ bekommen** a primi un perdaf. **2.** *(fig.)* om slab (ca un țâr). **3.** țăruș pentru fixarea cortului, țăruș de ancorare.

herings|artig *adj.* ca o scrumbie.

Heringsbändiger, *-s, -, m. (pop., iron.)* vânzător (într-un magazin alimentar).

Heringsbauch, *-(e)s, -bäuche, m.* **1.** burtă suptă. **2.** om, cal costeliv.

Heringsbrühe, *-n, f.* v. H e r i n g s l a k e.

Heringsbüse, *-n, f.* navă, ambarcație pentru pescuitul scrumbiilor.
Herings|einleger, *-s, -, m,* **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) care pune scrumbiile în saramură.
Heringsfang, *-(e)s, -fänge, m.* **I.** pescuit de scrumbii. **2.** timp al pescuitului scrumbiilor.
Heringsfänger, **Heringsfischer**, *-s, -, m.* pescuitor de scrumbii.
Heringsfischerei *f. sg.* v. Heringsfang.
Herings|hai, *-(e)s, -e, m. (iht.)* rechinul-scrumbiilor *(Lamna cornubica).*
Heringsjäger, *-s, -, m. (mar.)* pescador de scrumbii.
Heringskönig, *-s, -e, m. (iht.)* lup-de-mare *(Zeus faber).*
Heringslake, *-n, f.* saramură de scrumbie.
Heringslogger, *-s, -, m.* lugher pentru pescuitul de scrumbii în largul mării.
Heringsmilch *f. sg.* lapți de scrumbie.
Heringsmöwe, *-n, f. (ornit.)* pescăruș negricios *(Larus fuscus).*
Heringsnetz, *-es, -e, n.* plasă pentru pescuitul scrumbiilor.
Herings|öl, -(e)*s, n. sg.* surogat pentru uleiul de măsline fabricat din țiței.
Heringsrogen, *-s, m. sg.* icre de hering.
Herings|salat, *-(e)s, -e, m.* salată de scrumbii.
Herings|seele, *-n, f.* **1.** bășică de aer a scrumbiei. **2.** *(fig.)* om meschin.
Herings|tonne, *-n, f.* butoi de scrumbii, de heringi.
Heringsweib, *-(e)s, -er, n.* precupeață de scrumbii, femeie care vinde scrumbii (în piață).
Heringzeit, *-en, f.* timp al pescuitului de scrumbii.
herinnen *adv. (reg.)* înăuntru.
Heritage [-'ta:ʒə], *-n, f. (înv.)* moștenire.
herjagen, *jagte her, hergejagt, vb.* **I.** *tr. (h)* a goni; **den Feind vor sich ~** a fugări inamicul. **II.** *intr. (s)* a veni în goană mare.
Herkogamie *f. sg. (bot.)* hercogamie, prevenire a autopolenizării.
herkommen, *kam her, hergekommen, vb. (s) intr.* **1.** a veni încoace, a se apropia. **2.** *(fig.)* a proveni, a se trage din, a fi originar din.
Herkommen, *-s, n. sg.* **1.** venire, apropiere. **2.** *(fig.)* origine. **3.** *(fig.)* obicei, datină.
herkömmlich I. *adj.* moștenit (din străvechi), tradițional; obișnuit. **II.** *adv.* după datină.
herkömmlicherweise *adv.* v. hergebrachtermaßen.
Herkömmlichkeit, *-en, f.* uz, obicei, tradiție, datină.
herkönnen, *konnte her, hergekonnt (ich kann her, du kannst her, er kann her), vb. (h) intr.* a putea să vină.
herkriechen, *kroch her, hergekrochen, vb. (s) intr.* a se apropia târându-se.
herkriegen, *kriegte her, hergekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* a reuși să aducă încoace.
Herkules|arbeit, *-en, f.* muncă herculeană, muncă supraomenească, grea.
Herkuleskäfer, *-s, -, m. (entom.)* dubălar cu corn gigantic din America tropicală *(Dynastes hercules).*
Herkuleskeule, *-n, f.,* **Herkuleskraut**, *-(e)s, n., sg.,* **Herkules|staude**, *-n, f. (bot.)* crucea-pământului *(Heracleum sphondylium).*
herkulisch *adj.* herculean.
Herkunft *f. sg.* **1.** sosire. **2.** origine, proveniență; obârșie; **soziale ~** origine socială.
Herkunfts|angabe, *-n, f. (ec.)* indiciu, indicație de origine.
Herkunftsland, *-(e)s, -länder, m. (ec.)* țară de origine.
Herkunftsnachweis, *-es, -e, m. (ec.)* dovadă de origine, confirmare a originii.
Herkunfts|ort, *-es, -e, m.* v. Herkunftsland.
Herkunfts|statistik [*și* -sta-], *-en, f.* statistică după origine.
herlallen, *hallte her, hergehallt, vb. (h) tr.* a spune bâlbâind, gângăvind.
herlangen, *langte her, hergelangt, vb.* **I.** *tr. (h) (fam.)* a întinde, a da, a oferi; **lang mir einen Teller her** dă-mi o farfurie. **II.** *intr. (h).* a ajunge până aici, a pune mâna pe; **er kann nicht ~** nu poate ajunge până aici.
herlassen, *ließ her, hergelassen (du, er lässt her), vb. (h) tr.* a lăsa, a permite, a da voie să vină aici.
herlaufen, *lief her, hergelaufen (du läufst her, er läuft her), vb. (s) intr.* a alerga încoace, a alerga după…; **hinter jm. ~** a alerga după cineva.
herlegen, *legte her, hergelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* a pune aici. **II.** *refl.* a se culca aici.
herleiern, *leierte her, hergeleiert, vb. (h) tr.* a citi, a recita monoton, a cânta monoton.
herleiten, *leitete her, hergeleitet (du leitest her, er leitet her) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a conduce încoace, până aici. **2.** a deduce. **II.** *refl. (fig.)* a se trage, a fi originar din.
Herling, *-s, -e, m.* aguridă, strugure (târziu) necopt.
Herlitze, *-n, f. (bot., reg.)* coarnă.
Herlitzenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* corn *(Cornus mas).*
Herlitzen|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* tufă, arbust de corn.
herlocken, *lockte her, hergelockt, vb. (h) tr.* a ademeni (încoace), a atrage prin momeli.
hermachen, *machte her, hergemacht, vb. (h)* **I.** *tr.* a face; a repara. **II.** *refl.* **(über etwas)** a se apuca de ceva; a se arunca peste ceva; **sich über jn. ~** a se năpusti asupra cuiva, a ataca pe cineva.
Hermandad *f. sg. (fam., glumeț; în expr.)* **die heilige ~** poliția.
Hermanns|schlacht *f. sg. (ist.)* bătălia de la pădurea Teutoburg.
Hermaphrodit, *-en, -en, m. (biol.)* hermafrodit.
hermaphroditisch *adj.* hermafrodit.
Hermarsch, *-es, -märsche, m.* marș încoace, mărșăluit; **auf dem ~** venind încoace.
Herme, *-n, f.* bust pe soclu înalt.
Hermelin[1], *-s, -e, n. (zool.)* hermelin(ă), cacom *(Mustelidae).*
Hermelin[2], *-s, -e, m.* v. Hermelinpelz.
Hermelinfell, *-s, -e, n.* blană de cacom.
Hermelinpelz, *-es, -e, m.* blană, haină, scurtă de hermină.
Hermelin|spinner, *-s, -, m. (entom.)* fluture cu coadă de rândunică *(Dicranura).*
Hermeneutik *f. sg.* hermeneutică, interpretare a textelor vechi (în special biblice), a operelor de artă.
hermeneutisch *adj.* hermeneutic.
Hermensäule, *-n, f.* v. Herme.
hermetisch *adj.* ermetic; **~ verschlossen** închis ermetic, izolat ermetic.
hermurmeln, *murmelte her, hergemurmelt (ich murm(e)le her) vb. (h) intr.* a mormăi (în mod mecanic).
hermüssen, *musste her, hergemusst (ich muss her, du musst her, er muss her), vb. (h) intr.* a trebui să vină; **er muss her** el trebuie să vină încoace.
hernach *adv.* apoi, după aceea, mai târziu.
hernehmen, *nahm her, hergenommen (du nimmst her, er nimmt her), vb. (h) tr.* **1.** a lua, a scoate, a face rost, a procura; **wo(her) soll ich das ~?** de unde să iau asta? de unde pot să mi-o procur? **wo ~ und nicht stehlen?** n-am de unde s-o iau, decât cel mult să fur. **2.** a slăbi, a istovi, a stoarce de puteri; **die Krankheit hat mich tüchtig hergenommen** boala m-a istovit, m-a slăbit din cale afară; *(pop.)* **jn. (gut) ~** a trage cuiva un perdaf.
hernennen, *nannte her, hergenannt, vb. (h) tr.* a enumera, a spune pe rând.
Hernie [-iə], *-n, f. (med.)* hernie.
hernieder *adv.* aici jos, în jos; **von oben ~** de sus în jos.
herniederblicken, *blickte hernieder, herniedergeblickt, vb. (h) intr.* a privi în jos, a-și arunca privirile în jos, a-și aținti privirile în jos.
herniederfahren, *fuhr hernieder, herniedergefahren (du fährst hernieder, er fährt hernieder), vb. (s) tr.* a veni (cu un vehicul) în jos, la vale.
hernötigen, *nötigte her, hergenötigt, vb. (h) tr.* **1.** a pofti (pe cineva) să vină. **2.** a forța (pe cineva) să vină.
heroben *adv. (austr.)* aici sus.
Herole, *-n, -n, m.* v. Heros.
Heroen|alter [-ro:ən-], *-s, n. sg.* eră, epocă a eroilor, antichitate.
heroenhaft *adj.* eroic.
Heroenkult, *-(e)s, -e,* **Heroenkultus**, *-, -te, m.* cult, cinstire a(l) eroilor.
Heroensage, *-n, f.* legendă, mit despre eroi.
Heroentum, *-s, n. sg.* **1.** eroism, vitejie. **2.** epocă a eroilor.
Heroenzeit, *-en, f.* v. Heroenalter.
Hero|ide, *-n, f.* **1.** *(lit.)* heroidă, epistolă în versuri. **2.** eroină.
Hero|in[1], *-nen, f.* v. Heroine.
Hero|in[2], *-s, n. sg. (farm.)* heroină.
Hero|in|abhängige, *-n, -n (ein Heroinabhängiger) m.* și *f.* drogat(ă), dependent(ă) de heroină.
Hero|ine, *-n, f.* **1.** eroină, femeie curajoasă; **sie benahm sich wie eine richtige ~** s-a purtat ca o adevărată eroină. **2.** eroină, personaj literar feminin; **die ~ des Romans** eroina romanului. **3.** *(teatru)* artistă, actriță care interpretează rolul unei eroine.
hero|insüchtig *adj.* care se droghează cu heroină, dependent de heroină.
hero|isch *adj.* **1.** eroic, vitejesc. **2.** *(despre construcții)* monumental, măreț, impunător, impozant. **3.** *(med.; în expr.)* **~e Mittel** medicamente cu efect puternic, folosite în cazuri extreme, desperate.
heroisch-komisch *adj.* eroicomic.
hero|isieren, *heroisierte, heroisiert, vb. (h) tr.* a glorifica, a declara erou.
Hero|ismus, *-, m. sg.* eroism.
heroklitisch *adj.* eteroclit, ciudat, bizar, diferit.
Herold, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ist.)* vestitor, strigător (public), crainic, pristav; mesager, proclamator. **2.** *(ornit.)* gaiță *(Garrulus glandarius).* **3.** *(ornit.)* dumbrăveancă *(Coracias garrula).*
Herolds|amt, *-(e)s, -ämter, n. (ist.)* funcție de crainic, oficiu de crainic, de pristav.
Heroldsbilder *n. pl.* figuri heraldice.
Heroldskunst *f. sg.* v. Heraldik.
Herolds|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* baston de vestitor, de crainic; bastonul lui Hermes.
Herolds|stücke *n. pl.* v. Heroldsbilder.
heronisch *adj. (mat.: în expr.)* **die ~e Formel** formula lui Heron.
Heronsball, *-(e)s, -bälle,* **Heronsbrunnen**, *-s, -, m. (fiz.)* fântâna lui Heron.
Heros, *-, Heroen* [-ro:ən-], *m.* erou, viteaz; *(mit.)* semizeu.
herplappern, *plapperte her, hergeplappert, vb. (h) tr.* a repeta, a reproduce papagalicește; a îndruga.
Herr, *-(e)n, -en, m.* **1.** domn, stăpân, domnitor, stăpânitor; *(ist.)* **~ über Leben und Tod** stăpân pe viață și pe moarte; **die Römer waren ~en der Welt** romanii au fost stăpânitorii lumii; **sich zum ~n einer Provinz machen** a cuceri o provincie, a pune stăpânire pe o provincie, pe un ținut; **aus aller ~en Ländern** din toată lumea, de pe întreg pământul, de pretutindeni, de peste tot; **ich bin ~ im Hause** sunt stăpân în casă; *(fig.)* **er ist ~ über seine Leidenschaften** își stăpânește pasiunile, își stăpânește firea; *(fig.)* **er ist wieder ~ der Lage** e din nou stăpân pe situație; *(fig.)* **er wird der Sache ~** înfrânge greutățile, este din nou stăpân pe situație; *(fig.)* **sie ist nicht ihr eigener ~** nu este propriul ei stăpân, nu e de capul ei; (și *iron.*) **ein treuer Diener seines ~n** slugă credincioasă, supus credincios al stăpânului său; **der ~ der Schöpfung** stăpânul, regele creației (omul); **wie der ~, so der Knecht** cum e stăpânul așa e și sluga, cum e turcul și pistolul, și-a găsit sacul peticul. **2.** stăpân, proprietar, posesor; **der ~ des Hauses** proprietarul, stăpânul casei; **~ des Wechsels** persoană care emite o cambie sau o poliță; *(înv.)* **der junge ~** domnul cel tânăr, domnișorul; **das Auge des ~n macht das Vieh fett** ochiul stăpânului îngrașă vita. **3.** Domnul, Dumnezeu; *(înv.)* **der Tag des ~n** ziua Domnului, duminica; **~ meines Lebens!** pentru Dumnezeu! Doamne sfinte! **4.** domn, nobil, boier, notabilitate, aristocrat; **den (großen) ~n spielen** a-și da aere de distincție, a face pe boierul, pe domnul; *(iron.)* **ein feiner** (sau **sauberer**) **~** o persoană dubioasă, ce mai domn! **ein ~ von gestern** un parvenit, un ajuns. **5.** *(ca formulă de reverență)* domn; **~ Müller** domnul Müller, domnule Müller; **ist ~ Professor zu Hause?** domnul profesor este acasă? **Ihr ~ Vater** onoratul dumneavoastră tată; **~, was glauben Sie?** ce-ți închipui, domnule?; *(în scrisori)* **Sehr geehrte ~en** stimați domni. **6.** cavaler (la dans). **7.** *(reg.)* bunic; *(fam.)* **mein alter ~** bătrânul meu, tatăl meu, babacul; *(fam.)* **der alte ~** domnul cel bătrân. **8.** *(pop.)* preot, cleric. **9.** bărbat; *(la WC)* **~en** bărbați; **Hüte für ~en und Damen** pălării pentru bărbați și femei.
Herrchen, *-s, -, n. (dim.* de la Herr **(5)**) domnișor; *(peior.)* filfizon, secătură, coconaș, fante; *(adresându-se câinelui)* **wo ist das ~?** unde-i stăpânul?
her|rechnen, *rechnete her, hergerechnet (du rechnest her, er rechnet her) vb. (h) tr.* **1.** a enumera. **2.** a înșira, a socoti.
her|reichen, *reichte her, hergereicht, vb. (h) tr.* și *intr.* v. herlangen.
Her|reise, *-n, f.* călătorie încoace; **auf meiner ~** venind încoace, pe drumul încoace.
Herren|abend, *-s, -e, m.* reuniune, petrecere (de seară) între bărbați.
Herren|abteilung, *-en, f. (com.)* raion cu articole bărbătești.

Hẹrren|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum bărbătesc.
Hẹrren|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* măr domnesc.
Hẹrren|arbeit, *-en, f.* **1.** *(ist.)* clacă, boieresc, robotă. **2.** confecții bărbătești; **dieser Schneider macht nur** ~ acest croitor lucrează numai pentru bărbați, face numai haine bărbătești.
Hẹrren|artikel, *-s, -, m. (com.)* articole (de modă) pentru bărbați.
Hẹrrenbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie (stabiliment de băi) pentru bărbați.
Hẹrrenbank, *-bänke, f. (ist.)* bancă a seniorilor, a nobililor (într-un parlament).
Hẹrrenbegleitung *f. sg.* însoțire de către un bărbat; *(în expr.)* **in** ~ însoțit(ă) de un bărbat.
Hẹrrenbekanntschaft, *-en, f.* cunoștință cu bărbați; ~ **suchen** a căuta să facă cunoștință cu bărbați.
Hẹrrenbekleidung, *-en, f.* haine bărbătești, îmbrăcăminte pentru bărbați.
Hẹrrenbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizita unui bărbat, unui domn.
Hẹrrenbirne, *-n, f. (bot.)* pară domnească.
Hẹrrenbissen, *-s, -, m.* târtiță de pasăre (ca friptură).
Hẹrrenbrot, *-(e)s, -e, n.* **1.** pâine albă. **2.** *(fig.)* pâine câștigată la stăpân, pâinea stăpânului; ~ *essen* a fi dependent, a mânca pâinea stăpânului.
Hẹrrenburg, *-en, f. (ist.)* reședință seniorială, castel senioral.
Hẹrrendiener, *-s, -, m.* **1.** slugă, servitor, lacheu. **2.** *(fig.)* persoană cu caracter, cu fire, cu apucături de slugă.
Hẹrrendienst, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ist.)* servitute, serviciu de vasal; ~ **geht vor Gottesdienst** serviciul înainte de toate. **2.** clacă, corvoadă, boieresc.
Hẹrrendoppel, *-s, -, n. (sport)* dublu-bărbați.
Hẹrren|einzel, *-s, n. sg.*, **Hẹrren|einzel|spiel**, *-(e)s, -e, n. (sport)* simplu-bărbați.
Hẹrren|essen, *-s, -, n.* **1.** ospăț boieresc, masă regească. **2.** masă, banchet între bărbați.
Hẹrrenfahren, *-s, n. sg. (sport)* cursă de biciclete, motociclete sau automobile la care participă numai bărbați (ca sportivi amatori).
Hẹrrenfahr|rad, *-(e)s, -räder, n.*, **Hẹrrenrad**, *-es, -räder, m.* bicicletă bărbătească.
Hẹrrenfasson [-fasõ:] *f. sg.* fason bărbătesc.
Hẹrrenfrisur, *-en, f.* tunsoare bărbătească.
Hẹrrengesellschaft, *-en, f.* **1.** societate de bărbați. **2.** petrecere la care iau parte numai bărbați.
Hẹrrengewalt *f. sg. (ist.)* putere seniorială.
Hẹrrengnade, Hẹrrengunst *f. sg. (ist.)* bunăvoința a seniorului; favoare a celor mari (a stăpânului.)
Hẹrrengut, *-(e)s, -güter, n.* proprietate feudală, proprietate a boierului, a moșierului.
Hẹrrenhand, *-hände, f.* **1.** putere senioriala. **2.** mână de bărbat, de stăpân.
Hẹrrenhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** castel, curte senioriala, curte boierească. **2.** *(ist.)* Camera Lorzilor.
Hẹrrenhausmitglied, *-(e)s, -er, n. (ist.)* membru al Camerei Lorzilor.
Hẹrrenhemd, *-(e)s, -en, n.* cămașă bărbătească.
Hẹrrenhof, *-(e)s, -höfe, m.* v. Herrenhaus **(1).**
Hẹrrenhose, *-n, f.* pantalon bărbătesc.
Hẹrrenhut, *-es, -hüte, m.* pălărie bărbătească.
Hẹrrenkleid, *-(e)s, -er, n. (elv.)* costum bărbătesc.
Hẹrrenknecht, *-(e)s, -e, m.* servitor, lacheu; vasal.
Hẹrrenleben, *-s, n. sg.* viață largă, trai pe picior mare, trai boieresc, viață elegantă, îmbelșugată.
hẹrrenlos *adj.* fără stăpân, al nimănui; **~e Sache a)** *(jur.)* obiect care n-are proprietar; **b)** lucru fără stăpân, obiect rătăcit, părăsit: **~es Gesindel** vagabonzi.
Hẹrrenlosigkeit *f. sg.* lipsă de stăpân.
Hẹrrenmannschaft, *-en, f. (sport)* echipă formată din bărbați.
Hẹrrenmantel, *-s, -mäntel, m.* palton bărbătesc.
Hẹrrenmeister, *-s, -, m. (ist.)* maestru al Ordinului teutonic.
Hẹrrenmensch, *-en, -en, m. (termen fascist)* om superior, om care iese din comun.
Hẹrrenmoral *f. sg. (termen fascist)* morală a stăpânilor, a oamenilor superiori.
Hẹrrenpartie, *-n, f.* **1.** excursie la care participă exclusiv bărbați. **2.** întâlnire între bărbați.
Hẹrrenpilz, *-es, -e, m.* v. Steinpilz.
Hẹrrenrasse, *-n, f.- (termen fascist)* rasă superioară, rasă a stăpânilor.
Hẹrrenrecht, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(jur., ist.)* drept senioral. **2.** drept al stăpânului.
Hẹrrenreiten, *-s, n. sg.* cursă de cai, cavalcadă pentru bărbați.
Hẹrrenreiter, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* cavaler. **2.** călăreț care participă la concursuri hipice cu calul propriu.
Hẹrrenrennen, *-s, n. sg.* v. Herrenreiten.
Hẹrrensattel, *-s, -, m.* șa pentru bărbați.
Hẹrrenschirm, *-es, -e, m.* umbrelă bărbătească.
Hẹrrenschneider, *-s, -, m.* croitor de bărbați.
Hẹrrenschnitt, *-(e)s, -e, m.* coafură «à la garçonne», păr tuns băiețește.
Hẹrrenschuh, *-(e)s, -e, m.* pantof bărbătesc.
Hẹrrensitz, *-es, -e, m.* **1.** castel, curte senioriala, curte boierească. **2.** ținută bărbătească (pe cal etc.).
Hẹrren|stand, *-(e)s, -stände, m. (ist.)* aristocrație, nobilime.
Hẹrren|stube, *-n, f.* **1.** cameră a stăpânului. **2.** *(înv.)* cameră de consiliu la primărie.
Hẹrren|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (ist.)* bancă a seniorului la biserică.
Hẹrrentafel, *-n, f.* masă a stăpânilor.
Hẹrrentag, *-(e)s, -e, m.* **1.** duminică. **2.** zi de petrecere. **3.** *(ist.)* zi de judecată.
Hẹrrentiere *pl. (zool.)* mamifere superioare *(Primates).*
Hẹrrentorte, *-n, f.* tort puțin dulce, conținând și puțin alcool.
Hẹrrentum, *-s, n. sg.* **1.** domnie, stăpânire. **2.** atitudine, morală, maniere de stăpân(itor). **3.** nobilime, boierime.
Hẹrren|uhr, *-en, f.* ceas bărbătesc.
Hẹrren|unterwäsche *f. sg.* lenjerie bărbătească.
Hẹrrenvogel, *-s, -vögel, m.* v. Eichelhäher.
Hẹrrenvolk, *-(e)s, -völker, n. (termen fascist)* popor superior.
Hẹrrenweg, *-(e)s, -e, m.* drum domnesc, particular.
Hẹrrenzimmer, *-s, -, n.* cameră a stăpânului casei, birou.

Hẹrrgott, *-(e)s, m. sg.* Dumnezeu; *(în expr.)* **er lebt wie der liebe ~ in Frankreich** trăiește ca în sânul lui Avram, trăiește împărătește; ~ **im Himmel!** Doamne sfinte!, pentru numele lui Dumnezeu!
Hẹrrgottsblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* negelariță *(Chelidonium majus* L.).
Hẹrrgottsblut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* pojarniță, sunătoare *(Hypericum perforatum* L.).
Hẹrrgottsfrühe *f. sg. (în expr.)* **in aller** ~ dis-de-dimineață, cu noaptea-n cap.
Hẹrrgottshändler, *-s, -, m.* negustor de obiecte de cult.
Hẹrrgottshäus|chen, *-s, -, n. (bis.)* tabernacol.
Hẹrrgottskäferchen, *-s, -, n. (entom.)* buburuză *(Coccinella septempunctata).*
Hẹrrgotts|schnitzer, *-s, -, m.* sculptor de chipuri sfinte, de icoane și de cruci.
Hẹrrgotts|schuh, *-(e)s, -e, m. (bot.)* condurul-doamnei *(Tropaeolum majus* L.).
Hẹrrgottsvög(e)lein, *-s, -, n.* v. Herrgottskäferchen.
Hẹrrgottswinkel, *-s, -, m.* colț al icoanelor, altar de casă.
hẹr|richten, *richtete her, hergerichtet (du richtest her, er richtet her), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pregăti, a aranja. **2.** a corecta, a ajusta. **3.** a găti. **II.** *refl. (fam.)* a se aranja, a se pune la punct, a-și pune în ordine îmbrăcămintea și ținuta.
Hẹr|richtung, *-en, f.* pregătire, aranjare; ajustare; punere în ordine.
Hẹrrin, *-nen, f.* doamnă, stăpână.
hẹrrisch *adj.* autoritar, poruncitor, imperios; mândru, cu aer de domn; răstit; **jn. ~ anfahren** a se răsti la cineva.
Hẹr|ritt, *-(e)s, -e, m.* drum făcut călare (pentru a veni) încoace; **auf meinem** ~ venind călare încoace.
herrjẹ(mine), herrjẹrum, herrjẹses! *interj. (fam.) (expresie de mirare și spaimă)* vai! aoleo! doamne!
Hẹrrkäferchen, *-s, -, n.* v. Herrgottskäferchen.
Hẹrrlein, *-s, -, n. (dim.* de la Herr **(5)**) domnișor, co(co)naș.
hẹrrlich *adj.* **1.** minunat, măreț; superb, splendid; admirabil; grandios, glorios, strălucit; delicios; **ein ~es Wetter** o vreme minunată, splendidă; **kühn ist das Mühen, ~ der Lohn** întreprindere temerară, răsplată strălucită. **2.** domnesc, de stăpân; nobil, distins.
Hẹrrlichkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* măreție, minunăție; glorie; splendoare, strălucire; **da war's mit der ganzen** (sau **mit aller**) ~ **vorbei** s-a isprăvit cu toată strălucirea, a apus întreaga glorie. **2.** *sg. (înv.)* suveranitate, drept senioral; jurisdicție. **3.** *sg. (înv.; în expr.)* **Eure** ~ Măria ta! Înălțimea voastră! Excelență! Stăpâne! **4.** frumusețe, splendoare; **die ~en der antiken Kunst** splendorile artei antice.
Hẹrrschaft, *-en, f.* **1.** *sg.* domnie, stăpânire, putere; suveranitate, dominație; autoritate; guvern; **er führt die ~ über uns** ne stăpânește, ne domină, domnește peste noi; **er gelangt zur** ~ pune mâna pe putere: ajunge la domnie (la putere, la guvern, la conducere); **unter seiner** ~ sub dominația sa; **unter seine ~ beugen** a aduce sub dominația sa, a lua sub autoritatea sa, a îngenunchea (pe cineva); **die ~ über sich verlieren** a-și pierde stăpânirea de sine. **2.** stăpâni; boieri; persoane din «lumea bună»; **eine gute ~ haben** a avea stăpâni buni. **3.** *(în expr.)* **meine ~en!** domnilor și doamnelor! **4.** seniorie, moșie boierească.
hẹrrschaftlich *adj.* **1.** domnesc, senioral, boieresc, de stăpân. **2.** de lux, splendid, minunat, grandios; **~e Wohnung** locuință splendidă, luxoasă.
Hẹrrschafts|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* pretenție la domnie (într-un teritoriu).
Hẹrrschaftsdiener, *-s, -, m.* servitor de casă mare, slugă, lacheu.
Hẹrrschaftsform, *-en, f.* formă de guvernământ, de guvernare.
Hẹrrschaftsgelüste *pl. (peior.)* dorință, poftă de stăpânire, de dominație.
Hẹrrschafts|ordnung, *-en, f.* orânduire socială bazată pe anumite relații între conducător și supuși.
Hẹrrschaftsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de suveranitate.
Hẹrrschafts|sphäre [-sfɛ:rə], *-n, f.* sferă de stăpânire, de dominație.
Hẹrrschafts|struktur, *-en, f.* structură a puterii.
Hẹrrschafts|system, *-s, -e, n.* sistem de dominație.
Hẹrrschaftsver|hältnis, *-ses, -se, n.* relații de dominație (de conducere, de stăpânire).
Hẹrrschbegierde *f. sg.* sete de putere, dorință de stăpânire.
hẹrrschbegierig *adj.* setos de putere, dornic de a domni.
hẹrrschen, *herrschte, geherrscht, vb. (h) intr.* **1.** a domni, a conduce, a stăpâni; **Napoleon herrschte über viele Völker Europas** Napoleon a domnit peste multe popoare din Europa; **der König herrscht, aber regiert nicht** regele domnește dar nu guvernează. **2.** *(fig.)* a domina, a predomina; **der hohe Berg herrscht über die Ebene** muntele cel înalt domină șesul. **3.** *(fig.)* a domni, a fi, a exista; **in der Stadt herrscht Ruhe** în oraș e liniște, în oraș domnește calmul; **es herrscht Totenstille im Saal** în sală domnește o liniște de mormânt; **dieses Vorurteil herrscht noch bei den meisten Menschen** cei mai mulți oameni sunt încă stăpâniți de această prejudecată; **es herrscht ein heftiger Wind** bate un vânt puternic. **4.** a porunci, a da ordine, a dispune să…; a se răsti; **komm her! herrschte er** vino-ncoace, se răsti el. **5.** *(fig.; despre epidemii)* a bântui. **6.** *(despre anotimpuri, climă)* a dura, a ține.
Hẹrrschen, *-s, n. sg.* domnie, stăpânire, dominație, cârmuire.
hẹrrschend I. *part. prez.* de la herrschen. **II.** *adj.* **1.** dominant; dominator, stăpânitor; **unter den ~en Zuständen** în situația dată, sub imperiul împrejurărilor; **die ~en Klassen** clasele stăpânitoare, dominante. **2.** care ordonă, comandă, poruncește; poruncitor. **3.** *(fig.)* care domnește, care stăpânește; predominant; la modă; **es wird** ~ începe să se-mpământenească o părere, o opinie etc.; părerea, credința, opinia a fost unanim acceptată; **der ~e Geschmack** gustul predominant.
Hẹrrscher, *-s, -, m.* domnitor, suveran; stăpânitor.
Hẹrrscherbefugnis, *-se, f. (ist.)* drept de suveran.
Hẹrrscherblick, *-(e)s, -e, m. (fig.)* privire dominatoare (care stăpânește); privire de domnitor.
Herrscherẹi, *-en, f.* manie de a domni, de a stăpâni, de a porunci, de a dispune de alții.
Hẹrrscherfamilie [-liə], *-n, f.*, **Hẹrrschergeschlecht**, *-(e)s, -er, n.* familie, casă domnitoare; dinastie.
Hẹrrschergabe, *-n, f.* talent de a domni, de a domina; aptitudine de a stăpâni.
Hẹrrschergeist, *-(e)s, -er, m.* spirit de dominație.
Hẹrrschergewalt *f. sg.* putere suverană, putere de domnitor.
Hẹrrscher|haus, *-es, -häuser, n.* casă domnitoare, dinastie.
Hẹrrscherin, *-nen, f.* suverană.

herrscherisch *adj.* suveran, de domnitor, de stăpânitor.
Herrscherling, *-s, -e, m.* om impulsiv, om voluntar, persoană care vrea cu orice chip să domine.
Herrschermacht, *-mächte, f.* putere suverană.
Herrschernatur *f. sg.* fire de stăpân.
Herrscherpaar, *-(e)s, -e, n.* pereche domnitoare, suverană.
Herrschersinn, *- (e)s, m. sg.* v. H e r r s c h e r g e i s t.
Herrschersitz, *-es, -e, m.* reşedinţă a domnitorului, a suveranului.
Herrscher|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* sceptru.
Herrscher|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* tron.
Herrschertugenden *pl.* calităţi, virtuţi de conducător, de suveran, de domnitor.
Herrscherwille, *-ns, m. sg.* voinţă suverană, voinţă de suveran.
Herrscherwillkür, *-en, f.* despotism.
Herrscherwürde, *-n, f.* demnitate de suveran.
Herrscherzeichen, *-s, -, n.* emblemă a demnităţii suverane.
Herrschling, *-s, -e, m.* v. H e r r s c h e r l i n g.
Herrschsucht *f. sg.* sete de putere, dorinţă de a domina, de a domni.
herrschsüchtig *adj.* dornic de a domni, de a domina; autoritar.
her|rücken, *rückte her, hergerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* a aşeza, a trage mai aproape. **II.** *intr. (s)* a se apropia, a înainta; **das Heer ist hergerückt** armata a înaintat, s-a apropiat.
her|rufen, *rief her, hergerufen, vb. (h) tr.* a chema încoace.
her|rühren, *rührte her, hergerührt, vb. (h) intr.* a proveni, a se trage din, a-şi avea originea în; **das rührt von dir her** asta mi se trage de la tine, asta tu mi-ai făcut-o.
hersagen, *sagte her, hergesagt, vb. (h) tr.* a recita, a spune papagaliceşte; **er kann es am Schnürchen** ~ o ştie pe de rost, o ştie ca pe apă, o recită ca un papagal.
herschaffen, *schaffte her, hergeschafft, vb. (h) tr.* **1.** a transporta, a aduce încoace. **2.** a procura.
herschauen, *schaute her, hergeschaut, vb. (h) intr.* a privi, a se uita încoace; **da schau her!** ia te uită! ei, vezi! **(alle) hergeschaut!** atenţie! priviţi toţi încoace! toate privirile la mine!
herschicken, *schickte her, hergeschickt, vb. (h) tr.* a trimite încoace.
herschieben, *schob her, hergeschoben, vb. (h) tr.* a împinge încoace.
herschießen, *schoss her, hergeschossen (du, er schießt her), vb.* **I.** *tr.* şi *intr. (h)* a împuşca, a trage cu arma încoace. **II.** *intr. (s)* a se repezi încoace.
herschleichen, *schlich her, hergeschlichen, vb. intr. (s)* şi *refl. (h)* **1.** a veni târându-se, a se târî încoace. **2.** a veni furişându-se; a se furişa încoace.
herschleppen, *schleppte her, hergeschleppt, vb. (h) tr.* a târî încoace.
herschreiben, *schrieb her, hergeschrieben, vb. (h)* **I.** *tr.* a scrie (încoace); **er hat hergeschrieben** ne-a scris; **seinen Namen** ~ a semna. **II.** *refl.* a proveni, a se trage din.
herschreiten, *schritt her, hergeschritten (du schreitest her, er schreitet her), vb. (s) intr.* a se apropia, a păşi încoace.
herschwimmen, *schwamm her, hergeschwommen, vb. (s) intr.* a se apropia înot, a înota încoace.
hersehen, *sah her, hergesehen (du siehst her, er sieht her), vb. (h) intr.* a privi încoace, a se uita încoace.
hersehnen, *sehnte her, hergesehnt, vb. (h) refl.* a dori să fie aici, a se dori aici, a-şi dori să vină încoace.
her sein, *war her, her gewesen, vb. (s) intr. (impers.; în expr.)* **es ist lange her** e mult de atunci.
hersenden, *sandte her, hergesandt* şi *sendete her, hergesendet (du sendest her, er sendet her), vb. (h) tr.* a trimite încoace.
hersetzen, *setzte her, hergesetzt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) aşeza aici.
hersingen, *sang her, hergesungen, vb. (h) tr.* a cânta într-o doară, a cânta monoton.
hersollen, *sollte her, hergesollt (ich soll her, du sollst her, er soll her), vb. (h) intr.* a trebui să vină aici, încoace; **er soll her** trebuie să vină încoace, e obligat să vină.
her|springen, *sprang her, hergesprungen, vb. (s) intr.* a veni sărind, a sări încoace.
her|stammeln, *stammelte her, hergestammelt (ich stamm(e)le her), vb. (h) tr.* a spune, a recita bâlbâindu-se.
her|stammen, *stammte her, hergestammt, vb. (h) intr.* **1.** a coborî, a descinde, a se trage din. **2.** *(gram.)* a deriva din.
Her|stammung, *-en, f.* **1.** origine, descendenţă, provenienţă, sursă, linie. **2.** *(gram.)* derivare, etimologie.
her|stehlen, *stahl her, hergestohlen (du stiehlst her, er stiehlt her), vb. (h) refl.* a se introduce pe furiş.
her|stellbar *adj.* care se poate produce, fabrica; fabricabil.
her|stellen, *stellte her, hergestellt, vb. (h şi s) tr.* **1.** a produce, a fabrica, a confecţiona; a face, a stabili; **diese Waren wurden in Österreich hergestellt** aceste mărfuri au fost fabricate în Austria; **eine Verbindung zwischen den zwei Städten** ~ a crea, a stabili o comunicaţie, o legătură între cele două oraşe. **2.** *(inform.)* a crea; **eine Datei** ~ a crea un fişier. **3.** *(fam.)* a aşeza aici, în acest loc; **stell das nicht her!** nu aşeza, nu pune asta aici!
Her|steller, *-s, -, m.* producător; fabricant, constructor.
Her|stellerbetrieb, *-(e)s, -e, m. (ec.)* întreprindere producătoare; constructor.
Her|stellung, *-en, f.* **1.** producere, fabricare, confecţionare; **serienmäßige** ~ producţie în serie. **2.** *(inform.)* creare; **die** ~ **einer Datei** crearea unui fişier.
Her|stellungskosten *pl.* **1.** cheltuieli de producţie, de fabricaţie, de lucru. **2.** cheltuieli de reparaţie, de restaurare.
Her|stellungsland, *-es, -länder, n. (ec.)* ţară producătoare.
Her|stellungs|preis *-es, -e, m.* preţ de fabricaţie.
Her|stellungs|toleranz *f. sg.* toleranţă admisă la fabricaţie.
Her|stellungsverfahren, *-s, -, n.* procedeu de fabricaţie, de producţie.
Her|stellungsweise, *-n, f.* mod de fabricaţie, de producţie.
her|stottern, *stotterte her, hergestottert, vb. (h) intr.* a bâlbâi, a bolborosi, a gângăvi.
her|strömen, *strömte her, hergeströmt, vb. (s) intr.* **1.** a curge încoace. **2.** a veni în valuri, a se revărsa.
her|stürzen, *stürzte her, hergestürzt (du, er stürzt her), vb. (s)* **I.** *intr.* a se repezi, a năvăli, a se năpusti încoace. **II.** *refl.* **(über jn.)** a se năpusti (asupra cuiva).
hertragen, *trug her, hergetragen (du trägst her, er trägt her), vb. (h) tr.* a aduce, a purta, a căra încoace.
Herträger, *-s, -, m. (în expr.)* **Hin- und** ~ colportor, persoană care umblă cu vorba de colo colo.
hertreiben, *trieb her, hergetrieben, vb. (h) tr.* a mâna, a goni încoace.
hertreten, *trat her, hergetreten (du trittst her, er tritt her), vb. (s) intr.* a se apropia, a păşi încoace, a veni spre.
Hertz *n. invar. (fiz.)* hertz, ciclu, perioadă per secundă.
Hertzsch *adj. (fiz.)* hertzian; *(în expr.)* **die ~en Wellen** undele hertziene.
herüben *adv. (austr.)* dincoace.
herüber *adv.* încoace, de partea asta.
herüberbemühen, *bemühte herüber, herüberbemüht, vb. (h) refl.* a-şi da osteneala să vină încoace.
herüberbitten, *bat herüber, herübergebeten (du bittest herüber, er bittet herüber) vb. (h) tr.* a ruga să vină încoace.
herüberblicken, *blickte herüber, herübergeblickt, vb. (h) intr.* a privi încoace.
herüberbringen, *brachte herüber, herübergebracht, vb. (h) tr.* a aduce încoace.
herüberdürfen, *durfte herüber, herübergedruft (ich darf herüber, du darfst herüber, er darf herüber) vb. (h) intr.* a avea voie să vină încoace.
herüberfahren, *fuhr herüber, herübergefahren (du fährst herüber, er fährst herüber) vb. (s) intr.* a veni cu un mijloc de transport încoace.
herüberfliegen, *flog herüber, herübergeflogen, vb. (s) intr.* a zbura încoace.
herüberführen, *führte herüber, herübergeführt, vb. (h) tr.* a conduce, a aduce, a căra încoace.
herübergeben, *gab herüber, herübergegeben (du gibst herüber, er gibt herüber) vb. (h) tr.* a da încoace.
herüber|helfen, *half herüber, herübergeholfen (du hilfst herüber, er hilft herüber), vb. (h) intr.* a ajuta să treacă încoace, în partea asta.
herüber|holen, *holte herüber, herübergeholt, vb. (h) tr.* a se duce şi a aduce încoace, dincoace.
herüberklettern, *kletterte herüber, herübergeklettert, vb. (h) tr.* a se căţăra încoace, dincoace.
herüberkommen, *kam herüber, herübergekommen, vb. (s) intr.* a veni încoace.
herüberlassen, *ließ herüber, herübergelassen (du, er lässt herüber), vb. (h) tr.* a lăsa să vină încoace, dincoace.
herüberlaufen, *lief herüber, herübergelaufen (du läufst herüber, er läuft herüber)*, a alerga încoace, dincoace.
herüber|reichen, *reichte herüber, herübergereicht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a da, a trece în partea asta. **2.** a întinde încoace, a preda, a da (ceva) peste. **II.** *intr.* a ajunge până dincoace.
herüber|rufen, *rief herüber, herübergerufen, vb. (h) tr.* a striga, a chema încoace, dincoace.
herüberschauen, *schaute herüber, herübergeschaut, vb. (h) intr.* a se uita încoace.
herüberschicken, *schickte herüber, herübergeschickt, vb. (h) intr.* a trimite încoace, dincoace.
herüberschwimmen, *schwamm herüber, herübergeschwommen, vb. (s) intr.* a înota încoace.
herübersehen, *sah herüber, herübergesehen (du siehst herüber, er sieht herüber), vb. (h) intr.* a se uita încoace.
herüber|springen, *sprang herüber, herübergesprungen vb. (h) intr.* a sări încoace, dincoace.
herübertragen, *trug herüber, herübergetragen (du trägst herüber, er trägt herüber), vb. (h) tr.* a aduce, a purta, a transporta, a căra încoace.
herüberwehen, *wehte herüber, herübergeweht vb. (h)* **I.** *intr.* a sufla încoace. **II.** *tr. (despre vânt, furtună)* a aduce încoace, dincoace.
herüberwerfen, *warf herüber, herübergeworfen (du wirfst herüber, er wirft herüber) vb. (h) tr.* a arunca încoace, dincoace.
herum *adv.* în jur, împrejur, jur împrejur; **um die Ecke** ~ (pe) după colţ; **um die Stadt** ~ în jurul oraşului; **um 20 Euro** ~ în jur de 20 de euro, aproximativ 20 de euro; **er ist immer um sie** ~ se-nvârteşte mereu în jurul ei.
herum|albern, *alberte herum, herumgealbert vb. (h) intr. (fam.)* a face copilării, ştrengării; a se prosti.
herum|arbeiten, *arbeitete herum, herumgearbeitet (du arbeitest herum, er arbeitet herum), vb. (h) intr.* a migăli, a mocoşi, a meşteri la ceva; a se ocupa de fleacuri.
herum|ärgern, *ärgerte herum, herumgeärgert, vb. (h) refl. (fam.)* a fi sâcâit (de cineva), a avea mereu necazuri (cu cineva, cu ceva).
herumbalgen, *balgte herum, herumgebalgt, vb. (h) refl.* a se trânti, a se rostogoli (cu cineva), a se bate, a se încăiera.
herumbasteln, *bastelte herum, herumgebastelt (ich bast(e)le herum), vb. (h) intr. (fam.)* a trebălui, a meşteri.
herumbeißen, *biss herum, herumgebissen (du, er beißt herum), vb. (h)* **I.** *tr.* a muşca, a roade din ceva, a roade ceva de jur împrejur. **II.** *refl. reciproc* a se tăvăli muşcându-se, a se muşca.
herumbekommen, *bekam herum, herumbekommen, vb. (h) tr.* v. h e r u m b r i n g e n **(2).**
herumbessern, *besserte herum, herumgebessert, vb. (h) intr.* a repara migălind, a drege (câte ceva) ici şi colo.
herumbetteln, *bettelte herum, herumgebettelt (ich bett(e)le herum), vb. (h) intr.* a cerşi, a umbla cerşind încoace şi-ncolo.
herumbewegen, *bewegte herum, herumbewegt, vb. (h) refl.* a se mişca, a se învârti; **sich um etwas** ~ a se învârti în jurul unui lucru.
herumbiegen, *bog herum, herumgebogen, vb.* **I.** *tr. (h)* a îndoi. **II.** *intr. (s)* a coti după colţ.
herumbieten, *bot herum, herumgeboten (du bietest herum, er bietet herum), vb. (h) tr.* a oferi (ceva) la rând celor dimprejur.
herumbinden, *band herum, herumgebunden (du bindest herum, er bindet herum), vb. (h) tr. (fam.)* a lega de jur împrejur.
herumblättern, *blätterte herum, herumgeblättert, vb. (h) intr.* a răsfoi; **in einem Buche** ~ a răsfoi (printr-)o carte.
herumblicken, *blickte herum, herumgeblickt, vb. (h) intr.* a privi împrejur, a privi, a se uita în toate părţile.

herụmbringen, *brachte herum, herumgebracht, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a învârti, a face să se învârtească, a duce de jur împrejur. **2. jn.** ~ a convinge, a face (pe cineva) să-şi schimbe părerea; a întoarce pe cineva. **3.** a seduce, a ademeni; **ein Mädchen** ~ a suci capul unei fete. **4.** a împrăştia veşti, a colporta; **jn.** ~ a vorbi de rău, a cleveti (despre cineva, ceva); a compromite, a terfeli reputaţia cuiva; **jn. in der Stadt** ~ a bârfi pe cineva în tot oraşul, a face pe cineva obiectul bârfelilor oraşului întreg. **5.** *(fig.) (în expr.)* **ein Spiel** ~ a face pe cineva să piardă un joc.

herụmbrodeln, *brodelte herum, herumgebrodelt (ich brod(e)le herum), vb. (h) tr. (reg.)* a tândăli, a se mocoşi, a lucra alene.

herụmbummeln, *bummelte herum, herumgebummelt (ich bumm(e)le herum), vb. (h şi s) intr.* **1.** a merge fără o ţintă precisă, a hoinări; a vagabonda. **2.** a tândăli, a-şi pierde timpul fără rost.

herụmdoktern, *dokterte herum, herumgedoktert, vb. (h) intr. (fam.).* **1. (an jm., an sich** *(dat.)***)** a (se) doctorici, a (se) trata băbeşte. **2.** *(an etwas)* a cârpăci (la o bicicletă etc.).

herụmdrehen, *drehte herum, herumgedreht, vb. (h)* **I.** *tr.* a învârti, a răsuci, a suci; **den Kopf** ~ a-şi întoarce capul în toate părţile; **die Augen im Kopfe** ~ a-şi întoarce, a-şi roti privirea, a-i juca ochii în cap; **den Schlüssel zweimal** ~ a răsuci cheia de două ori; **an etwas** ~ a suci şi a răsuci ceva, a învârti (un lucru) şi pe o parte şi pe alta, a migăli (un lucru răsucindu-l pe toate părţile); *(fig.)* **er dreht mir die Worte im Munde herum** îmi răstălmăceşte vorbele. **II.** *refl.* a se învârti; **alles dreht sich mit mir herum** totul se învârteşte în jurul meu; am ameţeală; **sich auf der Stelle** ~ **a)** a se învârti pe loc; **b)** a face o piruetă.

herụmdrücken, *drückte herum, herumgedrückt, vb. (h)* **I.** *tr.* **(an etwas)** a apăsa ici şi colo (pe) un lucru. **II.** *refl.* **1.** a se învârti încoace şi încolo, a sta la pândă, a se apropia pe furiş, a se strecura pe nesimţite; **er drückte sich die ganze Zeit in der Gegend herum** a dat ocol prin împrejurimi tot timpul, toată vremea s-a învârtit prin regiune. **2.** *(fig.)* a ocoli; **ein Problem, um das man sich nicht länger** ~ **kann** o problemă pe care n-o mai poţi ocoli, o problemă pe care trebuie s-o lămureşti.

herụmdrucksen, *druckste herum, herumgedruckst (du, er druckst herum), vb. (h) intr. (fam.)* a vorbi pe ocolite.

herụmfahren, *fuhr herum, herumgefahren (du fährst herum, er fährt herum), vb.* **I.** *tr. (h)* a plimba (pe cineva) cu un vehicul, cu o barcă etc.; **er hat mich überall herumgefahren** m-a plimbat peste tot (cu). **II.** *intr. (s)* **1.** a se plimba cu un vehicul; **um die Stadt** ~ a înconjura oraşul cu (sau într-)un vehicul, a face ocolul oraşului; **sie fuhren um das Kap herum** au înconjurat capul cu vaporul. **2.** a străbate, a colinda, a umbla în lung şi în lat; **er fuhr in der Welt überall herum** a străbătut lumea întreagă, a călătorit în toată lumea, a colindat pământul în lung şi în lat. **3.** a tresări; a se întoarce brusc, pe neaşteptate. **4.** a gesticula, a da din mâini; **er fährt mit den Händen herum** gesticulează, face gesturi cu mâinile.

herụmfechten, *focht herum, herumgefochten (du fichtst herum, er ficht herum), vb. (h) intr.* **1.** a gesticula; **mit den Händen** ~ a gesticula, a da din mâini. **2.** a umbla cerşind.

herụmfingern, *fingerte herum, herumgefingert, vb. (h) intr. (fam.) (an* cu *dat.)* a umbla (în joacă, fără rost) cu degetele la ceva.

herụmflattern, *flatterte herum, herumgeflattert, vb. (h* şi *s) intr.* **1.** *(despre păsări)* a fâlfâi din aripi, a zburătăci. **2.** a flutura; a vântura, a agita.

herụmfliegen, *flog herum, herumgeflogen, vb. (s) intr.* a zbura încoace şi încolo; a da o raită; **im Kreis um etwas** ~ a înconjura (ceva) în zbor.

herụmfragen, *fragte herum, herumgefragt, vb. (h) intr.* a întreba pe de-a rândul; **überall** ~ a întreba peste tot.

herụmfuchteln, *fuchtelte herum, herumgefuchtelt (ich fucht(e)le herum), vb. (h) intr.* a gesticula, a da din mâini, a face gesturi dezordonate.

herụmführen, *führte herum, herumgeführt, vb. (h) tr.* a conduce, a duce împrejur, încoace şi încolo; **um die Stadt** ~ a conduce în jurul oraşului; **in der Stadt** ~ a conduce, a călăuzi pe cineva prin întreg oraşul; **einen Graben um den Garten** ~ a săpa un şanţ în jurul grădinii; *(fig.)* **jn. an der Nase** ~ a duce de nas pe cineva; **der Weg führt um den Wald herum** drumul înconjură pădurea, drumul ocoleşte în jurul pădurii.

herụmfuhrwerken, *fuhrwerkte herum, herumgefuhrwerkt, vb. (h) intr. (fam.)* a face treabă în gospodărie producând mult zgomot, a trebălui zgomotos.

herụmfummeln, *fummelte herum, herumgefummert (ich fumm(e)le herum), vb. (h) intr. (fam.)* a umbla (mult şi fără rost) cu degetele la ceva; a trebălui (la ceva) fără rezultat evident.

herụmgaffen, *gaffte herum, herumgegafft, vb. (h) intr.* a se zgâi, a-şi holba ochii, a se căsca (la ceva).

herụmgeben, *gab herum, herumgegeben (du gibst herum, er gibt herum), vb. (h) intr.* **1.** a face să circule în jur; a da din mână în mână. **2.** *(în expr.)* **die Karten** ~ a împărţi cărţile (de joc).

herụmgehen, *ging herum, herumgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a merge primprejur, a colinda, a se plimba, a merge agale; **um die Stadt** ~ a merge în jurul oraşului, a înconjura oraşul; *(fig.)* **jm. um den Bart** ~ a linguşi pe cineva, a umbla cu binişorul pe lângă cineva; **die Wache geht herum** garda face rondul; **eine hohe Mauer geht um die Stadt herum** un zid înalt înconjură oraşul; **dieses Band geht zweimal um den Hut herum** această panglică trece de două ori în jurul pălăriei; *(fig.)* **um den heißen Brei** ~ a se învârti pe lângă ceva, a şovăi, a nu avea curajul să înceapă ceva. **2.** *(fig.)* a circula, a umbla; *(fig.)* **es geht ein Gerücht herum** se spune că…, umblă zvonul că…; *(fig.)* **das geht mir im Kopfe herum** mă urmăreşte ideea, gândul acesta îmi umblă prin cap; **es geht mir wie ein Mühlrad im Kopfe herum** îmi vuieşte capul, mi-e capul calendar, nu ştiu unde-mi este capul; **etwas** ~ **lassen** a face să circule, a da (ceva) din mână-n mână; **die Speisen** ~ **lassen** a face să circule mâncărurile, a servi mâncare tuturor comesenilor.

herụmgeistern, *geisterte herum, herumgegeistert, vb. (s) intr.* **1.** *(despre stafii)* a bântui. **2.** *(fig.)* a umbla ca o stafie; a rătăci de colo până colo.

herụmgreifen, *griff herum, herumgegriffen, vb. (h) intr.* **1. (um etwas)** a cuprinde ceva în braţe. **2. (nach etwas)** a căuta în jur să apuce (ceva).

herụmhacken, *hackte herum, herumgehackt, vb. (h) intr. (auf* cu *dat.)* a pisa, a cicăli (pe cineva).

herụmhangen, **herụmhängen**, *hing herum, herumgehangen (du hängst herum, er hängt herum), vb. (h) intr.* a atârna în dezordine.

herụmhantieren, *hantierte herum, herumhantiert, vb. (h) intr.* a migăli, a răscoli locurile, a-şi face de lucru pe ici, pe colo.

herụmhauen, *hieb* (şi *haute) herum, herumgehauen, vb. (h)* **I.** *intr.* a lovi în jur. **II.** *refl.* a se bate cu toată lumea, a izbi în dreapta şi în stânga; **sich mit jm.** ~ a se bate cu cineva.

herụmhocken, *hockte herum, herumgehockt, vb. (h) intr. (austr., elv., reg.)* **1.** a sta jos (fără ocupaţie). **2.** a sta în jurul cuiva sau unui lucru.

herụmholen, *holte herum, herumgeholt, vb. (h) tr. (fig., fam.)* a determina (pe cineva) să-şi schimbe părerea; **jn.** ~ a convinge pe cineva.

herụmhorchen, *horchte herum, herumgehorcht, vb. (h) intr.* a asculta la toate uşile, a trage cu urechea peste tot.

herụmhüpfen, *hüpfte herum, herumgehüpft, vb. (s) intr.* a sări, a sălta încoace şi încolo.

herụmhuren, *hurte herum, herumgehurt, vb. (h) intr.* a face sex cu mai mulţi parteneri.

herụm|irren, *irrte herum, herumgeirrt, vb. (s) intr.* a rătăci, a pribegi, a umbla fără nici o ţintă, a umbla fără căpătâi; a rătăci de colo colo.

herụmjagen, *jagte herum, herumgejagt, vb.* **I.** *tr. (h)* a o ţine într-o goană. **II.** *intr. (s)* a alerga, a galopa primprejur; a alerga încoace şi încolo. **III.** *refl. reciproc (h)* a se goni, a se alerga, a se fugări de colo colo.

herụmklettern, *kletterte herum, herumgeklettert, vb. (s) intr.* a umbla căţărându-se.

herụmklimpern, *klimperte herum, herumgeklimpert, vb. (h) intr.* a cânta prost la pian.

herụmknallen, *knallte herum, herumgeknallt, vb. (h) intr.* a pocni, a plesni, a bubui, a detuna; a trage cu puşca în toate părţile.

herụmkneipen, *kneipte herum, herumgekneipt, vb. (h) intr.* a umbla prin toate cârciumile.

herụmkommen, *kam herum, herumgekommen, vb. (s) intr. (fam.)* **1.** a umbla, a călători, a circula, a colinda; **er ist kaum herumgekommen** aproape că n-a circulat, că n-a fost nicăieri; **als Reporter kommt man viel herum** ca reporter circuli mult. **2.** *(fig.)* a ocoli, a evita; **um eine Erhöhung der Steuern wird man nicht** ~ nu se va putea evita o sporire a impozitelor.

herụmkönnen, *konnte herum, herumgekonnt (ich kann herum, du kannst herum, er kann herum), vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a putea să facă ocolul. **2.** a putea să se învârtească.

herụmkramen, *kramte herum, herumgekramt, vb. (h) intr.* a scotoci.

herụmkriechen, *kroch herum, herumgekrochen, vb. (s) intr.* a se târî primprejur, a umbla peste tot locul; *(fig.)* **in allen Winkeln** ~ a scotoci prin toate ungherele.

herụmkriegen, *kriegte herum, herumgekriegt, vb. (h) tr.* v. herumbringen **(2).**

herụmkugeln, *kugelte herum, herumgekugelt (ich kug(e)le herum), vb.* **1.** *intr. (s) (reg., fig.)* a fi fără căpătâi. **II.** *refl. (h)* a se tăvăli, a se rostogoli pe jos.

herụmkurieren, *kurierte herum, herumkuriert, vb. (h) intr.* v. herumdoktern.

herụmlagern, *lagerte herum, herumgelagert, vb. (h) intr.* a aşeza tabăra împrejur; a campa, a bivuaca împrejur.

herụmlangen, *langte herum, herumgelangt, vb. (h) (fam.)* **I.** *tr.* a da celor din jur; a face să circule, a oferi la toţi. **II.** *intr.* a ajunge, a fi suficient; **das Band langt nicht um den Hut herum** panglica nu ajunge în jurul pălăriei, nu e suficient de lungă.

herụmlaufen, *lief herum, herumgelaufen (du läufst herum, er läuft herum), vb. (s) intr.* a alerga primprejur, a alerga încoace şi încolo, a se învârti de jur împrejur; **um die Ecke** ~ a coti după colţ fugind; **das Rad läuft herum** roata se-nvârteşte; **müßig** ~ a bate uliţele, a umbla fără ţintă, a rătăci încoace şi încolo, a hoinări, a umbla haimana.

herụmlegen, *legte herum, herumgelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* a pune, a aşeza de pe o parte pe cealaltă. **II.** *refl.* a se culca în jur.

herụmliegen, *lag herum, herumgelegen, vb. (h* şi *reg. s) intr.* **1.** a înconjura, a sta culcat prin jur, a fi aşezat primprejur; **die ~den Dörfer** satele de primprejur; **die Felder liegen rings um jedes Gehöft herum** ogoarele sunt aşezate în jurul fiecărei gospodării. **2.** a fi aruncat, risipit, împrăştiat peste tot, a sta în dezordine; **die Bücher liegen herum** cărţile sunt împrăştiate peste tot (locul). **3.** a trândăvi.

herụmlümmeln, *lümmelte herum, herumgelümmelt (ich lümm(e)le herum), vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a sta trântit şi inactiv. **2.** a umbla brambura.

Herụmlungerer, *-s, -, m.* haimana; hoinar; vagabond; pierde-vară.

herụmlungern, *lungerte herum, herumgelungert, vb. (h) intr.* a umbla haimana, a vagabonda, a cutreiera, a bate drumurile.

herụm|machen, *machte herum, herumgemacht, vb. (h) (fam.)* **I.** *tr.* a pune împrejur, a înfăşura de jur împrejur. **II.** *refl.* a (se) frământa, a se agita.

herụm|murksen, *murkste herum, herumgemurkst (du, er murkst herum), vb. (h) intr. (fam.)* a tândăli, a lucra fără spor.

herụmnörgeln, *nörgelte herum, herumgenörgelt (ich nörg(e)le herum), vb. (h) intr. (fam.)* a-şi manifesta (mereu) nemulţumirea, a tot obiecta, a cârti.

herụmplagen, *plagte herum, herumgeplagt, vb. (h) refl.* a se chinui, a se frământa.

herụmprobieren, *probierte herum, herumprobiert, vb. (h) tr.* a tot proba, a tot încerca (ceva).

herụmprügeln, *prügelte herum, herumgeprügelt (ich prüg(e)le herum), vb. (h) refl. reciproc* a se bate.

herụmquälen, *quälte herum, herumgequält, vb. (h) refl.* v. herumplagen.

herụmraten, *riet herum, herumgeraten (du rätst herum, er rät herum), vb. (h) intr.* a încerca, a căuta să ghicească.

herụmreden, *redete herum, herumgeredet (du redest herum, er redet herum), vb. (h) tr.* şi *intr.* a sporovăi, a pălăvrăgi, a trăncăni, a flecări; *(impers.)* **es redet sich herum** se vorbeşte (pretutindeni), umblă vorba, se spune.

herụmreichen, *reichte herum, herumgereicht, vb. (h)* **I.** *tr.* a face să circule, a da din mână în mână. **II.** *intr.* a cuprinde; **mit der Hand** ~ a cuprinde cu mâna, a ajunge cu mâna pe după ceva.

herụmreisen, *reiste herum, herumgereist (du, er reist herum), vb. (s) intr.* a călători peste tot locul, a colinda călătorind; a călători primprejur; **im Lande** ~ a călători prin toată ţara, a cutreiera ţara; **um die Erde** ~ a face ocolul pământului; **viel** ~ a călători mult.

herụmreißen, *riss herum, herumgerissen (du, er reißt herum), vb. (h) tr.* **1.** a schimba brusc direcţia, a smuci (ceva); a trage în toate părţile (ceva). **2.** *(fig.)* a zdrobi, a nimici, a doborî; **sein Tod hat mich herumgerissen** moartea lui m-a doborât.

herụmreiten, *ritt herum, herumgeritten (du reitest herum, er reitet herum), vb. (s) intr.* **1.** a face călare ocolul, a înconjura călare. **2.** a călări de colo până colo, a se plimba călare;

(fig.) **auf jm.** ~ a călări pe cineva, a supune pe cineva capriciilor sale; a plictisi, a chinui, a face cuiva zile fripte.

herumrennen, *rannte herum, herumgerannt, vb. (s) intr.* v. herumlaufen.

herumrühren, *rührte herum, herumgerührt, vb. (h) tr.* a amesteca bine; *(fig.)* a agita, a relua; **wir wollen nicht immer wieder in dieser alten Sache** ~ nu vrem să tot răscolim aceeași poveste trecută.

herumrütteln, *rüttelte herum, herumgerüttelte (ich rütt(e)le herum), vb. (h) tr.* a scutura.

herumsagen, *sagte herum, herumgesagt, vb. (h) tr.* a spune la toți.

herumschauen, *schaute herum, herumgeschaut vb. (h) intr.* v. herumsehen.

herumschicken, *schickte herum, herumgeschickt, vb. (h) tr.* **1.** a face să circule de jur împrejur. **2.** a trimite în toate părțile.

herumschieben, *schob herum, herumgeschoben, vb. (h) tr.* **1.** a împinge în toate părțile. **2.** a face să circule de jur împrejur.

herumschiffen, *schiffte herum, herumgeschifft, vb. (h și s) intr.* **1.** a naviga primprejur, de jur împrejur; **um eine Insel** ~ a face ocolul unei insule (cu un vas). **2.** a se plimba cu vaporul, a umbla, a străbate mările. **3.** *(pop.)* a urina peste tot.

herumschlagen, *schlug herum, herumgeschlagen (du schlägst herum, er schlägt herum), vb. (h)* **I.** *tr.* a înfășura, a întoarce, a pune ceva în jurul unui lucru; **den Mantel um sich** ~ a se înfășura în manta. **II.** *refl.* a se hărțui; a se încăiera.

herumschleichen, *schlich herum, herumgeschlichen, vb. intr. (s)* și *refl. (h)* **1.** a se furișa, a sta la pândă, a pândi; **er hat sich um das Haus herumgeschlichen** s-a furișat, s-a strecurat, a pândit în jurul casei. **2.** a se târî; **er schleicht nur noch herum** abia se mai târăște.

Herumschlenderer, *-s, -, m.* haimana.

herumschlendern, *schlenderte herum, herumgeschlendert, vb. (s) intr.* a hoinări, a umbla haimana, hojma, creanga; a rătăci de colo colo.

herumschleppen, *schleppte herum, herumgeschleppt, vb. (h) tr.* a duce, a căra încoace și încolo.

herumschlingen, *schlang herum, herumgeschlungen, vb. (h)* **I.** *tr.* a lega împrejur. **II.** *refl.* a se încolăci în jurul...

herumschmeißen, *schmiss herum, herumgeschmissen (du, er schmeißt herum), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a arunca în toate părțile. **2.** *(tehn.)* a declanșa, a acționa (o manetă).

herumschnüffeln, *schnüffelte herum, herumgeschnüffelt (ich schnüff(e)le herum), vb. (h) tr.* **1.** a adulmeca, a căuta prin toate ungherele. **2.** a spiona, a iscodi; **überall** ~ a-și vârî nasul peste tot.

herumschreien, *schrie herum, herumgeschrien, vb. (h) intr.* **1.** a face gălăgie. **2.** a țipa tot timpul.

herumschwänzeln, *schwänzelte herum, herumgeschwänzelt (ich schwänz(e)le herum), vb. (h) intr.* **1.** a-și mișca coada, a se gudura, a da din coadă. **2.** *(peior.)* a se gudura, a se linguși. **3.** a se învârti încoace și încolo, foarte satisfăcut de sine însuși. **4.** a se plimba în dreapta și în stânga, a merge alene, a flana; a trage la fit hoinărind.

herumschwärmen, *schwärmte herum, herumgeschwärmt, vb. (s) intr.* **1.** a roi împrejur; *(despre albine)* **um den Stock** ~ a zbura, a roi în jurul stupului. **2.** a umbla haimana, fără țintă; în dorul lelii. **3.** *(h)* a se entuziasma, a se înflăcăra, a se exalta.

herumschweifen, *schweifte herum, herumgeschweift, vb. (s) intr. (fig.)* a pribegi, a umbla; a divaga; *(în expr.)* **seine Gedanken** ~ **lassen** a-și da frâu liber gândurilor.

herumschwenken, *schwenkte herum, herumgeschwenkt, vb.* **I.** *tr. (h)* a agita, a mișca, a flutura, a fâlfâi, a învârti încoace și încolo; *(la dans)* a schimba direcția, a se învârti. **II.** *intr. (s)* a se învârti, a se răsuci.

herumschwimmen, *schwamm herum, herumgeschwommen, vb. (s) intr.* **1.** a înota încoace și încolo. **2.** a înconjura înotând.

herumsegeln, *segelte herum, herumgesegelt (ich seg(e)le herum), vb. (s și h) intr.* **1.** a naviga primprejur, de jur împrejur (cu un vas cu pânze sau cu un planor). **2.** a naviga, a plana fără direcție precisă.

herumsehen, *sah herum, herumgesehen (du siehst herum, er sieht herum), vb. (h) intr.* a-și roti privirile, a se uita de jur împrejur, a privi în jurul său.

herum sein, *war herum, herum gewesen (ich bin herum, du bist herum, er ist herum), vb. (s) intr. (fam.)* **1.** *(despre termene etc.)* a fi trecut; **der Urlaub ist herum** concediul a trecut. **2.** a fi circulat din gură în gură; **die Neuigkeit ist in der ganzen Stadt herum** vestea a circulat în tot orașul.

herumsenden, *sandte herum, herumgesandt* și *sendete herum, herumgesendet (du sendest herum, er sendet herum), vb. (h) tr.* v. herumschicken.

herumsetzen, *setzte herum, herumgesetzt (du, er setzt herum), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) așeza în jur(ul unei mese etc.).

herumsitzen, *saß herum, herumgesessen (du, er sitzt herum), vb. (h și reg. s) intr.* **1.** a sta în jur(ul unei mese etc.). **2.** a sta degeaba; **sitz nicht so herum, tu lieber etwas!** nu sta așa degeaba, mai bine fă ceva!

herum|spähen, *spähte herum, herumgespäht, vb. (h) intr.* a pândi, a iscodi în jur.

herum|spazieren, *spazierte herum, herumspaziert, vb. (s) intr.* a se plimba încoace și încolo, a umbla de colo până colo.

herum|sprechen, *sprach herum, herumgesprochen (du sprichst herum, er spricht herum), vb. (h) tr.* a răspândi, a purta vorbe, a bârfi, a umbla cu vorbe, cu bârfeli; a colporta; *(impers.)* **es hat sich im Dorfe blitzschnell herumgesprochen** (știrea) s-a răspândit cu iuțeala fulgerului în tot satul.

herum|sprengen, *sprengte herum, herumgesprengt, vb.* **I.** *tr. (h)* a uda ici și colo. **II.** *intr. (s)* a galopa împrejur.

herum|springen, *sprang herum, herumgesprungen, vb. (s) intr.* **1.** a sări încoace și încolo, a zburda, a țopăi. **2.** *(fig.: despre vânt)* a-și schimba direcția; **der Wind springt herum** vântul își schimbă brusc direcția.

herum|spritzen, *spritzte herum, herumgespritzt (du, er spritzt herum), vb. (h)* **I.** *tr.* a stropi peste tot. **II.** *intr.* a țâșni împrejur, a stropi împrejur.

herum|stehen, *stand herum, herumgestanden, vb. (h și reg. s) intr.* **1. (um etwas)** a sta în preajma unui lucru. **2.** a sta risipit, împrăștiat, a nu sta la locul său. **3.** a-și pierde vremea, a sta gură-cască.

herum|stehend **I.** *part. prez.* de la herumstehen. **II.** *adj.* stând gură-cască, stând fără treabă.

herum|stellen, *stellte herum, herumgestellt, vb. (h) tr.* **1.** a așeza, a pune în preajmă, a pune împrejur. **2.** a așeza ici și colo.

herumstöbern, *stöberte herum, herumgestöbert, vb. (h) intr.* a scotoci, a scormoni, a răscoli, a căuta peste tot.

herumstoßen, *stieß herum, herumgestoßen (du er stößt herum), vb. (h) tr.* și *refl. reciproc* a (se) împinge.

herum|streichen, *strich, herum, herumgestrichen, vb. (s) intr.* **1.** a hoinări, a vagabonda; a umbla haimana, a umbla în dorul lelii. **2.** a da târcoale; a spiona.

Herum|streicher, *-s, -, m.* haimana, vagabond, vântură-lume.

herum|streifen, *streifte herum, herumgestreift, vb. (s) intr.* a umbla creanga, a hoinări.

herum|streiten, *stritt herum, herumgestritten (du streitest herum, er streitet herum), vb. (h) refl.* a se certa, a face gâlceavă, a se sfădi; **wer wird um so etwas** ~? doar n-o să ne certăm pentru așa ceva.

herum|streuen, *streute herum, herumgestreut, vb. (h) tr.* a presăra, a împrăștia peste tot.

herum|strolchen, *strolchte herum, herumgestrolcht, vb. (s) intr.* v. herumstreichen **(2).**

herumsuchen, *suchte herum, herumgesucht, vb. (h) intr.* a căuta, a scormoni, a răscoli, a scotoci, a căuta pretutindeni; **in seinen Taschen** ~ a se scotoci prin buzunare.

herumtanzen, *tanzte herum, herumgetanzt (du, er tanzt herum), vb. (h* și *s) intr.* a dansa împrejur, peste tot, de colo până colo; **zweimal** ~ a face două tururi (de dans); *(fam.)* **jm. auf der Nase** ~ a-și bate joc de cineva.

herumtappen, *tappte herum, herumgetappt, vb. (h* și *rar s) intr.* a dibui (prin întuneric).

herumtasten, *tastete herum, herumgetastet (du tastest herum, er tastet herum), vb. (h) intr.* a pipăi, a dibui, a palpa; **an etwas** ~ a pipăi un lucru pe toate părțile.

herumtelefonieren, *telefonierte herum, herumtelefoniert, vb. (h) tr.* a telefona mai multor persoane.

herumtoben, *tobte herum, herumgetobt, vb. (h) intr.* v. herumtollen.

herumtollen, *tollte herum, herumgetollt, vb. (h) intr.* a zburda, a sări încoace și încolo, a se juca, a alerga nebunește; a face un zgomot asurzitor.

herumtragen, *trug herum, herumgetragen (du trägst herum, er trägt herum), vb. (h) tr.* **1.** a purta prin jur, a duce de colo până colo. **2.** *(fig.)* a colporta, a difuza, a împrăștia; **Nachrichten** ~ a colporta știri, a purta vorbele.

herumtreiben, *trieb herum, herumgetrieben, vb.* **I.** *tr. (h)* a mâna prin jur, a fugări. **II.** *intr. (s)* a pluti la voia întâmplării; **der kleine Kahn trieb auf dem Wasser herum** barca cea mică plutea mânată de apă. **III.** *refl. (h)* a hoinări, a umbla haimana; **sich in allerhand Spelunken** ~ a vagabonda prin tot felul de taverne; *(fam.)* **wo treibst du dich herum?** pe unde-mi umbli?

Herumtreiber, *-s, -, m.* haimana, vagabond.

herumtreten, *trat herum, herumgetreten (du trittst herum, er tritt herum), vb. intr.* **1.** *(s)* a se aduna, a păși în jur. **2.** *(h)* **(auf** cu *ac.)* a călca în picioare.

herumtrödeln, *trödelte herum, herumgetrödelt (ich tröd(e)le herum), vb. (h) intr.* a-și pierde vremea cu nimicuri, a tândăli.

herumtummeln, *tummelte herum, herumgetummelt (ich tumm(e)le herum), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(în expr.)* **ein Pferd** ~ **a)** a învârti în loc un cal; **b)** a se plimba călare. **2.** *(în expr.)* **seine Leute** ~ a da mereu de lucru oamenilor săi. **II.** *refl.* a se plimba, a face mișcări, a se învârti; a zburda.

herumwälzen, *wälzte herum, herumgewälzt (du, er wälzt herum), vb. (h)* **I.** *tr.* a rostogoli în jur, a da de-a dura. **II.** *refl.* a se rostogoli, a se zvârcoli (de colo până colo).

herumwandeln, *wandelte herum, herumgewandelt (ich wandele herum), vb. (s) intr.* a se plimba.

herumwandern, *wanderte herum, herumgewandert, vb. (s) intr.* a colinda, a cutreiera.

herumwenden, *wandte herum, herumgewandt* și *wendete herum, herumgewendet (du wendest herum, er wendet herum), vb. (h) tr.* **1.** a întoarce pe partea cealaltă. **2.** a întoarce pe toate fețele.

herumwerfen, *warf herum, herumgeworfen (du wirfst herum, er wirft herum), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a arunca, a azvârli de ici colo; *(fig., fam.)* **mit Lügen** ~ a spune la minciuni, a umbla cu minciuni. **2.** a întoarce brusc, a răsturna; **das Pferd** ~ a întoarce brusc calul; **das Steuer** ~ a schimba brusc direcția (bărcii). **II.** *refl.* a se zbate, a se arunca în dreapta și în stânga, a se frământa, a se agita; a se întoarce pe spate.

herumwickeln, *wickelte herum, herumgewickelt (ich wick(e)le), vb. (h) tr.* a înfășura.

herumwinden, *wand herum, herumgewunden (du windest herum, er windet herum), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) înfășura, a (se) încolăci.

herumwirtschaften, *wirtschaftete herum, herumgewirtschaftet (du wirtschaftest herum, er wirtschaftet herum), vb. (h) intr.* **1.** a administra prost, la voia întâmplării, a gospodări fără pricepere. **2.** *(peior.)* a-și face de lucru, a trebălui, a face pe ocupatul.

herumwühlen, *wühlte herum, herumgewühlt, vb. (h) tr.* **1.** a scotoci, a răscoli, a scormoni continuu. **2.** *(fam.)* a percheziționa.

herumzanken, *zankte herum, herumgezankt, vb. (h) refl.* a se certa, a se sfădi, a se răfui, a provoca gâlceavă.

herumzausen, *zauste herum, herumgezaust (du, er zaust herum), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) lua de păr.

herumzerren, *zerrte herum, herumgezerrt, vb. (h) tr.* a trage încoace și încolo, a smulge, a scărmăna.

herumziehen, *zog herum, herumgezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a trage de jur împrejur, a trage în jur; **einen Graben um das Feld** ~ a săpa un șanț în jurul ogorului; **eine Hecke um den Garten** ~ a împrejmui o grădină cu gard viu. **2.** a trage încoace și încolo. **3.** *(fig.)* a purta cu vorba, a nu se ține de cuvânt; **jn. mit (falschen) Versprechungen** ~ a purta pe cineva cu vorba, cu făgăduieli (mincinoase). **II.** *intr. (s)* **1.** a vagabonda, a hoinări, a colinda; **er zieht in der Welt herum** colindă în largul lumii. **2.** a-și schimba des domiciliul, a se muta din loc în loc. **III.** *refl. (h)* **1.** a înconjura; a împrejmui; **eine Mauer zieht sich um das Schloss herum** un zid împrejmuiește castelul; castelul este înconjurat de un zid. **2.** *(fig.: în expr.)* **sich mit etwas** ~ a-și bate capul cu ceva.

herumziehend **I.** *part. prez.* de la herumziehen. **II.** *adj.* **1.** ambulant. **2.** vagabond.

herunten *adv. (austr.)* aici jos.

herunter I. *adv.* în jos, jos; **sofort ~ vom Baum!** dă-te imediat jos din pom! **II.** *interj.* jos!; **~ mit dem Verräter!** jos cu trădătorul!; **~ damit!** jos cu ăsta (cu asta)!; **die Hüte ~!** jos pălăria! descoperiți-vă!

herunterbekommen, *bekam herunter, herunterbekommen, vb. (h) tr.* **1.** a reuși să dea jos. **2.** a reuși să scoată. **3.** a reuși să înghită.

herunterbitten, *bat herunter, heruntergebeten (du bittest herunter, er bittet herunter), vb. (h) tr.* a ruga pe cineva să coboare.

herunterblicken, *blickte herunter, heruntergeblickt, vb. (h) intr.* a privi în jos.

herunterbringen, *brachte herunter, heruntergebracht, vb. (h) tr.* **1.** a coborî, a aduce jos; **bringe mir das Buch herunter** adu-mi cartea jos. **2.** *(fig.)* a slăbi, a prăpădi, a doborî; a ruina; **seine Krankheit hat ihn sehr heruntergebracht** boala l-a dărâmat; **die Wirtschaft ~** a ruina proprietatea, gospodăria, economia.

herunterdrücken, *drückte herunter, heruntergedrückt vb. (h) tr.* a apăsa în jos, a face să scadă; **das Fieber ~** a face să scadă febra.

herunterfahren, *fuhr herunter, heruntergefahren (du fährst herunter, er fährt herunter), vb. (s) intr.* a coborî (cu un vehicul).

herunterfallen, *fiel herunter, heruntergefallen (du fällst herunter, er fällt herunter), vb. (s) intr.* a cădea, a se prăbuși, a se surpa, a fi doborât.

herunterfliegen, *flog herunter, heruntergeflogen, vb. (s) intr.* a zbura în jos, a se lăsa în jos, a cădea brusc în jos.

herunterfließen, *floss herunter, heruntergeflossen (du, er fließt herunter), vb. (s) intr.* a curge în jos.

heruntergeben, *gab herunter, heruntergegeben (du gibst herunter, er gibt herunter), vb. (h) tr.* a da, întinde (ceva) în jos.

heruntergehen, *ging herunter, heruntergegangen, vb. (s) intr.* **1.** a merge în jos, a veni în jos, a cădea brusc în jos. **2.** a scădea, a se micșora.

heruntergekommen I. *part. trec.* de la h e r u n t e r k o m m e n. **II.** *adj. (fig.)* **1.** slăbit, ruinat, în mizerie; **er ist ganz ~ a)** e complet ruinat, trăiește în mizerie; **b)** e slăbit, prăpădit, demoralizat, fără puteri, cu sănătatea zdruncinată. **2.** stricat, depravat; **ein ganz ~es Subjekt** un stricat, un depravat.

heruntergießen, *goss herunter, heruntergegossen (du, er gießt herunter), vb. (h) tr.* a turna (de sus); *(fam.)* **ein Glas Wein ~** a înghiți, a da de dușcă un pahar cu vin, a bea un pahar de vin pe nerăsuflate.

heruntergleiten, *glitt herunter, heruntergeglitten (du gleitest herunter, er gleitet herunter), vb. (s) intr.* a aluneca în jos.

herunter|handeln, *handelte herunter, heruntergehandelt (ich hand(e)le herunter), vb. (h) tr. (în expr.)* **etwas vom Preise ~** a rupe din preț.

herunter|hängen, *hing herunter, heruntergehangen, vb. (h) intr.* a atârna în jos, a sta agățat.

herunter|hauen, *hieb* sau *haute herunter, heruntergehauen, vb. (h) tr.* a doborî prin lovire; *(fam.)* a lovi, a pălmui (pe cineva); **jm. eine ~** a trage o palmă cuiva.

herunter|heben, *hob herunter, heruntergehoben, vb. (h) tr.* a da jos (o greutate).

herunter|holen, *holte herunter, heruntergeholt, vb. (h) tr.* a aduce jos, a coborî (ceva).

herunterkanzeln, *kanzelte herunter, heruntergekanzelt, vb. (h) tr. (fam.; în expr.)* **jn. ~** a face cuiva morală, a trage cuiva un perdaf.

herunterklappen, *klappte herunter, herunterheklappt, vb. (h) tr.* și *intr.* a (se) lăsa jos, a (se) îndoi, a (se) răsfrânge; a (se) închide, a (se) izbi; **seinen Rockkragen ~** a-și răsfrânge gulerul hainei.

herunterklettern, *kletterte herunter, heruntergeklettert, vb. (s) intr.* a se cățăra jos.

herunterkommen, *kam herunter, heruntergekommen, vb. (s) intr.* **1.** a veni (în) jos, a descinde, a coborî, a se da jos; **komm herunter!** vino jos! coboară! dă-te jos! **2.** *(fig.)* a slăbi, a se prăpădi, a se dărâma, a se moleși; a scăpata, a ajunge în mizerie; a se deprava; **er ist durch Unglücksfälle ganz heruntergekommen** e complet ruinat din cauza nenorocirilor (care s-au abătut asupra lui); **das Kind ist durch die Krankheit ganz heruntergekommen** copilul e complet (sau foarte) slăbit după boală.

herunterkönnen, *konnte herunter, heruntergekonnt (ich kann herunter, du kannst herunter, er kann herunter), vb. (h) intr.* a putea veni jos, a putea coborî.

herunterkühlen, *kühlte herunter, heruntergekühlt, vb. (h) tr. (fig.)* a micșora, a potoli, a reduce (entuziasmul); a (re)aduce la realitate; a diminua, a dezumfla, a face să se stingă.

herunterladen, *lud herunter, heruntergeladen (du lädst herunter, er lädt herunter* și *du ladest herunter, er ladet herunter), vb. (h) tr. (inform.)* a descărca din rețea; **eine Datei ~** a descărca din rețea un fișier; **Grafiken von einem Server ~** a descărca din rețea grafice de la un server.

Herunterladen, *-s, n. sg. (inform.)* descărcare din rețea; **das ~ von Daten** descărcare de date din rețea.

herunterlassen, *ließ herunter, heruntergelassen (du, er lässt herunter), vb. (h) tr.* a lăsa în jos, a trage în jos; **den Vorhang ~** a lăsa perdeaua (sau cortina).

herunterlaufen, *lief herunter, heruntergelaufen (du läufst herunter, er läuft herunter), vb. (s) intr.* a fugi (în) jos, a alerga (în) jos.

herunterleiern, *leierte herunter, heruntergeleiert, vb. (h) tr.* v. h e r l e i e r n.

herunterlesen, *las herunter, heruntergelesen (du, er liest herunter), vb. (h) tr.* a citi mecanic, monoton, repede.

herunterlügen, *log herunter, heruntergelogen, vb. (h) tr.* a minți cu nerușinare; **er lügt das Blaue vom Himmel herunter** minte de stinge, minte de îngheață apele.

heruntermachen, *machte herunter, heruntergemacht, vb. (h) tr.* **1.** a lua (sau a da) jos, a scoate. **2.** a lăsa jos. **3.** *(fig.)* a critica aspru, nimicitor; **die Kritiker werden das Buch ~** criticii vor critica cartea cu asprime.

heruntermüssen, *musste herunter, heruntergemusst (ich muss herunter, du musst herunter, er muss herunter), vb. (h) intr.* a trebui, a fi nevoit să se dea jos.

Herunternahme *f. sg.* coborâre.

herunternehmen, *nahm herunter, heruntergenommen (du nimmst herunter, er nimmt herunter), vb. (h) tr.* a lua jos.

herunterpurzeln, *purzelte herunter, heruntergepurzelt (ich purz(e)le herunter), vb. (s) intr.* a se da de-a berbeleacul, a se rostogoli, a se da de-a tumba.

herunterputzen, *putzte herunter, heruntergeputzt (du, er putzt herunter), vb. (h) tr.* v. h e r u n t e r m a c h e n **(3)**.

herunter|reißen, *riss herunter, heruntergerissen (du, er reißt herunter), vb. (h) tr.* **1.** a smulge jos; a rupe, a sfâșia (de pe); **sie hat das Glas mit dem Ärmel heruntergerissen** a dat jos paharul (atingându-l) cu mâneca. **2.** *(fig.)* a uza repede (îmbrăcămintea). **3.** *(fig.)* a critica aspru, nimicitor; **der Kritiker hat das Stück heruntergerissen** recenzentul a criticat aspru piesa. **4.** *(fam.)* a interpreta prea repede (o piesă muzicală).

herunter|rennen, *rannte herunter, heruntergerannt vb. (s) intr.* a alerga în jos.

herunter|rinnen, *rann herunter, heruntergeronnen vb. (s) tr.* a curge în jos.

herunter|rollen, *rollte herunter, heruntergerollt, vb.* **I.** *(s) intr.* a se rostogoli în jos. **II.** *(h) tr.* a desufleca, a da jos rulând.

herunter|rutschen, *rutschte herunter, heruntergerutscht, vb. (s) intr.* a aluneca; *(fam.; în expr.)* **er kann mir den Buckel ~** puțin îmi pasă, nici că-mi pasă.

herunterschaffen, *schaffte herunter, heruntergeschafft, vb. (h) tr.* a aduce, transporta în jos.

herunterschalten, *schaltete herunter, heruntergeschaltet (du schaltest herunter, er schaltet herunter), vb. (h) tr.* a schimba într-o viteză mai mică.

herunterschauen, *schaute herunter, heruntergeschaut, vb. (h) intr.* a privi, a se uita în jos.

herunterschießen, *schoss herunter, heruntergeschossen (du, er schießt herunter), vb.* **I.** *tr. (h)* a împușca, a doborî prin împușcare. **II.** *intr. (s)* **1.** a trage (cu arma) de sus în jos. **2.** *(fig.)* a se precipita, a se repezi în jos; a se năpusti în jos; a cădea ca un trăsnet.

herunterschlagen, *schlug herunter, heruntergeschlagen (du schlägst herunter, er schlägt herunter), vb. (h) tr.* a doborî, a da jos.

herunterschlucken, *schluckte herunter, heruntergeschluckt, vb. (h) tr.* a înghiți; *(fig.)* **von ihm werde ich alles ~** lui îi înghit toate, de la el accept orice.

herunterschrauben, *schraubte herunter, heruntergeschraubt, vb. (h) tr.* a micșora; a coborî; **die Lampe ~** a face lumina, lampa mai mică, a coborî fitilul lămpii.

herunterschütteln, *schüttelte herunter, heruntergeschüttelt (ich schütt(e)le herunter), vb. (h) tr.* a da jos scuturând, zgâlțâind.

heruntersehen, *sah herunter, heruntergesehen (du siehst herunter, er sieht herunter), vb. (h) intr.* v. h e r a b s e h e n.

herunter sein, *war herunter, herunter gewesen (ich bin herunter, du bist herunter, er ist herunter), vb. (s) intr. (fam.)* **1.** *(în expr.)* **er ist herunter** a venit jos, a coborât, e jos. **2.** *(fig.)* **er ist sehr (sau ganz) herunter** a ajuns rău de tot, a decăzut cu totul.

heruntersetzen, *setzte herunter, heruntergesetzt (du, er setzt herunter), vb. (h) tr.* v. h e r a b s e t z e n.

herunter|spielen, *spielte herunter, heruntergespielt, vb. (h) tr.* **1.** *(muz.)* a cânta mecanic, a executa mecanic o bucată muzicală. **2.** *(fig.)* a minimaliza, a bagateliza.

herunter|springen, *sprang herunter, heruntergesprungen, vb. (s) intr.* a sări jos.

herunter|steigen, *stieg herunter, heruntergestiegen, vb. (s) intr.* și *tr.* a (se) coborî, a veni jos; **die Stiege ~** a coborî scările.

herunter|stürzen, *stürzte herunter, heruntergestürzt (du, er stürzt herunter), vb.* **I.** *tr. (h)* a împinge jos, a răsturna. **II.** *intr. (s)* **1.** a cădea vertiginos. **2.** a se repezi în jos, a (se) (s)coborî cu mare iuțeală.

heruntertropfen, *tropfte herunter, heruntergetropft, vb. (h) intr.* a picura (de sus).

herunterwärts *adv. (reg.)* în jos.

herunterwerfen, *warf herunter, heruntergeworfen (du wirfst herunter, er wirft herunter), vb. (h) tr.* a arunca jos.

herunterwirtschaften, *wirtschaftete herunter, heruntergewirtschaftet (du wirtschaftest herunter, er wirtschaftet herunter), vb. (h) tr.* a distruge, a degrada (ceva) prin proastă administrare, gospodărire.

herunter|würgen, *würgte herunter, heruntergewürgt, vb. (h) tr.* a înghiți (ceva) cu mare efort.

herunterziehen, *zog herunter, heruntergezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a trage (în) jos. **2.** *(fig.)* a terfeli, a înjosi. **II.** *intr. (s)* a se muta jos.

hervor I. *adv.* înainte, în față. **II.** *interj.* ieșiți (afară)! **~ mit euch!** ieșiți în față! ieșiți la vedere! ieșiți din rând!

hervor|arbeiten, *arbeitete hervor, hervorgearbeitet (du arbeitest hervor, er arbeitet hervor), vb. (h)* **I.** *tr.* a scoate în relief. **II.** *refl.* a-și croi cu trudă un drum; a-și face o situație prin muncă; a se evidenția prin muncă.

hervorblicken, *blickte hervor, hervorgeblickt, vb. (h) intr.* **1.** a privi înainte, a-și arunca privirile înainte. **2.** a privi din spatele unui lucru. **3.** *(fig.)* a se arăta, a apărea (în spatele sau dinăuntrul unui lucru etc.); a ieși la iveală, la lumină.

hervorblühen, *blühte hervor, hervorgeblüht, vb. (s* și *h) intr.* a începe să înflorească.

hervorbrechen, *brach hervor, hervorgebrochen (du brichst hervor, er bricht hervor), vb. (s) intr.* **1.** a se ivi pe neașteptate, a apărea dintr-o dată; **die Sonne bricht aus den Wolken hervor** soarele răzbate printre nori. **2.** a se repezi din. **3.** *(fig.)* a izbucni, a-și ieși din sărite.

hervorbringen, *brachte hervor, hervorgebracht, vb. (h) tr.* **1.** a da la iveală. **2.** a articula, a rosti; **er konnte kein Wort ~** n-a putut articula nici un cuvânt. **3.** a produce; a crea, a da naștere, a face; **der Baum bringt lauter gute Früchte hervor** pomul face numai fructe bune; **einen guten Eindruck ~** a produce o impresie bună; **Wunder ~** a face minuni.

Hervorbringung, *-en, f.* producere, creare.

hervordrängen, *drängte hervor, hervorgedrängt, vb. (h)* **I.** *tr.* a împinge înainte. **II.** *refl.* **1.** a se împinge înainte, a ieși în față înghesuindu-se, a-și croi drum îmbrâncindu-se. **2.** *(fig.)* a se strădui să iasă în evidență, a se strădui să se remarce.

hervordringen, *drang hervor, hervorgedrungen, vb. (s) intr.* a răzbate afară, a-și face drum înainte.

hervorgehen, *ging hervor, hervorgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a ieși, a apărea (pe neașteptate); **als Sieger aus dem Kampfe ~** a ieși învingător din luptă. **2.** *(fig.)* a-și avea originea, a-și avea începutul, a se produce, a lua naștere. **3.** *(fig.)* a reieși, a rezulta; **daraus geht hervor** de aici rezultă, reiese.

hervorgucken, *guckte hervor, hervorgeguckt, vb. (h) intr.* **1.** a privi, a se uita pe furiș afară. **2.** a ieși, a se arăta; **das Kleid guckt unter dem Mantel hervor** rochia se vede de sub haină.

hervor|heben, *hob hervor, hervorgehoben, vb. (h)* **I.** *tr.* a pune, a scoate în evidenţă, a face să reiasă, a reliefa, a evidenţia; **etwas besonders** ~ a evidenţia în mod special ceva. **II.** *refl.* a ieşi în relief, a se desprinde, a se pune în evidenţă.

Hervor|hebung, *-en, f.* reliefare, punere în evidenţă, evidenţiere.

hervor|holen, *holte hervor, hervorgeholt, vb. (h) tr.* a scoate din, a lua (ceva de undeva).

hervorkehren, *kehrte hervor, hervorgekehrt, vb. (h) tr.* a arăta, a accentua (ceva); a se făli cu ceva, a scoate ceva la iveală; **seine Fehler** ~ a-şi etala greşelile, lipsurile.

Hervorkehrung, *-en, f.* arătare, etalare, punere în evidenţă.

hervorkeimen, *keimte hervor, hervorgekeimt, vb. (s) intr.* a răsări, a germina, a încolţi.

hervorkommen, *kam hervor, hervorgekommen, vb. (s) intr.* a ieşi, a se ivi, a se arăta.

hervorkönnen, *konnte hervor, hervorgekonnt (ich kann hervor, du kannst hervor, er kann hervor), vb. (h) intr.* a putea să iasă.

hervorkramen, *kramte hervor, hervorgekramt, vb. (h) tr.* a scoate la iveală prin răscolire.

hervorkriechen, *kroch hervor, hervorgekrochen, vb. (s) intr.* a ieşi târându-se.

hervorlangen, *langte hervor, hervorgelangt, vb. (h) tr. (fam.)* v. hervorholen.

hervorlassen, *ließ hervor, hervorgelassen (du, er lässt hervor), vb. (h) tr.* a lăsa să iasă la iveală.

hervorleuchten, *leuchtete hervor, hervorgeleuchtet (du leuchtest hervor, er leuchtet hervor), vb. (h) intr.* **1.** a luci; a străluci, a lumina. **2.** *(fig.)* a reieşi, a se vădi; *es leuchtet aus diesem hervor, daß* din aceasta reiese că.

hervorlocken, *lockte hervor, hervorgelockt, vb. (h) tr.* a ademeni să iasă (la iveală).

hervormüssen, *musste hervor, hervorgemusst (ich muss hervor, du musst hervor, er muss hervor), vb. (h) intr.* a trebui, a fi nevoit să iasă.

hervornehmen, *nahm hervor, hervorgenommen (du nimmst hervor, er nimmt hervor), vb. (h) tr.* a lua (din); a scoate (la iveală).

hervorquellen, *quoll hervor, hervorgequollen (du quillst hervor, er quillt hervor), vb. (s) intr.* **1.** a izvorî. **2.** a ieşi în afară, a se revărsa.

hervor|ragen, *ragte hervor, hervorgeragt, vb. (h şi s) intr.* **1.** a ieşi în afară, în relief, a se înălţa din, a fi proeminent; **er ragt einen ganzen Kopf über alle hervor** este cu un cap mai înalt decât ceilalţi. **2.** *(fig.)* a ieşi în evidenţă, a se distinge.

hervor|ragend I. *part. prez.* de la hervorragen. **II.** *adj.* eminent, proeminent, ales, distins; excelent, deosebit, de frunte; **für ~e Leistungen** pentru realizări excepţionale, performanţe excelente; **ein ~er Redner** un orator strălucit, excelent; **in ~er Weise** într-un mod strălucit.

hervor|rauschen, *rauschte hervor, hervorgerauscht, vb. (s) intr. (despre izvoare, râuri)* a ieşi vâjâind, murmurând.

hervor|rücken, *rückte hervor, hervorgerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* a scoate (mai) în faţă. **II.** *intr. (s)* a ieşi înainte, a înainta (din).

Hervor|ruf, *-(e)s, -e, m. (teatru)* chemare la rampă, rechemare în faţa cortinei.

hervor|rufen, *rief hervor, hervorgerufen, vb. (h) tr.* **1.** a chema, a striga, a pofti pe cineva să iasă (de undeva). **2.** *(teatru)* a (re)chema la rampă; **den Schauspieler** ~ a chema actorul la rampă. **3.** *(fig.)* a provoca, a da naştere, a suscita, a trezi; a avea ca urmare, a pricinui; **Bewunderung** ~ a stârni admiraţie.

Hervor|rufen, *-s, n. sg.* **1.** provocare, suscitare, pricinuire. **2.** chemare la rampă. **3.** *(fot.)* developare.

Hervor|rufer, *-s, -, m.* **1.** persoană care provoacă, care pricinuieşte. **2.** persoană care cheamă, pofteşte afară. **3.** *(fot.)* developator, revelator.

Hervor|rufung, *-en, f.* **1.** provocare. **2.** evocare. **3.** pricinuire.

hervorschaffen, *schaffte hervor, hervorgeschafft, vb. (h) tr.* a scoate (din...).

hervorscheinen, *schien hervor, hervorgeschienen, vb. (h) intr.* v. hervorleuchten **(1)**.

hervorschießen, *schoss hervor, hervorgeschossen (du, er schießt hervor), vb.* **I.** *tr. (h)* a împuşca dindărătul (unui lucru). **II.** *intr. (s)* a se repezi, a da năvală, a da buzna.

hervorschimmern, *schimmerte hervor, hervorgeschimmert, vb. (h) intr.* a licări, a străluci, a sclipi.

hervorschleichen, *schlich hervor, hervorgeschlichen, vb. (s) intr.* a ieşi pe furiş.

hervorsollen, *sollte hervor, hervorgesollt (ich soll hervor, du sollst hervor, er soll hervor), vb. (h) intr.* a trebui, a fi nevoit să iasă la iveală.

hervor|sprießen, *spross hervor, hervorgesprossen (du, er sprießt hervor), vb. (s) intr. (despre plante)* a răsări.

hervor|springen, *sprang hervor, hervorgesprungen, vb. (s) intr.* **1.** a sări înaintea cuiva, a ieşi sărind. **2.** *(fig.)* a ieşi în afară, în relief; a se reliefa; a bate la ochi.

hervor|spritzen, *spritzte hervor, hervorgespritzt (du, er spritzt hervor), vb. (s) intr.* a ţâşni.

hervor|sprossen, *sprosste hervor, hervorgesprosst (du, er sprosst hervor), vb. (s) intr.* v. hervorsprießen.

hervor|sprudeln, *sprudelte hervor, hervorgesprudelt (ich sprud(e)le hervor), vb. (s) intr.* a ţâşni, a izvorî; a se revărsa; **die Worte sprudeln hervor** îi ies vorbele din gură câte zece deodată, îi turuie gura, vorbeşte foarte repede.

hervor|stechen, *stach hervor, hervorgestochen (du stichst hervor, er sticht hervor), vb. (h şi s) intr.* **1.** a ieşi în afară. **2.** *(fig.)* a ieşi în evidenţă, a ieşi în relief, a se distinge.

hervor|stechend I. *part. prez.* de la hervorstechen. **II.** *adj.* evident, bătător la ochi; distins, eminent; remarcabil, proeminent; **~e Merkmale** semne distinctive; **~e Eigenschaften** calităţi deosebite, remarcabile.

hervor|stehen, *stand hervor, hervorgestanden, vb. (h şi reg. s) intr.* a fi proeminent, a ieşi în afară.

hervor|stehend I. *part. prez.* de la hervorstehen. **II.** *adj.* ieşit în afară, proeminent; bulbucat; **~e Augen** ochi bulbucaţi; **~e Zähne** dinţi ieşiţi în afară.

hervor|steigen, *stieg hervor, hervorgestiegen, vb. (s) intr.* a se reliefa, a se evidenţia.

hervor|stoßen, *stieß hervor, hervorgestoßen (du, er stößt hervor), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a îmbrânci (să iasă) în faţă; a scoate afară, a arunca afară. **2.** a scoate; **sie stieß klagende Laute hervor** ea scotea sunete plângătoare, sunete de jale. **II.** *intr. (s)* a se năpusti, a se repezi asupra...

hervor|strecken, *streckte hervor, hervorgestreckt, vb. (h) tr.* a întinde (braţul).

hervor|strömen, *strömte hervor, hervorgeströmt, vb. (s) intr. (despre ape)* a ieşi, a se revărsa în valuri; *(despre oameni)* a ieşi grămadă, a ieşi buluc.

hervor|stürzen, *stürzte hervor, hervorgestürzt (du, er stürzt hervor), vb. (s) intr.* a se repezi, a se năpusti.

hervorsuchen, *suchte hervor, hervorgesucht, vb. (h) tr.* **1.** a alege (dintre), a căuta. **2.** *(fig.)* a dezgropa.

hervortauchen, *tauchte hervor, hervorgetaucht, vb. (s) intr.* a ieşi din apă, a ieşi la suprafaţa apei; *(fig.)* a-şi croi drum, a ieşi la lumină.

hervortreiben, *trieb hervor, hervorgetrieben, vb.* **I.** *tr. (h)* a împinge, a mâna înainte. **II.** *intr. (s)* a răsări, a încolţi.

hervortreten, *trat hervor, hervorgetreten (du trittst hervor, er tritt hervor), vb. (s) intr.* **1.** a ieşi din rând, a înainta. **2.** a ieşi de după ceva. **3.** *(fig.)* a ieşi în relief, a bate la ochi; a fi evident; **~ lassen** a face să se evidenţieze. **4.** a se manifesta, a deveni cunoscut public; **als Sänger** ~ a deveni cunoscut în calitate de cântăreţ.

hervortun, *tat hervor, hervorgetan, vb. (h) refl.* a se deosebi, a se evidenţia, a se reliefa.

hervorwachsen, *wuchs hervor, hervorgewachsen (du wächst hervor, er wächst hervor), vb. (s) intr.* a creşte; a se naşte, a se isca, a proveni, a fi generat.

hervorwagen, *wagte hervor, hervorgewagt, vb. (h) refl.* a îndrăzni să iasă.

hervorzaubern, *zauberte hervor, hervorgezaubert, vb. (h) tr.* a produce; a scoate la iveală ca prin farmec; a evoca prin farmece, prin vrăji.

hervorziehen, *zog hervor, hervorgezogen, vb. (h) tr.* **1.** a scoate, a trage afară. **2.** *(fig.; în expr.)* **jn. aus der Verborgenheit** ~ a face pe cineva cunoscut, a scoate pe cineva din anonimat.

herwagen, *wagte her, hergewacht, vb. (h) refl.* a îndrăzni să vină.

herwälzen, *wälzte her, hergewälzt (du, er wälzt her), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) rostogoli încoace, a (se) da de-a dura încoace.

herwärts *adv.* încoace.

Herweg, *-(e)s, -e, m.* drum încoace; **auf dem** ~ venind încoace; **Hin- und** ~ drum dus şi întors.

herwehen, *wehte her, hergeweht, vb. (h) tr. (despre vânt)* a aduce.

herweisen, *wies her, hergewiesen (du, er weist her), vb. (h)* **I.** *tr.* a îndruma pe cineva încoace. **II.** *intr.* a arăta încoace.

herwenden, *wandte her, hergewandt (du wendest her, er wendet her), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) întoarce încoace.

herwerfen, *warf her, hergeworfen (du wirfst her, er wirft her), vb. (h)* **I.** *tr.* a arunca încoace, a arunca aici. **II.** *refl.* **sich über etwas** ~ a se arunca peste ceva (asupra unui lucru).

herwieder *adv.* iarăşi, din nou, iar.

herwinken, *winkte her, hergewinkt, vb. (h) tr.* a face (cuiva) semn să vină încoace.

herwollen, *wollte her, hergewollt (ich will her, du willst her, er will her), vb. (h) intr.* a voi să vină încoace.

herwünschen, *wünschte her, hergewünscht, vb. (h) tr.* a dori sosirea (unui lucru, a unei persoane), a dori să vină încoace.

Herz, *-ens, -en, n.* **1.** inimă, cord; **ein gesundes** ~ o inimă sănătoasă; (şi *fig.*) **er hat ein gutes** ~ are inimă bună, e bun la inimă; **er hat ein schwaches** ~ are inima bolnavă, are inima slabă, e slab de inimă; **ein goldenes** ~ o inimă de aur; **er hat ein weiches** ~ are inimă bună, generoasă; **er hat ein weites** ~ are inima deschisă, largă; **ein ~ von Stein** inimă de piatră; **blutenden ~ens** cu inima sângerândă, rănită; **klopfenden ~ens** cu inima cât un purice (de frică); palpitând de emoţie (plăcută); **mit allen Fasern seines ~ens** din toată inima, cu toate fibrele fiinţei sale; **die Dame seines ~ens** stăpâna, doamna inimii lui; **der Kummer frisst** (sau **nagt**) **an seinem ~en** supărarea, grijile îi mănâncă sufletul; **er drückt mich ans** ~ mă strânge în braţe, la piept; **er ist mir ans ~ gewachsen** m-am ataşat de el din toată inima, îl iubesc din tot sufletul; **er hat etwas auf dem ~en** îl apasă ceva, are ceva pe inimă, are o mare rugăminte (de făcut); **es liegt mir schwer auf dem ~en** (chestiunea aceasta) mă apasă greu pe suflet, îmi stă pe conştiinţă; **es liegt ihm sehr am ~en, dass...** doreşte foarte mult ca...; **ihre Zukunft liegt ihm sehr am ~en** îl preocupă foarte mult viitorul ei; **das ist ihm ein Stich durchs** ~ (l-ai rănit) ca şi când i-ai fi străpuns inima; **das schneidet einem durchs** ~ asta îţi sfâşie inima; **er trägt sie im ~en** o poartă în inimă (în suflet); **jn. ins ~ schließen** a iubi pe cineva, a ţine mult la cineva; **es trifft mich ins** ~ mă loveşte drept în inimă; **er schämte sich bis ins ~ hinein** s-a ruşinat până-n fundul sufletului; **mit ~ und Hand** cu totul, cu trup şi suflet, cu vorba şi cu fapta; **das ist nach meinem ~en** aceasta este după dorinţa inimii mele; **ohne** ~ fără inimă; **es wird ihm enge** (sau **schwer**) **ums** ~ i se strânge inima; **wie ist es dir ums** ~? ce simţi? **es wurde ihm leichter ums** ~ i s-a luat o piatră de pe inimă, răsuflă şi el mai uşurat; **er spricht, wie es ihm ums ~ ist** vorbeşte după cum îi dictează inima; **sie trägt ein Kind unter dem ~en** poartă un copil în pântece, e însărcinată; **ich kann es nicht übers ~ bringen** nu mă lasă inima; **er spricht vom ~en** vorbeşte deschis, din inimă; **von ~en gern** cu plăcere, din toată inima; **es kommt ihm vom ~en** vine din inimă; porneşte din inimă; **ich nehme es mir zu ~en** o pun la suflet, îmi fac inimă rea; **aus tiefstem ~en** din adâncul inimii; **aus vollem ~en** din toată inima, fără nici o rezervă; **mit willigem ~en** cu dragă inimă, cu plăcere; **ich wünsche von ganzem ~en** (o) doresc din toată inima; **das ~ blutet mir** mi se rupe inima; **das brach ihm das** ~ aceasta i-a sfâşiat inima; **er bricht ~en** frânge inimi; **sie hat ihr ~ entdeckt** s-a trezit la dragoste, înfloreşte dragostea în inima ei; **ich kann zu diesem Menschen kein ~ fassen** nu mă pot apropia (sufleteşte) de acest om; **ich habe nicht das ~ dazu** nu mă lasă inima; **er hat das ~ auf der Zunge** ce-i în guşă-i şi-n căpuşă, e sincer, nu-şi pune lacăt la gură; **er hängt sein ~ daran** îşi pune toată inima, se dedică în întregime; **das ~ klopft mir** îmi bate inima; **sein ~ ist schwer** îi este inima grea; **es macht mir das ~ schwer** aceasta mă întristează; **sein ~ verlieren (an jn.)** a se îndrăgosti (de cineva); **es tut einem das ~ weh** ţi se strânge inima, te doare inima; **das ~ krampft sich mir zusammen** mi se strânge inima; **dem Zuge ihres ~ens folgend** ascultându-şi îndemnul inimii, procedând după cum îi dictează inima. **2.** *(fig.)* curaj, vlagă; **sich** *(dat.)* **ein ~ fassen** a-şi lua inima în dinţi; **er hat das ~ am rechten Fleck** e inimos. **3.** centru al unui lucru, inimă a unui lucru; **im ~en Rumäniens** în inima României. **4.** cupă (la jocul de cărţi); **zwei ~ spielen** a juca două cupe; **eine ~en-Zehn** un zece de cupă. **5.** *(tehn.)* toc, inimă de antrenare. **6.** *(metal.)* miez al minereului. **7.** *(mar.)* inimă a cablului. **8.** *(bot.)* inimă a lemnului.

Herz|ader, *-n, f. (anat.)* aortă.

herzählen, *zählte her, hergezählt, vb. (h) tr.* a enumera.

Herzählung, *-en, f.* enumerare.
herz|allerliebst *adj.* scump, drag, drăguț, prea drăguț.
Herz|allerliebste, *-n, -n (ein Herzallerliebster) m.* și *f.* iubit(ă).
Herz|aneurysma, *-s, -ta, n. (med.)* anevrism al cordului.
Herz|anfall, *-(e)s, -fälle, m. (med.)* atac de cord.
herz|an|strengend *adj.* istovitor, obositor.
Herz|apfel, *-s, m. sg. (în expr.)* **mein ~!** dragă, dragul meu! inimioara mea!
Herz|asthma, *-s, n. sg. (med.)* astm cardiac.
herzaubern, *zauberte her, hergezaubert, vb. (h) tr.* a aduce, a chema prin farmece, prin vrăji.
Herzbändiger, *-s, -, m.* seducător, cuceritor de inimi.
Herzbeklemmung, *-en, f.* **1.** *(med.)* opresiune precordială, senzație de strânsoare în regiunea cardiacă. **2.** *(fig.)* strângere de inimă, grijă, teamă.
herzberückend *adj.* v. herzbetörend.
Herzbeschreibung, *-en, f.* cardiografie.
Herzbeschwerden *pl.* afecțiuni cardiace, probleme cu inima.
herzbetörend *adj.* încântător, seducător, fermecător, care te vrăjește.
Herzbeutel, *-s, -, m. (anat.)* pericard.
Herzbeutel|entzündung, *-en, f. (med.)* pericardită.
Herzbeutelwassersucht *f. sg. (med.)* pericardită exsudativă.
herzbewegend *adj.* mișcător, înduioșător, emoționant.
Herzbinke(r)l, *-s, -, n.* v. Herzpinke(r)l.
Herzblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** *(bot.)* frunză tânără, nedezvoltată, din miezul, din inima plantei (la salată verde etc.). **2.** *(bot.)* șopârliță albă *(Parnassia)*. **3.** *(fig.)* inimioară, drăguță; **mein ~** scumpa mea, iubita, mea, inimioara mea. **4.** *(înv.)* diafragmă. **5.** cupă, tobă (la jocul de cărți).
Herzblättchen, *-s, -, n. dim.* de la Herzblatt **(1, 2, 3)**.
Herzblock, *-(e)s, -blöcke, m. (med.)* blocaj cardiac.
Herzblume, *-n, f. (bot.)* cerceii-doamnei *(Dicentra spectabilis)*.
Herzblut, *-(e)s, n. sg. (poet.)* propriul sânge; **er hat die Treue mit seinem ~ besiegelt** și-a consfințit credința (fidelitatea) cu propriul sânge.
Herzbräune *f. sg. (med.)* angină pectorală.
herzbrechend *adj.* mișcător, sfâșietor, zguduitor, înduioșător, care-ți frânge inima.
Herzbrett, *-(e)s, -er, n. (constr.)* scândură din inima lemnului.
Herzbube, *-n, -n, m.* valet de cupă *(la jocul de cărți)*.
Herzchen, *-s, -, n.* **1.** *dim.* de la Herz **(1)** (și *fig.*) inimioară. **2.** *(peior.)* persoană naivă, credulă; prostuță.
Herzdame, *-n, f.* damă de cupă *(la jocul de cărți)*.
Herzdampf, *-(e)s, m. sg. (med.)* astm cardiac.
Herzdrücken, *-s, n. sg. (pop.)* **1.** strângere de inimă; apăsare pe inimă. **2.** *(fig.)* mâhnire adâncă.
herzeigen, *zeigte her, hergezeigt, vb. (h)* **I.** *tr.* a arăta. **II.** *intr.* a arăta încoace.
Herze, *-ns, -n, n. (înv., poet.)* inimă.
Herz|einzige, *-n, m. sg.* iubit; **mein ~r** mult iubitul meu.
Herzeleid, *-(e)s, n. sg. (poet.)* mâhnire, întristare, amărăciune, durere; **er tut mir ein ~ an** îmi produce mâhnire, mă întristează; **er tut ihm das gebrannte ~ an** îl tortureazā, îl chinuiește cumplit; **vor Kummer und ~ sterben** a muri de mâhnire, de durere.
herzen, *herzte, geherzt (du, er herzt), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) alinta, a (se) mângâia, a (se) răsfăța, a (se) dezmierda, a (se) îmbrățișa; **sie herzten und küssten sich** se îmbrățișau și se sărutau.
Herzens|angelegenheit, *-en, f.* chestiune de inimă (de dragoste); chestiune intimă.
Herzens|angst, *-ängste, f.* îngrijorare, teamă, neliniște, anxietate, spaimă.
Herzensbedürfnis, *-ses, -se, n.* dorință, imbold al inimii.
Herzensbrecher *-s, -, m.* bărbat cu mult succes la femei.
Herzensbruder, *-s, -brüder, m.* frate drag.
Herzensdieb, *-(e)s, -e, m.* seducător, ademenitor.
Herzens|ergießung, *-en, f.*, **Herzens|erguss**, *-es, -güsse, m.* efuziune, mărturisire venită din inimă, ușurare a inimii, revărsare a inimii.
Herzensfreude, *-n, f.* bucurie mare, sinceră; bucurie venită din inimă.
Herzensfreund, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* amic(ă) intim(ă), prieten(ă) bun(ă).
herzensfroh *adj.* fericit, foarte vesel; **er war ~** era beat de fericire.
Herzensgrund, *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **aus ~ a)** din toată inima, din adâncul inimii; **b)** cu toată convingerea.
herzensgut *adj.* prea bun; **ein ~er Mensch** un om din cale afară de bun, de cumsecade, bun ca pâinea caldă.
Herzensgüte *f. sg.* bunătate mare; **haben Sie die ~** fiți așa de bun.
Herzensjunge, *-n, -n, m.* dragul mamei, copil preferat; **mein ~** scumpul meu copil.
Herzenskind, *-(e)s, -er, n.* copil drag, puiul mamei, drăguțul mamei.
Herzenskönigin, *-nen, f.* regină a inimii; **meine ~** iubita mea, stăpâna inimii mele.
Herzenskummer, *-s, m. sg.* durere intensă (ascunsă), mâhnire, regret intim(ă), tainic(ă).
herzenskundig *adj. (fig.)* cunoscător de inimi, cunoscător de oameni.
Herzenslust *f. sg.* bucurie mare; **nach ~** după pofta inimii.
Herzensmann, *-(e)s, -männer, m. (fam.)* bărbat, soț adorat; **mein ~** iubitul meu bărbățel.
Herzensmeinung, *-en, f.* părere sinceră, sfat sincer.
Herzensnot, *-nöte, f.* v. Herzensangst.
Herzensqual, *-en, f.* chin sufletesc, mâhnire adâncă.
Herzenssache, *-n, f.* chestiune intimă; **das ist ~** aceasta este o chestiune intimă, aceasta este o chestiune de dragoste; *(fig.)* **das ist keine ~ für mich** aceasta nu e o problemă care să mă preocupe.
Herzens|sprache, *-n, f.* îndemn al inimii, șoapte ale inimii.
Herzens|trost, *-(e)s, m. sg.* mângâiere mare, consolare sufletească.
Herzenswunsch, *-(e)s, -wünsche, m.* dorință arzătoare.
Herz|entzündung, *-en, f. (med.)* cardită.
herz|erfreuend, **herz|erfreulich** *adj.* îmbucurător, care îți înveselește inima.
herz|ergreifend *adj.* înduioșător, mișcător, emoționant.
herz|er|hebend *adj.* înălțător, măreț, grandios.
herz|er|heiternd *adj.* îmbucurător, înviorător.
Herz|erkrankung, *-en, f.* boală de inimă, afecțiune cardiacă.
herz|erquickend *adj.* v. herzerheiternd.
herz|erschütternd *adj.* zguduitor, impresionant, emoționant.
herz|erwärmend *adj.* v. herzerheiternd.
herz|erweichend *adj.* înduioșător, mișcător.
Herz|erweichung, *-en, f. (med.)* ramolisment cardiac.
Herz|erweiterung, *-en, f. (med.)* cord mărit.
Herzfäule *f. sg. (bot.)* boală prin care frunzele din centrul plantei se îngălbenesc și cad.
Herzfehler, *-s, -, m. (med.)* leziune valvulară cardiacă.
Herzfell, *-(e)s, -e, n. (anat.)* pericard.
Herzfieber, *-s, n. sg.* friguri cardiace.
Herzflimmern, *-s, n. sg. (med.)* fibrilații cardiace.
herzförmig *adj.* **1.** în formă de inimă. **2.** *(bot.)* cordat, de forma inimii.
herzfreudig *adj.* cu dragă inimă.
Herzgegend, *-en, f.* zona inimii.
Herzgeliebte, *-n, -n (ein Herzgeliebter), m.* și *f.* iubit(ă).
Herzgeräusch, *-es, -e, n. (med.)* suflu cardiac.
Herzge|spann, *-(e)s, -e, n. (pop.; reg.)* v. Herzspann.
Herzge|spannkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* talpa-gâștei *(Leonurus cardiaca)*.
Herzge|sperr, *-(e)s, -e, n.* v. Herzgespann.
Herzge|spiel, *-(e)s, -e, n.* amică, prietenă, camaradă.
herzgewinnend *adj.* simpatic, captivant, afabil.
Herzgift, *-(e)s, -e, n.* toxine care acționează asupra inimii.
Herzgrube, *-n, f. (anat.)* partea superioară a epigastrului, regiunea apendicelui xifoid; lingura pieptului.
Herzgrund, *-(e)s, -gründe, m.* v. Herzensgrund.
herzhaft *adj.* **1.** curajos, brav, voinic, de treabă, de ispravă, destoinic, cumsecade; temerar. **2.** zdravăn; **~ zugreifen** a se apuca zdravăn de treaba, cu toată inima; **einen ~en Schluck tun** a trage o înghițitură bună. **3.** *(cul., reg.)* hrănitor și bine condimentat; picant.
Herzhaftigkeit *f. sg.* curaj, bărbăție, temeritate.
Herzhaltefeder, *-n, f. (orlog., mec. fină)* arc de reținere a inimii.
Herzhammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocănel al inimii.
Herzhaut|entzündung, *-en, f. (med.)* endocardită.
Herzhöhle, *-en, f.* cavitate a cordului.
herziehen, *zog her, hergezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* a trage încoace. **II.** *intr. (s)* **1.** a se muta încoace. **2. (vor jm.)** a merge (înaintea cuiva), a preceda (pe cineva). **3.** *(fig.; în expr.)* **über jn. ~** a defăima pe cineva, a se năpusti asupra cuiva.
herzig *adj. (reg.)* drăgălaș, drăguț.
Herz|igel, *-s, -, m. (zool.)* arici de mare în formă de inimă *(Atelostomata)*.
Herz|infarkt, *-(e)s, -e, m. (med.)* infarct miocardic.
Herz|innenhaut, *-häute, f. (med.)* endocard.
Herz|innenhaut|entzündung, *-en, f. (med.)* endocardită.
herz|innig *adj.* și *adv.* din adâncul inimii, cu dragă inimă, din toată inima.
Herz|insuffizienz [-tsiɛnts], *-en, f. (med.)* insuficiență cardiacă.
Herzkammer, *-n, f. (anat.)* ventricul.
Herzkausche, *-n, f. (mar.)* rodanță în formă de inimă.
Herzkirsche, *-n, f. (hort.)* cireașă pietroasă.
Herzklappe, *-n, f. (anat.)* valvulă cardiacă.
Herzklappenfehler, *-s, -, m. (med.)* leziune a valvulelor cordului.
Herzklaps, *-es, -e, m.* sincopă cardiacă; atac de cord.
Herzklaue, *-n, f. (metal.)* gheară de prindere în formă de inimă.
Herzklemme *f. sg. (med.)* spasm cardiac.
Herzklopfen, *-s, n. sg.* bătaie de inimă; palpitații; **ich habe ~** îmi bate inima tare; **ich bekomme ~, wenn ich daran denke** îmi bate inima când mă gândesc la asta.
Herzknorpel, *-s, -, m. (anat.)* inel fibros al cordului.
Herzkohl, *-(e)s, -e, m. (bot.)* varză creață (varietate de *Brassica oleracea* L.).
Herzkönig, *-(e)s, -e, m. (la jocul de cărți)* rigă de cupă.
Herzkontrolle, *-n, f.* examen cardiac, control al inimii.
Herzkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m.* spasm cardiac, presiune cardiacă.
herzkrank *adj.* bolnav, suferind de inimă, cardiac.
herzkränkend *adj.* întristător, deprimant, mâhnitor.
Herzkrankheit, *-en, f.* boală de inimă, de cord.
Herzkranzgefäße *pl. (med.)* vase coronariene.
Herzkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* roiniță *(Melissa officinalis)*.
Herzkurve [-və și -fə], *-n, f. (mat.)* cardioid.
Herzlähmung, *-en, f. (med.)* paralizie a cordului, asistolie.
Herzlappen, *-s, -, m.* v. Herzohr.
Herzleid, *-(e)s, n. sg.* v. Herzeleid.
Herzleiden, *-s, -, n. (med.)* afecțiune cardiacă.
herzleidend *adj.* suferind de inimă.
Herzleitweite, *-n, f. (ferov.)* distanță de conducere a inimii.
herzlich **I.** *adj.* drăguț, cordial, sincer, afabil, drăgălaș, prietenos, amabil, politicos; **~e Worte** cuvinte cordiale; **~e Glückwünsche** sincere felicitări. **II.** *adv.* mult, foarte; **~ gern** foarte bucuros; **er lacht ~** râde cu poftă; **es tut mir ~ leid** îmi pare foarte rău, regret din suflet; **~ schlecht** foarte rău, nespus de rău.
Herzlichkeit, *-en, f.* amabilitate, cordialitate; **in aller ~** cu toată prietenia, amabilitatea.
herzlieb *adj.* foarte drag, prea iubit.
Herzliebchen, *-s, -, n.* v. Herzchen.
Herzliebste, *-n, -n (ein Herzliebster), m.* și *f.* v. Herzgeliebte.
herzlos *adj.* **1.** fără inimă, nesimțitor. **2.** laș, poltron.
Herzlosigkeit, *-en, f.* lipsă de sensibilitate; cruzime.
Herzmuskel, *-s, -n, m. (anat.)* mușchi cardiac, miocard.
Herzmuskel|ent|artung, *-en, f. (med.)* degenerescență a miocardului.

herznagend *adj.* care provoacă remușcări, care mustră cugetul.
Herzneigung, *-en, f. (ferov.)* tangentă a inimii de încrucișare.
Herznerv [-nɛrf], *-s, -en, m. (med.)* nerv cardiac.
Herzneurose [-vro:-], *-n, f. (med.)* nevroză cardiacă.
Herz|ober, *-s, -, m.* valet de cupă, de inimă *(la jocul de cărți).*
Herzog, *-(e)s, -e* (și *-zöge), m.* duce, conducător de oști.
Herzogin, *-nen, f.* ducesă.
herzoglich *adj.* princiar, ducal.
Herzogs|titel, *-s, -, m.* titlu de duce.
Herzogswürde *f. sg.* demnitate de duce.
Herzogtum, *-(e)s, -tümer, n.* ducat, principat.
Herz|ohr, *-(e)s, -en, n. (anat.)* auricul.
Herzpinke(r)l,*-s, -, n. (reg., fam.)* favorit, copil preferat, inimioară dragă, scumpă.
Herzpochen, *-s, n. sg.* v. Herzklopfen.
Herzrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* excentric în formă de inimă.
Herzriss, *-es, -se, m. (med.)* ruptură de cord.
Herzschaber, *-s, -, m. (metal.)* răzuitor lat.
Herzschall|aufzeichner, *-s, -, m. (med.)* cardiofonograf.
herzschlächtig *adj.* **1.** suferind de palpitații. **2.** *(pop.)* cu năduşeală, cu năduf; *(despre cai)* cu tignafes.
Herzschlächtigkeit *f. sg.* năduf, dispnee cardiacă; *(la cai)* tignafes.
Herzschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** bătaie a inimii; **der ~ stockte ihr** nu-i mai bătea inima. **2.** *(med.)* stop cardiac; **plötzlich am ~ sterben** a muri subit de stop cardiac.
herzschlägig *adj.* v. herzschlächtig.
Herzschrittmacher, *-s, -, m. (med.)* stimulator cardiac, pacemaker.
Herzschwäche, *-n, f. (med.)* insuficiență cardiacă.
Herz|spann, *-(e)s, -spänne, n. (med.)* cardialgie, durere de inimă.
Herz|spender *-s, -, m. (med.)* donator de cord (pentru transplant).
Herz|spezialist, *-en, -en, m.* specialist în boli de inimă, cardiolog.
Herz|spitzen|stoß, *-es, -stöße, m. (med.)* șoc apexian.
herz|stärkend *adj.* întăritor de inimă, cardiotonic.
Herz|stärkung *-en, f.* întărire a inimii, întremare a inimii.
Herz|stärkungsmittel, *-s, -, n.* medicament întăritor, tonic cardiac, cardiotonic.
Herz|stechen, *-s, n. sg.* înțepătură la inimă; junghi precardiac.
Herz|stich, *-(e)s, -e, m.* **1.** străpungere a inimii. **2.** v. Herzstechen.
Herz|still|stand, *-(e)s, -stände, m. (med.)* stop cardiac.
Herz|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** lovitură în inimă. **2.** pulsații ale inimii. **3.** *(fig.)* lovitură de grație.
Herz|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(ferov.)* inimă de încrucișare, de macaz, de schimbător de cale. **2.** *(tehn.)* inimă. **3.** culisor al fermoarului.
Herz|stück|spitze, *-n, f. (ferov.)* vârf al inimii de încrucișare; **mathematische ~** vârf matematic al inimii de încrucișare.
Herztätigkeit *f. sg. (med.)* activitate cardiacă.
Herzton, *-(e)s, -töne, m. (med.)* zgomot cardiac.
Herztransplantation, *-en, f. (med.)* transplantare de cord.
Herztrieb, *-(e)s, -e, m. (bot.)* mugure terminal, ramură, lăstar principal.
Herztropfen *pl. (med.)* picături pentru inimă.
herzu *adv.* pe aici, aici.
herzukommen, *kam herzu, herzugekommen, vb. (s) intr.* a veni aici, a veni la, a veni acolo; a se adăuga.
Herz|um|steuerung, *-en, f. (tehn.)* inversare a șurubului conducător.
Herzverfettung *f. sg. (med.)* degenerescență grăsoasă a inimii.
Herzvergrößerung, *-en, f. (med.)* mărire a inimii, hipertrofie cardiacă.
Herzverpflanzung, *-en, f. (med.)* transplant de cord.
Herzversagen, *-s, n. sg.* stop cardiac.
herzvoll *adj.* cordial; **~e Grüße** salutări cordiale.
Herzwasser, *-s, n. sg. (med.)* pericardită exsudativă sau seroasă, epanșament cardiac.
Herzwassersucht *f. sg. (med.)* anasarcă.
Herzweh, *-(e)s, n. sg.* **1.** dureri de inimă. **2.** *(fig.)* mâhnire.
Herzwurm, *-(e)s, -würmer, m.* **1.** *(entom.)* vierme cardiac (omidă de *Mamestra brassicae*). **2.** *(fig.)* vierme rozător.
Herzwurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină principală, rădăcină pivotantă.
herz|zer|reißend, **herz|zerschneidend** *adj.* sfâșietor.
Herz|ziegel, *-s, -, m. (constr.)* țiglă cu jgheaburi, țiglă de Marsilia.
Hese, *-n, f. (vân.)* tendon deasupra genunchiului posterior (la animale săritoare).
Hespe, *-n, f.* **1.** cârlig, cui de undiță. **2.** v. Haspe.
Hesse, *-n, -n, m.* locuitor din Hessen.
hessisch *adj.* din Hessen.
Hessling, *-s, -e, m.* denumire a mai multor pești.
Hester [-stɐ], *-n, f. (reg.)* coțofană.
Hesychast, *-en, -en, m. (bis.)* izihast.
Hetäre, *-n, f.* hetairă, curtezană.
Hetärie, *-n* [-ri:ən], *f. (ist.)* eterie, confrerie, asociație, societate politică (în Grecia).
heterodox *adj.* eterodox.
Heterodoxie *f. sg.* eterodoxie.
heterogen *adj.* eterogen, diferit, de origine diferită, de gen deosebit; *(ec.)* **~e Manufaktur** manufactură eterogenă; *(inform.)* **~es Netzwerk** rețea eterogenă.
Heterogen(e)ität, *-en, f.* eterogenitate.
heteromorph(isch) *adj.* eteromorf, cu forme deosebite.
Heteronomie *f. sg.* eteronomie.
Heterophyllie *f. sg. (bot.)* heterofilie, prezență a unor frunze de forme deosebite la o plantă.
Heterosis *f. sg. (bot.)* heteroză.
heterotroph *adj. (bot.)* heterotrof; **~e Pflanze** plantă heterotrofă.
Hethiter, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f. (ist.)* hitit(ă).
Hetman, *-s, -e* (și *-s), m. (ist.)* hatman (la cazaci).
Hetmanschaft *f. sg. (ist.)* funcție de hatman, hătmănie.
Hetschepetsch, *-en, f.*, **Hetscherl**, *-s, -, n. (reg.)* v. Hagebutte.
Hettel, *-n, f. (reg.)* capră; iadă.
Hetz, *(rar) -en, f. (austr., fam.)* petrecere, chef, plăcere, veselie.
Hetz|artikel, *-s, -, m.* articol (de ziar) ațâțător, instigator.
Hetzblatt, *-(e)s, -blätter, n.* gazetă, foaie instigatoare.
Hetze, *-n, f.* **1.** goană, hăituială. **2.** asmuțire. **3.** *(fig.)* persecuție. **4.** *(vân.)* goană, hăituială, vânătoare cu hăitași, cu gonaci. **5.** *(vân.)* ceată de gonaci, de hăitași; haită de câini. **6.** *(reg.)* chef, petrecere zgomotoasă, veselie.
hetzen, *hetzte, gehetzt (du, er hetzt) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a goni, a hăitui; **er hetzt mich** mă gonește din urmă; **er hetzt ihn zu Tode** îl fugărește până la moarte; *(fig.)* **mit allen Hunden gehetzt sein** a fi uns cu toate alifiile, a fi un șiret și jumătate, a fi trecut prin ciur și prin dârmon. **2.** a asmuți; **die Hunde auf einen Dieb ~** a asmuți câinii pe urmele unui hoț. **3.** *(fig.)* a ațâța, a întărâta, a instiga; **er hetzt die Leute aufeinander** ațâță oamenii unii împotriva altora. **4.** *(fig.)* a persecuta, a chinui. **II.** *intr. (gegen jemanden)* a ațâța, a face agitație (contra cuiva). **III.** *refl.* a se grăbi, a fi în veșnică goană.
Hetzer, *-s, -, m.* **1.** *(vân.)* gonaci, bătăiaș, hăitaș. **2.** ațâțător, instigator.
Hetzerei, *-en, f.* **1.** ațâțare, instigare. **2.** hăituială; alergătură. **3.** șicană; vexațiune, ofensă.
hetzerisch *adj.* **1.** ațâțător, instigator. **2.** șicanator, vexatoriu.
Hetzfeldzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* campanie de ațâțare, de provocare.
Hetzhund, *-(e)s, -e, m.* câine gonaci, copoi, câine de vânătoare; câine polițist.
Hetzjagd, *-en, f.* **1.** vânătoare cu gonaci, cu hăituială. **2.** *(fig.)* hăituială, goană, alergare nebună, grabă mare; **es war die reinste ~** a fost curată hăituială, a fost o goană nebună.
Hetzjournalist [-ʒur-], *-en, -en, m.* ziarist instigator.
Hetzkampagne [-kampanjə], *-n, f.* campanie de ațâțare, de instigare.
Hetzleine, *-n, f. (vân.)* lesă pentru câini gonaci.
Hetzparole, *-n, f.* lozincă, deviză ațâțătoare, provocatoare.
Hetzpeitsche, *-n. f.* bici de gonaci, biciușcă, gârbaci; *(fig.)* **mit der ~ hinter jm. her sein** a mâna pe cineva de la spate cu biciul, a goni pe cineva cu biciul.
Hetzrede, *-n, f.* cuvântare ațâțătoare, discurs provocator.
Hetzriemen, *-s, -, m.* v. Hetzleine.
Hetzschrift, *-en, f.* pamflet, manifest, diatribă.
Hetz|unternehmen, *-s, -, n.* campanie de ațâțare.
Hetz|zeit, *-en, f. (vân.)* sezon pentru hăituială.
Heu, *-(e)s, n. sg.* fân; **~ mähen** (sau **machen)** a cosi fânul; **ins ~ fahren** (sau **gehen)**, **~ machen** a strânge, a aduna fânul, a căra fânul; *(fig.)* **er hat Geld wie ~** are mulți bani, are bani ca pleava, e putred de bogat; **er hat kein ~ im Kopf** nu e prost deloc; **er hat sein ~ herein** (sau **im Trockenen)** s-a pus la adăpost, e în siguranță.
heu|artig *adj.* ca fânul.
Heu|asthma, *-s, n. sg. (med.)* astm de fân (alergic).
heubar *adj.* bun de cosit.
Heubauch, *-(e)s, -bäuche, m.* pântece umflat (la cai).
Heubaum, *-(e)s, -bäume, m. (agr.)* prepeleac.
Heubinder, *-s, -, m.* snopar, omul care leagă snopii.
Heublume, *-n. f. (bot.)* floare de fân.
Heuboden, *-s, -* (și *-böden), m.*, **Heubühne**, *-n, f.* **1.** pod de fân, șopron. **2.** *(iron.)* galerie la teatru, cucurigu.
Heubund, *-(e)s, -e*, **Heubündel**, *-s, -, n.* legătură de fân.
Heuch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* somon *(Salmo hucho* L.).
Heuchelei, *-en, f.* fățărnicie, ipocrizie; prefăcătorie.
heucheln, *heuchelte, geheuchelt (ich heuch(e)le), vb. (h) tr.* și *intr.* a simula, a se preface; a fi fățarnic, ipocrit; **Liebe ~** a simula dragostea.
Heuchelträne, *-n, f.* lacrimi simulate, plâns prefăcut, lacrimi de crocodil.
Heucheltum, *-(e)s, n. sg.* prefăcătorie, ipocrizie, fățărnicie.
Heuchler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* fățarnic(ă), ipocrit(ă), prefăcut(ă); simulant(ă).
heuchl(er)isch *adj.* fățarnic, ipocrit; prefăcut, simulant.
Heudiele, *-n, f.* v. Heuboden **(1).**
Heudiemen, *-s, -, m. (reg.)* gireadă, claie de fân, căpiță de fân.
heuen, *heute, geheut, vb. (h) intr.* a cosi fânul; a strânge fânul, a face fânul.
heuer *adv. (reg.)* anul acesta, ăst an.
Heuer[1], *-s, -, m.* **1.** cosaș de fân. **2.** *(reg.)* arendaș.
Heuer[2], *-n, f.* **1.** *(mar.)* soldă a matelotilor. **2.** *(reg.)* arendă.
Heuerbaas, *-es, -e, m. (mar.)* persoană care recrutează marinari, recrutor de marinari.
Heuerbüro, *-s, -s, n. (mar.)* birou de angajare pentru marinari.
Heuergeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(mar.)* arvună, acont. **2.** *(reg.)* chirie, arendă.
Heuergeschäft, *- (e)s, -e, n.* v. Hoffnungskauf.
Heuerin, *-nen, f.* femeie care adună fânul.
Heuerling[1], *-s, -leute, m.* arendaș care plătește arenda prin zile-muncă.
Heuerling[2], *-s, -e, m. (reg.)* **1.** pește din acest an. **2.** lăstar de vie de un an.
Heuermann, *-(e)s, -leute, m.* v. Heuerling[1].
heuern, *heuerte, geheuert, vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a angaja (marinari). **2.** a arenda, a închiria.
Heu|ernte, *-n, f.* cosit al fânului, recoltă de fân.
Heuer|schein, *-(e)s, -e, m. (mar.)* certificat de angajament.
Heuert, *-s, -e, m.* v. Heumonat.
Heuervertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de angajare (a marinarilor).
Heuerwein, *-(e)s, -e, m.* vin din anul acesta.
Heuet[1], *-s, -e, m.* v. Heumonat.
Heuet[2], *-s, m. sg.* și *f. sg. (reg.)* cosit, recoltare a fânului.
Heufalter, *-s, -, m. (entom.)* **1.** fluturaș de fân *(Coenonympha pamphylus)*. **2.** molia strugurilor *(Tortrix ambiguella)*.
Heufeime, *-n, f.*, **Heufeimen**, *-s, -, m.* stog, claie de fân.
Heufieber, *-s, -, n. (med.)* febră a fânului.
Heuforke, **Heugabel**, *-n, f.* **1.** furcă (de fân). **2.** pală (de fân).
Heugeige, *-n, f.* v. Heubaum.
Heugewinn, *-(e)s, -e, m.* câștig, venit adus prin vânzarea fânului.

Heu|häufel, -s, -, n. (reg.) căpiță de fân.
Heu|haufen, -s, -, m. claie, stog, căpiță de fân.
Heu|hopser, Heu|hüpfer, -s, -, m. (pop.) v. Heuschrecke.
Heu|hütte, -n, f. șopron pentru uscat fânul.
Heukalb, -(e)s, -kälber, n. junc(an).
Heuke, -n, f. (ist.) manta fără mâneci (din secolul al XIV-lea).
Heul|arsch, -(e)s, -ärsche, m. (vulg.) om plângăcios, care scâncește mereu; bâzâilă.
Heulboje, -n, f. (mar.) geamandură cu sirenă, cu fluier.
Heulbruder, -s, -brüder, m. copil plângăreț, bâzâit.
heulen, heulte, geheult, vb. (h) intr. 1. a urla; **Wölfe ~** urlă lupii; (în expr.) **mit den Wölfen muss man ~** trebuie să faci ce fac ceilalți; **der Sturm heult** urlă vântul; **vor Wut ~** a urla de furie; **das Kind heult wie am Spieß** copilul urlă ca din gură de șarpe. 2. a mugi, a rage. 3. (fam.) a plânge, a bâzâi; a boci, a geme, a se tângui, a se văicări, a se văita; **heul nicht so viel!** nu mai bâzâi atât!
Heulen, -s, n. sg 1. urlet (de animale), zgomot (de motor). 2. urlet al vântului; vâjâit, vuiet al vântului. 3. plâns, bocet, bâzâit.
Heuler, -s, -, m. 1. persoană plângăreață; persoană care urlă; (fam.) bâzâilă. 2. (tehn.) sirenă; zgomot ascuțit de motor. 3. (ist.) denumire ironică a politicienilor reacționari germani de la 1848. 4. (zool.) pui de focă (Phocidae). 5. (fam.) ~! a) exclamație de surpriză, de admirație; b) exclamație de dezamăgire, de revoltă.
Heulerei, -en, f. 1. urlet necontenit. 2. plânset, bâzâială. 3. (fam.) sclifoseală.
Heul|liese, -n, f., Heulpeter, -s, -n, m., Heulsuse, Heultrine, -n, f. (fam.) copil plângăreț, bâzâilă.
Heulvor|richtung, -en, f. (mar.) dispozitiv acustic, fluier, sirenă.
Heumachen, -s, n. sg. cosit, strâns al fânului.
Heumacher, -s, -, m. v. Heumäher.
Heumagazin, -s, -e, n. depozit de fân.
Heumahd, -en, f. cosit al fânului.
Heumäher, -s, -, m. cosaș.
Heumarkt, -(e)s, -märkte, m. piață de fân, târg de fân.
Heumaschine, -n, f. mașină de cosit fânul, cositoare.
Heumiete, -n, f. v. Heuschober.
Heumonat, Heumond, -(e)s, -e, m. (înv., poet.) luna iulie, luna lui cuptor.
Heune, -n, -n, m. 1. (pop.) uriaș, gigant. 2. (înv.) hun.
Heu|ochse, -n, -n, m. 1. bou mare. 2. (fig.) prost, tâmpit, bou.
Heupferd, -(e)s, -e, n. 1. (entom.) lăcustă, cosaș; **grünes ~** lăcustă verde (Locusta viridissima). 2. (ca insultă) om mărginit, prost.
heuraten vb. (h) tr. și intr. (înv.) v. heiraten.
Heuraufe, -n, f. iesle de fân (individuală pentru fiecare animal).
Heurechen, -s, -, m. greblă de adunat fânul.
Heureite, -n, f. (elv.) pod pentru fân.
Heureiter, Heureuter, -s, -, m. prepeleac pentru uscat fânul.
heureka interj. evrica.
heurig adj. din anul acesta, de âst an.
Heurige, -n, -n (ein Heuriger), m. 1. vin nou, must care fierbe, tulburel. 2. (reg.) ospătărie, birt, mic restaurant.
Heuristik f. sg. euristică, arta de a inventa, de a descoperi, de a cunoaște.
heuristisch adj. euristic, cercetător.
Heusame, -ns, -n, Heusamen, -s, -, m. (bot.) sămânță de iarbă.
Heuscheuer, Heuscheune, -n, f. șopron, pod pentru fân.
Heuschlag, -(e)s, -schläge, m. fâneață.
Heuschnupfen, -s, m. sg. (med.) guturai de fân, rinită alergică.
Heuschober, -s, -, m. stog de fân.
Heuschreck, -(e)s, -e, m., Heuschrecke, -n, f. (entom.) lăcustă, cosaș (Acrididae).
heuschrecken|artig adj. ca o lăcustă.
Heuschreckenfrosch, -(e)s, -frösche, m. (zool.) brotăcel-lăcustă (din America de Nord) (Acris gryllus).
Heuschreckengrille, -n, f. (entom.) lăcustă, căluț (Gryllidae).
Heuschreckenschilfsänger, -s, -, m. (ornit.) pasăre de stuf (Salicaria locustella).
Heuschreckenschwarm, -(e)s, -schwärme, m., Heuschreckenwolke, -n, f. roi, nor de lăcuste.
Heuschuppen, -s, -, m. șură, șopron, pod pentru fân.
Heuschwaden, -s, -, m. brazdă de fân, polog.
Heusenkraut, -(e)s, n. sg. (bot.) isnardie (Ludwigia palustris).
Heu|springer, -s, -, m. v. Heuschrecke.
Heu|stadel, -s, -, m. (reg.) șură de fân.
Heu|stock, -(e)s, -stöcke, m. claie, stog de fân.
heute adv. 1. azi, astăzi; **bis ~** până azi; **~ früh** azi dimineață, azi de dimineață; **~ und morgen** azi și mâine; **~ Abend** astă seară; **von ~ an** de azi înainte; **von ~ bis morgen** de azi până mâine; **~ über acht Tage** de azi într-o săptămână; **~ vor acht Tagen** acum o săptămână; (fig.) **er ist nicht von ~** nu-i de ieri, de alaltăieri, e om cu experiență; **~ mir, morgen dir** fiecăruia îi vine rândul; azi la mine, mâine la tine; **~ rot, morgen tot** azi pe pământ, mâine în mormânt. 2. astăzi, acum, în zilele noastre; **~ hat man andere Ansichten** astăzi oamenii au alte vederi; **das Rumänien von ~** România de astăzi.
Heute, -, n. sg. prezent, ziua de azi; zilele noastre; actualitate; evenimente ale zilei.
heutig adj. 1. de azi; **die ~e Zeitung** ziarul de azi; **am ~en Tage** azi; pe ziua de azi; în ziua de azi. 2. actual, modern, la modă, de actualitate, la ordinea zilei.
Heutige, -n, -n (ein Heutiges), n. întâmplări (obiecte etc.) ale zilei; actualități; **man schreibt uns aus Berlin vom ~n** ni se scriu din Berlin actualități, noutăți.
heutigentags, heutiges|tags, heut|zutage adv. astăzi, în zilele noastre, acum.
Heuwaage, -n, f. cântar de fân, basculă de fân.
Heuwagen, -s, -, m. car cu fân.
Heuwendemaschine, -n, f., Heuwender, -s, -, m. (agr.) mașină de răvășit, de întors fânul.
Heuwiese, -n, f. fânaț, fâneață.
Heuwolf, -(e)s, -wölfe m. (zool.) lup de prerie, de stepă (Canis latrans).
Heuzeit f. sg. vreme a cositului fânului.
heweln, hewelte, gehewelt (ich hew(e)le), vb. (h) intr. (reg.) 1. a face mofturi, fasoane. 2. a face complimente; a flirta. 3. a râde.
Hexa|eder, -s, -, n. (geom.) hexaedru.
hexa|edrisch adj. hexaedric.
Hexagramm, -s, -e, n. hexagramă, stea în șase colțuri.
Hexameter, -s, -, m. (metr.) hexametru.
hexametrisch adj. hexametric.
Hexapoden pl. (zool.) hexapozi, animale cu șase picioare.
Hexe, -n, f. (și fig.) vrăjitoare, zgripțuroaică, muma-pădurii, baba-cloanța, baba-hârca; tartoriță, femeie rea; **eine alte ~** o zgripțuroaică bătrână; (glumeț) **die kleine ~** șireata mică, șmechera mică, micuța vrăjitoare.
hexen, hexte, gehext (du, er hext) vb. (h) intr. 1. a vrăji, a fermeca, a face vrăji, farmece, a face magie. 2. (fig.) a lucra repede; a scoate ca din pământ; **ich kann nicht ~** nu pot să fac mai repede; (fam.) **das Ding geht wie gehext** merge admirabil.
hexen|artig adj. ca o vrăjitoare, de vrăjitoare, vrăjit, fermecat.
Hexenbanner, -s, -, m. persoană care dezleagă vrăjile, care alungă vrăjitoarele.
Hexenbesen, -s, -, m. 1. (superstiții) mătură fermecată pe care călătoresc vrăjitoarele. 2. (bot.) patul-vântului, deformație a ramurilor diferitelor specii de arbori provocate de ciuperci.
Hexenbrand, -(e)s, -brände, m. (ist.) ardere pe rug a vrăjitoarelor.
Hexenbrut, -en, f. cuib, neam de vrăjitoare.
Hexenbuch, -(e)s, -bücher, n. carte de farmece.
Hexen|ei, -(e)s, -er, n. 1. ou fără gălbenuș. 2. (bot.) burete pucios (Ithyphallus impudicus) în faza tânără.
Hexen|einmal|eins n. sg. pătrat magic.
Hexenfahrt, -en, f. zbor al vrăjitoarelor.
Hexenfest, -(e)s, -e, n. v. Hexensabbat.
Hexenfinger, -s, -, m. 1. (mineral.) belemnit. 2. deget de vrăjitoare.
Hexengeschichte, -n, f. poveste despre vrăjitoare.
Hexenglaube, -ns, m. sg. credință în vrăjitoare.
hexenhaft adj. ce seamănă cu o vrăjitoare.
Hexenjagd, -en, f. (ist.) urmărire, persecutare, vânare a vrăjitoarelor
Hexenkessel, -s, -, m. 1. cazan, ceaun de vrăjitoare. 2. (fig.) întrunire zgomotoasă; vacarm. 3. (fig.) situație politică explozivă.
Hexenkraut, -(e)s, n. sg. (bot.) 1. telișcă, stârp negru (Circaea lutetiana L.). 2. sunătoare, pojarniță (Hypericum perforatum).
Hexenkreis, -es, -e, m. (superstiții) cerc magic.
Hexenküche, -n, f. bucătărie a vrăjitoarelor.
Hexenkunst f. sg. vrăjitorie, artă a vrăjitoarelor.
Hexenmehl, -(e)s, n. sg. (bot.) spori de brădișor (Lycopodium clavatum).
Hexenmeister, -s, -, m. vrăjitor, magician.
Hexenmilch f. sg. 1. (med.) excreție anormală de lapte din glanda mamară a noului născut (imediat după naștere). 2. (bot.) laptele-câinelui (Euphorbia cyparissias). 3. (bot.) lapte-de-vrăjitoare (Chelidonium majus).
Hexenpilz, -es, -e, m. (bot.) pitarcă (Boletus luridus).
Hexenprobe, -n, f. examen vrăjitoresc, ordalie.
Hexenprozess, -es, -e, m. (ist.) proces contra vrăjitoarelor.
Hexenring, -(e)s, -e, m. bureți așezați în formă de cerc.
Hexenritt, - (e)s, -e, m. v. Hexenfahrt.
Hexensabbat(h), -(e)s, -e, m. sabat al vrăjitoarelor, adunare a vrăjitoarelor în timpul nopții.
Hexenschuss, -es, -schüsse, m. (med.) lumbago; durere de șale.
Hexensegen, -s, -, Hexen|spruch, -(e)s, -sprüche, m. formulă magică.
Hexen|stich, -(e) s, -e, m. (lucru de mână) punct în cruce în dublu, punct bătrânesc.
Hexen|strang, -(e)s, -stränge, m. (bot.) viță albă (Clematis vitalba).
Hexentanz, -es, m. sg. dans al vrăjitoarelor; (fig.) învălmășeală; dezmăț.
Hexenverbrennung, -en, f. (ist.) ardere pe rug a vrăjitoarelor.
Hexenwahn, -s, m. sg. credință (superstițioasă) în existența vrăjitoarelor.
Hexenwesen, -s, n. sg., Hexenwerk, -(e)s, -e, n. vrăjitorie, magie, farmece.
Hexenzirkel, -s, -, m. cerc magic.
Hexer, -s, -, m. v. Hexenmeister.
Hexerei, -en, f. magie, farmece, vrăjitorie; **das ist keine ~** asta nu e așa de greu; **das muss mit ~ zugehen** trebuie să fie o vrăjitorie, farmece la mijloc.
Hexerich, - (e)s, -e, m. v. Hexenmeister.
Hexode, -n, f. (radio.) hexodă, hexod, tub de radio cu șase electrozi.
Hiatus [hia:-], -, -, m. (lingv.) hiat, întâlnire a două vocale care se pronunță în silabe diferite.
Hibernakel, -s, -n, n. (bot.) mugure iernatic, lăstar de iarnă.
Hibiskus, -, Hibisken, m. (bot.) hibisc, zămoșiță (Hibiscus trionum L.).
hichelig adj. (reg.) frumos.
hickeln, hickelte, gehickelt (ich hick(e)le), vb. (h) intr. (reg.) a sări, a șchiopăta ușor.
Hicker, -s, -, m., Hickerchen, -s, -, n. (fam.) sughiț.
Hickhack, -s, m. sg. vorbărie, certuri fără rost.
Hickory, -s, -s, m., Hickoryholz, -es, n. sg. (bot.) (lemn de) hicori (Gerya, Hicoria).
hicksen, hickste, gehickst (du, er hickst) vb. (h) intr. (reg.) a sughița; a hâcâi.
Hickup, -s, m. sg. (reg.) sughiț.
Hidalgo, -s, -s, m. hidalgo, nobil spaniol.
Hidde, -n, f. (reg.) capră.
hiddelig adj. (reg.) zăpăcit, pripit, neliniștit.
hidrotisch adj. hidrotic, care provoacă transpirație, care ajută eliminarea sudorii.
hie adv. (înv.) aici, aci, ici; **~ und da a)** uneori, din când în când, câteodată; **b)** pe alocuri, pe ici pe colo.
hieb ind. imperf. de la hauen.
Hieb, -(e)s, -e, m. 1. lovitură (de baston, de sabie, de satâr), tăietură; pălire, pălitură; **ein ~ mit dem Stock** o lovitură de baston; **ein ~ mit der Peitsche** o lovitură de bici; **er teilt ~e aus** împarte lovituri, lovește-n dreapta și-n stânga; **er versetzt ihm einen ~** sau

er bringt ihm einen ~ bei sau **er führt einen ~ auf ihn** îl lovește, îi dă o lovitură, îl pălește; **einen ~ nach jm. führen** a lovi în direcția cuiva, a da o lovitură (în)spre cineva; **auf den ersten ~** la prima lovitură; **der ~ sitzt** lovitura a nimerit; **den ~ auffangen** (sau **parieren)** a prinde (sau a para) lovitura; **auf einen ~ fällt kein Baum** copacul nu cade dintr-o singură lovitură; *(fig., pop.)* **einen ~ nehmen** a sorbi o picătură, a bea un păhărel. **2.** semn al loviturii, cicatrice; **seine Nase hat einen ~** are nasul desfigurat din cauza unei lovituri; *(fig.)* **er hat einen ~ a)** este om sucit, are o scrânteală, îi lipsește o doagă; **b)** e afumat, amețit, cherchelit. **3.** *(fig.)* înțepătură, împunsătură, malițiozitate; **der ~ galt mir** această răutate m-a vizat pe mine, a fost la adresa mea. **4.** defrișare de pădure, tăiat de pădure. **5.** *(tehn.)* tăietură de răzătoare, de pilă, de rașpă, crestătură.

hiebei și **hiebei** *(reg.) adv.* v. hierbei.

Hieber, *-s, -, m. (rar)* paloș; sabie grea.

Hiebfechten, *-s, n. sg.* scrimă cu arme cu tăiș (sabie, paloș, iatagan etc.).

hiebfest *adj.* **1.** invulnerabil. **2.** *(fig.)* incontestabil, învederat, evident; **ein ~er Beweis** o dovadă incontestabilă.

Hiebschmarre, *-n, f.* tăietură de sabie, cicatrice.

Hiebton, *-(e)s, -töne, m.* sunet, zgomot produs de o lovitură.

Hiebwaffe, *-n, f.* armă cu tăiș; armă albă; **Hieb- und Stichwaffen** arme de tăiat și de împuns.

Hiebwunde, *-n, f.* rană produsă de o armă albă.

hiedurch și **hiedurch** *adj. (reg.)* v. hierdurch.

Hief, *-(e)s, -e, m, (înv.)* v. Hift.

Hiefe, *-n, f. (reg.)* v. Hagebutte.

Hiefel, *-n, f. (reg.)* prepeleac pentru fân.

Hiefer, *-n, f. (reg.)* felie subțire.

hiefern, *hieferte, gehiefert, vb. (h) intr. (reg.)* a tremura de frig, a dârdâi.

hiefür și **hiefür** *adv. (reg.)* v. hierfür.

hiegegen și **hiegegen** *adv. (reg.)* v. hiergegen.

hie|herge|hörig *adv. (reg.)* v. hierhergehörig.

hielen, *hielte, gehielt, vb. (h) intr. (mar.)* a se canarisi, a încărca marfa la pupă.

hielt *ind. imperf.* de la halten.

hiemit și **hiemit** *adv. (reg.)* v. hiermit.

hienach și **hienach** *adv. (reg.)* v. hiernach.

Hiene, *-n, f. (reg.)* toartă sau mâner al unui coș.

hieneben *adv.* v. hierneben.

hienieden *adv. (poet.)* aici jos, aici pe pământ; pe lumea asta.

hier *adv.* **1.** aici, aci, ici; **~ oben** aici sus; **~ unten** aici jos; **von ~ an** de aici încolo, începând de aici; **~ herauf** pe aici în sus; **ich bin nicht von ~** nu sunt de aici, nu sunt din partea locului; **nicht von ~ sein a)** a nu fi de pe aici; **b)** a fi cam prost; **~ beigefügt** (aici) anexat; **~ und da** ici-colo, din când în când; **~ und dort** pe ici pe colo; **~ nimm!** ține aici! prinde! na! **~ auf Erden** aici pe pământ; **~ ruht** aici odihnește; **~!** aici! prezent! de față! **2.** în acest moment; **~ ging das Licht aus** în acest moment se stinse lumina. **3.** *(pe adresă)* loco; **Herrn N.N. ~** domnului N.N. loco.

hier|amts *adv.* în acest birou, în acest oficiu.

hier|an și **hier|an** *adv.* de aceasta, despre aceasta; pe aceasta, cu aceasta; **~ kehre ich mich nicht** nu-mi bat capul cu aceasta, puțin îmi pasă de asta; **~ erkennt man, dass ...** după asta se cunoaște că ...

Hierarch [hie-] *-en, -en, m.* ierarh.

Hierarchie, *-n* [-i:ən], *f.* ierarhie, ordine a rangurilor.

hierarchisch *adj.* ierarhic, în ordinea rangului.

hieratisch [hie-] *adj.* hieratic; **~e Schrift** scriere hieratică, scriere cursivă și simplificată a hieroglifelor.

hier|auf și **hier|auf**, **hier|aufhin** și **hier|aufhin** *adv.* după aceasta, după aceea, apoi.

hier|aus și **hier|aus** *adv.* de aici, din aceasta; de la aceasta; **~ folgt** de aici rezultă; **von ~** de aici; **~ ergibt sich** de aici reiese.

hier be|halten, *behielt hier, hier behalten (du behältst hier, er behält hier), vb. (h) tr.* a reține (pe cineva, ceva).

hierbei și **hierbei** *adv.* **1.** la aceasta, în partea aceasta, aici; acolo, dincolo. **2.** în același timp, între timp.

hier bleiben, *blieb hier, hier geblieben, vb. (s) intr.* a rămâne pe loc, aici.

hierdurch și **hierdurch** *adj.* **1.** pe aici. **2.** astfel; prin aceasta, cu aceasta, în aceasta, în acest mod, din această cauză.

hierein și **hierein** *adv.* în aceasta, cu aceasta.

hierfür și **hierfür** *adv.* pentru aceasta.

hiergegen și **hiergegen** *adv.* dimpotrivă; în schimb, împotriva acestei afirmații (măsuri etc.); în contra acestui lucru.

hierher și **hierher** *adv.* aici, încoace; **bis ~ und nicht weiter** până aici și nu mai departe; **bis ~ a)** până aici; **b)** până acum.

hierherab și **hierherab** *adv.* pe aici în jos.

hierherauf și **hierherauf** *adv.* încoace, pe aici în sus.

hierher ge|hörig și **hierher ge|hörig** *adv.* aparținând părții acesteia, care ține de aici.

hierher kommen și **hierher kommen**, *kam hierher, hierher gekommen, vb. (s) intr.* a veni încoace.

hierherum și **hierherum** *adv.* pe aici primprejur.

hierherwärts *adv.* de partea asta.

hierhin și **hierhin** *adv.* încoace; **~ und dorthin** ici și colo.

hierhin kommen și **hierhin kommen**, *kam hierhin, hierhin gekommen, vb. (s) intr.* a veni încoace.

hierhinter și **hierhinter** *adv.* aici în spate, aici în urmă.

hierin și **hierin** *adv.* **1.** în aceasta. **2.** aici înăuntru.

hierlands *adv.* în partea aceasta, în țara asta.

hiermit și **hiermit** *adv.* **1.** cu aceasta; **er ist ~ zufrieden** e mulțumit cu aceasta. **2.** prin aceasta; **~ zeige ich Ihnen an** prin aceasta, prin prezenta vă anunț; **~ bestätigen wir** prin aceasta confirmăm.

hiernach și **hiernach** *adv.* după aceasta.

hiernächst și **hiernächst** *adv.* **1.** aici în apropiere. **2.** imediat după aceea, în curând. **3.** afară de aceasta.

hierneben *adv.* aici alături.

hiernieden *adv.* v. hienieden.

hier|ob și **hier|ob** *adv.* v. hierüber.

Hieroglyphe [hie-], *-n, f.* **1.** hieroglifă, semn de scriere la vechii egipteni. **2.** *(fig.)* hieroglifă, scriere neciteață.

Hieroglyphen|entzifferung, *-en, f.* descifrare a hieroglifelor.

Hieroglyphenschrift, *-en, f.* scriere hieroglifică.

hieroglyphisch *adj.* hieroglific.

hier|örtlich *adv.* local.

hier|orts *adv.* în locul acesta, aici la noi.

hier sein, *war hier, hier gewesen (ich bin hier, du bist hier, er ist hier), vb. (s) intr.* a fi aici, a fi prezent; **er ist hier gewesen** a fost aici.

Hiersein, *-s, n. sg.* prezență; **während seines ~s** cât timp a stat aici, în timpul șederii lui aici.

hierselbst și **hierselbst** *adv.* chiar aici, chiar în acest loc.

hier|über și **hier|über** *adv.* **1.** despre aceasta. **2.** apoi, după aceasta.

hier|um și **hier|um** *adv.* **1.** aici în jur. **2.** de aceea.

hier|unten și **hier|unten** *adv.* aici jos.

hier|unter și **hier|unter** *adv.* **1.** sub aceasta, cu aceasta. **2.** printre (ei).

hiervon și **hiervon** *adv.* din aceasta, despre aceasta, de aici; **genug ~** destul din aceasta.

hiervor și **hiervor** *adv.* de aceasta.

hierwider și **hierwider** *adv.* în contra acesteia.

hierzu și **hierzu** *adv.* spre aceasta, la aceasta.

hierzulande *adv.* aici la noi, în țara asta.

hierzwischen *adv.* aici, între astea.

Hiesel, *-s, -, m.* **1.** *(pop.) dim.* al lui Mathias. **2.** *(reg.)* băiat de țăran.

hie|selbst și **hie|selbst** *adv. (reg.)* v. hierselbst.

hiesig *adj.* de aici, din localitate; **~es Gewächs** vin indigen.

Hiesige, *-n, -n (ein Hiesiger), m.* și *f.* băștinaș(ă), indigen(ă).

Hiesl, *-s, -, m.* v. Hiesel.

hieß *ind. imperf.* de la heißen.

hieven [-fən sau -vən], *hievte, gehievt, vb. (h) tr. (mar.)* a ridica, a scoate la suprafață.

hievon *adv. (reg.)* v. hiervon.

hiewider și **hiewider** *adv. (reg.)* v. hierwider.

Hiez, *-es, -e, m. (reg.)* cotoi, motan.

Hieze, *-n, f. (reg.)* pisică.

hiezu și **hiezu** *adv.* v. hierzu.

Hift, *-(e)s, -e, m.* sunet al cornului de vânătoare.

Hift|horn, *-(e)s, -hörner, n.* corn de vânătoare.

Hift|stoß, *-es, -stöße, m.* v. Hift.

Hilarität *f. sg.* ilaritate, veselie.

hilb *adj. (elv.) (despre climă)* dulce, la adăpost de vânturi.

hild *adj., adv. (reg.)* urgent, grabnic; **ich habe es ~** sunt foarte ocupat; **~e Arbeit** treabă grabnică, urgentă.

Hilfe, *-n, f.* **1.** ajutor, sprijin, asistență; **finanzielle ~** ajutor, sprijin financiar; **technische ~** ajutor tehnic; **er eilt** (sau **kommt) mir zu ~** îmi vine în ajutor; **er nimmt** (sau **ruft) mich zur ~** mă cheamă în ajutor; **(zu) ~!** săriți! **mit ~ von etwas** cu ajutorul a...; **um ~** în ajutor; **~ in der Not** ajutor la nevoie; **mit ~ der Nacht** cu ajutorul nopții; **ohne ~** fără ajutor; **er ist mir die beste ~** e pentru mine cel mai bun ajutor; **die ~ der Hausfrau** ajutorul gospodinei. **2.** comenzi pentru cal (din partea călărețului). **3.** susținător de pantaloni (brăcinar, curea, bretele). **4.** *(inform.)* ajutor, asistență, help; **die ~ einschalten** a apela la funcția help.

hilfebedürftig *adj.* care necesită ajutor, nevoiaș.

hilfebittend *adj.* care cere ajutor.

hilfeflehend *adj.* care imploră ajutor.

Hilfefunktion, *-en, f. (inform.)* funcția help, ajutor.

Hilfeleistung, *-en, f.* acordare de ajutor; **erste ~** post de prim ajutor.

Hilferuf, *-(e)s, -e, m.* strigăt de ajutor.

hilferufend *adj.* care cere ajutor, care strigă după ajutor.

Hilfe suchend și **hilfesuchend** *adj.* care caută ajutor.

hilflos *adj.* fără ajutor, părăsit; neputincios; neajutorat.

Hilflosigkeit, *-en, f.* neputință de a se ajuta; lipsă de ajutor, neajutorare.

hilfreich *adj.* săritor, gata să ajute; **jm. eine ~e Hand bieten** a oferi cuiva o mână de ajutor.

Hilfs|aktion, *-en, f.* acțiune de ajutorare.

hilf|sam *adj.* v. hilfsbereit.

Hilfs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* post de ajutor.

Hilfs|ämterdirektor, *-s, -en, m.* director al serviciilor auxiliare.

Hilfs|anodenwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* rezistență a anodului auxiliar.

Hilfs|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor, lucrător auxiliar; salahor.

Hilfs|armee, *-n, f.* **1.** armată auxiliară. **2.** armată de ajutor.

Hilfs|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic secundar, asistent.

Hilfsbau, *-(e)s, -e, m. (mine)* construcție auxiliară, temporară.

Hilfsbe|amte, *-n, -n (ein Hilfsbeamter), m.* funcționar auxiliar, stagiar.

hilfsbedürftig *adj.* care are nevoie de ajutor, nevoiaș.

Hilfsbedürftige, *-n, -n (ein Hilfsbedürftiger), m.* nevoiaș.

Hilfsbedürftigkeit *f. sg.* nevoie de ajutor, mizerie.

hilfsbereit *adj.* gata să ajute, săritor.

Hilfsbereitschaft *f. sg.* promptitudine în ajutorare.

Hilfsbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere auxiliară.

Hilfsbewegung, *-en, f.* mișcare de ajutorare.

Hilfsbuch, *-(e)s, -bücher, n. (cont.)* registru auxiliar.

Hilfsbuch|halter, *-s, -, m. (ec.)* ajutor contabil, contabil auxiliar.

Hilfsdampfmaschine, *-n, f.* locomotivă ajutătoare, auxiliară.

Hịlfsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu auxiliar.
Hịlfs|erder, *-s, -, m. (electr.)* priză auxiliară la pământ.
Hịlfs|ersuchen, *-s, -, n.* cerere de ajutor.
Hịlfsflügel, *-s, -, m. (av.)* aripă auxiliară.
Hịlfsfonds [-fɔ̃:], [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m.* **1.** fonduri auxiliare. **2.** fond de asistență, de ajutorare.
hịlfsfreudig *adj.* v. hilfsbereit.
Hịlfsgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** ajutor bănesc. **2.** *pl.* subsidii.
Hịlfsgitter, *-s, -, n. (radio.)* grilă auxiliară.
Hịlfsgut, *-(e)s, -güter, n.* ajutor în obiecte.
Hịlfsheer, *-(e)s, -e, n.* armată auxiliară.
Hịlfskasse, *-n, f.* **1.** casă de asistență socială. **2.** casă de ajutor.
Hịlfskenntnisse *pl.* cunoștințe auxiliare.
Hilfskirche, *-n, f. (bis.)* biserică auxiliară, anexă.
Hilfsklasse, *-n, f.* clasă ajutătoare; clasă pentru copii puțin dotați (mintal).
Hilfskolonne, *-n, f.* coloană ajutătoare.
Hịlfskomitee, *-s, -s, n.* comitet de ajutorare.
Hịliskondensator, *-s, -en, m. (tehn.)* condensator auxiliar.
Hịlfskorps [-ko:-ɐ], -[-ko:-ɐs], - [-ko:-ɐs], *n. (mil.)* corp auxiliar, trupă de ajutor.
Hịlfskraft, *-kräfte, f.* persoană angajată ca personal auxiliar.
Hịlfskreuzer, *-s, -, m. (mar.)* crucișător auxiliar.
Hịlfslehrer, *-s, -, m.* institutor, învățător, profesor suplinitor.
Hịlfsleistung, *-en, f.* v. Hilfeleistung.
Hịlfsleiter, *-s, -, m. (electr.)* conductor pilot, linie auxiliară.
Hịlfslinie [-niə], *-n, f. (mat.)* linie auxiliară (ajutătoare).
Hịlfsmacht, *-mächte, f.* putere auxiliară.
Hịlfsmaschine, *-n, f.* mașină, motor auxiliar(ă).
Hịlfsmaßnahme, *-n, f.* măsură de asistență.
Hịlfsmittel, *-s, -, n.* **1.** măsură auxiliară. **2.** expedient. **3.** (mijloc de) ajutor; *pl.* resurse, mijloace.
Hịlfsmittelkunde *f. sg.* metodologie bibliografică.
Hịlfsmotor, *-s, -en, m.* motor auxiliar.
Hịlfs|operateur [-tø:ɐ], *-s, -e, m. (film)* operator asistent.
Hịlfs|operation, *-en, f.* operație de ajutorare, de venire în ajutor.
Hịlfs|organ, *-s, -e, n.* organ auxiliar.
Hịlfs|organisation, *-en, f.* organizație secundară, auxiliară.
Hịlfs|personal, *-s, n. sg.* personal auxiliar.
Hịlfs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* **1.** plan auxiliar. **2.** plan de ajutorare.
Hilfs|platz, *-es, -plätze, m.* loc, post, punct de ajutor.
Hịlfs|prediger, *-s, -, m. (bis.)* diacon (în biserica protestantă).
Hịlfs|priester, *-s, -, m. (bis.)* preot asistent la slujbă, predicator adjunct.
Hịlfs|programm, *-s, -e, n.* **1.** program auxiliar, suplimentar. **2.** program de ajutorare.
Hịlfs|pumpe, *-n, f.* pompă auxiliară.
Hịlfsquellen *pl.* **1.** resurse, mijloace (economice). **2.** sursă de informații (în cercetarea științifică).
Hịlfs|satz, *-es, -sätze, m.* premisă ajutătoare, auxiliară; *(mat.)* lemă.
Hịlfs|schiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* vas auxiliar, navă de servitute.
Hịlfs|schule, *-n, f. (înv.)* școală ajutătoare, auxiliară.
Hịlfs|schüler, *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f. (înv.)* elev(ă) de școală ajutătoare.
Hịlfs|schwester, *-n, f.* soră medicală fără pregătire de specialitate.
Hịlfs|spant, *-(e)s, -en, n. (canotaj)* coastă auxiliară (a faltbotului).
Hịlfs|speicher, *-s, -, m. (inform.)* memorie auxiliară.
Hịlfs|sprache, *-n, f. (lingv.)* limbă intermediară (ipotetică).
Hịlfs|station, *-en, f.* **1.** stație auxiliară. **2.** stație de ajutorare.
Hịlfs|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* substanță auxiliară.
Hịlfs|stromkreis, *-es, -e, m. (electr.)* circuit electric auxiliar.
Hịlfs|truppe, *-n, f. (mil.)* trupă auxiliară, trupă de rezervă.
Hịlfs|tür|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (constr.)* toc de ușă auxiliar, mascat.
Hịlfsverb [-vɛɐp], *-s, -en, n. (gram.)* verb auxiliar, ajutător.
Hịlfsver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație de binefacere.
Hịlfsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* tratat, pact, convenție, pact de întrajutorare, de asistență mutuală.
Hịlfsvolk, *-(e)s, -völker, n.* popor aliat.
Hịlfsvoll|streckung, *-en, f. (jur.)* sechestru.
hịlfsweise *adv.* sub formă de ajutor.
Hịlfswerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** instituție, organizație de asistență socială. **2.** operă de ajutor(are).
Hịlfwerk|statt, *-stätten, f.* atelier auxiliar, anexă.
hịlfswillig *adj.* care este dispus să ajute pe cineva.
Hịlfswillige, *-n, -n (ein Hilfswilliger), m.* și *f. (ist.)* voluntar (în al doilea război mondial).
Hịlfswissenschaft, *-en, f.* știință, disciplină auxiliară.
Hịlfswort, *-(e)s, -wörter, n.* cuvânt explicativ, intercalat, de umplutură.
Hịlfswörterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* dicționar special.
Hịlfszeitwort, *-(e)s, -wörter, n.* v. Hilfsverb.
Hịlfszug, *-(e)s, -züge, m. (ferov.)* tren sanitar auxiliar (la accidente).
hịlft *pers.* a 3-a *sg. ind. prez.* de la helfen.
Hịlge, *-n, f. (reg.)* **1.** căpriță. **2.** pod de fân. **3.** darac (de in).
Hịlgen, *-s, -, m. (reg.)* pod de fân.
Hịlle, *-n, f. (reg.)* **1.** căpriță. **2.** pod de fân. **3.** darac (de in).
Hịllebille, *-n, f. (reg.)* un fel de toacă folosită pentru semnale sonore.
Hịlum, *-s, Hila, n. (bot.)* hil, locul fixării funiculului pe sământă.
Hịlus, *-, Hili, m. (anat.)* hil, loc pe unde intră sau ies vasele sangvine, limfatice, nervii sau alte canale.
Hịmbeere, *-n, f. (bot.)* zmeură *(Rubus idaeus* L.).
Hịmbeer|eis, *-es, n. sg.* înghețată de zmeură.
hịmbeerfarben, **hịmbeerfarbig** *adj.* roșu închis, de culoarea zmeurei.
Hịmbeergeist, *-(e)s, m. sg.* rachiu de zmeură.
Hịmbeergeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust de zmeură.
Hịmbeerkäfer, *-s -, m.*, **Hịmbeermade**, *-n, f. (entom.)* gândac de zmeură *(Byturus fumatus).*
hịmbeer|rot *adj.* roșu ca zmeura.
Hịmbeer|saft, *-(e)s, -säfte, m.* sirop de zmeură.
Hịmbeer|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* tufiș de zmeură *(Rubus idaeus).*
Hịmbeerwasser, *-s, n. sg.* v. Himbeersaft.
Hịmbeerwein, *-(e)s, m. sg.* vin de zmeură.
Hịmbeerzunge, *-n, f. (med.)* limbă de zmeură (în scarlatină).
Hịmmbẹsing, *-s, f.* și *m. (reg.)* zmeură.
Hịmmel, *-s, -, m.* **1.** cer, firmament, boltă cerească; **ein blauer, wolkenloser, heiterer ~** un cer albastru, fără nori, senin; **der ~ war bewölkt** cerul era înnorat, acoperit; **zwischen ~ und Erd**e între cer și pământ; **die Schleusen des ~s öffnen sich** zăgazurile cerului se deschid; **unter freiem ~** sub cerul liber; **die Sterne stehen am ~** stelele sunt pe cer; **ein Blitzstrahl** (sau **Blitzschlag) aus heiterem ~** o lovitură de trăsnet din cer senin; **es fällt kein Meister vom ~** nimeni nu se naște învățat; **es stinkt zum ~** e nemaipomenit, revoltător; **das schreit zum ~** e strigător la cer; **jn. in den ~ erheben** a ridica pe cineva în slăvi; **den ~ auf Erden haben** a fi fericit, a avea raiul pe pământ; **der ~ hing ihm voller Geigen** nu mai putea de bucurie; **im siebenten ~** în al șaptelea cer; **er lügt das Blaue vom ~ herunter** minte de îngheață apele; **er ist vom ~ gefallen** habar n-are de nimic; parcă e căzut din lună; **~ und Hölle in Bewegung setzen** a pune totul în mișcare, a se face luntre și punte. **2.** Dumnezeu; **dem ~ sei Dank** slavă Domnului! **behüte der ~!** ferească Dumnezeu!; **um ~s willen!** pentru Dumnezeu! **das weiß der (liebe) ~** Dumnezeu știe. **3.** *(poet.)* climă; **unter einem anderen, wärmeren ~ gereifte Früchte** fructe care au crescut într-o climă mai caldă. **4.** baldachin; polog. **5.** *(vân.)* parte superioară a lațului pentru prins păsări. **6.** *(reg.)* caimac (la lapte). **7.** tavan, plafon; *(mine)* boltă de galerie, first. **8.** *(în înjurături)* **~ noch einmal!** cerule!; **~, Kreuz, Donnerwetter!** sau **~, Herrgott, Sakrament!** sau **~, Arsch und Wolkenbruch!**, ei, drăcia dracului!
himmel|an *adv.* către, spre cer, în sus.
himmel|angst *adv.* cu frică mare.
Hịmmel|angst, *-ängste, f.* frică mare; **ich habe eine ~ ausgestanden** am murit de frică.
hịmmel|auf *adv.* v. himmelan.
Hịmmelbett, *-(e)s, -en, n.* pat cu polog, cu baldachin.
hịmmelblau *adj.* albastru ca cerul, azuriu, siniliu.
Hịmmelblau, *-s, n. sg.* albastrul cerului, azuriu, siniliu.
Himmelbraut, *-bräute, f.* v. Himmelsbraut.
Hịmmeldecke, *-n, f.* uranisc, polog, baldachin.
Hịmmeldọnnerwetter! *interj.* v. Himmelherrgottdonnerwetter.
Hịmmelẹi, *-en, f.* fariseism.
Hịmmel|element! *interj.* v. Himmelherrgottdonnerwetter.
Hịmmelfaden, *-s, -fäden, m.* funigei, fire de păianjen luate de vânt.
Hịmmelfahrt *f. sg. (bis.)* Înălțarea Domnului.
Hịmmelfahrtsblümchen, *-s, -, n.* v. Edelweiß.
Hịmmelfahrtskommando, *-s, -s, n. (mil., iron.)* misiune din care nu vor rămâne supraviețuitori.
Hịmmelfahrtsnase, *-n, f. (glumeț)* nas cârn.
Hịmmelfahrts|tag, *-(e)s, -e, m. (bis.)* ziua Înălțării Domnului.
hịmmelfrọh *adj.* foarte bucuros, fericit.
Hịmmelhẹrrgottdọnnerwetter! *interj.* ei, drăcia dracului!
hịmmelhoch I. *adj.* foarte înalt, înalt ca cerul. **II.** *adv. (fig.)* foarte insistent; *(în expr.)* **er bittet mich ~** mă roagă nespus de mult; mă imploră cu cerul și pământul; **er erhebt ihn ~** îl ridică în slava cerului; **~ schreien** a țipa în disperare, implorând.
Hịmmelhopfen, *-s, -, m. (bot.)* varietate de hamei *(Humulus lupulus).*
hịmmel|lang *adj.* întins ca bolta cerului, foarte lung, extrem de lung.
hịmmeln, *himmelte, gehimmelt (ich himm(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a făuri himere. **2.** a ridica ochii către cer; a face pe sfântul. **3.** *impers. (reg.)* a fulgera (pe căldură, fără trăsnet). **4.** *(vulg.)* a muri. **II.** *tr.* a acoperi.
hịmmelnah *adv.* aproape de cer.
hịmmelnd I. *part. prez.* de la himmeln. **II.** *adj.* fățarnic.
Hịmmelreich, *-(e)s, n. sg.* împărăția cerurilor; **des Menschen Wille ist sein ~** omul e fericit când poate să facă ce-i place.
Hịmmels|achse *f. sg. (astron.)* axă a pământului prelungită la infinit, axa lumii.
Hịmmels|äquator, *-s, m. sg. (astron.)* ecuator al bolții cerești.
Hịmmelsbahn, *-en, f. (poet.)* cale cerească.
Hịmmelsbeschreibung, *-en, f.* uranografie, descriere a cerului.
Hịmmelsbesen, *-s, -, m. (mar.)* vânt boreal, crivăț.
Hịmmelsbogen, *-s, m. sg.* **1.** boltă cerească; **der ~ über uns** bolta cerească de deasupra noastră. **2.** curcubeu.
Hịmmelsbote, *-n, -n, m.* sol ceresc.
Hịmmelsbraut, *-bräute, f. (poet.)* mireasă a Domnului, călugăriță.
Hịmmelsbrot, *-(e)s, -e, n.* **I.** *(bibl.)* mană cerească. **II.** *(bot.)* **1.** cerențel *(Geum urbanum).* **2.** *(reg.)* trifoi roșu *(Trifolium pratense).* **3.** *(reg.)* măcrișul-iepurelui *(Oxalis acetosella).* **4.** *(reg.)* țâța-caprei *(Tragopogon pratense).*
Hịmmelsbürger, *-s, -, m.* sol ceresc; locuitor al împărăției cerului.
Hịmmelschlüssel, *-s, -, m.*, **Hịmmelschlüsselblume**, *-n, f. (bot.)* ciuboțica-cucului *(Primula officinalis).*
hịmmelschreiend *adj.* strigător la cer, revoltător, nemaiauzit; **~es Unrecht** nedreptate strigătoare la cer.
Hịmmels|erscheinung, *-en, f.* **1.** fenomen ceresc neobișnuit (meteor, curcubeu, auroră boreală etc.). **2.** *(poet.)* apariție cerească, divină.
Hịmmelsfackel, *-n, f.* făclie cerească.
Hịmmelsfarbe, *-n, f.* culoare a cerului.
Hịmmelsfeste *f. sg.* firmament.
Hịmmelsfeuer, *-s, -, n.* **1.** fulger. **2.** arșiță a soarelui.
Hịmmelsfotografie, *-n, f.* fotografie astronomică.
Hịmmelsfürst, *-en, -en, m.* stăpân al cerurilor, Dumnezeu.
Hịmmelsgabe, *-n, f.* dar ceresc.

Himmelsgegend, *-en, f.* **1.** punct cardinal; **in** (sau **nach**) **allen vier ~en** în toate părțile, în cele patru zări; **die ~ erforschen** a se orienta. **2.** zonă, climă.
Himmelsgerste *f. sg. (bot.)* alac *(Triticum spelta)*.
Himmelsgewölbe, *-s, -, n.* boltă cerească.
Himmelsheer, *-(e)s, -e, n. (rel.)* armată cerească, ceată a îngerilor.
Himmelshöhe, *-n, f.* înaltul cerului.
Himmelskarte, *-n, f.* hartă astronomică, hartă a cerului.
Himmelskönigin *f. sg.* Fecioara Maria.
Himmelskörper, *-s, -, m.* corp ceresc, astru.
Himmelskreis, *-es, -e, m.* sferă cerească.
Himmelskugel, *-n, f.* glob ceresc.
Himmelskunde *f. sg.* astronomie.
himmelskundig *adj.* cunoscător al astronomiei.
Himmelskundler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* astronom.
Himmelslauf, *-(e)s, -läufe, m. (astron.)* mers al astrelor.
Himmelsleiter, *-n, f. (bot.)* scara-Domnului *(Polemonium coeruleum* L.).
Himmelslicht, *-(e)s, -e(r), n.* lumină cerească; lumina soarelui reflectată pe pământ.
Himmelsluft *f. sg. (înv.)* eter; **in der freien ~** sub cerul liber.
Himmelslust *f. sg.* fericire cerească, fericire foarte mare.
Himmelsmechanik *f. sg.* mecanică cerească, astrofizică.
Himmels|pol, *-s, -e, m. (astron.)* pol ceresc.
Himmelsraum, *-(e)s, -räume, m. (astron.)* spațiu ceresc.
Himmelsrichtung, *-en, f.* v. Himmelsgegend.
Himmels|schlüssel, *-s, -, m.* **1.** *(rel.)* cheie a raiului. **2.** v. Himmelschlüssel.
Himmels|schwertel, *-s, -, n. (bot.)* varietate de crin *(Lilium)*.
Himmels|speise, *-n, f.* ambrozie, hrană cerească.
Himmels|spion, *-s, e-, m. (fam.)* satelit de transmisii.
Himmels|spur, *-en, f. (vân.)* urme de cerb.
Himmels|strich, *-(e)s, -e, m.* **1.** zonă, climă. **2.** regiune.
Himmels|tau, *-(e)s, m.* **1.** rouă. **2.** *(bibl.)* mană (cerească).
Himmels|tochter, *-töchter, f.* fiica cerului.
Himmels|trank, *-(e)s, -tränke, m.* nectar, băutură divină.
himmel|stürmend *adj.* gigantic, titanic.
Himmel|stürmer, *-s, -, m.* titan; *(fig.)* idealist iremediabil.
Himmelswagen, *-s, m. sg.* **1.** *(mit.)* car ceresc. **2.** *(pop., astron.)* Carul mare, Ursa mare.
Himmelsweg, *-(e)s, m. sg.* cale cerească.
Himmelswillen! *interj. (in expr.)* **um ~!** pentru Dumnezeu!
Himmelszeichen, *-s, -, n. (astron.)* **1.** semn ceresc. **2.** constelație zodiacală, zodie.
Himmelszelt, *-(e)s, n. sg. (poet.)* boltă cerească.
Himmelsziege *-n, f.* **1.** *(ornit.)* becațină comună *(Capella gallinago)*. **2.** *(fam.)* femeie habotnică.
Himmelszu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare a boltei cerești.
himmelwärts *adv.* spre, către cer; în sus.
himmelweit *adj.* și *adv.* departe ca cerul, enorm, imens; **das ist ein ~er Unterschied** e o deosebire ca de la cer la pământ; **~ entfernt** departe de tot.
himmlisch *adj.* ceresc; *(fig.)* sublim, dumnezeiesc, divin; **mit ~er Geduld** cu o răbdare îngerească; **~e Musik** muzică divină; *(adverbial)* **wir fühlen uns ~** ne simțim ca în al nouălea cer.
Himmlischen *pl.* **1.** locuitori ai cerului. **2.** zei.
Himp|hamp, *-s, m. sg. (rar)* **1.** harababură, talmeș-balmeș. **2.** vechituri, zdrențe. **3.** anexă.
Himten, *-s, -, m. (reg., înv.)* unitate de măsură pentru cereale (de $^1/_8$ hectolitru).
hin *adv.* **1.** încolo, colo, într-acolo; **nach der Stadt ~** spre oraș; **nach jener Seite ~** spre partea aceea; **bis zur Mauer ~** până-n zid; **über die ganze Welt ~ verstreut** răspândiți în toată lumea; **ich weiß nicht, wo mein Taschentuch ~ ist** nu știu unde mi-am pus batista; **~ und zurück** încolo și încoace, (la) dus și (la) întors; **Fahrschein für ~ und zurück** bilet dus și întors; **~ und wieder** din când în când; **~ und her** încolo și-ncoace; **er geht ~ und her** merge de colo până colo; **er ist ~ und hergefahren** a călătorit încoace și încolo; **er fährt mit der Hand ~ und her** își mișcă mâna încoace și încolo; **er sinnt ~ und her** se gândește la una și la alta. **2.** în urma ..., ca urmare la ...; **auf etwas ~** cu privire la ceva; **auf einen Verdacht ~** în urma unei bănuieli; **auf diese Hoffnung ~** bazându-se (bazat) pe această speranță; **auf die Gefahr ~** chiar dacă...; cu riscul...; **auf sein Versprechen ~** în urma promisiunii sale. **3.** *(fam.)* pierdut, dispărut; stricat; epuizat, obosit, mort, dus; **meine Ruh ist hin** mi-am pierdut liniștea, s-a dus.
hinab *adv.* în jos; **den Fluss ~** în josul râului; **~ mit ihm!** jos cu el!
hinab|beugen, *beugte hinab, hinabgebeught, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) apleca, a (se) îndoi în jos.
hinab|blicken, *blickte hinab, hinabgeblickt, vb. (h) intr.* a privi în jos.
hinabdringen, *drang hinab, hinabgedrungen, vb. (s) intr.* a pătrunde până jos.
hinabdrücken, *drückte hinab, hinabgedrückt, vb. (h) tr.* a apăsa în jos.
hinabfahren, *fuhr hinab, hinabgefahren (du fährst hinab, er fährt hinab), vb. (s) intr.* a pleca în jos (cu un mijloc de locomoție), a merge în jos, a coborî (cu un vehicul).
Hinabfahrt, *-en, f.* coborâre (cu un vehicul).
hinabgeben, *gab hinab, hinabgegeben (du gibst hinab, er gibt hinab), vb. (h) tr.* a da jos, a preda jos.
hinabgehen, *ging hinab, hinabgegangen, vb. (s) intr.* a se coborî; a ajunge (în jos) până la...; **dieser Mantel geht hinab bis zu den Knien** haina aceasta ajunge până la genunchi.
hinabgleiten, *glitt hinab, hinabgeglitten (du gleitest hinab, er gleitet hinab), vb. (s) intr.* a aluneca în jos.
hinabklettern, *kletterte hinab, hinabgeklittert, vb. (s) tr.* a coborî (agățându-se de stânci).
hinabrollen, *rollte hinab, hinabgerollt, vb. (s) intr.* a se rostogoli în jos, la vale.
hinabschlängeln, *schlängelte hinab, hinabgeschlängelt (ich schläng(e)le hinab), vb. (h) refl.* a coborî șerpuind; a șerpui în jos, la vale.
hinabschlingen, *schlang hinab, hinabgeschlungen, vb. (h) tr.* a înghiți cu lăcomie, a înfuleca.
hinabschlucken, *schluckte hinab, hinabgeschluckt, vb. (h) tr.* a înghiți.
hinab|steigen, *stieg hinab, hinabgestiegen, vb. (s) intr.* a coborî, a coborî pe pantă.
hinab|stürzen, *stürzte hinab, hinabgestürzt (du, er stürzt hinab), vb.* **I.** *tr. (h)* a prăvăli jos (ceva). **II.** *intr. (s)* a se prăvăli, a se prăbuși în jos.
hinabwärts *adv.* în jos.
hin|altern, *alterte hin, hingealtert, vb. (s) intr.* a îmbătrâni.
hinan *adv.* în sus.
hinangehen, *ging hinan, hinangegangen, vb. (s) intr.* a merge în sus, ascendent; **der Weg geht hinan** drumul duce în sus.
hin|arbeiten, *arbeitete hin, hingearbeitet (du arbeitest hin, er arbeitet hin), vb. (h)* **I.** *intr. (auf etwas)* a lucra (la ceva) continuu, a ținti (la ceva), a urmări (ceva), a lucra în vederea unui lucru; **er arbeitet darauf hin** lucrează în vederea acestui scop; **still vor sich ~** a lucra liniștit la ceva. **II.** *refl.* **1.** a se strădui să ajungă (la ceva sau undeva); a ajunge la ceva prin muncă. **2.** *(fam.)* a se prăpădi muncind.
hinauf *adv.* (în) sus, până sus; **den Fluss ~** în susul râului; **etwas weiter ~** ceva mai sus; **von unten ~** de jos în sus.
hinauf|arbeiten, *arbeitete hinauf, hinaufgearbeitet (du arbeitest hinauf, er arbeitet hinauf), vb. (h) refl.* a se ridica prin muncă.
hinaufbefördern, *beförderte hinauf, hinaufbefördert, vb. (h) tr.* a transporta sus.
hinaufblicken, *blickte hinauf, hinaufgeblickt, vb. (h) intr.* a privi în sus.
hinaufbringen, *brachte hinauf, hinaufgebracht, vb. (h) tr.* a (a)duce sus.
hinauf|fahren, *fuhr hinauf, hinaufgefahren (du fährst hinauf, er fährt hinauf), vb.* **I.** *tr. (h)* a transporta, a duce sus. **II.** *intr. (s)* a se urca în sus cu un vehicul, a călători în sus.
hinauf|führen, *führte hinauf, hinaufgeführt, vb. (h) tr.* a conduce sus.
hinaufgehen, *ging hinauf, hinaufgegangen, vb. (s) intr.* a se urca sus, a merge sus.
hinaufgelangen, *gelangte hinauf, hinaufgelangt, vb. (s) intr.* a ajunge sus.
hinaufhelfen, *half hinauf, hinaufgeholfen (du hilfst hinauf, er hilft hinauf), vb. (h) intr.* a ajuta (cuiva) să urce (sus); a ajuta (cuiva) să se ridice.
hinaufkämmen, *kämmte hinauf hinaufgekämmt, vb. (h) tr.* a pieptăna în sus.
hinaufklettern, *kletterte hinauf, hinaufgeklettert,* **hinaufklimmen**, *klomm hinauf, hinaufgeklommen* și *klimmte hinauf, hinaufgeklimmt, vb. (s) intr.* a se cățăra, a (se) urca cățărându-se; a escalada.
hinaufkommen, *kam hinauf, hinaufgekommen, vb. (s) intr.* a veni sus.
hinaufkönnen, *konnte hinauf, hinaufgekonnt (ich kann hinauf, du kannst hinauf, er kann hinauf), vb. (h) intr.* a putea să ajungă sus; a putea să (se) urce; *(fig.)* a putea să parvină; *er kann hinauf* el poate să vină sus.
hinaufladen, *lud hinauf, hinaufgeladen (du lädst hinauf, er lädt hinauf), vb. (h) tr. (inform.) (inf.)* a încărca în rețea.
Hinaufladen, *-s, n. sg. (inform.)* încărcare în rețea; **das ~ von Dateien** încărcarea de fișiere în rețea.
hinauf|langen, *langte hinauf, hinaufgelangt, vb.* **I.** *tr. (h)* a întinde, a urca (ceva) sus. **II.** *intr. (h)* a ajunge până sus.
hinauflassen, *ließ hinauf, hinaufgelassen (du, er lässt hinauf), vb. (h) tr.* a lăsa să se urce.
hinauflaufen, *lief hinauf, hinaufgelaufen (du läufst hinauf, er läuft hinauf), vb. (s) intr.* a alerga sus.
hinaufleuchten, *leuchtete hinauf, hinaufgeleuchtet (du leuchtest hinauf, er leuchtet hinauf), vb. (h) intr.* a însoți cu lampa până sus; a lumina în sus.
hinaufreichen, *reichte hinauf, hinaufgereicht, vb. (h) intr.* v. hinauflangen.
hinaufreiten, *ritt hinauf, hinaufgeritten (du reitest hinauf, er reitet hinauf), vb. (s) intr.* a urca călare.
hinaufrücken, *rückte hinauf, hinaufgerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* a așeza mai sus, a împinge mai sus. **II.** *intr. (s)* **1.** a se așeza mai sus. **2.** a înainta în rang.
hinaufschaffen, *schaffte hinauf, hinaufgeschafft, vb. (h) tr.* a transporta sus.
hinaufschauen, *schaute hinauf, hinaufgeschaut, vb. (h) intr.* a se uita în sus.
hinaufschicken, *schickte hinauf, hinaufgeschickt, vb. (h) tr.* a trimite sus.
hinaufschieben, *schob hinauf, hinaufgeschoben, vb. (h) tr.* a împinge sus.
hinaufschießen, *schoss hinauf, hinaufgeschossen (du, er schießt hinauf), vb.* **I.** *(h) tr.* **1.** a trage în sus (cu arma). **2.** a expedia printr-o explozie; **eine Rakete zum Mond ~** a trimite o rachetă pe lună. **II.** *(s) intr.* a urca rapid, ca din pușcă.
hinaufschleppen, *schleppte hinauf, hinaufgeschleppt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) târî în sus.
hinaufschrauben, *schraubte hinauf, hinaufgeschraubt, vb. (h) tr.* **1.** a înșuruba în sus, a ridica. **2.** *(fig.)* a urca (prețul etc.).
hinaufschwingen, *schwang hinauf, hinaufgeschwungen, vb. (h) refl.* **1.** a se urca, a se sălta (sus). **2.** *(fig.)* a ajunge la...
hinaufsetzen, *setzte hinauf, hinaufgesetzt (du, er setzt hinauf), vb. (h)* **I.** *tr.* a pune sus, a așeza sus, a ridica, a urca; **die Preise ~** a ridica prețurile. **II.** *refl.* a se așeza pe ceva.
Hinaufsetzung, *-en, f.* urcare, ridicare.
hinauf|springen, *sprang hinauf, hinaufgesprungen, vb. (s) intr.* a sări (în) sus.
hinauf|steigen, *stieg hinauf, hinaufgestiegen, vb. (s) intr.* a se urca pe ceva.
hinauf|stimmen, *stimmte hinauf, hinaufgestimmt, vb. (h) tr. (muz.)* a urca (tonul).
hinauftragen, *trug hinauf, hinaufgetragen (du trägst hinauf, er trägt hinauf), vb. (h) tr.* a duce (ceva) sus.
hinauftransformieren, *transformierte hinauf, hinauftransformiert, vb. (h) tr.* a transforma complet (ceva).
hinauftreiben, *trieb hinauf, hinaufgetrieben, vb. (h) tr.* a urca, a împinge sus, a mâna în sus; **das Vieh ~** a mâna vitele la munte; **die Preise ~** a urca prețurile.
hinaufwärts *adv.* în sus.
hinaufziehen, *zog hinauf, hinaufgezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* a trage în sus. **II.** *refl. (h)* a se urca; a se cățăra. **III.** *intr. (s)* **1.** a se muta sus. **2.** a se urca.
hinaus *adv.* afară, în afară; **~ mit ihm!** afară cu el! **über etwas ~ sein** a fi trecut peste ceva (o supărare, durere, decepție); **wo will er ~?** unde vrea să ajungă, ce urmărește? **er weiß nicht wo ~** nu știe pe unde să iasă; **wo nun ~?** acum ce ne facem? pe unde scoatem cămașa?
hinausbegeben, *begab hinaus, hinausbegeben (du begibst hinaus, er begibt hinaus), vb. (h) refl.* a ieși.
hinausbegleiten, *begleitete hinaus, hinausbegleitet (du begleitest hinaus, er begleitet hinaus), vb. (h) tr.* a însoți afară, a conduce (până) afară.

hinausbeißen, *biss hinaus, hinausgebissen (du, er beißt hinaus), vb. (h) tr.* **1.** a rupe cu dinții. **2.** (și *fig.*) a scoate (mușcând; prin intrigi etc.).

hinausbeugen, *beugte hinaus, hinausgebeugt, vb. (h) refl.* a se apleca în afară.

hinausblicken, *blickte hinaus, hinausgeblickt, vb. (h) intr.* a privi afară.

hinausbringen, *brachte hinaus, hinausgebracht, vb. (h) tr.* a aduce, a duce afară.

hinausdrängen, *drängte hinaus, hinausgedrängt, vb. (h)* **I.** *tr.* a îmbrânci afară, a scoate afară. **II.** *refl.* a se înghesui, a se îmbulzi pentru a ieși afară.

hinausdürfen, *durfte hinaus, hinausgedurft (ich darf hinaus, du darfst hinaus, er darf hinaus), vb. (h) intr.* a avea voie să iasă afară; **er darf hinaus** poate să iasă, are voie să iasă.

hinausfahren, *fuhr hinaus, hinausgefahren (du fährst hinaus, er fährt hinaus), vb.* **I.** *tr. (h)* a duce, a transporta (ceva) afară. **II.** *intr. (s)* **1.** a pleca afară (din localitate) cu un vehicul. **2.** a depăși ceva cu un vehicul, a trece de ceva.

hinausfinden, *fand hinaus, hinausgefunden (du findest hinaus, er findet hinaus), vb. (h) intr.* a găsi drumul de ieșire; *(fig.)* a se descurca.

hinausfliegen, *flog hinaus, hinausgeflogen, vb. (s) intr.* **1.** a zbura afară. **2.** a fi dat afară, a zbura.

hinausführen, *führte hinaus, hinausgeführt, vb. (h) tr.* a (con)duce afară.

hinausgeben, *gab hinaus, hinausgegeben (du gibst hinaus, er gibt hinaus), vb. (h) tr.* **1.** a da, a întinde afară; **beim Fenster** ~ a da afară pe fereastră. **2.** a preda, a da cu împrumut.

hinausgehen, *ging hinaus, hinausgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a ieși (afară); *geh hinaus!* ieși afară! **2.** a da (înspre): **das Zimmer geht auf den Hof hinaus** camera dă spre curte. **3.** a trece peste, a depăși; **das geht über meine Kräfte hinaus** aceasta trece peste puterile (sau peste posibilitățile) mele, mă depășește. **4.** a rezulta, a depăși; **es geht auf eins** (sau **auf dasselbe) hinaus a)** e de fapt același lucru, se reduce la același lucru, are același efect (sau rezultat); **b)** urmărește același scop.

hinaushalten, *hielt hinaus, hinausgehalten (du hältst hinaus, er hält hinaus), vb. (h) tr.* a ține (printr-un geam etc.) afară.

hinausjagen, *jagte hinaus, hinausgejagt, vb.* **I.** *(h) tr.* a da, a goni afară. **II.** *(s) intr.* a pleca în grabă afară.

hinauskommen, *kam hinaus, hinausgekommen, vb. (s) intr.* **1.** a ieși afară de undeva; **mach, dass du hinauskommst!** ieși afară! **2.** a depăși. **3.** *(fam., în expr.)* **es kommt auf eins** sau **auf dasselbe hinaus** e totuna, e același lucru.

hinauslassen, *ließ hinaus, hinausgelassen (du lässt hinaus, er lässt hinaus), vb. (h) tr.* a lăsa pe cineva să iasă.

hinauslaufen, *lief hinaus, hinausgelaufen (du läufst hinaus, er läuft hinaus), vb. (s) intr.* **1.** a alerga afară. **2.** a ieși, a rezulta, a da; *(fig.)* **es läuft auf dasselbe** (sau **auf eins) hinaus** totuna e, e același lucru; **es läuft darauf hinaus** într-acolo duce, acesta e scopul.

hinauslegen, *legte hinaus, hinausgelegt, vb. (h) tr.* a pune, a așeza culcat afară.

hinauslehnen, *lehnte hinaus, hinausgelehnt, vb. (h) refl.* a se apleca în afară; a scoate capul pe fereastră; **sich zum Wagenfenster** ~ a se apleca afară pe fereastra vagonului; **nicht** ~ a nu se apleca în afară.

hinausmachen, *machte hinaus, hinausgemacht, vb. (h) refl.* a pleca, a ieși repede, a o șterge degrabă.

hinausmüssen, *musste hinaus, hinausgemusst (ich muss hinaus, du musst hinaus, er muss hinaus), vb. (h) intr.* a trebui să iasă; *er muss hinaus* trebuie să iasă.

hinausnehmen, *nahm hinaus, hinausgenommen (du nimmst hinaus, er nimmt hinaus), vb. (h) tr.* a lua, a scoate afară.

hinaus|packen, *packte hinaus, hinausgepackt, vb. (h) refl.* a o șterge.

hinausragen, *ragte hinaus, hinausgeragt vb. (h) intr. (über etwas)* a se înălța, a se ridica (deasupra unui lucru).

hinausreichen, *reichte hinaus, hinausgereicht, vb.* **I.** *tr. (h)* a înmâna, a întinde (ceva cuiva) afară; a remite. **II.** *intr. (h și s)* a ajunge, a se întinde până la.

hinausrücken, *rückte hinaus, hinausgerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a așeza sau a împinge mai în afară. **2.** *(fig.)* a amâna. **II.** *intr. (s) (mil.) (despre trupe)* a porni.

hinaus|schaffen, *schaffte hinaus, hinausgeschafft, vb. (h) tr.* a scoate, a duce, a căra afară; **schaff das hinaus!** scoate asta afară!

hinaus|schauen, *schaute hinaus, hinausgeschaut, vb. (h) intr.* a privi afară.

hinaus|scheren, *scherte hinaus, hinausgeschert, vb. (h) refl. (fam.)* a se cărăbăni, a o șterge.

hinaus|schicken, *schickte hinaus, hinausgeschickt, vb. (h) tr.* **1.** a ruga pe cineva să părăsească încăperea. **2.** a transmite ceva la depărtare.

hinaus|schieben, *schob hinaus, hinausgeschoben, vb. (h) tr.* **1.** a împinge afară. **2.** *(fig.)* a amâna.

hinaus|schießen, *schoss hinaus, hinausgeschossen (du, er schießt hinaus), vb. (h) intr.* **1.** a trage (cu pușca) prea departe; **über das Ziel** ~ a trage peste țintă. **2.** a da buzna afară; a ieși ca din pușcă.

hinaus|schleichen, *schlich hinaus, hinausgeschlichen, vb.* **I.** *(s) intr.* a se furișa afară; **die Kinder sind hinausgeschlichen** copiii s-au furișat, s-au strecurat afară. **II.** *(h) refl.* a se furișa afară; **ich habe mich hinausgeschlichen** m-am furișat afară.

hinaus|schleppen, *schleppte hinaus, hinausgeschleppt, vb. (h) tr.* a târî, a căra afară.

hinaus|schmeißen, *schmiss hinaus, hinausgeschmissen (du, er schmeißt hinaus), vb. (h) tr. (fam.)* a (a)zvârli afară, a da afară, a arunca afară.

hinaus|sehen, *sah hinaus, hinausgesehen (du siehst hinaus, er sieht hinaus), vb. (h) intr.* a privi afară.

hinaus sein, *war hinaus, hinaus gewesen (ich bin hinaus, du bist hinaus, er ist hinaus), vb. (s) intr.* a sta afară, a fi afară; *(fig.)* **über etwas hinaus sein** a fi trecut peste ceva, a fi depășit (o dificultate), a fi scăpat de ceva.

hinaus|setzen, *setzte hinaus, hinausgesetzt (du, er setzt hinaus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune, a așeza afară. **2.** a amâna; **den Termin** ~ a amâna un termen. **II.** *refl.* **1.** a se așeza afară. **2.** *(fig.; über etwas)* a trece peste ceva, a nu-i păsa de ceva, a trece cu vederea.

hinaus|sperren, *sperrte hinaus, hinausgesperrt, vb. (h) tr.* a închide cuiva ușa în nas, a nu lăsa pe cineva să intre.

hinaus|stecken, *steckte hinaus, hinausgesteckt, vb. (h) tr.* a pune afară, a scoate afară.

hinaus|stehlen, *stahl hinaus, hinausgestohlen (du stiehlst hinaus, er stiehlt hinaus), vb. (h) refl.* a se furișa afară.

hinaus|steigen, *stieg hinaus, hinausgestiegen, vb. (s) intr.* a ieși urcând.

hinaus|stellen, *stellte hinaus, hinausgestellt, vb. (h) tr.* **1.** a pune afară. **2.** *(sport)* a muta pentru o perioadă din teren.

hinaus|stoßen, *stieß hinaus, hinausgestoßen (du stößt hinaus, er stößt hinaus), vb. (h) tr.* a împinge afară, a îmbrânci afară.

hinaus|strömen, *strömte hinaus, hinausgeströmt, vb. (s) intr.* a curge, a se revărsa spre exterior.

hinaus|stürzen, *stürzte hinaus, hinausgestürzt (du, er stürzt hinaus), vb. (s) intr.* și *refl.* a se repezi afară; a se arunca afară.

hinaus|tragen, *trug hinaus, hinausgestragen (du trägst hinaus, er trägt hinaus), vb. (h) tr.* **1.** a duce ceva afară. **2.** a duce ceva la îndepărtare mare.

hinaus|treiben, *trieb hinaus, hinausgetrieben, vb. (h) tr.* a da afară; a goni afară; a mâna afară.

hinaus|trompeten, *trompetete hinaus, hinaustrompetet (du trompetest hinaus, er trompetet hinaus), vb. (h) tr. (fam.)* a trâmbița în lume, a bate toba peste tot.

hinaus|tun, *tat hinaus, hinausgetan, vb. (h) tr.* a pune, a scoate afară.

hinauswärts *adv.* în afară.

hinausweisen, *wies hinaus, hinausgewiesen (du, er weist hinaus), vb. (h) tr.* a expulza, a da afară.

hinauswerfen, *warf hinaus, hinausgeworfen (du wirfst hinaus, er wirft hinaus), vb. (h) tr.* a arunca, a da afară.

hinauswollen, *wollte hinaus, hinausgewollt (ich will hinaus, du willst hinaus, er will hinaus), vb. (h) intr.* **1.** a voi să iasă afară; **ich will hinaus** vreau să ies afară. **2.** a urmări; a rezulta; *(în expr.)* **auf etwas** ~ a urmări un scop; **ich weiß nicht, worauf Sie damit** ~ nu știu ce urmăriți cu aceasta; **hoch** ~ a avea pretenții, veleități, idealuri mari; **zu hoch** ~ a voi să ajungă prea departe, a urmări ceva peste posibilitățile sale; **wo will das hinaus?** unde o să ducă asta? la ce rezultat o să ajungă?

hinausziehen, *zog hinaus, hinausgezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* a trage afară. **II.** *refl. (h)* a se tărăgăna, a se amâna; **die Verhandlungen ziehen sich hinaus** tratativele se tărăgănează. **III.** *intr. (s)* a pleca în lume, a călători, a ieși; **in die Welt** ~ a porni în lumea largă.

hinauszögern, *zögerte hinaus, hinausgezögert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) amâna, a (se) tărăgăna, a (se) tergiversa.

hinbefördern, *beförderte hin, hinbefördert vb. (h) tr.* a pofti pe cineva acolo, a transporta pe cineva acolo.

hinbegeben, *begab hin, hinbegeben (du begibst hin, er begibt hin), vb. (h) refl.* a se duce acolo, a se îndrepta într-acolo, a se deplasa într-un loc.

hinbegleiten, *begleitete hin, hinbegleitet (du begleitest hin, er begleitet hin), vb. (h) tr.* a însoți până acolo.

hinbekommen, *bekam hin, hinbekommen, vb. (h) tr.* a izbuti să transporte; a reuși să (a)ducă (până) acolo.

hinbe|stellen, *bestellte hin, hinbestellt, vb. (h) tr.* a da (sau a chema la) întâlnire într-un loc anumit.

Hinblick, *-(e)s, -e, m.* privire (spre, către); *(fig.; în expr.)* **im** ~ **auf** având în vedere, luând în considerație; cu referire la, referitor la.

hinblicken, *blickte hin, hingeblickt, vb. (h) intr.* a privi spre, a se uita la.

hinbringen, *brachte hin, hingebracht, vb. (h) tr.* **1.** a duce acolo, a purta într-acolo, a conduce într-acolo; **bring ihm das Buch hin!** du-i cartea! **2.** *(fig.)* a petrece, a o duce; **die Zeit** ~ a-și petrece timpul; **sein Leben kümmerlich** ~ a-și petrece viața în mizerie.

hinbrüten, *brütete hin, hingebrütet (du brütest hin, er brütet hin), vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a cloci, a urzi, a unelti; **er brütet etwas vor sich hin** clocește ceva. **2.** a fi cufundat în apatie, a fi pradă unor gânduri negre.

Hinbrüten, *-s, n. sg.* apatie.

Hinde, *-n, f.* v. Hindin.

hindehnen, *dehnte hin, hingedehnt, vb. (h) refl.* **1.** a se întinde în depărtare. **2.** *(fig.)* a se prelungi.

hindenken, *dachte hin, hingedacht, vb. (h) intr.* a gândi la ceva; **wo denkst du hin? a)** la ce te gândești?; **b)** nici să nu te gândești!; **sich irgendwo** ~ a se dori undeva; a se închipui undeva; a se transporta cu imaginația undeva.

hinderlich *adj.* care constituie (sau opune) un obstacol, contrar, care împiedică; stânjenitor; **jm. in etwas** ~ **sein** a împiedica pe cineva să facă ceva.

Hinderlichkeit, *-en, f.* v. Hindernis.

hindern, *hinderte, gehindert, vb. (h) tr.* a împiedica, a pune piedici, a stingheri, a stânjeni; **er hindert mich am Essen** mă împiedică să mănânc; **jn. am Arbeiten** ~ a împiedica pe cineva să lucreze.

hindernd **I.** *part. prez.* de la hindern. **II.** *adj.* care împiedică, stingheritor, stânjenitor; *(adverbial)* **er steht mir** ~ **im Wege** îmi stă de-a curmezișul, îmi stă în cale, stă de-a curmezișul în drumul meu.

Hindernis, *-ses, -se, n.* piedică, obstacol; dificultate; impediment; **jm ~se bereiten** (sau **in den Weg legen)** a pune cuiva piedici; **unserem Vorhaben wurden ~se in den Weg gelegt** intențiilor noastre li s-au pus piedici în cale; **er scheut kein** ~ nu se teme de nici un obstacol; **ein** ~ **nehmen, überwinden** a trece peste, a îndepărta, a învinge un obstacol.

Hindernisbahn, *-en, f. (sport)* pistă cu obstacole.

Hindernislauf, *-(e)s, -läufe, m. (sport)* cursă cu obstacole.

Hindernisreiten, Hindernisrennen, *-s, -, n. (hipism)* cursă cu obstacole.

Hinderung, *-en, f.* împiedicare; stânjenire, stingherire.

Hinderungsgrund, *-(e)s, -gründe, m.* impediment.

hindeuten, *deutete hin, hingedeutet (du deutest hin, er deutet hin), vb. (h) intr.* **1.** a arăta într-acolo. **2.** *(fig.)* a face aluzie; **auf etwas** ~ **a)** a face aluzie la ceva, a se referi la ceva; **b)** a indica, a arăta ceva.

Hindeutung, *-en, f.* aluzie, referire (la).

Hindi, *-, n. sg.* limba hindi.

Hindin, *-nen, f. (poet.)* ciută, cerboaică.

Hindrang, *-(e)s, m. sg.* imbold; impuls.

hindrängen, *drängte hin, hingedrängt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* a împinge spre, a îmboldi, a înghesui; **auf etwas** ~ a insista pentru ceva. **II.** *refl.* a se înghesui, a se vârî, a se împinge într-acolo.

hindringen, *drang hin, hingedrungen, vb. (s) intr.* **1.** a tinde spre. **2.** a pătrunde către.
Hindu, *-(s), -s, m.* hindus.
hindurch *adv.* **1.** prin; **die Stadt** ~ prin tot oraşul; **er kann nicht** ~ nu răzbeşte, nu poate trece prin. **2.** în tot timpul; neîntrerupt; **die ganze Nacht** ~ în tot timpul nopţii; peste noapte; **den ganzen Tag** ~ toată ziua; **Jahre** ~ ani de-a rândul.
hindurch|arbeiten, *arbeitete hindurch, hindurchgearbeitet (du arbeitest hindurch, er arbeitet hindurch), vb. (h) refl.* a răzbate muncind, trudindu-se.
hindurchgehen, *ging hindurch, hindurchgegangen, vb. (s) intr.* a trece prin; a răzbi.
hindurchkriechen, *kroch hindurch, hindurchgekrochen, vb. (s) intr.* a se strecura târându-se (prin ceva).
hindurchschauen, *schaute hindurch, hindurchgeschaut, vb. (h) intr.* a privi prin ceva.
hindurchschimmern, *schimmerte hindurch, hindurchgeschimmert, vb. (h) intr.* a licări între, a străluci prin.
hindurchschlüpfen, *schlüpfte hindurch, hindurchgeschlüpft, vb. (s) intr.* a se strecura (prin), a trece (dincolo) strecurându-se (prin).
hindurchziehen, *zog hindurch, hindurchgezogen, vb. (h)* **I.** *intr. (s)* a trece prin. **II.** *tr.* a trage prin, a aduce prin. **III.** *refl.* a trece, a se strecura prin (sau printre).
hindurchzwängen, *zwängte hindurch, hindurchgezwängt, vb. (h) tr.* a sili să treacă prin, a trece (ceva) forţat prin.
hindürfen, *durfte hin, hingedurft (ich darf hindurch, du darfst hindurch, er darf hindurch), vb. (h) intr.* a avea voie să meargă acolo.
hin|eilen, *eilte hin, hingeeilt, vb. (s) intr.* a se grăbi către ceva (sau într-acolo).
hinein *adv.* înăuntru; **bis tief in die Erde** ~ până adânc în pământ; **mitten** ~ tocmai la mijloc; **bis tief in die Nacht** ~ până noaptea târziu; ~ **oder hinaus!** înăuntru sau afară! intri sau ieşi! **nur** ~! poftiţi înăuntru!
hinein|arbeiten, *arbeitete hinein, hineingearbeitet (du arbeitest hinein, er arbeitet hinein), vb. (h)* **I.** *tr.* a introduce, a intercala, a îngloba, a insera; **ein neues Stichwort ins Wörterbuch** ~ a introduce un cuvânt-titlu nou în dicţionar. **II.** *refl.* **1.** a se vârî în, a pătrunde întâmpinând rezistenţă. **2.** *(fig.)* a se familiariza, a se pune la curent cu o problemă, într-un domeniu.
hineinbefördern, *beförderte hinein, hineinbefördert vb. (h) tr.* a transporta (ceva) înăuntru.
hineinbeißen, *biss hinein, hineingebissen (du, er beißt hinein), vb. (h) intr.* a muşca din ceva, a-şi vârî dinţii în ceva.
hineinbekommen, *bekam hinein, hineinbekommen, vb. (h) tr.* a reuşi să introducă ceva; **ich kann es nicht** ~ nu reuşesc s-o introduc.
hineinbringen, *brachte hinein, hineingebracht, vb. (h) tr.* a (a)duce înăuntru; a introduce.
hineindenken, *dachte hinein, hineingedacht, vb. (h) refl.* **1.** a pătrunde cu gândirea (în ceva); a se identifica în gândire (cu ceva). **2.** a se transpune în; **sich in js. Lage** ~ a se (trans)pune în situaţia cuiva.
hineindeuten, *deutete hinein, hineingedeutet (du deutest hinein, er deutet hinein), vb. (h) tr.* a atribui prin interpretare ceva ce nu există (într-o declaraţie, scriere, operă de artă etc.).
hineindringen, *drang hinein, hineingedrungen, vb. (h) intr.* a pătrunde înăuntru; a străbate prin.
hineindrücken, *drückte hinein, hineingedrückt, vb. (h) tr.* a împinge, a apăsa înăuntru.
hineinfahren, *fuhr hinein, hineingefahren (du fährst hinein, er fährt hinein), vb.* **I.** *tr. (h)* a transporta, a căra înăuntru (cu un vehicul). **II.** *intr. (s)* **1.** a intra înăuntru (cu un vehicul); a tampona (cu un vehicul). **2.** a îmbrăca la repezeală. **3.** a interveni energic (într-o discuţie); **was ist in dich hineingefahren?** ce te-a apucat?
hineinfallen, *fiel hinein, hineingefallen (du fällst hinein, er fällt hinein), vb. (s) intr.* a cădea înăuntru; *(fig.)* a se păcăli.
hineinfinden, *fand hinein, hineingefunden (du findest hinein, er findet hinein), vb. (h)* **I.** *tr.* a găsi intrarea, locul de acces (în ceva). **II.** *refl.* a se resemna, a se adapta unei situaţii, a se deprinde; **sich in etwas** ~ a se deprinde cu ceva.
hineinflechten, *flocht hinein, hineingeflochten (du flichtst hinein, er flicht hinein), vb. (h) tr.* a întreţese, a împleti în ceva.
hineinfliegen, *flog hinein, hineingeflogen, vb. (s) intr.* **1.** a zbura înăuntru, a intra în zbor în ceva. **2.** *(fam.)* v. hereinfallen **(2).**
hineinfressen, *fraß hinein, hineingefressen (du, er frisst hinein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a se îndopa, a îmbuca; *(fig.)* **er hat den ganzen Ärger in sich hineingefressen** el şi-a înghiţit tot necazul. **2.** *(despre rugină etc.)* a coroda, a mânca. **II.** *refl.* **sich in etwas** ~ a se obstina, a se încăpăţâna; *(despre viermi)* a pătrunde în ceva (rozându-şi o galerie).
hineinfügen, *fügte hinein, hineingefügt, vb. (h)* **I.** *tr.* a potrivi, a îmbina; a suda. **II.** *refl.* **1.** a se potrivi, a se îmbina, a se îmbuca, a se adapta. **2.** *(fig.)* a se adapta la ceva, a se resemna.
hineingeboren *adj.* aparţinând prin naştere; **in schwere Zeiten** ~ născut în timpuri grele.
hineingehen, *ging hinein, hineingegangen, vb. (s) intr.* **1.** a intra, a merge înăuntru. **2.** a încăpea (în ceva).
hineingeraten, *geriet hinein, hineingeraten (du gerätst hinein, er gerät hinein), vb. (s) intr. (in etwas)* a cădea în ceva, a da de (sau peste) ceva, a intra (într-o încurcătură etc.).
hineingießen, *goss hinein, hineingegossen (du, er gießt hinein), vb. (h) tr.* a turna, a vărsa înăuntru.
hineingreifen, *griff hinein, hineingegriffen, vb. (h) intr.* a băga mâna în; a apuca, a înşfăca.
hineinheiraten, *heiratete hinein, hineingeheiratet (du heiratest hinein, er heiratet hinein), vb. (h) intr.* a intra într-o familie prin căsătorie.
hineinhelfen, *half hinein, hineingeholfen (du hilfst hinein, er hilft hinein), vb. (h) intr.* a ajuta să intre.
hineinkommen, *kam hinein, hineingekommen, vb. (s) intr.* a veni înăuntru; a intra; a se adapta, a se acomoda cu; **das kommt da hinein** asta vine, se pune aici înăuntru.
hineinkönnen, *konnte hinein, hineingekonnt (ich kann hinein, du kannst hinein, er kann hinein), vb. (h) intr.* a putea, a reuşi să intre; **er kann hinein** poate să intre; **ich kann nicht in das Haus hinein** nu pot intra în casă.
hineinlassen, *ließ hinein, hineingelassen (du, er lässt hinein), vb. (h) tr.* a lăsa, a da drumul să intre.
hineinleben, *lebte hinein, hineingelebt, vb. (h)* **I.** *intr.* a trăi; **er lebt in den Tag hinein** trăieşte de azi pe mâine. **II.** *refl.* **(in etwas)** a se deprinde, a se familiariza, a se acomoda cu ceva; a se adapta la ceva; **er lebte sich in die neue Lage hinein** s-a acomodat, s-a familiarizat cu noua situaţie.
hineinlegen, *legte hinein, hineingelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune înăuntru; **die Akten in die Mappe** ~ a pune actele în mapă. **2.** v. hereinlegen. **II.** *refl.* a se întinde (pe ceva); **sich ins Bett** ~ a se culca în pat.
hineinlesen, *las hinein, hineingelesen (du liest hinein, er liest hinein), vb. (h) refl.* a cunoaşte prin lectură; a intra în temă; **sich in ein Buch** ~ a se familiariza cu o carte; **sich in einen Schriftsteller** ~ a se familiariza cu un autor.
hineinmengen, *mengte hinein, hineingemengt,* **hineinmischen**, *mischte hinein, hineingemischt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) amesteca (în ceva); **er mischt sich in alles hinein** îşi bagă nasul în toate, se amestecă în toate.
hineinmüssen, *musste hinein, hineingemusst (ich muss hinein, du musst hinein, er muss hinein), vb. (h) intr.* a trebui să intre.
hineinpassen, *passte hinein, hineingepasst (du, er passt hinein), vb. (h)* **I.** *tr.* a potrivi (ceva înăuntru). **II.** *intr.* a se potrivi (în).
hineinragen, *ragte hinein, hineingeragt, vb. (h) intr.* a ajunge până în…, a se întinde până în…
hineinrasseln, *rasselte hinein, hineingerasselt (ich rass(e)le hinein), vb. (h) intr.* **1.** a cădea înăuntru, a pica. **2.** a ajunge într-o situaţie dificilă din vină proprie.
hineinreden, *redete hinein, hineingeredet (du redest hinein, er redet hinein), vb. (h)* **I.** *intr.* a se amesteca în vorba cuiva; a se intercala în discuţie; **ins Blaue** ~ a se trezi vorbind; **er redete so lange in mich hinein, bis ich zusagte** atâta m-a pisat până am consimţit. **II.** *refl.* **(sich in etwas)** a-şi băga ceva în cap; **sich in Wut** ~ a se mânia, a se monta vorbind; **er hat sich in Unsinn hineingeredet** a vorbit până la absurd, a sfârşit prin a spune absurdităţi.
hineinreißen, *riss hinein, hineingerissen (du, er reißt hinein), vb. (h) tr.* a trage, a smuci cu forţa; **in einen Strudel** ~ a atrage într-un vârtej.
hineinreiten, *ritt hinein, hineingeritten (du reitest hinein, er reitet hinein), vb.* **I. 1.** *(s) intr.* a intra călare. **2.** *(h) tr. (fig.; fam.)* a păcăli; **er hat mich schön hineingeritten** m-a păcălit straşnic. **II.** *refl. (h) (in etwas)* a se încurca (în ceva), a se aventura, a se băga în ceva (periculos, neplăcut etc.). **III.** *intr. (s)* a intra călare (undeva).
hineinriechen, *roch hinein, hineingerochen, vb. (h) intr. (fig.; fam.)* a se orienta, a se familiariza; **in eine Sache** ~ a se familiariza cu un lucru, a mirosi cum stau lucrurile.
hineinschlafen, *schlief hinein, hineingeschlafen (du schläfst hinein, er schläft hinein), vb. (h) intr.* a dormi până târziu; **er hat in den helllichten Tag hineingeschlafen** a dormit până-n amiaza mare.
hineinschlittern, *schlitterte hinein, hineingeschlittert, vb. (h) intr.* **1.** a aluneca, a patina (în ceva). **2.** *(fig.)* a pica într-o încurcătură; a intra la apă.
hineinschmuggeln, *schmuggelte hinein, hineingeschmuggelt (ich schmugg(e)le hinein), vb. (h) tr.* a introduce (ceva) prin contrabandă.
hineinschreiben, *schrieb hinein, hineingeschrieben, vb. (h) tr.* a scrie înăuntru; a intercala ceva într-o scrisoare (într-un act etc.).
hineinschütten, *schüttete hinein, hineingeschüttet (du schüttest hinein, er schüttet hinein), vb. (h) tr.* a turna în.
hineinsetzen, *setzte hinein, hineingesetzt (du, er setzt hinein), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) aşeza înăuntru.
hinein|stechen, *stach hinein, hineingestochen (du stichst hinein, er sticht hinein), vb. (h) intr.* a împunge (cu acul, cuţitul etc.).
hinein|stecken, *steckte hinein, hineingesteckt, vb. (h) tr.* a vârî înăuntru, a pune, a băga în; **er steckt viel Geld in etwas hinein** investeşte mulţi bani în ceva; **seine Nase in alles** ~ a-şi băga nasul în toate, a-şi vârî nasul peste tot.
hinein|steigen, *stieg hinein, hineingestiegen, vb. (s) intr.* a intra urcându-se; **zum Fenster** ~ a intra pe fereastră.
hinein|stopfen, *stopfte hinein, hineingestopft, vb. (h) tr.* a astupa (ceva); a îndesa, a vârî.
hinein|stoßen, *stieß hinein, hineingestoßen (du, er stößt hinein), vb.* **I.** *(h) tr.* **1.** a împinge înăuntru. **2.** a sufla (din trompetă, corn etc.). **II.** *(s) intr.* a pătrunde subit.
hinein|studieren, *studierte hinein, hineinstudiert, vb. (h) refl.* a adânci (o problemă) învăţând, a învăţa, a studia ceva temeinic.
hinein|stürzen, *stürzte hinein, hineingestürzt (du, er stürzt hinein), vb.* **I.** *tr.* şi *refl. (h)* a (se) arunca în. **II.** *intr. (s)* a se prăbuşi, a se năpusti în.
hineintauchen, *tauchte hinein, hineingetaucht, vb. (h* şi *s) tr. şi intr.* a (se) cufunda în.
hineintreten, *trat hinein, hineingetreten (du trittst hinein, er tritt hinein), vb. (s) intr.* **1.** a păşi înăuntru, a intra. **2.** a călca în ceva.
hineintun, *tat hinein, hineingetan, vb. (h) tr.* a pune înăuntru; **einen Blick in etwas** ~ a arunca o privire asupra unui lucru.
hineinwachsen, *wuchs hinein, hineingewachsen (du wächst hinein, er wächst hinein), vb. (s) intr.* **1.** a intra crescând; **in eine Ritze** ~ a pătrunde într-o spărtură. **2.** a trece cu timpul într-un stadiu nou; **ins Mannesalter** ~ a deveni bărbat. **3.** a se integra în ceva, a se familiariza cu ceva; **in eine neue Aufgabe** ~ a se integra într-o misiune nouă.
Hineinwachsen, *-s, n. sg.* creştere, integrare în ceva.
hineinwagen, *wagte hinein, hineingewagt, vb. (h) refl.* a îndrăzni să intre; *(fig.)* a se încumeta la ceva.
hineinwärts *adv.* spre interior, în spre înăuntru.
hineinwollen, *wollte hinein, hineingewollt (ich will hinein, du willst hinein, er will hinein), vb. (h) intr.* a vrea să intre.
hineinwürgen, *würgte hinein, hineingewürgt, vb. (h) tr.* **1.** a înghiţi cu silă, forţat. **2.** v. reinwürgen.
hineinziehen, *zog hinein, hineingezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* a atrage, a trage înăuntru; *(fig.)* a implica; **jn. in die Angelegenheit** ~ a atrage pe cineva în afacere. **II.** *intr. (s)* a intra înăuntru, a se muta înăuntru; **in die Stadt** ~ a se muta în oraş.
hineinzwängen, *zwängte hinein, hineingezwängt, vb. (h)* **I.** *tr.* a vârî, a băga (cu forţa), a constrânge să intre. **II.** *refl.* a se introduce cu forţa.

hinfahren, *fuhr hin, hingefahren (du fährst hin, er fährt hin), vb.* **I.** *tr. (h)* a căra, a transporta, a duce cu un vehicul. **II.** *intr. (s)* **1.** a merge într-un vehicul spre...; **zu jm.** ~ a merge la cineva; **zum Flusse** ~ a merge spre fluviu; **über etwas** ~ a trece peste ceva (cu un vehicul). **2.** *(poet.)* a muri. **3.** a duce repede mâna peste ceva.

Hinfahrt, *-en, f.* călătorie (încolo), dus; **Hin- und Rückfahrt** dus şi întors; **auf der** ~ la ducere.

Hinfall, *-(e)s, m. sg.* cădere; prăbuşire.

hinfallen, *fiel hin, hingefallen (du fällst hin, er fällt hin), vb. (s) intr.* a cădea; **der Länge nach** ~ a cădea cât e de lung.

hinfallend I. *part. prez.* de la hinfallen. **II.** *adj.* care cade jos; *(pop.)* **~e Sucht** epilepsie.

Hinfallende, *-n, f. (pop.)* epilepsie, boala copiilor.

hinfällig *adj.* **1.** ruinat, dărăpănat. **2.** slab, şubred, slăbănog, ramolit; infirm, fragil; debil, decrepit; ~ **werden** a începe să decadă, a se ramoli. **3.** *(fig.)* pieritor, efemer, trecător; caduc; perimat; ~ **werden a)** *(despre planuri etc.)* a nu izbuti; **b)** *(despre legi)* a nu mai fi în vigoare, a fi depăşit, a fi caduc.

Hinfälligkeit, *-en, f.* **1.** stare de ruină. **2.** şubrezenie, fragilitate, slăbiciune, ramolisment; infirmitate, debilitate, decrepitudine. **3.** caracter trecător, efemeritate; caducitate.

hinfinden, *fand hin, hingefunden (du findest hin, er findet hin), vb. (h) intr.* şi *refl.* a găsi drumul într-acolo, a nimeri undeva.

hinfliegen, *flog hin, hingeflogen, vb. (s) intr.* a zbura într-acolo; **knapp über die Erde** ~ a zbura foarte jos, aproape de suprafaţa pământului.

hinfließen, *floss hin, hingeflossen (du, er fließt hin), vb. (s) intr.* **1.** a curge (într-acolo), a se scurge. **2.** *(fig.; despre vreme)* a trece, a se scurge.

Hinflug, *-(e)s, -flüge, m.* drum în zbor într-acolo.

hinfort *adv.* de aici înainte, de acum încolo, pe viitor.

Hinfracht, *-en, f.* **1.** speze de transport către... **2.** contract de transport. **3.** încărcătură de transport.

hinfristen, *fristete hin, hingefristet (du fristest hin, er fristet hin), vb. (h) intr.* a soroci, a pune termen; **sein Leben** ~ a-şi târî zilele.

hinführen, *führte hin, hingeführt, vb. (h) tr.* a (con)duce într-acolo, către.

hinfür(o) *adv. (înv.)* v. hinfort.

Hinfuß, *-es, -füße, m. (bot.)* piciorul-caprei *(Aegopodium podagraria).*

hing *ind. imperf.* de la hängen.

Hingabe, *-n, f.* **1.** remitere, predare. **2.** devotament, dăruire, sacrificiu, sacrificare (de sine).

Hingang, *-(e)s, -m. sg. (fig.)* răposare, moarte, deces.

hingeben, *gab hin, hingegeben (du gibst hin, er gibt hin), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a da, a dărui; a preda. **2.** a jertfi, a sacrifica. **II.** *refl.* **1.** a se da cu totul, a se dărui. **2.** a se lăsa în voia..., a se deda la...; **er gibt sich dem Grame hin** se lasă pradă amărăciunii; **sich einer Sache** ~ a se dedica, a se devota unui lucru; **sich dem Studium** ~ a se dedica studiului; **sich der Hoffnung** ~ a nutri speranţa, a se hrăni cu speranţa.

hingebend I. *part. trec.* de la hingeben. **II.** *adj.* devotat.

Hingebung, *-en, f.* v. Hingabe.

hingebungsvoll *adj.* devotat, plin de devotament, cu spirit de sacrificiu.

hingegen *conj.* în schimb, dimpotrivă.

hingegossen I. *part. trec.* de la hingießen. **II.** *adj.* turnat; **sie lag wie** ~ **auf dem Sofa** parcă era lipită de canapea.

hingehen, *ging hin, hingegangen, vb. (s) intr.* **1.** a merge, a se duce (într-acolo); **du solltest auch** ~ şi tu ar trebui să te duci acolo; **geht hin!** mergeţi acolo! **wo geht dieser Weg hin?** unde duce acest drum? **so vor sich** ~ a merge fără ţintă. **2.** a pieri, a muri; **hier geht alles hin** aici totul se prăpădeşte, se duce de râpă. **3.** a trece, a se scurge, a se duce; **darüber ist viel Zeit hingegangen** multă vreme a trecut de la aceasta; **er lässt es** ~ lasă să treacă (aceasta) de la el; **leicht über etwas** ~ a trece uşor peste ceva, a trece ceva cu vederea; **jm. etwas** ~ **lassen** a trece cuiva ceva cu vederea; **es geht so hin** aşa merge, aşa se-ntâmplă; **das mag diesmal so** ~ de data aceasta mai treacă-meargă; **es wird dir nicht so** ~ n-ai să scapi aşa de ieftin, aşa de uşor.

hinge|hören, *gehörte hin, hingehört, vb. (h) intr.* a aparţine, a-i fi locul, a ţine de; **wo gehört dieser Stuhl hin?** unde este locul acestui scaun, unde trebuie pus acest scaun?

hingehörig *adj.* aparţinând de.

hingelangen, *gelangte hin, hingelangt, vb. (s) intr.* a ajunge, a reuşi să ajungă acolo.

hingeraten, *geriet hin, hingeraten (du gerätst hin, er gerät hin), vb. (s) intr.* a ajunge undeva (fără să vrea), a nimeri, a se pomeni undeva; **niemand weiß, wo er** ~ **ist** nimeni nu ştie pe unde a nimerit.

Hingerichtete, *-n, -n (ein Hingerichteter), m.* şi *f.* executat(ă).

Hingeschiedene, *-n, -n (ein Hingeschiedener), m.* şi *f.* răposat(ă), decedat(ă), defunct(ă).

hinge|streckt I. *part. trec.* de la hinstrecken. **II.** *adj.* întins, aşezat de-a lungul; **das weit ~e Ufer** ţărmul care se întinde departe; **die Stadt lag weit** ~ oraşul se întindea pe o mare distanţă.

hingeworfen I. *part. trec.* de la hinwerfen. **II.** *adj.* aruncat; **einige ~e Worte** câteva cuvinte aruncate la întâmplare.

hingießen, *goss hin, hingegossen (du, er gießt hin), vb. (h) tr.* a vărsa, a turna.

hingleiten, *glitt hin, hingeglitten (du gleitest hin, er gleitet hin), vb. (s) intr.* a aluneca; *(fig.)* **über etwas** ~ a trece sub tăcere un lucru, a trece (uşor) peste ceva.

Hinhaltemanöver [-vɐ], *-s, -, n.* manevră de tergiversare, obstrucţionism.

hinhalten, *hielt hin, hingehalten (du hältst hin, er hält hin), vb. (h) tr.* **1.** a întinde, a prezenta, a oferi; **seine Hand** ~ a întinde mâna; **seinen Kopf** ~ a-şi pune capul pentru ceva, a garanta. **2.** a zăbovi, a întârzia (pe cineva); a reţine; a tergiversa; **wir konnten den Gegner ~, bis wir Verstärkungen bekamen** am putut ţine duşmanul în loc până la sosirea întăririlor; **jn. mit der Bezahlung** ~ a întârzia pe cineva cu plata; **mit Hoffnungen** ~ a legăna, a amăgi (pe cineva) cu speranţe; **ich lasse mich nicht** ~ nu mă las dus cu vorba, amăgit; **eine Sache** ~ a temporiza ceva.

hinhaltend I. *part. prez.* de la hinhalten. **II.** *adj.* îndelungat, care ţine pe loc, care întârzie; *(mil.)* **~es Gefecht** luptă de întârziere.

Hinhaltung, *-en, f.* **1.** tărăgănare, ţinere în loc; tergiversare, amânare. **2.** amăgire; consolare.

Hinhaltungsmittel, *-s, -, n.* **1.** mijloc de tergiversare, de tărăgănare. **2.** *(med.)* paleativ.

hinhängen, *hängte hin, hingehängt, vb. (h)* **I.** *tr.* a atârna, a agăţa; **etwas (an den Nagel)** ~ **a)** a atârna ceva în cui; **b)** *(fig.)* a renunţa la ceva, a lăsa ceva baltă; a pune ceva în cui. **II.** *intr.* **1.** a fi în suspensie; **die Sache** ~ **lassen** a lăsa ceva în suspensie. **2.** a înclina (spre, către); **zu etwas** ~ a înclina către ceva.

hinhauchen, *hauchte hin, hingehaucht, vb. (h) tr.* a aburi, a sufla într-acolo.

hinhauen, *hieb* (şi *haute) hin, hingehauen (reg.* şi *hingehaut), vb.* **I.** *tr. (h)* a arunca, a trânti, a culca la pământ; *(fam.)* **ich möchte am liebsten alles** ~ îmi vine să dau cu totul de pământ, îmi vine să las totul baltă. **II.** *intr.* **1.** *(h)* a se grăbi, a proceda energic; **hau hin!** grăbeşte-te! **2.** *(h) (fam.)* a ului; **da haut's einen lang hin!** asta îţi ia piuitul! **3.** *(s)* a cădea, a se lungi la pământ; **er haute lang hin** a căzut ca un butuc, de-a lungul, cât e de lung. **4.** *(fam.)* a merge bine, a reuşi, a se potrivi; **es wird schon** ~ o să meargă bine; **das haut so nicht hin!** aşa nu merge, nu e bine. **III.** *refl. (h) (argou)* a se culca; **wir haben uns hingehauen, wo wir standen** ne-am culcat pe locul unde ne aflam.

hinhelfen, *half hin, hingeholfen (du hilfst hin, er hilft hin), vb. (h) intr.* a ajuta (cuiva) să ajungă (într-un loc).

hinholen, *holte hin, hingeholt, vb. (h) tr.* a duce acolo.

hinhorchen, *horchte hin, hingehorcht,* **hinhören**, *hörte hin, hingehört, vb. (h) intr.* a asculta (la ceva).

Hinkebein, *-(e)s, -e, n.*, **Hinkefuß**, *-es, -füße, m. (glumeţ)* picior şchiop; *(iron.)* şchiop.

hinkehren, *kehrte hin, hingekehrt, vb. (s)* **I.** *intr.* a se întoarce, a se îndrepta către, a reveni. **II.** *refl.* a se întoarce, a se răsuci către.

Hinkel, *-s, -, n., (reg.)* găină.

hinken, *hinkte, gehinkt, vb. (h) intr.* a şchiopăta; **er hinkt** e şchiop; *(fig.)* **es hinkt mit ihm** îi merge prost, şchioapătă; *(fig.)* **dieser Vergleich hinkt** această comparaţie şchioapătă, nu se potriveşte; *(fig.)* **die Sache hinkt** sau **es hinkt damit** afacerea merge prost; *(fig.)* **er hinkt nach beiden Seiten** nu se poate hotărî, este nedecis.

Hinken, *-s, n. sg.* şchiopătare.

hinkend I. *part. prez.* de la hinken. **II.** *adj.* care şchioapătă; **~e Währung** valută slabă; *(fig.)* **man muss den ~en Boten abwarten** urma alege.

Hinkfuß, *-es, -füße, m.* v. Hinkefuß.

hinknien, *kniete hin, hingekniet, vb. (h)* **I.** *intr.* a îngenunchea. **II.** *refl.* a se aşeza în genunchi.

hinkommandieren, *kommandierte hin, hinkommandiert, vb. (h) tr.* **1.** a detaşa, a transfera undeva. **2.** a chema, a comanda să vină undeva.

hinkommen, *kam hin, hingekommen, vb. (s) intr.* **1.** a veni, a merge acolo; a se duce (sau a merge) undeva; **wirst du mit ~?** vii cu noi? **ich komme nirgends hin** nu merg nicăieri. **2.** *(fig.)* a ajunge, a nimeri (undeva); a se rătăci (undeva); **wo kämen wir hin, wenn...** ce ne-am face dacă..., unde am ajunge dacă...; **wo ist meine Uhr hingekommen?** unde a dispărut ceasul meu? **3.** *(fam.)* a se reglementa, a se drege; **es wird schon wieder alles** ~ o să fie totul bine. **4.** *(fam.)* a fi corect, exact; **das Gewicht kommt ungefähr hin** greutatea corespunde aproximativ.

hinkönnen, *konnte hin, hingekonnt (ich kann hin, du kannst hin, er kann hin), vb. (h) intr.* a putea să meargă, să ajungă (acolo); **er kann hin** poate să meargă (acolo); **ich kann nicht hin** nu pot să merg (acolo).

Hink|reim, *-(e)s, -e, m.* rimă şchioapă.

hinkriechen, *kroch hin, hingekrochen, vb. (s) intr.* a se târî, a se duce (într-acolo) târându-se.

hinkriegen, *kriegte hin, hingekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a rezolva cu pricepere, cu dexteritate; **das haben wir gut hingekriegt** am făcut treabă bună. **2.** a pune în ordine; *(med.)* a vindeca; **jn. wieder** ~ a însănătoşi pe cineva.

hinkritzeln, *kritzelte hin, hingekritzelt (ich kritz(e)le hin), vb. (h) tr.* a mâzgăli.

Hinkunft *f. sg.* **1.** sosire, ajungere (la destinaţie). **2.** viitor; **in** ~ în viitorul apropiat (care este pe cale să se producă).

hinkünftig *(austr.)* **I.** *adj.* viitor. **II.** *adv.* pe viitor, de acum înainte.

hinlangen, *langte hin, hingelangt, vb. (h)* **I.** *tr.* a întinde, a oferi (ceva). **II** *intr.* **1.** a se întinde până la, a ajunge; **die Mauer langt bis zum Fluss hin** zidul se întinde până la râu. **2.** a întinde mâna (după ceva). **3.** a ajunge, a fi suficient; **es langt hin** e suficient, e destul, ajunge.

hinlänglich *adj.* şi *adv.* suficient, destul, îndestulător.

Hinlänglichkeit, *-en, f.* suficienţă, îndestulare.

hinlaufen, *lief hin, hingelaufen (du läufst hin, er läuft hin), vb. (s) intr.* **1.** a alerga într-acolo. **2.** a se întinde, a fi situat, aşezat; **die Wiese läuft längs des Flusses hin** câmpia se întinde de-a lungul râului.

hinleben, *lebte hin, hingelebt, vb. (h) intr.* a-şi petrece viaţa; **sorglos** ~ a trăi de azi pe mâine, fără grijă (de ceva).

hinlegen, *legte hin, hingelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune, a aşeza undeva; **leg das Polster aufs Bett hin** pune perna pe pat. **2.** a pune, a lăsa jos; **leg das Messer hin!** pune jos cuţitul. **3.** *(fam.)* a plăti; **eine große Summe** ~ a plăti o sumă mare. **4.** *(fam.)* a executa perfect; *(teatru)* **eine Rolle** ~ a interpreta frumos un rol. **II.** *refl.* **1.** a se întinde, a se culca; **ich möchte mich auf ein Stündchen** ~ m-aş culca o oră; *(mil.)* **~!** culcat! **2.** *(fam.)* a cădea cât e de lung; *(în expr.)* **da legst du dich (lang) hin** eşti uluit, să cazi jos nu alta! **3.** *(vulg.)* a fi gata pentru contact sexual.

hinleiten, *leitete hin, hingeleitet (du leitest hin, er leitet hin), vb. (h) tr.* a conduce undeva.

Hinleitung, *-en, f.* **1.** conducere. **2.** *(tehn.)* conductă. **3.** *(electr.)* conductor.

hinlenken, *lenkte hin, hingelenkt, vb. (h) tr.* a îndrepta, a cârmi; **die Aufmerksamkeit auf sich** ~ a atrage atenţia asupra sa.

hinlocken, *lockte hin, hingelockt, vb. (h) tr.* a atrage, a ademeni spre.

hinmachen, *machte hin, hingemacht, vb. (pop.)* **I.** *intr. (s)* **1.** a se duce, a pleca; **wo macht ihr denn hin?** încotro vă duceţi? **2.** a se grăbi; **mach hin!** grăbeşte-te! **II.** *tr.* şi *intr. (h)* a face murdărie, a-şi face nevoile; **der Hund hat wieder hingemacht** iar a făcut câinele murdărie. **III.** *tr. (h)* a strica, a distruge; a omorî, a face de petrecanie; **er wird noch alles ~!** o să strice totul!

Hinmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* mers, marş într-o direcţie, mărşăluire; **auf dem ~(e)** în timpul marşului (încolo); **der** ~ **war anstrengend** marşul (încolo) a fost obositor.

hịnmarschieren, *marschierte hin, hinmarschiert, vb. (s) intr.* a merge (spre un loc).
hịnmorden, *mordete hin, hingemordet (du mordest hin, er mordet hin), vb. (h) tr.* a omorî, a ucide, a masacra.
hịnmüssen, *musste hin, hingemusst (ich muss hin, du musst hin, er muss hin), vb. (h) intr.* a trebui să fie într-un loc, să meargă într-un (anumit) loc; **er muss hin** el trebuie să meargă acolo.
Hịn|nahme *f. sg.* preluare, recepționare.
hịn|nehmen, *nahm hin, hingenommen (du nimmst hin, er nimmt hin), vb. (h) tr.* **1.** a lua, a prelua, a lua în primire; **jn. mit** ~ a lua pe cineva cu sine. **2.** *(fig.)* a suporta; a primi; **einen Tadel ruhig** ~ a primi cu calm o mustrare; **als Spaß** ~ a lua drept glumă, în glumă. **3.** a preocupa, a captiva, a acapara (atenția). **4.** a obosi, a slei; **die Krankheit hat ihn sehr hingenommen** boala l-a slăbit rău.
hịn|neigen, *neigte hin, hingeneigt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* a fi aplecat spre, a înclina către. **II.** *refl.* a se înclina, a se apleca (spre).
Hịn|neigung, *-en, f.* înclinație, aplecare; slăbiciune pentru; **er verriet eine** ~ **ihr gegenüber** el trăda o înclinație pentru ea.
hịnnen[1] *adv.* **1.** de aici; **von** ~ de aici; **von** ~ **scheiden a)** a pleca; **b)** *(fig.)* a muri; *(înv.)* **weiche von** ~**!** dă-te la o parte, în lături! **2.** *(reg.)* înăuntru. **3.** *(reg.)* în spate.
hịnnen[2], *hinnte, gehinnt, vb. (h) intr. (reg.)* a necheza.
hịn|opfern, *opferte hin, hingeopfert, vb. (h) tr.* a jertfi, a sacrifica.
Hịn|opferung, *-en, f.* jertfă, jertfire, sacrificare.
hịnpassen, *passte hin, hingepasst (du, er passt hin), vb. (h) intr.* a-i fi locul, a se potrivi.
hịnpfeffern, *pfefferte hin, hingepfeffert, vb. (h) tr. (fam.)* a trânti.
hịnpflanzen, *pflanzte hin, hingepflanzt (du, er pflanzt hin), vb. (h)* **I.** *tr.* a planta (undeva), a așeza. **II.** *refl.* a se așeza acolo.
hịnplump(s)en, *plumpste hin, hingeplumpst (du, er plumpst hin), vb. (s) intr.* a cădea lat, grămadă.
hịnraffen, *raffte hin, hingerafft, vb. (h) tr.* a omorî; a răpi, a secera; **der Krieg hat viele Menschen hingerafft** războiul a ucis multă lume.
hịnreichen, *reichte hin, hingereicht, vb. (h) intr.* v. h i n l a n g e n.
hịnreichend I. *part. prez.* de la h i n r e i c h e n. **II.** *adj.* și *adv.* suficient, satisfăcător, destul.
hịnreichlich *adv.* v. h i n r e i c h e n d **(II).**
Hịnreise, *-n, f.* ducere, dus; **auf der** ~ călătorind într-acolo, la dus; **Hin- und Rückreise** (călătorie) dus și întors.
hịnreisen, *reiste hin, hingereist (du, er reist hin), vb. (s) intr.* a se duce, a călători (într-acolo).
hịnreißen, *riss hin, hingerissen (du, er reißt hin), vb. (h) tr.* **1.** a târî, a atrage într-o direcție. **2.** *(fig.)* a seduce, a înflăcăra, a entuziasma; **die Zuhörer waren von seinen Worten hingerissen** ascultătorii erau entuziasmați de cuvintele sale; **der Zorn riss ihn zu bösen Worten hin** mânia l-a făcut să spună cuvinte grele; **das Stück hat mich zur Bewunderung hingerissen** piesa mi-a stârnit admirația.
hịnreißend I. *part. prez.* de la h i n r e i ß e n. **II.** *adj.* captivant, răpitor, încântător; **~e Beredsamkeit** elocvență captivantă.
hịnreiten, *ritt hin, hingeritten (du reitest hin, er reitet hin), vb. (s) intr.* a se duce călare (într-acolo).
hịnrichten, *richtete hin, hingerichtet (du richtest hin, er richtet hin), vb. (h) tr.* **1.** a executa (un condamnat); **mit dem Schwerte** ~ a decapita. **2.** a pregăti.
Hịnrichtung, *-en, f.* execuție capitală.
Hịnrichtungs|art, *-en, f.* mod de execuție.
Hịnrichtungsbefehl, *-(e)s, -e, m.* ordin de execuție.
Hịnrichtungskommando, *-s, -s, n.* pluton de execuție.
Hịnrichtungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi a execuției.
hịnrollen, *rollte hin, hingerollt, vb.* **I.** *tr. (h)* a rostogoli spre. **II.** *intr. (s)* a se rostogoli spre.
hịnrücken, *rückte hin, hingerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* a împinge către, într-acolo. **II.** *intr. (s)* a se apropia de.
hịnrudern, *ruderte hin, hingerudert, vb. (h* și *s) intr.* și *tr.* a vâsli spre.
hịnrufen, *rief hin, hingerufen, vb. (h) tr.* a chema într-acolo, a striga.
hịnsagen, *sagte hin, hingesagt, vb. (h) tr.* **1.** a pronunța. **2.** a citi cu glas încet, a citi monoton.
hịnsausen, *sauste hin, hingesaust (du, er saust hin) vb. (s) intr.* **1.** a merge cu mare viteză (într-acolo). **2.** a cădea (de-a berbeleacul), a se rostogoli.
hịnschaffen, *schaffte hin, hingeschafft, vb. (h) tr.* a transporta (într-acolo).
Hịnschaffung, *-en, f.* transport (într-acolo).
hịnschauen, *schaute hin, hingeschaut, vb. (h) intr.* a se uita (într-acolo).
hịnscheiden, *schied hin, hingeschieden (du scheidest hin, er scheidet hin), vb. (s) intr.* a muri, a deceda, a răposa.
Hịnscheiden, *-s, n. sg. (poet.)* moarte, deces.
hịnschicken, *schickte hin, hingeschickt, vb. (h) tr.* a trimite (într-acolo).
hịnschieben, *schob hin, hingeschoben, vb. (h) tr.* a împinge (într-acolo).
Hịnschied, *-(e)s, m. sg. (elv.)* deces, moarte.
hịnschießen, *schoss hin, hingeschossen (du, er schießt hin), vb.* **I.** *tr.* și *intr. (h)* a împușca spre. **II.** *intr. (s)* a se repezi într-acolo; **er ist zur Tür hingeschossen** s-a năpustit spre ușă.
hịnschiffen, *schiffte hin, hingeschifft, vb.* **I.** *tr. (h)* a transporta (pe apă într-acolo). **II.** *intr. (s)* a naviga spre.
hịnschlachten, *schlachtete hin, hingeschlachtet (du schlachtest hin, er schlachtet hin), vb. (h) tr.* a măcelări, a masacra.
Hinschlachtung, *-en, f.* masacrare, măcelărire.
hịnschlagen, *schlug hin, hingeschlagen (du schlägst hin, er schlägt hin), vb.* **I.** *tr. (h)* a lovi, a izbi, a bate; **jm. den Ball** ~ a-i da cuiva mingea, a-i arunca cuiva mingea. **II.** *refl. (h)* a se izbi, a se lovi. **III.** *intr. (s)* a cădea jos; **der Länge nach** ~ a cădea de-a lungul; *(fam.)* **da schlage einer lang hin!** asta e nemaipomenit!
hịnschlängeln, *schlängelte hin, hingeschlängelt (ich schläng(e)le hin), vb. (h) refl.* a șerpui (într-acolo).
hịnschleichen, *schlich hin, hingeschlichen, vb. intr. (s)* și *refl.* **1.** a se furișa, a se strecura (într-acolo). **2.** a se târî (într-acolo). **3.** *(fig.; despre timp)* a trece încet.
hịnschleifen, *schleifte hin, hingeschleift, vb. (h) tr.* a târî (într-acolo).
hịnschlendern, *schlenderte hin, hingeschlendert, vb. (s) intr.* a se duce încet (într-acolo).
hịnschleppen, *schleppte hin, hingeschleppt, vb. (h)* **I.** *tr.* a târî (într-acolo); *(fig.)* a tărăgăna, a prelungi. **II.** *refl.* a se târî (într-acolo); *(fig.)* a se amâna, a se prelungi.
hịnschleudern, *schleuderte hin, hingeschleudert, vb. (h) tr.* a arunca, a zvârli încolo.
hịnschlüpfen, *schlüpfte hin, hingeschlüpft, vb. (s) intr.* a se strecura, a se duce (într-acolo) strecurându-se; *(fig.)* **er wird über diese Frage** ~ el o să treacă peste această întrebare.
hịnschmieren, *schmierte hin, hingeschmiert, vb. (h) tr.* a mâzgăli, a zugrăvi (pe...); a scrie necitet.
hịnschreiben, *schrieb hin, hingeschrieben, vb. (h) tr.* a așterne pe hârtie; **ich habe das nur so hingeschrieben** am scris aceasta într-o doară.
hịnschütten, *schüttete hin, hingeschüttet (du schüttest hin, er schüttet hin), vb. (h) tr.* a turna, a vărsa (într-acolo).
hịnschwinden, *schwand hin, hingeschwunden (du schwindest hin, er schwindet hin), vb. (s) intr.* a dispărea, a pieri, a se pierde, a se face nevăzut.
hịnsehen, *sah hin, hingesehen (du siehst hin, er sieht hin), vb. (h) tr.* **1.** a privi (într-acolo). **2.** *(über etwas)* a trece cu vederea; **über seine Fehler** ~ a trece cu vederea greșelile sale.
hịnsehnen, *sehnte hin, hingesehnt, vb. (h) refl.* a-i fi dor; **sich nach der Heimat** ~ a-i fi dor de patrie.
hịn sein, *war hin, hin gewesen (ich bin hin, du bist hin, er ist hin), vb. (s) intr.* **1.** *(despre obiecte)* a fi distrus, pierdut, dispărut; **meine Schuhe sind hin** mi s-au rupt ghetele; **hin ist hin** ce s-a dus s-a dus. **2.** *(fam.; despre timp)* a fi trecut. **3.** *(despre ființe)* a fi epuizat; a fi disperat; **er ist hin** e pierdut, e ruinat; **er war ganz hin** nu mai putea, era la capătul puterilor.
hịnsenden, *sandte hin, hingesandt* și *sendete hin, hingesendet (du sendest hin, er sendet hin), vb. (h) tr.* a trimite acolo.
hịnsetzen, *setzte hin, hingesetzt (du, er setzt hin), vb. (h)* **I.** *tr.* a așeza, a pune acolo; a planta, a sădi acolo. **II.** *refl.* a se așeza; **er hat sich bequem hingesetzt** s-a așezat comod.
Hịnsicht *f. sg.* privință, considerație; **in dieser** ~ în această privință; **in jeder** ~ în orice privință; **in** ~ **auf seine Verdienste** luând în considerație meritele sale; **in** ~ **auf sein Alter** având în vedere vârsta sa.
hịnsichtlich, hịnsichts *prep.* (cu *gen).* cu privire la, referitor la, având în vedere.
hịnsiechen, *siechte hin, hingesiecht, vb. (s) intr.* a lâncezi, a tânji, a boli.
hịnsinken, *sank hin, hingesunken, vb. (s) intr.* **1.** a cădea, a se prăbuși; **tot** ~ a cădea mort. **2.** a dispărea, a pieri.
hịnsollen, *sollte hin, hingesollt (ich soll hin, du sollst hin, er soll hin), vb. (h) intr.* a trebui să fie (sau să meargă) undeva; **er soll hin!** să se ducă acolo! **ich sollte allein hin** trebuia să mă duc singur acolo; **wo soll er hin?** unde trebuie să se ducă?
hịn|sprengen, *sprengte hin, hingesprengt vb.* **I.** *tr. (h)* a stropi, a presăra. **II.** *intr. (s)* a merge în galop (într-acolo).
hịn|springen, *sprang hin, hingesprungen, vb. (s) intr.* a sări (într-acolo).
hịn|stecken, *steckte hin, hingesteckt, vb. (h) tr.* a băga (undeva), a vârî; *(fam.)* **wo hat er denn den Bleistift schon wieder hingesteckt?** unde o fi băgat iarăși creionul?
hịn|stellen, *stellte hin, hingestellt, vb. (h)* **I.** *tr.* a pune, a așeza (deoparte, undeva); **er stellt es hin** o pune acolo; **er tut seine Pflicht, wo man ihn auch hinstellt** își face datoria oriunde e pus; **eine Nachricht als wahr** ~ a prezenta o știre drept adevărată; **als Vorbild** ~ a da de model. **II.** *refl.* **1.** a se așeza acolo. **2.** a se prezenta, a se da drept…
hịn|sterben, *starb hin, hingestorben (du stirbst hin, er stirbt hin), vb. (s) intr.* a muri, a se stinge, a pieri, a deceda.
hịn|steuern, *steuerte hin, hingesteuert, vb. (h)* **I.** *tr.* a cârmi, a îndrepta (către); a tinde. **II.** *intr.* a se îndrepta, a cârmi (către); *(fig.)* a tinde către, a urmări (ceva).
hịn|streben, *strebte hin, hingestrebt, vb. (h) intr.* a tinde spre (ceva).
hịn|strecken, *streckte hin, hingestreckt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a întinde; **er streckt mir die Hand hin** îmi întinde mâna. **2.** a doborî, a culca la pământ; **die Kugel hat ihn hingestreckt** glonțul l-a culcat la pământ. **II.** *refl.* a se întinde; **sich auf das Gras** ~ a se întinde pe iarbă; **sich bequem** ~ a se întinde comod; **er hat sich auf den Boden hingestreckt** s-a lungit pe (sau la) pământ.
hịn|streichen, *strich hin, hingestrichen, vb. (s) intr.* **1.** *(despre timp)* a trece, a se scurge; **unsere Tage strichen lautlos hin** zilele noastre s-au scurs liniștit. **2.** a trece, a aluneca pe lângă; **wir sind am Ufer hingestrichen** am trecut pe lângă țărm. **3. (an etwas)** a atinge ceva în treacăt.
hịn|streuen, *streute hin, hingestreut, vb. (h) tr.* a împrăștia, a presăra.
hịn|strömen, *strömte hin, hingeströmt, vb. (s) intr.* **1.** a curge (spre). **2.** *(fig.)* a se îndrepta în șuvoi, puhoi spre.
hịn|stürzen, *stürzte hin, hingestürzt (du, er stürzt hin), vb.* **I.** *tr. (h)* a arunca jos. **II.** *intr. (s)* **1.** a cădea, a se prăbuși; **er ist bewusstlos hingestürzt** s-a prăbușit în nesimțire. **2.** a se repezi către.
hint|ạn *adv.* înapoi, îndărăt; *(fig.)* neluat în seamă.
hịntändeln, *tändelte hin, hingetändelt (ich tänd(e)le), vb. (h) tr.* a petrece tândălind; *(în expr.)* **die Zeit** ~ a-și pierde timpul cu nimicuri.
hint|ạnhalten, *hielt hintan, hintangehalten (du hältst hintan, er hält hintan), vb. (h) tr.* a opri, a reține, a inhiba.
Hint|ạnhaltung, *-en, f.* oprire, reținere, inhibare.
hint|ạnlassen, *ließ hintan, hintangelassen (du, er lässt hintan), vb. (h) tr.* a neglija, a disprețui; a pune, a lăsa deoparte.
hint|ạnlegen, *legte hintan, hintangelegt, vb. (h) tr.* a pune la o parte.
hint|ạnsetzen, *setzte hintan, hintangesetzt (du, er setzt hintan), vb. (h) tr.* a neglija, a disprețui, a pune, a lăsa la urmă, a lăsa deoparte.
Hint|ạnsetzung, *-en, f.* înlăturare; neglijare, disprețuire; **mit** ~ **aller Rücksichten** cu neglijarea oricăror considerații; **die** ~ **der Vorschriften** neluarea în seamă a prescripțiilor.
hint|ạn|stellen, *stellte hintan, hintangestellt, vb. (h) tr.* v. h i n t a n s e t z e n.
hịntappen, *tappte hin, hingetappt, vb. (s) intr.* a se duce (într-acolo) dibuind.
hịntaumeln, *taumelte hin, hingetaumelt (ich taum(e)le), vb. (s) intr.* a se duce (într-acolo) clătinându-se.

hinten *adv.* **1.** îndărăt, înapoi, la spate; **nach ~ zu** spre spate; **von ~** de dindărăt, de la spate; **~ auf dem Brief** pe spatele (pe verso-ul) scrisorii; **~ anschlagen** a se lovi în spate; **sich ~ auf das Pferd setzen** a călări la spatele cuiva; **sich ~ anschließen** a se așeza la urmă; **vorn und ~** înainte și înapoi. **2.** în spate, în dos, în fund; **~ im Saal** în fundul sălii; **er wohnt (nach) ~** locuiește în fund, în fundul curții. **3.** *(în expr.)* **~ und vorn(e)** în orice privință; **weder ~ noch vorn(e)** în nicio privință; **nicht wissen, wo vorne und ~ ist** a nu se descurca, a nu ști cum; a fi zăpăcit; *(vulg.)* **jm. ~ reinkriechen** a pupa în fund; **~ Augen haben** a vedea tot, a fi vigilent; *(fam.)* **jn. von ~ ansehen** a întoarce cuiva spatele, a arăta dispreț.

hinten|an *adv.* în urmă, după ceilalți.

hinten bleiben, *blieb hinten, hinten geblieben, vb. (s) intr.* a rămâne în urmă.

hintendran *adv.* în urmă, în spate.

hintendrauf *adv.* în spate sus; *(în expr.)* **jm. eins** sau **ein paar ~ geben** a da cuiva una sau câteva la fund.

hintendrein *adv.* v. hintenan.

hinten(he)rum *adv.* împrejur, prin (sau pe la) spate, prin dos.

hintenhin *adv.* la spate, îndărăt, înapoi.

hinten|nach *adv.* în urmă, după ceilalți.

hinten|über *adv.* pe spate, răsturnat, de-a berbeleacul.

hinten|überfallen, *fiel hintenüber, hintenübergefallen (du fällst hintenüber, er fällt hintenüber), vb. (s) intr.* a cădea îndărăt, a cădea spre (sau pe) spate, a se răsturna pe spate.

hinten|um *adv.* pe dos.

hinter[1] *prep.* (cu *dat.* și *ac.*) îndărătul, înapoia, în dosul, după, în urma; **~ ihm** după el; **er stellt sich ~ die Tür** se așază după ușă; **~ sich gehen** a merge de-a-ndăratelea; **sich ~ die Arbeit hermachen** a se pune pe lucru, a se apuca de lucru; **jn. ~s Licht führen** a înșela pe cineva; **~ die Sache kommen** a descoperi ceva; **~ die Schule gehen** a lipsi de la școală (fără motiv), a trage chiulul, a trage la fit; **~ dem Ofen** după sobă; **~ meinem Rücken** în spatele meu; **er ist ~ mir her** s-a luat după mine; mă urmărește, e pe urma mea; **er bleibt weit ~ ihm zurück** rămâne mult în urma lui; **ich werde es mir ~ die Ohren schreiben** am să țin minte; **er hat es (faustdick) ~ den Ohren** e un șiret și jumătate; **das hätte ich nicht ~ ihm gesucht** la asta nu m-aș fi așteptat de la el; **~ der Mode zurückbleiben** a nu ține pasul cu moda, a rămâne în urma modei; *(fig.)* **~ js. Sprünge kommen** a descoperi uneltirile cuiva; *(fig.)* **~ einer Sache her sein** a se ocupa insistent de o afacere.

hinter[2] *adj.* de dindărăt; **der ~e Teil** partea posterioară, partea de dindărăt; **die ~e Seite** dosul; **das ~ste Haus** casa cea mai din fund.

Hinter|achse [-aksə], *-n, f. (auto.)* osia, axa din spate.

Hinter|achsen|antrieb, *-(e)s, -e, m. (auto.)* antrenare a osiei din spate.

Hinter|achsenbrücke, *-n, f. (auto.)* puntea din spate, carter al osiei din spate.

Hinter|achs(en)ge|häuse, *-s, -, n. (auto.)* trompă a semiosiei.

Hinter|achs(en)welle, *-n, f. (auto.)* arbore, ax planetar.

Hinter|achswellen(kegel)rad, *-(e)s, -räder, n. (auto.)* roată conică, planetară la osia din spate, pinion planetar.

Hinter|ansicht, *-en, f.* vedere din spate.

Hinter|arbeitungsmaschine, *-n, f.* v. Hinterdrehbank.

Hinter|ausgang, *-(e)s, -gänge, m.* ieșire în spate.

Hinterbacke, *n, f.* fesă, bucă, una din părțile șezutului.

Hinterbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă posterioară, din spate.

Hinterbank, *-bänke, f.* banca din spate.

Hinterbänkler, *-s, -, m.* **1.** persoană care stă pe banca din spate. **2.** *(pol.)* deputat inactiv.

Hinterbein, *-(e)s, -e, n.* picior dinapoi; **er stellt sich auf die ~e a)** *(despre animale)* cabrează, se ridică în două picioare; **b)** *(fig.)* se apără energic, își arată colții.

hinterbleiben[1], *blieb hinter, hintergeblieben, vb. (s) intr.* a rămâne în urmă, a fi depășit.

hinterbleiben[2], *hinterblieb hinterblieben, vb. (s) intr.* a rămâne de pe (sau în) urma cuiva; **drei Söhne sind hinterblieben** au rămas trei băieți (la moartea lui).

Hinterbliebene, *-n, -n (ein Hinterbliebener), m.* și *f.* succesor(-oare), rudă supraviețuitoare, rămasă în viață (după decesul cuiva), urmaș.

Hinterbliebenenfürsorge *f. sg.* asistență socială pentru urmași.

Hinterbliebenenrente, *-n, f.* pensie de urmaș.

Hinterbliebenenversicherung *f. sg.* asigurare de urmaș.

Hinterbracke, *-n, f. (înv.)* cruce din spate (la căruță).

hinterbringen[1], *brachte hinter, hintergebracht, vb. (h) tr.* a duce în dos, în spate.

hinterbringen[2], *hinterbrachte, hinterbracht, vb. (h) tr.* a colporta; a denunța; **er hat mir die Nachricht hinterbracht** el mi-a adus știrea în mod cu totul confidențial.

Hinterbringer, *-s, -, m.* colportor; denunțător, delator.

Hinterbringung, *-en, f.* colportare; denunțare, raportare.

Hinterbug, *-(e)s, m. sg. (anat.)* plică poplitee.

Hinterbühne, *-n, f.* fund al scenei; post-scenium.

Hinterdeck, *-(e)s, -e, n. (mar.)* punte de la pupă.

Hinterdrehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung de detalonat.

hinterdrein *adv. (înv.)* în urmă, după ceilalți.

hinterdreinlaufen, *lief hinterdrein, hinterdreingelaufen (du läufst hinterdrein, er läuft hinterdrein), vb. (s) intr.* a urmări pe cineva fugind, a fugi în urma cuiva, după cineva.

hintere *adj.* din urmă, ultima; **der ~e Teil des Hauses** partea din spate a casei; **die ~en Räder des Wagens** roțile din spate ale mașinii, trăsurii, căruței.

Hintere, *-n, -n, m.* **1.** șezut; **auf seinem Hintern** pe șezut; **er setzte sich glatt auf den Hintern** el a picat pe fund de surpriză. **2.** și *f.* persoană din urmă, ultimul, ultima.

hinter|ein|ander *adv.* unul după altul; succesiv; **acht Tage ~** opt zile în șir.

hinter|ein|ander schalten, *schaltete hintereinander, hintereinander geschaltet (du schaltest hintereinander, er schaltet hintereinander), vb. (h) tr. (tehn.)* a monta, a conecta în serie.

Hinter|ein|anderschaltung, *-en, f. (tehn.)* montare, conexiune în serie.

Hinter|eingang, *-(e)s, -gänge, m.* intrare prin spate.

Hinter|eisen, *-s, -, n.* potcoavă de la piciorul dinapoi.

hinter|essen, *aß hinter, hintergegessen (du, er isst hinter), vb. (h) tr.* a mânca cu greu, în silă, cu noduri.

Hinter|extremitäten *pl.* extremități posterioare.

Hinterfährte, *-n, f. (vân.)* urmă a piciorului dinapoi.

Hinterfläche, *-n, f.* suprafață posterioară.

Hinterflagge, *-n, f. (mar.)* pavilion de la pupă.

Hinterflügel, *-s, -, m.* aripă din spate, posterioară.

hinterfotzig *adj. (vulg.)* viclean, fals, prefăcut, rău intenționat.

hinterfragen, *hinterfragte, hinterfragt, vb. (h) tr.* a căuta să afle cauzele, premisele, dedesubturile; **etwas kritisch ~** a analiza critic.

Hinterfront, *-en, f. (constr.)* fațadă din spate, posterioară.

Hinterfüllung, *-en, f. (constr.)* umplutură posterioară, din spate.

Hinterfuß, *-es, -füße, m.* picior dinapoi.

Hintergangene, *-n, -n (ein Hintergangener), m.* și *f.* păcălit(ă), înșelat(ă).

Hintergaumen, *-s, -, m. (anat., fon.)* palat posterior, partea moale a cerului gurii.

Hintergaumenlaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* sunet velar.

Hintergebäude, *-s, -, n.* clădire situată în spatele alteia; aripă din spate a unei clădiri.

Hintergedanke, *-ns, -n, m.* gând ascuns, rezervă (mintală), reticență.

hintergehen[1], *ging hinter, hintergegangen, vb. (s) intr.* a merge în spate, a merge după; *(fig.)* **der Sache** *(dat.)* **~** a elucida o chestiune.

hintergehen[2], *hinterging, hintergangen, vb. (h) tr.* a înșela, a păcăli; **jn. ~** a abuza de buna-credință a cuiva; a înșela speranțele cuiva.

Hintergehung, *-en, f.* înșelare, păcălire, tragere pe sfoară.

Hintergeschirr, *-(e)s, -e, n.* parte dindărăt a hamului (la cai).

Hinterge|stell, *-(e)s, -e, n.* tren posterior (la vehicule); perinoc, scaun din spate (la căruță, trăsură); *(fig.)* **ein langes ~ haben** a fi neglijent, delăsător.

Hintergetreide, *-s, n. sg.* rămășițe de la treieratul cerealelor; boabe seci, ușoare; zoană, ciuruială.

hintergießen[1], *goss hinter, hintergegossen (du, er gießt hinter), vb. (h) tr.* a turna, a vărsa după.

hintergießen[2], *hintergoss, hintergossen (du, er hintergießt), vb. (h) tr. (tipogr.)* a căptuși clișee cu suport de plumb.

Hinterglasmalerei, *-en, f.* pictură pe sticlă.

Hinterglied, *-(e)s, -er, n.*, **Hintergliedmaße**, *-n, f.* membru posterior.

Hintergrund, *-(e)s, -gründe, m.* **1.** fund; plan din fund; fundal; fond (la tablouri); **in den ~ drängen a)** a împinge în planul din fund; **b)** *(fig.)* a trece (pe cineva) pe planul al doilea, a pune în umbră; **er tritt in den ~** a trecut pe planul al doilea. **2.** culise. **3.** *(fig.)* gând, plan, intenție ascuns(ă); dedesubt; **er hat Hintergründe** are dedesubturi; **er hat Hintergründe dafür** are motivele sale ascunse pentru aceasta.

hintergründig *adj.* secret, ascuns; cu dedesubturi; cu gânduri, cu intenții ascunse.

Hinter|haar, *-(e)s, -e, n.* păr de la ceafă; coadă, chică.

Hinter|halt, *-es, -e, m.* **1.** pândă, cursă, ascunzătoare; ambuscadă; **er legt sich in den ~** se pune la pândă; **aus dem ~** din ascunzătoare; **er legt einen ~** întinde o cursă; **er lockt mich in den ~** mă atrage în cursă; **er hat einen ~** are o ascunzătoare; **in einen ~ geraten** a cădea într-o cursă. **2.** gând ascuns, reticență; **ohne ~** fără gânduri ascunse. **3.** *sg. (înv.)* atitudine rezervată; **seinen ~ aufgeben** a ieși din rezervă. **4.** *sg. (înv.)* sprijin, proptea.

Hinter|haltezeug, *-(e)s, n. sg.* opritoare (la ham).

hinter|haltig, **hinter|hältig** *adj.* **1.** ascuns, cu gânduri ascunse. **2.** viclean, perfid.

Hinter|hältigkeit, *-en, f.* **1.** caracter ascuns. **2.** perfidie, rea-credință.

Hinter|hand, *-hände, f.* **1.** membru inferior la mamifere. **2.** podul palmei. **3.** *(la jocuri de cărți)* jucător ultim, ultima mână.

Hinter|haupt, *-(e)s, -häupter, n.* occiput, partea de dinapoi a capului, regiunea occipitală.

Hinter|hauptbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os occipital.

Hinter|hauptbuckel, *-s, -, m. (anat.)* protuberanță occipitală.

Hinter|haupt|hirn, *-(e)s, -e, n. (anat.)* creierul mic, creieraș, cerebel.

Hinter|hauptknochen, *-s, -, m.* v. Hinterhauptbein.

Hinter|haupt(s)bein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os occipital.

Hinter|hauptslappen, *-s, -, m. (anat.)* lob occipital (la creier).

Hinter|haus, *-es, -häuser, n.* casă din fund; parte din spate (din fund) a unei case.

hinter|her și **hinter|her** *adv.* **1.** după alții, în urmă; *(fam.)* la coadă; **er ist sehr ~** e foarte în urmă; *(fig.)* **jm. ~ sein** a urmări pe cineva cu asiduitate, cu perseverență; *(fam.)* a se ține de coada cuiva. **2.** mai târziu, ulterior; la spartul târgului, prea târziu; **~ ist man am klügsten** mintea românului de pe urmă.

hinter|her|hinken, *hinkte hinterher, hinterhergehinkt, vb. (s) intr.* **1.** a merge șchiopătând după cineva sau ceva. **2.** a rămâne în urmă.

hinter|herlaufen, *lief hinterher, hinterhergelaufen (du läufst hinterher, er läuft hinterher), vb. (s) intr.* a fugi după ceva (sau cineva).

Hinter|hof, *-(e)s, -höfe, m.* curte interioară, dosnică (lipsită de soare și verdeață).

Hinter|holm, *-(e)s, -e, m. (av.)* rezervor din spate.

Hinter|huf, *-(e)s, -e, m.* copită din spate.

Hinterkappe, *-n, f.* ștaif (la pantof).

Hinterkeule, *-n, f.* copan; pulpă, ciozvârtă.

Hinterkiemen *pl. (zool.)* branhii posterioare.

Hinterklaue, *-n, f.* gheară de dinapoi (la păsările răpitoare).

Hinterkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (anat.)* occiput; regiune occipitală; *(tehn.)* **der ~ des Zylinders** capătul posterior al cilindrului (la motoare orizontale).

Hinterladen, *-s, -* (și *-läden*), *m.* **1.** parte (sau încăpere) din fund a prăvăliei. **2.** oblon din spate.

Hinterlader, *-s, -, m.* armă (de foc) care se încarcă pe dinapoi (pe la culotă).

Hinterlage, *-n, f.* depozit, zălog, cauțiune, sumă depusă.

Hinterland, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(mil.)* spate al frontului. **2.** hinterland, zonă, sferă de influență. **3.** regiune înconjurătoare deservită de un port.

Hinterlass, *-lasses, m. sg.* lăsare, lăsat.

hinterlassen[1], *ließ hinter, hintergelassen (du, er lässt hinter), vb. (h) intr.* a lăsa (să treacă) în spate, în urmă; **lass mich mal hinter** lasă-mă să rămân în urmă.

hinterlassen[2], *hinterließ, hinterlassen (du, er hinterlässt), vb. (h) tr.* a lăsa în urma sa; a lăsa prin testament; a lăsa cu limbă de moarte; a lăsa vorbă; **er hat nichts als Schulden** ~ n-a lăsat în urma lui decât datorii; **er hinterließ keine Spuren** n-a lăsat nici o urmă; **er hat** ~, **dass er wiederkommt** a lăsat vorbă că se întoarce.

hinterlassen[3] **I.** *part. trec.* de la hinterlassen[2]. **II.** *adj.* rămas de pe urma cuiva, lăsat de cineva; **die ~en Werke** operele postume, operele publicate după moartea autorului.

Hinterlassene, *-n, -n (ein Hinterlassener), m.* și *f.* v. Hinterbliebene.

Hinterlassenschaft, *-en, f.* moștenire, succesiune.

Hinterlassung, *-en, f.* lăsare (ca moștenire); **mit ~ vieler Schulden** lăsând multe datorii.

Hinterlast, *-en, f. (mar.)* încărcătură la pupă.

hinterlastig *adj. (mar.)* apupat.

Hinterlauf, *-(e)s, -läufe, m.* picior dindărăt (la câine, cerb etc.).

Hinterleder, *-s, -, n. (ind. pielii)* ștaif (la ghete etc.); **das ~ niedertreten** a scâlcia pantoful la spate, a călca pe ștaif.

hinterlegen[1], *legte hinter, hintergelegt, vb. (h) tr.* **1.** a pune înapoi, îndărăt, a așeza la spate; *leg das mal hinter!* așază, pune asta la spate! **2.** *(ec.)* a depune, a consemna, a depozita; **Wertpapiere** ~ a depozita hârtii de valoare.

hinterlegen[2], *hinterlegte, hinterlegt, vb. (h) tr.* a depune, a consemna; **Wertpapiere** ~ a da în depozit hârtii de valoare; **das Gepäck** ~ a da în păstrare bagajul; **eine Summe** ~ a depune o sumă.

Hinterleger, *-s, -, m.* depunător, deponent.

Hinterlegung, *-en, f.* depunere, consemnare; depozit, consignație.

Hinterlegungs|schein, *-(e)s, -e, m.* recipisă de depozit, de consemnare.

Hinterleib, *-(e)s, -er, m.* parte posterioară a corpului, abdomen.

Hinterlist, *-en, f.* **1.** viclenie, șiretenie, șiretlic, artificiu. **2.** perfidie, trădare, rea-credință, astuție.

hinterlistig *adj.* **1.** viclean, șiret; **ein ~er Streich** o viclenie. **2.** perfid, trădător.

Hinterlistigkeit, *-en, f.* v. Hinterlist.

hinterm *presc.* de la hinter dem.

Hintermann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** persoană care vine (merge sau se află) în spatele cuiva, după cineva; **wer ist mein ~?** cine vine în spatele meu? **2.** *(fig.)* spate, proptea; inspirator, sfătuitor; **ich möchte wissen, wer seine Hintermänner sind** aș vrea să știu cine sunt cei care-i susțin, cei pe care se bazează, cei care îl instigă. **3.** al doilea girant (al unei polițe).

Hintermannschaft, *-en, f. (sport)* echipă secundă.

Hintermast, *-(e)s, -e, m. (mar.)* (arbore coloană) artimon; catarg de la pupă.

Hintermauerung *f. sg. (constr.)* zidărie (de pe fața) interioară a unui zid; zidărie de umplutură.

Hintermauerungs|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* cărămidă de umplutură (a zidăriei).

Hintermehl, *-(e)s, n. sg.* făină neagră (integrală).

Hintern, *-s, -, m. (fam.)* fund, șezut; **ein dicker** ~ un fund mare; **sich** *(dat.)* **den ~ wischen** a se șterge la fund; **jm. den ~ verhauen** a bate pe cineva la fund; **sich auf den ~ setzen a)** a se așeza; **b)** a învăța sârguincios; **c)** a cădea în fund de mirare; **jm. in den ~ kriechen** a linguși pe cineva; **den ~ lecken** a pupa în fund; **alles an den ~ hängen** a cheltui totul pentru îmbrăcăminte; **jm. in den ~ treten** a da cuiva un picior în fund.

hintern *prep. presc.* de la hinter den.

Hinterperron [-pɛrɔ̃:], *-s, -s, m. (înv.)* platformă din dos (la tramvaie etc.).

Hinterpferd, *-(e)s, -e, n.* cal rotaș, cal de la roată.

Hinterpforte, *-n, f.*, **Hinterpförtchen**, *-s, -, n.* poartă (portiță) din dos.

Hinterpfote, *-n, f.* labă dindărăt.

Hinter|rad, *-(e)s, -räder, n.* roată din spate.

Hinter|rad|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* transmisie din spate.

Hinter|radbremse, *-n, f.* frână pe roata din spate (la motocicletă etc.).

Hinter|rad|dampfer, *-s, -, m. (mar.)* vapor cu zbat la pupă.

Hinter|radgabel, *-n, f.* furcă din spate (la bicicletă).

Hinter|raum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** spațiu din spate, spațiu posterior. **2.** încăpere din fund.

Hinter|reifen, *-s, -, m. (tehn.)* pneu, cauciuc din spate.

Hinter|reihe, *-n, f.* ultim șir, ultim rând.

Hinter|riemen, *-s, -, m.* ureche, curea din spate (la ghete, bocanci etc.).

hinter|rücks *adv.* **1.** pe la spate, dindărăt. **2.** *(fig.)* în mod perfid, (ca un) trădător, mișelește.

hinters, *presc.* de la hinter das.

Hintersass, *-en, -en*, **Hintersasse**, *-n, -n, m. (ist., reg.)* vasal al unui vasal; țăran clăcaș, dijmaș.

Hintersatz, *-es, -sätze, m.* **1.** *(fil.)* concluzie. **2.** *(sg.)* consecință.

Hinterschenkel, *-s, -, m. (zool.)* coapsă.

Hinterschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* pupă.

Hinterschinken, *-s, -, m.* șuncă (din pulpa) de la spate.

hinterschlingen, *schlang hinter, hintergeschlungen, vb. (h) tr.* **1.** a înghiți cu greu, în silă. **2.** a mânca repede.

hinterschlucken, *schluckte hinter, hintergeschluckt, vb. (h) tr.* a înghiți, a îmbuca.

Hintersegel, *-s, -, n. (mar.)* velă de la pupă.

Hinterseite, *-n, f.* parte din spate, dos.

Hintersinn, *-(e)s, -e, m.* **1.** sens ascuns, nedeclarat. **2.** sens mai profund.

hintersinnen, *hintersann, hintersonnen, vb. (h) refl. (elv.)* **1.** a deveni melancolic. **2.** a înnebuni.

hintersinnig *adj. (elv.)* **1.** melancolic; apatic. **2.** dement, nebun.

Hintersitz, *-es, -e, m.* scaun din spate (la automobile); socius (la motociclete).

Hinter|spieler, *-s, -, m. (la faustbal)* jucător din linia a doua.

hinter|spinnig *adj. (reg.)* răutăcios; viclean, perfid.

Hinterste[1], *-n, -n,* **1.** *m.* și *f.* persoană din urmă. **2.** *m.* șezut.

Hinterste[2], *-n, -n, n.* **1.** cel, cea din urmă, cel mai prost, cea mai proastă. **2.** *(agr.)* deșeu.

hinter|stellig *adj. (înv.)* rămas în urmă, arierat.

Hinter|steven [-vən], *-s, -, m. (mar.)* etambou al elicei.

Hinter|stieb, *-(e)s, -e, m. (reg., înv.)* tighel.

Hinter|stiege, *-n, f.* v. Hintertreppe.

Hinter|stube, *-n, f.* cameră din fund.

Hinter|stück, *-(e)s, -e, n.* bucată, parte dinapoi.

Hinterteil, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(fam.)* șezut. **2.** și *m. (înv., rar)* parte dinapoi.

Hintertreffen, *-s, -, n. (înv.)* ariergardă; *(fig.)* **er kommt ins** ~ ajunge la ananghie.

hintertreiben[1], *trieb hinter, hintergetrieben, vb. (h) tr.* a goni, a mâna îndărăt, în spate, în fund.

hintertreiben[2], *hintertrieb, hintertrieben, vb. (h) tr.* **1.** a împiedica, a zădărnici; a dejuca, a contracara; a neutraliza. **2.** a unelti pe la spate împotriva cuiva.

Hintertreibung, *-en, f.* **1.** împiedicare, zădărnicire, dejucare, contracarare, neutralizare. **2.** uneltire pe la spate.

Hintertreppe, *-n, f.* scară de serviciu, din spate.

Hintertreppenliteratur, *-en, f.* literatură de proastă calitate, de duzină.

Hintertreppenroman, *-s, -e, m.* roman de duzină, de proastă calitate.

hinter|trinken, *trank hinter, hintergetrunken, vb. (h) tr. (pop.)* a bea dintr-o înghițitură, a da de dușcă.

hintertückisch *adj.* prefăcut, ascuns, fățarnic, viclean, perfid; trădător.

Hintertür, *-en, f.*, **Hintertürchen**, *-s, -, n.* **1.** ușă din spate, de la intrarea de serviciu. **2.** *(fig.)* scăpare, ieșire; **sich eine ~ offen lassen** a-și păstra o portiță de scăpare.

Hintertürl, *-s, -, n. (austr.) dim.* de la Hintertür; *(fam.)* ușiță dosnică; **durchs** ~ pe ușița din dos.

Hinterviertel, *-s, -, n.* **1.** bucată, sfert, ciozvârtă, parte dinapoi (a unei vite tăiate). **2.** *(fam.)* șezut.

Hinterwagen, *-s, -, m.* parte dindărăt a trăsurii; cruce din spate la car, perinoc.

Hinterwäldler, *-s, -, m.* **1.** colonist din pădurile seculare ale Americii. **2.** *(fig.)* om necivilizat, incult; naiv de la țară.

hinterwäldlerisch *adj. (despre concepții și maniere)* mărginit, obtuz; necioplit, necivilizat, incult.

Hinterwand, *-wände, f.* **1.** zid posterior, din spatele unei case. **2.** *(teatru)* fund al scenei.

hinterwärts *adv.* pe din dos, prin dos, pe la spate.

Hinterzehe, *-n, f.* deget gros (la păsări).

Hinterzeug, *-(e)s, n. sg.* pofil, curea din spate a hamului (care trece pe sub coada calului).

hinterziehen[1], *zog hinter, hintergezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a trage înapoi. **2.** *(fam.)* a da de dușcă, a da pe gât dintr-o înghițitură. **II.** *refl. (h)* a se trage înapoi. **III.** *intr. (s)* a se așeza pe coadă.

hinterziehen[2], *hinterzog, hinterzogen, vb. (h) tr.* a defrauda, a sustrage fraudulos.

Hinterziehung, *-en, f.* **1.** înșelare, înșelăciune; abuz (de încredere). **2.** *(jur.)* deturnare, fraudă.

Hinterzimmer, *-s, -, n.* v. Hinterstube.

hintraben, *trabte hin, hingetrabt, vb. (s) intr.* a se duce (acolo) în trap, alergând.

hintragen, *trug hin, hingetragen (du trägst hin, er trägt hin), vb. (h) tr.* a purta, a duce (acolo).

Hintransport, *-(e)s, -e, m.* transportare, transport încolo, dus.

hinträumen, *träumte hin, hingeträumt, vb. (h) intr.* a visa; **vor sich** ~ a visa cu ochii deschiși.

hintreffen, *traf hin, hingetroffen (du triffst hin, er trifft hin), vb. (h) tr.* a nimeri; a găsi (drumul).

hintreten, *trat hin, hingetreten (du trittst hin, er tritt hin), vb. (s) intr.* a înainta, a se așeza acolo; **man weiß nicht, wo man ~ soll** nu știi unde să pui piciorul, pe unde să calci; **vor jn.** ~ a păși, a se prezenta înaintea cuiva.

Hintritt, *-(e)s, m. sg. (înv.)* deces, moarte; săvârșire din viață.

hintrollen, *trollte hin, hingetrollt, vb. (s)* **I.** *intr. (fam.)* a fugi, a o tuli, a o șterge. **II.** *refl.* a pleca rușinat, bosumflat, cu coada-ntre picioare; **troll dich hin!** șterge-o! mișcă-te! pleacă!

hintrotten, *trottete hin, hingetrottet (du trottest hin, er trottet hin), vb. (s) intr.* a tropăi, a merge (apăsat) încolo.

Hintsch, *-(e)s, -e, m. (pop.)* **1.** *(bot.)* brusture dulce *(Petasites officinalis)*. **2.** astmă. **3.** tignafes.

hint|über *adv.* v. hintenüber.

hintun, *tat hin, hingetan, vb. (h) tr.* a pune, a așeza acolo; **wo hast du das Geld hingetan?** unde ai pus banii? **ich weiß nicht, wo ich diesen Mann ~ soll a)** nu știu unde să-l pun pe omul acesta, la ce să-l folosesc; **b)** nu știu de unde-l cunosc, de unde să-l iau pe omul acesta.

hinüber *adv.* dincolo, de partea cealaltă; **über den Fluss** ~ peste râu; dincolo de râu; **ich bin** ~ am trecut dincolo; *(fig., fam.)* ~ **sein** a fi murit.

hinüberblicken, *blickte hinüber, hinübergeblickt, vb. (h) intr.* a se uita dincolo, peste.

hinüberbringen, *brachte hinüber, hinübergebracht, vb. (h) tr.* **1.** a transporta, a duce, a conduce dincolo, de partea cealaltă. **2.** *(mat.)* a trece, a transporta în celălalt membru al egalității.

hinüberdrängen, *drängte hinüber, hinübergedrängt, vb. (h)* **I.** *tr.* a împinge în partea cealaltă. **II.** *refl.* a se împinge dincolo.

hinüber|eilen, *eilte hinüber, hinübergeeilt, vb. (s) intr.* a alerga dincolo.

hinüberfahren, *fuhr hinüber, hinübergefahren (du fährst hinüber, er fährt hinüber), vb.* **I.** *tr. (h)* a duce (cu un vehicul), a transporta dincolo, a trece dincolo. **II.** *intr. (s)* a trece dincolo; **über einen Fluss** ~ a trece peste un râu.

Hinüberfahrt, *-en, f.* trecere dincolo cu un vehicul.

hinüberfließen, *floss hinüber, hinübergeflossen (du, er fließt hinüber), vb. (s) intr.* a curge dincolo, în partea cealaltă.

hinüberführen, *führte hinüber, hinübergeführt, vb. (h) tr.* a trece (pe cineva) în partea cealaltă, a conduce dincolo.

Hinübergang, *-(e)s, -gänge, m.* deces, moarte, răposare.

hinübergehen, *ging hinüber, hinübergegangen, vb. (s) intr.* **1.** a merge, a trece dincolo. **2.** *(fig.)* a muri, a deceda.

hinüberhelfen, *half hinüber, hinübergeholfen (du hilfst hinüber, er hilft hinüber), vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a ajuta (pe cineva) să treacă dincolo.

hinüberkommen, *kam hinüber, hinübergekommen, vb. (s) intr.* a trece dincolo, a merge de partea cealaltă.

hinüberkönnen, *konnte hinüber, hinübergekonnt (ich kann hinüber, du kannst hinüber, er kann hinüber), vb. (h) intr.* a putea să treacă dincolo.

hinüberlassen, *ließ hinüber, hinübergelassen (du, er lässt hinüber), vb. (h) tr.* a lăsa să treacă dincolo.

hinüberlaufen, *lief hinüber, hinübergelaufen, vb. (s) intr.* a alerga dincolo.

hinüberlegen, *legte hinüber, hinübergelegt, vb. (h) tr.* **1.** a pune peste. **2.** a pune dincolo.

hinübermüssen, *musste hinüber, hinübergemusst (ich muss hinüber, du musst hinüber, er muss hinüber), vb. (h) intr.* a trebui să treacă dincolo.

hinüber|reichen, *reichte hinüber, hinübergereicht, vb. (h)* **I.** *tr.* a întinde peste ceva. **II.** *intr.* a ajunge până dincolo.

hinüberschaffen, *schaffte hinüber, hinübergeschafft, vb. (h) tr.* a duce, a transporta dincolo.

hinüberschauen, *schaute hinüber, hinübergeschaut, vb. (h) intr.* a se uita dincolo.

hinüberschießen, *schoss hinüber, hinübergeschossen (du, er schießt hinüber), vb.* **I.** *tr. (h)* a împuşca peste; a trage cu arma dincolo. **II.** *intr. (s)* a se repezi dincolo, peste.

hinüberschwimmen, *schwamm hinüber, hinübergeschwommen, vb. (s) intr.* a trece înot dincolo.

hinübersetzen, *setzte hinüber, hinübergesetzt (du, er setzt hinüber), vb. (h) tr.* a trece (pe cineva) dincolo.

hinüber|springen, *sprang hinüber, hinübergesprungen, vb. (s) intr.* a sări peste, a sări dincolo.

hinüber|steigen, *stieg hinüber, hinübergestiegen, vb. (s) intr.* a trece (peste, dincolo).

hinübertragen, *trug hinüber, hinübergetragen (du trägst hinüber, er trägt hinüber), vb. (h) tr.* a duce, a purta dincolo.

hinüberwachsen, *wuchs hinüber, hinübergewachsen (du, er wächst hinüber), vb. (s) intr.* a creşte peste, până dincolo.

hinüberwandern, *wanderte hinüber, hinübergewandert, vb. (s) intr.* a trece într-altă ţară, a emigra.

Hinüberwechsel, *-s, -, m.* trecere de partea cealaltă; dezertare; convertire.

hinüberwechseln, *wechselte hinüber, hinübergewechselt (ich wechs(e)le hinüber), vb. (s) intr.* a (se) schimba; a (se) converti; a dezerta, a trece dincolo; **das Wild ist ins Nachbarrevier hinübergewechselt** sălbăticiunile au trecut în domeniul de vânătoare vecin; **ins Lager der Feinde** ~ a trece, a dezerta în tabăra inamică.

hinüberwerfen, *warf hinüber, hinübergeworfen (du wirfst hinüber, er wirft hinüber), vb. (h) tr.* a arunca dincolo, a arunca peste.

hinüberwollen, *wollte hinüber, hinübergewollt (ich will hinüber, du willst hinüber, er will hinüber), vb. (h) intr.* a voi să treacă dincolo.

hinüberziehen, *zog hinüber, hinübergezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a trage (pe cineva sau ceva) dincolo, de cealaltă parte. **2.** *(gram.)* a lega (două cuvinte). **II.** *intr. (s)* a trece peste, dincolo. **III.** *refl. (h)* a se întinde până; **die Obstgärten ziehen sich über den Fluss bis zum Gebirge hinüber** livezile se întind dincolo de fluviu până la munte.

Hinüberziehung, *-en, f.* **1.** (a)tragere dincolo; trecere dincolo. **2.** *(gram.)* legătură (între două cuvinte).

hin und her *adv.* încoace şi încolo, fără ţel precis.

Hin und Her, *-s, n. sg.* du-te-vino; **nach längerem** ~ după mult du-te-vino; după multă alergătură, trambalare; după multe discuţii, tergiversări, tribulaţii; **ein ewiges** ~ un veşnic du-te-vino.

Hin-und-Her-Bewegung, *-en, f.* mişcare de du-te-vino; legănare; mişcare oscilatorie, pendulare.

Hin-und-Her-Biegeprobe, *-n, f. (tehn.)* probă de flexibilitate.

Hin-und-Her-Fahren, *-s, n. sg.* **1.** mers încolo şi încoace; dus şi întors. **2.** gesticulare.

Hin-und-Her-Gehen, *-s, n. sg.* mers încolo şi încoace.

Hin-und-Her-Gerede, *-s, n. sg. (peior.)* vorbărie goală, fără ţel precis.

hinunter *adv.* în jos, jos; **die Gräte ist schon** ~ am şi înghiţit osul de peşte; **da** ~ (pe) aici în jos; **die Straße** ~ pe stradă în jos.

hinunterbringen, *brachte hinunter, hinuntergebracht, vb. (h) tr.* **1.** a duce în jos, a transporta jos. **2.** a înghiţi; **er konnte keinen Bissen** ~ n-a putut înghiţi nici o bucăţică.

hinunterfahren, *fuhr hinunter, hinuntergefahren (du fährst hinunter, er fährt hinunter), vb. (s) intr.* a merge în jos, a coborî (cu un vehicul).

hinunterfallen, *fiel hinunter, hinuntergefallen (du fällst hinunter, er fällt hinunter), vb. (s) intr.* a cădea jos.

hinunterfliegen, *flog hinunter, hinuntergeflogen, vb. (s) intr.* a zbura jos, a coborî în zbor.

hinuntergehen, *ging hinunter, hinuntergegangen, vb. (s) intr.* a se duce (în) jos, a coborî, a merge în jos; **die Treppe** ~ a coborî scara.

hinuntergießen, *goss hinunter, hinuntergegossen (du, er gießt hinunter), vb. (h) tr.* a vărsa, a turna jos; **einen Schnaps** ~ a da pe gât un rachiu.

hinunterlassen, *ließ hinunter, hinuntergelassen (du, er lässt hinunter), vb. (h) tr.* a lăsa în jos.

hinunter|rutschen, *rutschte hinunter, hinuntergerutscht, vb. (s) intr.* a luneca jos.

hinunterschlucken, *schluckte hinunter, hinuntergeschluckt, vb. (h) tr.* a înghiţi.

hinunter|springen, *sprang hinunter, hinuntergesprungen, vb. (s) intr.* a sări (în) jos.

hinunter|stoßen, *stieß hinunter, hinuntergestoßen (du, er stößt hinunter), vb. (h) tr.* a împinge (în) jos.

hinunter|stürzen, *stürzte hinunter, hinuntergestürzt (du, er stürzt hinunter), vb.* **I.** *tr. (h)* a împinge, a arunca (în) jos. **II.** *intr. (s)* **1.** a cădea jos. **2.** a se năpusti jos.

hinuntertragen, *trug hinunter, hinuntergetragen (du trägst hinunter, er trägt hinunter), vb. (h) tr.* a duce jos, a transporta (în) jos.

hinunterwärts *adv.* în jos, de (sau la) vale; în aval.

hinunterwerfen, *warf hinunter, hinuntergeworfen (du wirfst hinunter, er wirft hinunter), vb. (h) tr.* a arunca (în) jos.

hinunterwürgen, *würgte hinunter, hinuntergewürgt, vb. (h) tr.* a înghiţi cu greu.

hinunterziehen, *zog hinunter, hinuntergezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* a trage (în) jos. **II.** *intr. (s)* a se muta jos.

hinwagen, *wagte hin, hingewagt, vb. (h) refl.* a îndrăzni să meargă acolo.

hinwärts *adv.* încolo.

hinweg *adv.* la o parte, încolo departe; **ich will** ~ vreau să plec; ~ **mit euch!** plecaţi de aici, la o parte! **ich bin über solche Vorurteile** ~ am trecut peste astfel de prejudecăţi; ~ **die (sau mit den) Sorgen!** la o parte cu grijile!

Hinweg, *-(e)s, -e, m.* ducere; **auf dem ~(e)** la dus, în drum spre, într-acolo.

hinwegbegeben, *begab hinweg, hinwegbegeben (du begibst hinweg, er begibt hinweg), vb. (h) refl. (elevat)* a pleca.

hinweg|eilen, *eilte hinweg, hinweggeeilt, vb. (s) intr.* a se depărta, a pleca în grabă.

hinwegfallen, *fiel hinweg, hinweggefallen (du fällst hinweg, er fällt hinweg), vb. (s) intr.* a cădea la o parte; a fi scos, omis.

hinwegfegen, *fegte hinweg, hinweggefegt, vb.* **I.** *tr. (h)* a mătura. **II.** *intr. (s)* **1.** a trece în mare goană. **2.** *(über* cu *ac.)* a trece ca vântul.

hinwegfeuern, *feuerte hinweg, hinweggefeuert, vb. (h) tr. (mil.)* **1.** a dirija focul dincolo de...; a bombarda dincolo de... **2.** a înlătura, a distruge prin tir de artilerie.

hinwegführen, *führte hinweg, hinweggeführt, vb. (h) tr.* a duce încolo, a lua de aici.

hinweg|gehen, *ging hinweg, hinweggegangen, vb. (s) intr.* a se duce, a pleca; *(fig.)* **über etwas** ~ a trece peste ceva; **er wird über diesen Einwand nicht** ~ **können** nu va putea trece peste această obiecţie.

hinwegheben, *hob hinweg, hinweggehoben, vb. (h)* **I.** *tr.* a da la o parte, a îndepărta; **den Schleier** ~ a da la o parte vălul. **II.** *refl.* a se îndepărta, a părăsi, a se duce; a o şterge; **hebe dich hinweg von mir!** pleacă, şterge-o de lângă mine!

hinwegkommen, *kam hinweg, hinweggekommen, vb. (s) intr.* **1.** a se duce, a pleca. **2.** *(în expr.)* **mit etwas** ~ a se alege cu ceva; **mit einer leichten Strafe** ~ a se alege cu o pedeapsă uşoară, a scăpa cu o pedeapsă uşoară. **3.** *(în expr.)* **über etwas** ~ a uita, a trece peste, a depăşi (ceva neplăcut, dureros); a se vindeca.

hinweglegen, *legte hinweg, hinweggelegt, vb. (h) tr.* a pune la o parte.

hinwegmachen, *machte hinweg, hinweggemacht, vb. (h) refl.* a pleca, a dispărea, a se face nevăzut.

Hinwegnahme *f. sg.* luare, ridicare.

hinwegnehmen, *nahm hinweg, hinweggenommen (du nimmst hinweg, er nimmt hinweg), vb. (h) tr.* a lua, a ridica.

hinwegraffen, *raffte hinweg, hinweggerafft, vb. (h) tr. (despre moarte)* a secera; **der Tod hat ihn hinweggerafft** moartea l-a răpit dintre noi.

hinwegräumen, *räumte hinweg, hinweggeräumt, vb. (h) tr.* a lua de aici, a căra de aici, a transporta; *(fam.)* a mătura, a curăţa.

hinwegschreiten, *schritt hinweg, hinweggeschritten (du schreitest hinweg, er schreitet hinweg), vb. (s) intr. (über)* a trece, a păşi peste.

hinwegsehen, *sah hinweg, hinweggesehen (du siehst hinweg, er sieht hinweg), vb. (h) intr.* a privi, a se uita peste; **über den Grabenrand** ~ a se uita peste marginea şanţului; *(fig.)* **über etwas** ~ a trece ceva cu vederea, a nu lua ceva în considerare, a ignora.

hinwegsehnen, *sehnte hinweg, hinweggesehnt, vb. (h) refl.* a se dori în altă parte.

hinweg sein, *war hinweg, hinweg gewesen (ich bin hinweg, du bist hinweg, er ist hinweg), vb. (s) intr.* a trece peste ceva, a fi mai presus de ceva; **über gewisse Vorurteile** ~ a se situa deasupra anumitor prejudecăţi.

hinwegsetzen, *setzte hinweg, hinweggesetzt (du, er setzt hinweg), vb.* **I.** *intr. (s* şi *h)* a sări peste; **er ist über den Graben hinweggesetzt** a sărit peste şanţ; *(fig.)* **er setzte mit einem Scherze hinweg**, el trecu peste (cele întâmplate, cele spuse) cu o glumă. **II.** *(h) refl.* a ignora, a trece cu bună ştiinţă peste ceva; **sich über etwas** ~ a nu ţine seamă de ceva; **sich über alles** ~ a nu ţine seamă de nimic.

hinwehen, *wehte hin, hingeweht, vb. (h) tr.* a sufla într-acolo, a sufla peste.

hinweinen, *weinte hin, hingeweint, vb. (h) intr.* a plânge înfundat; **still vor sich** ~ a plânge liniştit.

Hinweis, *-es, -e, m.* indicare, trimitere; **mit (sau unter)** ~ **darauf, dass...** cu referire la...; trimiţând la...

hinweisen, *wies hin, hingewiesen (du, er weist hin), vb. (h)* **I.** *tr. (jn.)* a arăta cuiva drumul, a îndrepta pe cineva spre... **II.** *intr. (auf)* **1.** a arăta, a indica, a da să înţeleagă. **2.** a trimite (la).

hinweisend I. *part. prez.* de la hinweisen. **II.** *adj.* demonstrativ; *(gram.)* **das ~e Fürwort** pronumele demonstrativ.

Hinweisleitung, *-en, f.* fir al demonstraţiei.

Hinweisung, *-en, f.* v. Hinweis.

hinwelken, *welkte hin, hingewelkt, vb. (s) intr.* a se veşteji, a se ofili.

hinwenden, *wandte hin, hingewandt (du wendest hin, er wendet hin), vb. (h)* **I.** *tr.* a întoarce spre; **er wendet das Gesicht zu ihm hin** întoarce faţa spre el. **II.** *refl.* a se întoarce către, a se adresa; **sich zu seinem Nachbar** ~ a se adresa vecinului său.

hinwerfen, *warf hin, hingeworfen (du wirfst hin, er wirft hin), vb. (h)* **I.** *tr.* a trânti (fără intenţie), a doborî, a arunca jos; **jn.** ~ a doborî, a culca pe cineva la pământ, a trânti jos pe cineva; **dem Hund einen Knochen** ~ a arunca câinelui un os; *(fig.)* **den Fehdehandschuh** ~ a arunca mănuşa; **ich möchte am liebsten alles** ~ mai bine m-aş lăsa păgubaş de toate, aş lăsa totul baltă; **er hat ein Wort hingeworfen** a aruncat o vorbă; *(fig.)* **Gedanken aufs Papier** ~ a aşterne gânduri pe hârtie; **eine Bemerkung** ~ a face o remarcă în treacăt. **II.** *refl.* a se arunca; a se trânti, a se tolăni; **sich vor jm. (sau vor etwas)** ~ a se prosterna în faţa cuiva (sau a ceva).

hinwieder, hinwiederum *adv.* **1.** din nou, iarăşi. **2.** în schimb, dimpotrivă.

hinwinken, *winkte hin, hingewinkt, vb. (h) intr.* a face cuiva semn să vină; **er winkte den Kellner hin** făcu semn ospătarului să vină; **winke ihm hin!** fă-i semn!

hinwirken, *wirkte hin, hingewirkt, vb. (h) intr.* a tinde către; a activa, a acţiona într-un anumit sens.

hinwollen, *wollte hin, hingewollt (ich will hin, du willst hin, er will hin), vb. (h) intr.* a voi (să meargă, să ajungă) acolo; **ich will hin** vreau să merg acolo; **wo willst du hin?** unde vrei să ajungi cu aceasta?

hinwünschen, *wünschte hin, hingewünscht, vb. (h)* **I.** *tr.* a dori (ca cineva sau ceva) să fie într-un loc anumit; **ich wünsche ihn hin, wo der Pfeffer wächst** îi doresc să fie cât mai departe. **II.** *refl.* a dori să fie într-un anumit loc; **er wünscht sich zu seiner Mutter hin** doreşte să fie lângă mama lui.

Hinz, *-(e)s, -e, m. (fam., în expr.)* ~ **und Kunz** oricine, gloata, toată lumea.

hinzählen, *zählte hin, hingezählt, vb. (h) tr.* a număra bucată cu bucată; **Geld** ~ a număra ban cu ban.

hinzaubern, *zauberte hin, hingezaubert, vb. (h) tr.* **1.** a produce (ca) prin farmec. **2.** a duce, a transporta (undeva ca) prin vrajă.

hinzeigen, *zeigte hin, hingezeigt, vb. (h) intr.* a arăta (într-o direcție), a indica.

hinziehen, *zog hin, hingezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a trage către, spre, într-acolo; **sie zog das Kind zu sich** *(dat.)* **hin** trase copilul spre ea. **2.** *(fig.)* a amâna, a tărăgăna, a prelungi; **die Sache** ~ a tărăgăna chestiunea. **II.** *intr. (s)* a se muta, a se stabili; a se duce spre un (anumit) loc; a merge de-a lungul; **die Kolonne ist längs des Ufers hingezogen** coloana a mers de-a lungul malului; **ziehet hin in Frieden** duceți-vă în pace. **III.** *refl. (h)* a se întinde, a se tergiversa, a se prelungi, a se lungi (până); **die Verhandlung zog sich endlos hin** tratativele s-au prelungit la infinit.

hinzielen, *zielte hin, hingezielt, vb. (h) tr.* a ținti (la ceva).

hinzu *adv.* în plus, pe deasupra.

hinzubauen, *baute hinzu, hinzugebaut, vb. (h) tr.* a adăuga construind.

hinzubekommen, *bekam hinzu, hinzubekommen, vb. (h) tr.* a primi pe deasupra; **er hat zu dem Kopfweh noch Zahnschmerzen** ~ la durerea de cap i s-a mai adăugat și o durere de măsele.

hinzubitten, *bat hinzu, hinzugebeten (du bittest hinzu, er bittet hinzu), vb. (h) tr.* a mai ruga (pe cineva) pentru încă ceva; **noch jn.** ~ a mai invita pe cineva.

hinzudenken, *dachte hinzu, hinzugedacht, vb. (h) tr.* și *refl.* a adăuga, a completa în gând.

hinzudichten, *dichtete hinzu, hinzugedichtet (du dichtest hinzu, er dichtet hinzu), vb. (h) tr.* a adăuga de la sine, a completa din imaginație; a atribui (cuiva) ceva inexact, neadevărat.

hinzudrängen, *drängte hinzu, hinzugedrängt, vb. (h) intr.* și *refl.* a se înghesui spre.

hinzufügen, *fügte hinzu, hinzugefügt, vb. (h) tr.* a adăuga.

Hinzufügen *n. sg.* adăugare.

Hinzug, *-(e)s, -züge, m.* mers, marș într-acolo; **in** (sau **auf**) **dem** ~ în marș spre, în timpul marșului.

hinzugehen, *ging hinzu, hinzugegangen, vb. (s) intr.* a se apropia în mers.

hinzuge|hören, *gehörte hinzu, hinzugehört, vb. (h) intr.* a face parte din, a aparține (de).

hinzugesellen, *gesellte hinzu, hinzugesellt, vb. (h) refl.* a se asocia, a se întovărăși (cu cineva sau la ceva).

hinzugießen, *goss hinzu, hinzugegossen (du, er gießt hinzu), vb. (h) tr.* a adăuga turnând.

hinzukommen, *kam hinzu, hinzugekommen, vb. (s) intr.* a se adăuga; a se alătura; *(despre o împrejurare)* a interveni; **es kamen viele Neugierige hinzu** se mai adăugară mulți curioși; **es kommen noch die Spesen hinzu** se mai adaugă și cheltuielile; **es kommt noch hinzu, dass...** unde mai pui că...; în plus că ...; pe deasupra, mai...

hinzukönnen, *konnte hinzu, hinzugekonnt (ich kann hinzu, du kannst hinzu, er kann hinzu), vb. (h) intr.* a putea pătrunde (undeva, la cineva), a putea ajunge undeva.

hinzukriechen, *kroch hinzu, hinzugekrochen, vb. (s) intr.* a se apropia târându-se.

Hinzukunft *f. sg.* **1.** intervenire, sosire. **2.** adăugare, alăturare.

hinzulassen, *ließ hinzu, hinzugelassen (du, er lässt hinzu), vb. (h) tr.* a lăsa să se apropie.

hinzulegen, *legte hinzu, hinzugelegt, vb. (h) tr.* a adăuga la.

hinzulernen, *lernte hinzu, hinzugelernt, vb. (h) tr.* a învăța ceva în plus.

hinzunehmen, *nahm hinzu, hinzugenommen (du nimmst hinzu, er nimmt hinzu), vb. (h) tr.* a adăuga.

hinzurechnen, *rechnete hinzu, hinzugerechnet (du rechnest hinzu, er rechnet hinzu), vb. (h) tr.* a adăuga (prin calcul) la socoteală.

Hinzurechnung, *-en, f.* adăugare (prin calcul) la socoteală; **die** ~ **der Frachtspesen** adăugarea cheltuielilor de transport.

hinzuschleichen, *schlich hinzu, hinzugeschlichen, vb. (s) intr.* a se apropia pe furiș.

hinzuschreiben, *schrieb hinzu, hinzugeschrieben, vb. (h) tr.* a adăuga (ceva) în scris.

hinzusetzen, *setzte hinzu, hinzugesetzt (du, er setzt hinzu), vb. (h)* **I.** *tr.* a adăuga; a completa; **es wäre nicht ratsam, setzte er noch hinzu** n-ar fi recomandabil, mai adăugă el. **II.** *refl.* a se așeza lângă; **sich zu den anderen Gästen** ~ a se așeza lângă ceilalți musafiri.

hinzutreten, *trat hinzu, hinzugetreten (du trittst hinzu, er tritt hinzu), vb. (s) intr.* **1.** a se apropia. **2.** a se uni, a se asocia; a se ralia; **zu dieser Krankheit trat noch eine andere hinzu** la această boală se mai adaugă încă una.

Hinzutritt, *-(e)s, m. sg.* aderare, raliere, asociere, venire (pe neașteptate), participare.

hinzutun, *tat hinzu, hinzugetan, vb. (h) tr.* a adăuga.

Hinzutun, *-s, n. sg.* contribuție, participare, colaborare; amestec; **ohne mein** ~ fără amestecul meu.

hinzuverdienen, *verdiente hinzu, hinzuverdient, vb. (h) tr.* a câștiga suplimentar (prin muncă).

hinzuwachsen, *wuchs hinzu, hinzugewachsen (du, er wächst hinzu), vb. (s) intr.* a se lipi de ceva crescând, a concrește.

Hinzuwahl, *-en, f.* cooptare, primire prin vot.

hinzuwählen, *wählte hinzu, hinzugewählt, vb. (h) tr.* a coopta, a primi (sau a alege) prin vot.

hinzuwerfen, *warf hinzu, hinzugeworfen (du wirfst hinzu, er wirft hinzu), vb. (h) tr.* a adăuga prin aruncare (la o grămadă, la o sumă).

hinzuzählen, *zählte hinzu, hinzugezählt, vb. (h) tr.* a adăuga (numărând); a socoti la ceva (sau împreună cu ceva).

hinzuziehen, *zog hinzu, hinzugezogen, vb. (h) tr.* **1.** a atrage. **2.** a asocia; **jn. zu etwas** ~ a-și asocia pe cineva, a lua pe cineva ca tovarăș; **einen anderen Arzt** ~ a chema, a consulta un alt medic; a chema încă un medic la consult.

Hinzuziehung, *-en, f.* **1.** atragere. **2.** asociere, chemare (a unui alt medic etc.).

Hiobsbote, *-n, -n, m.* vestitor de nenorocire, sol nefast.

Hiobsbotschaft, *-en, f.* știre tristă, veste rea, nefastă.

Hiobsgeduld *f. sg.* răbdare nesfârșită.

Hiobsnachricht, *-en, f.* v. Hiobsbotschaft.

Hiobs|post, *-en, f.* v. Hiobsbotschaft.

Hiobs|same, *-ns, -n, m.* v. Hiobsträne.

Hiobs|träne, *-n, f. (bot.)* lacrima lui Iov *(Coix lacryma Iovi).*

hipp, hipp, hurra! *interj.* ura!

Hippe, *-n, f.* **1.** coasă (a morții). **2.** cosor. **3.** *(pop.)* capră. **4.** femeie rea, arțăgoasă; mejeră, cață. **5.** prăjitură uscată subțire, uscățele.

Hippiatrie, Hippiatrik *f. sg.* hipiatrie, studiu al bolilor calului.

Hippie, *-s, -s, m.* hipi.

Hippodrom, *-s, -e, n.* hipodrom.

Hippogryph, *-s* (și *-en*), *-e* (și *-en*), *m. (mit.)* hipogrif, cal înaripat cu cap de pajură.

hippokratisch *adj.* hipocratic, al lui Hipocrate; *(med.)* **das ~e Gesicht** chip, figură de muribund.

Hippokrene *f. sg.* fântâna muzelor.

Hippolog, *-en, -en,* **Hippologe**, *-n, -n, m.* hipolog, cunoscător de cai.

Hippologie *f. sg.* hipologie, cunoaștere a cailor.

Hippopotamus, *-, -* (și *-se*), *m. (zool.)* hipopotam *(Hippopotamus).*

Hippursäure *f. sg. (chim.)* acid hipuric.

Hirn, *-(e)s, -e, n.* **1.** creier; minte; **das Werk menschlicher ~e und Hände** opera minții și a mâinii omenești; **sein ~ anstrengen** a-și pune creierul la contribuție; *(cul.)* ~ **mit Ei** creier cu ouă; **gebackenes** ~ creier prăjit. **2.** *(ind. lemnului)* față a tăieturii transversale prin lemn; **über** (sau **vor**) ~ **behauen** (sau **sägen**) a tăia lemnul transversal.

Hirn|anhang, *-(e) s, m. sg.,* **Hirn|an|hangsdrüse**, *-n, f. (anat.)* hipofiză.

Hirnbalken, *-s, -, m. (anat.)* corp calos.

Hirnblasenwurm, *-(e)s, -würmer, m. (zool.)* cisticerc (de *Taenia coenurus*) care produce căpierea la oi.

Hirnblatt, *-(e)s, -blätter,* **Hirnblättchen**, *-s, -, n. (anat.)* fontanelă.

Hirnblut|ader, *-n, f. (anat.)* arteră cerebrală.

Hirnblutung, *-en, f. (med.)* hemoragie cerebrală.

Hirnbohrer, *-s, -, m. (chir.)* trepan.

Hirnbrecher, *-s, -, m. (glumeț)* vin care se urcă la cap.

Hirnbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* hernie cerebrală.

hirnbrütig *adj. (reg.)* nebun, într-o ureche.

hirnen, *hirnte, gehirnt, vb. (h) intr. (elv.)* a se gândi, a chibzui.

Hirn|ent|zündung, *-en, f. (med.)* encefalită.

Hirn|erschütterung, *-en, f. (med.)* comoție cerebrală.

Hirn|erweichung, *-en, f. (med.)* ramolisment cerebral.

Hirnfell, *-(e)s, -e, n.* v. Hirnhaut.

Hirnfell|ent|zündung, *-en, f.* v. Hirnhautentzündung.

hirngeschädigt *adj.* cu leziuni la nivelul creierului.

Hirnge|spinst, *-(e)s, -e, n.* himeră, fantomă, nălucă; vis, viziune, nălucire.

Hirnhaut, *-häute, f. (anat.)* meninge, membrană învelitoare a creierului; **harte** ~ dura mater.

Hirnhaut|ent|zündung, *-en, f. (med.)* meningită.

Hirnholz, *-es, -hölzer, n.* secțiune (suprafață) transversală a lemnului; ștorț.

Hirnkasten, *-s, -* (și *-kästen*), *m. (fam.)* craniu, țeastă, tigvă, cutie craniană.

Hirnkraut, *- (e)s, n. sg.* v. Basilienkraut.

Hirnleiste, *-n, f. (constr.)* laț, șipcă transversală.

hirnlos *adj.* descreierat, dement; prost, nerod, smintit, fără minte.

Hirnmark, *-(e)s, n. sg. (anat.)* substanță cenușie a creierului; **das verlängerte** ~ bulbul rahidian.

Hirnmasse *f. sg. (anat.)* materie cerebrală.

Hirn|naht, *-nähte, f. (anat.)* sutură a oaselor craniene.

Hirn|nerv, *-s* (și *-en*), *-en* [-nɛrfən și -nɛrvən], *m. (anat.)* nerv cranian.

Hirnrinde, *-n, f. (anat.)* scoarță cerebrală.

hirn|rissig *adj.* prost, nerod, smintit.

Hirnsand, *-(e)s, m. sg. (anat.)* concremente calcare răspândite în creier, acerbulus.

Hirnschädel, *-s, -, m.* craniu, țeastă.

Hirnschädelbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* fractură a craniului.

Hirnschädelknochen, *-s, -, m. (anat.)* os cranian.

Hirnschädel|lehre *f. sg.* craniologie, descriere a craniului.

Hirnschale, *-n, f.* țeastă, craniu.

Hirnschlag, *-(e)s, -schläge, m. (med.)* apoplexie cerebrală.

Hirnschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(anat.)* secțiune cerebrală. **2.** *(ind. lemnului)* tăietură transversală.

Hirnschwund, *-(e)s, m. sg. (med.)* atrofie cerebrală.

Hirn|spuk, *-(e)s, -e, m.* v. Hirngespinst.

Hirn|stamm, *-(e)s, -stämme, m.* trunchi cerebral.

Hirn|strombild, *-es, -er, n.* electroencefalogramă.

Hirntod, *-es, m. sg. (med.)* moarte cerebrală.

Hirnverbindung, *-en, f. (ind. lemnului)* legătură cap în cap.

hirnverbrannt, hirnver|rückt *adj.* nebun, nesăbuit, fără minte, descreierat, smintit; **eine ~e Idee** o idee nesăbuită; **so ~ wird er doch nicht sein!** doar n-o fi atât de nebun!

hirnverletzt *adj.* v. hirngeschädigt.

Hirnweberei, *-en, f.* minuțiozitate, pedantism.

Hirnwindung, *-en, f. (anat.)* circumvoluție.

Hirnwurst, *-würste, f. (cul.)* caltaboș cu măduvă.

Hirnwut *f. sg.* **1.** *(med.)* encefalită cu delir, furioasă. **2.** *(fig.)* frenezie, exaltare frenetică.

Hirnzapfen, *-s, -, m. (ind. lemnului)* cap de nod.

Hirnzelle, *-n, f. (anat.)* celulă cerebrală.

Hirsch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* cerb *(Cervus elaphus).*

hirsch|artig *adj.* ca cerbul.

Hirschbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* sumac, scumpie *(Cotruus coggygria).*

Hirschbeere, *-n, f. (bot.)* bârcoace *(Cotoneaster).*

Hirschbock, *-(e)s, -böcke, m.* cerb.

hirschbraun *adj.* de culoarea cerbului, brun-roșcat.

Hirschbrunst *f. sg.* **1.** goană a cerbilor. **2.** *(bot.)* trufa-cerbului *(Elaphomyces cervinus granulatus).*

Hirsch|eber, *-s, -, m. (zool.)* mistreț-cerb din India *(Babirusta).*

Hirschfährte, *-n, f.* urmă de cerb.

Hirschfänger, *-s, -, m.* cuțit de vânătoare.
Hirschfarbe *f. sg.* culoare roșcată.
hirschfarben, hirschfarbig *adj.* roșcat, de culoarea cerbului.
Hirschfeiste, *-n, f. (vân.)* perioadă pentru vânătoare de cerbi.
Hirschgallerte *f. sg.* substanță cleioasă, gelatinoasă obținută din pilitură de coarne de cerb.
Hirschgarten, *-s, -gärten, m.* parc cu cerbi.
Hirschgeschrei, *-(e)s, n. sg.* boncăluit de cerb.
Hirschgeweih, *-(e)s, -e, n.* coarne de cerb.
Hirsch|hals, *-es, -hälse, m. (la cai)* gât de cerb.
Hirsch|hatz, *-en, f. (înv.)* vânătoare de cerbi.
Hirsch|haut, *-häute, f.* piele de cerb sau de căprioară.
Hirsch|holder, *-s, -, m. (bot.)* dârmoz, soc roșu *(Sambucus racemosa).*
Hirsch|horn, *-(e)s, -hörner, n.* corn de cerb.
hirsch|hörnen *adj.* din coarne de cerb.
Hirsch|hornsalz, *-es, n. sg. (înv., cul.)* praf de copt obținut din coarne de cerb (subcarbonat de amoniac).
Hirsch|hund, *-(e)s, -e, m. (vân.)* câine de vânătoare.
Hirschin, *-nen, f.* v. Hirschkuh.
Hirschjagd, *-en, f.* vânătoare de cerbi.
Hirschkäfer, *-s,-, m. (entom.)* rădașcă *(Lucanus cervus).*
Hirschkahl, *-(e)s, -e, m.* v. Hirschmangold.
Hirschkalb, *-(e)s, -kälber, n.* pui de cerb.
Hirschkamel [-me:l], *-s, -e, n. (zool.)* lama *(Auchenia lama).*
Hirschkatze, *-n, f.* v. Hirschluchs.
Hirschkeule, *-n, f.* pulpă, coapsă (de dindărăt) de cerb.
Hirschklee, *-s, m. sg. (bot., reg.)* sulfină, molotru *(Melilotus officinalis).*
Hirschkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap de cerb.
Hirschkuh, *-kühe, f. (zool.)* cerboaică.
Hirschlager, *-s, -, n.* culcuș al cerbului.
Hirschlauf, *-(e)s, -läufe, m.* picior de cerb.
Hirschleder, *-s, -, n.* piele de căprioară.
hirschledern *adj.* de piele de căprioară.
Hirschlosung, *-en, f.* excremente ale cerbului.
Hirschluchs, *-es, -e, m. (zool.)* râs *(Lynx).*
Hirschmangold, *-(e)s, -e, n. (bot.)* plămânărică *(Pulmonaria officinalis).*
Hirschmöhre, *-n, f. (bot.)* păstârnac *(Pastinaca sativa).*
Hirschpark, *-(e)s, -e (și -s), m.* v. Hirschgarten.
Hirschpeterlein, *-s, -, n. (bot.)* pătrânjel de câmp *(Peucedanum oreoselinum).*
Hirschruf, *-(e)s, -e, m.* **1.** v. Hirschgeschrei. **2.** instrument, corn cu care se imită strigătul cerbului.
Hirsch|schale, *-n, f.* unghie de cerb.
Hirsch|schröter, *-s, -, m.* v. Hirschkäfer.
Hirsch|schwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* v. Hirschtrüffel.
Hirsch|schweiß, *-es, m. sg. (vân.)* sânge de cerb.
Hirsch|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (hipism)* capriolă.
Hirschtalg, *-(e)s, m. sg.* seu de cerb.
Hirschtränen *pl.* lacrimi de cerb (excreție glandulară întărită în ochii cerbului).
Hirschtrüffel, *-n, f. (bot.)* trufa-cerbului *(Elaphomyces cervinus granulatus).*
Hirschwurz *f. sg. (bot.)* **1.** somnoroasă *(Peucedanum cervaria).* **2.** smeoaie *(Libanotis montana).*
Hirschziege, *-n, f. (zool.)* antilopă *(Antilope cervicapra).*
Hirschziemer, *-s, -, m.* spate de cerb.
Hirschzunge, *-n, f. (bot.)* năvalnic, limba-cerbului *(Scolopendrium vulgare).*
Hirse *f. sg. (bot.)* nume cumulativ pentru diferite genuri de graminee; mai cunoscut este meiul *(Panicum miliaceum).*
Hirsebrei, *-(e)s, -e, m.* terci, păsat, coleașă de mei; *(fig.)* **man muss den Löffel bei der Hand haben, wenn's ~ regnet** trebuie să profiți de ocazie.
Hirsekorn, *-(e)s, -körner, n.* grăunte, bob de mei.
Hirsen|acker, *-s, -äcker, m.* câmp semănat cu mei, meiște.
Hirsen|aus|schlag, *-(e)s, -schläge, m. (med.)* eczemă datorată intoxicației cu mei.
Hirsenfeld, *-(e)s, -er, n.* v. Hirsenacker.
hirsenförmig *adj.* în formă de bob de mei.
Hirsengras, *-es, -gräser, n.* nume dat mai multor soiuri de mei care apar în zone secetoase ca buruieni.
Hirsenklee, *-s, m. sg. (bot.)* lucernă *(Medicago sativa).*
Hirsenkorn, *-(e)s, -körner, n.* grăunte de mei.
Hirsenmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de mei.
Hirsenvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* scatiu *(Chloris chloris).*
Hirt, *-en, -en,* **Hirte**, *-n, -n, m.* **1.** păstor, cioban; **wie der ~ so die Herde** cum e turcul și pistolul; **wo die ~en sich zanken, haben die Wölfe freies Spiel** unde se ceartă păstorii profită lupii. **2.** *(fig.)* păstor (de suflete), preot, pastor.
hirten, *hirtete, gehirtet (du hirtest, er hirtet), vb. (h) tr.* a păstori.
Hirten|amt, *-(e)s, -ämter, n.* funcție de preot.
hirten|artig *adj.* ciobănesc, păstoresc.
Hirtenbrief, *-(e)s, -e, m. (bis.)* scrisoare pastorală.
Hirtendichter, *-s, -, m.* poet pastoral, bucolic.
Hirtendichtung, *-en, f. (lit.)* poem pastoral, bucolic; poezie pastorală, idilă bucolică; eglogă.
Hirtenfeuer, *-s, -, n.* foc ciobănesc, foc de stână.
Hirtenflöte, *-n, f.* fluier ciobănesc, caval.
Hirtengedicht, *-(e)s, -e, n.* poezie pastorală, idilă, poemă bucolică; eglogă.
Hirtenge|sang, *-(e)s, -gesänge, m.* pastorală, doină.
Hirtenge|spräch, *-(e)s, -e, n.* eglogă.
Hirtengott, *-(e)s, m. sg. (mit.)* Pan, zeul păstorilor.
Hirtengöttin *f. sg. (mit.)* Pales, zeița turmelor.
Hirtenhaus, *-es, -häuser, n.* colibă ciobănească; stână.
Hirtenhund, *-(e)s, -e, m.* câine ciobănesc, câine de stână.
Hirtenjunge, Hirtenknabe, *-n, -n, m.* ciobănaș, păstoraș, păstorel.
Hirtenkönig, *-s, -e, m.* rege al păstorilor.
Hirtenleben, *-s, n. sg.* viață pastorală, viață de cioban, de păstor.
Hirtenlied, *-(e)s, -er, n.* cântec ciobănesc.
hirtenlos *adj.* **1.** fără păstor. **2.** *(fig.)* fără conducător.
Hirtenmädchen, *-s, -, n.* păstoriță, ciobăniță.
hirtenmäßig *adj.* ciobănesc, pastoral.
Hirten|nadel, *-n, f. (bot.)* pliscul-cucoarei *(Erodium cicularium).*
Hirtenpfeife, *-n, f.* caval, fluier ciobănesc.
Hirtenring, *-(e)s, -e, m. (bis.)* inelul Papei.
Hirtenrohr, *-(e)s, -e, n.* v. Hirtenpfeife.
Hirtenschaft *f. sg.* **1.** păstorime. **2.** calitate de păstor, ciobănit.
Hirten|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* **1.** *(bis.)* cârjă arhierească. **2.** bâtă ciobănească.
Hirten|stück, *-(e)s, -e, n.* pastorală.
Hirtentanz, *-es, -tänze, m.* dans, joc ciobănesc.
Hirtentäsch|chen, *-s, -, n. (bot.)* traista-ciobanului *(Capsella bursa pastoris).*
Hirtentasche, *-n, f.* traistă ciobănească, desagă.
Hirtentäschel, *-s, -, n.* v. Hirtentäschchen.
Hirtentäschelkraut, *- (e)s, n. sg.* v. Hirtentäschchen.
Hirtentum, *-s, n. sg.* **1.** lume pastorală. **2.** calitate de păstor, ciobănit.
Hirtenvolk, *-(e)s, -völker, n.* **1.** popor de păstori. **2.** păstori.
Hirtin, *-nen, f.* ciobăniță, păstoriță.
hirtlich *adj.* ciobănesc, păstoresc.
His *n. sg. (muz.)* si diez.
Hissblock, *-(e)s, -blöcke, m.*, **Hisse**, *-n, f. (mar.)* macara de ridicat greutățile pe o corabie, gruie, palan.
hissen, *hisste, gehisst (du, er hisst), vb. (h) tr. (mar.)* a ridica (greutăți la bord); **die Segel ~** a ridica velele; **die Flagge ~** a înălța pavilionul.
Hiss|tau, *-(e)s, -e, n. (mar.)* frânghie a vârtejului.
hist! *interj.* cea!; **der eine will ~, der andere hott** unul hăis și altul cea.
Histamin, *-s, n. sg. (farm.)* histamină.
Histiologie [-stio-], *f. sg.* v. Histologie.
Histolog(e), *-(e)n, -(e)n, m.* histolog.
Histologie *f. sg.* histologie, știință a țesuturilor organice.
Histörchen, *-s, -, n.* istorioară, anecdotă, povestire scurtă.
Historie [-riə], *-n, f.* **1.** istorie, poveste; relatare. **2.** istorie, istoriografie.
Historienbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de povești.
Historienmaler, *-s, -, m.* pictor de subiecte istorice.
Historik *f. sg.* știință a istoriei; știință despre metoda istorică, folosită în cercetarea istoriei.
Historiker, *-s, -, m.* istoric.
Historiograph, *-en, -en, m.* istoriograf.
historisch *adj.* istoric; **der ~e Materialismus** materialismul istoric; **~ wertvoll** valoros din punct de vedere istoric.
historisieren, *historisierte, historisiert, vb. (h) tr.* a concepe, a descrie istoric; a accentua (în mod exagerat) aspectul istoric.
Historismus *m. sg.* istorism; exagerare, supraevaluare a aspectului istoric.
Histrione, *-n, -n, m.* histrion, comediant, actor.
Hit, *-s, -s, m.* **1.** *(fam.)* piesă muzicală de succes. **2.** *(fam.)* produs cu mare succes temporar. **3.** doză de narcotice pentru injectat. **4.** *(inform.)* dată, informație obținută din internet.
Hitlerei *f. sg.* maimuțăreală hitleristă.
Hitlerfaschismus, *-, m. sg (ist.)* hitlerism.
Hitlergegner, *-s, -, m.* adversar politic al hitlerismului.
Hitlergruß, *-es, -grüße, m.* salut hitlerist.
Hitlerjugend *f. sg.* tineret hitlerist.
Hitlerzeit *f. sg.* perioada, epoca hitleristă.
Hitliste, *-n, f.* listă a șlagărelor.
Hitsche, *-n, f. (reg.)* **1.** scăunel (pentru picioare). **2.** târlie, săniuță.
Hitschel, *-n, f. (pop.)* (lemn de) soc.
Hitz|aus|schlag, *-(e)s, -schläge m.* spuzeală de căldură.
Hitzbe|handlung, *-en, f. (med.)* tratament termic.
Hitzbläs|chen, *-s, -, n.*, **Hitzblase, Hitzblatter**, *-n, f.* bășicuță de spuzeală.
hitzblütig *adj.* iute la fire, aprins, focos; cu temperament, impetuos.
Hitzdraht|instrument, *-(e)s, -e, n. (electr.)* instrument, aparat cu fir cald.
Hitze, *-n, f.* **1.** căldură mare, toridă; arșiță, caniculă; **drückende ~** căldură apăsătoare; **wir hatten eine tropische ~** a fost o căldură tropicală; **den Braten zu großer ~ geben** a pune friptura la foc iute. **2.** febră, fierbințeală. **3.** mânie. **4.** *(fig.)* pasiune; ardoare, înfocare; foc; **er gerät in ~ a)** se înfierbântă; **b)** se înfurie; **in der ~ des Gefechtes** în focul luptei; **es wird ~ kosten** o să coste osteneală (nervi, încordare); **in ~ bringen** a înfierbânta, a face furios. **5.** dogoare (a focului). **6.** călduri (la câini și pisici). **7.** *(med.; în expr.)* **fliegende ~** bufeu.
hitzebe|ständig *adj.* rezistent la căldură, care rezistă la foc, termorezistent.
Hitzebe|ständigkeit *f. sg.* rezistență la căldură.
hitze|empfindlich *adj.* sensibil la căldură.
hitzefrei *adj.* atermic.
Hitzefrei, *-, n. sg.* concediu, vacanță în perioada caniculei.
Hitzegrad, *-(e)s, -e, m.* grad de căldură.
Hitze(grad)messer, *-s, -, m. (tehn.)* pirometru, aparat de măsurat căldura.
Hitze(grad)messung, *-en, f. (tehn.)* pirometrie, măsurare a căldurii înalte.
hitzen, *hitzte, gehitzt (du, er hitzt), vb. (h) tr.* a încălzi, a înfierbânta.
Hitzeperiode, *-n, f.* perioadă caniculară, caniculă.
Hitzewelle, *-n, f.* val de căldură.
Hitzezuschlag, *-(e)s, -schläge, m.* indemnizație de căldură.
Hitzgrad, *-(e)s, -e, m.* v. Hitzegrad.

hitzig *adj.* **1.** cald, fierbinte; arzător; torid; canicular; **~e Getränke** băuturi spirtoase; **~es Fieber** febră acută, aprinsă, friguri mari. **2.** *(fig.)* înfierbântat, aprins, înfocat, înverşunat; iute la fire, pornit la mânie; **nur nicht so ~** ia-o mai încet; **er wird leicht ~** se înfurie repede, se aprinde uşor; **~e Worte** cuvinte înfierbântate, înflăcărate; **er hat eine ~e Leber** are un ficat inflamat. **3.** *(despre câini)* în călduri. **4.** *(despre pământ sau îngrăşământ)* care favorizează o creştere rapidă.

Hitzigkeit *f. sg.* **1.** ardoare, înfocare. **2.** fire iute, pornire la mânie.

Hitzkopf, *-es, -köpfe, m.* persoană iute din fire, care se aprinde uşor.

hitzköpfig *adj.* iute din fire, care se mânie uşor.

Hitzmesser, *-s, -, m.* v. Hitze(grad)messer.

Hitzpickel, *-s, -, m.*, **Hitzpocken** *pl.* spuzeală.

Hitzschlag, *-(e)s, -schläge, m.* insolaţie.

Hitzwelle, *-n, f.* v. Hitzewelle.

hixen, *hixte, gehixt (du, er hixt), vb. (h) intr.* a sughiţa.

hl. *presc.* de la heilig.

hl *presc.* de la Hektoliter.

H-Milch ['ha:-] *f. sg. presc.* de la haltbare Milch lapte pasteurizat.

h-Moll *n. sg. (muz.)* si minor.

HNO-Arzt [haːɛn'oː-] *-es, -ärzte, m. presc.* de la Hals-Nasen-Ohren-Arzt medic orelist.

ho! *interj.* stai!

HO *presc.* de la Handelsorganisation.

Hobby, *-s, -s, n.* pasiune; marotă; slăbiciune; hobby.

Hobbykoch, *-s, -köche, m.* bucătar din pasiune.

Hobbyraum, *-(e)s, -räume, m.* cameră, spaţiu pentru hobby.

Hobel, *-s, -, m.* rindea, gealău.

Hobelbank, *-bänke, f.* masă, banc de dat la rindea.

Hobel|eisen, *-s, -,* n. cuţit, fier de rindea.

Hobelkasten, *-s, -kästen, m.* corp al rindelei.

Hobelmaschine, *-n, f.* maşină de dat la rindea, de rindeluit, de geluit; raboteză.

Hobelmeißel, *-s, -, m.* cuţit de rindea.

Hobelmesserschleifmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de ascuţit cuţitul de rindea.

hobeln, *hobelte, gehobelt (ich hob(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a da la rindea, a gelui. **2.** *(fig.)* a ciopli.

Hobel|span, *-(e)s, -späne, m.* aşchie, răzătură de rindea, talaş.

Hobel|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* cuţit de rabotat.

hoben *adv. (rar)* în sus, sus.

Hobler, *-s, -, m.* **1.** geluitor. **2.** rabotor. **3.** raboteză.

Hoboe, *-n, f. (muz., înv.)* v. Oboe.

Hobo|ist, *-en, -en, m. (muz.)* oboist.

hoch I. *adj.* **1.** înalt, ridicat; **ein hoher Berg** un munte înalt; **dieser Baum ist zwanzig Meter ~** acest arbore are o înălţime de douăzeci de metri; **dieses Haus ist drei Stockwerke ~** această casă este înaltă de trei etaje; **es liegt zwei Fuß hoher Schnee** e (sau a căzut) o zăpadă de două picioare; *(fig.)* **Geld auf die hohe Kante legen** a pune bani deoparte; *(fig.)* **sich aufs hohe Pferd (sau Ross) setzen** a-şi da aere, a face pe grozavul; *(fig.)* **einen hohen Ton anschlagen** a vorbi de sus, a lua (pe cineva) de sus. **2.** *(fig.)* înalt, ridicat, mare; **eine hohe Summe** o sumă mare; **eine hohe Strafe** o pedeapsă mare; **hohe Temperatur** temperatură ridicată; **in hohem Ansehen stehen** a se bucura de mare vază; **ein hohes Spiel spielen** a risca mult; **eine hohe Meinung von jm. haben** a avea o părere foarte bună despre cineva. **3.** *(fig.)* înalt, superior, distins, mare, sus-pus; **ein hoher Rang** un rang înalt; **hohe Schule a)** universitate, academie; **b)** şcoală înaltă, tehnică înaltă; **ich habe es von hoher Hand** am aflat aceasta de la o persoană sus-pusă; **ein hoher Feiertag** o sărbătoare mare; *(rel.)* **das Hohe Lied** Cântarea Cântărilor; *(dipl.)* **die Hohen Vertragschließenden Parteien** înaltele părţi contractante; **das ist mir zu ~** e prea înalt pentru mine, nu pricep. **4.** *(mar.)* larg; **auf hoher See** sau **auf der hohen See** în largul mării. **5.** *(fig.)* (stră)vechi, înaintat; **ein hohes Alter** o vârstă înaintată; **das hohe Altertum** timpurile cele mai vechi; **es ist ~ am Tage** e ziua mare. **6.** *(mat.)* la puterea…; **zwei ~ drei** (2^3) doi la puterea a treia. **II.** *adv.* **1.** la înălţime, sus; **~ über der Stadt** la o mare înălţime deasupra oraşului; **~ zu Ross** călare; **sehr ~ steigen (sau fliegen)** a se urca (sau a zbura) sus de tot; **die See geht ~** marea e agitată; **der Schnee liegt ~** zăpada e mare; **drei Treppen ~ wohnen** a locui la etajul al treilea; **drei Mann ~ a)** (aşezaţi) pe trei rânduri; **b)** în număr de trei, trei la număr; **den Kopf ~ tragen a)** a ţine capul sus; **b)** *(fig.)* a fi mândru; a umbla cu capul pe sus; *(fig.)* **die Nase ~ tragen a)** a-şi lua nasul la purtare; **b)** a umbla cu nasul pe sus; **zu ~ hinauswollen** sau **die Saiten zu ~ spannen** a avea pretenţii, veleităţi prea mari. **2.** mult, tare; **das Herz schlägt ~** inima bate tare; **etwas ~ anrechnen (sau aufnehmen)** a ţine seamă foarte mult de ceva, a fi foarte recunoscător pentru ceva; **~ zu stehen kommen** a costa scump; **wenn's ~ kommt a)** dacă va fi scump; **b)** cel mult; **~ spielen** a juca pe sume mari; **~ aufhorchen** a fi numai urechi; **~ und heilig versprechen** a promite sus şi tare; **~ und teuer schwören** a jura pe toţi sfinţii; **der Geldkurs steht ~** cursul monedei e ridicat. **3.** *(fig.)* distins, luxos; **bei ihm geht es ~ her** face lux mare. **4.** *(în expr.)* **~ leben lassen** a ura: să trăiască!

Hoch, *-s, -s, n.* **1.** strigăt de «trăiască»; **er bringt ein ~ auf ihn aus** el strigă un «trăiască» în cinstea lui; **ein dreifaches ~ auf ihn** de trei ori «trăiască». **2.** *(met.)* câmp de înaltă presiune; maxim (baric).

hoch|achtbar *adj.* preastimat, (prea)venerat.

hoch achten, *achtete hoch, hoch geachtet (du achtest hoch, er achtet hoch), vb. (h) tr.* a respecta, a venera, a stima.

hoch|achtend I. *part. prez.* de la hoch achten. **II.** *adj.* şi *adv. (înv.)* v. hochachtungsvoll.

Hoch|achtung *f. sg.* (înaltă) stimă, consideraţie, respect; (uşor *livr.*) **mit vorzüglicher ~** cu deosebită stimă; **ich habe die größte ~ vor seinem Wissen** am cea mai mare stimă pentru ştiinţa lui; *(în scrisori)* **genehmigen Sie die Versicherung meiner vorzüglichsten ~** primiţi asigurarea deosebitei mele consideraţii.

hoch|achtungsvoll *adj.* şi *adv.* respectuos, plin de stimă, de consideraţie.

Hoch|acker, *-s, -, m.* ogor de munte.

Hoch|adel, *-s, m. sg.* mare nobilime.

hoch|adelig *adj.* de neam mare.

hoch|aktiv *adj. (fiz.)* foarte activ, puternic (radio)activ; cald.

Hoch|alm, *-en, f.* plai de munte, păşune alpină.

Hoch|alp, *-en, f.* munţi înalţi, regiune alpină.

Hoch|altar, *-(e)s, -täre, m. (bis.)* altar principal.

Hoch|amt, *-(e)s, -ämter, n. (bis.)* liturghie solemnă.

hoch|angeregt *adj. (fiz.)* cald; foarte radioactiv.

hoch angesehen, hoch|ansehnlich *adj.* preastimat, considerabil, cu vază.

hoch|an|ständig *adj.* foarte cinstit şi cumsecade.

Hoch|antenne, *-n, f. (tel.)* antenă exterioară, verticală.

hoch|arbeiten, *arbeitete hoch, hochgearbeitet (du arbeitest hoch, er arbeitet hoch) vb. (h) refl.* a avansa, a promova în funcţie.

Hoch|ätzung, *-en, f.* gravură în relief; gravare a clişeelor.

hoch|auflösend *adj. (fiz., chim.)* cu rezoluţie înaltă.

hoch|aufragend *adj.* proeminent.

Hochbagger, *-s, -, m. (tehn.)* excavator pentru taluzul superior.

Hochbahn, *-en, f. (ferov.)* cale ferată aeriană.

Hochbau, *-(e)s, m. sg.*, **Hochbaufach**, *-(e)s, n. sg.* construcţii civile supraterane.

Hochbau|ingenieur [-ɪnʒeniøːɐ], *-s, -e, m.* inginer specialist în construcţii civile supraterane.

hochbedeutend *adj.* foarte important, extrem de important, de importanţă maximă.

hochbegabt *adj.* foarte talentat.

hochbeglückt *adj.* foarte fericit.

Hochbe|hälter, *-s, -, m.* rezervor de apă (în turn).

hochbeinig *adj.* cu picioare lungi, înalte.

hochbejahrt *adj.* v. hochbetagt.

hochbekommen, *bekam hoch, hochbekommen vb. (h) tr.* a ridica.

hochberühmt *adj.* celebru, foarte ilustru; **die ~en Männer eines Zeitraumes** oamenii iluştri ai unei epoci.

hochbeschlagen *adj. (vân.) (despre căprioare)* gestant.

Hochbe|stand, *- (e)s,-stände, m.* substanţă principală.

hoch be|steuert *adj.* impus la taxe, la impozite foarte mari.

Hochbe|steuerung, *-en, f.* impozitare foarte mare.

hochbetagt *adj.* foarte bătrân, înaintat în vârstă.

hochbetont *adj. (metr.)* puternic accentuat, cu accent principal.

Hochbetrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** mişcare, activitate, agitaţie intensă; *(fam.)* **bei uns herrscht jetzt ~** la noi domneşte acum o agitaţie mare, este o activitate de vârf. **2.** întreprindere mare.

hochbetroffen *adj.* foarte impresionat; buimăcit.

hochbiegen, *bog hoch, hochgebogen vb. (h) tr.* **1.** a răsuci, a îndoi în sus. **2.** *refl.* a-şi îndrepta vârful în sus.

Hochbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** ideal. **2.** relief.

Hochbildkarte, *-n, f. (geogr.)* hartă în relief.

hochbinden, *band hoch, hochgebunden (du bindest hoch, er bindet hoch) vb. (h) tr.* a lega (să stea) în sus.

Hochblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* hipsofilă, bractee.

hochblau *adj.* de un albastru intens, viu, tare.

hochblicken, *blickte hoch, hochgeblickt, vb. (h) intr.* **1.** a ridica privirea. **2.** a admira..

hochblond *adj.* blond foarte deschis.

Hochblüte, *-n, f.* **1.** înflorire. **2.** *(fig.)* floare, apogeu.

Hochbootsmann, *-(e)s, -leute, m. (mar.)* subcârmaci.

Hochbordschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* vas cu bord înalt.

Hochbordwagen, *-s, -, m.* căruţă cu loitre înalte; camion cu margini înalte.

hochbringen, *brachte hoch, hochgebracht, vb. (h) tr.* **1.** a aduce sus, a urca, a ridica. **2.** a reface, a restabili, a pune pe picioare (un bolnav, o întreprindere etc.). **3.** a mânia.

hochbrüstig *adj.* **1.** pieptos. **2.** *(fig.)* trufaş.

Hochburg, *-en, f. (înv.)* (şi *fig.*) citadelă, bastion, cetăţuie.

hochbusig *adj.* cu sânul mare, bogat.

Hochdecker, *-s, -, m. (av.)* avion cu aripa sus.

hochdeutsch *adj.* **1.** în limba germană de sus, din sud. **2.** în germana literară, cultă.

Hochdeutsch, *-(s)*, **Hochdeutsche**, *-n, n. sg. (lingv.)* **1.** germană de sus, din sud. **2.** limba germană literară, cultă.

Hochdoppelsicherheitsventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* ventil dublu de siguranţă cu cursă lungă.

hochdrehen, *drehte hoch, hochgedreht, vb. (h) tr.* **1.** a ridica învârtind un dispozitiv. **2.** *(tehn.)* a mări turaţia.

Hochdruck, *-(e)s, -e, m.* **1.** presiune mare; înaltă presiune. **2.** *(fig.)* grabă mare; **er arbeitet mit ~** munceşte straşnic, sub presiune. **3.** *(tipogr.)* tipar înalt. **4.** *(met.)* anticiclon.

Hochdruck|anlage, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* instalaţie de înaltă presiune. **2.** *(hidr.)* instalaţie de mare cădere.

Hochdruck|armatur, *-en, f. (tehn.)* armătură de înaltă presiune.

Hochdruckdampf, *-es, -dämpfe, m. (tehn.)* abur de înaltă presiune.

Hochdruckdampf|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalaţie de aburi de înaltă presiune.

Hochdruckdampfheizung, *-en, f. (tehn.)* încălzire cu aburi de înaltă presiune.

Hochdruckform, *-en, f.* **1.** *(tipogr.)* formă pentru tipar înalt. **2.** *(tehn.)* formă de înaltă presiune.

Hochdruckgebiet, *-(e)s, -e, n. (met.)* zonă de înaltă presiune, anticiclon.

Hochdruckgürtel, *-s, -, m. (metal.)* centură de înaltă presiune (la cuptoarele industriale).

Hochdruck|keil, *-(e)s, -e, m. (met.)* colţ de înaltă presiune.

Hochdruck|kessel, *-s, -, m. (tehn.)* cazan de înaltă presiune.

Hochdruck|kraftwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină cu vapori de înaltă presiune.

Hochdruck|krankheit, *-en, f. (med.)* hipertonie.

Hochdruckleitung, *-en, f. (tehn.)* conductă de înaltă presiune.

Hochdruckmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină cu vapori de înaltă presiune.

Hochdruckmotor, *-s, -en, m. (tehn.)* motor cu compresiune înaltă.

Hochdruckrücken, *-s, -, m. (met.)* dorsală de mare presiune.

Hochdruckschieber, *-s, -, m. (tehn.)* sertar de înaltă presiune.

Hochdruckschmiermittel, *-s, -, n. (tehn.)* lubrifiant pentru înaltă presiune.
Hochdruckschmierung, *-en, f. (tehn.)* ungere sub înaltă presiune.
Hochdruck|stopfbüchse, *-n, f. (tehn.)* presgarnitură de înaltă presiune.
Hochdruck|synthese, *-n, f. (tehn.)* sinteză prin înaltă presiune.
Hochdruckturbine, *-n, f.* turbină cu vapori de înaltă presiune.
Hochdruckventilator [-vɛn-], *-s, -en, m.* ventilator de înaltă presiune.
Hochdruckverfahren, *-s, -, n.* procedeu de înaltă presiune.
Hoch|ebene, *-n, f. (geogr.)* platou, podiș.
hoch|edel *adj.* foarte nobil.
Hoch|ehrwürden *f. sg. (bis.: în expr.)* **Euer** ~ preasfinția voastră.
hoch|ehrwürdig *adj.* preavenerabil.
hoch empfindlich *adj. (tehn.)* foarte sensibil; suprasensibil.
hoch entwickelt *adj.* foarte evoluat, foarte dezvoltat.
hoch|entzückt *adj.* foarte încântat.
hoch|erfreut *adj.* foarte încântat; foarte bucuros; **er ist** ~ el e foarte încântat.
hoch|er|haben *adj.* **1.** înalt, grandios, sublim. **2.** *(arte)* în relief; **~e Arbeit** relief, lucrare în relief.
hoch|er|hoben *adj.* ridicat în sus.
hoch|ertragbringend *adj.* de mare rentabilitate.
Hochfach, *-(e)s, -fächer, n. (text.)* fir superior (la ițe).
hochfahren, *fuhr hoch, hochgefahren (du fährst hoch, er fährt hoch), vb. (s) intr.* **1.** și *(h) tr.* a urca (cu liftul; cu un vehicul). **2.** a tresări, a sări în sus. **3.** a se supăra subit, a sări ca ars; a se răsti; a-i sări țandăra. **4.** și *(h) tr. (fam.)* a călători, a transporta spre nord.
hochfahrend *adj.* trufaș, arogant, orgolios.
Hochfahrenheit *f. sg.* trufie, orgoliu, aroganță.
hochfein *adj.* foarte fin, extrem de fin.
Hochfest, *-(e)s, -e, n.* sărbătoare mare.
Hochfinanz *f. sg.* mare finanță.
Hochfläche, *-n, f.* platou, podiș.
Hochflammkohle, *-n, f.* cărbune cu flacără mare.
hochfliegen, *flog hoch, hochgeflogen, vb. (s) intr.* **1.** a zbura în sus. **2.** a fi aruncat în sus. **3.** a da faliment.
hochfliegend *adj.* **1.** care zboară sus. **2.** *(fig.)* cu năzuințe, cu aspirații înalte. **3.** sublim. **4.** declamator, emfatic, pompos.
Hochflut, *-en, f.* **1.** flux, maree înaltă. **2.** revărsare, inundație. **3.** *(com.)* inundare a pieței cu mărfuri.
Hochform *f. sg.* formă mare, înaltă; *(fig.)* **er war in (seiner)** ~ a fost în mare formă.
Hochformat, *-(e)s, -e, n.* format vertical.
Hochfrequenz, *-en, f.* înaltă frecvență.
Hochfrequenzkauter, *-s, -, m. (tehn., med.)* cauter de înaltă frecvență.
Hochfrequenzmaschine, *-n, f. (electr.)* mașină de înaltă frecvență.
Hochfrequenz|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor electric de înaltă frecvență.
Hochfrequenzschirmgitter|röhre, *-n, f. (tehn.)* tub electronic cu grilă-ecran.
Hochfrequenz|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune de înaltă frecvență.
Hochfrequenz|strom, *-s, -ströme, m. (electr.)* curent de înaltă frecvență.
Hochfrisur, *-en, f.* coafură cu părul pieptănat în sus, ridicat.
hochfürstlich *adj.* serenisim.
hoch ge|achtet *adj.* foarte stimat, venerat.
hochgebenedeit *adj. (înv.)* plin de haruri, (înalt) binecuvântat.
hochgebietend *adj. (despre funcții, ranguri)* înalt și puternic.
hochgebildet *adj.* foarte cult, erudit.
Hochgebirge, *-s, -, n.* munți înalți; zonă alpină.
Hochgebirgs|tour [-tuːɐ], *-en, f. (turism)* tură alpină.
hochgeboren *adj. (înv.)* ilustru, de neam mare.
hoch ge|ehrt *adj.* preaonorat, preastimat.
hochgefährlich *adj.* extrem de periculos.
Hochgefühl, *-(e)s, n. sg.* **1.** simțire înaltă, adâncă, sublimă; entuziasm. **2.** sentiment de îmbelșugare a inimii; inimă plină.
hochgehen, *ging hoch, hochgegangen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a (se) urca, a (se) sui, a se ridica, a se înălța; **die Fahne geht auf dem Mast hoch** pavilionul se înalță pe catarg; **das Flugzeug geht hoch** avionul se ridică; **die Leiter ~ lassen** a înălța scara; **die See geht hoch** marea este agitată. **2.** a sări în aer, a exploda. **3.** *(fig., fam.)* a sări în sus; a-i sări țandăra. **4.** a fi descoperit, ridicat de autorități; **die Bande ist hochgegangen** banda a fost descoperită. **II.** *tr. (h) (în expr.)* ~ **lassen a)** a dinamita; **b)** a deconspira, a trăda.
hochgehend **I.** *part. prez.* de la hochgehen. **II.** *adj.* (și *fig.*) agitat, furtunos.
hochgelahrt *adj. (înv.)* v. hochgelehrt.
hochgelb *adj.* de un galben aprins.
hoch gelegen *adj.* așezat, situat sus (deasupra nivelului mării).
hochgelehrt *adj.* foarte învățat, erudit.
hochgelobt *adj.* mult-lăudat.
hochgemut *adj.* **1.** încrezător, confient. **2.** voios, bine dispus; euforic.
hochgeneigt *adj.* foarte binevoitor.
Hochgenuss, *-es, -nüsse, m.* plăcere aleasă, deliciu.
hochgepriesen *adj.* preaslăvit.
Hochgericht, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(înv.)* tribunal penal, Curte penală. **2.** tribunal suprem. **3.** eșafod, spânzurătoare.
hochgerüstet *adj.* bine înarmat, foarte puternic.
Hochgesang, *-(e)s, -sänge, m.* imn, cântec de slavă; odă.
hoch geschätzt *adj.* preastimat.
hochgeschlossen *adj. (despre îmbrăcăminte)* închis până sus.
Hochgeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust delicios.
hochgeschossen *adj.* crescut înalt; țâșnit în sus.
hochgeschürzt *adj.* suflecat, cu poalele prinse în brâu.
Hochgeschwindigkeitsnetz, *-es, -e, n. (ferov.)* rețea de linii pentru trenuri de mare viteză.
Hochgeschwindigkeits|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e*), *m. (tehn.)* oțel pentru înaltă viteză.
Hochgeschwindigkeits|zug, *-es, -züge, m.* tren de mare viteză.
hochgesegnet *adj.* binecuvântat.
hochgesinnt *adj.* generos, cu caracter nobil, ales.
hochge|spannt *adj.* **1.** *(fiz.)* cu mare presiune; de înaltă tensiune. **2.** *(fig.)* încordat; **~e Erwartung** așteptare încordată.
hoch ge|stickt *adj.* **1.** prins sus, ridicat în sus. **2.** *(fig.)* înalt, sus-pus.
hochge|stellt *adj.* așezat sus; *(fig.)* bine situat, de rang înalt, sus-pus.
hochge|stimmt *adj.* **1.** *(muz.)* acordat sus; cu diapazonul ridicat. **2.** voios, bine dispus.
hochge|stirnt *adj.* cu fruntea înaltă.
hochge|stochen *adj.* **1.** de înălțimea unei camere. **2.** *(iron.)* pretențios; înțepat; vanitos, închipuit.
hochgewachsen *adj.* (crescut) înalt.
Hochgewölbe, *-s, -, n.* boltă înaltă.
hochgewölbt *adj.* boltit.
hochgiftig *adj.* foarte otrăvitor, veninos, toxic.
Hochglanz, *-es, m. sg. (ind. lemnului)* lustru intens, hohglanț.
Hochglanz|abzug, *-(e)s, -züge, m. (fot.)* copie pe hârtie lucioasă.
Hochglanzpapier, *-s, n. sg.* hârtie fotografică lucioasă.
hochglanzpoliert *adj.* lustruit puternic, intens.
Hochgotik *f. sg.* perioadă de vârf a artei gotice.
hochgradig *adj.* intensiv, intens.
Hochgradigkeit *f. sg.* intensitate.
hoch|hackig *adj.* cu toc înalt.
hoch|halten, *hielt hoch, hochgehalten (du hältst hoch, er hält hoch), vb. (h) tr.* **1.** (și *fig.*) a ține sus. **2.** *(fig.)* a avea în mare stimă (pe cineva), a prețui mult.
Hoch|haus, *-es, -häuser, n.* bloc-turn; zgârie-nori.
hoch|heben, *hob hoch, hochgehoben, vb. (h) tr.* a ridica, a înălța.
hoch|heilig adj. preasfânt.
hoch|her *adv.* de sus.
hoch|herrlich *adj.* ilustru.
hoch|herrschaftlich *adj.* foarte distins, ales.
hoch|herzig *adj.* mărinimos, generos.
Hoch|herzigkeit *f. sg.* mărinimie, generozitate.
hoch|hieven [-fən și -vən], *hievte hoch, hochgehievt, vb. (h) tr.* a ridica (ceva greu).
hoch|hin *adv.* în sus.
hoch|holen, *holte hoch, hochgeholt, vb. (h) tr.* a aduce sus.
Hoch|holz, *-es, -hölzer, n. (forest.)* ramuri căzute.
hoch industrialisiert *adj.* puternic industrializat.
hoch|interessant *adj.* foarte interesant.
Hochjagd, *-en, f.* vânătoare de vânat mare.
hochjagen, *jagte hoch, hochgejagt, vb. (h) tr.* **1.** *(vân.)* a stârni. **2.** *(fam.; despre motoare)* a tura puternic.
hochkämmen, *kämmte hoch, hochgekämmt, vb. (h) tr.* a pieptăna în sus, a ridica (părul).
hochkant *adv.* pe cant; **etwas ~ stellen** a pune ceva pe cant, pe verticală; *(fam.)* **jn. ~ hinauswerfen** a da pe cineva afară cu brutalitate.
Hochkante, *-n, f.* muchie, cant, suprafață îngustă (a unei scânduri, cărămizi etc.).
hochkant gewickelt *adj. (electr.)* înfășurat, bobinat pe muchie.
hochkantig *adj.* pe cant.
Hochkapitalismus, *-, m. sg.* perioadă de vârf a capitalismului.
hochkarätig *adj.* **1.** *(despre aur și nestemate)* cu multe carate. **2.** *(fig.)* de înaltă calitate.
hochkerzig *adj. (despre becuri)* cu lumină puternică.
Hochkirche, *-n, f.* fracțiune catolicizantă a bisericii anglicane.
hochkirchlich *adj.* care ține de fracțiunea catolicizantă a bisericii anglicane.
hochklappen, *klappte hoch, hochgeklappt, vb. (h) tr.* a deschide ridicând (un capac); a ridica (capacul, strapontina); *(tehn.)* a bascula în sus.
hochklassig *adj.* de calitate excelentă, foarte bun, excelent.
hochklettern, *kletterte hoch, hochgeklettert, vb. (s) tr.* și *intr.* a se cățăra, a se urca, a se sui foarte sus.
hochklingend *adj.* **1.** răsunător. **2.** *(fig.)* răsunător, pompos, emfatic.
hochkomisch *adj.* foarte comic.
hochkommen, *kam hoch, hochgekommen, vb. (s) intr.* **1.** a urca, a veni sus. **2.** a se ridica, a ajunge sus (cu greu); **der Ertrinkende konnte nicht** ~ înecatul n-a putut să iasă la suprafață. **3.** a se însănătoși (după o boală grea). **4.** a se ridica, a parveni, a avansa (profesional). **5.** a reveni (din stomac), a i se apleca. **6.** a reveni (în memorie), a se conștientiza.
Hochkonjunktur, *-en, f.* conjunctură excepțională, foarte bună, perioadă de prosperitate, boom conjunctural.
hochkönnen, *konnte hoch, hochgekonnt (ich kann hoch, du kannst hoch, er kann hoch), vb. (h) intr.* a se putea ridica.
hochkraxeln, *kraxelte hoch, hochgekraxelt (ich krax(e)le hoch), vb. (s) tr.* și *intr. (fam.)* v. hochklettern.
hochkrempeln, *krempelte hoch, hochgekrempelt (ich kremp(e)le hoch), vb. (h) tr.* a sufleca, a sumete.
hochkriechen, *kroch hoch, hochgekrochen, vb. (s) tr.* și *intr.* a se târî în sus; a se ridica încet.
hochkriegen, *kriegte hoch, hochgekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* a ridica.
hochladen, *lud hoch, hochgeladen (du lädst hoch, er lädt hoch), vb. (h) tr. (inform.)* a încărca în rețea, upload.
Hochladen, *sg., n. (inform.)* încărcare în rețea.
Hochlage, *-n, f. (geogr.)* poziție înaltă.
Hochland, *-(e)s, -länder, n.* **1.** regiune de deal. **2.** podiș, platou.
Hochländer, *-s, -, m.* **1.** muntean. **2.** scoțian.
hochländisch *adj.* **1.** din munți. **2.** scoțian.
Hochlautung, *f. sg. (lingv.)* pronunțare normată, standard, a limbii (germane) literare.
hochleben, *lebte hoch, hochgelebt, vb. (h) intr. (în urări)* **jn. ~ lassen** a striga «trăiască!», a face urări cuiva; **es lebe hoch!** trăiască!

hochlegen, *legte hoch, hochgelegt, vb. (h) tr.* a pune, a ține (ceva) mai sus, sprijinit; **den Kopf ~** a sprijini capul în sus.
hochlegiert *adj. (metal.)* înalt aliat, cu conținut mare de adaosuri de aliere.
Hochleistung, *-en, f.* performanță excepțională, record.
Hochleistungs|element, *-(e)s, -e, n.* element de mare randament.
hochleistungsfähig *adj.* ultraperformant.
Hochleistungsgetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* reductor de mare putere.
Hochleistungskessel, *-s, -, m. (tehn.)* căldare, cazan cu producție orară mare.
Hochleistungskrempelsatz, *-es, -sätze, m. (text.)* sortiment de carde de mare productivitate.
Hochleistungs|sorte, *-n, f. (agric.)* varietate de mare randament.
Hochleistungs|sport, *-(e)s, m. sg.* sport de înaltă performanță.
höchlich *adv.* foarte (mult), prea, în mare măsură.
hochlöblich *adj. (înv.)* preaonorat.
hochmächtig *adj.* înalt și puternic, cu foarte mare putere.
hochmastig *adj. (mar.)* cu catarguri înalte.
Hochmeister, *-s, -, m. (ist.)* mare maestru (al unui ordin cavaleresc).
Hochmeistertum, *-s, n. sg. (ist.)* demnitate de mare maestru.
Hochmesse, *-n, f.* liturghie solemnă.
Hochmittel|alter, *-s, n. sg. (ist.)* epocă de vârf a evului mediu.
hochmodern *adj. (fam.)* foarte modern.
hochmodisch *adj.* foarte la modă.
hochmögend *adj. (înv.)* puternic.
hochmolekular *adj. (chim.)* cu greutate moleculară mare.
Hochmoor, *-(e)s, -e, n. (bot.)* turbărie înaltă, turbă de sfagnum.
hochmüssen, *musste hoch, hochgemusst* și *hochmüssen (ich muss hoch, du musst hoch, er muss hoch), vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a trebui să urce sus. **2.** a trebui să se scoale.
Hochmut, *-(e)s, m. sg.* trufie, orgoliu, aroganță; **~ kommt vor dem Fall** trufașului îi stă și Dumnezeu împotrivă.
hochmütig *adj.* trufaș, orgolios, arogant.
Hochmuts|teufel, *-s, -, m. (mai ales bis.)* demon al trufiei.
hochnasig, **hochnäsig** *adj. (fam.)* îngâmfat, arogant, cu nasul pe sus.
Hochnasigkeit, **Hochnäsigkeit** *f. sg. (fam.)* îngâmfare, aroganță.
hochnehmen, *nahm hoch, hochgenommen (du nimmst hoch, er nimmt hoch), vb. (h) tr.* **1.** a ridica, a lua în brațe. **2.** *(fig.)* a mustra, a critica ironic, în batjocură. **3.** *(fig.)* a înșela; a exploata, a profita în detrimentul altora. **4.** *(fam.)* a aresta, a ridica.
hochnötig *adj. (rar)* foarte necesar, urgent.
hochnotpeinlich *adj. (ist.)* penal.
Hoch|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* furnal, cuptor înalt.
Hoch|ofen|ab|stich, *-(e)s, -e, m. (metal.)* **1.** descărcare a furnalului. **2.** gură de descărcare a fontei.
Hoch|ofen|abteilung, *-en, f. (metal.)* secție de furnale.
Hoch|ofen|anlage, *-n, f. (tehn., metal.)* instalație de furnale, de cuptoare înalte.
Hoch|ofen|arbeiter, *-s, -, m.* furnalist.
Hoch|ofen|aufzug, *-(e)s, -züge, m. (metal.)* ascensor înclinat de alimentare a furnalului; **~ mit Kippgefäßbegichtung** elevator de furnal cu schip.
Hoch|ofenbegichtung, **Hoch|ofenbeschickung**, *-en, f. (metal.)* încărcare a furnalului.
Hoch|ofenfutter, *-s, n. sg. (metal.)* căptușeală de furnal.
Hoch|ofengang, *-(e)s, -gänge, m. (metal.)* funcționare a furnalului.
Hoch|ofengase *pl. (metal.)* gaze de furnal.
Hoch|ofengas|schieber, *-s, -, m. (metal.)* vană-sertar de gaz de furnal.
Hoch|ofengebläse, *-s, -, n. (metal.)* suflantă de furnal.
Hoch|ofengerüst, *-(e)s, -e, n. (metal.)* schelet de furnal.
Hoch|ofenge|stell, *-(e)s, -e, n. (metal.)* creuzet, creuzet al furnalului.
Hoch|ofengicht, *-en, f. (metal.)* gură de încărcare a furnalului.
Hoch|ofenhütte, *-n, f. (metal.)* uzină siderurgică cu furnale.
Hoch|ofenkoks, *-es, m. sg. (metal.)* cocs metalurgic.
Hoch|ofenmauerwerk, *-(e)s, n. sg.* zidărie a furnalului.
Hoch|ofenmöller, *-s, -, m. (metal.)* amestec de topire, încărcătură a furnalului.
Hoch|ofenpanzer, *-s, -, m. (metal.)* blindaj al furnalului.
Hoch|ofenrast, *-en, f. (metal.)* etalaj al unui furnal.
Hoch|ofenreise, *-n, f. (metal.)* campanie de lucru la furnal.
Hoch|ofenriss, *-es, -se, m. (metal.)* schiță a furnalului.
Hoch|ofensau *f. sg. (metal.)* fontă răcită în creuzetul furnalului, urs.
Hoch|ofenschacht, *-(e)s, -schächte, m. (metal.)* cuvă de furnal.
Hoch|ofenschaumschlacke, *-n, f. (metal)* zgură expandată de furnal.
Hoch|ofenschlacke, *-n, f. (metal.)* zgură de furnal.
Hoch|ofenschlackenzement, *-(e)s, m. sg. (metal.)* ciment de zgură de furnal.
Hoch|ofenschmelze, *-n, f. (tehn., metal.)* șarjă a furnalului.
Hoch|ofenschwemm|stein, *-(e), -e, m. (metal.)* piatră fasonată pentru furnal.
Hoch|ofen|stein, *-(e)s, -e, m. (metal.)* cărămidă refractară pentru furnal.
Hoch|ofenteer, *-(e)s, -e, m. (metal.)* gudron de furnal.
Hoch|ofentragring, *-(e)s, -e, m. (metal.)* inel de susținere la furnal.
Hoch|ofenverfahren, *-s, -, n. (metal.)* procedeu de producere a fontei prin topire reducătoare în furnal.
Hoch|ofenvor|herd, *-(e)s, -e, m. (metal.)* antebazin pentru colectarea fontei topite.
Hoch|ofen|windform, *-en, f. (metal.)* gură de vânt a furnalului.
hoch|offiziell [-tsiɛl] *adj.* absolut, strict oficial.
Hoch|öfner, *-s, -, m.* furnalist, muncitor la cuptor înalt.
hoch|ohmig *adj. (electr.)* de mare rezistență ohmică.
Hoch|ohmwider|stand, *-(e)s, -stände, m.* rezistență ohmică mare.
hochpäppeln, *päppelte hoch, hochgepäppelt (ich päpp(e)le hoch), vb. (h) tr. (fam.)* v. aufpäppeln.
Hochparterre [-par'tɛʁ], *-s, -s, n.* mezanin.
Hochplateau [-plato:], *-s, -s, n.* podiș înalt.
Hochplatte, *-n, f. (tipogr.)* placă.
hochpoletisch *adj.* foarte poetic, de o poezie sublimă.
hochpreisen, *pries hoch, hochgepriesen (du, er preist hoch), vb. (h) tr.* a proslăvi, a ridica în slavă.
Hochpreis|politik *f. sg.* politică a prețului ridicat.
hochproduktiv *adj.* foarte productiv.
hochprozentig *adj.* cu multe procente, concentrat.
hoch qualifiziert *adj.* cu înaltă calificare.
hochqualitativ *adj.* de înaltă calitate.
Hochquelle, *-n, f.* sursă alpină, izvor de munte.
hochräd(e)rig *adj.* cu roți mari.
hochraffen, *raffte hoch, hochgerafft, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) ridica brusc în sus.
hochragen, *ragte hoch, hochgeragt, vb. (h) intr.* a se înălța.
hochragend *adj.* foarte înalt, proeminent.
hochrandig *adj.* cu margini înalte.
hochrangig *adj.* de rang înalt.
hochranken, *rankte hoch, hochgerankt, vb. (h) refl.* **1.** *(despre plante)* a se cățăra. **2.** *(fig.)* a se ridica anevoios.
hochrechnen, *rechnete hoch, hochgerechnet (du rechnest hoch, er rechnet hoch), vb. (h) tr. (statistică)* a calcula rezultatul probabil.
Hochrechnung, *-en, f.* calculare a rezultatului probabil.
hochrecken, *reckte hoch, hochgereckt, vb. (h) tr.* a ridica în sus.
hochreichen, *reichte hoch, hochgereicht, vb. (h) tr.* a da, a întinde (ceva cuiva care stă) sus.
hochreißen, *riss hoch, hochgerissen (du, er reißt hoch), vb. (h) tr.* a smuci în sus, a ridica brusc.
Hochrelief [-liɛf], *-s, -s, n.* altorelief, relief înalt.
hochrentabel *adj.* foarte rentabil, de mare rentabilitate.
hochrot *adj.* roșu aprins, stacojiu.
Hochruf, *-(e)s, -e, m.* strigăt «ura», «să trăiască», aclamație; osana.
hochrund *adj.* convex.
Hochrunde *f. sg.* convexitate.
hochrüsten, *rüstete hoch, hochgerüstet (du rüstest hoch, er rüstet hoch), vb. (h) tr.* și *refl. (mil.)* a (se) înarma puternic.
Hochrüstung, *-en, f.* supraînarmare.
Hochrüstungs|politik *f. sg.* politică de supraînarmare.
hochrutschen, *rutschte hoch, hochgerutscht, vb. (s) intr.* a luneca în sus.
Hochsaison, [-sɛzɔ̃:] *-s, f. (com.)* plin sezon.
Hochsaisonpreis, *-es, -e, m.* preț de plin sezon.
Hochsatz, *-es, -sätze, m.* tarif maximal.
Hochschädel, *-s, -, m. (antropologie)* hipsocefal, craniu lunguieț.
hochschalten, *schaltete hoch, hochgeschaltet (du schaltest hoch, er schaltet hoch), vb. (h) intr. (tehn.)* a băga într-o viteză superioară.
hochschätzbar *adj.* demn de înaltă prețuire, foarte stimat.
hoch schätzen, *schätzte hoch, hoch geschätzt (du, er schätzt hoch), vb. (h) tr.* a prețui, a stima mult.
Hochschätzung *f. sg.* înaltă prețuire, stimă.
hochschauen, *schaute hoch, hochgeschaut, vb. (h) intr. (austr., reg.)* a privi în sus.
hochschaukeln, *schaukelte hoch, hochgeschaukelt (ich schauk(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a da o importanță exagerată. **2.** (și *refl.*) a (se) incita (reciproc).
Hochschein, *-es, m. sg. (elv.) (în expr.)* **keinen ~ haben** a nu avea habar.
hoch|scheren[1], *schor hoch, hochgeschoren, vb. (h) tr.* a tunde până foarte sus.
hoch|scheren[2], *scherte hoch, hochgeschert,vb. (h) tr.* **1.** și *intr.* a devia în sus. **2.** *(mar.)* a ține, a ridica mai sus (vâslele).
hochschicken, *schickte hoch, hochgeschickt, vb. (h) tr.* a trimite sus.
hochschieben, *schob hoch, hochgeschoben, vb. (h) tr.* a împinge în sus.
hochschießen, *schoss hoch, hochgeschossen (du, er schießt hoch), vb. (s) intr.* **1.** a crește rapid (în sus). **2.** a urca în goană, ca din pușcă. **3.** a tresări, a sări în sus.
Hochschiff, *-(e)s, -e, n. (arh., înv.)* navă principală, navă centrală.
hochschlagen, *schlug hoch, hochgeschlagen (du schlägst hoch, er schlägt hoch), vb.* **I.** *tr.* a ridica, a da în sus. **II.** *intr.* a se înălța.
hochschlagend *adj. (mai ales despre inimă)* care bate cu putere; *(fig.)* cu sentimente nobile.
hochschleudern, *schleuderte hoch, hochgeschleudert, vb. (h) tr.* a azvârli în sus.
hoch|schnellen, *schnellte hoch, hochgeschnellt, vb. (s) intr.* a se ridica brusc, cu repeziciune, a țâșni; *(fig.)* **die Preise schnellen hoch** prețurile se ridică vertiginos.
hochschrauben, *schraubte hoch, hochgeschraubt, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a ridica prin înșurubare. **2.** *(fig.)* a urca (prețurile).
hochschrecken[1], *schreckte hoch, hochgeschreckt, vb. (h) tr.* **1.** a stârni speriind. **2.** *(vân.)* a stârni (vânatul).
hochschrecken[2], *schrak hoch, hochgeschrocken (du schrickst hoch, er schrickt hoch), vb. (s) intr. (rar)* a se speria, a sări speriat.
Hochschreiter *pl. (zool.)* viermi cu picioare lungi.
Hochschul|abgänger, *-s, -, m.,* **~in**, *nen, f.* v. Hochschulabsolvent.
Hochschul|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** încheiere a studiilor superioare. **2.** foaie matricolă de studii superioare.
Hochschul|absolvent [-vɛnt], *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* absolvent(ă) a(l) unei instituții de învățământ superior.
Hochschul|ausbildung *f. sg.* pregătire de învățământ superior.
Hochschulbildung *f. sg.* studiu, pregătire, cultură de învățământ superior.
Hochschule, *-n, f.* instituție de învățământ superior, facultate.
Hochschüler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* student(ă).
Hochschülerschaft *f. sg.* studențime.
Hochschülerverbindung, *-en, f.* asociație studențească.
Hochschulgesetz, *-es, -e, n.* lege a învățământului superior.
Hochschuljugend *f. sg.* tineret studențesc.

Hochschulkonferenz, *-en, f.* conferință interuniversitară.
Hochschul|lehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară) din învățământul superior, universitar(ă).
Hochschulmeisterschaft, *-en, f.* campionat universitar.
Hochschulreform, *-en, f.* reformă universitară, a învățământului superior.
Hochschulreife *f. sg.* maturitate pentru învățământul superior.
Hochschul|studium, *-s, -dien* [-diən], *n.* studiu superior, universitar.
Hochschultag, *-(e)s, -e, m.* congres universitar.
hochschult(e)rig *adj.* cu umerii ridicați, înalți.
Hochschulwesen, *-s, n. sg.* învățământ superior.
Hochschuss, *-es, -schüsse,* împușcătură peste centrul țintei.
hochschwanger *adj.* gravidă în ultimele luni.
hochschwingen, *schwang hoch, hochgeschwungen, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) înălța cu avânt.
Hochschwung, *-(e)s, -schwünge, m. (sport)* mișcare în sus cu avânt.
Hochsee *f. sg.* largul mării, largul oceanului.
Hochseeboot, *-(e)s, -e, n.* navă oceanică.
Hochsee|expedition, *-en, f.* expediție oceanică.
Hochseefischerei *f. sg.* pescuit oceanic.
Hochseeflotte, *-n, f.* flotă oceanică.
Hochsee|hafen, *-s, -häfen, m.* port oceanic.
Hochseeschiff, *-(e)s, -e, n.* navă oceanică.
Hochseeschiff|fahrt *f. sg.* navigație în larg, oceanică.
hochseetüchtig *adj.* pregătit, gata de a naviga în larg, pe ocean.
hochsehen, *sah hoch, hochgesehen (du siehst hoch, er sieht hoch), vb. (h) intr.* a ridica privirea, a privi în sus.
Hochseil, *-(e)s, -e, n. (circ)* sârmă de balans la mare înălțime.
Hochseil|artist, *-en, -en, m.* acrobat, echilibrist pe sârmă.
hochselig *adj.* **1.** foarte fericit. **2.** decedat.
hochsetzen, *setzte hoch, hochgesetzt (du, er setzt hoch), vb. (h) tr.* a situa, a așeza la înălțime.
Hochsicher|heitstrakt, *-(e)s, -e, m.* secție de maximă siguranță (a unei închisori).
hochsiedend *adj.* cu temperatură înaltă de fierbere.
Hochsinn, *-(e)s, m. sg.* sentiment nobil, noblețe de caracter.
hochsinnig *adj.* cu caracter nobil, de concepție înaltă.
Hochsitz, *-es, -e, m.* post de observație al vânătorului (în copaci).
Hochsommer, *-s, -, m.* toiul verii.
hoch|sommerlich *adj.* ca în toiul verii.
hoch|spannen, *spannte hoch, hochgespannt, vb. (h) tr.* **1.** (și *fig.*) a întinde puternic. **2.** a înteți.
Hoch|spannung, *-en, f. (electr.)* înaltă tensiune.
Hoch|spannungs|anlage, *-n, f. (electr.)* instalație de înaltă tensiune.
Hoch|spannungs|anzeiger, *-s, -, m. (electr.)* indicator de înaltă tensiune.
Hoch|spannungs|erzeuger, *-s, -, m. (electr.)* generator de înaltă tensiune.
Hoch|spannungskabel, *-s, -, m. (electr.)* cablu de înaltă tensiune.
Hoch|spannungsleitung, *-en, f. (electr.)* linie de înaltă tensiune.
Hoch|spannungsmaschine, *-n, f. (electr.)* mașină de înaltă tensiune.
Hoch|spannungsmast, *-(e)s, -en, m.* stâlp de înaltă tensiune.
Hoch|spannungsmotor, *-s, -en, m. (electr.)* motor de înaltă tensiune.
Hoch|spannungsnetz, *-es, -e, n. (electr.)* rețea de înaltă tensiune.
Hoch|spannungs|ölschalter, *-s, -, m. (electr.)* întrerupător în ulei pentru înaltă tensiune.
Hoch|spannungs|schutzrelais [-rə'lɛ:], - [-rəlɛ:s], -[-rəlɛ:s], *n. (electr.)* releu de protecție pentru înaltă tensiune.
Hoch|spannungs|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de înaltă tensiune.
Hoch|spannungs|technik *f. sg. (electr.)* tehnică de înaltă tensiune.
Hoch|spannungswandler, *-s, -, m. (electr.)* transformator de curent de înaltă tensiune.
hoch|spielen, *spielte hoch, hochgespielt, vb. (h) tr.* a acorda prea multă atenție, importanță, a supraestima.
Hoch|sprache, *-n, f.* limbă literară, cultă.
hoch|sprachlich *adj.* de limbă literară.
hoch|springen, *sprang hoch, hochgesprungen, vb. (s) intr.* **1.** a sări în sus. **2.** *(sport)* a sări în înălțime.
Hoch|springer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* săritor(-oare) în înălțime.
Hoch|sprung, *-es, -sprünge, m. (sport)* săritură în înălțime.
höchst *adv.* extrem de, foarte; **~ interessant** foarte interesant; **am ~en** cel mai mult; **aufs ~e** în cel mai înalt grad.
Höchst|alter, *-s, n. sg.* vârstă limită.
Hoch|stamm, *-(e)s, -stämme, m.* (arbore cu) tulpină înaltă, trunchi înalt.
hoch|stämmig *adj.* **1.** *(despre arbori)* cu trunchiul înalt. **2.** *(fig.; despre oameni)* înalt și voinic.
Hoch|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** nivel înalt. **2.** *(vân.)* punct de observație al vânătorului (în copaci).
Höchst|angebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă maximă.
Hoch|stapelei, *-en, f.* escrocherie.
hoch|stapeln, *stapelte hoch, hochgestapelt (ich stap(e)le hoch), vb. (h)* **1.** *tr.* a așeza în stive înalte, în vrafuri. **2.** *intr.* a duce o viață de escroc.
Hoch|stapler, *-s, -, m.* escroc, farsor, panglicar.
Höchst|arbeits|zeit, *-en, f.* timp de lucru maximal.
Hoch|start [și -start], *-(e)s,-e, m. (sport)* start într-o cursă de coborâre.
Hoch|station, *-en, f.* stație meteorologică de munte.
Höchst|auflage, *-n, f.* ediție cu tiraj maxim.
Höchst|ausmaß, *-es, -e, n.* **1.** măsură, dimensiune maximă. **2.** normă maximă.
Höchstbe|an|spruchung, *-en, f.* **1.** pretenție maximală. **2.** *(tehn.)* solicitare maximă, uz maxim.
Höchstbelastung *f. sg.* solicitare, încărcare maximă; încărcătură maximă.
höchstbe|steuert *adj. (fin.)* impus la maximum.
Höchstbe|steuerte, *-n, -n (ein Höchstbesteuerter), m.* și *f. (fin.)* persoană impusă la maximum.
Höchstbe|steuerung, *-en, f. (fin.)* impunere la maximum.
Höchstbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă maximă.
Höchstbietende, *-n, -n (ein Höchstbietender), m.* și *f. (com.)* ofertant care propune prețul cel mai avantajos.
Höchstdauer *f. sg.* durată maximă.
Höchstdruck, *-(e)s, m. sg.* presiune maximă (de peste 1 000 bari).
Höchstdruck|kessel, *-s, -, m.* cazan de presiune maximă.
höchste *adj. (sup.* de la hoch) **1.** cel mai înalt, suprem; **in der ~n Höhe** la cea mai mare înălțime; **~r Gerichtshof** instanță judiciară supremă, tribunal suprem, Curte supremă de judecată. **2.** *(fig.)* extrem, maxim, ultim; **in der ~n Not** într-o situație disperată; **von der ~n Wichtigkeit** de maximă importanță; **das ~ Gut** bunul suprem; **aufs ~** sau **im ~n Grade** în cel mai înalt grad; **(es ist) ~ Zeit** e timpul, nu e timp de pierdut; *(fam.)* **(es ist) ~ Eisenbahn** nu mai e de pierdut nici un moment, e ultimul tren.
hoch|stehen, *stand hoch, hochgestanden, vb. (h/s)* a sta în sus.
hoch stehend *adj.* sus-pus.
Hoch|stehschiene, *-n, f. (tehn.)* șină cu inimă înaltă.
hoch|steigen, *stieg hoch, hochgestiegen, vb. (s) intr.* **1.** a (se) urca, a se înălța. **2.** *(despre emoții)* a cuprinde, a spori treptat.
höchst|eigen *adj.* personal, însuși; **in ~er Person kommen** a veni personal, în persoană.
höchst|eigenhändig *adv.* cu mâna sa proprie.
Höchst|einkommen, *-s, -, n.* venit maxim.
hoch|stellen, *stellte hoch, hochgestellt, vb. (h) tr.* **1.** a așeza la înălțime. **2.** *(fig.)* a numi într-o funcție înaltă.
Hoch|stellung, *-en, f.* **1.** situație înaltă. **2.** *(dactilografie)* ridicare a carului.
hoch|stemmen, *stemmte hoch, hochgestemmt, vb. (h) tr.* a ridica (ceva greu).
höchstenfalls *adv.* în caz extrem.
höchstens *adv.* cel mult, doar.
Höchst|ertrag, *-(e)s, -erträge, m.* producție maximă.
Höchstfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz extrem; **im ~** în cazul cel mai rău.
Höchstform, *-en, f. (sport)* formă maximă.
Höchstge|halt[1], *-(e)s, -hälter, n.* retribuție maximă.
Höchstge|halt[2], *-(e)s, -e, m.* conținut maxim, valoare maximă.
Höchstgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză maximă.
höchstge|stellt *adj.* **1.** de cel mai înalt rang. **2.** așezat la locul cel mai înalt, la altitudine maximă.
Höchstgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate, capacitate maximă.
Höchstgrenze *f. sg.* plafon, limită superioară.
Hoch|stickerei, *-en, f.* broderie în relief.
Hoch|stift, *-(e)s, -er, n.* **1.** *sg. (bis.)* adunare a canonicilor (unei catedrale). **2.** *(ist.)* teritoriu administrativ al episcopiei germane.
hoch|stilisieren, *stilisierte hoch, hochstilisiert, vb. (h) tr.* a exagera valoarea (unui lucru).
Hoch|stimmung *f. sg.* atmosferă sărbătorească.
Höchstkommandierende, *-n, -n (ein Höchstkommandierender), m.* comandant suprem.
Höchstladung, *-en, f.* încărcătură maximă.
Höchstleistung, *-en, f.* **1.** rezultat strălucit, performanță maximă. **2.** *(tehn.)* randament maxim. **3.** *(sport)* record, performanță record.
Höchstlohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu, remunerație, retribuție maxim(ă).
Höchstmaß, *-es, -e, n.* măsură, dimensiune maximă; maxim.
Höchstmenge, *-n, f.* cantitate maximă admisă.
höchstmöglich **I.** *adj.* **1.** foarte posibil. **2.** maxim. **II.** *adv.* **1.** maximum. **2.** foarte posibil.
höchstpersönlich *adv.* în persoană.
Höchstpreis, *-es, -e, m.* preț maximal.
Höchstproduktion, *-en, f.* producție maximă.
Hoch|straße, *-n, f.* **1.** drum în lungul cumpenei apelor. **2.** drum de creastă, de altitudine.
hoch|strebend *adj.* cu ambiții mari, ambițios.
hoch|strecken, *streckte hoch, hochgestreckt, vb. (h) tr.* a întinde în sus.
hoch|streifen, *streifte hoch, hochgestreift, vb. (h) tr.* a sufleca, a da în sus.
Höchst|satz, *-es, -sätze, m.* tarif maximal, cotă maximă.
höchst|selbst *adv. (înv.)* v. höchstpersönlich.
Höchst|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune foarte înaltă.
Höchst|spannungs|sicherung, *-en, f. (electr.)* siguranță pentru tensiune foarte înaltă.
Höchst|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** nivel maxim. **2.** curs record (al monedei naționale).
Höchst|strafe, *-n, f.* amendă, pedeapsă maximă.
Höchst|stufe, *-n, f.* cea mai înaltă treaptă.
Höchst|tarif, *-(es), -e, m.* tarif maxim.
hoch|stülpen, *stülpte hoch, hochgestülpt, vb. (h) tr.* a sufleca, a îndoi în sus.
Höchstverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum maxim.
Höchstversicherungs|summe, *-n, f.* sumă maximă de asigurare.
höchstwahrscheinlich *adv.* foarte probabil.
Höchstwert, *-(e)s, -e, m.* valoare maximă, maximum de valoare.
Höchst|zahl, *-en, f.* număr maxim.
Höchst|zins|satz, *-es, -sätze, m.* rata maximă a dobânzii.
höchst|zulässig *adj.* maximal admisibil.
Hochtal, *-(e)s, -täler, n.* vale alpină, în munți.
Hochtechnologie, *-n, f.* înaltă tehnologie.
Hochtechnologiebereich, *-(e)s, -s, m.* domeniu de înaltă tehnologie.
Hochtechnologielieferant, *-en, -en, m.* furnizor de tehnologie înaltă.
Hochtechnologieverkäufe *pl.* vânzări de tehnologie înaltă, know-how.
Hochton, *-(e)s, -töne, m. (gram., metr.)* accent (principal).
hochtönend *adj.* **1.** sonor, răsunător. **2.** *(fig.)* răsunător, pompos, emfatic.
hochtonig *adj. (gram., metr.)* accentuat, cu accent (principal).
hochtönig *adj. (muz.)* (cu sunet) înalt, subțire.

Hochtour [-tu:ɐ], *-en, f.* **1.** tură alpină. **2.** *(tehn.)* capacitate, randament maxim(ă); **auf ~en laufen** a funcționa la capacitate maximă, cu turație maximă. **3.** *(fig.)* presiune, mobilizare a tuturor forțelor.
hochtourig [-tu:-] *adj.* cu turație înaltă; *(fig.)* la mare presiune; foarte, extrem de.
Hochtourist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* alpinist(ă).
hochtrabend *adj.* **1.** cu trap scurt. **2.** *(fig.)* emfatic, pompos; sforăitor.
Hochtraber, *-s, -, m.* cal cu trap scurt.
hochtragen, *trug hoch, hochgetragen (du trägst hoch, er trägt hoch), vb. (h) tr.* a duce sus.
hochtragend *adj. (mai ales despre animale)* în ultimele luni de gestație, gata să fete.
hochtreiben, *trieb hoch, hochgetrieben, vb. (h) tr.* a împinge în sus, a ridica; **die Preise ~** a ridica prețurile.
Hoch- und Fach|schulwesen, *n. sg.* sistemul învățământului superior și tehnic.
Hoch|ufer, *-s, -, n.* mal înalt.
Hoch- und-Tiefbau, *-s, m. sg.* construcții subterane și supraterane.
Hoch- und-Tiefbau|ingenieur [-Inʒeniø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer specialist în construcții subterane și supraterane.
Hochvakuum [-va-], *-s, n. sg.* vid înaintat.
hochverdient *adj.* foarte merituos, de mare merit; **ein um das Vaterland ~er Mann** un bărbat care a adus mari servicii patriei.
hochver|ehrt *adj.* mult stimat, foarte stimat; preavenerat.
hochvermögend *adj.* foarte puternic.
Hochver|rat, *-(e)s, m. sg.* înaltă trădare.
Hochver|räter, *-s, -, m.* persoană vinovată de înaltă trădare, trădător.
hochver|räterisch *adj.* de înaltă trădare.
hoch verschuldet *adj.* cu datorii mari; îngropat în datorii.
hochver|ständig *adj.* foarte cuminte, foarte înțelegător.
hoch verzinst *adj.* cu dobânzi foarte mari.
Hochvolt|anlage [-vɔlt-], *-n, f. (electr.)* instalație de înaltă tensiune.
Hochvoltbeschleuniger, *-s, -, m. (fiz.)* accelerator de înaltă tensiune.
Hochvoltglimmlampe, *-n, f. (tehn.)* lampă cu incandescență de înaltă tensiune.
Hochvoltröhre, *-n, f. (tel.)* tub electronic de înaltă tensiune.
Hochvolt|spannung, *-en, f. (electr.)* înaltă tensiune.
hochvornehm *adj.* distins, ales, nobil.
Hochwache, *-n*, **Hochwacht**, *-en, f.* post așezat pe o înălțime.
hochwachsen, *wuchs hoch, hochgewachsen (du, er wächst hoch), vb. (s) intr.* a crește (în sus).
Hochwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure bătrână, codru secular.
Hochwarte, *-n, f.* v. Hochwache.
Hochwasser, *-s, -, n.* **1.** apă ajunsă la cotă maximă, cotă de inundație. **2.** maree înaltă; inundație, apă mare, viitură; maree de lună plină, ape vii.
Hochwasserbett, *-es, -en, n.* albie majoră.
Hochwasserflutwelle, *-n, f.* undă de viitură.
Hochwassergefahr, *-en, f.* pericol, primejdie de inundație.
Hochwasserkatastrophe, *-n, f.* catastrofă cauzată de inundații.
Hochwassermarke, *-n, f.* cotă de inundație.
Hochwasserschaden, *-s, -schäden, m.* pagubă pricinuită de inundație.
Hochwasser|stand, *-(e)s, m. sg.* nivel, cotă a(l) apelor revărsate.
Hochweg, *-(e)s, -e, m. (înv.)* **1.** drum de creastă. **2.** șosea.
Hochweide, *-n, f.* pășune în munți.
hochweise *adj.* foarte înțelept.
hochwerfen, *warf hoch, hochgeworfen (du wirfst hoch, er wirft hoch), vb. (h) tr.* a arunca în sus.
hochwertig *adj.* de mare valoare.
hochwichtig *adj.* foarte important.
Hochwild(bret), *-(e)s, n. sg.* vânat mare.
hochwillkommen *adj.* extrem de binevenit.
hochwinden, *wand hoch, hochgewunden (du windest hoch, er windet hoch), vb. (h)* **I.** *tr.* a ridica cu scripetele, cu vinciul. **II.** *refl. (despre plante)* a se urca.
hochwirksam *adj.* cu mare efect; de mare eficiență, eficacitate.
hochwohlgeboren *adj.* nobil, distins.
Hochwohlgeboren *m.* și *f. (titlu înv.; în scrisori)* **Ihrer ~** Domniei sale; **Euer ~** Domnia voastră.
hochwollen, *wollte hoch, hochgewollt (ich will hoch, du willst hoch, er will hoch), vb. (h) intr.* a vrea să se ridice, să urce.
hochwüchsig *adj.* înalt și svelt, elansat.
hochwuchten, *wuchtete hoch, hochgewuchtet (du wuchtest hoch, er wuchtet hoch), vb. (h) tr.* a ridica ceva foarte greu.
Hochwürden *m. (titlu bis.; în expr.)* **Euer ~** Sfinția voastră.
hochwürdig *adj.* preaonorat, onorabil.
hochwürdigst *adj. (bis. cat.; în expr.)* **das Hochwürdigste Gut** sfânta cuminecătură.
Hochzahl, *-en, f. (mat.)* exponent.
Hochzeit[1] *f. sg.* perioadă de vârf, de înflorire.
Hochzeit[2], *-en, f.* nuntă; cununie; **~ feiern** sau **~ halten** a face nuntă; **grüne ~** ziua nunții; **papierene ~** un an de la căsătorie; **kupferne ~** șapte ani de la căsătorie; **hölzerne ~** zece ani de la căsătorie; **silberne ~** nunta de argint; **goldene ~** nunta de aur; **diamantene ~** șaizeci de ani de la căsătorie; **eiserne ~** șaizeci și cinci de ani de la căsătorie; **nicht auf zwei ~en tanzen können** a nu putea fi în două locuri în același timp; **auf der falschen ~ tanzen** a fi luat o hotărâre greșită; **auf einer fremden ~ tanzen** a se băga unde nu-i fierbe oala.
hochzeiten, *hochzeitete, gehochzeitet (du hochzeitest, er hochzeitet), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a face nuntă. **2.** a face ospăț de nuntă.
Hochzeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (reg.)* mire, mireasă.
hochzeitlich *adj.* de nuntă, nupțial.
Hochzeit(s)bitter, *-s, -, m. (pop.)* vornicel, colăcar.
Hochzeitsbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* obicei de nuntă.
Hochzeitsfeier, *-n, f.*, **Hochzeitsfest**, *-es, -e, n.* nuntă, ceremonie, petrecere de nuntă.
Hochzeitsflug, *-(e)s, -flüge, m. (apic.)* roire.
Hochzeitsgast, *-(e)s, -gäste, m.* nuntaș.
Hochzeitsgedicht, *-(e)s, -e, n.* epitalam, cântec de nuntă.
Hochzeitsgeschenk, *-(e)s, -e, n.* dar de nuntă.
Hochzeitsgesellschaft, *-en, f.* nuntași.
Hochzeitshaus, *-es, -häuser, n.* casa mirilor.
Hochzeitskleid, *-(e)s, -er, n.* **1.** haină de nuntă, rochie de mireasă. **2.** *(zool.)* colorit al unor animale în timpul împerecherii.
Hochzeitskranz, *-es, -kränze, m.* cunună de mireasă.
Hochzeitsleute *pl.* v. Hochzeitsgesellschaft.
Hochzeitsmahl, *-(e)s, -e, n.* masă, ospăț de nuntă.
Hochzeitsmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* marș nupțial.
Hochzeitsmutter, *-mütter, f. (fam.)* soacră.
Hochzeitsnacht, *-nächte, f.* noaptea nunții.
Hochzeits|paar *-es, -e, n.* pereche de miri.
Hochzeitsreise, *-n, f.* călătorie de nuntă.
Hochzeits|schmaus, *-es, -schmäuse, m. (fam.)* v. Hochzeitsmahl.
Hochzeits|tag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi a nunții. **2.** aniversare a nunții.
Hochzeitsvater, *-s, -väter, m. (fam.)* socru.
Hochzeitszug, *-(e)s, -züge, m.* alai de nuntă.
hochziehen, *zog hoch, hochgezogen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a trage în sus. **2.** a ridica în sus. **3.** *(av.)* a ridica, a lua înălțime. **4.** *(jargon)* a construi rapid. **II.** *intr. (s) (despre furtuni)* a veni, a se apropia; **ein Gewitter zieht hoch** se apropie o furtună.
Hochzins|politik, *-en, f.* politica dobânzilor ridicate.
hochzüchten, *züchtete hoch, hochgezüchtet (du züchtest hoch, er züchtet hoch), vb. (h) tr.* **1.** *(biol.)* a înnobila prin strictă selecție. **2.** a dezvolta în mod exagerat.
Hochzüchtung, *-en, f. (biol.)* înnobilare a soiurilor prin strictă selecție.
hochzwirbeln, *zwirbelte hoch, hochgezwirbelt (ich zwirb(e)le hoch), vb. (h) tr.* a răsuci în sus (mustața).
Hock, *-s, -e,* **1.** *n. (mar.)* grajd de vite (pe nave de comerț). **2.** *m. (reg., elv.)* șezătoare.
Hocke, *-n, f.* **1.** *(sport)* flexiune. **2.** *(agr.)* claie, căpiță. **3.** pătrățel din colț pe tabla de șah. **4.** încărcătură, sarcină; **eine ~ Holz** o sarcină de lemne.
hocken, *hockte, gehockt, vb.* **I.** *(h) tr.* a face clăi, a așeza în căpițe. **II.** *intr. (h* și *reg. s)* (și *sport)* a sta pe vine, a sta ghemuit; a sta, a ședea; *(fam.)* **zu Hause ~** a sta acasă. **III.** *refl. (h)* a se ghemui; **sich in einen Winkel ~** a se ghemui într-un colț.
Hocker, *-s, -, m.* **1.** scăunel, taburet. **2.** *(fig.)* om care stă degeaba; stâlp de cafenea. **3.** lucrător la clăit.
Höcker, *-s, -, m.* **1.** ieșitură, umflătură, protuberanță. **2.** deal, colină. **3.** cocoașă (la om și la animale).
höcker|artig *adj.* în formă de cocoașă.
Hockerbe|stattung, *-en, f. (ist.)* înhumare în poziție ghemuită.
Höckerchen, *-s, -, n. dim.* de la Höcker.
Hockerei *-en, f.* ședere îndelungată.
Hockergrab, *-(e)s, -gräber, n. (ist.)* mormânt de înhumație în poziție ghemuită.
höcker|haft *adv.* v. höckerartig.
höckerig *adj.* **1.** cocoșat. **2.** noduros; bolovănos, gloduros.
Höckerl, *-s, -, n. (reg.)* **1.** *dim.* de la Hocker **(1)**. **2.** copil nedezvoltat, noduleț.
Höckerschwan, *-(e)s, -schwäne, m. (zool.)* lebădă mută sau comună *(Cygnus olor)*.
Höckertier, *-(e)s, -e, n.* animal cu cocoașă.
Hockey ['hɔkI], *-s, n. sg. (sport)* hochei.
Hockey|schläger, *-s, -, m. (sport)* crosă de hochei.
Hockey|spieler, *-s, -, m. (sport)* jucător de hochei.
Hocksitz, *-es, -e, m.* **1.** scăunel. **2.** *(sport)* poziție «ghemuit».
Hock|stand, *-(e)s, m. sg. (gimn.)* poziție «ghemuit» cu genunchii apropiați.
Hock|stellung, *-en, f.* poziție «ghemuit».
Hockwende, *-n, f. (gimn.)* săritură ghemuită cu întoarcere peste aparat.
Hode, *-n, -n, m.* (și **Hode**, *-n, f.*) testicul.
Hodegese *f. sg.* v. Hodegetik.
Hodeget, *-en, -en, m.* călăuză, conducător.
Hodegetik *f. sg.* călăuză, îndrumător în studiul unei științe sau al unei ramuri de activitate.
hodegetisch *adj.* hodegetic.
Hoden, *-s, -, m.* v. Hode.
Hodenbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* hernie scrotală.
Hoden|ent|zündung, *-en, f. (med.)* inflamație a testiculelor, orbită.
hodenförmig *adj.* de forma testiculelor.
Hodengeschwulst *f. sg. (med.)* tumoare a testiculelor.
Hodensack, *-(e)s, -säcke, m. (anat.)* scrot.
Hodograph, *-en, -en, m.* hodograf.
Hodometer, *-s, -, n.* hodometru, măsurător pentru drumul făcut pe jos.
Hof, *-(e)s, Höfe, m.* **1.** curte, ogradă. **2.** gospodărie, fermă, moșie; **er hat weder Haus noch ~** e sărac, n-are de nici unele. **3.** curte regală, seniorială, nobiliară; **bei ~e sein** a trăi la curte; **~ halten** a-și avea reședința; *(fig.)* **jm. den ~ machen** a face cuiva curte. **4.** *(astron.)* aură, halo. **5.** *(reg.)* closet. **6.** *(reg.)* copită.
Hof|acker, *-s, -äcker, m.* ogor (aparținând unei gospodării țărănești, unei ferme, unei moșii).
Hof|adel, *-s, m. sg.* nobilime de curte.
Hof|advokat [-atvo-], *-en, -en, m.* avocat de curte.
Hof|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu, funcție de curtean.
Hof|apotheke, *-n, f.* farmacie de curte.
Hof|apotheker, *-s, -, m.* farmacist de curte.
Hof|arbeiter, *-s, -, m.* argat (la curte).
Hof|art, *-en, f.* etichetă, manieră de curte.
Hof|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic de curte.
Hofbäcker, *-s, -, m.* brutar (furnizor) de curte.
Hofball, *-(e)s, -bälle, m.* bal la curte.

Hofbau|amt, *-(e)s, -ämter, n.* administrație a clădirilor curții.

Hofbauer, *-s* (și *-n*), *-n, m.* **1.** țăran cu gospodărie proprie. **2.** țăran proprietar. **3.** *(ist.)* țăran iobag, clăcaș.

Hofbe|amte, *-n, -n (ein Hofbeamter), m.* funcționar al curții.

Hofbesitzer, *-s, -, m.* proprietar de gospodărie agricolă.

Hofbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* etichetă a curții.

Hofbräu|haus, *-es, -häuser, n.* berărie de curte.

Hofburg, *-en, f.* palatul imperial din Viena.

Hofburgthe|ater, *-s, -, n.* teatru al curții imperiale din Viena.

Hofcharge [-ʃarʒə], *-n, f.* **1.** demnitate la curte. **2.** demnitar al curții.

Höfchen, *-s, -, n. (dim.* de la Hof) curticică.

Hofdame, *-n, f.* curteană, doamnă de onoare.

Hofdiener, *-s, -, m.* servitor al curții, lacheu.

Hofdienerschaft *f. sg.* servitorime a curții.

Hofdienst, *-(e)s, -e, m.* **1.** serviciu la curte. **2.** *(rar)* clacă, boieresc.

höfeln, *höfelte, gehöfelt (ich höf(e)le), vb. (h) intr. (rar)* a linguși.

Hof|erbe, *-n, -n, m.* moștenitor al gospodăriei agricole.

Höfe|rolle, *-n, f.* registru al proprietăților rurale.

hof|fähig *adj.* îndreptățit să frecventeze curtea (regală).

Hof|fähigkeit *f. sg.* drept de a frecventa, de a avea acces, de a fi primit la curte.

Hoffart *f. sg.* orgoliu, trufie, mândrie, vanitate, îngâmfare, aroganță.

hoffärtig *adj.* orgolios, trufaș, mândru, vanitos, îngâmfat.

hoffen, *hoffte, gehofft, vb. (h)* **I.** *tr.* a spera, a nădăjdui; **ich hoffe, Sie zu sehen** sper să vă văd. **II.** *intr. (auf* cu *ac.)* a spera, a-și pune nădejdea (în).

Hoffen, *-s, n. sg.* nădăjduire, sperare; ~ **und Harren macht manchen zum Narren** nu te hrăni cu speranțe.

Hof|fenster, *-s, -, n.* fereastră spre curte.

hoffentlich *adv.* sper, să sperăm că, e de sperat că; **er wird ~ kommen** să sperăm, sper că va veni.

Hof|fest, *-(e)s, -e, n.* serbare la curte.

Hoffnung, *-en, f.* nădejde, speranță; **in der ~ auf** *(ac.)*... în speranța că...; ~ **haben** a spera, a trage nădejde; **jm. ~ machen** a face pe cineva să spere, a da cuiva speranțe; **guter ~ sein** a fi gravidă.

hoffnungsfreudig, hoffnungsfroh *adj.* plin de speranță.

Hoffnungskauf, *-(e)s, -käufe, m. (jur.)* târg, cumpărare ocazional(ă) *(emptio spei).*

hoffnungslos *adj.* fără speranță, deznădăjduit.

Hoffnungslosigkeit *f. sg.* deznădejde, desperare, lipsă de speranță.

hoffnungsreich *adj.* plin de nădejde, de speranță.

Hoffnungs|schimmer, *-s, -, m.* licărire de speranță.

Hoffnungs|strahl, *-(e)s, -en, m.* rază de speranță.

hoffnungsvoll *adj.* plin de nădejde, de speranță; promițător.

Hof|fräulein, *-s, -, n.* domnișoară de onoare la curte.

Hofgänger, *-s, -, m.* muncitor agricol, ziler.

Hofgebrauch, *-(e)s, m. sg.* etichetă a curții.

Hofgefolge, *-s, -, n.* suită a curții.

Hofgeflügel, *-s, n. sg.* păsări de curte, orătănii.

Hofgericht, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(ist.)* judecată la curte. **2.** curte de apel, de casație.

Hofgerichts|advokat [-atvo-], *-en, -en, m.* v. Hofadvokat.

Hofgerichtsrat, *-(e)s, -räte, m.* consilier la curtea de apel, de casație.

Hofgesinde, *-s, n. sg.* argățime, servitorime (a curții).

Hofgraf, *-en, -en, m.* **1.** *(ist.)* conte palatin. **2.** președinte al tribunalului de curte.

Hofgunst *f. sg.* favoare a curții.

Hofgut, *-(e)s, -güter, n.* **1.** *(înv.)* domeniu seniorial, al curții. **2.** moșie.

Hofhalt, *-(e)s, -e, m.* **1.** curte princiară. **2.** întreținere a unei curți princiare.

Hof halten, *hielt Hof, Hof gehalten (du hältst Hof, er hält Hof), vb. (h) intr.* a-și avea reședința.

Hofhaltung, *-en, f.* curte (regală, princiară).

Hofhund, *-(e)s, -e, m.* câine de curte.

hofieren, *hofierte, hofiert, vb. (h) tr.* **1.** a face curte, a curta. **2.** a linguși. **3.** *(reg.)* a se făli. **4.** *(înv.)* a benchetui, a duce o viață veselă. **5.** *(reg.)* a stima, a prețui mult. **6.** *(reg.)* a rezerva, a păstra, a ține liber.

höfisch *adj.* **1.** *(azi uneori peior.)* de curte, de curtean. **2.** *(lit.)* curtenesc, cavaleresc; **~e Dichtung** poezie curtenească.

Hofjäger, *-s, -, m.* vânător de curte.

Hofjägermeister, *-s, -, m.* șef al vânătorilor curții.

Hofjunker, *-s, -, m.* nobil de la curte.

Hofkamarilla *f. sg.* camarilă a curții.

Hofkammer, *-n, f.* administrație a averii curții.

Hofkammer|rat, *-(e)s, -räte, m.* consilier la administrația averii curții.

Hofkanzlei, *-en, f. (ist.; în Austria)* cancelarie a curții.

Hofkapelle, *-n, f.* **1.** capelă a curții. **2.** orchestră a curții.

Hofkaplan, *-s, -pläne, m.* capelan al curții.

Hofkavalier [-va-], *-s, -e, m.* cavaler de onoare la curte.

Hofkeller, *-s, -, m.* pivniță (de vinuri) a curții.

Hofkellermeister, *-s, -, m.* pivnicer al curții.

Hofkirche, *-n, f.* biserică a curții.

Hofknicks, *-es, -e, m.* reverență ceremonială.

Hofkoch, *-(e)s, -köche, m.* bucătar al curții.

Hofkreise *pl.* cercuri care frecventează curtea.

Hofkriegsrat, *-(e)s, -räte, m. (ist.; în Austria)* consiliu de război aulic.

Hofküche, *-n, f.* bucătărie a curții.

Hoflager, *-s, -, n.* reședință a curții.

Hofleben, *-s, n. sg.* viață la curte.

Hofleute *pl.* **1.** curteni. **2.** *(ist.)* șerbi, iobagi.

höflich *adj.* politicos, bine crescut.

Höflichkeit, *-en, f.* **1.** politețe, bună-creștere. **2.** compliment, amabilitate.

Höflichkeitsbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită de politețe, de curtoazie, de complezență.

Höflichkeitsbezeigung, *-en, f.* (semn de) politețe, manifestare a politeții; omagiu.

Höflichkeitsfloskel, *-n, f.* frază de politețe, figură de stil politicoasă.

Höflichkeitsformel, *-n, f.* formulă de politețe.

höflichkeitshalber *adv.* din politețe.

Hoflieferant, *-en, -en, m.* furnizor al curții.

Höfling, *-s, -e, m. (mai ales peior.)* curtean.

Hofluft *f. sg.* atmosferă a vieții de la curte.

Hofmanier, *-en, f.* maniere impuse de eticheta de la curte.

Hofmann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** curtean. **2.** *(ist.)* iobag, șerb.

hofmännisch *adj.* de curtean.

Hofmarschall, *-s, -schälle, m.* mareșal al curții.

Hofmarschall|amt, *-(e)s, -ämter, n.* funcție de mareșal al curții.

hofmäßig *adj.* potrivit, conform etichetei curții.

Hofmeister, *-s, -, m.* **1.** intendent (al curții). **2.** majordom. **3.** preceptor; moralist, pedant; **den ~ spielen** a face pe moralistul.

Hofmeisterin, *-nen, f.* guvernantă, preceptoare (la familii nobile).

hofmeisterlich *adj.* pedant.

hofmeistern, *hofmeisterte, gehofmeistert, vb. (h) tr.* a dăscăli.

Hofmeister|stelle, *-n, f.* post de preceptor.

Hofmundschenk, *-(e)s, -e, m. (ist.)* paharnic.

Hofnachrichten *pl.* știri de la curte.

Hofnarr, *-en, -en, m. (ist.)* bufon al curții.

Hof|ordnung, *-en, f.* protocol al curții.

Hofpartei, *-en, f.* partid al curții.

Hofplatz, *-es, -plätze, m.* curte, ogradă.

Hofprediger, *-s, -, m.* predicator al curții.

Hofrat, *-(e)s, -räte, m. (ist.)* **1.** consiliu aulic. **2.** consilier aulic.

Hofrätin, *-nen, f. (ist.)* soție de consilier aulic.

Hofraum, *-(e)s, -räume, m.* curte, ogradă.

Hofrecht, *-(e)s, -e, n.* **1.** drept, privilegiu al curții. **2.** *(ist.)* drept seniorial.

Hofreite, *-n, f.* **1.** gospodărie, curte cu acareturi. **2.** *(reg.)* moșie.

Hofsänger, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* cântăreț de curte. **2.** *(fam., glumeț)* cântăreț cerșetor.

Hofschau|spieler, *-s, -, m.* actor la teatrul curții.

Hofschenk, *-(e)s, -e, m.* paharnic al curții.

Hofschneider, *-s, -, m.* croitor al curții.

Hofschranz, *-en, -en, m.*, **Hofschranze**, *-n, -n. f. (peior.)* curtean, lingău, curtean lingușitor.

Hofsitte, *-n, f.* etichetă a curții.

Hof|staat, *-(e)s, m. sg.* **1.** curte regală, nobiliară, boierească. **2.** alai domnesc, suită domnească.

Hof|stadt, *-städte, f. (înv.)* oraș de reședință a curții.

Hofstatt, *-en* (și *-stätten*), *f. (elv.)* curte cu (sau fără) casă.

Hoftag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi de audiență la curte. **2.** *(ist.)* zi de clacă. **3.** zi a termenului la Curtea de apel, de casație.

Hofthe|ater, *-s, -, n.* teatru al curții.

Hoftor, *-(e) s, -e, n.* poartă de intrare în curtea gospodăriei, poartă mare.

Hoftracht, *-en, f.* costum de curte.

Hoftrauer *f. sg.* **1.** doliu al curții. **2.** *(glumeț)* negru sub unghie.

Hoftür, *-en, f.* ușă spre curte.

Hofwache, *-n, f.* gardă a curții.

Hofwagen, *-s, -, m.* trăsură, caleașca a curții.

Hofwelt *f. sg.* lume de la curte.

Hofwohnung, *-en, f.* **1.** locuință la curte. **2.** locuință orientată (cu ferestrele) spre curte.

Hofwürdenträger, *-s, -, m.* demnitar al curții.

Hofzeremoniell [-niɛl], *-s, -e, n.* ceremonial de curte.

Hofzimmer, *-s, -, n.* cameră spre curte.

Hofzug, *-(e)s, -züge, m.* tren al curții.

Hofzwang, *-es, m. sg.* **1.** etichetă a curții. **2.** *(ist.)* drept al domnului feudal.

Hofzwerg, *-(e)s, -e, m. (ist.)* pitic al curții.

hohe *adj.* v. hoch.

Hohe[1], *-n, -n (ein Hoher), m.* și *f.* persoană sus-pusă.

Hohe[2], *-n (ein Hohes), n. sg.* mărime, măreție; ceea ce e înalt, superior, măreț.

Höhe, *-n, f.* **1.** înălțime; (și *fig.*) **in die ~ fahren** a sări în sus; **in die ~ schießen a)** a se scula, a se ridica repede; *(fig.)* a sări în sus; **b)** a crește repede; (și *fig.*) **in die ~ kommen** a se ridica; (și *fig.*) **in die ~ bringen** a ridica; *(fig.)* **auf der ~ sein** a fi la înălțime. **2.** înălțime, altitudine, cotă; **ein Berg von 2000 m ~** un munte de 2 000 m înălțime; ~ **über dem Meeresspiegel** altitudine deasupra nivelului mării. **3.** înălțime, ridicătură (de teren). **4.** culme, vârf, creștet; *(fig.)* **das ist die ~** asta-i culmea, asta-i bună, asta pune capac la toate. **5.** mărime; **die ~ des Betrages** mărimea sumei; **die Preise gehen in die ~** prețurile se urcă. **6.** *(despre sunete)* înălțime. **7.** *(despre culori)* intensitate. **8.** *(mai ales poet.)* înălțime, cer. **9.** *(geom.)* înălțime.

Ho|heit, *-en, f.* **1.** înălțime, măreție; sublim; noblețe. **2.** suveranitate. **3.** *(titlu)* alteță.

ho|heitlich *adj.* maiestuos.

Ho|heits(|ab)zeichen, *-s, -, n.* semn, simbol al suveranității.

Ho|heitsgebiet, *-(e)s, -e, n.* teren, teritoriu supus suveranității.

Ho|heitsgewässer *pl.* ape teritoriale.

Ho|heitsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de suveranitate.

Ho|heits|träger, *-s, -, m.* demnitar cu funcții superioare în stat.

Hohelied, *-(e)s, n. sg. (bibl.)* Cântarea Cântărilor.

höhen, *höhte, gehöht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ridica, a înălța. **2.** *(pict.)* a reliefa. **II.** *refl.* a se ridica, a se înălța.

Höhen|abweichung, *-en, f. (sport)* deviere verticală (la tir.)

Höhen|angabe, *-n, f.* indicare a altitudinii.

Höhen|angst *f. sg.* teamă, frică de înălțime.

Höhenbarometer, *-s, -, n.* barometru altimetric.

Höhenbe|stimmung, *-en, f.* determinare a altitudinii.
Höhendifferenz, *-en, f.* v. Höhenunterschied.
Höhen|ein|stellung, *-en, f. (fot.)* dispozitiv de reglare a înălțimii.
Höhenfeuer, *-s, -, n.* foc pe înălțimi.
Höhenflosse, *-n, f. (av.)* cârmă, ampenaj de înălțime.
Höhenflug, *-(e)s, -flüge, m.* **1.** *(av.)* zbor de înălțime. **2.** *(fig.)* avânt; **geistiger ~** gânduri avântate; **der ~ seiner Gedanken** avântul gândurilor sale.
Höhenfries, *-es, -e, m. (arhit.)* friz din cadrul ușii.
Höhengrenze, *-n, f.* limită de altitudine.
Höhenkarte, *-n, f.* hartă orografică, hipsometrică.
Höhenklima, *-s, -s (și -ta), n.* climă de înălțime.
Höhenkonkurrenz, *-en, f. (sport)* concurs de (sărituri în) înălțime.
Höhenkote, *-n, f. (geod., astron.)* cotă de înălțime.
Höhenkrankheit *f. sg.* rău de înălțime, de altitudine.
Höhenkreis, *-es, -e, m. (tehn.)* limb vertical.
Höhenkur|ort, *-(e)s, -e, m.* stațiune climaterică de munte.
Höhenlage, *-n, f.* poziție înaltă.
Höhenleitwerk, *-(e)s, -e, n. (av.)* ampenaj orizontal.
Höhenlibelle, *-n, f.* **1.** *(geod.)* nivelă de pe cercul vertical. **2.** *(mil.)* nivelă cu bulă pentru reglarea în înălțime (la proiectile).
Höhenlinie [-niə], *-n, f.* curbă de nivel.
Höhenluft *f. sg.* aer de munte.
Höhenluftkur|ort, *-(e)s, -e, m.* stațiune climaterică de munte.
Höhenmarke, *-n, f. (geod.)* reper de altitudine, de nivelment; punct fix.
Höhenmaß, *-es, -e, n.* (măsură de) înălțime.
Höhenmaß|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* scară a înălțimilor.
Höhenmesser, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* altimetru. **2.** *(forest.)* hipsometru. **3.** *(top.)* teodolit.
Höhenmessung, *-en, f. (tehn.)* altimetrie; măsurare a diferențelor de nivel.
Höhenmotor, *-s, -en, m. (av.)* motor de avion de mare altitudine.
Höhenrauch, *-(e)s, m. sg.* negură, ceață (datorată arderii mlaștinilor).
Höhenrichtung, *-en, f. (mil.)* unghi de înălțare.
Höhenrichtwerk, *-(e)s, -e, n. (mil.)* înălțător (de tun).
Höhenrücken, *-s, -, m.* deal, colină; coamă de deal.
Höhenschicht, *-en, f.* strat geologic orizontal.
Höhenschichtkarte, *-n, f.* hartă hipsometrică.
Höhenschichtlinie [-niə], *-en, f.* curbă de nivel altimetrică.
Höhensonne *f. sg.* **1.** soare de munte. **2.** lampă de cuarț, lampă cu raze ultraviolete, lampă Hanau.
Höhen|stellung, *-en, f. (mil.)* poziție de înălțime.
Höhen|steuer, *-s, -, n. (av.)* profundor.
Höhen|strahlung, *-en, f.* radiație de înălțime; raze cosmice, ultraviolete.
Höhen|unterschied, *-(e)s, -e, m.* diferență de nivel.
Höhenver|hältnis, *-ses, -se, n.* **1.** *(muz.)* raport de tonuri. **2.** *pl.* relații de altitudine.
Höhenwelle, *-n, f. (radio.)* undă de altitudine.
Höhenwind, *-(e)s, -e, m.* vânt care bate pe înălțimi pe culmi.
Höhenwinkel, *-s, -, m.* unghi de înălțime.
Höhenzirkel, *-s, -, m. (geom.)* cerc de înălțime, cerc vertical.
Höhenzug, *-(e)s, -züge, m. (geogr.)* șir, lanț de munți.
Hohepriester, *-s, -, m.* mare preot, pontif (la vechii evrei).
Hohepriester|amt, *-(e)s, -ämter, n.* pontificat (la vechii evrei).
hohepriesterlich *adj.* pontifical.
Hohepriestertum, *-s, n. sg.* pontificat.
Höhepunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** punct culminant. **2.** *(fig.)* culme, apogeu.
höher *(comp.* de la hoch). **I.** *adj.* superior, mai înalt, mai ridicat; mai mare; **ein ~es Angebot machen** a face o ofertă mai mare; **eine ~e Schule** o școală superioară. **II.** *adv.* mai sus; mai departe; *(fig.)* **jm. den Brotkorb ~ hängen** a tăia cuiva din porție; **es ~ bringen a)** a ajunge mai departe; **b)** a ajunge la o vârstă înaintată.
Höher|bewertung, *-en, f.* supraevaluare.
Höheren *pl.* superiori, cei de sus.
Höher|entwicklung, *-en, f.* dezvoltare continuă; evoluție superioară.
höhererseits *adv.* de sus, de la cei de sus.
Höherqualifizierung, *-en, f.* calificare superioară, mai înaltă.
Höher|stufung, *-en, f.* încadrare într-o categorie superioară, promovare.
Höher|ver|edelung, *-en, f.* innobilare, valorizare.
hohl *adj.* **1.** gol, găunos, scobit; **ein ~er Zahn** o măsea cariată; **eine ~e Gasse** un drum strâmt între stânci, un defileu; **~e Hand** mâna făcută căuș, cupă; *(fig.)* **~er Kopf** cap sec; *(fig.)* **~e Stimme** voce cavernoasă. **2.** concav; *(adverbial)* **~ geschliffen** șlefuit concav. **3.** *(despre sunete)* înfundat, surd, înăbușit. **4.** *(mar.; în expr.)* **~e See** mare agitată (de vânt).
Hohl[1], *-es, -e, n.* **1.** loc gol. **2.** scorbură. **3.** *(mar.)* loc gol în corabie.
Hohl[2], *-e, f. (reg.)* clopot cu sunet închis.
Hohl|achswelle, *-n, f. (tehn.)* osie din țeava goală.
hohl|äugig *adj.* cu ochii băgați în fundul capului, cu ochii înfundați.
hohlbackig, **hohlbäckig** *adj.* cu fața scofâlcită.
hohlbäuchig *adj.* **1.** slab la corp. **2.** *(fig.)* cu stomacul gol, flămând.
Hohlbeil, *-(e)s, -e, n. (ist.)* secure din piatră scobită (din epoca de piatră).
Hohlblock|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* **1.** bloc de piatră cu goluri. **2.** cărămidă cu goluri.
Hohlbohrer, *-s, -, m.* sfredel perforant, tubular, cav.
Hohldocht, *-(e)s, -e, m.* fitil circular.
Hohle, *-n, f. (reg.)* defileu, strungă.
Höhle, *-n, f.* **1.** peșteră, grotă, cavernă, văgăună. **2.** vizuină, bârlog. **3.** *(med.)* cavitate. **4.** *(pop.)* locuință mizerabilă.
Hohl|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* **1.** oțel tubular, cav. **2.** fier de rindea. **3.** daltă scobită.
höhlen, *höhlte, gehöhlt, vb. (h) tr.* a găuri, a goli, a scobi; **steter Tropfen höhlt den Stein** picătură cu picătură găurește piatra.
Höhlenbär, *-en, -en, m. (zool.)* urs de peșteră *(Ursus spelaeus).*
Höhlenbewohner, *-s, -, m. (ist.)* troglodit, om al cavernelor.
Höhlenbild, *-(e)s, -er, n.* desen rupestru.
Höhlenbrüter, *-s, -, m. (ornit.)* pasăre care-și face cuib în găuri sau scorburi.
Höhlen|eule, *-n, f. (ornit.)* bufniță de stâncă, buhă *(Bubo bubo).*
Höhlenfeile, *-n, f.* pilă concavă.
Höhlenforscher, *-s, -, m.* speolog
Höhlenforschung *f. sg.* speologie.
Höhlengang, *-(e)s, -gänge, m.* cazemată, galerie subterană boltită.
Höhlengans, *-gänse, f. (ornit.)* gâscă cu obraz alb *(Branta leucopsis).*
Höhlenkunde *f. sg.* speologie.
Höhlenmalerei, *-en, f. sg.* pictură rupestră.
Höhlenmensch, *-en, -en, m.* troglodit, om al cavernelor.
Höhlentempel, *-s, -, m.* templu de (sau în) grotă.
Höhlenzeichnung, *-en, f.* v. Höhlenbild.
Hohlfalte, *-n, f.* cută interioară.
Hohlfalz, *-es, -e, m.* v. Hohlkehle **(3).**
Hohlfeile, *-n, f.* pilă de scobit.
Hohlfläche, *-n, f.* plan concav.
Hohlflächenbe|arbeitung, *-en, f. (tehn.)* prelucrare a suprafețelor concave.
Hohlflach|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* oțel plat cu o față scobită.
Hohlfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză pentru caneluri.
Hohlgang, *-(e)s, -gänge, m.* cazemată subterană boltită.
Hohlgefäß, *-es, -e, n.* vas folosit ca măsură de capacitate.
hohlgehend *adj. (despre mare)* agitat.
Hohlgerinne, *-s, -, n.* jgheab din trunchi de copac.
hohlgeschliffen *adj.* șlefuit concav.
Hohlgeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* proiectil gol.
Hohlgeschwür, *-(e)s, -e, n. (med.)* fistulă.
Hohlgewebe, *-s, -, n. (text.)* țesătură tubulară.
Hohlglas, *-es, -gläser, n.* sticlă, lentilă concavă; sticlă sinuoasă.
Hohlguss, *-es, -güsse, m.* piesă, de fontă cu goluri; piesă de fontă turnată cu miez.
Hohlhammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan găurit.
Hohlheit, *-en, f.* **1.** gol, cavitate, găunoșenie. **2.** concavitate. **3.** *(fig.)* goliciune, nulitate.
Hohlhippe, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* cosor de scobit. **2.** *(cul.)* napolitană rulată.
Hohlhobel, *-s, -, m.* rindea de scobit concavă.
Hohlkehle, *-n, f.* **1.** scobitură. **2.** *(arhit.)* mulură concavă. **3.** *(tehn.)* falț.
Hohlkehlhobel, *-s, -, m.* rindea profilată pentru caneluri, pentru ciubucuri concave.
Hohlkeil, *-(e)s, -e, m.* pană concavă.
Hohlklinge, *-n, f.* lamă concavă.
Hohlkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fig.)* cap sec, om tâmpit.
Hohlkörper, *-s, -, m.* corp, obiect gol, găunos, scorburos.
Hohlkörperschweißmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de sudat piese goale în interior.
Hohlkreuz, *-es, n. sg. (med.)* cifoză lombară.
Hohlkugel, *-n, f.* **1.** glob gol. **2.** *(mil.)* obuz.
Hohl|leiste, *-n, f.* v. Hohlkehle **(2, 3).**
Hohl|linse, *-n, f.* lentilă concavă.
Hohlmaß, *-es, -e, n.* măsură de capacitate.
Hohlnadel, *-n, f.* ac tubular; *~ für Radium* tub de radiu.
Hohlnaht, *-nähte, f.* ajur, broderie spartă.
Hohlniet, *-(e)s, -e, m.*, **Hohlniete**, *-n, f.* nit tubular.
Hohlpfeiler, *-s, -, m.* coloană goală, stâlp gol.
Hohlraum, *-es, -räume, m.* **1.** spațiu gol, cavitate. **2.** vacuum, vid.
Hohlraumbildung, *-en, f. (fiz.)* cavitație.
hohlrund *adj.* scobit, concav.
Hohlrundung, *-en, f.* concavitate.
Hohlrücken, *-s, -, m. (med.)* v. Hohlkreuz.
Hohlsaum, *-(e)s, -säume, m.* tiv cu ajur.
Hohlschaber, *-s, -, m.* răzuitor canelat, cu fețe canelate.
Hohlschiene, *-n, f. (tehn.)* șină în U invers.
Hohlschliff, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* șlefuire, rectificare interioară.
Hohlseil, *-(e)s, -e, n. (electr.)* cablu tubular.
Hohl|spat, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* chiastilt.
Hohl|spiegel, *-s, -, m. (fiz.)* oglindă concavă.
Hohl|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** piatră cavă. **2.** v. Hohlziegel.
Hohl|stiege, *-n, f.* scară concavă.
Hohl|stoff, *-(e)s, -e, m.* v. Hohlgewebe.
Hohltaube, *-n, f. (ornit.)* porumbel de câmp *(Columba oenas).*
Hohltiere *pl. (zool.)* celenterate *(Coelenterata).*
Höhlung, *-en, f.* scobitură, cavitate.
Hohlvene [-ve-], *-n, f. (anat.)* venă cavă *(Venae cave).*
hohlwangig *adj.* cu fața scofâlcită.
Hohlweg, *-(e)s, -e, m.* defileu, strungă.
Hohlwelle, *-n, f. (tehn.)* osie tubulară, cavă, arbore tubular, cav.
Hohlwurz *f. sg. (bot.)* brebenel *(Corydalis cava).*
Hohlziegel, *-s, -, m. (constr.)* **1.** cărămidă cu goluri. **2.** olan.
Hohlzirkel, *-s, -, m.* compas sferic.
Hohlzunge, *-n, f. (bot.)* ouăle-vulpii *(Coeloglossum viride,* familia *Orchideae).*
Hohlzylinder, *-s, -, m.* cilindru cav.
Hohn, *-(e)s, m. sg.* batjocură, dispreț, sarcasm, ironie; **jm. zum ~** în ciuda cuiva; **jm.** (sau **einer Sache**) **~ sprechen** a-și bate joc de cineva (sau de ceva); **das ist ja der reinste ~** asta e de-a dreptul batjocură.
hohn|äffen, *hohnäffte, gehohnäfft, vb. (h) tr. (fam.)* a batjocori, a maimuțări pe cineva, a-și bate joc de cineva.
Hohn bieten, *bot Hohn, Hohn geboten (du bietest Hohn, er bietet Hohn), vb. (h) intr.* **1.** a batjocori, a-și bate joc. **2.** a sfida.

Hohnbieten, *-s, n. sg.* batjocură; sfidare.
höhnen, *höhnte, gehöhnt, vb. (h) tr.* **1.** a-şi bate joc, a ironiza, a lua în râs, a batjocori. **2.** a dispreţui.
Hohngelächter, *-s, -, n.* râs batjocoritor, plin de ironie şi dispreţ; **zum ~ werden** a se face de râs, a ajunge de batjocură.
höhnisch *adj.* batjocoritor, dispreţuitor, ironic, sarcastic, sfidător.
hohnlächeln, *hohnlächelte, gehohnlächelt (ich hohnläch(e)le), vb. (h) intr.* a surâde batjocoritor, ironic, sarcastic.
Hohnlächeln, *-s, n. sg.* surâs batjocoritor.
hohnlachen şi **hohnlachen**, *gehohnlacht, vb. (h) intr. (mai ales la inf. şi part. prez.)* a râde batjocoritor, dispreţuitor, ironic.
hohn|necken, *hohnneckte, gehohnneckt, vb. (h) tr. (mai ales la inf. şi part. prez.)* a batjocori, a face de râs pe cineva.
Hohnrede, *-n, f.* cuvântare ironică, batjocoritoare.
hohn|sprechen, *sprach hohn, hohngesprochen (du sprichst hohn, er spricht hohn), vb. (h) intr.* **1.** a batjocori, a-şi bate joc. **2.** a sfida; **das spricht aller Vernunft höhn** asta e împotriva oricărei raţiuni, sfidează orice raţiune.
hohn|sprechend I. *part. prez.* de la hohnsprechen. **II.** *adj.* batjocoritor, dispreţuitor.
Hohn|sprecher, *-s, -, m.* persoană care batjocoreşte, batjocoritoare.
hohnvoll *adj.* plin de ironie.
hoho! *interj.* oho! ho! ehei!
Höhung, *-en, f. (pictură)* subliniere, conturare, întărire.
hoi! *interj.* tii! ei!
hojanen, *hojante, gehojant, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a căsca zgomotos. **2.** *(despre măgari)* a zbiera.
höken, *hökte, gehökt, vb. (h) intr.* v. hökern.
Höker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* precupeţ, precupeaţă.
Hökerfrau, *-en, f.* precupeaţă.
hökerisch *adj. (peior.)* de bâlci.
Hökerkram, *-es, m. sg.*, **Hökerladen**, *-s, -läden, m.* prăvălioară, dugheană.
hökern, *hökerte, gehökert, vb. (h) intr.* a exercita meseria de precupeţ.
Hökerweib, *-(e)s, -er, n.* v. Hökerfrau.
Hokkovögel *m. pl. (ornit.)* găini sud-americane *(Cracidae)*.
Hokus|pokus, *-, m. sg.* hocus-pocus, scamatorie, prestidigitaţie.
Hokus|pokusmacher, *-s, -, m.* scamator.
hold *adj.* **1.** plăcut, graţios, drăgălaş. **2.** favorabil, binevoitor; **das Glück ist mir ~** îmi surâde norocul; **jemandem ~ sein** a iubi pe cineva.
Holde[1], *-n, -n (ein Holder), m.* **1.** *(înv.)* servitor, ziler. **2.** iobag, şerb.
Holde[2], *-n, f.* **1.** fantomă, nălucă. **2.** şi *m. (fam., glumeţ)* drăguţ(ă), iubit(ă), mândru, mândră.
Holder, *-s, -, m. (bot., reg.)* v. Holunder.
Holder|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* soc *(Sambucus nigra* L.).
Holdin, *-nen, f.* v. Holde[1].
Holding|gesellschaft, *-en, f. (ec.)* societate Holding, societate financiară.
holdrio! *interj. (reg.)* (interjecţie de bucurie) uiuiu!
Holdrio, *-s, -s,* **1.** *n.* strigăt de bucurie, chiot. **2.** *m.* v. Hallodri.
holdselig *adj.* încântător, graţios, dulce.
Holdseligkeit, *-en, f.* graţie, drăgălăşenie.
holen, *holte, geholt, vb. (h) tr.* **1.** a aduce, a se duce să ia; **~ lassen** a trimite după ceva; **dabei ist nichts zu ~** la asta nu e nimic de câştigat; *(fig.)* **jn. Kastanien aus dem Feuer ~ lassen** a scoate castanele din foc cu mâna altuia. **2.** a lua; **aus der Tasche ~** a scoate, a lua din buzunar; **Luft ~** a inspira; **tief Atem ~** a respira adânc; *(fam.)* **hol dich der Teufel!** să te ia dracul! **3.** (cu *dat.*) a face, a căpăta (o boală), a se îmbolnăvi; **er hat sich** *(dat.)* **einen Schnupfen geholt** a făcut un guturai. **4.** *(mar.)* a trage, a întinde, a apropia.
Holer, *-s, -, m.* aducător.
Holfter, *-s, -, f.* şi *m. (reg.)* căpăstru.
Holk, *-en, -en, m. (mar., ist.)* navă mai mare cu trei catarge.
holkerig *adj. (reg.)* inegal, cu gropi.
holla! *interj.* ei! hei! măi!
Holländer, *-s, -, m.* **1.** olandez. **2.** *(tehn.)* holendru. **3.** cărucior pentru copii. **4.** brânză de Olanda. **5.** *(reg.)* lăptar. **6.** iepure de casă cu blana bălţată. **7.** *(sport)* coborâre cu răsucire, holender.
Holländerei, *-en, f.* lăptărie olandeză.
Holländerin, *-nen, f.* olandeză.
Holländerkäse, *-s, -, m.* brânză de Olanda.
Holländermühle, *-n, f.* v. Holländer **(2)**.
holländern, *holländerte, geholländert, vb. (h)* **I.** *tr. (tipogr.)* a încopcia după sistemul olandez. **II.** *intr. (sport)* a patina olandeza (în doi cu braţele încrucişate).
holländisch *adj.* olandez.
Holländische, *-n, n. sg.* limba olandeză.
Holle, *-n, f.* **1.** smoc de păr. **2.** *(la păsări)* moţ, căciulă. **3.** *(mit.)* iarna, baba Dochia; **Frau ~ macht ihr Bett** ninge.
Hölle, *-n, f. (mit.)* iad, infern, gheenă; *(fig.)* **jm. die ~ heiß machen** a face cuiva zile fripte; a băga pe cineva în răcori; **jm. das Leben zur ~ machen** a-i face cuiva viaţa iad; **Himmel und ~ in Bewegung setzen** a se face luntre şi punte; **jn. zur ~ wünschen** a dori să-l ia naiba pe cineva; **zur ~ damit** să-l (s-o) ia naiba; **die grüne ~** pădurea tropicală.
Höllen|angst, *-ängste, f.* spaimă groaznică, frică îngrozitoare.
höllenbange *adj. (în expr.)* **mir (dir** etc.) **ist ~** mi-e (ţi-e etc.) o frică groaznică.
Höllenbrand, *-(e)s, -brände, m.* **1. (mit.)** foc al iadului, al gheenei. **2.** foc, incendiu infernal. **3.** *(fam.)* sete arzătoare.
Höllenbraten, *-s, -, m. (pop.)* om rău, al dracului.
Höllenbrut, *-en, f.* **1.** *(mit.)* dracii din iad. **2.** *(peior.)* sămânţă a dracului.
Höllendrache, *-ns, -n, m.* **1.** *(mit.)* balaur din infern. **2.** *(înv., în superstiţii)* viermi intestinali *(Funia infernalis)*. **3.** *(fig.)* furie.
Höllenfahrt, *-en, f. (mit.)* coborâre în iad, în infern.
Höllenfeuer, *-s, -, n. (mit.)* foc al iadului.
Höllenfluss, *-es, m. sg. (mit.)* fluviul iadului (Styx, Acheron).
Höllenfürst, *-en, -en, m. (mit.)* tartorul dracilor, diavol.
Höllenge|stank, *-(e)s, m. sg.* putoare infernală.
Höllenglut *f. sg.* căldură infernală.
höllenheiß *adj.* extrem, infernal de cald.
Höllenhitze *f. sg.* v. Höllenglut.
Höllenhund, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mit.)* cerber. **2.** diavol. **3.** *(fam.)* om rău, javră.
Höllenkrawall, *-(e)s, -e, m.*, **Höllenlärm**, *-(e)s, m. sg.* zgomot infernal.
Höllenmaschine, *-n, f.* maşină infernală.
höllenmäßig *adj.* infernal.
Höllenpein *f. sg.* chin al iadului, chin infernal, durere atroce.
Höllenpfuhl, *-(e)s, m. sg. (mit.)* fund al iadului, gheenă.
Höllenqual, *-en, f.* v. Höllenpein.
Höllenrachen, *-s, m. sg. (mit.)* gură a iadului.
Höllenreich, *-(e)s, n. sg. (mit.)* infern, iad.
Höllenrichter, *-s, -, m. (mit.)* judecător al iadului, diavol.
Höllen|schmerz, *-es, -en, m.* durere îngrozitoare, infernală, atroce.
Höllen|spaß, *-es, m. sg.* distracţie grozavă.
Höllen|spektakel, *-s, -, m.* v. Höllenlärm.
Höllen|stein, *-(e)s, m. sg. (chim., pop.)* piatra-iadului.
Höllen|strafen *pl. (mit.)* pedepse ale iadului.
Höllentempo, *-s, -s, n.* viteză maximă, infernală.
Höller, **Holler**, *-s, -, m. (reg.)* v. Holunder.
höllisch *adj.* **1.** infernal, diabolic; **eine ~e Angst vor etwas haben** a avea o frică groaznică de ceva; **~ heiß** infernal de cald. **2.** extraordinar, foarte mare, foarte puternic, extrem de.
Hollunder, *-s, m. sg.* v. Holunder.
Holm, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(constr.)* babă, traversă a uşii. **2.** *(tehn.)* bară longitudinală, longrină. **3.** coadă (de topor, ciocan, târnăcop etc.). **4.** *(sport)* bară (la paralele). **5.** *(av.)* lonjeron. **6.** ridicătură de pământ, colină, deal. **7.** *(reg.)* insulă mică situată în ape curgătoare, ostrov. **8.** *(reg.)* şantier naval.
Holmgang, *-(e)s, m. sg. (în saga nordică)* loc de duel (pe o insulă părăsită).
Holmium, *-s, n. sg. (chim.)* holmiu.
Holocaust [-ˈkaost şi -ˈkɔ:st], *-(s), -(s), m.* holocaust, pogrom.
Hol(o)edrie *f. sg. (mineral.)* holoedrie.
hol(o)edrisch *adj.* holoedric.
holografisch *adj.* v. holographisch.
Hologramm, *-s, -e, n.* hologramă.
holographisch *adj.* olograf, scris cu mâna proprie.
Holper, *-s, -, m.* **1.** denivelare, hârtop, dâmb (la teren, la drum). **2.** zdruncinătură.
holp(e)richt *(înv.)*, **holp(e)rig** *adj. (despre terenuri)* gloduros, cu gropi, cu denivelări; *(fig.)* **~e Rede** vorbire greoaie, lipsită de cursivitate; *(fig., adverbial)* **~ lesen** a citi greu, poticnindu-se.
Holp(e)rigkeit *f. sg.* caracter denivelat, bolovănos, gloduros (al terenului).
holpern, *holperte, geholpert, vb. (h) intr.* **1.** a se poticni. **2.** a zdruncina. **3.** *(fig.)* a merge prost; **die Sache holpert** sau **es holpert** afacerea şchioapătă, se poticneşte.
Holste, *-n, -n, m.* locuitor din Holstein.
Hol|steiner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Holstein.
hol|steinisch *adj.* din Holstein.
Holster, *-s, -, m.*, **Holster**, *-n, f.* **1.** port-armă. **2.** raniţă îmbrăcată în piele de viţel.
holterdiepolter! *interj.* hodoronc-tronc!
hol|über! *interj.* (chemare către podar) trece-mă dincolo!
Holunder, *-s, -,* **Holunderbaum**, *-es, -bäume, m. (bot.)* soc *(Sambucus nigra* L.).
Holunderbeere, *-n, f.* bobiţă de soc.
Holunderblüte, *-n, f.* floare de soc.
Holundermark, *-(e)s, n. sg.* măduvă de soc.
Holunder|staude, *-n, f.*, **Holunder|strauch**, *-es, -sträucher, m.* boschet de soc.
Holundertee, *-s, -s, m.* ceai de soc.
Holz, *-es, Hölzer, n.* **1.** lemn; **~ fällen (sau hauen)** a tăia, a doborî copaci; **der Baum schießt (sau treibt) ins ~** copacul face prea multe crengi; **~ kaufen** a cumpăra lemne; **wie ein Stück ~ dastehen** a sta ca mutu; *(fig.)* **er lässt ~ auf sich hacken** poţi să faci cu el ce vrei; *(fig.)* **er ist aus demselben ~ geschnitten (sau geschnitzt)** e din acelaşi aluat; *(fam., fig.)* **~ sägen** a sforăi, a tăia lemne. **2.** *(argou forestier şi vânătoresc)* pădure. **3.** *(sport)* popic, cheglă, cuglă; **gut ~!** salutare! (salutul popicarilor).
Holz|abfall, *-(e)s, -fälle, m.* aşchii, surcele, deşeu de lemn.
Holz|abfuhr *f. sg.* transport al lemnelor.
Holz|abhieb, *-(e)s, -e, m.* tăiere a lemnului, a pădurii.
Holz|acker, *-s, -äcker, m.* teren păduros.
holz|ähnlich *adj.* ca lemnul, lemnos.
Holz|anbau, *-(e)s, m. sg.* împădurire; plantare silvică, sădire de copaci.
Holz|anweiser, *-s, -, m.* **1.** inspector al unui depozit de lemne de construcţie. **2.** pădurar care marchează arborii de tăiat.
Holz|anweisung, *-en, f.* **1.** bon, repartiţie pentru lemne. **2.** marcare a arborilor de tăiat.
Holz|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr pădureţ (fruct).
Holz|apfelbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* măr sălbatic *(Malus silvestris)*.
Holz|arbeit, *-en, f.* lucrătură în lemn.
Holz|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor din industria lemnului, lemnar.
holz|arm *adj. (despre ţări, regiuni)* sărac în păduri, sărac în lemn.
Holz|armut *f. sg.* lipsă de lemne, lipsă de păduri, de copaci.
Holz|art, *-en, f. (forest.)* varietate de lemn, esenţă.
holz|artig *adj.* ca lemnul, lemnos.
Holz|asche *f. sg.* cenuşă de lemn.
Holz|auf|arbeitung, *-en, f.* prelucrare a lemnului.
Holz|aufbereitung, *-en, f.* preparare a lemnului.
Holz|aufseher, *-s, -, m.* **1.** brigadier silvic, pădurar. **2.** paznic la un depozit de lemne.
Holz|ausfuhr, *-en, f.* export de lemn.

Họlz|axt, *-äxte, f.* topor.

Họlzbahn, *-en, f.* drum pavat cu lemn.

họlzbar *adj. (despre pădure)* de tăiat.

Họlzbaracke, *-n, f.* baracă de lemn.

Họlzbau[1], *-(e)s, -e, m.* v. H o l z a n b a u.

Họlzbau[2], *-(e)s, -ten, m.* clădire de lemn.

Họlzbe|arbeitung *f. sg.* prelucrare a lemnului.

Họlzbe|arbeitungsmaschine, *-n, f.* mașină de prelucrat lemnul.

Họlzbeige, *-n, f. (reg., elv.)* stivă de lemne.

Họlzbein, *-(e)s, -e, m.* picior din lemn, proteză.

Họlzbekleidung, *-en, f.* căptușeală de lemn, lambrisaj.

Họlzbelag, *-(e)s, -läge, m.* căptușeală de lemn, lambriu.

Họlzbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* stoc de lemne; efectiv al copacilor dintr-o pădure.

Họlzbeton (și -tɔ̃:), *-s, -s, m.* beton cu lemn.

Họlzbieg(e)maschine, *-n, f.* mașină de curbat lemnul.

Họlzbildhauer, *-s, -, m.* sculptor în lemn.

Họlzbildhauerei *f. sg.* sculptură în lemn.

Họlzbirnbaum, *-es, -bäume, m. (bot.)* păr sălbatic *(Pirus communis* L.).

Họlzbirne, *-n, f.* pară sălbatică (fruct).

Họlzbläser, *-s, -, m.* persoană care cântă dintr-un instrument de suflat din lemn.

Họlzblas|instrument, *-(e)s, -e, n. (muz.)* instrument de suflat din lemn.

Họlzblech, *-es, -e, n.* placaj.

Họlzblock, *-(e)s, -blöcke, m.* butuc de lemn, buștean.

Họlzblöße, *-n, f.* rariște, luminiș de pădure.

Họlzbock, *-(e)s, -böcke, m.* **1.** capră de tăiat lemne. **2.** *(entom.)* dulgher *(Cerambyx cidae)*. **3.** *(fig., pop.)* om încăpățânat.

Họlzboden, *-s, -böden, m.* **1.** pod de lemn. **2.** podea de lemn, dușumea. **3.** teren bun pentru păduri.

Họlzbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu (pentru lemn), draibăr, sfredel.

Họlzbohrmaschine, *-n, f.* mașină de sfredelit în lemn.

Họlzbottich, *-s, -e, m.* putină din lemn.

Họlzbrandmalerei, *-en, f.* pirogravură pe lemn.

Họlzbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură din lemn.

Họlzbrücke, *-n, f.* pod din lemn.

Họlzbude, *-n, f.* colibă de lemn.

Họlzbündel, *-s, -, n.* legătură, sarcină de lemne.

Họ̈lzchen, *-s, -, n. (dim.* de la H o l z) **1.** surcea, surcică. **2.** pădurice.

Họlzdach, *-es, -dächer, n.* acoperiș de lemn.

Họlzdämpfer, *-s, -, m. (ind. lemnului)* cazan de aburit lemnul.

Họlzdarre, *-n, f.* uscătorie de lemne.

Họlzdecke, *-n, f.* podea, planșeu de lemn.

Họlzdestillation, *-en, f. (tehn.)* distilare a lemnului.

Họlzdieb, *-(e)s, -e, m.* hoț de lemne.

Họlzdieb|stahl, *-s, -stähle, m.* furt de lemne.

Họlzdiele, *-n, f.* **1.** scândură lungă de lemn pentru podit. **2.** podea de scânduri, dușumea.

Họlzdielung, *-en, f.* **1.** podire cu scânduri, cu dușumea. **2.** podină de lemn.

Họlzdrahtbeilmaschine, Họlzdrahtschneidemaschine, *-n, f.* mașină de tăiat bețe de chibrit.

Họlzdrechsler, *-s, -, m.* strungar în lemn.

Họlzdrift, *-en, f.* plutire a lemnelor.

Họlzdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* xilogravură; gravură în lemn.

Họlzdruck|kunst *f. sg.* xilografie, artă a gravurii în lemn.

Họlzdübel, *-s, -, m.* v. D ü b e l **(1)**.

họlzen, *holzte, geholzt (du, er holzt) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tăia (copaci). **2.** *(reg.)* a pune lemne pe foc. **3.** a îmbrăca în lemn, a căptuși cu lemn. **II.** *intr.* **1.** a tăia lemne. **2.** a lega crengi în mănunchiuri. **3.** *(despre animale sălbatice)* a sări din pom în pom. **4.** a aduna vreascuri (în pădure). **5.** *(sport)* a juca brutal, călcând regulile. **III.** *refl. (fam.)* a se bate, a se lua la bătaie.

Họlzer, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* muncitor forestier, tăietor de lemne. **2.** *(pop.)* jucător certat cu disciplina jocului.

Họlz|erde *f. sg.* pământ vegetal, de pădure.

Holzerei, *-en, f. (fam.)* păruială, bătaie, încăierare.

họ̈lzern *adj.* **1.** de lemn, din lemn. **2.** *(fig.)* țeapăn, rigid, stângaci.

Họlz|er|sparnis, *-se, f.* economie de lemn(e).

Họlz|essig, *-s, -e, m. (chim.)* oțet de lemn, acid pirolignos.

Họlz|essig|säure *f. sg.* acid pirolignos.

Họlzfällen, *-s, n. sg.* tăiat al lemnelor în pădure.

Họlzfäller, *-s, -, m. (forest.)* muncitor forestier, tăietor de copaci.

Họlzfarbe, *-n, f.* culoare a lemnului.

họlzfarbig *adj.* de culoarea lemnului.

Họlzfaser, *-n, f.* fibră lemnoasă.

Họlzfaserplatte, *-n, f. (tehn.)* placă aglomerată din fibre de lemn.

Họlzfäule *f. sg.* putrezire a lemnului.

Họlzfeile, *-n, f.* pilă pentru lemn, rașpel.

Họlzfeu(e)rung, *-en, f.* **1.** focar pentru lemne. **2.** încălzire cu lemne.

Họlzfloß, *-es, -flöße, n.* plută de lemne.

Họlzflößen, *-s, n. sg.* plutărit.

Họlzflößer, *-s, -, m.* plutaș.

Họlzflößerei *f. sg.* plutărit.

họlzförmig *adj.* în formă de lemn, ca lemnul.

họlzfrei *adj.* fără fibre lemnoase, fără celuloză.

Họlz frẹssend *adj.* care roade lemnul.

Họlzfresser *pl. (silv., entom.)* dăunători ai lemnului, ai pădurii.

Họlzfrevel [-fəl], *-s, -, m.* furt de lemne în pădure, delict silvic.

Họlzfrevler [-fre:flɐ], *-s, -, m.* hoț de lemne din pădure.

Họlzfuhre, *-n, f.* **1.** car de transportat lemne. **2.** încărcătură de lemne.

Họlzfurnier, *-(e)s, -e, n.* furnir din lemn.

Họlzfußboden, *-s, -böden, m.* podea, dușumea din lemn.

Họlzgas, *-es, -e, n.* gaz de lemn, rezultat din distilarea lemnului.

Họlzgefäß, *-es, -e, n.* vas de lemn.

Họlzgeist, *-(e)s, m. sg.* alcool metilic.

Họlzgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** bani pentru lemne. **2.** bani obținuți prin vânzare de lemne.

Họlzgenerator, *-s, -en, m.* gazogen pentru gaz de lemn.

Họlzgerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă, sculă din lemn.

họlzgerecht *adj.* priceput, inițiat în silvicultură.

Họlzgerechtigkeit *f. sg.* drept de a tăia lemne în pădurile comunale.

Họlzgerüst, *-(e)s, -e, n.* schelă de lemn.

họlzgeschnitzt *adj.* sculptat în lemn.

Họlzge|stell, *-s, -e, n.* etajeră, stativ de lemn.

họlzgetäfelt *adj.* cu lambriuri din lemn.

Họlzgewächse *pl.* v. H o l z p f l a n z e n.

Họlzgewinnung, *-en, f.* exploatare forestieră.

Họlzgummi, *-s, -s, n.* xilat (fiert cu acizi minerali de xiloză).

Họlzhacker, *-s, -, m.* tăietor de lemne.

Họlzhackmaschine, *-n, f.* mașină de spart, de tăiat lemne.

Họlzhäher, *-s, -, m. (ornit.)* gaiță *(Garrulus glandarius)*.

Họlzhahn, *-(e)s, -hähne, m. (ornit.)* cocoș negru *(Tetrao urogallus)*.

Họlzhammer, *-s, -, m.* mai, ciocan de lemn.

Họlzhandel, *-s, m. sg.* negoț, comerț cu lemne.

Họlzhändler, *-s, -, m.* negustor de lemne.

Họlzhauer, *-s, -, m.* v. H o l z h a c k e r.

Họlzhaufen, *-s, -, m.* grămadă de lemne.

Họlzhaus, *-es, -häuser, n.* casă din lemn.

Họlzheizung, *-en, f.* încălzire cu lemne.

Họlzhippe, *-n, f.* cosor (pentru tăiat crengi sau arbori subțiri), serpetă.

Họlzhof, *-es, -höfe, m.* **1.** lemnărie. **2.** curte pentru lemne.

Họlzhuhn, *-(e)s, -hühner, n.* v. A u e r h u h n.

họlzicht *(înv.)*, **họlzig** *adj.* lemnos.

Họlz|industrie, *-n, f.* industrie a lemnului.

Họlzkäfer, *-s, -, m.* v. H o l z b o c k **(2)**.

Họlzkammer, *-n, f.* magazie de lemne.

Họlzkeil, *-(e)s, -e, m.* pană, ic de lemn.

Họlzkirche, *-n, f.* biserică din lemn.

Họlzkirschbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* cireș sălbatic *(Prunus avium* L.).

Họlzkirsche, *-n, f. (bot.)* cireașă sălbatică (fruct de *Prunus avium* L.).

Họlzkiste, *-n, f.* **1.** ladă din lemn. **2.** ladă pentru lemne (de foc).

Họlzkloben, *-s, -, m.* buștean.

Họlzkloppe, *-n, f. (reg.)* sabot de lemn.

Họlzklotz, *-es, -klötze, m.* **1.** butuc de lemn. **2.** *(fig.)* om greoi, neajutorat.

Họlzkohle, *-n, f.* cărbune de lemn, mangal.

Họlzkohlengrill, *-s, -e, m.* grătar cu mangal.

Họlzkohlenhoch|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor înalt cu cărbune de lemn, cu mangal.

Họlzkohlenlösche, *-n, f.* rămășiță, fărâmătură de mangal.

Họlzkohlenmeiler, *-s, -, m.* bocșă de mangal.

Họlzkohlenroh|eisen, *-s, -, n.* fontă brută de mangal.

Họlzkohlenteer, *-(e)s, -e, m.* gudron de mangal.

Họlzkonservierung [-vi:-], *-en, f.* conservare a lemnului.

Họlzkopf, *-es, -köpfe, m.* **1.** cap de lemn. **2.** om greu de cap, prostănac.

Họlzkrähe, *-n, f. (ornit.)* ciocănitoare neagră *(Picus martius)*.

Họlzkreuz, *-es, -e, n.* cruce din lemn.

Họlzlack, *-(e)s, -e, m.* lac de lemn.

Họlzlager, *-s, -, n.* depozit de lemne.

Họlzlaus, *-läuse, f. (entom.)* păduche-de-praf *(Psocoidae)*.

Họlzleim, *-(e)s, m. sg.* clei pentru lemn.

Họlzleiste, *-n, f.* șipcă de lemn.

Họlzlese, *-n, f.* adunare a lemnelor, a vreascurilor.

Họlzliederung, *-en, f.* așezare a lemnelor.

Họlzlieferung, *-en, f.* livrare de lemne.

Họlzlöffel, *-s, -, m.* lingură din lemn.

Holzmalerei, *-en, f.* pictură pe lemn.

Họlzmangel, *-s, m. sg.* lipsă de lemne.

Họlzmark[1], *-en, f.* pădure comunală.

Họlzmark[2], *-(e)s, n. sg.* măduvă a lemnului.

Họlzmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* târg de lemne.

Họlzmaserung *f. sg.* textură a lemnului.

Họlzmast[1], *-es, -en, m.* catarg de lemn.

Họlzmast[2], *-en, f.* îngrășare a porcilor în pădure.

Họlzmehl, *-(e)s, n. sg.* rumeguș.

Họlzmenge, *-n, f.* cantitate de lemne.

Họlzmessen, *-s, n. sg.* măsurare a lemnelor.

Họlzmesskunde *f. sg.* lignometrie.

Họlznagel, *-s, -nägel, m.* cui de lemn.

Họlznutzung *f. sg.* exploatare a lemnului, a pădurii.

Họlz|öl, *-(e)s, -e, n. (chim.)* ulei de lemn.

Họlz|opal, *-s, -e, m. (mineral.)* lemn opalizat.

Họlzpantoffel, *-s, -n, m.* sabot de lemn.

Họlzpass, *-es, -pässe, m.* **1.** slobozire a buștenilor. **2.** slobozitor de bușteni.

Họlzpflanzen *pl* plante lemnoase.

Họlzpflaster, *-s, -, n.* pavaj de lemn.

Họlzpflock, *-(e)s, -pflöcke, m.* țăruș, par de lemn.

Họlzpflug, *-(e)s, -pflüge, m.* plug de lemn.

Holzpfropf, *-es, -e, m.* dop de lemn.
Holzplastik, *-en, f.* **1.** figură sculptată în lemn. **2.** arta sculpturii în lemn.
Holzplatte, *-n, f.* placă de lemn.
Holzplatz, *-es, -plätze, m.* depozit de lemne.
Holzpreis, *-es, -e, m.* preț al lemnelor.
Holzpuppe, *-n, f.* păpușă de lemn; marionetă.
Holzrahmen, *-s, -, m.* cadru, ramă din lemn.
holzreich *adj.* **1.** bogat în lemn, în păduri. **2.** bogat în celuloză.
Holzriese, *-n, f. (forest.)* jgheab pentru transportul copacilor, jilip, uluc de lemn.
Holzring, *-(e)s, -e, m. (bot.)* inel anual al copacului.
Holzrutschbahn, *-en*, **Holzrutsche**, *-n, f.* v. Holzriese.
Holz|säge, *-n, f.* ferăstrău pentru lemne.
Holzschädling, *-s, -e, m.* dăunător al lemnului, al pădurilor.
Holzschalung, *-en, f.* cofraj de lemn.
Holzscheit, *-(e)s, -e, n.* lodbă, bucată lungă de lemn (spartă dintr-un trunchi de copac).
Holzschiff, *-(e)s, -e, n.* **1.** corabie din lemn. **2.** corabie pentru transportul lemnelor.
Holzschindel, *-n, f.* șindrilă din lemn.
Holzschlag, *-(e)s, -schläge, m. (forest.)* abataj (în pădure), parchet de exploatare.
Holzschläger, *-s, -, m.* tăietor de lemne (în pădure).
Holzschleifmaschine, *-n, f.* **1.** mașină de șlefuit lemne. **2.** defibrator.
Holzschliff, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* pastă de lemn (pentru celuloză).
Holzschlitten, *-s, -, m.* **1.** sanie pentru lemne. **2.** sanie din lemn.
Holzschneidekunst, *-künste, f.* xilografie, gravură în lemn.
Holzschneider, *-s, -, m.* **1.** tăietor de lemne. **2.** xilograf, gravor în lemn.
Holzschnepfe, *-n, f. (ornit.)* sitar *(Scolopax rusticola)*.
Holzschnitt, *-(e)s, -e, m.* gravură în lemn.
Holzschnitzer, *-s, -, m.* cioplitor, sculptor în lemn.
Holzschnitzerei, *-en, f.* sculptură în lemn.
Holzschoppen, *-s, -, m. (reg.)* șopron pentru lemne.
Holzschraube, *-n, f.* holțșurub.
Holzschuh, *-(e)s, -e, m.* sabot de lemn.
Holzschuppen, *-s, -, m.* șopron pentru lemne.
Holzschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* burete de lemn, de copac *(Xylaria)*.
Holzsohle, *-n, f.* talpă din lemn.
Holz|spaltmaschine, *-n, f.*, **Holz|spalter**, *-s, -, m.* mașină de despicat, de tăiat lemne.
Holz|span, *-(e)s, -späne, m.* așchie de lemn.
Holz sparend *adj.* care economisește lemn.
Holz|spielzeug, *-(e)s, -e, n.* jucărie din lemn.
Holz|spiritus, *-, -* (și *-tusse), m.* v. Holzgeist.
Holz|splitter, *-s, -, m.* țandără de lemn.
Holz|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* toiag, băț din lemn.
Holz|stamm, *-s, -stämme, m.* trunchi de copac, tulpină lemnoasă.
Holz|stange, *-n, f.* prăjină din lemn.
Holz|stapel, *-s, -, m.* stivă de lemne.
Holz|steckling, *-s, -e, m.* butaș lemnos.
Holz|stempel, *-s, -, m. (mine)* stâlp de lemn (la abataj).
Holz|stich, *-(e)s, -e, m.* **1.** *sg.* tehnică a gravurii în lemn. **2.** gravură în lemn.
Holz|stift, *-(e)s, -e, m.* cui de lemn.
Holz|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* baston.
Holz|stoffmaschine, *-n, f.* defibrator, mașină de defibrat (lemnul).
Holz|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** stivă, grămadă, morman de lemne. **2.** rug.
Holz|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* scaun din lemn.
Holztäfelung, *-en, f. (constr.)* lambrisaj de lemn.
Holztapete, *-n, -, f.* tapet din furnir de lemn.
Holztaube, *-n, f. (ornit.)* porumbel sălbatic *(Columba palumbus)*.
Holzteer, *-(e)s, m. sg.* gudron de lemn.
Holzteerpech, *-(e)s, n. sg.* smoală din catran de lemn.
Holzteil, *-(e)s, -e, m. (bot.)* parte lemnoasă a fasciculului vascular al plantelor.
Holztisch, *-(e)s, -e, m.* masă din lemn.
Holztreiben, *-s, -, n. (vân.)* goană în pădure.
Holztreppe, *-n, f.* scară, trepte din lemn.
Holztrift, *-en, f.* transport al lemnului pe apă prin plutire (fiecare trunchi separat).
Holztrocken|anlage, *-n, f.* uscătorie pentru lemne.
Holztür, *-en, f.* ușă din lemn.
Holzung, *-en, f.* **1.** tăiere a copacilor din păduri. **2.** pădure.
Holzungsrecht, *-es, -e, n.* drept de a tăia lemne din pădure.
Holz ver|arbeitend *adj.* care prelucrează lemnul, prelucrător de lemn.
Holz|ver|arbeitung *f. sg.* prelucrare a lemnului.
Holzverband, *-(e)s, -bände, m.*, **Holzverbindung**, *-en, f.* îmbinare în lemn.
Holzverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de lemne.
Holzvergasung *f. sg. (chim.)* gazeificare a lemnului.
Holzver|hau, *-(e)s, -e, m. (forest.)* baraj, baricadă, gard de lemn, palisadă.
Holzverkleidung, *-en, f. (constr.)* căptușeală de lemn.
Holzverschalung, *-en, f.* căptușire cu scânduri.
Holzverschlag, *-(e)s, -schläge, m.* perete de lemn.
Holzver|spundung, *-en, f.* astupare cu dop, cep de lemn.
Holzverwaltung, *-en, f.* administrare a pădurilor, a lemnului.
Holzverzuckerung, *-en, f. (chim.)* zaharificare a celulozei.
Holzvogt, *-(e)s, -vögte, m.* pădurar, brigadier silvic.
Holzvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* provizie de lemne.
Holzwädel, *-s, -, m. (forest.)* epocă pentru tăiatul copacilor.
Holzwagen, *-s, -, m.* **1.** car din lemn. **2.** car cu lemne.
Holzware, *-n, f. (com.)* articole, produse din lemn.
Holzwarenkunde *f. sg.* merceologie a lemnului.
Holzwärter, *-s, -, m.* pădurar.
Holzweg, *-(e)s, -e, m.* **1.** drum forestier. **2.** *(fig.)* drum greșit; **auf dem ~e sein** a greși, a fi pe o cale greșită.
Holzwerk, *-(e)s, -e, n.* lemnărie.
Holzwespe, *-n, f. (entom.)* viespe de pădure *(Siricidae)*.
Holzwirtschaft, *-en, f.* administrare a lemnului.
Holzwolle, *-n, f. (tehn.)* talaș.
Holzwolleseil, *-(e)s, -e, n.* frânghie din lână de lemn.
Holzwurm, *-würmer, m.* **1.** *pl. (entom.)* denumire generală pentru diferite larve de insecte care rod lemnul copacilor; cari, viespi de lemn. **2.** *(glumeț)* tâmplar, dulgher.
Holz|zapfen, *-s, -, m.* cep de lemn.
Holz|zaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard din lemn.
Holz|zeit, *-en, f. (forest.)* timp al tăiatului copacilor.
Holz|zucker, *-s, m. sg.* zahăr de celuloză, din trestie.
Holz|zünder, *-s, -, m.* chibrit.
Home-Page ['houmpeidʒ], *-, f. (inform.)* home-page, pagină de deschidere.
Homeriden *pl. (lit.)* homerizi.
homerisch *adj.* homeric; *(fig.)* **ein ~es Gelächter** un râs homeric, un râs zgomotos, nestăvilit.
Homiletik *f. sg.* omiletică.
homiletisch *adj.* omiletic.
Homilie, *-n* [-'li:ən], *f. (bis.)* omilie, predică.
homofon *adj.* v. homophon.
homogen *adj.* omogen.
Homogen(e|)ität *f. sg.* omogenitate.
Homogenitäts|bedingung, *-en, f.* condiție de omogenitate.
homogenisieren, *homogenisierte, homogenisiert, vb. (h) tr.* a omogeniza.
Homogenisierung, *-en, f.* omogenizare, unificare.
Homografie (și **Homographie**), *-n, f. (mat.)* omografie.
homolog *adj.* omolog, identic; *(chim.)* **~ e Reihe** serie identică.
Homologie, *-n* [-gi:ən], *f.* omologie, identitate.
Homonym, *-s, -e, n. (lingv.)* omonim.
Homonymie, *-n* [-'mi:ən] *f. (lingv.)* omonimie.
homonym(isch) *adv. (lingv.)* omonimic.
homöomorph *adj. (mat.)* homeomorf.
Homöomorphie *f. sg. (mat.)* homeomorfie.
Homöopath, *-en, -en, m. (med.)* homeopat.
Homöopathie *f. sg. (med.)* homeopatie.
homöopathisch *adj. (med.)* homeopatic.
Homophobie *f. sg.* omofobie.
homophon *adj. (muz., lingv.)* omofon.
Homophonie *f. sg. (muz., lingv.)* omofonie.
Homosexualität *f. sg.* homosexualitate.
homosexuell *adj.* homosexual.
Homothetie *f. sg. (mat.)* omotetie.
Homunkulus, *-, -lusse* (și *-li) m.* homunculus.
honen, *honte, gehont, vb. (h) tr. (tehn.)* a șlefui, a netezi în interior.
honett *adj.* cinstit, corect, onest.
Honettität *f. sg.* cinste, onestitate.
Honig, *-s, m. sg.* miere; **den ~ ausnehmen** a scoate mierea; *(fig., fam.)* **jm. ~ ums Maul** (sau **um den Bart**) **schmieren** a linguși pe cineva, a spune cuiva vorbe dulci; **~ im Munde, Galle im Herzen** gură de miere, inimă de fiere.
Honig|ameise, *-n, f. (entom.)* furnici aparținând mai multor specii, care acumulează miere (nectar) în abdomen *(Myrmecocystus)*.
Honig|anzeiger, *-s, -, m. (ornit.)* păsări africane asemănătoare ciocănitoarelor *(Indicatoridae)*.
Honig|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr dulce ca mierea.
honig|artig *adj.* ca mierea.
Honigbär, *-en, -en, m.* urs melivor.
Honigbauer, *-s, -n, m.* stupar, prisăcar.
Honigbe|hälter, *-s, -, m.* vas pentru păstrarea mierii.
Honig bereitend *adj.* producător de miere.
Honigbereitung *f. sg.* producere a mierii.
Honigbiene, *-n, f.* albină lucrătoare *(Apis mellifica)*.
Honigblase, *-n, f.* bășică cu miere.
Honigblume, *-n, f. (bot.)* **1.** roiniță *(Melissa officinalis* L.). **2.** dumbravnic *(Melittis melissophyllum* L.).
Honigbrot, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(cul.)* turtă dulce, felie de pâine unsă cu miere. **2.** *(bot.)* tremurătoare *(Briza media* L.).
Honigdachs, *-es, -e, m. (zool.)* bursuc exotic melivor *(Melivora ratel)*.
Honigdistel, *-n, f. (bot.)* ciulin nectarifer.
Honigdrüse, *-n, f. (bot.)* glandă nectariferă.
Honig|erzeugung *f. sg.* producere de miere.
Honigfarbe *f. sg.* culoare a mierii.
Honig fressend *adj.* melivor.
Honigfresser *m. pl.* păsări exotice melivore *(Melophagidae)*.
honig|gelb *adj.* galben ca mierea.
Honig|geschmack, *-(e)s, -schmäcke, m.* gust al mierii.
Honig|gras, *-es, -gräser, n. (bot.)* flocoșică *(Holcus canatus* L.).
Honig|grübchen, *-s, -, n. (bot.)* foveolă nectariferă, por nectarifer, nectarină.
Honigklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoi mare, sulfină *(Melilotus)*.
Honigkrug, *-(e)s, -krüge, m.* oală, cană de miere.
Honigkuchen, *-s, -, m. (cul.)* **1.** prăjitură cu miere. **2.** turtă dulce.
Honiglippe, *-n, f. (bot.)* labei nectarifer.
Honigmaschine, *-n, f.* v. Honigschleuder.
Honigmelone, *-n, f.* pepene galben.
Honigmonat, **Honigmond**, *-(e)s, -e, m. (poet.)* lună de miere.

Honigpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă meliferă.
Honigpflaster, *-s, -, n. (vet.)* emplastru cu miere.
honigreich *adj.* bogat în miere.
Honigsaft, *-es, -säfte, m.* suc de miere, nectar.
Honigsauger, *-s, -, m. (ornit.)* păsări cântătoare melivore *(Nectariuridae).*
Honigscheibe, *-n, f.* v. Honigwabe.
Honigschleuder, *-n, f.* extractor de miere, centrifugă pentru miere.
Honigseim, *-s, -e, m.* păstură.
Honigstein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* molit.
honigsüß *adj.* **1.** dulce ca mierea. **2.** *(fig.)* mieros.
Honigtafel, *-n, f.* v. Honigkuchen **(1).**
Honigtau, *-(e)s, -e, m.* lichid dulce secretat de afide.
Honigtopf, *-es, -töpfe, m.* oală de miere.
Honigtrank, *-es, -tränke, m.* miere dizolvată în apă caldă.
Honigwabe, *-n, f.* fagure.
Honigwein, *-(e)s, -e, m.* hidromel.
Honigwochen *f. pl.* v. Honigmonat.
Honigzelle, *-n, f.* celulă, căsuță de fagure; **die gedeckte** ~ celulă (de fagure) cu capac.
Honmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de șlefuit, de netezit în interior.
Honneur [(h)ɔ'nø:ɐ], *-s, -s, n.* **1.** *(în expr.)* **die ~s machen** a face onorurile casei. **2.** onor (la jocul de cărți). **3.** *(mil.)* omagiu, onor; **~s erweisen** a da onorul.
honorabel *adj.* onorabil.
Honorant, *-en, -en, m.* persoană care își onorează semnătura.
Honorar, *-s, -e, n.* onorariu.
Honorarcharge [-ʃarʒə], *-n, f.* funcție, demnitate onorifică.
Honorarkonsul, *-s, -n, m.* consul onorar.
Honorarprofessor, *-s, -en, m.* profesor onorar.
Honorar|steuer, *-s, -n, f.* impozit pe onorariu.
Honorat, *-en, -en, m.* persoană care și-a onorat cambia.
Honoratioren [-tsi'o:rən] *pl. (înv.)* onorabilități, notabilități (ale unei localități).
honorieren, *honorierte, honoriert, vb. (h) tr.* **1.** a onora. **2.** a achita, a plăti.
Honorierung, *-en, f.* **1.** onorare. **2.** achitare, plată.
honorig *adj. (argou studențesc)* cinstit.
Honved[1] [-ve:d], *-s, -s, m. (ist.)* honved (ostaș maghiar).
Honved[2] *f. sg. (ist.)* honved (armata maghiară).
Hooliganismus [huli-], *-, -men, m.* huliganism.
hop! *interj.* hop!
Hopf, *-es, -e, m. (reg., ornit.)* pupăză *(Upupa epops).*
hopfen, *hopfte, gehopft, vb. (h) tr.* a pune hamei în bere.
Hopfen, *-s, m. sg. (bot.)* hamei *(Humulus lupulus* L.); *(fig.)* **da ist ~ und Malz verloren** totul e de prisos, aici n-ai ce să mai faci, strici orzul pe gâște.
Hopfen(an)bau, *-(e)s, m. sg.* cultură a hameiului.
Hopfenbauer, *-s, -, m.* cultivator de hamei.
Hopfenblüte, *-n, f. (bot.)* floare a hameiului.
Hopfenbuche, *-n, f. (bot.)* carpen cu floare ca hameiul, ostrie *(Ostrava carpinofilia).*
Hopfendarre, *-n, f.* etuvă pentru uscat hameiul.
Hopfendolde, *-n, f.* smoc de hamei.
Hopfenfeld, *-es, -er, n.*, **Hopfengarten**, *-s, -gärten, m.* câmp plantat cu hamei.
Hopfenheu, *-(e)s, n. sg.*, **Hopfenklee**, *-s, m. sg.*, **Hopfenluzerne**, *-n, f. (bot.)* trifoi mărunt *(Medicago lupulina* L.).
Hopfenmehl, *-s, n. sg.* făină de hamei.
Hopfenpflücke *f. sg.* cules al hameiului.
Hopfenrupfen, *-s, n. sg.* strângere, recoltare a hameiului.
Hopfenseide, *-n, f. (bot.)* torțel, tortoțel *(Cuscuta europaea* L.).
Hopfen|stange, *-n, f.* **1.** arac de legat hameiul. **2.** *(fig.)* prăjină, scobitoare; **dürr wie eine** ~ slab și înalt ca o scobitoare, ca un țâr, ca o prăjină.
Höpfner, *-s, -, m.* cultivator de hamei.
hopla! *interj.* hop!
Hoplit, *-en, -en, m. (ist.)* hoplit (ostaș pedestru greu înarmat, la grecii antici).
hopp! *interj.* hop! *(pop.)* **einen Dieb ~ nehmen** a prinde, a aresta un hoț.
hoppadatschig *adj. (reg.)* obraznic, îngâmfat.
hoppeln, *hoppelte, gehoppelt (ich hopp(e)le), vb. (h* și *s) intr.* a sări (ca iepurele); a țopăi.
Hoppelpoppel, *-s, -s, n. (cul.)* **1.** băutură asemănătoare lichiorului de ouă. **2.** omletă cu șuncă și cartofi prăjiți.
hoppen, *hoppte, gehoppt, vb. (s) intr. (reg.)* a face salturi mici, a țopăi.
Hoppetuds, *-, -, m. (reg.)* broască.
Hopphei ['hɔphae], *-s, -s, m. (reg.)* **1.** forfotă. **2.** liotă a familiei.
hopphopp! I. *interj.* hop hop. **II.** *adv.* repede, iute.
hoppia! *interj.* hop! iac-așa!
hoppnehmen, *nahm hopp, hoppgenommen (du nimmst hopp, er nimmt hopp) vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a aresta. **2.** a exploata.
hops! *interj. (imper.* de la hopsen) hop! sări!
Hops, *-es, m. sg. (fam.)* săritură; **mit einem ~ war er oben** dintr-o săritură a fost sus.
hopsa!, **hopsala! hopsasa!** *interj.* hop!
Hopse, *-n, f. (reg.)* șotron.
hopsen, *hopste, gehopst, (du, er hopst) vb. (h și s) intr. (fam.)* **1.** a țopăi, a sări. **2.** a dansa vals în doi timpi.
Hopser, *-s, -, m.* **1.** săritură. **2.** vals în doi timpi; dans iute, galop, ecoseză.
hopsgehen, *ging hops, hopsgegangen, vb. (s) intr. (fam.)* **1.** a se strica; a se pierde, a dispărea. **2.** a fi arestat. **3.** a muri.
hops|nehmen, *nahm hops, hopsgenommen (du nimmst hops, er nimmt hops), vb. (h) tr. (argou)* a aresta, a umfla (pe cineva).
Hops|polka, *-s, f.* polcă săltată.
Hops|tanz, *-es, -tänze,* **Hopswalzer**, *-s, -, m.* vals în doi timpi.
Hora[1], *-ren, f.* **1.** oră. **2.** *(bis.)* oră, timp de rugăciune.
Hora[2] *f. sg.* horă.
Hör|apparat, *-es, -e, m.* aparat de auzit (pentru surzi).
horazisch *adj.* horațian.
hörbar *adj.* audibil.
Hörbarkeit *f. sg.* audibilitate, perceptibilitate auditivă.
hörbe|hindert *adj.* hipoacuzic, surd.
Hörbereich, *-(e)s, -e, m.* sferă a perceptibilității auditive.
Hörbild, *-es, -er, n. (radio.)* imagine acustică.
Hörbrille, *-n, f.* ochelari cu aparat auditiv.
horch! *interj. (imper.* de la horchen) ascultă! ia! ia auzi! stai!
Horch|apparat, *-(e)s, -e, m. (mil.)* aparat de reperaj prin sunet, detector acustic.
Horchdienst, *-(e)s, m. sg. (mil.)* serviciu de reperaj prin sunet.
horchen, *horchte, gehorcht, vb. (h) intr.* **1.** a asculta atent; a trage cu urechea; **an der Tür** ~ a asculta la ușă. **2.** *(reg.)* a fi ascultător.
Horcher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care ascultă pe la uși.
Horchgerät, *-(e)s, -e, n. (mil.)* v. Horchapparat.
Horchlappen, **Horchlöffel**, *-s, -, m. (glumeț)* ureche.
Horchplatz, *-es, -plätze, m.* ascunzătoare pentru tras cu urechea.
Horchposten, *-s, -, m. (mil.)* post de reperaj prin sunet.
Horchrohr, *-(e)s, -e,* n. **1.** tub acustic. **2.** *(med.)* stetoscop.
Horchschwester, *-n, f. (iron.)* fată, femeie care ascultă pe la uși.
Horchwinkel, *-s, -, m.* **1.** v. Horchplatz. **2.** *(mil.)* unghi de urmărire a sunetului.
Horde[1], *-n, f.* hoardă, ceată, bandă, droaie.
Horde[2], *-n, f. (reg.)* grătar pentru uscat fructe.
Hordenkasten, *-s, -kästen, m.* casetă de uscat fructe.
Hordenvögel *pl.* păsări în stol.
hordenweise *adv.* în hoarde, în cete, cu droaia.
Hore, *-n, f.* **1.** v. Hora[1]. **2.** *pl. (mit.)* zeițe ale anotimpurilor.
hören, *hörte, gehört, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* **1.** a auzi, a asculta; **jn. kommen** ~ a auzi pe cineva venind; **schlecht (**sau **schwer)** ~ a auzi greu, prost; **ich habe sagen** ~, **dass...** am auzit spunându-se că...; **auf etwas** ~ a fi atent la ceva; ~ **Sie einmal!** ia ascultați! **lass** ~ sau **lassen Sie** ~ ia să auzim. **2.** a auzi, a afla; **hast du nichts Neues gehört?** n-ai aflat nimic nou? **ich habe es von ihm selbst gehört** am aflat chiar de la el; **lass bald etwas von dir** ~ să ne dai de veste (în) curând. **3.** a asculta, a audia; **eine Vorlesung** ~ a audia un curs; **sich ~ lassen** a se produce (recitând, cântând etc.); **das lässt sich** ~ așa da, asta mai merge! **diese Gründe lassen sich** ~ iată motive plauzibile. **4.** a asculta, a fi ascultător; **auf jn.** ~ a asculta de cineva; **auf js. Rat** ~ a asculta sfatul cuiva; **wer nicht ~ will, muss fühlen** cine nu ascultă de sfaturile bune va simți urmările rele. **II.** *refl. (în expr.)* **er hört sich (selbst) gern reden** îi place să se audă vorbind; **er hört sich gern loben** îi place să fie lăudat.
Hören, *-s, n. sg.* **1.** auz; **es verging ihm ~ und Sehen** a fost amețit, a văzut stele verzi. **2.** ascultare.
Hören|sagen și **Hörensagen**, *-s, n. sg.* auzite; **vom** ~ din auzite.
hörenswert *adj.* demn de ascultat, de auzit.
Hörer, *-s, -, m.* **1.** auditor. **2.** *(tehn.)* receptor (telefonic); cască.
Hörerbrief, *-(e)s, -e, m. (radio.)* scrisoare de la ascultători.
Hörerfrage, *-n, f.* întrebare trimisă de un radioascultător.
Hörerin, *-nen, f.* auditoare; radioascultătoare.
Hörerschaft *f. sg.* auditoriu, ascultători.
Hörervertretung, *-en, f.* reprezentanță a studențimii universitare.
Hörerzahl, *-en, f.* număr al auditorilor.
Hörfehler, *-s, -, m.* **1.** greșeală de auzire, înțelegere greșită. **2.** *(euf.)* hipoacuzie, surzenie.
Hörfolge, *-n, f. (radio.)* serial radiofonic.
Hörfrequenz, *-en, f. (fiz.)* frecvență a sunetului.
Hörfunk, *-s, m. sg.* radio.
Hörgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat auditiv.
hörgeschädigt *adj.* cu defecțiuni de auzire.
Hörgrenze *f. sg.* prag de audibilitate.
hörig *adj.* **1.** *(ist.)* supus legat de glie, șerb, iobag. **2.** *(fig.)* dependent. **3.** *(reg.)* tare, puternic, cumsecade.
Hörige, *-n, -n (ein Höriger), m.* și *f.* **1.** *(ist.)* iobag, șerb, clăcaș. **2.** *(fig.)* persoană total dependentă de altcineva.
Hörigkeit *f. sg.* **1.** *(ist.)* iobăgie, șerbie. **2.** *(fig.)* dependență totală.
Horizont, *-(e)s, -e, m.* **1.** orizont. **2.** *(arte)* fundal. **3.** *(fig.)* orizont spiritual; posibilitate de înțelegere; **das geht über seinen** ~ asta trece dincolo de posibilitățile lui de înțelegere.
horizontal *adj.* orizontal.
Horizontalbohrmaschine, *-n, f.* mașină de găurit orizontală.
Horizontale, *-n, f.* **1.** *(geom.)* (linie) orizontală. **2.** poziție orizontală; *(glumeț)* **sich in die ~ begeben** a se culca. **3.** *(pop., glumeț)* prostituată.
Horizontal|ebene, *-n, f.* plan orizontal.
Horizontalfläche, *-n, f.* suprafață orizontală.
Horizontalfräsmaschine, *-n, f.* mașină de frezat orizontală.
Horizontalgatter, *-s, -, n.* gater orizontal.
Horizontalpendel, *-s, -, n.* pendulă orizontală seismometrică.
Horizontalprojektion, *-en, f.* proiecție orizontală.
Horizontalschuss, *-es, -schüsse, m. (mil.)* tragere directă (orizontală).
Horizontal|steuer, *-s, -, n. (mar.)* cârmă orizontală.
Horizontalwelle, *-n, f. (tehn.)* arbore, ax orizontal.
Horizontalwinkel, *-s, -, m.* unghi orizontal.
horizontieren, *horizontierte, horizontiert, vb. (h) tr.* **1.** *(geol.)* a stabili, a măsura un orizont. **2.** *(geod.)* a aduce (axele) la linia orizontală. **3.** *(mil.)* a ținti, a urmări orizontal.
Horizont|steuer, *-s, -, n. (av.)* cârmă de înălțime.
Hörlehre *f. sg.* acustică.
Hörmessgerät, *-(e)s, -e, n.* audiometru.
Hormon, *-s, -e, n.* hormon.

hormonal *adj.* hormonal.
Hormonspiegel, *-s, -, m.* nivel de hormoni în sânge.
Hörmuschel, *-n, f. (tehn.)* pavilion al receptorului telefonic.
Horn, *-(e)s, Hörner, n.* **1.** corn (de animal); *(fig.)* **sich** *(dat.)* **die Hörner ablaufen** a se învăța minte; **jm. Hörner aufsetzen** a pune cuiva coarne; **jm. Hörner zeigen** a arăta cuiva colții; **Hörner tragen** a fi încornorat; **den Stier bei den Hörnern packen** a lua taurul de coarne. **2.** corn (vas). **3.** *(muz.)* corn; trâmbiță; **er bläst (das) ~** cântă la corn; *(fig.)* **mit jm. in dasselbe ~ stoßen** a fi de conivență cu cineva, a fi de aceeași părere. **4.** *(fam.)* antenă, corn a(l) melcului. **5.** *(astron.)* corn al lunii. **6.** cheratină. **7.** *(geogr.)* pisc, vârf de munte. **8.** capăt (de nicovală). **9.** *(reg.)* copită.
Horn|amboss, *-es, -e, m.* nicovală cu două capete.
Horn|arbeit, *-en, f.* obiect, lucru executat din corn de animal.
Horn|arbeiter, *-s, -, m.* strungar în corn.
horn|artig *adj.* cornos, ca un corn.
Hornband, *-(e)s, -bände, n. (despre cărți)* legătură în pergament.
Hornbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* carpen *(Carpinus betulus* L.).
Hornbläser, *-s, -, m.* cornist.
Hornblatt, *-(e)s, n. sg. (bot.)* cosor, plantă acvatică *(Ceratophyllum).*
Hornblende *f. sg. (mineral.)* hornblendă.
Hornbrille, *-n, f.* ochelari cu ramă din corn.
Hornbuche, *-n, f.* v. Hornbaum.
Hörnchen, *-s, -, n. (dim.* de la Horn) corn mic, cornuleț; *(cul.)* cornuleț.
Horndrechsler, **Horndreher**, *-s, -, m.* strungar în corn.
hörnen[1] *adj.* v. hörne(r)n.
hornen[2], *hornte, gehornt,* **hörnen**, *hörnte, gehörnt, vb. (h)* **I.** *tr.* a pune coarne, a-și înșela bărbatul sau nevasta. **II.** *refl.* a căpăta coarne.
Hörnerklang, *-(e)s, -klänge, m.* sunet al cornului.
hörne(r)n *adj.* de, din corn; cornos.
Hörnerschall, *-es, m. sg.* sunet de corn.
Hörnerschlitten, *-s, -, m.* sanie cu tălpile îndoite în sus.
Hörnerv, *-s, -en, m.* nerv auditiv.
Horn|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* cerargirit.
Hornfäule, *-n, f.* putrezire a cornului.
Hornfels, *-en, -en, m. (geol.)* rocă corneeană.
Hornfische *pl. (iht.)* pești cu plăci osoase (sclerodermi).
hornförmig *adj.* în formă de corn.
Hornfrosch, *-(e)s, -frösche, m. (zool.)* broască cu corn din Brazilia *(Ceratophrys).*
Horngewölbe, *-s, -, n. (arhit.)* boltă rampantă.
Horngold, *-es, n. sg.* aur de $9^1/_2$ carate.
hornhart *adj.* tare ca cornul.
Hornhaut, *-häute, f.* **1.** *(anat.)* cornee. **2.** bătătură, calozitate a pielii; strat cornos al pielii.
Hornhaut|entzündung, *-en, f. (med.)* inflamație a corneei.
hornhäutig *adj.* cu pielea tare, îngroșată.
Hornhecht, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește cu cioc *(Belone belone).*
hornicht *(înv.)*, **hornig** *adj.* cornos, îngroșat, calos, tare.
Hornise și **Hornisse**, *-n, f. (entom.)* specie de viespe mare, de pădure, cu ac foarte veninos; gărgăun, bărzăun *(Vespa crabro).*
Hornissen|nest, *-(e)s, -er, n.* cuib de viespi.
Hornist, *-en, -en, m.* cornist.
Hornkamm, *-(e)s, -kämme, m.* pieptene de os.
Hornkapsel, *-n, f.* capsulă de corn.
Hornkirsche, *-n, f. (bot.)* v. Kornelkirsche.
Hornklee, *-s, m. sg. (bot.)* **1.** ghizdei *(Lotus corniculatus* L.). **2.** schinduf *(Trigonella foenum graecum* L.).
Hornkluft, *-klüfte, f.* crăpătură la copita calului.
hornklüftig adj. cu copita crăpată.
Hornkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* **1.** cornut, struna-cocoșului *(Cerastium vulgatum* L.). **2.** cosor *(Ceratophyllum demersum* L.).
Hornkrautgewächse *pl. (bot.)* familia cosorului *(Ceratophyllaceae).*
Hörnling, *-s, -s, m. (bot.)* tremurici, barba-caprei *(Calocera viscosa).*
Hornlöffel, *-s, -, m.* lingură de corn.
hornlos *adj.* fără coarne.
Hornmasse, *-n, f.* masă cornoasă.
Hornmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de coarne.
Hornmilben *f. pl. (zool.)* acarieni *(Aribatideae).*
Hornmohn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* mac-cornut *(Glaucium corniculatum).*
Horn|ochse, *-n, -n, m.* **1.** bou. **2.** *(fam.)* bou, imbecil.
Hornplatte, *-n, f.* placă de corn, de os.
Hornrabe, *-n, -n, m. (ornit.)* nume al unei specii de păsări cu corn *(Baceros rhinoceros).*
Hornroche, *-ns, -n, m. (iht.)* calcan cu corn *(Dicerobatus giorna).*
Hornsäule, *-n, f. (vet.)* cheratom la copită.
Hornschein, *-(e)s, m. sg.* lună nouă de februarie.
Hornschicht, *-en, f.* strat cornos (al pielii), calozitate.
Hornschotenklee, *-s, m. sg. (bot.)* ghizdei *(Lotus corniculatus* L.).
Hornschuppe, *-n, f.* solz cornos.
Hornschwamm, *-es, -schwämme, m. (zool.)* spongieri *(Ceratosa).*
Hornschwiele, *-n, f.* **1.** bătătură cornoasă, calozitate. **2.** *(zool.)* neg vârtos.
Hornsignal, *-s, -e, n.* semnal de corn, de goarnă, de trâmbiță.
Hornsilber, *-s, n. sg.* v. Hornerz.
Hornsohle, *-n, f.* talpă bătătorită, cornoasă.
Horn|spalte, *-n, f.* crăpătură la copită.
Horn|spitze, *-n, f.* vârf de corn.
Horn|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* opal transformat parțial în calcedonie.
Horn|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** lovitură, împunsătură de corn. **2.** sunet de trâmbiță, de corn.
Horn|strahl, *-(e)s, -en, m. (vet.)* furcuță a copitei.
Horn|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* corn *(Cornus)*; **roter ~** sânger *(Cornus sanguinea* L.); **gelber ~** corn *(Cornus mas).*
Horn|strauchgewächse *pl. (bot.)* familia cornaceelor *(Cornaceae).*
Hornsubstanz, *-en, f.* substanță cornoasă, cheratină.
Horntier, *-(e)s, -e, n.* animal cornut.
Hornung, *-s, -s, m. (pop.)* faur, făurar, februarie.
Hornusse, *-n, f.* v. Hornisse.
Hornviech, *-(e)s, -er, n. (reg.)*, **Hornvieh**, *-(e)s, n. sg.* **1.** vite cornute. **2.** *(fam.)* bou, imbecil, vită încălțată.
Hornviper [-vi-], *-n, f. (zool.)* **1.** viperă cu două coarne *(Cerastes cornuta).* **2.** viperă cu corn *(Vipera ammodites).*
Hornvögel *pl. (ornit.)* păsări cu corn din Brazilia *(Palamedae).*
Hornwand, *-wände, f. (anat.)* perete cornos.
Hornwarze, *-n, f. (zool.)* neg vârtos.
Hornwicke, *-n, f.* v. Hornklee.
Hornzahn *m. sg. (bot.)* mușchi *(Ceratodon).*
Hör|organ, *-(e)s, -e, n.* organ al auzului.
Horoskop, *-(e)s, -e, n.* horoscop.
horrend *adj.* **1.** înspăimântător, îngrozitor. **2.** și *adv. (fam.)* enorm, foarte mult, extrem de mult, mare.
horribel *adj.* **1.** oribil, groaznic. **2.** și *adv. (fam.)* enorm, foarte mult, extrem de mult, de mare.
horrido! *interj.* așa! dă-i înainte!
Hör|rohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** stetoscop. **2.** cornet acustic.
Horror, *-s, m. sg.* oroare, groază.
Hör|saal, *-(e)s, -säle, m.* amfiteatru, sală de prelegeri, de curs, de audiții.
Hörschwelle, *-n, f.* limita percepției auditive.
Horsd'œuvre [(h)ɔ:r'dø:vr(ə)], *-s, -e, n.* aperitiv, gustare.
Hör|spiel, *-(e)s, -e, n. (radio.)* teatru, piesă radiofonic(ă).
Horst, *-(e)s, -e, m.* **1.** cuib al păsărilor răpitoare. **2.** *(forest.)* tufiș, crâng. **3.** *(geogr.)* horst. **4.** *(mil.)* amplasament de artilerie antiaeriană.
horsten, *horstete, gehorstet (du horstest, er horstet) vb. (h) intr. (despre păsări răpitoare mari)* a-și face, a avea cuib (pe piscuri stâncoase).
Horstgras, *-es, -gräser, n. (bot.)* rogoz pururea verde *(Carex sempervirens).*
Horstkommandant, *-en, -en, m. (mil.)* comandant de aeroport de campanie.
Hör|störung, *-en, f.* deficiențe de auz.
Hort, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(poet.)* comoară, tezaur. **2.** loc ferit, adăpost, refugiu, ascunziș. **3.** cămin (de copii). **4.** *(poet.)* sprijin, apărare.
horten, *hortete, gehortet (du hortest, er hortet), vb. (h) tr.* **1.** a strânge, a (în)grămădi. **2.** *(ec.)* a acumula, a stoca, a tezauriza (mărfuri, devize).
Hortensie [-ziə], *-n, f. (bot)* hortensie *(Hydrangea opuloides).*
Hortikultur *f. sg.* horticultură.
Hortkind, *(e)s, -er, n.* copil de cămin.
Hortnerin, *-nen, f.* **1.** directoare a unui cămin de copii. **2.** educatoare la un cămin sau la o grădiniță de copii.
Hortung, *-en, f.* acumulare; stocare; tezaurizare.
ho ruck! *interj.* hei rup!
Hörweite, *-n, f.* limită a auzului, capacitate auditivă.
Hörwerkzeuge *pl.* organe ale auzului.
hosana! *interj.* v. hosianna.
Hös|chen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Hose) pantalonaș. **2.** chiloți (de damă).
Hose, *-n, f.* **1.** pantalon(i), nădragi, chiloți; *(fam.)* **sich auf die ~n setzen** a se apuca de învățătură; *(fam.)* **das Herz fiel ihm in die ~n** i s-a făcut inima cât un purice; *(fam.)* **das ist Jacke wie ~** e totuna; **jm. die ~n straff** (sau **stramm**) **ziehen** a trage cuiva o bătaie; **sie hat die ~n an** ea este stăpână în casă, ea cântă cocoșește; **wenn du in meinen ~n stecktest** dacă ai fi în situația mea. **2.** mușchi ai gambei (la cai). **3.** pene la picioarele păsărilor. **4.** polen de pe picioarele posterioare ale albinei. **5.** vârtej (de praf, apă), ciclon. **6.** *(reg.)* putină de unt. **7.** *(reg.)* ciorap.
Hosen|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum (cu pantaloni) de damă.
Hosenband, *-(e)s, -bänder, n.* jartieră.
Hosenband|orden, *-s, -, m. (ist.)* ordinul jartierei (decorație engleză).
Hosenbein, *-(e)s, -e, n.* crac de pantalon.
Hosenbesatz, *-es, -sätze, m.* extrafor la pantaloni.
Hosenboden, *-s, -böden, m.* tur, fund al pantalonilor; *(glumeț)* **er kriegt den ~ voll** mănâncă bătaie.
Hosenbügel, *-s, -, m.* suport de pantaloni.
Hosenbund, *-(e)s, -bünde, m.*, **Hosengurt**, *-(e)s, -e, m.* curea de pantaloni, cingătoare, brâu.
Hosenkacker, *-s, -, m. (vulg.)* **1.** laș, fricos. **2.** moșneag.
Hosenklammer, *-n, f.* agrafă de strâns pantalonii (la bicicliști).
Hosenklappe, *-n, f.* v. Hosenlatz.
Hosenknopf, *-es, -knöpfe, m.* nasture de pantalon.
Hosenlatz, *-es, -lätze, m.* **1.** manșetă (la pantaloni de copii și tirolezi). **2.** *(reg.)* prohab, șliț, deschizătură a pantalonilor.
hosenlos *adj.* fără pantaloni.
Hosenmatz, *-es, -e* (și *-mätze), m. (fam., glumeț)* puști, pici.
Hosen|naht, *-nähte, f.* cusătură a pantalonilor.
Hosenriemen, *-s, -, m.* curea de pantaloni.
Hosenrock, *-es, -röcke, m.* fustă-pantalon.
Hosenrolle, *-n, f. (teatru)* rol în travesti.
Hosensack, *-es, -säcke, m. (reg.)* buzunar de pantalon.
Hosenscheißer, *-s, -, m. (vulg.)* om fricos, care face în pantaloni.
Hosenschlitz, *-es, -e, m.* prohab, șliț al pantalonilor.
Hosenschnalle, *-n, f.* cataramă la pantaloni.
Hosen|stoff, *-(e)s, -e, m.* stofă pentru pantaloni.
Hosen|streifen, *-s, -, m.* lampas, vipușcă.

Hosentasche, *-n, f.* buzunar la pantalon.
Hosenträger, *-s, -, m.* bretea.
Hosentürl, *-s, -, n. (glumeţ)* v. Hosenschlitz.
hosianna! *interj.* osana!
Hospital [-spi-], *-s, -s* (şi *-täler), n. (ist.)* **1.** spital. **2.** azil, spital pentru săraci (în evul mediu).
Hospital|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic de spital.
hospitalisieren, *hospitalisierte, hospitalisiert, vb. (h) tr.* a interna la spital, la cămin.
Hospitalit, *-en, -en, m.* bolnav internat în spital.
Hospitalität *f. sg. (înv.)* ospitalitate.
Hospitalverwalter, *-s, -, m.* intendent, administrator de spital.
Hospitant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* auditor(-oare) voluntar(ă), persoană care audiază un curs universitar fără a fi înscris.
Hospitation, *-en, f.* asistenţă la o oră de curs.
hospitieren, *hospitierte, hospitiert, vb. (h) intr.* a audia cursuri universitare fără a fi înscris; a asista la o oră de curs.
Hos|piz, *-es, -e, n.* **1.** han creştin pentru drumeţi şi călugări călători. **2.** casă de oaspeţi, hotel, cu regulament de casă creştină. **3.** spital, ospiciu pentru bolnavi incurabili.
Hospodar, *-s, -e* (şi *-en, -en), m. (ist.)* domn, domnitor, principe (în Principatele Române şi Muntenegru).
Hostess, *-en, f.* însoţitoare pentru străini; ghid de expoziţie.
Hostie ['hɔstiə], *-n, f. (bis.)* ostie, agneţ.
Hostienbe|hälter, *-s, -, m.*, **Hostiengefäß**, *-es, -e, n. (bis.)* artofor.
Hostienhäuslein, *-s, -, n.*, **Hostienschrein**, *-(e)s, -e, m. (bis.)* tabernacol.
Hostienteller, *-s, -, m. (bis.)* farfurioară pentru ostii, artofor.
Hotel, *-s, -s, n.* hotel.
Hotel|ange|stellte, *-n, -n (ein Hotelangestellter) m.* şi *f.* salariat la un hotel.
Hotelbar, *-s, f.* bar al hotelului.
Hotelbesitzer, *-s, -, m.* hotelier, proprietar de hotel.
Hotelbetrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** întreprindere hotelieră. **2.** mişcare, agitaţie ca în hotel.
Hotelbett, *-(e)s, -en n.* pat de hotel.
Hoteldieb, *-(e)s, -, m.* hoţ de hotel.
Hoteldiener, *-s, -, m.* om de serviciu la hotel.
hotel|eigen *adj.* propriu al hotelului.
Hotelfach, *-es, -fächer, n.* domeniul industriei hoteliere.
Hotelfachfrau, *-en, f.* specialistă în industria hotelieră.
Hotelfachmann, *-es, -leute, m.* specialist în industria hotelieră.
Hotelgast, *-(e)s, -gäste, m.* oaspete al hotelului.
Hotelgewerbe, *-n, f.* industrie hotelieră.
Hotelhalle, *-n, f.* foaier de hotel.
Hotelier [-'lie:], *-s, -s, m.* hotelier.
Hotelkette, *-n, f.* lanţ hotelier.
Hotelkoch, *-es, -köche, m.* bucătar al hotelului.
Hotelküche, *-n, f.* bucătărie a hotelului.
Hotellerie *f. sg.* meserie de hotelier.
Hotelpersonal, *-s, n. sg.* personal al hotelului.
Hotelportier [-tie:], *-s, -s, m.* portar de hotel.
Hotelrechnung, *-en, f.* notă de plată la hotel.
Hotelschiff, *-(e)s, -e, n.* **1.** navă-hotel pentru croaziere. **2.** navă-hotel ancorată.
Hotelwaggon, *-s, -s, m. (înv.)* vagon-lit, vagon-salon, vagon Pullman.
Hotelwohnung, *-en, f.* locuinţă la hotel.
Hotelzimmer, *-s, -, n.* cameră de hotel.
hott! *interj.* cea! (la dreapta).
Hotte, *-n, f. (reg.)* **1.** coş de purtat în spate. **2.** putină.
hottehü! *interj.* dii! (îndemn pentru cai).
Hottehü, *-s, -s, n.* căluţ (în limbajul copiilor).
hotten, *hottete, gehotet (du hottest, er hottet), vb. (h) intr.* a dansa cu mişcări ritmice (dansuri moderne).
Hottentotte, *-n, -n, m.* hotentot.
hottentottisch *adj.* ca un hotentot.
Hottepferdchen, *-s, -, n.* căluţ (în limbajul copiilor).
Hotter, *-s, -, m. (reg.)* hat, răzor, hotar (între ogoare).
hottern, *hotterte, gehottert, vb. (h) intr.* a merge încet cu căruţa.
Hotto, *-s, -s, n.* v. Hottehü.
Hr. *presc.* de la Herr.
Hrn. *presc.* de la Herrn.
hrsg., hg. *presc.* de la herausgegeben.
Hrsg., Hg. *presc.* de la Herausgeber.
hu! *interj.* o!
hü! *interj.* hăis! dii! (la stânga).
hub *(înv.)* v. heben.
Hub, *-(e)s, Hübe, m.* **1.** ridicare. **2.** *(tehn.)* cursă a pistonului.
Hub|änderung, *-en, f. (tehn.)* modificare de cursă.
Hub|anschlag, *-(e)s, -schläge, m. (tehn.)* limitator de cursă.
Hub|arbeit, *-en, f. (tehn.)* lucru mecanic pe cursă.
Hub|bahn, *-en, f. (tehn.)* cursă de ridicare, cale a ridicătorului.
Hub|baum, *-(e)s, -bäume, m. (tehn.)* braţ de pârghie pentru ridicarea manuală a stavilei.
hubberig *adj. (reg.; în expr.)* **mir ist** ~ mi-e răcoare, mi-e frig.
Hub|brücke, *-n, f.* pod ridicător.
Hube, *-n, f. (reg.)* **1.** pogon, falce. **2.** bonetă, scufie.
Hübel, *-s, -, m. (reg.)* v. Hügel.
hüben *adv.* dincoace, pe partea aceasta; ~ **und drüben** aici şi dincolo; ici şi colo.
Huber, Hüber, *-s, -, m. (reg.)* proprietar al unui pogon, al unei fălci.
Hubgeschwindigkeit, *-en, f. (tehn.)* viteză de ridicare.
Hubhöhe, *-n, f. (tehn.)* înălţime, cursă de ridicare.
Hub|inhalt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* capacitate cilindrică, cilindree.
Hubkarren, *-s, -, m.* stivuitor.
Hubkasten, *-s, -, m. (tehn.)* căsuţă montantă.
Hubkolben, *-s, -, m. (tehn.)* piston de ridicat.
Hubkraft *f. sg. (tehn.)* forţă portantă, arhimedică; forţă de ridicare, ascensională.
Hublager, *-s, -, n. (tehn.)* lagăr de bielă.
Hublänge, *-n, f. (tehn.)* lungime a cursei pistonului.
Hubleistung, *-en, f. (tehn.)* putere de ridicare.
Hubmagnet, *-en, -en, m. (tehn.)* magnet de ridicat.
Hubmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină cu mişcare alternativă, maşină cu piston.
Hübner, *-s, -, m.* v. Hufner.
Hubnocken, *-s, -, m. (tehn.)* camă.
Hubpumpe, *-n, f.* pompă elevatoare.
Hubraum, *-(e)s, -räume, m.* v. Hubvolumen.
Hubraum|inhalt *-(e)s, -e, m.* cilindree.
hübsch I. *adj.* drăguţ, drăgălaş, frumuşel; nostim, şarmant; frumos; **das ist eine ~e Geschichte!** asta-i o poveste nostimă; frumoasă treabă! **das war ~ von ihm** frumos din partea lui. **II.** *adv.* bine, mai bine; **das wollen wir ~ bleiben lassen** mai bine renunţăm la aceasta, mai bine ne lăsăm păgubaşi.
Hübsch|heit *f. sg.* drăgălăşenie.
Hub|schraube, *-n, f. (tehn.)* elice a elicopterului.
Hubschrauber, *-s, -, m. (av.)* elicopter.
Hub|stapler, *-s, -, m.* stivuitor.
Hub- und Senkgerüst, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* stelaj-macara.
Hubventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* supapă cu cursă rectilinie.
Hubverminderer, *-s, -, m. (tehn.)* reductor de cursă.
Hubvermögen, *-s, -, n. (tehn.)* capacitate de ridicare.
Hubvolumen [-vo-], *-s, -* (şi *-lumina), n. (tehn.)* cilindree.
Hubwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* elevator.
Hubzähler, *-s, -, m. (tehn.)* contor de cursă.
huch! *interj.* vai! (exclamaţie la senzaţii neplăcute).
Huch, *-(e)s, -e,* **Huchen**, *-s, -, m. (zool.)* somn de Dunăre *(Salmo hucho* L.).
Huckaback, *-s, m. sg. (text.)* ţesătură groasă cu model.
Hucke, *-n, f.* **1.** povară dusă în spinare, sarcină. **2.** spinare, spate, dos; *(fig.)* **jm. die ~ voll lügen** a turna cuiva la minciuni.
Huckebein, *-(e)s, -e, n.* olog, şchiop.
hucken, *huckte, gehuckt, vb. (h) tr.* a duce în cârcă, în spinare.
huckepack *adv. (fam.)* în cârcă; **jn. ~ tragen** a duce pe cineva în cârcă.
Huckepack, *-(e)s, n. sg.* persoană (sau lucru) dus(ă) în cârcă.
Hucker, *-s, -, m. (înv.)* negustor de mărunţişuri.
Hude, *-n, f. (pop.)* **1.** ciurdă, turmă. **2.** păşune.
Hudel, *-s, -, m.* **1.** cârpă. **2.** *(reg.)* golan.
Hudelei, *-en, f.* lucru făcut în grabă, de mântuială, neglijent; cârpăceală; rasoleală.
Hud(e)ler, *-s, -, m.* persoană neglijentă, care dă rasol.
hud(e)lig *adj.* făcut prost, neglijent, dat peste cap.
hudeln, *hudelte, gehudelt (ich hud(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a lucra prost, neglijent, de mântuială, a cârpăci; a rasoli, a da rasol, a da peste cap. **2.** *(reg.)* a face comerţ cu cereale. **II.** *tr.* a trata cu dispreţ, rău; a certa. **III.** *refl.* a pleca, a dispărea.
Hudelpack, *-(e)s, n. sg.* ceată de neisprăviţi.
hudern, *huderte, gehudert, vb. (h) (despre păsări)* **I.** *tr.* a lua sub aripi; a ocroti. **II.** *refl.* a se scălda în nisip.
huf!, hüf! *interj.* înapoi! (îndemn pentru cai).
Huf, *-(e)s, -e, m.* copită.
Hufbeschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** potcovire. **2.** *(pl.)* potcoave (ale unui cal).
Hufbeschlagpersonal, *-s, n. sg. (mil.)* potcovari (dintr-o unitate de cavalerie).
Hufe, *-n, f. (înv.)* pogon, falce.
Huf|eisen, *-s, -, n.* potcoavă; **einem Pferde ~ auflegen** a potcovi un cal; **um eines ~s willen verdirbt oft ein Pferd** o cauză mică poate aduce pagube mari.
Huf|eisenbogen, *-s, -bögen, m. (arhit.)* v. Hufeisenspitzbogen.
Huf|eisenform, *-en, f.*, **Huf|eisenformat**, *-(e)s, -e, n.* formă de potcoavă.
Huf|eisenklee, *-s, m.*, **Huf|eisenkraut**, *-es, n. sg. (bot.)* copita-calului *(Hippocrepis comosa)*.
Huf|eisenmagnet, *-en, -en, m.* magnet în formă de potcoavă.
Huf|eisen|nagel, *-s, -nägel, m.* caia, cui de potcoavă.
Huf|eisen|spitzbogen, *-s, -bögen, m. (arhit.)* arc supraînălţat, ascuţit, arc ogival maur.
hufen, *hufte, gehuft,* **hüfen**, *hüfte, gehüft, vb. (h) intr. (reg.) (despre cai)* a se da înapoi la comandă.
Hufendorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat desfăşurat de-a lungul unei şosele.
Hufkitt, *-(e)s, -e, m. (vet.)* pomadă pentru copite.
Hufkrankheit, *-en, f. (vet.)* boală a copitei.
Hufkrebs, *-es, -e, m. (vet.)* cancer de copită.
Huflattich, *-s, -e, m. (bot.)* podbeal, podbal *(Tussilago farfara* L.).
Hufmesser, *-s, -, n.* cuţit de potcovar.
Hufnagel, *-s, -nägel, m.* v. Hufeisennagel.
Hufner, Hüfner, *-s, -, m. (înv.)* proprietar al unei fălci de pământ.
Hufschaden, *-s, -schäden, m. (vet.)* boală de copită.
Hufschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** lovitură de copită. **2.** tropot de cal.
Hufschmied, *-(e)s, -e, m.* potcovar.
Hufschmiede, *-n, f.* potcovărie.
Huf|spalte, *-n, f.* v. Hornkluft.
Huf|stab|eisen, *-s, -, n.* fier de potcoave.
Huf|stollen, *-s, -, m.* hac.
Hüft|ader, *-n, f. (anat.)* venă iliacă sau hipogastrică.
Hüftbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os iliac.
Hüfte, *-n, f. (anat.)* şold, coapsă; *(sport)* **Hüften fest!** mâinile în şold!
hüft|eng *adj. (despre îmbrăcăminte)* strâns în şold.
hüftenlahm *adj.* spetit, deşelat.
Hüftgelenk, *-(e)s, -e, n. (anat.)* articulaţie a şoldului, articulaţia coxofemurală.
Hüftgelenk|entzündung, *-en, f. (med.)* coxalgie, artrită coxofemurală *(Coxitis)*.

Hüftgelenkluxation, Hüftgelenkver|renkung, *-en, f. (med.)* luxație coxofemurală.
Hüftgicht *f. sg.* v. Hüftweh.
Hüftgürtel, Hüft|halter, *-s, -, m.* portjartier, centură.
Hüft|horn, *-(e)s, -hörner, n.* v. Hifthorn.
Hüftknochen, *-s, -, m* v. Hüftbein.
Huftier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* mamifer copitat *(Ungulata)*.
Hüftlahmheit *f. sg. (med.)* anchilozare a șoldului.
Hüftmuskel, *-s, -n, m. (anat.)* mușchi fesier mijlociu.
Hüftnerv, *-(e)s, -en, m. (anat.)* nerv sciatic.
Hüftpfanne, *-n, f. (anat.)* cavitate acetabulară, acetabulum.
Hüftschmerz, *-es, -en, m.* v. Hüftweh.
Hüft|stück, *-es, -e, n.* pulpă, capac.
Hüft|umfang, *-(e)s, -fänge, m.* v. Hüftweite.
Hüftver|renkung, *-en, f.* v. Hüftgelenkluxation.
Hüftweh, *-(e)s, -e, n. (med.)* coxalgie, durere de șale.
Hüftweite, *-n, f.* circumferință la nivelul șoldurilor.
Hufzwang, *-es, m. sg.* incastelură, copită strânsă înapoi.
hufzwängig *adj.* cu copita strânsă înapoi.
Hügel, *-s, -, m.* deal, movilă, colină, muncel, grădiște.
hügel|ab *adv.* pe deal în jos, coborând.
hügel|an *adv.* pe deal în sus, urcând la deal.
Hügelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Hügel) deluleț, delușor, deluț.
Hügel|erdbeere, *-n, f. (bot.)* fragă de câmp *(Fragaria viridis)*.
Hügelgrab, *-(e)s, -gräber, n.* gorgan, tumulus.
hüg(e)lig *adj.* cu dealuri, deluros.
Hügelkette, *-n, f.* serie, lanț de dealuri.
Hügel|land, *-(e)s, -länder, n.*, **Hügel|landschaft**, *-en, f.* regiune deluroasă.
hügelreich *adj.* deluros, bogat în coline.
Hügelzug, *-(e)s, -züge, m.* lanț de coline.
Hugenotte, *-n, -n, m.* hughenot.
Hugenottin, *-nen, f.* hughenotă.
hugenottisch *adj.* de hughenot, ca hughenoții.
huh! *interj.* o! vai! (exclamație de frică).
hüh! *interj.* hăis! dii! (la stânga).
Huhn, *-(e)s, Hühner, n.* **1.** găină *(Gallus domesticus); (fig.)* **ein blindes ~ findet auch mal ein Körnchen** găina, fie ea și oarbă, tot găsește un grăunte; **da lachen ja die Hühner** râd și curcile de asta; **mit den Hühnern zu Bett gehen** a se culca odată cu găinile; **du machst ein Gesicht, als ob dir die Hühner das Brot gefressen hätten** faci o mutră de parcă ți s-au înecat corăbiile; **kluge Hühner legen auch in die Nesseln** și cel mai deștept om se poate înșela. **2.** nume dat unor păsări din familia galinaceelor *(Gallinaceae)*. **3.** *(vân.)* potârniche. **4.** *(fam.)* om vesel, caraghios; **ein verrücktes ~** un mare nebun. **5.** *(fam.)* femeie proastă, gâscă.
Hühnchen, *-s, -, n. (dim.* de la Huhn) pui de găină, puișor; *(fig.)* **ich habe noch ein ~ mit Ihnen zu rupfen** mai am o socoteală, o răfuială cu dumneata.
hühner|artig *adj.* ca găina.
Hühner|auge, *-s, -n, n.* bătătură (la picior); *(fig.)* **jm. auf die ~n treten** a călca pe cineva pe bătătură.
Hühner|augenmesser, *-s, -, n.* cuțit, bisturiu pentru tăierea bătăturilor.
Hühner|augenpflaster, *-s, -, n.* plasture contra bătăturilor.
Hühner|augen|operateur [-tøːɐ], *-s, -e, m.* pedichiurist.
Hühnerbiss, *-es, -e, m. (bot.)* minteuță *(Cucubalus)*.
Hühnerblindheit *f. sg. (med.)* orbul-găinilor.
Hühnerbraten, *-s, -, m.* friptură de pui.
Hühnerbrühe, *-n, f.* v. Hühnersuppe.
Hühnerbrust, *-brüste, f.* **1.** piept de pasăre. **2.** *(med.)* torace în carenă.
Hühnerchen, *-s, -, n.* v. Hühnchen.
Hühnercholera [-ko-] *f. sg. (vet.)* holeră aviară.
Hühnerdarm, *-(e)s, -därme, m.* **1.** intestin de găină. **2.** *(bot.)* minteuță *(Cucubalus)*. **3.** *(bot.)* rocoină, scânteuță *(Stellaria media)*.
Hühnerdieb, *-(e)s, -e, m.* găinar, hoț de găini.
Hühner|ei, *-(e)s, -er, n.* ou de găină.
Hühnerfalke, *-n, -n, m. (ornit.)* uliu *(Astur palumbarius)*.
Hühnerfarm, *-en, f.* fermă, crescătorie de păsări.
Hühnerfennisch, *-(e)s, m. sg. (bot.)* mohor *(Setaria glauca)*.
Hühnerfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de găină.
Hühnerfrau, *-en, f.* vânzătoare de păsări.
Hühnergeier, *-s, -, m.* v. Hühnerhabicht.
Hühnerglaube, *-ns, m. sg. (reg.)* superstiție.
Hühnergrind, *-(e)s, -e, m. (vet.)* râia găinilor.
Hühner|habicht, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* uliu *(Astur palumbarius, Astur nisus)*.
Hühner|handel, *-s, m. sg.* comerț de păsări.
Hühner|händler, *-s, -, m.* vânzător, precupeț de găini.
Hühner|haus, *-es, -häuser, n.* coteț de găini, de păsări.
Hühner|hirse *f. sg. (bot.)* costrei, iarbă-bărboasă *(Echinochloa crusgalli)*.
Hühner|hof, *-(e)s, -höfe, m.* ogradă, curte de păsări.
Hühnerhund, *-(e)s, -e, m.* prepelicar.
Hühnerjagd, *-en, f.* vânătoare de prepelițe.
Hühnerklein, *-s, n. sg. (cul.)* măruntaie de pasăre.
Hühnerkohl, *-(e)s, m. sg. (bot.)* lămâioară, cimbru de grădină *(Thymus vulgaris)*.
Hühnerkrampe, *-n, f. (reg.)* riduri la ochi, laba gâștei.
Hühnerlager, *-s, -, n. (vân.)* culcuș al prepelițelor.
Hühnerleber, *-n, f.* ficat de pui.
Hühnerleiter, *-n, f.* **1.** scară de urcat la cotețul de păsări. **2.** stinghie (în cotețul păsărilor).
Hühnermarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață de păsări.
Hühnermilch *f. sg. (bot.)* **1.** laptele-păsării *(Gagea lutea)*. **2.** bălușcă *(Ornithogalum boncheanum)*.
Hühnermist, *-(e)s, m. sg.* găinaț.
Hühnerpastete [-ste-], *-n, f.* pateu de pui.
Hühnerpest *f. sg. (vet.)* pestă a găinilor.
Hühnerschrot, *-(e)s, -e, m.* **1.** grăunțe pentru găini. **2.** *(vân.)* alice pentru prepelițe.
Hühnerschlegel, *-s, -, m.* picior de pui.
Hühnerschwarm, *-(e)s, -schwärme, m. (vân.)* stol de prepelițe.
Hühner|stall, *-(e)s, -ställe, m.* coteț de găini, de păsări.
Hühner|stange, *-n, f.* stinghie din cotețul găinilor.
Hühner|steige, *-n, f.* **1.** v. Hühnerleiter. **2.** cușcă de transportat păsări de curte.
Hühner|stiege, *-n, f.* v. Hühnerleiter.
Hühnersuppe, *-n, f.* supă de găină, supă de pasăre.
Hühnertod, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(vet.)* tifos al găinilor. **2.** *(bot.)* orbalț *(Actaea spicata* L.).
Hühnertyphus, *-, m. sg. (vet.)* tifos al găinilor.
Hühnervolk, *-(e)s, n. sg.* găini, orătănii.
Hühnerzucht *f. sg.* **1.** creștere a păsărilor de curte. **2.** crescătorie de păsări de curte.
Hühnlein, *-s, -, n.* v. Hühnchen.
hu|hu![1] *interj.* brr! (exclamație de frig).
hu|hu![2] *interj.* alo! hei! (exclamație de atenționare la distanță).
hui! *interj.* hop! haide! iute! (și *subst.*) **im Hui** într-o clipă, foarte repede; **in einem Hui** necontenit, fără întrerupere; *(în expr.)* **oben ~, unten pfui** sus podoabe, jos murdar.
Huk, *-en, f. (reg.)* **1.** poziție ghemuită. **2.** *(anat.)* luetă, omușor. **3.** *(geogr.)* cap (al coastei maritime).
Huker, *-s, -, m.* vas pescăresc (pentru pescuitul în larg).
Huld *f. sg.* **1.** favoare, bunăvoință, grație. **2.** *(poet.)* frumusețe, grație, farmec. **3.** înaltă stimă, respect, omagiu.
Huldgöttin, *-nen, f. (mit.)* una dintre cele trei grații.
huldigen, *huldigte, gehuldigt, vb. (h) intr.* (cu *dat.*) **1.** a omagia, a respecta. **2.** *(fig.)* a se pune în slujba (cuiva, a ceva); a se dedica; **dem Fortschritt ~** a fi partizan al progresului; **den Künsten ~** a se dedica artelor; **einer Ansicht ~** a apăra o concepție. **3.** *(ist.)* a jura credință.
Huldigung, *-en, f.* **1.** omagiu; **jm. seine ~ darbringen** a da cuiva respectul cuvenit. **2.** *(ist.)* jurământ de credință.
Huldigungs|abordnung, *-en, f. (ist.)* solie de supunere.
Huldigungs|adresse, *-n, f. (ist.)* mesaj de supunere.
Huldigungs|eid, *-(e)s, -e, m.* jurământ de credință.
Huldigungsfeierlichkeit, *-en, f.* solemnitate a depunerii jurământului de credință.
Huldigungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi a depunerii jurământului de credință.
Huldin, *-nen, f.* **1.** ființă grațioasă. **2.** *pl. (mit.)* grațiile.
huldreich, huldvoll adj. **1.** plin de grație, de bunăvoință; prietenos, apropiat. **2.** îndurător.
Hülfe, *-n, f. (înv.)* v. Hilfe ajutor.
Hulk[1], *-en, f. (mil.)* ponton.
Hulk[2], *-s, -e, m.* (și *n.*) navă-ponton.
Hüllblatt, *-(e) s, -blätter, n. (bot.)* frunză involută.
Hüllborste, *-n, f. (bot.)* păr setiform al involucrului.
Hüllchen, *-s, -, n. (bot.)* involucel.
Hülle, *-n, f.* **1.** înveliș, acoperământ. **2.** veșmânt, haină. **3.** văl, mască; *(fig.)* **die ~ fiel mir von den Augen** mi s-a luat vălul de pe ochi; mi s-au deschis ochii. **4.** toc, cutie. **5.** *(în expr.)* **in ~ und Fülle** din belșug, berechet, din abundență; **die sterbliche ~** rămășițele pământești.
hüllen, *hüllte, gehüllt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) înveli, a (se) înfășura, a (se) acoperi; **etwas in Dunkel ~** a ascunde ceva, a ține ceva secret; *(fig.)* **sich in Geheimnis ~** a se învălui în mister; *(fig.)* **sich in Schweigen ~** a păstra tăcere, a ține secret.
hüllenlos *adj.* lipsit de înveliș, descoperit, dezvelit, gol.
Hüllfläche, *-n, f. (geom.)* suprafață înfășurătoare.
Hüllfrucht, *-früchte f. (bot.)* fruct angiocarp.
Hüllgewebe, *-s, -, n. (bot.)* țesut al învelișului.
Hüllkelch, *-(e)s, -e, m. (bot.)* antodin, înveliș al capitulului la *Compositae*.
Hüllkurve [-və și -fə], *-n, f. (geom.)* înfășurătoare.
Hüllschuppe, *-n, f.* solz de pește.
Hüllwort, *-(e)s, -wörter, n.* eufemism.
Hülse, *-n, f.* **1.** păstaie, teacă, coajă. **2.** *(tehn.)* înveliș; tub. **3.** *(mil.)* tub al cartușului.
hülsen, *hülste, gehülst (du, er hülst) vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) dezghioca.
Hülsen, *-s, -, m. (bot.)* laur spinos *(Ilex aquifolium* L.).
hülsen|artig *adj.* în formă de păstaie.
Hülsen|auf|steck|apparat, *-(e)s, -e, m. (text.)* aparat de țevuit.
Hülsenfrucht, *-früchte, f. (bot.)* păstaie; fruct unicarpelar al leguminoaselor.
Hülsenfrüchtler, *-s, -, m.*, **Hülsenpflanze**, *-n, f.* plantă leguminoasă cu fruct unicarpelar.
Hülsenreck, *-(e)s, -e, n. (gimn.)* bară cu suporți mobili, cu înălțimea reglabilă.
Hülsenwurm, *-(e)s, -würmer, m. (med.)* cisticerc *(Taenia echinococcus)*.
hülsicht *(pop.)*, **hülsig** *adj.* **1.** cu păstaie, cu coajă. **2.** leguminos.
Hulst, *-es, -e, m. (bot.)* ilice *(Ilex aquifolium)*.
human *adj.* **1.** uman. **2.** omenos.
humanisieren, *humanisierte, humanisiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) umaniza, a (se) civiliza.
Humanismus, *-, m. sg.* umanism.
Humanist, *-en, -en, m.* **1.** *(ist.)* umanist. **2.** umanist, savant sau cercetător în domeniul științelor umaniste.
humanistisch *adj.* **1.** umanist. **2.** clasic; **~es Gymnasium** gimnaziu, liceu clasic; **~e Bildung** cultură umanistă, clasică.
humanitär *adj.* umanitar.
Humanitarismus, *-, m. sg.* umanitarism.
Humanität *f. sg.* umanitate.
Humanitätsbe|strebungen *pl.* tendințe umanitare.
Humanitäts|studien [-diən] *pl.* studii umaniste, clasice.

Humankapital, *sg. n.* capital uman.
Humbug, *-s, m. sg.* **1.** nonsens, prostie. **2.** truc, coțcărie.
Humerale, *-s, -lien* [-liən] (și *-lia*), *n. (bis.)* omofor.
humid(e) *adj. (geogr.)* bogat în precipitații, umed.
Humifikation, *-en, f.* humificare, prefacere în pământ negru, putrezire.
humifizieren, *humifizierte, humifiziert, vb. (s) intr.* a se humifica, a se preface în pământ negru, a putrezi.
humil *adj.* umil, supus.
Humisierung, *-en, f.* v. Humifikation.
Hummel, *-n, f. (entom.)* bondar *(Bombus)*; *(fig., fam.)* **wilde ~** fată neastâmpărată.
hummeln, *hummelte, gehummelt (ich humm(e)le), vb. (h) intr.* a zbârnâi, a bâzâi.
hummen, *hummte, gehummt, vb. (h) intr. (fam.)* a-și drege glasul.
Hummer, *-s, -, m. (zool.)* homar, stacoj, rac de mare *(Astacus merinus)*.
Hummersalat, *-(e)s, -e, m.* salată de homari, de stacoji.
Humor[1], *-s, m. sg.* **1.** umor, haz. **2.** *(înv.)* dispoziție.
Humor[2], *-s, -es, m. (med.)* umoare.
Humoreske, *-n, f. (muz.)* umorescă.
humorig *adj.* plin de umor, de haz, hazliu.
Humorist, *-en, -en, m.* **1.** scriitor umorist. **2.** recitator de texte umoristice, hazlii.
humoristisch *adj.* umoristic, hazliu.
humorvoll *adj.* plin de umor, hazliu.
humos, humös *adj.* bogat în humus, în pământ negru.
Hümpel, *-s, -, m.* grămadă, morman.
Humpelei *f. sg.* schiopătare, șchiopătat.
hump(e)lig *adj.* șchiop.
humpeln, *humpelte, gehumpelt (ich hump(e)le)*, **hümpeln**, *hümpelte, gehümpelt (ich hümp(e)le), vb. (h și s) intr. (reg.)* a șchiopăta, a înainta șchiopătând; *(fig.)* **das Geschäft humpelt** afacerile șchioapătă.
Humpeln, *-s, n. sg.* șchiopătare.
Humpen, *-s, -, m.* stacană, cupă mare, hanap.
Humse, *-n, f. (reg.)* v. Hummel.
Humus, *-, m. sg. (agr.)* humus.
Humus|anzeiger, *-s, -, m. (agr.)* indicator de humus.
Humusbewohner, *-s, -, m.* v. Humuspflanze.
Humusboden, *-s, -* (și *-böden*), *m. (agr.)* teren bogat în humus, în pământ negru, în cernoziom.
Humus|pflanze, *-, f.*, **Humuszehrer**, *-s, -, m. (bot.)* plantă humicolă.
Hund, *-(e)s, -e, m.* **1.** câine *(Canis familiaris)*; **junger ~** cățel, cățelandru; **toller ~** câine turbat; **bissiger ~** câine rău; **streunender ~** câine vagabond; **der ~ bellt** câinele latră; **der ~ beißt nicht** câinele nu mușcă; *(în expr.)* **da liegt der ~ begraben** aici e aici, aici e buba, ăsta-i baiul; **~e, die viel bellen, beißen nicht** câinele care latră nu mușcă; **auf den ~ kommen** a ajunge în mizerie, a-și pierde sănătatea; **jn. auf den ~ bringen** a ruina pe cineva; **er ist ganz auf dem ~** e tare prăpădit, trage mâța de coadă; **vor die ~e gehen** sau **vor die ~e kommen** a decădea, a se ruina; **damit lockt man keinen ~ vom Ofen** cu asta nu-ți ajungi scopul, n-ai făcut nimic; **er ist mit allen ~en gehetzt** e un șmecher și jumătate; **es nimmt kein ~ einen Bissen Brot von ihm** nici câinii nu se uită la el; **kein ~ bellt nach ihm** nu se interesează nimeni de el; *(fam.)* **wie ~ und Katze leben** a trăi ca și câinele cu pisica; **den Letzten beißen die ~e** cine se face oaie îl mănâncă lupii, urma scapă turma; **das war ein dicker ~ a)** asta a fost o mare obrăznicie; **b)** asta a fost o greșeală mare; **bekannt sein wie ein scheckiger ~** a fi cunoscut ca un cal breaz; **wie ein ~ leben** a trăi în mizerie, a duce o viață de câine. **2.** *(zool.; în expr.)* **fliegender ~** un fel de liliac *(Pteropus vulgaris)*. **3.** *(mar.; în expr.)* **die weißen ~e** spumă de valuri, berbeci, crestele albe la valurile care se sparg. **4.** *(mine)* vagonet. **5.** *(astron.)* **der Große ~** Câinele Mare. **6.** *(fam.)* tip, ins; derbedeu; **du verfluchter ~!** blestematule!
Hündchen și **Hundchen**, *-s, -, n. (dim.* de la Hund) cățeluș, cățelandru.
Hunde|arbeit, *-en, f. (fig.)* muncă grea.
Hunde|art, *-en, f.* **1.** rasă de câine. **2.** *(în expr.)* **auf ~** câinește.
hunde|artig *adj.* canin, câinesc.
Hunde|aus|stellung, *-en, f.* expoziție de câini.
Hundebiss, *-es, -e, m.* mușcătură de câine.
Hundeblume, *-n, f. (bot.)* **1.** brândușă de toamnă *(Colchicum autumnale* L.). **2.** romaniță de câmp *(Anthemis arvensis* L.). **3.** păpădie *(Taraxacum officinale* M.).
Hundecoupé [-kupe:], *-s, -s, n.* compartiment pentru câini (în tren).
hunde|elend *adj. (depre starea sănătății)* foarte rău.
Hundefänger, *-s, -, m.* hingher.
Hundefell, *-(e)s, -e, n.* blană de câine.
Hundeflechte, *-n, f. (bot.)* lichen-câinesc *(Paltigera canina)*.
Hundefraß, *-es, -e, m.*, **Hundefressen**, *-s, n. sg.*, **Hundefutter**, *-s, n. sg.* **1.** mâncare pentru câini. **2.** *(fig.)* mâncare foarte proastă, bună de dat la câini.
Hundegebell, Hundegekläff, *-(e)s, n. sg.* lătrat de câine.
Hundegeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** sumă de nimic, plată, retribuție mizerabilă. **2.** bani obținuți în mod neonest.
Hundegeschlecht, *-(e)s, -er, n.* neam de câini.
Hunde|halter, *-s, -, m.* proprietar de câini.
Hunde|haus, *-es, -häuser, n.* **1.** cușcă de câine. **2.** *(fig.)* casă mizerabilă. **3.** *(mar.)* streașină prin care se trece lanțul pe punte.
Hunde|hütte, *-n, f.* v. Hundehaus **(1)**.
Hundejunge, *-n, -n, m.* **1.** îngrijitor de câini. **2.** *(fig.)* om de nimic; javră. **3.** *(mine)* v. Hundestößer.
hundekalt *adj.* foarte frig, frig de crapă pietrele.
Hundekälte *f. sg.* frig cumplit, straşnic.
Hundekerl, *-s, -e, m. (fam.)* ticălos, porc de câine.
Hundekette, *-n, f.* lanț pentru câini.
Hundeklo(sett), *-s, -s, n.* loc unde câinii își fac nevoile.
Hundekoppel, *-n, f.* haită sau pereche de câini legați în aceeași lesă.
Hundekorb, *-(e)s, -körbe, m.* coșuleț pentru câini.
Hundekot, *-(e)s, m. sg.* murdărie, excremente de câine.
Hundeläufer, *-s, -, m.* v. Hundestößer.
Hundeleben, *-s, n. sg. (fam.)* viață de câine, viață de mizerie.
Hundeleine, *-n, f.* lesă.
hundeln[1], *hundelte, gehundelt (ich hund(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a înota câinește.
hundeln[2], *hundelte, gehundelt (ich hund(e)le)*, **hündeln**, *hündelte, gehündelt (ich hünd(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a se supune; a fi servil. **2.** a se târî.
Hundeloch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** cușcă de câine. **2.** *(fam.)* locuință mizerabilă.
Hundelohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu de mizerie.
Hundemarke, *-n, f.* marcă, placă de metal cu numărul de la fisc fixată la zgarda câinilor.
hundemäßig *adj.* de câine; **~es Wetter** vreme păcătoasă, vreme câinească.
Hundematte,. *-n, f.* rogojină, culcuş pentru câine.
Hundemeute, *-n, f.* haită de câini.
hundemüde *adj.* mort, frânt de oboseală.
Hundenarr, *-en, -en, m.* mare iubitor de câini.
Hundepeitsche, *-n, f.* cravașă; bici pentru câini.
Hunderasse, *-n, f.* rasă de câini.
Hunderennen, *-s, -, n.* alergări de câini.
Hunderl, *-s, -, n.* v. Hündchen.
hundert *num. card.* o sută; **zu (je) ~** câte o sută; **an die ~ Menschen** cam vreo sută de oameni; **ein paar ~ Menschen** câteva sute de oameni.
Hundert, *-s, -e, n.* sută; **fünf vom ~** cinci la sută; **ein halbes ~** cincizeci; **zu ~en** cu sutele; *(ist.)* **das schwarze ~** suta neagră.
hundert|achtzig *num. card.* o sută optzeci.
hundert|armig *adj.* cu o sută de brațe.
hundert|eins *num. card.* o sută unu.
Hunderter, *-s, -, m.* **1.** sută (hârtie sau monedă), sutar. **2.** o sută (numărul).
hunderterlei *adj. invar.* de o sută de feluri, variat, felurit.
hundertfach *num. multipl.* însutit.
Hundertfache, *-n (Hunderfaches), n. sg.* însutit al unui număr, al unei cantități; **um das ~ vermehren** a însuti.
hundertfältig *adj.* însutit.
hundertfüßig *adj.* cu o sută de picioare.
hundertgradig *adj.* de o sută de grade.
Hundertjahrfeier și **Hundert-Jahr-Feier**, *-n, f.* centenar.
hundertjährig *adj.* de o sută de ani, secular; **~er Geburtstag** a suta aniversare a zilei de naștere; **ein ~er Greis** un bătrân centenar; **eine ~e Eiche** un stejar secular.
hundertjährlich *adj.* și *adv.* din secol în secol.
hundertköpfig *adj.* cu o sută de capete.
hundertmal *num. iter.* de o sută de ori.
hundertmalig *adj. (fig.)* de o sută de ori în șir.
hundertmäulig *adj.* cu o sută de guri, lacom, de nesăturat.
Hundertpfünder, *-s, -, m.* tun de calibru o sută.
hundertpfündig *adj.* de o sută de livre.
hundertprozentig *adj.* sută la sută.
Hundert|satz, *-es, -sätze, m.* număr procentual.
Hundertschaft, *-en, f. (ist.)* sotnie, unitate de o sută de inși, centurie.
hundertste *num. ord. (der, die, das ~)* al o sutălea, a o suta.
Hundertste, *-n, -n (ein Hundertster), m.* și *f.* (și *n.*) a suta persoană sau al sutălea lucru; *(în expr.)* **aus dem ~n ins Tausendste kommen** a bate câmpii; **das weiß der ~ nicht** aceasta nu știe nici unul dintr-o sută de oameni.
Hundertstel, *-s, -, n.* sutime, a suta parte.
hundertstens *adv.* a suta oară.
hundert|tägig *adj.* de o sută de zile.
hundert|tausend *num. card.* o sută de mii.
hundert|teilig *adj.* centezimal, împărțit în o sută de părți.
hundert|torig *adj.* cu o sută de porți.
hundert|und|achtzig *num. card.* v. hundertachtzig.
hundert|und|eins *num. card.* o sută unu.
hundertweise *adv.* cu sutele.
Hundescheu *f. sg.* teamă de câini, aversiune față de câini.
Hundeschlag, *-(e)s, -schläge, m.* rasă de câini.
Hundeschläger, *-s, -, m. (înv.)* hingher.
Hundeschlitten, *-s, -, m.* sanie trasă de câini.
Hundeschnauze, *-n, f.* bot de câine; *(fig.)* **kalt wie eine ~** nesimțitor, rece.
Hundeseuche, *-n, f. (vet.)* tifos al câinilor.
Hunde|sperre, *-n, f.* interdicție de a lăsa câinii să umble liberi pe stradă.
Hunde|stall, *-(e)s, -ställe, m.* cușcă de câine.
Hunde|staupe, *-n, f. (vet.)* jigodie.
Hunde|steuer, *-n, f.* impozit pe câini.
Hunde|steuermarke, *-n, f.* v. Hundemarke.
Hunde|stößer, *-s, -, m. (mine)* muncitor care împinge la vagonete.
Hundetrupp, *-s, -s, m. (mil.)* patrulă cu câini detectivi.
Hundevieh, *-s, n. sg.* javră.
Hundewache, *-n, f. (mar.)* cart de la ora 24 la ora 4 dimineața.
Hundewärter, *-s, -, m.* îngrijitor de câini.
Hundewetter, *-s, n. sg. (fam.)* vreme urâtă, păcătoasă, câinească.
Hundezahn, *-(e)s, -zähne, m. (fam.)* dinte canin.
Hundezüchter, *-s, -, m.* crescător de câini.
Hundezwinger, *-s, -, m.* curte interioară pentru câini (într-o cetate medievală).
Hündin, *-nen, f.* cățea.
hündisch *adj.* **1.** câinesc, de câine. **2.** *(fig.)* slugarnic, umil.
Hundlauf, *-(e)s, -läufe, m. (mine)* șină de vagonet.
Hunds|affe, *-n, -n, m. (zool.)* cinocefal, mandril *(Papiosphinx)*.
Hundsbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* ricin *(Ricinus communis* L.).

Hundsbeere, *-n, f. (bot.)* caprifoi *(Lonicera caprifolium* L.).
Hundsbiss, *-es, -e, m.* **1.** mușcătură de câine. **2.** *(bot.)* brândușă *(Crocus).*
Hundsblume, *-n, f. (bot.)* păpădie *(Taraxacum officinale* M.).
Hundsdille, *-n, f. (bot.)* mărarul-câinelui, momoriță *(Anthemis cotula* L.).
hunds|elend *adj.* mizerabil, infect.
hunds|erbärmlich *adj.* **1.** insuportabil de rău, mizerabil. **2.** detestabil. **3.** tare, rău; **~ frieren** a-i fi groaznic de frig.
Hundsfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* specie de știucă *(Umbra crameri).*
Hundsfott, *-(e)s, -e* (și *-fötter), m. (pop.)* canalie, porc de câine, ticălos.
Hundsfötterei, *-en, f. (pop.)* infamie, mârșăvie, ticăloșie.
hundsföttisch *adj. (pop.)* ordinar, ticălos, mârșav, infam, murdar.
Hundsfrett, *-(e)s, -e, n.* corcitură câine-vulpe.
hundsgemein *adj. (pop.)* ordinar, murdar, mârșav.
Hundsgemeinheit, *-en, f.* mârșăvie, infamie.
Hundsgift, *-(e)s, -e, n. (bot.)* plantă din familia apocinaceelor *(Apocynum).*
Hundsgiftgewächse *pl. (bot.)* apocinacee *(Apocynaceae).*
Hundsgras, *-es, n. sg. (bot.)* golomăț *(Dactylis glomerata* L.).
Hunds|haar, *-(e)s, -e, n.* **1.** păr de câine; *(iron.)* **~ auflegen** a vindeca cu păr de câine. **2.** *(text.)* păr aspru care nu poate fi tors.
Hunds|hai, *-(e)s, -e, m. (iht.)* rechin mic *(Galeus).*
Hunds|hecht, *-(e)s, -e, m.* v. Hundsfisch.
Hunds|hirse *f. sg. (bot.)* pir gros *(Cynodon dactylon).*
Hundskamille, *-n, f. (bot.)* romaniță-puturoasă *(Anthemis cotula* L.).
Hundskerbel, *-s, -, m. (bot.)* hasmațuchi *(Anthriscus cerefolium).*
Hundskirsche, *-n, f.* v. Hundsbeere.
Hundskohl, *-(e)s, m. sg. (bot.)* v. Hundswürger.
Hundskopf, *-es, -köpfe, m. (ind. berii)* instrument de umplere.
hundsköpfig *adj.* cinocefal, cu cap de câine.
hundskrank *adj. (reg.)* foarte bolnav.
Hundskrankheit *f. sg. (vet.)* jigodie.
Hundskraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* iarba-șarpelui *(Echium vulgare* L.).
Hundslattich, *-(e)s, -e, m. (bot.)* capul-călugărului *(Leontodon autumnalis* L.).
Hundslauch, *-(e)s, -e, m.* v. Herbstzeitlose.
Hundsleder, *-s, n. sg.* piele de câine.
hundsmäßig *adj., adv.* câinesc, de câine; *(în expr.)* **mir geht es ~ schlecht** îmi merge extrem de prost.
Hundsmaul, *-(e)s, -mäuler, n.* bot de câine.
Hundsmilch *f. sg. (bot.)* laptele-câinelui *(Euphorbia* L.).
hundsmiserabel *adj. (fam.)* foarte rău, mizerabil, infect.
hundsmüde *adj.* v. hundemüde.
Hunds|peitsche, *-n, f.* v. Hundepeitsche.
Hunds|petersilie [-liə], *-n, f. (bot.)* pătrunjel-câinesc *(Aethusa cynapium).*
Hunds|pünte, *-n, f. (mar.)* funie răsucită.
Hundsranke, *-n, f. (bot.)* soi de varză sălbatică *(Erucastrum).*
Hundsrose, *-n, f. (bot.)* măceș *(Rosa canina* L.).
Hunds|stern, *-(e) s, m. sg. (astron.)* Sirius.
Hunds|tage *pl.* zile de cuptor, caniculă.
Hunds|tagsferien [-riən] *pl.* vacanță din cauza caniculei.
Hundsveilchen, *-s, -, n. (bot.)* viorea sălbatică *(Viola canina* L.).
Hundsweizen, *-s, m. sg. (bot.)* grâu sălbatic *(Triticum repens).*
Hundswürger, *-s, -, m. (bot.)* iarba-fiarelor *(Cynanchum vincetoxicum).*
Hundswut *f. sg. (vet.)* turbare *(Lyssa, Rabies canina).*
hundswütig *adj.* turbat.
Hunds|zahn, *-(e)s, -zähne, m. (bot.)* **1.** cocoșei, turcarete *(Erythronium dens-canis.* L.). **2.** pir gros *(Cynodon dactylon).*
Hunds|zecke, *-n, f. (entom.)* căpușă de câine *(Ixodus caninus).*
Hunds|zunge, *-n, f. (bot.)* **1.** arăriel *(Cynoglossum officinale* L.). **2.** spanacul-ciobanilor *(Chenopodium bonus-henricus* L.).
Hüne, *-n, -n, m.* uriaș, gigant, zdrahon.
Hünenbett, *-(e)s, -en, n.* v. Hünengrab.
Hünenge|stalt, *-en, f.* statură de uriaș.
Hünengrab, *-(e)s, -gräber n.* movilă tumulară, mormânt de uriaș.
hünenhaft, **hünenmäßig** *adj.* uriaș, gigantic.
hünen|stark *adj.* cu puteri uriașe.
Hünenweib, *-(e)s, -er, f.* femeie uriașă, zdrahon de femeie.
Hunger, *-s, m. sg.* **1.** foame; **~ haben** a fi flămând, a-i fi foame; **~ bekommen** a i se face foame; **~ leiden** a răbda de foame; **Hungers** (sau **vor ~**) **sterben** a muri de foame; **~ ist der beste Koch** foamea e cel mai bun bucătar. **2.** foamete. **3.** *(med.)* regim de slăbire. **4.** *(fig.)* sete, lăcomie; **~ nach Gold** sete de aur.
Hungerblockade, *-n, f.* blocadă de înfometare.
Hungerblümchen, *-s, -, n.*, **Hungerblume**, *-n, f. (bot.)* flămânzică *(Erophila).*
Hungerbrunnen, *-s, -, m.* fântână seacă (care nu are apă decât în anii cu multă umezeală).
Hungergefühl, *-s, n. sg.* senzație de foame.
Hungerge|stalt, *-en, f. (fam.)* persoană foarte slabă, flămânzită, schelet.
Hungergrube, *-n, f.* burtă, stomac supt(ă) de foame.
Hunger|harke, *-n, f.* greblă pentru adunarea firelor rămase după strânsul fânului în timp de secetă.
hung(e)rig *adj.* flămând, înfometat.
Hungerjahr, *-(e)s, -e, n.* an de foamete, de secetă, an sărac.
Hungerkorn, *-(e)s, n. sg. (bot.)* v. Mutterkorn.
Hungerkünstler, *-s, -, m.* persoană care pentru a atrage atenția și a câștiga bani face foame în mod exhibiționist.
Hungerkur, *-en, f.* **1.** *(med.)* regim, cură de slăbire cu scop terapeutic. **2.** *(fam.)* foamete; **eine ~ mitmachen** a răbda de foame.
Hungerleben, *-s, n. sg.* viață de mizerie.
Hungerleider, *-s, -, m.* **1.** sărac, mațe-fripte, coate-goale. **2.** zgârcit, calic.
Hungerleiderei *f. sg.* zgârcenie, calicie.
hungerleiderisch *adj.* zgârcit, calic.
Hungerling, *-s, -e, m.* strugure timpuriu.
Hungerlohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu derizoriu, de mizerie.
Hungermoos, *-es, -e, n. (bot.)* lichen *(Cladonia rangiferina),* lichen de Islanda *(Cetraria islandica).*
hungern, *hungerte, gegundert, vb. (h)* **I.** *intr.* a flămânzi, a răbda de foame. **II.** *tr. (impers.)* a-i fi foame; **mich hungert** mi-e foame; *(fig.; nach, auf)* a dori, a-i fi sete de; **es hungert mich nach Gerechtigkeit** mi-e sete de dreptate. **III.** *refl. (în expr.)* **sich zu Tode ~** a muri de foame.
Hungerpfote, *-n, f. (în expr.)* **an den ~n saugen** a răbda de foame, a duce o viață de mizerie; a trage mâța de coadă.
Hungerquelle, *-n, f.* v. Hungerbrunnen.
Hunger|ration [-tsi-], *-en, f.* porție de înfometare.
Hunger|rechen, *-s, -, m.* v. Hungerharke.
Hunger|revolte [-vol-], *-n, f.* revoltă, răscoală iscată din cauza foametei.
Hungersnot, *-nöte, f.* foamete.
Hunger|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** reziduu (de gips) de la obținerea sării prin evaporare. **2.** stânci care se ivesc în râuri în ani de secetă.
Hunger|streik, *-(e)s, -s* (și *-e), m.* grevă a foamei; **in den ~ treten** a declara greva foamei.
Hungertod, *-(e)s, m. sg.* moarte prin înfometare, prin inaniție.
Hungertuch, *-(e)s, n. sg. (bis. cat.)* perdea neagră atârnată înaintea altarului în timpul postului; *(fig.; în expr.)* **am ~e nagen** a răbda de foame, a muri de foame.
Hungerturm, *-(e)s, -türme, m. (ist.)* turn al condamnaților la moarte prin înfometare.
Hungertyphus, *-, m. sg. (med.)* tifos exantematic.
Hungerzu|stand, *-(e)s, m. sg.* stare de inaniție.
Hungerzwetsch(g)e, *-n, f.* prună deformată din cauza unei boli specifice.
hungrig *adj.* flămând; **~ sein** a-i fi foame.
Hungrigkeit *f. sg.* flămânzire, foame.
Hunne, *-n, -n, m. (ist.)* hun.
Hunnenkönig, *-s, -e, m. (ist.)* rege al hunilor.
hunnisch *adj.* hunic.
Hunt, *-(e)s, -e, m. (mine.)* vagonet.
hunten *adv. (reg.)* (aici) jos.
Hunter, *-s, -, m.* cal puternic de vânătoare (de origine engleză).
hunzen, *hunzte, gehunzt (du, er hunzt) vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a înjura. **2.** a chinui, a maltrata.
Hupe, *-n, f.* claxon.
hupen, *hupte, gehupt, vb. (h) intr.* a claxona.
Hupen[1], *-s, -, m. (reg.)* grămadă, morman.
Hupen[2], *-s, n. sg.* claxonat.
Hupenknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* buton al claxonului.
Hupf, *-(e)s, -e, m.* salt, săritură.
hupfen, *hupfte, gehupft,* **hüpfen**, *hüpfte, gehüpft, vb. (s) intr.* a sălta, a face sărituri mici și dese, a țopăi; *(fig.)* **das ist gehupft wie gesprungen** e totuna, tot un drac.
Hupfer, **Hüpfer**, *-s, -, m.* **1.** săritură mică. **2.** persoană care saltă, care sare, săltător. **3.** *(entom.)* lăcustă.
hüpfer|haft *adj.* **1.** săltăreț. **2.** în salt.
Hupkonzert, *-es, -e, n.* claxonat (enervat) al mai multor mașini simultan.
Huppe, *-n, f.* **1.** *(reg.)* moț, chică. **2.** fluier, instrument de suflat. **3.** claxon.
Hupsignal, *-(e)s, -e, n.* semnal prin claxon.
Hupverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicție de claxonare, claxonatul interzis.
Hurde, *-n, f. (elv.)* suport din împletituri pentru uscat fructe și alte produse.
Hürde, *-n, f.* **1.** *(sport)* obstacol, gard. **2.** țarc (de oi).
hürden, *hürdete, gehürdet (du hürdest, er hürdet), vb. (h) tr.* a băga în țarc.
Hürdenlauf, *-(e)s, -läufe, m. (sport)* alergare garduri.
Hürdenläufer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (sport)* alergător(-oare) garduri.
Hürdenrennen, *-s, -, n. (hipism)* cursă de obstacole.
Hürdenschlag, *-(e)s, m. sg.* țarc, ocol.
Hürdler, *-s, -, m.* **1.** *(sport)* alergător garduri. **2.** *(hipism)* cal, călăreț de curse cu obstacole.
Hürdung, *-en, f.* **1.** țarc, ocol. **2.** băgare în țarc.
Hure, *-n, f.* **1.** *(vulg.)* prostituată, curvă, târfă. **2.** *(bot.)* brândușa-morților, brândușă de toamnă *(Colchicum autumnale).* **3.** *(zool.)* scoica-Venerei *(Venus verrucosa).*
huren, *hurte, gehurt, vb. (h) intr.* a se prostitua, a curvăsări, a preacurvi.
Hurenbock, *-(e)s, -böcke, m. (vulg.)* crai, desfrânat, curvar.
Hurengewerbe, *-s, n. sg. (vulg.)* prostituție, curvăsărit.
Hurenhaus, *-es, -häuser, n. (vulg.)* bordel.
Hurenjäger, *-s, -, m. (vulg.)* v. Hurenbock.
Hurenkind, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(vulg.)* bastard, copil din flori. **2.** *(tipogr.)* rând de tipar final, izolat pe o nouă pagină.
Hurenleben, *-s, n. sg. (vulg.)* viață de târfă, viață desfrânată.
Hurenweib, *-(e)s, -er, n. (vulg.)* prostituată, curvă, târfă.
Hurenweibel, *-s, -, m. (înv.)* comandant al trenului de subsistență al trupelor mercenare.
Hurenwirt, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.)* proprietar(ă) de bordel.
Hurer, *-s, -, m. (vulg.)* v. Hurenbock.
Hurerei, *-en, f. (vulg.)* viață desfrânată, destrăbălare.
hurerisch *adj. (vulg.)* desfrânat, destrăbălat.
Huri, *-s, f.* hurie (frumusețe din raiul lui Mohamed).
hurisch *adj. (vulg.)* v. hurerisch.
hürnen, *hürnte, gehürnt, adj. (poet.)* v. hörnern.
hurra! **hurra!** *interj.* ura!
Hurra, **Hurra**, *-s, -s, n.* strigăt «ura».
hurraen [-'ra:ən], *hurrate, hurrat, vb. (h) intr.* a striga «ura».
Hurraruf, *-(e)s, -e, m.* strigăt «ura».
hurre! *interj. (reg.)* repede, iute!

hurren, *hurrte, gehurrt, vb. (h) intr. (reg.)* a se grăbi.
Hurrikan, *-s, -e, m.* uragan.
Hurt, *-s, -e, m. (reg.)* lovitură.
Hurte, *-n, f. (reg.)* v. Hürde.
hurtig *adj.* iute, repede, sprinten, vioi, agil.
Hurtigkeit *f. sg.* iuțeală, repeziciune, sprinteneală, agilitate, vioiciune.
Husar, *-en, -en, m.* **1.** husar. **2.** *(reg.)* femeie cu fire și maniere de bărbat; fată îndrăzneață.
Husaren|affe, *-n, -n, m. (zool.)* maimuță-husar *(Erythrocefus)*.
husarenhaft *adj.* de husar, ca un husar.
Husaren|streich, *-(e)s, -e, m.*, **Husaren|stückchen**, *-s, -, n.* ispravă curajoasă, lovitură îndrăzneață.
Husaren|uniform, *-en, f.* uniformă de husar.
husch! *interj.* hâști! țuști! huș!
Husch, *-es, -e, m.* **1.** grabă, zor; *(în expr.)* **er nimmt einen ~** dispare. **2.** *(fig.)* clipă; **ich war auf einen ~ bei ihm** am fost numai pentru o clipă la el.
Husche, *-n, f. (reg.)* **1.** ploaie repede. **2.** lovitură, palmă.
Huschelei, *-en, f.* **1.** tândăleală. **2.** muncă superficială.
huschelig *adj.* în grabă, superficial.
huscheln, *huschelte, gehuschelt (ich husch(e)le) vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a trece foșnind. **2.** a cârpăci, a face un lucru de cârpaci, superficial.
huschen, *huschte, gehuscht, vb. (s) intr.* a trece, a luneca repede și fără zgomot; **hin und her** ~ a fugi fără zgomot încoace și încolo; **über etwas** ~ a trece ușor peste ceva.
Huscher, *-s, -, m.* **1.** ploaie repede. **2.** vânt ușor, adiere.
huschig *adj.* v. huschelig.
hussa! hussassa! *interj. (vân.)* haide! înainte!
Hussit, *-en, -en, m.* husit, adept al învățăturii lui Huss.
Hussitenkrieg, *-(e)s, -e, m. (ist.)* război al husiților.
hussitisch *adj.* husit.
hüst! *interj.* hăis! (îndemn pentru animale) la stânga!
hüsteln, *hüstelte, gehüstelt (ich hüst(e)le), vb. (h) intr.* a tuși ușor, puțin.
Hüsteln, *-s, n. sg.* tuse slabă.
husten, *hustete, gehustet (du hustest, er hustet), vb. (h) tr.* și *intr.* a tuși; **Blut** ~ a scuipa sânge; *(în expr.)* **ich huste drauf** mi-e indiferent, nici nu-mi pasă; *(fam.)* **ich werde dir was ~!** mai pune-ți pofta în cui! *(fam.)* **er hört die Flöhe ~ a)** se crede foarte deștept; **b)** e liniște deplină.
Husten, *-s, m. sg.* **1.** tușit. **2.** tuse; **er hat einen starken** ~ tușește tare.
Husten|anfall, *-(e)s, -fälle, m.* acces de tuse.
Hustenbonbon [-bɔŋbɔŋ] și [-bõbõ:], *-s, -s, n.* bomboană contra tusei.
Hustenreiz, *-es, -e, m.* iritație care provoacă tusea.
Hustensaft, *-(e)s, -säfte, m.* picături, soluție contra tusei.
husten|stillend *adj. (despre medicamente)* care liniștește tusea, calmant.
Huster, *-s, -, m.* **1.** tuse (incipientă). **2.** om care tușește mult.
Hut[1], *-(e)s, Hüte, m.* **1.** pălărie; **mit dem ~ auf dem Kopf** cu pălăria pe cap; **den ~ aufsetzen** a-și pune pălăria pe cap; *(în expr.)* **viele Köpfe unter einen ~ bringen** a împăca pe toată lumea; **mit dem ~ in der Hand kommt man durch das ganze Land** capul plecat sabia nu-l taie; **da geht einem der ~ hoch** asta te înfurie, te scoate din sărite; **~ ab!** jos pălăria, tot respectul; **ein alter ~** lucru vechi, arhicunoscut; **seinen ~ nehmen müssen** a fi concediat, a trebui să demisioneze; **vor jm. den ~ ziehen** a avea toată stima pentru cineva; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **etwas an den ~ stecken können** a-și păstra ceva, a-și ține ceva; **eins auf den ~ kriegen** sau **bekommen** a încasa o lovitură. **2.** obiect în formă de pălărie. **3.** căpățână; **ein ~ Zucker** o căpățână de zahăr.
Hut[2] *f. sg.* **1.** *sg.* pază, supraveghere; **auf der ~ sein** a fi cu ochii în patru, a se păzi; **in ~ nehmen** a apăra, a lua sub aripă ocrotitoare, în pază. **2.** *(agr.)* pășune; pășunat.
Hutablage, *-n, f.* poliță pentru pălării.
Hut|abnehmen, **Hut|abziehen**, *-s, n. sg.* scoatere a pălăriei.
Hut|affe, *-n, -n, m. (zool.)* maimuță manga *(Pithecus sinicus)*.
Hutband, *-(e)s, -bänder, n.* panglică de pălărie.
Hutbesatz, *-es, -sätze, m.* garnitură la pălărie.
Hutbürste *-n, f.* perie de pălării.
Hütchen, *-s, -, n. (dim.* de la Hut[1]) pălărioară, pălăriuță.
Hütchenspiel, *-(e)s, n. sg.* (jocul) alba-neagra.
Hütelohn, *-(e)s, -löhne, m.* v. Hütergeld.
hüten, *hütete, gehütet (du hütest, er hütet), vb. (h) tr.* **1.** a păzi; *(fig.)* **das Zimmer ~** a sta în casă; **das Bett** ~ a sta la pat în caz de boală. **2.** și *refl.* a (se) păzi, a (se) feri (de ceva); **hüte dich zu lügen** ferește-te de a minți; **sich vor einer Gefahr** ~ a se feri de un pericol. **3.** *(reg.)* a paște vitele.
Huter, *-s, -, m. (înv.)* pălărier.
Hüter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** păzitor(-oare); paznic(ă). **2.** păstor. **3.** v. Huter.
Hütergeld, *-(e)s, -er, n.* taxă de pază.
Hütfass, *-es, -fässer, n.* recipient pentru păstrarea peștelui viu.
Hutfabrik, *-en, f.* fabrică de pălării.
Hutfeder, *-n, f.* pană la pălărie.
Hutfilz, *-es, -e, m.* fetru de pălării.
Hutform, *-en, f.* **1.** formă, model, format de pălărie. **2.** calup (de pălărie).
Hutkrempe, *-n, f.* borul pălăriei.
Hutmacher, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* pălărier(ă).
Hutmacher|innung, *-en, f.* corporație a pălărierilor.
Hutmacherladen, *-s, -läden* (și *-laden*), *m.* magazin de pălării.
Hutnadel, *-n, f.* ac de pălărie.
Hutpilze *pl. (bot.)* ciuperci cu pălărie *(Hymenomycetes)*.
Hutrand, *-(e)s, -ränder, m.* margine a pălăriei, bor.
Hutrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de pășunat.
Hut|schachtel, *-n, f.* cutie pentru pălării.
Hutsche, Hütsche, *-n, f. (reg.)* **1.** scăunel pentru picioare. **2.** *(austr.)* leagăn. **3.** săniuță.
hutschen, *hutschte, gehutscht, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a se legăna. **2.** a aluneca, a se târî.
Hut|schleife, *-n, f.* fundă la pălărie.
Hut|schnur, *-schnüre, f.* șiret, șnur de pălărie; *(fam.)* **das geht über die** ~ asta e prea de tot.
Hutschpferd, *-(e), -e, n.* căluț jucărie.
Hut|spange, *-n, f.* agrafă, ac de pălărie.
Hut|ständer, *-s, -, m.* suport pentru pălării.
Hut|stump, *-en, -en*, **Hut|stumpe**, *-n, -n*, **Hut|stumpen**, *-s, -, m.* **1.** fetru de pălărie. **2.** șablon de pălărier.
Hüttchen, *-s, -, n. (dim.* de la Hütte) colibă mică.
Hütte, *-n, f.* **1.** colibă, bordei, cocioabă. **2.** uzină metalurgică. **3.** sticlărie; fabrică de sticlărie sau ceramică. **4.** cabană (la munte). **5.** *(mar.)* dunetă; punte mai ridicată la pupa navei.
Hütten|abfall, *-(e)s, -fälle*, **Hütten|after**, *-s, -, m. (metal.)* deșeuri de cuptor.
Hütten|amt, *-es, -ämter, n.* administrație a uzinelor metalurgice.
Hütten|arbeit, *-en, f.* lucru într-o uzină metalurgică.
Hütten|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor metalurgist, turnător.
Hüttenbau, *-(e)s, m. sg.* **1.** baracă. **2.** exploatare metalurgică.
Hüttenbe|amte, *-n, -n (ein Hüttenbeamter), m.* funcționar la o uzină metalurgică.
Hüttenbesitzer, *-s, -, m.* **1.** proprietar de cabană. **2.** proprietar de uzină metalurgică.
Hüttenbetrieb, *-(e)s, -e, m.* exploatare, întreprindere metalurgică.
Hüttenbewohner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* colibaș, persoană care locuiește într-o colibă, cabană.
Hütten|einrichtung, *-en, f.* **1.** instalare, amenajare a unei uzine metalurgice. **2.** utilaj metalurgic. **3.** mobilier de cabană.
Hüttengast, *-(e)s, -gäste, m.* **1.** *(mar.)* ofițer de bord. **2.** *(metal.)* proprietar de minereu care folosește un cuptor străin. **3.** turist care frecventează o cabană.
Hüttengebühr, *-en, f. (sport)* taxă de cabană.
Hütten|industrie, *-n, f.* industrie metalurgică.
Hütten|ingenieur [-Inʒeniø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer metalurgist.
Hüttenkatze, *-n, f. (pop.)* intoxicație cu plumb, boală a metalurgiștilor
Hüttenkoks, *-es, -e, m.* cocs metalurgic.
Hüttenkombinat, *-(e)s, -e, n.* combinat metalurgic.
Hüttenkunde *f. sg.* metalurgie.
Hüttenkundige, *-n, -n (ein Hüttenkundiger), m.* și *f.* metalurgist(ă).
Hüttenlager, *-s, -, n.* tabără de barăci.
Hüttenmann, *-(e)s, -leute, m.* v. Hüttenarbeiter.
hüttenmännisch *adj.* de metalurgist.
Hüttenmeister, *-s, -, m.* inspector de uzină metalurgică.
Hütten|nichts, *-, n. sg. (chim.)* oxid de zinc impur, provenit din procese metalurgice.
Hüttenprodukt, *-(e)s, -e, n.* produs metalurgic.
Hüttenproduktion, *-en, f.* producție metalurgică.
Hüttenrauch, *-(e)s, m. sg.* fum uzinal.
Hüttenschlacke *f. sg.* zgură de furnal.
Hüttenschuh, *-(e)s, -e, m.* papuc tricotat.
Hüttenwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină metalurgică.
Hüttenwerker, *-s, -, m.* v. Hüttenarbeiter.
Hüttenwesen, *-s, n. sg.* metalurgie.
Hüttenzement, *-(e)s, m. sg.* ciment metalurgic.
Hütter, *-s, -, m.* v. Hüttenarbeiter.
Hut|tresse, *-n, f.* galon de pălărie.
Hut|troddel, *-n, f.* ciucure de pălărie.
Hutung, *-en, f.* **1.** drept de pășunat. **2.** pășcut.
Hütung, *-en, f.* păstrare, păzire.
Hütungsrecht, *-(e)s, -e, n.* v. Hutrecht.
Hutwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de pășunat.
Hutweide, *-en, f.* pășune, suhat, izlaz comunal.
Hutzel, *-n, f. (reg.)* **1.** poamă uscată. **2.** femeie bătrână, stafidită, zbârcită.
Hutzelbrot, *-(e)s, -e, n.* prăjitură (din sudul Germaniei) cu stafide și fructe uscate.
hutzelig *adj.* zbârcit, uscat, stafidit, veștejit.
Hutzelmann, *-(e)s, -männer, m.*, **Hutzelmännchen**, **Hutzelmännlein**, *-s, -, n.* v. Hutzel **(2).**
hutzeln, *hutzelte, gehutzelt (ich hutz(e)le), vb.* **I.** *tr. (h)* a usca (fructe). **II.** *intr. (s)* a se zbârci, a se usca, a se veșteji.
Hutzelweibchen, *-s, -, n.* v. Hutzel **(2).**
hutzengehen, *ging hutzen, hutzengegangen, vb. (s) intr. (reg.)* a face o vizită scurtă.
Hutzen|stube, *-n, f.* **1.** cameră de tors. **2.** cameră cu laviță lângă sobă (pentru stat de vorbă), cameră de șezătoare.
Hut|zucker, *-s, m. sg.* căpățână de zahăr.
Huw, *-en*, **Huwe**, *-n, f.* **1.** *(reg.)* bonetă, scufie. **2.** v. Hufe.
Huzule, *-n, -n, m.* huțul.
HV-Platz [ha-'fau-] *(mil.) presc.* de la Hauptverbandplatz post principal de ajutor.
HwG-Mädchen [-have'ge:-], *-s, -, n. (presc.* de la mit häufig wechselndem Verkehr) prostituată.
Hyaden *pl. (astron.)* hiade.
Hyäne, *-n, f. (zool.)* hienă *(Hyaenidae)*.
Hyänenhund, *-(e)s, -e, m. (zool.)* câine-hienă *(Licaon pictus)*.
Hyazinth, *-(e)s, -e, m. (mine)* hiacint.
Hyazinthe, *-n, f. (bot.)* zambilă *(Hyazinthus orientalis)*.
Hybrid-Computer [-kɔm'pju:tə] *-s, -, m. (inform.)* computer hibrid.
Hybride, *-n, -n, m. (biol.)* hibrid.
hybrid(isch) *adj.* hibrid.
hybridisieren, *hybridisierte, hybridisiert, vb. (h) tr. (biol.)* a încrucișa, a hibrida.
Hybridisierung, *-en, f.* hibrid(iz)are; **vegetative** ~ hibridizare vegetativă.
Hybris *f. sg.* aroganță; exces, lipsă de măsură, hybris, îngâmfare.
Hydathode, *-n, f. (bot.)* hidatodă, formație epidermică, ce elimină apa din frunze prin gutație.
Hyder, *-n, f.* v. Hydra.
Hydra, *-dren, f. (mit.)* hidră, șarpe uriaș, balaur.
Hydrant, *-en, -en, m. (tehn.)* hidrant, gură de apă.
Hydrat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* hidrat.

hydratisieren, *hydratisierie, hydralisiert, vb. (h) tr.* a hidratiza.
Hydraulik *f. sg.* hidraulică.
hydraulisch *adj.* hidraulic; **~e Bremse** frână hidraulică; **~er Kalk** var hidraulic; **~er Mörtel** mortar hidraulic; **~e Presse** presă hidraulică; **~er Zement** ciment hidraulic.
hydraulisch-mechanisch *adj.* mecanic-hidraulic.
hydrieren, *hydrierte, hydriert, vb. (h) tr. (chim.)* a hidrogena.
Hydrierung, *-en, f. (chim.)* hidrogenare.
Hydrierwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină de hidrogenare.
Hydrobiologie *f. sg.* hidrobiologie.
Hydrochinon [-ki-], *-s. n. sg. (chim.)* hidrochinonă, developant fotografic.
Hydrodynamik *f. sg.* hidrodinamică.
hydrodynamisch *adj.* hidrodinamic.
hydro|elektrisch *adj.* hidroelectric.
hydro|energetisch *adj.* hidroenergetic.
Hydrogen, *-s, n. sg. (chim.)* hidrogen.
Hydrogeologie *f. sg.* hidrogeologie.
Hydrograph, *-en, -en, m.* hidrograf.
Hydrographie *f. sg.* hidrografie.
hydrographisch *adj.* hidrografic.
hydrologisch *adj.* hidrologic.
Hydrolyse, *-n. f. (chim.)* hidroliză.
Hydromechanik *f. sg.* hidraulică.
Hydromeduse, *-n, f. (zool.)* meduză, stadiu de evoluție a polipilor.
Hydrometelore *pl. (meteor.)* hidrometeori, meteori apoși.
Hydrometer, *-s, -, n. (fiz.)* hidrometru.
Hydronalium, *-s, n. sg.* hidronalium.
Hydronfarb|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* coloranți de hidron.
Hydropath, *-en, -en, m. (med.)* hidropat.
Hydropathie *f. sg. (med.)* hidropatie, hidroterapie.
hydropathisch *adj. (med.)* hidropatic.
hydrophil *adj.* hidrofil.
Hydrophilie *f. sg.* hidrofilie.
hydrophob *adj.* hidrofob.
Hydrophobie *f. sg.* hidrofobie.
Hydrophyt, *-en, -en, m. (bot.)* plantă hidrofilă, hidrofit.
Hydroplan, *-s, -e, m.* **1.** *(av.)* hidroavion. **2.** barcă, hidroplan.
Hydroponik *f. sg. (hort.)* hidroponică.
Hydroprojekt, *-(e)s. -e, n. (ec.)* proiect de economie a apelor.
Hydro|sphäre *f. sg.* hidrosferă.
Hydro|statik *f. sg.* hidrostatică.
hydro|statisch *adj.* hidrostatic.
Hydrotechnik *f. sg.* hidrotehnică.
hydrotechnisch *adj.* hidrotehnic.
Hydrotherapie *f. sg. (med.)* hidroterapie.
Hydr|oxid, **Hydroxyd**, *-(e)s, -e, n. (chim.)* hidroxid.
Hydroxyl, *-(e)s. -e, n. (chim.)* hidroxil.
Hydrozele, *-en, f. (med.)* hernie scrotală, hidrocel.
Hydrozephale, *-n, -n,* **Hydrozephalus**, *-, -zephalen, m. (med.)* hidrocefal.
Hygiene [-'gie:-] *f. sg.* igienă.
hygienisch *adj.* igienic, sănătos.
Hygrometer, *-s, -, n. (fiz.)* higrometru.
hygrometrisch *adj. (fiz.)* higrometric.
hygrophil *adj.* higrofil.
Hygroskop, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* higroscop.
hygroskopisch *adj. (fiz.)* higroscopic.
Hymen, *-s, -, n.* (și *m.*) *(anat.)* himen.
Hymenomyzeten *pl. (bot.)* himenomicete, grup mare al bazidiomicetelor *(Hymenomycetes)*.
Hymenopteren *pl. (entom.)* himenoptere, insecte cu patru aripi transparente *(Hymenoptera)*.
Hymne, *-n, f.* imn.
Hymnendichter, *-s, -, m.* imnograf.
Hymnendichtung, *-en, f.* imnografie.
hymnisch *adj. (poet.)* imnic.
Hymnus, *-, -nen, m.* imn.
Hyperämie *f. sg. (med.)* hiperemie.
Hyperbel, *-n, f. (mat., lit.)* hiperbolă.
hyperbelförmig *adj.* v. hyperbolisch.
Hyperbelfunktion, *-en, f. (mat.)* funcție hiperbolică.
Hyperbole, *-n, f.* v. Hyperbel.
hyperbolisch *adj.* hiperbolic, de hiperbolă.
Hyperbolo|id, *-(e)s, -e, n. (mat.)* hiperboloid.
Hyperboreer [-re:ɐ], *-s, -, m.* **1.** *(mit.)* hiperborean. **2.** hiperborean, locuitor al ținuturilor polare de nord.
hyperbore|isch *adj.* hiperborean.
hyperkorrekt *adj.* **1.** mai mult decât corect. **2.** *(lingv.)* hipercorect.
hyperkritisch și **hyperkritisch** *adj.* excesiv de critic.
Hyperlink, *-s, -s, m. (inform.)* hiperlegătură, hiperlink.
Hypermangan, *-s, n. sg. (chim.)* hipermangan.
hypermangansauer *adj.* hipermanganat.
hypernervös [-vø:s] *adj.* foarte nervos, hipersensibil.
Hyper|oxid, *-(e)s, -e, n. (chim.)* apă oxigenată.
Hyperplasie *f. sg. (biol.)* hiperplazie.
Hypertext, *-e, m. (inform.)* hipertext; **~ benutzen** a folosi hipertext.
hypertroph *adj.* hipertrofic, exagerat.
Hypertrophie, *-n, f.* hipertrofie, exagerare.
Hyphe, *-n, f. (bot.)* hifă miceliană (la ciuperci).
Hyphengewebe, *-s, -, n. (bot.)* țesut de hife, miceliu (la ciuperci).
Hypnose, *-n, f.* hipnoză.
hypnotisch *adj.* hipnotic.
Hypnotiseur [-'zø:ɐ], *-s, -e, m.* hipnotizator.
hypnotisieren, *hypnotisierte, hypnotisiert, vb. (h) tr.* a hipnotiza.
Hypnotismus, *-, m. sg.* hipnotism.
Hypochonder [-χɔn-], *-s, -, m.* ipohondru.
Hypochondrie *f. sg.* ipohondrie.
hypochondrisch *adj.* ipohondric.
Hypo|idgetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* angrenaj hipoid.
Hypo|idverzahnung, *-en, f. (tehn.)* dințare hipoidă.
Hypokotyl, *-s, -e, n. (bot.)* hipocotil, parte a tulpiniței sub cotiledoane.
Hypokrisie *f. sg.* ipocrizie, fățărnicie.
Hypokrit, *-en, -en, m.* ipocrit.
hypokritisch *adj.* ipocrit.
Hypophyse, *-n, f. (anat.)* hipofiză.
Hypostase, *-n, f.* **1.** *(med.)* hipostază. **2.** *(fil.)* **a)** bază, esență; **b)** autonomizare, obiectivare (a noțiunilor).
hypostasieren, *hypostasierte, hypostasiert, vb. (h) tr. (fil.)* a obiectiva, a autonomiza.
Hypotaxe *f. sg. (gram.)* hipotaxă.
Hypotension *f. sg. (med.)* hipotensiune.
Hypotenuse, *-n, f. (geom.)* ipotenuză.
Hypothek, *-en, f. (ec.)* ipotecă; **eine ~ aufnehmen** a lua un împrumut ipotecar; **frei von ~** liber de sarcini; **eine ~ löschen** a radia o ipotecă.
Hypothekar, *-s, -e, m.* creditor, ipotecar.
Hypothekardarlehen, *-s, -, n. (ec.)* împrumut ipotecar.
hypothekarisch *adj.* ipotecar, cu ipotecă.
Hypothekarkredit, *-s, -e, m. (ec.)* credit ipotecar.
Hypothekarpfandbrief, *-(e)s, -e, m. (jur.)* înscris ipotecar, act de confirmare a ipotecii.
Hypothekarschuldner, *-s, -, m.* debitor ipotecar.
Hypothekenbank, *-en, f. (ec.)* bancă de credit funciar.
Hypothekenbelastung, *-en, f.* sarcină ipotecară, povara ipotecii.
Hypothekenbrief, *-(e)s, -e, m. (jur.)* înscris ipotecar.
Hypothekenbuch, *-(e)s, -bücher, n. (jur.)* registru al ipotecilor.
Hypothekendarlehen, *-s, -, n.* v. Hypothekardarlehen.
Hypothekenforderung, *-en, f. (ec.)* creanță ipotecară.
hypothekenfrei *adj.* liber de ipoteci.
Hypothekengeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* afacere ipotecară, cu ipoteci.
Hypothekengläubiger, *-s, -, m. (jur.)* creditor ipotecar.
Hypotheken|instrument, *-(e)s, -e, n. (jur.)* act ipotecar.
Hypothekenlast, *-en, f. (jur.)* sarcină ipotecară, total al datoriilor ipotecare.
Hypothekenrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* regim (juridic) ipotecar; drept ipotecar.
Hypothekenschuld, *-en, f. (jur.)* datorie ipotecară.
Hypothekgläubiger, *-s, -, m.* v. Hypothekengläubiger.
Hypothermie *f. sg.* hipotermie.
Hypothese, *-n, f.* ipoteză, presupunere.
hypothesieren, *hypothesierte, hypothesiert, vb. (h) tr.* a presupune, a face o ipoteză.
hypothetisch *adj.* ipotetic, presupus.
Hypotonie *f. sg.* hipotonie.
Hypozyklo|idalführung, *-en. f. (mat.)* ghidaj hipocicloidal.
Hypozyklo|ide, *-n, f. (mat.)* hipocicloid.
Hypsometer, *-s, -, n. (tehn., meteor.)* hipsometru.
Hypsometrie *f. sg. (tehn., meteor.)* hipsometrie.
hypsometrisch *adj. (tehn., meteor.)* hipsometric.
Hysteralgie *f. sg. (med.)* histeralgie.
Hysterese *f. sg.* v. Hysteresis.
Hysteresefaktor, *-s, -en, m. (fiz.)* factor histerezic.
Hysterese|messer, *-s, -, n. (fiz.)* histerezimetru.
Hystereseschleife, *-n, f. (fiz.)* ansă de histereză.
Hystereseschreiber, *-s, -, m. (fiz.)* aparat inscriptor de histereză.
Hystereseverlust, *-es, -e, m. (fiz.)* pierdere de histereză.
Hysteresis *f. sg. (fiz.)* histereză; **elastische ~** histereză elastică.
Hysterie *f. sg.* isterie.
hysterisch *adj.* isteric.
Hz *presc.* de la Hertz.

I, i, -, -, *n.* (litera şi sunetul) I, i; **der Punkt** (sau **das Tüpfelchen) auf dem i** punctul pe i; *(fig.)* **bis zum Punkt über dem i** sau **bis aufs i-Tüpfelchen** până în cele mai mici amănunte.

i[1] *interj. (în expr.)* **i bewahre!** ferească sfântul! nici nu mă gândesc! **i wo!** da de unde! nici vorbă! nici gând!

i.[2] *presc.* de la i n, i m; **Freiburg i. Br.** Freiburg im Breisgau.

i. A. *presc.* de la i m A u f t r a g (e) din însărcinarea.

ia!, **iah!** *interj.* i-a (zbieret al măgarului).

iahen [i:'a:ən sau 'i:a:ən], *iahte, iaht* (sau *geiaht), vb. (h) intr.* a zbiera ca măgarul.

i. Allg. *presc.* de la i m A l l g e m e i n e n în general.

Iambe, *-n, -n, m.* v. J a m b u s.

iambisch *adj.* v. j a m b i s c h.

Iambus, -, *-ben, m.* v. J a m b u s.

I-Ausweis, *-es, -e, m. (fam.) presc.* de la I d e n t i t ä t s a u s w e i s buletin, carte de identitate.

Iberer, *-s*, -, *m.* iber.

iberisch *adj.* iberic.

Ibis, *-ses, -se, m, (ornit.)* ibis *(Ibis aethiopica).*

Ibisch, *-es, -e, m. (bot.)* **1.** bamă *(Hibiscus esculentus).* **2.** nalbă *(Althaea officinalis).*

IC [i:'tse:] *presc.* de la I n t e r c i t y z u g IC, tren intercity.

ICE [i:tse'e:] *presc.* de la I n t e r c i t y - E x p r e s s z u g tren intercity expres.

ich *pron. pers.* eu; ~ **für meine Person** în ceea ce mă priveşte.

Ich, *-(s), -(s), n.* eu (ca noţiune); **mein ganzes** ~ întreaga mea fiinţă, toată fiinţa mea; **sein liebes** ~ scumpa sa persoană; **das andere** ~ alter-ego.

ichbezogen *adj.* egocentric.

Ichbezogenheit *f. sg.* egocentrism.

Ich|erzählung, *-en, f.* naraţiune, povestire la persoana întâi.

Ichform *f. sg. (lit.)* naraţiune la persoana întâi.

Ich|heit *f. sg.* **1.** egocentrism; dragoste de sine, amor propriu. **2.** eul unei personalităţi.

Ich-Laut, *-(e)s, -e, m. (fonet.)* fricativă palatală surdă; ch după e, i, ö, ü, l, r.

Ichmensch, *-en, -en, m.* om, tip egocentric.

Ichneumon, *-s, -s* (şi *-e*), *m.* (şi *n.*) *(entom.)* ihneumon *(Pimpla instigator).*

Ichroman, *-s, -e, m.* roman scris la persoana întâi.

Ichsel, *-s*, -, *m. (arhit.)* intrând, nişă triunghiular(ă), în formă de colţ.

Ichsel|sparren, *-s*, -, *m. (constr.)* căprior de nişă.

Ichsucht *f. sg.* egoism.

ichsüchtig *adj.* egoist.

Ichthyolog, *-en, -en,* **Ichthyologe**, *-n, -n, m.* ihtiolog.

Ichthyologie *f. sg.* ihtiologie.

ichthyologisch *adj.* ihtiologic.

Ichthyophag, *-en, -en,* **Ichthyophage**, *-n, -n, m.* ihtiofag.

Ichthyosaurier [-riɐ], *-s*, -, **Ichthyosaurus**, -, *-rier* [-riɐ], *m.* ihtiozaur.

Ichthyose, *-n,* **Ichthyosis**, *-osen, f. (med.)* ihtioză.

Ichthysmus, -, *m. sg.* intoxicaţie cu peşte.

Ickerchen, *-s*, -, *n. (reg., fam.)* muşcătură mică.

ideal *adj.* ideal; perfect, desăvârşit; excelent.

Ideal, *-s, -e, n.* ideal.

idealerweise *adv.* în caz ideal, în mod ideal.

Idealfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz ideal.

Idealgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate ideală.

idealisch *adj.* ideal; aproape ideal.

idealisieren, *idealisierte, idealisiert, vb. (h) tr.* a idealiza.

Idealisierung, *-en, f.* idealizare.

Idealismus, -, *m. sg.* idealism.

Idealist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* idealist(ă).

idealistisch *adj.* idealist.

Idealität *f. sg.* **1.** *(fil.)* idealitate. **2.** *(fig.)* desăvârşire, perfecţiune.

idealiter *adv. (livr.)* în caz ideal.

Idealklasse, *-n, f. (mat.)* clasă de ideal.

Idealrecht, *-(e)s, -e, n.* drept natural.

Idealwelt, *-en, f.* lume ideală.

Idealwert, *-(e)s, -e, m.* valoare ideală.

Idealzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* situaţie ideală; caz ideal.

Idee, *-n* [i'de:ən], *f.* **1.** idee, gând, cuget; noţiune; **eine fixe** ~ o idee fixă; **auf eine** ~ **kommen** a-i veni (cuiva) o idee. **2.** idee, cunoştinţă vagă; **ich habe keine** ~ **davon** habar n-am de asta. **3.** *(fam.)* urmă, pic, idee; **eine** ~ **Zucker** un pic de zahăr; **der Rock ist vorn (um) eine** ~ **zu kurz** fusta este cu o idee prea scurtă, cu foarte puţin prea scurtă în faţă; **keine** (sau **nicht die blasse**) ~ **a)** nici urmă; **b)** da de unde, nici vorbă. **4.** intenţie, plan; **ich hatte die** ~, **dich zu besuchen** am avut intenţia să te vizitez.

ide|ell [ide'ɛl] *adj.* ideal, abstract, existent numai în imaginaţie.

ideen|arm *adj.* sărac în idei.

Ideen|armut *f. sg.* sărăcie, lipsă de idei.

Ideen|assoziation, *-en, f.* asociaţie de idei.

Ideen|aus|tausch, *-es, m. sg.* schimb de idei.

Ideen|entwicklung, *-en, f.* evoluţie, dezvoltare a ideilor.

Ideenfolge, *-n, f.* ordine, succesiune de idei.

Ideenfülle *f. sg.* bogăţie de idei.

Ideengang, *-(e)s, -gänge, m.* şir al ideilor.

Ideenge|halt, *-(e)s, -e, m.* conţinut de idei.

Ideengeschichte *f. sg.* istorie a ideilor, a gândirii.

Ideengut, *-(e)s, n. sg.* bagaj de idei; totalitatea ideilor.

Ideenkreis, *-es, -e, m.* cerc, sferă de idei.

Ideenlehre, *-n, f.* doctrină, ideologie.

ideenlos *adj.* lipsit de idei.

Ideenlosigkeit *f. sg.* lipsă de idei, de inspiraţie.

ideenreich *adj.* bogat în idei.

Ideenreichtum, *-s, m.* bogăţie de idei.

Ideenschatz, *-es, -schätze, m.* tezaur de idei.

Ideen|system, *-s, -e, n.* sistem de idei.

Ideentreue *f. sg.* constanţă, statornicie în idei.

Ideenverbindung, **Ideenverknüpfung**, *-en, f.* v. I d e e n a s s o z i a t i o n.

Ideenwelt *f. sg.* **1.** domeniu, sferă a ideilor. **2.** lume ideală.

Ideenwettbewerb, *-(e)s, -e, m.* concurs de idei.

Iden *pl. (ist.)* ide; **an den** ~ **des März** la idele lui martie.

ident *adj. (austr.)* v. i d e n t i s c h.

Identifikation, *-en, f.* identificare.

identifizierbar *adj.* care se poate identifica, care poate fi identificat, identificabil.

identifizieren, *identifizierte, identifiziert, vb. (h) tr.* a identifica.

Identifizierung, *-en, f.* identificare.

identisch *adj.* identic.

Identität *f. sg.* identitate.

Identitäts|ausweis, *-es, -e, m.*, **Identitätsbescheinigung**, *-en, f.*, **Identitätskarte**, *-n, f. (reg.)* buletin, carte de identitate.

Identitätskrise, *-n, f.* criză de identitate.

Identitätsnachweis, *-es, -e, m.* dovadă de identitate.

Identitäts|prinzip, *-s, -e* (şi *-ien* [-iən]), *n. (fil.)* principiu al identităţii.

Identitäts|schein, - *(e)s, -e, m.* v. I d e n t i t ä t s a u s w e i s.

Ideogramm, *-s, -e, n.* ideogramă, semn ideografic.

Ideolog, *-en, -en,* **Ideologe**, *-n, -n, m.* ideolog.

Ideologie, *-n* [-'gi:ən], *f.* ideologie.

ideologisch *adj.* ideologic.

idg. *presc.* de la i n d o g e r m a n i s c h *(lingv.)* indo-germanic.

Idioblast, *-en, -en, m. (biol.)* idioblast.

Idiolatrie *f. sg.* autoidolatrizare.

Idiolekt, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* idiolect.

Idiom, *-s, -e, n.* **1.** idiom; dialect; grai. **2.** jargon; argou.

Idiomatik *f. sg.* idiomatică.

idiomatisch *adj.* idiomatic; **~e Wendung** expresie idiomatică.

Idiomatologie *f. sg.* v. I d i o m a t i k.

idiopathisch *adj. (med.)* idiopatic.

Idiosynkrasie *f. sg.* idiosincrazie.

idiosynkratisch *adj.* idiosincratic, de idiosincrazie.

Idiot, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* idiot(-oată); întârziat(ă) mintal; prost, proastă; prostănac(ă).

Idioten|an|stalt, *-en, f. (înv.)* azil de alienați.
Idiotenhügel, *-s, -, m. (sport, glumeț)* pantă pentru începători (la schi).
idiotensicher *adj. (glumeț, iron.)* **1.** foarte sigur. **2.** ușor de mânuit, care poate fi mânuit de oricine.
Idiotie, *-n* [-'ti:ən], *f. (med.)* idioție; *(fam.)* prostie.
Idiotikon, *-s, -ken* (și *-ka*), *n. (înv.)* **1.** dicționar de idiotisme. **2.** dicționar dialectal.
idiotisch *adj.* idiot, prostesc, nerod.
Idiotismus, *-, -men, m. (lingv.)* idiotism.
Idiotypus, *-, -typen, m. (biol.)* idiotip.
Idol, *-(e)s, -e, n.* idol.
Idolatrie, *-n* [-'tri:ən], *f.* idolatrie.
idolisieren, *idolisierte, idolisiert, vb. (h) tr.* a idolatriza.
Idololatrie, *-n* [-'tri:ən], *f.* v. Idolatrie.
I-Dotz, *-es, I-Dötze, m.*, **I-Dötzchen**, *-s, -, n. (reg.)* v. Abc-Schütze elev în clasa întâi.
Idyll, *-(e)s, -e, n.* **1.** idilă. **2.** imagine, atmosferă idilică.
Idylle, *-n, f. (lit.)* idilă.
Idyllik, *f. sg.* idilism.
idyllisch *adj.* idilic.
idyllisieren, *idyllisierte, idyllisiert, vb. (h) tr.* a idiliza.
I-Eisen, *-s, -, n.* fier, oțel laminat cu profil I, în dublu T.
I-förmig *adj.* în formă de I, în forma literei I.
IG **1.** *presc.* de la Industriegewerkschaft. **2.** *presc.* de la Interessengemeinschaft.
Igel, *-s, -, m.* **1.** *(zool.)* arici *(Erinaceus)*; *(fig.)* om ursuz, posomorât; **einen ~ im Leib haben** a se usca de sete; **das passt wie der ~ zum Handtuch** se potrivește ca nuca în perete. **2.** *(cul.)* arici. **3.** spălător de sticle. **4.** *(mil.)* poziție în arici. **5.** *(tehn.)* rașpel. **6.** *(agr.)* plug prășitor unilateral. **7.** *(fam.)* v. Igelschnitt.
igel|artig *adj.* ca ariciul, ca un arici.
Igelfisch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* arici de mare *(Diodon)*.
Igelfrisur, *-en, f.* **1.** nume al unei coafuri din sec. al XVIII-lea. **2.** coafură, freză, frizură arici.
Igelfuß, *-es, -füße, m. (vet.)* ariceala cailor.
igelhaft *adj.* v. igelartig.
Igelkolben, *-s, -, m. (bot.)* buzdugan *(Sparganium* L.).
Igelkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** *(bot.)* rostogol *(Echinops sphaerocephalus* L.). **2.** *(iron.)* v. Igelschnitt.
igeln, *igelte, geigelt (ich ig(e)le), vb. (h) tr. (agr.)* a prăși cu plugul prășitor unilateral.
Igelsame, *-ns, -n, m. (bot.)* lipici *(Lappula)*.
Igelschnitt, *-(e)s, m. sg.* frizură perie, arici.
Igel|stellung, *-en, f.* v. Igel **(4)**.
Igelwalze, *-n, f. (text.)* cilindru alimentator.
igitt! igittigitt! *interj. (fam., exprimând scârbă)* ptiu!, iha!
Iglu, *-s, -s, m.* și *n.* iglu.
Ignatianer [-tsi'a:-], *-s, -, m. (bis. cat.)* iezuit.
Ignitron, *-s, -trone* (și *-s*), *n. (fiz.)* ignitron.
Ignobilität, *-en*, **Ignominie**, *-n* [-'ni:ən], *f. (livr.)* nemernicie, ticăloșie, ignominie.
Ignorant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* ignorant(ă).
Ignoranz *f. sg.* ignoranță.
ignorieren, *ignorierte, ignoriert, vb. (h) tr.* a ignora.
Iguana, *-nen, f. (zool.)* iguană.
Ihle, *-n, -n, m.* și *f.* scrumbie slabă (care și-a depus icrele), țâr.
ihm *pron. pers. (dat. sg.* de la er) lui, îi.
ihn *pron. pers. (ac. sg.* de la er) pe el, îl.
ihnen *pron. pers. (dat. pl. pers. a* 3-a de la sie) lor, le.
Ihnen *pron. pers. (de politețe) (dat. sg.* și *pl.* de la Sie) dumneavoastră, vă.
ihr **I.** *pron. pers.* **1.** *(dat. sg.* de la sie) ei, îi. **2.** *(nom. pl.* de la du) voi. **II.** (~, *~e*, ~; *pl. ~e)* **1.** *pron. pos. (nom. sg. pers. a* 3-a *f.)* a(l) ei; ai, ale ei; **~ Mann** soțul ei; **~e Schwester** sora ei. **2.** *pron. pos. (nom. pl. pers. a* 3-a, *pentru toate genurile)* a(l) lor; ai, ale lor; **~ Vater** tatăl lor; **~e Mutter** mama lor; **~ Kind** copilul lor.
Ihr **I.** *pron. pos. de politețe (gen. sg.* și *pl.* de la Sie) a(l) dumneavoastră; ai, ale dumneavoastră, a(l) dumitale; ai, ale dumitale. **II.** *pron. pers. de politețe (înv.), (pers. a* 2-a *pl.)* dumneata, dumneavoastră.
ihrem *pron. pos. (dat. sg.* de la ihr) al ei; **~ Kind(e)** copilului ei.
Ihrem *pron. pos. de politețe (dat. sg.* de la Ihr) dumneavoastră, dumitale.
ihren *pron. pos.* **1.** *(ac. sg.* de la ihr) ei; **~ Vater** pe tatăl ei. **2.** *(ac. pl. pers. a* 3-a) lor.
ihrer **I.** *pron. pers.* **1.** *(gen. sg.* de la sie) al ei; **wir erinnern uns ~** ne amintim de ea. **2.** *(gen. pl. pers. a* 3-a) a (al, ai, ale) lor; **wir erinnern uns ~** ne amintim de ei (ele). **II.** *pron. pos.* **1.** *(gen.* și *dat. sg.* de la ihre) a(l) ei; **zu Anfang ~ Arbeit** la începutul muncii ei. **2.** *(gen. pl. pers. a* 3-a) a(l) lor; **das Glück ~ Kinder** fericirea copiilor lor.
Ihrer **I.** *pron. pers. de politețe (gen. sg.)* a(l) dumneavoastră; a(l) dumitale; **wir erinnern uns ~** ne amintim de dumneavoastră; de dumneata. **II.** *pron. pos. de politețe* **1.** *(gen. sing.)* al dumneavoastră; a(l) dumitale; **zu Anfang ~ Arbeit** la începutul muncii dumneavoastră. **2.** *(gen. pl.)* ai (ale) dumneavoastră; ai (ale) dumitale; **das Glück ~ Kinder** fericirea copiilor dumneavoastră.
ihrerseits *adv.* **1.** din partea ei. **2.** din partea lor. **3.** la rândul ei. **4.** la rândul lor.
Ihrerseits *adv.* **1.** din partea dumneavoastră, dumitale. **2.** la rândul dumneavoastră, dumitale.
ihres *pron. pos. (gen. sg.* de la ihr) a(l)... ei; **der Titel ~ Buches** titlul cărții ei; **ein Blatt ~ Buches** o pagină a cărții ei.
ihresgleichen *pron.* **1.** cel (cea) de o seamă cu dânsa; la fel ca dânsa, de seama ei; *(pop.)* de teapa ei. **2.** cel (cea) de o seamă cu dânșii (dânsele); la fel ca dânșii (dânsele); de seama lor; *(pop.)* de teapa lor.
Ihresgleichen *pron.* cel (cea) de o seamă cu dumneavoastră, dumneata; de seama dumneavoastră, dumitale.
ihres|teils *adv.* din partea sa (lor).
Ihres|teils *adv.* din partea dumneavoastră, dumitale.
ihret|halben *adv.* **1.** din cauza ei, de dragul ei; **um ~** din cauza ei, pentru ea. **2.** din cauza lor, de dragul lor, pentru ei (ele).
Ihret|halben *adv.* din cauza dumneavoastră, dumitale; de dragul dumneavoastră, dumitale; pentru dumneavoastră, dumneata.
ihretwegen *adv.* v. ihrethalben.
Ihretwegen *adv.* v. Ihrethalben.
ihretwillen *adv. (în expr.)* **um ~** v. ihrethalben.
Ihretwillen *adv. (în expr.)* **um ~** v. Ihrethalben.
ihr(ig)e *pron. pos. der (die, das)* ~ **a)** a(l) ei; **b)** a(l) lor.
Ihr(ig)e *pron. pos. der (die, das)* ~ a(l) dumneavoastră, dumitale; **die ~n** ai (ale) dumneavoastră, dumitale; familia dumneavoastră, dumitale; **tun Sie das ~ a)** faceți-vă datoria; **b)** faceți ce puteți.
Ihro *pron. pos. invar. (înv.)* **1.** a(l) vostru (voastră). **2.** a(l) lui, a(l) ei; **~ Gnaden a)** Înălțimea voastră; **b)** Înălțimea sa.
ihrzen, *ihrzte, geihrzt (du, er ihrzt), vb. (h) intr. (înv.)* a se adresa (unei persoane) cu dumneavoastră *(cu forma de politețe* Ihr*)*.
i.J. *presc.* de la im Jahre.
Ikakopflaume, *-n, f. (bot.)* soi de prună din Africa de Vest și America de Sud *(Chrysobalanus icaco)*.
Ikebana, *-(s), n. sg.* ikebana.
Ikon, *-s, -e, n. (rar)*, **Ikone**, *-n, f.* icoană (ortodoxă).
Ikonenmaler, *-s, -, m.* pictor de icoane, iconar.
Ikonenwand, *-wände, f.* v. Ikonostas.
ikonisch *adj.* iconic.
Ikonodule, *-n, -n, m.* iconodul.
Ikonograph, Ikonograf, *-en, -en, m.* iconograf.
Ikonographie, Ikonografie *f. sg.* iconografie.
ikonographisch, ikonografisch *f. sg.* iconografic.
Ikonoklasmus, *-, -men, m. (ist. bis.)* iconoclasm, iconomahie.
Ikonoklast, *-en, -en, m. (ist.)* iconoclast.
Ikonologie *f. sg.* iconologie.
Ikonometer, *-s, -, n. (fol.)* iconometru.
Ikonoskop, *-s, -e, n. (tv.)* iconoscop.
Ikonostas, *-, -e, m.*, **Ikonostase**, *-n, f.*, **Ikonostasis**, *-asen, f.* iconostas, catapeteasmă.
Ikosaeder, *-s, -, n. (geom.)* icosaedru.
ikterisch *adj. (med.)* icteric.
Ikterus, *-, m. sg. (med.)* icter.
Iktus, *-, -* (și *Ikten*), *m.* **1.** apăsare, lovitură. **2.** *(metr.)* ictus, accent. **3.** *(med.)* ictus.
Ileitis [ile'i:tIs], *-tiden, f. (med.)* ileită, afecțiune inflamatorie a illenului.
Ile|um ['i:leUm], *-s, Ilea, n. (anat.)* ileon, porțiune terminală a intestinului subțire.
Ile|us ['i:leUs], *-, -leen* ['i:leən] (și *Ilei* ['i:lei]) *(med.)* ileus, ocluzie intestinală.
Ilk, *-es, -e, m. (reg., zool.)* dihor.
ill. *presc.* de la illustriert.
Illatum, *-s, -ten, n.* avere dobândită prin zestrea soției.
Ille, *-n, f. (reg.)* polițist.
illegal și **illegal** *adj.* ilegal.
illegalisieren, *illegalisierte, illegalisiert, vb. (h) tr.* a ilegaliza, a declara ilegal.
Illegalität și **Illegalität**, *-en, f.* ilegalitate.
illegitim și **illegitim** *adj.* ilegitim, nelegitim.
Illegitimität și **Illegimität** *f. sg.* nelegitimitate.
illern, *illerte, geillert, vb. (h) intr. (reg.)* a pândi, a spiona; a observa.
illiberal și **illiberal** *adj.* **1.** neliberal. **2.** mic la suflet, cu vederi înguste; meschin.
Illiberalität și **Illiberalität**, *-en, f.* spirit mărginit, vedere îngustă; meschinărie.
illimitiert *adj. (livr.)* nelimitat.
illiquid și **illiquid** *adj. (ec.: despre un capital)* nelichid, greu de utilizat, de mobilizat.
Illiquidität și **Illiquidität**, *-en, f.* greutate de plată, lipsă de bani numerar, insolvabilitate.
illiterat *adj. (livr.)* incult, neinstruit, needucat.
Illiterat și **Illiterat**, *-en, -en, m. (livr.)* persoană incultă, neinstruită, needucată.
Illokution, *-en, f. (lingv.)* act de vorbire.
illoyal [-loaja:l] *adj.* neloial.
Illoyalität și **Illoyalität**, *-en, f.* neloialitate.
Illumination *-en, f.* **1.** iluminație. **2.** *(pict.)* anluminură, înluminare.
Illuminations|ampel, *-n*, **Illuminationslampe**, *-n, f.* lampion.
Illuminator, *-s, -toren, m.* **1.** iluminator, dispozitiv de iluminație. **2.** pictor de înluminări, miniaturist.
illuminieren, *illuminierte, illuminiert, vb. (h) tr.* **1.** a ilumina. **2.** a înlumina (o carte, un manuscris).
Illuminierer, *-s, -, m.* pictor de înluminări, miniaturist.
illuminiert **I.** *part. trec.* de la illuminieren. **II.** *adj.* **1.** iluminat. **2.** *(pict.)* înluminat. **3.** *(fam., iron., înv.)* făcut, bine dispus; ciupit, amețit (de băutură); **er kam ziemlich ~ nach Hause** a venit acasă destul de amețit.
Illuminist, *-en, -en, m.* v. Illuminator.
Illusion, *-en, f.* iluzie; **sich den ~en hingeben** sau **sich ~en machen** a-și face iluzii; **sich in ~en wiegen** a se complace în iluzii.
illusionär *adj.* iluzionar, bazat pe iluzii.
illusionieren, *illusionierte, illusioniert, vb. (h) tr. adj.* a iluziona, a face iluzii; **sich nicht ~ lassen** a nu-și face iluzii, a nu se lăsa amăgit.
Illusionismus, *-, m. sg.* iluzionism.
Illusionist, *-en, -en, m.* **1.** visător. **2.** iluzionist, scamator.
illusionslos *adj.* fără iluzii, lipsit de iluzii.
illusorisch *adj. (livr.)* iluzoriu.
illuster *adj. (livr.)* ilustru, distins.
Illustration, *-en, f.* ilustrație.
illustrativ *adj.* ilustrativ; elocvent; expresiv.
Illustrator, *-s, -toren, m.*, **~in**, *-nen, f.* ilustrator(-oare).

illustrieren, *illustrierte, illustriert, vb. (h) tr.* a ilustra.
illustriert I. *part. trec.* de la illustrieren. **II.** *adj.* ilustrat; **~e Zeitung** ziar ilustrat; **ein reich ~es Buch** o carte bogat ilustrată.
Illustrierte, *-n, -n, f.* ziar, revistă ilustrat(ă).
Illustrierung, *-en, f.* ilustrare.
Illyrier [-riɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* ilir(ă).
illyrisch *adj.* ilir(ic).
Ilme, *-n, f. (reg., bot.)* ulm.
Ilmenit, *-s, -e, m. (mineral.)* ilmenit.
Ilske, *-n, -n, m. (reg.)* v. Iltis.
Iltis, *-ses, -se, m. (zool.)* dihor *(Mustela putorius)*.
Iltisfalle, *-n, f.* cursă pentru dihori.
Iltisfell, *-(e)s, -e, n.*, **Iltis|pelz**, *-es, -e, m.* blană de dihor.
im *forma contrasă* de la in dem în.
Image ['ImItʃ sau: 'Imldʒ], *-s, -s, n.* imagine, prestigiu, reprezentare.
imaginabel [imagi-] *adj.* imaginabil.
imaginal *adj. (entom.)* referitor la o imago, la o insectă adultă.
Imaginal|stadium, *-s, -dien* [-diən], *n. (entom.)* stadiul final al metamorfozei insectelor, stadiul de imago al unei insecte.
imaginär *adj. (livr.)* imaginar, fictiv.
Imagination, *-en, f.* imaginație.
imaginieren, *imaginierte, imaginiert, vb. (h) tr. (livr.)* a-și imagina, a-și închipui.
imagistisch *adj.* imagistic.
Imago, *-gines, f.* **1.** chip, imagine. **2.** *(entom.)* imago.
Imam, *-s, -s* (și *-e*) *m.* imam.
Imbergans, *-gänse, f. (ornit.)* gâscă polară *(Colymbus glacialis)*.
imbezil, **imbezill** *adj.* imbecil.
Imbezillität *f. sg.* imbecilitate.
imbibieren, *imbibierte, imbibiert, vb. (h) tr.* a îmbiba.
Imbibition, *-en, f.* îmbibare, imbibiție.
Imbiss, *-es, -e, m.* gustare, aperitiv; **einen ~ einnehmen** a lua o gustare.
Imbissbude, *-n, f.* chioșc unde se vând sau se pot servi gustări.
Imbisshalle, *-n, f.* bufet.
Imbiss|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Imbissbude.
Imitat, *-(e)s, -e, n.* imitație; copie.
Imitation, *-en, f.* imitație.
imitativ *adj.* imitativ.
Imitator, *-s, -toren, m.*, **~in**, *-nen, f.* imitator(-oare).
imitieren, *imitierte, imitiert, vb. (h) tr.* a imita; a copia.
Imker, *-s, -, m.* apicultor, prisăcar.
Imkerei, *-en, f.* apicultură.
imkern, *imkerte, geimkert, vb. (h) intr.* a stupări, a crește albine, a face apicultură.
immanent *adj.* imanent.
Immanenz *f. sg.* imanență.
Immanenzphilosophie *f. sg.* filozofie imanentistă.
immanieren, *immanierte, immaniert, vb. (h) intr.* a fi cuprins, inclus în ceva, a fi permanent în ceva.
Immaterialismus, *-, m. sg. (fil.)* imaterialism.
Immaterialität și **Immaterialität** *f. sg.* imaterialitate.
immateriell [-riɛl] *adj.* imaterial.
Immatrikulation, *-en, f.* înmatriculare, înscriere la facultate.
Immatrikulationsgebühr, *-en, f.* taxă de încriere, de înmatriculare.
immatrikulieren, *immatrikulierte, immatrikuliert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) înmatricula, a (se) înscrie la facultate.
Immatrikulierung, *-en, f.* v. Immatrikulation.
immatur *adj. (med.)* imatur, care nu a ajuns la maturitate.
Imme, *-n, f. (reg., poet.)* albină.
Immedialfarb|stoffe *pl.* coloranți imediali.
immediat *adv. (înv.)* imediat, nemijlocit.
Immediat|eingabe, *-n, f.*, **Immediatgesuch**, *-(e)s, -e, n.* petiție adresată direct celui mai înalt for.
immediatisieren, *immediatisierte, immediatisiert, vb. (h) tr. (ist.)* a pune nemijlocit sub jurisdicția imperiului german.
Immenblume, *-n, f. (bot.)* floare vizitată de albine.
Immenkäfer, *-s, -, m. (entom.)* lupul-albinelor *(Trichodes apiarius)*.
immens *adj.* imens.
Immensität, *-en, f.* imensitate, nemărginire.
Immen|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (reg.)* stup de albine.
immensurabel *adj.* de nemăsurat, incomensurabil, de necuprins.
Immensurabilität, *-en, f.* incomensurabilitate.
Immenwolf, *-(e)s, -wölfe, m.* v. Immenkäfer.
immer *adv.* **1.** (în)totdeauna; veșnic; de-a pururi, pururea, oricând, mereu; **~ bereit!** gata oricând! **auf (sau für) ~** pentru totdeauna, pe veci; **wie ~** ca întotdeauna. **2.** *(înaintea unui comparativ)* tot, din ce în ce; **~ größer** din ce în ce, tot mai mare. **3.** (încă) tot (mai); **~ noch** încă, tot mai; **~ wieder** tot mereu, mereu din nou; **er ist noch ~ krank** tot mai e bolnav, continuă să fie bolnav. **4.** *(în expr.)* **was (auch) ~** orice, indiferent ce; **wo er nur ~ bleibt?** unde o tot fi rămânând, unde o mai fi iar? **wer es auch ~ gesagt haben mag** oricine ar fi zis; **er mag ~ reden** poate să vorbească cât o vrea.
immerdar *adv.* mereu, necontenit, de-a pururi, întotdeauna.
immerfort *adv.* necontenit, fără încetare.
immergrün *adj.* mereu, veșnic verde.
Immergrün, *-(e)s, n. sg. (bot.)* saschiu *(Vinca minor* L.).
immer|hin *adv.* **1.** oricum, oricât; orișicât; totuși; **mag er ~ reich sein** oricât ar fi de bogat. **2.** din partea mea, n-are decât; **mag er ~ kommen** din partea mea poate să vină.
Immerschön, *-s, n. sg.* **1.** *(hort.)* nume grădinăresc pentru diferite plante decorative. **2.** *(bot.)* siminoc *(Helichrysum)*.
Immersion, *-en, f. (astron., geol., med., fiz., rel., lingv.)* imersiune.
immerwährend I. *adj.* necontenit, continuu, neîncetat, neîntrerupt; veșnic. **II.** *adv.* mereu, încontinuu; veșnic.
immerzu *adv.* mereu, totdeauna, tot mereu, încontinuu.
Immigrant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* imigrant(ă).
Immigration, *-en, f.* imigrație, imigrare.
immigrieren, *immigrierte, immigriert, vb. (s) intr.* a imigra.
imminent *adj.* iminent, amenințător.
Imminenz *f. sg.* iminență.
Immission, *-en, f.* **1.** *(jur.)* înrâurire asupra unui pământ vecin. **2.** acțiune dăunătoare a poluării, zgomotului, razelor etc. asupra ființelor vii și clădirilor. **3.** *(înv.)* instalare într-o slujbă.
immobil și **immobil** *adj.* **1.** imobil, nemișcat, de nemișcat. **2.** nepregătit pentru război.
Immobiliar|exekution, *-en, f. (jur.)* execuție asupra averii imobiliare.
Immobiliargut, *-(e)s, -güter, n. (jur.)* bun imobiliar.
Immobiliarkredit, *-(e)s, -e, m. (jur.)* credit ipotecar.
Immobiliarvermögen, *-s, -, n. (jur.)* avere imobiliară, imobile.
Immobiliarversicherung, *-en, f. (jur.)* asigurare imobiliară.
Immobilien [-liən] *pl.* bunuri imobiliare, imobile.
Immobilien|erwerb, *-(e)s, m. sg. (jur.)* achiziție imobiliară.
Immobilienfirma, *-men, f. (jur.)* firmă imobiliară.
Immobilienhändler, *-s, -, m. (jur.)* comerciant de imobile, persoană care face afaceri cu imobile, misit, agent imobiliar.
Immobilienleasing [-li:zIŋ], *-s, n. sg.* credit-bail imobiliar, leasing imobiliar.
Immobilienmakler, *-s, -, m. (jur.)* v. Immobilienhändler.
Immobilienmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață imobiliară.
Immobilienverwalter, *-s, -, m. (jur.)* girant de imobile, administrator de imobile.
Immobilisation, *-en, f.* imobilizare.
immobilisieren, *immobilisierte, immobilisiert, vb. (h) tr.* **1.** a imobiliza. **2.** a investi în bunuri imobile. **3.** *(jur.)* a aplica bunurilor mobile tratamentul celor imobiliare.
Immobilisierung, *-en, f.* v. Immobilisation.
Immobilität, *-en, f.* imobilitate, nemișcare.
immoralisch și **immoralisch** *adj.* imoral.
Immoralismus, *-, m. sg. (fil.)* imoralism.
Immoralität *f. sg.* imoralitate.
Immortalität *f. sg.* nemurire.
Immortelle, *-n, f. (bot.)* floare-de-paie, imortelă *(Helychrysum bracteatum)*.
Immortellenkranz, *-es, -kränze, m.* coroană din flori-de-paie, din imortele.
immun *adj. (med.)* imun.
immungenetisch *adj.* imunogenetic.
Immunglobulin, *-s, -e, n. (biol.)* imunoglobulină.
immunisieren, *immunisierte, immunisiert, vb. (h) tr.* a imuniza.
Immunisierung *f. sg.* imunizare.
Immunität *f. sg.* **1.** *(med.)* imunitate. **2.** *(jur., pol.)* imunitate.
Immunitätsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur., pol.)* drept de imunitate.
Immunkörper, *-s, -, m. (biol.)* anticorp.
Immunologie *f. sg.* imunologie.
immunologisch *adj.* imunologic.
Imp, *-s, -e, m. (reg.)* albină.
Impakt, *-s, -e, m. (astron.)* cădere de meteorit, impact.
Imparität *f. sg. (livr.)* inegalitate, imparitate.
Impass, *-es, -pässe, m.* **1.** impas (la cărți). **2.** *(reg.)* fundătură; situație fără ieșire.
Impasse [ɛ̃'pas], *-s, f. (înv.)* impas, situație fără ieșire.
impassieren, *impassierte, impassiert, vb. (h) tr. (la jocul de cărți)* a face un impas.
Impedanz, *-en, f. (electr.)* impedanță.
Impedanzrelais [-rə'lɛ:], - [-rə'lɛ :s], - [-rə'lɛ :s], *n. (electr.)* releu de impedanță.
Impediment, *-(e)s, -e, n.* impediment, piedică.
impenetrabel *adj. (livr.)* impenetrabil.
imperativ și **imperativ** *adj.* imperativ, poruncitor; *(jur.)* **~es Mandat** obligație strictă.
Imperativ și **Imperativ**, *-s, -e, m.* **1.** *(gram.)* imperativ. **2.** *(fil.; în expr.)* **der kategorische ~** imperativul categoric.
imperativisch și **imperativisch** [-vIʃ] *adj.* v. imperativ.
Imperator, *-s, -toren, m. (ist.)* imperator; împărat.
imperatorisch *adj. (ist.)* imperatoric, de imperator; de împărat.
imperfekt *adj.* imperfect.
Imperfekt și **Imperfekt**, *-s, -e, n. (gram., înv.)* imperfect.
imperfektisch și **imperfektisch** *adj. (gram.)* la imperfect, referitor la imperfect, imperfectiv.
imperfektiv(isch) și **imperfektiv(isch)** *adj. (gram., înv.)* imperfectiv.
Imperfektum, *-s, -ta, n. (lingv., înv.)* v. Imperfekt.
Imperforation, *-en, f. (med.)* imperforație.
imperial *adj.* imperial, împărătesc.
Imperial[1], - (și *-s*), *m. sg.* **1.** *(text.)* un soi de camgarn. **2.** monedă de aur din Rusia veche.
Imperial[2], - (și *-s*), *n. sg.* format mare și învechit de hârtie (57 × 78 cm).
Imperial[3] *f. sg. (înv., tipogr.)* corp de literă de 9 cicero.
Imperialismus, *-, m. sg. (pol.)* imperialism.
Imperialist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* imperialist(ă).
imperialistisch *adj.* imperialist.
Imperialpapier, *-s, -e, n.* v. Imperial[2].
Imperialschrift *f. sg.* v. Imperial[3].
Imperium, *-s, -rien* [-riən], *n. (ist.)* imperiu.
impermeabel și **impermeabel** *adj.* impermeabil.
Impermeabilität *f. sg.* impermeabilitate.
Impersonale, *-s, -lien* [-liən] și *-lia*, *n. (gram.)* verb impersonal.
impertinent *adj.* impertinent, obraznic.

Impertinenz, *-en, f.* impertinență, obrăznicie.
imperzeptibel *adj. (livr.)* imperceptibil.
Impf|aktion, *-en, f. (med.)* acțiune, campanie de vaccinare.
Impf|an|stalt, *-en, f. (med.)* institut de vaccinare.
Impf|ausweis, *-es,-e, m.* certificat de vaccinare.
impfbar *adj.* vaccinabil.
impfen, *impfte, geimpft, vb. (h) tr.* **1.** *(med.)* a vaccina, a inocula. **2.** *(agr.)* a trata solul cu substanțe bacterigene. **3.** *(biol.)* a introduce microorganisme în substanțe nutritive. **4.** *(meteor.)* a trata norii cu substanțe provocatoare de ploaie. **5.** *(înv., hort.)* a altoi.
Impfling, *-s, -e, m.* **1.** *(med.)* copil (de) vaccinat. **2.** *(hort., rar)* v. Impfreis.
Impfnarbe, *-n, f. (med.)* cicatrice provocată de vaccinul antivariolic.
Impfpass, *-es, -pässe, m.* certificat de vaccinare internațional.
Impf|pflicht *f. sg.* obligația de a se vaccina, de a se supune vaccinării.
impf|pflichtig *adj.* având obligația de a se vaccina.
Impfreis, *-es, -er, n. (hort.)* altoi.
Impfschein, *-(e)s, -e, m.* buletin, certificat de vaccinare.
Impf|stoff, *-(e)s, -e, m.* vaccin.
Impfung, *-en, f. (med.)* vaccinare, inoculare.
Impfzeugnis, *-ses, -se, n.* v. Impfausweis.
Impfzwang, *-(e)s, m, sg.* obligativitate a vaccinării, vaccinare obligatorie.
Impi|etät *f. sg.* impietate.
Implantat, *-(e)s, -e, n. (med.)* implantat.
Implantation, *-en, f. (med.)* implantație; implantare.
implantieren, *implantierte, implantiert, vb. (h) tr. (med.)* a implanta.
Implementation, *-en, f. (inform.)* implantare.
implementieren, *implementierte, implementiert, vb. (h) tr. (inform.)* a implementa.
Implementierung, *-en, f. (inform.)* implementare.
Implikation, *-en, f.* implicație; implicare.
implizieren, *implizierte, impliziert, vb. (h) tr.* a implica.
implizit *adj.* **1.** *(mat.)* neexprimat. **2.** implicit.
implizite *adv.* (în mod) implicit.
Implosion, *-en, f. (fon.)* implozie.
imponderabel *adj. (livr.)* imponderabil.
Imponderabile, *-s, -bilien* [-liən], *n. (livr.)* (factor) imponderabil.
Imponderabilität *f. sg. (livr.)* imponderabilitate.
imponieren, *imponierte, imponiert, vb. (h) intr.* a impune, a insufla respect, teamă.
imponierend I. *part. prez.* de la imponieren. **II.** *adj.* impunător; remarcabil.
Import, *-(e)s, -e, m.* import; **den ~ steigen (einschränken)** a spori (a restrânge) importul.
Import|abgabe, *-n, f. (ec.)* taxă de import.
Import|abgabepreis, *-es, -e, m.* preț de vânzare al produselor importate.
import|abhängig *adj.* dependent de import(uri), care depinde de import(uri).
Import|antrag, *-(e)s, -träge, m.* ofertă de import.
Importanz *f. sg. (livr., înv.)* importanță.
Import|artikel, *-s, -, m.* articol de import.
Importation, *-en, f. (înv.)* importare.
Importbedarf, *-(e)s, m. sg.* necesitate de import, necesar de importuri.
Importbeschränkung, *-en, f. (ec.)* limitare a importurilor.
Importbewilligung, *-en, f. (ec.)* autorizație de import.
Importe, *-n, f. (com.)* **1.** marfă de import. **2.** *(înv.)* țigară de foi de import.
Importeur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* importator, firmă importatoare, negustor de articole de import.
importfähig *adj.* importabil.
Importfirma, *-firmen, f.* firmă de import, firmă importatoare.
Importgeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** întreprindere de import. **2.** v. Importhandel. **3.** operație, tranzacție de import.
Importgut, *-(e)s, -güter, n. (ec.)* bun importat; marfă importată, de import.
Import|handel, *-s, m. sg.* comerț de import, comerț cu mărfuri importate.
Import|händler, *-s, -, m.* importator.
Import|haus, *-es, -häuser, n.* casă, firmă de import.
importieren, *importierte, importiert, vb. (h) tr.* a importa.
Importkontingent, *-(e)s, -e, n. (ec.)* contingent la import.
Importlizenz, *-en, f.* licență de import.
Importquote, *-n, f.* cotă de import.
Import|sperre, *-n, f. (ec.)* blocare a importurilor, embargo asupra importului.
Import|überschuss, *-(e)s, -schüsse, m. (ec.)* excedent al importurilor.
importun *adj. (rar)* inoportun, nepotrivit, importun.
Importverbot, *-(e)s, -e, n. (ec.)* interdicție de import.
Importware, *-n, f.* marfă de import.
imposant *adj.* impunător, impozant.
impossibel *adj. (livr.)* imposibil.
Impossibilität, *-en, f. (livr.)* imposibilitate.
Impost, *-(e)s, -en, m. (înv.)* **1.** impozit, taxă. **2.** *(com.)* impozit indirect, impozit asupra mărfurilor. **3.** *(arhit.)* talpă, temelie a unei bolți. **4.** *(arhit.)* grindă deasupra ușii sau ferestrei.
impostieren, *impostierte, impostiert, vb. (h) tr. (ec., înv.)* a impune.
Impostor, *-s, -toren, m. (livr.)* impostor.
impotent și **impotent** *adj.* **1.** neputincios, incapabil. **2.** *(med.)* impotent.
Impotenz și **Impotenz** *f. sg.* **1.** neputință, incapacitate. **2.** *(med.)* impotență.
impr. *presc.* de la Imprimatur.
Imprägnation, *-en, f.* impregnație.
imprägnieren, *imprägnierte, imprägniert, vb. (h) tr.* a impregna, a îmbiba.
Imprägnierlack, *-(e)s, -e, m.* lac de impregnat.
Imprägnierung, *-en, f.* impregnare, îmbibare.
Imprägnierungslack, *-(e)s, -e, m.* v. Imprägnierlack.
Imprägnierwerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de impregnare.
impraktikabel și **impraktikabel** *adj. (livr.)* **1.** impracticabil. **2.** inaplicabil.
Impresario, *-s, -s* (și *-rien* [-riən] sau *-rii*), *m.* impresar.
Impression, *-en, f.* impresie.
impressionabel *adj. (livr.)* impresionabil.
Impressionismus, *-, m. sg. (arte)* impresionism.
Impressionist, *-en, -en, m. (arte)* impresionist.
impressionistisch *adj. (arte)* impresionist.
Impressum, *-s, -essen, n.* **1.** *(tipogr.)* casetă tehnică (de la sfârșitul sau începutul unei cărți). **2.** emblema firmei tipăritoare.
Imprimatur, *-s, n. sg. (tipogr.)* bun de tipar; **das ~ erteilen** a da bunul de tipar.
Imprimé [ɛ̃pri'me:], *-s, -s, n.* **1.** *(text.)* imprimeu. **2.** *(trimiteri poștale)* imprimat, tipăritură.
imprimieren, *imprimierte, imprimiert, vb. (h) tr.* **1.** *(tipogr.)* a da bun de tipar. **2.** *(text.)* a imprima.
improduktiv *adj. (înv.)* neproductiv, neroditor; **~e Arbeit** muncă neproductivă.
Impromptu [ɛ̃prɔ̃p'ty:], *-s* (și -), *-s, n.* **1.** improvizare. **2.** *(muz.)* impromptu.
Improvisation [-vi-], *-en, f.* improvizație, improvizare.
Improvisator, *-s, -toren, m.* improvizator.
improvisatorisch *adj.* improvizator.
improvisieren, *improvisierte, improvisiert, vb. (h) tr.* a improviza.
Impuls, *-es, -e, m.* impuls, imbold; **aus eigenem ~** din proprie inițiativă.
impulsiv *adj.* impulsiv.
Impulsivität [-vi-] *f. sg.* impulsivitate.
Impuls|satz, *-es, -sätze, m. (fiz.)* teoremă a impulsului.
Impunität *f. sg. (jur.)* impunitate, nepedepsire.
Imputation, *-en, f.* imputare.
imputieren, *imputierte, imputiert, vb. (h) tr.* a imputa.
Ims, *-es, -e, m. (reg.)* v. Imbiss.
Imse, *-n, f. (reg.)* furnică.
im|stande și **im Stande** *adv. (în expr.)* **~ sein** a fi în stare.
in[1] *prep.* (cu *dat.* și *ac.*) **I.** *(cu sens local)* **1.** în; **~ die Schweiz fahren** a face o călătorie în Elveția; **~ der Schweiz leben** a trăi în Elveția; **das Buch ~ die Hand nehmen** a lua cartea în mână; **~ die Stadt gehen** a merge în oraș; **~ Holz schnitzen** a ciopli în lemn. **2.** la; **~ Bukarest** la București. **II.** *(cu sens temporal)* în; **~ zwei Stunden** în, peste două ore; **~ aller Frühe** în zorii zilei; **~ der Nacht** noaptea. **III.** *(cu sens modal)* **1.** în; **es steht ~ seiner Macht** stă în puterea lui; **~ dem Glauben** în credința; **das geht ~ die Tausende** se cifrează la mii; **alles ~ allem** în general, una peste alta. **2.** cu; **~ der besten Absicht** cu cea mai bună intenție.
in[2] *adv. (fam., în expr.)* **~ sein** a fi la modă, foarte modern.
in|adäquat și **in|adäquat** *adj.* inadecvat, neadecvat, nepotrivit, necorespunzător.
In|adäquat|heit *f. sg. (livr.)* inadecvare; însușirea de a fi inadecvat.
in|akkurat și **in|akkurat** *adj.* **1.** inexact. **2.** neglijent, lipsit de acuratețe.
in|aktiv și **in|aktiv** *adj.* **1.** inactiv, inert. **2.** *(mil.)* reformat, pensionat, scos din cadrele active, pus în retragere.
In|aktivierung [-'vi:-], *-en, f. (mil.)* punere în retragere.
In|aktivität și **In|aktivität** *f. sg.* inactivitate.
in|aktuell [-tuɛl] și **in|aktuell** *adj.* neactual, inactual.
in|akzeptabel și **in|akzeptabel** *adj.* inacceptabil.
in|akzessibel *adj. (livr., înv.)* inaccesibil.
in|alienabel [-liɛna:-] *adj. (jur.)* inalienabil.
In|angriffnahme, *-n, f.* începere, început, punere în lucru.
In|an|spruchnahme *f. sg.* **1.** solicitare intensă, absorbantă. **2.** folosire. **3.** *(tehn.)* uzare.
in|appelabel și **in|appelabel** *adj. (jur.)* irevocabil; fără drept de apel, hotărât, încheiat.
In|appetenz și **In|appetenz** *f. sg. (med.)* inapetență, lipsă de poftă de mâncare.
in|artikulieren, *inartikulierte, inartikuliert, vb. (h) tr. (înv.; jur.)* a inarticula, a înscrie în lege.
in|artikuliert și **in|artikuliert I.** *part. trec.* de la inartikulieren. **II.** *adj.* nearticulat.
In|augenschein|nahme *f. sg.* inspectare; cercetare, examinare.
Inaugural|adresse, *-n, f. (livr.)* memoriu cu ocazia unei inaugurări.
Inauguraldissertation, *-en, f.* disertație, teză de doctorat.
Inauguralrede, *-n, f.* discurs inaugural.
Inauguration, *-en, f. (livr.)* **1.** inaugurare. **2.** învestire (într-o funcție).
inaugurieren, *inaugurierte, inauguriert, vb. (h) tr. (livr.)* **1.** a inaugura. **2.** a instala, a pune (pe cineva) oficial într-o funcție, într-un post.
Inaugurierung, *-en, f. (livr.)* **1.** inaugurare. **2.** instalare, punere oficială într-o funcție, într-un post.
In|aus|sicht|stellung, *-en, f.* promisiune, făgăduială.
Inbegriff, *-(e)s, m. sg.* esență, sumă a însușirilor; chintesență; prototip; noțiune, formă supremă; ideal; **der ~ der Schönheit** întruchiparea frumuseții.
inbegriffen *adv.* inclusiv, inclus; **im Preis ~** inclus în preț.
Inbeschlagnahme, *-n, f.* luare sub curatelă, blocare.
Inbesitznahme, *-n, f.* luare în posesiune, în posesie, în stăpânire.
Inbetrachtnahme, *-n, f. (livr.)* luare în considerare.
Inbetriebnahme *f. sg. (despre căi ferate, uzine etc.)* luare în exploatare.
Inbetriebsetzung, **Inbetrieb|stellung**, *-en, f.* punere în funcțiune, în mers, în exploatare; **die ~ der Bahn** punerea în circulație a trenului.
Inbild, *-(e)s, -er, n.* întruchipare perfectă; ideal.
in blanko *(ec., fin.)* în alb.
Inbrunst *f. sg.* ardoare, pasiune, fervoare.
inbrünstig *adj.* cu ardoare, cu pasiune, ardent, pasionat; arzător; din tot sufletul.
Inchoativ ['Inko-] și **Inchoativ**, *-s, -e*, **Inchoativum** [Inko...vUm], *-s, -va, n. (gram.)* verb incoativ.
Indanthren, *-s, -e*, **Indanthrenfarbstoff**, *-(e)s, -e, m.* colorant indantren.
indefinit și **indefinit** *adj.* nedefinit, indefinit.
Indefinitpronomen, *-s, -mina*, **Indefinitum**, *-s, -ta, n. (gram.)* pronume nehotărât.
indeklinabel și **indeklinabel** *adj.* nedeclinabil, indeclinabil.
indelikat și **indelikat** *adj.* nedelicat, dur, indelicat.

indem I. *adv.* în timpul acesta, în acest moment, între timp. **II.** *conj.* **1.** pe când, în timp ce. **2.** deoarece, pentru că. **3.** prin faptul că; ~ **er so weiter arbeitete** muncind astfel mai departe.

Indemnisation, *-en, f. (jur., înv.)* indemnizaţie, despăgubire.

indemnisieren, *indemnisierte, indemnisiert, vb. (h) (jur., înv.) tr.* a indemniza, a despăgubi.

Indemnität *f. sg. (jur.)* **1.** indemnitate. **2.** aprobarea unei măsuri a guvernului respinsă anterior de parlament. **3.** imunitate parlamentară.

indemonstrabel şi **indemonstrabel** *adj. (livr.)* indemonstrabil, nedemonstrabil.

Indentgeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* operaţie de export cu minimizarea riscurilor pentru exportator.

Independenz *f. sg. (livr.)* independenţă, neatârnare.

Inder, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* hindus(ă), indian(ă), locuitor(-oare) a(l) Indiei.

indes(sen) I. *adv.* în acest timp, în timpul acesta, între timp. **II.** *conj.* **1.** pe când, în timp ce. **2.** totuşi, cu toate acestea, însă.

indeterminabel şi **indeterminabel** *adj. (livr.)* indeterminabil, nedeterminabil.

Indetermination şi **Indetermination** *f. sg. (livr.)* nedeterminare, neprecizare.

indeterminiert şi **indeterminiert** *adj. (livr.)* nedeterminat, neprecizat.

Indeterminismus, *-, m. sg. (fil.)* indeterminism.

Index, *-es, -e* (şi *Indizes* sau *-dices), m.* **1.** indice; tablă de materii. **2.** *(bis. cat.)* index, listă de cărţi interzise. **3.** *(mat.)* indice; **der ~ eines Logarithmus** indicele unui logaritm. **4.** număr indicator. **5.** *(com.)* indice. **6.** *(anat.)* deget arătător, index.

Indexberechnung, *-en, f.* calcul al indicelui, al indexului.

indexieren, *indexierte, indexiert, vb. (h). tr.* a indexa.

Indexwährung, *-en, f.* monedă indexată.

Indexwert, *-(e)s, -e, m.* valoare a indicelui.

Indexzahl, *-en*, **Indexziffer**, *-n, f.* v. Index **(4).**

indezent şi **indezent** *adj. (livr.)* indecent, necuviincios.

Indezenz şi **Indezenz**, *-en, f. (livr.)* indecenţă, necuviinţă.

Indian, *-s, -e, m. (reg.)* curcan.

Indianer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* indian(ă) (din America); piele-roşie.

Indianerge|heul, *-(e)s, n. sg.* strigăt de luptă al indienilor, pieilor-roşii.

Indianer|häuptling, *-s, -e, m.* şef (al unui trib) de piei-roşii.

Indianerkrapfen, *-s, -, m. (cul.)* indiană (prăjitură).

Indianer|reservat [-va:t], *-(e)s, -e, n.*, **Indianer|reservation**, *-en, f.* rezervaţie de indieni.

Indianersommer, *-s, m. sg.* v. Altweibersommer.

Indianer|stamm, *-(e)s, -stämme, m.* trib de indieni, de piei-roşii.

indianisch *adj.* de piele-roşie, indian (din America).

Indienstnahme *f. sg.* luare în serviciu, în activitate.

Indienst|stellung, *-en, f.* punere în serviciu, în mişcare, în activitate; **die ~ eines Schiffes** armarea unei nave.

Indier [-dɪɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Inder.

indifferent şi **indifferent** *adj.* (şi *chim.*) indiferent.

Indifferentismus, *-, m. sg.* dezinteres(are), indiferentism.

Indifferenz şi **Indifferenz**, *-en, f.* indiferenţă.

Indifferenzpunkt, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* punct indiferenţial.

Indigblau, *-s, n. sg.* v. Indigoblau.

indigen *adj.* indigen, autohton, băştinaş.

Indigenat, *-(e)s, -e, n. (jur., înv.)* indigenat, cetăţenie; **man verleiht ihm das ~** i se acordă cetăţenia.

Indigenatsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur., înv.)* drept de indigenat.

Indigestion şi **Indigestion**, *-en, f. (med.)* indigestie.

Indignation, *-en. f. (livr.)* indignare.

indignieren, *indignierte, indigniert, vb. (h) tr. (livr.)* a indigna, a revolta.

Indigo, *-s, -s, m.* (şi *n.*) **1.** (culoare) indigo. **2.** *(bot.)* indigotier *(Indigofera tinctoria).*

indigoblau *adj.* albastru indigo.

Indigoblau, *-s, n. sg.* albastru indigo.

Indigodruck, *-(e)s, -e, m.* imprimare cu indigo.

Indigofabrik, *-en, f.* fabrică de indigo.

Indigofarbe, *-n, f.* culoare indigo.

indigofarben *adj.* v. indigoblau.

Indigofarb|stoff, *-(e)s, -e, m.* colorant indigo.

indigo|haltig *adj. (chim.)* care conţine indigo.

Indigo|holz, *-es, -hölzer, n.* lemn indian.

Indigopapier, *-s, -e, n.* (hârtie) indigo, hârtie de copiat.

Indigopflanze, *-n, f.* v. Indigo **(2).**

Indigo|säure, *-n, f. (chim.)* acid indigo.

Indigo|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* v. Indigo **(2).**

Indigotin, *-s, n. sg. (chim.)* indigotin.

Indigoweiß, *-, n. sg. (chim.)* soluţie de colorant indigo.

Indik, *-s, m. sg.* Oceanul Indian.

Indikation, *-en, f. (livr.)* indicaţie; indicare.

Indikativ şi **Indikativ**, *-s, -e, m. (gram.)* indicativ.

indikativisch şi **indikativisch** [-vɪʃ] *adj. (gram.)* la indicativ.

Indikator, *-s, -toren, m. (tehn., chim.)* indicator.

Indio, *-s, -s, m.* indian din America Centrală sau de Sud.

indirekt şi **indirekt** *adj.* indirect; *(mil.)* **~es Richten** ochire indirectă; **~es Schießen** tragere indirectă; *(gram.)* **~e Rede** vorbire indirectă.

indisch *adj.* indian, indic, din India; **der Indische Ozean** Oceanul Indian.

indiskret şi **indiskret** *adj.* indiscret.

Indiskretion şi **Indiskretion**, *-en, f.* indiscreţie.

indiskutabel şi **indiskutabel** *adj. (livr.)* indiscutabil.

indispensabel şi **indispensabel** *adj. (livr., înv.)* indispensabil.

indisponibel şi **indisponibel** *adj. (livr.)* indisponibil, nedisponibil; *(ec.)* **indisponibles Kapital** capital indisponibil.

indisponiert şi **indisponiert** *adj. (livr.)* indispus, prost dispus.

Indisposition şi **Indisposition**, *-en, f.* indispoziţie.

indisputabel şi **indisputabel** *adj. (livr.)* neîndoios, de netăgăduit.

Indisziplin şi **Indisziplin** *f. sg.* indisciplină.

indiszipliniert şi **indiszpliniert** *adj.* nedisciplinat.

Indium, *-s, n. sg. (chim.)* indiu(m).

individual [-vi-] *adj.* v. individuell.

Individualbegriffe [-vi-] *pl.* noţiuni individuale.

Individual|ethik *f. sg.* etică individuală.

Individualisation, *-en, f.* individualizare.

individualisieren, *individualisierte, individualisiert, vb. (h) tr.* a individualiza.

Individualismus, *-, m. sg.* individualism.

Individualist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* individualist(ă).

individualistisch *adj.* individualist.

Individualität, *-en, f.* **1.** *sg.* individualitate. **2.** individualitate, personalitate.

Individualpädagogik *f. sg.* pedagogie individuală.

Individualpsychologie *f. sg.* psihologie individuală.

Individualverkehr, *-s, m. sg.* circulaţie a autovehiculelor particulare.

Individualversicherung, *-en, f. (ec.)* asigurare individuală.

individuell [-du'ɛl] *adj.* individual, personal; **~er Arbeitsvorgang** operaţiune individuală.

Individuum, *-s, -duen* [-duən], *n.* **1.** individ. **2.** *(pop.)* individ (suspect), tip.

indivisibel [-vi-] *adj. (rar)* indivizibil.

Indiz, *-es, -ien* [-iən], *n.* **1.** indiciu, semn. **2.** *(jur.)* indiciu. **3.** împrejurare suspectă.

Indizes *pl.* de la Index.

Indizienbeweis [-iən-], *-es, -e, m. (jur.)* probă prin indicii, probă prin prezumpţii.

indizieren, *indizierte, indiziert, vb. (h) tr.* **1.** a indica. **2.** *(bis. cat.)* a pune (o carte) la index. **3.** *(tehn.)* a determina puterea unei maşini.

indiziert I. *part. trec.* de la indizieren. **II.** *adj.* indicat, recomandabil.

Indizium, *-s, -zien* [-tsiən], *n. (înv.)* v. Indiz.

Indo|arier [-rɪɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* indo-arian(ă).

indo|arisch *adj.* indo-arian.

Indo|europäer [-'pɛ:ɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* indo-european(ă).

indo|europäisch [-'pɛ:ɪʃ] *adj.* indo-european.

Indo|europäische, *-n, n. sg.* indo-europeană.

Indo|europäist [-pɛ'ɪst], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* specialist(ă) în lingvistică indo-europeană, indo-europenist(ă).

Indo|europäistik *f. sg. (lingv.)* indo-europenistică.

Indogermane, *-n, -n, m.* v. Indoeuropäer.

indogermanisch *adj.* v. indoeuropäisch.

Indogermanische, *-n, n. sg.* v. Indoeuropäische.

Indogermanist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Indoeuropäist.

Indogermanistik *f. sg.* v. Indoeuropäistik.

Indoktrination, *-en, f.* îndoctrinare.

indoktrinieren, *indoktrinierte, indoktriniert, vb. (h) tr.* a îndoctrina.

Indoktrinierung, *-en, f.* v. Indoktrination.

indolent şi **indolent** *adj.* **1.** indolent, nepăsător; apatic. **2.** *(med.)* insensibil la durere.

Indolenz şi **Indolenz** *f. sg.* indolenţă, nepăsare, apatie.

Indolog, *-en, -en*, **Indologe**, *-n, -n, m.* indolog.

Indologie *f. sg.* indologie.

Indonesier [-zɪɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* indonezian(ă).

indonesisch *adj.* indonezian.

indopazifisch *adj.* referitor la Oceanul Indian şi la Oceanul Pacific.

indossabel *adj.* v. indossierbar.

Indossabilität *f. sg.* v. Indossierbarkeit.

Indossament, *-(e)s, -e, n. (ec.)* andosament, andosare.

Indossant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (ec.)* andosant(ă), andosator(-oare).

Indossat, *-en, -en*, **Indossatar**, *-s, -e, m. (ec.)* andosatar.

Indossement [-sə'mã:], *-(e)s, -e, n. (reg.)* v. Indossament.

Indossent, *-en, -en,* m. v. Indossant.

indossierbar *adj. (ec.)* andosabil.

Indossierbarkeit *f. sg. (ec.)* posibilitate de a fi andosat, transmis prin andosare.

indossieren, *indossierte, indossiert, vb. (h) tr. (ec.)* a andosa, a transmite prin andosare.

indossiert I. *part. trec.* de la indossieren. **II.** *adj. (ec.)* andosat.

Indossierung, *-en, f. (ec.)* andosare.

Indosso, *-s, -s, n.* v. Indossament.

Induktanz, *-en, f. (fiz., electr.)* inductanţă; inductivitate.

Induktion, *-en, f. (fil., fiz., electr.)* inducţie.

Induktions|apparat, *-(e)s, -e, m. (fiz., electr.)* inductor, aparat de inducţie.

Induktionsbeweis, *-es, -e, m. (fil.)* argument de inducţie.

Induktionsbrumm, *-(e)s, -e, m. (tel.)* zgomot de inducţie, zgomot de fond indus.

Induktions|effekt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* efect inductiv.

Induktions|elektrizität *f. sg.* electricitate indusă.

Induktions|er|hitzung, *-en, f.* încălzire prin inducţie.

Induktionsfluss, *-es, -flüsse, m.* flux de inducţie.

Induktionsgenerator, *-s, -en, m.* generator asincron, generator de inducţie.

Induktionsgesetz, *-es, -e, n. (fiz., electr.)* lege a inducţiei magnetice, legea lui Faraday.

Induktionskrankheit *f. sg. (med.)* boală transmisă pe cale psihică, prin sugestie.

induktionslos *adj.* fără inducţie.

Induktionsmaschine, *-n, f. (fiz., electr.)* maşină de inducţie.

Induktionsmess|instrument, *-(e)s, -e, n. (electr.)* instrument de măsurat inductanţă; inductometru.

Induktionsmotor, *-s, -en, m.* motor de inducţie.

Induktions|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de inducţie.

Induktions|periode, *-n, f. (electr.)* perioadă de inducţie.

Induktions|prinzip, *-s, -ien* [-iən], *n. (mat.)* principiu de inducţie.

Induktions|spule, *-n, f. (electr.)* bobină de inducție.
Induktions|strom, *-(e)s, m. sg. (electr.)* curent de inducție.
Induktionsvor|aus|setzung, *-en, f. (fil.)* premisă de inducție.
Induktionswicklung, *-en, f.* v. Induktionsspule.
Induktions|zeit, *-en, f. (biol.)* timp de reacție.
induktiv și **induktiv** *adj.* inductiv.
Induktivität [-vi-] *f. sg. (electr.)* inductivitate, inductanță; coeficient de inducție.
Induktor, *-s, -toren, m.* inductor.
Induktor|anruf, *-(e)s, -e, m. (tel.)* apel cu inductor.
Induktormaschine, *-n, f.* v. Induktionsapparat.
indulgent *adj.* indulgent.
Indulgenz *f. sg.* (și *bis. cat.*) indulgență.
Indult, *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) **1.** *(livr.)* indulgență, toleranță. **2.** permisiune, scutire. **3.** termen (acordat), păsuire. **4.** *(mil.)* indult, autorizare a plecării din porturi a vaselor inamice după începerea războiului.
Induration, *-en, f. (med.)* indurație.
indurieren, *indurierte, induriert, vb. (s) intr. (med.)* a se indura, a se întări.
Induskultur *f. sg.* cea mai veche cultură a Indiei (mileniul III și II î.Hr.).
industrialisieren, *industrialisierte, industrialisiert, vb. (h) tr.* a industrializa.
Industrialisierung, *-en, f.* industrializare.
Industrialismus, *-, m. sg.* industrialism.
Industrie, *-n* [-'i:ən], *f.* industrie; **extraktive** (sau **fördernde**) ~ industrie extractivă; **ländlich-häusliche** ~ industrie casnică rurală; **medizinisch-pharmazeutische** ~ industrie medico-farmaceutică; **chemische** ~ industrie chimică; **Eisen verarbeitende** ~ industrie siderurgică.
Industrie|abgas, *-es, -e, n.* gaz rezidual industrial, gaz de evacuare.
Industrie|abwässer *pl.* ape reziduale industriale.
Industrie|anlage, *-n, f.* instalație industrială.
Industrie|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) industrial(ă).
Industrie|arbeiterschaft *f. sg.* muncitorime industrială.
Industrie|artikel, *-s, -, m.* articol industrial.
Industrie|aufschwung, *-(e)s, m. sg.* avânt al industriei.
Industrie|ausrüstung, *-en, f.* utilaj, echipament industrial.
Industrie|aus|stellung, *-en, f.* expoziție industrială.
Industriebahn, *-en, f.* cale ferată industrială.
Industrieballung, *-en, f.* aglomerare, conglomerare industrială.
Industrieballungsgebiet, *-(e)s, -e, n.* zonă cu o puternică concentrare industrială, regiune puternic industrializată.
Industriebau, *-(e)s, -ten, m.* construcție industrială.
Industriebetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere industrială.
Industriebezirk, *-(e)s, -e, m.* raion, regiune industrial(ă).
industrieblond *adj. (fam., iron., glumeț; despre păr)* blond prin mijloace artificiale.
Industriebourgeoisie [-burʒoazi:] *f. sg.* (mare) burghezie industrială.
Industriebrache *f. sg.* teren părăginit prin închiderea unei fabrici, întreprinderi; teren pe care se află o fabrică părăsită, închisă.
Industrie|einrichtung, *-en, f.* echipament industrial, instalație industrială.
Industrie|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs industrial.
Industriefachmann, *-(e)s, -fachleute, m.* specialist în industrie.
Industriefilm, *-(e)s, -e, m.* film de reclamă pentru anumite ramuri industriale.
Industriegebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune industrială.
Industriegelände, *-s, -, n.* teren ocupat de industrie, zonă industrială.
Industriegeleise, *-s, -, n. (ferov., înv.)* v. Industriegleis.
Industriegeschäft, *-(e)s, -e, n.* întreprindere industrială.
Industriegesellschaft, *-en, f.* societate industrială.
Industriegewerkschaft, *-en, f. (presc.* IG*)* sindicat industrial.
Industriegleis, *-es, -e, (ferov.) n.* linie (ferată) industrială.
Industriekammer, *-n, f.* cameră industrială; **Industrie- und Handelskammer** cameră de industrie și comerț.
Industriekapital, *-s, -e* (și *-ien* [-iən]), *n.* capital industrial.
Industriekapitalismus, *-, m. sg.* capitalism industrial.
Industriekauf|frau, *-en, f.* economistă specializată în economia industriei.
Industriekaufmann, *-(e)s, -leute, m.* economist specializat în economia industriei.
Industriekrieg, *-(e)s, -e, m.* război industrial.
Industriekrise, *-n, f.* criză industrială.
Industrieladen, *-s, -läden, m.* magazin de desfacere propriu unei uzine.
Industrieland, *-(e)s, -länder, n.* țară industrială.
industriell [-i'ɛl] *adj.* de industrie, industrial; **~e Heizungsanlage** încălzire prin folosirea căldurii disipate; **~e Reservearmee** armată industrială de rezervă; **~e Revolution** revoluție industrială; *(adverbial)* ~ **erzeugte Waren** mărfuri produse pe cale industrială.
Industrielle, *-n, -n (ein Industrieller), m.* industriaș.
Industriellentagung, *-en, f.* congres al industriașilor.
Industriellenver|einigung, *-en, f.* asociație a industriașilor.
Industriemagnat, *-en, -en, m.* magnat al industriei.
Industriemüll, *-s, m. sg.* reziduuri, deșeuri industriale.
Industrienorm, *-en, f.* normă industrială.
Industrie|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor industrial.
Industrie|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei industrial.
Industriepflanze, *-n, f. (de regulă la pl.)* plantă industrială.
Industriepolitik *f. sg.* politică industrială.
Industriepotential [-tsia:l] și **Industriepotenzial**, *-(e)s, -e, n.* potențial industrial.
Industrieprodukt, *-(e)s, -e, n.* v. Industrieerzeugnis.
Industrieproduktion, *-en, f.* producție industrială.
Industrieproletariat, *-(e)s, n. sg.* proletariat industrial.
Industrieproletarier [-riɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen,* proletar(ă) industrial(ă).
Industrie|revier [-vi:ɐ], *-s, -e, n.* v. Industriegebiet.
Industrieritter, *-s, -, m. (iron., înv.)* mare industriaș.
Industrie|roboter, *-s, -, m.* robot industrial.
Industrieschau *f. sg.* v. Industrieausstellung.
Industrieschule, *-n, f.* școală industrială.
Industrieschutz|zoll, *-(e)s, -zölle, m.* taxă vamală protecționistă.
Industrie|spionage [-a:ʒə] *f. sg.* spionaj industrial.
Industrie|staat, *-(e)s, -en, m.* stat industrial.
Industrie|stadt, *-städte, f.* oraș industrial.
Industrie|staub, *-(e)s, m. sg.* praf industrial.
Industrie|strom, *-(e)s, m. sg.* curent industrial.
Industrie|system, *-(e)s, -e, n.* sistem industrial.
Industrie- und Handelskammer, *-n, f.* v. Industriekammer.
Industrie|unternehmen, *-s, -, n.* întreprindere industrială.
Industrieverband, *-(e)s, -bände, m.* **1.** v. Industrieverein. **2.** *(rar)* sindicat al lucrătorilor din industrie.
Industriever|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație, uniune industrială, a industriașilor.
Industrieverwaltung, *-en, f.* administrație industrială; administrare a industriei.
Industrieviertel, *-s, -, n.* cartier industrial, zonă industrială.
Industrievolk, *-(e)s, -völker, n.* popor cu industrie dezvoltată.
Industrieware, *-n, f.* produs industrial, marfă industrială.
Industriewasser, *-s, -wässer, n.* apă industrială.
Industriewerk, *-(e)s, -e, n.* uzină industrială.
Industriewirtschaft *f.* economie industrială, economia industriei.
Industriezeit|alter, *-s, n.* epoca industrializării (la sfârșitul sec. al 18-lea și începutul sec. al 19-lea).
Industriezentrum, *-s, -zentren, n.* centru industrial.
Industriezweig, *-(e)s, -e, m.* ramură industrială.
induzieren, *induzierte, induziert, vb. (h) tr.* **1.** *(electr.)* a induce; *(med.; în expr.)* **induziertes Irresein** psihoză indusă. **2.** *(fil.)* a face o inducție.
Induzierung, *-en, f. (fil.)* inducție.
In|editum, *-s, -ta, n.* scriere inedită.
in|effektiv și **in|effektiv** *adj.* fără efect; ineficient.
in|effizient și **in|effizient** [-tsi'ɛnt] *adj.* ineficient.
In|effizienz și **In|effizienz** [-tsiɛnts] *f. sg.* ineficiență.
in|egal și **inegal** *adj.* inegal.
in|ein|ander *adv.* unul într-altul; una într-alta; unii într-alții; unele într-altele; ~ **aufgehen** a se contopi; ~ **verliebt** îndrăgostiți unul de altul.
in|ein|ander bringen, *brachte ineinander, ineinander gebracht, vb. (h) tr.* a contopi, a uni.
in|ein|ander fließen, *floss ineinander, ineinander geflossen (du, er)fließt ineinander), vb. (s) intr.* a se vărsa unul într-altul; a se amesteca (curgând unul într-altul), a se uni (despre linii).
in|ein|ander fügen, *fügte ineinander, ineinander gefügt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) îmbuca, a (se) uni, a (se) îmbina prin îmbucare.
In|ein|anderfügung, *-en, f.* contopire; îmbinare prin îmbucare.
in|ein|ander greifen, *griff ineinander, ineinander gegriffen, vb. (h) intr.* **1.** *(tehn.)* a se îmbina, a se îmbuca, a se angrena. **2.** *(fil.)* a se înlănțui, a se influența.
In|ein|andergreifen, *-s, n. sg.* **1.** îmbinare, combinare, îmbucare, angrenare. **2.** *(fig.)* înlănțuire.
in|ein|ander stecken, *steckte ineinander, ineinander gesteckt, vb. (h)* **I.** *tr.* a băga, a vârî unul într-altul, una într-alta. **II.** *intr. imperf.* și *stak ineinander* a fi băgat, vârât unul într-altul, una într-alta.
In|ein|anderwirken, *-s, n. sg.* influențare reciprocă.
In|eins|setzung, *-en, f. (livr.)* identificare.
In|empfangnahme *f. sg.* luare în primire.
in|ert *adj.* **1.** inert; *(chim.)* **~er Stoff** materie inertă. **2.** *(fig.)* pasiv; trândav.
Inertialbezugssystem [-tsia:l-], *-s, -e, n.* sistem de referință inerțial.
in|essentiell [-tsiɛl] și **inessentiell** *adj. (livr.)* neesențial.
in|exakt și **in|exakt** *adj.* inexact.
in|existent și **in|existent** *adj.* inexistent.
In|existenz și **In|existenz** *f. sg.* **1.** inexistență. **2.** *(fil.)* existență, prezență în ceva.
in|explosibel și **in|explosibel** *adj.* neexplozibil.
In|expressibles [-si:bəl] *pl. (glumeț)* indispensabili.
infallibel [Infa'li:bəl] *adj.* infailibil.
Infallibilität *f. sg.* infailibilitate.
infam *adj.* infam, josnic, mârșav, mișel, ticălos.
Infamie, *-n* [-'mi:ən], *f.* infamie, josnicie.
infamierend *adj.* infamant, înjositor.
Infant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* infant(ă).
Infanterie, *-n* [-'ri:ən], *f.* infanterie.
Infanterie|ausbildung *f. sg.* instrucție de infanterie.
Infanteriebataillon [-bataljo:n], *-s, -s, n.* batalion de infanterie.
Infanteriebegleitgeschütz, *-es, -e, n.* tun de însoțire a infanteriei.
Infanteriebegleitwaffe, *-n, f.* armă de însoțire a infanteriei.
Infanteriebrigade, *-n, f.* brigadă de infanterie.
Infanteriedivision [-vi-], *-en, f.* divizie de infanterie.
Infanteriedivisionskommando, *-s, -s, n.* comandament de divizie de infanterie.
Infanteriefeuerplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan al focurilor de infanterie.
Infanterieflieger, *-s, -, m.* aviator de însoțire a infanteriei.
Infanterieflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion de însoțire a infanteriei.
Infanteriegefecht, *-(e)s, -e, n.* luptă, foc de infanterie.
Infanteriegeschütz|zug, *-(e)s, -züge, m.* detașament de infanterie cu tunuri.
Infanteriegewehr, *-(e)s, -e, n.* armă, pușcă de infanterie.
Infanteriekampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă de infanterie.
Infanteriekampf|artillerie [-ri:] *f. sg.* grupare de artilerie de sprijin direct.

Infanteriekompanie [-ni:], *-n* [-ni:ən], *f.* companie de infanterie.
Infanterie|offizier, *-s, -e, m.* ofițer de infanterie.
Infanterieposten, *-s, -, m.* santinelă de infanterie.
Infanterieregiment, *-(e) s, -er, n.* regiment de infanterie.
Infanteriereiter|zug, *-(e)s, -züge, m.* pluton de călăreți de infanterie.
Infanterie|spitze, *-n, f.* vârf de infanterie (la avangardă.)
Infanterie|streitkraft *f. sg.* forță de luptă a infanteriei.
Infanterietruppe, *-n, f.* trupă de infanterie.
Infanteriewaffe, *-n, f.* armă de infanterie.
Infanterist, *-en, -en, m.* infanterist.
infanteristisch **I.** *adj.* de infanterie. **II.** *adv.* din punctul de vedere al infanteriei, în ceea ce privește infanteria.
infantil *adj.* infantil.
Infantilismus, *-, m. sg.* infantilism.
Infantilität *f. sg.* fire, comportare copilărească; comportare copilăroasă.
Infarkt, *-(e)s, -e, m. (med.)* infarct.
Infekt, *-(e)s, -e, m. (med.)* **1.** boală infecțioasă, contagioasă. **2.** infecție.
Infektion, *-en, f.* infecție.
Infektions|abteilung, *-en, f.* secție de boli contagioase (la spitale).
Infektions|er|reger, *-s, -, m.* agent patogen.
Infektionsgefahr, *-en, f.* pericol de infecție, de infectare.
Infektionsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de infecție.
Infektionsherd, *-(e)s, -e, m.* focar de infecție.
Infektionskrankheit, *-en, f.* boală contagioasă, infecțioasă, molipsitoare.
Infektions|psychose, *-n, f.* psihoză infecțioasă.
Infektions|spital, *-(e)s, -spitäler, n.* spital de boli contagioase, infecțioase.
infektiös [-'tsiø:s] *adj.* infecțios, molipsitor, contagios.
Infektiosität *f. sg.* infecțiozitate, caracter infecțios.
Infel, *-n, f.* v. I n f u l.
inferior *adj. (livr.)* inferior.
Inferiorität *f. sg. (livr.)* inferioritate.
infernal, **infernalisch** *adj. (rar)* infernal, diabolic.
Infernalität *f. sg. (înv.)* caracter diabolic, infernal.
Inferno, *-s, n. sg.* infern, iad.
infertil și **infertil** *adj.* nefertil, neroditor, sterp.
Infertilität *f. sg.* infertilitate, sterilitate.
Infiltrat, *-(e)s, -e, n. (med.)* infiltrat.
Infiltration, *-en, f.* infiltrare, infiltrație.
Infiltrations|anästhesie [-zi:], *-n, f. (med.)* anestezic prin infiltrație.
infiltrieren, *infiltrierte, infiltriert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) infiltra.
infinit și **infinit** *adj. (gram.)* infinit, nepersonal, neflexionar, nepredicativ.
infinitesimal *adj. (mat.)* infinitezimal.
Infinitesimalrechnung *f. sg.* calcul infinitezimal.
Infinitesimal|umwandlung, *-en, f.* transformare infinitezimală.
Infinitiv și **Infinitiv**, *-s, -e, m. (gram.)* infinitiv.
Infinitiv|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție, construcție infinitivală.
Infirmität *f. sg. (med., livr.)* infirmitate.
Infix, *-es, -e, n. (lingv.)* infix.
infizierbar *adj.* infectabil.
infizieren, *infizierte, infiziert, vb. (h) tr.* a infecta.
Infizierung, *-en, f.* infectare.
in flagranti *adv. (jur.)* asupra faptei, în flagrant delict; ~ **ertappen** a prinde în flagrant delict.
inflammabel *adj.* inflamabil.
Inflammabilität *f. sg.* inflamabilitate.
Inflammation, *-en, f.* inflamație.
inflammatorisch *adj.* inflamatoriu.
inflammieren, *inflammierte, inflammiert, vb. (h) tr.* **1.** a inflama, a aprinde. **2.** *(fig.)* a înflăcăra, a entuziasma.
Inflation, *-en, f. (ec.)* inflație.
inflationär, **inflationistisch** *adj.* inflaționist.
Inflationsgefahr, *-en, f* pericol de inflație.
Inflationsgeld, *-(e)s, n, sg. (fin.)* bani emiși datorită inflației, pe timp de inflație; bani fără valoare.
Inflationsrate, *-n, f. (fin.)* rată a inflației.
inflatorisch *adj.* v. i n f l a t i o n ä r.
inflexibel și **inflexibel** *adj.* neflexibil, inflexibil.
Inflexibilität *f. sg.* neflexibilitate, inflexibilitate.
Inflexions|punkt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* punct de inflexiune.
Inflores|zenz, *-en, f. (bot.)* inflorescență.
Influenz [-flu'ɛnts], *-en, f. (livr.)* influență.
Influenza *f. sg. (med.)* influență, gripă.
Influenz|elektrizität *f. sg.* electricitate de influență.
influenzieren, *influenzierte, influenziert, vb. (h) tr. (fiz.)* a influența, a produce electricitate sau magnetism prin influență.
Influenzmaschine, *-n, f. (fiz.)* mașină pentru producerea prin influență a tensiunii înalte de electricitate.
Info[1], *-s, f. (fam.) presc.* de la I n f o r m a t i o n.
Info[2], *-s, -s, n. (fam.) presc.* de la I n f o r m a t i o n s b l a t t.
infolge **I.** *prep.* (cu *gen.*) în urma, ca urmare, datorită, din cauza. **II.** *adv. (în expr.)* ~ **von** ca urmare, în urma.
infolgedessen *adv.* în urma acestui lucru; prin urmare, drept urmare, de aceea, în consecință.
Infomobil, *-s, -e, n.* stand mobil de informații.
informal *adj.* informal; nonformal.
Informand, *-en, -en, m.* persoană care se informează despre ceva.
Informant, *-en, -en, m.* **1.** informator. **2.** spion, iscoadă.
Informatik *f. sg.* informatică.
Informatiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* informatician(ă).
Information, *-en, f.* informație; **~en einziehen** (sau **einholen**) a culege, a aduna informații; **~en erteilen** a da informații.
informationell *adj.* informațional.
Informations|abteilung, *-en, f.* secție de informații.
Informations|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu de informații.
Informations|aus|tausch, *-(e)s, -e, m.* schimb de informații.
Informationsblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie info, buletin care conține informații, pliant.
Informationsbüro, *-s, -s, n.* birou de informații.
Informationsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de informații.
Informationsfluss, *-es, -flüsse, m.* flux de informație.
Informationsquelle, *-n, f.* sursă de informații.
Informations|schalter, *-s, -, m.* ghișeu de, pentru informații.
Informations|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** stand, chioșc, ghișeu pentru informații. **2.** nivel de informație.
Informations|zentrum, *-s, -zentren, n.* centru de informare.
informativ *adj.* v. i n f o r m a t o r i s c h.
Informator, *-s, -toren, m.* **1.** informator. **2.** meditator, profesor particular, preceptor.
informatorisch *adj.* informativ.
informell *adj.* **1.** cu scop informativ. **2.** spontan, fără dispoziție, fără formalități. **3.** informal. **4.** *(arte; în expr.)* **~e Kunst** artă informală.
informieren, *informierte, informiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) informa.
Informierung, *-en, f.* informare.
Info|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. I n f o r m a t i o n s s t a n d.
Infotainment [-'teinmənt], *-s, n. sg. (radio, tv)* emisiune informativă de divertisment.
Infrage|stellung, *-en, f.* **1.** punere la îndoială. **2.** periclitare, punere în pericol, în primejdie; primejduire.
infrarot *adj.* infraroșu.
Infrarot|strahlung *f. sg.* radiații în infraroșii.
Infraschall, *-(e)s, m. sg.* infrasunet.
Infra|struktur *f. sg.* infrastructură.
infra|strukturell și **infra|strukturell** *adj.* infrastructural, de infrastructură.
Infrau, *-en, f. (pop.)* femeie internă angajată la o fermă.
Infrequenz *f. sg. (înv.)* lipsă de vizitatori, de spectatori.
Inful, *-n, f. (bis. cat.)* mitră, tiară.
infulieren, *infulierte, infuliert, vb. (h) tr. (bis. cat.)* a învesti ca episcop.
infundieren, *infundierte, infundiert, vb. (h) tr. (med.)* a face o perfuzie.
Infus, *-es, -e* (și *-a*), *n. (farm.)* infuzie.
Infusion, *-en, f. (med.)* perfuzie.
Infusions|tierchen, *-s, -, n.* v. I n f u s o r i u m.
Infusorien|erde [-riən-] *f. sg. (geol.)* pământ de diatomee, diatomit, kiselgur, pământel, tripoli.
Infusorium, *-s, -rien* [-riən], *n. (zool.)* infuzor(iu) *(Infusoria)*.
Infusum, *-s, Infusa, n.* v. I n f u s.
Ing. *presc.* de la I n g e n i e u r.
Inganghalten, *-s, n. sg.*, **Inganghaltung** *f. sg.* menținere în funcțiune.
Ingang|setzen, *-s, n. sg.*, **Ingang|setzung** *f. sg. (tehn.)* punere în funcțiune, în mișcare; pornire.
Ingebrauchnahme *f. sg.*, **Ingebrauchnehmen** *-s, n. sg.* luare în folosință.
Ingenieur [ınʒe'niø:ɐ], *-s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* inginer(ă).
Ingenieurberatung, *-en, f.* consfătuire a inginerilor.
Ingenieurbüro, *-s, -s, n.* birou al inginerului.
Ingenieurkader, *-s, -, m.* cadru tehnic, inginieresc.
Ingenieurkorps [-ko:ɐ], - [-ko:ɐs], - [-ko:ɐs], *n.* corp de ingineri.
Ingenieur|offizier, *-s, -e, m.* ofițer inginer tehnic, inginer militar.
Ingenieurschule, *-n, f.* școală de ingineri, școală superioară tehnică.
ingenieursmäßig **I.** *adj.* de inginer, inginieresc. **II.** *adv.* inginerește.
Ingenieurtechnik *f. sg.* tehnică inginerească.
Ingenieurtechniker, *-s, -, m.* tehnician inginer.
ingenieurtechnisch *adj.* tehnico-inginieresc.
Ingenieurwissenschaften *pl.* inginerie.
ingeniös *adj.* ingenios.
Ingeniosität *f. sg.* ingeniozitate.
Ingenium, *-s, -nien* [-niən], *n. (livr.)* geniu, talent, aptitudine.
Ingenuität *f. sg. (înv., livr.)* ingenuitate, candoare, naivitate.
Inger, *-s, -, m. (zool.)* nume al unui animal din clasa ciclostomilor, parazit al peștilor din mările nordice *(Myxine glutinosa)*.
Ingerenz, *-en, f.* ingerință.
Ingesinde, *-s, n. sg. (pop.)* personal de serviciu (al unei case), totalitate a oamenilor de casă.
Ingestion, *-en, f. (med.)* ingestie.
ingezüchtet *adj. (biol.)* produs, născut, cultivat prin incest, prin împerechere consangvină.
ingleichen *adv. (înv.)* de asemenea, la fel.
Ingot, *-s, -s, m.* ţaglă de metal, lingou.
Ingrediens [-diɛns], *-, -dienzien* [-diɛntsiən], *n.*, **Ingredienz** [-'diɛnts], *-en, f.* ingredient.
Ingress, *-es, -e, m. (reg., jur., înv.)* intrare; acces.
Ingression, *-en, f. (geogr.)* ingresiune, înaintare a mării spre uscat.
Ingrimm, *-(e)s, m. sg. (înv., livr.)* mânie ascunsă, stăpânită; înverșunare.
ingrimmend, **ingrimmig** *adj. (înv., livr.)* mânios; înverșunat.
Ingrün, *-s, n. sg. (reg.)* **1.** (culoare) verde închis. **2.** *(bot.)* v. I m m e r g r ü n.
inguinal *adj. (anat.)* inghinal.
Inguinalbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* hernie inghinală.
Ingwer, *-s, -, m.* **1.** *(sg.) (bot.)* ghimber, ghimbir; enibahar *(Zingiber officinale)*. **2.** rachiu de ghimber.
Inhaben, *-s, n. sg. (fin.)* activ (sub forma unei polițe).

Inhaber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** proprietar(ă), patron(-oană), posesor(-oare). **2.** titular(ă); *(fin)* **auf ~ lautend** la purtător.
Inhaberpapier, *-s, -e, n. (fin.)* hârtie de valoare la purtător.
Inhabung, *-en, f. (înv.)* posedare.
inhaftieren, *inhaftierte, inhaftiert, vb. (h) tr. (jur.)* a aresta, a băga la închisoare.
Inhaftierte, *-n, -n (ein Inhaftierter), m.* și *f.* arestat(ă), deținut(ă).
Inhaftierung, *-en, f. (jur.)* arestare.
Inhaftnahme, *-n, f.* v. Inhaftierung.
Inhalation, *-en, f.* inhalație; inhalare.
Inhalations|apparat, *-(e)s, -e, m.*, **Inhalationsgerät**, *-(e)s, -e, n.* inhalator, aparat de inhalație.
Inhalatorium, *-s, -rien* [-rĭən], *n.* sală de inhalații.
inhalieren, *inhalierte, inhaliert, vb. (h) tr.* a inhala.
Inhalt, *-(e)s, -e, m.* **1.** conținut, cuprins; **~ und Form** conținut și formă. **2.** volum, capacitate cubică; **der ~ eines Gefäßes a)** capacitatea unui vas; **b)** conținutul unui vas. **3.** suprafață, întindere; **der ~ eines Dreiecks** suprafața unui triunghi; **innerer ~** întindere interioară.
inhalt|arm *adj.* v. inhaltsarm.
inhaltbezogen (și **inhaltsbezogen)** *adj. (lingv.)* semantic, raportat la conținut.
inhaltgleich *adj.* v. inhaltsgleich.
inhaltleer *adj.* v. inhaltsleer.
inhaltlich *adj.* după conținut, în ce privește conținutul, din punct de vedere al conținutului.
inhaltlos *adj.* v. inhaltslos.
inhaltreich *adj.* v. inhaltsreich.
Inhalts|angabe, *-n, f.* **1.** rezumat. **2.** sumar.
inhalts|arm *(rar* **inhaltarm)** *adj.* sărac în conținut, în acțiune.
Inhaltsbe|stimmung, *-en, f.* determinare a conținutului, a volumului sau a suprafeței.
inhaltsbezogen *adj.* v. inhaltbezogen.
inhalt|schwer *adj.* v. inhaltsschwer.
Inhalts|erklärung, *-en, f. (formular)* declarație privind conținutul unui colet, unei trimiteri poștale.
inhaltsgleich *(rar* **inhaltgleich)** *adj.* cu conținut, cu volum sau suprafață egal(ă).
inhaltsleer, **inhaltslos** *(rar* **inhaltleer**, **inhaltlos)** *adj.* lipsit de conținut; fără înțeles; **ein ~es Gespräch führen** a duce o conversație fără importanță, a vorbi fără noimă, a spune verzi și uscate.
inhaltsreich, **inhalts|schwer** *(rar* **inhaltreich**, **inhalt|schwer)** *adj.* cu conținut bogat; important; grav; esențial; semnificativ.
Inhalts|stoff, *-(e)s, -e, m.* ingredient.
Inhalts|übersicht, *-en, f.* v. Inhaltsverzeichnis **(1).**
Inhaltsverzeichnis, *-ses, -se, n.* **1.** tablă de materii, cuprins; sumar. **2.** registru.
inhaltsvoll *(rar* **inhaltvoll)** *adj.* v. inhaltsreich.
inhärent *adj.* inerent.
Inhärenz *f. sg.* inerentă.
inhärieren, *inhärierte, inhäriert, vb. (h) intr. (livr.)* a fi inerent.
inhibieren, *inhibierte, inhibiert, vb. (h) tr.* a inhiba; a opri, a împiedica, a suprima, a încetini (un proces fiziologic, o reacție chimică etc.).
Inhibierung, **In|hibition**, *-en, f.* inhibare; inhibiție.
Inhibitor, *-s, -toren, m. (chim.)* inhibitor.
inhibitorisch *adj.* inhibitor.
Inholz, *-es, -hölzer, n. (mar.)* coastă; crevace.
inhomogen și **inhomogen** *adj.* neomogen; eterogen.
Inhomogenität *f. sg. (livr.)* neomogenitate, eterogenitate.
inhuman *adj.* inuman, neomenos.
Inhumanität și **Inhumanität** *f. sg. (livr.)* neomenie.
in|intelligibel *adj. (înv.)* ininteligibil.
In|iquität, *-en, f. (livr.)* inechitate, nedreptate.
initial [-tsi'a:l] *adj.* inițial.
Initial, *-s, -e, n.*, **Initiale**, *-n, f.* (literă) inițială.
Initialbuch|stabe, *-n(s), -n, m.* v. Initial(e).
Initial|ladung, *-en, f.* încărcătură cu materie explozivă de inițiere.
Initialsklerose, *-n, f. (med.)* leziune sifilitică primară.
Initial|spreng|stoff, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* exploziv de inițiere.
Initialwider|stand, *-s, -stände, m. (tehn.)* rezistență inițială.
Initialwort, *-(e)s, -wörter, n.* cuvânt compus din inițialele mai multor cuvinte.
Initialzündung, *-en, f. (tehn.)* aprindere prin explozivul de inițiere.
Initiand [-'tsĭant], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care urmează a fi inițiată.
Initiant, *-en, -en, m.* inițiator.
Initiation, *-en, f.* inițiere (într-un cult secret); primire într-o asociație secretă.
initiativ *adj. (livr.)* cu inițiativă; întreprinzător.
Initiativ|antrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** propunere pornită din inițiativa unei persoane. **2.** *(pol.)* propunere de dezbatere în parlament a unui proiect de lege.
Initiative [-və], *-n, f.* (spirit de) inițiativă; **aus eigener ~** din proprie inițiativă; **die ~ ergreifen** a lua inițiativa.
Initiativrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de a prezenta în parlament un proiect de lege.
Initiator, *-s, -toren, m.*, **~in**, *-nen, f.* inițiator(-oare).
initiatorisch *adj. (livr.)* inițiator.
Initien [-tsiən] *pl.* începuturi, elemente de bază.
initi|ieren [-tsi'i:-], *initiierte, initiiert, vb. (h) tr.* a iniția.
Initi|ierung, *-en, f.* inițiere.
Injektion, *-en, f.* **1.** *(med.)* injecție; **intrakutane (intramuskuläre, intravenöse, subkutane) ~** injecție intracutanată (intramusculară, intravenoasă, subcutanată). **2.** *(geol.)* intruziune.
Injektionsbohrung, *-en, f.* sondaj de injecție.
Injektionsgang, *-(e)s, -gänge, m. (geol.)* canal de intruziune.
Injektionslösung, *-en, f. (med.)* soluție injectabilă.
Injektionsnadel, *-n, f.* ac de seringă.
Injektions|spritze, *-n, f.* seringă.
Injektor, *-s, -toren, m.* injector.
injizieren, *injizierte, injiziert, vb. (h) tr.* a injecta.
injungieren, *injungierte, injungiert, vb. (h) tr. (livr.)* a prescrie, a recomanda cu strictețe, a impune ca obligație; a porunci.
Injunktion, *-en, f. (livr.)* prescripție, recomandare strictă; obligație; ordin.
Injuriant, *-en, -en, m. (jur.)* persoană care aduce cuiva o injurie, persoană care insultă.
Injuriat, *-en, -en, m. (jur.)* injuriat, persoană căreia i s-a adus o injurie.
Injurie [-rĭə], *-n, f. (jur.)* injurie, insultă.
injurieren, *injurierte, injuriert, vb. (h) tr. (jur.)* a injuria, a aduce o injurie, a insulta.
injuriös *adj. (livr., jur.)* injurios.
Inka, *-s, -s, m.* incaș.
inkalkulabel și **inkalkulabel** *adj. (livr.)* incalculabil.
Inkandeszenz *f. sg. (tehn.)* incandescență.
Inkantation, *-en, f.* incantație.
inkapabel și **inkapabel** *adj.* incapabil.
Inkapazität *f. sg.* incapacitate.
inkarnat *adj. (livr.)* roșu de culoarea cărnii.
Inkarnat, *-(e)s, n. sg.* culoare a cărnii (în pictură).
Inkarnation, *-en, f.* incarnare, întrupare.
Inkarnatklee, *-s, m. sg.* trifoi roșu *(Trifolium incarnatum* L.).
inkarnieren, *inkarnierte, inkarniert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) încarna, a (se) întrupa.
Inkarzeration, *-en, f. (med.)* strangulare (a herniei).
inkarzeriert *adj. (med.)* strangulat.
Inkassant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (reg.)* încasator(-oare) (care vine la debitor).
inkassieren, *inkassierte, inkassiert, vb. (h) tr. (com.)* a încasa (bani).
Inkasso, *-s, -s (reg.* și *Inkassi), n. (fin.)* incaso; operațiune de incaso, încasare; **zum ~** spre încasare.
Inkasso|auftrag, *-(e)s, -träge, m. (fin.)* mandat de încasare.
Inkassobank, *-en, f. (fin.)* bancă care se ocupă cu operațiuni de încasare, de incaso.
Inkassobüro, *-s, -s, n. (fin.)* birou de încasări.
Inkasso|erlös, *-es, -e, m. (fin.)* sumă rezultată din încasare, sumă încasată.
Inkassoforderung, *-en, f. (fin.)* cerere de încasare.
Inkassomandat, *-(e)s, -e, n.* v. Inkassoauftrag.
Inkassopapier, *-s, -e, n. (fin.)* ordin de încasare.
Inkasso|spesen *pl. (fin.)* cheltuieli de încasare.
Inkaufnahme *f.* faptul de a nu avea încotro, de a trebui să suporți ceva neplăcut, de a înghiți hapul.
inkl. *presc.* de la inklusive.
Inklination, *-en, f.* **1.** *(fiz., mat., astron.)* înclinație. **2.** *(fig.)* înclinație, înclinare, tendință.
Inklinationsmesser, *-s, -, m.* busolă de înclinație.
Inklinationsnadel, *-n, f. (fiz.)* ac magnetic pentru măsurarea înclinației.
Inklinatorium, *-s, -rien* [-rĭən], *n.* busolă de înclinație.
inklinieren, *inklinierte, inkliniert, vb. (h) intr. (livr.) (zu)* a înclina (pentru...); a avea înclinație (pentru...), a fi înclinat (să...).
Inklinometer, *-s, -, m.* (și *n.) (fiz.)* inclinometru.
inkludieren, *inkludierte, inkludiert, vb. (h) tr. (livr.) (zu)* a include.
Inkluse, *-n, f. (bot., zool.)* incluziune, includere a unui organism într-o materie minerală.
Inklusion, *-en, f.* incluziune.
inklusive [-və] *adv. (presc.* **inkl.**) inclusiv.
Inklusivpreis, *-es, -e, m.* preț inclusiv, care include și prestații suplimentare.
inkognito *adv.* incognito.
Inkognito, *-s, -s, n.* incognito; **das ~ wahren** a păstra incognito-ul; **das ~ lüften** a renunța la incognito.
inko|härent și **inko|härent** *adj.* incoerent.
Inko|härenz și **Inko|härenz** *f. sg.* incoerență.
inkohlt *adj.* carbonizat, supus unui proces de încarbonizare (incarbonizare).
Inkohlung, *-en, f.* carbonizare naturală (a plantelor în decursul perioadelor geologice), încarbonizare, incarbonizare.
inkommensurabel *adj.* (și *mat.)* incomensurabil.
Inkommensurabilität *f. sg.* (și *mat.)* incomensurabilitate.
inkommodieren, *inkommodierte, inkommodiert, vb. (h) (livr.)* **I.** *tr.* a incomoda, a deranja. **II.** *refl.* a se deranja, a se osteni.
Inkommodität, *-en, f. (livr.)* incomoditate.
inkomparabel și **inkomparabel** *adj (livr.)* incomparabil.
Inkomparabile, *-, -bilien* (și *-bilia)* [-'bi:lĭən (-'bi:lĭa),] *n. (livr.)* incomparabil.
inkompatibel și **inkompatibel** *adj.* incompatibil.
Inkompatibilität *f. sg.* incompatibilitate.
inkompetent și **inkompetent** *adj.* incompetent.
Inkompetenz și **Inkompetenz**, *-en, f.* incompetență.
inkomplett și **inkomplett** *adj.* incomplet, necomplet.
inkompressibel și **inkompressibel** *adj. (fiz., tehn.)* incompresibil, necomprimabil.
Inkompressibilität *f. sg. (fiz., tehn.)* incompresibilitate.
inkonform *adj. (livr.)* neconform, necorespunzător.
inkongruent [-gruɛnt] și **inkongruent** *adj.* incongruent.
Inkongruenz și **Inkongruenz**, *-en, f.* incongruență.
inkonsequent și **inkonsequent** *adj.* inconsecvent, neconsecvent.
Inkonsequenz și **Inkonsequenz**, *-en, f.* inconsecvență, neconsecvență.
inkonsistent și **inkonsistent** *adj.* inconsistent.
inkonstant și **inkonstant** *adj.* inconstant, schimbător, nestatornic.
Inkonstanz și **Inkonstanz** *f. sg.* inconstanță; nestatornicie.
inkontestabel *adj. (livr.)* incontestabil.
inkontinent și **inkontinent** *adj. (med.)* care suferă de incontinență.
Inkontinenz și **Inkontinenz** *f. sg. (med.)* incontinență.
inkonvenabel [-ve-] și **inkonvenabel** *adj. (livr., înv.)* neconvenabil.

inkonvenient [-venɪɛnt] și **inkonvenient** *adj. (înv.)* **1.** necorespunzător, nepotrivit, neconvenabil. **2.** incomod, inadmisibil. **3.** necuviincios.

Inkonvenienz și **Inkonvenienz**, *-en, f. (înv.)* **1.** inconvenient. **2.** necuviință.

inkonvertibel [-vɛr-] și **inkonvertibel** *adj. (fin.)* neconvertibil, inconvertibil, de neconvertit.

inkonziliant și **inkonziliant** *adj. (livr.)* neconciliant, de neîmpăcat.

Inko|ordination și **Inko|ordination** *f. sg. (med.)* ataxie.

inko|ordiniert și **inko|ordiniert** *adj.* necoordonat.

inkorporal *adj. (med.)* existent în organism.

Inkorporation, *-en, f.* (și *jur.*) încorporare.

inkorporieren, *inkorporierte, inkorporiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(med.)* a ingera, a introduce în corp. **2.** *(jur.)* a încorpora, a anexa. **3.** a primi ca membru. **II.** *refl.* a se încorpora.

inkorrekt și **inkorrekt** *adj.* **1.** necorect, greșit, incorect. **2.** inadmisibil, necuviincios.

Inkorrekt|heit și **Inkorrekt|heit** *f. sg.* **1.** incorectitudine; inexactitate. **2.** necuviință.

inkorrigibel și **inkorrigibel** *adj.* incorigibil.

Inkraftsetzen, *-s, n. sg.*, **Inkraftsetzung** *f. sg. (jur.)* punere în vigoare.

In-Kraft-Treten, *-s, n. sg. (jur.)* intrare în vigoare.

Inkreis, *-es, -e, m. (mat.)* cerc tangent interior, cerc înscris.

Inkrement, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(ec.)* spor, adaos. **2.** *(mat.)* increment.

Inkret, *-(e)s, -e, n. (med.)* secreție internă.

Inkrimination, *-en, f.* incriminare, învinuire.

inkriminieren, *inkriminierte, inkrimtniert, vb. (h) tr.* a incrimina, a învinovăți, a învinui, a pune sub acuzație.

Inkrustation, *-en, f.* v. Inkrustierung.

inkrustieren, *inkrustierte, inkrustiert, vb. (h) tr.* a incrusta.

Inkrustierung, *-en, f.* incrustare.

Inkubation *f. sg.* **1.** *(med.)* incubație. **2.** *(biol)* incubație, clocire.

Inkubations|zeit *f. sg.* **1.** *(med.)* durată a incubației. **2.** *(biol.)* durată a incubației, durată a clocirii.

Inkubator, *-s, -toren, m.* incubator.

Inkubus, *-, -ben, m. (mit.)* incub.

Inkugel, *-n, f. (geom.)* sferă interioară.

inkulant și **inkulant** *adj. (livr., com.)* neserviabil, nesăritor; meschin; neculant, lipsit de culanță.

Inkulanz și **Inkulanz**, *-en, f. (livr., com.)* neserviabilitate; meschinărie.

Inkulpant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (jur.)* inculpant(ă), acuzator(-oare), pârâtor(-oare).

Inkulpat, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen. f. (jur.)* inculpat(ă), acuzăt(ă), pârât(ă).

inkulpieren, *inkulpierte, inkulpiert, vb. (h) tr. (jur.)* a inculpa, a acuza.

Inkunabel, *-n, f.* incunabul.

inkurabel și **inkurabel** *adj. (med.)* incurabil, de nevindecat.

Inkursion, *-en, f.* incursiune.

Inkurvation [-va-], *-en, f. (livr.)* încurbare.

inl. *presc.* de la inländisch.

Inlage, *-n, f.* **1.** parte interioară; interior. **2.** *(înv.)* anexă, adaos.

Inland, *-(e)s, n. sg.* **1.** țară, patrie; **im** ~ în țară. **2.** interiorul țării.

Inlaid [-le:d], *-s, -e. m.* linoleum mozaicat.

Inland|anleihe, *-n, f.* v. Innenanleihe.

Inlandbedarf, *-(e)s, m. sg.* necesar pentru consumul intern al țării.

Inland|eis, *-es, n. sg. (geol, geogr.)* inlandais, ghețar continental.

Inländer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* băștinaș(ă), indigen(ă).

Inlandflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* cursă internă (de avion).

inländisch *adj. (presc.* **inl.**) indigen, băștinaș.

Inlandkurs, *-es, m. sg. (ec.)* curs intern.

Inlandmarkt, *-(e)s, -märkte, m. (ec.)* piață internă.

Inlandreiseverkehr, *-s, m. sg.* trafic intern de pasageri.

Inlands|absatz, *-es, -sätze, m. (com.)* desfacere de mărfuri pe piața internă.

Inlandsbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare în țară.

Inlandsge|spräch, *-(e)s, -e, n.* convorbire telefonică interurbană.

Inlandsmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* v. Inlandmarkt.

Inlaut, *-(e)s. -e, m.* sunet din interiorul unui cuvânt, sunet medial.

inlautend *adj. (lingv.) (despre sunete)* medial, din interiorul unui cuvânt.

Inlett, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(text.)* nanghin. **2.** toc de pernă.

inliegend *adj. (austr.)* inclus, alăturat.

inmittelst *adv. (înv., reg.)* între timp.

inmitten *prep.* (cu *gen.*) în mijlocul.

inne *adv.* înăuntru; v. inne sein.

innebe|halten, *behielt inne, innebehalten (du behältst inne, er behält inne), vb. (h) tr. (înv.)* a reține, a ține strâns.

inne|haben, *hatte inne, innegehabt (du hast inne, er hat inne), vb. (h) tr.* a avea, a poseda, a ocupa, a deține.

inne|halten, *hielt inne, innegehalten (du hältst inne. er hält inne), vb. (h)* **I.** *tr.* a respecta, a urma (o regulă); **Gesetze** ~ a respecta legi; **den rechten Weg** ~ **a)** a se ține de drumul bun; **b)** *(fig.)* a urma calea justă. **II.** *intr.* a se opri, a face o pauză; **in** (sau **mit**) **der Arbeit** ~ a se opri din lucru; **mit dem Spiel** ~ a face o pauză în joc; a se opri din jucat.

inneliegend *adj.* imanent; care se află înăuntru; intrinsec.

innen *adv.* înăuntru, în interior; **nach** ~ spre interior; **das Fenster geht nach** ~ **auf** fereastra se deschide spre interior; **von** ~ din interior, dinăuntru; **ich kenne ihn (von)** ~ **und außen** îl cunosc perfect de bine, îl cunosc ca pe buzunarul meu; ~ **liegend** situat în interior.

Innen|anleihe, *-n, f. (ec.)* împrumut intern.

Innen|an|strich, *-(e)s, m.* zugrăveală interioară, de interior.

Innen|antenne, *-n, f.* antenă de casă.

Innen|arbeiten *pl.* lucrări de amenajare interioară.

Innen|architekt, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* arhitect(ă) de interioare.

Innen|architektur, *-en, f.* arhitectură de interior.

Innen|aufnahme, *-n, f.* **1.** (fotografie de) interior. **2.** filmare în studio, de interior.

Innen|aus|stattung, *-en, f.* interior, aranjament interior.

Innenbackenbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu saboți interiori.

Innenbahn, *-en, f. (sport)* bandă, pistă interioară.

Innenbandbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu bandă interioară.

Innenbeleuchtung *f.* iluminat de interior, pe dinăuntru.

Innenbezirk, *-(e)s, -e, m.* cartier central, situat în centrul localității.

Innenbolzen, *-s, -, m. (tehn.)* bulon interior.

Innenböschung, *-en, f.* escarpă.

Innendekoration, *-en, f.* decorație interioară.

Innendienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu la sediul instituției.

Innendienstler, *-s, -, m.* angajat care prestează serviciul la sediul instituției.

Innendreh|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (tehn.)* cuțit de strung pentru strunjire interioară (la țevi și piulițe).

Innendruck, *-(e)s, -drücke* (și *-e*) presiune interioară, internă.

Innendurchmesser, *-s, -, m.* diametru interior.

Innen|einrichtung, *-en, f.* (aranjament) interior (al unei case, al unei locuințe); mobilier.

Innenfeuerung, *-en, f.* foc interior.

Innenfläche, *-n, f.* suprafață interioară.

Innengewinde|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (tehn.)* cuțit de strung pentru filet interior.

Innengift, *-(e)s, -e, n.* endotoxină.

Innenhand, *-hände, f. (box)* partea interioară a pumnului.

Innenhandel, *-s, m. sg.* comerț interior.

Innenhaut, *-häute, f.* **1.** *(biol.)* endoderm, endoblast. **2.** *(bot.)* endocarp.

Innenheizfläche, *-n, f.* suprafață interioară de încălzire.

Innenhof, *-(e)s, -höfe, m.* curte interioară.

Innenkraft, *-kräfte, f.* forță interioară, sufletească.

Innenkühlung, *-en, f.* răcire interioară.

Innenleben, *-s, n. sg.* viață interioară.

Innenlehre, *-n, f. (tehn.)* calibru de interior (la țevi etc.).

Innenleitung, *-en, f.* conductă interioară.

innen liegend v. innen.

Innenmantel, *-s, -mäntel, m. (tehn.)* căptușeală de interior.

Innenmikrometer, *-s, -, n. (tehn.)* micrometru de interior.

Innenmikrometertaster, *-s, -, m. (tehn.)* palpator de micrometru de interior.

Innenminister, *-s, m.* ministru al Afacerilor Interne, ministru de Interne.

Innenministerium, *-s, -rien* [-rīən], *n.* minister de Interne, al Afacerilor Interne.

Innen|ohr, *-(e)s, -en, n. (anat.)* ureche internă.

Innenpolitik *f. sg.* politică internă.

innenpolitisch *adj.* privitor la politica internă.

Innenraum, *-(e)s, -räume, m.* (spațiu) interior.

Innenreim, *-(e)s, -e, m. (lit.)* rimă interioară.

Innenring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel de culare interior.

Innenrist, *-(e)s, -e, m. (la fotbal)* partea interioară a labei piciorului.

Innenrundschleifmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de rectificat rotund în interior.

Innenrüttler, *-s, -, m. (constr.)* pervibrator, vibrator interior.

Innenseite, *-n, f.* **1.** parte interioară, față interioară. **2.** *(tipogr.)* pagină interioară (a unui ziar).

Innenspann, *-(e)s, -e, m.* v. Innenrist.

Innen|spiegel *-s, -, m. (auto.)* oglindă retrovizoare.

Innen|stadt, *-städte, f.* interior, centru al orașului.

Innen|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă interioară.

Innen|stürmer, *-s, -, m. (fotbal)* inter.

Innentasche, *-n, f.* buzunar interior.

Innentaster, *-s, -, m. (tehn.)* calibru de interior.

Innentemperatur, *-en, f.* temperatură interioară, din interior.

Innentitel, *-s, -, m. (tipogr.)* copertă interioară.

Innentür, *-en, f.* ușă interioară.

Innenverzahnung, *-en, f. (tehn.)* dințare interioară.

Innenwand, *-wände, f.* perete interior.

Innenwange, *-n, f. (tehn.)* vang interior.

Innenwelt *f. sg.* lume interioară.

Innenwider|stand, *-(e)s, -stände, m.* rezistență interioară.

Innenwinkel, *-s, -, m.* unghi interior, intern.

inner *adj.* interior, intern; **Ministerium für ~e Angelegenheiten** Ministerul Afacerilor Interne; **~e Dienstordnung** regulament de ordine interioară; **~e Krankheiten** boli interne; **die ~e Stimme** vocea conștiinței.

Inner|asien [-zīən], *-s, n. sg.* Asia Centrală.

innerbetrieblich *adj.* din, în interiorul întreprinderii; de uz intern.

innerdeutsch *adj.* **1.** din interiorul Germaniei. **2.** *(ist.)* intergerman, între cele două state germane *(până în 1990)*.

innerdienstlich *adj.* de serviciu, în cadrul serviciului, de uz intern.

Innere, *-n (ein Inneres), n. sg.* interior, parte dinăuntru; miez; **im ~n** în interior; **im ~n des Landes** în interiorul, în centrul țării; **in meinem ~n** în adâncul inimii mele; **Minister des ~n** ministru al Afacerilor Interne.

Innerei, *-en, f. (de regulă la pl.)* măruntaie, viscere.

innerhalb I. *adv.* înăuntru, în interior. **II.** *prep.* cu *gen.* **1.** *(local)* înăuntrul, în interiorul; ~ **der Grenzen** în interiorul granițelor. **2.** *(temporal)* în cursul; în termen de, în (răs)timp de; ~ **einer Woche** în cursul unei săptămâni, într-o săptămână, în decurs de o săptămână.

innerlich I. *adj.* intern, interior. **II.** *adv.* pe dinăuntru, în sine; *(fam.)* ~ **anzuwenden** pentru uz intern; ~ **freut er sich** se bucură în sinea lui.

Innerlichkeit *f. sg.* caracter interior, intern; interioritate.

inner|örtlich *adj.* din, în interiorul localității; intravilan, intraurban.

inner|orts *adj. (austr., elv.)* în localitate.

innerparteilich *adj.* în interiorul unui partid, în cadrul unui partid; **~e Demokratie** democrație internă de partid.
innerpolitisch *adj.* de politică internă.
innerschulisch *adj.* din ulteriorul școlii; de uz școlar intern.
innersekretorisch *adj.* cu secreție internă; referitor la secreția internă.
innersprachlich *adj. (lingv.)* din, în cadrul limbii, intralingual.
inner|staatlich *adj.* în interiorul statului.
Inner|stadt, *-städte, f. (elv.)* v. Innenstadt.
inner|städtisch *adj.* din oraș; din interiorul orașului; intraurban.
innerste *adj. (der, die, das ~,* sup. de la inner) cel mai dinăuntru; **der ~e Kern der Sache** miezul chestiunii; **meiner ~n Überzeugung nach** după convingerea mea intimă; **seine ~n Gedanken** gândurile sale cele mai intime.
Innerste, *-n (ein Innerstes), n. sg.* miez, centru; *(fig.)* **im ~n** în adâncul sufletului; *(fig.)* **bis ins ~** până în străfunduri.
innert *prep. cu gen.* sau *dat. (elv., austr.)* în decursul, în decurs de.
In|nervation [-va-], *-en, f. (anat.)* inervație.
in|nervieren [-vi:-], *innervierte, innerviert, vb. (h) tr. (med.)* a inerva.
innerwärts *adv.* spre partea dinăuntru, spre interior.
inne sein, *war inne, inne gewesen (ich bin inne, du bist inne, er ist inne), vb. (s) intr.* (cu *gen.)* a fi conștient (de ceva); **einer Sache ~** a fi conștient de un lucru.
innewerden, *wurde inne, innegeworden (du wirst inne, er wird inne), vb. (s) intr.* (cu *gen.)* a-și da seama, a observa, a se convinge (de ceva), a deveni conștient (de faptul că).
innewohnen, *wohnte inne, innegewohnt, vb. (h) intr.* (cu *dat.)* a fi inerent, a fi cuprins; **auch alten Methoden kann Gutes ~** și în metodele vechi poate fi ceva bun.
innewohnend I. *part. prez.* de la innewohnen. **II.** *adj.* inerent, cuprins; **das dem All ~e Leben** viața din univers.
innig *adj.* intim, cordial; din toată inima; strâns; profund; **~e Freundschaft** prietenie intimă, sinceră, devotată; **~e Dankbarkeit** recunoștință profundă; **die ~sten Glückwünsche** cele mai sincere și cordiale felicitări; **der ~ste Wunsch** dorința cea mai arzătoare.
Innigkeit *f. sg.* intimitate, cordialitate, sinceritate; profunzime (a unui sentiment).
inniglich *adj. (livr.)* v. innig.
Innovation [-va-], *-en, f.* inovație, înnoire.
innovationsfeindlich *adj.* ostil noului, împotriva înnoirilor.
innovationsfreudig *adj.* dornic de înnoiri, deschis noului.
innovativ *adj.* **1.** referitor la inovații; care conține o inovație, o înnoire. **2.** novator.
innovatorisch *adj.* novator.
innovieren [-'vi:-], *innovierte, innoviert, vb. (h) tr. (livr.)* a inova.
Innung, *-en, f. (ist.)* corporație, breaslă; *(fam.)* **die ~ blamieren** a se desolidariza de colegii săi.
Innungsmeister, *-s, -, m. (ist.)* staroste de breaslă.
Innungsmitglied, *-(e)s, -er, n. (ist.)* membru al breslei, al corporației.
Innungsrecht, *-(e)s, n. sg. (ist.)* drept al breslei, al corporației.
Innungs|zwang, *-e(s), m. sg. (ist.)* caracter obligatoriu al corporației, al breslei.
in|offensiv și **in|offensiv** *adj.* inofensiv.
in|offiziell [-tsiɛl] și **in|offiziell** *adj.* neoficial, inoficial, confidențial.
in|offiziös și **in|offiziös** *adj.* **1.** abuziv, nedrept, ilegal. **2.** *(despre știri)* neoficios.
In|okulation, *-en, f.* inoculare.
in|okulieren, *inokulierte, inokuliert, vb. (h) tr.* a inocula.
in|operabel și **in|operabel** *adj. (med.)* inoperabil, care nu poate fi operat.
in|opportun și **in|opportun** *adj.* inoportun (referitor la termen); neindicat.
In|opportunität *f. sg.* inoportunitate (a unui termen).
Inosin|säure *f. sg. (chim.)* acid inozinic.
Inosit, *-s, m. sg. (biol.)* inozitol.
Inos(it)urie *f. sg. (med.)* inoz(it)urie.
in|oxidieren, *inoxidierte, inoxidiert* (și **in|oxydieren**, *inoxydierte, inoxydiert), vb. (h) tr.* a oxida intenționat (suprafața unei piese de fontă pentru a o proteja contra ruginii).
In|oxidierung (și **In|oxydierung**), *-en, f.* oxidare intenționată, de protecție.
Input, *-s, -s, m. (electr.)* energie de intrare; input.
Inquilin, *-en, -en, m. (biol.)* **1.** conlocuitor (animal, pasăre, insectă conlocuind pașnic cu alte specii în mediul lor). **2.** parazit.
inquirieren, *inquirierte, inquiriert, vb. (h) tr.* **1.** *(livr.)* a cerceta, a examina. **2.** *(jur.)* a audia, a interoga, a ancheta.
Inquisition, *-en, f. (ist.)* inchiziție.
Inquisitor, *-s, -toren, m. (ist.)* inchizitor.
inquisitorisch *adj.* inchizitorial.
ins *formă presc.* de la in das în.
Insasse, *-n, -n, m.*, **Insassin**, *-nen, f.* **1.** locuitor(-oare), localnic(ă). **2.** persoană ce se află într-un anumit loc; călător(-oare) aflat(ă) într-un mijloc de locomoție; **die ~n des Zuges** călătorii, pasagerii din tren.
Insassenversicherung, *-en, f.* asigurare încheiată pentru pasagerii care călătoresc cu un vehicul.
insbesond(e)re *adv.* mai ales, îndeosebi, mai cu seamă, în special.
inscenieren [-stsɛ-], *inscenierte, insceniert, vb. (h) tr. (înv.)* v. inszenieren.
Inschelt, *-s*, **Inschlitt**, *-s, n. sg. (reg.)* seu.
Inschrift, *-en, f.* inscripție.
Inschriftenkenner, *-s, -, m.* epigrafist.
Inschriftenkunde *f. sg.* epigrafie.
inschriftlich *adj.* prin inscripții, epigrafic.
Inschutznahme, *-n, f.* **1.** luare sub protecție. **2.** *(jur.)* punere sub tutelă; **die ~ anordnen** (sau **verfügen**) a dispune luarea sub tutelă.
Insekt, *-(e)s, -en, n.* insectă *(Insecta, Hexapoda)*; **~en fressend** insectivor.
Insektarium, *-s, -rien* [-riən], *n.* insectar.
Insekten|anhäufung, *-en, f.* focar de insecte, aglomerare de insecte.
Insektenbekämpfung *f. sg. (agr.)* combatere a dăunătorilor, a insectelor.
Insektenbekämpfungsmittel, *-s, -, n. (chim.)* insecticid.
Insektenbe|stäubung *f. sg. (bot.)* polenizare prin insecte, entomofilie.
Insektenblume, *-n, f.* floare entomofilă, polenizată cu ajutorul insectelor.
insektenblütig *adj. (bot.)* entomofil, care se polenizează cu ajutorul insectelor.
Insektenblütler, *-s, -, m. (bot.)* fanerogame, plante entomofile, polenizate cu ajutorul insectelor.
Insektenfalle, *-n, f. (bot.)* capcană de insecte (a plantelor carnivore).
Insekten fressend *adj.* insectivor.
Insektenfresser v. Insekt.
Insektengift, *-(e)s, -e, n.* **1.** v. Insektizid. **2.** venin secretat de anumite insecte.
Insektenkunde, **Insektenlehre** *f. sg.* v. Insektologie.
Insektenlarve [-fə sau -və], *-n, f.* larvă de insectă.
Insektenleim, *-(e)s, -e, m.* clei insecticid.
Insektenmittel, *-s, -, n.* v. Insektizid.
Insekten|orchis, *-, f.* **1.** *(zool.)* testicul de insectă. **2.** v. Knabenkraut.
Insektenpulver [-pUlfɐ sau -vɐ], *-s, -, n.* praf insecticid.
Insektensammler, *-s, -, m.* colecționar de insecte.
Insekten|stich, *-(e)s, -e, m.* înțepătură (provocată) de insectă.
Insektenvertilgungsmittel, *-s, -, n.* insectifug, insecticid.
insektivor [-'vo:ɐ] *adj.* insectivor.
Insektivore[1], *-n, -n, m.* (sau *n.*), *(zool.)* (animal) insectivor.
Insektivore[2], *-n, f. (bot.)* plantă insectivoră.
insektizid *adj.* insecticid.
Insektizid, *-(e)s, -e, n.* insecticid.
Insektolog, *-en, -en (rar)*, **Insektologe**, *-n, -n, m.* entomolog.
Insektologie *f. sg.* entomologie.
Insel, *-n, f.* **1.** insulă. **2.** refugiu (pentru pietoni în puncte de circulație mare).
Inselbahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* stație cu linii pe ambele părți ale clădirii principale.
Inselberg, *-(e)s, -e, m. (geogr., geol.)* deal, munte izolat în șes.
Inselbevölkerung, *-en, f.* populație a unei insule, insulară.
Inselbewohner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) a(l) unei insule; insular(ă).
inselförmig *adj.* în formă de insulă, având forma unei insule.
Inselgruppe, *-n, f.* arhipelag.
Insel|land, *-(e)s, -länder, n.* țară insulară.
Inselmeer, *-(e)s, -e, n. (geogr.)* mare bogată în insule.
Insel|organ, *-s, -e, n. (anat.)* grup celular producător de insulină.
Inselperron [-rɔ̃:], *-s, -s, m. (ferov.)* peron înconjurat de linii.
inselreich *adj.* bogat în insule, cu multe insule.
Inselreich, *-(e)s, -e, n.* imperiu insular.
Insel|staat, *-(e)s, -en, m.* stat constituit dintr-una sau din mai multe insule; stat insular.
Insel|stadt, *-städte, f.* oraș clădit pe o insulă.
Inselt, *-s, n. sg.* v. Inschelt.
Inselvolk, *-(e)s, -völker, n.* popor insular.
Inselwelt, *-en, f. (geogr.)* arhipelag.
Insemination, *-en, f. (med., biol.)* inseminare, inseminație; însămânțare.
inseminieren, *inseminierte, inseminiert, vb. (h) tr. (med., biol.)* a insemina; a însămânța.
insensibel și **insensibel** *adj.* insensibil.
Insensibilität și **Insensibilität** *f. sg.* insensibilitate.
Inserat, *-(e)s, -e, n.* anunț (în ziar), inserat.
Inseraten|an|nahme, *-n, f.* **1.** primire de anunțuri (pentru un ziar). **2.** ghișeu, birou de primire a anunțurilor (la un ziar).
Inseratenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* ziar de anunțuri.
Inseratenteil, *-(e)s, -e, m.* rubrică de anunțuri, de inserate, mică publicitate.
Inserationsgebühr, *-en, f.* taxă de anunțuri la ziar.
Inserat|satz, *-es, -sätze, m. (tipogr.)* culegere de inserate.
Inseratschrift, *-en, f. (tipogr.)* caractere de litere pentru inserate.
Inserent, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care dă un anunț în ziar.
inserieren, *inserierte, inseriert, vb. (h) tr.* a insera, a da un anunț, a anunța (la ziar).
Insert, *-s, -s, n.* **1.** v. Inserat. **2.** *(film, tv.)* insert. **3.** *(text., tehn.)* întăritură.
Insertion, *-en, f.* **1.** inserție, inserare (a unui text). **2.** *(anat., bot.)* inserție, legare, fixare.
Insertionskosten *pl.* cheltuieli, taxe de inserare (a unui text într-un ziar).
Insertions|preis, *-es, -e, m.* preț al unui inserat (în ziar).
Insertions|punkt, *-(e)s, -e, m. (anat., bot.)* punct de inserție (a mușchilor și tendoanelor de oase etc.).
insge|heim și **insgeheim** *adv.* pe ascuns, în taină.
insgemein și **insgemein** *adv. (înv.)* **1.** în general, îndeobște. **2.** v. insgesamt.
insgesamt și **insgesamt** *adv.* laolaltă, împreună, cu toții; (în) total.
Insichgekehrt|heit *f. sg.* introversiune, introvertire.
Insichvoll|endetsein, *-s, n. sg.* desăvârșire intrinsecă.
Insidien [-diən] *pl.* **1.** urmăriri. **2.** spionaj.
Insiegel, *-s, -, n.* **1.** *(poet.)* pecete, sigiliu. **2.** *(vân.)* urmă de cerb.
Insignien [-niən] *pl.* însemne.
insignifikant și **insgnifikant** *adj. (livr.)* nesemnificativ, neînsemnat, insignifiant.
Insimulation, *-en, f. (înv.)* acuzare, învinuire, bănuire, defăimare, ponegrire (fără temei, nejustificată).
insimulieren, *insimulierte, insimuliert, vb. (h) tr. (înv.)* a acuza, a învinui, a bănui, a defăima, a ponegri (fără temei, nejustificat).
Insinuant, *-en, -en, m. (livr., înv.)* insinuant.
Insinuation, *-en, f.* **1.** *(livr., înv.)* insinuare. **2.** *(jur.)* înmânare (prin portărel).
Insinuationsgebühr, *-en, f. (jur.)* taxă de înmânare.
insinuieren, *insinuierte, insinuiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(livr., înv.)* a insinua, a sugera. **2.** *(jur.)* a prezenta, a înmâna (prin portărel). **II.** *refl. (livr., înv.)* a se insinua, a se strecura pe nesimțite pe sub pielea cuiva.
insipid(e) *adj. (livr.)* insipid, anost.
insistent *adj. (livr.)* insistent, perseverent.
Insistenz *f. sg. (livr.)* insistență, perseverență.

insistieren, *insistierte, insistiert, vb. (h) intr. (auf cu dat.) (livr.)* a insista (asupra unui lucru).

inskribieren, *inskribierte, inskribiert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) înscrie (mai ales la facultate). **2.** a se înscrie la un curs.

Inskription, *-en, f.* **1.** înscriere (mai ales la facultate). **2.** înscriere la un curs.

inskünftig *adv. (elv.)* pe viitor; în viitor.

insofern[1] *adv.* în această privință, până aici, până la acest punct, într-atât; ~ **hast du dich geirrt** în această privință te-ai înșelat.

insofern[2] *conj.* în măsura în care; dacă, în caz că; ~ **du recht hast** în măsura în care ai dreptate.

insolange *adv. (reg.)* v. insofern[1].

Insolation, *-en, f.* **1.** *(med., fiz.)* insolație. **2.** *(med.)* tratament cu raze solare.

insolent și **insolent** *adj.* insolent, obraznic, impertinent.

Insolenz și **Insolenz**, *-en, f.* insolență, obrăznicie, impertinență.

insolieren, *insolierte, insoliert, vb. (h) tr. (rar)* a expune razelor soarelui.

insolubel și **insolubel** *adj.* insolubil.

insolvent și **insolvent** [-'vɛnt] *adj.* insolvabil.

Insolvenz și **Insolvenz**, *-en, f.* insolvabilitate.

Insomnie *f. sg. (med.)* insomnie.

insonderheit *(livr.)* (rar și **in Sonder|heit**), **insonders** *adv. (rar)* mai ales, în special, mai cu seamă.

insoweit[1] *adv.* v. insofern[1].

insoweit[2] *conj.* v. insofern[2].

in spe *adv.* viitor; care urmează să fie.

Inspekteur [-'tøːɐ], *-s, -e, m.* **1.** *(mil., poliție)* inspector; ofițer superior cu funcție de inspector. **2.** v. Inspektor **(2)**.

Inspektion, *-en, f.* **1.** inspecție. **2.** inspectorat.

Inspektionsbezirk, *-(e)s, -e, m.* circumscripție de inspecție.

Inspektionsdienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu de inspecție.

Inspektionsgang, *-(e)s, -gänge, m.* vizită de inspecție.

Inspektions|offizier, *-s, -e, m.* ofițer de inspecție.

Inspektionsreise, *-n, f.* călătorie de inspecție.

Inspektor și **In|spektor**, *-s, -toren, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** inspector(-oare) (în administrație, finanțe etc.). **2.** persoană cu sarcini de inspecție.

Inspektorat, *-(e)s, -e, n. (austr., elv.)* inspectorat.

Inspiration, *-en, f.* inspirație.

inspirativ *adj. (livr.)* de inspirație; din inspirație.

Inspirator, *-s, -toren, m.* inspirator.

inspiratorisch *adj. (fiziol.)* inspirator.

inspirieren, *inspirierte, inspiriert, vb. (h) tr.* a inspira.

Inspizient [-tsi'ɛnt], *-en, -en, m.* **1.** supraveghetor. **2.** *(teatru)* inspector.

inspizieren, *inspizierte, inspiziert, vb. (h) tr.* a inspecta, a face inspecție; a supraveghea.

Inspizierung, *-en, f.* inspecție, inspectare.

Inspizierungsbericht, *-(e)s, -e, m.* raport de inspecție.

instabil și **instabil** *adj.* instabil.

Instabilität și **Instabilität** *f. sg.* instabilitate; nestatornicie.

Installateur [-'tøːɐ], *-s, -e, m.* instalator.

Installation, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* instalație, instalare; *(inform.)* instalare a unui program; ~ **neuer Anwendungsprogramme** instalare de noi programe soft. **2.** *(bis.)* instalare, introducere (într-o funcție).

Installations|arbeit, *-en, f.* lucrare, operație de instalare.

Installations|automat, *-en, -en, m.* disjunctor automat de instalație.

Installationsmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n. (tehn.)* material de instalație.

Installations|schalter, *-s, -, m.* întrerupător electric de instalație interioară.

Installations|selbst|schalter, *-s, -, m.* disjunctor de instalație, automat de instalație.

installieren, *installierte, installiert, vb. (h) tr. (tehn., adm., bis.)* a instala, a introduce într-o funcție; *(inform.)* a instala; **Dateien** ~ a instala fișiere.

Installierung *-en, f.* instalare.

in|stand (sau **in Stand**) *adv. (în expr.)* ~ **halten** a întreține (în bună stare), a păstra în bună stare; ~ **sein** a fi în stare bună, a fi în ordine, a fi în stare de funcționare; ~ **setzen** *(elv.* **stellen)** a repara, a readuce în bună stare, a pune în stare de funcționare; **sich** ~ **fühlen** a se simți în formă bună, sănătos; **jn.** ~ **setzen, etwas zu tun** a-i da cuiva ocazia, a-i crea condițiile, a-i da posibilitatea să facă ceva; *(jarg.)* ~ **besetzen** a ocupa (o clădire, o locuință aflată în pragul demolării) în mod abuziv (pentru a o amenaja și a locui în ea).

In|standbesetzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care ocupă în mod abuziv o clădire, o locuință (pentru a o amenaja și a locui în ea).

In|standbesetzung, *-en, f.* ocupare a unei clădiri, a unei locuințe în mod abuziv (pentru a o amenaja și a locui în ea).

In|standhalten, *-s, n. sg.*, **Instand|haltung** *f. sg.* întreținere, menținere în bună stare, păstrare în stare bună.

In|standhaltungs|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* comandă, sarcină de întreținere.

In|standhaltungskosten *pl.* cheltuieli de întreținere.

in|ständig *adj.* stăruitor, insistent.

In|ständigkeit *f. sg.* stăruință, insistență.

In|standsetzung *f. sg.* **1.** (re)punere în stare de funcționare. **2.** reparare.

In|stand|stellung *f. sg. (elv.)* v. Instandsetzung.

in|stant *adj.* instant.

In|stantgetränk, *-(e)s, -e, n.* băutură care se prepară instant, dintr-un praf solubil.

In|stantkaffee, *-s, m. sg.* cafea instant, cafea solubilă.

In|stant|suppe, *-n, f. (cul.)* supă instant, la minut.

Instant|tee, *-s, -, m. sg.* ceai instant, ceai solubil.

Instanz, *-en, f. (jur.)* instanță.

Instanzenweg, *-(e)s, -e, m.*, **Instanzenzug**, *-(e)s, m. sg.* (și *jur.*) cale oficială, ierarhică.

Instauration, *-en, f. (livr.)* reînnoire, refacere, restaurare.

instaurieren, *instaurierte, instauriert, vb. (h) tr. (livr.)* a reînnoi, a reface, a restaura.

Inste, *-n, -n, m. (înv.)* v. Instmann.

In|stellung|gehen, *-s, n. sg.* **1.** intrare în serviciu. **2.** *(mil.)* intrare în poziții, ocupare a pozițiilor (proprii).

Inster, *-s, n. sg. (reg.)* v. Innerei.

instigieren, *instigierte, instigiert, vb. (h) tr. (livr.)* a instiga.

Instillation, *-en, f. (med.)* instilație.

instillieren, *instillierte, instilliert, vb. (h) tr. (med.)* a instila.

Instinkt, *-(e)s, -e, m.* instinct.

instinkthaft *adj.* instinctiv; ca din instinct.

instinktiv, **instinktmäßig** *adj.* **1.** instinctual. **2.** instinctiv.

instinktuell [-'tuɛl] *adj.* v. instinktiv.

instituieren, *instituierte, instituiert, vb. (h) tr.* **1.** a institui. **2.** a dispune, a ordona. **3.** a lămuri, a instrui.

Institut, *-(e)s, -f, n.* institut.

Institution, *-en, f.* **1.** instituție, așezământ. **2.** înscăunare; instituire; introducere în serviciu.

institutionalisieren, *institutionalisierte, institutionalisiert, vb. (h) tr.* și *refl. (livr.)* a (se) instituționaliza, a (se) oficializa.

Institutionalisierung, *-en, f. (livr.)* instituționalizare, oficializare.

institutionell *adj.* instituțional.

Institutsdirektor, *-s, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* director(-oare) de institut, director(-oare) a(l) institutului.

Institutsleiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* conducător(-oare) a(l) institutului, director(-oare) de institut.

Instleute *pl.* v. Instmann.

Instmann, *-(e)s, -leute, m. (reg., înv.)* **1.** argat, muncitor agricol. **2.** grădinar.

instradieren, *instradierte, instradiert, vb. (h) tr. (ferov.)* a hotărî drumul de transport.

instruieren, *instruierte, instruiert, vb. (h) tr.* a instrui, a pregăti.

Instrukteur [-'tøːɐ], *-s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* instructor(-oare).

Instruktion, *-en, f.* **1.** instruire; instrucție, instructaj. **2.** instrucțiune.

Instruktionsloge [-loːʒə] *f. sg.* lojă de instruire a francmasonilor.

Instruktions|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* ofițer instructor.

Instruktionsrichter, *-s, -, m. (jur.)* judecător de instrucție.

Instruktionsversammlung, *-en, f.* adunare pentru primire de directive, de instrucțiuni.

instruktionswidrig *adj.* potrivnic, contrar instrucțiunilor.

Instruktions|zettel, *-s, -, m. (mil.)* consemn.

instruktiv *adj.* instructiv.

Instruktor, *-s, -toren, m.* **1.** *(înv.)* pedagog, educator (în case bogate). **2.** *(austr.)* v. Instrukteur.

Instruktorin, *-nen, f.* **1.** *(înv.)* pedagogă, educatoare. **2.** *(austr.)* v. Instrukteurin.

Instrument, *-(e)s, -e, n.* instrument, unealtă, sculă.

instrumental *adj.* instrumental.

Instrumental(is), *-, -tales, m. (lingv.)* (caz) instrumental.

Instrumentalbegleitung *f. sg. (muz.)* acompaniament instrumental.

Instrumentalfliegen, *-s, n. sg. (av.)* pilotaj instrumental, zbor instrumental, automat.

instrumentalisieren, *instrumentalisierte, instrumentalisiert, vb. (h) tr.* a manipula, a face din cineva o unealtă, un instrument pentru a-și atinge un scop, a se folosi de cineva.

Instrumentalist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (muz.)* instrumentist(ă).

Instrumentalmusik *f. sg.* muzică instrumentală.

Instrumental|satz, *-es, -sätze, m* **1.** *(gram.)* propoziție circumstanțială instrumentală. **2.** *(muz.)* parte instrumentală a unei bucăți muzicale; aranjament instrumental.

Instrumental|solist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* solist(ă) instrumentist(ă).

Instrumental|stück, *-(e)s, -e, n. (muz.)* piesă muzicală instrumentală.

Instrumentar, *-s, -e, n.*, **Instrumentarium**, *-s, -rien* [-riən], *n.* **1.** depozit, dulap de instrumente. **2.** instrumentar, totalitate a instrumentelor unui cabinet medical etc.

Instrumentation, *-en, f. (muz.)* instrumentație; orchestrare.

Instrumentator, *-s, -toren, m. (muz.)* instrumentator, muzician care face o instrumentație.

instrumentatorisch *adj. (muz.)* referitor la instrumentație.

instrumentell *adj.* referitor la un instrument, care ține de un instrument. **2.** v. instrumental.

Instrumentenbau, *-(e)s, m. sg.* construcție de instrumente (muzicale).

Instrumentenbauer, *-s, -, m.* constructor de instrumente (muzicale).

Instrumentenbe|steck, *-(e)s, -e, n. (med.)* trusă de instrumente.

Instrumentenbrett, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(tehn.)* tablou de bord. **2.** *(med.)* tavă cu instrumente chirurgicale.

Instrumentenbrettbeleuchtung *f. sg. (tehn.)* iluminare a tabloului de bord.

Instrumentenflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor automat.

Instrumentenholz, *-es, -hölzer, n.* lemn de rezonanță.

Instrumentenhütte, *-n, f. (met.)* adăpost de instrumente.

Instrumentenkasten, *-s, -, m.* dulap cu instrumente, instrumentar.

Instrumentenkunde *f. sg.* instrumentație, ramură a științei muzicale care se ocupă cu descrierea particularităților instrumentelor.

Instrumentenmacher, *-s, -, m.* v. Instrumentenbauer.

Instrumentensaite, *-n, f.* coardă pentru instrumente muzicale.

Instrumentenschrank, *-(e)s, -schränke* v. Instrumentenkasten.

Instrumententafel, *-n, f.* v. Instrumentenbrett.

instrumentieren, *instrumentierte, instrumentiert, vb. (h) tr. (muz.)* a instrumenta.

Instrumentierung, *-en, f.* v. Instrumentation.

Instrumentist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* instrumentist(ă).

Insub|ordination, *-en, f.* insubordonare, nesubordonare, nesupunere (față de superiori).

insuffizient [-tsiɛnt] și **insuffizient** *adj.* insuficient.

Insuffizienz [-tsiɛnts] și **Insuffizienz**, *-en, f.* insuficiență.

Insulaner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Inselbewohner.

insular *adj.* insular.

Insulin, *-s, n. sg.* insulină.

Insult, *-(e)s, -e, m.*, **Insultation**, *-en, f.* **1.** *(jur., livr.)* insultă; insultare; ofensă, jignire. **2.** *(med.)* atac, criză.

insultieren, *insultierte, insultiert, vb. (h) tr. (jur., livr.)* a insulta, a ofensa, a jigni.
Insultierung, *-en, f. (austr.)* v. Insult.
Insurgent, *-en, -en, m. (livr.)* insurgent; răsculat; răzvrătit.
insurgieren, *insurgierte, insurgiert, vb. (h) intr. (livr.)* a se răscula; a se răzvrăti; a face o insurecție.
Insurrektion, *-en, f. (livr.)* insurecție; răscoală; răzvrătire.
inszenieren, *inszenierte, inszeniert, vb. (h) tr.* **1.** *(teatru)* a înscena, a regiza, a pune în scenă, a monta. **2.** *(fig.)* a înscena; a provoca; **einen Skandal** ~ a provoca un scandal.
Inszenierung, *-en, f. (teatru* și *fig.)* înscenare.
Intabulation, *-en, f.* intabulare, înscriere în registrul funciar.
intabulieren, *intabulierte, intabuliert, vb. (h) tr.* a intabula, a înscrie în registrul funciar.
Intaglio [-'taljo], *-s, -glien* [-'taljən], *n.* gemă.
intakt *adj.* **1.** intact, neatins; nevătămat, întreg. **2.** impecabil.
Intakt|heit *f. sg.* caracter intact.
Intarsia, *-sien* [-zīən], **Intarsie** [-ziə], *-n,* **Intarsiatur**, *-en, f.* intarsie.
integer *adj.* **1.** integru, cinstit, onest; pur, curat. **2.** întreg; nou.
integrabel *adj. (mat.)* integrabil.
integral *adj.* integral.
Integral, *-s, -e, n.* **1.** *(mat.)* integrală. **2.** *(fin.)* rentă consolidată.
Integralgeometrie *f. sg. (mat.)* geometrie integrală.
Integralgleichung, *-en, f. (mat.)* ecuație integrală.
Integralhelm, *-(e)s, -e, m.* cască integrală (de motociclist).
Integral|invariante [-var-], *-n, f. (mat.)* invariantă integrală.
Integralkurve [-və sau -fə], *-n, f. (mat.)* curbă integrală.
Integral|logarithmus, *-, -men, m. (mat.)* logaritm integral.
Integralrechnung *f. sg. (mat.)* calcul integral.
Integralsinus, *-, -* (sau *-usse), m. (mat.)* sinus integral.
Integral|spannung *f. sg. (electr.)* tensiune integrală.
Integral|strom|stärke *f. sg. (electr.)* intensitate totală a curentului.
Integralzeichen, *-s, -, n. (mat.)* semn folosit în calculul integral, semn de integrală.
Integrand, *-en, -en, m. (mat.)* funcție de integrat.
integrant *adj.* v. integrierend **(II).**
Integraph și **Integraf**, *-en, -en, m. (mat.)* integraf.
Integration, *-en, f.* **1.** (re)unificare. **2.** integrare, includere, înglobare. **3.** *(sociol.)* reunire, asociere. **4.** *(radio., mat.)* integrare. **5.** *(lingv.)* unificare, contopire (a două dialecte).
Integrations|prozess, *-es, -e, m.* proces de integrare.
Integrator, *-s, -toren, m.* v. Integriergerät.
integrierbar *adj.* integrabil.
Integrierbarkeit *f. sg.* integrabilitate.
integrieren, *integrierte, integriert, vb. (h) tr.* **1.** a include, a îngloba; a completa; a reînnoi. **2.** *(mat.)* a integra.
integrierend I. *part. prez.* de la integrieren. **II.** *adj.* integrant, făcând parte dintr-un tot; **~er Teil** parte integrantă.
Integriergerät, *-(e)s, -e, n. (mat., fiz.)* aparat de integrat, integrator.
Integrierung, *-en, f.* integrare.
Integrimeter, *-s, -, n. (fiz.)* integrator.
Integrität *f. sg.* **1.** integritate; cinste, onestitate, probitate. **2.** integritate, deplinătate.
Integritätsbereich, *-(e)s, -e, m. (mat.)* domeniu de integrabilitate.
Integument, *-s, -e, n. (bot.)* înveliș al macrosporilor la *Pteridophytae* și al ovulelor la *Gymnospermae* și *Angiospermae.*
Intellekt, *-(e)s, m. sg.* intelect; inteligență.
Intellektualismus, *-, m. sg. (fil.)* intelectualism.
Intellektualität *f. sg.* capacitate de a înțelege, de a raționa.
intellektuell [-'tuɛl] *adj.* intelectual.
Intellektuelle, *-n, -n (ein Intellektueller), m.* și *f.* **1.** intelectual(ă). **2.** *pl.* intelectualitate.
intelligent *adj.* inteligent.
Intelligenz *f. sg.* **1.** inteligență. **2.** intelectualitate, pătură intelectuală.
Intelligenzbestie [-tiə], *-n, f. (fam.)* **1.** *(iron.)* om care-și etalează inteligența în mod neplăcut. **2.** persoană deosebit de inteligentă.
Intelligenzbrille, *-n, f. (fam., iron.)* ochelari cu ramă de os, ochelari de intelectual.
Intelligenzfrage, *-n, f.* chestiune de inteligență.
Intelligenzgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de inteligență.
Intelligenzler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (adesea peior.)* intelectual(ă).
Intelligenzprüfung, *-en, f.* test de inteligență.
Intelligenzquotient [-tsiɛnt], *-en, -en, m.* măsură a inteligenței, IQ.
Intelligenzrente, *-n, f.* pensie de intelectual.
Intelligenzschicht *f. sg.* v. Intelligenz **(2).**
Intelligenztest, *-(e)s, -e* (și *-s), m.* test de inteligență, test IQ.
Intelligenztrübung, *-en, f.* tulburare a inteligenței.
intelligibel *adj. (livr.)* inteligibil, de înțeles, clar.
Intendant, *-en, -en, m.* **1.** *(ist.)* funcționar înalt în regatul Franței. **2.** *(teatru, radio)* director, conducător, intendent; administrator general.
Intendantur, *-en, f. (înv.)* **1.** funcție de intendent, de administrator general. **2.** intendantură; direcție, administrație generală. **3.** *(mil.)* intendență.
Intendanturs|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* ofițer de intendență.
Intendanz, *-en, f.* **1.** *(mil.)* intendență, administrație; clădire a administrației. **2.** *(teatru, radio)* direcție, administrație generală.
intendieren, *intendierte, intendiert, vb. (h) tr.* a intenționa, a plănui.
intens *adj. (rar)* v. intensiv.
Intension, *-en, f. (log.)* intensiune.
Intensität *f. sg.* intensitate.
intensiv *adj.* intens(iv).
Intensiv|anbau, *-(e)s, m. sg. (agr.)* cultură intensivă.
Intensivflammenbogenlampe, *-n, f. (electr.)* lampă cu arc electric intensiv.
intensivieren [-vi-], *intensivierte, intensiviert, vb. (h) tr.* a intensifica.
Intensivierung, *-en, f.* intensificare; *(ec.)* ~ **der Arbeit** intensificare a muncii.
Intensivität *f. sg. (rar)* v. Intensität.
Intensivkur, *-en, f. (med.)* tratament intensiv.
Intensivkurs, *-es, -e, m.,* **Intensivlehrgang**, *-(e)s, -gänge, m.* curs intensiv.
Intensivpatient [-tsiɛnt], *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* pacient(ă) aflat(ă), instalat(ă) la secția de terapie intensivă, la reanimare.
Intensiv|station, *-en, f.* secție de terapie intensivă, de reanimare.
Intensivtherapie, *-n* [-i:ən], *f.* terapie intensivă, reanimare.
Intention, *-en, f.* intenție.
intentional *adj.* **1.** intenționat. **2.** intențional.
Intentionalität *f. sg.* intenționalitate.
intentionell *adj.* intențional.
intentionieren, *intentionierte, intentioniert, vb. (h) tr. (rar).* v. intendieren.
inter|agieren, *interagierte, interagiert, vb. (h) intr.* a interacționa.
Inter|aktion, *-en, f.* interacțiune.
inter|aktiv *adj. (pol.)* interactiv; **~es Lernen** învățare interactivă.
inter|alli|iert *adj. (pol.)* interaliat; **die ~e Kontrollkommission** comisia interaliată de control.
Intercity|express|zug [-siti-], *-(e)s, -züge, m. (presc.* ICE [i:tse'e:]) tren intercity expres.
Intercityzug [-siti-], *-(e)s, -züge, m. (presc.* IC(-zug) [i:'tse:]) tren intercity, IC.
Interdependenz *f. sg.* interdependență.
Interdikt, *-(e)s, -e, n. (rel.)* interdict, canon constând în interzicerea anumitor practici religioase.
Interdiktion, *-en, f.* **1.** *(livr.)* interdicție. **2.** *(jur.)* punere sub interdicție.
interdisziplinär *adj.* interdisciplinar.
Interdisziplinarität *f. sg.* interdisciplinaritate.
interessant *adj.* interesant.
Interessante, *-n (Interessantes), n. sg.* parte interesantă; **das ~ an der Sache** ceea ce este interesant la această chestiune.
interessanterweise *adv.* în mod interesant, interesant de constatat că...
Interesse, *-s, -n, n.* **1.** interes, dorință de a cunoaște, curiozitate; **von ~ sein** a prezenta interes; **~ an einer Sache (**sau **für eine Sache) haben** a avea interes pentru o chestiune; **~ nehmen an** (cu *dat.)* a se interesa (de); **ohne ~** lipsit de interes. **2.** interes, profit, folos; **im ~ des Dienstes** în interesul serviciului; **er handelt nur aus ~** acționează numai din interes; **auseinander strebende ~n** interese divergente; **seine ~n zu wahren wissen** a ști să-și apere interesele; **das liegt in deinem eigenen ~** e în propriul tău interes. **3.** *pl. (fin.)* dobânzi.
interesse|halber *adv.* din interes.
interesselos *adj.* lipsit de interes, dezinteresat.
Interesselosigkeit *f. sg.* lipsă de interes; dezinteresare.
Interessengegensatz, *-es, -sätze, m.* contradicție de interese.
Interessengemeinschaft, *-en, f.* **1.** *sg.* comunitate de interese. **2.** *(ec., presc.* IG*)* uniune monopolistă a unor întreprinderi industriale în țările capitaliste; cartel.
Interessenkreis, *-es, -e, m.* sferă de interese.
interessenlos *adj. (reg.)* indiferent, fără interes.
Interessen|sphäre, *-n, f. (pol.)* sferă de influență (a unui stat imperialist).
Interessent, *-en, -en, m.* **1.** interesat; persoană, parte interesată. **2.** *(com.)* cointeresat, asociat, părtaș, participant.
interessieren, *interessierte, interessiert, vb. (h) tr.* și *refl. (für)* a (se) interesa; **jn. für etwas ~** a trezi interesul cuiva pentru ceva; **jn. an einem Geschäft ~** a interesa pe cineva într-o afacere, a lua pe cineva ca asociat la o afacere; **sich nach jm. ~** a se interesa de cineva; **sich für jn. ~** a purta interes cuiva; **sich für etwas ~** a arăta (manifesta) interes pentru ceva.
interessiert I. *part. trec.* de la interessieren. **II.** *adj.* **1.** *(an* cu *dat.)* interesat (în...), cu interes (pentru...). **2.** interesat; egoist; **er ist ein sehr ~er Mensch** este un om foarte interesat.
Interessiert|heit *f. sg.* **1.** însușirea, faptul de a fi interesat (de ceva). **2.** interesare.
Interface [-feis], *-s, f. (electr.)* interfață.
Interferentialrefraktometer, *-s, -, n. (fiz.)* refractometru interferențial.
Interferenz, *-en, f.* interferență.
Interferenzbeugungs|streifen, *-s, -, m. (fiz.)* franjuri de interferență.
Interferenz|erscheinung, *-en, f.* fenomen de interferență.
interferieren, *interferierte, interferiert, vb. (h) intr.* a interfera.
Interferometer, *-s, -, n. (fiz.)* interferometru.
Interferometrie *f. sg. (fiz.)* interferometrie.
interferometrisch *adj. (fiz.)* interferometric.
interfoli|ieren, *interfoliierte, interfolliiert, vb. (h) tr. (tipogr.)* a interfolia, a intercala într-o carte foi albe.
interfraktionell *adj. (pol.)* între fracțiunile politice din parlament.
intergalaktisch *adj.* intergalactic, între galaxii.
interglazial *adj.* interglacial.
Interglazial, *-s, n. sg.,* **Interglazialzeit** *f. sg.* epocă, perioadă interglaciară.
Interieur [ɛ̃te'rıø:ɐ], *-s, -s* (și *-e), n.* interior (al unei locuințe).
Interim, *-s* (și -), *-s, n.* interimat, provizorat; **das ~ hat den Schalk hinter ihm** ce e provizoriu strică.
Interimistikum, *-s, -ken. n.* stare, dispoziție, soluție provizorie.
interimistisch *adj.* interimar, provizoriu, temporar, ad-interim.
Interims|aktie [-tsiə], *-n, f. (fin.)* acțiune provizorie, interimară.
Interimsbescheid, *-(e)s, -e, m.* decizie provizorie.
Interims|kabinett, *-s, -e, n. (pol.)* guvern, cabinet interimar.
Interimskonto, *-s, -ten* (și *-ti* sau *-s), n. (com.)* cont provizoriu.
Interimslösung, *-en, f.* soluție interimară.
Interimsquartier, *-s, -e, n.* locuință, reședință provizorie.
Interimsrechnung, *-en, f.* calcul provizoriu.
Interimsregierung, *-en, f.* guvern interimar, provizoriu.

Interims|schein, *-(e)s, -e, m. (com.)* bon provizoriu (până la emiterea acțiunii).
Interimswirt, *-(e)s, -e, m.* administrator, gerant provizoriu, curator provizoriu.
Interimswirtschaft, *-en, f.* funcție de curator provizoriu.
Interims|zettel, *-s, -, m.* v. Interimsschein.
Interjektion, *-en, f. (gram.)* interjecție, exclamație.
interkalar *adj.* **1.** *(despre ani)* bisect. **2.** *(bot.)* intercalar.
interkantonal *adj. (elv.)* intercantonal, între cantoane.
Interkolumnie [-niə], *-n f.*, **Interkolumnium**, *-s, -nien* [-niən], *n. (arhit.)* intercolonament; distanță, spațiu între coloane.
interkommunal *adj.* intercomunal; între comune (localități), referitor la mai multe comune.
Interkommunikations|signal, *-s, -e, n. (ferov.)* instalație de semnalizare sau de frânare care poate fi acționată în timpul mersului; frână de alarmă etc.
Interkommunikationswagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon de tranzit.
interkonfesionell *adj.* interconfesional.
interkontinental *adj.* intercontinental.
Interkontinentalrakete, *-n, f. (mil.)* rachetă intercontinentală.
interkostal *adj. (anat.)* intercostal.
Interkostalraum, *-(e)s, -räume, m. (anat.)* spațiu intercostal.
Interkulturalität *f. sg.* interculturalitate.
interkulturell *adj.* intercultural.
interkurrent *adj. (livr., med.)* intercurent.
interlinear *adj.* interliniar; între, printre rânduri.
Interlinearglosse, *-n, f. (lit.)* glosă interliniară.
Interlockware, *-n, f.* tricotaj fin.
Interludium, *-s, -dien* [-diən], *n. (muz.)* interludiu.
intermediär *adj.* intermediar.
Intermezzo, *-s, -s* (și *-mezzi), n.* **1.** *(muz.)* intermezzo. **2.** *(fig.)* intermezzo, incident hazliu, vesel.
interministeriell [-'riɛl] *adj.* interministerial.
intermittieren, *intermittierte, intermittiert, vb. (h) intr. (livr., înv.)* a se desfășura, a decurge cu intermitențe, a se întrerupe.
intermittierend **I.** *part. prez.* de la intermittieren. **II.** *adj.* intermitent, cu întreruperi.
intermolekular *adj.* intermolecular.
intern *adj.* **1.** intern; **~e Angelegenheiten** afaceri interne; **eine ~e Klinik** clinică de boli interne. **2.** *(reg.: despre elevi)* intern.
internalisieren, *internalisierte, internalisiert, vb. (h) tr. (livr.)* a-și însuși (idei, concepte).
Internat, *-(e)s, -e, n.* internat; cămin.
international *adj.* internațional.
Internationale, *-n, f. (pol.)* internațională.
internationalisieren, *internationalisierte, internationalisiert, vb. (h) tr.* a internaționaliza, a da un caracter internațional.
Internationalisierung, *-en, f.* internaționalizare.
Internationalismus, *-, -men, m.* **1.** *sg. (pol.)* internaționalism. **2.** *(lingv.)* cuvânt (de circulație) internațional(ă).
Internationalist, *-en, -en, m. (pol.)* internaționalist.
internationalistisch *adj.* internaționalist.
Internationalität *f. sg.* internaționalitate; caracter, orientare internațional(ă).
Internats|schule, *-n, f.* școală internat.
Internats|schüler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* elev(ă) intern(ă), elev(ă) care locuiește într-un internat.
Interne, *-n, -n (ein Interner), m.* și *f.* elev(ă) intern(ă).
Internet, *-s, n. sg.* internet; **im ~ surfen, navigieren** a surfa, a naviga pe internet.
Internet|adresse, *-n, f.* adresă de internet.
Internet|anschluss, *-es, -schlüsse, m.* legătură, conectare la internet.
Internetnutzer, *-s,-, m.*, **~in**, *-nen, f.* utilizator(-oare) de internet.
internieren, *internierte, interniert, vb. (h) tr.* **1.** a interna (bolnavi). **2.** a interna, a închide, a reține forțat (prizonieri, persoane suspecte).
Internierte, *-n, -n (ein Internierter), m.* și *f.* persoană internată.
Internierung, *-en, f.* **1.** internare. **2.** internare, închidere, reținere forțată (de către o autoritate).
Internierungslager, *-s, -, n.* lagăr de internare, de concentrare (pentru civili).
Internist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* medic internist, specialist(ă) în boli interne.
internistisch *adj.* referitor la medicina internă, care ține de boli interne.
Internodium, *-s, -dien* [-diən], *n. (bot.)* internodiu, porțiune de tulpină între două noduri (la păioase).
Internum, *-s, -na, n.* **1.** chestiune internă. **2.** domeniu propriu, intern.
inter|ozeanisch *adj.* interoceanic.
interparlamentarisch *adj.* interparlamentar.
Interpellant, *-en, -en, m.* interpelant, interpelator.
Interpellation, *-en, f.* interpelare (în parlament).
interpellieren, *interpellierte, interpelliert, vb. (h) tr.* a interpela (în parlament).
interplanetar(isch) *adj.* interplanetar.
Interpolation, *-en, f. (lingv., mat.)* interpolare.
Interpolationsformel, *-n, f. (mat.)* formulă de interpolare.
Interpolator, *-s, -toren, m.* interpolator.
interpolieren, *interpolierte, interpoliert, vb. (h) tr. (lingv., mat.)* a interpola.
Interpret, *-en, -en, m.* **1.** interpretator, exeget (de texte). **2.** interpret, artist.
Interpretation, *-en, f.* **1.** interpretare, tâlcuire, exegeză. **2.** interpretare (artistică).
interpretationsfähig *adj.* care dă naștere la interpretări, care poate fi interpretat.
interpretativ *adj.* interpretativ.
Interpretator, *-s, -toren, m.* v. Interpret.
interpretatorisch *adj.* v. interpretativ.
interpretierbar *adj.* interpretabil.
interpretieren, *interpretierte, interpretiert, vb. (h)* **1.** *tr.* a interpreta, a tâlcui, a explica. **2.** a interpreta (artistic).
Interpretierung, *-en, f.* **1.** interpretare, tâlcuire, explicație, exegeză. **2.** interpretare artistică.
Interpretin, *-nen, f.* **1.** interpretatoare. **2.** interpretă, artistă.
interpungieren, *interpungierte, interpungiert (rar)*, **interpunktieren**, *interpunktierte, interpunktiert, vb. (h) intr.* a pune semnele de punctuație.
Interpunktion, *-en, f.* punctuație.
Interpunktions|zeichen, *-s, -, n.* semn de punctuație.
Inter|regio, *-(s), -s, m.*, **Inter|regiozug**, *-(e)s, -züge, m. (presc. IR)* tren accelerat interregional.
Inter|regnum, *-s, -gnen* (și *-gna), n. (ist.)* interregn.
inter|rogativ și **inter|rogativ** *adj.* interogativ.
Inter|rogativ și **Inter|rogativ**, *-s, -e*, **Inter|rogativpronomen**, *-s, -* (și *-mina)*, **Inter|rogativum** [-vUm], *-s, -va, n. (gram.)* pronume interogativ.
Inter|shop [-ʃɔp], *-s, -s, m. (ist., în fosta R.D.G.)* magazin în care se vinde pe valută, shop.
interstellar *adj.* interstelar.
interstitiell [-'tsiɛl] *adj. (anat.)* interstițial.
Interstitium, *-s, -tien* [-tsiən], *n.* **1.** interstițiu, răstimp, interval. **2.** *(anat.)* țesut interstițial.
interterritorial *adj. (pol.)* interstatal.
Intertype [-taip], *-s, f. (tipogr.)* întertip, mașină de cules și turnat rânduri.
inter|urban *adj. (austr.)* interurban.
Inter|urbange|spräch, *-(e) s, -e, n. (austr., înv.)* convorbire (telefonică) interurbană.
Intervall [-'val], *-s, -e, n.* interval.
Intervall|schaltung, *-en, f. (tehn.)* conectare a unui aparat pentru a funcționa cu intermitențe (la anumite intervale de timp).
intervalutarisch [-va-] *adj. (ec., fin.)* intervalutar; **~er Kurs** curs de schimb al valutelor și devizelor.
Intervenient [-veniɛnt] *-en, -en, m.* intervenient, persoană care intervine pentru cineva sau ceva.
intervenieren, *intervenierte, interveniert, vb. (h) intr.* a interveni.
Intervention [-vɛn-], *-en, f.* intervenție.
Interventionismus *m. sg. (pol.)* intervenționism.
Interventionist, *-en, -en, m.* intervenționist.
interventionistisch *adj. (pol.)* intervenționist.
Interventionskrieg, *-(e)s, -e, m.* război intervenționist, război de intervenție.
Interventions|politik *f. sg.* politică intervenționistă.
Interventions|truppen *pl. (mil.)* trupe intervenționiste.
interventiv [-vɛn-] *adj. (livr.)* de intervenție.
Interversion [-ver-], *-en, f.* traducere interliniară.
Interview [-'vju:], *-s, -s, n.* interviu; **ein ~ gewähren (geben)** a acorda (a da) un interviu.
interviewen [-'vju:ən], *interviewte, interviewt, vb. (h) tr.* a intervieva, a lua un interviu.
Interviewer [-'vju:ɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care ia un interviu.
interzedieren, *interzedierte, interzediert, vb. (h) intr. (înv.) (für)* a interveni (pentru cineva), a lua apărarea (cuiva); a garanta (pentru ceva); a mijloci (ceva).
interzellular, **interzellulär** *adj. (biol.)* intercelular.
Interzellularsubstanz, *-en, f.* materie intercelulară.
Interzeption, *-en, f.* interceptare, intercepție.
Interzession, *-en, f.* intervenție; mijlocire; garantare, intercesiune.
interzonal *adj.* interzonal.
Interzonenverkehr, *-s, m. sg.* circulație interzonală.
intestabel *adj. (jur.)* intestabil, neavând dreptul **a)** de a face un testament; **b)** de a depune ca martor.
Intestat|erbe, *-n, -n, m. (jur.)* moștenitor legal.
Intestat|erbfolge, *-n, f. (jur.)* moștenire testamentară.
Intestator, *-s, -toren, m. (jur.)* testator.
intestinal *adj.* intestinal.
Inthronisation, *-en, f.* înscăunare, întronare.
inthronisieren, *inthronisierte, inthronisiert, vb. (h) tr.* a întrona, a înscăuna.
Inthronisierung, *-en, f.* v. Inthronisation.
intim *adj.* **1.** intim; **ein ~er Kreis** un cerc intim; **ein ~es Lokal** un local intim, plăcut; **ein ~er Freund** un prieten intim; **mit jm. ~ sein** (sau **verkehren)** a fi în relații intime cu cineva. **2.** *(euf.)* sexual.
Intimbereich, *-(e)s, m. sg.* **1.** sferă, zonă intimă. **2.** regiunea organelor genitale.
Intimhygiene [-gie:-] *f. sg.* igienă corporală în regiunea organelor genitale.
Intimi *pl.* v. Intimus.
Intimidation, *-en, f. (înv., livr.)* intimidare.
intimidieren, *intimidierte, intimidiert, vb. (h) tr. (înv., livr.)* a intimida.
Intimität, *-en, f.* **1.** *sg.* intimitate. **2.** *pl.* intimități, lucruri intime, personale.
Intimkenner, *-s, -, m.* bun cunoscător, persoană care cunoaște părțile ascunse ale unui lucru, fenomen.
Intimkontakt, *-(e)s, m. sg.* contact sexual.
Intimleben, *-s, n. sg.* viață intimă; *(euf.)* viață sexuală.
Intimpflege *f. sg.* v. Intimhygiene.
Intim|schmuck, *-(e)s, m. sg.* bijuterie purtată în zona organelor genitale, piercing.
Intim|sphäre *f. sg.* sferă intimă.
Intimus, *-, -mi, m.* om de încredere, prieten intim.
Intimverkehr, *-s, m. sg (euf.)* v. Geschlechtsverkehr.
Intimwäsche *f. sg.* lenjerie intimă, de corp.
Intimzone, *-n, f.* v. Intimbereich **(2)**.
Intitulation, *-en, f. (livr.)* intitulare; titulatură, titlu; mod de adresare.
intolerabel *adj. (livr.)* intolerabil, de netolerat.
intolerant și **intolerant** *adj.* intolerant.
Intoleranz și **Intoleranz**, *-en, f.* intoleranță.
Intonation, *-en, f.* **1.** *(muz.)* intonare, intonație. **2.** *(lingv.)* intonație, intonare; accentuare.
Intonationskurve [-və sau -fə], *-n, f. (lingv.)* curbă de intonație.
intonatorisch *adj.* de intonație, referitor la intonație.
intonieren, *intonierte, intoniert, vb. (h) tr.* **1.** *(muz.)* a intona, a începe. **2.** *(lingv.)* a intona; a accentua.
Intoxikation, *-en, f. (med.)* intoxicație.
Intrade, *-n, f. (muz.)* intradă, mic preludiu muzical (de tip baroc).

intramolekular *adj. (chim.)* intramolecular.
intramontan *adj.* dintre munți, intramontan.
intramuskulär *adj.* intramuscular.
intransigent *adj. (livr.)* intransigent, de neînduplecat.
Intransigenz *f. sg. (livr.)* intransigență.
intransitiv și **intransitiv** *adj. (despre verbe)* intranzitiv.
Intransitiv, *-s, -e,* **Intransitivum** [-vʊm], *-s, -va, n.* verb intranzitiv.
intra|okular *adj. (anat.)* intraocular, din interiorul ochiului.
intravenös [-ve-] *adj.* intravenos.
intrazellular, **intrazellulär** *adj. (biol.)* intracelular.
intrigant *adj.* intrigant.
Intrigant, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* intrigant(ă).
Intrige, *-n, f.* intrigă.
Intrigenwirtschaft *f. sg. (peior.)* intrigi continue, fără sfârșit.
intrigieren, *intrigierte, intrigiert, vb. (h) intr.* a face intrigi, a umbla cu intrigi, a intriga.
intrinsisch *adj.* intrinsec.
Introduktion, *-en, f. (livr.)* introducere; *(muz.)* preludiu.
introduzieren, *introduzierte, introduziert, vb. (h) tr. (livr.)* a introduce.
introrS *adj. (bot.)* îndreptat spre interior.
Introspektion, *-en, f. (psih.)* introspecție.
introspektiv *adj. (psih.)* introspectiv.
Introversion [-vɛɐ-], *-en, f. (psih.)* introversiune.
introvertiert *adj. (psih.)* introvertit.
Introvertiert|heit *f. sg.* însușire de a fi introvertit; fire introvertită.
intrudieren, *intrudierte, intrudiert, vb. (s) intr. (geol.)* a pătrunde (în scoarța pământului), a provoca o intruziune.
Intrusion, *-en, f. (geol.)* intruziune.
intrusiv *adj. (geol.)* intruziv.
Intrusivge|stein, *-(e)s, -e, n.* rocă intruzivă.
Intuition, *-en, f.* intuiție.
intuitiv *adj.* intuitiv.
Intumeszenz, *-en, f. (med.)* tumescență, umflătură.
intus *adv.* înăuntru; *(fam.)* **etwas ~ haben** a fi stăpân pe ceva, a se pricepe foarte bine (la ceva); a fi priceput (la ceva); *(pop.)* **etwas nicht ~ kriegen** a nu putea învăța ceva; a nu-i intra în cap, a nu putea băga la cap; *(pop.)* **einen ~ haben** a fi cherchelit.
Intuskrustation, *-en, f.* pietrificare interioară a unei fosile.
Inundation, *-en, f. (livr., geol.)* inundație.
Inundationsgebiet, *-(e)s, -e, n.* zonă inundabilă.
invadieren [-va-], *invadierte, invadiert, vb. (h) tr. (livr., înv.)* a invada.
invalid [-va-] *adj.* (mai ales *reg.)* v. **invalide**.
Invalid, *-en, -en, m. (reg.)* v. **Invalide**.
invalidabel *adj.* invalidabil, anulabil.
Invalidation, *-en, f.* invalidare, anulare.
invalide *adj.* invalid.
Invalide, *-n, -n (ein Invalider), m.* (și *f.)* invalid(ă).
Invalidenhaus, *-es, -häuser,* **Invalidenheim**, *-(e)s, -e, n.* cămin de invalizi.
Invalidenrente, *-n, f.* pensie de invaliditate.
Invalidenrentner, *-s, -, m.* pensionar cu pensie de invaliditate.
Invalidenversicherung *f. sg.* asigurare pentru caz de invaliditate.
invalidieren, *invalidierte, invalidiert, vb. (h) tr. (înv.)* a invalida, a anula.
Invalidierung, *-en, f.* invalidare, anulare.
Invalidin, *-nen, f.* invalidă.
invalidisieren, *invalidisierte, invalidisiert, vb. (h) tr.* **1.** a declara invalid. **2.** a cauza o invaliditate, a face invalid.
Invalidität *f. sg.* invaliditate.
Invaliditätsversicherung, *-en, f.* v. **Invalidenversicherung**.
Invar [-vaɐ], *-s, n. sg. (metal.)* invar.
invariabel și **invariabel** [-va-] *adj.* invariabil.
invariant și **invariant** *adj.* invariant, invariabil (la anumite procese sau transformări).
Invariante și **Invariante**, *-n, f. (mat., lingv.)* invariantă.
Invarianz *f. sg. (mat.)* invarianță.
Invasion [-va-], *-en, f.* invazie, năvălire, cotropire.
Invasions|armee, *-n, f.* armată de invadare, armată invadatoare, de cotropire.
Invasionskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de cotropire.
Invasions|streitkräfte *pl.* forțe armate invadatoare, cotropitoare.
Invasions|truppe, *-n, f.* trupă de invazie, de cotropire.
invasiv *adj.* invaziv.
Invasor, *-s, -soren, m.,* **~in**, *-nen, f.* cotropitor(-oare), invadator(-oare).
Invektive [-vɛkti:və], *-n, f.* invectivă, vorbă de ocară, insultă, injurie.
Inventar [-vɛn-], *-s, -e (reg.* și *-ien* [-iən]), *n.* inventar; **das ~ aufnehmen** a face inventarul; **das lebende und tote ~** inventarul viu și mort.
Inventar|abgabe, *-n, f.* predare cu inventar.
Inventar|aufnahme, *-n, f.* inventariere.
Inventarbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* contribuție de inventar.
Inventarisation, *-en, f.* v. **Inventaraufnahme**.
inventarisieren, *inventarisierte, inventarisiert, vb. (h) tr.* a inventaria.
Inventarium, *-s, -rien* [-riən], *n.* v. **Inventar**.
Inventar|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă inventariată, din inventar, obiect de inventar.
inventieren [-vɛn-], *inventierte, inventiert, vb. (h) tr. (înv.)* a inventa, a născoci.
Invention, *-en, f.* invenție.
Inventor, *-s, -toren, m. (livr.)* inventator.
Inventur, *-en, f. (com.)* inventariere; întocmire a inventarului; **~ machen** a inventaria, a face inventarul.
Inventur|ausverkauf, *-(e)s, -käufe, m. (com.)* desfacere, vânzare a soldurilor (la sfârșitul sezonului); soldare.
Inventurliste, *-n, f.* listă de inventar.
invers [-vɛɐs] *adj. (livr.)* invers; *(mat.)* **~e Abbildung** copie inversă; **~e Funktion** funcție inversă.
Inversion [-vɛɐ-], *-en, f.* inversiune.
Invertase *f. sg.* invertază.
Invertebraten [-vɛɐ-] *pl. (zool.)* nevertebrate.
invertieren [-vɛɐ-], *invertierte, invertiert, vb. (h) tr. (livr.)* a inversa, a întoarce.
invertiert **I.** *part. trec.* de la **invertieren**. **II.** *adj.* **1.** invertit. **2.** *(med.)* pervers sexual, homosexual.
Invertierte, *-n, -n (ein Invertierter), m.* invertit, homosexual.
Invertin [-vɛɐ-], *-s, n. sg. (chim.)* invertină, invertază.
Invert|zucker [-'vɛɐt-], *-s, m. sg. (chim.)* zahăr invertit, produs prin inversiune.
investieren [-vɛs-], *investierte, investiert, vb. (h) tr.* **1.** *(ec.)* a investi (capital). **2.** a învesti, a introduce într-o funcție înaltă, a înscăuna, a instala.
Investierung, *-en, f. (ec.)* investiție; investire.
Investigation, *-en, f.* investigație.
Investition, *-en, f.* v. **Investierung**.
Investitionsbank, *-en, f.* bancă de investiții.
Investitionskosten *pl.* cheltuieli, costuri de investiție.
Investitionsmittel, *-s, -, n. (ec.)* mijloc de investiție.
Investitions|plan, *-(e)s, -pläne, m. (ec.)* plan de investiții.
Investitions|schwerpunkt, *-(e)s, -e, m. (ec.)* obiectiv principal al investițiilor.
Investitions|spritze, *-n, f. (fam.)* investiție rapidă pentru salvarea situației.
Investitionsvor|haben, *-s, -, n. (ec.)* proiect de investiții.
Investitions|zuschuss, *-es, -schüsse, m.* subvenție pentru investiții.
Investitur *-en, f.* **1.** *(ist.* și *bis. cat.)* învestitură, înscăunare. **2.** *(jur., înv.)* punere în drepturi.
investiv *adj. (ec.)* de investiții, referitor la investiții.
Investment [-mənt], *-s, -s, n. (ec.)* **1.** plasare de capital în certificate de investitor. **2.** investiție.
Investmentpapier, *-s, -e, n. (fin.)* certificat de investitor.
Investment|zertifikat, *-(e)s, -e, n. (fin.)* v. **Investmentpapier**.
Investor, *-s, -toren, m.,* **~in**, *-nen, f.* investitor(-oare).
Investplan, *-(e)s, -pläne, m. presc.* de la **Investitionsplan**.
invisibel și **invisibel** [-vi-] *adj. (livr.)* invizibil.
invitieren [-vi-], *invitierte, invitiert, vb. (h) tr. (elevat, rar)* a invita, a pofti.
Invokation [-vo-], *-en, f.* invocație.
Involution [-vo-] *f. sg. (med.)* involuție.
involvieren [-vɔl'vi:], *involvierte, involviert, vb. (h) tr.* **1.** a cuprinde, a avea ca urmare, a aduce cu sine; a implica; **das involviert auch...** asta cuprinde, atrage după sine, include și... **2.** *(fig.)* a amesteca în, a implica în.
inwährend *prep.* cu *dat. (înv.)* în timpul, pe timp de.
inwärtig *adj. (rar)* lăuntric.
inwärts *adv.* înăuntru, înspre interior.
inwendig **I.** *adj.* interior. **II.** *adv.* pe dinăuntru; **etwas ~ und auswendig kennen** a cunoaște, a ști ceva foarte bine, de-a fir-a-păr.
inwiefern, **inwieweit** **I.** *adv.* în ce măsură, în ce fel. **II.** *conj.* în măsura în care.
Inwohner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** locuitor(-oare) a(l) unui oraș. **2.** locatar(ă), chiriaș(ă).
Inzahlungnahme *f. sg. (com.)* acceptare ca plată.
Inzens, *-es, -e, m. (bis.)* v. **Inzensation**.
Inzensarium, *-s, -rien* [-riən], *n. (bis.)* cădelniță.
Inzensation, *-en, f. (bis.)* tămâiere.
inzensieren, *inzensierte, inzensiert, vb. (h) tr. (bis.)* a tămâia.
Inzensorium, *-s, -rien* [-riən], *n.* v. **Inzensarium**.
inzentiv *adj. (livr.)* incitant.
Inzentiv, *-s, -e, n. (livr.)* incitație.
Inzest, *-(e)s, -e, m.* incest.
inzestuös *adj.* incestuos.
Inzest|zucht *f. sg.* **1.** *(biol.)* împerechere de animale foarte aproape înrudite. **2.** *(hort.)* înmulțire prin autofecundare (la plante).
Inzicht, *-en, f. (înv.)* **1.** acuzație. **2.** indiciu al unei crime, motiv de bănuială.
inzident *adj.* incidental, întâmplător, ocazional.
Inzident, *-(e)s, -e, m. (înv., jur.)* **1.** incident. **2.** punct secundar.
Inzidentklage, *-n, f. (jur.)* acuzare incidentală.
Inzidentprozess, *-es, -e, m. (jur.)* proces incidental.
Inzident|urteil, *-(e)s, -e, n. (jur.)* sentință incidentală.
Inzidenz, *-en* (și *-zien* [-tsiən]), *f. (înv.)* **1.** incidență. **2.** incident.
Inzidenzfall, *-(e)s, -fälle, m.* v. **Inzidenz (2).**
Inzidenzfläche, *-n, f. (geom.)* plan de incidență.
Inzidenzpunkt, *-(e)s, -e, m. (geom.)* punct de incidență.
Inzidenzwinkel, *-s, -, m. (geom.)* unghi de incidență.
inzidieren, *inzidierte, inzidiert vb. (h) tr. (med.)* a inciza, a face o incizie.
inzipient [-'piɛnt] *adj.* incipient, de început.
Inzision, *-en, f.* incizie.
inzisiv *adj.* incisiv.
Inzisivus [-vUs], *-, -vi, m.,* **Inzisivzahn**, *-(e)s, -zähne, m.* (dinte) incisiv.
Inzucht *f. sg. (biol.)* (înmulțire prin) împerechere consangvină.
inzüchtig *adj.* bazat pe, cu caracter de împerechere consangvină.
inzwischen *adv.* între timp, în timpul acesta.
Ion ['i:ɔn] și **Ion** [io:n], *-s, Ionen* [io:nən], *n. (fiz.)* ion.
Ionen|aktivität [-vi-] *f. sg. (fiz.)* activitate ionică.
Ionen|austausch, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* schimb de ioni.
Ionenbeweglichkeit *f. sg. (fiz.)* mobilitate a ionilor.
Ionengitter, *-s, -, n.* v. **Kristallgitter**.
Ionenleiter, *-s, -, m. (fiz.)* conductor ionic.
Ionenpotenzial sau **Ionenpotential** [-tsia:l], *-s, n. sg. (fiz.)* potențial electric de descărcare.

Ionenreaktion, *-en, f. (fiz.)* reacție ionică.
Ionen|strahlen *m. pl. (fiz.)* raze ionice.
Ionenwanderung *sg. (fiz.)* migrație ionică.
Ionenwechsler, *-s, -, m. (fiz.)* schimbător de ioni.
Ionier ['jo:niɐ], *-s, -, m. (ist.)* ionian.
Ionik ['jo:nɪk] *f. sg.* stil ionic.
Ionisation, *-en, f. (fiz.)* ionizare.
Ionisationskammer, *-n, f. (fiz.)* cameră de ionizare.
Ionisation|spannung *f. sg. (fiz.)* tensiune de ionizare.
Ionisations|strom, *-(e)s, -ströme, m. (fiz.)* curent de ionizare.
Ionisator, *-s, -toren, m. (fiz.)* ionizator.
ionisch ['jo:-] *adj.* **1.** *(geogr.)* ionic; **Ionisches Meer** Marea Ionică. **2.** *(fiz.)* ionic, care se referă la ioni.
ionisieren, *ionisierte, ionisiert, vb. (h) tr. (fiz.)* a ioniza.
Ionisierung, *-en, f.* v. Ionisation.
Ionisierungs|energie, *-n, f. (fiz.)* energie de ionizare.
Ionisierungsmittel, *-s, -, n. (fiz.)* agent ionizant.
Ionisierungs|spannung, *-en, f. (fiz.)* potențial de ionizare.
Ionisierungs|zahl *f. sg. (fiz.)* putere ionizantă.
Ionium, *-s, n. sg. (chim.)* ioniu.
Ionometer, *-s, -, n. (fiz.)* ionometru.
Ionon, *-s, n. sg. (chim.)* iononă.
Iono|sphäre *f. sg. (geofiz.)* ionosferă.
Iota ['jo:ta], *-s* (și -), *-s, n.* **1.** iota, litera i din alfabetul elin. **2.** *(fam.)* iotă, părticică infimă, pic, nimic; **es fehlt nicht ein** ~ nu lipsește nici o iotă, absolut nimic.
Iotazismus, *-, m. sg. (fon.)* iotacism.
i. P. *presc.* de la in Pension ieșit la pensie, în retragere.
Ipsation, *-en, f.*, **Ipsismus**, *-, -nen, m. (livr., rar)* onanism, masturbare.
Ipsophon, *-s, -e, n. (tel.)* ipsofon, aparat pentru înregistrarea și reproducerea ulterioară a convorbirilor telefonice.
i-Punkt, *-(e)s, -e, m.* punctul pe (litera) i; **bis auf den** ~ până în cel mai mic amănunt, detaliu.
IQ-Test, *-(e)s, -e* (și *-s*) test de inteligență, test IQ.
i. R. *presc.* de la im Ruhestand (ieșit) la pensie, pensionat; în retragere.
IR v. Interregio(zug).
Irade, *-s, -n, m.* și *n. (ist.)* decizie a sultanului.
Iraker, *-s, -*, **Iraki**, *-(s), -(s), m.*, **~in**, *-nen*, **Iraki**, *-(s), f.* locuitor(-oare) din Irak, irakian(ă).
irakisch *adj.* din Irak, irakian.
Iraner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Iran, iranian(ă).
iranisch *adj.* iranian.
Iranist, *-en, -en, m.* iranist, specialist în iranistică.
Iranistik *f. sg. (lingv.)* iranistică.
Irbis, *-ses, -se, m. (zool.)* soi de leopard (care trăiește în munții din centrul Asiei) *(Felis unica* Buff).
irden *adj.* de (din) pământ, de (din) argilă, de (din) lut; **~e Waren** ceramică; **~es Geschirr** vase de lut.
Irdengeschirr, *-(e)s, n. sg.* vase de lut; străchini; ceramică.
Irdengut, *-(e)s, n. sg.*, **Irdenware**, *-n, f.* (obiecte de) ceramică.
irdisch *adj.* **1.** pământesc, lumesc; teluric; **die ~en Überreste** rămășițele pământești; **das ~e Dasein** viața pământească. **2.** pământean, de pe Pământ.
Irdische, *-n (Irdisches), n. sg.* cele pământești.
Ire, *-n, -n, m.* irlandez.
irgend *adv.* **1.** cumva; numai; doar; **wenn ~ möglich** dacă e posibil cumva; dacă e cât de cât posibil; **wenn ~ davon die Rede ist** dacă vine cumva vorba despre aceasta; **wenn er nur ~ kann** numai să poată. **2.** (cu pron. *nehot.*) **~ etwas** ceva; orice; **~ jemand** cineva; oricine, un oarecare.
irgend|ein, *-e, -, adj. nehot.* un oarecare, o oarecare; vreun, vreo.
irgend|einer, **-eine**, **-eines** *pron. nehot.* unul oarecare, una oarecare; vreunul, vreuna.
irgend|einmal *adv.* vreodată; cândva.
irgend|etwas *pron. nehot.* ceva, orice; indiferent ce.
irgendjemand *pron. nehot.* cineva; oarecine; oricine; un oarecare; indiferent cine.
irgendwann *adv.* cândva, odată.
irgendwas *pron. nehot.* ceva; orice; indiferent ce.
irgendwelche *pron. nehot.* v. irgendwelcher.
irgendwelcher, **-welche**, **-welches**, *pron. nehot.* cineva, vreunul, vreuna; oricare.
irgendwelches *pron. nehot.* v. irgendwelcher.
irgendwer *pron. nehot.* cineva, unul oarecare, una oarecare; oricine; oricare.
irgendwie *adv.* oarecum, într-un fel sau altul, cumva.
irgendwo *adv.* undeva; **~ anders** sau **~ sonst** undeva în altă parte, undeva (pe) aiurea, altundeva.
irgendwo|her *adv.* de undeva.
irgendwo|hin *adv.* (spre) undeva, în vreun loc.
irgendworan *adv.* de ceva; din vreo cauză (oarecare).
Iridektomie, *-n* [-'mi:ən], *f. (med.)* iridectomie.
Iridium, *-s, n. sg. (chim.)* iridiu.
Iridocele [-tse:] *f. sg. (med.)* hernie a irisului.
Iridotomie, *-n, f.* v. Iridektomie.
Irin, *-nen, f.* irlandeză (locuitoare).
Iris, *-, f.* **1.** *(anat.)* iris. **2.** *(mit.)* Iris, mesagera zeilor. **3.** *(bot.)* stânjenel *(Iris* L.). **4.** *(met., rar)* curcubeu.
Irisblende, *-n, f.* **1.** *(anat.)* diafragmă a irisului. **2.** *(fiz.)* diafragmă iris.
irisch *adj.* irlandez; **~es Bad** baie de aburi.
Irisdruck, *-(e)s, m. sg. (tipogr.)* imprimare irizată.
irisieren, *irisierte, irisiert, vb. (h) intr. (livr.)* a iriza.
Irisverwachsung *f. sg. (med.)* sinechie, aderență a irisului.
Iritis, *-tiden, f. (med.)* irită, inflamație a irisului.
Irländer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* irlandez(ă).
irländisch *adj.* v. irisch.
Irokese, *-n, -n, m.* irochez.
irokesich *adj.* irochez.
Ironie, *-n* [-'ni:ən], *f.* ironie; **mit beißender ~** cu ironie mușcătoare; **die romantische ~** ironia romantică.
Ironiker, *-s, -, m.* ironic.
ironisch *adj.* ironic.
ironisieren, *ironisierte, ironisiert, vb. (h) tr.* a ironiza.
irr *adj.* v. irre.
Irradiation, *-en, f.* iradiație.
irrational și **irrational** *adj.* irațional; *(mat.)* **~e Zahl** număr irațional.
Irrationalismus și **Irrationalismus** *m. sg. (fil.)* iraționalism.
Irrationalität, *-en, f. (mat.)* iraționalitate.
irrationell *adj. (fil.)* irațional.
Irrbeere, *-n, f. (bot., pop.)* mătrăgună *(Atropa belladonna* L.).
Irrblock, *-(e)s, -blöcke, m. (geol.)* bloc eratic.
irre I. *adj.* **1.** nesigur, dezorientat; derutat; zăpăcit; **an jm. ~ werden** a-și pierde încrederea în cineva; **an jm. ~ sein** a nu mai ști ce să crezi despre cineva; **jn. ~ machen** a încurca, a dezorienta pe cineva. **2.** nebun, dement, smintit; **er führt ~ Reden** aiurează; **du bist wohl ~** pesemne că nu ești în toate mințile; **im Kopf(e) ~ sein** a fi smintit; **er hat einen ~n Blick** privește aiurit, are o privire rătăcită. **II.** *adv.* **er redet ~** aiurează; *(în expr.)* **~ gehen** a se rătăci; **jn. ~ führen a)** a duce, a conduce pe cineva pe un drum greșit; **b)** *(fig.)* a induce pe cineva în eroare.
Irre[1], *-n, -n (ein Irrer), m.* și *f.* nebun(ă), dement(ă).
Irre[2] *f. sg. (în expr.)* **jn. in die ~ führen** a face pe cineva să se rătăcească; *(fig.)* a induce pe cineva în eroare; a amăgi pe cineva; **in die ~ gehen a)** a se rătăci, a pierde drumul; **b)** *(fig.)* a greși.
irreal și **irreal** *adj.* ireal.
Irrealität și **Irrealität**, *-en, f.* irealitate.
Irredenta, *-ten, f. (ist., pol.)* iredentă.
Irredentismus, *-, m. sg. (ist., pol.)* iredentism.
Irredentist, *-en, -en, m. (ist., pol.)* iredentist.
irredentistisch *adj. (ist., pol.)* iredentist.
irreduktibel, **irreduzibel** și **irreduktibel**, **irreduzibel** *adj.* ireductibil.
irrefahren, *fuhr irre, irregefahren (du fährst irre, er fährt irre), vb. (s) intr.* a pierde drumul, a (se) rătăci; a merge într-o direcție greșită.
irreführen, *führte irre, irregeführt, vb. (h) tr.* a duce pe căi greșite; *(fig.)* a induce în eroare, a înșela; a deruta.
irreführend I. *part. prez.* de la irreführen. **II.** *adj.* care derutează, derutant.
Irreführung *f. sg.* inducere în eroare, înșelare, derutare.
irregeh(e)n, *ging irre, irregegangen, vb. (s.) intr.* a greși drumul, a merge pe un drum greșit, a (se) rătăci; *(fig.)* a se înșela.
irregulär și **irregulär** *adj.* **1.** neregulat. **2.** nereglementar.
Irreguläre, *-n, -n (ein Irregulärer), m.* combatant aparținând armatei neregulate.
Irregularität, *-en, f.* neregularitate, iregularitate.
irreleiten, *leitete irre, irregeleitet (du leitest irre, er leitet irre), vb. (h) tr.* **1.** a duce pe o cale greșită, pe un drum greșit. **2.** a induce în eroare, a deruta.
irrelevant și **irrelevant** [-vant] *adj.* irelevant, fără semnificație, care nu contează; neesențial, secundar.
Irrelevanz și **Irrelevanz** [-vants] *f. sg.* irelevanță, lipsă de relevanță, caracter neesențial, secundar.
irreligiös și **irreligiös** *adj.* ireligios, necredincios.
Irreligiosität și **Irreligiosität**, *-en, f.* ireligiozitate, lipsă de religiozitate.
irremachen, *machte irre, irregemacht, vb. (h) tr.* a deruta, a abate de la linia justă, a zăpăci, a dezorienta; **er ließ sich nicht ~** nu s-a lăsat derutat.
irren, *irrte, geirrt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(s)* a rătăci; **er irrte durch den Wald** rătăci prin pădure; **von einem Ort zum anderen ~** a rătăci dintr-un loc în altul. **2.** *(h)* a greși; a păcătui. **3.** *(h) (înv.; an* cu *dat.)* a se supăra (pe cineva). **II.** *(h) intr.* și *refl.* a greși, a se înșela; **er irrte (sich) in dieser Frage** a greșit, s-a înșelat în această chestiune (privință); **wenn ich (mich) nicht irre** dacă nu mă-nșel; **er hat sich um 10 Euro geirrt** a greșit cu 10 euro. **III.** *(h) tr. (înv.)* a încurca, a deranja, a stingheri.
Irren, *-s, n. sg.* **1.** rătăcire. **2.** greșeală; **~ ist menschlich** a greși e omenește; omul e supus greșelii.
Irren|an|stalt, *-en, f.* spital de boli mintale, casă de nebuni, casă de sănătate; balamuc.
Irren|arzt, *-es, -ärzte, m.* (medic) psihiatru.
Irrenhaus, *-es, -häuser, n.* v. Irrenanstalt.
Irrenhäusler, *-s, -, m. (înv., peior.)* bolnav mintal, nebun.
irrenhausreif *adj. (iron.)* nebun de legat, bun de băgat la balamuc.
Irrenpflege *f. sg.* asistență, îngrijire a bolnavilor mintali.
Irrenpfleger, **Irrenwärter**, *-s, -, m.* îngrijitor al bolnavilor mintali.
Irrenwesen, *-s, n. sg. (înv.)* probleme privitoare la bolile mintale; psihiatrie.
irreparabel și **irreparabel** *adj.* ireparabil, de neîndreptat, de nereparat.
irreponibel și **irreponibel** *adj. (livr., med.)* ireponibil, care nu poate fi pus la loc.
irrereden, *redete irre, irregeredet (du redest irre, er redet irre), vb. (h) intr.* a aiura; a vorbi confuz, incoerent.
Irresein, *-s, n. sg. (înv.)* nebunie, psihoză.
irresistibel *adj. (livr.)* irezistibil.
irresolut și **irresolut** *adj.* nehotărât, șovăitor.
irrespirabel și **irrespirabel** *adj. (livr., med.)* de nerespirat, irespirabil.
irreversibel și **irreversibel** [-vɛɐ-] *adj.* ireversibil, nereversibil.
Irreversibilität *f. sg.* ireversibilitate.
irrewerden, *wurde irre, irregeworden (du wirst irre, er wird irre), vb. (s) intr. (an* cu *dat.)* a-și pierde încrederea în, a deveni dezorientat, derutat.
Irrewerden, *-s, n. sg.* nebunie, cădere într-o stare de demență.

Irrfahrt, *-en, f.* rătăcire.
Irrflug, *-(e)s, -flüge, m.* zbor rătăcit.
Irrgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** rătăcire. **2.** labirint.
Irrgarten, *-s, -gärten, m.* labirint.
Irrgast, *-(e)s, -gäste, m. (zool.)* intrus, animal care a pătruns într-o colonie străină, într-un spațiu care îi este străin.
Irrglauben, *-s,* și **Irrglaube**, *-ns, m. sg.* **1.** convingere, părere greșită. **2.** *(rel.)* erezie.
irrgläubig *adj.* **1.** care are o părere, o convingere greșită. **2.** *(rel.)* eretic.
Irrgläubige, *-n, -n (ein Irrgläubiger) m.* și *f. (rel.)* eretic(ă).
irrig *adj.* eronat, greșit, fals.
Irrigation, *-en, f.* irigație, irigare.
Irrigator, *-s, -toren, m.* **1.** pompă de irigație. **2.** *(med.)* irigator.
irrigerweise *adv.* în mod eronat, greșit; din greșeală.
Irrigkeit, *-en, f.* caracter greșit, eronat, fals.
irritabel *adj.* **1.** iritabil, irascibil. **2.** *(med.)* iritabil.
Irritabilität *f. sg.* **1.** iritabilitate, irascibilitate. **2.** *(med.)* iritabilitate.
Irritation *-en, f.* iritare, iritație.
irritieren, *irritierte, irritiert, vb. (h) tr.* **1.** a irita; a enerva. **2.** a zăpăci, a deruta, a deranja; **sich nicht ~ lassen a)** a nu se lăsa deranjat, derutat; **b)** a nu-și pierde calmul.
Irritierung, *-en, f.* iritare.
Irrkreis, *-es, -e, m.* v. Teufelskreis.
Irrläufer, *-s, -, m.* scrisoare, colet poștal expediat greșit.
Irrlehre, *-n, f.* erezie; învățătură, doctrină falsă.
Irrlicht, *-(e)s, -er, n.* **1.** lumini rătăcitoare în mlaștină. **2.** spiriduș de mlaștină. **3.** *(fig.)* copil neastâmpărat, vioi, agitat.
irrlichtelieren, *irrlichtelierte, irrlichteliert,* **irrlichterieren**, *irrlichterierte, irrlichteriert,* **irrlichtern**, *irrlichterte, geirrlichtert, vb. (s) intr.* **1.** a pâlpâi ca o lumină rătăcitoare. **2.** *(fam.)* a rătăci, a umbla fără rost, a umbla hai-hui.
Irrnis, *-se, f. (rar, poet.)* rătăcire; zăpăceală, încurcătură.
Irrpfad, *-(e)s, -e, m.* **1.** potecă greșită. **2.** *(fig.)* cale greșită.
Irr|rede, *-n, f.* aiureală; vorbe confuze, incoerente.
Irrsal, *-s, -e, n. (poet.)* erori, rătăciri, nelămuriri.
Irrsein, *-s, n. sg.* v. Irresein.
Irrsinn, *-(e)s, m. sg.* (și *fig.*) nebunie, demență.
irrsinnig *adj.* **1.** nebun, dement. **2.** *(adverbial)* foarte, extrem de, la nebunie.
Irrsinnige, *-n, -n (ein Irrsinniger), m.* și *f.* nebun(ă), descreierat(ă).
Irrsinns|hitze *-f. sg. (fam., fig.)* căldură, arșiță nebună, teribilă.
Irr|stern, *-(e)s, -e, m. (înv.)* cometă.
Irr|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent vagabond.
Irrtum, *-s, -tümer, m.* greșeală, eroare; **einen ~ begehen** a comite o greșeală; **sich in einem ~ befinden** a se înșela, a greși; **es ist ein ~ unterlaufen** s-a făcut, s-a strecurat o greșeală; **einen ~ richtigstellen** a rectifica o greșeală, o eroare; **einen ~ zugeben** a recunoaște o greșeală.
irrtümlich I. *adj.* pornit dintr-o greșeală, bazat pe o eroare; eronat. **II.** *adv.* din greșeală.
irrtümlicherweise *adv.* în mod greșit, eronat; din greșeală.
Irrtümlichkeit, *-en, f.* caracter eronat.
Irrung, *-en, f. (poet.)* **1.** înțelegere greșită, neînțelegere, confuzie. **2.** greșeală, eroare (pornită dintr-o neînțelegere).
Irrwahn, *-(e)s, m. sg. (înv., poet.)* **1.** v. Irrsinn. **2.** superstiție. **3.** idee fixă, prejudecată.
Irrweg, *-(e)s, -e, m.* v. Irrpfad.
irrwerden, *wurde irr, irrgeworden (du wirst irr, er wird irr), vb. (s) intr.* v. irrewerden.
Irrwerden, *-s, n. sg.* v. Irrewerden.
Irrwisch, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fam.)* copil neastâmpărat; zvârlugă, sfârleează. **2.** om nestatornic. **3.** v. Irrlicht.
Irrwitz, *-es, m. sg.* v. Wahnwitz.
irrwitzig *adj.* v. wahnwitzig.
Irte, *-n, f. (reg.)* (sumă de) plată (pentru o consumație la restaurant sau cârciumă).
isabellfarben, **isabellfarbig** *adj.* galben-cenușiu, izabel.
Isallobare, *-n, f. (met.)* izalobară.
Isallotherme, *-n, f. (met.)* izalotermă.
Isanabasen *pl. (geogr.)* izanabaze.
Isanemone, *-n, f. (met.)* izanemonă.
Isanomale, *-n, f. (met.)* izanomală.
Isatin, *-s, n. sg. (chim.)* isatină.
ISBN *presc.* de la internationale Standardbuchnummer număr ISBN, număr standard de carte.
Is|chämie [ɪsçɛ'miː] *f. sg. (med)* ischemie.
is|chämisch *adj. (med.)* ischemic.
Ische, *-n, f. (fam., înv.)* prietenă, iubită; gagică.
Is|chias ['ɪsçias și 'ɪʃias] *f. sg. (med.)* sciatică.
Is|chiasnerv, *-s, -en* [-fən], *m. (anat.)* nerv sciatic.
Is|churie [-çu'riː] *f. sg. (med.)* retenție de urină.
Isegrim, *-s, -e, m.* **1.** *sg.* Isegrim, poreclă dată lupului în fabulele și basmele germane. **2.** *(fig.)* persoană ursuză, posacă.
Isenerge, *-n, f. (fiz.)* izenergă.
Isenthalpe, *-n, f. (fiz.)* (curbă) izentalpă.
Isfahan [Isfa'haːn], *-(s), -s, m.* covor persan țesut manual (cu motive florale), covor de Ispahan.
Islam și *(rar)* **Islam**, *-(s), m. sg.* islamism, mahomedanism.
islamisch *adj.* islamic, mahomedan.
islamisieren, *islamisierte, islamisiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a islamiza, a converti la islamism, la mahomedanism.
Islamisierung *f. sg.* islamizare.
Islamismus, *-, m. sg.* islamism.
Islamist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* islamist(ă); susținător(-oare), adept(ă) a(l) islamismului.
islamistisch *adj.* islamist, referitor la islamism și susținător al acestuia.
Islamit, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* mahomedan.
islamitisch *adj.* v. islamisch.
Isländer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* islandez(ă).
isländisch *adj.* islandez; **die ~e Sprache** limba islandeză; *(bot.)* **~e Flechte** sau **~es Moos** mușchi-de-munte *(Cetraria islandica)*.
Isländisch *-(s), n.,* **Isländische**, *-n, n. sg.* limba islandeză, islandeza.
Ismus, *-, Ismen, m. (peior.)* teorie abstractă (fără nici o legătură cu viața).
isobar *adj. (fiz.)* izobar.
Isobar, *-s, -e, n. (fiz.)* izobar.
Isobare, *-n, f. (fiz., met.)* izobară.
isobarisch *adj. (fiz.)* izobar.
Isobathe, *-n, f. (geol.)* izobată.
Isobronte, *-n, f. (met.)* izobrontă.
Isochasme [-χas-], *-n, f. (fiz.)* izohasmă.
isochor [-'koːɐ] *adj. (fiz.)* izocor.
Isochore [-'koːrə], *-n, f. (fiz.)* (linie) izocoră.
isochrom [-'kroːm] *adj.* v. isochromatisch.
Isochromasie *f. sg.* izocromazie.
isochromatisch *adj. (fot.)* izocromatic.
isochron *adj. (fiz.)* izocron, de durate egale.
Isochrone [-'kroːnə], *-n, f. (geofizică)* (linie) izocronă.
Isochronismus, *-, m. sg. (geofizică)* izocronism.
isodont *adj. (biol.)* izodont.
isodynam *adj. (fiz.)* izodinamic.
Isodynamie, *-n* [-iːən], *f. (fiz.)* izodinamie.
iso|edrisch *adj. (geom.)* izoedric.
iso|elektronisch *adj. (fiz.)* izoelectronic.
Isogeotherme, *-n, f. (met.)* izogeotermă.
Isoglosse, *-n, f. (lingv.)* isoglosă.
Isogon, *-s, -e, n. (geom.)* izogon.
isogonal *adj. (geom.)* izogon.
Isogonalität *f. sg. (geom.)* izogonie.
Isogone, *-n, f. (met.)* izogonă.
Iso|helie, *-n* [-heliːən], *f. (met.)* izohelie.
Iso|hyete, *-n, f. (met.)* izohietă.
Iso|hypse, *-n, f. (geol.)* izohipsă, curbă de nivel.
isokephal *adj. (arte)* izocefal, de aceeași înălțime.
Isokephalie *f. sg. (arte)* izocefalie.
isoklinal *adj. (fiz., geol.)* izoclinal.
Isoklinale, **Isoklinalfalte**, *-n, f. (geol.)* izoclinal, cută izoclinală.
Isokline, *-n, f. (geofizică)* izoclină.
Isolat, *-(e)s, -e, n. (biol.)* grup de indivizi cu însușiri genetice aparte.
Isolation, *-en, f.* **1.** izolare. **2.** izolație; izolament.
Isolationismus, *-, m. sg. (pol.)* izolaționism.
Isolationist, *-en, -en, m. (pol.)* izolaționist.
isolationistisch *adj. (pol.)* izolaționist(ic).
Isolationsfehler, *-s, -, m. (tehn.)* defect de izolare.
Isolationsfestigkeit *f. sg. (electr.)* rezistență de izolare.
Isolations|haft *f. sg. (jur.)* detenție cu izolarea absolută a deținutului, a prizonierului; detenție celulară.
Isolationsmauer, *-n, f. (tehn.)* zid izolator, de izolare.
Isolations|prüfer, *-s, -, m. (tehn.)* indicator de izolament.
Isolations|stoff, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* materie izolantă.
Isolationsverlust, *-(e)s, -e, m. (electr.)* pierdere în izolament.
Isolationsvermögen, *-s, n. sg. (fiz., tehn.)* putere izolatoare.
Isolationswider|stand, *-(e)s, m. sg. (electr.)* rezistență de izolare.
isolativ *adj. (livr.)* care constituie, produce o izolație, care izolează; izolant.
Isolator, *-s, -toren, m. (tehn.)* izolator.
Isolator|außenmantel, *-s, -mäntel, m. (electr.)* manta izolantă.
Isolatoren|stütze, *-n, f. (electr.)* suport, consolă de izolator.
Isolatorträger, *-s, -, m. (electr.)* consolă de izolator.
Isolier|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum izolator, costum de protecție.
Isolierband, *-(e)s, n. sg. (electr.)* bandă izolatoare, izolir(band).
isolieren, *isolierte, isoliert, vb. (h) tr.* a izola.
isolierend I. *part. prez.* de la isolieren. **II.** *adj.* izolant, care izolează; **~e Sprachen** *(lingv.)* limbi izolante.
Isolierflasche, *-n, f.* termos.
Isolierglas, *-es, n. sg.* sticlă izolatoare, izolantă.
Isolierglocke, *-n, f.* izolator, clopot.
Isoliergriff, *-(e)s, -e, m. (electr.)* mâner izolator.
Isolier|haft *f. sg. (jur.)* detențiune celulară; regim penitenciar celular.
Isolier|hülle, *-n, f.* înveliș izolator.
Isolierkanne, *-n, f.* termos în formă de cană (pentru cafea, ceai etc.).
Isolierlack, *-(e)s, -e, m.* lac izolant.
Isoliermasse, *-n, f. (tehn.)* compoziție izolantă, compound.
Isoliermaterial, *-s, -ien* [-liən], **Isoliermittel**, *-s, -, n. (tehn.)* material izolant.
Isolier|öl, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* ulei izolant.
Isolierpapier, *-s, n. sg. (tehn.)* hârtie izolantă.
Isolierperle, *-n, f. (tehn.)* mărgea izolantă.
Isolierplatte, *-n, f. (tehn.)* placă izolantă.
Isolierschale, *-n, f. (tehn.)* cochilie izolantă.
Isolierschemel, *-s, -, m. (tehn., electr.)* scăunaș izolant.
Isolierschicht, *-en, f. (tehn.)* strat izolator, izolație.
Isolier|station, *-n, f. (med.)* secție (într-un spital) unde pacientul se află în izolare absolută.

Isolier|stoff, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* v. Isolationsstoff.
isoliert I. *part. trec.* de la isolieren. **II.** *adj.* izolat; *(mat.)* **~er Punkt** punct izolat.
Isoliert|heit *f. sg.* izolare, caracter izolat, stare de izolare.
Isolierung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* izolație. **2.** *sg.* singurătate, izolare.
Isolierungsmauer, *-n, f.* v. Isolationsmauer.
Isolierungs|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune electrică de izolare.
Isolierverband, *-(e)s, -bände, m. (electr.)* bandaj izolant.
Isolierverglasung *f. sg.* placare, îmbrăcare cu sticlă izolatoare, izolantă.
Isolierzelle, *-n, f.* celulă de izolare (în penitenciar), carceră.
Isolierziegel, *-s, -, m. (constr.)* cărămidă izolantă.
Isolierzimmer, *-s, -, n. (med.)* cameră de izolare.
Isolinie [-niə], *-n, f.* izolinie.
isomagnetisch *adj. (geofizică)* izomagnetic.
Isomatte, *-n, f.* saltea din material izolant (pentru dormit pe jos, în cort etc.).
isomer *adj. (chim.)* izomer.
Isomer, *-s, -e,* **Isomere**, *-n, -n, n. (chim.)* izomer.
Isomerie *f. sg. (chim.)* izomerie.
Isomerisation, *f.,* **Isomerisierung**, *f. (chim.)* izomerizare.
Isometrie *f. sg. (mineral.)* izometrie.
isometrisch *adj. (mineral.)* izometric.
isomorph *adj. (mat., mineral., chim.)* izomorf; **~e Gruppen** grupuri izomorfe.
Isomorphie *f. sg. (mat., mineral.)* izomorfie.
Isomorphismus, *-, m. sg. (mat., mineral., chim.)* izomorfism.
Isonephe, *-n, f. (met.)* izonefă, curbă, loc geometric al punctelor de aceeași nebulozitate.
Isonomie *f. sg.* **1.** egalitate în fața legii. **2.** egalitate în drepturi.
Isop ['i:zɔp], *-(e)s, -e, m.* v. Ysop.
Isopage, *-n, f. (met.)* izopagă.
Isopathie *f. sg. (med.)* izopatie.
isoperimetrisch *adj. (mat.)* izoperimetric.
Isophoten *pl. (fiz.)* (linii) izofote.
Isoplethe, *-n, f. (met.)* izopletă.
Isose|iste, *-n, f. (geofizică)* izoseistă.
Isoskop, *-(e)s, -e, n. (tv.)* izoscop.
isosmotisch *adj.* v. isotonisch.
Isostasie *f. sg. (geol.)* izostazie.
isostatisch *adj. (geol.)* izostatic.
isotach *adj.* izotah.
Isothere, *-n, f. (geogr.)* izoteră.
isotherm *adj. (fiz., met.)* izoterm.
Isothermie *f. sg. (met.)* izotermie.
Isotomie *f. sg. (bot.)* ramificație egală în ambele părți, izotomie.
isotonisch *adj. (fiz., chim.)* izotonic.
isotop *adj. (fiz.)* izotop.
Isotop, *-s, -e, n. (fiz.)* izotop.
Isotopie *f. sg. (fiz.)* izotopie.
isotrop *adj. (fiz.)* izotrop.
Isotropie *f. sg. (fiz.)* izotropie.
Isotypie *f. sg. (chim., fiz.)* izotipie.
isozephal *adj.* v. isokephal.
Isozephalie *f. sg.* v. Isokephalie.
isozyklisch *adj. (chim.)* izociclic.
Ispa|han [-pa'ha:n], *-(s), -s, m.* v. Isfahan.
Isra|eli, *-(s), -s, m.,* **Isra|eli**, *-(s), f.* israelian(ă), locuitor(-oare) a(l) statului Israel.
isra|elisch *adj.* israelian.
Isra|elit, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* izraelit(ă), persoană de religie mozaică.
isra|elitisch *adj.* evreiesc, izraelit, de religie mozaică.
isst *pers.* a 2-a și a 3-a *sg. ind. prez.* de la essen.
ist *pers.* a 3-a *sg. ind. prez.* de la sein.
Istbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** *(fin.)* situație reală, număr real. **2.** *(mil.)* efectiv.
Ist|ein|nahme, *-n, f. (fin.)* încasare de fapt, încasare reală.
Ist|erlös, *-es, -e, m.* produs real (constatat, realizat).
Isthmus, *-, Isthmen, m.* **1.** *(geogr.)* istm. **2.** *(anat.)* orificiu, istm.
Istleistung *-en, f.* **1.** producție efectivă. **2.** putere efectivă, reală.
Istmaß, *-es, -e, n.* dimensiune efectivă.
Istquerschnitt, *-(e)s, -e, m.* secțiune efectivă.
istrisch *adj.* istrian.
Ist|stärke, *-n, f. (mil.)* efectiv real.
Istwert, *-(e)s, -e, m.* valoare reală, efectivă.
Ist|zu|stand, *-(e)s, -e, m. sg.* stare, situație reală (la un moment dat).
Itakolumit, *-s, m. sg. (mineral.)* itacolumit.
Italiener [-'lie:-], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* italian(că).
italienisch *adj.* italian, italienesc; **~e Nacht** serbare nocturnă cu iluminație.
Italienisch *-(e)s, n.,* **Italienische**, *-n, n.* limba italiană, italiana.
Italiker, *-s, -, m.* italic.
italisch *adj.* italic.
item *adv.* **1.** de asemenea, la fel. **2.** apoi, afară de aceasta. **3.** *(reg.)* pe scurt. **4.** chiar dacă.
Item[1], *-s, -s, n.* **1.** punct care mai trebuie discutat, un alt punct de discuție; punct, problemă în discuție. **2.** lucru mărunt, neînsemnat; fleac. **3.** dificultate. **4.** obiecție.
Item[2] ['ætəm], *-s, -s, n.* (rar *m.*) **1.** element, componentă, unitate. **2.** punct (dintr-un test).
Iteration, *-en, f. (mat.)* repetiție, iterație.
iterativ *adj. (mat., gram.)* iterativ.
Iterativ, *-s, -e,* **Iterativum** [-vʊm], *-s, -va, n. (gram.)* (verb) iterativ.
Itinerar, *-s, -e,* **Itinerarium**, *-s, -ria* (și *-rien* [-riən]), *n.* itinerar.
I-Träger, *-s, -, m. (constr.)* grindă în dublu T, grindă în formă de I.
I-Tüpfelchen, *-s, -, n.* (și *fig.*) punct pe i.
itze *adv. (reg.)* v. jetzt.
itzig *adv. (reg.)* de acum; același; ~ **und allein** doar singur.
itzo *adv. (înv.)* v. jetzt.
itzt, **itzund** *adv. (reg., înv.)* v. jetzt.
i.V. *presc.* de la in Vertretung ca reprezentant, reprezentând; prin reprezentant, prin locțiitor, în locul…
Ivorer [i'vo:-], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* ivorian, locuitor(-oare) a(l) Coastei de Fildeș.
ivorisch *adj.* referitor la, care ține de Coasta de Fildeș, ivorian.
iwends *adv. (reg.)* **1.** undeva. **2.** tocmai.
Iwrit(h), *-(s), n. sg.* limba ivrit, ebraica nouă.
ixothym *adj. (psih.)* cu temperament greoi, tenace.

J

J, j [jɔt, *(austr.)* je:], -, -, *n.* litera J, j și sunetul i [j].

ja *adv.* **1.** da; ~, **ich komme** da, vin; **zu allem ~ und amen (**și **Ja und Amen) sagen** a spune da la toate, a se declara mulțumit cu orice, a aproba orice, a consimți la toate; **weder ~ noch nein** nici da, nici ba; **nun ~** ei, da; **aber ~! a)** da, desigur, cum să nu! **b)** ași, de unde! **2.** doar; **Sie wissen ~** știți doar; **er hat es ~ selbst gesagt** a spus-o doar el însuși. **3.** ba, chiar; **das versichere, ~ schwöre ich Ihnen** vă asigur de aceasta, ba chiar v-o jur; **~ sogar mehr** ba chiar mai mult. **4.** necondiționat, neapărat, negreșit, în orice caz; **komm ~ zur Zeit!** vino negreșit la timp; **sprich ~ nicht mit ihm!** nu cumva să vorbești cu el; **glauben Sie es ~ nicht** nu dați crezare nicidecum. **5.** *(reg.)* totuși; **wenn es ~ sein muss** dacă totuși trebuie să fie; **wenn er ~ kommt** dacă totuși vine; *(intraductibil)* **~ freilich a)** sigur că da, cum să nu; **b)** într-adevăr; **das ist ~ unerhört!** asta e nemaipomenit, nemaiauzit; **das ist ~ schrecklich!** e îngrozitor! ~, **was mache ich bloß?** ei, ce mă fac?

Ja, -s, -s, *n.* da; consimțământ; **sein ~ erteilen** a-și da consimțământul; **mit ~ stimmen** a vota pentru; **er bleibt bei ~ und Nein** e scump la vorbă.

Jabo, -s, -s, *m. (mil., av.) presc.* de la J a g d b o m b e r avion de bombardament și vânătoare.

Jabot [ʒa'bo:], -s, -s, *n.* jabou.

Jabruder, -s, *-brüder, m. (fam.)* persoană care spune da, consimte la toate.

jach *adj. (reg., înv.)* v. j ä h.

jachern, *jacherte, gejachert, vb. (h) intr. (reg.)* v. j a c h t e r n.

Jacht, *-en,* (și **Yacht**) *f.* iaht.

Jach|taufe, *-n, f. (reg.)* botez făcut în grabă, botez scurt.

jachtern, *jachterte, gejachtert, vb. (h) intr. (reg.)* a face gălăgie, tărăboi; a petrece zgomotos.

Jachtklub, -s, -s, *m.* club de iahting.

Jachtschiff, *-(e)s, -e, n.* v. J a c h t.

Jachtwerft, *-en, f.* șantier de construcție pentru iahturi.

Jachtwettfahrt, *-en, f.* concurs de iahturi, concurs de iahting.

Jäckchen, -s, -, *n. (dim.* de la J a c k e) jachețică.

Jacke, *-n, f.* **1.** jachetă; scurtă; *(fam., fig.)* **jm. eins auf die ~ geben** a lovi pe cineva, a trage una cuiva; **die ~ voll hauen** a trage cuiva o bătaie zdravănă; **die ~ voll kriegen** a mânca o bătaie bună; **jm. die ~ voll lügen** a turna verzi și uscate, a minți pe cineva; a împuia cuiva capul cu minciuni; *(pop.)* **sich** *(dat.)* **die ~ voll schlagen** a mânca cât patru; **~ wie Hose** sacul și peticul, ce mi-e Tanda, ce mi-e Manda; tot un drac; **das ist eine alte ~** asta-i o poveste veche. **2.** haină (bărbătească), sacou. **3.** *(mar.)* bluză. **4.** *(mil.)* învelitoare, cămașă a tunului.

Jäckel, -s, *m. sg.* **1.** formă de alintare pentru J a k o b. **2.** *(peior.)* prostănac, tântălău.

Jacken|ärmel, -s, -, *m.* mânecă de jachetă (haină).

Jackenkleid, *-(e)s, -er, n.* deux-pièces, rochie și jachetă din același material.

Jackentasche, *-n, f.* buzunar de jachetă (haină).

Jackett [ʒa'kɛt], *-(e)s, -e* (și *-s), n.* **1.** *(înv.)* jachetă. **2.** sacou.

Jack|pot ['dʒɛkpɔt], -s, -s, *m.* câștig mare la un joc de noroc; lozul cel mare.

Jack|stag [dʒɛk-], *-(e)s, -e(n), n. (mar.)* filieră de inverzare.

Jacquard [ʒa'ka:ɐ], *-(s), -s, m.*, **Jacquard|stoff**, *-(e)s, -e, m. (text)* jacard.

jade *adj. (invar.)* v. j a d e g r ü n.

Jade, -, *m. sg. (mineral.)* jad, nefrit.

jadegrün *adj.* verde deschis (ca jadul).

Jade|it [-de'i:t], *-(e)s, m. sg. (mineral.)* jadeit.

Jagd, *-en, f.* **1.** vânătoare; **hohe ~** vânătoare de vânat mare; **niedere (**sau **kleine) ~** vânătoare de vânat mărunt; **freie ~** vânătoare liberă; **auf die ~ gehen** a merge la vânătoare; **auf der ~ sein** a fi la vânătoare; **die ~ geht auf** începe vânătoarea; **die wilde ~ a)** *(mit.)* alaiul lui Wotan; **b)** alai zgomotos; goană nebună; **ist das eine ~!** ce goană!; **~ machen auf** (cu *acuz.)* a vâna; **~ auf Hirsche verboten!** vânatul cerbilor interzis! **2. ~ (nach)** goană (după ceva), urmărire (a unui lucru); **die ~ nach dem Glück** goana după noroc; **~ nach Geld** goană după bani; **die ~ auf den Verbrecher** urmărirea criminalului. **3.** participanți la o vânătoare; vânători. **4.** *(fig.)* mulțime, ceată zgomotoasă; **eine ganze ~ Kinder** o droaie, o ceată zgomotoasă de copii. **5.** ocol, teren de vânătoare.

Jagd|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac cu avioane de vânătoare.

Jagd|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de vânătoare.

Jagd|aufseher, -s, -, *m.* paznic de vânătoare.

Jagd|ausbeute, *-n, f. (înv.)* v. J a g d b e u t e.

Jagd|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* expresie vânătorească.

Jagd|ausrüstung, *-en, f.* echipament de vânătoare.

Jagdband, *-(e)s, -bänder, n. (constr.)* contrafișă, proptea.

jagdbar *adj. (despre animale)* de vânat, care poate fi vânat.

Jagdberechtigung, *-en, f.* permis de vânătoare, drept de a vâna.

Jagdbeute, *-n, f.* vânat rezultat la o vânătoare, pradă.

Jagdbezirk, *-(e)s, -e, m.* district de vânătoare.

Jagdbomber, -s, -, *m. (mil.)* bombardier de vânătoare.

Jagdbrigade, *-n, f. (mil.)* brigadă (de aviație) de vânătoare.

Jagdbüchse, *-n, f.* v. J a g d f l i n t e.

Jagdbug, *-(e)s, -büge, m. (constr.)* contrafișă de lemn îmbinată în cepuri.

Jagd|eifer, -s, *m. sg.* pasiune, patimă vânătorească.

Jagd|einsitzer, -s, -, *m. (mil.)* avion de vânătoare cu un singur loc, monoloc.

Jagd|erlaubnis|schein, *-(e)s, -e, m.* permis de vânătoare.

Jagdfalke, *-n, -n, m. (ornit.)* șoim de vânătoare, erete *(Falco candicans).*

Jagdfasan, -s, *-e(n), m. (ornit.)* fazan sălbatic, comun *(Phasianus colchicus).*

Jagdfieber, -s, *n. sg.* pasiune, poftă de vânătoare.

Jagdflieger, -s, -, *m. (mil.)* **1.** avion de vânătoare. **2.** vânător, pilot (al unui avion) de vânătoare.

Jagdflinte, *-n, f.* armă, pușcă de vânătoare.

Jagdflugzeug, *-(e)s, -e, n. (mil.)* avion de vânătoare.

Jagdfrevel [-fəl], -s, *m. sg.* braconaj.

Jagdfrevler [-flɐ], -s, -, *m.* braconier.

Jagdgarn, *-(e)s, -e, n.* v. J a g d n e t z.

Jagdgebiet, *-(e)s, -e, n.* domeniu, zonă de vânătoare, rezervație pentru vânătoare.

Jagdge|hege, -s, -, *n.* parc, ocol de vânătoare.

jagdgerecht *adj.* **1.** apt, pregătit pentru vânătoare; priceput la vânătoare. **2.** autorizat pentru vânătoare. **3.** propice pentru vânătoare. **4.** conform datinilor vânătorești.

Jagdgerechtigkeit *f. sg.*, **Jagdgerechtsame** *f. sg. (înv.)* drept al cuiva de a vâna pe proprietatea sa.

Jagdgeschichte, *-n, f.* poveste vânătorească.

Jagdgeschwader, -s, -, *n. (mil.)* escadră de avioane de vânătoare.

Jagdgesellschaft, *-en, f.* societate de vânătoare.

Jagdgesetz, *-es, -e, n.* lege care reglementează toate problemele legale referitoare la vânătoare.

Jagdgewehr, *-(e)s, -e, n.* pușcă, armă de vânătoare.

Jagdglas, *-es, -gläser, n.* binoclu de vânătoare.

Jagdglück, *-(e)s, n. sg.* noroc la vânătoare.

Jagdgöttin, *-nen, f. (mit.)* zeiță a vânătorii.

Jagdgrenze, *-n, f.* graniță a domeniului de vânătoare.

Jagdgrund, *-(e)s, -gründe, m.* domeniu, teritoriu, teren de vânătoare; *(fig.)* **die ewigen Jagdgründe** lumea cealaltă, raiul, paradisul; **in die ewigen Jagdgründe eingehen** a se duce pe lumea cealaltă, a muri; **in die ewigen Jagdgründe schicken** a trimite pe lumea cealaltă, a omorî, a face de petrecanie.

Jagdhaus, *-es, -häuser, n.* cabană de vânătoare.

Jagdherr, *-n, -en, m.* proprietar sau arendaș al unui domeniu de vânătoare.

Jagdhorn, *-(e)s, -hörner, n.* corn de vânătoare.

Jagdhund, *-(e)s, -e, m.* câine de vânătoare.

Jagdhütte, *-n, f.* cabană de vânătoare.

Jagdkampfwagen, -s, -, *m. (mil.)* tanc de luptă.

Jagdkarte, *-n, f. (reg.)* permis de vânătoare.

Jagdkleidung, *-en, f.* v. J a g d a n z u g.

Jagdkunde *f. sg.* știință despre vânătoare, cinegetică.

jagdkundig *adj.* priceput la vânătoare.

jagdkundlich *adj.* referitor la cinegetică, cinegetic.

Jagdkunst *f. sg.* artă a vânatului, cinegetică.

Jagdleidenschaft *f. sg.* pasiune de a vâna.

Jagdleopard, *-en, -en, m. (zool.)* leopard care poate fi dresat pentru vânătoare, ghepard *(Acinonyx jubatus)*.
jagdlich *adj.* referitor la vânătoare; vânătoresc.
Jagdlied, *-(e)s, -er, n.* cântec de vânătoare.
Jagdlust *f. sg.* poftă, chef de a merge la vânătoare; poftă de a vâna.
Jagdmaschine, *-n, f.* v. Jagdflugzeug.
Jagdmesser, *-s, -, n.* jungher, cuțit de vânătoare.
Jagdnetz, *-es, -e, n.* plasă pentru vânat.
Jagd|ordnung, *-en, f.* regulament de vânătoare.
Jagdpanzer, *-s, -, m. (mil.)* distrugător de tancuri, tanc antitanc.
Jagdpartie, *-n, f.* (partidă de) vânătoare.
Jagdpech, *-s, n. sg.* ghinion la vânătoare.
Jagdrecht, *-(e)s, n. sg.* **1.** drept de vânătoare. **2.** totalitatea legilor referitoare la vânătoare; cod vânătoresc. **3.** *(înv.)* cotă-parte din vânatul împușcat.
Jagdrennen, *-s, -, n.* cursă de cai cu obstacole.
Jagdrevier [-viːɐ], *-s, -e, n.* v. Jagdbezirk.
Jagdruf, *-(e)s, -e, m.* semnal de vânătoare (dat prin strigare).
Jagdschein, *-(e)s, -e, m.* **1.** permis de vânătoare. **2.** *(glumeț)* certificat medical de iresponsabilitate.
Jagdschlitten, *-s, -, m.* sanie de vânătoare.
Jagdschloss, *-es, -schlösser, n.* castel de vânătoare.
Jagdschutz, *-es, m. sg.* **1.** *(vân.)* ocrotire a vânatului; pază a vânătorii. **2.** *(mil.)* escortă de avioane de vânătoare.
Jagdsignal, *-s, -e, n.* semnal de începere sau încheiere a vânătorii (cântat din corni).
Jagd|spinne, *-n, f. (zool.)* păianjen vânător *(Salticus scebicus)*.
Jagd|springen, *-s, n. sg.* sărituri cu calul peste obstacole.
Jagd|staffel, *-n, f. (mil.)* escadrilă (de avioane) de vânătoare.
Jagd|steuer, *-n, f.* impozit pe vânătoare.
Jagd|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** tablou reprezentând un subiect de vânătoare. **2.** natură moartă cu vânat. **3.** piesă muzicală cu un subiect de vânătoare.
Jagd|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* scaun pliant de vânătoare.
Jagd|szene, *-n, f.* v. Jagdstück **(1)**.
Jagd|tasche, *-n, f.* tolbă, traistă de vânătoare.
Jagd|trophäe [-fɛːə], *-n, f.* trofeu vânătoresc.
Jagdverband, *-(e)s, -bände, m.* **1.** asociație de vânători. **2.** *(mil.)* escadrilă (de avioane) de vânătoare.
Jagdverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicție, oprelişte de a vâna.
Jagdvergehen, *-s, -, n. (jur.)* contravenție de vânătoare.
jagdver|ständig *adj.* v. jagdgerecht **(1)**.
Jagdwaffe, *-n, f.* armă de vânătoare.
Jagdwesen, *-s, n. sg.* probleme vânătorești; vânătoare.
Jagdwurst, *-würste, f.* **1.** cârnat afumat care se servește cald cu muștar și usturoi. **2.** *(reg.)* salam vânătoresc.
Jagdzauber, *-s, m.* formulă magică, incantație (înainte de a pleca la vânătoare).
Jagdzeit, *-en, f.* sezon de vânătoare.
Jagdzeug, *-(e)s, n. sg.* **1.** unelte de vânătoare. **2.** haine de vânătoare.
Jagdzimmer, *-s, -, n.* cameră cu trofee de vânătoare.
Jagdzug, *-(e)s, -züge, m.* expediție de vânătoare.
Jagdzweisitzer, *-s, -, m. (mil.)* avion de vânătoare cu două locuri, biplas.
jagen, *jagte, gejagt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a vâna; *(fig.)* a urmări; **Füchse** ~ a vâna vulpi; **einen Dieb** ~ a urmări un hoț. **2.** a alunga, a izgoni; **der Feind wurde aus dem Land(e) gejagt** dușmanul a fost gonit din țară; **jn. von Haus und Hof** ~ a alunga pe cineva din casa lui; **in die Flucht** ~ a pune pe fugă; *(fig.; în expr.)* **jn. in den Tod** ~ a mânca zilele cuiva, a băga pe cineva în mormânt; *(fam.)* **damit kannst du mich** ~ asta nu pot s-o sufăr, cu asta mă îndepărtezi; **zum Teufel** ~ a trimite la dracu, a da dracului; **ins Bockshorn** ~ a speria, a înspăimânta; a intimida; a ului. **3.** (și *refl. reciproc*) a (se) fugări; **die Kinder ~ sich im Hof** copiii se fugăresc prin curte; **ein Pferd zu Tode** ~ a omorî un cal alergându-l; **ein Witz jagt den andern** glumele vin una după alta. **4.** *(în expr.)* **sich** *(dat.)* **eine Kugel durch den Kopf** ~ a-și zbura creierii; **jm. das Messer durch den Leib** ~ a înjunghia pe cineva; *(fam., peior.)* **sich** *(dat.)* **das Vermögen durch die Gurgel** ~ a-și bea averea. **II.** *intr.* **1.** a vâna, a se duce la vânat, a fi vânător. **2.** *(s)* a goni, a fugi, a alerga; a merge nebunește (cu un vehicul); **sie ~ durch die engen Gassen** aleargă prin ulițele strâmte; **die Wolken ~ am Himmel** norii aleargă pe cer. **3.** *(s)* **(nach)** a alerga, a fugi (după ceva); **nach Geld** ~ a alerga după bani, a vâna averi.
Jagen, *-s, -, n.* **I.** *sg.* **1.** vânat, vânare. **2.** gonit, alergat, fugărit. **II.** *(forest.)* ocol; circumscripție de vânătoare.
Jager *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* vânător. **2.** *(mar.)* velă laterală (la corabie). **3.** *(mar.)* barcă pescărească rapidă.
Jäger, *-s, -, m.* **1.** vânător; *(mit.)* **der Wilde** ~ înfățișare legendară a lui Wotan. **2.** *(mil.)* aviator de vânătoare. **3.** *(mil.)* vânător. **4.** *(forest.)* brigadier silvic. **5.** *(înv.)* valet (în livrea de vânător).
Jäger|art *f. sg. (cul., în expr.)* **auf** (sau **nach**) ~ vânătoresc *(despre preparate culinare)*, cu sos picant și ciuperci.
Jägerbataillon [-bataljoːn], *-s, -e, n. (mil.) (presc.* **J.B.**) batalion de vânători.
Jägerdistel, *-n, f. (bot.)* turtă, turtie *(Carlina acaulis* L.).
Jagerei, *-en, f.* goană, *(fig.)* alergătură.
Jägerei, *-en, f.* **1.** *sg.* vânătoare (ca profesiune sau sport). **2.** casă a brigadierului silvic. **3.** corp al vânătorilor.
Jägergarn, *-(e)s, n. sg.* v. Jagdnetz.
jägergrün *adj.* verde-vânătoresc, verde de culoarea echipamentului de vânătoare.
jäger|haft *adj.* ca de vânător, vânătoresc, cinegetic.
Jäger|haus, *-es, -häuser, n.*, **Jäger|hof**, *-(e)s, -höfe, m.* casă, cabană pentru vânători; casă a vânătorului; casă a forestierului.
Jäger|horn, *-(e)s, -hörner, n.* v. Jagdhorn.
Jäger|hund, *-(e)s, -e, m. (rar).* v. Jagdhund.
Jäger|hut, *-(e)s, -hüte, m.* pălărie vânătorească, tiroleză.
Jägerin, *-nen, f.* femeie vânător, vânătoriță.
jägerisch *adj.* v. jägerhaft.
Jägerkultur, *-en, f. (ist.)* cultură (preistorică) de vânători, cinegetică.
Jägerkunst *f. sg.* v. Jagdkunst.
Jägerlatein, *-s, n. sg.* **1.** limbaj vânătoresc. **2.** povești născocite de vânători; gogoși vânătorești; **er versteht das** ~ știe să mintă ca un vânător.
jägerlich *adj. (rar)* v. jägerhaft.
Jägerlied, *-(e)s, -er, n.* v. Jagdlied.
Jägerling, *-s, -e, m. (peior.)* vânător prost.
jägermäßig *adj.* de vânător, vânătoresc, cinegetic.
Jagermast, *-(e)s, -e(n), m.* ultim catarg al unei corăbii cu patru catarge.
Jägermeister, *-s, -, m.* maistru de vânătoare.
Jägerpfeife, *-n, f.* pipă vânătorească, cu capac.
Jäger|recht, *-(e)s, n. sg.* **1.** drept, uz, lege a(l) vânătorilor, obicei vânătoresc, cinegetic. **2.** drept de vânătoare. **3.** cotă-parte din vânatul împușcat.
Jäger|regiment, *-(e)s, -er, n. (mil.)* regiment de vânători.
Jägerschaft, *f. sg.* vânători, vânătorime.
Jägerschnitzel, *-s, -, n. (gastron.)* șnițel cu sos și ciuperci.
Jägerschutz, *-es, m. sg. (mil.)* escortă din avioane de vânătoare (pentru apărarea bombardierelor).
Jägersmann, *-(e)s, -leute, m. (înv.)* vânător.
Jäger|sprache *f. sg.* limbaj al vânătorilor, argou vânătoresc.
Jägertee, *-s, -s, m. (austr.)* ceai cu rachiu.
Jägerzaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard din șipci de lemn încrucișate.
Jageteufel, *-s, m. sg. (bot.)* pojarniță *(Hypericum perforatum)*.
Jaghund, *-(e)s, -e, m. (elv.)* v. Jagdhund.
Jaguar, *-s, -e, m. (zool.)* jaguar *(Felis onca)*.
jäh *adj.* **1.** brusc, subit, rapid; **ein ~er Fall** o cădere bruscă; **eines ~en Todes sterben** a muri subit; *(adverbial)* **er schrie ~ auf** a țipat brusc; a scos un țipăt brusc. **2.** abrupt, prăpăstios; **ein ~er Abgrund** o prăpastie abruptă; *(adverbial)* **der Fels stürzt ~ ab** stânca e abruptă, formează o prăpastie abruptă. **3.** impetuos, violent, aprins.
Jähe *(înv.)*, **Jäh|heit** *(înv.* **Jäheit**) *f. sg.* **1.** repeziciune, iuțeală. **2.** profil abrupt, linie abruptă. **3.** impetuozitate, violență.
jählings *adv.* **1.** subit, brusc, deodată; în goană mare. **2.** abrupt.
Jahn, *-(e)s, -e, m. (înv., reg.)* **1.** fâșie, limbă de pământ. **2.** șir, rând; polog.
Jahr, *-(e)s, -e, n.* an; **das alte** ~ anul cel vechi; **das neue** ~ anul cel nou; **zum neuen ~(e) Glück wünschen** a felicita de anul nou; **ein glückliches neues** ~ un an nou fericit; **gemeines** ~ an comun; **ein ganzes ~ (lang)** (timp de) un an de zile; **zwei ~e lang** timp de doi ani; **jedes zweite** ~ o dată la doi ani; **im laufenden** ~ în anul curent; **dieses** ~ anul acesta; **nächstes** (sau **künftiges**) ~ anul viitor; **voriges** (sau **im vorigen**) ~ (în) anul trecut; **vor drei ~en** acum trei ani, cu trei ani în urmă; **alle ~e einmal** o dată pe an, în fiecare an (o dată); **einmal im** ~ o dată pe an; **ein ~ wie das andere** în fiecare an, an de an; **ein ~ ums andere** sau **~ um** ~ an de an, an după an; **auf ~ und Tag genau** exact la un an; **seit ~ und Tag** de mult; **aufs** ~ sau **übers** ~ la anul; **~ für** ~ an de an, în fiecare an; **in einem** ~ **a)** într-un an; **b)** peste un an; **über ~ und Tag a)** peste un an; **b)** peste ani de zile; **heute übers** ~ de azi într-un an; **heute vor einem** ~ azi (e) un an; **zwanzig ~e alt sein** a fi (în vârstă) de douăzeci de ani; **in den vierziger ~en sein** a avea aproximativ 40 de ani; **in sein vierzigstes ~ gehen** a împlini în curând 40 de ani; **bei ~en** în vârstă; **in den besten ~en** în floarea vârstei; **in die ~e kommen** a îmbătrâni; **die vierziger ~e** anii patruzeci, deceniul al cincilea; **seine ~e voll haben** a fi major, a nu mai fi copil; **vor seinen ~en sterben** a muri înainte de vreme, prea de timpuriu; **mit den ~en** cu anii, cu timpul; **auf ~e hinaus** pentru mult timp (de acum încolo); **die stehenden ~e** menopauză.
Jahr|arbeiter, *-s, -, m. (înv.)* muncitor cu anul.
jahr|aus *adv. (în expr.)* ~, **jahrein** an de an; tot timpul, mereu.
Jahrbuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** anuar. **2.** *pl.* anale.
Jährchen, *-s, -, n. (dim.* de la Jahr) anișor; *(glumeț)* **der Wein ist so keine zehn ~ alt** vinul are vreo zece anișori.
jahr|ein *adv. (în expr.)* **jahraus**, ~ an de an; tot timpul, mereu.
jahrelang *adj.* și *adv.* (de) ani de zile; ani de-a rândul.
jähren, *jährte, gejährt, vb. (h) refl. (impers.)* a se împlini anul; **es jährt sich der Tag, dass...** se împlinește anul de când..., a trecut un an de când...; **es jährt sich zum fünften Mal(e)** se împlinesc cinci ani; **heute jährt sich ...** astăzi sunt, se împlinesc ... ani.
Jahres|abonnement [-abɔn(ə)mãː], *-s, -s, n.* abonament pe un an.
Jahres|abrechnung, *-en, f.* lichidare, decont, închidere de sfârșit de an.
Jahres|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** sfârșit de an (calendaristic sau școlar). **2.** încheiere a conturilor de bilanț la sfârșit de an.
Jahres|abschlussbericht, *-(e)s, -e, m. (ec.)* raport(are) anual(ă).
Jahres|abschlussbilanz, *-en, f. (ec.)* bilanț de sfârșit de an.
Jahres|abschlussbuchung, *-en, f. (ec.)* înregistrare contabilă de sfârșit de an.
Jahres|abschluss|prüfung, *-en, f. (ec.)* verificare anuală a conturilor.
Jahres|abschreibung, *-en, f. (ec.)* amortisment anual.
Jahres|anfang, *-(e)s, -fänge, m.* început de an.
Jahres|arbeits|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de muncă anual.
Jahres|arbeitsverdienst, *-(e)s, -e, m.* salariu anual.
Jahres|arbeitsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract anual de muncă, contract de muncă pe un an.

Jahres|auflage, *-n, f.* **1.** ediție, tiraj anual(ă). **2.** *(ec.)* plan economic defalcat pe un an.
Jahres|ausklang, *-(e)s, -klänge, m. (poet.)* sfârșit de an.
Jahres|aus|stoß, *-es, -stöße, m. (ec.)* producție anuală.
Jahres|ausweis, *-es, -e, m.* raport anual, dare de seamă anuală.
Jahresbedarf, *-(e)s, m. sg.* nevoi, necesități anuale.
jahresbedungen *adj. (înv.)* angajat pe timp de un an.
Jahresbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* cotizație anuală.
Jahresbericht, *-(e)s, -e, m.* dare de seamă anuală, raport anual.
Jahresbestleistung, *-en, f* record al anului.
Jahresbezüge *pl.* v. Jahreseinkommen.
Jahresbilanz, *-en, f.* bilanț anual.
Jahresdividende [-vi-], *-n, f. (ec.)* dividend anual.
Jahresdurchschnitt, *-(e)s, -e. m.* medie anuală; **im** ~ în medie anuală.
Jahres|einkommen, *-s, -, n.*, **Jahres|einkünfte** *pl.*, **Jahres|ein|nahme**, *-n, f.* venit anual.
Jahres|ende, *-s, n. sg.* sfârșit de an.
Jahres|endprämie [-miə], *-n, f.* primă de sfârșit de an.
Jahres|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** recoltă anuală. **2.** produs anual.
Jahres|erzeugung, *f. sg.* producție anuală.
Jahresfahrschein, *-(e)s, -e, m.* autorizație de călătorie pe timp de un an; abonament anual.
Jahresfeier, *-n, f.* aniversare.
Jahresförderung, *-en, f. (mine)* extracție anuală.
Jahresfreikarte, *-n, f.* bilet gratuit (la spectacole) pe un an.
Jahresfrist *f. sg.* termen de un an; **binnen** ~ în termen de un an; **innerhalb** ~ în decursul unui an; **seit** ~ de un an de zile; **nach** ~ după trecerea, scurgerea unui an.
Jahresgebühr, *-en, f.* taxă anuală.
Jahresge|halt, *-(e)s, -hälter, n.* salariu anual.
Jahresgewächs, *-es, -e. n. (bot., înv.)* plantă anuală.
Jahresgewinn, *-(e)s, -e, m.* beneficiu anual.
Jahresgut|achten, *-s, -, n.* expertiză anuală.
Jahres|hauptversammlung, *-en, f.* adunare generală anuală.
Jahres|haus|haltsbericht, *-(e)s, -e, m. (ec.)* raport anual asupra bugetului.
Jahres|haus|halts|plan, *-(e)s, -pläne, m. (ec.)* planificare a bugetului anual.
Jahres|inventur [-vɛn-], *-en, f.* inventar anual.
Jahreskapazität, *-en, f.* capacitate anuală.
Jahreskarte, *-n, f.* v. Jahresabonnement.
Jahreskongress, *-es, -e, m.* congres anual.
Jahreskosten *pl.* cheltuieli anuale.
Jahresmiete, *-n, f.* chirie anuală.
Jahresmittel, *-s, -, n.* medie anuală.
Jahresnutzen, *-s, m. sg.* beneficiu anual.
Jahres|pensum, *-s, -sen* și *-sa, n.* **1.** *(înv.)* programă școlară analitică anuală. **2.** porție, treabă de realizat într-un an.
Jahres|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan anual.
Jahres|planung, *-en, f.* planificare anuală.
Jahres|produktion, *-en, f.* producție anuală.
Jahres|profit, *-(e)s, -e, m.* câștig, profit anual.
Jahresrate, *-n, f.* rată anuală.
Jahresrente, *-n, f.* rentă anuală.
Jahresring, *-(e)s, -e, m. (biol.)* inel anual (la copaci sau coarne de animale).
Jahres|schau, *-en, f.* revistă anuală; expoziție anuală.
Jahres|schluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** v. Jahresabschluss. **2.** v. Jahresende.
Jahres|schlussfeier, *-n, f.* serbare de sfârșit de an.
Jahres|schlussverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzări de sfârșit de an, lichidare la sfârșit de an.
Jahres|sitzung, *-en, f.* ședință anuală, sesiune anuală.
Jahres|soll, *-s, -s, n.* normă anuală; plan pe un an.
Jahres|tag, *-(e)s, -e, m.* aniversare.
Jahres|tagung, *-en, f.* congres anual.
Jahres|trieb, *-(e)s, -e, m. (bot.)* lujer anual.
Jahres|umsatz, *-es, -sätze, m. (com.)* circulație a mărfurilor în timp de un an; dever anual.
Jahres|umschlag, *-(e)s, -schläge, m. (ec.)* rotație anuală (a capitalului).
Jahres|urlaub, *-(e)s, -e, m.* concediu anual.
Jahresverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum anual.
Jahresverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere anuală.
Jahresversammlung, *-en, f.* adunare anuală (pentru dare de seamă).
Jahresvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract anual.
Jahreswagen, *-s, -, m.* automobil achiziționat de un salariat al fabricii de automobile, cumpărat la preț redus, care nu poate fi înstrăinat mai devreme de un an.
Jahreswechsel, *-s, m. sg.* început al anului, anul nou; sfârșit al anului; **herzliche Grüße zum** ~ sincere urări de Anul Nou.
Jahreswende *f. sg.* sfârșit de an, schimbare de ani, cumpăna anilor.
Jahreswuchs, *-es, m. sg.* creștere anuală.
Jahres|zahl, *-en, f.* an (cifră a anului), dată.
Jahres|zeit, *-en, f.* anotimp.
Jahres|zins, *-es, m.* **1.** *(pl. -en)* dobândă anuală. **2.** *(pl. -e) (austr.)* chirie anuală.
Jahrfeier, *-n, f.* serbare, sărbătorire, festivitate anuală.
Jahrfünft, *-(e)s, -e, n.* perioadă de cinci ani, cincinal.
Jahrgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** an de apariție; serie. **2.** colecție anuală (a unei publicații periodice). **3.** *(mil.)* contingent, leat; **der** ~ **1910** contingentul 1910. **4.** promoție (a unei școli), contingent, serie. **5.** recoltă anuală (de vin); **er hat einen guten** ~ **im Keller liegen** are în pivniță vin dintr-o recoltă bună.
Jahrgänger, *-s, -, m. (reg., elv., austr.)* persoană din același contingent, coleg de an.
Jahrgeld, *-(e)s, -er, n.* venit anual.
Jahrhundert, *-s, -e, n.* secol, veac; **zwei ~e lang** timp de două secole; **das 20.** ~ secolul al douăzecilea; **der Mann des ~s** omul secolului.
jahrhunderte|alt *adj.* vechi (bătrân) de secole, secular.
jahrhundertelang I. *adj.* secular. **II.** *adv.* (timp de) secole, (de) veacuri (întregi); secole în șir, de-a rândul; secole întregi.
Jahrhundertfeier, *-n, f.* aniversare a 100 (200, 300 etc.) ani, centenar.
Jahrhundert|hälfte, *-n, f.* jumătate de secol.
Jahrhundertmitte *f. sg.* mijloc de secol.
Jahrhundertwein, *-(e)s, -e, m.* (cel mai bun) vin al secolului.
Jahrhundertwende *f. sg.* cumpăna veacurilor; sfârșit de veac (și începutul unuia nou), sfârșitul secolului; fin-de-siècle.
jährig *adj.* **1.** de un an. **2.** de acum un an.
jährlich *adj.* și *adv.* anual; **dreimal** ~ de trei ori pe an.
Jährling, *-s, -e, m.* animal de un an; plantă de un an.
Jährlings|pflanze, *-n, f. (bot., înv.)* plantă anuală.
Jahrmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* bâlci, iarmaroc, târg; ~ **der Eitelkeit(en)** bâlciul deșertăciunilor; **das ist ja der reinste (ein fürchterlicher)** ~ e o mare harababură.
Jahrmarktgeschenk, *-(e)s, -e, n.* cadou dat cu ocazia bâlciului.
Jahrmarktsbude, *-n, f.* chioșc, baracă de iarmaroc (bâlci).
Jahrmillionen *pl.* milioane de ani; **vor** ~ acum milioane de ani, cu milioane de ani în urmă.
Jahrpacht, *-en, f.* arendă anuală.
Jahr|ring, *- (e)s, -e, m.* v. Jahresring.
Jahrtag, *-(e)s, -e, m.* ziua nașterii, aniversare.
Jahrtausend, *-(e)s, -e, n.* mileniu.
jahrtausende|alt *adj.* vechi (bătrân) de milenii, milenar.
jahrtausendelang I. *adj.* milenar. **II.** *adv.* (timp de) milenii; milenii întregi, în șir, de-a rândul.
Jahrtausendwende, *-n, f.* sfârșit al mileniului, trecere dintr-un mileniu în altul.
Jahrweiser, *-s, -, m. (înv.)* calendar.
Jahrwuchs, *-es, -wüchse, m.* creștere anuală.
Jahrzahl, *-en, f. (elv.)* v. Jahreszahl.
Jahrzehnt, *-(e)s, -e, n.* deceniu.
jahrzehnte|alt *adj.* vechi de decenii; decenal.
jahrzehntelang *adj.* și *adv.* (timp) de decenii; decenii în șir, de-a rândul, întregi.
Jahrzeit, *-en, f. (reg.)* **1.** anotimp. **2.** primă aniversare. **3.** *(bis.)* zi a morților.
Jähzorn, *-(e)s, m. sg.* mânie, irascibilitate, arțag; **im** ~ la mânie.
jähzornig *adj.* irascibil, arțăgos, iute la mânie.
jaja *adv. (fam.)* da, da; bine, bine!
Jak (și **Yak**), *-s, -s, m. (zool.)* iac *(Bos grunniens* L.).
Jako, *-s, -s, m. (ornit.)* papagal african *(Psittacus erithacus)*.
Jakob *(în expr.)* **das ist auch nicht der wahre** ~ nu-i tocmai lucrul cel mai potrivit; **billiger** ~ negustor de mărfuri ieftine, care vinde marfa cel mai ieftin; **den billigen** ~ **abgeben** a ține de scuză, a folosi ca pe o scuză ieftină.
Jakobee, *-n, f. (bot.)* rujină *(Cineraria (Senecio) maritima)*.
Jakobi, *-, n. sg (bis.)* ziua Sfântului Iacov; **an (zu)** ~ de Sf. Iacov (începutul recoltei).
Jakobiner, *-s, -, m. (ist.)* iacobin.
Jakobinermütze, *-n, f. (ist.)* bonetă a iacobinilor.
Jakobinerpartei *f. sg. (ist.)* partidul iacobin.
Jakobinertum, *-s, n. sg.* atitudine, concepție iacobină.
jakobinisch *adj. (ist.)* iacobin.
Jakobskreuzkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* rujină *(Senecio jacobaea* L.).
Jakobslauch, *-(e)s, n. sg. (bot.)* ceapa-ciorii *(Allium fistulosum* L.).
Jakobsleiter, *-n, f.* **1.** *sg. (rel.)* scara lui Iacob (Iacov). **2.** *(mar.)* scară flexibilă, de pisică. **3.** *(bot.)* scara-Domnului *(Polemonium coeruleum* L.).
Jakobs|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (astron.)* **1.** astrolab. **2.** *sg.* brâu al constelației Orion.
Jakobs|straße *f. sg. (reg., astron.)* Calea Laptelui, Calea Lactee.
Jakobs|tag, *-(e)s, m. sg. (bis.)* v. Jakobi.
Jakute, *-n, -n, m.*, **Jakutin**, *-nen, f.* iacut(ă).
Jalon [ʒa'lõ:], *-s, -s, m.* jalon.
Jalousie [ʒalu'zi:], *-n, f.* **1.** *(constr.)* jaluzea. **2.** *(metal.)* oblon de protecție la cuptor.
Jalousiekantenzug|stange, *-n, f. (constr.)* bară de colț pentru manevrarea jaluzelelor.
Jalousieklappe, *-n, f. (constr.)* canat de jaluzea.
Jalousie|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor cu obloane de protecție.
Jalousie|schrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap cu închizătoare-rulou.
Jalousie|schweller, *-s, -, m. (muz.)* cutie expresivă (la orgă).
Jalousietür, *-en, f.* ușă cu jaluzele.
Jalousiewehr, *-(e)s, -e, n.* stăvilar cu elemente de tip jaluzea.
Jam [dʒɛm], *-s, -s, n.* gem (de fructe).
Jamaikaner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* jamaican(ă).
jamaikanisch *adj.* jamaican.
Jambe, *-n, -n, m.* v. Jambus.
jambisch *adj.* iambic.
Jambus, *-, Jamben, m.* iamb.
Jamensch, *-en, -en, m. (înv.)* v. Jasager.
Jammer, *-s, m. sg.* **1.** jale, desperare, dezolare, mizerie, amărăciune; **der Menschheit ganzer** ~ toată jalea omenirii; **sie weinte vor** ~ ea plânse de durere, de jale, de amar; *(în expr.)* **es ist ein** ~ e jale, e păcat; **es ist ein** ~, **das zu sehen** e o jale să vezi una ca

asta; **es ist ein ~ um diese Blumen** e păcat de aceste flori. **2.** vaiet, tânguire. **3.** *(reg.)* dor, nostalgie.

jammerbelastet *adj. (livr.)* amărât, nenorocit.

Jammerbild, *-(e)s, -er, n.* înfățișare, aspect demn(ă) de plâns, jalnic(ă); imagine a mizeriei.

Jammerblick, *-(e)s, -e, m.* privire îndurerată, plină de jale.

Jammerge|heul, *-s, n. sg.* urlete, strigăte de durere; văicăreală.

Jammergeschrei, *-s, n. sg.* strigăt de jale, de desperare; vaiete desperate.

Jammerge|stalt, *-en, f.* figură jalnică, lamentabilă.

Jammerge|stell, *-(e)s, -e, n. (fam.)* figură, făptură jalnică.

jammer|haft *adj.* v. jämmerlich.

Jammer|holz, *-es, -hölzer, n.*, **Jammerkasten**, *-s, - (și -kästen), m. (fam., iron.)* instrument muzical dezacordat, hodorogit.

Jammerlappen, *-s, -, m. (fam.)* cârpă (de om), moluâu, laș, figură lamentabilă.

Jammerlaut, *-(e)s, -e, m.* strigăt de durere, de jale.

Jammerleben, *-s, n. sg.* viață de mizerie, jalnică.

jämmerlich *adj.* jalnic, lamentabil, deplorabil, de plâns; prăpădit; **ein ~es Leben** o viață jalnică; **er starb eines ~en Todes** sau *(adverbial)* **er kam ~ ums Leben** s-a prăpădit în chip jalnic; **ein ~er Kerl** un prăpădit de om.

Jämmerlichkeit *f. sg.* stare jalnică, mizerabilă, lamentabilă.

Jämmerling, *-s, -e, m.* v. Jammerlappen.

Jammermiene *f. sg.* mutră plouată, jalnică.

jammern, *jammerte, gejammert, vb. (h)* **I.** *intr.* a se jeli, a se tângui, a se plânge, a se văita; *(über* cu *ac.)* a se plânge (de ceva); **(um** cu *ac.)* a deplânge (ceva); *(wegen)* a se văita (din cauza unui lucru); *(nach)* a cere cu jale, a cerși (ceva), a plânge (după ceva). **II.** *tr.* a provoca milă; **er jammert mich** mi-e milă de el; *(impers.)* **es jammert mich** *(inv.* cu *gen.)* mi-e milă, mi-e jale.

Jammer|ruf, *-(e)s, -e, m.* strigăt de jale.

jammerschade *adv.* foarte păcat; **es ist ~ um ihn** e mai mare jalea de el, e păcat de tot de el.

Jammertal, *-(e)s, n. sg. (rel.; poet.)* valea plângerii, lumea pământească; **das (irdische) ~ verlassen** a muri, a părăsi lumea aceasta.

jammervoll *adj.* jalnic, de plâns, nenorocit, lamentabil.

Jammerzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare lamentabilă, de plâns; mizerie, jale.

jampeln, *jampelte, gejampelt (ich jamp(e)le), vb. (h) intr. (reg., rar)* a fi lacom; a jindui, a râvni.

Jan *presc.* de la Johann *(în expr.)* **aus dem ~ sein** a fi trecut de treizeci de ani; **~ im Sack** mâncare populară vestfalică, făcută din orez, arpacaș, prune uscate și stafide; *(glumeț)* **~ Maat** matroz, marinar; **~ Rasmus** mare agitată, furioasă.

Janhagel, *-s, m. sg. (peior., înv.)* plebe, mulțime, gloată.

Janitschar, *-en, -en, m.* ienicer.

Janitscharenmusik *f. sg.* muzică militară turcească.

Jank, *-s, m. sg.* v. Janker[1].

janken, *jankte, gejankt, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a țipa, a miorlăi, a scheuna. **2.** a tânji (după ceva), a jindui.

Janken, Janker[1], *-s, -, m. (reg.)* haină ușoară, veston, sacou (de port popular).

Janker[2], *-s, m. sg. (reg.)* dor; poftă; dorință.

Janmaat, *-(e)s, -e (și -en), m. (glumeț)* matroz, marinar.

Jänner, *-s, -, m. (austr.)* v. Januar.

Jansenismus, *m. sg.* jansenism.

Jansenist, *-en, -en, m.* jansenist.

Jantje, *-s, -s, m. (glumeț)* olandez.

Januar *-s, -e, m.* ianuarie.

Janusgesicht, *-(e)s, -er, n.*, **Januskopf**, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** *sg.* cap de Janus, cu două fețe. **2.** *(fig.)* om șovăitor, nehotărât, nesincer, cu convingeri schimbătoare.

Japaner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.*, **Japanese**, *-n, -n, m.* **1.** japonez(ă), nipon. **2.** *m.* conteiner basculant pentru beton.

japanesisch *(rar)*, **japanisch** *adj.* japonez, nipon.

Japanisch, *-(s), sg.* limba japoneză.

Japanische, *-n, n. sg.* **1.** limba japoneză. **2.** ceea ce este (caracteristic) japonez.

Japankampfer, *-s, m. sg. (farm.)* camfor japonez.

Japanologe, *-n, -n, m.* specialist în limba și cultura japoneză.

Japanologie *f. sg.* cercetare, cunoaștere a limbii și culturii japoneze.

Japanpapier, *-s, n. sg.* hârtie japoneză.

Japanwachs, *-es, n. sg.* ceară japoneză.

japen, *japte, gejapt, vb. (h) intr.* v. jappen.

Japonismus, *-, m. sg.* imitare a artei (în special a porțelanurilor) japoneze.

jappen, *jappte, gejappt, vb. (h) intr. (reg.)* a gâfâi, a răsufla greu; **nach Luft ~** a respira greu, a gâfâi; a-și trage sufletul; **er konnte kaum noch ~** de-abia mai putea să (ră)sufle, să-și tragă sufletul.

Japs, *-en, -en, m. (peior.)* japonez.

japsen, *japste, gejapst (du, er japst), vb. (h) intr.* v. jappen.

Jardiniere [ʒardiˈniɛːrə], *-n, f.* **1.** jardinieră. **2.** *(cul., reg.)* fel de mâncare preparată din zarzavaturi variate; supă de zarzavat.

Jargon [ʒarˈgɔ̃ː], *-s, -s, m.* jargon.

Jarl, *-s, -s, m.* **1.** nobil scandinav. **2.** guvernator (la vechile popoare germanice nordice).

Jarowisation, Jarowisierung, *-en, f. (agr.)* iarovizare; vernalizare.

jarowisieren, *jarowisierte, jarowisiert, vb. (h) tr. (agr.)* a iaroviza, a vernaliza.

Jasagen, *-s, n. sg. (fam.)* consimțire, aprobare.

Jasager, *-s, -, m. (fam.)* persoană care spune da la toate, care consimte la toate, care aprobă orice, care se declară a fi de acord cu totul și cu toate.

jäsen, *jäste, gejäst (du, er jäst) vb. (h) intr. (reg.)* a dospi, a fermenta.

Jasmin, *-s, -e, m. (bot.)* iasomie *(Jasminum* L.); **falscher ~** sirinderică, lămâiță *(Philadelphus coronarius* L.).

Jasperware [ˈdʒɛspɐ-] *f. sg.* ceramică engleză de culoarea jaspului.

Jaspis, *- (și -ses), -se m. (mineral.)* jasp; matostat.

Jass, *-es, n. sg.* ias, joc de cărți (în Elveția).

jassen, *jasste, gejasst (du, er jasst) vb. (h) intr. (elv.)* a juca ias.

Jast *-es, m. sg.* **1.** *(înv., reg.)* spumă a valurilor, a mării. **2.** râvnă, zel exagerat; tumult.

Jäst, *-, m. sg. (reg.)* resturi de brânză.

Ja|stimme, *-n, f.* vot pentru, vot afirmativ.

Jatagan sau **Jatagan**, *-s, -e, m.* iatagan.

Jäte|hacke, *-n, f. (reg.)* v. Jäthacke.

jäten, *jätete, gejätet (du jätest, er jätet), vb. (h) tr.* și *intr.* a plivi.

Jätgras, *-es, n. sg.* iarbă plivită.

Jät|hacke, *-n, f.* săpăligă (de plivit).

Jauche, *-n, f.* **1.** *(agr.)* zeamă, must de baligă. **2.** *(med.)* puroi; supurație. **3.** *(peior.)* băutură proastă.

Jauchegrube, *-n, f.* v. Jauchengrube.

jauchen, *jauchte, gejaucht, vb. (h) tr. (agr.)* a stropi cu zeamă, cu must de baligă.

Jauchengrube, *-n, f. (agr.)* groapă pentru zeamă de baligă; hazna.

Jauchert, *-s, -e, m. (reg., agr.)* măsură de suprafață (între 34 și 47 a; în Elveția 36 a).

jauchig *adj.* **1.** *(agr.)* amestecat, stropit cu zeamă de baligă; care miroase a baligă, cu miros de bălegar. **2.** *(med.)* purulent.

Jauchrinne, *-n, f. (agr.)* scoc, șanț pentru zeama de baligă.

jauchzen, *jauchzte, gejauchzt (du, er jauchzt) vb. (h)* **I.** *intr.* a chiui de bucurie, a jubila; **er jauchzte vor Freude** chiuia, jubila de bucurie. **II.** *(tr.* și *refl.)* **Beifall ~** a aplauda cu entuziasm, cu chiote; **jm. Beifall ~** a aclama pe cineva cu aplauze; **jn. aus dem Schlaf ~** a trezi pe cineva cu chiote din somn; **sich heiser ~** a răguși chiuind.

Jauchzer, *-s, -, m.* strigăt, chiot de bucurie.

Jauert *m. sg. (reg., înv.)* v. Joghurt.

jaugeln, *jaugelte, gejaugelt (ich jaug(e)le) vb. (h) intr. (reg.)* v. jaulen.

Jauk, *-s, m. sg. (reg.)* vânt cald de la munte, foehn.

jauken, *jaukte, gejaukt, vb. (h) tr. (reg.)* a goni, a alunga.

jaulen, *jaulte, gejault, vb. (h) intr.* a scheuna, a chelălăi; a urla.

Jause, *-n, f. (austr.)* gustare de dimineață sau de după-amiază; gustare dintre două mese.

jausen, *jauste, gejaust (du, er jaust) vb. (h) tr.* și *intr. (austr.)* a lua o gustare.

Jausen|station, *-en, f. (austr.)* popas pentru a lua o gustare (în excursii).

jausnen, *jausnete, gejausnet (du jausnest, er jausnet), vb. (h) intr. (austr., reg.)* v. jausen.

jauteln, *jautelte, gejautelt (ich jaut(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* v. jaulen.

Javaner [-ˈvaː-], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.*, **Javanese** [-va-], *n, -n, m.*, **Javanesin**, *-nen, f.* javanez(ă), locuitor(-oare) a(l) Javei.

javanisch *adj.* javanez.

jawohl *adv.* da, desigur, firește; așa e, exact.

Jawort, *-(e)s, -e, n.* acceptare; consimțământ (la o cerere în căsătorie); **das ~ geben** a răspunde afirmativ la o cerere în căsătorie.

Jazz [dʒɛz, *înv.* jats], *-, sg. (muz.)* **1.** *m.* jaz. **2.** *(reg.) f.* v. Jazzband.

Jazzband [-bænd], *-s, f.* orchestră de jaz, jazband.

Jazzkapelle, *-n, f.* v. Jazzband.

Jazzmusik *f. sg.* muzică de jaz.

Jazzrevue [-rəvyː], *-n, f.* revistă, spectacol de jaz.

J. B. *presc.* de la Jägerbataillon batalion de vânători.

je I. *adv.* **1.** vreodată, odată, cândva; mai; **hast du das ~ gehört?** ai mai auzit vreodată despre acest lucru? ai mai auzit așa ceva? **2.** demult, cândva; **von ~** din timpuri străvechi, de foarte de demult; **~ und ~ a)** întotdeauna, în toate timpurile; **b)** din timp în timp, câteodată. **3.** câte (la numeralul distributiv); **~ zehn** câte zece; **für ~ zehn** pentru câte zece; **~ im siebenten Jahr** din șapte în șapte ani. **II.** *conj.* cu cât; **~ ..., umso**, sau **~ ..., desto** cu cât... cu atât; **~ eher, desto (**sau **umso) besser** cu cât mai devreme, cu atât mai bine; **~ nachdem** după cum e cazul, după împrejurări; *(fam.)* depinde; **~ nach seinem Fleiß** sau **~ nachdem er fleißig ist, verdient er mehr oder weniger** după hărnicia lui, după cât este de harnic, câștigă mai mult sau mai puțin. **III.** *interj.* vai; **o ~!** vai!

Jeans [dʒiːns], *-, f. (americ.)* pantaloni, blugi.

Jeansjacke, *-n, f.* giacă (geacă) din material de blugi.

Jeans|stoff, *-(e)s, -e, m.* material de blugi.

jeck *adj. (reg.)* țicnit, cam nebun.

Jeck, *-en, -en, m. (reg.)* bufon, nebun (de carnaval).

jede *pron. nehot.* v. jeder.

jedenfalls *adv.* **1** în orice caz, neapărat. **2.** cel puțin, măcar.

jedennoch *conj. (înv.)* v. jedoch.

jeder, jede, jedes *pron.* și *adj. nehot.* orice, oricare, fiecare; **jedes Jahr** (în) fiecare an; **auf jede Art und Weise** în orice fel, în fel și chip; **jedes Mal** de fiecare dată, ori de câte ori; **die Tage jedes Jahres** zilele fiecărui an; **~ Beliebige** primul venit, oricine; **~ Einzelne** fiecare în parte; **zu jeder Zeit, zu jeder Stunde** oricând, la orice oră; **ein jeder (eine jede, ein jedes)** fiecare în parte, oricare; **jedem das Seine** fiecăruia ce i se cuvine; **alle und jede** toți fără excepție; **alles und jedes** absolut tot; **ohne jeden Zweifel** fără nici o îndoială; **jede zehn Minuten** din zece în zece minute; **jeder für sich** fiecare pentru sine; **in jeder Hinsicht** în orice privință.

jeder|art, jeder|hand *(înv.)*, **jederlei** *adj. (invar.)* de tot felul; tot felul de.

jedermann *pron. nehot.* oricine, fiecare, toată lumea.

Jedermannsfreund, *-(e)s, -e, m.* persoană prietenă cu oricine, cu toată lumea.

jederzeit *adv.* oricând, orișicând.

jederzeitig *adj.* care poate avea loc, se poate întâmpla oricând.

jedes *pron.* și *adj. nehot.* v. jeder; **~ Mal** de fiecare dată.

jedesfalls *adv.* v. jedenfalls.

jedesmalig *adj.* (care are loc, se întâmplă) de fiecare dată; **die ~en Umstände** circumstanțele, împrejurările de fiecare dată, de totdeauna.

jedmöglich *adj. (rar)* orice... posibil; **~e Hilfe** orice ajutor posibil.

jedoch *conj.* dar, însă; totuși, în schimb, dimpotrivă.

jedweder, jedwede, jedwedes, *pl.* **jedwede** *pron.* și *adj nehot. (înv., poet.)* fiecare, oricare.

jedwederein, jedwedereine, jedwederein, *pl.* **jedwede** *pron. nehot. (înv.)* v. jedweder.

jeglicher, jegliche, jegliches *(în limbaj solemn) pron.* și *adj. nehot.* fiecare, oricare.

jeher ['je:he:ɐ] *adv. (în expr.)* **von ~,** sau **seit ~** de când lumea, din vremuri străvechi, de (din) totdeauna.

jein *adv. (fam.)* (și) da și nu.

Jein, *-s, -s, n. (fam.)* răspuns evaziv, nehotărât.

Jejunum, *-s, -na, n. (anat.)* jejun.

Jelängerjelieber, *-s, -, n.* (și rar *m.*) *(bot.)* caprifoi *(Lonicera nigra* L.).

jemals *adv.* vreodată, cândva.

jemand *pron. nehot.* cineva; **~ anders** *(reg.* și **anderer)** altcineva.

Jemand, *-s, -e, m.* cineva; *(fam.)* **ein gewisser ~** un anume cineva; un ipochimen.

Jemenit, *-en, -en, m.,* **~in,** *-nen, f.* yemenit(ă).

jemenitisch *adj.* yemenit.

jemine! *interj.* o(f), Doamne!, Dumnezeule!

Jenaler, *-s, -, m.,* **Jenenser,** *-s, -, m.,* **~in,** *-nen, f.* locuitor(-oare) din Jena.

jenalisch, jenensisch *adj.* din Jena; de Jena.

jener, jene, jenes, *pl.* **jene** *pron. dem.* acela, aceea, aceia, acelea; **zu jener Zeit** în acea vreme; **zu jenem Zeitpunkt** la acea dată; *(rel.)* **in jener Welt** în lumea cealaltă; **dieser und jener** unul și altul; *(pop.)* **hol es dieser und jener!** s-o ia naiba!

jenisch *adj.* **1.** care se referă la vagabonzi, pungași, escroci, coțcari; de pungaș; **~e Sprache** argou al pungașilor. **2.** în argou, argotic. **3.** *(fam.)* deștept, șmecher, șiret.

jenseit *prep. (înv.)* (cu *gen.*) dincolo; **~ des Flusses** dincolo de râu.

jenseitig *adj.* de dincolo, opus, din (sau de pe) partea cealaltă.

Jenseitigkeit *f. sg.* caracter străin de lume, orientare spre lumea de dincolo, de apoi.

jenseits I. *prep.* (cu *gen.*) dincolo de, în partea cealaltă de; de partea cealaltă a; **~ des Flusses** dincolo de râu. **II.** *adv.* dincolo, în partea cealaltă; pe partea cealaltă; **er wohnt ~** locuiește dincolo, peste drum, vizavi.

Jenseits, *-, n. sg. (rel.)* lumea cealaltă, de apoi; *(fam.)* **jn. ins ~ befördern** a trimite pe cineva pe lumea cealaltă, a-i face cuiva de petrecanie.

Jenseitsglaube, *-ns, m. sg.* credință în lumea cealaltă, de apoi, în viața de după moarte.

Jeremiade, *-n, f.* **1.** *(bibl.)* ieremiadă, cântec de jale, tânguire. **2.** *(fig.)* ieremiadă, plângere interminabilă, văicăreală.

Jerezwein ['çe:rɛs- și 'xe:-], *-(e)s, m. sg.* vin de Jerez, de Xerez.

Jerichorose [-ço-], *-n, f. (bot.)* mâna-Maicii-Domnului *(Anastatica hierochuntica* L.).

Jersey ['dʒə:zi], *-s, -s,* **1.** *m. (text.)* jerseu, stofă fină de lână tricotată. **2.** *n.* jerseu, jachetă, vestă de lână, tricou.

Jerseykleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de jerseu.

jerum! *interj. (înv.)* o(f), vai, Doamne!

Jerusalem|artischocke, Jerusalemblume, *-n, f. (bot.)* nap porcesc *(Helianthus tuberosus* L.).

Jesuit, *-en, -en, m.* iezuit.

Jesuiten|orden, *-s, m. sg.* ordin al iezuiților.

Jesuitenpulver [-fɐ sau - vɐ], *-s, n. sg. (înv.)* chinină.

Jesuitentum, *-s, n.* v. Jesuitismus.

jesuitisch *adj.* iezuit(ic).

Jesuitismus, *-, m. sg.* iezuitism.

Jesus Christus [krɪs-] *(gen. Jesu Christi; dat. Jesus Christus* sau *Jesu Christo; ac. Jesus Christus* sau *Jesum Christum; ca adresare Jesus Christus* sau *Jesu Christe)* Iisus Hristos (Christos).

Jesuskind, *-(e)s, n. sg. (rel.)* copilul (pruncul) Isus.

Jet [dʒɛt], *-(s), -s, m.* **1.** avion cu reacție, turboreactor. **2.** v. Jett.

Jeton [ʒə'tɔ̃:], *-s, -s, m.* jeton.

Jet|set și **Jet-set,** *-(s), -s, m.* pătură socială foarte bogată, care duce o viață de lux și petreceri.

Jett [djɛt], *-(e)s, m.* (și *n.*) *sg. (mineral.)* jais, gagat.

jetten ['dʒɛtn], *jettete, gejettet (du jettest, er jettet) vb.* **I.** *(s) intr.* a merge cu un turboreactor, cu un avion cu reacție. **II.** *(h) tr.* a transporta cu un turboreactor, cu un avion cu reacție.

jetzig *adj.* de acum, actual; **zu ~er Zeit** acum, actualmente, în prezent; **der ~e Direktor** directorul actual.

jetzo *adv. (înv.)* v. jetzt.

jetzt *adv.* acum, în momentul de față; **bis ~** până acum; **von ~ ab** (sau **an**) de acum înainte; **~ eben** chiar acum; **für ~** pentru moment.

Jetzt, *-, n. sg.* prezent, actualitate, timpul prezent; **das Einst und das ~** trecutul și prezentul.

Jetzt|zeit *f. sg.* v. Jetzt.

jetzt|zeitlich *adj.* contemporan, actual.

jetzund(er) *adv. (înv.)* v. jetzt.

Jeu [ʒø:], *-s, -s, n.* joc de noroc, de hazard.

jeuen ['ʒø:ən], *jeute, gejeut, vb. (h) intr.* a juca jocuri de noroc, de hazard.

jeweilen *adv. (înv., elv.)* v. jeweils.

jeweilig *adj.* **1.** corespunzător, potrivit timpului, împrejurărilor; corespunzător, potrivit de la caz la caz; din momentul respectiv; din vremea (perioada) respectivă; **bei ~er Sendung** la fiecare expediție, pe măsură ce se face expediția; **wie es die ~en Zustände erheischen** (variind) de la caz la caz, după cum o cer împrejurările din momentul respectiv. **2.** incidental.

jeweils *adv.* în timpul, în momentul, în împrejurările (respective); pe acea vreme; de fiecare dată; **man trifft ~ einen von beiden Türhütern an** în orice moment e de găsit unul din cei doi paznici; **die Zeitschrift erscheint ~ am ersten Tag des Monats** revista apare întotdeauna în prima zi a lunii.

Jg. *presc.* de la Jahrgang.

Jgg. *presc.* de la Jahrgänge contingente.

Jh. *presc.* de la Jahrhundert secol.

jiddeln, *jiddelte, gejiddelt (ich jidd(e)le), vb. (h) intr.* a vorbi cu accent idiș.

jiddisch *adj.* idiș.

Jiddisch, *-(s),* **Jiddische,** *-n, n. sg.* limba idiș.

Jingo ['dʒɪŋgo], *-s, -s, m. (iron.)* șovin, naționalist (sfidător).

Jingoismus, *-, m. sg.* șovinism, naționalism sfidător.

Jiu-Jitsu [dʒi:u'dʒitsu], *-s, n. sg. (sport)* jiu-jitsu.

jo I. *adv. (reg.)* v. ja. **II.** *interj.* îndemn pentru cai.

Job [dʒɔb], *-s, -s, m.* **1.** afacere. **2.** posibilitate de câștig, slujbă (temporară), ocupație, job.

jobben, *jobbte, gejobt, vb. (h) intr.* a lucra (temporar, deseori în vacanță).

Jobber ['jɔbɐ și 'dʒɔbɐ], *-s, -, m.* **1.** speculant de bursă. **2.** persoană care lucrează temporar (de regulă în vacanță), persoană cu ocupație temporară.

Jobberei, *-en, f.,* **Jobbertum,** *-(e)s, n. sg.* speculă de bursă.

Joch, *-(e)s, -e, n.* **1.** jug; **ins ~ spannen** a înjuga; a pune la jug; *(în expr.)* **ein ~ Ochsen** o pereche de boi. **2.** *(fig.)* jug, povară; **ein schweres ~ tragen** a duce o viață grea, a avea un necaz mare; **das ~ der Tyrannei abschütteln** a scutura jugul tiraniei; *(fam.)* **er hat ihn tüchtig ins ~ gespannt** i-a dat foarte mult de lucru, l-a înhămat bine, a pus șaua pe el. **3.** *(agr.)* iugăr, pogon. **4.** *(constr.)* palee; travee; etrier; cadru de armare la puțuri. **5.** *(geogr.)* șa (de munte). **6.** cobiliță. **7.** *(bot.; la frunze penate)* pereche de foliole; *(la umbelifere)* coaste ale fructelor.

Joch|anschluss, *-es, -schlüsse, m. (constr.)* racord cu etrier.

Jochbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă principală a paleei.

Jochbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os molar, jugal.

jochbeladen *adj. (livr.)* împovărat, oropsit, subjugat.

Jochbock, *-(e)s, -böcke, m. (constr.)* capră de palee.

Jochbolzen, *-s, -, m.* resteu.

Jochbreite *f. sg.* **1.** lățime de jug. **2.** *(constr.)* distanță între palee, între travee.

Jochbrücke, *-n, f.* pod de capre, pod cu palee.

jöcheln, *jöchelte, gejöchelt (ich jöch(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a îndrepta coarnele strâmbe.

Jochem, *-s, m. sg. (argou)* vin.

jochen, *jochte, gejocht, vb. (h) tr. (reg.)* a înjuga, a pune la jug.

Jochfeld, *-(e)s, -er, n. (constr.)* distanță între palee, între travee.

Joch|holm, *-(e)s, -e, m.,* **Joch|holz,** *-es, -hölzer, n. (constr.)* babă a paleei.

Jochkappe, *-n, f. (constr.)* boltitură între palee.

Joch|ochs(e), *-(e)n, -(e)n, m.* bou de (pus la) jug.

Jochpfahl, *-(e)s, -pfähle,* **Jochpfeiler,** *-s, -, m. (constr.)* pilot cu palee.

Joch|spannung, *-en, f.* v. Jochweite.

Jochträger, *-s, -, m.* v. Jochbalken.

Jochweite, *-n, f. (constr.)* distanță între palee, între travee.

Jockei, Jockey ['dʒɔki și 'dʒɔkai sau 'jɔkai], *-s, -s, m.* jocheu.

Jod, *-s, n. sg. (chim.)* iod.

Jodat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* iodat.

Jod|dämpfe *pl.* aburi de iod.

Jod|eisen, *-s, n. sg. (chim.)* iodură de fier.

Jodel, *-s, -, m.* v. Jodler.

jodeln, *jodelte, gejodelt (ich jod(e)le), vb. (h) intr.* a cânta ca tirolezii, bavarezii și elvețienii (schimbând brusc falsetul cu vocea din piept), a cânta iodlere.

jod|haltig *adj.* conținând iod, cu conținut de iod, iodat, ioduros.

Jodid, *-(e)s, -e, m. (chim.)* iodură.

jodieren, *jodierte, jodiert, vb. (h) tr.* **1.** *(chim.)* a iodura. **2.** *(med.)* a dezinfecta cu iod.

Jodierung *f. sg. (lingv., înv.)* palatalizare, iodizare, iotacizare.

Jodismus, *-, m. sg.* intoxicație cu iod, iodism.

Jodit, *-(e)s, -e, m. (chim.)* iodit.

Jodkalium, *-s, n. sg. (chim.)* iodură de potasiu.

Jodler, *-s, -, m.* **1.** chiot, cântec tirolez, iodler. **2.** persoană care știe să cânte, să chiuie ca tirolezii, să cânte iodlere.

Jodmessung, *-en, f. (chim.)* iodometrie.

Jodmetall, *-s, -e, n. (chim.)* iod metalic.

Jodnatrium, *-s, n. sg. (chim.)* iodură de sodiu.

Jodoform, *-s, n. sg. (farm.)* iodoform.

Jodometrie *f. sg. (chim.)* iodometrie.

Jodsalz, *-es, -e, n. (chim.)* iodură.

Jodsäure, *-n, f. (chim.)* acid iodic.

Jodsilber, *-s, n. sg. (chim.)* iodură de argint.

Jod|tinktur, *-en, f.* tinctură de iod.

Jodurierung *f. sg. (chim.)* iodurare.

Jodverbindung, *-en, f. (chim.)* compus al iodului.

Jodvergiftung, *-en, f. (med.)* intoxicație cu iod, iodism.

Jodwasser, *-s, -wässer, n. (chim.)* apă de iod.

Jodwasser|stoffsäure *f. sg. (chim.)* acid iodhidric.

Joga, *-s, m. sg.* v. Yoga.

joggen ['dʒɔgn], *joggte, gejoggt, vb. (h) intr.* a face jogging.

Jogger, *-s, -, m.,* **~in,** *-nen, f.* persoană care face, practică jogging.

Joghurt ['jo:gUrt] și **Jogurt**, *-s, n.* (și *m.) sg.* iaurt.
Joghurtbakterium, *-s, -rien* [-riən], *n. (bot.)* bacterie de acid lactic.
Jogi, *-s, -s*, **Jogin**, *-s, -s, m.* v. Yogi, Yogin.
Jogurt, *-s, n.* (și *m.) sg.* v. Joghurt.
Johannes|evangelium [-evaŋ-], *-s, n. sg. (bis.)* evanghelia după Ioan.
Johannis|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* soi de măr pitic, în formă de tufă *(Malus pumila)*.
Johannisbeere, *-n, f.* coacăză; **rote** ~ coacăză roșie; **schwarze** ~ coacăză neagră.
Johannisbeer|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* tufă de coacăze, coacăz *(Ribes rubrum)*.
Johannisblume, *-n, f. (bot., reg.)* **1.** ochiul-boului *(Chrysanthemum leucanthemum)*. **2.** arnică *(Arnica montana)*.
Johannisblut, *-(e)s, n. sg. (entom.)* soi de păduche colorator *(Porphyrophora polonica* L.).
Johannisbrot, *-(e)s, n. sg. (bot.)* roșcovă.
Johannisbrotbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* roșcov *(Ceratonia siliqua* L.).
Johannisfeuer, *-s, n. sg.* foc din noaptea de Sânziene.
Johannisfünkchen, *-s, -, n. (entom., reg.)* v. Johanniswürmchen.
Johanniskäfer, *-s, -, m. (entom.)* v. Johanniswürmchen.
Johanniskraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* sunătoare, pojarniță *(Hypericum perforatum* L.).
Johanniskrautgewächs, *-es, -e, n. (bot.)* plantă din familia *Hypericaceae* (sau *Guttiferae)*.
Johannislauch, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ceapă-ciorească *(Allium fistulosum* L.).
Johannisnacht, *-nächte, f.* noapte de Sânziene.
Johannis|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de Sânziene, Sânzienele.
Johannis|trieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(bot.)* lujer târziu (al copacilor). **2.** *(fig.)* dragoste târzie (la bărbați).
Johanniswurm, *-(e)s, -würmer, m.*, **Johanniswürmchen**, *-s, -, n. (entom.)* licurici *(Lampyris noctiluca)*.
Johanniter, *-s, -s, m. (ist.)* membru al ordinului Ioaniților.
Johanniterkreuz, *-es, n. sg. (ist.)* cruce de Malta.
Johanniter|orden, *-s, m. sg. (ist.)* ordinul Ioaniților.
johlen, *johlte, gejohlt, vb. (h) intr.* a țipa, a hăuli; a urla, a răcni.
Joker [și 'dʒo-], *-s, -, m.* joker (la jocul de cărți).
jökeln, *jökelte, gejökelt (ich jök(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a glumi, a se ține de glume, de farse.
jokos *adj. (fam., înv.)* glumeț, hazliu, farsor.
Jokus, *-, m. sg. (fam.)* glumă.
Jolle, *-n, f. (mar.)* iolă.
Jollentau, *-(e)s, -e, n. (mar.)* mandar.
Jonglerie [ʒon- și ʒɔ̃-], *-n* [-ri:ən], *f.* jonglerie.
Jongleur [ʒɔ̃'glø:ɐ], *-s, -e, m.* jongler.
jonglieren, *jonglierte, jongliert, vb. (h) intr.* a jongla.
Joppe, *-n, f.* jachetă, haină scurtă și ușoară.
Jordanier [-niɐ], *-s, -, m.* iordanian.
jordanisch *adj.* iordanian.
Jot, *-s, -s, n.* (litera) j.
Jota, *-(s), -s, n.* **1.** iota (literă a alfabetului elin). **2.** *(fig.)* iotă, pic; **kein** ~ nici o iotă; **um kein** ~ **weichen** (sau **nachgeben)** a nu ceda deloc, a nu face nici o concesie.
Joujou [ʒu'ʒu:], *-s, -s, n.* breloc.
Joule [dʒaol], *-(s), -, n. (fiz.)* joule (unitate de măsură pentru energie și lucru mecanic).
Jour [ʒu:ɐ], *-s, -s, m.* **1.** *(înv.)* zi de audiență; zi de primire. **2.** *(în expr.)* **Jour haben** a fi de serviciu.
Journaille [ʒur'naljə și -'na:jə, -'nae] *f. sg. (înv., livr.)* **1.** presă venală, afaceristă, de scandal. **2.** *(peior.)* gazetărime.
Journal [ʒur-], *-s, -e, n.* **1.** jurnal, ziar. **2.** revistă. **3.** *(com.)* jurnal (de contabilitate).
journalisieren, *journalisierte, journalisiert, vb. (h) tr. (com.)* a trece în jurnal, a înregistra în cartea mare.
Journalismus, *-, m. sg.* ziaristică, jurnalism.
Journalist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* ziarist(ă), jurnalist(ă), publicist, gazetar.
Journalistendelegation, *-en, f.* delegație de ziariști.
Journalistengewerkschaft, *-en, f.* sindicat al ziariștilor.
Journalistik *f. sg.* ziaristică, jurnalistică, publicistică.
journalistisch *adj.* ziaristic, jurnalistic, publicistic, de ziar, de ziarist.
Journalposten, *-s, -, m. (com.)* poziție din jurnal, din cartea mare.
jovial [jovi-] *adj.* jovial.
Jovialität *f. sg.* jovialitate.
JP *(în fosta R.D.G.) presc.* de la Junge Pioniere Tinerii Pionieri.
jr. *presc.* de la junior cel tânăr.
Jubel, *-s, m. sg.* jubilare, bucurie entuziastă; explozie de bucurie.
Jubelbraut, *-bräute, f. (glumeț)* soție care-și serbează nunta de aur sau de argint.
Jubelbräutigam, *-s, -e, m. (glumeț)* soț care-și serbează nunta de aur sau de argint.
Jubelfeier, *-n, f.*, **Jubelfest**, *-(e)s, -e, n.* jubileu.
Jubelgesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec de jubilare, de bucurie.
Jubelgeschrei, *-s, n. sg.* chiote, strigăte de bucurie.
Jubelgreis, *-es, -e, m.* **1.** v. Jubilar. **2.** *(glumeț)* bătrân dornic de viață, de petreceri.
Jubelhochzeit, *-en, f.* nuntă de aur sau de argint.
Jubeljahr, *-(e)s, -e, n. (bis. cat.)* an jubiliar, an sfânt; *(în expr.)* **das kommt alle ~e einmal vor** aceasta se întâmplă din Paști în Crăciun, din an în Paști.
Jubel|lied, *-(e)s, -er, n.* cântec de jubilare.
jubeln, *jubelte, gejubelt (ich jub(e)le), vb. (h) intr.* a jubila.
Jubelpaar, *-(e)s, -e, n. (glumeț)* pereche care-și serbează nunta de aur sau de argint.
Jubelrohr, *-(e)s, -e, n. (iron.)* clarinet.
Jubelruf, *-(e)s, -e, m.* strigăt de bucurie.
Jubel|schrei, *-(e)s, -e, m.* v. Jubelgeschrei.
jubeltrunken *adj. (poet.)* beat de bucurie.
Jubilant, *-en, -en, m.* persoană care jubilează.
Jubilar, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care serbează un jubileu; sărbătorit(ă).
Jubilate, *-, m. sg. (bis.)* a 3-a duminică după Paști.
Jubiläum [-'lɛ:Um], *-s, Jubiläen* [-'lɛ:ən], *n.* jubileu.
Jubiläums|ausgabe, *-n, f.* ediție jubiliară.
Jubiläums|erinnerungsmedaille [-medaljə], *-n, f.* medalie jubiliară, comemorativă.
Jubiläumsfeier, *-n*, **Jubiläumsfeierlichkeit**, *-en, f.* serbare jubiliară, jubileu.
Jubiläumskongress, *-es, -e, m.* congres jubiliar.
jubilieren, *jubilierte, jubiliert, vb. (h) intr.* **1.** a jubila. **2.** *(rar)* a sărbători un jubileu.
juch! *interj.* care exprimă bucurie, ura!
Juch, *-s, -e, n. (reg.)* **1.** jug. **2.** *m.* (și *f.)* iugăr.
Jüch *n. (reg.)* v. Juch **(1)**.
Juchart, *-s, -e, m.* (sau **Juchart** și **Jucharte**, *-(e)n, f.) (elv.)* v. Juch **(2)**.
juchen, *juchte, gejucht, vb. (h) intr. (reg.)* v. juchzen.
Juchert, *-s, -e, m. (reg.) (elv.)* v. Juch **(2)**.
juch|he! *interj.* v. juch.
Juch|he, *-s, -s, n.* **1.** bucurie zgomotoasă. **2.** *(austr., fam.)* galerie, cucurigu (la teatru); locuință la mansardă, la cucurigu.
juch|hei, juch|heidi! *interj.* v. juch.
juch|heien, *juchheite, juchheit, vb. (h) intr. (reg.)* v. juchzen.
juch|heirassa(ssa), juch|heißa, juch|hu! *interj. (înv.)* v. juch.
juchten *adj.* de, din iuft.
Juchten, *-s, m.* (și *n.) sg.*, **Juchtenleder**, *-s, n. sg.* iuft.
Juchten|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de iuft.
juchzen, *juchzte, gejuchzt (du, er juchzt) vb. (h) intr.* a chiui, a scoate strigăte, chiote de bucurie.
Juchzer, *-s, -, m. (fam.)* chiot, strigăt de bucurie.
Juck, *-s, -e, m.* (și *f.) (reg., înv.)* v. Juch **(2)**.
juckeln, *juckelte, gejuckelt (ich juck(e)le), vb. intr.* **1.** *(h)* a se legăna pe scaun, cu scaunul. **2.** *(s)* a merge încet cu un vehicul. **3.** *(s) (despre vehicule)* a merge încet, hurducând.
jucken, *juckte, gejuckt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* a avea mâncărime; **der Finger juckt mich** (sau **mir)**, *(impers.)* **es juckt mich** (sau **mir) am Finger** mă mănâncă degetul; *(fam.)* **mir** (sau **mich) juckt die Hand** mă mănâncă palma, îmi vine să-i trag o palmă; **es juckt mich in den Beinen** nu (mai) am astâmpăr, am chef să alerg, să dansez; **dich** (sau **dir) juckt wohl das Fell?** te mănâncă pielea? ți s-a făcut de scărmăneală, de bătaie? **II.** *refl.* **1.** *(reg.)* a se scărpina; **er hat sich blutig gejuckt** s-a scărpinat până la sânge. **2.** *(fam.)* a-l roade, a incita; **es juckte ihn zu fragen...** îl rodea, îl mânca limba să întrebe... **3.** a se interesa, a se sinchisi; *(fam.)* a-i păsa; **das juckt mich nicht** nu mă interesează, nu-mi pasă.
Jucken, *-s, n. sg.* mâncărime.
Jucker, *-s, -, m.* cal ușor de trăsură, trăpaș.
Juckpulver [-fɐ sau -vɐ], *-s, n. sg.* praf de scărpinat.
Juckreiz, *-es, m. sg. (med.)* prurit, mâncărime (a pielii).
juck|stillend *adj.* care calmează mâncărimea.
Judaismus, *-, m. sg.* religie mozaică, iudaism.
Judas, *-, m. sg.* **1.** *(bibl.)* Iuda. **2.** *(fig.)* trădător, iudă.
Judasbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arborele-Iudei *(Cercis siliquastrum* L.).
Judaskuss, *-es, -küsse, m.* sărut al lui Iuda, sărut de trădător.
Judaslohn, *-(e)s, m. sg.* răsplată a trădătorului.
Judas|ohr, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** burete de soc *(Auricularia auricula Judae)*. **2.** urechea-Iudei *(Peziza coccinea)*.
Judas|silberling, *-s, -e, m. (bot.)* pana-zburătorului *(Lunaria annua)*.
Judas|streich, *-(e)s, -e, m.* lovitură de trădător, trădare.
Jude, *-n, -n, m.* evreu; **der ewige** ~ evreul rătăcitor, Ahasver.
jüdeln, *jüdelte, gejüdelt (ich jüd(e)le), vb. (h) intr.* v. jiddeln.
Judenbart, *-(e)s, -bärte, m. (bot.)* barba-jidanului *(Saxifraga sarmentosa* L.).
Judenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Johannisbrotbaum.
Judenchrist [-krIst], *-en, -en, m.* evreu convertit la creștinism, evreu botezat.
Judendeutsch, *-, n. sg.* v. Jiddisch.
Judendorn, *-(e)s, m. sg. (bot.)* finap, gingifar *(Zizyphus jujuba)*.
Judenfeind, *-(e)s, -e, m.* antisemit.
judenfeindlich *adj.* antisemit.
Judenfolie [-liə], *-n, f. (înv.)* staniol.
Judenfrau, *-en, f. (înv.)* v. Jüdin.
Judenfresser, *-s, -, m. (fam.)* antisemit înverșunat.
Judengasse, *-n, f.* stradă în ghetou.
Judengegner, *-s, -, m.* v. Judenfeind.
Judenheit *f. sg.* v. Judentum.
Judenhetze *f. sg.* **1.** agitație antisemită. **2.** v. Judenpogrom.
Judenkirsche, *-n, f. (bot.)* păpălău *(Physalis alkekengi)*.
Judenmädchen, *-s, -, n.* tânără evreică, fată de evreu.
Judenpogrom, *-s, -e, m.* pogrom antisemit.
Judenschaft *f. sg.* evreime.
Judenschule, *-n, f.* școală evreiască; **es geht zu wie in einer** ~ *(peior.)* e un vacarm, o gălăgie teribilă.
Juden|stern, *-(e)s, -e, m.* steaua lui David; stea în șase colțuri.
Judentempel, *-s, -, m.* sinagogă, templu mozaic.
Judentum, *-s, n. sg.* **1.** evreime. **2.** iudaism.
Judenverfolgung, *-en, f.* v. Judenpogrom.
Judenviertel, *-s, -, n.* cartier evreiesc, ghetou.

Judika, -, *m. sg. (bis.)* a cincea duminică din postul mare.
Judikat, *-(e)s, -e, n. (jur., înv.)* sentință.
Judikation, *-en, f. (jur., înv.)* **1.** judecată. **2.** condamnare.
Judikative [-və], *-n, f. (pol., jur.)* putere judecătorească (în stat).
judikatorisch *adj. (înv.)* judecătoresc.
Judikatur, *-en, f. (jur.)* jurisdicție.
Jüdin, *-nen, f.* evreică.
jüdisch *adj.* evreiesc, evreu.
Judiz, *-es, Judizien* [-tsiən], *n.* v. Judizium.
judiziell [-'tsiɛl] *adj. (jur.)* judiciar.
judizieren, *judizierte, judiziert, vb. (h) intr. (înv.)* a judeca.
Judizium, *-s, Judizien* [-tsiən], *n. (jur.)* **1.** sentință. **2.** capacitate de a pronunța o sentință. **3.** justiție. **4.** tribunal, curte. **5.** chestiune juridică.
Judo ['ju:do] *(austr.* și ['dʒu:do]), *-(s), n. sg.* judo.
Judoka, *-s, -s, m.* judocan.
Judoka|sportler, *-s, -, m.* v. Judoka.
Juffer, *-s, -,* **Jufferblock**, *-(e)s, -blöcke, m. (mar.)* măr călăuz.
Jugend *f. sg.* **1.** tinerețe; **in der ~** în tinerețe; **von ~ auf** din tinerețe; **sie ist schon über ihre erste ~ hinaus** ea e trecută de prima tinerețe. **2.** tineret, tânără generație; *(ist.)* **der Verband der Kommunistischen ~** Uniunea Tineretului Comunist. **3.** *(reg.)* copii mici, nou-născuți.
Jugend|aktiv, *-s, -e* [-və] (și *-s), n.* activ al organizației de tineret.
Jugend|allianz, *-en, f.* alianță de tineret, uniune de tineret.
Jugend|alter, *-s, n. sg.* vârstă tânără, tinerețe.
Jugend|arbeit, *-en, f.* **1.** *(la sg.)* muncă, lucru cu tinerii; activitate dedicată tineretului. **2.** operă din tinerețe (a unui artist).
Jugend|arbeitsbrigade, *-n, f.* brigadă de tineret.
Jugend|arbeitslosigkeit *f. sg.* șomaj al tineretului.
Jugend|arbeits|schutz, *-es, m. sg.* protecție a muncii pentru minori.
Jugend|arbeits|schutzgesetz, *-es, -e, n.* lege de protecție a tinerilor lucrători; lege cu privire la protecția muncii pentru minori.
Jugend|arbeits|schutzver|ordnung, *-en, f.* decret relativ la protecția muncii pentru minori.
Jugend|ausbildung *f. sg.* pregătire, educare a tineretului; **vormilitärische ~** pregătire premilitară.
Jugend|auswahlmannschaft, *-en, f. (sport)* (echipă) selecționată de tineret.
Jugendbaubrigade, *-n, f.* brigadă de tineri constructori.
Jugendbetriebsgruppe, *-n, f.* grupă, organizație de tineret pe întreprindere.
Jugendbewegung, *-en, f. (pol.)* mișcare a tineretului, mișcare de tineret.
Jugendbezirksleiter, *-s, -, m.* conducător al tineretului pe raion, județ, sector, regiune.
Jugendbild, *-(e)s, -er, n.* fotografie din tinerețe.
Jugendbrigade, *-n, f.* brigadă de tineret.
Jugendbrigadeführer, *-s, -, m.* conducător al brigăzii de tineret.
Jugendbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte pentru tineret.
Jugend|delegation, *-en, f.* delegație de tineret.
Jugend|delegierte, *-n, -n (ein Jugenddelegierter), m.* și *f.* delegat(ă) a(l) tineretului.
Jugend|eindruck, *-(e)s, -drücke, m.* impresie din tinerețe.
Jugend|erinnerung, *-en, f.* amintire din tinerețe.
Jugend|erzieher, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care are în sarcină educația tinerilor, persoană însărcinată cu educarea tinerilor.
Jugend|erziehung *f. sg.* educație a tineretului.
Jugendform, *-en, f.* formă tânără, juvenilă.
Jugendförderung *f. sg.* sprijinire a tineretului; promovare a cadrelor tinere.
Jugendfrage, *-n, f.* problemă a tineretului.
jugendfrei *adj. (despre spectacole)* permis și pentru tineret, cu acces liber pentru tineri.
Jugendfreude, *-n, f.* bucurie a tinereții.
Jugendfreund, *-(e)s, -e, m.,* **~in**, *-nen, f.* prieten(ă) din tinerețe.
jugendfrisch *adj. (poet., livr.)* vioi ca în tinerețe, cu prospețimea, cu vioiciunea tinereții.
Jugendfrische *f. sg. (poet., livr.)* prospețime, vioiciune a tinereții.
Jugendfunktionär, *-s, -e, m. (pol.)* activist într-o organizație de tineret.
Jugendfürsorge *f. sg.* asigurare socială a minorilor; grijă față de generația tânără; aistență socială față de minori.
jugendgefährdend *adj.* periculos, dăunător pentru minori; **ein ~er Film** un film dăunător pentru minori.
Jugendgefährte, *-n, -n, m.* tovarăș, amic din tinerețe.
Jugendgenosse, *-n, -n, m.* **1.** tovarăș din organizația de tineret. **2.** tovarăș din tinerețe.
Jugendgericht, *-(e)s, -e, n,* tribunal pentru minori.
Jugendgesetz, *-es, -e, n.* lege pentru protecția minorilor.
Jugendgöttin, *-nen, f. (poet.)* zeiță a tinereții.
Jugendgruppe, *-n, f.* **1.** grup de tineret. **2.** organizație de tineret dintr-o întreprindere, instituție.
jugend|haft I. *adj.* tineresc, juvenil. **II.** *adv.* tinerește.
Jugendheim, *-(e)s, -e, n.* v. Jugendwohnheim.
Jugendherberge, *-n, f.* cabană pentru tineret.
Jugendhilfe *f. sg.* v. Jugendfürsorge.
Jugend|ideal, *-s, -e, n.* **1.** ideal din tinerețe. **2.** ideal al tineretului.
Jugend|internationale *f. sg.* internațională a tineretului.
Jugendjahre *pl.* ani ai tinereții.
Jugendkollege, *-n, -n* [-və], *m.* coleg, tovarăș din tinerețe.
Jugendkollektiv, *-s, -e, n.* colectiv de tineret.
Jugendkorrespondent, *-en, -en, m.* corespondent din rândurile tineretului.
Jugendkraft *f. sg.* forță a tinereții.
Jugendkriminalität *f. sg.* criminalitate juvenilă.
Jugendkultur|haus, *-es, -häuser, n.* casă de cultură a tineretului, pentru tineret.
Jugendlager, *-s, -, n.* tabără de (pentru) tineret.
jugendlang *adv. (înv.)* de-a lungul tinereții, (în) tot timpul tinereții.
jugendlich I. *adj.* **1.** tânăr; adolescent. **2.** tineresc, juvenil. **II.** *adv.* tinerește.
Jugendliche, *-n, -n (ein Jugendlicher), m.* și *f.* adolescent(ă), tânăr(ă).
Jugendlichkeit *f. sg.* tinerețe, aspect tineresc; caracter tineresc.
Jugendliebe, *-n, f.* dragoste din tinerețe.
Jugendliteratur, *-en, f.* literatură pentru tineret.
Jugendmannschaft, *-en, f.* echipă de tineret.
Jugendmassen *pl.* mase de tineret.
Jugendmut, *-(e)s, m. sg.* curaj al tinereții.
Jugend|organisation, *-en, f.* organizație de tineret.
Jugendpfarrer, *-s, -, m.* paroh ce se ocupă mai ales de tineri.
Jugendrichter, *-s, -, m.* judecător la tribunalul pentru minori.
jugendschön *adj. (poet.)* frumos ca în tinerețe, plin de frumusețea tinereții.
Jugendschrift, *-en, f.* **1.** scriere, operă pentru tineret. **2.** operă din tinerețe (a unui scriitor).
Jugendschrift|steller, *-s, -, m.* scriitor pentru tineret.
Jugendschutz, *-es, m. sg.* ocrotire a tineretului; protecție a minorilor.
Jugendschutzgesetz, *-es, -e, n.* v. Jugendgesetz.
Jugendsekretär, *-s, -e, m.* secretar al unei organizații de tineret.
Jugend|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc pentru tineret.
Jugend|sprache *f. sg.* limbajul tinerilor, jargon juvenil.
Jugend|stil, *-s, m. sg.* stil decorativ de tip neobaroc în arta germană din jurul anului 1900, art nouveau.
Jugend|straf|an|stalt, *-en, f.* școală de corecție, închisoare pentru minori.
Jugend|strafe *f. sg. (jur.)* pedeapsă privativă de libertate pentru minori, pentru infractori juvenili.
Jugend|streich, *-(e)s, -e, m.* poznă tinerească; poznă din tinerețe.
Jugendsünde, *-n, f.* păcat comis în tinerețe.
Jugendtag, *-(e)s, -e, m.* zi a tineretului; **Internationaler ~** Ziua Internațională a Tineretului.
Jugend|tagung, *-en, f.* sesiune, congres a(l) tineretului.
Jugend|traum, *-(e)s, -träume, m.* vis din tinerețe.
Jugend|treffen, *-s, -, n.* reuniune, întâlnire a tineretului, festival al tineretului.
Jugendverband, *-(e)s, -bände, m.* uniune a tineretului, asociație de tineret.
Jugendverbot, *-(e)s, m. sg.* film, spectacol interzis minorilor.
Jugendvertretung, *-en, f.* reprezentant al (sau reprezentanți ai) tineretului.
Jugendweihe, *-n, f.* solemnitate de primire în rândurile adulților, sărbătoare a majoratului *(în fosta R.D.G.)*, sărbătorirea vârstei de 14 ani.
Jugendwerk, *-(e)s, -e, n.* operă de (sau din) tinerețe.
Jugendwerkhof, *-(e)s, -höfe, m. (în fosta R.D.G.)* școală de corecție pentru infractori juvenili (unde se putea învăța o meserie).
jugendwert *adj. (înv., livr.)* de recomandat tineretului.
Jugendwoche, *-n, f.* săptămână a tineretului; **Internationale ~** Săptămână Internațională a Tineretului.
Jugendwohnheim, *-(e)s, -e, n.* cămin de (pentru) nefamiliști.
Jugendzeit *f. sg.* vârstă, epocă, ani ai tinereții, junețe.
Jugendzentrum, *-s, -zentren, n.* centru cultural, casă de cultură pentru tineret.
Jugoslawe, *-n, -n, m.* iugoslav.
Jugoslawin, *-nen, f.* iugoslavă.
jugoslawisch *adj.* iugoslav.
Jugularvene [-ve:-] *f. sg. (anat.)* venă jugulară.
ju|he! *(elv.),* **ju|hu!** *interj.* **1.** (care exprimă bucurie) ura! **2.** (care atenționează) hei!
Jujube, *-n, f.* v. Judendorn.
Jul[1], *-s, -e, m.* v. Julfest.
Jul[2], *-s, m. (reg.)* vână de apă.
Julei și **Julei**, *-(s), -s, n.* v. Juli.
Julep ['dʒu:-], *-s, -s, n. (reg.)* băutură alcoolică rece cu mentă și diferite condimente.
Julfest, *-(e)s, -e, n.* **1.** sărbătoare a solstițiului de iarnă (la triburile germanice). **2.** Crăciun (în Scandinavia).
Juli, *-(s), -s, m.* luna iulie.
julianisch *adj.* iulian; **der ~e Kalender** calendarul iulian.
Julienne [ʒyl'jɛn] *f. sg. (cul.)* **1.** zarzavat de supă tăiat subțire. **2.** supă de legume.
Julitag, *-(e)s, -e, m.* zi de iulie.
Julklapp, *-(e)s, m. sg. (înv., reg.)* cadou de Crăciun (aruncat în cameră de persoane mascate).
Julnacht *f. sg.* seară de Crăciun.
Julmond, *-(e)s, -e, m.* decembrie.
jumpen ['dʒampən], *jumpte, gejumpt, vb. (s) intr. (mar.; despre nave)* a sălta, a se mișca.
Jumper ['dʒam-], *-s, -, m.* vestă de lână; pulover.
jun. *(presc.* de la junior) cel tânăr.
jung *(jünger, der, die, das jüngste)* **I.** *adj.* **1.** tânăr; **ein ~er Mann** un (bărbat) tânăr; **Jung und Alt** tineri și bătrâni; toată lumea; **~e Leute** oameni tineri, tineret; **ein ~es Blut a)** o fată tânără; **b)** o persoană tânără; **~ an Jahren** tânăr; **in ~en Jahren** în anii din tinerețe; **~ werden** a întineri. **2.** tânăr, tineresc, juvenil; *p. ext.* viguros; **~e Beine haben** a avea picioare zdravene, a fi iute de picior. **3.** fraged, proaspăt; recent, nou; **~es Gemüse a)** legume tinere; **b)** *(fam.)* oameni tineri, băieți și fete, tineret; **~er Wein** vin nou; **~e Triebe** mlădițe fragede; **der ~e Tag** dimineața. **II.** *adv.* de tânăr, din tinerețe; **er hat ~ geheiratet** s-a căsătorit de tânăr; **~ gewohnt, alt getan** cu ce te obișnuiești din tinerețe, faci și la bătrânețe; **von ~ auf** de tânăr.

Jung|akademiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* tânăr(ă) absolvent(ă) de facultate, tânăr(ă) care tocmai a absolvit studiile universitare.
Jung|aktivist [-vIst], *-en, -en, m.* v. Jugendfunktionär.
Jung|arbeiter, *-s, -, m.* tânăr muncitor; *(pl.)* tineret muncitor.
Jungbär, *-en, -en, m.* pui de urs.
Jungbauer, *-s (şi -n), -n, m.* tânăr ţăran.
Jungbrunnen, *-s, -, m. (poet.)* izvor al tinereţii.
Jungbürger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (elv., austr.)* tânăr(ă) care a ajuns la vârsta majoratului şi votează pentru prima dată.
Jungchen, *-s, -, n. (fam.)* băieţică, băieţaş.
Junge[1], *-n, -n, m.* **1.** *pl. (fam.) -ns* şi *Jungs* băiat, flăcău; *(fam.)* **alter ~!** băiete, flăcăule! **kleiner ~** băieţaş, băieţandru; **grüner ~** tânăr cu caş la gură, imberb; *(argou)* **ein schwerer ~** un criminal periculos; *(mar., fam.)* **die blauen Jungs** marinarii, matrozii. **2.** ucenic. **3.** elev de marină.
Junge[2], *-n, -n (ein Junges), n.* pui (de animal); **~ bekommen** (sau **werfen**) a făta.
Jüngelchen, *-s, -, n. (fam., peior.)* tinerel; băieţandru.
jungen, *jungte, gejungt, vb. (h) intr.* a făta.
jungenhaft *adj.* băieţesc, de băieţandru; ştrengăresc; adolescentin, *p. ext.* copilăresc, tineresc.
Jungenjahre *pl.* ani de tinereţe, de adolescenţă.
Jungenklasse, *-n, f.* clasă de băieţi (într-o şcoală).
Jungen|streich, *-(e)s, -e, m.* poznă, glumă de băieţandru, ştrengărie.
jünger *comp.* de la jung; mai tânăr; **ich bin um fünf Jahre ~** sunt cu cinci ani mai tânăr.
Jünger, *-s, -, m.* **1.** învăţăcel, aderent, discipol. **2.** *(rel.)* apostol, ucenic.
Jüngere, *-n, -n (ein Jüngerer), m.* (şi *f.*) persoană mai tânără.
jünger|haft *adj.* **1.** de discipol, de adept. **2.** *(rel.)* de ucenic, de apostol.
Jüngerschaft, *-en, f.* **1.** totalitate a adepţilor, a discipolilor. **2.** *sg.* apostolat.
Jünges *n. (reg.)* măruntaie (de pasăre).
Jungfer, *-n, f.* **1.** fecioară, virgină, fată mare; **alte ~** fată bătrână. **2.** fată în casă, cameristă. **3.** *(bot.)* mac roşu *(Papaver rhoeas* L.); **~ im Grünen** chica-voinicului, barba-boierului *(Nigella damascena* L.); **nackte ~** brânduşă de toamnă *(Colchicum autumnalis* L.). **4.** *(entom.)* libelulă *(Lestes)*. **5.** *(constr.)* mai (de mână). **6.** *(mar.)* v. Juffer. **7.** *(reg.)* termofor, buiotă, călugăr.
jüngferlich *adj.* feciorelnic, virginal.
Jungfernbienen *pl.* paroi, prim roi al unui stup.
Jungfernbraten, *-s, -, m. (austr.)* carne, friptură de porc de la şold; file.
Jungfern|erde *f. sg. (agr.)* pământ înţelenit, ţelină, pârloagă.
Jungfernfahrt, *-en, f.* călătorie inaugurală (a unui vapor, automobil etc.); prima călătorie efectuată cu un vehicul.
Jungfernfieber, *-s, n. sg. (med.)* cloroză.
Jungfernfinger, *-s, -, m. (rar)* (deget) inelar.
Jungfernfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* peşte care n-a depus încă icre.
Jungfernflug, *-(e)s, -flüge, m.* zbor inaugural, primul zbor.
Jungfernfrüchtigkeit *f. sg. (biol.)* v. Jungfernzeugung.
Jungferngesichtchen, *-s, n. sg. (bot.)* lipsănoaică *(Coreopsis tinctoria)*.
Jungfernglas, *-es, n. sg. (mineral.)* muscovit.
Jungferngold, *-(e)s, n. sg.* aur pur.
jungfernhaft *adj.* **1.** feciorelnic, virginal. **2.** de fată mare, bătrână.
Jungfernhaut, *-häute, f.*, **Jungfernhäutchen**, *-s, -, n. (anat.)* himen.
Jungfernhering, *-s, -e, m.* hering care n-a depus încă icre.
Jungfernhonig, *-s, m. sg.* miere centrifugată.
Jungfernkind, *-(e)s, -er, n. (înv.)* copil din flori, bastard.
Jungfernkranich, *-s, -e, m. (ornit.)* cocor mic *(Grus virgo* L.; *Anthropoides virgo)*.
Jungfernkranz, *-es, -kränze, m.* **1.** *(înv.)* cunună de mireasă. **2.** *sg.* dans naţional german.
Jungfernmarmor, *-s, m. sg.* marmură de Bayonne.
Jungfernquecksilber, *-s, n. sg.* argint-viu pur.
Jungfernräuber, *-s, -, m.* răpitor de fecioare.
Jungfernrebe, *-n, f. (bot.)* viţă sălbatică, viţă de Canada *(Parthenocissus quinquefolia)*.
Jungfernrede, *-n, f.* prima cuvântare în parlament (a unui politician).
Jungfernschaft *f. sg.* virginitate, feciorie; *(fig.)* nevinovăţie, curăţenie, puritate.
Jungfernschänder, *-s, -, m. (înv.)* siluitor.
Jungfernschloss, *-es, -schlösser, n. (înv., poet.)* v. Jungfernhaut.
Jungfernschwarm, *-(e)s, -schwärme, m. (apic.)* roi de toamnă.
Jungfernschwefel, *-s, m. sg.* floare, praf de pucioasă, de sulf.
Jungferntum, *-s, n. sg.* virginitate, feciorie.
Jungfernzeugung *f. sg. (biol.)* partenogeneză.
Jungfrau, *-en, f.* fată, fecioară, virgină; **die ~ Maria** sau **die Heilige** (sau **allerheiligste**) **~** Fecioara Maria, Sfânta Fecioară, Maica Domnului, Maica Precista; *(ist.)* **eiserne ~** instrument de tortură medieval în formă de zale cu spini (ţepi) din metal în interior.
Jungfrauengeburt, *-en, f. (biol.)* v. Jungfernzeugung.
Jungfrauenkranich, *-s, -e, m.* v. Jungfernkranich.
jungfräulich *adj.* **1.** feciorelnic, virginal; *(fig.)* neatins; **~e Erde** pământ virgin. **2.** *(fig.)* nevinovat, curat.
Jungfräulichkeit *f. sg.* virginitate, feciorie.
Jung|gardist, *-en, -en, m. (ist.)* membru al Tinerei Gărzi.
Jung|geselle, *-n, -n, m.* **1.** celibatar, burlac, holtei; becher. **2.** *(înv.)* calfă tânără.
Junggesellenbude, *-n, f. (fam.)* cameră, garsonieră mobilată.
Jung|gesellenleben, *-s, n. sg.* viaţă de burlac, burlăcie.
Jung|gesellin, *-nen, f.* celibatară.
Jung|herr, *-n, -en, m.* v. Junker **(2)**.
Jung|holz, *-es, n. sg.* pădure tânără.
jungieren, *jungierte, jungiert, vb. (h) tr. (com., înv.)* a face legătura, joncţiunea.
Jung|kommunist, *-en, -en, m.* tânăr comunist.
Junglehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* învăţător(-oare), profesor(-oară), stagiar(ă) fără angajare definitivă.
Jüngling, *-s, -e, m.* tânăr, flăcău, adolescent.
jünglinghaft *adj.* v. jünglingshaft.
Jünglings|alter, *-s, n. sg.* tinereţe, adolescenţă.
jünglingshaft şi **jünglinghaft** *adj.* tineresc, juvenil.
Jungmädchen, *-s, -, n.* **1.** *(elv.)* fată tânără; adolescentă. **2.** *(sport)* junioară.
Jungmädchenliteratur *f. sg.* literatură pentru fete tinere.
Jungmädel, *-s, -, n. (pol.)* fată (între 10–14 ani) aparţinând organizaţiei naţional-socialiste de tineret „Hitlerjugend" (Tineretul Hitlerist), membră a Ligii Fetelor Germane.
Jungmann, *-(e)s, -männer* (şi *înv. -en*), *m.* **I.** *pl. -männer* **1.** *(înv.)* tânăr. **2.** v. Jungmatrose. **II.** *pl.* **~en** *(sport)* junior.
Jungmannschaft, *-en, f. (sport)* echipă de juniori.
Jungmatrose, *-n, -n, m. (mar.)* matroz de grad inferior.
Jungmeister, *-s, -, m.* **1.** maistru, meşter proaspăt avansat. **2.** *(sport)* campion de juniori.
Jung|ochs, *-en, -en, m.* junc.
Jungpionier, *-s, -e, m.* pionier.
Jungprolet, *-en, -en, m.* (şi *peior.*) tânăr proletar.
jungsch *adj. (reg.)* v. jung.
Jung|schar, *-en, f. (rel.)* grup de tineri enoriaşi.
Jungschweinerne, *-n, n (Jungschweinernes) sg. (pop.)* carne de purcel.
Jungsein, *-s, n. sg.* tinereţe, fapt de a fi tânăr.
Jung|sozialist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* tânăr(ă) socialist(ă), membru(-ă) a(l) organizaţiei de tineret a Partidului Social-Democrat.
jüngst *adv.* de curând, recent; în ultimul timp; **die ~en Ereignisse** ultimele evenimente.
jung|stämmig *adj. (forest.; despre păduri)* tânăr.
jüngste *(der, die, das ~) adj. (sup.* de la jung) **1.** cel mai tânăr; **der ~ Sohn** fiul cel mai tânăr, mezinul. **2.** recent, nou, ultim; **die ~ Zeit** ultimul timp; **die ~n Ereignisse** ultimele evenimente, evenimentele cele mai recente; **die ~ Vergangenheit** trecutul apropiat; **mein ~s Schreiben** ultima mea scrisoare; *(rel.; în expr.)* **das Jüngste Gericht** Judecata de Apoi; **der Jüngste Tag** ziua Judecăţii de Apoi, sfârşitul lumii.
Jüngste, *-n, -n (ein Jüngster), m.* şi *f.* copilul cel mai mic, mezin(ă).
Jung|steinzeit *f. sg.* neolitic.
jung|steinzeitlich *adj.* neolitic, referitor la neolitic, din perioada neolitică.
Jüngstenrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* minorat.
jüngstens *adv.* v. jüngst.
jüngst|hin *adv. (înv.)* v. jüngst.
jüngstvergangen *adj. (înv.)* recent; **in ~er Zeit** în ultimul timp.
Jungtier, *-(e)s, -e, n.* animal tânăr care nu a atins încă vârsta de reproducere.
Jungtraktorist, *-en, -en, m.* tractorist tânăr.
Jungtürke, *-n, -n, m. (ist.)* membru al mişcării tinerilor turci.
jungverheiratet *adj.* proaspăt căsătorit, recent căsătorit.
Jungverheiratete, *-n, -n, (ein Jungverheirateter) m.* şi *f.* tânăr(ă) căsătorit(ă).
jungvermählt *adj.* v. jungverheiratet.
Jungvieh, *-s, n. sg.* vite cornute tinere.
Jungwähler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* tânăr(ă) alegător(-oare) cu vârsta cuprinsă între 18 şi 24 ani.
Jungwald, *-(e)s, -wälder, m.* v. Jungholz.
Jungwild, *-(e)s, n. sg.* vânat tânăr.
Juni, *-(s), -s, m.* (luna) iunie.
junior *adj.* junior.
Junior, *-s, Junioren, m.* **1.** fiu (al unui proprietar de întreprindere). **2.** (şi *sport*) junior.
Juniorat, *-(e)s, -e, n.* juniorat, minorat.
Juniorchef [-ʃɛf], *-s, -s, m. (fam.)* fiul patronului unei firme, întreprinderi, boss-ul cel tânăr.
Juniorenkonkurrenz, *-en, f.* v. Juniorenwettstreit.
Juniorenmeisterschaft, *-en, f. (sport)* campionat al juniorilor.
Juniorenrennen, *-s, -, n. (sport)* cursă de juniori.
Juniorenwett|streit, *-(e)s, -e, m. (sport)* întrecere, concurs de juniori.
Juniorin, *-nen, f. (sport)* junioară.
Junitag, *-(e)s, -e, m.* zi de iunie.
Junker, *-s, -, m. (ist.)* **1.** mare proprietar agrar (mai ales în Prusia), iuncher. **3.** tânăr nobil. **3.** elev de şcoală militară.
Junkerclique [-klɪkə], *-n, f. (peior.)* clică de iuncheri.
Junkerei *f. sg. (peior.)* pătură socială a iuncherilor, iuncherime.
junker|haft *adj.* **1.** nobil, boieresc, de iuncher. **2.** *(fig.)* fudul, vanitos, îngâmfat.
Junker|herrschaft *f. sg.* dominaţie a iuncherilor.
junkerieren, *junkerierte, junkertert, vb. (h) intr. (înv., peior.)* a se purta ca un iuncher, a face pe iuncherul.
junkerlich *adj.* **1.** de iuncher; nobil, boieresc. **2.** *(fig.)* îngâmfat, vanitos.
Junkerpartei, *-en, f. (ist.)* partid al iuncherilor.
Junkers, *-, f.*, **Junkersflugzeug**, *-(e)s, -e, n.* avion Junkers.
Junkertum, *-s, n. sg.* **1.** *(ist.)* nobilime, mari proprietari agrari (mai ales în Prusia). **2.** *(peior.)* concepţie, comportare de iuncher.
Junkerwirtschaft *f. sg. (peior.)* afacere, treabă de iuncheri.
Junktim, *-s, n. sg. (pol.)* combinaţie de mai multe propuneri parlamentare sau proiecte de legi care numai în bloc pot fi aprobate sau respinse.
Junktur, *-en, f.* **1.** joncţiune, legătură. **2.** articulaţie.
Juno[1] şi **Juno**, *-(s), -s, m.* v. Juni.
Juno[2] *(mit.)* Iunona.

junonisch *adj.* de Iunonă, iunonic, maiestuos, impunător.
Junta [şi 'xʊnta], *-ten, f.* **1.** asociaţie, federaţie; comitet. **2.** *(pol.)* juntă.
Junte, *-n, f. (reg.)* fustă, jupon.
Jüpchen, *-s, -, n. (dim.* de la Jupe) jachetică pentru copii mici (sugaci).
Jupe, *-n, f.* **1.** *(reg., înv.)* laibăr; corsaj. **2.** *(înv.)* rochiţă (de copil). **3.** *(reg.)* jachetă, haină scurtă şi uşoară. **4.** *(elv.)* fustă, jupon.
Jupiterlampe, *-n, f. (electr.)* bec de proiector.
Jupon [ʒy'pɔ̃:], *-s, -s, m. (înv.)* jupon, fustă.
Jupp, *-s, -e, m.*, **Juppe, Jüppe**, *-n, f. (reg.)* v. Jupe.
Jura[1], *-(s), m. sg.* **1.** *(geogr.)* (munţii) Jura. **2.** *(geol.)* (perioadă) jurasic(ă).
Jura[2] *pl.* de la Jus drept, ştiinţe juridice; ~ **studieren** a studia dreptul.
Jurabildung, Juraformation, *-en, f. (geol.)* formaţie jurasică.
Jurakalk|stein, *-(e)s, m. sg. (geol.)* calcar jurasic.
Juraschichten *pl. (geol.)* straturi din epoca jurasică.
jurassisch *adj.* **1.** *(geol.)* jurasic. **2.** din munţii Jura.
Jura|student, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* student(ă) la drept.
juridisch *adj. (reg.)* juridic, de drept.
jurieren, *jurierte, juriert, vb. (h) intr. (despre jurii)* a hotărî, a se pronunţa.
Jurisconsultus [-kɔn-], *-, m. sg. (înv., jur.)* jurisconsult.
Jurisdiktion, *-en, f.* jurisdicţie.
Jurisprudenz *f. sg.* jurisprudenţă; drept.
Jurist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** jurist(ă). **2.** student(ă) la drept.
Juristendeutsch, *-s, n. (iron., glumeţ)* limbaj avocăţesc.
Juristerei *f. sg.* **1.** *(fam.; glumeţ, peior.)* chiţibuş avocăţesc. **2.** *(înv.)* ştiinţe juridice.
juristisch *adj.* juridic; **~e Person** persoană juridică; **~e Fakultät** facultate de drept, de ştiinţe juridice.
Juror, *-s, Juroren, m.* membru al unui juriu.
Jurte, *-n, f.* iurtă.
Jury ['ʒyri:, ʒy'ri:, *reg.* şi 'dʒu:ri, 'ju:ri], *-s, f.* **1.** *(jur.)* curte cu juraţi. **2.** juriu.
juryfrei şi **juryfrei** *adj.* alcătuit, compus fără selecţionarea prealabilă de către specialişti.
Jurymitglied, *-(e)s, -er, n.* membru al unui juriu.
Jus[1], *-, Jura, n.* drept; ~ **studieren** *(austr.)* a studia dreptul.
Jus[2] [ʒy:(s)], *-, f. (reg. m.* şi *n.)* **1.** suc de carne, sos de friptură. **2.** suc de fructe.
Jus|student, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (austr.)* v. Jurastudent.
just [jUst] *adv. (înv.)* tocmai, chiar, taman; exact.
Justage [jU'sta:ʒə], *-n, f. (tehn.)* v. Justierung.
justament [jUsta'mɛnt] *adv.* **1.** *(înv.)* exact, precis. **2.** *(fam.)* în ciudă, tocmai de aia.
Justier|apparat, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* aparat de ajustat (pentru matriţe de litere).
justieren, *justierte, justiert, vb. (h) tr.* **1.** a regla; a ajusta. **2.** *(tipogr.)* a ajusta (înălţimea unei pagini, o matriţă de turnat literă). **3.** *(fin.)* a verifica, a etalona; **Münzen** ~ a verifica greutatea monedelor.
Justierer, *-s, -, m.* ajustor.
Justierfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă de ajustat.
Justierlatte, *-n, f. (constr.)* dreptar.
Justiermaschine, *-n, f.* v. Justierwaage.
Justierschraube, *-n, f. (tehn.)* şurub de fixare.
Justierung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** reglare, ajustare. **2.** *(tipogr.)* potrivire a matriţei pentru turnatul literei. **3.** verificare, etalonare. **II.** dispozitiv de ajustare, de reglare.
Justierwaage, *-n. f. (metrol.)* balanţă de verificare.
Justifikation, *-en, f. (livr.)* **1.** justificare. **2.** *(rar)* aprobare. **3.** *(rar)* verificare.
Justifikatur, *-en, f. (com.)* aprobare a facturilor în urma verificării lor.
justifizieren, *justifizierte, justifiziert, vb. (h) tr.* **1.** a justifica. **2.** *(rar)* a aproba. **3.** *(rar)* a verifica.
Justitia [-tsia] *f. sg. (mit.)* Justiţia.
Justitiar, *-s, -e*, **Justitiarius**, *-rien* [-riən], *m.* v. Justiziar.
Justitium, *-s, -tien* [-tsiən], *n.* suspendare totală a activităţii juridice (datorită unor evenimente excepţionale).
Justiz *f. sg.* justiţie; dreptate.
Justiz|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat al justiţiei.
justiz|ärztlich *adj.* medico-legal.
Justizbe|amte, *-n, -n (ein Justizbeamter), m.* funcţionar la tribunal, la justiţie.
Justizgewalt *f. sg.* putere judecătorească.
Justizho|heit *f. sg.* jurisdicţie.
Justizialrat, *-(e)s, -räte, m.* consilier juridic.
Justiziar (şi **Justitiar**), *-s, -e, m.* **1.** specialist în ştiinţe juridice. **2.** consilier juridic, jurisconsult.
Justiz|irrtum, *-s, -tümer, m.* eroare judiciară.
Justizminister, *-s, -, m.* ministru al justiţiei, de justiţie.
Justizministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* minister al justiţiei, de justiţie.
Justizmord, *-(e)s, -e, m.* asasinat judiciar.
Justizpalast, *-(e)s, -läste, m.* palat al Justiţiei.
Justizpflege *f. sg.* v. Justiz.
Justizrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consilier la curtea de apel sau de casaţie. **2.** consilier juridic (titlu acordat unor jurişti emeriţi).
Justizreferent, *-en, -en, m.* referent juridic.
Justizreform, *-en, f.* reformă a justiţiei.
Justizsekretär, *-s, -e, m.* funcţionar judecătoresc; grefier.
Justizverfassung, *-en, f.* organizare a justiţiei.
Justizverwaltung, *-en, f.* administraţie juridică.
Justizverweigerung, *-en, f.* refuz de a apela la instanţele judecătoreşti.
Justizvollzugs|an|stalt, *-en, f. (presc.* JVA*)* penitenciar.
Justizwesen, *-s, n. sg.* **1.** ştiinţe juridice. **2.** justiţie (ca sistem), drept.
Jute, *-n, f.* **1.** *(bot.)* iută *(Corchorus capsularis)*. **2.** iută, fibre textile. **3.** *(reg.)* zer de lapte. **4.** *(reg.)* iugăr.
Jüte, *-n, -n, m.* locuitor al Iutlandei, iutlandez.
Jutefaser, *-n, f.* fibră de iută.
Jutegarn, *-(e)s, n. sg.* sfoară de iută.
Jutepackleinen, *-s, n. sg.* pânză de ambalaj din iută.
Jutepressmaschine, *-n, f.* maşină de comprimat iută.
Jute|sack, *-(e)s, -säcke, m.* sac de, din iută.
Jute|spinnerei, *-en, f.* filatură de iută.
Juteweberei, *-en, f.* ţesătorie de iută.
Jütin, *-nen, f.* locuitoare din Iutlanda, iutlandeză.
jütisch *adj.* din Iutlanda, referitor la Iutlanda; iutlandez.
Jütländer, *-s, -, m.* v. Jüte.
jütländisch *adj.* v. jütisch.
juvenalisch [-ve-] *adj.* iuvenalic; *p. ext.* satiric, muşcător, batjocoritor.
juvenil [-ve-] *adj.* juvenil.
Juwel, *-s, -en, n.*, **Juwel**, *-s, -e, m.* **1.** giuvaier, bijuterie, mai ales piatră preţioasă şlefuită. **2.** *(fig.)* om deosebit.
Juwelen|arbeit, *-en, f.* (lucru de) bijuterie, (de) giuvaiergerie.
Juwelenhandel, *-s, m. sg.* comerţ cu bijuterii.
Juwelenladen, *-s, -läden, m.* v. Juwelierladen.
Juwelier [-'li:ɐ], *-s, -e, m.* giuvaiergiu, bijutier.
Juwelier|arbeit, *-en, f.* v. Juwelenarbeit.
Juwelierborax, *-, m. sg.* borax pentru curăţat bijuterii.
Juweliergeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de bijuterii.
Juwelierkunst *f. sg.* giuvaiergerie.
Juwelierladen, *-s, -läden, m.* magazin de bijuterii.
Juwelierwaage, *-n, f.* balanţă de bijutier, de giuvaiergiu.
Juwelierwaren *pl.* giuvaiericale.
Jux, *-es, -e, m. (fam.)* **1.** glumă, poznă, farsă, păcăleală hazlie; ~ **machen** a face pozne, a se ţine de bancuri. **2.** *(reg.)* fleacuri, nimicuri. **3.** *(reg.)* murdărie, porcărie.
Juxding(s), *-(e)s, -e(r), n. (fam.)* obiect de farsă.
juxen, *juxte, gejuxt (du, er juxt) vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(fam.)* a face pozne, glume; a glumi. **2.** *(reg.)* a face murdărie. **3.** *(reg.)* a chiui. **II.** *tr. (fam.)* a păcăli (pe cineva), a juca (cuiva) o festă.
Juxerei, *-en, f.* păcăleală.
juxig *adj.* **1.** glumeţ, poznaş. **2.** *(reg.)* murdar.
Juxta, *-ten, f. (fin.)* cupon de control, talon.
juxtaponieren, *juxtaponierte, juxtaponiert, vb. (h) tr.* a juxtapune.
Juxtaposition, *-en, f.* juxtapunere.
Juxte, *-n, f. (austr.)* v. Juxta.
Juxtenbuch, *-(e)s, -bücher, n. (fin.)* carte de cupoane.
Juxtenheft, *-(e)s, -e, n. (fin.)* caiet de cupoane.
Juxzeug, *-(e)s, -e, n.* v. Juxding.
JVA *presc.* de la Justizvollzugsanstalt.

K

K, k [ka], -, -, *n.* (litera şi sunetul) K, k.
k *presc. (înv.)* de la **a)** kaiserlich; **b)** königlich; **c)** Karat.
K *presc.* de la **a)** Krone coroană (monedă); **b)** Kalium; **c)** Kelvin.
KA *presc.* de la Kiloampere.
Kaaba ['ka:aba:] *f. sg. (rel. mahomedană)* caaba.
Kaag, *-en, f.* şalupă (cu un catarg).
Kabache, *-n, f.* **1.** cocioabă. **2.** tavernă, cârciumă.
Kabale, *-n, f. (înv.)* intrigă, cabală; **~n schmieden** a ţese intrigi.
kabalieren, *kabalierte, kabaliert,* **kabalisieren**, *kabalisierte, kabalisiert, vb. (h) intr.* a complota, a unelti, a face intrigi, cabale.
Kabalist, *-en, -en, m.* intrigant.
Kabarett, *-(e)s, -e* (şi *-s), n.* **1.** cabaret. **2.** tavă de servit cu mai multe despărţituri.
Kabarettier [-'tie:], *-s, -s, m.* cabaretier, conducător al unui cabaret.
Kabarettist, *-en, -en, m.* artist de cabaret.
Kabäus|chen, *-s, -, n. (fam.)* cameră, căsuţă foarte mică.
Kabbala *f. sg. (rel. mozaică)* cabală.
Kabbalist, *-en, -en, m. (rel. mozaică)* cabalist, adept al cabalei.
Kabbalistik *f. sg.* **1.** *(rel. mozaică)* cabalistică. **2.** cabalistică, magie, vrăjitorie, ştiinţă ocultă.
kabbalistisch *adj.* cabalistic; ocult, tainic.
Kabbelei, *-en, f. (reg.)* ceartă, ciorovăială.
kabbelig *adj. (mar.)* agitat, neliniştit.
kabbeln, *kabbelte, gekabbelt (ich kabb(e)le), vb. (h) intr.* **1.** (şi *refl.) (reg.)* a se certa, a se ciorovăi. **2.** *(mar.; în expr.)* **die See kabbelt** marea este agitată.
Kabbelung *f. sg.* **1.** freamăt al mării. **2.** loc unde marea e agitată.
Kabel[1], *-s, -, n.* **1.** cablu; **abgeschirmtes ~** cablu blindat. **2.** *(mar.)* parâmă a ancorei; parâmă de sârmă. **3.** cablogramă.
Kabel[2], *-n, f. (înv.)* parte cuvenită prin tragere la sorţi, loz.
Kabel|abschluss, *-es, -schlüsse, m. (tehn.)* capăt de cablu, izolare de capăt.
Kabel|adresse, *-n, f.* adresă telegrafică.
Kabel|abzweigung, *-en, f.* ramificaţie de cablu.
Kabel|anschluss, *-es, -schlüsse, m.* joncţiune de cablu, racord prin cablu.
Kabel|anschlussmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliţă de legătură la cablu.
Kabel|armierungsmaschine, *-n, f.* maşină de armat cabluri.
Kabel|aufgussmasse *f. sg.* masă izolantă pentru cablu.
Kabel|auftrag, *-(e)s, -träge,* comandă telegrafică.
Kabel|aufwickelmaschine, *-n, f.* maşină de înfăşurat cablu.
Kabel|auslegfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* vehicul de întins cablu.
Kabelbagger, *-s, -, m. (mar.)* excavator cu cablu.
Kabelbahn, *-en, f.* tramvai cu cablu de tracţiune rulant subteran.
Kabelbericht, *-(e)s, -e, m.* cablogramă; raport, telegramă transmis(ă) prin cablu.
Kabelbewehrung, *-en, f.* armătură de cablu.
Kabelbleimantel, *-s, -mäntel, m.* manta de plumb pentru cablu.
Kabelbrücke, *-n, f.* pod (suspendat) pe cabluri.
Kabeldepesche, *-n, f.* telegramă prin cablu, cablogramă.
Kabeldraht, *-(e)s, -drähte, m.* fir de cablu.
Kabel|elevator [-va:-], *-s, -en, m.* elevator cu cabluri.
Kabelfernsehen, *-s, n. sg.* televiziune prin cablu.
Kabelfernsehnetz, *-es, -e, n.* reţea de televiziune prin cablu.
Kabelgang, *-(e)s, -gänge, m.* galerie pentru cabluri.
Kabelgatt, *-s, -en, n. (mar.)* loc pe vas unde se păstrează cablurile; magazie de matelotaj.
Kabelgraben, *-s, -gräben, m.* şanţ pentru cablu subteran.
Kabelgramm, *-s, -e, n.* cablogramă.
Kabelhalter, *-s, -, m.* suport de cablu.
Kabeljau, *-s, -e* (şi *-s), m. (iht.)* cod *(Gadus morrhua).*
Kabelkanal|system, *-s, -e, n.* sistem de galerii, canaluri pentru cabluri.
Kabelkappmesser, *-s, -, n.* cuţit de tăiat cablu.
Kabelklemme, *-n, f.* clemă pentru cablu.
Kabel|länge, *-n, f. (mar.)* cablu (măsură de lungime maritimă egală cu 1/10 milă marină); ancablură.
Kabel|leger, *-s, -, m.* vas cablier, navă de aşezat cabluri.
Kabel|legung *f. sg.* instalare, aşezare a unui cablu.
Kabel|leitung, *-en,* **Kabel|linie** [-niə], *-n, f.* linie de cablu.
Kabelmantel, *-s, -mäntel, m.* înveliş izolator al cablului.
Kabelmodem, *-s, -s, n.* modem prin cablu; **~s installieren** a instala modemuri prin cablu.
Kabelmuffe, *-n, f.* manşon de asamblat cabluri.
kabeln[1], *kabelte, gekabelt (ich kab(e)le), vb. (h) tr.* şi *intr.* a telegrafia prin cablu.
kabeln[2], *kabelte, gekabelt (ich kab(e)le), vb. (h) tr.* şi *intr. (înv.)* a împărţi ceva prin tragere la sorţi, a trage la sorţi.
Kabelnachricht, *-en, f.* ştire telegrafică, ştire transmisă prin cablu.
Kabelnetz, *-es, -e, n.* reţea de cablu, cablată.
Kabelprobe, *-n, f. (tehn.)* **1.** încercare de cablu. **2.** fir de cablu spre cercetare.
Kabelrohr, *-(e)s, -e, n.* conductă de cablu.
Kabelschacht, *-(e)s, -schächte, m.* puţ, canal pentru cablu, cameră de tragere.
Kabelschelle, *-n, f.* brăţară de cablu.
Kabelschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* cablier, navă care întinde cabluri.
Kabelschuh, *-(e)s, -e, m.* papuc de cablu.
Kabel|seele, *-n, f. (tehn.)* inimă, fir central de cablu.
Kabel|seil, *-(e)s, -e, n. (mar.)* parâmă.
Kabel|strumpf, *-(e)s, -strümpfe, m.* manşon de cablu.
Kabeltau, *-(e)s, -e, n.* v. Kabelseil.
Kabeltelegramm, *-s, -e, n.* cablogramă.
Kabeltrommel, *-n, f.* tobă, tambur pentru cablu.
Kabelverbindung, *-en, f.* legătură de cabluri, racord prin cablu.
Kabelverlegung, *-en, f.* poză, pozare a cablului.
Kabelweg, *-(e)s, m. sg.* cablu; **auf dem ~ mitteilen** a comunica prin cablu.
Kabelwerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de cabluri.
Kabelwickelung, *-en, f.* înfăşurare, bobinaj (de maşină electrică) cu cablu.
Kabelwinde, *-n, f. (tehn.)* cabestan.
Kabelwort, *-(e)s, -wörter, n.* cuvânt cablografiat.
Kabelzopf, *-(e)s, -zöpfe, m.* capăt de cablu.
Kabine, *-n, f.* cabină.
Kabinenbahn, *-en, f.* teleferic.
Kabinett, *-(e)s, -e, n.* **1.** cabinet de artă, muzeal. **2.** vitrină specială pentru colecţii de obiecte preţioase. **3.** *(pol.)* cabinet, consiliu de miniştri, guvern; **das ~ stürzen (bilden)** a răsturna (a forma) guvernul; **ein Gesetz im ~ beraten** a discuta o lege în consiliul de miniştri. **4.** cabinet de studiu.
Kabinettbeschluss, *-es, -schlüsse, m. (pol.)* decizie a cabinetului.
Kabinettformat, *-(e)s, -e, n. (fot.)* format cabinet (10 × 14 cm).
Kabinettkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gândac de bibliotecă *(Anthremus museorum* L.).
Kabinettsbefehl, *-(e)s, -e, m. (ist.)* ordin de cabinet, ordonanţă (scrisă de domnitor).
Kabinettsbildung, *-en, f. (pol.)* formare a cabinetului.
Kabinetts|entscheidung, *-en, f. (pol.)* hotărâre guvernamentală.
Kabinettsfrage, *-n, f. (pol.)* chestiune de încredere (în guvern); *(fig.)* **aus einer Sache eine ~ machen** a face din ceva o chestiune de stat.
Kabinettsjustiz *f. sg.* justiţie arbitrară influenţată de guvern.
Kabinettskrise, *-n,* **Kabinettskrisis**, *-krisen, f.* criză de guvern.
Kabinettsmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru al cabinetului.
Kabinetts|order, *-n, f.* v. Kabinettsbefehl.
Kabinetts|sitzung, *-en, f.* şedinţă a consiliului de miniştri.
Kabinett|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă (de colecţie) rară, preţioasă.
Kabinetts|umbildung, *-en, f. (pol.)* remaniere a cabinetului.
Kabinetts|wechsel, *-s, -, m.* schimbare de guvern.
Kabis, -, -, *m. (reg.)* varză albă *(Brassica oleracea* var. *capitata* L.).
Kabliau, *-s, -s, m.* v. Kabeljau.
Kabotage [-ʒə] *f. sg. (mar.)* cabotaj.
kabotieren, *kabotierte, kabotiert, vb. (h) intr.* a cabota, a face cabotaj.
Kabriolett [şi -'le:], *-(e)s, -e, n.* **1.** cabrioletă, brişcă. **2.** cabrioletă, automobil decapotabil cu două locuri.
Kabrio|limousine [-limu-], *-n, f.* limuzină decapotabilă.
Kabuff, *-s, -s, n. (reg., pop.)* v. Kabache **(1).**
Kabüse, *-n, f.* **1.** *(mar.)* v. Kombüse. **2.** v. Kabache **(1).**
Kabutter, *-s, -, m. (reg., pop.)* debara.

Kachektiker [ka'χɛk-], *-s, -, m. (med.)* caşectic.
kachektisch *adj. (med.)* caşectic.
Kachel, *-n, f.* **1.** cahlă, placă de faianţă, de teracotă (pentru sobe). **2.** *(înv.)* vas de lut.
kachelig *adj. (reg.)* fragil.
kacheln, *kachelte, gekachelt (ich kach(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a îmbrăca, a căptuşi cu cahle, cu plăci de faianţă. **2.** a încălzi bine.
Kachel|ofen, *-s, -öfen, m.* sobă de faianţă, de teracotă, cu cahle.
Kachelwand, *-wände, f.* perete cu faianţă.
Kachexie [kaχ-] *f. sg. (med.)* caşexie.
Kack, *-(e)s, m. sg.*, **Kacke** *f. sg. (pop., vulg.)* caca, fecale.
kacken, *kackte, gekackt, vb. (h) tr.* şi *intr. (pop., vulg.)* a defeca.
Kacker, *-s, -, m. (pop., fig.)* om de nimic.
Kackerlack, *-s* (şi *-en), -en, m.* v. Kakerlak.
Kad, *-s, -s, n.* rezervor, recipient.
Kadaver [-vɐ], *-s, -, m.* cadavru, leş, hoit.
Kadaver|ge|horsam, *-s, m. sg.* supunere, ascultare oarbă.
Kadaverin [-ve-], *-s, n. sg. (chim.)* cadaverină.
kadaverös *adj.* cadaveric.
Kaddig, *-s, m. sg. (pop.)* v. Wacholder.
Kade, *-n, f. (reg., constr.)* cofraj pentru înălţat digul.
Kadenz, *-en, f. (muz., mil.)* cadenţă.
kadenzieren, *kadenzierte, kadenziert, vb. (h) intr.* a cadenţa.
Kader, *-s, -, m.* cadru; **führender** ~ cadru conducător; **qualifizierte** ~ cadre calificate; **Heranbildung von jungen ~n** creştere de cadre tinere.
Kader|abteilung, *-en, f.* serviciu de cadre.
Kader|auslese *f. sg.* recrutare, selecţionare de cadre.
Kader|auswahl, *f. sg.* v. Kaderauslese.
Kaderbedarf, *-(e)s, m. sg.* necesarul de cadre, de personal.
Kaderbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* efectiv de cadre.
Kaderdirektor, *-s, -en, m.* director de personal.
Kader|entwicklung *f. sg.* dezvoltare a cadrelor.
Kaderfrage, *-n, f.* problemă de cadre.
Kaderkräfte *pl.* cadre ale unei întreprinderi sau instituţii.
Kadermangel, *-s, m. sg.* lipsă de cadre.
Kaderplanung, *-en, f.* planificare a personalului.
Kaderpolitik *f. sg.* politică de cadre.
Kaderproblem, *-s, -e, n.* v. Kaderfrage.
Kaderprogramm, *-s, -e, n.* program de dezvoltare a personalului.
Kader|reserve [-və], *-en, f.* rezervă de cadre.
Kaderschulung, *-en, f.* şcoală de cadre.
Kaderschulungslehrgang, *-(e)s, -gänge, m.* curs de educare a cadrelor, şcoală de cadre.
Kadett, *-en, -en, m. (mil.)* cadet.
Kadettenpartei, *-en, f. (ist.)* partid al cadeţilor (în Rusia ţaristă).
Kadetten|an|stalt, *-en, f.* v. Kadettenschule.
Kadettenkorps [-ko:ɐ], *-s, -s, n. (mil.)* corp al cadeţilor.
Kadettenschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă-şcoală.
Kadettenschule, *-n, f. (mil.)* liceu militar.
Kadetten|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (sport)* salt cadet.
Kadi, *-s, -s, m.* cadiu, judecător musulman.
kadmi(si)eren, *kadmi(si)erte, kadmi(si)ert, vb. (h) tr.* a acoperi cu un strat protector de cadmiu.
Kadmium, *-s, n. sg. (chim.)* cadmiu.
Kadmiumblende *f. sg.* sulfură de cadmiu.
kaduk *adj.* **1.** caduc, slab, şubred. **2.** *(jur.)* caduc, fără valabilitate, anulat.
Kadukten *pl. (jur.)* bunuri care din lipsă de moştenitori trec în proprietatea statului.
kaduzieren, *kaduzierte, kaduziert, vb. (h) tr.* a declara nevalabil, a anula.
kafeln, *kafelte, gekafelt (ich kaf(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a cârpăci, a greşi, a strica. **2.** a se certa, a ţipa. **3.** a ronţăi (cu zgomot).
Käfer, *-s, -, m.* **1.** gândac; coleopter. **2.** *(fam.; în expr.)* **ein netter** (sau **niedlicher, reizender** etc.) ~ o fată drăguţă.
Käferlaus, *-läuse,* **Käfermilbe**, *-n, f. (zool.)* acarian parazit pe gândaci *(Gramasus crassipes).*
Käfersammlung, *-en, f.* colecţie de coleoptere.
Käferschnecke, *-n, f. (zool.)* chiton, specie de moluscă *(Chiton).*
kaff *adj. (fam.)* fără valoare.
Kaff[1], *-s, n. sg. (reg.)* **1.** pleavă. **2.** fleac, lucru fără valoare. **3.** vorbe goale.
Kaff[2], *-(e)s, -e, n. (fam.)* cătun, sat prăpădit.
Kaffee[1] ['kafe şi *(austr.)* ka'fe:], *-s, -s,* **1.** *m.* cafea; **das ist kalter** ~ este un lucru arhicunoscut şi neinteresant. **2.** gustare de după-amiază (cu cafea).
Kaffee[2], *-s, -s, n.* cafenea.
Kaffee|automat, *-en, -en, m.* automat, distribuitor de cafea.
Kaffeebase, *-n, f.* v. Kaffeeschwester.
Kaffeebaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore de cafea *(Coffea arabica).*
Kaffeebohne, *-n, f.* boabă de cafea.
kaffeebraun *adj.* cafeniu.
Kaffeebrenner, *-s, -, m.* maşină de prăjit cafea, prăjitoare.
Kaffeebrennerei, *-en, f.* instalaţie de prăjit cafea.
Kaffeebrett, *-(e)s, -er, n.* tavă pentru servit cafeaua.
Kaffeebruder, *-s, -brüder, m.* cafegiu, amator de cafea.
Kaffeedecke, *-n, f.* faţă de masă pentru gustarea de după-amiază.
Kaffeedick, *-(e)s, n. sg. (reg.)* v. Kaffeesatz.
Kaffee-Eis, *-es, n. sg.* café-glacé.
Kaffee-Ernte şi **Kaffee|ernte**, *-n, f.* recoltă de cafea.
Kaffee-Ersatz, **Kaffee|ersatz**, *-es, m. sg.*, **Kaffee-Ersatzmittel**, **Kaffee|ersatzmittel**, *-s, -, n.* surogat de cafea.
Kaffeegeschirr, *-s, n. sg.* serviciu de cafea.
Kaffeegesellschaft, *-en, f.* musafiri la cafea, la gustarea de după-amiază.
Kaffeegrund, *-(e)s, m. sg.* v. Kaffeesatz.
Kaffeehaube, *-n, f.* v. Kaffeewärmer.
Kaffee|haus, *-es, -häuser, n.* v. Kaffee[2].
Kaffee|hirse *f. sg.* mei (folosit) ca surogat pentru cafea.
Kaffee|hülse, *-n, f.* coajă a bobului de cafea.
Kaffeekanne, *-n, f.* cafetieră.
Kaffeeklappe, *-n, f. (argou)* tavernă (rău famată).
Kaffeeklatsch, *-es, m. sg.* bârfeală, trăncăneală.
Kaffeekocher, *-s, -, m.* v. Kaffeemaschine.
Kaffeekränzchen, *-s, -, n.* **1.** sindrofie, întâlnire regulată la cafea. **2.** grup de femei prietene.
Kaffeelöffel, *-s, -, m.* linguriţă.
kaffeelöffelvoll *adv.* (în cantitate) de o linguriţă.
kaffeelöffelweise *adv.* cu linguriţa.
Kaffeemaschine, *-n, f.* cafetieră automată.
Kaffeemühle, *-n, f.* **1.** râşniţă de cafea. **2.** *(glumeţ)* locomotivă de linie îngustă, de decovil.
Kaffeemuhme, *-n, f.* v. Kaffeeschwester.
Kaffeepause, *-n, f.* pauză scurtă (de băut cafea).
Kaffeepflanze, *-n, f.* v. Kaffeebaum.
Kaffeesahne, *-n, f.* cremă, lapte pentru cafea.
Kaffeesatz, *-es, m. sg.* zaţ de cafea.
Kaffeesäure *f. sg.* acid cafeic.
Kaffeeschale, *-n, f. (austr.)* ceaşcă de cafea.
Kaffeeschank, *-(e)s, -schänke, m.* cafenea.
Kaffeeschenker, *-s, -, m. (austr.)* proprietar de cafenea.
Kaffeeschwester, *-n, f.* **1.** cafegioaică, amatoare de cafea. **2.** trăncănitoare, bârfitoare.
Kaffeeservice [-sɛrvi:s], *-s* [-səs], *-* [-sə], *n.* serviciu de cafea.
Kaffeesieder, *-s, -, m. (reg., fam.)* v. Kaffeeschenker.
Kaffee|steuer, *-n, f.* impozit pe cafea.
Kaffee|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* v. Kaffeebaum.
Kaffee|stube, *-n, f.* cafenea mică.
Kaffeesurrogat *-(e)s, -e, n.* v. Kaffee-Ersatz.
Kaffeetante, *-n, f.* v. Kaffeeschwester.
Kaffeetasse, *-n, f.* ceaşcă de cafea.
Kaffeetopf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală de cafea, ibric mare.
Kaffeetrommel, *-n, f.* maşină, cilindru de prăjit cafea.
Kaffeewärmer, *-s, -, m.* capişon pentru cafetieră.
Kaffeezusatz, *-es, -sätze, m.* adaos la cafea.
Kaffe|in, *-s, n. sg.* v. Koffein.
Kaff|fenster, *-s, -, n.* v. Kappenfenster.
Kaffer, *-n, -n, m.* **1.** cafru, bantu. **2.** *(fig.)* prost, naiv, găgăuţă.
Kaffernbüffel, *-s, -, m. (zool.)* vită cornută din sudul Africii *(Syncerus caffer).*
Kaffernhirse *f. sg.*, **Kaffernkorn**, *-s, n. sg.* mei.
Käfig, *-s, -e, m.* cuşcă, colivie.
Käfig|anker, *-s, -, m. (electr.)* rotor în colivie (de veveriţă).
käfigen, *käfigte, gekäfigt, vb. (h) tr.* a ţine în colivie.
Käfighaltung, *f. sg.* creştere, ţinere (de animale) în cuşti.
Käfigläufer, *-s, -, m. (electr.)* rotor de motor electric.
Käfigvogel, *-s, -vögel, m.* pasăre de colivie.
Kafiller, *-s, -, m. (reg.)* hingher.
Kafillerei, *-en, f. (reg.)* hinghereală.
Kaftan, *-s, -e, m.* caftan.
Käfter, *-s, -, n. (reg.)* cameră îngustă, mică.
Käfterchen, *-s, -, n. (dim.* de la Käfter) cămăruţă.
kahl *adj.* **1.** *(despre oameni)* chel, pleşuv; *(despre animale)* golaş; *(despre pereţi)* gol; *(despre pământ)* sterp, gol; *(despre munţi, copaci* etc.) pleşuv, golaş. **2.** *(fig.)* sărăcăcios, uzat; jerpelit; **eine ~e Ausrede** o scuză ieftină; **eine ~e Bewirtung** o primire sărăcăcioasă.
Kahlfläche, *-n, f.* teren sterp, pustiu, fără vegetaţie.
Kahlfraß, *-es, m. sg. (agr., forest.)* distrugere (de către dăunători).
kahl fressen, *fraß kahl, kahl gefressen (du, er frisst kahl), vb. (h) tr. (despre dăunători)* a mânca tot, a dezgoli.
Kahlheit *f. sg.* chelie; pleşuvie; goliciune.
Kahlhieb, *-(e)s, -e, m. (forest.)* v. Kahlschlag.
Kahlkinn, *-(e)s, n. sg.* **1.** bărbie rasă, spână. **2.** (om) spân.
Kahlkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap chel, pleşuv. **2.** (om) chel, pleşuv.
kahlköpfig *adj.* chel, pleşuv.
Kahlköpfigkeit *f. sg.*, calviţie, chelboşenie, pleşuvie.
kahl scheren, *schor kahl, kahl geschoren, vb. (h) tr.* a tunde la piele, cu maşina zero.
Kahlschlag, *-(e)s, -schläge, m. (forest.)* tăiere, defrişare.
kahl schlagen, *schlug kahl, kahl geschlagen (du schlägst kahl, er schlägt kahl), vb. (h) tr.* a defrişa.
Kahlwerden, *-s, n. sg.* chelire; (dez)golire.
Kahlwild, *-(e)s, n. sg. (vân.)* ciute şi cerboaice.
Kahm, *-(e)s, m. sg.* (pojghiţă de) mucegai, mucezeală, floare (pe lichide fermentate).
kahmen, *kahmte, gekahmt, vb. (h) intr. (despre lichide fermentate)* a face floare, a mucegăi.
Kahmhaut, *-häute, f.* strat de mucegai, de mucezeală.
kahmicht *(înv.)*, **kahmig** *adj.* mucegăit, muced, cu floare.
Kahmpilz, *-es, -e, m.* **1.** pojghiţă de mucegai (pe lichide fermentate, pe murături). **2.** *(bot.)* ciupercă a mucegaiului *(Saccharomyces mycoderma).*
Kahn, *-(e)s, Kähne, m.* **1.** barcă (fluvială), luntre; şlep. **2.** *(fam., glumeţ)* papuc. **3.** *(reg., glumeţ)* pat. **4.** *(mil., euf.)* arest. **5.** covată, albie.
Kahnbrücke, *-n, f.* pod plutitor.
kahnen, *kahnte, gekahnt, vb. (h şi s) intr.* a merge cu barca.
Kahnfahren, *-s, n. sg.* mers, plimbare cu barca.
Kahnfahrer, *-s, -, m.* **1.** barcagiu, luntraş. **2.** persoană care se plimbă cu barca.
Kahnfahrt, *-en, f.* plimbare cu barca.

kahnförmig *adj.* navicular, în formă de barcă.
Kahnfüßer *pl. (zool.)* moluşte scafopode *(Scaphopoda).*
kahnicht *(înv.)*, **kähnig** *adj.* v. kahmig.
Kahnschnabel, *-s, -schnäbel, m. (ornit.)* bâtlan sud-american *(Cancroma cochlearia* L.).
Kai, *-s, -e* (şi *-s), m. (reg.* şi *n.)* **1.** chei (portuar). **2.** *(reg.)* trăncăneală.
kaien, *kaite, gekait, vb. (h) intr. (reg.)* a flecări copilăreşte.
Kaigebühren *pl.*, **Kaigeld**, *-(e)s, -er, n.* peaj, taxe de chei.
Ka|ik, *-s, -e* (şi *-s), m.* caic, barcă uşoară turcească.
Kaiman, *-s, -e (reg. -s), m. (zool.)* caiman, crocodil *(Caiman).*
Kaimanfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* peşte cu cap de crocodil *(Lepidosteus osseus).*
Kaimauer, *-n, f.* zid al cheiului.
Kainit, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* cainit.
Kainsmal, *-(e)s, -e*, **Kainszeichen**, *-s, -, n.* stigmat, semn de infamie.
Kaiplatz, *-es, -plätze, m. (mar.)* dană.
Kaiser, *-s, -, m.* împărat; **um des ~s Bart streiten** a se certa pentru un lucru de nimic, pentru te miri ce; **wo nichts ist, hat der ~ sein Recht verloren** de unde nu-i, nici Dumnezeu nu cere; **auf den alten ~ dahinleben** a trăi fără griji, a nu-i păsa de viitor.
Kaiser|adler, *-s, -, m. (ornit.)* vultur imperial *(Aquila heliaca (imperialis)).*
Kaiser|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr domnesc.
Kaiser|auszug, *-(e)s, -züge, m.* făină extrafină.
Kaiserbirne, *-n, f.* pară domnească.
Kaiserböhme, *-n, -n, m.* v. Kaisergroschen.
Kaiserburg, *-en, f.* cetate imperială; castel, palat imperial.
Kaiserdach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiş în formă de bulb de ceapă, acoperiş à la imperial.
Kaiserfamilie [-liə], *-n, f.* familie imperială.
Kaiserfische *pl. (iht.)* peşti mici, exotici, din mările tropicale *(Chetodontidae).*
Kaiserfleisch, *-(e)s, n. sg. (reg., austr.)* (slănină) kaizer-flaiş.
Kaisergroschen, *-s, -, m. (ist.)* $^1/_{30}$ dintr-un taler.
Kaiser|haus, *-es, -häuser, n.* dinastie, casă imperială.
Kaiserin, *-nen, f.* împărăteasă.
Kaiserinmutter, *-mütter, f.* împărăteasă-mamă.
Kaiserjäger, *-s, -, m. (în armata austro-ungară)* vânător de munte imperial (din trupa de elită).
Kaiserkrone, *-n, f.* **1.** coroană imperială. **2.** *(bot.)* lalea pestriţă *(Fritillaria imperialis* L.).
Kaiserkrönung, *-en, f.* încoronare a împăratului.
kaiserlich *adj.* imperial, împărătesc; **~königlich** chezaro-crăiesc, austro-ungar.
Kaiserling, *-s, -e, m.* **1.** *(peior.)* împărat rău, slab. **2.** *(peior.)* monarhist, partizan al împărăţiei. **3.** *(bot.)* bureţi gălbişori *(Amanita caesarea).*
kaiserlos *adj.* fără împărat.
Kaisermehl, *-(e)s, n. sg.* v. Kaiserauszug.
Kaiserpalast, *-(e)s, -paläste, m.* palat imperial.
Kaiserpilz, *-es, -e, m.* v. Kaiserling **(3).**
Kaiser|reich, *-(e) s, -e, n.* imperiu.
Kaiser|residenz, *-en, f.* reşedinţă imperială.
Kaiserschmarren, *-s, -, m. (cul.)* un fel de omletă dulce, sfărâmată în tigaie.
Kaiserschnitt, *-(e)s, -e, m. (med.)* operaţie cezariană.
Kaisersemmel, *-n, f.* chiflă cu lapte.
Kaisersitz, *-es, -e, m.* v. Kaiserresidenz.
Kaiser|stadt, *-städte, f.* oraş imperial.
Kaiserthron, *-(e)s, -e, m.* tron imperial.
Kaisertitel, *-s, -, m.* titlu de împărat.
Kaisertum, *-s, n. sg.* împărăţie **a)** ca demnitate, titlu; **b)** ca formă de guvernământ.
kaisertümeln, *kaisertümelte, gekaisertümelt (ich kaisertüm(e)le), vb. (h) intr. (peior.)* a simpatiza cu regimul imperial.
kaisertümlich *adj.* imperial.
Kaiserwetter, *-s, n. sg.* timp minunat, însorit (la serbări în aer liber).
Kaiserzeit, *-en, f.* eră, epocă, timp a(l) împăraţilor.
Kajak, *-s, -e* (şi *-s), m.* (rar şi *n.)* caiac.
Kaje, *-n, f.* **1.** chei. **2.** dig.
Kajik, *-s, -e* (şi *-s), m.* v. Kaik.
kajolieren [-ʒo-], *kajolierte, kajoliert, vb. (h) tr.* a alinta, a linguşi.
Kajüte, *-n, f. (mar.)* cabină (pe bordul ambarcaţiilor).
Kak, *-(e)s, -e, m. (reg.)* stâlp al infamiei.
Kakadu, *-s, -s, m. (ornit.)* papagal cacadu *(Cacatua).*
Kakao, *-s, -s, m.* cacao; *(fam.)* **jn. durch den ~ ziehen** a face pe cineva ridicol, a lua pe cineva peste picior.
Kakao-Abkommen, *-s, -, n.* acord asupra comerţului cu cacao.
Kakao|anbaugebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune cultivată cu cacao.
Kakao|ausfuhren *pl.* exporturi de cacao.
Kakaobaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore de cacao *(Theobroma cacao).*
Kakaobohne, *-n, f.* boabă de cacao.
Kakaobutter *f. sg.* unt de cacao.
Kakaoproduzent, *-en, -en, m.* producător de cacao.
Kakaopulver [-fɐ şi -vɐ], *-s, n. sg.* praf de cacao.
Kakaoschale, *-n, f.* coajă de cacao.
Kakaoteig, *-(e)s, -e, m.* cocă cu cacao.
Kakelei, *-en, f. (reg.)* prostie, tâmpenie.
kakelig *adj. (reg.)* moale, fără vigoare.
kakeln, *kakelte, gekakelt (ich kak(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a cotcodăci. **2.** *(fig.)* a trăncăni, a flecări. **3.** a se certa. **4.** a scrie neciteţ.
Kakerlak, *-s* (şi *-en), -en, m.*, **Kakerlake**, *-n, f.* **1.** *(entom.)* gândac de bucătărie, goangă, şvab *(Phyllodromia germanica, P. orientalis).* **2.** *(biol., reg.)* albinos.
Kaki, *-s, m. sg.* stofă tropicală, kaki.
Kakodyl, *-s, -e, n. (chim.)* cacodil.
Kakophonie, *-n* [-ni:ən], *f.* cacofonie.
Kakophoniker, *-s, -s, m. (muz.)* cacofonist.
kakophonisch *adj.* cacofonic.
Kakosmie *f. sg. (med.)* cacosmie.
Kaktee, *-n* [-'te:ən], *f.* v. Kaktus.
Kakteengewächs, *-es, -e, n.* plante din familia *Cactaceae.*
Kaktus, *- (reg.* şi *-ses), Kakteen (reg.* şi *-tusse), m. (bot.)* cactus *(Cactus).*
Kaktusfeige, *-n, f. (bot.)* limba-soacrei *(Opuntia ficus-indica).*
Kakuminal|laut, *-(e)s, -e, m. (lingv., înv.)* sunet retroflex.
Kalabasse, *-n, f.* v. Kalebasse.
Kalabreser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.*, **Kalabrier** [-riɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** calabrez(ă). **2.** *m.* (pălărie) calabreză.
kalabrisch *adj.* calabrez.
Kalamität, *-en, f.* calamitate.
Kalander, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* calandru. **2.** *(ornit.)* ciocârlie din sudul Europei *(Alauda calandra* L.).
Kalanderlerche, *-n, f.* v. Kalander **(2).**
kalandern, *kalanderte, kalandert*, **kalandrieren**, *kalandrierte, kalandriert, vb. (h) tr.* **1.** a cilindra, a satina (textile, hârtie). **2.** *(tehn.)* a calandra, a lamina. **3.** *(reg.)* a chefui, a petrece.
Kalanderwalze, *-n, f. (tehn.)* valţ de calandru.
Kalandsbruder, *-s, -brüder, m.* **1.** *(reg.)* chefliu, om de petreceri. **2.** *pl. (ist.)* congregaţie religioasă (de la sfârşitul evului mediu).
Kalasche, *-n, f. (reg.)* bătaie bună, zdravănă, chelfăneală.
kalaschen, *kalaschte, kalascht, vb. (h) tr. (reg.)* a da, a trage o bătaie bună, a chelfăni.
Kalauer, *-s, -, m.* calambur ieftin, joc de cuvinte anost; glumă nesărată.
kalauern, *kalauerte, kalauert, vb. (h) intr.* a face calambururi ieftine, jocuri de cuvinte anoste; a face glume nesărate.
Kalb, *-(e)s, Kälber, n.* **1.** viţel, viţea. **2.** pui de cerb. **3.** pui de balenă. **4.** *(fig.: în expr.)* **das goldene ~ anbeten** a se închina viţelului de aur; **der Tanz ums Goldene ~** prosternarea în faţa bogăţiei, goana după bogăţie; **mit fremden Kälbern pflügen** a se folosi de munca altuia, a se împodobi cu laurii altuia; **das ~ will klüger sein als die Kuh** oul vrea să fie mai deştept decât găina; **das ~ ins Auge schlagen** a provoca scandal, nemulţumire; **Augen machen, wie ein abgestochenes ~** a căsca ochii ca un viţel dus la tăiere; *(fam.)* **ein ~ abbinden** a vomita; **das ~ beim Schwanz nehmen** a se apuca pe dos de un lucru; **das ~ auslassen** a fi foarte zburdalnic.
Kälbchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kalb **(1))** viţeluş.
Kalbe, *-n, f.* **1.** juncă. **2.** *(astron.)* Constelaţia Viţelului.
Kalbefieber, *-s, n. sg. (vet.)* febră vitulară (puerperală).
Kälbel, *-s, -, n.* **1.** viţel sugar. **2.** piele de viţel tânăr. **3.** capră fără coarne.
kalben, *kalbte, gekalbt, vb. (h) intr.* **1.** a făta viţel. **2.** *(geogr.: despre blocuri de gheaţă)* a se rupe (dintr-un gheţar). **3.** a chicoti; a se purta prosteşte. **4.** *(vulg.)* a vomita.
Kalberei, **Kälberei**, *-en, f.* comportare prostească.
kalberig, **kälberig**, *adj.* chicotitor, care chicoteşte, care râde prosteşte.
Kälberkern, *-(e)s, -e, m.*, **Kälberkopf**, *-(e)s, m.* sg. *(bot.)* **1.** baraboi, alunele *(Chaerophyllum bulbosum).* **2.** haşmaciucă *(Anthriscus silvestris).*
kalbern, *kalberte, gekalbert*, **kälbern**, *kälberte, gekälbert, vb. (h) intr.* **1.** v. kalben **(1).** **2.** v. kalben **(3).** **3.** v. kalben **(4).**
kälbern *adj. (pop.)* din carne de viţel, de viţel.
Kälberne, *-n (ein Kälbernes), n. sg. (pop.)* v. Kalbfleisch.
Kälber|rohr, *-(e)s, -e, n.* v. Kälberkern.
Kalbfell, *-(e)s, -e, n.* **1.** piele de viţel. **2.** *(fig.)* tobă; *(în expr.)* **dem ~ folgen** a se face soldat; **zum ~ schwören** a depune jurământul de soldat.
Kalbfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de viţel.
Kalbin, *-nen, f. (rar)* juncă.
Kalbsbeuschel, *-s, -, n. (cul.)* măruntaie de viţel.
Kalbsblatt, *-(e)s, n. sg.* spate de viţel.
Kalbsbraten, *-s, -, m.* friptură de viţel.
Kalbsbries, *-es, -e*, **Kalbsbrös|chen**, *-s, -, n.* v. Kalbsmilch.
Kalbsbrust *f. sg.* piept de viţel; **gefüllte ~** piept de viţel umplut.
Kalbsdrüse, *-n, f.* v. Kalbsmilch.
Kalbsfell, *-(e)s, -e, n.* v. Kalbfell.
Kalbshachse [-ksə] *-n, f.* ciolan de viţel.
Kalbskeule, *-n, f.* v. Kalbschlegel.
Kalbskamm, *-(e)s, -kämme, m.* gât de viţel.
Kalbskopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap de viţel. **2.** *(fig.)* imbecil, cap sec, prost.
Kalbsleder, *-s, -, n.* piele de viţel.
Kalbsmilch *f. sg.* momiţe de viţel.
Kalbsnuss, *-nüsse, f.* capac, carne din mijlocul pulpei de viţel.
Kalbsragout [-ragu:], *-s, -s, n.* tocană franţuzească cu carne de viţel.
Kalbs|schlegel, *-s, -, m.* pulpă de viţel.
Kalbs|schnitzel, *-s, -*, n. şniţel de viţel; **Wiener ~** şniţel vienez de viţel.
Kalbs|stelze, *-n, f. (cul.)* picior de viţel.
Kaldarium, *-s, -rien* [-riən], *n. (înv.)* seră (încălzită).
Kaldaune, *-n, f. (mai ales pl.)* măruntaie, potroace, organe (de animal).
Kaldaunenfresser, *-s, -, m. (peior.)* om sărac lipit pământului, prăpădit, maţe-fripte.
Kaldera, *-ren, f. (geol.)* caldeiră, crater vulcanic în formă de pâlnie.
Kalebasse, *-n, f.* **1.** *(bot.)* tigvă, tidvă *(Lagenaria vulgaris* Ser.). **2.** vas pentru lichide (făcut din fructul tigvei golit şi uscat), tigvă.
Kaledonier [-niɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* caledonian(ă), locuitor(-oare) din Caledonia.
kaledonisch *adj.* caledonian, din Caledonia.
Kale|idoskop, *-(e)s, -e, n.* caleidoscop.
kale|idoskopisch *adj.* caleidoscopic.
kalendarisch *adj.* calendaristic.
Kalendarium, *-s, -rien* [-riən], *n.* calendar.
Kalende, *-n, f. (reg.)* impozit în natură către preot şi organist.
Kalenden *pl. (ist.)* calende.

Kalender, *-s, -, m.* **1.** calendar; **der gregorianische** ~ calendarul gregorian, actual; **der julianische** ~ calendarul iulian, de stil vechi; **der Tod hat keinen** ~ moartea vine când vrea. **2.** almanah; *(reg.)* **seine** ~ **machen** a medita, a fi îngândurat.
Kalenderblock, *-(e)s, -blöcke, m.* calendar cu file libere, bloc de calendar.
Kalendergeschichte, *-n, f.* povestire scurtă, de almanah.
Kalenderjahr, *-(e)s, -e, n.* an calendaristic.
kalendern, *kalenderte, kalendert, vb. (h) intr. (reg.)* a medita, a fi îngândurat.
Kalender|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* maximă din calendar.
Kalesche, *-n, f.* caleaşcă.
Kalfakter, *-s, -,* **Kalfaktor**, *-s, -toren, m.* **1.** ajutor, om de serviciu, servitor. **2.** paznic (de închisoare). **3.** persoană care umblă cu vorba, intrigant; linguşitor, persoană care trage cu urechea.
Kalfater|eisen, *-s, -, n. (mar.)* daltă de călăfătuire.
Kalfaterer, *-s, -, m. (mar.)* călăfătuitor.
kalfatern, *kalfaterte, kalfatert, vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a călăfătui. **2.** *(fam.)* a bate, a trage cuiva o chelfăneală zdravănă, a trage o sfântă de bătaie. **3.** *(pop.)* a prelucra (pe cineva).
Kalfatern, *-s, -, n.,* **Kalfaterung**, *-en, f. (mar.)* călăfătuire.
Kali, *-s, n. sg. (chim.)* potasă, hidroxid de potasiu; **übermangansau(e)res** ~ permanganat de potasiu.
Kali|alaun, *-(e)s, m. sg. (chim.)* alaun de potasiu.
Kaliber, *-s, -, n.* **1.** *(mil. tehn.)* calibru. **2.** *(fig.)* calibru, mărime, dimensiune, fel; calitate; *er ist vom gleichen* ~ e de acelaşi fel, de acelaşi calibru; **ein Narr von deinem** ~ un nebun de calibrul tău.
Kaliberbogen, *-s, -, m. (constr.)* şablon pentru bolţi.
Kaliberbügel, *-s, -, m. (tehn.)* calibru-potcoavă.
Kaliberdorn, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* calibru-tampon.
Kaliberfertigwalze, *-n, f. (tehn.)* cilindru calibrat finisor (la laminoare).
Kali|bergbau, *-(e)s, m. sg.* industrie extractivă de potasiu.
kaliberig *adj.* de calibru; calibrat.
Kalibermaß, *-es, -e, n.* măsură calibrată, dimensiune calibrată.
Kaliberprüfer, *-s, -, m. (tehn.)* contracalibru.
Kaliber|streckwalze, *-n, f. (tehn.)* cilindru calibrat de întindere (la laminoare).
Kaliberwalze, *-n, f.* cilindru calibrat.
Kaliberwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* laminor cu cilindri calibraţi.
Kalibration, *-en, f. (tehn.)* calibrare.
kalibrieren, *kalibrierte, kalibriert, vb. (h) tr.* a calibra; a măsura calibrul.
Kalibrierung, *-en, f.* v. Kalibration.
Kalidünger, *-s, m. sg.* îngrăşământ cu potasiu.
Kalidüngung, *-en, f.* îngrăşare (a pământului) cu potasiu.
Kalif, *-en, -en, m.* calif.
Kalifat, *-(e)s, -e, n.* califat.
Kali|feld|spat, *-(e)s, m. sg. (chim.)* feldspat potasic.
Kalifornier [-niɐ], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* californian(ă).
kalifornisch *adj.* californian.
Kalifornium, *-s, n. sg. (chim.)* californiu.
Kaliko, *-s, -s, m.* calico, pânză de legat cărţi.
Kalilauge *f. sg. (chim.)* leşie de potasiu.
Kalisalpeter, *-s, m. sg. (chim.)* nitrat de potasiu.
Kalisalz, *-es, -e, n. (chim.)* sare de potasiu.
Kalium *n. sg. (chim.)* kaliu, potasiu.
Kalium(hy)permanganat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* hipermanganat de potasiu.
Kaliwasserglas, *-es, n. sg.* silicat de potasiu, sticlă solubilă de potasiu.
Kaliwerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de potasiu.
Kalk, *-(e)s, -e, m.* **1.** calcar, var; **abgestandener**, **abgestorbener** ~ var mort, inert; **gebrannter** ~ var ars, nestins; **gedämpfter** ~ var stins uscat; **hydraulischer** ~ var hidraulic; **lebendiger** ~ var stins (corespunzător); **nassgelöschter** ~ var stins la umezeală; **totgebrannter** ~ var supracalcinat; **trockengelöschter** ~ var stins la uscat; **ungedämpfter** ~ var stins la umezeală; **er brennt** ~ arde var; **er löscht** ~ stinge var; **er macht** (sau **rührt**) ~ **an** amestecă var; **er tüncht mit** ~ văruieşte. **2.** *(geol.)* rocă calcaroasă, munte calcaros. **3.** *(chim.)* calciu.
Kalk|ablagerung, *-en, f.* (şi *med.*) depunere de calciu.
Kalk|an|strich, *-(e)s, -e, m.* văruire.
Kalkant, *-en, -en, m. (înv.)* persoană care acţionează foalele la orgă.
kalk|arm *adj.* sărac în calcar.
kalk|artig *adj.* calcaros, văros.
Kalkbäuchen, *-s, n. sg. (constr.)* leşie de var.
Kalkbe|spritzung, *-en, f. (constr.)* şprițuire cu var.
Kalkbeton [-tõ: şi -tɔŋ, *austr.* -to:n], *-s, -s, m. (constr.)* beton de var; **hydraulischer** ~ beton de var hidraulic.
Kalkbewurf, *-(e)s, -würfe, m. (constr.)* tencuire, tencuială de var.
Kalkbildung, *-en, f. (geol.)* formaţiune calcaroasă.
Kalkboden, *-s, -böden, m.* teren calcaros.
Kalkbrennen, *-s, n.* sg. ardere a pietrei de var.
Kalkbrenner, *-s, -, m.* muncitor care arde piatra de var, calcinator.
Kalkbrennerei, *-en, f.* cuptor de (ars) var.
Kalkbruch, *-(e)s, -brüche, m.* v. Kalksteinbruch.
Kalkbucht, *-en, f.* groapă de var.
Kalk|elend, *-s, n.* sg. *(metal.)* deranjamente din cauza excesului de calcar (la furnale).
kalken, *kalkte, gekalkt, vb. (h) tr.* **1.** a vărui. **2.** *(tăb.)* a argăsi. **3.** *(chim.)* a trata cu var. **4.** *(agr.)* a îngrăşa (cu substanţe calcaroase).
kälken, *kälkte, gekälkt, vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* v. kalken. **II.** *intr. (vân.)* (despre păsările răpitoare) a defeca.
Kalk|erde *f. sg.* pământ calcaros.
Kalkfass, *-es, -fässer, n.* butoi cu var.
Kalkfels, *-ens, -en,* **Kalkfelsen**, *-s, -, m.* rocă calcaroasă.
Kalkge|halt, *-(e)s, m. sg.* **1.** conţinut în calcar. **2.** *(chim.)* conţinut în calciu.
Kalkge|stein, *-(e)s, -e, n.* rocă calcaroasă.
Kalkgrube, *-n, f.* **1.** *(constr.)* groapă de var. **2.** *(mine)* carieră de calcar.
kalkhaltig *adj.* care conţine calcar, calcaros.
Kalkhütte, *-n, f.* vărărie.
kalkig *adj.* v. kalkhaltig.
Kalk|kasten, *-s, -kästen, m.* varniţă.
Kalk|kern, *-(e)s, -e, m. (constr.)* bulgăre spumos de piatră de var.
Kalk|kiste, *-n, f.* v. Kalkkasten.
Kalk|klärung *f. sg.* limpezire cu var (a apelor reziduale).
Kalk-Kohlen|aschemörtel, *-s, m. sg. (constr.)* mortar cu var şi zgură de cărbune.
Kalk|krücke, *-n, f.* prăjină pentru amestecatul varului.
Kalklicht, *-(e)s, -er, n. (fiz.)* lumină Drummond.
kalkliebend *adj. (bot.)* calcicol.
Kalklöschen, *-s, n. sg.* stingere a varului.
Kalkmangel, *-s, m. sg.* **1.** lipsă de calcar. **2.** lipsă de calciu.
Kalkmehl, *-(e)s, n. sg.* praf, pulbere de var.
Kalkmilch *f. sg.* lapte de var.
Kalkmörtel *m. sg. (constr.)* mortar de var.
Kalk|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor (de ars piatra) de var.
Kalkpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă calcicolă, calcarofilă.
Kalkpisee, *-s, -s, m. (constr.)* perete impregnat, stropit cu mortar de var.
Kalkrot *n. sg. (chim.)* roşu de var.
Kalkrutsche, *-n, f.* jgheab pentru var.
Kalksalpeter, *-s, m. sg. (chim.)* azotat de calciu.
Kalksand|stein, *-(e)s, -e, m. (geol.)* gresie calcaroasă.
Kalksättiger, *-s, -, m. (chim.)* saturator de var.
Kalkschatten, *-s, -, m. (pielărie)* pete de cenuşărie.
kalkscheu *adj.* calcarofob.
Kalkschwämme *pl. (zool.)* spongieri calcaroşi *(Calcispongii)*.
Kalkseife, *-n, f. (chim.)* săpun de calciu.
Kalksinter *-s, m. sg. (geol.)* sinter calcaros.
Kalk|spat, *-(e)s, m. sg. (chim., geol.)* calcit.
Kalk|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de var.
Kalk|steinbruch, *-(e)s, -brüche, m.* carieră de piatră de var.
Kalk|stein|industrie, *-n, f.* industrie a pietrei de var.
Kalk|steinwerk, *- (e)s, -e, n.* v. Kalksteinbruch.
Kalk|steinzug, *-(e)s, -züge, m. (geol.)* vână de calcar.
Kalkteig, *-(e)s, -e, m.* pastă de var, pastă de var stins.
Kalktuff, *-s, m. sg.* tuf calcaros.
Kalkül, *-s, -e, m. (reg.* şi *n.)* **1.** *(mat.)* metodă de calcul; calculaţie. **2.** *(fig.)* calcul, raţiune; *aus politischem* ~ din raţiuni politice.
Kalkulation, *-en, f.* calculare, socotire, calcul al costurilor; *(ec.)* ~ **der Fertigungskosten** calcul al costurilor de producţie; ~ **der Gegenwartswertes** calcul al valorii actuale nete.
Kalkulations|abteilung, *-en, f.* secţie de calculat.
Kalkulationsbasis, *-basen, f.* bază de calcul.
Kalkulationsblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie de calcul.
Kalkulationsfehler, *-s, -, m.* eroare de calcul.
Kalkulations|periode, *-n, f.* perioadă de calcul.
Kalkulations|preis, *-es, -e, m.* preţ de calculare.
Kalkulations|programm, *-s, -e, n.* program de calculare.
Kalkulationsrichtlinie [-niə], *-n, f. (ec.)* metodologie de determinare a preţului de cost.
Kalkulations|schema, *-s, -s,* şi *-schemata, n. (ec.)* schemă de fixare a preţului.
Kalkulations|system, *-s, -e, n. (ec.)* sistem de contabilitate a costurilor.
Kalkulator, *-s, -toren, m.* calculator.
kalkulatorisch *adj.* de calculat, calculatoriu.
kalkulierbar *adj.* calculabil.
kalkulieren, *kalkulierte, kalkuliert, vb. (h) tr.* **1.** a calcula, a socoti. **2.** *(fig.)* a calcula, a aprecia.
Kalkverputz, *-es, -e, m. (constr.)* tencuială cu var.
Kalkwasser, *-s, n. sg.* apă de var.
kalkweiß *adj.* (şi *fig.*) alb ca varul.
Kalkwerk, *-(e)s, -e, n.* întreprindere de exploatare a varului, vărărie.
Kalla, *-s, f. (bot.)* calla, coada-zmeului *(Calla palustris* L.).
Kalle, *-n, f. (argou)* **1.** nevastă tânără, mireasă. **2.** ibovnică. **3.** prostituată.
Kalligraph, *-en, -en, m.* caligraf.
Kalligraphie, *f. sg.* caligrafie.
kalligraphisch *adj.* caligrafic.
kallös *adj. (med.)* calos.
Kallus, *-ses, -se, m. (med.)* calus.
Kalmäuser, *-s, m. sg. (fam.)* **1.** visător. **2.** mizantrop. **3.** zgârcit, zgârie-brânză.
Kalmäuserei *f. sg. (fam.)* **1.** visare. **2.** mizantropie. **3.** zgârcenie.
kalmäuserisch *adj. (fam.)* **1.** visător. **2.** mizantrop. **3.** zgârcit, de zgârie-brânză.
kalmäusern, *kalmäuserte, kalmäusert, vb. (h) intr.* **1.** a visa cu ochii deschişi. **2.** a fi mizantrop, a trăi izolat. **3.** a fi foarte zgârcit.
Kalme, *-n, f.* **1.** calm, linişte. **2.** *pl. (met.)* regiuni calme.
Kalmengürtel, *-s, -, m.,* **Kalmenzone**, *-n, f. (met.)* zonă, centură de calm.
kalmieren, *kalmierte, kalmiert, vb. (h) tr.* a calma, a linişti.
Kalmuck, *-(e)s, -e, m. (text.)* **1.** ţesătură de lână scămoşată pe ambele părţi (folosită pentru căptuşirea încălţămintei). **2.** lână groasă. **3.** tip de ţesătură grea cu păr lung de lână.
Kalmück, *-en, -en,* **Kalmücke**, *-n, -n, m.* calmuc.
Kalmus, *-se, m. (bot.)* trestie mirositoare, obligeană *(Acorus calamus)*.
Kalomel, *-s, n. sg. (chim.)* calomel.
Kalorie, *-n* [-'ri:ən], *f. (fiz.)* calorie.
kalorien|arm *adj.* sărac în calorii.
Kalorienbedarf, *-(e)s, m. sg.* necesar de calorii.
kalorienbewusst *adj.* atent la valoarea calorică a hranei.

Kalorienbombe, *-n, f.* mâncare sau băutură bogată în calorii.
kalorienreduziert *adj.* cu valoare calorică mică.
kalorienreich *adj.* bogat în calorii.
Kalorienwert, *-(e)s, -e, m.* valoare calorică.
Kalorifer, *-s, -s* (şi *-en), m.* calorifer.
Kalorimeter, *-s, -, n. (fiz.)* calorimetru.
Kalorimetrie *f. sg. (fiz.)* calorimetrie.
kalorimetrisch *adj. (fiz.)* calorimetric.
Kalorisator, *-s, -toren, m.* calorizator.
kalorisch *adj.* caloric.
Kalotte, *-n, f.* **1.** *(mat., constr., med.)* calotă. **2.** calotă, tichie.
Kalpak, *-s, -s* (sau *-e), m.* calpac.
kalt, *kälter, (der, die, das) kälteste, adj.* şi *adv.* **1.** rece; **~es Wasser** apă rece; **~e Füße** picioare reci, îngheţate; **~e Umschläge** comprese reci; **~es Wetter** vreme rece; **~er Schweiß** sudoare rece; **~e Speisen** mâncare rece; **~er (Blitz-)Schlag** fulger rece, care nu produce o descărcare electrică; **mir ist ~** mi-e frig; **es wird ~** se face rece, se răceşte; **das Essen wird ~** mâncarea se răceşte; **~ machen** a răci; **~ stellen** a pune la rece; *(în expr.)* **~e Ente** fel de băutură; **~e Miete** chirie fără încălzire; **~ essen** a mânca hrană rece; **jn. ~ lassen** a nu impresiona. **2.** *(fig.)* rece, indiferent, distant. **3.** *(vân.; despre urme)* veche, care nu mai miroase. **4.** *(pictură; despre culori)* rece (în care predomină alb şi albastru).
Kalt|aufziehen, *-s, n. sg. (tehn.)* tragere la rece.
Kaltbe|arbeitung, *-en, f. (metal.)* prelucrare (a metalelor) la rece.
Kaltbiegeprobe, *-n, f. (metal.)* probă de îndoire (a metalelor) la rece.
kalt bleiben, *blieb kalt, kalt geblieben, vb. (s) intr.* a rămâne nepăsător, nesimţitor, a rămâne rece.
Kaltblut, *-(e)s, n. sg.*, **Kaltblüter**, *-s, -, m.* **1.** *(zool.)* animal cu sânge rece. **2.** cal de povară grea.
kaltblütig *adj.* **1.** cu sânge rece. **2.** rece, nepăsător, indiferent.
Kaltblütigkeit *f. sg.* sânge rece; **seine ~ bewahren** a-şi păstra sângele rece, a-şi păstra calmul; **~ an den Tag legen** a dovedi sânge rece.
kaltbrüchig *adj.* sfărâmicios la frig.
Kaltdampf, *-(e)s, -dämpfe, m. (tehn.)* vapori reci, vapori obţinuţi prin evaporare la temperatură relativ joasă.
Kaltdampfzylinder, *-s, -, m. (tehn.)* cilindru cu vapori reci.
Kälte *f. sg.* **1.** frig, ger; *strenge* ~ frig puternic; **die ~ schlägt ab, lässt nach** frigul slăbeşte. **2.** *(fig.)* răceală, indiferenţă.
Kälte|anlage, *-n, f.* instalaţie frigorifică.
kältebe|ständig *adj.* **1.** rezistent la frig. **2.** care nu îngheaţă.
Kälte|einbruch, *-(e)s, -brüche, m. (met.)* lăsare a frigului; invazie de aer rece.
kälte|empfindlich *adj.* sensibil la frig.
Kälte|entkeimung, *-en, f.* sterilizare prin temperatură scăzută.
Kälteferien [-riən] *pl.* vacanţă din cauza frigului.
kältefest *adj.* rezistent la frig.
Kältegang, *-(e)s, -gänge, m. (tehn.)* canal de răcire.
Kältegefühl, *-(e)s, -e, n.* senzaţie de frig.
Kältegrad, *-(e)s, -e, m.* grad de frig, grad de temperatură sub punctul de îngheţ al apei.
Kältemaschine, *-n, f.* răcitor, frigorifer, aparat de răcit, de îngheţat, aparat frigorigen.
Kältemischung, *-en, f.* amestec refrigerent.
kalten, *kaltete, gekaltet (du kaltest, er kaltet), vb. (s) intr.* a se face rece, frig; a se răci.
kälten, *kältete, gekältet (du kältest, er kältet), vb. (h) tr.* a pune la rece, la răcoare; a răci.
Kalter, *-s, -, m. (reg.)* recipient; rezervor; cameră, dulap.
kälter *comp.* de la k a l t.
Kälteschauer, *-s, -, m.* fior, val de frig.
Kälteschutz, *-es, m. sg.* protecţie contra frigului.
Kälte|starre *f. sg.* înţepenire datorită frigului, suprarăcirii.
Kälte|sturz, *-es, -stürze, m. (met.)* scădere bruscă de temperatură.
Kältetechnik, *-en, f. (tehn.)* tehnică de prelucrare la rece, la temperaturi scăzute.
Kältewelle, *-n, f. (met.)* val de frig.
Kaltformung, *-en, f. (tehn.)* prelucrare la rece.
kaltge|stellt *adj.* **1.** pus la rece. **2.** *(fig.)* dat pe linie moartă.
Kaltgetränke|automat, *-en, -en, m.* automat de băuturi reci.
kaltgewalzt *adj.* laminat la rece.
Kaltguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* piesă turnată la temperatură joasă.
Kalt|hammerbarkeit *f. sg.* forjabilitate la rece.
Kalt|härtung, *-en, f.* **1.** *(chim.)* întărire la rece. **2.** *(metal.)* ecruisare.
kalt|herzig *adj.* fără inimă, fără sensibilitate, nesimţitor.
Kalt|herzigkeit *f. sg.* nepăsare, nesimţire.
Kaltlagerung, *-en, f.* depozitare la rece.
kalt lassen, *ließ kalt, kalt gelassen (du, er lässt kalt), vb. (h) tr. (fig.)* a lăsa nepăsător, a lăsa rece.
kältlich *adj.* şi *adv.* friguros, răcoros.
Kaltlöt|stelle, *-n, f.* punct de sudură la rece.
Kaltluft *f. sg. (met.)* aer rece, polar.
kaltmachen, *machte kalt, kaltgemacht, vb. (h) tr. (argou)* a omorî, a lăsa pe cineva lat.
Kaltmeißel, *-s, -, m.* daltă pentru tăiat la rece.
Kaltmiete *f. sg.* chirie fără încălzire.
Kaltnietung, *-en, f.* nituire la rece.
Kaltpressen, *-s, n. sg. (metal.)* matriţare la rece.
Kalträucherei, *-en, f.* afumătorie cu fum rece.
Kaltsäge, *-n, f.* ferăstrău care taie la rece.
Kaltschale, *-n, f. (cul.)* supă rece (de bere, vin, fructe).
Kaltschlächter, *-s, -, m.* hingher.
Kaltschmied, *-(e)s, -e, m.* tinichigiu.
kaltschnäuzig *adj. (fam., peior.)* rece, insensibil, nepăsător.
Kaltschnäuzigkeit *f. sg. (fam., peior.)* răceală, insensibilitate, nepăsare.
kaltschweißen, *schweißte kalt, kaltgeschweißt (du, er schweißt kalt), vb. (h) tr. (tehn.)* a suda la rece.
Kaltsinn, *-(e)s, m. sg.* indiferenţă, nepăsare, rigiditate.
kaltsinnig *adj.* nepăsător, indiferent.
Kalt|sprödigkeit *f. sg.* fragilitate la rece.
Kalt|start, *-(e)s, -e,* şi *-s, m. (inform.)* start rece.
kalt|stellen, *stellte kalt, kaltgestellt, vb. (h) tr.* **1.** a pune la rece. **2.** *(fig., fam.)* a pune pe linie moartă, a face inofensiv.
Kalt|stellung *f. sg. (fam.)* punere pe linie moartă.
Kalt|stereotypie [-stereo-] *f. sg.* stereotipare la rece, mulare, matriţare la rece.
Kalt|trübung *f. sg. (ind. berii)* fermentare la rece.
Kaltverformung, *-en, f. (tehn.)* v. K a l t f o r m u n g.
Kaltverpflegung *f. sg.* hrană rece.
kaltwalzen, *walzte kalt, kaltgewalzt (du, er walzt kalt), vb. (h) tr. (metal.)* laminare la rece.
Kaltwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* laminor la rece.
Kaltwasserbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie rece.
Kaltwasserbe|handlung, *-en, f. (med.)* tratament cu apă rece.
Kaltwasser|heil|an|stalt, *-en, f.* stabiliment, instalaţie de terapie cu apă rece, de hidroterapie rece.
Kaltwasserkur, *-en, f.* hidroterapie rece.
Kaltwelle, *-n, f.* ondulaţie permanentă la rece.
Kaltwerden, *-s, n. sg.* (şi *fig.*) răcire.
Kaluppe, *-n, f. (austr.)* şandrama.
Kalvarienberg [-'va:riən-], *-(e)s, -e, m. (rel.)* **1.** Golgota. **2.** *(bis. cat.)* reprezentarea Golgotei, cu cele 14 locuri de patimi ale lui Cristos, la bisericile unde se face pelerinaj.
Kalvill [-'vɪl], *-s, -s, m.*, **Kalville**, *-n, f. (hort.)* măr (de) calvil.
kalvinisch [-'vi:-] *adj. (rel.)* calvin.
Kalvinismus [-vi'nɪs-], *-, m. sg. (rel.)* calvinism.
Kalvinist, *-en, -en, m. (rel.)* calvinist.
Kalzifikation *f. sg.* calcificare.
kalzifizieren, *kalzifixierte, kalzifiziert, vb. (h) tr.* a calcifica.
kalzinieren, *kalzinierte, kalziniert, vb. (h) tr.* a calchia, a arde.
Kalzinierung, *-en, f.* ardere, calcinare.
Kalzium, *-s, n. sg. (chim.)* calciu.
Kalziumnitrat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* azotat de calciu.
kam *ind. imperf.* de la k o m m e n.
Kamarilla, *-rillen, f. sg.* camarilă.
Kamasche, *-n, f.* v. G a m a s c h e.
Kambium, *-s, -ien* [-iən], *n. (bot.)* cambiu.
Kamee [-'me:ə], *-n, f. sg.* camee.
Kamel, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(zool.)* cămilă; **einhöckeriges ~** cămilă cu o cocoaşă *(Camelus dromedarius)*; **zweihöckeriges ~** cămilă cu două cocoaşe *(Camelus bactrianus)*; **aus einer Ameise ein ~ machen** a face din ţânţar armăsar. **2.** *(fam.)* bou, tâmpit; **du ~!** mă, găgăuţă!
Kamelgarn, *- (e)s, -e, n.* v. K a m e l h a a r g a r n.
Kamelhaar, *- (e)s, -e, n.* păr de cămilă.
Kamelhaargarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fir din păr de cămilă.
Kamelhalsfliege, *-n, f. (entom.)* insectă (neuropteră) cu gât ca de cămilă *(Rhaphidia ophiopsis)*.
kamelhären *adj.* din păr de cămilă.
Kamelhengst, *-(e)s, -e, m. (zool.)* cămilă (mascul).
Kamelie [-liə], *-n, f. (bot.)* camelie *(Camelia japonica)*.
Kamelkuh, *-kühe, f. (zool.)* cămilă (femelă).
Kamelott, *-(e)s, -e, m.* camelot.
Kameltreiber, *-s, -, m.* cămilar.
Kamera, *-s, f.* **1.** aparat de fotografiat. **2.** aparat de filmat.
Kamera|assistent, *-en, -en, m.* asistent al operatorului cinematografic.
Kamerad, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* camarad(ă), tovarăş(ă), coleg(ă).
Kameraderie *f. sg.* camaraderie.
kameradlich *adj.* camaraderesc.
Kameradschaft, *-en, f.* **1.** camaraderie, colegialitate, tovărăşie. **2.** asociaţie; grupă de camarazi. **3.** *(mine)* echipă.
kameradschaftlich *adj.* de camarad, colegial.
Kameradschaftlichkeit, *-en, f.* camaraderie, colegialitate.
Kameradschaftsgeist, *-(e)s*, **Kameradschafts|sinn**, *-es, m. sg.* spirit de camaraderie, de colegialitate.
Kameraführung, *-en, f.* mânuirea camerei (la filmare).
Kameral|amt, *-(e)s, -ämter, n. (înv.)* v. K a m m e r a m t.
Kameralgut, *-(e)s, -güter, n. (înv.)* posesiune a statului, domeniu public.
Kameralien [-liən] *pl. (înv.)* v. K a m e r a l w i s s e n s c h a f t e n.
Kameralist, *-en, -en, m. (înv.)* expert financiar, cunoscător al ştiinţelor politice.
Kameralistik *f. sg.*, **Kameralwissenschaften** *pl. (înv.)* ştiinţe politice şi economice.
Kameramann, *-(e)s, -leute, m.* operator cinematografic (pentru imagine).
Kamerawagen, *-s, -wagen, m.* saşiu rulant al aparatului de filmat.
Kamille, *-n, f. (bot.)* muşeţel, romaniţă *(Matricaria chamomilla)*; **deutsche ~, echte ~** muşeţel medicinal; **falsche ~** sau **geruchlose ~** margaretă de toamnă.
Kamillentee, *-s, m. sg.* ceai de muşeţel.
Kamin, *-s, -e, m.* **1.** coş, horn; *(mar., înv.)* **fixe und umlegbare ~e** coşuri fixe şi mobile (la vapoare). **2.** vatră, cămin. **3.** *(alpinism)* horn.
Kaminfeger, *-s, -, m. (reg.)* coşar, hornar.
Kaminfeuer, *-s, -, n.* foc (deschis) în şemineu.
Kamingesims, *-es, -e, n.* consolă de sobă, de cămin, de şemineu.
Kaminheizung *f. sg.* încălzire cu cămine, cu şemineuri, cu sobe.
kaminieren, *kaminierie, kaminiert, vb. (h) intr. (alpinism)* a se căţăra în hornuri.
Kaminkehrer, *-s, -, m.* hornar.
Kaminklappe, *-n, f.* registru de fum, clapă de reglaj la coş.
Kaminkleid, *-(e)s, -er, n.* capot, rochie lungă de casă.

Kaminkühler, *-s, -, m. (tehn.)* turn de răcire.
Kaminmantel, *-s, -mäntel, m.* manta, exterioară a coşului.
Kaminplatte, *-n, f.* placă de acoperire a unui şemineu, a unei sobe-cămin.
Kaminrohr, *-(e)s, -e, n.* burlan de sobă; horn.
Kaminschirm, *-(e)s, -e, m.* paravan în faţa sobei.
Kamin|stein, *-(e)s, -e, m.* cărămidă de bordură a crestei coşului.
Kaminvorsetzer, *-s, -, m.* v. Kaminschirm.
Kamisol, *-s, -e, n.* **1.** camizol. **2.** pieptar, vestă.
Kamm, *-(e)s, Kämme, m.* **1.** pieptene; *(în expr.)* **er schert alles über einen** ~ el măsoară toate cu aceeaşi măsură. **2.** creastă; **der ~ des Hahns** creasta cocoşului; **der ~ der Welle** creasta valului; **der ~ des Berges** creasta muntelui; **ihm schwillt der ~** sau **ihm geht der ~ empor a)** se înfurie; **b)** se obrăzniceşte; îşi ia nasul la purtare; **jn. auf den ~ treten** sau **jn. über den ~ hauen** a călca pe cineva pe coadă. **3.** *(constr.)* coronament, coamă. **4.** *(constr.)* prag (de îmbinare). **5.** *(text.)* pieptene; spată. **6.** *(la vite)* gât, ceafă, fund de greabăn. **7.** *(la cal)* grumaz, coamă. **8.** ciorchine (de strugure).
Kammacher v. Kammmacher.
Kämmaschine v. Kämmmaschine.
Kammbalken, *-s, -, m.* grindă îmbinată cu prag.
Kammbürste, *-n, f.* perie de cap.
kämmeln, *kämmelte, gekämmelt (ich kämm(e)le), vb. (h) tr. (text.)* a dărăci, a scărmăna, a pieptăna.
kämmen, *kämmte, gekämmt, vb. (h) tr.* **1.** şi *refl.* a (se) pieptăna; *(fam., fig.) er kämmt ihn* îi freacă ridichea, îi trage un perdaf. **2.** v. kämmeln. **3.** *(constr.)* a îmbina cu prag.
Kammer, *-n, f.* **1.** cămăruţă, odăiţă. **2.** cămară, magazie. **3.** *(pol.)* cameră (a deputaţilor, a comunelor etc.). **4.** *(tehn., fot.)* cameră. **5.** *(mil.: la puşcă)* magazie de gloanţe; *(la tun)* cameră de încărcare. **6.** *(înv., adm., jur.)* cameră (secţie de tribunal; administraţie financiară etc.). **7.** *(mar.)* cabină. **8.** *(biol.)* cavitate. **9.** *(vân.)* cotlon (de vizuină).
Kammer|ab|bau, *-(e)s, -e, m. (min.)* exploatare cu camere.
Kammer|amt, *-(e)s, -ämter, n. (înv., adm.)* funcţie la camera domeniilor; birou al camerei domeniilor; jurisdicţie domenială; administraţie municipală.
Kammer|auflösung, *-en, f. (pol.)* dizolvare a camerei.
Kammerbau, *-(e)s, m. sg. (mine.)* v. Kammerabbau.
Kammerbeitrag, *-(e)s, -träge, m. (ist.)* taxe comunale.
Kämmerchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kammer) cămăruţă.
Kammerchor [-ko:ɐ], *-(e)s, -chöre, m. (muz.)* cor de cameră.
Kammerdame, *-n, f. (înv.)* doamnă de onoare.
Kammerdiener, *-s, -, m. (înv.)* camerist, fecior în casă.
Kämmerei[1], *-en, f. (înv.)* administraţie financiară, finanţe ale unui oraş, ale unei comune.
Kämmerei[2], *-en, f. (text.)* întreprindere, atelier de pieptănat, de dărăcit.
Kämmerer, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* şambelan; cămăraş. **2.** administrator financiar.
Kammerfrau, *-en, f. (înv.)* cameristă.
Kammerfräulein, *-s, -, n.* v. Kammerdame.
Kammergericht, *-(e)s, -e, n. (jur., înv.).* **1.** Curte supremă. **2.** *(reg.)* Curte de apel.
Kammergut, *-(e)s, -güter, n. (ist.)* **1.** bun domenial. **2.** domeniu al Coroanei.
Kammer|herr, *-(e)n, -en, m. (ist.)* şambelan.
Kammer|herrenwürde, *-n, f. (ist.)* demnitate de şambelan.
Kammerjäger, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* vânător la curte. **2.** persoană care «vânează» ploşniţe, păduchi, şoareci etc.; persoană care se ocupă cu dezinsecţii şi deratizări.
Kammerjungfer, *-n, f. (înv.)* cameristă; *(teatru)* subretă.
Kammerjunker, *-s, -, m. (ist.)* camerier, cămăraş.
Kammerkätzchen, *-s, -, n. (înv.)* subretă; cameristă.
Kammerkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert de cameră.
Kämmerlein, *-s, -, n. (dim.* de la Kammer) cămăruţă.
Kammerlinge *pl. (zool.)* foraminifere, protozoare cu căsuţe de calcar *(Foraminifera).*
Kammermädchen, *-s, -, n.* v. Kammerjungfer.
Kammermeister, *-s, -, m. (ist.)* vistiernic.
Kammermusik *f. sg.* muzică de cameră.
kammermusikalisch *adj.* de muzică de cameră.
Kammermusiker, *-s, -, m.* interpret de muzică de cameră.
Kammer|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor cu cameră (la uzinele de gaz).
Kammer|orchester [-kɛs-], *-s, -, n.* orchestră de cameră.
Kammerprokurator, *-s, -en, m. (înv.)* procuror al bugetului, al ministerului finanţelor.
Kammer|rat, *-(e)s, -räte, m. (înv.)* **1.** consilier de tribunal, de Curte supremă. **2.** *(ist.)* Consilier al Curţii de Conturi.
Kammersänger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* titlu dat unui cântăreţ, unei cântăreţe.
Kammerschau|spieler, *-s, -, m.* titlu dat unui actor, unei actriţe.
Kammerschleuse, *-n, f. (hidr.)* ecluză navigabilă (cu sas).
Kammer|spiel, *-(e)s, -e, n. (teatru)* **1.** v. Kammerstück **(2). 2.** teatru mic, cu caracter intim.
Kammer|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(muz.)* bucată, piesă muzicală pentru muzică de cameră. **2.** *(teatru)* piesă de teatru pentru săli mici.
Kammerton, *-(e)s, -töne, m. (muz.)* diapazon.
Kammer|umlage, *-n, f. (ist.)* taxe comunale, dări.
Kammerver|handlung, *-en, f. (pol.)* dezbatere în Camera deputaţilor.
Kammervermögen, *-s, -, n.* averea unui principe.
Kammerwagen, *-s, -, m.* **1.** trăsură din suita regelui. **2.** *(pop.)* trăsură a miresei.
Kammerwasser|rohrkessel, *-s, -, m. (tehn.)* cameră de apă a căldării acvatubulare.
Kammerzofe, *-n, f.* cameristă; subretă.
Kammfett, *-(e)s, n. sg. (la vite)* grăsime de la ceafă; *(la cai)* grăsime de la grumaz.
Kammgarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* camgarn.
Kammgarn|spinnerei, *-en, f. (text.)* filatură de camgarn.
Kammgeier, *-s, -, m. (ornit.)* condor *(Sarcorhamphus gryphus).*
Kammgras, *-es, n. sg. (bot.; în expr.)* **gemeines ~** pieptănăriţă *(Cynosurus cristatus).*
Kammgriff, *-(e)s, -e, m. (gimnastică)* apucat de jos.
Kammhuhn, *-(e)s, -hühner, n.* găină cu creastă.
Kammkiemer *pl. (zool.)* moluşte ctenobranhiate *(Ctenobranchia).*
Kammlager, *-s, -n. (tehn.)* palier canelat.
Kammlerche, *-n, f. (ornit.)* ciocârlie moţată *(Alauda cristata).*
Kämmling, *-s, -e, m. (text.)* deşeu de lână sau bumbac, fir scurt (de lână) nedărăcibil.
Kammlinie [-niə], *-n, f. (geogr.)* linie de creastă.
Kamm|macher, *-s, -, m.* fabricant de piepteni, pieptănar.
Kämm|maschine, *-n, f. (text.)* darac, maşină de pieptănat.
Kamm|molch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* triton cu creastă *(Molge cristata).*
Kamm|muschel, *-n, f.* scoică-pieptene *(Pecten).*
Kammrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată cu dinţi demontabili, roată cu bolţuri.
Kammratte, *-n, f.* (specie de) şobolan, tucotuco *(Czenomys magellanicus).*
Kammschmiele *f. (bot.)* păiuş crestat *(Koeleria cristata).*
Kamm|spinnerei, *-en, f.* v. Kammgarnspinnerei.
Kammwalze, Kämmwalze, *-n, f. (text.)* cilindru pieptănător.
Kammwanderung, *-en, f. (turism)* tur de creastă.
Kammweg, *-(e)s, -e, m.* drum de creastă.
Kammwolle, *-n, f. (text.)* lână pieptănată.
Kammwollrasse, *-n, f.* rasă de oi cu lână pieptănabilă.
Kammzahnrad, *-(e)s, -räder, n. (text.)* roată cu dinţi pentru pieptănat.
Kammzapfen, *-s, -, m. (tehn.)* pivot în pieptene.
Kammzug, *-(e)s, -züge, m. (text.)* pală, bandă pieptănată.
Kamp[1], *-(e)s, Kämpe, m. (reg.)* **1.** teren îngrădit, păşune. **2.** pepinieră.
Kamp[2] [kɛmp], *-s, -s, n.* campament, camping.
Kampagne [-'panjə], *-n, f.* **1.** *(pol.)* campanie; **eine ~ für die Wiedereinführung der Todesstrafe führen** a duce o campanie pentru reintroducerea pedepsei cu moartea. **2.** *(ec.)* perioadă de vârf, campanie. **3.** *(reg.)* perioada carnavalului. **4.** *(mil., înv.)* campanie.
Kampagne|arbeit, *-en, f. (ec.)* muncă sezonieră.
Kampagnebetrieb, *-(e)s, -e, m.* exploatare sezonieră.
Kampanile, *-, -, m.* campanilă, turn cu clopote (la distanţă de biserică).
Kämpe, *-n, -n, f.* **1.** *(poet., înv.)* cavaler, luptător. **2.** *(reg.)* mistreţ.
kampeln, *kampelte, gekampelt (ich kamp(e)le), vb. (h) refl. (fam.)* a se lupta, a se bate.
Kampesche|holz *n. sg. (bot.)* băcan *(Haematoxylon campechianum* L.).
Kampf, *-(e)s, Kämpfe, m.* luptă, bătălie; **~ auf Leben und Tod** luptă pe viaţă şi pe moarte; **~ bis aufs Messer** luptă la cuţite; **der ~ ist ungleich** lupta e inegală; **~ Mann gegen Mann** luptă corp la corp; **der ~ ums Dasein** lupta pentru existenţă; **der ~ entbrennt** lupta începe; **den ~ bestehen** a învinge, a face faţă luptei; **den ~ zu Ende kämpfen** a duce lupta până la capăt; **den ~ verloren geben** a capitula; **sich in einen ~ einlassen** a se lăsa târât într-o discuţie, într-o luptă; **jn. in den ~ ziehen** a atrage pe cineva în luptă; **sich zum ~e rüsten** a se pregăti de luptă; *(ec.)* **gewerkschaftlicher ~** luptă sindicală; **tariflicher ~** conflict tarifar, luptă pentru creşterea salariilor.
Kampf|abkommen, *-s, n. sg.* convenţie, înţelegere pentru luptă.
Kampf|abschnitt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* sector de luptă.
Kampf|ankündigung, *-en, f.,* **Kampf|ansage**, *-n, f.* notificare, înştiinţare de luptă.
Kampf|anzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* uniformă de luptă.
Kampf|arena *f. sg.* arenă pentru lupte.
Kampf|art, *-en, f.* modalitate, fel de luptă.
Kampf|aufgabe, *-n, f.* temă de luptă, misiune de luptă.
Kampfbahn, *-en, f. (sport)* stadion, arenă.
Kampfbedingungen *pl.* condiţii de luptă.
Kampfbegeisterung *f. sg.* entuziasm în luptă.
Kampfbegierde *f. sg.* dor de luptă; spirit combativ.
kampfbegierig *adj.* dornic de luptă.
Kampfbereich, *-(e)s, -e, m.* zonă de luptă.
kampfbereit *adj.* gata de luptă.
Kampfbereitschaft *f. sg.* faptul de a fi gata de luptă.
Kampfbericht, *-(e)s, -e, m.* comunicat, raport, dare de seamă asupra luptei.
Kampfbewegung, *-en, f.* mişcare tactică, mişcare de luptă.
Kampfbund, *-es, -bünde, m.,* **Kampfbündnis**, *-ses, -se, n.* uniune de luptă.
Kampf|einheit, *-en, f.* unitate de luptă.
kämpfen, *kämpfte, gekämpft, vb. (h) intr.* a lupta; **er kämpft dafür** luptă pentru asta; **er kämpft gegen ihn** luptă contra lui; **er kämpft mit ihm** se luptă cu el; **Mann gegen Mann** ~ a lupta corp la corp; **mit den Tränen** ~ a se abţine din plâns; **um sein Leben** ~ a lupta pe viaţă şi pe moarte.
Kampf|entschlossenheit *f. sg.* combativitate.
Kampf|episode, *-n, f.* episod de luptă.
Kampfer, *-s, m. sg. (chim.)* camfor.
Kämpfer, *-s, -, m.* **1.** luptător. **2.** *(tehn.)* pivot, talpă, crapodină. **3.** *(constr.)* impostă.
Kampferbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore de camfor, camforar *(Cinnamomum camphora).*
Kämpferdruck, *-(e)s, -drücke, m. (constr.)* împingere la naşterea unei bolţi.
Kampf|erfahrung, *-en, f.* experienţă în luptă.
Kämpferfläche, *-n, f. (constr.)* suprafaţă de la naştere (a unei bolţi sau a unui arc).
Kampfergeist, *-(e)s, m. sg. (chim.)* spirt de camfor.
Kämpfergelenk, *-(e)s, -e, n. (constr.)* articulaţie la naşterea unei bolţi.
Kämpfergesims, *-es, -e, n. (constr.)* impostă.
Kämpferin, *-nen, f.* luptătoare.
kämpferisch *adj.* războinic; bătăios.
Kämpferlinie [-niə], *-n, f. (constr.)* linie a naşterilor.
Kämpfernatur, *-en, f.* fire de luptător.
Kämpfer|pfeiler, *-s, -, m. (constr.)* contrafort la o boltă.
kampf|erprobt *adj.* călit, încercat în luptă.
Kampfes|einheit, *-en, f.* v. Kampfeinheit.
kampfesfreudig, kampfesfroh *adj.* dornic de luptă; combativ.
Kampfeslärm, *-(e)s, m. sg.* zgomot, tumult al luptei.
Kampfeslust *f. sg.* v. Kampflust.
kampf|fähig *adj.* capabil de a lupta; combatant.
Kampf|fähigkeit *f. sg.* capacitate de luptă.

Kạmpf|fahrzeug, *-(e)s, -e, n. (mil.)* autovehicul dotat pentru luptă.
Kạmpf|feld, *-(e)s, -er, n.* **1.** câmp de luptă. **2.** arenă, stadion; teren (de sport).
kạmpf|fertig *adj.* v. kampfbereit.
Kạmpf|fertigkeit *f. sg.* v. Kampfbereitschaft.
Kạmpf|flieger, *-s, -, m.* **1.** aviator de luptă. **2.** v. Kampfflugzeug.
Kạmpf|flugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion de luptă.
kạmpf|froh *adj.* v. kampfesfroh.
Kạmpf|front, *-en, f.* front, linie de luptă.
Kạmpfgas, *-es, -e, n.* gaz de luptă.
Kạmpfgebiet, *-(e)s, -e, n. (mil.)* zonă de luptă.
Kạmpfgefährte, *-n, -n, m.* tovarăș de luptă, de arme.
Kạmpfgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit războinic, combativ.
Kạmpfgenosse, *-n, -n, m.* v. Kampfgefährte.
kạmpfgerüstet *adj.* înarmat pentru luptă, gata de luptă.
Kạmpfgeschehen, *-s, n.* proces de luptă, decurs al luptei.
Kạmpfgeschwader, *-s, -, n. (av., mar., mil.)* formație, escadrilă de luptă.
kạmpfge|stählt *adj.* oțelit în luptă.
Kạmpfgetümmel, *-s, n. sg.* învălmășeală, tumult a(l) luptei.
kạmpfgewandt *adj.* îndemânatic, priceput în luptă.
kạmpfgewohnt *adj.* obișnuit cu lupta.
Kạmpfgewühl, *-(e)s, -e, n.* v. Kampfgetümmel.
Kạmpfgruppe, *-n, f. (mil., înv.)* grupă de luptă.
Kạmpfhahn, *-(e)s, -hähne, m.* **1.** cocoș de luptă. **2.** *(fig.)* (om) certăreț, zurbagiu.
Kạmpfhandlung, *-en, f.* faptă de arme, acțiune în luptă.
Kạmpfhandschuh, *-(e)s, -e, m. (box)* mănușă plumbuită.
Kạmpfhund, *-es, -e, m.* câine de luptă.
Kạmpfkolonne, *-n, f. (mil.)* coloană de luptă.
Kạmpfkraft, *-kräfte, f.* putere de luptă.
Kạmpfkundgebung, *-en, f.* manifestare de luptă.
Kạmpflage *f. sg. (mil.)* situație a luptei, situație tactică.
Kạmpflager, *-s, -, n. (mil.)* tabără de luptă; bivuac.
Kạmpfläufer, *-s, -, m. (ornit.)* fluierar gulerat, bătăuș *(Philomachus pugnax)*.
Kạmpflied, *-(e)s, -er, n.* cântec de luptă.
Kạmpflinie [-niə], *-n, f.* linie de luptă.
kạmpflos *adj.* fără luptă; **sich ~ ergeben** a se preda fără luptă.
Kạmpflosung, *-en, f.* deviză, lozincă de luptă.
Kạmpflust *f. sg.* elan în luptă, dorință de luptă; *(fig.)* combativitate; **die ~ flammt in ihm auf** se trezește în el dorința de a lupta.
kạmpflustig *adj.* v. kampfesfreudig.
Kạmpfmannschaft, *-en, f.* echipă sportivă.
Kạmpfmaschine, *-n, f.* mașină de război.
Kạmpfmaßnahme, *-n, f.* măsuri, metode de luptă; **gewerkschaftliche ~n** măsuri revendicative sindicale; **unternehmerische ~** măsuri de presiune ale patronatului.
Kạmpfmethode, *-n, f.* metodă de luptă.
Kạmpfmittel, *-s, -, n.* armă, miljloc de luptă.
Kạmpfmoral *f. sg.* moral al luptătorilor.
kạmpfmüde *adj.* obosit de luptă, în luptă.
kạmpfmutig *adj.* v. kampfesfreudig.
Kạmpf|operation, *-en, f.* operațiuni de luptă, de război.
Kạmpf|ordnung, *-en, f.* ordine de bătaie.
Kạmpf|organ, *-(e)s, -e, n.* organ (de presă) de luptă.
Kạmpf|organisation, *-en, f.* organizație de luptă.
Kạmpfpartei, *-en, f.* partid de luptă, combativ.
Kạmpfplan, *-(e)s, -pläne, m.* (și *fig.*) plan de bătaie, de luptă.
Kạmpfplatz, *-es -plätze, m.* **1.** *(mil.* și *fig.)* câmp de luptă, loc al bătăliei. **2.** *(sport)* teren; arenă; stadion.
Kạmpfpreis, *-es, -e, m.* **1.** *(sport)* premiu (obținut la un concurs). **2.** *(ec.)* preț de vânzare scăzut pentru înlăturarea concurenței, preț de dumping, preț-șoc.
Kạmpfprogramm, *-s, -e, n. (pol.)* program de luptă.
Kạmpfrichter, *-s, -, m. (sport)* arbitru (de concurs).
Kạmpfrichterturm, *-(e)s, -türme, m. (schi)* turn de arbitraj.
Kạmpfring, *-(e)s, -e, m. (box)* ring.
Kạmpfross, *-es, -e, n.* cal de luptă.
Kạmpfruf, *-(e)s, -e, m.* strigăt de luptă; chemare la luptă.
Kạmpfschar, *-en, f.* ceată gata de luptă.
kạmpfscheu *adj.* care se sperie de luptă, necombativ.
Kạmpfschrei, *-(e)s, -e, m.* v. Kampfruf.
Kạmpfschrift, *-en, f.* pamflet, scriere polemică.
Kạmpfsignal, *-s*, -e, n. semnal de luptă.
Kạmpfsolidarität *f. sg.* solidaritate în luptă.
Kạmpf|spiel, *-(e)s, -e, n.* concurs, întrecere sportivă; turnir.
Kạmpf|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (mil.)* stat-major ad-hoc, format în timpul luptei.
Kạmpf|staffel, *-n, f. (av. mil.)* formație de luptă.
Kạmpf|stärke, *-n, f.* putere, capacitate de luptă.
Kạmpf|stätte, *-n, f.* loc al luptei.
Kạmpf|stimmung *f. sg.* dispoziție de luptă.
Kạmpf|stoff, *-(e)s, -e, m.* substanță (chimică) de luptă.
Kạmpfsystem, *-s, -e, n.* sistem de luptă.
Kạmpftaktik *f. sg.* tactică de luptă.
Kạmpftradition, *-en, f.* tradiție de luptă.
Kạmpftruppe, *-n, f.* **1.** *(mil.)* unități de luptă. **2.** *(fam.)* grup de bătăuși.
kạmpftüchtig *adj.* v. kampffähig.
Kạmpftüchtigkeit *f. sg.* **1.** capacitate de luptă. **2.** pregătire pentru luptă.
kạmpf|unfähig *adj.* incapabil de a lupta, scos din luptă; necombatant.
Kạmpf|unfähigkeit *f. sg.* incapacitate de a lupta, necombativitate.
Kạmpfverband, *-(e)s, -bände, m. (mil.)* mare unitate tactică.
Kạmpfwaffe, *-n, f.* armă de luptă.
Kạmpfwagen, *-s, -, m.* tanc; car de luptă.
Kạmpfweise, *-n, f.* procedeu, mod de luptă.
Kạmpfwille, *-ns, m. sg.* voință de a lupta.
Kạmpfwort, *-(e)s, -e, n.* deviză de luptă, cuvântare de luptă.
Kạmpfwut *f. sg.* furie a luptei.
Kạmpfzeuge, *-n, -n, m.* martor al luptei (la duel).
Kạmpfziel, *-(e)s, -e, n.* țel al luptei.
Kạmpfzone, *-n, f.* zonă de luptă, de război.
kampieren, *kampierte, kampiert, vb. (h) intr.* **1.** a așeza lagărul, a campa, a așeza tabăra (undeva în aer liber). **2.** *(fam.)* a sta, a locui neconfortabil, sărăcăcios.
Kamtschadale, *-n, -n, m.* locuitor din Kamceatca.
Kamtschadalin, *-nen, f.* locuitoare din Kamceatca.
Kamuffel, *-s, -, n. (fam.)* prostănac.
kanaanäisch *adj. (ist.)* canaanian, din Canaan.
Kanaaniter, *-s, -, m. (ist.)* canaanian, persoană din Canaan.
Kạnadabalsam, *-s, m. sg. (bot., farm.)* balsam de Canada *(Abies balsamea* L.).
Kanadier [-diɐ], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** canadian(ă). **2.** *m. (sport)* caiac.
kanadisch *adj.* canadian.
Kanaille [ka'naljə] și [ka'najə], *-n, f.* **1.** *(peior.)* plebe, mitocănime, gloată. **2.** ticălos, canalie.
Kanạke, *-n, -n, m.* **1.** băștinaș, locuitor al insulelor din Pacificul de Sud. **2.** *(peior.)* străin, muncitor străin. **3.** *(fam., peior.)* prostănac.
Kanal, *-s, -näle, m.* **1.** canal (de navigație). **2.** canal, țeava, conductă. **3.** *(anat.)* canal; *(fam.)* **ich habe damit den ~ voll** de asta sunt sătul până în gât. **4.** *(radio., tv., inform.)* canal. **5.** *(fig.)* canal, cale, mod.
Kanal|anschluss, *-es, -schlüsse, m.* adaptor de canal.
Kanalgebühren *pl.* taxe pentru canal.
Kanal|arbeiter, *-s, -, m.* v. Kanalisationsarbeiter.
Kanal|aushebungsmaschine, *-n, f. (tehn.)* excavator de canale.
Kanalbau, *-(e)s, -ten, m.* construcție de canal.
Kanalblende, *-n, f. (fiz. atomică)* filtru de bandă, de canal.
Kanaldeckel, *-s, -, m.* v. Kanalisationsdeckel.
Kanaldeich, *-(e)s, -e, m.* dig al canalului.
Kanaldücker, *-s, -, m.* sifon inferior sub canal.
Kanaldurch|stich, *-(e)s, -e, m.* străpungere, tăiere a unui canal.
Kanalgase *pl.* gaze de canal.
Kanalgebiet, *-(e)s, -e, n.* zonă a canalului.
Kanalisation, *-en, f.* (sistem de) canalizare.
Kanalisations|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor la canalizare.
Kanalisationsdeckel, *-s, -, m.* capac de canalizare, capac carosabil.
Kanalisationsnetz, *-es, -e, n.* sistem de canalizare.
Kanalisationsrohr, *-(e)s, -e, n.* tub, țeavă de canalizare.
Kanalisations|system, *-s, -e, n.* sistem de canalizare.
kanalisieren, *kanalisierte, kanalisiert, vb. (h) tr.* a canaliza.
Kanalisierung, *-en, f.* canalizare.
Kanalmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de reunit.
Kanalnetz, *-es, -e, n.* rețea de canale, de canalizare.
Kanal|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor-tunel, cuptor cu canale.
Kanalpegel, *-s, -, m.* post hidrometric pe canal.
Kanalpumpwerk, *-(e)s, -e, n.* stațiune de pompare a canalului.
Kanalquerschnitt, *-(e)s, -e, m.* secțiune transversală a canalului.
Kanalratte, *-n, f.* **1.** *(zool.)* șobolan de canal. **2.** *(fam.)* persoană depravată, scârboasă.
Kanalräumer, **Kanalreiniger**, *-s, -, m.* vidanjor.
Kanalschalter, *-s, -,m. (radio., tv.)* comutator de canal.
Kanalschiff|fahrt *f. sg.* navigație pe canal.
Kanalschleuse, *-n, f.* ecluză de canal.
Kanalsystem, *-s, -e, n.* sistem de canale.
Kanaltunnel, *-s, m. sg.* tunel feroviar sub Canalul Mânecii.
Kanalverkehr, *-(e)s, -e, m.* circulație pe canal.
Kạnapee, *-s, -s, n.* canapea.
Kanarienfutter [-riən-], *-s, n. sg.* hrană pentru canari.
kanariengelb *adj.* galben-canar.
Kanariengras, *-es, n. sg. (bot.)* meiul-canarului *(Phalaris canariensis)*.
Kanarienvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* canar *(Serinus canaria)*.
Kanạster, *-s, -, m.* v. Knaster.
Kandare, *-n, f.* zăbală (la cal): *(fig.) er nimmt ihn an die ~* îl ia din scurt.
Kạndel, *m.* sau *f., -n,* jgheab, burlan.
Kandelaber, *-s, -, m.* candelabru, policandru.
kạndeln, *kandelte, gekandelt (ich kand(e)le), (vb.) (h) tr. (reg.)* a canela.
Kạndelzucker, *-s, m. sg.* v. Kandiszucker.
Kandidat, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** candidat(ă) (la un examen, la un post, la alegeri etc.). **2.** *(înv.)* învățător particular.
Kandidaten|auf|stellung, *-en, f.* propunere, desemnare a candidatului.
Kandidatenfrist *f. sg.* termen pentru candidatură.
Kandidatenliste *-n, f.* listă a candidaților.
Kandidaten|nominierung, *-en, f.* v. Kandidatenaufstellung.
Kandidatenschaft *f. sg.* **1.** candidatură. **2.** asociere a persoanelor cu drept de candidatură.
Kandidatenschulung, *-en, f.* instruire, formare a candidaților.
Kandidaten|stand, *-(e)s, m. sg.* situație de candidat; *in den ~ zurückversetzen* a fi respins la alegere, la numire.
Kandidatenzeit *f. sg.* v. Kandidatenfrist.
Kandidatur, *-en, f.* candidatură; **seine ~ anmelden** a-și anunța candidatura; **seine ~ zurückziehen** a-și retrage candidatura.
kandidel *adj. (fam.)* vesel, vioi.

kandidieren, *kandidierte, kandidiert, vb. (h) intr.* a candida; **für einen Posten** ~ a candida pentru un post.
kandieren, *kandierte, kandiert, vb. (h) tr.* a zaharisi.
kandiert I. *part. trec.* de la kandieren. **II.** *adj.* zaharisit; *~e Frucht* fruct zaharisit.
Kandis, *-, m. sg.*, **Kandiszucker**, *-s, m. sg.* zahăr candel.
Kanditen *pl.* fructe zaharisite.
Kaneel, *-s, -e, m. (bot.)* scorţişoară de canelă *(Canella alba).*
Kanephore, *-n, f. (constr.)* caneforă.
Kanevas [-vas], *-ses, -se* (şi -, -) *m.* canava.
Känguru, *(înv.)* **Känguruh**, *-s, -s* (sau *-e*), *n. (zool.)* cangur *(Macropus giganteus).*
Kanin, *-(e)s, -e*, **Kaninchen**, *-s, -, n. (zool.)* iepure de casă *(Cuniculus cuniculus).*
Kaninchenbau, *-(e)s, -e, m.* vizuină de iepure.
Kaninchenzucht *f. sg.* creştere de iepuri de casă.
Kanister, *-s, -, m.* canistră.
Kanker, *-s, -, m. (zool.)* păianjen cu picioroange comun *(Phalangium opilio).*
kankrös *adj.* v. kanzerös.
kann *ind. prez. pers. 1 şi a 3-a sg.* de la können.
Kannbestimmung şi **Kann-Bestimmung**, *-en, f. (ec.)* dispoziţie facultativă.
Kännchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kanne) cănuţă.
Kanne, *-n, f.* **1.** cană; **eine** ~ **Wein** o cană cu vin; *(fam.)* **zu tief in die** ~ **gucken** a se chercheli; a se îmbăta; **ich musste wohl oder übel in die** ~ **steigen** am fost silit să beau; **er sieht eine Kuh für eine** ~ vede dublu; **es gießt wie aus ~n** plouă cu găleata. **2.** veche măsurătoare, vadră.
Kannegießer, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* turnător de vase de cositor. **2.** *(fam.)* politician de cafenea, flecar.
Kannegießerei, *-en, f.* politică de cafenea; flecăreală.
kannegießern, *kannegießerte, gekannegießert, vb. (h) intr.* a face politică de cafenea.
Kännel, *-s, -, m. (reg.)* jgheab de streaşină, uluc.
kannelieren, *kannelierte, kanneliert, vb. (h) tr. (arhit.)* a canela, a cresta, a brăzda.
Kanneliermaschine, *-n, f.* maşină de crestat, de canelat.
kanneliert I. *part. trec.* de la kannelieren. **II.** *adj.* canelat, crestat, brăzdat.
Kannelierung, *-en, f.* canelare, crestare, brăzdare.
Kännelkohle, *-n, f. (mineral.)* cărbune bituminos, cărbune Cannel.
Kannelur, *-en*, **Kannelüre**, *-n, f.* v. Kannelierung.
Kannenbäcker, *-s, -, m. (înv.)* olar.
Kannenblume, *-n, f.* v. Kannenpflanze.
Kannendeckel, *-s, -, m.* capac de cană.
Kannenpflanze, *-n, f. (bot.)* cănişoară *(Nepenthes).*
kannenweise *adv.* cu cana, cu bidonul; *(fig., despre lichide)* în cantităţi mari.
Kannette, *-n, f. (text.)* canetă.
Kannibale, *-n, -n, m.* canibal.
kannibalisch I. *adj.* canibalic; *(fig.)* crud; sălbatic. **II.** *adv.* foarte, teribil; ~ *heiß* teribil de cald.
Kannkaufmann, *-(e)s, -leute, m. (ec.)* comerciant potenţial, care nu este obligat să se înscrie în Registrul Comerţului.
kannte *ind. imperf. pers. 1 şi a 3-a sg.* de la kennen.
Kannvorschrift, *-en, f.* v. Kannbestimmung.
Kanoe [-'nu:], *-s, -s, n.* v. Kanu.
Kanon, *-s, -s, m.* **1.** *(lit., arte, bis., fil.)* canon, lege, regulă. **2.** *(muz.)* canon. **3.** *(jur.)* canon, dare succesorală. **4.** *(tipogr.)* canon (corp de literă de 32 puncte); **großer** ~ literă de 36 puncte. **5.** *(ist.)* dare anuală către senior.
Kanonade, *-n, f.* canonadă; foc de artilerie.
Kanone, *-n, f.* **1.** tun; **die** ~ **donnert** bubuie tunul; **die** ~ **abfeuern** a trage cu tunul; **die ~n aufpflanzen** a instala tunurile; *(fig.)* **man kann ~n neben ihm abschießen** doarme tun; *(fig.)* **mit ~n auf Spatzen schießen** a trage cu tunul după vrăbii; **unter aller** ~ **sein** a fi sub orice critică; **betrunken wie eine** ~ beat mort. **2.** *(fam.; despre oameni)* as; **er ist eine große** ~ **auf seinem Gebiet** e un as în specialitatea sa.
Kanonenbohrer, *-s, -, m.* destupător, desfundător al ţevii tunului.
Kanonenboot, *-(e)s, -e, n. (mar. mil.)* canonieră.
Kanonendonner, *-s, -, m.* bubuit de tun.
kanonenfest *adj.* care rezistă la lovitura tunului.
Kanonenfeuer, *-s, n. sg.* canonadă.
Kanonenfieber, *-s, n. sg.* emoţie a primei bătălii; *er hat das* ~ se teme de praful de puşcă.
Kanonenfutter, *-s, n. sg.* carne de tun.
Kanonengut, *-(e)s, -, n.* v. Kanonenmetall.
Kanonenkugel, *-n, f.* ghiulea, proiectil de tun.
Kanonenlauf, *-(e)s, -läufe, m.* v. Kanonenrohr.
kanonenmäßig *adj.* şi *adv.* enorm, imens; ca un tun.
Kanonenmetall, *-(e)s, -e, n.* metal de tun.
Kanonen|ofen, *-s, -öfen, m.* sobă de fier, de fontă; godin.
Kanonenpark, *-(e)s, -e, m.* parc de tunuri.
Kanonenpulver [-fɐ şi -vɐ], *-s, -, n.* praf de tun.
Kanonenrohr, *-(e)s, -e, n.* ţeavă de tun.
Kanonensalve [-ve], *-n, f.* salvă de artilerie.
Kanonenschuss, *-es, -schüsse, m.* lovitură de tun; **einen** ~ **abgeben** a trage o lovitură de tun.
Kanonenschussweite *f. sg.* rază, distanţă de bătaie a tunului; **auf** ~ în bătaia tunului.
Kanonen|stiefel, *-s, -, m. (ist.)* cizmă înaltă şi răsfrântă.
Kanonier [-ni:ɐ], *-s, -e, m. (mil.)* tunar.
kanonieren, *kanonierte, kanoniert, vb. (h) tr.* a trage cu tunul.
Kanonik *f. sg.* canonică.
Kanonikat, *-(e)s, -e, n. (bis.)* canonicat, demnitate de canonic.
Kanoniker, *-s, -, m. (bis.)* canonic.
Kanonisation, *-en, f. (bis.)* canonizare.
kanonisch *adj.* canonic; *(jur.)* **das ~e Recht** dreptul canonic.
kanonisieren, *kanonisierte, kanonisiert, vb. (h) tr. (bis.)* a canoniza, a trece în rândul sfinţilor.
Kanonisierung, *-en, f. sg.* v. Kanonisation.
Kanonisse, *-n, f.* pensionară a unui aşezământ de bătrâne nobile.
Kanossa, *-s, n.* **1.** *(geogr.)* Canosa. **2.** *(fig.)* umilinţă, penitenţă, căinţă; **das bedeutet mir einen Gang nach** ~ asta înseamnă pentru mine o mare umilinţă.
Kanossagang, *-(e)s, -gänge, m.* v. Canossagang.
Kantalupe, *-n, f. (hort.)* cantalup *(Cucumis melo).*
Kantate[1], *-n, f. (muz.)* cantată.
Kantate[2], *-, m. sg. (bis.)* duminica a patra după Paşti.
Kante, *-n, f.* **1.** muchie, dungă, cant; *(fam.)* **etwas auf die hohe** ~ **legen** a pune ceva deoparte. **2.** margine, bordură; tiv. **3.** (gen de) dantelă. **4.** ţărm, mal. **5.** *(alpinism.)* creastă, spinare abruptă. **6.** *(mat., inform., lingv.)* linie între două noduri.
Kantel, *-s, -, m.* (sau *n.*) riglă pătrată; lineal.
kanteln, *kantelte, gekantelt (ich kant(e)le), vb. (h) intr. (înv.)* **1.** a trage linii cu rigla pătrată. **2.** a aşeza pe muchie, pe cant. **3.** a finisa o cusătură.
kanten, *kantete, gekantet (du kantest, er kantet), vb. (h) tr.* **1.** a ciopli cu muchii în unghi drept. **2.** a rotunji muchiile.
Kanten, *-, -, m. (reg.)* **1.** coajă de pâine, coltuc. **2.** bucăţoi de pâine.
Kanten|ab|stoßmaschine, *-n, f. (tehn.)* raboteză de făcut muchii, de muchiat.
Kant(en)haken, *-s, -, m.* **1.** cârlig, cange; *(în expr.)* **er kriegt ihn beim** ~ pune mâna pe el. **2.** ţapină. **3.** *(tehn.)* piedică (la arme).
Kant(en)holz, *-(e)s, -hölzer, n.* v. Kantel.
Kantenrund|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (arhit.)* baghetă rotundă de colţ.
Kantensetzmaschine, *-n, f. (ind. pielii)* polizor, maşină de polizat.
Kanten|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de bordură.
Kantenver|richter, *-s, m. (tehn.)* dispozitiv de îndreptat muchiile.
Kanter, *-s, -, m.* **1.** dispozitiv de aşezat, de manevrat butoaie. **2.** despărţitură, boxă. **3.** *(înv.)* pivniţă, depozit subteran. **4.** galop încet la cai.
Kant|holz, *-es, -hölzer, n.* **1.** lemn ecarisat. **2.** *pl.* lemn de construcţie, rigle, grinzi.
Kantianer, *-s, -, m. (fil.)* kantian, partizan al filozofiei lui Kant.
kantig *adj.* cu muchii, cu canturi.
Kantilene, *-n, f. (muz.)* cantilenă.
Kantine, *-n, f.* cantină.
Kantineur [-nø:ɐ], *-s, -e, m.* cantinier.
kantisch *adj. (fil.)* kantian.
Kanton, *-s, -e, m.* canton, district.
Kantoniere ['-niɛ:rə], *-n, f. (ferov.)* canton.
kantonieren, *kantonierte, kantoniert, vb. (h) tr.* a cantona.
Kantonierung, *-en, f.* cantonare.
Kantonist, *-en, -en, m. (ist.)* om supus serviciului militar (care era recrutat după sistemul cantoanelor); **ein unsicherer** ~ persoană nesigură, în care nu te poţi încrede.
Kantonsbürger|recht, *-es, -e, n. (elv.)* drept de a fi cetăţean al unui canton.
Kantonsgericht, *-(e)s, -e, n. (elv.)* tribunal suprem al cantonului.
Kantonsrat, *-(e)s, -räte, m. (elv.)* **1.** parlament al cantonului. **2.** membru în parlamentul cantonului.
Kantor, *-s, -toren, m. (bis.)* cantor, dascăl.
Kantorei, *-en, f.* **1.** locuinţă a cantorului. **2.** cor (voluntar, în bisericile evanghelice).
Kantschu, *-s, -s, m.* cnut, bici.
Kantus, *-, -se, m. (înv., argou studenţesc)* cântec; **sie lassen einen** ~ **steigen** încep să cânte.
Kantusche, *-n, f. (reg.)* dulamă, zeghe.
Kanu şi **Kanu**, *-s, -s, n. (sport)* canoe.
Kanüle, *-n, f. (med.)* **1.** canulă. **2.** ac de injecţii.
Kanute, *-n, -n, m. (sport)* canoist.
Kanzel, *-n, f.* **1.** amvon. **2.** catedră. **3.** *(vân.)* pătul, observator. **4.** *(av.)* loc în carlingă. **5.** cabină a poliţistului de circulaţie. **6.** *(alpinism)* protuberanţă stâncoasă.
Kanzelberedsamkeit *f. sg.* elocvenţă de amvon.
Kanzelbrüstung, *-en, f.* balustradă a amvonului.
Kanzelist, *-en, -en, m.* v. Kanzlist.
Kanzellariat, *-(e)s, -e, n.* **1.** cancelariat. **2.** cancelarie.
Kanzelpult, *-(e)s, -e, n.* pupitru al amvonului.
Kanzelrede, *-n, f.* predică de la amvon.
Kanzelredner, *-s, -, m.* predicator.
Kanzelton, *-(e)s, -töne, m.* **1.** *sg.* stil monoton. **2.** *pl.* cuvinte spuse din amvon.
kanzerogen *adj. (med.)* cancerigen.
kanzerös *adj. (med.)* canceros.
Kanzlei, *-en, f.* **1.** cancelarie; birou. **2.** *(jur.)* Curte de apel. **3.** *(ist.)* cancelarie. **4.** *(tipogr.)* literă de cancelarie, literă grasă.
Kanzleibe|amte, *-n, -n (ein Kanzleibeamter), m.* funcţionar administrativ.
Kanzleibürokratismus, *-, m. sg.* birocratism.
Kanzleideutsch, *-en, n. sg. (peior.)* limbaj (german) birocratic.
Kanzleidiener, *-s, -, m.* om de serviciu (al cancelariei).
Kanzleidirektor, *-s, -en, m.* director al cancelariei
Kanzleiformat, *-(e)s, -e, n.* hârtie de format mare (necesară în birouri).
Kanzleigeschäfte *pl.* îndatoriri, treburi de birou.
Kanzlei|herrschaft *f. sg.* birocratism.
kanzlei|herrschaftlich *adj.* birocratic.
Kanzleikraft, *-kräfte, f.* funcţionar(ă), secretar(ă) de cancelarie, de birou.
kanzleimäßig *adj.* conform regulilor de cancelarie; **~es Schreiben** scriere în stil de cancelarie.
Kanzleimensch, *-en, -en, m.* birocrat, conţopist.
Kanzleipapier, *-s, -e, n.* hârtie oficială, coală ministerială.
Kanzleirequisiten *pl.* rechizite de birou, de cancelarie.
Kanzleiroutine [-ru-] *f. sg.* rutină de birou.
Kanzleischimmel, *-s, -, m.* **1.** *(iron.)* praf de pe acte. **2.** *(fig.)* molie, om veşnic cu nasul în hârţoage.
Kanzleischlendrian, *-(e)s, -e, m.* inerţie birocratică.
Kanzleischreiber, *-s, -, m*, copist; conţopist.

Kanzlei|sprache *f. sg.* limbaj oficial, limbă de cancelarie.
Kanzlei|stil, *-(e)s, m. sg.* stil administrativ, de cancelarie.
Kanzlei|stunden *pl.* ore de birou.
Kauzlei|utensilien [-liən] *pl.* v. Kanzleirequisiten.
Kanzleivor|stand, *-(es), -stände,* **Kanzleivor|steher**, *-s, -, m.* şef de serviciu, şef de birou.
Kanzler, *-s, -, m.* **1.** *(pol.)* cancelar. **2.** şef de oficiu, director de birou.
Kanzler|amt, *-(e)s, -ämter, n. (pol.)* **1.** oficiul cancelarului federal. **2.** funcție de cancelar.
Kanzler|runde, *-n, f. (pol.)* **1.** consultare a unui grup de experți de către cancelar. **2.** grup de experți consultați de cancelar.
Kanzlerwürde, *-n, f.* demnitate de cancelar.
Kanzlist, *-en, -en, m.* funcționar de cancelarie.
Kanzone, *-n, f. (lit., muz.)* canțonă.
Kanzonette, *-n. f. (muz.)* canțonetă.
Kaolin, *-s, -e, n.* caolin.
Kaolinwerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de caolin.
Kap, *-s, -s, n. (geogr.)* cap, promontoriu; ~ **der Guten Hoffnung** Capul Bunei-Speranțe.
Kap. *presc.* de la Kapitel capitol.
kapabel *adj.* capabil.
Kapaun, *-s, -e, m.* clapon, cocoş tânăr castrat.
kapaunen, *kapaunte, kapaunt, vb. (h) tr.* a castra un cocoş.
Kapaunen, *-s, n. sg.* claponaj, castrare a cocoşului.
Kapauner, *-s, -, m.* v. Kapaun.
kapaunisieren, *kapaunisierte, kapaunisiert, vb. (h) tr.* v. kapaunen.
Kapazität, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* capacitate; **gegenseitige** ~ capacitate reciprocă; *(electr.)* **die ~ des Kondensators** capacitatea condensatorului; *(fiz.)* ~ **für Wärme** capacitate calorică; **die ~ der Maschine** capacitatea maşinii. **2.** capacitate (de muncă, de înțelegere etc.); **ausgelastete ~en** capacități utilizate; **freie** ~ capacitate disponibilă; **ungenutzte** ~ capacitate neutilizată; **wettbewerbsfähige** ~ capacitate concurențială. **3.** capacitate, specialist; **er ist auf dem Gebiete der Musik eine** ~ e o mare capacitate în domeniul muzicii.
Kapazitäts|ab|bau, *-(e)s, m. sg.* reducere a capacității.
Kapazitäts|ausbau, *-(e)s, m. sg.* extindere a capacității.
Kapazitäts|auslastung, *-en, f. (ec.)* ocupare, exploatare, utilizare a întregii capacități.
Kapazitäts|ausnutzung, *-en, f. (ec.)* utilizare a capacității de producție; **mögliche** ~ utilizare posibilă a capacității de producție; **tatsächliche** ~ utilizare reală a capacității de producție.
Kapazitäts|ende *-n, sg. (inform.)* limită de capacitate.
Kapazitäts|ermittlung, *-en, f. (ec.)* calcul al capacității de producție.
Kapazitätsmessbrücke, *-n, f. (tehn.)* punte pentru măsurarea capacității.
Kapazitäts|spielraum, *-(e)s, -räume, m.* marjă a capacității de producție.
Kapazitäts|über|hang, *-(e)s, -hänge, m.* surplus, exces de capacități de producție.
Kapazitätsverlust, *-es, -e, m.* pierdere de capacități de producție.
Kapazitätsver|ringerung, *-en, f.* restrângere a capacității de producție.
Kape [kɛ:p], *-s, -s, n.* capă, pelerină.
Kapee, *-s, n. sg. (fam.)* pricepere; **schwer von ~ sein** a fi greu de cap, greoi la minte.
Kapelan, *-s, -e, m. (iht.)* peşte salmonid mic din Oceanul Înghețat de Nord *(Mallotus villosus).*
Kapellan, *-s, -e,* m. v. Kaplan.
Kapelle, *-n, f.* **1.** *(bis.)* capelă, paraclis. **2.** *(muz.)* orchestră, taraf; cor. **3.** *(tehn.)* cupelă.
Kapellensilber, *-s, n. sg. (metal.)* argint purificat prin cupelație.
kapellieren, *kapellierte, kapelliert, vb. (h) tr. (tehn.)* a cupela.
Kapellmeister, *-s, -, m.* capelmaistru, dirijor, şef de orchestră.
Kaper[1], *-n, f.* caperă (mugur de caper).
Kaper[2], *-s, -, m.* **1.** pirat, corsar. **2.** corsar, corabie de pirați.
Kaperbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de răscumpărare.
Kaperei, *-en, f.* piraterie.
kapern, *kaperte, gekapert, vb. (h) tr.* **1.** a face piraterie. **2.** *(fam.)* a-şi însuşi ceva.
Kapern, *-s, n. sg.* piraterie.
Kapern|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* caper *(Capparis spinosa).*
Kaperschiff, *-(e)s, -e, n.* v. Kaper[2] **(2).**
kapieren, *kapierte, kapiert, vb. (h) intr. (pop.)* a înțelege, a pricepe.
Kapillare, *-n, f. (biol.)* (vas) capilar.
Kapillar|elektrometer, *-s, -, n. (electr.)* electrometru capilar.
Kapillargefäß, *-es, -e, n. (biol., med.)* vas capilar; *(fiz.)* capilară.
Kapillarität *f. sg. (fiz.)* capilaritate.
Kapillarkreislauf, *-(e)s, -läufe, m. (fiziol.)* circuit, circulație capilară.
Kapillar|rohr, *-(e)s, -e, n. (biol.)* tub capilar.
kapital *adj.* capital, principal, important, extraordinar; excepțional; *(fam.)* **~er Kerl** un băiat grozav.
Kapital, *-(e)s, -e* (şi *-ien* [-iən]), *n.* capital; **angelegtes** ~ capital investit; **angewandtes** ~ capital utilizat; **bares** ~ capital lichid, bani; **einverleibtes** ~ capital încorporat, integrat; **exploitierendes** ~ capital de exploatare; **fixes** ~ capital fix; **flüssiges** ~ capital lichid; **funktionierendes** ~ capital activ; **geistiges** ~ capital intelectual; **genehmigtes** ~ capital aprobat; **gezeichnetes** ~ capital subscris; **inkonvertibles** ~ capital neconvertibil; **industrielles** ~ capital industrial; **konstantes** ~ capital constant; **konsumiertes** ~ capital consumat; **mobiles** ~ capital mobil; **neuzugesetztes** ~ capital nou subscris; capital adițional; **produktives** ~ capital productiv; **realisiertes** ~ capital realizat; **stehendes** ~ capital stabil; **totes** ~ capital mort, neutilizat, imobilizat; **umlaufendes** ~ capital circulant; **variables** ~ capital variabil; **verfügbares** ~ capital disponibil; **vorgeschossenes** ~ capital avansat; **wirkliches** ~ capital real; **zirkulierendes** ~ capital circulant; **zusätzliches** (sau **zuschüssiges)** ~ capital suplimentar; **ein ~ anlegen** a investi, a plasa un capital; ~ **in ein Geschäft legen** a participa cu capital într-o afacere; **das ~ verbrauchen** a întrebuința capitalul; **sein ~ verzinst sich gut** capitalul său aduce dobândă bună; **Expansion und Kontraktion des ~s** expansiune şi contracțiune a capitalului; **Exploitation und Herrschaftssphäre des ~s** exploatare şi sferă de dominație a capitalului; **Konzentration des ~s** concentrare a capitalului; **die Selbsterhaltungskraft des ~s** puterea de autoconservare a capitalului; **organische Zusammensetzung des ~s** compoziție organică a capitalului; **Zusammenballung des ~s** concentrare a capitalurilor; **er lebt vom** ~ trăieşte din capital; **eine Summe zum ~ hinzufügen** a capitaliza, a adăuga o sumă la capital; **die Zinsen zum ~ schlagen** a adăuga dobânzile la capital, a capitaliza dobânzile; **er schlägt ein ~ daraus** el face un capital din aceasta; *(fig.)* el profită de un lucru.
Kapitäl, *-s, -e, m.* v. Kapitell.
Kapital|abfindung, *-en, f. (ec.).* despăgubire unică.
Kapital|abfluss, *-es, -flüsse, m. (ec.)* scurgeri de capital, exod de capital.
Kapital|abtragung, *-en, f.* amortisment al capitalului.
Kapital|abwanderung *f. sg.* v. Kapitalflucht.
Kapital|akkumulation *f. sg.* acumulare de capital; acumulare a capitalului.
Kapital|anlage, *-n, f.* **1.** investiție, plasament de capital; **~n in der Volkswirtschaft** investiții capitale în economia națională; **staatlicher Plan für ~n** planul de stat pentru investiții de capital; **zusätzliche** (sau **zuschüssige) ~n** investiții suplimentare.
Kapital|anteil, *-(e)s, -e, m. (ec.)* participație, parte a unui asociat, parte socială (din capitalul unei societăți).
Kapital|aufbringung, *-en, f.* mobilizare (colectă) de capital.
Kapital|aufnahme, *-n, f.* împrumut de capital.
Kapital|auf|stockung, *-en, f. (ec.)* sporire de capital.
Kapital|aufwand, *-(e)s, m. sg.* cheltuire, utilizare a capitalului.
Kapital|ausfuhr, *-en, f.* export de capital.
Kapital|auslage, *-n, f.* v. Kapitalaufwand.
Kapitalband, *-(e)s, -bänder, n. (la legatul cărților)* capitalband, bentiță de căpătâi, şiret capital.
Kapitalberichtigung, *-en, f. (cont.)* ajustare de capital.
Kapitalbesitz, *-es, -e, m.* posesiune de capital.
Kapitalbesitzer, *-s, -, m.* posesor de capital.
Kapitalbetrag, *-(e)s, -träge, m.* total al capitalurilor.
Kapitalbewegungen *pl. (ec.)* mişcări de capital.
Kapitalbildung, *-en, f.* formare a capitalului.
Kapitalbock, *-(e)s, -böcke, m. (vân.)* căprior capital (cu coarne puternice).
Kapitälchen, *-s, -, n. (tipogr.)* capitaluță.
Kapitaldienst, *-(e)s, -e, m. (ec.)* plată a dobânzilor şi a ratelor la credite.
Kapitale, *-n, f.* **1.** *(înv.)* capitală. **2.** *(tipogr.)* scriere cu majuscule.
Kapital|eigentum, *-s, n. sg.* proprietate asupra capitalului.
Kapital|eigentümer, *-s, -,* **Kapital|eigner**, *-s, -, m.* v. Kapitalbesitzer.
Kapital|einbuße, *-n, f. (ec.)* pierdere de capital, reducere, scădere a capitalului.
Kapital|einfuhr, *-en, m.* import de capital.
Kapital|einkünfte *pl.* intrări de capital.
Kapital|einlage *-n, f.* aport de capital, depunere de fonduri.
Kapital|einsatz, *-es, -sätze, m.* depunere, vărsământ de capital.
Kapital|einzahlung, *-en, f.* vărsământ de capital
Kapital|entwertung, *-en, f.* depreciere, devalorizare a capitalului.
Kapital|entzug, *-(e)s, m. sg.* decapitalizare, retragere a capitalului.
Kapital|erbe, *-n, -n, m. (jur.)* moştenitor principal.
Kapital|er|höhung, *-en, f.* sporire a capitalului.
Kapital|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* dobânzi, dividende, venit de pe urma capitalului investit.
Kapital|export, *-es, -e, m.* v. Kapitalausfuhr.
Kapitalfehler, *-s, -, m.* greşeală capitală.
Kapitalfehl|leitung, *-en, f.* orientare greşită a capitalului.
Kapitalflucht *f. sg. (ec.)* exod al capitalului (în afara țării).
Kapitalfluss, *-es, -flüsse, m.* flux de capital.
Kapitalfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m. (ec.)* mijloace financiare.
Kapitalforderungen, *pl. (ec.)* creanțe de capital, creanțe financiare.
Kapitalfunktion, *-en, f.* funcție a capitalului.
Kapitalgeber, *-s, -, m.* cel care avansează fonduri, capital.
Kapitalgesellschaft, *-en, f.* societate de capital.
Kapitalgewinn, *-(e)s, -e, m.* **1.** venit adus de capital. **2.** câştig mare, însemnat.
Kapitalher|absetzung, *-en, f.* reducere, micşorare a capitalului.
Kapitalherrschaft *f. sg.* dominație a capitalului.
Kapitalhirsch, *-(e)s, -e, m. (vân.)* cerb capital.
Kapital|investierung [-vɛ'sti:-], **Kapital|investition**, *-en, f.* v. Kapitalanlage.
kapital|intensiv *adj. (ec.)* cu investiții mari în mijloace fixe, cu costuri ridicate legate de capital.
Kapitalisation, *-en, f.* capitalizare.
kapitalisieren, *kapitalisierte, kapitalisiert, vb. (h) tr.* a capitaliza.
Kapitalisierung, *-en, f.* capitalizare.
Kapitalisierungs|zinsfuß, *-es, -füße, m. (ec.)* valoare a dobânzii capitalizate; eficiența capitalizării.
Kapitalismus, *-, m. sg.* capitalism; **der aufsteigende** ~ capitalismul ascendent; **der absterbende** ~ capitalismul muribund.
Kapitalist, *-en, -en, m.* capitalist; **großer** ~ mare capitalist; **mittlerer** ~ capitalist mijlociu; **industrieller** ~ capitalist industrial.
Kapitalistenbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere capitalistă.
Kapitalistengruppe, *-n, f.* grup de capitalişti.
Kapitalistenklasse *f. sg.* clasă a capitaliştilor.
Kapitalistenregierung, *-en, f.* guvernare capitalistă; guvern al capitaliştilor.
Kapitalistenverband, *-(e)s, -bände, m.* uniune, asociație a capitaliştilor.
Kapitalistenver|einigung, *-en, f.* v. Kapitalistenverband.
kapitalistisch *adj.* capitalist; **das ~e System** sistemul capitalist.
Kapitaljunge, *-n, -n,* **Kapitalkerl**, *-(e)s, -e, m. (fam.)* băiat excelent, grozav.
Kapitalklemme, **Kapitalknappheit** *f. sg.* lipsă, penurie de capital.
Kapitalkonto, *-s, -s* sau *-ten* (şi *-ti), n. (ec.)* cont de pasiv în bilanț, cont de capital; **negatives** ~ cont de capital negativ, în partea activă a bilanțului.
Kapitalkonzentration, *-en, f.* concentrare a capitalului.
Kapitalkraft, *-kräfte, f.* **1.** putere a capitalului. **2.** putere mare.
kapitalkräftig *adj.* dispunând de fonduri mari.
Kapital|lenkung, *-en, f.* orientare a capitalului.

Kapitalmagnat, *-en, -en, m.* magnat financiar.
Kapitalmangel, *-s, m. sg.* lipsă de capital; **chronischer** ~ lipsă cronică de capital.
Kapitalmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață a capitalului; piață a creditului pe termen lung.
Kapitalmarkt|titel, *-s, -, m. (ec.)* titlu de valori mobiliare.
Kapitalmonopol, *-s, -e, n.* monopol al capitalului.
Kapitalnachfrage, *-n, f.* cerere de capital.
Kapitalrente, *-n, f.* rentă a capitalului.
Kapitalrückwanderung, *-en, f.* reflux de capital.
Kapitalrückzahlung, *-es, -e, mn, f.* rambursare de capital.
Kapitalsammel|stelle, *-n, f. (ec.)* punct, loc de acumulare a capitalului.
Kapitalschöpfung, *-en, f.* creare de capital.
Kapitalschrift *f. sg. (tipogr.)* capitaluță; majusculă.
Kapitalschuld, *-en, f.* **1.** vină capitală, mare. **2.** datorie de capitaluri.
kapitalschwach *adj.* fragil, slab financiar.
Kapitalschwund, *-(e)s, m. sg.* micșorare, reducere a capitalului.
Kapital sparend *adj.* economisind capital.
Kapital|spritze, *-n, f.* injecție de capital.
kapital|stark *adj.* puternic financiar.
Kapital|stärke *f. sg.* v. Kapitalkraft.
Kapital|steg, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* reglet de priză.
Kapital|steuer, *-n, f.* impozit pe capital.
Kapital|stockverfahren, *-s, -, n.* metoda stocului de capital, metoda acoperirii capitalului.
Kapital|substanz, *-en, f.* substanță a capitalului.
Kapitalswelt *f. sg.* lume a capitalului.
Kapitalteil, *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) parte din capital.
Kapitaltilgung, *-en, f.* amortizare a capitalului.
Kapital|überschuss, *-es, -schüsse, m.* excedent de capital, prisos de capital.
Kapital|übertragung, *-en, f.* transmitere de capital.
Kapital|umsatz, *-es, -sätze, m.* mișcare a capitalului.
Kapital|umschlag, *-(e)s, -schläge, m. (ec.)* rotație a capitalului.
Kapitalverbrauch, *-(e)s, m, sg.* consum de capital.
Kapitalverbrechen, *-s, -, n.* crima (care atrage pedeapsa) capitală.
Kapitalverflechtung, *-en, f. (ec.)* combinare de societăți prin participație.
Kapitalver|hältnis, *-ses, -se, n.* **1.** relație capitalistă, relații capitaliste. **2.** raport, proporție între capitaluri.
Kapitalverkehr, *-s, m. sg. (ec.)* totalitate a tranzacțiilor financiare.
Kapitalverknappung, *-en, f.* penurie, lipsă de capital.
Kapitalverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere de capital.
Kapitalvernichtung, *-en, f.* distrugere de capital.
Kapitalverwendung, *-en, f.* utilizare, întrebuințare a capitalului.
Kapitalverwertung, *-en, f.* punere în valoare a capitalului.
Kapitalverzehr, *-(e)s, m. sg.* consum de capital.
Kapitalverzinsung, *-en, f.* plată a dobânzilor la capital.
Kapitalvorschuss, *-es, -schüsse, m.* avans de capital.
Kapitalwanderung, *-en, f.* trecere a capitalului dintr-o sferă într-alta.
Kapitalwert, *-(e)s, -e, m.* valoare a capitalului; **vorgeschossener** ~ valoare a capitalului avansat, subscris.
Kapitalwirtschaft, *-en, f.* economie capitalistă.
Kapitalzins, *-es, -en, m.* dobândă a capitalului.
Kapitalzufluss, *-es, -flüsse, m.* aflux de capital.
Kapitalzurückzahlung, *-en, f.* restituire, rambursare a capitalului.
Kapitalzusammenlegung, *-en, f.* fuziune de capital.
Kapitalzusammensetzung, *-en, f.* compoziție, componență a capitalului; **organische** ~ compoziție organică a capitalului.
Kapitalzusatz, *-es, -sätze*, **Kapitalzuschuss**, *-es, -schüsse, m.* adaos, supliment de capital.
Kapitalzuwachs, *-es, m. sg.* creștere a capitalului.
Kapitän, *-s, -e, m.* **1.** *(mar., mil.)* căpitan. **2.** *(sport)* căpitan de echipă.
Kapitänfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește-căpitan *(Polynema quadrifilis).*
Kapitäns|patent, *-(e)s, -e, n.* **1.** diplomă, brevet de căpitan de vas. **2.** *(mil.; înv.)* diplomă, ordin de numire în gradul de căpitan.
Kapitel, *-s, -, n.* **1.** capitol; *(fig.)* **er liest ihm ein ~ vor** îl muștruluiește; *(fig.)* **das ist ein ~ für sich** sau **das ist ein anderes** ~ ăsta e un capitol aparte, asta e altă chestiune. **2.** *(bis.)* capitul.
Kapitelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kapitel **(1)**) capitolaș.
kapitelfest *adj.* **1.** versat în catehism, în biblie. **2.** priceput, tare în ceva. **3.** *(glumeț)* sănătos (tun).
Kapitell, *-s, -e, n. (arhit.)* capitel.
Kapitelldeckplatte, *-n, f. (arhit.)* abacă.
kapiteln, *kapitelte, kapitelt (ich kapit(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* a certa, a dojeni, a muștrului (pe cineva).
Kapitel|überschrift, *-en, f.* titlu de capitol.
kapitolinisch *adj. (ist.)* din Capitoliu; **die ~en Gänse** gâștele Capitoliului.
Kapitular, *-s, -e, m. (bis.)* membru al unul capitul, canonic.
Kapitularien [-rïən] *pl. (ist.)* capitulare, decrete regale (ale regilor franci).
Kapitulation, [-t'sio:n] *-en, f.* **1.** *(mil.)* capitulare, predare; **bedingungslose** ~ capitulare fără condiții. **2.** *(înv.)* tratat de stat, înțelegere, acord (între state). **3.** *(înv., mil.)* reangajare în armată.
Kapitulationsver|handlung, *-en, f.* tratative pentru capitulare.
kapitulieren [-rïən], *kapitulierte, kapituliert, vb. (h) intr.* a capitula.
Kaplan, *-s, -pläne, m. (bis. cat.)* diacon.
Kaplanei, *-en, f. (bis. cat.)* diaconie.
Kapo, *-s, -s, m.* **1.** *(mil., fam.)* subofițer. **2.** *(jargon.)* deținut responsabil. **3.** *(fam., reg.)* șef de echipă.
kapores *adj. (fam.)* v. kaputt.
Kapotte, *-n, f.* **1.** manta de ploaie cu glugă. **2.** pălărie de damă (cu panglică de legat sub bărbie).

Kappbaum, *-(e)s, -bäume, m. (constr.)* grindă de plafon.
Käppchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kappe) căciuliță, scufiță, bonețică.
Käppchenmorchel, *-n, f. (bot.)* ciuciulete cu scufie *(Morchella rimosipes).*
Kappdecke, *-n, f. (constr.)* plafon în formă de calotă.
Kappe, *-n, f.* **1.** căciuliță, tocă; *(fig.)* **er nimmt es auf seine eigene** ~ își ia răspunderea, o ia asupra sa; **jm. auf die ~ gehen** a urmări, a persecuta pe cineva; **gleiche Brüder, gleiche ~n** toți se scaldă într-o apă; cum e Tanda e și Manda. **2.** glugă, potcap; **die Herrschaft der ~n** carnavalul. **3.** capă. **4.** *(mine)* capac, sprijin, grindă transversală. **5.** *(constr.)* căciulă; **die ~ eines Dammes** căciula, capătul stăvilarului. **6.** *(constr.)* lunetă, calotă. **7.** *(geom,)* calotă sferică. **8.** *(mil.)* culasă (a unui tun etc.). **9.** *(la pantofi)* ștaif; bombeu.
kappen, *kappte, gekappt, vb. (h) tr.* **1.** a tăia; a scurta; **die Krone eines Baumes** ~ a reteza coroana unui copac; *(mar.)* **das Ankertau** ~ a tăia parâma de legătură. **2.** a încăputa (ciorapi). **3.** a castra. **4.** *(despre cocoși)* a călca (o găină).
Kappen|abend, *-s, -e*, **Kappenball**, *-(e)s, -bälle, m.* bal de carnaval, de Lăsata secului.
Kappenfenster, *-s, -, n. (constr.)* lucarnă semicirculară.
Kappengans, *-gänse, f. (ornit.)* gâscă-găină australiană *(Cereopsis novaehollandiae).*
Kappengeschoss, *-es, -e, n.* proiectil cu calotă.
Kappengewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă în calotă.
Kappenmacher, *-s, -, m.* șepcar; ceaprazar.
Kappenpfeffer, *-s, m. sg. (bot.)* ardei *(Capsicum annuum).*
Käpper, *-s, -, m. (elv.)* eretic.
Kappes, *-, -, m. (reg.)* căpățână de varză albă.
Kapp|hahn, *-(e)s, -hähne, m.* v. Kapauner.
Kapp|hengst, *-es, -e, m.* armăsar castrat.
Kapp|henne, *-n, f.*, **Kapp|huhn**, *-(e)s, -hühner, n.* puică, găinușă îngrășată.
Käppi, *-s, -s, n.* chipiu.
Kappmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de decupat.
Kappnaht, *-nähte, f.* cusătură franțuzească.
Kappsäge, *-n, f.* ferăstrău pendular.
Kappus, *-, m. sg. (reg.)* v. Kappes.
Kappweide, *-n, f. (bot.)* salcie albă *(Salix alba).*
Kappzaum, *-(e)s, -zäume, m.* botar, botelniță (pentru îmblânzit și dresat caii).
Kaprice ['-pri:sə], *-n, f.* **1.** capriciu. **2.** *(muz.)* capriciu.
Kapriole, *-n, f.* **1.** săritură (ca a caprei); capriolă. **2.** năzdrăvănie, ștrengărie, idee năstrușnică.
kapriolen, *kapriolte, kapriolt, vb. (h) intr.* a sări, a face capriole; *(fig.)* a face nebunii.
Kaprize, *-n, f.* v. Kaprice.
kaprizieren, *kaprizierte, kapriziert, vb. (h) refl.* a se încăpățâna; **ich kapriziere mich nicht darauf** nu mă încăpățânez în chestiunea asta.
kapriziös *adj.* capricios.
Kaprizpolster, *-s, -* (și *-pölster), n. (reg.* și *m.)* puișor, pernă mică.
Kapsel, *-n, f.* **1.** capsulă. **2.** *(mil.)* capsă, capsulă, înveliș.
Kapsel|aufziehmaschine, *-n, f.* mașină de pus capsule, mașină de capsulat.
Kapselfrucht, *-früchte, f. (bot.)* fruct capsular.
Kapselguss, *-es, -güsse, m. (tehn.)* turnare în cochilie, turnare în coajă.
kapselig *adj.* **1.** în formă de capsulă. **2.** *(bot.)* capsular.
Kapsel|lager, *-s, -, n. (tehn.)* palier capsulat; piuliță capsulată.
Kapselmotor, *-s, -en, m.* motor capsulat.
Kapselmutter, *-n, f. (tehn.)* capsulă-mamă (parte în care intră cealaltă parte).
kapseln, *kapselte, gekapselt (ich kaps(e)le), vb. (h) tr.* a capsa, a capsula; a aplica capse, capsule.
Kapselräderwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* angrenaj capsulat.
Kapselschraube, *-n, f.* șurub cu bucșă.
kapseltragend *adj. (bot.)* purtător de capsule.
Kapselung, *-en, f.* capsulare.
Kap|stein, *-(e)s, -e, m. (înv.)* diamant provenit din Africa de Sud.
Kapt. *presc.*, de la Kapitän căpitan.
Kaptalband, *-(e)s, -bänder, n.* v. Kapitalband.
Kaptein, **Käpten**, *-s, -s, m. (reg., fam.)* căpitan.
kaptivieren ['-vi:-], *kaptivierte, kaptiviert, vb. (h) tr. (înv.)* a captiva.
Kaptivität [-vi-], *-en, f. (înv.)* captivitate.
Kaptur, *-en, f. (înv.)* capturare a unei nave străine.
Kaput, *-s, -e, m. (elv.* și *austr.)* manta (soldățească).
kaputt *adj. (fam.)* distrus; spart; ruinat; stricat; **der Teller ist** ~ farfuria s-a spart; **der Rock ist** ~ haina e distrusă; s-a rupt; **ich war ganz** ~ eram obosit mort, eram făcut praf.
kaputtfahren, *fuhr kaputt, kaputtgefahren (du fährst kaputt, er fährt kaputt) vb. (h) tr.* a avaria circulând.
kaputtgehen, *ging kaputt, kaputtgegangen, vb. (s) intr. (fam.)* a se duce de râpă, a se distruge, a se strica.
kaputtkriegen, *kriegte kaputt, kaputtgekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* a reuși să strice, să deterioreze.
kaputtlachen, *lachte kaputt, kaputtgelacht, vb. (h) refl. (fam.)* a se strica de râs.
kaputtmachen, *machte kaputt, kaputtgemacht, vb. (h) tr.* **1.** a strica, a distruge. **2.** *(fam.)* a ruina (economic). **3.** *(argou)* a doborî și a omorî.
Kapuze, *-n, f.* glugă.
Kapuzenmuskel, *-s, -, m. (anat.)* trapezoid, mușchi scapular.
Kapuzinade, *-n, f.* predică, muștruluială, dojană.
Kapuziner, *-s, -, m.* **1.** (călugăr) capucin. **2.** *(austr.)* (cafea) capuținer. **3.** *(tipogr.)* broască (semn de potrivit cartonul).
Kapuziner|affe, *-n, -n, m. (zool.)* maimuță capuțin *(Cebus capucinus).*
Kapuzinerblume, **Kapuzinerkresse**, *-n, f. (bot.)* călțunaș, condurul-doamnei *(Tropoeulum majus).*
Kapuzinermönch, *-(e)s, -e, m.* v. Kapuziner **(1)**.
Kapuzinernonne, *-n, f.* (călugăriță) capucină.
Kapuziner|orden, *-s, m. sg. (bis.)* ordin al capucinilor.
Kapuzinerpilz, *-es, -e, m. (bot.)* pitarcă *(Tubiporus scaber capucinus).*
Kar, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(geol.)* fisură, văgăună săpată de ghețari. **2.** *(reg., pop.)* recipient; coș de pește; stup de albine; colivie.

Karabiner, *-s, -, m.* **1.** (pușcă) carabină. **2.** v. Karabinerhaken.
Karabiner|haken, *-s, -, m. (tehn.)* (cârlig) carabină.
Karabinier [-nie:], *-s, -s, m.* **1.** carabinier. **2.** *pl.* carabinieri (trupe italiene de jandarmerie).
Karacho [-χo], *-s, n. sg.* avânt, vitreză; **mit** ~ în viteză.
Karaffe, *-n, f.* carafă.
Karaffine, *-n, f.* sticluță șlefuită.
Karaibisch *adj.* din Caraibe.
Karambolage [-ʒə], *-n, f.* **1.** *(biliard)* carambol. **2.** ciocnire.
Karambole, *-n, f. (biliard)* **1.** v. Karambolage **(1)**. **2.** bilă roșie.
karambolieren, *karambolierte, karamboliert, vb. (h) intr.* **I.** *(biliard)* a face carambol. **2.** *(fig.)* a se ciocni.
Karamell[1], *-s, -m. sg.* zahăr ars, caramel.
Karamell[2], *-s, -en, n.*, **Karamelle**, *-n, f.*, **Karamellbonbon** [-bɔŋbɔŋ] și [-bɔ̃bɔ̃:], *-s, -s, m.* (și *n.*) (bomboană) caramelă.
karamellieren, *karamellierte, karamelliert, vb. (s) intr.* a se carameliza.
karamellisieren, *karamellisierte, karamellisiert, vb. (h) tr.* a carameliza.
Karat, *-(e)s, -e, n.* carat.
Karate, *-s* (și *-), n. sg. (sport)* carate.
Karatgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate în carate.
karätig *adj.* cu carate.
Karausche, *-n, f. (iht.)* caracudă *(Carassius carassius)*.
Karavelle [-'vɛl-], *-n, f. (mar.)* caravelă.
Karawane, *-n, f.* caravană.
Karawanenhandel, *-s, m. sg.* comerț prin intermediul caravanelor.
Karawanen|straße, *-n, f.* drum al caravanelor.
Karawanserei, *-en, f.* caravanserai.
Karbatsche, *-n, f.* gârbaci, bici.
karbatschen, *karbatschte, karbatscht, vb. (h) tr. (pop.)* a biciui, a lovi, a bate cu biciul.
Karbe, *-n, f.* **1.** *(reg.)* chimen. **2.** tăietură, crestătură.
Karbid, *-(e)s, n. sg. (chim.)* carbid.
Karbolsäure *f. sg. (chim.)* acid fenic.
Karbolwasser, *-s, n. sg. (chim.)* soluție de acid fenic.
Karbon, *-s, n. (geol.)* carbonifer.
Karbonade, *-n, f. (cul.)* cotlet.
Karbonfarb|band, *-(e)s, -bänder, n. (inform.)* ribon cu carbon.
Karbonisation, *-en, f.* carbonizare.
karbonisch *adj.* carbonic.
karbonisieren, *karbonisierte, karbonisiert, vb. (h) tr.* a carboniza.
Karbonpapier, *-(e)s, -e, n.* hârtie carbon, indigo.
Karbonsäure *f. sg.* v. Kohlensäure.
Karborund, *-(e)s, -e, n.*, **Karborundum**, *-s, n. (tehn.)* carborundum.
Karbunkel, *-s, -, m. (med.)* furuncul antracoid.
Karburator, *-s, -toren, m. (tehn.)* carburator.
karburieren, *karburierte, karburiert, vb. (h) tr.* a carbura.
Kardamon, *-s, -e, m.* (sau *n.*) *(bot.)* cardamon *(Elettaria cardamonum)*.
Kardan, *-s, -e, n.* (și *m.*), **Kardan|antrieb**, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* cardan, transmisie cardanică.
Kardanbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cardanică.
Kardangelenk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* articulație cardanică.
Kardangelenkwelle, *-n, f. (tehn.)* arbore cardanic, cu articulație cardanică.
Kardankreuz, *-es, -e, n. (tehn.)* cruce cardanică.
Kardanrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* tub cardanic.
Kardanwelle, *-n, f.* v. Kardangelenkwelle.
Kardanzapfen, *-s, -, m. (tehn.)* pivot cardanic.
Kardätsche, *-n, f.* **1.** perie aspră (de cai). **2.** *(text.)* darac de lână.
Karde, *-n, f.* **1.** *(bot.)* scaiete; scăiuș, varga-ciobanului *(Dipsacus Silvester)*. **2.** *(text.)* cardă.
Kardeel, *-e, f. (mar.)* saulă, șuviță; toron de odgon.
Kardendistel, *-n, f.* v. Karde **(1)**.
Kardengewächse *pl. (bot.)* dipsacacee *(Dipsacaceae)*.
Kardiakum, *-s, -ka, n.* medicament pentru inimă.
Kardialgie *f. sg. (med.)* dureri precordiale.
kardieren, *kardierte, kardiert, vb. (h) tr. (text.)* a dărăci, a carda.
Kardier|raum, *-(e)s, -räume, m. (text.)* sală de dărăcit lâna.
kardinal *adj.* cardinal, principal, important.
Kardinal, *-s, -näle, m.* **1.** *(bis. cat.)* cardinal. **2.** *(ornit.)* forfecuță roșie din America de Nord *(Loxia cardinalis)*. **3.** *(entom.)* fluture *(Ampelis carnifex)*. **4.** *(cul.)* (un fel de) punch (din vin alb).
Kardinalfrage, *-n, f.*, **Kardinalproblem**, *-s, -e, n.* problemă cardinală.
Kardinalpunkt, *-(e)s, -e, m.* lucru principal, esențial.
Kardinalswürde *f. sg.* demnitate de cardinal.
Kardinaltugenden *pl.* virtuți cardinale.
Kardinalzahl, *-en, f. (mat.)* **1.** număr cardinal. **2.** numerizare; **endliche** ~ numerizare finită; **transfinite** sau **unendliche** ~ numerizare infinită.
Kardiogramm, *-s, -e, n. (med.)* cardiogramă.
Kardio|ide, *-n, f. (med.)* cardioidă.
karelisch *adj.* carelic, din Karelia.
kären, *kärte, gekärt, vb. (h) intr. (elv.)* a se văicări, a se văita.
Karenz, **Karenzfrist**, *-en, f.* timp de așteptare.
Karessasch *f. sg. (reg., pop.)* dragoste neserioasă, superficială, flirt.
karessieren, *karessierte, karessiert, vb. (h) tr.* **1.** a mângâia, a alinta, a dezmierda. **2.** a lingui, a se da pe lângă cineva.
Karettschildkröte, *-n, f. (zool.)* broască țestoasă de baga *(Chelonia imbricata)*.
Karfiol, *-s, -e, m. (bot., reg.)* conopidă *(Brassica oleracea* var. *botrytis)*.
Karfreitag, *-(e)s, -e, m. (bis.)* Vinerea Mare.
Karfunkel, *-s, -, m. (înv.)* granat.
karfunkeln, *karfunkelte, karfunkelt (ich karfunk(e)le), vb. (h) intr. (înv.)* a străluci.
karg *adj.* **1.** zgârcit; meschin. **2.** sărăcăcios.
kargen, *kargte, gekargt, vb. (h) intr.* a se zgârci; **er kargt mit seiner Gunst** e zgârcit în favoruri; **er kargt mit Worten** e scump la vorbă.
Kargheit *f. sg.* puținătate, sărăcie; zgârcenie.
kärglich *adj.* modest; sărăcăcios.
Kargo, *-s, -s, n. (com., mar.)* cargo, încărcătură a unei corăbii.
karieren, *karierte, kariert, vb. (h) tr.* a imprima în carouri.
kariert **I.** *part. trec.* de la karieren. **II.** *adj.* în carouri; ecosez; **~er Stoff** stofă în carouri.
Karies [-riɛs] *f. (med.)* carie.
Karikatur, *-en, f.* caricatură.
Karikaturist, *-en, -en, m.* caricaturist.
karikaturistisch *adj.* caricatural.
karikieren, *karikierte, karikiert, vb. (h) tr.* a caricaturiza.
kariogen *adj.* care produce carii dentare.
kariös *adj. (med.)* cu carii, cariat.
Karitas *f. sg.* caritate.
karitativ *adj.* caritabil.
Karkasse, *-n, f.* **1.** *(cul.)* corp de pasăre fără membre. **2.** *(tehn.)* carcasă a anvelopei; carcasă, carter. **3.** *(ist.)* proiectil incendiar cu schelet metalic.
Karls|sage, *-n, f.* legendă despre Carol cel Mare.
Karmeliter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* călugăr(iță) carmelit(ă).
Karmesin, *-s, n. sg.* v. Karmin.
karmesinrot *adj.* roșu-închis.
Karmin, *-s, n. sg.* (roșu) carmin, cârmâz.
karminrot *adj.* roșu-carmin.
Karn, *-(e)s, -e, m.*, **Karne**, *-n, f. (reg.)* putinei.
karnen, *karnte, gekarnt, vb. (h) tr.* a alege untul, a bate putineiul.
Karneol, *-s, -e, m.* carneol.
Karner, *-s, -, m.* **1.** osuar. **2.** cămară pentru păstrarea cărnii; afumătoare.
Karneval [-val], *-s, -e* (sau *-s), m.* carnaval.
Karnevals|treiben, *-s, n. sg.* defilări vesele de mascați în carnaval.
Karnickel, *-s, -, n.* **1.** *(zool.)* v. Kaninchen. **2.** *(fig.)* țap ispășitor; prostănac; **nun soll ich wieder das ~ sein** tot eu să fiu țapul ispășitor.
Karnies, *-es, -e, n. (constr.)* ciubuc, cornișă.
Karniesbogen, *-s, -, m. (constr.)* arc în dusină.
Karnies|eisen, *-s, -, n.*, **Karnieshobel**, *-s, -, m.* rindea profilată.
karnivor [-'vo:r] *adj.* carnivor.
Karnivore, *-n, -n, m.* (animal) carnivor; (plantă) carnivoră.
Kärntner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* carintian(ă), locuitor(-oare) din Carintia.
kärntnerisch *adj.* carintian.
Karo, *-s, -s, n.* **1.** pătrat. **2.** *(la jocul de cărți)* caro.
karolingisch *adj. (ist.)* carolingian.
Karomuster, *-s, -, n.* desen în carouri.
Karosse, *-n, f.* trăsură luxoasă, cupeu.
Karosserie, *-n* [-ri:ən], *f.* caroserie.
Karotin, *-s, n. sg. (chim.)* carotină.
Karotte, *-n, f. (bot.)* morcov *(Daucus corota)*.
karpatisch *adj.* carpatic.
Karpell, *-s, -e, n. (bot.)* carpelă.
Karpellträger, *-s, -, m. (bot.)* carpofor.
Kärpfchen, *-s, -, n. (dim.* de la Karpfen) crap mic, crăpcean.
Karpfen, *-s, -, m. (iht.)* crap *(Cyprinus carpio)*.
Karpfenkönig, *-s, -e, m. (iht.)* (specie de) crap *(Cyprinus rex cyprinorum)*.
Karpfenlaus, *-läuse, f. (zool.)* păduchele-crapului (crustaceu inferior) *(Argulus foliaceus)*.
Karpfenteich, *-(e)s, -e, m.* eleșteu cu crapi.
Karpophor, *-s, -e, m.* v. Karpellträger.
Kärrchen, *-s, -, n. (dim.* de la Karren) căruță mică, car mic, cotigă.
Karre, *-n, f.* v. Karren.
Karee, *-s, -s, n.* **1.** pătrat. **2.** *(mil.)* careu. **3.** *(reg., cul.)* cotlet.
karren, *karrte, gekarrt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a căra cu roaba. **2.** a duce cu carul. **II.** *intr.* **1.** a împinge roaba. **2.** *(fam.)* a face muncă silnică. **3.** a merge cu carul.
Karren[1], *-s, -, m.* **1.** roabă, tărăboanță. **2.** car, căruță; cotigă; *(fig., fam.)* **er zieht den ~ aus dem Dreck** o scoate el la capăt, îndreaptă el situația; **der ~ ist verfahren** afacerea, chestiunea s-a ratat. **3.** *(tipogr.)* căruț (la prese de tipar).
Karren[2] *pl. (geol.)* karen, lapies.
Karrenbahn, *-en, f. (tipogr.)* glisiere, șine ale căruțului (la presele de tipar).
Karrenführer, *-s, -, m.* căruțaș, cărăuș.
Karrengaul, *-(e)s, -gäule, m.*, **Karrenpferd**, *-(e)s, -e, n.* cal de căruță.
Karrenpflug, *-(e)s, -pflüge, m.* plug cu roți (tractat), tren.
Karrenschieber, *-s, -, m.* cărăuș cu roaba; *(mine)* vagonetar.
Karren|strafe, *-n, f. (fam.)* muncă silnică.
Karrenwalze, *-n, f. (pielărie)* valț mobil pentru talpă.
Karrete, *-n, f. (glumeț, reg.)* căruță stricată.
Karrette, *-n, f.* **1.** *(elv.)* roabă. **2.** cărucior cu două roți pentru cumpărături. **3.** *(mil.)* căruță.
Karriere [-'riɛ:rə], *-n, f.* **1.** carieră; **er macht ~** el face carieră. **2.** galop de cursă.
Karrierefrau, *-en, f.* **1.** femeie cu mult succes în cariera profesională, ajunsă în posturi înalte. **2.** *(peior.)* femeie care își neglijează familia de dragul carierei profesionale.
Karrieremacher, *-s, -, m.* v. Karrierist.
karrieren, *karrierte, karriert, vb. (h) tr.* v. karieren.
Karrierismus, *-, m. sg.* carierism.
Karrierist, *-en, -en, m.* carierist.
karriert *adj.* v. kariert.
Karriol, *-s, -s, n.*, **Karriole**, *-n, f.* **1.** șaretă, gabrioletă, trăsură ușoară cu două roți (pentru transportul poștei). **2.** cotigă; *(glumeț)* trăsură veche, rablă.
karriolen, *karriolte, karriolt, vb. (s) intr.* a merge, a circula cu șareta.
Kärrlein, *-s, -, n.* v. Kärrchen.

Kärrner, *-s, -, m. (înv.)* **1.** cărător cu roaba. **2.** căruțaș, cărăuș. **3.** vânzător ambulant, coropcar. **4.** sărăcan, sărăntoc, coate-goale.
Karsamstag, *-(e)s, -e, m. (bis.)* Sâmbăta Mare.
Karst, *-es, -e, m.* **1.** *(geol.)* carst. **2.** săpăligă cu trei colți.
kart. *presc.* de la kartoniert cartonat.
Kartätsche, *-n, f.* **1.** pungă. **2.** proiectil (de tun) cu mitralii. **3.** cartușieră. **4.** *(constr.)* drișcă.
kartätschen, *kartätschte, kartätscht, vb. (h) tr.* și *intr.* a trage cu mitralii.
Kartätschenfeuer, *-s, n. sg.* foc de mitralii.
Kartätschenkugel, *-n, f.* glonț de mitralii.
Kartätschenschuss, *-es, -schüsse, m.* împușcătură cu mitralii.
Kartause, *-n, f.* mănăstire de călugări șartrezi; *(fig.)* **jn. bei der ~ kriegen** a apuca pe cineva de guler.
Kartäuser, *-s, -*, **Kartäusermönch**, *-(e)s, -e, m.* (călugăr) șartrez.
Kartäusernelke, *-n, f. (bot.)* garofiță *(Dianthus carthusianorum L.)*.
Kärtchen, *-s, -, n. (dim.* de la Karte) cartonaș.
Karte, *-n, f.* **1.** carte poștală (ilustrată). **2.** carte de joc; **~n abheben** a tăia cărțile; **eine ~ abstechen** a puncta cărțile de joc; **eine ~ ausspielen** a juca o carte; **die ~n geben** a da, a face cărțile; **ich habe schlechte ~n** am cărți proaste; **die ~n schlagen** a da în cărți; **~n spielen** a juca cărți; **etwas in ~n verspielen** a pierde ceva la cărți; (și *fig.*) **er setzt alles auf eine ~** joacă, mizează totul pe o carte; **die ~n aufdecken** a-și descoperi cărțile, a le întoarce pe față; **er hat die ~n gut gemischt a)** a amestecat bine cărțile; **b)** a aranjat lucrurile bine; *(fig.)* **seine ~n aufdecken** sau **mit offenen ~n spielen** a da cărțile pe față; **alle ~n in der Hand haben** a dispune de toate mijloacele și posibilitățile; **seine letzte ~ ausspielen** a mai face o ultimă încercare; **auf die falsche ~ setzen** a face o alegere greșită; **jm. in die ~n sehen** a afla în secret planurile cuiva; **wissen, wie die ~n fallen** a ști cum vor fi lucrurile, ce va veni; **jm. die ~n legen** a ghici cuiva din cărți. **3.** carte de vizită; **er gibt seine ~ ab** își depune cartea de vizită. **4.** bilet (de intrare în săli de spectacol, de tren etc.); **er löst eine ~** își scoate bilet. **5.** hartă; **flächentreue ~** hartă fidelă terenului; **militärische ~** hartă militară; **plastische ~** hartă în relief; **winkeltreue ~** hartă în proiecție, geografică. **6.** listă de bucate; **er isst nach der ~** mănâncă à la carte. **7.** cartelă de alimente, de îmbrăcăminte. **8.** *(sport)* cartonaș; **die gelbe** sau **rote ~** cartonașul galben sau roșu. **9.** *(transp.)* carte; **die grüne ~** cartea verde. **10.** *(inform.)* placă; **eine ~ kaufen** a cumpăra o placă.
Kartei, *-en, f.* cartotecă; fișier.
Karteiblatt, *-(e)s, -blätter, n.* fișă (de cartotecă).
Karteiführer, *-s, -, m.* persoană care ține cartoteca.
Karteikarte, *-n, f.* v. Karteiblatt.
Karteikasten, *-s, -kästen, m.* (cutie de) fișier.
Karteileiche, *-n, f. (glumeț)* **1.** fișă perimată. **2.** membru înregistrat dar inactiv (al unei organizații).
Kartell, *-s, -e, n.* **1.** *(ec.)* cartel; **ein ~ abschließen** a încheia un cartel. **2.** cartel, tratat de alianță. **3.** *(înv.)* carte, provocare la duel.
Kartell|amt, *-(e)s, -ämter, n. (ec.)* oficiu pentru controlul cartelurilor.
Kartellbe|hörde, *-en, f. (ec.)* organ de supraveghere a cartelurilor.
Kartellbewegung *f. sg.* acțiune de cartelare.
Kartell|entflechtung, *-en, f.* lichidare, dizolvare a cartelului.
Kartellgesetz, *-es, -e, n.* lege cu privire la carteluri.
kartellieren, *kartellierte, kartelliert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) cartela.
kartelliert I. *part. trec.* de la kartellieren. **II.** *adj.* strâns, unit în carteluri.
Kartellierung, *-en, f.* cartelare.
Kartellrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* dispoziții juridice privind cartelarea.
Kartellträger, *-s, -, m. (înv.)* secundant (la dueluri).
Kartellvertrag, *-(e)s, -träge, m.* convenție de cartelare.
Kartellzwang, *-(e)s, m. sg.* presiune exercitată de cartel (asupra concurenților din ramura respectivă).
karten, *kartete, gekartet (du kartest, er kartet), vb. (h) (fam.) intr.* a juca cărți.
Karten|aufschlägerin, *-nen, f.* cărturăreasă care dă, ghicește în cărți.
Karten|automat, *-en, -en, m.* automat de bilete (de tren etc.).
Kartenbild, *-es, -er, n.* imagine, vedere de ansamblu pe hartă.
Kartenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* coală de carton.
Kartenbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare carte-poștală (foaia și plicul formând o singură bucată care se împăturește).
Karten|eintragen, *-s, n. sg.* înscriere, notare pe hartă.
Kartenfabrik, *-en, f.* fabrică de cărți de joc.
Kartengeben, *-s, n. sg.* împărțit, dat al cărților (de joc).
Kartengeber, *-s, -, m.* persoană care dă cărțile (de joc).
Kartengeld, *-(e)s, -er, n. (la jocul de cărți)* caniotă.
Kartengruß, *-es, -grüße, m.* salut transmis pe o carte poștală, o vedere.
Kartenhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** *(mar.)* cameră de navigație. **2.** castel din cărți de joc; *(fig.)* speranță, iluzie neîntemeiată; **Kartenhäuser bauen** a face planuri fanteziste, a construi castele în Spania; **es stürzt zusammen wie ein ~** se năruiește, se surpă ca un castel de nisip.
Kartenkette, *-n, f. (text.)* lanț fără frâu.
Kartenkunde, *-n, f.* cartografie.
Kartenkunst|stück, *-(e)s, -e, n.* scamatorie cu cărți de joc.
Kartenkünstler, *-s, -, m.* scamator cu cărți de joc.
Kartenlegen, *-s, n. sg.* **1.** dat, ghicit în cărți. **2.** pasiență.
Kartenlehre, *-n, f.* v. Kartenkunde.
Kartenlocher, *-s, -, m.* perforator de cartele.
Kartenmacher, *-s, -, m.* v. Kartenzeichner.
Karten|netz, *-es, -e, n. (geogr., geod.)* rețea de referință a hărții.
Kartensammlung, *-en, f.* colecție de hărți.
Kartenschlagen, *-s, n. sg.* **1.** *(text.)* perforare a cartelelor. **2.** ghicit în cărți.
Kartenschlagmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de perforat cartele.
Karten|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de cărți.
Karten|spieler, *-s, -, m.* jucător de cărți.
Karten|stecher, *-s, -, m.* gravor de hărți.
Karten|stelle, *-n, f.* oficiu de distribuire a biletelor.
Karten|stempel, *-s, -, m.* timbru pe cărțile de joc.
Karten|steuer, *-n, f.* impozit pe cărți de joc.
Kartensystem, *-s, -e, n.* sistem de hărți.
Kartentasche, *-n, f.* **1.** *(mil.)* porthartă. **2.** *(auto.)* buzunar pentru hărți.
Kartentelefon, *-s, -s, n.* telefon cu card.
Kartentisch, *-(e)s, -e, m.* masă de joc (de cărți).
Kartenverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare de bilete.
Kartenvorverkauf, *-(e)s, m. sg.* vânzare a biletelor in prealabil.
Kartenwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** atlas. **2.** atelier, întreprindere în care se confecționează hărți.
Kartenwesen, *-s, n. sg.* cartografie.
Kartenwickelmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de bobinat cu cartele.
Kartenzeichen, *-s, -, n.* semn cartografic.
Kartenzeichnen, *-s, n. sg.* cartografie.
Kartenzeichner, *-s, -, m.* cartograf.
Karthager, *-s, -, m.* cartaginez.
karthagisch *adj.* cartaginez.
Karthäusernelke, *-n, f.* v. Kartäusernelke.
kartieren, *kartierte, kartiert, vb. (h) tr.* **1.** a desena (hărți). **2.** a trece pe fișă și a depune la fișier.
Kartierung, *-en, f.* cartografiere.
Kartoffel, *-n, f.* **1.** *(bot.)* cartof *(Solanum tuberosum)*; **geröstete ~n** cartofi prăjiți; **~n stecken** a planta cartofi. **2.** *(glumeț)* (nas mare ca un) cartof; ceas vechi, prost, ceapă.
Kartoffel|acker, *-s, -äcker, m.* ogor plantat cu cartofi.
Kartoffel(an)bau, *-(e)s, m. sg.* cultură a cartofilor.
Kartoffelbrei, *-(e)s, -e, m.* piure de cartofi.
Kartoffelbrennerei, *-en, f.* fabrică de spirt din cartofi.
Kartoffel|ernte, *-n, f.* recoltă de cartofi.
Kartoffelfäule *f. sg.* v. Kartoffelkrankheit.
Kartoffelfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp de cartofi.
Kartoffelferien [-riən] *pl. (fam.)* vacanță de toamnă.
Kartoffelfeuer, *-s, -, n.* foc cu vreji de cartofi pe câmp.
Kartoffelflocken *pl.* fulgi de cartofi.
Kartoffelhorde, *-n, f.* ladă de cartofi.
Kartoffelkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gândac de Colorado *(Leptinotarsa decemlineata)*.
Kartoffelkloß, *-es, -klöße*, **Kartoffelknödel**, *-s, -, m.* găluscă de cartofi.
Kartoffelkrankheit *f. sg.* boală a cartofilor.
Kartoffelkraut, *-(e)s, n. sg.* frunze de cartof.
Kartoffelkrebs, *-e, m. (bot.)* cancer al cartofilor *(Synchytrium endobioticum)*.
Kartoffel|lagerung, *-en, f.* depozitare a cartofilor.
Kartoffelmehl, *-(e)s, n. sg.* v. Kartoffelstärke.
Kartoffelmus, *-es, m. sg.* v. Kartoffelbrei.
Kartoffelpilz, *-es, -e, m. (bot.)* ciupercă de cartofi *(Phytophtora infestans)*.
Kartoffelpresse, *-n, f.* presă de cartofi.
Kartoffelpuffer, *-s, -, m.* crochetă de cartofi.
Kartoffelpüree, *-s, -, n.* piure de cartofi.
Kartoffelquetsche, *-n, f.* v. Kartoffelpresse.
Kartoffelroder, *-s, -, m.* mașină de scos cartofi.
Kartoffelrose, *-n, f. (bot.)* trandafir japonez *(Rosa rugosa)*.
Kartoffelschäler, *-s, -, m.* cuțit de curățat cartofi.
Kartoffelschleuder, *-n, f.* v. Kartoffelroder.
Kartoffel|stärke *f. sg.* amidon, făină de cartofi.
Kartoffelteig, *-(e)s, -e, m.* aluat din cartofi.
Kartoffelzucker, *-s, m. sg.* glucoză.
Kartograf, *-en, -en, m.* v. Kartograph.
Kartogramm, *-s, -e, n.* cartogramă.
Kartograph (și **Kartograf**), *-en, -en, m.* cartograf.
Kartographie (și **Kartografie**), *f. sg.* cartografie.
kartographisch (și **kartografisch**) *adj.* cartografic.
Karton, *-s, -s* (și *-e*), *m.* **1.** carton, mucava. **2.** cutie de carton. **3.** *(pict.)* carton, schiță, studiu. **4.** *(tipogr.)* filă tipărită de intercalat, filă înlocuitoare (într-o carte). **5.** toc de carte.
Kartonage [-ʒə], *-n, f.* cartonaj.
Kartonheftmaschine, *-n, f. (tipogr.)* mașină de cusut cartoane.
Kartonher|steller, *-s, -, m.* producător, fabricant de carton.
Kartonverpackung, *-en, f.* ambalaj de carton.
kartonieren, *kartonierte, kartoniert, vb. (h) tr.* a cartona, a lega în carton.
kartoniert I. *part. trec.* de la kartonieren. **II.** *adj.* cartonat.
Kartonpapier, *-s, -e, n.* hârtie-carton.
Kartonschere, *-n, f.* foarfecă pentru mucava.
Kartothek, *-en, f.* cartotecă, fișier.
Kartusche, *-n, f.* **1.** *(mil., arhit.)* cartuș. **2.** *(înv. mil.)* cartușieră.
Karunkel, *-n, f. (med.)* verucă, neg.
Karussell, *-s, -e* (și *-s*), *n.* **1.** carusel, călușei. **2.** *(înv.)* turnir.
Karusselldrehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung carusel.
Karussellführer, *-s, -, m.* persoană care pune în mișcare călușeii.
Karve [-və], *-n, f.* v. Kümmel.
Karviol [-vi-], *-s, -e, m.* v. Karfiol.
Karwoche, *-n, f. (bis.)* Săptămâna Mare.
Karyatide, *-n, f. (constr.)* cariatidă.
Karyokinese, *-n, f. (biol.)* cariochineză.
Karyopse, *-n, f. (bot.)* cariopsă.
Karzer, *-s, -, m.* (sau *n.*) carceră; *(fam.)* **er hat ~ gekriegt** a fost pedepsit cu carceră.
Karzer|strafe, *-n, f.* pedeapsă cu carceră.
Karzinom, *-s, -e, n. (med.)* carcinom.
Käs, *-es, -e, m. (reg.)* brânză de vaci.

Kasạch, *-s, -s, m.* covor cazah.
Kasạche, *-n, -n, m.* cazah.
Kasạchin, *-nen, f.* cazahă.
kasạchisch *adj.* cazah.
Kạsack, *-s, -s, m.*, **Kạsacke**, *-n, f.* cazacă, (gen de) bluză.
Kạsch, *m. sg.*, **Kạscha** *f. sg.* **1.** hrişcă. **2.** terci.
kạscheln, *kaschelte, gekaschelt (ich kasch(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a se da pe gheţuş.
kạschen, *kaschte, gekascht, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a aresta, a pune mâna pe cineva. **2.** a şterpeli, a fura.
Käs|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Käse) bucăţică de brânză.
Kaschelọtt (şi *-lot), -(e)s, -e, m. (zool.)* caşalot *(Physeter catodon, P. macrocephalus).*
Kaschẹmme, *-n, f. (argou)* speluncă.
Kạscher, *-s, -, m.* v. Kescher.
Kaschernạlt, *-(e)s, m. sg. (reg.)* amestec de mâncare.
kaschiẹren, *kaschierte, kaschiert, vb. (h) tr.* **1.** a ascunde, a acoperi. **2.** *(tipogr.)* a caşura. **3.** *(teatru)* a produce piese plastice pentru decor.
Kaschmịr, *-s, -e, m. (text.)* caşmir.
Kaschmịrziege, *-n, f. (zool.)* capră de Caşmir *(Capra hircus laniger).*
Kạ̈se, *-s, -, m.* **1.** brânză, caş, caşcaval; *(fam.)* **er ist kaum drei ~ hoch** e de-o şchioapă. **2.** lapte covăsit. **3.** fruct de nalbă. **4.** floare, parte comestibilă a conopidei. **5.** *(fam.)* trăncăneală, fleacuri, prostii; **das ist doch alles ~**, **was du da erzählst** vorbeşti prostii.
Kạ̈se|arten *pl.* brânzeturi.
kạ̈se|artig *adj.* brânzos, ca brânza.
Kạ̈se|aufschnitt, *-(e)s, -e, m.* platou cu diferite sorturi de brânză feliată.
Kạ̈sebereitung *f. sg.* fabricare a brânzei.
Kạ̈seblatt, *-(e)s, -blätter, n. (fam.)* ziar prost, gazetă proastă, fiţuică.
kạ̈sebleich *adj.* v. käsig **(2).**
Kạ̈sebrant, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** v. Käsepappel **2.** cimbru *(Thymus).*
Kạ̈sebutter *f. sg.* caş gras, brânză.
Kạ̈se|ecke, *-n, f.* triunghi de brânză.
Kạ̈sefladen, *-s, -, m.* v. Käsekuchen.
Kạ̈sefuß, *-es, -füße, m.* picior urât mirositor, împuţit.
Kạ̈seglocke, *-n, f.* clopot de sticlă (cu care se acoperă brânza şi alte alimente).
Kạ̈se|händler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* brânzar, negustor(-easă) de brânzeturi.
Kaseịn, *-s, n. sg. (chim.)* cazeină.
Kạ̈sekohl, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Blumenkohl.
Kạ̈sekuchen, *-s, -, m.* plăcintă, tartă cu brânză.
Kạsel, *-n, f.* rasă, haină de liturghie (care acoperă tot corpul).
Kạ̈selab, *-s, n. sg.* cheag de brânză.
Kạ̈semacher, *-s, -, m.* v. Käser.
Kạ̈semade, *-n, f. (entom.)* larvă a musculiţei de brânză *(Piophila casei).*
Kạ̈semagen, *-s, m. sg. (reg.)* rânză.
Kasemạtte, *-n, f.* cazemată, întăritură, fort.
Kạ̈semesser, *-s, -, n.* **1.** cuţit de brânză. **2.** *(glumeţ)* baionetă.
Kạ̈semilch *f. sg. (reg.)* v. Käsewasser.
kạ̈sen, *käste, gekäst (du, er käst), vb.* **I.** *intr. (h* şi *s)* a se brânzi, a se coagula. **II.** *tr. (h)* **1.** a face brânză. **2.** *(fam.)* a sporovăi, a trăncăni.
Kạ̈sepappel, *-n, f. (bot.)* caşul-popii *(Althaea pallida).*
Kạ̈seplatte, *-n, f.* platou cu diferite sorturi de brânză (pentru servit).
Kạ̈ser, *-s, -, m.* baci; căşar; brânzar, persoană care prepară şi vinde brânză.
Käserẹi, *-en, f.* căşărie, brânzărie.
Kasẹrne, *-n, f.* cazarmă.
Kasẹrnen|arrest, *-(e)s, -e, m.* arest de cazarmă.
Kasẹrnendienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de cazarmă.
Kasẹrnenhof, *-(e)s, -höfe, m.* curte a cazărmii.
Kasẹrnenhofblüte, *-n, f. (iron.)* expresie cazonă.
kasẹrnenhofmäßig *adj.* cazon, dur, drastic, aspru, rigid.
Kasẹrnenhofton, *-(e)s, m. sg.* ton aspru, de comandă.
Kasẹrnen|inspektions|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* ofiţer de zi în cazarmă.
Kasẹrnenkommandant, *-en, -en, m. (mil.)* comandant al cazărmii.
kasẹrnenmäßig *adj.* ca la cazarmă, cazon.
Kasẹrnen|ordnung *f. sg.* regulament de cazarmă, cazon.
Kasẹrnenschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă-cazarmă.
Kasẹrnen|sprache *f. sg.* argou militar, limbaj cazon.
Kasẹrnenwache, *-n, f.* pază a cazărmii.
kaserniẹren, *kasernierte, kaserniert, vb. (h) tr.* a băga în cazarmă, a încazarma.
Kaserniẹrung, *-en, f.* încazarmare.
Kạ̈se|stoff, *-(e)s, m. sg.* v. Kasein.
Kạ̈sever|ein, *-s, -e, m. (peior.)* societate, club de cheflii.
Kạ̈sewasser, *-s, n. sg.* zer.
kạ̈seweiß *adj.* palid, alb ca varul.
Kạ̈sewochen *pl. (reg., glumeţ)* lună de miere.
kạ̈sig *adj.* **1.** brânzos, ca brânza. **2.** *(fam.)* palid; alb ca brânza; alb ca varul; **er schaut ~ aus** arată prost, e palid ca varul.
Kasịno, *-s, -s, n.* **1.** cazinou; club; loc de distracţie. **2.** cămin pentru ofiţeri. **3.** sală de mese; *(mil.)* popotă.
Kaskạde, *-n, f.* **1.** cascadă. **2.** *(la circ)* salt mortal.
kaskạden|artig *adj.* în cascadă, în trepte.
Kaskạdenschaltung, *-en, f. (electr.)* legare în cascadă.
Kaskạden|steuer, *-, f. (ec.)* impozit în cascadă, cumulativ.
Kaskạden|umformer, *-s, -, m. (electr.)* convertizor în cascadă.
Kaskadẹur [-'døːɐ] *-s, -e, m.* cascador.
Kaskẹtt, *-(e)s, -e, n. (ist.)* cască, coif de piele cu vizieră.
Kạsko, *-s, -s, m. (mar.)* corp al navei.
kạskoversichern, *kaskoversichert, vb. (h), tr. (numai la inf. şi part. trec.)* a face o asigurare casco.
Kạskoversicherung, *-en, f.* asigurare totală pentru mijloace de transport, asigurare casco.
Kạsper, *-s, -, m.*, **Kạsperl(e)**, *-s, -, n.* **1.** *(în basme şi expresii)* Păcală, măscărici. **2.** v. Kasperlepuppe.
Kạsperlepuppe, *-n, f.* marionetă, păpuşă.
Kạsperle|the|ater, *-s, -, n.* teatru de păpuşi, de marionete.
kạspern, *kasperte, gekaspert, vb. (h) intr.* a se agita, a se purta copilăreşte, ridicol.
Kạspisch *adj. (geogr., în nume)* **Kaspisches Meer** Marea Caspică; **Kaspische Niederung** Depresiunea Caspică.
Kạssa, *Kassen, f. (reg.)* v. Kasse.
Kạssa|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* dispoziţie de casă.
Kạssabuch, *-(e)s, -bücher, n.* v. Kassenbuch.
Kạssa|geschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* **1.** *(bursă)* operaţie, tranzacţie de casă. **2.** operaţie, tranzacţie în numerar.
Kassatiọn, *-en, f.* **1.** *(jur.)* casare a unei sentinţe, hotărâri sau decizii. **2.** destituire.
Kassatiọnsbescheid, *-(e)s, -e, m. (jur.)* decizie de casare.
Kassatiọnsbeschwerde, *-n, f.* plângere, recurs în casaţie.
Kassatiọnsgericht, *-es, -e, n. (jur.)* tribunal, Curte de casaţie.
Kassatiọnsgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de casare.
Kassatiọnshof, *-(e)s, -höfe, m. (jur.)* Curte de casaţie.
kassatọrisch *adj. (jur.)* privind casaţia.
Kassạve|strauch [-və-], *-(e)s, -sträucher m. (bot.)* manioc *(Iatropha manihot).*
Kạssa|zahlung, *-en, f.* plată în numerar.
Kạsse, *-n, f.* **1.** casă (de bani); **das Stück macht volle ~** piesa aduce mulţi bani; **gefüllte ~** casă plină; **leere ~** casă goală; **getrennte ~n** plată separat; **die ~ stimmt** partea financiară este în ordine; **jn. zur ~ bitten** a pune pe cineva să plătească; **~, bitte!** plata, vă rog!; **die ~ erbrechen** a sparge casa de bani; **die ~ führen** a conduce, a administra casa. **2.** *(com.)* bani numerar; **gegen ~** pentru bani gheaţă; **prompte ~** plată în bani gheaţă; **ich bin knapp bei ~** stau prost cu banii; **ich bin nicht bei ~** nu sunt în fonduri; **ich habe offene ~ bei...** am credit deschis la...; **~ machen** a face bilanţ, a încheia socotelile; **die ~n klingeln** încasările merg bine. **3.** casă de asigurare, de ajutor reciproc. **4.** casă, ghişeu; casierie.
Kạsseler, *-s, -,* **I.** *m.* locuitor al oraşului Kassel. **II.** *n.* muşchi ţigănesc.
Kạsselerschwarz, *-es, n. sg.* negru de Kassel.
Kạssen|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* închidere a casei; control de casă; facere a casei.
Kạssen|anweisung, *-en, f.* bon de tezaur, bilet de bancă.
Kạssen|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic al casei de asigurări.
Kạssen|auszahlung, *-en, f.* plăţi de casă.
Kạssenbe|amte, *-n, -n (ein Kassenbeamter), m.* funcţionar la casierie.
Kạssenbeleg, *-(e)s, -e, m.* document, chitanţă de casă.
Kạssenbericht, *-(e)s, -e, m.* raport de casă.
Kạssenbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* situaţie a casei, casă.
Kạssenbon, *-s, -s, m.* bon de plată.
Kạssenbote, *-n, -n, m.* încasator.
Kạssenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de casă.
Kạssendefekt, *-(e)s, -e, m.* deficit de casă.
Kạssendieb, *-(e)s, -e, m.* hoţ, spărgător de case de bani.
Kạssendirektor, *-s, -en, m.* director financiar.
Kạssen|einbrecher, *-s, -, m.* v. Kassendieb.
Kạssen|einbruch, *-(e)s, -brüche, m.* spargere a casei, a băncii.
Kạssen|eingänge *pl.* intrări în casă.
Kạssen|ein|nahmen *pl.* încasări.
Kạssen|ein|nehmer, *-s, -, m.* v. Kassier.
Kạssen|erfolg, *-(e)s, -e, m.* film sau piesă de teatru cu încasări mari.
Kạssenführung, **Kạssengebarung**, *-en, f.* conducere a casieriei.
Kạssengeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* afacere cu bani numerar.
Kạssenjournal [-ʒur-], *-s, -e, n.* jurnal de casă.
Kạssenkurator, *-s, -en, m.* casier tezaurier, responsabil cu casa.
Kạssenmanko, *-s, -s, n. (fin.)* lipsă (în casă), deficit, manco.
Kạssenplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de casă.
Kạssenprüfung, *-en, f.* control al casei, verificare a gestiunii.
Kạssenrest, *-(e)s, -e, m.* rest de casă.
Kạssenrevision [-vi-], *-en, f.* v. Kassenprüfung.
Kạssensaal, *-(e)s, -säle, m.* sală a ghişeelor (la bancă).
Kạssensaldo, *-s, -s, m.* sold de casă.
Kạssenschein, *-(e)s, -e, m.* bilet, bon de tezaur; bon de casă.
Kạssenschlager, *-s, -, m. (com.)* piesă, articol de mare succes, aducător de încasări mari.
Kạssenschluss, *-es, m. sg.* închidere a casieriei.
Kạssenschlüssel, *-s, -, m.* cheie a casei de bani.
Kạssenschrank, *-(e)s, -schränke, m.* casă de bani.
Kạssenschränker, *-s, -, m.* v. Kasseneinbrecher.
Kạssenskontierung, *-en, f.* revizie a casei.
Kạssen|sperre, *-n, f.* (ora de) închidere a casieriei.
Kạssen|stand, *-(e)s, -stände, m.* situaţie a casei.
Kạssen|sturz, *-es, -stürze, m.* v. Kassenprüfung; **einen ~ vornehmen** a face casa.
Kạssen|stück, *-(e)s, -e, n. (teatru)* succes de casă.
Kạssentag, *-(e)s, -e, m.* zi de plată.
Kạssen|überschuss, *-es, -schüsse, m.* excedent de casă.
Kạssen|umsatz, *-es, -sätze, m.* mişcări de casă.
Kạssenvor|anschlag, *-(e)s, -schläge, m.* buget de trezorerie.
Kạssenvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* operaţie de casă.
Kạssenvorschuss, *-es, -schüsse, m.* avans de casă.
Kạssenvor|stand, *-(e)s, -stände, m.* casier-şef.
Kạssenwart, *-(e)s, -e, m.* administrator financiar.
Kạssenwert, *-(e)s, -e, m.* valoare de casă în bani numerar.
Kạssenzettel, *-s, -, m.* bon de casă, bon (de plată).
Kasserọlle, *-n, f.* tigaie.
Kassẹtte, *-n, f.* **1.** casetă, cutie. **2.** *(constr.)* casetă la plafon. **3.** *(fot.)* casetă.

Kassettenrekorder (și **-recorder**), *-s, -, m.* casetofon.
Kassettendecke, *-n, f.* tavan, planșeu în casete.
Kassettenschieber, *-s, -, m.* capac al casetei.
kassettieren, *kassettierte, kassettiert, vb. (h) tr. (constr.)* a face casete, a caseta.
Kassettierung, *-en, f.* **1.** construire de casete. **2.** casetare, împărțire în casete.
Kassia|öl, Kassien|öl [-siən], *-s, -e, n.* ulei de cassia.
Kassiber, *-s, -, m. (argoul delincvenților)* bilet secret trimis din sau în închisoare.
kassieren, *kassierte, kassiert, vb. (h) tr.* **1.** a casa, a anula. **2.** a destitui. **3.** a reforma. **4.** a încasa. **5.** a confisca. **6.** a aresta.
Kassier(er), *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* casier(iță).
Kassiterit, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* casiterit.
Kassler, *-s, m. sg.* mușchi țigănesc.
Kassrol, *-s, -e, n.* v. Kasserolle.
Kastagnette [kastan'jɛtə], *-n, f.* castanietă.
Kastanie [-niə], *-n, f. (bot.)* castană; **echte ~** castană bună, comestibilă; *(fig.)* **die ~n für jn. aus dem Feuer holen** a scoate castanele din foc pentru altcineva.
Kastanien|allee, *-n, f.* alee de castani.
Kastanienbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* **1.** castan (sălbatic) *(Aesculus hippocastum)*. **2.** castan bun *(Castanea vesca)*.
kastanienbraun *adj.* castaniu.
Kästchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kasten) **1.** casetă. **2.** dulăpior.
Kaste, *-n, f.* castă, clasă.
kasteien, *kasteite, kasteit, vb. (h) tr.* și *refl.* a-și mortifica trupul, a trăi ascetic.
Kasteiung, *-en, f.* mortificare (a trupului), trai ascetic.
Kastell, *-s, -e, n.* castel; fort, citadelă, cetățuie.
Kastellan, *-s, -e, m.* **1.** castelan; administrator de castel. **2.** *(reg.)* portar, administrator într-o clădire publică.
Kästelverband, *-(e)s, -bände, m. (constr.)* zidărie de cărămidă cu goluri continue sau intermitente.
Kasten, *-s, -* și *Kästen, m.* **1.** cutie, sipet, scrin, sertar, casetă (și alte recipiente dreptunghiulare). **2.** ladă. **3.** *(reg.)* dulap. **4.** *(fam., glumeț: despre case, piane, vapoare, vehicule vechi)* rablă, ladă. **5.** *(fam.)* închisoare: celulă. **6.** *(argou școlăresc)* școală. **7.** *(tipogr.)* casetă (de litere). **8.** *(auto.)* portbagaj. **9.** *(constr.)* cutie, față interioară a tocului (la geamuri). **10.** *(gimnastică)* ladă.
Kasten|amt, *-(e)s, -ämter, n. (înv.)* casierie.
Kastenballen|öffner, *-s, -, m. (tehn.)* ladă alimentatoare (la carde etc.).
Kastenbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine în formă.
Kastendamm, *-(e)s, -dämme, m. (hidr.)* batardou.
Kasten|einteilung, *-en, f.* **1.** despărțitură de dulap; raft. **2.** *(tipogr.)*, despărțitură a casetei.
Kastenfach, *-(e)s, -fächer, n.* **1.** raft. **2.** *(tipogr.)* căsuță.
Kastenfalle, *-n, f. (vân.)* capcană cu cutie.
Kastenfutter, *-s, n. sg. (tipogr.)* litere de rezervă (pentru căsuță).
Kastengeist, *-(e)s, m. sg.* spirit de castă.
Kastengewölbe, *-s, n. (constr.)* boltă cu casete.
Kastengrammophon, *-s, -e, n.* gramofon cu cutie.
Kastenherrschaft *f. sg.* dominație a castelor.
Kastenkamera, *-s, f.* aparat fotografic cu cutie.
Kastenmeister, *-s, -, m. (înv.)* casier.
Kasten|oberlicht, *-(e)s, n. sg. (teatru)* luminator de scenă.
Kastenpumpe, *-n, f.* pompă cu rezervor.
Kastenregal, *-s, -e, n. (tipogr.)* regal, dulap de case.
Kastenschloss, *-es, -schlösser, n.* broască exterioară (cu cutie).
Kasten|speiser, *-s, -, m. (tehn.)* ladă alimentatoare.
Kasten|staat, *-(e)s, -en, m. (ist.)* stat cu caste (sociale).
Kastenträger, *-s, -, m. (constr.)* grindă-cheson.
Kastenwesen, *-s, n. sg.* sistem (social) de caste.
kastilianisch *adj.* v. kastilisch.
Kastilier [-liɐ] *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* castilian(ă).
kastilisch *adj.* castilian.
Kastner, *-s, -, m.* apartenent al unei caste.
Kästner, *-s, -, m. (înv.)* **1.** v. Kastner. **2.** casier, administrator.
Kastor|hut, *-(e)s, -hüte, m.* căciulă de biber, de castor.
Kastor|öl, *-(e)s, -e, n. (farm., înv.)* ulei de ricin.
Kastrat, *-en, -en, m.* castrat, eunuc.
Kastration, *-en, f. (biol.)* castrare, emasculare.
kastrieren, *kastrierte, kastriert, vb. (h) tr. (biol.)* a castra, a emascula, a scopi.
Kastrierung, *-en, f.* v. Kastration.
kasual *adj. (înv.)* întâmplător, ocazional.
Kasualien [-liən] *pl.* **1.** evenimente, ocazii întâmplătoare, accidentale. **2.** *(bis.)* ceremonii ocazionale (cununii, botezuri etc.); taxe pentru asemenea ceremonii.
Kasualität, *-en, f.* cazualitate, caracter fortuit, întâmplător.
Kasuar, *-s, -e, m. (ornit.)* cazuar *(Casuarius)*.
kasuell *adj. (gram.)* cazual.
Kasuist, *-en, -en, m. (jur., bis.)* cazuist.
Kasuistik *f. sg. (jur., bis.)* cazuistică.
kasuistisch *adj.* cazuistic.
Kasus, *-, -, m. (jur., gram.)* caz; *(fig.)* **mach keinen ~ daraus** nu fă un caz din chestiunea aceasta.
katabatisch *adj. (met.; despre vânt)* catabatic.
Katafalk, *-(e)s, -e, m.* catafalc.
Kataklysmus, *-, -men, m.* cataclism.
Katakombe, *-n, f.* catacombă.
Katalane, *-n, -n, m.* catalan.
Katalanin, *-nen, f.* catalană.
katalanisch *adj.* catalan.
katalektisch *adj. (despre versuri)* catalectic.
Katalepsie, *-n* [-i:ən], *f. (med.)* catalepsie.
Katalog, *-s, -e, m.* catalog; **ausführlicher ~** catalog detaliat; **ilustrierter ~** catalog ilustrat.
katalogisieren, *katalogisierte, katalogisiert, vb. (h) tr.* a cataloga.
Katalogisierung, *-en, f.* catalogare.
Katalysator, *-s, -toren, m. (chim.)* catalizator.
Katalysator|ermüdung, *-en, f. (chim.)* obosire a catalizatorului.
Katalysatorgift, *-(e)s, -e, n. (chim.)* otravă de catalizator.
Katalyse, *-n, f. (chim.)* cataliză.
katalysieren, *katalysierte, katalysiert, vb. (h) tr.* a cataliza.
Kataplasma, *-, -men, n. (med.)* cataplasmă.
Katapult, *-(e)s, -e, m.* (sau *n.*) catapultă.
Katarakt, *-(e)s, -e, m.* **1.** cataractă, cădere de apă. **2.** v. Katarakta.
Katarakta, *-ten, f. (med.)* cataractă.
Katarrh (și **Katarr**), *-s, -e, m. (med.)* rinită, catar; guturai; **ich ziehe mir einen ~ zu** am să răcesc.
katarrhalisch (și **katarralisch**) *adj. (med.)* cataral.
Kataster, *-s, -, m.* (sau *n.*) cadastru, carte funciară.
Kataster|amt, *-(e)s, -ämter, n.* cadastru (serviciu).
Kataster|auszug, *-(e)s, -züge, m.* sumar, extras cadastral.
Katasterbewertung, *-en, f.* estimare, evaluare cadastrală.
Katasterlokalisierung, *-en, f.*, **Katastervermessung**, *-en, f.* ridicare, măsurătoare cadastrală.
Katastervermessungs|inspektorat, *-(e)s, -e, n.* inspectorat pentru măsurători cadastrale.
Katasterwert, *-(e)s, -e, m.* valoare cadastrală.
katastral *adj.* cadastral.
Katastralgemeinde, *-n, f. (reg.)* circumscripție financiară.
Katastraljoch, *-(e)s, -e, n. (reg.)* jugăr (cadastral).
Katastralmappe, *-n, f.* hartă cadastrală.
Katastralschätzungskommission, *-en, f.* comisie de evaluare cadastrală.
katastrieren, *katastrierte, katastriert, vb. (h) tr.* a cadastra, a înregistra în cartea funciară.
katastrophal *adj.* catastrofal.
Katastrophe [-fə], *-n, f.* catastrofă, nenorocire; **die ~ bricht herein** se-ntâmplă o catastrofă; **er führt eine ~ herbei** provoacă o catastrofă; **eine ~ kommt über jn.** vine prăpădul pe capul cuiva.
Kate, *-n, f. (reg.)* căsuță, colibă (de țăran sărac, de ziler).
Katechese, *-n, f. (bis.)* cateheză.
Katechet, *-en, -en, m. (bis.)* catihet, profesor de religie.
katechisieren, *katechisierte, katechisiert, vb. (h) tr. (bis.)* a catehiza, a învăța pe cineva dogmele religiei creștine.
Katechismus, *-, -men, m. (bis.)* catehism.
Katechumen, *-en, -en*, **Katechumene**, *-n, -n, m. (bis.)* catehumen.
Kategorie, *-n* [-ri:ən], *f.* categorie.
kategorisch *adj.* categoric, hotărât, neînduplecat; *(adverbial)* **das lehnt er ~ ab** se opune categoric la aceasta.
kategorisieren, *kategorisierte, kategorisiert, vb. (h) tr.* a categorisi, a clasifica.
Kategorisierung, *-en, f.* clasificare, împărțire pe categorii.
Katen, *-s, -, m. (reg.)* v. Kate.
Katenbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine neagră integrală.
Kater[1], *-s, -, m.* **1.** motan, cotoi; *(în basme)* **der gestiefelte ~** motanul încălțat. **2.** *(vân.)* mascul al pisicii sălbatice și al râsului.
Kater[2], *-s, -, m. (limbaj studențesc)* mahmureală; **einen ~ haben** a fi mahmur (după chef).
Kater|idee, *-n, f. (glumeț)* idee trăsnită, aiureală.
Katgut, *-s, n. sg. (chir.)* catgut.
kath. *presc.* de la katholisch catolic.
Katharsis *f. sg.* catarsis.
Katheder, *-s, -, n.* (și *m.*) catedră.
Kathederblüte, *-n, f.* expresie (nevoit) comică a unui vorbitor; perlă.
Katheder|sozialismus, *-, m. sg. (peior.)* socialism de catedră.
Kathederweisheit, *-en, f.* cunoștințe adunate din cărți.
Kathedrale, *-n, f.* catedrală, dom.
Kathete, *-n, f. (mat.)* catetă.
Katheter, *-s, -, m. (med.)* cateter.
katheterisieren *katheterisierte, katheterisiert*, **kathetern**, *katheterte, kathetert, vb. (h) tr. (med.)* a cateteriza.
Kat(h)ode, *-n, f. (electr.)* catod; **indirekt geheizte ~** catod cu încălzire indirectă.
Kat(h)odenfall, *-(e)s, -fälle, m. (electr.)* cădere de tensiune pe catod.
Kat(h)odenfall|ableiter, *-s, -, m. (electr.)* eclator cu cădere de tensiune pe catod.
Kat(h)odenfleck, *-(e)s, -e, m. (electr.)* pată catodică.
Kat(h)oden|niederschlag, *-(e)s, -schläge, m. (electr.)* precipitat catodic, depunere la catod.
Kat(h)oden|oszillograph, *-en, -en, m. (electr.)* oscilograf catodic.
Kat(h)oden|stangen *pl.* catozi, bare catodice.
Kat(h)oden|strahlbündel, *-s, -, n. (electr.)* fascicul catodic, electronic.
Kat(h)oden|strahlen *pl. (electr.)* raze catodice.
Kat(h)oden|strahl(en)röhre, *-n, f. (electr.)* tub catodic.
Katholik, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* catolic(ă).
katholisch *adj.* catolic.
katholisieren, *katholisierte, katholisiert, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a (se) catoliciza. **2.** a simpatiza cu religia catolică.
Katholizismus, *-, m. sg.* catolicism.
Kation ['katio:n], *-s, -onen, n. (fiz.)* cation.
Kätner, *-s, -, m.* **1.** țăran sărac, ziler. **2.** *(ist.)* răzeș, moșnean.
katoptrisch *adj. (fiz.)* catoptric.
Katt|anker, *-s, -, m. (mar.)* ancoră de caponat.
katten, *kattete, gekattet (du kattest, er kattet), vb. (h) tr.* a capona (ancora).
Kattun, *-s, -e, m. (text.)* stambă; *(reg., fam.; în expr.)* **~ kriegen** a căpăta un perdaf.
kattunen *adj.* de stambă.

Katz *f. (înv.; în expr.)* ~ **und Maus** (joc) de-a pisica şi şoarecele; **es ist für die** ~ e degeaba, e în zadar.

katzbalgen, *katzbalgte, gekatzbalgt, vb. (h) refl. (fam.)* a se bate, a se părui, a se certa.

Katzbalgerei, *-en, f. (fam.)* ciorovăială, ceartă, bătaie.

Katzbuckelei, *-en, f.* comportare umilă; linguşeală, gudureală.

katzbuckeln, *katzbuckelte, gekatzbuckelt (ich katzbuck(e)le), vb. (h) intr.* a se purta umil; a se linguşi, a se gudura pe lângă cineva.

Kätzchen, *-s, -, n. (dim.* de la Katze) **1.** pisicuţă. **2.** *(bot.)* mâţişor *(Amentum).*

Kätzchenblütler, **Kätzchenblütigen** *pl. (bot.)* amentacee.

Katze, *-n, f.* **1.** pisică, mâţă; **die ~ im Sack kaufen** a cumpăra mâţa-n sac; **sie vertragen sich wie Hund und** ~ trăiesc ca câinele cu pisica; **er geht wie die ~ um den heißen Brei** se-nvârteşte ca pisica în jurul străchinii cu lapte fierbinte; **die Katze ist fort, die Mäuse gehen mit Fahnen herum** când pisica nu-i acasă, şoarecii joacă pe masă; **heraus mit der ~ aus dem Sack** nu te mai ascunde, spune adevărul; **nass, wie eine gebadete** ~ ud ca o curcă plouată; **die ~ lässt das Mausen nicht** lupul îşi schimbă părul, dar năravul ba. **2.** *pl.* feline. **3.** chimir. **4.** *(tehn.)* pisică (de macara). **5.** *(mar.)* ancoră mică, gheară de pisică. **6.** *(în expr.)* **die neunschwänzige** ~ harapnic cu nouă şfichiuri.

Katzelmacher, *-s, -, m. (peior.)* macaronar, italian.

katzen|artig *adj.* **1.** felin, pisicos. **2.** *(fig.)* perfid, făţarnic.

Katzen|auge, *-s, -n, n.* **1.** ochi de pisică. **2.** *(mineral.)* ochi-de-pisică (piatră semipreţioasă cu ape). **3.** *(la vehicule)* catadioptru, ochi-de-pisică.

katzen|äugig *adj.* cu ochi de pisică, de felină.

Katzenbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă de umplutură aplicată pe grinda de creastă a unui acoperiş.

Katzenbär, *-en, -en, m. (zool.)* urs de Himalaia *(Ailurus).*

Katzenblei, *-s, n. sg.* v. Katzengold **(1).**

Katzenblutkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* verbină *(Verbena).*

Katzenbuckel, *-s, -, m.* spinare încovoiată (ca a pisicii întărâtate); *(fig.)* **er macht einen** ~ se gudură pe lângă cineva.

Katzendarm, *-(e)s, m. sg.* v. Katgut.

Katzendreck, *-(e)s, -e, m.* **1.** excremente de pisică. **2.** *(fam.)* lucru mărunt, fără valoare.

Katzenfahrmotor, *-s, -en, m. (tehn.)* motor de antrenare a pisicii, a căruciorului (la macarale).

katzenfalsch *adj.* perfid ca o pisică.

Katzenfell, *-(e)s, -e, n.* blană de pisică.

katzenfreundlich *adj.* pisicos, linguşitor.

Katzenfreundlichkeit *f. sg.* linguşire, gudurare.

Katzengedächtnis, *-ses, n. sg.* memorie scurtă, proastă.

Katzengeschrei, *-(e)s, -e, n.* miorlăit de pisică.

Katzengold, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(mineral.)* mică galbenă. **2.** *(pop.)* clei de pe trunchiul de cireş.

katzenhaft *adj.* felin; pisicesc, ca pisica.

Katzenhai, *-(e)s, -e, m. (iht.)* **1.** rechin-pisică *(Scylliorhinus stellaris).* **2.** câine-de-mare *(Scylliorhinus canicula).*

Katzenjammer, *-s, m. sg. (fam.)* mahmureală (după chef).

Katzenklo, *-s, -s, n.* colţ cu nisip (în locuinţă) pentru nevoile pisicilor.

Katzenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap de pisică. **2.** *(constr.)* piatră brută, bolovan. **3.** *(mar.)* lanţ de ancoraj. **4.** *(în limbajul elevilor)* lovitură cu palma pe partea dinapoi a capului. **5.** soi de pere.

Katzenkopfpflaster, *-s, -, n.* pavaj din piatră de râu.

Katzenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* v. Katzenwurzel.

Katzenliebe *f. sg.* iubire falsă, perfidă.

Katzenmaki, *-s, -s, m. (zool.)* maimuţă maki *(Lemur catta).*

Katzenminze, *-n, f. (bot.)* cătuşnică, iarba-mâţei *(Nepeta cataria).*

Katzenmusik *f. sg. (fig.)* muzică proastă, concert, serenadă de pisici.

Katzen|nept *f. sg.* v. Katzenminze.

Katzenpeterlein, *-s, -e, n. (bot.)* pătrunjelul-câinelui *(Aethusa cynapium).*

Katzenpfötchen, *-s, -, n. (bot.)* albumeală *(Gnaphalium dioicum).*

Katzenpfote, *-n, f.* labă de pisică.

Katzenschwanz, *-es, -schwänze, m.* **1.** coadă de pisică. **2.** *(bot.)* coada-mâţei *(Chaiturus marrubiastrum).*

Katzensilber, *-s, -n. sg. (mineral.)* mică.

Katzen|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* **1.** săritură de pisică. **2.** *(fam.)* săritură, depărtare mică; **es ist nur ein** ~ e la o zvârlitură de băţ.

Katzen|steg, **Katzen|steig**, *-(e)s, -e, m.* **1.** cărare îngustă (ca pentru pisici). **2.** *(tipogr.)* cărare între rânduri, coridor, scara-pisicii.

Katzentisch, *-(e)s, -e, m. (fam.)* masă scundă (unde se serveşte masa) pentru copii.

Katzenträub|bein, *-(e)s, -e, n. (bot.)* iarbă de şoaldină *(Sedum acre)*

Katzenvolk, *-(e)s, n. sg.* neam pisicesc.

Katzenwäsche *f. sg. (fam.)* spălat superficial ca pisica.

Katzenwurzel, *-n, f. (bot.)* odolean, valeriană *(Valeriana officinalis).*

Katzenzunge, *-n, f. (cul.)* limbi de pisică, langues de chat.

Kätzlein, *-s, -, n.* v. Kätzchen.

Kau|apparat, *-(e)s, -e, m. (anat.)* organe de masticare.

kaubar *adj.* mestecabil, masticabil.

Kaubewegung, *-en, f.* mişcare de masticaţie, de mestecat.

kauchen, *kauchte, gekaucht, vb. (h) intr.* **1.** a se ciuci. **2.** a gâfâi.

kaudal *adj.* de la urmă, de la coadă, codal.

Kauder, *-s, m. sg. (reg.)* câlţi.

Kauderer, *-s, -, m. (rar)* vânzător ambulant, coropcar.

kaudern, *kauderte, gekaudert, vb. (h) intr.* şi *tr.* **1.** (şi *fig.)* a bolborosi (ca curcanul); a vorbi stâlcit. **2.** a flecări, a pălăvrăgi. **3.** a face samsarlâc, cămătărie.

Kauderwelsch, *-(s), n. sg.* **1.** enunţ neinteligibil în care se amestecă cuvinte din mai multe limbi. **2.** vorbire greoaie, stâlcită, ininteligibilă; bolboroseală.

kauderwelschen, *kauderwelschte, kauderwelscht, vb. (h) intr.* a vorbi stâlcit, ininteligibil.

kaudinisch *adj. (în expr.)* **~es Joch** furci caudine.

Kaue, *-n, f.* **1.** coteţ, cuşcă. **2.** *(mine)* baracă la gura minei.

kauen, *kaute, gekaut,* **käuen**, *käute, gekäut, vb. (h) tr.* (şi *fig.)* a mesteca; a rumega; **er kaut die Nägel** îşi roade unghiile; **er kaut jede Silbe** morfoleşte fiecare silabă; **er hat an der Arbeit genug zu** ~ această lucrare îi dă multă bătaie de cap.

kauern, *kauerte, gekauert, vb. intr. (s* şi *h)* şi *refl. (h)* a se ciuci, a se tupila.

Kauf, *-(e)s, Käufe, m.* cumpărare; ~ **auf Abruf** achiziţie cu livrare la cerere; ~ **auf Abzahlung** cumpărare în rate; ~ **nach Ansicht** cumpărare după examinare; ~ **nach Probe** cumpărare pe bază de eşantion; ~ **auf Besicht** cumpărare văzut şi plăcut; ~ **auf Lieferung** cumpărare cu livrare ulterioară; ~ **auf Probe** cumpărare de probă; ~ **und Verkauf** vânzare-cumpărare; **zum ~ anbieten** a pune în vânzare, a oferi spre cumpărare; **einen ~ abschließen** a încheia o tranzacţie de cumpărare; **mit in den ~ geben** a da o dată cu marfa; **der ~ gilt** târgul e făcut; **einen guten ~ machen** a face un târg bun, o afacere bună; *(fig.)* **etwas mit in ~ nehmen** a înghiţi hapul, a nu avea încotro; **den ~ umstoßen** a împiedica o afacere; *(înv., fig.)* **leichten ~es davonkommen** a scăpa ieftin, a nu avea o pagubă prea mare.

Kaufabschluss, *-es, -schlüsse, m.* încheiere a contractului de cumpărare.

Kauf|absicht, *-en, f.* intenţie de cumpărare.

Kaufbedingungen *pl.* condiţii de cumpărare.

Kaufbetrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** preţ de cumpărare. **2.** volum, cuantum al afacerii.

Kaufbrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** act de cumpărare (mai ales la licitaţii). **2.** scrisoare de comandă.

kaufen, *kaufte, gekauft, vb. (h) tr.* a cumpăra, a târgui; **wer schimpft, der kauft** cine se tocmeşte târguieşte; *(fig.)* **er hat ihn gekauft** l-a cumpărat, l-a mituit; l-a dus; **sich** *(dat.)* **jn.** ~ a trage la răspundere pe cineva; **sich** *(dat.)* **einen (Affen)** ~ a se chercheli.

kaufenswert *pl.* care merită cumpărat.

Käufer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* cumpărător(-oare), client(ă).

Käuferkredit, *-(e)s, -e, m. (ec.)* credit de cumpărător, pentru achiziţii.

Käuferland, *-(e)s, -länder, n.* ţară cumpărătoare.

Käufer|recht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de cumpărător.

Käuferschaft, *-en, f.* clientelă.

Kauf|fähigkeit *f. sg.* putere de cumpărare.

Kauf|fahrer, *-s, -, m. (înv.)* **1.** căpitan al unei corăbii de comerţ. **2.** corabie de comerţ.

Kauf|fahrtei *f. sg. (înv.)* **1.** marină comercială. **2.** comerţ maritim.

Kauf|fahrteiflotte, *-n, f. (înv., mar.)* flotă comercială.

Kauf|fahrtei|schiff, *-(e)s, -e, n. (înv., mar.)* vas comercial.

Kauf|frau, *-en, f.* **1.** comerciantă înregistrată. **2.** economistă.

Kaufgeld, *-(e)s, -er, n.* preţ de cumpărare.

Kaufgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin, prăvălie.

Kaufgewohnheiten *pl.* obicei de cumpărare a clientelei.

Kaufgut, *-(e)s, -güter, n.* marfă.

Kaufhalle, *-n, f.* magazin mare cu un singur nivel.

Kauf|häufigkeit *f. sg. (ec.)* putere de cumpărare.

Kaufhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** casă de comerţ. **2.** sediu al unei întreprinderi comerciale, magazin universal. **3.** depozit. **4.** *(inform.)* magazin; **ein ~ im Internet** magazin virtual de pe Internet.

Kaufherr, *-(e)n, -en, m. (înv.)* mare comerciant, angrosist.

Kaufkontrakt, *-(e)s, -e, m.* v. Kaufvertrag.

Kaufkraft *f. sg.* putere de cumpărare; **die ~ der nationalen Währung schützen** a proteja puterea de cumpărare a monedei naţionale; **die überschüssige ~ abschöpfen** a absorbi excedentul puterii de cumpărare.

Kaufkraft|abschöpfung, *-en, f.* absorbţia puterii de cumpărare.

Kaufkraftgewinn, *-(e)s, -e, m.* câştig prin creşterea puterii de cumpărare.

kaufkräftig *adj.* cu putere de cumpărare.

Kaufkraftmangel, *-s, m. sg.* lipsă de putere de cumpărare; putere scăzută de cumpărare.

Kaufkraftminderung, *-en, f.,* **Kaufkraft|schwund**, *-(e)s, m. sg.* diminuare a puterii de cumpărare, erodare a monedei.

Kaufkraft|über|hang, *-(e)s, -hänge, m.* excedent al puterii de cumpărare.

Kaufkraftverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere a puterii de cumpărare.

Kaufkraftverschlechterung, *-en, f.* deteriorare a puterii de cumpărare.

Kaufkraftverteilung *f. sg.* repartizare a puterii de cumpărare.

Kaufkraft|zuwachs, *-es, m. sg.* creştere a puterii de cumpărare.

Kaufladen, *-s, -läden, m.* magazin, prăvălie.

Kaufleute *pl.* v. Kaufmann.

käuflich *adj.* şi *adv.* **1.** de vânzare. **2.** prin cumpărare; **er hat es ~ erworben** (sau **an sich gebracht)** şi-a procurat asta prin cumpărare. **3.** *(peior.)* venal, corupt.

Käuflichkeit *f. sg. (peior.)* venalitate.

Kauflust *f. sg.* dorinţă de cumpărare; **es zeigt sich fortwährend ~ für Baumwolle** se înregistrează în permanenţă o puternică cerere la bumbac.

kauflustig *adj.* dornic să cumpere.

Kauflustige, *-n, -n (ein Kauflustiger), m.* şi *f.* persoană dornică să cumpere.

Kaufmann, *-(e)s, -leute, m.* comerciant, negustor, neguţător.

kaufmännisch I. *adj.* comercial; **der ~e Verein**, uniunea, asociaţia comercială. **II.** *adv.* comercial, negustoreşte.

Kaufmannschaft *f. sg.* negustorime; reprezentanţi ai comerţului; comerţ.

Kaufmannsdeutsch, *-s, n. sg.* limbaj comercial german.

Kaufmannsgut, *-(e)s, -güter, n.* marfă, articol comercial.

Kaufmanns|halle, *-n, f. (înv.)* bazar, hală de mărfuri.

Kaufmannskapital, *-s, n. sg. (ec.)* capital comercial.

Kaufmanns|sprache, *-n, f.* limbaj comercial.

Kaufmanns|stand, *-(e)s, m. sg.* profesiune, situaţie, stare de comerciant.

Kaufmittel, *-s, -, n. (ec.)* mijloc de cumpărare.

Kaufpreis, *-es, -e, m.* preţ de cumpărare.

Kaufrausch, *-(e)s, m. sg. (glumeţ)* pasiune de a cumpăra.

Kaufrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de cumpărare.

Kaufschein, *-(e)s, -e, m.* borderou, bon de cumpărare.

Kaufschilling, *-s, -e, m.* **1.** v. Kaufpreis. **2.** *(înv.)* arvună.

Kaufsumme, *-n, f.* preţ de cumpărare, sumă necesară cumpărării.

Kauftrunk, *-(e)s, -trünke, m.* aldămaş, adălmaş.
Kauf|urkunde, *-n, f.* certificat de cumpărare, de vânzare.
Kaufver|halten, *-s, n. sg.* comportament de cumpărare.
Kaufvertrag, *-(e)s, -träge, m.* act, contract de (vânzare-) cumpărare.
Kaufweise *f. sg.* mod de cumpărare.
Kaufwert, *-(e)s, -e, m.* valoare de cumpărare.
Kaufwucher, *-s, m. sg.* speculă comercială.
Kaufzwang, *-(e)s, -zwänge, m. (ec.)* obligaţie, obligativitate de cumpărare; **ohne ~** fără obligaţia de a cumpăra.
Kaugummi, *-s, -s, m.* gumă de mestecat.
Kaukasier [-zɪɐ], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* caucazian(ă).
kaukasisch *adj.* caucazian.
Kaulbarsch, *-(e)s, -e* (şi *-bärsche), m. (iht.)* ghiborţ *(Acerina cernua).*
Kaule, *-n, f. (reg.)* **1.** groapă, gaură. **2.** bilă.
Kaulfrosch, *-(e)s, -frösche, m.* mormoloc fără coadă.
Kaulhuhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* găină bearcă, fără coadă.
Kaulkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (iht.)* **1.** plevuşcă *(Leucaspius delineatus).* **2.** v. Kaulbarsch.
Kaulquappe, *-n, f. (zool.)* **1.** mormoloc. **2.** v. Kaulkopf **(1).**
kaum *adv.* **1.** abia, cu greu; **man kann es ~ glauben** e greu de crezut; **er rührte sich ~** abia s-a mişcat; **ich konnte mich ~ zurückhalten** abia m-am putut abţine. **2.** de-abia; **~ saßen wir, da begann die Musik** de-abia ne aşezarăm şi a-nceput muzica. **3.** improbabil, cu greutate; **er wird ~ kommen** e puţin probabil să vină.
Kaumagen, *-s, -, m. (zool.)* **1.** pipotă (de pasăre). **2.** prestomac; stomac triturator.
Kaumuskel, *-s, -n, m. (anat.)* muşchi masticator, maseter.
kaupeln, *kaupelte, gekaupelt (ich kaup(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a face comerţ ilicit. **2.** a se legăna cu scaunul.
kaupig *adj. (rar)* acoperit de iarbă, de păpuriş.
kausal *adj.* cauzal.
Kausalgesetz, *-es, -e, n. (fil.)* lege cauzală.
Kausalität, *-en, f.* cauzalitate.
Kausalitätsgesetz, *-es, -e, n.* v. Kausalgesetz.
Kausalnexus, *-, m. sg.* v. Kausalzusammenhang.
Kausalprinzip, *-s, n. sg.* principiu al cauzalităţii.
Kausalsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziţie cauzală.
Kausalzusammenhang, *-(e)s, -hänge, m.* relaţie cauzală, raport între cauză şi efect.
kausativ *adj. (gram.)* cauzativ.
Kausch, *-en,* **Kausche**, *-n, f. (mar.)* rodanţă.
Kauschring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* ochet inelar.
kausieren, *kausierte, kausiert, vb. (h) tr. (înv.)* a cauza.
Kaustik *f. sg.* **1.** *(fiz.)* caustică. **2.** v. Kauterisation.
kaustisch *adj.* (şi *fig.*) caustic.
Kautabak, *-(e)s, m. sg. (înv.)* tabac, tutun de mestecat.
Kaute, *-n, f. (reg.)* **1.** groapă, adâncitură. **2.** legătură, mănunchi de cânepă.
Kautel, *-en, f. (jur.)* măsură de precauţie; clauză; rezervă.
Kauterisation, *-en, f. (med.)* cauterizare.
kauterisieren, *kauterisierte, kauterisiert, vb. (h) tr.* a arde, a cauteriza.
Kaution, *-en, f. (fin.)* cauţiune, garanţie; *~ stellen* a depune o garanţie, o cauţiune; a garanta.
kautionieren. *kautionierte, kautioniert, vb. (h) intr. (înv.)* a garanta, a depune o cauţiune.
Kautions|erlag, *-(e)s, m. sg.* depunere a cauţiunii.
kautionsfähig *adj.* capabil de a da o cauţiune, capabil de a garanta.
kautions|pflichtig *adj.* obligat să depună o cauţiune, o garanţie.
Kautions|summe *f. sg.* cuantum al cauţiunii, garanţie bănească.
Kautsch, *-en, f.* divan, sofa, canapea.
Kautschuk, *-s, -e, m.* cauciuc; **die Nervigkeit des ~s** elasticitatea cauciucului.
Kautschukbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore de cauciuc *(Hevea brasiliensis).*
Kautschukdichtung, *-en, f.* garnitură de cauciuc.
Kautschukmann, *-(e)s, -männer, m. (la circ)* om foarte elastic (ca de cauciuc).
Kautschukmilch *f. sg.* latex (al arborelui) de cauciuc.
Kautschukpackung, *-en, f.* v. Kautschukdichtung.
Kautschukparagraph, *-en, -en, m. (iron.)* articol (de lege) elastic, interpretabil (după nevoi).
Kautschukpflaster, *-s, -, n.* plasture.
Kautschukrohr, *-(e)s, -e, n.* tub de cauciuc.
Kautschuk|überzug, *-(e)s, -züge, m.* înveliş de cauciuc.
kautschutieren, *kautschutierte, kautschutiert, vb. (h) tr.* **2.** a îmbrăca în cauciuc. **2.** a fabrica, a produce din cauciuc.
Kauwerkzeug, *-(e)s, -e, n. (anat.)* organ de masticare.
Kauz, *-es, Käuze, m.* **1.** *(ornit.)* cucuvea *(Athene noctua).* **2.** *(fig.)* om curios, ciudat; **alter ~** bătrân ciudat; **komischer ~** om curios, tip curios, straniu. **3.** *(reg.)* coc (de păr); **das Haar zu einem ~ aufstecken** a face părul coc.
Kau|zahn, *-(e)s, -zähne, m. (anat.)* măsea; molar.
Käuz|chen, *-s, -, n.(dim.* de la Kauz **(1)**) cucuvea.
kauzen, *kauzte, gekauzt (du, er kauzt), vb. (h) intr.* a sta ghemuit.
Käuzlein, *-s, -, n.* v. Käuzchen.
Kavalier [-va-] *-s, -e, m.* (şi *ist.*) cavaler.
Kavalier|absatz, *-es, -sätze, m.* toc ceva mai înalt, cavaleresc.
kavaliermäßig *adj.* cavaleresc.
Kavaliersdegen, *-s, -, m.* floretă uşoară.
Kavaliersdelikt, *-(e)s, -e, m.* contravenţie de iertat, de mai puţină importanţă.
Kavalier|stöckel, *-s, -, m.* v. Kavalierabsatz.
Kavaliertuch, *-(e)s, -tücher, n.* batistă elegantă, de ceremonie.
Kavalkade [-va-], *-n, f.* cavalcadă.
Kavallerie, *-n, f.* cavalerie.
Kavalleriedivision [-vi-], *-en, f.* divizie de cavalerie.
Kavallerie|offizier, *-(e)s, -e, m.* ofiţer de cavalerie.
Kavallerie|regiment, *-s, -e(r), n.* regiment de cavalerie.
Kavallerist, *-en, -en, m.* cavalerist.
Kavatine [-va-], *-n, f. (muz.)* cavatină.
Kavent [-'vɛnt], *-en, -en, m. (jur.)* chezaş, garant.
Kaverne [-vɛr-], *-n, f.* **1.** cavernă; peşteră, grotă. **2.** *(med.)* cavernă (pulmonară).
kavernös *adj.* cavernos, găunos.
Kaviar [-vi-], *-s, -e, m.* caviar, icre negre.
Kaviarbrötchen, *-s, -, n.* sandvici cu icre negre.
kaviern [-vi:-], *kavierte, kaviert, vb. (h) intr. (jur.)* a garanta.
Kavität [-vi-], *-en, f.* cavitate.
Kawass, *-en, -en,* **Kawasse**, *-n, -n, m. (ist.)* sergent de poliţie turc.
Kawel, *-s, -, n. (reg.)* **1.** loz, bilet de loterie. **2.** bucată. **3.** hotar. **4.** cablu.
kaweln, *kawelte, gekawelt (ich kaw(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a trage la sorţi.
Kazike, *-n, -n, m.* cazic, şef de trib mexican.
kBit *presc.* de la Kilobit.
kByte *presc.* de la Kilobyte.
kcal *presc.* de la Kilocalorie.
Kebab, *-(s), -s, m. (cul.)* chebab.
kebbeln, *kebbelte, gekebbelt (ich kebb(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a se certa, a se ciorovăi, a se ciondăni.
Kebse, *-n, f. (înv.)* concubină, ţiitoare.
Kebs|ehe, *-n, f. (înv.)* concubinaj.
kebsen, *kebste, gekebst (du, er kebst), vb (h) intr. (înv.)* **1.** a-şi lua un (o) concubin(ă). **2.** a trăi în concubinaj.
Kebsfrau, *-en, f.,* **Kebsweib**, *-(e)s, -er, n.* v. Kebse.
keck *adj.* **1.** îndrăzneţ, cutezător, trufaş, arogant, fudul. **2.** vioi, zburdalnic, zglobiu, neastâmpărat, poznaş, zvăpăiat. **3.** obraznic, neruşinat, impertinent. **4.** *(reg.)* sănătos, tare, robust; *(despre fructe)* tare.
keckeln, *keckelte, gekeckelt (ich keck(e)le), vb. (h) refl. (austr.)* a se necăji, a se supăra.
keckern, *keckerte, gekeckert, vb. (h) intr. (despre vulpe, jder etc.)* a lătra furios.
Keckheit, *-en, f.* **1.** aroganţă, îndrăzneală, cutezanţă. **2.** vioiciune, zburdălnicie, neastâmpăr. **3.** obrăznicie, neruşinare.
Keep, *-en, f. (mar.)* şanţ pentru zbir (pe o macara).
Kees, *-es, -e, n. (reg.)* gheţar.
Keeswasser, *-s, -, n. (reg.)* apă glaciară.
Kef, *-s, n. sg. (rar)* tihnă.
Kefe, *-n, f. (elv.)* mazăre verde.
Keffer, *-s, -, m.* **1.** *(mineral.)* cositor granulos oxidat. **2.** *(mine)* elevator, macara de furnal.
Kefir, *-s, m. sg. (cul.)* chefir.
Kegel, *-s, -, m.* **1.** *(mat., tehn.)* con; **gerader ~** con drept; **schiefer ~** con oblic; **abgestumpfter ~** trunchi de con. **2.** vârf de munte, cap în formă de con. **3.** popic; **sie schieben ~** joacă popice. **4.** vârf crestat, cap al pupei. **5.** *(tipogr.)* mărime a corpului de literă. **6.** *(înv.)* copil nelegitim, copil din flori, bastard; **mit Kind und ~** cu căţel şi purcel, cu tot calabalâcul; **er hat nicht Kind, noch ~** n-are nici un fel de obligaţii, de angarale. **7.** *(reg.)* firmă de cârciumă. **8.** *(reg.)* articulaţie, încheietură. **9.** *(reg.)* tont, tontălău, prostănac. **10.** *(vân.)* popândău; **der Hase macht ~** iepurele stă popândău.
Kegel|abend, *-s, -e, m.* seară, partidă de popice.
Kegel|achse, *-n, f. (mat.)* axă a conului.
Kegel|ansatzmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliţă de racordare conică.
kegel|artig *adj.* conic.
Kegel|aufsetzer, *-s, -, m.* băiat care aşază popicele.
Kegelbahn, *-en, f.* popicărie.
Kegelbrecher, *-s, -, m.* concasor conic.
Kegelbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu con de fricţiune.
Kegelbüchse, *-n, f. (tehn.)* bucea, bucşă conică.
Kegeldach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* acoperiş conic.
Kegeldrehbank, *-bänke, f.* strung pentru strunjire conică.
Kegelfarbmühle, *-n, f. (chim.)* moară conică de măcinat vopsea.
Kegelfläche, *-n, f.* suprafaţă conică, de con.
kegelförmig *adj.* conic, cu formă conică, în formă de con.
Kegelfräsmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de frezat conic, maşină de frezat roţi conice.
Kegelgetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* angrenaj conic.
Kegelgewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă de cupolă; *(mine)* boltă conică.
Kegelhobelmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de rabotat conic, maşină de rabotat roţi conice.
kegelig *adj.* v. kegelförmig.
Kegel|innenring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel interior al unui lagăr cu alezaj conic.
Kegelkeilverbindung, *-en, f. (tehn.)* îmbinare cu pană conică.
Kegelkugel, *-n, f.* bilă de popice.
Kegelkupplung, *-en, f. (tehn.)* ambreiaj cu con de fricţiune.
Kegel|lehre, *-n, f.* **1.** *(tipogr.)* tipometru; calibru pentru corpul de literă. **2.** *(maş.)* calibru conic.
Kegelmantel, *-s, -mäntel, m. (mat.)* manta a conului.
Kegelmühle, *-n, f.* moară conică, concasor conic.
kegeln, *kegelte, gekegelt (ich keg(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a juca popice. **2.** *(vân., despre iepuri)* a se aşeza pe labele dinapoi.
Kegelniet, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* nit (de cap) conic.
Kegelpartie, *-n* [-ti:ən], *f.* partidă de popice.
Kegelpendel, *-s, -, n.* (şi *m.*) pendul conic.
Kegelpendelregler, *-s, -, m. (tehn.)* regulator de pendul conic.
Kegelplatz, *-es, -plätze, m.* popicărie.
Kegelrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată dinţată conică; pinion conic.
Kegelrad|differential [-tsɪal], *-s, -e, n. (tehn.)* diferenţial cu roţi dinţate conice.
Kegelradfräs|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* freză pentru roţi dinţate conice.
Kegelradscheibengetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* transmisie prin discuri de fricţiune conice.
Kegelradschraubgetriebe, *-es, -, n. (tehn.)* angrenaj încrucişat conic, pseudoconic, hiperboloidal.
Kegelschieben, *-s, n. sg.* v. Kegelspiel.

Kegelschnecke, *-n, f.* **1.** *(zool.)* melc conic *(Conus)*. **2.** *(tehn.)* conoid.
Kegelschnitt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* secțiune conică; *entarteter* ~ secțiune conică degenerată.
Kegelschnittlinie [-nɪə], *-n, f. (mat.)* linie (de intersecție) conică.
Kegelschrägverzahnung, *-en, f. (tehn.)* dințare conică înclinată.
Kegelschraubenfeder, *-n, f. (tehn.)* arc elicoidal conic.
Kegelschub, *-(e)s, m. sg.* **1.** v. Kegelspiel. **2.** v. Kegelbahn.
Kegel|senk|kopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap conic îngropat.
Kegel|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de popice.
Kegel|stärke *f. sg. (tipogr.)* mărime a corpului de literă.
Kegel|stift, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* știft conic.
Kegel|stumpf, *-(e)s, -stümpfe, m.*, **Kegel|stutz**, *-es, -e, m. (mat.)* trunchi de con.
Kegelturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină conică.
Kegelventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* ventil, supapă cu scaun conic.
Kegelweizen, *-s, m. sg. (bot.)* grâu mare, grâu englezesc *(Triticum turgidum)*.
Kegelwinkel, *-s, -, m. (mat.)* unghi spațial, unghi solid.
Kegler, *-s, -, m.* popicar, jucător de popice.
keglig *adj.* v. kegelig.
Kehl|abschneider, *-s, -, m.* v. Halsabschneider.
Kehlbalken, *-s, -, m. (constr.)* traversă, centură, grindă orizontală transversală a scaunului de acoperiș.
Kehldeckel, *-s, -, m. (anat.)* epiglotă.
Kehldrüse, *-n, f. (anat.)* țesut limfatic în regiunea laringelui.
Kehle, *-n, f.* **1.** *(anat.)* gât, gâtlej, beregată; **er schreit sich** *(dat.)* **die ~ aus** sau **er schreit aus voller ~** zbiară, strigă cât îl ține gura; **er hat eine durstige ~** are gâtlejul ca o pâlnie, ar bea mereu; **die Angst schnürt ihm die ~ zu** de frică i s-a strâns beregata; *(fig.)* **er hat das Messer an der ~** i-a ajuns cuțitul la os; **er lacht aus voller ~** râde din toată inima; **er jagt alles durch die ~** bea tot ce are; **das Wort bleibt ihm in der ~ stecken** îi rămâne vorba-n gât; **er hat etwas in der ~** are ceva în gușă; **es erstickt ihm das Wort in der ~** i se oprește cuvântul în gât. **2.** *(pop.)* trahee, esofag; **in die falsche ~ geraten a)** a înghiți strâmb, a se îneca; **b)** a greși adresa, a o lua pe de lături. **3.** *(constr.)* dolie; scobitură, crestătură, canelură.
kehlen, *kehlte, gekehlt, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a face dolii, caneluri. **2.** *(pescuit)* a curăța de intestine și branhii.
Kehlen|entzündung, *-en, f.* v. Kehlkopfentzündung.
Kehlfüßer, *-s, -, m. (zool.)* păduchele balenei *(Cyamus mysticeti)*.
Kehlgrat|sparren, *-s, -, m.* v. Kehlsparren.
Kehlhobel, *-s, -, m.* rindea de fasonat, rindea profilată pentru ciubucării.
kehlig *adj.* din gât, cu rezonanță faringală, gutural.
Kehlkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (anat.)* laringe.
Kehlkopf|entzündung, *-en, f. (med.)* laringită.
Kehlkopfkatarrh și **-katarr**, *-s, -e, m. (med.)* catar laringian.
Kehlkopflaut, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* consoană glotală.
Kehlkopfschnitt, *-(e)s, -e, m. (med.)* laringotomie.
Kehlkopfschwindsucht *f. sg. (med.)* tuberculoză a laringelui.
Kehlkopf|spiegel, *-s, -, m. (med.)* laringoscop.
Kehl|laut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* sunet gutural.
Kehl|leiste, *-n, f. (tehn.)* ciubuc, mulură, șipcă profilată; cimază.
Kehlmesser, *-s, -, n. (tehn.)* cuțit de scobit.
Kehlquerschnitt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* secțiune a cusăturii de colț (sudură).
Kehlriemen, *-s, -, m.* curea pe sub gâtul calului.
Kehlrinne, *-n, f. (constr.)* jgheab.
Kehlschifter, *-s, -, m. (constr.)* arbaletrier, căprior de dolie.
Kehlschweißung, *-en, f. (tehn.)* sudură de colț.
Kehl|sparren, *-s, -, m. (constr.)* căprior de dolie.
Kehl|stimme, *-n, f.* voce guturală.
Kehl|stoß, *-es, -stöße, m. (arhit.)* talon, mulură concavă.
Kehl|sucht *f. sg. (vet.)* jigăreală, grumăzare.
Kehlung, *-en, f. (tehn.)* ciubuc.
Kehlzeug, *(-e)s, -e, n. (tehn.)* unealtă, daltă de scobit.
Kehr, *-en, f. (rar)* v. Kehre **(4)**.
Kehr|aus *m. invar.* **1.** ultim dans (la un bal). **2.** *(fig.)* terminare, sfârșire, isprăvire; **zum ~ kommen** a veni târziu, a veni la spartul târgului; **er macht den ~** termină, sfârșește.
Kehrbesen, *-s, -, m.* mătură.
Kehrbild|entfernungsmesser, *-s, -, m. (tehn.)* telemetru cu imagini răsturnate.
Kehrbürste, *-n, f.* perie de măturat.
Kehre, *-n, f.* **1.** întorsătură, cotitură, întoarcere, învârtitură; **die Sache nimmt eine andere ~** chestiunea ia altă întorsătură. **2.** *(agr.)* întoarcere la capul arăturii, al țarinei; loc de întoarcere. **3.** viraj; serpentină. **4.** *(la sport, dans, joc)* tur; rundă; rând; **er hat die ~** sau **er ist an der ~** e rândul lui; **die erste, zweite ~** prima dată, a doua oară; **in zwei ~n** în două reprize. **5.** *(la jocuri de cărți)* miză; **die ~ einziehen** a lua înapoi, a recâștiga miza, a câștiga banca. **6.** plimbare, hoinăreală. **7.** direcție, drum; **aus der ~ kommen** a greși drumul, a se rătăci; **das liegt ganz aus der ~ a)** asta este în afara drumului; **b)** *(fig.)* asta e o mare greșeală. **8.** *(sport)* răsucire, întoarcere.
kehren[1], *kehrte, gekehrt, vb. (h) tr. (reg.)* a mătura; (și *fig.*) **neue Besen ~ gut** sita nouă cerne bine; **vor der eignen Türe ~** a-și vedea de treburile sale.
kehren[2], *kehrte, gekehrt, vb. (reg.)* **I.** *tr. (h)* **1.** a întoarce, a învârti, a îndrepta; **er kehrt alles drunter und drüber** întoarce, răstoarnă totul; *(fig.)* **die rauhe Seite nach außen ~** a se purta aspru, dur, rigid; **er kehrt ihm den Rücken** îi întoarce spatele; (și *fig.*) **seinen Fleiß auf etwas ~** a-și îndrepta străruințele către ceva, a năzui spre ceva; **den Blick gegen Himmel ~** a-și îndrepta privirea spre cer; **er kehrte die Waffe gegen sich** s-a împușcat; **alles zum Besten ~** a întoarce totul spre bine; **er kehrt es zu seinem Vorteile** o întoarce spre avantajul lui. **2.** a ara (a doua oară), a întoarce brazda. **3.** a întoarce fânul (prima oară). **II.** *refl. (h)* și *intr.* a se întoarce; **er kehrt und wendet sich** el tot vine și revine, se întoarce și se reîntoarce; **es kehrte sich alles zum Besten** s-a întors totul spre bine; **kehrt euch! a)** *(mil.)* stânga-mprejur! **b)** *(sport)* cu întoarcere spre; **sich an etwas** (sau **an jn.**) **~** a se lua, a se da după ceva sau după cineva; a se conforma cu ceva sau cuiva; a-i păsa, a se ocupa de ceva sau de cineva; **er kehrt sich immer an ihn** întotdeauna ține seama de el, nu face niciodată abstracție de persoana lui; **er kehrt sich an nichts (mehr)** nu-i (mai) pasă de nimic, nu ia nimic în considerație; **er kehrt sich nicht daran** nu-i pasă de aceasta. **III.** *intr.* **1.** *(s)* a se întoarce; **aus der Fremde ~** a se întoarce din străinătate. **2.** *(h) (elv.) (impers.)* **es kehrt** se schimbă vremea.
Kehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (reg.)* măturător(-oare) de stradă.
Kehrfrau, *-en, f.* îngrijitoare, femeie care face curat.
Kehrgetriebe, *-s, -, n. (maș.)* inversor de mers.
Kehricht, *-(e)s, m.* (și *n.*) *sg.* **1.** gunoi (menajer). **2.** *(text.)* măturătură, deșeuri.
Kehricht|abfuhr *f. sg.* transportare a gunoiului.
Kehrichtfass, *-es, -fässer, n.* ladă de gunoi, pubelă.
Kehrichtgrube, *-n, f.* groapă de gunoi.
Kehricht|haufen, *-s, -, m.* grămadă de gunoi.
Kehrichtschaufel, *-n, f.* făraș.
Kehrichtwagen, *-s, -, m.* vehicul de (cărat) gunoi.
Kehrkleid, *-(e)s, -er, n. (glumeț)* rochie cu trenă.
Kehrleine, *-n, f.* frânghie de măturat coșul.
Kehrmaschine, *-n, f.* mașină de măturat străzile.
Kehrpunkt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* punct de înapoiere.
Kehr|rad, *-(e)s, -räder, n.* v. Kehrgetriebe.
Kehr|reim, *-(e)s, -e, m. (metr.)* refren.
Kehrschaufel, *-n, f.* v. Kehrichtschaufel.
Kehrscheibe, *-n, f. (la tir)* țintă rulantă.
Kehrschleife, *-n, f.* serpentină.
Kehrseite, *-n, f.* **1.** *(mai ales fig.)* revers; dos, verso. **2.** pagină cu soț.
kehrtmachen, *machte kehrt, kehrtgemacht, vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a se întoarce repede înapoi. **2.** *(mil.)* a face stânga-mprejur.
Kehr|turbine, *-n, f. (tehn.)* turbină reversibilă.
Kehrt|wendung, *-en, f.* stânga-mprejur.
Kehr|um, *-s, m. sg.* **1.** fundătură. **2.** *(metr.)* refren. **3.** *(în expr.)* **im ~ a)** cât ai bate din palme; **b)** pe rând.
Kehr|um|die|hand, *-(e)s, m. sg.* clipă; **in einem ~** într-o clipită.
Kehrung, *-en, f.* **1.** întoarcere; învârtire; răsucire. **2.** *(înv.)* înapoiere, restituire, compensare.
Kehrwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* laminor reversibil.
Kehrwert, *-(e)s, -e, m. (mat.)* valoare reciprocă (inversă).
Kehrwieder, *-s, m.* (sau *n.*) *sg. (fam.)* fundătură.
Kehrwiederkeule, *-n, f.* bumerang.
Kehrwisch, *-(e)s, -e, m.* mătură din pene.
Kehrwoche, *-n, f.* săptămâna de rând la măturat (scara, curtea etc.).
Keif, *-(e)s, m. sg. (înv.)* **1.** ceartă; ciorovăială. **2.** cicăleală.
keifen, *keifte, gekeift, vb. (h) intr.* **1.** a se certa, a se ciorovăi. **2.** a cicăli.
Keifen, *-s, n. sg.* **1.** ceartă; ciorovăială. **2.** cicăleală.
Keifer, *-s, -, m.* om certăreț.
Keiferei, *-en, f.* **1.** ciorovăială. **2.** cicălire.
Keiferin, *-nen, f.* femeie cicălitoare, certăreață.
keifig *adj.* **1.** certăreț. **2.** cicălitor.
Keil, *-(e)s, -e, m.* **1.** ic, pană, cail; **Rückenfläche des ~(e)s** planul, suprafața icului; **~ mit einseitigem Anzug** ic, pană cu unghiuri drepte; **~ mit doppeltem Anzug** ic isoscel; **er treibt einen ~ ins Holz** bate o pană în lemn; *(fig.)* **er treibt einen ~ zwischen etwas** desparte ceva; **auf einen groben Klotz gehört ein grober ~** la butura noduroasă topor cu coada groasă. **2.** *(croitorie)* clin; pensă. **3.** coltuc (de pâine). **4.** *(constr.)* cheie de boltă.
Keil|absatz, *-es, -sätze, m.* toc cui.
Keil|anzug, *-(e)s, -züge, m. (tehn.)* strângere a penei.
Keil|auflage, *-n, f. (tehn.)* așezare a penei.
Keilbeilage, *-n, f. (tehn.)* adaos de pană, contrapană.
Keilbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os sfenoid.
Keilbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu sabot-pană.
Keile *f. sg. (fam.)* bătaie, chelfăneală; **er hat ~ gekriegt** a încasat o mamă de bătaie.
keilen, *keilte, gekeilt, vb. (h) tr.* **1.** a bate o pană, a împăna. **2.** (și *refl.*) *(fam.)* a trage o bătaie, a chelfăni; **sich mit jm. ~** a se bate cu cineva. **3.** *refl.* a răzbate, a străpunge; **sich durch die Menge ~** a străpunge mulțimea. **4.** *(fam.)* a câștiga, a recruta (pe cineva pentru o asociație studențească).
Keiler, *-s, -, m.* **1.** mistreț mascul, mai ales între 3 și 5 ani. **2.** *(fam.)* bătăuș.
Keilerei, *-en, f. (fam.)* chelfăneală, bătaie, încăierare.
Keilfäustel, *-s, -, m.* ciocan de spart piatră.
keilförmig *adj.* în formă de ic, de pană; cuneiform.
Keilhacke, *-n, f.* v. Keilhaue.
Keilhammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de bătut pene.
Keilhaue, *-n, f. (mine)* târnăcop.
Keilhorst, *-(e)s, -e, m. (geol.)* așezare de stânci cuneiforme.
Keilhose, *-n, f.* pantaloni de schi tip pană, tip fus.
Keil|inschrift, *-en, f.* inscripție cuneiformă.
Keilkasten, *-s, -kästen, m. (tipogr.)* magazie a penelor de spațiat (la mașina de cules).
Keilkissen, *-s, -, n.* pernă de căpătâi, căpătâi (cu secțiune triunghiulară).
Keilkonstante, *-n, f. (fot.)* constantă a penei optice fotometrice.
Keilkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* vârf de pană, de ic.
Keilkörper, *-s, -, m.* corp de pană, de ic.
Keil|leiste, *-n, f. (tehn.)* riglă conică; riglă în formă de pană pentru reglare.
Keilmeißel, *-s, -, m. (tehn.)* daltă pentru canale de pană.
Keilmuffe, *-n, f. (tehn.)* manșon cu pană.
Keilnabe, *-n, f. (tehn.)* butuc canelat.
Keilnut, *-en*, **Keilnut(e)**, *-n, f. (tehn.)* canal de pană.
Keilnut(en)bremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu canale trapezoidale.
Keilnutenfräsmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de frezat pentru canale de pană.
Keilnutenhobelmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de rabotat nuturi.
Keilpaar, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* pană dublă.

Keilrad, *-(e)s, -räder, n. (maş.)* roată de fricţiune cu şanţuri, cu canale trapezoidale.
Keilradbremse, *-n, f.* v. Keilnutbremse.
Keilrädergetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* mecanism cu roţi de fricţiune, cu canale trapezoidale.
Keilrahmen, *-s,-, m. (tehn.)* ramă cu pană.
Keilriemen, *-s, -, m. (tehn.)* curea trapezoidală.
Keilrille, *-n, f. (maş.)* canal al roţii de curea trapezoidală.
Keilschließzeug, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* răstav cu pană.
Keilschrift *f. sg.* scriere cuneiformă.
Keilschwanzlori, *-s, -s, m. (ornit.)* (specie de) papagal lori *(Trichoglossus)*.
Keilschwanz|sittich, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* (specie de) papagal *(Conurus)*.
Keilsicherung, *-en, f. (tehn.)* siguranţă cu pană.
Keil|spatien [-tsiən], *pl. (tipogr.)* albitură înclinată, albitură în formă de pană.
Keil|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* bolţar (de cărămidă); cărămidă-pană; *(mine)* cheie de boltă.
Keilverbindung, *-en, f. (tehn.)* îmbinare cu pană.
Keilverschluss, *-es, -schlüsse, m. (tehn.)* blocare, fixare cu pană.
Keilwellenverbindung, *-en, f. (tehn.)* îmbinare prin arbori canelaţi.
Keilzapfen, *-s, -, m. (maş.)* cep cu pană.
Keilziegel, *-s, -, m.* v. Keilstein.
Keim, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(biol.)* germen(e), embrion; **~e treiben** a germina; *(fig.)* **es im ~e ersticken** a înăbuşi în germene, în faşă. **2.** *(med.)* agent patogen, germen. **3.** *(fig.)* punct de plecare, embrion.
Keim|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de germinat.
Keimbildung, *-en, f.* cultură de germeni; formare de germeni, germinaţie.
Keimbläs|chen, *-s, -, n. (biol.)* săculeţ al embrionului.
Keimblase, *-n, f. (biol.)* blastulă.
Keimblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** *(bot.)* cotiledon. **2.** *(zool.)* membrană a embrionului.
Keimdrüse, *-n, f. (anat.)* glandă sexuală; *(biol.)* gonadă.
Keimdrüsen|inkretion, *-en, f.* hormon sexual.
keimen, *keimte, gekeimt, vb. (h) intr.* a încolţi, a germina.
Keimesgeschichte *f. sg.* ontogeneză.
Keimfähigkeit *f. sg.* forţă, capacitate de germinare.
Keimfilter, *-s, -, n. (chim.)* filtru microporos.
Keimform, *-en, f.* formă embrionară.
keimfrei *adj.* steril, sterilizat; fără germeni.
keimhaft *adj.* embrionar; încolţit, germinat.
Keimhülle, *-n, f. (bot.)* perisperm.
Keimkasten, *-s, -kästen, m. (ind. berii)* recipient pentru tratarea malţului.
Keimkristall, *-s, -e, n. (mineral.)* germen cristalin.
Keimling, *-s, -e, m. (bot.)* plantulă; embrion.
Keimpflanze, *-n, f.* puiet, răsad.
Keimplasma, *-s, -men, n. (biol.)* plasmă germinativă.
Keimsack, *-(e)s, -säcke, m. (biol.)* pojghiţă a embrionului, pojghiţă a germenelui.
Keimscheibe, *-n, f. (biol.)* bănuţ (al oului).
Keimscheide, *-n, f. (bot.)* teacă cotiledonară, coleoptil.
Keimschlauch, *-(e)s, -schläuche, m. (biol.)* tub germinativ.
Keim|stengel, *-s, -, m. (bot.)* parte a tulpiniţei de sub cotiledoane, hipocotil.
Keim|stimmung, *-en, f. (biol.)* climat artificial de germinaţie.
keimtötend *adj.* germicid; antiseptic.
Keimträger, *-s, -, m. (med.)* purtător de bacterii, de germeni.
Keimung, *-en, f.* germinare; încolţire.
Keimungs|energie, *-n, f.* energie germinativă.
Keimverzug, *-(e)s, -züge, m.* întârziere a germinării.
Keimzelle, *-n, f.* celulă germinativă; (şi *fig.*) germene.
Keimzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare de germinare; stare embrionară.
kein, **keine** *articol nehot. neg.* nici un, nici o; **kein anderer als** nimeni altul decât; **nur keine nutzlosen Ausflüchte** numai fără pretexte inutile, fără nici un tertip zadarnic; **er ist kein guter Freund** nu e un prieten bun; **ich habe kein Geld** n-am bani; **das hat keinen Grund** asta nu are temei; **kein Mensch kümmert sich um uns** nimeni nu se sinchiseşte de noi; **kein Mensch war dort** nu era nimeni acolo; **auf keine Weise** nicidecum, în nici un fel; **kein Wort** nici o vorbă.
keinenfalls *adv.* v. keinesfalls.
keiner, **keine**, **keines** *pron. nehot. neg.* nici unul, nici una; **keiner von beiden** nici unul dintre ei doi; **keiner von ihnen konnte mir helfen** nici unul dintre ei nu a putut să mă ajute.
keinerlei *adj.* de nici un fel; nici un fel de; **auf ~ Art** nicidecum, de fel, cu nici un chip.
keinerseits *adv.* din nici o parte, de nicăieri.
keinesfalls, **keineswegs** *adv.* (în) nici un chip, nicidecum, în nici un caz.
keinmal *adv.* niciodată; **einmal ist ~** o dată e ca niciodată.
Keische, *-n, f. (austr.)* colibă, cocioabă ţărănească, bordei.
Keitel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** năvod, plasă de pescuit, vârlog. **2.** barcă de tras năvodul.
Keitelgarn, *-(e)s, -e, n.* v. Keitel **(1)**.
Keitelkahn, *-(e)s, -kähne, m.* v. Keitel **(2)**.
Keks, *-(e)s, -e, m.* (sau *n.*) biscuit, pesmet.
Kelch, *-(e)s, -e, m.* **1.** cupă; pahar cu picior; *(bis.)* potir; *(fig.)* **der ~ der Leiden** paharul suferinţei, cupa amărăciunilor. **2.** *(bot.)* caliciu, potir. **3.** *(reg.)* varză creaţă. **4.** *(reg.)* guşă, bărbie dublă.
Kelchbecher, *-s, -, m. (bot.)* receptacul.
Kelchblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* sepală.
kelchförmig *adj.* în formă de potir.
Kelchglas, *-es, -gläser, n.* v. Kelch **(1)**.
Kelchtuch, *-(e)s, -tücher, n. (bis.)* acoperământ, procovăţ.
Kelim, *-(s), -(s), m.* chilim.
Kelle, *-n, f.* **1.** *(constr.)* mistrie. **2.** căuş, lingură mare; polonic. **3.** *(ferov.)* paletă. **4.** *(vân.)* coadă a castorului.
kellen, *kellte, gekellt, vb. (h) tr.* a scoate, a lua cu lingura, cu polonicul.
Keller, *-s, -, m.* pivniţă, beci, chiler.
Keller|abteilung, *-en, f.* despărţitură, boxă în pivniţă.
Keller|abzug, *-(e)s, -züge, m.* vin tras la sticle de viticultor (la cramă).
Keller|assel, *-n, f. (entom.)* cărcăiac *(Porcellio scaber)*.
Kellerei, *-en, f.* pivniţă, beci, cramă (a unei cârciumi, vii etc.).
Kellerer, *-s, -, m.* v. Kellermeister.
Kellerfenster, *-s, -, n.* fereastră de pivniţă.
Kellergeschoss, *-es, -e, n.* demisol; subsol.
Kellergewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă de pivniţă.
Keller|hals, *-es, -hälse, m.* **1.** *(constr.)* gârlici. **2.** *(bot.)* tulichină *(Daphne mezereum)*.
kellerig *adj.* muced; cu miros, cu gust de mucegai, cu iz de pivniţă.
Kellerloch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** gură de pivniţă, răsuflătoare. **2.** încăpere subterană întunecoasă; închisoare, temniţă.
Kellerluft *f. sg.* iz, aer (închis) de pivniţă.
Kellerluke, *-n, f.* v. Kellerloch.
Kellermeister, *-s, -, m.* pivnicer, chelar.
Keller|raum, *-(e)s, -räume, m.* pivniţă, beci.
Kellerschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* ciupercă de pivniţă *(Coniophora cerebella)*.
Keller|stiege, *-n*, **Kellertreppe**, *-n, f.* scară, trepte a(le) pivniţei.
Kellertür, *-en, f.* uşă de pivniţă.
Kellerwechsel, *-s, -, m. (com.)* cambie, poliţă fictivă, pe alt nume.
Kellerwirtschaft, *-en, f.* cabaret, bar la subsol.
Kellerwohnung, *-en, f.* locuinţă la subsol.
Kellerwurm, *-(e)s, -würmer, m.* **1.** v. Kellerassel. **2.** *(fam.)* locatar al unui beci, al unui subsol. **3.** *(fam.)* client obişnuit al unei cârciumi.
Kellner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* chelner(iţă), ospătar(-tăriţă).
kellnern, *kellnerte, gekellnert, vb. (h) intr. (fam.)* a lucra ca ospătar sezonier.
Kelt, *-(e)s, -e, m.* **1.** ţesătură aspră ecosez în culori închise. **2.** topor preistoric.
Kelte, *-n, -n, m. (ist.)* celt.
Kelter, *-s, -, m.* teasc, presă (de struguri).
Kelterer, *-s, -, m.* tescuitor (de struguri).
Kelter|haus, *-es, -häuser, n.* cramă.
Kelterknecht, *-(e)s, -e, m.* v. Kelterer.
keltern, *kelterte, gekeltert, vb. (h) tr.* a călca, a tescui, a presa, a stoarce struguri.
Keltin, *-nen, f. (ist.)* celtă.
keltisch, *adj. (ist.)* celt, celtic.
Kemenate, *-n, f. (înv.)* odaie, iatac (care poate fi încălzit).
kennbar *adj.* **1.** cognoscibil; de cunoscut. **2.** competent, cunoscător, priceput.
Kennbuch|stabe, *-ns, -n, m. (ec.)* literă de identificare; literă caracteristică.
Kenndaten *pl.* date caracteristice.
Kennel, *-s, -, m.* ţarc pentru câini.
Kennelkohle *f.* v. Kännelkohle.
kennen, *kannte, gekannt, vb. (h) tr.* a cunoaşte; **ich kenne ihn persönlich** îl cunosc personal; **ich kenne ihn seit langem** îl cunosc de mult; **ich kenne ihn nur dem Namen nach** îl cunosc numai după nume; **ich kenne ihn seinem Rufe nach** îl cunosc din auzite, după reputaţie; **das ~ wir schon** cunoaştem noi asta; **das kenne ich an ihm** latura asta i-o cunosc; **er kennt keine Rücksicht** nu are consideraţie pentru nimic; e lipsit de scrupule; **sein Handwerk ~** a-şi cunoaşte meseria; **eine Adresse ~** a şti o adresă; **kein Mitleid ~** a nu cunoaşte mila; *(în expr.)* **man kennt den Vogel an den Federn** pasărea se cunoaşte după pene.
Kennen, *-s, n. sg.* cunoaştere.
kennen lernen, *lernte kennen, kennen gelernt, vb. (h)* **I.** *tr.* a face cunoştinţă cu cineva sau cu ceva, a cunoaşte ceva, a se familiariza cu ceva. **II.** *refl. reciproc,* a face cunoştinţă; **sie haben sich kennen gelernt** s-au cunoscut; au făcut cunoştinţă.
kennenswert *adj.* care merită să fie cunoscut.
Kenner, *-s, -, m.* cunoscător, expert, specialist; **ich bin kein ~ auf diesem Gebiet** nu mă pricep în acest domeniu.
Kenner|auge, *-s, -n, n.* ochi de cunoscător.
Kennerblick, *-(e)s, -e, m.* privire de cunoscător.
kenner|haft *adj.* de cunoscător, ca un cunoscător, un specialist.
kennerisch *adj.* de cunoscător, competent.
Kennerling, *-s, -e, m.* înfumurat, persoană care-şi dă aere, care face pe grozavul.
Kennermiene, *-n, f.* aer de cunoscător.
Kennerschaft *f. sg.* pricepere, competenţă.
Kennfarbe, *-n, f.* culoare distinctivă.
Kennkarte, *-n, f.* legitimaţie, carte de identitate.
Kennlinie [-niə], *-n, f. (mat.)* caracteristică.
Kenn|nummer, *-n, f.* număr de înmatriculare.
kenntlich *adj.* de cunoscut, perceptibil, observabil; recognoscibil; *etwas ~ machen* a însemna ceva pentru a fi recunoscut ca atare.
Kenntlichmachung, *-en, f.* însemnare pentru a fi (re)cunoscut.
Kenntnis, *-se, f.* cunoştinţă; ştiinţă; cunoaştere; **die ~ des Gesetzes** cunoaşterea legii; **er hat gründliche ~se in der Mathematik** are temeinice cunoştinţe de matematică; **mit Vergnügen habe ich von deinen Erfolgen ~ erhalten** cu bucurie am luat cunoştinţă de succesele tale; **er gibt es ihm zur ~** sau **er setzt ihn davon in ~** îl înştiinţează, îi dă de ştire; îl încunoştinţează; **er hat ~ davon** are cunoştinţă despre aceasta; ştie aceasta; **er nimmt es zur ~** ia la cunoştinţă; **er nimmt ~ davon** ia cunoştinţă despre aceasta; **genehmigend zur ~ genommen** luând la cunoştinţă în mod aprobativ; **es wird zur (allgemeinen) ~ gebracht** se aduce la cunoştinţa publică; **es ist uns nicht zur ~ gelangt** nu ni s-a adus la cunoştinţă; **das entzieht sich meiner ~** acest lucru mi-e necunoscut.
kenntnis|arm *adj.* neştiutor, ignorant.
kenntnisbegierig *adj.* dornic de cunoştinţe.
kenntnislos *adj.* v. kenntnisarm.
Kenntnisnahme *f. sg.* luare de cunoştinţă; **zur ~** pentru luare de cunoştinţă; *(înv.)* **zur geneigten ~** spre binevoitoarea (dumneavoastră) ştiinţă.
kenntnisreich *adj.* instruit, cu multe cunoştinţe.
Kenntnis|stand, *-(e)s, m. sg.* nivel de cunoaştere.

Kennung, *-en, f.* **1.** semn distinctiv; marcare; marcaj; identificare. **2.** semn de vârstă (la dantura animalelor).
Kennwort, *-(e)s, -wörter, n.* **1.** *(ec., mil.)* parolă; **ein Sparbuch mit** ~ un carnet de economii cu parolă; **der Posten fordert das** ~ sentinela cere parola. **2.** indicativ; **die Entwürfe können mit dem** ~ **BAU eingereicht werden** proiectele pot fi înaintate cu indicativul BAU. **3.** v. Kennzahl.
Kennwortschutz, *-es, m. sg.* protejare, securitate a parolei.
Kennzahl, *-en, f.* **1.** *(poștă)* cod poștal. **2.** *(tel.)* prefix.
Kennzeichen, *-s, -, n.* **1.** semn caracteristic, distinctiv; semn particular. **2.** indicativ; număr indicator; indice; simbol.
Kennzeichenlaterne, **Kennzeichenleuchte**, *-n, f.* bec care luminează tăblița cu numărul unui vehicul.
Kennzeichenschild, *-(e)s, -er, n.* tăbliță cu numărul de înregistrare, de înmatriculare (la vehicule).
kennzeichnen, *kennzeichnete, gekennzeichnet (du kennzeichnest, er kennzeichnet), vb. (h) tr.* **1.** a caracteriza, a defini; a determina. **2.** a marca.
kennzeichnend **I.** *part. prez.* de la kennzeichnen. **II.** *adj.* caracteristic, definitoriu, specific.
kennzeichnenderweise *adv.* în mod caracteristic, specific.
Kennzeichnung, *-en, f.* **1.** însemnare, marcaj, indicare; determinare, caracterizare. **2.** *(com.)* înregistrare (pe marfă) a mărcii depuse; **die widerrechtliche** ~ **der Ware** folosirea ilegală a mărcii de fabrică.
Kennziffer, *-n, f.* **1.** *(mat.)* număr caracteristic, caracteristică. **2.** *(ec.)* număr indicator, indice, index, coeficient; **abrechenbare** ~ indice contabilizabil; **erzeugnisbezogene** ~ indice de producție; **stoffliche** ~ indice în natură; **verbindliche** ~ indice obligatoriu; **wertmäßige** ~ indice valoric.
Kenotaph (și **Zenotaph**), *-s, -e, n.* cenotaf.
Kenotron, *-s, -e, n. (fiz.)* diodă redresoare, kenotron.
Kentaur (și **Zentaur**), *-en, -en, m. (mit.)* centaur.
kentern, *kenterte, gekentert, vb. (h) intr. (despre nave)* a se răsturna.
keppeln, *keppelte, gekeppelt, vb. (h) (reg.)* **I.** *intr.* v. keifen. **II.** *refl.* a se tachina.
Keramik, *-en, f.* ceramică.
Keramikplatte, *-n, f.* placă de ceramică.
keramisch *adj.* ceramic; **die** ~**e Fabrik** fabrica de produse ceramice.
Keratin, *-s, -e, n.* cheratină.
Kerb, *-(e)s, -e, m.* v. Kerbe.
Kerb|bolzen, *-s, -, m. (tehn.)* bulon canelat, bulon crestat.
Kerbe, *-n, f.* crestătură, tăietură; *(fig., în expr.)* **mit jn. in die gleiche** ~ **hauen** a urmări același scop, aceeași țintă cu cineva; **jm. in die** ~ **treten** a-i trage cuiva un picior în fund.
Kerbel, *-s, -, m.*, **Kerbelkraut**, *-(e)s, n. sg. (bot.)* asmățui, hasmațuchi *(Anthriscus cerefolium)*; **gemeiner** ~ asmățui zbârlit *(Anthriscus vulgaris)*.
Kerbelrübe, *-n, f. (bot.)* baraboi *(Chaerophyllum bulbosum)*.
kerben, *kerbte, gekerbt, vb. (h) tr.* a cresta, a tăia (pe răboj); a încresta.
Kerbfestigkeit *f. sg. (tehn.)* reziliență.
Kerbholz, *-es, -hölzer, n.* răboj; *(fig.)* **er schreibt es ihm auf** ~ îi impută cuiva ceva, îi trece ceva în socoteala cuiva, îi trece cuiva ceva pe răboj; **etwas auf dem** ~ **haben** a avea ceva la activul său.
kerbig *adj.* crestat.
Kerbjäger *pl. (zool.)* insectivori.
Kerblinie [-niə], *-n, f. (tipogr.)* linie filetată, filet.
Kerbmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de crestat.
Kerbmesser, *-s, -, n. (tehn.)* cuțit de scobit sau de crestat; secure încovoiată de dogar.
Kerb(schlag)festigkeit *f. sg. (tehn.)* reziliență.
Kerbschnitt, *-(e)s, -e, m.* model de încrestare (pentru lemn și ceramică).
Kerb|stift, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* spin, știft crestat, cui crestat, canelat.
Kerbtier, *-(e)s, -e, n.* (mai ales *pl.*) *(zool.)* insecte.
Kerbung, *-en, f. (tehn.)* **1.** crestare, gravare, încrestare. **2.** *(despre frunze)* crestătură (în formă de dinți).
kerbzähnig *adj. (bot.)* crenat, dantelat.
Kerf, *-s, -e, m.*, **Kerfe**, *-n, f. (rar)* insectă; goangă.
Kerker, *-s, -, m.* carceră, pușcărie, închisoare, temniță, celulă; **lebenslänglicher** ~ închisoare pe viață; **schwerer** ~ temniță grea; **verschärfter** ~ închisoare cu regim aspru.
Kerker|haft *f. sg.* detențiune, închisoare.
Kerkermeister, *-s, -, m.* temnicer.
Kerker|strafe, *-n, f.* pedeapsă cu închisoarea.
Kerker|sträfling, *-s, -e, m.* pușcăriaș, deținut.
Kerl, *-(e)s, -e* (și *-s*) *m. (fam.)* **1.** persoană de sex masculin; bărbat; flăcău; **ein hübscher** ~ un bărbat bine; *(admirativ)* **er hat gezeigt, was für ein** ~ **in ihm steckt** a arătat ce poate; **ein komischer** ~ un caraghios; *(ist.)* **die langen Kerls** nume dat gărzii personale a regelui Friedrich Wilhelm I al Prusiei, în care se primeau numai ostași deosebit de înalți. **2.** persoană amabilă și simpatică; **ein prächtiger** ~ un om și jumătate; **sie ist ein feiner** ~ e o fată tare bună; **der liebe kleine** ~ băiatul, drăguțul de el. **3.** *(înv.)* servitor. **4.** *(despre exemplare deosebit de reușite)* exemplar de lux; **wir haben Äpfel gepflückt, solche** ~**e!** am cules mere grozave!
Kerlchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kerl) pici, puști, băiețaș; băietan; flăcăiandru.
Kermes[1] *f. sg. (reg.)* v. Kirmes.
Kermes[2], *-, -, m.* **1.** *(zool.)* specie de coșenilă *(Kermes ilicis)*. **2.** cârmâz, coșenilă neveritabilă (colorant produs prin uscarea femelelor și ouălor de *Kermes ilicis*).
Kermesbeere, *-n, f. (bot.)* cârmâz *(Phytolacca americana* L.).
Kermes|eiche, *-n, f. (bot.)* carmajiu, (soi de) stejar stacojiu *(Quercus coccifera)*.
Kern, *-(e)s, -e, m.* **1.** sâmbure; miez; *(fig.)* fond, esență, miez; **der** ~ **der Pflaume** sâmburele prunei; *(fig.)* **der** ~ **der Frage** fondul, miezul problemei. **2.** *(biol.)* v. Zellkern. **3.** *(fiz.)* v. Atomkern. **4.** *(tehn.)* parte dinăuntru, interior; inimă; **der** ~ **des Kabels** inima cablului. **5.** *(metal.)* miez. **6.** centru; **der** ~ **einer Stadt** centrul unui oraș. **7.** activ; **der** ~ **der Gruppe** activul grupei. **8.** *(vân.)* corp al vânatului după jupuirea pielii. **9.** *(reg.)* smântână, caimac.
Kern|ampere|windung [-ãmpɛ:ɐ-], *-en, f. (electr.)* amperspiră.
Kern|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor fruntaș.
Kern|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* expresie savuroasă, cu miez.
Kern|aus|stoßmaschine, *-n, f. (metal.)* mașină de scos miezuri.
Kernbeißer, *-s, -, m. (ornit.)* cioc-gros *(Coccothraustes coccothraustes)*.
Kernbohrmaschine, *-n, f. (mine)* carotieră.
kernbrav *adj.* de o cinste rară.
Kernbrenn|stoff, *-(e)s, -e, m.* combustibil nuclear.
Kernbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură din inimă de lemn.
Kernbruch|stück, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* particulă nucleară.
Kernchemie [-çe-] *f. sg.* chimie nucleară.
Kerndegeneration, *-en, f. (bol.)* degenerare a nucleului.
kerndeutsch *adj.* german autentic.
Kerndraht, *-(e)s, -drähte, m. (electr.)* inimă de cablu.
Kerndurchmesser, *-s, -, m.* diametru interior al filetului (la șuruburi).
Kern|eisen, *-s, -, n. (metal.)* fontă pestriță (amestec de fontă albă cu fontă cenușie), armătură a miezului.
kernen, *kernte, gekernt, vb. (h) tr.* **1.** v. auskernen. **2.** v. körnen.
Kern|energie, *-n* [-gi:ən], *f.* energie nucleară.
Kern|energie|anwendung, *-en, f.* utilizare a energiei nucleare.
Kerner, *-s, -, m.* v. Karner.
Kern|erbse, *-n, f.* mazăre verde.
Kern|explosion, *-en, f. (fiz.)* explozie nucleară.
Kernfaden, *-s, -fäden, m. (med., bot.)* fir, țesut celular.
Kernfänger, *-s, -, m. (text.)* grilă sub cilindru rupător (la carde).
kernfaul *adj.* **1.** *(despre lemn)* putrezit până în inimă, complet. **2.** *(fig.)* puturos, leneș până-n măduva oaselor.
Kernfäule, *-n, f. (bot.)* putrezire a miezului lemnului, a duramenului.
kernfern *adj.* departe de nucleu, periferic.
kernfest *adj.* musculos, puternic, zdravăn, voinic.
Kernfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne macră, de prima calitate.
Kernforschung, *-en, f.* cercetare nucleară.
Kernfrage, *-n, f.* chestiune fundamentală, problemă de bază.
kernfrei *adj.* **1.** fără miez. **2.** *(bot.)* fără duramen.
kernfrisch *adj.* **1.** foarte proaspăt. **2.** *(fig.)* vioi, plin de vioiciune.
Kernfrucht, *-früchte, f. (bot.)* fruct cu sâmburi.
Kerngebiet, *-(e)s, -e, n.* (și *fig.*) punct central; miez (al problemei).
Kerngedanke, *-ns, -, m.* ideea centrală, cea mai importantă.
Kernge|häuse, *-s, -, n. (bot.)* miez cu sâmburi; endocarp lemnos al unui fruct cărnos cu semințe în interior.
Kerngeher, *-s, -, m. (bot.)* fruct ce se desface de pe sâmbure.
Kerngerippe, *-s, -, n. (metal.)* armătură de miez.
kerngesund *adj.* sănătos tun.
kernhaft *adj.* v. kernig **(2)**.
Kernhaus, *-es, -häuser, n.* v. Kerngehäuse.
Kernholz, *-es, -hölzer, n.* **1.** *(bot.)* duramen; inimă a lemnului. **2.** lemn de cea mai bună calitate.
Kernhomologe, *-n*, -n, m. (și *n.*) *(chim.)* omologi în ciclu.
kernig *adj.* **1.** plin de sâmburi. **2.** tare, viguros; *(fig.)* substanțial; ~**e Gesundheit** sănătate de fier; **ein** ~**es Kind** un copil viguros, cu carnea tare; **eine** ~**e Rede** o cuvântare plină de miez, substanțială. **3.** *(bot.)* nucleat, prevăzut cu nucleu.
Kernigkeit *f. sg.* vigoare; *(fig.)* substanțialitate.
Kern|industrie *f. sg.* industrie nucleară.
Kernkasten, *-s, -kästen, m. (metal.)* cutie cu miez.
Kernkettenreaktion, *-en, f. (fiz.)* reacție nucleară în lanț.
Kernknacker, *-s, -, m. (ornit.)* (soi de) cinteză americană *(Sporophilinae)*.
Kernkörperchen, *-s, -, n. (biol.)* nucleol, corpuscul celular.
Kernkraft, *-kräfte, f.* forță nucleară.
Kernkraft|anlage, *-n, f.* instalație nucleară.
Kernkraftwerk, *-(e)s, -e, n.* centrală atomică.
Kernladung, *-en, f. (fiz.)* sarcină nucleară.
Kernlager, *-s, -, n. (metal.)* locaș al miezului.
Kernleder, *-s, n. sg. (ind. pielii)* crupon.
Kernlehm, *-(e)s, -e, m. (metal.)* argilă pentru format miezuri.
Kernling, *-s, -e, m. (bot.)* pom răsărit din sâmbure.
Kernloch, *-(e)s, -löcher, n. (metal.)* locaș al miezului.
kernlos *adj. (bot.)* fără sâmburi; fără sămânță lemnoasă.
Kernmacher, *-s, -, m. (turnătorie)* muncitor care pregătește miezul, miezuitor.
Kernmannschaft, *-en, f. (sport)* echipă de performeri, de prima categorie.
Kernmarke, *-n, f. (metal.)* marcă de miez.
Kernmasse *f. sg. (fiz.)* masă nucleară.
Kernmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de lux.
Kernmeiler *-s, -, m. (fiz.)* reactor nuclear.
Kern|obst, *-(e)s, n. sg.*, **Kern|obstgewächse** *pl. (bot.)* sămânțoase, fructe cu sâmburi.
Kernphysik *f. sg. (fiz.)* fizică nucleară.
Kernphysiker, *-s, -, m.* specialist în fizică nucleară.
Kernpilze *pl. (bot.)* ciuperci pirenomicete *(Pyromycetales)*.
Kernproblem, *-s, -e, n.* v. Kernfrage.
Kernpunkt, *-(e)s, -e, m. (fig.)* miez, esență, nucleu a(l) unui lucru.
Kernreaktion, *-en, f. (fiz.)* reacție nucleară.
Kernreaktor, *-s, -en, m.* reactor nuclear.
Kernriss, *-es, -e, m.* cadranură, crăpătură radială (în lemn).
kernrissig *adj. (despre lemn)* crăpat, cu crăpături.
Kernrohr, *-s, -e, n. (mine)* carotieră.
Kernröstung, *-en, f. (metal)* uscare a miezului.

Kẹrnsatz, *-es, -sätze, m.* **1.** ideea principală, miezul (unei teorii). **2.** *(lingv.)* propoziție regentă. **3.** *(lingv.)* propoziție cu verbul finit în locul 2.
Kẹrnschale, *-n, f. (bot.)* coajă a lojelor sâmburilor.
kẹrnschälig *adj. (despre arbori)* care crapă circular, în inele.
Kẹrnschatten, *-s, -, m. (fiz.)* umbră plină, compactă.
Kẹrnscheide, *-n, f. (biol.)* celulă în nucleu și teacă nucleară.
Kẹrnschleife, *-n, f. (biol.)* cromozom.
Kẹrnschuss, *-es, -schüsse, m. (la tir)* muscă.
Kẹrnseife, *n, f.* săpun simplu fără culoare și parfum, săpun de casă.
Kẹrnsinn, *-(e)s, m. sg.* conținut, sens.
Kẹrn|spalt, *-(e)s, -e, m. (muz.)* deschizătură (pentru aer) a tubului de orgă.
Kẹrn|spaltung, *-en, f. (fiz.)* fisiune nucleară.
Kẹrnspin, *-s, m. sg. (fiz.)* spin nuclear, spin al nucleului.
Kẹrn|sprache, *-n, f.* limbă viguroasă, savuroasă, expresivă.
Kẹrn|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* maximă, apoftegmă, sentință; aforism.
Kẹrn|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (metal.)* armătură de miez.
Kẹrn|strahlung, *-en, f.* radiație nucleară.
Kẹrn|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** miez. **2.** *(metal.)* miez exterior. **3.** *(ind. pielii)* crupon.
Kẹrn|stütze, *-n, f. (metal.)* suport, susținător de miez.
Kẹrn|substituent [-tu`ɛnt], *-en, -en, m. (chim.)* substituent în ciclu.
Kẹrnteilung, *-en, f.* diviziune nucleară.
Kẹrntonne, *-n, f. (biol.)* formă de orânduire a cromozomilor (la diviziunea celulelor).
Kẹrntransformator, *-s, -en, m. (electr.)* transformator cu miez.
Kẹrntrockenkammer, *-n, f. (metal.)* cameră de uscare a miezului.
Kẹrntruppe, *-n, f. (mil.)* trupă de elită.
Kẹrn|umwandlung, *-en, f. (fiz.)* transformare nucleară.
Kẹrnwaffe, *-n, f.* armă nucleară.
kẹrnwaffenfrei *adj.* liber de arme atomice.
Kẹrnwarze, *-n, f. (bot.)* vârf al nucleului celulelor în formare.
Kẹrnwort, *-(e)s, -e, n.* cuvânt savuros, viguros, expresiv; vorbă cu miez.
Kẹrnzeit, *-en, f.* **1.** timp fix. **2.** perioadă de prezență obligatorie (la serviciu) în decursul unei zile de lucru.
Kẹrnzerfall, *-s, m. sg. (fiz.)* dezintegrare nucleară.
Kẹrub, *-s, -im, m.* v. C h e r u b.
Kẹrze, *-n, f.* **1.** lumânare, făclie; **eine ~ löschen** a stinge o lumânare; **die ~ blakt** lumânarea fumegă. **2.** *(la fotbal și gimn.)* lumânare. **3.** *(tehn.)* bujie.
Kẹrzenbeleuchtung, *f. sg.* iluminare cu lumânări.
Kẹrzenbrenner, *-s, -, m.* bec-lumânare.
Kẹrzendocht, *-(e)s, -e, m.* fitil de lumânare.
kẹrzengerade *adj.* drept ca o lumânare.
Kẹrzengießer, *-s, -, m.* lumânărar.
Kẹrzenhalter, *-s, -, m.* suport de lumânare (pentru pomul de Crăciun).
kẹrzenhell *adj.* luminos ca o lumânare.
Kẹrzenleuchter, *-s, -, m.* sfeșnic.
Kẹrzenlicht, *-(e)s, n. sg.* lumină de lumânare.
Kẹrzenpresse, *-n, f. (tehn.)* presă de lumânări.
Kẹrzenschein, *-(e)s,* **Kẹrzenschimmer**, *-s, m. sg.* v. K e r z e n l i c h t.
Kẹrzen|ständer, *-s, -, m.* sfeșnic.
Kẹrzen|stärke, *-n, f. (fiz.)* intensitate (luminoasă) a unei lumânări.
Kẹrzen|stummel, *-s, -,* **Kẹrzen|stumpf**, *-(e)s, -e, m.* muc de lumânare.
Kẹrzenträger, *-s, -, m.* v. K e r z e n s t ä n d e r.
Kẹrzenwachs, *-es, n. sg.* ceară pentru lumânări.
Kẹrzenweihe *f. sg. (bis.)* **1.** v. L i c h t m e s s. **2.** sfințire a lumânărilor.
Kẹrzenzieher, *-s, -, m. (înv.)* v. K e r z e n g i e ß e r.
Kẹscher, *-s, -, m.* **1.** plasă de prins fluturi. **2.** *(pescuit)* minciog.
kẹschern, *kescherte, gekeschert, vb. (h) tr.* **1.** a prinde; a fugări. **2.** a pescui. **3.** a târî.
kẹss *adj. (fam.)* **1.** nostim, isteț, îndrăzneț, obraznicuț. **2.** *(argou)* inițiat, cu experiență; șiret, șmecher, uns cu toate unsorile. **3.** tăios, arogant.
Kẹssel, *-s, -, m.* **1.** căldare, cazan, ceaun; **der Hafen straft den ~, dass er rußig ist** râde dracul de porumbe negre și pe sine nu se vede; râde ciob de oală spartă. **2.** *(tehn.)* cazan; **engrohriger ~** cazan cu țevi înguste; **~ des Kesselofens** rezervor al cuptorului de topit. **3.** *(geol.)* căldare. **4.** *(vân.)* zăcătoare a mistreților. **5.** *(vân.)* cotlon (în vizuina de vulpe și de bursuc). **6.** *(vân.)* (goană în) cerc. **7.** *(vân.)* cuib de păsări în zăpadă. **8.** *(mar.)* căldare marină. **9.** *(mil.)* marmită; cheson de muniții. **10.** *(mil.)* încercuire, pungă.
Kẹssel|abdeckung, *-en, f. (tehn.)* manta a cazanului.
Kẹssel|adjustierung, *-en, f.* v. K e s s e l a r m a t u r.
Kẹssel|aggregat, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* grup de cazane.
Kẹssel|anker, *-s, -, m. (tehn.)* tirant, tijă de ancorare (la căldări de abur).
Kẹssel|anlage, *-n, f.* instalație de cazane.
Kẹssel|anzug, *-(e)s, -züge, m.* salopetă de fochist.
Kẹssel|arbeiter, *-s, -, m.* **1.** cazangiu. **2.** căldărar.
Kẹssel|armatur, **Kẹssel|armierung**, *-en, f. (tehn.)* armătură de cazan.
kẹssel|artig *adj.* în formă de cazan.
Kẹssel|asche *f. sg. (chim.)* potasă.
Kẹssel|ausfressung, *-en, f. (tehn.)* corodare a căldării de abur.
Kẹsselbatterie, *-n* [-ri:ən], *f. (mil.)* baterie de mortiere.
Kẹsselbekleidung, *-en, f. (tehn.)* cămașă, manta a cazanului.
Kẹsselbier, *-(e)s, n. sg. (reg.)* bere de casă.
Kẹsselblech, *-(e)s, -e, n.* tablă de cazan.
kẹsselbraun *adj.* arămiu.
Kẹsselbrunnen, *-s, -, m.* puț de mină.
Kẹsseldampfhaube, *-n, f. (tehn.)* colector de abur, dom.
Kẹsseldom, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* dom de abur al cazanului.
Kẹsseldruck, *-(e)s, m. sg.* presiune în cazan.
Kẹssel|einheit, *-en, f. (tehn.)* unitate de cazan.
Kẹss(e)ler, *-s, -, m.* v. K e s s l e r.
Kẹssel|explosion, *-en, f.* explozie de cazan.
Kẹsselfahrloch, *-(e)s, -löcher, n. (tehn.)* gură de vizitare a cazanului.
Kẹsselfleisch, *-(e)s, n. sg.* v. W e l l f l e i s c h.
Kẹsselflicker, *-s, -, m.* reparator de căldări, căldărar.
kẹsselförmig *adj.* in formă de căldare.
Kẹsselgattung, *-en, f. (tehn.)* tip de căldare.
Kẹsselgewölbe, *-s, -, n. (constr.)* cupolă; dom; boltă sferică; *(tehn.)* boltă de cazan.
Kẹsselhaus, *-es, -häuser, n. (tehn.)* sală a cazanelor.
Kẹsselheizfläche, *-n, f. (tehn.)* suprafață de încălzire a cazanului.
Kẹsselholz, *-es, -hölzer, n.* lemne de foc, pentru încălzit.
Kẹsselhülle, *-n, f.* v. K e s s e l m a n t e l.
Kẹsseljagd, *-en, f. (vân.)* vânătoare în cerc.
Kẹssel|land, *-(e)s, n. sg. (geol.)* regiune de căldări, de vâlcele, de văgăuni.
Kẹsselmacher, *-s, -, m.* v. K e s s l e r.
Kẹsselmantel, *-s, -mäntel, m. (tehn.)* cămașă, manta a cazanului.
kẹsseln, *kesselte, gekesselt (ich kess(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* a găuri, a scobi adânc. **II.** *intr.* **1.** a face, a repara cazane. **2.** *(reg.)* a face zgomot, a vui. **3.** *(despre vânt)* a fi schimbător. **4.** *(vân.; despre mistreți)* a scormoni, a-și face culcuș. **III.** *refl. (geol.; despre sol)* a se lăsa în jos, a forma căldări.
Kẹsselpauke, *-n, f. (muz.)* timpan.
Kẹsselpratze, *-n, f. (tehn.)* ureche de suspensie, proptea pentru căldare.
Kẹsselraum, *-(e)s, -räume, m. (tehn.)* cameră a căldărilor; *(mar.)* sală a cazanelor.
Kẹsselriss, *-es, -e, m.* ruptură de cazan.
Kẹsselrücken, *-s, -, m. (tehn.)* parte superioară a cazanului.
Kẹsselruß, *-es, m. sg.* funingine de cazan.
Kẹsselschlacht, *-en, f. (mil.)* bătălie de încercuire; bătălie în încercuire.
Kẹsselschmied, *-(e)s, -e, m.* **1.** cazangiu. **2.** căldărar.
Kẹsselschmiede, *-n, f.* cazangerie.
Kẹsselschurre, *-n, f. (tehn.)* jgheab de alimentare a cazanului cu cărbuni.
Kẹsselschuss, *-es, -schüsse, m.* virolă de cazan.
Kẹsselsiederohr, *-(e) s, -e, n. (tehn.)* țeavă fierbătoare a cazanului.
Kẹssel|speisepumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă pentru alimentarea cazanului.
Kẹssel|speisewasser, *-s, -wässer, n. (tehn.)* apă pentru alimentarea cazanului.
Kẹssel|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (tehn.)* crăpătură, fisură de cazan.
Kẹssel|stein, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* crustă; piatră de cazan.
Kẹssel|stein|entferner, *-s, -, m. (tehn.)* dezincrustant.
Kẹssel|steinpulver [-fɐ și -vɐ], *-s, -, n. (tehn.)* praf de piatră de cazan.
Kẹssel|steinschale, *-n, f. (tehn.)* strat de piatră de cazan.
Kẹssel|steuer, *-n, f.* impozit pe bere.
Kẹsseltal, *-(e)s, -täler, n. (geol.)* căldare, circ; vale închisă.
Kẹsseltreiben, *-s, -, n.* **1.** v. K e s s e l j a g d. **2.** *(fig., mil.)* încercuire.
Kẹsselverkleidung, *-en, f.* zidărie a cazanului.
Kẹsselvulkanisation [-vʊl-], *-en, f. (tehn.)* vulcanizare în autoclavă.
Kẹsselwagen, *-s, -, m.* vagon-cisternă.
Kẹsselwärter, *-s, -, m.* manipulant al cazanului; fochist.
Kẹsselwind, *-(e)s, -e, m.* vânt instabil.
Kẹsser, *-s, -, m.* plasă de prins (fluturi).
kẹssern, *kesserte, gekessert, vb. (h) tr.* v. k e s c h e r n.
Kẹssheit *f. sg.* **1.** istețime, îndrăzneală. **2.** *(argou)* șiretenie, șmecherie. **3.** aroganță.
Kẹssler, *-s, -, m.* **1.** cazangiu; căldărar. **2.** *(elv.)* arămar.
Kẹtchup [`kɛtʃap], *-s, -s, m.* sau *n.* sos picant de tomate.
Ketọnring, *-(e)s, -e, m. (chim.)* ciclu cetonic.
Kẹtsch, *-en, f.* **1.** navă cu pânze, corabie cu două catarge. **2.** *(reg.)* cotor, cocean (al unui fruct); casă a sâmburilor. **3.** *(reg.)* cicatrice.
Kẹttbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. K e t t e n b a u m.
Kẹtte, *-n, f.* **1.** (și *fig.*) lanț; **kurzgliedrige ~** lanț cu verigi mici; **er legt ihm ~n an** sau **er schließt ihn in ~n** îl pune în lanțuri, în fiare; îi pune cătușe; **er legt den Hund an die ~** leagă câinele în lanț; **das Volk zerbrach seine ~n** poporul și-a sfărâmat cătușele. **2.** lanț, înlănțuire, șir, înșiruire; **eine ~ von Bergen** un lanț de munți; **eine ~ von Menschen** un șir de oameni; **eine ~ von Zufällen** o serie de întâmplări. **3.** șirag, colier; lănțug. **4.** *(mil.)* lanț (de trăgători), cordon. **5.** *(av.)* patrulă (de trei avioane). **6.** *(vân.)* stol mic, cârd, lanț; **eine ~ Rebhühner** un stol de potârnichi. **7.** *(text.)* urzeală. **8.** *(ec.)* lanț, sistem; **eine ~ von Hotels** un lanț hotelier. **9.** *(înv.)* lanț (măsură de lungime de 10 metri).
Kẹttel, *-n, f.,* și *-s, -, m.* **1.** cârlig; scoabă; crampon. **2.** (și *n.; reg.*) lănțișor. **3.** balama. **4.** *(ind. text.)* legătură de încheiere la tricoturi.
kẹtteln, *kettelte, gekettelt (ich kett(e)le), vb. (h) tr.* **1.** *(ind. text.)* a încheia (tricotaje). **2.** a croșeta. **3.** a lega cu un lanț, cu un cârlig.
kẹtten, *kettete, gekettet (du kettest, er kettet), vb. (h)* **I.** *tr.* a înlănțui, a pune în lanțuri, a lega cu lanțul; **das Boot an einen Pfahl ~** a lega barca cu lanțul de un stâlp; *(fig.)* **er kettet ihn an sich** îl leagă de el. **II.** *(refl.)* a se lega strâns (de cineva).
Kẹtten|ab|bruchreaktion, *-en, f. (chim.)* reacție de întrerupere a lanțului.
Kẹtten|antrieb, *-(e)s, -e, m.* tracțiune cu lanț, cu șenile.
kẹtten|artig *adj.* în formă de lanț.
Kẹttenbahn, *-en, f.* cale cu tracțiune cu lanț.
Kẹttenbaum *-(e)s, -bäume, m. (ind. text.)* sul de urzeală.
Kẹttenblume, *-n, f. (bot.)* păpădie *(Taraxacum)*.
Kẹttenbolzen, *-s, -, m. (tehn.)* bolț cu lanț.
Kẹttenbremse, *-n, f.* **1.** frână cu lanț. **2.** *(ind. text.)* frână a sulului de urzeală.
Kẹttenbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare primită recopiată de mai multe ori și trimisă altor destinatari.
Kẹttenbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** *(mat.)* fracție continuă. **2.** *(tehn.)* rupere de lanț.
Kẹttenbrücke, *-n, f.* pod suspendat pe lanțuri.
Kẹttendichte, *-n, f. (text.)* desime a urzelii.
Kẹtten|egge, *-n, f. (agr.)* grapă cu lanțuri.
Kẹttenfaden, *-s, -fäden, m. (text.)* fir de urzeală.
Kẹttenfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* vehicul cu șenile.

Kettenflasche, *-n, f. (tehn.)* scripete pentru lanț.
Kettenflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor în celulă.
kettenförmig *adj.* în formă de lanț; *(chim.)* catenar.
Kettenfräse, *-n, f.* mașină de frezat cu lanț.
Kettenführungsrolle, *-n, f. (tehn.)* rolă de ghidare pentru lanț.
Kettengebirge, *-s, -, n. (geogr.)* lanț de munți, catenă.
Kettengeklirre, *-s, n. sg.* zornăit de lanțuri.
Kettenglied, *-(e)s, -er, n.* (și *fig.*) verigă de lanț, za.
Kettenhaken, *-s, -, m.* cârlig de lanț.
Kettenhandel, *-s, m. sg. (com.)* comerț în lanț.
Kettenhemd, *-es, -en, n.* zale.
Kettenhund[1], *-(e)s, -e, m.* câine de lanț.
Kettenhund[2], *-(e)s, -e, m. (mine)* vagonet de tracțiune cu lanț.
Kettenkranz, *-es, -kränze, m. (tehn.)* coroană pentru roată de lanț.
Kettenlast, *-en, f. (mar.)* puț al lanțului.
Kettenlaufwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* mecanism de rulare cu lanț.
Kettenlinie [-niə], *-n, f. (mat.)* curbă a lănțișorului.
Ketten|nuss, *-nüsse, f. (mar.)* barbotin al vinciului de ancoră.
Kettenpanzer, *-s, -, m.* cămașă de zale.
Kettenrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată motrice cu lanț; angrenaj.
Kettenradkranz, *-es, -kränze, m. (tehn.)* coroană a roții de lanț.
Kettenrapport, *-(e)s, -e, m. (text.)* raport de urzeală.
Kettenraucher, *-s, -, m.* mare fumător, fumător care aprinde o țigară de la alta.
Kettenreaktion, *-en, f.* reacție în lanț.
Kettenrechnung *f. sg.*, **Kettenregel** *f. (mat.)* regulă de derivare în lanț.
Kettenregler, *-s, -, m. (text.)* regulator de urzeală.
Kettenregulator, *-s, -en, m.* **1.** *(maș.)* regulator de lanț. **2.** *(text.)* regulator de urzeală.
Kettenreim, *-(e)s, -e, m.* rimă în serie.
Kettenring, *-(e)s, -e, m.* ochi, verigă de lanț.
Kettenrolle, *-n, f. (tehn.)* rolă de lanț.
Kettenrost, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* grătar rulant cu lanț.
Kettensäge, *-n, f.* drujbă.
Kettenschaltung, *-en, f. (tehn.)* schimbător de viteze cu lanț.
Kettenscheibe, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* scripete de lanț. **2.** *(mar.)* barbotin. **3.** *(text.)* flanșă, disc al sulului de urzeală.
Kettenschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă remorcată cu lanț.
Kettenschiff|fahrt *f. sg. (mar.)* navigație a navelor remorcate cu lanț.
Kettenschlepper, *-s, -, m.* tractor cu șenile.
Kettenschleppschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* tuior, tuer.
Kettenschloss, *-es, -schlösser, n.* za încuietoare de lanț.
Kettenschluss, *-es, -schlüsse, m. (logică)* sorit.
Kettenschmied, *-(e)s, -e, m.* făurar de lanțuri, fierar.
Kettenschutz, *-es, m. sg.* apărătoare de lanț (la bicicletă).
Ketten|spaltung *f. sg. (fiz.)* fisiune în lanț.
Ketten|spule, *-n, f. (text.)* bobină, țeavă de urzeală.
Ketten|stabrechen, *-s, -, m. (la cazan)* grătar rulant cu lanțuri și cu bare aplicate.
Ketten|stich, *-(e)s, -e, m. (text.)* **1.** tighel în lanț. **2.** punct în formă de lănțișor (la broderie).
Ketten|strafe, *-n, f.* pedeapsă penală (cu punere în lanțuri); muncă silnică.
Ketten|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (text.)* mașină de tricotat cu urzeală.
Kettentrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* transmisie cu lanț.
Kettentriller, *-s, -, m. (muz.)* triluri în lanț.
Kettenwächter, *-s, -, m. (text.)* supraveghetor de fire.
Kettenware, *-n, f. (text.)* tricotaj, tricot din urzeală.
Kettenwelle, *-n, f. (tehn.)* arbore al roții de lanț.
Kettenwinde, *-n, f. (tehn.)* troliu cu lanț.
Kettenwirbel, *-s, -, m. (mar.)* tambur de lanț (la troliu).
Kettenzahnrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată de lanț.
Kettenzange, *-n, f. (tehn.)* clește cu lanț.
Kettenzapfen, *-s, -, m. (tehn.)* bolț cu lanț.
Kettenzug, *-(e)s, -züge, m. (tehn.)* palan cu lanț.
Ketter, *-s, -, m. (mineral.)* gresie (de Pirna).
Kettfaden, *-s, -fäden, m. (text.)* fir de urzeală.
Kettflottung, *-en, f. (text.)* flotare a urzelii.
Kettgarn, *-(e)s, -e, n.* fir de urzeală.
Kettlerei, *-en, f. (text.)* secție de tricotat.
Kettung, *-en, f.* înlănțuire, înșirare.
Ketzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* eretic(ă).
Ketzerei, *-en, f.* erezie.
Ketzergericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal inchizitorial.
ketzer|haft, **ketzerisch** *adj.* eretic.
Ketzermeister, *-s, -, m. (ist.)* inchizitor.
ketzern, *ketzerte, geketzert, vb. (h)* **I.** *intr.* a fi eretic, a cădea în erezie; a se manifesta sau a se declara eretic. **II.** *tr.* **1.** a declara pe cineva eretic, a-l trata ca eretic. **2.** *(fig.)* a chinui pe cineva.
Ketzerschaft *f. sg.* erezie.
Ketzerverbrennung, *-en, f.* ardere a ereticilor pe rug, autodafé.
Ketzerverfolgung, *-en, f.* persecuție a ereticilor.
Keubel, *-s, -, m. (reg.)* sită.
Keuch, *-(e)s, -e, m.*, **Keuche**, *-n, f.* **1.** *(reg.)* sufocare, năduf. **2.** închisoare, temniță.
keuchen, *keuchte, gekeucht, vb. (h) intr.* a gâfâi, a respira greu.
Keuchen, *-s, n. sg.* gâfâire, respirație grea.
Keuch|husten, *-s, m. sg. (med.)* tuse convulsivă, măgărească.
Keulchen, *-s, -, m. (dim.* de la K e u l e). **1.** măciucă, ghioagă mică. **2.** pulpiță. **3.** *(cul.)* papanaș (prăjit în tigaie).
Keule, *-n, f.* **1.** măciucă, ghioagă, bâtă, mai, ciomag; *(fam.)* **chemische ~** spray de gaze lacrimogene (folosit de poliție). **2.** *(ind. cărnii, vân.)* pulpă, coapsă, ciosvârtă. **3.** *(gimn.)* măciucă.
keulen, *keulte, gekeult, vb. (h) tr. (med. vet.)* a sacrifica animale bolnave.
keulenförmig *adj.* în formă de măciucă, de ghioagă.
Keulenkäfer, *-s, -, m.* gândac cu antene măciucate (musafir al furnicilor) *(Claviger testacens).*
keulenlahm *adj. (vân.)* deșelat.
Keulenpilze *pl. (bot.)* ciupercă de mărgean sau de coral *(Clavaria).*
Keulenschlag, *-(e)s, -schläge, m.* lovitură de măciucă.
Keulenschuss, *-es, -schüsse, m. (vân.)* împușcătură în pulpă.
Keuler, *-s, -, m.* v. K e i l e r.
Keuper, *-s, m. (geol.)* parte superioară a triasului.
keusch *adj.* cast, inocent, pudic; curat, virgin.
Keusche, *-n, f. (austr., fam.)* **1.** căsuță țărănească. **2.** casă dărăpănată.
Keusch|heit *f. sg.* castitate, virginitate, abstinență; inocență, pudoare, pudicitate; **~ geloben** a face legământ de castitate.
Keusch|heitsgelübde, *-s, -, n. (bis.)* jurământ monahal, de castitate.
Keusch|heitsgürtel, *-s, -, m. (ist.)* centură de castitate.
Keusch|heitswimmerl, *-s, -, n. (glumeț)* acnee juvenilă.
Keuschkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* mimoză senzitivă *(Mimosa pudica).*
Keusch|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* mielărea *(Vitex agnus-castus).*
K-Fachwerk, *-(e)s, -e, n. (constr. poduri)* sistem cu zăbrele în K.
Kfz. *presc.* de la K r a f t f a h r z e u g autovehicul.
Kfz.-Fahrer, *-s, -, m.* șofer, conducător de autovehicul.
kg *presc.* de la k i l o g r a m m.
K.G. *presc.* de la **1.** K o m m a n d i t g e s e l l s c h a f t societate în comandită. **2.** K a m m e r g e r i c h t Curte de Apel. **3.** K o n s u m g e n o s s e n s c h a f t cooperativă de consum.
kgl. *presc.* de la k ö n i g l i c h regesc.
k.g.V. *presc.* de la k l e i n s t e s g e m e i n s a m e s V i e l f a c h e s cel mai mic multiplu comun.
k.H. *presc.* de la k u r z e r h a n d repede, fără multă vorbă.
Khaki, *-, n. sg.* **1.** culoare kaki. **2.** stofă pentru îmbrăcăminte tropicală.
khakifarben, **khakifarbig** *adj.* de culoare kaki.
Khan, *-s, -e, m. (ist.)* han.
Khanat, *-(e)s, -e, n. (ist.)* hanat.
Khedive [-və], *-n, -n, m. (ist.)* kediv, vicerege al Egiptului.
kHz. *presc.* de la K i l o h e r t z.
Kibitka, *-s*, **Kibitke**, *-n, f.* **1.** cort de pâslă al kirghizilor. **2.** trăsură ușoară. **3.** sanie rusească cu acoperiș de rogojini.
Kicher|erbse, *-n, f.*, **Kicherling**, *-s, -e, m. (bot.)* năut *(Cicer arietinum).*
kichern, *kicherte, gekichert, vb. (h) intr.* a chicoti, a râde înfundat.
Kichern, *-s, n. sg.* chicotit, râs înfundat.
Kicherplatt|erbse, *-n, f.* v. K i c h e r e r b s e.
Kick, *-(s), -s, m.* **1.** *(sport)* lovitură de picior (la fotbal). **2.** *(fam.)* senzație tare, plăcere voluptuoasă.
kicken, *kickte, gekickt, vb. (h) tr.* a împinge, a lovi (cu piciorul).
Kicker, *-s, -, m. (sport)* fotbalist; *(la hochei)* portar.
Kicks, *-es, -e, m. (biliard)* lovitură greșită, carambol greșit, chix.
kicksen, *kickste, gekickst (du, er kickst), vb. (h) intr.* a da greș, a da chix, a trage pe alături.
Kickser, *-s, -, m.* **1.** v. K i c k s. **2.** *(fig.)* poticnire, greșeală, chix.
Kick|starter, *-s, -, m. (auto.)* demaror, pedală de pornire.
Kid, *-s, -s, n.* **1.** *(ind. pielii)* piele de capră, de ied, de oaie, de vițel. **2.** *pl.* mănuși din piele de capră, din piele de ied.
Kidgerberei, *-en, f.* **1.** *sg.* argăsire a pielii de ied, de oaie, de vițel. **2.** tăbăcărie, atelier de tăbăcit piei de ied.
kidnappen ['kItnɛpn], *kidnappte, gekidnappt, vb. (h) tr.* a răpi (pentru a stoarce bani).
kiebig *adj.* **1.** obraznic. **2.** enervat, agitat.
Kiebitz, *-es, -e, m.* **1.** *(ornit.)* nagiț, ciorlică, libuț *(Vanellus cristatus).* **2.** *(fig.)* chibiț.
kiebitzen, *kiebitzte, gekiebitzt (du, er kiebitzt), vb. (h) intr.* a chibița (la cărți).
Kiefer[1], *-s, -, m. (anat.)* falcă, maxilar.
Kiefer[2], *-n, f. (bot.)* pin *(Pinus).*
Kiefer|höhle, *-n, f. (anat.)* sinus maxilar.
Kieferknochen, *-s, -, m. (anat.)* os al maxilarului.
Kiefermark|käfer, *-s, -, m. (entom.)* gândac de scoarță a pinului *(Myelophilus piniperda).*
kiefern *adj.* de pin.
Kiefern|eule, *-n, f.* v. K i e f e r n s c h w ä r m e r.
Kiefernfackel, *-n, f.* torță cu rășină de pin.
Kieferngewächse *pl. (bot.)* conifere *(Coniferae).*
Kiefernharz, *-es, -e, n.* rășină de pin.
Kiefernholz, *-es, n. sg.* lemn de pin.
Kiefernschwärmer, *-s, -, m. (entom.)* fluturele-pinului *(Sphinx [Hyloicus] pinastri).*
Kiefern|spanner, *-s, -, m. (entom.)* cotarul-pinului *(Bupalus piniarius).*
Kiefern|spinner, *-s, -, m. (entom.)* torcătorul-pinilor *(Dendrolimus pini).*
Kiefernwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de pini.
Kieferschwärmer, *-s, -, m.* v. K i e f e r n s c h w ä r m e r.
Kiek, *-en*, **Kieke**, *-n, f. (reg.)* vas de ars cărbuni (pentru încălzit).
kieken, *kiekte, gekiekt, vb. (h) intr. (reg.)* a privi, a se uita (pe furiș), a trage cu ochiul.
Kieker, *-s, -, m. (reg.)* **1.** loc de priveliște, de observare. **2.** ochean, lunetă, binoclu. **3.** *(în expr.)* **jn. auf dem ~ haben** a urmări, a spiona pe cineva.
Kiek|indiewelt, *-s, -(s), m. (pop.)* v. G u c k i n d i e w e l t.
kieksen, *kiekste, gekiekst (du, er kiekst), vb. (h) intr.* v. g i c k s e n.
Kiel, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mar.)* chilă. **2.** teacă a penei; pană (de scris). **3.** *(reg.)* pană, ic. **4.** *(agr.)* fuscel (de ceapă).
Kielbogen, *-s, -* (și *-bögen*), *m. (constr.)* arc maur.
Kielboot, *-(e)s, -e, n. (mar.)* barcă cu chilă.

kielen, *kielte, gekielt, vb.* **I.** *intr.* **1.** *(h) (despre păsări)* a se acoperi cu pene. **2.** *(s) (despre pene)* a crește, a ieși, a da. **3.** *(h și s) (mar., despre vapoare)* a merge. **II.** *tr. (h)* **1.** *(mar.)* a pune o chilă nouă. **2.** a împena o săgeată.
Kielfeder, *-n, f.* **1.** *(zool.)* specie de polip *(Veretillum)*. **2.** *(înv.)* pană de gâscă (pentru scris).
Kielfläche, **Kielflosse**, *-n, f. (av.)* plan vertical.
Kielfüßer *pl. (zool.)* (moluște) heteropode *(Heteropoda)*.
Kielgang, *-(e)s, -gänge, m. (mar.)* talpă.
kielholen, *kielholte, gekielholt, vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a abate în carenă. **2.** *(mar., înv.)* a trage (ca pedeapsă) pe cineva pe sub chila unui vas.
Kielholen, *-s, n. sg.*, **Kielholung**, *-en, f. (mar.)* abatere a carenei.
Kielkropf, *-(e)s, -kröpfe, m.* **1.** gușă. **2.** *(pop.)* copil diform, monstru pocit de duhurile rele.
Kiel|legung, *-en, f. (mar.)* punere a chilei; început al construcției (unei nave).
Kiel|linie [-nīə], *-n, f. (mar.)* linie de șir (formație de marș).
kiel|oben *adv. (mar.)* cu chila în sus.
Kielraum, *-(e)s, -räume, m. (mar.)* santină.
Kielrichtung, *-en, f. (mar.)* ax al navei.
Kielschwanz, *-es, -schwänze, m. (zool.)* șopârlă cu coada vărgată *(Tropidosaurus)*.
Kielschwein, *-(e)s, -e, n. (mar.)* carlingă.
Kielschwert, *-(e)s, -er, n. (mar.)* derivor central.
Kielwasser, *-s, n. sg. (mar.)* siaj, urmă lăsată în apă de o navă în mers.
Kielweizen, *-s, m. sg.* grâu sticlos.
Kielwels, *-es, -e, m. (iht.)* somn cu botul întors *(Doras costatus)*.
Kieme, *-n, f. (zool.)* branhie.
Kiemen|atmer, *-s, -, m. (zool.)* animal care respiră prin branhii.
Kiemendeckel, *-s, -, m.* ureche, capac al branhiilor (la pești).
Kiemenfüßer *pl. (zool.)* raci cu branhii la picioare *(Branchiopoda)*.
Kiemen|spalte, *-n, f.* deschizătură a branhiilor (la pești).
Kien, *-(e)s, -e, m.* **1.** lemn de pin îmbibat cu rășină; *(în expr.)* **auf dem ~ sein** a fi foarte vigilent. **2.** *(reg.)* germene.
Kien|apfel, *-s, -äpfel, m.* con de pin.
Kienbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* pin *(Pinus silvestris)*.
Kienfackel, *-n, f.* făclie de brad, torță de rășină de brad.
Kienföhre, *-n, f.* v. Kienbaum.
Kienholz, *-es, -hölzer, n.* v. Kien **(1)**.
kienig *adj.* rășinos.
Kien|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei din rășină de brad.
Kienruß, *-es, m. sg.* funingine de brad.
Kien|span, *-(e)s, -späne, m.* v. Kienfackel.
Kientopp, *-s, -s, m.* v. Kintopp.
Kiepe, *-n, f.* coș de răchită (de dus în spinare).
kierig *adj.* strâmb, curmeziș.
Kies, *-es, m. sg.* **1.** pietriș, prundiș. **2.** *(mineral.)* pirită. **3.** *(argou)* mărunțiș, gologani, biștari.
Kiesbank, *-bänke, f.* banc de pietriș, traversadă de pietriș (pe fundul râului).
Kiesbettung, *-en, f. (geol.)* pat de pietriș, balast.
Kiesboden, *-s, -* (sau *-böden), m. (geol.)* teren de pietriș.
Kiesbüchse, *-n, f. (geol.)* banc, depozit de pietriș.
Kiesel, *-s, -, m.* piatră rotundă (de râu); cremene, silice.
Kiesel|algen *pl. (bot.)* alge diatomee *(Diatomee)*.
Kiesel|erde *f. sg. (geol.)* diatomit.
Kieselge|stein, *-(e)s, n. sg. (geol.)* rocă silicioasă.
Kieselgur *f. sg. (mineral.)* kiselgur; diatomit; tripoli; pământel.
kieselhaltig *adj.* silicos.
kieselhart *adj.* tare ca piatra, ca cremenea.
Kiesel|lage, *-n, f.* strat de pietriș.
kieseln, *kieselte, gekieselt (ich kies(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* a pietrui. **II.** *intr. (în expr.* și *impers.)* **es kieselt** cade grindina, bate piatra; **der Wind kieselt** vântul bate în vârtejuri.
Kieselsand, *-(e)s, m. sg. (geol.)* nisip silicios.
Kieselsand|stein, *-(e)s, m. sg. (geol.)* gresie silicioasă.
Kieselsäure *f. sg. (chim.)* acid silicic.
Kieselsäure|gel, *-s, -e, n. (chim.)* gel de silice, silice coloidală.
Kieselsäure|gerbung *f. sg. (ind. pielii)* argăsire cu acid silicic.
Kieselschiefer, *-s, m. sg. (mineral.)* șist silicios.
Kieselschwämme *pl. (zool.)* spongieri fibrosilicioși *(Fibrispongii)*.
Kiesel|stein, *-(e)s, -e, m.* cremene, silice.
kiesen[1], *kieste, gekiest (du, er kiest), vb. (h) tr.* v. kieseln **(I)**.
kiesen[2], *kieste, gekiest* (și *kor, gekoren) vb. tr. (înv., poet.)* a alege.
Kies|erde *f. sg.* pământ pietros, pământ cu pietriș.
Kiesfaschine, *-n, f. (hidr.)* saltea de fascine.
Kiesfilter, *-s, -, m. (hidr.)* filtru de pietriș.
Kiesgrube, *-n, f.* carieră de pietriș.
kiesig *adj. (mineral.)* prundos.
Kiesling, *-s, -e, m.* v. Kiesel.
Kies|sand, *-(e)s, m. sg.* pietriș, balast.
Kies|straße, *-n, f.* șosea pietruită.
Kiesweg, *-(e)s, -e, m.* drum pietruit, așternut cu pietriș.
Kietze, *-n, f. (reg.)* coș de purtat în spinare.
Kiez, *-es, -e, m. (fam.)* **1.** cartier mărginaș. **2.** *(jargon)* cartier de distracții.
Kif, *-s, m. sg.* hașiș, marihuana.
kiffen, *kiffte, gekifft, vb. (h) intr.* a fuma hașiș sau marihuana.
Kiffer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* fumător(-oare) de hașiș sau marihuana.
kikeriki *interj.* cucurigu.
Kikeriki[1], *-s, -s, m. (fam.)* cocoș.
Kikeriki[2], *-s, -s, n.* cântatul cocoșului, cucurigu.
Kiki, *-s, m. sg. (fam., peior.)* **1.** zorzoane. **2.** vorbe goale, prostii.
Kilbe, *-n, f. (elv.)* târnosire (a bisericii).
killekille *interj.* gâdigădi; ~ **machen** a gâdili.
killen, *killte, gekillt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(fam.)* a ucide. **2.** a gâdila. **II.** *intr. (mar.; despre pânze)* a fâlfâi.
Killer, *-s, -, m. (fam.)* ucigaș (plătit) fără scrupule.
killern, *killerte, gekillert, vb. (h) tr. (limbajul elevilor)* a șterge cu creionul simpatic.
Kilo, *-s, -(s), n. presc.* de la Kilogramm chil.
Kilobit, *-s, -s, n. (inform.)* kilobit.
Kilobyte [-baet], *-s, -s, n. (inform)* kilobyte.
Kilogramm, *-s, -e, n.* kilogram.
Kilogrammkalorie, *-n* [-riːən], *f. (fiz.)* kilocalorie.
Kilogramm|molekül, *-s, -e, n. (fiz.)* moleculă-kilogram, kilomol.
Kilogrammprototyp, *-(e)s, -e, m.* prototip al kilogramului.
Kilohertz, *-, -, n. (electr.)* kilohertz.
Kilokalorie, *-n* [-riːən], *f.* v. Kilogrammkalorie.
Kilometer, *-s, -, n. (fam.* și *m.)* kilometru; *(fam.)* ~ **fressen** a înghiți kilometri, a parcurge în viteză un număr de kilometri.
Kilometerfresser, *-s, -, m. (fam., glumeț)* șofer de cursă lungă.
Kilometergeld, *-(e)s, -er, n. (auto.)* cheltuieli de transport, bani pe kilometri parcurși; îndemnizație per kilometru.
Kilometergitter, *-s, -, n. (geod.)* rețea kilometrică.
kilometerlang *adj.* de kilometri întregi.
Kilometer|stand, *-(e)s, m. sg.* kilometraj.
Kilometerstein, *-(e)s, -e, m.* piatră, bornă kilometrică, piatră indicatoare de kilometri.
Kilometer|stunde, *-n, f.* kilometri pe oră.
kilometerweit *adv.* pe o distanță de mulți kilometri.
Kilometerzähler, *-s, -, m. (auto.)* (contor de) kilometraj.
Kilometerzeichen, *-s, -, n.*, **Kilometerzeiger**, *-s, -, m.* indicator kilometric, bornă kilometrică.
Kilometrierung, *-en, f. (tehn.)* kilometrare, marcare a distanțelor kilometrice.
kilometrisch *adj.* kilometric; **~e Leistung** kilometraj.
Kilopond, *-s, -, n.* kilopond.
Kilovolt [-vɔlt], *-* (și *-(e)s), -, n.* kilovolt.
Kilowatt, *-s, -, n.* kilowat.
Kilowatt|stunde, *-n, f.* kilowat-oră.
Kilt[1] *-(e)s, -s, m.* fustă scurtă în carouri a scoțienilor.
Kilt[2], *-s, m. sg.* v. Kiltgang.
Kilte, *-n, f. (bot.)* nopticoasă *(Hesperis)*.
Kiltgang, *-(e)s, -gänge, m. (pop.)* întâlnire nocturnă cu o fată.
Kimm[1], *-(e)s, -e, m. (mar.)* orizont.
Kimm[2], *-en, f. (mar.)* gurnă, bordaj în regiunea unde se încovoaie coasta.
Kimme, *-n, f.* **1.** crestătură, tăietură, gardină (la doage). **2.** *(mil.)* crestătură a înălțătorului (la armă); **jn. auf der ~ haben** a viza, a pune ochii pe cineva. **3.** *(mar.)* v. Kimm[2]. **4.** *(anat.)* plică interfesieră.
kimmen, *kimmte, gekimmt, vb. (h) tr.* a face gardină (la doage), a face crestături.
Kimmgang, *-(e)s, -gänge, m. (mar.)* șir al tablelor gurnei.
Kimmhobel, *-s, -, m.* gărdinar, rindea de dogărie.
Kimmkiel, *-(e)s, -e, m. (mar.)* chilă de ruliu.
Kimmtiefe, *-n, f. (mar.)* înclinare a orizontului aparent.
Kimmung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* orizont. **2.** miraj. **3.** *(reg.)* fălțuire.
Kimono și **Kimono**, *-s, -s, m.* chimono.
Kimono|ärmel, *-s, -, m.* mânecă chimono.
Kind, *-(e)s, -er, n.* copil; **ein neugeborenes ~** un copil nou-născut; **ein ~ kommt zur Welt** un copil vine pe lume, se naște un copil; **von ~ auf** (sau **an**) din copilărie, de mic copil; **an ~es statt nehmen** a adopta, a înfia; **ein ~ bekommen** a fi gravidă, a aștepta un copil; **ein ~ austragen** a duce o sarcină până la capăt; **mit einem ~ gehen a)** a merge cu un copil; **b)** a fi gravidă; **ein ~ unter dem Herzen tragen** a fi gravidă; **unschuldig wie ein neugeborenes ~** nevinovat ca un nou-născut; **das ist nichts für kleine ~er** asta nu-i pentru oricine, asta nu te privește; **ein ~ des Todes** un om sortit morții; **ein ~ des Glückes** un om norocos; *(fam.)* **~ Gottes** omul lui Dumnezeu; **ein ~ seiner Zeit** un om al timpului său; **das ~ beim rechten Namen nennen** a spune lucrurilor pe nume; **sich bei jm. lieb ~ machen** a intra sub pielea cuiva; **mit ~ und Kegel** cu cățel și cu purcel; *(fig.: în expr.)* **das ~ mit dem Bade ausschütten** a arunca apa din scăldătoare cu copil cu tot, a sări peste cal; **artiges ~ fragt nicht, artiges ~ kriegt nicht** cine cere nu piere; **gebranntes ~ scheut das Feuer** cine s-a fript cu ciorbă suflă și-n iaurt; *(fam.)* **jm. ein ~ in den Bauch reden** a bate capul cuiva, a face cuiva capul calendar; *(fam.)* **wir werden das ~ schon schaukeln** o să aranjăm asta, las' pe noi; **wenn das ~ ertrunken ist, deckt man den Brunnen zu** după moarte a venit și doctorul; **kleine ~er treten der Mutter auf die Schürze, große aufs Herz** sau **kleine ~er drücken die Knie, große das Herz** sau **kleine ~er, kleine Sorgen, große ~er, große Sorgen** copii mici, griji mici, copii mari, griji mari.
Kindbett, *-(e)s, n. sg.* lăuzie.
Kindbetterin, *-nen, f.* (femeie) lăuză.
Kindbettfieber, *-s, n. sg. (med.)* febră puerperală.
Kindchen, *-s, -* (și **Kinderchen**), *n. (dim.* de la Kind) prunc, copilaș.
Kindel, *-s, -, n. (reg., bot.)* copil, ramură laterală (la plante).
Kindelbier, *-(e)s, -e, n. (reg.)* cumetrie, ospăț de botez.
Kindelmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* târg de Crăciun.
Kindelmutter, *-mütter, f. (reg.)* v. Hebamme.
kindeln, *kindelte, gekindelt (ich kind(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* **I.** *tr.* a alinta, a dezmierda. **II.** *intr.* **1.** a se răsfăța, a se copilări. **2.** a naște.
kinden, *kindete, gekindet (du kindest, er kindet), vb. (h) intr.* v. kindeln **(II, 2)**.
Kinder|arbeit, *-en, f.* muncă a copiilor; **Exploitation der ~** exploatare a muncii copiilor.
Kinder|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic de copii, pediatru.
Kinder|asyl, *-s, -e, n.* azil de copii, leagăn.
Kinderbadewanne, *-n, f.* băiță de copil.
Kinderbei|hilfe, *-n, f.* **1.** alocație de maternitate și naștere. **2.** alocație familială.
Kinderbekleidung *f. sg.* îmbrăcăminte pentru copii.
Kinderbe|steck, *-(e)s, -e, n.* tacâm pentru copii.

Kinderbett, *-(e)s, n. sg.* pat de copil.
Kinderbewahr|an|stalt, *-en, f.* creşă, cămin de zi.
Kinderblattern *pl. (med., pop.)* vărsat de vânt.
Kinderbrei, *-(e)s, -e, m. (cul.)* terci de griş pentru copii.
Kinderbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte pentru copii.
Kinderchen *pl.* v. Kindchen.
Kinderdorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat-orfelinat.
Kinderei, *-en, f.* copilărie, prostie, nerozie; **~en treiben** a face copilării, a face ştrengării.
Kinder|eisenbahn, *-en, f.* tren(uleţ) pentru copii.
Kinder|erholungsheim, *-(e)s, -e, n.* casă de odihnă pentru copii.
Kinder|ermäßigung, *-en, f.* reduceri pentru copii.
Kinder|erziehung *f. sg.* educaţie a copiilor.
Kinderfahr|rad, *-(e)s, -räder, n.* bicicletă pentru copii.
Kinderfahrschein, *-(e)s, -e, m.* bilet de călătorie (cu preţ redus) pentru copii.
kinderfeindlich *adj.* ostil copiilor, împotriva copiilor.
Kinderferienkolonie [-rıən-], *-n, f.* colonie de vară pentru copii.
Kinderfrau, *-en, f.* dădacă; bonă, tetă.
Kinderfräulein, *-s, -, n.* bonă; guvernantă.
Kinderfreund, *-(e)s, -e, m.* prieten al copiilor.
kinderfreundlich *adj.* în favoarea copiilor, iubitor de copii.
Kinderfürsorge *f. sg.* asistenţă acordată copiilor.
Kindergarten, *-s, -gärten, m.* grădiniţă de copii.
Kindergärtnerin, *-nen, f.* educatoare (la grădiniţa de copii).
Kindergeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** alocaţie pentru copii. **2.** *(jur.)* avere pupilară.
Kindergemüt, *-(e)s, -e, n.* suflet, caracter copilăresc, de copil.
Kindergeschichte, *-n, f.* poveste pentru copii; poveste cu copii.
Kindergeschrei, *-(e)s, n. sg.* gălăgie (făcută) de copii; ţipete de copii.
kinder|haft *adj.* copilăros, naiv.
Kinder|handel *-s, m. sg.* trafic de copii.
Kinder|hass, *-es, m. sg.* ură faţă de copii.
Kinder|haube, *-n, f.* scufiţă, bonetă pentru copii.
Kinder|heilkunde *f. sg.* pediatrie.
Kinder|heil|stätte, *-n, f.* spital, sanatoriu pentru copii.
Kinder|heim, *-(e)s, -e, n.* **1.** cămin de copii. **2.** orfelinat.
Kinder|herz, *-ens, -en, n.* suflet, inimă de copil.
Kinderhort, *-(e)s, -e, m.* cămin pentru copii şcolari.
Kinder|husten *-s, m. sg.* tuse măgărească, tuse convulsivă.
Kinderjahre *pl.* ani ai copilăriei.
Kinderklapper, *-n, f.* jucărie, sunătoare pentru sugari.
Kinderkleid, *-(e)s, -er, n.* rochiţă de copil.
Kinderkleidung, *-en, f.* îmbrăcăminte pentru copii.
Kinderklub, *-s, -s, m.* club pentru copii, cerc de copii.
Kinderkrankenhaus, *-es, -häuser, n.* spital de copii.
Kinderkrankheit, *-en, f.* boală infantilă, boală de copii.
Kinderkrippe, *-n, f.* creşă, leagăn de copii.
Kinderlähmung *f. sg. (med.)* paralizie infantilă, poliomielită.
Kinderlallen, *-s, n. sg.* gângurit, lălăit de copil.
Kinderlehre, *-n, f. (bis.)* instruire religioasă a copiilor, catehism.
Kinderlehrer, *-s, -, m.* **1.** învăţător, institutor. **2.** *(bis.)* catihet.
Kinderlehrerin, *-nen, f.* învăţătoare, institutoare.
kinderleicht *adj.* foarte uşor, uşor de tot; **das ist eine ~e Sache** e un lucru de nimic, e uşor realizabil.
kinderlieb *adj.* iubitor de copii.
Kinderliebe *f. sg.* **1.** dragoste de copii. **2.** iubit(ă) din copilărie; **er heiratete seine ~** s-a căsătorit cu iubita sa din copilărie.
Kinderlied, *-(e)s, -er, n.* cântec pentru copii.
Kinderliteratur, *-en, f.* literatură pentru copii.
kinderlos *adj.* fără copii.
Kinderlosigkeit *f. sg.* lipsă de copii.
Kindermädchen, *-s, -, n.* fată la copil, bonă.
Kindermärchen, *-s, -, n.* basm pentru copii.
Kindermord, *-(e)s, -e, m.* pruncucidere, infanticid.
Kindermörder, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* ucigaş(ă) de copii, pruncucigaş(ă), infanticid(ă).
Kindermund, *-(e)s, -münder* (şi *-e*, şi *-münde*), *m.* (şi *fig.*) gură de copil; **~ tut Wahrheit kund** gura copiilor adevăr grăieşte.
kindern, *kinderte, gekindert, vb. (h) intr.* kindeln **(II)**.
Kindernahrung *f. sg.* alimentaţie infantilă.
Kindernährmehl, *-(e)s, n. sg.* făină pentru alimentaţia copiilor.
Kindernarr, *-en, -en, m. (fam.)* persoană nebună după copii.
Kinderpflegerin, *-nen, f.* îngrijitoare pentru copii, bonă.
Kinderpocken *pl. (med.)* varicelă.
Kinderpossen *f. pl.* v. Kinderstreich.
Kinder|raub, *-(e)s, -e, m.* răpire de copii; *(jur.)* rapt de copii.
kinder|reich *adj.* cu mulţi copii; **~e Mutter** mamă cu mulţi copii; **~e Familie** familie mare, cu mulţi copii.
Kinder|reim, *-(e)s, -e, m.* poezioară pentru copii.
Kindersachen *pl.* lucruri, îmbrăcăminte pentru copii.
Kindersarg, *-(e)s, -särge, m.* **1.** coşciug mic pentru copii. **2.** *(glumeţ)* pantof foarte mare.
Kinderschänder *-s, -, m.* pedofil.
Kinderschar, *-en, f.* grup de copii; *(fam.)* droaie de copii.
Kinderschreck, *-(e)s, m. sg.* sperietoare pentru copii, baubau.
Kinderschriften *pl.* scrieri pentru copii.
Kinderschuh, *-(e)s, -e, m.* gheată de copil; **die ~e ablegen (austreten, austragen, vertreten)** a depăşi vârsta copilăriei; **(noch) in ~en stecken** a fi încă copil.
Kinder|schutz, *-es, m. sg.* ocrotire, protecţie a copiilor.
Kinderschwester, *-n, f.* soră pediatră.
Kindersegen, *-s, m. sg.* copii mulţi (într-o familie), droaie de copii.
Kindersendung, *-en, f. (radio, tv)* emisiune pentru copii.
kindersicher *adj.* spre siguranţa copiilor.
Kindersitz, *-es, -e, m* scaun-auto pentru copil.
Kinder|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** joc de copii. **2.** *(fig.)* lucru foarte uşor, bagatelă.
Kinder|spielzeug, *-s, -e, n.* jucărie pentru copii.
Kinder|spital *-s, -spitäler, n.* spital de copii.
Kinder|sprache *f. sg.* limbaj al copiilor.
Kinder|sterblichkeit *f. sg.* mortalitate infantilă.
Kinder|stiefel, *-s, -, m.* gheată de copil.
Kinder|stimme, *-n, f.* glas, voce de copil.
Kinder|streich *-(e)s, -e, m.* năzdrăvănie, năzbâtie de copil.
Kinder|stube, *-n, f.* cameră pentru copii, cameră a copiilor; *(fig.)* **eine gute ~ haben** a fi bine crescut; a avea cei şapte ani de acasă; *(fam.)* **im Galopp durch die ~ geritten sein** a fi certat cu buna-cuviinţă.
Kinder|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* scaun pentru copii, scaun de copil.
Kinder|stühlchen, *-s, -, n.* scăunel de copii.
Kindertag, *-(e)s, -e, m.* ziua copilului (1 iunie).
Kindertagesheim, *-(e)s, -e, n.*, **Kindertages|stätte**, *-n, f.* cămin de zi pentru copii.
Kinderthe|ater, *-s, -, n.* teatru pentru copii.
Kindertisch, *-(e)s, -e, m.* **1.** masă a copiilor. **2.** masă pentru copii.
Kindervater, *-s, -väter, m. (reg.)* tată adoptiv, tutore.
Kindervor|stellung, *-en, f.* reprezentaţie, spectacol pentru copii.
Kinderwagen, *-s, -, m.* cărucior de copii; landou.
Kinderwagenraum, *-(e)s, -räume, m.* sală a cărucioarelor (în creşe, policlinici, spitale de copii).
Kinderwärterin, *-nen, f.* v. Kinderfrau.
Kinderwäsche *f. sg.* rufe, albituri, lenjerie de copii.
Kinderwelt *f. sg.* lume a copiilor.
Kinderwiege, *-n, f.* leagăn.
Kinderwochenheim, *-(e)s, -e, n.* cămin săptămânal de copii.
Kinderwurm, *-(e)s, -würmer, m. (med. pop.)* oxiuri, ascaride *(Ascaris vermicularis).*
Kinderzahl *f. sg.* numărul copiilor (dintr-o familie).
Kinderzeit *f. sg.* perioadă a copilăriei; **er hat die ~ hinter sich** a trecut de epoca copilăriei.
Kinderzimmer, *-s, -, n.* v. Kinderstube.
Kinderzulage, *-n, f.* alocaţie pentru copii.
Kinderzuschlag, *-(e)s, -zuschläge, m.* supliment pentru copii.
Kindes|alter, *-s, n. sg.* vârstă a copilăriei.
Kindes|an|nahme, *-n, f.* adopţie.
Kindes|aus|setzung, *-en, f.* abandonare de copii.
Kindesbeine *pl. (în expr.)* **von ~n an** din cea mai fragedă copilărie.
Kindes|entführung, *-en, f.* răpire de copil.
Kindes|entziehung *-en, f.* înstrăinare de copil.
Kindeskind, *-(e)s, -er, n.* **1.** nepot, nepoată. **2.** *pl.* strănepoţi, strănepoate.
Kindesliebe *f. sg.* iubire pentru părinţi.
Kindesmissbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* abuz faţă de un copil, violare a unui copil.
Kindesmisshandlung, *-en, f. (jur.)* maltratare, neglijenţă voită faţă de copil.
Kindesmord, *-(e)s, -e, m.* v. Kindermord.
Kindesmörder, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* pruncucigaş(ă).
kindesmörderisch *adj.* de pruncucigaş(ă).
Kindesmutter, *f. sg. (jur.)* mamă a unui (anumit) copil.
Kindesnöte *pl. (înv.)* durerile naşterii, durerile facerii.
Kindes|pflicht, *-en, f.* datorie de copil.
Kindesraub, *-(e)s, m. sg.* v. Kinderraub.
Kindes|tötung, *-en, f. (jur.)* pruncucidere.
Kindes|unterschiebung, *-en, f. (jur.)* substituire de copil.
Kindesvater, *-s, m. sg. (jur.)* tată a unui (anumit) copil.
kindgemäß, **kindgerecht** *adj.* adecvat copiilor.
kindhaft *adj.* copilăresc, naiv.
Kindheit *f. sg.* copilărie; **von ~ an** din copilărie.
Kindheits|er|innerung, *-en, f.* amintire din copilărie.
Kindheits|erlebnis, *-ses, -se, n.* eveniment din copilărie.
Kindheits|periode, *-n, f.* perioadă a copilăriei.
kindisch *adj. (peior.)* copilăros, pueril; **sich ~ betragen** a se purta copilăreşte.
Kindlein, *-s, -, n.* (*dim.* de la Kind) copilaş.
kindlich I. *adj.* copilăresc, naiv. **II.** *adv.* copilăreşte, naiv.
Kindlichkeit *f. sg.* fire copilărească, naivitate copilărească; naivitate, sinceritate.
Kindschaft *f. sg.* filiaţiune.
kindschen, *kindschte, gekindscht, vb. (h) intr. (rar)* a face copilării.
Kindskopf, *-(e)s, -köpfe, m.* persoană copilăroasă; **er ist noch ein rechter (großer) ~** e încă copil, nu e copt la minte.
Kinds|pech, *-es, n. sg. (med. pop.)* meconiu.
Kinds|taufe, *-n, f.* botez al copilului.
Kindswasser, *-s, n. sg. (med. pop.)* apă, lichid amniotic.
Kindtaufe, *-n, f. (austr., elv., reg.)* **1.** v. Kindstaufe. **2.** aniversare a botezului.
Kinematik *f. sg.* cinematică.
Kinematograph, *-en, -en, m. (înv.)* cinematograf, aparat de proiecţie.
Kinematographie *f. sg. (înv.)* cinematografie.
Kinetik *f. sg. (fiz.)* cinetică (în opoziţie cu statică), dinamică.
kinetisch *adj.* cinetic; **die ~e Energie** energie cinetică.
Kinkerlitzchen *pl. (fam.)* fleacuri; nerozii.
Kinn, *-(e)s, -e, n.* **1.** bărbie. **2.** *(mar.)* călcâi al provei.
Kinnbacke, *-n, f.*, **Kinnbacken**, *-s, -, m.* falcă, maxilar.
Kinnband, *-(e)s, -bänder, n.* v. Kinnriemen.
Kinnbart, *-(e)s, -bärte, m.* barbişon, cioc.
Kinnhaken, *-s, -, m. (la box)* lovitură în bărbie, upercut, croşeu; **einen ~ laden** a lovi în bărbie, a plasa o lovitură la bărbie.

Kinnkette, *-n, f.* dârlog, strună (la cal).
Kinnlade, *-n, f.* v. Kinnbacke.
Kinnreif, *-(e)s, -e, m.* v. Kinnkette.
Kinnriemen, *-s, -, m. (mil.)* curea sub bărbie, curea a căştii.
Kino, *-s, -s, n.* cinema(tograf).
Kinobaum, *-(e)s, -bäume, m., (bot.)* arbore de Kino (din India) *(Coccoloba uvifera)*.
Kinobesucher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* spectator(-oare) de cinema.
Kino|einrichtung, *-en, f.* instalaţie de cinema.
Kinofilmprojektor, *-s, -en, m.* aparat de proiecţie cinematografică.
Kinogänger, *-s, -, m.* spectator de cinematograf.
Kinokarte, *-n, f.* bilet de intrare la cinematograf.
Kinoleinwand *f. sg.* ecran cinematografic.
Kinonglas, *-es, n. sg.* sticlă securizată.
Kinoprogramm, *-(e)s, -e, n.* program de cinematograf.
Kinovor|stellung, *-en, f.* reprezentaţie cinematografică.
Kintopp, *-(e)s, -töppe, m. (glumeţ)* cinema.
Kiosk [ki:'ɔsk şi 'kiɔsk], *-(e)s, -e, m.* chioşc; pavilion.
Kipf, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** ţepuşă (la căruţă). **2.** corn, chiflă. **3.** înjurătură, invectivă; ocară.
Kipfe, *-n, f. (reg.)* vârf de munte, pisc.
Kipfel, **Kipferl**, *-s, -, n.* (şi *m.) (reg., cul.)* corn.
kippbar *adj.* basculant.
Kippbecherwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* elevator cu cupe basculante.
Kippbecken, *-s, -, n. (tehn.)* bazin basculant.
Kippbühne, *-n, f.* platformă, rampă basculantă; descărcător basculant.
Kippdämpfer, *-s, -, m. (tehn.)* aburitor basculant.
Kippdämpfung, *-en, f. (av.)* amortizare a oscilaţiilor de tangaj.
Kippe, *-n, f.* **1.** leagăn, scrânciob. **2.** muchie ascuţită; margine; *(fig., fam.)* **auf der ~ stehen a)** a fi nesigur; **b)** a fi pe muchie de cuţit, a fi în primejdie. **3.** muc de ţigară. **4.** *(tehn.)* dispozitiv basculant; cupă, benă basculantă. **5.** *(gimn.)* basculare.
kipp(e)lig *adj.* **1.** nestatornic, oscilant. **2.** basculant, mobil.
kippeln, *kippelte, gekippelt (ich kipp(e)le) vb. (h) intr.* **1.** a nu sta fix, a se clătina puţin; **der Tisch kippelt** masa se clatină, nu e stabilă. **2.** *(fam.)* a se legăna pe picioarele dinapoi ale scaunelor.
kippen, *kippte, gekippt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a răsturna, a face să basculeze; a pune strâmb, înclinat; a face să-şi piardă echilibrul; **das Fenster ~** a deschide puţin fereastra (basculantă); **vom Stuhl ~** a cădea de pe scaun. **2.** a da de duşcă. **3.** a vărsa, a răsturna: **den Kaffee nicht in die Spüle ~** a nu se vărsa cafeaua în chiuvetă. **4.** a reteza. **5.** a şterpeli. **6.** *(argou; în expr.)* **Münzen ~** a cresta monede; **~ und wippen** a face trafic ilegal de monede. **7.** a provoca un avort. **8.** *(fam.)* a revoca; **ein Gesetz ~** a revoca o lege. **9.** *(fam.)* a demite, a concedia; **die Regierung ~** a răsturna guvernul. **II.** *(intr. (h şi s)* **1.** a-şi pierde echilibrul, a sta să cadă, a se clătina; *(tehn.)* a bascula; **mit dem Sessel ~** a se legăna cu scaunul. **2.** *(fam.)* a bea; **er kippt gern** îi place să bea.
Kipper, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* basculator; culbutor. **2.** vagon, camion, vagonet basculant. **3.** *(argou)* traficant de monede false; **die ~ und Wipper** falsificatorii de bani, calpuzanii. **4.** gunoier.
Kipperei, *-en, f.* **1.** falsificare de bani. **2.** trafic cu monede defectuoase.
Kippergrube, *-n, f.* groapă de descărcare a basculantelor.
Kippfenster, *-s, -, n.* fereastră basculantă.
Kippflügel, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* aripă basculantă. **2.** *(ornit.)* deformaţie a aripilor.
Kippgefäßbegichtung, *-en, f. (tehn.)* încărcare a furnalului cu schipul.
Kipp|hebel, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie basculantă.
Kipp|hebel|achse, *-n, f. (tehn.)* axă a pârghiei basculante, axă a culbutorului.
Kippkarren, *-s, -, m. (tehn.)* cărucior, vagonet basculant; tomberon.
Kippkasten, *-s, -, m. (mine)* culbutor.
Kippkübel, *-s, -, m. (tehn.)* schip; chiblă basculantă.
Kipplager, *-s, -, n. (tehn.)* palier basculant.
Kipplastkraftwagen, *-s, -, m.* camion cu ladă, benă basculantă.
kipplig *adj.* v. kipp(e)lig.
Kipplore, *-n, f.* vehicul cu platformă basculantă, vagonet basculant.
Kippmischer, *-s, -, m.* malaxor basculant.
Kippmoment, *-(e)s, -e, n.* moment de răsturnare.
Kipp|pflug, *-(e)s, -pflüge, m. (agr.)* plug basculant.
Kippregel, *-n, f. (geod.)* alidadă cu cerc vertical; alidadă cu lunetă.
Kipprinne, *-n, f.* jgheab basculant.
Kippschalter, *-s, -, m. (electr.)* întrerupător basculant.
kippsicher *adj.* stabil, care nu se răstoarnă; *(av.)* care nu capotează.
Kipp|stück, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* piesă basculantă.
Kipp|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (tehn.)* răsturnător de blocuri.
Kippvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de basculare, de răsturnare.
Kippwagen, *-s, -, m.* camion cu benă basculantă; vagon basculant.
Kippwagenbegichtung, *-en, f. (tehn.)* încărcare a furnalului cu vagonetul basculant.
Kirchdorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat cu biserică proprie, parohie rurală.
Kirche, *-n, f.* **1.** biserică, lăcaş de cult; **eine katholische ~** o biserică catolică; **eine gotische ~** o biserică în stil gotic; *(iron.)* **die ~ im Dorf lassen** a se abţine de la decizii necugetate, pripite; **die ~ ums Dorf tragen** a se complica degeaba. **2.** slujbă, serviciu divin; **die ~ fängt um 10 Uhr an** slujba începe la ora 10; **die ~ ist aus** slujba s-a terminat; **er geht zur ~** merge la biserică; **es läutet zur ~** bat clopotele pentru slujbă. **3.** organizaţie clericală, biserică; **die evangelische ~** biserica evanghelică; **die Macht der ~** puterea clericală.
Kirchen|ablass, *-es, -lässe, m. (rel.)* indulgenţă.
Kirchen|älteste, *-n, -n (ein Kirchenältester), m.* epitrop.
Kirchen|amt, *-(e)s, -ämter, n.* funcţie ecleziastică.
Kirchenbann, *-(e)s, -e, m. (bis.)* anatemă, afurisenie, excomunicare; **er wurde mit dem ~ belegt** a fost anatemizat, afurisit, excomunicat.
Kirchenbau, *-(e)s, -e* (şi *-ten) m.* zidire a unei biserici.
Kirchenbe|amte, *-n, -n (ein Kirchenbeamter), m.* funcţionar bisericesc, ecleziastic.
Kirchenbe|hörde, *-n, f.* autoritate bisericească, ecleziastică.
Kirchenbesuch, *-(e)s, -e, m.* frecventare a bisericii.
Kirchenbesucher, *-s, -, m.* v. Kirchengänger.
Kirchenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* ziar bisericesc.
Kirchenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru parohial; matricolă, condică bisericească.
Kirchenburg, *-en, f.* biserică fortificată, biserică-cetate.
Kirchenchor [-ko:ɐ], *-(e)s, -chöre, m.* cor bisericesc.
Kirchendieb, *-(e)s, -e, m.* jefuitor de biserici.
Kirchendiener, *-s, -, m.* paracliser, sacristan.
Kirchendienst, *-(e)s, -e, m.* slujbă religioasă, serviciu divin.
Kirchenfahne, *-n, f. (bis.)* prapur.
Kirchenfalk, *-en, -en, m. (ornit.)* gaie roşie *(Falco tinnunculus)*.
kirchenfeindlich *adj.* ostil faţă de biserică, anticlerical.
Kirchenfenster, *-s, -, n.* fereastră de biserică, vitraliu.
Kirchenfest, *-(e)s, -e, n.* serbare religioasă.
Kirchenfürst, *-en, -en, m.* prelat, cardinal, înalt demnitar bisericesc.
Kirchengänger, *-s, -, m.* persoană care merge des la biserică.
Kirchengebet, *-(e)s, -e, n.* rugăciune publică.
Kirchengebrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* ritual, ceremonie religioasă.
Kirchengeld, *-(e)s, -er, n.* venituri ale bisericii.
Kirchengemeinde, *-n, f.* parohie.
Kirchengemeinschaft, *-en, f.* comunitate a enoriaşilor.
Kirchengerät, *-(e)s, -geräte, n.* obiect de cult.
Kirchengesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec bisericesc, răspuns liturgic.
Kirchengeschichte *f. sg.* istorie a bisericii.
Kirchengesetz, *-es, -e, n.* lege confesională; canon.
Kirchengotisch, *-, n. sg.* literă gotică bisericească, literă ecleziastică.
Kirchengut, *-(e)s, -güter, n.* avere bisericească, bun al bisericii.
Kirchengüter *pl.* bunuri ale bisericii.
Kirchenhaupt, *-(e)s, -häupter, n.* cap al bisericii; ierarh; papă; patriarh.
Kirchenherr, *-n, -en, m.* ctitor, protector al bisericii.
Kirchenhistoriker, *-s, -, m.* istoric al bisericii.
Kirchenho|heit *f. sg.* drept al statului de a controla biserica (pe teritoriul său).
Kirchenjahr, *-(e)s, -e, n.* an bisericesc.
Kirchenkalender, *-s, -, m.* calendar, almanah bisericesc.
Kirchenkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă confesională.
Kirchenkasse, *-n, f.* casă, casierie a bisericii.
Kirchenkollekte, *-n, f.* colectă bisericească, pantahuză.
Kirchenkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert religios.
Kirchenleben, *-s, n. sg.* viaţă bisericească.
Kirchenlehre, *-n, f.* **1.** teologie. **2.** dogmă.
Kirchenlehrer, *-s, -, m.* (scriitor) teolog admis de biserică.
Kirchenleitung *f. sg.* conducere bisericească.
Kirchenlicht, *-(e)s, -er, n.* personalitate bisericească; *(fam.)* **er ist kein großes ~** nu-i prea deştept, nu-i nimic de capul lui.
Kirchenlied, *-(e)s, -er, n.* cântec bisericesc, coral.
Kirchenmaler, *-s, -, m.* pictor de biserici.
Kirchenmaus, *-mäuse, f. (fam., fig.)* şoarece de biserică, om sărac; **er ist arm wie eine ~** e sărac lipit pământului.
Kirchenmeister, *-s, -, m.* epitrop.
Kirchenmusik *f. sg.* muzică religioasă.
Kirchen|ober|haupt, *-(e)s, -häupter, n.* cap, şef al bisericii.
Kirchen|ordnung, *-en, f.* **1.** lege de organizare a bisericii; *(bis. protestantă)* regulament de organizare a bisericii. **2.** ritual, tipic liturgic.
Kirchenpfleger, *-s, -, m.* administrator al bunurilor bisericii.
Kirchenprovinz [-vints], *-en, f.* eparhie, arhiepiscopat.
Kirchenrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** epitrop al bisericii. **2.** consilier ecleziastic. **3.** consistoriu bisericesc. **4.** membru al consistoriului bisericesc.
Kirchenraub, *-(e)s, m. sg.* jefuire de biserică.
Kirchenräuber, *-s, -, m.* v. Kirchendieb.
Kirchenrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept canonic, drept bisericesc.
kirchenrechtlich *adj.* de drept canonic.
Kirchenregime [-ʒi:m], *-s, -* (şi *-s), n.* regim bisericesc.
Kirchenregiment [-gi-], *-(e)s, n. sg. (bis. protestantă)* exercitare a puterii bisericeşti supreme.
Kirchenrendant, *-en, -en, m.* casier al epitropiei bisericii.
Kirchensache, *-n, f.* afacere, chestiune bisericească.
Kirchensänger, *-s, -, m.* cantor, cântăreţ bisericesc.
Kirchensatzung, *-en, f.* canon.
Kirchenschändung, *-en, f.* profanare, pângărire a unei biserici.
Kirchenschatz, *-es, -schätze, m.* vistierie a bisericii.
Kirchenschein, *-(e)s, -e, m.* extras din registrele bisericii.
Kirchenschiff, *-(e)s, -e, n. (arh.)* naos, navă (a bisericii).
Kirchensiegel, *-s, -, n.* sigiliu al bisericii, al parohiei.
Kirchenslawisch, *-en, n. sg.* slavonă veche (bisericească), paleoslavonă.
Kirchen|spaltung, *-en, f.* schismă (bisericească).
Kirchen|sprache *f. sg.* limbaj special bisericesc.
Kirchen|sprengel, *-s, -, m.* eparhie, enorie.
Kirchen|staat, *-(e)s, m. sg.* stat papal.
Kirchen|steuer, *-n, f.* impozit bisericesc; impozit al cultelor.
Kirchen|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* cutie a milelor.
Kirchen|strafe, *-n, f.* canon.
Kirchen|streit, *-(e)s, -e, m.* schismă (bisericească).
Kirchen|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* strană.
Kirchen|tag, *-(e)s, -e, m.* sinod.
kirchentreu *adj.* devotat, fidel bisericii.
Kirchentür, *-en, f.* uşă, portal de biserică.

Kirchen|uhr, *-en, f.* ceas din turnul bisericii.
Kirchenvater, *-s, -väter, m. (bis.)* **1.** părinte al bisericii. **2.** *(reg.)* reprezentant al consiliului enoriașilor; paracliser; presbiter.
Kirchenverbesserer, *-s, -, m. (bis.)* reformator.
Kirchenverbesserung, *-en, f. (bis.)* reformă, reformare.
Kirchenvermögen, *-s, n. sg.* avere a bisericii.
Kirchenversammlung, *-en, f.* sinod, sobor, conciliu.
Kirchenverwaltung, *-en, f.* epitropie.
Kirchenvisitation [-vi-], *-en, f.* inspectare a parohiilor.
Kirchenvor|stand, *-(e)s, -stände, m.* epitrop; consiliu parohial.
Kirchenvor|steher|amt, *-(e)s, n. sg.* epitropie.
Kirchenwesen, *-s, n. sg.* tot ce este în legătură cu biserica, sistem bisericesc.
Kirchenzeitung, *-en, f.* v. Kirchenblatt.
Kirchenzettel, *-s, -, m.* anunț bisericesc, la biserică.
Kirchenzucht *f. sg.* disciplină bisericească.
Kirchfahrt, *-en, f.* **1.** pelerinaj, cortegiu festiv spre biserică. **2.** *(reg.)* parohie.
Kirchgang, *-(e)s, m. sg.* mers la biserică
Kirchgänger, *-s, -, m.* v. Kirchengänger.
Kirch|hof, *-(e)s, -höfe, m. (înv.)* cimitir.
Kirch|hofsruhe *f. sg.* liniștea din cimitir.
Kirchlein, *-s, -, n. (dim.* de la Kirche) bisericuță.
kirchlich I. *adj.* bisericesc, clerical, liturgic, religios. **II.** *adv.* bisericește; ~ **gesinnt** evlavios; **sich ~ trauen lassen** a se cununa religios.
Kirchlichkeit *f. sg.* religiozitate.
Kirchmeister, *-s, -, m.* intendent al bisericii.
Kirchmesse, *-n, f.* **1.** hram al bisericii; *(fig.)* **es ist nicht alle Tage** ~ nu-i toată ziua praznic. **2.** iarmaroc, bâlci (anual cu ocazia hramului).
Kirchner, *-s, -, m. (înv.)* v. Kirchendiener.
Kirchschwalbe, *-n, f.* **1.** *(ornit.)* (specie de) rândunică *(Hirundo nobica)*. **2.** *(fam.)* femeie bisericoasă.
Kirch|spiel, *-(e)s, -e, n.* parohie, enorie.
Kirch|sprengel, *-s, -, m.* enorie.
Kirchtag, *- (e)s, -e, m.* v. Kirchmesse.
Kirchtür, *-en, f.* ușă de biserică.
Kirchturm, *-(e)s, -türme, m.* clopotniță, turn al bisericii.
Kirchturmpolitik *f. sg. (fig.)* orizont îngust, comportare meschină.
Kirchweg, *-(e)s, -e, m.* drum spre biserică.
Kirchweih, *-en, f.*, **Kirchweihfest**, *-(e)s, -e, n.* **1.** sfințire a bisericii, târnosire. **2.** v. Kirchmesse.
Kirchzeit *f. sg.* timp al serviciului religios.
Kirgise, *-n, -n, m.*, **~in**, *-nen, f.* kirghiz(ă).
kirgisisch *adj.* kirghiz.
Kirmes, *-sen*, **Kirmesse**, *-n, f.* v. Kirchmesse.
kirnen, *kirnte, gekirnt, vb. (h) tr.* a curăți de coajă (mazărea etc.).
kirr(e) *adj. (fam.)* supus, docil, blând; **jn. ~ machen (**sau **kriegen) a)** a îmblânzi pe cineva; **b)** a-i veni cuiva de hac.
kirren, *kirrte, gekirrt, vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a îmblânzi, a face docil. **2.** *(fig.)* a momi, a ademeni, a amăgi. **3.** *(vân.)* a face dâră cu momeli; a pune momeală.
Kirrung, *-en, f.* ademenire, momire.
Kirsch, *-(e)s, m. sg.* rachiu de cireșe.
Kirschbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.) cireș (Cerasus avium).*
Kirschbaumholz, *-es, n. sg.* lemn de cireș.
Kirschblüte, *-n, f.* floare de cireș.
Kirschblütenfest, *-(e)s, -e, n.* sărbătoare a înfloririi cireșilor (în Japonia).
Kirschbranntwein, *-(e)s, -e, m.* v. Kirsch.
Kirsche, *-n, f.* cireașă; **türkische ~ a)** cireașă turcească; **b)** vișină turcească; **mit ihm ist nicht gut ~n essen** (sau **pflücken**) e greu să te împaci cu el.
kirschen[1] *adj.* din lemn de cireș.
kirschen[2], *kirschte, gekirscht, vb. (h) tr. (reg.)* a culege (cireșe).
Kirschenholz, *-es, n. sg.* v. Kirschbaumholz.
Kirschfliege, *-n, f. (entom.)* musca cireșului *(Rhagoletis)*.
Kirschgeist, *-(e)s, -e, m.* v. Kirschbranntwein.
Kirschgummi, *-s, -s, n.*, **Kirschharz**, *-es, n. sg.* rășină de cireș.
Kirschkern, *-(e)s, -e, m.* sâmbure de cireașă.
Kirschkernbeißer, *-s, -, m. (ornit.)* cioc-gros *(Coccothraustes)*.
Kirschkuchen, *-s, -, m.* plăcintă, tartă, prăjitură cu cireșe.
Kirschlorbeer, *-s, -e, m.* fruct de dafin, de laur.
Kirschlorbeerbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* laur, dafin *(Padus laurocerasus)*.
Kirschpflaume, *-n, f. (bot.)* mirobolan, corcoduș *(Prunus cerasifera)*.
kirschrot *adj.* de culoarea cireșii, cireșiu.
Kirschrotglut *f. sg.* incandescență roșie, cireșie.
Kirschsaft, *-(e)s, -säfte, m.* suc, sirop de cireșe.
Kirschwasser, *-s, -, n.* v. Kirschbranntwein.
Kirtag, *-(e)s, -e, m. (austr.)* v. Kirchmesse.
Kismet, *-s, n. sg.* soartă, destin.
Kiss|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Kissen) perniță, puișor.
Kissen, *-s, -, n.* pernă.
Kissenbezug, **Kissen|überzug**, *-(e)s, -züge, m.* față de pernă.
Kistchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kiste) lădiță.
Kistdamm, *-(e)s, -dämme, m. (hidr.)* dig din căsoaie.
Kiste, *-n, f.* **1.** ladă; cutie; **~n und Keller voll haben** a avea ceva din belșug; a fi bogat, a trăi în belșug; *(fam.)* **eine ~ haben** a fi cu chef. **2.** *(glumeț, iron.; despre vehicule)* rablă; (și *fig.*) **eine alte** ~ o rablă veche. **3.** *(fam.)* afacere, treabă; **fertig die ~!** gata treaba! **wir werden die ~ schon schmeißen** o să aranjăm noi treaba; **eine faule** ~ o afacere dubioasă, necurată. **4.** *(glumeț, fotbal)* gol. **5.** *(inform., glumeț)* calculatorul. **6.** *(glumeț, vulg.)* dos, fund, popou.
Kistenband, *-(e)s, -bänder, n.* oțel-balot, platbandă (pentru balotat).
Kistendeckel, *-s, -, m.* capac de ladă, de cutie.
Kistenmacher, *-s, -, m.* persoană care confecționează lăzi.
Kisten|nagelmaschine, *-n, f.* mașină de bătut cuie (la lăzi).
Kisten|öffner, *-s, -, m.* clește pentru deschis lăzi etc.
Kistenpfand, *-(e)s, -pfänder, n. (jur.)* gaj mobiliar.
kistenweise *adj.* cu lada.
kister *adj. (reg.)* răgușit.
Kistner, *-s, -, m.* v. Kistenmacher.
Kithara, *-, -s* (și *Kitharen*), *f. (muz.)* liră.
Kitsch, *-(e)s, m. sg.* kitsch, obiect pseudoartistic, de proastă calitate, de prost gust.
Kitschel, *-s, -, n. (reg.)* pisicuță.
kitschig *adj. (mai ales despre opere literare și plastice)* de proastă calitate, de prost gust.
Kitt, *-(e)s, -e, m.* chit; *(fig.)* liant; **wie ~ halten** a fi indestructibil; *(fam., în expr.)* **was kostet der ganze ~?** cât costă în total? *(fam.)* **er zieht** ~ pleacă.
Kittchen, *-s, -, n. (fam.)* închisoare, zdup.
Kitt|eisen, *-s, -, n.* spatulă de chituit.
Kittel, *-s, -, m.* halat, bluză de lucru; *(fam.)* **jn. beim ~ kriegen** a înșfăca pe cineva; **hinter jedem ~ herlaufen** a se lua după orice fustă.
Kittelschürze, *-n, f.* halat fără mâneci.
kitten, *kittete, gekittet (du kittest, er kittet), vb. (h) tr.* a chitui; *(fig.)* a lega trainic.
kittern, *kitterte, gekittert, vb. (h) intr. (reg.)* a chicoti, a râde înfundat.
Kittfalz, *-es, -e, m. (tâmplărie)* falț pentru chit.
Kittmesser, *-s, -, n.* cuțit de chituit.
Kitz, *-es, -e, n.*, **Kitze**, *-n, f.* **1.** ied (iadă), căprior(-oară). **2.** *reg.* pisică, mâță.
Kitzel, *-s, m. sg.* **1.** mâncărime; gâdilătură. **2.** *(fig.)* dorință, poftă; **jm. den ~ nach etwas austreiben** a face pe cineva să-i treacă pofta de ceva.
kitz(e)lig *adj.* **1.** gâdilicios. **2.** *(fam.)* delicat, anevoios, complicat; **das ist eine ~e Frage** aceasta este o chestiune delicată.
Kitz(e)ligkeit *f. sg.* **1.** sensibilitate la gâdilare. **2.** *(fig.)* delicatețe, meticulozitate, scrupulozitate.
kitzeln, *kitzelte, gekitzelt (ich kitz(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* și *impers.* **1.** (și *fig.*) a gâdila. **2.** a excita; **das kitzelt seinen Ehrgeiz** asta îi trezește, îi zgândărește ambiția; **es kitzelt mich, etwas zu machen** am poftă să fac ceva. **II.** *refl. (în expr.)* **sich an (mit** sau **über) etwas ~** a se bucura cu răutate de ceva; **sich ~, um zu lachen** a râde forțat.
Kitzeln, *-s, n. sg.* gâdilătură.
Kitzlein, *-s, -, n. (dim.* de la Kitz) pui de căprioară.
Kitzler, *-s, -, m. (anat.)* clitoris.
kitzlig *adj.* v. kitz(e)lig.
Kiwi, *-s, -s, m.* **1.** *(ornit.)* kivi, pasăre din Noua-Zeelandă, lipsită de aripi *(Apteryx oweni)*. **2.** fructul kivi.
kj *presc.* de la Kilojoule.
k.k. *(ist.) presc.* de la kaiserlich-königlich chesaro-crăiesc.
KKW *presc.* de la Kernkraftwerk uzină atomică.
kl. *presc.* de la klein mic, mititel.
Kl. *presc.* de la Klasse cl., clasă.
Kl. -4° *presc.* de la Kleinquart în 4° in-cvarto.
Kl. -8° *presc.* de la Kleinoktav în 8°, in-octavo.
Klabautermann, *-(e)s, -männer, m. (mit.)* spiriduș al corăbiilor.
Klabrias, *-ses, m.* (sau *n.*) *sg.* calaber la jocuri de cărți.
klack! *interj.* poc! plici!
klacken, *klackte, geklackt, vb. (fam.)* **I.** *tr. (h)* **1.** a arunca. **2.** a păta, a murdări. **II.** *intr. (s)* a cădea (cu zgomot).
klacks! *interj.* v. klack.
Klacks, *-es, -e, m. (fam.)* pată.
klacksen, *klackste, geklackst (du, er klackst), vb. (h) tr. (reg.)* v. klacken **(II)**.
Kladde, *-n, f. (com.)* ciornă, strață, bruion.
kladderadatsch! *interj.* bâldâbâc! buf! zdrang!
Kladderadatsch, *-es, -e, m.* **1.** bufnitură. **2.** *(fig.)* faliment, bancrută.
klaffen, *klaffte, geklafft, vb. (h) intr.* a sta căscat, a se întredeschide; **die Erde klafft vor Dürre** pământul crapă de secetă; *(fig.)* **hier klafft ein Widerspruch** aici apare o contrazicere.
Klaffen, *-s, n. sg.* crăpătură, căscătură.
kläffen, *kläffte, gekläfft, vb. (h) intr.* **1.** a lătra, a hămăi. **2.** *(fig.)* a se certa, a se ciorovăi.
klaffend I. *part. prez.* de la klaffen. **II.** *adj.* întredeschis, crăpat; **~e Wunde** rană deschisă.
Kläffer, *-s, -, m.* **1.** cățel, cotei, javră. **2.** *(fig.)* lătrător; cicălitor; defăimător.
Kläfferei, *-en, f.* (și *fig.*) lătrătură, hămăială.
Klaffmuschel, *-n, f. (zool.)* scoică de nisip *(Mya arenaria)*.
Klaffschnabel, *-s, -schnäbel, m. (ornit.)* cocostârc african cu cioc foarte mare *(Anastomus lamelligerus)*.
Klafter, *-n, f.*, **Klafter**, *-s, -, m.* (sau *n.*); *(metrol.)* stânjen.
klafter|hoch *adj.* înalt de un stânjen.
Klafter|holz, *-es, n. sg.* lemn în stânjeni.
klafterlang *adj.* lung de un stânjen.
Klaftermaß, *-es, -e, n.* stânjen.
klaftern, *klafterte, geklaftert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a măsura cu stânjenul. **2.** a așeza în stânjeni. **II.** *intr.* a deschide larg brațele sau aripile; **dieser Vogel klaftert 50 cm** deschiderea aripilor la această pasăre măsoară 50 cm.
klaftertief *adj.* adânc de cel puțin un stânjen; foarte adânc.
klagbar *adj. (jur.)* reclamabil, procesuabil; ~ **werden** a deveni obiect de proces.
Klagbarkeit *f. sg. (jur.)* posibilitate de a intenta acțiune.
Klage, *-n, f.* **1.** plângere, tânguială, jeluire. **2.** *(jur.)* reclamație, acțiune (în justiție), petiție, plângere; **schriftliche** ~ reclamație, petiție scrisă; **eine ~ einreichen** a înainta o reclamație, a da în judecată; **eine ~ anstrengen** a intenta o acțiune în justiție; **über jn. ~ führen (**sau **erheben)** a da pe cineva în judecată; ~ **auf Herausgabe beweglicher Güter**

acțiune pentru predarea bunurilor mobile; **eine ~ abweisen** a respinge o plângere; **eine ~ zurücknehmen** a retrage o plângere. **3.** *(reg.)* condoleanțe.
Klage|abweisung, *-en, f* respingere a reclamației.
Klage|anwalt, *-(e)s, -wälte, m. (jur.)* avocat al reclamantului.
Klagebegründung, *-en, f.* motivare a plângerii.
Klagebe|hauptung, *-en, f. (jur.)* asertiune din reclamație.
Klage|er|hebung, *-en, f. (jur.)* depunere a reclamației, intentare a acțiunii.
Klagefrau, *-en, f.* v. Klageweib.
Klagefrist, *-en, f* termen de depunere a cererii, reclamației, termen de intentare a acțiunii.
Klagegedicht, *-(e)s, -e, n.*, **Klagegesang**, *-(e)s, -sänge, m.* elegie; bocet; tânguire.
Klagegeschrei, *-(e)s, n. sg.* strigăt de jale, țipăt, lamentare, bocet, plânset, vaiet.
Klagegrund, *-(e)s, -gründe, m. (jur.)* temei al reclamației, fond al acțiunii.
Klage|häufung, *-en, f. (jur.)* conexare de acțiuni, aglomerare de reclamații.
Klagelaut, *-(e)s, -e, m.* ton, sunet de jale, geamăt.
Klagelied, *-(e)s, -lieder, n.* v. Klagegesang.
Klagemauer *f. sg.* Zidul Plângerii (de le Ierusalim).
Klagemutter, *-mütter, f.* v. Klageweib.
klagen, *klagte, geklagt, vb. (h)* **I.** *tr.* a se plânge; **jm. sein Leid ~** a-și plânge durerea la cineva; **einem die Ohren voll ~** a împuia capul cuiva cu plângeri. **II.** *intr.* **1. (über** cu *ac.)*; a se plânge (de), a se jel(u)i, a se boci; **er hat immer zu klagen** se plânge mereu. **2. (um** cu *ac.*) a deplânge, a boci. **3.** a da în judecată; **er klagt gegen mich** mă acuză. **4.** *(vân.)* a țipa (dureros).
klagend *adj. (jur.)* acuzator, reclamant; **der ~e Teil** partea reclamantă.
klagenswert *adj.* jalnic, deplorabil.
Klagepunkt, *-(e)s, -e, m. (jur.)* punct de acuzare.
Kläger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (jur.)* reclamant(ă), pârâtor(-oare), pârâș(ă), acuzator(-oare).
Klagerecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de a se plânge, de a depune o reclamație, dreptul de a acționa (în justiție); **er stellt das ~ des Klägers in Abrede** contestă dreptul reclamantului de a depune o plângere, de a acționa în justiție; **das ~ ist bereits verjährt** dreptul de acțiune s-a prescris deja.
Klagerei, *-en, f.* plângeri necontenite.
klägerisch *adj. (jur.)* reclamant, pârâtor.
Klageruf, *-(e)s, -e, m.* strigăt tânguitor, de jale.
Klageschrift, *-en, f. (jur.)* plângere scrisă, acțiune, reclamație scrisă; jalbă.
Klage|stimme, *-n, f.* voce plângătoare, de jale.
Klageton, *-(e)s, -töne, m.* ton plângător.
klagevoll *adj.* jalnic, vrednic de plâns, tânguitor.
Klageweib, *-(e)s, -er, n.* bocitoare.
kläglich *adj.* **1.** plângător, jeluitor. **2.** de deplâns, deplorabil, jalnic; mizerabil; **ein ~es Jammern** un vaiet jalnic; **er gab eine ~e Figur ab** făcea o impresie jalnică; *(adverbial)* **er endete ~** a sfârșit lamentabil.
Kläglichkeit, *f. sg.* caracter deplorabil, jalnic.
klaglos *adj.* **1.** ireproșabil, fără reproș. **2.** *(jur.)* dezvinovățit; **jn. ~ stellen** a da satisfacție cuiva. **3.** fără jeluire.
Klaglos|stellung, *-en, f. (jur.)* achitare, dezvinovățire.
Klagsberechtigung *f. sg. (jur.)* competență juridică, îndreptățire de a acționa.
Klamauk, *-s, m. sg. (fam., fig.)* larmă, gălăgie, zarvă, vuiet.
klamm *adj.* **1.** strâmt, îngust; *(fam.)* **~ (an Geld) sein** a fi strâmtorat (din punct de vedere financiar). **2.** înțepenit, rebegit; **meine Finger sind ganz ~** mi-au amorțit degetele (de frig). **3.** *(mine)* curat, pur. **4.** *(reg.)* umed.
Klamm, *-en*, **Klamme**, *-n, f. (geogr.)* strungă, strâmtoare, chei (în munți).
Klammer, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* scoabă, piesă folosită pentru prins două sau mai multe obiecte. **2.** cârlig (de rufe); clamă (de păr), agrafă; crampon; gheară. **3.** *(mat., gram.)* paranteză; acoladă; **er setzt das Wort in ~n** pune cuvântul în paranteză; **eckige ~** paranteză dreaptă; **runde ~** paranteză rotundă.
Klammer|affe, *-n, -n, m.* **1.** *(zool.)* maimuță «koata» *(Ateles)*. **2.** *(fam., iron.)* persoană feminină pe șaua din spate la motocicletă. **3.** *(inform.)* a comercial, semnul @.
Klammer|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m. (mat.)* expresie în paranteze.
Klammerband, *-(e)s, -bänder, n. (constr.)* contrafișă.
Klammerbeutel, *-s, -, m. (fam.; în expr.)* **mit dem ~ gepudert sein** a nu fi în toate mințile.
Klammerfuß, *-es, -füße, m. (ornit.)* picior agățător, cățărător (la păsări.)
Klammer|haken, *-s, -, m. (tehn.)* scoabă de asamblaj (în formă de cârlig).
Klammerkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap al clamei.
klammern, *klammerte, geklammert, vb. (h)* **I.** *tr. (tehn.)* a prinde cu scoabe, cu cârlige. **II.** *refl. (an* cu *ac.)* a se agăța (de); *sich an etwas* **~ a)** a se agăța de ceva; **b)** a se crampona de ceva.
Klammer|schlittschuh, *-(e)s, -e, m.* patine cu cleme cu cheie.
Klammer|schraube, *-n, f. (tehn.)* șurub-clamă.
Klammerwurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină agățătoare.
klammheimlich *adj.* secret, neobservat.
Klamotte, *-n, f.* (mai ales *pl.)*. **1.** *(tehn.)* spărturi de piatră, de cărămidă. **2.** *(fam.)* vechituri, boarfe.
Klampe, *-n, f.* **1.** *(mar.)* tachet. **2.** *(pop.)* scoabă; cârlig.
Klampfe, *-n, f.* **1.** ghitară. **2.** *(pop.)* clește, scoabă.
Klampfen|spieler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* chitarist(ă)
Klampferer, *-s, -, m. (austr.)* v. Klempner.
klamüsern, *klamüserte, klamüsert, vb. (h) intr.* a se gândi la un lucru, a chibzui, a studia, a cerceta.
Klan, *-s, -s, m.* clan; trib.
klandestin *adj.* clandestin.
klang *ind. imperf.* de la klingen.
Klang, *-(e)s, Klänge, m.* **1.** sunet, ton; **mit Sang und ~** cu surle și tobe, cu alai; **ohne Sang und ~ abziehen** a pleca pe ascuns; a o șterge cu coada între picioare. **2.** *(fig.)* răsunet, nume, reputație; **ein Name von gutem ~** un nume cu o reputație bună.
Klang|art, *-en, f.* v. Klangfarbe.
Klangboden, *-s, -, m. (fil., muz.)* rezonanță; cutie de rezonanță.
Klangfarbe, *-n, f.* timbru (al sunetelor).
Klangfilm, *-(e)s, -e, m.* v. Tonfilm.
Klangfülle *f. sg. (muz.)* sonoritate.
klanglich *adj.* acustic, sonor.
klanglos I. *adj.* fără sunet, afon. **II.** *adv.* fără zgomot; *(fig.; în expr.)* **sang- und ~** pe nesimțite.
Klanglosigkeit *f. sg.* lipsă de sonoritate, afonie.
klangnach|ahmend *adj.* onomatopeic.
Klangnach|ahmung, *-en, f.* onomatopee; imitație a sunetului.
Klangregelung, *-en, f. (radio.)* reglaj de sunet.
klangreich *adj.* sonor, răsunător.
klangrein *adj.* cu sunet curat.
klangtief *adj. (despre voce)* adânc, sonor.
klangvoll *adj.* v. klangreich.
Klangwirkung, *-en, f.* efect sonor.
Klangwort, *-(e)s, -wörter, n.* **1.** cuvânt sonor, cu rezonanță. **2.** *(lingv.)* cuvânt onomatopeic.
Klank, *-(e)s, Klänke, m. (reg.)* ochi, laț, panglică.
Klapf, *-(e)s, Kläpfe, m. (reg.)* **1.** plesnitură, pocnet. **2.** palmă.
klapp! *interj.* trosc.
Klapp|anker, *-s, -, m.* ancoră cu brațe oscilante.
Klappbank, *-bänke, f.* bancă pliantă, rabatabilă.
klappbar *adj.* pliant, rabatabil.
Klappbett, *-(e)s, -en, n.* pat pliant, pat de campanie.
Klappbrücke, *-n, f.* pod mobil, basculant.
Klappdavit, *-s, -s, n. (mar.)* gruie rabatabilă pentru ridicarea bărcilor.
Klappdeckel, *-s, -, m.* capac cu șarnieră, capotă pliantă; chepeng.
Klappe, *-n, f.* **1.** clapă; chepeng, capac; *(tehn.)* clapă, clapetă; *(muz.)* clapă; oblon (de fereastră, de birou, de magazin); *(la îmbrăcăminte)* clapă de buzunar, de căciulă; prohab (de pantaloni) etc. **2.** paletă de muște; *(fig.)* **zwei Fliegen mit einer ~ schlagen** a face două treburi dintr-o dată. **3.** *(anat., zool., bot.)* valvă, valvulă. **4.** *(fam.)* pat; **in die ~ gehen** a se culca. **5.** *(fam.)* gură, plisc; **eine große ~ haben** a avea gură mare; a fi lăudăros; **halt die ~!** ține-ți fleanca! taci! **mach die ~ zu!** închide gura!
klappen, *klappte, geklappt, vb. (h)* **I.** *tr. (cu indicarea direcției)* **in die Höhe** (sau) **hinauf ~** a ridica o clapă (cu zgomot); **hinunter ~** a închide (cu zgomot) o clapă. **II.** *intr.* **1.** a clămpăni, a clăpăi. **2.** *(fam.)* a izbuti; a se potrivi; a fi în regulă; **die Sache klappt** treaba merge, e în regulă.
Klappen, *-s, n. sg.* **1.** clămpăneală, clămpănit. **2.** *(fam.)* potrivire, reușită; **wenn es zum ~ kommt** dacă se va găsi soluția; dacă se va aranja; **jetzt kommt's zum ~** acum e acum.
Klappenfeder, *-n, f. (tehn.)* resort de clapetă.
klappenförmig *adj.* în formă de clapă; în formă de valvulă.
Klappenhorn, *-(e)s, -hörner, n. (muz.)* corn, trompetă cu clape.
Klappenschrank, *-(e)s, -schränke, m. (tel.)* schimbător cu anunciatoare cu clape.
Klappenträger, *-s, -), m. (tehn.)* portclapetă.
Klappenventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* clapetă de reținere.
Klappenverschluss, *-es, -schlüsse, m. (tehn.)* închizător cu clapetă.
Klappenwagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon cu pereți rabatabili.
Klappenwehr, *-(e)s, -e, n.* stavilă cu clapete.
Klapper, *-n, f.* **1.** sfârlează, titirez, huruitoare, morișcă; păcănitoare, pârâitoare. **2.** *(bot.)* sunătoare *(Rhinanthus* L.). **3.** *(zool.)* ineluș (din coada șarpelui cu clopoței). **4.** castaniete.
Klapperbein, *-(e)s, n. sg. (fam.)* moartea (reprezentată în formă de schelet).
klapperdünn, klapperdürr *adj.* slab ca un schelet.
Klapperge|stell, *-(e)s, -e, n. (fam.)* slăbănog, schelet ambulant.
klapperig *adj.* **1.** dârdâitor, huruitor. **2.** *(fam.)* bătrân, hodorogit; slab, fragil; dărăpănat.
Klapperjagd, *-en, f.* vânătoare cu gonaci care fac zgomot cu o toacă de mână, cu o cârâitoare.
Klapperkasten, *-s, -kästen, m. (fam.)* **1.** pian hodorogit. **2.** automobil vechi, rablă.
Klappermaul, *-(e)s, -mäuler, n. (fam.)* gură-spartă, trăncănitor, guraliv, limbut.
Klappermühle, *-n, f.* moară cu huruitoare; **ihre Zunge geht wie eine ~** îi umblă gura ca o moară stricată.
klappern, *klapperte, geklappert, vb. (h) intr.* **1.** *(despre moară)* a hurui, a păcăni, a bate. **2.** a clănțăni (din dinți); **die Zähne klapperten ihm** îi clănțăneau dinții; **der Storch klappert** barza clămpănește. **3.** *(despre veselă)* a zornăi, a zurui. **4.** *(fam.)* a trăncăni.
Klappern, *-s, n. sg.* **1.** uruit, bătaie a(l) morii). **2.** zornăit, clinchet. **3.** clănțănit (al dinților); clămpănit (al berzei). **4.** *(fam.)* trăncănit, trăncăneală.
kläppern, *kläpperte, gekläppert, vb. (h) tr (reg.)*. **1.** a bate cu lingura, a zbate; **Eier ~** a zbate ouă. **2.** v. klimpern. **3.** a vorbi mult și tare, a trăncăni. **4.** v. klappern.
Klappernuss, *-nüsse, f. (bot.)* clocotis *(Staphylea pinnata* L.).
Klapper|rose, *-n, f. (bot.)* mac roșu *(Papaver rhoeas L)*.
Klapperschlange, *-n, f.* **1.** *(zool.)* crotal, șarpe cu clopoței *(Crotalus)*. **2.** *(fam., glumeț)* femeie vorbăreață, guralivă.
Klapperschuld, *-en, f.* datorie mică, neînsemnată.
Klapper|storch, *-(e)s, -störche, m.* barză, cocostârc despre care li se spune copiilor că ar aduce pruncii.
Klappertopf, *-(e)s, -töpfe, m. (bot.)* clocotici *(Rhinantus)*.
Klappfalle, *-n, f.* cursă cu arc (pentru animale).
Klappfenster, *-s, -, n.* fereastră basculantă.
Klappfußtritt, *-(e)s, -e, m.* treaptă pliantă (la trăsuri, vagoane etc.).
Klapp|horn, *-(e)s, -hörner, n.* v. Klappenhorn.
Klapp|hut, *-(e)s, -hüte, m.* clac, joben pliabil.
Klappkamera, *-s, f.* aparat fotografic cu burduf.
Klappkragen, *-s, -, m.* guler răsfrânt.
Klappkübel, *-s, -, m. (tehn.)* benă basculantă.
Klappleiter, *-n, f.* scară pliantă.
Klappmesser, *-s, -, n.* briceag; cuțit cu lamă pliantă.
Klappmeter, *-s, -, m.* metru pliant.

Klappmütze, *-n, f.* căciulă, şapcă cu clape.
Klappnase, *-n, f. (zool.)* liliac cu coadă *(Rhinopoma)*.
Klapp|öler, *-s, -, m. (tehn.)* gresor cu clapetă.
klapprig *adj.* v. klapperig.
Klapprost, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* grătar cu şarnieră, grătar mobil.
Klappschildkröte, *-n, f. (zool.)* broască ţestoasă de mâl *(Cinosternum pennsilvanicum)*.
Klappschraube, *-n, f. (tehn.)* bulon articulat.
Klappsessel, *-s, -*, **Klapp|sitz**, *-es, -e*, **Klapp|stuhl**, *-(e)s, -stühle, m.* scaun pliant; scaun rabatabil, strapontină.
Klapp|spant, *-(e)s, -en, n. (mar.)* costă pivotantă.
Klapptisch, *-(e)s, -e, m.* masă pliantă.
Klapptür, *-en, f.* uşă rabatabilă, trapă; chepeng.
Klappventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* v. Klappenventil.
Klappzange, *-n, f.* pensetă.
klaps! *interj.* poc!
Klaps, *-es, -e, m. (fam.)* **1.** lovitură uşoară, palmă; **ein freundschaftlicher ~** o lovitură uşoară, prietenoasă. **2.** ţicneală, nebunie; *(în expr.)* **der hat wohl einen ~** nu e în toate minţile.
klapsen, *klapste, geklapst (du, er klapst), vb. (h) tr.* a lovi, a plesni (cu palma).
klapsig *adj. (fam.)* ţicnit, nebun.
Klapsmühle, *-n, f. (fam.)* casă de nebuni, balamuc.
klar *adj.* **1.** clar, limpede, senin, străveziu; *(fig.)* **jm. ~en Wein einschenken** a spune cuiva adevărul în faţă. **2.** *(fig.)* clar, uşor de înţeles, lămurit, limpede; **sich** *(dat.)* **über etwas** *(ac.)* **~ sein** sau **über etwas** *(ac.)* **im Klaren sein** a fi lămurit; **klipp und ~** fără ocol; **~!** se înţelege; *(fam.)* **es ist ~ wie Kloßbrühe** sau **wie dicke Tinte** e limpede ca lumina zilei; se înţelege de la sine. **3.** *(mar.)* gata; **~ zum Gefecht** gata de luptă.
Klar, *-(e)s, -, n.* **1.** *sg. (poet.)* senin, azur. **2.** *(reg.)* albuş de ou.
Klär|anlage, *-n, f.* **1.** instalaţie de limpezire. **2.** v. Klärbassin.
Klärbassin [-sɛ̃:], *-s, -s, n.*, **Klärbecken**, *-s, -, n. (tehn.)* bazin de decantare (de sedimentare), decantor.
klarblickend *adj.* perspicace, ager, pătrunzător, clarvăzător.
Klärbottich, *-s, -e, m.* cuvă de limpezire, de decantare.
Klärbrunnen, *-s, -, m.* puţ de decantare.
klar denkend *adj.* cu mintea clară, lucid.
Klare, *-n, -n (ein Klarer), m. (reg.)* rachiu (din grâu sau secară).
Kläre *f.* **1.** *sg. (poet.)* v. Klar **(1)**. **2.** *(elv.)* soluţie de amidon pentru scrobeală. **3.** frezil.
klaren, *klarte, geklart, vb. (h) tr. (mar.)* a pregăti pentru plecare.
klären, *klärte, geklärt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a clarifica, a lămuri, a explica, a elucida. **2.** *(chim.)* a limpezi, a defeca; *(tehn.)* a separa prin sedimentare, a sedimenta, a decanta. **II.** *refl.* **1.** a se lumina, a se însenina. **2.** a se clarifica, a se lămuri, a se elucida; **die Lage wird sich ~** situaţia se va clarifica. **3.** *(tehn.)* a se limpezi, a se defeca; **diese Flüssigkeiten ~ sich schwer** lichidele acestea se limpezesc greu.
Klärgas, *-es, -e, n. (tehn.)* gaze de nămol (din depozite depuse în decantoare de canalizare).
Klargewicht, *-(e)s, n. sg. (av.)* greutate la start.
Klarglas, *-es, n. sg.* sticlă transparentă.
Klarglasglocke, *-n, f.* clopot de sticlă transparentă.
Klärgrube, *-n, f.* groapă de decantare.
Klar|heit, *-en, f.* **1.** claritate, limpezime, transparenţă; seninătate. **2.** *(fig.)* claritate, limpezime, precizie; **über etwas ~ gewinnen** a se lămuri asupra unui lucru; **in seiner Rede herrschte ~** spusele sale s-au caracterizat prin claritate.
klarieren, *klarierte, klariert, vb. (h) tr. (mar.)* a clarifica, a îndeplini formalităţile vamale.
Klarierung, *-en, f. (mar.)* îndeplinire a formalităţilor vamale.
klarifizieren, *klarifizierte, klarifiziert, vb. (h) tr.* a clarifica.
Klarinette, *-n, f. (muz.)* clarinet.
Klarinettist, *-en, -en, m.* clarinetist.
klarkommen, *kam klar, klargekommen, vb. (s) intr.* a se descurca, a o scoate la capăt.
klarlegen, *legte klar, klargelegt, vb. (h) tr.* a clarifica, a lămuri, a desluşi.
Klarlegung *f. sg.* clarificare, lămurire, desluşire.
klärlich *adj.* clar, limpede; lămurit.
klarmachen, *machte klar, klargemacht, vb. (h) tr.* **1.** a lămuri, a desluşi. **2.** *(mar.)* a pregăti o navă pentru plecare, pentru luptă.
Klärmittel, *-s, -, n. (tehn.)* agent de limpezire.
Klär|rechen, *-s, -, m. (hidr.)* grătar.
Klarschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** *(forest.)* defrişare, despădurire. **2.** pietriş mărunt.
Klärschlamm, *-(e)s, m. sg.* nămol, sediment din bazinele de decantare.
klar sehen, *sah klar, klar gesehen (du siehst klar, er sieht klar), vb. (h) intr.* a se orienta bine (într-o chestiune), a vedea limpede (lucrurile).
Klarsicht *f. sg.* clarviziune.
Klarsicht|scheibe, *-n, f. (auto.)* dezaburitor electric de parbriz.
Klarsichtverpackung, *-en, f.* ambalaj transparent.
klar|stellen, *stellte klar, klargestellt, vb. (h) tr.* a clarifica, a lămuri; a rectifica.
Klar|stellung, *-en, f.* clarificare, lămurire, desluşire, elucidare.
Klartext, *-(e)s, -e, m.* text clar, limpede, descifrat.
Klärung, *-en, f.* **1.** înseninare, limpezire. **2.** *(fig.)* clarificare, lămurire; **die ~ der Lage** clarificarea situaţiei. **3.** *(chim.)* limpezire, defecare; *(tehn.)* sedimentare, rafinare, decantare; **die ~ des Wassers** purificarea apei.
klar werden, *wurde klar, klar geworden (du wirst klar, er wird klar), vb. (s) intr.* a se clarifica, a se lămuri; **ich bin über meine Fehler inzwischen klar geworden** între timp m-am lămurit în privinţa greşelilor mele.
Klarwerk, *-(e)s, -e, n. (text.)* fond al dantelei, reţea de bază pentru dantelă.
Klärzentrifuge, *-n, f. (tehn.)* centrifugă de limpezire.
klasse *adj. invar. (fam.)* tare, super, excelent; **eine ~ Idee** o idee excelentă; **der Film war einfach ~** filmul a fost pur şi simplu excelent; **das ist ~** e super.
Klasse, *-n, f.* **1.** clasă (de şcoală); sală de clasă; **die ~ hat 30 Schüler** clasa are 30 de elevi; **er besucht die dritte ~** urmează clasa a treia; **der Lehrer betritt die ~** învăţătorul intră în clasă. **2.** clasă (socială); **die ~ der Arbeiter** clasa muncitoare. **3.** *(biol.)* clasă; **die Säugetiere bilden die am höchsten entwickelte ~ der Wirbeltiere** mamiferele formează clasa cea mai dezvoltată a vertebratelor. **4.** clasă, categorie; *(sport)* **in der ~ der Junioren starten** a concura la categoria juniori; **ein Führerschein der III. ~** un permis de conducere (auto) de categoria C. **5.** secţie, facultate (la universitate); **die philologisch-historische ~ der Akademie** secţia de filologie-istorie a Academiei; **er leitet die ~ für Medizin** conduce facultatea de medicină.
Klassefrau, *-en, f. (fam.)* femeie admirabilă.
Klassemann, *-(e)s, -männer, m. (fam.)* soţ model, tip admirabil, grozav.
Klassen|antagonismus, *-, -men, m. (pol.)* antagonism de clasă.
Klassen|arbeit, *-en, f.* lucrare de control, lucrare scrisă (în clasă); extemporal; teză.
Klassen|aufbau, *-(e)s, m. sg.* structură de clasă.
Klassen|aus|einandersetzung, *-en, f.* conflict de clasă.
Klassen|ausflug, *-(e)s, -flüge, m.* excursie şcolară, cu clasa.
Klassenbasis, *-basen, f. (pol.)* bază, fundament de clasă.
Klassenbeste, *-n, -n (ein Klassenbester), m.* şi *f.* cel mai bun dintr-o clasă.
Klassenbewegung, *-en, f. (pol.)* mişcare de clasă, mişcare a unei clase sociale.
klassenbewusst *adj. (pol.)* conştient, având conştiinţă de clasă.
Klassenbewusstsein, *-s, n. sg. (pol.)* conştiinţă de clasă.
Klassenbeziehungen *pl. (pol.)* raporturi de clasă, relaţii între clase.
Klassenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* catalog şcolar.
Klassenbündnis, *-ses, -se, n. (pol.)* alianţă de clasă.
Klassencharakter [-ka-], *-s, m. sg. (pol.)* caracter de clasă.
Klassendifferenz, *-en, f.* v. Klassenunterschied.
Klassendiktatur, *-en, f. (pol.)* dictatură de clasă, dictatură a unei clase sociale.
Klassen|einteilung *f. sg.* clasificare.
Klassen|elternversammlung, *-en, f.* şedinţă cu părinţii elevilor unei clase.
Klassen|entfremdung *f. sg. (pol.)* înstrăinare de clasă.
Klassen|er|halt, *-(e)s, m. sg. (sport.)* menţinerea diviziei sau categoriei.
Klassenfahrt, *-en, f.* v. Klassenausflug.
Klassenfeind, *-(e)s, -e, m. (pol.)* duşman de clasă.
klassenfremd *adj. (pol.)* străin de clasă, înstrăinat de clasă.
Klassengegensatz, *-es, -sätze, m. (pol.)* antagonism, contradicţie de clasă, între clase.
Klassengegner, *-s, -, m. (pol.)* duşman de clasă; adversar de clasă.
Klassengeist, *-(e)s, m. sg. (pol.)* spirit de clasă.
Klassengenosse, *-n, -n, m. (pol.)* tovarăş (din aceeaşi clasă socială).
Klassengeschlossenheit *f. sg. (pol.)* exclusivism de clasă.
Klassengesellschaft, *-en, f. (pol.)* societate împărţită în clase sociale.
Klassenhass, *-es, m. sg. (pol.)* ură de clasă.
Klassenherrschaft *f. sg. (pol.)* dominaţie de clasă, dominaţie a unei clase.
Klassen|inhalt, *-(e)s, m. sg. (pol.)* conţinut de clasă.
Klassen|interesse, *-s, -n, n. (pol.)* interes de clasă.
Klassenjustiz *f. sg. (pol.)* justiţie de clasă.
Klassenkamerad, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* coleg(ă) de clasă.
Klassenkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (pol.)* luptă de clasă.
Klassenkategorie, *-n* [-ri:ən], *f.* (categorie de) clasă.
Klassenlehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* diriginte(-tă) (de clasă).
Klassenleiter, *-s, m.* v. Klassenlehrer.
klassenlos *adj. (pol.)* fără clase.
Klassenlos, *-es, -e, n. (la loterie)* loz pe clase.
Klassenlotterie, *-n* [-ri:ən], *f.* loterie pe clase.
klassenmäßig *adj. (pol.)* cu caracter de clasă.
Klassen|organisation, *-en, f. (pol.)* organizaţie de clasă.
Klassenpolitik *f. sg. (pol.)* politică de clasă.
Klassenprivileg(ium) [-vi-], *-s, -gien* [-giən], *n. (pol.)* privilegiu de clasă.
Klassenraum, *-(e)s, -räume, m.* (sală de) clasă.
Klassenrevolution [-vo-], *-en, f. (pol.)* revoluţie de clasă.
Klassenschichtung, *-en, f. (pol.)* stratificare socială, structură de clasă.
Klassen|solidarität *f. sg. (pol.)* solidaritate de clasă.
Klassen|sprecher, *-s, -, m.* purtător de cuvânt al clasei.
Klassen|staat, *-(e)s, -en, m. (pol.)* stat întemeiat pe clase (antagoniste).
Klassen|steuer, *-n, f.* **1.** impozit după categorii de venituri. **2.** impozit având caracter de clasă.
Klassen|struktur, *-en, f. (pol.)* structură de clasă.
Klassensystem, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(pol.)* sistem, regim de clasă. **2.** împărţire în clase.
Klassenteilung, *-en, f.* diviziune în clase; împărţire pe clase.
Klassentreffen, *-s, -, n.* revederea clasei.
Klassen|ungleich|heit *f. sg. (pol.)* inegalitate socială între clase.
Klassen|unterdrückung *f. sg. (pol.)* asuprire de clasă.
Klassen|unterschied, *-(e)s, -e, m. (pol.)* diferenţă de clasă, între clase.
Klassenver|hältnis, *-ses, -se, n. (pol.) (mai ales pl.)* relaţii, raporturi de clasă.
Klassenver|räter, *-s, -, m. (pol.)* trădător de clasă.
Klassenvor|recht, *-(e)s, -e, n.* v. Klassenprivileg.
Klassenvor|stand, *-(e)s, -stände, m.* diriginte (de clasă).
Klassenvor|stellung *f. sg. (pol.)* reprezentare a ideii de clasă, conştiinţă de clasă.
Klassenwachsamkeit *f. sg. (pol.)* vigilenţă de clasă; **die ~ erhöhen** a întări vigilenţa de clasă.
Klassenwahlrecht, *-(e)s, n. sg.* **1.** sistem electoral pe clase, pe colegii. **2.** drept de vot pe clase, pe colegii.
klassenweise *adv.* pe clase; **~ antreten** a se prezenta pe clase.
Klassenziel, *-(e)s, -e, n.* nivel de absolvire a clasei.
Klassenzimmer, *-s, -, n.* (sală de) clasă.
Klassenzuge|hörigkeit *f. sg. (pol.)* apartenenţă de clasă.
Klassenzusammen|arbeit *f. sg. (pol.)* colaborare între clase.
Klassenzusammensetzung, *-en, f. (pol.)* componenţă socială.
Klassenzusammen|stoß, *-es, -stöße, m. (pol.)* conflict între clase.
Klassenzuschlag, *-(e)s, -schläge, m.* spor de salariu pe clase de salarizare.
Klassenzwischenschicht, *-en, f. (pol.)* pătură socială intermediară.

Klasseweib, *-(e)s, -er, n. (fam.)* v. Klassefrau.
Klassierlanlage, *-n, f.* instalaţie de sortare, de clasare.
klassieren, *klassierte, klassiert, vb. (h)* **1.** *tr.* v. klassifizieren. **2.** a clasa, a sorta.
Klassierung, *-en, f.* v. Klassifizierung.
Klassifikation, *-en, f.* clasificare; clasare.
klassifizierbar *adj.* clasificabil.
klassifizieren, *klassifizierte, klassifiziert, vb. (h) tr.* a clasifica.
Klassifizierung, *-en, f.* v. Klassifikation.
Klassifizierungsvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* proces de clasificare.
Klassik *f. sg. (lit., muz., arte, fil.)* perioadă clasică; clasicism.
Klassiker, *-s, -, m.* clasic; **die ~ der Weltliteratur** clasicii literaturii universale.
klassisch *adj.* **1.** *(arte, lit. etc.)* clasic. **2.** clasic, tipic, caracteristic. **3.** clasic; greco-latin; **das ~e Altertum** antichitatea clasică; **ein Drama in ~em Stil** o dramă în stil clasic.
Klassizismus, *-, m. sg.* clasicism.
klassizistisch *adj. (arte, lit.)* (în stil) clasic.
Klassizität *f. sg.* clasicitate, perfecţiune.
klastisch *adj. (geol.)* clastic.
Klater, *-s, -n, m. (reg.)* **1.** *sg.* murdărie, lături, gunoaie. **2.** femeie murdară, decăzută. **3.** *(pl.)* zdrenţe; haine vechi, rupte.
klat(e)rig, **klät(e)rig** *adj. (reg.)* murdar; dubios; sărăcăcios, mizer.
klatsch! *interj.* trosc! pleosc!
Klatsch, *-es, -e, m.* **1.** pocnet, plesnet. **2.** *(fam.)* trăncăneală, bârfă; ~ *und Tratsch* bârfă, cancanuri.
Klatschbase, *-n, f. (fam., inv.)* v. Klatschtante.
Klatschblatt, *-(e)s, -blätter, n. (fam.)* gazetă de scandal.
Klatsche, *-n, f.* **1.** plesnitoare, palmă de omorât muşte. **2.** plesnitoare (jucărie). **3.** v. Klatschtante.
klatschen, *klatschte, geklatscht, vb.(h)* **I.** *intr.* **1.** a bate din palme; a aplauda; **Beifall ~** a aplauda. **2.** a lovi; a plesni; **der Regen klatscht gegen die Scheiben** ploaia bate în geam. **3.** *(fig., fam.)* a bârfi, a cleveti; **zwei Frauen ~ über die abwesende dritte** două femei o bârfesc pe a treia absentă. **4.** *(fam.)* a pălmui, a bate; **nimm dich in Acht, sonst klatscht's!** bagă de seamă că o păţeşti! **II.** *tr. (fam.)* **1.** a pârî; **jm. etwas ~** a trăda, a pârî cuiva ceva. **2.** a pălmui; **jm. eine ~** a trage cuiva o palmă.
Klatschen, *-s, n. sg.* **1.** pocnet, trosnet, plesnitură; **das ~ des Regens** ropotul ploii. **2.** aplauze. **3.** *(fam.)* trăncăneală, bârfeală, flecăreală; **das wird Gelegenheit zum ~ geben** asta va da prilej de bârfeală.
Klatscher, *-s, -, m.* **1.** aplaudator. **2.** *(fam.)* flecar, bârfitor, trăncănitor.
Klatscherei, *-en, f. (fam.)* bârfeală, trăncăneală, clevetire.
Klatscherin, *-nen, f.* trăncănitoare, bârfitoare, clevetitoare.
Klatschgeschichte, *-n, f.* flecăreală, cancan.
klatschlhaft *adj.* de bârfă, clevetitor.
Klatschlhaftigkeit *f. sg.* obicei de a bârfi, cleveteală.
Klatschkolumnist, *-en, -en, m. (peior.)* ziarist de scandal.
Klatschmaul, *-(e)s, -mäuler, n. (fam.)* gură-spartă, clevetitor.
Klatschmohn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* mac roşu *(Papaver rhoeas* L.).
klatschnass *adj. (fam.)* ud leoarcă.
Klatschnest, *-(e)s, -er, n. (fam.)* localitate mică, în care se bârfeşte mult.
Klatschrose, *-n, f.* v. Klatschmohn.
Klatschlspalte, *-n, f. (presă)* rubrica de scandal.
Klatschsucht *f. sg.* pasiune de a bârfi, înclinaţie spre bârfă.
klatschsüchtig *adj.* înclinat spre bârfă, clevetitor.
Klatschtante, *-n, f.*, **Klatschweib**, *-(e)s, -er, n. (fam.)* ţaţă, mahalagioaică; femeie bârfitoare; gaiţă.
Klau, *-en, f. (mar.)* furcă.
Klaublarbeit, *-en, f. (mine)* sortare (a minereului).
klauben, *klaubte, geklaubt, vb. (h) tr.* **1.** a alege, a curăţa; **Reis ~** a alege orezul; *(fig.)* **an jedem Wort etwas zu ~ finden** a se lega de orice cuvânt, a căuta nod în papură. **2.** *(mine)* a separa un minereu de steril.
Klauber, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** selecţioner(ă), sortator(-oare), persoană care alege, curăţă, sortează, triază. **2.** *(fig.)* om migălos, minuţios, meticulos. **3.** *(fig.)* (om) meschin, zgârcit, avar.
Klauberei, *-en, f.* **1.** alegere, sortare, triere. **2.** *(fig.)* minuţiozitate, meticulozitate, acribie.
Klaubholz, *-es, -hölzer, n.* vreascuri, uscături.
Klaubelstein, *-(e)s, -e, m.* minereu selectat.
Klaubetisch, *-(e)s, -e, m.* masă de sortare.
Klaue, *-n, f.* **1.** copită, unghie (de animal); **Tiere mit gespaltenen ~n** animale cu unghia despicată, parocopitate. **2.** gheară; *(fam.)* mână; **jm. in die ~ (n) fallen (**sau **geraten)** a cădea în ghearele cuiva. **3.** *(fam.)* scris; **eine schreckliche ~ haben** a scrie foarte urât, a avea un scris foarte urât. **4.** *(tehn.)* dinte, clichet, declic, gheară. **5.** *(constr.)* îmbucare; cârlig. **6.** *(mar.)* ancoră.
kläueln, *kläuelte, gekläuelt (ich kläu(e)le), vb. (h) tr.* a depăna, a face ghem.
kläuen, *kläute, gekläut, vb. (h) intr.* **1.** a se căţăra. **2.** a se agăţa, a se crampona (de). **3.** a se plânge întruna.
klauen, *klaute, geklaut, vb. (h) tr. (fam.)* a şterpeli.
Klauenfett, *-(e)s, -e, n.* v. Klauenöl.
klauenförmig *adj.* în formă de gheară.
Klauenhammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan-cleşte de scos cuie.
Klauenkupplung, *-en, f. (tehn.)* ambreiaj cu gheare.
Klauenlöl, *-(e)s, -e, n.* ulei de copite.
Klauenlseuche *f. sg. (vet.; in expr.)* **Maul- und ~** febră aftoasă.
Klauenvieh, *-(e)s, n. sg.* vite copitate.
Klauenwild, *-(e)s, n. sg.* vânat copitat.
klauig *adj.* copitat; cu copită, cu unghie.
Klaus, *-es, -e* sau **Kläuse**, *m.* **1.** *(elv.)* prostănac. **2.** *(reg.)* Sfântu Nicolae. **3.** *(argou)* şperaclu.
Klause, *-n, f.* **1.** chilie, sihăstrie. **2.** pas, trecătoare. **3.** ecluză, baraj.
Klausel, *-n, f. (jur.)* clauză, condiţie specială, stipulaţie; **einschränkende ~** clauză restrictivă; **nachträglich eingefügte ~** clauză introdusă ulterior.
Klausner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* sihastru(-ră), pustnic(ă).
Klaustrophilie, *-n* [-i:ən], *f.* claustrofilie.
Klaustrophobie, *-n* [-i:ən], *f.* claustrofobie.
klausulieren, *klausulierte, klausuliert, vb. (h) tr. (jur.)* a prevedea cu clauza, a stipula.
Klausur, *-en, f.* **1.** *(la mănăstiri)* clauzură, parte de clădire cu accesul interzis pentru laici. **2.** v. Klausurarbeit.
Klausurlarbeit, *-en, f.* teză, examen scris (făcut în clasă, sub supraveghere).
Klausurtagung, *-en, f.* conferinţă, sesiune cu uşile închise.
Klaviatur [-via-], *-en, f.* claviatură.
Klavier [-vi:ɐ], *-(e)s, -e, n.* pian, clavir; **~ spielen** a cânta la pian.
Klavierlauszug, *-(e)s, -züge, m.* reducţie, partitură pentru pian.
Klavierbauer, *-s, -, m.* constructor de piane.
Klavierbegleitung *f. sg.* acompaniament de pian.
klavieren, *klavierte, klaviert, vb. (h) intr. (reg.)* a bate (toba) cu degetele.
Klavierfuß, *-es, -füße, m.* **1.** picior de pian. **2.** *(fam.)* picior gros.
Klavierkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert de pian.
Klavierkünstler, *-s, -, m.* pianist, virtuoz al pianului.
Klavierlehrer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară) de pian.
Klavierschemel, *-s, -, m.* scaun de pian.
Klavierschule, *-n, f.* metodă (de predare) pentru pian.
Klaviersonate, *-n, f.* sonată pentru pian.
Klavierlspiel, *-(e)s*, **Klavierlspielen**, *-s, n. sg.* cântat la pian.
Klavierlspieler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* pianist(ă).
Klavierlstimmer, *-s, -, m.* acordor de piane.
Klavierlstück, *-(e)s, -e, n.* piesă pentru cântat la pian.
Klavierlstuhl, *-(e)s, -stühle, m.* taburet, scaun pentru pian.
Klavierlstunde, *-n, f.* lecţie, oră de pian.
Klaviertaste, *-n, f.* clapă de pian.
Klavierlunterlricht, *-(e)s, m. sg.* lecţii de pian.
Klaviervirtuose, *-n, -n, m.* v. Klavierkünstler.
Klavierwerk, *-(e)s, -e, n.* compoziţie pentru pian.
Klavikel [-'vi:-], *-s, -, n.*, **Klavikula**, *-lä, f. (anat.)* claviculă.
klavikular *adj. (anat.)* privind clavicula, clavicular.
Klavizimbel [-vi-], *-s, -n, n.* cembalo, clavecin.
Klebeband, *-(e)s, -bänder, n.* v. Klebestreifen.
Kleb(e)kraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** cornăţel, turiţă *(Galium aparine* L.). **2.** cinsteţ, brânca-porcului *(Salvia glutinosa* L.).
Klebemaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de lipit, de gumat.
Klebemittel, *-s, -, n. (tehn.)* material de lipit, lipici.
kleben, *klebte, geklebt, (h) vb.* **I.** *tr.* **1.** a lipi; **Plakate ~** a lipi afişe; **eine zerbrochene Vase ~** a lipi o vază spartă. **2.** *(fam.)* a cârpi, a lipi; **jm. eine ~** a-i arde, a-i lipi cuiva o palma. **II.** *intr.* **1.** a se lipi. *(an* cu *dat.)* a fi lipit de, a sta lipit; **das Hemd klebt ihm am Körper** i s-a lipit cămaşa de piele; **die Kletten ~ an den Kleidern** scaieţii se prind de haine; *(fig.)* **an seinen Händen klebt Blut** are mâinile pătate de sânge; *(fig.)* **dieser Schimpf wird ewig an ihm ~** ruşinea aceasta are să-i stea veşnic pe frunte; *(fam.)* **es bleibt nichts bei ihm ~** nimic nu se prinde de el, nu învaţă nimic; *(fam.)* **~ bleiben a)** a rămâne repetent; *(auto.)* **jm. am Auspuff ~** a conduce prea aproape (de maşina din faţă); **b)** a face o vizită armenească, a nu se dezlipi de undeva. **2.** a fi lipicios; **die Bonbons ~** bomboanele sunt lipicioase.
Kleben, *-s, n. sg.* lipire, lipit.
kleben bleiben, *blieb kleben, kleben geblieben, vb. (s) intr. (an* cu *dat.)* **1.** a rămâne lipit (de). **2.** *(fam.)* a întârzia undeva, a rămâne lipit undeva.
Kleb(e)nelke, *-n, f. (bot.)* lipicioasă *(Lychnis viscaria).*
Klebepflaster, *-s, -, n.* **1.** plasture. **2.** *(fam.)* persoană care face vizite interminabile.
Klebeplakat, *-(e)s, -e,* n. placat, afiş (de lipit).
Klebepresse, *-n, f. (cizmărie)* presă de lipit.
Kleber, *-s, -, m.* **1.** lipitor, persoană care lipeşte. **2.** *(chim.)* gluten. **3.** v. Kleb(e)kraut. **4.** *(ornit.)* ghionoaie.
kleb(e)rig *adj.* lipicios, cleios; adeziv.
Kleberklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoi dulce *(Asperugo procumbens* L.).
Kleberkleister, *-s, m. sg.* clei vegetal, pap de lipit.
Klebelstift, *-(e)s, -e, n.* creion lipici.
Klebelstreifen, *-s, -, n.* bandă adezivă, scotch.
Klebezettel, *-s, -, m.* **1.** v. Klebeplakat. **2.** etichetă (de lipit).
klebrig *adj.* lipicios, adeziv.
Klebrigkeit *f. sg.* proprietatea de a fi lipicios, adeziv, adezivitate.
Kleblstoff, *-(e)s, -e, m.* pap, lipici, clei; *(fig., fam.)* **~ an den Fingern haben** a fi hoţ, a avea mâna lungă.
Kleck, *-(e)s, -e, m.* pată, stropitură.
Kleckchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kleck). **1.** pată mică, petişoară. **2.** *(fig.)* pic, picătură.
kleckchenweise *adv.* picătură cu picătură, cu ţârâita.
klecken, *kleckte, gekleckt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a face pete de cerneală; **diese Feder kleckt** peniţa asta pătează. **2.** a mâzgăli, a scrie urât. **II.** *intr.* **1.** a fi suficient, destul; **es kleckt** ajunge, merge. **2.** a merge bine.
kleckern, *kleckerte, gekleckert, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a se murdări (la mâncare); (şi *tr.*) a murdări, a păta (cu cerneală). **2.** *impers.* *es kleckert* **a)** picură pe pământ; **b)** merge încet, greu.
kleckerweise *adv.* cu ţârâita, încetul cu încetul, în porţii mici.
Klecks, *-es, -e, m. (fam.)* pată (de cerneală); *(fig.; in expr.)* **einen ~ in den Akten haben** a avea onoarea pătată, a avea o pată la dosar.
klecksen, *kleckste, gekleckst (du, er kleckst), vb. (h) intr.* a păta (cu cerneală, cu vopsea etc.); a mânji.
Kleckser, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* mâzgălitor(-oare), persoană care pătează, mânjeşte, mâzgălici.
Kleckserei, *-en, f.* pătare, mâzgălire, mâzgăleală.

klecksig *adj.* pătat, mânjit, plin de pete.

Kledage [-'da:ʒə], *-n, f.,* **Kledasche**, *-n, f. (fam.)* boarfe, țoale.

Klee, *-s, -arten* (și *-sorten) m.* **1.** *(bot.)* trifoi *(Trifolium);* **holländischer** ~ trifoi alb; **mittlerer** ~ trifoi răsucit; *(fam., în expr.)* **jn. über den grünen** ~ **loben** a ridica pe cineva în slavă, a lăuda peste măsură. **2.** *(la jocuri de cărți)* treflă.

Kleebau, *-(e)s, m. sg.* cultură de trifoi.

Kleeblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** frunză de trifoi. **2.** *(fig.)* trio (de prieteni), simbol al prieteniei nedespărțite; *(iron.)* **ein sauberes** ~ o gașcă de trei.

Kleeblattbogen, **Kleebogen**, *-s, -bögen, m. (constr.)* arc trilobat.

Kleebrache, *-n, f.* ogor sau țarină de trifoi.

Kleefarn, *-(e)s, m. (bot.)* trifoiaș de baltă *(Marsilia quadrifolia* L.).

Kleefeld, *-(e)s, -er, n.* trifoiște.

Kleefutter, *-s, n. sg.* nutreț de trifoi.

Kleeginster, *-s, -, n. (bot.)* drob *(Cytisus).*

Kleegraswirtschaft, *-en, f.* v. Feldgraswirtschaft.

Klee|heu, *-(e)s, n. sg.* fân de trifoi.

Kleekrankheit *f. sg. (vet.)* balonare mortală (a vitelor care au mâncat trifoi verde).

Kleekrebs, *-es, m. sg.* cancer al trifoiului.

Kleereibe, *-n, f.* mașină de mărunțit trifoiul.

Kleereiter, **Kleereuter**, *-s, -, m.* capră de uscat trifoiul.

Kleesalz, *-es, n. sg. (chim.)* oxalat de potasiu, sare de măcriș.

Kleesäure *f. sg. (chim.)* acid oxalic.

Kleeseide *f. sg. (bot.)* torțel, cânepa-dracului *(Cuscuta epithymum* L.).

Kleeteufel, *-s, m. sg. (bot.)* **1.** v. Kleewürger. **2.** amăruță, iarba-găii *(Picris hieracioides* L.).

Kleewürger, *-s, m. sg. (bot.)* verigel *(Orobanche).*

Klei, *-(e)s, (rar) -e, m.* lut, pământ argilos.

kleiben, *klieb, geklieben* (sau *kleibte, gekleibt), vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* a lipi. **2.** a clădi din lut.

Kleiber, *-s, -, m.* **1.** *(ornit.)* scorțar, sitelă *(Sitta europaea).* **2.** *(constr.)* vălătucar, lipitor cu lut. **3.** *(fig.)* zidar cârpaci.

Kleiberlehm, *-(e)s, m. sg.* pământ de lipit.

Kleiboden, *-s, -* (și *-böden), m.* pământ argilos, pământ lipicios.

Kleid, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(mai ales pl.)* haine, îmbrăcăminte; **in die ~er fahren** a se îmbrăca repede; *(fam., fig.)* **das ist ihm nicht in den ~ern geblieben** asta l-a mișcat profund, l-a costat; *(fam.)* **aus den ~ern fallen** a-i fi cuiva hainele foarte largi, a înota în haine; **sich tüchtig in die ~er tun müssen** a trebui să mănânce zdravăn pentru a se îngrășa; **~er machen Leute** haina face pe om; **das ~ macht nicht den Mann** nu haina face pe om; *(fig.)* **das ~ der Unschuld anziehen** a face pe nevinovatul. **2.** rochie; **das ~ steht dir gut** îți vine bine rochia. **3.** *(mar.)* lățime a velei (a tendei).

kleiden, *kleidete, gekleidet (du kleidest, er kleidet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a îmbrăca; *(fig.)* **in Worte** ~ a exprima prin cuvinte, a îmbrăca (gândurile) în cuvinte; **die Natur kleidet sich in neues Grün** natura își revine la viață, totul înverzește. **2.** *(mar.)* **ein Tau** ~ a înfășura o parâmă, un odgon etc. **3.** a sta, a prinde (bine, rău); **das kleidet Sie gut** aceasta vă stă bine; *(fig.)* **ein solches Benehmen kleidet die Jugend nicht** o astfel de purtare nu-i face cinste tineretului. **II.** *refl.* a se îmbrăca; **sich gut zu ~ verstehen** a ști să se îmbrace bine; **sich in Seide** ~ a se îmbrăca în mătase.

Kleider|ablage, *-n, f.* garderobă, vestiar.

Kleiderbügel, *-s, -, m.* umeraș, umerar.

Kleiderbürste, *-n, f.* perie de haine.

Kleidergeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de confecții.

Kleider|haken, *-s, -, m.* cuier, cârlig de haine.

Kleider|hänger, *-s, -, m.* v. Kleiderbügel.

Kleiderkammer, *-n, f.* **1.** *(mil.)* depozit de echipament. **2.** depozit de haine pentru distribuire la săraci.

Kleiderkasten, *-s, -* (și *-kästen) m. (reg.)* dulap de haine, garderob.

Kleiderlaus, *-läuse, f. (entom.)* păduche de haine *(Pediculus vestimenti).*

Kleidermacher, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* croitor(-easă).

Kleidermarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață de haine vechi, talcioc de haine.

Kleidermotte, *-n, f. (entom.)* molie *(Tinea sarcitella).*

Kleidernarr, *-en, -en, m.* fante, filfizon, persoană excentrică la îmbrăcăminte, sclav al modei.

Kleidernärrin, *-nen, f.* femeie nebună după îmbrăcăminte, sclavă a modei.

Kleider|ordnung *f. sg.* ordine, regulament a(l) ținutei.

Kleiderpuppe, *-n, f.* manechin (la casă de mode).

Kleider|rechen, *-s, -, m.* cuier.

Kleider|rock, *-(e)s, -röcke, m.* sarafan.

Kleidersack, *-(e)s, -säcke, m.* sac pentru (păstrat) haine.

Kleiderschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** tipar de îmbrăcăminte. **2.** croială de îmbrăcăminte.

Kleiderschrank, *-(e)s, -schränke, m.,* **Kleider|spind**, *-(e)s, -e, m.* (sau *n.)* garderob, șifonier.

Kleider|ständer, *-s, -, m.* **1.** garderobă; cuier. **2.** manechin (de vitrină). **3.** *(fam.)* persoană îmbrăcată după ultima modă.

Kleider|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* cuier-pom.

Kleider|stoff, *-(e)s, -e, m.* stofă de haine.

Kleidervorschrift, *-en, f.* v. Kleiderordnung.

kleidsam *adj.* care îmbracă bine, care stă, care vine bine; ~ **sein** a îmbrăca bine, a sta bine; **die Frisur ist sehr** ~ tunsoarea, coafura vine foarte bine.

Kleidsamkeit *f. sg.* însușirea de a sta bine.

Kleidung, *-en, f.* îmbrăcăminte; *(mil.)* echipament; uniformă.

Kleidungs|stück, *-(e)s, -e, n.* haină, îmbrăcăminte, parte de îmbrăcăminte.

Kleie, *-n, f.* tărâțe.

kleien, *kleite, gekleit, vb. (h)* **I.** *intr.* a săpa. **II.** *tr.* **1.** a săpa, a excava. **2.** a curăța. **3.** a ara, a săpa un teren mlăștinos. **4.** a zgâria.

kleien|artig *adj.* **1.** ca tărâțele. **2.** *(med.)* solzos.

Kleienbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine de tărâțe, pâine de graham.

kleie|hältig, **klei|ig** *adj.* **1.** cu (conținut de) tărâțe. **2.** argilos.

klein *adj.* și *adv.* **1.** mic, mărunt; **ein ~es Loch** o gaură mică; **der ~e Uhrzeiger** arătătorul mic; **ein ~er Buchstabe** o literă mică; **eine ~e Schrift** un scris mărunt; ~ **kariert** în carouri mici; **das wird ~ geschrieben** asta se scrie cu literă (inițială) mică; *(fam.)* **das ~e Geschäft** pipi; ~ **von Wuchs** mic de statură; ~ **machen** a sfărâma, a pisa, a fărâmița; a tăia în bucăți mici; **sich ~ machen** a se ghemui; ~ **werden** a se micșora; **ein ~ wenig** puțintel, nițel, oleacă; **~e Anzeigen** mică publicitate; **~es Geld** bani mărunți: **nach einer ~en Weile** după puțin timp; **er wurde ganz ~ (und hässlich)** n-a mai știut nimic; **alles kurz und ~ schlagen** a distruge totul; *(fam.)* ~ **aber oho** mic, dar foarte capabil; ~ **aber fein** mic dar bun; *(substantivat)* **im Kleinen** la mic; **bis ins Kleinste** până în cele mai mici amănunte; **Groß und Klein** de la mic la mare, fiecare, toți; **im Kleinen verkaufen** a vinde cu amănuntul; **um ein Kleines** cât pe aci. **2.** tânăr, de vârstă mică; **~e Kinder** copii mici; **von ~ auf** din copilărie, de tânăr. **3.** scurt; **eine ~e Pause** o pauză scurtă. **4.** insignifiant, neînsemnat; **das ~ere Übel** răul mai mic; **meine ~ste Sorge** grija mea cea din urmă; **ein ~er Beamter** un funcționar mărunt; **eine ~e Freude machen** a face o mică bucurie. **5.** meschin; **ein ~er Geist** un spirit meschin, un suflet mic; **etwas ~ achten** a disprețui ceva; **von jm. ~ denken** a judeca pe cineva în mod josnic, meschin. **6.** simplu, modest, strâmt; **die ~en Leute** oamenii simpli; **in ~en Verhältnissen leben** a trăi strâmtorat; **er hat ~ angefangen** a început modest. **7.** *(în expr.)* ~ **beigeben** a nu mai crâcni, a se supune; *(fam.)* **einen Kleinen (sitzen) haben** a fi cherchelit, a fi amețit.

Klein, *-(e)s, -e, n.* **1.** (mâncare de) măruntaie. **2.** *(mine)* dărâmătură.

Klein|aktie [-aktsiə], *-n, f.* acțiune mică.

Klein|aktionär[-tsĭo-], *-s, -e, m.* mic acționar.

Klein|anzeige, *-n, f.* anunț la mica publicitate.

Klein|arbeit, *-en, f.* lucru mărunt.

Kleinbahn, *-en, f.* cale ferată îngustă (cu ecartament mic); decovil.

Kleinbank, *-en, f.* instituție bancară mică.

Kleinbauer, *-n* (și *-s), -n, m.* țăran cu gospodărie mică.

Kleinbauernhof, *-(e)s, -höfe, m.* gospodărie țărănească mică (creată prin reforma agrară democrată).

Kleinbauernschaft *f. sg.* țărănime săracă.

Kleinbauernwirtschaft, *-en, f.* v. Kleinbauernhof.

kleinbekommen, *bekam klein, kleinbekommen, vb. (h) tr.* v. kleinkriegen.

Kleinbesitz, *-es, -e, m.* mică proprietate.

Kleinbesitzer, *-s, -, m.* mic proprietar.

Kleinbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere mică, mică exploatare.

Kleinbeutler *pl. (zool.)* marsupiale mici rozătoare *(Phalangerinae).*

Kleinbildkamera, *-s, f.* aparat fotografic cu film îngust.

kleinblätt(e)rig *adj.* cu frunză mică.

kleinblumig *adj.* cu flori mici.

Kleinbuch|stabe, *-ns* rar *n, -n, m.* minusculă, literă mică latină.

Kleinbürger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* mic(ă)-burghez(ă).

kleinbürgerlich *adj.* și *adv.* mic-burghez.

Kleinbürgertum, *-s, n. sg.* mică burghezie.

Kleinbus, *-ses, -se, m.* microbuz.

Kleindampfturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină de aburi mică.

kleindenkend *adj.* mărginit, meschin, îngust la minte.

kleindrehen, *drehte klein, kleingedrecht, vb. (h) tr.* a da mai încet prin rotirea unui buton; **die Gasflamme** ~ a da gazul mai încet.

Kleine, *-n, -n (ein Kleiner)* **I.** *m.* și *f.* micuț(ă), mititel, mititică. **II.** *n. (ein Kleines)* **1.** lucru mic, lucru de nimic; fleac, bagatelă: **wer das ~ nicht ehrt, ist des Großen nicht wert** cine nu prețuiește banul nu merită leul. **2.** *(fam.)* pui de animal.

Klein|eigentum, *-s, -tümer, n.* mică proprietate.

kleinern, *kleinerte, gekleinert, vb. (h) tr. (mat.)* a reduce, a simplifica; **einen Bruch** ~ a reduce, a simplifica o fracție.

Kleinern, *-s, n. sg.,* **Kleinerung**, *-en, f.* reducere, simplificare.

kleinernteils *adv.* în mai mică parte, măsură.

Kleinerwerden, *-s, n. sg.* micșorare, diminuare.

Kleinfalter, *-s, -, m. (entom.)* fluture mic.

Kleinflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avionetă, avion mic.

Kleinformat, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* format mic, format de buzunar.

kleinfüßig *adj.* cu picioare mici.

Kleingarten, *-s, -gärten, m.* grădină mică, grădină de legume.

Kleingebäck, *-(e)s, n. sg.* fursecuri.

Kleingeist, *-(e)s, -er, m.* om meschin.

Kleingeld, *-(e)s, n. sg.* bani mărunți, mărunțiș; *(fam.)* **mir fehlt das nötige ~** îmi lipsește suma necesară; **die Ideen zu ~ machen** a-și comercializa ideile.

Kleingemeinde, *-n, f.* comună mică.

Kleingewehr, *-(e)s, -e, n.* armă de calibru redus.

Kleingewerbe, *-s, -, n.* mică industrie, meșteșug.

Kleingewerbetreibende, *-n, -n (ein Kleingewerbetreibender), m.* și *f.* meseriaș(ă).

kleingläubig *adj.* **1.** neîncrezător; bănuitor. **2.** fără curaj; sceptic; laș. **3.** fără credință.

Kleingläubigkeit *f. sg.* **1.** bănuială; neîncredere. **2.** lipsă de curaj, scepticism, lașitate. **3.** lipsă de credință.

Kleingolf, *-s, n. sg.* minigolf.

klein hacken, *hackte klein, klein gehackt, vb. (h) tr.* a mărunți, a tăia mărunt.

Kleingutsendung, *-en, f.* trimitere de obiecte ușoare.

Kleinhandel, *-s, m. sg.* mic comerț, comerț cu amănuntul, cu bucata.

Kleinhandels-Abgabe|höchstpreis, *-es, -e, m.* preț maximal în comerțul cu amănuntul.

Kleinhandels|preis, *-es, -e, m.* preț cu amănuntul.

Kleinhändler, *-s, -, m.* mic comerciant, negustor cu amănuntul.

Kleinhäusler, *-s, -, m.* v. Häusler.

Kleinheit, *-en, f.* **1.** micime. **2.** *(fig.)* micime, îngustime, meschinărie.

Kleinhirn, *-(e)s, -e, n. (anat.)* creierul mic, cerebel.

Kleinholz, *-es, n. sg.* **1.** lemne tăiate, sparte; *(fig.; în expr.)* **da wird es ~ geben** aici nu va mai rămâne piatră peste piatră. **2.** copaci mici, arbuști.

Kleinigkeit, *-en, f.* bagatelă, mărunțiș, fleac; **sich mit ~en abgeben** a-și pierde timpul cu fleacuri; **das ist keine ~** aceasta nu-i un fleac, o bagatelă! **eine ~ älter** puțintel mai bătrân.
Kleinigkeitskrämer, *-s, -, m. (fam.)* (om) meschin, pedant.
Kleinigkeitskrämerei, *-en, f.* pedanterie, minuțiozitate, meticulozitate, migală.
Klein|industrie, *-n, f.* mică industrie.
Klein|industrielle [-striε-], *-n, -n (ein Kleinindustrieller), m.* mic industriaș.
Klein|inventar [-vεn-], *-s, -e, n.* inventar mărunt; **landwirtschaftliches ~** inventar agricol.
Klein|investition [-vεs-], *-en, f.* investiție redusă, mică.
kleinjährig *adj. (despre copaci)* tânăr; **~er Baum** puiet.
Kleinkaliber, *-s, -, n.* calibru mic, redus.
Kleinkaliberbüchse, *-n, f.*, **Kleinkalibergewehr**, *-(e)s, -e, n. (sport)* armă de calibru redus.
Kleinkaliberschießen, *-s, n. sg. (sport)* tir redus, cu arme de calibru redus.
kleinkalibrig *adj.* (și *fig.*) de calibru mic.
Kleinkapitalist, *-en, -en, m.* mic capitalist.
kleinkariert *adj. (fig.)* meschin, îngust la minte.
Kleinkind, *-(e)s, -er, n.* copil mic, copilaș, prunc.
Kleinkinderbewahr|an|stalt, *-en, f.* creșă, grădiniță de copii.
Kleinkinderfürsorge *f. sg.* ocrotire a copiilor mici.
Kleinkohle *f. sg.* cărbune mărunt, cărbune mărunțit.
Kleinkonverter [-vεr-], *-s, -, m. (tehn.)* convertizor metalurgic mic.
kleinkörnig *adj.* cu granule mici, cu granulație mică.
Kleinkram, *-(e)s, m. sg.* mărunțișuri.
Kleinkrämer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* negustor(easă) de mărunțișuri.
Kleinkramerei, *-en, f.* v. Kleinigkeitskrämerei.
Kleinkrieg, *-(e)s, -e, m. (mil.)* război de gherilă.
kleinkriegen, *kriegte klein, kleinge kriegt, vb. (h) tr. (în.)* a învinge (pe cineva), a triumfa (asupra cuiva); **ich kann ihn nicht ~** nu-l pot birui; *(fig., fam.)* **den werde ich ~** am să-l învăț eu minte, am să-i arăt eu lui.
Kleinkunst *f. sg.* **1.** artizanat. **2.** reprezentație în genul teatrului de estradă.
Kleinkunstbühne, *-n, f.* teatru de estradă; varieteu.
Kleinlaster, *-s, -, m. (auto.)* furgonetă.
kleinlaut *adj.* abătut, deprimat, descurajat; **jn. ~ machen** a descuraja pe cineva, a lua cuiva piuitul; **~ werden** a se potoli, a o lăsa mai încet.
Kleinlebewesen, *-s, -, n. (biol.)* microorganism.
kleinlich *adj.* meschin, îngust (în vederi).
Kleinlichkeit, *-en, f.* meschinărie, mărginire, îngustime (de vederi).
Kleinling, *-s, -e, m. (bot.)* scânteiuță *(Centunculus minimus* L.).
klein machen[1], *machte klein, klein gemacht, vb. (h) tr.* **1.** a mărunți; **Holz ~** a tăia lemn mărunt. **2.** a schimba; **können Sie den Schein ~** puteți schimba bancnota?
kleinmachen[2], *machte klein, klein gemacht, vb. (h) tr. (fig.)* a cheltui, a risipi, a mânca (o avere).
Kleinmaler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* pictor(iță) miniaturist(ă), pictor de miniaturi.
Kleinmalerei *f. sg.* (pictură în) miniatură.
kleinmaschig *adj.* des, cu ochiuri mici.
Kleinmechanik *f. sg. (tehn.)* micromecanică.
Kleinmechanisierung, *-en, f.* mecanizare parțială.
Kleinmut, *-(e)s, m. sg.* **1.** lașitate, lipsă de curaj. **2.** descurajare, deprimare.
kleinmütig *adj.* **1.** laș, fără curaj. **2.** descurajat, trist, mâhnit, deprimat, abătut.
Kleinod, *-(e)s, -e* și *-ien* [-diən], *n.* **1.** comoară, tezaur, bijuterie, giuvaer, piatră scumpă. **2.** *(fig.)* comoară, perlă, giuvaier, odor.
Kleinpacht, *-en, f.* mică arendă.
Kleinpächter, *-s, -, m.* mic arendaș.
Kleinpflaster, *-s, -, n.* pavaj de calupuri.
Kleinplastik, *-en, f.* plastică miniaturală.
Kleinproduktion, *-en, f.* mică producție.
Kleinproduzent, *-en, -en, m.* mic producător.
Kleinproduzentenwirtschaft, *-en, f.* gospodărie de mic producător.
Kleinquart, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* format mic, in-cvarto (în 4°).
kleinräumig *adj.* **1.** într-o zonă restrânsă. **2.** mic, strâmt, cu puțin spațiu.
Kleinrentner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* pensionar(ă), rentier(ă) cu pensie, rentă foarte mică.
kleinsamig *adj.* cu sămânță mică.
Kleinschlag, *-(e)s, -schläge, m.* piatră spartă mărunt, criblură.
klein schneiden, *schnitt klein, klein geschnitten (du schneidest klein, er schneidet klein), vb. (h) tr.* a tăia mărunt, a mărunți, a tăia (în) bucățele.
klein schreiben[1], *schrieb klein, klein geschrieben, vb. (h) tr.* a scrie mărunt, cu scris mic; *(în expr.)* **klein geschrieben werden** a nu avea importanță prea mare.
kleinschreiben[2], *schrieb klein, kleingeschrieben, vb. (h) tr.* a scrie cu inițială mică.
Kleinschreibung, *-en, f.* scriere cu inițială mică, cu minusculă.
Kleinserie [-riə], *-n, f.* serie mică.
Kleinserienfertigung [-riən-], *-en, f.* fabricare în serie mică.
Kleinstaat, *-(e)s, -en, m.* stat mic, stătuleț.
Klein|stadt, *-städte, f.* oraș mic, orășel de provincie.
Klein|städter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) a(l) unui orășel de provincie, mic provincial.
klein|städtisch *adj.* de orășel de provincie.
Kleinstbetrieb, *-(e)s, -e, m.* microantrepriză.
klein stellen, *stellte klein, klein gestellt, vb. (h) tr.* a regla la o intensitate mai mică, a reduce; **die Flamme ~** a da focul mai încet.
Klein|steller, *-s, -, m. (tehn.)* reductor.
Kleinstgemeinde, *-en, f.* cătun, sat.
Kleinstkind, *-(e)s, -er, n.* copil mic până la 2 ani.
Kleinstlebewesen, *-s, -, n.* microorganism.
kleinstmöglich *adj.* pe cât de mic posibil; **das ~e Format** cel mai mic format posibil.
Kleinstwert, *-(e)s, -e, m. (mat.)* valoare minimă, valoare infinitezimală.
Kleintier, *-(e)s, -e, n.* animal mic, de curte (în speță păsări, capre și iepuri de casă).
Kleintier|halter, *-s, -, m.* crescător de animale mici de curte.
Kleintier|hof, *-(e)s, -höfe, m.* curte de păsări, poiată.
Kleintierzucht *f. sg.* crescătorie de păsări, de animale mici.
Klein- und Mittelbetriebe *pl.* întreprinderi mici și mijlocii.
Klein|unternehmen, *-s, -, n.* mică întreprindere.
Klein|unternehmer, *-s, -, m.* mic antreprenor.
Kleinverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare cu bucata.
Kleinverkäufer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* comerciant(ă) în detaliu, comerciant(ă) cu bucata.
Kleinverteiler, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* distribuitor mic. **2.** *(com.)* mic comerciant, distribuitor cu bucata.
Kleinvieh, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(zootehn.)* animale mici; **~ gibt auch Mist** orice mărunțiș poate fi folositor. **2.** *(fam.)* copii.
Kleinwagen, *-s, -, m.* automobil mic, microautomobil.
Kleinwasser, *-s, -, n. (hidr.)* ape de etiaj.
Kleinwasser|raumkessel, *-s, -, m. (tehn.)* cazan de abur cu volum mic de apă.
kleinweise *adj. (reg.)* puțin câte puțin, cu țârâita.
Kleinwild, *-(e)s, n. sg.* vânat mic.
kleinwinzig *adj.* foarte mic, minuscul; **ein ~es Häuschen** o căsuță mică-mică.
Kleinwirt, *-(e)s, -e, m.* mic gospodar; mic proprietar.
Kleinwirtschaft, *-en, f.* mică gospodărie.
kleinwüchsig *adj.* mic de statură.
Kleinzirpen *pl. (entom.)* cicade *(Cicadina).*
Kleister, *-s, -, m.* clei (de făină), lipici, cocă (de lipit), pap.
kleist(e)rig *adj.* cleios, lipicios.
kleistern, *kleisterte, gekleistert, vb. (h) tr.* a încleia, a lipi (cu clei).
kleistogam *adj. (bot.)* care se autopolenizează.
Kleistogamie, *-, f. (bot.)* autopolenizare.
Klematis, *-, f. (bot.)* clematită *(Clematis Viticella).*
Klementine, *-n, f.* clementină (soi de mandarine).
Klemmbacke, *-n, f. (tehn.)* falcă de strângere; clemă.
Klemme, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* clemă, bornă, pensă, menghină. **2.** *(fig.)* strâmtoare, încurcătură; *(fam.)* **in der ~ sein (sitzen, stecken, sich befinden)** a fi la strâmtoare, a fi în încurcătură; **aus der ~ ziehen** (sau **reißen**) a scăpa, a scoate din încurcătură.
Klemm|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* clemă.
klemmen, *klemmte, geklemmt, vb. (h).* **I.** *tr.* **1.** a strânge (în clește), a presa (între două corpuri); **die Mappe unter den Arm ~** a strânge geanta la subsuoară; **er klemmt ihn an die Wand** îl înghesuie în perete. **2.** *(fam.)* a fura. **3.** a strivi, a zdreli ușor. **II.** *intr.* a fi înțepenit, a fi presat, strâns (între două corpuri); **die Tür klemmt** ușa s-a înțepenit, se deschide greu; *(mil.)* **das Korn klemmt** cătarea e înțepenită, nu e în mijlocul crestăturii. **III.** *refl. (fig.)* a se ține de cineva sau ceva; *(fam.)* **sich hinter jn. ~** a căuta protecția cuiva; *(fam.)* **sich hinter** (sau **auf**) **etwas ~** a se ocupa serios de ceva, a se ține cu patimă de ceva.
Klemmer, *-s, -, m.* **1.** pince-nez. **2.** *(tehn.)* clemă.
Klemmfutter, *-s, -, n. (tehn.)* mandrină de strângere (la strung.)
klemmig *adj. (mine)* compact, dur, tare; **~es Gebau** rocă compactă.
Klemmkegel, *-s, -, m. (tehn.)* con de strângere, con de presiune.
Klemmkupplung, *-en, f. (tehn.)* cuplaj-manșon, cuplaj cu gheare.
Klemm|mappe, *-n, f.* dosar cu arc.
Klemmring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel de strângere, de prindere, de fixare.
Klemmschlittschuh, *-(e)s, -e, m.* v. Klammerschlittschuh.
Klemmschlüssel, *-s, -, m. (tehn.)* cheie de strâns.
Klemmschraube, *-n, f. (tehn.)* șurub de presiune; *(electr.)* bornă cu șurub.
Klemm|sperre, *-n, f. (tehn.)* închizător cu clemă.
Klemm|stange, *-n, f. (la prese de tipar)* vergea de fixare, vergea prinzătoare; rangă.
Klemmung, *-en, f. (tehn.)* calare, blocare, înțepenire; strângere, fixare.
klempern, *klemperte, geklempert, vb. (h) tr.* și *intr. (reg.)* **1.** a bate tablă. **2.** a clămpăni.
Klempner, *-s, -, m.* tinichigiu.
Klempner|arbeit, *-en, f.* **1.** muncă de tinichigiu. **2.** lucrare de tinichigerie.
Klempnerei *f. sg.* tinichigerie.
Klempner|handwerk, *-(e)s, n. sg.* meserie de tinichigiu.
klempnern, *klempnerte, geklempnert, vb. (h) intr. (reg.)* a face tinichigerie.
Klepper, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* gloabă, mârțoagă. **2.** *(ornit.)* botgros, cireșar *(Coccothraustes vulgaris).*
kleppern, *klepperte, gekleppert, vb. (h* și *s) intr.* **1.** a merge repede, a se grăbi, a alerga. **2.** *(reg.)* a suna scurt și repede.
Klepsydra, *-ren., f.* clepsidră.
Kleptomane, *-n, -n, m.*, **Kleptomanin**, *-nen, f.* cleptoman(ă).
Kleptomanie *f. sg.* cleptomanie.
klerikal *adj.* clerical.
Klerikalismus, *-, m. sg.* clericalism.
Kleriker, *-s, -, m.* cleric, preot.
Klerisei, *-en, f. (uneori peior.)* cler, preoțime.
Klerus, *-, m. sg.* cler, preoțime.
Klette, *-n, f. (bot.)* brusture *(Arctium* L.); **filzige ~** brusture pâslos; *(fig.)* **sich wie eine ~ an jn. hängen** a se ține scai de cineva; *(fig.)* **er ist wie eine ~** nu poți scăpa de el, e ca un scai.
kletten, *klettete, geklettet (du klettest, er klettet), vb. (h) tr.* a scărmăna (lână).
Klettendistel, *-n, f.* v. Klette.
Klettenkerbel, *-s, -, m. (bot.)* hasmațuchiul-măgarului *(Torilis anthriscus).*
Klettenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* lipici, turiță *(Lappula).*
Klettenwalze, *-n, f. (tehn.)* cilindru de scărmănat (lâna).
Klettenwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (tehn.)* lup de scărmănat (lâna), lup curățitor de scaieți.
Kletterbaum, *-(e)s, -bäume, m. (sport)* prăjină de cățărat.
Kletterbeutler *pl. (zool.)* marsupiale cățărătoare.
Kletterbohne, *-n, f. (bot.)* fasole cățărătoare.
Kletterei, *-en, f.* cățărare (pe stânci), grimpaj, alpinism.
Kletter|eisen, *-s, -, n.* colțari (de cățărat).

Kletterer, *-s, -, m.* alpinist.
Kletterfähigkeit *f. sg. (mil.)* capacitate de urcare pe un plan înclinat (la vehicule cu şenile).
Kletterfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* peşte (exotic) agăţător, peşte căţărător *(Anabas scandens)*.
Kletterfuß, *-es, -füße, m. (ornit.)* picior grimpant, picior căţărător.
Klettergerüst, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* schelă grimpantă.
Kletter|haar, *-(e)s, -e, n. (bot.)* glochidie.
Kletter|haken, *-s, -, m. (alpinism)* piton.
Kletter|hammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de alpinism.
Kletter|hose, *-n, f.* pantaloni scurţi de alpinism.
Kletterin, *-nen, f.* alpinistă.
Klettermast, *-(e)s, -e(n), m.* v. Kletterbaum.
klettern, *kletterte, geklettert, vb. (s) intr.* a se căţăra, a se urca; *(fig., fam.)* **es ist, um auf die Bäume** (sau **Wände**) **zu** ~ să te urci pe pereţi, nu altceva.
Klettern, *-s, n. sg.* căţărare.
Kletterpflanze, *-n. f. (bot.)* liană, plantă căţărătoare.
Kletter|rose, *-n, f.* trandafir agăţător.
Kletterseil, *-(e)s, -e, m. (sport)* coardă de căţărat.
Kletter|stange, *-n, f.* v. Kletterbaum.
Klettertau, *-(e)s, -e, n.* v. Kletterseil.
Klettertour [-tu:ɐ], *-en. f. (sport)* tură alpină.
Klettertrompete, *-n, f. (bot.)* trâmbiţă, liană decorativă din America de Nord.
Klettervögel *pl.* păsări căţărătoare *(Scansores)*.
Klettfrucht, *-früchte, f. (bot.)* fruct-scaiete.
Klettverschluss, *-es, -schlüsse, m.* încheietoare arici; **Sandalen mit** ~ sandale cu încuietoare arici.
Kletze, *-n, f.* pară uscată; *(fig.)* obiect fără valoare.
Klick, *-s, -s, m. (inform.)* clic (cu mausul).
klicken, *klickte, geklickt, vb. (h) intr.* a suna scurt metalic, a face clic; *(inform.)* a clica.
Klicken, *-s, -, n. (inform.)* clicare.
Klicker, *-s, -, m. (reg).* bilă (de jucat).
klicken, *klickerte, geklickert, vb. (h) intr.* **1.** a se juca cu bile. **2.** *(fam.)* a păta.
klieben, *klob, gekloben, vb. (h) tr.* şi *refl. (reg.)* a (se) despica; *(despre diamante)* a (se) cliva.
Kli|ent [kli'ɛnt], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* (şi *ist.*) client(ă); *(jur.)* mandant.
Kli|entel, *-en, f.*, **Kli|entschaft** *f. sg. (jur.* şi *ist.)* clientelă.
klieren, *klierte, gekliert, vb. (h) intr.* a scrie urât, murdar.
klierig *adj.* scris urât, murdar.
Kliesche, *-n, f. (iht.)* specie de calcan *(Pleurodites limanda)*.
klieven, *klievte, geklievt, vb. (h) tr.* a cliva (pietre preţioase).
Kliff, *-(e)s, -e, n.* faleză.
Klima, *-s, -ta* (şi *-s* sau *-ate), n.* climă; **ein mildes** ~ un climat blând.
Klima|anlage, *-n, f.* instalaţie de aer condiţionat, instalaţie de condiţionare, de climatizare.
Klima|element, *-(e)s, -e, n.* factor climateric.
Klimakarte, *-n, f.* prezentare cartografică a climei.
Klimakterium, *-s, n. sg. (med.)* climacteriu.
Klimakunde *f. sg.* climatologie.
Klimaschutz, *-es, m. sg.* protecţia climei.
Klimaschwankung, *-en, f.* modificări ale climei.
Klimasünder, *-s, -, m.* persoană care nesocoteşte regulamentul ecologic.
Klimatermin, *-(e)s, -e, m.* observaţii climatice (la ore prestabilite).
klimatisch *adj.* climatic, climateric; **ein ~er Kurort** o staţiune climaterică.
klimatisieren, *klimatisierte, klimatisiert, vb. (h) tr.* a climatiza.
Klimatisierung, *-en, f. (tehn.)* climatizare, condiţionare a aerului.
Klimatographie *f. sg.* climatografie.
Klimatologe, *-n, -n, m.* climatolog.
Klimatologie *f. sg.* climatologie.
klimatologisch *adj.* climatologic.
Klimaver|änderung, *-en, f.* schimbare a climei.
Klimaverschlechterung *f. sg.* înrăutăţire a climei.
Klimawechsel, *-s, -, m.* schimbare, variaţie de climă.
Klimax, *-e, f.* **1.** *(stil.)* gradaţie, culminaţie. **2.** v. Klimakterium.
Klimbim, *-s, m. sg. (fam.)* tărăboi, zarvă, gălăgie mare; **da ist großer** ~ aici e mare tărăboi.
klimmen, *klomm, geklommen* (şi *klimmte, geklimmt), vb. (s) intr.* a se urca (căţărându-se).
Klimmen, *-s, n. sg.* urcare.
Klimmzug, *-(e)s, -züge, m. (sport, la bara fixă)* ridicare în braţe.
Klimperei, *-en, f. (fam.)* zăngănit, zdrăngăneală.
Klimperkasten, *-s, -kästen, m. (fam.)* pian hodorogit.
klimperklein *adj. (fam.)* mititel, mărunţel, minuscul.
klimpern, *klimperte, geklimpert, vb. (h) intr.* **1.** a suna, a zornăi, a zăngăni (cu bani). **2.** *(fam.)* a zdrăngăni, a cânta la pian.
Klinge, *-n, f.* **1.** lamă (de ras, de cuţit, de spadă); limbă (de briceag); tăiş. **2.** sabie, spadă; *(fig.)* **die ~n kreuzen** a încrucişa spadele; **jn. vor die ~ fordern** a provoca la duel; **jn. über die ~ springen lassen** a omorî pe cineva cu spada; **er schlägt eine gute ~ a)** e bun spadasin; **b)** *(fig.)* este la înălţime; **mit flacher** ~ cu latul sabiei; *(fig.)* **er führt eine scharfe** ~ are limba ascuţită, are un stil caustic; *(fig.)* **bei der ~ bleiben** a rămâne la obiect. **3.** *(tehn.)* cuţit de rindea.
Klingel, *-n, f.* sonerie, clopoţel.
Klingelbeutel, *-s, -, m. (bis. cat.)* pungă, săculeţ de strâns ofrandele.
Klingelfahrer, *-s, -, m. (fam.)* hoţ, spărgător (care se strecoară după ce a sunat şi a constatat că nu e nimeni acasă).
Klingelgangster [-gɛŋstɐ], *-s, -,* hoţ, spărgător (care sună la uşă, atacă pe cel ce deschide şi fură din casă).
klingeling! *interj.* linga linga!
Klingelknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* buton de sonerie.
klingeln, *klingelte, geklingelt, vb. (h) tr.* şi *intr.* a suna; **jn. aus dem Schlafe** ~ a trezi din somn pe cineva sunând; *(impers.)* **es klingelt** sună; *(fam., în expr.)* **es hat geklingelt** a rămas gravidă.
Klingeln, *-s, n. sg.* sunat.
Klingelschnur, *-schnüre, f.* cordon, şnur de sonerie.
Klingeltransformator, *-s, -en, m. (electr.)* transformator de sonerie.
Klingelzeichen, *-s, -, n.* semnal sonor, cu soneria.
Klingelzug, *-(e)s, -züge, m.* mâner de sonerie; **beim ersten** ~ la primul semnal de sonerie.
klingen, *klang, geklungen, vb. (h) intr.* **1.** a suna, a răsuna; (şi *fig.*) **hohl** ~ a suna a gol; **die Becher ~ lassen** a ciocni paharele; *(fig.)* **das klingt sonderbar** aceasta sună curios; **das klingt wie ein Märchen** pare un basm; **mit klingender Münze zahlen** a plăti cu bani peşin; *(în expr.)* **klingt es nicht, so klappert's doch** n-ai papuci, sunt bune şi opincile. **2.** a ţiui; **mir ~ die Ohren** îmi ţiuie urechile.
klingend I. *part. prez.* de la klingen. **II.** *adj.* sunător, răsunător; **mit ~em Spiel** în sunetul muzicii.
Klingenlänge, *-n. f.* lungime a tăişului.
Kling|gedicht, *-(e)s, -e, n.* sonet.
klingklang *interj.* cling-clang.
Klingklang, *-(e)s, m. sg.* sunet, clinchet; sunet (de clopot, de sonerie); **der ~ der Gläser** clinchetul paharelor.
klingling *interj.* v. klingeling.
Kling|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* fonolit.
Klinik, *-en, f.* clinică; **jn. in die ~ einliefern** a interna pe cineva într-o clinică.
Kliniker, *-s, -, m.* clinician.
klinisch *adj. (med.)* clinic.
Klinke, *-n, f.* **1.** clanţă; *(fig., fam.; în expr.)* **~n putzen gehen** a ajunge să cerşească, a cerşi. **2.** *(tehn.)* clichet, zăvor, clapă, braţ; pârghie de cuplare. **3.** *(electr.)* conector (în centrala telefonică), jac.
klinken, *klinkte, geklinkt, vb. (h) tr.* şi *intr.* a apăsa clanţa; **an der Tür** ~ a apăsa pe clanţa uşii.
Klinkenbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu clichet.
Klinkenkupplung, *-en, f. (tehn.)* acuplaj cu clichet.
Klinkenputzer, *-s, -, m. (fam., peior.)* negustor ambulant, insistent; cerşetor.
Klinkenschaltwerk, *-(e)s, -e, n. (electr.)* dispozitiv de conectare cu clichet.
Klinker, *-s, -, m. (constr.)* clincher.
Klinkerbau, *-(e)s, -ten, m. (constr.)* zidărie din cărămizi de clincher.
Klinkerplatte, *-n, f.* placă, lespede de clincher.
Klinkerbrennen, *-s, n. sg.* ardere a clinchetului.
Klinker|stein, *-(e)s, -e, m.* v. Klinker.
Klinker|straße, *-n, f.* drum pavat cu cărămizi de clincher.
Klinkung, *-en, f. (tehn.)* gaură a clanţei, scobitură.
Klinkwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* dispozitiv de înclichetare.
Klinometer, *-s, -, n. (tehn.)* clinometru.
Klinotechnik *f. sg. (med.)* organizare a clinicilor, a spitalelor.
Klinotherapie *f. sg. (med.)* terapie clinică prin odihnă la pat.
Klinse, Klinze, *-n, f.* crăpătură, fisură (în stâncă).
klipp *adv.* **1.** *(în expr.)* ~ **und klar** pe faţă, sincer, deschis, clar. **2.** *(reg.)* mic.
Klipp, *-s, -s, m.* (şi *n.*) **1.** agrafă, clips. **2.** agăţătoare (la stilou). **3.** *(tehn.)* priză elastică (pentru picioarele tuburilor electronice).
Klippe, *-n, f.* **1.** (colţ de) stâncă (în apă, în mare), recif. **2.** *(fig.)* greutate, dificultate, obstacol; **er stößt auf eine** ~ se loveşte de greutăţi. **3.** bulgăre de pământ (rupt din brazdă).
Klippenbank, *-bänke, f.* banc de stânci.
Klippenküste, *-n. f.* ţărm stâncos (de mare).
klippenlos *adj.* fără stânci, fără bancuri (de nisip).
klippenreich *adj.* plin de stânci, bogat în stânci, plin de bancuri, bogat în bancuri (de nisip).
Klippenvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* cocoş de stâncă oranj *(Rupicola rupicola)*.
Klipper, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* velier mare (destinat călătoriilor lungi). **2.** avion transoceanic.
klippern, *klipperte, geklippert, vb. (h) tr.* a zdrăngăni, a zăngăni.
Klippfisch *-(e)s, m. sg.* batog.
klippig *adj.* stâncos, plin de stânci.
klipp, klapp! *interj.* clip clap!
Klippklapp, *-s, n. sg.* uruit (al morii).
Klippkram, *-(e)s, m. sg.* (comerţ de) mărunţişuri.
Klippschliefer, *-s, -, m. (zool.)* daman, ungulat mic african *(Hyrax capensis)*.
Klippschuld, *-en, f. (fam.)* datorie măruntă.
Klippschule, *-n, f. (reg.)* **1.** şcoală de copii mici, şcoală primară. **2.** şcoală.
Klippwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** mărunţişuri, fleacuri, vechituri. **2.** (tot felul de) jucării.
Klips, *-es, -e, m.* v. Klipp **(1)**.
klirr! *interj.* zang! zdrang!
klirren, *klirrte, geklirrt, vb. (h) intr.* a zăngăni, a zornăi; **die Ketten** ~ lanţurile zornăie; **die Sporen** ~ pintenii zornăie.
Klirren, *-s, n. sg.* zăngănit, zornăit.
Klirrfaktor, *-s, -en, m. (electr.)* coeficient al distorsiunilor de neliniaritate.
Klischee, *-s, -s, n.* **1.** *(tipogr., fot.)* clişeu. **2.** *(fig.)* clişeu, şablon; **das ist nur** ~ nu este decât şablon.
Klischeefuß, *-es, -füße, m. (tipogr.)* suport al clişeului (din lemn sau plumb).
klischieren, *klischierte, klischiert, vb. (h) tr.* **1.** *(fot.)* a clişa, a scoate clişee. **2.** a imita. **3.** *(tipogr.)* a multiplica galvanoplastic (un clişeu sau o formă de text).
Klistier, *-(e)s, -e, n. (med.)* clistir, clismă.
klistieren, *klistierte, klistiert, vb. (h) tr.* a face o clismă.
Klistier|spritze, *-n, f.* pară de clismă.
Klitoris, *-* (şi *-orides), f.* v. Kitzler.
klitsch! *interj.* plici! pleosc!
Klitsch, *-es, -e, m.* **1.** terci, clisă, clei, pastă. **2.** clisă, aluat necopt. **3.** *(glumeţ)* şapcă. **4.** *(fam.)* lovitură uşoară.

Klitsche, *-n, f. (reg.)* **1.** moșioară sărăcăcioasă (cu pământ clisos). **2.** *(în limbajul elevilor)* fițuică.
klitschen, *klitschte, geklitscht, vb. (h) tr. (fam.)* a bate; a pocni (pe cineva); *(la scat)* **Karten** ~ a bate cărțile de joc; *(impers.)* **es regnet, dass es klitscht** plouă de trosnește, plouă cu bulbuci.
klitschig *adj.* **1.** cleios, lipicios, vâscos. **2.** *(despre aluaturi)* necopt, clisos.
klitsch, klatsch! *interj.* plici! pleosc!
klitschnass *adj. (fam.)* ud leoarcă; muiat până la oase.
Klitter, *-s, -, m.* **1.** pată. **2.** țandără, schijă.
klittern, *klitterte, geklittert, vb. (h) tr.* **1.** a compila (fără contribuție personală). **2.** a sparge, a mărunți. **3.** a unge.
Klitterschuld, *-en, f.* v. Klapperschuld.
Klitterung, *-en, f.* compilație.
klitzeklein *adj. (fam.)* **1.** foarte mic, minuscul. **2.** exact, cu toate amănuntele; **jm. etwas ~ erklären** a explica cuiva ceva amănunțit.
Klivie [-viə], *-n, f. (bot.)* clivie *(Clivia).*
Klo, *-s, -s, n. (fam.)* formă prescurtată pentru Klosett.
Kloake, *-n, f.* **1.** cloacă, hazna. **2.** *(la păsări și reptile)* cloacă. **3.** *(fig.)* cloacă, loc murdar și nesănătos.
Klobecken, *-s, -, n.* vas de WC.
Kloben, *-s, -, m.* **1.** butuc, buștean crăpat; *(fam.)* om necioplit, bădăran. **2.** *(tehn.)* bloc, pivot, scripete, palan. **3.** țâțână (de ușă). **4.** *(reg.)* v. Koben **(1)**. **5.** *(mine)* clește.
kloben, *klobte, geklobt, vb. (h) tr.* a despica, a tăia, a mărunți (lemne).
Klobenflaschenzug, *-(e)s, -züge, m.* palan.
Klobenge|häuse, *-s, -, n. (tehn.)* carcasă a palanului.
klobig *adj.* **1.** masiv, gros. **2.** *(fam.)* grosolan, necioplit.
Klobrille, *-n, f.* colac de WC.
Klobürste, *-n, f.* perie de curățat WC-ul.
Klodeckel, *-s, -, m.* capac al colacului de WC.
Klofrau, *-en, f.* femeie de serviciu la toaletă.
klomm *ind. imperf.* de la klimmen.
Klomuschel, *-n, f. (austr.)* v. Klobecken.
Klon, *-s, -e, m. (bot.)* clon (urmași născuți pe cale vegetativă dintr-un singur individ de plantă).
klonen, *klonte, geklont, vb. (h) tr.* a clona.
klönen, *klönte, geklönt, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a se văita, a plânge. **2.** a flecări.
klonieren, *klonierte, kloniert, vb. (h) tr.* v. klonen.
klonisch *adj. (med.)* clonic.
Klopapier, *-(e)s, n, sg.* hârtie igienică.
Klöpfel, *-s, -, m.* v. Klöppel.
Klopf|alphabet, *-(e)s, n. sg.* alfabet Morse.
Klopfbürste, *-n, f. (tipogr.)* perie de bătut (șpalturi).
klopfen, *klopfte, geklopft, vb. (h)* **I.** *tr.* a bate, a ciocăni; **Steine** ~ a sparge piatră; **Teppiche** ~ a bate covoare; **einen Nagel in die Wand** ~ a bate un cui în perete. **II.** *intr.* și *impers.* a bate (pe), a ciocăni (la); **das Herz klopft mir** îmi bate inima; **an die Tür** ~ a bate la ușă; **jm. auf die Schulter** ~ a bate pe cineva pe umăr; *(fig.)* **auf den Busch** ~ a sonda terenul; **jm. auf die Finger** ~ a pedepsi pe cineva; **Geld auf den Schwanz** ~ **a)** a risipi bani; **b)** a delapida bani.
Klopfen, *-s, n. sg.* **1.** batere, ciocănire. **2.** *(med.)* bătaie, pulsație (a inimii, a arterelor). **3.** *(tehn.)* bătaie, detonare (la motoare).
Klopfer, *-s, -, m.* **1.** bătător (pentru covoare); mai (pentru spălat). **2.** mâner, ciocan (de bătut în ușă). **3.** *(tel.)* receptor (în telegrafie). **4.** *(vân.)* gonași cu toacă. **5.** *(vân.)* toacă. **6.** v. Klopfgeist.
Klopf|fechter, *-s, -, m.* **1.** spadasin; gladiator, bătăuș. **2.** *(fig.)* (scriitor) polemist, pamfletar.
Klopf|festigkeit *f. sg. (tehn.)* antidetonanță.
Klopfgeist, *-(e)s, -er, m.* stafie, nălucă, fantomă.
Klopfhengst, *-es, -e, m.* armăsar scopit.
Klopfholz, *-es, -hölzer, n.* **1.** mai, ciocan de lemn. **2.** *(tipogr.)* călfuță bătătoare (placă de lemn solid pentru nivelarea prin bătaie a formelor în mașina de imprimare).
Klopfjagd, *-en, f.* v. Klapperjagd.
Klopfkäfer, *-s, -, m. (entom.)* car *(Anobium pertinax).*
Klopfsauger, *-s, -, m.* aspirator de bătut covoare.
Klopfwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (tehn.)* lup bătător.
Klopfzeichen, *-s, -, n.* semnal bătut, ciocănit.
Kloppe *pl. (reg.)* bătăi; ~ **kriegen** a încasa o chelfăneală.
Klöppel, *-s, -, m.* **1.** limbă (de clopot). **2.** bătător (al îmblăciului). **3.** *(text.)* ciocănel.
Klöppel|arbeit, *-en, f.* **1.** lucru la dantele lucrate cu ciocănele. **2.** dantelă lucrată cu ciocănele.
Klöppelgarn, *-(e)s, -e, n.* fir pentru confecționarea dantelei cu ciocănele.
Klöppelkissen, *-s, -, n.* pernă de bătut, de confecționat dantelă cu ciocănele.
Klöppelmaschine, *-n, f.* mașină de confecționat, de bătut dantelă.
klöppeln, *klöppelte, geklöppelt (ich klöpp(e)le), vb. (h) tr.* a lucra dantele cu ciocănele.
Klöppeln, *-s, n. sg.* confecționare de dantelă cu ciocănele.
Klöppel|spitze, *-n, f.* dantelă confecționată cu ciocănele.
kloppen, *kloppte, gekloppt, vb. (h) tr. (reg.)* a bate, a ciomăgi.
Klöppler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care lucrează dantelă cu ciocănele.
Klops, *-es, -e, m. (cul.)* perișoare (de carne), tocătură (cu un sos aromat).
Klopsbraten, *-s, -, m. (cul.)* pârjoală, ruladă din tocătură.
Kloschüssel, *-n, f.* vas de WC.
Klosett, *-(e)s, -e* (și *-s) n.* closet, latrină.
Klosettbecken, *-s, -, n.* vas de WC.
Klosettbrille, *-n, f. (fam.)* colac, inel de closet.
Klosettbürste, *-n, f.* perie de closet.
Klosettdeckel, *-s, -, m.* capac al colacului de WC.
Klosettfrau, *-en, f.* femeie de serviciu la toaletă.
Klosettpapier, *-(e)s, -e, n.* hârtie igienică.
Klosettschüssel, *-n, f.* v. Klosettbecken.
Kloß, *-es, Klöße, m.* **1.** glie, bulgăre de pământ. **2.** *(cul.)* găluscă; *(fig.)* **einen ~ im Munde haben** a avea prune în gură. **3.** căluș. **4.** om gras, greoi.
Kloßbrecher, *-s, -, m.* sfărâmător de bulgări.
Kloßbrühe *f. sg.* apă în care au fiert găluște; *(în expr.)* **klar wie** ~ limpede, de la sine înțeles.
Klößchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kloß) găluscă mică, perișoară.
klößeln, *klößelte, geklößelt (ich klöß(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a vorbi greoi; a vorbi cu prune în gură.
klößen, *klößte, geklößt, vb. (h) tr.* a mărunți (bulgării de pământ).
kloßig *adj.* **1.** păstos, ca terciul. **2.** greoi.
Kloster, *-s, Klöster, n.* **1.** mănăstire; **ins ~ gehen** a merge la mănăstire. **2.** *(fam.)* closet, privată.
Klosterbeere, *-n, f. (bot.)* agrișă *(Ribes grossularia).*
Klosterbogen, *-s, -* (și *-bögen) m. (constr.)* arc mănăstiresc.
Klosterbruder, *-s, -brüder, m.* călugăr, monah, frate.
Klosterfrau, *-en, f.*, **Klosterfräulein**, *-s, -, n.* călugăriță.
Klostergang, *-(e)s, -gänge, m.* v. Kreuzgang.
Klostergarten, *-s, -gärten, m.* grădina mănăstirii.
Klostergelübde, *-s, -, n.* juruință de călugărire.
Klostergewölbe, *-s, -, n.* boltă în arc mănăstiresc.
Klosterhof, *-(e)s, -höfe, m.* curte de mănăstire.
Klosterkirche, *-n, f.* biserica mănăstirii.
Klosterländerei, *-en, f.* pământuri proprietate mănăstirească.
Klosterleben, *-s, n. sg.* viață monahală.
Klosterleinwand *f. sg.* pânză fină (din Silezia sau Westfalia).
klösterlich *adj.* monahal, mănăstiresc.
Klostermauer, *-n, f.* zid de incintă a unei mănăstiri.
Klosterpforte, *-n, f.* poartă, intrare în mănăstire.
Klosterschänke, Klosterschenke, *-n, f.* berărie, restaurant a(l) mănăstirii.
Klosterschule, *-n, f.* școală mănăstirească.
Klosterzelle, *-n, f.* celulă de mănăstire.
Klotz, *-es, Klötze, m.* **1.** butuc, buștean, buturugă; **auf dem ~ das Holz spalten** a crăpa lemnele pe butuc. **2.** *(fig., fam.)* mojic, bădăran; om greoi, neîndemânatic; **er steht da wie ein** ~ stă aici ca un butuc, ca o stană de piatră; **auf einen groben ~ gehört ein grober Keil** la buturuga noduroasă topor cu coada groasă; **er bindet sich einen ~ ans Bein** își leagă o ghiulea de picioare; *(fam.)* **einen ~ am Bein haben** a fi handicapat de ceva. **3.** *(tehn.)* bloc, sabot. **4.** *(tipogr.)* suport de clișeu.
Klotzbremse, *-n, f. (ferov.)* frână cu saboți.
Klötzchen, *-s, -, n. (dim.* de la Klotz) buturugă mică.
Klotze, *-n, f. (reg.)* sabot, papuc de lemn.
Klötze, *-n, f. (reg.)* **1.** pară uscată. **2.** boarfe, vechituri.
Klötzelholz, *-es, -hölzer, n.* lemne-butuci.
Klötzelträger, *-s, -, m. (constr.)* suport din butuci.
klotzen, *klotzte, geklotzt (du, er klotzt), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** v. glotzen. **2.** a fi gălăgios. **3.** a se mișca greoi. **4.** a plăti mult și din greu. **5.** a tăia cu ferăstrăul (butuci). **6.** a munci din greu, a se strădui, a depune efort. **7.** *(sport, fam.)* a lovi la țurloaie. **8.** *(mil.)* a trage cu artileria grea. **II.** *tr. (tipogr.)* a imprima în culori.
klotzig I. *adj.* **1.** masiv, butucănos. **2.** *(fam.)* grosolan, incult, nespălat; greoi, neîndemânatic. **II.** *adv.* foarte mult, enorm; ~ **Geld haben** a avea bani foarte mulți, a fi plin de bani.
Klotzkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* prostănac, cap sec.
Klotzkulisse, *-n, f. (tehn.)* culisă cu sabot.
Klotzpflaster, *-s, -, n.* pavaj (din calupuri) de lemn.
Klotzmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de apretat.
Klotzpresse, *-n, f. (legătorie)* presă mobilă, presă de legătorie, clotpres.
Klotzschuh, *-(e)s, -e, m.* sabot, papuc de lemn.
Klotz|stufe, *-n, f.* treaptă de bârnă, treaptă masivă; treaptă de jos (a scării).
Klub, *-s, -s, m.* club; **einen ~ gründen** a întemeia un club.
Klub|abend, *-s, -e, m.* seară de club.
klub|eigen *adj.* proprietate a clubului.
Klubhaus, *-es, -häuser,* **Klublokal**, *-(e)s, -e, n.* local, sediu al clubului.
Klubmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru de club.
Klubsessel, *-s, -, m.* fotoliu club (din piele).
Klubver|an|stallung, *-en, f.* reuniune în cadrul clubului.
Kluck, *-en, f. (reg.)* cloșcă.
Klucker, *-s, -, m. (reg.)* bilă de jucat.
kluckern, *kluckerte, gekluckert, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a se juca cu bile. **2.** a gâlgâi. **II.** *tr.* a mângâia.
Kluft[1], *Klüfte, f.* **1.** *(geogr.)* chei, prăpastie; *(fig.)* **die ~ zwischen ihnen ist nicht zu überbrücken** îi desparte o prăpastie de netrecut. **2.** *(geol.)* diaclază, fisură, crăpătură. **3.** *(constr.)* metru pliant. **4.** *(orlog.)* cleștișor pentru foc.
Kluft[2] *f. sg. (fam.)* uniformă, haină; îmbrăcăminte de serviciu; **sich in ~ werfen** a se îmbrăca de gală.
klüften, *klüftete, geklüftet (du klüftest, er klüftet), vb. (h) tr.* a despica, a crăpa.
klüftig *adj.* **1.** crăpat, despicat; fisurat. **2.** prăpăstios, abisal. **3.** îndemânatic.
Klüftung, *-en, f. (geol.)* despicare a rocilor prin crăpături subțiri, abia vizibile.
klug (comp. *klüger,* sup. *(am) klügsten) adj.* înțelept; deștept; **ein ~er Kopf** un om deștept; **so ~ sein wie zuvor** a nu fi înțeles nimic; **ein ~er Ratun** sfat bun, înțelept; *(fig.)* **ich werde nicht ~ aus ihm** nu-l înțeleg; **ich kann daraus nicht ~ werden** nu pricep, nu înțeleg nimic din asta; **du bist wohl nicht ~?** nu ești în toate mințile? îți lipsește o doagă? **durch Schaden wird man** ~ paguba te învață minte; *(fam.)* **daraus mag der Teufel ~ werden** asta să înțeleagă cine poate; **das Ei will klüger sein als die Henne** oul se crede mai deștept decât găina; **aus einer Sache nicht ~ werden** a nu înțelege ceva.
Klügelei, *-en, f.* subtilitate.
klügeln, *klügelte, geklügelt (ich klüg(e)le), vb. (h) intr.* a medita, a analiza peste măsură; a despica firu-n patru.
klugerweise *adv.* în mod deștept, înțelept.
Klugheit, *-en, f.* înțelepciune; inteligență; deșteptăciune.

Klügler, *-s, -, m.* gânditor subtil (care despică firu-n patru).
klüglich *adj.* înțelept, cuminte; **das würde ich ~ bleiben lassen** e mai cuminte s-o las baltă.
Klügling, *-s, -e, m.* om care face pe deșteptul.
klugreden, *redete klug, kluggeredet (du redest klug, er redet klug), vb. (h) intr.* a face pe deșteptul, pe atotștiutorul; **mußt du immer so ~?** chiar trebuie să faci totdeauna pe deșteptul?
Klugredner, *-s, -, m.* deștept, atotștiutor.
Klugscheißer, Klugschwätzer, *-s, -, m. (vulg., fam.)* v. Klugredner.
Klugtuer, *-s, -, m.* v. Klügling.
Klump, *-(e)s, -e* (și *Klümpe), m. (reg.)* v. Klumpen **(1)**; **zu ~ fallen** a se sparge, a se rupe; *(fam.)* **zu ~ schlagen** a face țăndări.
Klumpatsch, *-es, m. sg. (fam.)* grămadă, claie.
Klümpchen, *-s, -, n. (dim.* de la Klumpen) bucățică, bulgăraș; cocoloș.
Klumpe, *-n, -n, m.* v. Klumpen.
klumpen, *klumpte, geklumpt, vb. (h) tr.* și *refl. (despre materii, substanțe)* a (se) strânge în grămezi, în cheaguri, a se face gogoloaie, cocoloașe.
Klumpen, *-s, -, m.* **1.** bucată (mare și informă); bulgăre, bolovan; *(fam.)* **alles auf einen ~ werfen** a arunca claie peste grămadă, a pune totul într-o singură oală. **2.** *pl.* saboți, papuci de lemn.
klumpenweise *adv.* cu grămada; în bulgări; în cheaguri.
klump(e)rig *adj.* cu zgrunțuri, cu noduri, cu cocoloașe.
klumpern, *klumperte, geklumpert, vb. (h) intr.* și *refl.* a deveni zgrunțuros, noduros; *(mineral.)* a se conglomera, a se aglomera.
Klumpfuß, *-es, -füße, m. (med.)* picior strâmb, pes varus.
klumpig *adj.* bolovănos, bulgăros.
klumsen, *klumste, geklumst (du, er klumst), vb. (h) intr. (rar)* a vorbi plicticos.
Klüngel, *-s, -, m. (fam.)* **1.** clică, gașcă. **2.** înțelegere secretă.
Klüngelei, *-en, f.* **1.** protecție. **2.** politică de gașcă; nepotism.
Klüngel|interesse, *-s, -n, n. (fam.)* interes de gașcă, de clică.
klüngeln, *klüngelte, geklüngelt (ich klüng(e)le), vb. (h) intr.* a se aduna în gașcă.
Klunker, *-s, -, m.*, **Klunker**, *-n, f.* **1.** ciucure, franj, moț. **2.** inel mare, ghiul. **3.** bucățică de noroi (pe o haină, într-o țesătură, în blana unui animal). **4.** *(bot.)* tremurătoare *(Briza media).*
klunk(e)rig *adj.* **1.** cu ciucuri, cu franjuri, moțat. **2.** plin de noroi.
Klunkerwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (text.)* mașină de prelucrat deșeuri de lână.
Kluppchen, *-s, -, n.* **1.** *dim.* de la Kluppe. **2.** v. Federzange.
Kluppe, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* filetieră, clupă de filetat. **2.** clește, compas forestier. **3.** *(reg.)* cârlig de rufe **4.** *(fam., în expr.)* **jn. in die ~ nehmen** a prinde pe cineva în gheare.
kluppen, *kluppte, gekluppt, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a strânge în clește; a forța. **2.** *(vet.)* a castra (un cal). **3.** a uni în legături, în grupuri, câte o duzină, câte zece etc.
Kluppert, *-s, -, m.* **1.** grămadă; îngrămădeală. **2.** ceată. **3.** gașcă.
Klüppzange, *-n, f.* pensă, pensetă, clește-pensă.
Klüse, *-n, f. (mar.)* nară, deschizătură la navă prin care se trece lanțul de ancoră.
klüstern, *klüsterte, geklüstert, vb. (h) intr.* a medita, a reflecta (asupra unui lucru).
Klut, *-s, Klüten, m.* bulgăre de pământ.
klüterig *adj.* bolovănos.
klütern, *klüterte, geklütert, vb. (h) intr.* **1.** *(reg.)* a migăli, a se ocupa cu fleacuri. **2.** a se strânge în cheaguri, în cocoloașe.
Klüver [-vɐ], *-s, -, m. (mar.)* foc; velă triunghiulară la arborele din proră.
Klüverbaum, *-(e)s, -bäume, m. (mar.)* baston de bompres.
Klüversegel, *-s, -, n. (mar.)* flac mic.
Klysma, *-s, Klysmen, n.* v. Klistier.
km *presc.* de la Kilometer.
km² *presc.* de la Quadratkilometer.
km³ *presc.* de la Kubikkilometer.
km/h, km/st. *presc.* de la Kilometer je Stunde kilometru pe oră.
k.M. *presc.* de la künftigen Monats luna următoare.
kn *presc.* de la Knoten *(mar.)* nod.
Knabbergebäck, *-(e)s, n. sg.* saleuri, fursecuri pentru ronțăit.
knabbern, *knabberte, geknabbert, vb. (h) intr.* și *tr. (fam.)* a ronțăi, a roade; *(fig.)* **daran hat er zu ~** are destul de furcă cu asta; **nichts mehr zu ~ haben** a nu mai avea bani de cheltuit.
Knabbern, *-s, n. sg.* ronțăit; **etwas zum ~** ceva de ronțăit.
Knabberzeug, *-(e)s, n. sg.* v. Knabbergebäck.
Knäbchen, *-s, -, n. (dim.* de la Knabe) băiețel, băiețaș.
Knabe, *-n, -n, m.* **1.** băiat; **sie ist von einem ~ entbunden worden** a născut un băiat. **2.** *(fam., iron.)* celibatar; **ein alter ~** holtei bătrân. **3.** *(fam.)* băiețandru, flăcău, adolescent; **wie geht es, alter ~?** ce mai faci, băiete? ce faci, bătrâne?
Knaben|alter, *-s, n. sg.* vârstă a copilăriei (la băieți).
Knaben|erziehungs|anstalt, *-en, f.* institut de educație pentru băieți, internat, pension de băieți.
knabenhaft I. *adj.* **1.** copilăros. **2.** băiețesc. **II.** *adv.* băiețește.
Knabenhaftigkeit *f. sg.* caracter, aspect de băiat.
Knabenjahre *pl.* ani ai copilăriei (la băieți).
Knabenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* poroinic, orhidee *(Orchis.)*
Knabenliebe *f. sg.* pederastie.
knabenmäßig *adj.* băiețesc.
Knabenschule, *-n, f.* școală de băieți.
Knaben|stimme, *-n, f.* voce de băiat.
Knaben|streich, *-(e)s, -e, m.* ștrengărie.
Knabenzeit *f. sg.* v. Knabenalter.
Knäblein, *-s, -, n. (dim.* de la Knabe) băiețel, băiețaș.
knack! *interj.* v. knacks.
Knack, *-s, -e, m.* v. Knacks.
Knack|arsch, *-(e)s, -ärsche, m. (fam.)* fund, popou sexy.
Knackbeere, *-n, f.* v. Knackerdbeere.
Knäckbrot, *-(e)s, n. sg.* v. Knäckebrot.
Knackbusch, *-(e)s, m. sg. (bot.)* specie de tavalea *(Physocarpus opulifolia).*
Knäckebrot, *-(e)s, n. sg.* pâine de secară prăjită și tare.
knacken, *knackte, geknackt, vb. (h)* **I.** *intr.* a pocni, a trosni, a pârâi; **das Brett knackt** scândura pârâie; **mit den Fingern ~** a-și trosni degetele. **II.** *tr. (fam.)* **1.** a sparge; **Haselnüsse ~** a sparge alune; **den Geldschrank ~** a sparge casa de bani; **Läuse ~** a strivi păduchi; **einen Geheimcode ~** a descifra un cod secret; **Autos ~** a sparge mașini; *(fig.)* **harte Nüsse ~** a rezolva probleme grele; *(fig.)* **jm. eine harte Nuss zu ~ geben** a da cuiva de furcă. **2.** *(fam.)* a dormi. **3.** *(inform.)* a deschide, a sparge; **Daten ~** a sparge date.
Knacken¹, *-s, n. sg.* pocnitură, plesnitură, trosnet.
Knacken², *-s, -, m.* bucată mare (de pâine).
knackend *adj.* și *adv.* extrem de; **~ voll** arhiplin.
Knäck|ente, *-n, f. (ornit.)* specie de rață *(Anas crecca).*
Knacker, *-s, -, m.* **1.** spărgător (de nuci). **2.** *(fam.)* harpagon, (bătrân) zgârcit; **ein alter ~** bătrân ramolit.
Knäckerbrot, *-(e)s, -e, n.* v. Knäckebrot.
Knack|erdbeere, *-n, f. (bot.)* căpșună *(Fragaria collina).*
knack(e)rig *adj.* **1.** pocnitor, trosnitor. **2.** crocant.
knackevoll *adj. (fam.)* arhiplin.
knackfrisch *adj.* foarte proaspăt, crocant.
knackig *adj.* **1.** crocant, proaspăt; **~ frisches Gemüse** legume foarte proaspete. **2.** bine legat, sănătos, sexy; **~e Typen** tipi arătoși, bine făcuți. **3.** puternic, ritmat; **~e Rockmusik** muzică rock antrenantă.
Knacklaut, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fon.)* obstrucție, ocluzie glotală. **2.** pocnet.
Knackmandel, *-n, f.* migdală în coajă.
Knackpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct principal, hotărâtor; **der ~ bei der Sache ist...** punctul principal în chestiune este...
knacks! *interj.* trosc, poc!
Knacks, *-es, -e, m.* **1.** trosnitură, trosnet, pocnet. **2.** crăpătură; *(fam.)* **der Teller hat einen ~ bekommen** farfuria a crăpat; *(fig.)* **seine Gesundheit hat einen ~ wegbekommen** și-a zdruncinat sănătatea; *(fam.)* **die Freundschaft hat einen ~ bekommen** s-a stricat prietenia; *(fig.)* **er hat einen ~** îi lipsește o doagă, e scrântit. **3.** v. Dickicht.
knacksen, *knackste, geknackst (du, er knackst), vb. (h) intr.* v. knacken **(I)**.
Knackwurst, *-würste f.* (gen de) cârnat afumat.
Knagge, *-n, f.* **1.** nod (în lemn). **2.** *(tehn.)* camă; pinten. **3.** *(tehn.)* mandrină (de strung).). **4.** cuier de perete. **5.** *(constr.)* contrafișă.
Knaggenrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată cu came.
Knall, *-(e)s, -e, m.* pocnet, pocnitură, trosnet, detunătură; *(fam.)* **er hat einen ~** e cam trăsnit, nu este în toate mințile, îi lipsește o doagă; *(fam.)* **auf ~ und Fall** brusc, deodată, fără veste.
Knallbonbon [-bɔ̃bɔ̃:] și [-bɔŋbɔŋ], *-s, -s, m.* (sau *n.)* pocnitoare, plesnitoare.
Knallbüchse, *-n, f. (fam., glumeț)* flintă, pușcă.
knallbunt *adj.* pestriț, foarte colorat.
Knalle, *-n, f.* pleasnă, șfichi (la bici).
Knall|effekt, *-(e)s, -e, m. (fam.)* efect-surpriză; efect spectaculos; efect bombă.
knallen, *knallte, geknallt, vb.* **I.** *intr.* **1.** *(h)* a pocni, a plesni; **mit der Peitsche ~** a pocni din bici. **2.** *(s) (fam.)* a exploda, a detuna; **der Pulverturm knallte in die Luft** depozitul de muniții a sărit în aer. **II.** *tr. (h) (fam.)* a lovi, a bate, a plesni, a pocni; **etwas in die Luft ~** a face să sară în aer; **jm. eine ~ a)** a-i da cuiva o palmă; **b)** a trimite cuiva un glonte în cap; **er knallte ihm die Peitsche um die Ohren** l-a plesnit cu biciul peste obraz.
Knallen, *-s, n. sg.* pocnitură, trosnitură, detunătură.
knallend I. *part. prez.* de la knallen. **II.** *adj.* pocnitor, plesnitor.
Knaller, *-s, -s, m. (fam.)* **1.** pistol, armă. **2.** petardă. **3.** v. Knüller.
Knall|erbse, *-n, f.* petardă.
Knallfrosch, *-(e)s, -frösche, m.* petardă săritoare.
Knallgas, *-es, n. sg. (chim.)* gaz detonant.
Knallgasgebläse, *-s, -, n. (tehn.)* suflai oxhidric.
Knallgas|patrone, *-n, f.* petardă, cartuș cu gaz exploziv.
knallgelb *adj.* galben țipător.
Knallgeräusch, *-(e)s, -e, n. (tel.)* pârâituri, trosnituri.
Knallgold, *-(e)s, n. sg. (chim.)* aurat de amoniu.
knallhart *adj.* **1.** greu, solicitant; **ein ~es Geschäft** o meserie grea. **2.** dur, neîndurător; **ein ~er Bursche** un tip dur. **3.** *(sport)* puternic.
knallheiß *adj.* foarte fierbinte.
knallig *adj. (fam.)* **1.** *(despre culori)* țipător, strigător, bătător la ochi, strident. **2.** *(fam.)* țicnit; trăsnit.
Knallkapsel, *-n, f.* v. Knallpatrone.
Knallkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* (om) prost, mărginit.
Knallquecksilber, *-s, n. sg. (chim.)* fulminat de mercur.
Knallrakete, *-n, f.* rachetă fulminantă.
knallrot *adj.* roșu aprins.
Knallsäure *f. sg. (chim.)* acid fulminic.
Knallsignal, *-(e)s, -e, n.* semnal sonor prin pocnet.
Knallsilber, *-s, n. sg. (chim.)* fulminat de argint.
knallver|rückt *adj. (fam.)* complet nebun.
knallvoll *adj.* **1.** plin cu vârf. **2.** beat criță.
knapp I. *adj.* **1.** strâmt, ingust; **die Kleider sind ihm ~ geworden** hainele i-au rămas prea strâmte. **2.** puțin, neîndestulător; **mit ~er Not** cu mare greutate, cu chiu cu vai; **mit ~en Worten** în puține cuvinte, pe scurt; **mein Geld ist ~** am banii numărați, puțini; **meine Zeit ist ~** abia mi-ajunge timpul; **~er Stil** stil concis, lapidar. **3.** concis, esențial, sumar; **eine ~e Auskunft** o informație sumară; **mit ~en Worten** cu puține cuvinte; **etwas kurz und ~ mitteilen** a comunica în mod concis. **II.** *adv.* **1.** la strâmtoare, strâmtorat, greu; **es geht ihm ~** o duce greu. **2.** de-abia; pe sponci; **er war ~ fort** de-abia plecase; **es wird ~ reichen** de-abia va ajunge; **jn. ~ halten** a trata pe cineva cu zgârcenie. **3.** puțin, imediat; **~ darauf** imediat după aceasta. **4.** foarte aproape; **ganz ~ am Rande** foarte aproape de margine, lângă margine; **sie ist ~ fünfzig** are aproape cincizeci de ani.

Knappe, *-n, -n, m.* **1.** *(ist.)* scutier. **2.** *(mine)* miner, ortac. **3.** calfă de morar.
knappen, *knappte, geknappt, vb. (h) intr.* și *tr.* **1.** *(mit)* a fi zgârcit (cu). **2.** a pârâi, a trosni.
Knapperei, *-en, f.* zgârcenie, avariție.
knappern, *knapperte, geknappert, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a roade, a ronțăi. **2.** a zăngăni.
knapp halten, *hielt knapp, knapp gehalten (du hältst knapp, er hält knapp), vb. (h) tr. (jn.)* a fi zgârcit (cu cineva), a-i da bani puțini.
Knapp|heit *f. sg.* **1.** îngustime. **2.** *(fig.)* strâmtoare, lipsă.
Knappschaft, *-en, f.* totalitate a minerilor unei mine.
Knappschaftsver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație de mineri.
Knappschaftsversicherung, *-en, f.* asigurare contra accidentelor în mină.
knapsen, *knapste, geknapst (du, er knapst), vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* a strâmta, a reteza, a scurta. **II.** *intr. (mit* cu *dat.)* v. k n a p p e n **(I).**
Knarre, *-n, f.* **1.** huruitoare. **2.** *(glumeț; despre puști, jucării etc.)* pocnitoare. **3.** *(tehn.)* clichet.
knarren, *knarrte, geknarrt, vb. (h) intr.* a scârțâi; a hurui; a pârâi; a scrâșni.
Knarren, *-s, n. sg.* scârțâit; huruit; scrâșnet.
Knarr|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (ornit.)* dropie *(Otis tarda).*
knarrig *adj.* pocnitor; scârțâitor.
knarsch *adj. (reg.)* brutal, violent, impetuos.
Knast[1], *-es, -e, m.* **1.** ciot, nod (într-un lemn). **2.** *(fam.)* cocoașă. **3.** *(fam.)* bătrân (ramolit), babalâc. **4.** *(fam.)* bani.
Knast[2], *-es, m. sg. (în argoul delincvenților)* pușcărie, pârnaie, închisoare; ~ **schieben** a sta la pârnaie.
Knaster[1], *-s, m. sg.* tutun din soiul varina.
Knaster[2], *-s, -,* **Knasterbart**, *-(e)s, -bärte,* **Knasterer**, *-s, -, m. (fam.)* bătrân morocănos; bătrân urâcios.
knastern, *knasterte, geknastert, vb. (h) intr. (fam.)* a fi morocănos; a fi urâcios.
Knatsch[1], *-(e)s, m. sg. (reg.)* **1.** zarvă, ceartă, gâlceavă. **2.** trăncăneală, bârfă. **3.** glumă.
Knatsch[2], *-(e)s, -e, m. (reg.)* terci.
knatschen, *knatschte, geknatscht, vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* a frământa, a zdrobi. **II.** *intr. (reg.)* **1.** a clefăi. **2.** a scânci, a se jeli.
knatschig, knätschig *adj. (reg.)* plângăreț, scâncitor, morocănos.
knatterig *adj.* pocnitor, pârâitor, plesnitor.
knattern, *knatterte, geknattert, vb. (h) intr.* a răpăi, a pârâi.
Knäuel, *-s, -, m.* (și *n.)* **1.** ghem, ghemotoc. **2.** *(fig.)* grămadă.
Knäuelgras, *-es, n. sg. (bot.)* golomăț *(Dactylis glomerata* L.).
knäuelig *adj.* **1.** sferic, rotund (ca un ghem). **2.** încâlcit, încurcat.
Knäuelzypergras, *-es, n. sg. (bot.)* rugină *(Juncus conglomeratus* L.).
Knäuer, *-s,-, m. (mine)* rocă dură.
Knauf, *-(e)s, Knäufe, m.* **1.** mâner (de sabie). **2.** capitel (de coloană).
Knaul, *-s, -e* (și *Knäule), n.* (și *m.)* v. K n ä u e l.
Knäulchen, *-s,-, n. dim.* de la K n a u l ghemuleț.
Knauser, *-s, -, m.* zgârcit, avar, calic.
Knauserei, *-en, f.* zgârcenie, calicie; meschinărie.
knauserig *adj.* zgârcit, calic; meschin.
knausern, *knauserte, geknausert, vb. (h)* **I.** *intr. (mit)* a fi zgârcit, a face economii meschine (cu). **II.** *tr. (reg.)* a roade, a ronțăi.
Knautsch, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** strivitură. **2.** neplăcere, dificultate.
knautschen, *knautschte, geknautscht, vb. (h)* **I.** *tr.* a mototoli, a șifona; a strivi. **II.** *intr. (reg.)* a scânci, a plânge încet; a se miorlăi.
knautschig *adj. (fam.)* **1.** mototolit, șifonat. **2.** plângăreț; miorlăit.
Knautschlack, *-s, m. sg.,* **Knautschlackleder**, *-s, n. sg.,* **Knautschleder**, *-s, n. sg.,* piele de Napa lăcuită.
Knautschzone, *-n, f. (auto.)* zonă tampon a mașinii.
Knebel, *-s, -, m.* **1.** călus (de pus în gură). **2.** *(bot.)* grășătoare *(Sagina).* **3.** *(tehn.)* cordar, pană de încordare (la ferăstrău); mâner; țăruș; traversă a zalei (la lanțuri în punte); ~ **der Bremse** pană de frână. **4.** nod (pe crengi). **5.** *(reg.)* încheietura a mâinii. **6.** bloc de chihlimbar. **7.** mojic, bădăran.
Knebelbart, *-(e)s, -bärte, m.* mustață în furculiță.
knebeln, *knebelte, geknebelt (ich kneb(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a pune călus, a astupa gura. **2.** *(fig.)* a lega de mâini și de picioare, a face inofensiv.
Knebeln, *-s, n. sg.,* **Knebelung**, *-en, f.* astupare a gurii, punere a călușului; *(fig.)* legare de mâini și de picioare, imobilizare.
Knebelpresse, *-n, f. (med.)* ligatură, pansament compresiv cu garou.
Knecht, *-(e)s, -e, m.* **1.** slugă; argat. **2.** *(fig.)* rob, sclav. **3.** *(ist.)* scutier. **4.** *(tehn.)* stativ, suport, șevalet.
Knechtdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de argat, muncă de slugă.
knechten, *knechtete, geknechtet (du knechtest, er knechtet), vb. (h) tr.* a aservi, a subjuga, a robi; **ein Land** ~ a subjuga o țară; **ein geknechtetes Volk** un popor robit.
Knechten, *-s, n. sg.* aservire, subjugare, robire.
knechtisch *adj.* servil, slugarnic.
Knechts|arbeit, *-en, f.* v. K n e c h t d i e n s t.
Knechtschaft *f. sg.* robie, sclavie, servitute; **ein Volk in** ~ **stürzen** a subjuga un popor.
Knechtschaftsver|hältnis, *-ses, -se, n.* relații, raporturi de sclavie, de aservire; **Herrschafts- und** ~ raporturi dintre stăpân și slugă.
Knechtseligkeit *f. sg.* servilism, slugărnicie.
Knechtsgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit servil.
Knechtsinn, *-(e)s, m. sg.* v. K n e c h t s e l i g k e i t.
Knechtung *f. sg.* aservire, subjugare, robire.
Kneif, *-(e)s, -e, m.* cuțit (de cizmărie, de grădinar, de legătorie etc.).
kneifen, *kniff, gekniffen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pișca, a ciupi. **2.** a strânge (în clește), a fi prea mică (îmbrăcămintea). **3.** *(înv.)* a durea. **4.** a închide; **die Augen** ~ a închide ochii strâns. **II.** *intr. (fam.)* a se eschiva; a scăpa; a trage chiulul.
Kneifer, *-s, -, m.* **1.** (ochelari) pince-nez. **2.** *(fam.)* laș; chiulangiu.
Kneif(er)zange, *-n, f. (tehn.)* clește (plat, cu vârfuri ascuțite) pentru tăierea sârmei, a cuielor etc.
Kneip|abend, *-s, -e, m.* petrecere, chef, ospăț (studențesc).
Kneipant, *-en, -en,* **Kneipbruder**, *-s, -brüder, m.* chefliu; tovarăș de chef.
Kneipe, *-n, f.* **1.** *(fam.)* cârciumă (mică și proastă); *(în expr.)* **jm. auf die** ~ **gerückt kommen** a da buzna la cineva în casă. **2.** clește. **3.** întrunire cu chef (a unei asociații studențești).
kneipen, *kneipte, gekneipt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** v. k n e i f e n **(I). 2.** *(impers.)* **es kneipt mich im Leibe** am colici. **II.** *intr. (fam.)* a face chef, a chefui.
Kneipengänger, *-s, -, m.* oaspete regulat al cârciumilor.
Kneipenwirt, *-(e)s, -e, m.* patron de cârciumă.
Kneiper, *-s, -, m.* chefliu, bețivan.
Kneiperei, *-en, f.* chef, beție.
Kneipier, *-s, -s, m. (fam.)* v. K n e i p w i r t.
kneippen, *kneippte, gekneippt, vb. (h) intr.* a merge la o cură termală.
Kneippkur, *-en, f.* cură termală.
Kneipschenke, *-n, f.* v. K n e i p e.
Kneipwirt, *-(e)s, -e, m.,* **~in**, *-nen, f.* cârciumar, cârciumăreasă.
Kneipzange, *-n, f.* v. K n e i f (e r) z a n g e.
kneißen, *kneißte, gekneißt (du, er kneißt), vb. (h) tr. (tăb.)* a depila.
Kneißmesser, *-s, -, n. (tăb.)* depilator (cuțit pentru curățirea părului de pe piele).
Kneller, *-s, m. sg.* tutun prost, mahorcă.
knellern, *knellerte, geknellert, vb. (h) intr. (despre tutun)* a mirosi rău.
Knet|arm, *-(e)s, -e, m.* braț de malaxor (la brutărie).
knetbar *adj.* plastic, care poate fi frământat.
Knetbarkeit *f. sg.* plasticitate, însușirea de a putea fi frământat.
Knete, *-n, f.* **1.** aluat, masă de frământat. **2.** *(argou)* bani.
kneten, *knetete, geknetet (du knetest, er knetet), vb. (h) tr.* **1.** a amesteca, a frământa; **mit den Füßen** ~ a călca, a frământa cu picioarele. **2.** *(med.)* a masa, a fricționa; **den Körper** ~ a face masaj, a fricționa corpul. **3.** *(tehn.)* a deforma plastic.
Knetmaschine, *-n, f.* mașină de frământat, frământător mecanic, malaxor.
Knetmasse, *-n, f.* plastilină.
Knetschweißverfahren, *-s, -, n. (tehn.)* procedeu de sudură prin pastificare.
Knet|trog, *-(e)s, -tröge, m.* albie, copaie, covată (de frământat).
Knick, *-(e)s, -e, m.* **1.** crăpătură, despicătură; plesnitură, îndoitură, spărtură. **2.** *(tehn.)* frângere, cot brusc; flambaj. **3.** tufiș; gard viu.
Knickbe|an|spruchung *f. sg. (tehn.)* solicitare la flambaj.
Knickbein, *-(e)s, -e, n.* picioare în X.
knickbeinig *adj.* cu picioare în X.
Knickebein, *-(e)s, m. sg.* (gen de) băutură amestecată; lichior de ouă.
Knick|ei, *-(e)s, -eier, n.* ou ciocnit.
knicken, *knickte, geknickt, vb.* **I.** *intr. (h* și *s)* **1.** a crăpa, a plesni. **2.** a se îndoi; a se frânge. **II.** *tr.* **1.** a îndoi, a frânge; a rupe; **eine Blume** ~ a rupe o floare. **2.** a strivi, a zdrobi, a turti; **einen Floh** ~ a strivi un purice. **3.** *(fig.)* a frânge, a copleși. **4.** a luxa; **ich habe mir einen Fuß geknickt** am călcat rău, mi-am luxat un picior. **5.** *(tehn.)* a încovoia, a flamba.
Knicker, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* zgârcit, calic, avar. **2.** cuțit de vânătoare. **3.** umbrelă de soare (pliantă). **4.** *(reg.)* v. K l i c k e r. **5.** *(glumeț)* purice.
Knickerbockers, *pl.* pantaloni bufanți, pantaloni golf.
Knickerei, *-en, f. (fam.)* zgârcenie, calicie, avariție.
knickerig *adj.* zgârcit, calic, avar.
knickern, *knickerte, geknickert, vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a fi calic, zgârcit. **2.** a pocni. **3.** *(reg.)* a juca bile.
Knickfestigkeit *f. sg. (tehn.)* rezistență la flambaj.
Knickholz, *-es, -hölzer, n.* tufiș.
Knick|kragen, *-s, -, m. (muz.)* gât îndoit, cioc al mandolinei.
Knicks, *-es, -e, m.* **1.** plecăciune, reverență (făcută de femei cu îndoirea genunchiului). **2.** frântură, crăpătură; plesnire (zgomotoasă).
knicksen, *knickste, geknickst (du, sie knickst), vb. (h) intr.* **1.** *(despre femei)* a face o reverență, o plecăciune (îndoind genunchiul). **2.** a plesni, a se frânge.
Knick|spannung *f. sg. (tehn.)* tensiune de flambaj.
Knickung, *-en, f. (tehn.)* **1.** îndoitură, încovoiere longitudinală, flambaj. **2.** ruptură; frântură.
Knickversuch, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* încercare la flambaj, încercare la îndoire.
Knie, *-s,* -[kni:ə], *n.* **1.** genunchi; **bis an die** ~ până la genunchi; **zitternde** ~ picioare muiate; **ins** ~ **gehen** a se așeza pe vine; **auf den ~n liegen** a sta în genunchi; **jm. weiche** ~ **machen** a speria tare pe cineva; **die** ~ **wurden ihm weich** i s-au muiat picioarele; *(fam.)* **etwas übers** ~ **brechen** a face ceva în grabă, a se grăbi cu ceva, a da rasol; **jn. übers** ~ **legen** a bate (un copil), a trage (unui copil) câteva (la fund); **jn. auf** (sau **in) die** ~ **zwingen** a subjuga pe cineva. **2.** genunchi (la îmbrăcăminte); **die Hose ist am** ~ **zerrissen** pantalonul e rupt la genunchi. **3.** cotitură, cot (al unui fluviu); sinuozitate, meandră. **4.** *(tehn.)* cornieră; colțar; vinclu.
Knieband, *-(e)s, -bänder, n.* **1.** jartieră. **2.** *(anat.)* ligament al genunchiului:
Kniebeuge, *-n, f.* **1.** *(sport)* îndoire a genunchiului, genuflexiune. **2.** v. K n i e k e h l e.
knie(e)n, *kniete, gekniet, vb. (h) intr.* **1.** a sta în genunchi. **2.** a îngenunchea.
Kniefall, *-(e)s, -fälle, m.* îngenunchere, plecăciune.
kniefällig *adv. (în expr.)* ~ **bitten** a implora în genunchi.
kniefrei *adj.* scurt, deasupra genunchilor; **ein ~er Rock** minijup.
Kniegang, *-(e)s, -gänge, m. (sport)* atârnare de genunchi.
Kniegeige, *-n, f. (muz.)* viola da gamba.
Kniegelenk, *-(e)s, -e, n. (anat.)* încheietură, articulație a genunchiului.
Knie|hebel, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie cotită, pârghie de genunchi.
Knie|hebelbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu pârghie cotită.
Knie|hebelmatrizenpresse, *-n, f. (tehn.)* presă de matrițat cu pârghie cotită, cu genunchi.
Knie|hebelpresse, *-n, f.* v. K n i e p r e s s e.
knie|hoch *adj.* înalt până la genunchi.
Knie|holz, *-es, -hölzer, n.* **1.** tufiș. **2.** *(bot.)* pin pitic, jep *(Pinus montana).*
Knie|hosen *pl.* pantaloni scurți (până la genunchi).
Kniekehle, *-n, f. (anat.)* fosă poplitee; nucă a genunchiului.
knielang *adj.* lung până la genunchi; **ein ~er Mantel** palton până la genunchi.

knien [şi kni:ən], *kniete, gekniet, vb. (h)* **I.** *intr.* a sta îngenuncheat; **auf dem Boden ~** a sta în genunchi pe pământ. **II.** *refl.* **1.** a îngenunchea; **er kniete sich neben mich** a îngenuncheat lângă mine. **2.** a se ocupa intensiv de un lucru; **sich in die Arbeit ~** a-şi vedea intensiv de lucru.

Kniepresse, *-n, f. (tipogr.)* presă cotită.

Knieriemen, *-s, -, m.* curea de cizmar.

Knierohr, *-(e)s, -rohre, n.*, **Knieröhre**, *-n, f. (tehn.)* ţeavă cotită.

Kniescheibe, *-n, f. (anat.)* patelă, rotulă.

Kniescheitel, *-s, -, m. (tehn.)* punct de curbură.

Knieschiene, *-n, f.* **1.** *(ist.)* armură de genunchi. **2.** *(tehn.)* şină cotită, şină de ramificaţie.

Knieschoner, *-s, -, m.* v. Knieschützer.

Knieschützer, *-s, -, m. (sport)* genunchieră, apărătoare de genunchi.

Knieschwamm, *-(e)s, m. sg. (med.)* inflamaţie tuberculoasă a genunchiului.

Knie|stiefel, *-s, -, m.* cizmă până la genunchi.

Knie|streiche, *-n, f. (text.)* pieptene cotit.

Knie|strumpf, *-(e)s, -strümpfe, m.* ciorap trei sferturi.

Knie|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** portret reprezentând pe cineva până la genunchi, tablou de trei sferturi mărime. **2.** *(tehn.)* piesă cotită, cot.

knietief *adj.* adânc până la genunchi; **~es Wasser** apă adâncă până la genunchi.

Kniewärmer, *-s, -, m.* genunchieră (de lână).

knieweich *adj.* slab, moale de genunchi; cu mers nesigur.

knif *(fam.) presc.* de la kommt nicht in Frage nu se pune problema, nici vorba de aşa ceva.

kniff *ind. imperf.* de la kneifen.

Kniff, *-(e)s, -e, m.* **1.** pişcătură. **2.** cută, adâncitură (la pălărie). **3.** *(fam.)* tertip, şiretlic, chiţibuş.

Kniffelei, *-en, f. (fam.)* subtilitate, şiretenie, vicleşug, şmecherie.

kniff(e)lig *adj. (fam.)* **1.** complicat, încurcat, delicat. **2.** certăreţ.

kniffen, *kniffte, geknifft, vb. (h) tr.* a fălţui, a îndoi.

kniffig *adj. (fam.)* şmecher, şiret, rafinat.

knifflich *adj.* **1.** v. kniffelig **(1)**. **2.** anevoios, greu; **das ist eine ~e Angelegenheit** aceasta e o chestiune dificilă.

Kniffligkeit, *-en, f. (fam.)* dificultate.

knille *adj. (argou)* beat, cherchelit.

Knippe, *-n, f.* bilă (de joc din lut).

Knippmesser, *-s, -, n.* v. Klappmesser.

knipsen, *knipste, geknipst (du, er knipst), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tăia, a detaşa. **2.** a găuri, a perfora; *Fahrkarten* ~ a perfora bilete. **3.** *(fam.)* a fotografia. **II.** *intr.* a plesni, a pocni (din degete).

Knirps, *-es, -e, m.* **1.** pici. **2.** umbrelă pliantă.

knirpsig *adj.* minuscul, infim; mititel, pitic.

knirren, *knirrte, geknirrt, vb. (h) intr.* v. knarren.

knirschen, *knirschte, geknirscht, vb. (h) intr.* **1.** a scârţâi; **der Schnee knirschte unter seinen Füßen** zăpada îi scârţâia sub picioare. **2.** a scrâşni; **mit den Zähnen ~** a scrâşni din dinţi.

Knistergold, *-(e)s, n. sg.* beteală, fluturaşi de aur.

knisterig *adj. (despre foc)* pârâitor, pâlpâitor; *(despre zăpadă)* scârţâitor; *(despre hârtie, mătase etc.)* foşnitor.

knistern, *knisterte, geknistert, vb. (h) intr. (despre foc, ramuri uscate care ard etc.)* a pârâi, a pâlpâi; *(despre zăpadă)* a scârţâi; *(despre hârtie, mătase etc.)* a foşni; *(fig.)* **es knistert im Gebälk** trosneşte şandramaua.

Knistern, *-s, n. sg.* pârâit (al focului), scârţâit (al zăpezii); foşnit (al hârtiei, al mătăsii etc.).

Knittel, *-s, -, m.* v. Knüttel.

Knittelreime, **Knittelverse** *pl.* versuri iambice neregulate; versuri proaste.

Knitter, *-s, -, m.* cută (produsă prin şifonare).

knitter|arm, **knitterfest**, **knitterfrei** *adj.* neşifonabil.

Knittergold, *-(e)s, n. sg.* v. Knistergold.

knitterig *adj.* **1.** şifonat. **2.** *(fig.)* zbârcit; **ein ~es Gesicht** o faţă zbârcită, cu multe riduri.

knittern, *knitterte, geknittert, vb. (h)* **I.** *tr.* a mototoli, a şifona, a boţi. **II.** *refl. (fam.)* a se supăra; a se şifona.

Knitterprobe, *-n, f. (ind. hârtiei)* probă de mototolire.

Knobel, *-s, -, m.* **1.** v. Knöchel **(2)**. **2.** zar.

Knobelbecher, *-s, -, m.* **1.** păhărel de aruncat cu zaruri (la joc). **2.** *(argou)* cizmă.

knobeln, *knobelte, geknobelt (ich knob(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a da cu zarul. **2.** a reflecta, a medita.

Knoblauch, *-(e)s, m. sg. (bot.)* usturoi *(Allium sativum* L.).

Knoblauch|hederich, *-s, -e, m. (bot.)* usturoiţă *(Alliaria officinalis)*.

Knoblauchpilz, *-es, -e, m. (bot.)* ciuculete, ciupercă de iarbă *(Marasmius scorodonius)*.

Knoblauchzehe, *-n, f.* căţel de usturoi.

Knöchel, *-s, -, m.* **1.** *(anat.)* gleznă; articulaţie tibio-tarsiană. **2.** *(anat.)* carp, articulaţie a mâinii. **3.** zar; arşic.

Knöchelbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* tars; os al gleznei.

knöchelfrei *adj.* până deasupra gleznei.

knöchel|lang *adj.* lung până la gleznă.

knöcheln, *knöchelte, geknöchelt (ich knöch(e)le), vb. (h) (reg.)* **I.** *intr.* a juca zaruri. **II.** *tr.* a chinui.

Knöchel|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc cu zaruri.

knöcheltief *adj.* adânc până la gleznă.

Knochen, *-s, -, m.* **1.** os, ciolan; **er ist nur Haut und ~** e numai piele şi oase; **das geht auf die ~** pătrunde până la os; **die alte Gewohnheit steckt ihm noch in den ~** obiceiul vechi arc la el rădăcini adânci; **der Schreck ist ihm in die ~ gefahren** i-a intrat spaima în oase; **man spürt die Kälte bis in die ~** te pătrunde frigul până în oase; **schlecht bis in die ~** putred până în măduva oaselor; **er hat kein Mark in den ~** n-are nici un pic de vlagă; **er wirft noch mit unseren ~ die Äpfel von den Bäumen** acesta ne va duce pe toţi la groapă; **diese Krankheit sitzt mir schon lange in den ~** boala asta s-a cuibărit de mult în mine, mă pândea de mult; **die ~ zusammenschlagen** a bate măr; **die ~ zusammenreißen** a-şi da silinţă, a face toate eforturile; **für jn.** (sau **etwas**) **seine ~ hinhalten** a se sacrifica pentru cineva (sau ceva); **auf die ~ gehen** a fi foarte obositor; **die Angst ist ihm in die ~ gefahren** l-a cuprins frica; **das steckt ihm in den ~** aşa e firea lui. **2.** obiect, unealtă de os. **3.** ghioagă, bâtă (cu măciucă la un capăt). **4.** *(glumeţ)* cheie (mare şi grea). **5.** *(fam.)* om; **alter ~!** bătrâne! prietene!

Knochen|arbeit, *f. sg. (fam.)* muncă grea, istovitoare.

Knochen|asche *f. sg.* cenuşă de oase.

Knochenbau, *-(e)s, m. sg.* constituţie osoasă; **ein kräftiger** (sau **zarter**) **~** o constituţie osoasă puternică (sau fragilă).

Knochenbrand, *-(e)s, m. sg. (med.)* gangrenă osoasă.

Knochenbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* fractură osoasă.

Knochenbrüchigkeit *f. sg. (med.)* friabilitate a oaselor, osteoporoză.

Knochenbrühe, *-n, f.* supă din oase.

Knochendünger, *-s, -, m.* îngrăşământ din oase.

knochendürr *adj.* numai piele şi oase, slab ca un schelet, descarnat.

Knochen|entzündung, *-en, f. (med.)* osteită, inflamaţie a oaselor.

Knochen|erde *f. sg.* făină, cenuşă de oase.

Knochen|erweichung *f. sg. (med.)* osteomalaxie.

Knochenfäule *f. sg. (med.)* carie osoasă.

Knochenfeile, *-n, f. (chir.)* pilă-ferăstrău pentru oase.

Knochenfische *pl. (iht.)* peşti cu schelet osos, teleosteeni *(Teleostei)*.

Knochenflicker, *-s, -,* m. *(iron.)* felcer; chirurg cârpaci.

Knochenfraß, *-es, m. sg. (med.)* carie.

Knochengerippe, *-s, -, n.*, **Knochengerüst**, *-(e)s, -e, n.* schelet, osatură.

Knochengewebe, *-s, n. sg. (anat.)* ţesut osos.

knochenhaft *adj.* în formă de os.

knochenhart *adj.* foarte tare; **ein ~er Kuchen** o prăjitură tare.

Knochenhauer, *-s, -, m. (argou)* măcelar.

Knochenhaus, *-es, -häuser, n.* osuar.

Knochenhaut, *-häute, f. (anat.)* periost.

Knochenhaut|entzündung, *-en, f. (med.)* periostită.

Knochenhecht, *-(e)s, -e, m. (iht.)* ştiucă ganoidă *(Lepidosteus osseus)*.

Knochenkohle *f. sg.* cărbune de oase.

Knochenkrebs, *-es, m. sg. (med.)* sarcom osos, osteosarcom.

Knochenlehre *f. sg.* osteologie.

Knochenleim, *-(e)s, -e, m.* clei de oase.

knochenlos *adj.* fără oase.

Knochenmann, *-(e)s, m. sg. (fam.)* moartea (imaginată ca un schelet cu coasa).

Knochenmark, *-(e)s, n. sg.* măduvă osoasă.

Knochenmark|entzündung, *-en, f. (med.)* inflamaţie a măduvei osoase, osteomielită.

Knochenmark|spender, *-s, -, m. (med.)* donator de măduvă osoasă.

Knochenmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de oase.

Knochenmikrophon, *-s, -e, n.* osteomicrofon, microfon prin conducţie osoasă.

Knochenmühle, *-n, f.* **1.** moară de măcinat oase. **2.** *(glumeţ)* hodoroagă; căruţă, trăsură fără arcuri. **3.** *(fig.)* muncă grea, istovitoare.

Knochenpfanne, *-n, f. (anat.)* cavitate articulară.

Knochenschaber, *-s, -, m.* v. Knochenfeile.

Knochenschere, *-n, f. (chir.)* foarfece de oase.

Knochenschwund, *-(e)s, m. sg. (med.)* osteoclazie.

Knochen|splitter, *-s, -, m.* aşchie, bucăţică de os.

Knochen|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (med.)* fisură în os.

Knochen|system, *-s, -e, n. (anat.)* sistem osos.

Knochenteer, *-(e)s, -e, m. (chim.)* uleiul lui Dippel.

Knochentelephon şi **-telefon**, *-(e)s, -e, n.* osteotelefon, telefon prin conducţie osoasă.

knochentrocken *adj.* uscat ca osul.

Knochentuberkulose *f. sg. (med.)* tuberculoză osoasă.

Knochenverletzung, *-en, f.* leziune la os.

knochenweich *adj.* cu oasele muiate.

Knochenzüngler *pl. (iht.)* peşti exotici cu dinţi ascuţiţi *(Osteohlossidae)*.

knöch(e)rig *adj.* osos, ciolănos; uscăţiv.

knöchern *adj.* de os, osos.

knochig *adj.* osos.

Knocke, *-n, f.* legătură, mănunchi de cânepă, de lână.

Knockout [nɔk'aot], *-(s), -s, m. (box)* cnocaut.

Knödel, *-s, -, m.* găluscă, perişoară; *(fam.)* **er hat einen ~ im Mund** vorbeşte cu prune în gură.

Knofel, *-s, m. sg. (reg.)* usturoi.

Knöllchen, *-s, -, n. (dim.* de la Knolle) **1.** *(bot.)* bulb, tubercul mic; bulbişor. **2.** nodozitate.

Knöllchenbakterien [-riən] *pl. (bot.)* bacterii producătoare de tuberculi la leguminoase.

Knolle, *-n, f.* **1.** bulgăre, cocoloş. **2.** *(bot.)* bulb, tubercul. **3.** excrescenţă, tumoare, tuberculă; nodozitate. **4.** *(fam.)* nas mare, pătlăgea. **5.** *(fig.)* (om) grosolan, necioplit. **6.** v. Krabbe.

knollen|artig *adj.* v. knollenförmig.

Knollenblätterpilz, *-es, -e*, **Knollenblätterschwamm**, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* ciupercă albă *(Amanita phalloides)*.

knollenförmig *adj. (bot.)* bulbos, tuberiform.

Knollengewächs, *-es, -e, n. (bot.)* plantă cu tuberculi.

Knollenkerbel, *-s, -, m. (bot.)* baraboi *(Chaerophyllum bulbosum* L.).

Knollen|nase, *-n, f.* nas mare şi grosolan.

Knollenpflanzen *pl.* v. Knollengewächse.

Knollenrüster|staude, *-n, f. (bot.)* aglică *(Filipendula hexapetala)*.

Knollenwulstling, *-s, -e, m. (bot.)* ciupercă otrăvitoare (din genul *Amanita)*.

knollig **I.** *adj.* **1.** v. knollenförmig. **2.** greoi, neîndemânatic. **3.** grobian. **II.** *adv. (fam.)* foarte.

Knollwurz *f. sg. (bot.)* oreşniţă *(Lathyrus tuberosus* L.).

Knopf, *-(e)s, Knöpfe, m.* **1.** nasture, bumb; buton; *(fam.)* bani; **Knöpfe springen lassen** a plăti; *(fam.)* **der ~ geht ihm auf** s-a dumirit; **sich** *(dat.)* **etwas an den Knöpfen abzählen** a da cu banul; a lăsa hazardul să hotărască; a lua o hotărâre la întâmplare. **2.** buton (al

unui sertar etc.), măciulie (a unui baston); mâner (al sabiei); capitel (al coloanei) etc. 3. *(fam.)* pici, puşti. 4. *(reg.)* mugure. 5. *(reg.)* nod. 6. *(reg.)* găluşcă. 7. *(reg.)* bădăran.

Knopf|auge, *-s, -n, n.* ochi mic, rotund şi lucios.

Knopfblume, *-n, f. (bot.)* zglăvoc *(Centaurea sacea).*

Knöpfchen, *-s, -, n. (dim* de la Knopf) năsturaş, năsturel, bumbuleţ, butonaş.

Knopfdruck, *-(e)s, -drücke, m.* apăsare pe buton; **auf** ~ printr-o apăsare pe buton.

knöpfe(l)n, *knöpf(el)te, geknöpf(el)t (ich knöpf(el)e), vb. (h) tr.* a încheia nasturii, a îmbumba.

Knopfhaken, *-s, -, m. (înv.)* cârlig pentru încheiat nasturi (la pantofi, mănuşi etc.).

Knopfhornwespe, *-n, f. (entom.)* (specie de) viespe mare *(Cimbex betulae).*

Knopfkästen, *-s, -* (şi *-kästen), m.* cutie pentru nasturi.

Knopfkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* busuioc sălbatic *(Galinsoga parviflora).*

Knopfloch, *-(e)s, -löcher, n.* butonieră; **er bekommt etwas ins** ~ primeşte o distincţie, o decoraţie, un ordin; **aus allen** (sau **sämlichen**) **Knopflöchern platzen** a se fi îngrăşat prea mult; **jm. aus allen** (sau **sämtlichen**) **Knoplöchern gucken** a fi foarte vizibil.

Knopfloch|eisen, *-s, -, n.* stanţă de butoniere.

Knopflochzange, *-n, f.* cleşte pentru butoniere (la îmbrăcăminte de piele).

Knopfmacher, *-s, -, m.* persoană care confecţionează nasturi.

Knopfnadel, *-n, f.* ac cu gămălie.

Knopfreihe, *-n, f.* şir de nasturi, de butoane.

Knopfzelle, *-n, f.* baterie mică (pentru ceasuri etc.).

Knopper, *-n, f.* 1. *(bot.)* gogoaşă de ristic. 2. *(tăb.)* colţan.

knorke *adj.* şi *adv. (fam.)* excelent, minunat, perfect, distins; **der Kerl ist** ~ e un băiat bine.

Knorpel, *-s, -, m. (anat.)* zgârci, cartilaj.

Knorpelband, *-(e)s, -bänder, n. (anat.)* simfiză.

Knorpelbeere, *-n, f. (bot.)* fragă *(Fragaria viridis).*

Knorpelfische *pl. (iht.)* peşti cu schelet cartilaginos sau incomplet cartilaginos *(Chondrichtyes).*

Knorpelgewebe, *-s, n. sg. (anat.)* ţesut cartilaginos.

knorp(e)lig *adj.* cartilaginos.

Knorpelkirsche, *-n, f. (bot.)* cireaşă pietroasă.

Knorpelkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* iarbă de şoaldină *(Sedum acre).*

Knorpel|lattich, *-s, -e, m. (bot.)* răsfug *(Chondrilla juncea).*

Knorpelmaul, *-(e)s, -mäuler, n. (iht.)* peşti din familia crapilor *(Chondrostoma).*

Knorpel|stör, *-(e)s, -e, m.* v. Stör.

Knorren, *-s, -, m.* 1. nod; ciot. 2. protuberanţă, excrescenţă. 3. gleznă.

knorrig *adj.* noduros, cioturos.

Knorz, *-es, -e, m.* v. Knorren.

Knöspchen, *-s, -, n. (bot.) (dim.* de la Knospe) muguraş, mugurel, bobocel.

Knospe, *-n, f.* 1. *(bot.)* boboc, mugur, ochi; *(fig.)* **ein Mädchen wie eine** ~ un boboc de fată. 2. v. Knospenkapitell.

knospen, *knospte, geknospt, vb. (h) intr.* 1. a îmboboci, a înmuguri. 2. *(fig.)* a se dezvolta, a înflori.

Knospendecke, *-n, f. (bot.)* înveliş protector al mugurelui.

Knospenkapitell, *-s, -e, n. (arh.)* capitel cu ornamente.

Knospenkern, *-(e)s, -e, m. (bot.)* miez al mugurelui.

Knospen|schuppe, *-n, f. (bot.)* solz al mugurelui.

Knospen tragend *adj.* gemifer, purtător de muguri.

knospenvoll, knospig *adj.* plin de muguri, îmbobocit.

Knospung *f. sg. (bot.)* înmugurire, îmbobocire.

Knötchen, *-s, -, n. dim.* de la Knoten noduleţ.

Knote, *-n, -n, m.* 1. v. Knoten. 2. ucenic. 3. bădăran, mojic.

knoteln, *knotelte, geknotelt (ich knot(e)le),* **knöteln**, *knötelte, geknötelt (ich knöt(e)le), vb. (h) tr.* şi *intr. (despre lucru de mână)* a face noduri; a face fileuri.

knoten, *knotete, geknotet (du knotest, er knotet), vb. (h) tr.* şi *intr.* a înnoda, a face un nod.

Knoten, *-s, -, m.* 1. nod; **einen** ~ **schlingen** a face un nod, a înnoda; **einen** ~ **aufmachen** a desface un nod, a deznoda. 2. *(fig.)* încurcătură, greutate, piedică; **da sitzt der** ~ aici e încurcătura; **in etwas einen** ~ **finden** a căuta nod în papură; **den** ~ **durchhauen** a tăia nodul gordian. 3. *(bot., fiz., ferov.)* nod. 4. *(lit.)* nod (al conflictului). 5. *(med.)* nod, nodozitate, tumoare. 6. *(mar.)* nod (o milă pe oră; unitate de măsurat viteza navelor). 7. conci, coc.

Knoten|ameise, *-n, f. (entom.)* furnică noduroasă *(Myrmica rubra).*

Knotenbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* gară de joncţiune.

Knotenblume, *-n, f. (bot.)* ghiocei bogaţi *(Leucojum vernum* L.).

Knotendolde, *-n, f. (bot.)* baraboi noduros *(Physocaulis nodosus).*

knotenförmig *adj.* noduros, în formă de nod.

knotenhaft *adj.* 1. în formă de nod, noduros. 2. *(fam.)* grosolan, mojic.

Knotenhai, *-(e)s, -e, m. (iht.)* rechin de gheaţă *(Lacmargus borealis).*

Knotenlinie [-niə], *-n, f. (fiz.)* linie nodală.

Knotenpunkt, *-(e)s, -e, m.* 1. nod de cale ferată. 2. *(fiz.)* punct nodal. 3. *(tehn.)* nod, punct de joncţiune, punct nodal.

Knotenpunktmoment, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* moment la nod.

Knotenpunkt|station, *-en, f. (ferov.)* staţie-nod.

Knotenseil, *-(e)s, -e, n. (alpinism)* coardă cu noduri.

Knoten|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* bâtă, măciucă, băţ noduros.

Knöterich, *-(e)s, -e, m. (bot.)* troscot *(Polygonum aviculare* L.).

Knöterichgewächse *pl. (bot.)* poligonacee.

knotig, *adj.* 1. noduros. 2. *(fig.)* grosolan, mojic, brutal.

Knotigkeit *f. sg.* 1. nodozitate, însuşirea de a fi noduros. 2. *(fig.)* grosolănie, mitocănie, mojicie.

Knotte, *-n, f. (reg.)* măciulie a seminţei de in.

Knubbe, *-n, f.,* **Knubben**, *-s, -, m.* nod (în lemn).

Knubbel, *-s, -, m. (reg.)* nod, umflătură.

knubbeln, *knubbelte, geknubbelt (ich knubb(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* 1. a umbla cu degetele la ceva. 2. *(refl.)* a se strânge grămadă.

knuddeln, *knuddelte, geknuddelt (ich knudd(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* 1. a strivi, a mototoli. 2. a îmbrăţişa, a strânge.

Knuff, *-(e)s, Knüffe, m.* ghiont; **jm. einen** ~ **geben** a da cuiva un ghiont.

knuffen, *knuffte, geknufft, vb. (h) tr.* a înghionti.

knuffig *adj.* grosolan, brutal.

knüll *adj. (argou studenţesc)* beat.

knüllen, *knüllte, geknüllt, vb. (h)* I. *tr. (reg.)* 1. a mototoli. 2. a bate. II. *intr.* a chefui. III. *refl. (fam.)* a se chercheli.

Knüller, *-s, -, m. (presă)* senzaţie.

knüpfen, *knüpfte, geknüpft, vb. (h)* I. *tr.* 1. (şi *fig.)* a lega, a înnoda; **einen Knoten** ~ a face un nod; **etwas an eine Bedingung** ~ a lega ceva de o condiţie, a condiţiona; **große Hoffnungen an etwas** ~ a-şi face mari speranţe în legătură cu ceva. 2. a ţese (covoare de tip persan); *(despre lucru de mână)* a lucra fileuri. II. *refl.* a se lega; **daran** ~ **sich viele Erinnerungen** de acest lucru se leagă multe amintiri.

Knüpferei, *-en, f.* atelier de covoare de tip persan.

Knüpfteppich, *-s, -e, m.* covor persan (lucrat manual).

Knüpfung, *-en, f.* legătură; **ein Teppich mit feiner** ~ un covor cu legătură fină.

Knüppel, *-s, -, m.* 1. măciucă, retevei, ciomag; *(fig.)* **jm. einen** ~ **zwischen die Beine werfen** a pune beţe-n roate; **der** ~ **liegt beim Hunde** frica păzeşte pepenii. 2. *(fig.)* mojic, bădăran. 3. *(av.)* v. Knüppelsteuer. 4. unealtă de sculptor. 5. *(cul., brutărie)* baton, corn lung. 6. *(tehn.)* băletă; ţaglă.

Knüppel|ausdemsack *sg. (în basme)* bâtă-ieşi-din-sac.

Knüppelbrücke, *-n, f.* pod din bârne.

Knüppeldamm, *-(e)s, -dämme, m.* dig din bârne, stăvilar de pari groşi.

knüppeldick *adj.* 1. gros ca un stâlp. 2. *(pop.)* din plin; foarte rău; **ich habe es** ~ mi-ajunge, m-am săturat.

knüppelhaft *adj.* 1. ca o măciucă, ca un retevei, ca un ciomag. 2. *(fig.)* grosolan, grobian, bădăran, mojic.

knüppelhart *adj.* tare ca piatra.

Knüppelholz, *-es, n. sg.* lemn pentru pari.

knüppelig *adj.* v. knüppelhaft (1).

knüppeln, *knüppelte, geknüppelt (ich knüpp(e)le), vb. (h) tr.* a bate în mod brutal cu un ciomag.

Knüppelschaltung, *-en, f. (auto.)* manetă de viteză la podea.

Knüppelschrott, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* deşeuri de ţagle.

Knüppel|steuer, *-s, -, n. (av.)* manşă.

Knüppelwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* laminor de ţagle.

Knüppelweg, *-(e)s, -e, m.* drum de bârne.

knurren, *knurrte, geknurrt, vb. (h) intr.* 1. *(despre câini, lupi etc.)* a mârâi. 2. *(despre intestine)* a chiorăi; **mir knurrt der Magen** îmi chiorăie maţele (de foame).

Knurren, *-s, n. sg.* 1. mârâit. 2. chiorăit.

Knurr|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (iht.)* peşte trigla *(Triglidae).*

knurrig *adj. (despre câini)* mârâitor; *(despre oameni)* certăreţ; ciufut; prost dispus.

Knusperchen, *-s, -, n. (fam.)* fursecuri, biscuiţi.

Knusperhäus|chen, *-s, -, n. (în basme)* căsuţă din turtă dulce.

knusp(e)rig *adj.* bine prăjit, crocant.

knuspern, *knusperte, geknuspert, vb. (h) tr.* şi *intr.* a ronţăi, a roade.

Knust, *-es, -e, m. (reg.)* 1. coltuc, coajă de pâine. 2. ciot. 3. casă a sâmburilor (la măr etc.).

Knute, *-n, f.* cnut.

knuten, *knutete, geknutet (du knutest, er knutet), vb. (h) tr.* 1. a bate cu cnutul. 2. *(fig.)* a asupri.

knutschen, *knutschte, geknutscht, vb. (h) tr.* 1. a şifona, a mototoli. 2. *(fam.)* a dezmierda, a alinta, a giugiuli; **ein Mädchen** ~ a dezmierda o fată.

Knüttel, *-s, -, m.* ciomag, retevei, măciucă.

knüttelig *adj.* grosolan, dur, necioplit.

knütteln, *knüttelte, geknüttelt (ich knütt(e)le), vb. (h) tr.* a ciomăgi.

Knüttelreime, Knüttelverse [-fɛːəzə] *pl.* v. Knittelreime.

k.o. [ka'oː] *(sport)* knockout; ~ **sein** a fi knockout.

Koagulation *f. sg.* coagulare.

koagulieren, *koagulierte, koaguliert, vb. (h) intr.* a coagula.

koalieren, *koalierte, koaliert,* **koalisieren**, *koalisierte, koalisiert, vb. (h) intr.* şi *refl.* a (se) coaliza.

Koalition, *-en, f. (pol.)* coaliţie.

Koalitionär, *-s, -e, m.* partid, partener de coaliţie.

Koalitionsbildung, *-en, f.* formarea unei coaliţii.

Koalitionsfreiheit *f. sg.* libertate de coalizare.

Koalitions|partei, *-en, f.* partid de coaliţie.

Koalitions|partner, *-s, -, m.* partener de coaliţie.

Koalitions|periode, *-n, f.* perioadă de coalizare.

Koalitions|politik *f. sg.* politică de coaliţie.

Koalitionsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de a se coaliza.

Koalitionsregierung, *-en, f.* guvern de coaliţie.

Ko|autor, *-s, -en, m.* coautor.

koaxial *adj. (tehn.)* coaxial.

Ko|axialkabel, *-s, -, n. (inform.)* cablu coaxial.

Koazervation [-va-] *(chim.) f. sg.* coacervaţie.

Kobalt, *-(e)s, n. sg. (mineral., chim.)* cobalt.

Kobaltblau, *-s, n. sg.* albastru de cobalt.

Kobaltblüte *f. sg. (chim.)* arseniat de cobalt.

Kobaltglanz, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* cobaltină.

Kobaltierung *f. sg.* cobaltare.

Kobaltkies, *-es, m. sg. (chim.)* pirită de cobalt.

Kobel, *-s, -, m.* 1. *(reg.)* cocioabă, bordei. 2. porumbărie, hulubărie. 3. *(vân.)* cuib de veveriţă. 4. *(la păsări)* moţ. 5. *(reg.)* zor.

Koben, *-s, -, m., (reg.)* 1. cocină. 2. cocioabă, bordei.

Kober, *-s, -, m. (reg.)* 1. coş lunguieţ (de pus în spinare). 2. *(argou)* cârciumar.

Kobold, *-(e)s, -e, m.* 1. *(mit.)* spirit rău, iasmă; spiriduş ghiduş. 2. fată zvăpăiată.

Koboldmaki, *-s, -s, m. (zool.)* maki-nălucă *(Tarsius tarsius).*

Kobolz *(invar.), m. (în expr.)* ~ **schießen** a se da peste cap, a face tumbe.
Kobra, *-s, f. (zool.)* şarpe cu ochelari, cobră *(Naja tripudians).*
Kọch, *-(e)s, Köche, m.* **1.** bucătar; *(fig.)* **viele Köche verderben** (sau **versalzen) den Brei** (sau **die Suppe)** copilul cu mai multe moaşe moare cu buricul netăiat; **Hunger ist der beste** ~ foamea e cel mai bun bucătar. **2.** (şi *n.*) budincă; sufleu. **3.** piure.
Kọch|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr de compot.
Kọchbeutel, *-s, -, m.* plic, pungă rezistent(ă) la fierbere.
Kọchbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de bucate.
Kọchbutter, *-, f.* unt de gătit.
Kọchdauer, *-, f.* v. Kochzeit.
kọch|echt *adj. (despre ţesături colorate)* rezistent la fiert.
Kọch|ecke, *-n, f.* colţ, nişă pentru gătit.
köcheln, *köchelte, geköchelt (ich köch(e)le), vb. (h) tr.* a fierbe uşor; **die Soße muß eine halbe Stunde** ~ sosul trebuie să fiarbă la foc mic timp de o jumătate de oră.
kọchen, *kochte, gekocht, vb. (h)* **I.** *tr.* a fierbe, a găti, a prepara mâncare. **II.** *intr.* a fierbe, a clocoti; *(fig.)* **er kocht vor Wut** sau *(impers.)* **es kocht in ihm** fierbe de mânie; **das Blut kocht ihm in den Adern** îi fierbe sângele în vine; **es wird überall mit Wasser gekocht** pretutindeni e la fel; **diese Erbsen kochen schwer** mazărea aceasta fierbe greu, încet.
Kọchen, *-s, n. sg.* **1.** fierbere, clocotire; **die Milch zum ~ kommen lassen** a lăsa laptele să înceapă să fiarbă. **2.** gătit (al mâncării).
kọchend I. *part. prez.* de la kochen. **II.** *adj.* clocotitor, fierbinte, în fierbere; **~es Wasser** apă fierbinte, apă clocotită.
Kochendwạssergerät, *-(e)s, -e, n.* fierbător pentru apă.
Kocher, *-s, -, m.* maşină de gătit (cu gaz, cu petrol, cu spirt); reşou, fierbător.
Köcher, *-s, -, m.* tolbă (de săgeţi).
Kocherei, *-en, f. (mai ales peior.)* bucătăreală, gătit (al mâncării).
Köcherfliege, *-n, f. (entom.)* frigană *(Phryganea grandis).*
Kọchfeld, *-(e)s, -er, n.* plită de gătit din ceramică de sticlă.
kọchfertig *adj.* gata pregătit pentru fiert.
kọchfest *adj.* rezistent la fiert.
Kọchfleisch, *-(e)s, n. sg.* rasol, carne de fiert, carne de supă.
Kọchgelegenheit, *-en, f.* posibilitate de a găti.
Kọchgerät, *-(e)s, -e, n.* veselă de bucătărie.
Kọchgeschirr, *-(e)s, -e, n.* **1.** v. Kochgerät. **2.** *(mil.)* marmită.
Kọch|herd, *-(e)s, -e, m.* plită; maşină de gătit.
Kọchie [-xıə], *-n, f. (bot.)* mături *(Rochia scoparia).*
Köchin, *-nen, f.* bucătăreasă.
Kọchkessel, *-s, -, m.* cazan de bucătărie.
Kọchkiste, *-n, f.* ladă-termos.
Kọchkunst *f. sg.* artă culinară.
Kọchkurs, *-es, -e, m.*, **Kọchkursus**, *-, -kurse, m.* curs de gătit.
Kọchlöffel, *-s, -, m.* lingură de bucătărie.
Kọchnische, *-n, f.* nişă de gătit.
Kọchplatte, *-n, f.* plită, reşou.
Kọchpunkt, *-(e)s, m.* temperatură, punct de fierbere.
Kọchreis, *-es, m. sg.* orez fin de masă.
Kọchrezept, *-(e)s, -e, n.* reţetă pentru gătit.
Kọch|salz, *-es, n. sg.* sare de bucătărie, clorură de sodiu.
kọchsalz|arm *adj.* cu puţină clorură de sodiu.
kọchsalzfrei *adj.* fără sare, fără clorură de sodiu.
kọchsalzhaltig *adj.* conţinând clorură de sodiu.
Kọchsalzlösung *f. sg.* soluţie de clorură de sodiu.
kọchsalzreich *adj.* bogat în clorură de sodiu.
Kọchschinken, *-s, -, m* şuncă fiartă, jambon fiert.
Kọch|stelle, *-n. f.* v. Kochplatte.
Kọchtopf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală de gătit.
Kọchung, *-en, f. (tehn.)* fierbere.
Kọchwäsche *f. sg.* rufe fierte; rufe care trebuie fierte.
Kọchwasser, *-s, n. sg.* apă în care a fiert ceva.
Kọchwurst, *-würste, f.* caltaboş.
Kọchzeit *f. sg.* timp de fierbere.
Koda, *-s, f. (muz.)* coda.
kọddern, *kodderte, gekoddert, vb. (h) tr.* **1.** a spăla rufe mărunte. **2.** a necăji, a tachina.
kọddrig I. *adj.* **1.** zdrenţăros. **2.** obraznic. **3.** fără valoare. **II.** *adv.* rău; **mir ist** ~ mi-e rău.
Kode [ko:d], *-s, -s, m.* **1.** cod (telegrafic). **2.** cod (secret).
Kode|erzeugung, *-en, f.* producere, alcătuire de coduri.
Kodegenerator, *-s, -en, m.* generator de coduri.
Kodein [-de'i:n], *-s, n. sg. (chim.)* codeină.
Köder, *-s, -, m.* nadă, momeală; (şi *fig.)* **in den ~ beißen** a muşca în undiţă.
ködern, *köderte, geködert, vb. (h) tr.* (şi *fig.)* a momi; a ademeni, a atrage.
Kode|umwandler, *-en, f.* convertor de cod.
Kode|umwandlung, *-en, f.* conversie de cod.
Kodex, *-es* (şi *-*), *-e* (şi *Kodizes, reg. Kodices), m.* **1.** *(jur.)* cod. **2.** *(fil., lit.)* codice, codex.
kodieren, *kodierte, kodierte, vb. (h) tr.* a coda.
Kodierung, *-en, f.* codare.
Kodierungs|programm, *-(e)s, -e, n. (inform.)* program de codare.
Kodifikation, *-en, f.* codificare.
Kodifikator, *-s, -toren, m.* codificator.
kodifizieren, *kodifizierte, kodifiziert, vb. (h) tr. (jur.)* a codifica, a promulga legi.
Kodifizierung, *-en, f.* v. Kodifikation.
Kodizill, *-s, -e, n. (jur.)* codicil.
Ko|edukation *f. sg.* învăţământ mixt.
Ko|effizient [-tsi'ɛnt], *-en, -en, m. (mat.)* coeficient.
Ko|erzitivkraft, *-kräfte, f.* **1.** *(jur.)* forţă coercitivă. **2.** *(tehn.)* forţă coercitivă, câmp coercitiv.
Ko|existẹnz [ko:ɛks-] *f. sg.* coexistenţă, convieţuire; **friedliche** ~ coexistenţă paşnică.
ko|existieren, *koexistierte, koexistiert, vb. (h) intr.* a coexista.
Kofel, *-s, -, m. (reg.)* v. Kogel[1].
Kofen, *-s, -, m. (reg.)* v. Koben.
Kofent, *-s, -e, m.* bere uşoară.
Koffe|in [-fe'i:n], *-s, n. sg. (chim.)* cofeină.
koffe|infrei *adj.* fără cofeină, decofeinizat.
koffe|inhaltig *adj.* cu conţinut de cofeină, cofeinizat.
Kọffer, *-s, -, m.* **1.** geamantan; cufăr, ladă; **pack den ~!** şterge-o!; **aus dem ~ leben** a fi tot timpul pe drumuri. **2.** *(constr.)* albie de balast; strat de piatră spartă. **3.** *(mil., argou)* proiectil de artilerie grea.
Kọffer|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat portativ (gramofon, radio, magnetofon, maşină de scris, maşină de cusut etc.).
Köfferchen, *-s, -, n. (dim.* de la Koffer) geamantănaş, lădiţă, cufăraş.
Kọfferdamm, *-(e)s, -dämme, m. (constr.)* dig de chesoane; batardou.
Kọfferfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* peste tropical diform şi colţuros, blindat cu solzi osoşi *(Ostraciontidae).*
Kọffergriff, *-(e)s, -e, m.* mâner al unui geamantan.
Kọfferkuli, *-s, -s, m.* cărucior de bagaje (în gări).
Kọffer|radio, *-s, -s, n.* radio portativ.
Kọffer|raum, *-(e)s, m. sg. (auto.)* spaţiu pentru bagaje, portbagaj.
Kọfferschreibmaschine, *-n, f.* maşină de scris portabilă.
Kogel[1], *-s, -, m.* vârf (rotund) de munte.
Kogel[2], *-n, f.* glugă.
Kọgge, *-n, f. (mar.)* cogă.
Kọgnak ['kɔnjak], *-s, -e* (sau *-s), m.* coniac.
Kọgnakbohne, *-n, f.* pralină cu coniac.
Kọgnakglas, *-es, -gläser, n.*, **Kọgnakschwenker**, *-s, -, m.* pahar de coniac.
Kognat, *-en, -en, m.* rudă de sânge.
Kognition, *-, -en, f.* cunoaştere, recunoaştere.
kognitiv *adj.* cognitiv.
Ko|habitation, *-nen, f.* coabitare.
ko|habitieren, *kohabitierte, kohabitiert, vb. (h) tr.* a coabita.
ko|härẹnt *adj. (fiz.)* coerent.
Ko|härẹnz *f. sg. (fiz.)* coerenţă.
Ko|härer, *-s, -, m. (fiz.)* coeror.
ko|härieren, *kohärierte, kohäriert, vb. (h) intr. (fiz.)* a se uni, a se lega, a se reuni.
Ko|häsion *f. sg. (fiz.)* coeziune.
ko|häsiv *adj. (fiz.)* coeziv, aderent.
Kohl, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(bot.)* varză *(Brassica oleracea).* **2.** *sg. (fam.)* vorbe goale, spanac, fleacuri; ~ **reden** a vorbi prostii; **das macht den ~ nicht fett** asta nu ajută la nimic, asta nu ne încălzeşte; *(fig.)* **aufgewärmter** ~ poveste răsuflată.
Kohl|amsel, *-n, f. (ornit.)* mierlă *(Merula vulgaris).*
Kohl|art, *-en, f.* soi de varză.
Kohlblatt, *-(e)s, -blätter, n.* frunză de varză.
Kohldampf, *-(e)s, m. sg. (fam.)* foame; ~ **schieben** a flămânzi, a suferi de foame.
Kohldistel, *-n, f. (bot.)* crăstăval *(Cirsium oleraceum).*
Kohle, *-n, f.* **1.** cărbune; *(fig.)* **wie auf (glühenden) ~n sitzen** a sta ca pe jăratic; **glühende** ~ jar; **schwarz wie** ~ negru ca tăciunele. **2.** *(argou)* biştari, gologani, sfanţi.
Kohledruck, *-(e)s, m. sg.* tipar cu hârtie pigment.
Kohleförderung *f. sg. (mine.)* exploatare, extracţie, producţie de cărbuni.
kohle|haltig *adj.* care conţine cărbune.
Kohle|hydrat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* hidrat de carbon.
Kohlekraftwerk, *-(e)s, -e, n.* termocentrală.
kohlen[1], *kohlte, gekohlt, vb. (h)* **I.** *tr.* a transforma în cărbuni, a carboniza. **II.** *intr.* **1.** a se carboniza; a arde fără flacără. **2.** *(mar.)* a încărca cărbuni.
kohlen[2], *kohlte, gekohlt, vb. (h) intr. (fam.)* a vorbi fleacuri, a trăncăni, a exagera.
Kohlen|ab|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* distanţă între vârfurile electrozilor de cărbune.
Kohlen|anzünder, *-s, -, m.* aprinzător de foc.
Kohlenbansen, *-s, -, m.* siloz de cărbuni.
Kohlenbecken, *-s, -, n.* **1.** bazin carbonifer, regiune carboniferă. **2.** recipient cu cărbuni pentru încălzit.
Kohlenbergbau, *-(e)s, -e, m.* minerit, exploatare de cărbuni.
Kohlenbergwerk, *-(e)s, -e, n.* mină de cărbuni.
Kohlenblende, *-n, f.* antracit.
Kohlenblitz|ableiter, *-s, -, m.* paratrăsnet cu cărbune.
Kohlenbrecher, *-s, -, m.* concasor de cărbune.
Kohlenbrenner, *-s, -, m.* cărbunar.
Kohlenbrennerei, *-en, f.* cărbunărie.
Kohlenbunker, *-s, -, m.* **1.** groapă pentru cărbuni. **2.** *(mar.)* magazie de cărbuni, buncăr de cărbuni.
Kohlenbügel|eisen, *-s, -, n.* fier de călcat cu cărbuni.
Kohlenbürste, *-n, f. (electr.)* perie de cărbune.
Kohlendampf, *-(e)s, -dämpfe, m.* vapori de cărbune.
Kohlendepot [-depo:], *-s, -s, n.* depozit de cărbuni.
Kohlendioxid, **Kohlendioxyd**, *-(e)s, n. sg. (chim.)* bioxid de carbon.
Kohlendisulfid, *-(e)s, n. sg. (chim.)* sulfură de carbon.
Kohlen|elektrode, *-n, f. (electr.)* electrod de cărbune.
Kohlen|entgasung *f. sg. (metal.)* cocsificare a cărbunelui.
Kohlen|explosion, *-en, f.* explozie de cărbuni pulverizaţi.
Kohlenfaden, *-s, -fäden, m. (electr.)* filament de cărbune.
Kohle(n)fadenlampe, *-n, f. (electr.)* lampă cu filament de cărbune.
Kohlenfeld, *-(e)s, -er, n.* teren carbonifer.
Kohlenfeuer, *-s, -, n.* foc cu cărbuni.
Kohlenfilter, *-s, -, n.* filtru de cărbune.
Kohlenflöz, *-es, -e, n. (mine.)* filon de cărbuni.

Kohlenförderung f. sg. extracție, producție de cărbuni.
Kohlenformation f. sg. formațiune carboniferă.
Kohlengas, -es, -e, n. gaz de generator.
Kohlenge|stübbe, -s, n. sg. (mine) praf de cărbune, pastă de cărbune și argilă, frezil.
Kohlengewinnung f. sg. extracție de cărbuni.
Kohlengicht, -en, f. (metal.) încărcătură de cărbuni.
Kohlengrieß, -es, m. sg. (mine) mărunt de cărbune, griș.
Kohlengrube, -n, f. mină de cărbuni.
Kohlengrus, -es, -e, m. (mine) praf de cărbune.
Kohlenhalde, -n, f. (mine) haldă de cărbuni.
Kohlenhalter, -s, -, m. 1. rezervor, ladă de cărbuni. 2. (tehn.) suport de cărbune (într-o lampă cu arc); portperie.
kohlenhaltig adj. carbonifer; care conține cărbune.
Kohlenhaue, -n, f. (mine) picon pentru cărbuni.
Kohlenhauer, -s, -, m. miner la cărbune.
Kohlenhaufen, -s, -, m. grămadă de cărbuni.
Kohlenheizung, -en, f. încălzire cu cărbuni.
Kohlenherd, -(e)s, -e, m. mașină de gătit cu cărbuni.
Kohlenhochbe|hälter, -s, -, m. buncăr de cărbuni.
Kohlenhulk, -en, -en, m. (mar.) ponton pentru cărbuni.
Kohlenhydrat, -(e)s, -e, n. v. Kohlehydrat.
Kohlen|industrie f. sg. industrie carboniferă.
Kohlenkalk|stein, -(e)s, m. sg. calcar carbonifer.
Kohlenklein, -s, n. sg. cărbune fărâmițat.
Kohlenlager, -s, -, n. 1. strat de cărbuni. 2. depozit de cărbuni.
Kohlenlichtbogenschweißung, -en, f. (tehn.) sudare cu electrod de cărbune.
Kohlenloch, -(e)s, -löcher, n. (mar.) gură de buncăr.
Kohlenmann, -(e)s, -männer, m. cărbunar.
Kohlenmeiler, -s, -, m. cărbunărie, bocșă (pentru producerea mangalului).
Kohlenmonoxid, **Kohlenmonoxyd**, -(e)s, n. (chim.) monoxid de carbon.
Kohlen|oxid, **Kohlen|oxyd**, -(e)s, n. sg. (chim.) oxid de carbon.
Kohlen|oxidvergiftung, -en, f. intoxicare cu oxid de carbon.
Kohle(n)papier, -s, -e, n. hârtie indigo, hârtie plombagină, (hârtie) carbon.
Kohlenplatz, -es, -plätze, m. cărbunărie.
Kohlenrampe, -n, f. (ferov.) rampă de (descărcat și încărcat) cărbuni.
Kohlenrevier [-vi:ɐ], -s, -e, n. teren carbonifer.
Kohlenring|stopfbüchse, -n, f. (tehn.) presetupă cu inele de grafit.
Kohlenrutsche, -n, f. scoc, rostogol de cărbuni.
Kohlensack, -(e)s, -säcke, m. 1. sac pentru cărbuni. 2. pântece al furnalului.
Kohlensand|stein, -(e)s, -e, m. (geol.) gresie cărbunoasă.
kohlensauer adj. (chim.) carbonic, carbonat de...
Kohlensäure f. sg. (chim.) acid carbonic, bioxid de carbon.
kohlensäure|haltig adj. cu conținut de bioxid de carbon.
Kohlenschaufel, -n, f. lopată pentru cărbuni.
Kohlenschiefer, -s, m. sg. (geol.) șist cărbunos.
Kohlenschürfgerät, -(e)s, -e, n. transportor de cărbuni cu cupe.
Kohlen|spitze, -n, f. (electr.) vârf de cărbune (la lampa cu arc voltaic).
Kohlen|spritze, -n, f. (ferov.) dispozitiv de udat cărbuni, stropitor de cărbuni.
Kohlen|stab, -(e)s, -stäbe, m. (electr.) vergea de cărbuni; electrod de cărbune.
Kohlen|staub, -(e)s, m. sg. praf de cărbune.
Kohlen|staubfeuerung, -en, f. încălzire cu praf de cărbune.
Kohlen|staubmühle, -n, f. moară de măcinat cărbuni.
Kohlen|stoff, -(e)s, m. sg. (chim.) carbon.
Kohlen|stoffdisulfid, -(e)s, n. sg. (chim.) sulfură de carbon.
Kohlen|stoff|entziehung f. sg. (chim.) extragere a carbonului, decarburare.
Kohlen|stoffge|halt, -(e)s, m. sg. conținut de carbon.
kohlen|stoffhaltig adj. (chim.) cu conținut de carbon, carbonic.
Kohlen|stoffring, -(e)s, -e, m. (chim.) ciclu format din atomi de carbon, ciclu carbonic.
Kohlen|stoff|stahl, -(e)s, -stähle (și -e), m. oțel carbon.
Kohlen|stoff|stampfmasse, -n, f. masă de umplutură din cărbune.
Kohlen|stoffverbindung, -en, f. combinație a carbonului.
Kohlen|stoffwerkzeug|stahl, -(e)s, -stähle (și -e), m. oțel carbon pentru scule.
Kohlen|stoß, -es, -stöße, m. (mine) perete, front de cărbuni.
Kohlentiegel, -s, -, m. creuzet de cărbune.
Kohlentrimmer, -s, -, m. încărcător, docher de cărbuni.
Kohlenturm, -(e)s, -türme, m. uzină de gaz; turn de cărbuni.
Kohlenver|edlung, -en, f. (chim.) înnobilare a cărbunilor.
Kohlenverflüssigung f. sg. lichefiere, fluidizare a cărbunelui.
Kohlenvergasung f. sg. gazeificare a cărbunelui.
Kohlenverkokung, -en, f. (metal.) cocsificare a cărbunelui.
Kohlenwäsche, -n, f. (mine) spălătorie de cărbuni.
Kohlenwasser|stoff, -(e)s, -e, m. hidrocarbură.
Kohlenzange, -n, f. clește pentru cărbuni.
Kohlenzeche, -n, f. mină de cărbuni.
Kohlezeichnung, -en, f. desen în cărbune.
Kohlenzufuhr f. sg. admisie de cărbune, aprovizionare cu cărbuni.
Kohlepapier, -s, -e, n. v. Kohlenpapier.
Köhler, -s, -, m. 1. cărbunar. 2. (iht.) pește albastru (Gadus virens).
Köhlerei, -en, f. cărbunărie.
Köhlerglaube, -ns, **Köhlerglauben**, -s, m. sg. (fig.) credință oarbă.
Kohle|stift, -(e)s, -e, m. creion de carbon.
Kohl|eule, -n, f. (entom.) fluture de varză noctuid (Mamestra brassicae).
Kohlevorkommen, -s, -, n. (geol.) zăcământ de cărbune.
Kohlevor|rat, -es, -räte, m. stoc, rezervă de cărbuni.
Kohlezeichnung, -en, f. desen în cărbune.
Kohlfeld, -(e)s, -er, n. câmp de varză.
Kohlfliege, -n, f. (entom.) musca verzei (Chortophila brassicae).
Kohlgallenrüssler, -s, -, m. (zool.) curculionid mic (Centorrhynchus sulcicollis).
Kohlgänsedistel, -n, f. (bot.) susai (Sonchus oleraceus).
Kohlhernie [-ni:ə] f. sg. (bot.) hernie a rădăcinilor de varză.
Kohlkopf, -(e)s, -köpfe, m. 1. căpățână de varză. 2. (fig.) tâmpit, imbecil, dobitoc.
Kohl|laus -läuse, f. (entom.) păduche de varză (Brachycolus brassicae).
Kohlmarkt, -(e)s, m. sg. piață de zarzavaturi.
Kohlmeise, -n, f. (ornit.) pițigoi (Parus major).
kohlpechrabenschwarz adj. v. kohlrabenschwarz.
Kohlrabe[1], -n, -n, m. v. Kolkrabe.
Kohlrabe[2], 1. -n, -n, m. v. Kohlrabi. 2. -n, f. v. Kohlrübe.
kohlrabenschwarz adj. negru (ca) pana corbului.
Kohlrabi, -(s), -(s), m. (bot.) gulie (Brassica oleracea var. gongylodes).
Kohlrös|chen, -s, -, n. (bot.) sângele-voinicului (Nigritella rubra).
Kohlrübe, -n, f. (bot.) gulie, nap (Brassica napus var. napobrussica).
Kohlsaat, -en, f. (bot.) napi (Brassica napus var. arvensis).
kohlschwarz adj. v. kohlrabenschwarz.
Kohl|sprosse, -n, f. (bot.) varză de Bruxelles (Brassica oleracea var. germunifera).
Kohl|stätte, **Kohl|stelle**, -n, f. v. Köhlerei.
Kohl|strunk, -(e)s, -strünke, m. cotor de varză.
Kohlsuppe, -n, f. sg. supă, ciorbă de varză.
Kohlung f. sg. carbonizație, carburare.
Kohlungs|stahl, -(e)s, -stähle (și -e), m. oțel cementat.
Kohlweißling, -s, -e, m. (entom.) fluture alb, fluture de varză (Pieris brassicae).
Kohortation, -en, f. avertisment, somație.
Kohorte, -n, f. cohortă.
Köhr, -(e)s, -e, m. 1. defileu, strungă; văgăună. 2. sg. v. Kümmel.
koinzident adj. coincident.
Koinzidenz, -en, f. coincidență.
koinzidieren, koinzidierte, koinzidiert, vb. (h) intr. a coincide.
koitieren, koitierte, koitiert, vb. (h) tr. și intr. a se împerechea.
Koitus, -, -(se), m. coit.
Koje, -n, f. 1. (mar.) cabină (pe vapor). 2. stand (într-o sală de expoziție); boxă (de expoziție).
Kojote, -n, -n, m. coiot.
Koka, -(s), f. (bot.) coca (Erythroxylum coca).
Kokain, -s, n. sg. (chim.) cocaină.
Kokainsucht f. sg. (med.) dependență de cocaină; otrăvire cu cocaină.
Kokarde, -n, f. cocardă.
Kokardenblume, -n, f. (bot.) fluturei (Gaillardia picta).
koken, kokte, gekokt, vb. (h) tr. a produce cocs.
Koken, -s, n. sg. (tehn.) cocsificare.
Koker, -s, -, m. 1. muncitor la cocserie. 2. (mar.) deschidere în puntea vaporului pentru vâsle, lanțul ancorei sau catarg.
Kokerei, -en, f. (tehn.) 1. cocserie, cuptor de cocs; fabrică de cocs. 2. fabricare a cocsului; cocsificare.
kokett adj. cochet.
Kokette, -n, f. cochetă.
Koketterie, -n [-ri:ən], f. cochetărie.
kokettieren, kokettierte, kokettiert, vb. (h) intr. a cocheta.
Kokille, -n, f. (tehn.) cochilie, lingotieră.
Kokillenband, -(e)s, -bänder, n. (metal.) bandă cu lingotieră, cu cochilii.
Kokillengießer, -s, -, m. turnător de cochilii.
Kokillengießerei, -en, f. atelier de turnare în cochilie.
Kokillenguss, -es, -güsse, m. (tehn.) turnare în cochilie.
Kokillenhaltbarkeit f. sg. durabilitate a cochiliilor, rezistență a lingotierelor.
Kokke, -n, f., **Kokkus**, -, Kokken, m. (biol.) bacterie sferică, coc.
Kokkelskorn, -(e)s, n. sg. (bot.) semințe otrăvitoare pentru prinderea peștilor (Anamirta cocculus).
Kokolores, -, m. sg. (fam.) 1. prostii, vorbărie. 2. zarvă, agitație.
Kokon [-kɔŋ și -ko:n], -s, -s, m. cocon, gogoașă (de vierme de mătase).
Kokon|einweichen, -s, n. sg. înmuiere a gogoșilor de mătase.
Kokonklopfmaschine, -n, f. (text.) mașină de bătut gogoși de mătase.
Kokos, -, f., **Kokosbaum**, -(e)s, -bäume, m. v. Kokospalme.
Kokosbutter f. sg. unt de cocos.
Kokosfaser, -n, f. fibră de cocos.
Kokosfett, -(e)s, n. sg. unt de cocos.
Kokosmatte, -n, f. rogojină din fibre de cocos.
Kokosmilch f. sg. lapte de cocos.
Kokosnuss, -nüsse, f. nucă de cocos.
Kokos|öl, -(e)s, n. sg. ulei de cocos.
Kokos|palme, -n, f. (bot.) palmier de cocos (Cocos nucifera).
Kokosräuber, -s, -, m. (zool.) crab-tâlhar (Birgus latro).
Kokotte, -n, f. cocotă.
Koks, -es, -e, m. 1. cocs. 2. (argoul contrabandiștilor) cocaină.
Koks|abfall, -(e)s, -fälle, m. reziduu de cocs.
Koksbett, -(e)s, -en, n. (metal.) pat de cocs.
Koksbunker, -s, -, m. siloz de cocs.
koksen, kokste, gekokst (du, er kokst), vb. (h) I. tr. a cocsifica. II. intr. 1. (argou) a priza cocaină. 2. (mar.) a lua cărbuni la bord. 3. a sforăi. 4. a trebălui alene.
Kokser, -s, -s, m. (argou) persoană dependentă de cocaină.
Koksfeuerung f. sg. focar cu cocs.
Koksflamm|ofen, -s, -öfen, m. cuptor cu flacără pentru cocsificare.
Koksgas, -es, -e, n. gaz de cocserie.
Koksgicht f. sg. încărcătură de cocs (în furnal).
Koksheizung, -en, f. încălzire cu cocs.
Kokshoch|ofen, -s, -öfen, m. (metal.) furnal cu cocs.

Koksierkohle, *-n, f. (metal.)* cărbune cocsificabil.
Kokskübel, *-s, -, m.* benă de cocs.
Kokslösche *f. sg. (metal.)* praf de cocs.
Kokslöschen *n. sg. (metal.)* stingere a cocsului.
Koksmehl, *-(e)s, -e, n. (metal.)* făină de cocs.
Koks|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor pentru ars cocs.
Koks|ofenbatterie [-ri:], *-n, f. (metal.)* baterie de cocsificare.
Koksroh|eisen, *-s, -, n.* fontă topită cu cocs.
Koks-Saghys, *-, -, m. (bot.)* cocsacâz *(Taraxacum koksaghys)*.
Koks|satz, *-es, -sätze, m. (metal.)* şarjă de cocs.
Koks|schüttelsieb, *-(e)s, -e, n.* sită vibratoare pentru cocs (la uzină de gaz).
Koks|skrubber, *-s, -, m. (metal.)* spălător de gaz cu umplutură de cocs.
Koks|turm, *-(e)s, -türme, m.* turn de cocsificare.
Koksverbrennlichkeit *f. sg. (metal.)* inflamabilitate a cocsului.
Kolabaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore de cola *(Cola acuminata)*.
Kolanuss, *-nüsse, f.* nucă de cola.
Kola|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* v. Kolabaum.
Kolatsche, *-n, f. (reg.)* **1.** cozonăcel umplut. **2.** franzelă împletită.
Kolbe, *-n, f. (text.)* **1.** câlţi pieptănaţi de cânepă. **2.** fibră de palmier pentru pălării de panama.
kolben, *kolbte, gekolbt, vb. (h)* **I.** *intr. (despre porumb)* a se lega, a face ştiuleţi. **II.** *tr.* **1.** a aleza; **einen Gewehrlauf ~** a aleza o ţeava de puşcă. **2.** *(tehn.)* a pistona.
Kolben, *-s, -, m.* **1.** măciulie. **2.** *(tehn.)* piston. **3.** *(chim.)* balon de sticlă. **4.** *(mil.)* pat al puştii. **5.** *(bot.)* ştiulete. **6.** *(bot.)* inflorescenţă spiciformă (cu axă îngroşată: *spadix)*. **7.** *(bot.)* pistil. **8.** *(vân.: la cerbi şi căpriori)* coarne în moţ (necurăţate de piele). **9.** *(iron.)* nas, cartof.
Kolben|auge, *-n, n. (tehn.)* alezaj pentru bolţul pistonului.
Kolbenbärlapp, *-s, m. sg. (bot.)* cornişor *(Lycopodium clavatum)*.
Kolbenbewegung, *-en, f. (tehn.)* mişcare a pistonului.
Kolbenbock, *-(e)s, -böcke, m. (vân.)* căprior cu coarnele în moţ.
Kolbenboden, *-s, -böden, m. (tehn.)* fund al pistonului.
Kolbenbolzen *-s, -, m. (tehn.)* bolţ de piston.
Kolbenbolzenbüchse, *-n, f. (tehn.)* bucşă a bolţului de piston.
Kolbendampfmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină cu aburi cu piston.
Kolbendichtung, *-en, f. (tehn.)* garnitură (de etanşare) la piston.
Kolbendichtungsring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel de etanşare a pistonului, segment de piston.
Kolbendruck, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* presiune a pistonului (la pompe, compresoare etc.), presiune de piston (la motoare).
Kolbenfeile, *-n, f.* pilă conică.
kolbenförmig *adj.* **1.** în formă de măciulie. **2.** *(bot.)* clavat, spadiceu. **3.** *(tehn.)* în formă de piston.
Kolbenfresser, *-s, -, m. (auto.)* gripare de piston.
Kolbengebläse, *-s, -, n. (tehn.)* suflantă cu piston.
Kolbengegenläufigkeit *f. sg. (tehn.)* mers în sens opus al pistoanelor.
Kolbengleitfläche, *-n, f. (tehn.)* suprafaţă de alunecare (de ghidare) a pistonului.
Kolbenhirsch, *-(e)s, -e, m. (vân.)* cerb cu coarnele în moţ.
Kolbenhub, *-(e)s, -hübe, m. (tehn.)* cursă a pistonului.
Kolbenhubraum, *-(e)s, -räume, m. (tehn.)* capacitate cilindrică, cilindree.
Kolben|indikator, *-s, -en, m. (tehn.)* indicator de presiune a pistonului.
Kolbenkappe, *-n, f. (mil.)* placă metalică la talpa puştii.
Kolbenkraftdiagramm, *-s, -e, n. (tehn.)* diagramă a forţei pistonului.
Kolbenkühlung *f. sg. (tehn.)* răcire a pistonului.
Kolbenmantel, *-s, -mäntel, m. (tehn.)* manta de piston.
Kolbenmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşinărie cu piston.
Kolbenmotor, *-s, -en, m. (tehn.)* motor cu piston.
Kolbenpuffer, *-s, -, m. (tehn.)* amortizor cu piston.
Kolbenpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă cu piston.
Kolbenring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* segment de piston.
Kolbenring|ausdehnungs|spiel, *-(e)s, n. sg. (tehn.)* joc de dilataţie al segmentului de piston.
Kolbenringnut, *-en,* **Kolbenringriefe**, *-n, f. (tehn.)* locaş al segmentului de piston.
Kolbenring|spreizen, *-s, n. sg. (tehn.)* ştift de fixare a segmentului.
Kolbenscheibe, *-n, f. (tehn.)* disc al pistonului.
Kolbenschieber, *-s, -, m. (tehn.)* sertar cilindric.
Kolbenschieberbüchse, *-n, f. (tehn.)* bucşă a sertarului cilindric.
Kolbenschub, *-(e)s, -schübe, m. (tehn.)* deplasare a pistonului.
Kolben|spiel, *-(e)s, n. sg. (tehn.)* joc între piston şi cilindru.
Kolben|spiel|leere *f. sg. (tehn.)* calibru pentru jocul pistonului.
Kolben|spinnpumpe, *-n, f. (text.)* pompetă de filare cu piston.
Kolben|stange, *-n, f. (tehn.)* tijă de piston; *(auto.)* bielă motoare.
Kolben|stangenbund, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* legătură a tijei pistonului.
Kolben|stangenhund, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* guler al tijei pistonului.
Kolben|stangenpackung, *-en, f. (tehn.)* garnitură a tijei pistonului.
Kolben|stangenschaft *-(e)s, -schäfte, m. (tehn.)* tijă a pistonului.
Korben|stirnwand, *-wände, f. (tehn.)* faţă frontală a pistonului.
Kolben|stoß, *-es, -stöße, m.* lovitură cu patul puştii.
Kolbentür, *-en, f. (mine)* orificiu de capăt la un tub.
Kolbenventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* supapă cu piston.
Kolbenwasserköfer, *-s, -, m. (entom.)* gândac de apă şi de uscat (din familia *Hydrophylidae)*.
Kolbenweg, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* cursă a pistonului.
Kolbenwegdiagramm, *-s, -e, n. (auto.)* diagramă cursă-presiune.
Kolbenweizen, *-s, m. sg. (bot.)* grâu cărnău-tuns *(Triticum vulgare* var. *hybernum)*.
Kolbenzahn, *-(e)s, -zähne, m. (tehn.)* dinte de butuc.
Kolbenzapfen, *-s, -, m. (tehn.)* bolţ, bulon al pistonului.
Kolbenzeit *f. sg. (vân.)* perioadă a rutului la cerbi.
kolbig *adj.* **1.** în formă de măciucă, de măciulie. **2.** cu măciulii.
Kolchizin, *-s, n. sg. (chim.)* colchicină.
Kolchos, *-, -en* (şi *-e), m.* (şi *n.)* colhoz, cooperativă agricolă de producţie (în U.R.S.S.).
Kolchosbauer, *-s, -n, m.* ţăran colhoznic (în U.R S.S.).
Kolchosbäuerin, *-nen, f.* ţărancă colhoznică (în U.R.S.S.).
Kolchosdorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat colectivizat, sat colhoznic (în U.R.S.S.).
Kolchose, *-n, f.* v. Kolchos.
Kolchosfeld, *-(e)s, -er, n.* pământ colectivizat (în U.R.S.S.).
kolchosieren, *kolchosierte, kolchosiert, vb. (h) tr.* a colectiviza (în U.R.S.S.).
Kolchosnik, *-(s), -i* (şi *-en), m.* colhoznic (în U.R.S.S.).
Koleopteren *pl. (entom.)* coleoptere.
Kolibakterium, *-s, -rien* [-riən], *n. (biol.)* colibacil.
Kolibri, *-s, -s, m. (ornit.)* colibri, pasăre-muscă *(Trochillus)*.
kolieren, *kolierte, koliert, vb. (h) tr.* a filtra prin pânză.
Kolik, *-en, f. (med.)* colică.
Kolitis, *-itiden, f. (med.)* colită.
Kolk, *-(e)s, -e, m.* adâncitură în matca unei ape; bulboană, gâldău.
kolken, *kolkte, gekolgt, vb. (h) tr.* **1.** a râgâi; a vomita, a voma. **2.** a vorbi neîntrebat.
Kolkrabe, *-n, -n, m. (ornit.)* corb *(Corvus corax)*.
kollabieren, *kollabierte, kollabiert, vb. (h) intr. (med.)* a colaba, a suferi un colaps.
Kollaborateur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* colaboraţionist.
Kollaboration [-'tsio:n], *-en, f.* colaboraţionism.
Kollaborator, *-s, -toren, m.* colaborator.
kollaborieren, *kollaborierte, kollaboriert, vb. (h) intr.* a colabora.
kollagen *adj. (med.)* din colagen.
Kollagen, *-s, -e, n. (med.)* colagen.
Kollaps şi **Kollaps**, *-es, -e, m. (med.)* colaps.
kollateral *adj.* colateral.
Kollateralverwandte, *-n, -n (ein Kollateralverwandter), m.* rudă colaterală.
Kollation, *-en, f.* **1.** colaţionare, confruntare a unei côpii cu originalul. **2.** gustare, colaţiune.
kollationieren, *kollationierte, kollationiert, vb. (h) tr.* a colaţiona, a verifica, a controla.
Kollaudation [-'tsio:n], **Kollaudierung**, *-en, f. (elv.* şi *austr.)* aprobare oficială de recepţie finală a unei construcţii.
Kolleg, *-s, -s* (şi *-ien* [-iən]), *n.* **1.** curs universitar; **er besucht ein ~** frecventează un curs. **2.** *(bis. cat.)* instituţie de învăţământ. **3.** v. Kollegium.
Kollege, *-n, -n, m.* **1.** coleg. **2.** *(ist.)* tovarăş. **3.** *(tipogr.)* **der eiserne ~** tovarăşul de fier (maşina de cules).
Kollegheft, *-es, -e, n.* maculator, caiet de notiţe (pentru cursurile universitare).
kollegial(isch) *adj.* şi *adv.* colegial.
Kollegialität, *-, f.* colegialitate; **sein Verhalten zeugt nicht von ~** comportamentul său nu dovedeşte colegialitate.
Kollegiat, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* participant(ă) la un curs universitar sau televizat.
Kollegin, *-nen, f.* colegă.
Kollegium, *-s, -gien* [-giən], *n.* colegiu (de profesori, de avocaţi etc.).
Kollegmappe, *-n, f.* servietă, mapă (pentru facultate).
Kollektaneen [-'ne:ən] *pl.* note de lectură, extrase, excerpte.
Kollekte, *-n, f. (bis.)* **1.** colectă (de ofrande). **2.** rugăciune liturgică.
Kollekteur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* colector (la loterie).
kollektieren, *kollektierte, kollektiert, vb. (h) tr.* şi *intr.* a colecta, a face o colectă.
Kollektion, *-en, f.* colecţie; culegere.
Kollektiv *-s, -e, n.* colectiv (de muncă); **ein ~ bilden** a forma, a alcătui un colectiv.
kollektiv *adj.* colectiv.
Kollektiv|arbeit, *-en, f.* muncă colectivă; muncă în colectiv; muncă a unui colectiv.
Kollektiv|abschreibung, *-en, f.* amortizare colectivă, deprecierea constantă a unui grup de bunuri de echipament.
Kollektivbauer, *-s* (şi *-n), -n, m.* ţăran colectivist.
Kollektivbauernschaft *f. sg.* ţărănime colectivistă; ţărani colectivişti.
Kollektivbegriff, *-(e)s, -e, m.* noţiune colectivă.
Kollektiv|eigentum, *-(e)s, -tümer, n.* proprietate colectivă; *(ist.)* proprietate colectivistă.
Kollektiv|erziehung *f. sg.* educaţie în colectiv.
Kollektivfeld, *-(e)s, -er, n.* pământ, ogor proprietate a unei gospodării colective.
Kollektivgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit colectiv.
Kollektivgüter *pl.* bunuri colective.
Kollektivhaftung *f. sg.* responsabilitate, răspundere colectivă.
kollektivieren [-'vi:-], *kollektivierte, kollektiviert, vb. (h) tr.* a colectiviza.
Kollektivierung [-'vi:-], *-en, f.* colectivizare; **durchgängige ~** colectivizare completă, compactă, integrală.
kollektivisieren [-vi-], *kollektivisierte, kollektivisiert, vb. (h) tr.* v. kollektivieren.
Kollektivismus, *-, m. sg.* colectivism.
Kollektivist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f. (reg.)* colectivist(ă).
Kollektivprokura *f. sg. (jur.)* procură colectivă.
Kollektivschuld *f. sg.* vină colectivă, responsabilitate colectivă (pentru anumite fapte).
Kollektivsuffix, *-es, -e, n. (lingv.)* sufix colectiv.
Kollektiv|überweisung, *-en, f.* transfer, virament colectiv.
Kollektivum [-vʊm], *-s, -va, n. (lingv.)* (nume) colectiv.
Kollektiv|verpflichtung, *-en, f.* angajament, obligaţie colectiv(ă).
Kollektiv|vertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract colectiv.
Kollektiv|vertragslohn, *-(e)s, -löhne, m.* retribuire conform contractului colectiv.
Kollektiv|vollmacht, *-en, f.* împuternicire, procură colectivă.
Kollektivwirtschaft, *-en, f.* gospodărie agricolă colectivă.
Kollektivwirtschaftler, *-s, -, m.* membru al unei gospodării agricole colective; ţăran colectivist.
kollektivwirtschaftlich *adj.* referitor la gospodăriile colective: **~es Dorf** sat colectivizat.
Kollektivwirtschaftsbau, *-(e)s, -e* (şi *-ten), m.* construcţie colectivistă, a gospodăriilor agricole colective.
Kollektivwirtschaftsvorsitzende, *-n, -n (ein Kollektivwirtschaftsvorsitzender), m.* preşedinte de gospodărie agricolă colectivă, de colhoz.
Kollektivzeichnung, *-en, f.* semnătură colectivă.
Kollektor, *-s, -toren, m. (electr.)* colector.

Kollektormotor, *-s, -en, m. (electr.)* motor cu colector.
Kollenchym [-'çy:m], *-s, -e, n. (bot.)* colenchim.
Koller[1], *-s, -, n.* (și *m.*) **1.** guler. **2.** pieptar de piele (purtat în sec. al XVII-lea). **3.** *m.* tunică albă de uniformă purtată în trecut de cavaleriștii germani.
Koller[2], *-s, -, m.* **1.** *(vet.; la cai)* hidroencefalită; vârtej. **2.** furie, mânie, turbare; *(fam.)* **er hat heute seinen ~** azi e cu draci, azi s-a sculat cu fundul în sus, azi iar l-a apucat.
Kollerbusch, *-(e)s, -büsche, m.* deformațiuni ale ramurilor unui arbore, produse de ciuperci sau insecte.
Kollergang, *-(e)s, -gänge, m. (tehn.)* kolergang (pentru pietre, minereu etc.); moară chiliană, cu tăvălug.
kollerig *adj.* **1.** *(vet.; despre cai)* bolnav de hidroencefalită, de vârtej. **2.** furios, turbat.
kollern[1], *kollerte, gekollert, vb. (h) tr.* a vopsi piele cu ocru.
kollern[2], *kollerte, gekollert, vb.* **I.** *(s) intr.* a se rostogoli. **II.** *(h) intr.* **1.** *(despre porumbei și curcani)* a gurui, a gunguri, a ugui. **2.** a se înfuria, a țipa, a trânti și a bufni. **3.** *(fam.)* a ghiorțăi, a chiorăi; **es kollert in meinen Gedärmen** îmi chiorăie mațele, **4.** *(vet.)* a fi bolnav de capie. **5.** *(vân.) (despre cocoșul de munte)* a striga (în perioada de rut).
Kollett, *-s, -e, n.* pieptar.
Kolli v. Kollo.
kollidieren, *kollidierte, kollidiert, vb. (s* și *h) intr.* a se ciocni; a se încrucișa.
Kollier [kɔli'e:], *-s, -s, n.* colier.
kollig *adj.* supărat, furios, mânios.
Kollimation *f. sg. (fiz.)* colimație.
Kollimationsfehler, *-s, -, m. (fiz.)* eroare de colimație.
Kollimator, *-s, -toren, m. (fiz.)* colimator.
kollinear *adj. (mat., geom.)* coliniar.
Kollineation *f. sg. (geom.)* coliniație.
Kollision, *-en, f.* **1.** ciocnire, izbire, coliziune. **2.** conflict.
Kollo, *-s, -s* (și *Kolli), n. (înv.)* colet.
Kollodium, *-s, n. sg. (chim.)* colodiu.
Kollodium|seide, *-n, f. (chim.)* mătase artificială nitro.
Kollodiumwolle, *-n, f. (chim.)* lână artificială nitro.
Kolloid, *-(e)s, -e, n. (chim.)* coloid.
kolloidal *adj. (chim.)* coloidal.
Kolloidteilchen, *-s, -, n. (chim.)* particulă coloidală.
Kollokation, *-en, f. (lingv.)* colocație.
Kollokator, *-s, -en, m. (lingv.)* colocator.
kollokieren, *kollokierte, kollokiert, vb. (h) tr.* a forma colocații.
kolloquial *adj. (lingv.)* colocvial.
Kolloquium, *-s, -quien* [-kvīən], *n.* **1.** colocviu, convorbire. **2.** colocviu, examen (în formă de convorbire).
kolludieren, *kolludierte, kolludiert, vb. (h) intr.* a acționa de conivență (cu cineva).
Kollusion, *-en, f. (jur.)* conivență.
Kolm, *-(e)s, -e, m. (reg.)* vârf rotunjit de deal; colină.
kolmatieren, *kolmatierte, kolmatiert, vb. (h) tr. (tehn.)* a colmata.
Kolmation, *-en, f. (tehn.)* colmatare.
Kölner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Köln.
kölnisch *adj.* din Köln; *(în expr.)* **kölnisches Wasser** apă de colonie.
Kölnischwasser, *-s, n. sg.* apă de colonie.
Kolon, *-s, -s* (și *Kola), n.* **1.** *(lingv.)* două puncte. **2.** *(anat.)* colon.
Kolonat, *-(e)s, -e, n. (ist.)* colonat.
Kolone, *-n, -n, m. (ist.)* colon.
Kolonel *f. sg. (tipogr.)* colonel (corp de litere de șapte puncte tipografice).
kolonial ['nia:l] *adj.* colonial.
Kolonial|abhängigkeit *f. sg.* dependență colonială.
Kolonial|armee, *-n* [-me:ən], *f.* armată colonială.
Kolonialbe|hörde, *-n, f.* autoritate colonială.
Kolonialbesitz, *-es, -e, m.* posesiune colonială.
Kolonialdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu colonial.
Kolonialgebiet, *-(e)s, -e, n.* teritoriu colonial.
Kolonialgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de coloniale.
Kolonialgesellschaft, *-en, f.* societate colonială.
Kolonialgrenze, *-n, f.* graniță colonială.
Kolonialhandel, *-s, m. sg.* comerț colonial.
Kolonialherrschaft *f. sg.* dominație colonială.
kolonialisieren, *kolonialisierte, kolonialisiert, vb. (h) tr.* a coloniza.
Kolonialisierung, *-en, f.* colonializare.
Kolonialismus, *-, m. sg.* colonialism.
Kolonialkrieg, *-(e)s, -e, m.* război colonial.
Kolonial|land, *-(e)s, -länder, n.* țară colonială, colonie.
Kolonialmacht, *-mächte, f.* putere colonială.
Kolonialminister, *-s, -, m.* ministru al coloniilor.
Kolonialpolitik *f. sg.* politică colonială.
Kolonialpolizei, *-en, f.* poliție colonială.
Kolonialproblem, *-s, -e, n.* problemă colonială.
Kolonialrecht, *-(e)s, -e, n.* drept colonial.
Kolonialreich, *-(e)s, -e, n.* imperiu colonial.
Kolonial|statut, *-(e)s, -en, n.* statut colonial.
Kolonial|system, *-s, -e, n.* sistem colonial.
Kolonialtruppen *pl.* trupe coloniale.
Kolonial|unterdrückung *f. sg.* asuprire colonială.
Kolonialvolk, *-(e)s, -völker, n.* popor colonial.
Kolonialwaren *pl. (com.)* coloniale.
Kolonialwarengeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de coloniale.
Kolonialwarenhändler, *-s, -, m.* negustor de coloniale.
Kolonialzucker, *-s, m. sg.* zahăr colonial.
Kolonie, *-n* [-ni:ən], *f.* **1.** colonie, posesiune colonială; mandat colonial. **2.** colonie, așezare (de coloniști). **3.** *(biol.)* colonie.
Kolonisation, *-en, f.* colonizare.
Kolonisator, *-s, -toren, m.* colonizator.
kolonisatorisch *adj.* de colonizare, colonizator.
kolonisieren, *kolonisierte, kolonisiert, vb. (h) tr.* a coloniza.
Kolonisierung, *-en, f.* colonizare.
Kolonisierungs|politik *f. sg.* politică de colonizare; politică colonialistă.
Kolonist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* colonist(ă).
Kolonnade, *-n, f.* colonadă.
Kolonne, *-n, f.* **1.** *(mil.)* coloană. **2.** *(tipogr.)* coloană. **3.** echipă, trupă; **eine ~ von Arbeitern** o echipă de muncitori. **4.** *(chim.)* coloană (la aparatul de distilare).
Kolonnen|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac în coloană.
Kolonnen|apparat, *-(e)s, -e, m. (chim.)* distilator cu coloană.
Kolonnenkommandant, *-en, -en, m. (mil.)* comandant de coloană.
Kolonnenmarsch, *-(e)s, -märsche, m. (mil.)* marș în coloană.
Kolonnen|springer, *-s, -, m. (auto.)* conducător auto care depășește frecvent și neregulamentar într-o coloană de mașini.
kolonnenweise *adv.* în coloane, coloană cu coloană, încolonat.
Kolophonium, *-s, n. sg. (chim.)* colofoniu, sacâz.
Koloquinte, *-n, f. (bot.)* colochintă *(Citrullus colocynthis).*
Koloradokäfer, *-s, -, m. (entom.)* gândacul cartofului, gândac de Colorado *(Leptinotarsa decemlineata).*
Koloration, *-en, f.* colorație.
Koloratur, *-en, f. (muz.)* coloratură.
Koloratursängerin, *-nen, f.* cântăreață de coloratură.
kolorieren, *kolorierte, koloriert, vb. (h) tr.* a colora.
Kolorimeter, *-s, -, n. (fiz.)* colorimetru.
Kolorist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f. (arte)* colorist(ă).
Kolorit, *-(e)s, -e, n. (arte)* colorit.
Koloss, *-es, -e, m.* colos.
kolossal *adj.* colosal.
Kolosseum [-'se:ʊm], *-s, n. sg.* Colosseum.
Kolostrum, *-s, n. sg.* colastru, corasla.
Kolportage [-ʒə], *-n, f.* **1.** colportare. **2.** *(înv.)* comerț ambulant de cărți. **3.** literatură (senzațională) de proastă calitate.
Kolportageroman, *-(e)s, -e, m.* roman (senzațional) de calitate proastă.
Kolporteur [-'tø:ʁ], *-s, -e, m.* **1.** colportor. **2.** *(înv.)* comerciant ambulant de cărți.
kolportieren, *kolportierte, kolportiert, vb. (h) tr.* **1.** a colporta, a difuza (publicații). **2.** a colporta (vești, zvonuri).
Kolrabi, *-, -, m. (reg.)* v. Kohlrübe.
kölsch[1] *adj. (reg.)* **1.** cu dungi albe și albastre. **2.** mândru.
kölsch[2] *adj. (reg.)* v. kölnisch.
Kölsch[1], *-(e)s, m. sg. (elv.)* barhet.
Kölsch[2], *-es, m. sg. (reg.)* tuse productivă, cu flegmă.
Kölsch[3], *-(e)s, n. sg.* **1.** bere din Köln. **2.** dialect din Köln.
kölschblau *adj.* complet albastru.
kölschen *adj.* țesut grosolan.
Kölst, *-es, m. sg.* v. Kölsch[2].
kölstern, *kölsterte, gekölstert, vb. (h) intr. (reg.)* a tuși cu flegmă.
Kolter[1], *-s, -, m.* sau *-n, f.* plapumă.
Kolter[2], *-s, -, n. (agr.)* fier lung de plug.
Kolumbarium, *-s, -rien* [-rīən], *n.* columbar, galerie de urne mortuare.
kolumbianisch *adj.* v. kolumbisch.
Kolumbier [-biɐ], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* columbian(ă), locuitor(-oare) din Columbia.
kolumbisch *adj.* columbian, din Columbia.
Kolumne, *-n, f.* **1.** columnă, coloană. **2.** *(tipogr.)* șpalt, coloană. **3.** *(tipogr.)* pagină de tipar. **4.** *(tipogr.)* culegere a unei pagini.
Kolumnenmaß, *-es, -e, n. (tipogr.)* măsurător, reglet de lungime.
Kolumnenschiff, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* șpalt, galion de coloană.
Kolumnentitel, *-s, -, m. (tipogr.)* colontitlu, titlu de pagină.
Kolumnenträger, *-s, -, m. (tipogr.)* suport de pagină, portpagină.
kolumnenweise *adv. (tipogr.)* în pagini.
Kolumnenziffer *f. sg. (tipogr.)* coloncifru, număr al paginii.
Kolumnist, *-en, -en, m. (ziaristică)* redactor responsabil de rubrică.
Köm, *-s, -s, m. (reg.)* lichior de chimen.
Koma[1], *-s, n. sg. (med.)* comă.
Koma[2], *-s, f.* **1.** *(astron.)* înveliș gazos luminos al unei comete. **2.** *(opt.)* comă.
kombattant *adj.* combatant.
Kombattant, *-en, -en, m.* combatant.
Kombi, *-s, -s, m. (fam.) presc.* de la Kombiwagen.
Kombikontroller, *-s, -, m. (ec.)* controlor multiplu.
Kombinat, *-s, -e, n. (ec.)* combinat.
Kombination, *-en, f.* **1.** combinație. **2.** *(tehn.)* combinare, compunere; calcul. **3.** *(sport)* joc de combinație. **4.** salopetă. **5.** combinezon.
Kombinationsgabe *f. sg.* spirit de combinație.
Kombinationslehre, *-n, f. (mat.)* analiză combinatorie.
Kombinationswolf, *-(e)s, -wölfe, m. (text.)* lup combinat.
Kombinatorik *f. sg. (mat.)* v. Kombinationslehre.
kombinatorisch *adj.* combinatoriu.
Kombine [-'bi:nə și -'bain], *-n* (și *-s* [-'bains]), *f. (agr.)* combină.
Kombinenführer, *-s, -, m.* conducător de combină.
kombinierbar *adj.* care se poate combina, care poate fi combinat, combinabil.
kombinieren, *kombinierte, kombiniert, vb. (h) tr.* a combina.
kombiniert **I.** *part. trec.* de la kombinieren. **II.** *adj.* combinat.
Kombinierung, *-en, f.* combinare.

Kombiwagen, *-s, -, m. (auto.)* mașină brec, combi.
Kombizange, *-n, f.* clește combinat.
Kombüse, *-n, f.* **1.** *(mar.)* cambuză, bucătărie pe un vapor. **2.** *(reg.)* colibă, bordei.
Kombüsenbe|steck, *-(e)s, n. sg. (glumeț)* zvon alarmant, senzațional.
komestibel *adj.* comestibil.
Komet, *-en, -en, m. (astron.)* cometă.
kometen|artig *adj.* ca o cometă, asemănător unei comete.
Kometenbahn, *-en, f.* orbită a cometei; *(fig.)* viață, carieră sinuoasă.
Kometenschweif, *-(e)s, -e, m. (astron.)* coadă a cometei.
Kometensucher, *-s, -, m. (astron.)* telescop de mare luminozitate și câmp vizual.
Komfort [-'foːɐ sau -'fort], *-(e)s, m. sg.* **1.** confort. **2.** *(reg.)* mașină de gătit, plită de bucătărie.
komfortabel *adj.* confortabil, plăcut, comod.
Komfortabel, *-s, -, m. (austr.)* birjă cu un cal.
Komik *f. sg.* comic, parte comică.
Komiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (teatru)* comic, actor (actriță) comic(ă), comedian(ă).
komisch *adj.* **1.** comic; hazliu. **2.** caraghios; ciudat.
Komische, *-n (ein Komisches), n. sg.* lucru ciudat, comic.
komischerweise *adv.* în mod ciudat, din motive de neînțeles.
Komitat, *-(e)s, -e, n.* (sau *m.*) *(înv.)* cortegiu solemn. **2.** *(ist.)* comitat, district.
Komitatsbe|hörde, *-n, f. (ist.)* autoritate a comitatului.
Komitee, *-s, -s, n.* comitet.
Komitee|beschluss, *-es, -schlüsse, m.* hotărâre a comitetului.
Komitee|mitglied, *-(e)s, -er, n.* membru al comitetului.
Komitee|sitzung, *-en, f.* ședință de comitet.
Komitien [-tsiən] *pl. (ist.)* comiții (romane).
Komma, *-s, -s* (și *-ta*), *n.* **1.** virgulă. **2.** *(muz.)* intervalul cel mai mic. **3.** *(entom.)* specie de fluture *(Hesperia comma)*.
Kommabazillus, *-, -zillen, m. (biol.)* vibrionul holerei *(Vibrio comma)*.
Kommajäger, *-s, -, m. (fam., tipogr.)* corector pedant, corector conștiincios.
Kommandant, *-en, -en, m.* comandant.
Kommandantur, *-en, f. (mil.)* comandament.
Kommandeur [-'døːɐ], *-s, -e, m.* v. K o m m a n d a n t.
kommandieren, *kommandierte, kommandiert, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a comanda. **2.** **(zu)** a detașa; **er wurde zur Artillerie kommandiert** a fost detașat la artilerie.
kommandierend I. *part. prez.* de la k o m m a n d i e r e n. **II.** *adj.* comandant; **~er General** general comandant.
Kommandierung, *-en, f. (mil.)* delegație, misiune, detașare.
Kommandit|anteil, *-(e)s, e, m.* cotă de participare la societate în comandită.
Kommanditär, *-s, -e, m. (com.)* **1.** director de sucursală. **2.** *(elv.)* comanditar.
Kommandite, *-n, f. (com.)* **1.** sucursală. **2.** v. K o m m a n d i t g e s e l l s c h a f t.
Kommanditgesellschaft, *-en, f. (com.)* societate în comandită; **~ auf Aktien** societate în comandită pe acțiuni.
Kommanditist, *-en, -en, m.* v. K o m m a n d i t ä r.
Kommanditwechsel, *-s, -, m. (com.)* poliță trasă asupra sucursalei.
Kommando, *-s, -s, n.* **1.** comandă, ordin; **auf ~** la ordin. **2.** comandă, conducere; **er führt das ~** el are comanda; **ich übernehme das ~** preiau comanda; *(ec.)* **das ~ des Kapitals über die Arbeit** dominarea muncii de către capital. **3.** misiune, detașare; **er war zwei Tage auf ~** a fost detașat două zile. **4.** *(mil.)* echipă, detașament, comando; **ein ~ von 50 Schützen** un detașament de 50 de trăgători.
Kommandobe|hörde, *-n, f. (mil.)* stat major.
Kommandobrücke, *-n, f. (mar.)* comandă, punte de comandă.
Kommandoflagge, *-n, f. (mar.)* steag, pavilion de vas amiral.
Kommandogerät, *-(e)s, -e, n. (mil.)* dispozitiv pentru transmiterea mecanică a ordinelor de tragere pe vasele de război și la artileria antiaeriană.
Kommandogewalt, *-en, f.* comandament, comandă.
Kommando|höhe, *-n, f. (mil.)* cotă dominantă.
Kommando|interpreter, *-s, -, m. (inform.)* interpretator de comenzi.
Kommandoposition, **Kommando|stellung**, *-en, f. (mil., înv.)* poziție de comandă, poziție-cheie.
Kommandowirtschaft *f. sg. (ec.)* economie de comandament.
Kommandowort, *-(e)s, -e, n. (mil.)* comandă.
Kommandozentrale, *-n, f. (inform.)* centrală de comandă.
Kommandozulage, *-n, f. (mil.)* supliment de soldă pentru detașare.
Kommassation, *-en, f. (agr.)* comasare.
kommassieren, *kommassierte, kommassiert, vb. (h) tr. (agr.)* a comasa.
Kommemoration, *-en, f. (înv.)* comemorare.
kommemorieren, *kommemorierte, kommemoriert, vb. (h) tr.* a comemora.
kommen, *kam, gekommen, vb. (s) intr.* **1.** a veni; **komm mit mir!** vino cu mine! **wir ~ gern zu euch** venim bucuros, cu plăcere la voi; **er kommt angelaufen** vine alergând, vine în fugă; **er kommt wie gerufen** vine la țanc, vine tocmai bine; **du kommst mir gerade recht a)** vii foarte bine; **b)** *(iron.)* numai tu-mi lipseai; **kommt Zeit, kommt Rat** timpul e cel mai bun sfătuitor; **jn. ~ lassen** a chema pe cineva, a trimite cuiva vorbă să vină; **etwas ~ lassen** a trimite după ceva; **da kam ihm die Lust zu singen** atunci i-a venit cheful, l-a apucat pofta să cânte; **das kommt mir unerwartet** mă ia prin surprindere, pe neașteptate. **2.** a veni, a se pune; **der Spiegel kommt an den Haken** oglinda se pune în cui. **3.** a veni la rând, a fi la rând; **an die Reihe ~** a veni la rând; **ich komme zuerst** eu vin întâi (la rând); **ich komme nach ihm** eu vin după el; **ich komme vor ihm** eu vin (la rând) înaintea lui. **4.** *(despre plante)* a ieși, a răsări; **die Erbsen ~ dieses Jahr spät** mazărea iese târziu anul acesta. **5.** a ajunge; **ins Gefängnis ~** a ajunge la închisoare; **wie bin ich nur hierher gekommen?** cum de am ajuns aici? cum oi fi ajuns eu aici? **an jn. ~** a nimeri la cineva; **die Sache ist an den rechten Mann gekommen** lucrul a ajuns în mâini bune; **dahin darf man es nicht ~ lassen** nu trebuie să lăsăm să ajungă lucrurile până acolo; **damit kommst du nicht weit** cu asta (sau în felul acesta) nu ajungi departe, nu faci treabă, nu faci nici o ispravă; **unter den Hammer ~** a ajunge la licitație, la mezat; **aus dem Regen in die Traufe ~** a nimeri din lac în puț; **auf den Hund ~** a ajunge la sapă de lemn; **auf einen grünen Zweig ~** a ajunge la liman, la lumină; *(urmat de inf.* cu **zu)** **er kam oben zu liegen** a ajuns deasupra; **er kam neben sie zu sitzen** s-a nimerit să stea, să șadă alături de ea; **auf jn. zu sprechen ~** a veni vorba despre cineva. **6.** a se întâmpla, a se petrece; **das durfte nicht ~** aceasta n-ar fi trebuit să se întâmple; **wie (sau woher) kommt es, dass...** cum se face că...? **komme, was (da) wolle** fie ce-o fi; **wie es auch ~ mag** orice s-ar întâmpla; **wie es gerade kommt** la întâmplare; **das kommt nicht von ungefähr** asta nu este din întâmplare; **von etwas ~** a veni, a proveni din ceva; a fi, a se întâmpla din cauza unui lucru. **7.** *(jm.)* a trata (pe cineva), a se purta (cu cineva); **jm. grob ~** a se purta brutal cu cineva; a se răsti la cineva; **er kam mir frech** a fost obraznic cu mine; **so musst du mir nicht ~!** cu mine să nu te porți așa! **8.** (și *tr., fam.; în expr.)* **zu stehen ~** a costa; **dieser Leichtsinn kam ihm (sau ihn) teuer zu stehen** a plătit scump nechibzuința asta. **9.** *(în expr.)* **(zu) kurz ~** a rămâne în pagubă, a ieși păgubit; **wenn es hoch kommt a)** dacă e mult; **b)** dacă se complică lucrurile, dacă se îngroașă gluma; **sich** *(dat.)* **etwas zuschulden** și **zu Schulden ~ lassen** a se face vinovat de ceva; **an den Tag ~** a ieși la iveală; **jm.** (sau **einer Sache) auf die Spur ~** a da de urma cuiva (sau a unui lucru); **aus dem Sinn ~** a(-i) pieri (cuiva) din minte, a uita; **außer** (sau **aus der) Fassung ~** a-și pierde cumpătul, calmul, a se zăpăci; a-și ieși din fire; **außer Atem ~** a-și pierde respirația; **zu Atem ~** a răsufla; **in Schwung ~** a se antrena; *(fam.)* a-și lua avânt; **in Frage ~** a fi discutat, a intra în discuție, a fi luat în considerare; **es kommt mir in den Sinn** îmi vine în minte; **vom Hundertsten ins Tausendste ~** a se depărta de subiect; **von Sinnen ~** a-și pierde mințile; **nicht vom Fleck ~** a nu se urni din loc, a bate pasul pe loc; **mach, dass du nach Hause kommst!** fă bine și cară-te acasă! **zum Ausdruck ~** a se exprima, a rezulta (din); **zu Kräften ~** a prinde puteri; **zur Besinnung ~ a)** a-și reveni, a-și veni în fire; **b)** a-și da seama, a-și băga mințile în cap; **zu sich** *(dat.)* **~** a-și reveni; (cu *prep.)* **auf etwas ~ a)** a(-i) veni (cuiva) în minte; **ich kann nicht auf seinen Namen ~** nu pot să-mi amintesc numele lui; **jetzt komme ich darauf** acum îmi aduc aminte, acum înțeleg; **b)** a(-i) trece (cuiva) prin minte; **wie bist du auf diesen verrückten Einfall gekommen?** cum de ți-a trecut prin minte o idee atât de năstrușnică? **auf jn. ~** a socoti vinovat; **auf meine Frau lasse ich nichts ~** de nevasta mea nu permit să se spună nimic rău; **hinter etwas ~** a descoperi ceva; **endlich bin ich hinter seine Schliche gekommen** în sfârșit i-am descoperit tertipurile; **alles kommt davon!** de aici se trag toate! **über jn. ~** a surprinde pe cineva, a da peste cineva; **ein Unglück ist über ihn gekommen** l-a ajuns o nenorocire, a dat peste el o nenorocire; **um etwas ~** a pierde ceva; **er ist ums Leben gekommen** și-a pierdut viața; **zu etwas ~** a ajunge la ceva, a realiza ceva; **bei deiner Faulheit wirst du zu nichts ~** cu lenea ta n-ai să faci nimic, n-ai să ajungi la nimic; **wie komme ich dazu?** ce caut eu în treaba asta, ce mă privește pe mine, ce mă amestecați pe mine aici? **wie ~ Sie dazu?** cu ce drept, cum vă permiteți? **ich bin nicht dazu gekommen** n-am ajuns, n-am avut vreme. **10.** *(fam.)* a ajunge la orgasm.
Kommen, *-s, n. sg.* venire, sosire; **das ~ und Gehen** mișcare, circulație (continuă); *(fig.)* învălmășeală, harababură, du-te-vino.
kommend I. *part. prez.* de la k o m m e n. **II.** *adj.* viitor; **der ~e Tag** ziua de mâine; **die ~e Woche** săptămâna viitoare.
Kommende, *-n f.* prebendă, beneficiu eclesiastic.
kommensurabel *adj. (mat.)* comensurabil.
Kommensurabilität *f. sg. (mat.)* comensurabilitate.
Komment [-'mãː], *-s, -s, m.* **1.** obicei. **2.** cod al obiceiurilor asociațiilor studențești.
Kommentar, *-s, -e, m.* comentariu.
kommentarlos *adj.* fără comentariu.
Komentator, *-s, -toren, m.* comentator.
kommentieren, *kommentierte, kommentiert, vb. (h) tr.* și *intr.* a comenta.
Kommers, *-es, -e, m.* **1.** *(argou studențesc)* banchet studențesc. **2.** *(reg.)* cunoștință; relații.
Kommersbuch, *-(e)s, -bücher, n.* colecție de cântece studențești.
kommersieren, *kommersierte, kommersiert, vb. (h) intr.* a benchetui, a chefui.
Kommerz, *-es, m. sg. (înv.)* comerț.
Kommerzbank, *-en, f.* bancă de comerț.
kommerzial *adj.* comercial.
kommerzialisieren, *kommerzialisierte, kommerzialisiert, vb. (h) tr.* a comercializa.
Kommerzialrat, *-(e)s, -räte, m. (austr.)* v. K o m m e r z i e n r a t.
kommerziell [-iɛl] *adj.* v. k o m m e r z i a l.
Kommerzienrat, *-(e)s, -räte, m.* consilier comercial, titlu acordat unor personalități de vază din economie.
Kommilitone, *-n, -n, m.* coleg de universitate, de facultate, comiliton.
Kommilitonin, *-nen, f.* colegă de universitate, de facultate.
Kommis [kɔ'miː], -[kɔ'miːs], - [kɔ'miːs], *m.* vânzător; băiat de prăvălie, amploaiat comercial.
Kommiss și **Kommiss**, *-es, m. sg. (fam.)* militărie, cătănie; **beim ~ sein** a fi la militărie.
Kommiss|anzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* uniformă cazonă.
Kommissar, **Kommissär**, *-s, -e, m.* comisar.
Kommissariat, *-s, -e, n.* comisariat.
kommissarisch *adj.* provizoriu, interimar.
Kommissbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine cazonă.
Kommisshengst, *-es, -e, m. (argou mil.)* superior pisălog; moș Teacă.
Kommission, *-en, f.* **1.** comisie; *(pol.)* **gemischte ~** comisie mixtă; **gewerkschaftliche ~** comisie sindicală; **paritätische ~** comisie paritară; **ständige ~** comisie permanentă. **2.** comision, însărcinare. **3.** comision, consignație; **die Ware in ~ geben** a da marfa în consignație. **4.** comision, plată pentru executarea unui comision, pentru vânzarea prin consignație.
Kommissionär, *-s, -e, m. (com.)* comisionar; mandatar, delegat.
Kommissions|arbeit, *-en, f.* **1.** *(com.)* muncă de consignație. **2.** muncă într-o comisie, lucrări ale unei comisii.
Kommissions|artikel, *-s, -, m. (com.)* articol de consignație; marfă aflată în consignație.
Kommissionsbuch|handel, *-s, m. sg. (com.)* comerț de cărți în consignație.
Kommissions|einkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare cu comision.
Kommissionsgebühr, *-en, f. (com.)* comision; taxă de consignație.
Kommissionsgeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* casă de comisioane, magazin de consignație.
Kommissionsgut, *-(e)s, -güter, n. (com.)* marfă în consignație.
Kommissionshandel, *-s, m. sg. (com.)* comerț de consignație.

Kommissionshaus, *-es, -häuser, n.* v. Kommissionsgeschäft.
Kommissionskonto, *-s, -konten* (şi *-konti* sau *-s), n. (com.)* cont al consignaţiei.
Kommissionslager, *-s, -, n. (com.)* depozit de mărfuri al unui magazin de consignaţie.
Kommissions|provision [-vi-], *-en, f. (com.)* remuneraţie pentru executarea unui comision.
Kommissionsverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare cu comision.
Kommissionsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de comision.
Kommissionsware, *-n, f. (com.)* marfă în consignaţie.
kommissionsweise *adv.* în consignaţie; ~ **kaufen** a cumpăra prin consignaţie.
Kommissorium, *-s, -ien* [-riən], *n.* însărcinare, misiune (temporară); reprezentanţă.
Kommiss|schuh, *-(e)s, -e, m.* bocanc cazon.
Kommiss|stiefel şi **Kommiss-Stiefel**, *-s, -, m.* cizmă soldăţească, cazonă.
Kommiss|ton, *-(e)s, m. sg.* ton poruncitor, de cazarmă.
Kommiss|tuch, *-(e)s, n. sg.* stofă milităreasca.
Kommissvermögen, *-s, n. sg. (mil., înv.)* dotă reglementară (a miresei).
Kommittent, *-en, -en, m. (jur.)* comitent.
kommittieren, *kommittierte, kommittiert, vb. (h) tr.* a delega, a însărcina, a împuternici; **jn. zu etwas** ~ a împuternici pe cineva pentru ceva.
kömmlich *(reg.)*, **kommod** *adj.* comod.
Kommode, *-n, f.* scrin, comodă.
Kommodität, *-en, f.* **1.** *sg.* comoditate, confort. **2.** *(înv.)* closet.
Kommodore, *-s, -n* (şi *-s*), *m. (mar.)* comandor.
Kommodorschiff, *-(e)s, -e, n. (mar., înv.)* navă pe care este îmbarcat un comandor.
kommun *adj.* **1.** comun. **2.** vulgar. **3.** general.
kommunal *adj.* comunal.
Kommunal|abgabe, *-n, f.* taxă locală.
Kommunal|angelegenheit, *-en, f.* problemă comunală, care priveşte comuna.
Kommunal|anleihe, *-n, f.* împrumut comunal.
Kommunal|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor comunal.
Kommunalbau, *-(e)s, -e* (şi *-ten*), *m.* clădire comunală.
Kommunalbe|amte, *-n, -n (ein Kommunalbeamter), m.* funcţionar comunal.
Kommunalbe|hörde, *-n, f.* autoritate comunală.
Kommunalbe|steuerung, *-en, f.* impunere comunală.
Kommunalbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere comunală.
Kommunalblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie oficială a unui oraş, a unei comune.
Kommunaldarlehen, *-s, -, n.* împrumut comunal.
Kommunaldienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu comunal.
Kommunalgarde, *-n, f.* gardă comunală.
Kommunalgardist, *-en, -en, m.* membru al gărzii comunale.
kommunalisieren, *kommunalisierte, kommunalisiert, vb. (h) tr.* a trece întreprinderi particulare în posesia şi administraţia comunală.
Kommunalisierung, *-en, f.* trecere de întreprinderi particulare în posesia şi administraţia comunală.
Kommunal|lehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* institutor(-oare) la o şcoală comunală.
Kommunalpolitik *f. sg.* politică comunală.
Kommunalschule, *-n, f.* şcoală comunală.
Kommunal|steuer, *-n, f.* impozit comunal.
Kommunalverwaltung, *-en, f.* administraţie comunală.
Kommunalwahl, *-en, f.* alegere a consilierilor comunali sau municipali.
Kommunalwähler, *-s, -, m.* alegător comunal.
Kommunalwirtschafts|unternehmen, *-s, -, n.* întreprindere de gospodărire comunală.
Kommunarde, *-n, -n, m. (ist.)* comunard.
Kommune, *-n, f.* **1.** comună. **2.** *(ist.; în expr.)* **die Pariser** ~ Comuna din Paris.
Kommungut, *-(e)s, -güter, n.* proprietate, posesiune comună.
Kommunikant, *-en, -en, m. (bis.)* persoană care se împărtăşeşte.
Kommunikation, *-en, f.* comunicaţie, legătură; **eine** ~ **ermöglichen** a face posibilă o comunicare; **eine** ~ **herstellen** a stabili o comunicare.
Kommunikationsbrücke, *-n, f.* punte de legătură, de comunicaţie.
Kommunikationsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de comunicaţii.
Kommunikationsdurchsatz, *-es, -sätze, m.* debit de comunicaţii.
Kommunikationsfehler, *-s, -, m.* eroare de comunicare.
kommunikationsfreudig *adj.* comunicativ.
Kommunikationsgeschwindigkeit *f. sg.* viteză de comunicaţie.
Kommunikations|leitung, *-en, f.* linie de comunicaţie.
Kommunikationsmangel *sg. m.* lipsă de comunicaţie.
Konmmnikationsmittel, *-s, -, n.* mijloc de comunicaţie.
Kommunikationsnetz, *-es, -e, n.* reţea de comunicaţii.
Kommunikations|träger, *-s, -, m.* suport de comunicaţie.
Kommunikationsverfahren, *-s, -, n.* procedeu de comunicare.
Kommunikationsweg, *-(e)s, -e, m.* cale de comunicaţie.
Kommunikationswerkzeug, *-(e)s, -e, n.* utilaj de comunicaţie.
Kommunikationszeit, *-en, f.* timp de comunicaţie.
Kommunikee, *-s, -s, n.* v. Kommuniqué.
Kommunion, *-en, f. (bis.)* cuminecătură, împărtăşanie.
Kommunionkind, *-es, -er, n.* copil care participă la prima împărtăşanie.
Kommuniqué [-myni'ke:], *-s, -s, n.* comunicat.
Kommunismus, *-, m. sg.* comunism.
Kommunist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* comunist(ă).
kommunistisch *adj.* comunist; **das Kommunistische Manifest** Manifestul Comunist; **die Kommunistische Internationale** Internaţionala Comunistă; **die Rumänische Kommunistische Partei** Partidul Comunist Român; **die ~e Partei Deutschlands** Partidul Comunist din Germania; **der ~e Jugendverband** Uniunea Tineretului Comunist.
Kommunität, *-en, f.* **1.** comunitate. **2.** v. Kommungut.
kommunizieren, *kommunizierte, kommuniziert, vb. (h) intr.* **1.** *(mit. jm.)* a comunica, a fi în legătură (cu cineva sau ceva). **2.** *(bis.)* a se cumineca, a se împărtăşi.
kommunizierend I. *part. prez.* de la kommunizieren. **II.** *adj. (fiz.; în expr.)* **~e Gefäße** vase comunicante.

Kommutante, *-n, f. (mat.)* comutant.
Kommutation, *-en, f.* **1.** schimbare, modificare. **2.** *(astron.)* comutaţie. **3.** *(electr.)* comutaţie, comutare.
kommutativ *adj.* comutativ.
Kommutator, *-s, -toren, m. (electr.)* **1.** colector (de maşină electrică). **2.** comutator.
Kommutatorbürste, *-n, f. (electr.)* perie de colector.
Kommutatorgleichrichter, *-s, -, m. (electr.)* redresor cu comutaţie.
Kommutatormotor, *-s, -en, m. (electr.)* motor cu colector.
kommutieren, *kommutierte, kommutiert, vb. (h) tr. (electr., mat.)* a comuta.
Komödiant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** *(uneori peior.)* comediant, actor (prost, fără talent). **2.** *(peior.)* cabotin.
komödiantenhaft *adj.* de cabotin.
Komödiantentum, *-s, n. sg. (peior.)* cabotinaj.
Komödie [-diə], *-n, f.* **1.** comedie; **eine** ~ **spielen** a reprezenta o comedie. **2.** *(peior.)* comedie, teatru; ~ **spielen** a face teatru, a se fandosi, a face fasoane, mofturi.
komödienhaft *adj.* de comedie, de teatru.
Komödienschreiber, *-s, -, m.* autor de comedii.
Komödien|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** comedie. **2.** *(fig.)* teatru, fasoane, mofturi.
Komp. *presc.* de la Kompa(g)nie.
Kompagnie [-pa'ni:], *-ien* [-ni:ən], *f.* v. Kompanie.
Kompagniechef [-pa'ni:ʃɛf], *-s, -s, m.* v. Kompaniekommandant.
Kompagniegeschäft, *-(e)s, -e, n.* v. Kompaniegeschäft.
Kompagnon [kɔ̃pa'njɔ̃:], *-s, -s, m.* asociat; comanditar.
kompakt *adj.* compact.
Kompakt, *-(e)s, -en, m.* **1.** pact, contract. **2.** *(mar.)* asociaţie de asigurare reciprocă a vaselor la cabotaj.
Kompaktat, *-(e)s, -e, m.* şi *n. (înv.)* contract.
Kompakt|heit *f. sg.* compactitate.
Kompanie, *-n* [-ni:ən], *f.* **1.** *(com.)* companie, societate comercială. **2.** *(mil.)* companie.
Kompaniebefehl, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ordin pe companie.
Kompaniechef [-ʃɛf], *-s, -s. m.* v. Kompaniekommandant.
Kompaniefeldwebel, *-s, -, m. (mil.)* plutonier de companie.
Kompanieführer, *-s, -, m. (mil.)* v. Kompaniekommandant.
Kompaniegeschäft, *-(e)s, -e, n.* companie, societate comercială.
Kompanie|inspektion, *-en, f. (mil.)* inspecţie a companiei.
Kompaniekolonne, *-n, f. (mil.)* companie în coloană.
Kompaniekommandant, *-en, -en, m. (mil.)* comandant de companie.
Kompanie|rapport, *-(e)s, -e, m. (mil.)* raport al companiei.
Kompanie|spieß, *-es, -e, m. (mil., fam.)* v. Kompaniefeldwebel.
komparabel *adj.* comparabil.
Komparation, *-en, f. (gram.)* comparaţie.
komparativ *adj.* comparativ.
Komparatistik *f. sg.* **1.** literatură comparată. **2.** lingvistică comparată.
Komparativ şi **Komparativ**, *-s, -e, m. (gram.)* comparativ.
Komparativsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziţie comparativă.
Komparator, *-s, -toren, m. (fiz.)* comparator.
Komparent *-en, -en, m. (jur.)* persoană care apare în faţa unei instanţe.
komparieren, *komparierte, kompariert, vb.* **I.** *intr. (s) (înv.)* a compărea în faţa justiţiei. **II.** *tr. (h) (gram.* şi *fam.)* a compara.
Komparse, *-n, -n, m.* şi *f. (teatru, cinema)* **1.** figurant(ă). **2.** *(fig.)* participant secundar (la o acţiune etc.).
Komparserie *f. sg. (teatru)* figuraţie; totalitate, masă a figuranţilor.
Kompartiment, *-(e)s, -e, n.* compartiment.
Kompass, *-es, -e, m.* busolă; **er richtet sich nach dem** ~ se orientează după busolă.
Kompassge|häuse, *-s, -, n. (mar.)* habitaclu.
Kompassnadel, *-n, f.* ac de busolă.
Kompassrose, *-n, f.* roză a vânturilor.
kompatibel *adj.* compatibil.
Kompatibilität *f. sg.* compatibilitate.
Kompatriot, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* compatriot(-oată).
kompendiarisch, **kompendiös** *adj.* prescurtat, rezumativ, concis.
Kompendium, *-s, -dien* [-diən], *n.* compendiu.
kompensabel *adj.* compensabil.
Kompensation, *-en, f.* **1.** compensare, compensaţie, despăgubire. **2.** *(tehn.)* egalizare, compensare.
Kompensations|abkommen, *-s, -, n.* convenţie de compensare, despăgubire.
Kompensationsbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă compensatorie, de despăgubire.
Kompensations|einrede, *-n, f. (jur.)* excepţiune, obiecţiune de compensaţie.
Kompensationsforderung, *-en, f.* solicitare a compensaţiei.
Kompensationsgeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* tranzacţie de compensare, în compensaţie.
Kompensationsgewinn, *-(e)s, -e, m.* profit de pe urma compensaţiei.
Kompensationskonto, *-s, -konten* (şi *-konti*), *n. (ec.)* cont de compensare.
Kompensationskreis, *-es, -e, m. (tel.)* circuit de compensare, de corecţie.
Kompensations|pendel, *-s, m. sg. (fiz.)* pendul compensator.
Kompensations|photometer, *-s, -, n.* fotometru de compensaţie.
Kompensations|theorie, *-n* [-ri:ən], *f.* teorie a compensaţiei.
Kompensationsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* acord de compensare.
Kompensationswicklung, *-en, f. (electr.)* înfăşurare de compensaţie.
Kompensationszulage, *-n, f.* îndemnizaţie compensatorie.
Kompensator, *-s, -toren, m. (tehn.)* compensator.
kompensieren, *kompensierte, kompensiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) compensa. **2.** *(fiz.)* a (se) egaliza.
kompetent *adj.* competent.
Kompetent, *-en, -en, m.* concurent.
Kompetenz, *-en, f.* competenţă; **berufliche** ~ competenţă profesională.
Kompetenzbereich, *-(e)s, -e, m.* v. Kompetenzkreis.

Kompetenzfrage, *-n, f. (jur.)* problemă de competenţă.
Kompetenzgerichtshof, *-(e)s, -höfe, m. (jur.)* instanţă superioară care rezolvă conflictele de competenţă.
Kompetenzkreis, *-es, -e, m.* sferă de competenţă.
Kompetenz|streit, *-(e)s, -e, m. (jur.)* conflict de competenţă.
Kompetenz|überschreitung, *-en, f.* abuz de putere, depăşire a competenţei.
Kompetenzverteilung, *-en, f.* repartizare a competenţelor.
kompetieren, *kompetierte, kompetiert, vb. (h) intr.* **1.** a concura; **um eine Stelle** ~ a concura pentru un post. **2.** *(impers.)* a i se cuveni (cuiva ceva); **es kompetiert mir** mi se cuvine.
Kompilation, *-en, f.* compilaţie.
Kompilator, *-s, -toren, m.* compilator.
kompilieren, *kompilierte, kompiliert, vb. (h) tr.* şi *intr.* a compila.
komplanar *adj. (mat.)* coplanar.
Komplanation, *-en, f. (mat.)* coplanaţie.
Komplement, *-(e)s, -e, n. (mat., lingv.)* complement.
komplementär *adj.* complementar.
Komplementärfarbe, *-n, f. (fiz.)* culoare complementară.
Komplementärgüter *pl.* bunuri complementare.
komplementieren, *komplementierte, komplementiert, vb. (h) tr.* a întregi, a completa.
Komplementmenge, *-n, f. (mat.)* cantitate complementară.
Komplementwinkel, *-s, -, m. (mat.)* unghi complementar.
Komplet [kõ'ple:], *-s, -s, n.* ansamblu (format din rochie şi jachetă sau haină).
komplett *adj.* complet.
Komplettgießmaschine, *-n, f. (tipogr.)* maşină universală de turnat litere.
komplettieren, *komplettierte, komplettiert, vb. (h) tr.* a completa.
Komplettierung, *-en, f.* completare.
komplex *adj.* **1.** complex, complicat. **2.** *(mat.)* complex; **~e Zahl** număr complex.
Komplex, *-es, -e, m.* complex, totalitate.
Komplexbrigade, *-n, f. (tehn.)* brigadă complexă.
Komplexion, *-en, f.* **1.** rezumat. **2.** constituţie fizică. **3.** *(mat.)* complexiune.
Komplexität *f. sg.* complexitate.
Komplexitätsgrad, *-(e)s, -e, m. (mat.)* grad de complexitate.
Komplexverbindung, *-en, f. (chim.)* combinaţie complexă.
Komplice [kom'pli:sə], *-n, -n, m.* v. Komplize.
Komplikation, *-en, f.* complicaţie.
Kompliment, *-s, -e, n.* compliment; **ein ~ machen** a face un compliment; *(fam.)* **~e schneiden** a face, a turna, a trage (la) complimente.
Komplimentenmacher, *-s, -, m.* persoană care face (prea multe) complimente.
komplimentieren, *komplimentierte, komplimentiert, vb. (h) tr.* a complimenta, a face complimente; a saluta.
Komplize, *-n, -n, m.* complice.
Komplizenschaft, *f. sg.* **Komplizentum**, *-s, n. sg* complicitate.
komplizieren, *komplizierte, kompliziert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) complica.
kompliziert I. *part. trec.* de la komplizieren. **II.** *adj.* complicat; **ein ~er Fall** un caz complicat.
Kompliziert|heit *f. sg.* caracter complicat; complexitate; dificultate.
Komplott, *-(e)s, -e, n.* complot; conjuraţie; conspiraţie; **ein ~ aufdecken** a descoperi un complot; **ein ~ schmieden** (sau **anzetteln**) a urzi un complot.
komplottieren, *komplottierte, komplottiert, vb. (h) tr.* şi *intr.* a complota; a conspira; a unelti.
Komplott|stiftung, *-en, f.* urzire a unui complot.
Komponente, *-n, f.* **1.** (parte) componentă. **2.** *(fiz.)* componentă. **3.** *(inform.)* componentă; **Komponenten erweitern** a extinde componentele.
komponieren, *komponierte, komponient, vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a compune, a alcătui **2.** *(muz.)* a compune.
Komponist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* compozitor(-oare).
Kompositen *pl. (bot.)* compozite, compozee.
Komposition, *-en, f.* **1.** compoziţie, compunere, alcătuire. **2.** *(muz.)* compoziţie, operă muzicală. **3.** *(chim.)* compoziţie. **4.** *(metal.; înv.)* aliaj cu aspect de metal nobil.
Kompositionsfuge, *-n, f. (lingv.)* punct de îmbinare a cuvintelor compuse.
Kompositionsglied, *-(e)s, -er, n. (lingv.)* parte componentă a cuvintelor compuse.
Kompositionslehre, *-n, f. (muz.)* compoziţie, ştiinţă a compoziţiei muzicale.
Kompositionsweise, *-n, f.* mod de compunere, de redactare; structură.
Kompositkapitell, *-s, -e, n. (arhit.)* capitel compozit.
Kompositschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă compozită.
Kompositum, *-s, -siten* (şi *-ta*), *n. (lingv.)* (cuvânt) compus.
Kompossessor, *-s, -sessoren, m. (jur.)* coproprietar, coposesor.
Kompossessorat, *-es, n. sg. (jur.)* coproprietate, coposesiune; proprietate indiviză, în indiviziune.
Kompost, *-es, -e, m. (agr.)* compost, mraniţă.
Kompost|haufen, *-s, -, m.* grămadă de compost.
kompostieren, *kompostierte, kompostiert, vb. (h) intr.* **1.** a îngrăşa pământul cu compost. **2.** a preface, a transforma în compost.
Kompott, *-(e)s, -e, n.* compot.
Kompott|schüssel, *-n, f.* compotieră, cupă, castron de compot.
kompress *adj.* strâns, comprimat, dens; *(tipogr.)* **~er Satz** text compres, cules fără spaţieri şi interlinii.
Kompresse, *-n, f.* compresă.
kompressibel *adj.* compresibil.
Kompressibilität *f. sg.* compresibilitate.
Kompression, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* strângere, compresiune, apăsare. **2.** *(fiz.)* comprimare. **3.** *(med.)* compresiune.
Kompressions|arbeit, *-en, f. (tehn.)* lucru de compresiune.
Kompressions|end|spannung, *-en, f. (tehn.)* tensiune de compresiune finală.
Kompressionsmaschine, *-n, f.* compresor.
Kompressionsmodul, *-s, -n, m. (fiz.)* modul de compresiune.
Kompressions|pumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă de compresiune.
Kompressionsverband, *-(e)s, -bände, m. (med.)* pansament cu presiune.
Kompressionsverfahren, *-s, -, n.* procedeu de comprimare; **~verwenden** a utiliza un proces de comprimare; ~ **einsetzen** a introduce procese de compresiune.
Kompressionsverlust, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* pierdere de compresiune.
Kompressor, *-s, -ssoren, m. (tehn.)* compresor.
Kompressormotor, *-s, -en, m.* motor cu supraalimentare, motor compresor.
komprimieren, *komprimierte, komprimiert, vb. (h) tr.* a comprima.
komprimiert I. *part. trec.* de la komprimieren. **II.** *adj.* comprimat; *(tehn.)* **~e Luft** aer comprimat.
Komprimierungsdatei, *-en, f. (inform.)* fişier de comprimare.
Kompromiss, *-es, -e, m.* (şi *n.*) compromis; **ein(en) ~ schließen** a face un compromis.
Kompromissfriede, *-ns*, **Kompromissfrieden**, *-s, m. sg.* pace de compromis.
Kompromissler, *-s, -, m.* persoană care acceptă compromisuri; împăciuitorist.
kompromisslerisch *adj.* **1.** de compromis. **2.** dispus la compromisuri, împăciuitorist.
Kompromisslösung, *-en, f.* soluţie de compromis.
Kompromissver|handlung, *-en, f.* negociere de compromis.
Kompromissvorschlag, *-(e)s, -schläge, m.* propunere de compromis.
kompromittieren, *kompromittierte, kompromittiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) compromite; **er kompromittierte sich bis auf die Knochen** s-a compromis total.
kompromittierend I. *part. trec.* de la kompromittieren. **II.** *adj.* compromiţător.
Komptabilität, *-en, f.* **1.** contabilitate. **2.** responsabilitate.
Komptur, *-s, -e, m.* v. Komtur.
Kompulsion, *-en, f.* silire, forţare, constrângere, coerciţie.
kompulsorisch *adj.* coercitiv.
Komsomol, *-s, m. sg. (ist., în U.R.S.S.)* Comsomol.
Komsomol|organisation, *-en, f. (ist., în U.R.S.S.)* organizaţie comsomolistă.
Komsomolze, *-n, -n, m.*, **Komsomolzin**, *-nen, f. (ist.)* comsomolist(ă).
Komtesse, *-n, f. (ist.)* contesă, fiică, soţie de conte.
Komtur, *-s, -e, m. (ist.)* cavaler al unui ordin.
Komturkreuz, *-es, -e, n.* cruce de comandor al unui ordin.
Konak, *-s, -e, m.* **1.** conac. **2.** reşedinţă de demnitar (la turci). **3.** palat regal.
Koncha [-ça], *-chen*, **Konche**, *-n, f. (arhit.)* scoică, semicupolă a apsidei.
Konchylie [-'çy:liə], *-n, f. (zool.)* cochilie (de moluscă).
Kondemnation, *-en, f. (jur., înv.)* condamnare.
Kondens|abflussrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* ţeavă pentru scurgerea condensatului.
Kondens|abteilung, *-en, f. (tehn.)* evacuare a condensatului.
Kondensat, *-(e)s, -e, n.* condensat, condens, lichid de condensare, lichid condensat.
Kondensatbildung, *-en, f. (chim.)* formare de condensat.
Kondensation, *-en, f.* **1.** *(chim.)* condensare. **2.** *(ec.)* intensificare; ~ **der Arbeit** intensificare a muncii.
Kondensations|adiabate, *-n, f. (met.)* adiabată de condensare.
Kondensationskammer, *-n, f. (chim.)* cameră de condensare.
Kondensationskeim, **Kondensationskern**, *-(e)s, -e, m. (met.)* nucleu de condensare.
Kondensationsraum, *-(e)s, -räume, m. (tehn.)* cameră de condensare.
Kondensations|topf, *-(e)s, -töpfe, m.* v. Kondenstopf.
Kondensationswärme *f. sg.* căldură de condensaţie.
Kondensator, *-s, -toren, m. (tehn.)* condensator; **variabler** (sau **veränderbarer**) ~ condensator variabil.
Kondensatorkapazität, *-en, f.* capacitate a condensatorului.
Kondensatorkugel, *-n, f. (tehn.)* condensator sferic.
Kondensatormikrophon şi **Kondensatorenmikrofon**, *-s, -e, n. (tehn.)* microfon cu condensator.
Kondensatormuffe, *-n, f. (tehn.)* mufă, manşon de condensator.
Kondensatorplatte, *-n, f. (electr.)* armătură de condensator.
Kondensatorplattenbohrmaschine, *-n, f. (tehn.)* bormaşină pentru plăci de condensator.
Kondensator|rohrleitung, *-en, f.* conductă de condensator.
Kondensatorsaug|stutzen, *-s, -, m. (tehn.)* ştuţ de absorbţie a aburului în condensator.
Kondensatpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă de condensare.
kondensieren, *kondensierte, kondensiert, vb. (h) tr.* a condensa.
kondensiert I. *part. trec.* de la kondensieren. **II.** *adj.* condensat; **~e Milch** lapte condensat.
Kondensierung, *-en, f.* condensare.
Kondensleitung, *-en, f. (tehn.)* conductă de condensat, de apă de condensare.
Kondensmilch *f. sg.* lapte condensat.
Kondensor, *-s, -soren, m. (fiz., chim.)* condensor.
Kondens|streifen, *-s, -, m.* urmă, dâră de condens pe cer (lăsată de un avion).
Kondens|topf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală de condensare.
Kondenswasser, *-s, -wässer, n. (tehn.)* apă de condensare, condens.
konditern, *konditerte, konditert, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a lucra ca cofetar; a produce zaharicale. **2.** *(glumeţ)* a merge la cofetărie.
Kondition, *-en, f.* **1.** condiţie. **2.** *(fam.)* situaţie. **3.** *(înv.)* serviciu; **er tritt in** ~ intră în serviciu; **er ist bei X in** ~ este angajat la X.
konditional I. *adj.* condiţionat. **II.** *adv.* în anumite condiţii.
Konditional, *-s, -e*, **Konditionalis**, *-, -nales, m. (gram.)* (mod) condiţional.
Konditionalismus, *-, m. sg.* condiţionalism.
Konditionalsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziţie condiţională.
konditionell *adj.* condiţional.
Konditionier|an|stalt, *-en, f.* instituţie de control calitativ al mărfurilor.
konditionieren, *konditionierte, konditioniert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a condiţiona. **2.** *(text.)* a măsura, a determina conţinutul în apă. **3.** a condiţiona (aerul). **II.** *intr. (înv.)* a fi în serviciu, a fi salariat.
Konditionismus, *-, m. sg.* v. Konditionalismus.
konditions|schwach *adj. (sport)* în condiţie fizică slabă.
konditions|stark *adj. (sport)* în condiţie fizică bună.
Konditions|training [-trɛ-], *-s, n. sg. (sport)* antrenament pentru condiţie fizică.

Konditor, *-s, -toren, m.* cofetar.
Konditorei, *-en, f.* cofetărie.
Konditorwaren *pl.* produse de cofetărie.
Kondolenz, *-en, f.* condoleanțe.
Kondolenzbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită de condoleanțe.
Kondolenzbrief, *-(e)s, -e, m.*, **Kondolenzschreiben**, *-s, -, n.* scrisoare de condoleanțe.
kondolieren, *kondolierte, kondoliert, vb. (h) intr.* a exprima, a prezenta condoleanțe.
Kondom, *-s, -s, m.* (și *n.*) prezervativ (de cauciuc).
Kondominat, *-(e)s, -e, n.* condominiu.
Kondominium, *-s, -nien* [-niən], *n.* v. Kondominat.
Kondor, *-s, -dore, m. (ornit.)* condor *(Sarcorphamphus gryphus).*
Kondottiere [-ti'e:rə], *-s-, -ri, m.* condotier.
Kondulte *f. sg.* conduită, purtare.
Konduitenliste, *-n, f. (înv.)* foaie de calificare, stat personal.
Kondukt, *-(e)s, -e, m.* **1.** escortă, convoi. **2.** cortegiu funerar. **3.** conductă de aer (la orgă). **4.** conductă (de apă).
Konduktanz, *-en, f. (tehn.)* conductanță.
Kondukteur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.; elv.)* conductor(-oare), șef de tren.
Konduktor, *-s, -toren, m. (electr.)* conductor.
Konfekt, *-(e)s, -e, n.* bomboane, prăjituri, dulciuri.
Konfektion, *-en, f.* **1.** confecție, confecționare (de haine gata). **2.** *(fam.)* magazin de confecții.
Konfektionär, *-s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** muncitor(-oare) într-o fabrică de confecții. **2.** proprietar(ă) a(l) unui magazin de confecții.
Konfektioneuse [-'nø:zə], *-n, f.* lucrătoare într-o fabrică de confecții.
konfektionieren, *konfektionierte, konfektioniert, vb. (h) tr.* a confecționa.
Konfektionsbetrieb, *-(e)s, -e, m.*, **Konfektionsfabrik**, *-en, f.* fabrică de confecții.
Konfektionsgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de confecții.
Konfektions|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie de confecții.
Konfektionsladen, *-s, -läden, m.* v. Konfektionsgeschäft.
Konfektionsware, *-n, f.* confecții.
Konfekt|schachtel, *-n, f.* cutie cu bomboane.
Konferenz *-en, f.* **1.** conferință. **2.** consiliu pedagogic. **3.** ședință; consfătuire.
Konferenzbeschluss, *-es, -schlüsse, m.* hotărâre a conferinței, a ședinței, a consfătuirii.
Konferenzdelegierte, *-n, -n (ein Konferenzdelegierter), m.* și *f.* delegat(ă) la conferință, la consfătuire, la ședință.
Konferenzler, *-s, -, m.* participant la conferință, la consfătuire, la ședință.
Konferenzprotokoll, *-(e)s, -e, n.* proces-verbal făcut la conferință, la consfătuire, la ședință.
Konferenzraum, *-(e)s, -räume, m.* sală de conferințe.
Konferenztag, *-(e)s, -e, m.* zi a conferinței, zi a ședinței, zi a consfătuirii.
Konferenzteilnehmer, *-s, -, m.* participant la conferință, la ședință, la consfătuire.
Konferenz|zimmer, *-s, -, n.* sală de consiliu; sală de ședințe.
konferieren, *konferierte, konferiert, vb. (h) intr.* **1.** a discuta, a duce tratative. **2.** a fi crainic, a face pe crainicul.
Konfession, *-en, f. (rel.)* confesiune.
Konfessionalismus, *-, m. sg.* confesionalism.
konfessionell *adj.* de confesiune, confesional.
konfessionslos *adj.* fără confesiune.
Konfessionslosigkeit *f. sg.* lipsă de confesiune.
Konfetti *s. pl.* **1.** confeti. **2.** *(austr.)* fursecuri.
Konfident, *-en, -en, m.* **1.** confident, prieten intim, om de încredere. **2.** *(austr.)* denunțător, spion, copoi (polițienesc).
konfidentiell [-'tsiɛl] *adj.* confidențial.
Konfidenz, *-en, f.* confidență.
Konfiguration, *-en, f.* configurație; *(inform.)* configurare.
konfigurierbar *adj.* configurabil.
konfigurieren, *konfigurierte, konfiguriert, vb. (h) tr.* a configura; *(inform.)* **eine Datei ~** a configura un fișier.
Konfination, *-en, f. (înv.)* **1.** raionare; împărțire în anumite parcele. **2.** *(jur.)* domiciliu obligatoriu.
konfinieren, *konfinierte, konfiniert, vb. (h) tr.* **1.** a parcela, a despărți, a hotărnici. **2.** *(jur.)* a indica (cuiva) domiciliu obligatoriu.
Konfinität *f. sg. (înv.)* vecinătate.
Konfinium, *-s, -nien* [-niən]; *n. (înv.)* **1.** (piatră de) hotar. **2.** teritoriu mărginaș.
Konfirmand, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (bis. luterană)* catecumen, persoană care se pregătește să fie confirmată.
Konfirmanden|unterricht, *-(e)s, m. sg. (bis. luterană)* instrucție în vederea confirmării.
Konfirmation, *-en, f.* **1.** *(jur.)* confirmare. **2.** *(bis. luterană)* confirmare.
Konfirmations|tag, *-(e)s, -e, m. (bis. luterană)* zi a confirmării.
konfirmieren, *konfirmierte, konfirmiert, vb. (h) tr.* **1.** *(jur.)* a confirma. **2.** *(bis. luterană)* a confirma.
Konfiserie, *-n* [-zə'ri:ən], *f. (elv.)* cofetărie.
Konfiseur [-'zo:ɐ], *-s, -e, m. (elv.)* cofetar.
Konfiskation, *-en, f.* confiscare.
konfiszieren, *konfiszierte, konfisziert, vb. (h) tr.* a confisca.
Konfitent, *-en, -en, m. (înv., bis.)* persoană care se spovedește.
Konfitüre, *-n, f.* **1.** dulceață. **2.** dulciuri.
konfligieren, *konfligierte, konfligiert, vb. (s.) intr. (înv.)* a intra în conflict (cu...).
Konflikt, *-(e)s, -e, m.* conflict; **im ~ sein mit jm.** a fi în conflict cu cineva; **einen ~ endgültig beilegen** a regla definitiv un conflict; **bewaffneter ~** conflict armat.
konfliktgeladen *adj.* aducător de conflicte.
Konflikt|herd, *-(e)s, -e, m.* focar de conflicte.
Konfliktkommission, *-en, f. (jur.)* comisie de conciliere.
Konfliktlösung, *-en, f.* soluționare a conflictului.
Konfliktschlichtung, *-en, f.* arbitrare a conflictului.
Konfluenz, *-en, f.*, **Konflux**, *-es, -e, m.* confluență.
Konföderation, *-en, f.* confederație.
konföderieren, *konföderierte, konföderiert, vb. (h) refl.* a se confedera, a se alia.
konföderiert, **I.** *part. trec.* de la konföderieren. **II.** *adj.* confederat, aliat.
Konföderierte, *-n, -n (ein Konföderierter), m.* confederat, aliat.
konfokal *adj. (fiz., mat.)* confocal.
konform *adj.* conform.
Konformist, *-en, -en, m.* **1.** *(bis.)* anglican. **2.** conformist.
Konformität, *-en, f.* conformitate.
Konfrater, *-s, -, m. (bis.)* confrate, frate.
Konfrontation, *-en, f.* confruntare.
konfrontieren, *konfrontierte, konfrontiert, vb. (h) tr.* a confrunta.
Konfrontierung, *-en, f.* confruntare.
konfundieren, *konfundierte, konfundiert, vb. (h) tr.* a confunda.
konfus *adj.* **1.** confuz, zăpăcit; **~ machen** a încurca, a zăpăci; **~ werden** a deveni confuz, a se zăpăci. **2.** încurcat, neclar, nelămurit, confuz.
Konfusion, *-en, f.* confuzie, zăpăceală, încurcătură.
Konfusionsrat, *-(e)s, -räte, m. (fam.)* persoană zăpăcită, confuză, uitucă; uitucilă; încurcă-lume.
Konfuzianismus, *-, m. sg.* confucianism.
kongenial *adj.* congenial, apropiat, înrudit sufletește (cu cineva); cu simpatie, cu afinitate (față de cineva).
Kongenialität *f. sg.* afinitate, congenialitate.
kongenital *adj. (biol.)* congenital, înnăscut, din naștere.
Kongestion, *-en, f. (med.)* congestie.
kongestiv *adj. (med.)* congestiv.
Konglomerat, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(geol.)* conglomerat. **2.** *(fiz.)* conglomerat, masă amorfă, nediferențiată.
Konglomeration, *-en, f.* conglomerație.
kongolesisch *adj.* congolez, din Congo.
Kongregation, *-en, f. (bis.)* congregație.
Kongregationist, *-en, -en, m. (bis.)* **1.** membru al unei congregații. **2.** membru al bisericii engleze nord-americane.
Kongress, *-es, -e, m.* congres.
Kongresshalle, *-n, f.* sală mare de congrese.
Kongressmehr|heit *f. sg.* majoritate a membrilor congresului.
Kongress|stadt și **Kongress-Stadt**, *-städte, f.* oraș unde se ține congresul.
Kongress|stoff, *-(e)s, -e, m. (text.)* **1.** etamină. **2.** gaz înflorat damaschinat.
Kongress|teilnehmer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* congresist(ă).
kongruent *adj.* **1.** *(mat.)* congruent, concordant. **2.** *(gram.)* congruent, care se acordă.
Kongruenz, *-en, f.* **1.** *(mat.)* congruență, concordanță, acord. **2.** *(gram.)* acord.
Kongruenz|satz, *-es, -sätze, m. (geom.)* teoremă congruențială.
kongruieren, *kongruierte, kongruiert, vb. (h) intr.* a coincide, a concorda, a se acorda.
Konidie [-diə], *-n, f. (bot.)* conidie.
Konidienträger, *-s, -, m. (bot.)* conidiofor.
Konifere, *-n, f. (bot.)* conifer *(Conifera).*
König, *-s, -e, m.* **1.** rege; **der ~ von Preußen** regele Prusiei; **die heiligen drei ~e a)** cei trei crai (de la răsărit); **b)** Bobotează; *(înv.)* **des ~s Rock** uniformă militară; **der ~ der Wüste** regele deșertului, leul; **unter Blinden ist der Einäugige ~** între orbi chiorul e rege. **2.** rigă, crai (la jocul de cărți); rege (la jocul de șah); popic central (la jocul de popice).
Königin, *-nen, f.* **1.** regină; *(fig.)* **du bist die ~ meiner Gedanken** tu ești regina, domnița gândurilor mele; **die ~ des Himmels** Fecioara Maria; *(bot.)* **die ~ der Nacht** regina nopții *(Cereus grandiflorus).* **2.** damă (la jocul de cărți). **3.** regină (la jocul de șah). **4.** regină, matcă (a albinelor).
Königin|mutter *f. sg.* regină-mamă.
Königintabak, *-s, m. sg. (înv.)* tutun Virginia.
Königinwitwe, *-, f.* regină-văduvă.
königlich I. *adj.* regesc, regal; **seine Königliche Hoheit** Alteța sa regală; **die ~e Würde** regalitatea; **die ~e Partei** partidul regalist. **II.** *adv.* **1.** regalist; **~ gesinnt** cu sentimente, cu convingeri regaliste. **2.** *(fam.)* regește, strașnic, minunat; **wir haben uns ~ unterhalten** am petrecut regește.
Königlichkeit *f. sg.* regalitate.
Königreich, *-(e)s, -e, n.* regat.
Königs|adler, *-s, -, m. (ornit.)* vultur regal *(Aquila imperialis).*
Königs|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* măr domnesc.
königsblau *adj.* albastru strălucitor.
Königsburg, *-en, f.* castel regal.
Königsfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ferigă regală *(Osmunda regalis).*
Königsfasan, *-(e)s, -e(n), m. (ornit.) fazan* regal *(Phasianidae).*
Königsfischer, *-s, -, m. (zool., înv.)* pescăruș albastru *(Alcedo ispida).*
Königsfreund, *-(e)s, -e, m.* regalist.
Königsgegner, *-s, -, m.* antiregalist, adversar al regelui; adversar al regalității.
Königshaus, *-es, -häuser, n.* **1.** familie regală. **2.** dinastie.
Königskerze, *-n, f. (bot.)* coada-boului, lumânărică *(Verbascum thapsiforme).*
Königskind, *-(e)s, -er, n. (poet.)* prinț, prințesă.
Königskrone, *-n, f.* coroană regală.
Königsmord, *-(e)s, -e, m.* regicid.
Königsmörder, *-s, -, m.* regicid, ucigaș al regelui.
Königs|pflaume, *-n, f. (hort.)* prună renglotă *(Claudiana).*
Königsrose, *-n, f. (bot.)* bujor *(Paeonia).*
Königs|salbei, *-s, -e,, m.*, **Königs|salbei**, *-en, f. (bot.)* salvie de grădină *(Salvia officinalis).*
Königs|schießen, *-s, -, n.* întrecere la tir.
Königs|schlange, *-n, f. (zool.)* șarpe boa *(Boa constrictor).*
Königs|schloss, *-es, -schlösser, n.* palat regal.
Königs|sitz, *-es, -e, m.* reședință regală.
Königs|sohn, *-(e)s, -söhne, m.* fiu de rege.
Königs|tag, *-(e)s, -e, m.* Bobotează.
Königs|thron, *-(e)s, -e, m.* tron regal.

Königs|tiger, *-s, -, m. (zool.)* tigru bengalez *(Felix tigris).*
Königs|titel, *-s, -, m.* titlu de rege.
Königs|tochter, *-töchter, f.* fiică de rege.
königstreu *adj.* roialist.
Königsvogel, *-s, -vögel, m.* v. Königsadler.
Königswahl, *-en, f. (ist.)* alegere a regelui; **das Recht der freien ~** dreptul de liberă alegere a regelui.
Königswasser, *-s, n. sg. (chim.)* apă regală.
Königswürde, *-n, f.* demnitate de rege, regalitate.
Königtum, *-s, n. sg.* regalitate.
Konimeter, *-s, -, n. (tehn.)* conimetru.
konisch *adj.* conic; *(tehn.)* **~es Getriebe** angrenaj conic, transmisie prin angrenaj conic.
Konizität *f. sg.* conicitate.
Konj. *presc.* **a)** de la Konjunktiv. **b)** de la Konjunktion.
Konjektur, *-en, f.* conjectură, presupunere, supoziție; ipoteză.
konjizieren, *konjizierte, konjiziert, vb. (h) intr.* a face presupuneri, supoziții.
konjugal *adj.* conjugal.
Konjugate, *-n, f. (bot.)* alge verzi sexuate unicelulare *(Conigatae).*
Konjugation, *-en, f. (gram.; mat.)* conjugare.
konjugieren, *konjugierte, konjugiert, vb. (h) tr.* **1.** a conjuga, a lega, a face legătură. **2.** *(gram., mat.)* a conjuga.
Konjunktion, *-en, f. (gram., astron.)* conjuncție.
Konjunktiv și **Konjunktiv**, *-s, -e, m. (gram.)* (mod) conjunctiv.
Konjunktiva [-va] *f. sg. (anat.)* conjunctivă.
konjunktivisch [-vi-] *adj. (gram.)* conjunctival.
Konjunktivitis *f. sg. (med.)* conjunctivită.
Konjunktivus, *-, -tive, m.* v. Konjunktiv.
Konjunktur, *-en, f.* **1.** conjunctură. **2.** conjunctură economică; **die ~ ankurbeln** a relansa economia, a stimula activitatea economică; **die ~ dämpfen** a frâna conjunctura; **die ~ hat sich deutlich abgeschwächt** conjunctura a slăbit în mod net.
konjunktur|abhängig *adj.* sensibil la fluctuații conjuncturale.
Konjunktur|aufschwung, *m. sg.* avânt al conjuncturii.
Konjunktur|ausgleichsrücklage, *-n, f.* rezervă pentru compensarea oscilațiilor conjuncturale.
Konjunktur|aus|sichten, *pl.* perspective conjuncturale.
konjunkturbedingt *adj.* în funcție de conjunctură, conjunctural.
Konjunkturbelebung, *f. sg.* redresare conjuncturală, ameliorare, revitalizare a conjuncturii.
Konjunkturbericht, *-(e)s, -e, m.* notă, raport privind conjunctura.
Konjunktur|entwicklung, *-en, f.* evoluție conjuncturală, economică.
Konjunkturforschung, *-en, f. (ec.)* studiu, studiere a(l) conjuncturii.
Konjunkturgewinn, *-(e)s, -e, m.* profit, câștig conjunctural.
Konjunkturpolitiker, **Konjunktur|ritter**, *-s, -, m. (peior.)* politician oportunist, de conjunctură.
Konjunktur|rückgang, *-(e)s, -gänge, m.* recul al activității economice.
Konjunktursachver|ständige, *-n, -n (ein Konjunktursachverständiger), m.* și *f.* expert(ă) în probleme de conjunctură.
Konjunkturschwankungen *pl.* fluctuații conjuncturale.
Konjunkturtief, *n. sg.* recesiune economică; **das ~ überwinden** a depăși abisul conjunctural.
Konjunktur|umschlag, *-(e)s, -schläge, m.* reviriment conjunctural.
Konjunktur|untersuchung, *-en, f.* anchetă conjuncturală.
Konjunkturverschlechterung *-en, f.* degradare, înrăutățire a conjuncturii; **weltweite ~** degradare mondială a conjuncturii.
Konjurant, *-en, -en, m. (înv.)* conjurat, complotist.
konkav *adj.* concav.
Konkavglas, *-es, -gläser, n. (opt.)* lentilă concavă (de ochelari).
Konkavlinse, *-n, f. (opt.)* lentilă concavă.
Konkav|spiegel, *-s, -, m. (opt.)* oglindă concavă.
Konklave [-ve], *-s, -n, n. (bis. cat.)* conclav.
konkludent *adj.* concludent.
konkludieren, *konkludierte, konkludiert, vb. (h) intr.* a conchide.
Konklusion, *-en, f.* concluzie.
konklusiv *adj.* conclusiv.
Konkordanz, *-en, f.* **1.** conformitate, concordanță. **2.** *(geol.)* concordanță. **3.** *(tipogr.)* cvadrat; unitate de măsură tipografică de 4 cicero sau 48 puncte tipografice.
Konkordat, *-(e)s, -e, n.* concordat.
Konkordienbuch [-diən-], *-(e)s, n. sg.* carte care cuprinde dogmele bisericii luterane.
Konkrement, *-(e)s, -e, n. (med.)* concrement (calcul biliar etc.).
Konkrementbildung, *-en, f. (med.)* formare de pietre (la rinichi, în colecist etc.).
Konkreszenz, *-en, f.* concrescență.
konkret *adj.* concret.
Konkret|heit *f. sg.* caracter concret.
Konkretion, *-en, f. (mineral.)* concrețiune.
konkretisieren, *konkretisierte, konkretisiert vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) concretiza.
Konkretisierung, *-en, f.* concretizare.
Konkretum, *-s, -kreta, n. (lingv.)* (nume) concret.
Konkubinat, *-(e)s, -e, n.* concubinaj.
Konkubine, *-n, f.* concubină.
Konkupiszenz *f. sg.* concupiscență; dorință, poftă senzuală.
Konkurrent, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* concurent(ă); rival(ă); **möglicher ~** concurent potențial.
Konkurrenz, *-en, f.* **1.** *sg.* concurență; **jm. ~ machen** a face cuiva concurență; **die ~ begrenzen** a limita concurența; **die ~ verschärfen** a înăspri, a exacerba concurența; **eine scharfe ~ betreiben** a practica o concurență dură; **gegen die ~ gerichtet** orientat împotriva concurenței; **erbitterte ~** concurență încrâncenată; **freie ~** concurență liberă; **zwischenzweigliche ~** concurență între branșe. **2.** concurență; firmă concurentă; concurenți. **3.** concurs; întrecere.
Konkurrenz|aus|schreibung, *-en, f.* scoatere la concurs (a unui post).
Konkurrenzbedingungen, *pl.* condiții de concurență.
Konkurrenzbetrieb, *-(e)s, -e, m.* v. Konkurenzunternehmen.
konkurrenzfähig *adj.* **1.** capabil de a concura. **2.** capabil de a face concurență.
Konkurrenzfähigkeit *f. sg.* **1.** capacitate de a concura. **2.** capacitate de a face concurență; **mangelhafte ~** lipsă de competitivitate.
Konkurrenzhai, *-(e)s, -e, m. (fam.)* concurent necruțător.
konkurrenzieren, *konkurrenzierte, konkurrenziert, vb. (h) intr. (reg.)* a face concurență.
Konkurrenzkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă de concurență.
konkurrenzlos *adj.* fără concurență.
Konkurrenzmittel, *-s, -, n.* mijloc de concurență.
Konkurrenzprüfung, *-en, f.* examen pe bază de concurs.
konkurrenz|unfähig *adj.* **1.** incapabil de a concura. **2.** incapabil de concurență.
Konkurrenz|unternehmen, *-s, -, n.* întreprindere concurentă.
konkurrieren, *konkurrierte, konkurriert, vb. (h) intr. (mit)* a concura.
Konkurs, *-es, -e, m.* **1.** *(ec.)* faliment; **~ machen** sau **in ~ gehen** a da faliment; **~ anmelden** a declara stare de faliment. **2.** *(com.)* procedură de faliment. **3.** *(înv.)* concurs.
Konkursbe|antragung, *-en, f.* depunere a bilanțului.
konkursbedroht *adj.* amenințat de faliment.
Konkurs|edikt, *-(e)s, -e, n. (ec.)* publicare de faliment.
Konkurs|eröffnung, *-en, f. (jur.)* deschidere de faliment.
Konkursgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* instanță care se ocupă cu falimentele.
Konkursgesetz, *-es, -e, n. (jur.)* lege, legislație a falimentului.
Konkursgläubiger, *-s, -, m. (jur.)* creditor al unei persoane declarate falite, persoană care face parte din masa creditorilor.
Konkursleiter, *-s, -, m. (jur.)* v. Konkursverwalter.
Konkursmasse, *-n, f. (jur.)* masă de faliment; avere a debitorului falit.
Konkurs|ordnung, *-en, f. (jur.)* lege asupra falimentelor.
Konkurs|prozess, *-es, -e, m. (jur.)* proces de faliment.
Konkursverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură de faliment.
Konkursverlautbarung, *-en, f. (jur.)* declarare (în stare) de faliment.
Konkursverwalter, *-s, -, m. (jur.)* sindic al falimentului.
konnatal *adj. (rar)* congenital, înnăscut.
Konnektiv, *-s, -e, n. (bot.)* conectivă.
können, *konnte, gekonnt (ich kann, du kannst, er kann), vb. (h) tr.* și *auxiliar de mod* (în locul *part. trec.* se utilizează și *inf.*) **1.** a putea; a fi în stare, a fi capabil, a avea posibilitatea; **ich kann nicht wegfahren** nu pot să plec, nu pot pleca; **ich kann nicht nach Hause** nu pot să plec (sau să mă duc sau să ajung) acasă; **er kann nicht herein** nu poate să intre; **ich kann nicht mehr** nu mai pot; **er hat es nicht gekonnt** n-a putut (s-o facă); **er hat nicht kommen ~** n-a putut să vină; **es konnte nicht anders kommen** nici că se putea altfel; era inevitabil; **ich kann nicht(s) dafür** nu sunt eu de vină; **nicht umhin ~** a nu putea altfel, a nu putea să evite. **2.** a (se) putea, a fi posibil; **der Brief kann verlorengegangen sein** scrisoarea a putut să se piardă, poate că s-a pierdut scrisoarea. **3.** a putea, a avea voie; **jetzt kannst du hereinkommen** acum poți să intri. **4.** a ști; a cunoaște; **kannst du Englisch?** știi englezește? **er kann mehrere Sprachen** știe mai multe limbi; **kannst du jetzt deine Aufgabe?** acum îți știi lecția? **kannst du schwimmen?** știi să înoți?
Können, *-s, n. sg.* **1.** putere, putință, posibilitate; **an dem ~ zweifle ich nicht, aber an dem Wollen** de puterea lui, de posibilitățile lui nu mă îndoiesc, dar mă îndoiesc că vrea. **2.** știință, cunoștințe, pricepere; **der Künstler hat sein ganzes ~ darangesetzt** artistul și-a pus toată arta la contribuție; **er tat es nach bestem ~** a făcut-o cât s-a priceput de bine; **berufliches ~** competență profesională.
Könner, *-s, -, m.* om priceput, capabil să realizeze ceva.
Konnetabel, *-s, -s, m. (ist.)* conetabil: **a)** comandant al călărimii; **b)** mareșal al armatelor de uscat.
Konnex, *-es, -e, m.* legătură.
Konnexion, *-en, f.* legătură, cunoștință cu persoane influente; protecție, proptea.
konnivent [-'vɛnt] *adj. (jur.)* **1.** de conivență. **2.** îngăduitor, indulgent.
Konnivenz *f. sg. (jur.)* **1.** conivență. **2.** îngăduință, indulgență.
konnivieren [-'vi:-], *konnivierte, konniviert, vb. (h) intr. (jur.)* a trece cu vederea, a fi indulgent.
Konnossement, *-s, -e, n. (mar. com.)* conosament.
Konnotat, *-(e)s, -e, n. (lingv.)* conotat.
Konnotation, *-en, f. (lingv.)* conotație.
konnte *ind. imperf.* de la können.
Konoid, *-(e)s, -e, n. (mat.)* conoid.
Konpennäler, *-s, -, m. (argou școlăresc)* coleg de școală.
Konquistador, *-s* (sau *-en), -e (-en), m.* conchistador.
Konradskraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* sunătoare, pojarniță *(Hypericum perforatum).*
Konrektor, *-s, -toren, m.* director adjunct.
Konrektorat, *-(e)s, -e, n.* funcție de director adjunct.
konsanguin *adj. (înv.)* consangvin.
Konsanguinität *f. sg. (înv.)* consangvinitate.
Konseil [kɔ̃'sɛ:j], *-s, -s,* m. *(înv.)* consiliu de stat, de miniștri; consiliu, consfătuire.
Konsekration, *-en, -en, f. (bis.)* **1.** consacrare, sfințire, hirotonisire. **2.** sfânta jertfă.
konsekrieren, *konsekrierte, konsekriert, vb. (h) tr. (bis.)* a sfinți, a învesti ca preot, a hirotonisi, a consacra.
konsekutiv *adj.* consecutiv.
Konsekutivdolmetschen, *-s, n. sg.* translatare consecutivă.
Konsekutivsatz, *-es, -sätze, m.* propoziție consecutivă.
Konsens, *-es, -e,* **Konsensus**, *-, -, m.* consimțământ; aprobare; **~ zur Einkommenspolitik** consens asupra politicii veniturilor.
konsequent *adj.* consecvent.
konsequentermaßen, **konsequenterweise** *adv.* prin urmare, în consecință.
Konsequenz, *-en, f.* **1.** consecvență; stăruință. **2.** consecință, urmare; **die ~en tragen** a suporta consecințele; **die ~en ziehen** a trage consecințele.
Konservation [-va-] *f. sg.* conservare, păstrare.

Konservatismus [-va-], -, *m. sg.* conservatism.

konservativ *adj.* **1.** conservativ. **2.** care conservă.

Konservative, *-n, -n (ein Konservativer), m. (pol.)* conservator.

Konservativismus, -, *m. sg.* v. Konservatismus.

Konservator, *-s, -toren, m.* **1.** conservator, custode (al unui muzeu etc.). **2.** funcţionar la universitate.

konservatorisch *adj.* **1.** conservator, care conservă, păstrează. **2.** de conservator; *(adverbial)* ~ **gebildet** cu studii de conservator.

Konservatorist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* student(ă) la conservator.

Konservatorium, *-s, -rien* [-rɪən], *n.* conservator, academie de muzică.

Konserve [-və], *-n, f.* conservă.

Konservenbüchse, **Konservendose**, *-n, f.* cutie de conserve.

Konservenfabrik, *-en, f.* fabrică de conserve.

Konserven|öffner, *-s, -, m.* deschizător de conserve.

konservierbar *adj.* care poate fi conservat.

konservieren [-'vi:-], *konservierte, konserviert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) conserva, a (se) păstra; *(fig., fam.)* **sie hat sich gut konserviert** se ţine bine, pare tânără.

Konservierung, *-en, f.* conservare, păstrare.

Konservierungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de conservare.

Konsignant, *-en, -en, m. (com.)* cosemnator (de mărfuri).

Konsignatar, **Konsignatär**, *-s, -e, m- (com.)* păstrător, consignatar.

Konsignation, *-en, f. (com.)* consemnaţie, consignaţie; **er sendet ihm Waren in** ~ îi trimite mărfuri în consignaţie.

Konsignationsgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de consignaţie.

Konsignationsgut, *-(e)s, -güter, n. (com.)* obiect de consignaţie.

Konsignationswaren, *pl.* mărfuri de consignaţie.

konsignieren, *konsignierte, konsigniert, vb. (h) tr.* **1.** a valida, a ratifica. **2.** *(com.)* a da în consignaţie. **3.** *(mil.)* a consemna (trupe în cazărmi). **4.** *(reg.)* a ţine la arest.

Konsilium, *-s, -lien* [-lɪən], *n.* **1.** consiliu. **2.** *(med.)* consult.

konsistent *adj.* consistent.

Konsistenz, *-en, f.* consistenţă.

Konsistenzmesser, *-s, -, m. (tehn.)* consistometru.

Konsistorialrat, *-(e)s, -räte, m. (bis.)* consilier consistorial.

Konsistorium, *-s, -rien* [-rɪən], *-n. (bis.)* consistoriu.

konskribieren, *konskribierte, konskribiert, vb. (h) tr. (înv.)* a recruta, a înrola (în armată).

Konskription, *-en, f. (mil.)* recrutare (condiţionată).

konskriptions|pflichtig *adj. (mil.)* supus recrutării.

Konsolbohrmaschine, *-n, f.* maşină de găurit cu consolă.

Konsole, *-n, f.* **1.** *(tehn., constr.)* consolă. **2.** poliţă, etajeră (de perete), suport.

Konsolidation, *-en, f.* consolidare.

konsolidieren, *konsolidierte, konsolidiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) consolida.

Konsolidierung, *-en, f.* consolidare, întărire.

Konsolkran, *-(e)s, -e* (şi *-kräne), m. (tehn.)* macara-consolă, macara în consolă.

Konsols *pl. (ec.)* bonuri de rentă consolidată; titluri consolidate.

Konsolträger, *-s, -, m. (tehn.; constr.)* grindă în consolă; grindă cu consolă.

konsonant *adj.* consonant.

Konsonant, *-en, -en, m. (gram.)* consoană, consonantă.

Konsonantenhäufung, *-en, f. (lingv.)* îngrămădire de consoane.

Konsonantenverbindung, *-en, f. (lingv.)* africată.

konsonantisch *adj.* consonantic.

Konsonanz, *-en, f.* **1.** consonanţă, acord, armonie. **2.** *(lingv.)* îngrămădire de consoane.

Konsorte, *-n, -n, m.* **1.** tovarăş, părtaş. **2.** *(peior.)* complice; **er und seine ~n** el şi cu gaşca lui.

Konsortialbank [-tsia:l-], *-en, f.* bancă consorţială.

Konsortialbeteiligung, *-en, f.* participări sindicale.

Konsortialgeschäft, *-(e)s, -e, n.* operaţii consorţiale.

Konsortium, *-s, -tien* [-tsɪən], *n. (ec.)* asociaţie, societate, consorţiu.

Konspekt, *-(e)s, -e, m.* conspect.

Konspiration, *-en, f.* conspiraţie, complot.

Konspirations|technik, *-en, f.* tehnică, metodă, sistem de conspiraţie.

konspirativ *adj.* conspirativ.

Konspirativität [-vi-] *f. sg.* caracter conspirativ, conspirativitate.

konspirieren, *konspirierte, konspiriert, vb. (h) intr.* a conspira, a complota.

Konstabel, **Konstabler**, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* poliţist. **2.** *(mil., înv.)* servant la tun.

konstant *adj.* constant; invariabil; statornic.

Konstantan, *-s, n. sg. (metal.)* constantan.

Konstante, *-n, f. (mat.)* constantă; *(fiz.)* **elastische** ~ constantă elastică.

konstantinisch *adj. (ist.)* constantinic, **die ~e Schenkung** donaţiunea constantinică.

konstantinopelisch *adj.* v. konstantinopolitanisch.

Konstantinopolitaner, *-s, -, m,* **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Constantinopol, constantinopolitan.

konstantinopolitanisch *adj.* din Constantinopol, constantinopolitan.

Konstanz *f. sg.* constanţă, statornicie.

konstatieren, *konstatierte, konstatiert, vb. (h) tr.* a constata.

Konstatierung, *-en, f.* constatare.

Konstellation, *-en, f.* **1.** *(astron.)* constelaţie. **2.** *(fig.)* constelaţie, conjunctură, situaţie (a afacerilor).

Konsternation *f. sg.* consternare.

konsternieren, *konsternierte, konsterniert, vb. (h) tr.* a consterna.

konsterniert I. *part. trec.* de la konsternieren. **II.** *adj.* consternat.

Konstipation, *-en, f.* constipaţie.

Konstituante, *-n, f.* (adunare) constituantă.

Konstituente, *-n, f. (lingv.)* parte constituantă.

konstituieren, *konstituierte, konstituiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) constitui, a (se) organiza.

konstituierend I. *part. prez.* de la konstituieren. **II.** *adj.* constituant; **die ~e Versammlung** adunarea constituantă.

Konstitution, *-en, f. (anat., chim., jur.)* constituţie.

Konstitutionalismus, -, *m. sg.* constituţionalism.

konstitutionell *adj. (anat., jur., pol.)* constituţional.

Konstitutionsformel, *-n, f. (chim.)* formulă de constituţie.

Konstitutionswasser, *-s, -wässer, n. (chim.)* apă de constituţie.

konstitutiv *adj.* **1.** constitutiv, esenţial, fundamental. **2.** *(jur.)* care îndreptăţeşte, dă un temei juridic.

Konstriktor, *-s, -toren, m. (anat.)* muşchi constrictor.

konstringieren, *konstringierte, konstringiert, vb. (h) tr. (anat.)* a contracta.

konstringierend I. *part. prez.* de la konstringieren. **II.** *adj.* astringent; *(chim.)* **~e Mittel** substanţe astringente.

konstruierbar *adj.* care poate fi construit, construibil.

konstruieren, *konstruierte, konstruiert, vb. (h) tr.* **1.** a construi. **2.** *(fam.)* a întocmi, a face.

Konstruierung *f. sg.* construire.

Konstrukt, *-(e)s, -e, n.* construct.

Konstrukteur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* constructor.

Konstruktion, *-en, f.* **1.** construcţie; clădire. **2.** structură.

Konstruktions|arbeit, *-en, f.* muncă de construire; muncă de proiectare.

Konstruktions|art, *-en, f.* mod, sistem de construcţie.

Konstruktionsblatt, *-(e)s, -blätter, n.* desen, plan de construcţie.

Konstruktionsbüro, *-s, -s, n.* birou de proiectare, de construcţii.

Konstruktionsdeplacement [-deplasəmã:], *-s, -s, n.* deplasare a construcţiei.

Konstruktionsfehler, *-s, -, m.* defect de construcţie.

Konstruktionsglied, *-(e)s, -er, n.* element de construcţie.

Konstruktions|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de construcţie.

Konstruktions|stahl, *-(e)s, -stähle* (şi *-stahle), m.* oţel de construcţie.

Konstruktionsver|einfachung, *-en, f.* simplificare a construcţiei.

Konstruktionswechsel, *-s, -, m.* modificare de construcţie.

Konstruktionswerkzeug, *-(e)s, -e, n.* utilaj de construcţie.

Konstruktions|zeichnung, *-en, f. (tehn.)* desen, plan de construcţie.

konstruktiv *adj.* constructiv.

Konstruktivismus [-vIs-], -, *m. sg. (arte)* constructivism.

Konsul, *-s, -n, m.* consul.

Konsular|abkommen, *-s, -, n.* acord consular, convenţie consulară.

Konsular|abteilung, *-en, f.* secţie consulară.

Konsular|agent, *-en, -en, m.* agent consular.

Konsularfaktura, *-en, f. (com.)* factură pentru mărfuri de import care sunt supuse unei taxe vamale de valoare.

konsularisch *adj.* consular.

Konsularvertreter, *-s, -, m.* reprezentant consular.

Konsularvertretung, *-en, f.* reprezentanţă consulară.

Konsulat, *-s, -e, n.* consulat.

Konsulatdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu consular.

Konsulatsfaktura, *-ren, f.* v. Konsularfaktura.

Konsulent, *-en, -en, m. (jur.)* avocat consultant; **der juridische** ~ consilier juridic.

Konsultant, *-en, -en, m.* consultant.

Konsultation, *-en, f.* consultaţie.

konsultativ *adj.* consultativ.

Konsultativtreffen, *-s, -, n.* întâlnire consultativă.

konsultieren, *konsultierte, konsultiert, vb. (h) tr.* a consulta; **einen Spezialisten** ~ a consulta un specialist.

Konsultierung, *-en, f.* consultare.

Konsum, *-s, m. sg.* **1.** consum, consumaţie. **2.** *(reg.* şi **Konsum**) cooperativă de desfacere şi consum.

Konsum|artikel, *-s, -, m.* articol de consum.

Konsumbegrenzung, *-en, f.* limitare, restricţie a consumului.

Konsumbetrieb, *-(e)s, -e, m.* cooperativă de consum.

Konsumdenken, *-s, n. sg.* mentalitate orientată spre consum.

Konsument, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* consumator(-oare).

Konsumentenbefragung, *-en, f.* anchetă printre consumatori.

Konsumenten|nachfrage, *-n, f.* cerere a consumatorilor.

Konsumentenpreis, *-es, -e, m. (com.)* preţ de desfacere la consumator.

Konsumfiliale, *-n, f. (com.)* unitate a unei cooperative de consum.

Konsumfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m.* v. Konsumptionsfonds.

Konsumgenossenschaft, *-en, f.* cooperativă de desfacere şi consum.

Konsumgeschäft, *-(e)s, -e, n.* cooperativă de desfacere; băcănie.

Konsumgesellschaft *f. sg.* societate orientată spre consum.

Konsumgetreide, *-s, -, n. (ec.)* cereale de consum.

Konsumgut, *-(e)s, -güter, n. (ec.)* **1.** *sg.* obiect de consum. **2.** *pl.* bunuri de consum.

Konsumgüter|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* comandă de bunuri de consum.

Konsumgüter|austausch, *-(e)s, -e, m.* schimb comercial de bunuri de consum.

Konsumgüter|einzelhandel, *-s, m. sg.* comerţul en detail al bunurilor de consum.

Konsumgütergroßhandel, *-s, m. sg.* comerţul angro al bunurilor de consum.

konsumieren, *konsumierte, konsumiert, vb. (h) tr.* a consuma.

Konsumladen, *-s, -* (şi *-läden), m.* v. Konsumgeschäft.

Konsum|mittel|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie de obiecte de (larg) consum.

konsum|orientiert [-rɪɛn-] *adj.* orientat spre consum.

Konsumptibilien [-lɪən], *pl.* v. Konsumtibilien.

Konsumption *f. sg.* v. Konsumtion.

Konsumptionsfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m. (ec.)* fond de consumaţie.

Konsumptionsmittel, *-s, -, n.* v. Konsumtionsmittel.

Konsumptions|prozess, *-es, -e, m.* v. Konsumtionsprozess.

Konsumptions|steuer, *-n, f.* v. Konsumtionssteuer.

Konsumptionsver|hältnisse *pl.* v. Konsumtionsverhältnisse.

Konsum|schrumpfung, *-en, f. (ec.)* scădere a consumului.

Konsum|steuer, *-n, f.* v. Konsumtionssteuer.

Konsumterror, *-s, m. sg.* presiune de a consuma mai mult (exercitată de reclamă).
Konsumtibilien [-lĭən] *pl. (înv.)* articole de (larg) consum, articole de băcănie.
Konsumtion *f. sg.* **1.** consum, consumaţie. **2.** *(med.)* epuizare, istovire, sleire.
Konsumtionsmittel, *-s, -, n. (ec.)* obiect de consum.
Konsumtions|prozess, *-es, -e, m. (ec.)* proces de consumaţie.
Konsumtions|steuer, *-n, f.* impozit pe articole de consum, impozit asupra consumaţiei.
Konsumtionsver|hältnisse *pl. (ec.)* relaţii de consumaţie.
Konsumver|ein, *-(e)s, -e, m.* v. Konsumgenossenschaft.
Konsumverkauf|stelle, *-n, f.* magazin de desfacere al cooperativei de consum.
Konsumzwang, *-(e)s, m. sg. (ec.)* constrângere în materie de consum.
Kontagion, *-en, f. (med.),* contagiune, molipsire, contaminare.
kontagiös *adj. (med.)* contagios, molipsitor.
Kontagiosität *f. sg. (med.)* contagiozitate, posibilitate de contaminare.
Kontagium, *-s, -gien* [-gĭən], *n. (med., înv.)* materie contaminantă.
Kontakt, *-(e)s, -e, m.* **1.** contact; legătură; **den ~ mit den Mitschülern halten** a păstra legătura cu colegii de clasă. **2.** *(electr.)* contact, atingere. **3.** *(electr.)* întrerupător, şaltăr.
Kontakt|adresse, *-n, f.* adresă pentru luare de contact cu cineva.
Kontakt|arm, *-(e)s, -e, m. (electr.)* braţ port-contact; perie de contact, port-perie.
kontakt|arm *adj. (despre persoane)* închis, necomunicativ; fără relaţii.
Kontakt|armut *f. sg.* caracter închis, necomunicativ; lipsă de relaţii.
Kontakt|aufnahme, *-n, f.* luare de contact.
Kontakt|auslöser, *-s, -, m. (electr.)* dispozitiv de declanşare a contactului.
Kontaktbolzen, *-s, -, m. (electr.)* bulon, bară de contact.
Kontaktbügel, *-s, -, m. (electr.)* arc de contact; punte de legătură în formă de arc.
Kontaktbürste, *-n, f. (electr.)* perie de contact.
kontakten, *kontaktete, kontaktet, vb. (h) tr. (ec.)* **1.** a contacta. **2.** a lucra ca agent de legătură (în domeniul publicităţii)
Kontakter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* agent(ă) de legătură.
Kontaktfeder, *-n, f.* resort de contact; suport arcuitor al contactului.
Kontaktfehler, *-s, -, m. (electr.)* defect de contact; contact defectuos.
Kontaktfeld, *-(e)s, -er, n. (electr.)* panou de contacte; *(tel.)* câmp de jackuri.
Kontaktfläche, *-n, f. (electr.)* suprafaţă de contact.
kontaktfreudig *adj.* sociabil.
Kontaktgeber, *-s, -, m. (electr.)* contactor.
Kontaktgift, *-(e)s, -e, n. (farm.)* otravă de contact. **2.** *(chim.)* substanţă care reduce efectul unui catalizator.
Kontaktgleichrichter, *-s, -, m. (electr.)* redresor cu contacte.
Kontakt|hebel, *-s, -, m.* pârghie de conectare.
kontaktieren, *kontaktierte, kontaktiert, vb. (h) tr. (electr.)* a conecta, a închide contactul.
Kontakt|infektion, *-en, f. (med.)* infecţie prin contact, contagiune.
Kontaktknopf, *-(e)s, -knöpfe, m. (electr.)* buton de contact, contagiune.
Kontaktkommission, *-en, f.* comisie de legătură.
Kontaktkopie [-pi:, *austr.* şi -pĭə], *-n, f. (fot.)* copie de contact.
Kontaktkopieren, *-s, n. sg. (mat., fot.)* copiere prin contact.
Kontaktlinse, *-n, f. (opt.)* lentilă de contact.
Kontaktmann, *-(e)s, -männer, m.* v. Kontakter.
Kontaktmasse, *-n, f. (tehn.)* masă de contact.
Kontaktnahme, *-n, f.* v. Kontaktaufnahme.
Kontaktpflege *f. sg.* întreţinere de contacte.
Kontaktpyrometer, *-s, -, n.* (şi *m.*) *(tehn.)* pirometru de contact.
Kontaktreiz, *-es, -e, m. (biol.)* iritaţie, excitare prin contact.
kontaktscheu *adj.* cu fire retrasă, nesociabilă.
Kontaktschlüssel, *-s, -, m. (auto.)* cheie de contact, de aprindere.
Kontaktschraube, *-n, f. (electr.)* şurub de contact.
Kontaktschuh, *-(e)s, -e, m. (electr.)* papuc de contact, de cablu.
Kontakt|sperre, *-n, f. (jur.)* interdicţie (pentru deţinuţi) de a avea contact cu exteriorul.
Kontakt|stange, *-n, f. (electr.)* bară de troleu.
kontakt|unfähig *adj.* incapabil de a stabili contacte.
Kontaktverfahren, *-s, -, n. (fot., chim.)* procedeu de contact.
Kontaktwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* rezistenţă de contact.
Kontaktwirkung *f. sg. (chim.)* acţiune catalitică; cataliză.
Kontakt|zone, *-n, f. (mine)* aureolă de contact.
Kontamination, *-en, f.* contaminare.
kontaminieren, *kontaminierte, kontaminiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) contamina, a (se) molipsi.
kontant *adj. (despre bani; în expr.)* **per ~** cu bani peşin, cu bani gheaţă.
Kontanten *pl.* bani peşin, bani gheaţă.
Kontantgeschäft, *-(e)s, -e, n.* tranzacţie comercială cu numerar.
Kontemplation, *-en, f.* contemplare, contemplaţie.
kontemplativ *adj.* contemplativ.
kontemporär *adj.* contemporan.
Konten|abschluss, *-es, -schlüsse, m. (com.)* reglare, încheiere de conturi.
Kontenance [kõt(e)'nă:s] *f. sg. (fam.)* cumpăt, sânge rece; ţinută; **die ~ bewahren** a nu-şi pierde cumpătul; **sich nicht aus der ~ bringen lassen** a nu se lăsa zăpăcit, derutat.
Kontenführung, *-en, f.* ţinere a registrului de cont.
kontenführungs|pflichtig *adj.* obligat să ţină registre de conturi.
Kontenplan, *-(e)s, -pläne, m. (ec.)* plan de conturi.
Kontenrahmen, *-s, -, m. (ec.)* schemă de organizare a contabilităţii.
Konten|sperre, *-n, f. (ec.)* închidere de conturi; blocare de conturi.
Kontenten *pl. (mar.)* registre de încărcături.
kontentieren, *kontentierte, kontentiert, vb. (h) tr. (înv.)* a satisface, a mulţumi.
Konter|admiral, *-s, -e, m. (mar.)* contraamiral.
Konterbande, *-n, f.* contrabandă.
Konterbefehl, *-(e)s, -e, m.* contraordin.
Konterfei şi **Konterfei**, *-s, -s* (şi *-e*), *n. (înv.)* portret.
konterfeien, *konterfeite, konterfeit, vb. (h) tr.* **1.** a desena (pe cineva), a face portretul (cuiva). **2.** a reproduce.
konterkarieren, *konterkarierte, konterkariert, vb. (h) tr.* a contracara, a împiedica.
Kontermarke, *-n, f.* contramarcă.
Kontermarsch, *-(e)s, -märsche, m.* contramarş.
Kontermine, *-n, f.* **1.** (măsură de) contracarare, contramăsură. **2.** *(ec.)* speculaţie la bursă (asupra căderii cursurilor). **3.** *(mil., înv.)* contramină.
konterminieren, *konterminierte, konterminiert, vb. (h) tr.* a contramina.
Konter|order, *-n, f.* v. Konterbefehl.
Konter|revolution [-vo-], *-en, f.* contrarevoluţie.
konter|revolutionär *adj.* contrarevoluţionar.
Konter|revolutionär, *-s, -e, m.* contrarevoluţionar.
Kontertanz, *-es, -tänze, m.* contradans.
kontestabel *adj.* contestabil; **kontestable Behauptung** aserţiune contestabilă.
kontestieren, *kontestierte, kontestiert, vb. (h) tr.* a contesta.
Kontext, *-es, -e, m.* context; *(fam.)* **er bringt mich aus dem ~** mă derutează, mă zăpăceşte.
Kontextmenü, *-s, -s, n. (inform.)* meniu contextual.
kontieren, *kontierte, kontiert, vb. (h) tr.* a factura; a purta un cont.
Kontiguität *f. sg.* (şi *mat.*) contiguitate; vecinătate.
Kontinent şi **Kontinent**, *-(e)s, -e, m.* continent.
kontinental *adj. (geogr.)* continental; **~e Luftmassen** mase de aer continental.
Kontinentalhandel, *-s, m. sg. (com.)* comerţ continental.
Kontinentalität *f. sg. (met.)* caracter al climei continentale.
Kontinentalklima, *-s, -s* (şi *-mata*), *n.* climă continentală.
Kontinentalmacht, *-mächte, f.* putere, stat continental(ă).
Kontinental|sperre, *-n, f. (ist.)* blocadă continentală.
Kontinenz *f. sg.* **1.** reţinere. **2.** *(med.)* continenţă.
Kontingent, *-(e)s, -e, n.* contingent.
kontingentieren, *kontingentierte, kontingentiert, vb. (h) tr. (com.)* a contingenta, a stabili, a fixa contingentul.
Kontingentieren, *-s, n. sg.,* **Kontingentierung**, *-en, f. (com.)* contingentare; stabilire, fixare a contingentului.
Kontingentierungsbe|stimmungen *pl.* dispoziţii de contingentare.
Kontingentierungs|stelle, *-n, f. (com.)* oficiu de contingentare (a mărfurilor).
Kontingent|träger, *-s, -, m. (com.)* responsabil cu contingentarea (mărfurilor).
Kontingenz, *-en, f.* **1.** contingenţă. **2.** caracter întâmplător.
Kontingenz|tafel, *-n, f.* tablou, grafic al contingenţelor.
Kontingenz|winkel, *-s, -, m. (mat.)* unghi de contingenţă.
Kontinuation, *-en, f.* continuare.
kontinuieren, *kontinuierte, kontinuiert, vb. (h) tr.* şi *intr.* a continua.
kontinuierlich *adj.* continuu; neîntrerupt; necontenit.
Kontinuität *f. sg.* continuitate.
Kontinuum [-nuʊm], *-s, -nua, n.* lucru continuu, acţiune cu continuitate.
Konto, *-s, -s* (şi *-ten* sau *-ti*), *n. (ec.)* cont; **ein ~ eröffnen** a deschide un cont; **ein ~ abrechnen** a regla un cont; **ein ~ abschließen (sau löschen)** a lichida un cont; **ein ~ belasten** a debita un cont; **einem ~ gutschreiben** a credita un cont; **auf ~** în cont; **laufendes ~** cont curent; **ausgeglichenes ~** cont soldat; **gemeinsames ~** cont comun; **gesperrtes ~** cont blocat; **~ mit täglicher Kündigung** *(banc.)* cont la vedere; *(inform.)* **Konten löschen** a şterge conturi; *(fig.)* **viel(es) auf dem ~ haben** a avea multe la activ(ul său); *(fig.)* **jm. etwas aufs ~ schreiben** a pune ceva în cârca cuiva, pe seama cuiva.
Konto|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* lichidare de cont.
Konto|auszug, *-(e)s, -züge, m. (ec.)* extras de cont.
Kontoberichtigung, *f. sg.* redresare a contului.
Kontobuch, *-(e)s, -bücher, n. (ec.)* registru de conturi.
Konto|er|öffnung, *-en, f.* deschidere de cont.
Kontogut|haben, *-s, -, n.* avere în cont.
Konto|inhaber, *-s, -, m. (ec.)* deţinător de cont.
Kontokorrent, *-(e)s, -e, n. (ec.)* cont curent.
Kontokorrent|einlagen *pl.* depozite în conturi curente.
Kontokorrentforderung, *-en, f. (ec.)* cerere de deschidere de cont curent.
Kontokorrentgeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* tranzacţie în cont curent.
Kontokorrentvorschuss, *-es, -schüsse, m.* avans în cont curent.
Kontonummer, *-n, f. (ec.)* număr al contului.
Kontor, *-s, -e, n.* **1.** birou, contoar, oficiu. **2.** *(mar.)* întreprindere navală.
Kontorist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* funcţionar(ă) comercial(ă); contabil(ă).
Kontorsion, *-en, f.* constorsiune.
Kontorsionist, *-en, -en, m.* acrobat contorsionist; om-şarpe.
Konto|stand, *-es, -stände, m. (fin.)* situaţia contului, sold.
Konto|überziehung, *-en, f.* depăşire de cont.
Kontovertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract între o bancă şi un particular privind deschiderea unui cont.
kontra I. *prep.* cu *acuz.* (şi *jur.*) împotriva, contra. **II.** *adv.* în opoziţie, contra, împotrivă.
Kontra, *-s, -s, n.* **1.** contra (la jocuri de cărţi). **2.** *(în expr.)* **das Pro und (das) ~** pro şi contra.
Kontra|alt, *-(e)s, -e, m. (muz.)* contralto; contraltă (cântăreaţă).
Kontrabass, *-es, -bässe, m. (muz.)* contrabas.
Kontrabuch, *-(e)s, -bücher, n. (ec.)* registru de control.
Kontradiktion, *-en, f.* contradicţie.
kontradiktorisch *adj.* contradictoriu.
kontradizieren, *kontradizierte, kontradiziert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) contrazice.
Kontrafagott, *-(e)s, -e, n. (muz.)* contrafagot.
Kontrafakt, *-(e)s, -e, n.* contrafact, text de cântec laic transpus în spirit bisericesc (sau invers).
Kontrafaktion, *-en, f.* contrafacere.
Kontrafaktur, *-en, f.* v. Kontrafakt.
Kontra|hage [-ʒə], *-n, f. (argou studenţesc)* provocare la duel.

Kontra|hent, *-en, -en, m.* **1.** contractant. **2.** *(pl.)* părți contractante, părți. **3.** *(argou studențesc)* adversar (la duel); *(fig.)* rival.
kontra|hieren, *kontrahierte, kontrahiert, vb. (h) tr.* **1.** a încheia un contract. **2.** a contracta un împrumut. **3.** *(argou studențesc)* a provoca la duel.
kontrakt *adj. (med.)* contractat; chircit; olog; strâmb.
Kontrakt, *-(e)s, -e, m. (ec.)* contract.
Kontraktbruch, *-(e)s, -brücke, m. (ec.)* (în)călcare, violare a unui contract.
kontraktbrüchig *adj.* care (în)calcă, violează un contract; **er wird ~** el (în)calcă contractul.
Kontraktibilität *f. sg.* v. Kontraktilität.
Kontraktierkraft *f. sg.* v. Kontraktilität.
kontraktil *adj.* contracti(bi)l.
Kontraktilität *f. sg.* contracti(bi)litate.
Kontraktion, *-en, f.* contracție.
kontraktlich, kontraktmäßig *adj. (adv.)* contractual; *(adv.)* **~ sicherstellen** a asigura prin contract; **sich ~ verpflichten** a se obliga prin contract.
Kontrakt|system, *-s, -e, n. (ec.)* sistem contractual.
Kontraktur, *-en, f.* **1.** *(med.)* contracție. **2.** *(metal.; înv.)* v. Kontraktion.
Kontrapost și **Kontrapost**, *-(e)s, -e, m. (arte)* echilibru ritmic al părților coordonate (de exemplu al celor două picioare ale unei statui etc.).
Kontrapunkt, *-(e) s, m. sg. (muz.)* contrapunct.
kontrapunktisch *adj. adv. (muz.)* contrapunctic.
konträr *adj.* contrar.
Kontra|signatur, *-en, f. (înv.)* contrasemnătură.
kontrasignieren, *kontrasignierte, kontrasigniert, vb. (h) tr.* a contrasemna.
Kontrast, *-(e)s, -e, m.* contrast.
Kontrastbrei, *-(e)s, -e, m. (med.)* terci amestecat cu substanțe de contrast.
Kontrastfarbe, *-n, f. (fiz.)* culoare de contrast.
Kontrastfilter, *-s, -, m. (fot.)* filtru de contrast.
kontrastieren, *kontrastierte, kontrastiert, vb. (h) intr.* a contrasta.
kontrastiv *adj.* contrastiv.
Kontrastwirkung, *-en, f.* efect prin contrast.
kontravariant [-va-] *adj. (mat.)* contravariant.
Kontravenient [-vɛnı'ɛnt], *-en, -en, m.* contravenient.
kontravenieren, *kontravenierte, kontraveniert, vb. (h) intr.* a contraveni.
Kontravention, *-en, f.* contravenție.
Kontraventions|strafe, *-n, f.* sancțiune pentru contravenție.
Kontrazeption *f. sg. (med.)* contracepție.
kontrazeptiv *adj. (med.)* contraceptiv.
Kontribuent, *-en, -en, m.* contribuabil.
kontribuieren, *kontribuierte, kontribuiert, vb. (h) intr.* a contribui.
Kontribution, *-en, f.* contribuție; **jm. eine ~ auferlegen** a impune cuiva o contribuție (de război).
Kontrition, *-en, f. (bis.)* penitență, pocăință.
Kontroll|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* contramarcă.
Kontroll|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu de control.
Kontroll|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de control.
Kontroll|arbeit, *-en, f.* lucrare de control.
Kontroll|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comisie de control.
Kontrollbefugnis, *-se, f.* putere de control.
Kontrollbe|hörde, *-n, f.* autoritate, instanță, serviciu de control.
Kontrollbericht, *-(e)s, -e, m. (fin.)* raport de sfârșit de an.
Kontrollbogen, *-s, -bögen, m. (tipogr.)* coală de control.
Kontrollbüro, *-s, -s, n.* birou de control.
Kontrolle, *-n, f.* control; **(die) ~ ausüben** a face control; **eine eingehende ~ durchführen** a proceda la o verificare minuțioasă; **öffentliche ~** control public; **führungsmäßige ~** control managerial; **vorbeugende ~** control preventiv; *(pol.)* **~ von unten** control de jos; **ich habe über ihn die ~ verloren** am pierdut controlul asupra lui; **die ~ verlieren** a-și pierde controlul, a-și pierde cumpătul.
Kontroller, *-s, -, m. (electr.)* controler.
Kontrolleur [-lø:ɐ], *-s, -e, m.* controlor.
Kontrollfunktion, *-en, f.* funcție de control.
Kontrollglas, *-es, -gläser, n.* **1.** *(tehn.)* sticlă de nivel; indicator de nivel cu sticlă, indicator de nivel Klinger. **2.** *(top.)* nivelă cu bulă de aer.
kontrollierbar *adj.* controlabil.
kontrollieren, *kontrollierte, kontrolliert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) controla.
Kontroll|instanz, *-en, f.* instanță de control.
Kontrolljournal [-ʒur-], *-s, -e, n.* registru de control.
Kontrollkommission, *-en, f.* comisie de control.
Kontroll|liste, *-n, f.* listă de control.
Kontroll|losigkeit *f. sg.* lipsă de control.
Kontrollmanometer, *-s, -, n.* (și *m.*) *(tehn.)* manometru de control.
Kontrollmaßnahme, *-n, f.* măsură de control.
Kontrollmechanismus, *-, -nismen, m.* mecanism de control.
Kontrollmission, *-en, f.* v. Kontrollkommission.
Kontrollnummer, *-n, f.* număr de control.
Kontroll|organ, *-(e)s, -e, n.* organ de control.
Kontrollpflicht *f. sg.* obligativitate de a exercita control.
Kontrollpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct de control (la graniță).
Kontrollrat, *-(e)s, -räte, m.* consiliu de control; control de stat.
Kontrollrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de control.
Kontrollregistrierung [-stri:-], *-en, f.* înregistrare de control.
Kontrollrelais [-re'lɛ:], - [-re'lɛ:s], - [-re'lɛ:s], *n. (electr.)* releu de control.
Kontrollschein, *-(e)s, -e, m.* fișă de control.
Kontrollsignal, *-s, -e, n.* semnal de control.
Kontroll|station, *-en, f.* stație de control.
Kontroll|stempel, *-s, -, m.* ștampilă de control.
Kontroll|uhr, *-en, f.* ceas de control, de pontaj.
Kontrollverfahren, *-s, -, m.* procedeu de control.
Kontrollversammlung, *-en, f. (mil.)* control al rezerviștilor.
Kontrollwerk, *-(e)s, -e, n.* aparat de control.
Kontrollwert, *-(e)s, -e, m.* valoare de control.
Kontrollziffer, *-n, f.* cifră de control.
kontrovers [-'vɛʁs] *adj.* litigios, controversat; discutabil.
Kontroverse [-'vɛʁzə], *-n, f.* controversă.
Kontumaz *f. sg. (jur.)* contumacie.
Kontumazial|bescheid, *-(e)s, -e, m. (jur.)* decizie dată în contumacie.
Kontumazial|urteil, *-(e)s, -e, n. (jur.)* sentință dată în contumacie.
Kontumazialverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură în contumacie.
kontumazieren, *kontumazierte, kontumaziert, vb. (h) tr.* a condamna pe cineva în lipsă.
Kontumaz|urteil, *-(e)s,-e, n.* v. Kontumazialurteil.
Kontumazverfahren, *-s, -, n.* v. Kontumazialverfahren.
Kontur, *-en, f.* contur.
konturieren, *konturierte, konturiert, vb. (h) tr.* a contura; a încadra; *(fig.)* a sugera.
Kontur|stift, *-(e)s, -e, m.* ruj, dermatograf cu care se trage conturul buzelor.
Kontusion, *-en, f. (med.)* contuzie.
Konus, *-, -se* (și *Konen* sau *Koni*), *m.* **1.** *(mat.)* con. **2.** *(tehn.)* pâlnie; cep.
Konus|antenne, *-n, f. (tehn.)* antenă conică.
Konusfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză cu coadă conică, freză cu con (de fixare).
Konusmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliță cu con.
Konusreib|ahle, *-n, f.* alezor cu coadă conică, cu con (de fixare).
Konvaleszenz [-va-] *f. sg.* **1.** *(med.)* convalescență. **2.** *(jur.)* intrare în vigoare (după un impediment) a unui act juridic.
Konvektion [-vɛk-], *-en, f. (met., fiz., geogr.)* convecție.
Konvektionsheizung, *-en, f. (met.)* încălzire prin convecție.
Konvektor, *-s, -en, m.* calorifer convector.
konvenabel [-ve-] *adj.* convenabil; **konvenable Preise** prețuri convenabile.
Konvenienz [-nıɛnts], *-en, f.* conveniență.
Konvenienzheirat, *-en, f.* căsătorie de interes, de conveniență.
konvenieren [-ve-], *konvenierte, konveniert, vb. (h) intr.* **1.** *(mit)* a conveni, a se înțelege, a cădea de acord (cu cineva). **2.** (cu *dat.*) a conveni; **es konveniert mir nicht** nu-mi convine, nu mi se potrivește, nu-mi place.
Konvent [-vɛnt], *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ist.)* Convențiunea (națională) (în vremea revoluției burgheze din Franța). **2.** adunare, întrunire (mai ales într-o mănăstire).
Konventikel [-vɛn-], *-s, -, n.* mică adunare, întrunire (secretă, pe ascuns).
Konventikelwesen, *-s, n. sg.* întruniri secrete.
Konvention [-vɛn-], *-en, f.* convenție, învoială.
Konventionalismus, *-, m. sg. (fil.)* convenționalism.
Konventional|strafe, *-n, f. (jur.)* amendă convențională, pe bază de contract.
Konventionaltarif, *-(e)s, -e, m. (ec.)* tarif pe bază de acord special.
konventionell [-vɛntsio-] *adj.* convențional; **die ~en Zeichen** semnele convenționale; **~es Benehmen** purtare convențională; *(inform.)* **~er Arbeitsspeicher** memorie de lucru convențională.
Konventual, *-en, -en*, **Konventuale**, *-n, -n, m.* călugăr cu drept de vot.
konvergent [-vɛʁ-] *adj.* convergent; *(mat.)* **~e Reihe** serie convergentă.
Konvergenz, *-en, f.* convergență; **bedingte ~** semiconvergentă; **beschleunigte ~** convergență accelerată; **gleichmäßige ~** convergență uniformă.
Konvergenzbedingung, *-en, f.* condiție de convergență.
Konvergenzbereich, *-(e)s, -e, m.* domeniu de convergență.
Konvergenz|eigenschaft, *-en, f.* proprietate de convergență.
Konvergenzfall, *-(e)s, -fälle, m. (mat.)* caz de convergență.
Konvergenzpunkt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* punct de convergență.
Konvergenzradius, *-, -radien* [-dıən], *m. (mat.)* rază de convergență.
konvergieren, *konvergierte, konvergiert, vb. (h) intr.* a converge.
Konversation [-vɛrza'tsio:n], *-en, f.* conversație.
Konversationslexikon, *-s, -ka* (și *-ken*), *n.* dicționar enciclopedic.
Konversations|stück, *-(e)s, -e, n. (teatru)* piesă scrisă numai pentru dialogul ei spiritual.
konversieren, *konversierte, konversiert, vb. (h) intr.* a conversa, a sta de vorbă, a face conversație.
Konversion, *-en, f.* **1.** *(ec.)* conversiune. **2.** *(rel.)* convertire. **3.** *(lingv.)* conversiune. **4.** *(psih., log.)* conversiune.
Konversions|anleihe, *-en, f. (fin.)* împrumut de conversiune.
Konversions|aufgeld, *-(e)s, n. sg.* primă de conversiune.
Konverter, *-s, -, m. (metal.)* convertizor; **basischer ~** convertizor bazic; **feststehender ~** convertizor imobil; **kippbarer ~** convertizor basculant; **saurer ~** convertizor acid.
Konverter|helm, *-(e)s, -e, m.*, **Konvertermündung**, *-en, f. (metal.)* parte superioară, tronconică a unui convertizor.
Konvertibilität *f. sg.* convertibilitate.
konvertierbar *adj.* convertibil.
Konvertierbarkeit *f. sg.* convertibilitate; **die ~ aufheben** a suspenda convertibilitatea; **die ~ einführen** a introduce convertibilitatea; **die ~ sichern** a asigura convertibilitatea; **äußere ~** convertibilitate externă; **beschränkte ~** convertibilitate restrânsă, limitată; **teilweise ~** convertibilitate parțială.
konvertieren, *konvertierte, konvertiert, vb. (h) tr.* **1.** *(ec., inform.)* a converti; **die Anleihe wird konvertiert** împrumutul intră în conversiune; **eine Datei ~** a converti un fișier. **2.** *(rel.; fig.)* a converti; **er konvertiert ihn zum Islam** îl convertește la islamism.
Konvertierung, *-en, f.* **1.** *(ec.)* conversiune. **2.** *(rel.)* convertire.
Konvertierungsfehler, *-s, -, m.* eroare de conversiune.
Konvertierungsverfahren, *-s, -, n.* procedură de conversiune.
Konvertit, *-en, -en, m. (rel.)* convertit.
konvex [-'vɛks] *adj.* convex.
Konvexität *f. sg.* convexitate.

Konvexlinse, *-n, f. (opt.)* lentilă convexă.
Konvex|spiegel, *-s, -, m. (opt.)* oglindă convexă.
Konvikt [-vlkt], *-(e)s, -e, n.* **1.** internat; cămin studențesc. **2.** seminar catolic.
Konvivium [-'vi:viʊm], *-s, -vivien* [-viən], *n.* banchet.
Konvoi și **Konvoi** [-vɔø], *-s, -s, m. (mar.)* convoi (de vase); escortă.
Konvokation [-vo-], *-en, f.* convocare.
Konvolut [-vo-], *-(e)s, -e, n.* **1.** dosar. **2.** volum colectiv.
Konvolute, *-n, f. (constr.)* volută.
Konvulsion [-vʊl-], *-en, f. (med.)* convulsie.
konvulsiv(isch) [-vlʃ] *adj.* convulsiv.
konzedieren, *konzedierte, konzediert, vb. (h) tr.* a admite, a recunoaște, a concede.
Konzentrat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* concentrat.
Konzentration, *-en, f.* **1.** concentrare; ~ **des Kapitals** concentrare a capitalului. **2.** concentrație.
Konzentrationsbewegung, *-en, f.* mișcare de concentrare.
konzentrationsfähig *adj.* capabil, în stare de a se concentra.
Konzentrationskurve, *-n, f.* curbă de concentrare.
Konzentrationslager, *-s, -, n.* lagăr de concentrare.
Konzentrationslehre, *-n, f. (ec.)* teorie a concentrării.
Konzentrationsmaßnahme, *-n, f.* măsură de concentrare.
Konzentrations|prozess, *-es, -e, m.* proces de concentrare.
Konzentrationsvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* operație de concentrare.
Konzentrationswelle, *-n, f.* val de concentrare.
Konzentrator, *-s, -en, m. (inform.)* concentrator.
konzentrieren, *konzentrierte, konzentriert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) concentra; **ich konzentriere meine Kräfte** îmi concentrez puterile.
Konzentrierkessel, *-s, -, m. (tehn.)* cazan de concentrare.
konzentriert I. *part. trec.* de la konzentrieren. **II.** *adj.* concentrat; **~e Salzlösung** soluție salină concentrată.
Konzentrierung, *-en, f.* v. Konzentration.
konzentrisch *adj.* concentric; *(mil.)* **~er Angriff** atac concentric.
Konzept, *-(e)s, -e, n.* concept, ciornă; *(fig., fam.)* concepție, concept, plan; **aus dem ~ kommen** a-și pierde cumpătul, șirul gândirii; **jm. das ~ verderben** a-i strica cuiva planurile; **aus dem ~ bringen** a zăpăci; **nicht ins ~ passen** a nu se potrivi.
Konzeption, *-en, f.* **1.** concepție. **2.** proiect, plan, soluție; **langfristige** ~ proiect pe termen lung; **städtebauliche** ~ concepție urbanistică. **3.** *(biol.)* concepție, zămislire.
Konzept|papier, *-s, n. sg.* hârtie-concept, de calitate inferioară.
konzeptualisieren, *konzeptualsierte, konzeptualisiert, vb. (h) tr.* a conceptualiza.
Konzern, *-s, -e, m. (ec.)* concern.
Konzernbank, *-en, f. (ec.)* concern bancar.
Konzernbetrieb, *-(e)s, -e, m. (ec.)* exploatare în concern.
Konzern|entflechtung, *-en, f. (ec.)* desființare a unui concern; decartelare.
Konzernierung *f. sg. (ec.)* constituire de concern.
Konzernkapital, *-s, -e* (și *-lien* [-liən]), *n. (ec.)* capital al unui concern.
Konzern|umsatz, *-(e)s, -sätze, m.* cifra de afaceri a unui concern.
Konzern|unternehmen, *-s, -, n. (ec.)* întreprindere de concern; întreprindere aparținând unui concern.
Konzernvertreter, *-s, -, m. (ec.)* reprezentant al concernului.
Konzert, *-(e)s, -e, n. (muz.)* **1.** concert; **wir gehen ins** ~ mergem la concert. **2.** concert (bucată muzicală); **der Künstler spielte das ~ wundervoll** artistul a cântat minunat concertul.
Konzertation, *-en, f. (pol.)* stabilire a unui mod de procedare comun.
Konzertflügel, *-s, -, m.* pian de concert, pian cu coadă.
Konzertgeber, *-s, -, m.* concertist.
Konzert|haus, *-es, -häuser, n.* sală de concerte.
konzertieren, *konzertierte, konzertiert, vb. (h) intr.* a da un concert, a concerta.
konzertiert I *part. trec.* de la konzertieren. **II.** *adj.* stabilit, pus de acord.
Konzertierung, *-en, f.* stabilire, convenire, punere de acord.
Konzertmeister, *-s, -, m.* concert-maistru.
konzertreif *adj.* pregătit de a da concerte.
Konzertreise, *-n, f.* turneu de concerte.
Konzert|saal, *-(e)s, -säle, m.* sală de concerte.
Konzert|sänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cântăreț(-eață) concertist(ă).
Konzert|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă de concert.
Konzession, *-en, f.* **1.** *(ec.)* concesiune; **Inhaber einer** ~ concesionar; **bergmännische** ~ concesiune minieră. **2.** concesie; **er macht ihm ~en** îi face concesii.
Konzessionär, *-s, -e, m. (ec.)* concesionar.
konzessionieren, *konzessionierte, konzessioniert, vb. (h) tr.* a concesiona.
Konzessionierung, *-en, f.* concesionare.
Konzessionsbedingungen *pl. (ec.)* caiet de sarcini, condiții de concesionare.
Konzessionsdauer *f. sg. (ec.)* durată a concesiunii.
Konzessions|entzug, *-(e)s, -züge, m.* retragere a concesiunii.
Konzessionsgebühr, *-en, f.* taxă de concesionare.
Konzessions|inhaber, *-s, -, m.* v. Konzessionär.
Konzessionsnetz, *-es, -e, n.* rețea de concesiuni.
Konzessions|pflicht *f. sg. (ec.)* obligație de concesionare.
Konzessions|urkunde, *-n, f. (ec.)* document, autorizație, brevet de concesionare.
Konzessionsverlängerung, *-en, f. (ec.)* prelungire a concesionării.
konzessiv *adj.* concesiv.
Konzessivsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție concesivă.
Konzil, *-s, -e* (și *-lien* [-liən]), **Konzilium**, *-s, -lien* [-liən], *n. (bis.)* conciliu.
konziliant *adj.* conciliant, împăciuitor.
Konzilianz *f. sg.* conciliantă, atitudine împăciuitoare.
konzinn *adj. (înv., despre stil)* echilibrat, rotunjit, potrivit; șlefuit.
Konzinnität *f. sg. (înv.)* echilibru, rotunjire, șlefuire (a stilului).
Konzipient [-'piεnt], *-en, -en, m. (înv.)* **1.** *(jur.)* persoană care concepe un act (în scris). **2.** persoană care face conceptul (unei scrisori etc.).
konzipieren, *konzipierte, konzipiert, vb. (h) tr.* **1.** a concepe, a face ciorna, conceptul (unei scrisori etc.). **2.** a concepe, a zămisli (un copil).
Konzipist, *-en, -en, m.* v. Konzipient.
konzis *adj.* concis; concentrat, scurt.
Koofmich, *-s, -e, m. (fam., peior.)* negustor, samsar, precupeț.
Koog, *-(e)s, Köge, m.* pământ câștigat prin îndiguire, polder.
Ko|operation *f. sg. (ec.)* cooperație, cooperare; **gegenseitig vorteilhafte** ~ cooperare reciproc avantajoasă; **mehrseitige** ~ cooperare multilaterală; **zwischenbetriebliche** ~ cooperare între întreprinderi.
Ko|operations|abkommen, *-s, -, n.* acord, înțelegere de cooperare.
Ko|operationsbeziehung *-en, f.* raporturi de cooperare.
Ko|operationskette, *-n, f.* cooperare verticală.
Ko|operationsrat, *-(e)s, -räte, m.* consiliu de cooperare.
Ko|operationsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de cooperare.
Ko|operationsvor|haben, *-s, -, n.* proiect de cooperare.
ko|operativ *adj. (ec.)* cooperativ.
Ko|operativfabrik, *-en, f. (ec.)* fabrică cooperatistă.
Ko|operativgenossenschaft, *-en, f. (ec.)* cooperativă.
Ko|operativ|unternehmung, *-en, f.* întreprindere cooperatistă.
Ko|operator, *-s, -toren, m.* **1.** *(bis.)* cooperator, ajutor de preot catolic. **2.** colaborator.
ko|operieren, *kooperierte, kooperiert, vb. (h) intr.* a coopera.
Ko|optation, *-en, f.* cooptare.
ko|optieren, *kooptierte, kooptiert, vb. (h) tr.* a coopta.
Ko|optierung, *-en, f.* v. Kooptation.
Ko|ordinate, *-n, f.* coordonată.
Ko|ordinaten|achse, *-n, f.* axă de coordonate.
Ko|ordinatenpapier, *-s, -e, n.* hârtie milimetrică.
Ko|ordinaten|system, *-s, -e, n.* sistem de coordonate.
Ko|ordinatentransformation *f. sg. (mat.)* schimbare de coordonate.
Ko|ordination, *-en, f.* coordonare.
Ko|ordinationsvalenz [-va-], *-en, f. (chim.)* legătură coordinativă.
Ko|ordinator, *-s, -en, m.* coordonator.
ko|ordinieren, *koordinierte, koordiniert, vb. (h) tr.* a coordona.
ko|ordiniert I. *part. trec.* de la koordinieren. **II.** *adj.* coordonat.
Ko|ordinierung, *-en, f.* v. Koordination.
Kopal, *-s, -e, m.* (și *n.*) copal.
Kopeke, *-n, f.* copeică.
Köpenickiade, *-n, f.* escrocherie, coțcărie.
Köper, *-s, -, m. (text.)* **1.** gradel. **2.** legătură în diagonală.
Köperbindung *f. sg. (text.)* armură de gradel.
Köpertuch, *-(e)s, n. sg. (text.)* stofă cu țesătură diagonală, stofă țesută în patru ițe.
Kopf, *-(e)s, Köpfe, m.* **1.** cap; **von ~ bis Fuß** din cap până-n picioare; **den ~ schütteln** a da din cap (în sens negativ); **jn. einen ~ kürzer machen** sau **jm. den ~ vor die Füße legen** a tăia capul cuiva, a scurta pe cineva cu un cap; **mit bloßem ~(e)** cu capul gol; **~ oder Schrift** cap sau coroană; **~ an ~** unul lângă altul; **mit dem ~ nach unten** cu capul în jos, *(fig.)* anapoda; *(în expr.)* **den ~ oben behalten** a ține capul sus, a nu se lăsa; **den ~ hängen lassen** a fi trist, a lăsa capul în jos; **er weiß nicht, wo ihm der ~ steht** nu știe unde îi stă capul, nu-și vede capul; **er ist nicht auf den ~ gefallen** nu e căzut în cap, nu e prost: **der ~ steht ihm nicht recht** nu se simte bine, nu-i sunt boii acasă, nu e în apele lui; **jm. den ~ warm** (sau **heiß**) **machen a)** a ațâța, a înfuria pe cineva; **b)** a împuia cuiva capul; *(fig.)* **jm. den ~ verdrehen** a suci capul cuiva; **jm. den ~ vollsetzen** a împuia capul cuiva; *(fig.)* **jm. den ~ waschen** a trage cuiva o săpuneală; **jm. etwas auf den ~ zusagen** a lua pe cineva la sigur; *(fig.)* **jm. über den ~ wachsen a)** a întrece pe cineva, a o lua înaintea cuiva; **b)** a se sui în capul cuiva; **jm. den ~ zurechtrücken** a pune pe cineva la punct; **jn. vor den ~ stoßen** a brusca, a jigni pe cineva; **die Köpfe zusammenstecken** a șușoti; **alles auf den ~ stellen** a întoarce toate cu susu-n jos; **sich** *(dat.)* **die Augen aus dem ~ sehen** a se uita până-i ies ochii din cap; **Hals über ~** în grabă mare, în pripă; **die Hände über dem ~(e) zusammenschlagen** a ridica mâinile la cer (de mirare); **ein Brett vor dem ~(e) haben** a fi mărginit, prost, bătut în cap; **mit dem ~ durch die Wand rennen** a vrea să treacă cu capul prin zid; **sich** *(dat.)* **einen blutigen ~ holen** a se alege cu capul spart; **sich** *(dat.)* **für etwas nicht den ~ wegreißen** a nu se prăpădi cu firea pentru ceva; **bis einem der ~ raucht** până nu mai poate, până amețește; **das Blut steigt ihm in den** (sau **zu**) **~** i se urcă sângele la cap, se înfurie; **der Wein** (sau **die Ehre**) **steigt ihm in den** (sau **zu**) **~** i se urcă vinul (sau mărirea) la cap; **sich** *(dat.)* **den ~ zerbrechen** a-și bate capul; **einen roten ~ bekommen** a se înroși, a roși; **mit (einem) dicken ~ dasitzen** a fi copleșit de griji; **jm. etwas an den ~ werfen** a trânti cuiva ceva în față; **wie vor den ~ geschlagen** ca trăsnit, aiurit, zăpăcit; **sich auf den ~ stellen** a face orice (pentru a…); **bis über den ~ (in Schulden) stecken** a fi vârât până-n gât (în datorii). **2.** cap, minte, judecată; **ein klarer** (sau **offener**) **~** o minte clară, ageră; un om deștept; **den ~ verlieren** a-și pierde capul, a se zăpăci; **aus dem ~(e)** pe de rost; **etwas im ~(e) behalten** a ține minte ceva; **er ist nicht richtig im ~(e)** nu e întreg la minte; **das will ihm nicht in den ~** nu-i intră în cap, nu-i vine să creadă; **ich werde es mir durch den ~ gehen lassen** am să mă mai gândesc la asta; **etwas geht** (sau **fährt** sau **läuft**) **mir durch den ~** îmi trece ceva prin minte, am o idee; **sich** *(dat.)* **etwas in den ~ setzen** a-și pune ceva în minte, în gând; **viele Köpfe gehen schwer unter einen Hut** multe păreri se împacă cu greu; **zwei Köpfe sind besser als einer** patru ochi văd mai bine decât doi; **sich** *(dat.)* **etwas aus dem ~ schlagen** a-și scoate ceva din minte. **3.** cap, viață; **seinen ~ aufs Spiel setzen** a-și pune capul în joc; **das kostet ~ und Kragen** asta poți s-o plătești cu capul; **den ~ (für jn.** sau **etwas) hergeben** (sau **lassen**) **müssen** a-și da, a-și jertfi viața (pentru cineva sau ceva); **bei meinem ~(e)!** pe viața mea! **den ~ aus der Schlinge ziehen** a scăpa cu viață; **seinen ~ zum Pfand setzen** a-și pune capul (pentru ceva); a garanta cu capul, cu viața. **4.** măciulie: gămălie; căpățână; **den Nagel auf den ~ treffen** a pune punctul pe i. **5.** cap, cap de om, suflet, persoană; **die Ortschaft**

zählt 500 Köpfe localitatea are 500 de suflete. **6.** antet; titlu; **der ~ einer Zeitung** antetul ziarului.
Kopf|abschneiden, *-s, n. sg.* decapitare.
Kopf|arbeit, *-en, f.* muncă intelectuală.
Kopf|arbeiter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* intelectual(ă).
Kopfbahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* gară terminus.
Kopfbalken, *-s, -, m. (constr.)* babă.
Kopfball, *-(e)s, -bälle, m. (la fotbal)* lovitură cu capul.
Kopfband, *- (e)s, -bänder, n.* **1.** bentiță de legat părul (peste frunte sau peste cap). **2.** *(constr.)* contrafișă, proptea.
Kopfbaum, *-(e)s, -bäume, m.* arbore cu coroană rotundă obținută prin retezarea ei din timp în timp.
Kopfbedeckung, *-en, f.* acoperământ al capului (pălărie, șapcă etc.).
Kopfbeugen, *-s, n. sg.* dat din cap (în semn de salut), plecăciune.
Kopfbinde, *-n, f.* v. Kopfband **(1)**.
Kopfblatt, *-(e)s, -blätter, n.* ziar cu același conținut ca altul, dar cu alt titlu.
Kopfbürste, *-n, f.* perie de cap.
Köpfchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kopf) căpșor; *(fam.)* minte; **der hat ~!** ăsta-i deștept!
Köpfchenhaar, *-(e)s, n. sg. (bot.)* păr îngroșat spre vârf (în formă de ac cu gămălie).
Köpfchenschimmel, *-s, m. sg. (bot.)* mucegai *(Mucor mucedo)*.
Kopfdrehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung frontal, strung în aer.
Kopfdrehe *f. sg. (vet.)* capie (la oi).
Kopfdüngung *f. sg. (agr.)* îngrășare superficială prin împrăștiere.
Kopf|eingriffslinie [-niə], *-n, f. (tehn.)* linie de angrenare a capului dintelui (la roata dințată).
kopfen, *kopfte, gekopft, vb. (h) intr. (despre salată, varză etc.)* a face căpățână.
köpfen, *köpfte, geköpft, vb. (h) tr.* **1.** a decapita; *(fig.)* **eine Flasche ~** a deschide o sticlă. **2.** a castra. **3.** *(fotbal)* a lovi mingea cu capul. **4.** a prevedea cu antet.
Kopf|ende, *-s, -n, n.* capăt, căpătâi; **das ~ des Bettes** căpătâiul patului.
Kopf|flanke, *-n, f. (tehn.)* flanc al capului de dinte (la roata dințată).
kopf|förmig *adj.* în formă de cap.
Kopf|füßer *pl. (zool.)* moluște cefalopode *(Cephalopoda)*.
Kopfgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** sumă fixată drept recompensă pentru prinderea unui răufăcător; **~ aussetzen** a pune capul la preț. **2.** v. Kopfsteuer.
Kopfgicht *f. sg. (med.)* migrenă.
Kopfginster, *-s, m. sg. (bot.)* drob *(Cytisus supinus)*.
Kopfgras, *-es, n. sg. (bot.)* mălaiul-cucului *(Sesleria coerulea)*.
Kopfgrind, *-(e)s, m. sg. (med. pop.)* rofii.
Kopfgrippe *f. sg. (med. pop.)* encefalită.
Kopfhaar, *-(e)s, -e, n.* păr al capului.
Kopfhalter, *-s, -, m.* suport pentru cap (la scaunul frizerului, dentistului).
Kopfhaltung *f. sg.* ținută a capului.
Kopfhammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan cu cădere acționat la extremitate.
Kopfhänger, *-s, -, m. (fam.)* persoană lipsită de curaj; om descurajat, abătut.
Kopfhängerei *f. sg.* lipsă de curaj, de vlagă, de vigoare; stare depresivă.
Kopfhaut *f. sg.* piele a capului.
Kopfhieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură la cap.
Kopfholz, *-es, -hölzer, n. (constr.)* talpă pentru eșafodaje.
Kopfhörer, *-s, -, m. (tel.)* cască (de ascultare).
köpfig *adj.* îndărătnic, încăpățânat.
Kopfjagd, *-en, f.* vânătoare de capete.
Kopfjäger, *-s, -, m.* vânător de capete.
Kopfkissen, *-s, -, n.* pernă (de cap).
Kopfkissenbezug, *-(e)s, -züge, m.* față de pernă.
Kopfkohl, *-(e)s, -e, m. (bot.)* varză de iarnă *(Brassica oleracea* var. *capitata)*.
Kopfkreis, *-es, -e, m. (mec.)* cerc exterior (al roții dințate).
Kopflager, *-s, -, n. (tehn.)* crapodină superioară, palier de capăt superior.
kopflastig *adj.* **1.** *(despre avion)* cu centrul de greutate spre față, cu tendința de a se apleca în timpul zborului spre față. **2.** *(glumeț)* cherchelit, pilit.
Kopflaus, *-läuse, f. (entom.)* păduche de cap *(Pediculus capitis)*.
Kopfleiste, *-n, f.* **1.** stinghie. **2.** *(tipogr.)* ornament de cap de pagină.
köpflings *adv.* peste cap, cu capul în jos, cu capul înainte.
kopflos *adj.* **1.** *(zool.)* acefal, fără cap. **2.** *(fig.)* fără cap, fără minte, zăpăcit, nechibzuit, neghiob.
Kopflosigkeit, *-en, f.* zăpăceală, nechibzuință.
Kopfmark, *-(e)s, n. sg. (anat.)* bulb rahidian.
Kopfmarkscheide, *-n, f. (mine)* bornă de capăt, de delimitare.
Kopfmaschine, *-n, f.* ghilotină.
Kopfmaske, *-n, f. (sport)* mască (la scrimă).
Kopfmesser, *-s, -, m.* cefalometru, măsurător al dimensiunilor craniului.
Kopfmessung *f. sg.* cefalometrie.
Kopfmuskel, *-s, -n, m.* mușchi cranian.
Kopfnicken, *-s, n. sg.* înclinare, dat din cap în semn de afirmație.
Kopfnuss, *-nüsse, f. (fam.)* bobârnac (dat în creștetul capului).
Kopf|pflaster, *-s, -, n.* v. Kopfsteinpflaster.
Kopfpolster, *-s, -, n.* (și *m.)* pernă de cap.
Kopfputz, *-es, m. sg.* podoabă, găteală de pus pe cap sau în păr.
kopfrechnen, *kopfgerechnet, vb. (h) intr. (numai la inf. și part. trec.)* a calcula în minte; **sie kann gut ~** știe foarte bine să calculeze în minte.
Kopfrechnen, *-s, n. sg.* calcul mintal.
Kopfrechner, *-s, -, m.* persoană care face calcul mintal.
Kopfreißer, *-s, -, m. (fam.)* vin acru.
Kopfrose *f. sg. (med.)* erizipel, brâncă.
Kopfsalat, *-(e)s, -e, m. (bot.)* salată verde, lăptucă *(Lactuca sativa capitata)*.
kopfscheu *adj.* **1.** *(despre cai)* sperios. **2.** *(fig.)* timid, fricos; **jn. ~ machen** a băga în sperieți pe cineva.
Kopfschlag, *-(e)s, -schläge, m. (mar.)* nod pentru fixarea capătului de parâmă.
Kopfschleier, *-s, -, m.* voal, văl, maramă.
Kopfschmerz, *-es, -en, m.* durere de cap; **einseitiger ~** migrenă; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **~en über etwas machen** a-și bate capul cu ceva.
Kopfschmuck, *-(e)s, -e, m.* v. Kopfputz.
Kopfschraube, *-n, f. (tehn.)* șurub, bulon cu cap.
Kopfschuppe, *-n, f.* (de regulă la *pl.)* mătreață.
Kopfschuss, *-es, -schüsse, m.* împușcătură în cap.
Kopfschütteln, *-s, n. sg.* dat din cap, clătinat din cap (în semn de negație).
kopfschüttelnd *adv.* clătinând din cap (în semn de negație).
Kopfschüttung, *-en, f. (constr.)* rambleiere de la capăt.
Kopfschutz, *-es, m. sg.* apărătoare pentru cap, cască.
Kopfschweißung, *-en, f. (tehn.)* sudare cap în cap.
Kopfschwelle, *-n, f. (constr.)* traversă frontală.
kopfschwer *adj.* v. kopflastig.
Kopfseite, *-n, f. (numismatică)* față, avers, cap (a(l) unei monede).
Kopf|senker, *-s, -, m. (tehn.)* adâncitor, zencuitor frontal.
Kopf|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (sport)* săritură cu capul în jos.
Kopf|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(sport)* (poziție) stând în cap. **2.** *(av.)* punere în pilon.
Kopf|stärke, *-n, f.* **1.** circumferință a capului. **2.** *(mil.)* efectiv.
Kopf|station, *-en, f. (ferov.)* stație terminus.
Kopf stehen, *stand Kopf, Kopf gestanden, vb. (h) intr.* a sta în cap.
Kopf stehen, *-s, n. sg. (în expr.)* **es ist zum ~** îți vine să te urci pe pereți.
Kopf|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră, bolovan de pavat, cap de pisică.
Kopf|steinpflaster, *-s, -, n.* pavaj de piatră brută, de cap de pisică.
Kopf|steuer, *-n, f. (ist.)* impozit pe cap de locuitor, capitație.
Kopf|stimme, *-n, f. (muz.)* falset.
Kopf|stoß, *-es, -stöße, m. (sport)* lovitură cu capul.
Kopf|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(cul.)* jumătatea dinspre cap a peștelui. **2.** monedă (dancează). **3.** *(fam.)* pumn, ghiont. **4.** *(constr.)* traversă frontală.
Kopf|sturz, *-es, -stürze, m.* picaj.
Kopf|stütze, *-n, f.* rezemătoare pentru cap (la fotolii, automobile etc.).
Kopftier, *-(e)s, -e, n. (vân.)* clăpăugă, ciută conducătoare a cârdului.
Kopftuch, *-(e)s, -tücher, n.* basma, maramă, tulpan.
kopf|über *adv.* **1.** cu capul înainte, peste cap. **2.** *(fig.)* plin de zel; cu nerăbdare, val-vârtej.
kopf|unter *adv.* cu capul în jos.
Kopfverletzung, *-en, f.* leziune la cap.
Kopfvignette [-vIn'jɛtə], *-n, f.* vinietă de antet.
Kopfwackeln, *-s, n. sg.* scuturat, clătinat, bâțâit din cap.
Kopfwaschbecken, *-s, -, n. (frizerie)* chiuvetă pentru spălarea capului.
Kopfwäsche *f. sg.* **1.** spălare pe cap. **2.** *(fam.)* critică aspră, ceartă; **jm. eine gründliche ~ einbringen** a aduce cuiva o critică aspră.
Kopfwasserflasche, *-n, f.* flacon cu apă de păr.
Kopfweh, *-s, n. sg.* v. Kopfschmerz.
Kopfweichtiere *pl. (zool.)* cefalopode *(Cephalopoda)*.
Kopfweide, *-n, f. (bot.)* răchită cu ramuri tăiate, răchită tunsă.
Kopfweite, *-n, f.* mărime, măsură a capului.
Kopfwender, *-s, -, m. (anat.)* mușchi sterno-cleido-mastoidian.
Kopfwendung, *-en, f.* întoarcere a capului.
Kopfwerker, *-s, -, m.* lucrător cu mintea, intelectual.
Kopfwunde, *-n, f.* rană la cap.
Kopfzahl, *-en, f.* **1.** *(antrop.)* indice cefalic. **2.** număr de capete (de persoane, de animale).
Kopfzeile, *-n, f. (tipogr.)* titlu, rând frontal.
Kopfzerbrechen, *-s, n. sg.* bătaie de cap; **die Lösung der Aufgabe verursachte ihm viel ~(s)** rezolvarea problemei i-a dat multă bătaie de cap; **sich** *(dat.)* **über etwas** *(ac.)* **nicht viel ~(s) machen** a nu-și bate prea mult capul cu ceva.
kopfzerbrechend *adj. (fam.)* greu, complicat, care-ți dă bătaie de cap.
Kopialbuch, *-(e)s, -bücher, n.* copier de acte și documente.
Kopialien [-liən] *pl.* taxe pentru copiat.
Kopiatur, *-en, f.* copiere.
Kopie [-'piː] și *(austr.)* **Kopie** [-piə], *-n, f.* copie; **eine ~ machen** (sau **anlegen**) a face, a lua o copie; **beglaubigte ~** copie legalizată.
Kopierblock, *-(e)s, -blöcke, m.,* **Kopierbuch**, *-(e)s, -bücher, n.* carnet de copiat, carnet cu hârtie de copiat, copier.
Kopierdrehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung de copiat.
kopieren, *kopierte, kopiert, vb. (h) tr.* a copia; *(inform.)* **auf die Festplatte ~** a copia pe hard.
Kopierer, *-s, -, m.* **1.** copist. **2.** aparat de copiat, copiator.
Kopierfarbe, *-n, f. (tipogr.)* cerneală de copiat.
Kopierfräsmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de frezat prin copiere.
Kopiergerät, *-(e)s, -e, n.,* **Kopiermaschine**, *-n, f.* mașină, aparat de copiat, copiator.
Kopierpapier, *-s, n. sg.* hârtie de copiat.
Kopierpresse, *-n, f.* v. Kopiermaschine.
Kopierschutz, *m. sg.* protecție contra copierii.
Kopier|stift, *-(e)s, -e, m.* creion chimic.
Kopiertinte, *-n, f.* cerneală de copiat.
Kopiervorgang, *-(e)s, -gänge, m.* proces de copiere; *(inform.)* **einen ~ starten** a porni un proces de copiere.
Kopierwerk, *-(e)s, -e, n. (fot.)* atelier, întreprindere de copiere.
Kopilot, *-en, -en,* **~in**, *-nen, f.* copilot, femeie copilot.
kopiös, *adj.* copios, abundent.
Kopist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* copist(ă).
Koppe, *-n, f.* **1.** vârf, culme. **2.** *(iht.)* zglăvoc *(Cottus gobio)*.
Koppel[1], *-s, -, n.* centură, centiron.
Koppel[2], *-n, f.,* **1.** *(vân.)* frânghie, curea, lesă (de dus mai mulți câini). **2.** *(vân.)* cuplu, pereche sau haită de câini legați împreună. **3.** cuplu, pereche sau grup de cai înhămați împreună. **4.** izlaz îngrădit. **5.** v. Kopplung **(3)**. **6.** *(reg.)* grămadă, mulțime.
Koppelfischerei, *-en, f.* pescărie folosită în comun; fond comun de pescuit.

koppelgängig *adj. (vân.; despre câini)* care merge legat în pereche sau în haită.
Koppelgeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* tranzacție cu mai mulți părtași.
Koppeljagd, *-en, f. (ist.)* drept de vânătoare comună (al mai multor proprietari asupra aceluiași teritoriu).
koppeln, *koppelte, gekoppelt (ich kopp(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a lega, a uni; **ein Pferd ~** a lega un cal (de altul). **2.** a îngrădi. **3.** *(electr.)* a cupla. **4.** *(agr.)* a cultiva în asolament.
Koppelpferd, *-(e)s, -e, n.* cal legat sau înhămat împreună cu alți cai.
Koppelriemen, *-s, -, m.* v. Koppel[1].
Koppelschloss, *-es, -schlösser, n. (mil.)* cataramă, închizătoare de centură.
Koppeltrift, *-en, f.* v. Koppelweide.
Koppelung, *-en, f.* v. Kopplung.
Koppelverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare în garnituri.
Koppelweide, *-n, f.* izlaz, pășune comunală.
Koppelwirtschaft, *-en, f. (agr.)* asolament, cultură prin asolament.
Koppelwort, *-(e)s, -wörter, n.* cuvânt compus (din elemente legate prin cratimă).
Koppelzeug, *-(e)s, n. sg.* centiron cu accesorii.
koppen, *koppte, gekoppt, vb. (h) intr. (despre cai)* **1.** a înghiți aer. **2.** a mușca.
Kopper, *-s, -, m. (despre cai)* **1.** cal care înghite aer. **2.** cal care mușcă.
kopphęister *adv.* peste cap, cu capul înainte; **~ schießen** a se da de-a tumba.
Kopplung, *-en, f.* **1.** *sg.* legare, cuplare. **2.** *sg. (electr.)* cuplare, cuplaj. **3.** legătură. **4.** *(tel.)* cuplaj; **feste ~** cuplaj strâns. **5.** *(muz.)* registru care leagă mai multe clape (la orgă, armoniu, cembalo). **6.** *(agr.)* asolament.
Kopra *f. sg.* copra.
Koproduktion, *-en, f.* coproducție.
Koprolith, *-(e)s, -e(n), m. (geol.)* coprolit.
Koprophagie *f. sg. (med.)* coprofagie.
Koprozessor, *-s, -en, m.* coprocesor.
Kops, *-es, -e, m. (text.)* fus, țeavă (de fir).
Kopte, *-n, -n, m.* copt.
Koptin, *-nen, f.* coptă.
koptisch *adj.* copt; *(substantivat)* **das Koptische** limba coptă, copta.
Kopula, *-s* (sau *-lä), f.* **1.** *(gram.)* copulă. **2.** *(zool.)* împerechere.
Kopulation, *-en, f.* **1.** *(biol.)* împerechere; fecundare. **2.** *(bot.)* altoire; copulație. **3.** *(înv.)* cununie.
kopulativ *adj.* copulativ.
Kopulativsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție copulativă.
kopulieren, *kopulierte, kopuliert, vb. (h) tr.* **1.** *(biol.)* a împerechea, a fecunda. **2.** *(hort.)* a altoi; a face copulație. **3.** *(înv.)* a cununa.
Kopulier|reis, *-es, -er, n. (hort.)* altoi.
kor *ind. imperf.* de la küren și kiesen.
Koralle, *-n, f.* **1.** *(zool.)* mărgean, coral *(Corallium rubrum)*. **2.** bilă mică de lemn cu ghimpi de fier prinsă la zgardă pentru dresarea câinilor. **3.** mărgea de chihlimbar.
korallen *adj.* **1.** de coral, de mărgean. **2.** roșu ca mărgeanul, ca coralul.
korallen|artig *adj.* ca mărgeanul, ca coralul.
Korallenbank, *-bänke, f.* banc de corali, de mărgean.
Korallenfang, *-(e)s, m. sg.* pescuit de mărgean, de coral.
korallenfarbig *adj.* roșu ca mărgeanul, ca coralul.
Korallenfische *pl. (iht.)* pești mici exotici, din diferite familii, frumos colorați, trăind printre corali *(Chaetodontidae)*.
Korallenfischer, *-s, -, m.* pescuitor de corali, de mărgean.
Korallenfischerboot, *-(e)s, -e, n.* șalupă pentru pescuitul mărgeanului, al coralului.
Korallenfischerei *f. sg.* pescuit al mărgeanului, al coralului.
Korallen|insel, *-n, f.* insulă de corali, atol.
Korallenkette, *-n, f.* șirag de mărgean, de coral.
Korallenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* sparanghel *(Asparagus officinalis)*.
Korallenmoos, *-es, n. sg. (bot.)* **1.** algă marină acoperită cu calcar. **2.** lichen *(Cladonia pyxidata)*.
Korallenpilz, *-es, -e, m. (bot.)* creasta-cocoșului *(Clavaria flava)*.
Korallenpolyp, *-s, -en, m. (zool.)* polipi coralieri.
Korallenriff, *-(e)s, -e, n.* recif, stâncă de corali.
korallenrot *adj.* roșu ca mărgeanul.
Korallenschnur, *-schnüre, f.* v. Korallenkette.
Korallenwurz *f. sg. (bot.)* bucișor *(Coralliorrhiza innata)*.
Korallin, *-s, n. sg. (text.)* coralină.
koram *adv. (înv.; în expr.)* **einen ~ nehmen** a trage la răspundere pe cineva, a lua la refec.
koramieren, *koramierte, koramiert, vb. (h) tr. (înv.)* a face morală (cuiva), a trage la răspundere, a trage (cuiva) un refec.
Koran, *-s, m. sg. (rel.)* coran.
koranzen, *koranzte, koranzt (du, er koranzt), vb. (h) tr.* v. kuranzen.
Korb, *-(e)s, Körbe, m.* **1.** coș, paner; **Hahn im ~e sein** a fi agreat de toți, a fi răsfățatul tuturor; **jm einen ~ geben (**sau **erteilen)** a refuza pe cineva, (în special pe un pretendent la căsătorie), a da un bobârnac. **2.** *(apic.)* stup. **3.** *(mar.)* gabie; *(fig.)* **das Wasser geht ihm über die Körbe** i-a ajuns cuțitul la os (sau funia la par). **4.** mâner de sabie cu gardă. **5.** nacelă (de balon). **6.** vârșă. **7.** odăiță de student.
Korb|ball, *-(e)s, m. sg. (sport)* baschetbal.
Korb|blüt(l)er *pl. (bot.)* compozee *(Compositae)*.
Korb|boden|spule, *-n, f. (radio.)* bobină în fund de coș.
Korb|bogen, *-s, -* (și *-bögen), m. (constr.)* arc în mâner de coș.
Korb|bogengewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă în mâner de coș.
Körbchen, *-s, -, n. (dim.* de la Korb) coșuleț.
Korbdach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* acoperiș în mâner de coș.
Körbel *f.* v. Kerbel.
körbeweise *adv.* v. korbweise.
Korbflasche, *-n, f.* damigeană.
Korbflechter, *-s, -, m.* împletitor de coșuri.
Korbförderung *f. sg. (mine)* extracție cu colivie.
Korbgeflecht, *-(e)s, -e, n.* împletitură de coș.
Korblehn|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* fotoliu de nuiele.
Korbmacher, *-s, -, m.* v. Korbflechter.
Korbmöbel, *-s, -, n.* mobilă de nuiele.
Korbsessel, *-s, -, m.* fotoliu de paie, de nuiele.
Korbwagen, *-s, -, m.* **1.** căruță cu lese. **2.** cărucior pentru copii.
Korbwaren *pl.* marfă din nuiele.
Korbweide, *-n, f. (bot.)* răchită, mlajă, lozie *(Salix viminalis)*.
korbweise *adv.* cu coșul, cu coșurile.
Kord, *-(e)s, -e* (și *-s), m. (text.)* țesătură cord.
Korde, *-n, f. (reg.)* v. Kordel **(2).**
Kordel, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* moletă, rolă de zimțuit. **2.** *(reg.)* sfoară.
kordial *adj.* cordial.
Kordialität *f. sg.* cordialitate.
kordieren, *kordierte, kordiert, vb. (h) tr. (tehn.)* a moleta, a zimțui.
Kordiermaschine, *-n, f.* **1.** *(pielărie)* mașină de imprimat. **2.** *(text.)* mașină de rulat țesături.
Kordierwerkzeug, *-(e)s, -e, n.* unealtă pentru moletare, zimțuire.
Kordon [-'dõ:], *-s, -s, m. (austr.)* **1.** *(mil.)* cordon (de soldați etc.). **2.** cordon (la diferite decorații). **3.** *(hort.)* spalier (de pomi).
Kordonett|seide *f. sg. (text.)* mătase cordonet.
Kord|samt, *-(e)s, m. sg. (text.)* catifea cord; catifea dungată, cu dungi.
Korduan, *-s, -e, n.*, **Korduanleder**, *-s, n. sg. (pielărie)* marochin.
Kore|aner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* corean(ă).
kore|anisch *adj.* corean.
koren, *korte, gekort, vb. (h) tr. (reg.)* v. kören.
kören, *körte, gekört, vb. (h) tr.* **1.** *(zootehnie)* a alege, a selecționa (animale de prăsilă). **2.** *(reg.)* a flecări.
Kör|hengst, *-es, -e, m.* armăsar de montă, de prăsilă.
Koriander, *-s, -, m. (bot.)* coriandru *(Coriandrum sativum)*.
Korinthe, *-n, f.* stafidă neagră.
Kork, *-(e)s, -e, m.* **1.** plută. **2.** dop.
kork|artig *adj.* ca pluta.
Korkballon, *-s, -e* (și *-s), m.* balon de plută.
Korkbaum, *-(e)s, -bäume, m.*, **Kork|eiche**, *-n, f. (bot.)* plută *(Quercus suber* L.).
Korken *pl. (reg.)* saboți.
korken[1] *adj.* de plută.
korken[2], *korkte, gekorkt, vb. (h) tr.* a pune dop, a astupa, a înfunda.
Kork(en)zieher, *-s, -, m.* tirbușon, rac.
Korkgewebe, *-s, -, n. (bot.)* țesut de plută.
Korkhäutchen, *-s, -, n. (bot.)* strat subțire de plută.
Korkhelm, *-(e)s, -e, m.* cască (căptușită) cu plută.
Kork|kambium, *-s, n. sg. (bot.)* cambiu de plută.
Korkmaschine, *-n, f.* mașină de bătut dopuri.
Korkpfropfen, *-s, -, m.* dop de plută.
Korkrüster, *-s, -, m. (bot.)* ulm de câmpie *(Ulmus carpinifolia)*.
Korksäure *f. sg. (chim.)* acid heberic.
Korkschicht, *-en, f.* strat, pătură de plută.
Korksohle, *-n, f.* talpă de plută.
Kork|stöpsel, *-s, -, m.* v. Korkpfropfen.
Kork|ulme, *-n, f. (bot.)* ulm râios *(Ulmus campestris* var. *suberosa)*.
Korkzelle, *-n, f. (bot.)* celulă de plută.
Korkzieher, *-s, -, m. (reg.)* tirbușon, rac.
Korkzieher|hosen *pl. (fam.; glumeț)* pantaloni necălcați, burlane.
Korkzieherlocke, *-n, f.* buclă lungă răsucită (la coafură), zuluf.
Kormoran, *-s, -e, m. (ornit.)* cormoran, corb de mare *(Phalacracorax carbo)*.
Korn[1], *-(e)s, -e* (și *Körner), n.* **I.** *sg.* **1.** secară. **2.** grâu. **3.** *(reg.)* **welsches (**sau **türkisches) ~** porumb. **4.** granulație (a pietrei, a hârtiei etc.). **5.** surogat de cafea (făcut din secară). **6.** conținut în metal nobil al unei monede; **von altem (**sau **echtem) Schrot und ~** de viță veche, de neam bun. **II.** *pl. Körner* **1.** bob, grăunte; *(fam.)* **blaues ~** glonte; *(fig.)* **ein ~ Wahrheit** un grăunte de adevăr. **2.** *(metal.)* piesă (mai) mică (decât o alună) de metal nobil nativ. **3.** *(fot.)* particulă, granulă de argint în emulsia peliculei fotografice. **III.** *pl. (rar.) -e* **1.** *(mil.)* cătare (la pușcă); **jn. aufs ~ nehmen** a ținti (asupra cuiva); *(fig.)* a lua la ochi, a pândi pe cineva; **jn. auf dem ~ haben** a urmări pe cineva, a avea ochii asupra cuiva (sau pe cineva). **2.** cereală; **die Flinte ins ~ werfen** a se da bătut, a se descuraja; **kein ~ ohne Spreu** nu e pădure fără uscături.
Korn[2], *-(e)s, m. presc.* de la Kornbranntwein rachiu de secară.
Korn|acker, *-s, -äcker, m.* v. Kornfeld.
Korn|ähre, *-n, f.* **1.** spic de secară. **2.** spic de grâu.
Korn|ausfuhr, *-en, f.* export de grâne, de cereale.
Kornbau, *-(e)s, m. sg.* cultură de grâne, de cereale.
Kornbauer, *-n* (și *-s), -n, m.* cultivator de cereale.
Kornblume, *-n, f. (bot.)* vinețea, albăstrea *(Centaurea cyanus* L.).
kornblumenblau *adj.* albastru intens.
Kornblüte, *-n, f.* înflorit al cerealelor.
Kornboden, *-s, -böden, m. (agr.)* **1.** grânar, hambar de grâne. **2.** sol bun pentru cultivarea cerealelor, a secarei sau a grâului.
Kornbrand, *-(e)s, m. sg. (bot.)* corn de secară *(Claviceps purpurea [Sclerotium clavus])*.
Kornbranntwein, *-(e)s, -e, m.* rachiu de secară.
Kornbrennerei, *-en, f.* distilerie, fabrică de băuturi spirtoase din cereale.
Kornbrot, *-(e)s, -e, n.* **1.** pâine de secară. **2.** pâine de grâu.
Körnchen, *-s, -, n. (dim.* de la Korn) bobuleț, grăunțel, grăunte; **ein ~ Wahrheit** un grăunte de adevăr.
Körnchenröhrling, *-s, -e, m. (bot.)* pitașcă *(Boletus granulatus)*.
Korndarre, *-n, f. (agr.)* lojniță, uscătoare de grâne.
Kornelkirschbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* corn *(Cornus mas)*.
Kornelkirsche, *-n, f.* coarnă.

Kornelkirschgewächs, *-es, -e, n. (bot.)* plantă din familia cornaceelor.
Kornelle, *-n, f.* v. Kornelkirsche.
körnen, *körnte, gekörnt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(tehn., tăb.)* a granula. **2.** a momi (cu grăunțe). **II.** *intr.* **1.** *(despre cereale)* a da în spic. **2.** a se fărâmița. **3.** a presăra grăunțe.
Körnen, *-s, n. sg. (tehn., tăb.)* granulare.
Körner, *-s, -, m. (sport)* corner.
Körner, *-s, -, m. (tehn.)* punctator, priboi, chernăr.
Körnerfresser, *-s, -, m. (zool.)* granivor.
Körnerfrüchte *pl. (bot.)* graminee.
Körnerkrankheit *f. sg. (med.)* trahom.
Korn|ernte, *-n, f.* recoltă de cereale; seceriș.
Kornett[1], *-(e)s, -e* (și *-s*), *m. (înv.; mil.)* portdrapel (la cavalerie).
Kornett[2], *-(e)s, -e, n. (muz.)* cornet.
Kornfeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** lan, holdă de secară. **2.** lan, holdă de grâu.
Kornfrucht, *-früchte, f. (bot.)* grâne.
Korngarbe, *n. f.* **1.** snop de secară. **2.** snop de grâu.
Korngröße, *-n, f.* mărime de granulă.
Kornhalle, *-n, f.* hală pentru cereale.
Kornhalm, *-(e)s, -e, m.* **1.** pai de secară. **2.** pai de grâu.
Kornhandel, *-s, m. sg.* negoț cu grâne, comerț cu cereale.
Kornhändler, *-s, -, m.* negustor de grâne, de cereale.
körnig *adj.* **1.** granulat. **2.** *(fig.)* cu miez, plin de conținut, substanțial. **3.** firesc, natural, simplu.
Kornjahr, *-(e)s, -e, n.* an mănos în grâne.
Kornkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gărgărița grâului *(Calandra granaria)*.
Kornkammer, *-n, f.* grânar.
Kornkasten, *-s, -* (și *-kästen*), *m. (agr.)* ladă de cereale.
Kornkeller, *-s, -, m. (agr.)* siloz (subteran) pentru cereale.
Kornland, *-(e)s, -länder, n.* țară producătoare de grâne.
Kornmagazin, *-s, -e, n.* siloz, hambar de grâne.
Kornmangel, *-s, m. sg.* lipsă de cereale.
Kornmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață de cereale.
Kornmaschine, *-n, f. (agr.)* secerătoare.
Körnmaschine, *-n, f. (agr.)* mașină de măcinat grăunțe.
Kornmaß, *-es, -e, n.* măsură de capacitate pentru cereale.
Kornmehl, *-(e)s, -e, n.* **1.** făină de secară. **2.** făină de grâu.
Kornminze *f. sg. (bot.)* mentă de câmp *(Mentha arvensis* L.).
Kornmotte, *-n f. (entom.)* molie de grâu *(Tinea granella)*.
Kornpreis, *-es, -e, m.* **1.** preț al cerealelor. **2.** preț al secarei. **3.** preț al grâului.
Kornpulver [-fɐ și -vɐ], *-s, n. sg. (vân.)* pulbere granulată.
Kornquetsche, *-n, f. (agr.)* mașină de fărâmat, urluitoare.
Kornrade, *-n, f. (bot.)* neghină *(Agrostemma githago)*.
Kornraster, *-s, -, m. (tipogr.)* raster.
kornreich *adj.* bogat în grâne.
Kornrente, *-n, f. (ec.)* rentă a pământului.
Kornrose, *-n, f.* v. Kornrade.
Korn|schnaps, *-es, -schnäpse, m.* v. Kornbranntwein.
Korn|schneidemaschine, *-n, f. (agr.)* secerătoare.
Korn|schwinge, *-n, f. (agr.)* vânturătoare.
Korn|speicher, *-s, -, m.* hambar, grânar, siloz.
Korn|sperre, *-n, f. (ec.)* interzicere a exportului de cereale.
Körnung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* granulare. **2.** granulație. **3.** *(vân.)* hrănitoare pentru porcii mistreți; *(sg.)* hrănire a mistreților cu grăunțe.
Kornus, *-, m. sg. (glumeț)* rachiu de secară.
Kornwaage, *-n, f.* cântar de cereale.
Kornweihe, *-n, f. (ornit.)* uliu vânăt *(Circus cyaneus)*.
Kornwerfer, *-s, -, m.* v. Kornschwinge.
Kornwicke, *-n, f. (bot.)* măzăriche *(Vicia sativa* L.).
Kornwucher, *-s, m. sg.* speculă cu cereale.
Kornwucherer, *-s, -, m.* speculant de cereale.
Kornwurm, *-(e)s, -würmer, m.* v. Kornkäfer.
Kornzehnt, *-en, -en*, **Kornzins**, *-es, -e, m. (ist.)* zeciuială din grâne, din cereale.
Kornzoll, *-(e)s, -zölle, m.* vamă pe cereale.
Korollar, *-s, -e*, **Korollarium**, *-s, -rien* [-rɪən], *n.* corolar.
Korolle, *-n, f. (bot.)* corolă.
Korona, *-nen, f.* **1.** *(arte)* aură, aureolă, nimb. **2.** *(met.)* coroană solară. **3.** *(argou studențesc)* cerc (de comeseni, prieteni etc.).
Koronar|sklerose, *-n, f. (med.)* scleroză a arterei coronare.
Körper, *-s, -, m.* **1.** corp, trup: **die Glieder des menschlichen ~s** membrele corpului omenesc; **am ganzen ~ zittern** (sau **beben** sau **fliegen**) a tremura din tot corpul. **2.** *(mat.)* corp geometric. **3.** corp, parte centrală, principală, esențială: **der ~ des Geschosses** corpul proiectilului. **4.** *(fiz., chim.)* corp; **feste ~** corpuri solide; **flüssige ~** corpuri lichide; **einfacher ~** corp simplu, element. **5.** v. Körperschaft.
Körper|anlage, *-n, f.* constituție, conformație fizică.
Körperbau, *-(e)s, -e, m.* structură, conformație a corpului; **von starkem ~** de conformație solidă.
körperbe|hindert *adj.* invalid.
Körperbe|hinderte, *-n, -n (ein Körperbehinderter), m.* și *f.* invalid(ă).
Körperbeschaffenheit, *-en, f.* v. Körperbau.
Körperbewegung, *-en, f.* mișcare a corpului; mișcare fizică.
Körperbildung, *-en, f.* v. Körperbau.
Körperchen, *-s, -, n. (dim.* de la Körper). **1.** trupșor. **2.** corpuscul.
körper|eigen *adj. (biol.)* propriu corpului, endocrin.
Körper|ersatz|stück, *-(e)s, -e, n.* proteză.
Körper|erziehung *f. sg.* educație fizică.
Körperfarbe *f. sg.* **1.** culoare a corpului; carnație; pigmentație. **2.** *(tipogr.)* pigment.
Körperform, *-en, f.* formă a corpului.
körperfremd *adj. (biol.)* străin corpului, extern.
Körpergeruch, *-(e)s, -rüche, m.* miros neplăcut al corpului.
Körpergewebe, *-s, -, n.* țesuturi ale corpului.
Körpergewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate a corpului.
Körpergröße, *-n, f.* mărime a corpului; înălțime; măsură (la haine).
Körper|haltung *f. sg.* ținută a corpului.
Körper|inhalt, *-(e)s, -e, m.* conținut, volum.
Körperkraft, *-kräfte, f.* forță fizică.
Körperkultur *f. sg.* cultură, educație fizică.
Körperlage, *-n, f.* poziție a corpului.
Körperlehre *f. sg.* stereometrie.
körperlich *adj.* **1.** material. **2.** corporal, trupesc, fizic: **ein ~es Leiden** o suferință fizică; **die ~e und geistige Erziehung** educația fizică și spirituală; **~e Misshandlung** maltratare corporală; *(adverbial)* **seine Arbeit reibt ihn ~ auf** munca lui îl consumă fizicește: *(jur.)* **~er Eid** jurământ solemn.
Körperlichkeit *f. sg.* materialitate.
körperlos *adj.* fără corp, inconsistent; imaterial.
Körperlosigkeit *f. sg.* lipsă de consistență, inconsistență; imaterialitate.
Körpermaß, *-es, -e, n.* măsură a corpului.
Körpermessung, *-en, f.* antropometrie.
Körper|oberfläche, *-n, f.* suprafață a corpului.
Körperpflege *f. sg.* igienă corporală.
Körperschaft, *-en, f.* **1.** *(pol., jur.)* corp; corp constituit; **beratende ~** corp consultativ; **gemeinnützige ~** instituție de utilitate publică; **gesetzgebende ~** corp legislativ; **öffentlich-rechtliche ~** asociație de drept public. **2.** corporație, asociație.
Körperschafts|steuer, *-n, f.* impozit pe corporații.
Körperschulung, *-en, f.* educație fizică; antrenament.
Körperseife, *-n, f.* săpun de toaletă.
Körper|stellung, *-en, f.* poziție a corpului.
Körper|strafe, *-n, f.* pedeapsă corporală.
Körperteil, *-(e)s, -e, m.* parte a corpului.
körpertüchtig *adj.* zdravăn, voinic.
Körper|übung, *-en, f.* exercițiu fizic, corporal.
Körperverletzung, *-en, f.* leziune corporală; **~ mit tödlichem Ausgang** leziune cu deznodământ mortal.
Körperwelt *f. sg.* lume materială.
Körperwendung, *-en, f.* întoarcere, mișcare a corpului.
Körperwuchs, *-es, m. sg.* talie.
Körperzelle, *-n, f. (biol.)* celulă somatică.
Korporal, *-s, -e, m. (mil.)* caporal, căprar.
Korporalschaft, *-en, f. (mil.)* căprărie.
Korporation, *-en, f.* **1.** corporație. **2.** asociație, corporație studențească (în Germania).
Korporationsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de constituire în corporații.
Korporations|staat, *-(e)s, -en, m.* stat corporativ.
korporativ *adj.* corporativ.
Korporativ|staat, *-(e)s, -en, m.* v. Korporationsstaat.
korporell *adj.* corporal.
Korps [koːɐ], - [koːɐs], - [koːɐs], *n.* **1.** *(mil., adm.)* corp; **diplomatisches ~** corp diplomatic. **2.** corporație studențească. **3.** *(fam.)* grup, companie, societate.
Korpsbruder [koːɐ-], *-s, -brüder*, **Korpsbursche**, *-n, -n, m.* membru al unei corporații studențești.
Korpsfuchs, *-es, -füchse, m. (argou studențesc)* membru stagiar (într-o corporație studențească), novice.
Korpsgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit de corp, de solidaritate al unui corp constituit (ca armata, corporațiile etc.).
Korpskommandant, *-en, -en, m. (mil.)* comandant de corp de armată.
Korpskommando, *-s, -s, n. (mil.)* comandament al unui corp de armată.
Korps|student, *-en, -en, m.* v. Korpsbruder.
Korpsverband, *-(e)s, -bände, m. (mil.)* unitate încadrată în corpul de armată.
korpulent *adj.* corpolent, trupeș, voinic; gras, rotofei
Korpulenz *f. sg.* corpolență, trupeșie.
Korpus[1], *-, -pora, n.* **1.** *(filol., ist.)* corpus. **2.** *(muz.) sg.* corp de rezonanță.
Korpus[2], *-, -se, m. (fam., glumeț)* corp, trup.
Korpus[3] *f. sg. (tipogr.)* corpus, garmond, corp de literă de 10 puncte tipografice.
Korpus delikti, *-, Korpora delikti, n. (jur.)* corp delict.
Korpus juris, *-, -, n.* cod, colecție de legi civile.
Korpuskel, *-s, -n, n.* corpuscul.
Korpuskular|strahlen *pl. (fiz.)* raze corpusculare.
Korpuskulartheorie, *-n, f. (fiz., chim.)* teorie corpusculară.
Korral, *-s, -e, m.* **1.** coral, îngrăditură pentru prinderea animalelor sălbatice. **2.** îngrăditură pentru elefanți.
Korrasion *f. sg. (geol.)* eroziune.
Korreferat, *-(e)s, -e, n.* coreferat.
Korreferent, *-en, -en, m.* coreferent.
korreferieren, *korreferierte, korreferiert, vb. (h) intr.* a face un coreferat.
korrekt *adj.* corect.
korrekterweise *adv.* în mod corect.
Korrekt|heit, *-en, f.* corectitudine.
Korrektion, *-en, f.* **1.** îndreptare, corectare; rectificare. **2.** pedeapsă, corecție.
Korrektions|an|stalt, *-en, f.* casă, institut de corecție.
Korrektions|schraube, *-n, f. (tehn.)* șurub de reglare, de ajustare, de corectare.
Korrektions|strafe, *-n, f.* pedeapsă corecțională.
korrektiv *adj.* corectiv.
Korrektiv, *-s, -e, n.* corectiv.
Korrektor, *-s, -toren, m. (tipogr.)* corector.

Korrektur, *-en, f.* **1.** corijare, corectare, îndreptare. **2.** *(tipogr.)* corectură; ~ **lesen** a citi corectură; ~ **machen** a face corectură.
Korrektur|abziehpresse, *-n, f. (tipogr.)* presă pentru scos tipare de corectură.
Korrektur|abzug, *-(e)s, -züge, m. (tipogr.)* tipar de corectură.
Korrekturbogen, *-s, -* (şi *-bögen*), *m. (tipogr.)* coală de corectură.
Korrektur(en)lesen, *-s, n. sg. (tipogr.)* citire a tiparelor de corectură.
Korrekturfahne, *-n, f. (tipogr.)* şpalt de corectură.
Korrekturvorschriften *pl. (tipogr.)* instrucţiuni, norme de corectură.
Korrekturzeichen, *-s, -, n. (tipogr.)* semn (convenţional) de corectură.
Korrelat, *-(e)s, -e, n.* noţiune corelativă.
Korrelation, *-en, f.* corelaţie.
Korrelationsrechnung, *-en, f.* calcul de corelaţie.
Korrelationver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport de corelaţie.
korrelativ *adj.* corelativ.
korrelieren, *korrelierte, korreliert, vb. (h)* **I.** *tr.* a corela. **II.** *intr.* a fi în corelaţie cu ceva.
korrepetieren, *korrepetierte, korrepetiert, vb. (h) tr.* a face repetiţie cu corepetitorul.
Korrepetition, *-en, f.* corepetiţie.
Korrepetitor, *-s, -toren, m. (teatru, muz.)* corepetitor.
Korrespondent, *-en, -en, m.* corespondent.
Korrespondenz, *-en, f.* corespondenţă; ~ **führen** a purta corespondenţă; **die eingehende** ~ corespondenţa intrată; **die ausgehende** ~ corespondenţa ieşită.
Korrespondenzbüro, *-s, -s, n.* birou de corespondenţă.
Korrespondenzjournal [-ʒur-], *-s, -e, n. (com.)* registru de corespondenţă.
Korrespondenzkarte, *-n, f.* carte poştală.
Korrespondenzprinzip, *-s, -e* (şi *-ien* [-iən]), *n. (fiz.)* principiu de corespondenţă.
Korrespondenzweg, *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **im ~e** prin corespondenţă.
korrespondieren, *korrespondierte, korrespondiert, vb. (h) intr.* **1.** *(mit)* a fi în corespondenţă, a coresponda (cu cineva). **2.** (cu *dat.*) a corespunde (la ceva sau unui lucru), a fi conform (cu ceva).
korrespondierend **I.** *part. prez.* de la korrespondieren. **II.** *adj.* corespondent; **~es Mitglied** membru corespondent; *(mat.)* **~e Höhen** înălţimi corespondente; *(mat.)* **~e Winkel** unghiuri corespondente.
Korridor, *-s, -dore, m.* coridor, gang, culoar.
Korrigend, *-en, -en, m. (înv.)* puşcăriaş.
Korrigenda *pl. (înv.)* greşeli de tipar; erată.
Korrigenden|an|stalt, *-en, f. (înv.)* casă, institut de corecţie.
korrigierbar *adj.* corigibil.
korrigieren, *korrigierte, korrigiert, vb. (h) tr.* **1.** a îndrepta, a corija, a corecta. **2.** a face corectura (de tipar).
korrodieren, *korrodierte, korrodiert, vb. (h)* **I.** *tr. (tehn., chim.)* a coroda; a ataca, a roade, a degrada. **II.** *intr.* a fi supus coroziunii.
Korrosion, *-en, f. (chim., tehn.)* coroziune, roadere; **chemische** ~ coroziune chimică; **feuchte** ~ coroziune umedă; **gleichmäßige** ~ coroziune constantă; **interkristalline** ~ coroziune intercristalină; ~ **durch vagabundierende Ströme** coroziune prin curenţi vagabonzi; ~ **unter Wasserstoffentwicklung** coroziune cu degajare de hidrogen.
korrosionsbe|ständig *adj.* rezistent la coroziune.
Korrosions|ermüdung *f. sg. (tehn.)* slăbire prin coroziune.
Korrosionsfestigkeit, *-en, f.* rezistenţă la coroziune.
korrosionshindernd *adj.* anticorosiv, care împiedică coroziunea.
Korrosionsmittel, *-s, -, n.* agent de coroziune.
Korrosions|produkt, *-(e)s, -e, n.* produs al coroziunii.
Korrosions|schutz, *-es, m. sg.* protecţie anticorosivă.
korrosionsver|hütend *adj. (tehn.)* apărător de coroziune, anticorosiv.
Korrosionswider|stand, *-(e)s, -stände, m.* rezistenţă la coroziune.
korrosiv *adj.* corosiv.
korrumpieren, *korrumpierte, korrumpiert, vb. (h) tr.* a corupe, a strica.
korrumpiert **I.** *part. trec.* de la korrumpieren. **II.** *adj. (despre texte şi manuscrise vechi)* deteriorat.
korrupt *adj.* corupt, stricat.
Korruption *f. sg.* corupţie, stricăciune.
Korruptionsbekämpfung, *f. sg.* luptă împotriva corupţiei.
Korruptions|sumpt, *-(e)s, m. sg.* mocirlă de corupţie.
Korsak, *-s, -i, m. (zool.)* vulpe siberiană, de stepă *(Canis* (sau *alopex) corsac).*
Korsar, *-en, -en, m.* corsar, pirat.
Korse, *-n,-n, m.* corsican.
Korsett, *-(e)s, -e, n.* corset.
korsisch *adj.* corsican.
Korso, *-s* (şi *-*), *-s, m.* (şi rar *n.*) **1.** promenadă, corso. **2.** defilare de trăsuri. **3.** cursă de cai fără călăreţi.
Kortege [-'tɛ:ʒ], *-s, -s, n.* cortegiu, alai.
Kortex, *-es, -e, m. (biol.)* cortex, scoarţă.
kortikal *adj.* **1.** *(anat.)* cortical, privind scoarţa cerebrală. **2.** *(biol.)* privind scoarţa diferitelor organe.
Korund, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* corindon.
Korvette [-vɛ-], *-n, f.* **1.** *(mar.)* corvetă. **2.** *(sport)* salt în mâini.
Korvettenkapitän, *-s, -e, m. (mar.)* căpitan de corvetă.
Koryphäe [-'fɛ:ə], *-n, f.* **1.** *(ist.)* corifeu. **2.** *(fig.)* corifeu, as; **die ~n der Wissenschaft** corifeii ştiinţei.
Kosak, *-en, -en, m.* cazac.
Kosakentanz, *-es, -tänze, m.* căzăcească, dans căzăcesc.
kosakisch *adj.* căzăcesc.
Koschenille, *-n, f. (entom.)* coşenilă *(Margarodes porphyrophorus polonicus).*
Koschenillenbad, *-(e)s, -bäder, n.* vopsea de coşenilă, carmin.
Koschenillenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* arbore pe care trăieşte coşenila.
Koschenillenrot, *-s, n. sg.* roşu de coşenilă, carmin.
Koschenillenschildlaus, *-läuse, f. (entom.)* v. Koschenille.
koscher *adj.* **1.** cuşer. **2.** *(fam.)* curat; **die Sache scheint mir nicht ganz** ~ parcă nu-i (tocmai) lucru curat. **3.** fără inconveniente, fără rezerve.
Koseform, *-en, f.* formă, formulă de alintare.
Kosekans, *-, -, m.*, **Kosekante**, *-n, f. (mat.)* cosecantă.
Kosel, *-n, f. (reg.)* scroafă de prăsilă.
koseln, *koselte, gekoselt (ich kos(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a se bălăci. **2.** a se mâzgăli, a se mânji.
kosen, *koste, gekost (du, er kost), vb. (h) intr. (mit) tr.* **1.** a (se) dezmierda, a (se) giugiuli. **2.** a conversa intim, familiar, a sta de vorbă, a sta de poveşti.
Kosen, *-s, n. sg.* dezmierdare.
Kosename, *-ns, -n*, **Kosenamen**, *-s, -, m.* hipocoristic, nume de alintare.
Koserei, *-en, f.* **1.** dezmierdare, alintare. **2.** conversaţie prietenească, intimă.
Kosewort, *-(e)s, -e, n.* cuvânt gingaş, de alintare, de dezmierdare.
kosig *adj.* intim, plăcut.
Kosinus, *-, -, m. (mat.)* cosinus.
Kosinusregler, *-s, -, m. (electr.)* regulator de factor de putere, de cosinus.
Kosinus|satz, *-es, -sätze, m. (mat.)* teoremă a cosinusului.
koslig *adj. (reg.)* **1.** negospodăresc, dezordonat. **2.** murdar.
Kosmetik *f. sg.* cosmetică.
Kosmetiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cosmetician(ă).
Kosmetikum, *-s, -ka, n.* produs cosmetic.
kosmetisch *adj.* cosmetic.
kosmisch *adj.* cosmic.
Kosmogonie, *-n, f.* cosmogonie.
Kosmographie, *-n* [-fi:ən], *f.* cosmografie.
Kosmologie *f. sg.* cosmologie.
Kosmonaut, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* cosmonaut(ă).
Kosmopolit, *-en, -en, m.* cosmopolit.
kosmopolitisch *adj.* cosmopolit.
Kosmopolitismus, *-, m. sg.* cosmopolitism.
Kosmos, *-, m. sg.* cosmos.
Kosovare [-'va:-], *-n, -n, m.* locuitor din Kosovo.
Kossat, *-en, -en*, **Kossäte**, *-n, -n, m. (reg.)* **1.** ţăran sărac. **2.** *(ist.)* moşnean, răzeş.
Kost *f. sg.* **1.** hrană, mâncare; **gute** ~ mâncare, masă bună; **jn. auf magere** ~ **setzen** a pune pe cineva la regim, a tăia cuiva din porţia de mâncare. **2.** pensiune, masă; **bei jm. in** ~ **sein** a fi în pensiune la cineva; ~ **und Logis** (sau **Quartier**) pensiune completă, casă şi masă; **er hält ihn in** ~ îl ţine în pensiune; **freie** ~ masă gratuită. **3.** întreţinere, existenţă; **seine** ~ **verdienen** a-şi câştiga existenţa. **4.** *(reg.)* mâncare preferată. **5.** *(reg.)* nuntă.
Köst, *-en, f. (reg.)* **1.** ospăţ. **2.** nuntă.
kostbar *adj.* preţios.
Kostbarkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* valoare mare. **2.** obiect de preţ, lucru preţios, comoară.
Kostbeere, *-n, f. (bot., reg.)* coacăz *(Ribes rubrum* L.).
kosten[1], *kostete, gekostet (du kostest, er kostet), vb. (h) tr.* a gusta, a încerca; **den Wein** ~ a gusta vinul; *(fig.)* **er soll meinen Zorn noch zu** ~ **kriegen** are să vadă el cine sunt eu, are să simtă mânia mea pe pielea lui.
kosten[2], *kostete, gekostet (du kostest, er kostet), vb. (h) intr.* a costa; **was kostet das?** cât costă asta? **das Stück kostet (mich) 10 Euro** bucata (mă) costă 10 euro; **jn.** (sau **jm.**) **Mühe** ~ a da cuiva de furcă; **das wird ihm das Leben** ~ asta are să-l coste viaţa; **es wird ja nicht gleich den Kopf** (sau **den Hals**) ~ doar n-o să-ţi taie capul; **es koste, was es wolle!** oricât ar costa, cu orice preţ, fie ce-o fi!
Kosten[1], *-s, n. sg.* gustat, gustare; degustare.
Kosten[2] *pl.* cheltuieli, speze; **abzugsfähige** ~ costuri deductibile; **durchschnittliche** ~ costuri, cheltuieli medii; **horrende** ~ costuri prohibitive; **laufende** ~ cheltuieli curente; **übermäßige** ~ cheltuieli excesive; **auf eigene** ~ pe cont propriu; **die** ~ **begrenzen** a limita costurile; **die** ~ **verringern** a micşora, a reduce costurile; **sich in** ~ **stürzen** a se pune pe cheltuială; **keine** ~ **scheuen** a nu precupeţi nici o cheltuială, a nu se da înapoi de la nici o cheltuială; **auf seine** ~ **kommen** a-şi scoate cheltuielile; *(fig.)* a fi mulţumit, satisfăcut; **die** ~ **bestreiten** (sau **tragen**) a suporta cheltuielile; **auf** ~ **und Gefahr des Aufgebers** pe spezele şi riscul expeditorului; **auf gemein-schaftliche** ~ pe cont comun; **das geht auf seine** ~ asta merge în contul lui; **mit** ~ **verbunden** costisitor, care cere cheltuieli; **er wird zu den** ~ **verurteilt** e condamnat să suporte cheltuielile.
Kosten|abgrenzung, *-en, f.* reglementare, delimitare a costurilor.
Kosten|ansatz, *-es, -sätze*, **Kosten|anschlag**, *-s, -schläge, m.* deviz.
Kosten|anteil, *-(e)s, -e, m.* element de cost din costul total.
Kosten|aufrechnung, *-en, f.* adăugare a spezelor la calcul; *(ec.)* calculaţia costului.
Kosten|aufwand, *-(e)s, m. sg.* cheltuieli, speze.
kosten|aufwendig *adj.* costisitor.
Kosten|ausweis, *-es, -e, m.* v. Kostennachweis.
Kostenberechnung, *-en, f.* calcul al spezelor; calcul al preţului de cost.
Kostenbetrag, *-(e)s, -träge, m.* total al cheltuielilor, preţ de cost.
Kostendämpfung, *-en, f. (ec.)* reducere a costurilor.
kostendeckend *adj.* care acoperă costurile, de acoperire a costurilor.
Kostendeckung, *-en, f.* acoperire a cheltuielilor.
Kosten|erfassung, *-en, f.* determinare a costurilor.
Kosten|ersatz, *-es, m. sg.* v. Kostenerstattung.
Kosten|er|sparnis, *-se, f.* economisire a spezelor, reducere a cheltuielilor.
Kosten|er|stattung, *-en, f.* compensare, restituire, rambursare a cheltuielilor.
kostenfällig *adj.* obligat să suporte cheltuielile.
kostenfrei, **kostenlos** *adj.* gratuit, fără cheltuieli; **jn.** ~ **halten** a ţine pe cineva gratuit.
kostengünstig *adj.* avantajos din punctul de vedere al costurilor.
Kosten|nachweis, *-es, -e, m.* evidenţă a cheltuielilor (de producţie).
Kosten|note, *-n, f.* notă de cheltuieli.
Kostenpauschale, *-s, -schalien* [-liən], *n.* notă globală de cheltuieli.
kostenpflichtig *adj.* dator de a suporta cheltuielile.
Kostenpräliminare, *-s, -narien* [-riən], *n. (înv.)* preliminări de cheltuieli, antecalculaţie (a cheltuielilor).

Kostenpreis, *-es, -e, m.* preț de cost.
Kostenpunkt, *-(e)s, -e, m.* preț, nivel de cheltuieli.
Kostenrechnung, *-en, f.* calcul al prețului de cost.
Kostenrück|ersatz, *-es, m. sg.* compensare, restituire a cheltuielilor suportate, a spezelor.
Kostensatz, *-es, -sätze, m. (ec.)* cotă de costuri din producția brută evaluată în prețul en gros.
Kosten|spezifikation, *-en, f.* specificare de cheltuieli.
Kosten|struktur, *-en, f.* structură a cheltuielilor; structura prețului de cost.
Kostensumme, *-n, f.* sumă a cheltuielilor.
Kostenträgerplan, *-(e)s, -pläne, m.* listă de bunuri și servicii pentru care sunt calculate costurile unitare.
Kostentragung *f. sg.* suportare a cheltuielilor.
Kosten|überschlag, *-(e)s, -schläge, m.* deviz, antecalculație a cheltuielilor.
Kostenver|rechnung, *-en, f. (com.)* decontare a cheltuielilor.
Kostenverteilung, *-en, f.* repartizare a cheltuielilor.
Kostenverzeichnis, *-ses, -se, n.* registru, listă de cheltuieli.
Kostenvor|anschlag, *-(e)s, -schläge, m.* deviz estimativ.
Koster, *-s, -, m.* degustător (de vinuri).
Kostfrau, *-en, f.* gazdă (care dă pensiune, masă).
kostfrei *adj.* **1.** cu masă gratuită; **jn. ~ halten** a da cuiva masa gratuit. **2.** *(reg.)* darnic.
Kostfreiheit *f. sg.* masă gratuită.
Kostgänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană abonată la o pensiune.
Kostgeber, *-s, -, m.* persoană care ține pensiune.
Kostgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** bani de abonament la pensiune. **2.** *sg. (fam.)* bani pentru mâncare.
Kostgeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* operațiune de report.
Kost|halter, *-s, -, m.* persoană care ține pensiune.
Kost|haus, *-es, -häuser, n.* pensiune.
köstlich *adj.* **1.** ales; splendid; minunat. **2.** gustos, delicios. **3.** hazliu, nostim; încântător.
Köstlichkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* caracter delicios, încântător, plăcut, hazliu. **2.** lucru de mare preț; splendoare.
Kostplatz, *-es, -plätze, m.* loc într-o pensiune.
Kostpreis, *-es, -e, m.* v. Kostgeld.
Kostprobe, *-n, f.* **1.** mostră de gustat. **2.** *(fam.)* aperitiv. **3.** *(fam.)* mostră.
Kost|schule, *-n, f.* pension; internat.
Kost|schüler, *-s, -, m.* elev intern.
kost|spielig *adj.* costisitor; scump.
Kost|spieligkeit *f. sg.* scumpete.
Kostüm, *-s, -e, n.* **1.** costum. **2.** taior.
Kostümball, *-(e)s, -bälle, m.* bal costumat.
Kostümbildner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* costumier(ă).
Kostümfest, *-(e)s, -e, n.* serbare, petrecere costumată.
kostümieren, *kostümierte, kostümiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) costuma, a (se) travesti.
Kostver|ächter, *-s, -, m.* om dificil la mâncare; *(fam.; în expr.)* **kein ~ sein** a nu fi mofturos la mâncare.
Kot[1], *-(e)s, m. sg.* **1.** materii fecale, excremente; baligă; gunoi. **2.** *(înv.)* noroi, murdărie, glod; **durch** (sau **in**) **den ~ ziehen** a murdări, a înjosi, a târî prin noroi.
Kot[2], *-(e)s, -e, n. (reg.)* colibă, cocioabă de țăran sărac.
Kotangens, *-, -, m.*, **Kotangente**, *-n, f. (mat.)* cotangentă.
Kotau, *-s, -s* (și *-e*), *m.* plecăciune umilă; **~ machen** a se pleca servil, a se târî în fața cuiva.
Kotblech, *-(e)s, -e, n.* v. Kotflügel.
Kotbürste, *-n, f.* perie de noroi.
Kote[1], *-n, f. (geogr.)* cotă.
Kote[2], *-n, f.* v. Kate.
Köte, *-n, f.* **1.** gleznă (la animale copitate). **2.** *(reg.)* garderobă, dulap.
Kötel, *-s, -, m. (reg.)* baligă, căcărează (de la capre, oi, iepuri etc.).
Kotelett [-t(ə)'lɛt], *-s, -e, n.* cotlet.
Koteletten *pl.* cotlete, favoriți.
koten, *kotete, gekotet (du kotest, er kotet), vb. (h) intr. (zool.)* a ejecta excremente.
Kötengelenk, *-(e)s, -e, n.* încheietură a gleznei (la animale copitate).
kötenschüssig *adj. (despre animale copitate)* cu glezne subțiri.
Kotentafel, *-n, f. (geod.)* tabel de cote.
Kot|entleerung, *-en, f. (fiziol.)* excrețiune, defecare.
Koten|zeichen, *-s, -, n. (geod.)* semn de cotă.
Köter, *-s, -, m.* **1.** javră, potaie, cotei. **2.** *(reg.)* pleavă de la melițatul inului. **3.** *(reg.)* greblă.
Koterie, *-n* [-riːən], *f. (peior.)* coterie, clică.
Kotfistel, *-n, f. (med.)* fistulă anală.
Kotfliege, *-n, f.* muscă de băligar *(Calliphora).*
Kotflügel, *-s, -, m. (auto.)* aripă.
Kotfresser, *-s, -, m.* coprofag.
Kotgrube, *-n, f.* hazna.
Kot|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (ornit.)* pupăză *(Upupa epops).*
Kothurn, *-s, -e, m.* coturn.
kotieren, *kotierte, kotiert, vb. (h) tr. (com.; geod.)* a cota.
Kotierung, *-en, f. (com.; geod.)* cotare.
kotig *adj.* **1.** murdar de fecale. **2.** noroios; murdar de noroi; **~ machen** a umple de noroi.
Kotillon [-tiljõ], *-s, -e, m.* cotilion.
Kotillon|orden, *-s, -, m.* decorație de cotilion.
Kotkarpfen, *-s, -, m. (iht.)* caras, caracudă *(Cyprinus carasius).*
Kotlache, *-n, f.* băltoacă de mizerie, de murdărie.
Koton [-'tõ], *-s, -s, m.* bumbac.
kotonisieren, *kotonisierte, kotonisiert, vb. (h) tr. (text.)* a cotoniza.
Kotsass, *-en, -en*, **Kotsasse**, *-n, -n, m. (reg., ist.)* țăran sărac, muncitor agricol, zilier.
Kot|schützer, *-s, -, m.* v. Kotflügel.
kotteln, *kottelte, gekottelt (ich kott(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a umbla încet și greu, a se târî.
Kotten, *-s, -, m.* v. Kate.
Kotter, *-s, -, m. (reg.)* **1.** bordei, colibă. **2.** celulă (în închisoare). **3.** coteț (pentru porci sau câini).
Kötter, *-s, -, m.* țăran sărac care locuiește într-o colibă.
Kotwanze, *-n, f. (entom.)* varietate de ploșniță *(Opisicoetus personatus).*
Kotyledone, *-n, f. (bot.)* cotiledon.
kotz! *interj. (în expr.)* **~ Donnerwetter!** ei, drăcia dracului!
Kotz, *-, m. sg. (argou)* treabă plicticoasă, scârboasă; plictiseală, scârbire.
Kotze, *-n, f.* **1.** țol, strai, pătură (de lână). **2.** *(elv.)* pelerină de ploaie; glugă (a locuitorilor din Alpi). **3.** *(vulg.)* materie vomitată.
Kötze, *-n, f. (reg.)* coș purtat în spate.
Kötzel, *-s, m sg. (reg.)* tuse cu flegmă.
kotz|elend *adj.* foarte rău, mizerabil.
kotzen, *kotzte, gekotzt (du, er kotzt), vb. (h) intr. (vulg.)* a vom(it)a, a vărsa; a borî; **die Feder kotzt** penița împroașcă; **der Motor kotzt** motorul dă rateuri.
Kotzen[1], *-s, -, m.* v. Kotze **(1).**
Kotzen[2], *-s, n. sg. (vulg.)* vărsat, borât; *(fam.)* **das ist zum ~ a)** e scârbos, grețos, îți întoarce stomacul pe dos; **b)** e groaznic de plicticos, îți vine să urli de plictiseală.
kotzengrob *adj. (fam.)* grosolan, mojic.
Kötzer, *-s, -, m. (text.)* bobină, canetă, țeavă; **hohler ~** bobină goală.
kotzerig, **kotzerlich** *adj. (argou)* scârbos, grețos.
Kötzer|spulmaschine, *-n, f.* mașină de bobinat.
Kot|ziegel, *-s, -, m.* cărămidă de chirpici.
kotzjämmerlich *adj.* mizerabil.
kotzlangweilig *adj.* extrem de plictisitor.
kotz|übel *adj.* foarte rău.
Koxalgie, *-n* [-giːən], *f. (med.)* coxalgie.
KPD *presc.* de la Kommunistische Partei Deutschlands.
KPSU *presc.* de la *(ist.)* Kommunistische Partei der Sowjetunion.
kr *presc.* de la Krone.
Kr *presc.* de la Kreis.
Krabbe, *-n, f.* **1.** *(zool.)* crab *(Carcinus maenas).* **2.** *(fam.)* pici, puști, broscoi. **3.** *(arhit.)* croșet, fleuron.
Krabbelei, *-en, f.* **1.** mișunat. **2.** urcuș anevoios. **3.** ceartă, gâlceavă.
Krabbelgruppe, *-n, f.* grup de copii mici care merg în patru labe.
krabbelig *adj.* **1.** care mișună ca furnicile; mic și sprinten. **2.** care urcă repede. **3.** gâdilicios.
Krabbelkind, *-(e)s, -er, n.* copil care merge în patru labe.
krabbeln, *krabbelte, gekrabbelt (ich krabb(e)le), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a umbla în patru labe, de-a bușilea; a se târî, a se cățăra; **das Kind krabbelt auf dem Boden** copilul se târăște în patru labe pe jos. **2.** a furnica, a mișuna; **die Ameisen ~ durcheinander** furnicile mișună (de-a valma). **II.** *tr. (h)* **1.** a gâdila; *(impers.)* **mich krabbelt's am Bein** mă furnică piciorul. **2.** a scrie repede, a mâzgăli, a scrijeli.
Krabbel|stube, *-n, f.* grădiniță pentru copii mici (care merg încă în patru labe).
krabben, *krabbte, gekrabbt, vb. (h) tr. (despre țesături)* a netezi și a da luciu.
krabben|artig *adj.* în formă de crab, crabiform.
Krabbenkutter, *-s, -, m.* vas pescăresc pentru prins crabi.
Krabben|spinnen *pl. (zool.)* păianjeni de mare *(Thomisidae).*
krach! *interj.* poc! tronc! trosc!
Krach, *-(e)s, -e, m.* **1.** pocnet, trosnet; **es stürzte mit einem lauten ~** s-a răsturnat cu un trosnet puternic; *(fam.)* **mit Ach und ~** cu chiu, cu vai. **2.** gălăgie, larmă, zgomot; scandal; **die Schüler machten einen großen ~** elevii făceau o gălăgie teribilă. **3.** *(ec.)* crah; bancrută, faliment. **4.** ceartă; tărăboi; **es kam zum ~** s-a ajuns la ceartă, la scandal; **zwischen uns hat es einen ~ gegeben** (sau **gesetzt**) ne-am certat; **~ machen** (sau **schlagen**) a face tărăboi, a face scandal, a face urât. **5.** *(reg.)* spărtură, crăpătură; **die Schüssel hat einen ~** castronul este crăpat.
Krache, *-n, f. (reg.)* strungă, defileu; văgăună.
krächelig *adj. (reg.)* slăbănog, bătrân, dărâmat.
krächeln, *krächelte, gekrächelt (ich kräch(e)le), vb. (h) intr.* a se certa, a se ocărî.
krachen, *krachte, gekracht, vb.* **I.** *intr.* **1.** a pocni, a trosni; **das Geschütz kracht** tunul bubuie; **er kracht mit den Fingern** trosnește din degete; *(impers.)* **es kracht** trosnește. **2.** a plesni, a pocni; a se rupe; a se frânge. **II.** *tr.* **1.** a arunca, a trânti zgomotos; **den Koffer in die Ecke ~** a trânti geamantanul în colț. **2.** *(fam.; mit)* a se ciorovăi, a se certa (cu cineva).
Krachen[1], *-s, n. sg.* trosnet, pocnet.
Krachen[2], *-s, -, m. (elv.)* **1.** strungă, defileu; văgăună. **2.** cătun; **er wohnt im hintersten ~** locuiește în cel mai îndepărtat cătun.
Kracher, *-s, -, m.* **1.** moșneag bătrân și neputincios, hodorog, boșorog. **2.** vechitură, dărâmătură. **3.** *(reg.)* tunet, trăsnet.
Kracherl, *-s, -, n. (austr.)* limonadă sifonată, acidulată.
Krachmandel, *-n, f. (reg.)* migdală cu coajă subțire.
krächzen, *krächzte, gekrächzt (du, er krächzt) vb. (h) intr.* **1.** a croncăni. **2.** *(fig.)* a striga sau a vorbi cu voce răgușită, a hârâi. **3.** *(fam.)* a se văita, a se plânge.
Krächzen, *-s, n. sg.* **1.** croncănit. **2.** *(fam.)* văitat, vaiet.
krack! *interj.* poc! tronc!
Krack, *-(e)s, -e, n.*, **Kracke**, *-n, f.* **1.** gloabă, mârțoagă. **2.** copil prost-crescut; zgâmboi. **3.** *(bot.)* măzăriche *(Vicia cracca).* **4.** casă dărăpănată. **5.** navă comercială grecească.
Krackbenzin, *-s, n. sg. (chim.)* benzină cracată.
kracken, *krackte, gekrackt, vb. (h) tr. (chim.)* a craca.
Kracken, *-s, n. sg. (chim.)* cracare.
Krad, *presc.* de la Kraftrad motocicletă.
Kradschütze, *-n, -n, m.* v. Kraftradschütze.
kraft *prep.* cu *gen.* în virtutea, în baza; prin (efectul); **~ des Gesetzes** în virtutea legii; **~ meines Amtes** în baza funcției mele; **~ meines Versprechens** pe baza promisiunii mele; **~ seines Wissens** grație științei sale.
Kraft, *Kräfte, f.* **1.** putere, forță; tărie, energie, vigoare; **aus eigener ~** prin propriile puteri; **aus voller ~** din toate puterile; **mit aller ~** cu toată puterea; **das geht über seine**

Kräfte asta întrece puterile sale; **nach Kräften** după putință, (pe) cât se poate; **von Kräften kommen** a slăbi, a-și pierde puterile; **(wieder) zu Kräften kommen** a prinde (iar) puteri; **weder Saft noch ~ haben** a fi fără nici o vlagă; *(mar.)* **das Schiff steht auf ~** vaporul merge în forță. **2.** *(fiz.)* forță; **beschleunigende ~** forță acceleratoare; **bewegende ~** forță motrice; **gleichgerichtete ~** forță paralelă; **lebendige ~** forță vie; **resultierende ~** forță rezultantă. **3.** forță de muncă; **sie ist eine wertvolle ~** e o prețioasă forță de muncă. **4.** *(jur.)* valabilitate, vigoare; *(în expr.)* **in ~ sein** a fi în vigoare; **in ~ treten** a intra în vigoare; **in ~ setzen** a pune în vigoare; **außer ~ setzen** a scoate din vigoare, a abroga (o lege).

Kraft|akt, *-(e)s, -e, m.* act de forță.

Kraft|angriffs|punkt, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* punct de aplicare a forței.

Kraft|anlage, *-n, f. (tehn.)* centrală energetică.

Kraft|an|spannung, *-en, f.* încordare de forțe.

Kraft|an|strengung, *-en, f.* sforțare, efort.

Kraft|aufwand, *-(e)s, m. sg.* (cheltuială de) forță, (de) energie.

Kraft|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* expresie, cuvânt tare; înjurătură.

Kraft|ausgabe, *-n, f.* v. Kraftaufwand.

Kraft|äußerung, *-en, f.* manifestare a forței.

kraftbewusst *adj.* conștient de forța sa.

Kraftbrühe, *-n, f.* supă concentrată, bulion (de carne).

Kraftdemonstration, *-en, f.* demonstrație de forțe.

Kraftdroschke, *-n, f. (inv.)* taximetru.

Kräftebedarf, *-(e)s, m. sg.* nevoie de mână de lucru.

Kräftegleichgewicht, *-(e)s, n. sg.* echilibru de forțe.

Kraft|einheit, *-en, f. (fiz.)* unitate de forță.

Kraft|elektrizitätswerk, *-(e)s, -e, n.* centrală electrică de forță.

kräftemäßig *adv.* privitor la forțe.

Kraft|entfaltung, *-en, f.* dezvoltare, desfășurare de forță.

Kraft|entwicklung, *-en, f.* v. Kraftentfaltung.

Kräftepaar, *-es, -e, n. (fiz.)* cuplu de forțe.

Kräfteparallelogramm, *-s, -e, n. (fiz.)* paralelogram al forțelor.

kraft|erfüllt *adj.* plin de putere, viguros.

Kraft|er|sparnis, *-se, f.* economie de energie.

Kräfteverfall, *-(e)s, m. sg.* decădere a forțelor (fizice și psihice).

Kräftever|hältnis, *-ses, -se, n.* raport de forțe.

Kräftezerlegung *f. sg. (fiz.)* descompunere a forțelor.

Kraftfahrdreh|leiter, *-n, f.* scară mecanică de pompieri.

Kraftfahrer, *-s, -, m.* șofer; automobilist; motociclist.

Kraftfahrpersonal, *-s, -e, n. (mil.)* personal destinat conducerii automobilelor și motocicletelor.

Kraftfahrtruppen *pl. (mil.)* unități motorizate.

Kraftfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* autovehicul.

Kraftfahrzeugbrief, *-(e)s, -e, m. (auto.)* talonul mașinii.

Kraftfahrzeugdecke, *-n, f.* prelată pentru mașină.

Kraftfahrzeug-Haftpflichtversicherung *f. sg. (auto.)* asigurare pentru caz de accident.

Kraftfahrzeugkennzeichen, *-s, -, n.* număr de circulație al mașinii.

Kraftfahrzeugpapiere *pl. (auto.)* actele mașinii.

Kraftfahrzeugzube|hör, *-(e)s, -e, n.* accesorii de autovehicul.

Kraftfaktor, *-s, -toren, m. (fiz.)* factor de putere.

Kraftfeld, *-(e)s, -er, n. (fiz.)* câmp de forțe.

Kraftfülle *f. sg.* **1.** vigoare, plenitudine a forțelor. **2.** *(med.)* stenie.

Kraftfutter, *-s, n. sg.* nutreț concentrat.

Kraftgas, *-es, -e, n.* gaz combustibil.

Kraftgefühl, *-(e)s, -e, n.* conștiință a puterii, sentiment al puterii.

Kraft|hammer, *-s, -, m. (mec.)* ciocan mecanic.

Kraft|haus, *-es, -häuser, n.* sală a mașinilor (într-o centrală energetică).

Kraft|hub, *-(e)s, -hübe, m. (tehn.)* cursă motoare.

kräftig *adj.* **1.** puternic, tare, robust; *(fig.)* energic, viguros; **~ gebaut** viguros. **2.** hrănitor, substanțial. **3.** eficace. **4.** *(jur.)* valabil, valid.

kräftigen, *kräftigte, gekräftigt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) întări, a (se) fortifica, a (se) reface.

Kräftigkeit *f. sg.* v. Kraft.

Kräftigung *f. sg.* întărire, fortificare.

Kräftigungsmittel, *-s, -, n.* (medicament) fortifiant, întăritor.

Kraftkabel, *-s, -, n. (electr.)* cablu pentru transport de energie.

Kraftlehre *f. sg.* dinamică.

Kraftleistung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* putere activă, efectivă. **2.** efort, tur de forță.

Kraftleitung, *-en, f. (electr.)* conductă, linie de forță.

Kraftlinie [-niə], *-n, f. (fiz., mat., tehn.)* linie de forță.

kraftlos *adj.* **1.** slab, neputincios, debil; istovit, epuizat. **2.** *(med.)* astenic. **3.** *(jur.)* nevalabil, nul.

Kraftlos|erklärung, *-en, f. (jur.)* invalidare, anulare, declarație de nulitate, denunțare (a unei convenții, a unui contract).

Kraftlosigkeit *f. sg.* **1.** slăbiciune, neputință. **2.** *(med.)* astenie. **3.** *(jur.)* nevalabilitate, nulitate.

Kraftmagnet, *-en, -en, m. (tehn.)* magnet de forță.

Kraftmaschine, *-n, f. (tehn.)* motor, mașină de forță.

Kraftmaschinenbau, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* construcție a motoarelor, a mașinilor de forță.

Kraftmehl, *-(e)s, n. sg.* **1.** amidon, scrobeală. **2.** făină bogată în proteine.

Kraftmeier, *-s, -, m. (iron.)* lăudăros, fanfaron, persoană care se laudă cu puterea sa; *(iron.)* sfarmă-piatră.

Kraftmeierei, *-en, f. (iron.)* fanfaronadă, lăudăroșenie cu puterea proprie.

Kraftmensch, *-en, -en, m.* om foarte puternic, foarte energic, forță.

Kraftmesser, *-s, -, m. (tehn.)* dinamometru.

Kraftmessvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dinamometru, dispozitiv de măsurare a forței.

Kraftmesswerk, *-(e)s, -e, n.* manometru pentru măsurarea forței.

Kraftmittel, *-s, -, n.* remediu energic, drastic.

Kraftmoment, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* moment al unei forțe.

Kraft|omnibus, *-ses, -se, m.* autobuz.

Kraftpapier, *-s, -e, n.* hârtie rezistentă (de ambalaj); hârtie sulfit.

Kraftpflug, *-(e)s, -pflüge, m.* plug cu tracțiune mecanică, plug mecanizat.

Kraftpost *f. sg. (reg.)* autobuz interurban, rată.

Kraftpotenz, *-en, f.* potențial de putere; *(ec.)* **die mechanische ~ der Arbeit** forța mecanică a muncii.

Kraftprobe, *-n, f.* încercare a puterii; tur de forță.

Kraftprotz, *-es, -e, m. (peior.)* om care își expune forța fizică.

Kraftquelle, *-n, f.* sursă de energie, de putere.

Kraftrad, *-(e)s, -räder, n.* motocicletă.

Kraftradfahrer, *-s, -, m.* motociclist.

Kraftradschütze, *-n, -n, m. (mil.)* pușcaș motociclist.

kraftraubend *adj.* istovitor.

Kraftrichtung, *-en, f. (fiz.)* direcție a forței.

Kraft|schlepper, *-s, -, m.* tractor.

Kraft|schluss, *-es, -schlüsse, m. (tehn.)* contact forțat.

kraft|sparend *adj.* care menajează forțele.

Kraft|speicher, *-s, -, m. (tehn.)* acumulator.

Kraft|sprache, *-n, f.* limbaj viguros, tare.

Kraft|spritze, *-n, f.* motopompă (de pompieri).

Kraft|steigerung, *-en, f. (tehn.)* creștere de putere.

Kraft|stoff, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* carburant; combustibil.

Kraft|stoff|anzeige, *-n, f.*, **Kraft|stoff|anzeiger**, *-s, -, m. (auto.)* indicator de benzină.

Kraft|stoffleitung, *-en, f. (tehn.)* conductă de combustibil lichid.

Kraft|stoffmarke, *-n, f.* indicație, indicator de nivel pentru combustibilul din rezervor.

Kraft|stoff|förderpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă de combustibil lichid.

Kraft|stoffschlauch, *-(e)s, -schläuche, m. (tehn.)* furtun pentru combustibil lichid.

Kraft|stoff|steuer, *-n, f.* impozit pe carburanți.

Kraft|stoffverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de carburanți.

Kraft|stroh, *-(e)s, n. sg. (agr.)* paie pentru nutreț.

Kraft|strom, *-(e)s, m. sg. (electr.)* curent de forță, curent industrial.

Kraft|stromkreis, *-es, -e, m. (electr.)* circuit pentru curent de forță.

kraft|strotzend *adj.* plin de putere, debordând de vigoare, de forță.

Kraft|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (text.)* război de țesut mecanic.

Kraft|suppe, *-n, f.* v Kraftbrühe.

Kraft|transformator, *-s, -en, m. (electr.)* transformator de putere.

Kraft|überschuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** exces de putere. **2.** *(tehn.)* rezervă, excedent de putere.

Kraft|übertragung, *-en, f. (tehn.)* transmisie de forță, de energie.

Kraft|übertragungsleitung, *-en, f. (electr.)* conductă de transmisie de energie.

Kraftvektor [-vɛk-], *-s, -en, m. (mat.)* vector-forță.

Kraftverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de energie, de forță.

Kraftverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulație auto, de autovehicule, trafic motorizat.

Kraftverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere de putere, de forță.

Kraftverschwendung, *-en, f.* risipă de putere, de forță.

kraftvoll *adj.* puternic, viguros; energic.

Kraftvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* rezervă de putere, de forță.

Kraftwagen, *-s, -, m.* autovehicul; automobil, autoturism.

Kraftwagenfahrt, *-en, f.* cursă, călătorie cu un autovehicul.

Kraftwagenführer, **Kraftwagenlenker**, *-s, m.* șofer, conducător de autovehicul.

Kraftwagenschuppen, *-s, -, m.* garaj.

Kraftwagen|sport, *-(e)s, m. sg.* automobilism.

Kraftwechsel, *-s, -, m. (fiz.)* schimb de energie.

Kraftwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină, centrală energetică, de forță.

Kraftwerkturbine, *-n, f. (electr.)* turbină de centrală energetică.

Kraftwirtschaft *f. sg. (electr.)* economie energetică.

Kraftwort, *-(e)s, -e* (și *-wörter*), *n.* cuvânt tare, trivial.

Kraft|zahnräder *pl. (tehn.)* roți dințate pentru transmisie de forță.

Kraft|zentrale, *-n, f.* centrală electrică.

Kraft|zurichtung *f. sg. (tipogr.)* potriveală în relief.

Kragbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă în consolă.

Kragdach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* acoperiș în consolă.

Krage, *-n, f. (constr.)* consolă.

Krägelchen, **Kräg(e)lein**, *-s, -, n. (dim.* de la Kragen) gulераș.

Kragen, *-s, -, m.* guler; **steifer ~** guler tare, scrobit; *(fig.)* **jn. am** (sau **beim**) **~ packen** (sau **fassen**) a lua (a apuca) pe cineva de guler; *(fig.)* **es geht ihm an den ~ a)** e amenințat de un mare pericol; **b)** îl așteaptă pedeapsa; **es kann ihm** (sau **ihn**) **den ~ kosten** asta poate să-l coste capul; **jm. platzt der ~** se înfurie; **jm. den ~ umdrehen** a suci gâtul cuiva, a-l omorî; **jm. an den ~ wollen** a pune gând rău cuiva.

Kragen|aufschlag, *-(e)s, -schläge, m.* rever (de haină).

Kragenbär, *-en, -en, m. (zool.)* urs asiatic, urs gulerat *(Selenarctos, Ursus tibetanus)*.

Kragenblume, *-n, f. (bot.)* gulerași, dosnică galbenă *(Carpesium cernuum* L.).

Kragen|echse, **Kragen|eidechse**, *-n, f. (zool.)* șopârlă agamă gulerată *(Chlamydosaurus kingi)*.

Kragenknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* nasture de guler.

kragenlos *adj.* fără guler.

Kragenmantel, *-s, -mäntel, m.* palton cu guler lat, cu pelerină.

Kragen|spiegel, *-s, -, m. (mil.)* petliță.

Kragen|stäbchen, *-s, -, n.* balenă pentru guler.

Kragentrappe, *-n, f. (ornit.)* dropie cu guler hubară *(Chlamydotis undulata)*.

Kragenweite, *-n, f.* lărgime a gulerului (la cămașă), mărime a gulerului.

Krag|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* consolă de piatră.

Krag|stütze, *-n, f. (constr.)* suport în consolă.

Kragträger, *-s, -, m. (constr.)* grindă în consolă.

Krähe, *-n, f. (ornit.)* cioară *(Corvus)*; **eine ~ hackt der andern die Augen nicht aus** corb la corb nu scoate ochii.

krähen, *krähte, gekräht, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(despre cocoș)* a cârâi, a cânta. **2.** (și *refl.*) *(fig., iron.; despre oameni)* a trâmbița, a cânta, a striga; *(fig.)* **kein Hahn kräht danach** nu-i pasă nimănui de asta, asta nu interesează pe nimeni; **sich heiser ~** a răguși cântând; *(fig.)* **zu früh ~** a se lăuda prea devreme cu succesul. **II.** *tr.* a striga; a cânta; **der Hahn hat ihn aus dem Schlaf gekräht** cocoșul l-a trezit din somn cu cântecul său.

Krähen|auge, *-s, -n, n.* **1.** *(bot.)* nucă vomică (sământă de) turta-lupului *(Strychnos nux-vomica* L.). **2.** bătătură (la picioare).

Krähen|augenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* turta-lupului *(Strychnos nux-vomica* L.).

Krähenbeere, *-n, f. (bot.)* poama momiței, vuietoare *(Empetrum nigrum* L.).

Krähenbeergewächs, *-es, -e, n. (bot.)* plantă empetracee *(Empetraceae).*

Krähenfuß, *-es, m. sg. (bot.)* talpa-stancei *(Coronopus squamatus* Forsk. Aschers.).

Krähenfüße *pl. (fam.)* **1.** mâzgăleală, scris neciteț, laba-gâștei. **2.** riduri (la ochi), laba-gâștei. **3.** *(vân.)* defrișări pentru trăgători (la vânătoarea cu gonaci). **4.** piese de metal, cuie aruncate pe șosea în calea mașinilor urmăritoare.

Krähenhütte, *-n, f. (vân.)* bordei pentru vânătoarea cu bufnițe.

Krähen|nest, *-(e)s, -er, n.* **1.** cuib de ciori. **2.** *(mar.)* post de observație pe catarg; crucetă, gabie.

Krähen|scharbe, *-n, f. (ornit.)* (specie de) cormoran *(Phalacrocorax* Briss).

Krahl, **Krähl**, *-(e)s, -e, m. (mine)* greblă de sortat.

Krähwinkel, *-s, -, m. (iron.)* orășel, colț de provincie.

krähwink(e)lig *adj. (iron.)* cu vederi mărginite, provincial.

Krähwinkler, *-s, -, m.* **1.** *(peior.)* provincial. **2.** *(fig.)* om cu vederi mărginite, om provincial.

Krail, *-s, -e, m.*, **Krailhacke**, *-n, f. (agr.)* sapă cu dinți.

Krake, *-n, -n, m.* **1.** *(zool.)* caracatiță uriașă *(Octopus).* **2.** monstru marin legendar.

Krakeel, *-(e)s, -e, m. (pop.)* ceartă, sfadă, gâlceavă; gălăgie mare, scandal.

krakeelen, *krakeelte, gekrakeelt, vb. (h) intr. (pop.)* a face scandal, a se certa, a striga, a răcni, a face gălăgie; a căuta ceartă.

Krakeeler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (pop.)* cată-ceartă, scandalagiu(-gioaică), gălăgios(-oasă).

Krakeelerei, *-en, f.* v. Krakeel.

krakeelerisch *adj. (pop.)* certăreț.

krakeelsüchtig *adj.* arțăgos, gâlcevitor, gata de ceartă.

Krakel, *-n, f.* **1.** cută (prin mototolire, șifonare). **2.** scris urât, mâzgăleală.

Kräkelei, *-en, f. (reg.)* v. Krakeel.

Krakelfüße *pl.* litere strâmbe, încâlcite, neciteţe.

krakelig *adj. (despre scris, mers)* nesigur, clătinat.

kräkelig *adj.* șifonat, mototolit.

krakeln, *krakelte, gekrakelt (ich krak(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a mâzgăli, a scrie neciteț. **2.** a mototoli. **3.** a croncăni. **4.** a se certa.

kräkeln, *kräkelte, gekräkelt (ich kräk(e)le), vb. (h) intr.* v. krakeln **(4).**

Krakelschrift *f. sg.* scris încâlcit, neciteț.

kraken, *krakte, gekrakt, vb. (h) intr. (reg.)* a croncăni.

Kraken, *-s, -, m.* v. Krake.

Kral, *-s, -e, m.* **1.** sat african de formă circulară. **2.** țarc circular pentru vite (în sate africane).

kralen, *kralte, gekralt, vb. (h) intr. (reg.)* a flecări zgomotos.

krall *adj. (reg.)* **1.** vioi, plin de viață. **2.** mic, proaspăt, drăguț. **3.** *(despre culori)* strident, intens.

Kräll, *-s, -e, m.* v. Krahl.

Kralle, *-n, f. (zool., tehn.)* gheară; *(fig.)* **die ~n einziehen** a-și ascunde ghearele; **die ~n zeigen** a-și arăta ghearele.

krallen, *krallte, gekrallt, vb. (h)* **I.** *intr.* a zgâria, a apuca cu ghearele. **II.** *tr.* **1.** a-și înfige ghearele, a zgâria cu ghearele. **2.** *(reg.)* a se cățăra. **3.** *(fam.)* a șterpeli, a fura. **III.** *refl.* **1.** a se crampona (cu teamă). **2.** a se necăji.

Krallen|affe, *-n, -n, m. (zool.)* maimuță cu gheare, maimuță-veveriță *(Hapalidae).*

krallen|artig, **krallenförmig** *adj.* în formă de gheară, ca gheara.

Krallenfrosch, *-(e)s, -frösche, m. (zool.)* broască cu gheare *(Xenopus).*

krallenhaft *adj.* în formă de gheare, zgârietor.

Krallenhieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură cu ghearele.

krallig *adj.* cu gheare.

krallrot *adj.* roșu strident.

Kram, *-(e)s, Kräme, m.* **1.** boarfe, vechituri; mărunțișuri, marfă măruntă; catrafuse; *(peior.)* **der ganze ~** toate astea. **2.** *(reg.)* negoț cu mărunțișuri; prăvălioară, dugheană. **3.** afaceri, chestiuni, treburi, socoteli; **das passt mir nicht in den ~** asta nu-mi convine; **das verdirbt mir den ganzen ~** asta îmi strică totul, îmi dă totul peste cap. **4.** fasoane; dificultăți; **er macht ~** face dificultăți. **5.** *(reg.)* iarmaroc, bâlci. **6.** cadou de la bâlci. **7.** măruntaie de vite tăiate. **8.** *(reg.)* lăuzie.

Krambambuli, *-s, -s, m. (argou studențesc)* rachiu (de ienupăr).

Krambude, *-n, f.* dugheană, prăvălioară de mărunțișuri.

Krämchen, *-s, n. sg. (dim.* de la Kram **(1)**) *(fam.)* mărunțișuri, lucrușoare, catrafuse; **sein ~ nehmen und gehen** a-și lua catrafusele și a pleca.

kramen, *kramte, gekramt, vb. (h) intr.* **1.** *(in* cu *dat.)* a scotoci, a scormoni. **2.** a trebălui, a-și face de lucru. **3.** *(com.)* a face comerț cu mărunțișuri. **4.** a face pe grozavul, a se lăuda, a se fuduli. **5.** *(elv.)* a se târgui (la bâlci). **6.** *(reg.)* a naște.

Kramer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.*, **Krämer**, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** *(mai ales peior.)* băcan, băcăneasă, negustor(-easă) de mărunțișuri, mămular, mămulăreasă. **2.** (om) meschin.

Krämerbude, *-n, f.* dugheană de mărunțișuri.

Kramerei, *-en, f.* scotocire, scormonire.

Krämerei, *-en, f.* **1.** băcănie; prăvălioară cu mărunțișuri; mercerie. **2.** negoț cu mărunțișuri.

Krämergeist, *-(e)s, m. sg.* spirit mercantil.

krämer|haft *adj.* **1.** negustorește; mercantil. **2.** meschin.

Krämer|haus, *-es, -häuser, n.* v. Krämerei **(1).**

Krämer|innung, *-en, f.* breaslă, corporație a micilor negustori.

krämerisch *adj.* v. krämerhaft.

Krämerladen, *-s, -läden, m.* v. Krämerei **(1).**

Krämerseele, *-n, f.* spirit mercantil, om cu fire mercantilă și meschină.

Krämerware, *-n, f.* marfă măruntă; mărunțișuri.

Kramet, *-s, n. sg.* v. Krammet.

Kramhandel, *-s, m. sg.* comerț cu mărunțișuri.

Kramladen, *-s, -* (și *-läden*), *m.* v. Krämerei **(1).**

Kram|markt, *-(e)s, -märkte, m.* v. Jahrmarkt.

Kramme, *-n, f. (reg.)* v. Krampe.

Krammet, *-s, m. sg. (bot.)* ienupăr *(Juniperus communis* L.).

Kram(me)tsbeere, *-n, f. (bot.)* **1.** fruct al ienupărului *(Juniperus communis* L.). **2.** fruct al sorbului *(Sorbus aucuparia* L.).

Kram(me)tsvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* cocoșar, sturz de iarnă *(Turdus pillaris).*

Kramm|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (turnătorie)* crampă.

Krampe, *-n, f.* **1.** *(constr.)* scoabă, cârlig; clampă. **2.** încuietoare (la cărți). **3.** *(înv.)* v. Krempe. **4.** zăvor, belciug pentru lacăt.

Krämpe, *-n, f.* v. Krempe.

krampen, *krampte, gekrampt, vb. (h) tr. (tehn.)* a fixa cu scoabe.

Krampen, *-s, -, m.* v. Krampe.

Krampf, *-(e)s, Krämpfe, m.* **1.** *(med.)* cârcel; convulsie, spasm; **er bekam einen ~** a făcut un cârcel; *pl.* crampe. **2.** încordare intelectuală, spirituală. **3.** *(fam.)* exces de zel; **er macht ~** face pe grozavul.

Krampf|ader, *-n, f. (med.)* varice.

Krampf|aderbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* varicocel.

Krampf|anfall, *-(e)s, -fälle, m. (med.)* criză de cârcei, de spasme; spasmofilie; criză convulsivă.

krampf|artig *adj.* ca un spasm, convulsiv.

krampfen, *krampfte, gekrampft, vb. (h)* **I.** *tr.* a (se) încleșta. **II.** *intr. (elv., fam.)* a munci din greu.

krampfhaft **I.** *adj.* **1.** convulsiv, spasmodic; încordat. **2.** *(fig.)* îndârjit. **II.** *adv.* foarte, enorm; **sich ~ bemühen** a se strădui din răsputeri.

Krampfhusten, *-s, m. sg. (med.)* tuse convulsivă.

krampfig, **krämpfig** *adj.* crispat; nenatural.

krampflindernd, **krampflösend** *adj.* v. krampfstillend.

Krampfmittel, *-s, -, n. (med.)* antispasmodic.

krampf|stillend *adj. (med.)* antispasmodic.

Krämpling, *-s, -e, m. (bot.)* soi de ciupercă *(Paxillus).*

Krampus[1], *-, m. sg. (pop., în basme)* însoțitor al sfântului Nicolae care poartă nuielele pentru copii; drăcușor.

Krampus[2], *-, -pi, m. (med.)* spasm muscular.

Kramtsbeere, *-n, f.* v. Krammetsbeere.

Kramtsvogel, *-s, -vögel, m.* v. Krammetsvogel.

Kramware, *-n, f.* mărunțișuri, marfă măruntă; vechituri.

Kramwarenhändler, *-s, -, m.* negustor de mărunțișuri; băcan.

Kran, *-(e)s, Kräne* (și *-e*), *m.* **1.** *(tehn.)* macara. **2.** *(reg.)* cep.

Kran|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalație de macara.

Kran|arm, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* braț de macara.

Kran|ausleger, *-s, -, m. (tehn.)* braț de coloană hidraulică; braț de macara.

Kranbahn, *-en, f.* cale de rulare a căruciorului unui pod rulant sau a unei macarale.

Kranbalken, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** grindă, longeron a(l) podului rulant. **2.** *(mar.)* grindă a bigei.

Kranbaum, *-(e)s, -bäume, m. (tehn.)* coloană, stâlp de macara.

Kranbelastung *f. sg. (tehn.)* sarcină nominală a macaralei.

Kranbetrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* transport cu macaraua.

Kranbohrmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină radială de găurit.

Kranbremse, *-n, f. (tehn.)* frână de macara.

Kranbrücke, *-n, f. (tehn.)* **1.** macara-portal. **2.** pod ridicător.

Kranbühne, *-n, f. (tehn.)* platformă a macaralei.

kranen, *krante, gekrant, vb. (h) tr.* a transporta cu macaraua.

Kranewit, **Kranewitter**, *-s, m. sg.* rachiu de ienupăr.

Kranfahrer, *-s, -, m.* v. Kranführer.

Kranflaschenzug, *-(e)s, -züge, m. (tehn.)* palan de macara.

Kranführer, *-s, -, m. (tehn.)* conducător, manevrant de macara, macaragiu.

Kranführer|haus, *-es, -häuser, n. (tehn.)* cabină de comandă a macaralei.

Kranführer|stand, *-(e)s, -stände, m. (tehn.)* post al conducătorului, manevrantului macaralei, al macaragiului.

krängen, *krängte, gekrängt, vb. (h) intr. (mar.; despre nave)* a da, a lua bandă, a se banda, a se canarisi; a se înclina (într-o parte).

Kran|ge|stell, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* schelet de macara.

Krangießpfanne, *-n, f. (tehn.)* oală de macara pentru turnare.

Krängung, *-en, f. (mar.)* bandă, canarisire, înclinare într-o parte a unui vas.

Krängungswinkel, *-s, -, m. (mar.)* unghi de bandare, de canarisire.

kranial *adj. (anat.)* cranian.

Kranich, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* cocor *(Grus cinerea).*

Kranichbeere, *-n, f. (bot.)* mur pitic *(Rubus chamaemorus).*

Kranichgeier, *-s, -, m. (ornit.)* secretar, pasăre răpitoare africană cu picioare și coadă lungă *(Serpentarius serpentarius).*

Kranich|schar, *-en, f.* cârd de cocori.

Kranich|schnabel, *-s, -schnäbel, m.* **1.** cioc de cocor. **2.** *(bot.)* ciocul-berzei *(Geranium pratense).*

Kranichvögel *pl.* păsări din familia cocorilor.

Kraniologie *f. sg.* craniologie.

kraniologisch *adj.* craniologic.

Kraniometrie *f. sg.* craniometrie.

Kranioten *pl. (zool.)* vertebrate cu cranii *(Craniota).*

Kraniotomie *f. sg. (med.)* craniotomie.

Kranium, *-s, -nien* [-niən] (și *-nia*), *n.* craniu.

krank *adj.* **1.** bolnav, suferind, beteag; **am Fieber ~ sein** a suferi de friguri; **er liegt ~ danieder** zace bolnav; *(fig.)* **er macht mich ~** mă îmbolnăvește, mă scoate din fire; *(fig.)* **~ vor Aufregung** bolnav de emoție; *(fig.)* **~ vor Sehnsucht** bolnav de dor; **sich ~ melden** a se anunța bolnav; *(fam.)* **sich ~ lachen** a leșina de râs; **~ spielen** a face pe bolnavul. **2.** *(vân.)* rănit (de glonț).

krạnk|ärgern, *ärgerte krank, krankgeärgert, vb. (h) refl.* a se supăra foc.
Krạn|katze, *-n, f. (tehn.)* pisică de macara.
Krạnke, *-n, -n (ein Kranker), m.* și *f.* bolnav(ă); pacient(ă).
Krạnke *f. sg. (pop.)* **1.** epilepsie. **2.** coree.
Kränkelei, *-en, f.* stare bolnăvicioasă, boleală.
krạ̈nkeln, *kränkelte, gekränkelt (ich kränk(e)le), vb. (h) intr.* a fi bolnăvicios, a boli.
krạ̈nkelnd I. *part. prez.* de la kränkeln. **II.** *adj.* bolnăvicios, suferind.
krạnken, *krankte, gekrankt, vb. (h) intr. (cu dat.)* a fi bolnav, a boli, a suferi; *(fig.)* **er krankt an übergroßem Misstrauen** suferă de neîncredere excesivă.
krạ̈nken, *kränkte, gekränkt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a mâhni, a întrista, a amărî. **2.** a jigni, a ofensa; **seine Worte haben mich gekränkt** cuvintele lui m-au jignit; **js. Rechte** ~ sau **jn. an seinen Rechten** ~ a leza pe cineva în drepturile sale. **II.** *refl.* a se întrista, a se supăra; **sich zu Tode** ~ a se mâhni de moarte; **sich gekränkt fühlen** a se simți jignit, ofensat.
Krạnken|abschub, *-(e)s, -schübe, m.* evacuare, transport al bolnavilor.
Krạnken|an|stalt, *-en, f.* v. Krankenhaus.
Krạnken|ausweis, *-es, -e, m.* certificat medical de boală.
Krạnkenbahre, *-n, f.* targă, brancardă.
Krạnkenbericht, *-(e)s, -e, m. (med.)* buletin medical, raport de spital.
Krạnkenbesuch, *-(e)s, -e, m.* **1.** vizită la un bolnav. **2.** vizită a medicului.
Krạnkenbetreu|ung *f. sg.* îngrijire a bolnavilor, asistență medicală.
Krạnkenbett, *-(e)s, -en, n.* pat de suferință; pat de spital.
krạ̈nkend I. *part. prez.* de la kränken. **II.** *adj.* jignitor, ofensator; supărător.
Krạnkenfürsorge *f. sg.* asistență medicală.
Krạnkengeld, *-(e)s, -er, n.* ajutor, alocație de boală.
Krạnkengeld|empfänger, *-s, -, m.* bolnav care primește ajutor de boală.
Krạnkengeschichte, *-n, f.* istoric al bolii.
Krạnkengymnastik *f. sg.* gimnastică medicală, terapeutică.
Krạnkenhaus, *-es, -häuser, n.* spital, sanatoriu; **ins** ~ **einweisen** a spitaliza.
Krạnkenhaus|auf|ent|halt, *-(e)s, -e, m.* ședere la spital (ca pacient).
Krạnkenhaus|einweisung, *-en, f.* internare în spital.
Krạnkenhaus|patient [-tsiɛnt], *-en, -en, m.* pacient internat în spital, în sanatoriu.
krạnkenhausreif *adj.* bun de internat la spital.
Krạnkenkasse, *-n, f.* casă de ajutor (în caz de boală), casă de asigurări de sănătate.
Krạnkenkassen|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic de policlinică, al asigurărilor sociale.
Krạnkenkommunion, *-en, f. (rel.)* împărtășanie administrată bolnavului.
Krạnkenkorb, *-(e)s, -körbe, m. (reg.)* năsălie.
Krạnkenkost *f. sg.* regim, dietă (medicală).
Krạnkenlager, *-s, -, n.* pat de suferință; **vom** ~ **aufstehen** a se scula de pe patul de suferință, a se întrema.
Krạnkenmatrikel, *-n, f.* matriculă, registru a(l) bolnavilor.
Krạnkenmeldung, *-en, f.* anunțare, declarare a unui bolnav.
Krạnkenpflege *f. sg.* îngrijire a bolnavilor, asistență medicală.
Krạnkenpfleger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* infirmier(ă).
Krạnkensaal, *-(e)s, -säle, m.* sală de bolnavi, salon de spital, infirmerie.
Krạnkensammel|stelle, *-n, f. (mil.)* centru de adunare a bolnavilor (în gări).
Krạnkenschein, *-(e)s, -e, m.* certificat medical.
Krạnkenschein|ausgabe *f. sg.* oficiu, birou de eliberare a certificatelor medicale.
Krạnkenschiff, *-(e)s, -e, n. (mar. mil.)* vas-spital.
Krạnkenschwester, *-n, f.* soră (medicală), infirmieră.
Krạnken|stand, *-(e)s, m. sg.* efectiv, număr de bolnavi.
Krạnken|station, *-en, f.* secție, pavilion de spital; staționar.
Krạnken|stube, *-n, f.* infirmerie.
Krạnkentafel, *-n, f.* foaie de observație.
Krạnkentagegeld, *-(e)s, -er, n.* indemnizație zilnică de boală.
Krạnkentrage, *-n, f.* targă, brancardă.
Krạnkenträger, *-s, -, m. (mil.)* brancardier.
Krạnkentransport, *-(e)s, -e, m.* **1.** transport de bolnavi. **2.** transportare a bolnavilor.
Krạnken|unter|stützung, *-en, f.* **1.** ajutor de boală. **2.** ajutorare a bolnavilor.
Krạnken|unter|stützungsver|ein, *-(e)s, -e, m.* societate, casă de ajutorare a bolnavilor.
Krạnkenver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație, casă de ajutor reciproc pentru caz de boală.
Krạnkenverpflegung *f. sg.* **1.** întreținere a bolnavilor. **2.** regim pentru bolnavi.
Krạnkenversicherung, *-en, f.* asigurare pentru caz de boală.
krạnkenversicherungs|pflichtig *adj.* obligat de a încheia o asigurare de sănătate.
Krạnkenwache, *-n, f.* infirmier(ă) de gardă.
Krạnkenwagen, *-s, -, m.* ambulanță, salvare.
Krạnkenwärter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* infirmier(ă).
Krạnkenzelt, *-(e)s, -e, n.* cort sanitar, cort pentru bolnavi.
Krạnkenzimmer, *-s, -, n.* cameră pentru bolnavi; rezervă; infirmerie.
Krạnkenzug, *-(e)s, -züge, m.* tren sanitar.
Krạn|kette, *-n, f. (tehn.)* lanț de macara.
krạnkfeiern, *feierte krank, krankgefeiert, vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a solicita ajutor de boală fără a fi bolnav. **2.** *(reg.)* a fi inapt de muncă.
krạnkhaft *adj.* bolnăvicios; maladiv, patologic.
Krạnkhaftigkeit *f. sg.* stare bolnăvicioasă; maladivitate.
Krạnkheit, *-en, f.* boală, maladie; suferință; **er leidet an einer** ~ suferă de o boală; **er verfällt in eine** ~ e lovit de o boală; **englische** ~ rahitism.
Krạnkheits|anfall, *-(e)s, -fälle, m.* criză, acces de boală.
Krạnkheits|anlage, *-n, f.* predispoziție pentru boală.
Krạnkheitsbeschreibung, *-en, f. (med.)* nosografie, descriere clinică.
Krạnkheitsbe|stimmung, *-en, f. (med.)* diagnostic.
Krạnkheitsbild, *-(e)s, -er, n. (med.)* tablou clinic al bolii, tablou morbid.
Krạnkheitsdauer *f. sg.* durată a bolii.
krạnkheits|er|regend *adj.* patogen.
Krạnkheits|er|reger, *-s, -, m.* agent patogen.
Krạnkheits|erscheinung, *-en, f. (med.)* simptom de boală, fenomen morbid.
Krạnkheitsfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz de boală.
Krạnkheitsform, *-en, f. (med.)* formă a bolii.
Krạnkheitsforscher, *-s, -, m.* patolog.
Krạnkheitsgeographie, *-n* [-fi:ən], *f.* nosogeografie, geografie patologică.
Krạnkheitsgeschichte *f. sg. (med.)* **1.** istoric al bolii, evoluție a bolii. **2.** foaie de observație clinică.
krạnkheitshalber *adv.* din cauză de boală.
Krạnkheitsherd, *-(e)s, -e, m.* focar de infecție.
Krạnkheitsheuchler, *-s, -, m.* simulant.
Krạnkheitskeim, *-(e)s, -e, m.* germene patogen.
Krạnkheitslehre *f. sg.* patologie.
Krạnkheitsmeldung, *-en, f.* anunțare, declarare a unui caz de boală.
Krạnkheits|skizze, *-n, f. (med.)* schiță a desfășurării bolii.
Krạnkheits|stoff, *-(e)s, -e, m. (med.)* principiu patogen.
Krạnkheits|symptom, *-s, -e, n. (med.)* simptom de boală.
Krạnkheits|urlaub, *-(e)s, -e, m.* concediu de boală.
Krạnkheits|ursache, *-n, f.* cauză a bolii.
krạnkheitsverdächtig *adj.* suspect de boală.
Krạnkheitsver|hütung, *-en, f.* prevenire a bolii, profilaxie.
Krạnkheitsverlauf, *-(e)s, m. sg. (med.)* evoluție a bolii.
Krạnkheitszauber, *-s, m. sg.* tratare a bolilor prin procedee magice, prin incantațiune; descântec de leac, de vindecare.
Krạnkheitszeichen, *-s, -, n.* simptom, semn de boală.
Krạnkheitszeugnis, *-ses, -se, n.* certificat medical, de boală.
Krạnkheits|zu|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** stare morbidă. **2.** stare a bolii.
krạnklachen, *lachte krank, krankgelacht, vb. (h) refl.* a se strica de râs.
Krạnklachen *n. sg. (în expr.)* **es ist zum** ~ îți vine să leșini de râs.
krạ̈nklich *adj.* bolnăvicios, suferind, maladiv.
Krạ̈nklichkeit *f. sg.* stare bolnăvicioasă, sănătate șubredă.
Krạ̈nkling, *-s, -e, m.* om bolnăvicios.
krankmelden, *meldete krank, krankgemeldet (du meldest krank, er meldet krank), vb. (h) tr.* și *refl.* a anunța că este bolnav.
krankschreiben, *schrieb krank, krankgeschrieben, vb. (h) tr. (mil.)* a înregistra (pe cineva) ca bolnav.
krạnksinnig *adj.* bolnav mintal; dezaxat.
Krạ̈nkung, *-en, f.* **1.** mâhnire, întristare. **2.** jignire, ofensă, umilire; **er fügt mir eine** ~ **zu** mă jignește, mă supără.
Krạnprahm, *-(e)s, -e* (și *-prähme), m. (tehn.)* ponton de macara, macara plutitoare.
Krạnsäule, *-n, f. (tehn.)* catarg de macara.
Krạnschiene, *-n, f. (tehn.)* șină pentru macara, șină de rulare a macaralei.
Krạnseil, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* cablu, funie de macara.
Krạn|ständer, *-s, -, m. (tehn.)* schelet de macara.
Krạnwaage, *-n, f. (tehn.)* cântar pentru macara; basculă cu cârlig.
Krạnwagen, *-s, -, m. (tehn.)* vagon-macara.
Krạnwinde, *-n, f. (tehn.)* troliu de macara.
Krạnz, *-es, Kränze, m.* **1.** coroană, cunună, ghirlandă; **einen** ~ **niederlegen** a depune o coroană (pe mormânt); **sie windet (sau flicht) Kränze** ea împletește cununi; **im** ~ **gehen** a fi mireasă; **einen** ~ **davontragen** a câștiga o cunună de lauri, un premiu; *(fig.)* **er windet sich** *(dat.)* **Kränze** se autoelogiază; *(fig.)* **der** ~ **der Zuschauer** cercul spectatorilor. **2.** cunună (de păr); păr din jurul cheliei; *(la călugării catolici)* păr din jurul tonsurii. **3.** glamnică, colac (pentru purtarea greutăților pe cap). **4.** *(cul.)* cranț; prăjitură în formă de coroană. **5.** *(arhit.)* creastă; coroană, cornișă. **6.** parte inelară a roții la car. **7.** margine răsfrântă a clopotului; *(elv.)* premiu.
Krạnz|ader, *-n, f.*, **Krạnz|arterie**, *-n* [-rĭən], *f. (anat.)* arteră coronară.
Krạnzbinder, *-s, -, m.* legător, împletitor de coroane de flori.
Krạnzbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** trepan de sondaj, de foraj. **2.** burghiu pentru găurire inelară.
Krạ̈nzchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Kranz) cununiță, coroniță; *(fig.)* feciorie. **2.** petrecere intimă. **3.** cerc de prietene (care se întâlnesc regulat).
Krạnz(el)jungfer, *-n, f.* domnișoară de onoare.
krạ̈nzen, *kränzte, gekränzt (du, er kränzt), vb. (h) tr.* **1.** *(poet.)* a încununa. **2.** *(forest.)* a face o crestătură în formă de inel (în coaja unui copac).
Krạnzflechter, *-s, -, m.* v. Kranzbinder.
krạnzförmig *adj.* în formă de cunună.
Krạnzgefäß, *-es, -e, n. (anat.)* vas coronarian.
Krạnzgesims, *-es, -e, n. (constr.)* cornișă principală; coronament.
Krạnzheister, *-n, f. (reg.)* tumbă.
krạnzheistern, *kranzheisterte, gekranzheistert, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a face tumbe. **2.** a maltrata.
Krạnzjungfer, *-n, f.* v. Kranz(el)jungfer.
Krạnzkuchen, *-s, -, m.* colac.
Krạ̈nzlein, *-s, -, n. (dim.* de la Kranz) coroniță, cununiță.
Krạnznaht *f. sg. (med.)* sutură în coroană, sutură coronariană.
Krạnzniederlegung, *-en, f.* depunere de coroane.
Krạnzriff, *-(e)s, -e, m.* recif.
Krạnzschleife, *-n, f.* panglică de coroană (mortuară).
Krạnzschraube, *-n, f. (auto.)* șurub de jantă.
Krạnzschwester, *-n, f.* participantă la un ceai de cucoane.
Krạ̈pel, *-s, -, m. (reg.)* schilod.
krạ̈peln, *kräpelte, gekräpelt (ich kräp(e)le), vb. (s) intr. (reg.)* a se mișca greu și cu dureri.
Krạpfen, *-s, -, m. (cul.)* gogoașă.
Krạpfen|stecher, *-s, -, m. (cul.)* formă de tăiat gogoși.
krạpp *adj. (reg.)* **1.** tare, bine copt. **2.** vioi.
Krạpp, *-(e)s, m. sg. (bot.)* garanță, roibă *(Rubia tinctorum* L.).
Krạppbau, *-(e)s, m. sg.* cultură de garanță.
Krạppel, *-n, f.* cârlig la închizătorul armei.
Krạ̈ppel, *-n, f.* sau *-s, -, m. (reg., cul.)* gogoașă.
Krạppfärber, *-s, -, m.* vopsitor cu garanță, cu roibă.

Krapplack, *-(e)s, -e, m.* lac de garanță, de roibă.
Krappland, *-(e)s, n. sg.* câmp semănat cu garanță, cu roibă.
krapprot *adj.* roșu garanță, de culoarea roibei.
Krapprot, *-(e)s, n. sg.* (roșu de) garanță; *(chim.)* alizarină.
Krappwurzel, *-n, f.* rădăcină de roibă.
Krapüle, *-n, f.* **1.** *(om)* necinstit, lichea, pușlama. **2.** *(înv.)* amețeală, beție. **3.** îndopare, masă copioasă.
Krarup|um|spinnung, *-en, f. (electr.)* krarupizare.
Krase, *-n,* **Krasis**, *Krasen, f.* **1.** *(lingv.)* crază. **2.** *(med.)* crasă (sangvină).
krass *adj.* **1.** cras, bătător la ochi, evident; nemaipomenit (în sens rău); **ein ~er Widerspruch** o contradicție evidentă, vădită, flagrantă; **eine ~e Lüge** o minciună grosolană. **2.** *(reg.)* gros. **3.** *(argou studențesc)* grosolan, nemanierat.
Krassheit, *-en, f.* **1.** evidență (bătătoare la ochi). **2.** *(argou studențesc)* grosolănie.
Krater[1], *-s, -, m. (geol.)* crater.
Krater[2], *-s, -, m. (arh.)* crater, vas în care vechii greci amestecau vinul cu apa.
kraterförmig *adj.* în formă de crater.
Kratersee, *-s, -n, m.* lac vulcanic.
krätig *adj. (pop.)* **1.** îndrăzneț, exuberant. **2.** iritabil, emoționat. **3.** arțăgos.
Kratt, *-(e)s, -e, n.,* **Krattbusch**, *-es, -büsche, m. (reg.)* desiș de stejar.
Kratte, *-n, f.* v. Kratten.
Krattel, *-s, m. sg. (reg.)* îngâmfare, înfumurare.
Kratten, **Krätten**, *-s, m. sg. (reg.)* coș (adânc și îngust).
Kratz, *-es, -e* (și *Krätze*), *m. (fam.)* zgârietură.
Kratzband, *-(e)s, -bänder, n. (mine)* bandă de transport cu raclete.
Kratzbeere, *-n, f.* **1.** mură. **2.** agrișă. **3.** zmeură.
Krätzblei, *-s, n. sg. (metal.)* plumb strâns la curățirea cuptorului.
Kratzbürste, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* perie de sârmă. **2.** *(fig., fam.)* om irascibil, certăreț, încăpățânat.
kratzbürstig [-stɪç] *adj. (fam.)* neprietenos, certăreț, încăpățânat, arțăgos.
Kratzbürstigkeit, *-en, f.* recalcitranță, încăpățânare, arțag.
Krätzchen, *-s, -, n. (glumeț)* **1.** glumă. **2.** bonetă militară. **3.** împunsătură.
Kratzdistel, *-n, f. (bot.)* pălămidă *(Cirstim arvense).*
Kratze, *-n, f.* **1.** *(metal.)* vătrai. **2.** *(text.)* darac, cardă. **3.** *(mine)* racletă, sapă de mină. **4.** *(tehn.)* răzuitor, răzuitoare.
Krätze, *-n, f.* **1.** *(med.)* râie, scabie. **2.** *(reg.)* coș de spate.
Kratz|eisen, *-s, -, n.* **1.** răzătoare (de ghete). **2.** *(text.)* darac, cardă. **3.** *(tehn.)* răzuitor, răzuitoare. **4.** *(mil.)* curățitor pentru gurile de foc.
krätzekrank *adj.* v. krätzig **(1).**
kratzeln, *kratzelte, gekratzelt (ich kratz(e)le), vb. (h) tr.* și *intr. (reg.)* v. kritzeln.
kratzen, *kratzte, gekratzt (du, er kratzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a zgâria; **die Katze kratzt** pisica zgârie; **er kratzt im Topf** curăță oala; **es kratzt mich im Halse** mă zgârie în gât. **2.** a scărpina. **3.** a răzui. **4.** a îngrămădi, a strânge; **etwas auf einen Haufen ~** a aduna grămadă. **5.** *(fam.)* a șterpeli. **II.** *intr.* **1.** a zgâria; **die Feder kratzt** penița zgârie; **der Wein kratzt** vinul înțeapă. **2.** a cânta prost, a scârțâi (dintr-un instrument de coarde); **auf der Geige ~** a scârțâi la vioară. **III.** *refl.* **1.** a se scărpina, a se zgâria; *(fig., fam.)* **wen's juckt, der kratze sich** cel care se simte lezat să se apere; **er fühlt sich gekratzt** se simte lingușit, măgulit, gâdilat. **2.** *(fam.)* a se supăra.
Kratzenband, *-(e)s, -bänder, n. (text.)* panglică de cardă.
Kratzenbeschlag, *-(e)s, -schläge, m. (text.)* garnitură de cardă.
Kratzenförderkette, *-n, f. (mine)* bandă transportoare cu raclete.
Kratzenleder, *-s, -, n. (text.)* piele (artificială) pentru carde.
Kratzentrommel, *-n, f. (text.)* tambur de cardă.
Kratzenzahn, *-(e)s, -zähne, m. (text.)* ac al garniturii de cardă.
Kratzer, *-s, -, m.* **1.** zgârietură. **2.** *(tehn.)* răzuitor, răzuitoare; șabăr. **3.** *(mine)* racletă. **4.** *(zool.)* vierme parazitar *(Acanthocephalus).* **5.** scârțiitor, persoană care cântă prost, scârțâie la un instrument cu coarde. **6.** persoană care răzuiește, raclează.
Krätzer, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* răzuitor, răzuitoare; *(mine)* curățitor de mine. **2.** *(fam.)* vin acru. **3.** *(mil., înv.)* fultuitor.
Kratzerbecherwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* transportor cu cupe raclete.
Kratzerschaufel, *-n, f. (tehn.)* raclor.
kratzfest *adj.* rezistent contra zgârieturilor.
Kratzfuß, *-es, -füße, m.* reverență (la care un picior e dus spre spate).
kratzig *adj.* neprietenos, certăreț, încăpățânat.
krätzig *adj.* **1.** râios. **2.** *(fig.)* grețos, scârbos.
Kratzkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* mușcatul-dracului *(Knautia arvensis, Scabiosa columbaria* L.).
Krätzlöffel, *-s, -, m. (metal., tipogr.)* lingură de zgură.
Krätzmilbe, *-n, f. (zool.)* sarcopt *(Sarcoptes scabiae).*
Kratzwolle *f. sg.* lână scărmănată.
Kratzwunde, *-n. f* zgârietură, rană provocată de o zgârietură.
Krau, *-(e)s, n. sg. (reg.)* **1.** lichele, haimanale. **2.** muncă grea, speteală.
krauch *adj. (reg.)* slab, neputincios.
krauchen, *krauchte, gekraucht, vb. (s) intr. (fam.)* a se târî.
Kräuel, *-s, -, m.* **1.** sapă cu tăișul lat. **2.** greblă.
krauein, *krauelte, gekrauelt (ich krau(e)le), vb. (h) tr.* v. krauen **(I, 1).**
krauen, *kraute, gekraut, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a scărpina ușor (mai ales animale). **2.** *(fam.)* a supăra. **II.** *intr. (fam.)* a fugi, a alerga.
Kraues, *-, n. sg. (reg.)* cameră, odaie sărăcăcioasă.
kraufen, *kroff, gekroffen, vb. (h) intr. (reg.)* a se târî.
Kraug, *-(e)s, m. sg. (reg.)* **1.** ulcior. **2.** han.
Kräuger, *-s, -, m. (reg.)* hangiu.
kraul *adj. (mar.)* neted.
Kraul, *-(s), n. sg. (natație)* craul.
kraulen, *kraulte, gekrault, vb. (h)* **I.** *intr. (sport)* a înota craul. **II.** *tr.* **1.** *(fam.)* a mângâia; a scărpina ușor. **2.** *(mar.)* a netezi.
Krauler, *-s, -, m. (sport)* înotător craul.
kraus *adj.* **1.** creț, încrețit; **~e Haare** păr creț; **~ werden** a se încreți; *(fig.)* **er macht es zu ~** se întrece cu gluma. **2.** *(fig.)* zbârcit; încruntat; **eine ~e Stirn** o frunte încruntată, încrețită. **3.** dezordonat, curios, încâlcit; **~e Gedanken** gânduri încâlcite; **~e Schriftzüge** scris dezordonat, încâlcit.
Kraus, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** borcan pentru conserve. **2.** pahar.
Krausbart, *-(e)s, -bärte, m.* persoană cu barbă creață.
Krausbeere, *-n, f. (bot.)* agrișă *(Ribes grossularia* L.).
Krausdistel, *-n, f. (bot.)* scaiul-dracului *(Eryngium campestre* L.).
Krause, *-n, f.* **1.** încrețitură. **2.** jabou. **3.** v. Kraus **(1, 2).**
Kräuse, *-n, f.* spumă de fermentație a berii.
Kraus|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* bară de oțel dințată.
Kräusel[1], *-s, -, m.* **1.** căniță, ulcică, oală mică. **2.** *(înv.)* sfârlează.
Kräusel[2], *-n, f.* **1.** buclă (de păr). **2.** încrețitură, creț, pliu.
Kräusel[3], *-s, -, n.* (mic) jabou.
Kräuselei, *-en, f.* încrețitură, ondulare.
Kräusel|eisen, *-s, -, n.* fier de ondulat părul.
Kräuselgarn, *-s, -e, n. (text.)* fir buclat, ondulat.
Kräuselkrankheit *f. sg. (bot.)* boală a cartofului și a altor plante manifestată prin încrețirea și pătarea frunzelor (provocată de ciuperca *Taphrina deformans).*
Kräuselmaschine, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* mașină de încrețit fibre textile, mașină de ratinat. **2.** mașină de zimțat (monede).
kräuseln, *kräuselte, gekräuselt (ich kräus(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a încreți, a cârlionța; **sie kräuselt ihre Haare** își ondulează părul; **die Stirn ~** a încreți fruntea; **der Wind kräuselt das Wasser** vântul ondulează apa. **2.** a face pliseuri, pliuri, cute; a fronsa. **II.** *refl.* a se încreți; **die Wasserfläche kräuselt sich** suprafața apei se ondulează.
Kräuselnoppe, *-n, f. (text.)* nopeu încrețit.
Kräuselung, *-en, f.* încrețire, ondulare.
Krauseminze, *-n, f. (bot.)* izmă creață *(Mentha crispa* L.).
krausen, *krauste, gekraust (du, er kraust), vb. (h) intr.* v. kräuseln.
Krausenhai, *-(e)s, -e, m. (zool.)* varietate de rechin (familia *Chlamydoselachidae).*
Kraushaar, *-(e)s, -e, n.* păr creț.
kraushaarig *adj.* cu părul creț.
Krauskohl, *-(e)s, m. sg. (bot.)* varză creață *(Brassica oleracea sabauda).*
Krauskopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** persoană cu părul creț. **2.** *(fam.)* (om) aiurit, zăpăcit. **3.** *(tehn.)* adâncitor conic.
krausköpfig *adj.* v. kraushaarig.
Kräusler, *-s, -, m. (înv.)* coafor, peruchier.
kräuslich *adj.* încrețit ușor.
Kräusrad, *-(e)s, -räder, n. (strungărie)* moletă.
Kraut[1], *-(e)s, n. sg.* **1.** varză; *(fig.)* **wie ~ und Rüben** claie peste grămadă; **das macht das ~ nicht fett** cu asta nu se îngrașă porcul. **2.** *(reg.)* jeleu de fructe. **3.** *(reg.)* spanac. **4.** *(reg.)* varză acră. **5.** *(reg.)* icre de pește. **6.** *(înv.)* praf de pușcă.
Kraut[2], *-(e)s, Kräuter, n.* **1.** buruiană, iarbă; **ins ~ schießen a)** a crește prea repede; **b)** *(fig.)* a se lăți, a face progrese mari. **2.** plantă medicinală; **gegen den Tod ist kein ~ gewachsen** moartea n-are leac.
Kraut[3], *-en, -en, m. (reg.)* crab.
kraut|artig *adj. (bot.)* **1.** erbaceu, ierbos. **2.** ca varza.
Krautblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie de varză.
Kraute *f. sg. (reg.)* timp al plivitului.
Kraut|eisen, *-s, -, n.* v. Krauthobel.
krauten, *krautete, gekrautet (du krautest, er krautet), vb. (h) tr.* a plivi.
Krauter, *-s, -, m.* **1.** grădinar (de zarzavaturi). **2.** *(glumeț)* agricultor. **3.** *(fam.)* holtei bătrân. **4.** om ciudat, maniac. **5.** *(fam.)* mic antreprenor. **6.** *(reg.)* vânzător de varză murată.
Kräuter|arznei, *-en, f.* leac din buruieni, din plante medicinale.
Kräuter|aufguss, *-es, -güsse, m.* infuzie de plante medicinale, ceai de ierburi aromate.
Kräuterbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie de plante medicinale.
Kräuterbier, *-(e)s, -e, n.* bere de ierburi aromatice.
Kräuterbranntwein, *-(e)s, -e, m.* lichior, rachiu de ierburi aromatice.
Kräuterbrühe, *-n, f.* supă, zeamă de verdețuri.
Kräuterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte, tratat ilustrat(ă) de botanică privind plantele medicinale.
Kräuterbutter *f. sg.* unt condimentat cu verdețuri aromate.
Kräuterei, *-en, f.* **1.** grădină de zarzavat în apropierea orașelor. **2.** v. Schrulle.
Krauterer, *-s, -, m.* v. Krauter **(3).**
Kräuter|essig, *-s, -e, m.* oțet de ierburi; *(farm.)* oțet aromat.
Kräuterfrau, *-en, f.* vânzătoare de buruieni de leac.
Kräuter fressend *adj. (despre animale)* erbivor.
Kräutergewölbe, *-s, -, n. (reg.)* drogherie.
Kräuter|händler, *-s, -, m.* negustor de plante medicinale.
Kräuter|handlung, *-en, f.* magazin de plante medicinale; plafar.
Kräuter|heilkunde *f. sg.* fitoterapie.
Kräuterhexe, *-n, f. (glumeț)* femeie bătrână care se pricepe la leacuri și buruieni.
kräuterig *adj.* plin de ierburi, de buruieni.
Kräuterkäse, *-s, -, m.* brânză (fermentată) cu verdețuri aromate.
Kräuterkenner, *-s, -, m.* cunoscător de plante medicinale, botanist.
Kräuterkissen, *-s, -, n.* săculeț cu ierburi aromate.
Kräuterkunde *f. sg.* botanică a plantelor medicinale.
Kräuterkur *f. sg.* tratament cu plante medicinale.
Kräuterlehre *f. sg.* botanică a plantelor medicinale.
Kräutermarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață de legume, de zarzavaturi.
kräutern, *kräuterte, gekräutert, vb. (h) intr.* a strânge plante medicinale.
Kräutersäckchen, *-s, -, n.* v. Kräuterkissen.
Kräutersaft, *-(e)s, -säfte, m.* suc de plante.
Kräutersalbe, *-n, f.* alifie de plante.
Kräutersammlung, *-en, f.* ierbar.
Kräutersuppe, *-n, f.* v. Kräuterbrühe.

Kräutertee, *-s, -s, m.* ceai de plante medicinale.
Kräutertrank, *-(e)s, -tränke, m.* băutură din plante medicinale.
Kräuterweib, *-(e)s, -er, n.* v. Kräuterfrau.
Kräuterwein, *-(e)s, -e, m.* vin aromatic.
Kräuterwerk, *-(e)s, n. sg.* verdeață pentru supă.
Krautfass, *-es, -fässer, n.* **1.** putină de varza. **2.** *(mar., înv.)* butoiaș cu praf de pușcă.
Krautfäule *f. sg. (agr.)* boală a cartofilor și a roșiilor (provocată de ciuperca *Phytophtora infestans*).
Krautfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp de varză.
Krautfischer, *-s, -, m. (reg.)* pescuitor de crabi.
Krautfleckerl *pl. (cul.)* tăiței cu varză.
Krautgarten, *-s, -gärten, m.* grădină de zarzavat.
Kraut|hacke, **Krauthaue**, *-n, f.* sapă, săpăligă (de prășit).
Kraut|haupt, *-(e)s, -häupter, n.* v. Krautkopf.
Kraut|hobel, *-s, -, m.* tăietoare, tocătoare de varză.
Kraut|honig, *-s, m. sg.* miere de primăvară, de flori.
Kräuticht, *-(e)s, -e, n.* vrej de fasole, de cartofi etc. (după cules).
krautig *adj.* v. krautartig.
Kräutig, *-(e)s, n. sg.* v. Kräuticht.
Krautjunker, *-s, -, m. (peior.)* nobil de la țară ignorant și cu apucături țărănești.
Krautkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* căpățână de varză.
Kräutlein, *-s, -, n. (dim.* de la Kraut) buruieniță, ierbușoară; *(fig.)* **er ist so ein ~ Rührmichnichtan** este un om ultrasensibil.
Kräutler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (austr.)* zarzavagiu, zarzavagioaică.
Krautmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* târg, piață de legume și verdețuri.
Krautnetz, *-es, -e, n. (reg.)* plasă de prins crabi.
Krautrock, *-s, m. sg. (jargon)* muzică rock germană.
Krautroulade [-ru-], *-n, f.* v. Krautwickel.
Krautsalat, *-(e)s, -e, m.* salată de varză.
Krautschläger, *-s, -, m. (agr.)* mărunțitor de vrejuri.
Kraut|ständer, *-s, -, m.* v. Krautfaß.
Kraut|steckling, *-s, -e, m.* butaș cu vârf vegetativ.
Kraut|stengel, *-s, -, m.* cotor de varză.
Kraut|strudel, *-s, -, m. (reg.)* plăcintă cu varză.
Kraut|strunk, *-(e)s, -strünke, m.* v. Krautstengel.
Krautwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Kräuterwerk.
Krautwickel, *-s, -, m. (cul.)* sarma în foaie de varză.
Krawall, *-(e)s, -e, m.* **1.** gălăgie, scandal; **er macht ~** face scandal. **2.** dezordine (pe străzi); tumult. **3.** revoltă.
krawall(ier)en, *krawall(ier)te, krawall(ier)t, vb. (h) intr. (înv.)* **1.** a face scandal, dezordine. **2.** a se revolta.
Krawaller, *-s, -, m.*, **Krawallmacher**, *-s, -, m.* scandalagiu.
Krawatte, *-n, f.* **1.** cravată: *(fam., fig.)* **einen hinter die ~ gießen** a bea un păhărel; *(fam.)* **jn. bei der ~ nehmen** (sau **packen**) a lua pe cineva de gât, a gâtui; **jm. die ~ zuziehen** a sugruma pe cineva. **2.** *(sport)* tur de cap (la lupte).
Krawattenmacher, *-s, -, m.* **1.** persoană care confecționează cravate. **2.** *(fig.)* speculant, cămătar.
Krawatten|nadel, *-n, f.* ac de cravată.
Krawattenzwang, *-(e)s, m. sg.* obligație de a purta cravată.
Kraweel, *-en*, **Kraweele**, *-n, f. (înv., mar.)* v. Karavelle.
kraweelgebaut *adj. (mar.; despre nave)* construit în sistem diagonal.
Kraxe, *-n, f. (reg.)* **1.** coș pentru cărat pe spate. **2.** v. Krätze. **3.** *(vulg.)* femeie urâtă. **4.** scris necitеț.
Kraxelei, *-en, f. (fam.)* cățărare, escaladare.
kraxeln, *kraxelte, gekraxelt (ich krax(e)le), vb. (h* și *s) intr. (fam.)* a se cățăra, a escalada.
Kraxler, *-s, -, m. (reg.)* cățărător; *(fam.)* alpinist.
Krayon [krɛ'jõ:], *-s, -s, m. (arte)* creion, cretă de desen.
Kreatin, *-s, n. sg. (chim.)* creatină.
Kreation, *-en, f.* **1.** creație. **2.** creație, interpretare (a unui rol).
kreativ *adj.* creativ.
Kreativität [-vi-] *f. sg.* creativitate.
Kreativ|urlaub, *-(e)s, -e, m.* concediu de creație.
Kreatur, *-en, f.* **1.** creatură, ființă, vietate. **2.** *(peior.)* creatură; protejat, favorit. **3.** persoană desfrânată.
Kreben, *-s, -, m. (reg.)* coșniță.
Krebs, *-es, -e, m.* **1.** *(zool.)* rac *(Astacus fluviatilis)*. **2.** *(astron.)* zodia Cancerului. **3.** *(med.)* cancer, neoplasm, rac. **4.** carte nevândută, carte restituită editurii de către librar ca stoc nevandabil, ca inventar mort. **5.** rac (la arme).
krebs|artig *adj.* **1.** ca racul. **2.** *(med.)* canceros.
Krebs|auge, *-s, -n, n.* **1.** ochi de rac. **2.** nume dat celor doi corpusculi de lângă stomacul racului.
Krebsbekämpfung *f. sg. (med.)* combatere a cancerului.
Krebsbutter *f. sg. (cul.)* unt preparat cu praf roșu, obținut din coji de rac uscate și măcinate.
Krebsdistel, *-n, f. (bot.)* scai-măgăresc *(Onopordon acanthium* L.).
krebseln, *krebselte, gekrebselt (ich krebs(e)le), vb. (s) intr. (elv.)* a se cățăra, a se urca, a se sui, a se târî anevoie, cu eforturi.
krebsen, *krebste, gekrebst (du, er krebst) vb. (h) intr.* **1.** a prinde raci; **ist es nicht gefischt, so ist es doch gekrebst** dacă n-ai izbutit complet, ai izbutit cel puțin în parte. **2.** *(fam., fig.)* a merge înapoi, a da înapoi **3.** v. krebseln. **4.** a exploata nemilos. **5.** *(mine; despre gaze)* a ieși producând un zgomot caracteristic.
Krebsen, *-s, n. sg. (mine)* zgomot produs de gaze la ieșire.
krebs|er|regend și **Krebs erregend**, **krebs|erzeugend** și **Krebs erzeugend** *adj. (med.)* cancerigen.
Krebsfang, *-(e)s, m. sg.* pescuit de raci.
Krebsfänger, *-s, -, m.* pescuitor de raci.
krebsfördernd și **Krebs fördernd** *adj.* v. krebserregend.
Krebsforschung *f. sg.* oncologie.
Krebsgang, *-(e)s, m. sg.* mers al racului (înapoi); *(fig.)* regres, mers înapoi; **den ~ gehen** a merge înapoi, a da înapoi.
Krebsgeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* tumoare canceroasă.
Krebsgeschwür, *-(e)s, -e, n. (med.)* ulcer canceros; **soziales ~** cancer social.
krebshemmend *adj.* cu efect anti-cancer.
krebsig *adj.* canceros.
Krebskanon, *-s, -s, m. (muz.)* canon în care vocea a doua începe de la sfârșit melodia.
Krebsknoten, *-s, -, m. (med.)* nodul carcinomatos.
Krebskranke, *-n, -n (ein Krebskranker), m.* și *f. (med.)* bolnav(ă) de cancer.
Krebskrankheit, *-en, f. (med.)* cancer, boală, maladie canceroasă.
Krebsleuchten, *-s, n. sg.* prindere de raci cu făclii.
krebslings *adv.* înapoi, ca racul.
Krebs|pest *f. sg.* pestă a racilor, boală bacteriană a racului de râu.
krebsrot *adj.* roșu ca racul.
Krebs|schaden, *-s, -schäden, m. (fig.)* defect, pagubă, greșeală capitală, ireparabilă; rău înrădăcinat.
Krebs|schale, *-n, f.* crustă, carapace de rac.
Krebs|schere, *-n, f.* **1.** *(zool.)* foarfece, clește de rac. **2.** *(bot.)* foarfeca-bălții *(Stratiotes aloides* L.).
Krebs|spezialist, *-en, -en, m. (med.)* specialist în cancer, oncolog.
Krebs|spinne, *-n, f. (zool.)* păianjen-rac *(Nymphon gracile)*.
Krebs|suppe, *-n, f. (cul.)* supă de raci.
Krebs|tier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* crustaceu.
Krebsvorbeugung *f. sg.* prevenire a cancerului.
Krebswurz, *-en, f. (bot.)* iarba-ciutei *(Doronicum austriacum)*.
Krebs|zelle, *-n, f. (med.)* celulă canceroasă.
Kredenz, *-en, f.* bufet, servantă.
kredenzen, *kredenzte, kredenzt (du, er kredenzt), vb. (h) tr.* a servi, a aduce (vin); a turna de băut; *(poet.)* **ich kredenze ihm einen Trunk** îi torn de băut.
Kredenzer, *-s, -, m.* paharnic.
Kredenzteller, *-s, -, m.* tavă, farfurie de serviciu.
Kredenztisch, *-(e)s, -e, m.* măsuță de servit, servantă.
Kredit[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ec.)* credit; **billiger ~** credit avantajos; **ausstehender ~** credit de încasat; **zinsverbilligter ~** credit cu dobândă mică; **einen ~ bewilligen** (sau **einräumen**, sau **eröffnen**) a acorda, a deschide un credit; *(fig.)* **er hat** (sau **er genießt**) **einen ~** are credit; (și *fig.*) **seinen ~ verlieren** a-și pierde creditul; **er gibt auf ~** dă pe credit; **er kauft auf** (sau **gegen**) **~** cumpără pe credit; **einen ~ aufnehmen** a apela la un credit; **einen ~ beantragen** a cere un credit; **einen ~ gewähren** a acorda un credit; **einen ~ zurückzahlen** a rambursa un credit. **2.** credit, încredere; trecere, influență; **das Unternehmen steht in gutem ~** întreprinderea se bucură de credit, de reputație bună.
Kredit[2], *-s, -s, n. (cont.)* credit, parte a creditului, pasiv; **er bringt** (sau **stellt**) **es in sein ~** îl creditează în cont.
Kredit|abkommen, *-s, -, n.* contract de împrumut, creditare.
Kredit|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m. (ec.)* cerere de credit.
Kredit|an|stalt, *-en, f. (ec.)* instituție, casă de credit.
Kredit|ansuchen, *-s, -, n. (ec.)* cerere de credit; **wir können dem ~ nicht nachkommen** nu putem satisface cererea de credit.
Kredit|anteil, *-(e)s, -e, m. (ec.)* parte a creditului din fondul monetar necesar dezvoltării unei întreprinderi.
Kredit|antrag, *-(e)s, -träge, m.* solicitare de credit, cerere de deschidere a unui credit.
Kredit|anweisung, *-en, f. (ec.)* acreditiv.
Kredit|auskunft, *-künfte, f. (ec.)* referință asupra solvabilității.
Kreditbank, *-en, f. (ec.)* bancă de credit.
Kreditberechtigung, *-en, f. (ec.)* drept de a obține credit
Kreditbrief, *-(e)s, -e, m. (ec.)* scrisoare de credit, acreditiv.
Kreditbürgschaft, *-en, f. (ec.)* cauționare a unui credit.
Kreditdrosselung, *-en, f.* măsură de frânare, micșorare a creditului.
Kredit|entscheidung, *-en, f.* decizie de credit.
Kredit|eröffnung, *-en, f. (ec.)* deschidere de credit.
kreditfähig *adj. (ec.)* solvabil.
Kreditfähigkeit *f. sg. (ec.)* solvabilitate, soliditate.
Kreditgeber, *-s, -, m. (ec.)* creditor.
Kreditgefährdung *f. sg. (ec.)* compromitere, periclitare a creditului.
Kreditgeld, *-(e)s, -er, n. (ec.)* bani de credit; **das ~ entspringt unmittelbar aus der Funktion des Geldes als Zahlungsmittel** banii de credit derivă direct din funcțiunea de instrument de plată a banului.
Kreditgenossenschaft, *-en, f. (ec.)* cooperativă, asociație de credit.
Kreditgeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* afacere de credit, tranzacție pe credit.
Kreditgewährung, *-en, f. (ec.)* deschidere, acordare de credit.
kreditieren, *kreditierte, kreditiert, vb. (h) tr. (ec.)* a credita; **einem Schuldner einen Betrag ~** sau **einen Schuldner für einen Betrag ~** a credita un debitor cu o sumă; **wofür wir Sie in laufender Rechnung ~** pentru care vă creditam în cont curent.
Kreditierung, *-en, f.* creditare.
Kredit|in|an|spruchnahme *f. sg. (ec.)* luare în considerare a unui credit, recurgere la un credit.
Kredit|institut, *-(e)s, -e, n.* instituție de credit.
Kreditiv, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(dipl.)* scrisoare de acreditare; împuternicire scrisă. **2.** v. Kreditbrief.
Kreditkarte, *-n, f. (ec.)* carte de credit.
Kreditkontrolle, *-n, f. (ec.)* control al creditelor.
Kreditkündigung, *-en, f. (ec.)* denunțare de credit.
Kreditlaufzeit, *-en, f.* perioadă de derulare a creditului.
kreditlos *adj.* fără credit.
Kreditnachfrage, *-n, f.* cerere de credit.
Kreditnehmer, *-s, -, m. (ec.)* debitor.

Kredit|operation, *-en, f. (ec.)* operație de credit.

Kreditor, *-s, -toren, m. (ec.)* creditor.

Kreditorenkonto, *-s, -s* și *-ti* sau *-ten, n. (ec.)* cont al creditorului.

Kreditpapier, *-s, -e, n. (ec.)* titlu de credit, obligație.

Kreditplan, *-(e)s, -pläne, m. (ec.)* plan de credit.

Kreditplanung, *-en, f. (ec.)* planificare a creditelor.

Kreditprovision [-vi-], *-en, f. (ec.)* comision la credit.

Kreditritter, *-s, -, m. (peior.)* vânător de credite.

Kreditrückfluss, *-es, m. sg. (ec.)* rambursare a creditului.

Kreditsaldo, *-s, -den* (sau *-s* și *-di*), *m. (ec.)* sold creditor.

Kreditschein, *-(e)s, -e, m. (ec.)* titlu de credit, creanță.

Kreditschutzverband, *-(e)s, -bände, m. (ec.)* asociație pentru protecția creditului.

Kreditseite, *-n, f. (ec.)* parte a creditului, parte dreaptă a bilanțului și a conturilor din contabilitatea dublă.

Kredit|sperre, *-n, f. (ec.)* blocare a creditului.

Kreditsuchende, *-n, -n (ein Kreditsuchender), m. (ec.)* solicitant de credit.

Kreditsystem, *-s, -e, n.(ec.)* **1.** sistem de credite. **2.** sistem bazat pe credit.

Kredit|tilgung, *-en, f.* amortizare, rambursare a creditului.

Kredit|unterlage, *-n, f. (ec.)* document de credit.

kreditunwürdig *adj.* nedemn de încredere, insolvabil.

Kreditver|ein, *-(e)s, -e, m. (ec.)* asociație de credit, casă de ajutor reciproc.

Kreditverfahren, *-s, -, n. (ec.)* procedură în materie de credit.

Kreditverkauf, *-(e)s, -käufe, m. (ec.)* vânzare pe credit.

Kreditwesen, *-s, n. sg. (ec.)* credit, sistem de credit.

kreditwürdig *adj. (ec.)* demn de încredere, solvabil.

Kreditwürdigkeit *f. sg. (ec.)* solvabilitate.

Kredit|zusage, *-n, f. (ec.)* acordare, aprobare de credit.

Kredo, *-s, -s, n. (rel.)* credo, crez.

Kredulität *f. sg. (înv.)* credulitate.

kregel *adj. (reg.)* sănătos, vioi, sprinten.

Krei, *-en, f. (reg.)* **1.** cioară. **2.** cretă. **3.** zgură.

Kreide, *-n, f.* **1.** cretă; *(cine Rechnung)* **mit doppelter ~ ausschreiben** a duce contabilitate falsă, necinstită. **2.** *(fig.)* datorie; **bei jm. in der ~ stehen** a avea datorii la cineva; **auf ~ leben** a trăi pe datorii. **3.** *(geol.)* cretacic. **4.** humă colorată (pentru zugrăveli). **5.** *(reg.)* pastă; scrobeală.

kreide|ähnlich, **kreide|artig** *adj.* cretaceu, cretos, ca creta.

kreideblass, **kreidebleich** *adj.* palid, alb ca varul.

Kreidebruch, *-(e)s, -brüche, m. (mine)* carieră de cretă.

Kreide|erde *f. sg.* pământ cretos.

Kreidefelsen, *-s, -, m.* stâncă calcaroasă.

Kreideformation *f. sg. (geol.)* cretacic.

Kreidegebirge, *-s, -, n.* munte cretos.

Kreidegrube, *-n, f.* mină de cretă.

kreide|haltig *adj.* cretos, care conține cretă.

kreideln, *kreidelte, gekreidelt (ich kreid(e)le)*, **kreiden**, *kreidete, gekreidet (du kreidest, er kreidet), vb. (h) tr.* **1.** a albi cu cretă. **2.** a însemna cu cretă; a scrie cu creta.

Kreidepapier, *-s, -e, n.* hârtie cretată, hârtie cromo.

Kreideperiode *f. sg. (geol.)* cretacic.

Kreidereliefzurichtung [-reliεf-], *-en, f. (tipogr.)* potriveală în relief pe carton cretat.

Kreideschiefer, *-s, m. sg. (geol.)* șist cretacic.

Kreide|stift, *-(e)s, -e, m.* cretă (pentru scris).

Kreide|strich, *-(e)s, -e, m.* linie de cretă.

Kreidetuff, *-(e)s, m. sg. (geol.)* tuf cretos, cretacic.

kreideweiß *adj.* v. k r e i d e b l a ß.

Kreidezeichnung, *-en, f.* desen în cretă.

Kreidezeit *f. sg.* v. K r e i d e p e r i o d e.

kreidicht, **kreidig** *adj.* **1.** conținind cretă; albit cu cretă. **2.** *(geol.)* cretacic.

kre|ieren, *kreierte, kreiert, vb. (h) tr.* **1.** a crea; *(modă)* **eine neue Linie ~** a crea o linie nouă. **2.** *(bis. cat.)* a numi un cardinal (de către papă). **3.** *(teatru)* a crea (un personaj).

Kreis, *-es, -e, m.* **1.** *(geom.)* cerc, circumferință; **einen ~ beschreiben** a descrie un cerc; *(fig.)* **sich im ~e drehen** a se învârti în cerc; **einen ~ um etwas schließen** a face cerc în jurul unui lucru. **2.** grup, cerc; **im engsten ~ der Familie** în cercul restrâns al familiei; **diplomatische ~e** cercuri diplomatice; **gut unterrichtete ~e** cercuri bine informate; **3.** domeniu restrâns; **im ~ einer bestimmten Wissenschaft** în domeniul unei anumite științe. **4.** *(adm.)* județ, district, plasă, raion. **5.** *(electr.)* circuit. **6.** *(tehn.)* inel. **7.** *(fig.)* cerc; domeniu, sferă; **sich auf den ~ seiner Befugnisse beschränken** a se limita la sfera competenței sale.

Kreis|abendschule, *-n, f.* școală serală județeană.

Kreis|abschnitt, *-(e)s, -e, m. (geom.)* segment de cerc.

Kreis|amt, *-(e)s, -ämter, n.* administrație raională, districtuală, de plasă, județeană.

Kreis|amtmann, *-(e)s, -männer, m.* administrator de plasă, subprefect.

Kreis|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic de circumscripție, medic de plasă.

Kreis|aus|schnitt, *-(e)s, -e, m. (geom.)* sector de cerc.

Kreis|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet de plasă, comitet raional, județean.

Kreisbahn, *-en, f. (astron.)* orbită (a unei planete).

Kreisbe|amte, *-n, -n (ein Kreisbeamter), m.* și *f.* funcționar(ă) raional(ă), județean(ă).

Kreisbe|auftragte, *-n, -n (ein Kreisbeauftragter), m.* și *f.* împuternicit(ă) de plasă, districtuală, raională, județeană.

Kreisbe|hörde, *-n, f.* administrație de plasă, districtuală, raională, județeană.

Kreisbewegung, *-en, f.* mișcare circulară, mișcare de rotație; **die ~ des Geschosses** mișcarea circulară a proiectilului.

Kreisbildungs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* secție culturală districtuală, raională, județeană.

Kreisblatt, *-(e)s, -blätter, n.* ziar raional, județean.

Kreisbogen, *-s, -* (și *-bögen*), *m. (geom.)* arc de cerc.

Kreisbogenzahnrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată dințată cu dinți în arc de cerc.

Kreisbündel, *-s, -, n.* v. K r e i s b ü s c h e l.

Kreisbüro, *-s, -s, n.* cancelarie de plasă, districtuală, raională, județeană.

Kreisbüschel, *-s, -, m. (geom.)* fascicul de cercuri în plan care au o axă radicală comună.

Kreisdiagramm, *-(e)s, -e, n.* diagramă sectorială.

Kreisdurchmesser, *-s, -, m. (geom.)* diametrul unui cerc.

kreischen, *kreischte, gekreischt, vb. (h) intr.* **1.** a țipa, a zbiera strident; a scoate sunete stridente. **2.** a scrâșni, a scârțâi, a sfârâi etc.; **die Bremse kreischt** frâna scrâșnește.

kreischend I. *part. prez.* de la k r e i s c h e n. **II.** *adj. (despre sunete, voci etc.)* strident, ascuțit, pătrunzător.

Kreisdelegierte, *-n, -n (ein Kreisdelegierter), m.* delegat de plasă, raional, județean.

Kreisdirektion, *-en, f.* direcție de plasă, direcție raională, județeană.

Kreisdrehung, *-en, f.* rotație.

Kreis|einteilung, *-en, f.* **1.** împărțire a cercului. **2.** raionare; împărțire administrativă în plase, districte, raioane, județe.

Kreisel, *-s, -, m.* **1.** titirez, sfârlează; **er spielt ~** se joacă cu titirezul. **2.** *(fiz.)* giroscop.

Kreiselbrecher, *-s, -, m. (tehn.)* concasor girator, conic.

Kreiselkompass, *-es, -e, m.* busolă giroscopică.

Kreiselkondensator, *-s, -en, m. (tehn.)* condensator rotativ.

Kreisel|lüfter, *-s, -, m. (tehn.)* ventilator centrifug.

kreiseln, *kreiselte, gekreiselt (ich kreis(e)le), vb.* **I.** *intr.* **1.** *(h* și *s)* a se învârti (în jurul axei proprii); a forma vârtejuri. **2.** a se juca cu sfârleaza. **II.** *refl. (h)* a se învârti, a se ridica în spirală.

Kreiselpeitsche, *-n, f.* bici pentru sfârlează.

Kreiselpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă centrifugă.

Kreiselrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* rotor.

Kreisel|schnecke, *-n, f. (zool.)* specie de melc *(Trochus)*.

Kreisel|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc cu sfârleaza.

Kreiselverdichter, *-s, -, m. (tehn.)* turbocompresor, compresor centrifug.

kreisen, *kreiste, gekreist (du, er kreist), vb.* **I.** *intr. (h* și *s)* **1.** a se învârti, a se roti; **das Flugzeug kreiste um den Turm** avionul descria cercuri în jurul turnului. **2.** *(despre sânge)* a circula. **II.** *tr. (h)* **1.** a roti (ceva), a învârti (ceva) în cerc; a imprima o mișcare de rotație. **2.** *(vân.)* a înconjura (vânatul); *(despre animale)* a înconjura vizuina. **III.** *refl. (h)* a se învârti, a se roti.

Kreiser, *-s, -, m.* **1.** pândar. **2.** *(vân.)* gonaș, hăitaș. **3.** ajutor de vânător.

Kreis|ersatzkommission, *-en, f. (mil.)* comisariat militar de plasă, districtual, raional, județean de recrutare.

Kreisfläche, *-n, f. (geom.)* suprafață a cercului.

Kreisform, *-en, f.* formă circulară.

kreisförmig *adj.* circular, în formă de cerc.

Kreisförmigkeit *f. sg.* v. K r e i s f o r m.

Kreisgang, *- (e)s, m. sg.* v. K r e i s l a u f.

Kreisgebiet, *-(e)s, -e, n.* teritoriul unui district.

Kreisgefängnis, *-ses, -se, n.* închisoare de plasă, județeană.

Kreisgelenk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* articulație cardanică.

Kreisgenossenschaft, *-en, f.* uniune cooperatistă de plasă, raională, județeană.

Kreisgericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal județean.

Kreisgerichtsdirektor, *-s, -en, m.* președinte de tribunal județean.

Kreisgerichtsrat, *-(e)s, -räte, m.* consilier de tribunal județean.

Kreisge|stalt *f. sg.* v. K r e i s f o r m.

Kreisgrenze, *-n, f.* hotar de plasă, de raion, de județ.

Kreishauptmann, *-(e)s, -leute, m.* v. K r e i s a m t m a n n.

Kreishaushalt, *-(e)s, m. sg. (ec.)* buget districtual.

Kreisjagd, *-en, f.* vânătoare în cerc.

Kreiskartenschere, *-n, f. (tipogr.)* foarfecă de carton cu cuțite circulare.

Kreiskasse, *-n, f.* casierie districtuală, de plasă, raională, județeană.

Kreiskrankenhaus, *-es, -häuser, n.* spital de plasă, raional, județean.

Kreislauf, *-(e)s, m. sg.* **1.** v. K r e i s b e w e g u n g. **2.** *(tehn.)* ciclu; rotație. **3.** curs; circulație; **der ~ des Geldes** circulația banilor; *(fiziol.)* **der ~ des Blutes** circulația sângelui; **der ~ des Lebens** cursul vieții. **4.** v. K r e i s r i t t.

Kreislaufmittel, *-s, -, n. (med.)* medicament stimulator al funcțiunii cardiace și circulatorii.

Kreislaufperiode, *-n, f.* perioadă de rotație.

Kreislauf|störung, *-en, f. (med.)* tulburări în circulația sângelui, tulburări circulatorii.

Kreislinie [-niə], *-n, f. (geom.)* circumferință, linie circulară.

Kreismesser, *-s, -, n.* cuțit circular.

Kreismundschnecke, *-n, f. (zool.)* melc cu gura circulară *(Pomatias cyclostoma elegans)*.

Kreisnotar, *-s, -e, m.* notar de plasă, district, raion, județ.

Kreisnotariat, *-(e)s, -e, n.* notariat de plasă, district, raion, județ.

Kreis|organisation, *-en, f.* organizație districtuală, județeană, raională, de plasă.

Kreis|parteischule, *-n, f.* școală județeană de partid.

Kreis|physikus, *-, -kusse, m. (înv.)* **1.** medic șef al districtului, județului. **2.** v. K r e i s a r z t.

Kreis|prozess, *-es, -e, m. (tehn.)* proces în ciclu; **umkehrbarer ~** ciclu reversibil; **geschlossener ~** ciclu complet.

Kreisrat, *-(e)s, -räte, m.* consiliu, sfat județean, districtual.

Kreisrichter, *-s, -, m.* judecător de ocol, plasă, district.

Kreisring, *-(e)s, -e, m. (mat.)* coroană.

Kreisritt, *-(e)s, -e, m. (manej)* voltă.

kreisrund *adj.* circular, orbicular.

Kreis|säge, *-n, f.* **1.** ferăstrău circular. **2.** *(pop.)* pălărie de paie.

Kreis|schar, *-en, f. (geom.)* fascicul de cercuri.

kreis|schattig *adj. (geogr.; în expr.)* **~e Völker** locuitori din zonele polare.

Kreis|scheibe, *-n, f.* disc (circular).

Kreis|schere, *-n, f.* **1.** *(ind. hârtiei)* foarfece circular. **2.** *(tehn.)* foarfece cu cuțit-disc.

Kreis|schieber, *-s, -, m.* sertar circular.

Kreis|schluss, *-es, -schlüsse, m. (log.)* cerc vicios.

Kreis|schnitt, *-(e)s, -e, m. (geom.)* sector de cerc.

Kreis|schreiben, *-s, -, n.* (adresă) circulară.

Kreis|schul|inspektor, *-s, -en, m.* revizor, inspector școlar de plasă, raional, județean, districtual.
Kreis|segment, *-(e)s, -e, n. (geom.)* segment de cerc.
Kreis|sekretär, *-s, -e, m.* secretar de plasă, raional, județean, districtual.
Kreis|sekretariat, *-(e)s, -e, n.* secretariat de plasă, raional, județean, districtual.
Kreis|sektor, *-s, -en, m. (geom.)* sector de cerc.
kreißen, *kreißte, gekreißt (du, sie kreißt), vb. (h) intr. (despre femei)* a se afla în durerile facerii.
Kreißen, *-s, n. sg.* dureri de naștere, durerile facerii.
Kreißende, *-n, -n, f.*, **Kreißerin**, *-nen, f.* femeie în durerile facerii.
Kreis|sitzung, *-en, f.* ședință de plasă, raională, județeană.
Kreis|sparkasse, *-n, f. (ec.)* casă regională de economii.
Kreis|spiel, *-es, -e, n.* joc în cerc.
Kreiß|saal, *-(e)s, -säle, m.* sală de nașteri.
Kreis|stadt, *-städte, f.* oraș, reședință de plasă, de raion, de județ, capitală de district.
Kreis|stände *pl.* dietă provincială, consiliu districtual.
Kreis|stelle, *-n, f.* secție județeană, raională, de plasă; oficiu județean, raional, de plasă.
Kreis|synode, *-n, f.* sinod județean, districtual.
Kreis|tag, *-(e)s, -e, m.* sesiune a sfatului, consiliului județean.
Kreis|teilmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de gradat cercuri.
Kreis|umfang, *-(e)s, m. sg. (geom.)* circumferință, lungime a cercului.
Kreisung, *-en, f.* mișcare circulară; *(astron.)* ~ **der Gestirne** mișcare de revoluție a aștrilor.
Kreisungs|punkt, *-(e)s, -e, m.* centru al mișcării circulare.
Kreisverfassung, *-en, f.* legislație județeană, districtuală.
Kreisvertretung, *-en, f.* reprezentanță județeană, districtuală.
Kreisvolks|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet popular județean, districtual.
Kreisvor|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** conducere județeană, districtuală, raională, de plasă. **2.** șef al conducerii județene, districtuale, raionale, de plasă.
Kreiszahl, *f. sg. (mat.)* pi.
Krekel, *-n, f. (reg.)* prun sălbatic.
krellen, *krellte, gekrellt, vb. (h) (reg.)* **I.** *intr.* a învârti. **II.** *refl.* **1.** a se fandosi, a face fasoane. **2.** a sălta, a țopăi.
Krellschuss, *-es, -schüsse, m. (vân.)* lovitură ștearsă, lovitură care atinge vânatul numai în treacăt.
Krem, *-s, f.* (și *fam. -s, -s, m.*) **1.** *(cul.)* cremă. **2.** cremă, alifie, unsoare. **3.** *(fig., fam.)* cremă; **die ~ der Gesellschaft** crema societății. **4.** *(fam.)* frișcă.
Kremation, *-en, f. (înv.)* cremațiune, incinerare, ardere (a morților).
Krematorium, *-s, -rien* [-riən], *n.* crematoriu.
Kreme, *-n, f.* v. Creme și Krem.
Krem|eis, *-es, n. sg. (cul.)* înghețată parfait.
kremen, *kremte, gekremt, vb. (h) tr.* a unge, a da cu cremă.
kremieren, *kremierte, kremiert, vb. (h) tr.* a incinera, a arde (morții).
kremig *adj. (cul., farm.)* cu aspect și consistență de cremă.
Kremmelkirsche, *-n, f. (bot.)* **1.** vișin turcesc *(Prunus mahaleb)*. **2.** vișină turcească.
Krempe, *-n, f.* **1.** bor al pălăriei. **2.** *(tehn.)* margine; bordură; bridă; flanșă.
Krempel[1], *-s, m. sg.* mărunțișuri, boarfe; **weg mit dem ~!** la o parte cu fleacurile astea!
Krempel[2], *-n, f. (text.)* cardă; darac.
Krempelband, *-(e)s, -bänder, n.* bandă, panglică a daracului.
Krempelflug, *-(e)s, -flüge, m. (text.)* rămășițe de la dărăcit.
Krempelkamm, *-(e)s, -kämme, m. (text.)* pieptene de cardă.
Krempelmacher, *-s, -, m. (text.)* dărăcitor.
Krempelmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* târg de vechituri.
Krempelmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de dărăcit.
Krempelmeister, *-s, -, m. (text.)* maistru dărăcitor.
krempeln, *krempelte, gekrempelt (ich kremp(e)le), vb. (h)* **I.** *tr. (tehn.)* a dărăci, a carda. **II.** *intr.* a face negoț cu vechituri.
Krempelsatz, *-es, -sätze, m. (text.)* asortiment de carde.
Krempeltopf, *-(e)s, -töpfe, m. (text.)* cana pentru panglică.
Krempelwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (text.)* lup-darac.
Krempler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** telal, telăliță, negustor(-easă) de vechituri. **2.** muncitor(-oare) dărăcitor(-oare).
Kremplerei, *-en, f.* prăvălie de vechituri.
Krempling *-s, -e, m (bot.)* specie de ciupercă *(Paxillus)*.
Krempziegel, *-s, -, m.* țiglă fălțuită, olan.
Kremreibmaschine, *-n, f.* aparat de bătut frișcă, cremă.
Kremser, *-s, -, m. (înv.)* trăsură deschisă cu mai multe locuri, tramcar.
Kremserweiß, *-es, n. sg.* alb de plumb, ceruză.
Kren, *-(e)s, m. sg. (reg., cul.)* hrean; *(fam.)* **seinen ~ dazu geben** a-și da cu părerea; *(fam.)* ~ **im Kopf haben** a fi deștept.
krenelieren, *krenelierte, kreneliert, vb. (h) tr. (înv.)* a crenela (ziduri).
Krenfleisch, *-(e)s, n. sg. (cul.)* rasol cu hrean.
Krengel, *-s, -, m.* v. Kringel.
krengen, *krengte, gekrengt, vb. (h) intr.* v. krängen.
Krenwürstl, *-s, -, n. (reg.)* crenvurșt.
Kreole, *-n, -n, m.* creol.
Kreolin[1], *-nen, f.* creolă.
Kreolin[2], *-s, n. sg.* creolină.
Kreophage, *-n, -n, m.* carnivor.
Kreosol, *-(e)s, n. sg.* creozol.
Kreosot, *-(e)s, n. sg.* creozot.
kreosotieren, *kreosotierte, kreosotiert, vb. (h) tr.* a creozota.
Kreosot|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de creozot.
krepieren, *krepierte, krepiert, vb.* **I.** *(s) intr.* **1.** *(fam.; mai ales despre animale)* a muri, a crăpa. **2.** *(mil., despre obuze, grenade)* a exploda. **II.** *tr. (h) (vulg.; în expr.)* **das krepiert mich** asta mă supără, asta mă face să turbez de ciudă.
Krepierer, *-s, -, m. (mil.)* obuz explodat prea devreme.
Krepierl, *-s, -, n. (reg., fam.)* (om sau animal) slab, prăpădit, mortăciune.
Krepitation, *-en, f. (med.)* crepitație.
Krepon [kre'pɔ̃:], *-s, -s, m. (text.)* crepon.
Krepp, *-s, -e* (sau *-s*), *m. (text.)* crep.
krepp|artig *adj.* creponat.
Kreppel, *-s, -, m.* (și *f.* sau *n.*) *(reg.)* v. Kräppel.
kreppen, *kreppte, gekreppt, vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* a crepona, a încreți (țesături, hârtie etc.). **II.** *refl. (reg.)* **1.** a se supăra, a se întrista. **2.** a se lăuda.
Kreppflor, *-s, -e, m.* crep de doliu.
Krepp|papier, *-s, -e, n.* hârtie creponată.
Kreppsohle, *-n, f.* talpă de crep.
Krepsche, *-n, f. (reg.)* sacoșă de piață.
krepuskular *adj. (rar)* crepuscular.
kresmen, *kresmete, gekresmet (du kresmest, er kresmet), vb. (s) intr. (reg.)* a se cățăra; a se târî.
Kresol, *-s, n. sg. (chim.)* cresol.
Kresolseifenlösung *f. sg. (chim.)* soluție de cresol.
kress *adj.* portocaliu, oranj.
Kress, *-, n. sg.* culoare portocalie, oranj.
Kresse, *-n, f. (bot.)* năsturel *(Nasturtium officinale* R. Br., *Lepidium salivum)*.
Kressling, *-s, -e, m. (iht.)* plevușcă *(Gobius fluviatilis)*.
Kreszenz, *-en, f. (agr.)* **1.** creștere. **2.** recoltă, produs. **3.** proveniență (mai ales a soiului de viță de vie).
kretazeisch *adj. (geol.)* cretacic.
Kretenser, *-s, -, m.* v. Kreter.
kretensisch *adj.* v. kretisch.
Kreter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cretan(ă).
Krethi *pl. (înv., în expr.)* ~ **und Plethi** societate amestecată, adunătură de derbedei.
Kretin [-tɛ̃:], *-s, -s, m.*, **Kretine**, *-n, f. (med.)* cretin(ă), idiot(-oată).
kretinenhaft *adj.* (de) cretin.
Kretinismus, *-, m. sg. (med.)* cretinism.
kretisch *adj.* cretan, din Creta.
Kreton, *-s, -e, m. (reg.)*, **Kretonne**, *-s, f. (text.)* creton, stambă.
Kretscham, *-s, -e, m. (reg.)* crâșmă, cârciumă.
Kretschmar, **Kretschmer**, *-s, -, m. (reg.)* crâșmar, cârciumar.
Kretzel, *-s, -n, n. (austr., fam.)* bloc de case, cvartal, parte de cartier (de locuințe).
kreucht *(înv.) pers. a 3-a sg. ind. prez.* de la kriechen; *(în expr.)* **alles, was da ~ und fleucht** toate ființele de pe uscat și din aer.
kreuz *adv.* cruciș; *(în expr.)* ~ **und quer** în toate direcțiile; neregulat, dezordonat.
Kreuz[1], *-es, -e, n.* **1.** cruce; **ans ~ schlagen** a răstigni; **ein ~ schlagen** a-și face cruce, a se închina; *(ist.)* **das ~ nehmen** a lua parte la o cruciadă; **übers ~ legen** a pune cruciș; *(fig.)* **das ~ über etwas machen** a pune cruce (unui lucru), a considera mort, lichidat; **drei ~e hinter jm. machen** a zice Doamne-ajută că a scăpat de cineva; **das Rote ~** Crucea Roșie. **2.** *(fig.)* cruce, suferință; **sein ~ tragen** sau **sein ~ auf sich nehmen** a-și duce crucea; **es ist ein ~ mit ihm** este un calvar cu el; **es hat jeder sein ~** fiecare are propria sa suferință. **3.** *(în expr.)* **zu ~e kriechen a)** a se umili, a se pocăi târându-se în genunchi; **b)** a se dezice, a renunța, a ceda. **4.** *(astron.)* constelația Crucii, **Südliches ~** Crucea Sudului. **5.** *(la jocuri de cărți)* treflă. **6.** *(muz.)* diez. **7.** *(mar.)* diamant (la ancoră). **8.** *(anat.)* regiune lombară; mijloc, șale; *(fam.)* **jm. das ~ aushängen** a stâlci în bătăi; *(fam.)* **beinahe aufs ~ fallen** a fi uluit; *(fam.)* **jn. aufs ~ legen a)** a păcăli, a înșela pe cineva; **b)** a face act sexual cu o femeie; *(la cai)* șanea. **9.** *(fam.)* gospodină, nevastă. **10.** *(tehn.)* (piesă în) cruce. **11.** încrucișare de autostrăzi, răscruce.
Kreuz[2] *f. sg. (în expr.)* **die ~ und Quere** cruciș și curmeziș.
Kreuz|abnahme, **Kreuz|abnehmung** *f. sg. (rel.)* coborârea de pe cruce.
kreuz|arm *adj. (rar)* anemic.
Kreuz|arm, *-(e)s, -e, m.* **1.** braț transversal al crucii. **2.** *(arhit.)* transept. **3.** *(tehn.)* braț cotit.
Kreuz|ass, *-es, -e, n.* as de treflă.
Kreuz|aufschwung, *-(e)s, -schwünge, m. (gimnastică)* basculare.
Kreuz|axt, *-äxte, f. (dulgherie)* teslă cu două ascuțișuri.
Kreuzbalken, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* traversă, grindă transversală. **2.** *(mar.)* grindă a bigei.
Kreuzband, *-(e)s, -bänder, n.* **1.** bandă, banderolă; **unter ~** expediție (poștală) sub bandă. **2.** *(constr.)* balama în formă de cruce. **3.** *(anat.)* ligament încrucișat.
Kreuzbandsendung, *-en, f.* expediție (poștală) sub bandă.
Kreuzbau, *-(e)s, -e, m. (arhit.)* **1.** transept. **2.** clădire în formă de cruce.
Kreuzbeere, *-n, f. (bot.)* merișor *(Vaccinium vitis idaea)*.
Kreuzbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* sacrum, os sacral.
Kreuzbe|stäubung, *-en, f. (hort.)* polenizare încrucișată.
Kreuzbewegung, *-en, f. (tehn.)* mișcare încrucișată.
Kreuzbild, *-(e)s, -er, n.* crucifix.
Kreuzbinde, *-n, f.* bandaj în formă de cruce.
Kreuzblume, *-n, f.* **1.** *(bot.)* amăreală *(Polygala vulgaris* L.). **2.** *(bot.)* vinețele *(Centaurea cyanus* L.). **3.** *(arhit.)* fleuron.
Kreuzblumengewächse *pl.* v. Kreuzblume **(1)**.
kreuzblumig *adj. (bot.)* crucifer.
Kreuzblütler *pl. (bot.)* crucifere *(Cruciferae)*.
Kreuzbogen, *-s, -* (și *-bögen*), *m. (arhit.)* ogivă, boltă cu nervuri în cruce.
Kreuzbohrer, *-s, -, m. (tehn., mine)* sfredel (cu tăișul) în (formă de) cruce, sfredel cu cap pătrat.
Kreuzbramsegel, *-s, -,* n. *(mar.)* zburător al artimonului.
kreuzbrav *adj. (fam.)* foarte cinstit, cumsecade, de treabă.
Kreuzchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kreuz) cruciuliță.
Kreuzdonnerwetter *interj. (fam.; în înjurături)* pe toți dracii, mii de draci, mii de tunete.
Kreuzdorn, *-(e)s, -e(n), m. (bot.)* verigariu, pațachină *(Rhamnus cathartica* L.).
Kreuzdorngewächse *pl. (bot.)* ramnacee *(Rhamnaceae)*.
kreuzdumm *adj. (fam.)* foarte prost, prost de dă în gropi; ~ **sein** a fi un prost și jumătate.
kreuz|ehrlich *adj.* foarte cinstit, de o cinste absolută.

Kreuz|eisen, *-s, -, n. (constr.)* fier cu profil în cruce.
kreuzen, *kreuzte, gekreuzt (du, er kreuzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a încrucişa, a pune cruciş; **er kreuzt die Arme (über der Brust)** încrucişează braţele; **die Degen ~** a încrucişa spadele, a se bate în duel. **2.** *(biol.)* a încrucişa, a hibrida. **3.** *(fig.)* a întretăia; **er hat meinen Lebenspfad mehrmals gekreuzt** ne-am întâlnit în decursul vieţii de mai multe ori; **js. Pläne ~** a pune piedici planurilor cuiva. **II.** *intr. (mar.)* **1.** a naviga-n cruciş şi-n curmeziş. **2.** a naviga în volte (cu un velier). **III.** *refl.* a se încrucişa; **die Züge ~ sich** trenurile se încrucişează; **die Briefe haben sich gekreuzt** scrisorile s-au încrucişat.
Kreuz|enzian, *-s, -e, m. (bot.)* ghinţură *(Gentiana cruciala* L.).
Kreuzer, *-s, -, m.* **1.** *(mar. mil.)* crucişător. **2.** *(sport)* iaht de croazieră. **3.** creiţar; ban, gologan, sfanţ (monedă mică austriacă); **das ist keinen ~ wert** asta nu face nici două parale.
Kreuzerflotte, *-n, f. (mar. mil.)* flotă de crucişătoare.
Kreuz|er|höhung *f. sg. (bis.)* Înălţarea Crucii.
Kreuzer|station, *-en, f. (mar. mil.)* loc de staţionare pentru crucişătoare.
Kreuzes|abnahme *f. sg.* v. Kreuzabnahme.
Kreuzes|stamm, *-(e)s, -stämme, m.* lemn al crucii.
Kreuzes|tod, *-(e)s, m. sg.* crucificare, moarte pe cruce, răstignire.
Kreuzesweg, *-(e)s, m. sg.* v. Kreuzweg.
Kreuzeszeichen, *-(s), -, n.* v. Kreuzzeichen.
Kreuzfahne, *-n, f. (ist.)* stindard al crucii, labarum.
Kreuzfahrer, *-s, -, m. (ist.)* cruciat.
Kreuzfahrt, *-en, f.* **1.** *(ist.)* cruciadă. **2.** procesiune. **3.** *(mar.)* crucieră, croazieră.
Kreuzfeuer, *-s, n. sg. (mil.;* şi *fig.)* focuri încrucişate; **im ~ der Kritik stehen** a fi supus criticilor din mai multe direcţii; **ins ~ der Kritik geraten** a fi aspru criticat în public.
kreuzfidel *adj. (fam.)* foarte vesel.
Kreuzfock, *-en, f. (mar.)* velă artimon.
kreuzförmig *adj.* în (formă de) cruce.
Kreuzfrage, *-n, f. (jur.)* întrebări contradictorii (la interogatoriu).
Kreuzfuchs, *-es, -füchse, m. (zool.)* vulpe cu cruce *(Vulpes crucigera)*.
Kreuzgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** *(arhit.)* gang, galerie (boltit(ă) la mănăstiri). **2.** *(fig.)* pelerinaj; *sg.* procesiune. **3.** *(mine)* filon transversal.
Kreuzgegend *f. sg. (anat.)* regiune sacrală.
Kreuzgelenk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* articulaţie cardanică.
Kreuzgelenk|kupplung, *-en, f. (tehn.)* cuplaj cu articulaţie cardanică.
Kreuzgelenkzapfen, *-s, -, m. (tehn.)* ax al articulaţiei cardanice.
Kreuzgetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* mecanism cu elemente încrucişate.
Kreuzgewebe, *-s, -, n. (text.)* ţesătură gaze.
Kreuzgewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă cu muchii ieşinde, boltă în cruce.
Kreuzgurt, *-(e)s, -e, m. (arhit.)* nervură a bolţii în cruce.
Kreuzgurtung, *-en, f. (constr.)* moază înclinată; moază în eşarpă.
Kreuzhacke, Kreuzhaue, *-n, f.* sapă-târnăcop.
Kreuzheer, *-(e)s, -e, n. (ist.)* armată de cruciaţi.
Kreuzholz, *-es, -hölzer, n.* **1.** bârnă din sfert de buştean. **2.** *sg. (bis.)* lemn sfânt, crucea lui Isus. **3.** v. Kreuzdorn.
kreuzigen, *kreuzigte, gekreuzigt, vb. (h) tr.* (şi *fig.)* a crucifica, a răstigni; **er kreuzigt sein Fleisch** se mortifică.
Kreuzigung, *-en, f.* (şi *fig.)* crucificare, răstignire; **~ des Fleisches** chinuire a trupului (prin posturi), mortificare.
Kreuzknoten, *-s, -, m. (mar.)* nod dublu.
Kreuzkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap de cruce.
Kreuzkopfbolzen, *-s, -, m. (tehn.)* bulon de cap de cruce.
Kreuzkopf|führung, *-en, f. (tehn.)* ghidaj al capului de cruce.
Kreuzkopfkeil, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* pană a capului de cruce.
Kreuzkopfmotor, *-s, -en, m. (tehn.)* motor de cap de cruce.
Kreuzkopfschuh, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* patină (talpă de alunecare) la capul de cruce.
Kreuzkopf|stange, *-n, f. (tehn.)* bielă a capului de cruce.
Kreuzkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* cruciuliţă *(Senecio crucifolius* L.).
Kreuzkuppelbau, *-(e)s, -ten, m. (arhit.)* construcţie cu cupole încrucişate.
kreuzlahm *adj. (fam.)* **1.** spetit, deşelat. **2.** *(vet.)* cu paralizie dorsală.
Kreuzlähme *f. sg. (vet.)* paralizie dorsală la animale domestice.
Kreuzlein, *-s, -, n.* v. Kreuzchen.
Kreuzlinie [-niə], *-n, f.* linie transversală.
Kreuzmaß, *-es, -e, n.* **1.** echer; dreptar. **2.** *(tehn.)* dimensiune transversală.
Kreuzmast, *-(e)s, -e, m. (mar.)* arbore artimon.
Kreuzmeißel, *-s, -, m. (dulgherie, lăcătuşerie etc.)* daltă crucişă, daltă în cruce.
Kreuzmodulation, *-en, f. (radio.)* modulaţie încrucişată.
Kreuznagel, *-s, -nägel, m.* cui cu cap în cruce.
Kreuznaht, *-nähte, f.* (cusătură în) cruciuliţe.
Kreuz|orden, *-s, m. sg. (ist.)* Ordinul Crucii.
Kreuz|otter, *-n, f. (zool.)* viperă cu cruce *(Vipera berus)*.
Kreuzpeilung, *-en, f. (av., mar.)* punct al navei prin relevment de cruce.
Kreuzpreis|elastizität, *f. sg. (ec.)* elasticitatea încrucişată a preţurilor.
Kreuzpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mat.)* punct de intersecţie. **2.** *(ferov.)* punct de încrucişare.
Kreuzrehe *f. sg. (vet.)* hemoglobinurie a cailor.
Kreuzreim, *-(e)s, -e, m. (lit.)* rimă încrucişată.
Kreuzriemen, *-s, -, m.* **1.** *(şelărie)* şoldar, copsar. **2.** apărătoare a unei săbii sau baionete.
Kreuzrippenmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliţă cu aripi în cruce.
Kreuzritter, *-s, -, m. (ist.)* **1.** cruciat. **2.** cavaler al Ordinului Teuton.
Kreuzschädel, *-s, -, m. (reg.)* încăpăţânat, îndărătnic.
Kreuzschichtung, *-en, f. (geol.)* stratificare diagonală.
Kreuzschiff, *-(e)s, -e, n. (arhit.)* transept.
Kreuzschlag, *-(e)s, -schläge, m. (tehn.)* cablaj încrucişat.
Kreuzschlaghammer, *-s, -, m. (fierărie)* ciocan de tăiere.
Kreuzschliff, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* şlefuire în cruce.
Kreuzschmerzen *pl. (fam.)* dureri de şale.
Kreuzschnabel, *-s, -schnäbel, m. (ornit.)* forfecuţă *(Loxia curvirosira)*.
Kreuzschnitt, *-(e)s, -e, m. (chirurgie)* incizie în (formă de) cruce.
Kreuzschwäche *f. sg. (vet.)* deşelare (la cai).
Kreuzsegel, *-s, -, n. (mar.)* velă artimon.
Kreuz|spinne, *-n, f. (zool.)* păianjen cu cruce *(Epeira diadema)*.
Kreuz|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (coregrafie)* săritură crucişă.
Kreuz|spule, *-n, f. (text.)* bobină cu fir încrucişat.
Kreuz|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (text.)* fuscel.
Kreuz|stich, *-(e)s, -e, m. (broderie)* cruciuliţă, punct în cruce.
Kreuz|strom, *-(e)s, -ströme, m. (hidr.)* curent de încrucişare.
Kreuztopp, *-s, -e* (şi *-s), m. (mar.)* măr al catargului artimon.
kreuztragend *adj.* **1.** care poartă o cruce. **2.** *(bot.)* crucifer.
Kreuzträger, *-s, -, m.* **1.** (şi *fig.)* persoană care-şi duce crucea. **2.** *(constr.)* traversă în cruce.
Kreuztritt, *-(e)s, -e, m. (vân.)* urmă (de cerb) încrucişată.
Kreuz|undquerfahrt, *-en, f.* hoinăreală, mers în cruciş şi-n curmeziş (cu un vehicul).
Kreuz|undquerzüge *pl.* cutreierare (a unei ţări, a unei provincii) în lung şi-n lat.
Kreuzung, *-en, f.* **1.** *(biol.)* încrucişare. **2.** intersecţie, întretăiere, răscruce.
kreuzunglücklich *adj. (fam.)* foarte nenorocit, nefericit.
kreuzungsfrei *adj. (transp.)* fără intersecţii.
Kreuzungs|punkt, *-(e)s, -e, m.* v. Kreuzpunkt.
Kreuzungsrasse, *-n, f. (biol.)* rasă încrucişată, rasă metisată.
Kreuzungs|station, *-en, f. (ferov.)* gară, staţie de încrucişare.
Kreuzungs|stelle, *-n, f.* v. Kreuzpunkt.
Kreuzungs|stück, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* inimă dublă (la şine).
Kreuzungsverkehr, *-(e)s, m. sg. (transp.)* traficul dintr-o intersecţie.
Kreuzungsweiche, *-n, f. (ferov.)* macaz de încrucişare, schimbător de cale dublu.
Kreuzungswinkel, *-s, -, m. (ferov.)* unghi al încrucişării şinelor.
Kreuzverband, *-(e)s, -bände, m.* **1.** *(tehn.)* îmbinare în cruce, în diagonală; contravintuire diagonală. **2.** bandaj în formă de cruce.
Kreuzver|hör, *-(e)s, -e, n. (jur.)* interogatoriu încrucişat; **er ist einem ~ unterzogen worden** a fost supus unui interogatoriu încrucişat.
Kreuzvogel, *-s, -vögel, m.* v. Kreuzschnabel.
Kreuzweg, *-(e)s, -e, m.* **1.** răscruce, răspântie; *(livresc)* **am ~ stehen** sau **an einen ~ gekommen sein** a fi, a ajunge la un moment de răscruce. **2.** *(bis. cat.)* drumul crucii, calvar.
Kreuzweh, *-(e)s, n. sg. (fam.)* v. Kreuzschmerzen.
kreuzweise *adv.* cruciş; **~ legen** a încrucişa; **sich ~ überschneiden** a se intersecta; *(vulg.)* **Du kannst mich ~!** sau **Leck mich ~!** Hai mai pupă-mă (şi-n fund)!
Kreuzwickelung, *-en, f.* înfăşurare în cruce (la instrumentele electrice de măsură).
Kreuzwindung, *-en, f. (text.)* bobinare în cruce.
Kreuzwoche *f. sg. (bis. cat.)* săptămâna dinaintea Rusaliilor.
Kreuzworträtsel, *-s, -, n.* cuvinte încrucişate, rebus.
Kreuzwurzel, *-n, f. (bot.)* cruciuliţă *(Senecio vulgaris* L.).
Kreuz|zapfen, *-s, -, m. (tehn.)* bulon (de fixare a bielei) la capul de cruce.
Kreuz|zeichen, *-s, -, n.* **1.** *(bis.)* semnul crucii. **2.** semn al crucii (la iscălitura analfabeţilor).
Kreuz|zug, *-(e)s, -züge, m. (ist.)* cruciadă.
Krevette [-vɛ-], *-n, f. (zool.)* crevetă de nisip *(Crangon vulgaris)*.
Kribbe, *-n, f. (reg.)* v. Buhne.
Kribbel, *-s, m. sg. (fam.)* **1.** furnicare; mâncărime. **2.** nerăbdare, agitaţie.
Kribbelgefühl, *-(e)s, -e, n.* senzaţie de furnicare, de mâncărime.
kribb(e)lig *adj. (fam.)* nervos, nerăbdător, agitat.
Kribb(e)ligkeit, *-en, f. (fam.)* stare de nervozitate, de agitaţie.
Kribbelkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* om iritabil, irascibil.
Kribbelkrankheit *f. sg. (med.)* prurit.
Kribbelmücke, *-n, f. (entom.)* muscă columbacă *(Simulium columbaczense)*.
kribbeln, *kribbelte, gekribbelt, vb. (h)* **I.** *intr.* şi *impers.* **1.** a furnica, a mişuna; **es kribbelt und krabbelt** mişună. **2.** a pişca, a provoca mâncărime; *(fig.)* **mir kribbelt es in den Fingern** mă furnică în degete. **II.** *tr.* **1.** a pişca, a gâdila. **2.** a supăra, a irita; *(fam.)* a vexa.
Kribbeln, *-s, n. sg.* **1.** furnicare, mişunat. **2.** mâncărime.
Kribskrabs, *-, m.* (şi *n.) sg.* **1.** harababură, zăpăceală. **2.** v. Kauderwelsch.
Krickel, *-s, -, m.* (şi *n.) (vân.)* corn de capră (neagră), de căprior etc.
Krickelei *f. sg. (fam.)* **1.** mâzgălitură. **2.** hărţuială, ciorovăială, ceartă.
krick(e)lig *adj. (fam.)* **1.** mâzgălit, neciteţ. **2.** nemulţumit, ursuz, arţăgos. **3.** migălos, dificil.
krickel-krakel *adv. (glumeţ)* hârţi încoace, hârţi încolo.
Krickelkrakel, *-s, n. sg.* v. Krickelei.
krickeln, *krickelte, gekrickelt (ich krick(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* a scrie neciteţ, a mâzgăli. **II.** *intr.* a cârti.
Krickelwild, *-(e)s, n. sg. (zool.)* capre negre.
Krick|ente, *-n, f.* v. Kriekente.
Kricket, *-s, -s, n. (sport)* crichet.
Kricketball, *-(e)s, -bälle, m.* minge de crichet.
Krickler, *-s, -, m. (fam.)* om arţăgos.
Krida *f. sg. (austr.)* insolvabilitate simulată, faliment fraudulos.
Kridar, Kridatar, *-s, -e, m. (austr.)* falit.
Kriebelkrankheit *f.* v. Kribbelkrankheit.
Kriebelmücke, *-n, f.* v. Kribbelmücke.
kriebeln, *kriebelte, gekriebelt (ich krieb(e)le), vb. (h) intr.* v. kribbeln.
Krieche, *-n, f. (bot.)* varietate de prună, goldană *(Prunus insititia)*.
kriechen, *kroch, gekrochen (înv. du kreuchst, er kreucht), vb. (s) intr.* **1.** a se târî; a se strecura, a se furişa; *(fam.)* a merge foarte încet, ca melcul; **in etwas** *(ac.)* **~** a pătrunde, a se vârî în ceva; **unter etwas** *(ac.)* **~** a se târî, a se băga sub ceva; **durch etwas** *(ac.)* **~** a se strecura prin ceva; **aus dem Ei ~** a ieşi din ou; **die Schlange kriecht** şarpele se târăşte; *(fig.)* **eine Laus ist ihm über die Leber gekrochen** e iritat, e supărat. **2.** *(fig.)* a se umili, a se târî; **er ist vor allen Einflussreichen gekrochen** a linguşit pe toţi oamenii cu influenţă.
Kriechen, *-s, n. sg. (metal.)* fluaj.
kriechend **I.** *part. prez.* de la kriechen. **II.** *adj.* târâtor; *(fig.)* servil, supus, slugarnic, umil.

Kriechenpflaume, *-n, f.* v. Krieche.
Kriech|ente, *-n, f.* v. Kriekente.
Kriecher, *-s, -, m.* **1.** *pl. (zool.)* târâtoare. **2.** *(fig.)* om servil, linguşitor, umil. **3.** *(mil.)* ştergător de tun.
Kriecherei, *-en, f.* slugărnicie, servilism, linguşire, umilinţă.
Kriecherin, *-nen, f.* (femeie) servilă, linguşitoare, umilă.
kriecherisch *adj.* servil, slugarnic, linguşitor, umil.
Kriecherl, *-s, -n, n. (austr.)* v. Krieche.
Kriechklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoi alb *(Trifolium repens).*
Kriechling, *-s, -e, m.* v. Kriecher.
Kriechpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă târâtoare.
Kriechsohle, *-n, f. (zool.)* talpă de melc.
Kriech|spur, *-en, f.* **1.** urma lăsată prin târâre. **2.** *(transp.)* bandă de rezervă (pentru vehicule lente).
Kriech|stoßschwimmen, *-s, n. sg.* (înot) craul.
Kriechsucht *f. sg.* slugărnicie, servilism.
Kriechtier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* reptilă, animal târâtor.
Kriech|übung, *-en, f. (gimn.)* exerciţiu de târâre.
Krieg, *-(e)s, -e, m.* **1.** război; **den ~ erklären** a declara război; **zum ~e rüsten** a se înarma pentru război; a face pregătiri de război; **der kalte ~** războiul rece; **~ führen** a purta război, a se război; **in den ~ ziehen** a porni la război; **jm., einer Sache den ~ ansagen** a declara război cuiva sau pentru a obţine ceva. **2.** ceartă, vrajbă; **diese Familien leben in ständigem ~** familiile acestea sunt veşnic învrăjbite.
kriegen, *kriegte, gekriegt, vb. (h)* **I.** *intr. (înv.)* a purta război; a duce război, a lupta, a fi în vrajbă. **II.** *tr. (fam.)* **1.** a căpăta, a obţine, a primi; **ein Kind ~** a aştepta un copil; **eine Krankheit ~** a contracta o boală; **er kriegt Durst** i se face sete; **Was kriegen Sie?** Ce doriţi (să cumpăraţi)?; **er ist bei dem Wetter nicht aus dem Haus zu ~** pe vremea asta nu-l poţi urni din casă; **sie kriegt ihre Kinder nicht satt** copiii ei nu se satură; **den Ball ins Tor ~** a introduce mingea în poartă; **die Sache ist nicht einfach, aber wir werden es schon ~** treaba nu e simplă, dar o să reuşim; **ich habe es nicht über mich gekriegt, ihn abzuweisen** n-am putut, n-am avut puterea să-l refuz; **du kriegst es noch** las' că o păţeşti tu; **jn. klein ~** a pune pe cineva cu botul pe labe, a da gata pe cineva; **es mit der Angst (zu tun) ~** a se speria, a prinde frică. **2.** a apuca, a prinde; **den Zug ~** a prinde trenul; **etwas gesagt ~** a i se spune cuiva ceva; **du darfst dich aber nicht ~ lassen** ai grijă să nu te prindă. **III.** *refl. (fam.)* a se lua; **sie haben sich gekriegt** au reuşit să se căsătorească.
Krieger, *-s, -, m.* luptător, războinic, oştean.
Kriegerberuf, *-(e)s, m. sg.* carieră militară.
Kriegerbund, *-(e) s, -bünde, m.* v. Kriegerverein.
Kriegerdenkmal, *-(e)s, -e* (şi *-mäler), n.* monument al eroilor (căzuţi).
Kriegergrab, *-(e)s, -gräber, n.* mormânt de ostaş.
krieger|haft *adj.* de războinic.
Kriegerin, *-nen, f.* luptătoare.
kriegerisch *adj.* războinic; belicos; **~ gesinnt** cu spirit războinic.
Kriegerleben, *-s, n. sg.* viaţă de oştean, de războinic.
Krieger|stand, *-(e)s, m. sg.* militari, pătură, categorie de luptători, armată.
Krieger|stolz, *-es, m. sg.* mândrie de oştean.
Kriegerver|ein, *-(e)s, -e, m.* societate de veterani, asociaţie a foştilor luptători.
Kriegerwaise, *-n, f.* orfan de război.
Kriegerwitwe, *-n, f.* văduvă de război.
kriegfertig *adj.* gata de război, de luptă.
Krieg führend *adj.* beligerant; **die ~en Mächte** puterile beligerante.
Kriegführung, *-en, f.* (mod. de a purta) război, tactică.
Kriegs|abenteuer, *-s, -, n.* aventură războinică.
Kriegs|abgabe, *-n, f. (mai ales pl.)* impozit special în timp de război.
Kriegs|absicht, *-en, f.* intenţie războinică.
Kriegs|adel, *-s, m. sg.* aristocraţie militară.
Kriegs|agitation, *-en, f.* agitaţie, propagandă de război.
Kriegs|akademie, *-n* [-mi:ən], *f.* academie militară.
Kriegs|aktion, *-en, f.* acţiune războinică.
Kriegs|angelegenheit, *-en, f.* chestiune de război.
Kriegs|anhänger, *-s, -, m.* partizan al războiului, al ideii de război, belicist.
Kriegs|anleihe, *-n, f.* împrumut de război.
Kriegs|ansage, *-n, f.* declaraţie de război.
Kriegs|archiv, *-s, -e, n.* arhivă de război; arhivă militară.
Kriegs|artikel, *-s, -, m. (ist.)* scurt regulament pentru ostaşi, catehism al soldatului.
Kriegs|aufmarschgebiet, *-(e)s, -e, n. (mil.)* zonă în care trupele se desfăşoară în dispozitiv de luptă; bază de atac.
Kriegs|aufwendung, *-en, f.* cheltuială de război.
Kriegs|ausbruch, *-(e)s, -brüche, m.* izbucnire a războiului.
Kriegs|ausrüstung, *-en, f.* echipament de război.
Kriegs|auszeichnung, *-en, f.* decoraţie de război.
Kriegs|bau, *-(e)s, -ten, m.* construcţie de război.
Kriegsbedarf, *-(e)s, m. sg.* **1.** provizii de război. **2.** muniţie necesară în caz de război.
kriegsbedingt *adj.* datorat războiului, condiţionat de război; **~e Erscheinungen** fenomene cauzate de război.
Kriegsbedürfnisse *pl.* v. Kriegsbedarf.
Kriegsbefehl, *-(e)s, -e, m.* ordin de război.
kriegsbefreit *adj.* scutit de război.
Kriegsbegebenheit, *-en, f.* eveniment, întâmplare de război.
Kriegsbeginn, *-(e)s, m. sg.* început al războiului.
Kriegsbeil, *-(e)s, -e, n. (la pieile roşii)* secure de război; *(fig.)* **das ~ begraben** a îngropa securea de război, a înceta ostilităţile, a face pace.
Kriegsbemalung, *-en, f. (etnogr.)* pictarea feţei şi a pieptului mai ales a războinicilor indieni; **in (voller) ~ 1.** *(despre soldaţi)* cu pieptul plin de decoraţii. **2.** *(despre femei)* foarte machiată, boită.
kriegsbereit *adj.* pregătit, gata de război.
Kriegsbereitschaft *f. sg. (mil.)* pregătire de război; **sich in ~ setzen** a se pregăti de război.
Kriegsbericht, *-(e)s, -e, m.* reportaj de pe front; corespondenţă de război.
Kriegsberichter, Kriegsbericht|er|statter, *-s, -, m.* reporter de război; corespondent de front.
Kriegsbesatzung, *-en, f.* **1.** ocupaţie militară. **2.** armată de ocupaţie.
kriegsbeschädigt *adj.* mutilat, invalid de război.
Kriegsbeschädigte, *-n, -n (ein Kriegsbeschädigter), m.* şi *f.* invalid(ă), mutilat(ă) de război.
Kriegsbeschädigtenfürsorge, *f. sg.* asistenţă acordată victimelor de război.
Kriegsbeschädigung, *-en, f.* pagubă de război.
Kriegsbe|stand, *-(e)s, -stände, m. (mil.)* efectiv de război.
Kriegsbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere de război, exploatare în vederea necesităţilor militare a unei fabrici, a unei linii ferate; uzină de interes militar.
Kriegsbeute, *-n, f.* pradă de război.
kriegsblind *adj.* orb de război.
Kriegsblinde, *-n, -n (ein Kriegsblinder), m.* şi *f.* orb, oarbă de război.
Kriegsblock, *-(e)s, -blöcke, m.* bloc de puteri militare agresive.
Kriegsblockade, *-n, f.* blocadă de război.
Kriegsbrand|stifter, *-s, -, m.* instigator la război.
Kriegsbrand|stiftung, *-en, f.* instigare la război.
Kriegsbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* obicei din vreme de război; lege a războiului; **im Kriege gilt ~** în timp de război domneşte legea războiului.
Kriegsbrücke, *-n, f.* pod militar.
Kriegsbudget [-bydʒe:], *-s, -s, n.* buget militar, de război.
Kriegsbündnis, *-ses, -se, n.* alianţă de război.
Kriegs|chance [-ʃã:sə], *-n, f.* posibilitate a unui război.
Kriegs|dauer *f. sg.* durată a războiului.
Kriegsdekoration, *-en, f.* v. Kriegsauszeichnung.
Kriegsdenkmal, *-s, -mäler* (şi *-male), n.* monument de război.
Kriegsdenkmünze, *-n, f.* medalie comemorativă a războiului.
Kriegsdichtung, *-en, f.* poezie, operă literară de război.
Kriegsdienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu militar în timp de război.
Kriegsdienstbeschädigung, *-en, f.* vătămare a sănătăţii militarilor (invaliditate, boli cronice) cauzată de război.
kriegsdienstfähig *adj.* apt pentru front.
Kriegsdienstgegner, *-s, -, m.* v. Kriegsdienstverweigerer.
Kriegsdienstpflicht, *-en, f.* obligaţie de a servi sub drapel în război.
kriegsdienstpflichtig *adj.* obligat de a servi sub drapel în război.
kriegsdienst|tauglich *adj.* v. kriegsdienstfähig.
Kriegsdienst|tauglichkeit *f. sg.* capacitate de a servi sub drapel.
kriegsdienst|unfähig *adj.* v. kriegsdienstuntauglich.
Kriegsdienst|unfähigkeit *f. sg.* v. Kriegsdienstuntauglichkeit.
kriegsdienst|untauglich *adj.* inapt pentru front.
Kriegsdienst|untauglichkeit *f. sg.* incapacitate de a satisface serviciul militar în timp de război.
Kriegsdienstverweigerer, *-s, -, m.* persoană care refuză să servească sub drapel în timp de război.
Kriegsdienstverweigerung, *-en, f.* refuz de a satisface serviciul militar în timp de război.
Kriegsdrangsale *pl.* nenorociri provocate de război.
Kriegsdrohung, *-en, f.* ameninţare cu război.
Kriegs|ehren *pl.* onoruri, merite câştigate în război.
Kriesgs|eid, *-(e)s, -e, m.* jurământ de credinţă militar.
Kriegs|einwirkung, *-en, f.* efect al războiului.
Kriegs|ende, *-s, n. sg.* sfârşit al războiului.
Kriegs|entschädigung, *-en, f.* despăgubire de război; reparaţii de război.
kriegs|entscheidend *adj.* decisiv pentru război; **die Konstruktion neuer, ~er Waffen** construcţia de noi arme, decisive pentru război.
Kriegs|epidemie, *-n* [-mi:ən], *f.* epidemie de război.
Kriegs|er|eignis, *-ses, -se, n.* eveniment de război.
kriegs|erfahren *adj.* cu experienţă militară, de război; cunoscător al artei militare.
Kriegs|erfahrung, *-en, f.* experienţă a războiului; experienţă câştigată în război.
Kriegs|erklärung, *-en, f.* declaraţie de război.
Kriegs|er|öffnung, *-en, f.* deschidere, începere a ostilităţilor.
kriegs|erprobt *adj.* încercat în război.
Kriegsfach, *-(e)s, n. sg.* domeniu militar.
Kriegsfackel, *-n, f.* făclie a războiului.
Kriegsfahne, *-n, f.* drapel de război, de luptă, stindard.
Kriegsfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz de război; **im ~** în caz de război; **für den ~** pentru caz de război.
Kriegsfieber, *-s, n. sg.* febră războinică.
Kriegsflagge, *-n, f.* pavilion naţional (la navele de război).
Kriegsflotte, *-n, f.* flotă de război.
Kriegsflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion de război.
Kriegsfolge, *-n, f.* consecinţă a războiului.
Kriegsformation, *-en, f.* formaţiune de război.
Kriegsfreiwillige, *-n, -n (ein Kriegsfreiwilliger), m.* voluntar de război.
kriegsfroh *adj.* doritor de război.
Kriegsfront, *-en, f.* front.
Kriegführung, *-en, f.* v. Kriegführung.
Kriegsfurie [-riə], *-n, f.* furie a războiului.
Kriegsfürsorge, *-n, f.* asistenţă socială în timp de război.
Kriegsfürsorge|amt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciu de asistenţă socială în timp de război.
Kriegsfuß, *-es, m. sg. (în expr.)* **auf den ~ setzen** a pune pe picior de război; **mit jm. auf dem ~ stehen** a fi pe picior de război cu cineva.
Kriegsgebrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* v. Kriegsbrauch.
Kriegsgebühr, *-en, f.* taxă de război.

Kriegsgefahr, *-en*, *f.* primejdie, pericol de război.
Kriegsgefährte, *-n*, *-n*, *m.* tovarăş de arme.
kriegsgefangen *adj.* căzut prizonier de război; **er ist ~** este luat ca prizonier de război.
Kriegsgefangene, *-n*, *-n (ein Kriegsgefangener)*, *m.* prizonier de război.
Kriegsgefangenschaft *f.* *sg.* prizonierat (de război); captivitate.
Kriegsgegner, *-s*, *-*, *m.*, **~in**, *-nen*, *f.* adversar(ă) a(l) războiului; pacifist(ă).
Kriegsgeist, *-(e)s*, *m.* *sg.* spirit războinic.
Kriegsgenosse, *-n*, *-n*, *m.* v. Kriegskamerad.
Kriegsgerät, *-(e)s*, *-e*, *n.* **1.** *sg.* material de război, armament. **2.** *pl.* arme.
Kriegsgericht, *-(e)s*, *-e*, *n.* curte marţială, consiliu de război.
kriegsgerüstet *adj.* pregătit pentru război.
kriegsgeschädigt *adj.* păgubit de război.
Kriegsgeschichte *f.* *sg.* **1.** istorie a războiului. **2.** istorie militară.
Kriegsgeschrei, *-(e)s*, *n.* *sg.* strigăte de război, de luptă.
Kriegsgeschwader, *-s*, *-*, *n.* **1.** escadră (de nave de război). **2.** escadră de 18 avioane de luptă.
Kriegsgesetz, *-es*, *-e*, *n.* lege marţială.
Kriegsge|spenst, *-(e)s*, *-er*, *n.* spectru, groază a războiului.
Kriegsgetöse, *-s*, *n.* *sg.* zgomot de bătălie.
Kriegsgetümmel, *-s*, *n.* *sg.* vâltoare, învălmăşeală produsă de luptă, de război.
kriegsge|übt *adj.* deprins cu războiul, cu experienţa războiului.
Kriegsgewalt *f.* *sg.* forţă armată; autoritate, putere militară.
Kriegsgewinn, *-(e)s*, *-e*, *m.* profit de război.
Kriegsgewinnler, *-s*, *-*, *m.* îmbogăţit, profitor de război.
kriegsgewohnt *adj.* v. kriegsgeübt.
Kriegsgewühl, *-(e)s*, *n.* *sg.* v. Kriegsgetümmel.
Kriegsglück, *-(e)s*, *n.* *sg.* noroc al armelor.
Kriegsgott, *-(e)s*, *-götter*, *m.* *(mit.)* zeu al războiului.
Kriegsgöttin, *-nen*, *f.* *(mitol.)* zeiţă a războiului.
Kriegsgrab, *-(e)s*, *-gräber*, *n.* mormânt de război.
Kriegsgräberfürsorge *f.* *sg.* îngrijire a mormintelor de război.
Kriegsgreuel, *-s*, *-*, *m.* orori, grozăvii ale războiului.
Kriegshafen, *-s*, *-häfen*, *m.* port militar.
Kriegshandlung, *-en*, *f.* acţiune de război.
Kriegshandwerk, *-(e)s*, *n.* *sg.* *(livresc, înv.)* meşteşug al armelor; tehnică a purtării războiului.
Kriegsheer, *-(e)s*, *-e*, *n.* oaste, armată.
Kriegsheld, *-en*, *-en*, *m.* erou de război.
Kriegsherd, *-(e)s*, *-e*, *m.* focar de război.
Kriegsherr, *-(e)n*, *-en*, *m.* **1.** comandant suprem al armatei. **2.** *(ist.)* suveran.
Kriegshetze *f.* *sg.* aţâţare, instigare la război.
Kriegshetzer, *-s*, *-*, *m.* aţâţător, instigator la război.
kriegshetzerisch *adj.* aţâţător, instigator la război, belicist.
Kriegshilfe *f.* *sg.* **1.** ajutor de război în bani (dat unui aliat). **2.** trupe auxiliare.
Kriegshilfs|amt, *-(e)s*, *-ämter*, *n.* oficiu pentru ajutoarele de război.
Kriegshinterbliebene *(ein Kriegshinterbliebener)* *pl.* familii ale celor căzuţi în război; orfani, văduve de război.
Kriegshund, *-(e)s*, *-e*, *m.* câine militar (folosit pentru informaţii, pază, găsire a răniţilor).
Kriegs|hysterie *f.* *sg.* isterie a războiului.
Kriegs|industrie, *-n*, *f.* industrie de război.
Kriegs|industriekomitee, *-s*, *-s*, *n.* comitet pentru industria de război.
Kriegs|interessen *pl.* interese de război.
Kriegs|interessent, *-en*, *-en*, *m.* om interesat de război.
Kriegs|invalide [-va-], *-n*, *-n*, *m.* şi *f.* invalid(ă) de război.
Kriegsjahr, *-(e)s*, *-e*, *n.* an de război.
Kriegsjahrgang, *-(e)s*, *-gänge*, *m.* contingent de război.
Kriegs|kamerad, *-en*, *-en*, *m.* camarad de război.
Kriegs|kanzlei, *-en*, *f.* cancelarie militară.
Kriegskapitalismus, *-*, *m.* *sg.* capitalism de război.
Kriegskarte, *-n*, *f.* hartă militară, hartă a operaţiunilor de război.
Kriegskartell, *-s*, *-e*, *n.* cartel de război.
Kriegskasse, *-n*, *f.* resurse financiare de război.
Kriegskatastrophe, *-n*, *f.* catastrofă de război.
Kriegskind, *-(e)s*, *-er*, *n.* copil născut în timpul războiului.
Kriegsknecht, *-(e)s*, *-e*, *m.* *(peior.)* mercenar, lefegiu.
Kriegskommissar, **Kriegskommissär**, *-s*, *-e*, *m.* comisar de război; ofiţer de intendenţă.
Kriegskompanie, *-n* [-ni:ən], *f.* companie de război.
Kriegskonferenz, *-en*, *f.* conferinţă de război.
Kriegskonjunktur, *-en*, *f.* conjunctură de război.
Kriegskonterbande *f.* *sg.* **1.** contrabandă de război. **2.** marfă de contrabandă de război.
Kriegskorrespondent, *-en*, *-en*, *m.* corespondent de război.
Kriegskosten *pl.* cheltuieli de război.
Kriegskredit, *-(e)s*, *-e*, *m.* credit de război.
kriegskundig *adj.* expert în chestiuni de război.
Kriegskunst *f.* *sg.* artă militară; strategie şi tactică.
Kriegslage *f.* *sg.* situaţie a războiului.
Kriegslager, *-s*, *-*, *n.* tabără de război.
Kriegslärm, *-(e)s*, *m.* *sg.* **1.** zgomot de luptă. **2.** agitaţie a războiului.
Kriegslasten *pl.* sarcini de război.
Kriegsläufte *pl.* *(înv.)* mers al războiului.
Kriegsleben, *-s*, *n.* *sg.* viaţă în timp de război.
Kriegsleistung, *-en*, *f.* prestaţie de război.
Kriegsleitung *f.* *sg.* conducere a războiului.
Kriegslied, *-(e)s*, *-er*, *n.* cântec de război.
Kriegslieferung, *-en*, *f.* furnitură de război.
Kriegslist, *-en*, *f.* stratagemă, militară.
Kriegsliteratur, *-en*, *f.* literatură de (despre) război.
Kriegslorbeeren *pl.* lauri ai războiului; glorie militară.
Kriegslust *f.* *sg.* dorinţă, poftă de război, belicism.
kriegslüstern, **kriegslustig** *adj.* belicos, războinic.
Kriegsmacher, *-s*, *-*, *m.* aţâţător, instigator la război.
Kriegsmacht, *-mächte*, *f.* **1.** putere beligerantă. **2.** *sg.* forţă militară; **die ~ zu Lande** puterea militară de uscat.
Kriegsmanifest, *-(e)s*, *-e*, *n.* proclamaţie de război.
Kriegsmann, *-(e)s*, *-leute*, *m.* (ostaş) combatant.
Kriegsmarine, *-n*, *f.* marină de război.
Kriegsmarine|stützpunkt, *-(e)s*, *-e*, *m.* bază navală de război.
Kriegsmarsch, *-(e)s*, *-märsche*, *m.* marş de război.
Kriegsmaschine, **Kriegsmaschinerie**, *-n* [-ri:ən], *f.* maşină de război.
kriegsmäßig *adv.* potrivit împrejurărilor războiului.
Kriegsmaßnahme, **Kriegsmaßregel**, *-n*, *f.* măsură de război.
Kriegsmaterial, *-s*, *-ien* [-liən], *n.* material de război.
Kriegsmaterial|lieferung, *-en*, *f.* livrare de material de război, furnitură de război.
Kriegsmedaille [-daljə], *-n*, *f.* medalie de război.
Kriegsminister, *-s*, *-*, *m.* ministru de război.
Kriegsministerium, *-s*, *-rien* [-riən], *n.* minister de război.
Kriegsmittel, *-s*, *-*, *n.* instrument de război.
Kriegsmobilisierung, *-en*, *f.* mobilizare de război.
Kriegsmolest, *-(e)s*, *-e*, *m.* *(mar.)* avarie de război a unei nave asigurate.
kriegsmüde *adj.* sătul, obosit de război.
Kriegsmüdigkeit *f.* *sg.* oboseală de (a duce) război.
Kriegsnachfrage, *-n*, *f.* cerere, circulaţie a mărfurilor în război.
Kriegsnachricht, *-en*, *f.* ştire, informaţie de război.
Kriegsnot, *-nöte*, *f.* calamitate de război.
Kriegsnot|zeit, *-en*, *f.* vreme a calamităţilor războiului.
Kriegs|offizier, *-s*, *-e*, *m.* ofiţer în timp de război.
Kriegs|operation, *-en*, *f.* operaţie de război.
Kriegs|opfer, *-s*, *-*, *n.* victimă a războiului.
Kriegs|opfer|rente, *-n*, *f.* pensie pentru victimele războiului.
Kriegs|orden, *-s*, *-*, *m.* decoraţie de război.
Kriegs|organisation, *-en*, *f.* **1.** organizaţie de război. **2.** organizare a războiului.
Kriegs|pakt, *-(e)s*, *-e*, *m.* convenţie de război; alianţă militară, pact militar.
Kriegs|partei, *-en*, *f.* **1.** partid favorabil războiului, partid belicist. **2.** parte beligerantă.
Kriegs|patronage [-ʒə] *f.* *sg.* patronaj de război.
Kriegs|pfad, *-(e)s*, *-e*, *m.* *(la pieile roşii)* potecă a războiului; *(fig.)* **sich auf den ~ begeben** a porni pe calea războiului; **auf dem ~ sein** a fi pe punctul de atac, a fi gata de atac.
Kriegs|pflicht, *-en*, *f.* **1.** obligaţie de război. **2.** serviciu militar pe timp de război.
kriegs|pflichtig *adj.* obligat să facă serviciul militar pe timp de război.
Kriegs|phase, *-n*, *f.* fază a războiului.
Kriegs|plan, *-(e)s*, *-pläne*, *m.* plan de război.
Kriegs|planung, *-en*, *f.* plănuire a războiului.
Kriegs|politik *f.* *sg.* politică de război, politică agresivă, belicistă.
Kriegs|politiker, *-s*, *-*, *m.* politician partizan al războiului.
Kriegs|potenzial, *-s*, *-e*, *n.* potenţial de război.
Kriegs|prämie [-miə], *-n*, *f.* primă de asigurare contra riscurilor războiului.
Kriegs|praxis *f.* *sg.* experienţă a războiului; practică a războiului.
Kriegs|pressequartier, *-s*, *-e*, *n.* secţie a corespondenţilor de război.
Kriegs|programm, *-s*, *-e*, *n.* program de război.
Kriegs|propaganda *f.* *sg.* propagandă de război; propagandă pentru război.
Kriegs|provokateur [-vokatø:ɐ], *-s*, *-e*, *m.* provocator la război.
Kriegs|provokation, *-en*, *f.* provocare a războiului.
Kriegs|psychose [-psy'ço:zə], *-n*, *f.* psihoză a războiului.
Kriegsrat, *-(e)s*, *-räte*, *m.* **1.** consiliu de război. **2.** membru al consiliului de război. **3.** *(ca titlu)* consilier militar. **4.** *(în expr.)* **~ (ab)halten** a ţine sfat, a se sfătui.
Kriegsrecht, *-(e)s*, *n.* *sg.* **1.** legi (internaţionale) ale războiului; **nach ~** potrivit cu legile războiului. **2.** legislaţie marţială. **3.** curte marţială.
kriegsrechtlich *adj.* după legile războiului.
Kriegsregel, *-n*, *f.* regulă de război.
kriegsreif *adj.* pregătit pentru război; gata de război.
Kriegsrichter, *-s*, *-*, *m.* judecător militar în timp de război.
Kriegsrisiko, *-s*, *-s* (şi *-ken*), *n.* risc de război.
Kriegsruf, *-(e)s*, *-e*, *m.* strigăt războinic.
Kriegsruhm, *-(e)s*, *m.* *sg.* glorie militară.
Kriegsrüstung, *-en*, *f.* **1.** armament. **2.** înarmare, pregătire de război.
Kriegs|sache, *-n*, *f.* chestiune militară.
Kriegs|schaden, *-s*, *-schäden*, *m.* pagubă de război; *pl.* distrugeri cauzate de război.
Kriegs|schauplatz, *-es*, *-plätze*, *m.* teatru de război; zonă de operaţii militare.
Kriegs|schiff, *-(e)s*, *-e*, *n.* navă de război.
Kriegs|schuld *f.* *sg.* **1.** vină de provocare a unui război. **2.** datorie de război.
Kriegs|schuldige, *-n*, *-n (ein Kriegsschuldiger)*, *m.* vinovat de provocarea războiului.
Kriegs|schule, *-n*, *f.* şcoală de război; academie militară.
Kriegs|schüler, *-s*, *-*, *m.* elev al unei academii militare.
Kriegs|schürer, *-s*, *-*, *m.* aţâţător, instigator la război.
kriegs|schwanger *adj.* conţinând germenii războiului.
Kriegs|sitte, *-n*, *f.* obicei de război.
Kriegs|sonder|strafrecht, *-(e)s*, *n.* *sg.* drept penal de război.
Kriegs|spekulant, *-en*, *-en*, *m.* speculant de război; persoană care face speculă în timp de război.
Kriegs|spiel, *-(e)s*, *-e*, *n.* *(mil.)* aplicaţie tactică (de sală).
Kriegs|spielzeug, *-(e)s*, *-e*, *n.* jucării pentru copii reprezentând materiale de război.
Kriegs|spital, *-s*, *-täler*, *n.* spital de război, de campanie.
Kriegs|spuren *pl.* urme ale războiului.

Kriegs|stammrolle, *-n, f. (mil.)* carnet de mobilizare; registru matricol, matricolă a unităților militare; controale ale armatei.
Kriegs|stammrollenblatt, *-(e)s, -blätter, n. (mil.)* foaie matricolă.
Kriegs|stand, *-(e)s, m. sg. (jur.)* stare de război.
Kriegs|stärke *f. sg.* efectiv de război.
Kriegs|steuer, *-n, f.* **1.** contribuție de război. **2.** impozit de război.
Kriegs|stifter, *-s, -, m.* ațâțător, instigator la război.
Kriegs|stimmung *f. sg.* atmosferă, dispoziție războinică.
Kriegs|strapazen *pl.* eforturi, solicitări, oboseli ale războiului.
Kriegs|tanz, *-(e)s, -tänze, m.* dans al războinicilor (la popoarele primitive).
Kriegs|tat, *-en, f.* faptă de arme.
kriegs|tauglich *adj.* apt pentru serviciul militar, pentru front.
Kriegs|technik *f. sg.* tehnică militară.
Kriegs|teilnehmer, *-s, -,* m. participant la război, combatant.
Kriegs|tote, *-n, -n (ein Kriegstoter), m., f.* mort în război.
Kriegs|trau|ung, *-en, f.* cununie (a unui combatant) în timp de război; cununie celebrată în absența bărbatului (aflat pe front).
Kriegs|treiber, *-s, -, m.* v. Kriegsstifter.
Kriegs|treiberei, *-en, f.* ațâțare, instigare la război.
kriegs|treiberisch *adj.* care ațâță, instigă la război.
Kriegs|trophäe [-fɛːə], *-n, f.* trofeu de război.
Kriegs|truppe, *-n, f.* trupă de război.
kriegs|tüchtig *adj.* **1.** apt pentru război. **2.** priceput, oțelit în războaie.
Kriegs|tüchtigkeit *f. sg.* aptitudine de luptător; capacitate militară.
Kriegs|tugend, *-en, f.* virtute războinică.
Kriegs|übung, *-en, f.* exercițiu militar; *pl.* manevre militare.
Kriegs|unruhe, *-n, f.* **1.** agitație războinică. **2.** tulburări cauzate de război.
kriegs|untauglich *adj.* inapt pentru război.
Kriegs|unternehmen, *-s, -, n.* întreprindere de război.
Kriegs|unternehmung, *-en, f.* inițiativă războinică.
Kriegs|unter|stützung, *-en, f.* ajutor de război.
Kriegsverbrechen, *-s, -, n.* crimă de război.
Kriegsverbrecher, *-s, -, m.* criminal de război.
kriegsverbrecherisch *adj.* de criminal de război.
Kriegsverbrecherprozess, *-es, -e, m.* proces intentat criminalilor de război.
Kriegsverdienstkreuz, *-es, -e, n. (ist.)* crucea pentru merite în război (decorație fascistă).
Kriegsverdienstmedaille [-daljə], *-n, f. (ist.)* decorație militară acordată negrilor din trupele germane africane.
Kriegsverfassung, *-en, f.* constituție de război.
kriegs|verletzt *adj.* v. kriegsbeschädigt.
Kriegsverletzte, *-n, -n (ein Kriegsverletzter), m.* și *f.* v. Kriegsbeschädigte.
Kriegs|verletzung, *-en, f.* rană, leziune de război.
Kriegsverluste *pl.* pierderi de război.
Kriegsvermisste, *-n, -n (ein Kriegsvermisster), m.* dispărut în război.
Kriegsverpflegung *f. sg.* aprovizionare în timp de război.
Kriegsverpflegungs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciu de intendență.
Kriegsverpflegungsvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* provizie de război, rezerve alimentare pentru război.
Kriegsver|rat, *-(e)s, m. sg.* trădare militară.
Kriegsverschollene, *-n, -n (ein Kriegsverschollener), m.* și *f.* dispărut în război.
Kriegsverschwörung, *-en, f.* conjurație războinică; complot militar.
kriegsversehrt *adj.* rănit, mutilat în război.
Kriegsversehrte, *-n, -n (ein Kriegsversehrter), m.* și *f.* invalid(ă), mutilat(ă) de război.
kriegsverwendungsfähig *adj. (mil.)* apt pentru serviciu în timp de război.
Kriegsverwüstung, *-en, f.* devastare, distrugere, pustiire datorată războiului.
Kriegsveteran [-ve-], *-en, -en, m.* veteran de război.
Kriegsvolk, *-(e)s, n. sg.* trupă, ostășime.
Kriegsvorbereiter, *-s, -, m.* pregătitor de război.
Kriegsvorbereitung, **Kriegsvorkehrung**, *-en, f.* pregătire de război.
Kriegsvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* provizii de război.
Kriegswaffe, *-n, f.* armă de război.
Kriegswagen, *-s, -, m. (ist.)* car de război, de luptă.
Kriegswaise, *-n, f.* orfan de război.
Kriegswaisenhaus, *-es, -häuser, n.* cămin pentru orfani de război.
Kriegswerkzeug, *-(e)s, -e, n.* armament.
Kriegswesen, *-s, n. sg.* **1.** chestiuni, probleme privitoare la război, la armată. **2.** artă militară.
kriegswichtig *adj.* important din punct de vedere militar, strategic.
Kriegswirren *pl.* tulburări provocate de război.
Kriegswirtschaft *f. sg.* economie de război.
kriegswirtschaftlich *adj.* privitor la economia de război.
Kriegswissenschaft *f. sg.* știință militară.
Kriegswitwe, *-n, f.* văduvă de război.
Kriegswunde, *-n, f.* rană de război.
Kriegszahl|amt, *-(e)s, -ämter, n.* casierie militară.
Kriegszeit, *-en, f.* vreme, timp de război; **in ~en** în timp de război.
Kriegszeitung, *-en, f.* ziar de război.
kriegszer|stört *adj.* distrus din cauza războiului.
Kriegsziel, *-(e)s, -e, n.* scop, obiectiv al războiului.
Kriegszone, *-n, f.* zonă de operații militare; zonă militară.
Kriegszucht *f. sg.* disciplină militară.
Kriegszug, *-(e)s, -züge, m.* expediție militară, campanie.
Kriegszu|stand, *-(e)s, m. sg.* stare de război; **den ~ erklären** a declara starea de război.
Kriegszwang, *-(e)s, m. sg.* **1.** execuție militară. **2.** obligație de a lua parte la război.
Kriegszweck, *-(e)s, -e, m.* v. Kriegsziel.
Kriegteilnehmer, *-s, -, m.* v. Kriegsteilnehmer.
Kriek|ente, *-n, f. (ornit.)* lișiță *(Anas crecca).*
Kries, *-es, n. sg. (elv.)* cetină de brad.
krieschen, *krieschte, gekriescht, vb. (h) (reg.)* **I.** *intr.* a plânge. **II.** *tr.* a prăji în untdelemn.
Kriese, *-n, f. (reg.)* cireașă (sălbatică).
krieslig *adj. (reg.)* amețit.
krietschen, *krietschte, gekrietscht,* v. krieschen.
Kriewatsch, *-es, -e, m. (reg.)* **1.** om cu umărul strâmb. **2.** om vesel.
Krih, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** țipăt, strigăt. **2.** cioară.
Krill, *-(e)s, -e* **I.** *m. (zool.)* crevetă mică portocalie. **II.** *n.* plancton cu creveți.
krillen, *krillte, gekrillt, vb. (h) refl.* a se încreți, a se cârlionța.
Krimi, *-s, -s, m. (fam.)* roman polițist; film, piesă polițist(ă).
kriminal *adj.* **1.** criminal. **2.** judiciar, penal.
Kriminal, *-s, -e; n. (austr., fam.)* pușcărie, temniță.
Kriminal|abteilung, *-en, f.* secție penală, judiciară, de criminalistică.
Kriminal|ätiologie *f. sg.* etiologie criminalistică, penală; criminologie.
Kriminalbe|amte, *-n, -n (ein Kriminalbeamter), m.* funcționar al poliției judiciare, al secției de criminalistică.
Kriminalbiologie *f. sg.* biologie penală, criminalistică.
Kriminaldienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu judiciar, criminalistic (al poliției).
Kriminale, *-n, -n (ein Krimineler), m.*, **Kriminaler**, *-s, -, m. (fam.)* v. Kriminalbeamte.
Kriminalfall, *-(e)s, -fälle, m.* afacere penală.
Kriminalfilm, *-(e)s, -e, m.* film polițist.
Kriminalgericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal penal.
Kriminalgeschichte, *-n, f.* povestire, schiță polițistă.
Kriminalgesetzbuch, *-(e)s, -bücher, n.* cod penal.
Kriminalgesetzgebung *f. sg.* legislație penală.
kriminalisieren, *kriminalisierte, kriminalisiert, vb. (h) tr.* **1.** a transforma pe cineva în criminal. **2.** a prezenta ceva drept o crimă.
Kriminalist, *-en, -en, m.* **1.** jurist specializat în dreptul penal, profesor de drept penal, penalist. **2.** funcționar al poliției judiciare, criminalistice.
Kriminalistik *f. sg.* criminologie (din punct de vedere penal), criminalistică.
kriminalistisch *adj.* criminalistic.
Kriminalität *f. sg.* criminalitate.
Kriminalpolitik, *-en, f.* politică în materie de criminologie.
Kriminalpolizei *f. sg.* poliție judiciară, de criminalistică.
Kriminalprozess, *-es, -e (înv.), m.* proces penal.
Kriminalprozess|ordnung *f. sg.* procedură penală.
Kriminalpsychologie *f. sg.* psihologie criminală.
Kriminalrat, *-(e)s, -räte, m.* judecător (sau consilier) la secția penală a tribunalului.
Kriminalrecht, *-(e)s, n. sg.* drept penal.
kriminalrechtlich *adj.* de drept penal.
Kriminalrichter, *-s, -, m.* judecător la o instanță penală.
Kriminalroman, *-s, -e, m.* roman polițist.
Kriminalsache, *-n, f.* chestiune penală.
Kriminalschmöker, *-s, -, m.* roman polițist de proastă calitate.
Kriminalsoziologie *f. sg.* sociologie criminologică.
Kriminal|statistik, *-en, f.* statistică a criminalității.
Kriminal|stück, *-(e)s, -e, n. (teatru)* piesă polițistă.
Kriminaltechnik *f. sg. (jur.)* tehnică criminalistică.
Kriminalverbrechen, *-s, -, n.* fapt penal.
Kriminalverfahren, *-s, n. sg.* procedură penală.
Kriminalver|handlung, *-en, f.* dezbatere judiciară, penală.
kriminell *adj.* **1.** criminal; penal, pasibil de pedeapsă. **2.** *(fam.)* criminal, mortal, nemaipomenit.
Kriminelle, *-n, -n (ein Krimineller), m. (fam.)* **1.** criminal. **2.** v. Kriminalbeamte.
kriminogen *adj. (livresc)* criminogen, care favorizează actul criminal.
Kriminologie *f. sg.* criminologie.
krimmeln, *krimmelte, gekrimmelt (ich krimm(e)le), vb. (h) intr. (reg.; în expr.)* **es krimmelt und wimmelt** mișună.
krimmen, *krimmte, gekrimmt, vb. (h) tr.* a scărpina.
Krimmer, *-s, -, m.* **1.** blană de miel caracul. **2.** țesătură de lână imitând blana mielului caracul. **3.** *(reg.)* v. Habicht. **4.** *(reg.)* (fel de) grapă.
Krimmerfell, *-(e)s, -e, n.* v. Krimmer **(1).**
krimmern, *krimmerte, gekrimmert, vb. (h) tr.* și *refl. (reg.)* a (se) scărpina.
Krimpe *f. sg.* **1.** *(text.)* dezlustruire, decatare. **2.** *(pop.)* contractare, zbârcire; **es geht in die ~** se zbârcește.
krimpen, *krimpte, gekrimpt, vb. (h) (reg.)* **I.** *tr. (text.)* a se micșora, a se strânge, a intra (la apă). **II.** *intr.* **1.** a se zbârci, a se strânge, a scădea. **2.** *(despre vânt)* a-și schimba direcția de la vest spre est.
Krimpmaß, *-es, -e, n. (text.)* grad de contracție a țesăturilor la decatare.
Krimpmasse *f. sg. (agr.)* scădere în greutate a cerealelor la depozitare.
Krimskrams, - (și *-es), m. sg. (fam.)* mărunțișuri, vechituri, boarfe.
Krim|stecher, *-s, -, m. (înv.)* binoclu de campanie.
Kring, *-en,* **Kringe**, *-n, f. (reg.)* glamnică, colac pentru purtarea poverilor pe cap.
Kringel, *-s, -, m.* **1.** covrig. **2.** cerc. **3.** *(mar.)* ochi din parâmă și pe parâmă. **4.** v. Kring(e).
kringelig *adj.* încolăcit; *(fam.)* **sich ~ lachen** a se strâmba de râs.
kringeln, *kringelte, gekringelt (ich kring(e)le), vb. (h) refl.* a se încolăci; a se încovriga; *(fam.)* **er kringelt sich vor Lachen** se strâmbă de râs.
Kringeln, *-s, n. sg.* încolăcire; *(fam.)* **es ist zum ~** îți vine să te tăvălești de râs.
kringerig *adj.* cu găuri rotunde.
Krinitz, *-es, -e, m. (reg.)* v. Kreuzschnabel.
Krink, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Kring.
Krinne, *-n, f. (elv.)* fisură, crăpătură (în stâncă).
Krinoline, *-n, f.* **1.** crinolină, malacov. **2.** *(text.)* crinolină, țesătură din bumbac și păr de cal.
Kripo *f. sg. presc.* de la Kriminalpolizei.

Krippe, *-n, f.* **1.** iesle; *(fig.)* **an der ~ sitzen, an die ~ kommen** a avea un post bine plătit, a avea în mână pâinea și cuțitul. **2.** creșă. **3.** *(reg.)* teatru de păpuși. **4.** v. Krippenspiel. **5.** *(reg.)* palisadă (pentru întărit malul).
Krippenbeißer, *-s, -, m.* **1.** cal cu ticul de a înghiți aer apucând ieslele cu dinții. **2.** *(fam.)* bătrân incapabil de muncă.
Krippenreiter, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* mârțoagă. **2.** *(fam.)* parazit, linge-blide, om care trăiește pe socoteala altora.
Krippensetzer, *-s, -, m.* v. Krippenbeißer.
Krippen|spiel, *-(e)s, -e, n.* vicleim, joc de Crăciun.
krippig, krippisch *adj. (reg.)* **1.** care mușcă, rău. **2.** bolnăvicios.
Krips, *-, m. sg. (reg.)* gât, beregată; **jn. beim ~ nehmen** a apuca pe cineva de beregată.
Kris, *-es, -e, m.* pumnal malaiezian.
Krise, *-n, f. (med., ec.)* criză; *(ec.)* **langhaltende ~** criză de lungă durată.
kriseln, *kriselte, gekriselt (ich kris(e)le), vb. (h) intr.* și *impers.* a fi criză.
krisen|anfällig *adj.* sensibil la criză.
Krisen|erscheinung, *-en, f.* fenomen de criză.
krisenfest *adj.* rezistent la criză.
Krisenfestigkeit *f. sg.* rezistență la criză.
krisenfrei *adj.* v. krisenlos.
krisen|geschüttelt *adj.* zguduit de criză.
krisenhaft *adj.* de criză, critic.
Krisen|haushalt, *-(e)s, -e, m.* buget de criză.
Krisenjahr, *-(e)s, -e, n.* an de criză economică.
krisenlos *adj.* fără crize; **~e Wirtschaft** economie fără crize.
Krisen|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* celulă de criză.
Krisen|steuer, *-n, f.* impozit excepțional în timpul unei crize.
Krisentheorie, *-n* [-riːən], *f. (ec.)* teorie a crizelor.
Krisenverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere cauzată de criză.
Krisenzeit, *-en, f.* epocă de criză economică.
Krisis, *Krisen, f.* v. Krise.
Krispelholz, *-es, -hölzer, n. (tăb.)* unealtă (de lemn) pentru plutuit.
krispelig *adj.* aspru, zgrunțuros.
Krispelmaschine, *-n, f. (tăb.)* mașină de plutuit.
krispeln, *krispelte, gekrispelt (ich krisp(e)le), vb. (h) tr. (tăb.)* a plutui.
Krisperl, *-s, -e, n. (reg.)* prăpădit, slăbănog.
krispieren, *krispierte, krispiert, vb. (h) tr.* **1.** a încreți, a gofra. **2.** *(med.)* a ligatura.
Kristall[1], *-s, -e, m. (mineral.)* cristal.
Kristall[2], *-s, n. sg.* (sticlă de) cristal; vas, obiect de cristal.
Kristall|achse, *-n, f. (mineral.)* axă cristalografică.
kristall|ähnlich *adj.* asemănător cu cristalul.
kristall|artig *adj.* cristalin.
Kristall|aufbau, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* structură cristalină.
Kristallbe|hälter, *-s, -, m.* recipient, vas de cristal.
Kristallbildung, *-en, f.* formare a cristalelor.
Kristallchemie [-çe-] *f. sg. (chim.)* cristalochimie.
Kristalldetektor, *-s, -ren, m. (radio.)* detector cu galenă.
Kristalldruse, *-n, f. (mineral.)* druză, grup de cristale.
Kristall|ebene, *-n, f. (mineral.)* plan cristalin, cristalografie.
Kristall|ecke, *-n, f. (mineral.)* colț de cristal.
Kristall|eis, *-es, n. sg.* gheață cristalină, transparentă.
Kristall|einheits|stufe, *-n, f. (tel.)* etaj stabilizat cu cuarț.
kristallen *adj.* **1.** de cristal. **2.** asemănător cristalului, cristalin, limpede.
Kristall|endfläche, *-n, f. (mineral.)* bază a cristalului.
Kristallfabrik, *-en, f.* fabrică de cristal.
Kristallfabrikation, *-en, f.* fabricare de cristal.
Kristallfläche, *-n, f. (mineral.)* plan cristalografic, suprafață a cristalului.
Kristallform, *-en, f. (mineral.)* formă cristalină, formă a cristalului.
kristallförmig *adj.* de formă cristalină.
Kristallgefüge, *-s, -, n. (mineral.)* structură cristalină.
Kristallgitter, *-s, -, n. (fiz.)* rețea cristalină.
Kristallgitter|spektrograph, *-en, -en, m. (fiz.)* spectrograf cu rețea cristalină.
Kristallglas, *-es, -gläser, n.* sticlă de cristal; obiecte din sticlă de cristal.
Kristallglocke, *-n, f.* clopot de cristal.
Kristallgoniometer, *-s, -, n. (mineral.)* goniometru de cristale.
Kristallgrenze, *-n, f. (mineral.)* limită, frontieră a cristalului.
kristallhaltig *adj.* care conține cristal, cristalifer.
kristallhell *adj.* de puritatea cristalului.
Kristallhimmel, *-s, m. sg.* cer cristalin.
kristallig *adj.* cristalin.
kristallinisch *adj. (mineral.)* cu structură cristalină, cristalin.
Kristallisation, *-en, f.* v. Kristallisierung.
Kristallisationsfähigkeit *f. sg. (chim.)* capacitate de cristalizare.
Kristallisationsgefäß, *-es, -e, n. (chim.)* cristalizor.
Kristallisationskessel, *-s, -, m.* cazan de cristalizare.
Kristallisations|schale, *-n, f.* v. Kristallisationsgefäß.
kristallisch *adj.* v. kristallinisch.
Kristallisier|apparat, *-(e)s, -e, m.* v. Kristallisationsapparat.
kristallisierbar *adj.* cristalizabil.
Kristallisierbarkeit *f. sg.* capacitate de cristalizare.
kristallisieren, *kristallisierte, kristallisiert, vb. (h) tr., refl.* și *intr. (s)* a (se) cristaliza.
Kristallisieren, *-s, n. sg.*, **Kristallisierung**, *-en, f.* cristalizare.
Kristallit, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* cristalit.
Kristallkante, *-n, f. (mineral.)* muchie a unui cristal.
Kristallkeim, *-(e)s, -e, m. (chim.)* germene, nucleu de cristalizare.
Kristallkeller, *-s, -, m.* peșteră căptușită cu cristale minerale.
kristallklar *adj.* limpede ca cristalul.
Kristallkugel, *-n, f.* glob de cristal.
Kristall|leuchter, *-s, -, m.* lustră, policandru de cristal.
Kristall|linse, *-n, f.* lentilă din cristal.
Kristall|lüster, *-s, -, m.* v. Kristallleuchter.
Kristallographie *f. sg.* cristalografie.
kristallographisch *adj.* cristalografic.
Kristalloid, *-(e)s, -e, n.* cristaloid.
Kristallrefraktometer, *-s, -, n.* refractometru cu cristale.
Kristallsand, *-(e)s, m. sg.* nisip cristalin.
Kristallschleifen, *-s, n. sg.* șlefuire a cristalelor.
Kristallschleifer, *-s, -, m.* șlefuitor de cristale.
Kristallseitenfläche, *-n, f.* față laterală a cristalelor.
Kristall|spiegelglas, *-es, -gläser, n.* cristal pentru oglinzi.
Kristall|struktur [și -stru-], *-en, f. sg. (mineral.)* structură cristalină.
Kristall|system, *-s, -e, n. (mineral.)* sistem cristalin.
Kristalltierchen, *-s, -, n. (zool.)* viermi (din clasa *Rotatoria).*
Kristallwasser, *-s, n. sg. (chim.)* apă de cristalizare.
Kristallwellen|anzeiger, *-s, -, m.* v. Kristalldetektor.
Kristiania, *-s, -s, m. (schi)* cristianie.
Kriterium, *-s, -rien* [-riən], *n.* criteriu; **ergänzendes ~** criteriu complementar; **hauptsächliches ~** criteriu fundamental.
Kritik, *-en, f.* **1.** critică; **~ und Selbstkritik** critică și autocritică; **die ~ abwürgen** sau **unterbinden** a înăbuși critica; **~ der politischen Ökonomie** critica economiei politice; **die ~ der reinen Vernunft** critica rațiunii pure; **an etwas** *(dat.)* **~ üben** sau **etwas der ~ unterziehen** a face critica unui lucru; **unter aller** sau **jeder ~** sub orice critică, foarte prost. **2.** recenzie, articol critic.
Kritikaster, *-s, -, m.* criticastru, critic meschin.
Kritikasterei, *-en, f.* critică meschină.
Kritiker, *-s, -, m.* **1.** critic. **2.** *(peior.)* criticastru.
kritik|fähig *adj.* capabil, apt de a critica, cu simț critic.
Kritik|fähigkeit *f. sg.* simț critic.
kritiklos *adj.* și *adv.* fără critică; lipsit de critică, de simț critic.
Kritiklosigkeit *f. sg.* lipsă de critică.
Kritikus, *-, -se, m. (peior.)* v. Kritiker **(2).**
kritisch *adj.* și *adv.* **1.** critic: **ein ~er Kopf** un spirit critic; **ich stehe seinen Äußerungen ~ gegenüber** am o poziție critică față de afirmațiile sale; **der ~e Apparat** aparat critic (al unei lucrări științifice); *(lit.)* **~er Realismus** realism critic. **2.** critic, decisiv, primejdios; **der ~e Augenblick** momentul critic; *(fiz.)* **die ~e Temperatur** temperatura critică; **die Lage ist ~** situația este critică; **das ~e Alter** vârsta critică.
kritisieren, *kritisierte, kritisiert, vb. (h) tr.* și *intr.* a critica.
Kritisierung, *-en, f.* critică.
Kritizismus, *-, m. sg. (fil.)* criticism.
Kritizist, *-en, -en, m. (fil.)* criticist.
Krittelei, *-en, f.* critică meschină.
Kritt(e)ler, *-s, -, m.* criticastru; cusurgiu.
kritt(e)lig *adj.* **1.** critic meschin; cusurgiu; care caută nod în papură. **2.** migălos, minuțios; **eine ~e Arbeit** o lucrare migăloasă.
Kritt(e)ling, *-s, -e, m.* v. Kritt(e)ler.
kritteln, *krittelte, gekrittelt (ich kritt(e)le), vb. (h) intr. (peior.; an* cu *dat.)* a critica meschin, neprincipial; a căuta nod în papură.
Kritz, *-es, -e, m. (reg.)* zgârietură, linie, dungă.
Kritzelei, *-en, f.* mâzgăleală.
Kritz(e)ler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană cu scris necitet, mâzgălitor.
kritzelig *adj.* necitet, mâzgălit.
kritzeln, *kritzelte, gekritzelt (ich kritz(e)le), vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a scrie necitet, a mâzgăli. **2.** a scârți (cu penița).
Kritzer, *-s, -, m. (tipogr.)* zgârietură (pe placa fotografică, pe piatră sau pe clișeu).
Kriwatsch, *-, -e, m.* v. Kriewatsch.
Kroate, *-n, -n, m.*, **~in**, *-nen, f.* croat(ă).
kroatisch *adj.* croat.
kroch *ind. imperf.* de la kriechen.
Krock, *-s, -e, m. (reg.)* v. Grog.
Krocket și **Krockęt**, *-s, -s, n. (sport)* crochet.
krockettieren, *krockettierte, krockettiert*, **krockieren**, *krockierte, krockiert, vb. (h) tr. (crochet)* a lovi bila îndepărtând-o.
Krog, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** cană. **2.** han. **3.** pășune îngrădită.
Krokant, *-s, -s, m. (cul.)* migdale sau nuci caramelizate.
Krokette, *-n, f. (cul.)* crochetă.
Kroki, *-s, -s, n.* crochiu, schiță.
krokieren, *krokierte, krokiert, vb. (h) tr.* a schița, a face un crochiu.
Krokierpapier, *-s, -e, n.* hârtie pentru schițe, pentru crochiuri.
Krokizeichnung, *-en, f.* v. Kroki.
Krokodil, *-s, -e, n. (zool.)* crocodil *(Crocodilus).*
Krokodils|tränen *pl. (fig.)* lacrimi de crocodil; **er weint ~** varsă lacrimi de crocodil.
Krokus, *-, -* (și *-se), m. (bot.)* crocus, șofran *(Crocus sativus).*
kroll *adj. (reg.)* v. krollig.
Krolle, *-n, f. (reg.)* buclă (de păr).
krollen, *krollte, gekrollt, vb. (h) tr.* și *refl. (reg.)* a (se) încreți.
Kroll|erbse, *-n, f. (bot., reg.)* mazăre uscată nefărâmată.
Krollhaar, *-(e)s, -e, n. (reg.)* v. Krüllhaar.
krollig *adj. (reg.)* creț, ondulat.
Krollkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (reg.)* cap cu părul creț; persoană cu părul creț.
Kron|amt, *-(e)s, -ämter, n.* prerogativă regală.
Kron|anwalt, *-(e)s, -wälte, m. (reg.)* procuror al Coroanei.
Kronbe|amte, *-n, -n (ein Kronbeamter), m. (ist.)* funcționar al Coroanei.
Kronbewerber, *-s, -, m.* pretendent la Coroană.

Kronblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* petală.
Krönchen, *-s, -, n. (dim.* de la Krone) coroniță.
Krone, *-n, f.* **1.** coroană; *(fig.)* regalitate, putere regală; **die königliche ~** Coroană regală; **die Rechte der ~** drepturile suveranului, drepturile coroanei; **zur ~ gelangen** a accede la tron, a se încorona. **2.** coroană (a unui pom). **3.** *(bot.)* corolă. **4.** *(constr.)* coronament, coroană; parte superioară a unei construcții sau a unui obiect; **die ~ des Deiches** coronamentul digului. **5.** *(fin.)* coroană (monedă); față cu coroană a monedei. **6.** *(astron.)* coroană boreală; coroană australă. **7.** *(vân.)* coroană (în cornul cerbului). **8.** v. Kronleuchter. **9.** coroană (la piciorul calului). **10.** *(dentistică)* coroană. **11.** *(fig.)* vârf, culme; **er hält sich für die ~ der Schöpfung** se consideră nemaipomenit, grozav; **das setzt allem die ~ auf** asta le pune vârf la toate; asta-i colac peste pupăză. **12.** *(fam.)* cap; **was ist ihm in die ~ gefahren?** ce i-a trecut prin cap? **er hat etwas in der ~** e cam amețit de băutură; **der Wein ist ihm in die ~ gestiegen** i s-a urcat vinul la cap. **13.** *(tipogr.)* cap al presei de mână.
Kron|einkünfte *pl.* venituri ale Coroanei.
Krönel, *-s, -, m.*, **Krönel|eisen**, *-s, -, n.*, **Krönel|hammer**, *-s, -hämmer, m. (constr.)* buciardă, gradină de lucrat piatra.
kröneln, *krönelte, gekrönelt (ich krön(e)le), vb. (h) tr. (constr.)* a buciarda.
krönen, *krönte, gekrönt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) încorona; **er wurde zum König gekrönt** a fost încoronat; *(fig.)* **seine Bestrebungen wurden von Erfolg gekrönt** străduințele i-au fost încununate de succes. **2.** a premia, a laurea; **die Preisarbeit wurde gekrönt** lucrarea a fost premiată; *(fig.)* **ein gekrönter Dichter** un poet laureat.
kronen|artig *adj.* ca o coroană, de forma unei coroane.
Kronenbein, *-(e)s, -e, n. (vet.)* os al coroanei (la cai).
Kronenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* v. Kronblatt.
Kronenbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* sfredel cu coroană; burghiu inelar, cu diamant.
Kronendach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* învelitoare de țigle-solzi pe două rânduri.
Kronengold, *-(e)s, n. sg. (înv.)* aur dentar, de 22 de carate.
Krone(n)korken, *-s, -, m.* capac metalic pentru închis sticle.
Kronenländerei, *-en, f.* v. Krongut.
kronenlos *adj.* fără coroană.
Kronenmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliță crenelată.
Kronen|orden, *-s, -, m. (ist.)* Ordinul Coroanei (decorație).
Kronenrad, *-(e)s, -räder, n.* v. Kronrad.
Kronenschluss, *-es, m. sg. (forest.)* umbrire totală a solului în păduri.
Kronen|stück, *-(e)s, -stücke, n.* monedă de o coroană.
Kron(en)taler, *-s, -, m. (ist.)* taler, monedă veche de argint.
Kronenträger, *-s, -, m.* purtător al coroanei, cap încoronat.
Kronentritt, *-(e)s, -e, m. (vet.; la cai)* călcătură a coroanei.
Kronenwährung, *-en, f.* sistem monetar al coroanei.
Kronenwicke, *-n, f. (bot.)* coroniște *(Coronilla varia* L.).
Kronenwucherblume, *-n, f. (bot.)* margaretă *(Chrysanthemum coronarium).*
Kron|erbe, *-n, -n, m.* moștenitor al Coroanei.
Kron|erbin, *-nen, f.* moștenitoare a Coroanei.
Kronfleisch, *-(e)s, n. sg. (reg., la vite)* diafragmă.
Kronglas, *-es, n. sg.* sticlă crown.
Krongut, *-(e)s, -güter, n.* moșie, domeniu, proprietate a(l) Coroanei.
Kronhirsch, *-(e)s, -e, m.* cerb cu coarne mari.
Kronholz, *-es, -hölzer, n. (mar.)* lemn de la hamac.
Kronhüter, *-s, -, m. (ist.)* păstrător al coroanei, paznic al Coroanei.
Kronide, *-n, -n, m. (mit.)* descendent al lui Cronos.
Kron|insignien [-niən] *pl.* v. Krönungsinsignien.
Kronjurist, *-en, -en, m.* jurisconsult al Coroanei (în Anglia).
Kronjuwelen *pl.* bijuterii, giuvaiere ale Coroanei.
Kronkolonie, *-n* [-ni:ən], *f. (în Imperiul Britanic)* colonie condusă de un guvernator.
Kronkupfer, *-s, n. sg.* aramă fină.
Kronland, *-(e)s, -länder, n. (ist.)* țară, provincie ereditară a Coroanei.
Kronlehen, *-s,-, n. (ist.)* feudă a Coroanei.
Krönlein, *-s, -, n.* v. Krönchen.
Kronleuchter, *-s, -, m.* policandru, lustră; *(fam.)* **mir geht ein ~ auf** mi se aprinde beculețul.
Kronprinz, *-en, -en, m.* principe moștenitor.
Kronprinzessin, *-nen, f.* principesă moștenitoare.
kronprinzlich *adj.* al principelui moștenitor.
Kronrad, *-(e)s, -räder, n. (orlog.)* roată cu coroană dințată.
Kronrat, *-(e)s, -räte, m.* consiliu de coroană.
Kronsäge, *-n, f. (tehn.)* ferăstrău cilindric.
Kronsbeere, *-n, f. (reg., bot.)* **1.** merișor *(Vaccinium vitis idaea).* **2.** afin de baltă *(Vaccinium uliginosum).*
Kronschatz, *-es, -schätze, m.* tezaur al Coroanei.
Kronschwelle, *-n, f.* **1.** *(constr.)* traversă superioară. **2.** *(geogr.)* ridicare de teren.
Krontruppen *pl.* trupe ale Coroanei.
Krönung, *-en, f.* **1.** încoronare. **2.** *(fig.)* încununare, punct culminant; **die ~ des Festes** punctul culminant al serbării. **3.** *(constr.)* coronament.
Krönungs|eid, *-(e)s, -e, m.* jurământ de încoronare.
Krönungsfeierlichkeit, *-en, f.*, **Krönungsfest**, *-es, -e, n.* festivitate de încoronare.
Krönungs|insignien [-niən] *pl.* insemne ale puterii regale.
Krönungsjahr, *-(e)s, -e, n.* an al încoronării.
Krönungsmantel, *-s, -mäntel, m.* mantie de încoronare.
Krönungsmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* marș de încoronare.
Krönungsmünze, *-n, f.* medalie comemorativă a încoronării.
Krönungs|stadt, *-städte, f.* oraș tradițional de încoronare.
Krönungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi a încoronării.
Kronwache, *-n, f.* gardă a Coroanei.
Kronwerk, *-(e)s, -e, n. (mil., înv.)* fortificație în formă de coroană.
Kronwicke, *-n, f.* v. Kronenwicke.
Krönzel, *-n, f. (bot., reg.)* agrișă.
Kronzeuge, *-n, -n, m. (jur.)* martor principal; fost complice.
Kropf, *-(e)s, Kröpfe, m.* **1.** *(med., zool.)* gușă; *(fam.)* **überflüssig, unnötig sein wie ein ~** a fi inutil. **2.** *(fitopatologie)* cancer al lemnului. **3.** *(vet.)* tumoare hidropică. **4.** parte îndoită a țevilor de orgă. **5.** *(constr.)* muchie a ciubucului (la o zidărie).
Kropf|achswelle, *-n, f. (mec.)* arbore cotit.
kropf|artig *adj.* ca o gușă.
Kröpfchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kropf **(1)**) gușuliță.
kröpfen, *kröpfte, gekröpft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a îndopa (gâște). **2.** *(tehn.)* a îndoi in unghi drept. **3.** *(constr.)* a trage o cornișă cotită. **4.** *(tehn.)* a împreuna șipci în tăietură oblică; a îndoi (țevi etc.) în formă de cot. **II.** *intr. (despre păsări răpitoare)* a înghiți prada, a înfuleca.
Kropf|ente, *-n, f. (ornit.)* specie de cormoran *(Phalacrocorax graculus).*
Kröpfer, *-s, -, m.* **1.** v. Kropftaube. **2.** *(iht.)* soi de pește sferic cu patru dinți *(Tetraodon).* **3.** îndopător de gâște.
Kropfgans, *-gänse, f.* v. Pelikan.
kropfig, kröpfig 1. gușat. **2.** *(bot.)* întârziat în creștere.
Kröpflein, *-s, -,* v. Kröpfchen.
Kröpfling, *-s, -e, m.* (om) gușat.
Kröpfrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată hidraulică cu voleți.
Kröpfscheibe, *-n, f. (tehn.)* excentric; disc-camă.
Kropf|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* piatră de colț (fasonată).
Kropf|storch, *-(e)s, -störche, m. (ornit.)* pasăre argala *(Leptotilus dubius).*
Kropftaube, *-n, f. (ornit.)* porumbel gușat *(Columba gutturosa).*
Kröpfung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* îndoitură în formă de cot, gâtuire a unei piese, cot al arborelui cotit. **2.** îndopare (a gâștelor).
Kröpfungswinkel, *-s, -, m. (tehn.)* unghi de îndoire.
Kropfvogel, *-s, -vögel, m.* pasăre gușată.
Kropp, *-(e)s, m. sg. (rar)* popor; plebe.
Kroppzeug, *-(e)s, n. sg. (pop., fam.)* **1.** țânci, puștime. **2.** fleacuri, mărunțișuri. **3.** oameni fără valoare; căzături; mișei.
kroquieren [-'ki:-], *kroquierte, kroquiert, vb. (h) tr. (reg.)* v. krokieren.
krösch *adj. (reg.)* v. kross.
kröschen, *kröschte, gekröscht, vb. (h) tr. (cul.)* a prăji (în grăsime).
Kröse, *-n, f.* **1.** guler încrețit, jabou. **2.** canelură; gardină (la doage).
Kröse|eisen, Krösel|eisen, *-s, -, n.* **1.** unealtă de tăiat geamuri. **2.** unealtă de tras caneluri (în doage).
kröseln, *kröselte, gekröselt (ich krös(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a tăia sticlă. **2.** a trage caneluri (în doage).
krösen, *kröste, gekröst, vb. (h) tr.* a gărdini (doage).
kross *adj. (cul., reg.)* bine prăjit, crocant.
Krösus, *-, -se, m.* bogătaș (după Cresus, regele Lidiei).
Kröte, *-n, f.* **1.** *(zool.)* broască râioasă *(Bufo)*; *(fig.)* **er hat in seinen Berufsleben viele ~n schlucken müssen** în viața profesională a trebuit să înghită multe. **2.** *(fig., fam.; despre o femeie rea)* scorpie, mejeră. **3.** *(despre copii)* broscoi; **kleine ~** ștrengăriță mică. **4.** denumire a mai multor boli de animale. **5.** *pl. (argou)* bani, biștari.
Kröten|echse, *-n, f. (zool.)* iguană-broască *(Phrynosoma cornutum).*
Kröten|frosch, *-(e)s, -frösche, m. (zool.)* broască brună *(Pelabates fuscus).*
Krötengift, *-(e)s, n. sg.* otravă a broaștei râioase.
Kröten|loch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** broscărie. **2.** băltoacă; *(fig.)* cloacă.
Krötenmaul, *-(e)s, -mäuler, n. (la cai)* bot, gură cu pete negre.
Kröten|stein, *-(e)s, -e, m. (geol.)* bufonit.
krötig *adj. (fam.)* **1.** veninos; răutăcios. **2.** încăpățânat, obraznic, certăreț, iritabil. **3.** mic, minuscul.
Kroton|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de croton.
Krott, *-en, f. (reg.)* **1.** v. Kröte **(1, 3)**. **2.** morcov.
krottig *adj. (reg.)* v. krötig **(3)**.
Krucke, *-n, f. (vân.)* corn de capră neagră.
Krücke, *-n, f.* **1.** cârjă; *(fig.)* **einem die ~ reichen** a ajuta pe cineva. **2.** *(muz.)* cui de vioară. **3.** mâner îndoit (la baston, umbrelă etc.) **4.** nume dat diferitor unelte în formă de cârjă: *(brutărie)* vătrai; *(berărie)* amestecător etc. **5.** *(fam.)* om de nimic, nulitate.
krückenförmig *adj.* în formă de cârjă.
Krucken|kreuz, Krückenkreuz, *-es, -e, n. (herald.)* cruce cu cârjă.
Krück(en)stock, *-(e)s, -stöcke, m.* **1.** cârjă. **2.** baston în formă de cârjă.
krud(e) *adj. (înv.; despre alimente)* crud, necopt; indigest; *(fig.)* grosolan, brutal.
Krudelität *f. sg. (înv.)* cruzime.
Kruditāt, *-en, f. sg. (înv.)* faptul de a fi necopt, crud; lucru crud; cruditate; *(fig.)* grosolănie, brutalitate.
Krug, *-(e)s, Krüge, m.* **1.** ulcior, cană; **der ~ geht so lange zum Wasser, bis er bricht** ulciorul nu merge de multe ori la apă. **2.** cârciumă, birt, han (de țară).
Krügel, Krügelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Krug) **1.** ulcioraș. **2.** cănuță, căniță.
Krüger, *-s, -, m.* cârciumar, hangiu.
Krügerei, *-en, f.* **1.** cârciumărit. **2.** v. Krug **(2)**.
krugförmig *adj.* în formă de ulcior.
Krug|gerechtigkeit *f. sg. (înv.)* drept de a ține o cârciumă, un birt.
Krüglein, *-s, -, n.* v. Krügel.
krugweise *adv.* cu ulciorul.
Krugwirt, *-(e)s, -e, m.* v. Krüger.
Kruke, *-n, f. (reg.)* **1.** ulcior de lut. **2.** *(fam.)* om ciudat; *eine putzige ~* un (om) caraghios.
Krulle *-n, f. (înv.)* guler încrețit (din sec. al XVII-lea).
krüllen, *krüllte, gekrüllt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a șifona. **2.** a dezghioca. **3.** a încreți, a încolăci. **II.** *refl.* a se încreți, a se încolăci.
Krüllhaar, *-(e)s, -e, n.* păr de cal pentru tapițerie.
Krümchen, *-s, -, n. (dim.* de la Krume) firimitură, fărâmiță.
Krume, *-n, f.* v. Krümel **(1, 2, 3)**.
Krümel, *-s, -, m.* (și *n.*) **1.** firimitură (mai ales de pâine). **2.** miez de pâine. **3.** pământ arabil afânat. **4.** *(fam.)* copil mic.
Krümelchen, *-s, -, n.* v. Krümchen.

krüm(e)lig *adj.* fărâmicios.
krümeln, *krümelte, gekrümelt (ich krüm(e)le), vb.* **I.** *tr. (h)* a fărâmiţa. **II.** *intr. (h* şi *s)* **1.** a se fărâmiţa; *(impers.)* **es krümelt** se destramă. **2.** a fulgui; *(impers.)* **es krümelt draußen** afară fulguieşte.
Krümel|struktur *f. sg. (agr.)* structură glomerulară (a solului).
Krümelzucker, *-s, m. sg.* zahăr pentru presărat (pudră sau tos fin).
krümen, *krümte, gekrümt, vb. (h) (rar)* **I.** *tr.* v. krümeln **(I)**. **II.** *intr. (despre semănături)* a creşte.
Krumenfeld, *-(e)s, -er, n.* v. Krume **(3)**.
krumm *adj.* şi *adv.* strâmb, încovoiat, îndoit, adus, curb, întortocheat; **~e Beine** picioare strâmbe; **eine ~ Linie** o linie curbă; **einen ~en Rücken haben** a avea spinarea încovoiată; *(fig.)* **einen ~en Rücken machen** a avea o atitudine umilă, servilă; **~ biegen** sau **~ machen** a îndoi, a încovoia; **~ werden** a deveni strâmb, a se îndoi, a se încovoia; *(fam.)* **jn. ~ ansehen** a privi chiorâş pe cineva; a se uita strâmb la cineva; *(fam.)* **~e Finger machen** a şterpeli, a fura; *(fam.)* **jn. ~ und lahm schlagen** a snopi pe cineva în bătăi; *(fig.)* **~e Wege gehen** sau **~e Pfade wandeln** a merge pe căi piezişe, necinstite; **das Gerade ~ und das Krumme grad machen** a face din negru alb şi din alb negru; **etwas ~ nehmen** a lua ceva în nume de rău; **es geht ~ mit ihm** nu-i prea merg treburile; îi merge prost; *(fam.)* **sich ~ legen** a strânge punga (pentru a cumpăra ceva); *(înv.)* **jn. ~ schießen** a pune în lanţuri, a încătuşa.
Krumm|achse, *-n, f. (tehn.)* arbore, ax cotit, cu manivelă.
krümmbar *adj.* care poate fi încovoiat, îndoit.
Krummbein, *-(e)s, -e, m. (fam.)* om cu picioarele strâmbe.
krummbeinig *adj.* cu picioare strâmbe.
Krumme[1], *-n, -n (ein Krummer), m.* şi *f.* **1.** cocoşat(ă). **2.** *m. (reg.; glumeţ)* iepure de câmp.
Krumme[2], *-n, f. (reg.)* **1.** seceră. **2.** coasă. **3.** v. Krümme **(2)**.
Krümme, *-n, f.* **1.** încovoiere, deviere, sinuozitate. **2.** curbă, cotitură (de drum). **3.** v. Krümpe.
Krumm|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* **1.** cuţitoaie curbă. **2.** ştemuitor curb (de instalator).
krümmen, *krümmte, gekrümmt, vb. (h)* **I.** *tr.* a strâmba, a curba, a încovoia; *(fig.)* **ihm wurde kein Haar gekrümmt** nu i s-a clintit nici un fir de păr din cap, nu i s-a făcut nici un rău; *(fig.)* **deswegen krümme ich keinen Finger** pentru asta nu mişc nici un deget. **II.** *refl.* **1.** a se încovoia, a se gârbovi, a se cocoşa; **er krümmt sich unter der Last** se încovoaie sub povară. **2.** *(fig.)* a se ploconi, a se umili.
krümmer *adj. (reg.)* v. krumm.
Krümmer, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** cot de conductă. **2.** grindă curbă. **3.** *(agr.)* unealtă pentru afânarea pământului; (fel de) grapă, rariţă.
krümmern, *krümmerte, gekrümmert, vb. (h) tr. (tehn.)* a prevedea cu un cot, cu o curbă.
krummfaserig *adj. (despre lemn)* cu fibre sinuoase, răsucite.
krummfüßig *adj.* cu picioare strâmbe.
krumm gehen, *ging krumm, krumm gegangen, vb. (s) intr.* a merge prost, a nu reuşi.
krummgewachsen *adj.* crescut strâmb.
Krummhals, *-es, -hälse, m.* **1.** *(med.)* torticolis; gât de lup; gât ţeapăn. **2.** *(bot.)* ochiul-lupului *(Anchusa arvensis)*.
krummhalsig *adj.* **1.** cu gâtul sucit. **2.** *(med.)* cu gâtul ţeapăn.
Krummholz, *-es, -hölzer, n.* **1.** jug de ham (la atelajul rusesc). **2.** *(constr.)* lemn strâmb, curbat. **3.** v. Krummholzkiefer. **4.** bumerang.
Krummholzkiefer, *-n, f. (bot.)* jneapăn, jep *(Pinus mugo)*.
Krummholzregion, *-en, f.* regiune de jnepeni, de jepi.
Krummhorn, *-(e)s, -hörner, n.* **1.** *(muz.)* instrument (vechi) de suflat. **2.** *(zool.)* animal cu coarne răsucite.
krummlachen, *lachte krumm, krummgelacht, vb. (h) refl.* a se strica de râs; **sich krumm- und schieflachen** a se strâmba de râs.
krumm legen, *legte krumm, krumm gelegt, vb. (h) refl. (fam.)* a-şi rupe de la gură, a face economii.
krumm liegen, *lag krumm, krumm gelegen, vb. (h) intr. (fam.)* a trăi în condiţii precare, în sărăcie.
Krümmling, *-s, -e, m.* **1.** *(constr.)* cot curbat al unei balustrade de scară. **2.** *(rar)* om adus de spate.
krummlinig *adj. (mat.)* curbiliniu.
Krumm|meißel, *-s, -, m. (tehn.)* daltă curbă.
krummnasig, *adj.* cu nas strâmb, coroiat.
krumm nehmen, *nahm krumm, krumm genommen, vb. (h) tr.* a lua în nume de rău; **du musst ihm das nicht gleich ~** nu trebuie să te superi numaidecât pe el.
Krummsäbel, *-s, -, m.* sabie încovoiată, iatagan.
krumm schließen, *schloss krumm, krumm geschlossen (du, er schließt krumm), vb. (h) tr. (ist.)* a fixa un condamnat de butuc în aşa fel încât să stea strâmb.
Krummschnabel|specht, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* avozetă, cioc-întors *(Recurvirostra avosetta)*.
Krummschwert, *-(e)s, -er, n.* v. Krummsäbel.
Krumm|stab, *-(e) s, -stäbe, m. (bis. cat.)* cârjă episcopală; *(fig.)* putere episcopală.
Krümmung, *-en, f.* **1.** cotitură, îndoitură, încovoiere, sinuozitate; **~ eines Weges** curbă, cotitură a unui drum. **2.** *(mat.)* curbă.
Krümmungshalbmesser, *-s, -, m. (mat.)* rază de curbură.
Krümmungskreis, *-es, -e, m. (mat.)* cerc osculator, cerc de curbură.
Krümmungslinie [-niə], *-n, f. (mat.)* linie de curbură.
Krümmungsmesser, *-s, -, m. (tehn.)* curbimetru.
Krümmungsmittelpunkt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* centru de curbură.
Krümmungsradius, *-, -radien* [-iən], *m.* v. Krümmungshalbmesser.
Krümmungs|tafel, *-n, f.* indicator de curbă (pe şosele).
Krümmungs|zentrum, *-s, -zentren, n.* v. Krümmungsmittelpunkt.
Krummwerden, *-s, n. sg.* **1.** strâmbare, încovoiere. **2.** gârbovire.
Krummziegel, *-s, -, m. (constr.)* cărămidă curbă.
Krummzirkel, *-s, -, m. (tehn.)* compas de grosime.
Krümpe *f. sg. (vet.)* panariţiu (inflamaţie a pielii între unghiile piciorului la oi).
Krumpel, **Krümpel**, *-s, -, m.* încreţitură (într-un material şifonat).
krumpelig, **krümpelig** *adj.* mototolit.
krumpeln, *krumpelte, gekrumpelt (ich krump(e)le)*, **krümpeln**, *krümpelte, gekrümpelt (ich krümp(e)le), vb. (h) tr.* a mototoli.
krümpen, *krümpte, gekrümpt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(despre ţesături)* a intra la apă. **2.** a se răsuci de la vest la est. **II.** *tr.* a face să intre la apă.
Krümpen, *-s, n. sg.* v. Krimpe **(2)**.
Krümper, *-s, -, m. (ist.; în Prusia)* **1.** *(mil.)* rezervist instruit numai în câteva luni. **2.** *(reg.)* infirm.
Krümper|pferd, *-(e)s, -e, n. (mil.)* cal reformat.
Krümper|system, *-s, -e, n. (ist.)* sistem prusac de recrutare (1809-1813).
Krümperwagen, *-s, -, m.* caleaşcă, trăsură militară.
krumpf|arm *adj. (text.)* care intră puţin la apă.
krumpf|echt *adj. (text.)* care nu intră la apă.
krumpfen, *krumpfte, gekrumpft, vb. (h) tr. (text.)* a trata ca să nu intre la apă.
krumpf|frei *adj.* v. krumpfecht.
Krumpfmaß, *-es, n. sg. (agr., înv.)* scăzământ.
Krünkel, *-s, -, m., (reg.)* **Krunkel**, *-n, f.* cută, îndoitură, pensă.
krupen, *krupte, gekrupt*, **krüpen**, *krüpte, gekrüpt, vb. (s) intr. (reg.)* a se târî.
Kruper, *-s, -, m. (zool.)* soi de găină.
Krupjagd *f. sg.* braconaj.
Krupp, *-s, m. sg. (med.)* crup, anghină difterică.
Kruppade, *-n, f. (rar)* salt în călăria de înaltă şcoală.
krupp|artig *adj.* de anghină difterică, de crup.
Kruppe, *-n, f.* crupă (la cal).
Krüppel, *-s, -, m.* **1.** schilod, infirm; invalid; **er ist zum ~ geworden** a devenit infirm. **2.** avorton.
Krüppelbaum, *-(e)s, -bäume, m.* arbore pipernicit.
Krüppelbusch, *-(e)s, -büsche, m.* tufă pitică.
Krüppelei *f. sg.* **1.** infirmitate, schilodeală; debilitate. **2.** mers împiedicat.
krüppelhaft *adj.* schilod, infirm; invalid; pipernicit, chircit.
Krüppelhaftigkeit *f. sg.* v. Krüppelei.
Krüppelheim, *-(e)s, -e, n.* azil de infirmi.
Krüppelholz, *-es, n. sg.* lemn chircit, crescut strâmb.
krüppelicht, **krüpp(e)lig** *adj.* v. krüppelhaft.
krüppeln, *krüppelte, gekrüppelt (ich krüpp(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a schilodi. **2.** a îndeplini, a face cu greu. **II.** *intr.* **1.** *(despre plante)* a se chirci, a se pipernici. **2.** a se târî. **3.** *(text., reg.)* a se şifona,
kruppieren, *kruppierte, kruppiert, vb. (h) tr.* a scoate osânza de pe un porc tăiat.
Krüppling, *-s, -e, m.* v. Krüppel **(2)**.
kruppös *adj. (med.)* cu caracter de crup; **~er Husten** tuse spasmodică, chintoasă.
krural *adj. (anat.)* crural.
krüsch *adj. (reg.)* mofturos.
Kruse, *-n, f. (reg.)* cană de băut.
Krüsel, *-s, -, n.* lampă simplă ţărănească.
Krüseler, *-s, -, m.* bonetă medievală.
kruselig *adj. (reg.)* **1.** creţ. **2.** gustos.
krüseln, *krüselte, gekrüselt (ich krüs(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a se învârti.
krüsen, *krüste, gekrüst (du, er krüst), vb. (h) tr. (reg.)* a încreţi.
Krustazee, *-n* [-tse:ən], *f. (zool.)* crustaceu.
Krustchen, *-s, -, n. (cul.)* pateu bine copt.
Krüstchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kruste) cojiţă; colţ de pâine.
Kruste, *-n, f.* coajă, scoarţă, crustă; înveliş, pojghiţă; **die ~ des Brotes** coaja pâinii; **die ~ einer Wunde** coaja, crusta unei răni.
Krustel, *-n, f.* v. Krustchen.
krusten|artig *adj.* v. krustig.
Krusten|echse, *-n, f. (zool.)* şopârlă mexicană «gila» *(Heloderma suspectum)*.
Krustenflechte, *-n, f. (bot.)* lichen crustos; *pl.* (familia) licheni(lor) crustoşi.
Krustentier, *-(e)s, -e, n.*, **Krüster**, *-s, -, m.* v. Krustazee.
krustig *adj.* acoperit cu coajă, cu scoarţă, cu crustă.
Krüstlein, *-s, -,* n. v. Krüstchen.
Krux *f. sg.* chin, tortură.
Kruzifere, *-n, f. (bot.)* (plantă) cruciferă *(Cruciferae)*.
Kruzifix, *-es, -e, n. (rel.)* crucifix.
kruzifix! *interj. (fam.)* drăcia dracului!
Kruzifixus, *-, m. sg. (rel.)* Crucificatul.
Kruzitürken! *interj. (fam.)* v. kruzifix.
Kryolith, *-(e)s, -e* (şi *-en, -en), m. (mineral.)* criolit.
Krypta, *-ten,* **Krypte**, *-n, f.* **1.** criptă, cavou. **2.** *pl. (anat.)* cripte.
kryptisch *adj.* criptic, neclar, greu de înţeles, ermetic.
Kryptogame, *-n. f. (bot.)* criptogamă *(Kryptogamae)*.
kryptogamisch *adj. (bot.)* criptogam.
kryptogen *adj.* criptogen, de origine necunoscută.
kryptogenetisch *adj.* criptogenetic, de provenienţă necunoscută.
Kryptogramm, *-s, -e, n.* criptogramă, text secret.
Kryptograph, *-en, -en, m.* **1.** scriitor de texte secrete. **2.** maşină de scris cu alfabet secret.
Kryptographie, *-n* [-'fi:ən], *f.* criptografie, scriere secretă.
Krypton, *-s, n. sg. (chim.)* cripton.
KSZE *presc.* de la Konferenz für Sicherheit und Zusammenarbeit in Europa.
Kto *(presc.* de la Konto) cont.
Kubaner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cubanez(ă).
kubanisch *adj.* cuban, din Cuba.
Kubatur *f. sg.* **1.** *(mat.)* ridicare la cub. **2.** cubaj.
Kübber, *-s, -, m. (reg.)* dogar, butnar.
Kübbung, *-en, f. (reg.)* aripă laterală a casei ţărăneşti nordgermane; acaret, grajd.
Kübel, *-s, -, m.* **1.** găleată; *(fam.)* **es gießt (wie) mit, (wie) aus, in ~n** plouă cu găleata, toarnă. **2.** hârdău; ciubăr. **3.** *(tehn.)* benă; cupă; căuş. **4.** ghiveci, glastră. **5.** *(mar.)* ghiordel.

Kübel|aufzug, *-(e)s, -züge, m. (tehn.)* elevator cu benă.
kübeln, *kübelte, gekübelt (ich küb(e)le), vb. (h) (fam.)* **I.** *tr.* a turna cu găleata. **II.** *intr.* **1.** a bea mult. **2.** a vomita. **3.** *(argou al deținuților)* a folosi hârdăul.
Kübelrad, *-(e)s, -räder, n.* roată de irigație.
Kübelwagen, *-s, -, m.* **1.** *(ferov.)* vagon cu benă. **2.** *(metal.)* schip. **3.** *(auto.)* mașină deschisă de teren.
kübelweise *adv.* cu găleata.
Kübenholz, *-es, -hölzer, n.* lemn pentru doage.
kubieren, *kubierte, kubiert, vb. (h) tr.* **1.** *(mat.)* a ridica la cub. **2.** *(forest.)* a face cubajul copacilor.
Kubierung, *-en, f.* v. Kubatur.
Kubierungsformel, *-n, f. (forest.)* formulă pentru calcularea cubajului.
Kubikberechnung *f. sg.* v. Kubatur.
Kubikdezimeter, *-s, -, n.* decimetru cub.
Kubikfuß, *-es, -füße, m.* picior cubic (unitate de măsură).
Kubik|inhalt, *-(e)s, -e, m.* capacitate cubică, cubaj.
Kubik|kilometer, *-s, -, n.* kilometru cub.
Kubikmaß, *-es, -e, n.* măsură cubică, volum.
Kubikmeter, *-s, -, n.* metru cub.
Kubikmillimeter, *-s, -, n.* milimetru cub.
Kubikwurzel, *-n, f. (mat.)* rădăcină cubică.
Kubikzahl, *-en, f. (mat.)* cub al unui număr.
Kubikzentimeter, *-s, -, n.* centimetru cub.
Kubikzoll, *-(e)s, -, m.* țol cubic (unitate de măsură).
kubisch *adj.* cubic; *(mat.)* **eine ~e Gleichung** ecuație de gradul al treilea.
Kubismus, *-, m. sg. (pict.)* cubism.
Kubist, *-en, -en, m. (pict.)* cubist.
kubistisch *adj. (pict.)* cubist, referitor la cubism.
Kübler, *-s, -, m. (reg.)* dogar, butnar.
Kubus, *-, -* (sau *Kuben), m. (mat.)* **1.** cub. **2.** puterea a treia, cub.
Küche, *-n, f.* **1.** bucătărie; **eine helle ~** o bucătărie luminoasă. **2.** bucătărie, fel obișnuit de a găti bucatele (la un popor, o regiune etc.); **rumänische ~** bucătărie românească; **sie besorgt die ~** se ocupă de gătit; **kalte ~** hrană rece; bufet rece; *(fig.)* **in des Teufels ~ kommen** a ajunge la strâmtoare.
Kuchel, *-n, f. (reg.)* bucătărie.
Küchel, Küchelchen[1], *-s, -, n. (dim.* de la Küche) bucătărioară.
Küchel, Küchelchen[2], *-s, -, n. (dim.* de la Kuchen) cozonac mic; prăjitură.
Kucheldeutsch, *-, n. -sg. (austr.)* jargon vienez al servitorilor; germană stricată, de mahala.
kücheln, *küchelte, gekü̈chelt (ich küch(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a face prăjituri.
Kuchen, *-s, -, m.* **1.** prăjitură, plăcintă, chec; cozonac; **einen ~ backen** a face o prăjitură; *(fam., iron.)* **ja ~!** pune-ți pofta în cui! **2.** *(tehn.)* turtă. **3.** *(elv.)* talpă de sanie.
Küchen|anrichte, *-n, f.* bufet de bucătărie.
Kuchenbäcker, *-s, -, m.* **1.** cofetar. **2.** patisier.
Kuchenbäckerei, *-en, f.* **1.** cofetărie. **2.** patiserie.
Küchenbediente, *-n, -n (ein Küchenbedienter), m.* angajat la bucătărie.
Küchenbeil, *-(e)s, -e, n.* satâr de bucătărie.
Kuchenblech, *-(e)s, -e, n.* tavă de prăjituri; formă de chec.
Kuchenboden, *-s, -böden, m. (cul.)* blat.
Kuchenbrett, *-(e)s, -er, n.* fund de întins foile, planșetă.
Küchenbulle, *-n, -n, m. (fam., mai ales în limbajul soldaților)* bucătarul unei cantine.
Küchenchef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* bucătar-șef.
Küchendill, *-s, m. sg. (bot.)* mărar *(Anethum graveolens).*
Küchendragoner, *-s, -, m. (glumeț)* bucătăreasă grasă și energică.
Küchen|einrichtung, *-en, f.* **1.** instalație de bucătărie. **2.** mobilă, veselă de bucătărie.
Kuchen|eisen, *-s, -, n.* tavă pentru copt pișcoturi.
Küchenfee, *-n* [-fe:ən], *f. (glumeț)* bucătăreasă.
Küchenfeuer, *-s, -, n.* foc de bucătărie.
Kuchenform, *-en, f.* **1.** formă pentru cozonac, pentru prăjituri. **2.** formă a unui cozonac, a unei prăjituri.
kuchenförmig *adj.* în formă de cozonac, de prăjitură.
Küchengarten, *-s, -gärten, m.* grădină de zarzavat.
Küchengerät, *-(e)s, -e, n.*, **Küchengerätschaften** *pl.* ustensilă de bucătărie.
Küchengeschirr, *-(e)s, n. sg.* veselă de bucătărie.
Küchengewächs, *-es, -e, n.* zarzavat, plantă comestibilă.
Küchenhand|tuch, *-(e)s, -tücher, n.* șervet de bucătărie.
Küchenherd, *-(e)s, -e, m.* mașină de gătit; plită de bucătărie; vatră.
Küchenhilfe, *-n, f.* fată la bucătărie.
Küchenjäger, *-s, -, m. (glumeț)* vânător de plăcinte; lingău.
Küchenjunge, *-n, -n, m.* băiat la bucătărie.
Küchenkabinett, *-s, -e, n. (livresc, glumeț)* staf (al unui politician).
Küchenkräuter *pl.* **1.** zarzavaturi, verdețuri. **2.** plante aromatice (folosite la bucătărie).
Kuchenlack, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* lac în turte.
Küchenlatein, *-s, n. sg. (fam.)* latină de bucătărie, latină stricată.
küchenlos *adj.* fără bucătărie.
Küchenmädchen, *-s, -, n.*, **Küchenmagd**, *-mägde, sg.* rândășiță, ajutoare de bucătăreasă, fată la bucătărie.
Küchenmaschine, *-n, f.* **1.** *(inv.)* mașină de gătit. **2.** robot de bucătărie.
Küchenmeister, *-s, -, m.* maistru bucătar; **bei mir ist Schmalhans ~** nu am ce mânca.
Küchenmesser, *-s, -, n.* cuțit de bucătărie.
Kuchenmichel, *-s, -, m. (reg.)* cozonac cu drojdie.
Küchenmöbel *pl.* mobilier de bucătărie.
Küchen|ofen, *-s, -öfen, m.* v. Küchenherd.
Küchenpersonal, *-s, n. sg.* personal de bucătărie.
Kuchenpfanne, *-n, f.* formă de cozonac, de prăjituri.
Kuchenrad, *-(e)s, -räder, n. (cul.)* rotiță, ruletă de aluat.
Kuchenrädchen, *-s, -, dim.* de la Kuchenrad.
Küchensalz, *-es, n. sg.* sare de bucătărie.
Küchenschabe, *-n, f.* șvab, gândac de bucătărie, libarcă *(Blatta orientalis).*
Kuchenschaufel, *-n, f.* v. Kuchenschieber.
Küchenschelle, *-n, f. (bot.; în expr.)* **große ~** dedițel *(Pulsatilla vulgaris)*; **kleine ~** sisinei *(Anemone pratensis).*
Kuchenschieber, *-s, -, m.* lopățică pentru servit tort, prăjituri.
Küchenschorn|stein, *-(e)s, -e, m.* coș, horn de bucătărie.
Küchenschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap de bucătărie.
Küchenschürze, *-n, f.* șorț de bucătărie.
Küchen|spind, *-(e)s, -e, m.* v. Küchenschrank.
Küchen|sprache, *-n, f. (fam.)* limbaj de bucătărie, limbă stricată.
Küchen|stube, *-n, f.* oficiu de bucătărie, chicinetă.
Kuchenteig, *-(e)s, -e, m.* aluat de cozonac, de prăjitură, de plăcintă.
Kuchenteller, *-s, -, m.* **1.** farfurie cu prăjituri. **2.** farfurie pentru prăjituri.
Küchentisch, *-(e)s, -e, m.* masă de bucătărie.
Küchentuch, *-(e)s, -tücher, n.* ștergar de bucătărie.
Küchen|uhr, *-en, f.* ceas de bucătărie.
Kuchenverkäufer, *-s, -, m.* vânzător de prăjituri, de plăcinte.
Küchenwaage, *-n, f.* cântar de bucătărie.
Küchenwagen, *-s, -, m.* bucătărie ambulantă; vagon-bucătărie.
Küchenwäsche *f. sg.* prosoape, șervete, ștergare de bucătărie.
Küchenzeile, *-n, f.* instalații tehnice de bucătărie aliniate la un perete.
Küchenzettel, *-s, -, m.* listă de bucate, plan de meniuri.
Küchenzeug, *- (e)s, n. sg.* v. Küchenwäsche.
Küchenzwiebel, *-n, f.* ceapă (de gătit).
Küchlein, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Kuchen) prăjiturică. **2.** puișor de găină.
Küchler, *-s, -, m. (reg.)* **1.** cofetar. **2.** patisier.
kucken, *kuckte, gekuckt, vb. (h) intr. (reg.)* v. gucken.
Kücken, *-s, -, n.* **1.** pui de găină. **2.** *(fig.)* bebișor, copilaș; **~ und Weihe** joc de-a baba-oarba. **3.** *(fam.)* fetiță.
kuckuck! *interj.* cucu!
Kuckuck, *-s, -e, m.* **1.** *(ornit.)* cuc *(Cuculus canorus)*; **~ rufen** a striga cucu; *(glumeț)* **ein ~ unter Nachtigallen** oaie neagră. **2.** *(eufemism)* dracu, naiba; **weiß der ~!** dracul știe! **geh zum ~** sau **hol dich der ~** sau **scher dich zum ~** du-te la naiba; *(fam.)* **zum ~ sein** a fi pierdut; **zum ~ wünschen** a trimite pe cineva la naiba; *(fam.)* **an einen Ort, bei jm. ist der ~ los** într-un loc, la cineva e învălmășeală, agitație. **3.** *(iron.)* sigiliu al portărelului.
kuckucken, *kuckuckte, gekuckuckt, vb. (h) intr.* a striga cucu.
Kuckucks|amme, *-n, f. (ornit.)* pitulice *(Troglodytes troglodytes).*
Kuckucksblume, *-n, f. (bot.)* **1.** v. Kuckucks(licht)nelke. **2.** stupiniță *(Plantathera bifolia).*
Kuckucksbrot, *-(e)s, n. sg. (bot.)* măcrișul-iepurelui *(Oxalis acetosella* L.).
Kuckucks|ei, *-(e)s, -er, n.* **1.** (și *fig.)* ou de cuc. **2.** *(fam.)* copil făcut cu alt bărbat, nu cu propriul soț.
Kuckucksklee, *-s, m. sg.* v. Kuckucksbrot.
Kuckucks(licht)nelke, *-n, f. (bot.)* floarea-cucului *(Lychnis flos-cuculi).*
Kuckucksruf, *-(e)s, -e, m.* cântec al cucului.
Kuckucks|speichel, *-s, -, m. (zool.)* spumă a larvei de *Philaenus spumarius.*
Kuckucks|uhr, *-en, f.* ceas cu cuc.
Kuckucksvogel, *-s, -vögel, m.* cuc; pasăre din familia cucului.
Kuddelmuddel, *-s, n.* (și *m.) sg. (reg., fam.)* talmeș-balmeș, harababură.
kuddeln, *kuddelte, gekuddelt (ich kudd(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a curăța de mântuială, a da rasol.
Kudelkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* lămâioară *(Thymus vulgaris).*
Kuder, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* motan sălbatic. **2.** *(elv.)* câlți.
kudern, *kuderte, gekudert, vb. (h) intr. (vân.: despre cocoșul de munte)* a roti, a bate, a cânta.
Kudu, *-s, -s, m. (zool.)* antilopă «cudu» din Africa orientală *(Strepsiceros strepsiceros).*
Kufe, *-n, f.* **1.** hârdău, ciubăr. **2.** măsură veche pentru bere; cadă. **3.** talpă de sanie; talpă (de planor, de elicopter). **4.** *(la patine)* lamă.
Kufengewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă cilindrică dreaptă.
Küfer, *-s, -, m.* **1.** pivnicer. **2.** dogar.
Küferei, *-en, f.* **1.** pivniță de vinuri. **2.** dogărie.
Küfermesser, *-s, -, n.*, **Küferzugschaber**, *-s, -, m.* cuțitoaie de dogar.
Kuff, *-en, f. (mar., înv.)* velier olandez cu vele triunghiulare, cu provă și pupă rotunjite.
Kuffe, *-n, f.* cută călcată.
Kugel, *-n, f.* **1.** bilă, glob, (și *mat.)* sferă. **2.** *(sport)* greutate; minge; **~ werfen** sau **stoßen** sau **schieben** a arunca greutatea; *(fig., fam.)* **eine ruhige ~ schieben** a nu da în brânci muncind. 3. glonț, ghiulea; **verirrte ~** glonț rătăcit; **er jagte sich** *(dat.)* **eine ~ in den Kopf** își trase un glonț în cap; **sie wechseln ~n** schimbă focuri. **4.** *(anat.)* extremitatea distală a oaselor lungi. **5.** *(cul.)* bucată de carne tăiată din pulpă.
Kugel|abschnitt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* segment de sferă.
Kugel|achse, *-n, f.* axă a sferei.
kugel|ähnlich *adj.* sferic, sferoidal.
Kugel|akazie [-tsiə], *-n, f. (bot.)* salcâm rotund *(Robinia umbraculifera).*
kugel|artig *adj.* v. kugelähnlich.
Kugel|aus|schnitt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* sector sferic.
Kugel|auszieher, *-s, -, m. (mil.)* vergea de scos încărcătura puștii.
Kugelbahn, *-en, f.* **1.** traiectorie a glonțului. **2.** popicărie. **3.** *(tehn.)* cale de rulare la inelul unui rulment.
Kugelbakterien [-riən] *pl. (biol.)* coci *(Coccaceae).*
Kugelbarsch, *-(e)s, -e, m. (iht).* pește rotund *(Acerina cernua).*
Kugelblitz, *-es, -e, m. (met.)* fulger globular.
Kugelblume, *-n, f. (bot.)* globularie *(Globularia).*
Kugelblumengewächse *pl. (bot.)* plante din familia *Globulariaceae.*
Kugelboden, *-s, -böden, m. (tehn.)* fund sferic.
Kugelbolzen, *-s, -, m. (tehn.)* bulon cu rotulă.

Kugelbüchse, *-n, f. (înv.)* carabină.
Kügelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kugel) bilă mică, biluță, globuleț, sfericică.
Kugeldicke, *-n, f. (mil.)* calibru.
Kugeldistel, *-n, f. (bot.)* rostogol *(Echinops sphaerocephalus* L.).
Kugeldrehen, *-s, n. sg. (maș.)* strunjire sferică.
Kugeldrehscheibe, *-n, f. (ferov.)* placă turnantă pe rulmenți.
Kugeldrei|eck, *-(e)s, -e, n. (mat.)* triunghi sferic.
Kugeldruckpresse, *-n, f. (tehn.)* presă Brinell pentru încercarea durității.
Kugeldruckprobe, *-n, f. (metal.)* încercare Brinell pentru determinarea durității.
Kugeldruckprüfmaschine, *-n, f.* v. Kugeldruckpresse.
Kügelein, *-s, -, n.* v. Kügelchen.
Kugel|ein|sprache, *-n, f. (electr.)* calotă a microfonului, pâlnie sferică de microfon.
Kugel|elektrode, *-n, f.* electrod sferic.
Kugelfang, *-(e)s, -fänge, m. (mil.)* butâ (a poligonului de tragere).
kugelfest *adj.* rezistent la proiectile.
Kugelfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește rotund **a)** *Diodon tigrinus;* **b)** *Tetrodon hispidus.*
Kugelfläche, *-n, f. (mat.)* suprafață sferică.
Kugelform, *-en, f.* **1.** formă sferică. **2.** formă, tipar de turnat gloanțe.
kugelförmig *adj.* sferic; globular; *(tehn.)* **~er Boden** fund sferic; **~es Gefäß** vas sferic.
Kugelfräser, *-s, -,* m. *(tehn.)* freză sferică.
kugelfrei *adj. (despre arme)* fără gloanțe, neîncărcat.
Kugelfries, *-es, -e, m. (arhit.)* freză cu reliefuri sferice.
Kugelfunken|strecke, *-n, f. (electr.)* eclator cu electrozi sferici.
Kugelfunktion, *-en, f. (mat.)* funcție sferică.
Kugelgelenk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tehn.)* articulație sferică, cu nucă, cu bilă. **2.** *(anat., înv.)* articulație sferică.
Kugelge|stalt *f. sg.* formă sferică.
Kugelgewölbe, *-s, -, n. (arhit.)* cupolă; boltă sferică.
Kugelgießer, *-s, -, m.* turnător de gloanțe.
Kugelgriff, *-(e)s, -e, m.* mâner cu bilă, mâner sferic.
Kugelhagel, *-s, m. sg.* v. Kugelregen.
Kugelhandkurbel, *-n, f. (tehn.)* manivelă cu cap sferic.
Kugelhaube, *-n, f. (geom.)* v. Kugelkalotte.
Kugelhauswurz, *-en, f. (bot.)* borșișor *(Sempervivum assimile).*
kug(e)lig *adj. (tehn.)* sferic; **~ ausgebildetes Ende** capăt de formă sferică; *(glumeț)* **eine ~e kleine Person** o persoană mică și rotunjoară, bondoacă.
Kugelkäfig, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* colivie de rulment.
Kugelkalotte, Kugelkappe, *-n, f. (geom.)* calotă sferică.
Kugelkondensator, *-s, -en, m. (electr.)* condensator sferic.
Kugelkoppe, *-n. f.* v. Kugelkalotte.
Kugel|lager, *-s, -, n. (tehn.)* rulment cu bile.
Kugel|lager|außenring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel exterior al rulmentului cu bile.
Kugel|lager|ge|häuse, *-s, -, n. (tehn.)* casetă, carcasă de rulment cu bile.
Kugel|lager|innenring, *-(e) s, -e, m. (tehn.)* inel interior al rulmentului cu bile.
Kugel|lager|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e), m. (metal.)* oțel de rulmenți.
Kugel|lauf, *-(e)s, -läufe, m.* țeavă pentru gloanțe (la arma de foc).
Kugel|lampe, *-n, f. (electr.)* lampă sferică.
Kugel|lehre, *-n, f. (tehn.)* calibru pentru bile.
Kugel|linse, *-n, f. (opt.)* lentilă sferică.
Kugelmesser, *-s, -, m.* sferometru.
Kugelmikrophon [-fɔ:n], *-s, -e, n. (electr.)* microfon sferic.
Kugelmühle, *-n, f. (metal.)* moară cu bile.
Kugelmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliță sferică.
kugeln, *kugelte, gekugelt (ich kug(e)le). vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a rostogoli. **2.** a rotunji, a da forma de sferă, a modela sferic. **II.** *intr.* **1.** *(s)* a se rostogoli. **2.** *(h)* **(über** cu *ac.)* a vota cu bile. **3.** *(h)* a juca bile. **III.** *refl. (h)* **1.** a se rostogoli; *(fig.)* **sich vor Lachen ~** a se tăvăli de râs. **2.** a se rotunji.
Kugelpatrone, *-n, f.* cartuș cu glonț sferic.
Kugelpoliertrommel, *-n, f. (tehn.)* tobă de polizat bile.
Kugelpresse, *-n, f. (tehn.)* presă pentru bile.
Kugelprüfmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină pentru încercat bile.
Kugelrapunzel, *-s, -, m.* (și *-n, f.) (bot.)* bănică, schinuță *(Phyteuma orbiculare).*
Kugelreflektor, *-s, -en, m.* reflector sferic.
Kugelregen, *-s, m. sg.* ploaie de gloanțe.
Kugelring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel de rulment.
Kugelrinne, *-n, f. (sport)* jgheab pentru bile (la popicărie).
Kugelrobinie [-niə], *-n, f.* v. Kugelakazie.
Kugelrückschlagventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* valvă de reținere, supapă de reținere cu bilă.
kugelrund *adj.* **1.** sferic, rotund, globular. **2.** *(fig., fam.)* grăsuț, plinuț, rotofei, bine hrănit.
Kugelschale, *-n, f.* **1.** *(fiz.)* pătură, capsulă sferică. **2.** *(mas.)* cuzinet sferic. **3.** *(geom.)* învelitoare sferică.
Kugelschalenlager, *-s, -, n. (tehn.)* palier cu rotulă.
Kugelschaltung, *-en, f. (auto.)* manetă, levier (de schimbător de viteză) cu nucă.
Kugelscharnier, *-s, -e, n.* v. Kugelgelenk.
Kugelschicht, *-en, f. (geom.)* strat sferic.
Kugelschleifmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de rectificat bile.
Kugelschnitt, *-(e)s, -e, m.* v. Kugelabschnitt.
Kugelschreiber, *-s, -, m.* pix cu pastă.
Kugelsegment, *-(e)s, -e, n.* v. Kugelabschnitt.
Kugelsektor, *-s, -en, m.* v. Kugelausschnitt.
kugelsicher *adj.* rezistent la gloanțe; blindat; invulnerabil.
Kugel|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de bile.
Kugel|spritze, *-n, f. (glumeț)* mitralieră.
Kugel|spur, *-en, f. (mas.)* cale de rulare a bilelor (la rulmenți).
Kugel|spurlager, *-s, -, n.* crapodină cu bile.
Kugel|spurzapfen, *-s, -,* m. *(tehn.)* pivot sferic.
Kugel|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* v. Hantel **(1).**
Kugel|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e), m. (metal.)* oțel pentru bile.
Kugel|stoßen, *-s, n. sg. (sport)* aruncare a greutății.
Kugel|stoßer, *-s, -, m. (sport)* aruncător de greutate.
Kugelteufelskralle, *-n, f.* v. Kugelrapunzel.
Kugeltonne, *-n, f. (mar.)* geamandură sferică.
Kugelung, *-en, f.* votare cu bile.
Kugelventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* supapă, ventil, robinet cu bilă.
Kugelwagen, *-s, -, m. (mil.)* cheson (de tun).
Kugelwechsel, *-s, m. sg.* schimb de gloanțe.
Kugelwelle, *-n, f. (fiz.)* undă sferică.
Kugelwinkel, *-s, -, m. (geom.)* unghi sferic.
Kugelzange, *-n, f. (tehn.)* **1.** clește pentru țevi. **2.** v. Kugelzieher.
Kugelzapfen, *-s, -, m. (tehn.)* fus sferic.
Kugelzapfenlager, *-s, -, n.* palier cu fus sferic.
Kugelzapfenschale, *-n, f. (mas.)* cuzinet sferic.
Kugelzieher, *-s, -, m. (mil.)* rac de scos gloanțele; extractor.
Kugelzone, *-n, f. (geom.)* zonă sferică.
Kuguar, *-s, -e, m. (zool.)* puma *(Felis concolor).*
Kuh, *Kühe, f.* **1.** vacă; **trächtige ~** vacă gestantă; **wie die ~ vor dem neuen Tor** sau **vorm Scheunentor dastehen** a sta ca vițelul la poarta nouă; **man wird alt wie eine ~ und lernt noch immer was dazu** cât timp trăiești, tot mai înveți; **so viel von etwas verstehen, wie die ~ vom Sonntag** a nu avea habar, a fi tufă de Veneția; *(fam.)* **melkende ~** rentabil; **heilige ~** intangibil; **die ~ vom Eis bringen** sau **kriegen** a rezolva o problemă dificilă, a o dovedi. **2.** *(peior.)* vacă, femeie proastă. **3.** femelă (a cerbului, a elefantului etc.). **4.** *(în expr.)* **blinde ~** (joc de-a) baba-oarba.
Kuh|antilope, *-n, f. (zool.)* antilopă-vacă *(Bubalis buselaphus).*
Kuh|augen *pl. (fam.)* privire goală, tâmpă.
Kuhblattern *f. pl.* v. Kuhpocken.
Kuhblume, *-n, f. (bot.)* păpădie *(Taraxacum officinale).*
Kuhbohne, *-n, f. (bot.)* fasole vigna *(Vigna sinensis).*
Kuhdorf, *-(e)s, -dörfer, n. (fam.)* sat mic și prăpădit, cătun sărac.
Kuhdreck, *-(e)s, m. sg.* baligă de vacă.
Kuhdung, *-(e)s,* **Kuhdünger**, *-s, m. sg. (agr.)* îngrășământ natural de grajd.
Küher, *-s, -, m. (elv.)* v. Kuhhirt.
Kuh|euter, *-s, -,* n. uger de vacă.
Kuhfladen, *-s, -, m.* v. Kuhdreck.
Kuhfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de vacă.
Kuhfuß, *-es, -füße, m.* **1.** rangă cu gheare. **2.** *(fam.)* pușcă (de tip vechi).
Kuhglocke, *-n, f.* talangă, clopot de la gâtul vacilor.
Kuh|haar, *-(e)s, -e, n.* păr de vită.
Kuh|haargarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fir din păr de vită.
Kuh|haargewebe, *-s, -, n. (text.)* țesătură din păr de vită.
Kuh|handel, *-s, m. sg. (fam.)* **1.** compromis politic. **2.** înțelegere, convenție, afacere incorectă.
Kuh|haut, *-häute, f.* piele de vacă; *(fig., fam.)* **das geht auf keine ~** sau **das lässt sich auf keine ~ schreiben** asta întrece orice măsură.
kuh|hessig *adj. (vet.)* cu picioarele dinapoi strâmbe, în formă de X.
Kuh|hessigkeit *f. sg. (vet.)* deformație a picioarelor la vacă.
Kuh|hirt(e), *-(e)n, -(e)n, m.* văcar, păzitor de vaci.
Kuh|hirtin, *-nen, f.* văcăreasă, păzitoare de vaci.
Kuh|horn, *-(e)s, -hörner, n.* **1.** corn de vacă. **2.** cornet al văcarului. **3.** v. Kuhhornklee.
Kuh|hornklee, *-s, m. sg. (bot.)* schinduf *(Trigonella foenum grecum* L.).
Kuhkaff, *-s, -s, n.* v. Kuhdorf.
Kuhkalb, *-(e)s, -kälber, n.* vițea, vițică.
Kuhkäse, *-s, -, m.* brânză de vacă.
Kuhkette, *-n, f.* lanț de legat vacile.
Kuhknecht, *-(e)s, -e, m.* v. Kuhhirt.
Kuhkot, *-(e)s, m. sg.* v. Kuhdreck.
Kuhkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* floarea-călugărului *(Saponaria vaccaria).*
kühl *adj.* **1.** răcoros, rece; **es ist ~** e răcoare; **es wird ~** se răcorește; *(subst.)* **im Kühlen** pe răcoare. **2.** *(fig.)* rece, indiferent, nepăsător, distant, glacial; **ein ~er Empfang** o primire rece; **~ bis ans Herz hinan** rece până în adâncul inimii.
Kühl|anlage, *-n, f.,* **Kühl|apparat**, *-(e)s, -e, m.* instalație frigorifică, frigorifer.
Kühlbe|hälter, *-s, -, m. (tehn.)* rezervor de răcire.
Kühlbett, *-(e)s, n. sg. (metal.)* pat de răcire.
Kühlbottich, *-s, -e, m. (ind. berii)* cuvă de răcire, răcitor.
Kühlbox, *-en, f.* **1.** sertar frigorific (la frigider). **2.** geantă frigorifică.
Kuhle, *-n, f.* **1.** *(reg.)* groapă, gaură. **2.** *(mine)* puț de cercetare.
Kühle, *-n, f.* **I.** *sg.* **1.** răcoare. **2.** *(fig.)* răceală, indiferență, nepăsare. **3.** v. Kühlte. **II.** v. Kühlbottich.
Kuh|leder, *-s, n. sg.* piele de vacă.
Kühl|eimer, *-s, -, m.* răcitoare, căldare cu gheață (pentru răcirea băuturilor), frapieră.
Kühl|einrichtung, *-en, f.* v. Kühlanlage.
kuhlen, *kuhlte, gekuhlt, vb. (h) intr. (mar.; despre vânt)* a-și mări forța.
kühlen, *kühlte, gekühlt, vb. (h) tr.* **1.** a răci. **2.** a răcori. **3.** *(fig.)* a satisface, a potoli; **seinen Zorn ~** a-și potoli mânia; **sein Mütchen an jm. ~** a-și vărsa mânia asupra cuiva.
kühlend **I.** *part. prez.* de la kühlen. **II.** *adj.* răcoritor.
Kühler, *-s, -, m.* **1.** frigorifer. **2.** *(auto.)* radiator. **3.** condensator. **4.** *(chim.)* refrigerent. **5.** frapieră (pentru băuturi).
Kühler|abdeckung, *-en, f. (auto.)* învelitoare a radiatorului.
Kühler|ablass|schraube, *-n, f. (auto.)* șurub de golire a radiatorului.
Kühlerdecke, *-n, f.* v. Kühlerabdeckung.
Kühlerfüllklappe, *-n, f.* v. Kühlerklappe.
Kühler|haube, *-n, f. (auto.)* capac al radiatorului, mască de radiator.
Kühlerjalousie [-ʒaluzi:], *-n* [-zi:ən], *f. (auto.)* v. Kühlerrolette.

Kühlerklappe, *-n, f. (auto.)* clapă de protecție a radiatorului.
Kühlermantel, *-s, -mäntel, m. (auto.)* husă de radiator.
Kühlerquerträger, *-s, -, m. (auto.)* traversă de susținere a radiatorului.
Kühler|rohr, *-(e)s, -e, n. (auto.)* țeavă de radiator.
Kühler|rolette, **Kühler|rolljalousie** [-ʒaluzi:], *-n, f. (tehn)* oblon, volet rulant de radiator.
Kühlerschutzhaube, *-n, f. (auto.)* capotă, mască a radiatorului.
Kühlerventilator [-vɛn-], *-s, -en, m. (auto.)* ventilator de radiator.
Kühlerverkleidung, *-en, f.* v. Kühlerabdeckung.
Kühlerzelle, *-n, f. (auto.)* celulă de radiator.
Kühlfach, *-(e)s, -fächer, n.* sertar frigorific (la frigider).
Kühlfass, *-es, -fässer, n.* v. Kühlgefäß.
Kühlfilter, *-s, -, m. (tehn.)* filtru de răcire.
Kühlfläche, *-n, f. (tehn.)* suprafață de răcire.
Kühlflüssigkeit, *-en, f. (tehn.)* lichid de răcire.
Kühlgefäß, *-es, -e, n.* vas de răcire.
Kühlhalle, *-n, f.* antrepozit frigorific; cameră frigorifică.
Kühlhaltung *f. sg.* ținere la rece.
Kühlhaus, *-es, -häuser,* v. Kühlhalle.
Kühlkessel, *-s, -, m.* v. Kühlfass.
Kühlkette, *-n, f. (ec.)* lanț frigorific.
Kühlkraftwagen, *-s, -, m.* autovehicul frigorific.
Kühlkrug, *-(e)s, -krüge, m.* **1.** ulcior, cană de răcire (a băuturilor). **2.** termos.
Kühlküvette [-vɛtə], *-n, f. (tehn.)* cuvetă de răcire.
Kühlmantel, *-s, -mäntek, m. (tehn.)* manta de răcire.
Kühlmedium, *-en, n. (tehn.)* agent frigorific.
Kühlmittel, *-s, -, n. (tehn.)* mijloc de răcire.
Kühlnische, *-n, f. (tehn.)* nișă de răcire.
Kühl|öl, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* ulei de răcire.
Kühlraum, *-(e)s, -räume, m.* spațiu de răcire.
Kühlrippe, *-n, f. (tehn.)* aripioară de răcire.
Kühlrohr, *-(e)s, -e, n. (chim.)* tub de condensare, țeavă de răcire.
Kühlsalbe, *-n, f.* alifie răcoritoare.
Kühlschiff, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mar.)* navă frigorifică. **2.** *(tehn.)* cadă de răcire.
Kühlschlange, *-n, f. (tehn.)* serpentină de răcire.
Kühlschrank, *-(e)s, -schränke, m.* frigorifer, frigider, răcitor.
Kühlsieb, *-(e)s, -e, n.* sită de răcire.
Kühltasche, *-n, f.* geantă (de voiaj) frigorifică.
Kühlte *f. sg. (mar.)* briză.
Kühltisch, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* masă de răcire.
Kühltrank, *-(e)s, -tränke, m.* băutură răcoritoare.
Kühltruhe, *-n, f.* congelator.
Kühlturm, *-(e)s, -türme, m. (tehn.)* turn de răcire, gradier.
Kühlung, *-en, f.* **1.** răcire, răcorire. **2.** aparat, mecanism de răcire.
Kühlvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv, instalație de răcire.
Kühlwagen, *-s, -,* **Kühlwaggon**, *-s, -s, m. (ferov.)* vagon frigorific.
Kühlwanne, *-n, f. (tehn.)* cuvă, recipient de răcire.
Kühlwasser, *-s, n. sg. (auto.)* v. Kühlflüssigkeit.
Kühlwasserthermometer, *-s, -, n.* termometru pentru apa de răcire.
Kühlwasser|umlauf, *-(e)s, m. sg.* circuit al apei de răcire.
Kühlwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină frigorifică.
Kühlwirkung, *-en, f. (tehn.)* efect de răcire.
Kühlzentrale, *-n, f.* centrală frigorigenă.
Kühlzimmer, *-s, -, n.* v. Kühlraum.
Kühlzug, *-(e)s, -züge, m. (ferov.)* tren frigorific.
Kuhmagd, *-mägde, f.* mulgătoare (de vaci).
Kuhmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* târg de vaci.
Kuhmelker, *-s, -, m.* mulgător (de vaci).
Kuhmilch *f. sg.* lapte de vacă.
Kuhmist, *-(e)s, m. sg.* băligar de grajd.
kühn *adj.* și *adv.* îndrăzneț, cutezător, curajos, semeț.
Kuhne, *-n, f. (reg.)* curcă.
Kühne, *-n, -n (ein Kühner), m.* și *f.* om îndrăzneț; **dem ~n gehört die Welt** îndrăzneala e cheia succesului
Kuhn|bahn, *-(e)s, -hähne, m. (reg.)* curcan.
Kühnheit, *-en, f.* îndrăzneală, curaj, vitejie, cutezanță; insolență.
kühnisch *adj.* îndrăzneț, cutezător; temerar.
kühnlich *adv.* cu îndrăzneală.
Kühnling, *-s, -e, m.* v. Kühne.
Kuhpacht, *-en, f.* arendare de vite.
Kuhpächter, *-s, -, m.* arendaș de vite.
Kuhpetersilie [-liə], *-n, f. (bot.; reg.)* hasmațuchi *(Chaerefolium silvestre)*.
Kuhpilz, *-es, -e, m. (bot.)* pita-vacii *(Boletus bovinus)*.
Kuhpocken *pl.* **1.** *(vet.)* variolă, vărsat a(l) taurinelor. **2.** virusul variolei folosit pentru vaccinarea oamenilor.
Kuhpockengift, *-(e)s, -e, n. (vet.)* vaccin contra variolei taurinelor.
Kuhpocken|impfung, *-en, f. (vet.)* vaccinare antivariolică a taurinelor.
Kuhpocken|stoff, *-(e)s, -e, m.* v. Kuhpockengift.
Kuhreigen, **Kuhreihen**, *-s, -, m.* cântec al păstorilor din Alpi: «ranz des vaches».
Kuhschelle, *-n, f.* **1.** v. Kuhglocke. **2.** v. Küchenschelle.
Kuh|stall, *-(e)s, -ställe, m.* staul, grajd de vaci, de vite.
kuhwarm *adj. (în expr.)* **~e Milch** lapte proaspăt muls (având încă temperatura de corp a animalului).
Kuhweide, *-n, f.* pășune, izlaz, suhat.
Kuhweizen, *-s, m. sg. (bot.)* condroniu *(Melampyrum arvense* L.).
Kuhzüchter, *-s, -, m.* crescător de vaci.
Kujon, *-s, -e, m.* ticălos, om de nimic.
kujonieren, *kujonierte, kujoniert, vb. (h) tr.* a sâcâi, a necăji, a chinui pe cineva.
k.u.k. *presc.* de la kaiserlich und königlich chezaro-crăiesc.
Küken, *-s, -, n.* **1.** v. Kücken. **2.** *(tehn.)* parte mobilă a unui robinet.
Kukum(b)er, *-n, f. (reg.)* castravete.
Kukurbitazee [-'tse:ə], *-n, f. (bot.)* cucurbitacee *(Cucurbitaceae)*.
Kukuruz (și **Kukuruz**), *-es, m. sg. (reg.)* porumb, cucuruz.
Kukuruzscheuer, *-n, f. (reg.)* șopron, coșar de porumb, de cucuruz.
Kül, *-(e)s, -e, n. (reg., pisc.)* năvod, voloc.
Kulak, *-en, -en, m.* chiabur.
Kulakentum, *-(e)s, n. sg.* chiaburime; chiaburie.
Kulakenwirtschaft, *-en, f.* gospodărie de chiabur.
kulakisch *adj.* de chiabur.
kulant *adj.* culant, amabil, serviabil.
Kulanz *f. sg.* culanță, amabilitate, serviabilitate.
Külbel, *-s, -, n. (la suflarea sticlei)* bucată de sticlă prinsă pe capătul unei țevi metalice.
Kule, *-n, f. (înv.)* v. Kuhle.
Kuli, *-s, -s, m.* **1.** culi, hamal. **2.** muncitor exploatat de patron în capitalism. **3.** *(glumeț)* marinar. **4.** pix.
kulieren, *kulierte, kuliert, vb. (h) tr. (text.)* a bucla în mod succesiv.
Kulierware, *-n, f. (text.)* tricot obținut la mașinile de tricotat prin buclare succesivă.
Kulijacke, *-n, f.* jachetă largă (purtată de culi).
kulinarisch *adj.* culinar.
Kulisse, *-n, f.* **1.** culisă; *(fig.)* **hinter den ~n** în culise, în secret; *(fig.)* **er schaut ihm hinter die ~n** îi descoperă jocul. **2.** *(ec.)* culisă, piață liberă (în afara bursei). **3.** *(tehn.)* culisă.
Kulissen|anpflanzungen *pl. (forest.)* plantații în culoare.
Kulissen|arbeiter *-s, -, m. (teatru)* mașinist.
Kulissen|aufhängepunkt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* reazem al culisei.
Kulissenfenster, *-s, -, n.* fereastră culisantă, glisantă.
Kulissenfieber, *-s, n. sg. (teatru)* trac.
Kulissenhalter, *-s, -, m. (tehn.)* cârlig de culise.
Kulissenhieb, *-(e)s, -e, m. (forest.)* fișie despădurită într-o pădure; tăiere în benzi.
Kulissenreißer, *-s, -, m.* actor care șarjează; *(fig.)* farsor.
Kulissenschieber, *-s, -, m.* **1.** *(teatru)* mașinist, schimbător de decor. **2.** *(fig.)* intrigant, persoană care trage sforile. **3.** *(glumeț)* măturător de zăpadă.
Kulissen|stange, *-n, f. (tehn.)* bară de comandă a culisei.
Kulissen|stein, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* piatră a culisei, culisou.
Kulissen|steuerung, *-en, f. (tehn.)* distribuție cu culisă.
Kulissentisch, *-(e)s, -e, m.* masă extensibilă.
Kulissentotlage *f. sg. (tehn.)* punct mort al culisei.
Kulissentür, *-en, f.* ușă culisantă.
Kulissenwechsel, *-s, -, m. (teatru, fig.)* schimbare de decor.
Kuller, *-n, f. (reg.)* bilă.
Kuller|augen *pl. (fam.)* ochi mari; **~ machen** a face ochii cât cepele.
Kullerball, *-(e)s, -bälle, m. (în limbajul copiilor)* minge.
kull(e)rig *adj. (fam.)* foarte nostim, hazliu, caraghios.
kullern, *kullerte, gekullert, vb. (reg.)* **I.** *intr.* **1.** *(h* și *s)* a se rostogoli. **2.** v. kollern. **II.** *tr.* și *refl. (h)* a (se) rostogoli; **ich kull(e)re mich** mă tăvălesc de râs.
Kullertränen *pl. (fam.)* lacrimi mari (de copil.)
Kulm[1], *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) vârf conic (de munte), pisc.
Kulm[2], *-s, m. sg. (geol.)* culm.
Kulmination, *-en, f.* **1.** *(astron.)* culminație. **2.** *(fig.)* culme, culminare, punct culminant.
Kulminations|punkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** punct culminant. **2.** *(astron.)* punct de culminație.
kulminieren, *kulminierte, kulminiert, vb. (h) intr.* (și *astron.*) a culmina, a atinge punctul culminant, apogeul; **der ~de Gipfel a)** vârful principal; **b)** *(fig.)* punctul culminant.
kulmisch *adj. (geol.)* referitor la culm.
Kult, *-(e)s, -e, m.* **1.** cult, cinstire, adorație. **2.** *(rel.)* cult.
Kultbild, *-(e)s, -er, n.* imagine de cult.
Kultbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de căpătâi.
Kultgemeinschaft, *-en, f.* **1.** comunitate religioasă, de cult. **2.** *(bis.)* participare a unor persoane de diferite confesiuni la același cult.
Kult|handlung *-en, f.* act de cult.
kultisch *adj.* de cult.
Kultivation [-va-], *-en, f.* cultivare.
Kultivator [-'va-], *-s, -toren, m. (agr.)* **1.** cultivator. **2.** extirpator, prășitor; **~ mit Traktorenzug** cultivator remorcat de tractor.
kultivierbar [-vi:ɐ-] *adj.* cultivabil.
kultivieren [-'vi:-], *kultivierte, kultiviert, vb. (h) tr.* **1.** *(agr.)* a cultiva, a lucra. **2.** a cultiva, a îngriji; a dezvolta; a instrui.
kultiviert **I.** *part. trec.* de la kultivieren. **II.** *adj.* cult, cultivat, instruit, educat.
Kultiviert|heit *f. sg.* faptul de a fi cult, cultivat, instruit.
Kultivierung [-'vi:-], *-en, f.* cultivare, îngrijire; dezvoltare.
Kult|stätte, *-n, f. (rel.)* locaș de cult.
Kultur, *-en, f.* **1.** cultură; **die Kultur einer Nation** cultura unei națiuni. **2.** *sg.* cultură (ca mod de viață); **ein Mann von ~** un bărbat cultivat. **3.** *(agr., biol., forest.)* cultură.
Kultur|abgabe, *-n, f.* taxă culturală.
Kultur|abkommen, *-s, -, n.* acord cultural.
Kultur|abteilung, *-en, f.* secție culturală.
Kultur|anfänge *pl.* începuturi culturale; **in den ~n der Menschheit** la începuturile culturii omenirii.
Kultur|arbeit *f. sg.* muncă culturală.
Kultur|aufgabe, *-n, f.* misiune, sarcină culturală.
Kultur|aus|tausch, *-(e)s, m. sg.* schimb cultural.
Kultur|autonomie, *-n* [-mi:ən], *f.* autonomie culturală.
Kulturbanause, *-n, -n, m. (fam.)* om incult, semidoct.

Kulturbau, *-(e)s, -ten, m.* **1.** construcţie culturală. **2.** *(hidr.)* construcţie, lucrare hidroameliorativă.
Kulturbeilage, *-n, f.* supliment cultural (al unui ziar).
Kulturbesitz, *-es, m. sg.* bun, patrimoniu cultural.
Kulturbetrieb, *-(e)s, m. sg.* viaţă culturală susţinută.
Kulturbeutel, *-s, -, m.* trusă cu articole de toaletă.
Kulturboden, *-s, -böden m. (agr.)* pământ cultivat.
Kulturbudget [-bydʒe:], *-s, -s, n.* buget cultural.
Kulturbund, *-(e)s, -e, m.* **1.** uniune culturală. **2.** organizaţie culturală (în R.D.G.).
Kulturdenkmal, *-s, -mäler, n.* monument cultural.
Kulturdirektion, *-en, f.* direcţie culturală, a culturii.
Kultur|ecke, *-n, f.* colţ cultural.
Kultur|einrichtung, *-en, f.* aşezământ, instituţie, organizaţie cultural(ă).
kulturell *adj.* şi *adv.* cultural; **der ~ Schaffende** omul de cultură.
Kultur|ensemble [-ãsã:bl], *-s, -s, n.* ansamblu, colectiv cultural.
Kultur|entwicklung, *-en, f.* evoluţie, dezvoltare culturală.
Kultur|epoche, *-n, f.* epocă a unei culturi.
Kultur|erbe, *-s, n. sg.* moştenire culturală.
kulturfähig *adj.* cultivabil.
Kulturfaktor, *-s, -en, m.* factor cultural.
kulturfeindlich *adj.* ostil culturii, anticultural.
Kulturfilm, *-(e)s, -e, m.* film de popularizare a culturii, film documentar pe teme culturale.
Kulturfirnis, *-ses, -se, m. (iron.)* spoială de cultură.
Kulturfond [-fɔ̃:], *-s* [-fɔ̃:s], *-s* [-fɔ̃:s], *m.* fond cultural.
Kulturform, *-en, f.* **1.** formă culturală, de cultură. **2.** *(biol.)* forma cultivată a unei plante.
Kulturfrage, *-n, f.* problemă culturală.
Kulturgattung, *-en, f.* ramură de cultură.
Kulturgemeinschaft, *-en, f.* comunitate, colectivitate culturală.
Kulturgeographie [-fi:] *f. sg.* geografie culturală.
Kulturgerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă agricolă.
Kulturgeschichte *f. sg.* istorie a culturii, a civilizaţiei.
kulturgeschichtlich *adj.* privind istoria culturii.
Kulturgruppe, *-n, f.* brigadă artistică.
Kulturgut, *-(e)s, -güter, n.* bun cultural.
Kultur|haus, *-es, -häuser, n.* **1.** casă de cultură. **2.** *(hort.)* seră.
Kultur|heim, *-(e)s, -e, n.* cămin cultural.
kultur|historisch *adj.* v. kulturgeschichtlich.
Kultur|ho|heit *f. sg.* suveranitate în domeniul problemelor culturale.
Kultur|ingenieur [-inʒeniø:ɐ], *-s,-e, m.* inginer agronom.
Kulturkampf, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(ist.)* lupta dintre statul prusac şi biserica romano-catolică sub Bismarck. **2.** luptă pentru cultură.
Kulturkämpfer, *-s, -, m.* apărător al culturii.
Kulturkommission, *-en, f.* comisie culturală.
Kulturkreis, *-es, -e, m.* arie culturală.
Kulturkrise, *-n, f.* criză culturală.
Kulturkritiker, *-s, -, m.* critic cultural.
Kulturland, *-(e)s, n.* **1.** *sg.* teren cultivat. **2.** *pl.* **~länder** ţară cu un înalt nivel cultural.
Kulturlandschaft, *-en, f.* peisaj, regiune, teren transformat(ă) de mâna omului.
Kulturleben, *-s, n. sg.* viaţă culturală.
Kulturleiter, *-s, -, m.* responsabil cultural, îndrumător cultural.
kulturlich şi *(rar),* **kultürlich** *adj.* cultural.
Kulturlosigkeit *f. sg.* incultură.
Kulturmensch, *-en, -en, m.* om cult; om de cultură.
Kulturmensch|heit *f. sg.* omenire civilizată.
Kulturministerium, *-s, n. sg. (în R.D.G.)* Ministerul Culturii.
Kulturniveau [-vo:], *-s, -s, n.* nivel cultural.
Kultur|obmann, *-(e)s, -männer* (şi *-leute*), *m.* v. Kulturleiter.
Kultur|orchester [-kɛstɐ], *-s, -, n. (în R.D.G.)* orchestră de muzicieni profesionişti.
Kultur|organisation, *-en. f.* organizaţie culturală.
Kulturpalast, *-(e)s, -läste, m.* **1.** v. Kulturhaus **(1). 2.** palat al culturii.
Kulturpark, *-(e)s, -s* (şi *-e*), *m.* parc de cultură şi odihnă.
Kulturpatenschaft, *-en, f.* patronaj cultural.
Kulturpflanze, *-n, f. (agr.)* plantă de cultură.
Kulturphilistertum, *-s, n. sg. (peior.)* filistinism cultural.
Kulturphilosophie *f. sg.* filozofie a culturii.
Kulturplanung *f. sg.* planificare culturală.
Kulturpolitik *f. sg.* politică culturală.
kulturpolitisch *adj.* de politică culturală.
Kulturpropaganda *f. sg.* propagandă culturală.
Kultur|rasse, *-n, f. (biol.)* rasă (de animale) obţinută prin înnobilare.
Kultur|raum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** spaţiu al unei culturi, spaţiu cultural. **2.** sală de manifestări culturale (într-o întreprindere).
Kultur|revolution [-vo-], *-en, f.* revoluţie culturală.
Kulturschaffen, *-s, n. sg.* creaţie culturală.
Kulturschaffende, *-n, -n (ein Kulturschaffender), m.* şi *f.* om, creator de cultură.
Kulturschande *f. sg.* ruşine în faţa lumii civilizate, crimă culturală.
Kulturschatz, *-(e)s, -schätze, m.* tezaur cultural.
Kulturschicht, *-en, f. (arheol.)* strat de cultură.
Kulturschöpfer, *-s, -, m.* creator de cultură.
Kultursoziologie *f. sg.* sociologia culturii.
Kultur|sprache, *-n, f.* limbă a unui popor civilizat.
Kultur|stätte, *-n, f.* aşezământ, instituţie cultural(ă); lăcaş de cultură.
Kultur|stufe, *-n, f.* treaptă de cultură; nivel cultural.
Kulturtagung, *-en, f.* consfătuire, sesiune culturală, congres cultural.
Kulturtechnik *f. sg. (agr.)* tehnică a îmbunătăţirilor funciare.
Kulturtradition, *-en, f.* tradiţie culturală.
Kulturträger, *-s, -, m.* reprezentant al culturii.
Kulturver|an|staltung, *-en, f.* manifestare culturală.
Kulturverband, *-(e)s, -bände, m.* asociaţie culturală.
Kulturverfall, *-(e)s, m. sg.* decadenţă culturală.
Kulturver|ordnung, *-en, f.* dispoziţie de ordin cultural.
Kulturvolk, *-(e)s, -völker, n.* popor civilizat.
Kulturwaren *pl. (com.)* articole de uz cultural.
Kulturwert, *-(e)s, -e, m.* valoare culturală.
Kulturzentrum, *-s, -zentren, n.* centru cultural.
Kulturzerfall, *-(e)s, m. sg.* descompunere a culturii.
Kulturzweck, *-(e)s, -e, m.* scop, ţel, obiectiv cultural.
Kultus, *-, Kulte, m.* **1.** v. Kult. **2.** domeniu cultural; problemă, chestiune culturală; *(în Bavaria)* **Ministerium für Unterricht und ~** Ministerul Învăţământului şi Culturii.
Kultusfreiheit *f. sg. (jur.)* libertate religioasă.
Kultusgemeinde, *-n, f.* comunitate religioasă.
Kultusminister, *-s, -, m.* ministru al Culturii.
Kultusministerium, *-s, -rien* [-rīən] *n.* minister al culturii.
Kumane, *-n, -n, m.* cuman.
Kumanin, *-nen, f.* cumană.
kumanisch *adj.* cuman.
Kumm, *-(e)s, -e, m.,* **Kumme**, *-n, f. (reg.)* **1.** strachină, blid; vas, covată, jgheab de lemn. **2.** *(mar.)* bazin (în port).
Kümmel, *-s, -, m.* **1.** *(bot.)* chimion, chimen *(Carum carvi); (fam.)* **jm. den ~ reiben** a spune cuiva părerea verde în faţă; *(fig., fam.)* **den ~ aus dem Käse suchen** a tăia firul în patru. **2.** rachiu de chimion.
Kümmelblättchen, *-s, n. sg.* joc de cărţi de noroc.
Kümmelbranntwein, *-(e)s, m. sg.* v. Kümmelschnaps.
Kümmelbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine cu chimen.
Kümmelkäse, *-s, -, m.* brânză cu chimen.
kümmeln, *kümmelte, gekümmelt (ich kümm(e)le), vb. (h).* **I.** *tr.* a presăra cu chimen; a adăuga chimen. **II.** *intr. (fam.)* a bea rachiu de chimen.
Kümmelschnaps, *-es, -schnäpse m.* rachiu de chimen.
Kümmel|spalter, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* negustor meschin. **2.** persoană zgârcită, zgârie-brânză.
Kümmelsuppe, *-n, f. (cul.)* supă de chimen.
Kümmeltürke, *-n, -n, m.* **1.** *(înv., peior.; în argoul studenţesc)* student originar din împrejurimile oraşului universitar. **2.** lăudăros, fanfaron. **3.** om cu mentalitate mic-burgheză. **4.** muncitor turc; *(fam.)* **arbeiten wie ein ~** a munci din greu.
Kummer, *-s, m. sg.* **1.** mâhnire, necaz; **es macht ihm ~** îl mâhneşte. **2.** durere, supărare, grijă; **er macht sich** *(dat.)* **~ über sie** e îngrijorat în privinţa ei; **vor ~** de inimă rea; **das ist mein geringster ~** asta e grija mea cea mai mică. **3.** *(reg.)* grămadă de dărâmături.
Kümmerer, *-s, -, m. (vân.)* vânat bolnav, slab.
Kummerfalte, *-n, f.* rid, cută apărută pe faţă din supărare.
Kümmerform, *-en, f. (biol.)* exemplar degenerat, pipernicit.
kummerfrei *adj.* fără supărări.
Kummergefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment de amărăciune, de necaz, de îngrijorare.
Kummerkasten, *-s, -kästen (glumeţ)* cutie pentru reclamaţii şi plângeri.
kummerkrank *adj.* bolnav de supărare.
kümmerlich I. *adj.* jalnic, sărăcăcios, mizer; de plâns. **II.** *adv.* abia; (din) greu; **sich ~ durchschlagen** a o duce greu.
Kümmerlichkeit *f. sg.* **1.** sărăcie, nevoie, mizerie. **2.** slăbiciune, proastă dezvoltare, degenerare.
Kümmerling, *-s, -e, m.* fiinţă nedezvoltată, pipernicită.
kummerlos *adj.* v. kummerfrei.
Kummermiene *f. sg. (fam.)* expresie amărâtă a feţei.
kümmern, *kümmerte, gekümmert, vb. (h)* **I.** *tr.* a interesa; a privi (pe cineva), a-i păsa cuiva de cineva; **das kümmert dich nicht** asta nu te priveşte; **was kümmert ihn das!** ce-i pasă lui de aceasta! **II.** *intr.* şi *impers. (reg.; despre vieţuitoare)* a nu se dezvolta bine. **III.** *refl.* **(um cu** *ac.***)** a se îngriji, a se interesa (de); **kümmere dich um deine Angelegenheiten** vezi-ţi de treburile tale.
kummern, *kummerte, gekummert, vb. (h) intr. (reg.)* a se mâhni, a se întrista.
Kümmernis, *-se, f.* v. Kummer **(1).**
kummerschwer *adj.* apăsat de griji, deprimat, abătut.
Kummer|speck, *-(e)s, -, m. (fam.)* îngrăşare pe fond nervos.
Kummertelefon, *-s, -e, n.* telefon pentru reclamaţii şi plângeri.
kummervoll *adj.* trist, mâhnit, plin de griji, de supărare.
Kum(me)t, *-s, -e, n. (la hamuri)* (tip special de) gâtar, spătar, grebănar capitonat.
Kum(me)tgeschirr, *-(e)s, -e, n.* harnaşament cu un gâtar special capitonat.
Kum(me)tkette, *-n, f.* lanţ de ham, de jug.
Kum(me)tmacher, *-s, -, m.* şelar, curelar.
Kum(me)triemen, *-s, -, m.* curea de ham.
Kummkarre, *-n, f. (reg.)* roabă, cărucior.
Kump, *-s, -e, n.* **1.** strachină. **2.** troacă. **3.** v. Kum(me)t.
Kumpan, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fam.)* camarad, tovarăş, soţ; **ein lustiger ~** chefliu; om de viaţă. **2.** *(peior.)* complice.
Kumpanei, *-en, f.* companie, tovărăşie de petrecere.
Kumpel, *-s, - (fam.* şi *-s), m.* **1.** *(mine)* ajutor de miner; miner, ortac. **2.** *(fam.)* v. Kumpan **(1).**
Kümpel|arbeit *f. sg. (tehn.)* ambutisare.
kumpelhaft *adj.* camaraderesc, solidar.
kümpeln, *kümpelte, gekümpelt (ich kümp(e)le), vb. (h) tr. (tehn.)* a ambutisa (tablă).
Kümpelpresse, *-n, f. (tehn.)* presă de ambutisat.
Kümpelung *f. sg. (tehn.)* ambutisare.
Kumpf, *-es, -e* (şi *Kümpfe*), *m.* **1.** v. Kumm **(1). 2.** *(înv.)* măsură de cereale.
kumpig *adj. (reg.)* rotund, burtos.
Kumps, *-es, m. sg. (reg.)* căpăţâni mici de varză murată.
Kum(p)st, *-es, m. sg. (reg.)* v. Kompost.
Kumst, *-es, m. sg.* v. Kumps.

Kụmt, *-(e)s, -e, n.* v. Kummet.
Kumulation, *-en, f.* cumulare, îngrămădire.
kumulativ *adj.* cumulativ.
kumulieren, *kumulierte, kumuliert, vb. (h) tr.* a cumula.
Kumulierung, *-en, f.* v. Kumulation.
Kụmulus, *-, -li* (şi *-se*), *m. (met.)* nor cumulus.
Kụmys, *-, m. sg.* cumis, băutură din lapte de iapă fermentat.
kụnd *adj.* **1.** *(numai predicativ)* ştiut, cunoscut, public; ~ **sein** a fi ştiut, a fi de notorietate publică; **etwas ~ und zu wissen tun** a face cunoscut. **2.** *(rar)* v. kundig.
kụndbar *adj.* cunoscut, notoriu; *(înv.)* ~ **werden** a deveni cunoscut.
kündbar *adj. (jur.; despre contracte, convenţii)* reziliabil; **~e Rente** rentă reziliabilă.
Kündbarkeit *f. sg. (jur.)* faptul de a fi concediabil, reziliabil.
Kụnde[1], *-n, f.* **1.** ştire, veste, înştiinţare; **die ~ von ihrer Schönheit** faima frumuseţii ei; **es verbreitet sich die ~** se duce vestea; **er bringt die ~** aduce vestea; **ich hatte gar keine ~ davon** nu aveam nici o ştire despre aceasta. **2.** ştiinţă. **3.** *(la dinţii cailor)* mişină (după care se cunoaşte vârsta). **4.** *(reg.)* v. Kundin.
Kụnde[2], *-n, -n, m.* **1.** client, cumpărător. **2.** *(fam., peior.)* individ, persoană, obiect; **ein schlauer ~** un individ şiret. **3.** *(argou)* vagabond. **4.** *(înv.)* calfă călătoare, meseriaş ambulant. **5.** *(austr.)* clientelă.
künden, *kündete, gekündet (du kündest, er kündet), vb. (h)* **I.** *tr.* a vesti, a da de ştire, a înştiinţa, a anunţa. **II.** *tr.* şi *intr. (reg.)* v. kündigen.
Kụnden|andrang, *-(e)s, m. sg.* afluenţă de clienţi.
Kụndenbedarf, *-(e)s, m. sg.* nevoie de clienţi.
Kụndenberatung, *-en, f. (com.)* **1.** îndrumare, sfătuire a clientelei. **2.** oficiu, serviciu de îndrumare a clientelei.
Kụndenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru al clienţilor.
Kụndendienst, *-(e)s, m. sg. (com.)* serviciu pentru clienţi, service.
Kụndenkartei, *-en, f.* fişier al clientelei.
Kụndenkreis, *-es, m. sg.* clientelă.
Kụnden|sprache, *-n., f.* argou al vagabonzilor.
Kụnden|stamm, *-(e)s, m. sg.* cerc fix de clientelă.
Kụndenwerbung, *-en, f.* prospectarea clienţilor, publicitate.
Kụndenzu|spruch, *-(e)s, m. sg.* afluenţă de clienţi.
Künder, *-s, -, m. (rar)* vestitor, crainic, pristav.
Kụndfahrer, *-s, -, m.* explorator.
Kụndfahrt, *-en, f.* expediţie ştiinţifică, explorare.
Kụndgabe, *-n, f.* **1.** înştiinţare, comunicare. **2.** proclamare.
kụndgeben, *gab kund, kundgegeben (du gibst kund, er gibt kund), vb. (h) tr.* **1.** a face cunoscut, a comunica, a vesti. **2.** a proclama. **3.** a manifesta; a arăta.
Kụndgeber, *-s, -, m. (rar)* persoană care dă de ştire, comunică.
Kụndgebung, *-en, f.* **1.** înştiinţare; comunicat. **2.** proclamare. **3.** *(pol.)* manifestaţie, demonstraţie; **eine patriotische ~** o manifestaţie patriotică.
Kụndgebungs|teilnehmer, *-s, -, m.* manifestant, participant la manifestaţie.
kụndig *adj.* **1.** cunoscător, versat, informat, la curent; **des Weges ~ sein** a cunoaşte drumul. **2.** expert; competent; **er ist der Sache ~** e expert în problemă.
kündig *adj.* v. kündbar.
Kụndige, *-n, -n (ein Kundiger), m.* şi *f.* cunoscător(-oare), expert(ă).
kụ̈ndigen, *kündigte, gekündigt, vb. (h)* **I.** *intr.* a demisiona; **ich habe gekündigt** am demisionat. **II.** *tr.* **1.** a concedia; **einem Angestellten ~** a concedia un salariat. **2.** a rezilia, a denunţa; **einen Vertrag ~** a rezilia un contract; **jm. die Freundschaft ~** a rupe prietenia cu cineva.
Kündigung, *-en, f. (jur.)* **1.** demisie. **2.** concediere, preaviz; **einmonatige ~** preaviz de o lună; **fristenlose ~** concediere fără preaviz. **3.** reziliere, desfacere (a unui contract).
Kündingungsbe|stimmungen *pl. (jur.)* clauze de reziliere (a unui contract).
Kündigungsfrist, *-en, f.* termen de preaviz.
Kündigungsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept de reziliere, de concediere.
Kündigungs|schreiben, *-s, -, n. (jur.)* scrisoare de reziliere, de concediere, preaviz scris.
Kündigungs|schutz, *-es, m. sg. (jur.)* apărare, protecţie contra concedierii.
Kündigungs|termin, *-s, -e, m.* v. Kündigungsfrist.
Kụndin, *-nen, f.* clientă.
kụndmachen, *machte kund, kundgemacht, vb. (h) tr.* a face cunoscut, a comunica, a vesti, a publica, a proclama.
Kụndmachung, *-en, f.* comunicare, comunicat, înştiinţare, publicare, notificare, proclamare; **feierliche ~** promulgare.
Kụndmachungsver|ordung, *-en, f.* ordin de publicare.
Kụndschaft, *-en, f.* **1.** clientelă; **er hat eine ausgedehnte ~** are o clientelă mare. **2.** informaţie, ştire; **ich habe davon ~** am cunoştinţă despre aceasta. **3.** *(mil.)* culegere de ştiri, recunoaştere; **er geht auf ~ aus** pleacă în recunoaştere.
kụndschaften, *kundschaftete, gekundschaftet (du kundschaftest, er kundschaftet), vb. (h) intr.* a se informa, a merge în recunoaştere, a cerceta, a spiona.
Kụndschafter, *-s, -, m. (mil.)* cercetaş; informator, spion.
Kundschafterei *f. sg.* culegere de ştiri, spionaj.
Kụndschafterin, *-nen, f.* informatoare, spioană.
Kụndschaftsbüro, *-s, -s, n.* birou de informaţii.
Kụndschaftsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de informaţii, de contraspionaj.
Kụndschaftsdienst|stelle, *-n, f.* v. Kundschaftsbüro.
kụndtun, *tat kund, kundgetan, vb. (h) tr. (livresc)* v. kundmachen.
kụndwerden, *wurde* (şi *ward*) *kund, kundgeworden (du wirst kund, er wird kund), vb. (s) intr.* **1.** a deveni cunoscut, a se face cunoscut. **2.** a fi dat în vileag, a deveni public.
Kụndwerdung *f. sg.* **1.** publicare. **2.** dare în vileag.
kune|iform [kuneiˈfɔrm] *adj.* cuneiform.
Künette, *-n, f.* şanţ de scurgere.
kụ̈nftig **I.** *adj.* viitor; ce va veni. **II.** *adv.* în viitor, de aici înainte.
kụ̈nftighin *adv. (livr.)* v. künftig **(II)**.
Kụngel, *-s, -, m., (reg.)* iepure de casă.
kụngeln, *kungelte, gekungelt (ich kung(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* a face pe misteriosul. **II.** *tr.* a vinde pe ascuns.
Kụnkel, *-n, f.* **1.** furcă de tors. **2.** *(ist.)* nume simbolic pentru sexul feminin.
Kụnkel|lehen, *-s, -, n. (ist.)* feudă care poate fi moştenită de femei.
Kụnkelmage, *-n, -n, m. (reg.)* **1.** rudă din partea mamei. **2.** rudă prin căsătorie.
kụnkeln, *kunkelte, gekunkelt (ich kunk(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a ţese, a băga intrigi.
Kụnkel|stube, *-n, f.* cameră, odaie de tors.
kunkuren, *kunkurte, kunkurt, vb. (h) intr. (reg.)* a pândi.
Kunst, *Künste, f.* **1.** artă; **die bildenden Künste** artele plastice; *(înv.)* **die freien Künste** artele libere; **die schönen Künste** artele frumoase. **2.** artă, ştiinţă, măiestrie, îndemânare, dibăcie, pricepere; **die ~ des Reitens** arta călăriei; **die ~ zu schreiben** arta scrisului; **die Schwarze ~ a)** *(glumeţ)* arta tipografică; **b)** vrăjitoria, magia neagră, necromanţia; **c)** *(glumeţ)* coşăritul; **er kann allerhand Künste** se pricepe la tot felul de lucruri; *(fam.)* **das ist keine (große) ~** asta nu e mare artă, ispravă; **hier ist meine ~ zu Ende a)** s-a terminat cu ştiinţa mea, nu mă mai pricep; **b)** nu mai ştiu ce să fac; *(fam.)* **was macht die ~?** cum îţi merge cu munca?; **eine brotlose ~** o pregătire, activitate cu care mori de foame; **alle seine Künste spielen lassen** a folosi toate manevrele, toate trucurile; **~ sein** a fi artificial, imitaţie. **3.** *(reg.)* maşină de gătit, plită. **4.** *(înv.)* maşină.
Kụnst|akademie, *-n* [-miːən], *f.* institut, academie de bele arte, şcoala superioară de arte frumoase.
Kụnst|akademiker, *-s, -, m.* elev, student al şcolii superioare de arte frumoase.
Kụnst|angelegenheit, *-en, f.* problemă de artă.
Kụnst|anschau|ung, *-en, f.* v. Kunstauffassung.
Kụnst|an|stall, *-en, f.* institut, instituţie de artă.
Kụnst|arbeit, *-en, f.* operă de artă.
Kụnst|art, *-en, f.* ramură artistică, gen de artă.
Kụnst|artikel, *-s, -, m. (com.)* obiect de artă.
Kụnst|auf|fassung, *-en, f.* concepţie despre artă.
Kụnst|auktion, *-en, f.* licitaţie a unor obiecte de artă.
Kụnst|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* termen tehnic de artă.
Kụnst|aus|stellung, *-en, f.* expoziţie de artă.
Kụnstbanause, *-n, -n, m. (fam.)* om fără simţ artistic.
Kụnstbau, *-(e)s, -ten, m. (ferov.)* (nume generic pentru) poduri, diguri şi tuneluri.
Kụnstbaumwolle *f. sg.* fibre artificiale tip bumbac.
kụnstbeflissen *adj.* care studiază sau cultivă artele.
Kụnstbeflissenheit *f. sg.* studiu al artelor; pasiune pentru artă.
Kụnstbeilage, *-n, f.* supliment artistic (al unui ziar).
Kụnstbein, *-(e)s, -e, n.* proteză de picior.
Kụnstbern|stein, *-(e)s, m. sg.* chihlimbar sintetic.
Kụnstbetrachtung, *-en, f.* apreciere a operelor de artă; contemplare a operelor de artă.
Kụnstblatt, *-(e)s, -blätter, n. (tipogr.)* stampă, tipar de artă.
Kụnstblume, *-n, f.* floare artificială.
Kụnstbronze, *-n, f.* obiect de artă din bronz.
Kụnstbutter *f. sg.* unt artificial; margarină, unt vegetal.
Kụnstdarm, *-(e)s, -därme, m. (alim.)* maţ artificial.
Kụnstdenkmal, *-s, -mäler* (şi *-e*), *n.* monument de artă.
Kụnstdichtung, *-en, f. (lit.)* literatură cultă.
Kụnstdrechsler, *-s, -, m.* strungar artizan (în lemn).
Kụnstdrechsler|handwerk, *-(e)s, n. sg.* strungărie artistică (în lemn).
Kụnstdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* **1.** tipar de artă. **2.** reproducere de artă.
Kunstdruckerei, *-en, f.* tipografie pentru tipare de artă.
Kụnstdruckpapier, *-s, n. sg. (tipogr.)* hârtie cretată, hârtie cromo, hârtie fină pentru tipare de artă.
Kụnstdünger, *-s, m. sg. (agr.)* îngrăşământ chimic.
Kụnst|eifer, *-s, m. sg.* zel pentru artă.
Kụnst|eis, *-es, n. sg.* gheaţă artificială.
Kụnst|eisbahn, *-en, f.* patinoar artificial.
Kụnst|eislauf, *-(e)s, m. sg.* v. Kunstlauf.
Künstelei, *-en, f.* afectare, manieră nefirească, meşteşugire, artificialitate.
Kụnst|elfenbein, *-(e)s, n. sg.* imitaţie de fildeş, fildeş artificial.
kụ̈nsteln, *künstelte, gekünstelt (ich künst(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* a simula, a afecta; **Freude ~** a simula bucurie. **II.** *intr.* **(an** cu *dat.)* a meşteşugi (la un lucru).
Kụnst|enthusiasmus, *-, m. sg.* entuziasm pentru artă.
Kụnst|epos, *-, -epen, n. (lit.)* epopee cultă.
kụnst|erfahren *adj.* priceput, expert, cunoscător în domeniul artei.
Kụnst|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs artistic.
Kụnst|erziehung *f. sg.* educaţie artistică.
Kụnstfärber, *-s, -, m.* **1.** vopsitor, boiangiu de stofe fine. **2.** *(fam.)* orator elocvent, vorbitor care înfrumuseţează lucrurile.
Kunstfärberei, *-en, f.* vopsitorie, boiangerie de stofe fine.
Kụnstfaser, *-n, f. (text.)* fibră sintetică.
Kụnstfaserwerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de fibre sintetice.
Kụnstfehler, *-s, -, m.* greşeală comisă de medici, farmacişti sau moaşe în exercitarea meseriei lor.
kụnstfeindlich *adj.* ostil faţă de tot ce este artistic.
kụnstfertig *adj.* iscusit, dibaci, meşter.
Kụnstfertigkeit, *-en, f.* iscusinţă, dibăcie, dexteritate, îndemânare.
Kụnstfett, *-(e)s, -e, n.* grăsime artificială, sintetică.
Kụnstfeuer, *-s, -,* **Kụnstfeuerwerk**, *-(e)s, -e, n.* joc de artificii.
Kụnstfleiß, *-es, m. sg.* v. Kunsteifer.
Kụnstflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor artistic, acrobatic.
Kụnstform, *-en, f.* formă artistică.
Kụnstfotograf, *-en, -en, m.* fotograf artistic.
Kụnstfreund, *-(e)s, -e, m.* amator de artă; mecena.
Kụnstgärtner, *-s, -, m.* horticultor artistic.
Kunstgärtnerei *f. sg.* horticultură, grădinărie decorativă.

Kunstgattung, *-en, f.* gen de artă.
Kunstgebiet, *-(e)s, -e, n.* domeniu artistic.
Kunstgebilde, *-s, -, n.* produs artistic.
Kunstgefühl, *-(e)s, -e, n.* simţ artistic.
Kunstgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* obiect de artă.
Kunstgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit artistic.
Kunstgelehrte, *-n, -n (ein Kunstgelehrter), m.* şi *f.* specialist în istoria şi teoria artei.
kunstgemäß *adj.* şi *adv.* conform regulilor artei.
Kunstgenosse, *-n, -n, m.* confrate în ale artei.
Kunstgenuss, *-es, -nüsse, m.* desfătare artistică.
kunstgerecht *adj.* v. kunstgemäß.
Kunstgesang, *-(e)s, -sänge, m. (muz.)* canto.
Kunstgeschichte *f. sg.* istoria artei.
Kunstgeschichtler, *-s, -, m.* istoric de artă.
kunstgeschichtlich *adj.* de istoria artei, referitor la istoria artei.
Kunstgeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust artistic.
kunstge|übt *adj.* v. kunstfertig.
Kunstgewebe, *-s, -, n. (text.)* ţesătură artistică.
Kunstgewerbe, *-s, n. sg.* artă decorativă, artă aplicată, artizanat.
Kunstgewerbemuseum [-ze:ʊm], *-s, -seen* [-ze:ən], *n.* muzeu de artă aplicată.
Kunstgewerbeschule, *-n, f.* şcoală de artă aplicată.
Kunstgewerbler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* specialist în artă decorativă.
kunstgewerblich *adj.* şi *adv.* de artă decorativă.
Kunstgießerei, *-en, f.* turnătorie de obiecte de artă; turnătorie artistică.
Kunstglas, *-es, n. sg.* sticlărie de artă.
Kunstglied, *-(e)s, -er, n.* proteză.
Kunstgriff, *-(e)s, -e, m.* **1.** iscusinţă, dibăcie. **2.** tertip, truc, artificiu.
Kunstguss, *-es, -güsse, m.* obiect de artă turnat; turnătorie pentru obiecte de artă.
Kunst|halle, *-n, f.* galerie de artă, sală de expoziţii.
Kunst|handel, *-s, m. sg.* comerţ cu obiecte de artă.
Kunst|händler, *-s, -, m.* negustor, comerciant de obiecte de artă.
Kunst|handlung *-en, f.* magazin, galerie de obiecte de artă.
Kunst|handwerk, *-(e)s, n. sg.* meserie artistică, meşteşug.
Kunst|harz, *-es, -e, n.* răşină sintetică.
Kunst|historie [-riə] *f. sg.* v. Kunstgeschichte.
Kunst|historiker, *-s, -, m.* v. Kunstgeschichtler.
kunst|historisch *adj.* v. kunstgeschichtlich.
Kunst|hochschule, *-n, f.* şcoală superioară de arte, institut de arte frumoase.
Kunst|holz, *-es, n. sg.* material fibro-lemnos.
Kunst|honig, *-s, m. sg.* miere artificială.
Kunst|horn, *-(e)s, -e, n.* imitaţie de corn, galalit.
Kunst|hornkamm, *-(e)s, -kämme, m.* pieptene de imitaţie de corn.
Kunst|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie de artă.
kunst|interessiert *adj.* cu interes pentru artă.
Kunstkabinett, *-(e)s, -e, n.*, **Kunstkammer**, *-n, f.* colecţie de artă; cabinet de rarităţi.
Kunstkalender, *-s, -, m.* calendar cu reproduceri de artă.
Kunstkasten, *-s, -, m. (mine)* batal de apă.
Kunstkauf, *-(e)s, -käufe, m.* achiziţie de obiecte de artă.
Kunstkenner, *-s, -, m.* expert, cunoscător în obiecte de artă.
Kunstkeramik *f. sg.* ceramică artistică.
Kunstkniff, *-(e)s, -e, m.* v. Kunstgriff.
Kunstkorbflechter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* împletitor(-oare) de coşuri artistic lucrate.
Kunstkritik, *-en, f.* critică de artă.
Kunstkritiker, *-s, -, m.* critic de artă.
Kunstlack, *-(e)s, -e, m.* lac artificial, sintetic.
Kunstlauf, *-(e)s, m. sg. (sport)* patinaj artistic.
Kunstläufer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* patinator(-oare) artistic(ă).
Kunstlaufschlittschuh, *-(e)s, -e, m. (sport)* patină pentru patinaj artistic.
Kunstleder, *-s, n. sg.* **1.** imitaţie de piele, piele sintetică. **2.** *(tipogr.)* pegamoid.
Kunstlehre *f. sg.* teorie a unei arte; tehnologie.
Kunstleistung, *-en, f.* realizare artistică.
Künstler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* artist(ă).
Künstlerdruck, *-(e)s, -e, m. (gravură)* probă de artist, tiraj de artist.
Künstlergeist, *-(e)s, m. sg.* spirit de artist.
künstler|haft *adj.* artistic, de artist.
künstlerisch *adj.* artistic; **der ~e Stil** stilul artistic; **die ~e Tätigkeit** activitatea artistică; **die ~e Vollendung** perfecţiunea artistică; **das Bild hat keinen ~en Wert** tabloul nu are valoare artistică.
Künstlerische, *-n (ein Künstlerisches), n. sg.* ceea ce este artistic, arta.
Künstlerkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap de artist (cu plete).
Künstlerleben, *-s, n. sg.* viaţă de artist.
Künstlerlexikon, *-s, -ka* (şi *-ken*), *n.* lexicon al artiştilor.
Künstlerlocke, *-n, f. (fam.)* moţ de păr căzut pe frunte.
Künstlermähne, *-n, f. (glumeţ)* plete (de artist).
künstlern, *künstlerte, gekünstlert, vb. (h) intr.* **1.** a se îndeletnici cu arta. **2.** a face pe artistul.
Künstlername, *-ns, -n, m.* **1.** nume de artist. **2.** pseudonim.
Künstlernatur, *-en, f.* fire de artist.
Künstler|ruhm, *-(e)s, m. sg.* glorie de artist.
Künstlerschaft *f. sg.* breaslă a artiştilor; artiştii.
Künstlerschule, *-n, f.* şcoală de artă.
Künstler|stift, *-(e)s, -e, m.* creion fin, de desen.
Künstlertum, *-s, n. sg.* **1.** artă (ca vocaţie). **2.** v. Künstlerschaft.
Künstlerver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociaţie a artiştilor.
Künstlervolk, *-(e)s, n. sg.* **1.** tagmă a artiştilor. **2.** *(înv.)* trupă ambulantă de artişti.
Künstlerzimmer, *-s, -, n.* cabinet, sală a artiştilor.
künstlich *adj.* **1.** artificial, imitat, fals; **ein ~es Auge** un ochi fals; **~e Blume** floare artificială; **~er Edelstein** imitaţie de piatră preţioasă; **~es Eis** gheaţă artificială; **~es Glied** proteză (de mână sau picior); **~e Intelligenz** inteligenţă artificială; **~e Kühlung** răcire artificială; **~e Mittel** artificii, trucuri; **~er Zahn** dinte fals. **2.** *(înv.)* artistic.
Künstlichkeit *f. sg.* **1.** afectare, prefăcătorie. **2.** artificialitate, faptul de a fi artificial, imitat, fals. **3.** *(înv.)* artă, măiestrie.
kunstliebend *adj.* amator de artă.
Kunstliebhaber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** amator(-oare) de artă. **2.** diletant(ă).
Kunstliebhaberei *f. sg.* **1.** gust pentru artă. **2.** diletantism.
Kunstlied, *-(e)s, -er, n. (muz.)* lied.
Kunstling, *-s, -e, m.* pretins artist.
kunstlos *adj.* **1.** fără artă, neartistic. **2.** simplu, natural, nemeşteşugit. **3.** neglijent, de mântuială, superficial.
Kunstlosigkeit *f. sg.* **1.** lipsă de artă. **2.** simplitate, naturaleţe. **3.** superficialitate, caracter neglijent.
Kunstmaler, *-s, -, m.* pictor.
Kunstmärchen, *-s, -, n. (lit.)* basm cult.
kunstmäßig *adj.* v. kunstgemäß.
Kunstmittel, *-s, -, n.* **1.** artificiu. **2.** mijloc tehnic folosit de artist. **3.** *(înv.)* medicament farmaceutic.
Kunstpause, *-n, f.* pauză, întrerupere intenţionată a unui discurs pentru a produce un efect mai mare; *(iron.)* **eine ~ machen** a se încurca.
Kunstpfeifer, *-s, -, m. (înv.)* muzicant al oraşului.
Kunstpoesie, *-n* [-poezi:ən], *f. (lit.)* poezie cultă.
Kunstprodukt, *-(e)s, -e, n.* produs artistic.
Kunstproduktion, *-en, f.* producţie artistică.
Kunstprosa *f. sg. (lit.)* proză artistică.
Kunstramme, *-n, f. (tehn.)* sonetă mecanică, cu declic şi troliu.
Kunstrasen, *-s, m. sg.* gazon artificial.
Kunstrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consiliu artistic. **2.** consilier artistic, expert în artă.
Kunstredner, *-s, -, m.* retor, orator.
Kunstregel, *-n, f.* regulă de artă.
kunstreich *adj.* artistic, ingenios.
Kunstreise, *-n, f.* **1.** turneu al unui artist. **2.** călătorie de studii pentru vizitarea unor monumente de artă.
Kunstreiten, *-s, n. sg.* călărie acrobatică; călărie de înaltă şcoală.
Kunstreiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* călăreţ(-eaţă) de circ; călăreţ(-eaţă) de înaltă şcoală.
Kunstrichter, *-s, -, m. (înv.)* specialist în probleme de artă.
Kunstrichtung, *-en, f.* scoală artistică, curent artistic.
Kunstsache, *-n, f.* obiect de artă.
Kunstsammler, *-s, -, m.* colecţionar de obiecte de artă.
Kunstsammlung, *-en, f.* colecţie de artă.
Kunstschaffen, *-s, n. sg.* muncă artistică, creaţie artistică.
Kunstschaffende, *-n, -n (ein Kunstschaffender), m.* creator de opere de artă, artist.
Kunstschatz, *-es, -schätze, m.* comoară, tezaur de artă.
Kunstschießen, *-s, n. sg. (sport)* tir artistic.
Kunstschleifer, *-s, -, m.* şlefuitor artistic.
Kunstschlosser, *-s, -, m.* lăcătuş-artist.
Kunstschmied, *-(e)s, -e, m.* fierar-artist.
Kunstschmiede, *-n, f.* forjărie artistică, feronerie.
Kunstschmiede|stück, *-(e)s, -e, n.* obiect de fier forjat.
Kunstschnitzerei, *-en, f.* sculptură artistică în lemn.
Kunstschreiner, *-s, -,* m. v. Kunsttischler.
Kunstschreinerei, *-en, f.* v. Kunsttischlerei.
Kunstschrift, *-en, f.* **1.** scris artistic. **2.** scriere despre artă.
Kunstschule, *-n, f.* şcoală de artă.
Kunstschüler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* elev(ă) a(l) unei şcoli de artă.
Kunstschütze, *-n, -n, m. (sport)* maestru în tir.
Kunstseide *f. sg. (text.)* mătase artificială.
kunstseiden *adj.* din, de mătase artificială.
Kunstseidengarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fir de mătase artificială.
Kunstseiden|industrie, *-n, f.* industrie de mătase artificială.
Kunstseidenproduktion *f. sg.* producţie de mătase artificială.
Kunstseidenwerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de mătase artificială.
Kunstsinn, *-(e)s, m. sg.* simţ artistic.
kunstsinnig *adj.* cu simţ artistic.
Kunst|speisefett, *-(e)s, n. sg.* untură artificială de consum.
Kunst|sprache, *-n, f.* **1.** limbă artificială. **2.** limbaj artistic, poetic. **3.** limbaj profesional, terminologie tehnică de specialitate.
Kunst|springer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (nataţie)* săritor(-oare) la trambulină.
Kunst|steiger, *-s, -, m. (mine)* supraveghetor, inspector (pentru maşini hidraulice).
Kunst|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră artificială.
Kunst|steinzeichnung, *-en, f.* litografie de artă.
Kunst|stickerei, *-en, f.* broderie artistică.
Kunst|stoff, *-(e)s, -e, m.* substanţă sintetică, masă plastică.
Kunst|stoff|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs sintetic.
Kunst|stoffmüll, *-s, sg. m. (ec.)* deşeuri, reziduuri sintetice; **~ wiederaufbereiten** a recicla deşeuri plastice.
Kunst|stoffverpackung, *-en, f.* **1.** ambalaj de material plastic. **2.** ambalare în material plastic.
Kunst|stopfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* meşter(ă) în stopat artistic.
Kunst|stück, *-(e)s, -e, n.* măiestrie, truc, acrobaţie; *(iron.)* **~!** mare lucru! **das ist kein ~** asta nu e nici o ispravă.
Kunst|tanz, *-es, -tänze, m.* dans artistic.
Kunst|theorie, *-n* [-ri:ən], *f.* teorie a artei.
Kunst|tischler, *-s, -, m.* tâmplar de mobilă fină, ebenist.
Kunst|tischlerei, *-en, f.* **1.** *sg.* tâmplărie artistică. **2.** atelier de tâmplărie fină.

Kunst|tonwaren *pl.* obiecte de olărie artistică.
Kunst|töpferei *f. sg.* olărie artistică.
Kunst|torf, *-(e)s, m. sg.* turbă artificială.
Kunst|turnen, *-s, n. sg.* gimnastică artistică.
Kunstver|ein, *-(e)s, -e, m.* uniune, asociație artistică.
Kunstverlag, *-(e)s, -e, m.* editură de artă.
Kunstver|stand, *-(e)s, m. sg.* v. Kunstverständnis.
kunstver|ständig *adj.* expert, cunoscător în materie de artă.
Kunstver|ständige, *-n, -n (ein Kunstverständiger), m.* și *f.* cunoscător(-oare), expert(ă) de artă.
Kunstver|ständnis, *-ses, n. sg.* înțelegere pentru artă; înțelegere a fenomenului artistic.
kunstvoll *adj.* **1.** artistic. **2.** ingenios, cu multă pricepere.
Kunstware, *-n, f. (com.)* articole, obiecte de artă.
Kunstweberei, *-en, f.* țesătorie artistică.
Kunstwein, *-(e)s, -e, m.* **1.** vin artificial, contrafăcut. **2.** șampanie.
Kunstwerk, *-(e)s, -e, n.* operă de artă.
Kunstwert, *-(e)s, -e, m.* valoare artistică.
kunstwidrig *adj.* neartistic, contrar regulilor artei.
Kunstwissenschaft, *-en, f.* știință despre artă, teorie a artelor.
kunstwissenschaftlich *adj.* care ține de domeniul științei artelor.
Kunstwolle *f. sg. (text.)* lână sintetică.
Kunstwort, *-(e)s, -wörter, n.* **1.** termen tehnic, de specialitate. **2.** cuvânt literar, cult. **3.** cuvânt creat, artificial.
Kunst|zahn, *-(e)s, -zähne, m.* dinte fals.
Kunst|zeitschrift, *-en, f.* revistă de artă.
Kunst|zweig, *-(e)s, -e, m.* ramură a artelor.
Kunter, *-s, -, m. (reg.)* cal mic țărănesc.
kunterbunt *(fam.)* **I.** *adj.* pestriț, de diferite culori; *(fig.)* talmeș-balmeș. **II.** *adv.* claie peste grămadă.
Kunterbunt, *-(e)s, n. sg. (fam.)* amestecătură, zăpăceală, harababură.
Kunz, *-ens, m. sg. dim.* de la Konrad; *(în expr.)* **Hinz und** ~ oricine, oricare, oamenii cei mai diverși.
Kupal, *-s, n. sg. formă presc.* de la Kupferaluminium.
Küpe, *-n, f.* **1.** putină, cadă de boiangiu. **2.** soluție pentru vopsit.
Kupee [-'pe:], *-s, -s, n.* **1.** cupeu (trăsură). **2.** *(înv.)* cupeu, compartiment de vagon.
Kupeekoffer, *-s, -, m.* geamantan.
kupellieren, *kupellierte, kupelliert, vb. (h) tr. (metal.)* a cupela.
küpen, *küpte, geküpt, vb. (h) tr.* a agita (un obiect) în cada de vopsit.
Küpenfarb|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* colorant de cadă.
Küper, *-s, -, m.* **1.** v. Küfer. **2.** controlor de mărfuri în port.
Küperei, *-en, f.* birou portuar de control al mărfurilor.
Kupfer, *-s, n. sg.* **1.** *(chim.)* aramă, cupru. **2.** arămuri, vase de aramă. **3.** monede de aramă. **4.** *(înv.)* gravură în acvaforte. **5.** *(med.)* acnee *(Acne rosacea, Gutta rosacea).*
Kupfer|ab|bau, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(metal.)* extracție de cupru. **2.** mină de cupru.
Kupfer|ader, *-n, f. (mineral.)* filon de cupru.
kupfer|ähnlich *adj.* ca arama.
Kupfer|ammoniumsulfat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* sulfat de cupru amoniacal.
Kupfer|arbeit, *-en, f.* lucrare de aramă, obiect de aramă.
kupfer|artig *adj.* v. kupferähnlich.
Kupfer|ätzung, *-en, f.* gravură pe cupru, acvaforte; *(tipogr.)* clișeu de cupru.
Kupfer|auflösung *f. sg. (chim.)* dizolvare a cuprului.
Kupfer|auftragung, *-en, f. (tipogr.)* încărcare cu cerneală a clișeelor de cupru.
Kupfer|aus|schlag, *-(e)s, m. sg.* v. Kupfer **(5).**
Kupfer|backen, *-s, -, m. (metal.)* falcă de protecție de cupru (la menghină).
Kupferbad, *-(e)s, -bäder, n. (tipogr.)* baie de cuprare.
Kupferband, *-(e)s, n. sg. (metal.)* cupru în benzi.
Kupferbarren, *-s, -, m. (metal.)* lingou de cupru; **den ~ auswalzen** a lamina lingoul de cupru.
Kupferbedachung, *-en, f.* învelitoare de cupru.
Kupferbergbau, *-(e)s, m. sg.* exploatare a zăcămintelor de cupru.
Kupferbergwerk, *-(e)s, -e, n.* mină de cupru.
Kupferbeschlag, *-(e)s, -schläge, m.* feronerie, armătură de cupru.
Kupferblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** foaie, folie de cupru. **2.** v. Kupferstich.
Kupferblech, *-(e)s, n. sg.* tablă de cupru.
Kupferblende, *-n, f. (mineral.)* tetraedrit bogat în zinc, sandbergerit.
Kupferblüte *f. sg. (mineral.)* calcotrichit, cuprit.
kupferbraun *adj.* brun-arămiu, brun-roșcat.
Kupferchlorid [-klɔ-], *-(e)s, n. sg. (chim.)* clorură cuproasă.
Kupferdraht, *-(e)s, -drähte, m.* sârmă de cupru.
Kupferdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar (de artă) în aramă, tipar adânc.
Kupferdrucker, *-s, -, m.* tipăritor în cupru.
Kupferdruckpresse, *-n, f. (tipogr.)* presă pentru acvaforte.
Kupfer|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* minereu de cupru.
Kupfer|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs de aramă.
Kupferfarbe *f. sg.* culoare a aramei.
kupferfarben, **kupferfarbig** *adj.* arămiu.
Kupfergar|herd, *-(e)s, -e, m. (metal.)* cuptor pentru afinarea cuprului.
Kupferge|halt, *-(e)s, m. sg.* conținut de aramă, de cupru.
Kupfergelb, *-s, n. sg.* v. Kupferfarbe.
Kupfergeld, *-(e)s, n. sg.* bani de aramă.
Kupfergerät, **Kupfergeschirr**, *-(e)s, -e, n.* vase, veselă de aramă, arămuri.
Kupfergewinnung *f. sg.* metalurgie a cuprului.
Kupfergießerei, *-en, f. (metal.)* turnătorie de cupru.
Kupferglanz, *-es, m. sg. (mineral.)* calcozină.
Kupferglas, *-es, n. sg. (mineral.)* cupru vitros; cuprit.
Kupferglimmer, *-s, m. sg. (mineral.)* calcofilit.
Kupferglüh|span, *-(e)s, -späne, m. (metal.)* arsură de cupru.
Kupfergranalien [-liən] *pl. (metal.)* granule de cupru.
Kupfergrube, *-n, f.* v. Kupferbergwerk.
kupfergrün *adj.* de culoare verde malahit.
Kupfergrün, *-s, n. sg.* **1.** verde malahit. **2.** *(mineral.)* crisocol. **3.** *(chim.)* acetat de cupru; cocleală.
kupfer|haltig *adj.* conținând cupru, cuprifer.
Kupfer|hammer, *-s, -, m. (înv.)* atelier pentru extragerea și prelucrarea cuprului.
Kupfer|hammerschlag, *-(e)s, m. sg. (metal.)* solzi, praf de la forjarea cuprului.
Kupfer|hütte, *-n, f. (metal.)* uzină metalurgică pentru cupru.
kupf(e)richt, **kupf(e)rig** *adj.* **1.** de aramă. **2.** *(med.)* cu acnee.
Kupfer|indigo, *-s, m. sg. (mineral.)* covelină.
Kupferkabelnetz, *-es, -e, n. (inform.)* rețea de cablu de cupru.
Kupferkessel, *-s, -, m.* căldare, cazan de aramă.
Kupferkies, *-es, -e, m. (mineral.)* calcopirită.
Kupferkohle *f. sg. (electr.)* cărbune metalizat, arămit.
Kupferkohlenbürste, *-n, f. (electr.)* perie de cărbune metalizat.
Kupferkönig, *-s, m. sg. (metal.)* cupru pur.
Kupferkuchen, *-s, -, m. (metal.)* turtă de aramă.
Kupferlegierung, *-en, f. (chim.)* aliaj de cupru.
Kupferling, *-s, -e, m.* v. Kupfermünze.
Kupfermangan|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* minereu cupro-manganos.
Kupfermünze, *-n, f.* monedă de aramă.
kupfern *adj.* **1.** de aramă. **2.** arămiu.
kupfern, *kupferte, gekupfert, vb. (h) tr.* a arămi, a cupra.
Kupfernagel, *-s, -nägel, m.* cui de cupru.
Kupfernase, *-n, f. (glumeț; fam.)* nas roșu.
Kupfernatter, *-n, f. (zool.)* viperă *(Coronella austriaca).*
Kupfernickel, *-s, m. sg. (metal.)* cupro-nichel; nichelină (aliaj).
Kupferniet, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* nit de aramă.
Kupfernitrat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* azotat cupric.
Kupfer|otter, *-n, f.* v. Kupfernatter.
Kupfer|oxid (și **Kupfer|oxyd**), *-(e)s, n. sg. (chim.)* oxid cupric.
Kupfer|oxidul (și **Kupfer|oxydul**), *-s, n. sg. (chim.)* oxid cupros.
Kupferplatte, *-n, f.* placă de aramă.
Kupferprägerei *f. sg. (tehn.)* ambutisare a cuprului.
Kupfer|radierung, *-en, f. (artă)* gravură pe cupru, acvaforte.
Kupfer|raffinerie, *-n* [-ri:ən], *f. (metal.)* rafinărie de cupru.
Kupfer|rohr, *-(e)s, -e, n.*, **Kupfer|röhre**, *-n, f.* țeavă de aramă.
Kupfer|roh|stein, *-(e)s, m. sg. (metal.)* mată cuproasă.
kupfer|rot *adj.* arămiu.
Kupfer|rot, *-s, n. sg.* **1.** *(chim.)* oxid roșu de cupru, oxid cupros. **2.** culoare arămie, arămiu.
Kupfersamt|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* lettsomit.
Kupferschiefer, *-s, -, m. (mineral.)* șist cuprifer.
Kupferschläger, *-s, -, m.* v. Kupferschmied.
Kupferschlange, *-n, f. (tehn.)* serpentină de aramă.
Kupferschmied, *-(e)s, -e, m.* căldărar arămar, lucrător în aramă.
Kupferschmiede|arbeit, *-en, f.* căldărărie; lucru, lucrare în aramă.
Kupferschmiede|stück, *-(e)s, -e, n.* obiect, piesă de aramă bătută.
Kupferseide *f. sg. (text.)* mătase din fibră cupro-amoniacală.
Kupfer|spitze, *-n, f. (tehn.)* vârf de cupru (la paratrăsnet).
Kupfer|stange, *-n, f. (metal.)* bară de aramă.
Kupfer|stecher, *-s, -, m.* calcograf, gravor în aramă.
Kupfer|stecherei, **Kupfer|stecherkunst** *f. sg.* calcografie.
Kupfer|stein, *-(e)s, -e, m. (metal.)* mată de cupru.
Kupfer|steingranalien [-iən] *pl. (metal.)* mată de cupru granulată.
Kupfer|stich, *-(e)s, -e, m. (arte)* acvaforte, gravură în aramă.
Kupfer|stich|handlung, *-en, f.* magazin de stampe, de gravuri etc.
Kupfer|stichkabinett, *-(e)s, -e, n.* cabinet, colecție de acvaforte, de stampe, de gravuri etc.
Kupfer|stichsammlung, *-en, f.* colecție de stampe, de acvaforte, de gravuri.
Kupfer|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** bucată de cupru. **2.** monedă de cupru.
Kupfersulfat, *-(e)s, n. sg. (chim.)* sulfat de cupru.
Kupfersulfid, *-(e)s, n. sg. (chim.)* sulfură de cupru.
Kupfertafel, *-n, f.* placă de aramă.
Kupfertiefdruck, *-(e)s, m. sg. (tipogr.)* tipar adânc în aramă, heliografie, tifdruc.
Kupfertitel, *-s, -, m.* frontispiciu.
Kupfer|uranglimmer, *-s, m. sg. (mineral.)* torberit, calcolit.
Kupfervergiftung, *-en, f.* intoxicare, intoxicație cu cupru.
Kupfervitriol [-vi-], *-s, n. sg. (chim.)* sulfat de cupru, piatră vânătă.
Kupferwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* uzină de laminat cupru; laminor de cupru.
Kupferwaren *pl.* arămuri, obiecte de aramă.
Kupferwerk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* uzină de extragere a cuprului.
Kupferwismut|erz, *-es, n. sg. (mineral.)* emplectit, cuprobismutit.
Kupferzeit *f. sg. (arheol.)* epoca cuprului, eneolitic, calcolitic.
kupfrig *adj.* **1.** cupros, cu cupru. **2.** de cupru. **3.** arămiu.
kupieren, *kupierte, kupiert, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a tăia, a scurta, a ciunti, a tunde (coada cailor, urechile și coada câinilor). **2.** *(med.)* a jugula o boală înainte de izbucnire. **3.** a tăia (vinul). **4.** a tăia (cărțile de joc). **5.** *(înv.)* a găuri, a perfora (un bilet de tren etc.). **6.** *(vân.)* a tăia calea (vânatului).
kupiert I. *part. trec.* de la kupieren. **II.** *adj.* **1.** *(despre câini)* cu coada și vârful urechilor tăiate; *(despre cai)* cu coada tunsă. **2.** *(în expr.)* **~es Gelände** teren cu denivelări.
Kupierung *f. sg.* **1.** scurtare, tăiere (a cozilor cailor și a cozilor și urechilor câinilor). **2.** tăiere (a vinurilor). **3.** tăiere (a cărților de joc amestecate). **4.** *(med.)* jugulare a unei boli prin mijloace drastice. **5.** *(înv.)* găurire, perforare.
Kupol|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cubilou.

Kupon [-'pɔ̃:], *-s, -s, m. (reg.* și *n.)* cupon; **abgetrennter** ~ cupon detașabil.
Kupon|abschneider, *-s, -, m. (peior.)* rentier.
Kuponbogen, *-s, -bögen, m.* foaie cu cupoane.
Kuponheft, *-(e)s, -e, n.* carnet de cupoane, de bonuri.
Kuppe, *-n, f.* **1.** vârf rotund de munte; *(geol.)* **vulkanische ~n** bolți sau conuri vulcanice. **2.** gămălie la (ace); cap (la cui). **3.** buric (al degetului).
Kuppel, *-n, f. (arhit.)* cupolă, boltă, vută sferică, dom.
Kuppel|achse, *-n, f. (ferov.)* osie cuplară.
kuppel|artig *adj. (constr.)* în formă, în gen de cupolă.
kuppelbar *adj. (tehn.)* cuplabil, care poate fi cuplat.
Kuppelbau, *-(e)s, -ten, m.* **1.** cupolă. **2.** construcție a cupolei. **3.** clădire cu cupolă.
Kuppelbolzen, *-s, -, m. (ferov.)* bulon al cuplei.
Kuppeldach, *-(e)s, -dächer, n.* **1.** *(arhit.)* dom, acoperiș în cupolă. **2.** *(tehn.)* dom (la cazane de abur).
Kuppelei, *-en, f.* proxenetism.
kuppelförmig *adj.* în formă de cupolă.
Kuppelgeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* vânzare concomitentă, cuplată.
Kuppelgewölbe, *-s, -, n. (arhit.)* boltă în formă de cupolă.
Kuppelgrab, *-(e)s, -gräber, n.* cavou cu boltă.
Kuppelhaken, *-s, -, m. (feroc.)* cârlig de cuplaj, de tracțiune.
Kuppelkette, *-n, f. (ferov.)* lanț de cuplaj.
Kuppelkonus, *-, -se, m. (tehn.)* con de fricțiune la cuplaj.
Kuppelmutter, *-mütter, f.* codoașă.
kuppeln, *kuppelte, gekuppelt (ich kupp(e)le), vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** *(tehn.)* a uni, a lega, a cupla, a ambreia. **2.** *(înv.)* a face proxenetism.
Kuppel|ofen, *-s, -öfen, m.* v. Kupolofen.
Kuppelpelz, *-es, -e, m.* răsplată pentru pețitoare; *(în expr.)* **sich den** ~ **verdienen** a mijloci o căsătorie.
Kuppelrad, *-(e)s, -räder, n. (ferov.)* roată cuplară.
Kuppelradsatz, *-es, -sätze, m. (ferov.)* osie cuplară.
Kuppelschraube, *-n, f. (ferov.)* șurub, bulon de cuplare.
Kuppelschwengel, *-s, -, m. (tehn.)* tendor cu contragreutate.
Kuppel|stange, *-n, f. (ferov.)* bielă cuplară; bară de cuplare.
Kuppelung, *-en, f.* v. Kupplung.
Kuppelvor|richtung, *-en, f. (ferov.)* dispozitiv de cuplare, aparat de tracțiune.
Kuppelwort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* cuvânt compus legat prin cratimă.
kuppen, *kuppte, gekuppt, vb. (h) tr.* v. kuppeln.
kuppig *adj.* cu vârf, țuguiat.
Kuppler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** codoș(-oașă); proxenet(ă). **2.** mijlocitor(-oare) (de căsătorii).
Kupplerei, *-en, f.* v. Kuppelei.
kuppler|haft, **kupplerisch** *adj.* de proxenet, de codoș.
Kupplung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* acuplaj, ambreiaj, cuplare. **2.** *(ferov.)* acuplaj: **elastische** ~ acuplaj elastic; **elektromagnetische** ~ acuplaj, ambreiaj electromagnetic; **hydraulische** ~ ambreiaj hidraulic. **3.** *(electr.)* **induktive** ~ cuplaj inductiv; **lösbare** ~ acuplaj semipermanent; **selbsttätige** ~ cuplare automată; **starre** ~ cuplare rigidă; **unmittelbare** ~ cuplare directă.
Kupplungs|achse, *-n, f. (tehn.)* ax de acuplaj.
Kupplungsbelag, *-(e)s, -beläge, m. (tehn.)* ferodou de ambreiaj.
Kupplungsbolzen, *-s, -, m. (tehn.)* bulon, bolț de acuplaj.
Kupplungsbremse, *-n, f. (tehn.)* frână de ambreiaj.
Kupplungsfeder, *-n, f. (tehn.)* resort de acuplaj, de ambreiaj.
Kupplungsfederband, *-(e)s, -bänder, n. (tehn.)* bandă elastică de acuplaj.
Kupplungsfußhebel, *-s, -, m. (tehn., auto.)* pedală de ambreiere-debreiere.
Kupplungsge|häuse, *-s, -, n.* carcasă a ambreiajului.
Kupplungshebel, *-s, -, m.* pârghie, levier de cuplare.
Kupplungskegel, *-s, -, m.* con de ambreiaj.
Kupplungslamelle, *-n, f.* lamelă de ambreiaj.
Kupplungsmuffe, *-n, f.* manșon de acuplaj; mufă de îmbinare, de cuplare.
Kupplungs|pedal, *-(e)s, -e, n. (auto.)* pedală de ambreiere-debreiere.
Kupplungs|scheibe, *-n, f. (tehn.)* disc de ambreiaj.
Kupplungs|spiel, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* joc al ambreiajului.
Kupplungs|stange, *-n, f.* v. Kuppelstange.
Kupplungswelle, *-n, f. (mec.)* arbore de cuplare.
Kur, *-en, f.* **1.** *(med.)* cură, tratament; **eine** ~ **gebrauchen** a urma o cură; **zur** ~ pentru cură; **jn. in die** ~ **nehmen a)** a aplica cuiva un tratament; **b)** *(fig. fam.)* a face observații cuiva, a-i spune cuiva părerea verde în față. **2.** *(înv.)* v. Kür **(1)**. **3.** *(ist.)* drept electoral. **4.** *(ist.)* electorat. **5.** *(vân.)* vânătoare de iepuri. **6.** *(în expr.)* **jm. die** ~ **machen** sau **schneiden** a face cuiva curte. **7.** *(reg.)* parohie.
Kür *f. sg.* **1.** *(poet.)* alegere. **2.** *(gimn., patinaj artistic)* exerciții liber alese.
kurabel *adj.* curabil.
Kur|abgabe, *-n, f.* taxă de cură.
Kur|anlage, *-n, f.* complex balneoclimateric.
Kur|an|stalt, *-en, f.* sanatoriu.
kurant *adj. (despre monede, mărfuri)* în circulație; care se vinde ușor, care este cerut mult.
Kurant[1], *-(e)s, -e, n. (înv.)* monedă a cărei valoare corespunde materialului din care a fost bătută.
Kurant[2], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (elv.)* vizitator(-oare) al unei stațiuni balneare.
Kurantgeld, *-(e)s, -er, n.*, **Kurantmünze**, *-n, f.* v. Kurant[1].
kuranzen, *kuranzte, kuranzt (du, er kuranzt), vb. (h) tr. (fam., înv.)* a ocărî, a bate; **ich werde dich schon** ~ o să te învăț eu minte.
Kurare, *-s, n. sg.* curara, otravă puternică (pe săgețile indienilor din America).
Küraß, *-es, -e, m. (mil., ist.)* cuirasă.
Kürassier, *-s, -e, m. (mil., înv.)* cuirasier.
Kurat, *-en, -en, m. (bis. cat.)* paroh, preot ajutător.
Kuratel, *-en, f. (jur.)* curatelă, interdicție; **das Gericht verhängt die** ~ **über ihn** tribunalul îl pune sub interdicție.
Kuratel|ver|hängung, *-en, f.* punere sub interdicție.
Kuratgeistlichkeit *f. sg.* preoțime în funcțiune.
Kuratie, *-n* [-'ti:ən], *f.* casă parohială a unui preot catolic ajutător.
kurativ *adj.* curativ.
Kurator, *-s, -toren, m.* **1.** tutore; curator. **2.** epitrop. **3.** administrator. **4.** reprezentant al ministerului pe lângă universități.
Kuratorium, *-s, -rien* [-riən], *n.* **1.** tutelă; autoritate tutelară. **2.** consiliu de administrație. **3.** epitropie.
Kuratus, *-, Kuraten, m.* v. Kurat.
Kurbad, *-(e)s, -bäder, n.* localitate, stațiune balneară.
Kurbel, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* manivelă. **2.** pârghie.
Kurbel|achse, *-n, f. (tehn.)* arbore cu manivelă.
Kurbel|antrieb, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* antrenare cu manivelă.
Kurbel|arm, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* manivelă, braț de manivelă.
Kurbelblatt, *-(e)s, -blätter, n. (tehn.)* disc de manivelă.
Kurbeldampfmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină cu abur cu piston.
Kurbeldampfpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă cu abur, cu mecanism bielă-manivelă; pompă cu abur, cu volant.
Kurbelge|häuse, *-s, -, n. (tehn.)* carter al motorului.
Kurbelge|stänge, *-s, n. sg. (tehn.)* manivele.
Kurbelgetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* mecanism bielă-manivelă.
Kurbelgriff, **Kurbelhandgriff**, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* mâner de manivelă.
Kurbelhebel, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie cotită.
Kurbelhebelschere, *-n, f. (tehn.)* foarfece cu pârghie cotită (pentru tablă).
Kurbelheft, *-(e)s, -e, n.* v. Kurbelgriff.
Kurbelhub, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* cursă a manivelei.
Kurbel|induktor, *-s, -en, m. (tehn.)* inductor, magnetou de apel.
Kurbelkasten, *-s, -, m.* v. Kurbelgehäuse.
Kurbelkröpfung, *-en, f. (tehn.)* cot de manivelă.
Kurbel|lager, *-s, -, n. (tehn.)* palier de manivelă.
Kurbelmast, *-(e)s, -en, (tehn.) m.* catarg telescopic.
Kurbelmechanismus, *-, -nismen, m. (tehn.)* mecanism cu manivelă.
kurbeln, *kurbelte, gekurbelt (ich kurb(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(tehn.)* a mișca învârtind o manivelă. **2.** a produce, a fabrica prin răsucire, învârtire. **3.** a broda cu mașina de brodat cu manivelă. **II.** *(intr.)* **1.** *(tehn.)* a învârti o manivelă. **2.** *(fam.)* a filma. **3.** *(fam.)* a se mișca în cercuri.
Kurbelpresse, *-n, f. (tehn.)* presă cu mecanism bielă-manivelă.
Kurbelrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată cu manivelă.
Kurbelschenkel, *-s, -, m.* v. Kurbelarm.
Kurbelschleife, *-n, f. (tehn.)* mecanism cu culisă-manivelă.
Kurbelschwinge, *-n, f. (tehn.)* mecanism articulat cu bielă și balansier.
Kurbel|stange, *-n, f. (tehn.)* bielă.
Kurbel|stellung, *-en, f. (tehn.)* poziție a manivelei.
Kurbel|stickerei, *-en, f.* broderie făcută cu mașina de brodat cu manivelă.
Kurbel|stickmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de brodat cu manivelă.
Kurbelwelle, *-n, f. (tehn.)* arbore cotit; arbore cu manivelă.
Kurbelwellenkröpfung, *-en, f. (tehn.)* cot de arbore cotit.
Kurbelwellenlager, *-s, -, n. (tehn.)* palier de arbore cu manivelă.
Kurbelwellenrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* pinion, volan al arborelui cotit.
Kurbelzapfen, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** buton de manivelă. **2.** maneton.
Kurbette, *-n, f.* curbetă, figură la călăria de înaltă școală.
kurbettieren, *kurbettierte, kurbettiert, vb. (h) intr. (călărie)* a face curbeta.
Kürbis, *-ses, -se, m.* **1.** *(bot.)* dovleac *(Cucurbita)*. **2.** *(fam.)* dovleac, cap.
kürbis|artig *adj.* ca dovleacul.
Kürbisbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore calebasă *(Crescentia cujete)*.
Kürbisblatt, *-(e)s, -blätter, n.* frunză de dovleac.
Kürbisflasche, *-n, f. (bot.)* tigvă *(Lagenaria vulgaris)*.
Kürbisfrucht, *-früchte, f. (bot.)* dovleac *(Cucurbita maxima; C. pepo* L.).
Kürbisgewächse *pl. (bot.)* cucurbitacee *(Cucurbitaceae)*.
Kürbiskern, *-(e)s, -e, m.* sământă de dovleac.
kuren, *kurte, gekurt, vb. (h) intr. (fam.)* a face (o) cură.
küren, *kürte* (și *kor*), *gekoren (imperf. du kürtest* și *kor(e)st), vb. (h) tr. (poet.)* a alege.
Kürettage [-'ta:ʒə], *-n, f. (med.)* chiuretaj.
Kürette, *-n, f. (med.)* chiuretă.
kürettieren, *kürettierte, kürettiert, vb. (h) tr. (med.)* a chiureta.
Kurfürst, *-en, -en, m. (ist.)* principe elector.
Kurfürstenhut, *-s, -hüte, m.* v. Kurhut.
Kurfürstentum, *-(e)s, -tümer, n.* electorat (demnitate și țară).
Kurfürstin, *-nen, f.* soție de principe elector.
kurfürstlich *adj.* aparținând principelui elector, electoral.
Kurgast, *-(e)s, -gäste, m.* vilegiaturist, sezonist venit la cură.
kurgemäß *adj.* potrivit cu prescripțiile de cură, de regim (alimentar).
Kur|haus, *-es, -häuser, n.* cazinou; hotel al băilor; hotel de plajă.
Kur|heim, *-(e)s, -e*, **Kurhotel**, *-s, -s, n.* vilă, hotel într-o stațiune balneoclimaterică.
Kur|hut, *-(e)s, -hüte, m. (ist.)* pălărie specială a unui prinț elector (cu hermină, din sec. XVII, în formă de coroană).
kurial *adj. (ist.)* **1.** de curte, de cancelarie. **2.** papal, curial.
Kuriale *f. sg. (ist.)* scris de mână din cancelariile medievale.
Kurialen *pl.* curiali, suită a papei.
Kurialien [-iən] *pl. (ist.)* formele de adresare și încheiere la scrisorile medievale.
Kurial|stil, *-(e)s, m. sg. (înv.)* stil de cancelarie medievală.
Kurie [-riə], *-n, f.* **1.** *(ist.)* curie (romană, papală). **2.** *(bis. cat.)* administrație episcopală.
Kurier, *-s, -e, m.* curier.
Kurierdienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu de curieri.
kurieren, *kurierte, kuriert, vb. (h) tr.* **1.** a trata (medical), a vindeca. **2.** *(fam.)* a învăța minte, a vindeca (de ceva).
Kurierzug, *-(e)s, -züge, m. (înv.)* tren accelerat.
kurios, **kuriös** *adj.* **1.** curios, ciudat. **2.** amuzant, nostim, hazliu.

kurioserweise *adv.* în mod ciudat.
Kuriosität, *-en, f.* **1.** curiozitate, ciudățenie. **2.** raritate.
Kuriositätenhändler, **Kuriositätenkrämer**, *-s, -, m.* negustor de curiozități, de rarități.
Kuriositätenkabinett, *-(e)s, -e, n.* muzeu de curiozități, de rarități.
Kuriosum, *-s, -riosa, n.* **1.** caz ciudat. **2.** raritate.
Kurkapelle, *-n, f.* **1.** orchestră a unei stațiuni balneare. **2.** pavilion pentru orchestră într-o stațiune balneară.
Kurkarte, *-n, f.* bilet pentru o stațiune balneoclimaterică.
Kurkosten *pl.* cheltuieli, plată pentru o ședere într-o stațiune balneoclimaterică.
Kurkuma, *-kumen f. (bot.)* gurgumei *(Curcuma domestica).*
Kurlaub, *-(e)s, -e, m. (fam.)* concediu de odihnă și tratament.
Kürlauf, *-(e)s, -läufe, m. (patinaj artistic)* exercițiu liber.
Kurliste, *-n, f.* listă a vilegiaturiștilor (dintr-o stațiune balneoclimaterică).
Kurmacher, *-s, -, m.* persoană care face curte, curtezan.
Kurmark, *-en, f. (ist.)* marcă, provincie electorală.
Kurmittel, *-s, -, n.* mijloc de tratament.
Kur|ort *-(e)s, -e, m.* localitate, stațiune balneară, climaterică sau de tratament.
Kurpackung, *-en, f.* **1.** *(farm.)* medicament ambalat în cantitate mai mare, pentru un tratament mai îndelungat. **2.** *(med.)* împachetare curativă.
kurpfuschen, *kurpfuschte, gekurpfuscht, vb. (h) intr.* a lecui cu mijloace băbești.
Kurpfuscher, *-s, -, m.* **1.** vraci, medic neautorizat, care tratează bolnavii cu leacuri băbești. **2.** medic prost.
Kurpfuscherei, *-en, f.* curarisire, lecuire cu mijloace băbești.
Kurprinz, *-en, -en, m. (ist.)* prinț elector.
Kurprinzessin, *-nen, f. (ist.)* prințesă electoare.
Kurpromenade, *-n, f.* alee, promenadă a stațiunii balneare.
Kurre[1], *-n, f. (mar.)* năvod de fund, traul.
Kurre[2], *-n, f. (reg.)* **1.** curcă. **2.** găinușă de munte.
kurren[1], *kurrte, gekurrt, tr.* și *intr. (reg.)* a pescui cu traulul.
kurren[2], *kurrte, gekurrt, vb. (h) (reg.) intr.* **1.** a grohăi. **2.** a ugui, a gunguri.
Kurrendaner, *-s, -, m. (înv.)* membru al unui cor de elevi colindători.
Kurrende, *-n, f.* **1.** cor bisericesc de copii; *(înv.)* cor de elevi colindători. **2.** *(înv.)* circulară.
kurrendieren, *kurrendierte, kurrendiert, vb. (h) tr. (înv.)* a dispune printr-o circulară.
kurrent *adj.* **1.** curgător, curent. **2.** cursiv. **3.** în scris gotic.
Kurrentschrift *f. sg.* **1.** scriere cursivă. **2.** scris gotic.
Kurr|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (reg.)* curcan.
kurrig *adj. (reg.)* **1.** iritabil, certăreț. **2.** morocănos, ursuz. **3.** ciudat, straniu.
Kurs, *-es, -e, m.* **1.** *(ec.)* curs (de mărfuri sau valori la bursă), cotă. **2.** *(ec.)* curs (de schimb valutar); **amtlicher** ~ curs oficial; **der laufende, derzeitige, gegenwärtige** ~ cursul actual; **zum bestmöglichen** ~ la cel mai ridicat curs cu putință; **gehaltener** ~ curs susținut; **nachgebender** ~ curs în scădere; **notierter** ~ curs cotat. **3.** curs (de învățământ). **4.** grup de cursanți; toți participanții la un curs. **5.** curs, desfășurare, mers, direcție a(l) unor evenimente. **6.** *(mar., av.)* drum, mers, direcție; ~ **halten** a menține direcția; ~ **nehmen auf...** a face drum spre..., a se orienta spre...; **den** ~ **steuern** a urma drumul; **den** ~ **verbessern** a corecta drumul. **7.** putere de circulație (la monedă); **außer** ~ **setzen** a retrage din circulație. **8.** *(sport)* cursă, distanță de competiție.
Kur|saal, *-(e)s, -säle,* **Kur|salon**, *-(e)s, -e, m.* sală de festivități într-o localitate balneară.
Kurs|änderung, *-en, f.* **1.** *(mar., av.)* schimbare de direcție, de rută. **2.** *(pol.)* orientare nouă, schimbare a liniei politice. **3.** *(ec.)* schimbare, modificare a cursului unei valori sau unei mărfi la bursă, al unei monede.
Kurs|angaben *pl. (ec.)* indicații de curs.
Kurs|an|stieg, *-(e)s, -e, m.* remontare, creștere a cursului.
Kurs|anzeiger, *-s, -, m. (ec.)* buletin al bursei.
Kurs|aufschlag, *-(e)s, -schläge, m. (la bursă)* report.
Kursbericht, *-(e)s, -e, m.* v. Kurszettel.
Kursberechnung, *-en, f. (ec.)* cotație a cursului.
Kursbewegung, *-en, f. (ec.)* fluctuație a cursului.
Kursblatt, *-(e)s, -blätter, n.* v. Kurszettel.
Kursbuch, *-(e)s, -bücher, n.* mers al trenurilor, al vapoarelor etc.
Kürsch, *-es, n. sg. (her.)* blană (pe blazon).
Kur|schmied, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(înv.)* potcovar. **2.** *(mil.)* sergent veterinar.
Kürschner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* blănar(-năreasă), cojocar(cojocăreasă).
Kürschnerei, *-en, f.* **1.** blănărie, cojocărie. **2.** blănărie, meserie de blănar.
Kürschner|handwerk, *-(e)s, n. sg.* v. Kürschnerei **(2).**
Kürschnermeister, *-s, -, m.* meșter blănar.
Kürschnerware, *-n, f.* blănuri.
Kursdifferenz, *-en, f. (ec.)* diferență de curs.
Kurs|einbruch, *-(e)s, -brüche, m. (ec.)* cădere mare, prăbușire a cursului.
Kurs|er|holung, *-en, f. (ec.)* revenire a cursului.
kursfähig *adj. (ec.)* în circulație, cotat
Kursfahrt, *-en, f. (ec.)* tendință permanentă a cursului (la bursă).
Kursfall, *-(e)s, m. sg. (ec.)* cădere a cursului.
Kursfreigabe, *-n, f. (ec.)* deblocare a cursului.
kursgemäß *adj.* potrivit cursului.
kursieren, *kursierte, kursiert, vb. (h) intr.* **1.** a avea curs; a circula. **2.** *(fig.; despre zvonuri)* a se răspândi.
kursierend I. *part. prez.* de la kursieren. **II.** *adj.* valabil, cu putere circulatorie.
Kursist, *-en, -en, m.* participant la curs, cursant.
kursiv *adj. (tipogr.)* cursiv, italic.
Kursive [-və], *-n, f. (tipogr.)* tipar în caractere cursive, italice.
Kursivschrift *f. sg.* scriere cursivă, italică.
Kurskarte, *-n, f. (mar., av.)* schiță a drumului.
Kurslinie [-niə], *-n, f. (mar., av.)* linie a drumului.
Kursliste, *-n, f.* v. Kurszettel.
Kursmakler, *-s, -, m. (ec.)* agent de schimb de curs.
kursorisch *adj.* continuu, neîntrerupt; **~e Lektüre** lectură fără comentarii și exegeză.
Kür|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (patinaj artistic)* săritură în cadrul exercițiului liber ales.
Kursrichtung, *-en, f. (mar., av.)* direcție a drumului, curs.
Kursrisiko, *-s, -s* (și *-risiken), n. (ec.)* risc al fluctuației cursului.
Kursrückgang, *-(e)s, -gänge, m. (ec.)* scădere a cursului; **beschleunigter** ~ **des Dollars** recul accelerat al dolarului.
Kurs|schwankung, *-en, f. (ec.)* fluctuație, variație a cursului.
Kurs|treiberei *f. sg. (ec.)* urcare artificială a cursurilor (la bursă).
Kurs|sturz, *-es, m. sg. (ec.)* prăbușire a cursului (la bursă).
Kurs|teilnehmer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* cursant(ă).
Kursus, *-, Kurse, m.* curs (în învățământ).
Kursusleiter, *-s, -, m.* conducător de curs.
Kursverlieren, *-s, n. sg. (mar., av.)* pierdere a direcției.
Kursverlust, *-(e)s, -e, m. (ec.)* pierdere ca urmare a căderii cursului.
Kurswagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon direct pe un traseu lung.
Kurswechsel, *-s, m. sg.* v. Kursänderung.
Kurswert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* valoare a cursului la bursă.
Kurs|zettel, *-s, -, m. (ec.)* buletin al bursei, cotă a bursei.
Kurtage [-ʒə], *-n, f. (ec.)* curtaj (în tranzacții de bursă); comision de curtier.
Kürtanz, *-es, -tänze, m.* exercițiu liber la patinajul artistic.
Kurtaxe, *-n, f.* v. Kurabgabe.
Kurtine, *-n, f.* **1.** *(înv., teatru)* cortină. **2.** *(mil., ist.)* curtină, zid care unește flancurile a două bastioane.
Kurtisan, *-s, -e, m.* **1.** curtean. **2.** curtezan.
Kurtisane, *-n, f.* curtezană.
Kürturnen, *-s, n. sg. (gimn.)* exerciții liber alese.
Kür|übung, *-en, f. (gimn.)* exercițiu liber ales.
kurulisch *adj. (ist.)* curulic.
Kurvatur [-va-], *-en, f.* **1.** *(anat.)* curbură; cută, circumvoluție. **2.** *(înv.)* curbă.
Kurve [-və sau -fə], *-n, f.* **1.** *(mat., fiz., tehn.)* curbă; **algebraische** ~ curbă algebrică; **ebene** ~ curbă plană; **die** ~ **einer Funktion** curba unei funcții; **eine** ~ **zweiten Grades** o curbă de gradul al doilea; *(mil.)* **ballistische** ~ curbă balistică. **2.** cotitură, curbă (la un drum sau linie ferată); **eine** ~ **nehmen** a lua un viraj; **eine scharfe** ~ o curbă strânsă; *(fam.)* **die** ~ **kriegen** a reuși la timp; *(av.)* viraj. **3.** *(fam.)* rotunjime, formă rotundă (a corpului feminin). **4.** *(ec.)* ~ **der Durchschnittskosten** curbă a costurilor medii; ~ **der Grenzkosten** curbă a costurilor marginale.
kurven, *kurvte, gekurvt, vb.* **I.** *(s) intr.* **1.** a merge, a zbura în curbe. **2.** *(fam.)* a umbla încoace și încolo, fără un scop precis. **3.** *(fam.)* a se gândi, a-și bate capul. **II.** *(h) tr. (rar)* a îndoi.
Kurven|anpassung, *-en, f. (ec.)* ajustare a curbei.
kurvenförmig *adj.* în formă de curbă, curb.
Kurvenkreuzung, *-en, f. (ferov.)* încrucișare în curbă.
Kurvenlage, *-n, f. (auto.)* poziție (a vehiculului) în curbă.
Kurvenlineal, *-s, -e, n. (desen)* riglă curbă; florar.
Kurvenmesser, *-s, -, m. (top.)* curbimetru.
kurvenreich *adj.* cu multe curbe.
Kurvenschar, *-en, f. (mat.)* grup, familie de curbe aflate într-o anumită relație.
Kurvenscheitelpunkt, *-(e)s, -e, m.* vârf, maxim al unei curbe.
Kurvenschiene, *-n, f. (ferov.)* șină pentru curbe.
Kurvenschneiden, *-s, n. sg. (auto.)* tăiere a curbelor.
Kurven|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă curbă.
Kurventafel, *-n, f. (ferov.)* indicator de curbă.
Kurventheorie, *f. sg. (mat.)* teorie a curbelor.
Kurventrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* mecanism cu camă.
Kurvenweiche, *-n, f. (ferov.)* macaz curb, branșament în curbă.
Kur|ver|ein, *-(e)s, m. sg. (ist.)* uniune a principilor electori.
Kur|verschickung, *-en, f.* trimitere la tratament, la cură.
Kur|verwaltung, *-en, f.* administrație a unei stațiuni balneoclimaterice.
kurvig *adj.* **1.** curbat, îndoit, curb. **2.** v. kurvenreich.
Kurvimeter [-vi-], *-s, -, n.* v. Kurvenmesser.
Kurwürde *f. sg.* demnitate de principe elector, electorat.
kurz I. *adj.* **1.** *(cantitativ, dimensional)* scurt; **~e Beine** picioare scurte; **~e Haare** păr scurt; **ein ~er Rock** o fustă, o haină scurtă; **~e Strecken** distanțe scurte; **etwas kürzer machen** a scurta ceva; **jn. um einen Kopf kürzer machen** a scurta cu un cap pe cineva; **etwas** ~ **und klein schlagen** a face ceva praf, a zdrobi; *(în expr.)* **den kürzeren ziehen** a fi învins, a fi întrecut, a pierde; **in ~en Worten** în puține cuvinte; **die kürzeste Linie** linia cea mai scurtă, geodetică. **2.** *(temporal)* scurt, de mică durată; **er hat einen ~en Atem a)** are respirația scurtă; **b)** *(fig.)* nu rezistă mult, nu stăruie mult; **~es Gedächtnis** memorie scurtă; **ein ~es Leben** o viață scurtă; **er macht ~en Prozess** nu se încurcă mult timp, procedează repede; **einen ~en Entschluss fassen** a lua repede o hotărâre, a nu șovăi; **~e Zeit** scurt timp; *(în expr.)* **der langen Rede ~er Sinn** concluzia este că..., într-un cuvânt: **die Zeit ist uns** ~ **geworden** timpul ne-a trecut repede. **II.** *adv.* **1.** *(modal)* scurt, pe scurt, concis, repede; ~ **angebunden** tăios, răstit; laconic; **er fasst sich** ~ se exprimă concis; **er fertigt ihn** ~ **ab** termină repede cu el; **er macht es** ~ termină repede; **um es** ~ **zu machen** pentru a nu lungi lucrurile; ~ **entschlossen** hotărât, prompt; ~ **und bündig** scurt și cuprinzător, răspicat; ~ **und gut** deci, într-un cuvânt; ~ **und treffend** scurt și la obiect; **jn.** ~ **halten** a ține pe cineva din scurt; **des kürzeren darlegen** a lămuri pe scurt; **auf das** sau **aufs kürzeste** în chipul cel mai scurt. **2.** *(temporal)* puțin, scurt timp; curând; ~ **darauf** puțin mai târziu; ~ **nachher** curând după aceea; ~ **vorher** cu puțin timp înainte; ~ **vor Mitternacht** cu puțin înainte de miezul nopții; ~ **dauern** a dura puțin timp; **über** ~ **oder lang** mai curând sau mai târziu; **binnen ~em** sau **in ~em** în curând; **seit ~em** nu de mult; **vor ~em** de curând; ~ **nach...** (cu *dat.*) imediat după...; ~ **vor** (cu *dat.*) puțin timp înainte de. **3.** *(cantitativ)* puțin, scurt; *(în expr.)* **zu** ~ **kommen** a se alege cu prea puțin, a fi nedreptățit; *(fam.)* ~ **treten** a lucra încet, a bate pasul pe loc; *(subst., fig.)* **das Lange und das Kurze an der Sache** toate aspectele chestiunii. **4.** *(cul., în expr.)* ~ **eingekocht** fiert cu zeamă scăzută.

Kurz|anschrift, *-en, f.* adresă telegrafică.
Kurz|arbeit *f. sg. (ec.)* **1.** muncă redusă, şomaj parţial. **2.** program redus.
Kurz|arbeiter, *-s, -, m. (ec.)* muncitor cu ziua de muncă redusă (şi cu salariu redus).
Kurz|arbeitergeld, *-(e)s, -er, n. (ec.)* drepturi, indemnizaţie pentru compensarea reducerii timpului de muncă.
kurz|ärm(e)lig *adj.* cu mâneci scurte.
kurz|armig *adj.* cu braţe scurte.
kurz|atmig *adj. (med.)* dispneic; cu respiraţie scurtă.
Kurz|atmigkeit *f. sg. (med.)* dispnee; respiraţie scurtă.
kurzbefristet *adj.* cu termen scurt.
kurzbeinig *adj.* cu picioare scurte.
Kurzbericht, *-(e)s, -e, m.* relatare succintă.
kurz dauernd *adj.* de scurtă durată.
Kurze, *-n, -n (ein Kurzer), m.* **1.** *(tehn.)* v. Kurzschluß. **2.** *(fam.)* păhărel (de băutură tare).
Kürze *f. sg.* **1.** *(dimensional)* scurtime, micime; **die ~ des Weges** scurtimea drumului. **2.** *(temporal)* scurtime; timp scurt, durată scurtă, mică; **in ~** în curând. **3.** conciziune; **in aller ~** în puţine cuvinte, succint; **sich der ~ befleißigen** a căuta să fie scurt. **4.** *(lit.)* silabă scurtă.
Kur|zeit, *-en, f.* sezon la staţiuni balneare şi climaterice.
Kürzel, *-s, -, n.* siglă, prescurtare.
kürzen, *kürzte, gekürzt (du, er kürzt) vb. (h) tr.* **1.** a scurta, a scădea, a micşora; **den Lohn ~** a scădea salariul; **der um die Spesen gekürzte Betrag** suma din care s-au scăzut cheltuielile; **sich** *(dat.)* **die Zeit ~** a-şi trece timpul; a se distra, a se amuza. **2.** *(mat.)* a reduce, a simplifica (o fracţie).
kurzer|hand *adv.* deodată, dintr-odată, fără multă vorbă, pe scurt.
kürzer treten, *trat kürzer, kürzer getreten (du trittst kürzer, er tritt kürzer), vb. (h) intr.* a se reţine, a se restrânge.
Kürzerwerden, *-s, n. sg.* scurtare.
Kurz|erzählung, *-en, f. (lit.)* naraţiune, proză scurtă, schiţă, nuvelă scurtă.
kurzfaserig *adj.* cu fibre scurte.
Kurzfassung, *-en, f.* versiune prescurtată.
Kurzfilm, *-(e)s, -e, m.* film de scurt metraj.
kurzflügelig *adj. (zool.)* cu aripile scurte.
Kurzform, *-en, f. (lingv.)* formă prescurtată.
kurzfristig *adj.* cu termen scurt, de scurtă durată; **~e Verpflichtungen** obligaţii pe termen scurt.
kurz gefasst *adj.* **1.** scurt, concis. **2.** hotărât, decis.
Kurzgeschichte, *-n, f. (lit.)* schiţă.
kurz geschwänzt *adj.* cu coadă scurtă.
Kurzgewehr, *-(e)s, -e, n.* carabină.
kurzhaarig *adj.* cu părul scurt; tuns.
kurzhalsig *adj.* cu gâtul scurt.
Kurzhalsigkeit *f. sg.* scurtime a gâtului, însuşirea de a avea gâtul scurt.
kurz halten, *hielt kurz, kurz gehalten (du hältst kurz, er hält kurz), vb. (h) tr.* a ţine din scurt.
kurzhin *adv.* pe scurt, repede, superficial.
Kurzhörner *pl. (entom.)* muşte *(Brachycera).*
kurzhubig *adj. (tehn.)* cu cursa scurtă.
Kurzkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (zool.)* broască cu cap scurt *(Breviceps).*
kurzköpfig *adj.* brahicefal.
Kurzköpfigkeit *f. sg.* brahicefalie.
kurzlebend, kurzlebig *adj.* cu viaţa scurtă, efemer.
Kurzlebigkeit *f. sg.* viaţă scurtă, durată scurtă a vieţii; caracter efemer, efemeritate.
Kurzlehrgang, *-(e)s, -gänge, m.* curs de scurtă durată.
kürzlich *adv.* de curând, deunăzi, nu de mult.
Kurzmeldung, *-en, f.* **1.** dare de seamă scurtă, relatare sumară. **2.** v. Kurznachricht.
Kurznachricht, *-en, f.* ştire scurtă.
Kurzname, *-ns, -n, m.* prenume prescurtat.
kurz|ohrig *adj.* cu urechile scurte.
Kurz|otter, *-n, f. (zool.)* şarpe australian *(Brachyaspis curta).*
Kurzprogramm, *-(e)s, -e, n. (patinaj artistic)* program de exerciţii obligatorii.
Kurzreferat, *-(e)s, -e, n.* referat, raport succint.
kurzschließen, *schloss kurz, kurzgeschlossen (du schließt kurz, er schließt kurz), vb. (h) tr. (electr.)* a scurtcircuita; **den Widerstand ~** a pune rezistenţa în scurtcircuit.
Kurzschließer, *-s, -, m. (electr.)* dispozitiv de scurtcircuitare.
Kurzschluss, *-es, -schlüsse, m. (electr.)* scurtcircuit.
Kurzschluss|anker, *-s, -, m. (electr.)* rotor în scurtcircuit.
Kurzschlussbremsung, *-en, f. (electr.)* frânare prin scurtcircuit.
Kurzschlussbügel, *-s, -, m. (electr.)* punte de scurtcircuitare, scurtcircuitor; *(tel.)* fişă, călăreţ de scurtcircuitare.
Kurzschlusshandlung, *-en, f.* act precipitat, nechibzuit.
kurzschlüssig *adj.* bazat pe un scurtcircuit.
Kurzschlussläufer, *-s, -, m. (electr.)* rotor în scurtcircuit.
Kurzschlussläufermotor, *-s, -en, m.* motor asincron.
Kurzschlussrotor, *-s, -en, m. (electr.)* rotor în scurtcircuit.
Kurzschluss|schalter, *-s, -, m. (electr.)* scurtcircuitor, întrerupător de scurtcircuitare.
Kurzschluss|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune de scurtcircuit.
Kurzschluss|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de scurtcircuit.
Kurzschlussverlust, *-(e)s, -e, m. (electr.)* pierdere în scurtcircuit.
Kurzschlussvor|richtung, *-en, f. (electr.)* dispozitiv de punere în scurtcircuit.
Kurzschlusswicklung, *-en, f. (electr.)* înfăşurare în scurtcircuit.
Kurzschlusswider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* rezistenţă de scurtcircuit.
Kurzschreibekunst *f. sg.* v. Kurzschrift.
Kurzschrift, *-en, f.* stenografie.
Kurzschriftblock, *-(e)s, -blöcke, m.* bloc de stenografiat.
Kurzschriftler, *-s, -, m., ~in, -nen, f.* stenograf(ă).
kurzschriftlich *adj.* stenografic.
Kurzschriftmaschine, *-n, f.* maşină de stenografiat.
Kurzschuss, *-es, -schüsse, m. (mil.)* tragere scurtă.
Kurzschwanz|affe, *-n, -n, m. (zool.)* maimuţă cu coada scurtă «uakar» *(Cacajao).*
Kurzseite, *-n, f.* latură scurtă, lăţime.
kurzsichtig *adj.* **1.** miop. **2.** *(fig.)* mărginit, fără orizont, miop.
Kurzsichtigkeit *f. sg.* **1.** miopie. **2.** *(fig.)* mărginire, lipsă de orizont, miopie.
kurzsilbig *adj.* **1.** cu silabă scurtă. **2.** *(fig., înv.)* tăcut, taciturn; monosilabic, laconic.
kurzsinnig *adj.* cu minte scurtă, mărginit.
kurz|stämmig *adj. (bot.)* cu trunchiul scurt.
Kurz|starter, *-s, -, m. (av.)* avion cu decolare scurtă.
kurz|stengelig *adj. (bot.; despre plante)* cu tulpina scurtă; *(despre frunze)* cu peţiolul scurt.
kurz|stielig *adj. (bot.)* cu tulpina scurtă.
Kurz|strecke, *-n, f.* distanţă scurtă.
Kurz|streckenlauf, *-(e)s, -läufe, m. (sport)* alergare pe distanţă scurtă, alergare de viteză, probă de sprint.
Kurz|streckenläufer, Kurzstreckler, *-s, -, m. (sport)* alergător pe distanţă scurtă, sprinter.
Kurz|stunde, *-n, f. (în învăţământ)* oră academică (de 40 sau 45 de minute).
Kurztagpflanze, *-n, f. (hort.)* plantă de zi scurtă.
kurz treten, *trat kurz, kurz getreten (du trittst kurz, er tritt kurz), vb. (h) intr.* **1.** *(mil)* a mărşălui cu pas scurt. **2.** *(fig., fam.)* a se restrânge; a fi modest; a se reţine, a se menaja; **nach der schweren Krankheit muss er jetzt ~** după boala grea trebuie să se menajeze acum.
Kurztrieb, *-(e)s, -e, m. (bot.)* lujer anual scurt, brahiblast.
kurzum *adv.* pe scurt, într-un cuvânt.
Kürzung, *-en, f.* **1.** scurtare; micşorare, scădere, diminuare, reducere. **2.** *(mat.)* simplificare. **3.** *(ec.)* reducere; **~en am Haushalt** reduceri bugetare; **~ der Sozialausgaben** reducere a cheltuielilor sociale.
Kürzungszeichen, *-s, -, n.* apostrof.
Kurzversammlung, *-en, f.* miting-fulger, adunare-fulger.
Kurzwaren *pl. (com.)* mărunţişuri, galanterie.
Kurzwarenhandlung, *-en, f.* prăvălie de mărunţişuri.
kurzweg *adv.* direct, fără înconjur.
kurzwegig *adj.* cu distanţă scurtă.
Kurzweil *f. sg.* petrecere, distracţie, amuzament.
kurzweilig *adj.* amuzant, distractiv, hazliu, plăcut.
Kurzwelle, *-n, f. (radio.)* undă scurtă.
Kurzwellen|empfänger, *-s, -, m.* receptor de unde scurte.
Kurzwellensender, *-s, -, m.* post de radioemisiune cu unde scurte.
Kurzwellentherapie *f. sg. (med.)* terapie cu unde scurte.
kurzwellig *adj.* de unde scurte.
Kurzwildbrett, *-(e)s, n. sg. (vân.)* fudulii de vânat.
Kurzwoche, *-n, f. (ec.)* săptămână (de muncă) redusă.
Kurzwort, *-(e)s, -wörter, n.* abreviere; cuvânt prescurtat, format din prescurtări (ale cuvintelor care îl compun).
Kurz|zeichen, *-s, -, n.* abreviere, siglă.
Kurz|zeitgedächtnis, *-ses, -se, n. (psih.)* memorie de scurtă durată.
kurz|zeitig *adj.* pe timp scurt.
kusch! **I.** *interj. (pentru câini)* cuş! jos! culcat! **II.** *adv. (fam.; în expr.)* **jn. ~ halten** a intimida pe cineva, a-l ţine sub papuc; **~ sein** a fi intimidat.
kuschelig *adj. (fam.)* plăcut, moale.
kuscheln, *kuschelte, gekuschelt (ich kusch(e)le), vb. (h) intr.* şi *refl. (fam.)* a se strânge; a se lipi de cineva alintându-se.
Kuscheltier, *-(e)s, -e, n.* animal-jucărie din pluş.
kuschelweich *adj.* moale, plăcut (la pipăit).
kuschen, *kuschte, gekuscht, vb. (h) intr.* şi *refl.* **1.** *(despre câini)* a se culca; **du kuschst! kusch dich!** culcaţi **2.** *(fig.)* a tăcea, a se supune.
Kusinchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kusine) verişoară.
Kusine, *-n, f.* vară (rudă).
Kuss, *-es, Küsse, m.* sărutare; **einen ~ geben** a da o sărutare.
Küss|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Kuss) sărutare, guriţă, pupic.
kuss|echt *adj. (despre rujuri)* care nu se ia.
küssen, *küsste, geküsst (du, er küsst) vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) săruta; **jn. ~** a săruta pe cineva; **er küsst ihr die Hand** îi sărută mâna; **wir küssen uns** ne sărutăm; **er küsst sich mit ihr** se sărută cu ea.
Küssen, *-s, n. sg.* sărutat; **das ist zum ~** e fermecător.
küssenswert *adj.* demn de a fi sărutat.
Küsserei, *-en, f. (fam.; peior.)* pupăciune, pupat.
küss(e)rig *adj. (fam.; peior.)* pupăcios.
küssern, *küsserte, geküssert, vb. (h) impers.* **mich küssert** am poftă să sărut.
kussfest *adj.* v. kussecht.
Kusshand, *-hände f. (fam.)* bezea; sărutare trimisă cu vârful degetelor; **mit ~** cu cea mai mare bucurie, plăcere; **eine ~ zuwerfen** a trimite, a face bezele.
Küsslein, *-s, -, n.* v. Küsschen.
küsslich *adj.* v. küssenswert.
Küssmal, *-(e)s, -e, n.* urmă lăsată de o sărutare.
Küste, *-n, f.* coastă, ţărm, mal al mării, litoral; **längs der ~** de-a lungul coastei.
Kustel, *-n, f. (reg.)* con de brad sau de molid.
Küsten|ablagerung, *-en, f. (geol.)* depozit litoral, aluviune.
Küsten|armierung, *-en, f. (mil.)* întărire a coastei
Küsten|artillerie *f. sg. (mil.)* artilerie de coastă.
Küsten|aufnahme, *-n, f. (top.)* releveu al coastei.
Küstenbefestigung, *-en, f.* **1.** *(hidrotehn.)* construcţii de întărire a litoralului. **2.** *(mil.)* instalaţii de apărare pe coastă.
Küstenbefeuerung *f. sg.* luminare, indicare a coastei prin faruri.
Küstenbevölkerung *f. sg.* populaţie de pe ţărm.
Küstenbewohner, *-s, -, m.* locuitor de pe coastă.

Küstenblockade, *-n, f. (mil.)* blocadă a coastei.
Küstendampfer, *-s, -, m. (mar.)* v. Küstenschiff.
Küstenfahrer, *-s, -, m.* v. Küstenschiff.
Küstenfahrt, *-en, f. (mar.)* cabotaj.
Küstenfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* v. Küstenschiff.
Küstenfeuer, *-s, -, n.* lumină de pe coastă, lumină de far.
Küstenfieber, *-s, n. sg. (med.)* febră rodeziană (boală a sângelui din Africa de est).
Küstenfischer, *-s, -, m.* pescar de coastă.
Küstenfischerei *f. sg.* pescuit de coastă.
Küstenfrachter, *-s, -, m.* v. Küstenschiff.
Küstenfunk|stelle, *-n, f. (radio.)* post de radio de coastă.
Küstengebiet, *-(e)s, -e, n. (geogr.)* litoral, ținut de coastă.
Küstenge|staltung *f. sg.* configurație a coastei.
Küstengewässer *pl.* ape teritoriale.
Küstenhandel, *-s, m. sg.* comerț de coastă.
Küstenkenntnis *f. sg. (mar.)* cunoaștere a coastei.
Küstenland, *-(e)s, -länder, n. (mar.)* țară maritimă; regiune de coastă.
Küstenlotse, *-n, -n, m. (mar.)* pilot de coastă.
Küstenmeer, *-(e)s, -e, n.* mare teritorială.
küsten|nah *adj.* aproape de țărm.
Küstenpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă litorală.
Küstensaum, *-(e)s, -säume, m.* linie, contur a(l) coastei.
Küstenschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă-cabotier.
Küstenschiff|fahrt *f. sg.* v. Küstenfahrt.
Küstenschutz, *-es, m. sg. (mil.)* apărare a coastei.
Küsten|stadt, *-städte, f.* oraș de coastă.
Küsten|station, *-en, f.* v. Küstenfunkstelle.
Küsten|strecke, *-n, f.* porțiune de țărm.
Küsten|streifen, *-s, -*, **Küsten|strich**, *-(e)s, -e, m.* litoral, țărm, coastă.
Küstentelegraph, *-en, -en, m.* telegraf de coastă.
Küstenverteidigung *f. sg.* v. Küstenschutz.
Küstenwache, *-n, f.*, **Küstenwacht** *f. sg.* pază a litoralului, a coastei.
Küstenwächter, *-s, -, m.* păzitor de litoral, de coastă.
Küstenwacht|schiff, *-(e)s, -e, n.* navă de pază a coastei.
Küster, *-s, -, m.* paracliser.
Küsterdienst, *-(e)s, m. sg.* funcție de paracliser.
Küsterei, *-en, f.* **1.** casă a paracliserului. **2.** v. Küsterdienst.
Küstner, *-s, -, m.* v. Küster.
kustodieren, *kustodierte, kustodiert, vb. (h) tr.* a ține în custodie, a păstra.
Kustos, *-, -toden, m.* **1.** custode, supraveghetor, administrator, conservator (de muzee, colecții, biblioteci). **2.** *(bis. cat.)* membru al capitulului (canonicilor). **3.** *(tipogr.)* custode, cuvânt care se pune în josul paginii și care se repetă pe pagina următoare. **4.** *(muz.)* ghid, semn indicator.
Kute, *-n, f. (reg.)* gaură, groapă.
Kuter, *-s, -, m. (reg.)* pisică sălbatică.
Küter, *-s, -, m. (reg.)* măcelar.
Kutikula, *-s, f. (biol.)* cuticulă, pieliță.
Kutschbock, *-(e)s, -böcke, m.* capră a trăsurii.
Kutsche, *-n, f.* trăsură de tip vechi, caleașcă, cupeu.
kutschen, *kutschte, gekutscht, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** *(fam.)* a (se) duce, a (se) deplasa cu un vehicul. **2.** *(înv.)* a (se) duce cu trăsura.
Kutschenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* drug al trăsurii.
Kutschenfenster, *-s, -, n.* fereastră de cupeu.
Kutschengeschirr, *-(e)s, -e, n.* harnașament pentru calul de trăsură.
Kutschenge|stell, *-(e)s, -e, n.* dric al trăsurii.
Kutschenkasten, *-s, -* (și *-kästen), m.* coș al trăsurii.
Kutschenlaterne, *-n, f.* felinar al trăsurii.
Kutschenleder, *-s, n. sg.* burduf al trăsurii.
Kutschenmacher, *-s, -, m.* caretaș.
Kutschenpferd, *-(e)s, -e, n.* cal de trăsură, telegar.
Kutschenriemen *pl.* curele care susțin corpul trăsurii.
Kutschenschlag, *-(e)s, -schläge, m.* ușă de cupeu.
Kutschentritt, *-(e)s, -e, m.* scară de trăsură.
Kutschentür, *-en, f.* v. Kutschenschlag.

Kutscher, *-s, -, m.* **1.** vizitiu, birjar. **2.** vin acru. **3.** *(fam.: la jocuri de cărți)* joc cu cărți foarte bune; **das ist ein** ~ bine merge foaia.
Kutscherbock, *-(e)s, -böcke, m.* v. Kutschbock.
Kutschermanieren *pl.* obiceiuri, maniere proaste.
Kutschermantel, *-s, -mäntel, m.* manta largă cu pelerină.
kutschieren, *kutschierte, kutschiert, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a mâna caii. **2.** a merge cu trăsura.
Kutschiersitz, *-es, -e, m.* v. Kutschbock.
Kutschkasten, *-s, -kästen, m.* caroserie de trăsură.
Kutschpferd, *-es, -e, n.* v. Kutschenpferd.
Kutschwagen, *-s, -, m.* v. Kutsche.
Kutte, *-n, f.* rasă (de călugăr), rantie; **er nimmt die** ~ se călugărește; **aus der** ~ **springen** **a)** a se lăsa de călugărie; **b)** *(fig.)* a se da de gol.
Kütte, *-n, f. (reg.)* v. Quitte.
Kuttel, *-n, f.* măruntaie, organe (de animal tăiat).
Kuttelfisch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* sepie *(Sepia)*.
Kuttelfleck, *-(e)s, -e, m. (cul.)* tocană de măruntaie, de burtă.
Kuttelhof, *-(e)s, -höfe, m. (înv.)* abator.
Kuttelkraut, *-(e)s, n. sg. (bot., reg.)* cimbru *(Thymus)*.
Kuttelsuppe, *-n, f.* ciorbă de burtă.
kutten, *kuttete, gekuttet (du kuttest, er kuttet)*, **kütten**, *küttete, geküttet (du küttest, er küttet), vb. (h) tr. (mine)* a alege, a selecta.
Kuttenträger, *-s, -, m. (fam.)* călugăr.
Kutter, *-s, -, m. (mar.)* cuter.
Kuttertakelage [-la:ʒe], **Kuttertakelung** *f. sg. (mar.)* greement de cuter.
kutzen, *kutzte, gekutzt (du, er kutzt), vb. (h) intr.* a tuși ușor.
Küvelage [-vɛ'la:ʒə] *f. sg. (mine)* cuvelaj.
küvelieren [-vɛ-], *küvelierte, küveliert, vb. (h) tr.* **1.** *(mine)* a face cuvelajul unui puț de mină, a susține cu cuvelaje. **2.** *(constr.)* a căptuși etanș.
Küvelierung *f. sg.* v. Küvelage.
Küverdeich, *-(e)s, -e, m. (hidr.)* dig mic auxiliar.
Kuvert [-'vɛrt], *-s, -s, n.* **1.** plic. **2.** *(înv.)* tacâm.
kuvertieren [-vɛr-], *kuvertierte, kuvertiert, vb. (h) tr.* a pune în plic.
Kuvertüre, *-n, f.* **1.** *(cul.)* glazură de ciocolată. **2.** *(reg.)* cuvertură, pătură.
Küverwasser, *-s, n. sg.* apă de infiltrație sub diguri.
Küvette [-'vɛtə], *-n, f.* **1.** chiuvetă. **2.** cuvă, cuvetă. **3.** rigolă. **4.** *(la ceasuri de buzunar)* capac apărător de praf.
kuvrieren [-vri:-], *kuvrierte, kuvriert, vb. (h) tr.* a acoperi, a ascunde.
Kux, *-es, -e, m. (ec.)* cuxă, cotă-parte într-o cooperativă minieră; acțiune a unei întreprinderi miniere.
k.v. *presc.* de la kriegsverwendungsfähig apt pentru serviciul militar.
kV *presc.* de la Kilovolt kilovolt.
K.V. *(jur.) presc.* de la Konkursverfahren concurs.
kVA *(electr.) presc.* de la Kilovoltampere kilovoltamper.
k.v.u. *presc.* de la kriegsverwendungsunfähig inapt pentru serviciul militar, reformat.
kW *(electr.) presc.* de la Kilowatt kilowatt.
KW *presc.* de la Kurzwelle.
Kwass, *-* (și *Kwasses), m. sg.* (băutură) cvas.
kWh *(electr.) presc.* de la Kilowattstunde kilowatt-oră.
kyanisieren, *kyanisierte, kyanisiert, vb. (h) tr. (tehn.)* a conserva lemnul prin impregnare.
Kyanisieren, *-s, n. sg. (tehn.)* conservare a lemnului prin impregnare.
Kybernetik *f. sg.* cibernetică.
Kybernetiker, *-s, -, m.* cibernetician.
kybernetisch *adj.* cibernetic.
Kyklop, *-en, -en, m.* ciclop.
Kyma, *-s, -s*, **Kymation**, *-s, -s* (și *-tien* [-tsiən]) *n. (arhit.)* stinghie ornamentală.
Kymograph, *-en, -en, m.* chimograf.
Kymographie [-'fi:], *f. sg. (med.)* chimografie.
Kymographion, *-s, -ien, n.* v. Kymograph.
Kynologie *f. sg.* chinologie, știință a creșterii câinilor.
Kyphosis *f. sg. (med.)* cifoză, deformare a coloanei vertebrale.
kyrillisch *adj.* chirilic.
KZ [ka'tsɛt] *presc.* de la Konzentrationslager lagăr de concentrare.
KZler [ka'tsɛtlɐ], *-s, -, m. (fam.)* deținut într-un lagăr de concentrare.

L

L, l, -, -, *n.* (litera şi sunetul) L, l.
l. *presc.* de la **a)** l i e s citeşte; **b)** l i n k s (la, pe, în, spre) stânga.
L 1. cifră romană pentru 50. **2** mare (măsură internaţională pentru haine).
L. *presc.* de la **a)** L i n n é; **b)** L i r a.
la *interj. (muz.)* **1.** (nota) la; **2.** la!
LA *presc.* de la L a s t e n a u s g l e i c h.
Lab, *-(e)s, -e, n.* **1.** cheag. **2.** rânză. **3.** *(reg.)* leşie.
Laban, *-s, m. sg. (glumeţ; în expr.)* **ein langer** ~ un lungan, o prăjină (de om).
Labbe, *-n, f.* **1.** *(reg.)* buză care atârnă. **2.** *(fam.)* gură (buzată). **3.** *(ornit.)* pescăruş răpitor *(Stercorarius (Lestris) stercorarius).*
labb(e)rig *adj. (fam.)* **1.** moale, vâscos; fleşcăit; *(mar.)* **~e Kühle** acalmie. **2.** fad, fără gust, searbăd.
labbern, *labberte, gelabbert,* **läbbern**, *läbberte, geläbbert, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a sorbi (cu zgomot), a leorpăi; a bea (un lichid) sorbind. **2.** a lipăi, a linchi, a linge. **3.** a flecări, a trăncăni; **tolles Zeug** ~ a vorbi verzi şi uscate. **4.** *(mar., despre vele)* a atârna moale.
Labe *f. sg.* **1.** *(despre băuturi, mâncăruri)* înviorare, răcorire, delectare. **2.** *(fig.)* mângâiere, consolare, uşurare.
Label ['leibl], *-s, -s, n.* **1.** *(com.)* etichetă, marca firmei. **2.** *(inform.)* marcare a începutului de program.
laben[1], *labte, gelabt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) înviora, a (se) răcori; *(fig.)* a (se) delecta; **sie labte sich an Kaffee und Kuchen** s-a delectat cu cafea şi prăjituri.
laben[2], *labte, gelabt, tr.* şi *intr. (despre lapte)* a (se) închega, a (se) coagula.
labend I. *part. prez.* de la l a b e n. **II.** *adj.* înviorător, răcoritor; *(fig.)* desfătător.
Laberdan, *-s, -e, m.* **1.** batog, peşte sărat sau afumat. **2.** *(reg., glumeţ)* piept de cămaşă.
labern, *laberte, gelabert, vb. (h) intr. (reg.)* v. l a b b e r n **(3)**.
Labetrank, Labetrunk, *-(e)s, m. sg.* băutură înviorătoare, răcoritoare.
Labferment, *-(e)s, -e. n.* ferment din stomacul viţelului, cheag.
labial, *adj. (fon.)* labial.
Labial, *-s, -e, m. (fon.)* (consoană) labială.
labialisieren, *labialisierte, labilisiert, vb. (h) tr. (fon.)* a labializa.
Labialisierung, *-en, f. (fon.)* labializare.
Labial|laut, *-(e)s, -e, m.* v. L a b i a l.
labil *adj.* labil, instabil, în dezechilibru; **sie hat eine ~e Gesundheit** (ea) are o sănătate şubredă, se îmbolnăveşte uşor.
Labilität *f. sg.* labilitate, instabilitate.
labiodental *adj. (fon.)* labiodental.
Labiodental, *-s, -e,* **Labiodental|laut**, *-(e)s, -e, m. (fon.)* (consoană) labiodentală.
labiovelar [-ve-] *adj. (fon.)* labiovelar.
Labiovelar, *-s, -e, m. (fon.)* (consoană) labiovelară.
Labkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* drăgaică, sânziene *(Galium verum* L.).
Labmagen, *-s,* - (şi *-mägen), m.* rânză.
Labor şi **Labor**, *-s, -s, n.* v. L a b o r a t o r i u m.
Laborant, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* laborant(ă).
Labor|apparat, *-es, -s, m.* aparat de laborator.
Labor|arbeit, *-en, f.* muncă de laborator.
Labor|assistent, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* asistent(ă) de laborator.
Laboratorium, *-s, -rien* [-rīən], *n.* laborator.
Laboratoriums|einrichtung, *-en, f.* instalaţie de laborator.
Laboratoriumsgerät, *-(e)s, -e, n.* **1.** utilaj de laborator. **2.** aparat de laborator.
Laboratoriumsglas, *-es, -gläser, n.* recipient de laborator.
Laborbefund, *-(e)s, -e, m.* diagnostic de laborator.
Labordaten *pl.* date de laborator.
laborieren, *laborierte, laboriert, vb. (h) intr. (an* cu *ac.)* **1.** a lucra la ceva, a opera, a migăli la ceva, a se obosi cu ceva; **er laboriert an seiner Erfindung** munceşte la invenţia sa. **2.** a se doftorici, a încerca tot felul de medicamente (pentru a se vindeca); **an einer Krankheit** ~ a nu mai scăpa de o boală; a suferi de o boală.
Laborier|saal, *-(e)s, -säle, m. (înv.)* sală de laborator.
Laborkittel, *-s, -, m.* halat de laborator.
Labormuster, *-s. -n.* produs de laborator.
Labortisch, *-(e)s, -e, m.* masă de laborator.
labortechnisch *adj.* privind tehnica de laborator.
Laborversuch, *-(e)s, -e, m.* experiment de laborator.
labouristisch [-bu-] *adj. (pol.)* laburist.
Labrador|hund, *-es, -e, m.* câine labrador.
Labsal, *-(e)s, -e, n. (reg.* şi **Labsal**, *-e, f.)* v. L a b e.
labsalbe(r)n, *labsalb(er)te, gelabsalb(er)t, vb. (h) tr. (mar.)* a calfata, a cătrăni.
labsam *adj.* v. l a b e n d **(II)**.
Labskaus, -, *n.* (sau *m.) sg. (mar.)* mâncare marinărească (din carne sărată, piure de cartofi şi castraveţi).
Labung, *-en, f.* v. L a b e.
Labyrinth, *-(e)s, -e, n.* labirint.
Labyrinthbüchse, *-n, f. (tehn.)* cutie a labirintului (la turbină).
Labyrinthdichtung, *-en, f. (tehn.)* garnitură cu labirint (la turbină).
Labyrinthfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* nume de peşte exotic (din ordinul *Labyrinthidae acanthopteri).*
labyrinthisch *adj.* labirintic, intortocheat, încurcat.
Lach|anfall, *-(e)s, -fälle, m.* acces de râs; **ein ~ überkam ihn** sau **er bekam einen** ~ l-a umflat râsul, a făcut o criză de râs.
Lachbaum, *-(e)s, -bäume, m.* arbore de hotar însemnat (pentru tăiat).
Lachbruder, *-s, -brüder, m. (fam.)* persoană veselă, gata să râdă.
Lache[1] *f. sg. (fam.)* râs, râsete; **eine schallende** ~ un râs sonor, răsunător; **eine ~ anschlagen** a izbucni în râs.
Lache[2] sau **Lache**, *-n, f.* băltoacă.
Lache[3] sau **Lachte**, *-n, f. (silv.)* crestătură, marcaj în coaja unui copac.
lächeln, *lächelte, gelächelt (ich läch(e)le), vb. (h) intr.* a zâmbi, a surâde; *(fig.)* **ihm lächelt das Glück, der Erfolg** îi surâde norocul, succesul.
Lächeln, *-s, n. sg.* zâmbet, surâs.
lachen[1], *lachte, gelacht vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a râde; **laut, schallend** ~ a râde tare, zgomotos; **ich musste sehr** ~ m-a trecut râsul; ~ **oder weinen** a râde sau a plânge; **da ist** (sau **gibt es) nichts zu** ~ aici nu este nimic de râs; **er lacht aus vollem Halse** râde cu hohote; **er lacht ihm ins Gesicht** îi râde în faţă; **jn. ~ machen** a face pe cineva să râdă; *(fam.: cu îndoială)* **dass ich nicht lache** mă faci să râd; **wer zuletzt lacht, lacht am besten** cine râde la urmă râde mai bine; *(fig.)* **das Glück lacht ihm** îi surâde norocul; *(fig.)* **ein heiterer Himmel lacht über der Gegend** un cer senin străluceşte deasupra ţinutului; *(fam.)* **da ~ ja die Hühner** e ridicol, râd şi curcile. **2.** *(înv.; cu gen.)* a râde de cineva, a-şi bate joc de cineva, de ceva; **einer Sache** ~ a râde de o situaţie. **II.** *tr. (în expr.)* **Beifall** ~ a râde în semn de aprobare. **III.** *refl. (în expr.)* **sich krank** (sau **halb tot** sau **schief)** ~ a leşina, a se tăvăli, a muri de râs; **sich** *(dat.)* **ins Fäustchen** ~ a râde pe înfundate (de răul cuiva).
lachen[2], *lachte, gelacht vb. (h) tr.* şi *intr. (silv.)* **1.** a face un marcaj, un semn. **2.** a cresta coaja copacilor, a marca copaci.
Lachen[1], *-s, n. sg.* râs, râset; **ein herzhaftes** ~ un râs cu poftă, sănătos; ~ **wirkt ansteckend** râsul e molipsitor; **in ~ ausbrechen** a izbucni în râs; **sich** *(dat.)* **das ~ verbeißen** a-şi muşca buzele (pentru a nu râde); **das ~ ist mir vergangen** mi-a pierit râsul; **es ist zum** ~ e ridicol; *(fam.)* **sich vor ~ schütteln** (sau **kugeln)** a nu mai putea, a se tăvăli de râs; **jn. zum ~ bringen** a face pe cineva să râdă; **ich kann mich des ~s nicht enthalten** nu-mi pot reţine râsul; *(fam.)* **das ~ vergeht ihm schon** o să-i treacă râsul, o să mai vadă el; ~ **ist die beste Medizin** râsul este cel mai bun medicament.
Lachen[2], *-s, -, n. (reg.)* cearşaf.
lachend I. *part. prez.* de la l a c h e n. **II.** *adj.* vesel, bine dispus, radios; **die ~en Erben** moştenitorii bucuroşi; **ein ~er Sommertag** o zi luminoasă de vară; **er ist der ~e Dritte** el e cel care trage foloasele (când doi se ceartă).
Lachenknoblauch, *-(e)s, m. sg. (bot.)* iarbă usturoasă *(Teucrium scordium* L.).
Lacher, *-s, -, m.* **1.** persoană care râde; **die ~ auf seiner Seite haben** a fi aprobat de toţi (spunând o glumă într-o ceartă). **2.** râset; **es kostet mich einen** ~ nu pot decât să râd.
Lach|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes exprimat prin râsete.
lächerig *adj. (reg.)* gata să râdă.
lächerlich I. *adj.* **1.** ridicol, rizibil, de râs; caraghios; **sich ~ machen** a se face de râs; **mach dich nicht** ~ nu fi caraghios; **etwas ~ machen** a face de râs, a-şi bate joc de ceva. **2.** derizoriu, ridicol, neînsemnat, de nimic; **ein ~er Preis** un preţ ridicol, derizoriu. **II.** *adv.* vesel, de râs; **mir ist ~ zumute** îmi vine să râd.
Lächerliche, *-n (ein Lächerliches), n. sg.* ridicol; **ins ~ ziehen** a ridiculiza, a nu lua în serios.

lächerlicherweise *adv.* în chip ridicol, în mod caraghios.
Lächerlichkeit, *-en, f.* ridicol.
lächern, *lächerte, gelächert, vb. (h) tr. (impers.; în expr.)* **es lächert mich** (sau **mich lächert**) îmi vine să râd.
Lachfältchen, *-s, -, n.* rid de expresie în zona ochilor.
Lachgas, *-es, n. sg. (chim.)* gaz ilariant, protoxid de azot.
lach|haft *adj.* v. lächerlich.
Lach|haftigkeit *f. sg.* v. Lächerlichkeit.
lachig[1] *adj. (fam.)* vesel, gata să râdă.
lachig[2] *adj. (reg.)* cu băltoace, mocirlos.
Lachkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m.* râs spasmodic, isteric, criză de râs.
Lachlust *f. sg.* poftă de râs.
lachlustig *adj.* cu poftă de râs, dispus să râdă.
Lachmöwe, *-n, f. (ornit.)* pescăruş râzător *(Larus ridibundus)*.
Lachnummer, *-n, f.* ocazie de a provoca râsul.
Lachreiz, *-es, -e, m.* v. Lachlust.
Lachs, *-es, -e, m.* **1.** *(iht.)* somon *(Salmo salar)*. **2.** *(fam.)* bani.
Lach|salve [-və], *-n, f.* explozie de râs, hohot de râs.
Lachsbrötchen, *-s, -, n.* sandviş cu somon.
Lachsfang, *-(e)s, m. sg.* pescuit al somonului.
lachsfarben, **lachsfarbig** *adj.* roz-gălbui, de culoarea somonului.
Lachsfisch, *-(e)s, -e, m.* v. Lachs.
Lachsforelle, *-n, f. (iht.)* păstrăv de lac *(Salmo lacustris)*.
Lachsleiter, *-n, f.* v. Lachsstiege.
Lachs|schinken, *-s, -, m. (cul.)* muşchiuleţ afumat de porc.
Lachs|schnitzel, *-s, -, n.* file de somon.
Lachs|stein, *-(e)s, -e, m. (reg.)* piatră de hotar.
Lachs|stiege, **Lachs|treppe**, *-n, f.* scară pentru trecerea somonilor (la stăvilare, baraje).
Lach|taube, *-n, f.* **1.** *(ornit.)* porumbel râzător *(Columba risoria)*. **2.** *(fam.)* femeie care râde mult, care chicoteşte.
Lachte, *-n, f.* crestătură în arbore prin care se scurge răşina.
Lachter, *-s, -, n.* (şi *m.*), **Lachter**, *-n, f. (înv.)* stânjen minier (pentru măsurarea lungimilor).
Lachterkette, *-n, f. (mine)* lanţ de arpentat.
Lachter|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (mine)* prăjină de arpentat.
lacieren [-'si:-], *lacierte, laciert, vb. (h) tr.* a lega cu şireturi, a strânge în şireturi.
Lack, *-(e)s, -e, m.* **1.** lac; vernis; *(fam.)* **fertig ist der ~!** gata! am isprăvit-o. **2.** ceară roşie. **3.** *(bot.)* micşunea, ruginiţă *(Cheiranthus cheiri* L.). **4.** *(fam.)* bere proastă, poşircă.
Lack|affe, *-n, -n, m. (fam.)* fante, filfizon.
Lack|arbeit, *-en, f.* **1.** lucru în lac. **2.** obiect în vernis, în lac. **3.** v. Lackkunst.
lack|artig *adj.* ca lacul, ca vernisul.
Lackbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* specie de arbust japonez *(Rhus vernicifera)*.
Lackbenzin, *-s, n. sg. (chim.)* ligroină.
Lackbild, *-es, -er, n.* pictură în lac.
Lacke, *-n, f. (reg.)* v. Lache[2].
Lackel, *-s, -, m. (reg.; despre tineri)* bădăran, necioplit, mitocan, golan; vlăjgan (care nu ştie să se poarte).
lacken, *lackte, gelackt, vb. (h) tr.* v. lackieren **(1)**.
Lackfabrik, *-en, f.* fabrică de lacuri.
Lackfarbe, *-n, f.* vopsea de vernis; vopsea de lac.
Lackfirnis, *-ses, -se, m.* lac; lac de ulei.
Lackgewebe, *-s, -, n. (text.)* ţesătură impregnată cu lac.
Lackgürtel, *-s, -, m.* curea de lac.
lackieren, *lackierte, lackiert, vb. (h) tr.* **1.** a lăcui, a da, a vopsi cu lac. **2.** *(fam.)* a înşela, a păcăli, a trage pe sfoară; *(fig.; fam.)* **jm. eine ~** a trage, a arde cuiva o palmă. **3.** *(argou)* a îmbăta.
Lackierer, *-s, -, m.* lăcuitor.
Lackiererei, *-en, f.* **1.** atelier de lăcuit. **2.** *(peior.)* lăcuit anevoios, lăcuire interminabilă.
lackiert I. *part. trec.* de la lackieren. **II.** *adj.* **1.** lăcuit. **2.** *(fam.)* dichisit ca un filfizon; încrezut, fandosit. **3.** *(fam.)* înşelat, tras pe sfoară. **4.** *(argou)* beat.
Lackierung, *-en, f.* lăcuire.
Lack|kunst, *f. sg.* tehnică de lăcuire, de vernisare şi de ornamentare (a obiectelor).
Lackleder, *-s, n. sg.* (piele de) lac.
lackmeiern, *lackmeierte, gelackmeiert, vb. (h) tr.* v. lackieren **(2)**.
Lackmus, *-, n. sg. (chim.)* turnesol.
Lackmusflechte, *-n, f. (bot.)* lichen de turnesol *(Roccella tinctoria)*.
Lackmus|papier, *-s, n. sg. (chim.)* hârtie de turnesol.
Lackmus|tinktur, *-en, f.* tinctură de turnesol.
Lackpapier, *-s, n. sg.* hârtie lăcuită.
Lackpflege *f. sg.* cosmetică auto.
lackrot *adj.* roşu deschis.
Lackschaden, *-s, -schäden, m. (auto.)* zgârietură, crăpătură în vopsea.
Lackschicht, *-en, f.* strat de lac.
Lackschuh, *-(e)s, -e, m.* pantof, gheată de lac.
lackschwarz *adj.* negru închis, lucios.
Lack|siegel, *-s, -, n.* sigiliu de ceară roşie.
Lack|spachtel, *-n, f. (tehn.)* şpaclu pentru întins lacul.
Lack|stiefel, *-s, -, m.* **1.** cizmă de lac. **2.** gheată de lac.
Lack|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (bot.)* v. Lack **(3)**.
Lack|überzug, *-(e)s, -züge, m.* strat, înveliş de lac.
Lackwaren *pl.* articole, obiecte de lac.
Lädchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Lade) lădiţă. **2.** *(dim.* de la Laden) prăvălioară.
Lade, *-n, f.* **1.** ladă, sipet; cufăr. **2.** sertar. **3.** dulap. **4.** *(reg.)* raft, poliţă (pentru cărţi). **5.** falcă, maxilar la cai. **6.** *(reg.)* coşciug, sicriu. **7.** *(metal.)* buncăr, rezervor. **8.** *(text.)* vatală. **9.** ventilator, foale (la orgă).
Lade|aggregat, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* grup electrogen pentru încărcarea acumulatoarelor.
Lade|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalaţie de încărcare.
Lade|art, *-en, f.* mod, fel de a încărca.
Lade|aufsicht *f. sg.* **1.** supraveghere a încărcatului. **2.** persoană care supraveghează încărcatul.
Ladebaum, *-(e)s, -bäume, m. (mar.)* bigă.
Ladebrief, *-(e)s, -e, m. (jur.)* citaţie.
Ladebrücke, *-n, f.* pod de încărcare; *(mar.)* dană de încărcare.
Ladebühne, *-n, f.* **1.** *(ferov.)* rampă de încărcare. **2.** *(metal.)* platformă de încărcare.
Ladedamm, *-(e)s, -dämme, m.* **1.** *(mar.)* chei de încărcare. **2.** *(ferov.)* platformă de încărcare.
Ladedichte, *-n, f. (electr.)* densitate a sarcinii electrice.
Lade|einrichtung, *-en, f.* instalaţie de încărcare.
Ladefähigkeit, *-en, f. (mar., auto., electr.)* capacitate de încărcare.
Ladefläche, *-n, f.* suprafaţă de încărcare (la mijloace de transport).
Ladefrist, *-en, f.* timp, termen de încărcare.
Ladegebühr, *-en, f.* taxă de încărcare.
Ladegeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** cheltuieli de încărcare. **2.** *(jur.)* cheltuieli de somaţie, de chemare în judecată.
Ladegerät, *-(e)s, -e, n. (electr.)* v. Ladegleichrichter.
Ladegeschirr, *-s, -e, n. (mar.)* instalaţie de încărcare-descărcare.
Ladegeschwindigkeit *f. sg. (mil.)* rapiditate de încărcare (a armelor).
Ladegewicht, *-(e)s, -e, n.* tonaj, încărcătură utilă, maximă (a unui vehicul).
Ladegleichrichter, *-s, -, m. (electr.)* redresor de încărcare a acumulatoarelor.
Ladegleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de încărcare-descărcare.
Ladegurt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* bandă de cartuşe la mitralieră, încărcător-chingă.
Ladegut, *-(e)s, -güter, n.* încărcătură, material de încărcat.
Lade|hemmung, *-en, f. (mil.)* blocare a încărcătorului.
Ladekapazität, *-en, f.* capacitate de încărcare.
Ladekette, *-n, f.* **1.** *(electr.)* lanţ electric, lanţ al buteliei de Leyda. **2.** *(mar.)* lanţ al catargului de încărcare, al bigei.
Ladeko|effizient [-tsiɛnt], *-en, -en, m. (fiz.)* coeficient de încărcare.
Ladekran, *-(e)s, -e* (şi *-kräne*), *m. (tehn.)* macara de încărcat.
Ladelinie, *-n, f. (mar.)* limită de încărcare, linie de plutire.
Ladelöffel, *-s, -, m. (mil., înv.)* încărcător de tun.
Ladeluke, *-n, f. (mar.)* bocaport.
Lademarke, *-n, f. (mar.)* v. Ladelinie.
Lademaschine, *-n, f.* **1.** *(metal.)* maşină de şarjat, de încărcat furnale. **2.** *(electr.)* dinam de încărcat acumulatoare.
Lademaß, *-es, -e, n. (ferov.)* gabarit de trecere.
Lademast, *-(e)s, -en* (sau *-e*), *m. (mar.)* catarg de încărcare.
Lademeister, *-s, -, m. (mine)* maistru încărcător.
laden[1], *lud, geladen (du lädst, er lädt), vb. (h)* **I.** *tr.* a încărca; **das Schiff hat Erz geladen** vasul a încărcat minereu; *(inform.)* **eine Datei ~** a încărca un fişier; *(metal.)* **den Hochofen ~** a încărca furnalul; *(electr.)* **einen Akku ~** a încărca un acumulator; *(mil.)* **scharf ~** a încărca o armă cu gloanţe; **blind ~** a încărca cu cartuşe oarbe, de manevră; *(fig.)* **eine Verantwortung auf sich ~** a-şi asuma o răspundere; *(fig.)* **eine Schuld auf jn. ~** a arunca vina asupra cuiva; *(fig.)* **js. Hass auf sich ~** a-şi atrage ura cuiva. **II.** *intr. (fam.; în expr.)* **er hat schwer** (sau **schief**) **geladen** este beat mort.
laden[2], *lud, geladen (du lädst, er lädt* şi *(reg.) du ladest, er ladet), vb. (h) tr.* **1.** a invita, a pofti; **zu Tisch ~** a invita la masă; **sie war nicht geladen worden** ea nu fusese invitată. **2.** *(jur.)* a cita, a chema; **vor Gericht ~** a cita, a chema în faţa instanţei; **jn. als Zeugen ~** a cita pe cineva ca martor; **3.** a convoca; **zu einer Konferenz ~** a convoca la o conferinţă.
Laden[1], *-s, Läden* (rar *-*), *m.* **1.** prăvălie, magazin; **einen ~ eröffnen** a deschide un magazin; *(fig.)* **er kann seinen ~ zumachen** e ruinat; *(fig.)* **den ~ schmeißen** a reuşi (să rezolve), a răzbi, a rezolva. **2.** oblon, jaluzele; **den ~ öffnen** a deschide oblonul. **3.** *(reg.)* scândură groasă, dulap. **4.** *(reg.)* sicriu.
Laden[2], *-s, n. sg.* **1.** încărcare. **2.** invitare; citare, chemare. **3.** convocare.
Ladenbaum, *-s, -bäume, m. (text.)* bară, pat al vatalei.
Ladenbesitzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* proprietar(ă) de prăvălie, de magazin.
Ladenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de magazin.
Ladenbursche, *-n, -n, m.* v. Ladengehilfe.
Ladendieb, *-(e)s, -e, m.* hoţ de prăvălii, de magazine.
Ladendieb|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* furt din magazine.
Ladendiener, *-s, -, m.* **1.** vânzător (în prăvălie). **2.** *(înv.)* băiat de prăvălie.
Laden|einrichtung, *-en, f.* mobilier, instalaţie interioară a unui magazin.
Ladenfenster, *-s, -, n.* vitrină.
Ladenfläche, *-n, f.* suprafaţă comercială, suprafaţă de vânzare.
Ladenflügel, *-s, -, m.* canat de oblon.
Ladenfräulein, *-s, -, n.* vânzătoare (la prăvălie).
Ladenfront *f. sg. (arhit.)* faţadă cu magazine.
Ladenge|hilfe, *-n, -n, m.* băiat de prăvălie; ajutor de vânzător (în prăvălie), ucenic comercial.
Ladenglocke, *-n, f.* clopoţel deasupra uşii (la prăvălie).
Ladenguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* turnare în rame, în cutii de formare.
Ladenhalter, *-s, -, m.* v. Ladenbesitzer.
Ladenhüter, *-s, -, m. (fam.)* marfă învechită, care nu se cumpără.
Laden|inhaber, *-s, -*, **~in**, *-nen, f.* v. Ladenbesitzer.
Ladenkette, *-n, f. (com.)* şir de magazine ale aceleiaşi firme.
Ladenmacher, *-s, -, m.* muncitor care face lăzi.
Ladenmädchen, *-s, -, n.*, **Ladenmamsell**, *-en, f. (înv.)* v. Ladenfräulein.
Ladenmeister, *-s, -, m. (ist.)* administrator, casier al unei societăţi, al breslei (care păstrează lada breslei).
Ladenmiete, *-n, f.* chirie pe magazin.
Ladenpreis, *-es, -e, m.* preţ de vânzare (cu amănuntul, cu bucata), de detaliu.
Ladenraum, *-es, -räume, m.* (local de) prăvălie, magazin.
Ladenschild, *-(e)s, -er, n.* firmă de prăvălie, de magazin.
Ladenschluss, *-es, -schlüsse, m.* închidere a magazinului.
Ladenschlussgesetz, *-es, -e, n. (jur.)* lege privind ora de închidere a magazinelor.

Ladenschwengel, *-s, -, m. (fam.)* **1.** v. Ladengehilfe. **2.** vânzător tânăr, spilcuit.
Ladenschwinge, *-n, f. (text.)* spetează, picior al vatalei (la războiul de țesut).
Ladensitzer, *-s, m.* v. Ladenhüter.
Laden|straße, *-n, f.* stradă comercială.
Ladentafel, *-n, f.* tejghea, tarabă.
Ladentisch, *-(e)s, -e, m.* tejghea; **unterm ~** pe sub tejghea.
Ladentochter, *-töchter, f. (elv.)* vânzătoare.
Ladentrakt, *-(e)s, -e, m.* clădire cu mai multe prăvălii; complex comercial.
Ladentür, *-en, f.* ușă de prăvălie.
Ladenviertel, *-s, -, n.* cartier comercial.
Ladenzapfenlager, *-s, -, n. (text.)* palier al fusului de vatală.
Ladenzins, *-es, -e, m. (înv.)* chirie pentru localul prăvăliei.
Ladeperron [-pɛrõ:], *-s, -s, m. (ferov.)* rampă de încărcare.
Ladepforte, *-n, f. (mar.)* sabord.
Ladepfropf, *-(e)s, -e, m. (mil.)* dop (la armele vechi de foc).
Ladeplatz, *-es, -plätze, m.* loc, rampă de încărcare.
Ladepritsche, *-n, f.* conteiner-platformă.
Ladeprofil, *-s, -e, n. (ferov.)* gabarit, profil de încărcare.
Ladepumpenwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (maș.)* rezistență a pompei de încărcare, de refulare.
Lader, *-s, -, m.* **1.** încărcător. **2.** *(tehn.)* compresor de supraalimentare. **3.** autovehicul cu dispozitiv de încărcare. **4.** *(inform.)* program de încărcare.
Laderampe, *-n, f. (ferov.)* rampă de încărcare-descărcare.
Laderaum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** *(mar.)* cală. **2.** *(mil.)* cheson. **3.** capacitate de încărcare (a mijloacelor de transport).
Ladeschaffner, *-s, -, m. (ferov.)* magaziner, controlor de încărcare.
Ladeschein, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(com., ferov.)* scrisoare de trăsură, fraht. **2.** *(mar.)* conosament.
Lade|spannung *f. sg. (electr.)* tensiune de încărcare.
Lade|stelle, *-n, f.* v. Ladeplatz.
Lade|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* **1.** *(mil., înv.)* vergea de pușcă; *(fam.)* **der hat wohl einen ~ geschluckt** parcă a înghițit un băț. **2.** *(mil., înv.)* îndesător (la tun). **3.** *(mine)* fultuitor.
Lade|straße, *-n, f. (ferov.)* chei de încărcare.
Lade|streifen, *-s, -, m. (mil.)* încărcător, bandă de încărcare.
Ladetrichter, *-s, -, m. (mil.)* pâlnie de încărcare.
Ladetrommel, *-n, f. (mil.)* tambur cu cartușe; butoiaș (la revolver).
Ladevermögen, *-s, n. sg.* capacitate de încărcare.
Ladeverzug, *-(e)s, m. sg. (mil.)* interval de încărcare (la tun).
Ladevor|richtung, *-en, f.* v. Lademaschine.
Ladewasserlinie [-niə], *-n, f.* linie de plutire la nava încărcată.
Ladewinde, *-n, f.* troliu de încărcare, vinci de marfă.
Ladezeit, *-en, f. (inform.)* timp de încărcare.
Ladezeug, *-(e)s, -e, n. (mil., înv.)* armament de artilerie.
Ladeziffer, *-n, f.* **1.** *(mar., ferov.)* raport între greutatea brută și cea utilă. **2.** *(tehn.)* factor de încărcare.
lädieren, *lädierte, lädiert, vb. (h) tr.* a strica, a deteriora, a vătăma, a răni; a leza.
Lädierung, *-en, f.* **1.** vătămare, deteriorare; rănire, lezare. **2.** loc vătămat, deteriorat; vană.
Ladnerin, *-nen, f. (reg.)* **1.** proprietară de băcănie. **2.** vânzătoare.
Ladung, *-en, f.* **1.** *(transporturi)* încărcătură. **2.** *(mil.)* încărcătură; exploziv; muniție. **3.** *(electr.)* încărcătură, sarcină; *(fam.; în expr.)* **eine volle ~ haben** a fi beat turtă; **eine ganze ~ Grobheiten** un potop de înjurături. **4.** *(jur.)* chemare, somație, citație.
Ladungsbrief, *-(e)s, -e, m.* v. Ladeschein.
Ladungsfähigkeit *f. sg.* v. Ladefähigkeit.
Ladungsgröße, *-n, f.* volum al încărcăturii.
Ladungshafen, *-s, -, m. (mar.)* port de încărcare.
Ladungskosten *pl.* cheltuieli de încărcare.
Ladungsliste, *-n, f.* borderou de încărcare.
Ladungsraum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** *(mil.)* cameră de încărcare (a unei guri de foc). **2.** *(mine)* cuptor de încărcare.
Ladungs|schein, *-(e)s, -e, m.* v. Ladeschein.
Ladungs|strom, *-(e)s, m. sg. (electr.)* curent de încărcare.
Ladungsverfügung, *-en, f. (jur.)* somație, citație.
Ladungsverlust, *-(e)s, -e, m. (electr.)* pierdere de sarcină.
Ladungswert, *-(e)s, m. sg.* **1.** valoare a încărcăturii. **2.** *(electr.)* valoare a sarcinii.
Lady ['le:di], *-s, f.* **1.** lady, soție de lord. **2.** doamnă.
Lafette, *-n, f. (mil.)* afet de tun; **eine Kanone auf die ~ bringen** a ridica un tun pe afet.
Lafettenkasten, *-s, -* (și *-kästen), m. (mil.)* cutie a afetului.
lafettieren, *lafettierte, lafettiert, vb. (h) tr. (mil.)* a monta (țeava) pe afet.
Lafettierung, *-en, f. (mil.)* punere pe afet.
laff *adj. (reg.)* **1.** searbăd, fără vlagă. **2.** laș, fricos.
Laffe[1], *-n, -n, m.* găgăuță, prostănac; caraghios; filfizon.
Laffe[2], *-n, f. (reg.)* **1.** găvan al lingurii. **2.** canal de scurgere.
lag *pers.* 1 *și a 3-a ind. imperf.* de la liegen.
LAG *presc.* de la Lastenausgleichsgesetz.
Lage, *-n, f.* **1.** poziție; **das Haus hat eine schöne ~** casa are o poziție frumoasă; **eine schräge ~** o poziție înclinată; **eine (un)bequeme ~** o poziție (in)comodă. **2.** stare; circumstanță; situație; **in der ~ sein** a fi în stare; **eine missliche ~** o situație precară; **die internationale, militärische ~** situația internațională, militară; **die rechtliche ~** situația juridică; **die ~ erfassen** a-și da seama de situație; **ich bin in der glücklichen ~** mă bucur să...; **jn. in die ~ versetzen** a pune pe cineva în situația. **3.** (și *geol.*) strat, pătură. **4.** *(mil.)* salvă; **eine volle ~** o salvă de tunuri. **5.** *(muz.)* registru, ton. **6.** *(fam.)* rând; **eine ~ Bier** un rând de bere. **7.** *(reg.)* plafon, tavan. **8.** *(scrimă)* poziție. **9.** *(med.)* prezentare (a copilului la naștere). **10.** *(hort.)* pat de bălegar, răsadniță. **11.** *(tipogr.)* fasciculă, coală fălțuită.
Lagebericht, *-(e)s, -e, m.* raport, referat asupra situației.
Lagebe|sprechung, *-en, f.* discutare a situației.
Lägel, *-s, -, n.* **1.** doniță; butoiaș. **2.** *(înv.)* unitate de măsură pentru oțel (70 kg). **3.** *(elv.)* unitate de măsură pentru vin. **4.** mănunchi de cânepă, caier. **5.** *(mar.)* inel din saulă, lemn sau fier care servește la invergarea velei; canistrelă.
Lagenbau, *-(e)s, -e, m. (mine, agr.)* exploatare în straturi.
Lagenschwimmen, *-s, n. sg. (sport)* probă mixtă (la înot).
Lagen|staffel, *-n, f. (sport)* ștafetă pentru probă mixtă (la înot).
lagenweise *adv.* în pături, în straturi.
Lageplan, *-(e)s, -pläne, m.* **1.** plan al situației. **2.** plan al regiunii, al terenului. **3.** *(constr.)* plan de ansamblu.
Lager, *-s, -, n.* **1.** pat, așternut, culcuș; **vom ~ aufkommen** a se reface după o boală. **2.** *(pl.* și *Läger)* depozit, magazie, hambar; **Waren auf ~ haben** a avea mărfuri în stoc, în depozit. **3.** tabără; **ein ~ aufschlagen** a așeza o tabără; **ein ~ abbrechen** a ridica o tabără; **die Schüler waren im ~** elevii au fost în tabără. **4.** lagăr (de concentrare); **er wurde ins ~ gebracht** a fost dus în lagăr(ul de concentrare). **5.** tabără, lagăr; grup distinct; **sich in mehrere ~ spalten** a se scinda în mai multe tabere. **6.** *(tehn.)* palier, lagăr. **7.** *(geol.)* pătură, strat, zăcământ. **8.** vizuină, bârlog; culcuș al animalelor (sălbatice). **9.** sediment, drojdie. **10.** *(bot.)* receptacul, talus.
Lager|ab|bau, *-(e)s, -e, m.* reducere, diminuare a stocului, destocare.
Lager|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr care poate fi păstrat pentru iarnă.
Lager|arbeiter, *-s, -, m. (ec.)* magazioner.
Lager|artikel, *-s, -, m.* articol, marfă din depozit.
Lager|auf|füllung, *-en, f.* reconstituire a stocului.
Lager|aufnahme, *-n, f.* inventariere a depozitului.
Lager|aufseher, *-s, -, m.* magaziner, gestionar de depozit.
Lager|auge, *-s, -n, n. (maș.)* orificiu de ungere, bucșă a lagărului monobloc.
Lager|ausguss, *-es, -güsse, m. (tehn.)* căptușire a palierului (cu metal antifricțiune); căptușeală a lagărului.
Lagerbalken, *-s, -, m. (arhit.)* grindă de reazem.
Lagerbaum, *-(e)s, -bäume, m.* podval; talpă de lemn.
Lagerbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* stoc, inventar (de mărfuri); **den ~ aufnehmen** a face inventarul magaziei.
Lagerbier, *-(e)s, -e, n.* bere slabă (care fermentează a doua oară timp de 3–6 luni).
Lagerbirne, *-n, f.* pară care poate fi păstrată pentru iarnă.
Lagerbock, *-(e)s, -böcke, m. (tehn.)* **1.** suport, capră de lagăr. **2.** coloană a batiului.
Lagerbrief, *-(e)s, -e, m. (înv.)* scrisoare post-restant.
Lagerbuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** registru de mărfuri, registru-inventar. **2.** registru cadastral.
Lagerbuchführung, *-en, f. (ec.)* contabilitate a stocului.
Lagerbuchse, *-n, f. (tehn.)* bucșă de palier, cuzinet.
Lagerdaube, *-n, f.* doagă de podval.
Lagerdecke, *-n, f. (mil.)* pătură militară, cazonă.
Lagerdeckel, *-s, -, m. (tehn.)* capac de palier.
Lagerdruck, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* presiune în palier.
Lager|einlage, *-n, f. (tehn.)* adaos de palier; căptușeală a palierului, a cuzinetului.
Lager|element, *-(e)s, -e, n. (electr.)* element uscat.
Lager|empfangs|schein, *-(e)s, -e, m.* adeverință, chitanță de înmagazinare, de recepționare în depozit.
lagerfähig *adj. (despre mărfuri)* care pot fi păstrate, depozitate.
Lagerfähigkeit *f. sg.* capacitate de stocare.
Lagerfass, *-es, -fässer, n.* butoi de podval, zăcătoare.
Lagerfäule *f. sg. (despre legume și fructe)* mucezire, încingere în depozit.
lagerfest *adj.* bun pentru depozitare.
Lagerfestung, *-en, f. (mil.)* tabără fortificată, întărită.
Lagerfeuer, *-s, -, n.* foc de tabără.
Lagerfieber, *-s, n. sg. (med.)* tifos exantematic.
Lagerfläche *f. sg.* **1.** *(tehn.)* suprafață portantă a palierului. **2.** suprafață de depozitare.
lagerförmig *adj. (geol.)* în straturi.
lagerfrei *adj.* scutit de magazinaj.
Lagerfrei|heit *f. sg.* scutire de magazinaj.
Lagerfrist, *-en, f.* termen de depozitare.
Lagerfuge, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* rost al palierului. **2.** *(constr.)* rost de rezemare (la piatră).
Lagerfutter, *-s, -, n. (tehn.)* căptușeală a palierului, a cuzinetului; cuzinet.
Lagergasse, *-n, f. (mil.)* stradă a taberei.
Lagergebühr, *-en, f.* taxă de depozitare.
Lagerge|häuse, *-s, -, n. (tehn.)* **1.** carcasă a palierului. **2.** corp al lagărului.
Lagergeld, *-(e)s, n. sg.* drepturi (bănești) de înmagazinare.
Lagergenosse, *-n, -n, m.* **1.** *(înv.)* tovarăș, camarad de pat. **2.** tovarăș, camarad de tabără.
Lagergerätschaften *pl. (mil.)* ustensile pentru așezarea unei tabere.
Lagergerüst, *-es, -e, n.* podval.
Lagergeschäft, *-(e)s, -e, n.* antrepozit.
Lagergewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate etalon.
Lagergut, *-(e)s, -güter, n.* mărfuri depozitate.
lager|haft *adj.* **1.** *(geol.)* în straturi. **2.** *(despre băuturi)* preparat pentru depozitare. **3.** *(înv.)* bolnav la pat.
Lager|halle, *-n, f.* hală de depozitare.
Lager|halter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* magaziner(ă).
Lager|haltung, *-en, f.* depozitare.
Lager|haus, *-es, -häuser, n.* depozit, magazie (de mărfuri); antrepozit.
Lager|hausgüter *pl.* mărfuri înmagazinate, depozitate.
Lager|hof, *-(e)s, -höfe, m.* magazie, depozit (în aer liber).
Lager|holz, *-es, n. sg.* **1.** lemn pentru podvale; longrină. **2.** lemn depozitat.
Lager|hütte, *-n, f. (mil.)* baracă.
Lager|insasse, *-n, -n, m.* locuitor al unei tabere, al unui lagăr.
Lager|in|spektion, *-en, f.* **1.** *(mil.)* inspecție a taberei. **2.** *(com.)* inspecție a depozitelor de mărfuri.
Lagerist, *-en, -en, m. (com.)* gestionar de depozit, magaziner.

Lagerkartei, *-en, f.* fişier al mărfurilor depozitate.
Lagerkatalog, *-s, -e, m.* catalog de mărfuri aflate în depozit, în stoc.
Lagerkeller, *-s, -, m.* pivniţă de înmagazinare, de depozitare.
Lagerkoller, *-s, m. sg.* nebunie, psihoză a deţinuţilor din lagăr.
Lagerkommandant, *-en, -en, m.* comandant de lagăr, de tabără.
Lagerkonto, *-s, -ten* (şi *-ti* sau *-s*), *n.* cont al stocurilor.
Lagerkorn, *-s, n. sg. (agr.)* **1.** grâne, cereale culcate (de furtună). **2.** cereale înmagazinate, depozitate.
Lagerkörper, *-s, -, m. (tehn.)* corp al palierului.
Lagerkosten *pl.* cheltuieli de înmagazinare, de depozitare.
Lagerleben, *-s, n. sg.* viaţă de tabără.
Lagerleiter, *-s, -, m.* v. Lagerkommandant.
Lagermanko, *-s, -s, n. (com.)* lipsă a unei mărfi, a unui produs din depozit.
Lagermetall, *-s, -e, n. (tehn.)* metal alb (pentru paliere), metal antifricţiune; aliaj pentru lagăre.
Lagermiete, *-n, f.* v. Lagergebühr.
lagern, *lagerte, gelagert, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a fi depozitat. **2.** a fi în cantonament, în tabără, în cort. **3.** a zăcea, a fi culcat; a se odihni. **II.** *tr.* **1.** a depozita (mărfuri), a aşeza (butoaie). **2.** a aşeza, a culca, a întinde pe jos. **3.** *(mil., sport)* a cantona. **4.** *(tehn.)* a monta în paliere. **III.** *refl.* **1.** a se culca. **2.** a se aşeza în tabără. **3.** *(geol.)* a se depune în straturi.
Lagern, *-s, n. sg.* **1.** campare. **2.** înmagazinare. **3.** *(geol.)* stratificare.
lagernd I. *part. prez.* de la lagern. **II.** *adj.* depozitat, în depozit; **die bei Ihnen ~e Ware** marfa depozitată la dumneavoastră; **frei ~e Kartoffeln** cartofi depozitaţi în aer liber.
Lagernetz, *-es, -e, n.* reţea de depozite.
Lager|obst, *-(e)s, n. sg.* fructe de păstrat pentru iarnă.
Lager|ort, *-(e)s, -örter, m.* **1.** loc de depozitare. **2.** loc de tabără; loc de odihnă; loc pentru camping. **3.** vizuină, culcuş, cuib. **4.** *(geol.)* strat, pătură.
Lagerpapiere *pl.* documente de înmagazinare.
Lagerpflanzen *pl. (bot.)* talofite, plante inferioare *(Thallophyta)*.
Lagerplatte, *-n, f. (tehn.)* placă de reazem, de fundaţie a lagărului.
Lagerplatz, *-es, -plätze, m.* **1.** teren, loc de depozitare. **2.** loc de tabără; camping; loc de odihnă. **3.** culcuş, cuib (pentru animale).
Lagerprüfmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de încercat paliere.
Lagerpunkt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* centru al axului umerilor ţevii.
Lager|rahmen, *-s, -, m. (tehn.)* cadru, ramă de palier.
Lager|raum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** depozit, antrepozit, magazie, hambar. **2.** spaţiu de depozitare.
Lager|recht, *-(e)s, n. sg.* drept de depozitare, de înmagazinare.
lager|reif *adj. (despre fructe)* **1.** copt pentru a putea fi înmagazinate. **2.** copt prin depozitare, prin înmagazinare.
Lagerschale, *-n, f. (tehn.)* cuzinet; cuzinet de lagăr.
Lagerschalen|ausguss, *-es, -güsse, m. (tehn.)* căptuşeală antifricţiune a cuzinetului.
Lagerschein, *-(e)s, -e, m.* recipisă, bon de depozitare, de înmagazinare.
Lagerschenke, *-n, f. (mil.)* popotă, cantină a taberei.
Lagerschraube, *-n, f. (tehn.)* şurub de palier.
Lagerschuppen, *-s, -, m.* magazie, remiză, baracă (de materiale, de mărfuri).
Lager|spesen *pl.* v. Lagergebühr.
Lager|stamm, *-(e)s, -stämme, m. (bot.)* talus.
Lager|statt, *-stätten, f.* v. Lagerstätte **(1)**.
Lager|stätte, *-n, f.* **1.** pat, culcuş, loc de odihnă. **2.** *(mine)* zăcământ. **3.** tabără.
Lager|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră fixă de moară.
Lager|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (apic.)* stup orizontal.
Lagertank, *-(e)s, -e* (şi *-s*), *m. (petrol)* rezervor de stocaj.
Lager|umschlag, *-(e)s, -schläge, m.* rotare a stocului.
Lagerung, *-en, f.* **1.** aşezare în lagăr, în tabără; campare, cantonare. **2.** înmagazinare, depozitare, păstrare în magazie. **3.** *(tehn.)* aşezare, montare, rezemare în paliere. **4.** *(geol.)* poziţie, aşezare a zăcământului, a stratului.
Lagerungsfähigkeit *f. sg. (ec.)* v. Lagerfähigkeit.
Lagerungskarte, *-n, f. (mine.)* hartă cu aşezarea zăcămintelor.
Lagerungsrisiko, *-s, -s* (şi *-ken*), *n.* risc de depozitare, de înmagazinare.
Lagerungsverluste *pl. (ec.)* pierderi datorate depozitării.
Lager|unterlage, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* suport al palierului, adaos sub palier. **2.** *(geol.)* pătură dedesubtul zăcământului.
Lagerver|hältnisse *pl.* condiţii de depozitare.
Lagerverwalter, *-s, -, m.* magaziner, gestionar de depozit.
Lagerverzeichnis, *-ses, -se, n.* inventar al depozitului.
Lagervor|rat, *-(e)s, -räte, m. (ec.)* stoc, provizii în depozit.
Lagerwache, *-n, f.* gardă, paznic al lagărului.
Lagerwand, *-wände, f.* **1.** *(mine)* stâncă, rocă rezistentă. **2.** *(dulgherie)* lucrare de fundament, de temelie.
Lagerwein, *-(e)s, -e, m.* vin vechi, depozitat.
Lagerwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (tehn.)* rezistenţă în palier.
Lagerwirtschaft, *-en, f.* gestiune a stocului.
Lagerzeit, *-en, f.* magazinaj; termen, perioadă de magazinaj, de depozitare.
Lagerzelt, *-(e)s, -e, n.* cort de tabără.
Lagerzins, *-es, -e, m.* v. Lagergebühr.
lagerzinsfrei *adj.* scutit de taxă de magazinaj.
Lagune, *-n, f.* lagună.
Lagunen|insel, *-n, f. (geogr.)* insulă formată din lagune.
Lagunenriff, *-(e)s, -e, n. (geol.)* atol.
Lagunen|stadt, *-städte, f.* oraş al lagunelor, aşezat pe lagună.
lahm *adj.* **1.** şchiop; olog, schilod; **jn. ~ schlagen** a schilodi pe cineva în bătăi. **2.** *(fam.)* deşelat, istovit. **3.** *(fig.)* slab, neputincios, fără putere; **eine ~e Ausrede** o scuză slabă. **4.** *(fam.)* plictisitor.
Lahm, *-(e)s, -e, m.* v. Lahn.
Lahm|arsch, *-(e)s, -ärsche, m.* om lipsit de temperament, fără energie.
Lahme, *-n, -n (ein Lahmer), m.* şi *f.* **1.** olog(-oagă), schilod(-oadă). **2.** şchiop(-oapă).
Lähme *f. sg. (vet.)* paralizie.
lahmen, *lahmte, gelahmt, vb. (h) intr.* a şchiopăta.
lähmen, *lähmte, gelähmt, vb. (h)* **1.** *tr. (şi fig.)* a paraliza; a face să piardă puterea, energia. **2.** şi *intr. (fig.)* a paraliza, a fi paralizat, neputincios.
lahmhändig *adj. (med.)* cu mâinile paralizate, cu mâna paralizată.
Lahmheit *f. sg.* infirmitate.
lahmlegen, *legte lahm, lahmgelegt, vb. (h) tr.* **1.** a neutraliza, a face inofensiv. **2.** a zdrobi, a înăbuşi. **3.** *(fig.)* a paraliza, a opri; a bloca, a inhiba; **der ganze Verkehr war lahmgelegt** toată circulaţia a fost paralizată.
Lahm|legung, *-en, f.* **1.** neutralizare. **2.** zdrobire, înăbuşire. **3.** *(fig.)* paralizare, oprire; blocare, inhibare.
Lähmung, *-en, f.* **1.** *(med.)* paralizie; **~ der unteren Körperhälfte** paraplegie; **halbseitige ~** hemiplegie; **plötzliche ~** cataplexie; **~ der Speiseröhre** disfagie; **unvollständige ~** pareză. **2.** *(şi fig.)* paralizare, oprire.
Lähmungs|erscheinung, *-en, f. (med.)* semn, simptom de paralizie.
Lahn, *-(e)s, -e, m. (text.)* fir de metal pentru pasmanterie.
Lahn(e), *-(e)n, f. (austr.)* **1.** avalanşă; lavină. **2.** spate, spătar.
lahnen, *lahnte, gelahnt, vb. (h) intr. (reg.)* a se topi (zăpada).
Lahnlitz|schnur, *-schnüre* (şi *-en*), *f. (tehn.)* sârmă laminată pentru liţă.
Lahnung, *-en, f. (reg.)* dig; consolidare a malului.
Lahnwind, *-(e)s, -e, m. (austr.)* vânt cald, vânt care topeşte zăpezile.
Laib, *-es, -e, m.* bucată rotundă sau ovală; **ein ~ Brot** o pâine; **ein ~ Käse** un calup rotund, o roată de brânză.
laiben, *laibte, gelaibt, vb. (h) tr.* **1.** a da forma pâinii. **2.** a reteza la colţuri, a rotunji.
Laibung, *-en, f.* v. Leibung.
Laich, *-(e)s, -e, m.* icre.
Laichbett, *-(e)s, -en, n.* cuib de icre.
Laiche, *-n, f.* v. Laichzeit.
laichen, *laichte, gelaicht, vb. (h) intr.* a depune icre.
Laichkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* paşă, broasca apei, broscăriţă *(Potamogeton crispus* L.).
Laich|ort, *-(e)s, -e*, **Laichplatz**, *-es, -plätze, m.* loc unde îşi depun peştii icrele.
laichreif *adj.* gata de a depune icre.
Laichzeit, *-en, f.* timp, perioadă de depunere a icrelor.
Laie ['laeə], *-n, -n, m.* **1.** profan; nespecialist; **ein blutiger ~** un ageamiu, o persoană total nepricepută în materie. **2.** *(bis.)* laic, mirean.
Laienbruder ['laeən-] *-s, -brüder, m. (bis. cat.)* membru al unei congregaţii laice.
Laienbrüderschaft, *-en, f. (bis. cat.)* congregaţie laică.
Laienbühne, *-n, f.* teatru de diletanţi, de amatori.
Laienchor, *-(e)s, -chöre, m.* cor de diletanţi, de amatori.
laienhaft *adj.* profan, necunoscător în materie; diletant; neştiutor, nepriceput.
Laienkunst *f. sg.* artă laică, de amatori.
Laienkunstgruppe, *-n, f.* v. Laienspielgruppe.
Laienkünstler, *-s, -, m.* artist amator.
Laienkunstwettbewerb, *-(e)s, -e, m.* întrecere, concurs de artişti amatori.
Laienmusiker, *-s, -, m.* muzician amator, diletant.
Laienprediger, *-s, -, m.* predicator nehirotonisit.
Laienpriester, *-s, -, m.* preot laic, preot de mir, mirean.
Laienrichter, *-s, -, n.* v. Schöffe.
Laienschaft, *-en, f.* **1.** mireni. **2.** congregaţie laică.
Laienschau|spieler, *-s, -, m.* actor ocazional, neprofesionist.
Laienschwester, *-n, f.* membră a unei congregaţii laice.
Laien|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** piesă jucată de amatori. **2.** piesă scrisă pentru amatori.
Laien|spielgruppe, *-n, f.* cerc, trupă, grup, echipă de artişti amatori.
Laien|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** stare de mirean. **2.** tagmă a mirenilor.
Laienthe|ater, *-s, -, n.* **1.** v. Laienbühne. **2.** v. Laienspiel.
Laien|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* învăţământ laic.
Laienver|stand, *-(e)s, m. sg.* judecată de profan.
Laienzirkel, *-s, -, m.* echipă artistică de amatori.
lai|isch *adj.* laic.
la|isieren, *laisierte, laisiert, vb. (h) tr.* a laiciza.
La|isierung, *-en, f.* laicizare.
Laist, *-s, -e, m. (mine)* rocă sterilă (în ocnele de sare).
La|izismus, *-, m. sg.* laicism.
Lakai, *-en, -en, m.* (şi *fig.*) lacheu.
lakaienhaft *adj.* de lacheu, slugarnic, servil.
Lakaienseele, *-n, f.* suflet slugarnic, servil.
Lake, *-n, f.* saramură; **in ~ legen** a mura, a pune în (sau la) saramură.
Laken, *-s, -, n.* (şi rar *m.*) **1.** cearşaf (de pat, de baie). **2.** pânză; giulgiu. **3.** *(mar.)* velă.
Lakfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne conservată prin sărare.
Lakonik *f. sg.* caracter laconic, laconism.
lakonisch *adj.* laconic.
Lakonismus, *-, -men, m.* **1.** laconism. **2.** expresie laconică.
Lakritz, *-es, -e, m.* şi *n.*, **Lakritze**, *-n, f. (bot.)* **1.** lemn dulce; rădăcină de lemn dulce *(Glycyrrhiza glabra)*. **2.** v. Lakritzensaft.
Lakritzensaft, *-(e)s, m. sg.* miambal, zeamă de lemn dulce *(Liquiritia)*.
Lakritzen|stange, *-n, f.*, **Lakritzen|stengel**, *-s, -, m.* baton de lemn dulce.
Lakschinken, *-s, -, m.* şuncă sărată, şuncă în saramură.
Laktam, *-s, -e, n. (chim.)* lactamă.
laktant *adj. (med.)* lactant.
Laktat, *-(e)s, -e, n.* lactat.
Laktation, *-en, f.* lactaţie.
laktieren, *laktierte, laktiert, vb. (h) tr.* a alăpta.
Laktometer, *-s, -, n.* lactometru.

Laktose *f. sg.* lactoză.
lakunär *adj.* lacunar.
Lakune, *-n, f.* **1.** lacună, lipsă, gol. **2.** *(anat.)* lacună.
lakustrisch *adj.* lacustru.
lala *interj. (în expr.)* **so ~** aşa şi aşa, suportabil.
lallen, *lallte, gelallt, vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** (şi *fig.*) a gânguri; a bolborosi. **2.** *(fig.)* a vorbi aiurea, anapoda.
Lallperiode, **Lallphase**, *-n, f. (psih.)* perioada gânguritului (la copiii mici).
Lallwort, *-(e)s, -wörter, n.* cuvânt gângurit.
Lama[1], *-(s), -s, m. (rel.)* lama.
Lama[2], *-s, -s, n. (zool.)* lamă *(Auchenia lama).*
Lamaismus, *-, m. sg. (rel.)* lamaism.
Lamaist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f. (rel.)* lamaist(ă), adept(ă) a(l) lamaismului.
Lambdanaht, *-nähte, f. (anat.)* îmbinare în formă de λ.
Lamang *f. sg. (în expr., fam., glumeţ)* mână; **aus der freien ~ a)** din mână (fără farfurie sau tacâm); **b)** pe nepregătite; **aus der kalten ~** pe nepregătite.
Lambertsnuss, *-nüsse, f. (bot.)* alună turcească *(Corylus maxima tubulosa).*
Lambert|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* alun *(Corylus tubulosa).*
Lambertveilchen, *-s, -, n. (bot.)* varietate de toporaş.
Lambrequin [lãbrə'kɛ̃:], *-s, -s, m.* lambrechin.
Lambris [lã'bri: şi lam'bri:], *-, -, m.* (şi *f.*) lambriu.
Lamé, **Lamee**, *-s, -s, m. (text.)* lamé.
lamellar, **lamellär** *adj.* lamelar.
Lamelle, *-n, f. (tehn., biol.)* lamelă.
Lamellenbremse, *-n, f. (maş.)* frână cu discuri, cu lame.
lamellenförmig *adj.* în formă de lamele, lamelar.
Lamellenheizkörper, *-s, -, m. (termo.)* radiator, corp de încălzire lamelar.
Lamellenkalorifer, *-s, -s* (şi *-en*), *m. (tehn.)* calorifer lamelar, cu aripioare.
Lamellenkupplung, *-en, f. (maş.)* acuplaj cu discuri, cu lame.
Lamellenmagnet, *-(e)s, -e, m. (electr.)* magnet lamelat.
Lamellenpilz, *-es, -e, m. (bot.)* v. Blätterpilz.
lamellieren, *lamellierte, lamelliert, vb. (h) tr.* a da forma de lamele, a lamela.
lamentabel *adj.* lamentabil, jalnic, deplorabil.
Lamentation, *-en, f.,* **Lamento**, *-s, -s, n.* lamentaţie, lamentare, plângere; văicăreală.
lamentieren, *lamentierte, lamentiert, vb. (h) intr.* a se lamenta, a se văicări, a se văita.
Lametta *f. sg.* beteală.
Laminar|strömung, *-en, f. (hidr.)* curgere laminară.
Laminat, *-(e)s, -e, n.* material laminat.
laminieren, *laminierte, laminiert, vb. (h) tr.* a lamina; *(text.)* **einen Stoff ~** a lamina o stofă.
Lamm, *-(e)s, Lämmer, n.* **1.** miel; **unschuldig wie ein ~** nevinovat ca un miel. **2.** *sg.* blană de miel. **3.** *(fig.)* persoană blândă, răbdătoare; **ein wahres ~** o persoană foarte răbdătoare.
lamm|artig *adj.* ca mielul.
Lammbraten, *-s, -, m.* friptură de miel.
Lämmchen, *-s, -, n. (dim.* de la Lamm) mieluşel, mioriţă.
lämmchensanft *adj.* blând ca un mieluşel.
lammen, *lammte, gelammt, vb. (h) intr. (despre oi, capre)* a făta.
Lämmer|abend, *-s, -e, m.* (nume dat zilei de) vineri înainte de Rusalii.
Lämmerbraten, *-s, -, m.* v. Lammbraten.
Lämmergeier, *-s, -, m. (ornit.)* zăgan, vultur-bărbos *(Gypaetus barbatus).*
Lämmer|hirt, *-en, -en, m.* **1.** păstor, cioban. **2.** *(ornit.)* codobatură galbenă, văcăriţă, păstorel *(Motacilla flava).*
Lämmer|hüpfen, *-s, n. sg. (glumeţ)* dans, bal pentru tineri.
Lämmerjunge, *-n, -n,* **Lämmerknecht**, *-(e)s, -e, m.* v. Lämmerhirt **(1)**.
lämmern[1] *adj.* din carne de miel.
lämmern[2], *lämmerte, gelämmert, vb. (h) intr. (reg.)* v. lammen.
Lämmerne, *-n (ein Lämmernes), n. sg. (austr.)* carne de miel; **ich möchte heute ~s essen** aş dori să mănânc astăzi (carne de) miel.
Lämmersalat, *-(e)s, m. sg. (bot.)* fetică, salata-mielului *(Valerianella locusta).*
Lämmerschwanz, *-es, -schwänze, m.* coadă de miel; *(fam.)* **das Herz schlägt mir wie ein ~** îmi ticăie inima, sunt foarte emoţionat.
Lämmerwolke, *-n, f. (pop.)* nor cirus; mieluşei.
Lämmerwolle, *-n, f.* v. Lammwolle.
Lamm(e)sgeduld *f. sg.* răbdare de înger.
Lammet, *-s, -, n. (reg.)* fitil.
Lammfell, *-(e)s, -e, n.* blană de miel.
Lammfellmütze, *-n, f.* căciulă (din blană) de miel.
Lammfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de miel.
lammfromm *adj. (fam.)* blând ca un miel.
lammherzig *adj.* răbdător ca un miel, angelic.
Lammleder, *-s, n. sg.* piele de miel.
Lämmlein, *-s, -, n.* v. Lämmchen.
Lammpelzfutter, *-s, n. sg.* mesadă (din blană) de miel.
Lammsbraten, *-s, -, m.* v. Lammbraten.
Lammschlegel, *-s, -, m.* v. Lammskeule.
Lammschulter, *-n, f.* lopăţică a umărului la miel, omoplat de miel.
Lammsgeduld *f. sg. (fam.)* răbdare demnă de admirat.
Lammskeule, *-n, f.* pulpă de miel.
Lammsrippchen, *-s, -, n.* costiţă de miel.
Lammsviertel, *-s, -, n.* sfert, halcă de miel.
Lammwolle, *-n, f.* lână de miel.
Lammzeit *f. sg.* vreme a fătatului (la oi şi capre).
Lampadarius, *-, -rien* [-riən], *m.* lampadar.
Lampas, *-, -, m. (text.)* soi de stofă de mobilă.
Lampassen *pl.* lampas.

Lämpchen, *-s, -, n. (dim.* de la Lampe). **1.** lămpiţă, beculeţ; *(fig.)* **so lange noch das ~ glüht** cât suntem încă în viaţă; *(fam.)* **er hat zu viel aufs ~ gegossen** s-a îmbătat. **2.** lampion.
Lampe[1], *-n, f.* lampă; **bei der ~** la lumina lămpii; **elektrische ~** lampă electrică; **ewige ~** candelă; *(fam.)* **ich gieße eins auf die ~** trag o duşcă; **das Stück kommt vor die ~** piesa este pusă în scenă.
Lampe[2], *-s, m. sg. (în basme)* lepurilă; **Meister ~** nea lepurilă.
Lämpe, *-s, m. sg. (reg.)* bărbie dublă, guşuliţă.
Lampen|anzünder, *-s, -, m.* lampagiu.
Lampenbeleuchtung, *-en, f.* iluminat cu lămpi.
Lampendocht, *-(e)s, -e, m.* fitil de lampă.
Lampenfabrikant, *-en, -en, m.* fabricant de lămpi.
Lampenfassung, *-en, f.* dulie de lampă.
Lampenfieber, *-s, n. sg.* trac; emoţie la apariţie pe scenă, în public.
Lampenfuß, *-es, -füße, m.* picior de lampă.
Lampenge|stell, *-s, -e, n.* piedestal, picior de lampă.
Lampenglas, *-es, -gläser, n.* v. Lampenzylinder.
Lampenglocke, *-n, f.* glob de lampă.
lampenhell *adj.* luminat de lămpi.
Lampenkasten, *-s, -* (şi *-kästen*), *m.* v. Lampenreihe.
Lampenlicht, *-(e)s, -er, n.* lumină a lămpii; **bei ~** la lumina lămpii.
Lampenmann, *-(e)s, -männer, m.* v. Lampenanzünder.
Lampenmast, *-(e)s, -e* (sau *-en*), *m.* stâlp de felinar.
Lampen|öl, *-(e)s, -e, n.* gaz, petrol lampant.
Lampenputzer, *-s, -, m.* lampagiu, curăţitor de lămpi.
Lampenreihe, *-n, f. (teatru)* rampă.
Lampenreiniger, *-s, -, m.* v. Lampenputzer.
Lampenruß, *-es, m. sg.* funingine, negru de fum (la lămpi).
Lampenschein, *-(e)s, m. sg.* v. Lampenlicht.
Lampenschirm, *-(e)s, -e, m.* abajur.
Lampenschwarz, *-es, n. sg.* v. Lampenruß.
Lampen|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune aplicată lămpii.
Lampen|spiegel, *-s, -, m.* oglindă, reverber (la lampa de petrol).
Lampen|ständer, *-s, -, m.* suport de lampă.
Lampen|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Lampengestell.
Lampen|stube, *-n, f. (mine)* lămpărie.
Lampenteller, *-s, -, m.* farfurie pusă dedesubtul lămpii cu petrol.
Lampenträger, *-s, -, m.* **1.** candelabru. **2.** *(bis.)* lampadar.
Lampenwärter, *-s, -, m.* **1.** *(mine)* lampist. **2.** *(înv.)* lampagiu.
Lampenzylinder, *-s, -, m.* sticlă de lampă.
Lampert, *-s, m. sg.* v. Lampe[2].
Lampette, *-n, f. (reg.)* cană pentru apă de spălat.
lämpig *adj. (reg.)* moale.
Lampion [lã'piõ: şi lam-], *-s, -s, m.* (sau *n.*) lampion.
Lampist, *-en, -en, m. (mine)* lampist.
Lamprete, *-n, f.* **1.** *(iht.)* chişcar, cicar *(Petromyzon marinus).* **2.** *pl. (reg.)* trufandale, delicatese.
Lançade [lã'sa:də], *-n, f.* lansadă (la călărie).
lancieren [lã'si:-], *lancierte, lanciert, vb. (h) tr.* **1.** a lansa; **eine Nachricht ~** a răspândi, a lansa un zvon, o ştire; *(ec.)* **einen Modeartikel ~** a lansa un articol de modă. **2.** a promova pe nedrept.
Lancier|rohr, *-(e)s, -e, n. (mil., mar.; înv.)* tub de lansare (pentru torpile).
Lancierung, *-en, f.* lansare.
Land, *-(e)s, Länder* şi *(poet.) -e, n.* **1.** ţară; **ein neutrales ~** o ţară neutră; **die europäischen Länder** ţările europene; **ein unterentwickeltes ~** o ţară subdezvoltată; **das ~ seiner Träume** ţara visurilor sale; **~ und Leute kennen lernen** a cunoaşte ţara; **andere Länder, andere Sitten** câte bordee, atâtea obicee; **wieder im ~e sein** a se fi întors din străinătate; **außer ~es sein** a fi în străinătate; **des ~es verweisen** a exila, a izgoni, a expulza; **seitdem sind viele Jahre ins ~ gegangen** au trecut de atunci mulţi ani; **woher des ~es?** din ce ţară?; **das Gelobte** sau **das Heilige ~** ţara sfântă, ţara făgăduinţei; **das ~ meiner Väter** patria mea; **das ~ der Mitte** China; **das ~ der aufgehenden Sonne** ţara soarelui-răsare, Japonia; **das ~ der unbegrenzten Möglichkeiten** ţara tuturor posibilităţilor, America; **das ~ der tausend Seen** Finlanda; **das ~, wo die Zitronen blühen** Italia **2.** regiune, ţinut; *(poet.)* **die Glocken tönen in die ~e** răsună clopotele peste văi şi munţi; **hügeliges ~** ţinut deluros; **das weite** sau **offene ~** ţinut, regiune întins(ă); **aus deutschen ~en** din regiunile Germaniei; **durch die ~e reisen** sau **ziehen** a străbate ţara (sau ţările). **3.** pământ; **flaches** (sau **ebenes** sau **plattes**) **~** şes, câmpie; **fruchtbares ~** pământ roditor; **das ~ liegt brach** pământul e necultivat; **ein Stück ~** o bucată de pământ; **das ~ bebauen** a cultiva pământul; **ein Morgen ~** un pogon de pământ. **4.** *sg. (mar.)* uscat, pământ; **das feste ~** uscatul, continentul; **an ~ gehen** a debarca, a trage la mal; **zu Wasser und zu ~(e)** pe uscat şi pe apă; **~ in Sicht!** (se vede) uscatul!; **~ unter!** vine inundaţia, viitura!; *(fig.)* **~ sehen** a vedea o cale de ieşire (dintr-un impas). **5.** *sg.* ţară, mediu rural; **auf dem ~(e) leben** a trăi la ţară; **aufs ~ gehen** a merge la ţară; **vom ~e** de la ţară, sătesc, ţărănesc, rural; **die Werktätigen in Stadt und ~** oamenii muncii de la oraşe şi sate; **die Aufhebung des Gegensatzes zwischen Stadt und ~** înlăturarea contradicţiei dintre oraş şi sat. **6.** *(în Germania Federală)* subunitate a statului federal, land. **7.** populaţia, toată ţara; **das ganze ~ jubelte** toată ţara s-a bucurat, a jubilat.
land|ab *adv. (în expr.)* **landauf ~** de la un capăt la altul al ţării, în lungul şi în latul ţării.
land|abwesend *adj.* v. landfern.
Land|adel, *-s, m. sg.* nobilime de ţară, rurală.
Land|ambulatorium, *-s, -rien* [-riən], *n.* ambulatoriu, dispensar rural.
Land|am|mann, *-s, -männer, m. (elv.)* **1.** conducător, şef al unei comunităţi rurale. **2.** conducător, şef al unui canton.
Land|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac dat pe uscat (de trupele debarcate de pe vase).
Land|anteil, *-(e)s, -e, m.* (parte de) moşie.

Land|anwachs, *-es, m. sg. (geogr.)* aluviune, pământ câștigat prin revărsarea unei ape.

Land|arbeit, *-en, f.* muncă a câmpului, muncă agricolă.

Land|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) agricol(ă).

Land|arbeiterdeputierte, *-n, -n (ein Landarbeiterdeputierter), m.* și *f.* deputat(ă), delegat(ă) a(l) țărănimii muncitoare.

Land|arbeiterschutzgesetz, *-es, -e, n.* lege pentru apărarea drepturilor muncitorilor agricoli.

Land|arbeiter|streik, *-(e)s, -e, m.* grevă a muncitorilor agricoli.

Land|arbeiterverband, *-(e)s, -bände, m. (ist.)* asociație, sindicat al muncitorilor agricoli (după primul război mondial).

land|arm *adj.* sărac, având puțin pământ.

Land|arme, *-n, -n (ein Landarmer), m.* țăran sărac.

Land|armee, *-n, f. (mil.)* armată terestră.

Land|armenhaus, *-es, -häuser, n.* azil pentru săraci (la țară).

Land|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic de circumscripție rurală; medic de țară.

Land|assel, *-n, f. (zool.)* asel de ziduri *(Oniscus murarius)*.

Landauer, *-s, -, m.* landou, caleașcă.

land|auf *adv. (în expr.)* ~ **landab** de la un capăt la altul al țării, în lungul și în latul țării.

Land|auf|ent|halt, *-(e)s, -e, m.* ședere la țară.

Land|aufnahme, *-n, f.* cadastrare, măsurare a pământului.

Land|aufteilung, *-en, f.* **1.** parcelare. **2.** împărțire a pământului.

land|aus *adv. (în expr.)* ~ **landein** peste tot, dintr-o țară într-alta.

Landbagger, *-s, -, m.* dragă terestră, excavator.

Landbank, *-en, f.* bancă rurală, sătească.

Landbär, *-en, -en, m. (zool.)* urs comun *(Ursus arctos)*.

Landbau, *-(e)s, m. sg.* agricultură.

Landbauer, *-s* (și *-n*), *-n, m.* agricultor.

Landbauschule, *-n, f.* școală de agricultură.

Landbe|amte, *-n, -n (ein Landbeamter), m.* **1.** funcționar rural. **2.** funcționar provincial, al landului.

Landbefestigung, *-en, f.* **1.** *(mil.)* fortificație terestră. **2.** consolidare a țărmului.

Landbereiter, *-s, -, m.* v. Landreiter.

Landbesitz, *-es, -e, m.* proprietate de pământ, moșie.

Landbesitzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* proprietar(ă) de pământ, moșier(easă).

Landbe|stellung, *-en, f.* lucrare, cultivare a pământului.

Landbevölkerung, *-en, f.* populație rurală.

Landbewohner, *-s, -, m.* locuitor de la țară.

Landbezirk, *-(e)s, -e, m. (adm.)* district; plasă; canton; circumscripție rurală.

Landbote, *-n, -n, m.* **1.** curier de la țară, factor poștal rural. **2.** *(înv.)* deputat în adunarea obștească.

Landbriefträger, *-s, -, m.* factor poștal rural.

Landbrise, *-n, f.* briză dinspre uscat.

Landbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine (țărănească) de secară.

Landbrücke, *-n, f. (geogr.)* istm.

Landbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte funduară, registru funciar.

Landbutter *f. sg.* unt de țară.

Ländchen, *-s, -, n. (dim.* de la Land) **1.** țărișoară, țară mică. **2.** bucățică, colț de pământ.

Land|dienst, *-(e)s, -e, m. (mar.)* serviciu la uscat.

Land|drost, *-(e)s* (și *-en*), *-e* (și *-en*) *m.* v. Landvogt.

Lände, *-n, f. (reg.)* debarcader, port, chei.

Landebahn, *-en, f. (av.)* pistă de aterizare.

Landebrücke, *-n, f.* debarcader, punte de debarcare.

Land|edelmann, *-(e)s, -edelleute, m. (ist.)* nobil de țară, moșier.

Lande|erlaubnis, *-se, f.* **1.** *(av.)* permis de aterizare. **2.** *(mar.)* permis de acostare, de debarcare.

Landefähre, *-n, f.* v. Mondlandefähre.

Landefeld, *-(e)s, -er, n.* teren de aterizare.

Landegeschwindigkeit, *-en, f. (av.)* viteză de aterizare.

Land|eigentum, *-(e) s, -tümer, n.* v. Landbesitz.

Land|eigentümer, **Land|eigner**, *-s, -, m.* v. Landbesitzer.

land|ein *adv. (în expr.)* **landaus** ~ dintr-o țară în alta.

Land|einsatz, *-es, -sätze, m.* muncă obștească la țară, în agricultură.

land|einwärts *adv.* spre interiorul țării.

Land|eis, *-es, n. sg. (geogr.)* gheață continentală, gheață care acoperă pământul.

Landeklappe, *-n, f. (av.)* flaps, volet de aterizare; frână aerodinamică.

Landekreuz, *-es, -e, n. (av.)* marcaj de aterizare.

Landelicht, *-(e)s, -er, n. (av.)* semnal (luminos) de aterizare.

Landemast, *-(e)s, -en, m. (av.)* turn pentru aterizarea dirijabilelor.

landen, *landete, gelandet (du landest, er landet), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a debarca; **Truppen** ~ a debarca trupe; *(av.)* **die Maschine sicher** ~ a ateriza în siguranță cu avionul. **2.** a aplica; **einen Schlag** ~ a trage o lovitură. **3.** a câștiga, a realiza. **4.** a prinde un pește (aducându-l la mal). **II.** *intr. (s* și *h)* **1.** *(mar.)* a acosta, a debarca. **2.** *(av.)* a ateriza; **pünktlich** ~ a ateriza la timp, punctual; **weich** ~ a ateriza fără zdruncinături. **3.** *(inform.)* a ajunge; **im Hauptmenü** ~ a ajunge în meniul principal. **4.** *(s) (fam.)* a ateriza, a sosi la destinație.

länden, *ländete, geländet (du ländest, er ländet), vb. (h) tr. (reg.)* a scoate pe uscat (înecați).

Land|ende, *-s, n. sg. (mar.)* extremitate terestră, capăt dinspre pământ.

Land|enge, *-n, f. (geogr.)* istm, limbă de pământ.

land|engen|artig *adj. (geogr.)* istmic, ca un istm.

Landepiste, *-n, f. (av.)* pistă de aterizare.

Landeplatz, *-es, -plätze, m.* **1.** teren, câmp de aterizare. **2.** aeroport.

Landepunkt, *-(e)s, -e, m. (av.)* punct, loc de aterizare.

Lander, *-n, f. (reg.)* **1.** scândură, șipcă (de gard, balustradă, spalier). **2.** oiște. **3.** debarcader.

Lande|rad, *-(e)s, -räder, n. (av.)* roată a trenului de aterizare.

Länderbeschreiber, *-s, -, m.* geograf.

Länderbeschreibung, *-en, f.* geografie.

Länderbesitzer, *-s, -, m.* v. Landbesitzer.

Länderdurst, *-(e)s, m. sg.* sete de cuceriri teritoriale.

Länderei, *-en, f. (mai ales la pl.)* moșie, domeniu.

Länderer, *-s, -, m. (reg.)* v. Ländler.

ländergewaltig *adj.* cu multe teritorii.

Ländergier *f. sg.* v. Länderdurst.

ländergierig *adj.* lacom de cuceriri teritoriale.

Ländergrenze, *-n, f.* graniță între țări, frontieră.

Ländergruppe, *-n, f.* grup de țări.

Lande|richtung, *-en, f. (av.)* direcție de aterizare.

Länderkammer *f. sg. (pol.)* cameră a landurilor germane.

Länderkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (sport)* competiție, întâlnire internațională (între reprezentativele a două țări).

Länderkunde *f. sg.* geografie; **beschreibende** ~ geografie descriptivă.

länderkundig *adj.* **1.** umblat prin lume. **2.** cunoscător al geografiei.

länderkundlich *adj.* geografic.

länderlos *adj.* fără țară, apatrid.

Ländermannschaft, *-en, f. (sport)* echipă națională.

ländern, *länderte, geländert, vb. (h) tr. (reg.)* a îngrădi, a pune gard, a împrejmui.

Ländername, *-ns, -n, m.* nume de țară.

Länder|ratings [-reitiŋs] *pl.* rating-uri pe țări; analize de risc pe țări.

Länder|raub, *-(e)s, m. sg.* anexare, răpire de teritorii.

Länder|räuber, *-s, -, m.* v. Länderstürmer.

Länder|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* joc, meci internațional (între echipele reprezentative a două țări).

Länder|stürmer, *-s, -, m.* cuceritor, năvălitor, cotropitor.

Länder|sucht *f. sg.* v. Länderdurst.

Länderteilung, *-en, f.* împărțire de teritorii.

länder|übergreifend *adj.* internațional.

Ländervergleich, *-(e)s, -e, m. (sport)* v. Länderkampf.

Länderzwinger, *-s, -, m.* v. Länderstürmer.

Landes|abschied, *-(e)s, -e, m. (înv.)* protocol de încheiere a sesiunii parlamentare a landului.

Landes|adel, *-s, m. sg. (ist.)* nobilime a țării.

Landes|älteste, *-n, -n (ein Landesältester), m.* **1.** președinte de consiliu al landului. **2.** *(ist.)* decan, fruntaș al nobilimii.

Landes|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu al unui land federal.

Landes|ange|hörige, *-n, -n (ein Landesangehöriger), m.* indigen, băștinaș.

Landes|ange|hörigkeit *f. sg.* cetățenie; indigenat.

Landes|angelegenheit, *-en, f.* problemă de stat; problemă a landului, a ținutului.

Landes|arbeits|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu de plasare a muncitorilor agricoli (în Germania Federală).

Landes|archiv, *-s, -e, n.* arhive ale statului.

Landes|art *f. sg.* obicei al pământului, al țării; **das ist so** ~ acesta-i obiceiul pământului.

Landes|aufnahme, *-n, f. (geod.)* ridicare topografică.

Landes|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** adunare provincială, a landului. **2.** comisie provincială, a landului.

Landesbank, *-en, f.* bancă provincială; bancă a landului.

Landesbauernführer, *-s, -, m.* conducător al țăranilor, dintr-o provincie, dintr-un land.

Landesbau|inspektorat, *-(e)s, -e, n.* inspectorat al construcțiilor dintr-o provincie.

Landesbe|amte, *-n, -n (ein Landesbeamter), m.* funcționar public, al landului.

Landesbedarf, *-(e)s, m. sg.* consum intern, cerere națională.

landesbefugt *adj. (despre reprezentanți comerciali sau industriali)* împuternicit pe țară.

Landesbe|hörde, *-n, f. (pol.)* **1.** autoritate de stat. **2.** autoritate a unui land.

Landesbeschaffenheit, *-en, f.* natură a terenului, a solului.

Landesbeschreibung, *-en, f.* topografie.

Landesbeste, *-n, -n (ein Landesbester), m.* și *f. (sport)* campion național.

Landesbischof, *-(e)s, -bischöfe, m. (bis.)* episcop al landului.

Landesbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* obicei al pământului, datină.

Landes|chef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* **1.** conducător de țară. **2.** șef regional, șef al administrației provinciale, șef al landului.

Landes|schleife, *-n, f. (av.)* tur (înainte) de aterizare.

Landesdrei|ecknetz, *-es, -e, n. (geod.)* triangulare a țării.

Landesdurchschnitt, *-(e)s, -e, m.* medie pe țară.

Landes|ebene *f. sg. (în expr.)* **auf** ~ la nivelul țării, al landului.

landes|eigen *adj.* **1.** propriu unei țări. **2.** aparținând unui land.

Landes|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs indigen, al țării, fabricat intern.

Landes|exekutive [-və], *-n, f.* putere executivă a țării, a landului.

Landesfabrikat, *-s, -e, n.* v. Landeserzeugnis.

Landesfarben *pl.* culori naționale.

Landesfeier, *-n, f.* sărbătoare națională.

Landesfeind, *-(e)s, -e, m.* dușman al țării.

Landesfinanzamt, *-(e)s, -ämter, n.* consiliu financiar superior, secția financiară superioară a țării, a landului.

Landesflucht *f. sg.* v. Landflucht.

landesflüchtig *adj.* v. landflüchtig.

Landesfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m. (fin.)* fond al provinciei, al landului.

Landesfriedenskomitee, *-s, -s, n.* comitet național de luptă pentru pace.

Landesfürst, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (ist.)* principe domnitor, principesă domnitoare; suveran(ă).

landesfürstlich *adj. (ist.)* al principelui domnitor; suveran.

Landesgebiet, *-(e)s, -e, n.* teritoriu al unei țări.

Landesgebrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* v. Landesbrauch.

Landesgefälle, *-s, -, n.* venit, rentă a unei țări, a unei regiuni.

Landesgeld, *-(e)s, -er, n.* monedă națională, a unei țări.

Landesgemeinde, *-n, f. (elv.)* adunare generală a poporului, adunare națională.

Lạndesgericht, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(austr.)* tribunal provincial de primă instanță. **2.** tribunal al landului (în Germania Federală).
Lạndesgerichtsrat, *-(e)s, -räte, m.* judecător la un tribunal provincial.
Lạndesgeschichte *f. sg.* istorie a țării.
lạndesgeschichtlich *adj.* care ține de istoria țării.
Lạndesgesetz, *-es, -e, n.* **1.** lege a unei țări. **2.** lege a unui land (în Germania Federală); lege valabilă într-o provincie (în Austria).
Lạndesgrenze, *-n, f.* graniță a țării.
Lạndeshaupt, *-(e)s, -häupter, n.* cap, conducător, șef al țării.
Lạndeshauptfrau, *-en, f. (austr.)* femeie-președinte, șefă a unui land federal.
Lạndeshauptmann, *-(e)s, -leute* (și *-männer*), *m. (austr.)* președinte al guvernului provincial.
Lạndeshaupt|stadt, *-städte, f.* capitală.
Lạndeshaushaltungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* buget al țării, al landului.
Lạndesherr, *-(e)n, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (ist.)* suveran(ă), domnitor(-oare).
lạndesherrlich *adj. (ist.)* (de) suveran.
Lạndesherrlichkeit *f. sg. (ist.)* suveranitate, autoritate supremă a țării.
Lạndesherrschaft, *-en, f. (ist.)* **1.** suveranitate, dominație, stăpânire. **2.** familie domnitoare.
Lạndesho|heit *f. sg.* v. Landesherrlichkeit.
Lạndes|innere, *-n, n. sg.* interior al țării.
Lạndeskasse, *-n, f.* vistierie a țării.
Lạndeskenntnis *f. sg.* cunoaștere a țării.
Lạndeskind, *-(e)s, -er, n.* pământean, indigen; fiu al țării.
Lạndeskirche, *-n, f.* **1.** biserică de stat. **2.** biserică, episcopie a landului.
Lạndeskode, *-s, -s, m. (inform.)* cod al țării.
Lạndeskommissar, *-s, -e, m.* **1.** comisar provincial. **2.** comisar al landului.
Lạndeskommission, *-en, f.* comisie pe țară.
Lạndeskonferenz, *-en, f.* conferință pe țară.
Lạndeskultur, *-en, f.* **1.** cultură a pământului, a solului. **2.** cultură a țării, a landului.
Lạndeskulturgesetzgebung, *-en, f.* legislație agrară.
Lạndeskultur|rat, *-(e)s, -räte, m.* consilier cultural al provinciei, al landului.
Lạndeskunde *f. sg.* cunoștințe despre țara și oamenii care îi vorbesc limba (istorie, geografie etc.).
lạndeskundig *adj.* bun cunoscător al țării.
lạndeskundlich *adj.* privind (sub diferite aspecte) țara și locuitorii care îi vorbesc limba.
Lạndeslotterie [-ri:], *-n, f.* loterie de stat.
Lạndesmaß|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (în expr.)* **im ~** raportat la scară națională.
Lạndesmeister, *-s, -, m.* câștigător al unui campionat.
Lạndesmeisterschaft, *-en, f.* campionat național.
Lạndesmünze, *-n, f.* monedă a țării, monedă națională.
Lạndesmutter, *-mütter, f. (ist.)* suverană.
Lạndes|obrigkeit, *-en, f.* **1.** guvern, stăpânire, autoritate supremă. **2.** autorități ale unei țări.
Lạndes|ordnungen *pl. (ist.)* legi provinciale privind organizarea poliției.
Lạndes|organisation, *-en, f.* organizație pe țară, pe land, pe provincie.
Lạndes|parteitag, *-(e)s, -e, m.* congres al partidului pe țară, pe provincie, pe land.
Lạndes|pflege, *f. sg.* totalitatea măsurilor pentru protecția mediului.
Lạndes|planung, *-en, f.* planificare privind organizarea teritorială și economică a țării, a provinciilor, a landurilor.
Lạndes|planungs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* comisie de planificare pe țară, pe provincie, pe land.
Lạndes|polizei *f. sg.* poliție națională; poliție a landului, a provinciei.
Lạndes|präsident, *-en, -en, m.* președinte al țării.
lạndes|privilegiert [-vi-] *adj. (ist.)* privilegiat pe provincie.
Lạndes|produkt, *-(e)s, -e, n.* v. Landeserzeugnis.
Lạndesrecht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* **1.** drept valabil pe întreaga țară. **2.** drept provincial, al landului. **3.** obicei al pământului sau locului, drept statornicit prin obicei, cutumă.
Lạndesregierung, *-en, f.* **1.** guvern al țării. **2.** guvern al landului.
Lạndesreligion, *-en, f.* religie națională, de stat.
Lạndesrichter, *-s, -, m.* judecător la un tribunal provincial, al landului.
Lạndes|sache, *-n, f.* v. Landesangelegenheit.
Lạndes|schuld, *-en, f.* datorie publică, de stat.
Lạndes|schule, *-n, f.* **1.** școală de stat. **2.** *(ist.)* școală ducală. **3.** *(ist)* liceu militar.
Lạndes|schul|inspektor, *-s, -en,* **Lạndes|schulrat**, *-(e)s, -räte, m.* **1.** inspector școlar pe țară. **2.** inspector școlar provincial, al landului.
Lạndes|sekretariat, *-(e)s, -e, n.* secretariat al guvernului landului.
Lạndes|sekretär, *-s, -e, m.* secretar în guvernul landului.
Lạndes|senat, *-(e)s, -e, m.* senat al țării, al landului.
Lạndes|sieger, *-s, -, m. (sport)* campion național.
Lạndes|sitte, *-n, f.* v. Landesbrauch.
Lạndes|sperre, *-n, f.* embargou, blocadă.
Lạndes|sport|schule, *-n, f.* **1.** școală sportivă provincială. **2.** școală sportivă de stat.
Lạndes|sprache, *-n, f.* limbă națională, de stat.
Lạndes|stiftung, *-en, f.* fundație de stat.
Lạndes|synode, *-n, f. (bis.)* sinod național.
Lạnde|steg, *-(e)s, -e, m.* debarcader.
Lạndes|teil, *-(e)s, -e, m.* regiune, ținut, provincie.
Lạndes|tracht, *-en, f.* port, costum național; port regional.
Lạndes|trauer *f. sg.* doliu național.
lạndes|üblich *adj.* obișnuit în țară, ce ține de obiceiul țării.
Lạndesvater, *-s, -väter, m. (ist.)* suveran, domnitor.
lạndesväterlich *adj.* (de) suveran.
Lạndesverband, *-(e)s, -bände,* **Lạndesverein**, *-(e)s, -e, m.* asociație pe țară, uniune națională; uniune, asociație provincială, a landului.
Lạndesverfassung, *-en, f.* constituție a țării; constituție a landului, a provinciei.
Lạndesvermessung, *-en, f.* v. Landesaufnahme.
Lạndesver|rat, *-(e)s, m. sg.* trădare de patrie, trădare a secretului de stat.
Lạndesver|räter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* trădător(-oare) de patrie.
lạndesver|räterisch *adj.* (de) trădător de patrie.
Lạndesversammlung, *-en, f.* adunare provincială, parlament provincial, al landului.
Lạndesversicherungs|an|stalt, *-en, f.* asociație de asigurări pentru pensii și sănătate (în RFG).
Lạndesverteidiger, *-s, -, m.* apărător al țării.
Lạndesverteidigung, *-en, f.* apărare a patriei, apărare națională.
Lạndesverteidigungsminister, *-s, -, m.* ministru al apărării naționale.
Lạndesverteidigungsministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* minister al apărării naționale.
Lạndesvertretung, *-en, f.* adunare a reprezentanților pe țară, pe provincie, pe land; dietă reprezentativă.
Lạndesverwaltung, *-en, f.* administrație a țării, a landului.
Lạndesverweis, *-es, -e, m.*, **Lạndesweisung**, *-en, f.* exilare, izgonire, expulzare.
Lạndesverweser, *-s, -, m.* regent.
lạndesverwiesen *adj.* exilat, izgonit, expulzat, surghiunit, proscris.
Lạndesverwiesene, *-n, -n (ein Landesverwiesener), m.* și *f.* exilat(ă), izgonit(ă), expulzat(ă), surghiunit(ă), proscris(ă).
Lạndesvorsitzende, *-n, -n (ein Landesvorsitzender), m.* și *f.* v. Landespräsident.
Lạndesvor|stand, *-(e)s, -stände, m.* comitet executiv, conducere a unei organizații, uniuni etc. pe provincie, pe land.
Lạndeswährung, *-en, f.* valută, sistem monetar al unui stat.
Lạndeswappen, *-s, -, n.* stemă a țării, a landului.
lạndesweit *adj.* **1.** în, din toată țara. **2.** în tot landul (federal).
Lạndetreppe, *-n, f. (av.)* scară de avion, gangway.
Lạndeverbot, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mar.)* interdicție de debarcare. **2.** *(av.)* interdicție de aterizare.
Lạndewinkel, *-s, -, m. (av.)* unghi de aterizare.
Lạndfahrer, *-s, -, m.* v. Landstreicher.
Lạndfall, *-s, m. sg. (mar.)* prim punct de uscat zărit dinspre mare.
lạndfein *adj. (mar., în expr.)* **sich ~ machen** a se îmbrăca frumos pentru o permisie pe uscat, în oraș.
lạndfern *adj.* departe de țară, în străinătate.
lạndfest *adj.* legat de uscat (prin aluviune).
Lạndfestung, *-en, f. (ist.)* fortăreață în interiorul țării.
Lạndfilm, *-s, -e, m.* caravană cinematografică pentru sate.
Lạndflucht *f. sg.* **1.** exod de la sat la oraș. **2.** *(rar)* părăsire a unei țări, pribegie, expatriere.
lạndflüchtig *adj.* fugar, pribeag; **~ werden** a se expatria.
Lạndfracht, *-en, f.* transport pe uscat, terestru.
Lạndfrau, *-en, f.* țărancă.
Lạndfreie, *-n, -n (ein Landfreier), m. (ist.)* om liber.
lạndfremd *adj.* străin.
Lạndfriede(n), *-(n)s, m. sg. (ist.)* ordine publică (ordonată de suveran), interzicere a oricărei acțiuni dușmănoase.
Lạndfriedensbruch, *-(e)s, -brüche, m. (ist.)* tulburare, violare a ordinii publice.
Lạndfriedens|störer, *-s, -, m. (ist.)* perturbator, tulburător, violator al ordinii publice.
Lạndfrosch, *-(e)s, -frösche, m. (zool.)* broască comună (*Rana temporaria).*
Lạndfuhre, *-n, f.* **1.** cărăușie. **2.** car, căruță.
Lạndfuhrmann, *-(e)s, -leute, m.* căruțaș.
Lạndfuhrwerk, *-(e)s, -e, n.* căruță, car.
Lạndfunktionär, *-s, -e, m.* activist la țară.
Lạndgang, *-(e)s, m. sg. (mar.)* **1.** permisie de debarcare pentru marinari. **2.** pasarelă.
Lạndgarbe, *-n, f. (ist., reg.)* bir plătit în snopi.
Lạndgast|hof, *-(e)s, -höfe, m.* hotel de țară.
Lạndgebiet, *-(e)s, -e, n.* zonă rurală.
Lạndgedicht, *-(e)s, -e, n.* poem despre viața la țară, georgică.
Lạndgehäus|schnecken *pl. (zool.)* melci de uscat *(Melicidae).*
Lạndgeistliche, *-n, -n (ein Landesgeistlicher), m.* preot de țară.
Lạndgeistlichkeit *f. sg.* cler de țară.
Lạndgemeinde, *-n, f.* comună (rurală), sat.
Lạndgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* tribunal provincial, tribunal de primă instanță.
lạndgerichtlich *adj. (jur.)* de tribunal provincial, de primă instanță.
Lạndgerichts|präsident, *-en, -en, m.* președinte al tribunalului provincial.
Lạndgerichtsrat, *-(e)s, -räte, m.* v. Landesgerichtsrat.
Lạndgewächs, *-es, -e, n. (bot.)* plantă terestră.
Lạndgewinnung, *-en, f.* asanare, recuperare de teren agricol.
Lạndgraf, *-en, -en, m. (ist.)* landgraf, conte, comite.
Lạndgräfin, *-nen, f. (ist.)* soție de landgraf, contesă.
lạndgräflich *adj.* de landgraf.
Lạndgrafschaft, *-en, f.* landgraviat; comitat (al imperiului).
lạndgültig *adj.* valabil în țară.
Lạndgut, *-(e)s, -güter, n.* moșie (la țară).
Lạndgütchen, *-s, -, n.* (dim. de la Landgut) moșioară.
Lạndgutsbesitzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* moșier(easă).
Lạndhauptmann, *-(e)s, -männer, m. (ist.)* staroste.
Lạndhaus, *-es, -häuser, n.* casă, vilă la țară, conac.
Lạndhebung, *-en, f. (geod.)* ridicare de teren.
Lạndheer, *-(e)s, -e, n. (mil.)* armată terestră.
Lạndheim, *-s, -e, n.* **1.** cămin de elevi (la țară). **2.** casă de odihnă (la țară).
Lạndhöhe, *-n, f.* înălțime, nivel al terenului.
Lạndho|heit *f. sg.* v. Landeshoheit.
Lạndhose, *-n, f.* vârtej (de aer).
Lạndhunger, *-s, m. sg.* lăcomie, sete de pământ.
Lạndjäger, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* jandarm, polițist de țară. **2.** *(elv.)* salam de iarnă.
Lạndjägerei *f. sg. (înv.)* jandarmerie rurală.
Lạndjägerkorps, *-, -, n. (înv.)* unitate de jandarmerie rurală (în Württemberg).
Lạndjugend *f. sg.* tineret de la țară.

Landjungfer, *-n, f.* v. Landmädchen.
Landjunker, *-s, -, m.* nobil de țară, boiernaș, iuncher.
Landkabel, *-s, -, n.* cablu terestru, subteran.
Landkarte, *-n, f.* hartă geografică.
Landkartenzeichner, *-s, -, m.* cartograf.
Landkaufhaus, *-es, -häuser, n.* magazin universal sătesc.
Landkind, *-(e)s, -er, n.* **1.** copil de la țară. **2.** persoană care și-a petrecut copilăria la țară.
Landklima, *-s, n. sg.* climă continentală.
Landkommissar, *-s, -e, m.* comisar al unui land.
Landkrebs, *-es, -e, m. (zool.)* crab (tropical) de câmp *(Gecarcinus ruricola)*.
Landkreis, *-es, -e, m.* **1.** raion, plasă, județ. **2.** circumscripție rurală.
Landkrieg, *-(e)s, -e, m.* război pe uscat.
Landkröte, *-n, f. (zool.)* broască râioasă *(Bufo vulgaris)*.
Landkultur, *-en, f.* **1.** semănătură. **2.** *sg.* agricultură.
Landkunde, *-n, -n, m. (com.)* client de la țară.
landkundig *adj.* **1.** v. landeskundig. **2.** notoriu, cunoscut în toată țara.
Landkundschaft, *-en, f. (com.)* clientelă, cumpărători de la țară.
Landkutsche, *-n, f.* trăsură de țară.
Landläufer, *-s, -, m. (înv.)* v. Landstreicher.
landläufig *adj.* curent, răspândit, uzual; **eine ~e Redensart** o expresie idiomatică răspândită, cunoscută; **im ~en Sinne** în înțelesul obișnuit.
Landleben, *-s, -, n.* viață la țară, viață pastorală, rustică, rurală.
Landleitung, *-en, f. (tel.)* conductă terestră.
Landler, *-s, -, m.* landler (locuitor din ținutul austriac Landl sau de lângă Sibiu).
Ländler, *-s, -, m.* dans național austriac și german; vals lent.
ländlern, *ländlerte, geländlert, vb. (h) intr.* a dansa «Ländler».
Landleute *pl.* țărani, populație rurală.
ländlich *adj.* de la țară, rural, rustic; țărănesc, sătesc; **~ sittlich** după obiceiul țărănesc, ca la țară, rustic.
Ländlichkeit *f. sg.* caracter rural, simplitate rustică.
Landlinie [-niə], *-n, f.* v. Landleitung.
landlos *adj.* sărac, fără pământ.
Landluft *f. sg.* aer (proaspăt) de țară.
Landmacht, *-mächte, f.* putere continentală (cu forță armată de uscat).
Landmädchen, *-s, -, n.* fată de la țară, țărăncuță.
Landmakler, *-s, -, m.* misit, samsar, intermediar de pământuri.
Landmann, *-(e)s, Landleute* (rar *-männer), m.* țăran, plugar, om de la țară.
Landmark, *-en, f.* regiune de graniță, de hotar.
Landmarke, *-n, f. (mar.)* punct de reper (pe uscat).
Landmaschine, *-n, f.* mașină agricolă.
Landmaschinenbau, *-(e)s, m. sg.* construcție de mașini agricole.
Landmaschinenfabrik, *-en, f.* fabrică, uzină de mașini agricole.
Landmesser, *-s, -, m.* topograf, geodez; inginer hotarnic.
Landmessung, *-en, f.* topometrie, geodezie.
Landmiliz *f. sg.* miliție teritorială.
Landmine, *-, n, f.* mină antipersonal.
Landmünze, *-n, f. (numis., ist.)* monedă valabilă într-o singură provincie a imperiului german.
Landnahme *f. sg.* cucerire și colonizare, întemeiere a unei țări, descălecare.
Landnot *f. sg.* lipsă de pământ.
Land|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* ofițer din armata terestră.
Landpartie, *-n* [-ti:ən], *f.* excursie la țară, în mediul rural.
Landparzelle, *-n, f.* parcelă, lot de pământ.
Landpfarre, *-n, f.* parohie rurală.
Landpfarrer, *-s, -, m.* preot de țară.
Landpfeiler, *-s, -, m.* piatră, bornă de hotar.
Landpflanzen *pl. (bot.)* plante terestre.
Landpfleger, *-s, -, m. (ist.)* guvernator (roman) de provincie.
Landpflege|stelle, *-n, f. (ist.)* reședință a guvernatorului de provincie.
Landphysikus, *-, -se, m. (înv.)* v. Landarzt.
Landplage, *-n, f.* flagel, nenorocire, calamitate public(ă) sau național(ă).
Landpolizei *f. sg.* poliție, jandarmerie rurală.
Landpomeranze, *-n, f. (iron.)* țărăncuță, fată durdulie de la țară.
Landpost, *-en, f.* poștă rurală.
Landpostbote, *-n, -, m.* factor poștal rural.
Landpraxis, *-xen, f.* cabinet medical la țară.
Landprediger, **Landpriester**, *-s, -, m.* v. Landpfarrer.
Landproletariat, *-(e)s, n. sg.* proletariat agricol.
Landrasse, *-n, f. (zootehn.)* rasă locală.
Landrat, *-(e)s, -räte, m.* pretor.
Landrats|amt, *-(e)s, -ämter, n.* pretorie.
Landratte, *-n, f. (mar., iron.)* om de uscat.
Landräuber, *-s, -, m.* acaparator de pământ.
Landrecht, *-(e)s, -e, n.* v. Landesrecht **(2)**.
Landregen, *-s, -, m.* ploaie generală, de durată.
Landreichtum, *-(e)s, m. sg.* belșug, bogăție de pământ.
Landreise, *-n, f.* **1.** călătorie pe uscat. **2.** călătorie prin țară. **3.** excursie la țară.
Landreiter, *-s, -, m. (înv.)* jandarm călare.
Landrente, *-n, f.* rentă funciară.
Landrentmeister, *-s, -, m.* perceptor rural.
Landrichter, *-s, -, m.* judecător rural, de ocol.
Landrücken, *-s, -, m. (geogr.)* lanț muntos, șir de înălțimi, dorsală.
Landsass, *-en, -en*, **Landsasse**, *-n, -n, m.* **1.** *(ist.)* țăran liber (pe moșia boierului). **2.** arendaș.
Landschaden, *-s, -schäden, m.* daună, prejudiciu, pagubă în agricultură.
Landschaft, *-en, f.* **1.** *(adm.)* regiune; district; canton; provincie; ținut. **2.** peisaj. **3.** împrejurimi (ale unei localități). **4.** teren.
Landschafter, *-s, -, m.* v. Landschaftsmaler.
landschaftlich *adj.* **1.** regional, provincial. **2.** de peisaj, privitor la peisaj, peisagistic.
Landschafts|architekt, *-en, -en, m.* arhitect peisagist, constructor de parcuri.
Landschafts|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* delegație regională, provincială; comitet regional.
Landschaftsbild, *-(e)s, -er, n. (arte)* peisaj.
Landschafts|charakter [-ka-], *-s, m. sg.* caracteristică a peisajului.
Landschaftsgärtner, *-s, -, m.* v. Landschaftsarchitekt.
Landschaftsgärtnerei *f. sg.* horticultură peisagistă, ornamentală.
landschaftsgebunden *adj.* legat, dependent de peisaj.
Landschaftsge|staltung, *-en, f.* organizare, formare, transformare a peisajului.
Landschaftskunde *f. sg.* geografie regională.
Landschaftslinse, *-n, f. (fot.)* obiectiv fotografic pentru peisaje.
Landschaftsmaler, *-s, -, m.* (pictor) peisagist.
Landschaftsmalerei *f. sg.* pictură peisagistă.
Landschafts|pflege, *-n, f.* ocrotire a peisajului, a naturii.
Landschaftsreiz, *-es, -e, m.* farmec al peisajului.
Landschafts|schutzgebiet, *-(e)s, -e, n.* rezervație naturală, parte a naturii pusă sub ocrotire (de stat).
Landschafts|stück, *-(e)s, -e, n. (pict.)* v. Landschaftsbild.
Landschaftsvertretung, *-en, f.* reprezentanță a districtului, a districtelor.
Landschaftswörterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* dicționar regional.
Landscheide, *-n, f.* hotar, linie de demarcație; răzor, hat.
Landschildkröte, *-n, f. (zool.)* broască țestoasă de uscat *(Testudinidae)*.
Landschinder, *-s, -, m. (fig.)* despot, tiran; exploatator.
Landschlacht, *-en, f. (mil.)* bătălie pe uscat.
Landschnecke, *-n, f. (zool.)* melc de uscat *(Pulmonata)*.
Landschreiber, *-s, -, m. (elv.)* notar; grefier.
Landschule, *-n, f.* școală rurală.
Landschul|lehrer, **Landschulmeister**, *-s, -, m.* învățător la o școală rurală, învățător de țară.
Landschütze, *-n, -n, m.* v. Landsturmmann.
Landschwalbe, *-n, f. (ornit.)* rândunică de țară *(Hirundo urbica)*.
Landsee, *-s, -n, m.* lac interior.
Landseite, *-n, f.* fațadă, parte dinspre uscat.
Landser, *-s, -, m. (argou cazon)* soldat, infanterist, pifan.
Landseuche, *-n, f. (med.)* **1.** epidemie. **2.** boală endemică, endemie.
Landsgemeinde, *-n, f.* **1.** parohie rurală. **2.** *(elv.)* adunare națională.
Landsicht *f. sg. (mar.)* vedere a uscatului, distanță de la care se vede uscatul.
Landsitz, *-es, -e, m.* **1.** domeniu, moșie. **2.** conac; vilă, reședință la țară.
Landsknecht, *-(e)s, -e, m. (ist.)* lăncier pedestraș.
Landsmann, *-(e)s, -leute, m.* compatriot.
Landsmännin, *-nen, f.* compatrioată.
landsmännisch *adj.* de compatriot.
Landsmann|schaft, *-en, f.* **1.** *sg.* proveniență din aceeași țară. **2.** asociație de compatrioți, de concetățeni. **3.** corporație, asociație de studenți compatrioți.
Landsoldat, *-en, -en, m. (mil.)* soldat al armatei terestre.
Land|spitze, *-n, f. (geogr.)* cap, promontoriu.
Land|stadt, *-städte, f.* oraș de provincie.
Land|stände *pl. (ist.)* dietă, reprezentanță a stărilor (în dietă).
land|ständisch *adj.* de dietă.
Land|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** piatră de hotar. **2.** *(mine)* fier natural de la suprafața pământului.
Land|stelle, *-n, f.* petic, colț de pământ.
Land|sterben, *-s, n. sg.* v. Landseuche.
Land|störzer, *-s, -, m. (înv.)* v. Landstreicher.
Land|straße, *-n, f.* șosea, drum de țară (între două localități); *(fam.)* **immer auf der ~ liegen** a fi mereu pe drumuri.
Land|straßen|netz, *-es, -e, n.* rețea de șosele.
Land|strecke, *-n, f.* întindere de pământ.
Land|streicher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* vagabond(ă), haimana.
Land|streicherei, *-en, f.* vagabondaj.
Land|streifen, *-s, -, m.* fâșie, dungă de pământ.
Land|streitkräfte *pl.* armată terestră, forțe militare terestre.
Land|strich, *-(e)s, -e, m.* **1.** fâșie de pământ. **2.** parte, loc. **3.** ținut, regiune.
Land|stube, *-n, f. (austr.)* dietă provincială.
Land|stufe, *-n, f. (geol.)* treaptă, terasă a solului.
Land|sturm, *-(e)s, -stürme, m.* **1.** *(met.)* furtună continentală. **2.** *(mil.)* miliție, rezervă a armatei teritoriale.
Land|sturmbataillon [-bataljo:n], *-s, -e, n. (mil.)* batalion format din rezervele armatei teritoriale.
Land|sturm|mann, *-(e)s, -leute* (și *-männer), m.* rezervist înrolat în armata teritorială.
land|sturmpflichtig *adj. (mil., despre un rezervist)* supus serviciului de miliție, al armatei teritoriale.
Land|sturz, *-es, m. sg.* prăbușire de teren.
Land|stützpunkt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* bază de uscat.
Land|tabak, *-(e)s, -e, m.* tutun indigen.
Landtafel, *-n, f.* **1.** hartă. **2.** *(reg.)* carte funduară, de cadastru. **3.** *(reg.)* anuar, almanah genealogic, catalog (al familiilor nobile), arhondologie.
Landtag, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ist.)* adunare obștească, dietă. **2.** parlament al landului.
Landtagelöhner, *-s, -, m.* zilier agricol.
Land|tags|abge|ordnete, *-n, -n (ein Landtagsabgeordneter), m.* **1.** *(ist.)* deputat al dietei. **2.** deputat al landului în parlament.
Landtags|abschied, *-(e)s, -e, m.* prorogare a dietei.
Landtags|präsident, *-en, -en, m.* președinte al dietei, al parlamentului landului.

Landtagswahl, *-en, f.* alegere pentru dietă, pentru parlamentul landului.
Landtaktik, *-en, f. (mil.)* tactică a luptei pe uscat.
Landtaxe, *-n, f.* v. Landsteuer.
Landtechnik *f. sg. (agr.)* tehnică agricolă; tehnicizare a muncii agricole.
Landtiere *pl.* animale de uscat, animale terestre.
Landtransport, *-(e)s, -e, m.* transport pe uscat.
Landtrauer *f. sg.* v. Landestrauer.
Landtruppen *pl. (mil.)* trupe de uscat, trupe terestre.
Landtuch, *-(e)s, -e, n.* stofă țărănească, groasă (țesută în casă), aba, dimie.
land|üblich *adj.* v. landesüblich.
Landung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* acostare, debarcare. **2.** *(av.)* aterizare.
Landungsboot, *-(e)s, -e, n.* ponton, vas de debarcare.
Landungsbrief, *-(e)s, -e, m. (mar.)* permis de acostare (după ridicarea unei carantine).
Landungsbrücke, *-n, f.* debarcader, punte, pasarelă de debarcare.
Landungshafen, *-s, -häfen, m. (mar.)* port de debarcare.
Landungskorps [-ko:r], -[-ko:rs], -[-ko:rs], n. **1.** *(mil.)* trupă de debarcare aeropurtată. **2.** *(av.)* personal (al aeroportului) pentru dirijarea aterizării.
Landungskosten *pl.* cheltuieli de debarcare.
Landungslicht, *-(e)s, -er, n. (av.)* far de aterizare.
Landungsmanöver [-vɐ], *-s, -, n.* **1.** *(mar.)* manevră de acostare. **2.** *(av.)* manevră de aterizare.
Landungsmole, *-n, f.*, **Landungsmolo**, *-s, -moli, m. (mar.)* zăgaz, dig, stăvilar de piatră în port.
Landungs|operation, *-en, f. (mar.)* operație de debarcare.
Landungs|ort, *-(e)s, -e*, **Landungs|platz**, *-es, -plätze, m.* **1.** *(mar.)* debarcader, loc de debarcare. **2.** *(av.)* loc de aterizare.
Landungs|schiff, *-(e)s, -e, n.* navă de debarcare.
Landungs|seil, *-(e)s, -e, n. (av.)* frânghie care se lasă în jos la aterizarea unui balon.
Landungs|steg, *-(e)s, -e, m.* v. Landungsbrücke.
Landungs|stelle, *-n, f.* v. Landungsort.
Landungs|treppe, *-n, f.* scară de debarcare.
Landungs|truppen *pl. (mil.)* trupe de debarcare.
Landungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de acostare, de aterizare.
Landungszeichen, *-s, -, n. (av.)* indicator, semnal de aterizare.
Land|urlaub, *-s, -e, m.* **1.** concediu la țară. **2.** *(mar.)* concediu pe uscat.
Landvermesser, *-s, -, m.* v. Landmesser.
Landvermessung, *-en, f.* v. Landmessung.
Landvogel, *-s, -vögel, m.* pasăre de uscat, pasăre terestră.
Landvogt, *-(e)s, -vögte, m. (ist.)* guvernator de provincie; prefect.
Landvogtei, *-en, f. (ist.)* prefectură.
Landvolk, *-(e)s, n. sg.* țărănime, populație rurală, de la țară.
Landwarenhaus, *-es, -häuser, n.* v. Landkaufhaus.
landwärts *adv.* spre uscat.
Landweg, *-(e)s, -e, m.* **1.** drum de țară; drum vicinal. **2.** rută continentală, cale terestră; **auf dem** ~ pe cale terestră.
Landwehr *f. sg.* **1.** *(mil., ist.)* miliție teritorială, armată terestră formată din rezerve, din contingente vechi. **2.** fortificație terestră; șanț de frontieră, de hotar.
Landwehr|aufgebot, *-(e)s, -e, n. (mil.)* mobilizare a rezervelor, a miliției teritoriale.
Landwehre, *-n, f. (mil., înv.)* linie de fortificații la graniță.
Landwehrmann, *-(e)s, -leute, m. (mil.)* soldat din miliția teritorială de rezervă, din contingentele vechi.
Landwehr|offizier, *-s, -e, m.* ofițer al miliției teritoriale, de rezervă.
Landwehrpflicht, *-en, f. (mil.)* obligativitate a serviciului militar la rezerviști.
Landwehr|regiment, *-(e)s, -er, n. (mil., ist.)* regiment de rezerviști, regiment de miliție teritorială compusă din contingente vechi.
Landwehr|stammrolle, *-n, f. (mil.)* registru de recrutare a rezerviștilor, registru matricol.
Landwein, *-(e)s, -e, m.* **1.** vin indigen, de regiune. **2.** vin ușor.
Landwind, *-(e)s, -e, m.* vânt, briză dinspre uscat.
Landwirt, *-(e)s, -e, m.* **1.** agricultor; fermier. **2.** agronom. **3.** hangiu, cârciumar de țară.
landwirtlich *adj.* v. landwirtschaftlich.
Landwirtschaft *f. sg.* **1.** agricultură; **umweltverträgliche** ~ agricultură ecologică. **2.** gospodărie țărănească.
landwirtschaftlich *adj.* agricol; **ein ~er Betrieb** o întreprindere agricolă.
Landwirtschafts|aus|stellung, *-en, f.* expoziție agricolă.
Landwirtschaftsbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere agricolă.
Landwirtschafts|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs agricol.
Landwirtschaftsforschung, *-en, f.* cercetare agricolă.
Landwirtschaftskammer, *-n, f.* cameră agricolă.
Landwirtschaftskunde, **Landwirtschaftslehre** *f. sg.* agronomie.
Landwirtschaftsminister, *-s, -, m.* ministru al agriculturii.
Landwirtschaftsministerium, *-s, -rien* [-rīən], *n.* minister al agriculturii.
Landwirtschafts|schule, *-n, f.* școală (tehnică) de agricultură.
Landwirtschaftswissenschaft, *-en, f.* știință agrară, agronomie.
Landwohnung, *-en, f.* locuință la țară.
Landzoll, *-(e)s, -zölle, m. (com.)* taxă, impozit pe mărfurile transportate pe uscat.
Landzunge, *-n, f. (geogr.)* limbă de pământ, de teren; promontoriu.
Landzuweisung, *-en, f.* repartizare a pământului.
Lane, *-n, f. (mar.)* fund al unei ambarcațiuni.
lang *(länger, der, die, das längste)* **I.** *adj.* **1.** lung; **~es Haar** păr lung; **5 Meter** ~ lung de 5 metri; **einen ~en Hals machen** a întinde gâtul, a fi curios; *(fig.)* **~e Finger machen** a șterpeli, a fura; *(fig.)* **ein ~es Gesicht machen** a face o mutră plouată, a lăsa buza în jos; *(fig.)* **mit ~er Nase abziehen** a pleca ca o curcă plouată; *(fam.)* **eine ~e Leitung haben** a pricepe greu; *(fig.)* **auf ~e Sicht planen** a planifica pentru un viitor îndepărtat; *(fig.)* **etwas auf die ~e Bank schieben** a amâna ceva; **eine ~e Brühe a)** o zeamă-lungă, o supă chioară; **b)** *(fig.)* o poveste lungă; *(subst.)* **ein Langes und ein Breites schwatzen** a vorbi, a înșira verzi și uscate; **sich des Langen und Breiten auslassen über...** a vorbi pe larg despre. **2.** înalt, lung; **ein ~er Mensch** un om înalt. **3.** mult, lung; **das wird nicht von ~er Dauer sein** asta nu va ține mult; **die Zeit wird mir** ~ mă plictisesc; **vor ~er Zeit** de demult; **vor ~en Jahren** cu mulți ani înainte. **II.** *adv. (postpus)* **1.** de-a lungul; **gehen Sie die Straße** ~ luați-o de-a lungul străzii. **2.** timp de; **drei Monate** ~ timp de trei luni; **mehrere Wochen** ~ timp de mai multe săptămâni; **mein Leben** ~ **a)** de când sunt; **b)** cât voi trăi, toată viața; **über kurz oder** ~ mai curând sau mai târziu.
lang|ährig *adj.* cu spice lungi.
lang andauernd, **lang anhaltend** *adj.* care durează mult.
lang|ärm(e)lig *adj.* cu mânecă lungă.
lang|armig *adj.* (și *tehn.*) cu brațe lungi.
lang|atmig *adj.* **1.** cu respirația lungă. **2.** *(fig.)* care ține, care durează mult, interminabil; **eine ~e Rede** un discurs lung, interminabil.
Langbank, *-bänke, f.* bancă de gimnastică suedeză.
Langbart, *-(e)s, -bärte, m.* **1.** *(iht.)* specie de somn *(Silurus glanis)*. **2.** persoană sau animal cu barbă lungă.
Langbasis *f. sg.* **1.** *(mil.)* bază de reperaj prin intersecție. **2.** bază întinsă.
Langbasismess|trupp, *-s, -s, m. (mil.)* unitate de reperaj prin observare terestră.
Langbaum, *-(e)s, -bäume, m.* oiște, grindă lungă.
Langbein, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(fam.)* lungan. **2.** *(pop.)* barză.
langbeinig *adj.* cu picioare lungi.
Langbinder, *-s, -, m. (constr.)* cărămidă, faianță așezată în lungul zidului.
langblätt(e)rig *adj. (bot.)* cu frunze lungi, macrofil.
langblütig *adj. (bot.)* cu floare, cu inflorescență (pre)lungă, prelungită.
Langbohrmaschine, *-n, f.* bormașină pentru găuri lungi.
lang dauernd *adj.* de lungă durată.
langdenkend *adj. (rar)* ranchiunos.
langdornig *adj. (bot.)* cu spini prelungi, alungiți.
Langdreh|automat, *-en, -en, m.* strung automat pentru strunjit longitudinal.
lange *adv.* **1.** mult timp, îndelung; **(noch)** ~ **nicht** încă nu, mai trebuie mult, nicidecum; **schon** ~ de mult; ~ **vorher** cu mult înainte; ~ **nachher** mult după aceea; **so** ~ câtă vreme; **so** ~ **bis** (sau **als**) atâta timp cât; **er wird nicht mehr** ~ **machen** nu o va mai duce mult. **2.** *(fam.)* de departe; **das ist noch** ~ **kein Beweis** asta e departe de a fi o dovadă.
Länge, *-n, f.* **1.** lungime; **eine Straße von 5 Kilometern** ~ o stradă cu o lungime de 5 kilometri; *(sport)* **er siegte mit einer** ~ **Vorsprung** a câștigat cu o lungime (de cal, bicicletă, ambarcație); **der** ~ **nach hinfallen** a cădea cât e de lung. **2.** *sg. (geogr.)* longitudine; **unter 10 Grad östlicher** ~ sub 10 grade longitudine estică. **3.** durată; **die** ~ **meines Aufenthaltes** durata șederii mele; **die** ~ **einer Silbe** lungimea unei silabe; *(fig.)* **etwas in die** ~ **ziehen** a o lungi, a tărăgăna ceva. **4.** înălțime; lungime; **ein Mann von beträchtlicher** ~ un om de o înălțime considerabilă. **5.** *(metr.)* silabă lungă (într-un vers).
Länge|holz, *-es, -hölzer, n.* sucitor (pentru întins aluatul).
längelang *adv.* cât e de lung, cu toată lungimea; ~ **hinfallen** a cădea cât e de lung.
Längemaß, *-es, -e, n.* v. Längenmaß.
langen, *langte, gelangt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(nach)* a întinde mâna (după), a se întinde către; **er langte nach dem Glas** întinse mâna după pahar. **2.** *(fam.)* a ajunge, a fi suficient; **sein Geld wird nicht** ~ nu-i vor ajunge banii. **II.** *tr.* **1.** a apuca, a lua; **er langte das Buch vom Regal** a luat cartea din raft. **2.** a da, a oferi, a întinde (cuiva ceva). **3.** *(fam.)* a aplica, a trage; **jm. eine** ~ a trage cuiva o palmă.
längen, *längte, gelängt, vb. (h)* **I.** *tr.* a lungi; **die Suppe** ~ a lungi ciorba. **II.** *refl.* a se lungi; a se întinde.
Längen|achse, *-n, f.* v. Längsachse.
Längen|änderung, *-en, f.* modificare a lungimii.
Längen|ansicht, *-en, f.* perspectivă longitudinală.
Längen|ausgleich, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* lungire compensatoare.
Längenbe|stimmung, *-en, f.* determinare a lungimii.
Längenblutleiter, *-s, -, m. (anat.)* sinus longitudinal.
Längendehnung, *-en, f. (fiz.)* dilatare lineară; alungire.
Längendurchschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** secțiune longitudinală. **2.** medie a lungimilor.
Längen|einheit, *-en, f.* unitate de lungime.
Längengefälle, *-s, n. sg.* pantă longitudinală, înclinare a unui drum.
Längengrad, *-(e)s, -e, m. (geogr.)* grad de longitudine.
Längenkreis, *-es, -e, m. (geogr.)* meridian.
Längenlinie [-niə], *-n, f. (mar.)* linie, ax longitudinal(ă) a(l) unei nave.
Längenmaß, *-es, -e, n.* **1.** (unitate de) măsură pentru lungime, etalon de lungime. **2.** *(tehn.)* măsurător de lungime, reglet de lungime.
Längenmesser, *-s, -, m.* longimetru.
Längenmessung, *-en, f.* măsurare a lungimii.
Längenmulde, *-n, f.* albie longitudinală.
Längenpassung, *-en, f. (tehn.)* ajustaj longitudinal.
Längenprofil, *-s, -e, n. (ferov.)* profil longitudinal.
Längenschnitt, *-(e)s, -e, m.* v. Längsschnitt **(1)**.
Längen|streu|ung, *-en, f.* **1.** *(mil.)* desfășurare orizontală. **2.** *(fiz.)* dispersie longitudinală, axială.
Längental, *-(e)s, -täler, n. (geogr.)* vale longitudinală.
lang entbehrt *adj.* căruia i s-a dus mult timp lipsa; **ein ~es Vergnügen** o plăcere pe care n-a simțit-o de mult.
Längenteilmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de divizat lungimi.
längentreu *adj.* izometric, cu lungime constantă.
Längen|uhr, *-en, f. (mar.)* cronometru de vapor, ceas de bord.
Längen|unterschied, *-(e)s, -e, m.* **1.** diferență de lungime. **2.** *(geogr.)* diferență de longitudine.
Längenver|änderung, *-en, f.* modificare de lungime.
Längenwachstum, *-s, n. sg. (biol)* creștere în lungime.
länger *(comp.* de la lang) **I.** *adj.* **1.** mai lung; ~ **machen** a lungi. **2.** mai îndelungat; **auf ~e Zeit** pentru mai mult timp. **II.** *adv.* mai (de) mult; **ich habe es schon** ~ **bemerkt** am observat aceasta mai de mult; **ich kann nicht** ~ **schweigen** nu mai pot tăcea.

längerfristig I. *adj.* de mai lungă durată. **II.** *adv.* pe o durată mai lungă, pe mai mult timp.
Langeweile *f. sg. (gen.* ~ şi *Langenweile)* plictiseală, urât; monotonie; **aus** (sau **vor**) ~ (sau **Langerweile**) din plictiseală; ~ **haben** (sau **verspüren**) a se plictisi.
Langezeit *f. sg. (reg.)* **1.** plictiseală. **2.** dor, nostalgie.
langfädig *adj. (elv.)* lung şi plictisitor.
langfaserig *adj. (despre lemn)* cu fibre lungi; cu fibre în lung.
Langfilm, *-(e)s, -e, m.* film de lung metraj.
Langfinger, *-s, -, m. (fam.)* hoţ, pungaş.
langfing(e)rig *adj.* **1.** cu degete lungi. **2.** *(fam.)* de hoţ, hoţeşte.
Langflossenwal, *-(e)s, -e, m. (zool.)* balenă cu aripi lungi *(Megaptera)*.
Langflosser, *-s, -, m. (iht.)* peşte cu aripi lungi.
langflüg(e)lig *adj. (zool.)* cu aripi lungi, macropter.
Langfräsen, *-s, n. sg. (tehn.)* frezare de scobituri, de canale lungi.
langfristig *adj.* cu, pe termen lung; de durată; **~e Verpflichtung** îndatoriri pe termen lung; *(adverbial)* **etwas ~ vorbereiten** a pregăti ceva multă vreme.
Langfristprognose, Langfristvor|hersage, *-n, f. (met.)* prognostic (meteorologic) pe termen lung.
Langfühlerige *pl.* insecte cu tentacule lungi.
Langfuß, *-es, -füße, m. (fam.)* **1.** om cu picioare lungi. **2.** om iute de picior.
Langfüßer, *-s, -, m. (zool.)* macropod.
langfüßig *adj.* **1.** cu picioare lungi. **2.** *(zool.)* macropod.
lang|gehen, *ging lang, langgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a merge de-a lungul. **2.** a merge mai departe.
Lang|geschoss, *-es, -e, n. (mil., înv.)* proiectil alungit.
lang geschwänzt *adj. (zool.)* cu coadă lungă, macruros.
lang ge|spitzt *adj.* cu vârf lung.
lang ge|stielt *adj. (despre plante)* cu peţiol lung; **mit ~em Blütenkopf** cu capitol lung pedunculat.
lang ge|streckt *adj.* mare, întins, extins; **ein ~es Dorf** un sat lung, care se întinde mult.
lang gewachsen *adj.* crescut înalt, cu talie, cu statură înaltă.
Lang|gewinde, *-s, -, n. (tehn.)* filet cu pas mare.
lang gezogen *adj.* tras, întins în lungime.
lang|glied(e)rig *adj.* cu membre lungi.
Lang|granate, *-n, f. (mil.)* grenadă alungită, prelungă.
lang|griffelig *adj. (bot.)* cu stil lung.
Langhaar, *-(e)s, n. sg.* **1.** păr lung. **2.** blană cu păr lung.
Langhaardackel, *-s, -, m.* şoricar lăţos.
Langhaarfrisur, *-en, f.* coafură cu păr lung, pentru păr lung.
langhaarig *adj.* cu păr lung, pletos, lăţos.
Langhals, *-es, m. sg.* **1.** om, pasăre, animal cu gât lung. **2.** *(fam.)* om curios, care-şi vâră nasul peste tot.
langhalsig *adj.* cu gât lung.
Langhand, *-hände, f. (fam.)* mână-lungă.
langhändig *adj.* cu mâini lungi.
Langhang, *-es, -hänge, m. (gimn.)* poziţie atârnat (la inele, la bară fixă).
Langhansel, *-s, -, m. (argou)* şperaclu.
Langhaus, *-es, -häuser, n. (arhit.)* naos principal, navă longitudinală, navă centrală alungită (a unei biserici).
langher *adv.* de demult; de departe.
langhin *adv.* în depărtare, în zare.
Langhobelmaschine, *-n, f.* maşină de rabotat longitudinal.
Langholz, *-es, -hölzer, n.* trunchi, buştean de peste 6 m lungime.
Langholzwagen, *-s, -, m.* vagon, camion de transportat buşteni, cherestea.
Langhörner *pl. (entom.)* nematocere *(Nematocera)*.
langjährig *adj.* de mulţi ani, îndelungat; **eine ~e Erfahrung** o experienţă îndelungată; **ein ~er Kunde** un client vechi.
langkinnbackig *adj.* macrognat, cu maxilarul lung.
Langköpfer, *-s, -, m.* v. Langschädel.
Langköpfigkeit *f. sg. (antropologie)* dolihocefalie.
langkrallig *adj.* cu gheare lungi.
Langkreis, *-es, -e, m.* elipsă.
Langlauf, *-(e)s, -läufe, m. (sport)* schi-fond.
Langläufer, *-s, -, m. (sport)* fondist (la schi).
Langlauf|strecke, *-n, f. (sport)* distanţă pentru cursa de fond.
langlebig *adj.* care trăieşte mult timp, cu viaţă lungă, longeviv.
Langlebigkeit *f. sg.* longevitate, macrobioză.
langlegen, *legte lang, langgelegt, vb. (h) refl. (fam.)* a se culca, a se lungi.
langleibig *adj.* cu talie lungă; *(despre cai)* zvelt.
länglich *adj.* lunguieţ; prelung, alungit.
länglich rund *adj.* oval.
langliegen, *lag lang, langgelegen, vb. (h) intr. (fam.)* a sta lungit, culcat.
Langlochbohrmaschine, *-n, f.* v. Langbohrmaschine.
langmachen, *machte lang, langgemacht, vb. (h) refl.* v. langlegen.
langmähnig *adj.* **1.** *(despre cai)* cu coama lungă. **2.** *(iron.)* pletos.
Langmut *f. sg.* răbdare, îngăduinţă, indulgenţă; **gegen jn. ~ üben** a fi indulgent faţă de cineva.
langmütig *adj.* răbdător, îngăduitor, indulgent.
Langmütigkeit *f. sg.* v. Langmut.
langnackig *adj.* dolihodir.
langnag(e)lig *adj. (bot.)* lung ungviculat.
langnasig *adj.* cu nas lung.
Lang|ohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** animal cu urechi lungi; **a)** iepure; **b)** asin. **2.** *(fam.* şi *fig.)* urecheat; **a)** asin; **b)** iepurilă.
lang|ohrig *adj.* urecheat, cu urechi lungi.
Langpass, *-es, -pässe, m. (sport)* pasă (pe distanţă lungă).
Langpferd, *-(e)s, -e, n. (gimn.)* cal pentru sărituri (longitudinale).
lang rund *adj.* v. länglich rund.
Langrüssler, *-s, -, m.* insectă, animal cu trompă lungă.
längs I. *prep.* (cu *gen.* şi *dat.)* de-a lungul; ~ **des Flusses** de-a lungul râului. **II.** *adv.* în lung(ime), de-a lungul, longitudinal; **er schnitt die Birne ~ durch** a tăiat para de-a lungul.
Längs|achse, *-n, f.* **1.** *(mat.)* axă longitudinală. **2.** *(auto.)* axă de ruliu.
langsam I. *adj.* **1.** încet, lent, calm, liniştit; **~e Bewegung** mişcare lentă; **~es Tempo** viteză redusă, mică; ritm lent. **2.** *(despre persoane)* lent, încet, greoi. **II.** *adv.* **1.** ~ **aber sicher** încet dar sigur; ~ **fahren!** la pas! **was ~ kommt, kommt gut** încet, încet, departe ajungi. **2.** cu timpul, treptat; **es wird ~ Zeit, dass ich gehe** se face timpul să plec. **3.** *(înv., reg.)* târziu.
Langsamkeit *f. sg.* **1.** încetineală. **2.** indolenţă. **3.** lene, trândăvie; moliciune.
Längsbe|herrschung, Längsbe|streichung, *-en, f. (mar., mil.)* tragere de anfiladă.
Längsbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* fractură longitudinală.
Langschädel, *-s, -, m. (antropologie)* dolihocefal.
Langschäfter, *-s, -, m.* cizmă.
langschäftig *adj.* **1.** cu mâner lung. **2.** *(despre cizme)* înalt, până la genunchi.
langschattig *adj.* care aruncă o umbră lungă.
Langschiff, *-(e)s, -e, n. (arhit.)* navă (longitudinală).
Langschiffchen, *-s, -, n.* suveică lungă (la maşina de cusut).
Langschläfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* somnoros(-oasă), persoană care se scoală târziu.
lang schleppend *adj.* cu trenă lungă.
Langschnabel, *-s, -schnäbel, m.* pasăre cu cioc lung.
langschnäb(e)lig *adj. (despre păsări)* cu cioc lung, longirostral.
Langschnabelsittich, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* papagal cu cioc lung *(Henicognathus leptorhynchus)*.
Langschnauzendelphin, *-s, -e, m. (zool.)* delfin «inia» *(Inia geoffroyensis)*.
langschnauzig şi **langschnäuzig** *adj. (despre animale)* cu bot lung.
langschößig *adj.* cu pulpană lungă.
Langschrift, *-en, f.* scris normal, neprescurtat.
Langschuss, *-es, -schüsse, m. (mil.)* traiectorie, tragere lungă.
Langschwanz, *-es, -schwänze, m.* pasăre sau animal cu coadă lungă.
Langschwanzgimpel, *-s, -, m. (ornit.)* botgros cu coadă lungă *(Pyrrhula)*.
langschwänzig *adj.* cu coadă lungă.
Langschwanzkatze, *-n, f.* pisică cu coadă lungă.
Langschwanzkrebs, *-es, -e, m. (zool.)* rac cu 10 picioare şi coadă lungă *(Decapoda macrura)*.
Langschwelle, *-n, f. (ferov.)* grindă longitudinală, longrină; traversă de macaz.
Langseite, *-n, f.* latură longitudinală.
Längsfalte, *-n, f.* cută, pliu longitudinal.
Längsfeder, *-n, f.* resort, arc longitudinal.
Längsfuge, *-n, f. (tehn.)* rost longitudinal.
Längsfurche, *-n, f.* brazdă longitudinală.
Längsgang, *-(e)s, -gänge, m. (mine)* filon longitudinal.
Längsgefälle, *-s, -, n.* pantă longitudinală.
längs ge|streift *adj.* cu dungi longitudinale, cu dungi în lung.
langsichtig *adj.* **1.** *(com.)* cu scadenţă lungă. 2. *(med.)* prezbit.
Langsichtigkeit *f. sg. (med.)* prezbiţie.
langsilbig *adj. (metr.)* cu silabe lungi.
Längskeil, *-(e)s, -e, m. (maş.)* pană longitudinală.
Längskraft, *-kräfte, f. (tehn.)* forţă axială.
Längskugel|lager, *-s, -, n. (tehn.)* palier, rulment axial cu bile; **balliges ~** rulment oscilant axial cu bile.
Längslage, *-n, f. (med.)* prezentare longitudinală (la naştere).
Längslager, *-s, -, n. (tehn.)* palier axial.
Längsliege|hang, *-(e)s, -hänge, m. (gimn.)* suspensie în mâini şi picioare.
Längslinie [-niə], *-n, f.* linie longitudinală, de-a lungul.
Längsnaht, *-nähte, f.* **1.** cusătură longitudinală. **2.** *(tehn.)* nituire longitudinală.
Längsneigung *f. sg. (geod.)* pantă, înclinare longitudinală.
Längsnut, *-en, f. (maş.)* canal longitudinal, crestătură în direcţie longitudinală.
Lang|spielplatte, *-n, f.* disc (de pick-up) microsion, disc L.P.
Längs|platte, *-n, f. (ferov.)* placă longitudinală.
Längsrichtung, *-en, f.* **1.** direcţie a lungimii. **2.** sens, direcţie longitudinală.
Längsrille, *-n, f.* canelură longitudinală.
Längs|schal, *-(e)s, -s* (şi *-e*), *m.* aripă de perdea.
Längs|schermaschine, *-n, f.* maşină de tuns (animale).
Längs|schicht, *-en,* **Längs|schichte**, *-n, f. (constr., geol.)* strat longitudinal.
Längs|schiff, *-(e)s, -e, n. (arhit.)* navă principală, longitudinală.
längs|schiffs *adv.* pe axa longitudinală, de-a lungul navei.
Längs|schlipp, *-(e)s, -e, m. (mar.)* cală de lansare.
Längs|schlitten, *-s, -, m. (maş. unelte)* sanie longitudinală.
Längs|schnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(tehn.)* secţiune longitudinală, profil longitudinal. **2.** *(ind. lemnului)* debitare în bloc.
Längs|schwelle, *-n, f. (constr.)* longrină.
Längs|schwingung, *-en, f. (fiz.)* oscilaţie longitudinală.
Längs|segel, *-s, -, n. (mar.)* velă triunghiulară.
Längs|seite, *-n, f.* latură longitudinală.
längs|seits *prep.* cu *gen. (mar.)* de-a lungul (bordului).
Längs|streifen, *-s, -, m.* dungă longitudinală (într-un material).
längst *adv.* **1.** de mult, de foarte mult; **ich habe es ~ vergessen** am uitat de mult. **2.** nicidecum, departe de...; **du weißt ~ nicht so viel wie er** nu ştii nici pe departe atât de mult cât ştie el; **das ist ~ nicht erwiesen** e departe de a fi dovedit.
lang|stachelig *adj. (bot.)* cu ghimpi lungi.
Längs|tal, *-(e)s, -täler, n.* v. Längental.
lang|stängelig *adj.* v. langstielig.
längste *(der, die, das ~) sup.* de la lang cel mai lung, cea mai lungă.

lạngstens *adv.* cel mult; cel mai târziu; **seine Rückkehr erfolgt ~ in drei Tagen** întoarcerea lui va avea loc în cel mult trei zile.
lạng|stielig *adj.* **1.** *(bot.)* cu lujer, cu cotor lung, cu tulpină lungă. **2.** cu coadă lungă. **3.** *(fam.)* obositor, plictisitor.
Lạng|stieligkeit, *-en, f. (fam.)* plictiseală; vorbă lungă.
Lạ̈ngs|träger, *-s, -, m.* **1.** *(ferov.)* lonjeron. **2.** *(mar.)* curent longitudinal.
Lạng|strecke, *-n, f. (sport)* distanță pentru cursă de fond.
Lạng|streckenflug, *-(e)s, -flüge, m.* zbor pe distanță lungă.
Lạng|streckenflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion de cursă lungă.
Lạng|streckenlauf, *-(e)s, m. sg. (sport)* alergare, cursă de fond.
Lạng|streckenläufer, *-s, -, m. (sport)* alergător de fond, fondist.
Lạng|streckenrakete, *-n, f. (av.)* rachetă cu rază lungă de acțiune.
Lạng|streckler, *-s, -, m.* v. Langstreckenläufer.
Lạng|stroh, *-(e)s, n. sg.* paie lungi.
Lạng|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* șezlong.
lạ̈ngst verflọssen, lạ̈ngst vergạngen *adj.* trecut, petrecut de mult.
Lạ̈ngsverschiebung, *-en, f. (tehn.)* deplasare longitudinală.
Lạ̈ngswand, *-wände, f.* perete longitudinal.
Lạ̈ngswelle, *-en, f. (fiz.)* undă longitudinală.
Lạngtagpflanzen *pl. (bot.)* plante care înfloresc numai în zilele mai lungi decât nopțile.
Lạngtrieb, *-(e)s, -e, m. (bot.)* butaș; lăstar lung.
Langụste, *-n, f. (zool.)* langustă *(Palinuris vulgaris)*.
Lạngvers [-fɛɐs], *-es, -e, m. (metr.)* vers cu cinci sau mai multe picioare.
Lạngwagen, *-s, -, m.* **1.** car lung. **2.** *(auto.)* vehicul cu gabarit depășit.
Lạngwelle *f. sg.* v. Langeweile.
lạngweilen, *langweilte, gelangweilt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) plictisi; **jn. mit etwas ~** a plictisi pe cineva cu ceva.
Lạngweiler, *-s, -, m.* persoană înceată, plictisitoare.
lạngweilig *adj.* plictisitor, plicticos.
Lạngweiligkeit, *-en, f.* plictiseală.
Lạngwelle, *-n, f. (radio.)* undă lungă.
Lạngwellenbereich, *-(e)s, m. sg. (radio.)* gamă de unde lungi.
Lạngwellensender, *-s, -, m. (radio.)* post emițător pe unde lungi.
lạngwellig *adj.* cu unde lungi.
Lạngwerden, *-s, n. sg.* **1.** lungire, creștere în lungime, elongație. **2.** viscozitate (a vinului). **3.** *(bot.)* etiolare.
Lạngwiede, *-n, f.* v. Langbaum.
lạngwierig *adj.* mult, de lungă durată, care cere mult timp.
Lạngwierigkeit, *-en, f.* lungime, durată lungă.
Lạngwolle, *-n, f.* lână cu fire lungi.
Lạngzeher, *-s, -, m. (zool.)* macrodactil.
Lạngzeile, *-n, f. (metr.)* vers lung (din două emistihuri).
Lạngzeit|arbeitlose, *-n, -n (ein Langzeitarbeitloser), m.* și *f.* șomer de lungă durată.
Lạngzeit|arbeitslosigkeit *f. sg.* șomaj de lungă durată.
Lạngzeitfolge, *-n, f.* v. Langzeitschaden.
Lạngzeitgedächtnis, *-ses, -se, n. (psih.)* memorie de lungă durată.
Lạngzeitschaden, *-s, -schäden, n.* pagubă pe termen lung.
Lạngzeitwirkung, *-en, f.* efect de lungă durată.
lạngzüngig *adj. (zool.)* cu limbă lungă, macroglosat, longilingual.
Lạngzüngler, *-s, -, m. (zool.)* macroglosat.
Lạnke, *-n, f.* **1.** *(reg.)* (carne de la) șold. **2.** *(iht.)* v. Seeforelle.
Lạnne, *-n, f. (reg.)* **1.** rudă, oiște bifurcată. **2.** șipcă, laț de gard.
Lanolin, *-s, -e, n.* lanolină.
Lantane, *-n, f. (bot.)* aurică *(Lantana camara)*.
Lanthan, *-s, n. sg. (chim.)* lantan.
Lanthanid, Lanthano|id, *-(e)s, -e* (și *-en*), *m. (mineral.)* lantanit.
Lạnze, *-n, f.* **1.** lance, suliță; *(fig.)* **für jn. eine ~ brechen** (sau **einlegen**) a lua apărarea cuiva. **2.** *(pescuit)* cange, harpon. **3.** *(reg.)* jet, țâșnitură înaltă de apă.
lạnzen|ähnlich *adj.* ca o lance.
lạnzenblätterig *adj. (despre frunze)* lanceolat.
Lạnzenbrechen, *-s, n. sg. (ist.)* luptă cavalerească cu lănci.
Lạnzenbrecher, *-s, -, m. (ist.)* luptător cu lancea.
Lạnzenfähnchen, Lạnzenfähnlein, *-s, -, n.* steguleț la lancea cavaleriștilor, a ulanilor.
Lạnzenfechten, *-s, n. sg.* v. Lanzenbrechen.
Lạnzenflagge, *-n, f.* v. Lanzenfähnchen.
lạnzenförmig *adj.* în formă de lance, lanceolat.
lạnzenge|übt *adj.* v. lanzenkundig.
Lạnzenknecht, *-(e)s, -e, m. (înv.)* v. Landsknecht.
lạnzenkundig *adj.* iscusit în mânuirea lăncii.
Lạnzenmann, *-(e)s, -leute, m.* v. Lanzenträger.
Lạnzen|nase, *-n, f. (zool.)* specie de liliac *(Phyllostoma hustatum)*.
Lạnzenreiter, *-s, -, m. (ist.)* lăncier, ulan călare.
Lạnzenrennen, *-s, n. sg.* v. Lanzenbrechen.
Lạnzenschlange, *-n, f. (zool.)* șarpe cu lănci *(Bothrops atrox)*.
Lạnzenschmied, *-(e)s, -e, m.* făurar, fierar de lănci.
Lạnzenschuh, *-(e)s, -e, m.* pantof cu toc în formă de lance.
Lạnzen|spiel, *-(e)s, -e,* v. Lanzenbrechen.
Lạnzen|spitze, *-n, f.* vârf de lance.
Lạnzen|stechen, *-s, n, sg.* v. Lanzenbrechen.
Lạnzen|stich, *-(e)s, -e,* **Lạnzen|stoß**, *-es, -stöße, m.* împunsătură, lovitură de lance.
Lạnzenträger, Lạnzer, *-s, -, m. (ist.)* lăncier.
Lanzẹttbe|steck, *-(e)s, -e, n. (chir.)* trusă cu lanțete.
Lanzẹttbogen, *-s, -* (și *-bögen*), *m. (constr.)* arc ogival.
Lanzẹtte, *-n, f. (med.)* lanțetă.
Lanzẹtten|stich, *-(e) s, -e, m. (chir.)* incizie cu lanțeta.
Lanzẹttfisch|chen *pl. (iht.)* branhiostomi *(Amphioxus lanceolatus)*.
lanzẹttförmig *adj. (bot.)* lanceolat.
Lanzẹttklinge, *-n, f.* lamă de lanțetă.
Lanzẹtt|stich, *-(e)s, -e, m.* v. Lanzettenstich.
lanzieren, *lanzierte, lanziert, vb. (h) tr.* v. lancieren.
lanzinierend *adj. (despre dureri)* viu, arzător, sfâșietor.
Lạnzknecht, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Landsknecht.
lapidar, lapidarisch *adj.* lapidar, scurt, concis.
Lapidarschrift, *-en, f.* **1.** scriere lapidară. **2.** *(tipogr.)* caractere lapidare.
Lapidar|stil, *-(e)s, -e, m.* stil lapidar.
Lapis, *-, m. sg.*, **Lapislazuli**, *-, -, m. (mineral.)* lazurit, lapislazuli.
Lapp, *-en, -en, m. (reg.)* (om) prostănac.
Lappalie [-liə], *-n, f.* bagatelă, fleac.
Lạ̈ppchen, *-s, -, n.* **1.** peticel, cârpă (mică), zdreanță. **2.** *(anat., bot.)* lob; **~ am Ohr** lobul urechii; **einem ~ ähnlich** sau **aus ~ bestehend** lobular; **in ~ eingeteilt** lobulat; **Bildung der ~** lobulație; **zwischen den ~** interlobular; **mit gleichen ~** echilobat.
Lạ̈ppdorn, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* dorn de rodare.
Lạppe, *-n, -n, m.* lapon.
lạppen, *lappte, gelappt, vb. (h)* **I.** *tr. (fam.)* a petici, a cârpi. **II.** *intr.* a atârna moale, flasc.
Lạppen, *-s, -, m.* **1.** cârpă, zdreanță; *(fam.)* **diesen ~ kannst du nicht mehr tragen** nu mai poți îmbrăca această cârpă; *(fam., ist.)* **ein blauer ~** o bancnotă de 100 de mărci (vest-germane). **2.** *(vân.)* stegulețe (de marcare), șir de stegulețe (cu care e împrejmuit locul de goană); *(fam.)* **durch die ~ gehen** sau **sich auf die ~ machen** a o șterge, a fugi, a o tuli. **3.** *(mar.)* pană a vâslei. **4.** *(constr.)* toc de balama. **5.** *(anat.)* lob. **6.** *(bot.)* lob. **7.** *(cul.)* fleică. **8.** *(în expr., fam.)* ureche; **jm. ein paar hinter die ~ geben** a trage cuiva câteva palme.
lạ̈ppen, *läppte, geläppt, vb. (h) tr. (tehn.)* a roda, a lepui.
Lạ̈ppen, *-s, n. sg. (tehn.)* **1.** leping. **2.** rodare.
lạppen|artig *adj. (anat., bot.)* lobular, lobulat.
Lạppenbildung, *-en, f. (anat., bot.)* lobulație, lobație.
lạppenfüßig *adj. (ornit.)* lobiped, cu picior lobat.
Lạppenjagd, *-en, f.* vânătoare cu stegulețe.
Lạppenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* varză *(Brassica oleracea)*.
Lạppenschnitt, *-(e)s, -e, m. (chir.)* secțiune, amputație lobară.
Lạppentaucher, *-s, -, m. (ornit.)* cufundar, bodârlău; **der große ~** cufundarul-mare, bodârlăul-mare *(Lophaethyia cristata)*.
lạppentragend *adj.* cu lobi.
Lạppenvogel, *-s, -vögel, m.* v. Lappentaucher.
Lạppenzeher, *-s, -, m. (zool.)* pinidactil.
Lạpper, *-s, -, m. (înv.)* cârpaci.
Lapperei, Läpperei, *-en, f.* **1.** cârpăceală. **2.** *(fig.)* bagatelă, fleac, nimic.
lạppern, *lapperte, gelappert,* **lạ̈ppern**, *läppert, geläppert, vb. (h) (fam.)* **I.** *tr.* **1.** a sorbi (cu zgomot), a lipăi. **2.** *(impers.,* cu *nach)* a avea poftă; **es läppert ihn nach Schokolade** are poftă să mănânce ciocolată. **II.** *refl.* a spori, a se înmulți încetul cu încetul; **es läppert sich zusammen** se adună încetul cu încetul.
Lạ̈pperschuld, *-en, f. (fam.)* datorie măruntă, dar supărătoare.
lạ̈pperweise *adv. (fam.)* puțin câte puțin, cu țârâita.
lạppig *adj.* **1.** *(înv.)* zdrențăros. **2.** moale, lăbărțat, flasc. **3.** *(anat., bot.)* lobat. **4.** *(fig., fam.)* de nimic, fără valoare. **5.** *(reg.)* neghiob, nătâng, nerod.
Lạppin, *-nen, f.* laponă.
Lạppingmaschine ['lɛplŋ-], *-n, f. (fam.) (tehn.)* mașină de lepuit, de rodat, de leping.
lạ̈ppisch *adj.* **1.** copilăros, nătâng; naiv; **er hat sich ~ benommen** s-a comportat ca un nătâng. **2.** ridicol, caraghios. **3.** *(înv.)* flasc, lăbărțat.
Lạppjagen, *-s, n. sg.*, **Lạppjagd**, *-en, f.* v. Lappenjagd.
Lạppländer, *-s, -, m.* v. Lappe.
lạppländisch *adj.* lapon.
Lạ̈ppmaschine, *-n, f.* v. Lappingmaschine.
Lạ̈ppscheibe, *-n, f. (maș.)* disc de lepuit, de rodare.
Lạps, *-es, -e, m. (fam.)* om molâu; tont, găgăuță.
Lạpsus, *-, -, m.* lapsus; greșeală; **~ linguae** greșeală de exprimare.
Laptop ['lɛp…], *-s, -s, m.* computer personal portabil.
lạ̈rbschen, *lärbschte, gelärbscht, vb. (h) intr. (reg.)* a lenevi.
Lạ̈rche, *-n, f. (bot.)* larice, zadă *(Larix decidua)*.
Lạ̈rchenholz, *-es, -hölzer, n.* lemn de larice, de zadă.
Lạ̈rchenkrebs, *-es, -e, m. (bot.)* cancer al laricei *(Pasyscypha willkommii)*.
Lạ̈rchenschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* iască de larice *(Polyporus officinalis* sau *laricis)*.
Lạ̈rchen|stoff, *-(e)s, m. sg. (chim.)* coniferină.
Laren *pl. (mit.)* lari.
large [la:rʒ] *adj. (elv.)* darnic, generos, larg.
Larifari, *-s, n. sg. (fam.)* fleacuri, prostii, nimicuri, nerozii.
larifari! *interj.* nu-i nimic! fleacuri! prostii! nerozii!
Lạ̈rm, *-(e)s, m. sg.* **1.** zgomot, larmă, vuiet; **der ~ der Großstadt** zarva, zgomotul metropolei. **2.** gălăgie, tărăboi; scandal; **viel ~ um nichts** mult zgomot pentru nimic; **~ schlagen** a face gălăgie, a provoca larmă; a suna alarma.
Lạ̈rm|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat care produce zgomote; sirenă (care sună alarma).
lạ̈rm|arm *adj.* silențios.
Lạ̈rmbekämpfung, *-en, f.* combatere a zgomotului.
Lạ̈rmbelästigung, *-en, f.* poluare fonică.
Lạ̈rmbelastung, *-en, f. (med.)* solicitare datorită zgomotului.
Lạ̈rmbläser, *-s, -, m. (înv.)* gornist care sună alarma.
lạ̈rm|empfindlich *adj.* sensibil la zgomot.
lạ̈rmen, *lärmte, gelärmt, vb. (h) intr.* a face zgomot, gălăgie, scandal.
lạ̈rmend **I.** *part. prez.* de la lärmen. **II.** *adj.* și *adv.* zgomotos, gălăgios.
Lạ̈rm|ente, *-n, f. (zool.)* rață bălțată *(Anas strepera)*.

Lärmer, *-s, -, m.* persoană zgomotoasă, gălăgioasă, scandalagiu.
lärmerisch *adj.* v. lärmig.
Lärmfeuer, *-s, n. sg. (mil.)* focuri de alarmă.
Lärmgeschrei, *-(e)s, n. sg.* strigăt, țipăt de alarmă.
Lärmglocke, *-n, f.* clopot de alarmă, tocsin.
Lärmgrenze, *-n, f. (fiz.)* prag de percepere a sunetelor, prag de audibilitate.
lärmig *adj.* zgomotos, gălăgios, plin de zgomote.
Lärm|macher, *-s, -, m.* v. Lärmer.
larmoyant [-moa'jant] *adj.* lacrimogen; plângăreț; exagerat sentimental.
Lärmpegel, *-s, -, m. (fiz.)* debit de zgomote.
Lärmpfeife, *-n, f.* fluier, semnal de alarmă.
Lärmquelle, *-n, f.* sursă de zgomot.
Lärm schluckend *adj.* izolator fonic, care izolează fonic.
Lärmschuss, *-es, -schüsse, m.* împușcătură de alarmă.
Lärmschutz, *-es, m. sg.* protecție contra zgomotelor, izolație fonică, acustică.
Lärmschutzwall, *-(e)s, -wälle, m.* dig de protecție contra zgomotelor.
Lärmschutzwand, *-wände, f.*, **Lärmschutz|zaun**, *-(e)s, -zäune, m.* zid de protecție contra zgomotelor.
Lärmsignal, *-(e)s, -e, n.* semnal de alarmă.
Lärm|stufe, *-n, f. (fiz.)* grad, volum al zgomotului.
lärmsüchtig *adj.* gălăgios, scandalagiu, zgomotos.
lärmvoll *adj.* zgomotos.
Lärmvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de alarmă.
Lärmwall, *-wälle, m.* v. Lärmschutz.
Lärmzeichen, *-s, -, n.* v. Lärmsignal.
Lärvchen ['lɛrf-], *-s, -, n. (dim.* de la Larve) **a)** mască mică; **b)** *(fam.)* chip drăgălaș, mutrișoară.
Larve [-fe și -və], *-n, f.* **1.** *(zool.)* larvă. **2.** mască; **jm. die ~ abreißen** (sau **herunterreißen**, sau **vom Gesicht reißen**) a demasca pe cineva. **3.** chip, mutră, figură; **eine hübsche ~** un chip frumușel, o mutră drăgălașă. **4.** *(înv.)* stafie, fantomă, strigoi.
larven|ähnlich *adj. (zool.)* larviform, în formă de larvă.
Larvengesicht, *-es, -er, n.* **1.** față urâtă ca o mască. **2.** persoană mascată, mască.
Larventaucher, *-s, -, m. (zool.)* cufundac *(Fratercula arctica)*.
laryngal *adj. (fon.)* laringal.
Laryngitis *f. sg. (med.)* laringită.
Laryngologie *f. sg. (med.)* laringologie.
Laryngoskop, *-s, -e, n. (med.)* laringoscop.
Laryngotomie, *-n* [-'mi:ən], *f. (med.)* laringotomie.
Larynx, *-, Laryngen, m. (anat.)* laringe.
las *pers.* 1 *și a 3-a ind. imperf.* de la lesen.
lasch *adj.* moale, molatic, fără energie.
Lasche, *-n, f.* **1.** *(ferov.)* eclisă (la joantă). **2.** limbă (la ghete). **3.** clapă (la buzunar). **4.** clin (la mânecă). **5.** *(dulgherie)* crestătură, tăietură. **6.** *(reg.)* coajă (de rană). **7.** *(fin.)* acont.
laschen, *laschte, gelascht, vb. (h) tr. (tehn.)* a uni, a reuni, a înnădi cu eclise.
Laschenblech, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* placă de întărit eclisa.
Laschenbruch, *-(e)s, -brüche, m. (tehn.)* rupere de eclisă.
Laschene, *-n, f. (constr.)* lisă.
Laschenkette, *-n, f. (maș.)* lanț articulat, cu eclise.
Laschen|nietung, *-en, f. (metal.)* nituire cu eclise.
Laschenschraube, *-n, f. (ferov.)* bulon cu eclisă.
Laschen|stoß, *-es, -stöße, m. (maș.)* joantă cu eclise.
Laschenverbindung, *-en, f. (metal.)* îmbinare cu eclise.
Lasch|heit *f. sg.* moliciune, moleșeală.
Laschung, *-en, f. (constr., metal.)* reunire, îmbinare cu eclise.
Lase, *-n, f. (reg.)* ulcior, carafă cu cioc; cană de bere.
Laser ['leizə], *-s, -, m., (fiz.)* laser.
Laser|anlage, *-n, f* aparat cu laser.
Laserdrucker, *-s, -, m.* imprimantă cu laser.
Lasergerät, *-(e)s, -e, n.* v. Laser.
Laserkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* zmeoaică *(Laserpitium latifolium* L.).
lasern, *laserte, gelasert, vb. (h) tr. (med.)* a trata cu laser.
Laser|strahl, *-(e)s, -en, (fiz.)* rază laser.
lasieren, *lasierte, lasiert, vb. (h) tr.* a smălțui, a glazura.
Lasierung, *-en, f.* smălțuire, glazurare.
Läsion, *-en, f.* leziune.
lass *adj.* v. lasch.
Lass, *Lasses, Lasse, m. (reg.)* jgheab, uluc (de lemn).
Lassalleanismus, *-, m. sg.* lassalleanism, concepția lui Lassalle.
Lassbecken, *-s, -, n. (med.)* lighean, vas pentru scurgerea sângelui.
Läße *f. sg. (reg.)* **1.** *(bis. cat.)* indulgență. **2.** interval.
Lasse, *-n, -n, m. (înv.)* iobag.
lassen, *ließ, gelassen (du, er lässt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lăsa; **die Tür offen ~** a lăsa ușa deschisă; **jn. in Ruhe ~** a lăsa pe cineva în pace; **etwas aus den Händen ~** a lăsa ceva din mâini, a lăsa să scape; *(fam.)* **jn. links liegen ~** a întoarce spatele cuiva; **alles liegen und stehen ~** a lăsa totul baltă. **2.** a da drumul; a slobozi; **jm. Blut** (sau **jn. zur Ader**) **~** a lăsa, a lua cuiva sânge; **nicht aus den Augen ~** a nu slăbi, a nu pierde din ochi (pe cineva); **Wein ~** a da cep vinului; *(fam.)* **sein Wasser ~** a urina; **jn. laufen ~ a)** a da drumul cuiva; **b)** *(fam.)* a nu se mai ocupa de cineva, a-l trimite la plimbare; *(fig., în expr.)* **er musste Haare ~** a fost păgubit. **3.** a lăsa, a permite; **jn. eintreten ~** a lăsa pe cineva să intre; **etwas geschehen ~** a permite ceva; a consimți la ceva; **jn. sprechen ~** a lăsa pe cineva să vorbească; **lass mich machen** lasă-mă să fac cum știu eu; **er lässt mit sich nicht spaßen** nu știe de glumă; **es darauf ankommen ~** a risca, a lăsa să se întâmple ceva; **sein ~** a renunța, a nu mai face; (cu *dat.; în expr.*) **sich Zeit ~** a nu se grăbi; **er lässt sich nichts sagen** nu vrea să asculte; **lass dir das gesagt sein** ține minte ce ți-am spus; **ich habe mir sagen ~** am aflat, am auzit; **sich etwas gefallen ~** a îngădui, a permite ceva; **er lässt sich alles gefallen** rabdă, suportă orice; **sich nichts merken ~** a se preface că nu știe nimic; **es sich schmecken ~** a mânca cu poftă, a savura; **sich nichts abgehen ~** a nu se lipsi de nimic, a nu renunța la nimic; **sich etwas einfallen ~** a se gândi la ceva; **lass sie erst einmal erwachsen sein!** așteaptă până se face mare! **4.** a pune, a da, a porunci, a ordona, a comanda; **sich** *(dat.)* **einen Anzug machen ~** a-și comanda un costum; **er hat mich schreiben ~** m-a pus să scriu; **jn. etwas wiederholen ~** a pune pe cineva să repete ceva; **jn. etwas fühlen ~** a face pe cineva să simtă ceva; **jn. holen** (sau **kommen**) **~** a trimite după cineva; **jn. grüßen ~** a transmite cuiva salutări, complimente; **jm. etwas sagen ~** a comunica, a transmite cuiva o vorbă. **5.** a nu face, a lăsa, a renunța (la ceva); a părăsi, a lepăda; **er kann das Trinken nicht ~** nu se poate lăsa de băut; **jn. im Stich ~** a părăsi pe cineva (la nevoie); **außer Acht ~** a nu lua în considerare; **sein Leben fürs Vaterland ~** a-și da viața pentru patrie; **er weiß sich** *(dat.)* **vor Lachen nicht zu ~** nu știe să-și stăpânească râsul. **6.** *(ajută la formarea imperativului la pers.* 1 *pl.)* **lass** (sau **lasst**) **uns gehen!** hai să mergem. **II.** *refl.* **1.** a se lăsa; **sich gehen ~** a nu-și impune nici un efort de voință, a nu se stăpâni, a face cum îi vine; **sich nicht irre machen ~** a nu-și pierde cumpătul, a nu se lăsa intimidat; **sich nicht stören ~** a nu se lăsa deranjat. **2.** (și *impers.)* a se lăsa; a putea fi...; **hier lässt's sich gut sein** aici e bine; **das lässt sich denken** se înțelege, bineînțeles, e de la sine înțeles; **das lässt sich hören** asta îmi place, îmi convine; **diese Gründe ~ sich hören** aceste motive sunt plauzibile; **dagegen lässt sich nichts sagen** în această privință n-am ce spune, n-am ce obiecta; **darüber ließe sich viel sagen** aici ar fi multe de spus; **das lässt sich nicht mehr ändern** n-ai ce să-i mai faci; **wenn es sich tun lässt** dacă se poate face; **das ließ sich von ihm erwarten** puteai să te aștepți la asta din partea lui; **es lässt sich nicht leugnen, dass...** nu se poate tăgădui că...; **dieser Wein lässt sich trinken** acest vin nu-i rău. **III.** *intr.* **1.** **(von)** a se lăsa (de...), a renunța (la...); **von seiner Meinung nicht ~** a nu renunța la părerea sa; **ich kann von ihm nicht ~** nu mă pot despărți de el. **2.** *(înv., reg.)* a sta, a ședea, a veni (bine, rău); **das lässt ihm gut** asta îi stă bine; **das lässt nicht gut** nu șade bine, nu se cuvine, nu se cade.
Lassen, *-s, n. sg. (în expr.)* **sein Tun und ~** purtarea, activitatea, viața sa.
Lassheit *f. sg.* **1.** moliciune. **2.** neglijență; indolență.
lässig *adj.* **1.** moale; încet. **2.** comod, leneș. **3.** neglijent; indolent, indiferent; lejer; nonșalant.
Lässigkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* moliciune. **2.** comoditate, lenevie. **3.** nepăsare, indolență, indiferență; nonșalanță; neglijență.
Lassleute *pl. (ist.)* iobăgime.
lässlich *adj.* **1.** *(bis. cat.)* care se poate ierta, scuzabil; **~e Sünden** păcate ușoare (care se pot ierta). **2.** comod; neglijent; indolent.
Lasso, *-s, -s, m.* (sau *n.)* lasou, laț.
Lassowerfer, *-s, -, m.* aruncător de lasou.
Last, *-en, f.* **1.** (și *fig.)* sarcină, povară, greutate; **eine ~ von 10 000 Tonnen** o greutate de 10 000 de tone; *(fig.)* **jm. zur ~ fallen** (sau **werden**) a fi cuiva o povară, a cădea pe capul cuiva; **jm. etwas zur ~ legen** a imputa cuiva ceva, a învinui pe cineva de ceva. **2.** încărcătură. **3.** *(mar.)* magazie. **4.** *(jur., com., mai ales pl.)* impozit, dare; cheltuială; sarcină; **auf dem Haus liegen hohe ~en** casa este grevată de ipotecă; *(com.)* **zu ~en des Käufers** în contul cumpărătorului.
Lastadie [-diə] și **Lastadie**, *-n, f. (reg., mar.)* debarcader (pentru mărfuri).
Last|anhänger, *-s, -, m.* remorcă (de autocamion).
Last|arm, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* braț de acționare a sarcinii; pârghie.
Last|auslöser, *-s, -, m. (fiz.)* declanșor al greutății.
Last|auto, *-s, -s, n.* autocamion.
Lastbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă groasă sub acoperiș.
lastbar *adj. (înv.)* v. lastentragend.
Lastboot, *-(e)s, -e, n. (mar.)* cargou, șlep.
lasten, *lastete, gelastet (du lastest, er lastet), vb. (h) intr. (auf, über* cu *dat.)* a apăsa (asupra cuiva sau asupra ceva); a împovăra, a greva; **auf dem Dach lastet viel Schnee** pe acoperiș apasă multă zăpadă; *(fig.)* **die Verantwortung lastet auf ihm** răspunderea cade asupra lui.
Lasten|abschreibung, *-en, f. (jur.)* ștergere, radiere a ipotecii, a unei sarcini.
Lasten|aufzug, *-(e)s, -züge, m.* ascensor de mărfuri.
Lasten|ausgleich, *-(e)s, m. sg.* repartizare egală a pagubelor, a sarcinilor (decurgând din datoriile de război); plată (de către stat) a unei părți din pagube (provocate de război).
Lasten|ausgleichfonds [-fõ:], *-s* [-fõ:s], *-s* [-fõ:s], *m.* fond de compensare a efectelor războiului.
Lastenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie de sarcini, de datorii.
Lastenfahr|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* v. Lastenaufzug.
lastenfrei *adj. (jur.)* liber, lipsit de sarcini, neipotecat.
Lastenheft, *-(e)s, -e, n.* caiet de sarcini.
Lastenlöschung, *-en, f.* v. Lastenabschreibung.
Lastensegler, *-s, -, m. (av.)* planor mare de transport.
Lasten|stand, *-(e)s, -stände, m.* totalitate a sarcinilor.
Lasten tragend *adj. (despre animale)* de povară.
Lastenträger, *-s, -, m.* v. Lastträger.
Lastenverkehr, *-(e)s, m. sg.* trafic de mărfuri.
Lastenzug, *-(e)s, -züge, m.* v. Lastzug.
Laster[1], *-s, -, n.* **1.** viciu; **einem ~ frönen** a fi sclavul unui viciu; **Müßiggang ist aller ~ Anfang** lenevia este mama tuturor viciilor. **2.** *(fam.)* creatură vicioasă, imorală, infamă.
Laster[2], *-s, -, m. (fam.)* autocamion.
Lästerchronik [-kro:-], *-en, f.* cronică scandaloasă.
Lästerei, *-en, f.* calomniere, bârfeală.
Lästerer, *-s, -, m.* **1.** defăimător, calomniator. **2.** *(bis.)* hulitor, apostat. **3.** *(reg., pop.)* măcelar nepriceput.
lasterfrei *adj.* fără vicii.
Lästergeschichte, *-n, f.* v. Lästerchronik.
laster|haft *adj.* vicios, desfrânat, imoral.
Laster|haftigkeit *f. sg.* depravare, perversitate, imoralitate, corupție.
Laster|höhle, *-n, f. (fam.)* bârlog al viciului, al desfrâului; bordel.
Lasterknecht, *-(e)s, -e, m.* sclav al viciului.
Lasterleben, *-s, -, n.* viață depravată, desfrânată, imorală.

lästerlich I. *adj.* **1.** defăimător, calomnios; infam, nelegiuit. **2.** hulitor, fără Dumnezeu. **3.** *(înv.)* vicios. **II.** *adv.* *(fam.)* foarte mult, groaznic; **sich ~ langweilen** a se plictisi de moarte.
Lästermaul, *-(e)s, -mäuler, n.* defăimător, calomniator, clevetitor, gură-rea.
lästern, *lästerte, gelästert, vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a bârfi, a cleveti, a vorbi de rău; a calomnia, a defăima. **2.** a huli, a blestema.
Läster|rede, *-n, f.* **1.** cuvântare injurioasă, calomnioasă. **2.** clevetealā, cuvinte defăimătoare, injurii, bârfeală.
Lästerschrift, *-en, f.* pamflet (injurios), diatribă.
Läster|stein, *-(e)s, -e, m.* stâlp al infamiei.
Lästersucht *f. sg.* manie de a bârfi, de a calomnia, pasiune pentru scandal.
lästersüchtig *adj.* care are mania de a bârfi, de a calomnia.
Lästertat, *-en, f.* faptă vicioasă, păcătoasă, acţiune infamă.
Lästertrieb, *-(e)s, m. sg.* înclinare spre păcat, spre viciu.
Lästerung, *-en, f.* **1.** defăimare, bârfire, calomniere. **2.** hulire, blasfemie, blestem.
lastervoll *adj.* v. lasterhaft.
Lästerzunge, *-n, f.* v. Lästermaul.
Last|esel, *-s, -, m.* v. Packesel.
Lastfahrer, *-s, -, m.* şofer de camion.
Lastfracht, *-en, f. (mar.)* fraht la tonă.
Lastfuhre, *-n, f.* încărcătură a unei căruţe, a unui camion.
Lastfuhrwerk, *-(e)s, -e, n.* camion.
lästig *adj.* supărător, inoportun; obositor, plictisitor, incomod; **jm. ~ werden** (sau **fallen**) a incomoda pe cineva.
Lastigkeit *f. sg. (mar., av.)* poziţie în funcţie de încărcătură.
Lästigkeit, *-en, f.* inoportunitate; supărare; caracter incomod.
Lasting, *-s, -s, m. (text.)* satin de lână (pentru îmbrăcat mobila).
Lastkahn, *-(e)s, -kähne, m. (mar.)* şaland, barcă de transport.
Lastkatze, *-n, f. (tehn.)* pisică (de macara).
Lastkraftwagen, *-s, -, m.* autocamion.
Lastkran, *-(e)s, -e* (sau *-kräne*), *m.* macara de încărcare-descărcare.
Lastpferd, *-(e)s, -e, n.* cal de povară.
Lastposten, *-s, -, m. (com.)* (cont de) debit.
Lastraum, *-(e)s, -räume, m. (mar.)* cală (a navei).
Lastreifen, *-s, -, m.* anvelopă pentru vehicule de tonaj mare.
Last|schiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă de transport.
Last|schrift, *-en, f. (cont.)* înregistrare, aviz de debit.
Lastschrift|anzeige, *-n, f. (ec.)* aviz de debit.
Last|stufe, *-n, f. (tehn.)* **1.** grad de încărcare (la macarale). **2.** treaptă de sarcină.
Last|tier, *-(e)s, -e, n.* animal de povară.
Last|träger, *-s, -, m.* hamal.
Lastverteilung, *-en, f.* **1.** *(auto.)* repartizare a greutăţii pe osii. **2.** *(mec.)* repartiţie a sarcinii.
Lastvieh, *-(e)s, n. sg.* animale de povară.
Lastwagen, *-s, -, m.* (auto)camion.
Lastwagenfahrer, *-s, -, m.* conducător, şofer de autocamion.
Lastwinde, *-n, f. (tehn.)* vinci (de ridicat).
Last|zug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** *(ferov.)* tren de marfă, mărfar. **2.** *(auto.)* autocamion cu remorcă.
Lasur[1], *-en, f.* smalţ; glazură; lustru; email.
Lasur[2], *-s, -e, m. (mineral.)* lazulită, lapislazuli.
lasurblau *adj.* azuriu; ultramarin.
Lasurfarbe, *-n, f.* azur, culoare albastră-deschisă.
lasurfarben, lasurfarbig *adj.* v. lasurblau.
Lasurlack, *-(e)s, -e, m.* lac transparent.
Lasur|stein, *-(e)s, -e, m.* v. Lasur[2].
lasziv *adj.* lasciv.
Laszivität [-vi-], *-en, f.* lascivitate.
Latein, *-s, n. sg.* (limba) latină; **~ lernen** a învăţa latina; **in klassischem ~** în latina clasică; *(fig.)* **hier bin ich mit meinem ~ zu Ende** sau **hier geht mein ~ aus** mai departe nu ştiu, aici s-a zis cu ştiinţa mea.
Latein|amerika, *-s, n. sg.* America Latină.
latein|amerikanisch *adj.* latino-american.
Lateiner, *-s, -, m.* **1.** latinist, cunoscător al limbii latine. **2.** *(ist.)* latin. **3.** *(bis.)* romano-catolic. **4.** *(fam.)* elev de liceu umanist.
lateinisch *adj.* **1.** latin, latinesc; **die ~e Sprache** limba latină; **die ~e Volkssprache** latina vulgară; **~e Buchstaben** caractere, litere latine; **~e Kirche** biserica catolică. **2.** în scris anticva, cu caractere latine. **3.** romanic, latin; **die ~e Schweiz** Elveţia latină, romanică.
Lateinische, *-n, n. sg.* (limba) latină; **im ~n** în (limba) latină.
Lateinschrift *f. sg.* scriere cu litere latine.
Lateinschule, *-n, f.* **1.** *(ist.)* şcoală umanistă, clasică. **2.** gimnaziu.
Lateinsegel, *-s, -, n. (mar.)* velă latină, velă triunghiulară.
Latein|stunde, *-n, f.* oră, lecţie de limbă latină.
Latein|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* predare a limbii latine.
latent *adj.* latent, ascuns; **~e Krise** criză latentă.
Latenz *f. sg.* latenţă.
Latenz|ei, *-(e)s, -er, n. (biol.)* ou latent.
Latenz|zeit *f. sg. (med.)* perioadă de incubaţie.
lateral *adj.* lateral.
Lateral|erbe, *-n, -n, m.* moştenitor colateral.
Lateralkanal, *-s, -näle, m.* canal lateral.
Lateral|laut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* sunet lateral.
Lateralplan, *-(e)s, -pläne, m. (mar.)* plan de derivă.
Laterne, *-n, f.* **1.** felinar; lanternă. **2.** *(mar.)* fanal. **3.** v. Laternenfisch. **4.** *(constr.)* lanternă, luminator. **5.** *(auto.)* far, lumină de poziţie. **6.** *(reg.)* stea (pe fruntea animalelor). **7.** căciulă de tablă (la coşuri).
Laternen|an|stecker, Laternen|anzünder, *-s, -, m.* lampagiu.
Laternen|eisen, *-s, n. sg. (mar.)* suport de felinar.
Laternenfabrikant, *-en, -en, m.* fabricant de lanterne.
Laternenfest, *-(e)s, -e, n.* sărbătoare a lanternelor.
Laternenfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* specie de peşte din Oceanul Pacific *(Anomalopidae)*.
Laternenhalter, *-s, -, m.* portlanternă (la biciclete).
Laternenlicht, *-(e)s, n. sg.* **1.** lumină de lanternă. **2.** *(fam.)* lumină slabă.
Laternenmann, *-(e)s, -männer, m.* v. Laternenanzünder.
Laternenpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* stâlp de felinar; *(fig., fam.)* **ein Wink mit dem ~** un semn foarte clar, vizibil.
Laternensäule, *-n, f.* v. Laternenpfahl.
Laternenschein, *-(e)s, m. sg.* lumină slabă, de lanternă.
Laternensignal, *-s, -e, n.* semnal de lanternă.
Laternen|ständer, *-s, -, m.* suport de felinar.
Laternenträger, *-s, -, m.* **1.** stâlp de felinar. **2.** suport de far. **3.** *(entom.)* licurici *(Fulgora lanternaria)*.
Laternen|umzug, *-(e)s, -züge, m.* v. Laternenfest.
Laternenwitz, *-es, -e, m. (fam.)* glumă proastă, grosolană.
Latex, *-, m. sg.* latex; **eingedampfter ~** latex trecut prin etuvă, uscat.
Latexfarbe, *-n, f.* vopsea de acoperire cu latex.
Latexschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* ciupercă de latex, vineţică cu lapte *(Lactarius volemus)*.
Latexvulkanisat [-vul-], *-(e)s, -e, n.* latex vulcanizat.
Latierbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Lattierbaum.
Latifundienbesitzer [-diən-], *-s, -, m.* latifundiar.
Latifundium, *-s, -dien* [-diən], *n.* latifundiu.
Latiner, *-s, -, m. (ist.)* latin, locuitor din Latium.
latinisch *adj.* latin, din Latium.
latinisieren, *latinisierte, latinisiert, vb. (h) tr.* a latiniza.
Latinisierung, *-en, f.* latinizare.
Latinismus, *-, -men, m.* latinism.
Latinist, *-en, -en, m.* latinist.
Latinität *f. sg.* latinitate.
Latinum, *-s, n. sg.* examen la limba latină.
Latitüde, *-n, f.* **1.** *(geogr.)* latitudine. **2.** *(fig., înv.)* latitudine.
latitudinal *adj. (geogr.)* latitudinal.
Latitudinarier [-riər], *-s, -, m.* **1.** liber-cugetător. **2.** *(bis. anglicană)* latitudinar.
Latrie, *-n* [-'tri:ən], *f. (rel.)* adoraţie.
Latrine, *-n, f.* **1.** latrină, privată. **2.** *(argou)* ştire, zvon.
Latrinengerücht, *-(e)s, -e, n.*, **Latrinenparole**, *-n, f.* v. Latrine **(2)**.
latsch *adj.* v. latschig.
Latsch, *-es, -e* (şi *-en*), *m.* **1.** papuc, sabot. **2.** *(fam.)* persoană dizgraţioasă, greoaie, care nu stă drept. **3.** *(reg.)* cafea subţiată, slabă.
Latsche[1], *-n, f.* **1.** *(fam.)* persoană neglijentă, dezordonată. **2.** *(fam.)* persoană dizgraţioasă, greoaie, care nu stă drept. **3.** *(fam.)* pantof lăbărţat. **4.** palavre. **5.** (şi *vân.*) picior de urs, de raţă sălbatică, de porumbel. **6.** *(bot.)* crucea-pământului *(Heracleum sphondylium)*.
Latsche[2], *-n, f. (bot.)* pin pitic de munte, jep *(Pinus montana pumilio)*.
Lätsche, *-n, f. (reg.)* **1.** *(bot.)* lăptucă *(Lactuca sativa)*. **2.** v. Latsch **(1)**. **3.** laţ; ochi de împletitură. **4.** buză răsfrântă.
latschen, *latsche, gelatscht, vb. intr. (fam.)* **1.** *(s)* a târşâi papucii, a târî picioarele; a merge legănat ca o raţă. **2.** *(h)* a pălmui; **jm. eine ~** a cârpi cuiva o palmă.
Latschen, *-s, -, m. (fam.)* **1.** v. Latsch **(1)**. **2.** v. Latsche[1] **(3)**; *(fig.)* **aus den ~ kippen a)** a leşina; **b)** a se enerva, a nu se mai stăpâni.
lätschen, *lätsche, gelätscht, vb. (h) tr. (reg.)* a prinde cu laţul.
Latschendickicht, *-(e)s, -e*, **Latschengebüsch**, *-es, -e, n.* tufiş de jepi.
Latschenkiefer, *-n, f.* v. Latsche[2].
Latscher, *-s, -, m. (fam.)* persoană cu mersul greoi şi târşâit.
latschig, lätschig *adj.* **1.** *(fam.)* cu mers greoi, târşâit, dezordonat. **2.** leneş, încet, indolent. **3.** flasc; lăbărţat. **4.** *(despre gustul cărnii)* fad, insipid. **5.** *(despre vreme)* noroios, cu fleşcăraie.
Latte, *-n, f.* **1.** leaţ, şipcă, stinghie; riglă. **2.** *(forest.)* mlădiţă, copileţ drept şi subţire. **3.** *(fam.)* lungan, prăjină. **4.** *(sport)* ştachetă (pentru sărituri în înălţime); bară (a porţii). **5.** *(reg.)* răboj; *(fig.)* **etwas auf der ~ haben** a avea datorii. **6.** cătare (la armă); *(fam.)* **einen auf der ~ haben** a urî pe cineva.
latten, *lattete, gelattet (du lattest, er lattet), vb. (h) tr. (reg.)* a lăţui; a bate şipci.
Lattenbrett, *-(e)s, -er, n.* v. Fensterbrett.
Latten|einfriedung, *-en, f.*, v. Lattenzaun.
Lattengerüst, Lattenge|stell, *-(e)s, -e, n.* eşafodaj de şipci, de leaţuri.
Lattengitter, *-s, -, n.* grilaj de şipci.
Lattenholz, *-es, -hölzer, n.* lemn de şipci, de leaţuri.
Lattenkiste, *-n, f.* ladă de şipci.
Lattenläufer, *-s, -, m. (fam.)* **1.** laş, poltron, fricos. **2.** vânător de fuste.
Latten|nagel, *-s, -nägel, m.* cui de bătut şipci.
Lattenprofil, *-s, -e, n. (constr.)* secţiune a scândurii; calibru pentru scânduri.
Lattenrost, *-(e)s, -e, m.* grătar cu leaţuri.
Lattenschuss, *-es, -schüsse, m. (fotbal)* (lovitură în) bară.
Latten|strafe, *-n, f. (mil.)* arest sever.
Lattentreffer, *-s, -, m. (sport)* v. Lattenschuss.
Lattentuch, *-(e)s, -tücher, n. (text.)* pânză transportoare (formată din şipci).
Lattentür, *-en, f.* uşă de şipci, de leaţuri.
Lattenverschlag, *-(e)s, -schläge, m.* împrejmuire de leaţuri, de şipci.
Lattenwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** lăţuire. **2.** grilaj din şipci; astereală.
Lattenzaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard din leaţuri, din şipci.
Latt|hammer, *-s, -, m. (tâmplărie)* ciocan ascuţit (de bătut şi scos cuie).
Lattich, *-(e)s, -e, m. (bot.)* lăptucă *(Lactuca sativa)*; **wilder ~** lobodă *(Atriplex)*.
Lattich|eule, *-n, f. (entom.)* omidă de lăptucă *(Cucullia lactucae)*.

Lattierbaum, *-(e)s, -bäume, m.* barieră de lemn în grajd, stănoagă.
Latus, -, -, *n. (com.)* report.
Latwerge, *-n, f.* **1.** *(farm.)* electuar. **2.** *(reg.)* magiun.
Latz, *-es, Lätze, m.* **1.** piept (la şorţ sau rochie). **2.** clapă (la pantalonii tirolezi). **3.** bavetă; *(fam.)* **eins vor den ~ knallen** a trage un pumn în faţă, în piept.
Lätzchen, *-s, -, n.* (*dim.* de la Latz) bavetă, bavetică.
latzen, *latzte, gelatzt (du, er latzt), vb. (h) tr. (reg.)* a plăti.
Latzschürze, *-n, f.* şorţ cu piept.
lau *adj.* **1.** v. lauwarm. **2.** *(fig.)* moderat, fără căldură, indiferent; **~ er Empfang** primire rece.
läu *adj. (reg.)* **1.** leneş, puturos. **2.** simplu, prost.
laub *adj. (elv.)* blând, îngăduitor.
Laub, *-(e)s, n. sg.* **1.** frunziş; **grünes ~** frunziş verde. **2.** înverzire; **der Baum steht im dritten ~** copacul are trei ani. **3.** *(arhit.)* ornamentaţie (la case, coloane etc.) în formă de frunze. **4.** (culoarea) verde (la cărţile de joc germane).
Laub|abfall, *-(e)s, m. sg.* v. Laubfall.
Laub|apfel, *-s, -äpfel, m.* v. Gallapfel.
laub|artig *adj.* v. laubförmig.
Laub|baum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore foios.
laub|bekränzt *adj.* încununat, împodobit cu frunziş.
Laub|blatt, *-(e)s, -blätter, n.* frunză.
Laubdach, *-(e)s, -dächer, n.* boltă de frunziş, frunzar, umbrar.
Laube[1], *-n, f.* **1.** chioşc (de grădină), pavilion. **2.** *(constr.)* pridvor (cu arcade), verandă (acoperită); portic. **3.** *(teatru)* lojă (laterală).
Laube[2], *-n, -n, m. (reg.)* specie de peşte alb *(Alburnus lucidus)*.
Laubendach, *-(e)s, -dächer, n.* **1.** acoperiş de pavilion, de chioşc (de grădină). **2.** *(constr.)* acoperiş de verandă, de pridvor.
Laubenfisch, *-(e)s, -e, m.* v. Laube[2].
Laubengang, *-(e)s, -gänge, m. (constr.)* **1.** pergolă. **2.** gang boltit, pasarelă cu arcade.
Laubenkolonie, *-n* [-i:ən], *f.* cartier (mărginaş) de case cu grădini (în oraşele mari).
Lauben|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* tufă de pergolaria.
Laub|erde, *-n, f. (hort.)* strat de pământ vegetal (format prin putrezirea frunzelor căzute).
Laubfall, *-(e)s, m. sg.* cădere a frunzelor, desfrunzire, defoliere.
Laubfärbung *f. sg.* colorare a frunzelor, colorit (de toamnă) al frunzişului.
Laubfink, *-en, -en, m. (ornit.)* **1.** botgros *(Pyrrhula pyrrhula europaea)*. **2.** cintiţă-de-munte *(Fringilla montifringilla)*.
Laubflechte, *-n, f. (bot.)* lichen frondos.
Laubfleck, *-(e)s, -e, m. (reg.)* pistrui.
laubförmig *adj.* în formă de frunză.
Laubfrosch, *-(e)s, -frösche, m.* **1.** *(zool.)* brotac *(Hyla arborea)*. **2.** *(fig., fam.)* vânător. **3.** *(fam.)* student, elev cu şapcă verde. **4.** *(iron.)* prezicător al vremii.
Laubfutter, *-s, n. sg.* nutreţ, hrană din frunziş.
Laubge|hölze *pl.* v. Laubholz.
Laubgewinde, *-s, -, n.* ghirlandă de frunze.
Laubgewölbe, *-s, -, n. (poet.)* boltă de frunziş a pădurii.
laubgrün *adj.* verde ca frunzişul.
Laubhahn, *-(e)s, -hähne, m. (ornit.)* v. Auerhahn.
Laubhenne, *-n, f. (ornit.)* v. Auerhenne.
Laubheuschrecke, *-n, f. (entom.)* specie de lăcustă *(Lyrurus tetrix)*.
Laubholz, *-es, -hölzer, n. (mai ales la pl.)* lemn de foioase.
Laubhütte, *-n, f.* **1.** frunzar, umbrar; chioşc, colibă din frunziş. **2.** *(rel.)* tabernacol (la evrei).
Laubhüttenfest, *-(e)s, -e, n. (rel.)* sărbătoare a tabernacolelor (la evrei).
laubig *adj.* frunzos, (acoperit) cu frunze.
Laubkäfer, *-s, -, m. (entom.)* boul-Domnului (din familia *Lamellicornia)*.
Laubkapitell, *-s, -e, n. (constr.)* capitel de coloană ornamentat cu frunze.
Laubkleber, *-s, -, m.* v. Laubfrosch.
Laubknospe, *-n, f. (bot.)* mugure foliar.
Laubkrone, *-n, f.* coroană a copacului (înverzit).
laublos *adj.* fără frunziş.
Laubmoos, *-es, -e, n. (bot.)* muşchi frondos *(Musci frondosi)*.
Laubpflanzen *pl. (bot.)* talofite, plante cu tal.
Laubrost, *-(e)s, m. sg. (bot.)* rugină a frunzei.
Laubsäge, *-n, f.* ferăstrău de traforaj, de decupat.
Laubsäge|arbeit, *-en, f.* traforaj.
Laubsäge|holz, *-es, n. sg.* lemn de traforaj.
Laubsägekasten, *-s, -* (şi *-kästen*), *m.* cutie cu unelte de traforaj.
Laubsägemaschine, *-n, f.* ferăstrău mecanic de decupat.
Laubsägemuster, *-s, -, n.* model de traforaj.
Laubsägerei, *-en, f.* v. Laubsägearbeit.
Laubsägevorlage, *-n, f.* v. Laubsägemuster.
Laubsänger, *-s, -, m. (ornit.)* **1.** pasăre din familia *Silviidae*. **2.** sfredeluş *(Sylvia sibilatrix)*.
Laub|streu *f. sg.* aşternut de frunziş.
Laubtaler, *-s, -, m.* nume german pentru moneda «écu».
Laub tragend *adj.* cu frunze, foios.
laub|umkränzt *adj.* v. laubbekränzt.
Laubverzierung, *-en, f. (arhit.)* ornament în formă de frunze.
Laubvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* v. Laubsänger.
Laubwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de foioase.
Laubwerk, *-(e)s, n. sg.* **1.** frunziş. **2.** *(pict., arhit.)* ornamentaţie în formă de frunză.
Lauch, *-(e)s, -e, m. (bot.)* **1.** usturoi *(Allium sativum)*; **gelbblümiger ~** usturoi sălbatic *(Allium moly)*. **2.** *(reg.)* praz; **gemeiner ~** sau **spanischer ~** praz *(Allium porrum* L.).
lauch|artig *adj.* de felul usturoiului, al prazului.
Läuchen, *-s, -, n. (reg.)* **1.** flacără. **2.** jar. **3.** fulger.
lauchfarben, **lauchfarbig**, **lauchgrün** *adj.* de culoarea prazului, verde ca prazul.
Lauchkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* usturoiţă, aişor *(Alliaria officinalis)*.
Lauchschwindling, *-s, -e, m. (bot.)* cocârlă *(Marasmius alliatus)*.
Lauchzwiebel, *-n, f.* bulb de praz.
laudabel *adj.* lăudabil.
Laudatio, *-tiones*, **Laudation**, *-en, f.* cuvântare de preamărire, de elogiu, laudatio.
Laudemium, *-s, -mien* [-miən], *n. (ist.)* **1.** taxă de investitură (plătită seniorului). **2.** despăgubire plătită moşierului în caz de moarte a unui ţăran iobag.
laudieren, *laudierte, laudiert, vb. (h) tr.* **1.** a lăuda. **2.** *(jur.)* a propune (ca martor).
Laue, *-n, f.* **1.** *(elv.)* lavină; avalanşă. **2.** alunecare de teren. **3.** căldură moderată. **4.** *sg. (reg.)* lâncezeală.
lauen, *laute, gelaut, vb. (h) intr.* **1.** a fi încropit, călduţ. **2.** a se încălzi; *(impers.)* **es laut** se dezgheaţă.
Lauene, *-n, f.* v. Laue.
Lauer[1], *-s,-, m. (reg.)* vin amestecat cu apă, poşircă.
Lauer[2] *f. sg.* pândă; **auf der ~ sein** (sau **liegen**, sau **stehen**) a sta la pândă; **sich auf die ~ legen** (sau **stellen**) a se aşeza la pândă.
Lauerer, *-s, -, m.* **1.** persoană care pândeşte, care stă la pândă. **2.** *(fam.)* chibiţ.
Lauerke, *-n, f. (reg.)* ciocârlie.
lauern, *lauerte, gelauert, vb. (h) intr.* **1.** a sta la pândă, a pândi; *(fam.)* a aştepta trăgând cu urechea. **2.** *(auf* cu *ac.)* a aştepta cu nerăbdare.
Lauerposten, *-s, -, m. (mil.)* post de pândă.
Lauer|stellung, *-en, f.* poziţie de pândă.
Lauf, *-(e)s, Läufe, m.* **1.** *sg.* alergare, fugă; **in vollem ~** în fuga mare; *(sport* şi *pl.)* **beim ersten ~** la prima cursă; **die Läufe finden am Nachmittag statt** alergările au loc după masă. **2.** *sg. (astron.)* mers, orbită. **3.** curent, curs (al unui râu). **4.** *sg.* curs, mers; **das ist der ~ der Welt** asta-i viaţa; **den Dingen ihren (freien) ~ lassen** a lăsa lucrurile să-şi urmeze cursul natural; **seinen ~ beschließen** a muri, a deceda. **5.** decurs, răstimp; **im ~e einer Woche** în decurs de o săptămână. **6.** ţeavă (a unei arme de foc). **7.** *(vân.)* picior (al vânatului). **8.** *(muz.)* ruladă, tiradă. **9.** *(med.)* circulaţie, traiect; **der ~ des Blutes** circulaţia sângelui; **der ~ des Nervs** traiectul nervului. **10.** *(reg.)* perioadă a rutului. **11.** *(mine)* galerie de prelungire.
Lauf|achse, *-n, f. (ferov.)* osie alergătoare.
Laufbahn, *-en, f.* **1.** *(sport)* pistă de alergare. **2.** *(fig.)* carieră; curriculum vitae. **3.** *(tehn.)* cale de rulare.
Laufband, *-(e)s, -bänder, n.* **1.** *(tehn.)* bandă rulantă. **2.** hăţuri (pentru învăţat copiii să meargă).
Laufbank, *-bänke, f.* ţarc în formă de scaun (pentru a învăţa pe copii să meargă).
Laufbild, *-(e)s, -er, n.* imagine cinematografică, rulantă.
Laufboden, *-s, -böden, m. (fot.)* glisor.
Laufbrett, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(mar.)* schelă de debarcare. **2.** scândură-podeţ. **3.** platformă pentru manechine (la prezentarea modei). **4.** *(ferov.)* treaptă de vagon (de marfă). **5.** *(mine)* cale de scânduri (pentru circulaţie, transport). **6.** *(tipogr.)* podea de circulaţie. **7.** *(constr.)* dulap.
Laufbrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** circulară. **2.** *(fam.)* hârtie de concediere.
Laufbrücke, *-n, f.* **1.** punte îngustă; pasarelă. **2.** *(mil.)* pod îngust. **3.** pod de scânduri (la schele). **4.** *(mar.)* culoar de trecere între punţi, schelă de coborâre. **5.** *(metal.)* pod de transportat metalele la furnal.
Laufbursche, *-n, -n, m.* băiat de prăvălie; comisionar; curier.
Laufdecke, *-n, f. (auto.)* suprafaţă de rulare (a anvelopei).
Laufdistel, *-n, f. (bot.)* scaiul-dracului *(Eryngium campestre* L.).
Läufel, *-n, f. (reg.)* coajă (mai ales coaja verde a nucii).
laufen, *lief, gelaufen (du läufst, er läuft), vb.* **I.** *intr. (s* şi *h)* **1.** a alerga, a fugi; **um die Wette ~** a se lua la întrecere la alergare; **~ lassen a)** a da drumul, a lăsa să plece; **b)** *(fig.)* a renunţa la ceva, a nu se mai ocupa de ceva; **c)** *(fig.)* a trimite la plimbare; *(fig.)* **wie der Wind ~** a alerga iute ca vântul; *(mar.)* **ein Schiff vom Stapel ~ lassen** a lansa un vapor; **er lässt das Pferd beim Rennen ~** calul aleargă la curse; *(fig., fam.)* **er kam unter «ferner liefen»** e neînsemnat, a fost înregistrat la «şi alţii»; *(impers.; fig.)* **es läuft mir kalt über den Rücken** mă trec fiorii. **2.** *(fam.)* a umbla, a merge pe jos; **in diesen Schuhen laufe ich gut** cu aceşti pantofi merg bine, aceşti pantofi nu mă jenează; *(fig.)* **ins Garn ~** a se lăsa păcălit, a lua plasă; **jm. in die Arme, in den Weg ~** a întâlni pe cineva întâmplător. **3.** a funcţiona, a umbla, a merge; **die Maschine läuft** maşina merge, funcţionează; **leer ~** a merge în gol; **der Film läuft** filmul rulează. **4.** a curge; **das Blut läuft durch die Adern** sângele curge prin vine; **das Fass läuft** butoiul curge. **5.** a circula; **es läuft das Gerücht** circulă zvonul, se zvoneşte. **6.** a se scurge, a se desfăşura, a trece; **zu Ende ~** a se sfârşi; **die Zeit läuft** vremea trece. **7.** a ţine, a dura; a fi valabil; **der Wechsel läuft drei Monate** poliţa are scadenţa după trei luni; **der Vertrag läuft zwei Jahre** contractul e valabil doi ani. **8.** a duce, a se întinde, a trece, a merge; **der Weg läuft längs des Waldes** drumul trece de-a lungul pădurii. **9.** *(în expr.)* **Gefahr ~** a risca, a fi în primejdie; **Spießruten ~** a trece prin faţa unor priviri pătrunzătoare; **wider etwas Sturm ~** a asalta ceva, a lua măsuri energice (împotriva unui lucru). **II.** *tr.* şi *intr. (s* şi *h)* **1.** (şi *sport)* a alerga, a parcurge; **eine Runde ~** a parcurge, a alerga un tur; **einen neuen Rekord ~** a stabili un nou record la alergări; **Schlittschuh ~** a patina; **Schi ~** a schia. **2.** *(în expr.)* **für jn. einen Weg ~** a face o cursă pentru cineva. **III.** *refl. (h)* **1.** *(în expr.)* **sich außer Atem ~** a-şi pierde răsuflarea alergând; **sich** *(dat.)* **die Füße wund ~** a-şi face răni la picioare mergând, alergând; **sich müde ~** a se obosi, a se speti mergând. **2.** *(impers.)* a se alerga; **es läuft sich hier schlecht** e greu de alergat aici.
Laufen, *-s, n. sg.* alergare, fugă; alergat; **während des ~s** în timpul alergării.
laufend I. *part. prez.* de la laufen. **II.** *adj.* **1.** în curs, curent; **das ~e Jahr** anul curent; **die ~e Nummer** numărul curent; *(substantivat)* **auf dem Laufenden sein** a fi la curent, a fi în temă; **mit der Arbeit auf dem Laufenden sein** a fi la zi cu lucrul. **2.** curent, care se repetă; **die ~en Ausgaben** cheltuielile curente, zilnice. **3.** rulant; **~es Band** bandă rulantă; **am ~en Band** în serie.
Läufer, *-s, -, m.* **1.** (şi *sport)* alergător. **2.** curier, comisionar; *(mil.)* ordonanţă. **3.** *(fotbal, handbal)* mijlocaş; *(rugbi)* jucător de trei-sferturi. **4.** *(la şah)* nebun. **5.** preş. **6.** tişlaifăr. **7.** *(tehn.)* cursor, rotor. **8.** *(muz.)* ruladă. **9.** *(constr.)* cărămidă aşezată cu lăţimea în lungul zidului. **10.** purcel de 4–6 luni. **11.** *(zool.)* nume al mai multor specii de gândaci, crabi, păsări etc. **12.** *(fam.)* dromader *(Camelus dromedarius)*. **13.** *(bot.)* plantă târâtoare.

14. *(mine)* vagonetar. **15.** *(mar.)* agent în serviciul intendentului casei marinarului care angajează marinari. **16.** carte foarte căutată (care se vinde repede). **17.** v. Läuferstein. **18.** bilă (de joc). **19.** *(înv.)* clepsidră mică. **20.** *(ind. text.)* alergătoare. **21.** *(fam.)* cârpă, rochie veche şi uzată. **22.** *(reg.)* fereastră mobilă, geam glisant.

Lauferei, *-en, f. (fam.)* alergătură.

Läufergewicht, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* v. Laufgewicht.

Läuferin, *-nen, f.* **1.** *(sport)* alergătoare. **2.** curieră.

Läufermühle, *-n, f. (mine)* moară verticală de sfărâmat minereu.

Läufer|reihe, *-en, f. (fotbal, handbal)* linie de mijlocaşi, de halfi; *(rugbi)* linie de trei-sferturi.

Läuferschicht, *-en, f. (arhit.)* asiză de cărămizi aşezate în lungul zidului; asiză pe muchie.

Läuferschwein, *-(e)s, -e, n.* purcel între 4 şi 6 luni.

Läufer|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră alergătoare (la moară).

Läufer|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de rotor.

Läuferverband, *-(e)s, -bände, m. (constr.)* legătură a zidurilor cu jumătăţi de cărămidă.

Läuferwaage, *-n, f.* balanţă romană.

Läuferzeug, *-(e)s, -e, n.* material pentru preşuri.

lauf|fähig *adj.* **1.** capabil de fugă. **2.** *(ferov.; despre vagoane)* în stare de a putea circula.

Lauf|fähigkeit *f. sg.* capacitate de funcţionare.

Lauf|feld, *-(e)s, -er, n.* teren, pistă de alergare.

Lauf|feuer, *-s, -, n.* **1.** foc care se răspândeşte foarte repede; foc în lanuri, mirişti etc.; *(fig., despre zvonuri, veşti etc.)* **sich wie ein ~ verbreiten** a se răspândi cu iuţeala focului. **2.** *(mil.)* dâră de praf de puşcă. **3.** *(mil.)* foc de baraj.

Lauf|fläche, *-n, f. (tehn.)* suprafaţă de rulare.

Lauf|flächen|einlage, *-n, f. (tehn.)* inserţie la suprafaţa de rulare.

Lauf|frist, *-en, f.* v. Laufzeit **(1).**

Laufgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** culoar, gang, coridor, galerie. **2.** *(tehn.)* drum de rondă.

Laufgärtchen, *-s, -, n.* v. Laufgitter.

Laufgarten, *-s, -gärten, m.* padoc (pentru cai).

Laufgeld, *-(e)s, -er, n. (înv.).* bani de drum (pentru calfele ambulante).

Laufgerüst, *-(e)s, -e, n. (constr.)* schelă mobilă; platformă a unei schele.

Laufgeschwindigkeit *f. sg. (tehn.)* viteză de mişcare, de rotire.

Laufge|stell, *-(e)s, -e, n.* v. Laufgitter.

Laufgewicht, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* greutate cursoare, glisantă.

Laufgitter, *-s, -, n.* ţarc pentru copii mici (în care învaţă să meargă).

Laufgraben, *-s, -gräben, m. (mil.)* şanţ de comunicaţie (între tranşee).

Laufhuhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* (specie de) prepeliţă *(Turnix silvatica).*

Laufhund, *-(e)s, -e, m.* copoi.

läufig *adj.* **1.** *(despre câini)* în călduri. **2.** *(reg.)* cunoscut, familiar. **3.** *(reg.)* uşor.

Laufjagd, *-en, f.* vânătoare cu gonaci.

Laufjunge, *-n, -n, m.* v. Laufbursche.

Laufkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gândac răpitor *(Calosoma sycofanter Carabidae).*

Laufkarren, *-s, -, m.* roabă.

Laufkatze, *-n, f. (tehn.)* pisică (la macarale).

Laufkran, *-(e)s, -e* (şi *-kräne), m. (tehn.)* pod rulant.

Laufkranz, *-es, -kränze, m. (ferov.)* cerc de rulare (al roţilor).

Laufkreis, *-es, -e, m.* **1.** *(maş.)* cerc mobil; cerc de rulare. **2.** *(astron.)* orbită.

Laufkugel, *-n, f.* **1.** *(maş.)* bilă de rulment. **2.** sferă (pentru demonstraţii la circ).

Laufkunde, *-n, -n, m. (com.)* client ocazional.

Laufkundschaft, *-en, f. (com.)* clientelă sporadică, ocazională.

lauflahm *adj. (vân.)* lovit la picior, şchiop, ologit.

Laufleder, *-s, -, n. (maş.)* burduf protector de piele.

Laufleiter, *-n, f.* scară de zugrav, scară dublă.

Laufmädel, *-s, -, n.* ucenică într-o prăvălie; curieră.

Laufmantel, *-s, -mäntel, m.* **1.** *(mil.)* manta de ţeavă. **2.** *(auto.)* suprafaţă de rulare (a anvelopei).

Laufmasche, *-n, f. (text.)* ochi căzut, fir care fuge (la ciorap, articole tricotate etc.).

Laufmaschine, *-n, f. (ferov.)* drezină.

Laufmesser, *-s, -, m.* pedometru.

Laufmilbe, *-n, f. (entom.)* molie purpurie *(Sericothrombium holosericeum).*

Laufmündung, *-en, f. (mil.)* gură a ţevii.

Laufpass, *-es, -pässe, m. (înv.)* hârtie, foaie de concediere; *(fam., în expr.)* **jm. den ~ geben** a concedia pe cineva; a da cuiva paşaportul, a trimite pe cineva la plimbare.

Laufplanke, *-n, f. (mar.)* **1.** schelă de debarcare. **2.** punte.

Laufprobe, *-n, f. (sport)* probă de alergare.

Laufpuppe, *-n, f. (maş.)* păpuşă mobilă (la strung).

Laufrad, *-(e)s, -räder, n.* **1.** *(tehn.)* roată liberă, rotor. **2.** *(ferov.)* roată alergătoare.

Laufradge|stell, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* şasiu de roţi alergătoare.

Laufradrutsche, *-n, f. (tehn.)* pistă de alunecare a roţii.

Laufradsatz, *-es, -sätze, m. (ferov.)* osie purtătoare montată, osie alergătoare.

Laufrahmen, *-s, -, m.* **1.** galerie. **2.** *(ferov.)* şasiu de vehicul.

Laufframme, *-n, f. (maş.)* berbec de sonetă (mobilă).

Laufrichtung, *-en, f. (tehn.)* direcţie de învârtire, direcţie de înaintare.

Laufriemen, *-s, -, m. (tehn.)* curea continuă, fără frâu; curea de transmisie.

Laufring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel rotativ.

Laufrolle, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* rolă mobilă a scripetelui. **2.** rotilă portativă la picioarele mobilelor. **3.** *(sport)* tumbă, rostogol.

Laufrost, *-(e)s, -e, m.* grătar de lemn.

Laufruhe *f. sg. (maş.)* mers, funcţionare silenţios(-oasă).

Laufschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puţ de transport; puţ de coborâre.

Laufschiene, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* şină de rulare, de ghidare. **2.** *(ferov.)* şină de cale ferată.

Laufschreiben, *-s, -, n.* circulară (emisă de poştă sau căile ferate prin care se caută obiecte, colete pierdute).

Laufschrift, *-en, f.* scriere luminoasă mobilă (deasupra unor clădiri înalte pentru transmiterea ştirilor etc.).

Laufschritt, *-(e)s, m. sg.* pas alergător; **im ~ a)** în pas alergător; **b)** *(fig.)* în grabă, în fugă.

Laufschuh, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(sport)* gheată de alergări, de curse. **2.** *(fam.)* pantof, gheată de stradă.

Laufsitz, *-es, -e, m.* **1.** *(tehn.)* ajustaj cu joc; ajustaj alunecător. **2.** scaun mobil (în bărci de canotaj).

Laufsohle, *-n, f.* pingea, talpă (exterioară).

Lauf|spindel, *-n, f.* **1.** *(text.)* mandrină (cu şurub). **2.** *(maş.)* ax.

Lauf|stall, *-(e)s, -ställe, m.*, **Lauf|ställchen**, *-s, -, n.* v. Laufgitter.

Lauf|stange, *-n, f.* mânăcurentă (la scară), rezemătoare, balustradă, parmaclâc.

Lauf|steg, *-(e)s, -e, m.* **1.** platformă, estradă (pe care ies manechinele la prezentarea modei). **2.** *(mar.)* schelă de debarcare. **3.** trecătoare îngustă, podeţ, pasarelă.

Lauf|stuhl, *-s, -stühle, m.* **1.** scaun mecanic (pentru infirmi). **2.** v. Laufgitter.

Lauft[1], *-(e)s, Läufte, m.* **1.** *(vân., reg.)* picior (la patrupede). **2.** *pl.* decurs al timpului, al evenimentelor.

Lauft[2], *Läufte, f. (reg.)* v. Läufel.

läuft *pers. a 3-a ind. prez.* de la laufen.

Lauftaube, *-n, f.* porumbel de curse.

Laufteppich, *-(e)s -e, m.* v. Läufer **(5).**

läuftig *adj. (reg.)* îndemânatic, dibaci, iscusit.

Lauftreppe, *-n, f.* **1.** scară îngustă, secundară, scară de serviciu. **2.** scară rulantă.

Laufvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* pasăre alergătoare.

Laufwagen, *-s, -, m.* **1.** v. Laufmaschine. **2.** vagonet, cărucior de încărcare.

Laufwasserkraftwerk, *-(e)s, -e, n.* centrală hidroelectrică fără acumulare.

Laufweg, *-(e)s, -e, m.* **1.** drum pe jos, mers pe jos. **2.** *(sport)* pistă de curse. **3.** potecă.

Laufweite, *-n, f.* calibru (la arme).

Laufwettbewerb, *-(e)s, -e, m.* întrecere în alergare.

Laufwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** mecanism de rulare, de rotire. **2.** maşinărie, mecanism (de ceasornic). **3.** *(inform.)* unitate de disc; **das ~ wechseln** a schimba unitatea de disc; **eine Diskette aus dem ~ nehmen** a scoate o dischetă din unitate.

Laufwerk-Pfad|angabe, *-n, f. (inform.)* indicare a căii pentru unitatea de disc.

Laufwerksbezeichnung, *-en, f. (inform.)* denumire a unităţii.

Laufwerksklappe, *-n, f. (inform.)* dispozitiv de închidere al unităţii.

Laufwerkswechsel, *-s, -, m. (inform.)* schimbare a unităţii de disc.

Laufzeit, *-en, f.* **1.** *(fin.)* timp de valabilitate (a poliţei); **~ der Tratte** scadenţă a tratei. **2.** perioadă a rutului (mai ales la câini). **3.** *(sport)* timp de alergare, de cursă. **4.** *(tehn.)* rulaj, durată de rulare, timp de funcţionare. **5.** *(geofizică)* perioadă de timp între producerea unui cutremur de pământ în hipocentru şi înregistrarea lui.

Laufzettel, *-s, -, m.* **1.** *(tel.)* circulară, fişă. **2.** *(ferov.)* fraht; fişă, notă de parcurs. **3.** caiet de sarcini. **4.** *(tehn.)* fişă tehnologică (la o maşină).

Lauge, *-n, f.* leşie; *(fig.)* **die ~ der Ironie** causticitatea ironiei; **jm. den Kopf mit scharfer ~ waschen** a trage cuiva o săpuneală serioasă.

laugen, *laugte, gelaugt, vb. (h)* **I.** *tr.* a spăla cu leşie, a pune în leşie. **II.** *intr. (în expr.)* **das Fass laugt** butoiul lasă vinului un miros de leşie.

laugen|artig *adj.* leşios, ca leşia.

Laugen|asche, *-n, f.* cenuşă de leşie, cenuşă alcalină.

Laugenbad, *-(e)s, -bäder, n. (chim.)* **1.** baie de potasiu. **2.** baie de leşie.

laugenbe|ständig *adj.* v. laugenfest.

Laugenblume, *-n, f. (bot.)* **1.** romaniţă, muşeţel *(Cotula coronopifolia).* **2.** ciuboţica-cucului *(Primula officinalis).*

Laugenbrezel, *-n, f. (reg.)* covrig sărat.

Laugenbrötchen, *-s, -, n.* chiflă sărată.

Laugen|essenz, *-en, f.* esenţă de leşie.

Laugenfass, *-es, -fässer, n.* butoi, cadă cu leşie.

laugenfest *adj.* rezistent la leşie.

Laugenrück|stände *pl.* reziduuri de leşie.

Laugensalz, *-es, -e, n. (chim.)* sare alcalină.

Laugenschlauch, *-(e)s, -schläuche, m.* furtun de tras leşie.

Laugen|stein, *-(e)s, m. sg. (reg.)* sodă caustică.

Laugentuch, *-(e)s, -tücher, n.* cârpă de strecurat leşia.

Laugenwasser, *-s, -wässer, n.* leşie diluată.

laugicht *(înv.)*, **laugig** *adj.* de leşie; ca leşia.

Lau|heit, **Lauigkeit** *f. sg. (fig.)* nepăsare, indolenţă, indiferenţă.

laulich *adj.* v. lau.

Laulichkeit *f. sg.* v. Lauheit.

Laune, *-n, f.* **1.** dispoziţie; chef; **(bei)** (sau **in**) **guter ~ sein** a fi bine dispus; **übler ~** rău, prost dispus. **2.** capriciu, toană; idee momentană; **~n haben** a avea toane; **das ist eine ~ des Glückes** aceasta este un capriciu al norocului.

launenhaft *adj.* v. launisch.

Launenhaftigkeit *f. sg.* caracter capricios, nestatornic.

launig *adj.* **1.** glumeţ, vesel, hazliu; amuzant. **2.** v. launisch.

Launigkeit *f. sg.* caracter vesel, hazliu, glumeţ.

launisch *adj.* cu toane, capricios; prost dispus.

Laurat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* laurat.

Laure|at, *-en, -en, m.* laureat.

Laurer, *-s, -, m.* **1.** persoană care stă la pândă; spion. **2.** *(fam.)* copoi.

Laurerei, *-en, f.* pândă, spionaj.

laurig *adj. (reg.)* **1.** obositor, extenuant. **2.** anxios, timid.

Laurinsäure *f. sg. (chim.)* acid lauric.

Laurus, *-, -* (şi *-ses, -se*), *m. (bot.)* dafin, laur *(Laurus nobilis).*

Laus, *Läuse, f.* **1.** *(entom.)* păduche *(Pediculus)*; *(fam.)* **ihm ist eine ~ über die Leber gelaufen** i-a sărit ţandăra; **jm. Läuse in den Pelz setzen a)** a supăra încontinuu pe cineva, a da de furcă cuiva, a provoca greutăţi; **b)** a da cuiva de bănuit; **wie die ~ im Grind sitzen** a trăi bine, a o duce bine. **2.** *(text.)* nod mic în lână. **3.** *(tehn., mine)* pană, ic.

Laus|allee, *-n, f.* v. Läuseallee.

Lausbub(e), *-(e)n, -(e)n, m. (fam.)* ştrengar; golan; secătură.

Lausbubengesicht, *-(e)s, -(er, n.* faţă, mutră de şmecher.

lausbubenhaft *adj.* ştrengăresc, ca un ştrengar.
Lausbuben|streich, *-(e)s, -e, m.*, **Lausbüberei**, *-en, f.* ştrengărie; golănie.
lausbübisch *adj.* v. lausbubenhaft.
Läusch, *-es, n. sg. (reg.)* stuf.
Lausch|aktion, *-en, f.*, **Lausch|angriff**, *-(e)s, -e, m.* acţiune de spionaj, de interceptare a convorbirilor.
Lausch|anlage, *-n, f.* instalaţie de spionaj, de interceptare a convorbirilor (cu microfoane).
Lausche, *-n, f. (înv.)* **1.** pândă (pentru interceptare de convorbiri). **2.** loc liniştit, retras.
lauschen, *lauschte, gelauscht, vb. (h) intr.* **1.** a asculta atent. **2.** a trage cu urechea. **3.** a spiona, a pândi. **4.** *(reg.)* a moţăi, a dormita. **5.** *(reg.)* a ezita.
Läus|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Laus) păduche mic.
Lauscher, *-s, -, m.* **1.** persoană care ascultă, care pândeşte, care trage cu urechea; *(înv.)* spion; iscoadă. **2.** *(vân.)* ureche (a vânatului mare).
Lauscherei, *-en, f.* spionat (interminabil, supărător).
Lauschgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat de ascultare, de interceptare.
lauschig *adj.* liniştit, retras, izolat; plăcut, intim.
Lauschplatz, *-es, -plätze, m.* ascunzătoare, loc de pândă.
Lauschposten, *-s, -, m. (mil.)* post de pândă, de observaţie.
Läuse|allee, *-n, f. (glumeţ)* cărare (în păr).
Lause|angel, *-n, f. (fam.)* ceartă, ocară.
Läusebaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* ricin *(Ricinus communis* L.).
Läusebefall, *-(e)s, -fälle, m.* atac, năpădire de păduchi, de asfide.
Lausebengel, *-s, -, m. (fam.)* obraznic; secătură.
Lausegeld, *-(e)s, n. sg. (fam.)* bani cu nemiluita.
Läuse|harke, *-n, f.* v. Lauserechen.
Lausejunge, *-n, -n, m.* ştrengar, obraznic; golan.
Läusekamm, *-(e)s, -kämme, m.* pieptene des.
Lausekerl, *-s, -e, m.* v. Lausejunge.
Läusekrankheit *f. sg. (med.)* ftiriază.
Läusekraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* darie, păduchernită *(Pedicularis campestris)*.
Lausemädchen, *-s, -, n. (fam.)* ştrengăriţă; fată obraznică.
lausen, *lauste, gelaust (du, er laust), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) curăţa de păduchi, a (se) păduchia; *(fam.)* **ich denke, mich laust der Affe** ce spui? nu mai spune! **II.** *tr. (fam.)* **1.** a tapa; a şterpeli, a scoate bani de la cineva. **2.** a săpuni, a trage o săpuneală (cuiva).
Lausenest, *-(e)s, -er, n. (fam.)* **1.** oraş de provincie murdar, orăşel prăpădit. **2.** cocioabă, gaură, păduchernită.
Lausepack, *-s, n. sg.* golănime, adunătură.
Läusepulver [-fɐ şi -vɐ], *-s, -, n.* praf contra păduchilor, insecticid.
Lauser, *-s, -, m.* ştrengar, golan.
Lauserechen, *-s, -, m. (glumeţ)* pieptene.
Lauserei, *-en, f.* **1.** ştrengărie, golănie. **2.** lucru de nimic, bagatelă, fleac. **3.** zgârcenie, meschinărie.
Läusesalbe, *-n, f.* alifie contra păduchilor.
Läusesucht *f. sg.* v. Läusekrankheit.
Lausewenzel, *-s, -, m. (fam.)* tutun de calitate inferioară.
Lausfliege, *-n, f. (entom.)* specie de diptere parazitare *(Hippoboscidae)*.
lausig **I.** *adj.* **1.** păduchios; sărăcăcios; mizerabil; rău; **eine ~e Stadt** un orăşel mizerabil, prăpădit. **2.** *(reg.)* încet, leneş. **II.** *adv. (fam.)* foarte mult, tare mult; ~ **kalt** frig umed, pătrunzător; ~ **viel** mult de tot.
Lauskerl, *-(e)s, -e* (şi *-s*), *m.* v. Lausbub.
Lauskraut, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(bot.)* **a)** (specie de) spânz *(Helleborus foetidus)*; **b)** stirigoaie *(Veratrum album)*; **c)** brânduşă-de-toamnă *(Colchicum autumnale)*; **d)** brădişor *(Lycopodium selago)*. **2.** *(glumeţ)* mâncare de varză cu chimen sau piper.
Lausmilben *pl. (zool.)* acariene parazite *(Gamasidae)*.
laut[1] *adj.* şi *adv.* **1.** tare, sonor; **Stimmen werden** ~ se aud, se ridică voci; ~ **sprechen** a vorbi tare; ~ **aufschreien** a ţipa subit; **eine ~e Stimme** o voce sonoră, puternică; **ein ~es Gelächter** râsete în hohote. **2.** zgomotos; **die Kinder sind sehr** ~ copiii sunt foarte zgomotoşi, gălăgioşi; **eine ~e Straße** o stradă zgomotoasă. **3.** cunoscut, public; ~ **werden** a se afla, a se răspândi; ~ **werden lassen** a face cunoscut, a da pe faţă.
laut[2] *prep.* (cu *gen.* sau *dat.)* după, conform cu, în virtutea; ~ **Bericht** conform raportului; ~ **dpa** după cum anunţă agenţia germană de presă.
Laut, *-(e)s, -e, m.* **1.** sunet; zgomot; **keinen ~ von sich** *(dat.)* **geben** a nu zice nici pâs; a rămâne mut; *(vân., despre câini)* ~ **geben** a lătra. **2.** *(fon.)* sunet (articulat). **3.** *(înv.)* conţinut, text. **4.** *(reg.)* haită.
Laut|angleichung, *-en, f. (fon.)* asimilare.
Laut|archiv, *-s, -e, n.* arhivă fonogramică.
Laut|äußerung, *-en, f. (zool.)* semnal sonor.
lautbar *adj. (în expr.)* ~ **werden** a deveni cunoscut, public.
Lautbarkeit *f. sg.* notorietate, publicitate.
Lautbezeichnung, *-en, f. (fon.)* denumire a sunetelor.
Lautbildung, *-en, f. (fon.)* articulaţie, formare a sunetelor.
Lautbildungslehre *f. sg. (lingv.)* fonetică.
Laute, *-n, f.* lăută; **die ~ spielen** a cânta din lăută.
Läute|apparat, *-(e)s, -e, m.* sonerie.
Laut|eigenheit, *-en, f.* particularitate fonetică.
Läuteknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* buton de sonerie (electrică).
lauten, *lautete, gelautet (du lautest, er lautet), vb. (h) intr.* a suna, a spune; **das Urteil lautet wie folgt** sentinţa sună astfel; **das Gesetz lautet anders** legea spune altfel; **das lautet seltsam** sună ciudat; **wie lautet deine Adresse?** care este adresa ta? **die Papiere ~ auf meinen Namen** hârtiile sunt completate pe numele meu; **seine Antwort lautet günstig** răspunsul său e favorabil.
läuten, *läutete, geläutet (du läutest, er läutet), vb. (h)* **I.** *intr.* a suna; a răsuna; **die Glocken** ~ sună clopotele; **es hat zum drittenmal geläutet** a sunat pentru a treia oară; *(fig.)* **er hat etwas ~ hören** a auzit un zvon. **II.** *tr.* a trage clopotele.
Läuten, *-s, n. sg.* sunat; **das ~ der Glocken** dangătul clopotelor.
Lautenist, *-en, -en, m. (înv.)* v. Lautenspieler.
Lautenmacher, *-s, -, m.* maistru care fabrică lăute.
Lautenschläger, *-s, -, m.* v. Lautenspieler.
Lautenspiel, *-(e)s, n. sg.* cântat la lăută.
Lautenspieler, *-s, -, m.* muzicant care cântă din lăută.
lauter **I.** *comp.* de la laut. **II.** *adj.* **1.** clar, pur, curat, limpede; **~es Gold** aur curat; **eine ~e Quelle** un izvor limpede. **2.** *(fig.)* curat, sincer, cinstit; **ein ~er Mensch** un om cinstit; **~e Absichten** intenţii sincere; **die ~e Wahrheit** adevărul curat. **III.** *adv.* numai, exclusiv; **das sind ~ Lügen** astea sunt numai minciuni.
Läuter, *-s, -, m.* clopotar.
Läuterboden, *-s, -böden, m. (tehn.)* fund de strecurătoare; **geschlitzter** ~ fund de strecurătoare cu tăieturi.
Läuterbottich, *-s, -e, m. (ind. berii)* butoi de limpezire, cuvă-filtru.
Läuterer, *-s, -, m. (tehn.)* rafinor.
Läuterfeuer, *-s, -, n.* **1.** *(chim.)* flacără de purificare. **2.** *(rel.)* purgatoriu.
Läuterflasche, *-n, f. (chim.)* balon de spălare a gazelor.
Läuter|haus, *-es, -häuser, n.* rafinărie de zahăr.
Lauterkeit *f. sg.* **1.** puritate, claritate, limpezime. **2.** *(fig.)* curăţenie, sinceritate, puritate (sufletească), integritate.
Läuterkessel, *-s, -, m. (ind. zahărului)* cazan pentru rafinatul zahărului.
Läutermethode, *-n, f.* metodă de rafinare, de purificare.
läutern, *läuterte, geläutert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a curăţa, a limpezi; *(tehn.)* a filtra, a distila, a rafina; **den Zucker** ~ a rafina zahărul. **2.** *(fig.)* a purifica, a îndrepta. **3.** *(jur.; în expr.)* **eine Partei läutert ein Urteil** o parte cere interpretarea unei sentinţe. **II.** *refl.* **1.** a se curăţa, a se limpezi. **2.** *(fig.)* a se purifica, a se îndrepta.
Läutertrommel, *-n, f.* ciur, sită turnant(ă).
Läuterung, *-en, f.* **1.** curăţire, limpezire; *(tehn.)* rectificare, distilare, filtrare, rafinare. **2.** *(fig.)* purificare, îndreptare.
Läuterungsbecken, *-s, -, n.* bazin de decantare.
Läuterungs|pfanne, *-n, f.* cazan, vas pentru epurare, distilare, rafinare, decantare.
Läuterungs|prozess, *-es, -e*, **Läuterungsvorgang**, *-(e)s, -gänge, m.* proces de purificare, curăţire, epurare, limpezire, filtrare, distilare, rafinare.
Läutesignal, *-s, -e, n.* semnal de clopot, de sonerie.
Läutetelegraph, *-en, -en, m.* telegraf cu sonerie.
Läutewerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mai ales ferov.)* instalaţie de semnalizare sonoră. **2.** *(bis.)* automatism de tras clopotele.
Lautgesetz, *-es, -e, n. (lingv.)* lege fonetică.
lautgetreu *adj. (fon.)* fidel, conform cu sunetul; sunet cu sunet.
laut|hals *adv.* urlând, ţipând tare; ~ **singen** a cânta tare, cât îl ţine gura.
Laut|heit *f. sg.* însuşirea de a fi perceptibil auzului, rezonanţă, sonoritate.
lautieren, *lautierte, lautiert, vb. (h) intr. (fon.)* a descompune un text, un cuvânt în sunete, în silabe; a silabisi (fonetic).
Lautierung, *-en, f.* silabisire (fonetică).
Lautklasse, *-n, f. (fon.)* clasă de sunete.
Lautkunde, *-n*, **Lautlehre**, *-n, f.* fonetică.
lautlich *adj.* fonetic, referitor la sunet.
lautlos *adj.* fără glas, fără sunet; mut; **eine ~e Stille** o tăcere profundă, desăvârşită.
Lautlosigkeit *f. sg.* linişte (absolută), tăcere (completă).
lautmalend *adj.* onomatopeic.
Lautmalerei, *-en, f.* onomatopee.
lautnach|ahmend *adj.* v. lautmalend.
Lautner, *-s, -, m.* v. Lautenist.
Lautphysiologie *f. sg.* fiziologie a sunetelor.
Lautrohr, *-s, -e, n.* organ fonator.
Lautschrift, *-en, f.* transcriere fonetică.
Laut|sprache, *-n, f.* limbaj articulat.
Laut|sprecher, *-s, -, m.* megafon; difuzor.
Laut|sprecher|anlage, *-n, f.* instalaţie de megafon.
Laut|sprechermusik *f. sg.* muzică transmisă prin difuzor.
Laut|sprechertrichter, *-s, -, m.* pâlnie a difuzorului.
Laut|sprecherwagen, *-s, -, m.* automobil cu megafon.
laut|stark *adj.* cu voce tare; răsunător.
Laut|stärke *f. sg.* intensitate sonoră; volum sonor.
Laut|stärke|regler, *-s, -, m.* buton de volum (al sunetului).
laut|stimmig *adj.* şi *adv.* cu voce tare.
Lautsystem, *-s, -e, n.* sistem fonetic.
laut tönend *adj.* care sună tare, răsunător.
Lautung, *-en, f. (fon.)* mod de pronunţare a sunetelor, articulaţie.
Lautver|änderung, *-en, f.* transformare fonetică.
Lautver|hältnis, *-ses, -se, n. (fon.)* corelaţie a sunetelor.
Lautverschiebung, *-en, f. (lingv.)* mutaţie consonantică.
Lautver|stärker, *-s, -, m.* amplificator de sunete.
Lautwandel, *-s, -, m.* v. Lautveränderung.
Lautwechsel, *-s, -, m.* **1.** metateză. **2.** substituţie fonetică. **3.** palatalizare vocalică (Umlaut).
Läutwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Läutewerk.
Lautwissenschaft *f. sg.* v. Lautlehre.
Laut|zeichen, *-s, -, n.* semn fonetic.
lauwarm *adj.* **1.** căldicel, călduţ. **2.** *(fig.)* indiferent, rece.
Lava [-va], *-ven, f.* **1.** lavă. **2.** grohotiş de torent.
lava|ähnlich, **lava|artig** *adj.* ca lava.
Lavabel [-'va:bl], *-s, m. sg. (text.)* material lavabil.
Lavabo [-'va:-], -(şi *-s*), *-s, n.* **1.** *(bis. cat.)* lavabo, spălare pe mâini a preotului. **2.** lavabou.
Lavaboden [-va-], *-s, -böden, m.* sol vulcanic.
Lavafeld, *-(e)s, -er, n.* teren vulcanic.
Lavagebirgs|arten *pl. (geol.)* roci vulcanice.

Lavaglas, *-es, -gläser, n. (mineral.)* sticlă vulcanică; **weißes** ~ hialit.
Lava|herd, *-(e)s, -e, n. (geol.)* cuptor magmatic.
Lavamasse, *-n, f.* masă vulcanică.
Lava|stein, *-(e)s, -e, m. (geol.)* rocă vulcanică.
Lava|strom, *-(e)s, -ströme, m.* torent de lavă.
Lavatere [-va-], *-n, f. (bot.)* nalbă, salvie albă *(Lavatera thuringiaca* L.).
Lavation, *-en, f.* spălare.
Lavement [lav'mã:], *-s, -s, n. (med.)* clismă.
lavendel [-'vɛn-] *adj.* v. lavendelblau.
Lavendel, *-s, -, m. (bot.)* levănțică *(Lavandula vera).*
lavendelblau *adj.* albastru-violet (ca levănțica).
Lavendel|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de lavandă.
Lavendelwasser, *-s, n. sg.* apă de lavandă.
Lavez|stein [-'ve:ts-], *-(e)s, m. sg. (geol.)* piatra-olarului *(Lapis ollaris.)*
lavieren [-vi:-], *lavierte, laviert, vb. (h* și *s) intr.* **1.** *(mar.)* a naviga în voltă. **2.** *(pict.)* a retușa, a dilua cu apă o culoare pe șevalet; a face un laviu. **3.** *(fam.)* a se descurca în mod abil. **4.** a șovăi, a ezita.
Lavis [-'vi:], *-, -, m. (pict.)* lavis, laviu.
Lavoir [-'voa:ɐ] și *(reg.)* **Lavor** [-'vo:ɐ], *-s, -s, n.* spălător, lavabou.
Lävulose [-vu-] *f. sg. (chim.)* levuloză.
Lävulosurie *f. sg. (med.)* eliminare prin urină a levulozei.
Lawine, *-n, f.* lavină; avalanșă.
Lawinen|abgang, *-(e)s, -gänge, m.* declanșare a unei avalanșe.
lawinen|artig *adj.* ca o lavină; ca o avalanșă.
Lawinenbrecher, *-s, -, m.* spărgător de avalanșe.
Lawinengefahr, *-en, f.* pericol de lavine, de avalanșe.
lawinengefährdet *adj.* cu pericol de avalanșe.
Lawinenhang *-(e)s, -hänge, m.* pantă, coastă cu pericol de avalanșe.
Lawinenhund, *-(e)s, -e, m.* v. Lawinensuchhund.
Lawinenkatastrophe, *-n, f.* catastrofă provocată de o avalanșă.
Lawinenschutz, *-es, m. sg.* apărare contra lavinelor, a avalanșelor.
Lawinenschutzgalerie, *-n* [-i:ən], *f. (constr.)* galerie de protecție contra lavinelor; construcție de apărare contra avalanșelor.
lawinensicher *adj.* fără pericol de avalanșe.
Lawinen|sturz, *-es, -stürze, m.* avalanșă.
Lawinensuch|hund, *-(e)s, -e, m.* câine salvamontist.
Lawinen|unglück, *-s, -sfälle, m.* accident, catastrofă cauzat(ă) de avalanșe.
Lawinenverbau, *-(e)s, -e, m.*, **Lawinenverbau|ung**, *-en, f.* v. Lawinenschutzgalerie.
Lawinenwarndienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu, post de semnalizare a lavinelor.
lax *adj.* lax; lejer; moale; *(despre moravuri)* ușor, corupt.
Laxans, *-, -xanzien* [-iən] (și *-xantia*), **Laxativ**, *-s, -e, n. (med.)* laxativ.
Laxheit *f. sg.* **1.** destindere, slăbire. **2.** corupere (a moravurilor).
laxieren, *laxierte, laxiert, vb. (h) tr. (med.)* a laxa.
laxierend I. *part. prez.* de la laxieren. **II.** *adj.* laxativ.
Laxiermittel, *-s, -, n.* v. Laxans.
Laxität *f. sg.* v. Laxheit.
Layout, **Lay-out** [le:'aut], *-s, -s, n.* **1.** *(tipogr.)* machetă, schiță. **2.** *(inform.)* punere în pagină. **3.** *(tehn.)* schemă.
layouten, *layoutete, layoutet (du layoutest, er layoutet) vb. (h) tr.* a pune în pagină.
Layouter, *-s, -, m.* redactor care pune în pagină.
Lazarett, *-(e)s, -e, n. (mil.)* lazaret, spital, infirmerie; **fliegendes** ~ ambulanță.
Lazarettbaracke, *-n, f. (mil.)* lazaret, infirmerie (de campanie).
Lazarettbrand, *-(e)s, m. sg. (med.)* cangrenă.
Lazarettfieber, *-s, n. sg. (med.)* tifos exantematic.
Lazarettge|hilfe, *-n, -n, m. (mil.)* infirmier, sanitar.
Lazarett(kranken)wagen, *-s, -, m.* **1.** ambulanță. **2.** *(mil.)* vagon-ambulanță, vagon-spital.
Lazarettmedizinwagen, *-s, -, m.* dispensar ambulatoriu.
Lazarett|schiff, *-(e)s, -e, n.* vas-spital.
Lazarett|stube, *-n, f.* infirmerie.
Lazarettwesen, *-s, n. sg. (mil.)* serviciu al spitalelor, al lazaretelor.
Lazarettzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* tren-spital.
Lazedämonier [-niɐ], *-s, -, m. (ist.)* lacedemonian.
lazedämonisch *adj. (ist.)* lacedemonian.
Lazeration, *-en, f. (med.)* ruptură, dilacerare.
lazerieren, *lazerierte, lazeriert, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl. (med.)* a (se) rupe, a (se) dilacera. **II.** *tr. (fig.)* a calomnia.
Lazerte, *-n, f. (zool.)* șopârlă *(Lacerta viridis).*
l.B. *presc.* de la laut Bericht conform celor relatate.
L.d.R. *presc.* de la Leutnant der Reserve locotenent în rezervă.
L.D.P.D. *presc.* de la Liberal-Demokratische Partei Deutschlands *(ist.)* Partidul Liberal-Democrat al Germaniei.
Leader ['li:dɐ], *-s, -, m.* **1.** lider, conducător. **2.** articol de fond.
Leadgitarre, *-n, f. (muz.)* chitara întâi (într-o formație).
leasen ['li:zən], *leaste, geleast (du, er least), vb. (h) tr.* a închiria (prin leasing).
Leasing ['li:zIŋ], *-s, -s, n.* închiriere, leasing; ~ **von beweglichen Gütern** leasing de bunuri mobile.
Leasing|geschäfte *pl.* operații de leasing, de credit-bail; ~ **mit Immobilien** operații de credit-bail imobiliar; ~ **mit mobilen Gegenständen** operații de credit-bail mobiliar.
Leasing|gesellschaft, *-en, f.* societate, companie de leasing de credit-bail.
Leasingvertrag, *-(e)s, -verträge, m.* contract de leasing.
Lebedame, *-n, f.* mondenă, femeie de lume.
Lebe|hoch, *-s, -s, n.* vivat, ura; **ein** ~ **ausrufen** (sau **ausbringen**) a striga «trăiască!»
Lebemann, *-(e)s, -männer, m.* monden, om de petreceri, de viață.
leben, *lebte, gelebt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a trăi, a viețui; **so wahr ich lebe!** pe legea mea! pe viața mea! **von der Arbeit** ~ a trăi din muncă; **in den Tag hinein** ~ a trăi fără griji; **von der Hand in den Mund** ~ a trăi de azi pe mâine; **auf gespanntem Fuße mit jm.** ~ a fi în relații încordate cu cineva; **lebe(n Sie) wohl!** rămâi (rămâneți) cu bine! **jn.** ~ **lassen** a toasta în cinstea cuiva; **es lebe die Freiheit!** trăiască libertatea!; *(fig.)* **sein Andenken lebt in unseren Herzen** amintirea lui trăiește în inimile noastre; **sein Werk wird** ~ opera sa va continua să trăiască; **über seine Verhältnisse** ~ a trăi peste posibilități; *(impers.)* **es lebt sich gut** se poate trăi, merge bine. **2.** a trăi, a locui; **im Sommer lebt er auf dem Lande** vara locuiește la țară. **II.** *tr. (cu complement intern)* a trăi; **sein Leben noch einmal** ~ a-și trăi viața încă o dată.
Leben, *-s, -, n.* **1.** viață; **das irdische** ~ viața pământească; **das ewige** ~ viața veșnică; **auf** ~ **und Tod** pe viață și pe moarte, cu prețul vieții; **er ist am** ~ este în viață, trăiește; **am** ~ **bleiben** a rămâne în viață; **das** ~ **genießen** a se bucura de viață; *(fam.)* **jm. das** ~ **sauer machen** a face cuiva zile fripte, a amărî zilele cuiva; **sich** *(dat.)* **das** ~ **nehmen** a se sinucide; **ums** ~ **kommen** a muri; **jn. ums** ~ **bringen** a ucide pe cineva; **sein** ~ **aufs Spiel setzen** a-și pune viața în joc; **sein** ~ **für etwas in die Schanze schlagen** a-și risca viața pentru ceva; **mit dem** ~ **davonkommen** a scăpa cu viață; **etwas mit dem** ~ **bezahlen** a plăti ceva cu viața; **etwas mit dem** ~ **büßen** a ispăși ceva cu viața; **jm. nach dem** ~ **trachten** a atenta la viața cuiva; **das nackte** ~ **retten** a scăpa cu viață; **das** ~ **verlieren** a muri, a pieri; **sein** ~ **wagen** a-și pune viața în joc; **sein** ~ **aushauchen** a-și da duhul; **sich des ~s freuen** a se bucura de viață; **seinem** ~ **ein Ende machen** (sau **setzen**) a se sinucide; **des ~s müde** (sau **überdrüssig**) sătul de viață; **ein** ~ **lang** toată viața; **nie im** ~ sau **im** ~ **nicht** niciodată cât oi trăi; ~ **und Werk** viața și opera; **der Sinn des ~s** sensul vieții; **das** ~ **meistern** a se descurca în viață; **sein** ~ **hing an einem Faden** viața lui atârna de un fir de păr; **sie schenkte einem Knaben das** ~ ea a născut un băiat; **Zeit seines ~s** toată viața sa; **für das (für mein, dein, sein)** ~ **gern haben** a iubi la nebunie; *(fig.)* **ins** ~ **treten** a se naște, a lua naștere, a începe; **ins** ~ **rufen** a produce, a da naștere, a crea. **2.** mod de viață, trai; **das tägliche** ~ **und Treiben** viața de toate zilele; **er hat ein schönes** ~ **gehabt** a avut o viață frumoasă; **ein glückliches** ~ o viață fericită; **ein geselliges** ~ **führen** a duce o viață de societate. **3.** viață, însuflețire, animație; **er ist voller** ~ e plin de viață; *(fam.)* ~ **in die Bude bringen** a aduce viață, mișcare, veselie într-o casă, la o sindrofie. **4.** *(fig.)* viață, realitate; natură; **nach dem** ~ **gemalt** pictat după natură; **aus dem** ~ **schöpfen** a lua (o temă, un model) din viață, a crea după realitate. **5.** *(reg.)* moalele capului.
lebend I. *part. prez.* de la leben. **II.** *adj.* viu, în viață, însuflețit; **~e Hecke** gard viu; **~es Bild** tablou vivant.
Lebende, *-n, -n (ein Lebender), m.* și *f.* ființă în viață, vie; **das Reich der ~n** lumea celor vii.
lebend gebärend *adj. (zool.)* vivipar.
Lebendgeflügel, *-s, n. sg.* păsări vii (de tăiat).
Lebendgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate în viu (a animalelor).
lebendig *adj.* **1.** viu, în viață; ~ **machen** a însufleți; **mehr tot als** ~ mai mult mort decât viu; *(fig.)* **ein ~es Grün** un verde proaspăt, viu; **die ~e Wirklichkeit** realitatea vie. **2.** vioi, plin de viață; **ein ~es Kind** un copil vioi; **es war eine sehr ~e Gesellschaft** a fost o societate plină de viață, foarte animată; **eine ~e Beschreibung** o descriere vie, animată.
Lebendig|gebären, *-s, n. sg. (zool.)* viviparitate, mod de reproducere al animalelor vivipare.
lebendig gebärend *adj.* v. lebend gebärend.
Lebendigkeit *f. sg.* vioiciune, vivacitate.
Lebendigmachung *f. sg. (rel.)* vivificare.
Lebendigwerden, *-s, n. sg.* trezire, deșteptare la viață; *(fig.)* animare.
Leben gebend *adj.* care dă viață, dătător de viață.
Lebens|abend, *-(e)s, -e, m. (poet.)* apus, amurg, declin al vieții; bătrânețe.
Lebens|abriss, *-es, -e, m.* biografie, notiță biografică.
Lebens|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* perioadă, epocă a vieții.
Lebens|ader *f. sg.* suflet, punct vital (al unui lucru).
Lebens|alter, *-s, -, n.* vârstă, etate; categorie de vârstă.
Lebens|änderung, *-en, f.* modificare, schimbare (intervenită) în viața cuiva.
Lebens|angst *f. sg.* frică de viață.
Lebens|anschau|ung, **Lebens|ansicht**, *-en, f.* v. Lebensauffassung.
Lebens|an|spruch, *-(e)s, sprüche, m.* pretenții față de viață.
Lebens|arbeit *f. sg.* **1.** muncă de o viață întreagă. **2.** v. Lebenswerk.
Lebens|art, *-en, f.* **1.** fel, mod de viață, de trai. **2.** purtare, comportament, atitudine; **er hat keine** ~ nu știe să se poarte, nu are educație.
Lebens|auf|fassung, *-en, f.* concepție de viață.
Lebens|aufgabe, *-n, f.* scop, țel al vieții.
Lebens|ausfall, *-(e)s, m. sg.* mortalitate.
Lebens|äußerung, *-en, f.* manifestare, exteriorizare a vieții.
Lebensbahn, *-en, f.* viață, decurs, drum al vieții; carieră.
Lebensbalsam, *-s, -e, m.* **1.** *(farm.)* medicament popular din diverse uleiuri *(Mixtura oleosobalsamica).* **2.** *(fam.)* rachiu.
Lebensbaum, *-(e)s, -bäume, m.* **1.** *(bot.)* tuia *(Thuja occidentalis).* **2.** *(poet.)* arborele vieții.
Lebensbedarf, *-s, m. sg.* v. Lebensunterhalt.
Lebensbedingungen *pl.* condiții de viață.
lebensbedrohend, **lebensbedrohlich** *adj.* care amenință, periclitează viața; **sie leidet an einer** ~**en Krankheit** suferă de o boală amenințătoare.
Lebensbedrohung, *-en, f.* amenințare, periclitare a vieții.
Lebensbedürfnis, *-se, n.* nevoie de subzistență, condiție necesară pentru existență.
lebensbejahend *adj.* cu atitudine pozitivă față de viață, optimist.
Lebensbejahung *f. sg.* atitudine pozitivă față de viață, optimism.
Lebensbereich, *-s, -e, m.* domeniu al vieții; **in allen ~en Erfahrungen sammeln** a câștiga experiență în toate domeniile, sectoarele vieții.
Lebensberuf, *-(e)s, -e, m.* **1.** vocație, menire. **2.** profesie, carieră.
Lebensbeschreiber, *-s, -, m.* biograf.
Lebensbeschreibung, *-en, f.* biografie.
Lebensbild, *-(e)s, -er, n.* biografie; portret biografic, al vieții.
Lebensbund, *-es, -bünde, m. (poet.)* căsnicie.
Lebensdaten *pl.* date biografice.
Lebensdauer *f. sg.* **1.** durată a vieții. **2.** *(tehn.)* fiabilitate.

Lebensdauer|prüfung, *-en, f. (tehn.)* probă de fiabilitate.
Lebensdrang, *-(e)s, m. sg.* dorință de viață, instinct vital.
lebens|echt *adj.* autentic, ca în viață.
lebens|elektrisch *adj.* electro-vital.
Lebens|element, *-(e)s, -e, n.* **1.** element al vieții, al naturii. **2.** element, lucru necesar pentru viață, pentru existență.
Lebens|elixier, *-s, -e, n.* **1.** elixir al vieții. **2.** *(farm.)* tinctură de aloe.
Lebens|ende, *-s, n. sg.* sfârșit al vieții; **bis an sein ~** până la sfârșitul vieții sale, până la moarte.
lebens|erfahren *adj.* cu experiența vieții.
Lebens|erfahrung, *-en, f.* experiență de viață.
lebens|er|haltend *adj.* de menținere a vieții.
Lebens|er|haltungskunde *f. sg.* igienă macrobiotică.
Lebens|er|haltungs|trieb, *-(e)s, m. sg.* instinct de conservare.
Lebens|er|innerungen *pl.* memorii; **er zeichnet seine ~ auf** își scrie memoriile.
Lebens|erscheinung, *-en, f.* fenomen vital.
Lebens|erwartung, *-en, f. (sociol.)* speranță, perspectivă de viață.
Lebens|erwerb, *-(e)s, m. sg.* câștigare a existenței, a mijloacelor de subzistență.
Lebensfaden, *-s, -fäden, m. (poet.)* fir al vieții; **sein ~ reißt ab** i se curmă firul vieții, moare.
lebensfähig *adj.* viabil, capabil de a trăi.
Lebensfähigkeit *f. sg. (med., jur.)* viabilitate, capacitate de a trăi; *(biol.)* vitalitate.
lebensfeindlich *adj.* potrivnic vieții.
lebensfern *adj.* străin de realitate, de viață; nerealist; cu capul în nori.
Lebensflamme, *-n, f. (poet.)* flacără a vieții.
Lebensform, *-en, f.* formă de viață; viață.
Lebensfrage, *-n, f.* chestiune de viață (și de moarte), problemă vitală.
lebensfremd *adj.* **1.** străin de viață, cu capul în nori, lipsit de simțul realității. **2.** izolat, departe de viața activă.
Lebensfreude, *-n, f.* bucurie, plăcere de a trăi.
lebensfreudig *adj.* v. Lebensfroh.
Lebensfreudigkeit *f. sg.* v. Lebensfreude.
lebensfrisch *adj.* viu, vioi, plin de viață.
Lebensfrische *f. sg.* vioiciune, vitalitate, vigoare; **voll ~** plin de viață.
lebensfroh *adj.* vesel; fericit de a trăi, care se bucură de viață; optimist.
Lebensfrüchte *pl.* roade ale experienței (de viață).
Lebensfrühe *f. sg. (poet.)* v. Lebensmorgen.
Lebensfrühling, *-s, m. sg. (poet.)* primăvară a vieții, tinerețe.
Lebensführung *f. sg.* mod de viață, de trai.
Lebensfülle *f. sg.* plinătate, plenitudine a vieții.
Lebensfunke, *-ns, -n, m.* scânteie de viață; **den ~n neu entfachen** a prinde din nou viață, a recăpăta gustul vieții.
Lebensfunktion, *-en, f. (biol.)* funcție vitală.
Lebensgang, *-(e)s, m. sg.* evoluție, mers al vieții.
Lebensgebiet, *-(e)s, -e, n.* **1.** domeniu de viață. **2.** regiune biologică.
Lebensgefahr, *-en, f.* primejdie, pericol de moarte; **sie ist außer ~** ea este în afară de pericol, este salvată.
lebensgefährlich *adj.* foarte periculos, cu primejdia vieții, amenințând viața.
Lebensgefährte, *-n, -n, m.* tovarăș de viață, soț.
Lebensgefährtin, *-nen, f.* tovarășă de viață, soție.
Lebensgefühl, *-s, -e, n.* simț, sentiment al vieții.
Lebensgeist, *-(e)s, -er, m.* **1.** *(med. pop.)* tonic, esență tonică. **2.** *pl. (poet.)* putere de viață; **seine ~er sind wieder erwacht** a recăpătat încredere în viață, în forțele proprii.
Lebensgemeinschaft, *-en, f.* **1.** comunitate de viață; conviețuire. **2.** *(biol.)* simbioză, biocenoză.
Lebensgenosse, *-n, -n, m.* v. Lebensgefährte.
Lebensgenossin, *-nen, f.* v. Lebensgefährtin.
Lebensgenuss, *-es, -nüsse, m.* bucurii, plăceri ale vieții.
Lebensgeschichte, *-n, f.* biografie; poveste, istorie a unei vieți.
Lebensge|staltung, *-en, f.* fel de a-și aranja viața.
lebensgewandt v. lebenstüchtig.
Lebensgewohnheit, *-en, f.* deprindere, obicei, mod de viață.
Lebensglück, *-(e)s, n. sg.* fericire a vieții; **das Kind war ihr ~** copilul a fost fericirea vieții ei.
Lebensglut *f. sg.* foc interior.
Lebensgöttin, *-nen, f. (mit.)* Parcă.
lebensgroß *adj.* în mărime naturală.
Lebensgröße *f. sg.* mărime naturală; *(fam.)* **da kommt er in ~** uite-l cum vine în persoană.
Lebensgrundlage, *-n, f.* bază (materială) a vieții, condiție de viață.
Lebensgüter *pl. (poet.)* bunuri ale pământului.
Lebenshalt, *-(e)s, -e, m.* sprijin, suport sufletesc.
Lebenshaltung, *-en, f.* costul vieții; nivel de trai.
Lebenshaltungs|index, *-(e)s, -e* (și *-dizes*), *m.* indice al costului vieții.
Lebenshaltungskosten *pl.* cheltuieli necesare pentru existență; costul vieții.
Lebenshauch, *-(e)s, m. sg. (poet.)* suflu al vieții; **sein letzter ~** ultima sa suflare.
Lebenshöhe, *-n, f. (fig.)* culme a vieții, apogeu.
Lebenshunger, *-s, m. sg.* dorință de a trăi, de a gusta din plăcerile vieții.
lebenshungrig *adj.* dornic de a trăi, de a gusta din plăcerile vieții.
Lebens|ideal, *-s, -e, n.* ideal de viață.
Lebens|index, *-es, -e* (și *-dizes* sau *-dices*), *m.* v. Lebenshaltungsindex.
Lebens|inhalt, *-(e)s, -e, m.* conținut al vieții.
Lebens|interessen *pl.* interese, nevoi vitale.
Lebensjahr, *-(e)s, -e, n.* an al vieții.
Lebenskamerad, *-en, -en, m.* v. Lebensgefährte.
Lebenskampf, *-es, -kämpfe, m.* luptă pentru existență, pentru viață.
Lebenskenner, *-s, -, m.* cunoscător al vieții.
lebensklug *adj.* care cunoaște lumea, care are experiența vieții.
Lebensklugheit *f. sg.* cunoaștere a lumii, experiență, înțelepciune a vieții.
Lebensknoten, *-s, -, m. (anat.)* nod vital.
Lebenskosten *pl.* v. Lebenshaltungskosten.
Lebenskraft, *-kräfte, f.* vitalitate, forță vitală, vigoare.
lebenskräftig *adj.* plin de viață, de vitalitate, viguros.
Lebenskreis, *-es, -e, m.* mediu, domeniu de viață.
Lebenskunde *f. sg.* v. Lebenslehre **(1)**.
Lebenskunst *f. sg.* artă de a trăi.
Lebenskünstler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care știe să trăiască, să se descurce.
Lebenslage, *-n, f.* împrejurare, circumstanță, situație a vieții; **sich in eine neue ~ hineinfinden** a se adapta unei situații noi în viață.
lebenslang *adv.* toată viața, pe viață.
lebenslänglich I. *adj.* pentru toată viața, viager. **II.** *adv.* pe viață.
Lebenslängliche, *-n, -n (ein Lebenslänglicher) m.* și *f.* condamnat(ă) pe viață.
Lebenslauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** viață, curs al vieții; carieră. **2.** biografie; **seinen ~ schreiben** a-și scrie autobiografia.
Lebenslehre, *-n, f.* **1.** *sg.* biologie macrobiotică. **2.** precept, maximă pentru conduita în viață.
Lebenslicht, *-(e)s, n. sg. (poet.)* lumină a vieții; viață; *(fam.)* **jm. das ~ ausblasen** a omorî pe cineva.
Lebenslinie [-nɪə] *f. sg. (chiromanție)* linie a vieții.
Lebensluft *f. sg.* aer vital.
Lebenslust *f. sg.* dorință de a trăi, bucurie, plăcere a vieții.
lebenslustig *adj.* dornic de a trăi, vesel, plin de viață, care se bucură de plăcerile vieții.
Lebensmagnetismus *m. sg.* magnetism biologic.
Lebensmai, *-s, m. sg. (poet.)* tinerețe.
Lebensmark, *-(e)s, n. sg. (poet.)* forță vitală, putere, energie, substanță a vieții; **an js. ~ zehren** a istovi, a slei puterile cuiva.
Lebensmittel *pl.* alimente, provizii, hrană; **mit ~n versehen** a aproviziona cu alimente.
Lebensmittel|abteilung, *-en, f.* raion de alimente (într-un supermagazin).
Lebensmittel|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu de aprovizionare cu hrană.
Lebensmittelbedarf, *-(e)s, m sg.* nevoi alimentare, nevoie de alimente.
Lebensmittelchemie [-çe-], *f. sg.* chimie alimentară.
Lebensmittel|einfuhr, *-en, f.* import de alimente.
Lebensmittelfälschung, *-en, f.* falsificare a alimentelor.
Lebensmittelfarb|stoff, *-(e)s, -e, m.* colorant natural ori sintetic pentru colorarea alimentelor.
Lebensmittelfirma, *-firmen, f.* firmă de produse alimentare.
Lebensmittelgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin alimentar, alimentară.
Lebensmittel(groß)handel, *-s, m. sg.* comerț (angro) cu alimente.
Lebensmittelhändler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* negustor(easă) de alimente, băcan, băcăneasă.
Lebensmittel|industrie *f. sg.* industrie alimentară.
Lebensmittelkarte, *-n, f.* cartelă de alimente, bon de alimente.
Lebensmittelknapp|heit *f. sg.* penurie alimentară, lipsă de alimente.
Lebensmittelkühlung, *-en, f.* conservare a alimentelor la temperaturi joase.
Lebensmittel|laden, *-s, -läden, m.* v. Lebensmittelgeschäft.
Lebensmittelmarke, *-n, f.* bon (de cartelă) pentru alimente.
Lebensmittelmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* târg, piață de alimente.
Lebensmittelnot *f. sg.* lipsă de alimente.
Lebensmittelpreis, *-es, -e, m.* preț al alimentelor.
Lebensmittelproduktion *f. sg.* producție alimentară.
Lebensmittelprüfungs|stelle, *-n, f.* oficiu de control al alimentelor.
Lebensmittelration, *-en, f.* rație de alimente.
Lebensmittelrationierung, *-en, f.* raționalizare a alimentelor.
Lebensmittel|überschuss, *-es, -schüsse, m.* surplus de alimente.
Lebensmittelverfälschung, *-en, f.* v. Lebensmittelfälschung.
Lebensmittelvergiftung, *-en, f.* intoxicație alimentară.
Lebensmittelversorgung *f. sg.* aprovizionare cu alimente.
Lebensmittelvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* provizie de alimente.
Lebensmittelzusatzkarte, *-n, f.* bon suplimentar de alimente.
Lebensmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de a-și câștiga existența.
Lebensmonat, *-(e)s, -e, m.* lună a vieții; **im ersten ~** în prima lună a vieții.
Lebensmorgen, *-s, -, m. (poet.)* auroră a vieții, zori ai vieții.
lebensmüde *adj.* obosit de viață; sătul, dezgustat de viață.
Lebensmüdigkeit *f. sg.* oboseală (a bătrâneții); plictiseală de viață.
Lebensmut, *-(e)s, m. sg.* vigoare, curaj de a înfrunta pericolele vieții, energie vitală.
lebensnah *adj.* realist, apropiat de viață.
Lebensnähe *f. sg.* apropiere de realitate, de viață.
Lebensnerv, *-s, -en, m.* **1.** *(fig.)* centru, nerv vital, parte esențială a existenței; **den ~ der Wirtschaft durchschneiden** a ruina economia. **2.** *pl. (anat.)* sistem neurovegetativ.
Lebensniveau [-vo:], *-s, -s, n.* nivel de trai, standard de viață.
Lebensnot, *-nöte, f.* nevoi ale vieții; mizerie a vieții.
lebensnotwendig *adj.* de importanță vitală, necesar pentru existență.
Lebensnotwendigkeit, *-en, f.* necesitate vitală.
Lebens|odem, *-s, m. sg. (poet.)* suflu al vieții.
Lebens|ordnung, *-en, f.* program de viață.
Lebens|organ, *-s, -e, n.* organ vital.
Lebens|partner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* partener(ă) de viață.
Leben spendend și **lebenspendend** *adj.* dătător de viață, de putere; tonifiant.
Lebens|periode, *-n, f.* v. Lebensabschnitt.
Lebens|pfad, *-(e)s, -e, m. (poet.)* drum, cărare a vieții.
Lebens|pflicht, *-en, f.* **1.** scop, țel al vieții. **2.** obligație de a trăi.
Lebens|philosophie, *-n* [-fi:ən], *f.* înțelepciune, filozofie a vieții.
Lebens|prinzip, *-s, -ien* [-piən], *n.* principiu de viață; principiu al vieții.
Lebens|prozess, *-es, -e, m.* **1.** proces, curs al vieții. **2.** fenomene, funcții vitale.
leben|sprühend *adj.* clocotind de viață, plin de viață.

Lebens|punkt, *-(e)s, m. sg.* v. Lebensknoten.
Lebensqualität *f. sg.* calitate a vieții, nivel de viață.
Lebensquell, *-s, -e, m. (poet.)* izvor, sursă a vieții.
Lebensraum, *-es, m. sg. (biol.)* spațiu vital.
Lebensrechnung *f. sg. (în expr.)* **seine ~ abschließen** a încheia socotelile cu viața.
Lebensrecht, *-(e)s, -e, n.* drept la viață, drept fundamental, elementar; **die einfachsten ~e der Arbeiter** drepturile elementare ale muncitorilor.
Lebensregel, *-n, f.* linie, regulă, normă de conduită (în viață), maximă, precept.
Lebensreise, *-n, f. (poet.)* curs al vieții, drum prin viață.
Lebensreiz, *-es, m. sg.* farmec al vieții.
Lebensrente, *-n, f.* rentă, pensie viageră.
lebensrettend *adj.* salvator de viață.
Lebensretter, *-s, -, m.* **1.** salvator, persoană care salvează viața cuiva. **2.** *(mar.)* barcă de salvare.
Lebensretterin, *-nen, f.* salvatoare.
Lebensrettung, *-en, f.* salvare a vieții.
Lebensrettungsmedaille [-'daljə], *-n, f.* medalie pentru salvarea vieții (cuiva).
Lebensrhythmus, *-, m. sg.* ritm al vieții.
Lebens|saft, *-(e)s, -säfte, m. (poet.)* sânge; *(fig.)* sevă (a vieții).
lebens|satt *adj.* sătul, dezgustat de viață.
Lebens|schenker, *-s, -, m. (poet.)* tată.
Lebens|schicksal, *-s, -e, n.* soartă (a vieții).
Lebens|schiff, *-(e)s, n. sg. (poet.)* corabie a vieții.
Lebens|schule *f. sg.* școală a vieții.
Lebens|schwierigkeit, *-en, f.* greutate a vieții.
Lebens|sicher|heit, *-en, f.* siguranță de viață.
Lebens|sinn, *-(e)s, m. sg.* sens al vieții.
Lebens|skizze, *-n, f.* schiță a vieții.
Lebens|stand, *-(e)s*, **Lebens|standard**, *(-e)s, m. sg.* v. Lebensniveau.
lebens|stark *adj.* viguros, robust.
Lebens|stellung, *-en, f.* post, slujbă pe viață.
Lebens|stil, *-(e)s, -e, m.* stil de viață, mod de a trăi.
Lebens|stoff, *-(e)s, -e, m. (poet.)* protoplasmă.
Lebens|strafe, *-n, f.* pedeapsă cu moartea, pedeapsă capitală; **bei ~** sub pedeapsa cu moartea.
Lebens|stufe, *-n, f.* perioadă, treaptă a vieții.
Lebens|substanz, *-en, f.* substanță vitală.
Lebens|tätigkeit, *-en, f. (biol., fiziol.)* funcție vitală, vitalitate; **erhöhte ~ der Gewebe** activitate vitală patologică exagerată; **übermäßig erhöhte ~** stenie; **krankhaft überspannte ~** hiperstenie; **Wissenschaft der ~en** biotică, zoobiotism.
Lebens|traum, *-(e)s, -träume, m.* dorință supremă, vis al vieții; **das ist mein ~** acesta este visul vieții mele.
lebens|treu *adj.* v. lebenswahr.
Lebens|trieb, *-(e)s, -e, m.* impuls, instinct vital.
lebens|tüchtig *adj.* viabil, (cu spirit) practic, realist, capabil de a înfrunta viața.
Lebens|überdruss, *-es, m. sg.* **1.** dezgust, plictis de viață. **2.** *(med.)* melancolie morbidă, neurastenie.
lebens|überdrüssig *adj.* dezgustat, plictisit de viață.
Lebens|um|stand, *-(e)s, -stände, m. (mai ales la pl.)* împrejurări ale vieții; mediu, condiții de viață.
lebens|unfähig *adj.* inapt de a trăi.
Lebens|unter|halt, *-(e)s, m. sg.* subzistență, întreținere, existență; **keinen ~ haben** a fi lipsit de mijloace de existență.
lebens|untüchtig *adj.* incapabil de a înfrunta viața.
Lebensver|ächter, *-s, -, m.* persoană care disprețuiește viața, plăcerile vieții.
Lebensver|hältnisse *pl.* v. Lebensumstände.
lebensverlängernd *adj.* care prelungește viața.
lebensverneinend *adj.* pesimist.
Lebensverneinung *f. sg.* pesimism; poziție negativistă față de viață.
Lebensversicherung, *-en, f.* asigurare pe viață.
Lebensversicherungs|an|stalt, *-en, f.* instituție de asigurare pe viață.
Lebensversicherungsgesellschaft, *-en, f.* societate de asigurare pe viață.
Lebensversicherungs|police [-li:sə], *-n, f.* poliță de asigurare pe viață.
Lebensversicherungs|prämie [-miə], *-n, f.* primă de asigurare pe viață.
Lebensversicherungsvertrag, *-(e)s, -verträge, m.* contract de asigurare pe viață.
lebensvoll *adj.* plin de viață.
lebenswahr *adj.* autentic; ca în viață, real.
Lebenswahr|heit, *-en, f.* **1.** caracter real, autentic. **2.** adevăr al vieții.
Lebenswandel, *-s, m. sg.* conduită în viață, mod de viață.
Lebenswärme *f. sg.* **1.** căldură vitală, căldură animală. **2.** *(fiziol.)* caloricitate.
Lebenswasser, *-s, n. sg.* **1.** *(în basme)* apă vie, a vieții. **2.** *(glumeț)* rachiu.
Lebensweg, *-(e)s, -e, m.* drum prin viață, cale a vieții; viață.
Lebensweise, *-n, f.* **1.** mod de viață, de trai. **2.** deprinderi, obiceiuri, moravuri.
Lebensweisheit, *-en, f.* **1.** filozofie, înțelepciune a vieții. **2.** maximă.
Lebenswende, *-n, f.* cotitură în viață.
Lebenswerk, *-(e)s, -e, n.* muncă, operă a vieții, de o viață întreagă.
lebenswert *adj.* pentru care merită să trăiești; **ein ~es Dasein** o viață pe care merită s-o trăiești.
Lebenswert, *-(e)s, -e, m.* valoare, principiu de viață.
lebenswichtig *adj.* de importanță vitală, de însemnătate vitală; **diese Frage ist von ~er Bedeutung** această problemă e de o importanță vitală.
Lebenswille(n), *-(n)s, m. sg.* voință de a trăi; voință de a reuși în viață, de a realiza ceva.
lebenswirklich *adj.* actual, real.
Lebenswirklichkeit *f. sg.* actualitate, realitate.
Lebenszeichen, *-s, n. sg.* semn de viață; **kein ~ von sich** *(dat.)* **geben** a nu da semne de viață.
Lebenszeit, *-en, f.* viață, durată a vieții; **auf ~** pe viață, pentru totdeauna.
Lebensziel, *-(e)s, -e, n.* țel, scop al vieții; **sein ~ erreichen** a-și atinge scopul în viață.
Lebenszuschnitt, *-(e)s, -e, m.* v. Lebensführung.
Lebenszuversicht *f. sg.* încredere în viață.
Lebenszweck, *-(e)s, -e, m.* scop al vieții.
Leben zer|störend *adj.* care distruge viața.
Leber, *-n, f.* **1.** ficat; *(fam.)* **frei** (sau **frisch**) **von der ~ weg sprechen** (sau **reden**) a vorbi deschis, pe șleau, a-și spune păsul; *(fam.)* **was ist dir über die ~ gekrochen** (sau **gelaufen**)? de ce ești supărat, înfuriat? ți s-au înecat corăbiile? *(fam.)* **er hat eine schwarze ~** are conștiința încărcată, neagră, are ceva pe conștiință; *(fam.)* **er hat eine weiße ~** are o răbdare de înger; *(fam.)* **eine durstige** (sau **trockene**) **~ haben** a-i plăcea să bea, a fi veșnic însetat. **2.** *(chim.)* hepar.
Leber|anschoppung, *-en, f. (med.)* hepatită.
Leber|anschwellung, *-en, f. (med.)* mărire a ficatului, hepatomegalie.
Leber|atrophie, *-n* [-fi:ən], *f. (med.)* atrofie hepatică; **braune** sau **rote ~** ciroză hepatică.
Leberbalsam, *-s, -e, m.*, **Leberbalsamkraut**, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* **1.** cânepa-codrului *(Eupatorium cannabium* L.). **2.** pufuleți *(Ageratum houstonianum)*. **3.** nume al unei plante alpine *(Erinus)*.
Leberband, *-(e)s, -bänder, n. (anat.)* ligament hepatic.
Leberbe|handlung, *-en, f.* terapie hepatică.
Leberbeschreibung, *-en, f.* hepatografie.
Leberblasengang, *-es, -gänge, m. (anat.)* duct, canal hepato-cistic.
Leberblende *f. sg. (mineral.)* sfalerit.
Leberblume, *-n, f.*, **Leberblümchen**, *-s, -, n. (bot.)* popâlnic-iepuresc *(Anemone hepatica* L.).
Leberblut|ader, *-n, f. (med. vet.)* cangrenă hepatică.
Leberbrand, *-(e)s, m. sg. (med.)* hepatită.
Leberdiät, *-en, f.* regim, dietă pentru ficat.
Leber|egel, *-s, -, m. (zool.)* vierme de gălbează *(Distomum hepaticum)*.
Leber|entzündung, *-en, f. (med.)* hepatită.
Leber|erkrankung, *-en, f.* îmbolnăvire a ficatului.
Leber|erz, *-es, n. sg.* **1.** *(chim.)* sulfură de mercur. **2.** *(mineral.)* cinabru impur cu urme de cărbune și pământ.
leberfarben, **leberfarbig** *adj.* de culoarea ficatului.
Leber|fleck, *-(e)s, -e, m.* pată hepatică, pată de ficat; *(med.)* lentigo, efiladă hepatică.
Leberfluss, *-es, m. sg. (med.)* hepatoree, flux hepatic.
Lebergang, *-(e)s, -gänge, m. (anat.)* canal hepatic.
Lebergeflecht, *-(e)s, -e, n. (anat.)* plex hepatic.
Lebergegend, *-en, f. (anat.)* regiune a ficatului.
Lebergrube, *-n, f. (anat.)* fosă hepatică.
Leber|haut *f. sg. (anat.)* membrană hepatică.
Leberkäse, *-s, -, m. (cul.)* pateu, ruladă de ficat.
Leberkies, *-es, -e, m. (mineral.)* pirită magnetică, pseudomorfoză de pirită.
Leberkloß, *-es, -klöße*, **Leberknödel**, *-s, -, m. (cul.)* găluşcă de ficat.
Leberkolik, *-en, f. (med.)* colică hepatică.
leberkrank *adj.* bolnav de ficat.
Leberkrankheit, *-en, f.* boală de ficat.
Leberkrebs, *-es, m. sg. (med.)* cancer hepatic.
Leberlappen, *-s, -, m. (anat.)* lob hepatic.
Leberleiden, *-s, -, n.* v. Leberkrankheit.
leberleidend *adj.* v. leberkrank.
Lebermelanose, *-n, f. (med.)* melanoză hepatică.
Lebermittel, *-s, -, n. (fam.)* medicament pentru (boli de) ficat.
Lebermoos, *-es, -e, n. (bot.)* mușchi hepatic *(Musci hepatici)*.
Leber|opal, *-s, -e, m. (mineral.)* menilit.
Leberpastete, *-n, f.* pateu de ficat.
Leberpilz, *-es, -e, m. (bot.)* burete-de-stejar *(Fistulina hepatica)*.
Leber|reim, *-(e)s, -e, m. (ist.)* versuri improvizate la masă (de cel căruia îi revenea ficatul de știucă).
Leberschaden, *-s, -schäden, m. (med.)* boală hepatică cronică.
Leberschmerz, *-es, -en, m.* durere de ficat, hepatoalgie.
Leberschnitt, *-(e)s, -e, m. (med.)* hepatotomie.
Leberschrumpfung, *-en, f. (med.)* atrofie hepatică; ciroză.
Leberschwellung, *-en, f.* umflare a ficatului.
Leber|stau|ung, *-en, f.* congestie hepatică.
Leber|stein, *-(e)s, -e, m. (med.)* piatră la ficat.
Lebersubstanz, *-en, f. (med.)* substanță hepatică.
lebersüchtig *adj.* v. leberkrank.
Lebertran, *-(e)s, m. sg.* untură de pește; *(fig., fam.)* **das ist mir ~** mi-e indiferent, mi-e totuna.
Leberver|härtung, *-en, f. (med.)* indurație, ciroză hepatică.
Leberver|stopfung, *-en, f. (med.)* blocare a ficatului.
Leberwurst, *-würste, f. (cul.)* lebărvurșt; caltaboș; *(fam.)* **er spielt die gekränkte ~** face pe ofensatul, pe supăratul.
Leberzelle, *-n, f. (anat.)* celulă hepatică.
Leberzellenhaufen *pl. (anat.)* celule glandulare hepatice.
Leberzirrhose [-tslro:zə], *-n, f. (med.)* ciroză hepatică.
Lebewelt, *-en, f.* **1.** lume vie, regn animal și vegetal. **2.** oameni de viață, de lume, de petreceri.
Lebewesen, *-s, -, n.* vietate, ființă, organism viu.
Lebewohl, *-(e)s, -e* (și *-s*), *n.* adio, rămas bun; **jm. ~ sagen** a-și lua rămas bun de la cineva.
lebhaft *adj.* **1.** vioi; însuflețit, animat; plin de viață; **~e Farben** culori vii; **eine ~e Diskussion** o discuție însuflețită; **eine ~e Straße** o stradă agitată, zgomotoasă. **2.** (și *adv.*) puternic, mult; **~er Beifall** aplauze puternice; **ich bedaure ~** regret din suflet.
Lebhaftigkeit *f. sg.* vioiciune; însuflețire, animație.
Lebkuchen, *-s, -, m.* turtă dulce.

Le̲bküchler, *-s, -, m.* **1.** producător de turtă dulce. **2.** negustor de turtă dulce.
le̲blos *adj.* **1.** fără viață, neînsuflețit, mort. **2.** *(fig.)* nesimțitor, impasibil, țeapăn.
Le̲blosigkeit *f. sg.* **1.** lipsă de viață, neînsuflețire. **2.** *(fig.)* nesimțire, impasibilitate; indiferență.
Le̲btag, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(în expr.)* **mein ~ a)** de când sunt, de când trăiesc; **b)** cât oi trăi. **2.** *(reg.)* gălăgie, agitație; **das war ein ~!** ce zi agitată!
Le̲bzeiten *pl. (în expr.)* **bei ~** în timpul vieții; **zu seinen ~** pe când trăia, pe vremea lui.
Le̲bzelten, *-s, -, m. (austr.)* v. Lebkuchen.
Le̲bzelter, *-s, -, m. (austr.)* v. Lebküchler.
lẹch *adj. (reg.)* **1.** uscat. **2.** care nu ține (la) apă.
Lẹch, *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) *(metal.)* mată, minereu cu sulf prăjit.
lẹchzen, *lechzte, gelechzt (du, er lechzt) vb. (h) intr. (nach)* a dori cu ardoare, cu înfocare, a fi însetat; a arde de sete; **nach Blut ~** a fi setos de sânge.
lẹck *adj.* neetanș, care nu ține (la) apă; **~ sein a)** *(despre butoaie, recipiente)* a curge; **b)** *(despre nave)* a lua apă, a avea o spărtură.
Lẹck, *-(e)s, -e, n.* neetanșeitate; gaură, spărtură prin care trece apa (în nave, butoaie etc.).
Lecka̲ge [-ʒə], *-n, f.* **1.** pierdere provocată prin scurgerea sau evaporarea unui lichid în timpul transportului. **2.** *(tehn.)* spărtură, crăpătură; pierdere prin infiltrație.
Lẹcke, *-n, f.* (și *vân.*) loc pentru sare de lins (pentru vite, vânat).
lẹcken[1], *leckte, geleckt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr. (an* cu *dat.)* a linge; *(fig.)* **jm. die Stiefel ~** a fi lingușitor (față de cineva); **sich** *(dat.)* **die Finger nach etwas ~** a dori ceva cu ardoare; *(despre flăcări)* a cuprinde, a se întinde; *(vulg.)* **leck mich doch!** ia mai pupă-mă în fund. **II.** *refl.* a se linge.
lẹcken[2], *leckte, geleckt, vb. (h) intr. (despre un recipient)* a fi neetanș, a curge; *(despre o navă)* a lua apă.
lẹcker *adj.* **1.** gustos, delicios, apetisant; **ein ~er Bissen** o delicatesă; *(fig., fam.)* **ein ~es Mädchen** o fată delicioasă, atrăgătoare. **2.** lacom, pofticios. **3.** *(rar)* mofturos la mâncare.
Lẹcker, *-s, -, m.* **1.** persoană lacomă, amatoare de delicatese, de dulciuri. **2.** *(vân.)* limbă de vânat **3.** *(reg.)* golan, ștrengar. **4.** *(fam.)* lingușitor.
Lẹckerbissen, *-s, -, m.* **1.** bucățică bună, delicioasă; delicatesă. **2.** *(fig.)* încântare, plăcere; regal.
Leckere̲i, *-en, f.* **1.** lăcomie, poftă. **2.** dulciuri; delicatese. **3.** *(fig.)* lingușire, lingușeală (josnică).
lẹcker|haft *adj.* pofticios, lacom.
lẹckerig *adj.* v. lecker.
Lẹckerin, *-nen, f.* v. Lecker **(1)**.
Lẹckerli, *-s, -, n. (elv.)* v. Lebkuchen.
Lẹckermaul, *-(e)s, -mäuler, n.* **Lẹckermäulchen**, *-s, -, n. (fam.)* v. Lecker **(1)**.
lẹckern, *leckerte, geleckert, vb. (h)* **I.** *intr. (nach)* a fi lacom, a dori, a pofti. **II.** *tr. (impers.; în expr.)* **es leckert mich danach** îmi lăsa gura apă după aceasta.
Lẹckers, *-, n. sg. (reg.)* dulciuri.
Lẹcker|speise, *-n, f.* v. Leckerbissen.
Lẹckfass, *-es, -fässer, n.* vas pus sub un butoi care curge.
Lẹcksalz, *-es, n. sg.* (bulgăre de) sare de lins (pentru vite, vânat).
Lẹckschaden, *-s, -schäden, m.*, **Lẹckung**, *-en, f.*, **Lẹckverlust**, *-es, -e, m.* v. Leckage.
led. *presc.* de la ledig.
Le̲der, *-s, -, n.* **1.** piele (tăbăcită); **sämisches ~** piele moale tăbăcită cu ulei; *(fam., fig.)* **einem auf dem ~ sitzen** a importuna pe cineva; *(fig.)* **jm. das ~ gerben** a burduși, a bate zdravăn pe cineva. **2.** șorț de piele (al unor meseriași); *(mine)* bazon de piele (la mineri). **3.** *(sport)* minge de fotbal. **4.** *(în expr.)* **vom ~ ziehen a)** a scoate sabia; **b)** *(fig.)* a ataca pe cineva; a înjura pe cineva.
Le̲der|abfälle *pl.* deșeuri de piele, furdale.
Le̲der|absatz, *-es, -sätze, m.* toc din piele (la pantofi).
le̲der|ähnlich *adj.* v. lederartig.
Le̲der|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* soi de măr renet brun.
Le̲der|arbeit, *-en, f.* **1.** lucrare în piele. **2.** pielărie.
Le̲der|arbeiter, *-s, -, m.* pielar.
le̲der|artig *adj.* ca pielea.
Le̲derbalg, *-(e)s, -bälge, m.* foaie, burduf de piele.
Le̲derball, *-(e)s, -bälle, m.* minge de piele.
Le̲derband, *-(e)s, -bände, m.* **1.** volum legat în piele. **2.** legătură (de carte) în piele. **3.** fâșie din piele.
Le̲derbeere, *-n, f. (vit.)* boabă (de strugure) bolnavă (de *Peronospora*).
Le̲derbereiter, *-s, -, m.* tăbăcar, argăsitor de piei.
Le̲derbereitung, *-en, f.* tăbăcit, argăsit.
Le̲derbesatz, *-es, -sätze, m.* bordură, tiv de piele.
Le̲derbeutel, *-s, -, m.* pungă, săculeț de piele.
Le̲derbirne, *-n, f. (bot.)* soi de pară.
Le̲derbock, *-(e)s, -böcke, m. (sport)* capră de piele.
Le̲derbrandmalerei, *-en, f.* pirogravură pe piele.
le̲derbraun *adj.* brun ca pielea.
Le̲derdichtung, *-en, f. (tehn.)* garnitură (de etanșare) de piele.
Le̲derdrucker, *-s, -, m.* gravor în piele.
Le̲der|einband, *-(e)s, -bände, m.* legătură în piele.
Le̲derer, *-s, -, m. (reg.)* v. Lederbereiter.
Le̲der|ersatz, *-es, m. sg.* înlocuitor de piele; piele sintetică.
Le̲derfarbe, *-n, f.* **1.** culoare a pielii. **2.** vopsea, colorant pentru piele.
le̲derfarben *adj.* v. lederfarbig.
Le̲derfärber, *-s, -, m.* vopsitor de piele.
le̲derfarbig *adj.* de culoarea pielii.
Le̲derfarb|stoff, *-(e)s, -e, m.* colorant pentru piele, vopsea de piele.
Le̲derfett, *-(e)s, n. sg.* **1.** unsoare pentru piele. **2.** grăsime extrasă din piele.
Le̲derfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește «chirurg» *(Acanthurus chirurgus)*.
Le̲derfutter, *-s, -, n.* căptușeală din piele.
Le̲derfutteral, *-s, -e, n.* toc, teacă, cutie de piele.
Le̲dergalanterie|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător de marochinărie.
Le̲dergamasche, *-n, f.* jambieră de piele.
Le̲dergelb, *-(e)s, n. sg. (chim.)* fosfin.
Le̲dergurt, *-(e)s, -e, m.* chingă de piele.
Le̲dergürtel, *-s, -, m.* cordon de piele.
Le̲der|halsriemen, *-s, -, m.* zgardă de piele (pentru câini).
Le̲der|handel, *-s, m. sg.* negoț cu piei, cu pielărie.
Le̲der|händler, *-s, -, m.* pielar, negustor de piele, de pielărie.
Le̲der|handlung, *-en, f.* magazin și negustorie de pielărie.
Le̲der|handschuh, *-(e)s, -e, m.* mănușă de piele.
le̲der|hart *adj.* tare ca pielea.
Le̲der|haut, *-häute, f. (anat.)* **1.** corion, dermă; **unter der ~ liegend** subcutan, hipodermic. **2.** sclerotică.
Le̲der|haut|entzündung, *-en, f. (med.)* dermită.
Le̲der|helm, *-(e)s, -e, m.* cască de piele.
Le̲der|her|stellung *f. sg.* fabricare a pielii.
Le̲der|hose, *-n, f.* pantaloni de piele.
Le̲der|hülse, *-n, f.* v. Lederfutteral.
Le̲der|industrie, *-n, f.* industrie a pielii.
Le̲derjacke, **Le̲derjoppe**, *-n, f. (reg.)* jachetă, haină de piele.
Le̲derkappe, *-n, f.* șapcă de piele.
Le̲derkarpfen, *-s, -, m. (iht.)* specie de crap *(Cyprinus nudus)*.
Le̲derklappe, *-n, f. (maș.)* clapetă de piele.
Le̲derkoffer, *-s, -, m.* geamantan de piele.
Le̲derkoller, *-s, -, n. (ist.)* pieptar de piele.
Le̲derkorallen *pl. (zool.)* corali pieloși *(Alcyonaria)*.
Le̲derkupplung, *-en, f. (maș.)* manșon de piele; cuplaj cu bolțuri de piele.
Le̲derlaufkäfer, *-s, -, m. (entom.)* specie de gândac *(Carabus coriaceus)*.
Le̲derleim, *-(e)s, -e, m.* clei de piele.
Le̲dermantel, *-s, -mäntel, m.* haină de piele.
Le̲dermappe, *-n, f.* servietă, geantă, mapă de piele.
Le̲dermosaik, *-(e)s, -e, n.* mozaic în piele.
le̲dern[1] *adj.* **1.** de piele; **eine ~e Handtasche** o poșetă din piele. **2.** *(fig.)* plicticos, fără spirit, pedant, anost. **3.** *(fig.)* nesimțit; **er hat eine ~e Stirn** are obrazul gros, e nesimțit, obraznic.
le̲dern[2], *lederte, geledert, vb. (h) tr.* **1.** a pune garnituri de piele. **2.** a curăța, a freca cu piele. **3.** *(fam., fig.)* a bate măr, a burduși; a trage o mamă de bătaie. **4.** *(reg.)* a tivi, a căptuși cu piele.
Le̲dernachen, *-s, -, m. (mil.)* infanterist de marină american.
Le̲der|orchis [-çis], *f. sg. (bot.)* trânji, cuibul-rândunelei *(Neottia nidus-avis)*.
Le̲derpapier, *-s, -e, n.* hârtie pergament.
Le̲derpappe, *-n, f.* carton de piele.
Le̲derpeitsche, *-n, f.* bici de piele.
Le̲derpolster, *-s, -, n. (austr.-pölster, m.)* pernă de piele.
Le̲derpress|an|stalt, *-en, f.* întreprindere de presat pielea.
Le̲der|ranzen, *-s, -, m.* ghiozdan de piele.
Le̲der|riemen, *-s, -, m.* **1.** curea de piele. **2.** *(mil.)* centură.
Le̲der|rücken, *-s, -, m. (tipogr.)* cotor de piele.
Le̲derscheide, *-n, f.* teacă, toc de piele (pentru sabie, cuțit de vânătoare etc.).
Le̲derschere, *-n, f.* foarfecă de tăiat piele.
Le̲derschild, *-(e)s, -er, n. (tipogr.)* titlu pe cotor de piele.
Le̲derschildkröte, *-n, f. (zool.)* broască țestoasă pieloasă, «luthul» *(Dermochelys coriacea)*.
Le̲derschlaufe, **Le̲derschlinge**, *-n, f. (curelărie)* buclă de curea (pentru piolet).
Le̲derschmiere, *-n, f.* unsoare pentru piele.
Le̲derschnitt, *-(e)s, -e, m.* ornamentație gravată sau încrustată în piele.
Le̲derschnur, *-schnüre* (și *-en*), *f.* șnur, șiret, găitan de piele.
Le̲derschuh, *-(e)s, -e, m.* pantof de piele.
Le̲derschurz, *-es, -e, m.* șorț de piele.
Le̲derschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (zool.)* specie de spongier *(Chondrosia reniformis)*.
Le̲dersessel, *-s, -, m.* fotoliu de piele.
Le̲dersohle, *-n, f.* talpă din piele.
Le̲der|stiefel, *-s, -, m.* cizmă de piele.
Le̲der|streifen, *-s, -, m.* fâșie de piele.
Le̲der|stück, *-(e)s, -e, n.* bucată de piele.
Le̲der|stulpdichtung, *-en, f. (tehn.)* garnitură în manșetă de piele.
Le̲der|stulpe, *-n, f.* manșetă de piele.
Le̲dersubstanz, *-en, f.* clei pentru piele.
Le̲dertang, *-(e)s, -e, m. (bot.)* algă brună *(Fucaceae)*.
Le̲dertasche, *-n, f.* geantă de piele.
Le̲dertauer, *-s, -, m. (reg.)* v. Lederbereiter.
Le̲der|überzug, *-(e)s, -züge, m.* tapisare, capitonare cu piele.
Le̲derung, *-en, f.* **1.** învelire cu piele. **2.** căptușire cu piele.
Le̲derver|arbeitung *f. sg.* prelucrare a pielii.
Le̲dervertrieb, *-(e)s, m. sg. (com.)* desfacere a produselor din piele.
Le̲derverzierung, *-en, f.* **1.** ornament de piele. **2.** ornamentare în piele.
Le̲derwalze, *-n, f.* **1.** *(maș.)* valț pentru presat pielea. **2.** *(tipogr.)* val cu îmbrăcăminte de piele.
Le̲derwams, *-es, -wämser, n. (înv.)* pieptar, vestă de piele.
Le̲derware, *-n, f.* obiect, articol din piele; pielărie, curelărie.
le̲derweich *adj.* moale ca pielea.
Le̲derwerk, *-(e)s, n. sg.* v. Lederzeug.
Le̲derwerk|statt, *-stätten, f.* **1.** tăbăcărie. **2.** atelier de marochinărie.
le̲derzäh *adj.* rezistent, tare ca pielea.
Le̲derzeug, *-(e)s, -e, n.* **1.** curele, curelărie. **2.** obiecte din piele; pielărie.
Le̲derzucker, *-s, m. sg. (farm.)* **1.** pastă de nalbă mare. **2.** gumă arabică și zahăr întrebuințat contra tusei.

Lederzurichter, *-s, -, m.*, tăbăcar, pielar.

ledig *adj.* **1.** *(poet.,* cu *gen.)* liber, scăpat, nelegat (de); **jeglicher Sorgen ~** liber de orice griji; **jn. los und ~ sprechen** a dezvinovăți pe cineva. **2.** celibatar, necăsătorit; **eine ~e Mutter** o mamă necăsătorită (cu un copil nelegitim). **3.** liber, neocupat; neutilizat; **~er Acker** ogor nelucrat; **~es Pferd** cal fără călăreț; **~e Stelle** post, loc neocupat. **4.** *(mar.; despre nave)* neîncărcat. **5.** fără ocupație. **6.** *(mine)* steril, care nu mai e folosit; **ein ~es Nest** mină părăsită. **7.** neinclus în calcul, socoteală; pe deasupra; **~e Stunden** ore suplimentare; **~e Schicht** supranormă.

Ledige, *-n, -n (ein Lediger), m.* și *f.* celibatar(ă).

Ledigenheim, *-(e)s, -e, n.* cămin pentru nefamiliști.

Ledigen|steuer *f. sg.* impozit de celibatar.

ledig gehend *adj. (jur., despre căsătoriți)* separat din motive de serviciu.

Ledigkeit *f. sg.* celibat.

lediglich *adv.* numai, singur, pur și simplu, exclusiv.

ledrig *adj.* ca din piele tăbăcită.

Lee *f. sg.*, **Leebord**, *-(e)s, m. sg. (mar.)* bord de sub vânt.

leeg *adj. (reg.)* **1.** *(despre ape)* scăzut, mic. **2.** rău, stricat, vicios. **3.** bolnav, prăpădit. **4.** gol, fără încărcătură.

leer I. *adj.* **1.** gol, deșert; **mit ~em Magen** cu stomacul gol; **eine Seite ~ lassen** a lăsa o pagină albă; **~ machen** a deșerta, a goli; *(fig.)* **~ ausgehen** a pleca cu mâna goală, a rămâne cu buzele umflate; *(fig.)* **das Nest ist ~** e gol cuibul, a zburat pasărea; **eine ~e Straße** o stradă pustie; **~er Raum** vid, vacuum. **2.** neocupat, vacant; **ein ~er Tisch** o masă liberă. **3.** inutil, nefolositor; fără conținut; **ein ~er Kopf** un cap sec; **~e Phrasen, ~es Geschwätz** vorbe goale, palavre; **~es Stroh dreschen** a bate apa în piuă; **~e Miene** față inexpresivă, bleagă. **II.** *adv.* în gol; **der Motor läuft ~** motorul merge în gol.

Leer|anlauf, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* demarare în gol.

Leerbalken, *-s, -*, **Leerbinder**, *-s, -, m. (constr.)* grindă falsă, intermediară.

Leerdarm, *-(e)s, -därme, m. (anat.)* jejun.

Leere *f. sg.* **1.** gol, vid; *(fiz.)* vacuum. **2.** *(fig.)* deșertăciune, nimicnicie.

leeren, *leerte, geleert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) goli, a (se) deșerta; a (se) evacua; **den Briefkasten ~** a goli cutia poștală.

Leerfahrt, *-en, f.* drum, cursă fără încărcătură; *(ferov.)* cursă a locomotivei (fără vagoane).

Leergang, *-(e)s, m. sg.* v. L e e r l a u f.

Leergangreibung *f. sg. (tehn.)* frecare la mers în gol.

Leergebinde, *-s, -, n.* **1.** *(constr.)* fermă falsă. **2.** butoaie goale (de bere și vin).

Leerge|sparr, *-(e)s*, **Leerge|sparre**, *-s*, **Leerge|spärr**, *-(e)s*, **Leerge|spärre**, *-s, n. sg. (constr.)* căpriori intermediari.

Leergewicht, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* greutate proprie, fără încărcătură (a unui vehicul), tară.

Leergut, *-(e)s, n. sg.* ambalaj.

Leer|heit, *-en, f.* v. L e e r e.

Leerkapazität, *-en, f.* capacitate neexploatată.

Leerkilometer, *-s, -, m.* (și *n.*) distanță (în kilometri) parcursă de un vehicul fără încărcătură.

leerköpfig *adj.* cu capul gol, sec, redus; limitat, mărginit.

Leerlauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** *(tehn.)* mers în gol; regim de mers în gol; cursă moartă; *(ferov.)* v. L e e r f a h r t. **2.** *(constr.)* deversor. **3.** *(fig.)* energie cheltuită zadarnic.

Leerlauf|arbeit, *-en, f. (maș.)* lucru mecanic de mers în gol.

Leerlaufdüse, *-n, f. (tehn.)* jiclor de ralanti.

Leerlauf|ein|stellung, *-en, f. (tehn.)* reglaj de mers în gol.

leer laufen, *lief leer, leer gelaufen (du läufst leer, er läuft leer), vb. (s) intr.* **1.** a se scurge. **2.** *(tehn.)* a merge, a funcționa în gol.

Leerlaufkennlinie [-niə], *-n, f. (tehn.)* caracteristică de mers în gol.

Leerlauf|strom, *-(e)s, m. sg. (electr.)* curent de mers în gol.

Leerlaufzeit, *-en, f. (tehn.)* durată a timpilor morți; durată de mers în gol.

Leerpackung, *-en, f.* ambalaj gol pentru decor.

Leerschritt, *-(e)s, -e, m.* spațiu între cuvinte (la mașina de scris etc.).

Leerschuss, *-es, -schüsse, m. (mil.)* foc care nu atinge ținta.

Leer|sparren, *-s, -, m. (constr.)* căprior intermediar.

leer stehend *adj.* gol, neocupat, vacant; **ein ~es Haus** o casă goală, nelocuită.

Leer|stelle, *-n, f.* **1.** loc, post vacant. **2.** *(lingv.)* loc pentru o parte sintactică obligatorie. **3.** *(lingv.)* morfem zero. **4.** *(ec.)* spațiu, loc gol.

Leertaste, *-n, f.* clapă de interval (la mașina de scris); *(inform.)* tastă de spațiu.

Leerung, *-en, f.* golire, deșertare; evacuare.

Leerwagenbereit|stellung, *-en, f. (ferov.)* punere la dispoziție a vagoanelor goale.

Leerzeit, *-en, f.* v. L e e r l a u f z e i t.

Leerzimmer, *-s, -, n.* cameră nemobilată.

Leerzug, *-(e)s, -züge, m. (ferov.)* tren cu vagoane goale.

Lees, *-es, n. sg. (reg.)* stuf.

Lee|segel, *-s, -, n. (mar.)* bonetă.

Lee|seite *f. sg. (mar.)* v. L e e.

leewärts *adv. (mar.)* sub vânt.

Leeweg, *-(e)s, -e, m. (mar.)* trecere la adăpost de vânt.

Lefze, *-n, f.* buză (la unele animale).

leg *adj. (reg.)* v. l e e g.

legal *adj.* legal.

Legalisation, *-en, f.* v. L e g a l i s i e r u n g.

legalisieren, *legalisierte, legalisiert, vb. (h) tr.* a legaliza; **eine Urkunde ~** a legaliza un document.

Legalisierung, *-en, f.* legalizare; **~ einer Unterschrift** legalizare a unei semnături.

Legalisierungsklausel, *-n, f.* clauză de legalizare.

Legalität *f. sg.* legalitate.

Legat[1], *-(e)s, -e, n. (jur.)* legat, dispoziție testamentară.

Legat[2], *-en, -en, m.* **1.** legat, trimis al papei. **2.** *(ist.)* legat (roman).

Legatar, *-s, -e, m. (jur.)* legatar, moștenitor.

Legation, *-en, f.* legație.

Legationsrat, *-(e)s, -räte, m.* consilier de legație.

Legations|sekretär, *-s, -e, m.* secretar de legație.

Legdach, *-es, -dächer, n.* acoperiș de șindrilă.

Lege, *-n, f. (reg.)* strat, pătură.

Legebatterie, *-n* [-ri:ən], *f. (zootehn.)* baterie avicolă.

Legegeld, *-(e)s, -er, n.* taxă de înscriere într-o asociație.

Leg(e)|henne, *-n, f.*, **Lege|huhn**, *-(e)s, -hühner, n.* găină ouătoare.

Legel, *-s, -, m. (mar.)* inel al velei.

Lege|leistung, *-en, f. (despre găini)* producție de ouă.

Legemaschine, *-n, f. (tehn., text.)* mașină de îndoit, de împăturit.

legen, *legte, gelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* a pune, a așeza; a aranja; **ein Rohr ~** a pune, a instala o țeavă; **Eier ~** a oua; **jm. nichts (sau kein Hindernis) in den Weg ~** a nu pune bețe în roate planurilor cuiva; **trocken ~ a)** a usca, a seca; **b)** a schimba scutecele (unui sugar); **vor Anker ~** a ancora; **eine Falle ~** a întinde o cursă; *(fig.)* **ans Herz ~** a recomanda călduros; **Nachdruck auf etwas ~** a insista asupra unui lucru, a accentua ceva; **Karten ~** a da în cărți; **Bohnen, Erbsen ~** a semăna fasole, mazăre; **die Wäsche ~** a așeza, a aranja lenjeria; *(fig.)* **an den Tag ~** a manifesta, a arăta; **aus der Hand ~** a abandona, a părăsi, a renunța la...; **den Grund ~** a pune fundamentul, temelia, baza; **Wert auf etwas ~** a pune preț pe ceva; **jm. etwas zur Last ~** a învinovăți pe cineva de ceva; **jm. das Handwerk ~** a zădărnici uneltirile cuiva; a pune pe cineva cu botul pe labe; **etwas von sich** *(dat.)* **~** a lepăda; a dezbrăca; **ein Haus in Asche ~** a preface o casă în cenușă; **in Trümmer ~** a preface în ruine. **II.** *refl.* **1.** a se așeza, a se deda; **sich zu Bett ~** a merge la culcare; *(fig.)* **sich auf etwas ~** a se ocupa intens cu ceva, a se deda la ceva; a se pune pe...; **sich für jn. ins Zeug ~** a interveni pentru cineva; **sich ins Mittel ~** a interveni împăciuitor; **sich aufs Betteln ~** a se pune pe cerșit; **sich auf die Bärenhaut (sau auf die faule Seite, sau auf das Ohr, sau auf den Rücken) ~** a se pune pe lenevit. **2.** a se potoli, a se liniști; **der Sturm legt sich** vijelia se potolește.

Legen, *-s, n. sg.* **1.** punere; așezare; culcare. **2.** ouat.

legendär, (și *rar*) **legendar** *adj.* legendar.

Legendar, *-s, -e, n. (inv.)* colecție de legende.

Legende, *-n, f.* **1.** legendă (hagiografică). **2.** (și *tipogr., geogr., muz.)* legendă. **3.** *(fig.)* născocire, închipuire, vorbă.

Legendenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* culegere de legende.

legendenhaft *adj.* v. l e g e n d ä r.

Legendenschreiber, *-s, -, m.* scriitor de legende.

legenden|umwoben *adj. (poet.)* legendar, înconjurat de legende.

Legenest, *-es, -er, n.* cuib (artificial) pentru găini.

leger [le'ʒɛ:ɐ] *adj.* lejer.

Leger, *-s, -, m.* **1.** (găină) ouătoare. **2.** parchetar, faianțar. **3.** *(tipogr.)* puitor.

Legeröhre, *-n, f. (zool.)* canal de depus ouă, ovipozitor, oviscapt.

Legerwall, *-(e)s, -wälle, m. (mar.)* țărm apropiat de bordul de sub vânt al navei.

Lege|stück, *-(e)s, -e, n.* tun de calibru mare.

Legezeit, *-en, f.* perioadă, vreme a ouatului.

Legföhre, *-n, f. (bot.)* v. L a t s c h e.

Legge, *-n, f. (inv.)* (unitate de) măsură pentru pânză; scândură pentru măsurat pânză.

Leghenne, *-n, f.* v. L e g e h e n n e.

Leghorn, *-s, -s, n.* (rasă de) găină «leghorn».

legierbar *adj. (metal.)* care se poate alia, aliabil.

Legierbarkeit *f. sg. (metal.)* capacitate a metalelor de a se alia.

legieren, *legierte, legiert, vb. (h) tr.* **1.** a alia (metale). **2.** *(jur.)* a lăsa un legat. **3.** *(cul.)* a drege (cu ou sau făină).

legiert I. *part. trec.* de la l e g i e r e n. **II.** *adj. (metal.)* aliat.

Legierung, *-en, f.* aliaj, titru; **feuerfeste ~** aliaj refractar.

Legierungsmetall, *-(e)s, -e, n. (metal.)* metal de aliaj.

Legierungs|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (metal.)* oțel aliat.

Legierungs|technik *f. sg. (metal.)* tehnică a aliajelor.

Legion, *-en, f.* **1.** legiune. **2.** *(fig.)* ceată, mulțime.

Legionär, *-s, -e, m. (ist., mil.)* legionar.

Legionskreuz, *-es, -e, n.* cruce a Legiunii de Onoare.

Legions|soldat, *-en, -en, m.* v. L e g i o n ä r.

Legislation, *-en, f.* legislație.

legislativ *adj.* legislativ.

Legislative [-və], *-n, f.* putere, adunare legislativă.

legislatorisch *adj.* cu privire la legislație.

Legislatur, *-en*, **Legislaturperiode**, *-n, f.* legislatură.

legitim *adj.* legitim.

Legitimation [-'tsio:n], *-en, f.* **1.** legitimație. **2.** legitimare, justificare. **3.** *(jur.)* recunoaștere, legitimare (a unui copil nelegitim).

Legitimations|attest, *-(e)s, -e, n. (inv.)* certificat de legitimare.

Legitimationskarte, *-n, f.* legitimație, buletin de identitate.

Legitimations|papiere *pl.* acte de legitimare.

Legitimations|schein, *-(e)s, -e, m.* v. L e g i t i m a t i o n s k a r t e.

legitimerweise *adv.* în mod legitim.

legitimieren, *legitimierte, legitimiert, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) legitima. **II.** *tr.* a declara legitim.

Legitimierung, *-en, f.* legitimare.

Legitimismus, *-, m. sg. (pol.)* legitimism.

Legitimist, *-en, -en, m. (pol.)* legitimist.

legitimistisch *adj.* referitor, privitor la legitimism.

Legitimität, *-en, f.* legitimitate.

Legkasten, *-s, -kästen, m.* cușcă, baterie pentru ouat.

Legpfennig, *-s, -e, m.* bani de joc.

Legschein, *-(e)s, -e, m.* adeverință.

Leguan, *-s, -e, m. (zool.)* iguană *(Iguana tuberculata)*.

Legumin, *-s, n. (chim.)* legumină.

Leguminosen *pl. (bot.)* leguminoase.
Legung, *-en, f.* punere, așezare.
Lehde, *-n, f. (reg., agr.)* pârloagă, țelină.
Lehdling, *-s, -e, m. (bot., reg.)* ciupercă de băligar *(Psalliota campestris).*
Lehen, *-s, -, n. (ist.)* feudă, domeniu feudal; **zum ~ machen** a înfeuda; **er besitzt das Gut als ~** posedă moșia ca feudă; **die ~ empfangen** a primi învestitura feudală.
Lehen|abgabe, *-n, f. (ist.)* impozit, dare feudal(ă).
Lehen|abhängigkeit *f. sg. (ist.)* dependență feudală.
leh(e)nbar *adj. (ist.)* **1.** în dependență feudală, vasal. **2.** capabil de a poseda o feudă. **3.** feudal, dat în feudă.
Leh(e)nbarkeit *f. sg. (înv.)* **1.** dependență feudală, vasalitate. **2.** capacitate de a poseda o feudă.
Leh(e)nbauer, *-s* (și *-n), -n, m. (ist.)* iobag.
Leh(e)nbrief, *-(e)s, -e, m. (ist.)* scrisoare de învestitură feudală.
Leh(e)nrecht, *-(e)s, n. sg. (ist.)* drept de învestitură feudală.
Lehens|adel, *-s, m. sg. (ist.)* nobilime feudală.
Lehensbrief, *-(e)s, -e, m. (ist.)* document, hrisov de acordare a feudei.
Leh(e)nsbruch, *-(e)s, -brüche, m. (ist.)* felonie.
Leh(e)nsdienst, *-(e)s, -e, m. (ist.)* serviciu de vasal.
Leh(e)ns|eid, *-es, -e, m. (ist.)* jurământ de credință al unui vasal.
Lehens|einziehung, Lehens|entsetzung, *-en, f. (ist.)* confiscare a feudei.
Leh(e)ns|erbe, *-n, -n, m. (ist.)* moștenitor feudal.
leh(e)nsfähig *adj. (ist.)* îndreptățit, capabil de a da sau de a stăpâni o feudă.
Leh(e)nsfähigkeit *f. sg. (ist.)* capacitate, drept de a da sau de a stăpâni o feudă.
Lehensfall, *-(e)s, -fälle, m. (ist.)* devoluție.
Lehensfehler, *-s, -, m. (ist.)* v. Lehensbruch.
Lehensfolge, *-n, f. (ist.)* **1.** succesiune feudală. **2.** vasalitate.
leh(e)nsfrei *adj.* v. lehenszinsfrei.
Leh(e)nsfrei|heit *f. sg. (ist.)* alodialitate.
Lehensfürstentum, *-s, -tümer, n. (ist.)* principat feudal.
Lehensgebühr, *-en, f. (ist.)* dare, impozit feudal(ă).
Lehensgefälle *pl. (ist.)* venituri ale unei feude.
Leh(e)nsgericht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* tribunal feudal.
Leh(e)nsgut, *-(e)s, -güter, n. (ist.)* v. Lehen.
Leh(e)nsherr, *-(e)n, -en, m. (ist.)* senior feudal, suzeran.
Leh(e)nsherrlichkeit, Leh(e)nsherrschaft *f. sg. (ist.)* suzeranitate.
Leh(e)nsmann, *-(e)s, -männer, m. (ist.)* vasal feudal.
Leh(e)ns|pflicht, *-en, f. (ist.)* **1.** datorie a unui vasal, obligație feudală. **2.** obligația seniorului de a apăra pe vasal.
Leh(e)nsrecht, *-(e)s, n. sg. (ist., jur.)* drept feudal.
Lehens|träger, *-s, -, m. (ist.)* vasal al unui vasal.
Lehens|treue *f. sg. (ist.)* credință, fidelitate față de seniorul feudal.
Leh(e)nsver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport de vasalitate.
Leh(e)nswesen, *-s, n. sg.* feudalism, feudalitate.
Leh(e)nszins, *-es, -en, m. (ist.)* v. Lehensgebühr.
leh(e)nszinsfrei *adj. (ist.)* alodial, scutit de impozit feudal.
lehenszins|pflichtig *adj. (ist.)* obligat de a plăti dare, impozit feudal(ă).
Lehm, *-(e)s, -e, m.* pământ galben; lut; argilă.
Lehmann, *-s, -leute, m. (reg.)* v. Pächter.
lehm|artig *adj.* argilos, lutos.
Lehmbatzen, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* bulgăre de argilă. **2.** *(constr.)* chirpici.
Lehmbau, *-(e)s, m.* **1.** *sg. (constr.)* zidărie de lut. **2.** *pl. -bauten* clădire, construcție din chirpici.
Lehmboden, *-s, -böden, m.* **1.** pământ, sol lutos, argilos. **2.** podea, pardoseală de pământ, de lut.
lehmen, *lehmte, gelehmt, vb. (h) tr.* a lipi cu argilă.
Lehm|erde *f. sg.* pământ argilos.
lehmern *adj.* din argilă.
Lehm|estrich,*-(e)s, -e, m.* v. Lehmboden **(2).**
lehmfarben, lehmfarbig *adj.* de culoarea argilei.
Lehmform, *-en, f. (metal.)* formă, tipar de argilă.
Lehmformerei, *-en, f. (metal.)* **1.** fasonare a tiparelor de lut, modelare în argilă. **2.** atelier de modelare a argilei.
lehmgelb *adj.* galben ca lutul.
Lehmgrube, *-n, f.* groapă de lut, mină de argilă.
lehmhaltig *adj.* argilos, conținând argilă.
Lehmhütte, *-n, f.* colibă, bordei de lut, de pământ.
lehmig *adj.* lutos, argilos.
Lehmkern, *-(e)s, -e, m. (metal.)* miez de argilă.
Lehmkleckser, *-s, -, m.* muncitor care lucrează vălătuci.
Lehmkleiber, *-s, -, m.* cărămidar.
Lehmklumpen, *-s, -, m.* bulgăre de lut.
Lehmkur, *-en, f. (med.)* cură cu băi de argilă.
Lehm|mauer, *-n, f.* perete, zid de lut, de chirpici.
Lehmschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** v. Lehmboden **(2). 2.** îmbrăcăminte, lipitură de argilă. **3.** pământ galben bătut, vălătuc.
Lehm|stein, *-(e)s, -e, m.* cărămidă nearsă, chirpici.
Lehmwand, *-wände, f.* v. Lehmmauer.
Lehmwespe, *-n, f. (entom.)* viespe de perete *(Eumenidae).*
Lehmziegel, *-s, -, m.* v. Lehmstein.
Lehn, *-en, f. (reg.)* coasă.
Lehnbank, *-bänke, f.* bancă cu spetează.
Lehnbedeutung, *-en, f. (lingv.)* sens împrumutat, calc lingvistic.
Lehnbildung, *-en, f. (lingv.)* **1.** formare de cuvinte după model străin. **2.** cuvânt format după model străin.
Lehne, *-n, f.* **1.** spetează, rezemătoare (de scaun). **2.** *(reg.)* pantă, coastă (de deal). **3.** *(reg.)* scroafă (sălbatică). **4.** *(reg.)* v. Lehnnagel. **5.** *(bot., reg.)* arțar.
lehnen, *lehnte, gelehnt, vb. (h)* **I.** *intr.* a sta, a fi rezemat, sprijinit; **sie lehnte an der Mauer** era sprijinită de zid. **II.** *tr.* și *refl.* **1.** a (se) rezema, a (se) sprijini; **die Mutter lehnt sich über das Kind** mama se apleacă asupra copilului; **sich mit den Ell(en)bogen auf den Tisch ~** a se sprijini cu coatele pe masă; **das Fahrrad an den Zaun ~** a rezema bicicleta de gard. **2.** *tr. (înv.)* v. leihen. **3.** *(înv., ist.)* a acorda ca feudă. **III.** *refl. (mine; despre filoane)* a se întâlni.
Lehner, *-s, -, m. (înv.)* **1.** arendaș. **2.** vasal.
Lehnformung, *-en, f.* v. Lehnbildung **(1).**
Lehngut, *-(e)s, -güter, n.* v. Lehensgut.
lehnig *adj. (despre odgoane)* moale, flexibil.
Lehn|nagel, *-s, -nägel, m.* ac, știft de osie.
Lehnpferd, *-(e)s, -e, n.* cal închiriat.
Lehnprägung, Lehnschöpfung, *-en, f.* v. Lehnbildung.
Lehnsbrief, *-(e)s, -e, m.* v. Lehensbrief.
Lehnsdienst, *-(e)s, -e, m. (ist.)* v. Lehensdienst.
Lehns|eid, *-(e)s, -e, m.* v. Lehenseid.
Lehn|sessel, *-s, -, m.* fotoliu, jilț.
Lehnsfolge *f. sg.* v. Lehensfolge.
Lehnsgut, *-(e)s, -güter, n.* v. Lehensgut.
Lehnsherr, *-(e)n, -en, m.* v. Lehensherr.
Lehnsitz, *-es, -e, m.* v. Lehnsessel.
Lehnsmann, *-(e)s, -männer* și *-leute, m.* v. Lehensmann.
Lehns|pflicht, *-en, f.* v. Lehenspflicht.
Lehnsrecht, *-(e)s, -e, n.* v. Lehensrecht.
Lehns|treue *f. sg.* v. Lehenstreue.
Lehn|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* v. Lehnsessel.
Lehnswesen, *-s, n, sg.* v. Lehenswesen.
Lehnszins, *-es, -en, m.* v. Lehensgebühr.
Lehn|übersetzung, *-en, f. (lingv.)* calc.
Lehn|übertragung, *-en, -f. (lingv.)* calc lingvistic aproximativ.
Lehnvertrag, *-(e)s, -träge, m. (ist.)* achiziție feudală, contract feudal.
Lehnwendung, *-en, f. (lingv.)* expresie calchiată.
Lehnwort, *-(e)s, -wörter, n. (lingv.)* cuvânt împrumutat (complet adaptat).
Lehr, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(text.)* model, desen. **2.** *(tehn.)* eșantion; calibru; șablon.
Lehr|amt, *-(e)s, -ämter, n.* profesorat; învățământ; **er ist im ~** lucrează în învățământ.
Lehr|amts|anwärter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.,* **Lehramtskandidat**, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* candidat(ă) la un post de profesor sau de învățător.
Lehramts|prüfung, *-en, f.* v. Lehrerprüfung.
Lehr|amts|student, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** elev(ă) la liceul pedagogic. **2.** student(ă) la secția pedagogică.
Lehr|amts|studium, *-s, -ien* [-iən], *n.* studiu pregătitor pentru intrarea în învățământ.
Lehr|an|stalt, *-en, f.* instituție de învățământ.
Lehr|art, *-en, f.* metodă de învățământ, de predare.
Lehr|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* însărcinare didactică (specială a unui membru al corpului didactic universitar pentru predarea unei anumite materii pentru un răstimp limitat).
Lehr|ausbilder, *-s, -, m.* maistru-învățător, instructor (la o școală profesională).
lehrbar *adj.* care poate fi predat.
Lehrbataillon [-batal'jo:n], *-s, -s, n. (mil.)* batalion de instrucție.
Lehrbe|auftragte, *-n, -n (ein Lehrbeauftrager), m.* cadru universitar cu o sarcină didactică specială temporară.
Lehrbefähigung, *-en, f.* atestare, calificare pentru a lucra în învățământ, obținere a dreptului de a preda.
Lehrbefugnis, *-se, f.* îndreptățire de a preda anumite materii.
Lehrbegriff, *-(e)s, -e, m.* sistem, doctrină.
Lehrbe|helf, *-(e)s, -e, m.* material didactic.
Lehrbei|spiel, *-(e)s, -e, n.* exemplu didactic.
Lehrberechtigung, *-en, f.* drept, autorizație de a preda în învățământul superior.
Lehrberuf, *-(e)s, -e, m.* **1.** carieră didactică. **2.** meserie care necesită o perioadă de ucenicie, de calificare.
Lehrbetrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** activitate didactică; **in der Schule herrscht voller ~** în școală se predau toate materiile. **2.** școală de ucenici, școală profesională.
Lehrbild, *-(e)s, -er, n.* planșă (didactică).
Lehrbogen, *-s, -bögen, m. (constr.)* formă de cintru, cofraj.
Lehrbolzen, *-s, -, m. (tehn.)* calibru-tampon.
Lehrbrett, *-(e)s, -er, n. (constr.)* șablon profilat.
Lehrbrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** certificat de ucenicie. **2.** manual (introductiv, în formă de schiță) pentru studiu individual.
Lehrbub, *-en, -en, m. (reg.)* v. Lehrling.
Lehrbuch, *-(e)s, -bücher, n.* manual, carte didactică.
Lehrbursch(e), *-(e)n, -(e)n, m.* v. Lehrling.
Lehrdichter, *-s, -, m.* poet didactic.
Lehrdichtung, *-en, f.* poezie didactică.
Lehrdorn, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* spion.
Lehre, *-n, f.* **1.** doctrină, dogmă; învățătură; teorie, sistem; **die ~ Kants** învățătura lui Kant. **2.** instruire; ucenicie; **in die ~ geben** (sau **bringen**) a da la ucenicie. **3.** sfat, povață, învățătură, avertisment; **das soll mir eine ~ sein** asta să-mi fie de învățătură; **eine ~ aus etwas ziehen** sau **es sich** *(dat.)* **eine ~ sein lassen** a trage o învățătură din ceva. **4.** *(tehn.)* calibru; șablon; gabarit. **5.** *(tehn.)* leră.
Lehr|eifer, *-s, m. sg.* zel pentru învățământ, zel didactic.
lehren, *lehrte, gelehrt, vb. (h) tr.* a preda; a instrui; **eine Sprache ~** a preda o limbă; **jn. schreiben ~** a învăța pe cineva să scrie; *(fam.)* **ich will dich** (sau **dir**) **Mores ~!** te pun eu la punct! te învăț eu minte!
Lehrenbohren, *-s, n. sg. (tehn.)* găurire calibrată, de calibrare.

Lehrer, *-s, -, m.*, profesor, institutor, învățător, dascăl, cadru didactic.
Lehrer|aktiv, *-s, -s* (și *-e*), *n.* activ de cadre didactice.
Lehrer|ausbildung *f. sg.* pregătire profesională didactică, pentru învățământ.
Lehrerberuf, *-(e)s, m. sg.* profesie de învățător, de dascăl.
Lehrerbildung *f. sg.* pregătire, formare de cadre didactice.
Lehrerbildungs|an|stalt, *-en, f.* școală normală, școală (superioară) pedagogică, liceu pedagogic.
Lehrer|examen, *-s, -mina, n.* v. Lehrerprüfung.
Lehrerfortbildung *f. sg.* perfecționare a cadrelor didactice.
Lehrerge|halt, *-(e)s, -hälter, n.* salariu, retribuție de învățător, de profesor.
lehrer|haft *adj.* didacticist, ca la școală.
Lehrerin, *-nen, f.* învățătoare, institutoare, profesoară.
Lehrerkollegium, *-s, -gien* [-giən], *n.* corp didactic, colegiu profesoral.
Lehrerkonferenz, *-en, f. (înv.)* conferință a învățătorilor, a profesorilor; consiliu pedagogic, profesoral.
Lehrermangel, *-s, m. sg.* lipsă, nevoie de învățători, de profesori.
Lehrerprüfung, *-en, f.* examen de absolvire (al învățătorilor).
Lehrerschaft *f. sg.* v. Lehrkörper.
Lehrerschwemme, *-n, f. (fam.)* inflație de cadre didactice.
Lehrerseminar, *-s, -ien* [-iən], *n. (înv.)* v. Lehrerbildungsanstalt.
Lehrersfrau, *-en, f.* soție de învățător, de profesor.
Lehrer|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** calitate de profesor, de învățător, profesorat. **2.** tagmă profesorală.
Lehrer|stelle, *-n, f.* post, slujbă de învățător, de profesor; catedră.
Lehrerversammlung, *-en, f.* adunare, conferință a cadrelor didactice.
Lehrerzimmer, *-s, -, n.* cancelarie (a corpului didactic).
Lehrfabel, *-n, f.* fabulă, poveste didactică.
Lehrfach, *-(e)s, -fächer, n.* specialitate, obiect de predare, materie.
lehrfähig *adj.* capabil, competent de a activa în învățământ.
Lehrfilm, *-(e)s, -e, m.* film didactic.
Lehrform, *-en, f.* metodă de învățământ, metodă de predare.
Lehrfrei|heit, *-en, f.* libertate a învățământului, a instrucției.
Lehrgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** an (de studii), clasă. **2.** curs (de specializare), ciclu (de învățământ). **3.** *sg.* proces de învățământ.
Lehrgangsleitung, *-en, f.* conducere a unui curs, a unui ciclu de învățământ.
Lehrgebäude, *-s, -, n.* sistem al unei doctrine, construcție de idei (într-o specialitate).
Lehrgedicht, *-(e)s, -e, n.* poezie didactică.
Lehrgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* materie, obiect de predare.
Lehrge|hilfe, *-n, -n, m.* **1.** învățător, profesor suplinitor. **2.** monitor.
Lehrgeld, *-(e)s, -er, n.* taxă de ucenicie; *(fig.)* ~ **bezahlen** (sau **geben**) a face o experiență amară, a se învăța minte (după ce a fost păgubit).
Lehrgerüst, *-(e)s, -e, n. (constr.)* cintru.
Lehrgeschick, *-(e)s, n. sg.* capacitate, iscusință, îndemânare pedagogică.
lehr|haft *adj.* instructiv; didactic; didacticist.
Lehr|haftigkeit *f. sg.* caracter didactic; conținut moralizator; didacticism.
Lehr|häuer, *-s, -, m.* miner ucenic.
Lehr|herr, *-(e)n, -en, m.* meșter, maistru, stăpân, instructor (al unui ucenic).
Lehr|holz, *-es, -hölzer, n.* v. Lehre **(4).**
Lehrjahr, *-(e)s, -e, n.* an de ucenicie.
Lehrjunge, *-n, -n, m.* v. Lehrling **(1).**
Lehrjünger, *-s, -, m. (înv.)* discipol.
Lehrkabinett, *-(e)s, -e, n.* cabinet didactic.
Lehrkanzel, *-n, f. (austr.)* v. Lehrstuhl.
Lehrkombinat, *-(e)s, -e, n. (ist.) (în R.D.G.)* grup școlar (profesional), școală profesională cu ateliere și internat.
Lehrkontrakt, *-(e)s, -e, m.* contract de ucenicie.
Lehrkörper, *-s, -, m.* corp didactic.
Lehrkraft, *-kräfte, f.* profesor, cadru didactic; **eine tüchtige** ~ un bun profesor.
Lehrkunst *f. sg.* pedagogie.
Lehrlatte, *-n, f. (tehn.)* reper pentru tencuială.
Lehrling, *-(e)s, -e, m.* **1.** ucenic. **2.** *(fig.)* începător, ageamiu. **3.** *(înv.)* v. Lehrjünger.
Lehrlings|ausbilder, *-s, -, m.* instructor de ucenici, maistru-instructor.
Lehrlings|ausbildung *f. sg.* instruire, pregătire a ucenicilor.
Lehrlingsfachschule, *-n, f.* școală specială de ucenici.
Lehrlingsheim, *-(e)s, -e, n.* cămin de ucenici.
Lehrlingskombinat, *-(e)s, -e, n.* v. Lehrkombinat.
Lehrlingswohnheim, *-(e)s, -e, n.* v. Lehrlingsheim.
Lehrmädchen, *-s, -, n.* ucenică.
lehrmäßig *adj.* dogmatic, doctrinal.
Lehrmaterial, *-s, n. sg.* v. Lehrmittel.
Lehrmeinung, *-en, f.* **1.** dogmă. **2.** *(ec.)* doctrină, teorie; **liberale** ~ doctrină liberală.
Lehrmeister, *-s, -, m.* **1.** dascăl, învățător, profesor; preceptor. **2.** maistru, meșter-instructor.
lehrmeisterlich *adj.* **1.** didactic, pedagogic. **2.** pedant.
Lehrmethode, *-n, f.* metodă de învățământ, de predare.
Lehrmittel, *-s, -, n.* material didactic.
Lehrmittelsammlung, *-en, f.* colecție de material didactic.
Lehrmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliță-calibru.
Lehr|orden, *-s, -, m. (bis.)* ordin călugăresc care are ca sarcină învățământul.
Lehrperson, *-en, f.* v. Lehrkraft.
Lehrpersonal, *-s, n. sg.* v. Lehrkörper.
Lehrpfahl, *-(e)s, -pfähle*, **Lehrpflock**, *-(e)s, -pflöcke, m. (constr.)* pichet, jalon, țăruș de control, de direcție.
Lehrplan, *-(e)s, -pläne, m.* programă analitică, de învățământ.
Lehrprobe, *-n, f.* oră, lecție în cadrul practicii pedagogice.
lehr|reich *adj.* instructiv, bogat în învățăminte.
Lehr|ring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* calibru-inel.
Lehrsaal, *-(e)s, -säle, m.* clasă, sală de curs.
lehrsam *adj.* docil, cuminte.
Lehrsatz, *-es, -sätze, m.* **1.** principiu; dogmă; teză; **kurzgefasster** ~ aforism. **2.** *(mat.)* teoremă.
Lehrschau, *-en, f.* expoziție cu scop didactic.
Lehrschrift, *-en, f.* scriere, operă didactică.
Lehr|spant, *-(e)s, -en, n. (mar.)* șablon de coastă.
Lehr|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* maximă, sentință, aforism.
Lehr|stand, *-(e)s, m. sg.* v. Lehrerstand.
Lehr|stelle, *-n, f.* loc, post de ucenic (într-o întreprindere).
Lehr|stil, *-(e)s, -e, m.* stil didactic.
Lehr|stoff, *-(e)s, -e, m.* materie, obiect de predare.
Lehr|stück, *-(e)s, -e, n.* v. Lehrdichtung.
Lehr|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* catedră (universitară).
Lehr|stuhl|inhaber, *-s, -, m.* titular al catedrei.
Lehr|stunde, *n, f.* oră, lecție (în procesul de învățământ).
Lehrsystem, *-s, -e, n.* v. Lehrgebäude.
Lehrtätigkeit, *-en, f.* activitate didactică, de profesor.
Lehrtochter, *-töchter, f. (elv.)* ucenică.
Lehrton, *-(e)s, m. sg.* ton didactic.
Lehr|übung, *-en, f.* exercițiu didactic.
Lehrver|an|staltung, *-en, f.* formă de predare, curs, seminar, ciclu (de învățământ).
Lehrverfahren, *-s, -, n.* procedeu de predare.
Lehrver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport între profesor și elev sau student, între maistru și ucenic.
Lehrvertrag, *-(e)s, -träge, m.* v. Lehrkontrakt.
Lehrwanderung, *-en, f.* excursie cu scop didactic.
Lehrweise *f. sg.* v. Lehrmethode.
Lehrwelle, *-n, f. (tehn.)* arbore-calibru.
Lehrwerk|statt, **Lehrwerk|stätte**, *-stätten, f.* atelier-școală.
lehrwidrig *adj.* eterodox, contrar unei dogme.
Lehrwidrigkeit, *-en, f.* eterodoxie.
Lehrzeit, *-en, f.* perioadă de ucenicie.
Lehrziel, *-(e)s, -e, n.* scop al învățământului.
Lehrzimmer, *-s, -, n.* v. Lehrsaal.
Lehrzwang, *-(e)s, -zwänge, m.* obligativitate a predării conform anumitor doctrine sau norme.
Lei[1], *-en*, **Leie**, *-n, f. (reg.)* **1.** stâncă (de ardezie). **2.** tăbliță de școală.
Lei[2] ['lei] *pl.* de la Leu[2].
Leib, *-(e)s, -er, m.* **1.** corp, trup; **jn. vor den** ~ **stoßen** a izbi puternic pe cineva în piept; **jm. zu ~e gehen** sau **auf den** ~ **rücken** a ataca pe cineva, a pune cuiva mâna în gât; **mit** ~ **und Seele** cu trup și suflet; **vom ~e halten** a ține la distanță; **bleib mir damit vom ~e!** dă-mi pace! nu te apropia! păstrează distanța! **bei lebendigem ~e** de viu; **sie fror am ganzen** ~ tremura din tot corpul; **ein** ~ **und eine Seele sein** a fi un trup și un suflet; **er hat den Teufel im** ~ e îndrăcit. **2.** pântece, intestine; **nichts im ~e haben** a fi flămând; **gesegneten ~es sein** a fi gravidă, însărcinată; **seinen** ~ **pflegen** a trăi bine; **wohl bei ~e sein** a fi gras, bine hrănit. **3.** talie, mijloc; **jn. um den** ~ **fassen** a cuprinde pe cineva de talie. **4.** făptură, persoană; viață; **er verlor** ~ **und Gut** și-a pierdut viața și averea; **bei** ~ **und Leben** sub pedeapsă cu moartea; *(fig.)* **bei ~e nicht!** în nici un caz! cu nici un preț! **etwas bei ~e nicht tun** a se feri ca de foc să facă ceva.
Leib|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic personal.
Leib|binde, *-n, f.* **1.** *(med.)* bandaj, brâu (de susținere). **2.** cingătoare, brâu.
Leib|bürge, *-n, -n, m.* garant, zălog; ostatec.
Leib|bursch(e), *-(e)n, -(e)n, m. (ist.) (argou studențesc)* student veteran ales ca instructor și sfătuitor de un student intrat în corporație (studențească).
Leibchen, *-s, -, n.* **1.** pieptar; ilic. **2.** brasieră, corsaj.
Leibchenrock, *-(e)s, -röcke, m.* rochie cu corsaj.
Leibdichter, *-s, -, m.* poet favorit.
Leibdiener, *-s, -, m.* valet, servitor personal.
Leibdienst, *-(e)s, -e, m. (ist.)* corvoadă, clacă.
leib|eigen și **leib|eigen** *adj. (ist.)* (de) șerb, (de) iobag.
Leib|eigene și **Leib|eigene**, *-n, -n (ein Leibeigener), m. (ist.)* șerb, clăcaș, iobag.
Leib|eigenensystem, *-s, -e, n. (ist.)* iobăgie.
Leib|eigenschaft *f. sg. (ist.)* șerbie, iobăgie.
Leibel, *-s, -, n. (reg.)* v. Leibchen **(1).**
leiben, *leibte, geleibt, vb. (h)* **I.** *intr. (în expr.)* **(das ist er), wie er leibt und lebt** (iată-l) în carne și oase. **II.** *tr. (constr.)* a lăsa o deschidere (pentru uși, ferestre etc.).
Leibesbeschaffenheit, *-en, f.* **1.** constituție fizică, corporală. **2.** exterior, aspect fizic.
Leibesbeschwerde, *-n, f. (înv.)* infirmitate fizică.
Leibesbewegung, *-en, f.* exercițiu fizic, mișcare.
Leibesbürde, *-n, f. (med.)* sarcină.
Leibesdicke *f. sg.* corpolență.
Leibes|erbe, *-n, -n, m.* moștenitor natural, urmaș, descendent direct.
Leibes|erziehung *f. sg.* cultură, educație fizică; sport.
Leibesfehler, *-s, -, m.* defect corporal, infirmitate fizică.
Leibesfrucht, *-früchte, f. (biol.)* germen, făt, embrion.
Leibesfülle *f. sg.* v. Leibesdicke.
Leibesgaben *pl.* calități fizice, corporale.
Leibesgebrechen, *-s, -, n.* v. Leibesfehler.
Leibesgefahr, *-en, f.* primejdie de moarte.
Leibesge|stalt, *-en, f.* conformație a corpului, talie, statură.
Leibesgröße *f. sg.* statură; **von mittlerer** ~ de statură mijlocie.
Leibeskraft, *-kräfte, f.* putere, forță fizică; *(în expr.)* **aus** sau **nach Leibeskräften** din răsputeri.
Leibesleben, *-s, n. sg. (înv.)* viață corporală, terestră; **bei** ~ în timpul vieții; **bei** ~ **nicht** pentru nimic în lume.
Leibesnot, *-nöte, f.* lipsă a mijloacelor necesare vieții.
Leibes|schaden, *-s, -schäden, m.* v. Leibesfehler.
Leib|essen, *-s, -, n.* v. Leibgericht.

Leibes|stärke *f. sg.* v. Leibeskraft.
Leibes|strafe, *-n, f.* pedeapsă corporală.
Leibes|übung, *-en, f.* **1.** exercițiu fizic. **2.** *pl.* educație fizică.
Leibes|umfang, *-(e)s, -fänge, m.* talie.
Leibesvisitation [-vi-], *-en, f.* percheziție corporală.
Leibfarbe, *-n, f.* **1.** culoare favorită. **2.** culoare a corpului.
leibfarben *adj.* de culoarea corpului.
Leibfron, *-en, f. (ist.)* clacă (executată cu brațele).
Leibgarde, *-n, f.* gardă personală; suită.
Leibgarde|regiment, *-(e)s, -er, n.* regiment de gardă.
Leibgarde|reiter, *-s, -, m.* călăreț din corpul de gardă.
Leibgardist, *-en, -en, m.* soldat din garda personală.
Leibgedinge, *-s, -, n. (inv.)* **1.** pensie viageră. **2.** apanaj, rezervă a bătrânilor care și-au donat averea moștenitorilor.
Leibgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(ist.)* capitație. **2.** dijmă.
Leibgericht, *-(e)s, -e, n.* mâncare preferată.
Leibgurt, *-(e)s, -e,* **Leibgürtel**, *-s, -, m.* brâu, cingătoare.
leibhaft, **leibhaftig** și **leibhaftig I.** *adj.* **1.** personificat, întruchipat, încarnat; **der ~e Teufel** dracul împelițat; **sie ist die ~e Tugend** e virtutea personificată. **2.** *(fig.)* foarte asemănător, leit, aidoma la chip; **er ist der ~e Vater** e leit tată-său. **II.** *adv.* în persoană, chiar; **er ist es ~** chiar el e.
Leibhaftige și **Leibhaftige**, *-n (ein Leibhaftiger), m. sg. (inv., pop.)* drac, satană, împelițat.
Leibholz, *-es, n. sg.* lemn de despicat.
leibig *adj. (reg.)* gras, corpolent.
Leibigkeit *f. sg. (reg.)* corpolență.
Leibjäger, *-s, -, m. (ist.)* vânător de curte.
Leibknoten, *-s, -, m. (mar.)* nod deschis.
Leibkoch, *-(e)s, -köche, m.* bucătar domnesc; bucătar personal.
Leibkutscher, *-s, -, m. (ist.)* vizitiu la curte, vizitiu personal al domnitorului.
leiblich *adj.* **1.** corporal, trupesc; fizic, material; **~e Bedürfnisse** trebuințele corpului, nevoi trupești; **sie sorgt für sein ~es Wohl** se îngrijește de sănătatea, de viața sa, de existența sa fizică. **2.** *(despre rude)* de sânge; bun; **~er Bruder** frate bun, născut din aceiași părinți. **3.** *(în expr.)* **mit ~ en Augen sehen** a vedea cu ochii proprii.
Leiblichkeit *f. sg.* existență fizică, corporală; trup.
Leibpacht, *-en, f.* arendă pe viață.
Leibpferd, *-(e)s, -e, n.* cal preferat.
Leibregiment, *-(e)s, -er, n.* v. Leibgarderegiment.
Leibrente, *-n, f.* rentă, pensie viageră.
Leibriemen, *-s, -, m.* v. Leibgurt.
Leibrock, *-(e)s, -röcke, m. (inv.)* **1.** haină, sacou. **2.** frac. **3.** *(mil.)* veston al ofițerilor de cavalerie.
Leibschmerzen *pl.*, **Leibschneiden**, *-s, n. sg.* dureri de stomac, de burtă; colici; **ich habe ~** mă doare burta.
Leibschneider, *-s, -, m.* croitor al curții regale.
Leibschuster, *-s, -, m.* cizmar al curții regale.
Leib|speise, *-n, f. (reg.)* v. Leibgericht.
Leib|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* sentință deviză de viață.
Leib|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** parte de îmbrăcăminte. **2.** *(fam.)* bucată (muzicală) favorită.
Leib|stückchen, *-s, -, n. (fam.)* melodie favorită.
Leib|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* closet de cameră (pentru bolnavi).
Leibtrabant, *-en, -en, m.* soldat din garda personală.
Leib|umschlag, *-(e)s, -schläge, m.* compresă pe pântece.
Leibung, *-en, f. (constr.)* **1.** introdus; glaf. **2.** ambrazură.
Leibungsbogen, *-s, -bögen, m. (constr.)* arc de demarcare.
Leibungs|schräge *f. sg. (constr.)* ambrazură oblică.
Leibwache, *-n, f.* **1.** v. Leibgarde. **2.** corp de gardă.
Leibwächter, *-s, -, m.* santinelă personală, soldat din garda personală, bodygard.
Leibwäsche *f. sg.* rufe, lenjerie de corp.
Leibweh, *-(e)s, n. sg.* v. Leibschmerzen.
Leibwickel, *-s, -, m.* v. Leibumschlag.
Leibzucht *f. sg. (inv.)* v. Leibgedinge **(2).**
Leich, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(lit.)* cântec medieval cu strofe inegale. **2.** *(elv.)* relații, raporturi de cunoștință. **3.** *(elv.)* drum obișnuit.
Leichdorn, *-(e)s, -e* (și *-dörner*), *m. (reg.)* bătătură.
Leiche, *-n, f.* **1.** mort, cadavru, leș; **in wenigen Minuten war er eine ~** în câteva minute și murise. **2.** *(reg.)* înmormântare; **ich war auf der ~** am asistat la înmormântare; **es war eine schöne ~** a fost o înmormântare frumoasă. **3.** *(tipogr.)* cuvânt (sau pasaj) omis la culegere.
Leichen|acker, *-s, -äcker, m. (reg.)* cimitir.
leichen|artig *adj.* ca un cadavru, cadaveric.
Leichen|auto, *-s, -s, n.* dric, mașină mortuară.
Leichenbahre, *-n, f.* catafalc, năsălie.
Leichenbefund, *-(e)s, -e, m. (med., jur.)* rezultat al autopsiei.
Leichenbegängnis, *-ses, -se, n.* înmormântare; funeralii.
Leichenbegleiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care însoțește mortul la cimitir. **2.** cioclu.
Leichenbeschau *f. sg.* stabilire a cauzei decesului din partea medicului legist.
Leichenbeschauer, *-s, -, m.* **1.** medic care constată decesul. **2.** *(jur.)* medic legist însărcinat cu constatarea cauzei decesului.
Leichenbeschau|ung, *-en, f.* v. Leichenbeschau.
Leichenbesorger, *-s, -, m. (reg.)* dricar, antreprenor de pompe funebre.
Leichenbe|statter, *-s, -, m.* **1.** cioclu. **2.** v. Leichenbesorger.
Leichenbe|stattung, *-en, f.* înmormântare.
Leichenbe|stattungs|an|stalt, **Leichenbe|stattungs|unternehmung**, *-en, f.* antrepriză de pompe funebre.
Leichenbe|stattungsver|ein, *-(e)s, -e, m.* societate de ajutor pentru înmormântare.
Leichenbe|steller, *-s, -, m.* v. Leichenbesorger.
Leichenbitter, *-s, -, m.* **1.** persoană care anunță un deces și cheamă la înmormântare. **2.** *(fig., fam.)* persoană cu mutra veșnic acră.
Leichenbittergesicht, *-(e)s, -er, n.*, **Leichenbittermiene**, *-n, f. (iron., glumeț)* față, mutră tristă, disperată, jalnică, de cioclu.
leichenblass *adj.* palid ca un mort; cadaveric, livid.
Leichenblässe *f. sg.* v. Leichenfarbe.
Leichenbrand, *-(e)s, -brände, m.* **1.** incinerare. **2.** cenușa celui incinerat.
Leichenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru al deceselor.
Leichen|essen, *-s, n. sg.* v. Leichenschmaus.
Leichenfackel, *-n, f.* făclie mortuară.
leichenfahl *adj.* v. leichenblaß.
Leichenfarbe *f. sg.* paloare cadaverică; culoare lividă, cadaverică.
Leichenfeier, *-n, f.* ceremonie funerară; înmormântare, funeralii.
Leichenfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp (de luptă) acoperit de cadavre.
Leichenfleck, *-(e)s, -e, m. (med.)* pată de cadavru.
Leichenfledderei, *-en, f.* jefuire de cadavre.
Leichenfledderer, *-s, -, m.* jefuitor de cadavre.
Leichenfrau, *-en, f.* femeie care îl spală și îl îmbracă pe mort.
Leichenfund, *-(e)s, -e, m.* găsire, descoperire a unui cadavru.
Leichengebühr, *-en, f.* taxă de înmormântare.
Leichengedicht, *-(e)s, -e, n.* poem funerar.
Leichengefolge, *-s, n. sg.*, **Leichengeleit**, *-(e)s, -e, n.* v. Leichenzug.
Leichengepränge, *-s, n. sg.* pompă funebră.
Leichengeruch, *-(e)s, -rüche, m.* miros de cadavru.
Leichengerüst, *-(e)s, -e, n.* v. Leichenbahre.
Leichengesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec funebru.
Leichengewand, *-(e)s, -wänder, n.* veșmânt de mort.
Leichengewölbe, *-s, -, n.* cavou, criptă.
Leichengift, *-(e)s, n. (med.)* toxină de cadavru.
Leichenglocke, *-n, f.* clopot tras pentru mort, bătut în dungă.
leichenhaft *adj.* cadaveric.
Leichenhalle, *-n, f.* morgă.
Leichenhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** v. Leichenhalle. **2.** capelă mortuară.
Leichenhemd, *-(e)s, -en, n.* cămașă de mort.
Leichenhuhn, *-(e)s, -hühner, n.* **1.** *(glumeț)* actor care dublează rolul unui actor bolnav. **2.** *(reg.)* cucuvea.
leichenkalt *adj.* rece ca un cadavru.
Leichenkammer, *-n, f.* **1.** cameră mortuară (la spital etc.). **2.** capelă mortuară.
Leichenklage, *-n, f.* bocet.
Leichenkranz, *-es, -kränze, m.* coroană pentru mort, coroană funerară.
Leichenlader, *-s, -, m.* v. Leichenbitter.
Leichenmahl, *-(e)s, -mähler* (și *-e*), *n.* v. Leichenschmaus.
Leichen|öffnung, *-en, f.* autopsie.
Leichenparade, *-n, f.* paradă mortuară.
Leichenpass, *-es, -pässe, m.* autorizație de transportare a unui defunct.
Leichenpredigt, *-en, f.* predică de înmormântare.
Leichenraub, *-(e)s, -e, m.* **1.** deturnare, furt de cadavru. **2.** v. Leichenschändung.
Leichenräuber, *-s, -, m.* v. Leichenschänder.
Leichenrede, *-n, f.* cuvântare funebră; necrolog.
Leichenredner, *-s, -, m.* persoană care ține un discurs funebru; orator la o înmormântare.
Leichensager, *-s, -, m.* v. Leichenbitter.
Leichenschänder, *-s, -, m. (jur.)* profanator de cadavre.
Leichenschändung, *-en, f. (jur.)* profanare de cadavre.
Leichenschau, *-en, f.* v. Leichenbeschauung.
Leichenschauer, *-s, -, m.* v. Leichenbeschauer.
Leichenschau|haus, *-es, -häuser, n.* morgă.
Leichenschmaus, *-es, -schmäuse, m.* praznic, pomană pentru mort.
Leichen|starre *f. sg.* rigiditate de cadavru.
Leichen|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră funerară.
Leichenträger, *-s, -, m.* purtător al sicriului la mormânt.
Leichentuberkel, *-s, -, m. (med.)* microb de cadavru.
Leichentuch, *-(e)s, -tücher, n.* giulgiu.
Leichenverbrennung, *-en, f.* cremațiune, incinerare.
Leichenverbrennungs|ofen, *-s, -öfen, m.* crematoriu.
Leichenvergiftung, *-en, f.* otrăvire de la un cadavru.
Leichenvogel, *-s, -vögel, m. (pop.)* cucuvea.
Leichenwacht *f. sg.* veghe, gardă la mort.
Leichenwagen, *-s, -, m.* dric, car funebru.
Leichenwäscher, *-s, -, m.* persoană care spală morții.
Leichenzug, *-(e)s, -züge, m.* convoi funebru, cortegiu funerar.
Leichnam, *-(e)s, -e, m.* **1.** cadavru, mort. **2.** *(glumeț)* corp, trup; **seinen ~ pflegen** a-și îngriji trupul, a fi preocupat de binele trupesc.
leicht I. *adj.* **1.** ușor, de mică greutate; **eine ~e Last** (sau **Bürde**) o sarcină ușoară, o greutate mică; **~ wie eine Feder** ușor ca un fulg; *(fam.)* **jn. um etwas ~er machen** a ușura, a ciupi, a tapa pe cineva de ceva. **2.** ușor; subțire; neconsistent; slab; **ein ~er Stoff** un material ușor, subțire; **ein ~er Regen** o ploaie ușoară, o ploicică; **~e Speisen** mâncăruri ușoare; **eine ~e Wolke** un nor subțire, rar; **~er Boden** pământ slab, afânat, nisipos; **~er Wein** vin ușor; **~er Schlaf** somn ușor, puțin adânc. **3.** ușor, lesnicios, facil; **~e Arbeit** muncă ușoară; **mit jm. ~es Spiel haben** a termina ușor, repede cu cineva; **das kann ich ~** asta-i simplu, nu e o problemă pentru mine. **4.** lipsit de gravitate; neînsemnat, fără importanță; mic; **ein ~er Fehler** o greșeală mică, neînsemnată; **~e Strafe** pedeapsă ușoară; **eine ~e Verletzung** o rănire ușoară; *(în expr.)* **~en Kaufes davonkommen** a scăpa ușor; **ich habe ein ~es Bedenken** (sau **einen ~en Zweifel**) am o ușoară îndoială. **5.** ușor, sprinten; îndemânatic, agil; **~er Gang** umblet, mers ușor, elastic, sprinten; **er hat eine ~e**

Hand are mâna ușoară, e îndemânatic; **~e Reiterei** cavalerie ușoară; **~e Truppen** trupe ușoare; ~ **auf den Füßen** (sau **zu Fuße**) sprinten; *(fig.)* **das Herz wird mir** ~ mă simt ușurat, parcă-mi cade, parcă mi se ia o piatră de pe inimă; **~en Herzens** cu inimă ușoară, fără griji, bine dispus; **ich fühle mich so** ~ mă simt atât de ușor, atât de bine, nu mă apasă nimic (pe suflet). **6.** ușuratic, superficial, neserios; *(fam.)* **ein ~er Bruder** (sau **Patron**) un tip neserios; ușuratic; **ein ~es Mädchen** (sau **Ding**) o fată ușuratică, neserioasă; **~e Musik** muzică ușoară. **II.** *adv.* **1.** ușor; ~ **berühren** a atinge ușor; ~ **bewaffnet** ușor înarmat. **2.** ușor, subțire; ~ **gekleidet** îmbrăcat ușor, subțire; ~ **schlafen** a dormi iepurește; **es beginnt** ~ **zu regnen** începe să plouă ușor. **3.** ușor, lesne, cu ușurință, fără dificultate; pe neașteptate; ~ **Absatz finden** a se vinde ușor; **gut sprechen ist ~er als gut schreiben** e mai ușor să vorbești bine decât să scrii bine; **das ist** ~ **zu verstehen** e ușor de înțeles; **es ist** ~ **zu behalten** e ușor de reținut, de memorat, de ținut minte; **Sie können sich** *(dat.)* ~ **denken** puteți să vă închipuiți, să vă imaginați ușor; **das komm nicht so** ~ **wieder** sau **das kommt so** ~ **nicht zweimal vor** cu așa ceva nu te prea întâlnești a doua oară; **(das ist)** ~ **gesagt** (asta-i) ușor de zis; **es könnte** ~ **sein** sau **es ist** ~ **möglich** se prea poate; **sie wird** ~ **böse** se supără ușor; **an Kurven geschehen** ~ **Unfälle** la curbe se întâmplă ușor accidente. **4.** ușor; **er springt** ~ sare ușor; *(fig.)* **mir ist heute so** ~ **zumute** azi mă simt ușor, fără griji, bine dispus. **5.** ușor, superficial; neserios; **es ist sehr** ~ **gearbeitet** e lucrat ușor, superficial, nu e lucrat solid; **du behandelst die Sache zu** ~ iei treaba prea ușor. **6.** *(reg.)* poate.

Leicht|athlet, *-en, -en, m. (sport)* sportiv care practică atletism ușor.

Leicht|athletik *f. sg. (sport)* atletism ușor.

Leichtbau, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* construcție din material ușor.

Leichtbau|stoff, *-(e)s, -e, m. (constr.)* material de construcție ușor.

Leichtbauweise, *f. sg.* v. L e i c h t b a u.

leicht bedeckt *adj.* **1.** îmbrăcat ușor, subțire. **2.** ușor acoperit; **ein ~er Himmel** un cer ușor acoperit (de nori).

leicht beflügelt *adj.* **1.** cu zborul repede, cu aripi ușoare. **2.** *(fig., poetic)* sprinten, iute, ușor.

leicht bekleidet *adj.* îmbrăcat ușor, subțire, sumar.

Leichtbenzin, *-s, n. sg.* benzină ușoară, neofalină.

leicht beschädigt *adj.* ușor avariat.

leicht beschwingt *adj.* v. l e i c h t b e f l ü g e l t.

leicht bewaffnet *adj.* ușor înarmat.

leicht beweglich *adj.* (extrem de) mobil.

leichtblütig *adj.* (cu un temperament) vesel, jovial.

Leichtblütigkeit *f. sg.* caracter, temperament vesel, ușor, jovial.

Leichte[1], *-n (ein Leichtes), n. sg.* treabă ușoară, lucru ușor; **es ist nichts ~s** nu e lucru ușor; **das ist mir ein ~s** asta-i simplu, nu-i o problemă pentru mine.

Leichte[2], *-n, f.* **1.** curea de pus pe umăr la roabă. **2.** *(poet.)* caracter ușor, ușurință.

leichten, *leichtete, geleichtet (du leichtest, er leichtet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(mar.)* a descărca parțial (un vas). **2.** *(reg.)* a castra, a scopi, a jugăni. **II.** *intr. (reg., impers.; în expr.)* **mir leichtet** sau **es leichtet mir** mi-e inima ușoară, mă înseninez.

leicht entzündlich *adj.* (ușor, foarte) inflamabil.

Leichter, *-s, m.*, **Leichterfahrzeug**, *-(e)s, -e, n. (mar.)* șaland.

leichtern, *leichterte, geleichtert, vb. (h) tr. (mar.)* a descărca (un vapor) cu ajutorul șalandului.

Leichterschiff, *-(e)s, -e, n.* v. L e i c h t e r.

leicht fallen, *fiel leicht, leicht gefallen (du fällst leicht, er fällt leicht), vb. (s) intr.* a-i fi, a-i veni ușor, a nu cere efort; **die Mathematik fällt ihm leicht** învață ușor la matematică, o pricepe repede.

leicht fasslich *adj.* ușor de înțeles, comprehensibil.

leichtfertig *adj.* **1.** ușuratic; frivol; **~es Maul** gură rea. **2.** nechibzuit, ușuratic; neserios; superficial; **~er Streich** ispravă, poznă nechibzuită.

Leichtfertigkeit *f. sg.* **1.** frivolitate. **2.** neseriozitate, superficialitate, nechibzuință.

leichtflüchtig *adj. (chim.)* volatil.

Leichtflüchtigkeit *f. sg. (chim.)* volatilitate.

Leichtflugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* avionetă, avion ușor.

leichtflüssig *adj.* **1.** *(metal.)* (ușor) fuzibil. **2.** *(fig.)* abil (în vorbire). **3.** *(fig.)* curgător, cursiv.

Leichtflüssigkeit *f. sg. (metal.)* fuzibilitate.

Leichtfuß, *-es, -füße, m. (fam.)* persoană ușuratică, neserioasă, nechibzuită; **Bruder** (sau **Junker**) ~ fluieră-vânt, haihui.

leichtfüßig *adj.* **1.** ușor, repede, iute de picior, sprinten. **2.** ușuratic, frivol. **3.** nechibzuit.

Leichtfüßigkeit *f. sg.* **1.** iuțeală de picior, sprinteneală; grație. **2.** v. L e i c h t f e r t i g k e i t.

leichtgängig *adj. (tehn.)* ușor manevrabil; care funcționează ușor.

leicht geschürzt *adj. (glumeț)* sumar îmbrăcat.

Leichtgewicht, *-(e)s, -e, n, (sport)* categorie ușoară (la box, haltere).

Leichtgewichtler, *-s, -, m. (sport)* sportiv, luptător de categoria ușoară.

leichtgläubig *adj.* încrezător, credul.

Leichtgläubigkeit *f. sg.* credulitate.

Leichtgut, *-(e)s, -güter, n. (mar.)* încărcătură voluminoasă, de greutate mică.

leicht|händig *adj.* cu ușurință, cu îndemânare.

Leicht|heit *f. sg.* greutate redusă.

leicht|herzig *adj.* vesel; jovial; fără griji.

Leicht|herzigkeit *f. sg.* jovialitate.

leicht|hin *adv.* **1.** nechibzuit, în mod ușuratic. **2.** în treacăt, superficial, într-o doară.

Leichtigkeit *f. sg.* **1.** greutate mică. **2.** sprinteneală; grație. **3.** ușurință, facilitate, lipsă de dificultate. **4.** nechibzuință.

Leicht|industrie, *-n, f.* industrie ușoară.

Leichtlastwagen, *-s, -, m.* camionetă.

leichtlebig *adj.* **1.** nepăsător, fără griji. **2.** superficial. **3.** ușuratic.

Leichtlebigkeit, *f. sg.* **1.** nepăsare. **2.** superficialitate. **3.** ușurătate.

leichtlegiert *adj. (metal.)* slab aliat.

Leichtlegierung, *-en, f.* aliaj sărac.

leichtlich *adv.* ușor, lesne, fără greutate, fără dificultate.

Leichtlohn, *-(e)s, m. sg. (ec.)* salariu, leafă de categoria cea mai joasă.

Leichtlohngruppe, *-n, f. (ec.)* grupă de salarizare de categoria cea mai joasă.

leicht machen, *machte leicht, leicht gemacht, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a ușura, a facilita. **2.** a nu-și da osteneala.

Leichtmatrose, *-n, -n, m. (mar.)* marinar fără practică, necalificat.

Leichtmetall, *-(e)s, -e, n.* metal ușor.

Leichtmetallbau, *-(e)s, -ten, m.* v. L e i c h t m e t a l l k o n s t r u k t i o n.

Leichtmetallkonstruktion, *-en, f. (metal.)* construcție din metale ușoare.

Leichtmetallplatte, *-n, f. (metal.)* placă de metal ușor.

Leichtmetallverpackung, *-(e)s, -e, n.* ambalare în metal ușor.

Leichtmetallwerk, *-en, f.* uzină de metale ușoare.

Leichtmeteorograph, *-en, -en, m.* meteorograf ușor.

leicht nehmen, *nahm leicht, leicht genommen (du nimmst leicht, er nimmt leicht), vb. (h) tr.* a lua (ceva, lucrurile) ușor, superficial; a nu-și face probleme (din ceva), a nu-și face sânge rău (pentru ceva).

Leicht|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei nevâscos, țiței ușor.

leicht pupinisiert *adj. (electr.)* ușor pupinizat, încărcat.

Leichtseide, *-n, f. (text.)* borangic, torțel.

Leichtsinn, *-(e)s, m. sg.* ușurință, nechibzuință, nesocotință; neseriozitate; fire ușuratică.

leichtsinnig *adj.* ușuratic, nechibzuit, nesocotit; neserios; frivol.

leichtsinnigerweise *adv.* în mod nesocotit, nechibzuit.

Leichtsinnigkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* ușurință, nechibzuință, nesocotință, superficialitate; frivolitate. **2.** faptă nesocotită, nechibzuită.

Leicht|turbine, *-n, f.* turbină ușoară.

leicht verdaulich *adj.* digestibil, ușor de digerat.

leicht verderblich *adj.* ușor alterabil, perisabil.

leicht verkäuflich *adj. (com.)* ușor vandabil.

Leichtverletzte, *-n, -n (ein Leichtverletzter), m.* și *f.* rănit(ă), accidentat(ă) ușor.

leicht ver|ständlich *adj.* ușor de înțeles.

leicht verwundet *adj.* ușor rănit.

Leichtverwundete, *-n, -n (ein Leichtverwundeter), m.* și *f.* persoană ușor rănită.

leid *adj.* **1.** *(în expr.)* **etwas** ~ **werden** a regreta; **es** ~ **sein** a se sătura, a se plictisi de ceva; **jm. etwas** ~ **machen** a dezgusta pe cineva de ceva, a-i strica cuiva cheful de ceva; *(subst.)* **es tut mir Leid** îmi pare rău, regret; **er tut mir Leid** sau **es tut mir Leid um ihn** îmi pare rău de el, îl compătimesc; **sein Tod hat mir sehr Leid getan** moartea sa m-a mâhnit adânc. **2.** *(înv.* și *elv.)* rău; prost; supărător; **~er Bote** vestitor de știri rele; **Armut ist ein** ~**er Gast** sărăcia este un oaspete nepoftit; **~es Wetter** vreme rea, proastă; **einem kein ~es Wort sagen** a nu spune cuiva o vorbă rea. **3.** *(reg.)* neplăcut, potrivnic.

Leid, *-(e)s, n. sg.* **1.** durere, mâhnire, tristețe; jale; inimă rea; **vor** ~ **sterben** a muri de durere; **sein** ~ **klagen** a se tângui, a se jelui; **in** (sau **vor**) ~ **vergehen** a se prăpădi de durere; **sein** ~ **tragen** a-și suporta, a-și purta durerea. **2.** rău; supărare; necaz; **jm.** ~ **tun** a-i părea rău; **es soll ihm kein** ~ **geschehen** să nu i se întâmple nici un rău; **jm. ein** ~ (sau **~s**) **zufügen** (sau **antun**) a face rău cuiva, a vătăma pe cineva; *(fig.)* a ofensa, a mâhni pe cineva; **in** ~ **und Freud zusammenhalten** a fi alături la bine și la rău; **sich** *(dat.)* **ein** ~ **antun** a se sinucide. **3.** doliu; ~ **tragen** a purta doliu; **in tiefem** ~ adânc îndoliat. **4.** *(reg.)* înmormântare.

Leidbrief, *-(e)s, -e, m. (reg.)* scrisoare de condoleanțe.

Leideform *f. sg. (gram.)* diateză pasivă.

leiden, *litt, gelitten (du leidest, er leidet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a suferi (de…), a răbda (de…), a îndura; **Hunger** ~ a suferi de foame, a răbda de foame; **Durst** ~ a suferi de sete, a îndura sete; **Schmerzen** ~ a suferi de dureri; **Not** ~ a îndura mizerie. **2.** a suferi, a suporta; **Schaden** ~ suporta o pagubă; a se deteriora; a se vătăma; (și *fig.*) **Schiffbruch** ~ a suferi un naufragiu, a naufragia. **3.** a tolera, a îngădui, a permite, a admite; a suferi, a suporta, a răbda; **das leidet keinen Aufschub** chestiunea asta nu admite nici o amânare; **er leidet keinen Widerspruch** nu admite nici o opoziție, contrazicere; **die Regel leidet manche Ausnahme** regula admite excepții; **das leide ich nicht!** nu permit! nu admit! **ich kann** (sau **mag**) **ihn wohl** (sau **gut**) ~ mi-e drag, mi-e simpatic; **ich kann ihn nicht** ~ nu pot să-l sufăr. **4.** *(impers.; în expr.)* **es leidet mich nicht mehr** (sau **länger**) **hier** nu-mi mai găsesc locul, nu mai am astâmpăr aici. **II.** *intr. (an, unter* cu *dat., durch)* a suferi, a pătimi (de ceva, din cauza unui lucru); **der Kranke hat viel gelitten** bolnavul a suferit, a pătimit mult; **sie leidet durch ihn** suferă, pătimește din cauza lui, din vina lui; **Seide leidet durch die Sonne** mătasea se strică la soare; **an Kopfweh** ~ a suferi de dureri de cap; **am Magen** ~ a suferi de stomac; **er leidet unter ihrer Bosheit** răutatea ei îl face să sufere.

Leiden, *-s, -, n.* **1.** suferință, chin, durere; inconvenient, neplăcere; **er starb nach langem, schwerem** ~ el a murit după lungi și grele suferințe; **die kleinen** ~ **des menschlichen Lebens** micile neplăceri ale vieții omenești. **2.** boală; **ein chronisches** ~ o boală cronică; *(fam., glumeț)* **er ist ein langes** ~ e o prăjină, un țâr.

leidend I. *part. prez.* de la l e i d e n. **II.** *adj.* **1.** suferind, bolnav. **2.** îndurerat, cu privire tristă, îndurerată. **3.** *(gram.)* pasiv; **die ~e Form des Zeitwortes** diateza pasivă a verbului.

Leidende, *-n, -n (ein Leidender), m.* și *f.* pacient(ă), persoană suferindă.

leiden|erprobt *adj.* încercat de multe suferințe.

leidenlos *adj.* fără durere, fără suferință.

Leidensbruder, *-s, -brüder, m.* v. L e i d e n s g e f ä h r t e.

Leidenschaft, *-en, f.* **1.** pasiune, patimă, înflăcărare; **ohne** ~ fără pasiune, rece; fără părtinire, obiectiv, imparțial; **in** ~ **geraten** a se pasiona, a se aprinde; **seine** ~ **ist Lesen** cititul este pasiunea sa; **blinde** ~ patimă oarbă. **2.** *sg.* pasiune, sentiment puternic de dragoste.

leidenschaftlich *adj.* pasionat, pătimaș; înfocat, înflăcărat.

Leidenschaftlichkeit *f. sg.* **1.** fel pasionat, pătimaș de a fi. **2.** temperament pasionat, fire pasionată, pătimașă; violență, impetuozitate.

leidenschaftslos *adj.* **1.** fără pasiune, rece; apatic; impasibil. **2.** fără părtinire, imparțial, obiectiv.

Leidenschaftslosigkeit *f. sg.* **1.** lipsă de pasiune; indiferență; impasibilitate. **2.** imparțialitate, obiectivitate.

leidensfähig *adj.* care poate suporta suferința.

Leidensfähigkeit *f. sg.* putere de suferință.

Leidensgang, *-(e)s, m. sg.* v. L e i d e n s w e g.

Leidensgefährte, *-n, -n, m.* tovarăș de suferință.

Leidensgefährtin, *-nen, f.* tovarăşă de suferinţă.
Leidensgenosse, *-n, -n, m.* v. Leidensgefährte.
Leidensgenossin, *-nen, f.* v. Leidensgefährtin.
Leidensgeschichte, *-n, f.* istorie a suferinţelor; drum de suferinţe, calvar; **die ~ Christi** patimile lui Cristos.
Leidensjahr, *-(e)s, -e, n.* an al suferinţei.
Leidenskelch, *-(e)s, m. sg. (fig.)* cupă a suferinţei, a amărăciunii.
Leidensmiene, *-n, f.* faţă, mină care exprimă suferinţa.
Leidens|probe, *-n, f.* încercare prin suferinţă.
Leidens|schule *f. sg. (poet.)* şcoală a suferinţei; experienţă dureroasă.
Leidens|station, *-en, f.* **1.** loc de suferinţe, loc al chinurilor. **2.** *(bis. cat.)* zugrăvire (în pictură) a unui loc al patimilor lui Cristos.
Leidens|stunde, *-n, f.* **1.** oră a suferinţelor. **2.** timpul durerilor facerii.
Leidens|tag, *-(e)s, -e, m.* zi a suferinţelor.
Leidensweg, *-(e)s, m. sg.* drum al suferinţei, calvar; *(rel.)* **der ~ Christi** drumul patimilor lui Cristos.
Leidenswoche *f. sg. (rel.)* Săptămâna Mare, Săptămâna Patimilor.
Leidenszeit, *-en, f.* timp, perioadă de suferinţă.
Leidenszug, *-(e)s, -züge, m.* trăsătură facială provocată de suferinţă.
leider *adv.* din nenorocire, din păcate; păcat că...; **er hat es ~ (Gottes) vergessen** din păcate a uitat.
leid|erfüllt *adj.* plin de supărări, de suferinţe.
Leidfrau, *-en, f.* v. Leichenfrau.
leidgebeugt *adj.* copleşit de durere, de suferinţă.
leidgeprüft *adj.* trecut prin multe suferinţe, necazuri.
leidig *adj.* **1.** neplăcut, supărător, nesuferit; **dieses ~e Trinken!** nenorocita asta de băutură! **die ~e Rechtschreibung** nesuferita de ortografie. **2.** slab, biet; **ein ~er Trost** o slabă mângâiere. **3.** *(înv.)* îndoliat, trist. **4.** *(reg.)* aiurit, zăpăcit; curios, straniu.
leidiger|weise *adv.* în mod neplăcut, din nefericire, din păcate.
Leidkarte, *-n, f. (reg.)* **1.** anunţ mortuar. **2.** scrisoare de condoleanţă.
Leidkleid, *-(e)s, -er, n. (reg.)* haină de doliu.
leidlich I. *adj.* acceptabil, suportabil, pasabil, bunicel, destul de bun; **eine ~e Stimme** o voce bunicică. **II.** *adv.* binişor, suportabil, destul de bine; aşa şi aşa, nici prea-prea, nici foarte-foarte; **es geht mir ~** îmi merge aşa şi aşa.
leidlos *adj.* v. leidenlos.
leidsam *adj.* **1.** răbdător. **2.** suportabil.
leidtragend *adj.* îndoliat.
Leidtragende, *-n, -n (ein Leidtragender), m.* şi *f.* **1.** persoană îndoliată. **2.** persoană care are de suferit, care suferă; **die ~ ist sie** ea este cea care suferă, care are de suferit.
leidvoll *adj.* **1.** dureros. **2.** regretabil.
leidwerken, *leidwerkte, leidgewerkt, vb. (h) tr. (reg.)* (cu *dat.*) a face (cuiva) dificultăţi, a pune (cuiva) beţe în roate.
Leidwesen, *-s, n. sg. (în expr.)* **zu meinem großen** (sau **größten**) **~** spre marele meu regret, spre mâhnirea mea.
Leiendecker, *-s, -, m. (înv.)* acoperitor de case (cu ardezie).
Leier, *-n, f.* **1.** *(muz.)* liră; *(poet.)* **die ~ schlagen** a-şi înstruna lira; a compune, a face, a scrie versuri. **2.** flaşnetă, caterincă; **das geht so in einer ~** tot aşa mereu înainte, fără încetare; **immer die alte ~** mereu vechiul cântec, veşnic aceeaşi poveste. **3.** *sg. (astron.)* Lira. **4.** *(tehn.)* manivelă; coarbă; mâner. **5.** *(ornit.)* v. Leierschwanz. **6.** *(agr.)* grindei la plug. **7.** *(constr.)* gabarit, arc de lemn sau de oţel. **8.** *(vân.)* liră; coadă a cocoşului-de-mesteacăn. **9.** *(fam.; în expr.)* **eine alte ~** o căruţă hodorogită, hodoroagă înceată (care circulă mereu pe acelaşi traseu).
Leierei, *-en, f. (peior., fam.)* cântare plicticoasă, monotonă; vorbărie plicticoasă şi fără rost, trăncăneală.
Leierer, *-s, -, m.* v. Leierkastenmann.
leierförmig *adj.* în formă de liră.
Leiergang, *-(e)s, m. sg. (fam.)* mers plicticos, monoton, stupid al lucrurilor.
Leier|hirsch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* specie de cerb *(Rucervus eldi)*.
Leierkasten, *-s, - (şi -kästen), m.* flaşnetă, caterincă.
Leierkastenmann, **Leiermann**, *-(e)s, -männer, m.* flaşnetar.
leiern, *leierte, geleiert, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a cânta la liră; a se acompania la liră. **2.** a cânta din flaşnetă. **3.** *(reg.)* a hoinări; a pierde vremea. **II.** *tr.* **1.** a învârti; a ridica învârtind; **den Eimer aus dem Brunnen ~** a scoate găleata din fântână cu roata. **2.** a repeta mereu acelaşi lucru. **3.** *(fig.)* a citi, a recita, a vorbi, a cânta monoton. **4.** *(fig.)* a lucra încet şi maşinal. **5.** *(fig., reg.)*: **(jm. etwas) ~** a scoate, a stoarce de la cineva ceva.
Leierschwanz, *-es, -schwänze, m. (ornit.)* pasăre-liră *(Menura superba)*.
Leih|amt, *-(e)s, -ämter, n.*, **Leih|an|stalt**, *-en, f.* munte de pietate; casă de amanet; **aufs ~ bringen** a duce la casa de amanet, a amaneta.
Leih|arbeit *f. sg. (ec.)* muncă, serviciu în detaşare.
Leih|arbeiter, *-s, -, m*, **~in**, *-nen, f.*, **Leih|arbeitnehmer**, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* angajat(ă) în detaşare.
Leih|auto, *-s, -s, n.* v. Leihwagen.
Leihbank, *-en, f.* bancă de credit.
leihbar *adj.* care poate fi împrumutat.
Leihbibliothek, **Leihbücherei**, *-en, f.* bibliotecă de împrumut.
Leihbuch|handlung, *-en, f.* librărie cu bibliotecă de împrumut.
Leihe, *-n, f.* **1.** (dare cu) împrumut. **2.** v. Leihamt. **3.** *(reg.; fam.)* chirie.
leihen, *lieh, geliehen, vb. (h) tr.* **1.** a împrumuta, a da cu împrumut. **2.** *(von)* a împrumuta, a lua cu împrumut. **3.** a da; a acorda; **jm. (seinen) Beistand ~** a ajuta pe cineva; **jm. sein Ohr ~** a asculta pe cineva, a da ascultare cuiva; **jm. seine Stimme ~** a vorbi în favoarea cuiva, a pleda pentru cineva.
Leiher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care împrumută, care dă cu împrumut; creditor(-oare). **2.** persoană care împrumută, care ia cu împrumut; debitor(-oare), datornic(ă).
Leihfrist, *-en, f.* termen de împrumut.
Leihgabe, *-n, f.* lucru, obiect împrumutat.
Leihgeber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană sau instituţie care dă ceva cu împrumut.
Leihgebühr, *-en, f.* taxă de împrumut.
Leihgeschäft, *-(e)s, -e, n.* tranzacţie de împrumut.
Leih|haus, *-es, -häuser, n.* v. Leihamt.
Leihkapital, *-s, -e* (şi *-ien* [-liən]), *n. (ec.)* capital împrumutat.
Leihkarte, *-n, f.* v. Leihschein **(1)**.
Leihkasse, *-n, f.* casă de împrumut.
Leihkauf, *-(e)s, -käufe, m.* v. Leitkauf.
Leihmutter, *-mütter, f. (med.)* femeie care poartă o sarcină în locul altei femei.
Leihschein, *-(e)s, -e, m.* **1.** fişă de împrumut (la bibliotecă). **2.** chitanţă de amanetare. **3.** buletin, chitanţă de împrumut.
Leihverkehr, *-s, m. sg.* sistem de împrumut (între biblioteci).
Leihvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de împrumut.
Leihwagen, *-s, -, m.* automobil, maşină de închiriat.
leihweise *adv.* cu împrumut.
Leihzeit, *-en, f.* v. Leihfrist.
Leik, *-(e))s, -e, n.* v. Liek.
Leikauf, *-(e)s, -käufe, m. (reg.)* v. Leitkauf.
Leilach, *-(e)s, -e* (şi *-en*), **Leilachen**, *-s, -*, **Leilak**, *-(e)s, -e(n)*, **Leilaken**, *-s, -, n. (reg.)* cearşaf.
Leim, *-(e)s, -e, m.* **1.** clei; **(ganz) aus dem ~ gehen** a se dezlipi, a se desface, a se face bucăţi; *(fig.)* a se descompune, a se distruge; a se deforma; *(fig.)* **die Frau ist aus dem ~ gegangen** femeia s-a îngrăşat, s-a deformat; *(fam.)* **jm. auf den ~ gehen** (sau **kriechen**) a cădea în cursa cuiva; a se lăsa înşelat, păcălit de cineva; *(fam.)* **jn. auf den ~ führen** a păcăli, a trage pe cineva pe sfoară. **2.** *(reg.)* lut, argilă.
leim|artig *adj.* cleios.
Leim|auftragmaschine, *-n, f.* maşină de întins cleiul.
Leimbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arţar *(Acer platanoides)*.
Leimblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie de clei.
Leimdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* fototipie.
leimen, *leimte, geleimt, vb. (h) tr.* **1.** a încleia, a lipi cu clei; *(fig.)* **die Sache zwischen den beiden ist doch noch geleimt worden** până la urmă cei doi s-au împăcat. **2.** *(text.)* a impregna, a apreta, a scrobi cu o materie cleioasă. **3.** *(fam.)* a înşela, a păcăli, a trage pe sfoară. **4.** a prinde (păsări) cu varga încleiată.
Leimen, *-s, m. sg. (reg.)* v. Lehm.
Leimer, *-s, -, m. (tâmplărie, dulgherie)* muncitor care încleiază.
Leimfarbe, *-n, f.* culoare, vopsea amestecată cu clei.
Leimgrund, *-(e)s, m. sg.* grund de clei.
Leimgürtel, *-s, -, m.* v. Leimring.
leimig *adj.* cleios, vâscos, lipicios.
Leimkessel, *-s, -, m.* căzănel pentru clei.
Leimkitt, *-(e)s, -e, m. (tâmplărie)* chit cu clei.
Leimknecht, *-(e)s, -e, m.* clemă cu şurub (pentru încleiat).
Leimkocher, *-s, -, m.* v. Leimsieder **(1)**.
Leimkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* guşa-porumbelului *(Silene cucubalus)*.
Leimleder, *-s, -, n. (tăb.)* parte cărnoasă a pieilor, carne pentru clei.
Leim|ofen, *-s, -öfen, m. (tâmplărie)* sobă pentru încălzit cleiul.
Leimring, *-(e)s, -e, m. (hort.)* cerc, brâu, bandă de clei (pentru protejarea pomilor împotriva dăunătorilor).
Leimrute, *-n, f.* nuia unsă cu clei (pentru prins păsări).
Leimseife, *-n, f.* săpun de clei.
Leimsieder, *-s, -, m.* **1.** meseriaş care prepară clei. **2.** *(fam.)* om plicticos, pisălog, prostănac; **du bist mir ein rechter ~!** plicticos mai eşti! nătâng mai eşti!
Leim|spritze, *-n, f. (forest.)* aparat pentru inelarea arborilor (cu substanţe cleioase).
Leim|stange, *-n, f.* v. Leimrute.
Leim|stoff, *-(e)s, m. sg. (chim.)* gluten.
Leimtiegel, *-s, -, m.* tigaie pentru clei.
Leimtopf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală pentru clei.
Leimung, *-en, f.* încleiere, încleiat.
Leimwalze, *-n, f. (tâmplărie)* cilindru de întins cleiul.
Leimwasser, *-s, n. sg.* clei dizolvat în apă.
Leimzeichen, *-s, -, n. (reg.)* cicatrice.
Leimzwinge, *-n, f.* teasc, presă, menghină de încleiat.
Lein, *-(e)s, -e, m. (bot.)* in *(Linum usitatissimum* L.).
Lein|acker, *-s, -äcker, m.* inişte.
Leinbau, *-(e)s, m. sg.* cultură a inului.
Leinblüte, *-n, f. (bot.)* floare a inului.
Leinboden, *-s, m. sg.* pământ bun pentru cultura inului.
Leindotter, *-s, -, m. (bot.)* lubiţ *(Camelina sativa)*.
Leine, *-n, f.* **1.** frânghie, funie, sfoară; coardă; *(mar.)* curea, saulă de tras la edec; **die ~ ziehen** sau **spannen** a întinde frânghia, sfoara. **2.** lesă (pentru câini); **Hunde sind an der ~ zu führen** câinii trebuie purtaţi în lesă; *(fig.)* **jn. an der ~ haben** sau **an die ~ legen** a face cu cineva ce vrea, a avea pe cineva la cheremul său; *(fam.)* **~ ziehen** a o şterge, a o întinde, a spăla putina. **3.** hăţ. **4.** v. Fangleine **(2)**.
leinen[1] *adj.* de in; de pânză; **~er Anzug** costum de pânză.
leinen[2], *leinte, geleint, vb. (h) tr. (rar)* a lua în lesă, a lega (câini).
Leinen, *-s, -, n.* **1.** pânză de in, olandă; pânzeturi. **2.** *sg.* rufărie, albituri.
leinen|artig *adj.* asemănător inului.
Leinenband[1], *-(e)s, -bände, m.* volum legat în pânză.
Leinenband[2], *-(e)s, -bänder, n.* fâşie de pânză.
Leinenbindung *f. sg. (text.)* v. Leinwandbindung.
Leinen|einband, *-(e)s, -bände, m. (legătorie)* legătură în pânză.
Leinenfaden, *-s, -fäden, m.* v. Leinengarn.
Leinenfaser, *-n, f.* v. Leinfaser.
leinenführig *adj. (despre câini)* obişnuit să meargă în lesă.
Leinengarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fir, aţă de in.

Leinengeschäft, *-(e)s, -e, n.* prăvălie, magazin de pânzeturi, de albituri.
Leinengewebe, *-s, -, n.* ţesături de in.
Leinenhandlung, *-en, f.* v. Leinengeschäft.
Leinenhemd, *-(e)s, -en, n.* cămaşă din pânză de in.
Leinenhose, *-n, f.* pantaloni din pânză de in; pantaloni de vară.
Leinen|industrie [-ri:], *-n, f.* **1.** industrie a inului. **2.** industrie de pânzeturi.
Leinenkittel, *-s, -, m.* **1.** halat de pânză. **2.** rochie de casă (din pânză de in).
Leinenkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie din ţesătură de in.
Leinenmischgarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fire amestecate cu in.
Leinenschuh, *-(e)s, -e, m.* pantof, încălţăminte cu faţă de pânză.
Leinenschürze, *-n, f.* şorţ din ţesătură de in.
Leinen|spinnerei, *-en, f. (text.)* filatură de in.
Leinen|stoff, *-(e)s, -e, m.* ţesătură de in.
Leinentuch, *- (e)s, -tücher, n.* v. Leintuch.
Leinenware, *-n, f.* v. Leinen **(1).**
Leinenwäsche *f. sg.* albituri din pânză de in.
Leinenweber, *-s, -, m. (text.)* ţesător (de pânză), pânzar.
Leinenweberei, *-en, f. (text.)* **1.** ţesătorie de in. **2.** ţesătorie de pânzeturi.
Leinenzeug, *-(e)s, n. sg.* v. Leinen **(2).**
Leinenzwang, *-(e)s, m. sg.* obligaţie de a duce câinii legaţi, în lesă.
Leinfaser, *-n, f.* fibră de in.
Leinfeld, *-(e)s, -er, n.* v. Leinacker.
Leinfink, *-en, -en, m. (ornit.)* cânepar *(Carduelis linaria).*
Leingewächse *pl. (bot.) Linaceae.*
leingrau *adj.* de culoarea inului.
Leinkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* linariţă *(Linaria vulgaris).*
Leinkuchen, *-s, -, m.* turtă de in.
Leinlaken, *-s, -, n.* (şi *m.)* cearşaf (de olandă).
Leinmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de in.
Lein|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de in.
Lein|ölfirnis, *-ses, -se, m.* lac de ulei de in; firnis.
Lein|ölkuchen, *-s, -, m.* v. Leinkuchen.
Leinpfad, *-(e)s, -e, m.* potecă, cărare a edecarilor.
Leinsaat, *-en, f.* semănătură de in.
Leinsamen, *-s, -, m.* sămânţă de in.
Leinsamenbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine cu seminţe de in.
Leinseide *f. sg. (bot.)* torţel *(Cuscuta epithymum).*
Lein|straße, *-n, f.* v. Leinpfad.
Leintuch, *-(e)s, -tücher, n. (reg.)* cearşaf.
Leinwand *f. sg.* **1.** pânză. **2.** *(cinematografie)* ecran.
Leinwandbahn, *-en, f.* fâşie lungă de pânză.
Leinwandbindung, *-en, f. (text.)* textură, urzeală simplă tip pânză.
Leinwandgröße, *-en, f. (glumeţ)* actot, actriţă cunoscut(ă) de cinematograf.
Leinwandhändler, *-s, -, m.* negustor, comerciant de pânzeturi.
Leinwandhandlung, *-en, f.*, **Leinwandladen**, *-s, -läden, m.* v. Leinengeschäft.
Leinwandheld, *-en, -en, m. (glumeţ)* personaj al unui film.
Leinwandplache, *-n, f.* prelată de pânză.
Leinwandzelt, *-(e)s, -e, n.* cort de pânză.
Leinweber, *-s, -, m.* v. Leinenweber.
Leinweber|handwerk, *-(e)s, n. sg.* meserie a ţesătorului.
Leinweber|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* război de ţesut pânză.
Leinzeug, *-(e)s, n. sg.* v. Leinen **(2).**
Leis, *-es, -en, m.* cântec bisericesc; cântec popular cu conţinut religios.
leise I. *adj.* **1.** încet, slab, abia de auzit; silenţios; **mit ~r Stimme** cu glas scăzut, slab; încet; **das ~ Murmeln des Wassers** murmurul lin al apei; **ein ~r Gesang** un cântec care abia se aude; **das Radio ~r stellen** a da radioul mai încet; **nicht die ~ste Ahnung haben** a nu avea habar; **nicht im Leisesten** nici pe departe. **2.** uşor; fin, delicat; vag; slab; **eine ~ Ahnung** o idee vagă; **ein ~r Verdacht** o vagă bănuială; **ein ~r Wind** un vânt uşor; **er hat einen ~n Schlaf** are un somn uşor, nu doarme adânc; **ein ~r Händedruck** o strângere uşoară, delicată de mână. **II.** *adv.* **1.** încet; tiptil; **~ reden** a vorbi încet; **~ schreiten** a umbla, a păşi tiptil. **2.** puţin, slab; **er nickte ihr ~ zu** i-a făcut un semn dând uşor din cap. **3.** *(reg.)* delicat, atent; **mit etwas ~ umgehen** a se comporta delicat, atent cu ceva.
Leise, *-n, f.* v. Leis.
Leisefuß, *-es, -füße, m.* v. Leisetreter.
leisetreten, *trat leise, leisegetreten (du trittst leise, er tritt leise), vb. (s) intr.* a trece neobservat, a nu se face remarcat.
Leisetreter, *-s, -, m.* **1.** persoană intrigantă, linguşitoare, perfidă, ipocrită, făţarnică. **2.** spion, copoi. **3.** persoană care nu iese în evidenţă, care se subordonează celorlalţi. **4.** *(glumeţ)* încălţăminte cu talpă moale.
Leisetreterei, *-en, f.* **1.** făţărnicie, ipocrizie, perfidie, linguşire. **2.** subordonare, servilism.
leisetreterisch *adj.* **1.** făţarnic, ipocrit, perfid. **2.** intrigant, viclean. **3.** care nu bate la ochi, nu se remarcă.
Leist[1], *-es, m. sg. (vet.)* scoică cornoasă la exastaz (la cai).
Leist[2], *-es, -e, m. (elv.)* **1.** societate care se întruneşte din când în când. **2.** local de întrunire, club.
Leiste, *-n, f.* **1.** stinghie, şipcă; riglă. **2.** *(anat.)* stinghie, regiune inghinală. **3.** *(text.)* margine, lizieră. **4.** brână (în munţi). **5.** *(tipogr.)* baghetă, vinietă îngustă, chenar. **6.** *(av.)* lisă. **7.** *(reg.)* povârniş, coastă, pantă.
leisten, *leistete, geleistet (du leistest, er leistet), vb. (h) tr.* **1.** a face, a săvârşi, a îndeplini, a înfăptui, a executa, a efectua; a realiza; **heute habe ich viel geleistet** azi am realizat mult, am făcut o mulţime de treabă; **so etwas kann ich nicht ~** de aşa ceva nu sunt în stare, pentru aşa ceva nu mă ţin puterile; *(fam.)* **er leistet ganze Arbeit** nu se încurcă cu jumătăţi, face o treabă de la un capăt la celălalt; *(în expr.)* **einen Eid ~** a depune jurământ; **Folge (sau Gehorsam) ~** a da ascultare; **Verzicht auf etwas ~** a renunţa la ceva; **einer Einladung Folge ~** a da curs unei invitaţii; **Genüge ~** a satisface, a da curs; **Widerstand ~** a opune rezistenţă; *(stil de cancelarie)* **eine Zahlung ~** a face o plată.**2.** (cu *dat.)* a da, a oferi, a acorda; **jm. einen Dienst ~** a face cuiva un serviciu; **jm. Hilfe** (sau **eine hilfreiche Hand) ~** a da cuiva (o mână de) ajutor; **jm. Gesellschaft ~** a ţine cuiva companie. **3.** a-şi permite; **sich** *(dat.)* **etwas ~** a-şi permite ceva; **das kann ich mir nicht ~** nu pot să-mi permit asta; **sich einen schlechten Scherz ~** a face, a-şi permite o glumă proastă; **er kann sich kein Auto ~** situaţia lui nu-i permite să-şi ţină o maşină; **sich keinen Fehler ~** a nu-şi permite nicio greşeală. **4.** *(reg.: în expr.)* **einen Tag ~** a fixa un termen.
Leisten, *-s, -, m.* calapod; **die Schuhe auf den ~ schlagen** a trage ghetele pe calapod; *(fig.)* **alles über einen ~ schlagen** a face toate după acelaşi calapod, în acelaşi fel; **sie sind beide über einen ~ geschlagen** amândoi sunt de aceeaşi teapă; *(fig.)* **Schuster, bleib bei deinem ~!** nu te băga unde nu te pricepi!
Leistenband, *-(e)s, -bänder, n.*, **Leistenbeuge**, *-n, f.* v. Leistengegend.
Leistenbinde, *-n, f. (med.)* bandaj inghinal.
Leistenbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* hernie inghinală.
Leistenbruchband, *-(e)s, -bänder, n.* v. Leistenbinde.
Leistendrüse, *-n, f. (anat.)* glandă inghinală; ganglion inghinal.
Leistengegend *f. sg. (anat.)* regiune inghinală.
Leistengeschwulst, *-schwülste, f.* tumoare inghinală.
Leistenhaken, *-s, -, m. (cizmărie)* cârlig de tras calapoade.
Leistenhobel, *-s, -, m. (dulgherie)* rindea pentru pervazuri.
Leisten|schaft, *-(e)s, -schäfte, m. (text.)* tăbliţă.
Leisten|schneider, *-s, -, m.* lucrător de calapoade.
Leisten|stein, *-(e) s, -e, m. (constr.)* (piatră de) bordură.
Leistenträger, *-s, -, m.* galerie de perdea.
Leisten|werk, *-(e)s, n. sg. (constr.)* **1.** mulură. **2.** schelet de şipci.
Leistenzerrung, *-en, f.* întindere a muşchilor din regiunea inghinală.
Leistung, *-en, f.* **1.** realizare; înfăptuire; rezultate (la învăţătură); **eine schöne ~!** o realizare frumoasă! **2.** *(sport)* performanţă. **3.** *sg.* efectuare, realizare, executare, prestare; **~ einer Zahlung** efectuare a unei plăţi; **~ eines Eides** depunere a unui jurământ; **~ einer Bürgschaft** depunere a unei garanţii; **sie sind zur ~ des Wehrdienstes verpflichtet** sunt obligaţi să efectueze serviciul militar. **4.** *(jur.)* prestaţie; obligaţie (financiară); **er ist zu einer ~ verpflichtet** e obligat să plătească. **5.** *sg. (tehn., ec.)* putere, lucru mecanic, forţă mecanică, capacitate de producţie; producţie realizată, randament; productivitate; **durchschnittliche ~** randament mediu; **~ eines Produktionsfaktors** productivitatea unui factor de producţie. **6.** *sg. (tehn., ec.)* producţie obţinută, extracţie realizată (în mine, în industria extractivă).
Leistungs|abfall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** diminuare a randamentului, pierdere de putere. **2.** *(ec.)* scădere a randamentului, a producţiei.
Leistungs|angabe, *-n, f. (tehn.)* indicare a puterii, a randamentului.
Leistungs|anreiz, *-es, m. sg.* stimulare.
Leistungs|an|stieg, *-(e)s, -e, m.* **1.** creştere a randamentului, a puterii, a capacităţii de muncă, a activităţii. **2.** *(ec.)* creştere a producţiei, a productivităţii.
Leistungs|ausbeute *f. sg. (electr.)* utilizare a energiei.
Leistungs|ausnutzung *f. sg. (ec.)* utilizare a capacităţii de producţie.
Leistungs|ausweis, *-es, -e, m. (tehn., ec.)* evidenţă a producţiei obţinute.
Leistungsbelastung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* încărcare energetică, sarcină energetică. **2.** *(av.)* greutate pe unitate de putere.
Leistungsberechnung, *-en, f.* **1.** *(electr.)* determinare a puterii. **2.** *(ec.)* calcul al capacităţii de producţie, al randamentului sau al producţiei.
Leistungsbewertung, *-en, f. (ec.)* apreciere economică a rezultatelor.
leistungsbezogen *adj.* în funcţie de rezultat, de randament, de productivitate; **ein ~es Gehalt** un salariu în funcţie de producţie.
Leistungsbilanz, *-en, f. (ec.)* balanţă curentă.
Leistungsdichte, *-n, f.* **1.** *(fiz.)* densitate de putere. **2.** *(sport)* performanţe superioare obţinute într-o ramură sportivă.
Leistungsdruck, *-es, m. sg.* stres datorită solicitării mari.
Leistungsdurchschnitt, *-(e)s, -e, m.* medie a rezultatelor, a realizărilor obţinute.
Leistungs|einheit, *-en, f.* **1.** *(tehn., mec.)* unitate de putere. **2.** *(tehn., ec.)* unitate de producţie.
leistungsfähig *adj.* **1.** apt, capabil să lucreze, să producă. **2.** *(tehn., ec.)* productiv; capabil să producă. **3.** de mare putere; cu randament mare. **4.** *(inform.)* performant; **ein ~er Computer** un calculator performant.
Leistungsfähigkeit *f. sg.* **1.** capacitate de muncă, de efort; randament. **2.** *(tehn., ec.)* capacitate de producţie; putere; productivitate; randament; eficacitate, performanţă; **die ~ der Bahn** capacitatea de transport a căii ferate; **die ~ der Heizfläche** capacitatea unei suprafeţe de încălzire; **wirschaftliche ~** eficacitate economică.
Leistungsfähigkeits|prinzip, *-s, -ien* [-iən], *n. (ec.)* principiul capacităţii economice; principiu al impozitării veniturilor.
Leistungsfaktor, *-s, -toren, m. (tehn., electr.)* factor de putere.
leistungsfördernd *adj.* stimulator.
Leistungsfrist, *-en, f.* dată de livrare.
Leistungsgattung, *-en, f. (ec.)* **1.** categorie, fel de forţă mecanică. **2.** categorie de producţie.
leistungsgerecht *adj.* conform cu realizările, cu rezultatele obţinute; **eine ~e Entlohnung** o retribuţie după munca depusă.
Leistungesellschaft, *-en, f.* societate de profit.
Leistungsgewicht, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tehn.)* greutate energetică. **2.** *(auto.)* greutate specifică.
Leistungsgewinn, *-(e)s, -e, m.* câştig de performanţă.
Leistungsgrad, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* randament.
Leistungsgrenze, *-n, f.* **1.** limită a capacităţii de efort, de muncă. **2.** *(tehn., ec.)* limită a capacităţii de producţie, a puterii instalate; limită de putere; putere maximă.
Leistungsherabsetzung, *-en, f. (tehn., ec.)* reducere a capacităţii de producţie.
Leistungskapazität *f. sg. (tehn.)* capacitate de producţie; capacitate, putere efectivă.
Leistungskennziffer, *-n, f.* normă, indice de randament.
Leistungsklasse, *-n, f.* **1.** *(sport)* categorie de sportivi în funcţie de performanţe. **2.** *(ec.)* categorie a unui produs în funcţie de calitate.

Leistungskontrolle, *-n, f.* **1.** verificare a cunoştinţelor (la şcoală). **2.** *(tehn., ec.)* verificare a capacităţii de producţie; verificare a producţiei obţinute.
Leistungskraft *f. sg.* v. Leistungsfähigkeit.
Leistungskurs, *-es, -e, m.* curs facultativ cu frecvenţă obligatorie (în liceele germane).
Leistungskurve [-və şi -fə], *-n, f.* **1.** realizări, rezultate prezentate printr-o curbă; curbă de randament. **2.** *(tehn.)* curbă a puterii (la maşini).
Leistungskurventafel, *-n, f.* grafic de producţie.
Leistungskürzung, *-en, f.* v. Leistungsherabsetzung.
Leistungslohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu în acord.
Leistungsmenge, *-n, f.* nivel, volum de activitate.
Leistungsmesser, *-s, -, m. (tehn.)* instrument de măsurare a puterii; *(electr.)* wattmetru.
Leistungsmessung, *-en, f.* măsurare a performanţei.
Leistungsnachweis, *-es, -e, m.* v. Leistungsausweis.
Leistungsniveau [-vo:], *-s, -s, n.* **1.** nivel al capacităţii de muncă; randament. **2.** *(tehn.)* nivel de putere.
Leistungsnorm, *-en, f. (ec.)* normă de producţie, de muncă; **progressive ~** normă progresivă de muncă, de producţie; **Regelung der ~** reglementare a normei de muncă.
leistungs|orientiert [-riεn-] *adj.* axat pe eficacitate.
Leistungs|ort, *-(e)s, -e, m.* **1.** loc de execuţie, de prestaţie. **2.** loc de livrare.
Leistungs|parameter, *-s, -, m.* criteriu de apreciere a rezultatelor economice.
Leistungs|pegel, *-s, -, m.* v. Leistungsniveau **(2).**
Leistungs|pflicht, *-en, f. (jur.)* obligaţie de prestaţie.
Leistungs|prämie [-miə], *-n, f.* primă de producţie, primă pentru îndeplinirea sau depăşirea normei, a planului.
Leistungs|prinzip, *-(e)s, -ien* [-piən], *n. (ec.)* principiu al retribuirii după muncă; **bei der Arbeitsvergütung soll das ~ vorherrschen** la retribuirea muncii trebuie să predomine principiul retribuirii după muncă.
Leistungsreaktor, *-s, -en, m. (fiz.)* reactor energetic.
Leistungsrecht, *-(e)s, n, sg. (jur.)* cod al afacerilor, al pieţei.
Leistungsregler, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** regulator de putere. **2.** regulator de debit.
Leistungs|schau, *-en, f.* expoziţie a realizărilor obţinute.
Leistungs|schicht, *-en, f.* **1.** *(mine)* schimb, şut. **2.** *(metal.)* şarjă (de producţie).
Leistungs|schild, *-(e)s, -er, n. (tehn.)* tăbliţă indicatoare (a caracteristicilor unei maşini).
leistungs|schwach *adj.* de putere mică; cu randament scăzut; cu rezultate slabe la învăţătură.
Leistungs|schwäche, *-n, f.* capacitate redusă de muncă, de efort; putere scăzută; situaţie slabă la învăţătură.
Leistungs|spitze, *-n, f.* capacitate maximă de putere, de muncă, de producţie.
Leistungs|sport, *-(e)s, m. sg.* sport de performanţă.
Leistungs|sportler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* sportiv(ă) de performanţă.
Leistungs|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** nivel al realizărilor, al rezultatelor obţinute. **2.** *(ec.)* nivel de producţie.
leistungs|stark *adj.* **1.** de mare putere; cu randament mare; cu bune rezultate la învăţătură. **2.** *(tehn.)* performant.
Leistungs|steigerung, *-en, f.* ridicare a capacităţii de muncă, de efort; creştere a rezultatelor; mărire, ridicare a producţiei.
Leistungs|stücklohn, *-es, -löhne, m.* salariu acordat pe număr de piese efectuate.
Leistungs|transformator, *-s, -en, m. (electr.)* transformator de putere.
Leistungsvergleich, *-(e)s, -e, m.* **1.** concurs de capacitate. **2.** comparaţie a performanţelor, a realizărilor, a randamentului.
Leistungsvermögen, *-s, n, sg.* v. Leistungsfähigkeit.
Leistungsver|stärker, *-s, -, m. (tehn.)* amplificator de putere.
Leistungsverweigerung, *-en, f.* **1.** *(pedag.)* renitenţă, refuz. **2.** *(jur.)* refuz de îndeplinire a obligaţiilor contractuale.
Leistungsverzug, *-(e)s, -züge, m. (jur.)* întârziere a îndeplinirii obligaţiilor contractuale.
Leistungswettbewerb,*-(e)s,-e,m.* **1.** v. Leistungsvergleich **(1)**. **2.** *(ec.)* concurs de productivitate, de performanţă.
Leistungswille, *-ns, m. sg.* voinţă, dorinţă de a fi performant.
Leistungszentrum, *-s, -zentren, n. (sport)* centru de performanţă.
Leistungsziffer, *-n, f. (tehn.)* indice de producţie.
Leistungszulage, *-n, f.*, **Leistungszuschlag**, *-(e)s, -schläge, m.* supliment (la salariu) pentru realizări deosebite, pentru ore suplimentare, primă acordată în funcţie de randament.
Leit|achse, *-n, f. (maş.)* ax conducător, ax motor, osie de direcţie.
Leit|art, *-en, f. (biol.)* specie indicatoare, caracteristică.
Leit|artikel, *-s, -, m.* articol de fond (în ziare), editorial.
Leit|artikler, *-s, -, m. (fam.)* gazetar care scrie articole de fond.
Leit|aufsatz, *-(e)s, -sätze, m.* v. Leitartikel.
leitbar *adj.* care poate fi condus.
Leitbahn, *-en, f. (maş.)* ghidaj.
Leitband, *- (e)s, -bänder, n.* v. Gängelband.
Leitbaum, *-(e)s, -bäume, m. (mine)* montant de scară; ghidaj.
Leitbegriff, *-(e)s, -e, m.* noţiune centrală, conducătoare.
Leitbetrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** antrepriză pilot. **2.** întreprindere fruntaşă.
Leitbild, *-(e)s, -er, n.* ideal, exemplu, model.
Leitbündel *pl. (bot.)* fascicule vasculare conducătoare.
Leitbündelkryptogamen *pl. (bot.)* criptogame vasculare.
Leitbündelpflanzen *pl. (bot.)* plante cu fascicule vasculare.
Leite, *-n, f.* **1.** *(austr.)* v. Leiste **(7)**. **2.** *(elv.)* apeduct. **3.** *(elv.)* jgheab de coborât buşteni.
leiten, *leitete, geleitet (du leitest, er leitet), vb. (h) tr.* **1.** a duce, a conduce; a călăuzi; **er leitete sie durch die Stadt** a condus-o prin oraş, i-a arătat oraşul; **das Wasser durch einen Kanal ~** a dirija apa printr-un canal; *(fig.)* **sich von jm. ~ lassen** a se lăsa condus, influenţat de cineva; *(fig.)* **in die Wege ~ a)** a pregăti terenul, a lua iniţiativa (unui lucru); **b)** a pune la cale; **er leitet das Gespräch darauf** aduce vorba despre această problemă. **2.** a conduce; a dirija; a cârmui; a administra; **eine Schule ~** a conduce o şcoală; **eine Versammlung ~** a conduce, a prezida o adunare; *(mil.)* **das Feuer ~** a conduce focul. **3.** *(fiz.)* a conduce.

leitend I. *part. prez.* de la leiten. **II.** *adj.* conducător, călăuzitor, diriguitor; **der ~e Gedanke** ideea conducătoare, predominantă; **die ~en Kreise** cercurile conducătoare; **ein ~er Angestellter** un funcţionar superior, într-un post de conducere.
Leiter[1], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** conducător(-oare), director(-oare), diriginte, dirigintă, şef(ă); lider (politic); **~ einer Dienststelle** şef al unui serviciu; **kaufmännischer ~** director comercial; **technischer ~** director tehnic. **2.** *m. (fiz., electr.)* conductor; **Kupfer ist ein guter ~** arama e un bun conductor. **3.** *m.* v. Leitartikel.
Leiter[2], *-n, f.* **1.** scară; **die ~ anlegen** a pune scara; **mit ~n ersteigen** a escalada cu scări. **2.** loitră. **3.** *(sport)* spalier. **4.** *(muz.)* gamă.
Leiter|ab|stand, *-(e)s, -stände, m.* distanţă între drugii scării, deschidere a scării.
leiter|artig *adj.* în formă de scară.
Leiterbaum, *-(e)s, -bäume, m.* drug de scară; drug de loitră.
Leiterchen, *-s, -, n. (dim.* de la Leiter[2]) scăricică, scăriţă.
Leitergang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** *(mine)* filon în trepte. **2.** *(entom.)* galerie în formă de scară (la insecte xilofage).
Leitergerüst, *-(e)s, -e, n. (constr.)* schelă, eşafodaj din scări.
Leiterntafel, *-n, f. (mat.)* nomogramă.
Leiter|sprosse, *-n, f.* fuscel, treaptă de scară.
Leiter|stange, *-n, f.* drug al scării.
Leitertreppe, *-n, f.* scară simplă cu trepte fără contratreaptă.
Leiter|übung, *-en, f. (gimnastică)* exerciţiu la spalier.
Leiterwagen, *-s, -, m.* car, căruţă cu loitre.
Leitfaden, *-s, -fäden, m.* **1.** fir conducător, călăuzitor, diriguitor. **2.** manual (introductiv), ghid, vademecum.
leitfähig *adj. (fiz.)* conductor.
Leitfähigkeit *f. sg. (fiz., electr.)* conductibilitate.
Leitfeuer, *-s, -, n.* **1.** *(mine)* fitil de aprindere. **2.** *(mar.)* lumini de aliniament.
Leitfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* peşte-pilot *(Naucrates ductor)*.
Leitfläche, *-n, f. (av.)* derivă.
Leitform, *-en, f.* v. Leitart.
Leitfossil, *-s, -ien* [-liən], *n. (geol.)* fosilă caracteristică pentru o anumită epocă, fosilă indicatoare.
Leitgeb, *-en, -en*, **Leitgeber**, *-s, -, m. (reg.)* hangiu, cârciumar.
Leitgedanke, *-ns, -n, m.* idee conducătoare, călăuzitoare; idee predominantă.
Leitge|stirn, *-s, n. sg.* v. Leitstern.
Leitgewebe, *-s, -, n. (bot.)* ţesut conducător.
Leitgraben, *-s, -gräben, m.* şanţ de asanare, de drenaj, de scurgere.
Leit|hammel, *-s, -, m.* **1.** berbec conducător, berbec-călăuză (cu talangă). **2.** *(fam., iron.)* şef, conducător.
Leit|hengst, *-es, -e, m.* armăsar-călăuză.
Leit|hund, *-(e)s, -e, m.* **1.** câine conducător de haită. **2.** câine trăgător de sanie ghidat de om. **3.** *(vân.)* limier. **4.** câine (ghid) pentru nevăzători.
Leit|idee, *-n, f.* v. Leitgedanke.
Leit|insel, *-n, f.* refugiu pentru dirijarea circulaţiei.
Leit|institut, *-(e)s, -e, n.* institut principal, central, care stabileşte direcţia.
Leitkante, *-n, f.* **1.** *(av.)* bord de atac. **2.** *(tehn.; în expr.)* **~ der Zwangsschiene** muchie a şinei conducătoare.
Leitkarte, *-n, f.* fişă indicatoare.
Leitkauf, *-(e)s, -käufe, m.* aldămaş.
Leitkurs, *-es, -e, m. (fin.)* curs pivot, director.
Leitkurve [-və şi -fə], *-n, f.* **1.** *(mat.)* curbă directoare. **2.** *(maş.)* camă de ghidare.
Leitlinie [-niə], *-n, f.* **1.** *(mat.)* (dreaptă) directoare. **2.** *(geod.)* linie de referinţă. **3.** *(fig.)* linie directoare, fir roşu. **4.** linie de marcare (pe şosele).
Leitmotiv, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(muz.)* laitmotiv. **2.** v. Leitgedanke.
leitmotivisch [-vIʃ] *adj.* **1.** privitor la un laitmotiv. **2.** în forma unui laitmotiv.
Leitmuschel, *-n, f. (geol.)* scoică caracteristică (pentru o epocă).
Leitpferd, *-(e)s, -e, n.* cal înaintaş.
Leitpflanzen *pl. (biol.)* plante indicatoare, caracteristice pentru un ţinut.
Leitpfosten, *-s, -, m.* stâlp de marcaj (pe şosele), bornă.
Leitplanke, *-n, f.* **1.** bară de protecţie separatoare (la autostrăzi). **2.** bară diriguitoare.
Leitprinzip, *-(e)s, -ien* [-piən], *n.* idee conducătoare, principiu fundamental, conducător.
Leitrad, *-(e)s, -räder, n. (maş.)* roată directoare (la turbine).
Leitradbüchse, *-n, f. (tehn.)* bucşă de etanşare a roţii directoare.
Leitriemen, *-s, -, m.* hăţ; lesă.
Leitrolle, *-n, f. (tehn.)* rolă conducătoare.
Leitsatz, *-es, -sätze, m.* principiu; axiomă.
Leitschaufel, *-n, f. (tehn.)* paletă directoare (la turbină).
Leitschiene, *-n, f. (tehn.)* contraşină, şină conducătoare.
Leitschraube, *-n, f. (tehn.)* şurub conducător.
Leitschuh, *-(e)s, -e, m. (constr.)* sabot de ghidaj.
Leitseil, *-(e)s, -e, n. (reg.)* hăţ.
Leitseite, *-n, f. (inform.)* Home Page.
Leit|spindel, *-n, f. (maş.)* arbore conducător.
Leit|spindeldrehbank, *-bänke, f. (maş.)* strung cu arbore de avansuri.
Leit|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* **1.** principiu. **2.** motto, slogan.
Leit|stand, *-(e)s, -stände, m. (tehn.)* cabină de comandă.
Leit|stange, *-n, f. (tehn.)* bară conducătoare, de ghidare.
Leit|stelle, *-n, f.* centru de conducere; comandament.
Leit|stern, *-(e)s, -e, m.* **1.** stea de orientare; Steaua Polară. **2.** *(fig.)* călăuză.
Leit|strahl, *-(e)s, -en, m.* **1.** *(mat.)* rază vectoare. **2.** *(av., mil.)* rază de dirijare.
Leit|thema, *-s, -men* (sau *-mata), n.* temă principală; idee călăuzitoare.
Leit|tier, *-(e)s, -e, n.* animal conducător (al cârdului, turmei, cirezii).
Leit|ton, *-(e)s, -töne, m. (muz.)* notă sensibilă.
Leitung, *-en, f.* **1.** *sg.* conducere; îndrumare; *(sport)* **bei einem Spiel die ~ haben** a fi arbitrul unui joc, a arbitra un joc. **2.** direcţie, (organ de) conducere; administraţie,

gestiune. **3.** *(tehn.)* linie, conductă; **unterirdische** ~ conductă subterană; **elektrische** ~ conductă electrică; **telephonische** ~ fir telefonic; *(fig., fam.)* **eine lange** ~ **haben** sau **bei ihm steht einer auf der** ~ sau **lange** ~, **kurzer Draht** sau **auf der** ~ **stehen** (sau **sitzen**) a pricepe greu, a fi greu de cap. **4.** *(fam.)* robinet. **5.** *(pol.)* lider.

Leitungs|abfall, *-(e)s, -fälle, m. (electr.)* cădere de tensiune pe linie.

Leitungs|anschluss, *-es, -schlüsse, m. (electr. gaze)* racord de conductă.

Leitungs|apparat, *-s, -e, m.* aparat de conducere.

Leitungs|aufbau, *-s, m. sg.* structura conducerii.

Leitungsbahn, *-en, f. (bot.)* cale de conducere.

Leitungsbe|hörde, *-n, f.* organ de conducere.

Leitungsbereich, *-(e)s, -e, m.* domeniu de conducere.

Leitungsdraht, *-(e)s, -drähte, m. (electr.)* fir electric, cablu, conductor.

Leitungs|ebene, *-n, f.* nivel al conducerii.

Leitungs|entscheidung, *-en, f.* decizie a conducerii.

leitungsfähig *adj. (fiz.)* bun conducător.

Leitungsfähigkeit *f. sg. (fiz.)* conductibilitate.

Leitungsführung, *-en, f. (electr.)* traseu al conductorului; tragere a conductelor electrice.

Leitungsfunktionär, *-s, -e, m. (ist.)* activist din conducere.

Leitungsgeräusch, *-(e)s, -e, n. (tel.)* deranjament, zgomot pe fir.

Leitungsgewebe, *-s, -, n. (bot.)* țesut conducător.

Leitungsgremium, *-s, -mien* [-mɪən], *n.* comitet de conducere.

Leitungsgruppenwähler, *-s, -, m. (tel.)* selector de linie de grup.

Leitungshahn, *-(e)s, -hähne, m.* robinet de conductă.

Leitungskabel, *-s, -, n. (electr.)* cablu de alimentare.

Leitungskader, *-s, -, m.* cadru de conducere.

Leitungskanal, *-(e)s, -näle, m. (tehn.)* canal de conductă.

Leitungskollektiv, *-s, -e* [-və], *n.* colectiv de conducere.

Leitungskosten *pl.* costuri de administrație, cheltuieli administrative.

Leitungsleger, *-s, -, m.* montor, instalator de conducte, de linii.

Leitungsmast, *-(e)s, -en, m.* stâlp de conductă, suport de linie (telegrafică, telefonică, electrică).

Leitungsmethode, *-n, f.* metodă de conducere.

Leitungsmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru al conducerii, membru în conducere.

Leitungsnetz, *-es, -e, n. (electr.)* rețea electrică.

Leitungs|organ, *-s, -e, n.* organ de conducere.

Leitungs|pfahl, *-s, -pfähle, m.* v. Leitungsmast.

Leitungs|prinzip, *-s, -ien* [-iən], *n.* principiu de administrare, de conducere.

Leitungsrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de conductă.

Leitungs|schalter, *-s, -, m. (tel.)* întrerupător de linie.

Leitungs|schnur *-schnüre, f. (electr.)* cordon, șnur.

Leitungs|störung, *-en, f. (tel.)* defect de pe linie.

Leitungs|strang, *-stränge, f. (electr.)* ramură conductoare; toron de cablu de oțel.

Leitungs|strom, *-(e)s, m. sg. (electr.)* curent de conducție.

Leitungs|struktur, *-en, f.* structură a gestiunii, a conducerii.

Leitungs|system, *-s, -e, n.* sistem de gestiune, de conducere.

Leitungs|technik, *-en, f.* tehnică de management.

Leitungs|unterbrechung, *-en, f. (electr.)* întrerupere pe linie.

Leitungsverbindung, *-en, f. (electr.)* legătură de conductă electrică; îmbinare a conductelor electrice.

Leitungsverlegung *f. sg. (electr.)* pozare, montare a conductelor sau a cablurilor.

Leitungsverlust, *-(e)s, -e, m.* v. Leitungsabfall.

Leitungsvermögen, *-s, n. sg.* v. Leitungsfähigkeit.

Leitungswähler, *-s, -, m. (tel.)* conector, selector de linie.

Leitungswasser, *-s, n. sg.* apă curentă, apă de la robinet.

Leitungswider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* rezistență a firului, a liniei.

Leitvermögen, *-s, n. sg. (fiz.)* conductibilitate.

Leitwährung, *-en, f.* valută conducătoare.

Leitwand, *-wände, f. (tehn.)* șicană; *(tel.)* membrană.

Leitwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tehn.)* mecanism de direcție. **2.** *(av.)* ampenaj. **3.** *(hidr.)* construcție de dirijare, de regularizare.

Leitwort, *-(e)s, -n.* **I.** *pl. -worte* motto, slogan. **II.** *pl. -wörter,* **a)** indice; **b)** cuvânt călăuzitor.

Leit|zins|satz, *-es, -sätze, m.* dobândă conducătoare de referință.

Lektion, *-en, f.* **1.** lecție, prelegere, curs; *(fig.)* **jm. eine** ~ **erteilen** a da cuiva o lecție, a face cuiva morală, a dăscăli pe cineva. **2.** lecție, capitol (într-un manual, mai ales de limbă străină).

Lektionar, *-s, -e, n. (bis. cat.)* lecționar, culegere de texte liturgice.

Lektionsbüro, *-s, -s, n. (înv.)* colectiv de catedră.

Lektionskatalog, *-(e)s, -e, m.* programă analitică.

Lektions|plan, *-(e)s, -pläne, m.* **1.** plan de lecție. **2.** orar.

Lektions|tabelle, *-n, f.* v. Lektionsplan **(2).**

Lektionsverzeichnis, *-ses, -se, n.* v. Lektionskatalog.

Lektor, *-s, -toren, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** lector (pentru cursul practic la limbi străine, muzică, desen în universități). **2.** redactor, lector (de editură).

Lektorat, *-(e)s, -e, n.* lectorat.

lektorieren, *lektorierte, lektoriert, vb. (h) tr.* a citi un manuscris ca redactor de carte.

Lektüre, *-n, f.* **1.** lectură, cărți (pentru distracție); **jn. mit** ~ **versorgen** a aproviziona pe cineva cu lectură. **2.** lectură, citire; **er war mit der** ~ **eines Briefes beschäftigt** era ocupat cu lectura unei scrisori.

Lemma, *-s, -ta, n.* **1.** titlu (prin care se exprimă ideea principală). **2.** *(lingv.)* cuvânt-titlu (în dicționar). **3.** *(mat.)* lemă. **4.** ipoteză. **5.** lemă, glosă marginală.

lemmatisieren, *lemmatisierte, lemmatisiert, vb. (h) tr.* **1.** *(lingv.)* a pune un cuvânt-titlu pe o fișă din cartotecă. **2.** a face cuvânt-titlu (în dicționar).

Lemming, *-s, -e, m. (zool.)* leming, șoarece călător *(Lemmus (Lyodos) lemmus).*

Lemniskate, *-n, f. (mat.)* lemniscată.

Lemur(e), *-(e)n, -(e)n, m.* **1.** fantomă nocturnă, stafie. **2.** *(zool.)* maki, lemur *(Lemuroideae).*

lemurenhaft *adj.* fantomatic.

Lende, *-n, f.* **1.** șale; șold. **2.** *(cul.)* fileu, ramstec.

Lenden|ader, *-n, f. (anat.)* vână lombară.

Lendenblut|ader, *-n, f. (anat.)* arteră lombară.

Lendenbraten, *-s, -, m. (cul.)* mușchiuleț (din regiunea rinichilor) la grătar sau prăjit.

Lendengegend *f. sg.* regiune lombară.

lendenlahm *adj.* **1.** deșelat, spetit; **jn.** ~ **machen** (sau **schlagen**) a speti, a snopi în bătăi pe cineva. **2.** *(fig.)* slăbănog, neputincios; **eine ~e Ausrede** o scuză ieftină, fără temei. **3.** *(pop.)* bolnav de lumbago.

Lendenmuskel, *-s, -n, m. (anat.)* mușchi lombar.

Lendenschmerz, *-es, -en, m.* durere de șale; lumbago.

Lendenschurz, *-es, -e, m.* șorț purtat în jurul șalelor (la popoare din regiuni calde).

Lendensteak [-ste:k], *-s, -s, n.* v. Lendenbraten.

Lenden|stein, *-(e)s, -e, m. (med.)* litiază renală, calcul renal, piatră la rinichi.

Lenden|stich, *-(e)s, -e, m. (med.)* puncție lombară.

Lenden|stück, *-(e)s, -e, n. (cul.)* mușchi (din regiunea rinichilor).

Lendenweh, *-(e)s, n. sg.* v. Lendenschmerz.

Lendenwirbel, *-s, -, m. (anat.)* vertebră lombară.

Leng, *-(e)s, m. (iht., reg.)* mihalț-de-mare *(Molva vulgaris).*

Leninismus, *-, m. sg.* leninism.

Leninist, *-en, -en, m.* leninist.

leninistisch *adj.* leninist.

Lenk, *-s, -e, n. (reg.)* **1.** încheietură, articulație. **2.** za, verigă de lanț.

Lenk|achse, *-n, f. (tehn.)* osie directoare, osie liberă.

Lenkballon, *-s, -e, m.* (balon) dirijabil.

lenkbar *adj.* **1.** care poate fi condus, dirijat; dirijabil; **ein leicht ~er Wagen** o mașină ușor de condus; **schwer ~e Pferde** cai greu de mânat. **2.** ușor de condus; influențabil; ascultător, docil.

Lenkbarkeit *f. sg.* **1.** capacitate, posibilitate de a fi condus, dirijat. **2.** docilitate.

lenken, *lenkte, gelenkt, vb. (h) tr.* **1.** a conduce, a cârmui; a mâna (caii); **den Wagen** ~ a conduce mașina, automobilul; *(fig.)* **einen Staat** ~ a conduce un stat. **2.** a influența; a dirija; a comanda; **der Junge ließ sich nicht mehr** ~ băiatul nu mai asculta de nimeni. **3.** *(tehn.)* a dirija. **4.** a îndrepta; a întoarce; **seine Schritte nach der Stadt** ~ a-și îndrepta pașii spre oraș; **zum Guten** ~ a întoarce spre bine; **die Aufmerksamkeit auf etwas** ~ a atrage atenția asupra unui lucru; **das Gespräch auf etwas** ~ a aduce vorba de ceva; **den Verdacht auf ihn** ~ a întoarce bănuiala asupra lui.

Lenken, *-s, n. sg.* **1.** dirijare, cârmuire, conducere. **2.** dirijat, cârmuit, condus.

Lenker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** conducător al unui vehicul; cârmaci; șofer; pilot. **2.** conducător(-oare), șef(ă). **3.** *m.* v. Lenkstange **(2). 4.** *m.* v. Lenkrad.

Lenkge|häuse, *-s, -, n. (auto.)* casetă de direcție.

Lenkgetriebe, *-s, -, n. (auto.)* mecanism de direcție; *(maș.)* mecanism de direcție.

Lenk|knüppel, *-s, -, m. (tehn.)* bară, manetă de conducere.

Lenk|kupplung, *-en, f. (auto.)* cap de bară.

Lenkrad, *-(e)s, -räder, n. (auto.)* volan; *(ferov.)* roată de comandă; **sich ans** ~ **setzen** a se așeza la volan.

Lenkrad|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* antrenare cu roată directoare.

Lenkradschaltung, *-en, f.* cutie de viteze amplasată lângă volan.

Lenkriemen, *-s, -, m.* hăț.

Lenkrolle, *-n, f. (auto.)* rolă de direcție; *(maș.)* rolă de ghidare.

lenksam *adj.* v. lenkbar **(2).**

Lenksamkeit *f. sg.* v. Lenkbarkeit **(2).**

Lenkscheit, *-(e)s, -e, n. (reg.)* oiște.

Lenkschnecke, *-n, f. (tehn.)* șurub conducător fără sfârșit; *(auto.)* melc de direcție.

Lenkseil, *-(e)s, -e, n.* v. Lenkriemen.

Lenk|stange, *-n, f.* **1.** ghidon (de bicicletă). **2.** *(tehn.)* bară de direcție; *(auto.)* bară de comandă a direcției.

Lenkung *f. sg.* **1.** conducere, cârmuire; **die** ~ **eines Schiffes** cârmuirea unui vas; *(fig.)* **die staatliche** ~ conducerea, guvernarea statului. **2.** *(tehn.)* mecanism de dirijare a unui vehicul. **3.** *(ec.)* direcție, dirijism, orientare, reglementare (a vieții economice).

Lenkungs|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet de conducere.

Lenkungsmaßnahmen, *pl. (ec.)* măsuri dirijiste.

Lenkungsmethode, *-n, f. (ec.)* metodă de reglementare.

Lenne, *-n, f. (bot., reg.)* arțar *(Acer platanoides).*

Lentigo *f. sg. (med.)* **1.** pată hepatică. **2.** pistrui.

lentiginös *adj.* cu pistrui.

lentikular *adj.* lenticular.

lenz *adj. (mar., reg.)* gol, uscat; ~ **machen** a goli; **er schöpft das Boot** ~ scoate, golește toată apa din barcă.

Lenz[1], *-es, -e, m.* **1.** *(poet.)* primăvară; **im** ~ **des Lebens** în primăvara vieții. **2.** *pl. (poet., iron.)* ani; **sie zählt fünfunddreißig ~e** ea are treizeci și cinci de primăveri.

Lenz[2] *f. sg. (reg.)* **1.** lene; lenevie. **2.** timp liber; răgaz; ~ **machen** a se distra, a se ține de pozne, de prostii.

Lenz|alter, *-s, n. sg. (poet.)* tinerețe.

Lenzblume, *-n, f.* **1.** *(poet.)* floare de primăvară. **2.** *pl. (bot.)* flori de primăvară.

lenzen, *lenzte, gelenzt (du, er lenzt), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(impers.)* a veni primăvara, a se desprimăvăra. **2.** *(reg.)* a lenevi. **3.** *(mar.)* a fugi înaintea vântului. **II.** *tr. (mar.)* a pompa, a scoate apa din santină.

Lenzfest, *-(e)s, -e, n. (poet.)* sărbătoare de primăvară.

Lenzflur, *-en, f. (poet.)* câmp primăvăratic.

Lenzgefilde, *-s, -, n. (poet.)* meleaguri primăvăratice.

lenzhaft *adj. (poet.)* primăvăratic.

Lenzing, *-s,* **Lenzmonat**, *-(e)s,* **Lenzmond**, *-(e)s, m. sg. (poet., înv.)* (luna) martie.

Lenzpumpe, *-n, f. (mar.)* pompă de santină.

Lenztag, *-(e)s, -e, m. (poet.)* zi de primăvară.

leoninisch *adj.* leonin; **~er Vertrag** acord cu avantaje numai pentru o parte; *(metr.)* **~e Verse** versuri leonine.

Leopard, -en, -en (şi -(e)s, -e), m. (zool.) leopard (Felis leopardus).
Leopardenfell, -(e)s, -e, n. blană de leopard.
Lepidodendron, -s, -dra, n. (bot.) lepidodendron.
Lepido|ide, -n, f. (med.) cusătură craniană.
Lepidolith, -(e)s, -en, m. (mineral.) lepidolit, mică de litiu.
Lepidopteren pl. (entom.) lepidoptere.
Leporello|album, -s, -alben, n. pliant de fotografii (în formă de armonică).
Lepra f. sg. (med.) lepră.
Lepra|heim, -(e)s, -e, n. leprozerie.
leprakrank adj. v. lepros.
lepros, leprös adj. (med.) lepros.
Leprakranke, -n, -n (ein Leprakranker), m. şi f. v. Lepröse.
Lepröse, -n, -n (ein Lepröser), m. şi f. (med.) lepros(-oasă).
leptosom adj. zvelt, suplu.
leptozephal adj. (med.) leptocefal.
Lerche, -n, f. (ornit.) ciocârlie (Alauda arvensis); (fig., fam.) **eine ~ schießen** a cădea peste cap de pe cal; **Leipziger ~** picromigdală.
Lerchenfalke, -n, -n, m. (ornit.) erete (Falco subbuteo).
Lerchengarn, -(e)s, -e, n. laţ de prins ciocârlii.
Lerchengesang, -(e)s, -sänge, Lerchenklang, -(e)s, -klänge, m. cântec de ciocârlie.
Lerchenklaude f. sg. v. Lerchensporn.
Lerchen|netz, -es, -e, n. v. Lerchengarn.
Lerchenschlag, -(e)s, -schläge, m. v. Lerchengesang.
Lerchen|sporn, -(e)s, -e, m. (bot.) brebenel (Corydalis marschalliana).
Lerchen|streichen, -s, n. sg. 1. migraţie a ciocârliilor. 2. prins al ciocârliilor cu laţul (în timpul migraţiei).
Lerchen|strich, -(e)s, m. sg. v. Lerchenstreichen (1).
Lerchenzeit f. sg. sezon al ciocârliilor.
Lern|aktiv, -s, -s (şi -e), n. grupă de cursanţi.
lernbar adj. care poate fi învăţat.
Lernbegier(de) f. sg. v. Lerneifer.
lernbegierig adj. dornic de învăţătură.
lernbe|hindert adj. (pedag.) handicapat, care nu poate învăţa.
Lernbereitschaft f. sg. v. Lernlust.
Lern|eifer, -s, m. sg. zel, sârguinţă la învăţătură, dorinţă de a învăţa.
lern|eifrig adj. zelos, sârguincios la învăţătură.
lernen, lernte, gelernt, vb. (h) tr. şi intr. 1. a învăţa (ceva); a studia, a se instrui; **ein Handwerk ~** a învăţa o meserie; **er hat etwas Tüchtiges gelernt** a făcut studii serioase; **er lernt Deutsch** învaţă germana; **ich habe ihn schätzen gelernt** am învăţat să-l stimez; **von dir kann man viel ~** de la tine are omul ce învăţa; **auswendig ~** a învăţa pe dinafară, pe de rost; (refl.) **das lernt sich leicht** asta se învaţă uşor. 2. (reg.) a învăţa, a instrui.
Lernen, -s, n. sg. învăţat, învăţătură, studiu; **das ~ fällt ihm schwer** învaţă greu.
Lerner, -s, -, m., ~in, -nen, f. elev(ă), cursant(ă).
lernfähig adj. apt, capabil de a învăţa.
Lernfähigkeit f. sg. aptitudine, capacitate de a învăţa.
Lernfleiß, -es, m. sg. v. Lerneifer.
Lerngemeinschaft, -en, f. grupă, colectiv de învăţătură.
Lernhilfe, -n, f. (pedag.) sprijin, îndrumare la învăţătură.
Lern|inhalt, -es, -e, m. (pedag.) conţinutul materiei, învăţării.
Lernlust f. sg. dorinţă, plăcere, dispoziţie, chef de a învăţa.
lernlustig adj. v. lernbegierig.
Lernmittel, -s, -, n. material folosit la învăţătură (manuale, caiete etc.).
Lernmittelfreiheit, f. sg. gratuitatea pentru manualele folosite în anul de studiu.
Lernprogramm, -s, -e, n. (inform.) program de învăţare.
Lernprozess, -es, -e, m. 1. (psihopedag.) proces de învăţare. 2. (elevat) proces de formare, de învăţare (a unei persoane).
Lernpsychologie f. sg. psihologia învăţării.
lernsam adj. (reg.) studios.
Lernschritt, -(e)s, -e, m. (pedag.) etapă, fază în procesul de învăţare.
Lernschule, -n, f. şcoală teoretică.
Lernschwester, -n, f. soră (de caritate) cursantă, soră, infirmieră care urmează cursuri sanitare.
Lern|stoff, -(e)s, -e, m. materie de învăţătură.
Lern|stunde, -n, f. oră de studiu, oră de meditaţie.
Lernvermögen, -s, n. sg. (pedag.) capacitate de a învăţa.
Lernvorgang, -(e)s, -gänge, m. (pedag.) proces de învăţare.
lernwillig adj. v. lernbegierig.
Lernzeit, -en, f. timp al învăţăturii; ucenicie.
Lernziel, -(e)s, -e, n. (pedag.) obiectiv de învăţătură, de studiu.
Lernzirkel, -s, -, m. cerc de învăţătură.
Les|art, -en, f. (filol.) 1. lecţiune; versiune; **verschiedene ~en der Handschrift** diferite versiuni ale manuscrisului. 2. interpretare a unui text.
lesbar adj. 1. citeţ, lizibil. 2. (despre cărţi) uşor şi plăcut de citit.
Lesbarkeit f. sg. 1. lizibilitate. 2. (despre cărţi) faptul de a fi plăcut de citit.
Lesbe, -n, Lesbierin [-biə-] -nen, f. lesbiană.
lesbisch adj. lesbian.
Lese, -n, f. 1. cules (al strugurilor), recoltă de struguri. 2. levată (la jocul de cărţi). 3. (poet.) texte alese.
Lese|abend, -s, -e, m. seară literară.
Leseband, -(e)s, -bänder, n. (rar) semn de carte.
Leseblatt, -(e)s, -blätter, n. (text.) pieptene.
Lesebrett, -(e)s, -er, n. (text.) placă de rost.
Lesebrille, -n, f. ochelari pentru citit.
Lesebuch, -(e)s, -bücher, n. 1. carte de citire. 2. crestomaţie, antologie.
Lesedrama, -s, -men, n. dramă, piesă (de teatru) pentru citit (care nu se pretează pentru scenă).
Lese|ecke, -n, f. colţ de lectură (în club).
Lesefehler, -s, -m. (inform.) eroare de lectură.
Lesefertigkeit f. sg. (pedag.) deprindere de a citi.
Lesefibel, -n, f. abecedar.
Lesefrucht f. sg. (poet., fig.) rod al lecturii.
Lesefutter, -s, -, m. (fam.) v. Lesestoff.
Lesegerät, -(e)s, -e, n. aparat (optic) de citit.
Lesegesellschaft, -en, f. cerc, societate de lectură.
Lese|halle, -n, f. 1. sală de lectură. 2. bibliotecă publică.
Lese|heft, -(e)s, -e, n. cărticică, broşură.
Lese|holz n. sg. vreascuri, uscături, crengi uscate.
Lese|hunger, -s, m. sg. (fam., fig.) sete de lectură.
Lesekabinett, -(e)s, -e, n. cabinet de lectură.
Lesekarte, -n, f. legitimaţie de cititor.
Lesekränzchen, -s, -, n., Lesekreis, -es, -e, m. cerc literar; cerc de lectură.
Leselampe, -n, f. lampă pentru citit.
Leselupe, -n, f. lupă pentru citit.
Leselust f. sg. plăcere, poftă de a citi.
lesen, las, gelesen (du, er liest), vb. (h) I. tr. şi intr. 1. a citi; **ein Buch ~** a citi o carte; **deine Schrift lässt sich gut ~** ai un scris citeţ; (inform.) **eine Diskette ~** a citi o dischetă; (muz.) **eine Partitur ~** a citi o partitură; (tipogr.) **Korrekturen ~** a citi corecturi; **zwischen den Zeilen ~** a citi printre rânduri; **dieser Text muss so gelesen werden** acest text trebuie astfel citit, interpretat; (bis. cat.) **die Messe ~** a face liturghia; **ein Kolleg ~** a ţine o prelegere; **Professor Meier liest dieses Semester über Schiller** profesorul Meier ţine în acest semestru un curs despre Schiller. 2. (fig.) a citi, a interpreta; **js. Gedanken ~** a înţelege, a citi gândurile cuiva; **er las ihm seinen Wunsch aus den Augen** i-a citit dorinţa din ochi; **in den Sternen ~** a citi în stele; **aus der Hand ~** a citi în palmă; (fam.: în expr.) **jm. den Text (sau ein Kapitel sau die Leviten sau die Epistel) ~** a dojeni aspru, a lua la refec, a mustra pe cineva, a face cuiva morală. II. 1. tr. a culege, a strânge (fructe etc.); **Ähren ~** a strânge spice, a spicui; **Trauben ~** a culege struguri. 2. tr. a alege, a tria, a selecţiona, a curăţa; **Erbsen ~** a curăţa mazăre.
Lesen, -s, n. sg. 1. citire, lectură. 2. cules (al fructelor); strâns (al spicelor). 3. triere, selecţionare; curăţire.
lesenswert adj. demn de citit, care merită a fi citit.
Leseprobe, -n, f. (teatru) probă de citire.
Lesepult, -(e)s, -e, n. pupitru, suport pentru carte.
Leser, -s, -, m., ~in, -nen, f. 1. cititor(-oare). 2. culegător(-oare). 3. persoană care alege, triază, curăţă.
Leseratte, -n, f. (fam.) cititor pasionat, şoarece de bibliotecă.
Leseraum, -(e)s, -räume, m. v. Lesesaal.
Leserbrief, -(e)s, -e, m. scrisoare de la cititor (către redacţia ziarului).
Leserbrief-Redaktion, -en, f. poşta redacţiei.
Lese-Rechtschreib-Schwäche f. sg. (psih., med.) legastenie.
Leserei, -en, f. (peior.; folosit mai ales la sg.) citit exagerat de mult, prostesc, fără rost; mania de a citi mereu.
Leser|einsendung, -en, f. v. Leserbrief.
leserfreundlich adj. plăcut, potrivit pentru cititor.
Lese|ring, -(e)s, -e, m. v. Lesezirkel.
Leserkonferenz, -en, f. întrunire a cititorilor; întâlnire cu cititorii.
Leserkreis, -es, -e, m. public cititor, cerc de cititori (ai unui ziar, ai unei cărţi etc.).
leserlich adj. citeţ, lizibil; **~e Schrift** scris citeţ.
Leserlichkeit f. sg. lizibilitate.
Leserling, -s, -e, m. (fam.) cititor prost, nepriceput.
Leserschaft, -en, f., Leserwelt f. sg. v. Leserkreis.
Leser|stimme, -n, f. opinia cititorului.
Leserwerbung, -en, f. recrutare de cititori.
Leserwunsch, -(e)s, -wünsche, m. dorinţă a cititorului.
Leserzahl, -en, f. număr de cititori (înscrişi la o bibliotecă sau care citesc o publicaţie).
Leserzuschrift, -en, f. v. Leserbrief.
Lesesaal, -(e)s, -säle, m. sală de lectură.
Leseschule, -n, f. (înv.) şcoală elementară.
Leseschüler, -s, -, m. (înv.) elev începător; bucher.
Lese|speicher, -s, -, m. (inform.) memoria de citire.
Lese|stift, -(e)s, -e, m. creion lector.
Lese|stoff, -(e)s, -e, m. material, materie de citit, de lectură.
Lese|stube, -n, f. v. Lesezimmer.
Lese||stück, -(e)s, -e, n. bucată de citire.
Lese|stunde, -n, f. oră de citire.
Lese|übung, -en, f. exerciţiu de citire.
Lese|unter|richt, -(e)s, m. sg. predare a cititului.
Lesever|ein, -(e)s, -e, m. v. Lesegesellschaft.
Lesever|stehen, -s, n. sg. înţelegerea textului scris, înţelegere a unui text citit.
Lesewut f. sg. (fam.) manie a cititului.
Lesezeichen, -s, -, n. 1. semn de carte. 2. (înv.) semn de punctuaţie.
Lesezeit, -en, f. 1. timp pentru lectură. 2. vreme pentru cules.
Lesezimmer, -s, -, n. sală de lectură; cabinet de lectură.
Lesezirkel, -s, -, m. cerc de lectură (ai cărui membri schimbă între ei revistele, cărţile etc.).
Lesung, -en, f. 1. citire (a unui proiect de lege în parlament); **der Gesetzentwurf wurde in dritter ~ angenommen** proiectul de lege a fost adoptat la a treia citire. 2. citire din opere literare (în cadrul cenaclului). 3. (rar) v. Lesart.
letal adj. (med.) mortal, letal.
Letaldosis, -dosen, f. (med.) doză letală.
Lethargie f. sg. letargie.
lethargisch adj. letargic.
Lethe f. sg. 1. (mitol.) Lethe. 2. (fig.) uitare.
Letsch, -(e)s, -e, m. (reg.) 1. ochi; laţ. 2. (fam.) bot (de copil supărat).

Letsche, *-n, f. (reg.)* gheţuş, derdeluş, alunecuş.
letschen, *letschte, geletscht, vb. (s) intr. (reg.)* a aluneca.
letschig *adj. (reg.)* moale, fără putere.
Lette[1], *-n, -n, m.* leton.
Lette[2], *-n, f. (reg.)* tejghea.
Letten, *-s, -, m.* argilă (grasă), lut.
Lettengang, *-(e)s, -gänge, m. (mine)* filon argilos.
Lettenkohle, *-n, f. (geol.)* cărbune argilos.
Lettensand|stein, *-(e)s, m. sg. (geol.)* gresie argiloasă.
Lettenschlag, *-(e)s, -schläge, m.* pardoseală de lut.
Letter, *-n, f.* **1.** *(tipogr.)* literă tipografică, literă turnată; caracter, tip. **2.** literă de tipar. **3.** *(poet.)* literă.
Lettermetall, *-s, -e, n.* v. Lefternmetall.
Letterngießmaschine, *-n, f. (tipogr.)* maşină de turnat litere.
Lettern|metall, *-s, -e, n. (tipogr.)* metal pentru turnat litere.
lettig *adj.* argilos.
Lettin, *-nen, f.* letonă.
lettisch *adj.* leton; **~e Sprache** limba letonă; **~e Sitten** obiceiuri letone.
Lettner, *-s, -, m. (arhit.)* **1.** zid despărţitor cu balcon între naos şi altar. **2.** *(bis.)* pupitru, strană.
letz *adj. (reg.)* întors, pe dos.
Letze, *-n, f. (reg.)* **1.** fortificaţie de graniţă. **2.** despărţire; cadou, dar, masă oferit(ă) la despărţire. **3.** *(pop.)* lecţie, îndrumare.
letzen, *letzte, geletzt (du letzest* şi *du, er letzt), vb. (h) tr.* **1.** (şi *refl.) (poet.)* a (se) desfăta, a (se) reconforta, a (se) înveseli. **2.** *(pop.)* a vătăma, a prejudicia. **3.** *(reg.)* a da un ospăţ de adio.
Letzi, *-nen, f. (elv., ist.)* fortificaţii medievale de graniţă.
letzt *adj. (der, die, das ~e)* **1.** cel din urmă, cea din urmă; ultimul, ultima; **das ~e Wort behalten** a avea ultimul cuvânt; **in den ~en Zügen liegen** a trage să moară, a fi pe moarte, în agonie; **der ~e Wille** ultima dorinţă; testament; *(poet.)* **die ~e Ruhe** somnul de veci; *(bis.)* **die ~e Ölung** mirul dat muribundului; **das ~e Dutzend** ultima duzină, cifrele 25–36 la ruletă; **jm. die ~e Ehre erweisen** a da cuiva ultimele onoruri; **die ~e Hand anlegen** a finisa, a da ultimul retuş; *(pop., fam.)* **auf dem ~en Loch pfeifen** a fi la aman; **zum ~en Mal** pentru ultima dată; **bis auf den ~en Mann** până la ultimul om; **~en Endes** în definitiv, la urma urmelor. **2.** cel, cea din urmă; cel, cea mai de jos, cel mai prost, cea mai proastă; **~er Güte** de cea mai proastă calitate. **3.** ultim; profund, adânc, ascuns; extrem, foarte; **die ~n Gründe** ultima raţiune, ultimul temei; **zum ~en Mittel greifen** a recurge la mijloace extreme. **4.** trecut; recent, nou; **unsere ~e Begegnung** ultima noastră întâlnire; **das ~e Mal** data trecută; **der ~en Zeit** în ultima vreme; **die ~e Mode** (sau *(fam.)* **der ~e Schrei)** ultima modă (ultimul strigăt); **~en Freitag** vinerea trecută.
Letzt *f. sg. (în expr.)* **zu guter ~** în cele din urmă; în fine, în sfârşit; la urma urmei.
Letztbietende, *-n, -n (ein Letztbietender), m.* şi *f.* ultim(ă) ofertant(ă).
Letzte, *-n, -n (ein Letzter, ein Letztes).* **I.** *m.* şi *f.* **1.** cel, cea din urmă, ultimul, ultima; **der ~ einer Familie** ultimul descendent al unei familii; **der ~, dem ich es sagen würde** ultimul (om), căruia i-aş spune; **er kam als ~r** a venit ultimul; **die beiden ~n** ultimii doi; **die ~n werden die Ersten sein** ultimii vor fi cei dintâi. **2.** cel, cea din urmă, ultimul, ultima, cel mai prost, cea mai proastă; **der ~ in der Klasse** ultimul din clasă; **er wurde ~r** a ocupat ultimul loc (dintr-un concurs). **3.** *m. (în expr.)* **der ~ des Monats** ultima zi a lunii. **II.** *n. sg. (în expr.)* **das ist mein ~s a)** e ultimul meu cuvânt; **b)** acesta-i sfârşitul, de aici mi se trage moartea; **es geht ums ~** e totul în joc; **zum ~n greifen** a recurge la mijloace extreme; **bis ins ~** până la ultimul detaliu; **bis aufs ~** cu totul, total; **das ~ sein a)** a nu fi bun de nimic; **b)** ultima picătură; **c)** a fi ceva de necrezut; **das ~** ultimul lucru; **als ~s** în ultimul rând; **bis zum ~n** până la capăt; **zum** (sau **am) ~n** mai la urmă, în ultimul rând; **das wäre das ~!** ar fi culmea; **ein ~s habe ich noch** mai am un ultim punct; **das ~ hergeben** a-şi da şi sufletul; **das ~ herausholen** a solicita la maximum; **jn. zum ~n treiben** a împinge pe cineva la disperare; **das ~ an Kraft erfordern** a cere maximum de efort.
letzte(n)mal *adv. (inv.),* **letzte(n) Mal** *(în expr.)* **das letzte Mal** sau **zum letzten Mal** pentru ultima dată.
letzt|endlich *adv.* în sfârşit, într-un final.
letztens *adv.* **1.** în sfârşit, la urmă, în ultimul rând. **2.** recent, de curând, nu de mult.
letzter *adj. (der, die, das ~ e)* cel, cea din urmă (din doi sau dintr-o enumerare), ultimul, ultima amintit(ă).
letzt|erwähnt, letztgenannt *adj.* menţionat, amintit, numit în ultimul loc, ultimul, ultima amintit(ă).
letztgeboren *adj.* ultimul născut.
letzt|händig *adj. (în expr.)* **~e Unterschrift** ultimă iscălitură (înainte de moarte).
letzt|hin *adv.* de curând, recent, nu de mult; adineauri; de rândul trecut.
letztjährig *adj.* din anul trecut.
Letztlebende, *-n, -n (ein Letztlebender), m.* şi *f.* supravieţuitor(-oare).
letztlich *adv.* **1.** în cele din urmă, în sfârşit, în fine; în definitiv, la urma urmelor; **~ könnte man auch zu Hause bleiben** la urma urmei am putea rămâne acasă. **2.** de curând, recent, nu demult, adineauri.
letztmalig *adj.* ultim; ultimă dată; **~e Verwarnung** ultim avertisment.
letztmals *adv.* ultima dată.
letztmöglich *(adj.)* ultimul posibil; **der ~e Termin** ultima dată posibilă.
letztwillig *adj. (jur.)* testamentar; **die ~e Anordnung** (sau **Verfügung)** testamentul, dispoziţia testamentară; ultimă dispoziţie.
Leu[1] [lɔø], *-en, -en, m. (poet.)* leu.
Leu[2] [leu], *-, Lei, m.* leu (monedă).
leuchen, *leuchte, geleucht, vb. (h) tr. (reg.)* a ciupi (inul).
Leuchse, *-n, f. (reg.)* leucă.
Leucht|anlage, *-n, f.* instalaţie de (i)luminat.
Leucht|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de (i)luminat.
Leuchtbake, *-n, f.* **1.** *(mar.)* baliză luminoasă. **2.** *(av.)* emiţător de semnale luminoase.
Leuchtbakterie [-riə], *-n, f. (biol.)* bacterie fosforescentă.
Leuchtbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** reclamă, firmă luminoasă. **2.** *(ferov.)* schemă luminoasă.
Leuchtboje, *-n, f. (mar.)* geamandură luminoasă.
Leuchtbombe, *-n, f. (mil.)* bombă luminoasă.
Leuchtbuch|stabe, *-ns, -n, m.* literă a unei reclame luminoase.
Leuchtdichte, *-n, f.* **1.** *(fiz.)* densitate de luminozitate. **2.** *(tipogr.)* strălucire.
Leuchte, *-n, f.* **1.** lampă. **2.** lumină; lumânare; felinar; lanternă. **3.** *(fig., fam.)* minte strălucită; celebritate, stea; **eine ~ der Wissenschaft** un savant ilustru, o fală a ştiinţei; *(fam.)* **eine ~ ist er nicht** n-a descoperit America, n-a inventat praful de puşcă.
leuchten, *leuchtete, geleuchtet (du leuchtest, er leuchtet), vb. (h) intr.* **1.** a lumina, a străluci; a radia; **die Lampe leuchtet** lampa luminează; **die Sterne ~ am Himmel** stelele strălucesc pe cer; **der Himmel leuchtet** cerul străluceşte; **seine Augen ~ vor Glück** ochii îi strălucesc de fericire. **2.** a (i)lumina; **jm. ~** a lumina calea cuiva; **jm. ins Gesicht ~** a lumina pe cineva în faţă, a îndrepta lumina spre faţa cuiva; *(iron.)* **sein Licht ~ lassen** a-şi arăta, a-şi etala ştiinţa. **3.** a străbate, a se arăta, a se vedea clar, limpede, lămurit; **Glück leuchtet aus seinem Antlitz** i se citeşte pe faţă cât e de fericit. **4.** *(unipers.)* a fulgera sec.
Leuchten, *-s, n. sg.* luminat, strălucire.
leuchtend I. *part. prez.* de la leuchten. **II.** *adj.* lucitor, strălucitor, scânteietor, sclipitor, luminos, fosforescent; *(adv.)* **~ rot** roşu aprins.
Leuchter, *-s, -, m.* sfeşnic, candelabru; lustră, corp de iluminat.
Leuchter|arm, *-(e)s, -e, m.* braţ de sfeşnic, de candelabru.
Leuchterblume, *-n, f. (bot.)* ceropegie *(Ceropegia).*
Leuchterdille, *-n, f.,* **Leuchter|einsatz**, *-es, -sätze, m.* fofează de sfeşnic.
Leuchterknecht, *-(e)s, -e, m.* cilindru mic pe suportul de lumânare (pe care arde mucul).
Leucht|erscheinung, *-en, f.* fenomen luminos.
Leuchtertisch, *-(e)s, -e, m.* sfeşnicar, măsuţă pe care stau sfeşnicele.
Leuchtfarbe, *-n, f. (chim.)* vopsea fluorescentă, luminescentă.
Leuchtfeld, *-(e)s, -er, n. (fiz.)* câmp luminos (al unui colector de raze).
Leuchtfeuer, *-s, -, n. (mar.)* far.
Leuchtfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* peşte fosforescent.
Leuchtfleck, *-(e)s, -e, m. (tv.)* spot luminos.
Leuchtgas, *-es, n. sg.* gaz aerian, gaz de iluminat.
Leuchtgeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* proiectil luminos.
Leuchtkäfer, *-s, -, m. (entom.)* licurici *(Lamphyris noctiluca).*
Leuchtkörper, *-s, -, m.* corp de iluminat.
Leuchtkraft *f. sg. (fiz.)* luminozitate, intensitate luminoasă.
leuchtkräftig *adj. (fiz.)* înzestrat cu (o anumită) intensitate luminoasă.
Leuchtkugel, *-n, f. (mil.)* proiectil luminos, rachetă de semnalizare.
Leuchtmaterial, *-s, -ien* [-liən], *n.* material de luminat, material luminescent.
Leuchtmittelsteuer, *-n, f. (fin.)* impozit pe mijloace de iluminat (în R.F.G.).
Leuchtmunition *f. sg. (mil.)* muniţie de semnalizare luminoasă.
Leucht|öl, *-(e)s, -e, n.* v. Leuchtpetroleum.
Leucht|organ, *-s, -e, n. (biol.)* organ fluorescent.
Leuchtpetroleum [-leʊm], *-s, n, sg.* petrol lampant.
Leuchtpistole, *-n, f. (mil.)* pistol de semnalizare cu rachete luminoase.
Leuchtpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct luminos.
Leuchtrakete, *-n, f. (mil.)* rachetă luminoasă, de semnalizare.
Leuchtreklame, *-n, f.* reclamă luminoasă.
Leuchtröhre, *-n, f. (fiz., tehn.)* tub luminescent.
Leuchtschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* far plutitor.
Leuchtschild, *-(e)s, -er, n.* firmă, reclamă luminoasă.
Leuchtschirm, *-(e)s, -e, m. (fiz., tv.)* ecran luminescent, fluorescent; ecran al tubului catodic.
Leuchtschrift, *-en, f.* reclamă luminoasă.
Leuchtsignal, *-s, -e, n. (mil., mar., av.)* semnal luminos.
Leuchtskala, *-len, f.* scală luminoasă.
Leucht|spurgeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* proiectil trasant.
Leucht|stoff, *-(e)s, -e, m . (fiz.)* substanţă luminescentă.
Leucht|stofflampe, *-en, f.* lampă cu fluorescenţă.
Leucht|tierchen, *-s, -, n.* v. Leuchtkäfer.
Leucht|turm, *-(e)s, -türme, m (mar.)* far.
Leucht|turmwärter, *-s, -, m.* paznic de far.
Leucht|uhr, *-en, f.* ceas cu cadran fosforescent.
Leuchtvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de iluminat.
Leuchtwurm, *-(e)s, -würmer, m.* v. Leuchtkäfer.
Leuchtzeichen, *-s, -, n.* semnal luminos.
Leucht|ziffer, *-n, f.* număr fosforescent pe cadranul ceasului.
Leuchtzifferblatt, *-(e)s, -blätter, n.* cadran fosforescent.
Leucht|zirpe, *-n, f. (entom.)* greiere fosforescent.
Leuenmut, *-(e)s, m. sg. (poet.)* curaj de leu.
Leuer, *-s, -, m. (reg.)* **1.** porc (castrat). **2.** *sg.* tescovină.
leugbar *adj.* contestabil.
leugnen, *leugnete, geleugnet (du leugnest, er leugnet), vb. (h) tr.* a tăgădui, a nega, a contesta; **wir ~, dabei gewesen zu sein** tagăduim că am fost de faţă; **es ist nicht zu ~** este incontestabil; **ich kann es nicht ~** nu pot să spun că nu.
Leugnen, *-s, n. sg.* tăgadă, negare; **für den Fall des ~s** în caz de tăgadă.
Leugner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* tăgăduitor(-oare); persoană care contestă, neagă.
Leugnung *f. sg.* v. Leugnen.
Leukämie *f. sg. (med.)* leucemie.
Leukoblasten *pl.(med.)* leucoblaste.
Leukodermie *f. sg. (med.)* leucodermie.
Leukom, *-s, -e, n. (med.)* leucom.
Leukopathie, *-n* [-'i:ən], *f. (med.)* albinism.
Leukophan, *-s, -e, n. (geol.)* leucofan.
Leukoplast, *-(e)s, -e, n. (med.)* leucoplast.
Leukorrhö [-'rø:] *f. sg. (med.)* leucoree.

Leukose, *-n, f. (med.)* nume generic pentru diferite forme de leucemie.
Leukozyt, *-en, -en, m. (anat.)* leucocită.
Leukozytose *f. sg. (med.)* leucocitoză.
Leumund, *-(e)s, m. sg.* **1.** reputație, renume; **guter ~** bună reputație; nume bun; **in bösen ~ bringen** a defăima, a discredita, a calomnia, **2.** bârfeală, clevetire.
Leumundszeuge, *-n, -n, m.* martor de moralitate, de (bună) purtare.
Leumundszeugnis, *-ses, -se, n.* certificat de (bună) purtare, de moralitate.
Leuse, *-n, f. (reg.)* șipcă.
Leut, *-(e)s, -e,n. (reg.)* **1.** om, ins. **2.** *(fam.)* femeie.
Leutchen *pl. (dim.* de la L e u t e) *(fam.; exprimând simpatie)* oameni, lume; **die guten ~ hatten keine Ahnung, was ihnen bevorstand a)** bieții oameni habar n-aveau ce-i așteaptă; **b)** *(iron.)* ei, mititeii, habar n-aveau ce-i așteaptă; **meine ~** ai mei, oamenii mei; **hört mal her, ihr ~!** ascultați, fraților! ascultați, oameni buni!
Leute *pl.* **1.** oameni, lume; **viele ~ stehen auf der Straße** multă lume staționează pe stradă; **solche ~** astfel de oameni; **gemeine ~** oameni vulgari, de rând; **er kennt seine ~** știe cu cine are de-a face; **die kleinen ~** lumea de jos, oamenii de rând; **was werden die ~ dazu sagen?** ce va zice lumea? **wir sind geschiedene ~** cu tine am terminat, cu tine nu mai vreau să am de-a face; **unter die ~ kommen a)** a merge în societate, a ieși în lume; **b)** *(despre știri)* a se afla; **unter die ~ bringen** a divulga, a destăinui (ceva); **Kleider machen ~** haina face pe om; **meine ~** ai mei, rudele mele, oameni de-ai mei, prietenii mei. **3.** slugi; **unsere ~** slugile noastre. **3.** oameni, subalterni; *(mil.)* soldați, trupă.
Leutebier, *-s, n, sg. (înv.)* bere (slabă) pentru slugi.
Leutebrot, *-(e)s, -e, n. (înv.)* pâine neagră (pentru slugi).
Leute|essen, *-s, n. sg. (înv.)* mâncare a slugilor.
Leuteplacker, *-s, -, m.* v. L e u t e s c h i n d e r.
leutescheu *adj.* timid; sălbatic; mizantrop.
Leuteschinder, *-s, -, m.* exploatator; persoană care jefuiește, jupoaie, jecmănește oamenii.
Leuteschinderei, *-en, f.* exploatare, jecmăneală.
Leute|stube, *-n, f. (înv.)* cameră de serviciu, odaie pentru slugi.
Leutgeb, *-en, -en, m. (reg.)* birtaș, hangiu.
Leutnant, *-(e)s, -e,* (și *-s*), *m. (mil.)* sublocotenent; **~ der Reserve** sublocotenent în rezervă.
Leutnantsfrau, *-en, f.* soție de sublocotenent.
Leutnants|stelle, *-n, f.* funcție de sublocotenent.
Leutnants|uniform, *-en, f.* uniformă de sublocotenent.
leutselig *adj.* amabil, prietenos; condescendent; afabil, binevoitor.
Leutseligkeit *f. sg.* condescendență; afabilitate, amabilitate, bunăvoință.
Leuwagen, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* bară de scotă. **2.** *(reg.)* perie de frecat cu coadă.
Levante [-'van] *f. sg.* Levant, Orientul Apropiat.
Levantine *f. sg. (text.)* mătase levantină.
Levantiner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* levantin(ă).
levantinisch, levantisch *adj.* levantin.
Levee [le've:], *-n, f.* **1.** *(înv.)* recrutare. **2.** *(înv.)* răzmeriță. **3.** levată (la jocul de cărți).
Level [-vəl], *-s, -s, m.* nivel.
Lever [lə've:], *-s, -s, n. (ist.)* leveu, sculatul regelui.
Leviathan [-via:-], *-s, -e, m.* leviatan.
Levit [-'vi:t], *-en, -en, m.* **1.** *(rel.)* levit, urmaș al lui Levi. **2.** *(bis. cat.)* diacon. **3.** *pl. (fam.; în expr.)* **jm. die ~en lesen** a mustra, a dojeni pe cineva, a face cuiva morală, a trage cuiva un perdaf.
Levitation [-vi-], *-en, f.* levitație.
Levkoie, Levkoje [lɛf'ko:jə] și *(austr.)* [-'koøə], *-n, f. (bot.)* micsandră, micșunea de grădină *(Matthiola incana).*
Levkojen|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* fir, plantă de micșunea, de micsandră.
Lew, *-s, Lewa, m.* levă (monedă bulgară).
Lexem, *-s, -e, n. (lingv.)* lexem, unitate lexicală.
lexigrafisch, lexigraphisch *adj.* v. l e x i k o g r a p h i s c h.
Lexik *f. sg. (lingv.)* lexic, vocabular.
lexikalisch *adj. (lingiv.)* **1.** lexical. **2.** de lexicon, de enciclopedie.
Lexikograf, *-en, -en, m.* v. L e x i k o g r a p h.
Lexikografie *f. sg.* v. L e x i k o g r a p h i e.
lexikografisch *adj.* v. l e x i c o g r a p h i s c h.
Lexikograph, *-en, -en, m. (lingv.)* lexicograf.
Lexikographie *f. sg. (lingv.)* lexicografie.
lexikographisch *adj. (lingv.)* lexicografic.
Lexikologe, *-n, -n, m. (lingv.)* lexicolog.
Lexikologie *f. sg. (lingv.)* lexicologie.
lexikologisch *adj. (lingv.)* lexicologic, privitor la lexicologie.
Lexikon, *-s, Lexika* sau *Lexiken, n.* **1.** dicționar. **2.** lexicon; enciclopedie. **3.** *(lingv.)* v. L e x i k.
lexisch *adj. (lingv.)* lexical.
Lezithin, *-s, n.sg. (chim., farm.)* lecitină.
lfd. *presc.* de la l a u f e n d în curs, curent.
lfd. J. *presc.* de la l a u f e n d e s J a h r anul curent, a.c.
lfd. Nr. *presc.* de la l a u f e n d e N u m m e r număr curent, nr. crt.
LG *presc.* de la L a n d g e r i c h t.
Liaison [liɛ'zɔ̃:], *-s, f.* **1.** legătură (amoroasă). **2.** *(cul.)* făină cu apă pentru îngroșarea supelor și a sosurilor.
Liane, *-n, f. (bot.)* liană.
Lias, *-, m.* sau *f.* lias, perioada timpurie a juras-ului.
Liasboden, *-s, -böden, m. (geol.)* teren liasic.
Liasformation, *-en, f. (geol.)* formațiune liasică.
Liaskalk, *-(e)s, -e, m. (geol.)* calcar liasic.
Lias|sand|stein, *-(e)s, -e, m. (geol.)* gresie liasică.
liassisch *adj. (geol.)* liasic.
Libation, *-en, f.* (și *mit.*) libațiune.
Libell, *-s, -e, n.* **1.** *(jur.)* plângere. **2.** pamflet, satiră. **3.** cărticică.
Libelle, *-n, f.* **1.** *(entom.)* libelulă *(Libellula).* **2.** *(geod.)* cilindru cu bulă de aer (la o nivelă, o cumpănă).
Libellenquadrant, *-en, -en, m. (geod.)* gradat al unei nivele.
Libellenwaage, *-n, f. (geod.)* nivelă cu bulă de aer, boloboc.
libellieren, *libellierte, libelliert, vb. (h) tr.* **1.** *(constr.)* a nivela. **2.** *(înv.)* a denunța (în scris).
Libellist, *-en, -en, m.* pamfletist.
liberal *adj.* **1.** *(pol.)* liberal. **2.** liberal; indulgent; fără prejudecăți; cu vederi largi. **3.** larg, darnic, generos, mărinimos.
Liberale, *-n, -n (ein Liberaler), m.* și *f.* liberal(ă).
liberalisieren, *liberalisierte, liberalisiert, vb. (h) tr.* a liberaliza.
Liberalisierung, *-en, f.* liberalizare.
Liberalisierungsmaßnahmen *pl.* măsuri de liberalizare.
Liberalismus, *-, m. sg.* liberalism.
liberalistisch *adj.* (cu caracter) liberal.
Liberalität *f. sg.* **1.** atitudine liberală. **2.** liberalitate, dărnicie; generozitate, mărinimie.
Liberation, *-en, f. (înv.)* **1.** eliberare. **2.** scoatere de sub acuzație.
liberieren, *liberierte, liberiert, vb. (h) tr.* a elibera.
libern, *liberte, gelibert, vb. (h) intr. (reg.)* a se închega, a se coagula.
Libertät, *-en, f.* **1.** *(înv.)* libertate socială (a diferitelor pături). **2.** libertate de acțiune, de mișcare.
libertin [-'ti:n] *adj.* libertin; desfrânat.
Libertin [-'tɛ̃:], *-s, -s, m.* om libertin, ușuratic, desfrânat.
Libertinage [-ti'nā:ʒə] *f. sg.* libertinaj.
Libertiner, *-s, -, m. (fil.; înv.)* **1.** liber-cugetător. **2.** v. L i b e r t i n.
Libertinismus, *-, m. sg.* libertinism, desfrâu.
libidinös *adj.* libidinos.
Libido, *-, f.* libido.
libieren, *libierte, libiert, vb. (h) intr. (mit.)* a oferi o libațiune.
Libration, *-en, f. (astron.)* librație.
Librettist, *-en, -en, m.* libretist.
Libretto, *-s, -s* (și *Libretti), n. (muz.)* libret.
Libyer [-bYɐ], *-s, -s, m.,* **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Libia.
Lichen [-çe:n], *-s, -es, m. sg.* **1.** *pl. (bot.)* licheni. **2.** *(med.)* lichen.
Lichenologie *f. sg.* lichenologie.
licht 1. luminos; strălucitor; **ein ~er Schein** o rază luminoasă; **bei ~em Tage** ziua în amiaza mare; **~e Straßen** străzi luminoase, largi; **es wird ~** se luminează, se crapă de ziuă. **2.** deschis (la culoare); **ein ~es Blau** un albastru deschis; **~e Haare** păr blond deschis. **3.** rar, cu spații; **ein ~er Wald** o pădure rară; *(adv.)* **~ pflanzen** a planta rar, cu intervale; **sein Haar wird ~** i se rărește părul. **4.** *(despre dimensiuni, distanțe)* interior; **~e Weite** distanță interioară, orizontală între doi pereți; diametru interior; *(tehn.)* **~er Abstand** deschidere liberă, lumină. **5.** *(fig.)* limpede, lucid; **er hat ~e Augenblicke** are momente lucide; **6.** *(reg.)* ușor.
Licht, *-(e)s, -er, n.* **1.** *sg.* lumină; **das ~ des Mondes** lumina lunii; **künstliches ~** lumină artificială; **gegen das ~ halten** a ține în lumină; *(fig.)* **in gutem ~ erscheinen** a apărea în lumină favorabilă; *(poet.)* **das ~ der Welt erblicken** a se naște, a vedea lumina zilei, a veni pe lume; **bei ~ besehen, steht die Sache anders** examinând chestiunea mai îndeaproape, ea se prezintă altfel; **etwas ans ~ bringen** a dezvălui, a descoperi ceva; **~ in eine Angelegenheit bringen** a lămuri o chestiune; **ans ~ kommen** a se afla, a ieși la lumină, la iveală; **auf etwas** *(ac.)* **ein ~ werfen** a face să se lămurească ceva; **jn. hinters ~ führen** a induce în eroare, a păcăli pe cineva; **etwas ins rechte ~ setzen** (sau **stellen**, sau **rücken**) a prezenta ceva în lumina adevărată; **im falschen** (sau **schiefen**) **~ stehen** a apărea, a fi judecat într-o lumină falsă; **jm. im ~(e), stehen a)** a sta cuiva în lumină, a opri lumina cuiva; **b)** a pune în umbră pe cineva; **er scheut das ~** nu vrea să fie văzut, are ceva de ascuns; **etwas in rosigem ~ sehen** (sau **darstellen**) a vedea ceva în roz; **in milderem ~ sehen** a privi cu îngăduință. **2.** lumină (artificială); lampă; felinar; **die Lichter der Stadt** luminile orașului; **offenes ~** sursă de lumină cu flacără; **das ~ einschalten**, *(fam.)* **anknipsen, anmachen, andrehen** a aprinde lumina; **das ~ ausschalten, auslöschen**, *(fam.)* **ausmachen, ausdrehen** a stinge lumina; *(mar.; despre vase)* **~er führen** a avea luminile din borduri aprinse; **grünes ~ geben** a da undă verde, a permite; **dort gehen die ~ aus** acolo nu o duc (prea) bine. **3.** *(pl.* și *-e)* lumânare; *(fig.)* sursă de lumină; **am Weihnachtsbaum brennen die ~er** pe pomul de Crăciun ard lumânările; **das ~ ausblasen** a sufla în lumânare; *(fig.)* **sein ~ unter den Scheffel stellen** a-și ascunde talentele, a fi prea modest; **jm. ein ~ aufstecken** a deschide cuiva ochii (într-o chestiune); **mir geht ein ~ auf** (acum) înțeleg, m-am lămurit; *(fam.)* **er ist kein großes ~** nu-i prea inteligent; **sein ~ leuchten lassen**, a-și arăta talentele, a străluci; **ein ~ der Wissenschaft** o celebritate în știință. **4.** *(înv.)* astru, stea; **die ~er am Himmel** stelele; **das große ~** soarele; **das kleine ~** luna; *(reg.)* **jung ~** Crai nou; **neues ~** lună nouă. **5.** *(pict.)* lumină; punct, loc luminos; **~er aufsetzen** a accentua luminile (dintr-un tablou). **6.** *(vân.)* ochi (al vânatului mare). **7.** *(anat.)* arteră abdominală. **8.** *(reg.)* deschizătură; fereastră. **9.** *(auto.)* far; lumină de poziție. **10.** *pl. (fam., iron.)* muci, lumânare (la copii). **11.** curent electric.
Licht|ab|blendung *f. sg. (auto.)* reducere a luminii.
Licht|absorption, *-en, f. (fiz.)* absorbție de lumină.
Licht|ab|stufung, *-en, f. (fiz.)* gradație a luminii.
Licht|aggregat, *-(e)s, -e, n. (electr.)* grup electrogen de iluminat.
Licht|alterung *f. sg. (tehn.)* slăbire, îmbătrânire la lumină.
Licht|anlage, *-n, f.* instalație de lumină; **elektrische ~** instalație de lumină electrică.
Licht|antenne, *-n, f. (radio.)* antenă de sector.
Licht|arbeit, *-en, f.* lucru executat la lumină de lampă.
licht|arm *adj.* slab luminat; întunecat, sumbru.
Licht|ausbeute *f. sg. (electr.)* randament luminos.
Licht|aus|strahlung, Licht|aus|strömung, *-en, f. (fiz.)* emisiune de lumină.
Licht|aus|tritt, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* emergență a luminii.
Lichtbad, *-(e)s, -bäder, n. (med.)* baie de lumină.
Lichtbedürfnis, *-ses, n. sg.* cerință, nevoie de lumină (a viețuitoarelor).

Lichtbe|handlung *f. sg. (med.)* helioterapie.
lichtbe|ständig *adj.* rezistent la lumină, fotostabil.
Lichtbe|ständigkeit *f. sg. (fiz.; fot.)* fotostabilitate; rezistență la lumină.
Lichtbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** fotografie. **2.** *(înv.)* diapozitiv; **~ er zeigen** a proiecta diapozitive.
Lichtbildervortrag, *-(e)s, -träge, m.* conferință cu proiecții de diapozitive.
Lichtbildgerät, *-(e)s, -e, n. (înv.)* aparat fotografic.
Lichtbildkunst *f. sg.* artă fotografică.
Lichtbildner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (înv.)* fotograf(ă).
Lichtbildnerei *f. sg. (înv.)* artă fotografică (ca profesie sau sport).
lichtblau *adj.* albastru deschis.
Lichtblick, *-(e)s, -e, m. (poet.)* rază de lumină, de speranță; moment de fericire, de perspectivă luminoasă; **der einzige ~** singura speranță.
Lichtblitz, *-es, -e, m.* fulger de lumină; străfulgerare.
lichtblond *adj.* blond deschis.
Lichtblume, *-n, f. (bot.)* brândușă de toamnă *(Colchicum autumnale* L.).
Lichtbogen, *-s, -bögen, m. (electr.)* arc voltaic.
Lichtbogen|elektro|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor electric cu arc voltaic.
Lichtbogengenerator, *-s, -toren, m. (electr.)* generator pentru arc voltaic; *(tv.)* generator Poulsen.
Lichtbogenkern, *-(e)s, -e, m. (electr.)* coloană centrală a arcului voltaic.
Lichtbogenlampe, *-n, f. (electr.)* lampă cu arc voltaic.
Lichtbogenschmelzschweißung, **Lichtbogenschweißung**, *-en, f. (metal.)* sudare cu arc voltaic.
Lichtbogensender, *-s, -, m. (radio.)* emițător cu arc voltaic.
Lichtbogen|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune a arcului voltaic.
Lichtbogenzündung, *-en, f. (tehn.)* aprindere cu arc voltaic.
lichtbraun *adj.* maro deschis.
lichtbrechend *adj. (fiz.)* refringent.
Lichtbrechung *f. sg. (fiz.)* refracție a luminii.
Lichtbreite, *-n, f.* deschidere liberă, lumină.
Lichtbündel, *-s, -, n. (fiz.)* fascicul de lumină.
Lichtchen, *-s,-, n. (dim.* de la Licht) luminiță; lumânărică.
Lichtdämpfer, *-s,-, m.* atenuator, absorbant de lumină; abajur; paravan; ecran; cozoroc.
lichtdicht *adj.* etanș la lumină; *(mar.)* **ein Schiff ~ machen** a etanșa, a călăfătui o navă.
Lichtdocht, *- (e) s, -e, m.* fitil de lampă, muc de lumânare.
Lichtdom, *-(e)s, -e, m.* cupolă de lumini (formată de reflectoare).
Lichtdruck, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fiz.)* presiune a luminii; heliogramă. **2.** *(tipogr.)* fototipie.
Lichtdruckbild, *-(e)s, -er, n.* v. Lichtdruck **(2).**
Lichtdruckmaschine, *-n, f. (tipogr.)* mașină de tipar în fototipie.
lichtdurchflutet *adj.* scăldat în lumină; **eine ~e Halle** o hală scăldată în lumină.
lichtdurchlässig *adj.* transparent, neopac.
Lichtdurchlässigkeit *f. sg. (fiz.)* transparență, transmitanță de lumină.
Lichte *f. sg. (tehn.)* diametru interior; dimensiune interioară; deschidere; lumină.
licht|echt *adj.* v. lichtbeständig.
Licht|echt|heit *f. sg.* rezistență la lumină (a culorilor).
Licht|effekt, *-(e)s, -e, m.* efect de lumină.
Licht|einfall, *-(e)s, -fälle, m. (fiz.)* incidență a luminii.
Licht|einheit, *-en, f. (fiz.)* unitate de intensitate a luminii.
Licht|einwirkung, *-n, f.* efectul luminii.
licht|elektrisch *adj. (fiz.)* fotoelectric.
Licht|element, *-(e)s, -e, n. (electr.)* celulă fotoelectrică; tub fotoelectric.
Licht|emission, *-en, f. (fiz.)* emisie de lumină.
licht|empfindlich *adj. (fiz.)* fotosensibil, sensibil la lumină.
Licht|empfindlichkeit *f. sg.* sensibilitate la lumină; fotosensibilitate.
Licht|empfindung, *-en, f.* senzație luminoasă.
lichten[1], *lichtete, gelichtet (du lichtest, er lichtet), vb. (h)* **I.** *tr.* a rări; a depresa; **einen Wald ~** a rări o pădure; **einen Baum ~** a curăța un copac de ramuri nefolositoare, a emonda; *(înv.)* a lumina. **II.** *refl.* **1.** a se lumina; **der Himmel lichtet sich** cerul se luminează. **2.** *(unipers.)* a se rări, a se subția; **seine Haare ~ sich zusehends** părul i se rărește văzând cu ochii.
lichten[2] *vb. (h) tr. (mar.)* a ușura nava (prin limb); *(în expr.)* **den Anker ~** a ridica ancora.
Lichtenbreite, *-n, f. (constr.)* lățime interioară, liberă.
Lichtenhöhe, *-n, f.* v. Lichthöhe.
Lichtenmaß, *-es, -e, n.,* **Lichtenweite**, *-n, f. (constr.)* dimensiune interioară, lumină.
Lichter, *-s, -, m.* v. Leichter.
Lichterbaum, *-s, -bäume, m. (poet.)* pom de Crăciun.
Lichterchen *pl.* luminițe.
licht|erfüllt *adj.* plin de lumină, scăldat în lumină.
Lichterglanz, *-es, m. sg.* lumină strălucitoare a lămpilor, a lumânărilor; feerie de lumini.
licht|er|hellt *adj.* luminat (feeric).
Lichterkette, *-n, f.* instalația cu becuri pentru pomul de Crăciun.
lichterloh *adv. (în expr.)* **~ brennen** a arde cu vâlvătaie, cu pălălaie, cu flăcări mari.
Lichtermeer, *-es, n. sg. (poet.)* mare de lumini.
Licht|erscheinung, *-en, f.* fenomen luminos.
Lichterschiff, *- (e)s, -e, n.* v. Leichter.
Licht|erzeugung, *-en, f.* producere, generare de lumină.
Lichtfeind, *-(e)s, -e, m.* **1.** persoană care nu suportă lumina; *(med.)* fotofob. **2.** *(fig.)* obscurantist.
Lichtfenster, *-s, -, n. (constr.)* luminator.
Lichtfern|sprecher, *-s, -, m. (tel.)* telefonie pe fascicul de lumină.
Lichtfilter, *-s, -, m.* (și *n.) (fot.)* filtru de lumină; **farbiger ~** filtru de lumină cromatic.
Lichtfleck, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* spot luminos.
Lichtflut, *-en, f.* lumini (puternice, feerice).
Lichtform, *-en, f.* tipar, formă pentru turnat lumânări.
lichtfroh *adj.* **1.** care are nevoie de lumină, căruia îi priește lumina. **2.** *(poet.)* radiind de fericire.
Lichtfuchs, *-es, -füchse, m.* cal galben deschis; șarg.
Lichtfülle *f. sg.* v. Lichtflut.
Lichtfunke, *-ns, -n,* **Lichtfunken**, *-s, -, m.* scânteie; scânteiere, sclipire.
Lichtgam, *-s, -e, n.* fitil (de lumânare).
Lichtgebilde, *-s, -, n. (poet.)* făptură luminoasă; viziune luminoasă.
lichtgeboren *adj. (poet.)* născut din lumină.
Lichtgefilde, *-s, -, n. (poet.)* boltă cerească, firmament.
lichtgelb *adj.* galben deschis.
Lichtgeld, *-(e)s, -er, n. (fam.)* bani de lumină (electrică).
Lichtgeschwindigkeit *f. sg. (fiz.)* viteză a luminii.
Lichtge|stalt, *-en, f.* **1.** *(poet.)* făptură luminoasă, făptură de lumină. **2.** *(astron.)* fază a lunii.
Lichtgießer, *-s, -, m.* lumânărar; fabricant de lumânări.
Lichtgitter, *-s, -, n. (fiz.)* rețea optică.
Lichtglanz, *-es, m. sg.* reflex de lumină, reflex luminos; luciu, strălucire.
lichtgrau *adj.* gri deschis.
lichtgrün *adj.* verde deschis.
Licht|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (fot., tehn.)* diafragmă.
Licht|halter, *-s, -, m.* **1.** sfeșnic. **2.** cilindru mic (pe care arde uleiul, gazul).
Licht|händler, *-s, -, m.* lumânărar, negustor de lumânări.
Licht|heilmethode, *-n, f.,* **Licht|heilverfahren**, *-s, -, n. (med.)* v. Lichtbehandlung.
Licht|heit *f. sg. (înv.)* luminozitate.
licht|hell *adj.* luminos, strălucitor.
Licht|hof, *-(e)s, -höfe, m.* **1.** *(constr.)* luminator; curte de lumină. **2.** *(fot.; tipogr.)* halo, aureolă. **3.** *(astron.)* halo. **4.** *(fot.)* voalare.
licht|hof|frei *adj. (fot.)* fără halo.
Licht|höhe *f. sg. (constr.)* săgeată a deschiderii; înălțime interioară, liberă.
Licht|holz, *-es, n. sg. (forest.)* **1.** esență cu crengi rare. **2.** lemn de rășinoase.
licht|hungrig *adj.* avid, dornic, setos de lumină, de soare.
Licht|hupe, *-n, f. (auto.)* semnalizare luminoasă.
Licht|hut, *-(e)s, -hüte, m.,* **Licht|hütchen**, *-s, -, n.* stingător de lumânări.
Licht|intensität, *-en, f. (fiz.)* v. Lichtstärke.
Lichtjahr, *-(e)s, -e, n. (astron.)* an-lumină.
Lichtkasten, *-s, -kästen, m. (med.)* aparat pentru baie de lumină.
Lichtkegel, *-s, -, m. (fiz.)* con de lumină.
Lichtkeim, *-(e)s, -e, m. (bot.)* germene ieșit la lumină.
Lichtkeimer, *-s, -, m. (bot.)* plantă cu putere germinativă la lumină.
Lichtkohle *f. sg. (electr.)* cărbune incandescent, de arc voltaic.
Lichtkopierverfahren, *-s, n. sg.* procedeu de fotocopiere.
Lichtkreis, *-es, -e, m.* cerc de lumină; cerc luminos; halo; aureolă.
Lichtkrümmung *f. sg. (biol.)* heliotropism.
Lichtkupferdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* heliografie.
Lichtlehre *f. sg. (fiz.)* optică.
Lichtlein, *-s, -, n.* v. Lichtchen.
Lichtleiter, *-s, -, m.* fotoconductor.
Lichtleitung, *-en, f.* conductă electrică, instalație de iluminat.
Lichtloch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** *(constr.)* deschizătură pentru lumină; luminator. **2.** *(mine)* puț de aeraj.
lichtlos *adj.* fără lumină; (și *fig.)* întunecat, sumbru.
Lichtmangel, *-s, m. sg.* lipsă de lumină.
Lichtmaschine, *-n, f. (auto.)* dinam, generator de curent electric.
Lichtmast, *-(e)s, -e* (sau *-en) m.* **1.** felinar. **2.** stâlp, suport de lampă (electrică).
Lichtmeer, *-(e)s, n. sg. (poet.)* noian, mare de lumină.
Lichtmelder, *-s, -, m.* semnalizator luminos.
Lichtmenge, *-n, f. (fiz.)* cantitate de lumină dată de o sursă de lumină.
Lichtmess, **Lichtmesse** *f. sg. (bis. cat.)* Intrarea Maicii Domnului (în biserică); stretenia.
Lichtmesser, *-s, -, m. (fiz.)* fotometru.
Lichtmesskunst, **Lichtmessung** *f. sg. (fiz.)* fotometrie.
Lichtminute, *-n, f. (astron.)* minut-lumină.
Lichtnelke, *-n, f. (bot.)* floarea-cucului *(Lychnis flos cuculi).*
Lichtnetz, *-es, -e, n.* rețea de iluminat.
Licht|orgel, *-n, f.* orgă de lumini (la discoteci).
Lichtpaus|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* heliograf, aparat de fotocopii.
Lichtpause, *-n, f. (tehn.)* copie heliografică.
Lichtpaus|papier, *-s, -e, n.* **1.** *(fot.)* ozalid. **2.** hârtie heliografică.
Lichtpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct luminos; *(fig.)* rază de lumină.
Lichtputze, *-n, f.,* **Lichtputzer**, *-s, -, m.,* **Lichtputzschere**, *-n, f.* mucarniță.
Lichtquant, *-s, -en, n. (fiz.)* cuantă de lumină.
Lichtquelle, *-n, f.* izvor, sursă de lumină.
Lichtreaktion, *-en, f. (fiz.)* fotoreacție.
Lichtreflex, *-es, -e, m.,* **Lichtreflexion**, *-en, f. (fiz.)* reflexie a luminii.
Lichtregie [-ʒi:] *f. sg. (teatru, film etc.)* regie de lumini.
lichtreich *adj.* luminos, plin de lumină.
Lichtreiz, *-es, -e, m.* reflex la lumină.
Lichtreklame, *-n, f.* reclamă luminoasă.
lichtrot *adj.* roșu deschis.
Licht|schacht, *-(e)s, -schächte, m.* **1.** *(mine)* puț luminător, puț de aeraj. **2.** *(constr.)* puț de lumină; curte de lumină. **3.** *(fot.)* casetă antilumină.
Licht|schalter, *-s, -, m.* întrerupător (de lumină), șaltăr.
Licht|schein, *-(e)s, m. sg.* (și *fig.)* rază de lumină; licărire.
Licht|schere, *-n, f.* v. Lichtputzschere.
licht|scheu *adj.* **1.** *(biol.)* care fuge de lumină; care evită lumina. **2.** *(med.)* fotofob. **3.** *(fig.)* suspect, dubios; **~es Gesindel** adunătură suspectă.

Licht|schimmer, *-s, -, m.* licărire (de lumină); *(fig.)* rază de lumină, de speranță.
Licht|schirm, *-(e)s, -e, m.* abajur; ecran, paravan (de protecție contra luminii).
Licht|schlag, *-es, -schläge, m. (forest.)* tăiere de punere în lumină.
Licht|schnuppe, *-n, f.* muc de lumânare.
Lichtschranke, *-n, f.* celulă foto pentru declanșare de mecanisme.
Licht|schutz, *-es, m. sg.* (aparat de) protecție contra luminii.
Lichtschutzfaktor, *-s, -en, m.* factor de protecție contra razelor ultraviolete (la cremele de plajă).
licht|schwach *adj.* puțin luminos, cu lumină puțină; emanând puțină lumină.
Licht|schwankung, *-en, f. (electr.)* fluctuație a luminii.
Lichtseite, *-n, f.* parte luminată, luminoasă, însorită; *(fig.)* parte avantajoasă, favorabilă; **sich von der ~ zeigen** a se prezenta în lumina cea mai frumoasă.
Lichtsignal, *-(e)s, -e, n.* semnal luminos.
Lichtsignal|anlage, *-n, f.* instalație de semnalizare optică.
Licht|spalte, *-n, f.* fantă de lumină.
Licht|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** film (de cinematograf). **2.** *pl. (înv.)* cinematograf.
Licht|spielhaus, *-es, -häuser,* **Licht|spieltheater**, *-s, -, n.* cinematograf.
Licht|spruch, *-(e)s, -sprüche, m. (mil.)* semnal luminos.
Licht|spurgeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* proiectil trasor.
licht|stark *adj.* cu o intensitate mare a luminii.
Licht|stärke, *-n, f.* intensitate a luminii, luminozitate; *(fot.)* raport dintre deschiderea diafragmei și distanța focală.
Licht|stärkemesser, *-s, -, m.* v. Lichtmesser.
Licht|stärkemessung, *-en, f.* v. Lichtmessung.
Licht|stellung *f. sg. (forest.)* degajare, depresare.
Licht|stift, *-es, -e, m.* creion optic.
Licht|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* **1.** lumânare lungă, vârtelniță. **2.** suport de lumânări.
Licht|stoff, *-(e)s, -e, m.* material de luminat, substanță luminoasă.
Licht|strahl, *-(e)s, -en, m.* (și *fig.*) rază de lumină.
Licht|strahlung, *-en, f. (fiz.)* radiație de lumină.
Licht|streifen, *-s, -, m.* fâșie, dâră de lumină.
Licht|strom, *-(e)s, -ströme, m.* **1.** *(fiz.)* flux luminos. **2.** *(electr.)* curent electric.
Licht|stromdichte *f. sg.* **1.** *(fiz.)* densitate de flux luminos. **2.** *(electr.)* densitate a curentului electric.
Licht|stumpf, *-(e)s, -stümpfe, m.* rest, bucată scurtă de lumânare.
Licht|technik *f. sg.* **1.** tehnică a luminatului. **2.** fototehnică.
Licht|telefon, *-s, -e, n.* fototelefon.
Licht|telegraph, *-en, -en, m. (tehn.)* telegraf optic.
Licht|telegraphie *f. sg. (tehn.)* telegrafie optică.
Licht|therapie *f. sg.* v. Lichtbehandlung.
Licht|ton, *-(e)s, -töne, m. (cinem.)* sonorizare pe cale optică.
Licht|träger, *-s, -, m.* **1.** (și *sport*) purtător de torță (într-o ștafetă). **2.** *(fiz.)* purtător de lumină. **3.** *(fig.)* far, purtător de idei.
Licht|transformator, *-s, -toren, m. (fiz.)* transformator de lumină.
licht|trunken *adj. (poet.)* beat de lumină; scăldat în lumină.
licht|umflossen *adj. (poet.)* inundat de lumină, scăldat în lumină.
licht|um|strahlt *adj. (poet.)* scăldat în raze de lumină, înconjurat de o aureolă.
licht|undurchlässig *adj. (fiz.)* opac.
Lichtung, *-en, f.* **1.** *(forest.)* luminiș (în pădure); rariște; tăiere rasă, abataj ras. **2.** *sg. (mar.)* ridicare (a ancorei).
Lichtungshieb, *-(e)s, m. sg.* v. Lichtschlag.
Lichtungszuwachs, *-es, m. sg. (forest.)* creștere stimulată prin punere în lumină.
Lichtventil [-vεn-], *-s, -e, n.* **1.** *(fot.)* obturator, diafragmă. **2.** *(fiz.)* celulă Kerr.
Lichtverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de lumină.
Lichtver|hältnisse *pl.* condiții de lumină, luminozitate; **ein Atelier mit guten ~n** un atelier luminos.
lichtverklärt *adj. (poet.)* scăldat în lumină; luminos; eteric.
Lichtverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere de lumină.
lichtvoll *adj.* **1.** luminos, strălucitor. **2.** *(fig.)* clar, limpede; fericit; **eine ~e Zukunft** un viitor luminos, fericit. **3.** clarificator, lămuritor.
Lichtwechsel, *-s, -, m. (astron.)* schimbare a luminozității unui astru.
Lichtweite, *-n, f.* v. Lichtenmaß.
Lichtwelle, *-n, f.* **1.** *(fiz.)* undă luminoasă. **2.** *(fig.)* val de lumină.
lichtwendig *adj. (bot.)* fototrop.
Lichtwert, *-(e)s, -e, m. (fot.)* indice de expunere.
Lichtwesen *-s, -, n.* v. Lichtgestalt **(1)**.
Lichtwirkung, *-en, f.* acțiune a luminii; efect al luminii, efect de lumină, efect luminos.
Lichtwolke, *-n, f.* nor luminos.
Lichtzeichen, *-s, -, n.* semnal luminos.
Licht|zeichen|anlage, *-n, f.* semafor.
Lichtzeit, *-en, f. (astron.)* timp-lumină.
Lichtziehen, *-s, n. sg. (înv.)* turnat al lumânărilor.
Lichtzieher, *-s, -, m. (înv.)* **1.** lumânărar, fabricant de lumânări. **2.** *(glumeț)* mucos.
Lid, *-(e)s, -er, n.* **1.** pleoapă; **die ~er waren ihm schwer** i se închideau ochii de somn. **2.** *(reg.)* capac; încheietoare.
lidern, *liderte, gelidert, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a etanșa. **2.** *(pop.)* a argăsi; *(fig.)* a snopi (în bătăi). **3.** *(înv.)* a căptuși cu blană.
Liderung, *-en, f. (tehn.)* obturare, etanșare.
Liderungs|puffer, *-s, -, m. (tehn.)* garnitură, tampon de etanșare.
Liderungsring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel de etanșare.
Liderungswerg, *-(e)s, n. sg.* câlți de etanșare.
Lidrand, *-(e)s, -ränder, m.* margine a pleoapei.
Lidsack, *-(e)s, -säcke, m.* pungă lacrimală.
Lidschatten, *-s, -, m.* **1.** umbră de pleoape (făcută cu fard). **2.** fard de ochi.
Lid|spalte, *-n, f.* deschidere, spațiu dintre pleoape.
Lid|strich, *-(e)s, -e, m.* machiaj tras cu creionul dermatograf sau cu tușul de pleoape.
lieb I. *adj.* **1.** drag, iubit; **jn. ~ haben** a iubi pe cineva; **jn. ~ gewinnen** a îndrăgi pe cineva; **~er Vater!** dragă tată! **wenn dir das Leben ~ ist...** dacă ții la viață... **2.** drăguț, drăgălaș; simpatic, plăcut; amabil; *(despre copii)* cuminte; **ein ~er Mensch** o persoană simpatică, plăcută; **so ein ~es Mädchen!** ce fată drăgălașă! **seien Sie so ~, mir zu helfen** (sau **und helfen Sie mir**) fiți atât de amabil și ajutați-mă; **wenn Sie so ~ sein wollen** dacă vreți să fiți atât de bun; **~ sein, Kinder!** fiți cuminți, copii! **sich ~ Kind bei jm. machen** a se vârî sub pielea cuiva, a intra în grațiile cuiva. **3.** plăcut, agreabil; binevenit; **das ist mir sehr ~** asta-mi place, îmi convine, mi se potrivește; **~e Gäste** oaspeți bineveniți. **4.** *(în expr.; uneori fam.)* **der ~e Gott** Dumnezeu; **das weiß der ~e Himmel!** știe sfântul! **er braucht es wie das ~e Brot** are nevoie de asta ca de pâinea cea de toate zilele; **den ~en langen Tag** cât e ziulica de lungă; **er hat kaum das ~e Leben** de-abia își duce zilele; **ach, du ~e Zeit!** of, Doamne! *(iron.)* **seine ~e Not mit jm. haben** a avea de furcă cu cineva; **um des ~en Friedens willen** ca să fie liniște; **wie das ~e Vieh** ca vitele; **das wird schneller geschehen, als dir ~ ist** o să se întâmple mai repede decât ai vrea; **~ behalten** a-i păstra cuiva dragostea. **II.** *adv. (reg.)* bucuros, cu plăcere.
Lieb, *-s, n. sg. (poet.)* v. Liebchen.
Lieb|auge, *-s, -n, n. (bot.)* miruță, limba-boului *(Anchusa officinalis* L.).
Lieb|äugelei, *-en, f. (fam.)* cochetărie (cu cineva sau cu ceva).
lieb|äugeln și **lieb|äugeln**, *liebäugelte, geliebäugelt* (și *liebäugelt*) *(ich liebäug(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a cocheta; **mit jm. ~** a cocheta cu cineva, a face ochi dulci cuiva. **2.** a cocheta (cu ceva), a fi preocupat (de ceva), a fi atras, tentat (de ceva); **ich habe schon lange mit diesem Gedanken geliebäugelt** am cochetat de mult cu gândul acesta.
lieb be|halten, *behielt lieb, lieb behalten (du behältst lieb, er behält lieb), vb. (h) tr.* a(-i) păstra (cuiva) dragostea; **behalte mich lieb!** gândește-te la mine cu drag!
lieb bekommen, *bekam lieb, lieb bekommen, vb. (h) tr.* v. lieb gewinnen.
Liebchen, *-s, -, n. (dim.* de la Liebe[1]) drăguță, iubită, mândră; **mein ~!** drăguța, mândra mea!
Liebden *f. sg. (înv.; în expr.)* **Euer~!** Luminăția Ta!
Liebe[1], *-n, -n (ein Lieber, ein Liebes) (substantivat* de la lieb) **I.** *m.* și *f.* **1.** persoană dragă, iubită; **mein ~r** dragul meu; **meine ~** draga mea. **2.** *pl.* rudele, cei dragi. **II.** *n. sg.* semn de simpatie; faptă amabilă, binevoitoare; **er hat mir viel ~s erwiesen** mi-a făcut mult bine, multe servicii.
Liebe[2] *f. sg.* **1.** iubire, dragoste, afecțiune; atașament (sufletesc); bucurie; **die ~ des Vaters** dragostea tatălui pentru copil; **die ~ zum Vater** (sau **für den Vater**) dragostea copilului pentru tată; **die ~ zum Vaterland(e)** iubirea de patrie; **aus ~ zum Frieden** de dragul păcii; **etwas mit ~ tun** a face ceva cu dragoste, cu bucurie. **2.** dragoste, iubire, amor; **innige ~** dragoste profundă; **~ auf den ersten Blick** dragoste la prima vedere; **freie ~** amor liber; **ein Kind der ~** un copil din flori; **Heirat aus ~** căsătorie din dragoste; **für jn.** (sau **zu jm.**) **in ~ entbrennen** (sau **erglühen** sau **entflammen**) a se aprinde de dragoste pentru cineva; a i se aprinde (cuiva) călcâiele; **alte ~ rostet nicht** dragostea cea dintâi nu se uită; **ihre ~ erlosch** dragostea ei s-a stins. **3.** caritate; **ein Werk der ~** o faptă caritabilă, o operă de binefacere; **etwas mit dem Mantel der ~ zudecken** a închide ochii asupra unui lucru. **4.** serviciu, amabilitate; **erweise** (sau **tu**) **mir die ~** fă-mi plăcerea; **eine ~ ist der andern wert** cum e sacul, și peticul. **5.** preferință; **seine ~ zur Kunst** preferința sa față de artă. **6.** *(fam.)* iubit(ă); **das ist eine alte ~ von mir** asta-i o veche dragoste de-a mea. **4.** contact sexual; **käufliche ~** prostituție.
liebe|bebend *adj. (poet.)* tremurând, înfiorat de dragoste.
liebe|bedürftig *adj.* care are nevoie de dragoste.
Liebediener, *-s, -, m.* lingușitor, persoană slugarnică, servilă.
Liebedienerei, *-en, f.* lingușire, servilitate, slugărnicie.
liebedienerisch *adj.* lingușitor, servil, slugarnic.
liebedienern, *liebedienerte, geliebedienert, vb. (h) intr.* a se linguși, a măguli, a fi slugarnic (față de cineva).
liebeflehend *adj.* implorând dragostea.
liebeglühend, **liebe|heiß** *adj. (poet.)* arzând de dragoste, înflăcărat de dragoste.
liebekrank *adj.* v. liebeskrank.
liebeleer *adj.* lipsit de dragoste, fără dragoste; **ein ~es Leben** o viață care nu cunoaște dragostea, lipsită de dragoste.
Liebelei, *-en, f.* flirt, dragoste ușoară, neserioasă.
Liebeli *n. sg. (reg.)* sărut, pupic.
liebeln, *liebelte, geliebelt (ich lieb(e)le) vb. (h)* **I.** *intr.* a flirta; a se juca de-a dragostea. **II.** *tr. (vân.)* a alinta, a mângâia; **den Hund ~** a mângâia câinele.
liebelos *adj.* v. lieblos.
lieben, *liebte, geliebt vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl. reciproc* a (se) iubi; **ich liebe dich** te iubesc, îmi ești drag; *(fam.)* **was sich liebt, das neckt sich** cine se iubește se tachinează; **~ lernen** a începe să iubească, a îndrăgi. **II.** *tr.* **1.** a iubi, a fi atașat (sufletește); **er liebt sein Vaterland** își iubește patria. **2.** a(-i) plăcea (cuiva ceva); **er liebt den Wein** îi place vinul; **er liebt es zu träumen** îi place să viseze. **III.** *refl.* a face dragoste, a avea contact sexual.
liebend I. *part. prez.* de la lieben. **II.** *adj.* iubitor; **eine ~e Mutter** o mamă iubitoare.
Liebende, *-n, -n (ein Liebender), m.* și *f.* îndrăgostit(ă), amant(ă).
lieben lernen, *lernte lieben, lieben gelernt, vb. (h) tr.* a începe să iubească (pe cineva), a îndrăgi; **die Stadt ~** a începe să îndrăgească orașul.
liebenswert *adj.* demn de a fi iubit; atrăgător, fermecător; simpatic.
liebenswürdig *adj.* amabil; serviabil, săritor; **eine ~e Geste** un gest amabil, prietenos; **seien Sie so ~!** fiți amabil!
liebenswürdigerweise *adv.* din amabilitate; **er zeigte uns ~ den Weg** a fost atât de amabil și ne-a arătat drumul.
Liebenswürdigkeit, *-en, f.* amabilitate.
lieber I. *adj. comp.* de la lieb. **II.** *adv. comp.* de la gern. **1.** mai bucuros, mai cu plăcere; **ich trinke ~ Wein als Bier** îmi place mai mult vinul decât berea; *(iron.)* **ich wüsste nicht, was ich ~ täte!** nu știu ce-aș face mai bucuros. **2.** mai bine, mai curând; **es wäre mir ~ wenn...** aș prefera să; **~ sterben als so leben** decât să trăiesc așa, mai bine să mor.
liebe|reif *adj.* copt, matur pentru dragoste.
Liebes|abenteuer, *-s, -, n.,* **Liebes|affäre**, *-n, f.* aventură amoroasă; scandal amoros.
Liebes|akt, *-(e)s, -e, m. (elevat)* contact sexual.

Liebes|angelegenheit, *-en, f.* chestiune, încurcătură amoroasă.
Liebes|antrag, *-(e)s, -träge, m.* v. Liebeserklärung.
Liebes|apfel, *-s, -äpfel, m.* **1.** *(bot., înv.)* (pătlăgea) roșie *(Solanum lycopersicum* L.). **2.** măr cu glazură din zahăr.
Liebesbande *pl. (poet.)* legătură de dragoste.
Liebesbedürfnis, *-ses, n. sg.* dorință, nevoie, sete de dragoste.
Liebesbeteuerung, *-en, f.* jurământ de dragoste.
Liebesbeweis, *-es, -e, m.* dovadă de dragoste.
Liebesbezeigung, *-en, f.* semn de dragoste, manifestare a dragostei.
Liebesbeziehung, *-en, f.* v. Liebesverhältnis.
Liebesblick, *-(e)s, -e, m.* **1.** ocheadă, privire galeșă. **2.** privire plină de dragoste.
Liebesbote, *-n, -n, m.* mesager al iubirii.
Liebesbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de dragoste, de amor.
Liebesdichter, *-s, -, m.* poet erotic.
Liebesdichtung *f. sg.* poezie erotică, literatură sentimentală.
Liebesdienerin, *-nen, f. (euf.)* prostituată.
Liebesdienst, *-(e)s, -e, m.* **1.** serviciu, ajutor prietenesc; **du kannst mir einen ~ erweisen** poți să-mi faci un serviciu, un bine. **2.** *(ist.)* serviciu sentimental, de dragoste.
Liebesdinge *pl.* chestiuni de dragoste; **sie war in ~n erfahren** avea experiență în chestiuni amoroase, de dragoste.
Liebesdrama, *-s, -dramen, n.* dramă amoroasă, pasională.
Liebesdrang, *- (e)s, m. sg.* v. Liebestrieb.
Liebes|ehe, *-n, f.* v. Liebesheirat.
Liebes|entzug, *-(e)s, -züge, m. (psihol.)* refuz de dragoste, nemanifestare a dragostei.
Liebes|erklärung, *-en, f.* declarație de amor, de dragoste.
Liebes|erlebnis, *-ses, -se, n.* experiență sexuală; **das erste ~** prima experiență sexuală.
liebesfähig *adj.* capabil de a iubi.
Liebesfilm, *-(e)s, -e, m.* film de dragoste.
Liebesflamme, *-n, f. (poet.)* flacără, foc al dragostei.
Liebesgabe, *-n, f.* dar, ofrandă (pentru soldații de pe front sau pentru cei nevoiași).
Liebesgedanke, *-ns, -n, m.* gând de dragoste.
Liebesgedicht, *-(e)s, -e, n.* poezie de dragoste, poezie erotică.
Liebesgenuss, *-es, -nüsse, m.* plăcere a dragostei.
Liebesgesang, *-(e)s, -sänge, m.* v. Liebeslied.
Liebesgeschichte, *-n, f.* **1.** roman, poveste de dragoste. **2.** *(fam.)* întâmplare, aventură amoroasă, încurcătură galantă.
Liebesge|spräch, *-(e)s, -e, n.* conversație amoroasă.
Liebesge|ständnis, *-ses, -se, n.* mărturisire de dragoste.
Liebesglück, *-(e)s, n. sg.* fericire în, din dragoste.
Liebesglut *f. sg. (poet.)* iubire înfocată, dragoste fierbinte, văpaie a dragostei.
Liebesgott, *-(e)s, m. sg. (mit.)* zeu al dragostei; **Amor ist der ~** Amor este zeul dragostei.
Liebesgöttin *f. sg. (mit.)* zeiță a amorului.
Liebesgram, *-(e)s, m. sg.* v. Liebeskummer.
Liebesgras, *-es, n. sg. (bot.)* specie de iarbă tropicală.
Liebeshändel *pl.* intrigă amoroasă.
Liebesheirat, *-en, f.* căsătorie din dragoste.
Liebeshörigkeit, *f. sg.* obediență, robie erotică.
Liebeskind, *-(e)s, -er, n.* copil al dragostei, copil din flori.
Liebesklage, *-n, f.* tânguire amoroasă.
Liebesknochen, *-s, -, m. (reg., cul.)* ecler.
Liebesknoten, *-s, -, m. (heraldică)* semn al femeilor măritate.
liebeskrank *adj. (poet.)* bolnav de dragoste.
Liebeskrankheit *f. sg. (poet.)* suferință din dragoste.
Liebeskummer, *-s, m. sg.* supărare, suferință, necaz sentimental(ă), din dragoste.
Liebeskunst, *-künste, f.* **1.** *sg.* artă, rafinament al dragostei, iubirii. **2.** practică, tehnică sexuală.
Liebeskuss, *-es, -küsse, m.* **1.** sărut din dragoste. **2.** *(bis.)* sărut de iubire frățească.
Liebesleben, *-s, n. sg.* viață erotică, sexuală.
Liebesleid, *-(e)s, n. sg.* v. Liebeskummer.
Liebesleute *pl.* îndrăgostiți.
Liebeslied, *-(e)s, -er, n.* cântec de dragoste.
Liebeslohn, *-(e)s, -löhne, m. (glumeț, iron.)* plata prostituatei.
Liebeslust *f. sg.* plăceri ale iubirii.
Liebeslyrik, *f. sg.* v. Liebesgedicht.
Liebesmahl, *-(e)s, -e* (și *-mähler), n.* **1.** agapă, banchet ofițeresc. **2.** cină (la vechii creștini). **3.** *(bis.)* cină comună a călugărilor.
Liebesmüh(e) *f. sg.* strădanie; *(în expr.)* **verlorene ~** muncă, străduință, osteneală zadarnică.
Liebesnacht, *-nächte, f.* noapte de dragoste.
Liebesnarr, *-en, -en, m.* nebun de dragoste.
Liebesnest, *-(e)s, -er, n.* cuib al dragostei, al iubirii.
Liebesnot, *-nöte, f.* situație critică din cauza dragostei.
Liebes|paar, *-(e)s, -e,* **Liebes|pärchen**, *-s, -, n.* pereche de îndrăgostiți.
Liebes|pein *f. sg.* v. Liebeskummer.
Liebes|perlen *pl.* bomboane mărunte colorate.
Liebes|pfand, *-(e)s, -pfänder, n.* **1.** gaj, dovadă a(l) dragostei. **2.** *(fig.)* copil.
Liebes|pfeil, *-(e)s, -e, m.* săgeată a zeului Amor.
Liebes|pflicht, *-en, f.* datorie, obligație de caritate.
Liebes|poesie [-poezi:] *f. sg.* v. Liebesdichtung.
Liebesqual, *-en, f.* v. Liebeskummer.
Liebesrausch, *-(e)s, -räusche, m.* extaz amoros.
Liebesroman, *-s, -e, m.* roman de dragoste.
Liebes|sache, *-n, f.* **1.** v. Liebesangelegenheit. **2.** intrigă galantă.
Liebes|schwur, *-(e)s, -schwüre, m.* jurământ de dragoste.
Liebes|seufzer, *-s, -, m.* suspin de îndrăgostit(ă).
Liebes|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(biol.)* joc erotic; *(la păsări)* dans nupțial. **2.** preludiul actului sexual.
Liebes|sprache *f. sg.* limbaj al îndrăgostiților.
Liebes|stück, *-(e)s, -e, n. (teatru)* piesă de dragoste.
Liebes|szene, *-n, f.* **1.** scenă de dragoste; **im Film kommen einige ~n vor** în film sunt și câteva scene de dragoste. **2.** scenă erotică (într-un film).
Liebes|tätigkeit *f. sg.* activitate de binefacere, de filantropie.
Liebes|taumel, *-s, m. sg.* beție amoroasă, extaz amoros.
liebes|toll *adj.* îndrăgostit nebunește.
Liebes|töter *pl. (glumeț)* **1.** indispensabili. **2.** lenjerie intimă de damă cu crac.
Liebes|tragödie [-diə], *-n, f. (iron., glumeț)* tragedie amoroasă.
Liebes|trank, *-(e)s, -tränke, m. (poet.)* elixir al dragostei.
Liebes|treue *f. sg.* fidelitate, credință în dragoste.
Liebes|trieb, *-(e)s, -e, m.* instinct erotic.
liebes|trunken *adj. (poet.)* beat, îmbătat de dragoste.
liebes|unfähig *adj.* incapabil de a iubi.
Liebesver|hältnis, *-ses, -se, n.* legătură sentimentală, de dragoste.
Liebesverlust, *-(e)s, m. sg. (psihol.)* lipsa afecțiunii suferită de o persoană.
Liebeswerbung, *-en, f.* galanterie; curte.
Liebeswerk, *-(e)s, -e, n.* operă de caritate.
Liebeswonne *f. sg.* fericire supremă, plăcere, desfătare a dragostei.
Liebeswort, *-(e)s, -e, n.* cuvânt de dragoste.
Liebeswut *f. sg. (med.)* erotomanie; obsesie sexuală.
Liebeszauber, *-s, -, m.* **1.** vrajă a dragostei. **2.** vrajă de dragoste.
Liebeszeichen, *-s, -, n.* semn de dragoste.
liebetrunken *adj.* v. liebestrunken.
Liebetrunkenheit *f. sg. (poet.)* beție amoroasă, extaz amoros.
liebevoll *adj.* afectuos, iubitor, plin de dragoste.
Liebfrauenkirche, *-n, f.* biserica Maicii Domnului.
Liebfrau(en)milch *f. sg.* soi de vin (care se cultivă în jurul bisericii Maicii Domnului din Worms).
lieb gewinnen, *gewann lieb, lieb gewonnen, vb. (h) tr.* a îndrăgi; **er gewann sie lieb** a îndrăgit-o.
lieb haben, *hatte lieb, lieb gehabt (ich habe lieb, du hast lieb, er hat lieb), vb. (h) tr.* a iubi; **ich habe dich lieb** te iubesc, mi-ești drag(ă).
Liebhaber, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** *m.* adorator(-oare); *(fam.)* curtezan(ă); iubit(ă); amant(ă). **2.** *(teatru)* amorez(ă). **3.** amator(-oare), neprofesionist(ă). **4.** amator(-oare), colecționar; **er ist ein großer ~ von alten Drucken** e un mare amator de stampe vechi; e colecționar de stampe vechi.
Liebhaber|auf|führung, *-en, f. (teatru)* reprezentație de amatori.
Liebhaber|ausgabe, *-n, f.* ediție de bibliofil.
Liebhaberbühne, *-n, f.* teatru de amatori.
Liebhaberei, *-en, f.* **1.** pasiune, gust, predilecție, înclinație, slăbiciune. **2.** *(peior.)* diletantism.
Liebhaberpreis, *-es, -e, m.* preț de amator.
Liebhaber|rolle, *-n, f. (teatru)* rol de amorez.
Liebhaber|stück, *-(e)s, -e, m.* obiect cu valoare pentru amatori.
Liebhaberthe|ater, *-s, -, n.* teatru de amatori.
Liebhaberwert, *-(e)s, -e, m.* valoare pentru amatori, valoare necomercială.
Liebkind, *-(e)s, n. sg.* favorit(ă), preferat(ă).
liebkosen, *liebkoste, geliebkost,* și **liebkosen**, *liebkoste, liebkost, vb. (h) tr.* a dezmierda, a mângâia, a alinta.
Liebkosung și **Liebkosung**, *-en, f.* dezmierdare, alintare.
lieblich *adj.* drăgălaș, plăcut, drăguț; grațios, dulce, încântător; *(iron.)* **das sind doch ~e Dinge!** drăgălașe treburi!
Lieblichkeit *f. sg.* drăgălășie, drăgălășenie; grație.
Liebling, *-(e)s, -e, m.* **1.** favorit(ă), preferat(ă). **2.** *(fam.)* puișor; drag; **mein ~!** puiul, puișorul meu! draga mea! dragul meu!
Lieblings|arbeit, *-en, f.* muncă favorită, preferată.
Lieblings|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* cuvânt, termen preferat.
Lieblings|aus|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* expresie favorită.
Lieblingsbeschäftigung, *-en, f.* ocupație favorită, preferată.
Lieblingsbild, *-(e)s, -er, n.* tablou preferat.
Lieblingsbruder, *-s, m. sg.* frate preferat, cel mai iubit dintre frați.
Lieblingsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte preferată.
Lieblingsdichter, *-s, -, m.* poet preferat.
Lieblings|essen, *-s, -, n.* v. Leibgericht.
Lieblingsfach, *-(e)s, -fächer, n.* materie preferată.
Lieblingsfarbe, *-n, f.* culoare favorită.
Lieblingsfrau, *-en, f.* femeie preferată (din harem).
Lieblingsgedanke, *-ns, -n, m.* idee preferată.
Lieblingsgericht, *-(e)s, -e, n.* v. Leibgericht.
Lieblingskind, *-(e)s, -er, n.* copil preferat.
Lieblingskomponist, *-en, -en, m.* compozitor preferat, favorit.
Lieblingslied, *-(e)s, -er, n.* cântec favorit.
Lieblings|platz, *-es, -plätze, m.* loc preferat.
Lieblings|plätzchen, *-s, -, n. (dim.* de la Lieblingsplatz) locșor preferat.
Lieblings|schrift|steller, *-s, -, m.* scriitor preferat.
Lieblings|schüler, *-s, m.,* **~in**, *-nen, f.* elev(ă) preferat(ă) a(l) unui profesor.
Lieblings|speise, *-n, f.* v. Leibgericht.
Lieblings|stück, *-(e)s, -e, n,* piesă preferată, favorită.
Lieblings|thema, *-s, -men* (sau *-mata), n.* temă preferată, subiect preferat.
Lieblingswort, *-(e)s, -wörter, n.* cuvânt preferat.
lieblos *adj.* rece, nesimțitor; dur, nemilos, fără inimă; neprietenos.
Lieblosigkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* răceală, asprime, lipsă de iubire. **2.** gest, atitudine rece, lipsit(ă) de iubire.
Liebnis *f. sg. (reg.)* dar, cadou de dragoste.
liebreich *adj.* **1.** iubitor, afectuos, plin de iubire. **2.** milos, caritabil.

Liebreiz, *-es, m, sg.* farmec, grație, nuri.
liebreizend *adj.* fermecător, nurliu, atrăgător.
liebsam *adj.* **1.** drăgălaș, plăcut. **2.** iubitor, plin de dragoste, afectuos.
Liebschaft, *-en, f.* legătură de dragoste.
liebste I. *adj. (der, die, das ~) sup.* de la lieb cel mai drag, cea mai dragă. **II.** *adv. (am ~ n) sup.* de la gern cel mai bucuros, cu cea mai mare plăcere; **am ~n bleibe ich zu Hause** cel mai mult îmi place să rămân acasă; **am ~n habe ich Grün** cel mai mult îmi place culoarea verde.
Liebste I. *-n, -n (ein Liebster), m.* și *f.* iubit(ă), drăguț(ă). **II.** *-n, n. sg.* lucrul cel mai drag, cel mai iubit; **das ~ ist mir die Ruhe** ceea ce iubesc cel mai mult, ceea ce-mi place cel mai mai mult este liniștea.
Lieb|stock, *-(e)s, m. sg.*, **Lieb|stöckel**, *-s, n. sg. (bot.)* leuștean *(Levisticum officinale).*
liebwert *adj. (fam.)* mult iubit, scump.
Lied, *-(e)s, -er, n.* **1.** cântec, cântare, melodie; cântat; **das ~ der Lerche** cântecul ciocârliei; **ein ~ zum Besten geben** a interpreta, a executa un cântec; **~er ohne Worte** cântece fără cuvinte; *(bis.)* **das Hohe ~** Cântarea Cântărilor; **geistliche ~er** cântece religioase; *(fig.)* **immer das alte ~** mereu același lucru, mereu aceeași poveste; **ein anderes ~ anstimmen** a schimba vorba, a vorbi pe alt ton; **das ist das Ende vom ~(e)** iată sfârșitul; **davon könnte (sau kann) auch ich ein ~ singen** am cunoscut treaba asta pe pielea mea, am pățit-o și eu la fel. **2.** *(muz.)* lied. **3.** *(lit.)* epopee, poem; **das ~ der Nibelungen** epopeea Nibelungilor.
lied|artig *adj.* în gen de lied; în gen de cântec.
Liedchen, *-s, -, n. (dim.* de la Lied) cântecel.
Lieder|abend, *-s, -e, m. (muz.)* recital de lieduri.
Lieder|album, *-s, -alben, n.* album de cântece.
Liederbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte, culegere de cântece.
Liederdichter, *-s, -, m.* autor de cântece; poet liric.
Liederdichtung, *-en, f.* poezie lirică; creație de cântece.
Lieder|handschrift, *-en, f.* culegere manuscrisă de texte aparținând cântecelor medievale.
Liederjan, *-s, -e, m.* persoană destrăbălată, desfrânată; libertin.
Liederkomponist, *-en, -en, m.* compozitor de lieduri; compozitor de cântece.
Liederkranz, *-es, -kränze, m.* **1.** culegere de cântece. **2.** societate corală.
liederkundig *adj.* cunoscător de cântece.
liederlich *adj.* **1.** neglijent, neîngrijit, dezordonat; **eine ~e Arbeit** o lucrare neglijentă, neîngrijită; **~es Haus** casă neîngrijită; **~e Kleidung** haine jerpelite. **2.** desfrânat, dezmățat, stricat, destrăbălat; **ein ~er Kerl** un individ neserios, un stricat; **ein ~es Leben führen** a duce o viață desfrânată; **~ werden** a se deprava; *(substantivat, în expr.)* **Bruder Liederlich** individ, tip dezmățat, destrăbălat, neserios, fluieră-vânt, hahaleră.
Liederlichkeit, *-en, f.* **1.** neglijență, dezordine. **2.** desfrânare, destrăbălare, dezmăț.
lieder|reich *adj.* bogat în cântece.
Liedersammlung, *-en, f.* colecție, culegere de cântece.
Liedersänger, *-s, -, m.* cântăreț de lieduri.
Liederschatz, *-es, -schätze, m.* **1.** *sg.* tezaur de cântece. **2.** culegere de cântece.
Lieder|spiel, *-(e)s, -e, n.* vodevil, comedie muzicală.
Liedertafel, *-n, f.* societate corală bărbătească.
Liedertext, *-(e)s, -e, m.* text al cântecului, al liedului.
Liedervers [-fɛɐs], *-es, -e, m.* vers de cântec.
Liederzyklus, *-, -zyklen, m.* ciclu de lieduri.
Liedform *-en, f.* formă a liedului, a cântecului.
Liedgut, *-(e)s, -güter, m.* patrimoniu (național) de cântece.
liedhaft *adj.* cu caracter de lied.
Liedrian, *-(e)s, -e, m.* v. Liederjan.
lief *pers.* 1 și a 3-a *ind. imperf.* de la laufen.
Liefer|angebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă de livrare.
Lieferant, *-en, -en, m. (com.)* furnizor.
Lieferanten|eingang, *-(e)s, -gänge, m.* intrare, loc de acces pentru furnizori.
Lieferantenkonto, *-s, -konten* (și *-konti* sau *-s), n.* cont al furnizorilor.
Lieferantenkredit, *-es, -e, m.* credit furnizor.
Liefer|auftrag, *-es, -träge, m.* ordin, contract de livrare.
Liefer|auto, *-s, -s, n.* v. Lieferwagen.
lieferbar *adj. (com.)* livrabil; de livrat, de furnizat; **~ loco Bukarest** livrabil la București.
Lieferbedingung, *-en, f. (com.)* condiție de livrare.
Lieferbetrieb, *-(e)s, -e, m. (com.)* întreprindere producătoare și furnizoare (de mărfuri); întreprindere de livrări, de transporturi.
Lieferer, *-s, -, m.* v. Lieferant.
lieferfähig *adj. (com.)* **1.** livrabil. **2.** capabil să livreze.
Lieferfähigkeit *f. sg. (com.)* **1.** livrabilitate, transportabilitate. **2.** capacitate de livrare.
Lieferfirma, *-men, f.* firmă de livrare, de transport.
Lieferfrist, *-en, f. (com.)* termen de livrare.
Liefergenossenschaft, *-en, f. (com., inv.)* cooperativă de transport.
Lieferkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (text)* cap debitor.
Lieferkosten *pl.* costuri de livrare.
Lieferland, *-(e)s, -länder, n.* țară furnizoare.
Liefermenge, *-n, f.* cantitate furnizată, volum al livrărilor.
Liefermischer, *-s, -, m. (tehn)* betonieră mobilă.
liefern, *lieferte, geliefert, vb. (h) tr.* **1.** a livra; a furniza, a aproviziona (cu); **Waren ins Haus ~** a livra mărfuri la domiciliu. **2.** a produce; a da; **der Betrieb liefert 4000 Stück über den Plan** întreprinderea produce și livrează 4 000 bucăți peste plan; **Bienen ~ Honig und Wachs** albinele dau miere și ceară; *(fig.)* **den Beweis ~** a da dovada; **eine Schlacht ~** a da o bătălie; **jn. ans Messer ~** a distruge pe cineva; **die Mannschaft hat ein schönes Spiel geliefert** echipa a prestat un joc frumos.
Lieferpreis, *-es, -e, m. (com.)* preț de livrare.
Lieferquelle, *-n, f.* sursă de aprovizionare.
Lieferschein, *-(e)s, -e, m. (com.)* dovadă, buletin, act de livrare; factură, fraht, scrisoare de trăsură.
Liefer|sperre, *-n, f. (ec.)* blocare a livrărilor.
Liefer|stopp, *-es, sg. m. (ec.)* stopare, suspendare a livrărilor.
Liefertermin, *-(e)s, -e, m.* v. Lieferfrist.
Lieferung, *-en, f.* **1.** *sg. (com.)* livrare, furnizare; **die Ware ist bei ~ zu bezahlen** plata se face la livrarea mărfii; **~ auf Abruf** livrare la solicitare; **beschleunigte ~** livrare expres, rapidă; **~ frei Haus** livrare la domiciliu; **~ ins Haus** livrare franco la domiciliu; **umgehende ~** livrare imediată; **vertragliche ~** livrare contractuală. **2.** *(com.)* marfă furnizată. **3.** fasciculă, caiet; **das Buch erscheint in zehn monatlichen ~en** cartea apare în zece fascicule lunare.
Lieferungs|ausgabe, *-n, f.* **1.** *pl.* cheltuieli de transport. **2.** *sg.* predare, remitere (a mărfii furnizate). **3.** ediție apărută în fascicule.
Lieferungsbedingung, *-en, f.* v. Lieferbedingung.
Lieferungsfrist, *-en, f.* v. Lieferfrist.
Lieferungsgeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* **1.** tranzacție, convenție de livrare. **2.** întreprindere de expediție.
Lieferungskosten *pl. (com.)* cheltuieli de transport.
Lieferungs|preis, *-es, -e, m.* v. Lieferpreis.
Lieferungs|schein, *-(e)s, -e, m.* v. Lieferschein.
Lieferungs|termin, *-(e)s, -e, m.* v. Lieferfrist.
Lieferungsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* v. Liefervertrag.
lieferungsweise *adv.* în fascicule.
Lieferungszeit, *-en, f.* v. Lieferfrist.
Liefervertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de livrare, furnizare.
Lieferwagen, *-s, -, m.* camion, camionetă de transport.
Lieferwalze, *-n, f. (ind. hârtiei)* cilindru descărcător.
Lieferwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină furnizoare.
Lieferzeit, *-en, f.* v. Lieferfrist.
Lieferzettel, *-s, -, m.* v. Lieferschein.
Liege, *-n, f.* șezlong; canapea.
Liegegeld, *-(e)s, -er, n. (com.)* taxă, cheltuieli de depozitare, magazinaj.
Liege|hafen, *-s, -häfen, m.* port pentru iernat.
Liege|halle, *-n, f.* terasă pe care bolnavii stau culcați pentru cură.
Liegekur, *-en, f. (med.)* cură de odihnă (în pat sau pe șezlong, de obicei în aer liber).
liegen, *lag, gelegen, vb. (h* și *reg. s)* **I.** *intr.* **1.** *(despre oameni)* a sta culcat, întins; a zăcea; **das Kind liegt in der Wiege** copilul stă culcat în leagăn; **auf dem Rücken ~** a sta pe spate; **im Bett(e) ~** a sta în pat; **zu Bett(e) ~** a fi la pat; **er liegt noch** încă nu s-a sculat; **er liegt den ganzen Morgen** lenevește, trândăvește toată dimineața (în pat); **die ganze Nacht wach ~** a nu putea dormi; **hier liegt...** aici zace, aici odihnește...; **weich ~** a fi culcat pe moale; **krank ~** a zăcea bolnav; **er hat lange gelegen** a stat multă vreme (bolnav) în pat; **im Sterben (sau in den letzten Zügen) ~** a fi pe moarte, a trage să moară; **er lag zu ihren Füßen** îi căzuse la picioare; **in Ketten ~** a fi în lanțuri. **2.** *(despre lucruri)* a sta (orizontal), a sta întins; a fi la pământ, a fi doborât; **der Teppich liegt auf dem Fußboden** covorul e întins pe podea; **der Teppich liegt verkehrt** covorul e pus pe dos; **es lag Schnee auf der Erde** era zăpadă pe pământ; **die Schrift liegt** scrisul e (prea) înclinat într-o parte; **die Stadt liegt in Trümmern** orașul e prefăcut în ruine; **alles liegt auf einem Haufen** toate stau grămadă; **seine Wirtschaft lag völlig am Boden** gospodăria sa era la pământ, era total ruinată. **3.** a sta, a nu se mișca; **wir lagen bei Königgrätz** eram postați la Königgrätz; **im Schützengraben ~** a sta, a fi postat în tranșee; *(mar.)* **vor Anker ~** a sta ancorat (în port); *(mine)* **vor Ort ~** a fi la locul de lucru; **etwas bleibt ~** ceva rămâne părăsit, e dat deoparte; **etwas ~ lassen** a uita, a pierde ceva; **etwas links ~ lassen** a neglija ceva, a nu se mai ocupa, a nu se mai interesa de ceva. **4.** a fi situat, așezat; a se întinde; **das Haus liegt nach dem Garten (zu)** casa dă spre grădină; **die Stadt liegt an einem Berg** orașul e situat lângă un munte; **das Dorf liegt malerisch** satul are o poziție pitorească; **die Gärten ~ aneinander** grădinile sunt vecine, se învecinează; **vor uns lag das Meer** în fața noastră se întindea marea; **der Ton liegt auf der ersten Silbe** accentul cade pe prima silabă. **5.** a se afla, a se găsi; a sta; a fi; **das Buch liegt auf dem Tisch** cartea e pe masă; **der Tisch liegt voller Bücher** masa e plină de cărți, e acoperită cu cărți; **bereit ~** a fi gata, pregătit; **das Feld liegt brach** câmpul e nelucrat; **unter Dampf ~** a fi sub presiune; **auf der Lauer ~** a sta la pândă; **auf den Knien ~** a sta în genunchi; **im Fenster ~** a sta la fereastră; **in Scheidung ~** a fi în divorț; *(fig.)* **nahe ~** a fi evident; a fi logic; a fi la mintea omului; **darin liegt ein großer Gedanke** e aici o idee mare; **da liegt der wahre Grund** aici e adevăratul motiv; **die Wahrheit liegt in der Mitte** adevărul e la mijloc; **das liegt außer dem Bereiche der Möglichkeit** aceasta nu e din domeniul posibilului; *(fig., fam.)* **da liegt der Hase im Pfeffer** sau **da liegt der Haken** aici e aici, aici e buba; **hier liegt der Hund begraben** în aceasta constă miezul problemei, aceasta-i cauza; **im Wege ~** a sta în cale, a sta în drum, a împiedica, a fi o piedică; *(fam.)* **jm. in den Ohren ~** a se ține de capul cuiva, a nu slăbi pe cineva (cu vorba); **jm. auf der Tasche ~** a trăi din punga cuiva, din banii cuiva, pe socoteala cuiva; **die ganze Last liegt (drückend) auf meinen Schultern** tot greul apasă pe umerii mei; **jm. zur Last (sau** *(fam.)* **auf dem Halse) ~** a fi cuiva o povară, a se lăsa întreținut, dus în spate de cineva; *(fam.)* **auf der Straße ~** a hoinări toată ziua pe stradă, a bate străzile, a fi ulițarnic; **im Wirtshaus ~** a-și face veacul prin cârciumi; **es liegt in meiner Hand (sau in meiner Macht)** e, stă în puterea mea; **es liegt mir im Sinn** mă preocupă; **das liegt mir am Herzen** țin la aceasta, mă interesează de aproape; **die Sache liegt auf der Hand (sau klar vor Augen sau klar zu Tage)** lucrul este evident, sare în ochi; *(fig.)* **etwas liegt in der Luft** plutește ceva în aer, te poți aștepta la ceva; **das liegt in der Familie** este o trăsătură familială, e în familie; **das liegt ihm im Blut** are lucrul acesta în sânge, în fire; **das liegt in ihm** aceasta îi este caracteristic, e în firea lui; **darin liegt sein Verdienst** în aceasta constă meritul său; **diese Rolle liegt ihm nicht** acest rol nu i se potrivește; **die Sache liegt so** treburile stau așa; **so wie die Dinge ~** așa cum stau lucrurile; **das Wort liegt mir auf der Zunge** cuvântul îmi stă pe limbă. **6.** *(în expr.)* **das liegt mir nicht** lucrul acesta nu-mi convine, nu mi se potrivește; *(impers.)* **es liegt mir an jm. (sau etwas)** sau **es ist mir an jm. (sau etwas) gelegen** țin la cineva (sau ceva), dau importanță cuiva (sau unui lucru), mă interesează cineva (sau ceva); **es liegt nichts daran** n-are nici o importanță, e indiferent, nu contează; *(fam.)* **es liegt mir ein Dreck**

d(a)ran mă doare-n cot, nici că-mi pasă; **an wem liegt es, dass...?** cine e vinovat că...? **woran liegt es, dass...?** care e cauza că ...? **es liegt an mir, dass...** eu sunt pricina, eu sunt de vină că... **II.** *refl. (în expr.)* **sich wund** ~ a face răni, escare din cauza zăcutului; *(recipr.)* **sich in den Haaren** ~ a se încăiera, a se părui.

Liegen, *-s, n. sg.* zăcut; **das ~ ist mir beschwerlich** mi-e greu să stau culcat; **er ist doch noch zum ~ gekommen** s-a îmbolnăvit totuşi mai rău.

liegen bleiben, *blieb liegen, liegen geblieben, vb. (s) intr.* **1.** a rămâne culcat. **2.** a se opri; a rămâne la jumătatea drumului; a rămâne baltă, a rămâne nerezolvat; a se impiedica; a nu mai continua; **auf der Autobahn ~** a rămâne în pană pe autostradă; **der Brief blieb irgendwo liegen** scrisoarea s-a oprit, s-a rătăcit pe undeva; **die Arbeit blieb liegen** munca s-a oprit la jumătate, a fost părăsită; treaba a rămas nerezolvată; **unter einer Last ~** a se prăbuşi sub o povară. **3.** *(despre mărfuri)* a nu se vinde. **4.** *(despre obiecte)* a rămâne părăsit, uitat. **5.** a rămâne în urmă; **der Ort blieb links liegen** localitatea a rămas în urmă pe stânga.

liegend I. *part. prez.* de la liegen. **II.** *adj.* **1.** culcat, care stă culcat, întins. **2.** orizontal; **eine ~e Schrift** o scriere aplecată. **3.** *(jur.; despre bunuri)* **~e Habe** bun imobiliar, avere imobilă. **4.** *(geol., mine)* în culcuş.

Liegende, *-n (ein Liegendes), n. sg. (geol., mine)* culcuş.

Liegendge|stein, *-(e)s, -e, n. (geol., mine)* roci din culcuş.

Liegendholz, *-es, -hölzer, n. (mine)* lemn carbonizat.

liegen lassen, *ließ liegen, liegen gelassen* (şi *liegen lassen*) *(du, er lässt liegen), vb. (h) tr.* **1.** a lăsa, a uita, a rătăci. **2.** a nu se (mai) ocupa (de ceva), a neglija, a părăsi; a da uitării; a lăsa baltă; *(fig.)* **jn. links ~** a nu mai acorda cuiva atenţie.

Liegenschaft, *-en, f.* bun imobiliar, avere imobilă; teren, pământ; proprietate funciară, bun funciar.

Liegenschafts|agentur, *-en, f.* agenţie imobiliară.

Liegenschaftsdienst, *-(e)s, -e, m.* birou de cadastru.

Liegenschaftsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept imobiliar.

Liegenschaftsverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare de imobile.

Liegenschaftsverwaltung, *-en, f.* administraţie a bunurilor imobile.

Liegeplatz, *-es, -plätze, m.* **1.** *(ferov.)* loc de dormit, cuşetă. **2.** *(mar.)* dană.

Lieger, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* paznic, santinelă pe o navă nefolosită. **2.** navă scoasă din serviciu. **3.** butoi, putină de apă. **4.** *(text.)* cuţit inferior al foarfecii de tuns stofă (sau lână).

Liegesitz, *-es, -e, m.* **1.** şezlong. **2.** *(auto.)* scaun rabatabil.

Liegesofa, *-s, -s, n.* canapea rabatabilă.

Liege|statt, *-stätten*, **Liege|stätte**, *-n, f.* pat, culcuş.

Liege|stuhl, *-s, -stühle, m.* şezlong.

Liege|stunde, *-n, f.* oră de stat întins (pentru cură în sanatoriu).

Liege|stütz, *-(e)s, -e, m. (sport)* flotare.

Liegetag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi de odihnă. **2.** *(mar.)* stalie, supracotă care se plăteşte la personalul unei nave când trece peste timpul prevăzut în contract.

Liegewagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon cu locuri rabatabile (trei paturi suprapuse în compartiment).

Liegewiese, *-n, f.* poiană pentru odihnă.

Liegezeit, *-en, f.* **1.** timp de odihnă. **2.** *(mar.)* timp de staţionare. **3.** carantină (pentru nave).

lieh pers. 1 şi a 3-a *ind. imperf.* de la leihen.

Liek, *-(e)s, -e, n. (mar.)* grandee.

Lien ['li:ɛn] şi ['lie:n], *-s, m. sg. (med.)* splină.

Lienitis [lie:-], *-nitiden, f. (med.)* afecţiune splenică.

Lierne [li'ɛr-], *-n, f. (constr.)* nervură auxiliară la intrados.

Liesch, *-es, n. sg. (bot.)* rogoz (*Carex* L.).

Lieschen, *-s, -, m.* pănuşă de porumb.

Lies|chen, *-s, n. sg. (dim.* de la Liese) *(bot.)* **das Fleißige ~** hărnicuţă *(Impatiens wallerana)*.

Lieschgras, *-es, n. sg. (bot.)* timoftică, iarba-lui-Timoftei *(Phleum pratense* L.).

Lieschrohr, *-(e)s, n. sg. (bot.)* papură *(Typha angustifolia)*.

Liese[1] *f. sg. (fam., presc.* de la Elisabeth*)* femeiuşcă, fătucă; **dumme ~** proastă, gâsculiţă.

Liese[2], *-n, f. (mine)* prăpastie strâmtă.

Liesen, *-s, m. sg. (reg.)* osânză.

Lies|pfund, *-(e)s, n. sg. (reg.)* greutate de 14 pfunzi.

ließ *pers.* 1 şi a 3-a *ind. imperf.* de la lassen.

Liest, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* pescăruş exotic (din familia *Daceloninae)*.

Lift, *-(e)s, -s* (sau *-e*), *m.* lift, ascensor.

Liftboy [-bɔy], *-s, -s, m.* liftier.

liften, *liftete, geliftet (du liftest, er liftet), vb. (h) tr.* **1.** *(med.)* a ridica prin lifting. **2.** *(tehn.)* a ridica. **3.** *(fam.)* a mări, a umfla; **die Preise ~** a umfla preţurile.

Liftführer, *-s, -*, **Liftjunge**, *-n, n. m.* v. Liftboy.

Liftschacht, *-(e)s, -schächte, m.* casă a liftului.

Liga, *Ligen, f.* **1.** ligă; asociaţie. **2.** *(sport)* divizie; ligă; **die Mannschaft spielt in der zweiten Liga** echipa joacă în divizia a doua.

Ligade, *-n, f. (sport)* legare (la scrimă).

Ligameisterschaft, *-en, f. (sport)* campionat divizionar.

Ligament, *-s, -e, n. (anat.)* ligament.

Ligatreffen, *-s, -, n. (sport)* întâlnire între două echipe divizionare.

Ligatur, *-en, f.* **1.** *(tipogr., med., muz.)* ligatură. **2.** *(metal.)* aliaj de cupru cu aur sau argint.

Liger, *-s, -, m. (zool.)* animal rezultat din încrucişarea unui leu cu o tigroaică.

light [laet] *adj. invar. postpus* uşor, mai puţin nociv; **Cola ~** Cola fără zahăr.

Ligist, *-en, -en, m.* membru al ligii, al asociaţiei.

ligistisch *adj.* de asociaţie.

Lignin, *-s, -e, n. (bot.)* lignin.

Lignit, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* lignit.

Lignose, *-n, f. (chim.)* lignoză.

Ligroin, *-s, n. sg. (chim.)* ligroină.

Ligroinlampe, *-n, f. (tehn.)* lampă cu ligroină.

ligurisch *adj.* liguric.

Liguster, *-s, -, m. (bot.)* lemn-câinesc, mălin-negru *(Ligustrum vulgare* L.).

Liguster|hecke, *-n, f.* gard viu din lemn-câinesc.

Ligusterschwärmer, *-s, -, m. (entom.)* (specie de) fluture de noapte *(Sphinx ligustri)*.

li|ieren, *liierte, liiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) uni (strâns); a (se) alia, a (se) lega; *(fam.)* **mit jm. liiert sein** a avea legături amoroase cu cineva.

Li|ierte, *-n, -n (ein Liierter), m.* şi *f.* confident(ă).

Li|ierung, *-en, f.* unire (strânsă); unificare.

Likör, *-s, -e, m.* lichior.

Likör|essenz, *-en, f.* esenţă de lichior.

Likörfabrik, *-en, f.* fabrică de lichior.

Likörglas, *-es, -gläser, n.* pahar de lichior.

Likör|händler, *-s, -, m.* negustor de lichioruri.

Likörservice [-zɛrvi:s], - (sau *-s* [-vi:səs]), - [-vi:sə], *n.* serviciu de lichior.

Likörwein, *-(e)s, -e, m.* vin dulce de desert.

Liktor *-s, -toren, m. (ist.)* lictor.

lila *adj. invar.* liliachiu; violet deschis; lila, mov; *(fam.)* **mir geht's so ~** îmi merge aşa şi aşa.

Lila I. *-s, n. sg.* (culoare) liliachiu, lila, mov, violet deschis. **II.** *-s, -s, m. (elv.; bot.)* liliac.

lilablau *adj.* albastru liliachiu.

lilafarben, lilafarbig *adj.* v. lila.

Liliazee [-'tse:ə], *-n, f. (bot.)* liliacee.

Lilie [-liə], *-n, f. (bot.)* crin *(Lilium* L.).

lilien|artig *adj.* ca crinul; *(bot.)* **~e Pflanzen** liliacee *(Liliaceae)*.

Lilienbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* magnolie *(Magnolia* L.).

Liliengewächs, *-es, -e, n. (bot.)* liliacee *(Liliaceae)*.

lilienweiß *adj.* alb ca crinul, alb imaculat.

Liliputaner, *-s, -, m.* liliputan.

liliputanisch *adj.* liliputan.

Liliput|eisenbahn, *-en, f.* tren în miniatură.

Liliputformat, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* format liliput, mic, în miniatură.

Limakologie *f. sg.* limacologie, descriere a melcilor.

Limation, *-en, f.* radere, pilire, netezire.

Limbo, *-s, -s, m.* dans acrobatic de origine vest-indiană.

Limes, *-, -, m.* **1.** *(ist.)* val, limes. **2.** *(mat.)* (valoare) limită.

Limetta, Limette, *-tten, f.* lămâie mică cu coaja subţire.

Limit, *-s, -s (şi -e), n.* **1.** *(com.)* ultim preţ; limită; **das ~ respektieren** a respecta limita; **das ~ überschreiten** a depăşi limita; **festgesetztes ~** limită fixă, stabilită; **oberes ~** limită superioară; **zulässiges ~** limită admisibilă. **2.** *(sport)* realizare minimă stabilită pentru calificare.

Limitation, *-en, f.* limitare.

Limite, *-n, f. (elv.)* v. Limit.

limitieren, *limitierte, limitiert, vb. (h) tr. (com.)* a limita; **die Preise wurden limitiert** s-au limitat preţurile.

Limitierung, *-en, f. (com.)* stabilire a preţurilor.

Limitum, *-s, Limita, n.* v. Limit **(1).**

Limnimeter, *-s, -, n. (hidr.)* limnigraf, semnalizator al nivelului apei de mare.

limnisch *adj.* care trăieşte în apă dulce, de apă dulce.

Limo, *-(s), -f. (fam.) presc.* de la Limonade.

Limonade, *-n, f.* limonadă.

Limonadenverkäufer, *-s, -, m.* vânzător de răcoritoare, limonagiu.

Limone, *-n, f. (reg.)* lămâie.

Limonenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* lămâi *(Citrus medica)*.

Limonensaft, *-(e)s, m. sg.* zeamă, suc de lămâie.

Limonit, *-s, m. sg. (mineral.)* limonit.

limos, limös *adj.* mâlos, nămolos; mlăştinos.

Limousine [-mu-], *-n, f.* limuzină.

Lin, *-en, f. (reg.)* v. Leine.

lind *adj.* şi *adv.* **1.** lin, domol; blând; uşor, plăcut; **ein ~er Frühlingswind** un vânt blând de primăvară. **2.** *(reg.)* fiert complet; proaspăt scos de la cuptor.

Lind|drache, *-n, -n, m.* v. Lindwurm.

linde *adv.* v. lind.

Linde, *-n, f. (bot.)* tei *(Tilia)*.

linden *adj.* de tei.

Linden|allee, *-n, f.* alee de tei.

Lindenbast *-(e)s, m. sg.* curmei de tei.

Lindenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Linde.

Lindenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* frunză de tei.

Lindenblüte, *-n, f.* floare de tei.

Lindenblütentee, *-s, m. sg.* ceai de tei.

Lindengewächse *pl. (bot.)* tiliacee *(Tiliaceae)*.

Lindenholz, *-es, n. sg.* (lemn de) tei.

Lindenhonig, *-s, m. sg.* miere din flori de tei.

Lindentee, *-s, m. sg.* v. Lindenblütentee.

Lindenwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de tei.

Lindenweg, *-(e)s, -e, m.* v. Lindenallee.

Linderer, *-s, -, m.* persoană sau mijloc care alină, potoleşte, calmează.

lindern, *linderte, gelindert, vb. (h) tr.* a alina, a potoli, a uşura, a atenua, a calma.

lindernd I. *part. prez.* de la lindern. **II.** *adj.* calmant; **ein ~es Mittel** un calmant.

Linderung, *-en, f.* alinare, potolire, uşurare, calmare.

Linderungsmittel, *-s, -, n. (med.)* sedativ, calmant.

lindgrün *adj.* vernil.

Lindheit *f. sg.* caracter blând, calm.

Lindwurm, *-(e)s, m. sg. (mit.)* balaur.

Lineal, *-s, -e, n.* linie, riglă; *(tehn.)* glisieră; **er geht, als hätte er ein ~ verschluckt** el merge ca şi cum ar fi înghiţit un băţ.

Linealzeichnung, *-en, f.* v. Linearzeichnung.
linear *adj.* liniar; **ein ~er Prozess** un proces liniar; *(mat.)* unidimensional.
Linear|erbfolge, *-n, f. (jur.)* descendență în linie directă.
Linearfaktor, *-s, -toren, m. (mat.)* factor liniar.
Linearform, *-en, f. (mat.)* formă liniară.
Lineargeschwindigkeit, *-en, f. (tehn.)* viteză liniară.
Lineargleichung, *-en, f. (mat.)* ecuație de gradul întâi.
linearisch *adj. (mat.)* liniar.
Linearität *f. sg.* linearitate.
Linearkontinu|um, *-s, -tinuen, n. (mat.)* continuu liniar.
Linearperspektive [-və], *-n, f.* perspectivă liniară.
Lineartaktik *f. sg. (mil.)* tactică liniară.
Linearzeichnung, *-en, f.* desen liniar.
Lineatur, *-en, f.* v. Liniatur.
Lingerie [lɛ̃ʒə'ri:], *-en* [-ri:ən], *f. (elv.)* **1.** lenjerie. **2.** magazin de lenjerie (într-un hotel).
lingual [lɪŋ'güa:l] *adj. (lingv.)* lingual.
Lingual|laut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* sunet lingual.
Linguist [lɪŋ'güɪst], *-en, -en, m.* lingvist.
Linguistik *f. sg.* lingvistică.
linguistisch *adj.* lingvistic.
Liniatur, *-en, f.* liniatură.
Linie [-niə], *-n, f.* **1.** linie; **parallele ~n** linii paralele; **senkrechte ~** linie verticală; **waag(e)rechte ~** linie orizontală; **geodätische ~** linie geodezică. **2.** trăsătură; contur, formă; **die ~n des Gesichts** trăsăturile feței; **edle ~n** trăsături nobile, distinse; **eine schlanke ~** o siluetă zveltă. **3.** *(fig.)* linie, orientare; **politische ~** linie, orientare politică. **4.** linie, rând, poziție; **in erster ~** în primul rând; **auf gleicher** (sau **auf der gleichen**) **~ stehen** a sta pe aceeași treaptă; **die mittlere ~ einhalten** a ține calea de mijloc; **die ~n des Anstands überschreiten** a depăși limitele bunei-cuviințe. **5.** rând, șir; înșiruire; *(mil.)* linie, poziție; **alles steht in einer ~** toți stau într-un (singur) rând; **in geraden ~n schreiben** a scrie drept, în rânduri drepte; *(mil.)* **der Feind ist in unsere ~n eingedrungen** inamicul a pătruns în pozițiile noastre. **6.** linie; itinerar; șine; **~ 25 (der Straßenbahn)** linia (de tramvai) 25. **7.** linie, descendență; **in gerader ~ abstammen** a descinde în linie dreaptă, a fi descendent direct; **aufsteigende ~** linie ascendentă. **8.** *sg. (mar.)* ecuator; **die ~ passieren** a trece ecuatorul. **9.** *(înv.)* măsură de lungime. **10.** *(tipogr.)* linie.
Linien|abschnitt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* segment de curbă.
Linien|ätzung, *-en, f. (tipogr.)* clișeu liniar.
Linienblatt, *-(e)s, -blätter, n.* transparent (pentru scris); *(tipogr.)* **durchbrochenes ~** șablon.
Linienblitz, *-es, -e, m. (met.)* fulger liniar.
Linienbus, *-ses, -se, m.* autobuz regulat, de linie.
Liniendienst, *-(e)s, -e, m.* **1.** cursă regulată, de linie (în navigație sau aviație). **2.** *sg. (mil., înv.)* stagiu pe front, în prima linie.
Linienflug, *-(e)s, -flüge, m. (transp.)* zbor regulat.
Linienflugzeug, *-s, -e, n.* avion de linie.
linienförmig *adj.* **1.** liniar. **2.** în formă de linii.
Linienführung *f. sg.* **1.** desen; artă a desenului; **Dürers ~** arta desenului lui Dürer. **2.** formă a liniei de contur.
Linien|integral, *-s, -e, n. (mat.)* integrală curbilinie.
linienklar *adj.* clar ca bună ziua.
Linienkommandant, *-en, -en, m. (mil., înv.)* comandant al transporturilor militare pe căile ferate.
Linienko|ordinate, *-n, f. (mat.)* coordonată liniară.
Linienmaschine, *-n, f.* v. Linienflugzeug.
Linien|netz, *-es, -e, n.* **1.** rețea de căi ferate. **2.** rețea de linii.
Linien|organisation, *-en, f.* sistem (de organizare) în linie.
Linienpapier, *-s, n. sg.* **1.** hârtie liniată. **2.** v. Linienblatt.
Linienraster, *-s, -, m. (tipogr.)* raster cu linii.
Linienregiment, *-(e)s, -er, n. (mil., înv.)* regiment de linie.
Linienreißer, *-s, -, m.* v. Linienzieher.
Linienrichter, *-s, -, m. (sport)* arbitru de tușă, de linie.
Linienriss, *-es, -e, m. (mar.)* plan de formă.
Linienschiff, *-(e)s, -e, n.* navă de linie.
Linienschiff|fahrt, *-en, f.* cursă regulată de nave; linie de navigație regulată.
Linienschiffskapitän, *-s, -e, m.* **1.** comandant al navei de linie. **2.** *(mar., mil., înv.)* comandor (în Austro-Ungaria).
Linienspektrum [-sp- și -ʃp-], *-s, -spektren* (și *-spektra*), *n. (fiz.)* spectru de linii.
Liniensystem, *-s, -e, n. (muz.)* portativ.
linientreu *adj. (pol.)* respectând linia, conform liniei, ideologiei (unui partid), pe linie.
Linientruppen *pl. (mil., înv.)* trupe de linie.
Linienverkehr, *-s, m. sg.* curse regulate (de avioane, nave); **im ~ fahren** a circula pe curse regulate.
Linienwähler, *-s, -, m. (tel.)* selector final.
Linienzieher, *-s, -, m. (tipogr.)* trasor.
lin(i)ieren, *lin(i)ierte, lin(i)iert, vb. (h) tr.* a linia, a trage linii.
lin(i)iert I. *part. trec.* de la lin(i)ieren. **II.** *adj.* liniat, cu linii; **~ es Papier** hârtie liniată, hârtie cu linii.
Lin(i)ierung, *-en, f.* liniere, liniat.
Liniment, *-(e)s, -e, n. (farm.)* liniment.
link *adj.* **1.** stâng; **die ~e Seite** partea stângă; **~er Hand** la stânga, în stânga, din stânga; *(sport)* **der ~e Außenstürmer** extrema stângă; *(înv.)* **eine Ehe zur ~en Hand a)** căsătorie morganatică; **b)** căsătorie nelegitimă, concubinaj; *(fam.)* **er hat zwei ~e Hände** e neîndemânatic, stângaci. **2.** *(în expr.)* **die ~e Seite** dosul (unei stofe etc.). **3.** *(pol.)* de stânga; **~e Zeitungen** ziare de stânga. **4.** *(argou)* suspect, dubios. **5.** *(reg.)* stângaci.
der Link, *-s, -s, m. (inform.)* link, legătură; **~s aktualisieren** a actualiza link-uri.
Linke, *-n, f.* **1.** mâna stângă. **2.** partea stângă; **zur ~n** la stânga. **3.** *(pol.)* stânga; **er gehört der ~n an** face parte din gruparea de stânga.
linken, *linkte, gelinkt, vb. (h) tr.* a păcăli, a înșela.
linkerseits *adv.* pe (partea) stângă; dinspre stânga; spre stânga; **die Tür ~** ușa din stânga.
Linkhand *f. sg.* (om) stângaci.
linkhändig *adj.* v. linkshändig.
Linkheit *f. sg.* stângăcie, neîndemânare.
linkisch *adj.* stângaci, neîndemânatic.
links I. *adv.* **1.** la stânga; **von ~** de la stânga; **nach ~** spre stânga; *(fam.)* **jn.** sau **etwas ~ liegen lassen** a ignora pe cineva, a nu-l băga în seamă; **weder ~ noch rechts sehen** a-și vedea de drum. **2.** *(pol.)* la stânga; **~ stehen** a fi de stânga. **3.** *(fam.)* stângaci; **er ist ~** e stângaci. **4.** pe dos; **den Strumpf ~ anziehen** a îmbrăca ciorapul pe dos; **zwei ~, zwei rechts stricken** a tricota două pe dos, două pe față. **II.** *prep.* (cu *gen.*; *înv.*) în, la stânga; **~ der Straße** pe stânga străzii.
Links|ab|bieger, *-s, -, m.* cel care virează la stânga.
Links|außen, *-s, -, m. (sport)* extremă stânga.
Linksblock, *-(e)s, -blöcke, m. (pol.)* bloc, grupare de stânga.
linksbündig *adj.* alineat pe stânga.
Linksdrall, *-(e)s, -e, m.* **1.** torsiune la stânga. **2.** tendință spre stânga.
linksdrehend *adj. (tehn.)* cu răsucire la stânga.
Linksdrehung, *-en, f.* întoarcere spre, la stânga.
Linkser, *-s, -, m. (fam.)* v. Linkshänder.
links|extrem, **links|extremistisch** *adj.* extremist de stânga.
linksgerichtet *adj. (pol.)* cu vederi, cu concepții, cu orientări de stânga.
Linksgewinde, *-s, -, n.* ghivent, filet stânga.
Linksgruppe, *-n, f. (pol.)* grup, grupare de stânga.
Linkshänder, *-s, -, m.* stângaci.
linkshändig *adj.* stângaci.
linksher și **linksher** *adv.* din stânga.
linksherum *adv.* (cu întoarcere) spre stânga.
linkshin și **linkshin** *adv.* spre, la stânga.
Links|ideal, *-s, -e, n. (pol.)* ideal de stânga.
Linksko|alition, *-en, f. (pol.)* coaliție de stânga.
Linkskurs, *-es, -e, m. (pol.)* orientare spre stânga.
Linkskurve [-və și -fə], *-n, f.* curbă, viraj spre stânga.
linkslastig *adj.* **1.** încărcat prea mult în stânga. **2.** *(peior.)* orientat politic spre stânga.
Linkslenkung, *-en, f. (auto.)* conducere pe stânga; volan pe stânga.
links|orientert [-riɛn-] *adj.* orientat spre stânga.
Links|partei, *-en, f. (pol.)* partid de stânga.
linksradikal *adj. (pol.)* radical de stânga.
Linksradikalismus, *-, m. sg. (pol.)* extremism de stânga.
linksrheinisch *adj.* situat pe malul stâng al Rinului; de pe malul stâng al Rinului.
Linksruck, *-(e)s, m. sg. (pol.)* **1.** număr mare de voturi pentru partidele de stânga (la alegeri). **2.** creșterea influenței partidelor sau fracțiunilor de stânga.
linksrum *adv.* v. linksherum.
Links|schlagseil, *-(e)s, -e, n.* funie răsucită spre stânga.
Links|schraube, *-n, f.* șurub cu filet pe stânga.
Links|schweißung, *-en, f. (tehn.)* sudură spre stânga, sudură înainte.
Links|schwenkung, *-en, f.* **1.** întoarcere, ocolire la, spre stânga. **2.** *(pol.)* orientare (a maselor) spre (partidele de) stânga, radicalizare (a maselor).
links|seitig *adj.* de pe partea stângă, pe stânga.
links|sektiererisch *adj. (peior.)* sectar de stânga.
links|sozialistisch *adj.* socialist de stânga.
links stehend *adj.* v. linksgerichtet.
links|ufrig *adj.* de pe malul stâng.
links|um *adv. (mil., sport)* (comandă) la stânga! **~ kehrt!** (la) stânga-mprejur!
Linksverkehr, *-s, m. sg.* circulație pe (partea) stânga.
links wendend *adj. (bot.)* răsucit spre stânga.
Linkswendung, *-en, f.* întoarcere spre stânga.
linnen *adj.* v. leinen.
Linnen, *-s, -, n. (poet.)* v. Leinen.
Linnwolle *f. sg. (text.)* canava.
Linoleum, [-'no:leʊm], *-s. n. sg.* linoleum.
Linoleumbelag, *-s, -läge*, **Linoleumboden**, *-s, -böden, m.* pardoseală de linoleum.
Linoleumdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar după clișee gravate în linoleum.
Linoleumschnitt, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* gravură în linoleum.
Linoleumteppich, *-s, -e, m.* covor de linoleum.
Linolschnitt, *-(e)s, -e, m.* v. Linoleumschnitt.
Linon, **Linon** [-nɔŋ], *-(s), -s, m. (text.)* linou.
Linotype ['laenotaep], *-s, f.*, **Linotypsetzmaschine**, *-n, f. (tipogr.)* linotip.
Linse, *-n, f.* **1.** *(bot.)* linte *(Lens esculenta)*. **2.** *(fiz.)* lentilă. **3.** *(anat.)* cristalin (la ochi). **4.** *(fam.)* bani, gologani. **5.** *(geol., mine)* lentilă. **6.** *(reg.)* greutatea (limba) pendulului.
linsen, *linste, gelinst (du, er linst) vb. (h) intr. (fam.)* a pândi; a ochi; a trage cu ochiul; **bei der Klassenarbeit ~** a trage cu ochiul la o lucrare de control.
linsen|ähnlich, **linsen|artig** *adj.* lenticular.
Linsenbrei, *-(e)s, -e, m.* terci de linte.
Linsenfleck, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Leberfleck.
linsenförmig *adj.* **1.** în formă de linte. **2.** în formă de lentilă.
Linsengericht, *-(e)s, -e, n.* **1.** mâncare de linte; *(fig.)* **etwas für ein ~ verkaufen** a da, a vinde (un lucru de preț) pe o nimica toată. **2.** *sg. (fig.)* blid de linte.
Linsenglas, *-es, -gläser, n.* sticlă de lentile.
Linsenkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gărgăriță de linte *(Bruchus pisorum)*.
Linsensuppe, *-n, f.* supă de linte.
Linsensystem, *-s, -e, n.* sistem optic din mai multe lentile.
Linsentrübung *f. sg. (med.)* cataractă, opacizare a cristalinului.
Lipizzaner, *-s, -, m.* (cal) lipițan.
lipoid *adj. (chim.)* lipoid, ca grăsimea.

Lipom, *-s, -e, n. (med.)* lipom.
Lippe, *-n, f.* **1.** buză; **aufgesprungene ~n** buze crăpate; **aufgeworfene ~n** buze groase, răsfrânte; **sinnliche ~n** buze senzuale; **die ~n aufwerfen** a se bosumfla; **die ~ hängen lassen** a lăsa buza în jos; *(fam.)* **er riskiert eine ~** devine îndrăzneț, își permite o obrăznicie; **die ~n spitzen** a-și țuguia buzele; *(fig.)* **an js. ~n hängen** a sorbi cuvintele cuiva; **er beißt sich auf die ~n** își mușcă buzele (pentru a se stăpâni); **er brachte kein Wort über die ~n** n-a scos nici un cuvânt; *(fig.)* **er hat das Herz auf den ~n** ce are-n gușă, și-n căpușă; **das Wort schwebt mir auf den ~n** cuvântul îmi stă pe limbă; **sein Name war auf aller ~n** numele-i era pe buzele tuturor; **das Wort erstarb ihm auf den ~n** s-a oprit în mijlocul vorbei. **2.** *(bot.)* labium. **3.** *(tehn.)* falcă; **die ~n des Schraubstocks** fălcile menghinei. **4.** *(mar.) pl.* dinți ai caprei de funie.
lippeln, *lippelte, gelippelt (ich lipp(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a mișca (întruna) din buze.
Lippenbekenntnis, *-ses, -se, n.* declarație nesinceră, frază goală.
Lippenblume, *-n, f.* v. Lippenblüte.
lippenblumig *adj. (bot.)* labiat.
Lippenblüte, *-n, f. (bot.)* floare labiată.
Lippenblüter, **Lippenblütler**, *-s, -, m. (bot.)* plantă din familia labiatelor.
lippenförmig *adj. (bot.)* labiat.
Lippenlaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* labială, sunet labial.
Lippenlesen, *-s, n. sg.* citire de pe buze.
Lippenpfeife *-n, f.* fluier.
Lippenpomade, *-n, f.* alifie de buze.
Lippenrot, *-(e)s, n. sg.* fard (roșu) dat pe buze.
Lippen|spalte, *-n, f. (med.)* buză de iepure.
Lippen|stift, *-(e)s, -e, m.* ruj de buze.
lippensynchron [-kroːn] *adj.* sincron; (mișcarea buzelor) simultană cu sonorul.
lippig *adj.* **1.** cu buze. **2.** *(bot.)* labiat.
Lippfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește labiat (din fam. *Labridae*).
Lippmuskel, *-s, -n, m. (anat.)* mușchi al buzelor.
Liptauer (Käse), *-s, m. sg.* brânză de Liptau.
Liquefaktion, *-en, f. (fiz.)* lichefiere; topire.
liquid *adj.* **1.** *(com.)* lichid, disponibil. **2.** lichid; *(fon.)* **ein ~er Laut** o consoană lichidă.
Liquida, *Liquidae f. (fon.)* consoană lichidă.
Liquidation *-en, f.* **1.** *(com.)* lichidare; încheiere a socotelilor. **2.** lichidare (a unui magazin, a unei afaceri); transformare a capitalului în numerar. **3.** socoteală, notă (de plată).
Liquidations|kurs, *-es, -e, m.* curs de compensare.
Liquidations|termin, *-s, -e, m. (com.)* termen de lichidare.
Liquidations|überschuss, *-es, -schüsse, m.* beneficiu de lichidare.
Liquidationsverfahren, *-s, -, n. (com.)* procedură de lichidare.
Liquidator, *-s, -toren, m. (ec.)* lichidator, persoană însărcinată cu lichidarea unei întreprinderi etc.
liquidieren, *liquidierte, liquidiert, vb. (h) tr.* **1.** *(com.)* a lichida, a încheia (o socoteală). **2.** a lichida, a desființa (un magazin, o întreprindere, o societate etc.). **3.** a lichida, a aplana (un conflict, o neînțelegere). **4.** *(fig.)* a lichida, a omorî; a distruge.
Liquidierung, *-en, f.* v. Liquidation.
Liquidität *f. sg.* **1.** lichiditate. **2.** *(com.)* disponibilitate în bani lichizi; posibilitate de plată.
Liquidatäts|aus|stattung, *-en, f.* lichidități, disponibilități.
Liquidatäts|engpass, *-es, -pässe, m.* dificultăți de trezorerie.
Liquidatätsfalle, *-n, f.* capcană de lichiditate.
Liquidatätsgrad, *-(e)s, -e, m.* coeficient de lichiditate; grad de lichiditate.
Liquidatätslage, *-n, f.* situație a lichidităților (trezoreriei); **die ~ verbessern** a ameliora situația trezoreriei.
Liquidatätsmangel, *-s, m. sg.* lipsă, insuficiență a lichidităților.
Liquidatäts|papiere *pl.* titluri de lichiditate.
Liquidatäts|schwierigkeiten *pl.* dificultăți de trezorerie.
Liquidatätsüberschuss, *-es, -schüsse, m.* excedent de lichiditate.
Liquidatäts|umfang, *-(e)s, -fänge, m.* volum al lichidităților.
Liquidatätsverknappung, *-en, f.* împuținare a lichidităților.
Liquor, *-s, -oren, m.* **1.** *(farm.)* licoare, lichid medicamentos. **2.** *(anat.)* lichid cefalorahidian, liquidus.
Lira[1], *Lire, f. (ist.)* liră (monedă italiană).
Lira[2], *-, f.* liră (monedă turcească).
lischt *(poet.) pers.* a 3-a *ind. prez.* de la löschen.
Lisene, *-n, f. (constr.)* lizenă.
Lisiere [-ziˈɛːrə], *-n, f.* lizieră; bordură.
lismen, *lismete, gelismet (du lismest, er lismet), vb. (h) tr. (elv.)* a croșeta, a tricota.
Lismer, *-s, -, m. (elv.)* vestă tricotată.
Lispel [ˈlɪspəl], *-s, -, m. (înv.)* v. Lispelton.
Lispelei *-en, f.* șușotit, șoptit.
Lispel|laut *-(e)s, -laute, m.* sunet murmurat, șoptit, șușotit, susurat.
lispeln, *lispelte, gelispelt (ich lisp(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a vorbi peltic, a sâsâi. **2.** (și *tr.*) a șopti, a șușoti. **3.** a susura, a murmura (lin).
Lispeln, *-s, n. sg.* **1.** vorbă peltică, sâsâială. **2.** șoaptă, șușoteală. **3.** murmur, susur.
Lispelton *-(e)s, -töne, m.* voce scăzută, șoaptă; **im ~e** în șoaptă.
Lispelwort, *-(e)s, -wörter, n.* vorbă șoptită, cuvânt murmurat.
Lispler *-s, -, m.* (persoană care vorbește) peltic.
Lisse, *-n, f. (reg.)* leucă (la car).
List, *-en, f.* **1.** *sg.* viclenie, șiretenie. **2.** șiretlic; **~ anwenden** a recurge la șiretlicuri. **3.** *(înv.) sg.* prudență; înțelepciune; îndemânare, artă.
Liste, *-n, f.* listă; catalog; tabel; rol; **auf die ~ setzen** a trece pe listă; **die schwarze ~** lista neagră; **ich habe ihn aus der ~ meiner Freunde gestrichen** l-am șters din rândul prietenilor mei; **rote ~** index al plantelor și al animalelor pe cale de dispariție.
listen, *listete, gelistet (du listest, er listet), vb. (h) tr.* **1.** *(com.)* a lista. **2.** *(sport)* a introduce prin trucuri.
Listen|er|stellung, *-en, f.* întocmire a unei liste.
Listenführer, *-s, -, m.* persoană case întocmește, ține lista.
Listenführung, *-en, f.* control al listelor.
Listengewebe *-s, -, n. (fig.)* urzeală de vicleșuguri.
Listenkopf, *-es, -köpfe, m.* capul listei, al tabelului.
listenmäßig *adj.* conform listei, pe bază de listă, de tabel.
Listenpreis, *-es, -e, m.* preț de catalog.
listenreich *adj.* șiret, rafinat, viclean, șmecher; plin de șiretlicuri, de trucuri; **der ~e Odysseus** Odiseu cel viclean.
Listenwahl, *-en, f. (pol.)* alegere pe liste.
listig *adj.* **1.** viclean, șiret. **2.** *(fam.)* sucit, complicat, cu șmecherie.
listigerweise *adv.* prin viclenie, prin șiretenie, prin șiretlicuri.
Listigkeit *f. sg.* v. List **(1)**.
Listing, *-s, -s, n.* listare.
Litanei, *-en, f.* **1.** *(bis.)* litanie. **2.** *(fig.)* litanie, vorbărie lungă, monotonă; **das ist immer dieselbe ~** este aceeași poveste, același cântec.
litauisch *adj.* lituanian.
Litauische, *-n, n. sg.* (limba) lituaniană.
Liter (și **Liter**), *-s, -, m.* (și *n.*) litru.
Litera, *-s* (și *-rae*) *f. (adm.)* literă.
literär *adv. (înv.)* v. literarisch.
Literargeschichte, *-n, f.* v. Literaturgeschichte.
Literar|historiker, *-s, -, m.* istoric literar.
literar|historisch *adj.* istorico-literar.
literarisch *adj.* literar.
Literarwissenschaft, *-en, f.* v. Literaturwissenschaft.
Literat, *-en, -en, m.* **1.** literat; scriitor. **2.** *(peior.)* scriitor prost, scrib.
Literatenklüngel, *-s, -, m. (peior.)* clică de scriitori.
Literatentum, *-(e)s, n. sg.* literați, tagmă a literaților.
Literatur, *-en, f.* **1.** literatură; **die schöne ~** literatura beletristică. **2.** bibliografie, literatură de specialitate.
Literatur|angabe, *-n, f.* indicație bibliografică.
Literatur|aus|tausch, *-(e)s, -e, m.* schimb în domeniul literaturii de specialitate.
Literaturbeilage, *-n, f.* supliment literar (la un ziar, o revistă).
Literaturbetrachtung, *-en, f.* privire, considerație asupra literaturii, examinare a literaturii.
Literaturblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie, gazetă literară.
Literaturdenkmal, *-s, -mäler, n.* monument de literatură.
Literatur|entwicklung, *-en, f.* dezvoltare literară.
Literatur|epoche, *-n, f.* epocă literară.
Literatur|erbe, *-s, n. sg.* moștenire literară; **das ~ bewahren** a păstra moștenirea literară.
Literaturfreund, *-(e)s, -e, m.* amator de literatură.
Literaturgattung, *-en, f.* gen literar.
Literaturgeschichte, *-n, f.* istorie literară.
literaturgeschichtlich *adj.* care ține de istoria literaturii, istorico-literar.
Literatur|hinweis, *-es, -e, m.* v. Literaturangabe.
Literatur|historiker, *-s, -, m.* istoric literar.
literatur|historisch *adj.* de istorie literară.
Literaturkalender, *-s, -, m.* almanah literar.
Literaturkritik, *-en, f.* critică literară.
Literaturkritiker, *-s, -, m.* critic literar.
literaturkritisch *adj.* de critică literară.
Literaturnachweis, *-es, -e, m.* notă, indicație bibliografică.
Literaturpapst, *-es, -päpste (iron., glumeț)* corifeu al criticii literare.
Literaturpreis, *-es, -e, m.* premiu literar.
Literaturpreis|träger, *-s, -, m.* laureat al premiului pentru literatură.
Literaturseite, *-n, f.* pagină literară.
Literatursoziologe, *-n, -n, m.* sociolog al literaturii.
Literatur|sprache, *-n, f.* **1.** limbaj literar, al literaturii. **2.** limbă literară.
Literatur|strömung, *-en, f.* curent literar.
Literaturtheorie, *-n, f.* teorie literară.
Literatur|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* **1.** predare a literaturii. **2.** oră de literatură.
Literaturverlag, *-(e)s, -e, m.* editură literară.
Literaturverzeichnis, *-ses, -se, n.* indice bibliografic, listă bibliografică.
Literaturwissenschaft, *-en, f.* știință a literaturii.
Literaturwissenschaftler, *-s, -, m.* cercetător în domeniul științei literaturii.
literaturwissenschaftlich *adj.* de știință literară.
Literaturzeitschrift, *-en, f.* revistă literară.
Literaturzeitung, *-en, f.* gazetă literară.
Literaturzirkel, *-s, -, m.* cerc literar.
Literflasche, *-n, f.* sticlă de un litru.
Litermaß, *-es, -e, n.* vas, recipient de un litru pentru măsurat lichide.
Litertopf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală de un litru.
literweise *adv.* cu litrul.
Litewka, *Litewken, f. (mil.)* tunică (în formă de bluză).
Litfass|säule, *-n, f.* afișier (în formă de coloană); stâlp pentru afișe, anunțuri.
Lithium, *-s, n. sg. (chim.)* litiu.
Lithograph, *-en, -en, m.* litograf.
Lithographie, *-n* [-ˈfiːən], *f.* litografie.
lithographieren, *lithographierte, lithographiert, vb. (h) tr.* a litografia.
Lithographie|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră litografică.
lithographisch *adj.* litografic.
Lithologe, *-n, -n, m.* litolog.
Lithologie *f. sg.* litologie.
lithologisch *adj.* litologic.
Litholyse, *-n, f. (med.)* dizolvare a pietrelor renale, litoliză.
Lithosphäre *f. sg. (geol.)* litosferă.

Lithurgik *f. sg.* teoria folosirii şi prelucrării pietrelor.
Litigation, *-en, f. (jur.)* litigiu.
litigieren, *litigierte, litigiert, vb. (h) intr.* a avea un litigiu, un proces.
Litkauf, *-(e)s, -käufe, m. (reg.)* v. Leitkauf.
Litlohn, *-(e)s, -löhne, m. (ist.)* simbrie.
litoral *adj.* de litoral.
Litoral, *-s, -e, n.* litoral.
litt *pers.* I şi a 3-a *sg. ind. imperf.* de la leiden.
Liturgie, *-n* [-'gi:ən], *f. (bis.)* liturghie.
Liturgik *f. sg. (teol.)* liturgică.
liturgisch *adj. (bis.)* liturgic.
Litze, *-n, f.* **1.** şnur; galon; tresă, găitan. **2.** petliţă; vipuşcă. **3.** *(text.)* iţă. **4.** *(electr.)* liţă. **5.** *(tehn.)* toron. **6.** *(reg.)* sfoară.
litzen, *litzte, gelitzt (du, er litzt) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lega; a înnoda. **2.** a îndoi, a sufleca. **3.** a şnurui. **II.** *intr.* a muşca, a se repezi cu dinţii.
Litzenbruder, *-s, -brüder, m. (reg.)* ambalator; descărcător.
Litzenmaschine, *-n, f.* **1.** *(text.)* maşină de împletit şnururi. **2.** *(electr.)* maşină de confecţionat liţă.
Litzenseil, *-(e)s, -e, n.* frânghie împletită ca un şnur.
live [laef] *adj. invar. (radio, tv.)* pe viu, direct.
Livesendung, **Live-Sendung** [laif-], *-en, f. (tv.)* transmisiune directă, pe viu; transmisiune originală.
livid(e) [-'vi:-] *adj.* livid.
livisch [-vIʃ] *adj.* livon.
Livree [-'vre:], *-n* [-'vre:ən], *f.* **1.** livrea. **2.** *(fig.)* servitorime a aristocraţiei.
Livreebedienstete, *-n, -n (ein Livreebediensteter), m.* lacheu.
livriert *adj.* cu livrea.
Liz. *presc.* de la Lizenz.
Lizenz, *-en, f.* licenţă; autorizaţie; **in ~ herstellen** a produce sub licenţă.
Lizenz|abgabe, *-n, f.* prelevare de licenţă.
Lizenz|abkommen, *-n, f.* contract de licenţă.
Lizenz|ausgabe, *-n, f. (tipogr.)* ediţie în licenţă.
Lizenzbewilligung, *-en, f.* concesionare a unei licenţe.
Lizenz|erwerb, *-(e)s, -e, m.* achiziţie de licenţe.
Lizenzfahrer, *-s, -, m.* şofer de taxi cu autorizaţie.
Lizenzgeber, *-s, -, m.* proprietar de licenţă.
Lizenzgeschäft, *-(e)s, -e, n.* transfer de licenţă.
Lizenzhandel, *-s, m. sg.* comerţ cu licenţe.
Lizenziat, *(înv.* şi **Lizentiat)** [-tsi'a:t], **I.** *-(e)s, -e, n.* **1.** *(elv.; înv.)* licenţă. **2.** licenţă, doctorat în teologie. **II.** *-en -en, m.* **1.** *(înv.)* licenţiat; **~ der Rechte** licenţiat în drept. **2.** doctor în teologie.
lizenzieren, *lizenzierte, lizenziert, vb. (h) tr.* a autoriza, a acorda licenţă.
lizenziert **I.** *part. trec.* de la lizenzieren. **II.** *adj.* autorizat; în, cu licenţă.
Lizenzierung, *-en, f.* autorizaţie.
Lizenz|inhaber, *-s, -, m.* concesionar de licenţă.
lizenzpflichtig *adj.* care necesită o autorizaţie, o licenţă.
Lizenz|spieler, *-s, -, m. (sport)* jucător profesionist, jucător cu contract.
Lizenzträger, *-s, -, m. (jur.)* posesor al unei licenţe, al unei autorizaţii.
Lizenzvergabe, *-n, f.* cedare a unei licenţe.
Lizenzverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare de licenţă.
Lizenzvertrag, *-(e)s, -träge, m.* v. Lizenzabkommen.
Lizitant, *-en, -en, m.* licitant, persoană care dă mai mult (la licitaţie).
Lizitation, *-en, f.* licitaţie.
Lizitations|protokoll *-(e)s, -e, n.* proces-verbal de licitaţie.
lizitieren, *lizitierte, lizitiert, vb. (h) tr.* a licita; a scoate la licitaţie, la mezat.
l.J. *presc.* de la laufenden Jahres (în) anul curent, a.c.
LKW şi **Lkw** [ɛlka've:] *presc.* de la Lastkraftwagen.
Lob[1], *-(e)s, n. sg.* **1.** laudă, elogiu; **jm. ~ spenden (sau erteilen)** a lăuda pe cineva; **das gereicht ihm zum ~e** e spre lauda lui; îi face cinste; **dafür verdient er kein ~** pentru aceasta nu merită laude; **ich muss ihm das ~ zollen, dass...** trebuie să recunosc, spre cinstea lui că...; **Gott sei ~ (und Dank)!** slavă Domnului! **eigenes ~ stinkt** lauda de sine nu miroase bine. **2.** *(pop.)* renume; nume; **er hat ein gutes ~** are un nume bun. **3.** distincţie (la şcoală). **4.** *(reg.)* taxă de succesiune.
Lob[2], *-s, -s, m. (sport)* lob, minge aruncată la tenis sau badminton peste fileu.
Lob|begierde *f. sg.* dorinţă de a fi lăudat.
lob|begierig *adj.* doritor de laude.
lobben, *lobbte, gelobbt, vb. (h) tr. (tenis)* a loba, a trage un lob.
Lobby, *-s, f.* **1.** hol (în clădirile parlamentului englez şi american). **2.** grup de interese, lobby. **3.** *(elevat)* vestibul, foaier de hotel.
Lobelie [-'be:liə], *-n, f. (bot.)* lobelia *(Lobelia)*.
Lobeliengewächse *pl. (bot.)* lobeliacee *(Lobeliaceae)*.
loben, *lobte, gelobt, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) lăuda; *(fam.)* **man soll den Tag nicht vor dem Abend ~** toamna se numără bobocii; **gute Ware (sau guter Wein) lobt sich selbst** lucrul bun n-are nevoie de laude; calul bun se vinde din grajd; *(fam.)* **jn. über den grünen Klee ~** a lăuda pe cineva peste măsură; **er lobt ihn für seine (wegen seiner) Tapferkeit** îl laudă pentru vitejia sa; *(fam.)* **das lobe ich mir** asta-mi place, aşa mai zic şi eu. **2.** *(reg.)* a aprecia, a evalua, a preţălui.
lobenswert, **lobenswürdig** *adj.* vrednic de laudă, lăudabil.
lobenswerterweise *adv.* în mod vrednic de laudă, lăudabil.
Lober, *-s, -, m.* persoană care laudă, care aduce laude, elogii, lăudător.
lobesam *adj. (poet.)* lăudabil; vrednic; de treabă, aşezat, solid.
Lobes|er|hebung, *-en, f. (poet.)* laudă, elogiu, proslăvire; **sich in ~en ergehen** (sau **ergießen** sau **erschöpfen)** a face elogii (exagerate), a înălţa în slava cerului.
Lobeshymne, *-n, f.* v. Lobgesang.
Lobgedicht, *-(e)s, -e, n.* ditiramb.
Lobgesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec de laudă, de slavă, de preamărire; imn.
Lobgier *f. sg.* v. Lobbegierde.
Lobhudelei, *-en, f.* linguşire, adulaţie, tămâiere.
lobhudeln, *lobhudelte, gelobhudelt (ich lobhud(e)le), vb. (h) intr.* şi *tr.* a lăuda excesiv, a linguşi, a tămâia.
Lobhud(e)ler, *-s, -, m.* linguşitor, adulator.
löblich *adj.* **1.** lăudabil. **2.** *(înv., în formule de politeţe, în titluri)* onorabil, stimabil; **an das ~e Bürgermeisteramt** către onorata primărie; *(iron.)* **~e Absichten** intenţii lăudabile.
löblicherweise *adv.* demn de laudă.
Loblied, *-(e)s, -er, n.* cântec de laudă, de preamărire; imn; ditiramb; **jm. ein ~ singen** a preamări pe cineva; **ein ~ auf jn.** sau **etwas anstimmen (sau singen)** a lăuda pe cineva sau ceva.
Lobpreis, *-es, -e, m.* preamărire, proslăvire.
lobpreisen *(du, er lobpreist, imperf. lobpreiste* şi *lobpries; part. trec. gelobpreist* şi *lobgepriesen), vb. (h) tr.* a lăuda, a glorifica, a preamări, a slăvi.
Lobpreisung, *-en, f.* glorificare, preamărire, (pro)slăvire.
Lobrede, *-n, f.* discurs pentru lauda cuiva; panegiric, elogiu.
Lobredner, *-s, -, m.* panegirist, elogiator.
lobrednerisch *adj.* elogios.
lobsingen, *lobsang,* (mai rar) *lobgesungen, vb. (h) intr. (rel.;* cu *dat.)* a glorifica, a preamări, a proslăvi; **lobsinget dem Herrn** preamărit fie Domnul.
Lob|spruch, *-es, -sprüche, m.* elogiu.
Lobsucht *f. sg.* v. Lobbegierde.
lobsüchtig *adj.* v. lobbegierig.
Loch[1], *-(e)s, Löcher, n.* **1.** gaură; spărtură; deschizătură; **ein ~ im Strumpf** o gaură în ciorap; **ein ~ in der Straße** o groapă în şosea; **schwarzes ~** gaură neagră; **sich ein ~ in den Kopf schlagen** a-şi sparge capul; *(fam.)* **jm. zeigen, wo der Zimmermann das ~ gelassen hat** a arăta cuiva uşa, a da pe cineva (pe uşă) afară; **auf (sau aus) dem letzten ~ pfeifen** a fi la sfârşit, a nu mai putea; a nu mai avea resurse; **aus einem anderen ~ pfeifen** a vorbi altfel, a schimba tonul, a întoarce foaia; *(pop.)* **wie ein ~ saufen** a bea mult; **er redet ihm ein ~ in den Bauch** îl omoară cu vorba; **das frisst ein ~ in den Beutel** asta te arde la pungă; **ein ~ stopfen** a astupa o gaură, a înlocui o lipsă; **Löcher in die Luft gucken** a privi fix, cu ochii holbaţi; **ein ~ zurückstecken** a scădea din avânt, a lăsa mai moale. **2.** *(fig.)* bordei, cocioabă; cameră proastă, întunecoasă. **3.** văgăună. **4.** *(fam., argou)* închisoare; **ins ~ stecken** a băga la închisoare, la gros, la zdup. **5.** *(biliard, popice)* pungă, gol. **6.** *(golf)* excavaţie. **7.** *(pict.)* pată întunecoasă. **8.** *(vulg.)* **a)** vagin; **b)** persoană de sex feminin; **c)** anus.
Loch[2], *-s, -s, m.* fiord.
Loch|ausweitung *f. sg.* lărgire a unei găuri.
Lochbeitel, *-s, -, m.* daltă de scobit.
Lochbohrer, *-s, -, m.* burghiu.
Lochdorn, *-(e)s, -e, m.* dorn de perforat; perforator.
Lochdüse, *-n, f.* duză a unei găuri (la instrumente muzicale).
Loch|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* dorn de perforat, perforator; priboi; preducea.
Löchelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Loch) găurică.
lochen, *lochte, gelocht, vb. (h) tr.* a găuri, a perfora.
Locher, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* preducea; priboi. **2.** perforator (de acte, de hârtii etc.).
Löcher|hieb, *-(e)s, -e, m. (forest.)* tăiere în ochiuri.
löch(e)rig *adj.* **1.** găurit, cu găuri; perforat. **2.** poros. **3.** cavernos.
löchern, *löcherte, gelöchert, vb. (h) tr.* **1.** a găuri, a ciurui. **2.** *(fig., fam.)* a insista, a sâcâi cu întrebări, cu rugăminţi.
Löcherpilze *pl. (bot.)* v. Röhrenpilze.
Lochfeile, *-n, f.* pilă de netezit găuri.
Lochfutter, *-s, -, n. (maş.)* mandrină.
Loch|hammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan de găurit, presă de perforat.
Lochkamera, *-s, f.* camera obscură.
Lochkante, *-n, f. (tehn.)* margine, muchie a găurii.
Lochkarte, *-n, f. (autom., text.)* cartelă perforată.
Lochkartenleser, *-s, -, m. (inform.)* lector de cartelă perforată.
Lochkartenmaschine, *-n, f. (autom.)* maşină cu cartele perforate.
Lochkartentechnik, *-en, f.* tehnică a prelucrării datelor cu ajutorul cartelelor perforate.
Lochkern, *-(e)s, -e, m. (metal.)* miez de turnătorie.
Lochlehre, *-n, f. (tehn.)* calibru-tampon, de interior; calibru pentru găuri.
Löchlein, *-s, -, n. dim.* de la Loch gaură mică, găurică.
Lochmaschine, *-n, f. (metal.)* presă de perforat.
Lochmeißel, *-s, -, m. (metal.)* cuţit de mortezat interior.
Lochmutter, *-n, f. (maş.)* piuliţă cu găuri laterale; piuliţă olandeză, înfundată.
Lochplatte, *-n, f. (metal.)* bloc perforat, placă găurită.
Lochpresse, *-n, f. (maş.)* presă de perforat.
Lochsäge, *-n, f. (ind. lemnului)* ferăstrău coadă-de-şoarece.
Loch|stickerei, *-en, f.* broderie spartă.
Loch|streifen, *-s, -, m. (autom.)* bandă, fâşie perforată.
Lochtaster, *-s, -, m. (tehn.)* compas, micrometru de interior.
Lochung, *-en, f.* găurire.
Lochverzahnung, *-en, f. (zidărie)* legătură, îmbinare prin cusătură cu găuri.
Lochwinkel, *-s, -, m.* v. Lochlehre.
Lochzange, *-n, f.* perforator; cleşte de perforat.
Lochziegel, *s, -, m,* bloc, cărămidă cu goluri (celulară).
Lochzirkel, *-s, -, m.* v. Innentaster.
Lock|aas, *-es, -e* (şi *-äser), n. (vân.)* hoit pentru nadă, pentru momeală.
Lockbatterie, *-n* [-'ri:ən], *f. (mil.)* baterie-capcană.
Löckchen, *-s, -, n . (dim* de la Locke) buclişoară.
Locke, *-n, f.* **1.** buclă; zuluf, cârlionţ; **das Haar in ~n lassen** a-şi lăsa cârlionţi; *(fam.)* **sich in die ~n fahren** a se încăiera. **2.** *(vân.)* fluierici (care imită strigătul păsării), ţivlitoare.
locken, *lockte, gelockt, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) bucla, a (se) cârlionţa; **sich** *(dat.)* **das Haar ~** a(-şi) bucla, a(-şi) cârlionţa părul. **II.** *tr.* şi *intr.* a momi, a ademeni, a atrage;

a amăgi; **jn. an sich** ~ a momi, a ademeni pe cineva; **jn. in die Falle** ~ a atrage pe cineva în cursă; *(fam.)* **jm das Geld aus der Tasche** ~ a-i stoarce cuiva cu dibăcie banii; **damit lockt man keinen Hund vom Ofen** cu asta nu faci nimic, nu ajungi la nimic; îți pierzi vremea degeaba.

löcken, *löckte, gelöckt, vb. (h) tr. (înv.)* v. lecken; *(în expr.)* **wider den Stachel** ~ a se opune, a face opoziție.

Locken, *-s, n. sg.* **1.** ademenire, momire. **3.** *(mil.)* semnal de trompetă care precedă stingerea.

Lockenfülle *f. sg.* păr bogat, cârlionțat.

Lockenhaar, *-(e)s, -e, n.* păr buclat.

Lockenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap, coafură buclat(ă); păr buclat. **2.** *(fig.)* persoană cu părul buclat, creț.

lockenköpfig *adj.* cu părul buclat.

Lockenpapier, *-s, -e, n.* v. Lockenwickel.

Lockenperücke, *-n, f.* perucă cu bucle.

Lockenpracht *f. sg.* v. Lockenfülle.

Lock|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* ondulator.

Lock|ente, *-n, f.* rață domesticită folosită ca momeală.

Lockenwickel, **Lockenwickler**, *-s, -, m.* papiotă, bigudiu.

locker *adj.* și *adv.* **1.** slab, insuficient strâns; relaxat; **der Knopf ist** ~ nasturele s-a slăbit; **ein ~er Zahn** un dinte care se mișcă; ~ **befestigen** a prinde ușor, slab, a nu prinde strâns; *(fam.)* ~ **lassen** a ceda; *(fig.)* **er hat eine ~e Hand** îi scapă mâna cu ușurință, e gata să lovească; *(fig.)* **bei dir ist wohl eine Schraube** ~ parcă nu ești în toate mințile, ai căpiat. **2.** larg; ușor; moale, afânat, poros, spongios; **~er Boden** pământ afânat; **ein ~es Kleid** o rochie largă, ușoară; ~ **mahlen** a măcina mare. **3.** *(fig.)* ușuratic; libertin; **ein ~er Vogel (**sau **Zeisig** sau **Bruder** sau **Geselle)** un om ușuratic, un libertin.

Locker, *-s, -, m.* **1.** ademenitor, amăgitor. **2.** strigăt, chiot al văcarului.

Lockerei, *-en, f.* ademenire, momire.

Locker|heit, *-en, f.* **1.** *sg.* destindere, relaxare. **2.** *(fig.)* libertinaj.

lockerlassen, *ließ locker, lockergelassen (du, er lässt locker), vb. (h) intr.* a ceda, a slăbi; a da drumul; **nicht** ~ a nu ceda, a persevera.

locker|machen, *machte locker, locker gemacht, vb. (h) tr.* a cheltui.

lockern, *lockerte, gelockert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) destinde, a slăbi, a (se) relaxa, a (se) lăsa (mai) moale; *(fig.)* **unsere Beziehung hat sich gelockert** relațiile noastre au slăbit; **die Sitten** ~ **sich** moravurile devin mai libere. **2.** a (se) afâna; **die Erde mit der Hacke** ~ a afâna pământul cu sapa.

Lockerung *f. sg.* **1.** destindere, slăbire. **2.** afânare.

Lockerungs|übung, *-en, f.* exercițiu de încălzire.

Lockflöte, *-n, f.* v. Lockpfeife.

lockicht, **lockig** *adj.* buclat, cu părul creț, cu cârlionți.

Lockmittel, *-s, -, n.* momeală.

Lockpfeife, *-n, f. (vân.)* țivlitoare.

Lockruf, *-(e)s, -e, m.* chemare ademenitoare (la animale sau adresată animalelor).

Lock|speise, *-n, f.* momeală, nadă.

Lock|spitzel, *-s, -, m.* agent provocator.

Lock|spitzeltätigkeit *f. sg.* activitate de agent provocator.

Lock|stimme, *-n, f.* voce seducătoare, ademenitoare.

Lockung, *-en, f.* **1.** ademenire, amăgire, momire, atragere. **2.** tentație, ispită; **er konnte ihren ~en nicht widerstehen** n-a putut rezista ispitelor ei.

Lockvogel, *-s, -vögel, m.* pasăre-momeală, atrapă; *(fig.)* **sie wurde von der Bande als ~ benutzt** a fost folosită de către bandă drept momeală.

Lockwellbürste, *-n, f.* perie pentru bucle.

Lockwelle, *-n, f.* coafură ondulată și cu bucle.

Lockwort, *-(e)s, -e, n.* cuvânt ademenitor; vorbe dulci.

loco [-ko] *adv. (com.)* loco, pe loc.

Loddel, *-s, -* (și *-s*), *m. (fam.)* proxenet.

lodderig *adj. (reg.)* v. lotterig.

loddern, *lodderte, geloddert, vb. (h) intr. (reg.)* v. lottern.

Lode, *-n, f.* vlăstar; *(forest.)* puiet de foioase.

loden[1], *lodete, gelodet, vb. (h) intr. (bot.)* a răsări, a crește; a da; **es lodet** răsare, crește.

loden[2] *adj.* de loden, din loden.

Loden, *-s, m. sg. (text.)* loden.

Lodenjoppe, *-n, f.* scurtă de loden.

Lodenmantel, *-s, -mäntel, m.* pardesiu, raglan, haină de loden.

Loden|stoff, *-(e)s, -e, m. (text.)* (stofă) loden.

Lodenweber, *-s, -, m.* țesător de loden.

Loder|asche *f. sg.* cenușă ușoară, spuză.

Loder, **Loderer**, *-s, -, m.* v. Lodenweber.

lodern, *loderte, gelodert, vb. (h) intr.* **1.** a arde cu flacără, cu vâlvătaie; **das Feuer loderte hell** focul ardea vesel. **2.** *(fig.)* a arde, a se înflăcăra; **ihre Augen** ~ ochii îi ard.

Löffel, *-s, -, m.* **1.** lingură; **ein** ~ **voll** o lingură (de); **seit gestern hatte ich keinen warmen** ~ **Suppe im Leib** de ieri n-am mâncat nimic cald; **er lud mich auf einen** ~ **Suppe ein** m-a invitat la masă, la o gustare; **etwas mit ~n essen (**sau **schlecken)** a mânca ceva cu lingura mare, în cantitate mare; *(iron.)* **der hat die Weisheit mit ~n geschluckt** e deștept nevoie mare; *(fig., fam.)* **jn. über den** ~ **barbieren (**sau **balbieren)** a trage pe cineva pe sfoară; **mit einem goldenen** sau **silbernen** ~ **im Mund geboren sein** a se naște bogat. **2.** *(tehn.)* linguroi, căuș. **3.** *(vân.)* ureche de iepure; *(glumeț)* ureche; **schreib dir's hinter die** ~ ține minte! **4.** *(înv.)* găgăuță; fîlfizon.

Löffelbagger, *-s, -, m. (tehn.)* excavator cu lingură.

Löffelbohrer, *-s, -, m. (maș.)* burghiu-lingură.

Löffelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Löffel) lingurița.

Löffelei *-en, f.* **1.** *(fam.)* mâncat cu lingura (mare). **2.** *(înv.)* purtare de fîlfizon.

Löffel|ente, *-n, f. (ornit.)* rață cu cioc lat, rața-lingurar *(Spatula clypeata)*.

Löffel|erbsen *pl.* mazăre bătută.

löffelförmig *adj.* în formă de lingură.

Löffelgans, *-gänse, f.* v. Löffelreiher.

Löffelgarde *f. sg. (iron.)* infanteria franceză.

löffelhaft *adj. (înv.)* de fîlfizon, ca un fîlfizon.

Löffelhaken, *-s, -, m. (mine)* cârlig-clește cu resort pentru lingură; răzuitor.

Löffelhund, *-(e)s, -e, m. (zool.)* câine de stepă african.

Löffelkraut, *-(e)s, n. sg.*, **Löffelkresse** *f. sg. (bot.)* lingurea *(Cochlearia officinalis)*.

löffeln, *löffelte, gelöffelt (ich löff(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lua, a mânca, a scoate cu lingura. **2.** *(fam.)* a primi, a accepta; a înțelege; **du hast wohl die Sache immer noch nicht gelöffelt** încă tot n-ai înțeles. **3.** *(reg.)* a-și bate joc (de cineva); a păcăli (pe cineva). **II.** *intr. (înv.; mit jm.)* a flirta (cu cineva). **III.** *refl. (argou studențesc)* **1.** a face un contra-serviciu; a se revanșa. **2.** a trece un examen foarte bine.

Löffelrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată hidraulică cu cupe; rotor de turbină Pelton.

Löffelraspel, *-n, f.* raspel, rașpilă semirotundă.

Löffelreiher, *-s, -, m. (ornit.)* lopătar *(Platala leucorodia)*.

Löffel|stiel, *-(e)s, -e, m.* coadă de lingură.

löffelweise *adv.* **1.** cu lingura; câte o lingură. **2.** *(fam.)* în cantitate mare, cu lingura mare. **3.** *(fam.)* în cantitate mică; **scheffelweise sammeln**, ~ **ausgeben** a fi zgârcit.

Löffler, *-s, -, m.* **1.** v. Löffelreiher. **2.** *(zool.)* cerb lopătar *(Cervus doina)*. **3.** *(înv.)* lingurar.

log *pers.* 1 și *a 3-a sg. ind. imperf.* de la lügen.

Log, *-s, -e, n. (mar.)* loh (instrument pentru măsurarea vitezei corăbiei).

Logarithmentafel, *-n, f. (mat.)* tabelă de logaritmi.

logarithmieren, *logarithmierte, logarithmiert, vb. (h) intr.* a căuta logaritmi.

logarithmisch *adj. (mat.)* logaritmic.

Logarithmus, *-, -rithmen, m. (mat.)* logaritm.

Logbuch, *-(e)s, -bücher, n. (mar.)* jurnal de bord.

Loge ['lo:ʒə] *-n, f.* **1.** lojă. **2.** *(constr.)* boxă. **3.** lojă, asociație de francmasoni.

Lögel, *-s, -, m. (reg.)* v. Lägel **(1)**.

Logement [loʒ(ə)'mã:], *-s, -s, n.* **1.** locuință. **2.** cazare.

logen, *logte, gelogt, vb. (h) tr.* v. loggen.

Logenbillett [-ʒən-], *-s, -e, n.* (bilet de) loc în lojă.

Logenbruder, *-s, -brüder, m.* membru al lojei masonice, francmason.

Logendiener, *-s, -, m.* v. Logenschließer.

Logenmeister, *-s, -, m.* maestru al unei loji masonice.

Logenschließer, *-s, -, m. (teatru)* plasator.

Loggast, *-(e)s, -gäste, m. (mar.)* marinar care manevrează lohul.

Logge, *-n, f.* v. Log.

loggen, *loggte, geloggt, vb. (h) intr. (mar.)* a măsura viteza navei cu lohul.

Logger, *-s, -, m. (mar.)* lugher (navă de pescuit sau cabotaj cu vele latine).

Loggia ['lɔdʒa sau 'lɔdʒia], *Loggien* [-dʒiən], *f. (constr.)* loggia.

Log|glas, *-es, -glässer, n. (mar.)* nisipar.

Logierbesuch [-'ʒi:], *-s, -e, m.* vizită temporară (cu găzduire), musafir (în gazdă).

logieren, *logierte, logiert, vb. (h)* **I.** *intr.* a locui, a sta (în mod trecător, ca musafir). **II.** *tr.* **1.** a găzdui. **2.** (și *refl.*) a (se) caza.

Logiergast, *-(e)s, -gäste, m.* **1.** oaspete, musafir (în gazdă). **2.** chiriaș (temporar, în cameră mobilată).

Logier|haus, *-es, -häuser, n.* hotel; pensiune cu camere mobilate.

Logierzimmer, *-s, -, n.* **1.** cameră de musafiri, de oaspeți. **2.** cameră de închiriat.

Logierung *f. sg.* găzduire.

Logik *f. sg.* logică; **sich der** ~ **der Tatsachen fügen** a se supune logicii faptelor.

Logiker, *-s, -, m.* logician.

Logik|operation, *-en, f.* operație logică.

Logikschaltkreis, *-es, -e, m.* circuit logic.

Logis [lo'ʒi:], *-*[lo'ʒi:s], *-*[lo'ʒi:s] *n.* **1.** locuință; cameră mobilată. **2.** *sg.* cazare, găzduire. **3.** ['lo:gis] *(mar.)* dormitor al echipajului .

logisch *adj.* logic; *(fam.)* **das ist doch** ~ clar, bineînțeles; *(inform.)* **~e Unterteilungen einer Festplatte** subdiviziuni logice ale hard discului.

logischerweise *adv.* în mod logic.

Logistik *f. sg.* logistică.

logistisch *adj.* de logistică.

Logizismus, *-, -zismen, m.* logicism.

Logleine, *-n, f. (mar.)* saulă a lohului.

logo *adj. (fam.)* logic.

Logo, *-s, -s, n. (inform.)* logo.

Logogriph, *-s*, (sau *-en*), *-e(n), m.* logogrif, cuvinte încrucișate.

Logopädie *f. sg.* logopedie.

Logopathie, *-n, f. (med.)* logopatie.

Logorrhö [-'rø:], *-en, f. (med.)* logoree.

Logos, *-, m. sg.* **1.** *(fil. antică)* logos, discurs. **2.** *(fil. antică)* judecată logică; noțiune. **3.** rațiune. **4.** *(fil. antică)* rațiune cosmică. **5.** *(teol.)* logos, cuvânt divin; puterea divină de creație.

Logotherapie, *-n* [-' pi:ən], *f. (med.)* logoterapie.

Logrolle, *-n, f. (mar)* tambur al lohului.

loh *adj.* și *adv. (înv.)* luminos; cu limbi de foc.

Loh[1], *-en, f. (reg.)* loc mlăștinos, pășune mlăștinoasă.

Loh[2], *-s, -e* (și *Löher*), *m.* (și *n.*) *(reg.)* **1.** crâng, dumbravă, pădurice. **2.** argăseală.

Lohbeize, *-n, f. (tăb.)* zeamă de coajă pentru argăsit.

Lohblüte, *-n, f. (bot.)* specie de ciupercă *(Fuligo varians)*.

Lohboden, *-s, -* (și *-böden*), *m. (reg.)* teren, sol mlăștinos.

Lohbrühe, *-n, f.* v. Lohbeize.

Lohe, *-n, f.* **1.** flacără, limbă de foc, văpaie, vâlvătaie. **2.** argăseală din scoarță de stejar măcinată.

Loh|eiche, *-n, f.* stejar cu scoarță pentru argăseală.

lohen, *lohte, geloht, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a arde cu flacără, cu vâlvătaie. **2.** *(h) (reg.)* a se închide la culoare, a se bronza. **II.** *tr.* a tăbăci (cu scoarță de stejar).

Loher, *-s, -, m.* v. Lohgerber.

Loh|erde *f. sg.* argilă pentru argăsit.

Lohfarbe *f. sg.* culoare a argăselii.
lohfarben *adj.* de culoarea argăselii.
Lohfeuer, *-s, -, n.*, **Lohflamme**, *-n, f.* văpaie, pară, pălăiaie, vâlvătaie.
lohgar *adj.* tăbăcit vegetal (cu scoarță de stejar), argăsit.
Lohgare *f. sg.* tăbăcit, argăsit vegetal.
Lohgerber, *-s, -, m.* tăbăcar de piei groase și solide.
Lohgerberei, *-en, f.* **1.** *sg.* tăbăcit. **2.** (atelier de) tăbăcărie.
Lohgrube, *-n, f. (tăb.)* dubă.
Lohkuchen, *-s, -, m. (tăb.)* turtă de scoarță de argăsit.
Lohmehl, *-(e)s, n. sg. (tăb.)* făină de scoarță (de stejar).
Lohmühle, *-n, f. (tăb.)* moară de coajă.
Lohn, *-(e)s, Löhne, m* **1.** salariu, simbrie, leafă, plată; soldă; **festgesetzter ~** salariu stipulat, stabilit; **gleitender ~** salariu mobil; **tariflicher ~** salariu tarifar, contractual; **gleichen ~ für gleiche Leistung** la muncă egală salariu egal; **die Löhne auszahlen** a plăti salariile; **die Löhne herabsetzen** a scădea salariile; **für ~ arbeiten** a fi salariat; **bei jm. in ~ stehen** a fi angajatul, salariatul cuiva. **2.** răsplată, recompensă; **wie die Arbeit, so der ~** cum e munca, și răsplata; **er hat schlimmen ~ empfangen** a pățit-o rău; **ich tat es nicht um ~** n-am făcut-o din interes; **um Gottes ~** din bunăvoință, de pomană; **zum ~e seines Fleißes** ca răsplată a sârguinței sale; **Undank ist der Welt ~** fă bine și așteaptă rău.
Lohn|ab|bau, *-(e)s, m. sg.* reducere, scădere a salariilor.
lohn|abhängig *adj.* dependent de salariu.
Lohn|abkommen, *-s, -, n.* convenție salarială.
Lohn|abrechnung, *-en, f.* decont al salariului.
Lohn|abschlüsse *pl.* acorduri salariale.
Lohn|abzug, *-(e)s, -züge, m.* reținere din salariu.
Lohn|angleichung, *-en, f.* nivelare a salariilor.
Lohn|anhebung, *-en, f.* creștere a salariului.
Lohn|anpassung, *-en, f.* reajustare a salariului.
Lohn|an|stieg, *-(e)s, -e, m.* v. Lohnanhebung.
Lohn|arbeit *f. sg.* muncă salariată.
Lohn|arbeiter, *-s, -, m. (ec.)* **1.** muncitor salarizat. **2.** salariat.
Lohn|aufwand, *-(e)s, m. sg.* cheltuieli salariale.
Lohn|ausfall, *-(e)s, -fälle, m.* neplată sau neprimire (temporară) a salariului (pentru o muncă neefectuată).
Lohn|ausgleich, *-(e)s, -e, m.* plată a diferenței între ajutorul de boală și salariul mediu.
Lohn|ausgleichung, *-en, f.* compensație salarială, echivalare a salariului.
Lohn|auszahlung, *-en, f.* plată a lefurilor, a salariilor.
Lohnbegriff, *-(e)s -e, m. (ec.)* categorie de salarizare.
Lohnberechnung, *-en, f.* calculare a salariului.
Lohnbescheinigung, **Lohnbe|stätigung**, *-en, f.* adeverință de salariu.
Lohnbewegung, *-en, f. (ec.)* luptă a muncitorilor pentru mărirea salariilor; mișcări ale salariaților (pentru revendicări salariale).
lohnbezogen *adv.* proporțional cu salariul.
Lohnbuch, *-(e)s, -bücher, n.* livret, carnet de salariu.
Lohnbuch|halter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* contabil(ă) în secția salarii.
Lohnbüro, *-s, -s, n.* birou, serviciu de salarii.
Lohndiener, *-s, -, m.* salariat casnic, angajat ocazional; om de serviciu plătit cu ora.
Lohndienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu plătit cu ora.
Lohndrift, *-en, f.* clivaj salarial.
Lohndruck, *-(e)s, m. sg.* presiune asupra salariului.
Lohndrücker, *-s, -, m.* forță de muncă ieftină folosită pentru scăderea salariilor.
Lohn|einkommen, *-s, n. sg.* venit salarial.
Lohn|ein|sparungen *pl.* economii salariale.
Lohn|empfänger, *-s, -, m.* angajat, salariat.
lohnen, *lohnte, gelohnt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(jm. etwas)* a răsplăti, a recompensa (pe cineva pentru ceva); **mit Undank ~** a răsplăti cu lipsă de recunoștință; **Gott wird es dir** (sau **dir's**) **~** Dumnezeu are să te răsplătească. **2.** *(înv.)* a plăti (cuiva), a salariza (pe cineva). **II.** *intr.* și *tr.* **1.** a raporta, a aduce; **wie viel** (sau **was**) **lohnt diese Arbeit?** cât (sau ce) aduce această lucrare? **2.** și *refl.* a merita, a face; **es lohnt (sich) nicht** nu merită; *(impers., în expr.)* **es lohnt die Mühe** sau (cu *gen.*) **der Mühe** face, merită osteneala, efortul.
löhnen, *löhnte, gelöhnt, vb. (h) tr.* a plăti leafă, salariu, soldă.
lohnend I. *part. prez.* de la lohnen. **II.** *adj.* avantajos, favorabil, profitabil, folositor, care face, bine plătit; **das war keine ~e Arbeit** nu era o muncă avantajoasă; **zu ~em Preise verkaufen** a da la un preț avantajos.
lohnenswert *adj.* care merită, util.
Löhner, *-s, -, m.* ziler.
Lohn|er|höhung, *-en, f.* mărire a salariului, a salariilor.
Lohnfolgekosten, *pl.* costuri salariale deduse.
Lohnfonds [-'fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m.* fond de salarii.
Lohnfonds|zuwachs [-fɔ̃:-], *-es, m. sg.* creștere a fondului de salarii.
Lohnforderung, *-en, f.* revendicare referitoare la salarii.
Lohnfort|zahlung, *-en, f.* plată în continuare a salariului.
Lohnfrage, *-n, f.* problemă, chestiune a salarizării.
Lohnfuhrwerk, *-(e)s, -e, n.* trăsură, camion de piață.
Lohngefüge, *-s, n. sg.*, **Lohnge|staltung** *f. sg.* sistem de salarizare.
Lohngemeinkosten *pl.* cheltuieli indirecte de salarizare.
Lohngleich|heit *f. sg.* egalitate de salarii.
Lohngruppe, *-n, f.* categorie de salarizare.
Lohngruppenkatalog, *-s, -e, m. (ec.)* catalog, tabel al grupelor tarifare de salarii.
Lohnherabsetzung, *-en, f.* reducere a salariilor.
Lohnherr, *-n, -(e)s, m.* patron, stăpân.
Lohn|index, *-(e)s, -e* (și *-indizes* sau *-indices), m.* indice al salariilor.
Lohnkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă pentru mărirea salariilor.
Lohnklasse, *-n, f.* clasă, categorie de salarizare.
Lohnklatscher, *-s, -, m.* om plătit să aplaude (la teatru).
Lohnknecht, *-(e)s, -e, m.* servitor, slugă (plătit cu ziua).
Lohnknechtschaft *f. sg.* sclavie salarizată.
Lohnkommission, *-en, f.* comisie de salarizare.
Lohnkonflikt, *-(e)s, -e, m.* conflict (între patron și muncitori) în legătură cu salarizarea.
Lohnkosten *pl. (ec.)* costuri cu salarii (ale mâinii de lucru).
Lohnkürzung, *-en, f.* reducere a salariilor; reținere din salariu.
Lohnkutsche, *-n, f.* **1.** birjă. **2.** *(reg.)* taxi.
Lohnkutscher, *-s, -, m.* birjar.
Lohnlakai, *-en, -en, m.* lacheu angajat ocazional.
Lohnleitlinien [-niən] *pl.* reglementări privind salariile.
Lohnliste, *-n, f.* stat de salarii.
Lohnmäßigung, *-en, f.* austeritate salarială.
Lohn|nachzahlung, *-en, f.* plată a restanțelor din salariu.
Lohn|niveau [-nivo:], *-s, -s, n.* nivel salarial.
Lohnpause, *-n, f.* renunțare temporară la măriri de salariu.
Lohnpfändung, *-en, f.* sechestrare a salariului.
Lohnpolitik, *-en, f.* politică de salarizare.
Lohnquote, *-n, f.* pondere a veniturilor salariale în venitul național.
Lohnraub, *-(e)s, m. sg.* jefuirea muncitorilor (de către patroni) prin reducerea salariilor.
Lohnrechnung, *-en, f.* contabilitatea costurilor de personal, contabilitatea salariilor.
Lohnrecht, *-(e)s, n. sg.* legislație cu privire la salarizare.
lohnrechtlich *adj. (jur.)* privitor la legislația salarizării.
Lohnregelung, *-en, f.* reglementare a salarizării.
Lohnrunde, *-, -n, f.* fază de negociere salarială.
Lohnsatz, *-es, -sätze, m. (ec.)* tarif de salarizare.
Lohnsenkung, *-en, f.* micșorare, scădere a salariilor.
Lohnskala, *-skalen, f.* scară de salarizare.
Lohnsklave [-və], *-n, -n, m.* sclav al salariului, muncitor (salariat) exploatat.
Lohnsklaverei *f. sg.* v. Lohnknechtschaft.
Lohn|spanne, *-n, f.* marjă salarială.
Lohn|staffelung, *-en, f.* diferențiere a salariilor.
Lohn|steuer, *-n, f.* impozit pe salariu.
Lohn|steigerung, *-en, f.* creștere a salariului.
Lohn|steuer|ausgleich, *-(e)s, -e, m.* restituire a impozitului pe salariu plătit în plus.
Lohn|steuerkarte, *-n, f.* certificat cu datele personale pentru calculul impozitului pe salariu.
Lohn|stopp, *-s, m. sg.* înghețare a salariilor, suspendare a majorării salariilor.
Lohn|streifen, *-s, -, m.* v. Lohnzettel.
Lohn|streik, *-(e)s, -e* (și *-s), m.* grevă pentru mărirea salariilor.
Lohn|stufe, *-n, f.* v. Lohnklasse.
Lohntabelle, *-n, f.* grilă de salarizare.
Lohntag, *-(e)s, -e, m.* zi de plată a salariilor.
Lohntüte, *-n, f. (fam.)* plic cu salariu.
Löhnung, *-en, f.* **1.** soldă (mai ales a subofițerilor și a trupei). **2.** *sg.* plată a soldei.
Löhnungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de plată a soldei.
Löhnungs|termin, *-s, -e, m.* termen de plată a soldei.
Lohnver|einbarung, *-en, f.* acord, învoială asupra salariilor.
Lohnver|hältnisse *pl.* condiții de salarizare.
Lohnver|handlung, *-en, f.* tratative (între muncitori și patroni) privitoare la salarizare.
Lohnver|rechnung, *-en, f.* decontare, calculare a salariului.
Lohnverschlechterung, *-en, f.* reducere a salariilor.
Lohnverteilung, *-en, f.* distribuire a salariilor.
Lohnvertrag, *-(e)s, -träge, m.* v. Lohnvereinbarung.
Lohnzahlung, *-en, f.* plată a salariilor.
Lohnzettel, *-s, -, m.* fișă de calcul al salariului, fluturaș.
Lohnzulage, *-n, f.*, **Lohnzuschlag**, *-(e)s, -schläge, m.* spor, adaos la salariu.
Lohrinde, *-n, f. (tăb.)* argăseală, scoarță, coajă (de stejar, castan etc.) folosită pentru tăbăcitul pieilor.
lohrot *adj.* roșu ca para focului.
Lohwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de stejar (sau cer).
Loipe, *-n, f. (sport)* pistă pentru schi de fond.
Lok, *-s, f. (fam) presc.* de la Lokomotive locomotivă.
lokal *adj.* local; **~e Organe** autorități locale; **~e Betäubung** anestezie locală; **~es Netzwerk** rețea locală.
Lokal, *-s, -e, n.* **1.** local; încăpere; sală. **2.** local, restaurant, birt.
Lokal|anästhesie, *-n* [-zi:ən], *f. (med.)* anestezie locală.
Lokal|anzeiger, *-s, m.* ziar, gazetă local(ă).
Lokal|augenschein, *-(e)s, -e, m. (jur.)* constatare, descindere la fața locului; **gerichtlicher ~** constatare, descindere judiciară la fața locului.
Lokal|ausgabe, *-n, f.* ediție locală (a unui ziar).
Lokalbahn, *-en, f. (ferov.)* cale ferată locală; tren local.
Lokalbedarf, *-(e)s, m. sg.* necesitate locală.
Lokalbe|hörde, *-n, f.* autoritate locală.
Lokalbericht, *-(e)s, -e, m.* cronică locală (la un ziar).
Lokalbesichtigung, *-en, f.* constatare la fața locului.
Lokalblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie locală, ziar local.
Lokalcharakter [-ka-], *-s, m. sg.* specific al locului, caracteristică locală.
Lokaldampfer, *-s, -, m. (mar.)* vaporaș pentru curse locale.
Lokale, *-n (ein Lokales), n. sg. (în expr.)* **Lokales** știri locale.
Lokal|er|hebung, *-en, f.* **1.** răscoală locală. **2.** *(jur.)* inspecție, cercetare la fața locului.
Lokalfarbe *f. sg.* culoare locală, colorit local.
Lokalfrage, *-n, f.* **1.** chestiune privitoare la un local. **2.** problemă locală.
Lokalgut, *-(e)s, -güter, n.* marfă pentru comerțul local.
Lokalien [-liən] *pl. (com.)* localuri pentru prăvălii.
Lokalisation *f. sg.* v. Lokalisierung.

lokalisierbar *adj.* localizabil.
lokalisieren, *lokalisierte, lokalisiert, vb. (h) tr.* a localiza.
Lokalisierung, *-en, f.* localizare.
Lokalität, *-en, f.* **1.** localitate. **2.** încăpere, sală (la restaurant, club etc.), local.
Lokalkenntnis, *-se, f.* cunoaştere a particularităţilor, a condiţiilor locale.
Lokalkolorit, *-(e)s, -e, n.* v. Lokalfarbe.
Lokalkommission, *-en, f.* comisie locală.
Lokalmiete, *-n, f.* chirie a localului.
Lokalnachricht, *-en, f.* ştire locală.
Lokal|organ, *-s, -e, n.* v. Lokalblatt.
Lokal|organisation, *-en, f.* organizaţie locală.
Lokalpatriotismus, *-, m. sg.* patriotism local.
Lokalpolizei, *-en, f.* poliţie locală.
Lokalpreis, *-es, -e, m.* preţ local.
Lokalrunde, *-n, f.* o bere (un rachiu) la toată lumea (din local).
Lokalsachver|ständige, *-n, -n (ein Lokalsachverständiger), m.* expert local.
Lokalsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziţie circumstanţială de loc.
Lokalseite, *-n, f.* pagină (a unui ziar) cu ştiri locale.
Lokal|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent local.
Lokaltarif, *-s, -e, m. (ec.)* tarif local (de salarizare, taxe, preţuri etc.).
Lokalteil, *-(e)s, -e, m.* v. Lokalseite.
Lokaltermin, *-s, -e, m. (jur.)* înfăţişare, dezbatere la faţa locului.
Lokalverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicţie de a (mai) intra într-un local.
Lokalver|hältnisse *pl.* situaţie locală, condiţii locale.
Lokalverkehr, *-(e)s, m. sg.* trafic, circulaţie local(ă).
Lokalzeit, *-en, f.* oră locală.
Lokalzeitung, *-en, f.* v. Lokalblatt.
Lokalzug, *-(e)s, -züge, m.* v. Lokalbahn.
Lokatar, *-s, -e, m. (înv.)* locatar, chiriaş.
Lokation, *-en, f.* **1.** indicare a locului; localizare. **2.** repartizare. **3.** închiriere.
Lokativ şi **Lokativ**, *-s, -e, m. (gram.)* (caz) locativ.
Lokator, *-s, -toren, m.* **1.** conducător al unui grup de colonişti. **2.** persoană care arendează, închiriază.
Lokführer, *-s, -, m. presc.* de la Lokomotivführer mecanic de locomotivă.
Loki, *-s, f. (elv.) presc.* de la Lokomotive locomotivă.
Lokofracht, *-en, f. (com.)* cheltuieli de transport local.
Lokomobile, *-n, f.,* locomobilă.
Lokomotivbahn, *-en, f. (ferov.)* cale ferată cu tracţiune mecanică.
Lokomotivbegleitpersonal, *-s, n. sg. (ferov.)* personal însoţitor de pe locomotivă.
Lokomotivbekohlungs|anlage, *-n, f. (ferov.)* instalaţie de alimentare cu cărbuni a locomotivei.
Lokomotivbrigade, *-n, f. (ferov.)* brigadă de reparat locomotive.
Lokomotivdampfmaschine, *-n, f. (ferov.)* motor de locomotivă cu aburi.
Lokomotive [-və], *-n, f.* **1.** locomotivă; **elektrische** ~ locomotivă electrică; ~ **für den Fernverkehr** locomotivă pentru traficul pe distanţe mari; **dieselelektrische** ~ locomotivă Diesel electrică. **2.** tractor cu aburi.
Lokomotivführer, *-s, -, m.* mecanic de locomotivă.
Lokomotivhebekran, *-(e)s, -kräne, m. (ferov.)* macara de locomotive.
Lokomotivheizer, *-s, -, m. (ferov.)* fochist de locomotivă.
Lokomotivmontierungswerk|statt, *-stätten*, **Lokomotivmontierungswerk|stätte**, *-n, f. (ferov.)* atelier de montaj pentru locomotive.
Lokomotivremise, *-n, f. (ferov.)* depou, remiză de locomotive.
Lokomotivreparaturwerk|stätte, *-n, f. (ferov.)* atelier de reparat locomotive.
Lokomotivschuppen, *-s, -, m. (ferov.)* v. Lokomotivremise.
Lokomotivwechselbahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* staţie, gară de schimbare a locomotivei.
Lokomotivwerk|statt, *-stätten, f. (ferov.)* atelier de locomotive.
lokomotorisch *adj.* **1.** locomotor. **2.** mobil, mişcător.
Loko|stand, *-(e)s, -stände, m.* situaţie locală.
Lokotenenz, *-en, f. (înv.)* locotenenţă.
Lokoverkehr, *-s, m. sg.* **1.** v. Lokalverkehr. **2.** tranzacţie cu livrare imediată.
Lokoware, *-en, f.* marfă care poate fi livrată pe loc.
Lokus, *-, - (şi -se), m. (fam.)* closet, privată.
Lolch, *-(e)s, m. sg.*, **Lolchgras**, *-es, n. sg. (bot.)* zizanie *(Lolium perenne* L.).
Löli, *-s, -, m. (elv.)* prostănac, nerod.
Lolli, *-s, -s, m.* **1.** bomboană pe băţ **2.** suzetă.
Lombard, *-(e)s, -e, m.* (sau *n.) (com.)* **1.** lombard. **2.** *(reg.)* munte de pietate, casă de amanet.
Lombard|darlehen, *-s, -, n.* amanetare.
Lombardgeschäft, *-(e)s, -e, n.* lombardare pe termen scurt.
lombardieren, *lombardierte, lombardiert, vb. (h) tr. (com.)* **1.** a lombarda. **2.** a amaneta, a pune în gaj, a ipoteca.
Lombardierung, *-en, f. (com.)* **1.** lombardare. **2.** amanetare.
lombardisch *adj.* din, despre Lombardia.
Lombardkredit, *-(e)s, -e, m.* credit lombard.
Lombardschein, *-(e)s, -e, m. (com.)* bilet, adeverinţă de lombardare.
Lomber, *-s, m. sg.* lombru (joc de cărţi).
Lompenzucker, *-s, m. sg.* zahăr în căpăţâni.
Longdrink, *-s, -s, m.* băutură alcoolică cu apă minerală, suc de fructe şi cuburi de gheaţă.
Longe ['lõ:ʒə], *-n, f.* **1.** pripon, funie pentru dresajul cailor în manej. **2.** funie de siguranţă **a)** pentru cei ce învaţă înotul; **b)** pentru acrobaţi începători.
longieren [-'ʒi:-], *longierte, longiert, vb. (h) tr.* a dresa (un cal) la pripon.
Longimetrie [-gi-] *f. sg.* măsurare a lungimilor.
longitudinal *adj.* longitudinal.
Longitudinalschwingung, *-en, f. (fiz.)* oscilaţie longitudinală.
Longseller, *-s, -, m.* carte vândută după un anumit timp.
Look [lUk], *-s, -s, m.* aspect, notă, fenomen al modei.
Looping ['lu:plŋ] *-s, -s, m.* (şi *n.) (av.)* luping.
Lorbeer, *-s, -en, m.* **1.** *(bot.)* dafin, laur *(Laurus nobilis).* **2.** *pl. (fig.)* lauri, glorie; **auf seinen ~en ausruhen** a se culca pe lauri; **~en ernten** a culege lauri.
Lorbeerbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Lorbeer **(1).**
Lorbeerblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie de dafin.
Lorbeerfrucht, *-früchte, f.* fruct de dafin.
Lorbeer|hain, *-(e)s, -e, m.* crâng, pădure de dafini.
Lorbeerkirsche, *-n, f. (bot.)* (laur-)cireş, (laur-)mălin *(Prunus laurocerasus).*
Lorbeerkranz, *-es, -kränze, m.* cunună de lauri.
Lorbeer|reis, *-es, -er, n.* mlădiţă, vlăstar de lauri.
Lorbeer|rose, *-n, f. (bot.)* laur american *(Kalmia latifolia).*
Lorbeerzweig, *-(e)s, -e, m.* ramură de laur.
Lorch, *-(e)s, -e, m.*, **Lorche**, *-n, f. (zool., reg.)* broască râioasă *(Bufonidae).*
Lorchel, *-n, f. (bot.)* zbârciog *(Helvella esculenta).*
Lord, *-s, -s, m.* lord (titlu de nobleţe în Anglia).
Lordschaft *f. sg.* titlu de nobleţe dat lorzilor; **Euere** ~ Înălţimea voastră.
Lore, *-n, f.* **1.** *(ferov.)* vagon descoperit, platformă, vagon pentru balast; vagonet. **2.** camion deschis, camion cu cutie basculantă. **3.** măsură pentru cărbuni (20 tone).
Loreley *f. sg.* **1.** *(mit.)* nimfa Lorelei. **2.** stâncă pe malul drept al Rinului la St. Goarshausen.
Lorgnette [lɔr'njɛtə], *-n, f.* lornietă, lornion.
Lori, *-s, -s, m. (zool.)* **1.** nume al mai multor specii de papagali *(Loriinae).* **2.** maki cu ochi de bufniţă *(Lorisidae).*
Lork, *-(e)s, Lörke, m. (zool., reg.)* v. Lorch.
Lorke, *-n, f. (reg.)* cafea slabă, proastă.
Lorokonto, *-s, -s* (şi *-konten* sau *-ti), n. (ec.)* cont deschis de o bancă pentru o altă bancă.
los I. *adj. (predicativ* şi *adverbial)* **1.** desfăcut, desprins, detaşat, degajat, liber, slobod (de o legătură sau constrângere); **von allen Ketten** ~ sau **aller Bande** ~ descătuşat, liber, slobod; **der Gefangene ist** ~ prizonierul e liber, a scăpat; **ein Knopf ist** ~ **a)** s-a rupt un nasture; **b)** s-a descheiat un nasture; *(fam.)* **bei dem ist eine Schraube** ~ acestuia îi lipseşte o doagă; **ich bin aller Sorgen** ~ am scăpat de toate grijile; *(fam.)* **ich bin mein Geld** ~ mi s-au dus banii, am prăpădit toţi banii; **den bin ich** ~ de ăsta am scăpat. **2.** *(în expr.)* **was ist da ~?** ce se întâmplă aici, ce-i aici? **mit dem ist nicht viel** ~ nu-i mare lucru de capul lui; **der hat was** ~ ăsta ştie ceva, nu-i prost; **da hat er etwas** ~ la asta se pricepe. **3.** *(reg.)* v. lose. **II.** *interj.* haide! înainte! dă-i drumul!
Los, *-es, -e, n.* **1.** soartă, destin, ursită; **ein trauriges** ~ o soartă tristă; **ein schweres** ~ **war ihm beschieden** i-a fost hărăzită o soartă amară. **2.** sorţi; **das** ~ **ist gefallen** zarurile au fost aruncate; **das** ~ **entscheiden lassen** a lăsa sorţii să decidă. **3.** loz, bilet de loterie; (şi *fig.)* **das große** ~ **ziehen** a trage lozul cel mare; a avea noroc, şansă; *(fam.)* **mein** ~ **ist als Niete herausgekommen** lozul meu n-a ieşit. **4.** (cotă) parte; porţiune, parcelă; lot. **5.** *(ec.)* o anumită cantitate de marfă.
los|ankern, *ankerte los, losgeankert, vb. (h) intr.* a ridica ancora.
los|arbeiten, *arbeitete los, losgearbeitet (du arbeitest los, er arbeitet los), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) elibera, a scăpa (pe cineva), a (se) răscumpăra prin muncă; a-şi dobândi libertatea cu greu. **II.** *intr.* **1.** a se apuca cu energie, cu elan de lucru. **2.** *(auf* cu *ac.)* a munci (pentru ceva, pentru un scop).
lösbar *adj.* **1.** rezolvabil, solubil, care se poate dezlega. **2.** *(fiz., chim.)* solubil. **3.** *(tehn.)* detaşabil.
Lösbarkeit *f. sg.* **1.** posibilitate de rezolvare, de soluţionare. **2.** *(fiz., chim.)* solubilitate.
losbekommen, *bekam los, losbekommen, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a reuşi să desprindă (ceva). **2.** a reuşi să scape, să elibereze, să răscumpere (pe cineva sau ceva).
losbinden, *band los, losgebunden (du bindest los, er bindet los), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) dezlega, a (se) desface.
losbitten, *bat los, losgebeten (du bittest los, er bittet los), vb. (h)* **I.** *tr.* a obţine prin rugăminţi eliberarea cuiva. **II.** *refl.* a-şi cere dezlegarea de o obligaţie.
losbrechen, *brach las, losgebrochen (du brichst los, er bricht los), vb.* **I.** *tr. (h)* a desprinde, a desface rupând. **II.** *intr. (s)* **1.** a izbucni; a începe, a porni cu violenţă; **das Gewitter bricht los** izbucneşte furtuna; **er lässt seinen Zorn** ~ îşi revarsă mânia.
losbrennen, *brannte los, losgebrannt, vb.* **I.** *tr. (h) (în expr.)* **einen Schuss** ~ a trage un foc. **II.** *intr. (s) (despre arme de foc)* a se descărca.
losbringen, *brachte los, losgebracht, vb. (h) tr.* v. losbekommen.
losbröckeln, *bröckelte los, losgebröckelt (ich bröck(e)le los), vb. (h) tr.* şi *(s) intr. (despre tencuială, ziduri, roci etc.)* a se desprinde fărâmiţându-se.
losbrüllen, *brüllte los, losgebrüllt, vb. (h) intr.* a începe să urle, să strige, a izbucni în ţipete, în urlete.
Losbuch, *-(e)s, -bücher, n. (în superstiţii)* carte din care se ghiceşte viitorul.
losbuchen, *buchte los, losgebucht, vb. (h) intr. (reg.)* a da în cărţi.
Lösch, *-, m. sg. (reg.)* praf de cocs.
Lösch|an|stalten *f. pl. (în expr.)* ~ **treffen** a lua măsuri pentru stingerea unui incendiu.
Lösch|apparat, *-(e)s, -e, m.* v. Löschgerät.
Lösch|arbeit, *-en, f.* acţiune de stingere a unui incendiu.
Lösch|arbeiter, *-s, -, m. (mar.)* docher, hamal în port.
löschbar *adj.* care se poate stinge, lichida, şterge.
Löschblatt, *-(e)s, -blätter, n.* sugativă.
Löschboot, *-(e)s, -e, n. (mar.)* şalupă de descărcare.
Lösche, *-n, f.* **1.** v. Löscheimer. **2.** cărbune praf; cenuşă de cazan, de locomotivă. **3.** frezil.
Lösch|eimer, *-s, -, m.* găleată de pompier, de incendiu.
Lösch|einrichtung, *-en, f.* instalaţie pentru stingerea incendiilor.
löschen[1], *löschte, gelöscht, vb. (h) tr.* **1.** a stinge (focul, lumina). **2.** a potoli; **den Durst** ~ a potoli, a stinge setea. **3.** *(jur., ec.)* a stinge, a plăti (o datorie); a radia (o ipotecă, o firmă); a amortiza. **4.** *(inform.)* a şterge, a anula; **aus Versehen** ~ a şterge din greşeală. **5.** a stinge (varul). **6.** (şi *intr.)* a usca (cu sugative), a suge; **das Papier löscht (die Tinte)** hârtia absoarbe (cerneala).
löschen[2], *löschte, gelöscht, vb. (h) tr. (mar.)* a descărca (o navă); a debarca (mărfurile); **ein Schiff** ~ a descărca o navă, o corabie.

löschen[3], *losch, geloschen (du lischst, er lischt), vb. (s) intr. (poet.)* a se stinge; **die Flamme lischt** flacăra se stinge; *(fig.)* **das Leben lischt** viața se stinge.
Löscher, *-s, -, m.* **1.** pompier. **2.** v. Löschgerät. **3.** tampon de (hârtie) sugativă. **4.** v. Löschhorn.
Löschfahrzeug, *-es, -e, n.* autopompă, mașină de pompieri.
Löschfass, *-es, -fässer, n.* **1.** saca de pompieri. **2.** butoi, cadă cu apă pentru răcirea metalelor incandescente.
Löschgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(mar.)* taxă de descărcare a mărfurilor. **2.** bani amortizați.
Löschgerät, *-(e)s, -e, n.* extinctor, stingător.
Löschgrube, *-n, f.* **1.** varniță; groapă de stins var. **2.** *(ferov.)* groapă de cenușă.
Lösch|hafen, *-s, -häfen, m.* port de descărcare.
Lösch|horn, *-(e)s, -hörner,* **Lösch|hütchen**, *-s, -, n.* căciuliță de stins lumânările.
Löschkalk, *-(e)s, m. sg.* var stins.
Löschkohle, *-n, f.* **1.** mangal. **2.** *(mine.)* praf de cărbune rămas de la abataj.
Löschkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap de ștergere (la magnetofoane).
Löschkosten *pl.* costuri de descărcare.
Löschmannschaft, *-en, f.* echipă de pompieri.
Löschpapier, *-s, -e, n.* (hârtie) sugativă.
Löschplatz, *-es, -plätze, m. (mar.)* debarcader pentru mărfuri.
Löschsand, *-(e)s, m. sg.* nisip pentru stingerea incendiilor mici.
Lösch|schutz, *-es, m. sg. (inform.)* protecție împotriva anulării.
Löschtaste, *-n, f. (inform.)* tastă de ștergere.
Löschturm, *-(e)s, -türme, m.* turn al pompierilor.
Löschung[1], *-en, f.* **1.** amortizare. **2.** anulare, ștergere. **3.** *(jur., ec.)* stingere de datorii; radiere (de ipoteci, de firme). **4.** stingere.
Löschung[2], *-en, f. (mar.)* descărcare (a vaporului), debarcare (a mărfurilor).
Löschungshafen, *-s, -häfen, m. (mar.)* port de descărcare.
Löschvor|richtung, *-en, f.* **1.** *(autom.)* dispozitiv de ștergere (la magnetofon). **2.** *(electr., tel.)* dispozitiv de stingere (a scânteilor). **3.** *(mar.)* instalație de descărcare.
Löschwagenlok, *-s, f.* locomotivă pentru vagonete de transport.
Löschwasser, *-s, n. sg.* apă folosită pentru stingerea incendiilor.
Löschwedel, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* mătură de stropit cărbunele. **2.** *(reg.)* pămătuf de curățat sticla de lampă.
Löschwiege, *-n, f.* suport de sugativă.
Löschzeit, *-en, f. (mar.)* timp de încărcare, de descărcare.
Löschziegel, *-s, -, m. (constr.)* cărămidă de zgură.
Löschzug, *-(e)s, -züge, m.* detașament de pompieri.
losdonnern, *donnerte los, losgedonnert, vb. (h) intr.* **1.** *(despre tunet)* a izbucni, a porni. **2.** *(fig.; gegen)* a tuna și fulgera (împotriva cuiva). **3.** *(s) (despre motociclete, automobile etc.)* a porni (cu viteză) pocnind, trosnind.
losdrehen, *drehte los, losgedreht, vb. (h) tr.* a desprinde răsucind; a deșuruba.
losdrücken, *drückte los, losgedrückt, vb. (h) intr.* a apăsa pe trăgaciul armei, a slobozi (arma).
losdürfen, *durfte los, losgedurft (ich darf los, du darfst los, er darf los), vb. (h) intr.* a avea voie să pornească, să plece.
lose *adj.* **1.** liber, slobod; larg; destins, desfăcut, desprins; **~s Haar** păr despletit; **~ Haltung a)** poziție «în repaus»; **b)** poziție neglijentă, lejeră; **mit ~n Zügeln** cu hățurile slăbite; **eine ~ Kupplung** un acuplaj slab; **~ werden** a se slăbi, a se desface; *(adverbial)* **~ binden** a lega slab. **2.** *(despre mărfuri)* vărsat, neambalat; **~r Tee** ceai vărsat; **~r Zucker** zahăr vărsat. **3.** *(fig.)* ușor, ușuratic; *(pop.)* **ein ~s Maul** o gură slobodă; **~s Geschwätz** vorbe goale, palavre, trăncăneală. **4.** *(fig., fam.)* ușuratic, șmecher; **ein ~s Mädchen** (sau **Ding) a)** o șmecheriță; **b)** o fată ușuratică; **er ist ein ~r Vogel** nu e ușă de biserică; **~ Ware** lume ușuratică, neserioasă.
Lose[1], *-n, f. (reg.)* scroafă (cu purcei).
Lose[2], *-s, -, n. (mar.)* odgon moale, neîntins.
Loseblatt|ausgabe, *-n, f.* ediție în foi volante.
Lösegeld, *-(e)s, -er, n.* bani de răscumpărare.
los|eilen, *eilte los, losgeeilt, vb. (s) intr.* a porni în goană, în grabă.
los|eisen, *eiste los, losgeeist (du, er eist los) vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* **1.** a (se) curăța de gheață; **das Schiff eiste sich los** vaporul s-a desprins din gheață. **2.** *(fig., fam.)* a (se) elibera; a (se) smulge; a scăpa dintr-o încurcătură; **er eiste sich aus der peinlichen Lage los** a scăpat din încurcătură. **II.** *tr. (fig., fam.)* a obține cu greutate, a face rost cu greu (de bani).
Lösemittel, *-s, -, n.* **1.** *(med.)* expectorant. **2.** *(chim.)* dizolvant, solvent.
losen, *loste, gelost (du, er lost) vb. (h) intr.* **1.** a trage la sorți; a arunca sorții. **2.** *(reg.)* a trage cu urechea, a asculta.
lösen, *löste, gelöst (du, er löst) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a dezlega, a deznoda, a desface; **einen Knoten ~** a desface un nod; **die Kette ~** a dezlega lanțul; **den Schleim ~** a face să expectoreze; **der Wein löste ihm die Zunge** vinul i-a dezlegat limba. **2.** a anula, a rezilia; **eine Ehe ~** a divorța; **eine Verlobung ~** a desface, a strica o logodnă; **einen Kontrakt ~** a rezilia un contract. **3.** a dizolva; **Zucker in Wasser ~** a dizolva zahăr în apă. **4.** (și *mat.*) a rezolva; a soluționa; **ein Problem ~** a rezolva o problemă; *(mat.)* **eine Gleichung ~** a rezolva o ecuație; **Widersprüche ~** a aplana contradicții. **5.** a cumpăra; a răscumpăra; **eine Fahrkarte ~** a cumpăra un bilet de călătorie; **eine Geisel ~** a răscumpăra un ostatic. **6.** *(înv.)* a realiza, a încasa, a scoate (bani); **er hat nicht viel gelöst** n-a realizat, n-a scos mult; *(fam.)* **eine Tracht Prügel ~** a încasa o bătaie. **7.** *(reg.)* a descărca. **8.** *(mar.)* a debarca. **9.** *(reg.)* a drena. **II.** *intr.* a se bălega. **III.** *refl.* **1.** a se desface, a se dezlega. **2.** a slăbi; a se relaxa; **die Bande ~ sich** legăturile slăbesc. **3.** a se relaxa, a se destinde; a-și da drumul; **die Bewegungen ~ sich** mișcările se relaxează, se destind; **der Schmerz löste sich in Tränen** durerea i s-a revărsat într-un potop de lacrimi. **4.** (și *fig.*) a se dizolva; a se desface; **die Gruppe hat sich gelöst** grupul s-a dizolvat, s-a împrăștiat; **er löste sich aus der Gruppe** a plecat, s-a desprins din grup. **5.** *(despre arme de foc)* a se trage; **ein Schuss löste sich** s-a tras un foc.
Los|entscheid, *-(e)s, -e, m.* hotărâre prin sorți.
Löserück|stand, *-(e)s, -stände, m. (fiz., chim.)* reziduu insolubil.
Lösetaste, *-n, f. (tehn.)* clapă declanșatoare, buton de eliberare.
losfahren, *fuhr los, losgefahren (du fährst los, er fährt los), vb. (s) intr.* **1.** a porni, a pleca, a se pune în mișcare (cu un vehicul); **fahr los!** pornește! dă-i drumul! *(auf* cu *ac.)* a se îndrepta (spre ceva); **auf den Wald ~** a se îndrepta spre pădure. **2.** *(auf jn.)* a se repezi, a se năpusti (asupra cuiva). **3.** *(fig., fam.)* a porni, a începe; **fahr los!** dă-i drumul, povestește! **4.** *(fig.)* a-și da drumul furiei, supărării.
losfeuern, *feuerte los, losgefeuert, vb. (h)* **I.** *tr.* a descărca (o armă). **II.** *intr. (auf jn.)* a trage cu arma (asupra cuiva), a deschide focul.
losfliegen, *flog los, losgeflogen, vb. (s) intr.* **1.** a porni în zbor. **2.** a se îndrepta în zbor spre ceva.
losgeben, *gab los, losgegeben (du gibst los, er gibt los), vb. (h) tr.* a da drumul, a libera.
losgehen, *ging los, losgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a porni (la drum pe jos). **2.** *(auf jn.)* a se năpusti (asupra cuiva); *(fig.)* **auf ein Ziel ~** a urmări (neabătut) un țel. **3.** a se dezlega; a se deschide; a se desface; a se desprinde; a se deznoda. **4.** *(despre arme)* a se descărca. **5.** *(impers.)* a începe; **es geht los!** începe! **6.** *(impers., fam.)* a se întâmpla, a se petrece; **was geht hier los?** ce se întâmplă aici? ce-i aici?
losgeschossen **I.** *part. trec.* de la losschießen. **II.** *interj.* dă-i drumul! zi-i (pe nume)!
Losgröße, *-n, f. (ec.)* număr de articole de aceeași fabricație; **optimale ~** serie optimă de aceeași fabricație; **wirtschaftliche ~** serie economică de articole de aceeași fabricație.
losgürten, *gürtete los, losgegürtet (du gürtest los, er gürtet los), vb. (h) tr.* a descinge; a desface catarama, a scoate chinga (calului).
loshaben, *hatte los, losgehabt (ich habe los, du hast los, er hat los), vb. (h) tr. (fam.)* a fi priceput, versat; **im Klavierspielen hat er etwas los** se pricepe la cântatul la pian, e tare la pian.
loshacken, *hackte los, losgehackt, vb. (h) intr. (fam.)* a reproșa, a începe să facă reproșuri.
loshaken, *hakte los, losgehakt, vb. (h) tr.* a desprinde (din cui, din cârlig); a detașa.
loshalftern, *halfterte los, losgehalftert, vb. (h) tr.* a scoate căpăstrul (calului).
loshauen, *hieb los, losgehauen (du haust los, er haut los), vb. (h)* **I.** *tr.* a desface tăind, lovind. **II.** *intr.* a porni, a începe să lovească; **auf jn. ~** a tăbărî asupra cuiva cu bătaia, a da fără milă în cineva.
loshelfen, *half los, losgeholfen (du hilfst los, er hilft los), vb. (h) intr. (jm.)* a ajuta (pe cineva) să scape.
loshetzen, *hetzte los, losgehetzt (du, er hetzt los), vb. (h) tr.* a asmuți, a ațâța (câinii).
losheulen, *heulte los, losgeheult, vb. (h) intr. (fam.)* a începe să urle, să plângă.
Loshieb, *-(e)s, -e, m. (forest.)* tăiere de protecție în bande.
Losholz, *-es, -hölzer, n. (constr.)* traversă de fereastră, chempfer.
Loskauf, *-(e)s, -käufe, m.* răscumpărare.
loskaufen, *kaufte los, losgekauft, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) răscumpăra.
loskeilen, *keilte los, losgekeilt, vb. (h) tr. (tehn.)* a desface penele, clavetele.
losketten, *kettete los, losgekettet (du kettest los, er kettet los), vb. (h) tr.* a dezlega din lanț; a elibera din lanț(uri).
loskichern, *kicherte los, losgekichert, vb. (h) intr.* a chicoti.
losknallen, *knallte los, losgeknallt, vb. (h) intr. (fam.)* a începe să tragă, să pocnească, să bubuie, a detuna, a face explozie.
losknüpfen, *knüpfte los, losgeknüpft, vb. (h) tr.* a deznoda, a dezlega.
loskommen, *kam los, losgekommen, vb. (s) intr.* **1.** *(von)* a se desprinde, a se dezbăra, a se elibera; a scăpa (de ceva); **eher konnte ich nicht ~** n-am putut scăpa mai repede. **2.** *(auf)* a se îndrepta către, a se năpusti (asupra cuiva).
loskönnen, *konnte los, losgekonnt (ich kann los, du kannst los, er kann los), vb. (h) intr.* a putea scăpa, porni, pleca.
loskoppeln, *koppelte los, losgekoppelt (ich kopp(e)le los), vb. (h) tr.* a dezlega (câinii, caii etc.); a detașa; a decupla.
loskriegen, *kriegte los, losgekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a reuși să desprindă, să desfacă, să elibereze (ceva sau pe cineva). **2.** a reuși să scape (de cineva sau ceva). **3.** a reuși să vândă (ceva).
loskuppeln, *kuppelte los, losgekuppelt (ich kupp(e)le los), vb. (h) tr. (tehn.)* a detașa, a desface (un acuplaj), a decupla.
loslachen, *lachte los, losgelacht, vb. (h) intr.* a începe să râdă.
loslassen, *ließ los, losgelassen (du, er lässt los), vb. (h) tr.* **1.** a libera, a elibera, a pune în libertate, a da drumul, a slobozi; **lass mich los!** lasă-mă! dă-mi drumul! **diese Sache lässt mich nicht los** treaba asta nu-mi dă pace; *(fam.)* **einen Witz ~** a-i arde o glumă; **eine Rede ~** a da drumul la un discurs. **2.** a ceda; **nicht ~** a nu ceda, a nu se lăsa, a se ține tare.
Loslassung *f. sg.* liberare, punere în libertate.
loslaufen, *lief los, losgelaufen (du läufst los, er läuft los), vb. (s) intr.* a porni în fugă; *(auf* cu *ac.)* a se îndrepta în fugă (spre ceva sau cineva).
loslegen, *legte los, losgelegt, vb. (h) intr. (fam.; mit.)* **1.** a începe (brusc și cu forță); a porni (o treabă, să vorbească etc.), a-i da drumul; **leg los!** zi-i, dă-i drumul! **2.** *(gegen)* a izbucni (împotriva cuiva).
löslich *adj. (fiz.)* solubil.
Löslichkeit *f. sg. (fiz., chim.)* solubilitate.
Löslichkeitskurve [-və și -fə], *-n, f. (fiz., chim.)* curbă de solubilitate.
loslösen, *löste los, losgelöst (du, er löst los), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) despărți, a (se) separa; a (se) desprinde, a (se) desface, a (se) dezlega, a (se) dezlipi; **ich konnte mich kaum aus seinen Armen ~** abia am reușit să mă desprind din brațele sale.
Loslösung, *-en, f.* desprindere, despărțire, separare, dezlegare.
loslöten, *lötete los, losgelötet (du lötest los, er lötet los), vb. (h) tr.* a dezlipi, a desprinde (cu un aparat de sudat).
losmachen, *machte los, losgemacht, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) dezlega, a (se) deznoda, a (se) desprinde. **2.** *(fig.)* a (se) elibera, a (se) dezbăra; a (se) emancipa.
Losmachung *f. sg.* **1.** desfacere, desprindere. **2.** *(fig.)* eliberare, scăpare; emancipare.
losmäulig *adj. (fam.)* bârfitor; slobod la gură.
losmüssen, *musste los, losgemusst (ich muss los, du musst los, er muss los), vb. (h) intr.* a trebui să plece.
losnageln, *nagelte los, losgenagelt (ich nag(e)le los), vb. (h) tr.* a desprinde din cuie.

Losnummer, *-n, f.* număr de loz.
los|platzen, *platzte los, losgeplatzt (du, er platzt los), vb. (s) intr. (fam.)* a izbucni.
losprusten, *prustete los, losgeprustet (du prustest los, er prustet los), vb. (s) intr.* a bufni, a izbucni în râs.
losrasen, *raste los, losgerast (du, er rast los), vb. (s) intr.* **1.** a porni cu viteză. **2.** a se îndrepta cu viteză spre cineva sau ceva.
losrattern, *ratterte los, losgerattert, vb. intr.* **1.** *(h)* a începe să bubuie, a începe să tragă rafale. **2.** *(s) (despre vehicule)* a porni răpăind, zdrăngănind, huruind.
losreden, *redete los, losgeredet (du redest los, er redet los), vb. (h) intr.* a începe să vorbească.
losreißen, *riß los, losgerissen (du, er reißt los), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) rupe, a (se) smulge, a (se) smuci; **der Hund riss sich von der Kette los** câinele s-a smuls din lanț.
losrennen, *rannte los, losgerannt, vb. (s) intr.* a porni în fugă.
Losrolle, *-n, f. (tehn.)* scripete mobil.
Löss, *Lösses, Lösse* și *(elv.)* **Löß**, *-es, -e, m. (geol.)* loess.
los|sagen, *sagte los, losgesagt, vb. (h) refl. (von)* a se desolidariza (de cineva sau ceva), a dezavua (pe cineva), a se lepăda (de cineva), a renega (pe cineva).
Los|sagung *f. sg.* desolidarizare, dezavuare, lepădare, renegare.
Lössboden și **Lößboden**, *-s, -böden, m. (geol.)* pământ din loess.
Los|scheibe, *-n, f. (mec.)* roată de transmisie liberă.
los|schicken, *schickte los, losgeschickt, vb. (h) tr.* a expedia, a trimite.
losschieben, *schob los, losgeschoben, vb. (h) tr. (fam.)* a porni, a pleca; **schieb endlich los!** cară-te odată!
los|schießen, *schoss los, losgeschossen (du, er schießt los), vb. intr.* **I.** *(h)* **1.** a începe să tragă (cu arma), a descărca (o armă). **2.** *(fam.)* a-i da drumul; **nun schieß los!** ei, începe! dă-i drumul! **II.** *(s)* **1.** a pleca în goană, glonț, ca din praștie, ca din pușcă. **2.** *(auf* cu *ac.)* a se năpusti, a se repezi (la cineva sau ceva).
los|schimpfen, *schimpfte los, losgeschimpft, vb. (h) intr.* a începe să ocărească, să înjure.
los|schlagen, *schlug los, losgeschlagen (du schlägst los, er schlägt los), vb. (h)* **I.** *intr.* a lovi, a bate; a începe bătaia, lupta; **auf jn.** ~ a da fără milă în cineva; **gegen jn.** ~ a ataca pe cineva, a lovi în cineva. **II.** *tr.* **1.** a desface prin lovituri. **2.** a desface (marfa), a vinde; **eine Ware** ~ a vinde o marfă (pe un preț redus).
los|schnallen, *schnallte los, losgeschnallt, vb. (h) tr.* a descătărăma, a desface din catarame.
los|schneiden, *schnitt los, losgeschnitten (du schneidest los, er schneidet los), vb. (h) tr.* a desprinde, a detașa tăind.
los|schnüren, *schnürte los, losgeschnürt, vb. (h) tr.* a desface șireturile; a desface din șireturi.
los|schrauben, *schraubte los, losgeschraubt, vb. (h) tr.* a deșuruba; a desface din șuruburi.
los|segeln, *segelte los, losgesegelt (ich seg(e)le los), vb. (s) intr.* **1.** a porni cu o navă cu pânze; *(despre nave cu pânze)* a pleca, a porni. **2.** *(fam.; auf* cu *ac.)* a se îndrepta (spre cineva sau ceva).
lössig și **lößig** *adj. (geol.)* din loess.
Lösskindel și **Lößkindel**, *-s, -, n. (geol.)* concrețiune calcaroasă în loess, păpușă de loess.
Lösslehm, *-s, m. sg. (geol.)* argilă cu loess.
los|sollen, *sollte los, losgesollt* (și *lossollen) (ich soll los, du sollst los, er soll los), vb. (h) intr.* a trebui să plece, să pornească.
los|spannen, *spannte los, losgespannt, vb. (h) tr.* **1.** a deshăma (caii). **2.** a destinde (arcul).
los|sprechen, *sprach los, losgesprochen (du sprichst los, er spricht los), vb. (h) tr.* **1.** *(von)* a elibera, a dezlega (de obligații, îndatoriri, sarcini); *(rel.)* a ierta, a absolvi; **von den Sünden** ~ a ierta de păcate. **2.** *(ist.; în expr.)* **einen Lehrling** ~ a califica un ucenic; **einen Sklaven** ~ a elibera un sclav. **3.** *(jur.)* a achita.
Los|sprechung *f. sg.* **1.** eliberare, dezlegare (de obligații etc.); *(rel.)* iertare de păcate. **2.** *(ist.)* liberare (a unui sclav); calificare (a unui ucenic). **3.** *(jur.)* achitare.
los|sprengen, *sprengte los, losgesprengt, vb.* **I.** *tr. (h)* a sparge; a desprinde făcând să sară (în aer), să explodeze. **II.** *intr. (s)* a porni în galop; **auf jn.** ~ a năvăli în galop asupra cuiva.
los|springen, *sprang los, losgesprungen, vb. (s) intr.* **1.** a porni sărind, în salturi; **auf jn.** ~ a sări, a se năpusti asupra cuiva. **2.** a se desprinde plesnind, sărind.
los|spülen, *spülte los, losgespült, vb. (h) tr. (despre ape)* a lua cu sine, a târî, a spăla (un bolovan, o bucată de mal etc.).
Löss|sand, *-(e)s, m. sg.* nisip cu loess.
Löss|schicht și **Löß|schicht**, *-en, f. (geol.)* strat de loess.
los|stecken, *steckte los, losgesteckt, vb. (h) tr.* a desface, a desprinde din ace.
los|steuern, *steuerte los, losgesteuert, vb. (s) intr. (auf* cu *ac.; despre corăbii; fig. despre oameni)* a se îndrepta (spre).
los|stürmen, *stürmte los, losgestürmt,* **los|stürzen**, *stürzte los, losgestürzt (du, er stürzt los) vb. (s) intr.* a da năvală; a porni la atac; a porni vijelios; *(auf* cu *ac.)* a se năpusti, a tăbărî, (asupra cuiva sau a unui lucru).
Los|tag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi de schimbare a vremii. **2.** *pl.* cele douăsprezece nopți dintre Crăciun și Bobotează.
los|trennen, *trennte los, losgetrennt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) desprinde; a (se) desface; a (se) descoase; a (se) despărți.
Los|trennung *f. sg.* desprindere; separare; desfacere; despărțire.
los|treten, *trat los, losgetreten (du trittst los, er tritt los), vb. (h) tr.* a desprinde călcând; **eine Lawine** ~ a desprinde o avalanșă călcând pe zăpadă.
Los|trommel, *-n, f.* recipient pentru amestecarea lozurilor (la loterie).
Losung, *-en, f.* **1.** lozincă, cuvânt de ordine, deviză; *(mil.)* parolă. **2.** *(reg.)* sumă încasată zilnic într-un magazin. **3.** *(vân.)* lăsătură (a vânatului). **4.** tragere la loterie; tragere la sorți.
Lösung, *-en, f.* **1.** *sg.* dezlegare, desfacere, deznodare, dezlipire. **2.** *sg.* anulare; reziliere; **die** ~ **einer Ehe** desfacere a unei căsnicii. **3.** rezolvare; soluționare; soluție; **die** ~ **des Rätsels** dezlegarea ghicitorii; *(mat.)* **die** ~ **der Rechenaufgabe** rezolvarea problemei de aritmetică; **eine befriedigende** ~ **des Konfliktes** o soluționare acceptabilă a conflictului. **4.** *(fiz., chim.)* soluție; **gesättigte** ~ soluție saturată; **echte** ~ soluție reală. **5.** deznodământ. **6.** *(reg.)* venit, încasare, profit (bănesc).
Lösungs|ansatz, *-es, -sätze, m.* **1.** *(chim.)* precipitație, depunere a unei soluții. **2.** încercare de rezolvare.
Lösungsgeschwindigkeit, *-en, f. (ec.)* viteză, rapiditate de rezolvare.
Lösungsmittel, *-s, -, n. (fiz., chim.)* solvent, dizolvant.
Lösungsvermögen, *-s, n. sg. (fiz., chim.)* capacitate, grad de solubilitate.
Lösungswärme *f. sg. (fiz., chim.)* căldură de dizolvare.
Losungswort, *-(e)s, -e, n.* parolă; lozincă.
Lösungswort, *-(e)s, -wörter, n.* cuvânt de dezlegare a unei ghicitori.
loswerden, *wurde los (poet.* și *ward los), losgeworden (ich werde los, du wirst los, er wird los), vb. (s) tr.* a scăpa, a se descotorosi, a se debarasa (de cineva sau ceva); **eine Ware** ~ a vinde o marfă, a scăpa de o marfă.
loswickeln, *wickelte los, losgewickelt (ich wick(e)le los), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) descâlci, a (se) descurca. **2.** a (se) desface dintr-un ambalaj, din ceva strâns înfășurat.
loswinden, *wand los, losgewunden (du windest los, er windet los), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) desfășura, a (se) descâlci. **2.** *(fig.)* a se elibera strecurându-se, a (se) desprinde (printr-o mișcare șerpuitoare); **sie wand sich aus seinen Armen los** ea s-a eliberat, s-a desfăcut, s-a desprins din brațele lui.
loswollen, *wollte los, losgewollt* (și *loswollen) (ich will los, du willst los, er will los), vb. (h) intr.* a vrea să plece, să pornească.
Loszettel, *-s, -, m.* bilet de loterie.
losziehen, *zog los, losgezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* a desface, a scoate întinzând, trăgând. **II.** *intr. (s)* **1.** a se pune în mișcare, a porni, a o lua la drum. **2.** *(fam.)* a porni după aventuri. **3.** *(auf* cu *ac., gegen)* a porni (împotriva cuiva sau a ceva), a se năpusti (asupra), a ataca. **4.** *(fam.; über* cu *ac., gegen)* a vorbi de rău, a ataca, a critica, a bârfi (pe cineva) cu violență, cu patimă.
Lot, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(constr.)* fir cu plumb; cumpănă verticală; *(fam.)* **alles ist im** ~ totul e în regulă; **jn.** sau **etwas wieder ins** ~ **bringen** a readuce ordinea, a restabili echilibrul. **2.** *(mar.)* sondă (pentru măsurarea adâncimii apei). **3.** *(metal.)* aliaj de lipit metale. **4.** *(geom.)* perpendiculară; **ein** ~ **fällen** a duce o perpendiculară. **5.** *(vân.)* glonte; alică; **Kraut und** ~ praf de pușcă și gloanțe sau alice. **6.** *(înv.)* jumătate de uncie (greutate veche, 16,66 grame); **Freunde in der Not, gehen hundert auf ein** ~ prietenul la nevoie se cunoaște; **ihrer gehen hundert auf ein** ~ sunt lucruri fără valoare, fleacuri.
Lot|achse, *-n, f. (mat.)* axă verticală, perpendiculară.
Löt|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de lipit, de sudat.
lötbar *adj.* care poate fi sudat.
Lotblei, *-(e)s, -e, n.* v. Lot **(1, 2).**
Lötbrenner, *-s, -, m. (metal.)* arzător pentru lipit.
Löte, *-n, f. (tehn.)* sudură.
loten, *lotete, gelotet (du lotest, er lotet), vb. (h) intr.* și *tr.* **1.** *(mar.)* a sonda; a măsura adâncimea apei cu sonda. **2.** *(constr.)* a controla verticala, a lua poziția verticală.
löten, *lötete, gelötet (du lötest, er lötet), vb. (h) tr. (tehn.)* a suda.
Löter, *-s, -, m.* sudor.
Lötflamme, *-n, f. (tehn.)* flacără de sudat.
Lotgang, *-(e)s, -gänge, m.* galerie verticală (săpată de gândaci în scoarță).
Lotgast, *-(e)s, -en, m. (mar.)* marinar care manevrează sonda.
Lötgerät, *-(e)s, -e, n.* v. Lötapparat.
lötig *adj.* **1.** *(despre metale, în special despre argint)* fin, pur. **2.** *(înv.)* de greutatea unei uncii.
Lötkolben, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* ciocan de lipit (metale), letcon. **2.** *(glumeț)* nas.
Lötlampe, *-n, f. (tehn.)* lampă de sudat.
Lotleine, *-n, f. (mar.)* saulă a sondei.
Lotlinie [-niə], *-n, f. (mat.)* **1.** verticală. **2.** perpendiculară.
Lötmetall, *-(e)s, -e, n.* cositor, metal pentru sudură.
Löt|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* camforcă (de tinichigiu).
Lotos, *-, -, m.,* **Lotosblume**, *-n, f. (bot.)* lotus *(Nelumbo nucifere).*
Lotos|pflaume, *-n, f. (bot.)* prună curmală *(Diospyros lotus).*
lotrecht *adj.* **1.** vertical. **2.** perpendicular.
Lotrichtung *f. sg. (tehn.)* direcție verticală.
Lötrinne, *-n, f. (metal.)* jgheab de lipit.
Lotriss, *-es, -e, m. (constr.)* **1.** ruptură, fisură verticală. **2.** perspectivă perpendiculară.
Lötrohr, *-(e)s, -e, n. (metal.)* suflai; tub al lămpii de lipit.
Lötrohr|analyse, *-n, f. (tehn.)* probă de suflător.
Lötschere, *-n, f.* foarfece de lipit.
Lotschnitt, *-(e)s, -e, m. (geogr.)* profil.
Lotschnur, *-schnüre* (și *-en), f.* **1.** *(mar.)* sondă. **2.** *(constr.)* fir cu plumb.
Lotse, *-n, -n, m. (mar.)* pilot.
lotsen, *lotste, gelotst (du, er lotst) vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a pilota (o navă); **ein Schiff in den Hafen** ~ a pilota o navă în port. **2.** *(fig.)* a conduce (prin locuri necunoscute, periculoase sau greu de străbătut). **3.** *(fam.)* a ademeni, a momi, a atrage (pe căi greșite).
Lotsenboot, *-(e)s, -e, n.,* **Lotsendampfer**, *-s, -, m.,* **Lotsenfahrzeug**, *-(e)s, -e, n.* pilotină.
Lotsenfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește pilot *(Naucrates ductor).*
Lotsengeld, *-(e)s, -er, n. (mar.)* taxă de pilotare.
Lotsenkommandeur [-dø:ɐ], *-s, -e, m. (mar.)* șef pilot.
Lotsenprüfung, *-en, f. (mar.)* examen de pilotaj.
Lotsen|station, *-en, f. (mar)* stațiune de piloți; post de pilotare.
Lotsmann, *-(e)s, -männer* (și *Lotsleute), m.* v. Lotse.
Löt|stelle, *-n, f. (metal.)* lipitură; brazură.
Lotte, *-n, f.* **1.** *(bot.; reg.)* vlăstar, puiet (de pom fructifer). **2.** *(mine)* țeavă, tub de aerisire, de ventilație. **3.** *(reg.)* jgheab de scurgere.
Lotter, *-s, -, m.* v. Lotterbube.
Lotterbett, *-(e)s, -en, n.* **1.** *(peior.)* pat al dragostei, al prostituției. **2.** *(glumeț)* canapea; studio; **auf dem** ~ **liegen** a lenevi, a trândăvi.
Lotterbube, *-n, -n, m.* **1.** leneș, trândav; pierde-vară; haimana. **2.** om destrăbălat. **3.** *(reg.)* meseriaș ambulant.
Lotterei, *-en, f.* **1.** haimanalâc. **2.** neglijență. **3.** lenevie, trândăvie. **4.** decădere; dezmăț.
Lottergesindel, *-s, n. sg.* golănime.
lotter|haft *adj.* v. lotterig.

Lotter|hose, *-n, f.* pantaloni largi, bufanți.
Lotterie, *-n, f.* loterie; **in der ~ setzen** (sau **spielen**) a juca la loterie.
Lotteriebillett [-biljɛt și -bije:], *-(e)s, -e, n.* v. Lotteriezettel.
Lotterie|ein|nehmer, *-s, -, m.* colector de loterie, vânzător de bilete de loterie.
Lotteriegewinn, *-(e)s, -e, m.* câștig la loterie.
Lotterie|los, *-es, -e, n.* loz, bilet la loterie.
Lotterie|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc la loterie; **diese Investition kommt einem ~ gleich** această investiție este nesigură.
Lotteriewesen, *-s, n. sg.* sistem al (funcționării) loteriilor; loterii.
lott(e)rig *adj.* **1.** neglijent, dezordonat. **2.** desfrânat, destrăbălat.
Lotterleben, *-s, n. sg.* viață de trândăvie, de lenevie; viață dezordonată, destrăbălată, desfrânată; **ein ~ führen** a duce o viață desfrânată.
lottern, *lotterte, gelottert, vb. (h) intr.* **1.** a duce o viață destrăbălată, desfrânată. **2.** a umbla haimana.
Lotterweib, *-(e)s, -er, n.* femeie stricată.
Lotterwirtschaft, *-en, f. (fam.)* **1.** neglijență, dezordine, gospodărire proastă. **2.** dezmăț, destrăbălare.
Lotto, *-s, -s, n.* **1.** loto; (joc de) loterie. **2.** loto (joc de societate).
Lottofee [-fe:ən], *-n, f. (fam.)* prezentatoare TV la extragerea Loto.
Lottogewinn, *-s, -e, m.* câștig la loterie.
Lottokollektur, *-en, f. (austr.)* loterie (prăvălie, local).
Lottopapiere *pl.* bilete de loterie.
Lottoschein, *-(e)s, -e, m.* bilet, formular loto.
Lotto|spiel, *-(e)s, -e, n.* v. Lotto **(2)**.
Lottozahlen *pl.* numere câștigătoare la loterie.
Lottozettel, *-s, -, m.* loz, bilet de loterie.
Lottoziehung, *-en, f.* tragere la loterie, la loto.
Lotung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* măsurare a adâncimii apei; sondaj. **2.** *(constr.)* verificare a verticalei.
Lötung, *-en, f. (metal.)* lipire, sudare.
Lotus, *-, -, m.*, **Lotusblume**, *-n, f.* v. Lotos.
Lötverfahren, *-s, -, n.* procedeu de sudare.
Lotwaage, *-n, f. (tehn.)* nivel(ă) cu fir de plumb.
Lötwasser, *-s, n. sg. (tehn.)* decapant, soluție de lipit; *(iron.)* șnaps.
Löt|zange, *-n, f. (metal.)* clește de lipit.
Löt|zinn, *-(e)s, n. sg. (metal.)* cositor de lipit (metale).
Louis [lu:'i:], *-(s), -(s), m.* **1.** galben francez, louisdor. **2.** *(fam.)* proxenet, codoș.
Louisdor [lui'do:ɐ], *-s, -s, m.* v. Louis **(1)**; monedă franceză de aur.
Löwe, *-n, -n, m.* **1.** *(zool.)* leu *(Felis leo)*; *(fig.)* **sich in die Höhle des ~n begeben** a se băga în cușca leului, în gura lupului, într-o primejdie mare; **wie ein ~ kämpfen** a lupta ca un leu; **den schlafenden ~n nicht wecken** a nu atrage cuiva atenția inutil. **2.** *sg. (astron.)* Leul. **3.** *(alchimie)* aur.
Löwen|äffchen, *-s, -, n. (zool.)* maimuță-leu *(Leontocebus leoninus)*.
Löwen|anteil, *-(e)s, -e, m.* partea leului, parte principală.
löwen|artig *adj.* ca leul, leonin.
Löwenbändiger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* îmblânzitor(-oare) de lei.
Löwen|eckerchen, *-s, -, n. (ornit.; reg.)* ciocârlie.
Löwenfuß, *-es, -füße, m. (bot.)* v. Edelweiß.
Löwengarten, *-s,-gärten, m.* grădină, parc cu lei.
Löwengebrüll, *-(e)s, n. sg.* (și *fig.*) răgete de leu.
Löwengrube, *-n, f.* **1.** capcană de lei. **2.** groapă cu lei.
löwenhaft *adj.* ca leul, leonin; **~ er Mut** curaj de leu.
Löwenhaut, *-häute, f.* piele, blană de leu.
Löwenherz, *-ens, -en, n.* **1.** inimă de leu. **2.** *(fig.)* viteaz.
löwenherzig *adj.* curajos, viteaz.
Löwenhöhle, *-n, f.* vizuină de lei.
Löwenjagd, *-en, f.* vânătoare de lei.
Löwenjäger, *-s, -, m.* vânător de lei.
Löwenkäfig, *-s, -e, m.* cușca leului.
Löwenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap de leu.
Löwenkraft *f. sg.* putere de leu.
Löwenmähne, *-n, f.* coamă de leu.
Löwenmaul, *-(e)s*, **Löwenmäulchen**, *-s, n. sg. (bot.)* gura-leului *(Antirrhinum majus* L.).
Löwenmut, *-(e)s, m. sg.* curaj de leu.
löwenmutig *adj.* curajos, viteaz.
Löwenmutter, *-mütter, f.* leoaică.
Löwen|orden, *-s, -, m. (ist.)* ordin al Leului.
Löwenrachen, *-s, -, m.* gura, gâtlejul leului.
Löwenritter, *-s, -, m. (ist.)* cavaler al ordinului Leului.
Löwenrobbe, *-n, f. (zool.)* otarie, leu-de-mare *(Otaria stelleri)*.
Löwenschwanz, *-es, -schwänze, m. (bot.)* talpa-gâștei *(Leonurus cardiaca* L.).
löwen|stark *adj.* puternic ca un leu, cu o putere de leu.
Löwen|stärke *f. sg.* v. Löwenkraft.
Löwen|stimme, *-n, f.* **1.** glas al leului. **2.** *(fig.)* voce puternică, răsunătoare.
Löwenzahn, *-(e)s, m. sg. (bot.)* păpădie *(Taraxacum officinale)*.
Löwin, *-nen, f. (zool.)* leoaică; (și *fig.*) **wie eine gereizte ~** ca o leoaică înfuriată; violent, vehement, turbat.
loyal [loa'ja:l] *adj.* **1.** legal; **sich ~ verhalten** a se comporta legal, respectând legile, dispozițiile. **2.** loial.
Loyalität *f. sg.* **1.** legalitate. **2.** loialitate.
Loyalitäts|eid, *-(e)s, -e, m.* jurământ de credință.
Loyalitäts|erklärung, *-en, f.* declarație de loialitate.
lozieren, *lozierte, loziert, vb. (h) tr.* **1.** a plasa, a rândui, a pune la locul lui. **2.** a da împrumut; a da cu chirie. **3.** a arenda.
LP [ɛl'pe:] și [ɛl'pi:], *-s, f. presc.* de la Langspielplatte disc, LP.
LPG [ɛlpe'ge:], *-s, f. presc.* de la *(ist.)* Landwirtschaftliche Produktionsgenossenschaft C.A.P., cooperativă agricolă de producție.
lt. *presc.* de la laut[2].
Lt. *presc.* de la Leutnant.
lübeckisch, lübisch *adj.* care provine din orașul Lübeck.
Lubrifikator, *-s, -toren, m. (mec.)* lubrificator, ungător automat.
Luch, *Lüche, f.*, **Luch**, *-(e)s, -e, n. (reg.)* pajiște mlăștinoasă; teren mlăștinos cu copaci și tufăriș; mlaștină de turbă, turbărie.
Luchs, *-es, -e, m.* **1.** *(zool.)* râs, linx *(Felis lynx)*; **er passt auf wie ein ~** privește, observă atent, nimic nu-i scapă, e numai ochi. **2.** blană de linx, de râs; **der Mantel ist mit ~ verbrämt** haina are bordură din blană de linx, de râs. **3.** *(fig.)* persoană perfidă; vulpoi.
Luchs|auge, *-s, -n, n.* **1.** ochi de râs. **2.** *(fig.)* ochi de linx, ochi ager, pătrunzător.
luchs|äugig *adj.* cu privire de linx, ageră, pătrunzătoare.
Luchsbalg, *-(e)s, -bälge, m.* piele, blană de linx, de râs.
Luchsbau, *-(e)s, -e, m.* vizuină de râs.
luchsen, *luchste, geluchst (du, er luchst) vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a privi ager. **2.** a pândi. **II.** *tr. (fam.)* a fura.
Luchsfell, *-(e)s, -e, n.* piele de râs; blană de linx, de râs.
Luchskatze, *-n, f. (zool.)* v. Luchs **(1)**.
Lucht, *-en, f. (reg.)* **1.** pod (de casă, de șopron etc.). **2.** gaură.
luck *adj. (reg.)* slab; care se destramă.
Luck, *-e, f. (reg.)* închizătoare.
Lücke, *-n, f.* **1.** lacună, gol, loc gol; știrbitură; gaură, spărtură; **eine ~ (aus)füllen** a umple un gol. **2.** *(mil.)* breșă **3.** *(ec.)* deficit, insuficiență (în aprovizionare). **4.** interval, gol. **5.** *(tipogr.)* spațiu prea mare între cuvinte. **6.** pârleaz; poartă în îngrăditura vitelor.
Lückenbüßer, *-s, -, m.* **1.** înlocuitor (de ocazie), locțiitor (de calitate inferioară). **2.** umplutură; surogat.
Lückenfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză dublă.
Lückenfüller, *-s, -, m.* v. Lückenbüßer.
lückenhaft *adj.* incomplet, defectuos, lacunar, cu lipsuri, cu omisiuni, cu lacune.
Lückenhaftigkeit *f. sg.* caracter defectuos, incomplet, lacunar.
Lückenlassen, *-s, n. sg. (mil., înv.)* lăsare de intervale între unități.
lückenlos *adj.* **1.** fără lacune, complet, întreg. **2.** neîntrerupt, continuu.
Lückenschießen, *-s, n. sg. (mil.)* tragere prin intervale.
Lückentext, *-(e)s, -, m.* text-exercițiu de completat (cuvinte sau litere).
luckig *(reg., mine)* poros; cu găuri, cu goluri.
lud *pers.* 1 și *a 3-a sing. ind. imperf.* de la laden.
Lude, *-n, -n, m.* **1.** *(argou)* proxenet, codoș, **2.** rangă; gură-de-lup. **3.** *(fig.)* (tânăr) nespălat, golan.
Luder, *-s, -, n.* **1.** *(înv.)* stârv, hoit; **~ bleibt ~** din coadă de câine sită de mătase nu se face; **das ist unter allem ~** mai prost, mai mizerabil, mai scârbos nici că se poate. **2.** *(vân.)* stârv întrebuințat ca momeală, ca nadă. **3.** om fără scrupule; lepră; *(ocară)* bestie; ticălos; târfă. **4.** *(cu simpatie, în expr.)* **das arme ~!** bietul de el! **dummes ~!** prostule! **5.** viață desfrânată; **im ~ leben** (sau **sein**) a trăi în desfrâu. **6.** *(reg.)* veselie exagerată, nestăpânită.
Luderer, Lüderer, *-s, -, m.* v. Liederjan.
luder|haft, luderig *adj.* **1.** ordinar; ca de târfă; ticălos. **2.** leneș; trândav.
Lüderjan, *-s, -e, m.* v. Liederjan.
Luderleben, *-s, -, n.* viață destrăbălată, desfrânată.
lüderlich *adj.* v. liederlich.
ludern, *luderte, geludert, vb. (h)* **I.** *tr.* a ademeni (vânatul) cu hoit. **II.** *intr.* **1.** a duce o viață destrăbălată, de desfrâu. **2.** *(despre câini și animale sălbatice)* a mânca hoituri.
Luderplatz, *-es, -plätze, m. (vân.)* loc pe care se pune momeala pentru vânat.
Luderwirtschaft *f. sg.* **1.** situație mizerabilă, gospodărire proastă; anarhie; debandadă. **2.** dezmăț; desfrâu, destrăbălare.
luegen ['lu:e-], *luegte, geluegt, vb. (h) intr. (reg.)* v. lugen.
Lues ['lu:ɛs] *f. sg. (med.)* lues, sifilis.
luetisch [lu'e:-] *adj. (med.)* luetic, sifilitic.
Luffa, *-s, f. (bot.)* castravete-burete, burete vegetal, lufă *(Luffa cylindrica)*.
Luft, *Lüfte, f.* **1.** aer; atmosferă; **kalte ~** aer rece; **milde ~** aer blând, plăcut; **feuchte ~** aer umed; **klimatisierte ~** aer condiționat; **für jn. ~ sein** a nu exista pentru cineva; **sich in ~ auflösen** a dispărea, a se face nevăzut; **das ist heiße ~** e vorbă goală; **daraus ist die ~ raus** nu mai e de actualitate; *(fig.)* **die ~ rauslassen** a se liniști (după o enervare). **2.** aer de respirat; **schlechte** sau **stickige ~** aer stricat, închis; **(tief) ~ holen** (sau **schöpfen**) a respira (adânc); **die ~ anhalten** a ține aerul în piept, a-și ține respirația; *(fig.)* **jetzt kann ich wieder ~ schnappen** acum pot și eu respira puțin; **keine ~ bekommen a)** a se sufoca, a se înăbuși; **b)** *(fig.)* a fi la strâmtoare, la ananghie; **jm. bleibt die ~ weg** cineva este foarte speriat, i-a pierit graiul; **in frischer** (sau **an der frischen**) **~ sitzen** a sta la aer curat; **an die (frische) ~ gehen** a ieși la aer; **nach ~ ringen** a respira greu, a se sufoca; **jm. geht die ~ aus** cineva nu mai are aer, se sufocă; **die ~ anhalten** a nu mai respira; **jm. die ~ nehmen** a strâmtora, a distruge pe cineva; **von ~ und Liebe leben** a trăi fără bază materială. **3.** văzduh, spațiu aerian; **aus der ~ gesehen** văzut de sus; **sich in die ~** (sau *poet.* **in die Lüfte**) **erheben** a se ridica în văzduh; **in die ~ sprengen** a arunca în aer, a dinamita; **in die ~ fliegen** (sau **gehen**) a sări în aer, a exploda; **jn. an die ~ setzen** a da pe cineva afară; **von der ~ leben** a nu avea din ce să trăiască; **zu ~ zergehen** (sau **zerfließen**) a se spulbera, a nu se alege nimic (din ceva); **jn. wie ~ behandeln** a nu băga pe cineva în seamă intenționat; (și *fig.*) **in der ~ sein** (sau **schweben** sau **hängen**) **a)** a pluti în aer; **b)** a fi în aer, a nu avea nici o bază (solidă); **c)** a pluti în aer, în atmosferă, a fi iminent; **aus der ~ gegriffen** născocit, inventat, ireal, inexistent; **die ~ ist rein a)** aerul e curat; **b)** *(fig., fam.)* nu e nici o primejdie; **in der ~ liegen** a fi iminent; **in die ~ gucken** a privi în gol; **in die ~ reden** a vorbi degeaba; **jn. in der ~ zerreißen** a critica aspru, a nu mai lăsa nimic bun; *(fam.)* **dicke ~** pericol, primejdie; *(fam.; iron.)* **na, gute ~!** petrecere bună! Doamne, ajută! **4.** *sg.* spațiu, loc; libertate; aer; **mach ~!** fă loc! dă-te mai încolo! **sich** *(dat.)* (sau **seinem Herzen**) **~ machen** a-și vărsa focul, a se ușura; **das gibt uns ~** aceasta ne dă libertate, posibilitate de a respira, de a ne mișca. **5.** vânt, adiere; **hier weht eine frische ~** aici adie un vântuleț răcoros; **scharfe**

sau **kalte** ~ aer rece, geros; *(poet.)* **linde, säuselnde Lüfte** boare blândă, susurând; **frische ~ in etwas bringen** a da un nou avânt unui lucru.

Luft|abfuhr, Luft|abführung, *-en, f. (tehn.)* conductă de evacuare a aerului.
Luft|abscheider, *-s, -, m.* separator de aer.
Luft|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* închidere ermetică.
Luft|abwehr *f. sg. (mil.)* **1.** apărare antiaeriană. **2.** trupe de apărare antiaeriană.
Luft|abwehr|artillerie [-ri:], *-n, f. (mil.)* artilerie antiaeriană.
Luft|abzug, *-(e)s, -züge, m.* canal de aerisire.
Luft|akrobat, *-en, -en, m.* acrobat la trapez, zburător.
Luft|alarm, *-(e)s, -e, m. (mil.)* alarmă aeriană.
Luft|anfeuchter, *-s, - m. (tehn.)* umezitor de aer.
Luft|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac aerian.
Luft|antenne, *-n, f.* antenă aeriană.
luft|artig *adj.* aerian, ca aerul.
Luft|aufnahme, *-n, f.* fotografie din avion, fotografie aeriană.
Luft|ausgleicher, *-s, -, m. (tehn.)* egalizator de aer, compensator pneumatic.
Luft|aus|tritt, *-(e)s, m. sg.* ieşire de aer, de gaze.
Luftbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie de aer.
Luftballon [-lõ:], *-s, -s (şi -e), m.* **1.** aerostat. **2.** balon (pentru joacă).
Luftbedarf, *-(e)s, m. sg.* nevoie, trebuinţă, necesar de aer.
Luftbefeuchter, *-s, -, m.* evaporator (pentru încăperi încălzite).
Luftbe|hälter, *-s, -, m. (maş.)* rezervor de aer.
Luftbe|ob|achtung, *-en, f.* observaţie aeriană.
Luftbereifung, *-en, f. (tehn.)* echipare cu bandaje pneumatice.
Luftbeschaffenheit *f. sg.* natură, calitate a aerului.
Luftbeschreibung, *-en, f.* aerografie.
luftbe|ständig *adj.* rezistent la aer, la acţiunea aerului.
Luftbetankung, *-en, f.* efectuarea plinului unui avion în zbor.
Luftbewegung, *-en, f.* mişcare a aerului.
Luftbild, *-(e)s, -er, n. (fot.)* v. L u f t a u f n a h m e.
Luftbildmessung, *-en, f. (fot.)* aerofotogrammetrie.
Luftbildplan, *-(e)s, -pläne, m. (av.)* releveu aerian, fotoplan.
Luftblase, *-n, f.* **1.** băşică de aer; *(fig.)* **das sind ~n** aceasta e o născocire, o himeră. **2.** *(chim., fiz.)* bulă de aer.
Luftblasenviskosimeter [-vis-], *-s, -, n. (tehn.)* viscozimetru cu bule de aer.
Luftbläser, *-s, -, m. (metal.)* suflantă de aer; pară de (suflat) aer.
Luftböschung, *-en, f. (constr.)* taluz liber.
Luftbremse, *-n, f. (av.)* frână aerodinamică.
Luftbrücke, *-n, f.* pod aerian.
Luftbrust *f. sg.* pneumotorax.
Lüftchen, *-s, -, n.(dim.* de la L u f t (5)) adiere, boare.
Luftdämpfer, *-s, -, m. (tehn.)* amortizor pneumatic.
luftdicht *adj.* ermetic; etanş; *(adverbial)* ~ **verschlossen** închis ermetic.
Luftdichte, Luftdichtigkeit *f. sg. (fiz.)* densitate a aerului.
Luftdichtigkeitsmesser, *-s, -, m. (fiz.)* aerometru.
Luftdraht, *-(e)s, -drähte, m.* cablu aerian.
Luftdruck, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* presiune atmosferică.
Luftdruckbremse, *-n, f. (ferov., auto.)* frână pneumatică, cu aer comprimat.
Luftdruck|eisenbahn, *-en, f. (ferov.)* cale ferată pneumatică.
Luftdruckhammer, *-s, -hämmer, m. (mec.)* ciocan pneumatic.
Luftdruckmaschine, *-n, f.* maşină cu aer comprimat.
Luftdruckmesser, Luftdruckprüfer, *-s, -, m.* **1.** *(fiz.)* manometru de aer. **2.** barometru metalic. **3.** *(auto.)* manometru de control al pneurilor.
luftdurchlässig *adj.* permeabil; **~e Stoffe** materiale permeabile.
Luftdurchlässigkeit *f. sg.* **1.** transparenţă a atmosferei. **2.** permeabilitate.
Luftdurchzug, *-(e)s, -züge, m.* curent de aer.
Luft|einfall, *-(e)s, m. sg.* infiltrare, pătrundere a aerului în construcţii.
Luft|einwirkung *f. sg.* influenţă a aerului; acţiune a aerului.
Luft|eisen, *-s, -, n. (metal.)* sârmă de aerisire.
Luft|elektrizität *f. sg. (met.)* electricitate atmosferică.
lüften, *lüftete, gelüftet (du lüftest, er lüftet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a aerisi, a ventila (o cameră etc.) **2.** a ridica puţin; **den Hut** ~ a saluta (ridicând pălăria). **3.** *(fig.)* a dezvălui, a descoperi; **ein Geheimnis** ~ a descoperi, a dezvălui un secret; **die Maske** ~ **a)** a-şi scoate masca; **b)** *(fig.)* a-şi da arama pe faţă. **II.** *refl.* **1.** a se aerisi, a se plimba. **2.** *(fig.)* a-şi descărca sufletul, a-şi uşura inima.
Lüfter, *-s, -, m.* **1.** ventilator, trombă de ventilaţie. **2.** dispozitiv de ridicare (de exemplu pentru pietre de moară).
Luft|er|hitzer, *-s, -, m. (tehn.)* încălzitor de aer.
Luft|erneuerung *f. sg.* ventilaţie; schimbare, reînnoire a aerului.
Luft|erscheinung, *-en, f.* **1.** fenomen atmosferic, meteorologic. **2.** *(fig.)* fantomă, apariţie.
Luftfahrt *f. sg.* navigaţie aeriană, aviaţie; **zivile** ~ aviaţie civilă.
Luftfahrt|aus|stellung, *-en, f.* salon aeronautic.
Luftfahrtgesellschaft, *-en, f.* societate de transporturi aeriene.
Luftfahrt|industrie [-ri:], *-n, f.* industrie producătoare de aeronave şi accesorii.
Luftfahrt|schau, *-en, f.* demonstraţie aeriană.
Luftfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* aeronavă.
Luftfang, *-(e)s, -fänge, m.* ventilator.
Luftfederung, *-en, f. (auto.)* suspensie pneumatică.
Luftfenster, *-s, -, n.* ferestruică, ochi (în fereastră).
Luftfeuchte, Luftfeuchtigkeit *f. sg.* umezeală, umiditate a aerului.
Luftfeuchtigkeitsmesser, *-s, -, m.* higrometru.
Luftfilter, *-s, -, m.* (şi *n.)* filtru de aer.
Luftflotte, *-n, f.* flotă aeriană.
Luftflotten|stützpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct de sprijin pentru flota aeriană, bază aeriană.
luftförmig *adj.* gazos, în stare gazoasă.
Luftfracht, *-en, f.* fraht aerian.
Luftfrachtverkehr, *-s, m. sg.* transport aerian de mărfuri.
luftfrei *adj.* vid.
Luftgang, *-(e)s, -gänge, m. (arhit.)* canal de aerisire (în piramide).
Luftgas, *-es, -e, n.* gaz aerian.
Luftgas|erzeuger, *-s, -, m. (tehn.)* generator de aer carburat, gazogen.
Luftgebilde, *-s, -, n.* fantomă, vedenie, nălucă, apariţie.
Luftgebläse, *-s, -, n. (metal.)* suflantă (de aer); foale.
Luftgefahr, *-en, f.* pericol (de atac) aerian.
Luftgefecht, *-(e)s, -e, n. (av. mil.)* luptă aeriană.
luftgefüllt *adj.* umplut cu aer.
Luftgegend, *-en, f.* regiune atmosferică.
Luftgeist, *-(e)s, -er, m.* duh aerian, silfidă, vântoasă.
luftgekühlt *adj.* răcit cu aer.
Luftgepäck, *-(e)s, n. sg.* bagaj de transportat cu avionul.
Luftgeschäft, *-(e)s, -e, n. (fig., fam.)* afacere neserioasă; **~e machen** a face afaceri dubioase, îndoielnice, cu parteneri fictivi.
luftgeschützt *adj.* protejat de vânt.
Luftgeschwader, *-s, -, n. (av. mil.)* escadră aeriană.
Luftge|stalt, *-en, f.* v. L u f t g e b i l d e.
luftgetrocknet *adj.* uscat la aer.
Luftgewebe, *-s, -, n. (bot.)* ţesut aerifer, aerenchimatic.
Luftgewehr, *-(e)s, -e, n.* armă pneumatică, puşcă cu aer comprimat.
Luftgewicht, *-(e)s, n. sg.* greutate a aerului.
Luftgleichgewichtslehre *f. sg.* aerostatică.
Luftgütemesser, *-s, -, m.* eudiometru.
Luft|hafen, *-s, -häfen, m. (av.)* aeroport.
Luft|hahn, *-(e)s, -hähne, m.* robinet de aer.
Luft|hammer, *-s, -hämmer, m. (metal.)* ciocan pneumatic.
Luft|hauch, *-(e)s, -e, m.* suflare lină, uşoară; adiere, boare (de vânt).
Luft|heil|ort, *-(e)s, -e, m.* v. L u f t k u r o r t.
Luft|heizgerät, *-(e)s, -e, n. (termo.)* aparat de încălzire cu aer cald, aerotermă.
Luft|heiz|ofen, *-s, -öfen, m.* calorifer, sobă cu aer cald.
Luft|heizung, *-en, f.* încălzire (centrală) cu aer cald.
Luft|ho|heit, *-en, f.* suveranitate asupra spaţiului aerian (al unei ţări).
Luft|holz, *-es, -hölzer, n. (hort.)* şipcă de susţinere (la aerisirea unei sere).
Luft|hose, *-n, f. (met.)* trombă (de aer).
Luft|hülle, *-n, f. (fiz.)* atmosferă.
Luft|hunger, *-s, m. sg.* **1.** *(med.)* aerofagie. **2.** *(fam.)* sete de aer proaspăt.
luftig *adj.* **1.** aerisit, cu aer proaspăt; în aer proaspăt; **ein ~es Zimmer** o cameră care poate fi uşor aerisită. **2.** transparent, străveziu; ~ **es Kleid** rochie uşoară, vaporoasă. **3.** *(fig.)* uşuratic, vânturatic; neserios.
Luftikus, -, - (sau *-kusse), m. (glumeţ)* om fluşturatic, vânturatic, vântură-ţară.
Luftkabel, *-s, -, n. (electr.)* cablu aerian.
Luftkammer, *-n, f. (termo.)* cameră de aer.
Luftkammer|reifen, *-s, -, m.(tehn.)* anvelopă cu cameră de aer.
Luftkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (av. mil.)* luptă aeriană.
Luftkanal, *-s, -näle, m. (metal.)* canal de aer (în cuptoare S.M.).
Luftkasten, *-s, - (şi -kästen), m. (sport)* cameră de aer (a schifului).
Luftkissen, *-s, -, n.* pernă pneumatică.
Luftkissenfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* vehicul cu pernă de aer.
Luftklappe, *-n, f. (tehn.)* supapă (de aer), clapă de ventilaţie.
Luftknochen, *-s, -, m. (zool.)* os plin cu aer (la păsări).
Luftkoffer, *-s, -, m. (fam.)* valiză uşoară.
Luftkompressor, *-s, -en, m. (maş.)* compresor de aer.
Luftkorridor, *-s, -e, m. (av.)* coridor, culoar aerian.
Luftkraft, *-kräfte, f. (av.)* forţă aerodinamică.
Luftkrankheit, *-en, f.* rău de altitudine.
Luftkreis, *-es, -e, m.* atmosferă.
Luftkreuzer, *-s, -, m.* v. L u f t s c h i f f.
Luftkrieg, *-(e)s, -e, m.* război aerian.
Luftkügelchen, *-s, -, n.* globulă, bulă de aer.
Luftkühler, *-s, -, m.* **1.** răcitor de aer. **2.** răcitor prin curent de aer.
Luftkühlung *f. sg.* răcire cu aer.
Luftkur, *-en, f. (med.)* cură de aer.
Luftkur|ort, *-(e)s, -e, m.* staţiune climaterică.
Luftlandetruppe, *-n, f. (mil.)* armată transportată pe calea aerului (în spatele frontului), trupă aeropurtată, de desant.
luftleer *adj.* vid, gol; *(fiz.)* **~er Raum** vid, spaţiu fără aer; **einen ~en Raum herstellen** a produce un vid.
Luftleere *f. sg.* vid, spaţiu gol.
Luftlehre *f. sg. (fiz.)* aerologie.
Luftleitung, *-en, f.* **1.** *(tel., electr.)* conductă aeriană. **2.** conductă de aer.
Luftlinie [-niə], *-n, f.* linie dreaptă, directă (între două puncte geografice); **in der** ~ în linie dreaptă aeriană.
Luftloch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** răsunătoare. **2.** *(av.)* gol de aer. **3.** *(mine.)* puţ de aerisire. **4.** *(entom.)* stigmat.
Luftmacht, *-mächte, f.* forţă aeriană.
Luftmangel, *-s, m. sg.* lipsă de aer.
Luftmanöver [-vɐ], *-s, -, n. (av.)* manevră aeriană.
Luftmantel, *-s, -mäntel, m. (tehn.)* manta de aer (la coş).
Luftmasche, *-n, f.* ochi de lănţişor (la croşetat).
Luftmasse, *-n, f.* masă de aer.
Luftmast, *-(e)s, -en, m. (mar.)* catarg cu trombă de ventilaţie.
Luftmatratze, *-n, f.* saltea pneumatică.

Luftmeer, *-(e)s, n. sg.* atmosferă.
Luftmenge, *-n, f.* cantitate determinată de aer.
Luftmesser, *-s, -, m.* contor de aer; aerometru.
Luftmesskunst, **Luftmessung** *f. sg.* aerometrie.
Luftmine, *-n, f. (mil.)* **1.** bombă de calibru mare. **2.** mină aruncată din avion în apă.
Luft|ofen, *-s, -öfen, m.* v. Luftheizofen.
Luft|öffnung, *-en, f. (mine)* gură, deschizătură pentru aerisire.
Luftparade, *-n, f.* paradă aviatică.
Luftperspektive [-və], *-n, f.* perspectivă aeriană.
Luftpinsel, *-s, -, m. (tipogr.)* aerograf.
Luftpirat, *-en, -en, m.* pirat aerian.
Luftpolster, *-s, -, n.* (şi *m.*) v. Luftkissen.
Luftpost *f. sg.* poştă prin avion; **einen Brief per ~ schicken** a trimite o scrisoare par avion.
Luftpostbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare par avion.
Luftpostgebühr, *-en, f.* taxă de poştă aeriană.
Luftpresser, *-s, -, m. (tehn.)* compresor de aer.
Luftpropeller, *-s, -, m.* elice.
Luftpropellerboot, *-(e)s, -e, n. (mar.)* barcă, ambarcaţie cu elice.
Luftpuffer, *-s, -, m. (tehn.)* tampon de aer.
Luftpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă pneumatică.
Luftraum, *-(e)s, m. sg.* **1.** spaţiu aerian; **den ~ eines Staates verletzen** a viola spaţiul aerian al unui stat. **2.** atmosferă.
Luftrecht, *-(e)s, n. sg.* drept cu privire la zborul aerian.
Luftreifen, *-s, -, m. (tehn.)* bandaj pneumatic.
luftreinigend *adj.* care curăţă aerul, dezinfectant al aerului.
Luftreiniger, *-s, -, m.* filtru de aer; dezinfectant al aerului.
Luftreinigung *f. sg.* curăţire, dezinfectare, purificare a aerului; ventilare.
Luftreise, *-n, f.* călătorie cu avionul.
Luftring, *-(e)s, -e, m.* colac de cauciuc (umflat cu aer).
Luftrohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** tub, burlan de aerisire. **2.** conductă aeriană.
Luftröhre, *-n, f.* **1.** *(anat.)* trahee. **2.** conductă de aer.
Luftröhren|ast, *-(e)s, -äste, m. (anat.)* bronhie.
Luftröhren|ent|zündung, *-en, f. (med.)* bronşită.
Luftröhrenkatarr(h), *-s, -e, m. (med.)* catar bronşitic, traheită.
Luftröhrenkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (anat.)* laringe.
Luftröhrenschnitt, *-(e)s, -e, m. (chir.)* traheotomie.
Luftröhrenschwindsucht, *-en, f. (med.)* ftizie traheală.
Luftrüstung, *-en, f. (mil.)* înarmare aeriană.
Luftsack, *-(e)s, -säcke, m.* **1.** *(zool.)* sac aerifer. **2.** *(hidr.)* pungă de aer.
Luftsalz, *-es, -e, n.* particule de sare în aer.
Luftsauger, *-s, -, m.* aspirator de aer.
Luftsäule, *-n, f. (fiz., met.)* coloană de aer.
Luft|schacht, *-(e)s, -schächte, m. (constr., mine)* canal, puţ de aeraj, de aerisire, de ventilare.
Luft|schaukel, *-n, f.* barcă de legănat (la bâlci).
Luft|schaum, *-(e)s, m. sg.* spumă antiincendiară.
Luft|scheibe, *-n, f.* ochi de aerisire (la fereastră).
Luft|scheu *f. sg. (med.)* aerofobie.
Luft|schicht, *-en, f.* strat de aer.
Luft|schiff, *-(e)s, -e, n.* aeronavă; dirijabil; **(halb-)starres ~** dirijabil (semi)rigid.
Luft|schiff|fahrt *f. sg.* aviaţie, navigaţie aeriană.
Luft|schiff|fahrtskunde, **Luft|schiff|fahrtskunst** *f. sg.* aeronautică.
Luft|schiffer, *-s, -, m. (înv.)* navigator aerian (pe dirijabile).
Luft|schiffer|abteilung, *-en, f. (mil.; înv.)* detaşament aeronautic, unitate aeronautică.
Luft|schifferei *f. sg.* aeronautică.
Luft|schiffhafen, *-s, -häfen, m. (av.)* aerodrom pentru dirijabile.
Luft|schiffhalle, *-n, - (av.)* hangar (pentru dirijabile).
Luft|schlacht, *-en, f.* v. Luftgefecht.
Luft|schlange, *-n, f.* serpentină de hârtie.
Luft|schlauch, *-(e)s, -schläuche, m.* **1.** cameră de anvelopă (la biciclete, automobile etc.). **2.** tub de cauciuc (pentru aer).
Luft|schleier, *-s, -, m. (fot.)* voal vaporos.
Luft|schleuse, *-n, f.* ecluză de aer (la chesoane pneumatice).
Luft|schloss, *-es, -schlösser, n.* himeră; castel în Spania; **Luftschlösser bauen** a clădi castele în Spania, a face proiecte irealizabile.
Luft|schnappen, *-s, n. sg. (vet.)* aerofagie (la cai).
Luft|schraube, *-n, f. (av.)* elice de avion; **einstellbare ~** elice cu pas reglabil.
Luft|schraubenflan(t)sch, *-es, -e, m. (av.)* flanşă a elicei.
Luft|schraubenflügel, *-s, -, m.* pală de elice.
Luft|schraubenhose, *-n, f. (av.)* capotă a elicei.
Luft|schuss, *-es, -schüsse, m.* împuşcătură în aer, în vânt.
Luft|schutz, *-es, m. sg.* apărare antiaeriană; **ziviler ~** apărare antiaeriană civilă.
Luft|schutzbunker, *-s, -, m.* v. Luftschutzkeller.
Luft|schutz|einrichtung, *-en, f.* instalaţie de apărare antiaeriană.
Luft|schutzkeller, *-s, -*, **Luft|schutzraum**, *-(e)s, -räume, m.* adăpost antiaerian.
Luft|schutz|übung, *-en, f.* exerciţiu de apărare antiaeriană.
Luftseemine, *-n, f. (mil.)* mină marină aruncată din avion.
Luftseide, *-n, f.* mătase uşoară, mătase vaporoasă.
Luftseilbahn, *-en, f.* funicular aerian.
Luftsetzmaschine, *-n, f. (mine)* maşină de zeţaj pneumatică.
Luftsog, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* absorbţie a aerului.
Luft|spalt, *-(e)s, -e, m.*, **Luft|spalte**, *-n, f. (electr.)* întrefier.
Luft|sperre, *-n, f.* **1.** închidere a aerului. **2.** *(mil.)* baraj aerian.
Luft|sperrgebiet, *-(e)s, -e, n. (mil.)* parte a spaţiului aerian interzis survolării.
Luft|spiegelung, *-en, f. (met.)* miraj; fata morgana.
Luft|springer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* saltimbanc(ă).
Luft|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (în expr.)* **er machte vor Freude einen ~** sări în sus de bucurie, făcu o tumbă (în aer) de bucurie; *(fig.)* **sein Herz machte einen ~** inima lui palpita de bucurie.
Luft|stau|ung *f. sg.* acumulare de aer; stăvilire a aerului.
Luft|stein, *-(e)s, -e, m.* v. Luftziegel.
Luft|störung, *-en, f. (met.)* perturbaţie atmosferică.
Luft|stoß, *-es, -stöße, m.* rafală de vânt.
Luft|streich, *-(e)s, -e, m.* lovitură în aer, în gol.
Luft|streitkräfte *pl. (mil.)* forţe aeriene.
Luft|strich, *-(e) s, -e, m.* regiune atmosferică; climat.
Luft|strom, *-(e)s, -ströme, m. (met.)* curent de aer; **ein kalter ~** curent de aer rece.
Luftströmung, *-en, f. (met.)* curent atmosferic; circulaţie a aerului.
Luft|stützpunkt, *-(e)s, -e, m. (av. mil.)* bază aeriană.
Luft|taxe, *-n, f.*, **Luft|taxi**, *-(s), -(s), n.* avion, elicopter închiriat, taxi aerian.
luft|technisch *adj.* de tehnică aeriană.
Luft|temperatur, *-en, f. (met.)* temperatură a aerului.
Luft|torpedo, *-s, -s, m. (mil.)* torpilă aeriană (lansată mai ales de hidroavioane).
Luft|transport, *-(e)s, -e, m.* transport aerian.
Luft|trichter, *-s, -, m. (met.)* pâlnie de aer.
luft|trocken *adj.* **1.** *(met.)* cu umiditate scăzută. **2.** uscat la aer.
Luft|trocknung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* uscare a aerului. **2.** uscare la aer.
Luft|überfall, *-(e)s, -fälle, m. (av. mil.)* atac aerian prin surprindere.
Luft|überschuss, *-es, -schüsse, m.* prisos de aer, surplus, exces de aer.
Luft|überschuss|zahl, *-en, f. (term.)* coeficient la excesul de aer.
Lüftung, *-en, f.* **1.** aerisire; aerare; ventilaţie; vânturare. **2.** *(hort.)* dezrădăcinare.
Lüftungs|anlage, *-n, f.* instalaţie de ventilaţie, de aerisire.
Lüftungs|apparat, *-(e)s, -e, m.* ventilator.
Lüftungsgitter, *-s, -, n.* grătar de ventilaţie.
Lüftungsklappe, *-n, f. (tehn.)* clapetă, clapă de ventilaţie.
Lüftungsvor|richtung, *-en, f.* v. Lüftungsanlage.
Luftventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* supapă de aer, ventil pneumatic.
Luftver|änderung *f. sg.* schimbare de aer; **eine ~ vornehmen** a schimba aerul, a se deplasa din localitate.
Luftverbesserung, *-en, f.* purificare a aerului.
Luftverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de aer.
Luftverdichter, *-s, -, m. (maş.)* compresor de aer.
Luftverdichtung *f. sg.* comprimare a aerului.
Luftverdünnung *f. sg.* rarefiere a aerului.
Luftver|edelung *f. sg.* înnobilare a aerului.
Luftverflüssigung *f. sg.* lichefiere a aerului.
Luftverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulaţie aeriană, trafic aerian.
Luftverkehrsgesellschaft, *-en, f.* societate, companie de aviaţie, de transporturi aeriene.
Luftverkehrslinie [-nīə], *-n, f.* linie aeriană.
Luftverschmutzung *f. sg.* poluare a aerului.
Luftverseuchung, *-en,* infectare, contaminare a aerului.
Luftversorgung, *-en, f.* alimentare cu aer.
Luftverteidigung *f. sg.* apărare antiaeriană.
Luft|ver|unreinigung, *-en, f.* poluare a aerului.
Luftvorwärmung *f. sg.* preîncălzire a aerului.
Luftwaage, *-n, f. (fiz.)* aerometru.
Luftwaffe *f. sg.* aviaţie militară.
Luftwaffenrakete, *-n, f. (mil.)* rachetă de aviaţie.
Luftwärme *f. sg.* temperatură a aerului.
Luftwäscher, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** instalaţie de spălare a aerului. **2.** instalaţie de spălare cu aer.
Luftwaschung, *-en, f. (tehn.)* **1.** spălare a aerului. **2.** spălare cu jet de aer.
Luftwechsel, *-s, -, m.* v. Luftveränderung.
Luftweg, *-(e)s, -e, m.* **1.** cale, rută aeriană; **die Stadt auf dem ~ verlassen** a părăsi oraşul pe calea aerului, cu avionul. **2.** *pl. (anat.)* căi respiratorii.
Luftwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (fiz.)* rezistenţă a aerului.
Luftwirbel, *-s, -, m.* vârtej, trombă de aer; vifor.
Luftwurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină aeriană.
Luft|ziegel, *-s, -, m.* cărămidă nearsă, cărămidă uscată la aer.
Luft|zieher, *-s, -, m.* exhaustor de aer.
Luft|zirkulation *f. sg.* circulaţie a aerului.
Luft|zufuhr *f. sg.* alimentare cu aer (proaspăt).
Luft|zuführer, *-s, -, m.* aerofor.
Luft|zuführung *f. sg.* v. Luftversorgung.
Luft|zug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** curent (de aer). **2.** tiraj (la sobă), aducţie de aer. **3.** *pl. (mine)* deschideri mici pentru eliminarea gazului.
Luft|zugwirkung *f. sg. (tehn.)* efect de tiraj al unui coş.
Luft|zylinder, *-s, -, m. (mar.)* butelie de aer, cilindru pneumatic (la scafandru).
Lug[1], *-(e)s, m. sg.* minciună; **~ und Trug** minciuni gogonate.
Lug[2], *-s, -e, m. (reg.)* **1.** post, loc, deschizătură, ochi pentru observaţie. **2.** vizită scurtă.
Lug|aus, *-, -, m.* turn de observaţie, de pază; foişor; loc care permite o privelişte frumoasă, belvedere.
Lüge, *-n, f.* minciună; **jn. ~n strafen** sau **jn. einer ~ bezichtigen** (sau **zeihen**) a da (sau a face) pe cineva de minciună; **eine fromme ~** o înşelătorie; **~n haben kurze Beine** minciuna are picioare scurte.
lugen, *lugte, gelugt, vb. (h) intr.* **1.** a pândi, a observa (atent); **er lugte nach mir** mă pândea. **2.** *(fig.)* a se vedea, a ieşi în afară; **das Hemd lugt aus der Hose** cămaşa iese din pantalon.
lügen, *log, gelogen, vb. (h)* **1.** *intr.* şi *tr.* a minţi; a spune minciuni; **er lügt wie gedruckt** sau **er lügt das Blaue vom Himmel herunter** minte cu neruşinare, minte de stinge (sau de îngheaţă apele); **wer einmal lügt, dem glaubt man nicht, wenn er auch die Wahrheit**

spricht cine a mințit o dată nu mai e crezut, chiar dacă spune adevărul; **wer gern lügt, der stiehlt auch** minciuna și hoția se înfrățesc lesne; **das hat er (in den Hals hinein) gelogen** a mințit, asta-i minciună. **II.** *refl. (în expr.)* **sich in js. Vertrauen** ~ a câștiga încrederea cuiva prin minciuni; **es lügt sich gut aus der Ferne** de departe se minte ușor.

Lügen, *-s, n. sg.* minciună; mințit.

Lügen|argument, *-(e)s, -e, n.* argument fals, mincinos.

Lügenbande, *-n, f.* mincinoși.

Lügenbericht, *-(e)s, -e, m.* raport mincinos, bazat pe minciuni.

Lügenbeutel, *-s, -, m. (fam.)* **1.** mincinos. **2.** sac de minciuni.

Lügenbold, *-(e)s, -e, m.* mincinos.

Lügendetektor, *-s, -en, m.* detector de minciuni.

Lügendichtung, *-en, f.* literatură anecdotică (de minciuni).

Lügenfeind, *-(e)s, -e, m.* dușman al minciunii.

Lügenfeldzug, *-(e)s, -züge, m.* campanie de minciuni.

Lügenfürst, *-en, m. sg.* Satana.

Lügengebäude, *-s, -, n.* v. Lügengewebe.

Lügengeist, *-(e)s, m. sg.* v. Lügenfürst.

Lügengeschichte, *-n, f.* poveste, istorioară mincinoasă, născocită.

Lügenge|spinst, *-(e)s, -e, n.* minciuni.

Lügengewebe, *-s, -, n.* urzeală de minciuni; înlănțuire de minciuni.

lügenhaft *adj. (despre lucruri)* fals, neadevărat, inventat, născocit; *(rar; despre persoane)* mincinos, impostor.

Lügenhaftigkeit *f. sg.* falsitate; înclinare spre minciună, caracter fals.

Lügenmaul, *-(e)s, -mäuler, n. (fam.)* mincinos.

Lügenmärchen, *-s, -, n.* poveste mincinoasă.

Lügenmeldung, Lügen|nachricht, *-en, f.* știre, comunicare, veste mincinoasă, falsă.

Lügen|netz, *-(e)s, -e, n.* v. Lügengewebe.

Lügenpeter, *-s, -, m. (fam.)* mincinos.

Lügenpresse *f. sg.* presă mincinoasă.

Lügenpropaganda *f. sg.* propagandă mincinoasă.

Lügenprophet, *-en, -en, m.* profet mincinos.

Lügenschmied, *-(e)s, -e, m.* fabricant de minciuni.

Lügenwacker, *-s, -, m. (glumeț)* gazetar mincinos.

Lügerei, *-en, f.* minciună patologică.

Lugger, *-s, -, m. (mar.)* lugher; navă de pescuit (cu vele latine).

Lug|insland, - (sau *-s), m. sg.* v. Lugaus.

Lügner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* mincinos(-oasă); impostor(-oare); **er wurde zum ~ an mir a)** m-a înșelat (prin minciunile spuse); **b)** s-a făcut de minciună față de mine.

lügnerisch *adj.* v. lügenhaft.

lugubre *adv.* lugubru, trist.

luhm *adj. (elv.)* moale; vlăguit.

Luk, *-(e)s, -e, n.* v. Luke **(2).**

Lukarne, *-n, f. (reg.)* lucarnă.

Luke, *-n, f.* **1.** lucarnă, ferestruie, ochi, gaură. **2.** *(mar.)* bocaport, tambuchi; spirai. **3.** *(reg.)* chepeng (în dușumea).

lukrativ *adj.* rentabil, bănos, lucrativ; **ein ~er Job** o slujbă rentabilă.

lukrieren, *lukrierte, lukriert, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a aduce venit, a câștiga. **2.** a trage folos (de pe urma unui lucru); *(impers.)* a renta.

Lukubration, *-en, f. (înv.)* **1.** *sg.* muncă științifică nocturnă. **2.** rezultat al muncii științifice nocturne.

lukullisch *adj.* îmbelșugat, luculic; **~es Mahl** ospăț luculic.

Lulatsch, *-es, -e, m. (fam.)* **1.** vlăjgan; lungan stângaci. **2.** slăbănog.

Lull, *-en, f.* v. Luller.

lullen, *lullte, gelullt, vb. (h)* **I.** *tr.* a lălăi, a adormi cântând; **ein Kind in den Schlaf ~** a adormi un copil lălăind. **II.** *intr.* **1.** *(reg.)* a suge. **2.** a urina.

Luller, *-s, -, m. (reg.)* suzetă.

lullern, *lullerte, gelullert, vb. (h) intr. (reg.)* a urina.

lullig *adj.* **1.** capricios, cu toane. **2.** somnoros.

Lumbago *f. sg. (med.)* lumbago.

lumbal *adj.* lombar.

Lumbal|anästhesie, *-n* [-zi:ən], *f. (med.)* anestezie lombară.

lumbecken, *lumbeckte, gelumbeckt, vb. (h) tr.* a lega cărți, broșuri, dicționare.

Lume, *-n, f. (reg.)* **1.** băltoacă. **2.** copcă în gheață.

Lumen, *-s, Lumina, n.* **1.** *(fiz.)* lumen. **2.** *(med.)* cavitate. **3.** *(fig.)* lumină, cap mare, luminat; **er ist kein großes** ~ nu-i mare lucru de el, nu este o minte sclipitoare.

Luminanz, *-en, f.* luminanță.

Lumineszenz, *-en, f. (fiz.)* luminescență.

lumineszieren, *luminneszierte, luminesziert, vb. (h) intr.* a produce luminescență.

luminös *adj.* luminos, strălucind.

lumm *adj. (reg.)* v. lummerig.

Lumme, *-n, f.* **1.** *(ornit.)* specie de pasăre nordică, asemănătoare cu pinguinul *(Alcidae.)*. **2.** grindă transversală. **3.** *(reg.)* v. Lümmel. **4.** *(reg.)* crestătură în stâncă.

Lummel[1], *-s, -, m. (reg., cul.)* mușchiuleț, file din zona rinichiului.

Lummel[2], *-n, f. (reg.)* lamă de cuțit.

Lümmel, *-s, -, m.* bădăran, mitocan, mojic; derbedeu.

Lümmelei, *-en, f.* grosolănie, mojicie, mitocănie, bădărănie, lipsă de educație.

lümmelhaft *adj.* grosolan, necioplit, bădăran, mojic, mitocan.

Lümmelhaftigkeit, *-en, f.* grosolănie, mojicie, bădărănie, mitocănie.

lümmeln, *lümmelte, gelümmelt (ich lümm(e)le), vb. (h)* **I.** *refl.* a se tolăni, a lenevi; a sta neglijent, ca un bădăran. **II.** *intr. (reg.; despre taur)* a mugi.

Lummerbraten, *-s, -, m. (reg.)* v. Lummel[1].

lummerig *adj. (reg.)* flasc, moale; fleșcăit.

lummern, *lummerte, gelummert, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a fi leneș. **2.** a atârna moale, flasc.

Lump, *-en, -en, m.* **1.** golan, vagabond, calic; derbedeu; bețiv; ticălos; zdrențăros; **nur die ~en sind bescheiden** numai calicii sunt modești. **2.** *(fam.)* ștrengar. **3.** *(iht.)* iepure-de-mare *(Cyclopterus lumpus).*

Lumpazi, *-s, -s,* **Lumpazius**, *-, -se,* **Lumpazivagabundus** [-va-], *-, -se* (sau *-bundi), m. (glumeț)* hoinar, vagabond.

lumpen, *lumpte, gelumpt, vb. (h)* **I.** *tr.* a trata pe cineva cu dispreț; *(fam.)* **er lässt sich nicht ~** nu e zgârcit, plătește. **II.** *intr.* **1.** a duce o viață desfrânată. **2.** a petrece, a benchetui, a chefui.

Lumpen, *-s, -, m.* **1.** petic, cârpă, zdreanță; deșeu; **baumwollene ~** deșeuri de bumbac; **um einen ~ kaufen** a cumpăra pe o zdreanță. **2.** *pl. (glumeț)* zdrențe, boarfe; troace; catrafuse; lucruri vechi, fără valoare; **er war in ~ gehüllt** era îmbrăcat în zdrențe; **ich muss mir neue ~ kaufen** trebuie să-mi cumpăr boarfe noi; *(fig.)* **jn. aus den ~ schütteln** a trage cuiva un perdaf zdravăn. **3.** *(reg.)* batistă.

Lumpenbrei, *-(e)s, -e, m. (ind. hârtiei)* pastă de zdrențe defibrate.

Lumpenbutte, Lumpenbütte, *-n, f. (ind. hârtiei)* cuvă pentru înmuierea zdrențelor.

Lumpending, *-(e)s, -e(r), n.* fleac, flecușteț.

Lumpendoktor, *-s, -en, m.* medic șarlatan.

Lumpenfrau, *-en, f.* peticăreasă, adunătoare de zdrențe.

Lumpengeld, *-(e)s, n. sg. (fam.)* preț de nimic, preț derizoriu.

Lumpengeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** negoț cu zdrențe. **2.** *(fam.)* negoț mizerabil, cu puțin câștig.

Lumpengeschenk, *-(e)s, -e, n.* cadou, dar meschin, fără valoare.

Lumpengesindel, *-s, n. sg.* (bandă de) ticăloși, nemernici, mizerabili; adunătură, strânsură; drojdie, pleavă (a societății).

Lumpenhandel, *-s, m. sg.* v. Lumpengeschäft **(1).**

Lumpenhändler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* peticar, peticăreasă, negustor(easă) de zdrențe.

Lumpenhund, Lumpenkerl, *-(e)s, -e, m.* ticălos, nemernic, javră.

Lumpenkiepe, *-n, f. (reg.)* coș pentru petice, pentru cârpe.

Lumpenkorb, - *(e)s, -körbe, m.* v. Lumpenkiepe.

Lumpenkram, *-(e)s, m. sg. (fam.)* fleacuri; boarfe.

Lumpenkrämer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** peticar, peticăreasă. **2.** *(glumeț)* negustoraș amărât; biet negustoraș.

Lumpenmann, *-(e)s, -männer, m.* v. Lumpensammler.

lumpenmäßig *adj.* mizerabil, nenorocit; zdrențăros, jerpelit.

Lumpenmatz, *-es, -mätze, m. (reg.)* v. Lumpensammler.

Lumpenpack, *-s, n. sg.* v. Lumpengesindel.

Lumpenpapier, *-s, n. sg.* hârtie făcută din zdrențe.

Lumpenparade, *-n, f. (mil., fam.)* inspectare a efectelor mărunte (la cazarmă).

Lumpenproletarier [-rīɐ], *-s, -, m.* lumpenproletar.

Lumpenproletariat, *-(e)s, n. sg.* lumpenproletariat.

Lumpensack, *-(e)s, -säcke, m.* sac, traistă pentru petice.

Lumpensammler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** peticar, peticăreasă, adunător(-oare) de petice, de cârpe, haine vechi. **2.** *(glumeț)* ultim tramvai, autobuz.

Lumpenschaft *f. sg.* vagabonzi; adunătură.

Lumpenschneidemaschine, *-n, f.* v. Lumpenwolf.

Lumpenschneider, *-s, -, m. (ind. hârtiei)* **1.** lucrător care taie zdrențe. **2.** mașină de tăiat și defibrat zdrențe.

Lumpenseide, *-n, f.* resturi de mătase.

Lumpentrödler, *-s, -, m.* v. Lumpenhändler.

Lumpentrog, *-(e)s, -tröge, m.* v. Lumpenbutte.

Lumpentum, *-s, n. sg.* v. Lumpenschaft.

Lumpenvolk, *-(e)s, n. sg.* v. Lumpengesindel.

Lumpenware, *-n, f. (fam.)* marfă proastă.

Lumpenwirtschaft *f. sg.* situație (economică) proastă, jalnică; treabă mizerabilă.

Lumpenwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (ind. hârtiei)* defibrator de zdrențe.

Lumpenwolle, *-n, f.* lână veche, zdrențuită; lână-deșeu.

Lumpenzucker, *-s, m. sg.* zahăr căpățână.

Lumperei, *-en, f.* **1.** fleac, lucru de nimic; **sich wegen einer ~ streiten** a se certa pentru un fleac. **2.** ticăloșie, nemernicie; josnicie. **3.** destrăbălare. **4.** avariție, zgârcenie.

Lumpfisch, *-(e)s, -e, m.* v. Lump **(3).**

lumpicht *(înv.)*, **lumpig** *adj.* **1.** ticălos, necinstit, nemernic; **er hat sich ~ betragen** s-a purtat ca un ticălos. **2.** *(fig.)* de nimic, derizoriu, ridicol; **er feilschte um ~e zehn Pfennig** se târguia pentru zece pfenigi nenorociți. **3.** zdrențăros, jerpelit; jalnic, deplorabil. **4.** *(fig., fam.)* sărăcăcios, mizerabil.

Lumpigkeit *f. sg.* **1.** jerpeleală; sărăcie. **2.** *(fig.)* păcătoșenie, ticăloșie, nemernicie.

Luna *f. sg. (mit.)* Luna; *(poet.)* lună.

lunar(isch) *adj.* din lună, lunar, selenar.

Lunatiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* lunatic(ă).

lunatisch *adj.* lunatic.

Lunch [lantʃ], - (sau *-es), -s* (sau *-e), m.* gustare (caldă) înaintea prânzului, dejun.

lunchen [ˈlantʃən], *lunchte, geluncht, vb. (h) intr.* a lua dejunul.

Lünette, *-n, f. (tehn.)* lunetă.

Lunge, *-n, f. (anat.)* plămân; bojoc; **linke ~** plămân stâng; *(fam.)* **er hat es auf der ~** e bolnav de plămâni; **er hat eine gute ~ a)** are plămâni sănătoși; **b)** *(fig.)* strigă bine; **c)** fuge bine; *(fig.)* **aus voller ~ schreien** a striga în gura mare, din răsputeri, cât îl ține gura; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **die ~ ausschreien** sau **sich die ~ aus dem Leib reden** a-și sparge plămânii țipând sau vorbind; *(fig.)* **die grünen ~n der Stadt** plămânii verzi ai orașului.

Lungen|abzess, *-es, -e, m. (med.)* abces pulmonar.

Lungen|ader, *-n, f. (anat.)* venă pulmonară.

Lungen|alveole [-ve-], *-n, f.* alveolă pulmonară.

Lungen|ambulanz, *-en, f. (fam.)* ambulanță, dispensar pentru bolnavii de plămâni.

Lungen|arterie [-riə], *-n, f. (anat.)* arteră pulmonară.

Lungen|atmung, *-en, f.* respirație prin plămâni.

Lungenblähung, *-en, f.* v. Lungenemphysem.

Lungenbläs|chen, *-s, -, n. (anat.)* alveolă pulmonară.

Lungenblutfluss, *-es, -flüsse*, **Lungenblut|sturz**, *-es, -stürze, m.*, **Lungenblutung**, *-en, f. (med.)* hemoragie pulmonară, hemoptizie.
Lungenbraten, *-s, -, m.* v. Lendenbraten.
Lungendrüse, *-n, f. (anat.)* glandă bronhială.
Lungen|embolie, *-n* [-li:ən], *f. (med.)* embolie pulmonară.
Lungen|emphysem *-s, -e, n. (med.)* emfizem pulmonar.
Lungen|entzündung, *-en, f. (med.)* pneumonie, aprindere de plămâni.
Lungen|erkrankung, *-en, f. (med.)* îmbolnăvire a plămânului.
Lungen|erweiterung, *-en, f.* v. Lungenemphysem.
lungenfaul *adj.* v. lungenkrank.
Lungenfell, *-s, -e, n. (anat.)* pleură.
Lungenfieber, *-s, n. sg. (med.)* febră pulmonară.
Lungenfisch, *-(e)s, -e, m.* pește de apă dulce care respiră și prin plămâni *(Ceratodus Forsteri)*.
Lungenflechte, *-n, f. (bot.)* lichen *(Sliota pulmonaria)*.
Lungenflügel, *-s, -, m. (anat.)* unul din cei doi plămâni.
Lungengeschwür, *-s, -e, n. (med.)* abces pulmonar.
Lungengymnastik *f. sg. (med.)* gimnastică pulmonară.
Lungenhaschee, *-s, -s, n. (cul.)* hașé de plămâni.
Lungenheil|stätte, *-n, f.* sanatoriu T.B.C., de tuberculoși.
Lungenhieb, *-(e)s, -e, m.* străpungere a plămânului (la scrimă); *(fig.)* **jm. einen ~ geben** a călca pe cineva pe coadă; **das war ein ~!** asta a fost bună!
Lungenholothurie [-riə], *-n, f. (zool.)* holoturie cu piciorușe *(Echinoderma)*.
Lungen|infarkt, *-(e)s, -e, m. (med.)* infarct pulmonar.
Lungenkatarr(h), *-(e)s, -e, m. (med.)* catar pulmonar.
lungenkrank *adj.* bolnav de plămâni, de piept; tuberculos, ftizic.
Lungenkranke, *-n, -n (ein Lungenkranker), m.* și *f.* persoană bolnavă de plămâni; tuberculos(-oasă); ftizic(ă).
Lungenkrankheit, *-en, f. (med.)* boală de plămâni, (mai ales) tuberculoză pulmonară, ftizie.
Lungenkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* plumânărică, cuscrișor, mierea-ursului *(Pulmonaria officinalis* L.).
Lungenkrebs, *-es, -e, m.* cancer pulmonar.
Lungenlappen, *-s, -, m. (anat.)* lob pulmonar.
Lungenleiden, *-s, -, n.* boală pulmonară.
lungenleidend *adj.* v. lungenkrank.
Lungen|ödem, *-s, -e, n. (med.)* edem pulmonar.
Lungenpest *f. sg. (vet.)* peripneumonie epizootică, pestă pulmonară.
Lungenpfeifer, *-s, -, m. (vet.)* emfizem pulmonar; tignafes (la cai).
Lungenphthisis [-fti:zIs] *f. sg.* v. Lungentuberkulose.
Lungenprobe, *-n, f.* test de capacitate respiratorie.
Lungenraucher, *-s, -, m.* fumător care trage fumul în piept.
Lungenschlag|ader, *-n, f. (anat.)* arteră pulmonară.
Lungenschrumpfung, *-en, f. (med.)* scleroză pulmonară.
Lungenschützer, *-s, -, m. (fam.)* vestă de lână.
Lungenschwindsucht *f. sg. (med.)* v. Lungentuberkulose.
lungenschwindsüchtig *adj.* tuberculos, ftizic.
Lungenschwindsüchtige, *-n, -n (ein LÔngenschwindsüchtiger), m.* și *f.* tuberculos(-oasă), ftizic(ă).
Lungenseuche, *-n, f. (vet.)* peripneumonie contagioasă (la bovine).
Lungen|spitze, *-n, f. (anat.)* vârf (superior) al plămânului.
Lungen|spitzenkatarr(h), *-s, -e, m. (med.)* apicită.
Lungensucht *f. sg.* v. Lungentuberkulose.
lungensüchtig *adj.* v. lungenschwindsüchtig.
Lungentuberkel, *-s, -n, m.* (și *f.*) *(med.)* tubercul pulmonar.
Lungentuberkulose, *-n, f. (med.)* tuberculoză pulmonară, ftizie.
Lungentumor, *-s, -en* (și *-re*), *m.* tumoare la plămâni.
Lungenvene [-ve: -], *-n, f.* venă pulmonară.
Lungerer, *-s, -, m.* hoinar, haimana, trântor.
Lungerleben, *-s, n. sg.* viață de hoinar, de trântor; **ein ~ führen** a umbla haimana, a pierde vremea, a duce o viață de hoinar.
lungern, *lungerte, gelungert, vb. (h) intr.* a hoinări, a trândăvi.
Lüning, *-s, -e, m. (reg.)* vrabie.
Lunk, *-e, f. (reg.)* scobitură.
Lunke *-n, f. (reg.)* closet.
lunken, *lunkte, gelunkt, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a. arunca ocheade; a face cu ochiul. **2.** a pătrunde.
Lunkepapier, *-s, -e, n. (reg.)* (hârtie) sugativă.
Lunker, *-s, -, m.*, **Lunker|raum**, *-(e)s, -räume, m. (metal.)* retasură.
Lünse, *-n, f.* cui al osiei (carului); cocoșel.
Lunte, *-n, f.* **1.** fitil; *(în expr.)* **~ riechen** a presimți un pericol. **2.** *(vân.)* coadă de vulpe și de jder. **3.** *(text.)* semitort.
Luntenfeuerzeug, *-(e)s, -e, n.* brichetă cu fitil.
Luntenflinte, *-n, f.*, **Luntengewehr**, *(-e)s, -e, n. (mil., înv.)* pușcă cu fitil, flintă.
Luntenkasten, *-s, -* (și *-kästen*), *m. (mil.)* ladă cu fitile.
Luntenriss, *-es, -e, m. (text.)* rupere a semitortului.
Lunten|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (înv.)* vergea cu fitil pentru tun.
Lunze, *-n, f. (vân.)* măruntaiele vânatului.
lunzen, *lunzte, gelunzt (du, er lunzt), vb. (h) intr. (fam.)* a trage cu coada ochiului.
Lupe, *-n, f.* lupă; *(fig.)* **jn. (sau etwas) (scharf) unter die ~ nehmen** a cerceta pe cineva (sau ceva) mai de aproape; **etwas mit der ~ suchen können** a găsi rareori așa ceva.
Lupenhalter, *-s, -, m.* port-lupă.
lupenrein *adj.* fără cusur, curat, perfect.
lupfen, *lupfte, gelupft*, **lüpfen**, *lüpfte, gelüpft, vb. (h) tr. (reg.)* a ridica puțin în sus, a sălta.
Lupine, *-n, f. (bot.)* **gelbe ~** nipralā *(Lupinus luteus* L.); **weiße ~** cafeluțe *(Lupinus albus* L.).
Lupinenbau, *-es, m. sg. (agr.)* cultură de nipralā.
Lupinenfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp semănat cu nipralā.
Lupinenklee, *-s, m. sg. (bot.)* nipralā falsă *(Trifolium lupinaster)*.
Lupinenkrankheit, *-en, f.*, **Lupinose** *f. sg. (vet.)* inflamație hepatică (la oi).
Luppe, *-n, f.* **1.** *(metal.)* lupă, drug. **2.** *(reg.)* cheag. **3.** *(reg.)* buclă.
luppen, *luppte, geluppt, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a închega. **2.** *(reg.)* a închega (laptele), a covăsi.
Luppen|arbeit, *-en, f. (metal.)* extracție directă a fierului.
Luppen|eisen, *-s, n. sg. (metal.)* fier sub formă de lupe.
Luppen|stahl, *-(e)s, m. sg. (metal.)* oțel brut în formă de lupe.
Luppenwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* laminor de lupe, eboșor.
luppig *adj. (reg.)* perfid.
Lupulin, *-s, n. sg.* făină de hamei.
Lupus, *-, -* (și *-se*), *m.* **1.** *(livr.)* lup. **2.** *(med.)* lupus, tuberculoză a pielii.
Lurch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* amfibie; batracian *(Amphibia)*.
Lure, *-n, f.* trâmbiță, surlă de bronz (din epoca de bronz nordică).
Lusche[1], *-n, f. (reg.)* **1.** carte de joc fără valoare. **2.** (femeie) șleampătă. **3.** țigară.
Lusche[2], *-n, f. (reg.)* băltoacă.
luschig *adj.* superficial, șleampăt.
Lust, *Lüste, f.* **1.** *sg.* plăcere, bucurie; **seine ~ an etwas haben** (sau **finden**) a-i plăcea ceva, a-și găsi plăcerea în ceva; **es ist eine wahre ~, diesen Garten zu sehen** e o adevărată plăcere să privești această grădină; **er arbeitet, dass es eine ~ ist** e o plăcere să-l vezi lucrând; **mit ~ und Liebe** cu multă plăcere; **~ gebiert Unlust** după râs vine plâns; **ich genieße es nach aller ~** mă delectez după placul inimii; **nach ~ und Laune** după bunul plac. **2.** *sg.* poftă, dorință, gust, chef; **ich habe ~ zu schreiben** (sau **zum Schreiben**) am poftă de scris; **ich hätte ~ zu tanzen** aș avea chef să dansez; **ich hätte nicht übel ~, ihn zu bestrafen** aș avea mare poftă să-l pedepsesc; **ich habe keine ~** n-am poftă, n-am chef; **es vergeht einem die ~ dazu** îi piere omului tot cheful; **ich bekam** (sau **gewann**) **~ zu...** mă tenta, aveam poftă să...; **er hat zu nichts ~** nimic nu-l tentează, n-are poftă de nimic; **die ~ zu etwas verlieren** a-i pieri cheful de ceva; **ich werde dir schon die ~ dazu nehmen!** am să-ți tai eu pofta de așa ceva! **3.** dorință sexuală, trupească; plăcere a simțurilor; **fleischliche ~** pofte trupești; **den Lüsten frönen** (sau **dienen**) a cădea rob patimilor. **4.** *(reg.)* cununie.
Lustbarkeit, *-en, f.* amuzament, petrecere, desfătare, distracție.
Lustbarkeits|steuer, *-n, f.* taxă pe distracții.
lustberauscht *adj.* **1.** beat de bucurie. **2.** amețit de plăceri.
lustbetont *adj.* plin de bucurie, cu multă plăcere.
Lustdirne, *-n, f.* prostituată.
Lust|empfinden, *-s, n. sg.*, **Lust|empfindung**, *-en, f.* senzație de plăcere, de bucurie.
lüsten, *lüstete, gelüstet (du lüstest, er lüstet), vb. (h) intr. (rar)* a pofti, a râvni (la ceva); *(impers.)* **es lüstet mich nach etwas** râvnesc, mi-e poftă, am chef de ceva.
Luster, *-s, -, m. (austr.)* v. Lüster **(1)**.
Lüster, *-s, -, m.* **1.** policandru, lustru, candelabru. **2.** *(text.)* alpaca, lustrin. **3.** smalț, glazură (pe obiecte de sticlă și ceramică).
lüstern *adj.* **1.** lacom, avid, cupid, pofticios. **2.** lasciv, voluptuos, senzual; **(auf** cu *ac.*; **nach) ~ sein** a dori (pe cineva), a pofti (la ceva); **~e Erzählungen** povestiri lascive.
Lüsternheit *f. sg.* **1.** lăcomie, poftă. **2.** voluptate, lascivitate, poftă trupească.
Lust erweckend *adj.* care trezește, ațâță pofta (pentru ceva); apetisant.
Lustfahrt, *-en, f.* plimbare, excursie, călătorie de plăcere.
lustfeindlich *adj.* potrivnic plăcerii trupești.
Lustfeuer, *-s, -, n. (înv.)* foc de artificii.
Lustgang, *-(e)s, -gänge, m.* alee, promenadă.
Lustgarten, *-s, -gärten, m.* parc, grădină de distracție (de pe lângă un castel).
Lustgärtner, *-s, -, m.* grădinar (al curții).
Lustgas, *-es, -e, n. (chim.)* gaz ilariant, protoxid de azot.
Lustgefühl, *-(e)s, -e, n.* (sentiment, senzație de) desfătare, delectare, plăcere.
Lustgelage, *-s, -, n.* chef, beție.
Lustgesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec de bucurie.
Lustgeschrei, *-(e)s, n. sg.* strigăte de bucurie.
Lustgreis, *-es, -e, m.* moșneag afemeiat, libidinos.
Lust|hain, *-(e)s, -e, m.* boschet.
Lust|haus, *-es, -häuser, n.* **1.** vilă, căsuță la țară; chioșc, pavilion (într-un parc). **2.** *(peior.)* casă de toleranță, bordel, lupanar.
Lust|häus|chen, *-s, -, n. dim.* de la Lusthaus **(1)**.
lustig *adj.* și *adv.* **1.** vesel, voios; **es ging ~ zu** a fost foarte vesel, plăcut; **sich einen ~en Tag machen** a avea o zi bună. **2.** înveselitor, amuzant, hazliu, caraghios; **eine ~e Erzählung** o poveste hazlie; **Bruder Lustig** fluieră-vânt, pierde-vară; **sich ~ machen (über** cu *ac.)* a face haz pe socoteala cuiva, a-și bate joc (de...); *(iron.)* **das kann ja ~ werden!** ce o să mai iasă și de aici!
Lustigkeit, *-en, f.* **1.** veselie, bucurie, haz. **2.** amuzament, voie bună, voioșie.
Lustigmacher, *-s, -, m.* **1.** *(teatru)* bufon, măscărici; caraghios. **2.** glumeț, farsor, poznaș.
Lustknabe, *-n, -n, m.* homosexual.
Lüstling, *-s, -e, m.* om senzual, desfrânat, crai; juisor.
lustlos I. *adj.* **1.** plictisit, fără chef; **seine Arbeit ~ verrichten** a lucra fără chef. **2.** *(com.: despre bursă)* moale, slab. **II.** *adv.* cu dezgust.
Lustlosigkeit *f. sg.* lipsă de bucurie, plictiseală.
Lustmolch, *-(e)s, -e, m. (fam.)* v. Lüstling.
Lustmord, *-(e)s, -e, m.* crimă sadică, cu viol; asasinat cu viol.
Lustmörder, *-s, -, m.* asasin din sadism sexual.
Lust|objekt, *-(e)s, -e, n.* obiect sexual.
Lust|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de petrecere.
Lustpartie [-ti:], *-n, f.* v. Lustfahrt.
Lustreise, *-n, f.* călătorie de plăcere.
lustrieren, *lustrierte, lustriert, vb. (h) tr.* și *refl. (rel.)* a (se) purifica.
Lustrin, *-s, m. sg. (text.)* (țesătură) lustrin.
Lust|ritt, *-(e)s, -e, m.* plimbare călare.
Lustrum, *-s, Lustra, n. (ist.)* lustru, perioadă de cinci ani (la romani).
lustsam *adj. (înv.)* atrăgător, plăcut, agreabil.

Lustschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* iaht.
Lustschloss, *-es, -schlösser, n.* castel de țară; castel, reședință de vară.
Lustseuche *f. sg. (înv.)* boală venerică.
Lust|spiel, *-(e)s, -e, n.* comedie.
Lust|spieldichter, *-s, -, m.* autor de comedii.
Lust|spielthe|ater, *-s, -, n.* teatru de comedie.
lust|trunken *adj.* v. lustberauscht.
Lustverderber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care strică veselia, cheful.
lustvoll *adj.* plin de chef.
Lustwäldchen, *-s, -, n. (poet.)* pădurice, dumbravă; boschet.
lustwandeln, *lustwandelte, gelustwandelt (ich lustwand(e)le), vb. (s* și *h) intr.* a se plimba de plăcere, a flana, a hoinări.
Lustwandler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care se plimbă; hoinar(ă).
Lustweg *-(e)s, -e, m.* promenadă.
Lustwiese, *-n, f. (fam., glumeț)* pat lat, canapea lată.
Lutetium [-tsiʊm], *-s, n. sg. (chim.)* lutețiu.
Lutheraner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* luteran(ă).
lutherisch, lutherisch *adj.* **1.** luteran. **2.** a(l) lui Luther; **die Lutherische Bibelübersetzung** traducerea Bibliei de Luther; **die ~e Kirche** biserica luterană, evanghelică.
Luthertum, *-s, n. sg.* luteranism, doctrina lui Luther, protestantism.
lutieren, *lutierte, lutiert, vb. (h) tr. (chim.)* a astupa ermetic.
Lutsch, *-es, -e, m.* **1.** *(reg.)* băutură proastă, poșircă. **2.** *(pop.)* v. Lutschbeutel.
Lutschbeutel, *-s, -, m. (fam.)* suzetă.
lutschen, *lutschte, gelutscht, vb. (h) tr.* a suge; a topi, a dizolva (în gură); **am Daumen ~** a suge degetul mare; **einen Bonbon ~** a suge o bomboană.
Lutscher, *-s, -, m.* suzetă; biberon.
lütt *adj. (reg.)* mic.
Lutte, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* conductă de aer sau de apă. **2.** *(mine)* burlan de aeraj.
Lütte, *-n, -n (ein Lütter, ein Lüttes) (reg.)* **1.** *m.* rachiu. **2.** *n.* copil mic.
Lutter, *-s, -, m.* frunte a rachiului, posleț.
Lütticher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Liège.
lützel *adj. (reg.)* mic; puțin.
Luv *f. sg. (mar.)* partea dinspre vânt, bordul în vânt; **~ halten** a merge cu vântul (în spate).
luven [-f(ə)n], *luvte, geluvt, vb. (h) tr. (mar.)* a îndrepta (nava) în direcția vântului.
Luvseite, *-n, f. (mar.)* v. Luv.
luvwärts *adv. (mar.)* în vânt.
Lux, *-, n. sg. (fiz.)* lux.
Luxation, *-en, f. (med.)* luxație, scrântire.
Luxemburger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* luxemburghez(ă), locuitor(-oare) din Luxemburg.
luxemburgisch *adj.* din Luxemburg.
luxen, *luxte, geluxt (du, er luxt) vb. (h) tr.* și *intr.* v. luchsen.
luxieren, *luxierte, luxiert, vb. (h) tr. (med.)* a luxa, a scrânti.
Lux|sekunde, *-n, f.* unitate fotometrică.
luxurieren, *luxurierte, luxuriert, vb. (h) intr.* **1.** *(bot.)* a crește din belșug, a crește luxuriant. **2.** a trăi în lux, în risipă.
luxuriös *adj.* luxos, pompos, somptuos; risipitor; abundent; **ein ~es Leben führen** a duce o viață de lux.
Luxus, *-, m. sg.* lux, fast, pompă; risipă; **großen ~ entfalten** a etala un mare lux; **~ treiben** a face lux, a trăi luxos.
Luxus|anfertigung, *-en, f.* fabricație de lux.
Luxus|artikel, *-s, -, m.* **1.** obiect de lux. **2.** *pl.* mode, galanterie.
Luxus|ausgabe, *-n, f. (tipogr.)* ediție de lux.
Luxus|auto, *-s, -s, n.* mașină de lux.
Luxus|charakter [-ka-], *-s, -e, m.* caracter luxos.
Luxusdampfer, *-s, -, m.* vapor de lux.
Luxus|erzeugnis, *-ses, -se, n.* v. Luxusartikel.
Luxusfeder, *-n, f.* stilou elegant, toc de lux.
Luxusgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Luxusartikel.
Luxusgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de lux.
Luxusgesetz, *-es, -e, n.* lege împotriva luxului.
Luxusgut, *-(e)s, -güter, n.* produs de lux.
Luxushotel, *-s, -s, n.* hotel de lux.
Luxus|industrie *f. sg.* industrie de produse de lux.
Luxusladen, *-s, -läden, m.* magazin de lux.
Luxuslimousine [-muzi:nə], *-n, f.* mașină de lux.
Luxus|schlitten, *-s, -, m. (fam.)* mașină de lux.
Luxus|seife, *-n, f.* săpun fin, săpun de lux.
Luxus|steuer, *-n, f.* taxă, impozit pe obiecte de lux.
Luxusverbot, *-(e)s, -e, n.* v. Luxusgesetz.
Luxusware, *-n, f.* v. Luxusartikel.
Luxusweibchen, *-s, -, n. (peior.)* femeie mondenă, cu pretenții mari.
Luxuswohnung, *-en, f.* casă, locuință luxoasă.
Luxuszug, *-(e)s, -züge, m. (ferov.)* tren de lux.
Luzerne, *-n, f. (bot.)* lucernă *(Medicago sativa* L.); **gelbe** (sau **deutsche**) **~** lucernă galbenă (sau germană); **schwedische ~** culbeceasă *(Medicago falcata* L.); **gemeine blaue ~** lucernă obișnuită (pentru nutreț).
Luzerner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Lucerna.
luzid *adj.* lucid, clar.
Luzidität, *-, f.* luciditate, claritate.
Luzifer, *-s, m. sg.* Lucifer, demon, diavol.
luziferisch *adj.* luciferic, diabolic.
Lyd(i)er [-d(i)ɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Lidia.
lydisch *adj.* din Lidia, lidian.
Lykanthropie *f. sg. (med.)* licantropie.
Lykopodium, *-s, -dien* [-iən] *n. (bot.)* licopodiacee.
lymphatisch *adj. (anat.)* limfatic.
Lymphbahn, *-en, f.* v. Lymphgefäß.
Lymphbereitung *f. sg. (anat.)* limfoză.
Lymphdrüse, *-n, f. (anat.)* ganglion limfatic.
Lymphdrüsen|entzündung, *-en, f. (med.)* congestie a ganglionilor limfatici.
Lymphdrüsengeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* inflamare a glanglionilor limfatici.
Lymphe, *-n, f.* **1.** *(anat.)* limfă. **2.** *(med.)* ser de vaccinat.
Lymphe|erzeugung, *-en, f.* **1.** *(biol.)* cultură de limfă. **2.** *(farm.)* cultură de ser.
Lymphgefäß, *-es, -e, n. (anat.)* vas limfatic.
Lymphknoten, *-s, -, m. (anat.)* nod limfatic.
Lymphozyt, *-en, -en, m. (med.)* limfocită.
Lymphozytose *f. sg. (med.)* limfocitoză.
lynchen ['lynçən], *lynchte, gelyncht, vb. (h) tr.* a linșa.
Lyncher, *-s, -, m.* linșor.
Lynchjustiz *f. sg.* justiție prin linșare; linșare; **~ an jm. ausüben** a linșa pe cineva.
Lyoner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* lionez(ă), locuitor(-oare) din Lyon.
Lyra, *-ren, f.* **1.** *(muz.)* liră. **2.** *(astron.)* Lira (constelație). **3.** *(fiz.)* liră. **4.** *(electr.)* liră de luare de curent.
Lyrik *f. sg. (lit.)* (poezie) lirică.
Lyriker, *-s, -, m.* **1.** (poet) liric. **2.** compozitor de lieduri.
lyrisch *adj.* **1.** liric; **~e Dichtung** poezie lirică. **2.** sentimental; **in ~em Ton** cu un ton, pe un ton sentimental.
lyrisieren, *lyrisierte, lyrisiert, vb. (h) tr. (muz.)* a da un caracter liric, a accentua lirismul.
Lyrismus, *-, -men, m.* lirism.
Lysin, *-s, -e, n.* anticorp.
Lysis *-sen, f.* **1.** *(med.)* scădere (treptată) a temperaturii. **2.** *(psih.)* pierdere (treptată) a personalității.
Lysol, *-s, n. sg. (chim.)* lizol.
Lyzealklasse, *-n, f.* clasă liceală, clasă de liceu.
Lyzealschüler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* elev(ă) de liceu, licean(ă).
Lyzeum, *-s, Lyzeen* [-'tse:ən], *n.* **1.** liceu. **2.** *(înv.)* școală superioară de fete.
l.Z. *presc.* de la laufende Zahl număr curent, nr. crt.
Lz *presc.* de la Lizenz.
L-Zug ['ɛl-], *-(e)s, -züge, m. presc.* de la **a)** Luxuszug; **b)** *(mil.)* Lazarettzug.

M

M, m [em], -, - (şi *-s*), *n.* (litera şi sunetul) M, m.

m. *presc.* de la **a)** m i t; **b)** *(gram.)* m ä n n l i c h masculin; **c)** M e t e r.

M *presc.* de la **a)** M a r k; **b)** M o d e l l (la arme de foc).

ma *presc.* de la **a)** m i t t e l a l t e r l i c h; **b)** m u n d a r t l i c h.

MA *presc.* de la **a)** M a c h e - E i n h e i t; **b)** M i t t e l a l t e r.

mä(h)! *interj.* *(imită strigătul mieilor)* mee! bee!

Mä|ander, *-s, -, m.* **1.** *(geogr.)* meandru. **2.** *(arhit.)* (ornament în formă de) meandru.

Mä|andergetriebe, *-(e)s, -, n. (tehn.)* schimbător de viteză în meandre.

Mä|anderlinie [-niə], *-n, f.* linie în meandre.

mä|andern, *mäanderte, mäandert,* **mä|andrieren**, *mäandrierte, mäandriert, vb. (h* şi *s) intr.* **1.** a ornamenta cu meandre. **2.** a se undui, a face meandre.

mä|andrisch *adj.* cu meandre, cu cotituri, sinuos.

Maar, *-(e)s, -e, n. (geogr.)* crater stins (umplut de obicei cu apă).

Maat, *-(e)s, -e(n), m. (mar.)* **1.** subofiţer de marină. **2.** camarad, tovarăş (de arme). **3.** ajutor de şef într-o specialitate (mai ales ajutor de cârmaci).

Maatje, *-n, -n, m. (mar.)* ucenic de marinar.

Maatjeshering, *-s, -e, m. (reg.)* scrumbie tânără.

Maat|schaft, *-en, f. (reg.)* **1.** asociaţie, tovărăşie; clică. **2.** societate comercială.

Machandel, *-s, -, m.,* **Machandelbaum**, *-(e)s, -bäume, m. (bot., reg.)* ienupăr, jneapăn *(Juniperus communis).*

Mach|art *f. sg.* croială, mod de confecţionare; **die ~ des Mantels** croiala paltonului.

machbar *adj.* fezabil, care poate fi făcut.

Machbarkeit *f. sg.* fezabilitate.

Mache *f. sg.* **1.** *(peior.)* lucru superficial; aparenţă, făcătură; **das ist alles nur ~** totul e artificial, nu-i nimic serios; *(fam.)* **jn. in der ~ haben a)** a lua pe cineva la rost, la refec; **b)** a trage cuiva o bătaie, a prelucra pe cineva. **2.** *(fig.)* vicleşug, uneltire, şiretlic; înşelătorie, prefăcătorie; **das ist bewusste ~!** asta e înşelătorie curată! **alles ist bei ihm ~** totul la el este numai prefăcătorie. **3.** *(fam.)* prelucrare, fabricare: **das Kleid ist in der ~** rochia se află în lucru. **4.** *(fam.)* aranjament, aspect (exterior); montare.

Mache-Einheit, *-en, f. (fiz.)* unitate Mache.

machen, *machte, gemacht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a face; **was machst du da?** ce faci aici? **was soll ich ~?** ce să fac? **was ist zu ~?** ce-i de făcut? **er kann ~ was er will** poate să facă ce(-o) vrea; **wie macht man es?** cum se face asta? **mach es wie ich** fă ca mine; **was macht der Magen?** cum stai cu stomacul? ce-ţi face stomacul? **er lässt alles mit sich ~** se poate face orice cu el, rabdă orice; **eine Sache gut ~** a face bine un lucru; *(fig.)* **Anspielungen ~** a face aluzii; **große Augen ~** a face ochii mari, a se mira; **sich** *(dat.)* **einen Begriff ~** a-şi face o idee; *(fam.)* **Geld ~** a face bani, a se îmbogăţi; **Geschäfte ~** a face afaceri; **Geschichten** (sau **Sachen** sau **Umstände**) **~ a)** a face mofturi (sau nazuri, greutăţi); **b)** a pune beţe în roate; **Kleider ~ Leute** haina face pe om; **aus jm. einen Künstler ~** a face din cineva un artist; **eine Mitteilung ~** a face o comunicare; **eine Partie ~ a)** a face o excursie; **b)** a face, a juca o partidă (de cărţi etc.); **c)** a face o partidă bună; a se căsători bine; **eine Pause ~** a face o pauză; **Mittag ~** a face pauză de prânz; **Urlaub ~** a pleca în concediu, a-şi face concediul; **Dummheiten ~** a face prostii; **den Dummen ~** a face pe prostul; **gemeinschaftliche** (sau **gemeinsame**) **Sache mit jm. ~** a face cauză comună cu cineva; **jm. Schande ~** a face pe cineva de ruşine; **reinen Tisch ~** a face tabula rasa; a rezolva o problemă; **einen Versuch ~** a face o încercare; **viel Aufhebens um etwas ~** a face mare caz de ceva; **einer Sache ein Ende ~** a pune capăt unui lucru; **eine Eingabe ~** a face o cerere; **seinen Doktor ~** a-şi lua doctoratul; **Schule ~** a face şcoală, a avea influenţă; **Stimmung ~** a crea bună dispoziţie; **Spaß ~** a glumi; **Ernst ~** a lua în serios; **Angst ~** a speria; **den Anfang ~** a începe, a face începutul; **Licht ~** a aprinde lumina; **böses Blut ~ a)** a face sânge rău; **b)** a întărâta spiritele; **Einwände ~** a obiecta, a face obiecţii; **lange Finger ~** a fura; **Fehler ~** a face greşeli; **Frieden ~** a încheia (sau a face) pace; **Fortschritte ~** a progresa, a face progrese; **zu Gelde ~** a preface în bani; **sein Glück ~** a-şi făuri norocul; **jm. allerlei Gedanken ~** a da (cuiva) de gândit; **jm. graue Haare ~** a da cuiva multă bătaie de cap, a scoate cuiva peri albi; **einen langen Hals ~** a întinde gâtul; **jm. das Herz schwer ~** a mâhni pe cineva; **Heu ~** a cosi, a strânge fânul; **jm. die Hölle heiß ~** a amărî viaţa cuiva; **Hochzeit ~** a face nuntă; **Holz klein ~** a tăia lemne; **(jn.) um einen Kopf kürzer ~** a scurta cu un cap pe (cineva); *(fig.)* **jm. den Kopf warm ~** a înfuria pe cineva; **das Leben sauer ~** a face zile fripte (sau amare); **der Humor macht das Leben leicht** umorul uşurează viaţa; **Mut ~** a încuraja; a da curaj; **einen Punkt ~** a pune punct; a termina ceva; **Schluss** (sau **Ende**) **~ a)** a termina; a pune capăt; **b)** a se sinucide; *(teatru)* **eine Rolle ~** a juca un rol; **Staat mit etwas ~** a se făli cu ceva; **alle Stiche ~** a face toate levatele (la jocul de cărţi); **Strich durch** (sau **über**) **die Rechnung ~ a)** a anula o socoteală; **b)** *(fig.)* a trage cu buretele (peste ceva); **c)** a strica (sau a încurca) socotelile cuiva; **eine Szene ~** a face o scenă (cuiva); **Vorwürfe ~** a reproşa; **Witze ~** a glumi; **ein Land zur Wüste ~** a pustii o ţară; **das Zimmer ~** a curăţa camera; **auf etwas aufmerksam ~** a face atent asupra unui lucru; **bekannt ~ a)** a da publicităţii, a face cunoscut; **b)** a prezenta pe cineva; **etwas begreiflich ~** a explica ceva; a face (pe cineva) să înţeleagă ceva; **fertig ~** a termina, a isprăvi; **etwas wieder gut ~** a drege ceva; **gesund ~** a însănătoşi; **(jn.) krank ~** a îmbolnăvi (pe cineva); **um es kurz zu ~** pe scurt, ca să terminăm; **möglich ~** a face cu putinţă; **jn. rasend ~** a înfuria pe cineva; **niemand kann es ihm recht ~** nimeni nu-i poate face ceva pe plac, nimeni nu-i intră în voie; **jn. schlecht ~** a defăima pe cineva; **zunichte ~** a nimici; **du hast mich lachen gemacht** m-ai făcut să râd; **er macht von sich reden** face să se vorbească despre el; **das macht uns zu schaffen** asta ne dă de lucru; **~ Sie doch!** grăbiţi-vă! **mach, dass du fortkommst!** cară-te! **mach schnell! mach, mach! mach schon!** grăbeşte-te! repede! **2.** *(mat.)* a face, a da; **zweimal zwei macht vier** doi ori doi fac patru. **3.** a face, a costa; **wie viel macht das?** cât costă asta? **es würde im ganzen 200 Euro ~** cu totul ar face 200 de euro; **das macht sehr viel** asta costă foarte mult. **4.** *(fam.)* a face comerţ; **er macht in Wolle** face comerţ cu lână; **in Kohle ~** a face negoţ de cărbuni. **5.** a face (nevoile): *(despre copii)* **Großes ~** a face treaba mare; **Kleines ~** a face treaba mică; **ins Bett ~** a face în pat. **II.** *intr.* a face; **da ist nichts zu ~** aici nu mai e nimic de făcut, n-ai ce-i face; **lass mich nur ~!** las' pe mine! rezolv eu! **sie ~ sehr lange** întârzie mult, le trebuie foarte mult (timp); **er wird es nicht mehr lange ~** nu o va mai duce mult; **was soll man daraus ~?** cum să înţelegem asta? **links um ~** a face (la) stânga împrejur; *(fam.)* **in Patriotismus ~** a face pe patriotul. **III.** *refl.* **1.** a se face; **sich bekannt ~** a se face cunoscut; **sich anheischig ~** a lua asupră-şi, a se obliga; **sich über etwas lustig ~** a-şi bate joc de ceva; **sich nass ~** a se uda; **sich** *(dat.)* **eine Ehre aus etwas ~** a privi ca o cinste, a-şi face o onoare din...; **sich** *(dat.)* **etwas zur Pflicht ~** a-şi face o datorie din ceva; **sich beliebt ~** a se face iubit; **sich auf etwas gefasst ~** a se aştepta la ceva, a se pregăti pentru ceva; **sich gut ~ a)** a se potrivi bine; **b)** a face o impresie bună; **sich um etwas** (sau **jn.**) **verdient ~** a-şi câştiga merite prin ceva (sau pe lângă cineva); **sich mit etwas vertraut ~** a se familiariza cu ceva; **sich wichtig ~** a-şi da importanţă; **sich an etwas ~** a se apuca de ceva; **sich an jn. ~ a)** a se adresa cuiva; **b)** a se lua după sau de cineva; **sich zum Liebling aller ~** a se face iubit de toţi; **sich** *(dat.)* **die Haare ~** a se coafa. **2.** *(fig.)* a merge bine; **die Sache macht sich** afacerea merge bine, se face; **es macht sich** merge (binişor); **das Wetter macht sich** vremea se îndreaptă. **3.** a sta bine; *ihr Hut macht sich gut* pălăria îi stă bine. **4.** *(fam.)* a se duce; **sich auf den Weg** (sau **auf die Beine**, **die Socken**, **die Strümpfe**) **~** a porni la drum; **sich aus dem Staube ~** a o şterge, a-şi lua tălpăşiţa.

Machenschaft, *-en, f.* uneltire, intrigă, maşinaţie; **dunkle ~en** uneltiri ascunse.

Macher, *-s, -, m.* **1.** făcător, om care face. **2.** *(peior.)* persoană care combină, unelteşte; sforar; intrigant.

Macherei, *-en, f.* **1.** intrigă, sforărie, uneltire. **2.** cârpăceală, lucru prost.

Macherlohn, *-(e)s, -löhne, m.* plată pentru mâna de lucru; plată a manoperei.

Machete, şi [matʃ'e:tə], *-n, f.* tesac sud-american.

Machiavellismus [-makiavɛl-], *-, m. sg. (pol.)* machiavelism, politică fără scrupule, care urmăreşte orb puterea.

Machination [-χi-], *-en, f.* (mai ales la *pl.)* uneltire, intrigă, maşinaţie, sforărie.

machinieren, *machinierte, machiniert, vb. (h) tr.* a unelti, a pune ceva la cale.

Mächler, *-s, -, m. (reg.)* **1.** om şiret, rafinat; uneltitor, intrigant, sforar. **2.** om care ciopleşte în lemn articole de menaj.

Machorka [-'χɔr-] *-s, -s, m.* (şi *f.)* mahorcă.

Macht, *Mächte, f.* **1.** *sg.* putere, forţă; **mit aller ~** din toate puterile; **es steht nicht mehr in seiner ~** nu mai stă în puterea lui, nu mai depinde de el; **die ~ der Gewohnheit** puterea obişnuinţei; **die ~ des Schicksals** forţa destinului; **~ über jn. erringen** (sau **gewinnen**) a pune stăpânire (cu forţa) pe cineva; **jn. seine ~ fühlen lassen** a face pe cineva să-i simtă puterea; **~ über jn. haben** a avea putere, influenţă asupra cuiva; **über seine ~** peste forţele sale; **~ geht vor Recht** forţa primează; **er wehrte sich mit aller ~** s-a apărat cu toată forţa. **2.** putere, stat; **die europäischen Mächte** puterile (sau statele) europene; **die verbündeten Mächte** forţele aliate; **die kriegführenden Mächte** puterile beligerante. **3.** *sg.* autoritate, ascendent, drept; **~ über Leben und Tod** drept de viaţă şi de moarte; **die väterliche ~** autoritatea părintească; **aus eigener ~** cu de la sine putere.

4. *sg.* putere de stat; **die ausübende ~** puterea executivă; **die ~ ausüben** a exercita puterea; **die ~ ergreifen** a lua puterea, a ajunge la putere; **sich an der ~ befinden** a se afla la putere. **5.** *(mil.)* forțe, trupe; **bewaffnete ~** forță armată. **6.** *(pop.)* putință, circumstanță; **nach ~** după putință, potrivit circumstanțelor. **7.** forță tainică, ființă supranaturală; **die Mächte der Unterwelt** forțele, spiritele infernului.

Macht|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* pretenție la putere.

Macht|antritt, *-(e)s, m. sg.* venire la putere, preluare a puterii; **zu js. ~ führen** a contribui la venirea cuiva la putere.

Macht|anwendung *f. sg.* folosire, aplicare a forței; exercitare a puterii.

Macht|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat al puterii (de stat).

Macht|aus|übung *f. sg.* exercitare a puterii.

Machtbefugnis, *-se, f.* putere, autoritate; împuternicire, drept de executare a puterii.

Machtbereich, *-(e)s, -e, m.* resort, sferă de exercitare a puterii; **es ist nicht in meinem ~** nu este de resortul, domeniul meu.

machtbesessen *adj.* ahtiat după putere, avid, obsedat de putere.

Machtblock, Mächteblock, *-(e)s, -blöcke, m. (pol.)* bloc al puterilor.

Mächtegruppe, *-n, f. (pol.)* grup de puteri, de state.

Macht|entfaltung *f. sg.* extindere, creștere a puterii.

Macht|ergreifung, *-en, f.* preluare a puterii.

Macht|er|oberung *f. sg.* cucerire a puterii.

Mächte|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc al puterilor, joc de modificare a raportului de forțe.

Machtfaktor, *-s, -toren, m.* factor al puterii.

Machtfrage, *-n, f.* problemă, chestiune a puterii.

Machtfülle *f. sg.* plenitudine de putere, deplinătate a puterii.

Machtgeber, *-s, -, m. (jur.)* mandant, comitent.

Machtgebot, *-(e)s, -e, n.* **1.** ordin suprem. **2.** ordin despotic.

Machtgefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment al puterii.

Machtgier *f. sg.* sete de putere.

Machtgruppe, *-n, f.* grup, bloc de puteri; **wirtschaftliche ~** bloc al puterii economice.

Macht|haber, *-s, -, m.* **1.** deținător al puterii, potentat. **2.** dictator, despot, tiran.

Macht|haberei, *-en, f.* dictatură, depotism, tiranie.

macht|haberisch *adj.* **1.** autoritar. **2.** despotic, tiranic.

Macht|handlung, *-en, f.* acțiune dictatorială.

Macht|hunger, *-s, m. sg.* dorință nestăvilită de putere, sete de mărire.

macht|hungrig *adj.* ahtiat după putere.

mächtig I. *adj.* **1.** puternic, tare; **ein ~er Staat** un stat puternic. **2.** imens, enorm, formidabil, întins; **ein ~er Wald** o pădure întinsă; *(fam.)* **er hat ~en Hunger** are o foame de lup. **3.** *(geol.)* gros; **eine ~e Schicht** un strat gros. **4.** *(poet.)* stăpân, tare (în ceva); **einer Sprache ~ sein** a stăpâni o limbă; **seiner (selbst) nicht ~ sein** a nu se putea stăpâni; **der Mathematik ~ sein** a fi tare la matematică. **II.** *adv.* **1.** puternic. **2.** foarte, prea; **er hat sich ~ gefreut** el s-a bucurat extraordinar de mult; **ein ~ großes Haus** o casă foarte mare.

Mächtige, *-n, -n (ein Mächtiger), m.* și *f.* persoană puternică; **die ~n** cei puternici, potentații.

mächtigen, *mächtigte, gemächtigt, vb. (h) tr. (reg.)* a birui, a învinge; a domina; a cuceri, a subjuga.

Mächtigkeit *f. sg.* **1.** putere. **2.** *(geol.)* grosime, lățime (a unui zăcământ sau strat). **3.** mărime, întindere (a unei suprafețe).

Macht|instrument, *-(e)s, -e, n.* unealtă a forței, instrument al puterii.

Machtkampf, *-es, -kämpfe, m.* luptă pentru putere.

Machtkreis, *-es, -e, m.* v. Machtbereich.

machtlos *adj.* neputincios, fără putere, slab; fără autoritate; **er stand ihnen ~ gegenüber** se afla fără nici o apărare în fața lor.

Machtlosigkeit *f. sg.* slăbiciune, neputință, lipsă de autoritate.

Machtmittel, *-s, -, n.* v. Machtinstrument.

Macht|organ, *-(e)s, -e, n.* organ al puterii; instrument al forței; **das oberste ~ des Staates** organul suprem al puterii de stat.

Machtpolitik *f. sg.* politică de forță.

Machtposition, *-en, f.* v. Machtstellung.

Machtprobe, *-n, f.* probă de forță, dovadă a forței.

Machtquelle, *-n, f.* izvor de forță.

macht|sprecherisch *adj. (înv.)* v. machthaberisch.

Macht|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* act de autoritate; ordin suprem, hotărâre suverană; **einen ~ tun** a face un act de autoritate.

Macht|steigerung *f. sg.* creștere a puterii, a influenței.

Macht|stellung, *-en, f.* **1.** putere (a unui stat). **2.** poziție puternică, de mare influență.

Macht|streben, *-s, n.* dorință, tendință de a ajunge la putere, de a stăpâni; politică de expansiune.

Macht|trieb, *-(e)s, -e, m.* sete de mărire, de putere.

Macht|übernahme *f. sg.* preluare a puterii.

Macht|überschreitung, *-en, f.* abuz de putere.

Macht|übertragung *f. sg.* transmitere a puterii.

Machtverhältnis, *-ses, -se, n. (mai ales la pl.)* raport de forțe.

Machtverschiebung, *-en, f.* deplasare, schimbare a raportului de forțe.

Machtverteilung *f. sg. (pol.)* împărțire a puterii.

machtvoll I. *adj.* puternic, viguros; **eine ~e Kundgebung** o manifestație puternică. **II.** *adv.* cu putere, cu vigoare.

machtvollkommen *adj.* cu putere nelimitată, atotputernic.

Machtvollkommenheit *f. sg.* deplină putere, suveranitate; **aus eigener ~** cu de la sine putere; *(jur.)* **richterliche ~** putere discreționară a judecătorului.

Machtwahn, *-(e)s, m. sg.* nebunie a puterii.

Machtwechsel, *-s, -, m. (pol.)* schimbare a puterii.

Machtwort, *-(e)s, -wörter, n.* act de autoritate; cuvânt spus cu autoritate; hotărâre, ordin suveran(ă); *(fig.)* **ein ~ sprechen** a hotărî cu autoritate.

Macht|zeichen, *-s, -, n.* semn al puterii; dovadă de putere.

Macht|zer|splitterung *f. sg.* fărâmițare a puterii.

Macht|zuwachs, *-es, m. sg.* creștere a puterii, a influenței.

machulle *adj. (argou)* **1.** falit. **2.** dărâmat, doborât, obosit. **3.** țicnit.

Machwerk, *-(e)s, n. sg.* **1.** cârpăceală, lucru prost. **2.** lucru fără valoare dar care fură ochii.

Macis [-tsIs], *-, m. sg.* v. Mazis.

mack *adj. (reg.)* **1.** blând, blajin. **2.** slab, neputincios, istovit.

Macke, *-n, f. (fam.)* **1.** ciudățenie, nebunie, tic. **2.** defect, cusur.

Macker, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* tip, gagic, prieten (al fetei). **2.** *(reg.)* tovarăș, camarad.

macklich *adj. (mar., despre nave)* comod; liniștit; cu direcție sigură.

Madagasse, *-n, -n, m.*, **Madagassin**, *-nen, f.* malgaș(ă), locuitor(-oare) din Madagascar.

madagassisch *adj.* malgaș, de, din Madagascar.

Madam, *-s* și *-en, f.* **1.** *(fam.)* doamnă; stăpână, proprietăreasă. **2.** *(glumeț)* femeie corpolentă. **3.** *(reg.)* moașă.

Madame [ma'dam], *Mesdames* [me'dam], *f. (formulă de adresare)* doamnă, madam.

Madapolam, *-s, m.* (și *n.*) *sg. (text.)* madipolon.

Mädchen, *-s, -, n.* **1.** fată; **kleines ~** fetiță; **junges ~** fată tânără, fetișcană. **2.** fată în casă, fată de serviciu; **~ für alles** fată la toate. **3.** *(fam.)* iubită, drăguță; amantă. **4.** *(poet.)* fecioară.

Mädchen|alter, *-s, -, n.* vârstă de fată, fetie, adolescență.

Mädchen|an|stalt, *-en, f.* institut, pension de fete.

Mädchenberufs|schule, *-n, f.* școală profesională pentru fete.

Mädchenbürgerschule, *-n, f. (înv.)* școală medie de fete.

Mädchen|erziehung *f. sg.* educație a tinerelor fete.

Mädchengymnasium, *-s, -sien* [-zɪən], *n.* gimnaziu de fete.

mädchenhaft *adj.* **1.** de fată. **2.** feciorelnic; virgin; *(fig.)* pur, neprihănit. **3.** modest, sfios, timid.

Mädchenhaftigkeit *f. sg.* **1.** caracter, natură feciorelnic(ă). **2.** virginitate, feciorie. **3.** timiditate, sfială.

Mädchenhandel, *-s, m. sg.* comerț de carne vie, proxenetism.

Mädchenhändler, *-s, -, m.* negustor de carne vie, proxenet.

Mädchenheim, *-(e)s, -e, n.* cămin de fete.

Mädchenjäger, *-s, -, m.* crai, vânător de fuste.

Mädchenjahre *pl.* v. Mädchenzeit.

Mädchenklasse, *-n, f.* clasă de fete.

Mädchenlehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară) într-o școală de fete.

Mädchen|name, *-ns, -n, m.* **1.** nume de domnișoară (al unei femei măritate). **2.** nume de fată.

Mädchenpensionat [-pãnziona:t], *-(e)s, -e, n. (înv.)* pension, internat de fete.

Mädchenraub, *-(e)s, -e, m.* răpire a unei fete.

Mädchenräuber, *-s, -, m.* răpitor de fete.

Mädchenroman, *-s, -e, m.* roman pentru fete tinere.

Mädchenschule, *-n, f.* școală de fete.

Mädchen|stimme, *-n, f.* voce de fată.

Mädchen|stube, *-n, f.* odaie a femeii de serviciu.

Mädchenweihe, *-n, f. (etnogr.)* serbare de inițiere a fetelor.

Mädchenzeit *f. sg.* adolescență, fetie; **ein Andenken aus der ~** o amintire din vremea când era fată.

Mädchenzimmer, *-s, -, n.* **1.** cameră de fată. **2.** v. Mädchenstube.

Made, *-n, f.* larvă (de insecte), vierme, viermișor.

Madeirawein [ma'dæ-], *-(e)s, -e, m.* vin de Madera.

Madel, *-s, -(și -s), n.*, **Mädel**, *-s, -* (și *-n* sau *-s), n. (reg., fam.)* fată, fetiță.

Madelbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* pin silvestru *(Pinus silvestris)*.

Mädelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Mädel) fetiță.

Mademoiselle [-'zɛl], *-n, f.* domnișoară.

Madenfalle, *-n, f.* inel cleios în care se prind viermii.

Madenfresser, Madenhacker, *-s, -, m. (ornit.)* bufag *(Buphaga africana)*.

Madenwurm, *-(e)s, -würmer, m. (zool.)* (specie de) vierme intestinal *(Ozguris vermicularis)*.

Madera, *-s, -, m.* v. Madeirawein.

maderensisch *adj.* de, din Madeira.

Maderl, Mäderl, *-s, -, n. (reg.)* fetișcană.

madig *adj.* **1.** viermănos, stricat; *(fam.; în expr.)* **jn. ~ machen** a ponegri, a calomnia, a defăima pe cineva. **2.** *(reg.)* trândav.

Madjar, *-en, -en, m.* maghiar, ungur.

madjarisch *adj.* maghiar, unguresc.

madjarisieren, *madjarisierte, madjarisiert, vb. (h) tr.* a maghiariza.

Madonna, *Madonnen, f.* **1.** *sg. (bis.)* Maica Domnului. **2.** *(pict.)* madonă.

Madonnenbild, *-(e)s, -er, n.* icoană a Maicii Domnului, chip al madonei; *(fig.)* chip de madonă.

Madonnengesicht, *-(e)s, -er, n.* față, chip de madonă.

madonnenhaft *adj.* ca o madonă.

Madrepore, *-n, f. (zool.)* madrepor (soi de coral) *(Madreporaria)*.

Madrider, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Madrid.

Madrigal, *-s, -e, n. (lit., muz.)* madrigal.

Madrilene, *-n, -n, n.* v. Madrider.

Maestro, *-s, -s* (și *Maestri), m. (muz.)* maestru.

Mä|eutik *f. sg. (fil.)* maeutică.

Maf(f)ia *f. sg.* mafie.

mag *prez. ind. pers.* I și a 3-a *sg.* de la mögen.

Mag. *presc.* de la Magister.

Magazin, *-s, -e, n.* **1.** magazie, depozit; **das ~ der Bibliothek umfasst über eine Million Bücher** depozitul bibliotecii cuprinde peste un milion de cărți. **2.** prăvălie, magazin. **3.** *(mil.)* magazie (la arme). **4.** revistă ilustrată, magazin. **5.** *(tipogr.)* cutie de matrițe.

Magazin|arbeiter, *-s, -, m.* v. Magaziner.

Magazinbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de magazie.

Magaziner, *-s, -, m. (înv.)* lucrător, muncitor într-o magazie.

Magazineur [-'nø:ɐ], *-s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f. (austr.)* magaziner(ă), responsabil(ă) de depozit.

Magazingewehr, *-(e)s, -e, n.* pușcă cu repetiție.

magazinieren, *magazinierte, magaziniert, vb. (h) tr.* a înmagazina; a depozita.

Magazinkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coș de (transportat mărfurile de la) magazie.

Magazinverwalter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* magazioner(ă); responsabil(ă) de depozit; şef(ă) de depozit.
Magd, *Mägde, f.* **1.** femeie (sau fată) de serviciu, argată, servitoare. **2.** *(rel.* şi *poet.)* fecioară; **eine reine** ~ o fecioară neprihănită.
Magd|arbeit, *-en, f.* muncă de servitoare.
Magd|dienst, *-(e)s, -e, m.* **1.** slujbă de femeie de serviciu, de servitoare. **2.** slujbă (sau muncă) umilitoare, înjositoare.
Mägdeblume, *-n, f. (bot.)* mătricea *(Matricaria chamomilla).*
Magdeburger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Magdeburg.
magdeburgisch *adj.* din Magdeburg.
Mägde|heim, *-s, -e, n.*, **Mägde|herberge**, *-n, f.* cămin de lucrătoare nefamiliste.
Mägd(e)lein, *-s, -, n.* fetiţă, fată.
magdlich *adj. (poet.)* **1.** feciorelnic, de fată. **2.** servind, slujind.
Magdlohn, *-(e)s, -löhne, m.* leafă de servitoare.
Magd|stube, *-n, f.* cameră a femeii de serviciu, cameră de servitoare.
Magdtum, *-s, n. sg. (înv.)* feciorie.
Mage, *-n, -n, m. (înv.)* rudă colaterală, afin.
Magen, *-s, -* (şi *Mägen), m.* **1.** *(anat.)* stomac, rânză; pipotă; **den ~ betreffend** referitor la stomac, gastric; **der ~ knurrt** stomacul chiorăie (de foame); (şi *fig.)* **das liegt schwer im ~** asta cade greu la stomac; *(fig.)* **jn. im ~ haben** a nu putea suferi pe cineva; (şi *fig.)* **es dreht sich mir der ~ um** mi se întoarce stomacul pe dos; **er hat einen guten ~ a)** are un stomac bun; **b)** *(fig.)* înghite multe (ofense); **sich** *(dat.)* **den ~ verderben** a-şi strica stomacul; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **den ~ voll schlagen** a-şi încărca stomacul; (şi *fig.)* **das ist nicht für meinen ~** aceasta nu este pentru stomacul meu; nu e de mine; **ich hab's im ~** mă doare stomacul; **die Tropfen auf nüchternen ~ nehmen** a lua picăturile pe stomacul gol; **er hat nichts im ~** e cu stomacul gol; **die Augen sind größer als der ~** ochii văd, inima cere, ce folos că nu-i putere; **er hält sich** *(dat.)* **den ~ warm** are grijă de sine; *(fig.)* **die Liebe geht durch den ~** dragostea trece prin stomac. **2.** *(reg.)* mac.
Magen|arznei, *-en, f.* medicament pentru stomac.
Magen|atonie, *-n* [-niən], *f. (med.)* atonie stomacală.
Magen|ausgang, *-(e)s, -gänge, m. (anat.)* pilor.
Magen|ausheberung, **Magen|aus|spülung**, *-en, f. (med.)* spălătură stomacală.
Magenbeschwerde, *-n, f. (med.)* deranjament stomacal; dureri de stomac.
Magenbewegung, *-en, f.* mişcare a stomacului.
Magenbiesfliege, *-n, f.* v. Magenbremse.
Magenbinde, *-n, f.* centură pentru stomac, burtieră.
Magenbitter, *-s, -, m.* biter, lichior amar (pentru dres stomacul).
Magenblähung, *-en, f. (med.)* balonare a stomacului.
Magenbluten, *-s, n. sg.*, **Magenblutung**, *-en, f. (med.)* hemoragie stomacală.
Magenbremse, *-n, f. (zool.)* vierme stomacal din familia Oestrinelor *(Gastrophulus equi).*
Magenbrennen, *-s, n. sg. (med.)* arsuri la stomac.
Magendarm|entzündung, *-en, f. (med.)* gastroenterită.
Magendarmprobe, *-n, f.* examinare a intestinelor.
Magendrücken, *-s, n. sg. (med.)* greutate la stomac, epigastralgie.
Magendrüse, *-n, f. (anat.)* glandă stomacală.
Magendurchbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* perforare a peretelui stomacal.
Magendurchleuchtung, *-en, f.* radioscopie stomacală.
Magen|elixier, *-s, -e, n.* elixir stomacal.
Magen|enge, *-n, f. (med.)* gâtuire a stomacului.
Magen|entzündung, *-en, f. (med.)* gastrită.
Magen|erkrankung, *-en, f.* îmbolnăvire a stomacului.
Magen|erweiterung, *-en, f. (med.)* dilatare a stomacului.
Magenfahrplan, *-(e)s, -pläne, m. (glumeţ)* plan culinar, meniu fix stabilit pentru o perioadă mai lungă.
Magenfieber, *-s, n. sg. (med.)* friguri gastrice.
Magenfrage, *-n, f. (glumeţ)* întrebare negândită, fără rost.
Magengegend, *-en, f. (anat.)* epigastru.
Magengeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* tumoare stomacală, gastrică.
Magengeschwür, *-s, -e, n. (med.)* ulcer stomacal, gastric.
Magengrube, *-n, f. (anat.)* bazin gastric.
Magengrund, *-(e)s, -gründe, m. (anat.)* bază stomacală.
Magen|inhalt, *-(e)s, -e, m. (anat.)* conţinut al stomacului.
Magenkatarr(h), *-s, -e, m. (med.)* gastrită.
Magenknurren, *-s, n. sg. (fam.)* ghiorăitură a stomacului.
Magenkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m. (med.)* gastralgie, crampe stomacale.
magenkrank *adj.* bolnav de stomac.
Magenkranke, *-n, -n (ein Magenkranker), m.* şi *f.* persoană bolnavă de stomac.
Magenkrankheit, *-en, f.* boală de stomac.
Magenkrebs, *-es, -e, m. (med.)* cancer gastric.
Magenleiden, *-s, -, n.* v. Magenkrankheit.
magenleidend *adj.* v. magenkrank.
Magenmorselle, *-n, f.* tabletă pentru stomac.
Magenmund, *-(e)s, -e, m. (anat.)* cardia.
Magen|operation, *-en, f.* operaţie la stomac.
Magenperistaltik [-stal-], *-en, f. (med.)* mişcare peristaltică a stomacului.
Magenpflaster, *-s, -, n.* **1.** *(med.)* compresă stomacală. **2.** *(fam., glumeţ)* masă copioasă.
Magenpförtner, *-s, -, m. (anat.)* pilor.
Magenpille, *-n, f.* pilulă pentru stomac.
Magenpulver [-fe şi -ve], *-s, -, n.* prafuri pentru stomac.
Magenreiz, *-es, -e, m. (med.)* iritaţie gastrică.
Magensaft, *-(e)s, -säfte, m. (anat.)* suc gastric.
Magensäure, *-n, f. (med.)* acid gastric.
Mag(en)schaft, *-en, f. (înv.)* rudenie (colaterală), afinitate.
Magenschleimhaut, *-häute, f. (anat.)* mucoasă stomacală, pituitară.
Magenschmerz, *-es, -en, m.* durere de stomac.
Magensenkung, *-en, f. (med.)* ptoză stomacală, cădere a stomacului.
Magensonde, *-n, f. (med.)* sondă stomacală.
Magen|spiegel, *-s, -, m. (med.)* gastroscop.
Magen|spiegelung, *-en, f. (med.)* gastroscopie.
Magen|spülung, *-en, f. (med.)* spălătură stomacală.
magen|stärkend *adj.* întăritor pentru stomac, tonic stomacal.
Magen|stärkung, *-en, f. (farm.)* tonic stomacal.
Magen|stein, *-(e)s, -e, m. (med.)* piatră gastrică.
Magentropfen *pl. (farm.)* picături pentru stomac.
Magen|übel, *-s, -, n.* v. Magenleiden.
Magen|übersäuerung *f. sg. (med.)* hiperaciditate gastrică.
Magenverdau|ung, *-en, f.* digestie gastrică.
Magenver|stimmung, *-en, f.* deranjament stomacal.
Magenwand, *-wände, f. (anat.)* perete al stomacului.
Magenwärmer, *-s, -, m.* **1.** termofor. **2.** *(glumeţ)* prieten intim.
Magenwasser, *-s, -, n. (fam.)* rachiu (întăritor) pentru stomac.
Magenweh, *-(e)s, n. sg.* v. *(fam.)* Magenschmerz.
Magenwind, *-(e)s, -e, m.* râgâială.
Magenwurst, *-würste, f. (cul.)* tobă de porc.
mager *adj.* **1.** slab, fără grăsime; **~es Fleisch** carne slabă; **~e Kost** mâncare fără grăsime; **~e Milch** lapte smântânit. **2.** slab, uscăţiv; **eine ~e Person** o persoană uscăţivă; **eine ~e Kuh** o vacă slabă; **~ werden** a slăbi; *(tipogr.)* **~e Schrift** caracter (de literă) alb(ă). **3.** steril, sterp, nerodnic; **~er Boden** sol slab, pământ steril. **4.** *(fig.)* neînsemnat, sărăcăcios; **~es Einkommen** venituri neînsemnate; **ein ~es Ergebnis** un rezultat slab; **ein ~es Programm** un program sărac, slab; **ein ~er Vergleich ist besser als ein fetter Prozess** decât o judecată dreaptă mai bine o învoială strâmbă.
Magerbeton, *-s, -s, m. (constr.)* beton slab.
Magere, *-n (ein Mageres), n. sg. (fam.)* carne slabă; **nur das ~ vom Schinken essen** a mânca numai partea slabă din şuncă; *(fig.)* **er kommt ihm ans ~** l-a atins la partea sensibilă.
Magerkalk, *-(e)s, m. sg. (constr.)* var slab.
Magerkäse, *-s, -, m.* brânză degresată.
Magerkeit *f. sg.* **1.** slăbiciune. **2.** sterilitate, sărăcie (a pământului).
Magerkohle, *-n, f. (mine)* cărbune slab, huilă săracă.
Magermatte, *-n, f.* păşune (de munte) săracă.
Magermilch *f. sg.* lapte smântânit.
magern, *magerte, gemagert, vb.* **I.** *intr. (h* şi *s) (rar)* a slăbi. **II.** *tr. (h)* (şi *constr.)* a dilua, a sărăci, a degresa.
magernd I. *part. prez.* de la magern. **II.** *adj.* care slăbeşte, care se istoveşte.
Magerquark, *-(e)s, m. sg.* brânză de vaci degresată, dietetică.
Magersucht *f. sg. (med.)* caşexie.
magersüchtig *adj.* caşectic.
Magerung, *-en, f. (constr.)* sărăcire, degresare (a mortarului, varului etc.).
Magerungs|mittel, *-s, -, n. (chim.)* degresant.
Magervieh, *-(e)s, n. sg.* vită slabă (care urmează să fie îngrăşată).
Magerwerden, *-s, n. sg.* slăbire.
Magie *f. sg.* magie, vrăjitorie, farmece.
Magier [-giɐ], *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* mag (preot persan). **2.** vrăjitor, magician.
Magiker, *-s, -, m.* v. Magier **(2).**
magisch *adj.* **1.** magic; vrăjitoresc; **ein ~es Zeichen** un semn magic; *(mat.)* **~es Quadrat** pătrat magic. **2.** fermecător; tainic; **eine ~e Beleuchtung** o iluminaţie fermecătoare, magică.
Magister *-s, -, m.* **1.** magistru (titlu academic). **2.** *(înv.)* dascăl, profesor; *(fig.)* maestru, magistru. **3.** *(austr.)* (titlu academic pentru farmacist).
Magister|aspirant, *-en, -en, m. (înv.)* aspirant la gradul: **a)** de magistru; **b)** de farmacist.
Magisterdiplom, *-(e)s, -e, n. (austr.)* diplomă: **a)** de magistru; **b)** de farmacist.
magister|haft *adj.* ca un maestru, în mod magistral.
magistral *adj. (farm.)* preparat după prescripţia medicului.
Magistrale, *-n, f.* **1.** magistrală; *(ferov., înv.)* linie principală de comunicaţie. **2.** conductă. **3.** *(mil.)* linie magistrală.
Magistralformel, *-n, f. (farm.)* reţetă prescrisă (de medic); formulă de reţetă.
Magistralgalerie, *-n* [-'ri:ən], *f.* galerie principală.
Magistral|linie [-niə], *-n, f.* v. Magistrale.
Magistrat, *-(e)s, -e, m.* **1.** municipalitate, consiliu municipal; autorităţi (municipale). **2.** *(ist.)* magistrat, funcţionar superior.
Magistrats|abteilung, *-en, f.* secţie a consiliului municipal.
Magistratsbe|amte, *-n, -n (ein Magistratsbeamter), m.* funcţionar al municipalităţii.
Magistratsbeschluss, *-es, -schlüsse, m.* hotărâre, decizie a consiliului municipal.
Magistratsmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru al consiliului municipal.
Magistrats|person, *-en, f.* v. Magistratsbeamte.
Magistratsrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consilier (titlu). **2.** consiliu municipal.
Magistrats|sekretär, *-s, -e, m.* secretar al consiliului municipal.
Magistrats|sitzung, *-en, f.* şedinţă a consiliului municipal.
Magistratswürde *f. sg.* demnitate de consilier municipal.
Magistratur, *-en, f. (înv.)* demnitate (de persoană oficială); calitate de demnitar, de autoritate.
Magma, *-s, -men n. (geol.)* magmă.
magmatisch *adj. (geol.)* magmatic.
Magnat, *-en, -en, m.* **1.** *(ist.)* magnat (rang feudal în Ungaria şi Polonia). **2.** magnat, potentat al industriei.
Magnatenhaus, *-es, n. sg. (ist.)* Camera Magnaţilor, Senat.
Magnatenherrschaft, *-en, f.* domnie a magnaţilor.
Magnatentafel *f. sg.* v. Magnatenhaus.
Magnatenwürde *f. sg. (ist.)* rang (sau titlu) de magnat.
Magnesia *f. sg. (chim.)* magnezie, oxid de magneziu.
Magnesia|alaun, *-s, -e, m. (chim.)* alaun de magneziu.
Magnesiadünger, *-s, -, m.* îngrăşământ cu magnezie.
magnesia|haltig *adj.* care conţine magnezie, magnezifer.
Magnesia|härte *f. sg.* duritate a magneziei.

Magnesia|licht, *-(e)s, -er, n.* v. Magnesiumblitzlicht.
Magnesiamörtel, *-s, m. sg. (constr.)* mortar de magnezie.
Magnesiaweiß, *-, n. sg. (chim.)* oxid de magneziu precipitat.
Magnesit, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* magnezit; **gebrannter ~** magnezit ars.
Magnesit|auskleidung, *-en, f.* căptușeală, protecție de magnezit.
Magnesit|erzeugung *f. sg.* producție de magnezit.
Magnesit|stein, *-(e)s, -e, m.*, **Magnesit|ziegel**, *-s, -, m.* piatră sau cărămidă de magnezit.
Magnesium, *-s, n. sg. (chim.)* magneziu.
Magnesium(blitz)licht, *-(e)s, -er, n. (fot.)* lumină (-bliț) de magneziu.
Magnesiumdraht, *-(e)s, -drähte, m.* fir de magneziu.
Magnesiumfackel, *-n, f. (fot.)* lampă cu magneziu.
Magnesiumlegierung, *-en, f.* aliaj cu magneziu.
Magnesiumpulver [-fɐ și -vɐ], *-s, -, n.* praf (sau pulbere) de magneziu.
Magnet, *-(e)s* (și *-en*), *-e* (și *-en*), *m. (fiz.)* magnet; **mit dem ~ bestreichen** a magnetiza; *(fig.)* **der Sänger war der ~ des Abends** cântărețul a fost punctul de atracție al serii.
Magnet|anker, *-s, -, m. (electr.)* armătură de magnet.
Magnet|apparat, *-(e)s, -e, m. (auto.)* magnetou.
Magnet|aufzeichnung, *-en, f. (radio, tv.)* înregistrare magnetică de emisiuni.
Magnet|(aus)|scheider, *-s, -, m. (maș.)* separator magnetic.
Magnetband, *-(e)s, -bänder, n.* v. Magnettonband.
Magnetbandgerät, *-(e)s, -e, n.* v. Magnetophon.
Magnetberg, *-(e)s, -e, m.* munte magnetic (în legende).
Magnetbremse, *-n, f. (maș.)* frână cu magnet.
Magnet|eisen, *-s, -*, **Magnet|eisen|erz**, *-es, -e, n.*, **Magnet|eisen|stein**, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* magnetit.
magnet|elektrisch *adj.* magneto-electric.
Magnet|elektrizität *f. sg. (fiz.)* magneto-electricitate.
Magnet|er|regung, *-en, f. (electr.)* excitație magnetică.
Magnetfeld, *-(e)s, -er, n. (fiz.)* câmp magnetic.
Magnetfeld|spule, *-n, f. (electr.)* bobină magnetică.
Magnetgreifer, *-s, -, m.* magnet de ridicare.
magnet|haltig *adj.* magnetizat.
Magnet|induktion, *-en, f. (electr.)* inducție magnetică.
magnetisch *adj.* **1.** *(fiz.)* magnetic; **~e Abweichung** deviere magnetică; **~es Moment** moment magnetic; **~e Neigung** înclinare magnetică; **~e Störung** tulburare magnetică, atracție magnetică; **~er Schlaf** somn magnetic; **einen Körper ~ machen** a magnetiza un corp; **~ werden** a se magnetiza; *(inform.)* **~es Speichern** înregistrare magnetică. **2.** *(fig.)* atractiv, cu putere de atracție; **sie war von einer ~en Anziehungskraft** avea o putere de atracție magnetică.
Magnetiseur [-'zøːɐ], *-s, -e, m.* magnetizator.
magnetisierbar *adj.* magnetizabil.
magnetisieren, *magnetisierte, magnetisiert, vb. (h) tr.* a magnetiza.
Magnetisierung, *-en, f.* **1.** magnetizare; **zurückbleibende ~** magnetizare remanentă. **2.** hipnotizare. **3.** *(fig.)* atracție.
Magnetisierungs|spule, *-n, f. (electr.)* bobină de magnetizare.
Magnetisierungs|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de magnetizare.
Magnetismus, *-, m. sg.* magnetism.
Magnetismusmesser, *-s, -, m.* v. Magnetometer.
Magnetit, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* magnetit.
Magnetjoch, *-(e)s, -e, n. (electr.)* jug magnetic.
Magnetkarte, *-n, f.* cartelă magnetică, card.
Magnetkartenleser, *-s, -, m.* lector de cartelă magnetică.
Magnetkern, *-(e)s, -e, m. (electr.)* miez magnetic.
Magnetkies, *-es, -e, m. (mineral.)* pirotină.
Magnetkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (autom.)* cap magnetic.
Magnetkraft, *-kräfte, f. (fiz.)* forță magnetică, intensitate a câmpului magnetic.
Magnetkristall|achse, *-n, f.* axă magnetică a cristalului.
Magnetmine, *-n, f.* mină magnetică.
Magnetnadel, *-n, f.* ac magnetic, ac de busolă.
Magnetometer, *-s, -, n. (fiz.)* magnetometru.
Magnetophon [-foːn], *-(e)s, -e, n.* magnetofon.
Magnetplatte, *-n, f. (inform.)* disc magnetic.
Magnetpol, *-(e)s, -e, m.* pol magnetic.
Magnetprüfer, *-s, -, m. (electr.)* aparat de încercat magneți.
Magnetron, *-s, -e, n.* magnetron.
Magnetschalter, *-s, -, m. (electr.)* comutator de magnetou; releu (electro-)magnetic.
Magnet|schicht, *-en, f. (inform.)* strat magnetic.
Magnet|spule, *-n, f.* v. Magnetfeldspule.
Magnet|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* bară magnetică.
Magnet|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (metal.)* oțel magnetic.
Magnet|stein, *-(e)s, -e, m.* v. Magnetit.
Magnet|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* flux magnetic.
Magnet|tonband, *-(e)s, -bänder, n.* bandă magnetică, bandă de magnetofon.
Magnet|tongerät, *-(e)s, -e, n.* v. Magnetophon.
Magnet|tonkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap de magnetofon.
Magnet|tonverfahren, *-s, -, n.* procedeu de înregistrare pe bandă magnetică.
Magnet|trommel, *-n, f. (autom.)* tambur magnetic.
Magnet|zünder, *-s, -, m. (auto.)* magnetou.
Magnet|zündung, *-en, f. (electr.)* aprindere prin magnetou.
magnifik [manji'fiːk] *adj. (livr.)* magnific.
Magnifikus, *-, -fizi, m. (înv.)* rector (al unei universități).
Magnifizenz, *-en, f.* magnificență (titlu al rectorului unei universități); **Euere ~** Magnificența voastră.
Magnolie [-liə], *-n, f. (bot.)* magnolie *(Magnolia)*.
Magyar [ma'djaːɐ], *-en, -en, m.* v. Madjar.
magyarisch [-'dja-] *adj.* v. madjarisch.
mäh *interj. (imită behăitul oilor)* bee.
Ma|hagoni, *-s, n. sg.* (lemn de) acaju, mahon veritabil.
Ma|hagonibaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore de mahon, de acaju (din Antile) *(Swetenia mahagoni)*.
Ma|hagoni|holz, *-es, n. sg.* lemn de mahon.
Ma|hagonimöbel, *-s, -, n.* mobilă de mahon.
Mäh|apparat, *-(e)s, -e, m. (agr.)* mașină de cosit.
Maharadscha, *-s, -s, m.* maharajah.
Mahaut [-'haot], *-s, -s, m.* conducător de elefanți.
mähbar *adj.* care poate fi cosit.
Mähbinder, *-s, -, m. (agr.)* secerătoare-legătoare.
Mahd, *-en, f.* **1.** cosit, coasă. **2.** cositură; pală, brazdă de iarbă cosită; **zu ~en schlagen** a tăia în șir. **3.** *(reg.)* livadă.
Mähder, *-s, -, m. (reg.)* v. Mäher **(2)**.
Mähdrescher, *-s, -, m. (agr.)* combină secerătoare-treierătoare.
mähen[1], *mähte, gemäht, vb. (h) tr.* a cosi.
mähen[2], *mähte, gemäht, vb. (h) intr. (despre oi)* a behăi.
Mäher, *-s, -, m.* **1.** secerătoare, cositoare. **2.** secerător, cosaș.
Mahl[1], *-(e)s, Mähler* (și *-e*), *n.* masă, mâncare; ospăț, banchet; **ein einfaches ~ bereiten** a pregăti o mâncare simplă; **jm. ein üppiges ~ vorsetzen** a oferi cuiva o masă copioasă.
Mahl[2], *-(e)s, -e, n. (ist.)* judecată, proces (la triburile germanice).
Mählader, *-s, -, m. (agr.)* cositoare (de nutreț) cu transportor pentru încărcare.
Mahl|anlage, *-n, f.* instalație de măcinat, de morărit.
Mahl|art, *-en, f.* fel de măcinare.
Mahlbrief, *-(e)s, -e, m.* contract de construire a unei nave.
mahlen, *mahlte, gemahlen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a măcina; **die Mühle mahlt grob** moara macină mare; **der Müller mahlt den Weizen** morarul macină grâul; **gemahlener Pfeffer** piper măcinat; **gemahlenes Fleisch** carne tocată; *(fig.)* **wer zuerst kommt, mahlt zuerst** cine se scoală devreme ajunge departe. **2.** a produce măcinând; **Mehl ~** a măcina făină. **II.** *refl.* a se măcina; **es mahlt sich schlecht** se macină rău.
Mahlen, *-s, n. sg.* măcinat, măcinare.
Mahlgang, *-(e)s, -gänge, m.* moară cu pietre.
Mahlgast, *-(e)s, -gäste, m.* client al morarului.
Mahlgebühr, *-en, f.*, **Mahlgeld**, *-(e)s, -er, n.* plată pentru măcinat, uium.
Mahlgerinne, *-n, f.* scoc de moară.
Mahlgroschen, *-s, -, m.* v. Mahlgebühr.
Mahlgut, *-(e)s, -güter, n.* grâne, material de măcinat.
mählich *adv. (înv., poet.)* v. allmählich.
Mahljahre *pl. (înv.)* timp, perioadă de minorat (pentru un moștenitor al unei gospodării țărănești).
Mahlknecht, *-(e)s, -e, m.* ajutor de morar.
Mahlkugel, *-n, f.* bilă de măcinat (pentru moară cu bile).
Mahlmaschine, *-n, f.* mașină de măcinat.
Mahlmetze, *-n, f.* v. Mahlgebühr.
Mahlmühle, *-n, f.* moară de măcinat (făină).
Mahlprodukt, *-(e)s, -e, n.* produs măcinat.
Mahlrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de morărit.
Mahlsand, *-(e)s, m. sg. (mar.)* nisip mobil.
Mahl|schatz, *-es, -schätze, m. (înv.)* dar (mai ales verighetă) de logodnă.
Mahl|statt, **Mahlstätte**, *-n, f. (ist.)* loc de adunare, de judecată (la triburile germanice).
Mahl|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de moară.
Mahl|steuer, *-n, f.* v. Mahlgebühr.
Mahl|strom, *-(e)s, -ströme, m.* v. Malstrom.
Mahlwalze, *-n, f.* valț, cilindru de măcinat.
Mahlzahn, *-(e)s, -zähne, m. (anat.)* măsea, molar.
Mahlzeit, *-en, f.* masă, mâncare, prânz; **die ~ zubereiten** a găti mâncarea; **eine ~ einnehmen** a lua masa; **~ halten** a fi la masă; *(urare înainte sau după masă)* **~!** sau **gesegnete ~!** poftă bună! să vă fie de bine! *(fam.)* la revedere, adio! *(fig., glumeț)* **prosit ~!** unde dai și unde crapă!
Mähmaschine, *-n, f.* mașină de cosit, cositoare, secerătoare.
mahnbar *adj.* care se poate cere; exigibil.
Mahnbarkeit *f. sg.* posibilitate de a cere; exigibilitate.
Mahnbescheid, *-(e), -e, m.*, **Mahnbrief**, *-(e)s, -e, m.* somație (de plată).
Mähne, *-n, f.* **1.** coamă; **der Löwe schüttelt seine ~** leul își scutură coama. **2.** *(fam.)* chică, plete, ciuf; **seine ~ abschneiden** a-și tunde chica.
mahnen, *mahnte, gemahnt, vb. (h) tr.* **1.** a face atent, a reaminti; a admonesta; a chema, a îndemna; **ich habe immer gemahnt** am atras mereu atenția; **er mahnte mich, es nicht zu vergessen** m-a făcut atent să nu uit; *(zu* cu *dat.)* **er mahnte zum Aufbruch** ne-a îndemnat să plecăm. **2.** *(an* cu *ac., wegen* cu *gen.)* a aminti; **das mahnt mich an etwas Ähnliches** aceasta îmi amintește de ceva asemănător. **3.** a preveni, a avertiza, a soma; **einen Schuldner ~** a soma pe un datornic. **4.** *(ec.)* a chema, a cita. **5.** *(vân.)* a chema, a momi; **das Reh mahnt** căprioara își cheamă puiul. **6.** *(vân.)* a atrage vânatul prin zgomote specifice.
mahnend **I.** *part. prez.* de la mahnen. **II.** *adj.* și *adv.* care atenționează, de (ca) avertizare; **ein ~er Ruf** un strigăt de avertizare.
Mähnenhaar, *-(e)s, -e, n.* păr din coamă.
Mähnenhirsch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* cerb cu coamă *(Rusa hippelphus)*.
Mähnenrobbe, *-n, f. (zool.)* focă cu coamă *(Otaria byronia)*.
Mähnenschaf, *-(e)s, -e, n. (zool.)* oaie cu coamă *(Ammotragus lervia)*.
Mähnentaube, *-n, f. (ornit.)* porumbel cu guler *(Caloenas nicobarica)*.
Mahner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care amintește, care avertizează, care dojenește, care somează; **der ~ in der Brust** glasul conștiinței.
Mahngebühr, *-en, f.* taxă de somație, de avertisment.
mähnig *adj.* cu coamă; *(fam.)* cu plete, pletos.
Mahnmal, *-(e)s, -e* (și *-mäler*), *n.* monument.
Mahnruf, *-(e)s, -e, m.* v. Mahnung **(1, 4)**.
Mahnschreiben, *-s, -, n.* admonestare în scris; avertisment scris; somație.

Mahnung, *-en, f.* **1.** (*an* cu *ac.*) reamintire, atragere a atenției. **2.** avertizare, avertisment, somație. **3.** admonestare, dojană. **4.** *(zu)* chemare; îndemn. **5.** citație.
Mahnungs|signal, *-s, -e, n.* semnal de avertizare.
Mahnverfahren, *-s, -, n. (jur.)* somație de plată (din partea tribunalului).
Mahnwache, *-n, f.* pichet; ~ **halten** a picheta.
Mahnzettel, *-s, -, m.* somație; avertisment scris.
Mahr, *-(e)s, -e, m.* coșmar.
Mähre[1], *-n, -n, m.* locuitor din Moravia, morav.
Mähre[2], *-n, f.* iapă; gloabă, mârțoagă.
mähren, *mährte, gemährt, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a tândăli. **2.** a flecări. **3.** a născoci, a minți.
Mährer, *-s, -, m.* v. Mähre[1].
Mährin, *-nen, f.* locuitoare din Moravia, moravă.
mährisch *adj.* morav, din Moravia.
Mähvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de seceriș.
Mai[1], *-(e)s* (sau *-, poet.* și *-en), -e, m.* (luna) mai; **der Erste** ~ Întâi mai; *(fig.)* **des Lebens** ~ primăvara vieții.
Mai[2], *-(e)s, -e, n. (reg.)* **1.** pășunat (de primăvară, suhat). **2.** buchet (de flori).
Mai|aufmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* manifestație sau demonstrație de 1 Mai.
Maibaum, *-(e)s, -bäume, m.* arminden (pom sau crengi care se pun la 1 Mai în fața ușii).
Maiblume, *-n, f.* v. Maiglöckchen.
Maibowle [-bo:lə], *-n, f.* v. Maitrank.
Maibutter *f. sg. (reg.)* frișcă (bătută).
Maid, *-en, f.* **1.** *(poet.)* fată, fecioară. **2.** *(înv.)* elevă a unei școli de gospodărie. **3.** *(reg.)* fată care prestează muncă obștească.
Maiden[1], *-s, -, m. (reg.)* armăsar de prăsilă.
Maiden[2] [me:dən], *-s, -, n.* cal care n-a câștigat încă la nici un concurs.
Maidenschule, *-n, f.* școală agricolă, de gospodărie (pentru fete).
Maie, *-n, f.*, **Maien**, *-s, -, m.* crengi de mesteacăn cu care se împodobesc casele cu ocazia sărbătorilor de primăvară.
Maienbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Maibaum.
Maien|nacht, *-nächte, f. (poet.)* v. Mainacht.
Maiensäss, *-es, -e, n. (elv.)* pășune alpină de primăvară.
Maiensonne *f. sg.* soare de mai, de primăvară.
Maienzeit *f. sg.* zile de mai, de primăvară.
Maifeier, *-n, f.*, **Maifeierlichkeit**, *-en, f.*, **Maifeiertag**, *-(e)s, -e, m.* sărbătoare de 1 Mai; sărbătorire a lui 1 Mai.
Maifeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(constr., hidr.)* ampriză a digului. **2.** *(geogr.)* loc puțin adânc la îmbucătura unui fluviu. **3.** *(ist.)* adunare populară a luptătorilor (la franci) *(Campus martius).*
Maifest, *-(e)s, -e, n.* v. Maifeier.
Maifisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* biban, costrăș spinos *(Perca fluviatilis).*
Maiforelle, *-n, f. (iht.)* păstrăv de mai *(Salmo lacustris).*
Maifrost, *-(e)s, -fröste, m.* îngheț de mai, la sfinții de gheață.
Maiglöckchen, *-s, -, n. (bot.)* lăcrămioară, mărgăritărel, mărgăritar *(Convallaria majalis).*
Maigraf, *-en, -en, m.* staroste la serbarea de 1 Mai.
Maigrün, *-s, n. sg.* verde proaspăt de primăvară.
Maikäfer, *-s, -, m. (entom.)* cărăbuș *(Melolontha vulgaris).*
maikäfern, *maikäferte, gemaikäfert, vb. (h) tr. (pop., glumeț)* a se pregăti (în repetate rânduri) pentru rostirea unui toast (luând o poziție corespunzătoare).
Maikätzchen, *-s, -, n. (bot.)* mâțișor (de salcie) *(Salix).*
Maikönigin, *-nen, f. (pop.)* regină de mai, fată scoasă la mezat la sărbătorile de mai.
Maikrankheit *f. sg.* boală de primăvară (la albine).
Maikraut, *-(e)s, -kräuter, n.* **1.** v. Waldmeister **(2)**. **2.** v. Schöllkraut.
Maikundgebung, *-en, f.* manifestație de 1 Mai.
Mail [meil], *-s, f. (austr.)* și **Mail**, *-s, -s, n. (inform.)* mail, mesaj electronic, poștă electronică; **~s verfassen** a redacta mail-uri; **~s verschicken** sau **versenden** a trimite, a expedia mail-uri.
Mailänder, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Milano, milanez(ă).
Mailänder *adj.* din Milano, milanez; ~ **Kohl** varză creață; ~ **Gold** fir de argint aurit (folosit pentru brodat); *(med.)* ~ **Aussatz** sau ~ **Rose** pelagră.
mailändisch *adj.* din, de Milano.
Mailbox [ˈmeil-], *-en, f. (inform.)* cutia poștală electronică.
mailen [ˈmei-], *mailte, gemailt, vb. (h) tr. (inform.)* a trimite un mail, un mesaj electronic.
mailich *adj.* ca în mai.
Mailing-Liste [ˈmei-], *-n, f. (inform.)* lista de mesaje.
Maillot [maˈjo:], *-s, -s, n.* tricou, maiou.
Mailosung, *-en, f.* lozincă de 1 Mai.
Mailserver [-vɐ], *-s, m. (inform.)* server de poștă electronică.
Mailuft *f. sg.* atmosferă (sau aer) de mai.
Mailüftchen, *-s, -, n.* adiere de mai, zefir.
Maimonat, *-(e)s, -e*, **Maimond**, *-(e)s, -e, m. (poet.)* luna mai.
Mainacht, *-nächte, f.* noapte de mai.
Mainzer, *-s, -, m.*, ~ **in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Mainz.
mainzisch *adj.* de, din Mainz.
Maire [mɛ:ɐ], *-s, -s, m. (reg.)* primar.
Mairegen, *-s, -, m.* ploaie de mai.
Mairitt, *-(e)s, -e, m. (pop.)* cavalcadă de mai.
Mairose, *-n, f.* trandafir de mai.
Mais, *-es, -e, m. (bot.)* porumb, păpușoi, cucuruz *(Zea mays* L.).
Mais|anbau, *-(e)s, m. sg. (agr.)* cultură de porumb.
Maisbrand, *-(e)s, m. sg. (agr.)* tăciune, mălură (boală a porumbului) *(Ustilago maydis).*
Maisbrei, *-(e)s, -e, m.* **1.** mămăligă. **2.** păsat.
Maisbrot, *-(e)s, -e, n.* turtă de mălai, mălai.
Maisch, *-(e)s, -e, m.* v. Maische.
Maisch|apparat, *-(e)s, -e, m. (ind. berii)* tocitoare.
Maischbottich, *-(e)s, -e, m.* cadă (pentru fermentare).
Maische, *-n, f.* **1.** *(ind. berii)* decoct de malț. **2.** masă de struguri zdrobiți, înainte de a fi tescuiți.
maischen, *maischte, gemaischt, vb. (h) tr.* a pregăti plămada, decoctul de malț.
Maischgabel, *-n, f.* furcă folosită la amestecarea malțului.
Maischprozess, *-es, -e, m.* fermentație de brasaj.
Maisch|steuer, *-n, f.* impozit pe fabricația berii.
Maisdrillmaschine, *-n, f. (agr.)* mașină de semănat porumb în rânduri.
Mais|entkörnungsmaschine v. Maisrebbler.
Mais|entlieschmaschine, *-n, f. (agr.)* mașină de depănușat porumb.
Mais|ernte, *-n, f.* recoltă de porumb; recoltare a porumbului.
Maisfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp de porumb; porumbiște.
Maisflocken *pl.* fulgi de porumb.
maisgelb *adj.* galben ca porumbul.
Maiskolben, *-s, -, m.* știulete de porumb, ciocălău.
Maiskolbenpflückmaschine, *-n, f. (agr.)* mașină de recoltat știuleți.
Maiskorn, *-(e)s, -körner, n.* bob de porumb, bob de păpușoi.
Maismehl, *-(e)s, n. sg.* făină de porumb, mălai.
Maismehlbrei, *-(e)s, -e, m.* v. Maisbrei.
Mais|öl, *-s, n. sg.* ulei de porumb.
Maisonette [mɛzɔˈnɛt], *-n, f.* locuință pe două etaje (într-un bloc).
Maisrebbeln, *-s, n. sg.* curățare, dezghiocare a porumbului.
Maisrebbler, *-s, -, m.* mașină de frecat, de dezghiocat porumb.
Maiß, *-es, -e, m.* (și *-en, f.*) *(austr.)* **1.** abataj (forestier). **2.** pădure tânără.
Mais|schälung *f. sg.* depănușare a porumbului.
Mais|stärke, *-n, f.* amidon de porumb.
Mais|stengel, *-s, -, m.* cocean de porumb.
Maitrank, *-(e)s, -tränke, m.* băutură aromatizată cu plante de primăvară.
Maitresse [mɛˈtrɛsə], *-n, f.* metresă, amantă, iubită.
Maitrunk, *-(e)s, -trünke*, **Maiwein**, *-(e)s, -e, m.* v. Maitrank.
Maiwettbewerb, *-(e)s, -e, m.* întrecere în cinstea lui 1 Mai.
Maiwuchs, *-es, m. sg.* lăstar de mai (la conifere).
Maiwurm, *-(e)s, -würmer, m. (entom.)* vierme de mai, mamornic *(Meloe proscarabaeus).*
Maizena, *-(s), n. sg.* amidon din porumb.
Majestät, *-en, f.* **1.** maiestate; **Euere** sau **Eure** ~ Maiestatea voastră. **2.** grandoare, măreție, prestanță, demnitate; **die** ~ **der Berge** grandoarea munților.
majestätisch *adj.* maiestuos, măreț, grandios.
Majestätsbeleidigung, *-en, f. (jur.)* crimă de lez-maiestate.
Majestätsbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare, cartă împărătească; privilegiu.
Majestätsgesetz, *-es, -e, n.* lege de lez-maiestate.
Majestätsgesuch, *-(e)s, -e, n.* petiție adresată unei maiestăți; petiție imperială, jalbă la împărăție.
Majestäts|plural, *-s, m. sg. (gram.)* plural emfatic, pluralul maiestății.
Majestätsverbrechen, *-s, -, n.* v. Majestätsbeleidigung.
Majestätsverbrecher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* vinovat(ă) de lezmaiestate.
Majolika, *-ken* (și *-s*), *f.* faianță comună, majolică.
Majonäse, *-n, f.* v. Mayonnaise.
Major, *-s, -e, m. (mil.)* maior.
Majoran și **Majoran**, *-s, -e, m. (bot.)* maghiran *(Origanum majorana).*
Majorantenkriterium, *-s, -ien* [-iən], *n. (ec.)* criteriul majorității.
Major|arzt, *-es, -ärzte, m. (mil.)* medic maior.
Majorat, *-(e)s, -e, n. (ist., jur.)* **1.** majorat; moșie inalienabilă revenind de drept primului născut. **2.** drept al primului născut asupra majoratului.
Majorats|erbe, *-n, -n, m.* moștenitor al unui majorat.
Majoratsgut, *-(e)s, güter, n.* v. Majorat **(1)**.
Majoratsherr, *-(e)n, -en, m. (ist., jur.)* beneficiar al dreptului de majorat.
Majordomus, *-, -, m. (ist.)* majordom, intendent al unei curți.
majorenn *adj.* major, la vârsta majoratului.
Majorennität *f. sg.* majorat, vârstă a majoratului.
majorisieren, *majorisierte, majorisiert, vb. (h) tr.* a obține majoritate (de voturi).
Majorisierung, *-en, f.* câștigare a majorității (de voturi).
Majorität, *-en, f.* majoritate; **es wurde mit ~ beschlossen** s-a decis cu majoritate de voturi.
Majoritätsbeschluss, *-es, -schlüsse, m.* hotărâre (sau decizie) a majorității.
Majoritäts|prinzip, *-(e)s, -ien* [-iən], *n.* principiu al majorității.
Majoritätswahl, *-en, f.* alegeri după principiul majorității.
Majors|ecke, *-n, f. (mil., fam.)* epocă critică (pentru avansarea ofițerilor), hop al avansării la gradul de maior.
Majorsrang, *-(e)s, m. sg.* rang de maior.
Majuskel, *-n, f. (tipogr.)* majusculă, literă mare, inițială.
Majuskelschrift, *f. sg.* scriere cu majuscule.
makaber *adj.* macabru; înfricoșător; **makabre Bilder** imagini macabre.
Makadam, *-s, -e, m.* (și *n.*) *(constr.)* macadam.
makadamisieren, *makadamisierte, makadamisiert, vb. (h) tr.* a macadamiza (o șosea), a executa un macadam.
Makadamisierung, *-en, f.* macadamizare, executare a unui macadam.
Makak, *-s* (și *Makaken*), *-en, m. (zool.)* macac, maimuță siameză *(Macacus cynomolgus* L.).
Makart|strauß, *-es, -sträuße, m. (înv.)* buchet din flori artificiale și ierburi uscate.
Makedone, *-n, -n, m.* macedon.
Makedonier [-iər], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Mazedonier.
Makel, *-s, -, m.* pată (morală), prihană, cusur; **ohne** ~ fără cusur.
Mäkelei, *-en, f.* **1.** mofturi, nazuri (mai ales la mâncare). **2.** critică meschină; șicană; bârfeală, hulă; cicăleală; cârteală; dojană, mustrare.
makelfrei *adj.* v. makellos.
makelhaft *adj.* pătat, prihănit; cu greșeli, greșit.
mäk(e)lig *adj.* care critică totul, greu de mulțumit; cicălitor, dojenitor; hulitor, bârfitor.
makel|los *adj.* fără pată, fără prihană, neprihănit, ireproșabil, fără vicii; fără cusur.

Makel|losigkeit *f. sg.* curățenie morală, neprihănire; neviciere, lipsă de vicii.

makeln, *makelte, gemakelt (ich mak(e)le), vb. (h) intr. (com.)* a mijloci tranzacții comerciale.

mäkeln, *mäkelte, gemäkelt (ich mäk(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(an* cu *dat.)* a critica meschin; a cârti, a dezaproba, a găsi pricină, a găsi nod în papură. **2.** *(fam.)* a face samsarlâc.

Make|up [meik'ap], -, *n. sg.* **1.** machiaj. **2.** cremă de față.

Maki, *-s, -s, m. (zool.)* maimuță «maki» *(Lemur).*

Makkaroni *pl.* macaroane.

Makkaronidichtung, *-en, f.* poezie, literatură macaronică (în care sunt amestecate două sau mai multe limbi).

makkaronisch *adj.* amestec de limbi; **~e Verse** versuri macaronice (în care vorbele sunt luate din diferite limbi).

Makker, *-s, -, m. (reg.)* tovarăș.

Makler, *-s, -, m. (com.)* samsar, misit; intermediar; curtier; agent de schimb; **ehrlicher ~** mijlocitor cinstit.

Mäkler, *-s, -, m.* **1.** cârcotaș, criticastru. **2.** v. Makler.

Maklerei, *-en, f.* samsarlâc, misitie (meserie).

Maklerfirma, *-men, f. (ec.)* casă de curtaj, de intermedieri.

Maklergebühr, *-en, f.*, **Maklergeld**, *-(e)s, -er, n.* câștig al curtierului, intermediarului.

Maklergeschäft, *-(e)s, -e, n.* afacere a samsarului, misitie.

Maklergewerbe *-s, n. sg.* profesiune de curtier, de intermediator.

Maklerlohn, *-(e)s, -löhne, m.* v. Maklergebühr.

mäklig *adj.* v. mäk(e)lig.

Makrele, *-n, f. (iht.)* scrumbie albastră *(Scomber scomber).*

Makrobefehl, *-(e)s, -e, m. (inform.)* macrocomandă.

Makrobiotik *f. sg. (biol.)* macrobiotică.

makrokephal *adj.* v. makrozephal.

Makrokorrosion, *-en, f.* macrocoroziune.

Makrokosmos, *-, m. sg.* macrocosm(os).

Makromolekül, *-s, -e, n.* macromoleculă.

makromolekular *adj.* macromolecular.

Makrone, *-n, f. (cul.)* picromigdală.

Makro|ökonomie *f. sg.* macroeconomie.

makroskopisch *adj.* macroscopic.

Makro|sprache, *-n, f. (inform.)* macrolimbă.

Makrostruktur, *-en, f.* macrostructură.

Makrotext, *-(e)s, -e, m. (inform.)* macrotext.

makrozephal *adj.* macrocefal.

Makrozephale, *-n, -n, m.* (om) macrocefal.

Makrozephalie *f. sg.* macrocefalie.

makulatieren, *makulatierte, makulatiert, vb. (h) tr.* a lipi maculatură pe pereți (pentru tapetare).

Makulatur, *-en, f.* maculatură; **ein Buch als ~ einstampfen** a da la topit o carte; *(pop.)* **rede doch keine ~** nu vorbi prostii.

Makulaturbogen, *-s, -, m.* coală de tipar rebutată.

Makulaturpapier, *-s, -e, n.* v. Makulatur.

makulieren, *makulierte, makuliert, vb. (h) tr.* **1.** a face maculatură, a da la topit (o carte). **2.** a da la coș.

makulös *adj.* cu pete, pătat, murdar.

mal *adv.* **1.** ori, înmulțit cu; **zwei ~ zwei ist vier** de două ori doi fac patru. **2.** *(fam.; presc.* de la einmal) odată; **Moment mal!** o clipă! **es ist ~ nicht anders** ce să-i faci, asta e; **sagen Sie ~!** ia spune-mi! **komm ~ her!** ia vino încoace! **sie ist nicht ~ schön** nici măcar nu e frumoasă; **es war ~ ein Kaiser** a fost odată un împărat.

Mal, *-(e)s, -e (pl.* și *Mäler), n.* **1.** semn (din naștere), pată, aluniță. **2.** piatră; bornă, stâlp de hotar. **3.** monument, piatră comemorativă. **4.** *(sport)* semn, punct (care marchează baza de pornire sau sosire). **5.** *(pl. Male)* dată, oară; **das zweite ~** a doua oară; **zum** (sau **beim) ersten ~** pentru prima dată; **mit einem ~** deodată; **einige** (sau **mehrere) ~e** de câteva ori; **manches ~** câteodată; de multe ori; **ein and(e)res ~** altă dată; **zu wiederholten ~en** nu o dată, de mai multe ori; **alle ~e** de fiecare dată; cu orice prilej, totdeauna; **dieses ~** de data aceasta; **von ~ zu ~** consecutiv de fiecare dată; **ein für alle ~(e)** o dată pentru totdeauna; **ein paar Dutzend ~e** de câteva zeci de ori; **das einzige ~** singura dată; **etliche ~(e)** de câteva ori; **jedes ~** oricând, de fiecare dată; **das nächste ~** sau **nächstes ~** data viitoare; **wie viele ~(e)?** de câte ori? **das vorige ~** sau **voriges ~** data trecută; **zum wievielten ~?** a câta oară?

Malachit ['χIt], *-s, -e, m. (mineral.)* malahit.

malachitgrün *adj.* verde-malahit.

malad(e) *adj. (fam.)* bolnav, slăbit.

Malaga, *-s, m. sg.* vin de Malaga.

Malaie [-'laiə], *-n, -n, m.* malaiez (locuitor din Malaiesia).

Malaiin [-'laiIn], *-nen, f.* malaieză.

malaiisch *adj.* malaiez, din Malaiesia.

Malaria *f. sg. (med.)* malarie, friguri palustre, paludism.

malariakrank *adj.* bolnav de malaria, de friguri palustre, malaric.

Malariamücke, *-n, f.* țânțar anofel *(Anopheles maculipennis).*

Mal|art, *-en, f.* mod, fel, gen de a picta.

malätzig *adj. (reg.)* **1.** obosit, ostenit, istovit. **2.** slab. **3.** rău, bolnav.

Malawier [-viɐ], *s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* malavez(ă).

Mal|axt, *-äxte, f. (forest.)* secure de marcat arbori.

Malaysier [-ziɐ], *-s, -, m.* v. Malaie.

malbar *adj.* care poate fi pictat.

Malbarte, *-n, f.* v. Malaxt.

Malbaum, *-(e)s, -bäume, m.* **1.** arbore limită, de hotar. **2.** arbore marcat, însemnat.

Malbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de colorat.

maledeien, *maledeite, maledeit, vb. (h) intr. (înv.)* **1.** a huli, a înjura; a blestema, a afurisi. **2.** a calomnia, a vorbi de rău.

Malediktion, *-en, f. (înv.)* **1.** afurisenie, blestem, maledicțiune. **2.** calomnie.

maledizent *adj. (inv.)* calomniator; batjocoritor.

maledizieren, *maledizierte, malediziert, vb. (h) tr. (înv.)* a blestema, a afurisi.

Malefikant, *-en, -en*, **Malefikus**, *-, -fizi, m. (inv.)* răufăcător, criminal, nelegiuit.

Malefiz, *-es, -e, n. (înv.)* crimă; ticăloșie.

Malefizkerl, *-(e)s, -e, m. (fam.)* **1.** ticălos; afurisit, îndrăcit. **2.** persoană îndrăzneață, temerară.

malen, *malte, gemalt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a picta; a scrie încet și caligrafic; **sich ~ lassen** a poza (pentru un portret); **man soll den Teufel nicht an die Wand ~** nu te juca cu dracul; **jn. in Öl ~** a picta pe cineva în ulei; **ein Stillleben ~** a picta o natură moartă; **sie ist wie gemalt** e frumoasă ca o cadră. **2.** a colora; a boi; **die untergehende Sonne malt den Himmel rot** soarele care apune colorează cerul în roșu. **3.** *(reg.)* a zugrăvi; a spoi; **die Wohnung ~ lassen** a zugrăvi locuința; *(fig.)* **er malte uns alles sehr schön** ne-a zugrăvit totul în culori trandafirii. **II.** *refl.* **1.** *(fam.)* a se farda, a se picta; **sie malt sich** *(dat.)* **die Lippen** se rujează, își dă cu roșu pe buze. **2.** a se reflecta, a se oglindi; **auf seinem Antlitz malte sich Entsetzen** fața lui oglindea spaima.

Malen, *-s, n. sg.* **1.** pictat; **zum ~** demn de pictat; **zum ~ schön** frumos de pictat. **2.** zugrăvit.

Maler, *-s, -, m.* **1.** pictor. **2.** zugrav; vopsitor.

Maler|akademie, *-n* [-mi:ən], *f. (înv.)* academie de pictură.

Maler|arbeit, *-en, f.* **1.** zugrăveală; zugrăvire, zugrăvit. **2.** pictură; pictat.

Maler|atelier [-ateljɛ:], *-s, -s, n.* atelier de pictor.

Malerbursche, *-n, -n, m. (înv.)* ucenic, învățăcel al unui zugrav.

Malerei, *-en, f.* **1.** pictat; artă de a picta; pictură. **2.** tablou. **3.** zugrăvit; zugrăveală.

Malerfarbe, *-n, f.* **1.** culoare de pictat. **2.** vopsea.

Malerfirnis, *-ses, -se, m.* lustru, verniu.

Malerge|hilfe, *-n, -n, m,* v. Malerbursche.

Malergerät, *-(e)s, -e, n.*, **Malergerätschaft**, *-en, f.* ustensile pentru pictat.

Malergeselle, *-n, -n, m.* calfă de zugrav.

Maler|handwerk, *-(e)s, n. sg.* meserie de zugrav.

Malerin, *-nen, f.* pictoriță.

malerisch *adj.* **1.** pictural, de pictat; **vom ~en Standpunkt** din punct de vedere pictural. **2.** pitoresc, frumos; **eine ~e Umgebung** un peisaj pitoresc.

Malerkasten, *-s, -, m.* v. Malkasten.

Malerkittel, *-s, -, m.* haină, halat de pictor.

Malerkrankheit, *-en, f.* intoxicație cu culori.

Malerkreide, *-n, f.* cretă colorată (pentru desen).

Malerkunst *f. sg.* v. Malkunst.

Malerlehrling, *-s, -e, m.* v. Malerbursche.

Malerleim, *-(e)s, m. sg.* clei (întrebuințat în fabricarea zugrăvelilor).

Malerleinwand, *-wände, f.* pânză pentru pictură.

Malerleiter, *-n, f.* scară dublă de zugrav.

Malermeister, *-s, -, m.* maistru zugrav.

Malermuschel, *-n, f. (zool.)* scoică *(Unio pictorum).*

malern, *malerte, gemalert, vb. (h) intr. (fam.)* a se ocupa de pictură.

Malerpinsel, *-s, -, m.* **1.** penel (de pictor), pensulă. **2.** bidinea de zugrav.

Malerschule, *-n, f.* școală de pictură; **die niederländische ~** școala olandeză de pictură.

Maler|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* băț de sprijinit mâna (pentru pictori).

Malertuch, *-(e)s, -tücher, n.* pânză pentru picturi, tablouri.

Malertum, *-s, n. sg. (fam.)* lume a pictorilor.

Malesche, *-n, f. (reg.)* dificultate, neplăcere.

Malfarbe, *-n, f.* culoare pentru pictat.

Malgerät, *-(e)s, -e, n.* v. Malergerät.

Malgold, *-(e)s, n. sg.* bronz auriu pentru pictură.

Malgraben, *-s, -gräben, m.* brazdă de hotar.

Malgrund, *-(e)s, m. sg.* grund (al unei picturi).

Malheur [-'lø:ɐ], *-s, -e* (și *-s), n.* **1.** nenorocire, accident. **2.** pățanie, ghinion; neplăcere.

malhonett [-ho-] *adj.* necinstit; necavaleresc; nepoliticos, necivilizat.

Malice [ma'li:s(ə)], *-n, f.* maliție, răutate.

Malier [-liɐ], *-s, -*, **Malinese**, *-n, -n*, **Malinesier** [-ziɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* malinez(ă), locuitor(-oare) din Mali.

Malignität *f. sg. (med.)* malignitate.

maliziös *adj.* răutăcios, perfid, malițios.

Maliziosität, *-en, f.* răutate, perfidie, malițiozitate.

Malkasten, *-s, -kästen, m.* cutie de culori.

malkern, *malkerte, gemalkert, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a pipăi; a apăsa, a presa, a strivi. **2.** a mulge.

Malklasse, *-n, f.* clasă de pictură.

malkontent *adj. (înv., reg.)* nemulțumit, nesatisfăcut.

Malkunst, *-künste, f.* pictură; artă de a picta.

Malkreide, *-n, f.* v. Malerkreide.

mall *adj. (reg.)* **1.** *(mar.; despre vânt)* schimbător. **2.** *(fam.)* zănatic, țicnit, nebun, trăsnit.

Mall, *-(e)s, -s, n.* **1.** supermarket. **2.** *(mar.)* șablon, model (pentru părți ale navelor).

mallen[1], *mallte, gemallt, vb. (h) intr. (mar.; despre vânt)* a-și schimba întruna direcția.

mallen[2], *mallte, gemallt, vb. (h) tr. (mar.)* **1.** a lucra după model, după șablon. **2.** a măsura.

Mallepost, *-en, f. (înv.)* poștă, sac de scrisori.

Mallung[1] *f. sg. (mar.)* lucrare după model, după șablon.

Mallung[2] *f. sg. (mar., met.)* zonă, centură de calm.

Malm, *-(e)s, m. sg. (geol.)* **1.** malm (epocă geologică). **2.** praf de piatră, piatră sfărâmată.

malmen, *malmte, gemalmt, vb. (h) tr.* a strivi, a zdrobi, a sfărâma, a mărunți, a pisa mărunt.

malmig *adj.* sfărâmicios, friabil.

Malmzahn, *-(e)s, -zähne, m.* v. Mahlzahn.

malnehmen, *nahm mal, malgenommen (du nimmst mal, er nimmt mal), vb. (h) tr. (mat.)* a multiplica, a înmulți.

Maloche *f. sg. (fam.)* muncă grea, trudă.

malochen, *malochte, malocht, vb. (h) intr. (fam.)* a munci din greu, a trudi.

Malocher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (fam.)* muncitor(-oare).

Malpinsel, *-s, -, m.* v. Malerpinsel.

malproper și **malproper** *adj. (reg.* și *fig.)* necurat, murdar.

Malsäule, *-n, f.* stâlp de hotar.

Malscheibe, *-n, f.* paletă de pictat.
Malschloss, *-es, -schlösser, n.* încuietoare secretă (cu combinație de litere).
Malschule, *-n, f.* v. Malerschule.
Mal|staffelei, *-en, f.* șevalet (de pictură).
Mal|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** piatră de hotar. **2.** monument.
Mal|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Malerstock.
Mal|strom, *-(e)s, -ströme, m.* **1.** *(mar.)* vârtej (în mare). **2.** *(geogr.)* curent de mare.
Maltechnik, *-en, f.* tehnică picturală.
Malter, *-s, -, m.* sau *n.* **1.** unitate de măsură pentru cereale de 1,5–7 hl. **2.** *(reg.)* stânjen. **3.** *(austr.)* mortar. **4.** piatră măcinată de intemperii.
maltern, *malterte, gemaltert, vb. (h) tr.* **1.** a măcina contra plată. **2.** a măsura cu banița, cu chila. **3.** *(reg.)* a așeza, a stivui lemne în stânjen.
Malteser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** locuitor(-oare) din Malta, maltez(ă). **2.** *m.* cavaler al Ordinului de Malta, cavaler de Malta.
Malteserkreuz, *-es, -e, n.* (și *orlog., fot.)* cruce de Malta.
Malteserkreuzgetriebe, *-s, n. sg.* mecanism cu cruce de Malta.
Malteser|orden, *-s, m. sg. (ist.)* ordin al cavalerilor de Malta.
Malteser|ritter, *-s, -, m.* v. Malteser **(2)**.
maltesisch *adj.* de Malta, maltez.
Maltose *f. sg. (chim.)* maltoză.
malträtieren, *malträtierte, malträtiert, vb. (h) tr.* a chinui, a maltrata.
Malträtierung, *-en, f.* chinuire, maltratare.
Malum, *-s, Mala, n.* rău, boală.
Mal|utensilien [-iən] *f. pl.* v. Malergerät.
Malvasier [-va'zi:ɐ], *-s, m. sg.* vin de Malvazia.
Malve [-və], *-n, f. (bot.)* nalbă, colăceii-babei *(Malva rotundifolia)*.
malvenfarbig *adj.* de culoarea nalbei (mov).
Malvengewächs, *-es, -e, n. (bot.)* malvacee.
Malverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicție de a picta.
Malweise, *-n, f.* mod de a picta, stil (personal) în pictură.
Malz, *-es, n. sg.* malț; *(fig.)* **an ihm ist Hopfen und ~ verloren** strici orzul pe gâște cu el.
Malzbereitung *f. sg.* preparare a malțului.
Malzbier, *-(e)s, -e, n.* bere de malț.
Malzboden, *-s, -böden, m.* pod, arie pentru prefacerea orzului în malț, arie de slădărie.
Malzbonbon, *-s, -s, m.* bomboană de malț.
Malzbottich, *-(e)s, -e, m.* cadă pentru fermentarea malțului.
Malzdarre, *-n, f.* cuptor de uscat malțul.
Malzeichen, *-s, -, n.* **1.** *(mat.)* semnul înmulțirii. **2.** piatră de monument. **3.** semn de hotar.
malzen, *malzte, gemalzt (du, er malzt)*, **mälzen**, *mälzte, gemälzt (du, er mälzt) vb. (h) tr.* a preface (orzul) în malț.
Mälzer, *-s, -, m.* muncitor berar.
Mälzerei, *-en, f.* instalație pentru prefacerea orzului în malț, slădărie.
Malz|extrakt, *-(e)s, -e, m.* (și *n.)* extract de malț.
malzig *adj.* cu conținut de malț.
Malzkaffee, *-s, -s, m.* cafea de malț, surogat de cafea.
Malzkeim, *-(e)s, -e, m.* grăunte de malț.
Malzmühle, *-n, f.* moară de măcinat malț.
Malzschrot, *-(e)s, -e, n.* (sau *m.)* borhot de malț.
Malz|steuer, *-n, f.* impozit asupra fabricării berii.
Malztenne, *-n, f.* v. Malzboden.
Malztreber, *-s, -, m.* v. Malzschrot.
Malz|zucker, *-s, m. sg.* maltoză.
Mama și **Mama**, *-s, f.* mamă; **Ihre liebe Frau ~** scumpa dv. mamă.
Mamachen, *-s, -s, n. (dim.* de la Mama) mămică, mămucă.
Mambo, *-(s), -s, m.* mambo (dans).
Mameluck, *-en, -en, m. (ist.)* mameluc.
Mamma, *Mammae, f. (anat.)* sân; glandă mamară.
Mammifere, *-n, f. (zool.)* mamifer *(Mammalia)*.
Mammographie, *-n, f. (med.)* mamografie.
Mammon, *-s, m. sg.* **1.** *(mit.)* Mamon (zeu al bogățiilor la vechii Sirieni). **2.** *(fig., peior.)* avuție, avere; bani; **er dient dem ~** este sclavul banului.
Mammonsdiener, *-s, -, m.* sclav al banilor.
Mammonsdienst, *-(e)s, m. sg.* **1.** cult al lui Mamon. **2.** cult al banului.
Mammut, *-(e)s, -e* (și *-s), n. (zool.)* mamut, elefant fosil *(Elephas primigenius)*.
Mammut|anlage, *-n, f.* construcție uriașă.
Mammutbaum, *-s, -bäume, m. (bot.)* sequoia *(Sequoia gigantea)*.
Mammutgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin, afacere mare.
Mammut|höhle, *-n, f.* peșteră a mamuților.
Mammutknochen, *-s, -, m.* os de mamut.
Mammut|unternehmen, *-s, -, n.* întreprindere uriașă.
Mammutver|an|staltung, *-en, f.* manifestare uriașă, de proporții.
mampfen, *mampfte, gemampft, vb. (h) tr. (pop.)* a mânca clefăind; a înfuleca.
Mamsell, *-en* (și *-s), f.* **1.** domnișoară. **2.** menajeră (mai ales la o moșie). **3.** ospătăriță, chelneriță; **kalte ~** ospătăriță care servește mâncăruri reci.
man I. *pron. nehot. unipersonal (traductibil mai ales prin refl. impersonal)* **~ sagt** se zice; **wie schreibt ~ dieses Wort?** cum se scrie acest cuvânt? **~ spricht Deutsch** se vorbește germana; **wenn ~ ihn sieht, sollte ~ glauben...** când îl vezi, ai crede că…; **~ denke sich** sau **~ stelle sich vor** închipuie-ți, imaginează-ți; să ne închipuim, să ne imaginăm; **wie ~ will** după plac; **~ kann nicht** nu se poate; **~ darf nicht** nu e voie; **~ ist nicht mehr der Jüngste** nu mai sunt atât de tânăr. **II.** *adv. (particulă de întărire; fam.)* numai; **~ bloß** numai, nu mai mult decât; **lass ~ gut sein!** lasă! liniștește-te! fleacuri! **~ sachte!** numai încet! **na, dann ~ los!** na, apoi dă-i drumul!
Mänade, *-n, f.* menadă, bacantă.
Management ['mænɪdʒmənt], *-s, -e, n.* management, conducere, direcție (a unei întreprinderi mari); parte a personalului căruia îi revin sarcini de conducere.
Management|ausbildung, *-en, f.* studii, formare, perfecționare în management.
Managementberatungsgesellschaft, *-en, f.* societate de consulting în management.
Management|erfahrung, *-en, f.* experiență în management.
managen ['mænɛdʒən], *managte, gemanagt, vb. (h) tr.* **1.** a conduce, a întreprinde, a organiza, a se îngriji de; **eine Sache ~** a se îngriji de, a rezolva o chestiune. **2.** a organiza (concerte, meciuri etc.); a lansa (un artist, un sportiv); **einen Künstler ~** a face pe managerul unui artist.
Manager ['mænɛdʒɐ], *-s, -, m.* manager, organizator, conducător.
Managertyp, *-s, -en, m.* tip al omului întreprinzător, manager.
manch *adj.* și *pron. nehot. (mancher, manche, manches, pl. manche)* **a)** câte un, câte o, unii; **b)** mulți, multe; **~e Leute** unii oameni, unii; **~es** multe lucruri, mult; **~es Mal** uneori, câteodată; **so ~es Jahr a)** în decurs de mulți ani; **b)** (în) câte un an; **~ einer könnte sagen** unii, mulți ar putea să spună; **~e Frau a)** câte o femeie; **b)** nu o singură femeie; **~e Freude a)** câte o bucurie; **b)** multe bucurii; **~ Großer** sau **~er Große** unii, mulți oameni mari; **~ liebes Mal** sau **~es liebe Mal a)** din când în când; **b)** adesea; **gar ~es** mai multe lucruri; **~e spielen** câțiva se joacă; **in ~em hast du recht** în câte o privință ai dreptate; **ich habe so ~es gehört** am auzit unele lucruri.
manchen|orts *adv.* în mai multe locuri.
mancherlei *adv.* felurit, diferit, deosebit; **auf ~ Weise** în mai multe feluri.
Mancherlei, *-s, n. sg.* tot felul de lucruri, diversitate, felurime.
mancher|orts, **mancherwärts** *adv.* v. manchenorts.
Manchester ['mæntʃɛstə(r) și man'ʃɛstɐ], *-s, m.* catifea ripsată din bumbac, de Manchester.
Manchester|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum din catifea ripsată.
Manchester|hose, *-n, f.* pantalon de catifea ripsată.
Manchestersamt, *-s, -e*, **Manchester|stoff**, *-(e)s, -e, m.* v. Manchester.
Manchestertum, *-(e)s, -n. sg.* doctrină, teorie a liber-schimbiștilor.
Manchette [man'ʃetə], *-n, f.* v. Manschette.
manchmal *adv.* câteodată, uneori; de multe ori.
manchmalig *adj. (rar)* ocazional.
Mandant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (jur.)* persoană care împuternicește pe o alta să o reprezinte, mandant(ă), client(ă).
Mandarin, *-s* (și *-en), -e* (și *-en), m. (ist.)* mandarin, înalt demnitar chinez.
Mandarine, *-n, f. (bot.)* mandarină.
Mandarinen|amt, *-(e), -ämter n.* demnitate de mandarin.
Mandarinenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* mandarin *(Citrus nobilis)*.
Mandarinenwürde, *-n, f.* v. Mandarinenamt.
Mandat, *-(e)s, -e, n.* mandat, act de împuternicire; **sein ~ niederlegen** a-și depune mandatul.
Mandatar, *-s, -e, m.* mandatar; împuternicit.
Mandatarmacht *f. sg.*, **Mandatar|staat**, *-(e)s, -en, m.* v. Mandatsmacht.
Mandatsbrief, *-(e)s, -e, m.* mandat, împuternicire scris(ă).
Mandatsgebiet, *-(e)s, -e, n. (pol.)* teritoriu sub mandat.
Mandatskommission, *-en, f. (pol.)* comisie mandatară.
Mandatsmacht, *-mächte, f. (pol.)* putere mandatară.
Mandats|prozess, *-es, -e, m. (jur.)* procedură mandatară.
Mandats|träger, *-s, -, m.* v. Mandatar.
Mande, *-n, f. (reg.)* **1.** mângălău. **2.** cadă. **3.** coș mare fără mâner.
Mandel, *-n, f.* **1.** *(bot.)* migdală; **bittere ~n** migdale amare; **gebrannte ~n** migdale prăjite. **2.** *(anat.)* amigdală; **jm. die ~n herausnehmen** a scoate cuiva amigdalele. **3.** unitate de măsură veche de numărat de 15–16 bucăți; **eine ~ Eier** cincisprezece ouă; **eine kleine ~** 15 bucăți; **eine große ~** 16 bucăți. **4.** *(geol.)* formațiune amigdaloidă. **5.** *(agr.)* claie (formată din cincisprezece snopi).
mandel|artig *adj.* **1.** *(geol.)* amigdaloid. **2.** migdalat.
Mandel|auge, *-s, -n, n.* ochi migdalat.
Mandelbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* migdal *(Amygdalus communis* L.).
Mandelblüte, *-n, f.* floare de migdal.
Mandelbrot, *-(e)s, -e, n.* prăjitură cu migdale.
Mandeldrüse, *-n, f.* v. Mandel **(2)**.
Mandel|entzündung, *-en, f. (med.)* amigdalită; **eiterige ~** amigdalită purulentă.
mandelförmig *adj.* **1.** în formă de migdală, migdalat. **2.** *(geol.)* amigdaloid.
Mandelkern, *-(e)s, -e, m.* sâmbure de migdală.
Mandelkleie *f. sg.* tărâțe de migdale.
Mandelkrähe, *-n, f. (ornit.)* dumbrăveancă *(Coracias garrulus)*.
Mandelkuchen, *-s, -, m.* prăjitură cu migdale, picromigdală.
Mandelmilch *f. sg. (cosmetică)* lapte de migdale.
Mandelmühle, *-n, f.* râșniță, răzătoare pentru migdale.
Mandelmus, *-es, -e, n.* terci, păsat de migdale.
mandeln, *mandelte, gemandelt (ich mand(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a pune în clăi de câte cincisprezece snopi. **2.** a număra din cincisprezece în cincisprezece. **3.** *(reg.)* a mângălui.
Mandel|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de migdale.
Mandel|operation, *-en, f. (med.)* operație de amigdale.
Mandelsäure, *-n, f. (chim.)* acid mandelic.
Mandelschale, *-n, f.* coajă de migdale.
Mandelseife, *-n, f. (cosmetică)* săpun (din ulei) de migdale.
Mandel|stein, *-(e)s, -e, m. (geol.)* rocă amigdaloidă.
Mandel|stoff, *-(e)s, m. sg. (chim.)* amigdalină.
Mandeltorte, *-n, f.* tort de migdale.
mandelweise *adv.* câte cincisprezece.
Mande(r)l, *-s, -, n. (glumeț)* omuleț, bărbățel.
Manderl|steh|auf, *-s, -e, n.* hopa-Mitică.
Mandl, *-s, -(n), n.* **1.** *(reg.)* sperietoare de ciori. **2.** *(glumeț)* omuleț.
Mandoline, *-n, f.* mandolină.
Mandolinen|spieler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* mandolinist(ă), cântăreț(-eață) din mandolină.
Mandora, *-ren, f. (inv.)* mandoră (un fel de lăută).
Mandorla, *-len, f. (inv.)* aureolă ovală (în pictura bisericească).
Mandragore, *-n, f. (bot.)* mandragoră *(Mandragora officinalis)*.
Mandrill, *-s, -e, m. (zool.)* (maimuță) mandril *(Cynocephalus mormon)*.

Mandrit, *-en, -en, m. (bis.)* călugăr, sihastru.
Mandschu[1], *-(s), -, m.* v. Mandschure.
Mandschu[2], *-s, n. sg.* (limba) manciuriană.
Mandschure, *-n, -n, m.*, **Mandschurin**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Manciuria, manciurian(ă).
mandschurisch *adj.* din Manciuria, manciurian.
Manege [ma'ne:ʒə], *-n, f.* manej; **die von der** ~ cei din lumea circului.
Manen *pl. (mit.)* spirite (bune) ale morților familiei, mani.
mang *prep. (reg.)* (cu *ac.* și *dat)* între; sub.
Mangan, *-s, n. sg. (chim.)* mangan.
Manganat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* manganat.
Manganbister, *-s, m.* (sau *n.*) *sg.* culoare brună de mangan.
Manganblende *f. sg. (mineral.)* alabandină, sulfură de mangan.
Mangan|eisen, *-s, n. sg. (met.)* feromangan.
Mangan|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* minereu de mangan.
Manganglanz, *-es, m. sg.* v. Manganblende.
manganhaltig *adj.* manganic, cu conținut de mangan.
Manganhart|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (metal.)* oțel manganos.
Manganit, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* manganit.
Mangankupfer, *-s, n. sg. (metal.)* cupru cu mangan.
Mangan|oxid (și **-oxyd**), *-s, -e, n. (chim.)* oxid de mangan.
Mangansäure, *-n, f. (chim.)* acid manganic.
Mangan|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (metal.)* oțel-mangan.
Manganverbindung, *-en, f. (chim.)* compus al manganului.
Mange, *-n, f.* **1.** *(ist.)* balistă (medievală). **2.** v. Mangel[2].
Mangel[1], *-s, Mängel, m.* **1.** *sg.* neajuns; lipsă; carență; **aus ~ an** (cu *dat.*) din lipsă de; **~ an Raum** lipsă de spațiu; **~ des Trinkwassers** lipsă de apă potabilă; **aus** sau **wegen ~ an Beweisen** din (sau în) lipsă de dovezi, de probe; **aus ~ an Platz** din lipsă de loc; *(com.)* **einen ~ anzeigen** a notifica o lipsă; **~ an Arbeitskräften** lipsă, penurie de mână de lucru; **~ an Vertrauen** lipsă de încredere; **offensichtlicher** ~ viciu aparent, lipsă aparentă; **verborgener** ~ viciu ascuns. **2.** *sg.* nevoie, sărăcie; **~ leiden** a fi în mizerie. **3.** *(fig.)* cusur, deficiență, defect; meteahnă, lipsă; **die Mängel seiner Arbeit** deficiențele muncii sale; **ein großer ~ des Buches** o mare lipsă a cărții; **jeder Mensch hat seine Mängel** fiecare om are defectele sale; **einen ~ aufdecken** a descoperi, a dezvălui o lipsă, un neajuns.
Mangel[2], *-n, f.* mângălău, mașină de mângăluit; calandru de rufe.
Mängel|anzeige, *-n, f. (ec.)* reclamație, notă a carențelor.
mangelbar *adj.* și *adv.* v. mangelhaft.
Mangelberuf, *-(e)s, -e, m.* meserie rară, exercitată de puțini meseriași.
Mangelbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură de mângăluit (sau calandrat) rufe.
Mangel|ernährung *f. sg. (med.)* alimentație deficitară.
Mangel|erscheinung, *-en, f. (med.)* fenomen de carență, de distrofie.
mangelfrei, mängelfrei *adj.* ireproșabil, fără cusur, fără scăderi, fără lipsuri.
Mangelgebiet, *-(e)s, -e, n.* domeniu deficitar.
mangelhaft *adj.* defectuos, insuficient, nesatisfăcător, incomplet, cu lipsuri; **~e Waren** mărfuri cu defecte; **die ~e Kenntnis der Sprache** cunoașterea insuficientă a limbii.
Mangelhaftigkeit *f. sg.* **1.** defectuozitate, insuficiență; lipsuri, imperfecțiune. **2.** mediocritate.
Mängelhaftung *f. sg. (jur.)* răspundere pentru defectele de fabricație.
Mangelholz, *-es, -hölzer, n.* mângălău; cilindru al calandrului.
Mangelkost *f. sg.* v. Mangelernährung.
Mangelkrankheit, *-en, f. (med.)* distrofie.
Mangel|leitung, *-en, f. (fiz.)* conducție P, lacunară.
Mangelmeldung, *-en, f. (com.)* comunicare a mărfurilor care lipsesc.
mangeln[1], *mangelte, gemangelt, vb. (h) intr.* și *impers.* a duce lipsă (de ceva); a lipsi, a nu ajunge; **es mangelt mir an nichts** nu-mi lipsește nimic; **es mangelt ihm an Takt** e lipsit de tact; **Geld mangelte** nu erau bani; **ihm mangelte Mut** îi lipsea curajul; **wir werden es euch an nichts ~ lassen** vom avea grijă să nu vă lipsească nimic.
mangeln[2], *mangelte, gemangelt (ich mang(e)le), vb. (h) tr.* a netezi rufe cu mângălăul, a mângălui.
mängeln, *mängelte, gemängelt (ich mäng(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a observa lipsa, a simți lipsa. **2.** a cicăli, a bate la cap; a căuta ceartă.
mangelnd I. *part. prez.* de la mangeln[1]. **II.** *adj.* absent, inexistent.
Mangelnote, *-n, f.* listă cu mărfuri care lipsesc.
Mangelrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată incomplet dințată.
Mangelrüge, Mängelrüge, *-n, f. (com.)* reclamație cu privire la calitatea (sau cantitatea) mărfurilor.
mangels *prep.* (cu *gen.*) în (sau din) lipsă de; **~ genügender Deckung** în lipsă de acoperire suficientă; **~ eindeutiger Beweise** în lipsa unor dovezi clare.
Mängelverzeichnis, *-ses, -se, n.* v. Mangelnote.
Mangelware, *-n, f. (com.)* marfă lipsă, marfă care se caută, dar nu se găsește în cantități suficiente.
Mangelwäsche *f. sg.* rufe pentru mângăluit; rufe mângăluite.
Mangelwirtschaft, *-en, f. (ec.)* economie de penurie.
mangen, *mangte, gemangt, vb. (h) tr.* v. mangeln[2].
Mangfutter, *-s, n. sg. (agr.)* amestec din făină și tărâțe (ca hrană pentru vite); nutreț amestecat.
Mang|gut, *-(e)s, -güter, n.* amestec de metale de mică valoare.
Mangkorn, *-(e)s, n. sg. (agr.)* grâu amestecat.
Mangler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) într-o spălătorie, călcător(-oare) de rufe.
Mangobaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* mango, pom fructifer tropical *(Mangifera)*.
Mangold, *-(e)s, -e, m. (bot.)* (varietate de) sfeclă roșie, mangold *(Beta vulgaris* var. *rubra)*.
Mangopflaume, *-n, f. (bot.)* mango (fruct).
Mangrove [-və], *-n, f. (bot.)* mangrove.
Manguste, *-n, f. (zool.)* mangustă *(Mungos, Herpestes ichneumon)*.
maniakalisch *adj.* v. manisch.
Manichäer [-'çɛ:ɐ], *-s, -, m.* **1.** maniheu, adept al maniheismului. **2.** *(argou studențesc)* creditor, cămătar pisălog.
Manie, *-n* [-'ni:ən], *f. (psih.)* manie, idee fixă; **das Sammeln ist bei ihm zur ~ geworden** colecționarea a devenit pentru el o manie; **eine ~ für etwas haben** a avea o manie pentru ceva.
Manier, *-en, f.* **1.** manieră, chip, fel, mod; **jeder auf seine** (sau **nach seiner**) ~ fiecare după felul său (sau maniera sa); **etwas mit guter ~ tun** a face ceva bucuros; **sie sind mit guter ~ davongekommen** au scăpat în mod elegant. **2.** *pl.* purtare, maniere, ținută; **er hat gute ~en** el are o purtare frumoasă; **was sind das für ~en!** ce maniere sunt astea! **er hat keine ~en gelernt** nu a învățat să se poarte, a rămas necioplit; **das sind keine ~en** ăsta nu este un fel de a se purta. **3.** *(arte)* stil; manieră (personală); **in Dürers ~** în maniera lui Dürer. **4.** stil afectat, manierism; artificialitate; **das ist nur ~** aceasta e numai afectare.
manieriert [mani'ri:ɐt] *adj.* manierist; afectat, căutat, artificial, nenatural; forțat.
Manieriert|heit *f. sg.* aer (sau stil) manierat; artificialitate, lipsă de naturalețe, afectare.
Manierismus [mani-], *-, m. sg. (arte, lit.)* manierism.
manierlich *adj.* **1.** manierat, politicos, amabil, bine educat, fin, modest. **2.** cum se cuvine, bine; **er spielt ~ Klavier** cântă bine, corect la pian; **er ist ganz ~ gekleidet** e îngrijit îmbrăcat, e îmbrăcat corect.
Manierlichkeit *f. sg.* politețe, amabilitate, maniere, (bună) educație.
manifest *adj.* vădit, cunoscut, evident, manifest, învederat.
Manifest, *-(e)s, -e, n.* **1.** manifest; program; chemare; **politisch-ideologische ~e** manifeste politico-ideologice. **2.** *(mar.)* declarație de mărfuri.
Manifestant, *-en, -en, m.* **1.** manifestant; demonstrant. **2.** *(jur., înv.)* persoană care prestează jurământul declarator de debitor.
Manifestation, *-en, f.* **1.** manifestație, manifestare, demonstrație. **2.** declarație publică.
Manifestations|eid, *-(e)s, -e, m. (jur., înv.)* jurământ declarator de debitor.
manifestieren, *manifestierte, manifestiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a manifesta, a arăta; **er manifestiert Sicherheit** manifestă siguranță. **II.** *intr.* **1.** a manifesta; **es wurde gegen den Krieg und für den Frieden manifestiert** s-a manifestat împotriva războiului și pentru pace. **2.** *(jur., înv.)* a depune jurământ declarator de debitor. **III.** *refl.* a se manifesta.
Maniküre, *-n, f.* **1.** manichiură. **2.** manichiuristă. **3.** etui cu instrumente de manichiură.
maniküren, *manikürte, manikürt, vb. (h) intr.* a face manichiură.
Manilafaser, *-n, f.*, **Manila|hanf**, *-(e)s, m. sg. (bot.)* fibră de Manila *(Musa textilis)*.
Manilatau, *-(e)s, -e, n.* odgon de Manila.
Manilazigarre, *-n, f.* țigară de Manila.
Maniok, *-s, m. sg. (bot.)* manioc *(Manihot dulcis)*.
Maniok|stärke, *-en, f.* amidon de manioc, tapioca.
Manipel[1], *-s, -, m. (ist., mil.)* manipul (a treia parte dintr-o cohortă romană).
Manipel[2], *-n, f.* banderolă brodată (purtată pe brațul stâng de un preot catolic).
Manipulant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** mânuitor(-oare), manipulant(ă). **2.** persoană care conduce din umbră, care manipulează treburile. **3.** *(austr.)* salahor.
Manipulation, *-en, f.* **1.** manipulare, mânuire. **2.** *(fig.)* manevră (de influențare a opiniei publice). **3.** *(peior.)* uneltire, mașinație; truc; tertip de negustor. **4.** *(med.)* procedeu, aplicare. **5.** *(reg.)* vopsire sau sortare a pieilor.
Manipulations|amt, *-(e)s, -ämter, n. (înv., com.)* oficiu de manipulare.
Manipulationsbe|amte, *-n, -n (ein Manipulationsbeamter), m.*, **Manipulationsbeamtin**, *-nen, f. (înv.)* funcționar(ă) mânuitor(-oare), manipulator(-oare).
Manipulationsfehler, *-s, -, m.* eroare, greșeală de manipulare.
Manipulationsgebühr, *-en, f. (înv.)* taxă de manipulare, de mânuire.
Manipulator, *-s, -toren, m.* **1.** prestidigitator, mânuitor abil de cărți (de joc) sau zaruri. **2.** v. Manipulant **(1)**.
manipulierbar *adj.* care poate fi manipulat, mânuit; **leicht ~** ușor de mânuit.
manipulieren, *manipulierte, manipuliert, vb. (h) tr.* **1.** a manipula, a mânui. **2.** a influența opinia publică, a manevra. **3.** a unelti, a se folosi de trucuri (pentru a-și atinge țelul).
Manipulierung, *-en, f.* v. Manipulation.
manisch *adj.* **1.** *(med.)* maniac, nebun; **~ depressives Irresein** nebunie depresivă. **2.** manic, obsedat. **3.** zănatic.
manistisch *adj. (poet.)* privitor la străbunii decedați, la mani.
mank *adj. (reg.)* **1.** cu defecte, cu greșeli. **2.** slab, bolnăvicios.
mankieren, *mankierte, mankiert, vb. (h) intr. (înv.)* **1.** a nu nimeri; a lipsi de la, a neglija (lucrul); **2.** a greși.
Manko, *-s, -s, n.* **1.** *(fin.)* lipsă (în casă), deficit, manco. **2.** defect, neajuns.
Mankogeld, *-(e)s, -er, n.* bani lipsă (în casă), manco de casă.
Mann, *-(e)s, m.* **I.** *pl. Männer* **1.** om, bărbat; **sei ein ~!** fii bărbat! **junger ~** (bărbat) tânăr; **von ~ zu ~** de la bărbat la bărbat; *(fam.)* **ein großartiger ~** un om admirabil; **ein alter ~** un om bătrân, un om în vârstă; **zum ~ heranwachsen** a deveni bărbat, a crește mare; **berühmter ~** om vestit, celebru; **ein ~ der Zukunft** un om al viitorului; **ein ~ der Tat** un om de acțiune; **ein ~ von Welt** un om de lume; **ein ~ von Bildung** un om cult; **ein ~ von Geist** un om spiritual, inteligent; **ein ~ von Wort** un om de cuvânt, de onoare; *(în expr.)* **ein ~, ein Wort** pe cuvânt; **der ~ des Tages sein** a fi omul, eroul zilei; **der schwarze** (sau **wilde, böse**) **~** omul negru (sperietoare pentru copii), bau-bau; **der ~ im Mond** petele de pe lună; *(fig.)* **den wilden ~ machen** (sau **spielen**) a face pe nebunul; **der blinde ~ a)** orbul; **b)** *(mar.)* al doilea comandant (al unei corăbii); **ein ganzer ~ a)** bărbat din creștet până în tălpi; **b)** un om dintr-o bucată; om întreg; **großer ~ a)** om înalt; **b)** *(fig.)* om mare. **2.** bărbat, soț; **mein ~** soțul meu; **~ und Frau** soț și soție; **sie hat einen ~ bekommen** s-a măritat; și-a găsit un bărbat; **seine Tochter an den ~ bringen** a-și mărita fata; **einen ~ nehmen** a se mărita. **II.** *pl. Leute* om, ins; **ein ~ aus dem Volke** un om din popor; **ein ~ des Volkes** un om legat de popor, care acționează pentru popor; **gemeiner ~ a)** om de rând; **b)** *(mil.)* ostaș simplu; **der geeignete ~** omul potrivit; **der kleine ~ a)** omul simplu, nu prea înstărit; **b)** *(glumeț)* penis; **guter ~!** prietene! (și *iron.)* **feiner ~** om fin; *(fam., folosit ca exclamație)* **~, hab ich geschuftet!** omule, ce am tras! am muncit pe brânci! **mein lieber ~!** băiete dragă! *(fam., fig.)* **den lieben Gott einen guten ~ sein lassen** a lăsa totul în grija Domnului, a nu-și face griji; **das ist der rechte ~** acesta e omul potrivit; **ein gemachter ~** un om făcut, bine situat; **stiller ~ a)** om tăcut; **b)** *(fig.)* decedat; *(fig.)* **ein toter ~ sein** a fi un om mort, a nu mai avea perspective; **selbst ist der ~** ajută-te singur; **er hat seinen ~ gefunden** și-a găsit nașul; **seinen ~ stehen** (sau **stellen**) a nu da înapoi; a-și face datoria, a reuși; **~ an ~** umăr la umăr; cot la cot; **~ gegen ~** între indivizi, om contra om; **eine Ware an den ~ bringen** a desface (sau

vinde) o marfă; **an den unrechten ~ kommen** a greși adresa; **an den rechten ~ kommen** a găsi omul potrivit; a găsi cu cine să se înțeleagă; **wenn Not am ~ ist** dacă e nevoie, la nevoie; **der ~ auf der Straße** omul de rând; omul de pe stradă; **bis auf den letzten ~** până la ultimul om; **die Kosten betragen auf den ~** (sau **pro ~**) **zwei Euro** cheltuielile se urcă la doi euro de fiecare (sau de cap de om); **~ für ~** unul după altul; *(jur.)* **durch den dritten ~** prin intermediul unui terț, unei a treia persoane; **für einen ~ stehen** a fi solidari; **mit ~ und Maus** cu totul; cu cățel cu purcel; **wie ein ~** toți odată, în unanimitate; **der kluge ~ baut vor** omul înțelept se îngrijește din timp; **er ist ein ~ des Todes** este sortit morții; **ich bin ~s genug, mich zu verteidigen** sunt în stare să mă apăr și singur; **er ist nicht der ~, das zu tun** nu e el omul să facă așa ceva. **III.** *pl. Mann (după numerale)* **1.** persoană, om; **die Fabrik hat eine Belegschaft von zweitausend ~** fabrica are un efectiv de două mii de oameni. **2.** *(mil., mar.)* soldat, călăreț, marinar; **ein Heer von hunderttausend ~** o oaste de o sută de mii de oameni; **zehntausend ~ zu Fuß** zece mii de soldați pedeștri (sau de pedestrași); *(mar.)* **alle ~ an Bord** (sau **an Deck**)**!** toată lumea pe punte!; **~ über Bord!** om la apă!; **~ und Ross** cal și călăreț; **das Pferd hat seinen ~ abgeworfen** calul și-a trântit călărețul. **IV.** *pl. Mannen.* **1.** *(ist.)* vasal; **Gunther und seine ~en** Gunther și vasalii săi. **2.** *(joc de cărți, sport)* partener, jucător, coechipier; **uns fehlt der vierte ~** ne lipsește al patrulea jucător; *(fig.)* **die Mannen um D** coechipierii lui D. **V.** *sg. (mine; în expr.)* **alter ~** mină părăsită, strat epuizat; **silberner ~** filon bogat în argint.

Manna, *-s, n. sg.*, **Manna** *f. sg.* **1.** *(bibl.)* mană cerească. **2.** suc solidificat al mojdreanului. **3.** pulpă (dulce) a diverselor fructe. **4.** *(bot.)* păstaie de siminichie, senamechie *(Cassia angustifolia)*.

Mannabaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Mannaesche.

Manna|ernte, *-n, f.* recoltă de mană.

Manna|esche, *-n, f. (bot.)* mojdrean *(Fraxinus ornus* L.).

Mannaflechte, *-n, f. (bot.)* mană *(Lecanora esculenta)*.

Mannagras, *-(e)s, -gräser, n.*, **Manna|hirse** *f. sg. (bot.)* rourică *(Glyceria fluitans)*.

Mannaregen, *-s, -, m.* ploaie de mană.

Mannazikade, *-n, f. (entom.)* cicadă care provoacă mănarea mojdreanului *(Tettigia orni)*.

Mannazucker, *-s, m. sg.* zahăr de mană.

mannbar *adj.* **1.** *(despre fete)* nubilă. **2.** *(despre băieți)* (devenit) puber, matur.

Mannbarkeit *f. sg.* **1.** *(la fete)* nubilitate. **2.** *(la bărbați)* capacitate de procreație.

Mannbarkeitsritus, *-, -ten, m.*, **Mannbarkeitsweihe** *f. sg. (reg.)* inițiere pentru măritiș.

Männchen, *-s, -, n. (dim.* de la Mann). **1.** omuleț. **2.** soțior. **3.** mascul (la animale). **4.** *(în expr.)* **~ machen a)** a face sluj; **b)** *(mil., glumeț)* a da onorul; **c)** *(fig.)* a face mofturi, mutre.

Manndeckung *f. sg. (sport)* acoperire de adversar.

Manndienst, *-(e)s, -e, m. (ist.)* serviciu de vasal.

Manne *interj. (reg.)* bărbățele, dragă *(formă de adresare desmierdătoare pentru soț)*.

mannen, *mannte, gemannt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(mar.)* a aduce ceva greu la bord (dând din mână în mână). **2.** *(reg.)* a se mărita. **II.** *tr. (reg.)* **1.** a învinge (o dificultate). **2.** a echipa (o navă cu marinari).

Mannequin [manəˈkɛ̃:], *-s, -s, n.* (și *m.*) **1.** manechin. **2.** *(fig.)* om fără voință, slab.

Männer|abteilung, *-en, f.* secție, compartiment pentru bărbați.

Männer|arbeit, *-en, f.* muncă, treabă de bărbat.

Männer|art *f. sg.* obicei, fel bărbătesc; **nach ~** bărbătește.

Männerberuf, *-(e)s, -e, m.* profesie pentru bărbați.

Männerbund, *-(e)s, -bünde, m.* alianță (secretă) între bărbați; asociație, întovărășire de bărbați.

Männerchen *pl.* (de la Männchen **(4)**) omuleți; **~ machen** (sau **bauen**) a da onorul.

Männerchor [-ko:ɐ], *-(e)s, -chöre, m.* cor de bărbați, cor bărbătesc.

Männerdoppel, *-s, -, n. (tenis)* dublu-bărbați.

Männer|einzel, *-s, -, n. (tenis)* simplu-bărbați.

Männerfang, *-(e)s, m. sg. (fam.)* agățat de bărbați.

männerfeindlich *adj.* androfobic.

Männerfreundschaft, *-en, f.* **1.** prietenie între bărbați. **2.** relație homosexuală (între bărbați).

Männergesangver|ein, *-(e)s, -e, m.* societate corală de bărbați.

Männergeschichte, *-n, f. (fam.)* relație amoroasă (a unei femei).

Männergesellschaft, *-en, f.* societate bărbătească, societate de bărbați.

Männer|hand, *-hände, f.* mână de bărbat.

Männer|hass, *-es, m. sg.* ură împotriva bărbaților, androfobie.

Männer|haus, *-es, -häuser, n. (etnogr.)* casa bărbaților.

Männerkleider *pl.* haine bărbătești.

männerlos *adj.* fără bărbați.

männermordend *adj. (fam.)* **1.** *(glumeț, despre femei)* care dă gata bărbații. **2.** obositor și vătămător pentru bărbați; **ein ~er Beruf** o profesie grea, periculoasă (pentru bărbați).

Männername, *-ns, -n, m.* nume de bărbat, nume bărbătesc.

Männersache, *-n, f.* chestiune care privește bărbații.

männerscheu *adj.* temătoare de bărbați, androfob(ă); androfobic.

Männer|stand, *-(e)s, -stände, m.* tribună pentru bărbați (într-o sinagogă).

Männer|station, *-en, f.* secție pentru bărbați (într-un spital).

Männer|stimme, *-n, f.* voce bărbătească, voce de bărbat.

Männertreu *f. sg. (bot.)* bobornic *(Veronica beccabunga* L.).

Männer|überschuss, *-es, -schüsse, m.* surplus de bărbați.

Männerwelt *f. sg.* lume a bărbaților; **die ~** bărbații.

Männerwirtschaft *f. sg. (glumeț)* menaj, gospodărie fără mână de femeie.

Mannes|alter, *-s, n. sg.* vârstă matură, vârstă a bărbăției; **im schönsten ~** la (sau în) cea mai frumoasă vârstă a bărbatului.

Mannes|art *f. sg.* caracter bărbătesc, viril, masculin; **nach ~** în mod bărbătesc.

Mannesjahre *pl.* v. Mannesalter.

Manneskraft, *-kräfte, f.* forță virilă, bărbătească.

Manneslänge *f. sg.* înălțime a unui om; **von ~** cât un om.

Mannesmut, *-(e)s, m. sg.* curaj bărbătesc.

Mannes|pflicht, *-en, f.* datorie de bărbat.

Mannes|schwäche, *-n, f. (med.)* impotență.

Mannes|stamm, *-(e)s, -stämme, m.* ramură bărbătească (a unei familii).

Mannes|stärke *f. sg.* v. Manneskraft.

Mannes|stolz, *-(e)s, m. sg.* mândrie bărbătească.

Mann(es)tum, *-s, n. sg.* bărbăție.

Manneswort, *-(e)s, -e, n.* cuvânt de onoare; **auf ~!** pe cuvânt de onoare!

Manneswürde *f. sg.* demnitate de bărbat, de om.

Manneszucht *f. sg.* disciplină severă.

Mannfall, *-(e)s, -fälle, m. (ist.)* retrocedare a proprietății de vasal.

Manngeld, *-(e)s, -er, n. (ist.)* despăgubire pentru omorârea unui bărbat.

Manngut, *-(e)s, -güter, n.* proprietate de vasal.

mannhaft *adj.* bărbătesc, energic, viteaz, curajos.

Mannhaftigkeit *f. sg.* bărbăție, vitejie, curaj.

Mannheit *f. sg.* **1.** caracter masculin; *(fig.)* bărbăție, curaj, energie. **2.** virilitate; **die ~ nehmen** a castra.

mannig *pron. (reg.)* v. manch.

mannigfach, **mannigfaltig**, **mannigfältig** *adj.* felurit, variat, diferit, divers.

Mannigfaltigkeit *f. sg.* **1.** diversitate, varietate, multilateralitate. **2.** *(mat.)* multiplicitate.

männiglich *(elv., înv.)* **I.** *pron. nehot. invar.* fiecare. **II.** *adv.* în general, îndeobște; **es ist ~ bekannt** toată lumea știe.

Männin, *-nen, f.* **1.** femeie cu apucături de bărbat; hermafrodită. **2.** *(înv.)* femeie.

Männlein, *-s, -, n.* v. Männchen.

männlich I. *adj.* **1.** bărbătesc, masculin, viril; de parte bărbătească; **das ~e Geschlecht** sexul bărbătesc; **ein ~er Erbe** un moștenitor de parte bărbătească; **eine ~e Stimme** o voce de bărbat; **~er Vorname** pronume bărbătesc; *(ornit.)* **~er Vogel** bărbătuș al unei păsări; *(bot.)* **~e Blüten** flori bărbătești, staminifere. **2.** *(fig.)* tipic bărbătesc, viguros, energic; **~e Eigenschaften** însușiri tipice de bărbat; **ein ~es Auftreten** comportare energică, ca a unui bărbat adevărat. **3.** de parte bărbătească. **4.** *(gram.)* masculin, de gen masculin; **der ~e Artikel** articolul masculin. **5.** *(stil.)* masculin; **~er Reim** rimă masculină. **II.** *adv.* bărbătește; **~ reiten** a călări bărbătește.

Männlichkeit *f. sg.* caracter bărbătesc, virilitate, bărbăție.

Mannloch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** *(term.)* gură de vizitare (la cazane cu aburi). **2.** *(mar.)* gură de om.

Mannomann! *interj. (fam.)* ia te uită! of, Doamne!

Mannsbild, *-(e)s, -er, n. (fam.)* bărbat, om.

Mannsbreite, *-n, f.* grosime a unui bărbat, a unui om.

Mannschaft, *-en, f.* **1.** *(mil.)* ostași, trupă; efectiv al trupei; *(pl., înv.)* soldați cu grade inferioare; **die alte ~** ostașii bătrâni; **die junge ~** recruții; **Räume für die ~en** camere pentru ostași. **2.** *(mar.)* echipaj (al unei nave); **eine ~ heuern** a angaja un echipaj. **3.** *(mil.)* servanți (ai unui tun). **4.** *(sport)* echipă; **eine ~ aufstellen** a forma o echipă.

mannschaftlich *adj.* de echipă.

Mannschafts|ange|hörige, *-n, -n (ein Mannschaftsangehöriger), m.* și *f. (sport)* membru al echipei, coechipier(ă).

Mannschafts|anwerbung, *-en, f.* **1.** *(înv.)* recrutare de soldați. **2.** *(mar.)* angajare, recrutare de marinari pentru echipajul vasului.

Mannschafts|auf|stellung, *-en, f. (sport)* formare a echipei.

Mannschaftsbett, *-(e)s, -en, n. (mil.)* pat comun pentru trupă.

Mannschaftsfahren, *-s, n. sg. (ciclism)* concurs pe echipe.

Mannschaftsführer, *-s, -, m. (sport)* **1.** căpitan de echipă **2.** reprezentant al echipei.

Mannschaftsgeist, *-(e)s, m. sg. (sport)* spirit de echipă.

Mannschaftskamerad, *-en, -en, m. (sport)* coechipier, tovarăș de echipă.

Mannschaftskampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* concurs (sportiv) pe echipe.

Mannschaftskapitän, *-s, -e, m. (sport)* căpitan de echipă.

Mannschaftsküche, *-n, f. (mil.)* bucătărie pentru trupă.

Mannschaftsmesse, *-n, f.*, **Mannschaftsraum**, *-(e)s, -räume, m. (mar.)* sală de mese a echipajului.

Mannschaftsrennen, *-s, -, n. (hipism)* concurs pe echipe.

Mannschaftsrolle, *-n, f. (mar.)* rol, listă cu date personale ale echipajului.

Mannschafts|sieger, *-s, -, m. (sport)* învingător în clasamentul pe echipe.

Mannschafts|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* joc de echipă; joc al echipei.

Mannschafts|stärke *f. sg.* **1.** *(mil.)* efectiv (numeric) al trupei. **2.** *(sport)* componență (numerică) a echipei.

Mannschafts|stube, *-n, f.* v. Mannschaftszimmer.

Mannschaftswagen, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* mașină, camion pentru trupă. **2.** *(ferov.)* vagon pentru trupă.

Mannschaftswertung, *-en, f. (sport)* clasament pe echipe.

Mannschaftswettbewerb, *-(e)s, -e, m. (sport)* concurs pe echipe.

Mannschaftszimmer, *-s, -, n. (mil.)* sală, cameră pentru trupă.

Mannsdeckel, *-s, -, m. (term.)* capac de gură de vizitare.

mannsdick *adj.* de grosimea unui om.

Mannsfahrt, *-en, f. (mine)* scară de coborât.

mannshoch *adj.* de înălțimea unui om, de un stat de om.

Mannshöhe *f. sg.* înălțime a unui om, stat de om.

Mannshut, *-(e)s, -hüte, m. (reg.)* pălărie bărbătească.

Mannskleid, *-(e)s, -er, n.* costum, haină bărbătească.

Mannsleute *pl. (fam.)* bărbați.

Mannsname, *-ns, -n, m. (reg.)* nume de bărbat.

Manns|person, *-en, f. (fam.)* persoană masculină.

Manns|pflicht *f. sg.* datorie de bărbat, de soț.

Manns|stamm, *-(e)s, -stämme, m.* linie bărbătească, descendență în linie bărbătească.

manns|süchtig *adj.* v. mannstoll.

manns|tief *adj.* de adâncimea unui stat de om.

manns|toll *adj. (med.)* nimfomană.

Manns|tollheit *f. sg. (med.)* nimfomanie.

Manns|tracht, *-en, f.* port, costum bărbătesc.

Manns|treu *f. sg. (bot.)* scaiul-dracului *(Eryngium campestre* L.).

Mannsvolk, *-(e)s, n. sg.* v. Mannsleute.

Mannszucht *f. sg.* disciplină; **~ halten** a păstra o disciplină severă.

Manntum, - *(e)s, n. sg.* v. Mannestum.
Mannweib, *-(e)s, -er, n.* **1.** femeie cu fire sau înfățișare de bărbat. **2.** hermafrodit(ă).
Manometer, *-s, -, n. (fiz.)* manometru.
manometrisch *adj.* manometric.
Manöver [-vɐ], *-s, -, n.* **1.** manevră. **2.** *(fig.)* manevră, șiretlic, truc; **allerlei ~ machen** a manevra, a se folosi de șiretlicuri. **3.** *(mar.)* manevrare.
Manöver|anzug, *-(e)s, -züge m. (mil.)* ținută de campanie.
Manöverfahrzeug, *-(e)s, -e, n. (mil.)* furgon de campanie.
Manöverfeld, *-(e)s, -er, n. (mil.)* câmp de manevre.
Manövergelände, *-s, -, n. (mil.)* teren de manevre.
Manö' erkrieg, *-(e)s, -e, m. (mil.)* război simulat, manevră militară.
Manöverleitung, *-en, f. (mil.)* conducere a manevrei.
Manövermunition, *-en, f. (mil.)* muniție oarbă pentru manevre.
Manöverpatrone, *-n, f. (mil.)* cartuș de manevră, cartuș orb.
manövrieren [-'vri:-], *manövrierte, manövriert, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** *(mil.)* a face manevre de război. **2.** *(mar.)* a manevra; **das Schiff in den Hafen ~** a conduce nava în port; **die Takelung ~** a manevra velele; **mit der Flottille ~** a manevra cu flotila; **geschickt mit dem Schiff ~** a manevra nava cu iscusință. **3.** a conduce cu iscusință, a se descurca într-o situație grea. **4.** *(fig.)* a acționa pe căi ocolite, a recurge la șiretlicuri; a manevra; **etwas ~** a pune ceva la cale, a trage sfori(le).
Manövrieren, *-s, n. sg.* manevrare, manevră.
manövrierfähig *adj.* mobil, manevrabil.
Manövrierfähigkeit *f. sg.* manevrabilitate, posibilitate de a manevra.
Manövrier|reglement [-reglәmã:], *-s* [-mã:s], *-s* [-mã:s], *n.* regulament de manevre.
manövrier|unfähig *adj.* nemanevrabil.
Manövrierventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* ventil de manevră.
Mansarde, *-n, f.* mansardă.
mansarden|artig *adj.* mansardat, ca o (sau în) mansardă.
Mansardendach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș mansardat.
Mansardenfenster, *-s, -, n.* fereastră de mansardă, lucarnă.
Mansardenkammer, *-n, f.*, **Mansarden|stübchen**, *-s, -, n.* cămăruță la mansardă.
Mansardenwohnung, *-en, f.* locuință la mansardă.
Mansardenzimmer, *-s, -, n.* cameră la mansardă.
Mansch, *-es, m. sg. (fam.)* **1.** amestecătură, papară, coleașă, păsat. **2.** mocirlă, fleașcă. **3.** *(reg.)* lapoviță.
manschen, *manschte, gemanscht, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a amesteca (ceva vâscos). **2.** *(reg.)* a falsifica (vin). **3.** a răscoli (noroiul), a (se) bălăci (în noroi). **4.** a mânca urât, clefăind.
Manscherei, *-en, f.* **1.** amestecătură. **2.** fleașcă, mocirlă.
Manschette, *-n, f.* **1.** manșetă, bantă; *(fig.)* **~n haben** a avea trac, a se teme; *(glumeț)* **vor jm. (alle) ~n haben** a se teme de cineva. **2.** *(pop.)* cătușe, fiare. **3.** *(tehn.)* garnitură-manșetă. **4.** garnitură, bandă decorativă (la ghivece de flori). **5.** *(sport)* cravată (la lupte clasice).
Manschettendichtung, *-en, f. (tehn.)* garnitură-manșetă.
Manschettenfechten, *-s, -, n. (înv.)* duel (obicei studențesc german).
Manschettenfieber, *-s, n. sg. (fam.)* teamă, frică.
Manschettenhieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură pe manșetă (la duel).
Manschettenknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* buton de manșetă.
manschettieren, *manschettierte, manschettiert, vb. (h) tr.* și *refl. (înv.)* a (se) duela.
manschig *adj.* și *adv.* cleios, vâscos; mocirlos.
Manschinellenbaum, *-es, -bäume, m.* v. Manzinellabaum.
Mantel, *-s, Mäntel, m.* **1.** manta; palton, mantou; **im ~** în manta, în palton; **den ~ ablegen** (sau **ausziehen**) a se dezbrăca de palton, a scoate paltonul. **2.** *(fig.)* acoperire, mască, înveliș; **sich in den ~ des Gleichmuts hüllen** a se ascunde sub vălul indiferenței; **den ~ nach dem Winde hängen** (sau **drehen**) a se da după împrejurări, după cum bate vântul; *(fig.)* **den ~ auf beiden Schultern tragen** a fi cu două fețe. **3.** *(tehn.)* înveliș; carcasă, manta. **4.** *(auto.)* anvelopă. **5.** *(fiz.)* cămașă, pânză, anvelopă. **6.** *(mil.)* capotă. **7.** *(geom.)* suprafață laterală (a unui cilindru, con etc.). **8.** *(constr.)* parament; **~ einer Mauer** parament al unui zid. **9.** *(forest.)* margine (de pădure). **10.** *(jur.)* matcă; formă juridică exterioară. **11.** *(ec.)* manta (hârtie de valoare ce conține atât mantaua cât și cuponul).
mantelartig *adj.* ca un palton; ca un parament.
Mantel|aufschlag, *-(e)s, -schläge, m.* rever la palton.
Mäntelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Mantel) mănțăluță, paltonaș; *(fig.)* **einer Sache ein ~ umhängen** a ascunde ceva sub aparențe false, a înfrumuseța ceva.
Mantelfläche, *-n, f. (geom.)* suprafață laterală.
Mantelfutter, *-s, -, n.* căptușeală de manta, de palton.
Mantelgeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* glonț cu înveliș de metal.
Mantelgesetz, *-es, -e, n. (jur.)* lege cu caracter general.
Mantelgürteltier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* animal din familia *Dasypodidae (Chlamydophorus truncatus)*.
Mantelhaken, *-s, -, m.* cuier.
Mantelhänger, *-s, -, m.* v. Mantelträger **(1)**.
Mantelheizung, *-en, f. (tehn.)* încălzire prin manta, prin înveliș.
Mantelkind, *-(e)s, -er, n. (înv.)* copil (nelegitim) recunoscut ulterior prin căsătorie.
Mantelkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie-mantou.
Mantelknagge, *-n, f. (tehn.)* **1.** carcasă-înveliș. **2.** camă spațială.
Mantelknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* nasture de manta.
Mantelkragen, *-s, -, m.* guler al mantalei, al paltonului.
Mantelkrone, *-n, f. (stomatol.)* coroană, îmbrăcăminte.
Mantelkühlung, *-en, f. (tehn.)* răcire prin manta.
Mantelmauer, *-n, f. (constr.)* perete de hotă; perete exterior.
Mantelmöve [-vә], *-n, f. (ornit.)* manta-neagră, specie de pescăruș nordic *(Larus marinus)*.
Mantelnote, *-n, f.* notă (diplomatică) servind ca bază pentru mai multe demersuri.
Mantel|ofen, *-s, -öfen, m.* **1.** *(tehn.)* sobă metalică (simplă). **2.** *(termo.)* cuptor cu manta.
Mantelregelung, *-en, f. (jur.)* v. Mantelgesetz.
Mantelrolle, *-n, f. (mil.)* manta făcută sul.
Mantelsack, *-(e)s, -säcke, m.* sac pentru haine și merinde (de legat pe șa).
Mantel|stoff, *-(e)s, -e, m.* postav, stofă de manta, de palton.
Mantel|stück, *-(e)s, -e, n. (lit., înv.)* roman, piesă de aventuri; **Mantel- und Degenstück** piesă de capă și spadă.
Manteltarif, *-(e)s, -e, m.* **1.** dispoziții generale din contractele de muncă. **2.** contract colectiv de muncă acoperitor.
Manteltasche, *-n, f.* buzunar de manta, de palton.
Manteltier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* tunicier *(Tunicata)*.
Mantelträger, *-s, -, m.* **1.** umeraș pentru palton. **2.** *(fig., fam.)* persoană care își schimbă părerile după cum bate vântul.
Manteltransformator, *-s, -en, m. (electr.)* transformator cu manta.
Mantik *f. sg.* artă a prezicerii.
Mantilla [-'tilja], *-tillen*, **Mantille** [-'tiljә și -'tilә], *-n, f.* **1.** mantilă, șal de dantelă. **2.** mănțăluță de damă, mantilă, pelerină.
Mantisse, *-n, f. (mat.)* mantisă.
Mantsch, *-es, -e, m.* v. Mansch.
mantschen, *mantschte, gemantscht, vb. (h) tr.* și *intr.* v. manschen.
Mantscherei, *-en, f.* v. Manscherei.
Manual, *-(e)s, -e, n.* **1.** jurnal; *(com.)* registru de mână. **2.** *(muz.)* claviatură (la orgă, clavecin).
Manual|akten *pl. (jur.)* dosar (al procesului).
manuell *adj.* și *adv.* de mână, manual; **~e Geschicklichkeit** (sau **Fertigkeit**) îndemânare manuală; **sich ~ betätigen** a lucra manual.
Manufakt, *-(e)s, -e, n. (înv.)* lucru de mână.
Manufaktur, *-en, f.* **1.** lucru manual. **2.** *(ec.)* manufactură; **heterogene** (sau **organische**) **~** manufactură eterogenă (sau organică). **3.** *(înv.)* industrie casnică.
Manufaktur|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător manufacturier.
Manufaktur|artikel, *-s, -, m.* articol de manufactură.
Manufakturbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere manufacturieră.
Manufaktur|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs de manufactură.
manufakturieren, *manufakturierte, manufakturiert, vb. (h) tr.* a manufactura.
Manufakturist, *-en, -en, m. (înv.)* **1.** manufacturier, fabricant. **2.** negustor de mărunțișuri, de articole textile.
manufakturmäßig *adj.* manufactural; manufacturier.
Manufakturperiode, *-n, f. (ist.)* perioadă a manufacturii.
Manufakturproduktion, *-en, f.* producție manufacturieră.
Manufakturware, *-n, f.* marfă de manufactură; fabricate textile.
Manufakturwarengeschäft, *-(e)s, -e, n.*, **Manufakturwarenhandlung**, *-en, f.* prăvălie, magazin de manufactură, de textile.
Manuldruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar Manul (procedeu de reproducere și multiplicare a originalului prin copiere).
Manuskript, *-(e)s, -e, n.* manuscris (de autor); *(tipogr.)* original (pentru culegere); **ein satzreifes ~** un manuscris bun de cules.
Manuskript|halter, *-s, -, m. (tipogr.)* portmanuscris, tenaclu.
Manustupration *f. sg.* **1.** onanie. **2.** masturbare.
Manzinella|baum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore-otravă, arborele-morții *(Hippomane mancinella)*.
Manzinelle, *-n, f.* măr de arborele-morții (cu suc otrăvitor).
Mappe, *-n, f.* **1.** servietă, geantă. **2.** dosar (de carton), mapă; biblioraft. **3.** hartă lipită pe pânză.
Mappen|archiv, *-(e)s, -e, n.* arhivă pentru dosare.
Mappeur [-'pø:ɐ], *-s, -e, m. (austr., înv.)* **1.** cartograf. **2.** topograf.
mappieren, *mappierte, mappiert, vb. (h) tr. (austr.)* a desena, a întocmi hărți geografice; a cartografia.
Mappierung *f. sg. (austr.)* geodezie.
Maquette [-'kɛtә], *-n, f.* machetă.
Mär, *-en, f.* **1.** știre, veste; zvon; știre mincinoasă. **2.** legendă, basm, poveste, istorie.
Marabu, *-s, -s, m. (ornit.)* marabu *(Leptoptilus crumeniferus)*.
Maräne, *-n, f. (iht.)* mreană *(Barbus fluviatilis)*.
marantisch *adj.* v. marastisch.
Maraschino [-ras'ki:no], *-s, -s, m.* lichior de cireșe (amare), maraschino.
Marasmus, *-, m. sg. (med.)* marasm, istovire, slăbiciune foarte mare.
marastisch *adj. (med.)* istovit, sleit de puteri.
Marathonlauf, *-(e)s, m. sg. (sport)* maraton.
Marathonläufer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen (sport)* maratonist(ă).
Marathonrede, *-n, f. (glumeț)* cuvântare foarte lungă.
Marbel[1], *-s, -, m.* **1.** (și *n.*) formă pentru suflatul sticlei. **2.** *(înv.)* marmură.
Marbel[2], *-n, f.* **1.** *(bot.)* mălaiul-cucului *(Luzula)*. **2.** *(reg.)* bilă de piatră (jucărie).
marbeln, *marbelte, gemarbelt (ich marb(e)le) vb. (h) tr.* a marmora, a imita vinele marmurei.
March, *-en, f. (elv.)* (semn de) hotar.
marchen, *marchte, gemarcht, vb. (h) tr. (elv.)* a marca un hotar.
Märchen, *-s, -, n.* **1.** basm, poveste. **2.** poveste mincinoasă; **erzähl mir keine ~** nu-mi spune minciuni (sau povești).
märchen|artig *adj.* de basm, ca o poveste.
Märchenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de basme.
Märchendichtung *f. sg. (lit.)* literatură de basme; totalitate a basmelor.
Märchen|erzähler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* povestitor(-oare) de basme; bășmuitor(-oare).
Märchenfee, *-n, f.* zână din poveste.
Märchenfigur, *-en, f.* erou, personaj din basme.
Märchenfilm, *-s, -e, m.* ecranizare a unui ba m; feerie cinematografică.
Märchenge|stalt, *-en, f.* v. Märchenfigur.
märchenhaft *adj.* **1.** (și *fig.*) fabulos, ca în povești, de basm. **2.** fantastic; extraordinar, de neînchipuit; **ein ~er Preis** un preț extraordinar, fantastic.
Märchenhaftigkeit *f. sg.* caracter fabulos, de basm.
Märchenheld, *-en, -en, m.* erou din basme.
Märchenland, *-(e)s, n. sg.* țară, lume a basmelor; *(fig.)* țară a visurilor.
Märchenmotiv, *-s, -e, n. (lit.)* motiv de basm.
Märchen|onkel, *-s, -, m. (fam.)* **1.** povestitor de basme (la radio, tv.). **2.** mare mincinos.

Märchenprinz, *-en, -en, m.* Făt-Frumos, prinț din povești.
Märchenprinzessin, *-nen, f.* prințesă din povești.
Märchensammlung, *-en, f.* colecție de basme.
Märchenschatz, *-es, -schätze, m.* tezaur, comoară din basme.
Märchenschloss, *-es, -schlösser, n.* castel din povești, castel feeric.
Märchen|spiel, *-(e)s, -e, n. (lit.)* feerie.
Märchen|stunde, *-n, f. (tv., radio)* emisiune de basm.
Märchentante, *-n, f. (fam.)* **1.** povestitoare de basme (la radio, tv.). **2.** mare mincinoasă.
Märchenwelt *f. sg.* lume a basmelor.
Marchese [-'ke:zə], *-n, -n, m.* marchiz.
Marder, *-s, -, m. (zool.)* jder *(Mustela martes).*
Marderfalle, *-n, f.* cursă pentru jderi.
Marderfell, *-(e)s, -e, n.* blană de jder.
mardern, *maderte, gemadert, vb. (h) tr. (pop.)* a răpi, a jefui lacom, nesățios.
Marderpelz, *-es, -e, m.* v. Marderfell.
Märe, *-n, f.* v. Mär.
Marelle, *-n, f.* v. Marille.
mären, *märte, gemärt, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a scotoci, a scormoni, a scurma, a răscoli. **2.** a tândăli, a se mocăi. **3.** a sporovăi, a pălăvrăgi.
Märerei, *-en, f. (reg.)* **1.** scotocire, scormoneală. **2.** tândăleală, mocăială. **3.** pălăvrăgeală, trăncăneală.
Marende, *-n, f. (reg.)* gustare (între mese).
Marengo, *-s, -s, m. (text.)* stofă de lână marengo.
Margaretenblume, *-n, f. (bot.)* ochiul-boului, margaretă *(Chrysanthemum leucanthemum* L.).
Margarin *f. sg. (reg.),* **Margarine**, **Margarinbutter** *f. sg.* margarină.
Marge ['marʒə] *-n, f.* **1.** *(com.)* marjă, limită. **2.** *(tipogr.)* margine liberă (la o pagină tipărită).
Margell, *-en, f. (reg.)* fetiță.
Margerite, **Margeritenblume**, *-n, f.* v. Margaretenblume.
marginal *adj.* marginal.
Marginalbemerkung, *-en, f.,* **Marginale**, *-(s), -lien* [-liən], *n.,* **Marginalie** [-liə], **Marginalnote**, *-n, f.* observație, notă, însemnare marginală; adnotare.
marginalisieren, *marginalisierte, marginalisiert, vb. (h) tr.* a marginaliza.
Marginalrechnung, *-en, f. (ec.)* calcul marginal.
Marginalwert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* valoare marginală.
marginieren, *marginierte, marginiert, vb. (h) tr.* a lăsa margine pentru adnotări.
Mariage [-'a:ʒə și -'a:ʒ], *-n, f.* **1.** căsătorie, mariaj. **2.** mariaj (joc de cărți).
Maria|theresientaler [-ziən-], *-s, -, m.* taler (monedă) din timpul Mariei Tereza.
Marienbad [-ri:ən-], *-(e)s, -bäder, n. (cul.)* bain-marie.
Marienbader, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (înv.)* **1.** locuitor(-oare) din Marianske Lažne. **2.** *n. sg.* apă minerală din Marianske Lažne.
Marienbild, *-(e)s, -er, n.* icoană a Fecioarei Maria, a Maicii Domnului.
Marienblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* calapăr, caromfil *(Chrysanthemum balsamita* L.).
Marienblume, *-n, f. (bot.)* bănuți *(Bellis perennis* L.).
Mariendienst, *-(e)s, m. sg. (bis.)* cult al Fecioarei Maria, al Maicii Domnului.
Mariendistel, *-n, f. (bot.)* armurariu *(Silybum marianum).*
Marienfaden, *-s, -fäden, m.* funigel.
Marienfest, *-(e)s, n. sg.* zi, sărbătoare a Maicii Domnului.
Marienfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* obleț *(Alburnus lucidus).*
Marienflachs, *-es, -e, m. (bot., reg.)* colilie *(Stipa pennata* L.).
Marienglas, *-es, n. sg. (mineral.)* selenit, mică.
Marienglöckchen, *-s, -, n. (bot.)* clopoței *(Campanula medium* L.).
Mariengras, *-es, -gräser, n. (bot.)* flocoșică *(Holcus lanatus* L.); **wohlriechendes ~** flocoșică parfumată *(Holcus odoratus).*
Mariengroschen, *-s, -, m. (austr.)* monedă de zece groși.
Marienhähnchen, *-s, -, n.,* **Marienkäfer**, *-s, -, m. (entom.)* buburuză, gărgăriță *(Coccinella septempunctata).*
Marienkirche, *-n, f.* biserică a Maicii Domnului.
Marienkult, *-(e)s, -e,* **Marienkultus**, *-, -ie, m.* v. Mariendienst.
Marienleben, *-s, n. sg. (arte)* scenă din viața Fecioarei Maria.
Marien|nessel, *-n, f.,* **Marien|nesselkraut**, *-s, -kräuter, n. (bot.)* unguraș *(Marrubium vulgare* L.).
Marienrös|chen, *-s, -, n.,* **Marienrose**, *-n, f. (bot.)* **1.** trandafir cu frunze mirositoare *(Rosa eglanteria).* **2.** filimică *(Calendula officinalis* L.).
Marienseide, *-n, f.* v. Marienfaden.
Marientag, *-(e)s, -e, m.* v. Marienfest.
Marienver|ehrung *f. sg. (bis.)* venerarea Maicii Domnului.
Marienwürmchen, *-s, -, n.* v. Marienkäfer.
Marienwurzel, *-n, f.* **1.** v. Baldrian. **2.** v. Frauenblatt.
Marille, *-n, f. (bot., reg.)* caisă, zarzără *(Armeniaca vulgaris).*
Marillengeist, *-(e)s, m. sg.,* **Marillenwasser**, *-s, n. sg.* rachiu de caise.
marin *adj.* marin, de mare.
Marinade, *-n, f. (cul.)* **1.** marinată. **2.** pește marinat.
Marine, *-n, f.* **1.** marină, flotă; **bei der ~ dienen** a servi în marină, a fi înrolat în marină. **2.** v. Marineamt. **3.** v. Marinebild.
Marine|akademie, *-n* [-mi:ən], *f.* academie de marină.
Marine|amt, *-(e)s, -ämter, n.* administrație maritimă.
Marine|artillerie [-ri:] *f. sg.* artilerie de marină.
Marine|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic de marină.
Marine|attaché [-taʃe:], *-s, -s, m. (mil.)* atașat naval.
Marinebild, *-(e)s, -er, n. (pict.)* peisaj marin, marină.
marineblau *adj.* bleumarin.
Marinedienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu la marina militară.
Marine|einheit, *-en, f. (mil.)* unitate de trupe navale.
Marineflieger, *-s, -, m.* aviator naval.
Marinegericht, *-(e)s, -e, n.* justiție de marină militară.
Marineglas, *-es, -gläser, n.* lunetă, ochean, binoclu de marină.
Marine|infanterie [-ri:] *f. sg. (mil.)* infanterie marină.
Marine|ingenieur [-ʒenjø:ɐ],*-s, -e, m.* inginer mecanic de marină militară, inginer naval.
Marinelandungs|truppe, *-n, f. (mil.)* trupe de debarcare ale marinei.
Marineleim, *-s, m. sg.* clei hidrofug.
Marineleitung, *-en, f. (mil.)* comandament al marinei.
Marineluftschiff, *-(e)s, -e, n. (mil.)* dirijabil naval.
Marineluftwaffe *f. sg. (mil.)* forțe aeriene ale marinei.
Marinemaler, *-s, -, m.* pictor de peisaje marine.
Marinemannschaft, *-en, f. (mil.)* (efectiv de) trupă de marină.
Marineminister, *-s, -, m.* ministru al marinei.
Marineministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* minister al marinei.
Marine|offizier, *-s, -e, m.* ofițer de marină.
Mariner, *-s, -, m. (pop.)* marinar, matroz.
Marinesoldat, *-en, -en, m.* soldat al infanteriei navale.
Marine|streitkräfte *pl. (mil.)* forțe navale, maritime, marină militară.
Marine|stück, *-(e)s, -e, n.* v. Marinebild.
Marine|stützpunkt, *-(e)s, -e, m.* bază navală, maritimă.
marinetechnisch *adj.* de tehnică navală; tehnicnaval.
Marinetruppe, *-n, f.* trupă de marină militară.
Marine|uniform, *-en, f.* uniformă de marinar.
Marineverwaltung, *-en, f.* serviciu naval, administrație a marinei militare (sau a flotei).
Marinewerft, *-en, f.* șantier naval (pentru vase de război).
Marinewesen, *-s, n. sg.* marină militară.
marinieren, *marinierte, mariniert, vb. (h) tr.* a marina.
mariniert **I.** *part. trec.* de la marinieren. **II.** *adj.* marinat; **~e Heringe** heringi marinați.
Marinismus, *-, m. sg.* **1.** *(pol.)* politică de supremație maritimă. **2.** *(lit.)* marinism.
Marinist, *-en, -en, m.* **1.** adept, reprezentant al politicii de supremație maritimă. **2.** *(lit.)* poet, scriitor marinist, reprezentant al stilului marinist.
Marionette, *-n, f.* (și *fig.*) marionetă.
Marionettenbühne, *-n, f.* v. Marionettentheater.
marionettenhaft *adj.* ca de marionetă.
Marionettenpuppe, *-n, f.* v. Marionette.
Marionettenregierung, *-en, f. (peior.)* guvern de marionete, guvern-marionetă.
Marionetten|spiel, *-(e)s, -e, n.* piesă de marionete.
Marionetten|staat, *-(e)s, -en, m.* stat-marionetă.
Marionettentheater, *-s, -, n.* teatru de marionete.
maritim *adj.* maritim, care se referă la mare, la marină.
Marjell, *-en, f.,* **Marjellchen**, *-s, -, n. (reg.)* v. Margell.
Mark[1], *-(e)s, n. sg.* **1.** (și *bot.*) măduvă; *(în expr.)* **durch ~ und Bein** până-n măduva oaselor; **bis aufs ~ quälen** a chinui sălbatic; **ins ~ treffen** a lovi în inimă; **jm. das ~ aus den Knochen saugen** a exploata crunt; a suge cuiva și sângele din vine; **er hat kein ~ in den Knochen** este slab, n-are putere. **2.** pulpă (de fructe); **~ für Tomatensoße** pastă pentru sos de roșii.
Mark[2], *-en, f.* **1.** graniță, margine, hotar. **2.** *(înv.)* teritoriu, hotar comunal; ogor comunal; pădure comunală. **3.** *(ist.)* provincie militară de la graniță, marcă; ținut, district; **die ~ Brandenburg** marca Brandenburg. **4.** *(reg.)* împrejurimi (ale unui oraș).
Mark[3], *-, f.* **1.** *(ist.)* marcă (monedă germană); **vier ~** patru mărci. **2.** marcă finlandeză.
Mark[4], *-s, -e, m. (reg.)* **1.** hrean. **2.** v. Markt.
markant *adj.* **1.** marcant, proeminent, distins. **2.** vizibil, caracteristic.
Marke, *-n, f.* **1.** marcă poștală, timbru poștal; **er sammelt ~n** colecționează mărci. **2.** marcă, etichetă (a unei fabrici); **das Entfernen der ~** îndepărtarea etichetei. **3.** calitate, sort, fel (de marfă); **dieser Wein ist eine gute, feine ~** acest vin e de calitate; **welche ~ rauchst du?** ce marcă de țigări fumezi?; **das ist ~!** așa calitate înțeleg și eu! **wir führen nur ~n** noi ținem numai mărfuri bune; *(ec.)* **eingetragene ~** marcă înregistrată; **geschützte ~** marcă protejată. **4.** jeton, fisă, marcă; tichet; bon; **die ~n austeilen** a împărți jetoanele; **es gab Butter nur auf ~n** untul se dădea numai pe cartelă; **sie hat die ~ von der Garderobe verloren** și-a pierdut fisa de la garderobă. **5.** semn, loc marcat; *(mar.)* baliză; *(sport)* punct, barem; *(fig.)* calificativ. **6.** *(geod.)* marcă, jalon de altitudine. **7.** *(fam.)* om simpatic; tip. **8.** *(reg.)* copită (de cal).
Märke, *-n, f. (austr.)* monogramă.
markeln, *markelte, gemarkelt (ich mark(e)le), vb. (h) tr. (pop.)* a prinde, a pipăi.
marken, *markte, gemarkt, vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a însemna. **2.** *(reg.)* a delimita, a hotărnici.
märken, *märkte, gemärkt, vb. (h) tr.* a pune semn.
Marken|album, *-s, -alben, n.* album de mărci.
Marken|artikel, *-s, -, m.* marfă de calitate (superioară), articol, produs garantat (prin semnul fabricii).
Markenbutter *f. sg.* unt de calitate superioară.
Marken|erzeugnis, *-ses, -se, n.* v. Markenartikel.
markenfrei *adj. (com.)* la liber (fără cartelă); **~e Waren** mărfuri la liber.
Marken|nachmacher, *-s, -, m.* falsificator de mărci (poștale), de fise etc.
Markensammler, *-s, -, m.* colecționar de mărci poștale, filatelist.
Markensammlung, *-en, f.* colecție de mărci poștale, filatelică.
Markenschutz, *-es, m. sg. (ec.)* protecție (prin lege) a mărcilor de fabrică.
Markensystem, *-s, -e, n.* **1.** sistem de cartele (sau tichete). **2.** *(com.)* sistem de bonuri cu rabat.
Markenware, *-n, f.* v. Markenartikel.
Markenzeichen, *-s, -, n. (com.)* marcă, semn, emblemă, simbol de calitate al fabricii.
Marker, *-s, -, m.* **1.** *(biol.)* semn distinctiv genetic la viruși. **2.** *(lingv.)* marcă, semn. **3.** v. Markscheider.
Märker, *-s, -, m.* **1.** locuitor dintr-o marcă, dintr-o regiune de graniță. **2.** locuitor din Marca Brandenburg.
mark|erschütternd *adj.* zguduitor, sfâșietor, care pătrunde până în măduva oaselor.
Marketender, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* cantinier(ă), vivandier(ă).
Marketenderei, *-en, f.* **1.** meserie de cantinier(ă), de vivandier(ă). **2.** cantină.

Marketenderwagen, *-s, -, m.* furgon (sau trăsură) de vivandier.
Marketenderware, *-n, f.* marfă vândută de vivandier.
Marketerie, *-n* [-'ri:ən], *f.* marchetărie.
Marketing ['ma:kətɪŋ], *-s, n.* marketing.
Marketing|abteilung, *-en, f.* serviciu, secție de marketing.
Marketing|ausbildung, *-en, f.* studii de marketing, perfecționare în marketing.
Marketingmit|arbeiter, *-s, -, n.* asistent de marketing.
Markeur [-'kø:ɐ], *-s, -e, m.* v. Markör.
Markgefäß, *-es, -e, n. (anat.)* vas medular.
Markgenossenschaft, *-en, f. (ist.)* comunitate sătească cu proprietate în devălmășie (la populațiile germanice).
Markgraf, *-en, -en, m. (ist.)* **1.** margraf; conte, comite al unei regiuni de frontieră. **2.** marchiz.
Markgräfin, *-nen, f.* marchiză.
markgräflich *adj.* margrafial, de margraf.
Markgrafschaft, *-en, f. (ist.)* **1.** margrafiat. **2.** marchizat.
markhaltig *adj. (anat.)* medular; cu măduvă.
Markholz, *-es, -hölzer, n. (ind. lemnului)* lemn tare.
Markhöhle, *-n, f. (anat.)* cavitate medulară.
markicht *adj.* v. markig.
Markier|eisen, *-s, n. sg.* fier de marcat.
markieren, *markierte, markiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a marca, a însemna; a ștampila; a jalona; *(inform.)* a marca, a specifica; **die Treffer ~** a marca punctele (la tir); **den Weg ~** a indica, a marca drumul; **die Ware ~** a marca o marfă cu emblema fabricii. **2.** a sublinia, a scoate în evidență; *(metr.)* **jedes Wort beim Lesen ~** a sublinia, a accentua fiecare cuvânt la citit; *(inform.)* **ein Verzeichnis ~** a marca un teritoriu. **3.** a distinge; *(vân.)* **der Hund markiert die Spur** câinele semnalează urma. **4.** *(fig.)* a indica, a schița, a marca. **5.** *(fig.)* a se preface, a face pe; a simula; *(mil.)* **den Feind ~** a juca rolul inamicului (la manevrele militare); **er markiert den Kranken** face pe bolnavul. **6.** *(sport)* a marca (un jucător). **II.** *refl.* a se distinge, a se contura.
Markierer, *-s, -, m.* pontator.
Markierfahne, *-n, f.* steguleț, fanion de semnalizare.
Markier|hammer, *-s, -, m. (forest.)* ciocan de marcat arborii.
Markierkästchen, *-s, -, n. (forest.)* căsuța de marcare.
Markierpatrone, *-n, f.* cartuș de semnalizare.
Markierpfahl, *-(e)s, -pfähle,* **Markierpflock**, *-(e)s, -pflöcke, m.* v. Markpfahl.
markiert I. *part. trec.* de la markieren. **II.** *adj.* **1.** marcat; **~e Wege** drumuri (sau căi) marcate. **2.** caracteristic.
Markierung, *-en, f.* **1.** marcare; însemnare; ștampilare. **2.** marcaj; jalonare.
Markierungslinie, *-n* [-nɪən], *f.* linie de marcaj; linie de hotar.
Markierungs|punkt, *-(e)s, -e, m.* semn pentru marcare, marcaj; punct marcat.
Markierungs|streifen, *-s, -, m.* marcaj de trecere pentru pietoni.
Markierzeichen, *-s, -, n.* semn de marcare, marcă.
markig *adj.* **1.** cu măduvă; medular. **2.** *(fig.)* puternic, plin de sevă, vânjos; bărbătesc; **~es Gesicht** figură, față viguroasă, bărbătească; **~e Stimme** voce puternică.
märkisch *adj.* din Marca Brandenburg.
Markise, *-n, f.* **1.** marchiză, perdea de soare. **2.** *(arhit.)* marchiză, acoperiș deasupra ușii de intrare. **3.** bijuterie.
Markisette [-'zɛt], *-s, -s, m.,* **Markisette**, *-s, f. (text.)* marchizet.
Mark|klößchen, *-s, -, n. (cul.)* găluște de măduvă (pentru supă).
Mark|knochen, *-s, -, m.* os cu măduvă.
marklos *adj.* fără măduvă; *(fig.)* fără vlagă.
Markolf, *-s, -e, m. (ornit., reg.)* gaiță *(Garrulus glandarius).*
Markör, *-s, -e, m.* **1.** marcher (la biliard). **2.** *(reg.)* ospătar. **3.** *(reg., agr.)* brăzdar.
Mark|ordnung, *-en, f.* regulament cadastral.
Markpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* stâlp de marcare.
Markpreis, *-es, -e, m. (fin., ist.)* curs al mărcii.
Markrichter, *-s, -, m. (jur., înv.)* judecător hotarnic.
Markscheide, *-n, f.* **1.** hotar. **2.** *(anat.)* teacă de mielină. **3.** *(mine)* limită a minei.
Markscheidekompass, *-es, -e, m.* compas de arpentaj minier.
Markscheidekunde, **Markscheidekunst** *f. sg.* **1.** *(top.)* arpentaj, hotărnicie. **2.** *(mine)* topografie subterană, arpentaj minier.
Markscheider, *-s, -, m.* **1.** *(top.)* arpentor; inginer hotarnic. **2.** *(mine)* topograf minier.
Markscheidung, **Markscheiderei**, *-en, f.* hotărnicie, arpentaj.
Markschein, *-(e)s, -e, m. (ist.)* marcă bancnotă.
Markschicht, *-en, f. (anat.)* strat de măduvă.
Mark|stätte, *-n, f. (mine)* hotar topografic minier.
Mark|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră, bornă de hotar; *(fig.)* **ein ~ der Geschichte** o piatră de hotar a istoriei.
Mark|strahl, *-(e)s, -en, m. (bot.)* rază medulară.
Mark|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(ist.)* monedă de o marcă. **2.** bucată de os cu măduvă.
Marksubstanz, *-en, f. (anat.)* substanță medulară.
Markt, *-(e)s, Märkte, m.* **1.** piață, târg; bâlci; iarmaroc; **die Hausfrau geht auf den ~** gospodina se duce la piață; **Mittwoch wird bei uns der ~ abgehalten** la noi miercuri este zi de târg; **etwas zu ~e (sau auf den ~) bringen** a scoate ceva la vânzare; a da (sau aduce) ceva pe piață; **das Vieh zum ~e (sau auf den ~) treiben** a duce vitele la târg (spre vânzare); **der ganze ~ ist zusammengelaufen** s-a adunat tot târgul; *(fig., fam.)* **seine Haut zu ~e tragen** a se expune, a-și pune viața în primejdie. **2.** piață publică; **wir wohnen am ~** locuim în piață; **das Volk strömte auf dem ~ zusammen** poporul a năvălit în piață. **3.** *(com.)* piață, debușeu; **der inländische ~** piața internă; **der Gemeinsame ~** Piața Comună; **der freie ~** piața liberă; **der schwarze ~** piața la negru; **beständiger ~** piață stabilă; **geschlossener ~** piață închisă; **offener ~** piață deschisă; **lebhafter ~** piață animată; **überfluteter ~** piață inundată; **übersättigter ~** piață suprasaturată; **der ~ für Baumwolle ist schlecht** piața bumbacului este slabă; **den ~ beleben** a înviora piața; **den ~ beherrschen** a controla piața; **auf den ~ bringen** a lansa pe piață; **den ~ beliefern** a deservi piața; **den ~ erobern** a cuceri piața; **den ~ sättigen** a satura piața; **den ~ überschwemmen** a inunda piața; **vom ~ verdrängen** a înlătura de pe piață; **den ~ drücken** a scădea prețurile; **eine neue Anleihe auf den ~ bringen** a emite un nou împrumut pe piață. **4.** afacere, târg, vânzare; **der ~ ist gut gewesen** s-au făcut afaceri bune. **5.** cumpărături.
Markt|analyse, *-n, f. (ec.)* **1.** analiză, cercetare a pieței, marketing. **2.** prospectare, explorare a pieței.
Markt|anteil, *-(e)s, -e, m. (ec.)* participare (în procente) a unei fabrici, a unui produs etc. la piața internă sau externă; segment de piață; **den ~ vergrößern** a mări segmentul de piață; **~e gewinnen** a câștiga segmente de piață.
Markt|aufseher, *-s, -, m.* inspector al pieței.
Markt|aufteilung, *-en, f.* segmentare a pieței.
Marktbe|arbeitung *f. sg.* marketing; punere în practică a unei strategii comerciale.
Marktbe|einflussung, *-en, f.* orientare, influențare a pieței.
marktbe|herrschend *adj.* care domină piața.
Marktbe|obachter, *-s, -, m. (ec.)* observator, analist al evoluției pieții.
Marktbereich, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ec.)* zonă aprovizionată de o piață, de un târg. **2.** vatră a unui (oraș-)târg.
Marktbericht, *-(e)s, -e, m.* **1.** mercurial. **2.** raport cu privire la situația pieței.
Marktbesucher, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* cumpărător(-oare) la piață.
Marktbeziehungen *pl.* relații de piață.
Marktbrunnen, *-s, -, m.* fântână a pieței, a târgului.
Marktbuch, *-(e)s, -bücher, n. (com.)* registru de piață.
Marktbude, *-n, f.* tarabă (din piață), chioșc, magherniță.
Markt|einführung, *-en, f.* introducere, lansare pe piață.
Markt|einkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărătură, târguială (la piață).
markten, *marktete, gemarktet, vb. (h)* **I.** *intr.* a se tocmi, a se târgui. **II.** *tr.* a cumpăra (sau vinde) la târg, la (sau în) piață.
Markt|entwicklung, *-en, f.* dezvoltare a pieței; creștere a cererii și ofertei.
Markt|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes (al produsului) pe piață.
Markt|erkundung, *-en, f.* v. Marktanalyse.
Markt|erschließung, *-en, f.* deschidere a pieței.
Markt|erweiterung *f. sg.* extindere a pieței.
marktfähig *adj. (ec.)* apt, bun pentru a fi vândut, pentru a fi dat pe piață.
Marktfahrer, *-s, -, m. (austr.)* negustor ambulant.
Marktflecken, *-s, -, m.* târg, târgușor, comună cu drept de a ține târg.
Marktforschung, *-en, f.* cercetare a pieței, studiu de piață.
Marktfrau, *-en, f.* precupeață.
Marktfrei|heit, *-en, f. (ist.)* drept de a ține târg, bâlci.
Marktfriede, *-ns, m. sg.* ordine publică în târguri.
marktführend *adj.* v. marktbeherrschend.
Marktführer, *-s, -, m. (ec.)* firmă ce domină piața, lider pe piață.
marktgängig *adj. (despre marfă)* care se vinde ușor, care se cere mult; **der ~e Preis** prețul curent; *(fig.)* **~e Redensarten** vorbe obișnuite.
Marktgebühr, *-en, f.* taxă de vânzare în târg, pe piață.
Marktgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** bani de coșniță, de bucătărie. **2.** încasări din vânzare (la târg).
Marktgemeinde, *-n, f.* v. Marktflecken.
marktgerecht *adj. (ec.)* corespunzător cerințelor, exigențelor pieței.
Marktgericht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* judecătorie de piață.
Marktgeschäft, *-(e)s, -e, n.* afacere, comerț făcut(ă) la târg; **das ~ war gut** vânzarea a fost bună.
Marktgewühl, *-s, n. sg.* învălmășeală, îmbulzeală la târg, la bâlci.
Marktgleichgewicht, *-(e)s, -e, n.* echilibru de piață.
Marktgröße, *-n, f.* dimensiune a pieței.
Markt|halle, *-n, f.* hală a pieței.
Markt|händler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* negustor(-easă) de piață, de târg, de bâlci, precupeț(-eață).
Markt|helfer, *-s, -, m.* lucrător necalificat (ajutând la ambalaj sau transportul mărfurilor); comisionar, hamal de piață.
Markt|herr, *-(e)n, -en, m. (ist.)* stăpân al pieței.
Markt|information, *-en, f.* v. Marktbericht.
Marktkonjunktur, *-en, f. (com.)* conjunctură a pieței.
Marktkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coș de piață, paner.
Marktkräfte *pl.* forțe de piață.
Marktkurs, *-es, -e, n.* curs al pieței.
Marktlage, *-n, f.* situație a pieței, a cererii și ofertei.
Marktleute *pl.* negustori din piață, precupeți.
Marktlücke, *-n, f. (com.)* lipsă (a unor mărfuri) pe piață.
Marktmeister, *-s, -, m.* v. Marktaufseher.
Markt|ordnung, *-en, f.* **1.** regulament al pieței. **2.** reglementare a producției agrare (în cadrul Pieței Comune).
markt|orientiert [-rɪɛn-] *adj.* orientat spre piață, supus intereselor pieții.
Marktplatz, *-es, -plätze, m.* piață.
Marktpolizei *f. sg.* poliție a pieței.
Marktpreis, *-es, -e, m.* preț curent al pieței, curs al pieței; **zum ~ kaufen** a cumpăra la prețul pieței; **zum ~ bewerten** a evalua la prețul pieței.
Marktproduktion, *-en, f.* producție (agrară) destinată pieței.
Marktrecht, *-(e)s, -e, n.* **1.** regulament al pieței. **2.** *(ist.)* drept de (a ține, a organiza) târg.
Marktrechtverleihung, *-en, f. (ist.)* acordare a autorizației de a ține târg.
Marktregelung, *en, f.* v. Marktordnung.
Marktregulierung, *-en, f.* reglementare a pieței.
Marktsättigung, *-en, f.* saturare a pieței.
Marktschreier, *-s, -, m.* **1.** strigător la bâlci, la târg; negustor, precupeț care-și strigă marfa. **2.** reclamagiu; *(fig.)* persoană care face multă gălăgie în jurul unui lucru necinstit. **3.** șarlatan.
marktschreierisch *adj.* care face reclamă ca un precupeț; **~es Anpreisen** reclamă de șarlatan.
Marktschreier|stil, *-(e)s, m. sg. (peior.)* stil de bâlci.

Mạrktschwankung, *-en, f. (com.)* fluctuație, oscilație a prețului pieței.
Mạrktsegment, *-(e)s, -e, n.* segment de piață; **wachstumsträchtiges** ~ segment de piață în plină creștere; **zukunftssicheres** ~ segment de piață cu viitor sigur.
Mạrkt|stand, *-(e)s, -stände, m.* loc, stand, tarabă, tejghea de vânzare în piață.
Mạrkt|stätte, *-n, f.* piață, loc de târg.
Mạrkt|strategie, *-n* [-gi:ən], *f.* strategie de piață.
Mạrkt|struktur, *-en, f.* structură de piață.
Mạrkt|studie [-diə], *-n, f.* studiu de piață.
Mạrkt|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de târg.
Mạrkt|tasche, *-n, f.* sacoșă, geantă pentru piață.
Mạrkt|überfüllung *f. sg.* aglomerare, suprasaturare a pieței.
mạrkt|üblich *adj.* obișnuit, uzual pe piață.
Mạrkt|umfang, *-(e)s, -fänge, m.* volum al pieței.
Mạrktver|halten, *-s, n. sg.* comportament de piață.
Mạrktver|hältnisse *pl.* condiții ale pieței; situație pe piață.
Mạrktversorgung *f. sg.* aprovizionare a pieței.
Mạrktware, *-n, f.* marfă care se vinde în piață.
Mạrktwechsel, *-s, -, m.* cambie.
Mạrktweib, *-(e)s, -er, n.* precupeață.
Mạrktwert, *-(e)s, -e, m.* curs al pieței, valoare (a unui lucru) pe piață; *(ec.)* valoare de piață.
Mạrktwirtschaft *f. sg. (ec.)* sistem de economie bazat pe cerere și ofertă; economie de piață.
mạrktwirtschaftlich *adj.* de economie de piață, al economiei de piață.
Mạrktzettel, *-s, -, m.* tarif al pieței, mercurial.
Mạrkt|zins|satz, *-es, -sätze, m.* rata dobânzii de piață.
Mạrkt|zugang, *-(e)s, -gänge, m.* acces, intrare pe piață.
Mạrk|umlauf, *-(e)s, m. sg. (ist.)* circulație a mărcii, a banilor.
Mạrkung, *-en, f.* **1.** hotar, graniță. **2.** hotărnicire. **3.** district, ținut, teritoriu (al unei comune); **in der ~ der Gemeinde** pe teritoriul comunei.
Mạrkwährung, *-en, f.* valută în mărci.
Mạrkwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure în folosința comună a obștii.
Mạrkwert, *-(e)s, -e, m. (ist.)* **1.** valoare a mărcii. **2.** valoare în mărci.
Mạrkzahlung, *-en, f. (ist.)* plată în mărci.
Mạrkzeichen, *-s, -, n. (înv.)* semn de marcă, de hotar.
mạrlen, *marlte, gemarlt, vb. (h) tr. (mar.)* a merlina, a înfășura odgonul.
Mạrl|leine, *-n, f.* **1.** *(mar.)* merlin (saulă subțire). **2.** *(reg.)* frânghie de rufe.
Mạrlpfriem, *-(e)s, -e, m. (reg.)* sulă pentru despicat.
Mạrlschlag, *-(e)s, -schläge, m.* nod (special) marinăresc.
Mạrl|spieker, *-s, -, m.* v. Marlpfriem.
Mạrl|stich, *-(e)s, -e, m.* v. Marlschlag.
Mạrmel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** v. Marmor. **2.** bilă (de joacă) din marmură sau sticlă.
Marmelade, *-n, f.* marmeladă; magiun.
Marmelade(n)brot, *-es, -e, n.* (felie de) pâine cu marmeladă.
Marmeladenfüllung, *-en, f.* umplutură cu marmeladă.
Marmeladenglas, *-es, -gläser, n.* borcan de marmeladă.
Mạrmelkatze, *-n, f. (zool.)* pisică cu blana marmorată.
mạrmeln[1], *marmelte, gemarmelt (ich marm(e)le), vb. (h)* **I.** *tr. (arte)* a lucra cu culoare de marnă. **II.** *intr. (reg.)* a se juca cu bile (de marmură).
mạrmeln[2] *adj. (reg.)* din, de marmură.
Mạrmel|stein, *-(e)s, m. sg. (poet.)* marmură.
Mạrmor, *-s, -e, m.* marmură; **kalt wie ~** rece ca marmura; *(fig.)* **der ~ ihres Gesichts** fața ei albă ca marmura.
Mạrmor|ader, *-n, f. (geol.)* vână în marmură.
Mạrmor|arbeit, *-en, f.* **1.** cioplire, lucrare a marmurei. **2.** obiect de marmură. **3.** lucrare în marmură.
Mạrmor|arbeiter, *-s, -, m.* cioplitor în marmură, mărmurar, pietrar.
Mạrmor|art, *-en, f.* fel de marmură.
mạrmor|artig *adj.* ca marmura, marmorean.
Mạrmorband, *-(e)s, -bände, m.* legătură marmorată (la cărți).
Mạrmorbild, *-(e)s, -er, n.* v. Marmorskulptur.
mạrmorbleich *adj.* alb, palid ca marmura.
Mạrmorblock, *-(e)s, -blöcke, m.* bloc de marmură.
Mạrmorbohrer, *-s, -, m. (arte)* buciardă pentru marmură.
Mạrmorbrecher, *-s, -, m.* lucrător într-o carieră de marmură.
Mạrmorbruch, *-(e)s, -brüche, m.* carieră de marmură.
Mạrmorbüste, *-n, f.* bust de marmură.
Mạrmordenkmal, *-s, -mäler, n.* monument de marmură.
Mạrmorfurnier, *-s, -e, n.* placaj marmorat.
mạrmorgetäfelt *adj.* lambrisat, placat cu marmură.
Mạrmorgips, *-es, -e, m.* marmură artificială, din ghips.
Mạrmorglas, *-es, n. sg.* sticlă marmorată, de agat.
mạrmorglatt *adj.* neted ca marmura.
Mạrmorgrube, *-n, f.* v. Marmorbruch.
Mạrmorgruppe, *-n, f.* grup de sculpturi din marmură.
mạrmor|haft *adj.* marmorean, ca marmura.
mạrmor|hart *adj.* tare ca marmura.
Mạrmor|herz, *-ens, -en, n. (poet.)* inimă de piatră, neîndurătoare, neînduplecată.
Mạrmor|holz, *-es, -hölzer, n.* lemn marmorat.
marmorieren, *marmorierte, marmoriert, vb. (h) tr.* a marmora.
Marmorierer, *-s, -, m.* lucrător (vopsitor) care marmorează.
marmoriert **I.** *part. trec.* de la marmorieren. **II.** *adj.* marmorat; **~es Papier** hârtie marmorată.
Marmorierung, *-en, f.* marmorare.
mạrmorkalt *adj.* rece ca marmura.
Mạrmorkuchen, *-s, -, m.* chec marmorat.
mạrmorn *adj.* **1.** de marmură; marmorean. **2.** *(fig.)* rece, fără suflet. **3.** alb (ca marmura).
Mạrmorpapier, *-s, -e, n.* hârtie marmorată.
Mạrmorplastik, *-en, f.* v. Marmorskulptur.
Mạrmorplatte, *-n, f.* placă de marmură.
Mạrmorsaal, *-(e)s, -säle, m.* sală de marmură.
Mạrmorsäule, *-n, f.* stâlp, coloană de marmură.
Mạrmorschleifer, *-s, -, m.* mărmurar, șlefuitor de marmură.
Mạrmorschleiferei, *-en, f.* atelier de șlefuit marmura.
Mạrmorschneidemühle, *-n, f.* atelier de tăiat (sau prelucrat) marmura.
Mạrmorskulptur, *-en, f.*, **Mạrmor|statue**, *-n, f.* statuie, sculptură de marmură.
Mạrmor|staub, *-(e)s, m. sg.* praf de marmură.
Mạrmor|stein, *-(e)s, m. sg.* (piatră de) marmură.
Mạrmortafel, *-n, f.* v. Marmorplatte.
Mạrmortisch, *-(e)s, -e, m.* masă de marmură.
Mạrmortreppe, *-n, f.* scară de marmură.
Mạrmorwand, *-wände, f.* perete de marmură, perete placat cu marmură.
Mạrmorwaren *pl.* obiecte, articole de marmură.
mạrmorweiß *adj.* alb ca marmura.
Mạrmorzement, *-(e)s, n. sg.* ciment de marmură.
Marmọtte, *-n, f. (zool.)* marmotă *(Arctomys marmota)*.
marode *adj.* **1.** istovit, obosit, sleit. **2.** bolnav.
Marodebruder, *-s, -brüder,* **Marodeur** [-'dø:ʁ], *-s, -e, m. (ist.; mil.)* prădător, soldat (rămas în urma trupelor) care jefuiește.
Marodezimmer, *-s, -, n. (mil.)* cameră pentru soldați bolnavi, infirmerie.
marodieren, *marodierte, marodiert, vb. (h) intr. (mil.)* a vagabonda jefuind, a prăda rămânând în urma trupelor.
Marokkaner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Maroc, marocan(ă).
marokkanisch *adj.* marocan, din, de Maroc.
maron *adj.* maro, castaniu, cafeniu, brun.
Marone, *-n* (și *-ni), f.* castană comestibilă.
Maronenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* castan *(Castanea vesca)*.
Maronenhändler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* vânzător(-oare) de castane (prăjite).
Maronenpilz, *-es, -e, m. (bot.)* pita-vacii *(Boletus bovinus)*.
Maronenröhrling, *-s, -e, m.* v. Röhrling.
Maroni, *-, f. (austr.)* v. Marone.
Maronit, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* maronit(ă) (catolic din Liban).
Maroquin [-'kɛ̃:], *-s, -s, m.* marochin, piele (fină) de capră, saftian.
Maroquinerie [-ki-] *f. sg. (elv.)* marochinerie.
Maroquinpapier [-'kɛ̃:-], *-(e)s, -e, n.* hârtie imitație de piele, de marochin (în legătoria de cărți).
Marọtte, *-n, f.* marotă, capriciu, toană; idee fixă; gărgăuni.
Marqueur [-'kø:ʁ], *-s, -s, m.* v. Markör.
Marquis [-'ki:], *-* [-'ki:(s)], *-* [-ki:s], *m.*, **Marquise** [-'ki:zə], *-n, f.* marchiz(ă).
Marquisette, *-n, f.* și *-s, -n, m.* v. Markisette.
Marroni, *-, f.* v. Marone.
Mạrs[1], *-, m. sg.* **1.** *(mit.)* Marte (zeul războiului la romani). **2.** *(astron.)* Marte (planetă): **die Kanäle im** (sau **des**) **~** canalele din Marte. **3.** bere belgiană. **4.** *(înv.; în limbajul alpiniștilor)* fier.
Mạrs[2], *-, -e, m.*, **Mạrs**, *-en, f. (mar.)* gabie; cafas al catargului.
Marsalawein, *-(e)s, -e, m.* vin de Marsala.
Mạrsbewohner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* marțian(ă).
mạrsch! *interj.* marș! cară-te! *(mil., sport)* **~! ~!** fuga marș! *(mil.)* **im Laufschritt ~!** pas alergător, marș!
Mạrsch[1], *-es, Märsche, m.* **1.** marș; mers; **den ~ antreten** (sau **sich in ~ setzen**) a porni la drum; **ein ~ von drei Stunden** un mers, un drum de trei ore; *(mil.)* **die Truppen setzten sich in ~** trupele au pornit, au început să înainteze; **anstrengender ~** marș, drum obositor; **der ~ durch die Wüste** marșul prin pustiu; **den ~ schlagen** a bate cadența pentru marș; *(fig.)* **etwas ist auf dem ~** se pregătește ceva; se pune ceva la cale. **2.** *(muz.)* marș; *(fig.)* **jm. den ~ blasen** (sau **machen**) a izgoni pe cineva.
Mạrsch[2], *-en, f.* luncă; teren de aluviune.
Mạrsch|adjustierung [-atjʊs-], *-en, f. (mil.; austr.)* v. Marschgepäck.
Mạrschall, *-s, -schälle, m.* **1.** mareșal (de oaste). **2.** mareșal (de curte).
Mạrschall|amt, *-(e)s, -ämter, n.* demnitate de mareșal (de curte).
Mạrschallin, *-nen, f.* soție de mareșal.
Mạrschall|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (mil.)* baston de mareșal.
Mạrschallwürde *f. sg.* v. Marschallamt.
Mạrschbefehl, *-(e)s, -e, m. (mil.)* **1.** ordin de plecare (în marș). **2.** foaie de drum.
mạrschbereit *adj.* gata de plecare, gata de marș.
Mạrschbauer, *-n* (sau *-s), -n, m.* țăran din regiunea de luncă din nordul R.F. Germania.
Mạrschbewohner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) a(l) regiunii de luncă din nordul R. F. Germania.
Mạrschblock, *-(e)s, -blöcke, m. (mil., sport)* grup, bloc (compact) în marș.
Mạrschboden, *-s, -* (și *-böden), m.* teren mlăștinos, sol nămolos; sol aluvionar; teren de luncă.
Mạrschdirektion, *-en, f. (mil.)* direcție de marș.
Mạrsch(en)dorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat din regiunea de luncă din nordul R. F. Germania.
Mạrsch|erleichterung, *-en, f. (mil.)* înlesnire acordată în timpul marșului (descheierea hainei, scoaterea căștii, marș fără cadență).
mạrschfähig *adj. (mil.)* apt de marș.
mạrschfertig *adj.* v. marschbereit.
Mạrschfieber, *-s, n. sg. (med.)* friguri palustre, malarie (care apare în regiunea mlăștinoasă din nordul R. F. Germania).
Mạrschflugkörper, *-s, -, m.* rachetă cruise missil.
Mạrschform, *-en, f. (mil.)* formațiune de marș.
Mạrschgepäck, *-(e)s, n. sg. (mil.)* echipament (complet) de marș.
Mạrschgeschwindigkeit *f. sg.* cadență (a marșului); viteză de marș.

Marschgliederung, *-en, f. (mil.)* ordine de marş.
marschieren, *marschierte, marschiert, vb. (h şi s) intr.* a mărşălui, a merge; *(fig.)* **die Angelegenheit marschierte in die falsche Richtung** această chestiune a luat un curs greşit.
marschierend I. *part. prez.* de la marschieren. **II.** *adj.* mărşăluind; în marş; **der ~e Soldat** soldatul în marş.
Marschierer, *-s, -, m. (fam.)* mărşăluitor, militarist.
marschig *adj.* mlăştinos.
Marschkolonne, *-n, f.* **1.** *(mil.)* coloană de marş. **2.** (coloană de) manifestanţi.
Marschkompanie, *-n* [-ni:ən], *f.* companie de marş.
Marschkompass, *-es, -e, m.* busolă de campanie, de marş.
Marschkompetenz, *-en, f. (mil.)* indemnizaţie (care se dă trupei în marş).
Marschland, *-(e)s, -länder, n.* teren inundabil, ţinut mlăştinos, luncă (din nordul R.F. Germania).
Marschländer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Marschbewohner.
Marschleistung, *-en, f.* capacitate de marş; performanţă în marş.
Marschlied, *-(e)s, -er, n.* (cântec de) marş.
Marschlinie [-niə], *-n, f.* formaţie de marş.
marschmäßig *adj.* în ţinută de marş; echipat pentru marş.
Marschmusik *f. sg.* muzică de marş.
marschmüde *adj.* obosit (sau istovit) de marş.
Marsch|ordnung, *-en, f. (mil.)* ordine, rânduire, dispoziţie de marş; **gedrängte ~** marş în rânduri strânse.
Marschpause, *-n, f.* pauză, odihnă în timpul marşului.
Marschquartier, *-s, -e, n.* încartiruire în timpul marşului.
Marschrichtung, *-en, f.* **1.** *(mil.)* direcţie de marş. **2.** *(fig.)* direcţie; **die ~ der Verhandlungen bestimmen** a orienta dezbaterile într-o anumită direcţie.
Marschroute [-ru:-], *-n, f.* **1.** itinerar, marşrută; **die ~ halten** a urma direcţia dată; **er hatte eine gebundene ~** avea itinerar fix; *(fig.)* **mit gebundener ~** cu anumite sarcini (sau obligaţii). **2.** foaie de drum, de repatriere pentru soldaţi condamnaţi.
Marsch|säule, *-n, f.* unitate mare în marş (la manifestaţii).
Marsch|schritt, *-(e)s, -e, m.* pas de marş, cadenţă.
Marschtag, *-(e)s, -e, m.* zi de marş; **am dritten ~** în a treia zi de marş.
Marschtempo, *-s, n. sg.* v. Marschgeschwindigkeit.
Marschtiefe, *-n, f.* adâncime a terenului mlăştinos (sau de aluviune).
Marschturbine, *-n, f.* turbină de croazieră.
Marsch|übung, *-en, f. (mil.)* exerciţii de marş.
marsch|unfähig *adj. (mil.)* inapt pentru marş.
Marschverpflegung, *-en, f.* aprovizionare (a trupelor) în timpul marşului, pentru marş.
Marschzulage, *-n, f.* supliment (alimentar) pentru (trupele în) marş.
Marseillaise [marsei'ɛ:zə] *f. sg.* marseieză.
Marsgast, *-(e)s, -en, m. (mar.)* **1.** subofiţer de marină. **2.** gabier.
Marsilia *f. (bot.)* marsilie, trifoiaş de baltă *(Marsilea quadrifolia)*.
Marsiliagewächs, *-es, -e, n. (bot.)* plantă din familia *Marsileaceae*.
Marskanal, *-s, -näle, m. (astron.)* linie, canal de pe Marte.
Marslaterne, *-n, f. (mar.)* felinar de cafas; lumină de gabie.
Marsmensch, *-en, -en, m.* om (fictiv) de pe Marte.
Marsrahe, *-n, f. (mar.)* vargă de cafas.
Mars|segel, *-s, -, n. (mar.)* gabier, velă de cafas.
Mars|sonde, *-n, f.* sondă marţiană.
Mars|stenge, *-n, f. (mar.)* arbore gabier.
Mar|stall, *-(e)s, -ställe, m. (ist.)* **1.** grajd (al unui prinţ). **2.** totalitate a cailor (din grajdul unui prinţ, al unei instituţii).
Mar|stalls|amt, *-(e)s, -ämter, n. (ist.)* administraţie a grajdurilor.
Märte, *-n, f. (reg.)* **1.** amestecătură; talmeş-balmeş. **2.** supă rece de fructe sau de bere.
Marter, *-n, f.* martiriu, suferinţă mare, chin; tortură; **~n leiden** a suferi chinuri; **unter ~n sterben** a muri în chinuri.
Marterbank, *-bänke, f.* scaun, masă de tortură, de schingiuire.
Marterer, *-s, -, m.* călău; schingiuitor.
Martergerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă, instrument de tortură.
Marter|holz, *-es, -hölzer, n. (rel.)* crucea lui Cristos.
Marter|instrument, *-(e)s, -e, n.* v. Martergerät.
Marterkammer, *-n, f.* cameră de tortură.
Marterl, *-s, -, n. (austr.)* **1.** troiţă (la marginea drumului). **2.** placă comemorativă (la marginea drumului pentru cei morţi în accidente).
Marterleben, *-s, -, n.* viaţă de martir, de mucenic; *(fig.)* viaţă chinuită.
martern, *marterte, gemartert, vb. (h)* **I.** *tr.* a chinui, a tortura, a martiriza; a schingiui; a supune la cazne; *(fig.)* **sein Gehirn ~** a-şi frământa mintea; **jn. langsam zu Tode ~** a ucide pe cineva încetul cu încetul, prin tortură. **II.** *refl.* a se chinui; **sie ~ sich viel wegen ihrer Kinder** se chinuiesc mult din cauza copiilor lor.
Marterpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.*, **Martersäule**, *-n, f.* stâlp de tortură.
Martertod, *-(e)s, m. sg.*, **Martertum**, *-s, n. sg.* moarte de martir, moarte prin tortură.
martervoll *adj.* plin de chinuri, de suferinţă; chinuit; chinuitor, de martir.
Marterwerkzeug, *-(e)s, -e, n.* v. Martergerät.
Marterwoche, *-n, f. (bis.; pop.)* Săptămâna Patimilor, Săptămâna Mare.
martialisch [-rtsia:-] *adj.* marţial; belicos, războinic; feroce, furios.
Martin|eisen, *-s, -, n. (metal.)* oţel Martin.
Martini *m. (bis.)* ziua sfântului Martin.
Martin|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor Martin.
Martinsfest, *-(e)s, -e, n.* v. Martini.
Martinsgans, *-gänse, f. (pop.)* (friptură de) gâscă tradiţională de ziua sfântului Martin.
Martinshorn, *-(e)s, -hörner, n.* sirenă (la automobilele poliţiei, pompierilor şi ale salvării).
Martins|tag, *-(e)s, -e, m.* v. Martini.
Martin|stahl, *-(e)s, -e, m. (metal.)* oţel Martin.
Märtyrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (rel.)* martir(ă), mucenic(ă); **die Geschichte der ~** vieţile sfinţilor martiri.
Märtyrerge|stalt, *-en, f.* (figură de) martir, mucenic.
Märtyrerkrone, *-n, f.* aureolă, nimb de martir.
Märtyrertod, *-(e)s, m. sg.*, **Märtyrertum**, *-s, n. sg.* martiriu, moarte de martir.
Märtyrerverzeichnis, *-ses, -se, n. (bis.)* martirologiu, pomelnic al mucenicilor.
Martyrium, *-s, -rien* [-riən], *n.* **1.** suferinţă grea, chin. **2.** *(rel.)* martiriu, mucenicie, moarte de martir. **3.** biserică la mormântul unui martir.
Marunke, *-n, f. (bot.; reg.)* prună de Damasc *(Malus armeniaca)*.
Marxismus, *-, m. sg.* marxism; **der ~-Leninismus** marxism-leninismul; **die Klassiker des ~** clasicii marxismului.
Marxist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* marxist(ă).
marxistisch *adj.* şi *adv.* marxist; **etwas ~ erklären** a explica ceva marxist; **die ~e Ideologie** ideologia marxistă; **die ~-leninistische Partei** partidul marxist-leninist.
März, *-es (poet.* şi *-en), -e, m.* martie; **im (Monat) ~** în (luna) martie.
März(en)becher, *-s, -, m. (bot., pop.)* **1.** ghiocel *(Galanthus nivalis* L.). **2.** zarnacadea, coprină *(Narcissus poeticus* L.). **3.** podbal *(Tussilago farfara* L.).
Märzbier, *-(e)s, -e, n.* bere neagră (tare), de martie.
Märzblume, *-n, f.* **1.** floare de martie, de primăvară timpurie. **2.** nume popular al unor flori; **a)** păpădie; **b)** zarnacadea; **c)** bănuţei; **d)** ghiocel; **e)** brânduşă de primăvară.
Märzschnee, *-s, m. sg.* zăpadă de martie.
Märzsonne *f. sg.* soare de martie.
Märztag, *-(e)s, -e, m.* zi de martie.
März|ente, *-n, f.* raţă sălbatică.
Märzfeld, *-(e)s, -er, n. (ist.)* adunare a poporului (la franci).
Märzfleck, *-(e)s, -e, m.* pistrui (de primăvară).
Märzfliege, *-n, f. (entom.)* muscă Sf. Marcu *(Bibio marci)*.
Märzgefallene, *-n, -n (ein Märzgefallener), m. (mai ales pl.)* luptător revoluţionar căzut în revoluţia din martie 1848 la Berlin.
Märzglöckchen, *-s, -, n.* v. Mär(zen)becher.
Marzipan şi **Marzipan**, *-(e)s, -e, m.* (sau *n.*) marţipan.
märzlich *adj.* de martie, ca în (luna) martie.
Märzrevolution [-vo-] *f. sg. (ist.)* revoluţia din martie (1848).
Märzsonne *f. sg.* soare de martie.
Märzveilchen, *-s, -, n. (bot.)* toporaş, violetă *(Viola odorata* L.).
MAS *presc.* de la Maschinenausleihstation S.M.A.
Masche, *-n, f.* **1.** ochi (de tricotaj, de plasă, sită, ciur); buclă; **eine ~ ist gelaufen** a fugit un ochi; **die ~n aufheben (sau aufnehmen)** a prinde ochiurile, a remaia; *(în expr.)* **eine ~ nach der andern, so wird ein Strumpf daraus** picătură cu picătură se face apa mare; *(fig.)* **durch die ~n des Gesetzes schlüpfen** a scăpa datorită lacunelor legii. **2.** rozetă, fundă; **eine rote ~ in den Haaren** o fundă roşie în păr; **eine ~ binden** a lega o fundă. **3.** *(biliard)* (poziţie în) reţea. **4.** *(ist.)* za (a cămăşii de zale). **5.** *(reg.)* cravată. **6.** *sg. (fam.)* truc, învârteală; **diese ~ kennen wir schon** cunoaştem noi această şmecherie. **7.** *(fam.)* soluţie (de rezolvare); **es mit einer neuen ~ versuchen** a căuta o nouă cale de rezolvare.
Mäschel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** cânepă bărbătească. **2.** colică.
Maschen|anzahl, *-en, f. (la tricotaje)* număr al ochiurilor.
Maschendraht, *-(e)s, -drähte, m.* plasă de sârmă; *(mil.)* obstacol cu plasă de sârmă.
Maschendrahtzaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard din plasă de sârmă.
Maschen|erder, *-s, -, m. (radio.)* priză de pământ dintr-o reţea buclată.
maschenfest *adj. (despre tricotaje, ciorapi* etc.) indeşirabil.
Maschengeflecht, *-(e)s, -e, n.* plasă de sârmă.
Maschenmode *f. sg.* modă a tricotajelor.
Maschen|netz, *-es, -e, n.* **1.** plasă. **2.** *(radio.)* reţea buclată închisă.
Maschenpanzer, *-s, -, m. (ist.)* cămaşă de zale.
Maschenrad|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (text.)* maşină de împletit.
Maschenreihe, *-n, f. (text.)* rând de ochiuri.
Maschen|stäbchen, *-s, -, n.* andrea de împletit.
Maschenware, *-n, f.* tricotaje.
Maschenwerk, *-(e)s, n. sg.* împletitură, ţesătură cu ochiuri.
Maschenzahl, *-en, f.* v. Maschenanzahl.
Mascherl, *-s, -n, n. (austr.)* **1.** fund(iţ)ă. **2.** papilon.
maschig *adj.* cu ochiuri; în formă de ochiuri; reticular.
Maschikseite, *-n, f. (reg., fam.)* cealaltă parte, dos.
Maschine, *-n, f.* **1.** maşină; **die ~ läuft a)** maşina funcţionează; **b)** *(fig.)* treaba merge bine; **eine ~ bauen** a construi o maşină; **die ~ in Betrieb (sau in Gang) setzen**, sau **die ~ anstellen sau laufen lassen** a porni, a pune în funcţiune o maşină; **das Zeitalter der ~n** epoca maşinismului; **er arbeitet wie eine ~** lucrează ca o maşină. **2.** *(ferov.)* locomotivă. **3.** maşină de scris; **~ schreiben** a scrie (bate) la maşină, a dactilografia. **4.** motocicletă de curse. **5.** automobil, maşină (de curse). **6.** avion; **die ~ landet um 10 Uhr** avionul aterizează la ora 10. **7.** maşină de cusut. **8.** *(pop.)* maşină (mare) de gătit. **9.** *(fam.)* femeie grasă, corpolentă, batoză. **10.** *(fig.)* maşinărie, mecanism, aparat; **die ~ des Staates** aparatul (sau mecanismul) statului.
maschinegeschrieben *adj.* scris, bătut la maşină; **ein ~er Brief** o scrisoare scrisă la maşină.
maschinell *adj.* şi *adv.* **1.** de maşină, mecanic. **2.** *(fig.)* maşinal, mecanic.
Maschinen|abzug, *-(e)s, -züge, m. (tipogr.)* tipar de probă.
Maschinen|aggregat, *-(e)s, -e, n.* grup, agregat de maşini.
Maschinen|anlage, *-n, f.* **1.** plan, proiect al unei maşini. **2.** instalaţie de maşini.
Maschinen|antrieb, *-(e)s, -e, m.* acţionare mecanică.
Maschinen|arbeit, *-en, f.* lucru mecanic, de maşină.
Maschinen|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* maşinist(ă); lucrător(-oare) mecanic(ă).
maschinen|artig *adj.* cu caracter mecanic, de maşină.
Maschinen|auflagege|stell, *-(e)s, -e, n.* stativ, suport al maşinii, placă de aşezare a maşinii.
Maschinenauf|steller, *-s, -, m.* instalator de maşini.
Maschinen|auslastung, *-en, f.* grad de utilizare a echipamentului de producţie.
Maschinen|ausleih|station, *-en, f.* staţie de maşini agricole, S.M.A.
Maschinen|ausnutzung *f. sg.* exploatare a maşinii.
Maschinenbau, *-(e)s, m. sg.* construcţie de maşini.
Maschinenbauer, *-s, -, m.* constructor de maşini.
Maschinenbau|industrie, *-n, f.* industrie constructoare de maşini.

Maschinenbau|ingenieur [-inʒeˈniø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer-constructor de mașini.
Maschinenbaumeister, *-s, -, m.* maistru-constructor de mașini.
Maschinenbauschule, *-n, f.* școală (tehnică) de construcție de mașini.
Maschinenbau|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* oțel pentru (construcția de) mașini.
Maschinenbedienung, *-en, f.* deservire a unei mașini.
Maschinenbelegung, *-en, f.* utilizare a timpului de funcționare a mașinii.
Maschinenbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* total al echipamentului de producție.
Maschinenbe|stand|teil, *-(e)s, -e, m.* piesă a unei mașini.
Maschinenbetrieb, *-(e)s, -e, m.* exploatare a mașinilor.
Maschinenbetriebsleiter, *-s, -, m.* mecanic-șef.
Maschinenbett, *-(e)s, -en, n.* banc, pat al mașinii.
Maschinenbock, *-(e)s, -böcke, m.* batiu al mașinii.
Maschinenbohrer, *-s, -, m.* burghiu de mașină.
Maschinenbronze, *-n, f.* bronz pentru mașini.
Maschinencode [-kəud și -ko:t], *-s, -s, m. (inform.)* codul mașină.
Maschinendraht, *-(e)s, -drähte, m,* sârmă produsă de mașină.
Maschinendruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* imprimat de tiraj.
Maschinen|einheit, *-en, f.* ansamblu al mașinii.
Maschinen|element, *-(e)s, -e, n.* element (sau organ) de mașină.
Maschinen|erzeugung, *-en, f.* producție de mașini.
Maschinenfabrik, *-en, f.* uzină constructoare de mașini.
Maschinenfalzung, *-en, f. (legătorie)* fălțuire cu mașina.
Maschinenfett, *-(e)s, n. sg.* unsoare de mașini.
Maschinenführer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** mașinist(ă). **2.** *(mar.)* mecanic-șef. **3.** *(ferov.)* mecanic de locomotivă.
Maschinengarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fir tors cu mașina.
maschinenge|arbeitet *adj.* lucrat, executat la mașină.
Maschinengerüst, *-(e)s, -e, n. (tehn.),* **Maschinenge|stell**, *-(e)s, -e, n.* schelet, batiu, stativ al mașinii.
maschinengeschrieben *adj.* v. m a s c h i n e g e s c h r i e b e n.
maschinenge|strickt *adj.* tricotat la mașină.
Maschinengewehr, *-(e)s, -e, n.* mitralieră; **leichtes ~** mitralieră ușoară; **schweres ~** mitralieră grea; **starres ~** mitralieră fixă.
Maschinengewehrfeuer, *-s, -, n. (mil.)* foc de mitralieră.
Maschinengewehrlauf, *-(e)s, -läufe, m.* țeavă de mitralieră.
Maschinengewehrnest, *-(e)s, -er, n. (mil.)* cuib de mitraliere.
Maschinengewehrschütze, *-n, -n, m.* mitralior.
Maschinengigant, *-en, -en, m.* mașină gigantică.
Maschinenglas, *-es, -gläser, n.* sticlă produsă mecanic, de mașină.
Maschinengondel, *-n, f. (av.)* nacelă cu motor (a aeronavei).
Maschinenhalle, *-n, f.* v. M a s c h i n e n h a u s.
Maschinenhammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan mecanic.
Maschinenhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** hală, sală a mașinilor. **2.** *(ferov.)* depou pentru locomotive.
Maschinenholz, *-es, -hölzer, n.* lemn tăiat cu mașina.
Maschinen|ingenieur [-ʒeˈniø:ɐ], *-s, -e, m.* **1.** inginer mecanic. **2.** *(ferov.)* inginer de transmisie.
Maschinenkanal, *-s, -näle, m.* canal de vizitare (pentru curățirea mașinii).
Maschinenkanone, *-n, f. (mil.)* tun automat.
Maschinenkarte, *-n, f.* fișă de înregistrare a unei mașini, pașaport al mașinii.
Maschinenkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare de mașini.
Maschinenkessel, *-s, -, m.* cazan de mașină.
Maschinenkraft, *-kräfte, f.* forță a mașinilor.
Maschinenkunde *f. sg.* mecanică, știință despre construcția și funcționarea mașinilor.
Maschinenlager, *-s, -, n. (maș.)* lagăr al mașinii.
Maschinenlaufzeit, *-en, f.* timp de funcționare a mașinilor, aparatelor, utilajelor.
Maschinenleistung, *-en, f.* randament, putere a(l) mașinii.
Maschinenlehre *f. sg.* v. M a s c h i n e n k u n d e.
maschinenlesbar *adj. (inform.)* posibil de citit de un automat.
Maschinenmannschaft, *-en, f. (mar.)* personal care lucrează la mașinile unei nave.
maschinenmäßig *adj.* mecanic, mașinal.
Maschinenmeister, *-s, -, m.* **1.** maistru mașinist, maistru mecanic. **2.** *(tipogr.)* mașinist.
Maschinenmensch, *-en, -en, m.* om-mașină, robot.
Maschinenmischung, *-en, f.* amestecare mecanică, cu mașina.
Maschinen|nadel, *-n, f.* ac de mașină (de cusut).
maschinen|nah *adj. (inform.) (despre programare)* orientat(ă) după hard-ware.
Maschinen|näherin, *-en, f.* cusătoreasă la mașina de cusut.
Maschinen|nietung, *-en, f.* nituire mecanică.
Maschinen|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de mașină.
maschinen|orientiert [-riɛn-] *adj. (inform.)* v. m a s c h i n e n n a h.
Maschinenpapier, *-s, -e, n.* **1.** hârtie confecționată cu mașina. **2.** hârtie pentru mașina de scris.
Maschinenpark, *-(e)s, -e* (și *-s*), *m.* parc de mașini; **den ~ ausbauen** a mări parcul de mașini.
Maschinenpersonal, *-s, n. sg.* echipă de deservire a unei mașini.
Maschinenpflug, *-(e)s, -pflüge, m.* plug mecanic.
Maschinenpistole, *-n, f. (mil.)* pistol automat, pistol-mitralieră.
Maschinenpresse, *-n, f.* presă automată.
Maschinenprodukt, *-(e)s, -e, n.* marfă, produs de mașină.
Maschinenproduktion, *-en, f.* **1.** producție de mașini. **2.** producție mecanică.
Maschinenputzer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care curăță, spală mașinile.
Maschinenrad, *-(e)s, -räder, n.* roată de mașină.
Maschinenrahmen, *-s, -, m.* cadru de mașină.
Maschinenraum, *-(e)s, -räume, m.* v. M a s c h i n e n h a u s.
Maschinenreibung, *-en, f.* frecare mecanică.
Maschinenreparaturschlosser, *-s, -, m.* mecanic pentru reparații de mașini.
Maschinenrevision [-vi-], *-en, f. (tipogr.)* revizie în mașină.
Maschinenriemen, *-s, -, m.* curea de mașină.
Maschinensatz, *-es, -sätze, m.* **1.** agregat. **2.** *(tipogr.)* culegere mecanică, zaț de mașină.
Maschinenschacht, *-(e)s, -schächte, m.* **1.** *(tehn.)* puț de epuizare. **2.** *(mine)* puț echipat mecanic.
Maschinenschaden, *-s, -schäden, m. (tehn.)* defecțiune la mașină, la motor.
Maschinenschild[1], *-(e)s, -e, m.* scut, apărătoare a(l) mașinii.
Maschinenschild[2], *-(e)s, -er, n.* tăbliță cu caracteristicile mașinii.
Maschinenschlosser, *-s, -, m.* lăcătuș-ajustor.
Maschinenschraub|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (tehn.)* menghină de mașini.
Maschinenschreiben, *-s, n. sg.* scriere, scris la mașină; dactilografie.
Maschine(n)schreiber, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* dactilograf(ă).
Maschinenschrift *f. sg.* scris de mașină; dactilografie.
Maschinenschuppen, *-s, -, m.* **1.** *(ferov.)* remiză de locomotive. **2.** remiză pentru mașini (agricole).
Maschinenschweißung, *-en, f. (tehn.)* sudare automată.
Maschinenseide, *-n, f.* ibrișin, fir de mătase pentru mașina de cusut.
Maschinensender, *-s, -, m. (radio.)* transmițător (sau emițător) cu alternator de înaltă frecvență.
Maschinensetzer, *-s, -, m. (tipogr.)* **1.** zețar la mașina de cules. **2.** culegător mecanic.
Maschinen|speck, *-(e)s, m. sg.* v. M a s c h i n e n f e t t.
Maschinen|sprache, *-n, f. (inform.)* limbaj de programare.
Maschinen|ständer, *-s, -, m.* batiu al mașinii.
Maschinen|station, *-en, f.* **1.** *(ec.)* stație de mașini (agricole). **2.** *(ferov.)* stație unde se schimbă locomotiva.
Maschinen|stein, *-(e)s, -e, m.* v. M a s c h i n e n z i e g e l.
Maschinen|stunde, *-n, f. (ec.)* oră-mașină.
Maschinen|stürmer *pl. (ist.)* (muncitori) revoltați, răsculați, distrugători de mașini.
Maschinen|stürmerei *f. sg. (ist.)* revoltă (a muncitorilor) împotriva mașinilor, distrugere a mașinilor.
Maschinensystem, *-s, -e, n.* sistem de mașini.
Maschinenteil, *-(e)s, -e, m.* organ, piesă de mașină.
Maschinentelegraph, *-en, -en, m. (mar.)* telegraf automat, telegraf de mașini.
Maschinentreibriemen, *-s, -, m.* curea de transmisie (a unei mașini).
Maschinen- und Traktoren|station, *-en, f. (ist.)* stațiune de mașini și tractoare (S.M.T.).
Maschinentyp, *-s, -en, m.* tip de mașină.
Maschinenwaffe, *-n, f.* armă automată.
Maschinenwärter, *-s, -, m.* îngrijitor de mașină, mecanic.
Maschinenwäsche *f. sg.* **1.** spălare, spălat cu mașina. **2.** rufărie pentru mașina de spălat.
Maschinenwechsel, *-s, -, m. (ferov.)* schimbare de locomotivă.
Maschinenwelle, *-n, f. (tehn.)* arbore de mașină.
Maschinenwerk, *-(e)s, -e, n.* mașinărie, mecanism.
Maschinenwerk|statt, *-stätten,* **Maschinenwerk|stätte**, *-n, f.* atelier mecanic.
Maschinenwesen, *-s, n. sg.* teoria mașinilor.
Maschinenzeichnung, *-en, f.* desen în construcția de mașini.
Maschinenzeit|alter, *-s, n. sg.* epocă a mașinilor, a mașinismului.
Maschinenziegel, *-s, -, m.* **1.** cărămidă de presă. **2.** țiglă de mașină.
Maschinerie, *-n* [-ri:ən], *f.* **1.** mașinărie, mecanism; agregat de mașini. **2.** *(fig.)* mașinism, mecanism.
Maschine schreiben, *schrieb Maschine, Maschine geschrieben, vb. (h) intr.* a scrie, a bate la mașină, a dactilografia.
Maschineschreiben, *-s, n. sg.* v. M a s c h i n e n s c h r e i b e n.
Maschineschreiber, *-s, -, -m.,* **~in**, *-nen, f.* v. M a s c h i n e n s c h r e i b e r.
maschinisieren, *maschinisierte, maschinisiert, vb. (h) tr.* a mecaniza.
Maschinismus, *-, m. sg.* mașinism.
Maschinist, *-en, -en, m.* **1.** *(ferov.)* mecanic de locomotivă, de vehicul motor. **2.** *(mar.)* mecanic-șef.
maschinschreiben, *maschingeschrieben vb. (h) intr. (numai la inf. și part. trec.) (austr.)* a dactilografia; a scrie, a bate la mașină.
Masematten *f. pl. (argou)* **1.** negustorie, afaceri. **2.** spargere.
Maser[1], *-n, f.* **1.** pată, semn (pe piele). **2.** pestrițătură (de lemn); fibră creață. **3.** lemn cu vinișoare, cu pete. **4.** *pl. (med.)* pojar, rujeolă.
Maser[2] [ˈme:zɐ și ˈma:zɐ], *-s, -, m. (fiz.)* maser, amplificator molecular.
Maser|holz, *-es, -hölzer, n.* lemn cu vinișoare, cu fibră creață.
maserig *adj. (despre lemn)* cu nervuri, cu fibre crețe, cu pestrițături.
masern, *maserte, gemasert, vb. (h)* **I.** *intr.* a se păta, a căpăta vinișoare, nervuri. **II.** *tr.* a introduce nervuri, vinișoare, a vopsi cu vinișoare.
Masern *pl.* v. M a s e r[1] **(4).**
masernkrank *adj.* bolnav de pojar, de rujeolă.
Maserplatte, *-n, f.* placă cu desene în nervuri.
Maserporzellan, *-s, -e, n.* porțelan variolat.
Maserung *f. sg. (despre lemn)* pestrițătură, vinișoare; fladere.
Masholder, *-s, -, m. (bot.)* jugastru *(Acer campestre* L.).
Maskaron, *-s, -e, m. (arhit.)* mască, mascaron.
Maske, *-n, f.* **1.** mască; (și *fig.*) **eine ~ tragen** a purta mască, a se masca; **die ~ ablegen** (sau **von sich** *(dat.)* **werfen**, sau **fallen lassen**) **a)** a-și scoate, a-și da jos masca; **b)** *(fig.)* a se trăda, a se demasca; *(fig.)* **die ~ von js. Gesicht reißen** a smulge cuiva masca de pe față, a demasca pe cineva. **2.** *(teatru)* mască; figură, față machiată; **die ~ des Schauspielers war gut** machiajul actorului a fost bun; **Pantaleone ist eine ~ der italienischen Komödie** Pantaleone e una din figurile comediei italiene. **3.** mască, persoană mascată (și costumată la un bal mascat. **4.** *(mil.)* mască (de gaze). **5.** *(sport)* mască (pentru scrimă). **6.** *(mil.)* plantație de pomi, de arbuști pentru camuflare. **7.** *(med.)* mască (pentru narcotizare); mască (pentru chirurgi sau surori). **8.** mască mortuară. **9.** *(fot.)* mască de copiat, ramă pentru tăiat figurile; **bewegliche ~** mască călătoare. **10.** *(sculpt.)* mască, grimasă. **11.** *(tipogr.)* mascare. **12.** *(fam.)* prostănac; **die ~!** nebunul! idiotul!
Masken|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de bal mascat, de carnaval; travesti.
Maskenball, *-(e)s, -bälle, m.* bal mascat.
Maskenbildner, *-s, -, m. (teatru, cinem.)* grimer, machior.

Mạskenblume, *-n, f.* floare pentru scamatorii.
Mạskenbrecher, *-s, -, m. (mil.)* substanță toxică (gaz otrăvitor) care pătrunde prin masca de gaze.
Mạskenfest, *-(e)s, -e, n.* **1.** bal mascat, mascaradă, carnaval. **2.** *(fig.)* înșelătorie, prefăcătorie, mascaradă.
Mạskengesicht, *-(e)s, -er, n. (med.)* paralizie facială.
mạskenhaft *adj.* ca o mască, deghizat; imobil, inexpresiv, impenetrabil; de mascaradă.
Mạskenkleid, *-(e)s, -er,* **Mạskenkostüm**, *-s, -e, n.* v. Maskenanzug.
Mạskenredoute [-du:-], *-n, f. (înv.)* v. Maskenball.
Mạskenscherz, *-es, -e, m.* glumă de carnaval.
Mạsken|spiel, *-(e)s, -e, n. (teatru)* piesă cu actori mascați.
Mạskentanz, *-es, -tänze, m.* mascaradă; dans al măștilor.
Mạskentracht, *-en, f.* v. Maskenanzug.
Mạskenverleih, *-s, m. sg.* casă, magazin de împrumutat măști.
Mạskenzug, *-(e)s, -züge, m.* alai, cortegiu de măști, de carnaval.
Maskerade, *-n, f.* **1.** mascaradă, carnaval. **2.** costum de carnaval, travesti.
maskieren, *maskierte, maskiert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) masca; a (se) acoperi, a (se) ascunde. **2.** a (se) costuma, a (se) travesti, a (se) deghiza; **sie maskierte sich als Schäferin** s-a deghizat în păstoriță. **3.** *tr. (mil.)* a camufla; a masca; **die Stellung ~** a camufla poziția.
Maskierung, *-en, f.* **1.** mascare, deghizare, travestire. **2.** *(mil.)* camuflare.
Maskọttchen, *-s, -, n.,* **Maskọtte**, *-n, f.* mascotă, talisman.
maskulin sau **mạskulin**, **maskulinisch** *adj. (gram.)* (de genul) masculin.
Maskulinform, *-en, f.* formă masculină.
Maskulinum sau **Mạskulinum**, *-s, -na, n. (gram.)* **1.** (gen) masculin. **2.** cuvânt, substantiv de genul masculin.
Masochismus [-'χɪs-], *-, m. sg.* masochism.
Masochist, *-en, -en, m.* masochist.
masochistisch *adj.* masochist.
maß *pers.* 1 și *a* 3-a *sing. ind. imperf.* de la messen.
Maß[1], *-es, -e, n.* **1.** (și *fig.)* măsură; **~e und Gewichte** măsuri și greutăți; **geeichtes ~** măsură standardizată; **metrische ~e** măsuri metrice; *(fig.)* **das ~ ist voll** s-a umplut paharul; **im höchsten ~e** în gradul cel mai înalt; în cea mai mare măsură; **in dem ~e, wie...** pe măsură ce...; **ein hohes ~ von Vertrauen** încredere mare; **in reichem ~e** din plin; **in vollem ~e** pe deplin; **in gleichem ~** sau **im gleichen ~** în aceeași măsură, în egală măsură; *(fig.)* **mit gleichem ~e messen** a măsura cu aceeași măsură, a judeca, a proceda drept; **ohne ~en** nemăsurat, nelimitat. **2.** unitate veche de măsură: oca, ulcea, cană; litru; **zwei ~ Bier** două căni, doi litri de bere. **3.** dimensiune, mărime, proporție; înălțime, limită; măsură; **in großem ~e** de dimensiuni, de proporții mari; **das rechte ~ halten** a păstra măsura; **kein ~ kennen** a nu cunoaște măsura, limita; **etwas auf das rechte ~ zurückführen** a reduce ceva la dimensiunile reale; **nach dem ~e seiner Kenntnisse** pe măsura cunoștințelor sale, în limita posibilităților; **über das ~ (hinaus)** peste măsură, depășind orice măsură; **alles hat sein ~** totul are o măsură, totul are o limită; **das gehörige ~ haben** a avea mărimea cerută; **der Schneider hat mir ~ genommen** croitorul mi-a luat măsura; **einen Anzug nach ~ anfertigen lassen** a-și face un costum de comandă. **4.** *(metrol.)* metru. **5.** *(muz.)* măsură. **6.** *(reg.)* mâncare.
Maß[2], *-e, f.* v. Maß[1] **(2).**
Massage [-'sa:ʒə], *-n, f.* masaj.
Massage|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei pentru masaj.
Massage|salon, *-s, -s, m.* **1.** *(înv.)* salon de masaj. **2.** *(euf.)* salon de masturbație.
Massage|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* vibrator.
Massaker, *-s, -, n.* masacru, măcel.
massakrieren, *massakrierte, massakriert, vb. (h) tr.* a masacra, a măcelări.
Massakrierung, *-en, f.* masacrare.
Maß|analyse, *-n, f.* **1.** *(chim.)* analiză volumetrică. **2.** *(mat.)* analiză dimensională.
Maß|angabe, *-n, f.* dimensiuni; mărimi; **die ~n überprüfen** a controla dimensiunile.
Maß|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de comandă.
Maß|arbeit *-en, f.* lucru (executat) de comandă; *(fig.)* lucru (executat) ireproșabil.
Maßband, *-(e)s, -bänder, n.* ruletă, panglică metrică (pentru măsurat), metru-panglică; metru de croitorie.
Maßbe|ständigkeit *f. sg. (metrol.)* stabilitate dimensională.
Maßbe|stimmung, *-en, f. (mat.)* determinare metrică.
Maßbezeichnung, *-en, f.* **1.** indicare a dimensiunii, cotare. **2.** cotă.
Maßbrett, *-(e)s, -er, n. (constr.)* scândură gradată pentru măsurat.
Maßbrief, *-(e)s, -e, m. (mar.)* scrisoare-pașaport; documente ale navei.
Maße, *-n, f. (înv.)* măsură, proporție; **etwas in ~n genießen** a gusta ceva cu măsură; **ohne ~n** fără măsură; **über die ~n** peste măsură (de...); **über alle ~n** peste măsură.
Mạsse, *-n, f.* **1.** masă, grămadă, îngrămădire; **die ~ des Feindes** masa inamică, grosul armatei dușmane; **eine ~ Geld** o grămadă de bani; **ich habe noch eine ~ zu tun** mai am o mulțime de treabă. **2.** *(mai ales la pl.)* mulțime, mase (de oameni); **sie kamen in ~n herbei** au venit în masă; **die werktätigen ~n** masele muncitoare. **3.** *(geol.)* strat, pătură; **taube ~** rocă sterilă, strat steril. **4.** măciucă; ciocan de sculptor. **5.** material; masă; pastă; **plastische ~** masă plastică. **6.** *(jur.)* succesiune, masă succesorală; masă falimentară. **7.** *(fiz.)* masă; **elektromagnetische ~** masă electromagnetică; *(mec.)* **spezifische ~** masă volumică, densitate. **8.** *(ec.)* masă de concurs. **9.** *(fam.; în expr.)* **das ist nicht ~** asta nu e cine știe ce.
Mạsse|einheit, *-en, f.* unitate de masă; **die ~ ist das Kilogramm** unitatea masei este kilogramul.
Mạssegläubiger, *-s, -, m.* creditor al masei falimentare.
Mạssegut, *-(e)s, -güter, n.* produs în masă (în mare cantitate).
Maß|einheit, *-en, f. (metr.)* unitate de măsură.
Maß|einteilung, *-en, f.* gradare (pe baza unității de măsură).
Mạssekurator, *-s, -toren, m. (jur.)* sindic al creditorilor masei falimentului, curator al masei falimentare.
Mạssel[1], *-n, f. (metal.)* **1.** bloc, bucată de fontă. **2.** formă (de turnătorie).
Mạssel[2], *-s, m.* (și *n.*) *sg. (argou)* noroc; baftă; **er hat ~** are baftă.
Mạsselbett, *-(e)s, -en, n. (metal.)* pat de turnare cu șolduri.
Mạsselbrecher, *-s, -, m. (metal.)* spărgător de blocuri de fontă.
Mạsselgraben, *-s, -gräben, m. (metal.)* groapă de zgură.
mạsseln, *masselte, gemasselt (ich mass(e)le), vb. (h) tr. (pop.)* a cârpăci, a face lucru de mântuială.
mạsselos *adj. (fiz., astron.)* fără masă.
maßen *conj. (înv.)* **1.** deoarece, pentru că. **2.** în măsura în care.
Mạssen|ab|ort, *-(e)s, -e, m.* vespasiană, closet public.
Mạssen|absatz, *-es, m. sg.* desfacere, vânzare în masă, în cantități mari.
Mạssen|absorbtionsko|effizi|ent, *-en, -en, m. (fiz.)* coeficient de absorbție al masei.
Mạssen|agitation, *-en, f. (pol.)* agitație în mase.
Mạssen|aktion, *-en, f.* acțiune de mase.
Mạssen|andrang, *-(e)s, m. sg.* afluență mare de oameni, aglomerație.
Mạssen|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac masiv, în stil mare, general.
Mạssen|anziehung *f. sg. (fiz.)* atracție a masei.
Mạssen|arbeit *f. sg. (pol.)* muncă în mijlocul maselor; muncă cu masele; **politische ~** muncă politică cu masele.
Mạssen|arbeitslosigkeit *f. sg.* șomaj în masă.
Mạssen|armut *f. sg.* sărăcie, mizerie a maselor.
Mạssen|artikel, *-s, -, m.* v. Massenbedarfsartikel.
Mạssen|aufgebot, *-(e)s, -e, n. (pol.)* ridicare în masă, mobilizare masivă; masă de oameni mobilizați; *(mil.)* ridicare (sau chemare) în masă.
Mạssen|aufklärung *f. sg.* lămurire, luminare a maselor.
Mạssen|aufklärungs|arbeit, *-en, f.* muncă de lămurire a maselor.
Mạssen|auflage, *-n, f.* **1.** tiraj mare, de masă. **2.** ediție pentru mase.
Mạssen|aufmarsch, *-(e)s, -märsche, m. (pol.)* manifestație, demonstrație a maselor.
Mạssen|ausgleich, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* egalizare a maselor, echilibru de mase.
Mạssen|aus|sperrung, *-en, f.* concedieri în masă; închideri în masă a întreprinderilor, lock-out general.
mạssenbach *adj. (glumeț)* v. massenhaft.
Mạssenbase, *-n,* **Mạssenbasis**, *-basen, f.* bază de masă.
Mạssenbedarf, *-(e)s, m. sg.* nevoi ale maselor, ale celor mulți; **der ~ steigt ständig** nevoile maselor cresc mereu.
Mạssenbedarfs|artikel *-s, -, m.* articol de larg consum; articol pentru nevoile maselor.
Mạssenbedarfsgüter, *pl.* bunuri de larg consum.
Mạssenbeförderung, *-en, f. (ferov.)* transport în masă.
Mạssenberechnung *f. sg. (constr.)* calcul de cubaj, calcul al maselor.
Mạssenbe|stimmung, *-en, f. (fiz.)* determinare a masei.
Mạssenbeton [-'tɔŋ sau - 'to:n], *-s, -s* (și *-e), m. (constr.)* beton turnat compact.
Mạssenbetrug, *-(e)s, m. sg.* înșelare a maselor; inducere în eroare a maselor.
Mạssenbewegung, *-en, f.* **1.** *(constr.)* mișcare a pământului (la calculul terasamentelor), transport al pământului. **2.** *(pol.)* mișcare de mase; mișcare a maselor.
Mạssenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* ziar cu tiraj de masă.
Mạssendefekt, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* defect de masă.
Mạssendemonstration, *-en, f.* demonstrație în masă.
Mạssendichte, *-n, f. (fiz.)* densitate a masei.
Mạssen|einfluss, *-es, -flüsse, m.* **1.** influență a maselor. **2.** influențare a maselor.
Mạssen|einheit, *-en, f.* **1.** *(fig.)* unitate de masă. **2.** *(pol.)* unitate a maselor (de oameni).
Mạssen|einkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărătură masivă; procurare masivă de mărfuri.
Mạssen|einwanderung, *-en, f.* imigrare în masă.
Mạssen|elend, *-s, n. sg.* mizerie, pauperizare a maselor.
Mạssen|entlassung, *-en, f.* concediere în masă.
Mạssen|epidemie, *-n* [-mi:ən], *f.* epidemie masivă.
Mạssen|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes de masă; succes al maselor.
Mạssen|erkrankung, *-en, f.* îmbolnăvire în masă.
Mạssen|ermittlung *f. sg. (geol.)* calcul al volumului masei (pentru lucrări de pământ).
Mạssen|erscheinung, *-en, f.* fenomen de masă.
Mạssen|erzeugung, *-en, f.* producție în masă, în cantități mari; producție în serie.
Mạssen|erziehung *f. sg.* educare a maselor.
Mạssen|evakuierung [-va-], *-en, f.* evacuare în masă.
Mạssenfabrikation, **Mạssenfertigung**, *-en, f.* fabricație în masă, în serie.
Mạssenfeuer, *-s, n. sg. (mil.)* foc concentrat, foc violent de artilerie.
Mạssenflucht, *-en, f.* refugiere în masă.
Mạssenformerei *f. sg. (metal.)* formare în masă, în serie.
Mạssengebirge, *-s, -, n.* masiv muntos.
Mạssengebrauch, *-(e)s, m. sg.* folosință publică; **für ~** pentru nevoile maselor.
Mạssengebrauchs|artikel, *-s, -, m.* v. Massenbedarfsartikel.
Mạssengebrauchsgüter *pl.* v. Massenbedarfsgüter.
Mạssenge|stein, *-(e)s, -e, n. (geol.)* rocă magmatică, eruptivă.
Mạssengewinnung *f. sg.* **1.** v. Massenfabrikation. **2.** *(pol.)* câștigare, atragere a maselor.
Mạssengrab, *-(e)s, -gräber, n.* groapă comună.
Mạssengüter *n. pl.* **1.** v. Massenbedarfsgüter. **2.** *(ferov.)* bunuri transportate cu regularitate în cantități mari.
mạssenhaft *adj.* și *adv.* **1.** în masă, în mare număr; **es tritt ~ auf** apare în masă. **2.** voluminos, enorm, masiv; *(fam.)* **er hat ~ Schulden** are datorii imense.
Mạssenherrschaft, *-en, f.* dominație, conducere, guvernare a maselor.
Mạssenher|stellung, *-en, f.* v. Massenfabrikation.
Mạssenhinrichtung, *-en, f.* execuție în masă.
Mạssenhysterie, *-n* [-ri:ən], *f.* v. Massenpsychose.
Mạssen|ideologie *f. sg.* ideologie de masă, ideologie a maselor.
Mạssen|initiative [-və], *-n, f.* inițiativă de masă; inițiativă a maselor.
Mạssenkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă de mase.
Mạssenkaufkraft *f. sg.* putere de cumpărare a maselor; **die ~ ist gestiegen** a crescut puterea de cumpărare a maselor.

Massenkommunikationsmittel, *-s, -, n.* mijloc de comunicare, de informare a maselor (presă, radio, televiziune); mass-media.
Massenkonsum, *-s, -e, m.* **1.** consum de masă, consum masiv. **2.** consum al maselor.
Massenkraft, *-kräfte, f.* putere (sau forță) a maselor.
Massenkritik, *-en, f.* critică exercitată de mase; **die ~ von unten** critica de jos în sus, pornită de la masele de jos.
Massenkundgebung, *-en, f.* v. Massendemonstration.
Massenkurator, *-s, -en, m.* v. Massekurator.
Massenlied, *-(e)s, -er, n.* cântec de mase; cântec mobilizator.
Massenmaß|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (tehn.)* unitate de măsură a masei, etalon de masă.
Massenmedium, *-s, -dien* [-diən], *n.* v. Massenkommunikationsmittel.
Massenmeeting [-mi:tlŋ], *-s, -s, n.* adunare de mase, miting.
Massenmittelpunkt, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* centru de inerție.
Massenmobilisierung, *-en, f.* mobilizare de mase, mobilizare a maselor.
Massenmoment, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* moment de inerție, moment static al unei mase.
Massenmord, *-(e)s, -e, m.* omor, exterminare în masă; masacru.
Massenmörder, *-s, -, m.* persoană care inițiază sau participă la un masacru în masă.
Massenmultiplikations|tafel, *-n, f. (forest.)* tabel de cubicare a materialului lemnos; tabel de înmulțire a volumului lemnos.
Massen|organisation, *-en, f.* organizație de masă.
massenpolitisch *adj.* referitor la munca politică de masă.
Massenpartei, *-en, f.* partid al maselor.
Massenpresse, *-n, f.* presă de mase; presă a maselor.
Massenproduktion, *-en, f.* v. Massenfabrikation.
Massenprofil, *-s, -e, n. (drumuri)* secțiune masă, de terasament.
Massenpropaganda *f. sg.* propagandă de masă; propagandă în rândul maselor.
Massenprotestkundgebung, *-en, f.* manifestație, miting de protest al maselor.
Massenpsychologie *f. sg.* psihologie a maselor.
Massenpsychose, *-n, f.* psihoză de masă, psihoză a maselor.
Massenpunkt, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* punct, centru de masă.
Massenquartier, *-s, -e, n.* **1.** adăpost public; azil public. **2.** locuință pentru un mare număr de persoane.
Massenschlägerei, *-en, f.* bătaie, încăierare a mai multor persoane.
Massenschuld, *-en, f. (jur.)* debit falimentar.
Massenschulung, *-en, f.* instruire, educare a maselor.
Massenschwungrad, *-(e)s, -räder, n. (maș.)* volant.
Massensinn, *-(e)s, m. sg.* simț colectiv, sentiment de masă.
Massen|speicher, *-s, -, m. (inform.)* memorie de masă.
Massenspektrograph [-spek-], *-en, -en, m. (fiz.)* spectrograf de masă.
Massen|sport, *-(e)s, -e, m.* sport de masă.
Massen|sterben, *-s, n. sg.* moarte în masă.
Massen|streik, *-(e)s, -e* (și *-s*), *m.* grevă generală, în masă.
Massen|strömung, *-en, f.* curent de masă, de proporții.
Massen|sturz, *-es, -stürzen, m.(sport)* cădere în masă; **bei der Radrundfahrt kam es zu einem ~** în timpul circuitului ciclist a avut loc un accident colectiv.
Massensuggestion, *-en, f.* sugestie în masă.
Massensympathie, *-n, f.* simpatie a maselor.
Massen|szene, *-n, f. (teatru, cinem.)* scenă de masă.
Massentafel, *-n, f. (forest.)* tabel al masei lemnoase, tabel de cubaj.
Massenteilchen, *-s, -, n. (fiz.)* particulă, element de masă.
Massentier|haltung *f. sg. (zootehn.)* creștere industrială de animale.
Massentourismus [-tu-], *-, m. sg.* turism de masă.
Massenträgheit *f. sg. (fiz.)* inerție a masei.
Massentransport, *-(e)s, -e, m.* transport în masă; transport în comun.
Massen|umfang, *-(e)s, -fänge, m. (fiz.)* dimensiune a masei.
Massen|unterdrückung, *-en, f.* împilare, asuprire a maselor.
Massen|unterkunft, *-künfte, f.* v. Massenquartier **(2).**
Massenver|anstaltung, *-en, f.* manifestare cu foarte mulți participanți.
Massenverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum masiv, consum în masă.
Massenverbrauchsgüter *pl.* v. Massenbedarfsgüter.
Massenver|einigung, *-en, f.* unificare, unire a maselor.
Massenver|haftung, *-en, f.* arestare în masă.
Massenverkehrsmittel, *-s, -, n.* mijloc de transport în comun.
massenvernichtend *adj.* nimicitor, distrugător în masă.
Massenvernichtung, *-en, f.* **1.** distrugere în masă. **2.** *(fiz.)* anihilare a masei.
Massenvernichtungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de distrugere, de exterminare în masă.
Massenvernichtungswaffe, *-n, f.* armă de distrugere în masă.
Massenversammlung, *-en, f.* adunare a maselor; miting.
Massenverteilung *f. sg.* **1.** *(fiz.)* distribuție de mase. **2.** *(drumuri)* repartizare a terasamentelor (a volumelor de pământ).
Massenvertrieb, *-(e)s, -e, m.* difuzare, desfacere în masă.
Massenverwalter, *-s, -, m. (jur.)* curator al masei falimentare.
Massenverzeichnis, *-ses, -se, n.* v. Massentafel.
Massenware, *-n, f.* v. Massenbedarfsgüter.
massenweise *adj.* v. massenhaft.
Massenwettbewerb, *-s, -e, m.* întrecere cu caracter de masă.
massenwirksam *adj.* cu efect mare asupra maselor.
Massenwirkung, *-en, f.* **1.** influență în mase, asupra maselor. **2.** *(mec.)* inerție, efect de masă.
Massenwohnung, *-en, f.* v. Massenquartier.
Massenzusammenkunft, *-künfte, f.* v. Massenversammlung.
Massenzuwachs, *-es, m. sg.* **1.** *(fiz.)* creștere, sporire a masei. **2.** *(forest.)* sporire a masei lemnoase.
Masseschulden *pl. (jur.)* datorii falimentare.
Masseter, *-s, -, m. (anat.)* mușchi maseter.
Masseur [-'sø:ɐ], *-s, -e, m.* masor.
Masseuse, *-n, f.* maseză.
Massevermögen, *-s, -, n. (jur.)* masă falimentară, activ al falimentului.
Masseverwalter, *-s, -, m. (jur.)* curator al masei falimentare.
Maßgabe *f. sg. (în expr.)* **nach ~** după, potrivit cu; **nach ~ seiner Kräfte** după puterile sale, potrivit puterilor sale.
maßge|arbeitet *adj.* confecționat, făcut de comandă.
maßgebend, **maßgeblich** *adj.* și *adv.* competent; hotărâtor, decisiv; care servește drept criteriu decisiv; ca autoritate; **in ~en Kreisen** în cercuri competente; **er ist daran ~ beteiligt** a contribuit hotărâtor la această problemă; **~en Anteil an etwas haben** a aduce o contribuție hotărâtoare la ceva; **er ist der ~e Mann bei diesem Unternehmen** el este autoritatea în această întreprindere; **das ist für mich ~** aceasta e hotărâtor pentru mine.
Maßgeblichkeits|prinzip, *-s, -ien* [-iən], *n. (ec.)* principiul valabilității.
Maßgefäß, *-es, -e*, **Maßglas**, *-es, -gläser, n.* eprubetă gradată, vas (cilindric de sticlă) gradat.
maßgerecht *adj.* conform dimensiunilor (prescrise).
Maß halten, *hielt Maß, Maß gehalten (du hältst Maß, er hält Maß), vb. (h) intr.* a păstra măsura; a fi cumpătat; **im Essen** (sau **Trinken**) **~** a păstra măsura, a fi cumpătat la mâncare (sau băutură).
Maß haltend și **maßhaltend I.** *part. prez.* de la Maß halten. **II.** *adj.* măsurat, cu măsură, cumpătat, moderat, ponderat.
maßhaltig *adj.* cu dimensiuni stabile.
Maßhaltigkeit *f. sg. (tehn.)* exactitate, precizie a dimensiunilor; stabilitate dimensională.
Maßholder, *-s, -, m. (bot.)* jugastru *(Acer campestre* L.).
massieren, *massierte, massiert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** *(mil.)* a (se) masa, a (se) concentra; a (se) îngrămădi. **2.** a(-și) face masaj, a (se) masa.
Massierung, *-en, f.* **1.** masare, îngrămădire, concentrare, aglomerare. **2.** masaj, masare.
massig *adj.* **1.** masiv, voluminos, solid și îndesat; imens; **eine ~e Gestalt** o figură masivă, voluminoasă. **2.** *(fam.)* în masă, enorm; **er ißt ~** mănâncă îngrozitor de mult.
mäßig *adj.* **1.** moderat, modest; **~e Forderungen** pretenții moderate. **2.** sobru; cumpătat; simplu; frugal; **~ im Genuss** cumpătat în plăceri; *(adverbial)* **~ leben** a trăi cumpătat. **3.** mediocru, mijlociu, potrivit, neînsemnat; **ein ~er Schüler** elev mediocru; **seine Leistungen sind ~** realizările sale sunt mediocre.
mäßigen, *mäßigte, gemäßigt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) modera, a (se) potoli, a (se) tempera, a (se) micșora; a scădea, a (se) reduce; **den Schritt ~** a micșora pasul, a-și încetini pasul; **die Stimme ~** a-și potrivi, a-și modera vocea; **den Zorn ~** a-și potoli mânia; **mäßige dich!** stăpânește-te, potolește-te! **Die Kälte hat sich gemäßigt** frigul s-a domolit.
Massigkeit *f. sg.* **1.** masivitate, imensitate, caracter voluminos. **2.** *(fam.)* cantitate mare.
Mäßigkeit *f. sg.* **1.** moderație. **2.** sobrietate, cumpătare; temperanță. **3.** modestie; reținere; simplitate; frugalitate. **4.** mediocritate; micime.
Mäßigkeits|apostel, *-s, -, m.* apostol al cumpătării.
Mäßigkeitsverein, *-(e)s, -e, m.* societate de temperanță, de cumpătare.
Mäßigkeitsverein(l)er, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* membru (membră) a(l) unei societăți de temperanță.
Mäßigung *f. sg.* **1.** reținere, moderare, temperare, înfrânare; potolire. **2.** micșorare, diminuare.
massiv *adj.* **1.** masiv, solid, robust; impunător; **ein ~es Gebäude** o clădire solidă, impunătoare. **2.** monolit, fără spații intermediare, dens. **3.** mare, imens. **4.** *(fig.)* greoi, grosolan.
Massiv, *-s, -e, n.* **1.** *(geol., geogr.)* masiv (muntos); **das ~ des Bucegigebirges** masivul Bucegilor. **2.** *(agr.)* tarla; **diese ~e werden gesellschaftlich bewirtschaftet** aceste tarlale sunt cultivate în colectiv.
Massivbau, *-(e)s, -ten, m.* construcție masivă.
Massivdach, *-(e)s, -dächer, n. (arhit.)* acoperiș masiv.
Massivdecke, *-n, f. (arhit.)* planșeu masiv.
Massivgeschoss, *-es, -e, n.* proiectil masiv.
Massivität [-vi-] *f. sg.* masivitate.
Massivreifen, *-s, -, m. (auto.)* bandaj plin.
Maßkanne, *-n, f. (reg.)* cană, ulcea de cca 1–2 litri.
Maßkonfektion, *-en, f.* confecții de comandă, lucrate manual.
Maßkrug, *-(e)s, -krüge, m.* v. Maßkanne.
maßleidig *(reg.)* **I.** *adj.* supărat, necăjit; indispus. **II.** *adv.* supărător, sâcâitor.
Maßlieb și **Maßlieb**, *-(e)s, -e*, **Maßliebchen** și **Maßliebchen**, *-s, -, n. (bot.)* bănuț *(Bellis perennis* L.).
Maßlinie [-niə-], *-n, f.* **1.** *(geod.)* linie de cotă. **2.** curbă de nivel. **3.** riglă.
maßlos I. *adj.* **1.** nemăsurat, nemărginit, imens; excesiv; nelimitat; **~e Erbitterung** supărare, amărăciune imensă, nemărginită; **~es Staunen** mirare nemăsurată; **in seiner ~en Wut** în furia-i nemărginită. **2.** necumpătat, lipsit de măsură. **II.** *adv.* necumpătat, fără măsură, nemăsurat; fără limită; **er übertreibt ~** exagerează peste măsură.
Maßlosigkeit, *-en, f.* **1.** necumpătare, exces, lipsă de măsură. **2.** imensitate, nemărginire.
Maßnahme, *-n, f.* măsură; dispoziție; **~n ergreifen** (sau **treffen**) a lua măsuri, a da dispoziții; **geeignete ~n** măsuri indicate, dispoziții adecvate; **begünstigende ~** măsură preferențială; **behördliche ~** măsură administrativă; **einschränkende ~** măsură restrictivă; **gesetzliche ~** măsură legală; **steuerliche ~** măsură fiscală; **wirtschaftsfeindliche ~** măsură antieconomică.
Maßnahmeplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de măsuri.
Maßnehmen, *-s, n.* luare de măsuri (pentru haine etc.).
Maßnormung, *-en, f.* normare, reglementare.
Maßregel, *-n, f.* (măsură de) reglementare, regulament, dispoziție (disciplinară); **er trifft seine ~n** dă dispoziții, ordine; ia măsuri.
maßregeln, *maßregelte, gemaßregelt (ich maßreg(e)le), vb. (h) tr.* a pedepsi, a supune unei sancțiuni disciplinare, a sancționa; a pune la punct, a chema la ordine; **einen Beamten ~ a)** a chema la ordine un funcționar; **b)** a sancționa un funcționar.
Maßreg(e)lung, *-en, f.* **1.** pedepsire, sancționare. **2.** reglementare.
Maßrichtigkeit *f. sg.* exactitate a măsurii; măsură exactă.
Maßschneider, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* croitor(-easă) de comandă.
maßschneidern, *maßschneiderte, gemaßschneidert, vb. (h) intr. (despre croitori)* a lucra la comandă.
Maß|schuh, *-(e)s, -e, m.* pantof de comandă.

Maß|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* **1.** riglă de măsurat. **2.** riglă reductoare. **3.** scară (geografică); **in verjüngtem** (sau **verkleinertem**) ~ la scară redusă; **ein Plan im ~e 1:100** un plan la scara 1:100. **4.** *(fig.)* proporție, măsură, normă; criteriu; linie directoare; **etwas in großem ~e tun** (sau **machen** sau **treiben**) a face ceva în stil mare; **objektive Maßstäbe festlegen** a stabili criterii obiective; **in internationalem ~ Beachtung finden** a fi recunoscut pe plan internațional; **zum ~ nehmen** a lua ca normă, ca îndreptar.

maß|stabgerecht, **maß|stabgetreu** *adj.* exact după măsură, după scară.

maß|stäbig, **maß|stäblich** *adj.* proporțional, în raport cu scara.

maß|stab(s|)treu *adj.* v. maßstabgerecht.

Maß|stabzahl, *-en, f. (tehn.)* factor de scară.

Maß|stabzirkel, *-s, -, m.* **1.** compas de măsurat. **2.** compas de reducție.

Maß|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (tehn.)* cot (de tâmplărie); bară, baston de măsurat.

Maß|system, *-s, -e, n.* sistem de măsură.

Maßver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport, proporție.

maßvoll *adj.* și *adv.* măsurat, cu măsură, cumpătat, moderat, ponderat.

Maßwalzwerk, *-(e)s, -e, m. (metal.)* laminor de calibrare.

maßweise *adv.* cu măsura, cu cana sau cu litrul; **etwas ~ verkaufen** a vinde cu cana (sau cu litrul), a vinde cu măsura.

Maßwerk, *-(e)s, -e, n. (arhit.)* dantelură de ornamente; ornamente din figuri geometrice (la construcții gotice).

Maßzahl, *-en, f. (tehn.)* cotă (de desen).

Mast[1], *-(e)s, -e(n), m.* **1.** *(mar.)* catarg, arbore; coloană; **abgespannter ~** catarg cu sarturile întinse; **den ~ auftakeln** a monta odgoanele pe catarg, a greea; **ein Schiff mit drei ~en** o navă cu trei catarge. **2.** prăjină, stâlp; pilon; **~en für eine Leitung aufstellen** a ridica piloni pentru o linie electrică; **die Antenne am ~ befestigen** a fixa antena de stâlp.

Mast[2], *-en, f.* **1.** îngrășare (de animale); îndopare (de păsări). **2.** *sg.* nutreț, hrană (pentru îngrășarea animalelor și păsărilor). **3.** *(vân.)* hrană a mistreților. **4.** *(silv.)* recoltă de jir și ghindă.

Mast|anlage, *-n*, **Mast|an|stalt**, *-en, f.* întreprindere, instalație pentru îngrășat animale.

Mast|antenne, *-n, f. (radio.)* pilon autoradiant.

Mast|aus|schalter, *-s, -, m. (electr.)* întrerupător de stâlp.

Mastbalken, *-s, -, m. (mar.)* căprior al catargului.

Mastband, *-(e)s, -bänder, n. (mar.)* brățară, colier a(l) catargului.

Mastbaum, *-(e)s, -bäume, m.* catarg, arbore, coloană; stâlp.

Mastbuche, *-n, f.* fag cu mult jir.

Mastbulle, *-n, -n, m.* taur (pentru) îngrășat.

Mastbürger, *-s, -, m. (iron.)* om obez, bine hrănit, cu pântecele umflat.

Mastdarm, *-(e)s, -därme, m. (anat.)* ampulă rectală, rect.

Mastdarm|entzündung, *-en, f. (med.)* rectită.

Mastdarmfistel, *-n, f. (med.)* fistulă rectală.

Mastdarmkrebs, *-es, -e, m. (med.)* cancer rectal.

Mastdarm|spiegelung, *-en, f. (med.)* rectoscopie.

Mastdarmverschluss, *-es, -schlüsse, m. (med.)* stenoză rectală, ocluzie intestinală rectală.

Mastdarmvorfall, *-(e)s, -fälle, m. (med.)* prolaps al rectului.

Mast|eiche, *-n, f.* stejar cu multă ghindă.

Mastel|hanf, *-(e)s, m. sg. (bot.)* cânepă cu semințe; cânepă cu flori femeiești, de toamnă.

masten, *mastete, gemastet (du mastest, er mastet), vb. (h) tr. (mar.)* a instala catargele.

mästen, *mästete, gemästet (du mästest, er mästet), vb. (h)* **I.** *tr.* a îngrășa animale, a îndopa (păsări), a pune la îngrășat. **II.** *intr.* și *refl.* a se îngrășa, a prinde carne; a se îndopa, a se hrăni.

Mastenholz, *-es, -hölzer, n.* **1.** buștean de stejar sau fag pentru catarge, stâlpi, piloane. **2.** catarg; stâlp.

Masten|isolator, *-s, -en, m. (electr.)* izolator de stâlp.

Mastenkran, *-(e)s, -kräne, m. (tehn.)* macara-turn.

Mastenmacher, *-s, -, m.* constructor de catarge.

Mastensockel, *-s, -, m.* soclu, suport al stâlpului electric.

Mast|ente, *-n, f.* rață îngrășată.

Mastenwald, *-(e)s, -wälder, m. (fig.)* pădure de catarge; pădure de antene.

Mast|entfernung, *-en, f.* distanță între catarge.

Mäster, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care îngrașă animale de tăiat.

Mästerei, *-en, f.* întreprindere, fermă de îngrășat animale și păsări pentru tăiat.

Mastfleck, *-(e)s, -e, m. (agr.)* teren îngrășat excesiv.

Mastfuß, *-es, -füße, m.* **1.** picior al catargului. **2.** bază a suportului, a pilonului.

Mastfutter, *-s, n. sg.* îngrășământ, nutreț pentru îngrășat animale de tăiat.

Mastgans, *-gänse, f.* gâscă îndopată, îngrășată.

Mastgeld, *-(e)s, -er, n.* cheltuieli de îngrășare a animalelor de tăiat.

Mast|hähnchen, *-s, -, n.* pui îngrășat.

Mast|holz, *-es, -hölzer, n.* **1.** pădure de stejari (sau fagi) pentru îngrășat porci. **2.** v. Mastenholz.

Mast|huhn, *-(e)s, -hühner, n.* găină îngrășată, grasă.

Mastiff ['mεstif], *-s, -s, m.* câine de rasă engleză.

mastig *adj. (reg.)* **1.** bine hrănit, gras; îndopat; corpolent. **2.** *(despre câmpii, lunci)* umed.

Mastik, *-s, m. sg. (mar.)* chit, mastic.

Mastikation, *-en, f.* **1.** mestecare, masticație. **2.** plastifiere.

Mastikator, *-s, -toren, m.* malaxor.

Mastix, *-, m. sg.* **1.** mastic. **2.** sacâz, rășină de fistic.

Mastixbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* (pom de) fistic *(Pistacia lentiscus)*.

Mastixbrot, *-(e)s, n. sg. (constr.)* turtă (mastic) de asfalt cu gudron.

Mastjahr, *-(e)s, -e, n. (silv.)* an cu multă ghindă și mult jir.

Mastkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (mar.)* cap, vârf de catarg.

Mastkorb, *-(e)s, -körbe, m. (mar.)* cafas al catargului; gabie.

Mastkragen, *-s, -, m. (mar.)* guler al catargului.

Mastkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* grășătoare *(Sagina procumbens* L.).

Mastkur, *-en, f. (med.)* supraalimentație, cură de îngrășare.

Mastlaterne, *-n, f. (mar.)* felinar de catarg.

Mastloch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** *(zool.)* orificiu al sacului (sau pungii) bursucului. **2.** *(mar.)* etambreu la catarg.

mastlos *adj.* fără catarg.

Mast|ochse, *-n, -n, m.* bou îngrășat (pentru tăiat).

Mastodon, *-s, -s* (și *-donten), m. (pal.)* mastodont (elefant fosil) *(Mastodonum giganteum)*.

Mastodon|saurier [-riɐ], *-s, -, m. (pal.)* saurian mastodont *(Mastodonsaurus)*.

Mastrecht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* drept al arendașului de a îngrășa animale de tăiat.

Mastrind, *-(e)s, -er, n.* vită, taurină îngrășată.

Mastring, *-(e)s, -e, m.* v. Mastband.

Mast|schwein, *-(e)s, -e, n.* **1.** porc (de) îngrășat (pentru tăiat). **2.** *(fig., fam.)* **dickes ~** batoză, porc gras.

Mast|segel, *-s, -, n. (mar.)* pânză de catarg.

Mast|signal, *-s, -e, n.* **1.** *(mar.)* semnal ridicat la catarg. **2.** *(ferov.)* semafor (de semnalizare); semnal de stâlp.

Mast|spitze, *-n, f. (mar.)* v. Mastkopf.

Mast|spur, *-en, f. (mar.)* călcâi, picior al catargului.

Mast|stall, *-(e)s, -ställe, m.* grajd pentru animale puse la îngrășat.

Mast|stenge, *-n, f.*, **Mast|topp**, *-s, -e* (și *-s), m. (mar.)* vârf al catargului; măr al catargului.

Mästung, *-en, f.* îngrășare de animale pentru tăiat.

Masturbation *f. sg.* masturbare, onanie.

masturbatorisch *adj.* masturbator.

masturbieren, *masturbierte, masturbiert, vb. (h) tr.* și *intr.* a masturba.

Mastvieh, *-(e)s, n. sg.* vite îngrășate pentru tăiere.

Mastwächter, *-s, -, m. (mar.)* gabier.

Mastwerk, *-(e)s, n. sg. (mar.)* arboradă.

Mast|zeit *f. sg.* durată de îngrășare a animalelor de tăiat.

Masure, *-n, -n, m.* mazur, locuitor din Mazuria.

Masurin, *-nen, f.* mazură, locuitoare din Mazuria.

masurisch *adj.* mazurian, mazuric, din Mazuria; **die ~en Seen** lacurile mazuriene.

Masurium, *-s, n. sg. (chim.)* mazuriu.

Masurka, *-s, f.* mazurcă.

Masut, *-(e)s, n. sg. (chim.)* păcură (pentru încălzit cazane).

Matador, *-s* (și *-en), -e* (și *-en), m.* **1.** matador. **2.** *(fig.)* matador, persoană importantă, figură centrală. **3.** atu-ul cel mai mare (la jocul de cărți).

Match [mætʃ], *-es, -e, m.* (și *n.) (sport)* meci.

Match|sack, *-(e)s, -säcke, m.* sac de sport.

Matchwinner, *-s, -, m. (sport)* jucător câștigător.

Mate, *-s, -s, m.* ceai (de) mate.

Matelassé [matla'se:], *-s, -s, m. (text.)* matlasat.

Mater, *-n, f. (tipogr.)* matriță, flanc.

Material, *-s, -ien* [-liən], *n.* **1.** material; **schlechtes ~** material prost, slab, rău; *(ferov.)* **rollendes ~** material rulant; **das ~ zur Baustelle transportieren** a transporta materialul la șantier. **2.** provizie, mijloace materiale. **3.** *pl.* materii prime. **4.** material (documentar); **~ für einen Artikel sammeln** a aduna material pentru un articol. **5.** elemente componente, date.

Material|abfall, *-s, -fälle, m.* deșeuri.

Material|abfluss, *-es, -flüsse, m. (ec.)* mișcare a materiilor prime.

Material|aufkommen *pl. (ec.)* resurse de materii prime.

Material|aufwand, *-(e)s, -wände, m.* consum, utilizare de material.

Material|ausgabe, *-n, f.* eliberare de material(e).

Material|ausnutzung *f. sg.* utilizare a materialului.

Materialbedarf, *-(e)s, m. sg.* nevoie, necesar de material; **den ~ ermitteln** a determina necesarul de materii prime, de material.

Materialbedarfs|planung, *-en, f.* planificare a necesarului de materiale.

Materialbeleg, *-(e)s, -e, m. (ec.)* fișă de stoc (în contabilitatea materialelor).

Materialbeschaffenheit, *-en, f.* natură, calitate, structură a materialului, proprietăți ale materialului sau materiei.

Materialbeschaffung, *-en, f.* procurare de materiale, aprovizionare cu materiale.

Materialbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* stoc de materiale.

Materialbewegung, *-en, f.* mișcare a materialelor.

Materialbewertung, *-en, f. (ec.)* evaluare a materialelor.

Materialbilanz, *-en, f.* bilanț de materiale.

Materialbuchführung, *-en, f.* contabilitate a materialelor.

Materialbude, *-n, f. (constr.)* baracă pentru (unelte și) materiale de construcții.

Materialdeponierung, *-en, f. (ferov.)* depozitare de material rulant.

Materialdepot [-depo:], *-s, -s, n.* depozit de materiale.

Material|eingang, *-(e)s, -gänge, m.* sosire, intrare de materiale.

Material|einsatz, *-es, -sätze, m.* materiale întrebuințate.

Material|ein|sparung, *-en, f.* economie de material.

Material|engpass, *-es, -pässe, m.* gol în producție din lipsă de material.

Material|entnahmeschein, *-(e)s, -e, m.* bon de ieșire (a unui articol din stoc).

Material|ermüdung, *f. sg. (tehn.)* obosire, oboseală a materialului.

Material|er|sparnis, *-se, f.* economisire de materiale.

Materialfehler, *-s, -, m.* defect de material.

Materialfestigkeit *f. sg.* rezistență, soliditate a materialului.

Materialfluss, *-es, -flüsse, m. (tehn.)* flux de materiale.

Materialgemeinkosten *pl.* costuri materiale indirecte.

materialgerecht *adj.* conform cu specificul materialului.

Materialgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin, prăvălie de materiale.

Materialgüte *f. sg.* calitate a materialului.

Materialiensammlung, *-en, f.* culegere de materiale, de documente, documentație.

Material|inventar [-vεn-], *-s, -e, n.* inventar de materiale.

Materialisation, *-en, f.* materializare, întrupare.

materialisieren, *materialisierte, materialisiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a materializa. **II.** *refl.* a se materializa, a se întrupa.

Materialismus, *-, m. sg.* **1.** *(fil.)* materialism; **dialektischer ~** materialism dialectic; **historischer ~** materialism istoric. **2.** *(peior.)* prețuire a avantajelor materiale.

Materialist, *-en, -en, m.,* ~ **in**, *-nen, f.* **1.** *(fil.)* materialist(ă), adept(ă) a(l) materialismului. **2.** om care prețuiește avantajele materiale. **3.** persoană dedată plăcerilor; desfrânat(ă). **4.** v. Materialwarenhändler.

materialistisch *adj.* și *adv.* **1.** materialist; **die ~e Geschichtsauffassung** concepția materialistă a istoriei; *(adv.)* **etwas ~ erklären** a explica (ceva) din punct de vedere materialist. **2.** *(peior.)* materialist, interesat, dornic de avantaje materiale.

Materialität *f. sg.* materialitate, caracter material.

Materialknappheit *f. sg.* lipsă de materiale.

Materialkonstante, *-n, f. (fiz.)* constante de material.

Materialkosten *pl.* cheltuieli pentru materiale; **die ~ senken** a reduce costul materialelor.

Materialkunde *f. sg.* **1.** știință despre materiale. **2.** merceologie.

Material|lager, *-s, -, n.* depozit de materii prime; depozit de furnituri.

Materialmenge, *-n, f.* cantitate (mare) de materiale.

Material|offizier, *-s, -e, m.* ofițer de intendență.

Materialplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de materiale.

Materialpreis, *-es, -e, m.* preț al materialului.

Materialprobe, *-n, f.* **1.** încercare, probă a materialului. **2.** probă de material, epruvetă.

Materialprüfung, *-en, f. (tehn.)* probă, încercare a materialelor; defectoscopie; **zerstörungsfreie ~** examinare nedestructivă a materialelor.

Materialprüfungsgerät, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* instrument pentru încercarea materialelor.

Materialrechnung, *-en, f.* v. Materialbuchführung.

Materialreserve [-və], *-n, f.* rezervă de materiale.

Materialressourcen [-rɔsUrs(ə)n] *pl.* resurse de materiale.

Materialsammlung, *-en, f.* strângere de material.

Materialschaden, *-s, -schäden, m.* **1.** daună, pagubă materială. **2.** v. Materialverlust. **3.** deteriorare de material. **4.** defect al materialului.

Materialschlacht, *-en, f. (mil.)* bătălie a materialelor (în care tehnica și cantitatea materialelor decide victoria).

Material|sperre, *-n, f.* **1.** blocare a materialului. **2.** sechestru pe materiale.

Material|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** v. Materialvorrat. **2.** situație a materialelor.

Materialverbrauch, *-(e)s, -e, m.* consum de material.

Materialverbrauchsnorm, *-en, f.* normă pentru consumul de materiale.

Materialverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere de material.

Materialverschwendung, *-en, f.* risipă de materiale.

Materialversorgung, *-en, f.* aprovizionare cu materiale.

Materialverteilung, *-en, f.* distribuire, repartizare a materialului.

Materialverteilungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de repartizare a materialelor.

Materialverwaltung, *-en, f.* administrare, mânuire de materiale.

Materialverwendung, *-en, f.* utilizare de materii prime, de materiale.

Materialvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* rezervă, provizie, stoc de materiale.

Materialwagen, *-s, -, m.* vehicul pentru transportul materialelor.

Materialwanderung, *-en, f.* v. Materialfluss.

Materialwaren *pl. (reg.)* coloniale, mărfuri de băcănie.

Materialwarengeschäft, *-(e)s, -e, n.*, **Materialwarenhandlung**, *-en, f. (reg.)* magazin de coloniale, băcănie.

Materialwarenhändler, *-s, -, m., (reg.)* băcan, negustor de coloniale.

Materialwirtschaft *f. sg.* administrare a materialelor.

Materialzelt, *-(e)s, -e, n.* cort de materiale.

Materialzettel, *-s -, m.* fișă de materiale.

Materialzug, *-(e)s, -züge, m. (ferov.)* tren de materiale.

Materialzuteilung, *-en, f.* repartizare de materiale.

Materie [-riə], *-n, f.* **1.** *sg.* (și *fil.)* materie, substanță. **2.** *(fig.)* cuprins, conținut, obiect (al unei discuții, cuvântări etc.).

materiell [-riɛl] *adj.* **1.** (și *fil.)* material, referitor la materie. **2.** material, economic; **die ~e Produktion** producția materială; **die ~en Bedürfnisse** nevoile materiale; *(ec.)* **das Prinzip der ~en Interessiertheit** principiul cointeresării materiale; **~e Sorgen** griji materiale; **~e Unterstützung** sprijin material; **die ~en Verhältnisse** împrejurările, condițiile materiale; **der ~e Wert** valoarea materială. **3.** materialist, juisor; **er ist sehr ~ eingestellt** e un om materialist, îl interesează doar câștigul.

matern, *materte, gematert, vb. (h) tr.* v. matrizieren.

matern *adj.* matern, după mamă.

Materne, *-n, f. (tipogr.)* matriță (de litere), flanc.

maternisiert *adj.* ca de mamă; **~e Milch** lapte maternizat (preparat care seamănă la compoziție cu laptele matern).

Maternität, *-en, f.* maternitate.

Maternprägung, *-en, f.* v. Matrizenprägung.

Mathe *f. sg. (fam.) presc.* de la Mathematik.

Mathematik și *(mai ales austr.)* **Mathematik** *f. sg.* matematică; matematici; **elementare ~** matematici elementare; **höhere ~** matematici superioare; **reine ~** matematică pură.

Mathematiker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* matematician(ă).

Mathematiklehrer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară) de matematică.

Mathematik|olympiade, *-n, f.* olimpiadă de matematică.

Mathematik|unter|richt, *-(e)s, -e, m.* lecție de matematică, predare a matematicii.

Mathematikus, *-, -tici, m. (fam.)* matematician.

mathematisch *adj.* matematic; **mit ~er Genauigkeit** cu exactitate matematică; **~e Hoffnung** speranță matematică; **~e Wahrscheinlichkeit** probabilitate matematică; **die ~en Wissenschaften** științele matematice; **eine ~e Aufgabe lösen** a rezolva o problemă de matematică; **die ~e Linguistik** lingvistica matematică.

mathematisieren, *mathematisierte, mathematisiert, vb. (h) tr.* a trata, a cerceta cu metode matematice.

matinal *adj.* și *adv.* matinal, de dimineață.

Matinee [-'ne:], *-n* [-'ne:ən], *f.* **1.** matineu (spectacol). **2.** (și *-s, -s, n.)* capot, haină de casă.

Matjeshering, *-s, -e, m.* scrumbie tânără (puțin sărată).

Matratze, *-n, f.* **1.** somieră. **2.** saltea. **3.** *(sport)* saltea, covor. **4.** *(constr.)* saltea de fascine.

Matratzenmacher, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* lucrător(-oare) de saltele, plăpumar(-ărească).

Matratzierung, *-en, f.* matlasare.

Mätresse, *-n, f.* metresă, amantă.

matriarchal(isch) *adj. (ist.)* de matriarhat.

Matriarchat, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(ist.)* matriarhat. **2.** *(jur.)* drept matern.

Matrikel, *-n, f.* **1.** matricolă; registru. **2.** *(austr.)* registru al stării civile; **in die ~ eintragen** a înmatricula, a trece în registrul stării civile.

Matrikel|amt, *-(e)s, -ämter, n. (austr.)* oficiu al stării civile.

Matrikel|auszug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** extras din matricola (școlară). **2.** *(austr.)* extras din registrul stării civile.

Matrikelbe|hörde, *-n, f.* oficiu al stării civile.

Matrikelführer, *-s, -, m.* ofițer al stării civile.

Matrikelführung, *-en, f.* înmatriculare, trecere în matricolă, în registru.

Matrikularbeitrag, *-(e)s, -träge, m. (înv.)* taxă de înscriere, de înmatriculare.

matrimonial *adj.* matrimonial.

Matrix, *-trizen* și *-trizes* (și *-trices), f.* **1.** *(mat.)* matrice; **adjungierte ~** matrice adjunctă. **2.** *(biol.)* **a)** învelișul cromozomilor; **b)** substanță amorfă; **c)** strat germinativ. **3.** *(inform.)* matrice.

Matrixdrucker, *-s, -, m. (inform.)* imprimantă matricială.

Matrixsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție regentă, supraordonată.

Matrize, *-n, f.* **1.** *(tipogr.)* matriță (de turnat litere), flanc. **2.** *(metal.)* matriță. **3.** *(mat.)* v. Matrix **(1)**.

Matrizenkalkül, *-s, -e, m. (mat.)* calcul matricial, algebră matricială.

Matrizenprägung, *-en, f. (tipogr.)* executare a unei matrițe prin presare sau batere.

Matrizenpresse, *-n, f.* presă de matrițat.

Matrizenprodukt, *-(e)s, -e, n. (mat.)* produs al matricei.

Matrizenrechnung, *-en, f.* v. Matrizenkalkül.

Matrizenring, *-(e)s, -e, m. (mat.)* inel matricial.

matrizieren, *matrizierte, matriziert, vb. (h) tr.* a matrița; *(tipogr.)* a scoate matrițe sau flancuri.

Matrizierung, *-en, f. (tipogr.)* matrițare.

Matrone, *-n, f.* matroană.

matronenhaft *adj.* ca o matroană, de matroană, venerabil.

Matronenkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* granat, spilcuțe *(Chrysanthemum parthenium)*.

Matrose, *-n, -n, m.* matelot, marinar, matroz.

Matrosen|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum (de) marinar (pentru băieți).

Matrosen|auf|stand, *-(e)s,-stände, m.* răscoală, revoltă, rebeliune, insurecție a marinarilor.

Matrosenbluse, *-n, f.* bluză (de) marinar.

Matrosengericht, *-(e)s, -e, n. (cul.)* **1.** marinată de pește. **2.** plachie de pește.

Matrosenhut, *- (e)s, -hüte, m.* v. Matrosenmütze.

Matrosenklavier [-vi:ɐ], *-s, -e, n. (fam.)* armonică.

Matrosenkleid, *-(e)s, -er, n.* rochiță tip marinar.

Matrosenkneipe, *-n, f.* tavernă de port, bombă frecventată de marinari.

Matrosenkragen, *-s, -, m.* guler (de) marinar.

Matrosenlied, *-(e)s, -er, n.* cântec marinăresc.

Matrosenmütze, *-n, f.* beretă (de) marinar.

Matrosen|schenke, *-n, f.* v. Matrosenkneipe.

Matrosen|sitte, *-n, f.* obicei marinăresc, deprindere marinărească.

Matrosensold, *-(e)s, -e, m.* soldă de matelot.

Matrosentanz, *-es, -tänze. m.* dans marinăresc.

Matrosentaufe *f. sg.* botez al tropicelor.

Matrosentuch, *-(e)s, -tücher, n.* **1.** postav marinăresc. **2.** fular (vărgat) de marinar.

Matrosen|uniform, *-en, f.* uniformă de marinar.

Matrosenwache, *-n, f.* gardă de marinari.

matsch *adj.* și *adv.* **1.** stricat, alterat. **2.** moale, terciuit. **3.** *(austr., fam.)* neputincios, lânced, fără vlagă, slab, ostenit. **4.** învins, marț (la table, la jocul de cărți etc.); **er macht ihn ~** îl face marț, îl bate pe toată linia; **er wird ~** e făcut marț.

Matsch, *-(e)s, -e, m. (fam.)* **1.** *sg.* mocirlă, fleașcă; noroi, glod, tină. **2.** *sg.* papă, terci. **3.** (și *n.)* marț (la table, la jocul de cărți etc.).

Matsche *f. sg.* v. Matsch **(1)**.

matschen, *matschte, gematscht, vb. (h)* **I.** *tr.* a terciui (fructe). **II.** *intr.* **1.** *(fam.)* a plescăi, a lovi într-un lichid. **2.** *(reg.)* a vărsa. **3.** *(reg., fam.)* a plescăi, a clefăi, a molfăi.

matschig *adj. (fam.)* **1.** mocirlos, noroios, tinos. **2.** vâscos, lipicios, cleios. **3.** strivit.

Matschwetter, *-s, n. sg.* vreme cu lapoviță.

matt *adj.* **1.** obosit, ostenit, prăpădit, sleit, istovit; *(fig.)* lânced, fără vlagă; **ich bin ~ vor Hunger und Durst** cad din picioare de foame și sete; **~ sein** a fi mort de oboseală. **2.** mat (la șah); **Schach und ~!** șah și mat! **weiß ist in drei Zügen ~** albul este mat în trei mișcări; **~ setzen a)** *(șah)* a face mat; **b)** *(fig.)* a face inofensiv. **3.** spălăcit, fără luciu; mat, netransparent; **~e Farbe** culoare spălăcită; **~es Glas** sticlă mată; **~e Stimme** voce stinsă, voalată, slabă; **~e Augen** ochi stinși, fără strălucire; **~es Echo** ecou slab. **4.** neconvingător, slab; **er hat heute ~ gespielt** a jucat șters; **ein ~er Witz** o glumă slabă, nepiperată. **5.** *(ec.)* **~e Börse** bursă slabă; *(com.)* **~ er Geschäftsgang** mers lent (sau slab) al afacerilor. **6.** *(mil.)* **~e Kugel** cartuș orb. **7.** *(reg., despre mâncare)* fad, fără gust.

Matt, *-s, -s, n.* mat (la șah); **~ in zwei Zügen** mat în două mișcări.

mätt *adj. (elv.)* gras; greoi.

Matt|ätzung, *-en, f.* mătuire prin atac chimic; gravare mată (cu apă tare).

matt|äugig *adj.* cu ochi stinși.

Mattbad, *-(e)s, -bäder, n. (tehn.)* baie de matare.

mattblau *adj.* albastru deschis, pal.

Mattblech, *-(e)s, -e, n.* tinichea, tablă mată.

mattblond *adj.* blond spălăcit.

Mattbrennen, *-s, n. sg. (tehn.)* mătuire.

Matte, *-n. f.* **1.** rogojină, leasă. **2.** *(sport)* saltea de gimnastică. **3.** pășune alpină. **4.** *(reg.)* brânză de vaci.

matten, *mattete, gemattet (du mattest, er mattet), vb. (h)* **I.** *tr.* v. mattieren. **II.** *intr. (reg.)* a obosi.

Mattenbinse, *-n, f.* **1.** pipirig de rogojină. **2.** *(pop.)* papură, rogoz.

Mattendeich, *-(e)s, -e, m.* zăgaz, stăvilar, dig acoperit cu fascine.

Mattenflechter, *-s, -, m.* rogojinar, împletitor de rogojini.

Mattenklee, *-s, -s, m. (bot.; elv.)* trifoi-roșu *(Trifolium pratense* L.).

Mattenlager, *-s, -, n.* pat, așternut de rogojini.

mattgelb, *adj.* galben deschis, șters, pal.

Mattglas, *-es, -gläser, n.* sticlă mată, geam mătuit, mat.

Mattgold, *-(e)s, n. sg.* aur mat.

mattgolden *adj.* auriu pal, fără strălucire.

Matt|heit *f. sg.* **1.** colorit, aspect mat; aspect spălăcit, șters. **2.** *(fig.)* oboseală, istovire; moleșeală, sfârșeală, slăbiciune, vlăguire. **3.** lipsă de vervă, de convingere.

matt|herzig *adj.* **1.** vlăguit, slab, moleșit. **2.** insensibil. **3.** laș.

Matt|herzigkeit *f. sg.* **1.** moleșeală, sfârșeală, slăbiciune, vlăguire. **2.** insensibilitate. **3.** lașitate.

mattieren, *mattierte, mattiert, vb. (h) tr.* a mătui, a face mat, a lua lustrul, a da un colorit șters.

mattiert I. *part. trec.* de la m a t t i e r e n. **II.** *adj.* mat, fără lustru; corodat.

Mattierung *f. sg.* matare, mătuire.

Mattigkeit *f. sg.* oboseală, istovire; moleșeală, sfârșeală.

Mattpapier, *-s, n. sg.* hârtie mată, nelucioasă.

Mattscheibe, *-n, f.* **1.** sticlă mată, geam mat, mătuit. **2.** ecran (al televizorului). **3.** *(fam., în expr.)* **eine ~ haben** a nu putea înregistra, a nu-și putea aduna gândurile.

Mattsetzen, *-s, n. sg.* mutare de mat (la șah).

mattvergoldet *adj.* aurit mat, fără luciu.

mattweiß *adj.* alburiu, alb șters.

Matur, *-s, n. sg. (înv., austr., elv.)*, **Matura** *f. sg.* bacalaureat, (examen de) maturitate.

Maturant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* candidat(ă) la examenul de bacalaureat, de maturitate.

maturieren, *maturierte, maturiert, vb. (h)* **I.** *intr.* a da (sau a lua) bacalaureatul, a trece examenul de maturitate. **II.** *tr.* a grăbi coacerea.

Maturität *f. sg.* **1.** maturitate, coacere. **2.** *(elv.)* bacalaureat, (examen de) maturitate.

Maturitäts|prüfung, *-en, f. (elv.)* (examen de) maturitate, bacalaureat.

Maturitätszeugnis, *-ses, -se, n. (elv.)* certificat, diplomă de maturitate, de bacalaureat.

Maturum, *-s, n. sg. (reg.)* v. M a t u r a.

Maturus, *-, -turi, m.* v. M a t u r a n t.

Matutine, *-n, f. (bis.)* matutinum, rugăciune liturgică de dimineață.

matutinal *adj. (bis.)* matinal, matutinal.

Matz, *-es, -e* (sau *Mätze), m.* **1.** *(fam.)* flăcăuaș, fecioraș, ștrengar (mic); *(fam.; în expr.)* **ich will ~ heißen, wenn...** să-mi spui cuțu, dacă... **2.** *(fam.)* nume de alintare pentru M a t h i a s (Matei). **3.** *sg. (reg.)* brânză (de vaci); caș.

Mätzchen, *-s, -, n.* **1.** *(fam.)* păsărică, puică; prostuț(ă); **mein ~** drăguțul meu, puica mea. **2.** năzbâtie, nebunie. **3.** fițe; vâlvă, gălăgie; pretext, subterfugiu, chichiță; **~ machen a)** a face mofturi, nazuri; **b)** a se folosi de un truc; **c)** *(teatru)* a urmări efecte ieftine; **d)** (și *sport)* a face pe vedeta, a face fițe, a impresiona, a da gata.

Matze (și **Mazze**), *-n, f.*, **Matzen** (și **Mazzen**), *-s, -, m.* maței, pască nedospită (de Paști la evrei).

mau *adv. (fam.)* rău, prost, slab; **es geht ~** lucrurile merg foarte prost, anapoda, pe dos; **mir ist ~** mi-e rău, nu mă simt bine; **das ist ~** asta nu face nici două parale.

Mau, *-(g)en, f. (reg.)* mânecă; *(fig.)* **etwas auf die ~ binden** a minți; a pune bărbi.

Mauchen, *-s, -, n. (reg.) (dim.* de la M a u) mânecuță (de lână).

Mauder, *-s, -, m. (reg.)* motan, cotoi, pisoi.

maud(e)rig *adj. (reg.)* supărat, necăjit, rău dispus, trist.

maudern, *mauderte, gemaudert, vb. (h) intr.* a tânji, a fi trist, a suferi.

mäue(l)n, *mäu(el)te, gemäu(el)t (ich mäu(el)e), vb. (h) intr. (reg.)* a mesteca încet, a rumega; **die Kuh mäut** vaca rumegă.

mauen, *maute, gemaut, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a mieuna. **2.** a înfrunta, a sfida.

Mauer[1], *-n, f.* zid, perete; *(fig.)* sprijin, reazem; **blinde ~** zid orb; **die Chinesische ~** zidul chinezesc; **einsteinige ~** zid de o cărămidă (de grosimea unei cărămizi); **steinerne ~** zid de piatră; *(alpinism)* **in die ~ einsteigen** a escalada un perete; **eine ~ aufführen** a ridica un zid, un perete; **eine ~ niederreißen** a dărâma un zid; **an** (sau **in**) **der ~ befestigen** a fixa în zid, în perete; **die ~n der Stadt verlassen** a părăsi orașul; *(fig.)* **sie standen wie eine ~** stăteau ca un zid, nu se mișcau; *(fig.)* **die ~ des Schweigens durchbrechen** a vorbi, a rupe tăcerea.

Mauer[2], *-s, -, m. (reg.)* zidar; arhitect.

Mauer|abdeckung *-en, f. (constr.)* acoperire a zidului; acoperiș al zidului.

Mauer|absatz, *-es, -sätze, m. (constr.)* retragere a zidului, intrând al zidului.

Mauer|anker, *-s, -, m.* v. M a u e r b a n d.

Mauer|anschlag, *-(e)s, -schläge, m.* afiș, anunț lipit pe zid.

Mauer|an|strich, *-(e)s, -e, m.* vopsire, zugrăvire a pereților.

Mauer|anwurf, *-(e)s, -würfe, m. (constr.)* tencuială, tencuit, tencuire (a zidăriei).

Mauer|arbeit, *-en, f.* (muncă de) zidărie.

Mauer|assel, *-n, f. (entom.)* molia zidurilor *(Oniscus murarius).*

Mauer|aus|schlag, *-(e)s, -schläge, m.* igrasie.

Mauerband, *-(e)s, -bänder, n. (constr.)* ancoră de zid.

Mauerbank, *-bänke, f. (constr.)* **1.** cosoroabă. **2.** soclu evazat (la un perete).

Mauerbau, *-(e)s, m. sg.* construire a zidului.

Mauerbewurf, *-(e)s, m. sg.* tencuială.

Mauerbiene, *-n, f. (entom.)* albină de perete *(Megachile muraria).*

Mauerblümchen, *-s, -, n. (glumeț)* fată care n-a fost invitată la dans, care proptește pereții sălii de bal.

Mauerbogen, *-s, -bögen, m. (constr.)* arc de zidărie.

Mauerbrecher, *-s, -, m. (ist., mil.)* berbece (de spart ziduri).

Mauerbruch, *-(e)s, -brüche, m.* spărtură, breșă într-un zid.

Mäuerchen, *-s, -, n. dim.* de la M a u e r[1].

Mauerdach, *-(e)s, -dächer, n.* capitel de zid.

Mauerdamm, *-(e)s, -dämme, m.* zid parafoc.

Mauerdeckel, *-s, -, m.* v. M a u e r a b d e c k u n g.

Mauerdicke, *-n, f.* grosime a zidului.

Mauerdurchbruch, *-s, -brüche, m. (constr.)* străpungere de zid; spărtură în zid.

Mauerei *f. sg.* **1.** zidărie. **2.** meșteșug, profesie de zidar.

Mauer|eidechse, *-n, f. (zool.)* șopârlă de ziduri *(Lacerta viridis).*

Mauerfalke, *-n, -n, m. (zool.)* vinderel *(Falco tinnunculus).*

Mauerfall, *-(e)s, m. sg.* căderea, deschiderea Zidului Berlinului.

Mauerfalz, *-es, -e, m. (constr.)* falț în zid.

Mauerfeld, *-(e)s, -er, n.* suprafață de zid; panou de zid; bucată de zid, de perete.

mauerfest *adj.* tare ca un zid; *(fig.)* nemișcat, neclintit.

Mauerflucht, *-en, f. (arhit.)* aliniere a zidurilor; șir de ziduri.

Mauerfraß, *-es, m. sg.* (pete de) igrasie.

Mauerfries, *-es, -e, m. (arhit.)* friză a zidului.

Mauerfront, *-en, f. (arhit.)* front al zidului; parametru al zidului, fațadă a zidului.

Mauerfuge, *-n, f. (constr.)* rost de zidărie.

Mauerfuß, *-es, -füße, m. (arhit.)* picior, bază a(l) zidului.

Mauergänsefuß, *-es, -füße, m. (bot.)* frunză-de-potcă (*Chenopodium murale* L.).

Mauergewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă zidită.

Mauergips, *-es, -e, m.* ipsos de tencuială.

Mauergleiche, *-n, f.* nivelă (de zidar).

mauergrau *adj.* cenușiu, de culoarea zidului, a tencuielii.

Mauergrund, *-(e)s, -gründe, m.* fundație a zidului; fundație de zidărie.

Mauer|haken, *-s, -, m.* **1.** cârlig (de ancorare a zidului), scoabă. **2.** *(alpinism)* piron.

Mauer|hammer, *-s, -hämmer, m.* v. M a u r e r h a m m e r.

Mauer|isolator, *-s, -en, m. (electr.)* izolator de perete.

Mauerkamm, *-(e)s, -kämme, m. (constr.)* coamă, coroană a zidului.

Mauerkappe, *-n, f.* v. M a u e r a b d e c k u n g.

Mauerkasten, *-s, -kästen, m.* v. M a u e r s c h r a n k.

Mauerkelle, *-n, f.* v. M a u r e r k e l l e.

Mauerkitt, *-(e)s, -e, m.* tencuială, mortar.

Mauerklammer, *-n, f.* scoabă pentru ziduri.

Mauerkranz, *-es, -kränze, m.* brâu, centură de ziduri.

Mauerkreis, *-es, -e, m.* împrejmuire de zid.

Mauerkresse, *-n, f. (bot.)* păduchernită *(Lepidium ruderale).*

Mauerkreuzung, *-en, f.* încrucișare de ziduri.

Mauerkrone, *-n, f. (arhit.)* coronament al zidului.

Mauerlatte, *-n, f.* v. M a u e r b a n k **(1).**

Mauerlattich, *-(e)s, -e, m. (bot.)* tâlhărea, susai pădureț *(Lactuca muralis).*

Mauerläufer, *-s, -, m. (ornit.)* ghionoaie *(Tichodroma muralia* L.).

Mauerlehm, *-(e)s, -e, m.* lut de tencuit, de lipitură.

Mauerloch, *-(e)s, -löcher, n.* gaură, orificiu în zid.

Mauermantel, *-s, -mäntel, m.* v. M a u e r f r o n t.

Mauermeister, *-s, -, m.* v. M a u r e r m e i s t e r.

mauern, *mauerte, gemauert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a zidi. **II.** *intr.* **1.** *(la joc de cărți)* a juca acoperit, timid, fără să riște. **2.** *(sport)* a face zid; a se apăra cu tărie.

Mauernische, *-n, f.* nișă, firidă, intrând în perete.

Mauer|öffnung, *-en, f.* deschizătură, gol în zid (pentru fereastră sau ușă).

Mauerpfeffer, *-s, -, m. (bot.)* iarbă-de-șoaldină, șărpariță *(Sedum acre* L.).

Mauerpfeiler, *-s, -, m.* stâlp, contrafort al zidului.

Mauerpinsel, *-s, -, m.* bidinea.

Mauerpippau, *-(e)s, m. sg. (bot.)* gălbenuși *(Crepis murorum).*

Mauerpolier, *-s, -e, m.* v. M a u r e r p o l i e r.

Mauerputz, *-es, -e, m.* tencuială (de zidărie).

Mauer|ranke, *-n, f.* v. M a u e r s e n f.

Mauer|raute, *-n, f. (bot.)* **1.** feriguță, ruginiță *(Asplenium).* **2.** specie de plantă mică din familia *Caryophyllaceae (Paronychia capela).*

Mauer|rebe, *-n, f. (bot.)* viță de Canada *(Ampelopsis quinquefolia).*

mauer|recht *adj. (despre tencuială)* care leagă bine.

Mauer|rest, *-(e)s, -e, m.* rest, rămășiță de zid.

Mauer|ring, *-(e)s, -e, m.* **1.** inel de ziduri; zid circular. **2.** inel de sprijin.

Mauer|ritze, *-n, f.* fisură în zid.

Mauer|rosette, *-n, f. (constr.)* gaură pentru coșul sobei.

Mauersand, *-(e)s, -e, m. (constr.)* nisip pentru mortar.

Mauerschacht, *-(e)s, -schächte, m.* puț zidit; galerie de zidărie.

Mauerschaft, *-(e)s, -schäfte, m. (constr.)* pilastru; întregol (zidărie între două goluri din zid).

Mauerschicht, *-en, f. (constr.)* asiză; rând de zidărie.

Mauerschließe, *-n, f. (constr.)* **1.** scoabă, copcă a zidului. **2.** ancoră pentru ziduri.

Mauerschräge, *-n, f. (constr.)* pantă a zidului.

Mauerschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap în perete.

Mauerschutt, *-(e)s, m. sg.* moloz.

Mauerschütze, *-n, -n, m. (ist.)* militar de pază a Zidului Berlinului care a tras în fugari.

Mauerschwalbe, *-n, f.*, **Mauersegler**, *-s, -, m., (ornit.)* lăstun *(Cypsela apus).*

Mauersenf, *-(e)s, -e, m. (bot.)* muștar de ziduri *(Diplotaxis muralis).*

Mauersockel, *-s, -, m. (constr.)* soclu al zidului.

Mauersohle, *-n, f.* v. M a u e r f u ß.

Mauer|spalt, *-(e)s, -e, m.* crăpătură, fisură în zid.

Mauer|specht, *-(e)s, -e, m. (glumeț)* colecționar de fragmente din Zidul Berlinului.

Mauer|speise, *-n, f.* mortar de var.

Mauer|stärke, *-n, f.* **1.** grosime a zidului. **2.** rezistență a zidului.

Mauer|stein, *-(e) s, -e, m. (constr.)* cărămidă; bloc, piatră pentru zidărie; **holländischer** (sau **hartglasierter**) **~** cărămidă clincher.

Mauer|streifenfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* spinarea-lupului *(Althyrium filix-femina).*

Mauer|strebe, *-n, f. (constr.)* contrafort al zidului.

Mauerteer, *-(e)s, m. sg. (constr.)* gudron, catran pentru izolat zidurile.

Mauerträger, *-s, -, m. (constr.)* grindă de susținere a zidului.

Mauerung, *-en, f.* **1.** construcție, zidărie. **2.** zidire. **3.** *(mine)* sprijinire a pereților (prin zidire).

Mauerverband, *-(e)s, -bände, m. (constr.)* apareiaj, țesere, legare a cărămizilor; **englischer ~** apareiaj englez, legătură engleză; **gotischer** (sau **polnischer**) **~** legătură gotică

(sau poloneză), apareiaj gotic (sau polonez); **holländischer** ~ apareiaj olandez, legătură olandeză; **verworfener** ~ legătură dublă, apareiaj dublu.

Mauerverkleidung, *-en, f.* îmbrăcare, căptuşeală, placare a zidului, lambriu al zidului.

Mauerverputz, *-es, -e, m.* tencuială (de zidărie).

Mauervertiefung, *-en, f.* nişă, scobitură, intrând în zid.

Mauervor|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* proeminenţă în zid; ieşind.

Mauerwall, *-(e)s, -wälle, m.* meterez.

Mauerwerk, *-(e)s, n. sg.* **1.** zidărie, construcţie de cărămidă sau piatră; **aufgehendes** ~ zidărie deasupra nivelului solului; **gemischtes** ~ zidărie mixtă; ~ **aus Schichtsteinen** zidărie de asize de piatră. **2.** pereţi ai unei construcţii. **3.** lucrări de zidărie.

Mauerziegel, *-s, -, m.* cărămidă.

Mauerzinne, *-n, f. (arhit.)* crenel.

Mauke *f. sg. (reg.)* **1.** *(vet.)* ariceală (la cai). **2.** reumatism. **3.** terci, păsat. **4.** boală a viţei de vie, mană. **5.** ascunzătoare (pentru bani).

mauken, *maukte, gemaukt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a mânca lacom. **2.** a mânca pe furiş. **II.** *intr. (despre lut)* a se macera, a sta mai mult timp, a se face bun de lucrat.

maukig *adj. (vet.; despre cai)* aricit, cu ariceală.

Maul, *-(e)s, Mäuler, n.* **1.** *(la animale)* gură, bot, rât; **dem Pferde schäumt das** ~ calul face spume la gură; **einem geschenkten Gaul sieht** (sau **schaut**) **man nicht ins** ~ calul de dar nu se caută la dinţi. **2.** *(pop.; la om)* fleancă; **ein großes** ~ **haben** a avea gură mare, a fi palavragiu, obraznic, a exagera; **sie staunten mit offenen Mäulern** au rămas cu gurile căscate; **ein loses** ~ **haben** a fi slobod la gură; a fi rău de gură; **jm. das große** ~ **gönnen** a privi cu răbdare pe cineva cum se îndoapă; **die bösen Mäuler der Stadt** gurile rele ale oraşului; **ein schiefes** ~ **ziehen** sau **machen** sau **das** ~ **hängen lassen** a strâmba din nas, a se îmbufna, a lăsa buza-n jos; **ein süßes** ~ **machen** a face o mutră dulce, a se preface; **das** ~ **halten** a-şi ţine gura; a tăcea; **halt's** ~**!** tacă-ţi fleanca! ţine-ţi gura!; **das** ~ **aufreißen** (sau **vollnehmen**) a face pe grozavul, a face paradă, a se făli, a exagera; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **das** ~ **verbrennen** a se frige; a plăti scump pălăvrăgelile; **jm. das** ~ **stopfen** (sau **verbieten**) a închide, a astupa gura cuiva; a interzice cuiva să vorbească, a băga cuiva pumnul în gură; **jm. übers** ~ **fahren** a întrerupe pe cineva (într-un mod nepoliticos, grosolan); **das** ~ **nach etwas spitzen** a pofti la ceva; **ich konnte mir das** ~ **wischen** m-am lins pe bot; *(fig.)* **jm. Honig ums** ~ **schmieren** a căuta să convingă pe cineva prin linguşiri; a linguşi, a măguli pe cineva; **das** ~ **geht ihm bis an die Ohren** a fi cu gura la urechi, a râde, a rânji; **das** ~ **wässert ihm danach** îi lasă gura apă după aşa ceva; *(fig.)* **er hat ein ungewaschenes** ~ are o gură spurcată; **er tut das** ~ **nicht auf** tace chitic, mâlc, nici nu crâcneşte; **er hat das** ~ **auf dem rechten Fleck** sau **er ist nicht aufs** ~ **gefallen** e bun de gură, vorbeşte bine; **er hat das** ~ **voll heißer Erbsen gehabt** nu mai putea zice nimic; **der hält sein** ~ **keinen Augenblick still** vorbeşte ca o moară stricată, nu-i mai tace gura; **er ist im** ~ **der Leute** a ajuns în gura lumii; **jm. ums** ~ **gehen** sau **jm. nach dem** ~ **reden** a vorbi pe placul cuiva; **eine gebratene Taube fliegt keinem ins** ~ nu aştepta să-ţi pice mură în gură; **man muss das** ~ **nach der Tasche richten** întinde-te cât ţi-e plapuma. **3.** *(mai ales la pl.)* guri, persoane (de hrănit); **er hat zehn Mäuler zu ernähren** are zece guri de hrănit. **4.** *(zool.; reg.)* catâr. **5.** *(zool.)* melc spinos. **6.** *(tehn.)* gură, deschizătură; ~ **des Brechers** gura spărgătorului; ~ **der Zange** gura cleştelui.

Maul|affe, *-n, -n, m. (fam.)* gură-cască; ~**n feilhalten** (sau **feilhaben**) a căsca gura.

maul|affen, *maulaffte, gemaulafft, vb. (h) intr. (pop.)* a căsca gura, a se holba, a privi cu gura căscată.

Maul|afferei *f. sg. (fam.)* comportare de gură-cască.

Maul|aufreißer, *-s, -, m. (pop.)* lăudăros, fanfaron, palavragiu.

Maulbeerbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* dud, agud *(Morus)*; **schwarzer** ~ dud negru *(Morus nigra)*; **weißer** ~ dud alb *(Morus alba)*.

Maulbeere, *-n, f.* dudă, agudă.

Maulbeergewächse *pl. (bot.)* plante din familia moraceelor.

Maulbeerpflanzung, *-en, f.* plantaţie de duzi.

Maulbeer|spinner, *-s, -, m. (entom.)* fluture, vierme de mătase *(Bombyx mori)*.

Mäulchen, *-s, -, n. (dim.* de la Maul) **1.** guriţă; **ein** ~ **machen** a ţuguia buzele. **2.** sărutare, guriţă, pupic.

Mauldrescher, *-s, -, m. (pop.)* palavragiu, flecar, trăncănitor, moară stricată.

maulen, *maulte, gemault, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a mormăi, a bolborosi, a se bosumfla, a face mutre. **2.** a hali, a înfuleca.

Maulerei, *-en, f.* bosumflare, îmbufnare.

Maul|esel, *-s, -, m.* **1.** *(zool.)* catâr dintr-un armăsar şi o măgăriţă *(Equus mulus)*. **2.** *(pop.)* băutură dulce, răcoritoare.

Maul|eseltreiber, *-s, -, m.* persoană care mână catârii.

maulfaul *adj. (fam.)* taciturn, leneş la vorbă, tăcut; **sie ist nicht** ~ are răspunsuri prompte, nu e cu gura cusută.

Maulfäule, *-n, f. (vet.)* febră aftoasă.

maulfromm *adj.* ipocrit, făţarnic.

Maulfreund, *-(e)s, -e, m.,* ~**in**, *-nen, f. (fam.)* prieten(ă) fals(ă), prefăcut(ă), prieten(ă) doar cu gura.

Maulfreundschaft, *-en, f.* prietenie falsă, prietenie din gură.

Maulfüßer *pl. (zool.)* stomatopod *(Stomatopoda)*.

Maulgatter, *-s, -, m.* zăbală, zăbăluţă (la cai).

Maulhänger, *-s, -, m.,* ~**in**, *-nen, f. (pop.)* persoană bosumflată, îmbufnată, care face mutre.

maulhängerisch *adj. (pop.)* îmbufnat, bosumflat, ţâfnos.

Maulheld, *-en, -en, m. (pop.)* fanfaron, lăudăros.

Maulheldentum, *-(e)s, n. sg. (pop.)* fanfaronadă, pălăvrăgeală, lăudăroşenie.

Maulhobel, *-s, -, m. (glumeţ)* muzicuţă, meliţă.

maulig *adj. (pop.)* guraliv.

Maulkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gândac din familia *Anthribidae*.

Maulkeil, *-(e)s, -e m. (vet.)* căluş.

Maulknebel, *-s, -, m.* **1.** v. Maulgatter. **2.** *(tehn.)* cleşte.

Maulkorb, *-(e)s, -körbe, m.* botniţă; **dem Hunde einen** ~ **anlegen** a pune botniţă câinelui.

Maulkorbgesetz, *-(e)s, -e, n.* lege care interzice exprimarea liberă a părerilor.

Maulkorbzwang, *-(e)s, m. sg.* obligaţia de a pune câinilor botniţă.

Maulmache, *-n, f. (fam.)* pălăvrăgeală, trăncăneală, flecăreală, vorbă lungă.

Maulmacher, *-s, -, m.,* ~**in**, *-nen, f. (fam.)* palavragiu(-gioaică), flecar(ă).

Maul|orgel, *-n, f. (fam.)* muzicuţă, armonică de gură.

Maulredner, *-s, -, m.,* ~**in**, *-nen, f. (fam.)* linguşitor(-oare).

Maulschelle, *-n, f.* palmă (peste gură), scatoalcă.

maulschellen, *maulschellte, gemaulschellt,* **maulschellieren**, *maulschellierte, maulschelliert, vb. (h) tr. (fam.)* a pălmui, a cârpi (pe cineva); a trage cuiva o palmă peste bot.

Maulschlüssel, *-s, -, m. (tehn.)* cheie cu fălci mobile; *(auto.)* cheie fixă.

Maulseuche, **Maul- und Klauenseuche**, *-n, f. (vet.)* febră aftoasă.

Maul|sperre *f. sg. (med.)* spasm al gurii, înţepenire (sau strâmbare) a gurii.

Maul|spitzen, *-s, n. sg. (fam.)* mofturi, fasoane, nazuri, mutre; **da hilft kein** ~, **da muss gepfiffen sein** aici nu merge cu mofturi, aici trebuie să te apuci de treabă.

Maultasche, *-n, f.* **1.** v. Maulschelle. **2.** *(reg., cul.)* colţunaş.

Maultier, *-(e)s, -e, n.* catâr dintr-un măgar şi o iapă.

Maultierpfad, *-(e)s, -e, m.* potecă pentru catâri.

Maultiertreiber, *-s, -, m.* v. Mauleseltreiber.

maultot *adj. (fam.)* redus la tăcere, amuţit.

Maultrommel, *-n, f. (muz.)* drâmbă, drâng.

Maulvoll, *-s, n. sg. (pop., înv.)* îmbucătură, gură.

Maulweite, *-n, f. (tehn.)* deschidere a cheii.

Maulwerk, *-(e)s, n. sg. (fam.)* dar de a vorbi; *(fig.)* gură; **er hat ein gutes** ~ e bun de gură; are o gură... să-i trăiască; **er führt ein großes** ~ pălăvrăgeşte.

Maulwurf, *-(e)s, -würfe, m. (zool.)* cârtiţă, sobol *(Talpa europaea)*.

Maulwurfdrain [-drẽ: şi -drɛːn], *-s, -s, n.* sau *m. (tehn.)* dren-cârtiţă.

Maulwurfdraingerät, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* dispozitiv pentru săpat drenuri-cârtiţă.

Maulwurfs|arbeit, *-en, f. (fig.)* activitate ascunsă, subversivă.

Maulwurfsfalle, *-n, f.* cursă pentru cârtiţe.

Maulwurfsfang, *-(e)s, -fänge, m.* vânătoare de cârtiţe.

Maulwurfsfänger, *-s, -, m.* vânător de cârtiţe.

Maulwurfsfell, *-(e)s, -e, n.* blană de cârtiţă.

Maulwurfsgrille, *-n, f. (entom.)* coropişniţă, coana-chifteriţa *(Gryllotalpa vulgaris)*.

Maulwurfshaufen, **Maulwurfshügel**, *-s, -, m.* muşuroi de cârtiţă.

maunzen, *maunzte, gemaunzt (du, er maunzt) vb. (h) intr. (fam.)* a scânci, a scheuna, a schelălăi, a geme, a miorlăi, a mieuna.

Maure, *-n, -n, m.* maur.

Maurer, *-s, -, m.* **1.** zidar. **2.** *(reg.)* maistru zidar, constructor. **3.** *(rar)* (franc)mason. **4.** *(ornit.)* pasăre-zidar (care îşi face cuibul din pământ).

Maurer|arbeit, *-en, f.* (lucrare de) zidărie.

Maurerbrigade, *-n, f.* brigadă, echipă de zidari.

Maurerbrigadier [-die:], *-s, -e, m.* brigadier-zidar.

Maurerbursche, *-n, -n, m.* ucenic de zidar.

Maurerei, *-en, f.* **1.** *sg.* meserie de zidar. **2.** zidărie. **3.** *(rar)* (franc)masonerie.

Maurergesell(e), *-(e)n, -(e)n, m.* calfă de zidar.

Maurer|hammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de zidar.

Maurer|handwerk, *-(e)s, n. sg.* meserie de zidar, zidărie.

maurerisch *adj. presc.* de la freimaurerisch.

Maurerkelle, *-n, f.* mistrie.

Maurerlehrling, *-s, -e, m.* ucenic de zidar.

Maurermeister, *-s, -, m.* maistru zidar.

Maurerpfanne, *-n, f.* cancioc (de zidar).

Maurerpinsel, *-s, -, m.* bidinea.

Maurerpolier, *-s, -e, m.* şef de echipă de zidari.

Maurerwaage, *-n, f.* nivelă de zidar, poloboc.

Maurerweißpinsel, *-s, -, m.* bidinea pentru spoit.

Maurerwerkzeug, *-(e)s, -e, n.* unealtă, unelte de zidar.

Maurerwettbewerb, *-(e)s, -e, m.* întrecere între zidari.

Maurerzunft, *-zünfte, f.* breaslă a zidarilor.

Mauretanier [-nie], *-s, -, m.,* ~**in**, *-nen, f.* mauritan(ă), locuitor(-oare) din Mauritania.

mauretanisch *adj.* mauritan; de, din Mauritania.

Maurin, *-nen, f.* maură.

maurisch *adj.* maur, privitor la mauri; ~**er Stil** stil maur.

Maus, *Mäuse, f.* **1.** *(zool.)* şoarece *(Mus musculus)*; **flink wie eine** ~ sprinten, vioi ca un şoarece; *(fig.)* **mit Mann und** ~ cu toţii, cu totul, de-a valma; **sie spielt mit ihm, wie eine Katze mit der** ~ ea se joacă cu el ca pisica cu şoarecele; **wenn die Katze fort ist, tanzen die Mäuse** când pisica nu-i acasă joacă şoarecii pe masă; *(fig.)* **mit Speck fängt man die Mäuse** cu ofertă bună poţi obţine orice; *(fam.)* **er hat Mäuse im Kopf** are gărgăuni, are sticleţi în cap; **er sieht weiße Mäuse** e ameţit, afumat, cherchelit; **sie ist eine kleine graue** ~ e foarte modestă; *(fig.)* **das ist den Mäusen gepfiffen** aceasta e risipă zadarnică; *(în expr.)* **wenn die** ~ **satt** (sau **voll**) **ist, schmeckt das Mehl bitter** când eşti sătul nu-ţi mai place nimic; **davon beißt die** ~ **keinen Faden ab** aşa este, aşa rămâne; e stabilit o dată pentru totdeauna. **2.** *(fam.; alintător, despre o femeie, o fetiţă)* puiculiţă, şoricel; **meine süße** ~ şoricelul meu, scumpa mea. **3.** *(fam.)* poliţist (de circulaţie); **eine weiße** ~ **steht dort** acolo stă un poliţist (de circulaţie în uniformă albă). **4.** *pl. (fam.)* bani; **er hat dicke Mäuse** are punga plină; **seine Mäuse zählen** a-şi număra gologanii. **5.** *(anat.)* eminenţă tenară. **6.** aluniţă cu păr. **7.** *(inform.)* maus; **mit der** ~ **etwas anklicken** a clica pe ceva cu mausul. **8.** *(reg., cul.)* fel de prăjitură; **gebackene Mäuse** şoricei.

Maus|art, *-en, f.* specie de şoareci.

Mausbenutzung *f. sg. (inform.)* folosire a mausului.

Mausbewegung, *-en, f. (inform.)* deplasare a mausului.

Mauschel, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* nume dat evreilor. **2.** *(argou)* jude, judecător.

Mauschelei, *-n, f.* **1.** *sg. (fam.)* vorbire în jargon evreiesc. **2.** afacere dubioasă, gheşeft.

mauscheln, *mauschelte, gemauschelt (ich mausch(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a vorbi în jargon evreiesc (şi cu gesturi multe); a vorbi limba idiş. **2.** a face afaceri dubioase. **3.** *(fam.)* a trişa (la cărţi).

Mauscheln, *-s, n. sg.* **1.** joc de noroc (la cărţi). **2.** trişare.

Mäus|chen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Maus) șoricel; **da möcht' ich ein ~ sein** aș vrea să privesc și să ascult nevăzut (de nimeni); **still wie ein ~** tăcut ca un șoricel, ca peștele; *(fam.; alintător)* **mein kleines ~!** șoricelul meu! puicuța mea! **2.** *(anat., pop.)* os al cotului.
mäus|chen|still I. *adj.* care stă pitit sau tace chitic. **II.** *adv.* chitic, tăcut de tot; **sich ~ verhalten** a tăcea chitic; **es wurde ~** s-a făcut liniște de se auzea musca.
Maus|cursor [-kə:sə], *-s, -s, m. (inform.)* cursorul mausului.
mäuse|artig *adj. (zool.)* care seamănă cu un șoarece, de tipul unui șoarece.
Mäusebussard, *-s, -e, m. (ornit.)* șoricar *(Buteo buteo).*
Mäusedarm, *-(e)s, -därme, m. (bot.)* rocoină *(Stellaria media).*
Mäusedorn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ghimpe *(Ruscus aculeatus* L.).
Mäusedreck, *-(e)s, m. sg.* murdărie, excremente de șoarece; *(fig., fam.)* lucru de nimic, fleac, rahat.
mausefalb *adj.* cenușiu ca un șoarece, sur.
Mäusefalke, *-n, -n, m.* v. Mäusebussard.
Mausefalle, Mäusefalle, *-n, f.* cursă, capcană de șoareci.
Mäusefang, *-(e)s, -fänge, m.* v. Mäusejagd.
Mäusefraß, *-es, -e, m.* rozătură de șoarece.
Mäusegerste, *-n, f. (bot.)* orzu-șoarecilor *(Hordeum murinum* L.).
Mäusegift, *-(e)s, -e, m.* otravă pentru șoareci, șoricioaică.
Mäuse|habicht, *-s, -e, n.* v. Mäusebussard.
Mausholz, *-es, -hölzer, n. (bot.)* **1.** caprifoi *(Lonicera xylosteum* L.). **2.** lăsnicior *(Solanum dulcamara* L.).
Mäusejagd, *-en, f.* vânătoare de șoareci.
Mausekätzchen, *-s, -, n. (fam., alintător)* pisicuță, puicuță, iubită.
Mäusekatze, *-n, f. (reg.)* pisică care prinde șoareci.
Mäusekino, *-s, -s, n. (fam.)* **1.** televizor foarte mic. **2.** *(auto.)* indicator de bord.
Mäuseklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoi de miriște *(Trifolium arvense* L.).
Mäusel, *-s, -, n.* v. Mäuschen.
mäuseln, *mäuselte, gemäuselt (ich mäus(e)le), vb. (h) intr.* a chițc(ă)i, a imita chiț(c)ăitul șoarecilor.
Mäuseloch, Mauseloch, *-(e)s, -löcher, n.* gaură de șoarece; **er möchte vor Angst in ein ~ kriechen** de frică s-ar vârî într-o gaură de șoarece.
Mäusemelken, *-s, n. sg. (fam.; în expr.)* **es ist zum ~** e o situație disperată, nu știi ce să mai faci.
mausen, *mauste, gemaust (du, er maust) vb. (h)* **I.** *tr. (fam.)* a șterpeli, a fura, a ciordi. **II.** *intr.* a prinde șoareci.
Mausen, *-s, n. sg.* **1.** vânătoare, prindere de șoareci; **die Katze lässt das ~ nicht** ce naște din pisică șoareci mănâncă, năravul din fire n-are lecuire. **2.** furtișag, ciordeală, șterpeleală.
Mäuse|nest, *-(e)s, -er, n.* cuib de șoareci; *(fam., fig.)* **~er im Kopfe haben** a avea gărgăuni în cap.
Mäuse|öhrchen, *-s, -, n. (bot.)* nu-mă-uita *(Myosotis silvatica).*
Mäuseplage, *-n, f.* plagă, invazie de șoareci.
Mauser[1], *-s, -, m.,* **1.** v. Mäusebussard. **2.** *(fig.)* hoțoman, pungaș; persoană care șterpelește; ciordilă. **3.** *(elv.)* vânător de șoareci, persoană care prinde șoareci de câmpie.
Mauser[2], *-, f. (mil.)* armă, pistol (sistem) Mauser.
Mauser[3] *f. sg.* năpârlire la păsări; perioada, epoca năpârlitului; **in der ~ sein** a năpârli.
Mauserei, *-en, f. (fam.)* furtișag, hoțomănie, șterpeleală, pungășie.
Mausergewehr, *-(e)s, -e, n. (mil.)* armă (sistem) Mauser.
Mäuserich, *-s, -e, m. (zool.)* șoarece mascul.
mauserig *adj. (elv.)* supărăcios, ursuz; necăjit, supărat.
mausern, *mauserte, gemausert, vb. (h) refl.* **1.** și *intr. (despre animale și păsări)* a năpârli. **2.** *(fig.)* a se schimba, a se dezvolta (din punct de vedere fizic); **er mauserte sich** s-a pus pe picioare, s-a dezvoltat în bine. **3.** *(fig.)* a-și schimba părerile, convingerile.
Mausern, *-s, n. sg.* năpârlire.
Mauserpistole, *-n, f.* pistol (sistem) Mauser.
Mauserung *f. sg.* **1.** năpârlire. **2.** *(fig.)* transformare, schimbare, dezvoltare (în bine).
Mauserungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de năpârlire.
Mauserzeit, *-en, f.* v. Mauser[3].
Mäuseschierling, *-s, -e, m. (bot.)* cucută *(Conium maculatum* L.).
Mäuseschwanz, *-es, -schwänze, m.*, **Mäuseschwänzchen**, *-s, -, n. (dim.* de la Mäuseschwanz) **1.** codiță de șoarece; *(fam., fig.)* coadă de păr foarte subțire. **2.** *(bot.)* porumbei *(Muscari botryoides).* **3.** *(bot.)* codițucă *(Myosurus minimus).*
mäuse|still *adj.* v. mäuschenstill.
mausetot *adj. (fam.)* mort de-a binelea; **er war ~** era mort de-a binelea; **~ schlagen** a omorî în bătăi.
Mäusevogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* pasăre africană din familia *Coliidae.*
Mäusewicke, *-n, f. (bot.)* o specie de coroniște *(Coronilla).*
Mausezahn, Mäusezahn, *-(e)s, -zähne, m.*, **Mausezähnchen, Mäusezähnchen**, *-s, -, n.* dințișor, dinte (la o dantelă).
Mausezeit, *-en, f.* v. Mauser[3].
Mäusezwiebel, *-n, f. (bot.)* ceapă-de-mare *(Urainea maritima).*
mausfarben, mausfarbig, mausgrau *adj.* de culoare cenușie (ca a șoarecelui), sur.
Mäusgeschwindigkeit, *-en, f. (inform.)* viteză a mausului.
mausig *adj. (fig.; în expr.)* **sich ~ machen** a face pe grozavul, a fi îndrăzneț, fudul, a se obrăznici.
Mausing, *-en, f. (mar., înv.)* boțore a unui cârlig.
Mausklick, *-s,- s, m. (inform.)* clic cu mausul.
Mäuslein, *-s, -, n.* v. Mäuschen.
Mausloch, *- (e)s, -löcher, n.* v. Mauseloch.
Maus|ohr, *-(e)s, -en, n. (zool.)* liliac *(Myotis myotis).*
Maus|öhrchen, Maus|öhrlein, *-s, -, n. (bot.)* **1.** v. Mauseöhrchen. **2.** vulturică, urechea-șoarecelui, iarba-ieretei *(Hieracium pilosella).* **3.** talpa-mâței, parpian *(Antennarai dioica).* **4.** mâțișor, salată-de-câmp *(Ficaria ranunculoides).* **5.** clopoței *(Campanula rapunculus).* **6.** coada-șoricelului *(Achillea millefolium).*
Mausole|um [-'le:ʊm], *-s, -leen* [-le:ən], *n.* mausoleu.
Mauspad [-pɛd], *-s, -s, n. (inform.)* pad pentru maus.
Maus|taste, *-n, f. (inform.)* tastă de pe maus.
Maus|treiber, *-s, -, m. (inform.)* driver de maus.
Mauszeiger, *-s, -, m. (inform.)* prompter al mausului.
Maut, *-en, f.* **1.** *(înv.; azi reg.)* vamă; podărit, taxă de trecere (percepută la o barieră, un tunel, o autostradă sau un pod). **2.** oficiu vamal, birou vamal.
Maut|amt, *-(e)s, -ämter, n. (reg.)* oficiu vamal, birou vamal.
mautbar *adj.* supus vămuirii.
Mautbe|amte, *-n, -n (ein Mautbeamter),* **Maut|ein|nehmer**, *-s, -, m. (reg.)* încasator vamal; vameș.
mautfrei *adj. (reg.)* scutit de vamă, taxă.
Mautfrei|heit, *-en, f. (reg.)* scutire de vamă.
Mautgebühr, *-en, f. (reg.)* taxă vamală; taxă de barieră; taxă de autostradă.
Mautgefälle, *-s, -, n. (reg.)* venit vamal; venit din taxă de barieră.
Maut|haus, *-es, -häuser, n. (reg.)* v. Mautamt.
Mautlinie [-nīə], *-n, f. (reg.)* linie vamală.
Mautner, *-s, -, m. (reg.)* v. Mautbeamte.
mautpflichtig *adj.* v. mautbar.
Mautschein, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** chitanță de plată a accizului. **2.** chitanță de vămuire, bilet de vamă.
Mautschranke, *-n, f.* barieră (la intrarea într-o comună urbană).
Maut|stelle, *-n, f. (austr.)* punct vamal; punct de taxare.
Maut|straße, *-n, f. (austr.)* drum, șosea cu taxă.
mauve [mo:v] *adj. invar.* mov, violet, liliachiu.
Mauvein [move'i:n], *-s, n. sg. (chim.)* moveină.
mauzen, *mauzte, gemauzt (du, er mauzt) vb. (h) intr.* **1.** a mieuna, a miorlăi. **2.** a scânci, a scheuna, a geme.
Mavometer [-vo-], *-s, -, n. presc.* de la Milliamperevoltmeter miliampervoltmetru.
m.a.W. *presc.* de la mit anderen Worten cu alte cuvinte, altfel spus.
Max, *-es, -e, m. (fam., cul.; în expr.)* **strammer ~** ochiuri cu șuncă și pâine.
Maxe, *-n, -n, m. (fam.)* tip, individ.
Maxikleid, *-es, -er, n.* rochie maxi.
Maxilla, *-xillae* [-le], **Maxille**, *-n, f.* maxilar inferior.
maximal *adj.* maximal, maxim; *(fig., fam.)* formidabil.
Maximal|arbeits|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de lucru maximală.
Maximal|aus|schalter, *-s, -, m. (electr.)* întrerupător de maxim.
Maximalbelastung *f. sg. (tehn.)* solicitare maximă.
Maximalbe|stand, *-(e)s, -stände, m. (ec.)* stoc maximal.
Maximalbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă maximă.
Maximaldosis, *-dosen, f. (med.)* doză maximă.
Maximaldruck, *-(e)s, m. sg. (term.)* presiune maximă.
Maximalforderung, *-en, f.* revendicare maximă.
Maximalgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză maximă.
Maximalgewicht, *-(e) s, -e, n.* greutate maximă.
Maximalgrenze, *-n, f.* limită maximă.
Maximalhöhe, *-n, f.* înălțime maximă.
maximalisieren, *maximalisierte, maximalisiert, vb. (h) tr.* v. maximieren.
Maximalist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.)* maximalist(ă), leninist(ă).
Maximal|leistung, *-en, f.* putere maximă; realizare maximă.
Maximalplansoll, *-s, -s, n. (ec.)* sarcină de plan maximă.
Maximalpreis, *-es, -e, m.* preț maximal.
Maximalprofit, *-(e)s, -e, m.* profit maxim.
Maximalprogramm, *-(e)s, -e, n.* program maximal.
Maximalschranke, *-n, f.* limită maximă.
Maximal|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** efectiv maxim. **2.** contingentul cel mai mare. **3.** poziție maximă, valoare maximă.
Maximal|strafe *f. sg. (jur.)* pedeapsă maximă.
Maximaltarif, *-s, -e, m.* tarif maximal.
Maximalwert, *-(e)s, -e, m.* valoare maximă; preț maximal.
Maxime, *-n, f.* maximă, precept, principiu, sentință.
maximieren, *maximierte, maximiert, vb. (h) tr.* a urca până la limita extremă, a ridica, a mări la maximum, a maximiza.
Maximum, *-s, Maxima, n.* **1.** maximum; sumă, valoare maximă; **aufs ~ steigen** a se ridica la maximum. **2.** *(mat.)* maxim, valoare extremă superioară. **3.** *(met.)* maxim; zonă de presiune maximă; **das barometrische ~** maximul barometric.
MaximumMinimumThermometer, *-s, -, n. (fiz.)* termometru de maxim și minim.
Mayonnaise [majo'nɛ:zə] (și **Majonäse**), *-n, f.* maioneză.
Mazama|hirsch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* cerb (roșu) de Mazama (din America ecuatorială) *(Mazama rufa).*
Mazda|ismus [maz- și mas-], *-, m. sg.* mazdaism, religia vechilor perși.
Mazedonier, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* macedonean(ă).
mazedonisch *adj.* macedonean.
Mazedorumäne, *-n, -n, m.* macedoromân.
Mäzen, *-s, -e, m.* mecena; *(fig.)* protector darnic.
Mäzenatentum, *-s, n. sg.* mecenat.
mäzenatisch *adj.* ca un mecena.
Mazeration, *-en, f. (chim.)* macerare.
mazerieren, *mazerierte, mazeriert, vb. (h) tr. (chim.)* a macera, a pune la macerat.
Mazis, *-, m. sg.*, **Mazisblüte**, *-n, f. (bot.)* nucșoară *(Myristica fragrans).*
Mazurka, *-s, f.* v. Masurka.
Mazze(s), *-(s), -zen, n. (austr.)* v. Matze.
mb *presc.* de la millibar milibar.
mbH *presc.* de la mit beschränkter Haftpflicht cu răspundere limitată.
md. *presc.* de la mitteldeutsch german mediu, de mijloc.
Md. (și **Mrd**) *presc.* de la Milliarde(n) miliard.
mdal. *presc.* de la mundartlich dialectal.

MdB *presc.* de la Mitglied des Bundestages membru al Bundestagului, deputat în Bundestag.

MdL *presc.* de la Mitglied des Landtages membru al dietei landului, deputat în parlamentul landului.

MDR *presc.* de la Mitteldeutscher Rundfunk radiodifuziune medio-germană.

m.E. *presc.* de la meines Erachtens după părerea mea.

Mechanik, *-en, f.* **1.** *sg.* mecanică; **angewandte** ~ mecanică aplicată. **2.** mecanism; **eine komplizierte** ~ un mecanism complicat. **3.** *(fig.)* caracter mecanic.

Mechaniker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* mecanic(ă).

Mechanikus, -, *-ker, m. (înv.)* persoană care meștereşte.

Mechanisator, *-s, -toren, m. (agr.)* mecanizator.

mechanisch *adj.* și *adv. (tehn.)* mecanic; mecanizat; în mod mecanic; **eine ~e Handlung** o acțiune mecanică; **etwas ~ aufsagen** a spune ceva în mod mecanic, fără să gândească.

mechanisieren, *mechanisierte, mechanisiert, vb. (h) tr.* a mecaniza.

mechanisiert I. *part. trec.* de la mechanisieren. **II.** *adj.* mecanizat; **eine ~e Einheit** o unitate mecanizată.

Mechanisierung, *-en, f.* mecanizare; ~ **der Landwirtschaft** mecanizarea agriculturii.

Mechanismus, -, *-men, m.* (și *fig.*) mecanism; **einen ~ in ein Gerät einbauen** a introduce un mecanism într-un aparat; *(fig.)* **der ~ der Bürokratie** mecanismul birocrației.

Mechanist, *-en, -en, m.*, ~**in**, *-nen, f. (fil.)* adept(ă) a(l) concepției mecaniciste despre lume.

mechanistisch *adj. (fil.)* mecanicist; **~e Weltanschauung** concepție mecanicistă asupra lumii.

Mechanotherapie *f. sg.* mecanoterapie.

meck *interj. (redă behăitul caprelor)* bee.

Meckerlecke, *-n, f.* rubrică de critică pentru cititori (în ziare, reviste etc.).

Meckerei, *-en, f.* cârtire, cicălire.

Meckerer, *-s, -*, **Meckerfritze**, *-n, -n, m. (fam.)* cârtitor, cusurgiu, cârcotaș.

Meckerliese, *-n, f.* v. Meckerziege.

meckern, *meckerte, gemeckert, vb. (h) intr.* **1.** *(despre capre)* a behăi. **2.** *(fam., peior.; despre oameni)* a behăi; a vorbi, a râde, a cânta (tremurat). **3.** *(fam.)* a cârti, a critica, a cicăli; **er hat immer etwas zu** ~ veșnic cârtește.

Meckerlstimme, *-n, f. (med.)* egofonie.

Meckerziege, *-n, f. (fam.)* **1.** femeie care critică, cârtește (mereu). **2.** femeie care râde mult și enervant.

Medaille [me'daljə], *-n, f.* medalie; *(fig.)* **die Kehrseite der** ~ reversul medaliei; **mit einer ~ auszeichnen** a decora cu o medalie.

Medaillengewinner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* (sportiv, sportivă) medaliat(ă).

Medaillensammler, *-s, -, m.* colecționar de medalii.

Medaillen|spiegel, *-s, -, m.* tabel al sportivilor medaliați.

Medaillen|stecher, *-s, -*, **Medailleur** [medal'jøːɐ], *-s, -e, m.* gravor de medalii.

medaillieren [medal'jiː-], *medaillierte, medailliert, vb. (h) tr.* a decora cu o medalie.

Medaillon [medal'jɔ̃ː], *-s, -s, n.* (și *cul.*) medalion.

Media[1], *Mediä* (și *Medien* [-dīən]), *f. (fon.)* consoană ocluzivă sonoră (b, d, g).

Media[2] *pl.* de la Medium (v. și Medien).

Media|abteilung, *-en, f.* secție de publicitate prin mass-media.

Mediaforschung, *-en, f.* cercetare privind mass-media.

medial *adj.* **1.** medial; de mijloc. **2.** *(despre formatul hârtiei)* median. **3.** *(gram.; despre verbele grecești)* mediu, cu formă pasivă și sens activ. **4.** *(în parapsihologie)* cu însușiri de mediu.

median *adj.* median; *(anat.)* așezat la mijloc; **~e Linie** linie mediană.

Mediane, *-n, f. (mat.)* mediană.

Median|ebene, *-n, f. (anat.)* plan median, plan antero-posterior.

Medianformat, *-(e)s, -e, n.*, **Mediangröße**, *-n, f. (tipogr.)* format median (format de coală aproximativ 48 la 64 cm).

Medianlaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* sunet median.

Medianlinie [-nīə], *-n, f. (anat.)* linia mediană, de simetrie a corpului omenesc.

Medianschnitt, *-(e)s, -e, m. (anat.)* secțiune mediană (de-a lungul corpului).

Mediante, *-n, f. (muz.)* mediantă, terță a primei trepte a gamei.

Medianwert, *-(e)s, -e, m.* valoare medie.

Mediastinum, *-s, n. sg. (anat.)* mediastin.

mediat *adj.* mediat, indirect; *(ist.)* supus indirect împăratului.

Mediateur [-'tøːɐ], *-s, -e, m.* v. Mediator.

Mediation, *-en, f.* mediere; mijlocire.

mediatisieren, *mediatisierte, mediatisiert, vb. (h) tr. (ist.)* a anexa, a încorpora (un teritoriu); a lipsi (un teritoriu) de suveranitatea împăratului.

Mediatisierung, *-en, f. (ist.)* încorporare, anexare (a unui teritoriu).

Mediator, *-s, -toren, m.* mediator, mijlocitor.

mediatorisch *adj.* ca mediator, de mijlocitor.

mediäval [mediɛ'vaːl] *adj.* medieval.

Mediävist [-vɪst], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* medievist(ă).

Mediävistik *f. sg.* medievistică.

Medien [-dīən] *pl.* **1.** mass-media, mijloace de difuzare în masă. **2.** *pl.* de la Medium.

Medien|abteilung, *-en, f. (com.)* secție, serviciu de reclamă (prin mijloacele de difuzare în masă).

Mediendidaktik *f. sg. (pedag.)* didactică bazată pe mijloacele de comunicare în masă.

Medien|er|eignis, *-ses, -se, n.* eveniment extraordinar difuzat prin mass-media.

Medien|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes mediatic.

Medienfachmann, *-(e)s, -leute, m.* specialist în reclamă (prin mijloacele de difuzare în masă).

Medienlandschaft *f. sg.* totalitatea mass-mediilor.

Medienriese, *-n, -n, m. (fam.)* întreprindere mare în domeniul mass-mediilor.

Medienrummel, *-s, -, m.* zarvă în mass-media în jurul unui caz.

Medienschelte *f. sg.* critică publică la adresa mass-mediilor.

medien|spezifisch *adj.* și *adv.* conform cu specificul mijloacelor folosite.

Medienverbund, *-(e)s, -e, m.* combinare de mijloace (didactice sau de reclamă și agitație).

medienwirksam *adj.* cu deosebit efect în mass-media.

medi|ieren, *mediierte, mediiert, vb. (h) tr. (înv.)* **1.** a împărți (la mijloc). **2.** a media, a mijloci.

Medikament, *-(e)s, -e, n.* medicament, doctorie.

medikamenten|abhängig *adj.* dependent de medicamente.

Medikamentenmissbrauch, *-(e)s, m. sg.* abuz de medicamente.

Medikamentenschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap cu medicamente.

medikamentös *adj.* medicamentos, cu medicamente; **~e Behandlung** tratament cu medicamente.

Medikaster, *-s, -, m. (peior.)* medic prost, vraci, șarlatan.

Medikation, *-en, f.* medicație, tratament cu medicamente.

Medikus, -, *-dizi* (și *-se*), *m. (fam.)* medic.

Medio, *-(s), -s, m. (fin.)* mijlocul lunii, 15 ale lunii.

medio *adv. (com.)* în mijloc, la mijloc; ~ **August** la mijlocul lui August.

Mediogarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fir de bumbac ușor răsucit.

mediöker *adj.* mediocru; **eine mediokre Leistung** o realizare mediocră.

Mediokrität, *-en, f.* mediocritate.

Medioversorgung, *-en, f. (com.)* aprovizionare la mijlocul lunii, în ziua de 15 ale lunii.

Mediowechsel, *-s, -, m. (com.)* poliță cu scadență la mijlocul lunii.

Medisance [meːdi'zãːs(ə)], *-n, f.* defăimare, clevetire, bârfeală, calomnie.

medisant *adj.* clevetitor, bârfitor, defăimător, calomniator.

medisieren, *medisierte, medisiert, vb. (h) tr.* a vorbi de rău, a cleveti, a defăima, a calomnia.

Meditation, *-en, f.* meditare.

meditativ *adj.* meditativ, gânditor.

mediterran *adj.* mediteranean.

Mediterranflora *f. sg.* floră mediteraneană.

meditieren, *meditierte, meditiert, vb. (h) intr.* a medita, a cugeta.

medium *adj.* **1.** *(cul.)* mediu, fript pe jumătate. **2.** *(despre haine)* de mărime mijlocie.

Medium, *-s, -dien* [-dīən] (și **Media**), *n.* **1.** mediu; element intermediar; mijloc; **Rundfunk, Film und Fernsehen als Medien der Massenkommunikation** radioul, cinematograful și televiziunea ca mijloace de comunicare în masă. **2.** *(fiz., chim.)* mediu (înconjurător). **3.** *(gram.)* formă, diateză medială. **4.** *(med., psih.* și *parapsihologie)* mediu, subiect de experimentare; mediu spiritist. **5.** *(inform.)* mediu; **ein ~ zum Aufbewahren von Informationen** mediu de stocare a informațiilor.

Mediumismus, -, *m. sg.* spiritism.

Medizin, *-en, f.* **1.** *sg.* medicină; **angewandte** ~ medicină aplicată. **2.** medicament, leac.

Medizinal|assistent, *-en, -en, m.* medic stagiar.

Medizinalbe|amte, *-n, -n (ein Medizinalbeamter), m.*, **-beamtin**, *-nen, f.* funcționar(ă) sanitar(ă).

Medizinalgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate farmaceutică.

Medizinalkollegium, *-s, -gien* [-gīən], *n.* consiliu medical.

Medizinalkraut, *-(e)s, -kräuter, n.* **Medizinalpflanze**, *-n, f. (mai ales la pl.)* plantă medicinală, plantă de leac.

Medizinalpolizei *f. sg.* poliție sanitară.

Medizinalrat, *-(e)s, -räte, m.*, **-rätin**, *-nen, f.* **1.** membru(ă) în consiliul sanitar. **2.** consilier medical (medic în serviciul de stat).

Medizinalverwaltung, *-en, f.* administrație sanitară, autorități sanitare.

Medizinalwein, *-(e)s, -e, m.* vin medicinal.

Medizinalwesen, *-s, n. sg.* sistem al sănătății publice.

Medizinball, *-(e)s, -bälle, m.* minge medic(in)ală.

Mediziner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** medic, doctor(iță). **2.** *(fam.)* student(ă) în medicină, medicinist(ă).

medizinisch *adj.* **1.** medical, de medicină; **~e Klinik** clinică medicală. **2.** curativ, terapeutic; **~e Bäder** băi terapeutice.

Medizinmann, *-(e)s, -männer, m.* vraci.

Medizinschränkchen, *-s, -, n.* dulăpior (de perete) pentru păstrarea medicamentelor.

Medizin|student, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* student(ă) în medicină, medicinist(ă).

Medulla *f. sg. (anat.)* măduvă.

medullär *adj.* referitor la măduvă, medular.

Meduse, *-n, f.* **1.** *(mit.)* Meduza (una din cele trei Gorgone). **2.** *(zool.)* meduză.

Medusenblick, *-(e)s, -e, m.* privire de meduză, privire înspăimântătoare.

Medusenhaupt, *-(e)s, -häupter, n.* **1.** *sg. (mit.)* capul Meduzei. **2.** *sg. (astron.)* Meduza (în constelația Perseus). **3.** *(bot.)* ghebe *(Armillaria mellea)*. **4.** *(med.)* simptom al cirozei ficatului *(Caput medusae)*.

Medusen|stern, *-(e)s, -e, m. (zool.)* stea de mare, asterie *(Cladophiurae* din ord. *Ophiuridae)*.

Meer, *-(e)s, -e, n.* mare, ocean; **das offene** ~ largul mării; **das Schwarze** ~ Marea Neagră; **das Mittelländische** ~ Marea Mediterană; **am** ~ la mare, pe țărmul mării, pe plajă; **aufs (offene) ~ hinausfahren** a pleca în larg; **übers ~ fahren** a traversa oceanul, a pleca dincolo de ocean. **2.** *(fig.)* mare, potop, cantitate mare; **ein ~ von Tränen** un potop de lacrimi; **ein ~ von Blumen** o mare de flori.

Meer|aal, *-(e)s, -e, m. (iht.)* țipar de mare *(Conger conger)*.

Meer|adler, *-s, -, m. (ornit.)* vultur de mare *(Haliaetus pelagicus)*.

Meer|alge, *-n, f. (bot.)* algă marină.

Meer|anwohner, *-s, -, m.* locuitor de pe țărmul mării, de pe litoral.

Meer|äsche, *-n, f. (iht.)* (specie de) chefal *(Mugil cephalus)*.

Meer|auge, *-s, -, n. (geogr.)* iezer, lac de munte.

Meerbarbe, *-n, f. (iht.)* mreană de mare, bărbun *(Mullus barbatus)*.

Meerbarsch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* costrăș de mare *(Labrax lupus)*.

Meerbeben, *-s, -, n.* cutremur submarin.

Meerbe|herrscher, *-s, -, m.* stăpân al mărilor.

Meerbinse, *-n, f. (bot.)* trestie marină, stuf marin *(Iuncus glaucus)*.

Meerblick, *-(e)s, m. sg.* privire spre mare, priveliște marină.

Meerbrasse, *-n, -n*, **Meerbrassen**, *-s, -, m. (iht.)* plătică de mare *(Pagnus vulgaris)*.

Meerbusen, *-s, -, m.* sin de mare, golf (marin).

Meer|echse, *-n, f. (zool.)* șopârlă de mare (din insulele Galapagos) *(Amblyrhynchus cristatus)*.

Meer|eichel, *-n, f. (zool.)* ghindă de mare (moluscă) *(Cirripedia)*.

Meer|enge, *-n, f.* strâmtoare.

Meer|engel, *-s, -, m. (iht.)* pește cartilaginos (o specie de rechin numit și înger-de-mare) *(Rhina sguatina).*
Meeres|alge, *-n, f.* algă marină.
Meeres|arm, *-(e)s, -e, m.* golf marin lung și îngust.
Meeresbecken, *-s, -, n.* bazin marin.
Meeresbewohner, *-s, -, m.* **1.** vietate marină. **2.** *(rar)* locuitor de pe țărmul mării.
Meeresbiologie *f. sg.* biologie marină.
Meeresboden, *-s, -, m.* fund al mării.
Meeresbrausen, *-s,n. sg.* vuiet al mării.
Meeresbucht, *-en, f.* v. Meerbusen.
Meeresfauna *f. sg.* faună marină.
Meeresfläche *f. sg.* suprafață a mării.
Meeresflora *f. sg.* floră marină.
Meeresflut, *-en, f.* **1.** valuri ale mării. **2.** flux.
Meeresforschung *f. sg.* v. Meereskunde.
Meeresfrei|heit *f. sg.* libertate a navigației pe mări.
Meeresfrüchte *pl. (cul.)* fructe de mare.
Meeresgott, *-(e)s, -götter, m.* zeu al mărilor, zeitate marină, triton.
Meeresgöttin, *-nen, f.* zeiță a mării.
Meeresgrund, *-(e)s, m. sg.* v. Meeresboden.
Meereshöhe, *-n, f.* nivel al mării.
Meereskunde *f. sg.* oceanografie, studiu al fenomenelor marine.
Meereskundler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* oceanograf(ă).
Meeresküste, *-n, f.* coastă, mal al mării, litoral.
Meeresleuchten, *-s, n. sg.* fosforescență a mării.
Meeresluft *f. sg.* aer de mare.
Meeres|oberfläche *f. sg.* suprafață a mării.
Meeres|säuger, *-s, -, m.,* **Meeres|säugetier**, *-(e)s, -e, n. (zool.)* mamifer marin.
Meeres|schildkröte, *-n, f.* broască țestoasă marină *(Chelonia imbricata).*
Meeres|schwankung *f. sg.* oscilații ale nivelului mării.
Meeres|spiegel, *-s, m. sg.* suprafață, nivel a(l) mării; **über dem** ~ deasupra nivelului mării; **unter dem** ~ sub nivelul mării.
Meeres|stille *f. sg.* stare de liniște a mării; mare liniștită, calmă.
Meeres|strand, *-(e)s, -e, m.* țărm, mal al mării, plajă.
Meeres|straße, *-n, f.* v. Meerenge.
Meeres|strömung, *-en, f.* curent marin.
Meeres|strudel, *-s, -, m.* vârtej, trombă marin(ă).
Meeres|temperatur, *-en, f.* temperatură a mării.
Meeres|tiefe, *-n. f.* adâncime a mării.
Meeres|tier, *-(e)s, -e, n.* animal maritim.
Meeres|ufer, *-s, -, n.* mal al mării.
Meeresvogel, *-s, -vögel, m.* pasăre de mare.
Meereswellen *pl.* valuri ale mării.
Meerfahrer, *-s, -, m.* marinar, navigator.
Meerfahrt, *-en, f.* călătorie pe mare.
meerfarbig *adj.* de culoarea mării.
Meerfauna *f. sg.* v. Meeresfauna.
Meerferne *f. sg.* distanță de la un punct de pe uscat până la mare.
Meerflora *f. sg.* v. Meeresflora.
Meerforelle, *-n, f. (iht.)* păstrăv de mare, somon *(Salmo trutta).*
Meerfrau, *-en, f.* v. Meerjungfrau.
Meergans, *-gänse, f. (ornit.)* **1.** gâscă de mare *(Branta leucopsis).* **2.** cufundarul-mare, bodârlău *(Colymbas arcticas).* **3.** pelican *(Pelecanus onocrotalus).*
Meergegend, *-en, f.* regiune maritimă.
Meergott, *-(e)s, -götter, n.* v. Meeresgott.
Meergöttin, *-nen, f.* v. Meeresgöttin.
Meergras, *-es, -gräser, n. (bot.)* iarbă de mare, varec *(Zostera marina* L.).
Meergrieß, *-es, m. sg. (bot.)* mei-păsăresc *(Lithospermum officinale* L.).
meergrün *adj.* verde ca marea, verde marin.
Meergrundel, *-n, f. (iht.)* guvid de mare *(Gobius niger).*
Meer|hecht, *-(e)s, -e, m. (iht.)* știucă de mare (din Marea Mediterană) *(Merluccius vulgaris).*
Meer|igel, *-s, -, m. (iht.)* arici de mare, pește-arici *(Dioden hystrix).*
Meerjungfrau, *-en, f. (mit.)* sirenă.
Meerkalb, *-(e)s, -kälber, n. (zool.)* focă «vițel-de-mare» *(Phoca vitulina).*
Meerkatze, *-n, f. (zool.)* (specie de) macac *(Cercopithecus).*
Meerkirsche, *-n, f. (bot.)* sorb alb *(Crataegus aria).*
Meerkohl, *-(e)s, -e, m. (bot.)* **1.** degetăruț *(Convolvulus soldanella).* **2.** hodolean *(Crambe maritima).*
Meerkrebs, *-es, -e, m. (zool.)* rac de mare, crevetă *(Cancer squilla).*
Meerlattich, *-(e)s, -e, m.* v. Meersalat.
Meerleuchten, *-s, n. sg.* v. Meeresleuchten.
Meermädchen, *-s, -, n.* v. Meerjungfrau.
Meerpferd, *-(e)s, -e, n. (iht.)* cal-de-mare *(Syngnathus hippocampus).*
Meerpflanze, *-n, f.* plantă de mare, plantă marină.
Meer|rettich, *-s, -e, m. (bot.)* hrean (plantă și rădăcină) *(Armoracia rusticana);* **mit** ~ **würzen** a condimenta cu hrean.
Meersalat, *-(e)s, -e, m. (bot.)* lăptucă-de-mare *(Ulva lactuca).*
Meersaline, *-n, f.* stație de extragere a sării din apa mării.
Meersalz, *-es, -e, n.* sare de mare.
Meer|sau, *-säue, f. (iht.)* pește de mare din familia scorpenidilor *(Scorpoena scrofa).*
Meerschaum, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* sepiolit.
Meerschaumpfeife, *-n, f.* pipă din piatră ponce.
Meerschildkröte, *-n, f.* v. Seeschildkröte.
Meerschlamm, *-(e)s, m. sg.* nămol marin.
Meerschleuse, *-n, f.* ecluză marină.
Meerschwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* burete marin, spongier.
Meerschwein, *-(e)s, -e, n. (zool.)* delfin brun *(Phocaena communis).*
Meerschweinchen, *-s, -, n. (zool.)* cobai *(Cavia cobaya).*
Meersegler, *-s, -, m.* velier.
Meersenf, *-(e)s, m. sg. (bot.)* varză-de-mare *(Crambe maritima).*
Meer|spinne, *-n, f. (zool.)* crab de mare *(Maja squinado).*
Meer|strand, *-(e)s, -e, m.* v. Meeresstrand.
Meer|strudel, *-s, -, m.* vâltoare, vârtej marin, volbură.
Meertaucher, *-s, -, m. (ornit.)* cufundar *(Colymbus).*
Meerteufel, *-s, -, m. (iht.)* **1.** pește lat cu cort *(Dicerobatis).* **2.** drac-de-mare *(Lophius piscatorius.).*
Meertraube, *-n, f.* **1.** *(bot.)* cârcel *(Ephedra distachya* L.). **2.** *(zool.)* ouă de sepie.
meer|umrauscht *adj.* cuprins de vuietul mării; spălat de mare.
meer|umschlungen *adj. (poet.)* încercuit, înconjurat, încins de mare.
Meer|unge|heuer, *-s, -, n.* monstru marin.
Meervogel, *-s, -vögel, m.* **1.** pasăre de mare. **2.** pescăruș.
meerwärts *adv.* spre mare.
Meerwasser, *-s, n. sg.* apă de mare.
Meerweib, *-(e)s, -er, n.* v. Meerjungfrau.
Meerwermut, *-(e)s, m. (bot.)* cătrănică sălbatică *(Artemisia maritima* L.).
Meerwoge, *-n, f.* val de mare.
Meerwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (iht.)* lup de mare *(Macrorhinus leoninus).*
Meerzwiebel, *-n, f. (bot.)* ceapă-de-mare *(Urginea maritima).*
Meeting ['mi:tɪŋ], *-s, -s, n.* miting, adunare.
mefitisch *adj.* **1.** mefitic, mirosind urât a pucioasă, puturos. **2.** *(fig.)* fatal, aducător de pieire.
Mega|hertz, *-, -, n. (radio., electr.)* megahertz.
Megalith, *-(e)s* (și *-en), -e* (și *-en), m. (arh.)* megalit.
Megalithgrab, *-(e)s, -gräber, n.* mormânt megalitic.
megalithisch *adj.* megalitic.
Megalithkultur *f. sg. (arh.)* cultură megalitică.
Megalokephalie *f. sg.* v. Megalozephalie.
megaloman *adj.* megaloman.
Megalomanie *f. sg.* megalomanie.
Megalozephalie *f. sg. (med.)* megalocefalie.
Megalozyten *pl. (anat.)* megalocite.
Megaphon, *-s, -e, n.* megafon.
Megäre, *-n, f.* **1.** *(mit.)* Megera (una din cele trei furii). **2.** *(fig.)* megeră, femeie rea, arțăgoasă.
Mega|seismen [-zaes-] *pl.* megaseisme.
Megatherium, *-s, -rien* [-riən], *n. (zool.)* megateriu.
Mega|ohm, *-s, -, n. (electr.)* megaohm.
Mega|ohm|messer, *-s, -, m. (electr.)* megaohmmetru.
Megawatt, *-s, -, n. (electr.)* megawatt.
Mehl, *-(e)s, -e, n.* făină; **halbweißes** ~ făină intermediară; **etwas zu** ~ **(ver)mahlen** a măcina ceva mărunt, ca făina.
Mehl|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr mălăieț.
mehl|arm *adj.* cu conținut redus de făină.
mehl|artig *adj.* ca făina, făinos.
Mehl|beerbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* sorb, scoruș de munte *(Sorbus aria).*
Mehlbeere, *-n, f. (bot.)* **1.** scorușă. **2.** *(reg.)* afină *(Vaccinium uliginosum).*
Mehlbereitung, *-en, f.* morărit.
Mehlbeutel, *-s, -, m.* **1.** sac cu sită de cernut (la moară). **2.** pungă de făină.
Mehlbirne, *-n, f.* pară mălăiață.
Mehlblume, *-n, f. (bot., reg.)* ciuboțica-cucului *(Primula officinalis).*
Mehlbrei, *-(e)s, -e, m.* terci, coleașă (din făină și lapte sau apă).
Mehl|erz, *-es, -e, n.* mineral pulverulent.
Mehlfabrik, *-en, f.* moară (mecanică).
Mehlfrüchte *pl.* cereale.
mehlhaltig *adj.* făinos.
Mehlhandel, *-s, m. sg.* comerț cu făină.
Mehlhändler, *-s, -, m.* făinar, negustor de făină.
mehlicht *(înv., reg.),* **mehlig** *adj.* **1.** făinos. **2.** mălăieț.
Mehlkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gândac de făină, morar *(Tenebrio molitor).*
Mehlkasten, *-s, -* (și *-kästen) m. (la moară)* covată, copaie.
Mehlkleister, *-s, m. sg.* clei, pap de făină.
Mehlkloß, *-es, -klöße, m.* găluşcă.
Mehlmilbe, *-n, f. (entom.)* acarian de făină *(Tyroglyphus farinae).*
Mehlmischmaschine, *-n, f.* mestecător, malaxor de făină.
Mehlmotte, *-n, f.* v. Mehlzünsler.
Mehlnährschaden, *-s, -schäden, m.* boală pricinuită de consumul exagerat al făinoaselor.
Mehlpapp(e) *f. sg.* v. Mehlkleister.
Mehlpflanze, *-n, f.* v. Mehlfrüchte.
Mehlpilz, *-es, -e, m. (bot.)* nicorete *(Clitopilus prunulus).*
Mehlpinsel, *-n, f. (bot.)* brândușă mică *(Crocus reticulatus).*
Mehlprobe, *-n,* **Mehlprüfung**, *-en, f.* examinare a făinii.
Mehlpulver [-fɐ și -vɐ], *-s, -, n.* praf de pușcă negru foarte fin (pentru artificii).
mehlreich *adj.* v. mehlhaltig.
Mehlsack, *-(e)s, -säcke, m.* **1.** sac de făină. **2.** sac cu făină. **3.** *(fig., fam.)* om greoi, neîndemânatic, butuc.
Mehlsalpeter, *-s, m. sg.* pulbere de salpetru.
Mehlschlot, *-(e)s, -e, m.* coș de făină (la moară).
Mehlschwalbe, *-n, f. (ornit.)* rândunică *(Hirunda urbica).*
Mehlschwamm, *- (e)s, -schwämme, m.* v. Mehlpilz.
Mehlschwitze, *-n, f.* rântaș.
Mehlsieb, *-(e)s, -e, n.* sită de cernut făină.
Mehl|speise, *-n, f. (mai ales austr.)* **1.** prăjitură. **2.** făinoase (găluște, tăiței etc.).
Mehl|staub, *-(e)s, m. sg.* lamură a făinii, praf de făină.

Mehlsuppe, *-n, f.* supă îngroşată cu făină; *(fig.)* **wie eine ~ aussehen** a fi palid.
Mehltau, *-(e)s, m. sg.* rugină pe plante, mană; oidium; făinare; **falscher ~** peronospora.
Mehltaupilz, *-es, -e, m. (bot.)* ciupercă producătoare de făinare, oidium *(Erysiphacea).*
Mehlteig, *-(e)s, -e, m.* aluat.
Mehltype, *-n, f.* tip, sortiment de făină.
Mehlwalze, *-n, f.* cilindru de măcinat făină.
Mehlwurm, *-(e)s, -würmer, m. (entom.)* larvă a morarului *(Tenebrio molitor).*
Mehlzucker, *-s, m. sg.* zahăr pudră.
Mehlzünsler, *-s, -, m. (entom.)* fluture de făină *(Asopia (Pyralis) farinalis).*
mehr *adv.* **1.** *(comp.* de la v i e l) mai mult: **~ als** mai mult decât; **etwas ~** ceva mai mult; **~ oder weniger** mai mult sau mai puţin; **nicht ~ und nicht weniger** nici mai mult, nici mai puţin; **und dergleichen ~** şi încă altele, şi aşa mai departe; **um so ~** cu atât mai mult; **immer ~** tot mai mult; **weit ~** mult mai mult; **~ und ~** din ce în ce mai mult; **er ist ~ Künstler als Gelehrter** e mai mult artist decât savant; **~ kann ich nicht sagen** nu pot spune mai mult; **noch ~** încă (mai mult); **was willst du noch ~?** ce mai vrei, ce-ţi mai trebuie? **es schmeckt nach ~** mâncarea te îmbie să mai mănânci; **das ist ~ als frech** asta-i culmea obrăzniciei; asta-i prea de tot; **das ist ~ als genug** asta e prea mult, e peste măsură. **2.** *(pe lângă o negaţie)* mai; **er ist nicht ~** nu mai e în viaţă, a murit; **er ist nicht mehr tätig** nu mai lucrează; **das soll nie ~ vorkommen** să nu se mai întâmple niciodată; **wir haben nur ~ blaue Tinte** nu mai avem decât cerneală albastră.
Mehr, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(elv.)* majoritate. **2.** plus, surplus, prisos, excedent; **das erfordert ein ~ an Arbeit** aceasta cere un surplus de muncă.
Mehr|angebot, *-(e)s, -e, n.* supraofertă, supralicitare.
Mehr|anlage, *-n, f.* investiţie suplimentară (de capital).
Mehr|an|strengung, *-en, f.* efort în plus, sforţare mai mare.
Mehr|arbeit, *-en, f.* **1.** *(ec.)* supramuncă. **2.** muncă peste normă, muncă suplimentară.
Mehr|arbeits|zeit, *-en, f. (ec.)* timp de muncă suplimentar.
mehr|armig *adj.* cu mai multe braţe.
mehr|ästig *adj.* cu mai multe ramuri.
mehr|atomig *adj.* poliatomic.
Mehr|aufwand, *-(e)s, m. sg.* cheltuială suplimentară; efort suplimentar.
Mehr|ausfuhr *f. sg. (ec.)* export excedentar.
Mehr|ausgabe, **Mehr|auslage**, *-n, f.* cheltuială în plus, cheltuială neprevăzută, suplimentară.
mehrbändig *adj.* în mai multe volume.
mehrbasisch *adj.* polibazic.
Mehrbedarf, *-(e)s, m. sg.* cerere, nevoie, cheltuială suplimentară.
Mehrbelastung, *-en, f.* (şi *fig.)* povară, încărcătură în plus.
Mehrbenutzer, *-s, -, m.* multiutilizator.
mehrbenutzerfähig *adj. (inform.)* multiutilizator.
Mehrbetrag, *-(e)s, -träge, m.* surplus, excedent de bani.
Mehrbettenzimmer, *-s, -, n.* cameră cu mai multe paturi.
Mehrbieter, *-s, -, m.* supraofertant, supralicitant.
Mehrdecker, *-s, -, m. (av.)* (avion) poliplan, multiplan.
mehrdeutig *adj.* cu mai multe înţelesuri, sensuri, polisemantic.
Mehrdeutigkeit, *-en, f.* **1.** ambiguitate, lipsă de precizie, polisemie. **2.** *(mat.)* diversitate de valori.
mehrdimensional *adj.* cu mai multe dimensiuni, pluridimensional.
mehrdrähtig *adj. (electr.)* multifilar.
mehr|eckig *adj.* cu mai multe colţuri, poligonal.
Mehr|eingang, *-(e)s, -gänge, m.*, **Mehr|einkommen**, *-s, -künfte, n.*, **Mehrein|nahme**, *-n, f. (cont.)* venit suplimentar, excedent (la buget).
Mehr|elektroden|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor cu mai mulţi electrozi.
mehren, *mehrte, gemehrt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) înmulţi, a (se) mări; a spori; **die Anfragen ~ sich** creşte numărul cererilor; **er mehrte sein Einkommen** şi-a sporit veniturile.
mehrenteils *adv. (inv.)* mai întotdeauna, în mare parte.
Mehrer, *-s, -, m.* **1.** *(mat.)* înmulţitor. **2.** promotor.
mehrere *pron., num. nehot.* şi *adj.* mai mulţi, mai multe; **es dauerte ~ Stunden** a durat mai multe ore; **~ Male** în mai multe rânduri, de mai multe ori; *(substantivat)* **zu den Mehreren versammelt werden** a muri.
mehreres *pron. nehot.* diferite lucruri, multe şi mărunte; **ich habe ~ zu tun** am de făcut mai multe lucruri; **morgen ein ~** mâine mai mult.
Mehr|erfordernis, *-ses, -se, n.* pretenţie, cerinţă, necesitate sporită.
mehrerlei *adv.* de mai multe feluri, felurite; **es gab ~ zu trinken** au existat mai multe feluri de băuturi.
Mehr|erlös, *-es, -e, m. (ec.)* produs suplimentar, surplus.
Mehr|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* venit sporit, spor de venit; recoltă suplimentară.
Mehr|erzeugung *f. sg.* supraproducţie.
mehres *pron. nehot. (inv.)* v. m e h r e r e s.
Mehr|etagen|ofen [-ʒən-], *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor, furnal cu mai multe etaje.
mehrfach **I.** *adj.* de mai multe feluri, multiplu; **~e Ehe** poligamie; *(sport)* **~er Meister** campion multiplu; **er hat in ~er Hinsicht recht** are dreptate în mai multe privinţe. **II.** *adv.* în diferite rânduri, de mai multe ori; **er wurde ~ gewarnt** a fost avertizat în mai multe rânduri.
Mehrfach|antenne, *-n, f. (radio.)* antenă din mai multe fire, antenă multiplă.
Mehrfachbe|hinderte, *-n, n (ein Mehrfachbehinderter), m.* şi *f.* multiplu handicapat(ă).
Mehrfachbe|steuerung, *-en, f. (ec.)* impozitare multiplă.
Mehrfachbild, *-(e)s, -er, n. (tel.)* imagine fantomă.
Mehrfache, *-n (ein Mehrfaches), n. sg.* multiplu.
Mehrfach|erdschluss, *-es, -schlüsse, m. (electr.)* legătură multiplă cu pământul.
mehrfächerig *adj. (bot.)* plurilocular, cu mai multe loje.
Mehrfach|expansionsdampfmaschine, *-n, f.* motor cu aburi cu expansiune fracţionată.
Mehrfachfadenlampe, *-n, f. (tehn.)* lampă cu filament multiplu.
Mehrfach|impfung, *-en, f. (med.)* imunizare simultană prin vaccinare împotriva mai multor boli.
Mehrfach|installation, *-en, f. (inform.)* instalare multiplă.
Mehrfachkabel, *-s, -, n.* cablu cu mai multe conductoare.
Mehrfachkraftschalter, *-s, -, m. (electr.)* întrerupător de forţă multipolar.
Mehrfachnutzung, *-en, f.* exploatare multiplă, reutilizare.
Mehrfachqualifizierung, *-en, f.* calificare polivalentă.
Mehrfach|schreiber, *-s, -, m. (autom.)* înregistrator cu mai multe piste.
Mehrfach|speicherzugriff, *-(e)s, -e, m. (inform.)* acces multiplu la memorie.
Mehrfach|sucher, *-s, -, m. (fot.)* vizor multiplu.
Mehrfachtelegraphie, *-n* [-fiːən], *f.* telegrafie multiplă.
Mehrfachturbine, *-n, f. (maş.)* turbină policorp.
Mehrfachversicherung, *-en, f.* asigurare multiplă.
Mehrfachver|stärker, *-s, -, m. (radio.)* amplificator multiplu, cu mai multe etaje.
Mehrfachverzweigung, *-en, f.* branşament multiplu.
Mehrfachwand, *-wände, f.* perete dublat.
Mehrfachwerkzeug, *-(e)s, -e, n.* unealtă cu utilizare multiplă, sculă combinată.
Mehrfamilienhaus [-liən-], *-es, -häuser, n.* casă cu mai multe apartamente, casă pentru mai multe familii.
Mehrfarbendruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* policromie, imprimare policromă.
mehrfarbig *adj.* multicolor, policrom.
Mehrfarbigkeit *f. sg.* policromie.
Mehrfingrigkeit *f. sg.* malformaţie a mâinii, polidactilie.
mehrflügelig *adj.* cu mai multe aripi.
Mehrfrontenkrieg, *-(e)s, -e, m.* război pe mai multe fronturi.
Mehrgebärende, *-n, f.* femeie care a născut de mai multe ori, multipară.
Mehrgebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă mai mare (la licitaţii).
Mehrgeburt, *-en, f.* naşterea a mai multor copii deodată.
Mehrge|häuseturbine, *-n, f.* v. M e h r f a c h t u r b i n e.
Mehrgepäck, *-(e)s, -n, sg.* bagaj excedentar.
mehrgeschlechtlich *adj. (gram.)* cu mai multe genuri.
Mehrgeschoss|haus, *-es, -häuser, n.* casă cu mai multe etaje.
Mehrgewicht, *-(e)s, -e, n.* surplus de greutate.
Mehrgewinn, *-(e)s, -e, m.* câştig, venit suplimentar.
Mehrgitter|röhre, *-n, f. (tv.)* tub electronic cu grile multiple.
mehrglied(e)rig *adj.* **1.** cu mai mulţi membri; **~e Familie** familie cu mai mulţi membri; *(mat.)* **~e Größe** polinom; **~er Ausdruck** expresie polinominală. **2.** poliarticular; **~es Tier** animal poliarticular, artropod. **3.** *(mil.)* pe mai multe rânduri; **~e Kolonne** coloană pe mai multe rânduri.
Mehrheit, *-en, f.* **1.** majoritate; **mit geringer (großer, überwältigender) ~** cu majoritate mică (mare, covârşitoare); **sich der ~ anschließen** a se alătura majorităţii; **die ~ verlieren** a pierde majoritatea. **2.** pluralitate.
mehrheitlich *adj.* al majorităţii, majoritar.
Mehrheits|aktionär, *-s, -e, m. (ec.)* acţionar majoritar.
Mehrheitsbeschluss, *-es, -schlüsse, m.* hotărâre a majorităţii, hotărâre majoritară.
Mehrheitsbeteiligung, *-en, f. (ec.)* participare majoră.
Mehrheitsgrundsatz, *-es, m. sg.* principiu al majorităţii.
Mehrheits|partei, *-en, f.* partid majoritar.
Mehrheits|prinzip, *-s, -ien* [-iən], *n.* principiu liberal-democratic al dreptului majorităţii.
Mehrheitswahl, *-en, f.* alegere, vot a(l) majorităţii.
Mehrheitswahlrecht, *-(e)s, -e, n.* drept electoral majoritar.
Mehrjahresprogramm, *-(e)s, -e, n.* program pe durata de mai mulţi ani.
mehrjährig *adj.* **1.** (cu durată) de mai mulţi ani. **2.** *(reg.)* major.
Mehrkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (sport)* poliatlon (decatlon, biatlon etc.).
Mehrkeilwelle, *-n, f. (maş.)* arbore canelat.
Mehrklanghorn, *-(e)s, -hörner, n.* **1.** *(muz.)* corn cu mai multe registre. **2.** *(auto.)* claxon multiton.
Mehrkörperverdampfer, *-s, -, m. (termo.)* vaporizator cu mai multe corpuri.
Mehrkosten *pl.* cheltuieli, speze în plus, cheltuieli suplimentare.
Mehrlader, *-s, -, m. (mil.)* încărcător multiplu (la armă automată).
Mehrlagenschweißung, *-en, f. (tehn.)* sudură în mai multe straturi.
Mehrleistung, *-en, f.* **1.** producţie sporită. **2.** *(tehn.)* putere suplimentară; randament, efort mărit.
Mehrleistungslohn, *-(e)s, -löhne, m.* primă pentru lucru suplimentar.
Mehrleitersystem, *-s, -e, n. (electr.)* sistem cu mai multe conductoare.
Mehrling, *-s, -e, m.* unul din mai mulţi fraţi născuţi odată.
Mehrliniensystem [-niən-], *-s, -e, n.* structură organizatorică ierarhic-funcţională.
mehrmalig *adj.* repetat, frecvent.
mehrmals *adv.* de mai multe ori, în repetate rânduri.
Mehrmaschinenbedienung, *-en, f.* deservire a mai multor maşini.
Mehrmotoren|antrieb, *-(e)s, -e, m. (maş.)* acţionare prin mai multe motoare.
Mehrparteiensystem, *-s, -e, n. (pol.)* sistem pluripartit.
Mehrphasenmotor, *-s, -en, m. (electr.)* motor multifazat, polifazat.
Mehrphasenschaltung, *-en, f. (electr.)* circuit polifazat, sistem de circuite polifazate.
Mehrphasen|steuer, *-n, f.* impozite, taxe cumulative.
Mehrphasen|strom, *-s, -ströme, m. (electr.)* curent polifazat.
Mehrphasenwicklung, *-en, f. (elecr.)* înfăşurare polifazată.
mehrphasig *adj.* polifazic.
Mehrplatzbetrieb, *-(e)s, -e, m. (inform.)* activitate multipost.
mehrpolig *adj. (electr.)* multipolar.
Mehrpolröhre, *-n, f. (tel.)* poliodă.
Mehrporto, *-s, -s, n.* tarif (poştal) suplimentar.
Mehrpreis, *-es, -e, m.* suprapreţ, preţ sporit.
Mehrprodukt, *-(e)s, -e, n. (ec.)* plusprodus.
Mehrproduktion, *-en, f.* supraproducţie; producţie suplimentară; **die ~ von Milch** producţie suplimentară de lapte.
mehr|reihig *adj.* cu mai multe rânduri; în mai multe rânduri, serii.
Mehr|röhrenver|stärker, *-s, -, m. (radio.)* amplificator cu mai multe lămpi.
Mehr|rollenrotationsmaschine, *-n, f. (tipogr.)* maşină rotativă cu mai mulţi cilindri.
Mehr|rundsiebmaschine, *-n, f. (maş.)* maşină rotativă cu mai multe site rotunde.

Mehrscharpflug, *-(e)s, -pflüge, m. (agr.)* plug cu mai multe brăzdare.
Mehrscheibenkupplung, *-en, f. (auto.)* ambreiaj cu mai multe discuri.
Mehrschicht|arbeit *f. sg.* lucru în mai multe schimburi.
mehrschichtig *adj.* **1.** cu mai multe straturi. **2.** cu mai multe schimburi.
mehrschiffig *adj. (arhit.: despre biserici)* cu mai multe nave.
mehrseitig *adj.* cu mai multe laturi.
mehrsilbig *adj. (lingv.)* polisilabic.
Mehrsitzer, *-s, -, m.* mașină, avion cu mai multe locuri.
mehr|spännig *adj.* cu, pentru mai mulți cai înhămați.
Mehr|spesen *pl.* v. Mehrkosten.
Mehr|spindelbohrmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de găurit, de burghiat multiax, cu mai mulți arbori.
Mehr|spindeldrehbank, *-bänke, f.* strung multiax.
mehr|sprachig *adj.* multilingv, poliglot.
Mehr|sprachigkeit *f. sg.* multilingvism.
mehr|spurig *adj.* cu mai multe benzi de circulație.
mehr|stellig *adj. (mat.)* cu mai multe cifre; **~e Zahl** număr cu mai multe cifre.
Mehr|sternmotor, *-s, -en, m. (tehn.)* motor în stea multiplă.
mehr|stimmig *adj. (muz.)* pe mai multe voci, polifonic.
Mehr|stimmigkeit *f. sg. (muz.)* polifonie.
mehr|stöckig *adj.* cu mai multe etaje, cu mai multe nivele.
Mehr|stoff|stahl, *-s, -stähle, m.* oțel complex, cu mai multe componente.
Mehr|stufe, *-n, f. (gram.)* comparativ.
Mehr|stufenrakete, *-n, f. (av.)* rachetă cu mai multe trepte.
mehr|stufig *adj.* cu mai multe trepte; în mai multe etape.
Mehr|stuhlsystem, *-s, -e, n. (text.)* sistem de lucru simultan la mai multe războaie.
mehr|stündig *adj.* (care durează) de mai multe ore.
mehrtägig, *(reg.)* și **mehrtagig** *adj.* (cu o durată) de mai multe zile.
mehrteilig *adj.* compus din mai multe părți.
Mehr|umsatz, *-es, -sätze, m.* excedent de vânzări.
Mehrung, *-en, f.* sporire, înmulțire, creștere (a numărului).
Mehrverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum sporit.
Mehrverbrauchzähler, *-s, -, m. (tehn.)* contor de depășire.
Mehrverdienst, *-(e)s, -e, m.* (sur)plus de câștig; câștig suplimentar.
Mehrvölker|staat, *-(e)s, -en, m.* stat multinațional.
Mehrwegflasche, *-n, f.* sticlă returnabilă.
Mehrweibigkeit *f. sg.* poligamie.
Mehrwert, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ec.)* valoare adăugată. **2.** plusvaloare; **Produktion des ~s** producția plusvalorii.
Mehrwert|erzeugung, *-en, f.* creare de plusvaloare, de valoare adăugată.
Mehrwertgesetz, *-es, -e, n.* lege a plusvalorii.
mehrwertig *adj.* **1.** cu mai multe valori. **2.** *(chim., mat.)* polivalent.
Mehrwertlehre, *-n, f.* v. Mehrwerttheorie.
Mehrwertmasse, *-n, f. (ec.)* masă a plusvalorii.
Mehrwertsrate, *-n, f. (ec.)* rată a plusvalorii.
Mehrwert|steuer, *-n, f. (ec.)* taxa pe valoarea adăugată; impozit pe cifra de afaceri (pe vânzări); TVA.
Mehrwert|theorie, *-n* [-ri:ən], *f. (ec.)* teorie a plusvalorii.
Mehrwille, *-n, m. sg.* voință a majorității.
mehrwöchig *adj.* (cu o durată) de mai multe săptămâni; **~es Kind** copil de câteva săptămâni; **~er Urlaub** concediu de mai multe săptămâni.
Mehrzahl *f. sg.* **1.** majoritate. **2.** *(gram.)* plural.
Mehrzahlung, *-en, f.* plată suplimentară.
mehrzähnig *adj.* cu mai mulți dinți.
mehrzeilig *adj.* cu, din mai multe rânduri (scrise).
mehrzellig *adj. (biol.)* pluricelular.
mehrziff(e)rig *adj.* cu mai multe cifre.
Mehrzweckfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* vehicul cu utilizare multiplă.
Mehrzweckgebäude, *-s, -, n.* casă destinată mai multor întrebuințări, clădire polivalentă.
Mehrzweckgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat, instrument cu întrebuințare multiplă.
Mehrzweckhalle, *-n, f.* **1.** depozit polivalent, cu multiple utilizări. **2.** sală polivalentă.
Mehrzweckmaschine, *-n, f.* **1.** mașină combinată, pentru mai multe operații (de prelucrare). **2.** *(av.)* avion cu utilizări multiple.
Mehrzweckraum, *-(e)s, -räume, m.* spațiu, sală plurifuncțională.
Mehrzweckrechner, *-s, -, m.* calculator universal.
Mehrzylinderdampfmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină cu aburi policilindrică.
meiden, *mied, gemieden (du meidest, er meidet), vb. (h)* **I.** *tr.* a evita, a ocoli; **er mied den Umgang mit ihm** evita să intre în contact cu el. **II.** *refl. reciproc* a se evita reciproc, a se feri unul de altul.
Meiden, *-s, n. sg.* evitare, ocolire, ferire.
Meidinger, *-s, -, m. (reg.)* glumă veche, de prost gust, glumă nereușită, spirit ieftin.
Meier, *-s, -, m.* **1.** fermier; administrator de moșie; *(înv.)* vechil; *(fam.; în expr.)* **Tante ~** closet. **2.** *(reg.)* arendaș. **3.** *(reg.)* vătaf al argaților. **4.** *(reg.)* primar. **5.** *(reg.)* lăptar. **6.** *(reg.)* zidar. **7.** *(zool.)* tegenarie (gen de păianjen) *(Tegenaria domestica)*. **8.** *(bot.)* lipitoare *(Asperula arvensis* L.). **9.** *(fam., în expr.)* **ich will ~ heißen, wenn...** să-mi spui cuțu dacă...
Meierei, *-en, f.* **1.** fermă, gospodărie țărănească. **2.** fermă în arendă. **3.** fermă de vaci; lăptărie.
Meiergut, *-(e)s, -güter, n.* v. Meierei **(2).**
Meier|hof, *-(e)s, -höfe, m.* v. Meierei **(1, 2).**
Meierin, *-nen, f.* **1.** fermieră; soție de administrator de fermă; jupâneasă. **2.** *(reg.)* lăptăreasă; proprietăreasă a unei lăptării.
meiern, *meierte, gemeiert, vb. (h) intr.* a gospodări o fermă (ca arendaș).
Meile, *-n, f.* milă, leghe; **englische ~** milă engleză (1 609,30 m); *(fig.)* **tausend ~n** foarte departe; **sieben (**sau **drei ~n gegen den Wind)** cale de o poștă; **die sündige ~** cartierul becurilor roșii.
meilenbreit *adj.* de lățimea unei mile, unei leghe; *(fig.)* foarte lat.
Meilengeld, *-(e)s, -er, n. (ist.)* taxă pe milă, pe leghe, indemnizație de deplasare (socotită după distanța parcursă).
meilenlang *adj.* de lungimea unei mile, a unei leghe; *(fig.)* foarte lung.
Meilen|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră miliară; piatră kilometrică.
Meilen|stiefel *pl. (în basme)* cizme fermecate.
meilenweit *adj.* care se află la mai multe mile, mai multe leghe; *(fig.)* foarte departe.
Meilenzeiger, *-s, -, m.* **1.** indicator miliar. **2.** piatră kilometrică.
Meiler, *-s, -, m.* **1.** bocșă, cuptor de mangal, cărbunărie, turluc. **2.** *(fiz.)* pilă, reactor atomic(ă).
Meilerbrücke, *-n, f.* punte de cărbunărie.
Meiler|holz, *-es, -hölzer, n.* lemn de mangalizat, lemn pentru mangal.
Meilerkohle, *-n, f.* mangal, cărbune de lemn.
Meiler|ofen, *-s, -öfen, m.* v. Meiler **(1).**
Meiler|stätte, *-n, f.* loc unde se fac cărbuni de lemn, cărbunărie, depozit de mangal.
Meilerverkokung *f. sg.* carbonizare în bocșe, mangalizare în bocșe.
mein, meine, mein, *pl. meine* **I.** *pron. pos.* al meu, a mea, ai mei, ale mele; **dieses Kleid ist mein** această rochie e a mea. **II.** *adj. pos.* meu, mea, mei, mele; **meine Freundin** prietena mea. **III.** *(substantivat)* ceea ce e al meu, a mea, cei care sunt ai mei, ale mele; **die Meinen** ai mei, familia mea; **das Mein und Dein** tot ce e al nostru; **ich werde das Meine tun** voi face ce depinde de mine; **ich muss auf das Meine achten** trebuie să am grijă de averea mea. **IV.** *pron. pers. (înv.)* v. meiner **(I).**
Mein|eid, *-(e)s, -e, m.* sperjur, jurământ fals; **einen ~ leisten** sau **schwören** a jura fals.
mein|eidig *adj.* sperjur; **~ werden** a călca un jurământ, a săvârși un sperjur.
meinen, *meinte, gemeint, vb. (h)* tr. **1.** (și *intr.)* a socoti, a crede; a gândi, a fi de părere; **was ~ Sie dazu?** ce ziceți despre asta? **das will ich ~** cred și eu, bineînțeles; **ich meine, du hast recht** cred că ai dreptate. **2.** a se referi, a vorbi de; a fi vorba despre; **was** (sau **wen) ~ Sie damit?** la ce (sau la cine) vă referiți? **du bist gemeint** de tine e vorba. **3.** a avea (anumite) intenții, a intenționa; **er meint es gut mit Ihnen** vă vrea binele; **es redlich ~** a avea intenții bune, cinstite; **das Wetter meint es gut mit uns** vremea ține cu noi. **4.** a spune, a observa; **«gut so», meinte er** «așa e bine» a spus el. **5.** a exprima; **der Satz muss auch etwas ~** propoziția trebuie să exprime ceva. **6.** *(poet., reg.)* a iubi; **Freiheit, die ich meine** libertatea pe care o iubesc.
meiner I. *pron. pers. gen. sg.* de la ich; **sie gedenken ~** se gândesc la mine, își amintesc de mine. **II.** *adj. pos. gen. sg.* de la meine; al meu, a mea; **~ Treu** pe cuvântul meu; **meiner Ansicht nach** (prescurtat: *m.A.n.)* după părerea mea.
meinerseits *adv.* din partea mea; cât mă privește, cât despre mine.
meinesgleichen *adj.* de o seamă cu mine.
meines|teils *adv.* v. meinerseits.
meinet|halben, meinetwegen, meinetwillen *adv.* **1.** pentru mine, de dragul meu. **2.** din cauza mea. **3.** din partea mea, cât mă privește pe mine; **~!** fie! fă cum vrei! consimt!
meinige *pron. pos. (der, die, das ~, die meinigen)* al meu, a mea; ai mei, ale mele; *(substantivat)* **das Meinige** ceea ce îmi aparține, averea mea; **die Meinigen** ai mei, familia mea; **ich habe das Meinige dazu getan** eu mi-am făcut datoria, mi-am dat contribuția.
Mein|tat, *-en, f. (poet.)* faptă rea, faptă mârșavă, crimă.
Meinung, *-en, f.* **1.** părere, vedere, opinie, punct de vedere; **die öffentliche ~** opinia publică; **meiner ~ nach** sau **nach meiner ~** după părerea mea; **seine ~ äußern** a-și exprima părerea; **eine vorgefasste ~** o părere preconcepută; **jm. tüchtig die** (sau **seine) ~ sagen** a-i spune cuiva adevărul verde în față; a-i spune cuiva părerea; **auf seiner ~ bestehen** (sau **beharren)** a rămâne la punctul său de vedere, a-și menține opinia; **ich bin der ~** sunt de părere; **wir sind einer ~** suntem de aceeași părere; **ich habe eine gute ~ von ihm** am o părere bună despre el. **2.** intenție, voință; **es ist in guter ~ geschehen** a fost bine intenționat.
Meinungs|äußerung, *-en, f.* **1.** exprimare a părerii, a opiniei. **2.** părere, punct de vedere.
Meinungs|aus|tausch, *-(e)s, m. sg.* schimb de păreri.
Meinungsbefragung, *-en, f.* v. Meinungsumfrage.
Meinungsbildung, *-en, f.* formare a opiniei.
Meinungsforschung, *-en, f.* cercetare, sondare a opiniei (publice).
Meinungsfrei|heit, *-en, f.* libertate de opinie; **~ garantieren** a garanta (prin lege) libertatea de exprimare a opiniei.
Meinungskampf, *-(e)s, -kämpfe,* **Meinungs|streit**, *-(e)s, -e, m.* luptă de opinii.
Meinungs|test, *-(e)s, -s* (și *-e).* **Meinungs|umfrage**, *-en, f.* testare a opiniei publice.
Meinungs|unterschied, *-(e)s, -e, m.,* **Meinungsverschiedenheit**, *-en, f.* **1.** deosebire de vederi, divergență de opinii. **2.** *(fig.)* neînțelegere, ceartă.
Meiran, *-s, -e, m. (bot.)* v. Majoran.
Meiranbutter *f. sg.* unt de maghiran.
Meiran|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de maghiran.
Meiranwasser, *-s, -, n.* apă de maghiran.
Meische, *-n, f.* v. Maische.
Meise, *-n, f. (ornit.)* pițigoi *(Parus maior).*
Meisje, *-s, -s, n.* fată olandeză.
Meißel[1] *f. sg. (reg.)* scamă.
Meißel[2], *-s, -, m. (tehn.)* daltă.
Meißelbohrer, *-s, -, m.* sfredel-daltă, burghiu-daltă.
Meiß(e)ler, *-s, -, m.* dăltuitor, sculptor.
Meißelhalter, *-s, -, m. (tehn.)* mâner de daltă, suport de daltă, port-cuțit.
Meißelhammer, *-s, -hämmer, m. (maș.)* ciocan-daltă, ciocan de tăiat.
Meißelkette, *-n, f. (tehn.)* lanț de havat.
meißeln, *meißelte, gemeißelt (ich meiß(e)le), vb. (h) tr.* și *intr.* a scobi cu dalta, a cizela, a dăltui, a ciopli, a sculpta; *(fig.)* a cizela.
Meißeln, *-s, n. sg.* cizelare, dăltuire, cioplire, sculptare.
Meißel|schnittdruck, *-(e)s, -drücke, m. (tehn.)* presiune de tăiere, de apăsare, forță de tăiere a dălții.
Meißelung, *-en, f.* v. Meißeln.
meist *sup.* de la viel **I.** *adj.* cel mai mult; **die ~en Menschen** cei mai mulți oameni; **die ~e Zeit** cea mai mare parte a vremii; *(substantivat)* **die Meisten** cei mai mulți (oameni), majoritatea; **er hat das Meiste getan** a făcut cea mai mare parte (din lucrare). **II.** *adv.* de cele mai multe ori, cel mai mult; **Peter hat sich am ~en gefreut** Peter s-a bucurat

cel mai mult; **die am ~en befahrene Straße** șoseaua cea mai circulată; **es waren ~ ältere Leute** erau (acolo) în special oameni mai în vârstă.

meistbegünstigt *adj. (ec.)* cel mai favorizat.

Meistbegünstigung, *-en, f. (ec.)* favorizare maximă în regim preferențial.

Meistbegünstigungsklausel, *-n, f. (ec.)* clauză de regim preferențial, clauză preferențială; clauză a națiunii celei mai favorizate.

Meistbegünstigungsvertrag, *-(e)s, träge, m. (ec.)* convenție, contract de regim preferențial.

meistbeteiligt *adj.* cu participarea cea mai mare, cel mai interesat.

meistbietend *adj.* oferind cel mai mult.

Meistbietende, *-n, -n (ein Meistbietender), m.* și *f.*, **Meistbieter**, *-s, -, m.*, **~ in**, *-nen, f.* persoană care oferă cel mai mult.

meisten|orts *adv.* în cele mai multe locuri.

meistens, meistenteils *adv.* în cea mai mare parte, de cele mai multe ori, de obicei, mai întotdeauna.

meist|entwickelt *adj.* cel mai bine dezvoltat.

Meister, *-s, -, m.* **1.** meșter; maistru; **er hat seinen ~ gemacht** și-a dat examenul de maistru; **er lernt bei einem guten ~** învață la un meșter bun. **2.** om priceput, maestru; *(sport)* campion, maestru; dascăl; **er ist ein ~ in seinem Fach** e un as în specialitatea sa, e un bun specialist; **Übung macht den ~** fără exercițiu nu înveți meseria; **früh übt sich, was ein ~ werden will** ca să ajungi la măiestrie trebuie să te pregătești din timp; *(sport)* **er ist ~ im Bodenturnen** e campion la sol; *(arte)* **das Bild stammt von einem unbekannten ~** tabloul aparține unui maestru, unui artist necunoscut; **sie hörten auf des ~s Worte** îl ascultau pe maestru, urmăreau cuvintele dascălului. **3.** stăpân; *(fam.)* **mein Herr und ~** domnul și stăpânul meu; **ich werde seiner noch ~ werden** îi vin eu de hac; **er hat seinen ~ gefunden** și-a găsit nașul. **4.** *(rel.)* Învățătorul (nume dat lui Isus). **5.** *(în expr.)* **~ Petz** Moș Martin (ursul); *(fam.)* **~ Pfriem** ciubotar; *(fam.)* **~ Urian** diavolul; **der rote ~** călăul; *(fam.)* **na ~, wie geht's?** ei meștere, ce mai faci?

Meister|arbeit, *-en, f.* lucru de maestru, lucru bine făcut; lucru desăvârșit, capodoperă.

Meisterbauer, *-n* (sau *-s*), *-n, m. (ist., în R.D.G.)* țăran cooperatist fruntaș (titlu).

Meisterbereich, *-s, -e, m.* domeniu, lucru (într-o fabrică) condus de un maistru.

Meisterbrief, *-(e)s, -e, m.* certificat, diplomă de maistru.

Meister|essen, *-s, -, n. (ist.)* ospăț oferit de un nou maistru confraților de breaslă.

Meisterfahrer, *-s, -, m. (sport)* recordman, campion la ciclism, motociclism, automobilism.

Meistergesang, *-(e)s, -sänge, m. (lit.)* cântec (sau poezie) a maiștrilor-cântăreți (din sec. al 15-lea și al 16-lea).

meister|haft I. *adj.* desăvârșit, de maestru, artistic; magistral. **II.** *adv.* cu măiestrie, artistic, cu desăvârșire, magistral.

Meister|hand, *-hände, f.* mână de maestru, pricepere, măiestrie deosebită; **an diesem Werk erkennt man die ~** se recunoaște în această operă mâna maestrului.

Meister|häuer, *-s, -, m. (mine)* miner fruntaș, maistru miner.

Meisterin, *-nen, f.* **1.** meșteră, maistră; *(sport)* campioană, maestră. **2.** soție a meșterului.

Meisterklasse, *-n, f.* **1.** *(sport)* categorie de maeștri. **2.** *(arte, muz.)* clasă de maeștri. **3.** *(fig.)* clasă înaltă.

Meisterkoch, *-(e)s, -köche, m.* maistru-bucătar.

Meisterläufer, *-s, -, m. (sport)* campion la alergări.

Meisterlehrgang, *-s, -gänge, m.* curs, școală de maiștri.

Meisterleistung, *-en, f.* lucrare de excepție.

meisterlich *adj.* v. meisterhaft.

Meisterlied, *-(e)s, -er, n.* v. Meistergesang.

meisterlos *adj.* fără stăpân, al nimănui.

meistern, *meisterte, gemeistert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a învinge, a stăpâni; **etwas ~** a fi stăpân pe ceva; **seine Zunge ~** a-și ține limba în frâu; **Schwierigkeiten ~** a învinge greutăți. **2.** a cunoaște, a stăpâni, a mânui la perfecție. **3.** *(reg.)* a dăscăli, a critica. **4.** *(boiangerie)* a pregăti, a prepara culoarea de bază. **II.** *refl.* a se stăpâni.

Meisterprüfung, *-en, f.* examen de maistru; *(ist.)* examen de meșter (pe vremea breslelor).

Meister|recht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* drept de maistru, drept de meșter (pe vremea breslelor).

Meistersang, *-(e)s, -sänge, m.* v. Meistergesang.

Meistersänger, *-s, -, m.* v. Meistersinger.

Meisterschaft, *-en, f.* **1.** *sg.* calitate, rang de maestru. **2.** *(sport)* campionat. **3.** *sg. (fig.)* măiestrie; **er hat es zu hoher ~ gebracht** a ajuns la un înalt grad de măiestrie.

Meisterschaftsfavorit [-vo-], *-en, -en, m. (sport)* favorit al campionatului.

Meisterschafts|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* (joc de) campionat.

Meisterschalter, *-s, -, m. (electr.)* întrerupător principal.

Meisterschöpfung, *-en, f.* creație, operă de maestru, capodoperă.

Meisterschule, *-n, f.* școală de maiștri.

Meisterschüler, *-s, -, m. (arte)* artist, elev al unui maestru.

Meisterschuss, *-es, -schüsse, m.* împușcătură de maestru, lovitură de maestru, lovitură magistrală.

Meisterschütze, *-n, -n, m.* trăgător eminent; *(sport)* maestru la tir.

Meistersinger, *-s, -, m. (lit.)* maestru-cântăreț.

Meister|spiel, *-(e)s, -e, n. (teatru)* joc, interpretare de maestru.

Meister|spieler, *-s, -, m. (sport)* jucător desăvârșit, de elită, campion.

Meister|streich, *-(e)s, -e, m.* lovitură de maestru.

Meister|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(ist.)* obiect confecționat la trecerea probei de maistru, de meșter. **2.** realizare excepțională; faptă deosebit de abilă.

Meistertag, *-(e)s, -e, m. (ist.)* zi a maiștrilor, zi de întrunire a meșterilor unei corporații.

Meistertitel, *-s, -, m. (sport)* titlu de maestru, de campion.

Meisterung *f. sg.* dominare, stăpânire (a unui lucru, a unei situații).

Meisterwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** capodoperă, operă, lucrare desăvârșită. **2.** realizare magistrală, de maestru.

Meisterwürde *f. sg.* **1.** demnitate, rang, calitate de maestru. **2.** *(ist.)* titlu de maistru, de meșter.

Meisterwurz, *-en, f. (bot.)* **1.** ștevie de munte *(Astrantia maior* L.). **2.** angelină sălbatică *(Angelica sylvestris* L.). **3.** măraru-ursului *(Imperatoria ostruthium)*.

Meisterzeichen, *-s, -, n. (ist.)* monogramă a unui artist sau meșter (pe operele produse de atelierele lor).

Meistgebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă maximă (la licitație).

meistgebräuchlich *adj.* cel mai obișnuit, cel mai des întrebuințat.

meistgebraucht *adj.* cel mai des folosit.

meistgefragt, meistgekauft *adj.* cel mai căutat, care se cumpără cel mai mult.

meistgenannt *adj.* cel mai des amintit, citat.

Meistgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate maximă (la expedițiile poștale).

meist|hin *adv.* v. meistens.

Meist|stufe, *-n, f. (gram.)* grad superlativ.

meistverkauft *adj.* cel mai bine vândut.

Mekkabalsam, *-s, m. sg.* opobalsam, rășină a plantei *Commiphora opobalsamum*.

Mekonin, *-s, n. sg. (chim.)* meconină.

Mekonium, *-s, n. sg.* **1.** opiu. **2.** *(med.)* meconiu.

Melancholie [-ko'li:], *-n* [-'li:ən], *f.* melancolie.

Melancholiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* (persoană) melancolic(ă).

melancholisch *adj.* melancolic.

Melanesier [-ziɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* melanezian(ă), locuitor(-oare) din Melanezia.

melanesisch *adj.* melanezian.

Melange [-'lã:ʒ(ə)], *-n, f.* **1.** amestec, melanj. **2.** *(austr.)* cafea cu lapte. **3.** *(text.)* melanj.

Melanin, *-(s), -e, n. (chim., biol.)* melanină.

Melanismus, *-, m. sg. (med.)* melanism, formare și depozitare patologică de pigmenți negri sau bruni.

Melanit, *-s, -e, m. (mineral.)* melanit.

melanoderm *adj. (med.)* melanoderm, cu pielea de culoare închisă.

melanokrat *adj. (mineral.)* melanocrat.

Melanom, *-s, -e, n. (med.)* melanom, tumoare malignă care conține melanină.

Melanose *f. sg.* v. Melanismus.

Melanurie *f. sg. (med.)* melanurie.

Melanzan|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* pătlăgea vânătă *(Solanum melongena)*.

Melasse, *-n, f.* melasă.

Melba|eis, *-es, n. sg.* înghețată de piersici cu frișcă, pêche-Melba.

Melber, *-s, -, m. (reg.)* **1.** negustor de făină. **2.** măsură de făină.

Melberei, *-en, f. (reg.)* prăvălie, magazin în care se vinde făină, făinărie.

melbig *adj. (reg.)* făinos.

Melde, *-n, f. (bot.)* **1.** lobodă, spanac sălbatic *(Chenopodium album* L.). **2.** lobodă de grădină *(Atriplex hortense* L.). **3.** căpriță *(Atriplex litoralis* L.).

Melde|abwurf, *-(e)s, -würfe, m. (av.)* **1.** mesaj lestat. **2.** *sg.* lansare a unui mesaj lestat.

Melde|abwurf|stelle, *-n, f. (av.)* loc pentru aruncarea mesajelor.

Melde|amt, *-(e)s, -ämter, n.* **1.** birou de evidență a populației. **2.** *(mil.)* birou de prezentare (la mobilizare).

Melde|anlage, *-n, f.* instalație de semnalizare.

Melde|anzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* ținută de prezentare.

Melde|be|hörde, *-n, f.* v. Meldeamt.

Meldebogen, *-s, -bögen, m. (reg., austr., elv.)* formular de înscriere.

Meldebuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** registru de înscriere (la biroul de evidență a populației). **2.** *(mil.)* carnet de raport.

Meldedienst, *-(e)s, -e, m. (mil.)* serviciu de informații.

Meldefahrer, *-s, -, m. (mil.)* curier motorizat, ștafetă motorizată.

Meldefrist, *-en, f.* termen de anunțare, de înregistrare (la o autoritate).

Meldegänger, *-s, -, m. (mil.)* agent de legătură; ștafetă, curier.

Melde|hund, *-(e)s, -e, m. (mil.)* câine curier, câine de legătură, câine ștafetă.

Meldekarte, *-n, f. (mil.)* foaie de raport.

Meldekartei, *-en, f.* cartotecă de evidență.

Meldekarteikarte, *-n, f.* fișă de evidență (la poliție, miliție).

Meldekette, *-n, f. (mil.)* releu (de informații).

Meldekopf, *-(e)s, -köpfe, m. (mil.)* post înaintat de informații.

melden, *meldete, gemeldet (du meldest, er meldet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a anunța, a înștiința, a face cunoscut, a comunica; **die Zeitungen ~ einen Unfall** gazetele anunță un accident; **der Diener meldete Herrn R.** servitorul l-a anunțat pe domnul R.; **den Gast polizeilich ~** a anunța, a înregistra oaspetele la poliție; **die Mannschaft zum Turnier ~** a înscrie echipa la turneu. **2.** *(mil.)* a raporta. **3.** a pârî, a denunța. **4.** *(fam.)* a spune; **du hast hier nichts zu ~!** n-ai nimic de spus în chestiunea aceasta! **II.** *refl.* **1.** a se prezenta; **er meldete sich zum Dienst** s-a prezentat la serviciu. **2.** a se anunța; **er hat sich krank gemeldet** a anunțat că este bolnav; **sich zum Wort ~** a cere cuvântul (prin ridicarea mâinii); **sich zur Prüfung ~** a se înscrie la examen; **ich rief an, und es meldete sich Frau B.** am telefonat și (la aparat) a răspuns doamna B.; **er hat sich lange nicht gemeldet** de mult n-a mai dat vreun semn de viață; **das Alter meldet sich** apar primele semne ale bătrâneții. **3.** a intra (voluntar) în armată.

Melden, *-s, n. sg.* v. Meldung.

Meldengewächse *pl. (bot.)* plante din familia *Chenopodiaceelor.*

meldenswert *adj.* demn de a fi menționat, anunțat, raportat.

Meldepflicht *f. sg.* obligație de a se anunța (la biroul de evidență a populației); obligație de a se prezenta (la centrul de recrutare, de mobilizare etc.); **~ des Arztes** obligația medicului de a anunța cazurile de boli contagioase.

meldepflichtig *adj.* obligat să se anunțe, să se prezinte; obligatoriu de a fi anunțat; **jeder Typhusfall ist ~** orice caz de tifos trebuie anunțat.

Melder, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* ștafetă, curier. **2.** persoană care raportează, care înștiințează; *(inv.)* denunțător. **3.** *(tehn.)* aparat de semnalizare, semnalizator.

Meldereiter, *-s, -, m. (mil.)* curier, ștafetă călare.

Melderkette, *-n, f. (mil.)* releu de agenți de transmisiune.

Meldesammel|stelle, *-n, f. (mil.)* centru de informații.

Meldeschein, *-(es), -e, m.* buletin, foaie, formular de înscriere.

Meldeschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă de legătură, navă semnalizatoare.

Meldeschluss, *-es, m. sg.* termen final de înscriere.

Meldestation, *-en, f. (ferov.)* stație de semnalizare, de avizare; post de telecomunicație feroviară.
Meldestelle. *-n, f.* **1.** serviciu, birou de evidență (a populației). **2.** *(mil.)* post, comisariat de prezentare, de mobilizare.
Meldewesen, *-s, n. sg.* **1.** (dispoziții privind) serviciul de evidență a populației. **2.** întocmirea și înaintarea rapoartelor (în întreprinderi).
Meldewurfgeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* proiectil pentru lansarea corespondenței.
Meldezettel, *-s, -, m.* v. Meldeschein.
Meldung, *-en, f.* **1.** anunțare, înștiințare, comunicare, știre; comunicat; **eingelaufene ~en** înștiințări, vești primite; **die letzten ~ en** ultimele știri; **eingehende ~** comunicare detaliată; **regelmäßige ~** comunicare regulată. **2.** *(mil.)* raport; **~ erstatten** a raporta. **3.** denunț; declarație. **4.** înscriere (la cuvânt, la un turneu). **5.** *(inform.)* informație; **eine ~ ausgeben** a da o informație.
Meldungsamt, *-(e)s, -ämter, n.* v. Meldeamt.
Meldungsbogen, *-s, -bögen, m.* formular de înscriere; listă de evidență.
Meldungsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* v. Meldebuch.
Meldungsort, *-(e)s, -e, m.* v. Meldestelle.
melieren, *melierte, meliert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) amesteca, a se împestrița.
meliert I. *part. trec.* de la melieren. **II.** *adj.* amestecat, pestriț; **grau ~es Haar** păr înspicat.
Melierwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (ind. text.)* lup amestecător.
Melilith, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* melilită.
Melinit, *-(e)s, m.* (și *n.*) *sg. (chim.)* melinită, substanță toxică cu acid picric.
Melioration, *-en, f. (agr.)* ameliorare, îmbunătățire.
Meliorationsarbeit, *-en, f. (agr.)* lucrări de ameliorare (a pământului cultivabil).
meliorieren, *meliorierte, melioriert, vb. (h) tr. (agr.)* a ameliora, a îmbunătăți.
Meliorierung, *-en, f.* v. Melioration.
Melis, *-, m. sg.* v. Meliszucker.
melisch *adj. (lit. clasică)* melic; liric; **~e Dichtung** poezie melică.
Melisma, *-s, -men, n. (muz.)* melismă, coloratură.
Melismatik *f. sg. (muz.)* artă a ornamentației melodice.
Melisse, *-n, f. (bot.)* **1.** roiniță, iarba-stupului *(Melissa officinalis* L.). **2.** izmușoară *(Melissa nepeta)*. **3.** izma-pădurii *(Melissa calamintha)*.
Melissenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* frunză de roiniță; frunză de izmușoară.
Melissengeist, *-(e)s, m. sg.* rachiu de izmușoară.
Melissentee, *-s, -s, m.* ceai de izmușoară.
Meliszucker, *-s, m. sg.* zahăr (de calitate inferioară).
Melitose, *-n, f.* rafinoză.
melk *adj. (reg.)* care dă lapte, cu lapte.
Melkanlage, *-n, f.* aparat de muls.
melkbar *adj.* care se poate mulge.
Melke *f. sg.* mulsoare.
Melkeimer, *-s, -, m.* găleată, ciubăr de muls, șiștar.
melken, *molk, gemolken* (și *melkte, gemelkt*), *vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a mulge; **frisch gemolkene Milch** lapte proaspăt muls. **2.** *(fig., fam.)* a mulge, a stoarce de bani, a exploata; *(fam.)* **den haben sie tüchtig gemolken** pe ăsta l-au stors bine. **II.** *intr. (despre vaci)* a da lapte; **eine ~de Kuh** o vacă cu lapte; *(fig., fam.)* vacă de muls.
Melker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* mulgător(-oare).
Melkerei, *-en, f. (reg.)* v. Molkerei.
Melkkübel, *-s, -, m.* v. Melkeimer.
Melkkuh, *-kühe, f.* vacă cu lapte; *(fig., fam.)* vacă de muls.
Melkmaschine, *-n, f.* aparat de muls.
Melkschaf, *-(e)s, -e, n.* oaie cu lapte.
Melkschemel, *-s, -, m.* scăunel pentru mulgător.
Melkstand, *-(e)s, -stände, m.* v. Melkanlage.
Melkter, *-s-, -, m. (reg.)* v. Melkeimer.
Melkvieh, *-(e)s, n. sg.* vite de muls.
Melodei, *-en, f. (poet.)* v. Melodie.
Melodie, *-n* [-'di:ən], *f.* melodie; **nach der ~** după melodie; *(fon.)* **die ~ des Satzes** melodia frazei.
Melodieinstrument, *-(e)s, -e, n. (muz.)* instrument principal într-o bucată muzicală.
Melodienfolge [-'di:ən], *-n, f.*, **Melodienreigen**, *-s, -*, **Melodienstrauß**, *-es, -sträuße, m.* suită de melodii, buchet de melodii.
Melodiepfeife, *-n, f. (muz.)* fluier, caval.
Melodik *f. sg. (muz.)* melodică.
Melodiker, *-s, -, m. (rar)* compozitor de melodii.
melodiös *adj.* melodios.
melodisch *adj.* **1.** melodic. **2.** melodios; **sie hat eine ~e Stimme** are o voce melodioasă.
Melodram, **Melodrama**, *-s, -men, n.* melodramă.
melodramatisch, *adj.* melodramatic.
Melograph, *-en, -en, m.* **1.** melograf, mașină de scris note. **2.** melograf, aparat de înregistrat (cântatul la pian).
Melomanie *f. sg.* melomanie.
Melone, *-n, f.* **1.** *(bot.)* pepene galben, cantalup *(Cucumis melo* L.). **2.** *(bot.)* pepene verde *(Citrullus vulgaris)*. **3.** *(pop.)* melon, gambetă, pălărie tare.
melonenartig *adj.* ca un pepene.
Melonenbeet, *-(e)s, -e, n.* pepenărie.
Melonenkern, *-(e)s, -e, m.* sâmbure de pepene.
Melos, *-, n, sg.* melos, melodie, linie melodică, conținut melodic.
Meltau, *-(e)s, m.sg.* v. Mehltau.
Meltaupilz, *-es, -e, m.* v. Mehltaupilz.
Membran, *-en*, **Membrane**, *-n, f. (biol., chim., tehn.)* membrană; diafragmă.
membranös *adj.* membranos, ca o membrană.
Membranpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă cu membrană, cu diafragmă.
Membranventil, [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* supapă cu membrană, cu diafragmă.
Membrum, *-s, -bra, n. (anat.)* membru.
Memento, *-s, -s, n.* avertizare; memento.
Memme, *n, f. (fam.)* fricos, laș.
memmenhaft, **memmig**, **memmisch** *adj. (fam.)* fricos, laș.
Memo, *-s, -s, n. (fam.)* **1.** *presc.* de la Memorandum. **2.** v. Merkzettel.
Memoire [me'moa:ɐ], *-s, -s, n.* memoriu.
Memoiren [-'moa:rən] *pl. (lit.)* memorii, amintiri.
Memoirenschreiben, *-s, -, m.* scriitor de memorii.
memorabel *adj.* memorabil.
Memorabilien [-liən] *s. pl.* v. Denkwürdigkeiten.
Memorandum, *-s, -den* (și *-da*), *n.* **1.** memorandum, memoriu. **2.** jurnal, însemnări personale.
Memorial[1], *-s, -e* (și *-lien* [-liən]), *n. (înv.)* memorial, jurnal; însemnări.
Memorial[2], *-s, -s, n.* **1.** *(sport)* memorial. **2.** monument.
memorieren, *memorierte, memoriert, vb. (h) tr.* a memora, a învăța pe dinafară, pe de rost.
Memorierstoff, *-(e)s, -e, m.* materie de memorat, de învățat.
Memorierübung, *-en, f.* exercițiu de memorare.
Menage [-ʒə], *-n, f.* **1.** *(înv., austr.)* menaj, gospodărie. **2.** *(mil.; austr.)* subzistență, întreținere; **Verpflegung aus der ~** alimentare de la cazan. **3.** *(înv.)* sufertaș. **4.** serviciu pentru untdelemn, oțet etc., serviciu de salată.
Menageoffizier, *-s, -e, m. (austr.)* ofițer cu popota.
Menagerie [-ʒə'ri:], *-n* [-ri:ən], *f.* menajerie.
Menageriebude, *-n, f.* baracă pentru menajerie.
Menagerist, *-en, -en, m.* proprietar al unei menajerii.
menagieren, *menagierte, menagiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a face economii, a economisi. **2.** a aranja, a face un aranjament. **3.** a menaja, a cruța, a scuti. **II.** *refl.* **1.** a se gospodări singur. **2.** a se menaja, a se cruța. **III.** *intr. (mil., austr.)* a fi servit la popotă.
Menarche, *-n, f. (med.)* primă menstruație.
Mendelismus, *-, m. sg. (biol.)* mendelism.
mendeln, *mendelte, gemendelt (ich mend(e)le), vb. (h) intr. (biol.)* a se transforma după regulile lui Mendel.
Mendesantilope, *-n, f. (zool.)* antilopă-cal *(Hippotragus equinus)*.
Mendikant, *-en, -en, m.* călugăr cerșetor.
Menetekel, *-s, -, n.* avertisment (misterios); prevestire a unei nenorociri.
Mengdünger, *-s, -, m. (agr.)* compost (îngrășământ organic din resturi vegetale).
Menge, *-n, f.* **1.** cantitate mare, mulțime, masă, grămadă; **eine schöne ~** o cantitate impunătoare; **das kostet eine ~ Geld** aceasta costă o grămadă, o mulțime de bani; **in großer ~** cu grămada, din belșug, cu toptanul, în mare număr. **2.** *sg.* masă, mulțime, droaie; **eine ~ Menschen** o mulțime de oameni. **3.** *(mat.)* mulțime; **unendliche ~** mulțime infinită. **4.** *(ec.)* cantitate; **gelagerte ~** cantitate stocată; **gelieferte ~** cantitate livrată; **verlangte ~** cantitate solicitată.
Mengelei, *-en, f. (reg.)* amestecătură; harababură.
mengeln, *mengelte, gemengelt (ich meng(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* a amesteca. **II.** *intr. (reg.)* **1.** a face negoț cu mărunțișuri, a fi precupeț. **2.** a mânca încet și în silă.
mengen, *mengte, gemengt, vb. (h)* **I.** *tr.* a amesteca; **eins ins andere ~** a amesteca una în alta. **II.** *refl.* a se amesteca, a se vârî, a se băga; **sich in etwas ~** a se băga în ceva; **er mengt sich in alles** se amestecă în toate, își bagă nasul în toate.
Mengenangabe, *-n, f.* indicarea cantității.
Mengenfunktion, *-en, f. (mat.)* funcție definită pe un sistem de mulțimi.
Mengenindex, *-(es), -e* (sau *-indizes* și *-indices*), *m.* indice al cantității.
Mengenkennziffer, *-n, f. (plan.)* indice de cantitate.
Mengenkörper, *-s, -, m. (mat.)* corp de mulțimi.
Mengenlehre, *-n, f. (mat.)* teorie a mulțimilor.
mengenmäßig *adj.* cantitativ.
Mengenmesser, *-s, -, m.* aparat pentru măsurat cantitatea; debitmetru; contor de volum.
Mengenplanung, *-en, f.* planificare a cantităților, planificare a cuantumului.
Mengenpreis, *-es, -e, m.* preț redus sau avantajos pentru o cantitate mare.
Mengenrabatt, *-s, -e, m.* rabat, reducere de preț în funcție de cantitate.
Mengensystem, *-s, -e, n. (mat.)* sistem, familie de mulțimi.
Mengentender, *-s, -, n.* licitație.
Mengenverhältnis, *-ses-, -se, n.* raport cantitativ, proporție a cantităților.
Menger, *-s, -, m.* **1.** persoană care face amestecul, care amestecă, combină; amestecător. **2.** v. Mengmaschine.
Mengerei, *-en, f.* v. Mengung.
Mengfutter, *-s, n. sg.* nutreț combinat.
Menggestein, *-(e)s, -e, n. (geol.)* conglomerat.
Menggut, *-(e)s, n. sg. (tehn.)* aliaj de cositor pentru lipire.
Mengler, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* (om) băgăreț, băgăcios, înfigăreț, care-și vâră nasul în toate. **2.** *(reg.)* mic negustor, precupeț.
Mengling, *-s, -e, m. (fam.)* bastard, corcitură, metis.
Mengmaschine, *-n, f.* amestecător, aparat de amestecat.
Mengsel, *-s-, -, n.* amestec, amestecătură, talmeș-balmeș.
Mengteil, *-(e)s, -e, m.* parte din amestec.
Mengung, *-en, f.* amestecare, amestec.
Mengungsverhältnis, *-ses, -se, n.* raport de amestec, proporție de amestec.
Menhir, *-s, -e, m. (arh.)* menhir.
Meninges, - (și *-gen*), *f. (anat.)* meninge.
Meningitis *f. sg. (med.)* meningită.
Meninx, *-ninges* și *-ningen, f. (med.)* v. Meninges.
Meniskus, *-, -ken, m. (anat., tehn., fot.)* menisc.
Meniskusriss, *-es, -e, m. (med.)* ruptură de menisc.
Menkenke *f. sg. (fam., reg.)* talmeș-balmeș, harababură; (*în expr.*) **~ machen** a face mofturi.
Mennig, *-(e)s, m. sg.*, **Mennige** *f. sg. (mineral.)* miniu.
Mennigkitt, *-(e)s, -e, m.* chit făcut cu miniu, mastic de miniu.
mennigrot *adj.* roșu de miniu.
Mennonit, *-en, -en, m.* menonit (adept al unei secte evanghelice).
meno *adv. (muz.)* mai puțin.
Menopause, *-n, f. (med.)* menopauză.

Menorrhagie, -*n* [-gi:ən], *f. (med.)* menoragie, hemoragie menstruală abundentă.
Menorrhö, -*en*, *f. (med.)* menoree, menstruaţie.
menorrhöisch *adj. (med.)* menstrual.
Menostase, -*n*, *f. (med.)* menostază.
Mẹnsa, *Mensen*, *f.* **1.** cantină; ~ **academica** cantină studenţească. **2.** *(bis.)* masă a altarului.
Mẹnsch[1], -*en*, -*en*, *m.* om; **jeder** ~ fiecare om, oricine; **kein** ~ nimeni; **da ist kein** ~ **zu sehen** nu e nici ţipenie de om; *(fam.)* ~! omule! **unter** ~**en kommen** a veni în contact cu oamenii; **den alten** ~**en ausziehen** a-şi schimba firea; **er ist auch nur ein** ~ e numai un om, nu-i poţi cere imposibilul; **er ist eine Seele von einem** ~**en** este o bunătate de om; **sein äußerer** ~ exteriorul său.
Mẹnsch[2], -*es*, -*er*, *n. (pop., peior.)* **1.** femeie; slujnică. **2.** târfă; femeie de moravuri uşoare.
Mẹnsch|chen, -*s*, -, *n.* (*dim.* de la Mensch[1]) omuleţ.
mẹnscheln, *menschelte, gemenschelt (ich mensch(e)le)*, *vb. (h) intr. (mai ales impers.)* **1.** *(pop.)* a arăta, a dovedi lipsuri, greşeli omeneşti. **2.** *(reg.)* a răspândi miros de om.
Mẹnschen|adel, -*s*, *m. sg.* nobleţe omenească.
Mẹnschen|affe, -*n*, -*n*, *m.* maimuţă antropomorfă.
mẹnschen|ähnlich *adj.* antropomorf; antropoid; asemănător omului.
Mẹnschen|alter, -*s*, -, *n.* **1.** durată (mijlocie) a vieţii unui om. **2.** durată a unei generaţii (circa 30 de ani).
Mẹnschen|angesicht, -*(e)s*, -*er*, *n.* v. Menschenantlitz.
Mẹnschen|ansammlung, -*en*, *f.* adunare de oameni, îngrămădire de oameni, masă de oameni, îmbulzeală.
Mẹnschen|antlitz, -*es*, -*e*, *n.* chip de om, faţă omenească, fizionomie.
mẹnschen|arm *adj.* puţin populat.
Mẹnschen|art, -*en*, *f.* fel de a fi, de a se purta al oamenilor; **das ist** ~ aşa sunt oamenii, aşa se înîntâmplă între oameni.
Mẹnschen|auflauf, -*s*, -*läufe*, *m.* aglomeraţie, îmbulzeală de oameni, agitaţie.
Mẹnschen|ausrottungskrieg, -*(e)s*, -*e*, *m.* război de exterminare (a oamenilor).
Mẹnschenberuf, -*(e)s*, -*e*, *m.* profesie, funcţie, vocaţie, carieră, menire umană.
Mẹnschenbild, -*(e)s*, -*er*, *n.* imagine despre om (într-o epocă dată).
Mẹnschenblut, -*(e)s*, *n. sg.* sânge omenesc.
Mẹnschenbrust *f. sg. (mai ales fig.)* piept, suflet omenesc; inimă omenească.
Mẹnschendar|steller, -*s*, -, *m.* **1.** *(teatru)* interpret de caractere omeneşti. **2.** scriitor, sculptor care înfăţişează caractere omeneşti.
Mẹnschendrang, -*(e)s*, *m. sg.* impuls, instinct uman.
Mẹnschenfeind, -*(e)s*, -*e*, *m.* mizantrop.
mẹnschenfeindlich *adj.* **1.** mizantrop, ursuz. **2.** inuman, neomenesc.
Mẹnschenfeindlichkeit *f. sg.*, **Mẹnschenfeindschaft** *f. sg.* mizantropie.
Mẹnschenfleisch, -*(e)s*, *n. sg.* carne de om.
Mẹnschenfloh, -*(e)s*, -*flöhe*, *m.* purice care se hrăneşte pe un mediu uman *(Pulex irritans)*.
Mẹnschenfresser, -*s*, -, *m.*, ~**in**, -*nen*, *f.* antropofag(ă); canibal(ă).
Menschenfresserei, -*en*, *f.* antropofagie; canibalism.
Mẹnschenfreund, -*(e)s*, -*e*, *m.* filantrop.
mẹnschenfreundlich *adj.* filantrop, iubitor de oameni.
Mẹnschenfreundlichkeit *f. sg.* filantropie, umanitarism, iubire de oameni.
Mẹnschenführung *f. sg.* educaţie, îndrumare, creştere a oamenilor.
Mẹnschenfurcht *f. sg.* antropofobie, teamă de oameni.
Mẹnschengattung, -*en*, *f.* categorie, speţă, soi de oameni.
Mẹnschengedenken, -*s*, *n. sg. (în expr.)* **seit** ~ de când lumea.
Mẹnschengedränge, -*s*, *n. sg.* înghesuială, îmbulzire, învălmăşeală de oameni.
Mẹnschengefühl, -*(e)s*, -*e*, *n.* sentiment uman, sentiment de omenie; **alles** ~ **ablegen** a se dezbăra de orice sentiment omenesc.
Mẹnschengeist, -*(e)s*, *m. sg.* spirit uman.
Mẹnschengemeinschaft, -*en*, *f.* comunitate de oameni.
Mẹnschengerippe, -*s*, -, *n.* schelet uman, schelet de om.
Mẹnschengeschlecht, -*(e)s*, *n. sg.* omenire, neam omenesc; specie umană.
Mẹnschengesicht, -*(e)s*, -*er*, *n.* v. Menschenantlitz.
Mẹnschenge|stalt, -*en*, *f.* chip de om, înfăţişare, statură omenească; **er ist ein Teufel in** ~ este un diavol cu chip de om.
Mẹnschenge|stalter, -*s*, -, *m.* v. Menschendarsteller.
Mẹnschengewimmel, -*s*, **Mẹnschengewühl**, -*(e)s*, *n. sg.* v. Menschengedränge.
Mẹnschenglück, -*(e)s*, *n. sg.* noroc, fericire omenească.
Mẹnschengruppe, -*n*, *f.* grup de oameni.
Mẹnschengunst *f. sg.* bunăvoinţă a oamenilor.
Mẹnschengüte *f. sg.* bunătate omenească.
Mẹnschenhaar, -*(e)s*, -*e*, *n.* păr de om.
Mẹnschenhai, -*(e)s*, -*e*, *m. (iht.)* rechin albastru *(Barcharias glaucus)*.
Mẹnschenhand, -*hände*, *f.* mână de om, mână omenească.
Mẹnschenhandel, -*s*, *m. sg.* comerţ de oameni, comerţ de sclavi; comerţ de carne vie.
Mẹnschenhändler, -*s*, -, *m.* neguţător de sclavi, traficant de carne vie.
Mẹnschenhärte *f. sg.* asprime, duritate omenească.
Mẹnschenhass, -*es*, *m. sg.* ură de oameni; mizantropie.
Mẹnschenhasser, -*s*, -, *m.* mizantrop.
Mẹnschenhaufen, -*s*, -, *m.* mulţime, droaie, gloată, grămadă de oameni.
Mẹnschenherde, -*n*, *f. (peior.)* turmă de oameni.
Mẹnschenherz, -*ens*, -*en*, *n.* inimă de om.
Mẹnschenhuld *f. sg.* v. Menschengunst.
Mẹnschenhirn, -*(e)s*, -*e*, *n.* creier, cap omenesc.
Mẹnschenjagd, -*en*, *f.* vânătoare, urmărire de oameni.
Mẹnschenkenner, -*s*, -, *m.* cunoscător de oameni.
Mẹnschenkenntnis *f. sg.* capacitate de cunoaştere, de apreciere a oamenilor.
Mẹnschenkette, -*en*, *f.* cordon de oameni la demonstraţii.
Mẹnschenkind, -*(e)s*, -*er*, *n.* făptură omenească.
Mẹnschenknäuel, -*s*, -, *m.* (sau *n.*) grămadă de oameni, îmbulzeală.
Mẹnschenkopf, -*(e)s*, -*köpfe*, *m.* cap de om.
Mẹnschenkraft, -*kräfte*, *f.* putere omenească, putere de om.
Mẹnschenkunde *f. sg.* antropologie.
Mẹnschenleben, -*s*, -, *n.* viaţă de om; viaţă omenească; **ein** ~ **ist zu wenig** o viaţă de om e prea puţin; **es hat keine** ~ **gekostet** nu a costat vieţi omeneşti.
mẹnschenleer *adj.* pustiu, nepopulat; **eine** ~**e Straße** o stradă pustie.
Mẹnschenliebe *f. sg.* iubire de oameni, filantropie.
Mẹnschenlos, -*es*, -*e*, *n.* v. Menschenschicksal.
Mẹnschenmasse *f. sg.* masă, mulţime de oameni.
Mẹnschenmaterial, -*s*, *n. sg.* material uman.
Mẹnschenmauer, -*n*, *f.* zid de oameni.
Mẹnschenmenge, -*n*, *f.* v. Menschenmasse.
mẹnschenmöglich *adj.* omeneşte posibil; **tun was** ~ **ist** a face tot ce este omeneşte posibil; **das ist ja nicht** ~ aceasta este omeneşte absolut imposibil.
Mẹnschenmögliche, -*n (ein Menschenmögliches)*, *n. sg.* ce stă în puterea omului; **das** ~ **tun** a face tot ce este omeneşte posibil.
Mẹnschenmord, -*(e)s*, -*e*, *m.* omucidere, asasinat.
Mẹnschenmörder, -*s*, -, *m.* ucigaş, asasin.
Mẹnschen|natur, -*en*, *f.* fire omenească, natură umană.
Mẹnschen|opfer, -*s*, -, *n.* **1.** victimă omenească; **es waren keine** ~ **zu beklagen** n-au fost victime omeneşti. **2.** jertfă omenească, jertfire a unui om, sacrificiu omenesc.
Mẹnschenpaar, -*(e)s*, -*e*, *n.* **1.** cuplu de oameni, bărbat şi femeie. **2.** cuplul originar (Adam şi Eva).
Mẹnschenpflicht, -*en*, *f.* datorie, obligaţie omenească, datorie de om.
Mẹnschenpotenzial (şi **-potential**), -*s*, -*e*, *n.* potenţial uman, resurse umane.
Mẹnschenrasse, -*n*, *f.* rasă umană.
Mẹnschenraub, -*(e)s*, -*e*, *m.* răpire de oameni, rapt.
Mẹnschenrecht, -*(e)s*, -*e*, *n. (mai ales la pl.)* drepturi ale omului, **die Erklärung der** ~**e** declaraţia drepturilor omului.
Mẹnschenrechts|erklärung *f. sg.* declaraţia drepturilor omului.
Mẹnschenrechtsverletzung, -*en*, *f.* încălcare a drepturilor omului.
Mẹnschenreserve [-və], -*n*, *f.* rezervă umană, de oameni.
mẹnschenscheu *adj.* timid, retras, care fuge de oameni.
Mẹnschenscheu *f. sg.* timiditate, izolare (faţă de oameni).
Mẹnschenschicksal, -*s*, -*e*, *n.* soartă omenească, destin omenesc; **er beschreibt im Roman ein** ~ în roman descrie soarta unui om..
Mẹnschenschinder, -*s*, -, *m.* exploatator (sălbatic) de oameni.
Menschenschinderei, -*en*, *f.* exploatare (sălbatică) a oamenilor.
Mẹnschenschlag, -*(e)s*, *m. sg.* fel de oameni, speţă omenească, tip de om (specific unei regiuni, unui ţinut); **das ist ein anderer** ~ acesta este o altă speţă de oameni; **ein schöner** ~ un gen, un neam de oameni frumoşi.
Mẹnschenschlange, -*n*, *f.* rând, şir de oameni; coadă; **eine** ~ **an der Theaterkasse** o coadă la casa teatrului.
Mẹnschenseele, -*n*, *f.* **1.** suflet omenesc. **2.** *(fig.)* om, fiinţă omenească; **es war keine** ~ **dort** nu era ţipenie de om acolo.
Mẹnschensinn, -*(e)s*, -*e*, *m.* minte omenească, intelect.
Mẹnschenskind, -*(e)s*, -*er*, *n. (fam.; în apostrofări)* omule! omul lui Dumnezeu!
Mẹnschensohn, -*(e)s*, *m. sg. (rel.)* Fiul omului, Cristos.
Mẹnschen|sprache, -*n*, *f.* grai omenesc.
Mẹnschen|stimme, -*n*, *f.* voce omenească, glas omenesc.
Mẹnschen|strom, -*(e)s*, -*ströme*, *m.* şuvoi, val de oameni.
Mẹnschentraube, -*n*, *f. (fam.)* ciorchine de oameni.
Mẹnsch(en)tum, -*s*, *n. sg.* umanitate.
mẹnschen|unwürdig *adj.* nedemn de un om; **ein** ~**es Benehmen** o purtare nedemnă de un om.
Mẹnschenver|ächter, -*s*, -, *m.* persoană care dispreţuieşte oamenii.
Mẹnschenver|achtung *f. sg.* dispreţ faţă de oameni, desconsiderare a oamenilor.
Mẹnschenverluste *pl.* pierderi de vieţi omeneşti.
Mẹnschenvernichtung, -*en*, *f.* genocid, nimicire de oameni.
Mẹnschenverschleppung, -*en*, *f.* deportare de oameni.
Mẹnschenver|stand, -*(e)s*, *m. sg.* minte, raţiune omenească; **der gesunde** ~ bunul simţ.
Mẹnschenvolk, -*(e)s*, -*völker*, *n.* speţă umană, omenire; oameni.
Mẹnschenweisheit, -*en*, *f.* înţelepciune omenească.
Mẹnschenwerk, -*(e)s*, -*e*, *n.* operă, creaţie omenească.
Mẹnschenwesen, -*s*, -, *n.* fiinţă omenească, om.
Mẹnschenwitz, -*es*, *m. sg.* spirit uman, raţiune umană.
Mẹnschenwohl, -*(e)s*, *n. sg.* bunăstare a oamenilor, bine al omenirii.
Mẹnschenwürde *f. sg.* demnitate de om, demnitate umană.
mẹnschenwürdig *adj.* demn de un om; **ein** ~**es Dasein** o existenţă demnă de un om.
Menschewik, -*en*, -*i*, *m. (ist.)* menşevic.
Menschewismus, -, *m. sg. (ist.)* menşevism.
menschewistisch *adj. (ist.)* menşevic.
Mẹnsch|heit *f. sg.* **1.** omenire, neam omenesc; **die Geschichte der** ~ istoria omenirii. **2.** umanitate; **im Namen der** ~ în numele umanităţii. **3.** *(fam.)* mulţime de oameni.
Mẹnsch|heits|entwicklung *f. sg.* dezvoltare a omenirii.
Mẹnsch|heitsgeschichte *f. sg.* istoria omenirii.
Mẹnsch|heits|ideal, -*s*, -*e*, *n.* ideal al omenirii.
Mẹnsch|heits|traum, -*(e)s*, -*träume*, *m.* vis al omenirii.
Mẹnschlein, -*s*, -, *n.* (*dim.* de la Mensch) omuleţ.
mẹnschlich **I.** *adj.* şi *adv.* **1.** omenesc, de om; **der** ~**e Körper** corpul omenesc; **Irren ist** ~ a greşi e omeneşte; **nach** ~**em Ermessen** după judecata, aprecierea omului; ~**e Kontakte** contacte între oameni. **2.** uman, umanitar; ~ **handeln** a acţiona, a proceda uman; **ein** ~**er Zug** o trăsătură omenească; **ein** ~**es Rühren verspüren a)** a simţi milă; **b)** a simţi foame; **c)** a simţi nevoia de a ieşi afară. **3.** convenabil, pasabil; **es wird schon ganz** ~ începe să devină acceptabil; **die Bedingungen sind** ~ condiţiile sunt normale. **II.** *adv.* omeneşte.
Mẹnschliche, -*n (ein Menschliches)*, *n. sg.* ceea ce este omenesc; **ihm ist etwas** ~**s passiert a)** *(euf.)* a murit; **b)** a greşit; **c)** *(pop.)* a scăpat gaze, a tras un pârţ.

Menschlichkeit *f. sg.* **1.** omenie, umanitate; bunătate omenească; **2.** *(înv.)* slăbiciune omenească.
Menschling, *-s, -e, m. (iron.)* omuleț, stârpitură de om.
Menschwerdung, *-en, f.* **1.** transformare în om; evoluția omului; **die ~ des Affen** transformarea maimuței în om. **2.** *(rel).)* întruchiparea lui Dumnezeu în omul Isus.
Mensel, *-n, f.* **1.** *(reg.)* măsuță. **2.** *(geod.)* planșetă, măsuță geodezică.
mensendiecken, *mensendieckte, gemensendieckt, vb. (h) intr.* a face gimnastică după sistemul Mensendieck.
Menses *pl. (med.)* v. Menstrualblutung.
menstrual *adj. (med.)* menstrual.
Menstrualbeschwerde, *-n, f. (med.)* tulburare menstruală.
Menstrualblutung, *-en, f.*, **Menstruation** *-en, f.* menstruație.
menstruieren, *menstruierte, menstruiert, vb. (h) intr. (med.)* a avea menstruație.
mensual *adj. (înv.)* lunar.
Mensual, *-(e)s, -e, n. (com.)* mensual, registru lunar de contabilitate.
Mensul, *-n, f.* v. Mensel **(2).**
Mensur, *-en, f.* **1.** *(la scrimă)* distanță între spadasini, scrimeri. **2.** *(înv.)* duel (între studenți). **3.** *(chim.)* cilindru gradat (pentru măsurarea lichidelor). **4.** *(muz.)* valoare, durată a unei note. **5.** *(muz.)* etalon.
mensurabel *adj.* măsurabil.
Mensurabilität, *-en, f.* comensurabilitate..
mensural *adj.* care servește la măsurat.
Mensuralnotation *f. sg. (muz.)* notare mensurală a notelor (la care se indică și durata sunetului).
Mensurglas *-es, -gläser, n.* v. Mensur **(3).**
mensuriert *adj. (despre instrumente muzicale)* având dimensiunile într-o anumită proporție.
mental[1] *adj.* mintal, în gând; **~ in Ordnung sein** a fi normal din punct de vedere mintal.
mental[2] *adj.* referitor la bărbie.
Mentalität, *-en, f.* mentalitate.
Mentalitäts|unterschied, *-(e)s, -e, m.* diferență de mentalitate.
Mentalreservation [-va-], *-en, f.* rezervă mentală, rezervă ascunsă.
Mentha *f. sg. (bot.)* mentă, izmă *(Mentha)*; mentă veritabilă, izmă bună (*Mentha piperita* L.).
Menthol, *-s, n, sg., (chim)* mentol.
Mentor, *-s, -toren, m.* mentor, educator, îndrumător, dascăl, sfătuitor.
Menü, *-s, -s, n.* **1.** meniu, succesiune de mai multe feluri de mâncare. **2.** meniu fix. **3.** *(inform.)* meniu; **im ~ anzeigen** a afișa în meniu. **4.** *(înv.)* v. Menükarte.
Menübalken, *-s, -, m. (inform.)* v. Menüleiste.
Menübefehl, *-(e)s, -e, m. (inform.)* comandă din meniu.
Menuett, *-(e)s, -e, n.* menuet.
Menükarte, *-n, f.* listă de bucate (la restaurant).
Menüleiste, *-n, f. (inform.)* bară de meniu; **die ~ einschalten** a activa bara de meniu.
Mephisto, *-s, m. sg.*, **Mephistopheles**, *-, m. sg. (mit.)* **1.** Mefisto. **2.** diavol, drac.
mephistophelisch *adj.* mefistofelic, diabolic, drăcesc.
Mercatorprojektion, *-en, f. (geogr.)* proiecție Mercator, proiecție cartografică cilindrică.
Mercerie [mɛrsə-], *-n* [-ri:ən], *f. (elv.)* mercerie.
Mergel, *-s, -, m. (mineral.)* marnă, margă.
Mergel|ablagerung, *-en, f. (geol.)* **1.** sedimentare de marnă. **2.** depozit natural de marnă.
mergel|artig *adj.* ca marna.
Mergel|boden, *-s,-* (și *-böden), m. (geol.)* sol marnos.
Mergel|erde *f. sg.* pământ marnos.
Mergelgrube, *-n, f.* carieră de marnă.
Mergelgrund, *-(e)s, -gründe, m.* v. Mergelboden.
merg(e)lig *adj.* marnos, care conține marnă.
Mergelkrankheit, *-en, f. (agr.)* extenuare a solului.
mergeln, *mergelte, gemergelt (ich merg(e)le), vb. (h) tr. (agr.)* a marna, a trata solul cu marnă.
Mergelniere, *-n, f. (geol.)* concrețiune marnoasă.
Mergelnüsse *pl. (geol.)* agregat marnos.
Mergelschiefer, *-s, -, m. (geol.)* șist marnos.
Mergelton, *-(e)s, m. sg. (geol.)* lut marnos.
Mergelung, *-en, f. (agr.)* marnare, tratare a solului cu marnă.
Mergendistel, *-n, f. (bot.)* armurariu. (*Silybum marianum).*
Meridian, *-s, -e, m. (geogr., astron.)* meridian.
Meridianhöhe, *-n, f. (despre astre)* punct de culminație, înălțime a unei stele la trecerea ei prin meridian.
Meridiankreis, *-es, -e, m. (astron.)* cerc meridian.
meridional *adj.* meridional, sudic.
Meridionalität *f. sg. (geogr.)* poziție, direcție meridională, sudică.
Meridionalschnitt, *-(e)s, -e, m.* secțiune meridională.
Meringe, *-n, f.*, **Meringel**, *-s,-, n. (reg., cul.)* bezea.
Merino, *-s, -s, m.*, **Merinoschaf**, *-(e)s, -e, n.* oaie merinos.
Merinowolle *f. sg.* lână merinos.
Merinozeug, *-(e)s, n. sg.* țesătură din lână merinos.
Meristem, *-s, -e, n. (bot.)* meristem.
Meriten *pl.* merite.
meritieren, *meritierte, meritiert, vb. (h) intr.* a merita, a binemerita.
meritorisch *adj.* **1.** meritoriu, merituos. **2.** *(austr.)* obiectiv.
Merk[1], *-s, -e, m. (bot.)* cosițel *(Sium latifolium* L.).
Merk[2], *-s, -e, n.* semn, indiciu, punct de reper.
merkantil *adj.* mercantil.
Merkantilismus, *-, m. sg.* mercantilism.
Merkantilist, *-en, -en, m.* mercantilist.
Merkantilsystem, *-s, n. sg.* v. Merkantilismus.
Merkband, *-(e)s, -bänder, n.* semn de carte.
merkbar *adj.* **1.** perceptibil, vizibil; **eine ~e Besserung** o ameliorare evidentă. **2.** de luat aminte, de băgat în seamă; **eine leicht ~e Adresse** o adresă ușor de ținut minte.
Merkblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** foaie pentru notițe, însemnări. **2.** instrucțiune, foaie cu îndrumări, foaie-anexă.
Merkbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carnet (de notițe), notes.
Merke, *-n, f.* **1.** *(austr.)* notiță, însemnare. **2.** *(înv.)* notiță de ziar.
Merk|eisen, *-s, -, n.* pecete pentru înfierat, ștampilă din fier.
merken, *merkte, gemerkt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a observa, a băga de seamă; **ich merkte seine Absicht** am observat intenția lui; **davon ist nichts zu ~** nu se vede nimic; **sich etwas nicht ~ lassen** a nu lăsa să se observe; a nu trăda nimic; a disimula. **2.** *(sich, dat.)* a ține minte; **ich werde es mir ~** am să țin minte. **3.** *(reg.)* a nota, a însemna. **II.** *intr. (auf cu ac.)* a fi atent (la ceva).
merkenswert *adj.* remarcabil, demn de ținut minte, demn de notat, de menționat.
Merker, *-s, m. sg.* **1.** *(fam.)* perspicacitate, fler; **er hat einen guten ~** are fler, pricepe repede. **2.** *(ist.)* arbitru (la maiștrii cântăreți). **3.** *(înv.)* supraveghetor, cel ce ia seama la ceva.
Merkfähigkeit *f. sg. (psih.)* capacitate de a reține, de a observa, de a înregistra; perceptibilitate.
Merkheft, *-(e)s, -e, n.* v. Merkbuch.
Merkhilfe, *-n, f.* ajutor mnemotehnic.
Merkhorizont, *-(e)s, n. sg.* orizont de reper.
Merkleuchte, *-n, f.* lumină semnalizatoare, semnal luminos.
merklich *adj.* simțitor, perceptibil.
Merkmal, *-(e)s, -e, n.* semn, indiciu, (notă) caracteristică; **ein wesentliches ~** o caracteristică esențială.
Merkpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* stâlp indicator, de reper; jalon.
Merkpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct de reper.
Merks, *-es, -e, m. (fam.)* **1.** cap, minte. **2.** frecuș, perdaf, refec.
merksam *adj.* atent.
Merksatz, *-es, -sätze, m.* v. Merkspruch **(2).**
Merk|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* **1.** maximă, învățătură. **2.** regulă rimată (pentru a putea fi mai ușor memorată).
Merkur[1], *-s, n. sg. (chim.)* mercur, argint-viu.
Merkur[2], *-s, m. sg. (astron.)* (planeta) Mercur.
Merkurblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* verbină, urzicuțe *(Verbena chamaedryfolia).*
Merkurialismus *m. sg.* intoxicare cu mercur.
Merkurialwasser, *-s, -, n.* apă mercurială.
Merkuroverbindung, *-en, f. (chim.)* compus mercuros.
Merkurverbindung, *-en, f. (chim.)* compus al mercurului.
Merkvers, *-es, -e, m.* v. Merkspruch.
Merkwort, *-(e)s, -wörter, n.* **1.** cuvânt mnemotehnic. **2.** *(teatru)* cuvânt de reper, cuvânt-cheie (ultimul cuvânt din replica partenerului).
merkwürdig *adj.* curios, ciudat, straniu; **ich finde es ~** găsesc că-i ciudat.
merkwürdigerweise *adv.* (în mod) ciudat, curios.
Merkwürdigkeit, *-en, f.* **1.** ciudățenie, caracter ciudat, curios, straniu. **2.** ciudățenie, curiozitate; lucru ciudat.
Merkzeichen, *-s, -, n.* semn, indiciu, reper; semn mnemotehnic.
Merkzettel, *-s, -, m.* foiță cu notițe.
Merl, *-(e)s, -e, m.*, și **Merle**, *-n, f. (reg.)* mierlă, sturz *(Turdus pilaris).*
Merlan, *-s, -e, m. (iht.)* specie de batog *(Gadus merlangues).*
Merlin și **Merlin**, *-s, -e, m. (ornit.)* șoimuleț *(Cerchneis merilla).*
merowingisch *adj.* merovingian.
merzeln, *merzelte, gemerzelt (ich merz(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a face comerț cu amănuntul, cu bucata.
Merzerisation, *-en, f.* mercerizare.
Merzerisiermaschine, *-n, f.* mașină de mercerizat.
Merzerisierung, *-en, f.* v. Merzerisation.
Merzler, *-s, -, m. (reg.)* negustor cu amănuntul.
Merzlerei, *-en, f. (reg.)* dugheană, prăvălie de mărunțișuri.
Merzschaf, *-(e)s, -e, n.* oaie stearpă, de tăiat.
Merzvieh, *-(e)s, n. sg.* vite sterpe, de tăiat.
Mesalliance [mezal'jã:s], *-n, f.* mezalianță.
meschant *adj. (înv.)* răutăcios, răuvoitor, prost crescut.
meschugge *adj. (fam.)* țicnit, nebun, smintit.
Mesenchym [-'çy:m], *-s, n. sg. (biol.)* mezenchim, țesut conjunctiv embrionar.
Mesenterium, *-s, n. sg. (anat.)* mezenteriu.
Meskalin, *-s, n. sg.* mescalină, stupefiant extras dintr-un soi de cactuși.
Mesmer, *-s, -, m.* v. Mesner.
Mesmerismus, *-, m. sg.* mesmerism, doctrină a lui Mesmer (despre magnetismul animal).
Mesner, *-s, -, m. (bis. cat.)* paracliser.
Mesnerei, *-en, f. (bis. cat.)* locuință, cancelarie a paracliserului.
Mesoblast, *-(e)s, -e*, **Mesoderm**, *-s, -e, n. (bot.)* mezoblast, mezoderm.
mesogen *adj. (bot.)* mezogen.
Mesokarp, *-(e)s, -e, n. (bot.)* mezocarp.
Mesolithikum, *-s, n. sg. (geol.)* era mezolitică.
Meson, *-s, Mesonen, n. (fiz. at.)* mezotron.
Mesophyt [-fy:t], *-en, m. sg. (bot.)* mezofit.
Mesopotamier [-miɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Mesopotamia.
mesopotamisch *adj.* mesopotamian.
Mesosphäre [-'sfɛ:-] *f. sg. (met.)* mezosferă.
Mesothorium, *-s, n. sg. (chim.)* mezotoriu.
Mesotron, *-s, -tronen, n. (electr.)* mezotron.
mesozephal *adj. (med.)* mezocefal.
Mesozephalie *f. sg. (med.)* mezocefalie.
Mesozoikum [-'tso:i-], *-s, n. sg. (geol.)* era mezozoică.
mesozoisch *adj.* mezozoic.
mesquin [mɛs'kɛ̃:] *adj. (livr.)* meschin.

Mesquinerie, *-n* [-riːən], *f.* meschinărie.
Mẹssage ['mɛsɪdʒ], *-s, f.* mesaj.
Messager [mɛsa'ʒeː], *-s, -s, m. (reg.)* mesager, sol.
Messagerie, *-n* [-riːen], *f. (reg.)* mesagerie.
Messaline, *-n, f.* femeie imorală, depravată.
Mẹss|amt, *-(e)s, -ämter, n.* v. Messeamt.
Mẹss|apparat, *-(e)s, -e, m. (top., tehn.)* aparat de măsurat.
Mẹssband, *-(e)s, -bänder, n.* ruletă, bandă, panglică de măsurat.
mẹssbar *adj.* de măsurat, măsurabil.
Mẹssbatterie, *-n* [-riːən], *f.* baterie de reperaj.
Mẹssbecher, *-s, -, m.* pahar gradat de măsurat.
Mẹssbereich, *-(e)s, -e, n. (metrol.)* domeniu de măsură; limite ale scării.
Mẹssbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(fiz.)* fotogramă. **2.** *(tehn.)* desen la scară.
Mẹssbildverfahren, *-s, -, n. (fiz.)* fotogrammetrie.
Mẹssbrief, *-(e)s, -e, m. (mar.)* certificat de tonaj.
Mẹssbrücke, *-n, f. (electr.)* punte de măsură.
Mẹssbuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** *(bis.)* misal, carte de rugăciuni. **2.** *(top.)* registru de măsuri.
Mẹssbude, *-n, f.* baracă, gheretă de târg.
Mẹssdaten *pl.* date rezultate din măsurare.
Mẹssdiener, *-s, -, m.* v. Mesner.
Mẹssdose, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* capsulă dinamometrică. **2.** *(geol.)* doză de măsurat presiunea terenului.
Mẹssdraht, *-(e)s, -drähte, m. (metrol., electr.)* conductă de măsură; fir calibrat pentru punți de măsură.
Mẹsse, *-n, f.* **1.** *(bis. cat.)* liturghie, slujbă religioasă. **2.** *(muz.)* misă. **3.** *(ec.)* târg de mostre, expoziție, salon; **auf der ~ ausstellen** a expune la târg, într-un salon. **4.** *(mar., mil.)* sală de mese, careu.
Mẹsse|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou al unui târg de mostre.
Mẹsse|angebot, *-(e)s, -e, n.* exponate, ofertă de mărfuri la un târg de mostre.
Mẹsse|aus|steller, *-s, -, m.* firmă care expune la un târg de mostre.
Mẹsse|ausweis, *-es, -e, m.* legitimație, permis de intrare la târg.
Mẹssebesucher, *-s, -, m.* **1.** persoană care asistă la slujba religioasă. **2.** vizitator al târgului de mostre.
Mẹssebeteiligung, *-en, f.* participare la târg.
Mẹssegast, *-(e)s, -gäste, m.* v. Messebesucher **(2).**
Mẹssegebäude, *-s, -, n.* clădire a târgului.
Mẹssegelände, *-s, -, n.* teren de expoziție (al târgului de mostre).
Mẹssegut, *-(e)s, -güter, n.* exponat, mostră (pentru târg).
Mẹsse|halle, *-n, f.* hală, pavilion a(l) târgului.
Mẹsse|haus, *-es, häuser, n.* pavilion al târgului.
Mẹss|einheit, *-en, f. (metrol.)* unitate de măsură.
Mẹss|einrichtung, *-en, f.* instalație de măsurat.
Mẹssekatalog, *-(e)s, -e, m.* catalog al târgului de mostre.
Mẹsseleitung, *-en, f.* conducere, administrație a târgului.
Mẹsselesen, *-s, n. sg. (bis. cat.)* celebrare a liturghiei, oficiere a slujbei religioase.
Mẹssemuster, *-s, -, n.* mostră de târg.
mẹssen, *maß, gemessen (du, er misst) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a măsura; *(fig.)* **er maß ihn von oben bis unten** l-a măsurat de sus până jos; **mit zweierlei Maß ~** a fi nedrept, a cântări cu măsuri diferite. **2.** a măsura, a avea lungimea (înălțimea etc.) de; a conține cantitatea; **er misst 1,75 m** el are o înălțime de 1,75 m. **3. ~ an** (cu *dat.)* **a)** a încerca; **b)** a compara. **II.** *refl. reciproc* **1.** a se măsura; **sich mit den Augen ~** a se măsura cu privirea. **2. sich (mit jm.) ~** a se măsura, a se lua la întrecere (cu cineva).
Mẹssen, *-s, n. sg.* măsurare.
Mẹsse|neuheit, *-n, f.* noutate prezentată la târg.
Mẹsse|offizier, *-s, -e, m. (înv.)* ofițer cu popota.
Mẹssepavilion [-paviljɔ̃ː], *-s, -s, m.* pavilion de târg.
Mẹsseprospekt, *-(e)s, -e, n.* prospect al târgului.
Mẹsser[1], *-s, -, n.* cuțit; *(chir.)* bisturiu; **das ~ abziehen** a ascuți cuțitul; *(fig.)* **jm. das ~ an die Kehle setzen** a pune cuiva cuțitul la gât, a pune cuiva sula în coastă; *(fig.)* **das ~ sitzt ihm an der Kehle** i-a ajuns cuțitul la os; *(fig.)* **auf des ~s Schneide sein** a fi pe muchie de cuțit, în momentul critic; *(fig.)* **jm. bis aufs ~ feind sein** a fi (certat) cu cineva la cuțite, a se avea la cuțite cu cineva; *(fig.)* **jn. ans ~ liefern** a ruina pe cineva, a distruge pe cineva; *(fam.)* **er führt das große** (sau **lange) ~** este lăudăros; pune bărbi; *(fig.)* **ein ~ wetzt das andere** o mână spală pe alta.
Mẹsser[2], *-s, -, m.* **1.** inginer hotarnic, topometru. **2.** aparat de măsurat.
Mẹsserbänkchen, *-s, -, n.* suport pentru tacâmuri (la masă).
Mẹsserbe|steck, *-(e)s, -e, n.* garnitură de cuțite.
Mẹsserblatt, *-(e)s, -blätter, n.* lamă de cuțit.
Mẹsserböckchen, *-s, -, n.* v. Messerbänkchen.
Mẹsserchen, *-s, -, n.* (*dim.* de la Messer[1]) cuțitaș.
Mẹsser|egge, *-n, f. (agr.)* scarificator, grapă cu cuțite.
Mẹsser|entkörnungsmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de egrenat cu cuțite.
Mẹsserer, *-s, -, m. (înv.)* v. Messerschmied.
Mẹsserfabrikant, *-en, -en, m.* fabricant de cuțite.
Mẹsserfeile, *-n, f.* pilă-cuțit.
Mẹsserfisch, *-(e)s, -e, m.* v. Messerkarpfen.
Mẹsserfläche, *-n, f.* latul cuțitului.
Mẹss|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultat al măsurării.
Mẹssergriff, *-(e)s, -e, m.* mâner de cuțit, plăsea.
Mẹsserhändler, *-s, -, m.* negustor de cuțite.
Mẹsserhandlung, *-en, f.* cuțitărie.
Mẹsser|heft, *-(e)s, -e, n.* v. Messergriff.
Mẹsser|held, *-en, -en, m.* cuțitar, bătăuș.
Mẹsserkarpfen, *-s, -, m. (iht.)* săbioară *(Pelecus cultratus).*
Mẹsserklinge, *-n, f.* lamă a cuțitului.
Mẹsserknauf, *-(e)s, -e, m.* v. Messergriff.
Mẹssermaschine, *-n, f. (la ferăstrău)* mașină de tăiat plan.
Mẹsserputzmaschine, *-n, f.* mașină de curățat cuțite.
Mẹsser|regal, *-s, -e, n. (cizmărie)* poliță cu cuțite.
Mẹsser|reider, *-s, -, m.* v. Messerschmied.
Mẹsser|rücken, *-s, -, m.* muchie a cuțitului.
Mẹsserschalter, *-s, -, m. (electr.)* întrerupător cu pârghie-cuțit.
mẹsserscharf *adj.* ascuțit, tăios ca un cuțit.
Mẹsserscheibe, *-n, f. (maș.)* disc tăietor, cuțit circular.
Mẹsserscheide, *-n, f.* teacă de cuțit.
Mẹsserschleifer, *-s, -, m.* tocilar.
Mẹsserschleifmaschine, *-n, f.* mașină de ascuțit cuțite, tocilă.
Mẹsserschlitten, *-s, -, m. (maș.)* cărucior, sanie port-cuțit.
Mẹsserschmied, *-(e)s, -e, m.* cuțitar, meseriaș care face cuțite.
Mẹsserschmiede, *-n, f.* cuțitărie, atelier de cuțite.
Mẹsserschmiedeware, *-n, f.* articole, mărfuri de cuțitărie.
Mẹsserschneide, *-n, f.* tăiș al cuțitului.
Mẹsserschnitt, *-(e)s, -e, m.* tăietură de cuțit; rană, cicatrice provocată de o tăietură de cuțit.
Mẹssersech, *-(e)s, -e, n. (agr.)* cuțit de plug, fier lung.
Mẹsser|spitze, *-n, f.* vârf de cuțit; *(fam.)* **eine ~ Pfeffer** un vârf de cuțit de piper.
Mẹsser|stecher, *-s, -, m.* v. Messerheld.
Mẹsser|stecherei, *-en, f.* încăierare, bătaie cu cuțite.
Mẹsser|stern, *-(e)s, -e, m. (agr.)* cuțit stelat.
Mẹsser|stich, *-(e)s, -e, m.* (rană provocată de o) împunsătură, lovitură de cuțit.
Mẹsserwalze, *-n, f. (tehn.)* cilindru, valț cu cuțite.
Mẹsserwelle, *-n, f. (tehn.)* ax, arbore portcuțit.
Mẹsserwerfer, *-s, -, m.* aruncător de cuțite (la circ).
Mẹsse|stadt, *-städte, f.* oraș-târg; *(sport)* **Pokal der Messestädte** cupa orașelor-târguri.
Mẹsse|stand, *-(e)s, -stände, m.* stand, chioșc la un târg de mostre.
Mẹssevertretung, *-en, f.* reprezentare a târgului.
Mẹssevor|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** *(înv.)* ofițer care prezidează masa de la popotă. **2.** conducere a târgului (de mostre).
Mẹssewoche, *-n, f.* săptămână de târg (de mostre).
Mẹssezeit, *-en, f.* **1.** durată, timp a(l) târgului (de mostre). **2.** *(bis. cat.)* timp de liturghie, vreme a slujbei.
Mẹssfahne, *-n, f. (top.)* fanion (pentru marcarea măsurătorilor), steag de jalonare.
Mẹssfehler, *-s, -, m.* eroare de măsură.
Mẹssflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor fotogrammetric, de măsurătoare.
Mẹssfrei|heit, *-en, f.* v. Messrecht.
Mẹssfunken|strecke, *-n, f. (electr.)* eclator de măsură.
Mẹssgefäß, *-es, -e, n. (chim.)* cilindru gradat; vas de măsurare.
Mẹssge|hilfe, *-n, -n, m.* **1.** ajutor la măsurători. **2.** v. Messdiener.
Mẹssgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** taxă de măsurătoare. **2.** taxă de intrare, de participare la târg. **3.** *(rel.)* taxă pentru o liturghie.
Mẹssgenauigkeit, *-en, f.* precizia măsurătorii.
Mẹssgerät, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tehn.)* instrument de măsurat. **2.** *(bis., reg.)* odăjdii.
Mẹssgeschenk, *-(e)s, -e, n.*, puiul târgului, dar, cadou de la târg.
Mẹssgewand, *-(e)s, -wänder, n. (bis.)* **1.** odăjdii. **2.** stolă. **3.** patrafir.
Mẹssglas, *-es, -gläser, n.* **1.** eprubetă pluviometrică. **2.** pahar gradat; vas de măsurare (din sticlă).
Mẹssgut, *-(e)s, -güter, n.* v. Messegut.
Mẹsshalle, *-n, f.* v. Messehalle.
Mẹsshemd, *-(e)s, -en, n. (bis.)* stihar.
Mẹssholz, *-es, -hölzer, n.* lemn etalon, lemn de stânjen.
messianisch *adj.* mesianic.
Messias, *-, m. sg. (rel.)* Mesia, Mântuitorul.
Mẹssing, *-s, -e, n.* alamă.
Mẹssing|arbeit, *-en, f.* alămărie, obiect de alamă.
Mẹssing|ätzung, *-en, f. (tipogr.)* clișeu de alamă.
Mẹssingbad, *-(e)s, -bäder, n. (metal.)* baie de alamă.
Mẹssingband, *-(e)s, -bänder, n.* bandă de alamă.
Mẹssingblech, *-(e)s, -e, m.* tablă de alamă.
Mẹssingblüte *f. sg. (chim.)* auricalcit.
Mẹssingbüchse, *-n, f.* cutie de alamă.
Mẹssingdraht, *-(e)s, -drähte, m.* sârmă de alamă.
mẹssingen *adj.* din, de alamă.
Mẹssingfutter, *-s, -, n. (tehn.)* căptușeală, bucșă de alamă.
mẹssing|gelb *adj.* galben ca alama, alămiu.
Mẹssing|geschirr, *-(e)s, -e, n.* vase, veselă de alamă, alămuri.
Mẹssing|gießerei, *-en, f.* **1.** turnătorie de alamă. **2.** *sg.* turnat, turnare în alamă.
Mẹssing|griff, *-(e)s, -e, m.* mâner de alamă.
Mẹssinghammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de alamă.
Mẹssinghändler, *-s, -, m.* negustor de alămuri, alămar.
Mẹssinghütte, *-n, f. (tehn.)* atelier de alămuri, alămărie.
Mẹssing|instrument, *-(e)s, -e, n.* **1.** instrument din alamă. **2.** *(muz.)* instrument de suflat din alamă, alămuri.
Mẹssingklinke, *-n, f.* mâner (de ușă) din alamă.
Mẹssingleuchter, *-s, -, m.* sfeșnic din alamă.
Mẹssinglinie [-niə], *-n, f. (tipogr.)* linie de alamă.
Mẹssingplatte, *-n, f.* placă de alamă.
Mẹssingrohr, *-s, -e, n.* țeavă de alamă.
Mẹssingschale, *-n, f.* castronel, farfurie adâncă de alamă.
Mẹssingscheibe, *-n, f. (tehn.)* șaibă, rondelă, disc de alamă.
Mẹssingschild, *-(e)s, -er, n.* placă, etichetă, firmă din alamă.
Mẹssingschläger, *-s, -, m.* baros din alamă, baros pentru alamă.
Mẹssingschmied, *-(e)s, -e, m.* alămar, meșter care forjează alama.

Mẹssingsieb, *-(e)s, -e, n.* sită de alamă.
Mẹssingwalzwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină, atelier de laminat alamă.
Mẹssingware, *-n, f.* articole de alamă, alămărie.
Mẹssingwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** alămuri, obiecte din alamă. **2.** alămărie, uzină de alamă.
Mẹss|instrument, *-(e)s, -e, n.* instrument de măsurat.
Mẹsskanne, *-n, f.* **1.** cană gradată. **2.** *(bis. cat.)* vas (de sticlă) în care se pune apă sau vin (în timpul liturghiei).
Mẹsskatalog, *-(e)s, -e, m.* v. Messekatalog.
Mẹsskeil, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* pană gradată.
Mẹsskelch, *-(e)s, -e, m.* v. Messglas **(2).**
Mẹsskette, *-n, f. (top.)* lanț de măsură.
Mẹsskleid, *-(e)s, -er, n.* v. Messgewand.
Mẹssklotz, *-es, -klötze, m. (tehn.)* butuc de control.
Mẹsskluppe, *-n, f. (metrol.)* clupă de măsurat, compas forestier.
Mẹssknabe, *-n, -n, m. (bis. cat.)* băiat-ministrant.
Mẹsskolben, *-s, -, m. (tehn.)* bulon gradat.
Mẹsskrämer, *-s, -, m. (fam.)* negustor de bâlci.
Mẹsskunde *f. sg.* metrologie.
Mẹsskunst *f. sg.* metrologie; geodezie; **chemische** ~ chimometrie.
Mẹsslänge, *-n, f.* lungime de etalon.
Mẹsslatte, *-n, f.* șipcă gradată, riglă pentru măsurat; miră.
Mẹssleine, *-n, f. (top.)* sfoară de măsurat.
Mẹsslösung, *-en, f. (chim.)* soluție titrată, soluție de măsurat.
Mẹsslot, *-(e)s, -e, n.* fir cu plumb.
Mẹssmann, *-(e)s, -leute, m. (mil.)* telemetrist.
Mẹssmarke, *-n, f.* **1.** *(fotogrammetrie)* indice stereoscopic (al obiectivului). **2.** *(geod.)* reper.
Mẹssmikroskop, *-(e)s, -e, n.* microscop de măsură.
Mẹssner, *-s, -, m.* v. Mesner.
Mẹss|opfer, *-s, -, n. (bis. cat.)* liturghie.
Mẹss|pipette, *-n. f.* pipetă gradată.
Mẹss|platte, *-n, f.* placă gradată.
Mẹss|priester, *-s, -, m. (bis. cat.)* preot care oficiază liturghia.
Mẹss|pult, *-(e)s, -e, n. (bis. cat.)* pupitru de altar (pe care se pune evanghelia).
Mẹss|punkt, *-(e)s, -e, m. (geom.)* punct de măsură; *(metrol.)* punct de măsurare.
Mẹssrad, *-(e)s, -räder, n. (metrol.)* roată de măsurat, roată cu palete.
Mẹssrahmen, *-s, -, m.* **1.** *(ferov.)* gabarit de încărcare. **2.** *(metrol.)* cadru de măsură.
Mẹssrecht, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(geod.)* drept de a efectua măsurători. **2.** *(ec.)* drept de a organiza (de a lua parte la) târguri, bâlciuri etc.
Mẹssrute, *-n, f.* nuia etalon; nuia, leaț de măsurat.
Mẹss|schieber, *-s, -, m. (tehn.)* șubler.
Mẹss|schnur, *-schnüre, f.* v. Messleine.
Mẹss|schraube, *-n, f.* șurub micrometric.
Mẹss|skala, *-s* (și *-len*), *f.* scară gradată.
Mẹss|spannung *f. sg. (tv.)* tensiune de măsurat, de măsurare.
Mẹss|spinne, *-n, f. (tehn.)* crochiu de reperaj.
Mẹss|stab, *-(e)s, -stäbe, m.*, **Mẹss|stange**, *-n, f.*, **Mẹss|stock**, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Messlatte.
Mẹss|strecke, *-n, f.* tronson de măsurare.
Mẹss|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de măsură.
Mẹss|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de târg.
Mẹss|technik, *-en, f.* tehnică a măsurării, tehnică a măsurătorilor.
Mẹss|tisch, *-(e)s, -e, m.* planșetă topografică.
Mẹss|tischblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie, hartă la scara 1:25 000 pentru planșeta de măsurat.
Mẹss|transformator, *-s, -en, m. (electr.)* transformator de măsură.
Mẹss|trupp, *-(e)s, -s, m. (mil.)* grupă, echipă de topometrie.
Mẹss|tuch, *-(e)s, -tücher, n. (bis. cat.)* corporal; antimis.
Mẹss|uhr, *-en, f. (tehn.)* ceas de măsurat, contor; comparator.
Mẹssung, *-en, f.* măsurare, măsurătoare; **eine ~ vornehmen (**sau **durchführen)** a face o măsurătoare.
Mẹssverfahren, *-s, -, n.* procedeu de efectuare a măsurătorilor, metodă de măsurare.
Mẹssvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de măsură.
Mẹsswagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon tehnic.
Mẹsswandler, *-s, -, m. (electr.)* v. Messtransformator.
Mẹssware, *-n, f.* marfă de târg, marfă de bâlci.
Mẹsswechsel, *-s, -, m. (ec.)* poliță, cambie emisă la un târg de mostre.
Mẹsswein, *-(e)s, -e, m. (bis.)* vin de liturghie.
Mẹsswerkzeug, *-(e)s, -e, n.* unealtă, sculă, instrument de măsurat.
Mẹsswert, *-(e)s, -e, m.* valoare obținută prin măsurare.
Mẹsswesen, *-s, n. sg. (mil.)* serviciu de reperaj.
Mẹsswider|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** *(electr.)* rezistență de măsură, reostat de măsură. **2.** *(metrol.)* rezistență-măsură.
Mẹsswinkel, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* unghi de măsură. **2.** *(metrol.)* echer de măsurat.
Mẹsswoche, *-n, f.* v. Messewoche.
Mẹsszeit, *-en, f.* v. Messezeit.
Mẹssziffer, *-n, f.* cifră-indice.
Mẹsszylinder, *-s, -, m.* vas cilindric cu scală de măsurare.
Mẹste, *-n, f (reg.)* **1.** vas, cutie de lemn. **2.** unitate de măsură volumetrică.
Mestịze, *-n, -n, m.* metis.
MESZ *presc.* de la mitteleuropäische Sommerzeit ora de vară a Europei Centrale.
Mẹt, *-(e)s, m. sg.* mied, hidromel.
Metabolie, *-n* [-li:ən], *f. (stil.)* metabolă.
metabolisch *adj. (fiziol.)* metabolic, schimbător; provocând schimbări.
Metabolịsmus, *-, m. sg.* metabolism.
Metachronịsmus [-kro-], *-, -men, m.* greșeală de datare.
Mẹtadatum, *-s, -daten, n. (inform.)* metadată.
metagam *adj. (biol.)* de după fecundare.
Metạgeschäft, *-(e)s, -e, n.* împărțire a câștigului și a pierderii în două (în parte).
Metagrammạtik, *-en, f.* metagramatică.
Metairiewirtschaft [-te'ri:], *-en, f. (agr.)* gospodărie în parte.
Metakritịk *f. sg.* metacritică, critică a criticii.
Metalẹpse, Metalẹpsis *f. sg. (stil.)* metalepsă.
Metalinguịstik *f. sg.* metalingvistică.
Metạll, *-(e)s, -e, n.* metal; ~ **bearbeiten, drehen** a prelucra, a strunji metal.
Metạll|abfall, *-s, -fälle, m.* deșeu de metal.
Metạll|abfluss, *-es, -flüsse, m. (metal.)* scurgere de metal din cubilou.
Metạll|ader, *-n, f.* filon metalifer.
Metạll|anlassewider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* reostat metalic de pornire.
Metạll|arbeit, *-en, f.* **1.** obiect din metal. **2.** muncă, lucru cu metale.
Metạll|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor metalurgist.
metạll|artig *adj.* ca metalul.
Metạll|asbestdichtung, *-en, f.* garnitură de etanșare din metal cu azbest, etanșare cu ferodou.
Metạll|asche, *-n, f.* cenușă de metal.
Metạll|auskleidung, *-en, f.* căptușeală de metal.
Metạllbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie metalică.
Metạllband, *-(e)s, -bänder, n.* panglică, bandă metalică.
Metạllband|sägemaschine, *-n, f.* ferăstrău cu bandă (cu panglică) pentru metale.
Metạllbarometer, *-s, -, n.* (și *m.*) barometru metalic, aneroid.
Metạllbarre, *-n, f.* bară de metal.
Metạllbarren, *-s, -, m.* **1.** lingou. **2.** bloc, bară de metal.
Metạllbe|arbeitung, *-en, f.* prelucrare a metalului.
Metạllbeize, *-n, f.* baiț, decapant pentru metale.
metạllbeplankt *adj.* placat cu metal.
Metạllbeplankung, *-en, f.* înveliș, căptușeală metalică, placare metalică.
Metạllbeschickung, *-en, f.* șarjă metalică.
Metạllbeschreibung, *-en, f.* metalografie.
Metạllbewehrung, *-en, f.* armătură de metal.
Metạllblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** tablă, foaie de metal. **2.** *(text.)* spată metalică.
Metạllblatt|säge, *-n, f.* pânză pentru bomfaier.
Metạllblech, *-(e)s, -e, n.* tablă (de metal).
Metạllblock, *-(e)s, -blöcke, m.* bloc, lingou de metal.
Metạllbogensäge, *-n, f.* bomfaier, ferăstrău pentru metale.
Metạllbohrer, *-s, -, m.* burghiu pentru metal.
Metạllbohrmaschine, *-n, f.* bomfaier pentru găurit metale.
Metạllbüchse, *-n, f.* cutie de metal; cutie metalică.
Metạllbuch|stabe, *-ns, -n, m.* literă de metal.
Metạllbürste, *-n, f.* perie de metal.
Metạllcharge [-ʃarʒə], *-n, f. (metal.)* șarjă de metal.
Metạlldach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș de metal, acoperiș metalic.
Metạlldach|isolator, *-s, -toren, m.* izolator cu acoperiș metalic.
Metạlldampf, *-(e)s, -dämpfe, m.* vapori metalici.
Metạlldampflampe, *-n, f.* lampă cu vapori metalici.
Metạlldeckung, *-en, f. (ec.)* acoperire în metal prețios (a bancnotelor).
Metạlldichtung, *-en, f.* garnitură de etanșare metalică.
Metạlldraht, *-(e)s, -drähte, m.* sârmă.
Metạlldrehbank, *-bänke, f.* strung pentru metale.
Metạlldreher, *-s, -, m.* strungar în metale.
Metạlldruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar în metal.
Metạlldrucker, *-s, -, m.* imprimator pe metal.
Metạll|einlage, *-n, f.* adaos de metal.
Metạll|elektrode, *-n, f.* electrod metalic.
metạllen *adj.* de metal, din metal, metalic; **~er Klang** sunet metalic; *(fig.)* **die Angelegenheit hat einen ~en Beigeschmack** chestiunea miroase a mită.
Metạll|erzeugung, *-en, f.* v. Metallproduktion.
Metạll|eule, *-n, f. (entom.)* fluture de noapte *(Plusia)*.
Metạllfaden, *-s, -fäden, m.* fir de metal, filament metalic.
Metạllfarbe, *-n, f.* **1.** vopsea pentru metale, vopsea cu oxizi metalici. **2.** culoare metalică.
metạllfarben *adj.* de culoarea metalului.
Metạllflugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* avion metalic.
Metạllfluss, *-es, m. sg.* metal topit.
Metạllfolie [-liə], *-n, f.* foiță, folie de metal.
Metạllfoliendruck [-liən-], *-s, -drucke, m. (tipogr.)* tipărire pe folii de metal.
metạllförmig *adj.* de formă metalică.
metạllführend *adj.* v. metallhaltig.
Metạllgarn, *-(e)s, -e, n.* v. Metallfaden.
Metạllgefäß, *-es, -e, n.* vas din metal.
Metạllgegen|stand, *-(e)s, -e, n.* obiect din metal.
Metạllge|halt, *-(e)s, -e, m.* conținut metalic, valoare metalică.
Metạllgekrätz, *-es, -e, n.* deșeu de metal, scorie metalurgică.
Metạllgeld, *-(e)s, -er, n.* bani de metal, monedă metalică.
Metạllge|spinst, *-(e)s, -e, n.* împletitură de metal.
Metạllgewebe, *-s, -, n.* țesătură de metal.
Metạllgewerbe, *-s, -, n.* meserie, industrie metalurgică.
Metạllgewinnung, *-en, f.* extragere de metal.
Metạllgießer, *-s, -, m.* (muncitor) turnător (de metal).
Metạllgießerei, *-en, f.* turnătorie de metal.
Metạllgitter, *-s, -, n.* grilaj de metal.
Metạllglanz, *-es, m. sg.* luciu metalic.
Metạllglas, *-es, -gläser, n.* email.
Metạllgold, *-(e)s, n. sg.* aur metalic, aur impur (în foițe).
Metạllguss, *-es, -güsse, m.* **1.** turnare a metalului. **2.** obiect turnat din metal.
Metạllhalbzeug, *-(e)s, n. sg.* produs semimetalic.
metạllhaltig *adj.* metalifer.

Metallhandel, *-s, m. sg.* negoț, negustorie, comerț cu metale.
Metallhobelmaschine, *-n, f.* mașină de rabotat, raboteză.
Metallholz, *-es, -hölzer, n.* lemn armat, îmbrăcat, injectat cu metal; lemn metalizat.
Metallhülse, *-n, f.* teacă de metal.
Metallhüttenkunde *f. sg.* metalurgie.
Metallhüttenwerk, *-(e)s, -e, m.* uzină metalurgică.
Metall|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie metalurgică.
Metallisation *f. sg.* metalizare.
Metallisator, *-s, -toren, m.* pistol de metalizare.
metallisch *adj.* metalic; **der ~e Glanz** luciul metalic; **ein ~er Leiter** un conductor metalic; *(fig.)* **eine ~e Stimme** o voce metalică.
metallisieren, *metallisierte, metallisiert, vb. (h) tr.* a metaliza.
Metallisierung, *-en, f.* metalizare.
Metallkäfer, *-s, -, m. (entom.)* insectă coleopteră *(Plusiotis)*.
Metallkeramik, *-en, f.* metaloceramică, metalurgie a pulberilor.
Metallklang, *-(e)s, -klänge, m.* sunet metalic; *(fig.)* **seine Stimme hat einen ~** vocea sa are un timbru metalic, ascuțit.
Metallkrätze, *-n, f.* v. Metallgekrätz.
Metallkreis|säge, *-n, f.* ferăstrău circular pentru metale.
Metallkunde *f. sg.* metalografie.
Metall|lager, *-s, -, n.* **1.** palier, lagăr metalic. **2.** depozit de metale.
Metall|legierung, *-en, f.* aliaj metalic.
metall|los *adj.* fără conținut metalic.
Metallmikroskop, *-(e)s, -e, n.* microscop metalografic.
Metallmohr, *-en, -en, m.* pulbere fină de metal negru.
Metallniete, *-n, f.* nit metalic.
Metallog(e), *-(e)n, -(e)n, m.* metalograf.
Metallogie *f. sg.* metalografie.
Metallograph, *-en, -en, m.* metalograf.
Metallographie *f. sg.* metalografie.
metallographisch *adj.* metalografic.
Metalloid, *-(e)s, -e, n.* metaloid.
Metall|oxid, Metall|oxyd, *-(e)s, -e, n.* oxid metalic.
Metallpackung, *-en, f.* **1.** garnitură (de etanșare) metalică. **2.** ambalaj metalic.
Metallpapier, *-s, -e, n.* hârtie metalizată.
Metallplatte, *-n, f.* placă metalică.
Metallprobe, *-n, f.* probă, mostră de metal.
Metallproduktion *f. sg.* producție de metale.
Metallprofil, *-(e)s, -e, n.* bară metalică profilată, metal profilat.
Metallrauch, *-(e)s, m. sg.* fum de metal.
metallreich *adj.* bogat în metale, cu conținut mare de metale.
Metallreifen, *-s, -, m.* bandaj metalic.
Metallring, *-(e)s, -e, m.* inel din metal.
Metallrippe, *-n, f.* nervură metalică.
Metallrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă, tub de metal.
Metallröhre, *-n, f. (radio.)* lampă metalică.
Metallrost, *-(e)s, -e, m.* grătar metalic.
Metallsäge, *-n, f.* bomfaier, ferăstrău (de mână) pentru metale.
Metallsägeblatt, *-(e)s, -blätter, n.* pânză de bomfaier.
Metallsarg, *-(e)s, -särge, m.* sicriu de metal.
Metallschaum, *-(e)s, -schäume, m.* zgură, spumă, cenușă de la topirea metalelor.
Metallscheibe, *-n, f. (tehn.)* șaibă metalică.
Metallscheider, *-s, -, m.* separator magnetic.
Metallschirm, *-(e)s, -e, m. (tv.)* ecran metalic.
Metallschlacke, *-n, f.* zgură de metal.
Metallschlägerei, *-en, f.* batere a metalelor în foițe subțiri.
Metallschlauch, *-(e)s, -schläuche, m. (metal.)* tub, furtun metalic flexibil.
Metallschließe, *-n, f.* cataramă, copcă metalică.
Metallschmelz, *-es, -e, m.* smalț, email metalic.
Metallschmelz|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de topit metale.
Metallschmiedemaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină pentru forjat metale.
Metallschmiedewerkzengmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină-unealtă pentru forjarea metalelor.
Metallschnitt, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* gravură în metal.
Metallschutz, *-es, m. sg. (tehn.)* **1.** protecție a metalului contra coroziunii, oxidației ș.a. **2.** mijloc de protecție a metalului.
Metallseife, *-n, f.* **1.** *(chim.)* săpun metalic. **2.** *(geol.)* aluviune metaliferă.
Metall|spachtel, *-s, -, m.* (sau *-n, f.*) șpaclu metalic.
Metall|span, *-(e)s, -späne, m.* așchie de metal, șpan.
Metall|spritz|überzug, *-(e)s, -züge, m.* metalizare prin pulverizare.
Metall|spritzverfahren, *-s, -, n.* procedeu de metalizare prin pulverizare.
Metall|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* bară metalică.
Metall|stange, *-n, f.* bară de metal, bară metalică.
Metall|staub, *-(e)s, m. sg.* pulbere metalică.
Metall|staublunge, *-n, f. (med.)* sideroză pulmonară.
Metall|stift, *-(e)s, -e, m.* știft metalic.
Metall|stopfbüchse, *-n, f.* pres-garnitură metalică.
Metall|stück, *-(e)s, -e, n.* bucată de metal.
Metallteil, *-(e)s, -e, n.* parte metalică, din metal.
Metallthermometer, *-s, -, n.* termometru metalic.
Metalltinte, *-n, f.* cerneală pentru (scris pe) metal.
Metalltuch, *-(e)s, -tücher, n.* pânză metalică, perdea metalică.
Metall|überzug, *-(e)s, -züge, m. (tehn.)* strat metalic de protecție.
Metallurg, *-en, -en, m.* metalurgist.
Metallurgie *f. sg.* metalurgie.
metallurgisch *adj.* metalurgic.
Metallver|arbeitung, *-en, f.* prelucrare a metalelor.
Metallver|arbeitungs|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie de prelucrare a metalelor.
Metallverkleidung, *-en, f.* blindaj metalic.
Metallwährung, *-en, f.* monedă metalică.
Metallwalzwerk, *-(e)s, -e, n.* laminor pentru metale; uzină de laminat metale.
Metallware, *-n, f.* articol de metal.
Metallwarenfabrik, *-en, f.* fabrică de produse de metal.
Metallwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină metalurgică.
Metallwert, *-(e)s, -, m.* valoare în metal.
Metallwesen, *-s, n. sg.* metalurgie.
Metallwolle *f. sg.* lână de metal (așchii fine).
Metallzeit *f. sg. (ist.)* epoca metalelor.
Metallzer|spanungsmaschine, *-n, f. (tehn.)* strung de așchiat metale.
Metamagnetismus, *-, m. sg. (fiz.)* metamagnetism.
Metamathematik *f. sg. (fil.)* metamatematică.
Metamerie *f. sg.* metamerie.
metamorph(isch) *adj.* metamorfic.
Metamorphismus, *-, -men, m. (geol.)* metamorfism.
Metamorphose, *-n, f.* metamorfoză.
metamorphosieren, *metamorphosierte, metamorphosiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) metamorfoza, a (se) transforma.
Metapher, *-n, f. (stil.)* metaforă.
Metaphorik *f. sg. (stil.)* metaforică.
metaphorisch *adj. (stil.)* metaforic.
Metaphrase, *-n, f.* metafrază, traducere literală (a unei poezii în proză); parafrază.
metaphrastisch *adj.* metafrastic, care traduce, care parafrazează.
Metaphyse *f. sg. (biol.)* metafiză.
Metaphysik *f. sg. (fil.)* metafizică.
Metaphysiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* metafizician(ă).
metaphysisch *adj.* metafizic.
Metaplasie, *-n* [-zi:ən], *f. (biol.)* metaplazie.
Metapsychik *f. sg.* metapsihică, parapsihologie.
Meta|sprache, *-n, f.* metalimbă.
Metastase, *-n, f. (med.)* metastază.
metastasieren, *metastasierte, metastasiert, vb. (h) intr.* a face metastază.
Metatheorie, *-n* [-ri:ən], *f.* metateorie.
Metathese, Metathesis, *-thesen, f. (fon.)* metateză.
Metaverbindung, *-en, f. (chim.)* compus meta.
Metazentrum *-s, -tren, n. (mar.)* metacentru.
Metazoon [-'tso:ɔn], *-s, -zoen, n. (zool.)* metazoar; *pl.* (animale) metazoare.
Metempsychose, *-n, f.* metempsihoză.
Meteor, *-s, -e, m.* (rar și *n.*) *(astron.)* meteor.
Meteor|eisen, *-s, -, n.* fier meteoric.
meteor|haft *adj.* ca un meteor.
meteorisch *adj.* meteoric.
Meteorismus, *-, m. sg. (med.)* meteorism; balonare.
Meteorit, *-(e)s* (și *-en*), *-en, m.* meteorit.
meteoritisch *adj.* meteoritic.
Meteorograph, *-en, -en, m.* meteorograf.
Meteorolog(e) *-(e)n, -(e)n, m.* meteorolog.
Meteorologie *f. sg.* meteorologie.
meteorologisch *adj.* meteorologic.
meteorotrop *adj.* meteorotrop, influențat de factori meteorologici; **~e Krankheiten** boli meteorotrope.
Meteor|stein, *-(e)s, -e, m.* v. Meteorit.
Meteor|steinfall, *-(e)s, -fälle, m.* cădere de meteoriți.
Meter, *-s, -, m.* (și *n.*) metru.
Meterband, *-(e)s, -bänder, n.* metru-panglică; metru de croitorie.
Metergewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate metrică; greutate pe metru liniar.
meter|hoch *adj.* **1.** înalt de (circa) un metru. **2.** înalt de mai mulți metri; foarte înalt; *(adverbial)* **der Schnee liegt ~** stratul de zăpadă e foarte gros, de peste un metru.
Meterkilogramm, *-(e)s, -, n.* kilogram-metru.
Meter-Kilogramm-Sekunden-System, *-s, n, sg.* sistem MKS.
meterlang *adj.* **1.** lung de (circa) un metru. **2.** lung de mai mulți metri; foarte lung.
Metermaß, *-es, -e, n.* **1.** metru de măsură. **2.** metru de croitorie.
Metersekunde, *-n, f.* metru-secundă.
Meter|stab, *-(e)s, -stäbe,* **Meter|stock**, *-(e)s, -stöcke, m.* metru-riglă.
meter|stark *adj.* gros de un metru.
Metersystem, *-s, n. sg.* sistem metric.
metertief *adj.* **1.** adânc de un metru. **2.** adânc de mai mulți metri.
Meterware, *-n, f. (com.)* metraj.
meterweise *adv.* metru cu metru, cu metrul.
meterweit *adj.* **1.** la o distanță de un metru. **2.** la o distanță de mai mulți metri.
Meterzentner, *-s, -, m. (austr.)* chintal (100 kg).
Methan, *-s, n. sg.* metan.
Methangas, *-es, n. sg.* gaz metan.
Methanol, *-s, n. sg. (chim.)* metanol.
Methansäure, *-n, f. (chim.)* acid formic.
Methode, *-n, f.* metodă; **eine ~ anwenden** a aplica o metodă; **die sokratische ~** metoda socratică; *(ec.)* **die buchhalterische ~** metoda contabilă.
Methodik *f. sg.* metodică.
Methodiker, *-s, -, m.* metodician.
methodisch *adj.* metodic, cu metodă; privitor la metodă; **~e Hinweise** indicații metodice, didactice.
methodisieren, *methodisierte, methodisiert, vb. (h) tr.* a trata, a dispune, a aranja metodic.
Methodismus, *-, m. sg. (rel.)* metodism.
Methodist, *-en, -en, m. (rel.)* metodist.

Methodistenkirche, *-n, f.* biserică metodistă.
methodistisch *adj. (rel.)* metodist.
Methodolog(e), *-(e)n, -(e)n, m.* metodolog.
Methodologie, *-n* [-'gi:ən], *f.* metodologie.
methodologisch *adj.* metodologic.
Methyl, *-s, -e, n.* metil.
Methyl|alkohol, *-s, m. sg.* alcool metilic.
Methyl|amin, *-s, -e, n.* metil-amină.
Methyl|äther, *-s, m. sg.* eter metilic.
Methylen|blau, *-s, n. sg.* albastru de metil.
methylieren, *methylierte, methyliert, vb. (h) tr.* a metila.
Methylierung, *-en, f.* metilare.
Metier [-'tie:], *-s, -s, n.* meserie; profesie; specialitate; **er kennt sein ~** se pricepe, își cunoaște meseria.
Metist, *-en, -en, m. (com.)* partener de contract într-o metaafacere.
Metöke, *-n, -n, m. (ist.)* metec (la vechii greci); colonist.
Metol, *-s, n. sg. (chim.)* metol.
Metonomasie, *-n* [-'zi:ən], *f.* schimbare a numelui, metonomasie.
Metonymie, *-n* [-'mi:ən], *f.* metonimie.
metonymisch *adj.* metonimic.
Metope, *-n, f. (arhit.)* metopă.
Metrik, *-en, f.* metrică.
Metriker, *-s, -, m.* metrician.
metrisch *adj.* **1.** *(metr.)* metric, referitor la metrică, la versificație. **2.** referitor la metru; **das ~e System** sistemul metric.
Metritis *f. sg. (med.)* metrită.
Metro și **Metro**, *-s, f.* metrou.
Metrologie *f. sg.* metrologie.
Metronom, *-s, -e, n.* metronom.
Metropole, *-n*, **Metropolis**, *-polen, f.* metropolă.
Metropolit, *-en, -en, m.* mitropolit.
Metropolitankirche, *-n, f.* biserică a mitropoliei, mitropolie.
Metrum, *-s, -tren* (sau *-tra*), *n.* **1.** *(lit.)* metru. **2.** *(muz.)* măsură.
Mett, *-(e)s, n. sg. (reg.)* tocătură de porc sau de vită (fără grăsime).
Mettage [-'ta:ʒə], *-n, f. (tipogr.)* paginație.
Mette, *-n, f.* **1.** *(bis.)* utrenie; vecernie. **2.** *(reg.)* funigei. **3.** *(reg.)* haos, confuzie, dezordine.
Mettensommer, *-s, -, m. (reg.)* v. Altweibersommer.
Metteur [mɛ'tø:ʁ], *-s, -e, m. (tipogr.)* paginator.
Mettgut, *-(e)s, -güter, n.* v. Mett.
Mettwurst, *-würste, f.* cârnat (umplut cu carne tocată fin și cu mirodenii), pastă de ceai.
Metze, *-n, f.* **1.** veche măsură de capacitate (mai ales pentru cereale). **2.** *(vulg.)* prostituată, târfă.
Metzelbank, *-bänke, f. (reg.)* v. Schlachtbank.
Metzelei, *-en, f.* măcel, masacru.
metzeln, *metzelte, gemetzelt (ich metz(e)le), vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* a tăia (animale), a tăia (carnea) în bucăți; a toca. **2.** *(fig.)* a măcelări, a masacra.
Metzelsuppe, *-n, f. (reg.)* supă de cârnați (de porc) proaspeți.
Metzeltag, *-(e)s, -e, m. (reg.)* zi în care se taie porcul; pomana porcului.
metzen, *metzte, gemetzt (du, er metzt) vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* **1.** a tăia (animale). **2.** a ciopli piatra. **II.** *intr.* **1.** a lua uiumul. **2.** *(euf.)* a fura.
Metzen, *-s, -, m. (reg.)* v. Metze **(1).**
Metzengeld, *-(e)s, -er, n. (reg.)* uium.
Metzge, *-n, f. (reg.)* **1.** măcelărie. **2.** abator.
metzgen, *metzgte, gemetzgt (du metzgest, er metzget), vb. (h) tr. (reg.)* v. metzeln.
Metzger, *-s, -, m.* măcelar.
Metzgerbursche, *-n, -n, m.* calfă, băiat de măcelărie.
Metzgerei, *-en, f.* **1.** măcelărie. **2.** v. Metzelei.
Metzgergang, *-(e)s, -gänge, m. (reg.)* drum, demers zadarnic.
Metzgerladen, *-s, -läden, m.* v. Metzgerei **(1).**
Metzgermeister, *-s, -, m. (reg.)* maistru măcelar.
metzgern, *metzgerte, gemetzgert, vb. (h) tr.* v. metzeln.
Metzig, *-en, f.* v. Metzge.
Metzler, *-s, -, m.* v. Metzger.
Meublement [møblə'mã:], *-s, -s, n. (înv.)* mobilier.
Meuchelei, *-en, f.* mișelie; crimă mișelească, perfidă.
Meuchelhand, *-hände, f.* mână mișelească; mână criminală.
Meuchelmord, *-(e)s, -e, m.* asasinat, crimă mișelească.
Meuchelmörder, *-s, -, m.* asasin, ucigaș, criminal.
meuchelmörderisch *adj.* de asasin, de criminal.
meucheln, *meuchelte, gemeuchelt (ich meuch(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* a asasina (mișelește). **II.** *intr. (înv.)* a unelti, a complota.
Meuchelrotte, *-n, f.* bandă, ceată de asasini.
Meuchler, *-s, -, m.* **1.** v. Meuchelmörder. **2.** *(înv.)* mișel, om perfid, fățarnic; uneltitor.
meuchlerisch *adj.* pe la spate, mișelesc, perfid.
meuchlings *adv.* pe la spate, mișelește, fățarnic, perfid; **jn. ~ überfallen** a ataca pe cineva pe la spate.
Meute, *-n, f.* **1.** haită. **2.** *(fig.)* bandă, ceată.
Meuterei, *-en, f.* rebeliune, răzvrătire, răscoală (a marinarilor, soldaților, deținuților).
Meuterer, *-s, -, m. (despre marinari, soldați, deținuți)* rebel, răzvrătit, răsculat.
meuterisch *adj.* în mod rebel, răzvrătit.
meutern, *meuterte, gemeutert, vb. (h) intr.* **1.** *(despre marinari, soldați, deținuți)* a se răzvrăti, a se răscula. **2.** a-și arăta nemulțumirea, a protesta.
mexikanisch *adj.* mexican.
MEZ *presc.* de la mitteleuropäische Zeit ora Europei Centrale.
Mezzanin, *-s, -e, n.* mezanin.
Mezzaninwohnung, *en, f.* locuință la mezanin.
mezzoforte *adv. (muz.)* mezzo-forte.
mezzopiano *adv. (muz.)* mezzo-piano.
Mezzo|sopran, *-s, -e, m. (muz.)* mezzo-soprană.
mg *presc.* de la Milligramm miligram.
MG, *-s, -s, n. presc.* de la Maschinengewehr mitralieră.
MGK, *-, f. presc.* de la Maschinengewehrkompanie companie de mitraliere.
MG-Schütze, *-n, -n, m.* mitralior.
mhd. *adj. (lingv.) presc.* de la mittelhochdeutsch în limba germană medie de sus.
mi, *n. (muz.)* mi.
Mi *presc.* de la Mittwoch miercuri.
miarolitisch *adj.* de structură poroasă.
Miasma, *-s, -men, n.* miasmă, duhoare.
miasmatisch *adj.* miasmatic, plin de miasme.
miauen, *miaute, gemiaut, vb. (h) tr.* a mieuna.
Miauen, *-s, n. sg.* mieunat.
mich *ac.* de la *ich* pe mine, mă.
Michel, *-s, m. sg. (fam.)* **1.** om de treabă, bun, simplu. **2.** om naiv, tont. **3.** *(în expr.)* **der deutsche ~** neamțul naiv (simplu); **ein grober ~** un bădăran; **ein dummer ~** un nătărău, un găgăuță; **ein gerader ~** un om sincer. **4.** *(fam.)* neamț.
Micke, *-n, f. (reg.)* **1.** fărâmă. **2.** crăcană (de crengi).
mick(e)rig *adj.* **1.** *(fam.)* bolnăvicios, plăpând, slab. **2.** zgârcit.
Mickmack, *-s, -s, m.* **1.** *(înv.)* talmeș-balmeș. **2.** *(reg.)* ștrengărie.
Mickymaus *f. sg.* Mickey-Mouse.
Midder, *-s, -s, n. (reg.)* v. Kalbsmilch.
Midirock, *-(e)s, -röcke, m.* fustă midi.
mied *pers.* I și a 3-a *sg. ind. imperf.* de la meiden.
Mieder, *-s, -, n.* **1.** corsaj. **2.** *(reg.)* corset.
Miedermacherin, *-nen, f.* corsetieră.
Mieder|rock, *-(e)s, -röcke, m.* fustă cu corsaj.
Miederwaren *pl.* corsete, sutiene.
Mief, *-(e)s, m. sg. (pop.)* aer stricat; *(fig.)* **kleinbürgerlicher ~** atmosferă mic-burgheză.
miefen, *miefte, gemieft, vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a mirosi urât. **2.** *(pop.)* a urla, a se văicări.
miefig *adj.* urât mirositor, cu aer stricat.
Miene, *-n, f.* înfățișare, mutră, mină; aer; *(fig.)* **gute ~ zum bösen Spiel machen** a-și ascunde durerea, supărarea; **keine ~ verziehen** a nu i se clinti (nici o fibră a feței): **eine saure ~ machen (sau ziehen)** a face o mutră acră; **~ machen zu ...** a fi pe punctul de a..., a se pregăti să..., a fi gata să...
Mienendeuter, *-s, -, m.* fizionomist.
Mienendeuterei, *-en*, **Mienenkunde**, *-n, f.* studiu al fizionomiei, al trăsăturilor feței.
Mienen|spiel, *-(e)s, -e, n.* mimică.
Mienen|sprache, *-n, f.* pantomimă.
Miere, *-n, f.* **1.** *(bot.)* scânteiuță, mințuță *(Anagallis arvensis)*. **2.** *(bot.)* iarbă moale *(Stellaria holostea)*. **3.** *(entom., reg.)* furnică.
mies *adj. (pop.)* **1.** prost, rău, urât; fără valoare; fără șanse; **das sieht ~ aus!** proastă afacere! **2.** ticălos, josnic.
Mies[1], *-es, -e, n.* (și *m.*) *(reg.)* **1.** v. Moor. **2.** v. Moos.
Mies[2], *-en, f. (pop.)* v. Mieze.
Mies|chen, *-s, -, n. (pop.) (dim.* de la Mies[2]) pisicuță.
Miese *pl. (fam.)* deficit, sume în minus; **in den ~n sein a)** a fi depășit contul bancar; **b)** a avea puncte minus (la cărți); **in die ~n kommen** a fi pe cale de a face datorii.
Miesekatze, *-n, f.* v. Mieze.
Miesel, *-(s), -, n. (reg.)* **1.** fată, iubită, flirt, amor. **2.** șoricel.
Mieselei, *-en, f. (reg.)* v. Liebelei.
mieseln, *mieselte, gemieselt (ich mies(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a face curte, a flirta.
Mieselsucht *f. sg. (înv.)* lepră.
Miesepeter, *-s, -, m. (fam.)* om mereu nemulțumit, morocănos, cârcotaș, cusurgiu.
miesepet(e)rig *adj. (fam.)* **1.** nemulțumit, morocănos. **2.** bolnăvicios.
mies(e)rig *adj. (reg.)* de plâns, jalnic.
Miesling, *-s, -e, m. (fam.)* v. Miesepeter.
mies machen, *machte mies, mies gemacht, vb. (h) intr.* **1.** a vedea numai părțile rele, a fi pesimist. **2.** a cobi, a trage a rău; a demoraliza; a strica dispoziția.
Miesmacher, *-s, -, m.* cusurgiu, cârcotaș, nemulțumit; persoană care strică dispoziția celorlalți.
Miesmuschel, *-n, f. (zool.)* midie *(Mytilus edulis)*.
Miet|an|stieg, *-(e)s, m. sg.* mărire, creștere a chiriei.
Miet|ausfall *-(e)s, -fälle, m.* neplată a chiriei.
Miet|ausgaben *pl.* cheltuieli de chirie.
Miet|auto, *-s, -s, n.* taxi; mașină închiriată.
mietbar *adj.* de închiriat, care poate fi închiriat.
Mietbedingung, *-en, f.* condiție de închiriere.
Mietbetrag, *-(e)s, -träge, m.* chirie.
Mietblock, *-(e)s, -blöcke* și *-s, m.* bloc cu locuințe de închiriat.
Mietdroschke, *-n, f.* **1.** trăsură de piață. **2.** *(înv.)* taxi.
Miete[1], *-n, f.* **1.** chirie; **fällige ~** chirie scadentă; **niedrige ~** chirie scăzută; **rückständige ~** chirie restantă; **die ~ schulden** a fi dator cu plata chiriei; **in ~ geben** a da cu chirie; **in ~ nehmen** a lua cu chirie; **in (zur) ~ wohnen** a locui cu chirie. **2.** *(reg.)* abonament (la teatru, concert).
Miete[2], *-n, f. (agr.)* **1.** claie, căpiță, stog, șiră. **2.** groapă pentru păstrarea cartofilor, napilor pe câmp. **3.** loc în care se pune sare pentru vite.
Miete[3], *-n, f. (reg.)* v. Milbe.
Miet|ein|nahmen *pl.* venituri locative.
mieten[1], *mietete, gemietet (du mietest, er mietet), vb. (h) tr.* **1.** a închiria, a lua cu chirie; **eine Wohnung ~** a închiria o locuință. **2.** *(mar.)* a navlosi. **3.** a tocmi, a angaja (temporar); **wir mieteten uns einen Führer** ne-am angajat o călăuză; **eine Magd ~** a angaja o servitoare.

mieten[2], *mietete, gemietet (du mietest, er mietet), vb. (h) tr. (agr.)* **1.** a face clăi, căpițe, stoguri. **2.** a păstra (cartofi, napi) în gropi pe câmp în timpul iernii.
Mietenregelung, *-en, f.* reglementare privind chiria.
Miet|entschädigung, *-en, f.* indemnizație de chirie.
Mieter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* chiriaș(ă).
Mieter|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet al chiriașilor.
Miet|er|höhung, *-en, f.* creștere a chiriei.
Mieterschutz, *-es, m. sg.* ocrotire a chiriașilor (prin lege).
Mieterschutzgesetz, *-es, -e, n.* lege de ocrotire a chiriașilor.
Mieterselbstverwaltung, *-en, f.* administrație autonomă a chiriașilor.
Miet|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* venit din chirii.
Mietfinanzierung, *-en, f.* finanțare a leasingului, închirierii.
Mietfrau, *-en, f.* **1.** proprietăreasă (care dă cu chirie). **2.** chiriașă.
mietfrei *adj.* scutit de plata chiriei.
Mietfuhre, *-n, f.* cărăușie, transport (cu un camion sau o trăsură de piață).
Mietfuhrmann, *-(e)s, -männer* (și *-fuhrleute*), *m.* cărăuș (de profesie).
Mietfuhrwerk, *-(e)s, -e, n.* camion, trăsură de piață.
Mietgaul, *-(e)s, -gäule, m.* v. Mietpferd.
Mietgeld, *-(e)s, -er, n.* chirie.
Mietgesetz, *-es, -e, n. (jur.)* lege a chiriilor.
Mietgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de închiriere.
Mietgroschen, *-s, -, m.* v. Mietgeld.
Miet|haus, *-es, -häuser, n.* v. Mietshaus.
Miet|herr, *-n* (rar și *-en*), *-en, m.* **1.** proprietar (care dă cu chirie). **2.** chiriaș, locatar.
Mietkaserne, *-n, f.* v. Mietskaserne.
Mietkauf, *-s, -käufe, m. (ec.)* închiriere cu drept de cumpărare.
Mietkontrakt, *-(e)s, -e, m.* v. Mietvertrag.
Mietkosten *pl.* cheltuieli de chirie.
Mietkutsche, *-n, f.* birjă, trăsură (de piață).
Mietleute *pl.* chiriași.
Mietling, *-s, -e, m. (fam.)* **1.** mercenar. **2.** ziler.
Mietlings|schar, *-en, f.* ceată de mercenari.
Mietlohn, *-(e)s, -löhne, m.* plată a zilerilor, a oamenilor de serviciu.
Mietpartei, *-en, f.* familie de chiriași.
Mietpferd, *-(e)s, -e, n.* cal (de) închiriat.
Mietpreis, *-es, -e, m.* chirie.
Mietquittung, *-en, f.* chitanță de închiriere.
Mietrecht, *-(e)s, n. sg.* dreptul chiriilor.
Mietregelung, *-en, f.* v. Mietenregelung.
Mietrück|stand, *-(e)s, -stände, m.* restanță la plata chiriei.
Mietschuld, *-en, f.* obligație, datorie de a plăti chirie.
Mietschulden *pl.* datorii din chirie neplătită.
Mietsenkung, *-en, f.* reducere a chiriei.
Mietshaus, *-es, -häuser, n.* casă de raport.
Mietskaserne, *-n, f. (peior.)* bloc ieftin cu locuințe de închiriat.
Mietsoldat, *-en, -en, m.* v. Söldner.
Miet|steigerung, *-en, f.* urcare a chiriei.
Miet|steuer, *-n, f.* impozit pe chirie.
Miets|truppe, *-n, f. (mai ales pl.)* trupă de mercenari.
Mietver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport între proprietar și chiriaș.
Mietvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de închiriere.
Mietvor|auszahlung, *-en, f.* plata cu anticipație a chiriei.
Mietwagen, *-s, -, m.* **1.** trăsură, camion de piață. **2.** v. Mietauto.
mietweise *adv.* cu chirie.
Mietwert, *-(e)s, -e, m.* valoare locativă.
Mietwohnung, *-en, f.* locuință, apartament cu chirie.
Mietwucher, *-s, m. sg.* pretenție la chirie exagerat de mare.
Mietzahlung, *-en, f.* plata chiriei.
Mietzeit, *-en, f.* durată a contractului de închiriere.
Mietzins, *-es, -e, m. (reg.)* chirie.
Miet|zuschuss, *-es, -schüsse, m.* alocație,indemnizație pentru chirie.
Miez, *-en, f. (pop.)* pisică.
Miezchen, *-s, -, n. dim.* de la Miez pisicuță.
Mieze, *-n, f.* **1.** *(alintător)* pisică, pisicuță. **2.** *(fam.)* femeie tânără, fată bună de măritat.
Miezekätzchen, *-s, -, n.*, **Miezekatze**, *-n, f.* v. Mieze **(1).**
miezeln, *miezelte, gemiezelt (ich miez(e)le), vb. (h) intr.* v. mieseln.
Mignon [mi'njɔ̃: și mi'njɔŋ sau 'minjɔ̃:], *-s, -s, m.* favorit (al unui suveran).
Migräne, *-n, f.* migrenă.
Migränepulver [-fɐ și -vɐ], *-s, -, n.* prafuri contra migrenei, migrenină.
Migräne|stift, *-(e)s, -e, m.* **1.** creion anticefaleic. **2.** *(glumeț)* baston de cauciuc, vână de bou.
Migränin, *-s, n. sg.* v. Migränepulver.
Migration, *-en, f.* migrație.
migratorisch *adj.* migrator.
migrieren, *migrierte, migriert, vb. (h) intr.* a migra.
mijotieren [-ʒɔ-], *mijotierte, mijotiert, vb. (h) tr. (reg.)* a fierbe încet pe foc mic.
Mika *f. sg. (mineral.)* mică.
Mikado[1], *-s, -s, m. (poet.)* micado (titlu al împăratului Japoniei).
Mikado[2], *-s, -s, n.* joc de îndemânare.
Mikanit, *-(e)s, n. sg. (electr.)* micanită.
Mikro[1], *-s, -s, n. presc.* de la Mikrophon microfon.
Mikro[2] *f. sg.* mărime a literei celei mai mici pentru mașina de scris.
Mikro|analyse, *-n, f.* microanaliză, analiză microchimică.
Mikro|aufnahme, *-n, f.* microfotografie.
Mikrobe, *-n, f. (biol.)* microb.
Mikrobenkrieg, *-(e)s, -e, m.* luptă împotriva microbilor.
Mikro|beschaffenheit *f. sg.* microstructură.
Mikro|be|stimmung, *-en, f.* v. Mikroanalyse.
mikrobiell *adj.* **1.** privitor la microbi. **2.** provocat de microbi.
Mikro|biologe, *-n, -n, m.* microbiolog.
Mikro|biologie *f. sg.* microbiologie.
Mikro|brenner, *-s, -, m.* microbec de gaz.
Mikro|buch, *-(e)s, -bücher, n.* carte reprodusă pe microfilm, copie microfotografiată a unei cărți.
Mikrochemie *f. sg.* microchimie.
Mikrofarad, *-(s), n. sg.* microfarad.
Mikrofaser, *-n, f. (text.)* microfibră de poliester.
Mikrofauna, *-nen, f.* microfaună.
Mikrofilm, *-(e)s, -e, m.* microfilm.
Mikrofon, *-s, -e, n.* v. Mikrophon.
Mikrogramm, *-s, -e, m.* microgram.
Mikrographie *f. sg. (fot.)* micrografie.
Mikro|härte *f. sg.* microduritate.
mikrokephal *adj.* v. mikrozephal.
Mikrokokkus, *-, -kokken, m. (biol.)* micrococ.
Mikrokopie, *-n* [-'pi:ən], *f.* micro(foto)copie.
mikrokopieren, *mikrokopierte, mikrokopiert, vb. (h) tr.* a reproduce prin microcopie.
mikrokosmisch și **mikrokosmisch** *adj.* microcosmic.
Mikrokosmos și **Mikrokosmos**, *-, m. sg.* microcosm.
mikrokristallin(isch) *adj.* microcristalin.
Mikrolith, *-(e)s, -e* (și *-en, -en*), *m.* microlit.
Mikrolog(e), *-(e)n, -(e)n, m. (fam.)* chițibușar, pedant.
Mikrologie, *-n* [-'gi:ən], *f. (fam.)* chițibușărie, pedanterie.
mikrologisch *adj.* chițibușar, pedant.
Mikromanie *f. sg.* complex puternic de inferioritate.
Mikrometer, *-s, -, n.* micrometru.
Mikrometerschraube, *-n, f.* șurub micrometric.
Mikrometer|stichmaß, *-es, -e, n.* micrometru de interior.
Mikron, *-s, -, n. (fiz., metrol.)* micron.
Mikro|organismus, *-, -men, m.* microorganism.
Mikropaläobotanik *f. sg.* micropaleobotanică.
Mikrophon și **Mikrofon**, *-s, -e, n.* microfon.
Mikrophon|ausgang, *-(e)s, -gänge, m.* ieșirea pentru microfon (la un aparat).
Mikrophongalgen, *-s, -, m. (tehn.)* girafă pentru microfon.
mikrophonisch și **mikrofonisch** *adj.* microfonic.
Mikrophotographie și **Mikrofotografie**, *-n* [-fi:ən], *f.* microfotografie.
Mikrophotokopie și **-fotokopie** [-pi:], *-n* [-pi:ən], *f.* microfotocopie.
Mikrophysik *f. sg.* microfizică.
Mikroprozessor, *-s, -en, m.* microprocesor.
Mikroradiometer, *-s, -, n. (fiz.)* microradiometru.
Mikroreproduktion, *-en, f.* (procedeu fotografic de) reproducere micro.
Mikroskop, *-s, -e, n.* microscop.
Mikroskopie *f. sg.* microscopie.
mikroskopieren, *mikroskopierte, mikroskopiert, vb. (h) tr.* a cerceta cu ajutorul microscopului.
mikroskopisch *adj.* microscopic; *(fig.)* foarte mic.
Mikro|spatel, *-s, -, m.* microspatulă.
Mikro|spore, *-n, f. (bot.)* microspor.
Mikrotechnik *f. sg.* tehnică folosită la cercetarea microscopică.
Mikrothek, *-en, f.* microtecă, fișier de microfotocopii.
Mikrowaage, *-n, f.* microbalanță.
Mikrowellen *pl. (electr.)* unde micro, microunde.
Mikrowellenherd, *-(e)s, -e, m.* cuptor cu microunde.
mikrozephal *adv.* microcefal.
Mikrozephale, *-n, -n (ein Mikrozephaler), m.* microcefal.
Mikrozephalie, *f. sg.* microcefalie.
Miktion, *-en, f. (med.)* micțiune, urinare.
Milan, **Milan**, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* gaie roșie *(Milvus milvus).*
Milanese, *-n, -n, m.* milanez.
Milbe, *-n, f. (entom.)* **1.** acarian de fructe *(Glycyphagus domesticus).* **2.** căpușă *(Ixodes).*
milbig *adj.* **1.** cu acarieni, atacat de acarieni. **2.** viermănos. **3.** cu căpușe.
Milch *f. sg.* **1.** lapte; **saure** ~ lapte acru, acidulat; **entrahmte** ~ lapte smântânit; **in erster** ~ la vârsta de sugaci. **2.** lapți (de pește). **3.** *(bot.)* lapte, suc al unor plante. **4.** lapte cosmetic. **5.** *(ornit.)* pastă hrănitoare (din gușa porumbeilor).
Milch|absonderung *f. sg.* secreție a laptelui, lactație.
Milch|ader, *-n, f.* vână de lapte.
milch|artig *adj.* ca laptele, lăptos.
Milch|auto, *-s, -s, n.* autocisternă pentru lapte.
Milchbar, *-s, f.* lactobar.
Milchbart, *-(e)s, -bärte, m. (fam.)* țângău, tânăr căruia îi mijește mustața, tânăr cu tulei abia mijiți în barbă.
milchbärtig *adj.* tinerel, imberb.
Milchbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* **1.** arțar *(Acer platanoides* L.). **2.** jugastru *(Acer campestre* L.).
Milchbecher, *-s, -, m.* v. Milchglas **(1).**
Milchblattern *pl. (fam.)* vărsat de vânt, varicelă.
Milchbonbon [-bɔŋbɔŋ] și [bɔ̃bɔ̃:], *-s, -s, m.* (și *n.*) bomboană cu lapte.
Milchborke, *-n, f. (med.)* eczemă seboreică; bube dulci.
Milchbrei, *-(e)s, m. sg.* coleașă, terci, colarez.
Milchbrot, *-(e)s, -e, n.* franzelă cu lapte.
Milchbrötchen, *-s, -, n.* **1.** chiflă, franzeluță cu lapte. **2.** *(bot.)* vinețică-cu-lapte *(Lactarius volenus).*

Milchbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* galactocelă.
Milchbruder, *-s, -brüder, m.* frate de lapte.
Milchbrustgang, *-(e)s, -gänge, m.* canal toracic.
Milchbüchse, *-n, f.* cutie de lapte condensat.
Milchdiät *f. sg.* regim lactat.
Milchdieb, *-(e)s, -e, m. (bot.)* silur, floare-de-ochi; mângâierea-apelor *(Euphrasia rostkoviana)*.
Milchdistel, *-n, f. (bot.)* **1.** armurariu *(Silybum marianum)*. **2.** mlecin *(Cicerbita alpina)*. **3.** susai *(Sonchus arvensis* L.).
Milchdrüse, *-n, f. (anat.)* glandă mamară.
Milch|eimer, *-s, -, m.* șiștar.
Milch|eiweiß, *-es, n. sg. (chim.)* proteină din lapte.
milchen, *milchte, gemilcht, vb. (h) intr.* **1.** *(despre vite)* a da lapte. **2.** *(despre unele plante)* a secreta suc lăptos.
milchend I. *part. prez.* de la m i l c h e n. **II.** *adj.* cu lapte, care dă lapte; **eine ~e Kuh** o vacă cu lapte.
Milch|entrahmung *f. sg.* smântânire a laptelui.
Milch|entrahmungsmaschine, *-n, f.* v. M i l c h s e p a r a t o r.
Milch|entwöhnung *f. sg.* înțărcare.
Milcher, *-s, -, m.,* **~ in**, *-nen, f. (reg.)* **1.** mulgător(-oare). **2.** *m.* vițel castrat. **3.** pește cu lapți.
Milch|ernährung *f. sg.* regim lactat.
Milch|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** producție de lapte. **2.** cantitate de lapte (obținută la o mulsoare).
Milch|erzeugung, *-en, f.* producție de lapte: **die ~ verringern** a reduce producția de lapte.
Milchfarbe *f. sg.* culoare a laptelui.
milchfarben, milchfarbig *adj.* de culoarea laptelui, lăptos.
Milchferkel, *-s, -, n.* purcel de lapte.
Milchfett, *-(e)s, n. sg.* grăsime din lapte.
Milchfieber, *-s, n. sg. (med.)* febră a laptelui.
Milchfistel, *-n, f. (vet.)* fistulă la ugerul vacii.
Milchflasche, *-n, f.* **1.** sticlă de lapte. **2.** sticlă cu lapte, biberon.
Milchfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de animal care mai suge, de animal de lapte.
Milchfluss, *-es, m. sg. (med.)* galactoree.
Milchfrau, *-en, f.* lăptăreasă.
Milchgang, *-(e)s, -gänge, m. (anat.)* canal galactofor.
Milch gebend *adj.* v. m i l c h e n d **(II)**.
Milchgebiss, *-es, -e, n.* dinți de lapte.
Milchgefäß, *-es, -e, n.* vas pentru lapte.
Milchgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** bani pentru plata laptelui. **2.** bani de la vânzarea laptelui.
Milchgeschäft, *- (e)s, -e, n.* **1.** v. M i l c h h a n d l u n g. **2.** v. M i l c h h a n d e l.
Milchgeschwister *pl.* frați de lapte.
Milchgesicht, *-(e)s, -er, n.* **1.** față palidă, albă. **2.** v. M i l c h b a r t.
Milchgetränk, *-(e)s, -e, n.* băutură răcoritoare din lapte și suc de fructe.
Milchglas, *-es, -gläser, n.* **1.** pahar de lapte. **2.** *sg.* sticlă opalină, lăptoasă, mată.
Milchgrütze *f. sg.* griș cu lapte.
Milchgütemesser, *-s, -, m.* v. M i l c h m e s s e r.
milch|haft *adj.* v. m i l c h i g.
milch|haltig *adj.* lactifer.
Milch|handel, *-s, m. sg.* negustorie, comerț cu lapte.
Milch|händler, *-s, -, m.* lăptar.
Milch|handlung, *-en, f.* lăptărie.
Milch|haut, *-häute, f.* caimac al laptelui.
Milch|hof, *-(e)s, -höfe, m.* **1.** stațiune de colectare, de pasteurizare a laptelui. **2.** fermă de vaci.
milchig *adj.* lăptos, cu lapte; ca laptele; **~es Glas** sticlă mată, lăptoasă.
Milchkaffee, *-s, -s, m.* cafea cu lapte.
Milchkalb, *-(e)s, -kälber, n.* vițel de lapte.
Milchkammer, *-n, f.* cămară pentru lapte.
Milchkanne, *-n, f.* cană (de metal) pentru lapte.
Milchkeller, *-s, -, m.* lăptărie, pivniță pentru prelucrarea și păstrarea laptelui.
Milchkost *f. sg.* v. M i l c h d i ä t.
Milchkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* **1.** mlecin *(Sonchus alpinus)*. **2.** amăreală *(Polygala vulgaris* L.). **3.** laptele-cucului *(Euphorbia helioscopia* L.).
Milchkrug, *-(e)s, -krüge, m.* oală de lapte.
Milchkuh, *-kühe, f.* vacă cu lapte; *(fig.)* vacă de muls.
Milchkühler, *-s, -, m.* răcitor de lapte.
Milchkur, *-en, f.* cură de lapte.
Milchlattich, *-s, -e, m. (bot.)* lăptuca-oii *(Mulgedium alpinum)*.
Milchleistung, *-en, f.* v. M i l c h e r t r a g.
Milchling, *-s, -e, m.* **1.** *(bot.)* râșcov, burete dulce *(Lactarius deliciosus)*. **2.** v. M i l c h n e r. **3.** *(reg.)* sugaci.
milchlos *adj.* fără lapte, sterp.
Milchmädchen, *-s, -, n.* lăptăreasă.
Milchmädchenrechnung, *-en, f. (în expr.)* **das ist eine ~** aceasta este o socoteală greșită, o concluzie bazată pe premise false.
Milchmann, *-(e)s, -männer* (și *-leute*), *m.* lăptar.
Milchmast *f. sg.* (cură de) îngrășare cu lapte.
Milchmesser, *-s, -, m.* lactometru, galactometru.
Milchmischgetränk, Milchmixgetränk, *-(e)s, -e, n.* v. M i l c h g e t r ä n k.
Milchnapf, *-(e)s, -näpfe, m.* castronaș pentru lapte.
Milchner, *-s, -, m.* **1.** pește cu lapți. **2.** *(reg.)* v. M i l c h e r **(1)**.
Milchpan(t)scher, *-s, -, m.* falsificator de lapte.
Milchpilz, *-es, -e, m. (bot.)* **1.** ciupercă (care la tăiere secretă un suc lăptos). **2.** v. M i l c h - l i n g **(1)**. **3.** iuțar *(Lactarius piperatus)*.
Milchprodukt, *-(e)s, -e, n.* produs lactat.
Milchpulver [-fɐ și -vɐ], *-s, n. sg.* praf de lapte.
Milchpumpe, *-n, f. (med.)* pompă de lapte.
Milchquote, *-n, f.* cotă de lapte.
Milchrahm, *-(e)s, m. sg.* caimac; smântână.
milchreich *adj.* cu lapte mult, lăptos.
Milchreife *f. sg.* pârgă (la cereale).
Milchreis, *-es, m. sg.* orez cu lapte.
Milchröhre, *-n, f. (bot.)* canal de suc lăptos în țesutul plantelor.
Milch|saft, *-(e)s, -säfte, m. (bot.)* latex.
Milch|sahne *f. sg.* frișcă.
milch|sauer *adj.* cu acid lactic; **milchsaures Kalzium** lactat de calciu.
Milch|säure, *-n, f. (chim.)* acid lactic.
Milch|säurebakterie [-riə], *-n, f.* ferment de lapte.
Milch|säuregärung *f. sg.* fermentare lactică.
Milch|schaf, *-(e)s, -e, n.* oaie cu lapte.
Milch|schleuder, *-n, f.* v. M i l c h s e p a r a t o r.
Milch|schokolade *f. sg.* ciocolată cu lapte.
Milch|schorf, *-(e)s, -e, m.* eczemă la cap (la sugaci).
Milch|schüssel, *-n, f.* vas de lapte.
Milch|schwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* **1.** *(bot.)* vinețică-cu-lapte *(Lactarius volemus* Fr.). **2.** *(reg.)* smântână.
Milch|schwester, *-n, f.* **1.** soră de lapte. **2.** *(fam.)* persoană amatoare de lapte.
Milch|seihe, *-n, f.,* **Milchseiher**, *-s, -, m.* strecurătoare pentru laptele proaspăt muls.
Milch|separator, *-s, -en, m.* centrifugă, separator de lapte.
Milch|sieb, *-(e)s, -e, n.* strecurătoare pentru lapte.
Milch|soll, *-s, -e, n.* obligație de producere (sau predare) a laptelui; cotă de lapte.
Milch|speise, *-n, f.* mâncare cu lapte.
Milch|spiegel, *-s, -, m.* oglindă a laptelui (la vaci), pielea de la uger până la coadă.
Milch|star, *-s, m. sg. (med.)* cataractă.
Milch|stern, *-(e)s, -e, m. (bot.)* **1.** balușcă *(Ornithogalum umbellatum* L.). **2.** lușcă *(Ornithogalum boucheanum)*.
Milch|stich, *-(e)s, m. sg.* oțetire (a vinului).
Milch|straße *f. sg. (astron.)* Calea Lactee, Calea Laptelui, Calea Robilor.
Milch|straßensystem, *-s, -e, n. (astron.)* galaxie.
Milch|suppe, *-n, f.* supă de lapte; *(fam.)* **wie eine ~ aussehen** a fi foarte palid.
Milchtankwagen, *-s, -, m.* camion-cisternă de lapte.
Milchtier, *-(e)s, -e, n.* **1.** animal de (cu) lapte. **2.** mamifer.
Milchtopf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală de lapte.
Milchtuch, *-(e)s, -tücher, n.* pânză de strecurat lapte.
Milchtüte, *-n, f.* pungă de lapte.
Milchver|arbeitung, *-en, f.* prelucrare a laptelui.
milchverglast *adj.* închis cu sticlă mată, opacă.
Milchverwertung, *-en, f.* valorificare a laptelui.
Milchvieh, *-(e)s, n. sg.* vaci cu lapte.
Milchwaage, *-n, f.* v. M i l c h m e s s e r.
Milchwagen, *-s, -, m.* **1.** v. M i l c h a u t o. **2.** căruță care transportă laptele.
Milchware, *-n, f.* v. M i l c h p r o d u k t.
Milchwasser, *-s, -, n.* zer.
Milchweib, *-(e)s, -er, n.* v. M i l c h f r a u.
Milchwein, *-(e)s, -e, m.* **1.** chefir. **2.** cumâs.
milchweiß *adj.* alb ca laptele.
Milchwirtschaft, *-en, f.* **1.** fermă de lapte; lăptărie. **2.** *sg.* ramură a agriculturii care se ocupă cu producția și prelucrarea laptelui.
Milchzahn, *-(e)s, -zähne, m.* dinte de lapte.
Milchzentrifuge, *-n, f.* v. M i l c h s e p a r a t o r.
Milchziege, *-n, f.* capră cu lapte.
Milchzucker, *-s, m. sg. (chim.)* lactoză.
mild(e) *adj.* **1.** blând, blajin; **ein ~es Wort** un cuvânt blând; **ein ~es Wesen** o fire blândă. **2.** îngăduitor, binevoitor; **~er Lehrer** dascăl îngăduitor. **3.** moale, dulce, domol; ușor; **~es Klima** climă blândă; **~er Winter** iarnă ușoară; **eine ~e Strafe** o pedeapsă ușoară. **4.** bun, darnic, caritabil; **~e Gabe** pomană; **~e Stiftung** fundație filantropică. **5.** *(mineral.)* moale, ușor. **6.** ușor, dulce, care nu arde, nu ustură; **eine ~e Seife** un săpun care nu dăunează pielii, emolient. **7.** *(în expr.)* **das Fell ist ~** blana se tocește, năpârlește. **8.** *(adverbial)* puțin; **~(e) gesagt** puțin spus.
Milde *f. sg.* **1.** blândețe, bunătate, indulgență; **~ walten lassen** a fi îngăduitor. **2.** caritate, binefacere, generozitate.
mildern, *milderte, gemildert, vb. (h)* **I.** *tr.* a ușura, a atenua; a potoli, a alina; **eine Strafe ~** a ușura, a reduce o pedeapsă. **II.** *refl.* a se potoli; **der Frost mildert sich** gerul se moaie.
mildernd I. *part. prez.* de la m i l d e r n. **II.** *adj.* calmant, atenuant, ușurător; *(jur.)* **~e Umstände** circumstanțe atenuante.
Milderung, *-en, f.* ușurare, atenuare, alinare, calmare.
Milderungsgrund, *-(e)s, -gründe, m. (jur.)* circumstanță atenuantă.
mildgesinnt *adj.* indulgent, blând.
mildhaarig *adj. (despre blănuri)* care-și pierde părul.
Mildheit *f. sg.* v. M i l d e.
mildherzig *adj.* cu inimă bună, milos, caritabil.
Mildherzigkeit *f. sg.* bunătate, blândețe, caritate, indulgență.
mildreich, mildtätig *adj.* binefăcător, caritabil, darnic.
Mildtätigkeit *f. sg.* binefacere, caritate.
miliar *adj.* de mărimea unui grăunte de mei, cât un grăunte, miliar.
Miliartuberkulose, *-n, f. (med.)* tuberculoză miliară.
Milieu [mi'liø:], *-s, -s, n.* **1.** mediu (social, ambiant, natural); cadru de viață. **2.** *(reg.)* milieu, șervețel brodat sau croșetat (care se pune pe fețe de masă, tăvi etc.).
Milieudar|stellung, *-en, f.* v. M i l i e u s c h i l d e r u n g.
milieugeschädigt *adj. (psih.)* zdruncinat psihic (din cauza mediului social neprielnic).
Milieu|schilderung, *-en, f.* descriere a mediului.
Milieutheorie *f. sg. (sociol.)* teorie a mediului.

Milieuwechsel, *-s, -, m.* schimbare a mediului.
militant *adj.* militant.
Militär[1], *-s, n. sg.* armată, oaste; **er ist beim ~** face armata; **er wurde vom ~ entlassen a)** a fost lăsat la vatră; **b)** a fost concediat, scos din armată.
Militär[2], *-s, -s, m. (fam.)* militar, ostaş; **ein hoher ~** un ofiţer superior.
Militär|abkommen, *-s, -, n.* convenţie militară.
Militär|abteilung, *-en, f.* **1.** secţie militară. **2.** detaşament de ostaşi.
Militär|adel, *-s, m. sg. (ist.)* nobilime militară.
Militär|administration *f. sg.* v. Militärverwaltung.
Militär|akademie, *-n* [-mi:ən], *f.* academie militară.
Militär|anwärter, *-s, -, m. (ist.; în Germania)* fost subofiţer cu dreptul de a ocupa un post civil.
Militär|apotheker, *-s, -, m.* farmacist militar.
Militär|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat, sistem militar.
Militär|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic militar.
militär|ärztlich *adj.* de medic militar.
Militär|attaché [-ataʃe:], *-s, -s, m.* ataşat militar.
Militär|ausgaben *pl.* cheltuieli militare.
Militärbahn, *-en, f.* cale ferată militară.
Militärbasis, *-basen, f.* bază militară.
Militärbe|amte, *-n, -n (ein Militärbeamter), m.* funcţionar civil al armatei.
Militärbe|hörde, *-n, f.* autoritate militară.
Militärbericht|er|statter, *-s, -, m.* corespondent militar, al armatei; corespondent de front.
Militärbe|sprechung, *-en, f.* consfătuire militară.
Militärbevollmächtigte, *-n, -n (ein Militärbevollmächtigter), m.* v. Militärattaché.
Militärbezirk, *-(e)s, -e, m.* circumscripţie, regiune militară, sector militar.
Militärblock, *-(e)s, -blöcke, m.* bloc militar.
Militärbuch, *-(e)s, -bücher, n.* v. Militärpass.
Militärbudget [-bydʒe:], *-s, -s, n.* buget militar, buget de război.
Militärbündnis, *-ses, -se, n.* alianţă militară.
Militärclique [-klikə], *-n, f.* clică militară.
Militärdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu militar; **Befreiung vom ~** scutire de serviciul militar.
Militärdienstpflicht, *-en, f.* serviciu militar obligatoriu; obligativitatea a serviciului militar.
militärdienstpflichtig *adj.* obligat la serviciul militar.
militärdienst|tauglich *adj.* apt pentru serviciul militar.
Militärdienst|tauglichkeit *f. sg.* aptitudine pentru serviciul militar.
Militärdienst|untauglichkeit *f. sg.* inaptitudine pentru serviciul militar.
Militärdienst|zeit, *-en, f.* durată a serviciului militar.
Militärdiktatur, *-en, f.* dictatură militară.
Militär|eskorte, *-n, f.* escortă militară.
Militär|etat [-eta:], *-s, -s, m.* v. Militärbudget.
Militärfachmann, *-(e)s, -leute, m.* specialist militar.
Militärfahrkarte, *-n, f.*, **Militärfahrschein**, *-(e)s, -e, m.* foaie de drum pentru militari.
Militärfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* mijloc de transport militar.
Militärflüchtling, *-s, -e, m.* dezertor.
Militärflughafen, *-s, -häfen*, **Militärflugplatz**, *-es, -plätze, m.* aeroport militar.
Militärflug|stützpunkt, *-(e)s, -e, m.* bază militară aeriană.
Militärflugwesen, *-s, n. sg.* aviaţie militară.
Militärflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion militar.
militärfrei *adj.* scutit de serviciul militar.
militärfromm *adj. (despre cai)* dresat, obişnuit cu focul de arme.
Militärgefängnis, *-ses, -se, n.* închisoare militară.
Militärgeistliche, *-n, -n (ein Militärgeistlicher), m.* preot militar.
Militärgericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal militar.
Militärgerichtsbarkeit *f. sg.* justiţie militară.
Militärgerichtshof, *-(e)s, -höfe, m.* curte marţială.
Militärgewalt *f. sg.* putere, forţă militară, forţă armată.
Militärgouverneur [-guvɛrnø:ɐ], *-s, -e, m.* guvernator militar.
Militär|herrschaft, *-en, f.* v. Militärdiktatur.
Militär|hilfe, *-n, f.* ajutor militar.
Militär|ho|heit *f. sg. (pol.)* **1.** putere de guvernare, suveranitate a armatei. **2.** drept (al statului) de a avea forţe armate.
Militär|hospital, *-s, -e,* şi *-täler, n.* v. Lazarett.
Militär|hubschrauber, *-s, -, m.* elicopter militar.
Militär|intendant, *-en, -en, m.* intendent militar.
Militär|intervention [-vɛn], *-en, f.* intervenţie armată.
militärisch I. *adj.* militar; **mit ~en Ehren empfangen** a primi cu onoruri militare; **der ~e Gruß** salut milităresc. **II.** *adv.* milităreşte.
militarisieren, *militarisierte, militarisiert, vb. (h) tr.* a militariza; **ein Gebiet ~** a militariza o regiune.
Militarisierung *f. sg.* militarizare.
Militarismus, *-, m. sg.* militarism.
Militarist, *-en, -en, m.* militarist.
militaristisch *adj.* militarist.
Militärjunta [-χunta şi -junta], *-ten, f.* juntă militară.
Militärkanzlei, *-en, f.* birou militar.
Militärkapelle, *-n, f.* fanfară, orchestră militară.
Militärkarte, *-n, f.* **1.** bilet (de intrare cu preţ redus) pentru militari. **2.** hartă militară.
Militärkasino, *-s, -s, n.* club, cerc militar, cazinou.
Militärkleid, *-(e)s, -er, n.* uniformă militară.
Militärklüngel, *-s, -, m.* v. Militärclique.
Militärkommando, *-s, -s, n.* comandament militar.
Militärkonvention [-vɛn], *-en, f.* acord, convenţie militar(ă).
Militärkrankenhaus, *-es, -häuser, n.* v. Lazarett.
Militärmacht, *-mächte, f.* putere militară.
Militärmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* marş militar.
Militärmaschine, *-n*, **Militärmaschinerie**, *-n* [-ri:ən], *f.* maşină militară.
Militärmaß, *-es, -e, n.* înălţime minimă pentru ostaşi cerută la recrutare.
Militärmedizin *f. sg.* medicină militară.
Militärmission, *-en, f.* misiune militară.
Militärmusik, *-en, f.* **1.** *sg.* muzică militară. **2.** v. Militärkapelle.
Militärmütze, *-n, f.* capelă, bonetă, chipiu militar(ă).
Militär|orden, *-s, -, m.* decoraţie militară.
Militär|organisation, *-en, f.* organizaţie militară.
Militärparade, *-n, f.* paradă militară.
Militärpartei, *-en, f.* partid (politic) militar.
Militärpass, *-es, -pässe, m.* livret militar.
Militärpatrouille [-trUljə], *-en, f.* v. Militärstreife.
Militärperson, *-en, f.* militar (de profesie).
Militärperspektive [-və], *-n, f.* proiecţie militară.
Militärpferd, *-(e)s, -e, n.* cal de armată.
Militärpflicht *f. sg.* obligaţie de a satisface serviciul militar; **seiner ~ genügen** a satisface legea recrutării.
militärpflichtig *adj.* obligat de a satisface serviciul militar.
militärpolitisch *adj.* de politică militară.
Militärpolizei, *-en, f.* poliţie militară.
Militärposten, *-s, -, m.* post militar; santinelă militară.
Militärputsch, *-(e)s, -e, m.* puci militar.
Militär|regierung, *-en, f.* guvern militar.
Militär|regime [-ʒi:m], *-s, -s, n.* regim, sistem militar.
Militär|revolte [-vol-], *-n, f.* revoltă militară.
Militär|rock, *-(e)s, -röcke, m.* haină, tunică, bluză militară.
Militärsanitätswesen, *-s, n. sg.* serviciu sanitar al armatei.
Militärschule, *-n, f.* şcoală militară.
Militärseelsorge, *f. sg.* asistenţă duhovnicească, spirituală pentru militari.
Militärsektion, *-en, f.* secţie militară.
Militär|spiel, *-(e)s, -e, n. (elv.)* procesiune festivă a fanfarei militare.
Militär|spionage [-na:ʒə], *-n, f.* spionaj militar.
Militär|spital, *-s, -täler, n. (elv.)* spital militar.
Militär|sprache, *-n, f. (lingv.)* jargon al militarilor.
Militär|staat, *-(e)s, -en, m.* stat (cu regim) militar.
Militär|stand, *-(e)s, m. sg.* tagmă a militarilor, serviciu în armată.
Militär|steuer, *-n, f. (elv.)* taxă militară (plătită de o persoană scutită de serviciul militar).
Militär|stiefel, *-s, -, m.* cizmă militară.
Militär|strafgerichts|ordnung, *-en, f.* procedură penală militară.
Militär|strafgesetzbuch, *-(e)s, -bücher, n.* cod penal militar.
Militär|straße, *-n, f.* şosea strategică.
Militär|streife, *-n, f.* patrulă militară.
Militär|stützpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct strategic; bază militară.
Militärsystem, *-s, -e, n.* sistem militar.
Militärtarif, *-s, -e, m. (ferov.)* tarif militar.
militärtauglich *adj.* apt pentru serviciul militar.
Militärtestament, *-(e)s, -e, n.* testament militar.
Militärtier|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic veterinar militar.
Militärtransport, *-(e)s, -e, m.* transport militar.
Militärtribunal, *-s, -e, n.* tribunal militar.
Militärtuch, *-(e)s, -e, n.* stofă militară.
Militär|übung, *-en, f.* instrucţie (militară); manevră (militară).
Militär|uniform, *-en, f.* uniformă militară.
Militärverdienstkreuz, *-es, -e, n.* cruce de merit militar (decoraţie).
Militärver|ordnungsblatt, *-(e)s, -blätter, n.* monitor al armatei.
Militärversorgung, *-en, f.* aprovizionare a armatei.
Militärvertrag, *-(e)s, -träge, m.* tratat militar.
Militärverwaltung, *-en, f.* administraţie militară.
Militärvorlage, *-n, f.* proiect de lege militară.
Militärwagen, *-s, -, m.* **1.** furgon. **2.** maşină militară. **3.** vagon (pentru transporturi) militar(e).
Militärwesen, *-s, n. sg.* armată, serviciu militar (sistem de organizare).
Militärwissenschaft, *-en, f.* ştiinţă militară.
Militärwochenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* buletin săptămânal al armatei.
Militärzeit, *-en, f.* termen, perioadă de militărie, durată a serviciului militar.
Militärzensur, *-en, f.* cenzură militară.
Militärzone, *-n, f.* zonă militară.
Militärzug, *-(e)s, -züge, m.* tren militar.
Militärzwang, *-(e)s, m. sg.* obligaţie (prin constrângere) de a face serviciul militar.
Miliz, *-en, f.* **1.** miliţie, armată neregulată, de rezervă. **2.** *(în unele ţări)* miliţie, poliţie.
Milizheer, *-(e)s, -e, n. (mil.)* miliţie, armată de rezervă (formată din trupe instruite scurt timp).
Milizionär, *-s, -e, m.* **1.** membru al miliţiei, al armatei de rezervă. **2.** miliţian, poliţist.
Milizsoldat, *-en, -en, m.* v. Milizionär **(1).**
Milizsystem, *-s, -e, n.* sistem al miliţiilor.
milkt *(rar) ind. prez. pers.* a 3-a *sg.* de la melken.
Mill. *presc.* de la Million.
Mille, *-, -, n.* mie; **pro, per ~** la mie.
Millefioriglas, *-es, -gläser, n.* sticlă cu mozaic.
millenar *adj.* milenar.
Millennium, *-s, -nien* [-niən], *n.* mileniu.
Milli|ampere [-am'pɛ:ɐ], *-(s), -, n.* miliamper.
Milli|amperemeter, *-s, -, n.* miliampermetru.
Milliardär, *-s, -e, m.* miliardar.
Milliarde, *-n, f.* miliard.
Milliardengewinn, *-(e)s, -e, m.* câştig de miliarde.
Milliardenhöhe, *f. sg. (în expr.)* **in ~** în valoare de miliarde.

Milliardstel, *-s, -, n.* a miliarda parte.
Millibar, *-s, -s, n.* milibar.
Milligramm, *-s, -e, n.* miligram.
Milliliter, *-s, -, n.* mililitru.
Millimeter, *-s, -, n.* (şi *m.)* milimetru.
millimetergenau *adj.* la milimetru, exact, precis.
Millimetermaß, *-es, -e, n.* măsură milimetrică.
Millimeterpapier, *-s, -e, n.* hârtie milimetrică.
Millimikron, *-s, -, n.* milimicron.
Millimol, *-(s), n. (fiz.)* milimol.
Millimy, *-s, -, n. presc.* de la Millimikron.
Million, *-en, f.* milion.
Millionär, *-s, -e, m.* milionar; **zehnfacher** ~ de zece ori milionar; **vielfacher** ~ multimilionar.
Milliönchen, *-s, -, n. (fam.) (dim.* de la Million) milionaş.
Millionen|armee, *-n, f.* armată de milioane.
Millionen|auflage, *-n, f.* tiraj în mai mult de un milion de exemplare.
Millionen|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* comandă (în valoare) de milioane.
Millionenbetrag, *-(e)s, -beträge, m.* sumă de milioane.
Millionending, *-(e)s, -e, n. (fam.)* activitate, afacere în valoare de milioane.
Millionen|erbschaft, *-en, f.* moştenire de milioane.
millionenfach *adj.* de milioane de ori.
Millionengeschäft, *-(e)s, -e, n.* afacere de milioane.
Millionengewinn, *-(e)s, -e, m.* câştig de milioane.
Millionenhöhe *f. sg. (în expr.)* **in** ~ în valoare de milioane.
Millionen Mal *adv.* de milioane de ori.
Millionenpartei, *-en, f.* partid de milioane (de membri).
millionenreich *adj.* cu avere de milioane.
Millionenschaden, *-s, -schäden, m.* pagubă (în valoare) de milioane.
millionenschwer *adj. (fam.)* putred de bogat.
Millionen|stadt, *-städte, f.* oraş de milioane de locuitori.
Millionenvermögen, *-s, -, n.* avere de milioane, care valorează milioane.
millionenweise *adv.* cu milioanele.
Million(s)tel, *-s, -, n.* a milioana parte, milionime.
Milliphot [-fo:t], *-s, -s, n. (fiz.)* milifot.
Millipond, *-s, -, n. (fiz.)* milipond.
Millisekunde, *-n, f.* milisecundă.
Millivolt [-vɔlt], *-(s), -, n.* milivolt.
Milz, *-en, f. (anat.)* splină.
Milz|anschwellung, *-en, f.* splenomegalie; umflare a splinei.
Milzbrand, *-(e)s, m. sg. (vet.)* dalac, antrax.
milzbrandig *adj.* antracoid; bolnav de dalac.
Milzbruch, *-(e)s, m. sg.* hernie a splinei.
Milzfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ferigo-rugină *(Asplenium ceterach).*
milzkrank *adj.* bolnav de splină.
Milzkrankheit, *-en, f.* **1.** afecţiune splenică. **2.** *(pop.)* melancolie.
Milzkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* splină *(Chrysosplenium alternifolium* L.).
Milzquetschung, *-en, f. (med.)* strivire, contuzionare a splinei.
Milzriss, *-es, -e, m. (med.)* fisură a splinei.
Milzschwellung, *en, f.* v. Milzanschwellung.
Milzseuche, *-n, f.* v. Milzbrand.
Milz|stechen, *-s, n. sg.* dureri de splină.
Milzsucht *f. sg. (înv.)* melancolie patologică.
Mime, *-n, -n, m.* mim, actor.
mimen, *mimte, gemimt, vb. (h) tr.* şi *intr* **1.** a mima; a exprima prin gesturi. **2.** a juca, a interpreta (un rol). **3.** *(fig.)* a simula, a face pe...
Mimendichter, *-s, -, m.* mimograf, autor de comedii mimice.
Mimendichtung, *-en, f.* poezie mimică.
Mimese, *-n, f.* **1.** *(arte)* mimesis. **2.** *(ret.)* mimeză; repetare ironică a cuvintelor altora. **3.** imitare (a gesturilor), maimuţăreală; mimetism. **4.** *(zool.)* v. Mimikry **(1).**
Mimesie, *-n* [-'zi:ən], *f. (fiz.)* imitare a simetriei superioare (la cristale gemene).
Mimesis *f. sg.* v. Mimese **(1, 2, 3).**
mimetisch *adj.* mimetic.
Mimik *f. sg.* mimică.
Mimiker, *-s, -, m.* actor de pantomimă, mim.
Mimikry *f. sg.* **1.** *(zool.)* mimetism. **2.** *(fig.)* culoare de protecţie, adaptare.
mimisch *adj.* mimic.
Mimodrama, *-s, -men, n.* pantomimă.
Mimograph, *-en, -en, m.* autor de pantomime (la romani).
Mimose, *-n, f.* **1.** *(bot.)* mimoză senzitivă *(Mimosa pudica).* **2.** *(fig.)* fiinţă exagerat de delicată, sensibilă, gingaşă, plăpândă.
mimosenhaft *adj.* ca o mimoză, sensibil, delicat, gingaş, plăpând.
Mimus, *-, -men, m.* mim (piesa şi interpretul ei).
Minarett, *-(e)s, -e, n.* minaret.
minder *(comp.* de la wenig şi gering) **I.** *adj.* de mai mică valoare, inferior; **Waren von ~er Qualität** mărfuri de calitate inferioară. **II.** *adv.* mai puţin; **nicht mehr und nicht ~ als...** nici mai mult, nici mai puţin decât...; **das ist ~ wichtig** aceasta e mai puţin important; **er war nicht ~ erstaunt als ich** n-a fost mai puţin surprins, uimit decât mine.
Minder, *-s, -, n.* **1.** scădere. **2.** v. Minderbetrag.
Minder|ausgabe, *-n, f.* cheltuială mai mică (în raport cu devizul maxim).
Minderbedarf, *-(e)s, m. sg.* cerere, trebuinţă scăzută.
minderbedeutend *adj.* de importanţă mai mică, mai puţin important.
minderbegabt *adj.* mai puţin dotat, mai puţin înzestrat.
minderbegütert *adj.* mai puţin avut, mai puţin bogat.
Minderbegüterte, *-n, -n (ein Minderbegüterter), m.* şi *f.* persoană cu avere mică.
minderbemittelt *adj.* sărac, cu mai puţine posibilităţi materiale.
Minderbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă lipsă, manc.
Minderbewertung, *-en, f.* subevaluare.
Minderbruder, *-s, -brüder, m. (fam.)* călugăr franciscan.
Mindere, *-n, -n (ein Minderer), m. (înv.)* om de rând.
Minder|ein|nahme, *-n, f.*, **Minder|ertrag**, *-(e)s, -träge, m.* venit redus, încasare mică.
Mindergebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă inferioară, mai mică decât cea preconizată.
Mindergewicht, *-(e)s, -e, n.* lipsă la cântar.
Mindergewinn, *-(e)s, -e, m.* profit, câştig, beneficiu redus, diminuat.
Minder|heit, *-en, f.* minoritate; **nationale** ~ minoritate naţională.
Minder|heitenfrage, *-n, f.* problemă a minorităţilor.
Minder|heitenrecht, *-(e)s, -e, n. (mai ales pl.)* drept al minorităţilor.
Minder|heitenschule, *-n, f.* şcoală a minorităţilor (naţionale).
Minder|heitenschutz, *-es, m. sg.* ocrotire a minorităţilor.
Minderheitsregierung, *-en, f. (pol.)* guvern minoritar.
minderjährig *adj.* minor.
Minderjährige, *-n, -n (ein Minderjähriger), m.* şi *f.* minor.
Minderjährigkeit *f. sg.* minorat, vârstă minoră.
Minderkaufmann, *-(e)s, -leute, m. (ec.)* mic comerciant.
Minderleistung, *-en, f.* randament redus, scăzut.
Mindermaschine, *-n, f. (text.)* maşină de scăzut.
mindern, *minderte, gemindert, vb. (h) tr.* **1.** şi *refl.* a (se) micşora, a scădea, a (se) împuţina, a (se) diminua. **2.** a atenua, a modera.
Mindernadel, *-n, f. (text.)* ac de scăzut.
mindersinnig *adj. (elv.)* fără intenţii bune.
mindertauglich *adj.* mai puţin bun, mai puţin potrivit.
Minderung, *-en, f.* **1.** micşorare, scădere, împuţinare, diminuare. **2.** atenuare, potolire, moderare; *(jur.)* ~ **der Strafe** reducere a pedepsei.
Minderwert, *-(e)s, -e, m.* **1.** valoare mai mică, redusă. **2.** *(fin.)* scădere, scăzământ (de valoare, de capital).
minderwertig *adj.* inferior, de calitate inferioară, de mică valoare; sub medie.
Minderwertigkeit *f. sg.* inferioritate, calitate inferioară, valoare mică.
Minderwertigkeitsgefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment de inferioritate.
Minderwertigkeitskomplex, *-es, -e, m. (psih.)* complex de inferioritate.
Minderzahl, *-en, f.* **1.** inferioritate numerică, minoritate; **in der ~ sein** a fi în inferioritate numerică. **2.** număr inferior.
mindest *(sup.* de la wenig şi gering) **I.** *adj.* cel mai mic, cel mai neînsemnat, minim, minimal; **ich habe nicht die ~e Lust** n-am chef deloc; *(substantivat)* **nicht das Mindeste** (şi **~e)** nimic, câtuşi de puţin. **II.** *adv.* cel mai puţin; **er war darüber nicht im ~en** (şi **Mindesten) gekränkt** nu s-a supărat câtuşi de puţin; **zum ~en** (şi **Mindesten)** cel puţin.
Mindest|ab|stand, *-(e)s, -stände, m.* distanţă minimă.
Mindest|alter, *-s, n. sg.* vârstă minimă admisă.
Mindest|anforderung, *-en, f.* cerinţă minimă.
Mindest|angebot, *-(e)s, -e, n.* oferta cea mai mică.
Mindest|anzahl *f. sg.* număr minim.
Mindest|arbeitsbedingungen *pl.* condiţii minime de lucru.
Mindestbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* contribuţie, cotizaţie minimală.
Mindestbelastung, *-en, f.* sarcină, încărcare minimă.
Mindestbe|steuerung, *-en, f.* impozitare minimă.
Mindestbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă minimă admisă.
Mindestbietende, *-n, -n (ein Mindestbietender), m.* şi *f.* persoană care oferă preţul cel mai scăzut.
Mindestbuchführung, *-en, f.* contabilitate minimală.
Mindeste, *-n, n. sg.* minim, minimum.
Mindest|einkommen, *-s, -künfte, n.* venit minim.
Mindest|einlage, *-n, f. (ec.)* depunere minimă.
mindestens *adv.* cel puţin.
Mindest|er|höhung, *-en, f.* urcare, ridicare minimală.
Mindest|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* produs, venit, beneficiu, randament minim.
Mindestfordernde, *-n, -n (ein Mindestfordernder), m.* persoană care cere cel mai puţin.
Mindestforderung, *-en, f.* cerinţă, pretenţie, revendicare minimală.
Mindestgebot, *-(e)s, e, n.* ofertă minimă admisibilă.
Mindestgebühr, *-en, f.* taxă minimă.
Mindestge|halt, *-(e)s, -hälter, n.* salariu minim.
Mindestgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză minimă.
Mindestgrundge|halt, *-(e)s, -hälter, n.* salariu de bază minim.
Mindest|haltbarkeitsdatum, *-s, -ten, n.* termen minim de valabilitate.
Mindest|höhe *f. sg.* înălţime minimă.
Mindest|kapital, *-s, e* (şi *-ien* [-iən]), *n. (ec.)* capital minim.
Mindestkonsens, *-es, -e, m.* consens minimal.
Mindestkündigungsfrist, *-en, f.* termen minim admis pentru concedierea unui funcţionar, pentru rezilierea unui contract.
Mindestleistung, *-en, f.* randament minimal, realizare, prestare minimă.
Mindestlohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu minim.
Mindestmaß, *-es, -e, n.* valoare, măsură minimală, grad minimal admis, necesar; minim necesar.
Mindestmenge, *-n, f.* cantitate minimă.
Mindestpreis, *-es, -e, m.* preţ minimal admis.
Mindestrendite, *-n, f. (ec.)* dobândă minimă (la un plasament).
Mindestrente, *-n, f.* pensie minimă.
Mindestreserve [-və], *-n, f. (ec.)* rezervă obligatorie.
Mindestreservesatz, *-es, -sätze, m. (ec.)* procent, cotă de rezerve obligatorii.
Mindest|satz, *-es, -sätze, m.* sumă, contribuţie minimală necesară, tarif minimal.
Mindest|spannung, *-en, f. (fiz., electr.)* tensiune minimală.
Mindest|strafe, *-n, f.* pedeapsă minimă.
Mindest|umtausch, *-(e)s, -e, m. (fin.)* schimb minim obligatoriu.
Mindestverzinsung, *-en, f. (ec.)* dobândă minimă acordată.
Mindestvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* stoc minim.

Mindestzahl, *-en, f.* număr minim admis, necesar.
Mindest|zahlung, *-en, f.* plată minimă.
Mindest|zin|satz, *-es, -sätze, m.* dobândă minimă, procent minim al dobânzii.
Mindest|zoll, *-(e)s, -zölle, m.* drepturi vamale minime, vamă minimă.
Mine, *-n, f.* **1.** *(mine)* mină (de cărbuni). **2.** *(mil.)* mină; *(fig.)* **alle ~n springen lassen** a încerca orice mijloc, a face pe dracu în patru, a se face luntre și punte. **3.** mină (de creion, de pastă). **4.** unitate monetară și de greutate (în Orient și în Grecia). **5.** *(com.)* dirijare a prețului la bursă; grup care dirijează prețurile la bursă.
Minen|arbeit, *-en, f.* muncă în mină.
Minen|arbeiter, *-s, -, m.* miner.
Minen|auge, *-s, -n, n.* intrare în mină.
Minenbau, *-(e)s, -ten, m.* construcție minieră.
Minenbohrer, *-s, -, m.* perforator de mină.
Minenboot, *- (e)s, -e, n.* v. Minenleger.
Minenbrunnen, *-s, -, m.* puț de mină.
Minendampfer, *-s, -, m. (mil.)* vapor pentru transportul minelor.
Minendienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu în mină.
Minenfeld, *-(e)s, -er, n. (mil.)* câmp, teren minat, zonă minată.
minenfrei *adj. (mil.)* liber de mine, neminat.
Minengang, *-(e)s, -gänge, m. (mine)* galerie.
Minengranate, *-n, f.* bombă de brand.
Minenhals, *-es, -hälse, m.* intrare în galeria de mină.
Minenhund, *-(e)s, -e, m.* vagonet de mină.
Minenkammer, *-n, f.* lăcaș (pentru dinamită) al minei.
Minenkrankheit, *-en, f.* boală profesională a minerilor.
Minenkrieg, *-(e)s, -e, m.* război cu mine.
Minenladung, *-en, f. (mil.)* încărcătură a minei.
Minenlegen, *-s, n. sg. (mil.)* punere de mine, minare.
Minenleger, *-s, -, m. (mar. mil.)* navă puitoare de mine, puitor.
Minenleichter, *-s, -, m. (mil.)* șalandă pentru mine.
Minenmeister, *-s, -, m.* șef miner.
Minenpulver [-fɐ și -vɐ], *-s, -, n.* pulbere explozivă pentru mine.
Minenräumboot, *-(e)s, -e, n. (mar.)* șalupă dragoare, dragor ușor.
Minenräumen, *-s, n. sg.* deminare.
Minenräumer, *-s, -, m.* v. Minenräumboot.
Minenschacht, *-(e)s, -schächte, m.* puț de mină.
Minen|sperre, *-n, f. (mar. mil.)* baraj de mine.
Minen|stift, *-(e)s, -e, m.* creion cu mină; pix.
Minen|suchboot, *-(e)s, -e, n.*, **Minensucher**, *-s, -, m. (mar. mil.)* dragor.
Minensuchgerät, *-(e)s, -e, n. (mil.)* aparat detector de mine.
Minentrichter, *-s, -, m.* crater în urma exploziei unei mine.
Minenwerfer, *-s, -, m. (mil.)* brand, aruncător de mine.
Minenwert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* acțiune (de valoare) minieră.
Minenwesen, *-s, n. sg.* totalitate a problemelor în legătură cu exploatarea subsolului, minerit.
Minenzünder, *-s, -, m.* focos de mină.
Mineral, *-s, -e* sau *-lien* [-liən], *n.* **1.** mineral. **2.** *pl.* bogății minerale.
Mineralbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie de ape minerale.
Mineralbildner, *-s, -, m. (geol.)* agent mineralizator.
Mineralbister, *-s, m.* sau *n. sg.* vopsea brună (ca manganul).
Mineralbrunnen, *-s, -, m.* v. Mineralquelle.
Mineraldünger, *-s, -, m.* îngrășământ mineral, chimic.
Mineraldüngung, *-en, f.* îngrășare (a solului) cu îngrășământ chimic.
Mineralfarb|stoff, *-(e)s, -e, m.* colorant mineral.
Mineralfaser, *-n, f.* fibră minerală.
Mineralgang, *-(e)s, -gänge, m.* filon de minereu.
Mineralgerbung, *-en, f.* tăbăcire, argăsire minerală.
mineralhaltig *adj.* care conține minerale.
Mineralienkabinett [-liən-], *-(e)s, -e, n.*, **Mineraliensammlung**, *-en, f.* cabinet, colecție de minerale.
Mineralisation, *-en, f. (biol., geol.)* mineralizare.
mineralisch *adj.* mineral.
mineralisieren, *mineralisierte, mineralisiert, vb. (h) tr.* a mineraliza.
Mineralisierung *f. sg.* v. Mineralisation.
Mineralkitt, *-(e)s, -e, m.* chit mineral.
Mineralkohle, *-n, f.* cărbune mineral.
Mineralkunde *f. sg.* v. Mineralogie.
Mineraloge, *-n, -n, m.* mineralog.
Mineralogie *f. sg.* mineralogie.
mineralogisch *adj.* mineralogic.
Mineral|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei mineral.
Mineral|öl|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs petrolier.
Mineral|ölgesellschaft, *-en, f.* companie, societate petrolieră.
Mineral|ölmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piața petrolului.
Mineral|öl|steuer, *-n, f.* impozit pe (producerea sau importul de) petrol.
Mineral|ölver|arbeitung, *-en, f.* prelucrare a petrolului.
Mineral|ölverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de petrol.
Mineral|ölwirtschaft *f. sg.* economie a petrolului.
Mineralpech, *-(e)s, n. sg.* asfalt.
Mineralquelle, *-n, f.* izvor de apă minerală.
mineralreich *adj.* bogat în substanțe minerale.
Mineralreich, *-(e)s, n. sg.* regn mineral.
Mineralsalz, *-es, -e, n.* sare minerală.
Mineralsäure, *-n, f.* acid mineral.
Mineral|stoffwechsel, *-s, m. sg.* metabolism mineral.
Mineralsystem, *-s, -e, n.* sistem mineral.
Mineralvorkommen, *-s, -, n.* ocurență mineralogică.
Mineralwasser, *-s, -wässer, n.* apă minerală.
Minestra, *-stren, f.* supă de legume cu orez și parmezan.
Minestrasuppe, *-n, f. (austr.)* supă de varză.
Minestrone, *-n, f.* v. Minestra.
Minette, *-s* (sau *-n), f. (mineral.)* minetă; limonit oolitic.
Mineur [mi'nøːɐ], *-s, -e, m.* **1.** *(mine)* miner. **2.** *(mil.)* pionier, soldat care pune mine. **3.** *(com.)* agent care dirijează prețurile la bursă.
Mineurpflug, *-(e)s, -pflüge, m.* plug săpător de mine.
mini *adj. invar.* **1.** *(despre fuste, rochii, paltoane)* deasupra genunchilor. **2.** *(fam.)* foarte mic; **die Tasche ist total ~** geanta este foarte mică.
Mini, *-s, -s,* **I.** *n.* îmbrăcăminte foarte scurtă, deasupra genunchilor, mini. **II.** *m.* fustă mini.
Miniatur, *-en, f.* miniatură.
Miniatur|ausgabe, *-n, f.* ediție în miniatură.
Miniaturbild, *-(e)s, -er, n.* tablou în miniatură.
miniaturesk *adj.* în genul miniaturilor.
miniaturisieren, *miniaturisierte, miniaturisiert, vb. (h) tr. (electr.)* a micșora (elemente electronice).
Miniaturist, *-en, -en, m.*, **Miniaturmaler**, *-s, -, m.* miniaturist, pictor de miniaturi.
Miniaturmalerei, *-en, f.* pictură în miniatură.
Mini-Computer [-kɔmpjuːtɐ], *-s, -s, m.* minicomputer.
Minier|aktion, *-en, f.* acțiune de (sub)minare.
minieren, *minierte, miniert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(mil.)* a mina, a pune mine. **2.** *(mine)* a săpa galerii. **II.** *intr. (austr.)* v. miniieren.
Minierer, *-s, -, m.* v. Mineur.
Minierkunst, *-künste, f. (mil.; mine)* artă de a săpa galerii.
Minier|rahmen, *-s, -, m. (mine)* perete de lemn în galerie.
Miniertaktik, *-en, f. (mil.)* tactică de minare.
Minigolf, *-s, n. sg. (sport)* minigolf.
mini|ieren, *miniierte, miniiert, vb. (h)* **1.** *tr.* a vopsi cu miniu. **2.** *intr.* a face, a picta miniaturi.
Minikleid, *-(e)s, -er, n.* rochie mini.
minim, **minimal** *adj.* minim(al).
Minimal|aus|schalter, *-s, -, m. (electr.)* întrerupător de minim.
Minimalbetrag, *-(e)s, -träge, m.* minim, sumă minimă.
Minimaldosis, *-dosen, f.* doză minimă.
Minimalfläche, *-n, f. (mat.)* suprafață minimă.
Minimalforderung, *-en, f.* pretenție, revendicare minimală.
Minimalgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate minimă.
Minimalgrenze, *-n, f.* limită minimă.
minimalisieren, *minimalisierte, minimalisiert, vb. (h) tr.* **1.** a minimaliza. **2.** *(peior.)* a nu lua în seamă, a desconsidera.
Minimalist, *-en, -en, m. (înv.)* minimalist, menșevic.
Minimalkonsens, *-es, -e, m. (pol.)* consens minimal.
Minimal|lohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu minim.
Minimalpreis, *-es, -e, m.* preț minimal.
Minimalprogramm, *-(e)s, -e, n.* program minimal.
Minimalrente, *-n, f.* rentă minimală.
Minimalschätzung, *-en, f.* estimare minimă.
Minimal|spannung, *-en, f. (fiz., electr.)* tensiune minimă.
Minimal|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** efectiv minim. **2.** valoare, poziție minimă.
Minimal|stromrelais [-rəlɛː], - [-rəlɛːs], - [-rəlɛːs], *n.* releu de curent minim.
Minimaltarif, *-(e)s, -e, m.* tarif minimal.
Minimaltemperatur, *-en, f.* temperatură minimă.
Minimalwasser, *-s, -, n.* cotă minimă a apelor.
Minimalwert, *-(e)s, -e, m.* valoare minimă.
minimieren, *minimierte, minimiert, vb. (h) tr. (inform.)* a minimaliza, a reduce.
Minimum, *-s, -nima, n.* minim(um); **etwas auf ein ~ reduzieren** a reduce ceva la minimum.
Minirechner, *-s, -, m.* minicalculator.
Minirock, *-(e)s, -röcke, m.* fustă mini.
Minister, *-s, -, m.* ministru; **bevollmächtigter ~** ministru plenipotențiar; **~ ohne Geschäftsbereich** ministru fără portofoliu; **~ für Auswärtige Angelegenheiten** ministru al afacerilor externe.
Minister|amt, *-(e)s, -ämter, n.* **1.** minister. **2.** post de ministru.
Ministerbank, *-bänke, f.* bancă ministerială (în parlament).
Minister|ebene *f. sg. (în expr.)* **auf ~ verhandeln** a trata la nivel de miniștri.
ministerial *adj.* v. ministeriell.
Ministerialbe|amte, *-n, -n (ein Ministerialbeamter), m.* funcționar în minister.
Ministerialberatung, *-en, f.* consfătuire ministerială.
Ministerialbevollmächtigte, *-n, -n (ein Ministerialbevollmächtigter), m.* delegat ministerial.
Ministerialdirektor, *-s, -en,* **Ministerialdirigent**, *-en, -en, m. (înv.)* director ministerial, director în minister.
Ministeriale, *-n, -n (ein Ministerialer), m.* **1.** *(în evul mediu)* ministerial. **2.** membru al ministerului.
Ministerial|erlass, *-es, -lässe, m.* decizie, ordonanță ministerială.
Ministerialrat, *-(e)s, -räte, m.* consilier ministerial, înalt funcționar în minister.
Ministerialsekretär, *-s, -e, m.* secretar ministerial.
Ministerialverfügung, *-en, f.* dispoziție ministerială, ordin ministerial.
Ministerialver|ordnung, *-en, f.* v. Ministerialerlass.
ministeriell [-riɛl] *adj.* ministerial, de la un minister.
Ministerin, *-nen, f.* ministru femeie.
Ministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* **1.** minister; **das ~ des Innern** Ministerul de Interne; **das ~ für Kultur** Ministerul Culturii; **~ der Finanzen** Minister al Finanțelor; **~ der Justiz** Minister al Justiției; **~ für Außenhandel** Ministerul Comerțului Exterior; **~ für Bauwesen** Ministerul Construcțiilor; **~ für Gesundheitswesen** Minister al Sănătății. **2.** clădirea în care se află un minister.
Ministerkonferenz, *-en, f.* consfătuire a miniștrilor.
Ministerposten, *-s, -, m.* post de ministru.

Ministerpräsident, *-en, -en, m.* președinte al consiliului de miniștri, prim-ministru; **stellvertretender** ~ vicepreședinte al consiliului de miniștri.
Ministerpräsidium, *-s, -dien* [-dıən], *n.* președinția consiliului de miniștri.
Minister|rat, *-(e)s, -räte, m.* consiliu de miniștri; guvern.
Minister|ratsbeschluss, *-es, -schlüsse, m.* hotărâre a consiliului de miniștri.
Ministersessel, *-s, -,* **Minister|stuhl**, *-(e)s, -stühle, m.* fotoliu ministerial.
Ministerver|antwortlichkeit, *-en, f.* responsabilitate ministerială.
Ministerwechsel, *-s, -, m.* remaniere ministerială.
Ministrant, *-en, -en, m. (bis. cat.)* ministrant.
ministrieren, *ministrierte, ministriert, vb. (h) intr. (bis. cat.)* a ministra, a ajuta (pe preot) la serviciul divin.
Minium, *-s, n. sg. (chim.)* miniu.
Mink, *-(e)s, -e, m. (zool.)* vizon (din America) *(Mustela vizon).*
Minna, *-s, f. (fam., în expr.)* **1. die grüne** ~ dubiță pentru deținuți. **2. jn. zur** ~ **machen** a dojeni pe cineva, a trage cuiva un perdaf.
Minne *f. sg. (ist. lit.)* dragoste de cavaler.
Minnedichter, *-s, -, m.* v. Minnesänger.
Minnedienst, *-(e)s, -e, m. (în evul mediu)* serviciu pentru femeia admirată.
Minnelied, *-(e)s, -er, n. (ist. lit.)* cântec de iubire.
Minnelohn, *-(e)s, m. sg. (înv.)* împlinire, răsplată a dragostei.
minnen, *minnte, geminnt, vb. (h) tr.* și *intr. (înv.; poet.)* a iubi.
minnesam *adj.* v. minniglich.
Minnesang, *-(e)s, m. sg. (ist. lit.) sg.* minesang, lirică erotică medievală.
Minnesänger, **Minnesinger**, *-s, -, m. (ist. lit.)* minesenger, trubadur.
minniglich I. *adj.* **1.** grațios, fermecător, drăgălaș. **2.** iubitor, tandru. **II.** *adv.* din inimă, din suflet, cu drag.
minoisch *adj. (ist.)* minoic.
minor *adj.* v. minorenn.
Minorat, *-(e)s, -e, n. (jur.)* minorat.
minorenn *adj.* minor.
Minorenne, *-n, -n (ein Minorenner), m.* și *f.* minor(ă).
Minorennität *f. sg.* minorat.
Minorit, *-en, -en, m. (bis. cat.)* minorit, călugăr al unui ordin franciscan.
Minorität, *-en, f.* minoritate, inferioritate numerică; **einer** ~ **angehören** a aparține unei minorități.
Minoritätenschule, *-n, f.* v. Minderheitenschule.
Minoritätsrecht, *-(e)s, -e, n.* v. Minderheitenrecht.
Minotaur, *-s,* **Minotaurus**, *-, m. sg. (mit.)* minotaur.
Minstrel, *-s, -s, m.* **1.** *(ist. lit.)* menestrel, cântăreț ambulant medieval (în Anglia). **2.** *(înv.)* cântăreț alb de muzică de jaz care imită muzica negrilor.
Minuend [-nu'ɛnt], *-en, -en, m. (mat.)* descăzut.
minus *adv.* minus.
Minus, *-, -, n.* minus; deficit; lipsă.
Minusbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă lipsă, deficit.
Minusgeschäft, *-(e)s, -e, n.* afacere cu pierderi.
Minuskel, *-n, f.* minusculă, literă mică.
Minusmann, *-(e)s, -männer, m. (peior.)* bărbat cu însușiri negative.
Minus|pol, *-s, -e, m.* pol negativ.
Minus|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct pierdut, minus (la un concurs, la o întrecere).
Minus|typ, *-s, -en, m.* persoană cu însușiri negative.
Minuswachs|tum, *-s, n, sg.* creștere negativă.
Minuszeichen, *-s, -, n.* semn minus.
Minute, *-n, f.* minut; **auf die** ~ la minut; exact; **eine halbe** ~ o jumătate de minut.
Minutenbeleuchtung *f. sg.* sistem automat de luminare a scărilor.
Minutenglas, *-es, n. sg.* ceasornic de nisip, clepsidră.
Minutenkreis, *-es, -e, m.* gradație a minutelor (la ceas).
minutenlang *adj.* timp de minute, care durează câteva minute.
Minutenrad, *-(e)s, -räder, n.* rotiță a minutarului (la ceasornic).
Minuten|uhr, *-en, f.* ceasornic, ceas cu minutar.
minutenweise *adv.* la fiecare minut, cu minutele.
Minutenzeiger, *-s, -, m.* minutar.
minutiös [-'tsiø:s] *adj.* v. minuziös.
Minutiosität [-tsio-], *-en, f.* minuțiozitate.
minütlich *adj.* la fiecare minut, din minut în minut.
Minuzien [-tsiən] *pl.* nimicuri, detalii, fleacuri.
minuziös *adj.* minuțios, pedant.
Minze, *-n, f. (bot.)* izmă, mentă *(Mentha).*
minzig *presc.* de la minimal winzig *(jargon)* superminuscul.
Mio, *-(s), f. presc.* de la Million milion.
Miozän, *-s, n. sg. (geol.)* miocen.
mir *dat.* de la ich; **vor** ~ în fața mea; ~ **nichts, dir nichts** nitam-nisam, nici una, nici două; din senin, fără motiv; **von** ~ **aus! a)** din partea mea! **b)** fie! poftim! **wie du** ~ **so ich dir** ochi pentru ochi și dinte pentru dinte; ~ **von mich nicht unterscheiden können** a vorbi incorect din punct de vedere gramatical.
Mirabelle, *-n, f. (bot.)* corcodușă *(Prunus insititia* var. *syriova).*
Mirabellengeist, *-(e)s, m. sg. (fam.)* țuică de corcodușe.
Mirabilien [-liən] *pl. (rar)* minunății, întâmplări minunate.
Mirakel, *-s, -, n.* miracol, minune.
Mirakel|spiel, *-s, -e, n. (ist. lit.)* miracol, legendă religioasă dramatizată.
mirakulös *adj.* miraculos.
Misandrie *f. sg.* misandrie, ură față de bărbați.
Misanthrop, *-en, -en, m.* mizantrop.
Misanthropie *f. sg.* mizantropie.
misanthropisch *adj.* mizantrop.
Misch|akkord, *-(e)s, -e, m. (ec.)* acord mixt.
Misch|anlage, *-n, f.,* **Misch|apparat**, *-(e)s, -e, m.* aparat de amestecat, amestecător.
Misch|art, *-en, f.* corcitură.
mischbar *adj.* care se poate amesteca, miscibil.
Mischbarkeit *f. sg.* miscibilitate.
Mischbatterie, *-n* [-ri:ən], *f.* baterie amestecătoare.
Mischbau, *-(e)s, -e* (și *-ten), m.* construcție mixtă.
Mischbeleuchtung *f. sg.* iluminat mixt.
Mischblut, *-(e)s, n. sg. (despre animale, oameni)* corcitură, bastard.
Mischbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine amestecată (din făină de grâu și secară).
Mischdünger, *-s, -, m. (agr.)* îngrășământ complex; compost.
Mischdüse, *-n, f. (tehn.)* jiclor de amestec.
Misch|ehe, *-n, f.* căsătorie mixtă (între soți de diferite naționalități, credințe, rase etc.).
Misch|eisen, *-s, -, n.* fier de adaos în șarjă.
mischen, *mischte, gemischt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) amesteca; **Wein** ~ **a)** a drege vinul; **b)** a pune apă în vin; **Metalle** ~ a alia metale; **Gift** ~ a pregăti otravă; **einen Cocktail** ~ a pregăti un cocteil; **sich in fremde Angelegenheiten** ~ a se amesteca în treburile altora.
Mischer, *-s, -, m.* **1.** făcăleț, melesteu. **2.** mixer, amestecător, malaxor. **3.** persoană care amestecă.
misch|erbig *adj.* heterozigot.
Mischerei, *-en, f.* **1.** amestecătură; amestec; mixtură. **2.** amestecare.
Mischfarbe, *-n, f.* **1.** vopsea mixtă. **2.** culoare binară, compusă.
mischfarben, **mischfarbig** *adj.* de culoare mixtă, compusă, amestecată.
Mischfutter, *-s, n. sg.* nutreț mixt.
Mischgarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fir mixt.
Mischgas, *-es, -e, n.* gaz mixt.
Mischgemüse, *-s, n. sg. (cul.)* legume amestecate.
Mischgetränk, *-(e)s, -e, n.* v. Mischtrank.
Mischgeschwulst, *-schwülste, f.* tumoare mixtă.
Mischgewebe, *-s, -, n.* țesătură mixtă.
Misch|hahn, *-(e)s, -hähne, m.* robinet amestecător (pentru apă rece și caldă).
Mischkaffee, *-s, m. sg.* cafea-amestec.
Mischkoksbunker, *-s, -, m.* buncăr de cocs nesortat.
Mischkonzern, *-(e)s, -e, m. (ec.)* concern mixt, consorțiu cu caracter mixt.
Mischkorn, *-(e)s, -körner, n.* grâne, grăunțe amestecate, amestec de grăunțe (ca nutreț pentru vite).
Mischkost *f. sg.* alimentație variată (animală și vegetală).
Mischkultur, *-en, f. (agr.)* cultură mixtă.
Mischladung, *-en, f. (mar.)* încărcătură mixtă.
Mischling, *-s, -e, m. (biol.)* corcitură, bastard, metis.
Mischmasch, *-(e)s, -e, m.* amestecătură, amestec, harababură, talmeș-balmeș.
Mischmaschine, *-n, f.* malaxor; betonieră.
Mischmenge, *-n, f.* cantitate de amestec.
Mischpoche, **Mischpoke** *f. sg. (peior.)* familie, neam, rude; rubedenii; șleahtă.
Mischpolymer, *-s, -e, n. (chim.)* copolimer.
Mischpult, *-(e)s, -e, n. (radio., tv.)* pupitru de regie, de mixaj (la studiouri).
Mischsaat *f. sg. (agr.).* semănătură mixtă.
Misch|sprache, *-n, f.* limbă mixtă.
Mischtrank, *-(e)s, -tränke, m.* amestec de băuturi, băutură amestecată, cocteil.
Mischung, *-en, f.* **1.** amestec; combinație, aliaj. **2.** *sg.* amestecare; amestec; **eine** ~ **vornehmen** a amesteca.
Mischungs|anteil, *-s, -e, m. (chim.)* raport de amestecare.
Mischungsrechnung, *-en, f.* calcul al amestecurilor.
Mischungsregel, *-n, f.* regulă a amestecurilor.
Mischungs|temperatur, *-en, f.* temperatură de amestec.
Mischungsver|hältnis, *-ses, -se, n.* proporție de amestec.
Mischvolk, *-(e)s, -völker, n.* popor amestecat, compus din diferite naționalități, rase.
Mischwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure mixtă (de foioase și conifere).
Mischwalze, *-n, f. (tehn.)* valț amestecător.
Mischware, *-n, f.* marfă amestecată, mixtă.
Mischwirtschaft *f. sg.* economie mixtă.
Mischwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (text.)* lup amestecător.
Mischzement, *-(e)s, -e, m.* ciment amestecat.
Mischzoll, *-(e)s, -zölle, m.* taxă vamală mixtă.
Mise [mi:zə], *-n, f.* **1.** miză. **2.** cotă parte (într-o afacere).
Misel, *-s, n. sg.* v. Miesel.
miserabel *adj.* **1.** jalnic, de deplâns; **mir ist** ~ **(zumute)** mă simt foarte prost. **2.** mizerabil; nemernic, de nimic, ticălos; **ein miserabler Kerl** un om de nimic; **ein miserables Deutsch** o germană foarte proastă; **ein miserables Essen** o mâncare foarte proastă; **ein miserabler Weg** un drum mizerabil.
Misere [-'zɛ:rə], *-n, f.* mizerie, nevoie, calicie, sărăcie.
Miserere[1], *-(s), n. sg. (bis.)* Îndură-te de noi (numele unui psalm).
Miserere[2], *-s, -s, n. (med.)* vomitare de fecale (la ocluzii intestinale).
Misogam, *-s* (și *-en), -e(n), m.* misogam, persoană care se teme de căsnicie.
Misogamie *f. sg.* misogamie, teamă de căsnicie.
Misogyn, *-s* (și *-en), -e(n), m.* misogin.
Misogynie *f. sg.* misoginism.
Mispel, *-n, f. (bot.)* **1.** moșmon *(Mespilus germanica).* **2.** moșmoană (fruct al moșmonului).
Miss, *Misses* ['misiz], *f.* domnișoară, mis.
Missa, *Missae f. (bis. cat.)* liturghie; ~ **solemnis** liturghie solemnă.
missachten, *missachtete, missachtet (rar gemissachtet) (du missachtest, er missachtet), vb. (h) tr.* **1.** a disprețui, a desconsidera. **2.** a nu ține cont.
Miss|achtung și *(rar)* **Miss|achtung** *f. sg.* dispreț, disprețuire, desconsiderare; **allgemeine** ~ desconsiderare generală.
Missal *f. sg. (tipogr.)* corp de literă de 60 de puncte.
Missale, *-(s), -lien* [-liən], *n. (bis. cat.)* misal, carte de rugăciune cuprinzând ritualul liturghiei.
miss|ändern, *missänderte, missändert, vb. (h) tr.* a schimba în rău.

miss|arten și **miss|arten**, *missartete, missartet (du missartest, er missartet), vb. (s) intr.* a degenera.
Miss|artung și **Miss|artung**, *-en, f.* degenerare.
Missbegriff, *-(e)s, -e, m.* noțiune, concepție greșită.
missbe|hagen, *missbehagte, missbehagt, vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a displăcea.
Missbe|hagen, *-s, n. sg.* senzație neplăcută, neplăcere, nemulțumire; **lebhaftes ~** vie nemulțumire.
missbe|haglich *adj.* displăcut, neplăcut.
missbeschaffen *adj.* diform, rău conformat.
Missbeschaffenheit, *-en, f.* v. Missbildung.
missbilden sau **missbilden**, *missbildete, missgebildet* sau *missbildet (du missbildest, er missbildet), vb. (h) tr.* a schimonosi, a poci, a deforma.
Missbildung, *-en, f.* deformare, malformație, proastă conformație; monstruozitate.
missbilligen sau **missbilligen**, *missbilligte, missbilligt (rar* și *gemissbilligt), vb. (h) tr.* a dezaproba; a dezavua; a blama; **alle haben sein Treiben missbilligt** toți au dezaprobat faptele sale.
Missbilligung sau **Missbilligung** *f. sg.* dezaprobare; dezavuare; blamare; reprobare; **jm. seine ~ aussprechen** a dezaproba pe cineva.
Missbilligungs|antrag, *-(e)s, -anträge, m. (pol.)* vot de neîncredere.
Missbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* **1.** abuz; **~ der Amtsgewalt** abuz de putere; **(mit etwas) ~ treiben** a abuza (de ceva); **nur keinen~!** nu abuzați! **2.** viol.
missbrauchen și *(înv.)* **missbrauchen**, *missbrauchte, missbraucht* și *(rar) gemissbraucht, vb. (h) tr.* **1.** a abuza de…, a folosi abuziv; **er hat sein Recht missbraucht** a abuzat de dreptul său. **2.** a viola; **ein Mädchen ~** a viola o fată.
missbräuchlich *adj.* abuziv.
missbräuchlicherweise *adv.* în mod abuziv.
Missbrauchs|aufsicht, *-en, f.* supraveghere a abuzurilor.
missdeuten și **missdeuten**, *missdeutete, missdeutet* (și *gemissdeutet* sau *missgedeutet*) *(du missgedeutest, er missgedeutet), vb. (h) tr.* a interpreta greșit, defavorabil; a înțelege greșit, eronat; a explica greșit, a răstălmăci.
missdeutig *adj.* ambiguu.
Missdeutung, *-en, f.* interpretare, înțelegere, explicație greșită, defavorabilă; răstălmăcire.
missen, *misste, gemisst (du, er misst) vb. (h) tr.* a simți lipsa unui lucru; a duce lipsă de ceva, a se lipsi de ceva sau de cineva; **er musste alle Bequemlichkeit ~** a trebuit să se lipsească de orice confort; **dieses Vergnügen misse ich gern** de această plăcere mă lipsesc ușor; **sie wollte ihn nicht ~** n-a vrut să se lipsească de el.
Miss|erfolg, *-(e)s, -e, m.* eșec, nereușită, insucces.
Miss|ernte, *-n, f.* recoltă proastă, slabă.
Miss|erntejahr, *-(e)s, -e, n.* an cu recoltă proastă.
Missetat, *-en, f.* faptă rea, nelegiuire, crimă; **eine ~ vollbringen (begehen, verüben)** a comite o nelegiuire.
Missetäter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* răufăcător(-oare); criminal(ă).
Missfall, *-(e)s, -fälle, m. (înv.)* avort.
missfallen, *missfiel, missfallen (du missfällst, er missfällt), vb. (h) intr.* a displăcea.
Missfallen și *(rar)* **Missfallen**, *-s, n. sg.* nemulțumire; dezaprobare; **jm. sein ~ ausdrücken** a-și exprima nemulțumirea față de cineva; **mit seinem ~ nicht zurückhalten** a nu-și ascunde nemulțumirea.
Missfallens|äußerung, **Missfallensbezeigung** și *(rar)* **Missfallensbezeigung**, *-en, f.* exprimare a nemulțumirii.
missfällig și *(rar)* **missfällig** *adj.* și *adv.* neplăcut, dezagreabil; **jm. ~ werden** a displăcea cuiva; **sich über etwas ~ äußern** a dezaproba ceva; **sie waren ihm alle ~** toți i-au fost dezagreabili.
missfarben, **missfarbig** *adj.* urât la culoare, de culoare urâtă.
missförmig *adj.* v. missgestaltet.
missge|artet *adj.* degenerat.
missgebildet *adj.* v. missgestaltet.
Missgeburt, *-en, f.* **1.** copil, om diform; avorton; pocitanie; monstru; stârpitură; **eine ~ zur Welt bringen** a naște un monstru. **2.** avort. **3.** *(fig.)* monstruozitate; operă nereușită.
Missgefühl, *-(e)s,-e, n.* indispoziție, senzație proastă, neplăcută.
missgelaunt *adj.* rău, prost dispus.
Missgeruch, *-(e)s, -rüche, m.* miros neplăcut.
Missgeschick, *-(e)s, -e, n.* ghinion; nenorocire.
Missgeschöpf, *-(e)s, -e, n.* v. Missgeburt **(1).**
Missge|stalt, *-en, f.* **1.** diformitate, monstruozitate. **2.** pocitanie, monstru, om diform.
missge|stalt *adj.* v. missgestaltet.
missge|stalten, *missgestaltete, missgestaltet (du missgestaltest, er missgestaltet), vb. (h) tr.* a deforma.
missge|staltet, **missge|staltig** *adj.* deformat, diform, prost conformat, pocit; **ein ~ er Mensch** un om diform, pocit.
missge|stimmt I. *part. trec.* de la missstimmen. **II.** *adj.* **1.** rău, prost dispus. **2.** *(muz.)* dezacordat.
Missgetön, *-(e)s, -e, n. (fam.)* discordanță.
Missgewächs, *-es, -e, n.* plantă diformă.
missgewachsen *adj.* crescut diform, pocit.
Missglück, *-(e)s, n. sg. (înv.)* v. Missgeschick.
missglücken, *missglückte, missglückt, vb. (s) intr. unipers.* a nu izbuti, a nu reuși, a suferi un eșec; **es ist mir missglückt** n-am reușit, am dat greș.
missgönnen, *missgönnte, missgönnt, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a invidia, a pizmui pe cineva pentru ceva.
Missgönner, *-s, -, m.* invidios.
missgreifen, *missgriff, missgegriffen, vb. (h) intr. (înv.)* a apuca, a acționa greșit; a da greș; **er missgreift immer** el dă totdeauna greș.
Missgriff, *-(e)s, -e, m.* **1.** greșeală, eroare; atitudine, intervenție greșită. **2.** abuz.
Missgunst *f. sg.* **1.** invidie, pizmă. **2.** dizgrație, răutate; **er zog sich die ~ des Gönners zu** și-a atras dizgrația protectorului.
missgünstig *adj.* **1.** invidios, pizmaș. **2.** răutăcios.
misshandeln, *misshandelte, misshandelt (ich misshand(e)le), vb. (h) tr.* a maltrata, a brutaliza; **Gefangene ~** a maltrata prizonieri; *(fig.)* **ein Klavier ~** a cânta foarte prost la pian.
Misshandlung și **Misshandlung**, *-en, f.* maltratare, brutalizare.
Missheirat, *-en, f.* **1.** mezalianță. **2.** căsătorie nepotrivită, nereușită.
misshellig *adj.* discordant, în neînțelegere.
Misshelligkeiten *pl.* discordanță, neînțelegere, ceartă, conflict; **~ brachen aus** au izbucnit neînțelegeri.
Missingsch, *-(s), n. sg.* variantă a limbii literare germane amestecată cu elemente dialectale nordice, vorbită în partea de nord a Germaniei.
Mission, *-en, f.* **1.** misiune; **im Bewusstsein seiner ~** conștient de misiunea sa; **jn. mit einer ~ betrauen** a încredința cuiva o misiune; **eine ~ erfüllen** a îndeplini o misiune. **2.** misiune, delegație; **eine diplomatische ~ nach Paris senden** a trimite o misiune diplomatică la Paris. **3.** *(rel.)* misiune; **die Schule der katholischen ~** școala misiunii catolice.
Missionar, *(reg.)* **Missionär**, *-s, -e, m.* misionar.
missionarisch *adj.* de misionar, ca misionar.
missionieren, *missionierte, missioniert, vb. (h) tr.* a propaga, a predica (creștinismul).
Missions|an|stalt, *-en, f.* casă, școală de misionari.
Missions|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic misionar.
Missions|chef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* șef al misiunii (diplomatice).
Missionsgesellschaft, *-en, f.* societate de misionari.
Missionshaus, *-es, -häuser, n.* v. Missionsanstalt.
Missions|schule, *-n, f.* școală înființată și condusă de misionari.
Missions|station, *-en, f.* misiune, stabiliment al misionarilor.
Missionsver|ein, *-(e)s, -e, m.* societate pentru sprijinirea misiunilor.
Missionswerk, *-(e)s, -e, n.* operă de misionari.
Missiv, *-s, -e, n.,* **Missive** [-və], *-n, f. (înv.)* **1.** misivă, scrisoare. **2.** servietă cu încuietoare.
Missjahr, *-(e)s, -e, n.* v. Misserntejahr.
misskennen, *misskannte, misskannt, (înv.) vb. (h) tr.* **1.** a nu recunoaște meritele, calitățile cuiva. **2.** a nu recunoaște, a respinge.
Missklang, *-(e)s, -klänge, m.* disonanță, dezacord; cacofonie; (și *fig.*) discordanță.
missklingen, *missklang, missklungen, vb. (h) intr.* a suna prost.
Misskredit, *-(e)s, m. sg.* discredit; *(fig.)* reputație proastă; **in ~ bringen** a discredita; a strica reputația, a compromite; **in ~ geraten** (sau **kommen**) a căpăta o faimă proastă.
Misslaune, *-n, f.* indispoziție, proastă dispoziție.
misslaunig *adj.* v. missgelaunt.
Misslaut, *-(e)s, -e, m.* v. Missklang.
missleiten, *missleitete, missleitet* (și *missgeleitet*) *(du missleitest, er missleitet), vb. (h) tr.* a îndrepta, a conduce greșit, a induce în eroare.
Missleitung, *-en, f.* îndreptare greșită, inducere în eroare.
misslich *adj.* **1.** îndoielnic, dubios, nesigur. **2.** critic, penibil, delicat; **eine ~e Sache** o chestiune critică, penibilă; **~e Verhältnisse** o situație proastă; **es sieht ~ mit ihm aus** sau **es steht ~ um ihn** este într-o situație critică. **3.** anevoios, încurcat, primejdios.
Misslichkeit *f. sg.* situație delicată, critică, penibilă; primejdie.
missliebig *adj.* antipatic, neplăcut, rău văzut; **sich bei jm. ~ machen** a pierde simpatia cuiva, a cădea în dizgrație; **ein ~er Beamter** un funcționar antipatic, cu faimă proastă.
misslingen, *misslang, misslungen, vb. (s) intr. unipers.* a nu reuși; a eșua; **es ist mir misslungen** n-am reușit, am suferit un eșec; **die Sache ist ihm misslungen** asta nu i-a reușit.
Missmanagement [-mænædʒ-], *-s, n. sg. (ec.)* management greșit, prost.
Missmut, *-(e)s, m. sg.* indispoziție, descurajare, mâhnire.
missmutig *adj.* indispus, descurajat, mâhnit.
Misspickel, *-s, m. sg. (mineral.)* arsenopirită.
missraten[1], *missriet, missraten (du missrätst, er missrät), vb. intr.* **1.** *(s)* a nu reuși, a ieși prost; *(fig.)* a o apuca pe căi greșite. **2.** *(h) (înv.)* a sfătui prost.
missraten[2] **I.** *part. trec.* de la missraten. **II.** *adj.* nereușit, degenerat; **~er Sohn** fiu rătăcit, pornit pe căi greșite; **~e Kinder** copii prost crescuți, nereușiți.
Missraten, *-s, n. sg.* nereușită, eșec.
miss|schätzen și **missschätzen**, *missschätzte, missgeschätzt* și *missschätzt (du, er missschätzt), vb. (h) tr.* v. missachten.
Miss|stand, *-(e)s, -stände, m.* neajuns, inconvenient, situație dezagreabilă; defect, lipsă; anomalie; **schwere Missstände in der Verwaltung** deficiențe grave în administrație; **Missstände abschaffen (sau beseitigen)** a înlătura lipsurile.
miss|stimmen și **miss|stimmen**, *missstimmte, missgestimmt* și *missstimmt, vb. (h)* **I.** *tr.* a indispune; **missgestimmt sein** a fi prost dispus. **II.** *intr.* a fi discordant.
Miss|stimmung, *-en, f.* proastă dispoziție; neînțelegere; **~ erregen** a provoca dispoziție proastă, a indispune.
misst *pers.* a 2-a și a 3-a *ind. prez.* de la messen.
Miss|ton, *-(e)s, -töne, m.* **1.** *(muz.)* sunet fals, disonant; notă falsă; disonanță; dezacord. **2.** *(fig.)* neînțelegere, ceartă.
miss|tönen, *misstönte, missgetönt, vb. (h) intr. (livr.)* a suna rău, fals; *impers.* **es misstönt** sună rău.
miss|tönend I. *part. prez.* de la misstönen. **II.** *adj.* discordant, nearmonic, disonant; cacofonic.
miss|tönig *adj.* v. misstönend **(II).**
miss|trauen, *misstraute, misstraut, vb. (h) intr.* a nu se încrede, a nu avea încredere.
Miss|trauen, *-s, n. sg.* neîncredere; suspiciune; **~ gegen jn. haben (sau hegen)** a fi neîncrezător față de cineva; **js. ~ wecken (sau erregen)** a trezi neîncrederea, suspiciunea cuiva.
Miss|trauens|antrag, *-(e)s, -träge, m. (pol.)* propunere de a se da vot de neîncredere, moțiune de cenzură.
Miss|trauensvotum [-vo:-], *-s, -ten* (și *-vota*), *n. (pol.)* vot de neîncredere.
miss|trauisch *adj.* neîncrezător, fără încredere; suspicios; **gegen jn. ~ sein** a bănui pe cineva, a nu avea încredere în cineva.
Miss|tritt, *-(e)s, -e, m. (rar)* v. Fehltritt.
Miss|urteil, *-s, -e, n.* judecată greșită; sentință greșită.

Missvergnügen, *-s, n. sg.* indispoziție, jenă, nemulțumire; **jm. ~ bereiten** a indispune, a enerva pe cineva.
missvergnügt *adj.* prost dispus, nemulțumit, enervat.
Missver|hältnis, *-ses, -se, n.* **1.** disproporție, nepotrivire. **2.** *(fig.)* dezacord, neînțelegere.
Missvernehmen, *-s, -, n.* neînțelegere, dezacord.
missver|ständlich *adj.* echivoc, care poate fi înțeles greșit.
Missver|ständnis, *-ses, -se, n.* **1.** neînțelegere, divergență de păreri, diferend. **2.** neînțelegere, confuzie, greșeală; **hier liegt ein ~ vor** aici e o neînțelegere, o confuzie.
missver|stehen, *missverstand, missverstanden, vb. (h) tr.* a înțelege, a interpreta greșit; **das ist nicht misszuverstehen** aceasta nu poate fi interpretat, înțeles greșit, e cât se poate de clar.
misswachsen[1] și **misswachsen**, *misswuchs, missgewachsen* și *misswachsen (du, er misswächst), vb. (s) intr. (inv.)* a crește anormal, a degenera.
misswachsen[2] **I.** *part. trec.* de la misswachsen[1]. **II.** *adj.* crescut prost, rău conformat, diform; **ein ~er Mensch** un om diform.
Misswahl, *-en, f.* alegere a reginei la un concurs de frumusețe.
Missweisung, *-en, f. (fiz.)* declinație (magnetică) greșită; **~ der magnetischen Nadel** declinație greșită a acului magnetic.
Misswirtschaft *f. sg.* gospodărire, administrare proastă.
Misswuchs, *-es, m. sg.* creștere, dezvoltare anormală, deformație, malformație.
Mist, *-es, -e, m.* **1.** gunoi, bălegar; **mit ~ düngen** a îngrășa cu bălegar; **die Küchenabfälle auf den ~ werfen** a arunca resturile menajere la gunoi; *(fig., fam.)* **das ist nicht auf seinem ~ gewachsen** asta n-a făcut-o el, nu-i el autorul; *(pop.)* **er hat Geld wie ~** are bani gârlă, e putred de bogat. **2.** excremente, baligă. **3.** murdărie. **4.** *(fig., pop.)* prostii, fleacuri; baliverne; rahat; **lies nicht solchen ~** nu citi astfel de prostii; *(fam.)* **rede** (sau **verzapfe) keinen ~!** nu vorbi prostii! **ich habe den ganzen ~ satt!** m-am săturat de treaba asta!; **ich habe ~ gebaut** am făcut o greșeală, o boacănă; *(pop.)* **mach keinen ~ wegen uns!** nu te deranja atâta din cauza noastră! **5.** *sg. (mar.)* ceață ușoară.
Mistbauer, *-n* (și *-s), -n, m.* **1.** țăran care transportă bălegarul. **2.** *(reg.)* curățitor de latrine. **3.** *(fig.)* bădăran.
Mistbeet, *-(e)s, -e, n.* răsadniță încălzită cu bălegar.
Mistbeetdünger, *-s, m. sg.* gunoi de pătul, de răsadniță.
Mistbeet|erde *f. sg.* pământ de răsadniță.
Mistbeetkasten, *-s, -kästen, m.* toc de răsadniță.
Mistbeize, *-n, f.* argăseală de bălegar.
Mistbeller, *-s, -, m.* **1.** câine de pază, câine țărănesc; javră, cotei. **2.** v. Murmeltier.
Mistel, *-n, f. (bot.)* vâsc *(Viscum album)*.
Misteldrossel, *-n, f. (ornit.)* sturz-de-vâsc *(Turdus viscivorus)*.
Mistelzweig, *-s, -e, m.* ramură de vâsc.
misten, *mistete, gemistet (du mistest, er mistet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a curăța de gunoi. **2.** *(agr.)* a îngrășa cu bălegar, a gunoi. **II.** *intr.* **1.** a se bălega. **2.** *impers. (mar.)* **es mistet** e pâclă, ceață.
Mister, *-s, -, m.* domn, mister.
Mistfink, *-en, -en. m. (fig., pop.)* nespălat, om murdar.
Mistforke, *-n, f.* v. Mistgabel.
Mistfuhre, *-n, f.* car cu gunoi; încărcătură de gunoi.
Mistgabel, *-n, f.* furcă de gunoi, de grajd.
Mistgeld, *-(e)s, -er, n.* taxă pentru gunoi.
Mistgrube, *-n, f.* gunoiște, groapă de gunoi.
Mist|haken, *-s, -, m.* furcă pentru descărcat gunoiul.
Mist|haufen, *-s, -, m.* **1.** grămadă de gunoi. **2.** grămadă de bălegar.
Mist|hof, *-(e)s, -höfe, m.* curte pentru gunoi.
Mist|hund, *-(e)s, -e, m. (invectivă)* câine, javră.
mistig *adj.* **1.** plin de gunoi, de bălegar, murdar. **2.** *(fig.)* prost, rău, mizerabil; **es ging ihm damals ~** pe vremea aceea i-a mers foarte prost, mizerabil. **3.** *(mar.)* ceţos, neguros; **~es Wetter** vreme cețoasă.
Mistjauche, *-n, f.* must de baligă.
Mistjunker, *-s, -, m.* v. Krautjunker.
Mistkäfer, *-s, -, m.* **1.** *(entom.)* gândac de gunoi, gândac de bălegar *(Geotrupes stercorarius)*. **2.** v. Mistkerl.
Mistkarre, *-n, f.*, **Mistkarren**, *-s, -, m.* căruță, roabă de cărat gunoiul.
Mistkerl, *-(e)s, -e, m. (injurie)* om de nimic, decăzut; lepră.
Mistkübel, *-s, -, m. (austr.)* găleată, ladă de gunoi.
Mistlache, *-n, f.* v. Mistpfütze.
Mistloch, *-(e)s, -löcher, n.* cocioabă, casă prăpădită.
Mistpfütze, *-n, f.* băltoacă de gunoi.
Mistpille, *-n, f.* pilulă de gunoi (făcută de gândacul de gunoi.)
Mistral, *-s, m. sg. (met.)* mistral.
Mistress ['mistris; *formă de adresare pentru doamne:* misiz], *Mistresses, f.* doamnă, stăpână.
Mistschaufel, *-n, f.* lopată, făraș de gunoi.
Mist|stapel, *-s, -, m.* v. Misthaufen **(1)**.
Mist|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (elv.)* v. Misthaufen.
Mist|stück, *-(e)s, -e, n.* v. Mistkerl.
Mistung *f. sg.* gunoire, îngrășare cu gunoi natural.
Mistvieh, *-(e)s, n. sg.* v. Mistkerl.
Mistwagen, *-s, -, m.* v. Mistkarre.
Mistweib, *-(e)s, -er, n. (injurie)* femeie ordinară, decăzută, lepră.
Mistwetter, *-s, n. sg. (pop.)* vreme proastă, mizerabilă.
Mistzeug, *-(e)s, n. sg. (pop.)* lucruri de nimic, vechituri, boarfe.
Miszellangen și **Miszellaneen** [mistse'la:neən], **Miszellen** *pl.* miscelanea.
mit I. *prep.* (cu *dat.*) **1.** cu; **~ dir will ich wegfahren** cu tine vreau să plec; **~ der Feder** cu condeiul; **~ Wasser** cu apă; **~ dem heutigen Tage** (începând) de azi; **~ der Zeit** cu timpul; **~ einem Mal** sau *(reg.)* **~ eins** deodată; **~ Recht** pe drept; **~ einem Wort** într-un cuvânt; **was ist ~ dir?** ce e cu tine? **~ anderen Worten** *(presc.* m.a.W.) cu alte cuvinte. **2.** odată cu; **~ Einbruch der Nacht** odată cu căderea nopții. **II.** *adv.* **1.** *(în compunere cu un verb subînțeles, cu sensul imprimat de acesta)* **ich will ~** vreau să vin și eu; **da kann ich nicht ~ a)** nu pot să particip; **b)** nu pot să urmăresc; **c)** nu pot face față (din punct de vedere material). **2.** și, de asemenea: **er ist ~ dabei** e și el de față, face și el parte; **das ist ~ eingeschlossen** e inclus și acest lucru; **er ist ~ der Beste** este și el unul din cei mai buni.
Mit|angeklagte, *-n, -n (ein Mitangeklagter), m.* și *f.* coacuzat(ă).
Mit|an|stifter, *-s, -, m.* părtaș la instigație.
Mit|arbeit, *-en, f.* colaborare.
mit|arbeiten, *arbeitete mit, mitgearbeitet (du arbeitest mit, er arbeitet mit), vb. (h) intr.* a colabora; a coopera; **~ an** (cu *dat.*) a colabora la...; **die Klasse arbeitet gut mit** clasa participă activ (la lecție).
Mit|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** salariat(ă), angajat(ă); **die Firma hat 2 000 ~** firma are 2 000 de angajați, de salariați. **2.** subaltern(ă); **meine ~** *(spus de un director)* subalternii mei, colaboratorii mei. **3.** colaborator(-oare); **wissenschaftlicher ~** colaborator, cercetător științific. **4.** colaborator(-oare) extern(ă).
Mit|arbeiterschaft, *-en, f.* **1.** *sg.* colaborare, cooperare. **2.** totalitate a colaboratorilor, a angajaților.
Mit|arbeiter|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* colectiv de colaboratori; **er gehört zum engsten ~** face parte din colectivul restrâns (al conducerii, al colaboratorilor la o lucrare etc.).
Mit|autor, *-s, -en, m.* coautor.
mitbedingt *adj.* condiționat de asemenea, în același timp.
mitbegründen, *begründete mit, mitbegründet (du begründest mit, er begründet mit), vb. (h) tr.* a cofonda.
Mitbegründer, *-s, -, m.* cofondator.
mitbekommen, *bekam mit, mitbekommen, vb. (h) tr.* **1.** a primi de asemenea; a primi în același timp; a primi pentru drum; **wir haben Essen auf die Fahrt ~** am primit mâncare pentru drum. **2.** a primi ca zestre. **3.** *(fig.)* a înțelege; **das habe ich nicht mehr mitbekommen** aceasta n-am mai înțeles-o.
mitbelehnen, *belehnte mit, mitbelehnt, vb. (h) tr. (ist.)* a investi simultan, a investi în același timp.
Mitbelehnung, *-en, f. (ist.)* investire simultană.
mitbenutzen, *benutzte mit, mitbenutzt (du, er benutzt mit)* și *(reg.)* **mitbenützen**, *benützte mit, mitbenützt (du, er benützt mit), vb. (h) tr.* a folosi în comun, în același timp.
Mitbenutzung *f. sg.* folosire, folosință comună; *(jur.)* uzufruct comun.
Mitbenutzungsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept de folosință în comun.
mitberechtigt *adj.* la fel de îndreptățit, cu drepturi egale.
Mitbesitz, *-es, -e, m.* posesiune în comun, devălmășie; coposesie, coproprietate.
mitbesitzen, *besaß mit, mitbesessen (du, er besitzt mit), vb. (h) tr.* a poseda în comun, în devălmășie.
Mitbesitzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* coproprietar(ă), coposesor(-oare).
mitbe|stimmen, *bestimmte mit, mitbestimmt, vb. (h) intr.* a participa la decizii.
Mitbe|stimmung, *-en, f.* participare la decizii.
Mitbe|stimmungsgesetz, *-es, -e, n.* lege privind dreptul de (co)decizie.
mitbe|stimmungs|pflichtig *adj.* obligat de a lua parte la decizii.
Mitbe|stimmungsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de participare la decizii, de codecizie.
mitbeteiligt *adj.* **1.** care participă, care ia parte la; coparticipant. **2.** cointeresat. **3.** *(jur.)* implicat.
Mitbeteiligte, *-n, -n (ein Mitbeteiligter), m.* și *f.* **1.** (co)participant(ă). **2.** cointeresat(ă). **3.** *(jur.)* implicat(ă).
Mitbeteiligung, *-en, f.* **1.** (co)participare. **2.** cointeresare. **3.** *(jur.)* implicare.
mitbevollmächtigt *adj.* comandatar, coautorizat.
Mitbewegung, *-en, f. (anat.)* mișcare asociată.
mitbewerben, *bewarb mit, mitbeworben (du bewirbst mit, er bewirbt mit), vb. (h) refl.* a concura, a participa la concurs.
Mitbewerber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* concurent(ă); participant(ă); rival(ă).
Mitbewerbung, *-en, f.* concurență; concurs; rivalitate.
Mitbewohner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* colocatar(ă).
mitbezahlen, *bezahlte mit, mitbezahlt, vb. (h) tr.* a contribui la o plată; **ich werde für dich ~** voi plăti și pentru tine, voi plăti pentru noi amândoi.
mitbieten, *bot mit, mitgeboten (du bietest mit, er bietet mit), vb. (h) intr.* a participa (alături de alții) la o licitație.
mitbringen, *brachte mit, mitgebracht, vb. (h) tr.* **1.** a aduce cu sine; **bring mir ein Buch mit** adu-mi o carte; *(fig.)* **gute Laune ~** a aduce veselie, voie bună (într-o societate); **sie hat nichts mitgebracht** n-a avut nici un fel de zestre; **ein Kind in die Ehe ~** a avea un copil la căsătorie, a aduce un copil în căsnicie. **2.** *(fig.)* a atrage după sine, a fi urmat de, a avea drept consecință; **das Gesetz bringt es so mit** așa vrea legea.
Mitbringsel, *-s, -, n. (fam.)* atenție, cadou adus(ă) cuiva.
Mitbruder, *-s, -brüder, m.* frate, aproape, seamăn.
Mitbürge, *-n, -n, m.* chezaș, garant alături (solidar) de (cu) alții.
Mitbürger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* concetățean(ă).
Mitbürgerschaft *f. sg.* concetățenie.
Mitbürgschaft *f. sg.* chezășie solidară, chezășie alături de alții.
Mitchrist [-krıst], *-en, -en, m.* frate creștin, frate întru Cristos.
mitdenken, *dachte mit, mitgedacht, vb. (h) intr.* a gândi în același timp, a participa intelectual (la).
mitdürfen, *durfte mit, mitgedurft (ich darf mit, du darfst mit, er darf mit), vb. (h) intr.* a avea voie să meargă cu...; **er darf mit mir mit** poate veni cu mine.
Mit|eigentum, *-s, n. sg.* coproprietate, proprietate în comun, proprietate colectivă.
Mit|eigentümer, **Mit|eigner**, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* coproprietar(ă).
Mit|eigentumsrecht, *-(e)s, e, n.* drept de coproprietate.
mit|ein|ander *adv.* **1.** unul cu altul; **sie sprechen nicht ~** nu vorbesc unul cu altul. **2.** împreună, laolaltă; **alle ~** cu toții.
mit|empfinden, *empfand mit, mitempfunden (du empfindest mit, er empfindet mit), vb. (h) intr.* **1.** a avea aceleași sentimente; a simpatiza (cu cineva); a înțelege (pe cineva). **2.** a compătimi (pe cineva).
Mit|empfindung, *-en, f.* **1.** simpatie. **2.** compătimire.
mit|entscheiden, *entschied mit, mitentschieden (du entscheidest mit, er entscheidet mit), vb. (h) tr.* și *intr.* a participa la o hotărâre, a hotărî (împreună cu alții).

Mit|erbe, *-n, -n, m.* coerede, comoştenitor.
mit|erben, *erbte mit, mitgeerbt vb. (h) tr.* a moşteni împreună cu alţii.
Mit|erbin, *-nen, f.* comoştenitoare.
Mit|erbschaft, *-en, f.* coereditate, comoştenire, moştenire în comun.
mit|erleben, *erlebte mit, miterlebt, vb. (h) tr.* a asista la ceva, a fi martor ocular, a trăi, a simţi ceva (împreună cu alţii); **ich habe die Uraufführung ~ können** am putut asista la premieră.
mit|essen, *aß* [a:s] *mit, mitgegessen (du, er isst mit), vb. (h)* **I.** *intr.* a mânca împreună (cu cineva), a lua masa (împreună) cu cineva. **II.** *tr.* a mânca şi..., **du musst die Haut nicht ~** nu trebuie să mănânci şi pielea.
Mit|esser, *-s, -, m.* **1.** *(med.)* comedon; coş, bubuliţă. **2.** *(fam.; glumeţ)* comesean.
mitfahren, *fuhr mit, mitgefahren (du fährst mit, er fährt mit), vb. (s) intr.* a însoţi în călătorie, a călători împreună (cu cineva); **fahren Sie mit!** veniţi şi dumneavoastră!
Mitfahrer, *-s, -, m.* **1.** însoţitor (al conducătorului unui vehicul). **2.** ajutor de şofer.
Mitfahrersitz, *-es, -e, m.* loc lângă conducătorul vehiculului, loc al însoţitorului.
Mitfahrgelegenheit, *-en, f.* **1.** ocazie de a călători împreună cu alţii. **2.** mijloc de transport ocazional.
Mitfahrt, *-en, f.* călătorie (ocazională) împreună cu alţii.
Mitfahrzentrale, *-n, f.* centrală de intermediere de călătorii ocazionale împreună cu alţii.
mitfangen, *fing mit, mitgefangen (du fängst mit, er fängt mit), vb. (h) tr.* a prinde împreună cu alţii.
mitfasten, *fastete mit, mitgefastet (du fastest mit, er fastet mit), vb. (h) intr.* a posti împreună cu alţii.
mitfechten, *focht mit, mitgefochten (du fichtst mit, er ficht mit), vb. (h) intr.* a lupta împreună (cu alţii), a lua parte la luptă.
mitfeiern, *feierte mit, mitgefeiert, vb. (h) tr.* a sărbători împreună cu alţii, a participa la o sărbătorire.
mitfinanzieren, *finanzierte mit, mitfinanziert, vb. (h) tr.* a cofinanţa, a participa la o finanţare.
mitfliegen, *flog mit, mitgeflogen, vb. (s) intr.* a zbura împreună cu alţii.
mitfolgen, *folgte mit, mitgefolgt, vb. (s) intr.* a însoţi (alături de alţii), a se alătura altora.
mitfolgend I. *part. prez.* de la mitfolgen. **II.** *adv.* concomitent; (aci) alăturat; **ich schicke dir ~ 300 Euro** îţi trimit alăturat 300 de euro.
mitfortreißen, *riss mit fort, mitfortgerissen, vb. (h) tr.* **1.** *(despre viituri, avalanşe etc.)* a lua cu sine (în mod violent). **2.** *(fig.)* a entuziasma.
mitfreuen, *freute mit, mitgefreut, vb. (h) refl.* a se bucura împreună cu alţii, a participa la bucuria altora.
mitfühlen, *fühlte mit, mitgefühlt, vb. (h) tr.* şi *intr.* v. mitempfinden.
mitfühlend I. *part. prez.* de la mitfühlen **II.** *adj.* înţelegător, plin de înţelegere.
mitführen, *führte mit, mitgeführt, vb. (h) tr.* **1.** a lua, a duce, a căra cu sine. **2.** a avea asupra sa, a avea la sine.
Mitgabe, *-n, f.* v. Mitgift.
Mitgast, *-(e)s, -gäste, m. (rar)* comesean.
mitgeben, *gab mit, mitgegeben (du gibst mit, er gibt mit), vb. (h) tr.* **1.** a da, a încredinţa (cuiva ceva pentru a lua cu sine); **jm. Proviant ~** a da cuiva provizii; **jm. eine gute Erziehung ~** a da cuiva o educaţie bună. **2.** a da ca însoţitor; **jm. einen Führer ~** a da cuiva un ghid **3.** a da ca zestre.
Mitgebrauch, *-(e)s, m. sg.* întrebuinţare, folosire comună.
mitgefangen *part. trec.* de la mitfangen; *(în expr.)* **~, mitgehangen** cine s-a prins în horă trebuie să joace.
Mitgefangene, *-n, -n (ein Mitgefangener), m.* şi *f.* tovarăş(ă) de captivitate, de prizonierat.
Mitgefühl, *-(e)s, n. sg.* **1.** milă, compătimire; participare (sufletească); **jm. sein ~ aussprechen** a exprima condoleanţe. **2.** simpatie.
mitgegangen *part. trec.* de la mitgehen; *(în expr.)* **~, mitgefangen, miteinander aufgehangen** dacă ai jucat, plăteşti.
mitgehen, *ging mit, mitgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a însoţi, a merge cu (altcineva); **der Junge geht mit** băiatul merge şi el (cu noi); **mit der Zeit ~** a ţine pasul cu vremea; *(fam.)* **etwas ~ heißen** sau **~ lassen** a lua, a şterpeli, a fura. **2.** a se duce, a fi luat, transportat, cărat (împreună cu altceva); **mit den Schneemassen gingen auch Bäume mit** avalanşa a luat, a dezrădăcinat şi arbori. **3.** *(fig.)* a urmări cu atenţie, a se lăsa antrenat. **4.** *(la jocuri de cărţi)* a juca, a participa la joc.
mitgenießen, *genoss mit, mitgenossen (du, er genießt mit), vb. (h) tr.* a împărtăşi plăcerea, bucuria (altcuiva), a se bucura (alături de altcineva).
mitgenommen I. *part. trec.* de la mitnehmen. **II.** *adj.* deteriorat, stricat; *(fig.)* extenuat; zdruncinat.
Mitgenuss, *-es, -nüsse, m.* **1.** împărtăşire a plăcerii altuia. **2.** *(jur.)* couzufruct; couz.
mitgerechnet *adj.* inclus (în calcul, în preţ).
Mitgeschöpf, *-(e)s, -e, n.* seamăn.
Mitgesellschafter, *-s, -, m.* coasociat.
Mitgift, *-en, f.* zestre, dotă.
Mitgiftjäger, *-s, -, m.* vânător de zestre.
Mitglied, *-(e)s, -er, n.* membru (al unei familii, comunităţi, societăţi, organizaţii); **~ der Akademie** membru al Academiei; **~ des Parlaments** parlamentar; **~er werben** a recruta membri.
Mitgliederbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* efectiv al membrilor.
Mitgliederliste, *-n, f.* listă cu membrii, listă a membrilor.
Mitgliederschaft, *-en, f.* totalitate a membrilor.
Mitgliederschwund, *-(e)s, m. sg.* scădere a numărului de membri.
Mitglieder|stand, *-(e)s, -stände,* v. Mitgliederbestand.
Mitgliedertaxe, *-n, f.* v. Mitgliedsbeitrag.
Mitgliederversammlung, *-en, f.* adunare a membrilor.
Mitgliederverzeichnis, *-ses, -se, n.* v. Mitgliederliste.
Mitgliederzahl, *-en, f.* număr, efectiv al membrilor.
Mitglieds|ausweis, *-es, -e, m.* legitimaţie, carnet de membru.
Mitgliedsbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* cotizaţie de membru.
Mitgliedsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carnet de membru.
Mitgliedschaft *f. sg.* **1.** calitate de membru; apartenenţă la o asociaţie. **2.** totalitate a membrilor; **im Namen der ~** în numele tuturor membrilor.
Mitgliedskarte, *-n, f.* v. Mitgliedsausweis.
Mitgliedsland, *-(e)s, -länder, n.*, **Mitglied(s)|staat**, *-(e)s, -en, m.* ţară membră, stat membru.
mit|haben, *hatte mit, mitgehabt (ich habe mit, du hast mit, er hat mit), vb. (h) tr.* a avea cu sine, la sine.
mit|haften, *haftete mit, mitgehaftet (du haftest mit, er haftet mit), vb. (h) tr.* a garanta, a răspunde în solidar cu cineva.
Mit|häftling, *-s, -e, m.* tovarăş de detenţiune, de închisoare.
Mit|haftung, *-en, f.* răspundere, responsabilitate comună.
mit|halten, *hielt mit, mitgehalten (du hältst mit, er hält mit), vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a participa; **er hielt beim Gelage mit** a luat parte la chef. **2.** a rezista, a ţine piept; a ţine pasul; **die kleinen Betriebe konnten nicht ~** întreprinderile mici n-au rezistat (concurenţei); **das Tempo ~** a ţine pasul cu tempoul (impus).
mit|helfen, *half mit, mitgeholfen (du hilfst mit, er hilft mit), vb. (h) intr.* a ajuta, a da concurs, ajutor alături de alţii; *zu etwas* **~** a contribui, a coopera la ceva.
Mit|helfer, *-s, -, -m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** ajutor, persoană care-şi dă concursul alături de alţii. **2.** complice.
Mit|herausgeber, *-s, -, m.* coeditor.
Mit|herrschaft, *-en, f.* coregenţă, guvernare împreună cu altul.
Mit|herrscher, *-s, -, m.* coregent.
mit|hilfe (şi **mit Hilfe) I.** *prep. (cu gen.)* cu ajutorul; **~ ihrer Freunde** cu ajutorul prietenilor ei (lor); **~ neuer Methoden** cu ajutorul unor metode noi. **II.** *adv. (însoţit de von)* cu ajutorul; **~ von anderen Leuten** cu ajutorul altor oameni.
Mit|hilfe, *-n, f.* ajutor, concurs, sprijin; cooperare.
mit|hin *adv.* prin urmare, deci.
mit|hören, *hörte mit, mitgehört, vb. (h) tr.* a asculta împreună cu alţii; a intercepta (o convorbire telefonică).
Mit|inhaber, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* coproprietar(ă), asociat(ă).
Mit|insasse, *-n, -n, m.* **1.** membru al echipajului. **2.** copasager (în avion, autobuz etc.).
mitkämpfen, *kämpfte mit, mitgekämpft, vb. (h) intr.* a lupta împreună (cu alţii), a lua parte la luptă.
Mitkämpfer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* tovarăş(ă) de luptă.
Mitkläger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (jur.)* coreclamant(ă).
mitklingen, *klang mit, mitgeklungen, vb. (h) intr.* a (ră)suna simultan, împreună cu alt(e) sunet(e).
mitkochen, *kochte mit, mitgekocht, vb. (h) tr.* a fierbe împreună cu altceva.
mitkommen, *kam mit, mitgekommen, vb. (s) intr.* **1.** a însoţi pe cineva, a veni (cu cineva); **komm(en Sie) mit!** vino (veniţi) cu noi (cu mine)! **2.** (şi *fig.)* a ţine pasul; **die Großen gingen zu schnell, die Kleinen kamen nicht mit** cei mari au mers prea repede, (aşa că) cei mici au rămas în urmă; *(fig.)* **die Schüler konnten nicht mehr ~** elevii n-au mai putut urmări, n-au mai putut ţine pasul.
mitkönnen, *konnte mit, mitgekonnt (ich kann mit, du kannst mit, er kann mit), vb. (h) intr.* **1.** a putea, a avea voie să însoţească, să urmeze. **2.** a putea ţine pasul; *(fig.)* **da kann ich nicht mehr mit** nu mai înţeleg nimic.
mitkriegen, *kriegte mit, mitgekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* v. mitbekommen.
mitlachen, *lachte mit, mitgelacht, vb. (h) intr.* a râde împreună cu cineva; **ich lachte und die ganze Gesellschaft lachte mit** am râs şi întreaga societate a râs cu mine.
mitlassen, *ließ mit, mitgelassen (du, er lässt mit), vb. (h) tr.* a lăsa (să meargă) împreună cu alţii.
mitlaufen, *lief mit, mitgelaufen (du läufst mit, er läuft mit), vb. (s) intr.* **1.** a participa la alergare; a fugi; a alerga alături de alţii. **2.** *(fam.)* v. mitgehen **(1)**. **3.** a se rezolva concomitent. **4.** *(fig.)* a participa pasiv.
Mitläufer, *-s, -, m.* **1.** *(sport)* concurent, participant la alergare. **2.** *(pol.)* participant secundar, inactiv (la o acţiune comună).
Mitlaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* consoană.
Mitleid, *-(e)s, n. sg.* milă, compătimire; **~ mit jm. haben** a-i fi milă de cineva.
mitleiden, *litt mit, mitgelitten (du leidest mit, er leidet mit), vb. (h) intr.* a împărtăşi durerea, suferinţa cuiva, a suferi alături de cineva.
Mitleidenschaft *f. sg.* comunitate de suferinţă; compasiune; **in ~ ziehen a)** a face să sufere, a pricinui inconveniente; a atrage în nenorocirea proprie; **b)** *(med.)* a afecta (un organ) prin simpatie.
mitleidenswert, **mitleidenswürdig** *adj.* demn de compătimit, de compătimire.
Mitleid er|regend *adj.* care provoacă compătimire.
mitleidig *adj.* milos; **~ tun** a face pe milosul.
mitleidlos *adj.* v. mitleidslos.
Mitleidsbezeigung, *-en, f.* manifestare a compasiunii.
mitleidslos *adj.* fără milă, nemilos.
Mitleidslosigkeit *f. sg.* lipsă de milă, de compătimire; cruzime.
mitleid(s)voll *adj.* plin de milă, milos, compătimitor.
mitlernen, *lernte mit, mitgelernt, vb. (h) intr.* **1.** a învăţa împreună cu cineva. **2.** a învăţa simultan cu altceva.
mitlesen, *las mit, mitgelesen (du, er liest mit), vb. (h) tr.* şi *intr.* a citi împreună (cu cineva); **eine Zeitung ~** a fi abonat la un ziar împreună cu altcineva.
mitliefern, *lieferte mit, mitgeliefert, vb. (h) tr. (com.)* a livra împreună cu altceva.
mitmachen, *machte mit, mitgemacht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** şi *intr.* (cu *bei)* a lua parte, a participa la; **einen Ausflug ~** a lua parte la o excursie; **bei einem Wettbewerb ~** a participa la un concurs. **2.** *(fam.)* a pătimi, a îndura (multe); **er musste viel ~** a trebuit să îndure multe. **II.** *intr.* **1.** a face parte din acelaşi grup, din aceeaşi societate. **2.** a funcţiona; **das Herz will nicht mehr ~** inima nu mai vrea, a obosit.
Mitmensch, *-en, -en, m.* aproape, seamăn, omul de lângă tine.
mitmischen, *mischte mit, mitgemischt, vb. (h) intr.* **1.** *(sport* şi *fig.)* a-şi face datoria (împreună cu alţii), a avea un cuvânt de spus (la un concurs), a participa activ. **2.** a se amesteca neîntrebat.
mitmüssen, *musste mit, mitgemusst (ich muss mit, du musst mit, er muss mit), vb. (h) intr.* a fi obligat, a trebui să meargă (cu altcineva).

Mitmutter, *-mütter, f. (reg.)* cuscră.
Mitnahme *f. sg.* luare cu sine.
Mitnahme|effekt, *-(e)s, -e, m. (ec.)* efect de absorbție.
Mitnahmepreis, *-es, -e, m. (ec.)* preț redus pentru un obiect voluminos pe care clientul îl transportă singur.
mitnehmen, *nahm mit, mitgenommen (du nimmst mit, er nimmt mit), vb. (h) tr.* **1.** a lua, a duce cu sine; **er nahm sich** *(dat.)* **ein Buch mit** și-a luat cu el o carte; **schöne Stunden** ~ a lua cu sine (la plecare) amintiri frumoase. **2.** *(fig.)* a slăbi, a obosi, a extenua; a afecta; **das Fieber hat ihn sehr mitgenommen** febra l-a slăbit mult. **3.** a accepta, a se mulțumi cu; **er musste diesen Nachteil** ~ a trebuit să accepte acest dezavantaj.
Mitnehmer, *-s, -, m. (tehn.)* antrenor, mecanism de antrenare.
Mitnehmerbüchse, *-n, f. (tehn.)* bucșă de antrenare.
Mitnehmerdorn, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* dorn de antrenare.
Mitnehmer|hülse, *-n, f.* v. Mitnehmerbüchse.
Mitnehmerkette, *-n, f. (tehn.)* lanț de antrenare; *(ferov.)* lanț de remorcat.
Mitnehmerklinke, *-n, f. (maș.)* clichet de antrenare.
Mitnehmerscheibe, *-n, f. (tehn.)* șaibă, disc de antrenare.
Mitnehmer|stange, *-n, f. (tehn.)* bară de antrenare; *(petrol.)* tijă de antrenare.
Mitnehmer|stift, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* știft, cui de antrenare.
mitnichten *adv.* în nici un caz, deloc, nicidecum, câtuși de puțin.
Mitose *f. sg. (biol.)* mitoză, diviziune celulară indirectă.
Mitpächter, *-s, -, m.* coarendaș.
mitpfeifen, *pfiff mit, mitgepfiffen, vb. (h) tr.* și *intr.* a fluiera împreună cu alții.
Mitra, *-tren, f.* mitră (episcopală).
Mitrailleuse [mitra(l)jø:zə], *-n, f.* mitralieră (cu mai multe țevi).
mitrauchen, *rauchte mit, mitgeraucht, vb. (h) intr.* **1.** a fuma împreună cu cineva. **2.** a fuma pasiv.
mitrechnen, *rechnete mit, mitgerechnet (du rechnest mit, er rechnet mit), vb. (h) tr.* **1.** a socoti, a calcula împreună (cu cineva). **2.** a include în sumă, a cuprinde în socoteală; **das Geld mitgerechnet** inclusiv banii.
mitreden, *redete mit, mitgeredet (du redest mit, er redet mit), vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a avea un cuvânt de spus; **du bist noch zu jung, um mitzureden** ești încă prea tânăr ca să ai un cuvânt de spus. **2.** a participa la luarea unei decizii; **da hat er ein Wort mitzureden** aici are un cuvânt greu de spus.
Mitregent, *-en, -en, m.* coregent.
mitregieren, *regierte mit, mitregiert, vb. (h) intr.* a guverna împreună cu altcineva; a participa la conducerea țării.
mitreisen, *reiste mit, mitgereist (du, er reist mit), vb. (s) intr.* a călători împreună cu alții; a însoți (pe cineva) în călătorie.
Mitreisende, *-n, -n (ein Mitreisender), m.* și *f.* tovarăș(ă) de călătorie.
mitreißen, *riss mit, mitgerissen (du, er reißt mit), vb. (h) tr.* **1.** a lua, a duce forțat cu sine, a smulge (cu forța). **2.** v. mitfortreißen.
mitreiten, *ritt mit, mitgeritten (du reitest mit, er reitet mit), vb. (s) intr.* a însoți călare, a călări împreună cu alții.
Mitropa *f. sg. presc.* de la Mitteleuropäische Schlaf- und Speisewagenaktiengesellschaft Societatea central-europeană pentru vagoane de dormit și restaurant.
mitsammen *adv.* fără excepție, cu toții.
mitsamt *prep.* (cu *dat.*) împreună cu..., inclusiv.
mitschicken, *schickte mit, mitgeschickt, vb. (h) tr.* a trimite împreună (cu cineva, cu altceva).
mitschleifen, *schleifte mit, mitgeschleift, vb. (h) tr.* a târî cu sine.
mitschleppen, *schleppte mit, mitgeschleppt, vb. (h) tr.* a târî, a căra, a duce cu sine, după sine; *(fig., fam.)* **schlepp sie nicht mehr überall mit** n-o mai căra peste tot cu tine.
mitschneiden, *schnitt mit, mitgeschnitten (du schneidest mit, er schneidet mit), vb. (h) tr. (film, radio.)* a înregistra (pe bandă magnetică) (zgomot, muzică, vorbire).
Mitschnitt, *-(e)s, -e, m. (radio, tv.)* înregistrare (a unei manifestări).
mitschreiben, *schrieb mit, mitgeschrieben, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a scrie împreună cu altcineva. **2.** a nota, a înregistra pe măsură ce se vorbește; a stenografia.
Mitschrift, *-en, f.* notare, stenografiere.
Mitschuld *f. sg.* complicitate; ~ **an einem Vergehen haben** a fi complice la un delict.
mitschuldig *adj.* complice; **sich als** ~ **bekennen** a-și recunoaște complicitatea.
Mitschuldige, *-n, -n (ein Mitschuldiger), m.* și *f.* complice.
Mitschuldner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* codebitor(-oare).
Mitschüler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* coleg(ă) de clasă, de școală, de bancă.
mitschwingen, *schwang mit, mitgeschwungen, vb. (h) intr.* **1.** a pendula, a flutura în același timp; *(fig.)* **in seinen Worten schwingt Freude mit** din cuvintele sale se desprinde bucurie. **2.** *(fiz.)* a vibra împreună.
mitsegeln, *segelte mit, mitgesegelt (ich seg(e)le mit), vb. (h) intr.* a însoți în barca cu vele; a canota cu vele alături de alții.
mit sein, *war mit, mit gewesen (ich bin mit, du bist mit, er ist mit), vb. (s) intr.* a fi împreună cu alții, a participa; **ich bin mit von der Partie** particip și eu (cu plăcere).
mitsingen, *sang mit, mitgesungen, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a cânta împreună (cu alții). **2.** a acompania cu vocea.
mitsollen, *sollte mit, mitegsollt* și *mitsollen (ich soll mit, du sollst mit, er soll mit), vb. (h) intr.* a urma să plece împreună cu alții.
mit|spielen, *spielte mit, mitgespielt, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a participa la joc. **2.** *(fig.)* a juca un rol, a avea importanță, însemnătate; **dabei spielen seine schlechten Gewohnheiten mit** la aceasta joacă un rol obiceiurile sale proaste; **jm. übel** ~ a juca cuiva o festă, a pricinui cuiva un rău.
Mit|spieler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* partener(ă) la joc; tovarăș(ă) de joacă.
Mit|sprache *f. sg.* v. Mitbestimmung.
Mit|spracherecht, *-(e)s, -e, n.* v. Mitbestimmungsrecht.
mit|sprechen, *sprach mit, mitgesprochen (du sprichst mit, er spricht mit), vb. (h)* **I.** *tr.* a spune, a vorbi împreună (cu alții). **II.** *intr.* **1.** a participa la discuție, a se amesteca în vorbă. **2.** *(fig.)* a avea ceva de spus; a juca un rol, a avea o însemnătate; **hier sprechen besondere Umstände mit** la aceasta au contribuit împrejurări deosebite; **in dieser Frage kann er nicht** ~ în această chestiune nu-și poate spune cuvântul.
mit|stimmen, *stimmte mit, mitgestimmt, vb. (h) intr.* a participa la vot, a vota împreună (cu alții).
mit|streiten, *stritt mit, mitgestritten (du streitest mit, er streitet mit), vb. (h) intr.* v. mitkämpfen.
Mit|streiter, *-s, -, m.* v. Mitkämpfer.
Mittag[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** amiază, mijlocul zilei; **des ~s** sau **am** ~ la amiază; **gegen** ~ spre amiază; **zu ~ essen** a mânca de prânz; *(fig.)* **er steht im ~ seines Lebens** (sau **seiner Jahre**) e în floarea vârstei. **2.** pauză de prânz; ~ **machen** a face pauza de prânz, a lua prânzul. **3.** *sg. (poet.)* sud, miazăzi. **4.** *(reg.)* după-amiază.
Mittag[2], *-(e)s, n. sg. (fam.)* prânz, dejun; **bei jm. zum ~ (eingeladen) sein** a fi (invitat) la cineva la dejun.
Mittagbrot, *-(e)s (reg.),* **Mittag|essen**, *-s, n. sg.* v. Mittagsbrot.
mittag|essen, *mittaggegessen* (folosit doar la *inf.* și *part. trec.*) a mânca de prânz; **habt ihr schon mittaggegessen?** ați mâncat de prânz?
mittägig *adj.* **1.** de amiază, la amiază. **2.** de prânz, la prânz.
mittäglich *adj.* **1.** care revine mereu la amiază, la fiecare amiază. **2.** *(poet.)* de miazăzi, meridional, sudic.
mittags *adv.* la amiază.
Mittagsbe|steck, *-(e)s, -e, n. (mar.)* punct al navei la ora 12.
Mittag(s)brot, *-(e)s, n. sg. (reg.)* masă de prânz, prânz, dejun.
Mittagsgast, *-(e)s, -gäste, m.* oaspete la dejun.
Mittagsgegend, *-en, f. (poet.)* regiune meridională.
Mittagsgesellschaft, *-en, f.* societate la masa de prânz, invitați la dejun.
Mittagsglocke, *-n, f.* clopot care se trage la amiază.
Mittagsglut, **Mittagshitze** *f. sg.* dogoare, arșiță de amiază.
Mittagshöhe, *-n, f. (astron.)* înălțime de meridian.
Mittagskreis, *-es, -e, m.* meridian.
Mittagsläuten, *-s, n. sg.* tras al clopotului pentru prânz.
Mittag(s)mahl, *-(e)s, -e, n. (poet.)* v. Mittagsbrot.
Mittags|pause, *-n, f.* pauză de prânz.
Mittags|punkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(astron.)* sud. **2.** *(mar.)* punct al navei la prânz.
Mittagsrast, **Mittagsruhe** *f. sg.* odihnă, repaus de amiază, de prânz.
Mittag(s)|schicht, *-en, f.* tur, schimb de prânz, de amiază; **er hat** ~ lucrează în schimbul de prânz.
Mittags|schlaf, *-(e)s, -schläfe, m.,* **Mittags|schläfchen**, *-s, -, n.* siestă, pui de somn la amiază.
Mittags|seite, *-n, f.* parte meridională; **auf der** ~ **liegen** a fi așezat la sud.
Mittags|sonne *f. sg.* soarele de amiază.
Mittags|stille *f. sg.* liniște la ora prânzului.
Mittags|stunde, *-n, f.* **1.** oră a prânzului. **2.** prânz, amiază.
Mittags|tafel, *-n, f.* v. Mittagstisch **(1).**
Mittags|temperatur, *-en, f.* temperatură de amiază.
Mittags|tisch, *-(e)s, -e, m.* **1.** masă pusă pentru prânz; **am** ~ **sitzen** a prânzi, a sta la masa de prânz. **2.** masă de prânz (contra cost).
Mittags|uhr, *-en, f.* ceas solar.
Mittagszeit *f. sg.* (oră de) amiază, timp al prânzului.
Mittagszug, *-(e)s, -züge, m.* tren de amiază.
mit|tanzen, *tanzte mit, mitgetanzt (du, er tanzt mit), vb. (h) tr.* și *intr.* a dansa împreună cu alții, a lua parte la dans.
Mit|täter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* complice.
Mit|täterschaft *f. sg.* complicitate.
mit|tätig *adj.* care participă activ (la ceva).
Mittdreißiger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană în jur de treizeci și cinci de ani.
Mitte, *-n, f.* **1.** mijloc, centru; ~ **Januar** pe la mijlocul lui ianuarie; **in der ~ der Nacht** la miezul nopții; **in der ~ des Jahres** la mijlocul anului; **er ist ~ vierzig (**sau **der Vierziger)** are cam 45 de ani; **die ~ des Lebens** floarea vârstei; *(fig.)* **aus unserer** ~ din mijlocul nostru; **die goldene** ~ aurita cale de mijloc; **das Reich der** ~ China; **ab durch die ~!** fuga de-aici! **2.** miez; **in der ~ war der Apfel faul** miezul mărului era putred. **3.** *(rar)* talie.
mit|teilbar *adj.* **1.** comunicabil, care se poate comunica. **2.** *(med.)* contagios, molipsitor.
Mit|teilbarkeit *f. sg.* **1.** posibilitate de a comunica. **2.** *(med.)* caracter contagios, molipsitor.
mit|teilen, *teilte mit, mitgeteilt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a comunica, a împărtăși, a face cunoscut. **2.** *(inv.)* a da cuiva o parte (din ceva). **II.** *refl.* **1.** a-și deschide sufletul cuiva. **2.** a se răspândi, a se comunica; **die Wärme teilt sich der Umgebung mit** căldura se răspândește în mediul înconjurător.
mit|teilsam *adj.* comunicativ, cu inima deschisă, expansiv.
Mit|teilsamkeit *f. sg.* ușurință de comunicare.
Mit|teilung, *-en, f.* comunicare, înștiințare; **amtliche** ~ comunicat oficial; **vertrauliche** ~ comunicare, informație confidențială; **nach** ~ **der Behörden** conform comunicatului autorităților.
Mit|teilungsbedürfnis, *-ses, -se, n.* nevoie de a comunica (cu cineva).
Mit|teilungs|pflicht *f. sg.* obligativitate de informare, de notificare.
mittel *adj. invar. (fam.)* de nivel mediu; mediocru; nici prea bun, nici prea rău; **der Roman ist nicht sehr gut, höchstens** ~ romanul nu e prea bun, cel mult de nivel mediu.
Mittel, *-s, -, n.* **1.** mijloc; modalitate; **wirksames** ~ mijloc eficace; **alle ~ und Wege** toate mijloacele și căile; **jedes ~ war ihm recht** îi convenea orice mijloc; **zu den äußersten ~n greifen** a recurge la mijloace extreme; **der Zweck heiligt die** ~ scopul scuză mijloacele; **alle erdenklichen ~ anwenden** a se folosi de toate mijloacele; **mit allen ~n fördern** a sprijini prin toate mijloacele; **sprachliche** ~ mijloace lingvistice; ~ **zur Veranschaulichung** material didactic (pentru exemplificare). **2.** *pl.* mijloace materiale, fonduri, bani, avere; **über seine ~ hinaus leben** a duce o viață peste posibilitățile sale materiale; **Titel ohne** ~ domnie în sărăcie; **dafür sind im Haushaltplan keine ~ vorgesehen** în buget nu sunt prevăzute fonduri pentru aceasta; **er verfügt nur über bescheidene** ~ el dispune numai de mijloace modeste; **öffentliche** ~ resurse publice.

3. remediu, leac; substanță; material; **sicheres ~ gegen Rheumatismus** leac sigur contra reumatismului; **hier hilft kein ~ mehr** în cazul acesta nimic nu mai ajută; **fäulniswidriges ~** substanță care împiedică putrezirea; **ein ~ gegen Kopfschmerzen** un leac împotriva durerii de cap. **4.** mijlocire, intermediere; **sich ins ~ legen** (sau **schlagen**) sau **ins ~ treten** a interveni, a mijloci. **5.** *(mat.)* medie; **das arithmetische** (sau **geometrische**) **~** media aritmetică (sau geometrică). **6.** *(chim.)* agent; substanță (în care se produce un proces). **7.** *(fiz.)* mediu; substanță. **8.** *(mine)* rocă-mamă; zăcământ, strat de minereu; **edles ~** strat bogat; **armes ~** strat sărăcăcios; **taubes ~** strat steril. **9.** *(tipogr.)* mitel (corp 14).

Mịttel|achse, *-n, f. (tehn.)* axă centrală, axă mediană.
Mịttel|afrika, *-s, n. sg.* Africa Centrală.
Mịttel|alter, *-s, n. sg.* evul mediu.
mịttel|alterlich *adj.* medieval, din evul mediu; *(fig.)* **er hat ganz ~e Ansichten** are concepții din evul mediu, foarte învechite.
Mịttel|amerika, *-s, n. sg.* America Centrală.
Mịttel|arrest, *-(e)s, -e, m. (mil.)* arest semigreu.
Mịttel|art, *-en, f.* specie, rasă intermediară.
Mịttel|artillerie [-ri:] *f. sg. (mar.)* artilerie mijlocie (la navele de război calibru 15 cm).
Mịttel|asien [-ziən], *-s, n. sg.* Asia Centrală.
mịttelbar *adj.* indirect, mijlocit.
Mịttelbarkeit, *-en, f.* **1.** natură indirectă. **2.** *(ist.)* dependență mediată (a unui stat).
Mịttelbau, *-(e)s, -ten, m. (constr.)* aripă centrală, corp central (al unei clădiri).
Mịttelbauer, *-s* (și *-n*), *-n, m.* țăran mijlocaș.
mịttelbäuerlich *adj.* de țăran mijlocaș.
Mịttelbedarf, *-(e)s, m. sg.* nevoie de fonduri, de mijloace financiare.
Mịttelbegriff, *-(e)s, -e, m. (logică)* termen mediu (al unui silogism).
Mịttelbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere (de mărime) mijlocie.
Mịttelbewilligung, *-en, f.* deblocare, aprobare de fonduri.
Mịttelbewirtschaftung, *-en, f.* control al resurselor.
mịttelbreit *adj.* de lățime mijlocie.
Mịttelbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură mijlocie.
Mịtteldeck, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mar.)* punte intermediară. **2.** *(av.)* centroplan (partea de mijloc a aripii).
Mịtteldecker, *-s, -, m. (av.)* avion cu aripă mediană.
Mịttelchen, *-s, -, n. (fam.)* subterfugiu.
Mịtteldarm, *-(e)s, -därme, m.* intestin subțire.
mịtteldeutsch *adj.* **1.** *(geogr.)* din Germania centrală. **2.** *(lingv.)* din germana centrală.
Mịtteldeutschland, *-s, n. sg. (geogr.)* Germania centrală.
Mịttelding, *-(e)s, n. sg.* lucru intermediar; a treia posibilitate; **es gibt kein ~** nu există nici o cale de mijloc.
Mịtteldruck, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* presiune mijlocie, medie.
Mịtteldruckmaschine, *-n, f.* mașină (de aburi) de presiune medie.
Mịtteldrucksynthese, *-n, f.* sinteză de presiune mijlocie.
Mịtteldruckturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină de presiune medie.
Mịtteldruckzylinder, *-s, -, m.* cilindru de presiune medie.
Mịttel|ebene, *-n, f. (geom.)* plan mijlociu.
Mịttel|ein|stieg, *-(e)s, -e, m. (la tramvai)* platformă, ușă (de urcare) centrală.
Mịttel|ernte, *-n, f.* recoltă mijlocie.
Mịttel|europa, *-s, n. sg.* Europa Centrală.
mịttel|europäisch *adj.* din centrul Europei; **~e Zeit** *(presc.* M E Z) ora Europei Centrale.
Mịttelfarbe, *-n, f.* culoare mijlocie, de tranziție.
mịttelfein *adj.* de calitate mijlocie; mediu.
Mịttelfeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** câmp mijlociu. **2.** *(sport)* mijloc; **im ~ befinden sich mehrere Mannschaften** mai multe echipe se află la mijlocul clasamentului. **3.** *(lingv.)* câmp de mijloc (al propoziției).
Mịttelfeld|spieler, *-s, -, m. (sport)* jucător de mijloc, half, mijlocaș.
Mịttelfinger, *-s, -, m.* deget mijlociu.
mịttelfristig *adj. (fin.)* pe termen mijlociu; **ein ~es Darlehen** un împrumut pe termen mijlociu; **~e Bankverbindlichkeiten** credite bancare pe termen mediu; **~e Finanzplanung** planificare financiară pe termen mediu.
Mịttelfront, *-en, f.* front mijlociu, parte centrală a frontului.
Mịttelfuß, *-es, m. sg. (anat.)* metatars.
Mịttelgang, *-(e)s, -gänge, m.* culoar, coridor de mijloc.
Mịttelgebirge, *-s, -, n.* munți mijlocii, munte de înălțime medie.
Mịttelgewicht, *-(e)s, n. sg. (sport)* categorie mijlocie (la box, haltere).
Mịttelglied, *-(e)s, -er, n.* **1.** membru intermediar, încheietură intermediară. **2.** verigă de legătură, element intermediar.
mịttelgroß *adj.* **1.** de mărime mijlocie; **eine ~e Stadt** un oraș mijlociu (ca mărime). **2.** de înălțime, de statură, de talie mijlocie; mijlociu ca mărime, ca înălțime, ca statură.
Mịttelgröße *f. sg.* **1.** mărime mijlocie. **2.** mărime medie; talie mijlocie (la confecții).
mịttelgut *adj.* de calitate mijlocie.
Mịttelhand *f. sg.* **1.** *(anat.)* metacarp. **2.** *(zool.)* parte mijlocie a trunchiului (la cal). **3.** mâna a doua (la jocul de cărți).
mịttelhart *adj.* de tărie, de duritate mijlocie.
Mịttelhirn, *-(e)s, -e, n. (anat.)* mezencefal.
mịttelhoch *adj.* de mărime, de înălțime mijlocie, medie.
mịttelhochdeutsch *adj.* (în) germana medie de sus.
Mịttelhochdeutsche, *-n, n. sg.* limba mediogermană (germană medie) de sus.
Mịttelhöhe, *-n, f.* înălțime medie, mijlocie.
Mịtte-lịnks-Bündnis, *-ses, -se, n. (pol.)* alianță de mijloc stânga.
Mịttelklasse, *-n, f.* **1.** clasă mijlocie (cu elevi de circa 14 ani în învățământul german). **2.** clasă, categorie mijlocie; **ein Wagen der ~** un autoturism de clasă medie.
Mịttelklassemodell, *-s, -e, n. (auto)* model de clasă medie.
Mịttelkraft, *-kräfte, f. (fiz.)* forță medie.
mịttelkräftig *adj.* de forță mijlocie.
Mịttelkrebse *pl. (zool.)* raci cu coadă mijlocie *(Anomara)*.
Mịttelkurs, *-es, -e, m.* curs mediu.
Mịttel|lage, *-n, f.* **1.** situație intermediară; poziție (geografică) medie. **2.** *(muz.)* timbru mediu.
mịttel|ländisch *adj.* mediteranean; **Mittelländisches Meer** Marea Mediterană.
Mịttel|landkanal, *-s, m. sg. (geogr.)* canal central (Rin-Oder).
mịttel|lang *adj.* de lungime mijlocie, medie; mijlociu ca lungime.
Mịttel|länge, *-n, f.* lungime medie, mijlocie.
Mịttel|latein, *-s, n. sg.* latină medievală.
mịttel|lateinisch *adj.* în latina medievală.
Mịttel|lauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** *(geogr.)* curs mijlociu (al unui râu). **2.** *(vân.)* țeavă mijlocie a armei.
Mịttel|läufer, *-s, -, m. (sport)* mijlocaș.
Mịttel|laut, *-(e)s, -e, m. (muz.)* sunet medial.
Mịttel|leiter, *-s, -, m. (electr.)* conductă mijlocie.
Mịttel|linie [-niə], *-n, f.* **1.** linie de mijloc. **2.** *(sport)* linie de mijlocași. **3.** *(mat.)* mediană.
Mịttel|loge [-lo:ʒə], *-n, f.* lojă de rang mijlociu.
mịttel|los *adj.* fără mijloace, lipsit de mijloace, sărac.
Mịttel|losigkeit *f. sg.* lipsă de mijloace, sărăcie.
Mịttel|losigkeitszeugnis, *-ses, -se, n.* certificat de paupertate.
Mịttel|lot, *-(e)s, -e, n. (mat.)* mediatoare.
Mịttelmächte *pl. (ist.)* puteri centrale.
Mịttelmann, *-(e)s, -männer* (și *Mittelleute), m.* v. M i t t e l s m a n n.
Mịttelmaß, *-es, -e, n.* **1.** proporție, măsură mijlocie. **2.** mediocritate.
mịttelmäßig *adj.* și *adv.* **1.** mijlociu. **2.** mediocru. **3.** binișor, potrivit, nici prea bine, nici prea rău.
Mịttelmäßigkeit, *-en, f.* **1.** caracter mediu, mijlociu. **2.** mediocritate.
Mịttelmast, *-(e)s, -e(n), m. (mar.)* catarg central.
Mịttelmauer, *-n, f.* zid despărțitor; zid portant, de mijloc.
Mịttelmeer, *-(e)s, n. sg. (geogr.)* Marea Mediterană.
Mịttelmeerfieber, *-s, n. sg. (med.)* febră de Malta.
Mịttelmeergebiet, *-(e)s, n. sg.* regiunea Mării Mediterane.
Mịttelmeergewässer *pl.* ape mediteraneene.
mịttelmeerisch *adj.* mediteranean.
Mịttelmeerland, *-(e)s, -länder, n.* țară mediteraneană.
Mịttelmeer|raum, *-(e)s, m. sg.* spațiu mediteranean.
mịtteln, *mittelte, gemittelt (ich mitt(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* a aduce la valoarea medie. **II.** *intr.* a stabili valoarea medie.
Mịttelniederdeutsche, *-n, n. sg.* limba mediogermană (germană medie) de jos, de nord.
Mịttel|öffnung, *-en, f.* deschizătură medie, orificiu mediu.
Mịttel|ohr, *-(e)s, -en, n. (anat.)* ureche medie.
Mịttel|ohr|entzündung, *-en, f. (med.)* otită medie.
Mịttelpartei, *-en, f. (pol.)* partid de centru.
Mịttelpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* stâlp, pilastru intermediar, de centru.
Mịttelpivot [-pivo:], *-s, -s, m.* (sau *n.) (tehn.)* pivot central.
mịttelprächtig *adj. (fam.)* nici prea-prea, nici foarte-foarte.
Mịttelpreis, *-es, -e, m.* preț mediu.
Mịttelpunkt, *-(e)s, -e, m.* centru; punct central; **im ~ stehen a)** a se afla, a fi în centru; **b)** a fi în centrul atenției; **das Theater ist der kulturelle ~ der Stadt** teatrul este centrul cultural al orașului.
Mịttelpunkt|sucher, *-s, -, m. (tehn.)* punctator, centruitor.
Mịttelpunkt|treffer, *-s, -, m. (tir)* lovitură în centrul țintei.
Mịttelpunktwinkel, *-s, -, m. (mat.)* unghi la centru.
Mịttelqualität, *-en, f.* calitate medie.
Mịttelrad, *-(e)s, -räder, n.* roată intermediară; roată centrală.
mịttels *prep.* (cu *gen.)* prin, cu, cu ajutorul, prin mijlocirea, prin intermediul; **~ eines Lautsprechers** (sau **~ Lautsprecher**) prin megafon.
Mịttelsatz, *-es, -sätze, m.* **1.** *(fil.)* termen mediu. **2.** *(muz.)* parte de mijloc (a unei piese).
Mịttelsäule, *-n, f. (arhit.)* coloană centrală, de mijloc.
Mịttelscheitel, *-s, -, m.* cărare la mijlocul capului.
Mịttelschicht, *-en, f.* pătură mijlocie (a societății).
Mịttelschiff, *-(e)s, -e, n. (arhit.)* navă centrală, naos.
mịttelschlächtig *adj.* antrenat (cu apă) prin centru (la roata morii).
Mịttelschlag, *-(e)s, -schläge, m. (constr.)* galerie de mijloc.
Mịttelschnepfe, *-n, f. (ornit.)* becață, sitar *(Gallinago media)*.
Mịttelschram, *-(e)s, -schräme, m. (mine)* făgaș, deschidere, spărtură intermediar(ă).
Mịttelschrift *f. sg. (tipogr.)* literă de corp 14, literă compactă.
Mịttelschulbildung *f. sg.* cultură de școală medie.
Mịttelschule, *-n, f.* școală medie.
Mịttelschul|lehrer, *-s, -, m.* profesor de școală medie, profesor secundar.
Mịttelschwellenbau, *-(e)s, -ten, m. (constr.)* construcție cu traversă intermediară.
mịttelschwer *adj.* **1.** de greutate medie, mijlocie; **~es Geschütz** tun de calibru mediu. **2.** *(sport)* semigreu, (de categorie) semigrea.
Mịttelsmacht, *-mächte, f. (dipl.)* putere mediatoare.
Mịttelsmann, *-(e)s, -leute* (și *-männer), m.*, **Mịttels|person**, *-en, f.* mijlocitor; agent; samsar.
Mịttel|sorte, *-n, f.* calitate mijlocie, sortiment mediu.
Mịttel|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune medie, mijlocie.
mịttelst *prep.* (cu *gen.) (reg.)* v. m i t t e l s.
Mịttel|staat, *-(e)s, -en, m.* stat mijlociu, de mărime mijlocie.
Mịttel|stadt, *-städte, f.* oraș mijlociu, de mărime mijlocie.
Mịttel|stand, *-(e)s, -stände, m.* pătură, stare de mijloc; mică burghezie.
mịttel|ständig, **mịttel|ständisch** *adj.* din pătura, starea mijlocie.
Mịttel|ständler, *-s, -, m.* mic-burghez.
Mịttel|standsförderung, *-en, f.* sprijinire a întreprinderilor mijlocii.
Mịttel|standskredit, *-(e)s, -e, m. (ec.)* credit pentru întreprinderi mijlocii.
Mịttel|stands|politik, *f. sg.* politică de sprijinire a întreprinderilor mijlocii.
mịttel|stark *adj.* **1.** de putere, de forță mijlocie. **2.** de grosime mijlocie, medie.
Mịttel|stärke *f. sg.* grosime medie.
mịttelste *(der, die, das ~) adj. (sup.* de la m i t t e l) din centru, central.

Mittel|steg, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(tehn.)* grindă de căptușeală. **2.** *(mar.)* legătură centrală. **3.** *(tipogr.)* reglet de mijloc.
Mittel|stelle, *-n, f.* loc de mijloc.
Mittel|stellung, *-en, f.* poziție de mijloc, intermediară; poziție centrală.
Mittel|stimme, *-n, f. (muz.)* vocea a doua, voce mijlocie.
Mittel|straße, *-n, f.* **1.** (și *fig.*) cale, drum de mijloc. **2.** *(metal.)* linie de profiluri mijlocii.
Mittel|strecke, *-n, f.* **1.** *(mine)* galerie de mijloc. **2.** *(sport)* distanță mijlocie, semifond. **3.** sector mijlociu, porțiune mijlocie.
Mittel|streckenflug, *-(e)s, -flüge, m.* zbor cu avionul pe o distanță medie (cca 1 500–3 000 km).
Mittel|streckenläufer, *-s, -, m. (sport)* semifondist.
Mittel|streckenrakete, *-n, f. (av.)* rachetă cu rază medie de acțiune.
Mittel|streifen, *-s, -, m.* bandă, fâșie verde (între cele două căi de rulare ale unei autostrăzi).
Mittel|strich, *-(e)s, -e, m.* **1.** linie de mijloc. **2.** trăsătură de unire.
Mittel|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** parte de (la) mijloc; miez. **2.** piesă de mijloc, intermediară.
Mittel|stufe, *-n, f.* **1.** treaptă de mijloc. **2.** grad intermediar. **3.** clase secundare, medii.
Mittel|stürmer, *-s, -, m. (sport)* centru înaintaș, centru atacant.
Mittel|sucher, *-s, -, m.* v. Mittelpunktsucher.
Mittelteil, *-(e)s, -e, m.* parte centrală, de (la) mijloc.
Mitteltemperatur, *-en, f.* temperatură medie.
Mitteltisch, *-(e)s, -e, m.* masă de (la) mijlocul sălii (de restaurant, cafenea etc.).
Mittelton, *-(e)s, -töne, m. (muz.)* mediantă.
Mittelträger, *-s, -, m. (constr.)* grindă intermediară.
Mitteltür, *-en, f.* ușă de (la) mijloc.
Mittelung, *-en, f.* aducere la valoarea medie; stabilirea valorii medii.
Mittelwand, *-wände, f.* **1.** perete (principal) din mijloc. **2.** *(mine)* perete despărțitor.
Mittelware, *-n, f.* marfă de calitate medie, mijlocie.
Mittelwasser|stand, *-(e)s, -stände, m. (hidr.)* nivel mediu al apei.
Mittelwasserzeit, *-en, f. (hidr.)* perioadă de nivel mediu al apei.
Mittelweg, *-(e)s, -e, m.* cale de mijloc; **den ~ einhalten** a urma calea de mijloc; **es gibt keinen ~** nu există cale de mijloc.
Mittelwelle, *-n, f.* **1.** *(radio.)* undă medie; **auf ~n** pe unde mijlocii. **2.** *(tehn.)* arbore intermediar.
Mittelwellenbereich, *-(e)s, -e, m. (radio.)* gamă, bandă de unde medii.
Mittelwert, *-(e)s, -e, m.* valoare medie.
Mittelwertmethode, *-en, f.* metoda valorii medii.
Mittelwertsatz, *-es, m. sg. (mat.)* teoremă a mediilor.
Mittelwort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* participiu; **~ der Gegenwart** participiu prezent; **~ der Vergangenheit** participiu trecut.
mittelwüchsig *adj.* de mărime, de înălțime mijlocie.
Mittelzufluss, *-es, -flüsse, m. (fin.)* aflux de fonduri.
mitten[1], *mittete, gemittet (du mittest, er mittet), vb. (h) tr. (tehn.)* a centra.
mitten[2] *adv.* în, la, prin mijloc; **~ am Tage** în plină zi; ziua în amiaza mare; **~ aus der Gruppe** din mijlocul grupului; **~ durch die Menge** prin mijlocul mulțimii; **~ in der Arbeit** în toiul muncii; **~ in der Stadt** în plin centrul orașului; **er traf ihn ~ ins Herz** l-a lovit drept în inimă; **~ entzwei** drept în jumătate; *(fam.)* **~ darein geraten** a pica la țanc.
mittendrein *adv.* chiar în mijloc; în toi; **ich bin ~ in den Streit geraten** am ajuns, am picat când era cearta în toi.
mittendrin *adv. (fam.)* în mijloc, în toi; **sie stehen ~ im Gewühl** se află în toiul învălmășelii.
mittendrunter *adv.* vârât, amestecat printre alții, printre alte lucruri.
mittendurch *adv.* (chiar, tocmai) prin mijloc.
mitten|inne *adv.* v. mittendrin.
mittenmang *adv. (reg.)* printre ei, printre alții, printre ceilalți.
Mitte-rechts-Bündnis, *-ses, -se, n. (pol.)* alianță de mijloc dreapta.
Mitternacht *f. sg.* **1.** miezul nopții; **um ~** la miezul nopții; **nach ~** după miezul nopții; **gegen ~** spre, către miezul nopții; *(fig.)* **tiefste ~** beznă. **2.** miazănoapte, nord; *(înv., poet.)* **gen ~** spre miazănoapte.
mitternächtig *adj.* **1.** de la miezul nopții; **die ~e Stunde** ceasul de la miezul nopții. **2.** *(poet.)* de miazănoapte, septentrional, nordic.
mitternächtlich *adj.* de miez de noapte; **eine ~e Stille** o liniște (ca) de miez de noapte.
mitternachts *adv.* la miezul nopții; în miez de noapte.
Mitternachtsmesse, *-n, f. (bis.)* slujbă de Crăciun de la miezul nopții.
Mitternachts|punkt, *-(e)s, m. sg. (înv.)* nord.
Mitternachts|schmaus, *-es, -schmäuse, m.* ospăț la miezul nopții.
Mitternachts|sonne *f. sg.* lumină polară, soare polar.
Mitternachts|stunde, *-n, f.*, **Mitternachtszeit** *f. sg.* miezul nopții.
Mittfünfziger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană în jur de cincizeci și cinci de ani.
mittig *adj.* central, la mijloc; (trecând) prin mijloc.
Mittler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** mijlocitor(-oare), mediator(-oare). **2.** *sg. (rel.)* Isus Cristos.
Mittler|amt, *-(e)s, -ämter, n.* **1.** birou de mijlocire. **2.** rol de mijlocitor.
mittlere *(der, die, das ~) adj.* **1.** de mijloc; **das ~ Fenster** fereastra din mijloc. **2.** mijlociu; **von ~r Größe** de mărime mijlocie; **ein Mann ~n Alters** un om de vârstă medie. **3.** mediu; **die ~ Geschwindigkeit** viteza medie.
mittlern, *mittlerte, gemittlert, vb. (h) intr. (poet.)* a mijloci, a face pe mijlocitorul.
Mittler|rolle, *-n, f.* rol de mediator, de mijlocitor.
Mittlerschaft *f. sg.* rol de mijlocitor.
Mittler|sprache, *-n, f.* limbă străină înțeleasă de (ambele) părți.
Mittlertod, *-(e)s, m. sg. (rel.)* moarte ispășitoare.
mittlerweile *adv.* în timpul acesta, între timp.
mit|tönen, *tönte mit, mitgetönt, vb. (h) intr.* a răsuna, a suna la unison, simultan, în același timp (cu ceva).
mit|tragen, *trug mit, mitgetragen (du trägst mit, er trägt mit), vb. (h) tr.* **1.** a purta cu sine. **2.** a suporta împreună (cu cineva); a împărtăși; **einen Verlust ~** a suporta împreună o pagubă.
mit|trinken, *trank mit, mitgetrunken, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* a bea împreună (cu cineva). **II.** *tr.* a ingurgita o dată (cu lichidul).
mittschiffs *adv. (mar.)* la mijloc; **Steuer ~** cârma la zero, în axul navei.
Mittschiffslinie [-niə], *-n, f. (mar.)* linie de mijloc, ax al navei.
Mittsechziger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană în jur de șaizeci și cinci de ani.
Mittsiebziger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană în jur de șaptezeci și cinci de ani.
Mittsommer, *-s, -, m.* **1.** solstițiu de vară. **2.** mijloc, miez, toiul verii.
Mittsommernacht *f. sg.* noapte de sânziene.
mittsommers *adv.* în toiul verii, în plină vară.
mit|tun, *tat mit, mitgetan, vb. (h) intr.* a lua parte, a participa (la ceva).
Mittung, *-en, f. (tehn.)* centrare.
Mittvierziger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană în jur de patruzeci și cinci de ani.
mittwegs *adv.* la jumătatea drumului.
Mittwinter, *-s, -, m.* **1.** solstițiu de iarnă. **2.** mijloc, miez, toiul iernii.
mittwinters *adv.* în toiul iernii.
Mittwoch, *-s, -e, m.* miercuri; **des ~s** miercurea, în fiecare miercuri; **am ~** miercuri; **am nächsten ~** miercurea viitoare.
Mittwoch|abend, *-s, -e, m.* seară de miercuri.
mittwochs *adv.* miercurea, în fiecare miercuri.
Mittzwanziger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană în jur de douăzeci și cinci de ani.
mit|übernehmen, *übernahm mit, mitübernommen (du übernimmst mit, er übernimmt mit), vb. (h) tr.* a lua în primire, a prelua (ceva) împreună (cu cineva).
mitunter *adv.* câteodată, din când în când, uneori; **es gibt ~ auch gute Antworten** din când în când mai auzi și câte un răspuns bun.
mit|unterlaufen, *unterlief mit, mitunterlaufen (du unterläufst mit, er unterläuft mit), vb. (s) intr. (despre greșeli)* a se strecura.
mit|unterschreiben, *unterschrieb mit, mitunterschrieben*, **mit|unterzeichnen**, *unterzeichnete mit, mitunterzeichnet (du unterzeichnest mit, er unterzeichnet mit), vb. (h) tr.* a contrasemna; a semna împreună cu altcineva.
Mit|unterzeichnete, *-n, -n (ein Mitunterzeichneter), m.* și *f.*, **Mit|unterzeichner**, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* contrasemnatar(ă).
Mit|ur|heber, *-s, -, m.* coautor.
mitver|antwortlich *adj.* deopotrivă răspunzător, împărțind răspunderea; **~ sein** a împărți cu cineva răspunderea, a fi solidar răspunzător.
Mitver|antwortlichkeit *f. sg.* răspundere comună, solidară.
Mitver|antwortung *f. sg. (jur.)* răspundere solidară; răspundere, responsabilitate comună.
Mitverbrecher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* complice.
mitverdienen, *verdiente mit, mitverdient, vb. (h) tr.* și *intr.* a câștiga, a lucra de asemenea.
Mitverfasser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* coautor(-oare).
Mitvergangenheit, *-en, f. (gram.)* imperfect.
mitverschulden, *verschuldete mit, mitverschuldet (du verschuldest mit, er verschuldet mit), vb. (h) tr.* **1.** a se face vinovat de ceva împreună cu altcineva. **2.** a pricinui ceva împreună cu altcineva.
Mitverschulden, *-s, n, sg. (ec.)* vină a ambelor părți.
Mitverschworene, *-n, -n (ein Mitverschworener), m.* și *f.*, **Mitverschwörer**, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* conspirator(-oare), conjurat(ă); persoană care face (și ea) parte dintr-o conjurație.
Mitversicherung, *-en, f. (ec.)* asigurare multiplă, realizată de mai multe societăți de asigurare.
Mitverwaltung, *-en, f.* coadministrație.
Mitvormund, *-(e)s, -e* (și *-münder*), *m. (jur.)* cotutore.
mitwählen, *wählte mit, mitgewählt, vb. (h) tr.* **1.** a participa la alegeri. **2.** a alege împreună (cu alții).
Mitwähler, *-s, -, m.* coalegător.
Mitweide, *-n, f.* izlaz.
Mitwelt *f. sg.* lume contemporană, contemporani, contemporaneitate.
Mitwind, *-(e)s, -e, m.* vânt din spate.
mitwirken, *wirkte mit, mitgewirkt, vb. (h) intr.* a colabora; a-și da concursul; a participa; a contribui; **an (sau bei) etwas ~** a colabora la ceva; **es haben ganz andere Ursachen mitgewirkt** au fost în joc cu totul alte cauze; **in einem Theaterstück ~** a juca (împreună cu alții) într-o piesă.
Mitwirkende, *-n, -n (ein Mitwirkender), m.* și *f.* colaborator(-oare).
Mitwirkung, *-en, f.* colaborare, concurs; participare; contribuție; **unter ~ ausländischer Künstler** cu concursul unor artiști străini.
Mitwirkungsrecht, *-(e)s, -e, n. (ec.)* drept de participare.
mitwissen, *wusste mit, mitgewusst (ich weiß mit, du weißt mit, er weiß mit), vb. (h) intr.* a ști de asemenea; **um etwas ~** a avea de asemenea cunoștință de ceva.
Mitwissen, *-s, n. sg.* cunoștință, știre; **ohne mein ~** fără știrea mea, fără să fi știut și eu.
Mitwisser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** confident(ă), persoană care are (și ea) cunoștință de ceva. **2.** *(jur.)* complice; tăinuitor(-oare).
Mitwisserschaft *f. sg. (jur.)* complicitate; tăinuire.
Mitwohner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* colocatar(ă).
mitwollen, *wollte mit, mitgewollt (ich will mit, du willst mit, er will mit), vb. (h) intr.* a vrea să meargă împreună cu alții; *er will mit* vrea să meargă și el.
mit|zählen, *zählte mit, mitgezählt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a cuprinde, a include în socoteală; **die Verreisten sind mitzuzählen** se includ și cei plecați. **2.** și *intr.* a socoti, a număra împreună (cu cineva); **bitte ~** vă rog numărați împreună cu mine, urmăriți numărătoarea mea. **II.** *intr.* a conta, a intra la socoteală; **das zählt nicht mit** asta nu contează.
mit|zechen, *zechte mit, mitgezecht, vb. (h) intr.* a chefui împreună (cu cineva).
mit|zerren, *zerrte mit, mitgezerrt, vb. (h) tr.* a trage, a târî cu sine.
mit|ziehen, *zog mit, mitgezogen, vb.* **I.** *(h) tr.* **1.** a trage, a târî cu sine. **2.** a atrage (în), a antrena. **II.** *intr.* **1.** *(h)* a trage împreună (cu alții), alături (de alții). **2.** a participa, a contribui (la). **3.** *(s)* a se duce, a pleca împreună (cu alții).
Mit|zweck, *-(e)s, -e, m.* scop secundar.
Mixbecher, *-s, -, m.* vas pentru amestecat (băuturi), shaker.
mixen, *mixte, gemixt (du, er mixt) vb. (h) tr.* **1.** a amesteca (băuturi). **2.** a amesteca, a bate cu mixerul. **3.** a face mixajul (la radio, film).

Mixer, *-s, -, m.* **1.** barman, mixer (de băuturi). **2.** mixer (aparat). **3.** *(radio.)* tehnician de sunet, de mixaj.
Mixgetränk, *-(e)s, -e, n.* băutură amestecată, cocteil.
Mixtur, *-en, f.* **1.** *(farm.)* mixtură, amestec de medicamente. **2.** *(fig.)* amestecături. **3.** *(muz.)* registru mixt (la orgă).
ml *presc.* de la Milliliter mililitru.
mlat. *presc.* de la mittellateinisch din latina medie.
mm *presc.* de la Millimeter milimetru.
Mme. *presc.* de la Madame doamnă.
mnd. *presc.* de la mittelniederdeutsch în germana medievală de nord.
Mnemonik *f. sg.* mnemonică.
Mnemoniker, *-s, -, m.* mnemonic.
mnemonisch *adj.* mnemonic.
Mnemotechnik *f. sg.* mnemotehnică.
mnemotechnisch *adj.* mnemotehnic.
Mo. *presc.* de la Montag luni.
Mob [mɔp], *-s, m. sg.* **1.** plebe, adunătură, vulg, golănime. **2.** bandă criminală, crimă organizată.
mobben, *mobbte, gemobbt, vb. (h) tr.* a șicana, a răni, a chinui constant un coleg de serviciu (cu scopul de a-l alunga din firmă).
Möbel, *-s, -, n.* **1.** mobilă; **Händler mit alten ~n** negustor de mobile vechi; *(fam.) (despre slugi)* **sie ist ein altes** ~ a îmbătrânit cu casa. **2.** *pl.* mobilier, mobilă; ~ **anschaffen** a procura, a cumpăra mobilă.
Möbel|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător, tâmplar de mobile.
Möbel|aus|stellung, *-en, f.* expoziție de mobilă.
Möbelbau|art, *-en, f.* stil de mobilă.
Möbel|einrichtung, *-en, f. sg.* mobilare; instalare, aranjare a mobilei.
Möbelfabrik, *-en, f.* fabrică de mobile.
Möbelgeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** afacere cu mobile, comerț de mobile. **2.** magazin de mobile.
Möbelhändler, *-s, -, m.* negustor, comerciant de mobile.
Möbelhandlung, *-en, f.* v. Möbelgeschäft **(2).**
Möbelholz, *-es, n. sg.* lemn de mobilă.
Möbel|industrie *f. sg.* industrie de mobile.
Möbel|lack, *-(e)s, -e, m.* lac de mobilă.
Möbel|lager, *-s, -, n.* magazie, depozit de mobile.
Möbel|leder, *-s, n. sg.* piele pentru mobilă.
Möbelmesse, *-n, f.* târg de mobile.
möbeln, *möbelte, gemöbelt (ich möb(e)le), vb. (h) tr.* v. möblieren.
Möbelpacker, *-s, -, m.* angajat al unei firme de expediții, care cară și transportă mobilă.
Möbelpolitur, *-en, f.* lustru, luciu al mobilei.
Möbelräumer, *-s, -, m.* persoană care transportă mobilă.
Möbel|spediteur, *-s, -e, m.* expeditor pentru mutări de mobilă.
Möbel|stoff, *-(e)s, -e, m.* stofă de mobilă.
Möbel|stück, *-(e)s, -e, n.* (corp, piesă de) mobilă.
Möbeltischler, *-s, -, m.* tâmplar de mobilă.
Möbeltischlerei, *-en, f.* **1.** atelier de tâmplărie, de mobile. **2.** *sg.* tâmplărie de mobile.
Möbelträger, *-s, -, m.* hamal pentru cărat mobilă.
Möbeltransport, *-(e)s, -e, m.* transport de mobile.
Möbeltransportwagen, *-s, -, m.* v. Möbelwagen.
Möbel|überzug, *-(e)s, -züge, m.* husă (de mobile).
Möbelwagen, *-s, -, m.* camion de (transportat) mobile.
Möbelzeug, *-(e)s, -e, n.* v. Möbelstoff.
mobil *adj.* **1.** mobil, mișcător; **~es Kapital** capital lichid; **eine ~e Bücherei** o bibliotecă ambulantă. **2.** mobil, sprinten; **der Alte ist noch sehr** ~ bătrânul e încă foarte sprinten. **3.** *(mil.)* pe picior de război; ~ **machen** a mobiliza.
Mobilfunk, *-(e)s, m. sg.* telefonie mobilă.
Mobiliar, *-(e)s,-e, n.* **1.** mobiliar. **2.** mobilier.
Mobiliar|erbe, *-n,-n, m.* moștenitor de avere mobiliară.
Mobiliar|exekution, *-en, f. (jur.)* execuție mobiliară.
Mobiliarkapital, *-s, -e* (și *-ien* [-liən]), *n.* capital mobiliar.
Mobiliarkredit, *-(e)s, -e, m.* credit pe bunuri mobile, pe gaj.
Mobiliarnachlass, *-es, -e, m.* succesiune mobiliară.
Mobiliarvermögen, *-s, -, n.* avere mobiliară, avere mobilă.
Mobiliarversicherung, *-en, f.* asigurare de bunuri mobile.
Mobilien [-liən] *pl.* bunuri mobile; avere mobilă.
Mobilisation, -en, *f.* **1.** *(biol.)* activizare, stimulare (a proceselor vitale). **2.** *(mil., pol., rar)* mobilizare. **3.** *(med.)* mobilizare (a membrelor).
Mobilisator, *-s, -toren, m.* (factor) mobilizator.
mobilisieren, *mobilisierte, mobilisiert, vb. (h) tr.* **1.** *(mil.)* a mobiliza. **2.** a pune în acțiune, a mobiliza.
Mobilisierung, *-en, f.* mobilizare.
Mobilisierungsbefehl, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ordin de mobilizare.
Mobilisierungsfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz de mobilizare; **im ~e** în caz de mobilizare.
Mobilisierungs|papiere *pl. (ec.)* titluri de mobilizare (cambii sau bonuri de tezaur).
Mobilität *f. sg.* mobilitate; **horizontale** ~ mobilitate pe orizontală; **die ~ der Arbeitnehmer** mobilitatea forței de muncă.
Mobilitäts|ziffer, *-n, f. (ec.)* criză, indice de mobilitate.
mobilmachen, *machte mobil, mobilgemacht, vb. (h) tr.* (și *mil.*) a mobiliza.
Mobilmachung, *-en, f. (mil.)* mobilizare; **allgemeine** ~ mobilizare generală.
Mobilmachungsbefehl, *-(e)s, -e, m.* ordin de mobilizare.
Mobilmachungsgeld, *-(e)s, -er, n.* indemnizație de mobilizare.
Mobilmachungs|plan, *-(e)s, -pläne, m. (mil.)* plan de mobilizare.
Mobilrost, *-(e)s, -e, m. (ferov.)* grătar mobil.
Mobiltelefon, *-s, -e, n.* telefon mobil.
möblieren, *möblierte, möbliert, vb. (h) tr.* a mobila.
möbliert I. *part. trec.* de la möblieren. **II.** *adj.* mobilat; **~es Zimmer** cameră mobilată; *(fam.)* **ein ~er Herr** subchiriaș, chiriaș în cameră mobilată; *(adverbial)* ~ **wohnen** a locui într-o locuință mobilată.
Möblierung *f. sg.* mobilare.
mochte *pers.* 1 și a 3-a *ind. imperf.* de la mögen.
Möchtegern, *-(s), -e, m. (fam.)* **1.** om fudul, mic lăudăros, ambițios. **2.** om lacom, pofticios; **so ein ~!** ce mai linge-blide!
Mocke, *-n, f. (reg.)* scroafă de prăsilă.
Mockturtlesuppe [-tø:rtl-], *-n, f.* supă falsă de broască țestoasă.
modal *adj. (gram.)* modal.
Modalbe|stimmung, *-en, f. (gram.)* complement circumstanțial de mod.
Modalität, *-en, f.* modalitate, mod.
Modalsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție circumstanțială modală.
Modalverb [-verp], *-s, -en, n. (gram.)* verb modal; **«wollen» ist ein** ~ «a vrea» este un verb modal.
Modder, *-s, m. sg. (reg.)* noroi, nămol, murdărie.
modd(e)rig *adj. (reg.)* nămolos, noroios.
Mode, *-n, f.* **1.** modă; **die neueste** ~ ultima modă; **es ist (in)** ~ este la modă; **aus der ~ kommen** a se demoda; **in ~ bringen** a lansa (un model); ~ **werden** a ajunge la modă; **es ist in großer** ~ e foarte la modă; **mit der ~ gehen** a se ține în pas cu moda; **allen Torheiten der ~ folgen** a urma toate capriciile modei; *(fam.)* **das wäre eine neue** ~ mai încet cu inovațiile! asta ne-ar mai trebui! **er ist einer von der alten** ~ e de modă veche; **hier ist es so** ~ așa-i obiceiul pe aici. **2.** *pl.* modele; **internationale ~n** modele internaționale, modele din alte țări.
Mode|affe, *-n, -n, m.* v. Modegeck.
Mode|artikel, *-s, -, m.* **1.** articol de galanterie. **2.** articol la modă.
Mode|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* expresie, termen la modă.
Modeberuf, *-(e)s, -e, m.* profesie la modă.
modebewusst *adj.* în ton cu moda; **sich ~ kleiden** a se îmbrăca în ton cu moda.
Modeblatt, *-(e)s, -blätter, n.* revistă, jurnal de modă.
Modedämchen, *-s, -, n. (peior.)* femeie care se ține numai de modă.
Modedame, *-n, f.* femeie cochetă, preocupată de modă, la zi cu moda.
Modedichter, *-s, -, m.* poet la modă, poet al zilei.
Modefarbe, *-n, f.* culoare la modă, culoare modernă.
Modefimmel, *-s, -, m. (fam.)* interes exagerat pentru modă.
Modefirma, *-men, f.* firmă, casă de mode.
Modegäns|chen, *-s, -, n.* v. Modedämchen.
Modegeck, *-en, -en, m.* filfizon, fante.
Modegeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de mode; galanterie.
Modege|stalter, *-s, -, m.* v. Modeschöpfer.
Modegewerbe, *-s, -, n.* industrie de articole de modă.
Mode|händler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* negustor(easă) de articole de modă.
Mode|haus, *-es, -häuser, n.* casă de mode.
Mode|heft, *-(e)s, -e, n.* v. Modeblatt.
Mode|herr, *-(e)n, -en, m.* **1.** domn elegant, spilcuit. **2.** arbitru al eleganței.
Modekleid, *-(e)s, -er, n.* rochie modernă, la modă.
Modekram, *-(e)s, m. sg. (fam.)* gătelі, zorzoane la modă.
Modekrankheit, *-en, f.* boală la modă.
Modejournal [-ʒʊʀ-], *-s, -e, n.* v. Modeblatt.
Model[1], *-s, -n, m.* **1.** formă pentru presat sau turnat. **2.** *(tehn., mat.)* modul. **3.** *(arhit.)* rază a părții inferioare a unei coloane. **4.** model imprimat (pentru lucru de mână.)
Model[2], *-s, -n, m.* manechin, fotomodel.
Mode|laden, *-s, -läden* (sau *-), m.* v. Modegeschäft.
Mode|laffe, *-n, -n, m.* v. Modegeck.
Modelbrett, *-(e)s, -er, n.* formă, placă de lemn pentru imprimat modele.
Modell, *-s, -e, n.* **1.** model; exemplu; **nach (einem) ~ bauen** a clădi după (un) model. **2.** model, mostră. **3.** *(tipogr.)* tipar pentru turnat, matriță. **4.** model, mulaj, formă. **5.** *(arte)* model; ~ **stehen** a poza. **6.** manechin.
Modell|aufbau, *-(e)s, -ten, m.* structură de model.
Modellbahn, *-en, f.* v. Modelleisenbahn.
Modellbauer, *-s, -, m.* modelator, meseriaș care execută modele, prototipuri.
Modell|eisenbahn, *-en, f.* tren electric (jucărie).
Modelleur [-'lø:ɐ], *-s, -e, m.* modelist, modelor.
Modellfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz, exemplu tipic; mostră tipică.
Modellflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion model; avion prototip.
Modellformerei, *-en, f. (metal.)* **1.** formare de modele, de tipare. **2.** turnare după modele.
modellhaft *adj.* model, ca un model, printr-un model.
Modellheber, *-s, -, m. (metal.)* ridicător, extractor de model.
Modellholz, *-es, -hölzer, n.* lemn pentru forme, modele.
Modellierbock, *-(e)s, -böcke, m. (tehn.)* capră, boc de modelat.
modellieren, *modellierte, modelliert, vb. (h) tr.* a modela.
Modellierer, *-s, -, m.* v. Modelleur.
Modellier|holz, *-es, -hölzer, n.* lemn pentru modelat.
Modellierkunst *f. sg.* artă a modelajului, modelaj.
modelliert I. *part. trec.* de la modellieren. **II.** *adj.* **1.** modelat. **2.** format; fasonat.
Modellierung *f. sg.* **1.** modelare. **2.** fasonare, formare.
Modellierungsfehler, *-s, -, m.* eroare de modelare.
Modellierwachs, *-es, n. sg.* ceară de modelat.
Modellmacher, *-s, -, m.* lucrător modelor.
Modellplatte, *-n, f.* placă cu modele.
Modellpuppe, *-n, f.* **1.** *(croitorie)* bust, model. **2.** manechin de vitrină.
Modellrechnung, *-en, f. (ec.)* circulație pe bază de model.
Modellsammlung, *-en, f.* colecție de modele.
Modellsatz, *-es, -sätze, m. (turnătorie)* serie de modele.
Modellschreinerei, *-en, f.* **1.** atelier de confecționat modele, tâmplărie de modele, de forme. **2.** *(metal.)* modelărie.
Modellsitzen, *-s, n. sg. (arte)* pozare (ca model).

Modellsteher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* model.
Modelltest, *-(e)s, -s, m.* test de model.
Modelltischler, *-s, -, m.* tâmplar de modele, de tipare (folosite la turnătorie).
Modelltischlerei, *-en, f.* v. M o d e l l s c h r e i n e r e i.
Modellversuch, *-(e)s, -e, m.* **1.** experiment model. **2.** experiment pe model.
Modellwerk|statt, *-stätten*, **Modellwerk|stätte**, *-n, f.* **1.** atelier de modele. **2.** *(metal.)* modelărie.
Modellzeichnung, *-en, f.* desen de modele.
modeln, *modelte, gemodelt (ich mod(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a modela, a da formă, a fasona, a forma; *(fig.)* **seine Kinder nach sich** *(dat.)* ~ a forma copiii după chipul și asemănarea sa. **2.** și *refl. (fam.)* a (se) schimba, a (se) transforma. **3.** *(fam.)* a lucra ca model.
Modelosung, *-en, f.* lozincă la modă.
Modelung *f. sg.* modelare; modulație.
Modem, *-s, -s, m.* modem; **ein ~ kann abstürzen** un modem poate să cadă; **ein internes, externes ~ verwenden** a folosi un modem intern, extern; **das ~ mit dem Telefonanschluss verbinden** a lega modemul cu telefonul.
Modemacher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* creator(-oare) de modă.
Modem|anschluss, *-es, -anschlüsse, m. (inform.)* conexiunea modemului.
Modemfunktion, *-en, f. (inform.)* funcțiunea modemului.
Modemgeschwindigkeit, *-en, f. (inform.)* viteza modemului.
Modemverbindung, *-en, f. (inform.)* legătură prin modem.
Modenarr, *-en, -en, m.* sclav al modei; filfizon.
Modenarr|heit, *-en, f.* extravaganță, nebunie a modei.
Modenblatt, *-(e)s, -blätter, m.* v. M o d e b l a t t.
Modenhaus, *-es, -häuser, n.* v. M o d e h a u s.
Modenjournal [-ʒʊʁ-], *-s, -e, n.* v. M o d e j o u r n a l.
Modenschau, *-en, f.* v. M o d e s c h a u.
Modenzeitung, *-en, f.* v. M o d e z e i t u n g.
Modephilosophie, *-n, f.* filozofie la modă.
Modepuppe, *-n, f.* **1.** manechin. **2.** v. M o d e d ä m c h e n.
Moder, *-s, m. sg.* **1.** putregai; **zu ~ werden** a putrezi; a mucegăi. **2.** *(reg.)* nămol, mâl; noroi.
Moderamen, *-s, -mina, n. (înv.)* **1.** mijloc de moderare. **2.** *(reg., bis.)* regim, conducere a(l) unui sinod.
moderat *adj.* moderat.
Moderation, *-en, f.* **1.** moderație, cumpătare. **2.** reducere.
Moderator, *-s, -toren, m.* **1.** *(fiz.)* moderator, regulator. **2.** *(tv.)* realizator-prezentator de emisie.
Moderduft, *-(e)s, -düfte, m.* v. M o d e r g e r u c h.
Moderfleck, *-(e)s, -e, m.* pată de mucegai.
Modergeruch, *-(e)s, -rüche, m.* miros, iz de mucegai, de putregai; miros stătut, închis; ~ **strömte ihm entgegen** l-a izbit o duhoare de mucegai.
Moder|hügel, *-s, -, m.* **1.** morman de putregai. **2.** *(poet.)* mormânt.
modericht *adj. (înv.)* v. m o d e r i g.
Moderichtung, *-en, f.* **1.** orientare în modă. **2.** orientare, curent la modă.
moderieren, *moderierte, moderiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a modera, a tempera. **2.** *(radio, tv.)* a realiza și prezenta un program. **II.** *refl.* a se modera, a se stăpâni, a se calma.
mod(e)rig *adj.* **1.** mucegăit, putrezit; ~ **werden** a mucegăi, a putrezi; ~ **riechen** a mirosi a mucegai, a mirosi a închis, a stătut, a umed. **2.** noroios, plin de noroi.
Moderkäfer, *-s, -, m. (entom.)* specie de gândac *(Staphylinus caesareus)*.
Moderluft, *-lüfte, f.* aer stătut, închis, umed; duhoare de mucegai, de pivniță.
modern[1], *moderte, gemodert, vb. (h* și *s) intr.* a putrezi, a se descompune.
modern[2] *adj.* modern; **~e Maschinen** mașini moderne; **~e Methoden anwenden** a folosi metode moderne; *(adverbial)* **sie kleidet sich ~** se îmbracă modern.
Moderne[1], *-n (ein Modernes), n. sg.* ceea ce este modern, lucruri moderne.
Moderne[2] *f. sg.* **1.** curent modern. **2.** *(ist. lit.)* curent literar (în Germania) în jurul anului 1900.
Modernheit *f. sg.* v. M o d e r n i t ä t.
modernisieren, *modernisierte, modernisiert, vb. (h) tr.* a moderniza.
Modernisierung, *-en, f.* modernizare; ~ **des Agrarsektors** modernizare a sectorului agricol; **unzureichende ~** modernizare insuficientă.
Modernismus, *-, m. sg.* modernism.
Modernist, *-en, -en, m.* modernist.
Modernität, *-en, f.* modernitate.
Moderpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă saprofită.
Modesache *f. sg. (în expr.)* **das ist ~** așa-i moda.
Modesalon, *-s, -s, m.* salon de mode.
Modeschaffen, *-s, n. sg.* creația în domeniul modei.
Modeschau, *-en, f.* paradă a modei.
Modeschmuck, *-(e)s, m. sg.* podoabe la modă.
Modeschneiderei, *-en, f.* croitorie de mode.
Modeschönheit, *-en, f.* frumusețe la modă.
Modeschöpfer, *-s, -, m.* creator de mode.
Modeschrift|steller, *-s, -, m.* scriitor la modă.
modest *adj. (înv.)* modest.
Mode|stoff, *-(e)s, -e, m.* stofă la modă.
Mode|strömung, *-en, f.* curent la modă.
Modesucht *f. sg.* patimă pentru modă; preocupare numai pentru modă.
modesüchtig *adj.* preocupat de modă.
Modetanz, *-es, -tänze, m.* dans modern, la modă.
Modetor|heit, *-en, f.* v. M o d e n a r r h e i t.
Modetrend, *-s, -s, m.* tendință, trend în modă.
Modeware, *-n, f.* articol de modă, galanterie.
Modewarengeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de articole de modă, galanterie.
Modewarenhändler, *-s, -, m.* comerciant de articole de galanterie.
Modewelt *f. sg.* **1.** lume a modei. **2.** lume mondenă.
Modewort, *-(e)s, -wörter, n.* cuvânt, expresie la modă.
Modezeichner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* desenator(-oare) de mode.
Modezeichnung, *-en, f.* **1.** desen de mode. **2.** *sg.* desenat al modelelor pentru articole de modă.
Modezeitschrift, *-en, f.*, **Modezeitung**, *-en, f.* jurnal de modă.
Modifikation, *-en, f.* **1.** *(biol.)* modificare, schimbare, transformare. **2.** *(chim.)* stare fizică modificată (a unui corp).
modifizieren, *modifizierte, modifiziert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) modifica, a (se) schimba.
Modifizierung, *-en, f.* modificare, schimbare.
modisch *adj.* la modă, după (ultima) modă, modern.
Modist, *-en, -en, m.* negustor de articole de modă.
Modistin, *-nen, f.* **1.** modistă. **2.** croitoreasă.
modrig *adj.* v. m o d e r i g.
Modul[1], *-s, -n, m.* **1.** *(mat., fiz., tehn., arhit.)* modul; **hydraulischer ~** modul hidraulic. **2.** model; mulaj.
Modul[2], *-s, -e, n. (tehn.)* modul.
modular *adj. (inform.)* modular; **~e Programmierung** programare modulară.
Modulation, *-en, f. (muz., tehn.)* modulație, modulare.
modulationsfähig *adj.* **1.** *(muz.)* modulabil. **2.** *(tehn.)* modulabil, acomodabil, capabil de a se modula.
Modulationsmesser, *-s, -, m.* modulometru.
Modulator, *-s, -toren, m. (tehn.)* modulator.
Modulfunktion, *-en, f. (mat.)* funcție de modul.
modulierbar *adj.* v. m o d u l a t i o n s f ä h i g.
modulieren, *modulierte, moduliert, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a modifica, a varia. **2.** *(muz., tehn.)* a modula.
Modulwalzenfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză-modul cilindrică.
Modus, *-, Modi, m.* **1.** mod, modalitate; regulă, măsură; **einen ~ zur Verständigung finden** a găsi un mod de înțelegere. **2.** *(gram.)* mod.
Mofa, *-s, -s, n. presc.* de la M o t o r f a h r r a d scuter.
Mofette, *-n, f. (geol.)* mofetă.
Mogelei, *-en, f. (fam.)* trișare, escrocherie (la jocul de cărți etc.); înșelăciune; minciună (mică).
mogeln, *mogelte, gemogelt (ich mog(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a trișa (la cărți), a înșela.
Mogelpackung, *-en, f.* ambalaj care induce în eroare.
mögen, *mochte, gemocht (ich mag, du magst, er mag), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a(-i) plăcea (cuiva ceva), a avea plăcere (de ceva), a avea simpatie (pentru cineva); **sie mag ihn nicht mehr** el nu-i mai place; nu mai poate să-l sufere; **dieses Essen habe ich nie gemocht** niciodată nu mi-a plăcut mâncarea aceasta. **2.** a vrea, a dori; **magst du Milch zum Kaffee?** dorești lapte la cafea? **das Kind mag nicht heim** copilul nu vrea (să se ducă) acasă. **3.** *(poet.)* a putea. **II.** *auxiliar de mod (în locul part. trec. se utilizează inf.)* **1.** a vrea, a dori, a(-i) plăcea (cuiva ceva); **ich mag nicht gehen** nu vreau să mă duc. **2.** *(exprimă o dorință, o rugăminte, o invitație, un avertisment, un ordin)* **sagen Sie ihm, er möge** (sau **möchte**) **kommen** spuneți-i că-l rog să vină, spuneți-i să poftească; **möchte er doch kommen!** de-ar veni (odată)! **möge es der Himmel verhüten!** ferească Dumnezeu! **ich möchte jetzt schlafen** aș vrea să dorm acum. **3.** *(exprimă o posibilitate, o îndoială, o îngrijorare)* **es mag sein** s-ar putea; **mag (möge) kommen, was will** fie ce-o fi; **ich mag Unrecht haben** poate că n-am dreptate; **ich mag tun, was ich will** sau **was ich auch tun mag** orice aș face; **das mag der Teufel** (sau **der Henker**) **wissen!** dracul (sau naiba) (să) știe! **wie mag es ihm gehen?** oare cum îi merge, oare cum o duce? **das mag** (sau **möchte**) **schwer zu beweisen sein** asta poate fi greu de dovedit. **III.** *intr. (reg.)* a fi (mai) tare, a fi (mai) puternic.
Mogler, *-s, -, m. (fam.)* trișor; escroc.
möglich *adj.* **1.** posibil, cu putință; **wäre es ~?** ar fi posibil? **er hat getan, was ~ war** a făcut tot ce a fost posibil; **sobald wie ~** cât se poate de curând, (îndată) cum va fi posibil; **so oft als ~** cât se poate de des; **soviel als ~** cât se poate de mult; **alle ~en Fälle** toate cazurile posibile; **das einzig ~e Mittel** singurul mijloc posibil; **es ist nicht ~** nu este posibil; **es war mir nicht ~** nu mi-a fost cu putință; **das ist eher ~** aceasta se poate mai curând; **das ist leicht ~** se prea poate; **wie ist es ~?** cum e posibil? **etwas für ~ halten** a crede că ceva este posibil; **~ machen** a face cu putință; **wo ~** dacă se poate, dacă e posibil. **2.** *(fam.)* posibil, acceptabil; **die Behausung ist jetzt ~** locuința e acum acceptabilă.
Mögliche, *-n (ein Mögliches), n. sg.* ceea ce este posibil; putință, posibilitate; **im Rahmen des ~n** în limitele posibilității; **~s und Unmögliches verlangen** a cere posibilul și imposibilul; **alles ~** de toate, tot felul de lucruri.
möglichenfalls *adv.* în caz că este posibil, dacă e posibil, dacă se poate; poate.
möglicherweise *adv.* poate că, probabil, posibil că; eventual; **~ habe ich ihm missfallen** poate că nu i-am plăcut.
Möglichkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* posibilitate, putință; **nach ~** în măsura posibilităților, a posibilului; *(fam.)* **ist es die ~?** nu se poate! ce (tot) spui? *(fil.)* **die reale ~** posibilitatea reală; **in der ~** în mod potențial. **2.** posibilitate, cale posibilă; **es ist keine ~ vorhanden** sau **es gibt keine ~** nu există nici o posibilitate; **nicht die entfernteste ~** nici cea mai mică posibilitate; **die letzte ~** ultima posibilitate; **die ~en erwägen** a cumpăni posibilitățile; **ich sehe keine ~** nu văd nici o posibilitate. **3.** *pl.* mijloace (materiale, financiare); **die wirtschaftlichen ~en** posibilitățile economice; **das entsprach seinen finanziellen ~en** aceasta a corespuns mijloacelor sale financiare.
Möglichkeitsform, *-en, f. (gram.)* (mod) conjunctiv.
Möglichmachung *f. sg.* găsire a unei posibilități, posibilitate de realizare, înlesnire.
möglichst *adv.* pe cât este posibil, cât se poate; **~ viel** cât mai mult; **wir ersuchen um ~ baldige Antwort** solicităm un răspuns cât se poate de urgent; **in ~ kurzer Zeit** în cel mai scurt timp posibil.
Möglichste *adj. substantivat (în expr.)* **sein Möglichstes tun** a face tot ce se poate, tot ce(-i) stă (cuiva) în putință.
Mohair [mo'hɛ:ʁ], *-s, -s* (și *-e*), *m.* v. M o h ä r.
Mohammedaner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* mahomedan(ă).
mohammedanisch *adj.* mahomedan.
Mohammedanismus, *-, m. sg.* mahomedanism.
Mohär [mo'hɛ:ʁ], *-s, -s* (sau *-e*), *m.* **1.** mohair. **2.** *(text.)* țesătură, stofă (de lână) mohair.

Mo|hikaner [-hi-], *-s, -, m.* mohican *(fig., fam.)* **der letzte** ~ ultimul mohican.
mohl *adj. (reg.; despre fructe)* răscopt, moale.
Mohn, *-(e)s, -e, m.* **1.** mac *(Papaver somniferum* L.). **2.** v. Klatschmohn.
mohn|artig *adj.* ca macul.
Mohnbau, *-(e)s, m. sg.* cultură de mac.
Mohnbeugel, *-s, -, n. (austr.)* covrig cu mac.
Mohnblatt, *-(e)s, -blätter, n.* petală, frunză de mac; **dünn wie ein** ~ foarte subțire, ca foița.
Mohnblume, *-n, f.* floare de mac.
Mohnbrötchen, *-s, -, n.* chiflă cu mac.
Mohngewächs, *-es, -e (mai ales pl.) (bot.)* papaveracee *(Papaveraceae).*
Mohnkapsel, *-n, f.*, **Mohnkopf**, *-(e)s, -köpfe, m.* măciulie de mac.
Mohnkörner *pl.* v. Mohnsamen.
Mohnkuchen, *-s, -, m.* **1.** prăjitură cu mac. **2.** turtă de mac.
Mohn|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de mac.
mohnrot *adj.* roșu ca macul.
Mohnsaft, *-(e)s, m. sg.* suc de mac; opiu.
Mohnsamen, *-s, -, m.* sămânță de mac.
Mohn|samenkuchen, *-s, -, m.* v. Mohnkuchen **(2).**
Mohn|striezel, *-s, -, m. (reg.)* cozonac cu mac.
Mohn|strudel, *-s, -, m.* ștrudel cu mac.
Mohnzopf, *-(e)s, -zöpfe, m.* cozonac împletit cu mac.
Mohr[1], *-en, -en, m.* **1.** negru; **schwarz wie ein ~ sein a)** a fi negru la față; **b)** a fi murdar pe față; *(fig.)* **das heißt einen ~en bleichen** (sau **weißwaschen) wollen** degeaba-ți bați capul cu asta. **2.** maur; **der ~ hat seine Pflicht getan, der ~ kann gehen** maurul și-a făcut datoria, maurul poate să plece; **(großen) ~en machen** a face tămbălău (mare), a se agita (grozav). **3.** *(reg.)* cal negru, murg. **4.** v. Mohrenfalter. **5.** *(mineral.)* turmalin negru. **6.** *sg. (reg.)* emoție.
Mohr[2], *-(e)s, -e, m. (text.)* v. Moiré.
Mohre, *-n, f. (reg.)* scroafă (de prăsilă).
Möhre, *-n, f. (bot.)* morcov *(Daucus carota* L.).
Mohren|affe, *-n, -n, m. (zool.)* maimuță neagră *(Cercopithecus fuliginosus).*
Mohrenfalter, *-s, -, m. (entom.)* fluture negru de zi.
Mohrengesicht, *-(e)s, -er, n.* față, mutră, chip de negru.
Mohren|hirse *f. sg. (bot.)* costrei, mătură *(Sorghum vulgare).*
Mohrenkaiman, *-s, -e, m. (zool.)* aligator, caiman negru *(Caiman niger).*
Mohrenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap de negru. **2.** *(cul.)* indiană. **3.** rasă de cai cu capul negru. **4.** *(mineral.)* turmalin negru.
Mohrenkümmel, *-s, m. sg. (bot.)* chimen negru *(Athamanta cretensis).*
Mohrenland, *-(e)s, n. sg. (pop.)* țara negrilor.
Mohrenpfeffer, *-s, m. sg.* piper negru de Guineea.
Möhrensaft, *-(e)s, m. sg.* suc de morcov.
Mohrenwäsche *f. sg. (fig.)* încercare (zadarnică) de dezvinovățire.
Mohr|hirse *f. sg.* v. Mohrenhirse.
Mohrin, *-nen, f.* **1.** negresă. **2.** maură.
Mohr|rübe, *-n, f.* v. Möhre.
Mohrwurz, *-en, f. (reg.)* v. Möhre.
Moiré [moa're:], *-s, -s, m.* (și *n.)* **1.** *(text.)* moar. **2.** *(tipogr.)* moaraj.
moirieren [moa-], *moirierte, moiriert, vb. (h) tr. (înv.)* a moara.
moiriert I. *part. trec.* de la moirieren. **II.** *adj. (text.)* moarat.
Moirierung, *-en, f.* moarare.
mokant *adj.* batjocoritor, zeflemist, persiflant.
Mokassin și **Mokassin**, *-s, -s* (sau *-e) m.* mocasin.
Mokerie, *-n* [-ri:ən], *f.* bătaie de joc, persiflaj, zeflemea.
Mokett, *-s, m. sg.* stofă de mobilă cu modele colorate.
mokieren, *mokierte, mokiert, vb. (h) refl. (über cu ac.)* a-și bate joc (de cineva sau de ceva); a ironiza, a persifla, a lua în zeflemea, a lua peste picior.
Mokier|stuhl, *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **auf dem ~ sitzen** a fi ținta ironiilor, a zeflemelei altora.
Mokka, **Mokka|kaffee**, *-s, -s, m.* **1.** *sg.* cafea moca (boabe). **2.** cafea neagră, moca (care se bea din cești mici); **ein starker** ~ o cafea tare.
Mokkaschale, *-n, f.* ceașcă de cafea neagră.
Mokkaservice [-vi:s], - (sau *-s* [-vi:səs]), - [-vi:s] sau [-vi:sə], *n.* serviciu de cafea neagră.
Mokkatasse, *-n, f.* v. Mokkaschale.
Mol, *-s, -s, n. (chim.)* mol, moleculă-gram.
molar *adj.* molar.
Molar, *-s, -en, m. (anat.)* (măsea) molar(ă).
Molargewicht, *-(e)s, -e, n. (chim.)* greutate molară.
Molarwärme *f. sg. (chim.)* căldură molară.
Molarzahn, *-(e)s, -zähne, m. (med.)* (dinte) molar.
Molasse, *-n, f. (geol.)* molasă.
Molch, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(zool.)* salamandră *(Salamandra maculosa).* **2.** *pl. (zool.)* amfibii (cu coadă). **3.** *(glumeț)* tip simpatic, caraghios. **4.** *(peior.)* scârbă, monstru.
Molchfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește din ordinul Dipnoi *(Protopterus annecteus).*
Mold *-(e)s, m. sg. (reg.)* pământ.
Moldbeere, *-n, f. (bot.; reg.)* mură pitică.
Moldauer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* moldovean(că).
moldauisch *adj.* moldovean, moldovenesc; **nach ~er Art** moldovenește.
Molde, *-n, f. (reg.)* v. Mulde.
Moldwerf, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Maulwurf.
Moldwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (zool., reg.)* coropișniță.
Mole, *-n, f.* **1.** dig, spărgător de valuri, mol. **2.** *(med.)* chist uterin.
Molekel, *-n, f.* (și *-s, -n, n.)*, **Molekül**, *-s, -e, n. (fiz., chim.)* moleculă.
molekular *adj.* molecular; **~e Umlagerung** modificare a poziției moleculelor.
Molekularbewegung, *-en, f. (fiz.)* mișcare moleculară.
Molekulargewicht, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* greutate moleculară.
Molekularkraft, *-kräfte, f. (fiz.)* forță intermoleculară, atracție moleculară.
Molekularleitfähigkeit *f. sg. (fiz.)* conductibilitate moleculară.
Molekularlichtver|stärker, *-s, -, m. (fiz.)* laser.
Molekular|strom, *-(e)s, -ströme, m. (fiz.)* curent molecular.
Molekulartheorie, *-n, f.* teorie moleculară.
Molekularvolumen [-vo-], *-s, -mina, n. (fiz.)* volum molecular.
Molekularwärme *f. sg. (fiz.)* căldură moleculară.
Molekularwirkung, *-en, f. (fiz.)* acțiune moleculară, efect molecular.
Molekülverbindung, *-en, f. (chim.)* combinație moleculară.
mölen, *mölte, gemölt, vb. (h) intr. (reg.)* a scormoni, a răscoli.
Molenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.*, **Molenspitze**, *-n, f.* cap de dig, de mol.
Moles *f. sg.* **1.** masă; greutate. **2.** clădire masivă.
Moleskin ['mo:lskin], *-s, -s, m.* (sau *n.) (text.)* moleschin.
Molesten *pl. (înv.)* molestare, greutăți, dificultăți, supărare.
molestieren, *molestierte, molestiert, vb. (h) tr.* a molesta, a supăra, a plictisi, a deranja.
Molette, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* moletă. **2.** randalieră. **3.** *(text.)* sul de imprimat la mașina de moletat. **4.** pisălog, pilug.
Moletten|strecke, *-n, f. (tehn.)* cursă a moletei.
molk *pers.* I și a 3-a *sg. ind. imperf.* de la melken.
Molke, *-n, f.* **1.** zer. **2.** *pl. (bot.)* spanac sălbatic *(Chenopodium album* L.).
Molkeblume, *-n, f. (bot.)* stupitul-cucului *(Cardamine pratensis* L.).
Molken, *-s, -, n. (reg.)* v. Molke **(1).**
Molkenbutter *f. sg.* unt dietetic.
Molkenkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* lobodă de grădină *(Atriplex hortensis).*
Molkenkur, *-en, f.* cură de zer.
Molkensauer, *-s, n. sg.* zer fermentat.
Molkerei, *-en, f.*, **Molkereibetrieb**, *-(e)s, -e, m.* lăptărie; întreprindere, fermă de prelucrare a laptelui.
Molkerei|erzeugnis, *-ses, -se, n.* v. Molkereiprodukt.
Molkereigenossenschaft, *-en, f.* cooperativă de prelucrare a laptelui.
Molkereiprodukt, *-(e)s, -e, n.* produs lactat.
molkicht, **molkig** *adj.* zeros, ca zerul.
moll *adj. invar. (muz.)* minor.
Moll[1], *-, n. sg. (muz.)* (ton) minor; *(fig.)* **alles in** ~ duios; melancolic.
Moll[2], *-s, -e* (și *-s), m. (text.)* molton.
Moll|akkord, *-(e)s, -e, m. (muz.)* acord în minor.
Mollbeere, *-n, f. (bot., reg.)* **1.** zmeur *(Rubus idaeus).* **2.** zmeură.
Molle, *-n, f. (reg.)* **1.** albie, covată, copaie; **es gießt wie mit ~n** toarnă, plouă cu găleata. **2.** cană, pahar, halbă de bere. **3.** *(glumeț)* pat.
Möller, *-s, -, m.* **1.** *(metal.)* amestec de minereu cu fondanți. **2.** *(reg.)* morar.
Möllerbett, *-(e) s, -en, n.*, **Möllerboden**, *-s, -böden, m. (metal.)* pat de fuziune.
möllern, *möllerte, gemöllert, vb. (h) tr. (metal.)* **1.** a prepara minereul, a amesteca minereul cu fondanți. **2.** a încărca un furnal.
mollert *adj. (austr.)* v. mollig.
Möllerung, *-en, f. (metal.)* **1.** amestecare a minereului cu fondanți, dozare a minereului. **2.** încărcare a unui furnal.
Möllerwagen, *-s, -, m. (metal.)* cărucior pentru transportul amestecului de minereu și fondanți.
mollicht *(înv.)*, **mollig** *adj.* **1.** moale; plăcut, călduț. **2.** plinuț, rotofei, grăsuț, durduliu, cu forme pline. **3.** *(pop.)* gras; greoi; grosolan.
Mollmaus, *-mäuse, f. (zool.)* șobolan de apă *(Arvicola terrestris).*
Mollton|art, *-en, f. (muz.)* tonalitate minoră.
Molltonleiter, *-n, f. (muz.)* gamă minoră.
Molluske, *-n, f. (zool.)* moluscă *(Mollusca).*
Molm, *-(e)s, -e, m.* v. Mulm.
Molo, *-s, -s, m. (austr.)* v. Mole **(1).**
Moloch, *-s, -e, m.* **1.** *(mit.)* moloh; monstru (antropofag). **2.** *(zool.)* șopârlă *(Moloch horridus).*
Molotowcocktail [-kɔkteil], *-s, -s, m.* coctail Molotov.
molsch *adj. (reg.) (despre fructe)* răscopt; moale, putred.
molschen, *molschte, gemolscht, vb. (s) intr. (reg.)* a putrezi.
mölschen, *mölschte, gemölscht, vb. (h) tr. (reg.)* a pipăi.
Moltebeere, *-n, f. (bot.)* **1.** mur alb *(Rubus chamaemorus* L.). **2.** mură albă.
Molton, *-s, -s, m. (text.)* molton.
molum *adj. (argou)* afumat, cherchelit.
Molybdän, *-s, n. sg. (chim.)* molibden.
Molybdän|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e), m.* oțel cu molibden.
Mombotz, *-, m. (reg.)* stafie, strigoi.
Moment[1], *-(e)s, -e, m.* moment, clipă; **der entscheidende** ~ momentul decisiv; **(einen) ~ (bitte)!** o clipă (vă rog)! *(fam.)* **~ mal!** așteaptă o clipă, stai nițel, stai așa; **den ~ verpassen** a scăpa momentul, a scăpa ocazia; **im gegebenen** ~ la momentul dat, potrivit.
Moment[2], *-(e)s, -e, n.* **1.** factor; împrejurare, condiție; situație; element; punct de vedere; **es sind neue ~e aufgetaucht** s-au ivit situații noi; **alle ~e in Erwägung ziehen** a cumpăni toate împrejurările; **die Verhandlung brachte keine neuen ~e** tratativele n-au creat situații noi; **ein ~ der Spannung** un element al încordării; **das ~ der Farbe im Bild** elementul, factorul culoare din tablou. **2.** *(fiz.)* moment; **dynamisches** ~ moment dinamic; **lineares, magnetisches** ~ moment linear, magnetic; **polares, statisches** ~ moment polar, static.
momentan *adj.* și *adv.* momentan, de o clipă; pentru o clipă, într-o clipă, timp de o clipă; **die ~e Lage** situația momentană.
Momentan|achse, *-n, f. (mec.)* axă instantanee.
Momentanleistung, *-en, f.* capacitate momentană; producție de moment; randament momentan.
Momentanproblem, *-s, -e, n.* problemă de moment.
Momentan|strom, *-(e)s, -ströme, m. (fiz.)* curent instantaneu, valoare instantanee a curentului.
Momentanwert, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* valoare instantanee.
Moment|aufnahme, *-n, f. (fot.)* instantaneu.
Moment|ausgleich, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* compensare a momentelor.

Moment|aus|schalter, *-s, -, m. (electr.)* întrerupător instantaneu.
Momentbild, *-(e)s, -er, n.* v. Momentaufnahme.
Momentkurve [-və şi fə], *-n, f.* curbă a momentelor.
Momentlinie [-niə], *-n, f.* linie, diagramă a momentelor.
Momentphotographie şi **-fotografie**, *-n, f.* v. Momentaufnahme.
Momentschaltung, *-en, f. (electr.)* comutare instantanee.
Momentverschluss, *-es, -schlüsse, m. (fot.)* obturator pentru instantanee.
momentweise *adv.* pentru clipe, momente scurte.
Monade, *-n, f. (fil.)* monadă.
Monadenlehre, *-n, f. (fil.)* monadologie.
Monarch [-'narç], *-en, -en, m.* monarh.
Monarchie, *-n* [-'çi:ən], *f.* monarhie; **absolute** ~ monarhie absolută; **konstitutionelle** ~ monarhie constituţională.
monarchisch *adj.* monarhic.
Monarchismus, *-, m. sg.* monarhism.
Monarchist, *-en, -en, m.* monarhist.
monarchistisch *adj.* monarhic.
Monardenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* monardă *(Monarda didyma).*
Monasterium, *-s, -rien* [-riən], *n.* mănăstire.
monastisch *adj.* monahal, monastic, mănăstiresc.
Monat, *-(e)s, -e, m.* lună; **dieses ~s** luna curentă; **im ~ Januar** în luna ianuarie; **fünf ~e lang** timp de cinci luni; **~ für ~** lună de lună, în fiecare lună; **er schuldet mir drei ~e** îmi e dator pe trei luni; **dreimal im ~** de trei ori pe lună; **im nächsten ~** luna viitoare; **vorigen ~** luna trecută; *(fam.)* **er hat zwei ~e bekommen** a fost condamnat la două luni; **sie ist im sechsten ~** e în luna a şasea; **heute in einem ~** de azi într-o lună; **ich habe ihn seit ~en nicht gesehen** nu l-am văzut de luni de zile.
monatelang *adv.* luni de zile, luni întregi.
monatlich I. *adj.* lunar; de o lună; **~e Kündigung** preaviz de o lună; **~e Reinigung** menstruaţie. **II.** *adv.* lunar, în fiecare lună; pe lună, cu luna; **dreimal ~** de trei ori pe lună; **er wird ~ bezahlt** e plătit cu luna.
Monatliche, *-n (ein Monatliches), n. sg. (pop.)* **1.** retribuţie, remuneraţie lunară, leafă. **2.** menstruaţie.
Monatrose, *-n, f. (bot.)* trandafir-de-lună, trandafir-de-Bengal *(Rosa chinensis* var. *Semperflores).*
Monats|abonnement [-abɔn(ə)'mã:], *-s, -s, n.* abonament lunar.
Monats|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* încheiere lunară, a lunii; bilanţ lunar.
Monats|anfang, *-(e)s, -fänge, m.* început de lună.
Monats|arbeit, *-en, f.* muncă lunară.
Monats|ausgaben *pl.* cheltuieli lunare.
Monats|aus|stoß, *-es, -stöße, m.* producţie lunară.
Monats|ausweis, *-es, -e, m.* legitimaţie lunară.
Monatsbedarf, *-(e)s, m. sg. (ec.)* consum lunar, necesităţi lunare.
Monatsbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* cotizaţie lunară; contribuţie lunară.
Monatsbericht, *-(e)s, -e, m.* raport lunar.
Monatsbetrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* total pe o lună, sumă lunară.
Monatsbinde, *-n, f.* bandaj igienic.
Monatsblutung, *-en, f.* menstruaţie.
Monatsdurchschnitt, *-(e)s, -e, m.* medie lunară.
Monats|einkommen, *-s, -, n.* venit lunar.
Monats|ende, *-s, n. sg.* sfârşit de lună.
Monats|erste, *-n, -n (ein Monatserster), m.* prima zi a lunii, zi-ntâi.
Monats|fahrkarte, *-n, f.* abonament lunar.
Monatsfrau, *-en, f.* femeie cu luna.
Monatsfrist *f. sg.* termen de o lună; **vor ~** înainte de sfârşitul lunii; **seit ~** de o lună; **binnen ~** până într-o lună.
Monatsgarderobe *f. sg.* haine neuzate date la vânzare.
Monatsgebühr, *-en, f.* taxă lunară.
Monatsge|halt, *-(e)s, -hälter, n.* salariu, retribuţie lunar(ă); **ein dreizehntes ~** salariul al treisprezecelea.
Monatsgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(fin.)* alocaţie lunară, contribuţie lunară. **2.** *(rar)* salariu, retribuţie lunar(ă).
Monatsheft, *-(e)s, -e* sau *-indizes* (şi *-indices), n.* număr de revistă lunară.
Monats|index, *-es, -e, m. (statistică)* indice lunar.
Monatskarte, *-n, f.* abonament lunar.
Monatsklee, *-s, m. sg. (bot.)* lucernă *(Medicago sativa* L.).
Monatslehrgang, *-(e)s, -gänge, m.* curs lunar.
Monatsletzte, *-n, -n (ein Monatsletzter), m.* ultima zi a lunii.
Monatslohn, *-(e)s, -löhne, m.* leafă, retribuţie lunară.
Monatsmiete, *-n, f.* chirie pe o lună.
Monats|mitte, *-n, f.* mijlocul lunii.
Monatsmittel, *-s, -, n.* medie lunară.
Monatsname(n), *-(n)s, -(n), m.* denumire, nume a(l) lunii.
Monats|produktion, *-en, f.* producţie lunară.
Monatsrate, *-n, f.* rată lunară.
Monatsrechnung, *-en, f.* socoteală, notă lunară; cont lunar.
Monatsrente, *-n, f.* pensie lunară.
Monatsrose, *-n, f.* v. Monatrose.
Monats|schluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** v. Monatsabschluß. **2.** sfârşit de lună.
Monats|schrift, *-en, f.* revistă, publicaţie lunară.
Monats|soll, *-(s), -(s), n. (ec.)* **1.** debit lunar. **2.** sarcină, prevedere lunară (de producţie).
Monats|tag, *-(e)s, -e, m.* zi (anumită) a lunii.
Monats|termingeschäft, *-(e)s, -e, n.* afacere reglementată lunar.
Monats|übersicht, *-en, f.* recapitulaţie lunară; situaţie lunară.
Monatswechsel, *-s, -, m.* cec lunar, bani primiţi lunar de studenţi de la părinţi.
monat(s)weise *adv.* cu luna, lunar, în fiecare lună.
Monatszahlung, *-en, f* plată lunară.
Monatszeiger, *-s, -, m.* arătător care indică lunile.
Monatszimmer, *-s, -, n.* cameră de închiriat cu luna.
Monatszins, *-es, -en, m. (austr.)* chirie lunară.
Monatszuteilung, *-en, f.* raţie lunară.
Monazit, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* monazit.
Mönch, *-(e)s, -e, m.* **1.** călugăr, monah; **~ werden** a se călugări; **wie ein ~ leben** a duce o viaţă de călugăr, retrasă. **2.** *(vân.)* cerb fără coarne. **3.** *(tipogr.)* albitură (în pagina tipărită). **4.** *(constr.)* olan (aşezat cu convexitatea în sus). **5.** *(tehn.)* poanson de găurire; priboi. **6.** stâlp central al scării în spirală. **7.** *(med., reg.)* termofor; călugăr. **8.** *(ornit.)* pitulice *(Troglodytes).* **9.** *(reg.)* cal (castrat).
mönchen, *mönchte, gemöncht, vb. (h)* **I.** *intr. (înv.)* a trăi ca un călugăr, a sihăstri. **II.** *tr.* **1.** a călugări. **2.** *(reg.)* a castra.
mönchisch I. *adj.* **1.** călugăresc, monahal. **2.** retras; cucernic. **II.** *adv.* călugăreşte.
Mönchlein, *-s, -, n. (iron.) (dim.* de la Mönch) călugăraş.
Mönch-Nonnendach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* acoperiş de olane.
Mönchs|adler, *-s, -, m. (ornit.)* vultur solitar *(Vultur monachus).*
Mönchsbogen, *-s, -* (şi *-bögen), m. (tipogr.)* coală rămasă netipărită, coală sărită.
Mönchs|eule, *-n, f. (ornit.)* bufniţă solitară.
Mönchsgeier, *-s, -, m.* v. Mönchsadler.
Mönchsgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit monahal, monastic.
Mönchskappe, *-n, f.* comănac.
Mönchskloster, *-s, -klöster, n.* mănăstire de călugări.
Mönchskolben, *-s, -, m. (maş.)* piston plonjor.
Mönchskolbenpumpe, *-n, f. (maş.)* pompă cu piston plonjor.
Mönchskranich, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* cocor alb *(Grus leucogeranus).*
Mönchskraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* ochiul-lupului *(Nonnea).*
Mönchskutte, *-n, f.* rasă de călugăr, rasă monahală.
Mönchslatein, *-s, n. sg.* **1.** latină monahală. **2.** *(iron.)* latină de bucătărie.
Mönchsleben, *-s, -, n.* viaţă monahală, de călugăr; *(fig.)* viaţă solitară, retrasă.
Mönchs|orden, *-s, -, m. (bis.)* ordin călugăresc, ordin de călugări.
Mönchs|pfeffer, *-s, m. sg. (bot.)* mielărea *(Vitex agnus castus* L.).
Mönchs|platte, *-n, f.* tonsură monahală.
Mönchsrobbe, *-n, f. (zool.)* viţel-de-mare *(Monachus albiventer).*
Mönchs|schrift, *-en, f. (ist. lit.)* scriere gotică mănăstirească.
Mönch(s)|tum, *-s, n. sg.* viaţă monahală; caracter monahal, mănăstiresc.
Mönchsvolk, *-(e)s, n. sg.* călugărime.
Mönchswesen, *-s, n. sg.* v. Mönch(s)tum.
Mönchszelle, *-n, f.* chilie.
Mönchszucht *f. sg.* disciplină monahală.
Mond, *-(e)s, -e, m.* **1.** lună; **der zunehmende ~** luna în creştere; **der abnehmende ~** luna în descreştere; **der ~ hat Erdnähe** luna este în perigeu; **voller ~** lună plină; **halber ~** semilună; *(fig.; în expr.)* **den ~ anbellen** a lătra la lună, a se enerva inutil; **auf dem ~ sein** a fi cu capul în nori; **(drei Meilen) hinterm ~ sein** a fi în urmă (cu politica); *(fam.)* **vom ~ kommen** sau **gefallen sein** a fi căzut, picat din lună; **jn. auf den** sau **zum ~ schießen können** sau **mögen** a fi mânios pe cineva, a dori ca cineva să fie cât mai departe; **etwas in den ~ schreiben** a considera ceva drept pierdut; **ein Loch in den ~ bohren** a trage chiulul creditorilor; **in den ~ gucken** a pleca cu buzele umflate, a-şi pune pofta-n cui; **nach dem ~ greifen** a umbla după potcoave de cai morţi; **seine Uhr geht nach dem ~** ceasul îi merge brambura. **2.** *(astron.)* satelit; **die ~e des Saturn** sateliţii lui Saturn. **3.** *pl.* şi *-n (poet.)* lună; **zwei ~ e(n) schon harr' ich vergebens** de două luni aştept zadarnic. **4.** *(fam.)* chelie. **5.** *(glumeţ)* om, tip, individ, ipochimen (prost şi plicticos).
Mond|abend, *-s, -e, m.* seară cu lună.
mondän *adj.* monden.
Mond|aufgang, *-(e)s, -gänge, m.* răsărit de lună.
Mond|auge, *-s, -n, n. (zool.)* ochi lunatic (la peşti, cai).
Mond|auto, *-s, -s, n.* mobil selenar.
Mondbahn *f. sg. (astron.)* orbită a lunii.
mondbeglänzt *adj.* luminat de razele lunii.
Mondbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os lunatum.
mondbeschienen *adj.* v. mondbeglänzt.
Mondbeschreibung, *-en, f.* selenografie.
Mondbewohner, *-s, -, m.* locuitor din lună, selenit.
Mondblindheit *f. sg. (vet.)* oftalmie periodică (la cai).
Mondbohne, *-n, f. (bot.)* fasole de Djawa *(Phaseolus lunatus).*
Mondboot, *-(e)s, -e, n.* v. Mondfähre.
Möndchen, *-s, -, n.* **1.** obiect în formă de seceră. **2.** *(cul.)* cornuleţ. **3.** lunulă (la unghie).
Mond|distanz, *-en, f. (astron.)* distanţă (de) la lună.
mondenlang *adv. (poet.)* luni de zile.
Mondenschein, *-s, m. sg. (poet.)* v. Mondschein **(1).**
Mondesfinsternis, *-se, f. (austr.)* v. Mondfinsternis.
Mondesglanz, *-es, m. sg. (poet.)* strălucire a lunii, clar de lună.
Mondeslicht, *-(e)s, n. sg. (poet.)* lumina lunii.
Mondfähre, *-n, f.* modul lunar, navă selenară.
Mondfinsternis, *-se, f. (astron.)* eclipsă de lună.
Mondfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* lună-de-mare *(Orthagoricus mola).*
Mondfleck, *-(e)s, -e, m. (astron.)* pată în lună.
Mondflug, *-(e)s, -flüge, m.* zbor spre lună.
mondförmig *adj.* în formă de semilună.
Mondgebirge, *-s, -, n.* munţi din lună.
Mondgesicht, *-(e)s, -er, n. (fam.)* faţă rotundă, ca o lună.
Mondge|stein, *-(e)s, n. sg.* rocă selenară.
Mondglas, *-es, -gläser, n. (ind. sticlei)* sticlă strălucitoare şi flexibilă.
mondhell *adj.* luminat de lună; **eine ~e Nacht** noapte cu lună; **es ist ~** e lună.
Mondhof, *-(e)s, m. sg.* halo al lunii.
mondial *adj.* mondial.
mondig *adj.* cu lună; **eine ~e Nacht** o noapte cu lună.

Mondjahr, *-(e)s, -e, n. (astron.)* an lunar.
Mondkalb, *-(e)s, -kälber, n. (pop.)* prostănac, neisprăvit.
Mondkarte, *-n, f. (astron.)* hartă a lunii.
Mondkind, *-(e)s, -er, n.* monstru.
Mondkranz, *-es, -kränze, m.* v. Mondhof.
Mondkrater, *-s, -, m.* crater selenar.
Mondkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* limba-cucului *(Botrychium lunaria).*
Mondlandefähre, *-n, f.* v. Mondfähre.
Mondlandschaft, *-en, f.* **1.** *sg.* suprafață a lunii. **2.** peisaj luminat de lună.
Mondlandung, *-en, f.* aselenizare.
Mondlauf, *-(e)s, m. sg. (astron.)* v. Mondbahn.
mondlich *adj. (poet.)* lunar.
Mondlicht, *-(e)s, n. sg.* lumină a lunii.
mondlos *adj.* fără lună.
Mondmilch *f. sg. (mineral.)* lapte-de-piatră.
Mondmobil, *-s, -e, n.* mobil selenar.
Mondmonat, *-(e)s, -e, m. (astron.)* lună lunară.
Mondnacht, *-nächte, f.* noapte cu lună.
Mond|oberfläche, *-n, f.* suprafață a lunii.
Mondphase [-fa:-], *-n, f.* fază a lunii.
Mondpreis, *-es, -e, m.* preț exagerat.
Mondrakete, *-n, f.* rachetă lunară.
Mondraute, *-n, f.* v. Mondkraut.
Mondrinde *f. sg.* scoarță selenară.
Mondring, *-(e)s, -e, m.* v. Mondhof.
Mondschatten, *-s, -, m. (astron.)* umbră a lunii.
Mondscheibe, *-n, f.* disc al lunii.
Mondschein, *-(e)s, m. sg.* **1.** lumină a lunii; clar de lună; *(fam.)* **der kann mir im ~ begegnen** să-l văd când mi-oi vedea ceafa. **2.** *(fam.)* chelie.
Mondschein|effekt, *-(e)s, -e, m. (fot.)* efect de clar de lună.
Mondscheingucker, *-s, -, m.* îndrăgostit romantic.
Mondscheintarif, *-(e)s, -e, m. (fam.)* tarif redus pentru convorbiri telefonice noaptea.
Mondschlange, *-n, f. (zool.)* șarpe palid *(Oxyrhopus).*
Mondsichel, *-n, f.* lună nouă, crai nou.
Mondsonde, *-n, f.* sondă lunară.
Mond|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* piatră, aerolit din lună, meteorit.
Mond|strahl, *-(e)s, -en, m.* rază de lună.
Mondsucht *f. sg.* somnambulism.
mondsüchtig *adj.* lunatic, somnambul.
Mondsüchtige, *-n, -n (ein Mondsüchtiger), m. și f.* lunatic(ă), somnambul(ă).
Mondsüchtigkeit *f. sg.* v. Mondsucht.
Mond|uhr, *-en, f.* cadran lunar.
Mond|umkreisung, *-en, f.* zbor circumlunar.
Mond|umlauf, *-(e)s, -läufe, m.* evoluție a lunii.
Mond|umlaufbahn, *-en, f.* traiectorie în jurul lunii.
Mond|ungleich|heiten *pl. (astron.)* abateri de la mișcarea uniformă a lunii.
Mond|untergang, *-(e)s, -gänge, m.* apus al lunii.
Mondviertel, *-s, -, n.* pătrar de lună.
Mondviole [-vi-], *-n, f. (bot.)* lopățea, pana-zburătorului *(Lunaria rediviva).*
Mondwandel, **Mondwechsel**, *-s, -, m.* trecere a lunii în altă fază.
Mondzinsen *pl.* dobânzi lunare.
Monegasse, *-n, -n, m.* monegasc, locuitor din Monaco.
Monegassin, *-nen, f.* monegască, locuitoare din Monaco.
monegassisch *adj.* monegasc.
Monem, *-s, -e, n. (lingv.)* monemă.
Monere, *-n, f. (zool.)* moneră *(Protozoa).*
monetär *adj.* monetar.
Monetarsystem, *-s, -e, n. (fin.)* sistem monetar.
Moneten *pl. (fam.)* bani, parale, gologani, franci; **wie steht's mit deinen ~?** cum stai cu banii?
monetisieren, *monetisierte, monetisiert, vb. (h) tr. (ec.)* a transforma în valoare de cumpărare.
Mongole, *-n, -n, m.* mongol.
Mongolenfalte, *-n, f.* cută mongolă (la ochi).
mongolid *adj.* mongolid.
Mongolin, *-nen, f.* mongolă.
mongolisch *adj.* mongol; **~e Sitten** obiceiuri mongole.
Mongolismus, *-, m. sg. (med.)* mongolism.
mongolo|id *adj.* mongoloid.
Monierbauweise *f. sg. (constr.)* construcție în beton armat.
Monier|eisen, *-s, n. sg.* fier pentru beton armat.
monieren, *monierte, moniert, vb. (h) tr.* **1.** a aduce aminte (cuiva) de ceva, a atrage atenția. **2.** a dojeni, a mustra, a critica, a arăta lipsurile.
Monier|stahl, *-(e)s, m. sg.* v. Moniereisen.
Monierung, *-en, f.* **1.** aducere-aminte. **2.** critică, mustrare, dojană.
Monismus, *-, m. sg. (fil.)* monism.
Monist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* monist(ă).
monistisch *adj.* monist(ic).
Monitor, *-s, -toren, m.* **1.** *(mar., mine, tv.)* monitor. **2.** *(tel.)* receptor de control. **3.** *(fiz.)* monitor, aparat de semnalizare a radiațiilor.
Monitorbild, *-(e)s, -er, n. (inform.)* imagine de monitor.
Monitorium, *-s, -rien* [-rıən], *n.* scrisoare de somație, de avertisment.
Monitum, *-s, Monita, n.* dojană, mustrare, admonestare; avertisment.
monkieren, *monkierte, monkiert, vb. (h) tr. (reg.)* a batjocori, a ironiza.
Monochord [-'kɔrt], *-(e)s, -e, n. (muz.)* monocord.
monochrom [-'kro:m] *adj. (pict., foto.)* monocromatic; *(inform.)* monocrom; **~er Drucker** imprimantă monocromă.
monochromatisch [-kro-] *adj.* monocromatic, monoenergetic.
Monochromator, *-s, -toren, m.* monocromator.
Monochromie *f. sg.* monocromie.
Monodie, *-n* [-i:ən], *f.* **1.** cântec pe o voce. **2.** cântec solo.
monodisch *adj. (muz.)* monodic, la unison.
Monodrama, *-s, -dramen, n. (teatru)* monodramă.
Monodromie *f. sg. (mat.)* monodromie.
monogam *adj.* monogam; **~e Kulturen** culturi monogame.
Monogamie *f. sg.* monogamie.
monogamisch *adj.* monogam.
Monogamist, *-en, -en, m.* monogam.
Monogenität, *-en, f. (mat.)* monogenitate.
mono|glott *adj.* vorbitor de o singură limbă.
Monografie, **Monographie**, *-n* [-'fi:ən], *f.* monografie; **~n zur Kunstgeschichte** monografii de istoria artelor.
monografisch, **monographisch** *adj.* monografic.
Monogramm, *-(e)s, -e, n.* monogramă.
mono|grammieren, *monogrammierte, monogrammiert, vb. (h) tr.* a realiza o monogramă.
Monokel, *-s, -, n.* monoclu.
monoklin(isch) *adj. (geol.)* monoclinic.
monokotyl *adj. (bot.)* monocotiledonat.
Monokotyledonen, **Monokotylen** *pl. (bot.)* monocotiledonate *(Monocotyledonae).*
Mono|kratie, *-n, f.* dominație a unei singure persoane.
monokular(isch) *adj.* monocular.
Monokultur, *-en, f. (agr.)* monocultură.
Monolith, *-(e)s (și -en), -e (și -en), m.* monolit.
monolithisch *adj.* monolitic.
Monolog, *-s, -e, m.* monolog.
monologisieren, *monologisierte, monologisiert, vb. (h) tr.* și *intr.* a monologa.
Monom, **Mononom**, *-s, -e, n. (mat.)* monom.
Monomane, *-n, -n, m. (med.)* monoman, monomaniac.
Monomanie, *-n, f. (med.)* monomanie, idee fixă.
monomanisch *adj. (med.)* monomaniac.
monomorph *adj. (biol.)* monomorf.
Monomorphismus, *-, -phismen, m. (biol.)* monomorfism.
mononomisch *adj. (mat.)* dintr-un monom.
Monophthong [-'ftɔŋ], *-s, -e, m. (fon.)* monoftong.
monophthongieren, *monophthongierte, monophthongiert, vb. (h) tr.* a monoftonga.
Monoplan, *-(e)s, -e, m. (av., înv.)* monoplan.
Monopol, *-s, -e, n. (ec.)* monopol; **ein ~ ausüben** a exercita un monopol; **das ~ für die Ausfuhr von Kaffee** monopol asupra exportului de cafea; **ein ~ erlangen** a obține un monopol; **vollkommenes ~** monopol absolut; **rechtliches ~** monopol de drept.
Monopolbesitz, *-es, -e, m. (ec.)* proprietate monopolistă.
Monopolbesitzer, *-s, -, m. (ec.)* proprietar monopolist, proprietar de monopoluri; proprietar exclusiv.
Monopolbildung, *-en, f. (ec.)* **1.** *sg.* constituire de monopol. **2.** formație monopolistă.
Monopolbourgeoisie [-bUrʒoazi:], *-n* [-zi:ən], *f.* burghezie monopolistă.
Monopolbrennerei, *-en, f.* cazan, fabrică de spirtoase de stat (sau controlat(ă) de stat).
Monopolfirma, *-men, f. (ec.)* firmă monopolistă.
Monopolform, *-en, f.* formă de monopol.
Monopolgesellschaft, *-en, f. (ec.)* societate monopolistă.
Monopol|inhaber, *-s, -, m. (ec.)* deținător al unui monopol.
monopolisierbar *adj. (ec.)* monopolizabil.
monopolisieren, *monopolisierte, monopolisiert, vb. (h) tr. (ec., fig.)* a monopoliza.
Monopolisierung, *-en, f. (ec., fig.)* monopolizare.
Monopolist, *-en, -en, m. (ec.)* monopolist.
monopolistisch *adj. (ec.)* monopolist; **der ~e Kapitalismus** capitalismul monopolist.
Monopolkapital, *-s, n. sg. (ec.)* capital monopolist.
Monopolkapitalismus, *-, m. sg. (ec.)* capitalism monopolist.
Monopolkapitalist, *-en, -en, m. (ec.)* capitalist monopolist.
Monopolkonzern, *-(e)s, -e, m. (ec.)* concern monopolist.
Monopolmacht, *-mächte, f.* putere de monopol.
Monopol|organisation, *-en, f. (ec.)* organizație monopolistă.
Monopolpreis, *-es, -e, m. (ec.)* preț de monopol.
Monopolprofit, *-(e)s, -e, m. (ec.)* profit, câștig monopolist.
Monopol|stellung, *-en, f. (ec.)* poziție, dominație bazată pe monopoluri.
Monopolver|einigung, *-en, f. (ec.)* uniune monopolistă, fuziune de monopoluri.
monosem *adj.* cu un singur sens.
Monosemie, *-, f.* monosemie.
monosyllabisch *adj. (lingv.)* monosilabic.
Monothe|ismus, *-, m. sg.* monoteism.
Monothe|ist, *-en, -en, m.* monoteist.
monothe|istisch *adj.* monoteist.
monoton *adj.* monoton.
Monotonie *f. sg.* monotonie.
Monotonität *f. sg. (mat.)* monotonitate.
Monotype [-'taip], *-s, f. (tipogr.)* monotip.
Monotyptaster, *-s, -, m. (tipogr.)* taster de monotip.
monovalent [-va-] *adj.* monovalent.
Mon|oxid, **Mon|oxyd**, *-(e)s, -e, n. (chim.)* monoxid.
monozyklisch *adj.* monociclic, în cadrul aceluiași ciclu.
Monroedoktrin ['mɔnro:-] *f. sg. (ist.)* doctrina lui Monroe.
Monster, *-s, -, n.* monstru; **diese kleinen ~** acești copii obraznici și zgomotoși.
Monstera, *Monsterae, f. (bot.)* monstera, plantă decorativă.

Monsterbau, *-(e)s, -ten, m.* construcție uriașă.
Monsterdemonstration, *-en, f. (fam.)* demonstrație monstră, uriașă.
Monsterfilm, *-(e)s, -e, m. (fam.)* film monstru, de supraproducție.
Monsterkonzert, *-(e)s, -e, n. (fam.)* concert monstru.
Monsterprogramm, *-s, -e, n. (fam.)* program monstru, supraîncărcat.
Monsterprozess, *-es, -e, m. (fam.)* proces monstru.
Monstranz, *-en, f. (bis.)* chivot.
monströs *adj.* monstruos.
Monstrosität, -en, *f.* **1.** monstruozitate, grozăvie. **2.** malformație.
Monstrum, *-s, Monstren* (sau *Monstra), n.* monstru.
Monsun, *-s, -e, m. (met.)* muson.
Monsunregen, *-s, -, m.* (perioadă de) ploi musonice.
Monsunwald, *-(e)s, -wälder, m. (bot.)* pădure musonică.
Montag, *-(e)s, -e, m.* luni; **des ~s** lunea; **am ~** luni; **der blaue ~** lunea liberă, în care nu se muncește; *(fam.)* **blauen ~ machen** a chiuli, a trage chiulul, a nu munci după un chef, după o sărbătoare.
Montag|abend, *-s, -e, m.* seară de luni.
Montage [mõ'ta:ʒə sau mɔn'ta:ʒə], *-n, f.* montaj, asamblare; instalare (a mașinilor), montare; **dieses Foto ist eine ~** această fotografie este un montaj.
Montage|abteilung, *-en, f.* sectorul de montaj, de asamblare.
Montage|arbeit, *-en, f.* lucrare de montaj.
Montageband, *-(e)s, -bänder, n. (tehn.)* bandă de montaj.
Montagebau, *-(e)s, -ten, m.* **1.** construire din prefabricate. **2.** construcție, clădire din prefabricate.
Montagebauweise, *-n, f. (constr.)* mod de construcție cu prefabricate.
Montagebetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere de asamblare.
Montagefehler, *-s, -, m.* eroare de montaj; **~ feststellen** a constata erori de montaj.
Montagegerüst, *-(e)s, -e, n. (constr.)* schelă de montaj, de montare.
Montagegürtel, *-s, -, m.* cordon din același material cu haina.
Montage|halle, *-n, f.* hală de montaj.
Montagemesser, *-s, -, m.* măsurător pentru montaj.
Montagemöbel *pl.* ansambluri funcționale de mobilă.
Montageschlosser, *-s, -, m.* lăcătuș-montor.
Montageschlosserei, *-en, f.* lăcătușerie de montaj.
Montagetätigkeit, *-en, f.* activitate, operație de montaj.
Montagetisch, *-(e)s, -e, m.* masă de montaj.
Montagewagen, *-s, -, m.* cărucior de montaj.
Montagewerk|statt, *-stätten*, **Montagewerk|stätte**, *-n, f. (tehn.)* atelier de montaj, de asamblare.
Montagezeichnung, *-en, f.* desen de montaj.
Montagezeit, *-en, f.* timp de montaj.
montägig *adj.* de luni, care cade luni (sau lunea).
montäglich I. *adj.* de (fiecare) luni. **II.** *adv.* în fiecare luni, lunea.
montags *adv.* lunea, (în fiecare) luni.
Montags|ausgabe, *-n, f.* ediție de luni (a unui ziar).
Montags|auto, *-s, -s, n. (glumeț)* mașină cu defecțiuni din fabricație.
Montagsblatt, *-(e)s, -blätter, n.* ziar care apare lunea.
Montags|stimmung, *-en, f.* mahmureală, dispoziție după chef.
Montagszeitung, *-en, f.* v. Montagsblatt.
montan *adj.* **1.** minier. **2.** metalurgic.
Montanbahn, *-en, f.* cale ferată minieră.
Montangesellschaft, *-en, f.* societate minieră.
Montan|industrie, *-n, f.* industrie grea bazată pe minerit; industrie minieră.
Montan|ingenieur [-ɪnʒeniø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer de mine.
montanistisch *adj.* v. montan.
Montanprodukte *pl.* produse miniere.
Montanwachs, *-es, s. sg. (geol.)* ceară montană.
Montanwerke *pl.* stabilimente miniere.
Montanwerte *pl. (com.)* efecte, acțiuni miniere.
Montanwesen, *-s, -, n.* minerit.
Montanwirtschaft *f. sg.* economie minieră.
Montanwissenschaft, *-en, f.* știință a mineritului.
Montenegriner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muntenegrean(ă), muntenegrin(ă).
montenegrinisch *adj.* muntenegrean, muntenegrin.
Monteur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* montor(-oare), montator(-oare).
montierbar *adj.* montabil.
montieren, *montierte, montiert, vb. (h) tr.* **1.** a monta, a asambla, a instala. **2.** *(mil.; reg., înv.)* a echipa.
Montierer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Monteur.
Montiergerüst, *-(e)s, -e, n.* schelă de montare.
Montierung, *-en, f.* **1.** montare, montaj, asamblare; instalare; echipare. **2.** *(bijuterie)* montură. **3.** *(mil., austr.)* echipament, uniformă.
Montierungsgelder *pl. (mil.)* primă de echipament.
Montierungs|stücke *pl. (mil.)* efecte de echipament.
Montur, *-en, f.* **1.** *(mil.)* (efecte de) echipament, uniformă. **2.** costum, uniformă de serviciu, livrea; *(cul., în expr.)* **Erdäpfel in ~** cartofi în coajă. **3.** *(tehn.; bijuterie)* montură.
Monturdepot [-depo:], **Monturmagazin**, *-s, -e, n. (mil.)* depozit de echipament.
Monument, *-s, -e, n.* monument.
monumental *adj.* monumental; *(fig.)* măreț, grandios.
Monumentalbau, *-(e)s, -ten, m.* edificiu, clădire monumental(ă); construcție monumentală.
Monumentalfilm, *-(e)s, -e, m.* film monumental, grandios, colosal.
Monumentalgemälde, *-s, -, n.* tablou, pictură monumental(ă).
Monumentalität, *-en, f.* caracter monumental; grandoare.
Monumentalplastik, *-en, f.* operă plastică, sculptură monumentală.
Monumentalschinken, *-s, -, m. (fam.)* **1.** pictură colosală. **2.** film artistic colosal.
Monumentalwerk, *-(e)s, -e, n.* operă (artistică), construcție monumentală, grandioasă.

Moor, *-(e)s, -e, n.* **1.** mlaștină, smârc. **2.** nămol.
Moor|antilope, *-n, f. (zool.)* antilopă kob *(Kobus kob).*
Moorbad, *-(e)s, -bäder, n.* **1.** baie de nămol. **2.** stațiune balneară cu nămol.
Moorbeere, *-n, f. (bot.)* poama-momiței *(Empetrum nigrum).*
Moorbirke, *-n, f. (bot.)* mesteacăn pufos, mestecănaș *(Betula pubescens).*
Moorboden, *-s, -, m.* teren, sol mlăștinos, mocirlos.
Moorbrennen, *-s, n. sg. (agr.)* ardere a turbei de mlaștină.
Moor|eiche *f. sg.* lemn de stejar conservat în mlaștină.
Moor|ente, *-n, f. (ornit.)* rață de baltă *(Aythia myroca).*
Moor|erde *f. sg.* v. Moorboden.
Moorfrosch, *-(e)s, -frösche, m. (zool.)* broască de baltă *(Rana arvalis).*
Moorgegend, *-en, f.* regiune mlăștinoasă.
Moorgrund, *-(e)s, -gründe, m.* v. Moorboden.
Moor|hase, *-n, -n, m. (zool.)* iepure de mlaștină *(Sylvilagus palustris).*
Moor|huhn, *-(e)s, -hühner, n.* **1.** *(ornit.)* găinușă de baltă *(Lyrurus Tetrao tetrix; Rogopus albus).* **2.** simbol la un joc pe calculator.
moorig *adj.* mlăștinos, smârcos.
Moorkanal, *-(e)s, -näle, m.* canal de drenare a mlaștinii.
Moorkohle, *-n, f.* turbă.
Moorkultur, *-en, f.* asanare a terenurilor mlăștinoase.
Moorkur, *-en, f.* cură de nămol.
Moorland, *-(e)s, -länder, n.* ținut mlăștinos.
Moorleiche, *-n, f.* cadavru (preistoric) conservat în mlaștină.
Moorpackung, *-en, f.* împachetare cu nămol.
Moorpflanze, *-n, f.* plantă care crește pe terenuri mlăștinoase.
Moorpflug, *-(e)s, -pflüge, m. (agr.)* plug pentru mlaștini.
Moorschnepfe, *-n, f. (ornit.)* sitar de mlaștină, becațină-surdă *(Gallinago gallinula).*
Moorschneehuhn, *-(e)s, -hühner, n.* v. Moorhuhn.
Moorsiedlung, *-en, f.* v. Moorkultur.
Moorteich, *-(e)s, -e, m.* baltă pe un teren mlăștinos.
Moortorf, *-(e)s, m. sg.* turbă.
Moortragant, *-(e)s, -e, m. (bot.)* iuțură de baltă *(Swertia perennis* L.).
Moorvogel, *-s, -vögel m.* v. Regenpfeifer.
Moorwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure în mlaștină, pădure mlăștinoasă.
Moorwasser, *-s, n. sg.* apă de mlaștină.
Moorweide, *-n, f. (bot.)* salcie de mlaștină *(Salix myrtilloides).*
Moorwiese, *-n, f.* luncă mlăștinoasă, smârc.
Moos, *-es, -e, n.* **1.** *(bot.)* mușchi; *(fig., fam.)* **~ ansetzen** a îmbătrâni. **2.** *sg. (argou)* bani, parale, gologani. **3.** *pl.* și *Möser (reg.)* teren mlăștinos; turbărie.
moos|artig *adj.* ca mușchiul.
Moos|auge, *-s, -n, n. (bot.)* părăluță de munte *(Pyrola uniflora* L.).
Moosbank, *-bänke, f.* banc de mușchi.
moosbedeckt *adj.* acoperit cu mușchi.
Moosbeere, *-n, f. (bot.)* răchițele *(Vaccinium oxycoccus* L.).
moosbewachsen *adj.* v. moosbedeckt.
Moosblume, *-n, f. (bot.)* ochii-broaștei *(Primula farinosa* L.).
Moosbüchse, *-n, f.* **1.** *(bot.)* capsulă cu spori a mușchilor. **2.** *(mine)* astupare ermetică cu mușchi.
Moosdecke, *-n, f.* covor de mușchi.
Moosfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ferigă *(Selaginella).*
moosgrün *adj.* **1.** verde ca mușchiul. **2.** *(chim.)* verde de crom.
moosig *adj.* **1.** acoperit cu mușchi. **2.** mlăștinos.
Mooskuppe, *-n, f. (argou)* casetă, lădiță cu bani.
Moosmoor, *-(e)s, -e, n.* tinov, mlaștină acoperită cu mușchi.
Moos|pflanze, *-n, f.* planta mușchiului.
Moos|polster, *-s, -, n.* (și *m.)* pernă de mușchi.
Moos|pulver [-fɐ și -vɐ], *-s, n. sg.* praf de licopodiu *(Lycopodium clavatum).*
Moosrose, *-n, f. (bot.)* soi de trandafir *(Rosa muscosa).*
Moos|schwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* iuțari *(Lactarius piperatus).*
Moos|tier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* elan nord-american *(Alces palmatus, Cervus alces).*
Moos|tierchen, *-s, -, n. (zool.)* briozoar *(Bryozoa).*
Moos|torf, *-(e)s, -e* (și *-törfe) m. (bot.)* turbă de tinov.
Mop [mɔp], *-s, -s, m.* mătурică, perie de praf sau de parchet cu cârpe sau franjuri, montate pe o coadă.
Moped, *-s, -s, n.* motoretă.
Mopedfahrer, *-s, -, m.* persoană care circulă cu motoreta.
Mop|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de șters praful (cu peria de cârpe).
Mopp, *-s, -s, m.* pămătuf de șters praful de pe parchet, mop.
Moppe, *-n, f. (reg.)* **1.** palmă, lovitură. **2.** turtiță de turtă dulce.
Moppel, *-s, -, m. (glumeț)* **1.** câine (mic și gras), mops. **2.** *(despre persoane)* grăsan, grăsană. **3.** și *n.* mașină, automobil.
moppen, *moppte, gemoppt, vb. (h) tr. (fam.)* a șterge praful cu peria de cârpe.
Mopperl, *-s, -, n.* v. Moppel.
Möppke, *-s, m. sg. (reg.)* piatră ponce.
Mops, *-es, Möpse, m.* **1.** câine mops *(Canis fricator)*; *(fam.; în expr.)* **sich wie ein ~ im Tierkasten amüsieren** a se simți ca peștele pe uscat; **sich wie ein ~ ärgern** (sau **langweilen)** a se plictisi de moarte; **das ist unterm ~** asta-i sub orice critică. **2.** om ursuz. **3.** *pl. (argou)* pițule, biștari.
möpseln, *möpselte, gemöpselt (ich möps(e)le), vb. (h) intr. (impers.; în expr.)* **es möpselt** miroase a mucegai, a închis, a stătut, a îmbâcsit.
mopsen, *mopste, gemopst (du, er mopst) vb. (h)* **I.** *tr. (fam.)* a șterpeli. **II.** *refl.* a se plictisi.
möpsen, *möpste, gemöpst (du, er möpst) vb. (h) tr. (reg.)* a omorî.
mopsfidel *adj. (fam.)* bine dispus, vioi.
Mopsgesicht, *-(e)s, -er, n.* mutră de mops.
Mopshund, *-(e)s, -e, m.* v. Mops **(1).**
mopsig *adj.* **1.** plicticos, anost. **2.** ghiftuit de mâncare, îndopat.

Mopsnase, *-n, f.* nas de mops, nas cârn.
Moral *f. sg.* **1.** morală; **eine strenge ~** o morală severă; **gegen die ~ verstoßend** călcând morala; *(fam.)* **jm. ~ predigen** a face cuiva morală. **2.** moral; **die ~ der Truppen** moralul trupelor. **3.** morală, învățătură; **die ~ der Fabel** morala fabulei.
Moral|apostel, *-s, -, m. (peior.)* predicator de morală.
Moralbegriff, *-(e)s, -e, m.* noțiune, concept de morală.
Moralgebot, *-(e)s, -e, n.* poruncă, comandament moral(ă).
Moralgesetz, *-es, -e, n.* lege morală.
Moralin, *-s, n. sg. (glumeț)* fățărnicie.
moralinsauer *adj. (glumeț)* făcând morală într-un mod enervant, insistent.
moralisch *adj.* moral; **~er Druck** presiune morală; **~er Erfolg** succes moral; *(fam.)* **~er Katzenjammer** regret, remușcare; *(jur.)* **~e Urheber** autor moral.
moralisieren, *moralisierte, moralisiert, vb. (h) intr.* a moraliza; a face morală.
Moralismus, *-, m. sg.* concepție despre morală; moralitate.
moralistisch *adj.* moralist.
Moralist, *-en, -en, m.* moralist.
Moralität, *-en, f.* moralitate.
Moralkodex, *-es, -dizes, m.* codex de morală.
Moral|lehre, *-n, f.* filosofia moralei.
Moralpauke, *-n, f. (fam.)* v. Moralpredigt.
Moralphilosophie, *-n, f.* filozofie morală.
Moralprediger, *-s, -, m.* moralizator.
Moralpredigt, *-en, f.* morală, lecție de morală; **jm. eine ~ halten** a face cuiva o morală.
Moralprinzip, *-s, -ien* [-iən], *n.* principiu moral.
Moraltheologie *f. sg.* teologie morală.
Moralvor|stellung, *-en, f. (fil.)* reprezentare despre morală.
Moräne, *-n, f. (geol.)* morenă.
Moränenbildung, *-en, f. (geol.)* formare a morenelor.
Morast, *-(e)s, -e* (sau *Moräste), m.* **1.** mlaștină; băltoacă; mocirlă. **2.** nămol, noroi; **im ~(e) stecken bleiben** a se împotmoli în noroi; a se înnămoli; *(fig.)* **im ~(e) waten** a duce o viață destrăbălată, a se bălăci în mocirlă.
Morastboden, *-s, -* (sau *-böden), m.* teren mlăștinos.
Morast|erz, *-es, -e, n. (geol.)* limonit.
morastig *adj.* **1.** mlăștinos. **2.** nămolos, noroios.
Moratorium, *-s, -rien* [-riən], *n. (ec.)* moratoriu, păsuire, amânare (de plată a datoriilor).
morbid *adj.* morbid; bolnăvicios, maladiv.
Morbidität, **Morbilität** *f. sg.* morbiditate.
morbiphor *adj. (med.)* contagios, transmițător de boli.
Morchel, *-n, f. (bot.)* sbârciog, ciuciulete *(Morchella esculenta)*.
Mord, *-(e)s, -e, m.* omor, ucidere, asasinat; crimă; **vorbedachter ~** omor premeditat; **einen ~ an jm. verüben** a ucide, a asasina pe cineva; *(în expr.)* **~ schreien** a striga după ajutor; a striga ca din gură de șarpe; *(fig.)* **einen ~ an js. Glück begehen** a săvârși un atentat la fericirea cuiva, a distruge fericirea cuiva; **das ist der reine ~** e curată crimă, e groaznic; *(fig.; în expr.)* **auf ~** al dracului, al naibii, grozav; **es friert auf ~** e ger de crapă pietrele; **~ und Tod!** ei, drăcia dracului! fir-ar al dracului! **~ und Totschlag** foc și pârjol; moarte de om.
Mord|affäre, *-n, f.* scandal în legătură cu o crimă.
Mord|anklage, *-n, f. (jur.)* acuzație de crimă.
Mord|anschlag, *-(e)s, -schläge, m.* atentat la viața cuiva.
Mord|axt, *-äxte, f.* secure ucigătoare.
Mordbegier(de) *f. sg.* v. Mordgier.
mordbegierig *adj.* v. mordgierig.
Mordblick, *-(e)s, -e, m.* privire ucigașă, ucigătoare, cruntă.
Mordbrenner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* ucigaș(ă) și incendiator(-oare).
Mordbrennerei, *-en, f.* crimă de incendiere, crimă cu incendiu.
mordbrennerisch *adj.* incendiator.
Mordbube, *-n, -n, m.* v. Mörder.
Mord|drohung, *-en, f.* amenințare cu moartea.
Mord|eisen, *-s, -, n.* armă ucigătoare.
morden, *mordete, gemordet (du mordest, er mordet), vb. (h) tr.* și *intr.* a omorî, a ucide, a asasina.
mörden, *mördete, gemördet (du mördest, er mördet), vb. (h) tr. (reg.)* a masacra, a stâlci (o limbă).
Morden, *-s, n. sg.* ucidere, măcel.
Mörder, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** ucigaș(ă), asasin(ă), criminal(ă); **doppelter ~** dublu asasin; **gedungener ~** ucigaș tocmit; *(fig.)* **er war der ~ ihrer Jugendträume** el i-a nimicit visele de tinerețe. **2.** *(zool.)* **a)** gladiator din familia delfinidelor *(Orcinus orca)*; **b)** gladiator mic *(Pseudorca erassidens)*.
Mörderbande, *-n, f.* bandă de ucigași.
Mörderei, *-en, f.* ucidere, măcel, asasinat în masă.
Mördergrube, *-n, f.* ascunzătoare, cuib, speluncă de ucigași; *(fam.; în expr.)* **aus seinem Herzen keine ~ machen** a nu-și ascunde gândurile, a vorbi deschis, verde, pe șleau, pe față; a spune lucrurilor pe nume.
Mörder|hand, *-hände, f.* mână ucigașă; **er starb durch** (sau **von**) **~** a murit lovit de o mână ucigașă.
Mörder|höhle, *-n, f.* v. Mördergrube.
mörderisch *adj.* **1.** ucigător, sângeros, asasin. **2.** *(fig.)* îngrozitor, înspăimântător; crunt, cumplit; **der Feind wurde von einem ~en Feuer empfangen** dușmanul a fost întâmpinat cu foc nimicitor; **ein ~es Gewitter** o furtună cumplită, înspăimântătoare; *(fam.)* **ich habe ~en Hunger** mi-e o foame de lup; **es war ~ heiß** era din cale afară, extrem de cald.
mörderlich *(rar; fam.)* **I.** *adj.* îngrozitor, înspăimântător, cumplit; **er hat eine ~e Wut** e foarte furios, s-a înfuriat teribil. **II.** *adv. (fam.)* foarte, extrem, grozav, teribil; **~ schreien** a țipa cât îl ține gura; **er wurde ~ verprügelt** a fost bătut înspăimântător.
Mordfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz de crimă.
Mordfalle, *-n, f.* capcană, cursă (pentru animale de pradă).
Mordfliege, *-n, f. (entom.)* muscă ucigașă *(Tachinidae)*.
Mordgedanke(n), *-(n)s, -(n), m.* intenție, gând de omor, de asasinat.
Mordgeschichte, *-n, f.* **1.** istorisire a unui omor, relatare despre un asasinat. **2.** *(fam.)* poveste fioroasă, tragică, senzațională.
Mordgeschrei, *-(e)s, n. sg.* **1.** țipete disperate după ajutor. **2.** *(fam.)* țipete înspăimântătoare, urlete, răcnete.
Mordgeselle, *-n, -n, m.* **1.** ucigaș, asasin. **2.** complice la un asasinat, la o crimă.
Mordgier *f. sg.* instinct sângeros, sete de sânge, de omor.
mordgierig *adj.* sângeros, însetat de sânge; crunt.
Mord|instrument, *-(e)s, -e, n.* unealtă ucigașă.
mordio! *interj.* ajutor! săriți, mă omoară! **Zeter und Mordio schreien** a striga după ajutor; *(fig.)* a țipa ca din gură de șarpe.
Mordkommission, *-en, f.* comisie care cercetează o crimă.
Mordlust *f. sg.* v. Mordgier.
mordlustig *adj.* v. mordgierig.
Mordnacht, *-nächte, f.* noapte sângeroasă.
Mordprozess, *-es, -e, m.* proces în care se judecă o crimă.
Mordsache, *-n, f. (jur.)* caz de crimă.
Mords|arbeit, *-en, f. (fam.)* muncă uriașă, muncă, treabă multă și grea.
Mordschwert, *-(e)s, -er, n. (poet.)* sabie, spadă ucigătoare.
Mordsding, *-(e)s, -er, n. (fam.)* namilă, colos, obiect mare și greu.
mordsdumm *adj. (fam.)* prost de dă-n gropi.
Mordsdurst, *-(e)s, m. sg. (fam.)* sete grozavă, teribilă.
Mordsgaudi *f. sg.* sau **Mordsgaudium**, *-s, n. sg. (fam.)* distracție, bucurie strașnică.
Mordsgebrüll, *-(e)s, n. sg. (fam.)* v. Mordsgeschrei.
Mordsgeschichte, *-n, f. (fam.)* chestie, întâmplare, poveste teribilă, grozavă; grozăvie.
Mordsgeschrei, *-(e)s, n. sg. (fam.)* țipete, strigăte, urlete, răcnete infernale.
Mordsglück, *-s, n. sg. (fam.)* noroc cu carul, mare noroc.
Mordshitze, *-n.* arșiță puternică.
Mordshunger, *-s, m. sg. (fam.)* foame grozavă, de lup.
Mordskerl, *-(e)s, -e, m. (fam.)* un om și jumătate; om, tip extraordinar; un drac împielițat.
Mordskrach, *-(e)s, -e* (și *-s), m. (fam.)* **1.** trosnet, pocnet teribil. **2.** ceartă teribilă; tărăboi infernal.
Mordslärm, *-(e)s, m. sg. (fam.)* zgomot infernal; vacarm, tărăboi.
mordslustig *adj. (fam.)* vesel din cale afară.
mordsmäßig *adj. (fam.)* grozav, teribil, strașnic; **~ gescheit** deștept foc; **~ groß** uriaș.
Mordsmensch, *-en, -en, m.* v. Mordskerl.
Mords|schreck, *-(e)s, -e,* **Mords|schrecken**, *-s, -, m. (fam.)* spaimă mare.
Mords|spaß, *-es, -späße, m. (fam.)* distracție, petrecere strașnică.
Mords|spektakel, *-s, -, m.* v. Mordslärm.
Mords|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e), m.* v. Mordeisen.
Mords|stimmung *f. sg. (fam.)* bună dispoziție zgomotoasă, strașnică.
Mord|sucht *f. sg.* v. Mordgier.
mordswenig *adj. (fam.)* extrem de puțin, nimica toată.
Mordswut *f. sg. (fam.)* furie turbată, teribilă.
Mordtat, *-en, f.* omor, asasinat.
Mordverdacht, *-(e)s, m. sg.* suspectare de omor, de crimă; **er steht unter ~** e suspectat de a fi săvârșit o crimă.
mordverdächtig *adj.* suspect de crimă, de omor.
Mordversuch, *-(e)s, -e, m.* tentativă de omor.
Mordwaffe, *-n, f.* armă ucigașă, armă a crimei.
Mordweg, *-(e)s, -e, m. (fam.)* drum periculos.
Mordwespe, *-n, f. (entom.)* viespe ucigașă *(Cabronidae sphegidae)*.
More, *-n, f. (elv.)* scroafă.
Morelle, *-n, f.* v. Amarelle.
Mores *pl. (fam.)* manieră; **jn ~ lehren** a învăța pe cineva bunele maniere, cum să se poarte; a învăța pe cineva minte; **vor** (cu *dat.*) **etwas ~ haben** a-i fi frică de ceva.
morganatisch *adj.* morganatic; **~e Ehe** căsătorie morganatică.
morgen *adv.* mâine; **~ früh** mâine dimineață; **~ Abend** mâine seară; **lieber heute als ~** mai bine astăzi decât mâine; fără întârziere, cât de curând; **~ über acht Tage** (sau **in acht Tagen**) de mâine într-o săptămână; *(fam.)* **~ ist auch ein Tag** să o lăsăm pe mâine, și mâine mai e o zi; **bis ~ ist noch lange (Zeit)** mai avem timp până mâine; **auf ~ vertrösten** a amâna (pe mâine), a duce cu vorba, cu zăhărelul; **~, ~, nur nicht heute, sagen alle faulen Leute** numai leneșul amână; *(fam.; formulă de salut la despărțire)* **bis ~! auf ~ dann!** pe mâine!
Morgen[1], *-s, -, m.* **1.** dimineață; **des ~s** dimineața; **eines ~s** într-o dimineață; **der ~ dämmert, graut** se revarsă zorile; **es ist früher ~** e dis-de-dimineață, e dimineață în zori; **er schlief bis in den hellen ~ hinein** l-a apucat ziua mare în pat; **vom frühen ~ bis zum späten Abend** de dimineață până seara, din zori și până-n noapte; **heute ~** azi dimineață; **bis gegen ~** toată noaptea, până spre ziuă; **der ~ bricht an** se crapă de ziuă; **guten ~!** bună dimineața! **sie sieht aus wie der frische ~** e ca o dimineață proaspătă. **2.** *(reg.)* înainte de masă. **3.** *(agr.)* pogon. **4.** *(poet.)* răsărit, orient, est; soare-răsare; **gen ~** spre soare-răsare.
Morgen[2], *-s, n. sg.* **1.** ziua de mâine. **2.** *(fig.)* viitor.
Morgen|andacht, *-en, f. (bis.)* utrenie, rugăciune de dimineață.
Morgen|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum, haină de dimineață.
Morgen|ausgabe, *-n, f.* ediție de dimineață (a unui ziar).
Morgenbeleuchtung, *-en, f.* lumină de dimineață.
Morgenbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită matinală, de dimineață.
Morgenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* ziar de dimineață.
Morgenbrot, *-(e)s, n. sg.* mic dejun, prânz mic; prânzișor.
morgend *adj. (înv.)* v. morgig.
Morgendämmerung *f. sg.* revărsatul zorilor, zorii zilei.
morgendlich *adj.* **1.** matinal, de dimineață. **2.** *(fig.)* tineresc, proaspăt.
Morgen|essen, *-s, -, n. (elv.)* mic dejun.
morgenfrisch *adj. (poet.)* proaspăt ca o dimineață.
Morgenfrische *f. sg.* răcoare a dimineții.

Morgenfrühe *f. sg.* zori de zi, dimineață; **in aller ~ aufstehen** a se scula dis-de-dimineață.
Morgengabe, *-n, f. (înv.)* **1.** dar nupțial (din partea mirelui). **2.** zestre, dotă (a miresei).
Morgengabskind, *-(e)s, -er, n. (înv.)* copil nelegitim.
Morgengang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** plimbare matinală. **2.** *(mine)* filon spre răsărit.
Morgengebet, *-(e)s, -e, n.* rugăciune de dimineață.
Morgengesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec matinal, cântec de dimineață.
Morgenglanz, *-es, m.* strălucire, prospețime a dimineții; auroră.
Morgenglocke, *-n, f.* clopot de dimineață.
Morgengrauen, *-s, n. sg.* zorii zilei; **im ~** în zori (de zi), la revărsatul zorilor, când se crapă de ziuă, când mijește ziua, când mijesc zorii, când se îngână ziua cu noaptea.
Morgengruß, *-es, -grüße, m.* salut de dimineață.
Morgengymnastik *f. sg.* gimnastică de dimineață.
Morgenhimmel, *-s, m. sg.* cer de dimineață.
Morgen|imbiss, *-es, -e, m.* v. Morgenbrot.
Morgenkaffee, *-s, -s, m.* cafea de dimineață; mic dejun (cu cafea).
Morgenkleid, *-(e)s, -er, n.* halat, capot (de dimineață).
Morgenland, *-(e)s, n. sg.* răsărit, orient.
Morgenländer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* oriental(ă), locuitor(-oare) din Orient(ul apropiat).
morgenländisch *adj.* oriental, răsăritean; **die ~e Kirche** biserica orientală, ortodoxă; *(ist.)* **das ~e Reich** Imperiul de răsărit, Imperiul bizantin.
Morgenlandschaft, *-en, f. (arte)* peisaj de dimineață.
Morgenlicht, *-(e)s, n. sg.* lumină de dimineață, zorii zilei.
Morgenlied, *-(e)s, -er, n.* cântec de dimineață.
Morgenluft *f. sg.* boare a dimineții; *(fig.)* **er wittert ~** adulmecă ocazii favorabile.
Morgenlüftchen, *-s, -, n. (dim.* de la Morgenluft) zefir, boare de dimineață.
Morgenmahl, *-(e)s, -e* (și *-mähler), n.* v. Morgenbrot.
Morgenmantel, *-s, -mäntel, m.* halat.
Morgenmesse, *-n, f. (bis. cat.)* slujbă de dimineață; utrenie.
Morgenmuffel, *-s, -, m.* morocănos.
Morgenmusik *f. sg.* muzică, concert de dimineață.
Morgen|nebel, *-s, -, m.* ceață de dimineață.
Morgenpfeife, *-n, f.* lulea de dimineață.
Morgenpost *f. sg.* poștă, curier de dimineață.
Morgenpunkt, *-(e)s, -e, m. (înv.)* punct de răsărit.
Morgenrock, *-(e)s, -röcke, m.* halat (pentru dimineață), capot.
Morgenrot, *-(e)s, n. sg.* purpuriul zorilor.
Morgenröte *f. sg.* (și *fig.*) zori, auroră; *(fig.)* **die ~ einer neuen Zeit** începutul, zorii unei ere noi.
morgens *adv.* **1.** dimineața; **bis ~** până dimineața; **Sonntag ~** duminică dimineața; **~ früh** dis-de-dimineață. **2.** *(reg.)* înainte de masă.
Morgenschein, *-(e)s, -e, m.* zorii zilei, lumină de dimineață.
Morgenschicht, *-en, f.* schimb de dimineață.
Morgenschlaf, *-(e)s, m. sg.* somn de dimineață.
morgenschön *adj. (poet.)* frumos ca o dimineață (de mai).
Morgenseite, *-n, f.* parte, latură spre răsărit, parte orientală; *(geogr.)* versant estic; levantină.
Morgensonne *f. sg.* soare de dimineață.
Morgen|spaziergang, *-(e)s, -gänge, m.* plimbare de dimineață.
Morgen|sprache, *-n, f. (înv.)* întrunire, adunare (de dimineață) a unei corporații, a unei bresle.
Morgen|stern, *-(e)s, -e, m.* **1.** *sg. (astron.)* luceafărul de dimineață, Venus. **2.** *(ist.)* ghioagă țintuită; buzdugan.
Morgen|stimmung, *-en, f.* dispoziție matinală; atmosferă matinală.
Morgen|strahl, *-(e)s, -en, m.* rază (de soare) a dimineții.
Morgen|stunde, *-n, f.* oră matinală, a dimineții; **zu früher ~** dis-de-dimineață; **~ hat Gold im Munde** cine se scoală de dimineață departe ajunge.
Morgentau, *-(e)s, m. sg.* rouă a dimineții.
Morgentoilette, *-n, f.* toaletă de dimineață.
Morgentrank, *-(e)s, m. sg.* băutură la micul dejun.
Morgenvor|stellung, *-en, f.* matineu.
Morgenwache, *-n, f.* gardă, serviciu de pază de dimineață.
morgenwärts *adv. (înv.)* spre răsărit.
Morgenweite, *-n, f. (astron.)* înălțime a unei stele în raport cu poziția pe orizont în momentul când răsare.
Morgenwind, *-(e)s, -e, m.* **1.** zefir, vânt de dimineață. **2.** vânt de la răsărit.
Morgenzeit, *-en, f.* timp, oră a(l) dimineții.
Morgenzeitung, *-en, f.* v. Morgenblatt.
Morgenzug, *-(e)s, -züge, m.* tren de dimineață.
morgig *adj.* de mâine; **der ~e Tag** ziua de mâine.
moribund *adj. (livr.)* muribund.
Moritat, *-en, f.* **1.** versuri, cântec, baladă, istorioară de bâlci povestind întâmplări senzaționale, sângeroase. **2.** *(fam.)* relatare a unei întâmplări senzaționale, sângeroase, fioroase.
Moritatengeschichte, *-n, f.*, **Moritatenlied**, *-(e)s, -er, n.* v. Moritat **(1)**.
Moritatensänger, *-s, -, m.* cântăreț, povestitor de întâmplări senzaționale la bâlci.
Mormone, *-n, -n, m.* mormon.
mormonisch *adj.* mormon.
Mormonismus, *-, m. sg.* mormonism.
moros, morös *adj.* morocănos; supărăcios; posac, ursuz.
Morosität *f. sg.* caracter morocănos, posac, ursuz; purtare ursuză.
Morphem, *-s, -e, n. (lingv.)* morfem.
morphen, *morphte, gemorpht, vb. (h) tr. (inform.)* a transforma o imagine în alta.
Morpheus [-fɔøs], *-, m. sg. (mit.)* Morfeu; **in ~' Armen liegen** (sau **ruhen** sau **schlafen**) a fi în brațele lui Morfeu, a dormi; **in ~' Arme sinken** a cădea într-un somn adânc; **aus ~' Armen gerissen werden** a fi smuls din somn.
Morphin, *-s, n. sg.* morfină.
Morphinismus, *-, m. sg.* morfinomanie.
Morphinist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* morfinoman(ă).
morphinsüchtig *adj.* v. morphiumsüchtig.
Morphium, *-s, n. sg.* v. Morphin.
Morphium|ein|spritzung, *-en, f.* injectare de morfină.
Morphium|spritze, *-n, f.* **1.** seringă de morfină. **2.** injecție cu morfină.
Morphiumsucht *f. sg.* morfinomanie.
morphiumsüchtig *adj.* morfinoman.
Morphologe, *-n, -n, m.* morfolog.
Morphologie, *-n* [-gi:ən], *f.* morfologie.
morphologisch *adj.* morfologic.
morsch *adj.* putrezit, fărâmicios; friabil; uscat; găunos; **ein ~er Zaun** un gard putrezit; **~ werden** a putrezi; *(fig.)* **ein ~es Staatssystem** un sistem de stat care se clatină.
Mörschel, *-s, -, m. (reg.)* piuliță, mojar.
mörscheln, *mörschelte, gemörschelt (ich mörsch(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a sfărâma, a fărâmița (în mojar).
morschen, *morschte, gemorscht, vb. (h* și *s) intr.* a putrezi; a deveni friabil, fărâmicios; a se fărâmița; a se usca.
Morsch|heit, *-en, f.* putrefacție; putrezire; friabilitate.
Morse|abece [-tse:], **Morse|alphabet**, *-(e)s, n. sg.* alfabet Morse.
Morse|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat telegrafic (sistem) Morse.
morsen, *morste, gemorst (du, er morst) vb. (h) tr.* și *intr.* a transmite prin aparatul Morse, a telegrafia (în cod Morse).
Mörser, *-s, -, m.* **1.** piuă, piuliță; mojar. **2.** *(mil.)* mortier.
Mörserbatterie, *-n, f. (mil.)* baterie de mortiere.
Mörserblock, *-(e)s, -blöcke, m. (mil.)* bloc al mortierului.
Mörserfeuer, *-s, -, n. (mil.)* foc de mortieră.
Mörserkeule, *-n, f.* pisălog, pilug.
mörsern, *mörserte, gemörsert, vb. (h) tr. (reg.)* a pisa, a zdrobi (în piuă).
Morseschreiber, *-s, -, m.* v. Morseapparat.
Morseschrift *f. sg.* v. Morsealphabet.
Morsetaste, *-n, f.* manipulator, buton Morse.
Morsezeichen, *-s, -, n.* semn Morse.
Mortadella, *-s, f.* (salam) mortadelă.
Mortalität *f. sg.* mortalitate.
Mortalitäts|statistik, *-en, f.* statistică de mortalitate.
Mortalitätsziffer, *-n, f.* cifră, procent, coeficient de mortalitate.
Mörtel, *-s, -, m.* mortar; **dünnflüssiger ~** mortar fluid, diluat; **feuerfester ~** mortar refractar; **verlängerter ~** mortar diluat; **Anziehen des ~s** priză a mortarului.
Mörtel|anwurf, *-(e)s, -würfe, m. (constr.)* tencuială de mortar.
Mörtel|aufguss, *-es, -güsse, m. (constr.)* infuzie de mortar; supraturnare cu mortar.
Mörtelbett, *- (e)s, -en, n.* v. Mörtellager.
Mörtelbewurf, *-(e)s, -würfe, m.* v. Mörtelanwurf.
Mörtelbiene, *-n, f. (entom.)* (varietate de) albină *(Chalicodoma muraria)*.
Mörtelbinder, *-s, -, m. (constr.)* liant pentru mortar.
Mörtelfuge, *-n, f. (constr.)* rost cu mortar.
Mörtelgips, *-es, m. sg. (constr.)* ipsos pentru mortar.
Mörtelgrube, *-n, f.* groapă de mortar.
Mörtelguss, *-es, -güsse, m.* turnat al mortarului (în forme).
Mörtelkalk, *-(e)s, m. sg.* var pentru mortar.
Mörtelkasten, *-s, -* (și *-kästen), m.* v. Mörteltrog.
Mörtelkelle, *-n, f.* mistrie.
Mörtelkrücke, *-n, f.* sapă de amestecat mortar.
Mörtelkübel, *-s, -, m.* găleată de mortar.
Mörtel|lager, *-s, -, n.* strat de mortar, pat de mortar.
Mörtel|latte, *-n, f.* dreptar pentru netezit mortarul.
Mörtel|löffel, *-s, -, m.* căuș pentru mortar.
Mörtelmauerwerk, *-(e)s, -e, n.* zidărie legată cu mortar.
Mörtelmischer, *-s, -, m. (constr.)* **1.** malaxor de mortar. **2.** v. Mörtelschläger.
Mörtelmischmaschine, *-n, f.* v. Mörtelmischer **(1)**.
mörteln, *mörtelte, gemörtelt (ich mört(e)le), vb. (h) tr.* și *intr.* a lega cu mortar; a tencui.
Mörtelpfanne, *-n, f.* vas pentru preparat mortarul.
Mörtelschaufel, *-n, f.* lopată pentru mortar.
Mörtelschicht, *-en, f.* strat de mortar, de tencuială.
Mörtelschläger, *-s, -, m.* preparator de mortar.
Mörtel|spritze, *-n, f.* pompă de mortar.
Mörtelteig, *-(e)s, -e, m.* pastă de mortar.
Mörtelträger, *-s, -, m.* cărător de mortar.
Mörteltrog, *-(e)s, -tröge, m.* ladă pentru mortar.
Mörtelverputz, *-es, m. sg.* tencuială cu mortar.
Mortifikation, *-en, f.* **1.** *(înv.)* jignire mortală. **2.** *(rel.)* mortificare (a poftelor trupești prin asceză). **3.** *(jur.)* anulare, declarație de anulare. **4.** *(med.)* cangrenare.
mortifizieren, *mortifizierte, mortifiziert, vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a jigni mortal. **2.** *(rel.)* a mortifica (poftele trupești prin asceză). **3.** a anula. **4.** *(med.)* a face cangrenă.
Mosaik, *-s, -e, n.* mozaic.
Mosaik|arbeit, *-en, f.* lucrare în mozaic.
Mosaik|arbeiter, *-s, -, m.* mozaicar, lucrător în mozaicuri.
mosaik|artig *adj.* în formă de mozaic, ca un mozaic.
Mosaikbelag, *-(e)s, -läge, m. (constr.)* căptușeală de mozaic.
Mosaikfußboden, *-s, -* (și *-böden), m.* pardoseală de (plăci de) mozaic.
Mosaikgemälde, *-s, -, n.* tablou în mozaic.
Mosaikpflaster, *-s, -, n.* pavaj de mozaic.
Mosaikschildkröte, *-n, f. (zool.)* broască țestoasă mozaicată.
Mosaik|spiel, *-(e)s, -e, n.* (joc) mozaic.
Mosaik|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de mozaic.
Mosaiktisch, *-(e)s, -e, m.* masă de mozaic.

Mosaikverband, *-(e)s, -bände, m. (constr.)* legare a zidăriei în mozaic.
Mosaikziegel, *-s, -, m.* cărămidă smălţuită, emailată.
mosaisch *adj.* **1.** *(rel.)* mozaic, israelit; **die ~e Religion** religia mozaică. **2.** *(înv.)* de mozaic, în mozaic; mozaicat; *(adverbial)* **~ gepflastert** pavat în mozaic.
Mosa|ismus, *-, -, m. (înv.)* mozaism.
Mosa|ist, *-en, -en, m. (înv.)* v. Mosaizist.
mosa|istisch *adj.* privitor la mozaicuri.
Mosaizist, *-en, -en, m.* artist care face mozaicuri.
Mosch, *-s, m. sg. (fam.)* deşeuri, gunoaie.
Moschee, *-n* [-'Je:ən], *f.* moschee, geamie.
moschen, *moschte, gemoscht, vb. (h) tr.* şi *intr. (reg.)* a risipi, a irosi.
Moschus, *-, m. sg.* mosc: **a)** secreţie; **b)** substanţă mirositoare naturală sau sintetică.
moschus|artig *adj.* ca moscul.
Moschusbock, *-(e)s, -böcke, m. (entom.)* specie de insectă *(Aromia moschata).*
moschusbraun *adj.* brun, de culoarea moscului.
Moschus|erdbeere, *-n, f. (bot.)* soi de căpşună parfumată *(Fragaria moschata).*
Moschusgeruch, *-(e)s, m. sg.* parfum, miros de mosc.
Moschuskäfer, *-s, -, m.* v. Moschusbock.
Moschuskraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* frăguliţă *(Adoxa moschatellina* L.).
Moschus|ochs, *-en, -en,* **Moschus|ochse**, *-n, -n, m. (zool.)* mosc mascul *(Ovibos moschatus).*
Moschus|tier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* mosc *(Moschus moschiferus).*
Moschuswurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină moscată de sumbul.
Möse, *-n, f. (vulg.)* vagin, vulvă.
Moselaner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din valea Moselei.
Moselwein, *-(e)s, -e, m.* vin de Mosela.
mosern, *moserte, gemosert, vb. (h) intr. (fam.)* a fi veşnic nemulţumit, a cârti, a cârcoti.
Moskauer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* moscovit(ă), locuitor(-oare) a(l) Moscovei.
moskauisch *adj.* moscovit, din, de Moscova.
Moskito, *-s, -s, m. (entom.)* nume colectiv pentru mai multe feluri de ţânţari *(Culicidae, Simuliidae).*
Moskitonetz, *-es, -e, n.* plasă contra ţânţarilor.
Moskowiter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* moscovit(ă), locuitor(-oare) a(l) Moscovei.
moskowitisch *adj.* v. moskauisch.
Moslem, *-s, -s, m.,* **Moslemin**, *-nen, f.* musulman(ă).
moslemisch *adj.* musulman, islamic.
Most[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** must. **2.** *(reg.)* vin de fructe; cidru; *(fam.)* **er weiß, wo Barthel den ~ holt** cunoaşte dedesubturile; se pricepe la multe.
Most[2], *-(e)s, -e, n. (reg.)* marmeladă de mere.
Most|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr dulce (pentru must).
mosten, *mostete, gemostet (du mostest, er mostet),* **mosteln**, *mostelte, gemostelt (ich most(e)le), vb. (h) tr.* şi *intr.* a presa, a tescui (strugurii), a face must.
Mosterei, *-en, f.* mustărie, fermă care produce must.
Mostert, *-s, m. sg. (reg.)* muştar.
mostig *adj.* mustos.
Mostkelter, *-n, f.* teasc.
Mostler, *-s, -, m. (reg.)* **1.** teasc. **2.** om la teasc.
Mostrich, **Möstrich**, *-s, m. sg. (reg.)* muştar.
Motel şi **Motel** ['mo:təl şi mɔ'tɛl], *-s, -s, n.* motel.
Motette, *-n, f. (muz.)* motet.
Motion, *-en, f.* **1.** mişcare. **2.** *(elv.)* moţiune, propunere. **3.** *(gram.)* moţiune.
Motiv, *-s, -e* [-və], *n.* **1.** motiv; considerent, cauză; **die ~e seiner Tat sind unbekannt** motivele faptei sale sunt necunoscute. **2.** *(arte., lit., muz.)* motiv.
Motivation [-va-], *-en, f.* v. Motivierung.
Motivationsrückgang, *-(e)s, -gänge, m.* scădere a motivaţiei.
Motivenbericht [-vən-], *-(e)s, -e, m.* expunere de motive.
Motivforschung, *-en, f.* cercetare a motivelor.
motivieren ['-vi:-], *motivierte, motiviert, vb. (h) tr.* a motiva.
motiviert [-'vi:ɐt] **I.** *part. trec.* de la motivieren. **II.** *adj.* motivat; întemeiat.
Motivierung, *-en, f.* motivare; expunere de motive, argumentare.
Motocross (şi **Moto-Cross**) [-krɔs], *-, n. sg. (sport)* motocros.
Motodrom, *-s, -e, n.* motodrom.
Motor, *-s, -toren, m.* motor; **abgestellter ~** motor oprit; **hochverdichteter ~** motor cu compresiune înaltă; **den ~ anlassen** a porni motorul; **den ~ laufen lassen** a lăsa motorul să meargă; **mit ~ getrieben** acţionat cu motor; **luftgekühlter ~** motor cu răcire de aer.
Motor|anker, *-s, -, m.* **1.** şurub de ancorare a motorului. **2.** *(electr.)* indus, rotor de motor. **3.** sistem de ancorare a motorului.
Motor|anlage, *-n, f. (maş.)* instalaţie de motoare.
Motor|anlasser, *-s, -, m. (tehn.)* demaror.
Motor|anschluss, *-es, -schlüsse, m. (electr.)* racordare, conexiune a motorului la reţea.
Motor|antrieb, *-(e)s, -e, m.* acţionare, antrenare cu motor.
Motor|aufhängung, *-en, f. (auto.)* suspensie a motorului.
Motorbedienung, *-en, f.* deservire a motorului.
Motorbetrieb, *-(e)s, -e, m.* funcţionare, exploatare cu motoare.
Motorblock, *-(e)s, -blöcke, m.* bloc-motor.
Motorboot, *-(e)s, -e, n.* barcă cu motor; şalupă.
Motorbremse, *-n, f.* frână de motor.
Motorbremsung, *-en, f. (auto.)* frânare de motor.
Motordeckel, *-s, -, m.* **1.** chiulasă. **2.** *(auto.)* capac de chiulasă.
Motordefekt, *-(e)s, -e, m.* pană, defect de motor.
Motordraisine [-draezi:nə şi drɛ-], *-n, f. (ferov.)* autodrezină, drezină cu motor.
Motordrehzahl, *-en, f. (tehn.)* turaţie a motorului.
Motordroschke, *-n, f. (înv.)* autotaxi, taximetru.
Motordynamo, *-s, -s, m.* dinam cuplat cu un motor, grup generator.
Motorenbau, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* construcţie de motoare.
Motorengebrumm, *-s,* **Motorengeräusch**, *-(e)s, n. sg.* duduit, huruit al motoarelor.
Motorenlärm, *-(e)s, m. sg.* zgomot de motoare.
Motoren|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de motoare.
Motorenschlosser, *-s, -, m.* mecanic de motoare, mecanic auto.
Motorenwerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică, uzină de motoare.
Motorfahrer, *-s, -, m. (elv.)* conducător auto.
Motorfahr|rad, *-(e)s, -räder, n.* v. Motorrad.
Motorfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* vehicul antrenat cu motor; automobil.
Motorflug, *-(e)s, -flüge, m.* zbor cu motor.
Motorflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion cu motor.
Motorfräse, *-n, f.* freză cu motor.
Motorführer, *-s, -, m. (înv.)* conducător de autovehicule, şofer.
Motorge|häuse, *-s, -, n.* carcasă a motorului.
Motorgenerator, *-s, -en, m.* motor-generator.
Motorgeräusch, *-(e)s, -e, n.* v. Motorengeräusch.
Motorgerüst, *-(e)s, -e, n.* batiu al motorului.
Motorge|stell, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* postament, fundaţie, suport a(l) motorului.
Motorgetriebe, *-s, -, n. (auto.)* mecanism de antrenare.
Motor|haspel, *-n, f. (şi -s, -, m.)* depănătoare cu motor.
Motor|haube, *-n, f.* capotă de motor.
motorisch *adj.* **1.** *(fiziol.)* motor; *(med.)* **~e Aphasie** afazie motorie; **~er Nerv** nerv motor. **2.** referitor la motor, privind motorul.
motorisieren, *motorisierte, motorisiert, vb. (h) tr.* a motoriza.
motorisiert I. *part. trec.* de la motorisieren. **II.** *adj.* motorizat; *(mil.)* **~e Truppen** trupe motorizate.
Motorisierung, *-en, f.* motorizare.
Motorjacht, *-en, f.* iaht cu motor.
Motorkette, *-n, f.* lanţ de motor.
Motorkompressor, *-s, -en, m.* motor-compresor.
Motorkran, *-(e)s, -e* (şi *-kräne), m.* automacara.
Motorkreis|säge, *-n, f.* ferăstrău circular (acţionat) cu motor.
Motorkühlung *f. sg. (tehn.)* răcire a motorului.
Motorkutter, *-s, -, m.* şalupă.
Motorlagerung, *-en, f. (auto.)* sprijinire a motorului; *(maş.)* rezemare a motorului.
Motorleistung, *-en, f.* putere a motorului; **die ~ beträgt 250 PS** puterea motorului este de 250 HP.
motorlos *adj.* fără motor.
Motorlotmaschine, *-n, f.* măsurătoare de adâncimi, sondă cu motor.
Motorluftschiff, *-(e)s, -e, n. (av.)* dirijabil.
Motormontagebock [-ta:ʒə-], *-(e)s, -böcke, m.* capră de montat motoare.
Motor|öl, *-(e)s, -e, n.* v. Motorenöl.
Motorpanne, *-n, f. (tehn.)* pană de motor.
Motorpflug, *-(e)s, -pflüge, m. (agr.)* motoplug, plug motorizat.
Motorpumpe, *-n, f. (tehn.)* motopompă.
Motor|rad şi **Motor|rad**, *-(e)s, -räder, n.* motocicletă.
Motor|radbraut, *-bräute, f. (fam.)* fată (tânără) însoţitoare la plimbare cu motocicleta.
Motor|radfahrer, *-s, -, m.* motociclist.
Motor|(rad)rennen, *-s, -, n. (sport)* cursă motociclistă.
Motor|(rad)|sport, *-(e)s, m. sg.* motociclism.
Motor|roller, *-s, -, m.* scuter.
Motorsäge, *-n, f. (tehn.)* drujbă, ferăstrău cu motor.
Motorsatz, *-es, -sätze, m.* **1.** lot, set, serie de motoare. **2.** trusă de scule pentru reparaţii de motor.
Motorschaden, *-s, -schäden, m.* v. Motordefekt.
Motorschalter, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* schimbător (de viteze). **2.** *(electr.)* întrerupător al motorului.
Motorschiff, *-(e)s, -e, n.* motonavă.
Motorschild, *-(e)s, -er, m.* scut al motorului.
Motorschlepper, *-s, -, m.* **1.** tractor, autotractor. **2.** *(mar.)* remorcher cu motor.
Motorschlitten, *-s, -, m.* sanie cu motor.
Motorsegler, *-s, -, m.* **1.** *(av.)* planor cu motor complementar. **2.** *(mar.)* velier cu motor.
Motor|sport, *-(e)s, -e, m.* motosport.
Motor|spritze, *-n, f.* **1.** pompă cu motor, motopompă de incendiu. **2.** *(agr.)* stropitoare autopropulsată.
Motortender, *-s, -, m. (ferov.)* tender-motor.
Motorträger, *-s, -, m.* suport al motorului.
Motorwagen, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* automobil. **2.** automotor, vagon-motor.
Motorwäsche *f. sg. (auto.)* spălare, curăţire a motorului.
Motorwelle, *-n, f.* arbore al motorului.
Motorwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Motorenwerk.
Motorwinde, *-n, f. (tehn.)* troliu acţionat de motor.
Motorzugmaschine, *-n, f.* tractor.
Motorzweirad, *-(e)s, -räder, n.* v. Motorrad.
Motschekiebchen, **Motschekühchen**, *-s, -, n. (limbajul copiilor)* gărgăriţă.
Motte, *-n, f.* **1.** *(entom.)* molie *(Tinea)*; **die ~n sind in den Pelz gekommen** moliile au intrat în blană; *(fam.)* **das ist für die ~n** nu-i bun de nimic, nu-i de nici o treabă; **dass du die ~n kriegst!** bată-te sărăcia (să te bată)! **du hast ~n im Kopf** ai gărgăuni în cap, eşti ţicnit; **dem will ich die ~n vertreiben** (sau **ausklopfen**) pe ăsta-l învăţ eu minte; *(fam.)* **er hat ~n** suferă de tuberculoză. **2.** *(entom., reg.)* fluture de noapte; **er fliegt wie eine ~ ums Licht** vine ca fluturele la lumină. **3.** *(fam.)* fată fluşturatică, zvăpăiată. **4.** *(pop.)* prostituată.
motten, *mottete, gemottet (du mottest, er mottet), vb. (h) intr. (elv.; impers.)* a mocni; **das Feuer mottet** focul mocneşte; *(fig.)* **ein heimlicher Zorn mottet in ihm** în el mocneşte o mânie ascunsă.
motten|echt, **mottenfest** *adj.* protejat contra moliilor; rezistent la molii.
Mottenfraß, *-es, m. sg.* rosătură, ciupeală, găurică de molii.
mottenfräßig *adj.* ciupit, mâncat de molii.

Mottenkiste, *-n, f.* ladă de haine (de iarnă, apărate de molii); *(fig.)* **das gehört in die ~** aceasta nu mai e modern, e învechit.
Mottenkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* om țicnit.
Mottenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** iarbă-de-molii *(Verbascum blattaria)*. **2.** rozmarin de baltă *(Ledum palustre)*. **3.** dumbravnic *(Melittis melissophyllum* L.).
Mottenkugel, *-n, f.* moartea-moliilor (insecticid în formă de bile mici).
Mottenlarve [-fə şi -və], *-n, f. (entom.)* larvă de molie.
Mottenloch, *-(e)s, -löcher, n.* gaură, rosătură de molii.
Mottenmittel, *-s, -, n.* insecticid contra moliilor.
Mottenpapier, *-s, -e, n.* hârtie insecticidă contra moliilor.
Mottenpulver [-fɐ şi -vɐ], *-s, -, n.* praf insecticid contra moliilor.
Mottenraupe, *-n, f.* v. Mottenlarve.
Mottensack, *-(e)s, -säcke, m.* sac (de haine) contra moliilor.
Mottenschaden, *-s, -schäden, m.* stricăciune cauzată de molii.
Mottenschutzmittel, *-s, -, n.* insecticid contra moliilor.
Mottentod, *-(e)s, m. sg.* v. Mottenmittel.
mottenzerfressen *adj.* mâncat, ros de molii.
mottig *adj.* plin de molii.
Motto, *-s, -s, n.* moto.
Motze, *-n, f. (ind. sticlei)* tipar, formă umedă de lemn.
motzen, *motzte, gemotzt (du, er motzt), vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a se mocăi, a lucra încet. **2.** a fi morocănos.
motzig *adj. (fam.)* morocănos, nemulțumit.
mouillieren [mu'ji:-], *mouillierte, mouilliert, vb. (h) tr. (fon.)* a muia, a palataliza.
mouilliert [mu'ji:ɐt] **I.** *part. trec.* de la mouillieren. **II.** *(fon.) adj.* muiat, palatalizat.
Mouillierung, *-en, f. (fon.)* muiere, palatalizare.
Moulage [-'la:ʒə], *-n, f.* mulaj.
Moulageur [-ʒø:ɐ], *-s, -e, m.* mulajor, lucrător de mulaje.
Mouliné [muli'ne:], *-s, -, m. (text.)* mulineu.
Moulinégarn [-'ne:-], *-(e)s, -e, n. (text.)* fir de moulineu.
moulinieren, *moulinierte, mouliniert, vb. (h) tr.* v. mulinieren.
Mousseline [mus(ə)'li:n], *-s, -e, m.* v. Musselin.
moussieren [mu'si:-], *moussierte, moussiert, vb. (h) intr.* a spumega, a face spumă.
moussierend I. *part. prez.* de la moussieren. **II.** *adj.* spumos, spumegând; **~er Wein** vin spumos.
Mouvement [muvə'mã:], *-s, -s, n.* mișcare.
Möwchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Möwe) pescăruș mic, pui de pescăruș. **2.** *(pop.)* prostituată.
Möwe, *-n, f. (ornit.)* **1.** pescăruș *(Larus, Lestris)*. **2.** specie de porumbel.
Möwenkolonie, *-n, f.* colonie de pescăruși.
Möwenschrei, *-(e)s, -e, m.* țipăt de pescăruș.
Möwen|sturmvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* pescăruș mare *(Larus canus)*.
mozartisch *adj.* mozartian.
Mozartkugel, *-n, f.* bomboană sferică cu chipul lui Mozart pe ambalaj.
Mozart|zopf, *-(e)s, zöpfe, m.* păr strâns la ceafă în coadă.
Mozzarella, *-s, -s, m.* brânză proaspătă italienească, mozarella.
Mp *presc.* de la Mappe dosar, mapă.
MP *presc.* de la Maschinenpistole pistol automat.
Mrd. *presc.* de la Milliarde(n).
MS-DOS, *-, n. presc.* de la MicroSoftDiscOperatingSystem sistem de operare pe calculator, MS-DOS.
Mskr. *presc.* de la Manuskript manuscris.
MTS *presc.* de la *(ist.)* Maschinen- und Traktoren-Station stațiune de mașini și tractoare, S.M.T.
Much, *-(e)s, -e, m. (reg.)* mucegai.
muchelig *adj. (reg.)* mucegăit, stricat, putrezit.
mucheln, *muchelte, gemuchelt (ich much(e)le), vb. (h) intr. (reg., impers.; în expr.)* **es muchelt** miroase a stătut, a închis, a mucegăit, a mucegai.
mücheln, muchlich, muchlig *adj. (reg.)* v. muchelig.
Muck[1], *-(e)s, -e, m.* pâs, cârc; *(în expr.)* **ohne Zuck und ~** fără a clipi din ochi.
Muck[2] *f. sg. (reg.)* cătare, țintă; *(fam.; în expr.)* **jn. auf der ~ haben a)** a avea ochii țintă asupra cuiva, a nu pierde pe cineva din ochi; **b)** a nu putea suferi, suporta pe cineva.
Mucke, *-n, f.* **1.** *pl.* capriciu, toane; **ich werde ihm die ~n austreiben** îi scot eu gărgăunii din cap; **dieser Mann hat ~n** e un om cu toane; **die Sache hat ihre ~** chestia asta își are chițibușul, greutățile ei; **~n machen** a face mutre. **2.** *(reg.)* musculiță; **mit Geduld und Spucke fängt man eine ~** cu răbdare și tăcere se face agurida miere. **3.** grimasă, strâmbătură, mutre. **4.** *(reg.)* țânțar. **5.** *(reg.)* scroafă.
Mücke, *-n, f.* **1.** țânțar *(Culex vulgaris)*: **Schwärme von ~n** roiuri de țânțari; *(fig.)* **aus einer ~ einen Elefanten machen** a face din țânțar armăsar; **~n seihen und Kamele verschlucken** a fi scump la tărâță și ieftin la făină. **2.** *(reg.)* musculiță; muscă. **3.** *(reg., fam.)* para; **er hat keine ~ mehr** nu mai are nici o para chioară. **4.** *(înv.)* cătare a puștii.
Muckefuck, *-s, m. sg. (fam.)* cafea slabă, surogat de cafea.
mucken, *muckte, gemuckt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** și *refl.* a se mișca (puțin și fără zgomot); **muck' dich nicht!** nici o mișcare! **2.** și *refl.* a crâcni; **nicht ~!** să nu se audă nici pâs (sau nici cârc)! **3.** a mârâi, a bombăni; a protesta; a cârti; a se revolta; a face pe supăratul, a avea toane; **er wagte es nicht zu ~** nu îndrăznea să mârâie; *(fam.)* **mein Zahn muckt** mă supără dintele, îmi simt dintele. **4.** *(reg.)* a șovăi, a-și pierde calmul, siguranța, cumpătul, prezența de spirit; **der Schütze muckt** vânătorul se zăpăcește la tras. **II.** *tr. (fam.)* a umili; a face să tacă, a astupa, a închide (cuiva) gura.
Mückenbein, *-(e)s, -e (fam.)* fleac, nimic.
Mückenbekämpfung *f. sg.* combatere a țânțarilor.
Mückendreck, *-(e)s, m. sg.* **1.** murdărie de muște. **2.** *(fam.)* lucru minor, ridicol; bagatelă, fleac.
Mückenfänger, *-s, -, m.* **1.** *(ornit.)* muscar *(Muscicapa)*. **2.** plasă contra țânțarilor.
Mückenklatsche, *-n, f.* paletă pentru (omorât) muște.
Mückenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap de țânțar, de muscă. **2.** *(reg., fam.)* om încăpățânat, cu toane.
Mückenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* cioroi *(Inula cordata)*.
Mückenlarve [-fə și -və], *-n, f.* larvă de țânțar.
Mücken|netz, *-es, -e, n.* plasă contra țânțarilor.
Mückenplage, *-n, f.* invazie de țânțari, de muște.
Mückenschiss, *-es, -e, m. (vulg.)* v. Mückendreck.
Mückenschutzmittel, *-s, -, n.* insecticid contra țânțarilor.
Mückenschwarm, *-(e)s, -schwärme, m.* roi de țânțari.
Mückensehen, *-s, n. sg. (med.)* muște zburătoare.
Mückenseiger, Mückensieber, *-s, -, m. (reg., fam.)* om care taie firul în patru, pisălog, pedant.
Mücken|stich, *-(e)s, -e, m.* **1.** înțepătură, pișcătură de țânțar. **2.** *(fam.)* durere mică.
Mückenvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* colibri.
Mucker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** bigot(ă). **2.** fățarnic(ă), ipocrit(ă). **3.** cusurgiu, cusurgioaică; morocănos(-oasă). **4.** persoană perfidă. **5.** *(reg.)* cal nărăvaș. **6.** *(fam.)* vânător șovăitor, fără prezență de spirit. **7.** *(fam.)* ton scurt, bombănitor (de nemulțumire, de protest).
Muckerei *f. sg.* bigotism, ipocrizie, fățărnicie.
mucker|haft, muckerisch *adj.* fățarnic, bigot; moralist.
muckern, *muckerte, gemuckert, vb. (h) tr.* și *intr. (fam.)* a face pe sfântul, pe moralistul.
Muckertum, *-s, n. sg.* v. Muckerei.
Muckis *pl. (peior.)* mușchi.
muckisch *adj.* cusurgiu, nemulțumit; cu toane, capricios, neprietenos.
Mucks, *-es, -e, m.* pâs, cârc; *(fam.)* **keinen ~ von sich geben** a nu scoate o vorbă, a nu spune nici pâs, a nu crâcni; **keinen ~!** nici o vorbă!; **der Motor sagt keinen ~** motorul s-a stricat, nu pornește.
mucksch *adj. (reg.)* **1.** tăcut, scump la vorbă; indolent; morocănos. **2.** capricios, cu toane.
muckschen, *muckschte, gemuckscht, vb. (h) intr.* a fi prost dispus, morocănos.
mucksen, *muckste, gemuckst (du, er muckst), vb. (h) intr.* v. mucken.
Muckser, *-s, -, m.* v. Mucks.
mucksmäus|chen|still *adj.* și *adv.* liniștit, tăcut ca un șoricel; **er ist ~** nu zice nici pâs.
müd *adj.* v. müde.
Mud(d), *-s, m. sg.* **1.** zaț (de cafea). **2.** *(reg., mar.)* noroi, nămol (în port), pământ mlăștinos; fund de nămol (la gura râurilor).
Muddel, *-s, m. sg. (reg.)* **1.** apă tulbure, rău mirositoare. **2.** zaț (la cafea). **3.** cafea proastă, slabă. **4.** *(fig.)* treabă murdară, de mântuială, rasol.
mudd(e)lig *adj. (reg.)* nisipos, tulbure, murdar, noroios, plin de nămol.
muddeln, *muddelte, gemuddelt (ich mudd(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a umbla în noroi, în apă murdară. **2.** a murdări. **3.** a rasoli, a lucra neglijent.
muddig *adj.* v. mudd(e)lig.
müde *adj.* **1.** obosit, ostenit; **~ werden** a obosi; **es macht mich ~** mă obosește; **sich ~ laufen** a osteni alergând, a alerga până obosește; *(fam.)* **ich bin zum Umfallen ~** cad din picioare de oboseală. **2.** sfârșit, fără putere, slab; **ein ~s Lächeln** un zâmbet slab, obosit; **er sagte es mit ~r Stimme** a spus-o cu o voce stinsă, obosită. **3.** *(cu gen., cu ac.* sau cu *inf.)* sătul, plictisit, dezgustat; **er ist (es) noch nicht ~ geworden, hartnäckig sein Ziel zu verfolgen** încă nu s-a plictisit să-și urmărească scopul cu încăpățânare; **ich bin es jetzt ~** mi-ajunge, m-am plictisit; **sie waren des Kampfes ~** erau sătui de luptă; **er ist des Lebens ~** s-a plictisit de viață; **ich bin es ~, immer dasselbe zu hören** mă plictisește să aud mereu același lucru; **seid ihr uns schon ~?** v-ați și plictisit de noi?
Müde *f. sg. (reg.)* v. Müdigkeit.
Müdigkeit *f. sg.* **1.** oboseală; **die ~ übermannte mich** m-a învins oboseala; **keine ~ vorschützen!** oboseala nu e o scuză; **vor ~ umfallen** a se prăbuși de oboseală. **2.** vlăguire, lipsă de putere, epuizare; **~ des Ackerbodens** epuizarea, vlăguirea solului.
Müdigkeits|stimmung *f. sg.* toropeală, oboseală.
Müesli, *-s, -s, n. (elv.)* müsli, cereale.
Muff[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** *sg. (reg.)* mucegai. **2.** *sg. (reg.)* miros încins de mucegai.
Muff[2], *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Muffel **(2)**.
Muff[3], *-(e)s, -e, m.* manșon (de blană).
Müffchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Muff[3]) manșonaș. **2.** mânecuță de lână.
Muffe, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* manșon, mufă. **2.** *(în expr.)* frică; **~ haben** a-i fi frică.
Muffel[1], *-s, -, m.* **1.** *(zool., vân.)* bot. **2.** *(fam.)* persoană morocănoasă, ursuză, îmbufnată. **3.** *(reg.)* om vorbăreț și bâlbâit. **4.** *(reg.)* gustare, aperitiv. **5.** *(reg.)* mușcătură, hap.
Muffel[2], *-s, -, n.* v. Mufflon.
Muffel[3], *-n, f.* **1.** *(metal.)* muflă. **2.** *(ceramică)* vas pentru emailat și ars.
Muffelfarbe, *-n, f. (ceramică)* culoare dată peste glazură (care se arde împreună cu vasul în cuptor).
muff(e)lig *adj.* v. muffig **(2)**.
muffeln[1], *muffelte, gemuffelt (ich muff(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a mesteca, a mânca cu zgomot, a plescăi; a mesteca tot timpul.
muffeln[2], *muffelte, gemuffelt (ich muff(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a bombăni, a mormăi, a vorbi neclar. **2.** a fi morocănos, ursuz, îmbufnat. **3.** a se înfofoli.
muffeln[3], *muffelte, gemuffelt (ich muff(e)le)*, **müffeln**, *müffelte, gemüffelt (ich müff(e)le), vb. (h) intr.* a mirosi a mucegai.
Muffel|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor cu mufă, cuptor de ars produse ceramice.
Muffeltier, *-(e)s, -e, n.* v. Mufflon.
muffen, *muffte, gemufft, vb. (h) intr.* v. muffeln[3].
Muffendichtung, *-en, f. (tehn.)* garnitură de etanșare a mufei.
Muffenhub, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* joc al manșonului, al mufei.
Muffenhülse, *-n, f. (tehn.)* cuplaj cu manșon.
Muffenkrümmer, *-s, -, m. (tehn.)* cot cu manșon.
Muffenkupplung, *-en, f. (tehn.)* manșon de cuplare.
Muffenrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* țeavă cu manșon, cu mufă.
Muffenschloss, *-es, -schlösser, n. (tehn.)* închidere, obturare cu manșon.
Muffen-T-Stück, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* teu cu manșon.
Muffenverbindung, *-en, f. (tehn.)* îmbinare cu manșon, cu mufă.
Muffenzange, *-n, f. (tehn.)* clește pentru manșoane.
muffig *adj.* **1.** mucegăit, închis, stătut. **2.** îmbufnat, ursuz, morocănos.
mufflig *adj.* v. muffig **(2)**.
Mufflon, *-s, -s, m. (zool.)* muflon *(Ovis musimon)*.

Mufti, *-s, -s, m.* muftiu.
Mugel, *-s, -(n), m. (austr.)* colină.
mug(e)lig *adj.* bombat; **~er Schnitt** cizelare bombată (la pietre prețioase).
Mugge, *-n, f. (reg.)* v. Mucke **(2).**
muggelich *adj. (reg.)* **1.** fraged, gingaș, delicat. **2.** cărnos.
Muh, *-s, f. (limbajul copiilor)* vacă.
muh *(interj.)* mu; ~ **machen** a face ca vaca.
Mühe, *-n, f.* **1.** oboseală, osteneală; efort, muncă; **sich** *(dat.)* ~ **geben** a-și da osteneală; a se osteni; **jm.** ~ **machen** a da de lucru cuiva; **sich** *(dat.)* **die** ~ **nehmen, etwas zu tun** a-și da silința de a face ceva; **keine** ~ **sparen** a nu precupeți nici un efort; **er hatte alle ~, ihm standzuhalten** nu-i venea deloc ușor să-i reziste; **mit (knapper) Müh und Not** cu chiu cu vai, abia; **es ist nicht der** ~ **wert** sau **es lohnt die (sau der)** ~ **nicht** nu merită osteneala, nu face; **es ist verlorne** ~ e muncă în zadar; **sparen Sie sich** *(dat.)* **die** ~ nu vă mai osteniți; **es kostet mich keine** ~ nu e un efort pentru mine; **mit saurer** ~ cu trudă amară; **ohne** ~ sau **mit leichter** ~ ușor, fără greutate; **Müh und Fleiß bricht alles Eis** cu sârguință și muncă învingi orice greutate; **der eine hat die ~, der andere die Brühe** unul se ostenește și altul folosește. **2.** grijă; trudă; amar.
mühelos *adj.* ușor, fără greutate, fără osteneală, fără efort.
Mühelosigkeit *f. sg.* ușurință.
muhen, *muhte, gemuht, vb. (h) intr. (despre vite cornute)* a mugi.
mühen, *mühte, gemüht, vb. (h) refl.* a se căzni, a se trudi; a se osteni, a-și da osteneala.
Muhen, *-s, n. sg.* muget.
mühevoll *adj.* anevoios, greu.
Mühewaltung *f. sg.* osteneală, serviciu; **jm. für seine** ~ **danken** a mulțumi cuiva pentru osteneală, pentru serviciul făcut.
Mühlbach, *-(e)s, -bäche, m.* apă a morii, râu de mori.
Mühlberg, *-(e)s, -e, m.* dâmb al morii.
Mühlbursch, *-en, -en, m.* ajutor, băiat la moară.
Mühldamm, *-(e)s, -dämme, m.* v. Mühlendamm.
Mühle, *-n, f.* **1.** moară; *(fig.)* **das ist Wasser auf seine** ~ asta îi dă apă la moară; **das Wasser auf seine** ~ **leiten** a-și trage spuza pe turta sa; *(fam.)* **das ist noch in der** ~ treaba încă nu-i isprăvită. **2.** *(sport)* apucătură la luptă. **3.** v. Mühlespiel. **4.** *(glumeț)* gură, meliță; **ihre** ~ **steht nie still** nu-i stă, nu-i tace gura nici o clipă. **5.** *(fam.)* motocicletă, bicicletă veche, automobil vechi; rablă.
Mühl|eisen *-s, -, n.* **1.** fus al pietrei de moară, pârpăriță. **2.** valț de moară.
Mühlenbann, *-(e)s, m. sg.* v. Mühlrecht.
Mühlenbau, *-(e)s, m. sg.* construire de mori.
Mühlenbauer, *-s, -, m.* **1.** constructor de mori. **2.** v. Müller **(1).**
Mühlenbereiter, *-s, -, m.* morar (la moară de hârtie).
Mühlenbesitzer, *-s, -, m.* proprietar de moară.
Mühlenbeutel, *-s, -, m.* ciur al morii.
Mühlendamm, *-(e)s, -dämme, m.* zăgaz, stăvilar de moară.
Mühlenflügel, *-s, -, m.* aripă a morii de vânt.
Mühlengerinne, *-s, -, n.* scoc, jgheab de moară.
Mühlenhaus, *-es, -häuser, n.* casă a morii de vânt.
Mühlen|industrie *f. sg.* industrie a morăritului.
Mühlenkanal, *-(e)s, -näle, m.* canal al morii.
Mühlen|ordnung, *-en, f.* regulament de funcționare a morii.
Mühlenrad, *- (e)s, -räder, n.* v. Mühlrad.
Mühlenschleuse, *-n, f.* ecluză a morii.
Mühlenschreiber, *-s, -, m. (înv.)* agent fiscal pentru morărit.
Mühlen|staub, *-(e)s, m. sg.* praf de moară.
Mühlenwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Mühlwerk.
Mühle|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de moară, morișcă, țintar.
Mühlgang, *-(e)s, -gänge, m.* moară cu pietre.
Mühlgeklapper, *-s, n. sg.* uruit de moară.
Mühlgerinne, *-s, -, n.* v. Mühlengerinne.
Mühlgraben, *-s, -gräben, m.* șanț, jgheab al morii.
Mühlkanal, *-s, -näle, m.* v. Mühlenkanal.
Mühlkasten, *-s, -* (și *-kästen), m.* pâlnie a morii.
Mühlknappe, *-n, -n,* **Mühlknecht**, *-(e)s, -e, m. (înv.)* calfă de morar.
Mühlmaut, *-en, f.* uium.
Mühlrad, *-(e)s, -räder, n.* roată de moară.
Mühlradschaufel, *-n, f.* paletă a roții de moară.
Mühlrecht, *-(e)s, n. sg. (ist.)* legislație privind morăritul.
Mühlrinne, *-n, f.* v. Mühlengerinne.
Mühlrumpf, *-(e)s, -rümpfe, m.* v. Mühlkasten.
Mühlschleuse, *-n, f.* v. Mühlenschleuse.
Mühl|spiel, *-(e)s, -e, n.* v. Mühlespiel.
Mühl|spindel, *-n, f.* v. Mühleisen.
Mühl|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de moară; **schwer wie ein** ~ greu ca o piatră de moară; *(fig.)* **jm. einen** ~ **um den Hals hängen** a atârna o piatră de moară de gâtul cuiva; **zwischen die ~e kommen** a ajunge la greu, în mare încurcătură; **~e werden nicht moosig** cine muncește nu ruginește.
Mühl|steinbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** carieră de pietre de moară. **2.** crăpătură în piatra de moară.
Mühl|steinbüchse, *-n, f. (tehn.)* bucșă a pietrei de moară.
Mühl|steinkragen, *-s, -, m.* **1.** toc, văcălie a pietrei de moară. **2.** guler plisat purtat în secolul al XVII-lea.
Mühlwasser, *-s, -, n.* apă a morii.
Mühlwehr, *-(e)s, -e, n.* zăgaz de moară.
Mühlwelle, *-n, f..* axă, arbore a(l) morii.
Mühlwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** moară, instalație de măcinat. **2.** *(fig., fam.)* morișcă, gură; **sein Mund geht wie ein** ~ îi merge gura ca o morișcă, ca o meliță.
Mühmchen, *-s, -, n. (dim.* de la Muhme) mătușică, leliță.
Muhme, *-n, f.* **1.** mătușă. **2.** cumătră; dădacă; vecină; băbuță; leliță. **3.** *(reg.)* iele, vrăjitoare. **4.** *(reg.)* târfă.
Muhr, *-s, f. (reg.)* v. Mur.
Muhre, *-n, f.* v. Mure.
Mühsal, *-e, f.* **1.** muncă grea, trudă, cazna, osteneală. **2.** necaz, grijă.
mühsam *adj.* **1.** greu, anevoios, obositor; **~e Arbeit** muncă obositoare; **ein ~er Weg** un drum greu, care cere mult efort; *(adverbial)* ~ **vorwärtskommen** a înainta anevoios, cu trudă. **2.** *(reg.)* dificil; **ein ~er Mensch** un om dificil.
Mühsamkeit, *-en, f.* osteneală, greutate; trudă.
mühselig *adj.* foarte greu, anevoios, obositor; trudnic, chinuit.
Mühseligkeit, *-en, f.* osteneală, greutate; necazuri, trudă, cazna.
Mühwaltung, *-en, f.* v. Mühewaltung.
mukös *adj.* mucos.
Mulatte, *-n, -n, m.* mulatru.
Mulattin, *-nen, f.* mulatră.
mulattisch *adj.* mulatru.
Mulch, *-(e)s, -e, m. (agr.)* strat vegetal de protecție (a solului).
Mulche *f. sg. (reg.)* lapte pentru prepararea brânzei.
mulchen, *mulchte, gemulcht, vb. (h) tr. (agr.)* a acoperi (solul) cu un strat vegetal protector.
Mulchen, *-s, n. sg. (reg.)* producție de lapte și produse lactate.
Muldbrett, *-(e)s, -er, n.* lopată, instrument pentru netezirea terenului.
Mulde, *-n, f.* **1.** *(reg.)* albie, covată, copaie, căpistere; **es regnet wie mit ~n** plouă cu găleata. **2.** vâlcea, depresiune a văii. **3.** *(geol.)* albie. **4.** *(metal.)* lingotieră.
Muldenblei, *-(e)s, n. sg. (metal.)* plumb în blocuri.
Muldenfalz|ziegel, *-s, -, m.* țiglă fălțuită.
muldenförmig *adj.* ca o albie, în formă de albie.
Muldengewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă în (formă de) albie, boltă în segmenți.
Muldenhauer, *-s, -, m.* dulgher de albii.
Muldenholz, *-es, -hölzer, n.* lemn de albii.
Muldenkipper, *-s, -, m. (tehn.)* cărucior-cupă.
Muldenkran, *-(e)s, -e* (sau *-kräne), m. (constr.)* macara de încărcare cu ladă, cu albie; macara pentru lingotiere.
Muldenrost, *-(e)s, -e, m. (termo.)* grătar în formă de albie.
Muldensee, *-s, -n, m. (geogr.)* lac în formă de covată.
Muldental, *-(e)s, -täler, n. (geogr.)* vale în formă de covată, de albie; depresiune a unei văi cu mai multe albii.
muldig *adj.* **1.** cu multe vâlcele, ondulat; **~es Terrain** teren vălurit. **2.** în formă de albie.
Muli, *-s, -s, n.* **1.** *(zool.)* catâr. **2.** *(iron.)* viitor student.
Mulinee, *-s, -s, m.* v. Mouliné.
mulinieren, *mulinierte, muliniert, vb. (h) tr. (text.)* a mulina, a răsuci (fire de mătase într-un singur fir).
Mull[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** *(text.)* muselină, voal; tifon. **2.** *(zool.)* cârtiță, sobol *(Talpa europaea).*
Mull[2], *-(e)s, -e, m. (reg.)* humus afânat.
Müll, *-(e)s, m. sg.* **1.** gunoi; deșeuri, resturi; cenușă; **industrieller** ~ deșeuri industriale; **radioaktiver** ~ deșeuri radioactive. **2.** moloz.
Müll|abfuhr, *-en, f.* **1.** *sg.* transportare a gunoiului. **2.** transport de gunoi.
Müll|abfuhrwagen, *-s, -, m.* **1.** v. Müllwagen. **2.** v. Müllauto.
Müll|abladeplatz, *-es, -plätze, m.* loc de descărcare a gunoiului.
Müll|aufbereitung, *-en, f.* pregătire a deșeurilor pentru reciclare; tratare a deșeurilor.
Müll|aufbereitungs|anlage *-n, f.* instalație de tratare, de prelucrare a deșeurilor.
Müll|auto, *-s, -s, n.* autogunoier.
Müllbe|hälter, *-s, -, m.* v. Müllkasten.
Müllbeutel, *-s, -, m.* pungă pentru gunoi, pentru resturi.
Mullbinde, *-n, f.* fașă de tifon.
Müllcontainer [-kɔnteinɐ], *-s, -, m.* container pentru gunoi.
Mülldeponie, *-n* [-ni:ən], *f.* groapă de gunoi.
Mulle, *-n, f. (iht.)* barbun *(Mullus barbatus).*
Müll|eimer, *-s, -, m.* găleată de gunoi.
mullen, *mullte, gemullt, vb. (h) intr.* a răscoli, a fărâmița pământul.
Müller, *-s, -, m.* **1.** morar; *(fam.)* **er schläft wie ein** ~ doarme buștean; **(weiß) wie ein** ~ alb din cap până-n picioare; **jeder** ~ **leitet das Wasser auf seine Mühle** fiecare trage spuza pe turta lui. **2.** *(entom.)* gândac de făină, morar *(Tenebrio molitor).* **3.** *(entom.)* cărăbuș proaspăt ieșit din crisalidă.
müllerblau *adj.* albastru deschis, spălăcit.
Müllerbursche, *-n, -n, m.* ucenic de morar; băiat care ajută la moară.
Müllerchen, *-s, -, n. (ornit.)* pitulice *(Silvia curruca).*
Müllerei *f. sg.* morărit.
Müller|esel, *-s, -, m.* măgar al morarului.
Müllergaze [-ga:zə], *-n, f. (text.)* gaz, pânză pentru sită.
Müllergeselle, *-n, -n, m. (înv.)* v. Müllerbursche.
Müllergewerbe, *-s, n. sg.* morărit.
Müllerin, *-nen, f.* morăriță.
Müllerin|art *f. sg. (cul., în expr., despre mâncăruri de pește)* **nach** ~ gătit cu unt topit.
Müllerknappe, *-n, -n, m.* v. Müllerbursche.
Müllerschlaf, *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **einen** ~ **haben** a dormi tun.
Mullgardine, *-n, f. (text.)* perdea de muselină.
Müllgraben, *-s, -gräben, m.,* **Müllgrube**, *-n, f.* groapă de gunoi.
Müllhalde, *-n, f.* v. Müllabladeplatz.
Müllhandel, *-s, sg. m.* comerț cu deșeuri.
Müllhaufen, *-s, -, m.* grămadă de gunoi.
Müllkasten, *-s, -* (și *-kästen), m.* ladă de gunoi.
Müllkippe, *-n, f.* haldă de gunoi.
Mullkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de muselină.
Müllkutscher, *-s, -, m.* vizitiu al căruței de gunoi; gunoier.
Müll|lagerung, *-en, f.* depozitare a deșeurilor.
Mull|läppchen, *-s, -, n.* compresă de tifon.

Müllmann, *-(e)s, -männer* și *-leute, m.* gunoier.
Müllmaus, *-mäuse, f.* v. Mollmaus.
Müllschippe, *-n, f.* făraș.
Müllschlucker, *-s, -, m.* tobogan de gunoi.
Mülltonne, *-n, f.* tomberon de gunoi.
Mülltrennung *f. sg.* sortare a deșeurilor, a gunoaielor (pentru reciclare).
Mülltüte, *-n, f.* v. Müllbeutel.
Müllverbrennung, *-en, f.* ardere, incinerare a gunoiului.
Müllvermeidung, *-en, f.* evitare a producerii de gunoi.
Müllverwertung, *-en, f.* valorificare a deșeurilor, a gunoiului.
Müllwagen, *-s, -, m.* **1.** car de gunoi. **2.** v. Müllauto.
Mullwarp, *-(e)s, -e, m. (reg., zool.)* v. Maulwurf.
Müllwerker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* gunoier(ă).
Mullwindel, *-n, f.* scutec din tifon.
Mulm, *-(e)s, m. sg.* **1.** țărână; pământ afânat, praf. **2.** lemn putrezit, praf de lemn. **3.** moloz.
mulmen, *mulmte, gemulmt, vb. (h) tr.* și *(s) intr.* a (se) preface în praf, a (se) face praf, a (se) fărâmița.
mulmig *adj.* **1.** pulverulent; ca praful; putrezit; dezagregat. **2.** *(despre lichide)* tulbure. **3.** *(fig., fam.)* amenințător; periculos; riscant; **die Sache ist ~** afacerea e cam riscantă, cam periculoasă; *(fam.)* **heute wird es ~** azi va fi o zi grea; azi se îngroașă gluma.
mulsch(ig) *adj. (reg.)* răscopt, putrezit.
mulsterig *(reg.) adj.* muced, putred.
mulstern, *mulsterte, gemulstert, vb. (h) intr. (reg.) (fam.)* a mucegăi; a putrezi.
Mult(e)beere, *-n, f.* v. Moltebeere.
Multi, *-s, -s, m. presc.* de la multinational concern multinațional.
multikulti *adj. (fam.)* multicultural.
multilateral, **multilateral** *adj.* multilateral.
Multilateralismus, *-, m. sg. (com.)* relații multilaterale.
Multimediadatei, *-en, f. (inform.)* fișier multimedia.
Multimediascheibe, *-n, f. (inform.)* disc multimedia.
Multimillionär, *-s, -e, m.* multimilionar.
Multimomentverfahren, *-s, -, n. (ec.)* procedeu de cercetare a frecvenței.
Multipack, *-s, -s, m.* sau *n.* pachet cu mai multe mărfuri de același tip.
multipel *adj.* multiplu.
Multiple-Choice-Verfahren, **Multiplechoiceverfahren** ['maltipl'tʃois-], *-s, -, n.* metodă de examinare cu mai multe răspunsuri.
Multiplikand, *-en, -en, m. (mat.)* deînmulțit.
Multiplikation, *-en, f. (mat.)* înmulțire, multiplicare.
Multiplikationsfaktor, *-s, -toren, m. (fiz.)* factor de multiplicare.
Multiplikationsmaschine, *-n, f.* **1.** mașină de multiplicat. **2.** element de multiplicare la mașinile de calcul.
Multiplikationszeichen, *-s, -, n.* semn al înmulțirii.
Multiplikator, *-s, -toren, m.* **1.** *(mat.)* înmulțitor. **2.** *(tehn., fot.)* multiplicator.
multiplizieren, *multiplizierte, multipliziert, vb. (h) tr.* **1.** *(mat.)* a înmulți. **2.** a multiplica.
multipolar *adj. (electr.)* multipolar.
Multiprogrammbetrieb, *-(e)s, -e, m. (inform.)* multiprogramare.
Mulus, *-, Muli, m.* **1.** *(liv.)* catâr. **2.** *(glumeț)* viitor student.
Mumfel, **Mümfel**, *-s, -, m. (reg.)* îmbucătură.
Mumie [-miə], *-n, f.* **1.** mumie. **2.** *(fam.)* momâie.
Mumienbereitung, *-en, f.* mumificare.
Mumienbildnis, *-ses, -se, n.* mască facială a mumiilor.
Mumienbildung, *-en, f.* mumifiere.
mumienhaft *adj.* **1.** ca o mumie. **2.** *(fam.)* ca o momâie.
Mumifikation, *-en, f.* v. Mumienbildung.
mumifizieren, *mumifizierte, mumifiziert, vb. (h) tr. refl.* și *(s) intr.* a (se) mumifica.
Mumifizierung, *-en, f.* v. Mumienbildung.
mumisieren, *mumisierte, mumisiert, vb. (h) tr.* și *refl.* și *(s) intr.* v. mumifizieren.
mumm! *interj.* pâs, cârc!; **er wagt nicht ~ zu sagen** nu cutează să zică nici pâs, nici cârc.
Mumm, *-, m. sg. (fam.)* chef, curaj, îndrăzneală; **ich habe keinen ~ dazu** n-am nici un chef de asta, n-am curaj.
Mumme, *-n, f.* **1.** persoană travestită, mascată; mască. **2.** *sg.* bere neagră dulce. **3.** *(reg.)* mătușă, leliță; băbuță.
Mummel[1], *-s, -, m.* gogoriță.
Mummel[2], *-n, f. (reg.) (bot.)* nufăr galben *(Nuphar luteum)*.
Mummelgreis, *-es, -e, m. (fam.)* moșneag știrb, neputincios; hodorog, boșorog.
mummelig *adj. (reg.)* cald, plăcut.
Mümmelmann, *-(e)s, -männer, m. (reg.)* iepure.
mummeln, *mummelte, gemummelt (ich mumm(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a mormăi, a vorbi nedeslușit; a bodogăni; a bombăni. **2.** a molfăi. **3.** a se înfofoli.
mümmeln, *mümmelte, gemümmelt (ich mümm(e)le), vb. (h) intr. (despre iepuri)* a mânca; a paște, a roade.
mummen, *mummte, gemummt, vb. (h) tr.* a încotoșmăna, a înfofoli.
Mummenschanz, *-es, m. sg.*, **Mummerei**, *-en, f.* **1.** mascaradă. **2.** deghizare. **3.** *(fig.)* prefăcătorie, maimuțărie.
Mumpf, *-(e)s, m. sg. (elv.)* v. Mumps.
Mumpfel, *-s, m. sg. (reg.)* **1.** îmbucătură. **2.** gustare.
mümpfeln, *mümpfelte, gemümpfelt (ich mümpf(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a molfăi.
Mumpitz, *-es, m. sg. (fam.)* **1.** prostie; moft, fleac; vorbe de clacă; **das ist mir ~!** puțin îmi pasă de asta. **2.** șmecherie, păcăleală; înșelătorie; **mach keinen ~** fără șmecherie.
Mumps, *-es, m.* (și *f.*) *sg. (med., pop.)* oreion.
Münch(e)ner[1], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* münchenez(ă); locuitor(-oare) din München.
Münchener[2], *-s, -, n.* bere de München.
Münch|haus(en)iade, *-n, f.* născocire, minciună, fantasmagorie; lăudăroșie.
münch|hausisch *adj.* fantastic, imaginar, mincinos.
Mund, *-(e)s, Münder (poet.), -e, m.* **1.** gură; **das Glas zum ~ führen** a duce paharul la gură; **den ~ zusammenziehen** a strânge, a țuguia buzele; **seinen ~ nicht auftun** a tăcea din gură, a nu deschide gura; **den ~ nicht aufbekommen (**sau **aufkriegen)** a nu putea vorbi; **sich** *(dat.)* **den ~ fransig (**sau **fusselig) reden** a vorbi degeaba, de pomană; a-și răci gura de pomană; **sie hat sechs Münder zu stopfen** are de hrănit șase guri; *(despre zvonuri)* **von ~ zu ~ gehen** a trece din gură-n gură, a circula, a se răspândi; **in aller ~ sein** a fi, a ajunge de pomină; **sie ist im ~ der Stadt** o vorbește tot orașul; **wie aus einem ~e** într-un singur glas; **kein Blatt vor den ~ nehmen** a vorbi deschis, verde, pe șleau, de la obraz; **den ~ halten** a-și ține gura, a tăcea din gură; **jm. nach dem ~ reden** a vorbi pe placul cuiva; **er ist nicht auf den ~ gefallen** e bun de gură; **reinen ~ halten** a ține, a păstra un secret, a nu lăsa să scape un cuvânt; **den ~ voll nehmen** a se lăuda, a exagera; **etwas ständig im ~e führen** a vorbi mereu despre un lucru; **js. ~ steht nicht still** nu-i mai tace gura; **von der Hand in den ~ leben** a trăi de azi pe mâine; **beredter ~** orator; **schiefer ~** gură strâmbă; **ein ungewaschener ~** gură spurcată, rea; **mach doch den ~ auf!** vorbește odată, nu te codi; dă-i drumul! **den ~ aufsperren** a căsca gura; **er hat einen großen ~** e o gură spartă; **jm. den ~ öffnen** a trage pe cineva de limbă; **jm. den ~ stopfen** a închide, a astupa cuiva gura; **jm. den ~ verbieten** a interzice cuiva să vorbească; **der ~ wässert ihm** îi lasă gura apă; **sich** *(dat.)* **etwas am ~ absparen (**sau **abdarben)** a-și lua, a-și rupe de la gură, a economisi; **ich habe es aus seinem eigenen ~e** am auzit-o chiar din gura lui; **das Wort blieb ihm im ~e stecken** i s-a oprit, i-a stat, i-a rămas vorba-n gât; **er legt ihm die Worte in den ~** îi pune în gură, îi atribuie astfel de vorbe; **mit breitem ~(e)** în gura mare; **mit hängendem ~(e)** cu buzele umflate; **sie schmiert ihm Honig um den ~** îl lingușește; **der Schaum stand ihm vor dem ~(e)** făcea spume la gură; **er hat ein Schloss vor dem ~** are lacăt la gură; **sich** *(dat.)* **den ~ verbrennen** a se frige, a se arde (făcând o gafă); **jm. über den ~ fahren** a-i da cuiva peste bot, a-l pune la respect; a-i reteza cuiva vorba; **zweier Zeugen ~ tut die Wahrheit kund** când doi îți spun că ești beat, du-te de te culcă; *(med.)* **von ~ zu ~ beatmen** a face respirație artificială gură la gură. **2.** gură, ieșire; **der ~ des Magens** gura stomacului; **der ~ des Ofens** gura sobei; **der ~ des Schachtes** gura minei. **3.** *(reg.)* sărutare, guriță.
Mund|art, *-en, f.* dialect; grai.
Mund|art|aufnahme, *-n, f.* înregistrare, anchetă dialectală.
Mund|artdichtung, *-en, f.* literatură scrisă în dialect, în grai popular.
Mund|artforschung, *-en, f.* cercetare dialectală; dialectologie.
Mund|artgeographie *f. sg.* geografie dialectală.
mund|artlich *adj.* dialectal; regional.
Mund|art|sprecher, *-s, -, m.* vorbitor al graiului, al dialectului.
Mund|artwörterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* dicționar dialectal.
Mund|atmung, *-en, f.* respirație pe gură.
Mundbe|atmung, *-en, f. (med.)* respirație artificială prin gură.
Mundbedarf, *-(e)s, m. sg.* alimente, merinde; cele necesare gurii.
Mundbewegung, *-en, f.* mișcare a gurii.
Mundbissen, *-s, -, m.* îmbucătură.
Mundboden, *-s, -böden, m. (anat.)* planșeu bucal.
Mundbrötchen, *-s, -, n. (reg.)* franzeluță, chiflă.
Mündchen, *-s, -, n. (dim.* de la Mund) **1.** guriță. **2.** *(reg.)* sărutare.
Mündel, *-s, -, n.* (și *m.*, rar și *f.*) pupil(ă).
Mündelgelder *pl. (jur.)* avere pupilară.
mündelsicher *adj. (în expr.)* **~e Wertpapiere** hârtii de valoare sigură; **~ anlegen** a investi într-o afacere sigură; **~e Hypothek** ipotecă pupilară.
munden, *mundete, gemundet (du mundest, er mundet), vb. (h) intr.* a plăcea, a fi pe gust(ul cuiva); a avea gust bun; **diese Speise mundet mir nicht** această mâncare nu-mi place.
münden, *mündete, gemündet (du mündest, er mündet), vb. (h) intr.* **1.** *(în* cu *ac.)* a se vărsa (în...); **ins Meer ~** a se vărsa în mare. **2.** a da (în...); **viele Türen ~ in den Flur** multe uși dau în culoar; *(auf* cu *ac.)* a da, a ieși (în...); **diese Straße mündet auf einen Platz** această stradă dă într-o piață; *(fig.)* **unser Gespräch mündet in müßige Auseinandersetzungen** conversația noastră ajunge doar să fie o discuție fără rost; *(fig.)* **seine Gedanken mündeten ins Leere** și-a pierdut șirul gândurilor.
mundfaul *adj.* scump, leneș la vorbă.
Mundfäule *f. sg. (med.)* stomatită ulceroasă.
mundfertig *adj.* bun de gură; spontan.
Mundfertigkeit *f. sg.* promptitudine în ripostă; faptul de a fi bun de gură.
Mundflora, *-...ren, f.* floră bucală.
Mundfunk, *-s, m. sg. (fam.)* transmitere de știri pe cale orală; zvonire.
mundgerecht *adj.* **1.** *(despre mâncăruri)* potrivit pentru a fi mâncat dintr-o înghițitură. **2.** *(fig.)* ușor de înțeles; de asimilat. **3.** *(fig.)* prezentat într-un mod favorabil, plăcut.
Mundgeruch, *-(e)s, -rüche, m.* miros al gurii.
Mundgeschwür, *-(e)s, -e, n.* v. Mundhöhlengeschwür.
Mundglas, *-es, -gläser, n.* pahar de spălat pe dinți.
Mundharmonika, *-ken* (și *-s*), *f.* muzicuță.
Mundhobel, *-s, -, m. (pop.)* v. Mundharmonika.
Mundhöhle, *-n, f. (anat.)* cavitate bucală.
Mundhöhlengeschwür, *-(e)s, -e, n. (med.)* ulcerație a cavității bucale.
mundieren, *mundierte, mundiert, vb. (h) tr. (înv.)* a copia, a transcrie pe curat.
mündig *adj.* major; **für ~ erklären** sau **jn. ~ sprechen** a declara (pe cineva) major.
Mündigkeit *f. sg.* majorat.
mündig sprechen, *sprach mündig, mündig gesprochen (du sprichst mündig, er spricht mündig), vb. (h) tr.* a declara major.
Mündig|sprechung, *-en, f.* declarație de majorat.
Mundklemme, *-n, f.* v. Mundsperre.
Mundknebel, *-s, -, m.* călus.
Mundkoch, *-(e)s, -köche, m. (înv.)* bucătarul curții (regale).
Mundkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m. (med.)* spasm al mușchilor maxilari.
Mundleim, *-(e)s, m. sg.* substanță de lipit (pe timbre, plicuri etc.).
Mündlein, *-s, -, n. (dim.* de la Mund) guriță.

mündlich *adj.* oral, verbal; **~e Mitteilung** comunicare verbală; **~e Prüfung** examen oral; **~e Überlieferung a)** transmitere orală; **b)** tradiție orală; **~e Vereinbarung** înțelegere verbală; *(adverbial)* **etwas ~ abmachen** a stabili o înțelegere pe cale verbală.
Mündlichkeit *f. sg.* cale orală, oralitate; *(jur.)* **~ des Gerichtsverfahrens** procedură orală.
Mündling, *-s, -e, m.* v. Mündel.
Mundloch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** gură, orificiu; deschizătură. **2.** orificiu al unui instrument de suflat. **3.** *(mine)* intrarea în galerie; gură de puț.
Mundmehl, *-s, n. sg.* floare, lamură a făinii.
Mund|öffnung, *-en, f.* orificiu bucal.
Mundpartie, *-n* [-ti:ən] *f.* partea inferioară a feței.
Mundpfeife, *-n, f.* fluierici.
Mundpflege *f. sg.* îngrijire a gurii, a dinților.
Mundpflegemittel, *-s, -, n.* produs pentru îngrijirea gurii.
Mundpille, *-n, f.* pilulă pentru ameliorarea mirosului gurii.
Mundportion, *-en, f.* porție, rație (de alimente), tain.
Mundraub, *-(e)s, m. sg.* furt de alimente (într-o cantitate mică pentru a fi consumate imediat).
mundrecht *adj.* v. mundgerecht.
Mundrohr, *-(e)s, -e, n.* v. Mundstück.
Mundschaft *f. sg. (înv.)* raport de tutelare, de apărare.
Mundschenk, *-s, -e, m. (ist.)* paharnic.
Mundschenken|amt, *-(e)s, -ämter, n. (ist.)* funcție de paharnic.
Mundschleimhaut, *-häute, f. (anat.)* (membrană) mucoasă bucală.
Mundschließer, *-s, -, m. (anat.)* mușchi maxilar.
Mundschutz, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(med.)* fașă sterilă purtată pe nas și gură. **2.** *(box)* apărătoare (pentru dantură).
Mund|sperre, *-n, f. (med.)* trismus.
Mund|spiegel, *-s, -, m.* oglindă dentară.
Mund|spülung, *-en, f.* clătire a gurii.
Mund|stellung, *-en, f. (fon.)* poziție a gurii.
Mund|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** muștiuc, imamea, ambușură. **2.** portțigaret. **3.** *(tehn.)* ajutaj.
mund|tot *adj.* **1.** redus la tăcere; **~ machen** a astupa, a închide gura cuiva, a forța pe cineva să tacă. **2.** *(reg.)* pus sub interdicție; **~ erklären** a pune sub interdicție.
Mund|tot|erklärung, *-en, f. (reg.)* (punere sub) interdicție.
Mund|tuch, *-(e)s, -tücher, n.* șervet (de masă).
Mundum, *-s, Munda, n. (înv.)* transcriere pe curat.
Mündung, *-en, f.* **1.** *(geogr.)* vărsare a unui râu, (loc de) confluență. **2.** gură; orificiu; *(mil.)* gură a țevii.
Mündungs|arm, *-(e)s, -e, m. (geogr.)* braț de vărsare, de confluență.
Mündungsbremse, *-n, f. (mil.)* frână de gură (la arme de foc).
Mündungsdeckel, *-s, -, m. (mil.)* capot de la gura țevii.
Mündungsfeuer, *-s, -, n. (mil.)* flacără la gura țevii (la descărcarea armei de foc).
Mündungsfeuerdämpfer, *-s, -, m. (mil.)* apărător de flăcări de la gura țevii; paraflacără.
Mündungsgebiet, *-(e)s, -e, n. (geogr.)* regiune de vărsare, de confluență (a unui râu).
Mündungshorizont, *-(e)s, m. sg. (mil.)* orizont al tunului.
Mündungskappe, *-n, f.*, **Mündungs|schoner**, *-s, -, m.* v. Mündungsdeckel.
Mundverkehr, *-s, m. sg.* sex oral.
Mundverpflegung, *-en, f. (mil.)* aprovizionare cu alimente.
Mund voll, *-, m. sg.* îmbucătură, înghițitură; gură; **ein ~ Fleisch** o îmbucătură de carne; **ein ~ Wasser** o gură de apă.
Mundvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* provizie de alimente (pentru o călătorie, pentru drum), merinde.
Mundwasser, *-s, -wässer, n.* apă de gură.
mundwässernd *adj.* excitant (la pofta de mâncare).
Mundwerk, *-(e)s, n. sg. (fam.)* gură, locvacitate; **er hat ein gutes ~** e bun de gură; **ihr ~ geht wie ein Mühlrad** îi umblă gura ca o meliță.
Mundwerkzeuge *pl. (anat.)* organe ale gurii.
Mundwinkel, *-s, -, m.* colț al gurii; **ein Lächeln spielte um seine ~** un surâs îi juca în colțul gurii.
Mund-zu-Mund-Beatmung, *-en, f. (med.)* respirație gură la gură.
Mungo, *-s, -s, m.* **1.** *(zool.)* mungo *(Mungos mungo, Herpestes griseus)*. **2.** *(text.)* lână regenerată (din deșeuri).
Mungogarn, *-s, -e, n.*, **Mungowolle** *f. sg.* (fir de) lână regenerată.
Muni, *-s, -, m. (elv.)* **1.** taur de prăsilă. **2.** proastă dispoziție.
Munifizenz, *-en, f. (înv.)* generozitate, munificență.
Munition, *-en, f.* muniție; *(fam.)* **seine ~ verschossen haben** a-și fi irosit munițiile.
Munitions|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor la o fabrică de muniții.
Munitions|aus|stattung, *-en, f. (mil.)* înzestrare cu muniții.
Munitionsbe|stand, *-(e)s, -stände, m. (mil.)* stoc de muniții.
Munitionsbunker, *-s, -, m. (mil.)* cazemată de muniție.
Munitionsdepot [-depo:], *-s, -s, n. (mil.)* depozit de muniții.
Munitions|einsatz, *-es, -sätze, m.* v. Munitionsverbrauch.
Munitions|ersatz, *-es, m. sg. (mil.)* rezervă de muniție.
Munitionsfabrik, *-en, f.* fabrică de muniții.
Munitionsfassung, *-en, f. (mil.)* dotare cu muniții.
Munitionsholer, *-s, -, m. (mil.)* soldat-împrospătător cu muniții.
Munitionskasten, *-s, -* (și *-kästen), m. (mil.)* ladă de muniții.
Munitionslager, *-s, -*, **Munitionsmagazin**, *-s, -e, n.* v. Munitionsdepot.
Munitionsnachschub, *-(e)s, -schübe, m. (mil.)* aprovizionare cu muniții.
Munitions|park, *-(e)s, -e* (sau *-s), m. (mil.)* parc de muniții.
Munitions|staffel, *-n, f. (mil.)* grupă de aprovizionare cu muniții.
Munitions|träger, *-s, -, m. (mil.)* cărător, transportor de muniții.
Munitions|transport, *-(e)s, -e, m.* transport de muniție.
Munitionsverbrauch, *-(e)s, m. sg. (mil.)* consum de muniții.
Munitionswagen, *-s, -, m. (mil.)* cheson de tun.
Munitionszug, *-(e)s, -züge, m.* tren de muniții.
munizipal *adj. (înv.)* municipal, de oraș.
Munizipalbe|amte, *-n, -n (ein Munizipalbeamter), m.* funcționar municipal.
Munizipalbe|hörde, *-n, f.* autoritate municipală.
Munizipalgarde, *-n, f.* gardă municipală.
Munizipalgardist, *-en, -en, m.* soldat din garda municipală.
munizipalisieren, *munizipalisierte, munizipalisiert, vb. (h) tr.* a municipaliza.
Munizipalisierung, *-en, f.* municipalizare.
Munizipalität, *-en, f.* municipalitate; consiliu municipal.
Munizipalrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consilier municipal. **2.** sfat orășenesc, consiliu municipal.
Munizipalrecht, *-(e)s, -e, n.* drept municipal; privilegiu municipal.
Munizipal|statut, *-(e)s, -e, n.* statut municipal.
Munizipium, *-s, -pien* [-piən], *n.* **1.** municipiu. **2.** *(înv.)* primărie; administrație (a orașului).
Munkelei, *-en, f.* șoaptă, zvon.
munkeln, *munkelte, gemunkelt (ich munk(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a șopti, a vorbi în taină, în șoaptă; **im Dunkeln ist gut ~** pe întuneric se spun secretele. **2.** *(impers.; în expr.)* **man munkelt** se zvonește, se vorbește, se spune. **3.** *(reg.; unipers.; în expr.)* **es munkelt** se întunecă a ploaie, se înnorează. **4.** *(reg.)* a băga intrigi, a țese intrigi.
Münster, *-s, -, n.* (și *reg. m.*) **1.** catedrală, dom. **2.** biserică, capelă a mănăstirii.
Münsterplatz, *-es, -plätze, m.* piață a domului, a catedralei.
Münsterturm, *-(e)s, -türme, m.* turn al catedralei, al domului.
Munt *f. sg. (înv.)* **1.** autoritate paternă, maritală; autoritate, putere feudală. **2.** *(ist.)* patronat.
munter *adj.* **1.** vioi, sprinten; vesel, voios; **~ wie ein Wiesel** sau **wie ein Fisch im Wasser** sprinten, vioi ca o veveriță; *(fig.)* **ein ~es Bächlein** un pârâiaș vesel, sprinten; **sie trägt ~e Farben** se îmbracă în culori vii; *(interj.)* **~, ~!** haide, haide! **2.** treaz; **~ werden** a se trezi; **das Kind ist ~ geworden** copilul s-a deșteptat. **3.** sănătos, bine; **er ist wieder ~** e din nou bine; s-a însănătoșit.
Munterkeit *f. sg.* **1.** vioiciune, sprinteneală; voie bună, veselie. **2.** trezie.
Muntermacher, *-s, -, m. (fam., glumeț)* stimulent, substanță înviorătoare.
Münz|abdruck, *-(e)s, -drücke, m.* amprentă de medalie, de monedă.
Münz|amt, *-(e)s, -ämter, n.*, **Münz|an|stalt**, *-en, f.* monetărie.
Münz|apparat, *-(e)s, -e, m.* telefon cu fise.
Münz|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor la o monetărie.
Münz|automat, *-en, -en, m.* automat cu monede.
Münzbe|amte, *-n, -n (ein Münzbeamter), m.* funcționar la o monetărie.
münzberechtigt *adj. (ist.)* îndreptățit să bată monedă.
Münzbeschreibung, *-en, f.* numismatografie.
Münzbetrug, *-(e)s, m. sg.* falsificare de monede.
Münzblock, *-(e)s, -blöcke, m.* mașină de bătut monede sau medalii.
Münzbuch|stabe, *-ns, -n, m.* v. Münzzeichen.
Münzdukaten, *-s, -, m.* monedă, ducat de aur.
Münze, *-n, f.* **1.** monedă; ban de metal; bani mărunți, monedă divizionară; **~n prägen** a bate monede; **neue ~n in Umlauf setzen** a pune noi monede în circulație; **ich habe nur ~n, keine Scheine** n-am decât monede, n-am bancnote. **2.** *sg.* bani; **in klingender** (sau **barer**) **~ bezahlen** a plăti cu bani peșin, cu bani gheață; *(fig.)* **etwas für bare ~ nehmen** a se încrede în ceva, a lua ceva de bun(ă); **jm. mit gleicher ~ zahlen** a plăti cuiva cu aceeași monedă. **3.** medalie (comemorativă etc.). **4.** monetărie, tarapana. **5.** fisă (de telefon).
Münz|einheit, *-en, f.* unitate monetară.
münzen, *münzte, gemünzt (du, er münzt) vb. (h) tr.* **1.** a bate monedă. **2.** *(fig.; auf* cu *ac.)* a îndrepta (spre); **etwas auf jn. ~** a face aluzie la cineva; **das ist auf dich gemünzt** e o aluzie la tine, se referă la tine, e la adresa ta; **der Artikel ist auf das Gestrige gemünzt** articolul atacă cele întâmplate ieri. **3.** *(fam.:* cu *dat.)* a i-o coace cuiva. **4.** *(aus)* a urmări (ceva), a ținti (spre ceva), a avea (ceva) înaintea ochilor; **aus seinem Leid Gold ~** a câștiga ceva din nenorocirea lui.
Münzen, *-s, n. sg.* batere a monedei.
Münz(en)kenner, *-s, -, m.* specialist în monede sau medalii, numismat.
Münzenkunde *f. sg.* v. Münzwissenschaft.
Münzensammler, *-s, -, m.* colecționar de monede sau medalii.
Münzensammlung, *-en, f.* colecție numismatică, colecție de monede sau de medalii.
Münzen|stein, *-(e)s, -e, m. (geol.)* numulit.
Münzer, *-s, -, m. (înv.)* monetar.
Münzfälscher, *-s, -, m.* falsificator de bani.
Münzfälschung, *-en, f.* falsificare de bani.
Münzfern|sprecher, *-s, -, m.* aparat de telefon (public) cu fise.
Münzfrei|heit, *-en, f.* v. Münzrecht.
Münzfund, *-(e)s, -e, m.* **1.** descoperire de monede. **2.** monede descoperite, găsite; tezaur găsit.
Münzfuß, *-es, -füße, m. (fin.)* etalon monetar.
Münzge|halt, *-(e)s, m. sg.* titlu, conținut de metal prețios al monedelor.
Münzgeld, *-(e)s, -n. sg.* piese, monede metalice.
Münzgerechtigkeit *f. sg. (înv.)* v. Münzrecht.
Münzgesetz, *-es, -e, n.* lege monetară.
Münzgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate a monedei (stabilită de lege).
Münzhaus, *-es, -häuser, n. (înv.)* monetărie.
Münzho|heit *f. sg.* drept (al statului) de a bate sau emite monedă.
Münzkabinett, *-(e)s, -e, n.* colecție de monede, cabinet numismatic.
Münzkonvention [-vɛn-], *-en, f.* convenție monetară (internațională).
Münzkosten *pl.* cheltuieli, taxe pentru emiterea de monede.
Münz|kunde *f. sg.* numismatică.
Münzkundige, *-n, -n (ein Münzkundiger), m.* v. Münz(en)kenner.
Münz|kundler, *-s, -, m.* numismat.
Münzmaschine, *-n, f.* mașină de bătut monede.
Münzmeister, *-s, -, m.* director de monetărie.
Münzname(n), *-(n)s, -, m.* nume al monedei.
Münzner, *-s, -, m.* v. Münzer.
Münz|ort, *-(e)s, -e* (și *-örter), m.* loc de emitere, de batere a monedei.
Münzparität *f. sg.* paritate a monedei.

Münzplatte, *-n, f.* placă, bucată de metal pe care se bate moneda.
Münzpräge, *-n, f.* efigie a monedei.
Münzprägung, *-en, f.* batere a monedei, monetizare.
Münzpreis, *-es, -e, m.* preț, curs al monedei.
Münzprobe, *-n, f.* încercare, verificare a monedelor.
Münzprüfer, *-s, -, m.* aparat de verificat sau depistat monede (false).
Münzrechnung, *-en, f.* calcul al valorii intrinseci a monedei (în raport cu altă monedă).
Münzrecht, *-(e)s, n. sg.* **1.** v. Münzhoheit. **2.** drept monetar.
Münzregal, *-ien* [-iən], *n.* privilegiul monedelor.
Münzsammlung, *-en, f.* v. Münzensammlung.
Münzschlagen, *-s, n. sg.* v. Münzprägung.
Münzschreiber, *-s, -, m.* funcționar la monetărie.
Münzsorte, *-n, f.* fel, categorie de monedă.
Münz|stadt, *-städte, f. (ist.)* oraș care are dreptul de a bate monedă.
Münz|stätte, *-n, f.* atelier, fabrică de bătut monede.
Münz|stempel, *-s, -, m.* matriță pentru monede.
Münzsystem, *-s, -e, n.* sistem monetar.
Münztank, *-s, -s,* **Münztank|automat**, *-en, -en, m.* pompă de benzină cu autoservire.
Münztank|stelle, *-n, f.* stație de benzină cu autoservire.
Münz|umlauf, *-(e)s, m. sg.* circulație a monedei, a pieselor metalice.
Münzverbrechen, **Münzvergehen**, *-s, -, n.* delict monetar (batere sau răspândire de monede false).
Münzver|ringerung, *-en, f.* devalorizare monetară.
Münzvertrag, *-(e)s, -träge, m.* v. Münzkonvention.
Münzvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* rezervă monetară.
Münzwaage, *-n, f.* cântar pentru verificarea monedelor.
Münzwardein, *-s, -e, m. (înv.)* **1.** verificator de monede. **2.** director de monetărie.
Münzwechsler, *-s, -, m.* automat de schimbat bancnote în mărunțiș, în monede.
Münzwert, *-(e)s, -e, m.* valoare a monedei.
Münzwesen, *-s, n. sg.* sistem monetar; batere de monedă.
Münzwissenschaft *f. sg.* numismatică.
Münz|zähler, *-s, -, m.* **1.** numărător de monede; automat de numărat monede. **2.** automat (electric sau cu gaz) cu monede, aparat de taxare cu monede.
Münz|zeichen, *-s, -, n.* inițială, marcă a monetăriei imprimată pe monedă.
Münz|zusatz, *-es, -sätze, m.* aliaj monetar.
Mupf, *-, m. sg. (reg.)* ghiont.
mupfen, *mupfte, gemupft, vb. (h) tr. (reg.)* a (în)ghionti.
Mur, *-en, f. (reg.)* curent, avalanșă de nămol sau grohotiș (la munte).
Mur|aal, *-(e)s, -e, m.,* **Muräne**, *-n, f. (iht.)* murenă *(Muraena helena* L.).
Muranoglas, *-es, m. sg.* sticlă venețiană, de Murano.
mürb(e) *adj.* **1.** fragil, friabil; pulverulent; putred; moale; **~es Holz** lemn moale, putred. **2.** fraged; **~es Fleisch** carne fragedă; **~ machen** a frăgezi; **~ werden** a se frăgezi, a se muia. **3.** *(fig.)* care și-a pierdut rezistența morală; supradocil; **jn. ~ machen** a învinge rezistența cuiva; *(fam.)* **jn. ~ kriegen** a pune pe cineva cu botul pe labe.
Mürbe *f. sg.* frăgezime.
Mürbebraten, *-s, -, m.* mușchiuleț.
mürben, *mürbte, gemürbt, vb. (h) tr.* și *(s) intr.* a (se) frăgezi.
Mürbeteig, *-(e)s, -e, m. (cul.)* cocă fragedă.
Mürbheit, **Mürbigkeit** *f. sg.* **1.** fragilitate, friabilitate; moliciune; putreziciune. **2.** frăgezime.
Murbruch, *-(e)s, -brüche, m. (geol.)* pornire a unei avalanșe de bolovani (la munte).
Mürbteig, *-(e)s, -e, m.* v. Mürbeteig.
Mure, *-n, f. (geol.)* avalanșă, torent de bolovani, de grohotiș; torent de noroi (la munte).
muren, *murte, gemurt, vb. (h) tr. (mar.)* a ancora cu două ancore.
Murgang, *-(e)s, -gänge, m.* v. Mure.
Muring, *-e,* **Muringsboje**, *-n, f. (mar.)* dispozitiv pentru aruncarea a două ancore.
Murkel, *-s, -, m. (glumeț)* copil în fașă.
murkeln, *murkelte, gemurkelt (ich murk(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a zdrobi, a distruge.
murken, *murkte, gemurkt, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** *(despre copii)* a scânci. **2.** a se certa, a se bate.
murklig *adj. (reg.)* de proastă calitate, slab; nearătos; prost.
Murks, *-es, m. sg. (fam., pop.)* **1.** lucru de mântuială, cârpăceală. **2.** prostii; lucruri neplăcute. **3.** *(reg.)* om neîndemânatic. **4.** *(reg.)* ființă mică și slabă.
murksen, *murkste, gemurkst (du, er murkst) vb. (h)* **I.** *intr. (peior.)* a lucra de mântuială. **II.** *tr. (reg.; glumeț)* a face de petrecanie, a suci gâtul (cuiva).
Murkser, *-s, -, m. (reg.)* **1.** cârpaci. **2.** *(reg.)* ucigaș.
Murmel, *-n, f.* **1.** *(reg.)* bilă colorată (jucărie pentru copii). **2.** blană de marmotă.
Murmel|laut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* vocala „e" redus.
murmeln[1], *murmelte, gemurmelt (ich murm(e)le), vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a murmura, a susura; **der Bach murmelt** pârâul susură. **2.** a mormăi; **was murmelst du in deinen Bart?** ce bombănești acolo?
murmeln[2], *murmelte, gemurmelt (ich murm(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a juca bile.
Murmel|spiel, *-(e)s, -e, n. (reg.)* joc cu bile (multicolore).
Murmeltier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* marmotă *(Marmotta (Arctomys) marmotta)*; **er schläft wie ein ~** doarme dus.
Murner, *-s, m. sg.* **1.** nume pentru motanul din basme. **2.** *(reg.)* om ursuz, morocănos.
murren, *murrte, gemurrt, vb. (h) intr.* **1.** a mârâi. **2.** a mârâi, a murmura, a mormăi, a bombăni, a fi nemulțumit; **er tat seine Pflicht ohne zu ~** și-a făcut datoria fără să bombăne, să crâcnească. **3.** *(despre tunete, explozii etc.).* a bubui înfundat.
Murren, *-s, n. sg.* mârâială, mormăit; **ohne ~!** fără să mârâi, fără proteste!
mürrisch *adj.* îmbufnat, rău dispus; ursuz, posac, morocănos.
Murrkater, *-s, -,* **Murrkopf**, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* persoană ursuză, posacă, morocănoasă.
murrköpfig, **murrköpfisch** *adj. (fam.)* ursuz, posac, morocănos.
Murrwetz, *-es, -e, m.* v. Murrkopf.
Mus, *-es, -e, n.* **1.** piure (de legume); pastă. **2.** magiun; marmeladă. **3.** *(fig., fam.)* **zu ~ quetschen** a zdrobi, a face praf, a face pilaf, a face piftie; **es ist ~ wie Mine** tot un drac, ce mi-e baba Rada, ce mi-e Rada baba; **wenn's ~ regnet, hat er keinen Löffel** când e sare, nu-i mălai. **4.** *(reg.)* hrană; existență; întreținere. **5.** *(reg.)* mazăre.
mus|artig *adj.* păstos, ca piureul, ca magiunul.
Mus|auge, *-s, -n, n. (fam.)* **1.** ochi inflamat. **2.** ochi învinețit.
Musber, *-n, f. (reg.)* pară uscată (cu codiță).
Musche[1], *-n, f. (reg.)* târfă.
Musche[2], *-n, f.* benghi, aluniță.
Muschel, *-n, f.* **1.** *(zool.)* scoică. **2.** cochilie, ghioc. **3.** *(anat.)* pavilionul urechii. **4.** receptor de telefon. **5.** *(austr.)* vas, scaun de WC.
Muschel|arbeit, *-en, f.* scoicărie, obiect făcut din scoici, obiect ornamentat cu scoici.
Muschelbank, *-bänke, f.* banc de scoici, de cochilii.
Muschelbart, *-(e)s, m. sg. (zool.)* mătase a scoicii.
Muschelblümchen, *-s, -, n. (bot.)* găinușă *(Isopyrum thalictroides* L.).
Muschelchen, **Müschelchen**, *-s, -, n. (dim.* de la Muschel) scoicușoară.
Muschelei, *-en, f. (reg.; fam.)* **1.** înșelătorie, șarlatanie. **2.** tăinuire, șoapte (pe ascuns).
Muschel|erde *f. sg. (geol.)* depozit marin cochilifer.
Muschelfang, *-(e)s, -fänge, m.* pescuit de scoici.
Muschelform, *-en, f.* formă de scoică.
muschelförmig *adj.* cochiliform, în formă de scoică.
Muschelge|häuse, *-s, -, n.* carcasă a scoicii, cochilie.
Muschelgewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă cochiliformă, în formă de scoică.
Muschelgeld, *-(e)s, n. sg.* scoici drept mijloc de plată (la popoarele primitive).
Muschelgold, *-(e)s, n. sg. (arte)* bronz auriu.
muschelhaltig *adj. (geol.)* cu sedimente de scoici.
muschelig *adj.* v. muschelförmig.
Muschelkalk, *-(e)s, m. sg. (geol.)* **1.** (epocă) Muschelkalk. **2.** calcar din formațiunea triasică, calcar cochilifer.
Muschelkrebs, *-es, -e, m. (zool.)* rac african *(Crossophorus africanus)*.
Muschelkunde, **Muschel|lehre** *f. sg.* conchiliologie.
Muschel|linie [-niə], *-n, f. (mat.)* linie curbă, cochiliformă; concoidă.
Muschelmarmor, *-s, m. sg.* marmură cochiliferă.
muscheln, *muschelte, gemuschelt (ich musch(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a șopti, a șușoti, a lucra pe ascuns. **2.** a înșela. **3.** a amesteca cărțile (de joc).
Muschelraum, *-(e)s, -räume, m. (maș.)* spațiu al sertarului.
Muschelsammlung, *-en, f.* colecție de scoici.
Muschelschale, *-n, f.* ghioc, cochilie, scoică.
Muschelschieber, *-s, -, m. (maș.)* sertar-scoică.
Muschelseide, *-n, f.* mătase de scoici.
Muschelsilber, *-s, n. sg. (pict.)* argint de cochilie.
Muschel|stil, *-(e)s, m. sg. (arhit.)* stil rococo.
Muscheltier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* scoică, moluscă.
Muschelwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Muschelarbeit.
Muschi, *-s, f. (fam.)* **1.** pisică. **2.** *(vulg.)* **a)** vulvă, vagin; **b)** prostituată, târfă.
Muschik [-'ʒik], *-s, -s, m. (înv.)* mujic, țăran rus.
Muschko, *-s, -s,* **Muschkote**, *-n, -n, m. (fam.)* soldat, infanterist.
muschlig *adj.* v. muschelig.
Muschpoke, *-n, f.* v. Mischpoke.
Muse, *-n, f.* muză; **die ~ hat ihn geküsst** l-au sărutat muzele, s-a trezit poet; **die leichte ~** operetă; *(iron.)* **leichtgeschürzte ~** femeie ușuratică.
museal *adj.* de muzeu, muzeal.
Muselman, *-manen, -manen (pop.* și **Muselmann**, *(e)s, -männer), m.* musulman.
Muselmanin, *-nen, f.* musulmană.
muselmanisch, **muselmännisch** *(pop.) adj.* musulman.
musen, *muste, gemust (du, er must), vb. (h) intr. (reg.)* a face magiun.
Musen|almanach, *-s, -e, m.* almanah literar și artistic.
Musenberg, *-(e)s, m. sg. (mit., arte)* Parnas.
Musengott, *-(e)s, m. sg. (mit., arte)* Apolo.
musenhaft *adj.* v. musisch.
Musenpferd, *-(e)s,* **Musenross**, *-es, n. sg. (mit., arte)* Pegas.
Musensitz, *-es, m. sg. (mit., arte)* Parnas.
Musensohn, *-(e)s, -söhne, m.* **1.** *(fam.)* fiu al muzelor, poet. **2.** *(glumeț)* student.
Musen|stall, *-(e)s, -ställe, m. (glumeț)* teatru.
Musentempel, *-s, -, m. (poet.)* teatru.
Museologe, *-n, -n, m.* muzeolog.
Musette [my'zɛt], *-n* (și *-s*), *f. (muz.)* **1.** variantă de cimpoi. **2.** dans francez lent (din secolul al XVII-lea).
Musettegruppe, *-n, f.* grup, ansamblu de suflători (într-o orchestră).
Museum [-'ze:ʊm], *-s, Museen* [-'ze:ən], *n.* **1.** muzeu; **eine Ausstellung im ~ besuchen** a vizita o expoziție la muzeu. **2.** *(înv.)* cabinet de lucru al unui savant; sală de lectură. **3.** *(înv.)* revistă savantă.
Museums|aufseher, *-s, -, m.* supraveghetor de muzeu.
Museumsführer, *-s, -, m.* ghid de muzeu, al muzeului.
museumsreif *adj. (iron.)* demodat, bun de pus la muzeu.
Museums|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă de muzeu; *(fig., iron.)* vechitură.
Museumswärter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen,* paznic(ă), gardian(că) la muzeu.
Museumswert, *-(e)s, m. sg.* valoare de muzeu, vechime mare.
Musical ['mju:zɪkl], *-s, -s, n.* comedie muzicală, vodevil.
musiert *adj.* încrustat; mozaicat.
Musik, *-en, f.* **1.** *sg.* muzică; **~ machen** a face muzică; **~ treiben** a se ocupa profesional cu muzica; **~ pflegen** a cultiva muzica, a se ocupa cu muzica; **~ studieren** a studia muzica, a urma conservatorul; **in ~ setzen** a compune muzica, a pune pe note (un text); **geistliche ~** muzică bisericească; **weltliche ~** muzică laică; **schwere ~** muzică simfonică; *(fig.)* **er tanzt nach der ~** dansează cum i se cântă; **~ im Blut haben** a avea muzica în sânge; *(fig.)* **das ist ~ für meine Ohren** (asta) îmi place, îmi mângâie urechea; **da ist** (sau **liegt**) **~ drin!** asta-mi place! așa stăm de vorbă, așa mai zic și eu! **der Ton macht die ~** tonul

face muzica; **ohne ~ abziehen** a o şterge pe nesimţite, discret. **2.** orchestră, fanfară; **die ~ kommt** soseşte fanfara.
Musik|abend, *-s, -e, m.* seară de muzică, serată muzicală; recital.
Musik|akademie, *-n* [-mi:ən], *f.* academie de muzică.
Musikalien [-liən] *pl.* note, partituri, tipărituri muzicale.
Musikaliendruck, *-(e)s, -e, m.* imprimare de note (muzicale).
Musikalienhändler, *-s, -, m.* negustor de tipărituri muzicale, de partituri.
Musikalienhandlung, *-en, f.* magazin de articole muzicale.
musikalisch *adj.* **1.** muzical, cu talent muzical, cu ureche muzicală. **2.** muzical, melodios, armonios; **~e Sprache** limbă melodioasă; **~er Ton** accent muzical. **3.** muzical, cu muzică; **~e Abendunterhaltung** serată muzicală.
Musikalität *f. sg.* muzicalitate.
Musikant, *-en, -en, m.* muzicant; **die ~en spielen zum Tanz auf** lăutarii cântă la horă; muzicanţii încep să cânte pentru dans; *(fig., fam.)* **da sitzen die ~en** aici sunt gologanii, aici e aici.
Musikantenknochen, *-s, -, m. (anat., pop.)* epicondil median humeral.
Musikantentisch, *-(e)s, -e, m. (fam.)* masă mică.
musikantisch *adj.* receptiv la muzică, muzical.
Musik|automat, *-en, -en, m.* tonomat.
musikbegabt *adj.* înzestrat pentru muzică.
Musikbegleitung, *-en, f.* acompaniament de muzică.
Musikbibliothek, *-en, f.* bibliotecă muzicală, de muzică.
Musikbox, *-en, f.* v. Musikautomat.
Musikclown [-klaun], *-s, -s, m.* clovn muzical.
Musikdatei, *-en, f.* fişier muzical.
Musikdirektor, *-s, -en, m.* şef de orchestră, dirijor(-prim).
Musikdose, *-n, f.* cutie, ceas, tabacheră etc. cu muzică.
Musikdrama *-s, -men, n.* dramă muzicală, operă.
Musiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muzician(ă); interpret(ă) (de muzică); muzicant(ă).
Musikerschütze, *-n, -n, m.* muzicant din fanfara militară.
Musikertribüne, *-n, f.* estradă pentru orchestră.
Musik|erziehung *f. sg.* educaţie, iniţiere muzicală.
Musikfest, *-(e)s, -e,* **Musikfest|spiel**, *-(e)s, -e, n.* festival muzical.
Musikfilm, *-s, -e, m.* film muzical.
Musikforscher, *-s, -, m.* muzicolog.
Musikfreund, *-(e)s, -e, m.* iubitor, amator de muzică, meloman.
Musikgarage [-ʒə], *-n, f. (fam.)* hală, sală de muzică, de concerte.
Musikgeschichte, *-n, f.* istorie a muzicii.
Musikhalle, *-n, f.* sală de concerte.
Musikhistoriker, *-s, -, m.* istoric muzical; muzicolog.
Musikhochschule, *-n, f.* conservator.
Musik|institut, *-(e)s, -e, n.* conservator.
Musik|instrument, *-(e)s, -e, n.* instrument muzical.
Musik|kapelle, *-n, f.* orchestră, capelă, fanfară, taraf.
Musik|kenner, *-s, -, m.* cunoscător de muzică.
Musik|kiste, *-n, f. (fam.)* v. Musiktruhe.
Musik|komposition, *-en, f.* compoziţie muzicală.
Musik|konserve [-və], *-n, f. (fam.)* muzică înregistrată (pe disc, bandă de magnetofon etc.).
Musik|korps [-ko:r], *-* [-ko:rs], *-*[-ko:rs], *n.* orchestră, fanfară, muzică militară.
Musik|kritik, *-en, f.* critică muzicală.
Musik|kritiker, *-s, -, m.* critic muzical.
Musik|kultur *f. sg.* cultură muzicală.
Musikleben, *-s, n. sg.* viaţă muzicală; **das ~ der Stadt** viaţa muzicală a oraşului.
Musiklehre, *-n, f.* **1.** muzicologie. **2.** teorie muzicală; compoziţie.
Musiklehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară) de muzică.
Musiklexikon, *s, -a, n.* lexicon, dicţionar muzical.
Musik liebend *adj.* iubitor, amator de muzică.
Musikliebhaber, *-s, -, m.* meloman.
Musikliteratur, *-en, f.* literatură muzicală.
Musikmeister, *-s, -, m.* maistru, şef de muzică, de fanfară (militară).
Musikmuschel, *-n, f.* estradă, scenă (în aer liber) pentru orchestră, fanfară.
Musiknarr, *-en, -en, m.* meloman, om ahtiat, nebun după muzică.
Musikologie, *-, f.* muzicologie, ştiinţă a muzicii.
Musikpädagoge, *-n, -n, m.* **1.** profesor de muzică. **2.** specialist în pedagogia instrumentelor muzicale.
Musikpflege *f. sg.* cultivare a muzicii.
Musikpreis, *-es, -e, m.* premiu muzical.
Musiksaal, *-(e)s, -säle, m.* sală de muzică, de concerte.
Musikschaffen, *-s, n. sg.* creaţie muzicală.
Musikschaffende, *-n, -n (ein Musikschaffender),* **Musikschöpfer**, *-s, -, m.* compozitor.
Musikschrank, *-(e)s, -schränke, m.* v. Musiktruhe.
Musikschule, *-n, f.* şcoală de muzică.
Musik|stück, *-(e)s, -e, n.* bucată, piesă muzicală.
Musik|stunde, *-n, f.* oră de muzică.
Musik|szene *f. sg.* domeniu, lume a muzicii.
Musikthe|ater, *-s, -, n.* teatru muzical; operă; operetă.
Musiktheorie, *-n* [-ri:ən], *f.* teorie a muzicii (armonie, instrumentaţie etc.).
Musiktherapie, *-n, f.* terapie prin muzică.
Musiktruhe, *-n, f.* combină muzicală.
Musik|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* învăţământ muzical; **~ nehmen** a lua lecţii de muzică.
Musikus, *-, Musizi* (şi *-se*)*, m. (glumeţ)* muzicant; muzician.
Musikver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociaţie, societate muzicală.
Musikverlag, *-(e)s, -e, m.* editură muzicală.
musikver|ständig *adj.* cunoscător, priceput în ale muzicii.
Musikvideo [-vi:-], *-s, -s, n.* videoclip.
Musikwerk, *-(e)s, -e, n.* operă muzicală.
Musikwissenschaft, *-en, f.* muzicologie.
Musikzimmer, *-s, -, n.* cameră, salon de muzică.
Musikzug, *-(e)s, -züge, m.* procesiune festivă cu muzică (fanfară, orchestră etc.).
musisch *adj.* cu simţ artistic.
Musiv|arbeit, *-en, f.* lucrare în mozaic.
Musiv|arbeiter, *-s, -, m.* mozaicar.
Musiv|gold, *-es, n. sg. (metal.)* aur musiv, aur de mozaic.
musivisch [-vɪʃ] *adj.* în mozaic.
Musivsilber, *-s, n. sg.* argint musiv.
musizieren, *musizierte, musiziert, vb. (h) intr.* a face muzică, a cânta (cu altcineva).
Musje, *-, m. sg. (înv., glumeţ)* **1.** domn (tânăr). **2.** băiat de prăvălie, vânzător.
Muskat, *-(e)s, -e,* **Muskatbaum**, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* nucşor tămâios *(Myristica fragrans).*
Muskatblüte, *-n, f. (bot.)* frunzişoară, aril de seminţe de *Myristica fragrans.*
Muskate, *-n, f.* v. Muskatnuß.
Muskateller, *-s, -, m.* vin tămâios, muscat.
Muskateller|erdbeere, *-n, f. (bot.)* fragă de grădină, căpşună tămâioasă *(Fragaria moschata).*
Muskatellerkraut, *-(e)s, n. sg.*, **Muskatellersalbei** *f. sg. (bot.)* iarba-Sfântului-Ioan *(Salvia sclarea* L.).
Muskatellertraube, *-n, f. (bot.)* strugure tămâios.
Muskatellerwein, *-(e)s, -e, m.* v. Muskateller.
Muskatnuss, *-nüsse, f. (bot.)* nucşoară.
Muskatnussbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Muskat.
Muskatwein, *-(e)s, -e, m.* v. Muskateller.
Muskel, *-s, -n, m., (înv. -n, f.) (anat.)* muşchi; **glatter ~** muşchi neted; **die ~n stählen** a oţeli muşchii; **stark von ~n** cu muşchi puternici.
Muskel|arbeit, *-en, f.* muncă fizică grea.
Muskel|atrophie [-fi:], *-n, f. (med.)* atrofie musculară.
Muskelband, *-(e)s, -bänder, n. (anat.)* ligament muscular, tendon.
muskelbepackt *adj.* musculos.
Muskelbildung, *-en, f.* **1.** *sg.* formare a muşchiului. **2.** musculatură.
Muskelbinde, *-n, f. (anat.)* fascie musculară.
Muskelbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* hernie a musculaturii (printr-o fantă a fasciei musculare).
Muskelbündel, *-s, -, n. (anat.)* fascicul de muşchi.
Muskel|eiweiß, *-es, n. sg. (biol.)* miozină.
Muskel|ent|spannung *f. sg. (sport)* relaxare musculară.
Muskel|entwicklung *f. sg. (sport)* dezvoltare a muşchilor.
Muskel|entzündung, *-en, f. (med.)* miozită.
Muskelfaser, *-n, f. (anat.)* fibră musculară.
Muskelfieber, *-s, -, n. (med.)* febră musculară.
Muskelfleisch, *-(e)s, n. sg.* (carne) muşchi.
Muskelgeschwulst, *-geschwülste, f. (med.)* miom, umflare a muşchiului.
Muskelgewebe, *-s, -, n. (anat.)* ţesut muscular.
muskelig *adj.* musculos.
Muskelkater, *-s, m. sg. (fam.)* v. Muskelfieber.
Muskelkraft *f. sg.* forţă, putere musculară.
Muskelkrampf, *-es, -krämpfe, m.* cârcel (muscular).
Muskel|lehre *f. sg.* miologie.
Muskelmagen, *-s, -, m.* pipotă; stomac de pasăre.
Muskelpaket, *-s, -e, n. (fam.)* om musculos, pachet de muşchi.
Muskelprotz, *-es, -e, m. (peior.)* om care face paradă de forţa sa musculară.
Muskelquetschung, *-en, f. (med.)* contuzie musculară.
Muskelriss, *-es, -e, m. (med.)* ruptură musculară.
Muskelschmerz, *-es, -en, m. (med.)* mialgie.
Muskelschwäche *f. sg. (med.)* adinamie; miopatie.
Muskelschwund, *-(e)s, m. sg. (med.)* atrofie musculară.
Muskel|spiel, *-(e)s, n. sg.* joc al muşchilor.
muskel|stark *adj.* musculos.
Muskel|stärke *f. sg.* musculozitate, forţă musculară.
Muskel|starre *f. sg. (med.)* anchilozare musculară.
Muskelsystem, *-s, -e, n.* sistem muscular.
Muskeltätigkeit, *-en, f.* activitate musculară.
Muskeltonus, *-, m. sg.* tonus muscular.
Muskel|übungen *pl.* exerciţii de întărire a muşchilor.
Muskelzelle, *-n, f.* celulă musculară.
Muskelzerrung, *-en, f. (med.)* contorsiune musculară.
Muskelzuckung, *-en, f.* contracţie musculară.
Muskete, *-n, f. (ist.)* muschetă.
Musketenfeuer, *-s, -, n.* foc de muschete.
Musketenkugel, *-n, f.* glonte de muschetă.
Musketenschuss, *-es, -schüsse, m.* împuşcătură cu muscheta.
Musketier, *-s, -e, m. (ist.)* muşchetar; infanterist.
musklig *adj.* v. muskelig.
Muskote, *-n, -n, m. (pop.)* v. Musketier.
muskulär *adj.* muscular.
Muskulatur, *-en, f.* musculatură.
muskulös *adj.* musculos.
Müsli, *-s, -s, n. (cul.)* **1.** piure din fulgi de ovăz, lapte, lămâie, fructe şi zahăr. **2.** cereale (fulgi de ovăz, fructe uscate, stafide, nuci).
Muslim, *-, -e* şi *Muslimun, m.* v. Muselman.
Muslimin, *-nen, f.* v. Muselmanin.
Muss, *-, n. sg.* necesitate, cerinţă; **es ist ein ~** este neapărat necesar, nu se poate altfel; **~ ist eine harte Nuss** sau **~ ist ein bitteres Kraut** nevoia nu cunoaşte legi, nevoia e o lege aspră; **ein hartes ~** o necesitate vitală, inevitabilă, dură; **das Hat bleibt hinter dem ~ zurück** de unde nu-i, nici Dumnezeu nu cere.
Muss|be|stimmung, *-en, f.* dispoziţie, hotărâre obligatorie.

Muße *f. sg.* timp liber, răgaz: **wenn ich ~ habe** când (sau dacă) am răgaz; **mit ~** pe îndelete; în tihnă.

Muss|ehe, *-n, f. (fam.)* căsătorie forțată (de venirea unui copil).

Musselin, *-s, -e, m. (text.)* muselină.

Musselinkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de muselină.

müssen, *musste, gemusst (ich muss, du, musst, er muss), vb. (h)* **I.** *intr.* (și *tr.*) a fi silit, a fi forțat, a trebui; **warum tust du das? – weil ich muss** de ce faci lucrul acesta? – fiindcă trebuie, sunt silit; **du hast so getan, wie du es gemusst hast** ai procedat cum trebuia; (cu *determinări locale*) **das Kind muss hinaus** copilul trebuie să iasă la aer; **ich muss in die Stadt** trebuie să mă duc în oraș; **die Briefe müssen zur Post** scrisorile trebuie să ajungă la poștă; *(fam.)* **ich muss mal** trebuie să ies (la closet). **II.** *auxiliar de mod (în locul part. trec. se utilizează inf.)* **1.** a trebui; a fi silit, forțat; **ihr musstet kommen** trebuia să veniți; **was sein muss, muss sein** ce ți-e scris în frunte ți-e pus; **du musst kommen** trebuie să vii; **kein Mensch muss ~** nimeni nu poate fi forțat contra voinței lui; **du musst nicht glauben, dass...** nu trebuie să crezi că...; **das musste nicht kommen** asta n-ar fi trebuit, n-ar fi fost voie să se întâmple. **2.** *(exprimând o probabilitate* sau *o certitudine)* **er muss bald kommen** trebuie să vină curând, probabil că vine cât de curând; **er muss vergessen haben** probabil că a uitat. **3.** *(exprimând o restricție)* **er kommt gewiss, er müsste denn krank sein** vine desigur, afară doar dacă e bolnav.

Musseron, *-s, -s, m. (bot.)* nicorete *(Clitopilus prunulus)*.

Muße|stunde, *-n, f.* oră de răgaz, de tihnă.

Mußetag, *-(e)s, -e, m.* zi de odihnă, zi de recreație.

Mußezeit, *-en, f.* timp liber; răgaz, tihnă.

Mussheirat *f. sg.* v. Mussehe.

mussieren, *mussierte, mussiert, vb. (h) intr.* v. moussieren.

müßig *adj.* **1.** de răgaz, liber; **in meiner ~en Zeit** în timpul meu liber, în orele mele de răgaz. **2.** fără ocupație, liber; inactiv; **~ herumgehen** (sau **sein** sau **leben**) a sta degeaba, fără treabă, a nu lucra, a nu avea de lucru. **3.** nefolositor, inutil, fără rost; **~e Fragen** întrebări inutile; **sich** *(dat.)* **~e Gedanken machen** a-și face griji de prisos; **es ist ~, darüber zu reden** n-are rost să discutăm despre asta.

müßigen, *müßigte, gemüßigt, vb. (h) refl.* a se abține; *(în expr.)* **ich sehe mich gemüßigt** sunt silit, forțat (de împrejurări).

Müßig|gang, *-(e)s, m. sg.* inactivitate; trândăvie, lenevie; **~ ist aller Laster Anfang** din lenevie se nasc toate viciile.

Müßig|gänger, *-s, -, m.* trândav, leneș; haimana, pierde-vară.

müßig|gängerisch *adj.* trândav, leneș.

müßig gehen, *ging müßig, müßig gegangen, vb. (s) intr.* a trândăvi, a nu se ocupa cu nimic.

Müßigkeit *f. sg.* **1.** v. Müßiggang. **2.** zădărnicie.

Musskaufmann, *-es, -leute, m.* comerciant prin forța legii.

muss|te *ind. imperf.* de la müssen.

Muss|teil, *-(e)s, -e, n.* (și *m.*) v. Musteil.

Mus|tang, *-s, -s, m. (zool.)* mustang.

Mus|teil, *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) *(înv., jur.)* parte de moștenire ce revine văduvei.

Muster, *-s, -, n.* **1.** mostră, eșantion, specimen; **~ ohne Wert** mostră fără valoare; **~ senden** a trimite mostre, eșantioane. **2.** model; desen; machetă; tipar; prototip; **~ zum Sticken** model de brodat; **~ 1986** model 1986; **nach einem ~ arbeiten** a lucra după (un) model; **das ~ des Teppichs** modelul covorului; **Stoff mit ~** stofă cu desen. **3.** model, exemplu (de comportare); **sie ist das ~ einer guten Hausfrau** este un model de bună gospodină; **nimm dir ein ~ an ihm** ia-l (pe el) ca exemplu; **~ von Tugend** model de virtute.

Muster|an|stalt, *-en, f.* instituție model.

Musterbei|spiel, *-(e)s, -e, n.* exemplu de urmat, model.

Musterbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere model.

Musterbild, *-(e)s, -er, n.* (și *iron.*) model, exemplu, ideal.

Musterblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie model.

Musterbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare-tip.

Musterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de modele.

Muster|ehe, *-n, f.* căsnicie ideală, model.

Muster|eisen, *-s, -, n. (metal.)* oțel fasonat, profilat.

Muster|exemplar, *-s, -e, n.* **1.** v. Musterbild. **2.** exemplar de probă.

Mustergatte, *-n, -n, m. (și iron.)* soț model, ideal.

Mustergesenk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* matriță de probă.

mustergültig *adj.* exemplar, desăvârșit, ireproșabil, perfect.

Mustergültigkeit *f. sg.* caracter exemplar, ireproșabil; perfecțiune.

Mustergut, *-(e)s, -güter, n.* fermă model.

muster|haft *adj.* v. mustergültig.

Muster|haftigkeit *f. sg.* v. Mustergültigkeit.

Musterkarte, *-n, f.* carton, panou cu eșantioane, cu modele.

Musterkasten, *-s, -, m.* cutie, casetă cu modele.

Musterkind, *-(e)s, -er, n.* copil model.

Musterknabe, *-n, -n, m.* (și *iron.*) băiat, om model.

Musterkoffer, *-s, -, m. (com.)* valiză cu mostre, cu eșantioane.

Musterkollektion, *-en, f.* colecție de mostre, de eșantioane.

Musterkopie, *-n* [-i:ən], *f. (fot.)* copie de control.

Musterlager, *-s, -, n.* depozit de modele.

Musterleistung, *-en, f.* performanță exemplară.

Müsterler, *-s, -, m. (reg.; glumeț)* voiajor comercial, comis-voiajor.

Musterliste, *-n, f. (mar.)* listă a echipajului.

Mustermaschine, *-n, f.* mașină prototip.

Mustermesse, *-n, f.* târg de mostre.

mustern, *musterte, gemustert, vb. (h) tr.* **1.** a cerceta, a examina (amănunțit), a măsura (de sus până jos); **er musterte die Vorübergehenden** i-a examinat, i-a măsurat pe trecători; **von Kopf bis zu Fuß ~** a privi pe cineva din cap până-n picioare. **2.** *(mil.)* a tria (recruții la examenul medical). **3.** *(mil.)* a trece în revistă; **die Truppen ~** a trece trupele în revistă. **4.** a aplica, a imprima desene, modele (pe țesături, pereți, vaze etc.); a țese modele (în stofe, în covoare etc.).

Musterplatz, *-es, -plätze, m. (mil.)* loc, câmp pentru trecere în revistă (a trupelor).

Muster|register, *-s, -, n.* registru oficial de mostre, de eșantioane.

Muster|reisende, *-n, -n (ein Musterreisender), m. (com.)* comis-voiajor.

Muster|riss, *-es, -se, m.* schiță de model.

Muster|rolle, *-n, f.* **1.** *(mil.)* matricolă, rol, registru. **2.** *(mar.)* rol al echipajului, document cu stipularea condițiilor de angajare (a echipajului).

Mustersammlung, *-en, f.* colecție de mostre, de eșantioane.

Musterschrift, *-en, f.* **1.** model de scriere. **2.** *(înv.)* scriere clasică.

Musterschule, *-n, f.* școală model.

Musterschüler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* elev(ă) model.

Musterschutz, *-es, m. sg. (jur.)* protecție a mărcilor de fabrică.

Mustersendung, *-en, f.* expediere de mostre; transport de mostre.

Muster|staat, *-(e)s, -en, m.* stat model.

Muster|stück, *-(e)s, -e, n.* mostră, piesă model; **ein ~ aus der deutschen Literatur** o piesă (de teatru) exemplară din literatura germană.

Musterung, *-en, f.* **1.** examinare, cercetare (amănunțită), verificare. **2.** *(mil.)* triere a recruților; **er ist bei der ~ zurückgestellt worden** a fost respins la examenul medical. **3.** *(mil.)* trecere în revistă. **4.** desen, ornamentație; ornamentare, desenare.

Musterungs|ausweis, *-es, -e, m. (mil.)* **1.** dovadă de prezentare la recrutare. **2.** certificat de scutire.

Musterungsbescheid, *-(e)s, -e, m.* chemare la comisia de triere a recruților.

Musterungskommission, *-en, f. (mil.)* comisie medicală de triere a recruților.

Musterungsliste, *-n, f.* v. Musterrolle.

Musterungslokal, *-s, -e, n. (mil.)* local de recrutare.

Musterungs|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* ofițer cu recrutarea.

Musterver|einbarung, *-en, f.* acord-tip.

Mustervor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de modelare.

Musterwalze, *-n, f. (text.)* valț de imprimat modele.

Musterware, *-n, f.* marfă model; marfă prezentată drept mostră.

Musterweber, *-s, -, m.* țesător de modele; țesător de stofe cu desene.

Musterwerk, *-(e)s, -e, n.* piesă de antologie; operă (literară) clasică.

Musterwirtschaft, *-en, f.* gospodărie model.

Musterwohnhaus, *-es, -häuser, n.* locuință, casă model.

Musterzeichnen, *-s, n. sg.* desenare de modele.

Musterzeichner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* desenator(-oare) de modele.

Musterzeichnung, *-en, f.* schiță, desen a(l) unui model.

Mustio [-stio], *-s, -s, m.* descendent al unui tată alb și al unei mame mulatre.

Mus|topf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală de lut pentru sau cu magiun.

Mut, *-(e)s, m. sg.* **1.** curaj; îndrăzneală; **~ fassen** a prinde curaj; **den ~ (nicht) verlieren** a (nu)-și pierde curajul; **jm. ~ machen** a încuraja pe cineva, a-i da cuiva curaj. **2.** dispoziție (sufletească), stare de spirit; **in trunk(e)nem ~e** în stare de ebrietate; **guten ~es sein** a fi bine dispus; **es ist ihm schlecht zu ~e** este prost dispus, se simte prost, nu-i sunt boii acasă, nu e în apele lui; *(în expr.)* **seinen ~ an jm. kühlen** a-și vărsa necazul pe cineva.

Muta, *Mutä, f. (fon., înv.)* ocluzivă surdă.

mutabel *adj.* schimbător, mutabil.

Mutabilität *f. sg.* caracter schimbător, mutabilitate.

mutagen, *adj. (biol.)* mutant, care produce mutații.

Mutant, *-en, -en, m.* mutant.

Mutation, *-en, f.* **1.** *(biol.)* mutație. **2.** *(fiziol.)* schimbare de voce, mutație.

Mutator, *-s, -toren, m. (electr.)* mutator.

mutbeseelt *adj.* curajos, însuflețit de curaj.

Mütchen, *-s, n. sg. (fam.; în expr.)* **sein ~ (an jm.) kühlen** a-și vărsa necazul (pe cineva).

muten, *mutete, gemutet (du mutest, er mutet), vb. (h) tr.* **1.** *(mine)* a cere, a solicita o concesiune de exploatare. **2.** *(ist.; despre calfe)* a cere să fie admis la examenul de meșter. **3.** *(în expr.)* **wohl gemutet sein** a fi bine dispus.

Muter, *-s, -, m.* **1.** *(mine)* solicitant al unei concesiuni de exploatare. **2.** *(ist.)* calfă care aspiră la titlul de maistru. **3.** mânuitor de baghete magice (pentru căutarea apei sau metalelor prețioase).

mut|erfüllt *adj.* v. mutbeseelt.

mutern, *muterte, gemutert, vb. (h) intr. (despre rac)* a-și schimba coaja.

mutieren, *mutierte, mutiert, vb. (h) intr. (fiziol.)* a-și schimba vocea.

mutig *adj.* curajos, brav, îndrăzneț; **~ werden** a prinde curaj.

Mutige, *-n, -n (ein Mutiger), m.* și *f.* om, persoană curajos(-oasă); **dem ~n gehört die Welt** lumea e a celor curajoși; **dem ~n lächelt das Glück** norocul surâde celor îndrăzneți.

Mutigkeit *f. sg.* v. Mut.

Mutilation, *-en, f.* mutilare, schilodire.

mutilieren, *mutilierte, mutiliert, vb. (h) tr.* a mutila.

mutlos *adj.* lipsit de curaj, fără curaj, descurajat; **~ machen** a descuraja.

Mutlosigkeit *f. sg.* lipsă de curaj, descurajare.

mutmaßen, *mutmaßte, gemutmaßt (du, er mutmaßt) vb. (h) tr.* a presupune, a bănui, a crede; **ich mutmaße, dass es so gewesen ist** presupun că așa a fost.

mutmaßlich *adj.* presupus, probabil, bănuit, prezumtiv; **der ~e Mörder** ucigașul prezumtiv.

Mutmaßlichkeit, *-en, f.* probabilitate.

Mutmaßung, *-en, f.* presupunere, bănuială, prezumție; **sich auf ~en einlassen** a presupune, a face presupuneri.

Mutprobe, *-n, f.* probă de curaj.

Mutschein, *-(e)s, -e, m. (mine)* titlu de concesiune pentru exploatare.

mutschelig *adj. (reg.)* moale, lipicios, clisos.

Mutschelmehl, *-(e)s, n. sg. (reg.)* pesmet.

mutschen, *mutschte, gemutscht, vb. (h) tr. (fam., reg.)* **1.** a amesteca. **2.** a falsifica. **3.** a mitui.

mutschig *adj.* v. mutschelig.

Mutt, *-(e)s, m. sg. (reg.)* **1.** *m.* nămol, reziduu. **2.** (și *n.*) măsură pentru cereale; baniță.

Muttchen, *-s, -, n.*, **Muttel** *f. sg. (fam., dim.* de la Mutter) mămică, măicuță; băbuță.

Mutter[1], *Mütter, f.* **1.** mamă, mumă, maică; **wo ist (die) ~?** unde e mama? *(fam.)* **bei ~n** la mama acasă; **sich ~ fühlen** a aștepta un copil; **allein erziehende ~** mamă care își crește

singură copiii; **ledige** ~ mamă nemăritată; **leibliche** ~ mamă bună; **für werdende Mütter** pentru femei gravide; **sie ist wie eine ~ zu ihm** se poartă cu el ca o mamă; **sie ist eine liebevolle** ~ ea este o mamă iubitoare; *(poet.)* ~ **Natur** mama noastră natura; *(fam.)* **bei ~ Grün übernachten** a dormi afară, sub cerul liber; **Vorsicht ist die ~ aller Weisheit** prudența este mama înțelepciunii. **2.** *(rel., la anumite ordine călugărești)* maică, măicuță; ~ **Oberin** maică stareță. **3.** *(anat.)* uter. **4.** *(tehn.)* matriță. **5.** *sg. (reg.)* drojdie; mumă.

Mutter[2], *-n, f. (tehn.)* piuliță; **blanke** ~ piuliță precisă, netedă; **rohe** ~ piuliță brută; **zweiteilige** ~ piuliță secționată.

Mutter|antrieb, *-(e)s, -e, m. (maș.)* acționare cu piuliță.

Mutter|ast, *-(e)s, -äste, m. (bot.)* ramură principală (la copac).

Mutter|auge, *-s, -n, n.* privire maternă, iubitoare.

Mutterband, *-(e)s, -bänder, n. (anat.)* ligament uterin.

Mutterbaum, *-(e)s, -bäume, m. (forest.)* copac-mamă, arbore-mamă.

Mutterbefestigung, *-en, f. (tehn.)* strângere a piuliței.

Mütterberatung, *-en, f.* sfătuire a mamelor sau a viitoarelor mame.

Mütterberatungs|stelle, *-n, f.* cabinet de asistență socială pentru sfătuirea viitoarelor mame.

Mutterbeschwerden *pl.* dureri postnatale.

Mutterbiene, *-n, f.* matcă, regină a albinelor *(Apis mellifica)*.

Mutterboden, *-s, m. sg.* **1.** pământ fertil; cernoziom. **2.** glie.

Mutterbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* tarod, burghiu pentru piulițe.

Mutterbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* ruptură uterină.

Mutterbruder, *-s, -brüder, m.* unchi după mamă, frate al mamei.

Mutterbrust, *-brüste, f.* sânul mamei; **das Kind bekommt nur die** ~ copilul este hrănit numai cu lapte de mamă.

Mütterchen, *-s, -, n. (dim.* de la Mutter) **1.** mămică, măicuță. **2.** băbuță, leliță, mătușică.

Mutterdrehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung de piulițe.

Mutter|empfindung, *-en, f.* v. Muttergefühl.

Mutter|erde *f. sg.* v. Mutterboden.

Mutterfass, *-es, -fässer, n. (alim.)* butoi de bază (pentru fermentație).

Mutterfieber, *-s, n. sg. (med.)* febră puerperală.

Mutterfluss, *-es, -flüsse, m. (geogr.)* curs de apă principal, albie principală.

Mutterfräsmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de frezat piulițe.

Mutterfreude, *-n, f.* bucurie maternă, bucurie de mamă; **~n entgegensehen** a aștepta un copil, a fi gravidă; **sie genießt ~n** tocmai a născut un copil.

Mutterfüllen, *-s, -, n.* mânză.

Mutterfürsorge *f. sg.* ocrotire a mamei.

Muttergang, *-(e)s, -gänge, m. (tehn.)* pas al filetului piuliței.

Muttergefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment matern.

Müttergenesungsheim, *-(e)s, -e, n.* sanatoriu pentru mame.

Muttergesellschaft, *-en, f. (ec.; rar)* centrală a unei societăți.

Mutterge|stein, *-(e)s, -e, n. (geol.)* rocă-mamă.

Muttergewinde, *-s, -, n. (tehn.)* filet al piuliței.

Muttergewinde|bohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu de filetat piulițe.

Muttergleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie principală.

Mutterglück, *-(e)s, n. sg.* fericire maternă, fericire de mamă.

Muttergottes *f. sg. (rel.)* Maica Domnului.

Muttergottesbild, *-(e)s, -er, n.* icoană a Maicii Domnului.

Muttergottesge|spinst, *-(e)s, -e, n. (fam.)* funigei.

Muttergut, *-(e)s, -güter, n. (jur.)* bunuri materne.

Mutter|hafen, *-s, -häfen, m. (mar.)* port de înregistrare (a unui vas).

Mutter|hätsch, *-(e)s, -e, n. (reg.)* v. Muttersöhnchen.

Mutter|haus, *-es, -häuser, n.* **1.** *(bis.)* mănăstire centrală; mănăstire-centru. **2.** centrală (a unei case comerciale).

Mütter|heim, *-(e)s, -e, n.* cămin pentru mame singure.

Mutter|hering, *-s, -e, m.* v. Maifisch.

Mutter|herrschaft *f. sg. (ist.)* matriarhat.

Mutter|herz, *-ens, -en, n.* inimă de mamă.

Mutter|institut, *-(e)s, -e, n. (inv.)* institut central.

Mutterkamille, *-n, f. (bot.)* mușețel *(Matricaria chamomilla* L.).

Mutterkind, *-(e)s, -er, n.* v. Muttersöhnchen.

Mutterkirche, *-n, f.* **1.** biserică-mamă. **2.** biserică catolică.

Mutterkorn, *-(e)s, n. sg.*, **Mutterkornpilz**, *-es, -e, m. (bot.)* corn de secară *(Claviceps purpurea)*.

mutterkrank *adj. (inv.)* **1.** bolnavă de o afecțiune uterină. **2.** isteric.

Mutterkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** granat, spilcuțe *(Chrysanthemum parthenium)*. **2.** izmă de grădină *(Mentha piperita* L.).

Mutterkuchen, *-s, -, m. (anat., bot.)* placentă.

Mutterlamm, *-(e)s, -lämmer, n.* miel de lapte.

Mutterland, *-(e)s, -länder, n.* **1.** metropolă, țară, stat în relația cu coloniile sale. **2.** țară de origine.

Mutterlauge, *-n, f. (chim.)* soluție-mamă.

Mutterlehre, *-n, f. (tehn.)* calibru pentru piulițe.

Mutterleib, *-(e)s, m. sg.* pântece al mamei; **schon im** ~ încă din pântecele mamei; **vom ~e an** înainte de a se naște.

Mütterlein, *-s, -, n.* v. Mütterchen.

mütterlich *adj.* matern, de mamă; **~es Erbteil** parte de moștenire dinspre mamă; **~e Liebe** iubire maternă; **Oheim von ~er Seite** unchi din partea mamei; *(adverbial)* **sie hat ihn ~ geliebt** l-a iubit ca o mamă.

mütterlicherseits *adv.* din partea mamei.

Mütterlichkeit *f. sg.* **1.** sentiment matern. **2.** maternitate.

Mutterliebe *f. sg.* dragoste, iubire de mamă, iubire maternă.

mutterlos *adj.* fără mamă, orfan de mamă.

Mutterlosigkeit *f. sg.* situație de orfan de mamă.

Muttermal, *-(e)s, -e, n.* aluniță, semn din naștere *(Naevus maternus)*.

Muttermilch *f. sg.* lapte de mamă; *(fam.)* **etwas mit der ~ einsaugen** a avea, a căpăta o însușire de mic copil, a suge ceva cu laptele mamei.

Muttermilch|spenderin, *-nen, f.* mamă donatoare de lapte.

Muttermord, *-(e)s, -e, m.* matricid.

Muttermörder, *-s, -, m.*, ucigaș de mamă.

Muttermund, *-(e)s, -e* (și *-münder), m. (anat.)* orificiu uterin.

muttern, *mutterte, gemuttert, vb. (h) intr. (reg.) (despre copii)* a semăna cu mama.

müttern, *mütterte, gemüttert, vb. (h) intr. (reg.)* a cârti, a mârâi, a murmura.

mutternackt *adj. (fam.)* gol pușcă, cum l-a făcut maică-sa.

Mutternbohrer, *-s, -, m.* v. Mutterbohrer.

Mutternelke, *-n, f. (bot.)* cuișoare (necoapte) *(Eugenia caryophyllata)*.

Mutternfabrik, *-en, f.* fabrică de piulițe.

Mutternschlüssel, *-s, -, m.* șurubelniță.

Mutterpartei, *-en, f.* partid politic în relația sa cu organizațiile afiliate.

Mutterpass, *-es, -pässe, m.* foaie de control și observație a gravidelor.

Mutterpferd, *-(e)s, -e, n.* iapă de prăsilă.

Mutterpflanze, *-n, f. (agr.)* plantă-mamă, plantă de sămânță.

Mutterpflicht, *-en, f.* obligație maternă, de mamă.

Mutterplatte, *-n, f. (tehn.)* **1.** placă-piuliță, tablier. **2.** placă de susținere (la cutia căruciorului).

Mutterpresse, *-n, f. (tehn.)* presă pentru piulițe.

Mutterprozess, *-es, -e, m. (jur.)* proces pentru recunoașterea maternității.

Mutter|recht, *-(e)s, n. sg. (ist.)* matriarhat.

mutter|rechtlich *adj.* matriarhal.

Mutter|ring, *-(e)s, -e, m.* sterilet. v. Pessar.

Mutter|rolle, *-n, f.* **1.** *(adm.)* rol cadastral. **2.** *(teatru)* rol de mamă.

Mutter|ruhm, *-(e)s, m. sg.* faimă de mamă.

Muttersau, *-en, f.* v. Mutterschwein.

Mutterschaf, *-(e)s, -e, n.* **1.** oaie de prăsilă. **2.** oaie cu miel, oaie fătată.

Mutterschaft *f. sg.* calitate de mamă, maternitate.

Mutterschaftshilfe, *-n, f.* ajutor, indemnizație de naștere.

Mutterschafts|urlaub, *-(e)s, -e, m.* concediu postnatal.

Mutterscharlach, *-s, m. sg. (bot.)* salvie tămâioasă *(Salvia sclarea)*.

Mutterschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă-bază.

Mutterschloss, *-es, -schlösser, n. (tehn.)* piuliță divizată de cuplare pe șurubul conducător.

Mutterschoß, *-es, -schöße, m.* poală, pântece a(l) mamei.

Mutterschraube, *-n, f. (tehn.)* șurub-mamă, șurub cu piuliță.

Mütterschule, *-n, f.* școală a mamelor, a părinților.

Mutterschutz, *-es, m. sg.* protecție, ocrotire a maternității, a mamei.

Mutterschwein, *-(e)s, -e, n.* scroafă de prăsilă.

Mutterschwester, *-n, f.* mătușă după mamă, soră a mamei.

Mutterseele, *-n, f.* suflet de mamă; *(fam.; în expr.)* **es ist keine ~ da** nu e nici țipenie de om pe aici.

mutterseelen|allein *adv.* singur-singurel, singur cuc.

Muttersegen, *-s, m. sg.* binecuvântare a mamei.

Mutters|mutter, *-mütter, f. (reg.)* bunică.

Muttersöhnchen, *-s, -, n. (iron.)* copil răsfățat, puiul mamei; tânăr neajutorat.

Muttersorge, *-n, f.* grijă de mamă.

Mutter|sprache, *-n, f.* limbă maternă.

Mutter|sprachler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* vorbitor(-oare) de limbă maternă, vorbitor nativ.

mutter|sprachlich *adj.* de limbă maternă.

Mutter|staat, *-(e)s, -en, m.* metropolă.

Mutter|stand, *-(e)s, m. sg.* v. Mutterschaft.

Mutter|stelle *f. sg. (în expr.)* **bei** (sau **an**) **jm. ~ vertreten** a ține loc de mamă pe lângă cineva.

Mütter|sterblichkeit *f.* mortalitatea mamelor la naștere.

Mutter|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* **1.** *(geogr.)* lanț principal de munți. **2.** *(apic.)* roi primar.

Mutter|stolz, *-es, m. sg.* mândrie de mamă.

Mutter|strom, *-(e)s, -ströme, m.* v. Mutterfluss.

Mutter|stute, *-n, f.* v. Mutterpferd.

Muttertag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi a mamei. **2.** ziua mamelor.

Mutterteil, *-(e)s, -e, n.* parte de moștenire din partea mamei, patrimoniu matern.

Muttertier, *-(e)s, -e, n.* **1.** animal cu pui. **2.** animal de prăsilă.

Muttertränе, *-n, f.* lacrimă de mamă.

Muttertrompete, *-n, f. (anat.)* trompă uterină.

Muttervorfall, *-(e)s, -fälle, m. (med.)* prolaps uterin.

Mutterweh, *-(e)s, -en, n. (mai ales la pl.)* durerile facerii.

Mutterwild, *-(e)s, n. sg. (zool.)* ciută.

Mutterwitz, *-es, m. sg.* umor înnăscut, firesc, natural.

Mutterzahn|stange, *-n, f. (tehn.)* cremalieră cu piuliță.

Mutterzeichen, *-s, -, n.* v. Muttermal.

Mutti, *-s, f. (fam.)* mămică.

Muttich, *-s, -e, m. (reg.)* **1.** provizii (de fructe) ascunse. **2.** mlaștină, mâl.

mutual, **mutuell** *adj.* mutual, reciproc.

Mutualismus, *-, m. sg.* mutualism; mutualitate; reciprocitate.

Mutung, *-en, f.* **1.** *(mine)* cerere a unei concesiuni de exploatare; ~ **einlegen** a cere dreptul de exploatare minieră. **2.** *(ist.)* cerere a unei calfe de a fi admisă la examenul de maistru.

Mutungs|grenze, *-n, f.* limita de încredere.

mutvoll *adv.* plin de curaj, îndrăzneț, curajos, temerar.

Mutwille(n), *-(n)s, m. sg.* zburdălnicie, neastâmpăr; ~ **treiben** a fi neastâmpărat, a face pozne.

mutwillig *adj.* zburdalnic, zglobiu, neastâmpărat; îndrăzneț; **~e Streiche** năzbâtii.

mutwilligerweise *adv.* din zburdălnicie, din lipsă de atenție.

Mutwilligkeit *f. sg.* v. Mutwille.

mutz *adj. (reg.)* **1.** scurtat, tuns, retezat. **2.** *(despre haine)* strâmt, lipit de corp. **3.** scurt, zgârcit la vorbă, laconic.

Mutz *m. sg. (reg.)* **1.** animal berc, cu coada scurtă. **2.** pipă cu coadă scurtă. **3.** instrument, unealtă uzat(ă), rupt(ă).

Mützchen, *-s, -, m. (dim.* de la Mütze) băscuță, beretuță; chipiu mic.

Mütze, *-n, f.* **1.** şapcă; chipiu, caschetă; **ich habe eins auf die ~ bekommen** mi-a tras o săpuneală; **die bunte ~ tragen** a fi student; *(fam.)* **einen unter der ~ haben** a fi cherchelit, afumat, pilit. **2.** căciulă. **3.** bonetă, scufie, bască, beretă; **eine schicke ~** o bască elegantă; **die ~ aufsetzen** a-şi pune şapca pe cap. **4.** scufă de bufon. **5.** *(la plante)* excrescenţă în formă de măciulie. **6.** capac de forma unei căciuli.
mutzen, *mutzte, gemutzt (du, er mutzt) vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* a tăia scurt, a tunde, a reteza. **II.** *intr.* a bombăni, a mârâi.
Mützenband, *-(e)s, -bänder, n. (mar.)* panglică la bonetă, la beretă.
Mützenmacher, *-s, -, m.* şepcar; ceaprazar.
Mützenrand, *-(e)s, -ränder, m.* bor, margine a(l) şepcii.
Mützenschild, *-(e)s, -er, n.*, **Mützenschirm**, *-(e)s, -e, m.* cozoroc de şapcă.
Mützenschnecke, *-n, f. (zool.)* (varietate de) melc *(Capilidae).*
MV *presc.* de la Megavolt.
MVA *presc.* de la Müllverbrennungsanlage.
m.w. *(fam.) presc.* de la machen wir s-a făcut.
m.W. *presc.* de la meines Wissens după câte ştiu.
MW *presc.* de la Megawatt megawatt.
MwSt., **Mw.-St.** *presc.* de la Mehrwertsteuer.
Myalgie, *-n* [-gi:ən], *f. (med.)* mialgie, durere musculară.
Myasthenie, *-n* [-ni:ən], *f. (med.)* astenie musculară.
Myelitis, *-litiden, f.* mielită.
Mykologe, *-n, -n, m.* micolog.
Mykologie *f. sg.* micologie.
mykologisch *adj.* micologic, de micologie.
Mykorrhiza, *-zen, f. (bot.)* micoriză.
Mykose, *-n, f. (med.)* micoză.
Myokard, *-(e)s, n. sg. (anat.)* miocard.
Myokarditis, *-ditiden, f. (med.)* miocardită.
Myokardschaden, *-s, -schäden, m. (med.)* insuficienţă a miocardului.
Myologie *f. sg. (med.)* miologie.
Myom, *-s, -e, n. (med.)* miom.
Myope, *-n, -n, m.* şi *f. (med.)* miop, persoană mioapă.
Myopie *f. sg.* miopie.
myop(isch) *adj.* miop, mioapă.
Myositis *f. sg. (med.)* miozită.
Myriade, *-n, f.* **1.** miriadă. **2.** *pl. (fig.)* miriade, mulţime nemăsurată, enorm de mult.
Myriameter, *-s, -, n.* miriametru.
Myriapode, **Myriopode**, *-n, -n, m. (zool.)* miriapod.
Myrmekologie, *-n, f.* mirmecologie, ştiinţă care se ocupă de studiul furnicilor.
Myrrhe, *-n, f.* smirnă.
Myrrhenkerbel, *-s, -, m. (bot.)* iarbă de smirnă *(Myrrhis odorata).*
Myrrhen|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de smirnă.
Myrrhentinktur, *-en, f. (farm.)* tinctură de smirnă.
Myrte, *-n, f.*, **Myrtenbaum**, *-(e)s, -bäume, n. (bot.)* mirt *(Myrtus communis).*
Myrtenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* frunză de mirt.
Myrtengewächse *pl. (bot.)* mirtacee *(Myrtaceae).*
Myrtenhain, *-(e)s, -e, m.* pădurice, dumbravă de mirt.
Myrtenkranz, *-es, -kränze, m.* **1.** coroană, cunună de mirt. **2.** cunună de mireasă.
Myrten|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* boschet de mirt.
Myrten|strauß, *-es, -sträuße, m.* buchet de mirt.
Myrtenzweig, *-(e)s, -e, m.* ramură de mirt.
Mysterien|spiel, *-(e)s, -e, n. (teatru)* mister, piesă religioasă.
mysteriös *adj.* misterios; tainic; **eine ~e Angelegenheit** o afacere misterioasă.
Mysterium, *-s, -rien* [-rīən], *n.* **1.** mister, taină. **2.** *pl.* v. Mysterienspiel.
Mystifikation, *-en, f.* mistificare; inducere în eroare.
Mystifikator, *-s, -toren, m.* mistificator.
mystifizieren, *mystifizierte, mystifiziert, vb. (h) tr.* a mistifica; a falsifica.
Mystifizierung, *-en, f.* mistificare.
Mystik *f. sg.* mistică.
Mystiker, *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f.* mistic(ă).
mystisch *adj.* mistic.
Mystizismus *m. sg.* misticism.
Mythe, *-n, f.* v. Mythos.
Mythenbildung, *-en, f.* formare, geneză a mitului.
mythenhaft, **mythisch** *adj.* **1.** mitic. **2.** legendar.
Mythograph, *-en, -en, m.* persoană care notează şi culege mituri.
Mytholog(e), *-(e)n, -(e)n, m.*, **~in**, *-nen, f.* mitolog, cunoscător(-oare) a(l) mitologiei.
Mythologie, *-n* [-'gi:ən], *f.* mitologie.
mythologisch *adj.* mitologic.
mythologisieren, *mythologiesierte, mythologisiert, vb. (h) tr.* a reprezenta ceva în formă mitică.
Mythomanie, *-n, f.* mitomanie.
Mythos, **Mythus**, *-, Mythen, m.* mit.
Myxomyzeten *pl. (bot.)* mixomicete *(Myxomycetes Myxophyta).*
Myzel, **Myzelium**, *-s, -lien* [-liən], *n. (bot.)* miceliu.
Myzet, *-en, -en, m. (bot.)* micetă.
Myzetismus, *-, m. sg. (med.)* intoxicaţie cu ciuperci.
Myzetologie *f. sg. (bot.)* micologie.
M-Zähne *pl. (tehn.)* dinţi în (formă de) M.

N

N, n, -, -, *n.* (litera și sunetul) N, n.

N *presc.* de la **a)** Nord(en) nord; **b)** Nationalstraße șosea publică; **c)** Newton; **d)** Nitrogenium nitrogen.

n *presc.* de la **a)** Neutron; **b)** Nano-; **c)** *(mat.)* semn pentru un număr oarecare de unități, n.

n. *invar. (gram.) presc.* de la Neutrum.

'n *(fam., pop., reg.)* **I.** *art. nehot.* un (v. ein); **so 'n frecher Mensch!** ce om obraznic! **II. 1.** *pron. pers.* în *ac.* îl, pe el (v. ihn); **ich hab' 'n geliebt** l-am iubit. **2.** *pron. pers.* în *dat.* îi, lui (v. ihm); **ich hab's 'n ja gesagt** i-am spus-o doar.

na! *interj.* ei! ~, **mach (schon)!** sau ~, **wird's bald?** haide! grăbește-te!; ~ **so was!** se poate? ce (tot) spui?; ~, **warte nur!** stai tu (că-ți arăt eu ție)!; ~, **wie wär's?** ei, ce ar fi? ce ai zice?; ~ **ja!** desigur, vezi bine că da!; ~ **gut** bine, fie; ~, **da wären wir!** ei, în sfârșit!; ~, **dann nicht!** atunci nu! ~, **(und) ob!** ei, ba bine că nu! și încă cum! ~, **da gehen wir** să mergem deci.

Nabe, *-n, f.* butuc (de roată); **durchgehende** ~ butuc pasant.

Nabel, *-s, -, m.* **1.** buric, ombilic. **2.** *(înv.)* gurgui (la scut). **3.** *(bot.)* hilum. **4.** *(înv.)* centru; *(fig.)* **am ~ der Welt** la buricul pământului.

Nabelbinde, *-n, f. (med.)* fașă ombilicală.

Nabelbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* hernie ombilicală.

nabelfrei *adj. (despre articole de îmbrăcăminte)* care lasă să se vadă buricul.

Nabelgegend *f. sg.* regiune ombilicală.

nabelig *adj.* ombilicat.

Nabelkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* buricul-apei *(Hydrocotyle vulgaris).*

Nabelmiere, *-n, f. (bot.)* merinana *(Moehringia).*

nabeln, *nabelte, genabelt (ich nab(e)le), vb. (h) tr.* **1.** *(med.)* a ligatura cordonul ombilical; a lega buricul. **2.** *(tehn.)* a face bosaje.

Nabelnuss, *-nüsse, f. (bot.)* lipici *(Omphalodes scorpioides).*

Nabelschau, *f. sg. (fam.)* **1.** atitudine exagerată, narcisistă față de propria persoană, grupare, instituție; ~ **betreiben** a se lăuda, a se expune. **2.** expunere prin îmbrăcăminte sumară la diverse ocazii.

Nabelschnur, *-schnüre, f.* cordon ombilical.

Nabelschwein, *-(e)s, -e, n. (zool.)* v. Bisamschwein.

Nabelschwiele, *-n, f.* gurgui, excrescență (în formă de buric).

Nabel|strang, *-(e)s, -stränge, m.* v. Nabelschnur.

naben, *nabte, genabt, vb. (h) tr. (tehn.)* a pune butucul (la roată).

Nabenbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu pentru butuc.

Nabenbüchse, *-n, f. (tehn.)* bucșă de butuc (la roată).

Nabenkeil, *-(e)s, -e, m.* pană a butucului.

Nabenloch, *-(e)s, -löcher, n. (tehn.)* ochi al roții, gaură a butucului.

Naben|nut, *-en, f. (tehn.)* canelură a butucului.

Nabenring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel al butucului.

Nabob, *-s, -s, m.* nabab, mare bogătaș.

nach I. *prep.* (cu *dat.*) **1.** la, spre; către; în; ~ **Berlin fahren** a pleca la Berlin; ~ **allen Richtungen** în toate direcțiile, în toate părțile; ~ **Norden** spre nord; ~ **Hause** acasă, spre casă. **2.** după; ~ **Brot gehen** a se duce după pâine. **3.** de, despre; ~ **etwas fragen** a întreba, a se interesa, a se informa de ceva. **4.** după; conform; din; cu; ~ **Befehl** conform ordinului; **sich ~ etwas richten** a se orienta, a se ghida după ceva; ~ **Diktat schreiben** a scrie după dictare; ~ **der Natur** după natură; ~ **Wunsch** după dorință, după cum doriți; ~ **Noten** după note; *(fam.)* **er lügt ~ Noten** minte de îngheață apele; ~ **dem Namen** sau **dem Namen ~** după nume; ~ **meiner Meinung** sau **meiner Meinung ~** după părerea mea; **allem Anscheine ~** după toate aparențele, probabil; ~ **dem Gedächtnis** din memorie; ~ **der Elle messen** a măsura cu cotul. **5.** a; **er riecht ~ Tabak** miroase a tutun. **6.** *(local)* după, în urmă; **er kommt lange ~ mir** e mult în urma mea; **mir ~!** după mine! ~ **der Reihe** sau **der Reihe ~** pe rând, la rând. **7.** *(temporal)* după; ~ **dem Essen** după masă, după mâncare; **es ist zehn Minuten ~ neun** este (ora) nouă și zece; ~ **(Verlauf von) zehn Tagen** după zece zile, peste zece zile. **II.** *adv. (în expr.)* ~ **wie vor** tot așa, la fel; ~ **und** ~ încetul cu încetul, treptat.

nach|achten, *achtete nach, nachgeachtet (du achtest nach, er nachtet nach), vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a ține seama (de), a se conforma (unui lucru).

Nach|achtung *f. sg. (în expr.)* **zur** ~ spre conformare, spre luare aminte.

nach|äffen, *äffte nach, nachgeäfft, vb. (h) tr.* a imita prostește, a maimuțări.

Nach|äffer, *-s, -, m.*, ~ **in**, *-nen, f.* persoană care maimuțărește pe alții, maimuță.

Nach|äffung, Nach|äfferei, *-en, f.* maimuțărire, imitație prostească, maimuțăreală.

nach|ahmbar *adj.* imitabil.

Nach|ahme *f. sg. (înv.)* v. Nachahmung.

nach|ahmen, *ahmte nach, nachgeahmt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a imita, a copia; **er ahmte ihre Bewegung nach** i-a imitat mișcarea. **2.** a contraface, a falsifica. **II.** *intr.* (cu *dat.*) a lua (pe cineva) ca exemplu, a tinde să ajungă (ca cineva), să semene (cu cineva).

nach|ahmenswert, nach|ahmenswürdig *adj.* demn, vrednic de a fi imitat, urmat; **eine ~e Anregung** o inițiativă demnă de urmat.

Nach|ahmer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* imitator(-oare).

Nach|ahmerei, *-en, f.* imitație servilă, fără valoare, lipsă de originalitate; maimuțăreală.

Nach|ahmung, *-en, f.* **1.** *sg.* imitare. **2.** falsificare, contrafacere. **3.** imitație, copie; **sklavische** ~ imitație servilă.

Nach|ahmungs|sucht *f. sg.* manie de a imita.

Nach|ahmungs|trieb, *-(e)s, m.* instinct, spirit de imitație.

nach|ahmungswert, nach|ahmungswürdig *adj.* v. nachahmenswert.

Nach|arbeit, *-en, f.* **1.** muncă suplimentară. **2.** imitație. **3.** *(arte)* retușare.

nach|arbeiten, *arbeitete nach, nachgearbeitet (du arbeitest nach, er arbeitet nach), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a imita, a copia (un model). **2.** a finisa, a retușa, a corecta. **3.** a face ore suplimentare; a recupera (timpul pierdut). **II.** *intr.* **1.** a lucra mai mult timp decât alții. **2.** (cu *dat.*) a lucra după model(ul cuiva). **3.** a rămâne la lucru după program.

nach|arten, *artete nach, nachgeartet (du artest nach, er artet nach), vb. (s) intr.* (cu *dat.*) a semăna (cu cineva); **er artet seinem Vater nach** seamănă cu tatăl său.

Nach|auflage, *-n, f.* completare de tiraj.

nach|äugeln, *äugelte nach, nachgeäugelt (ich äug(e)le nach), vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a privi (după cineva), a ochi (pe cineva) din urmă, a arunca priviri (spre cineva).

Nachbalz, *-en, f., (zool.)* rut întârziat, împerechere târzie.

Nachbar, *-s* (și *-n*), *-n, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** vecin(ă). **2.** *(reg.)* consătean(că), compatriot(-oată). **3.** *(fam.; la vocativ)* **Herr Nachbar!** nene! **Frau Nachbarin!** leliță! cucoană!

Nachbarblock|stelle, *-n, f. (ferov.)* post de bloc, canton vecin.

Nachbardorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat vecin.

Nachbargebiet, *-(e)s, -e, n.* teritoriu, domeniu învecinat.

Nachbar|haus, *-es, -häuser, n.* casă vecină.

Nachbarland, *-(e)s, -länder, n.* țară vecină.

nachbarlich I. *adj.* **1.** vecin, învecinat. **2.** *(fig.)* prietenos, săritor. **3.** de vecin, de (bună) vecinătate; **~e Beziehungen** raporturi de (bună) vecinătate. **II.** *adv.* ca bun vecin.

Nachbar|ort, *-(e)s, -en, m.* **1.** loc învecinat. **2.** localitate învecinată.

Nachbar|recht, *-(e)s, n. sg.* totalitate a prescripțiilor care limitează dreptul de folosință al proprietarului asupra terenului său în interesul proprietarilor învecinați.

Nachbarschaft, *-en, f.* **1.** vecinătate; apropiere; **er wohnt in der ~** locuiește în apropiere, în vecini; **er verbreitete es in der ~** a răspândit-o printre vecini. **2.** vecini; (relații de) vecinătate; **gute ~ halten** a trăi ca buni vecini.

nachbarschaftlich *adj.* prietenos, săritor, de (bună) vecinătate.

Nachbarschaftshaus, *-es, -häuser, n.* casă în care populația unei localități mici sau a unei părți de oraș se adună în diverse scopuri (culturale etc.).

Nachbarschaftshilfe, *-n, f.* ajutor reciproc între vecini.

Nachbarskind, *-(e)s, -er, n.* **1.** copil al vecinului. **2.** *(pl.)* copii din vecini.

Nachbarsleute *pl.* vecini.

Nachbar|staat, *-(e)s, -en, m.* stat vecin.

Nachbar|stadt, *-städte, f.* oraș vecin.

Nachbar|station, *-en, f.* gară, stație vecină.

Nachbartisch, *-(e)s, -e, m.* masă alăturată.

Nachbarvolk, *-(e)s, -völker, n.* popor vecin.

Nachbarwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină vecină.

Nachbarwissenschaft, *-en, f.* disciplină înrudită, știință de contact.

Nachbarzimmer, *-s, -, n.* cameră alăturată.

Nachbau, *-(e)s, -ten, m.* **1.** *sg.* construire ulterioară. **2.** parte nouă, adăugată ulterior la o clădire.

nachbauen, *baute nach, nachgebaut, vb. (h)* **I.** *tr. (cu dat.)* a clădi după model. **II.** *intr.* și *tr.* a clădi ulterior; a face îndreptări, adăugiri la o clădire.

Nachbeben, *-s, -, n.* replică a unui cutremur.

nachbedenken, *bedachte nach, nachbedacht, vb. (h) tr.* **1.** a reflecta, a chibzui (ulterior); **vorgetan und nachbedacht hat manchem schon groß Leid gebracht** gândul de pe urmă nu-ți mai ajută la nimic; mintea românului cea de pe urmă. **2.** a se răzgândi.
Nachbe|handlung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* prelucrare suplimentară; tratament suplimentar. **2.** *(med.)* tratament suplimentar; tratament postoperatoriu.
nachbekommen, *bekam nach, nachbekommen, vb. (h) tr.* a primi ulterior, suplimentar.
nachbellen, *bellte nach, nachgebellt, vb. (h) intr.* (cu *dat.)* a lătra după cineva; **kein Hund bellt ihm nach** nimeni nu se sinchisește de el, nimeni nu-l ia în seamă.
nachbemerkt *adj.* notat, menționat mai jos, în cele ce urmează.
Nachberechnung, *-en, f.* calculație ulterioară, postcalculație, verificare a unei socoteli.
Nachbericht, *-(e)s, -e, m.* **1.** raport suplimentar. **2.** reportaj suplimentar.
nachbessern, *besserte nach, nachgebessert (ich bess(e)re nach), vb. (h) tr.* a îndrepta, a corecta, a retușa.
Nachbess(e)rung, *-en, f.* corectare, retușare.
Nachbe|stäubung *f. sg.* polenizare suplimentară.
nachbe|stellen, *bestellte nach, nachbestellt, vb. (h) tr.* a comanda ulterior, suplimentar, a face o nouă comandă.
Nachbe|stellung, *-en, f.* comandă ulterioară, suplimentară.
Nachbe|strahlung, *-en, f. (med.)* iradiere suplimentară.
nachbeten, *betete nach, nachgebetet (du betest nach, er betet nach), vb. (h) tr.* (cu *dat.)* **1.** a repeta o rugăciune (după cineva). **2.** *(fig.)* a repeta mecanic, papagalicește (cuvintele altcuiva).
Nachbeter, *-s, -, m. (iron.)* imitator, persoană care repetă papagalicește ceea ce spun alții, papagal.
Nachbetung, *-en, f.* repetare mecanică (a cuvintelor altuia).
nachbewilligen, *bewilligte nach, nachbewilligt, vb. (h) tr.* a acorda ulterior o învoire, o permisiune; a aproba ulterior (o cerere).
Nachbewilligung, *-en, f.* aprobare ulterioară.
nachbezahlen, *bezahlte nach, nachbezahlt, vb. (h) tr.* **1.** a achita mai târziu, ulterior. **2.** a plăti un rest, o restanță.
Nachbezahlung, *-en, f.* **1.** plată ulterioară. **2.** plată a unei restanțe.
nachbezeichnet *adj.* menționat mai jos.
Nachbier, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(fam.)* bere «de dregere» (după un chef). **2.** bere slabă.
Nachbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** imprimare retiniană (persistentă). **2.** *(tel.)* linii artificiale.
nachbilden, *bildete nach, nachgebildet (du bildest nach, er bildet nach), vb. (h) tr.* a copia, a imita, a reproduce.
Nachbildner, *-s, -, m.* imitator, copist.
Nachbildung, *-en, f.* **1.** copie, imitație, reproducere. **2.** contrafacere.
Nachbildungsfehler, *-s, -, m. (tehn.)* defect de echilibrare.
Nachbildungsnetzwerk, *-(e)s, -e, n. (electr.)* circuit echilibrator.
nachblättern, *blätterte nach, nachgeblättert, vb. (h) tr.* și *intr.* a răsfoi (o carte), a căuta răsfoind.
nachbleiben, *blieb nach, nachgeblieben, vb. (s) intr.* **1.** a rămâne în urmă; **die Uhr bleibt nach** ceasul rămâne în urmă. **2.** a rămâne ca rest. **3.** a rămâne la arest; **~ lassen** a pune la arest (un elev). **4.** a supraviețui.
Nachbleiber, *-s, -, m.* v. Nachsitzer.
Nachbleibe|stunde, *-n, f.* oră de arest.
Nachbleibsel, *-s, -, n.* rest, rămășiță.
nachblicken, *blickte nach, nachgeblickt, vb. (h) intr.* (cu *dat.)* a urmări (pe cineva) cu privirea, a se uita după cineva; **er blickte mir nach** s-a uitat după mine.
Nachblüte, *-n, f.* a doua înflorire.
nachbluten, *blutete nach, nachgeblutet (du blutest nach, er blutet nach), vb. (h) intr.* a continua să sângereze.
Nachblutung, *-en, f. (med.)* hemoragie ulterioară.
nachbohren, *bohrte nach, nachgebohrt, vb. (h) tr.* a fora suplimentar (pentru lărgirea găurii sondei); a lărgi cu burghiul, a aleza.
Nachbörse *f. sg.* tranzacție încheiată după închiderea bursei.
nachbörslich *adj.* care are loc după închiderea bursei.
nachbrennen, *brannte nach, nachgebrannt, vb. (h)* **I.** *intr.* a continua să ardă. **II.** *tr.* a mai arde, a mai prăji o dată.
Nachbrenner, *-s, -, m. (mil.)* împușcătură întârziată.
nachbringen, *brachte nach, nachgebracht, vb. (h) tr.* **1.** a aduce mai târziu (un lucru cerut). **2. ~ jm. etwas** a-i duce ceva cuiva care a plecat; **ich brachte ihm den Imbiss nach** i-am dus mâncarea după ce plecase, l-am ajuns din urmă cu gustarea.
nachbrummen, *brummte nach, nachgebrummt, vb. (h) intr.* v. nachsitzen.
nachbüchsen, *büchste nach, nachgebüchst (du, er büchst nach), vb. (h) tr. (mine)* a rotunji ulterior (o gaură de mină).
Nachbürge, *-n, -n, m. (jur.)* garant suplimentar, solidar.
nach|christlich *adj.* după nașterea lui Christos; **die ersten ~en Jahrhunderte** primele secole creștine.
nachdatieren, *datierte nach, nachdatiert, vb. (h) tr.* a postdata.
Nachdatierung, *-en, f.* postdatare.
Nachdatum, *-s, -daten, n.* dată posterioară, ulterioară.
nachdem **I.** *adv.* **1.** după aceea, apoi, pe urmă. **2.** *(în expr.)* **je ~** depinde. **II.** *conj.* **1.** după ce; **~ er den Brief gelesen hatte** după ce citise scrisoarea; **~ er das gesagt hatte…** zicând aceasta… **2.** *(reg.)* de vreme ce, din moment ce; **~ das einmal so ist …** din moment ce lucrurile stau astfel … **3.** *(în expr.)* **je ~** după cum; **je ~ das Wetter sein wird** după cum va fi vremea.
nachdenken, *dachte nach, nachgedacht, vb. (h) intr.* a se gândi, a sta pe gânduri; *(über* cu *ac.)* a medita (la ceva), a reflecta (asupra unui lucru); **er dachte darüber nach** a reflectat asupra chestiunii; **ohne länger nachzudenken** fără a mai sta pe gânduri.
Nachdenken, *-s, n. sg.* reflectare, meditare; **nach reiflichem ~** după o reflectare matură; **er versinkt in tiefes ~** se adâncește în gânduri; **er veranlasste mich zum ~** m-a pus pe gânduri, m-a făcut să reflectez, să meditez.
nachdenklich *adj.* **1.** gânditor, îngândurat, meditativ. **2.** chibzuit. **3.** curios, ciudat, care dă de gândit; **diese Geschichte macht ~** această poveste dă de gândit.
Nachdenklichkeit *f. sg.* caracter meditativ.
nachdichten[1], *dichtete nach, nachgedichtet (du dichtest nach, er dichtet nach), vb. (h) tr. (tehn.)* a etanșa încă o dată, și mai bine.
nachdichten[2], *dichtete nach, nachgedichtet (du dichtest nach, er dichtet nach), vb. (h) tr.* **1.** a scrie versuri după model străin; a imita. **2.** a transpune în versuri; a traduce liber (în versuri).
Nachdichtung, *-en, f.* traducere liberă; transpunere în versuri.
nachdienen, *diente nach, nachgedient, vb. (h) tr. (mil.)* a continua serviciul.
nachdrängen, *drängte nach, nachgedrängt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) împinge de la spate; *(refl.)* a pătrunde, a se înghesui în urma altora.
Nachdrehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung de finisare.
nachdrehen, *drehte nach, nachgedreht, vb. (h) tr. (tehn.)* a finisa la strung.
nachdringen, *drang nach, nachgedrungen, vb. (s) intr.* a pătrunde în urma altora.
Nachdruck, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(tipogr.)* reproducere neautorizată; **~ verboten** reproducerea oprită; **gegen ~ gesetzlich geschützt** toate drepturile rezervate. **2.** *(tipogr.)* reeditare (fără modificări). **3.** *sg.* greutate, energie, intensitate; **er gab seinen Worten ~** și-a subliniat, și-a accentuat cuvintele.
nachdrucken, *druckte nach, nachgedruckt, vb. (h) tr.* **1.** a reproduce (fără autorizație), a contraface. **2.** a reedita (fără modificări), a retipări.
Nachdruck|erlaubnis, *-se, f.* permisiune de a reproduce, reedita un text, o operă.
nachdrücken, *drückte nach, nachgedrückt, vb. (h)* **I.** *intr.* a căuta să accelereze, să grăbească. **II.** *tr.* a apăsa, a îndesa încă o dată, și mai tare.
nachdrücklich **I.** *adj.* energic, hotărât, categoric, apăsat; **~e Worte** cuvinte răspicate. **II.** *adv.* (în mod) energic, convingător, categoric; **jn. ~ warnen** a avertiza pe cineva (în mod) răspicat; **~ reden** a vorbi apăsat, răspicat.
Nachdrücklichkeit *f. sg.* caracter energic, categoric.
nachdrucksvoll *adj.* și *adv.* v. nachdrücklich.
Nachdruckverfahren, *-s, -, n.* procedeu de reproducere, retipărire.
nachdunkeln, *dunkelte nach, nachgedunkelt (ich dunk(e)le nach), vb. (h) intr. (despre culori)* a se închide.
nachdürfen, *durfte nach, nachgedurft (ich darf nach, du darfst nach, er darf nach), vb. (h) intr.* (cu *dat.)* a avea voie să urmeze (pe cineva).
Nachdurst, *-(e)s, m. sg.* sete după chef.
Nach|eiferer, *-s, -, m.* emul.
nach|eifern, *eiferte nach, nachgeeifert, vb. (h) intr.* (cu *dat.)* a se strădui să imite, să egaleze un model; **ich eifre ihm im Lernen nach** tind să-l ajung din urmă la învățătură.
nach|eifernswert *adj.* demn de a fi imitat, egalat.
Nach|eiferung, *-en, f.* emulație.
nach|eilen, *eilte nach, nachgeeilt, vb. (s) intr.* **1.** (cu *dat.)* a se grăbi, a alerga după cineva sau ceva. **2.** *(electr.)* a fi în întârziere de fază.
nach|ein|ander, **nach|ein|ander** *adv.* unul după altul, de-a rândul, pe rând; **drei Tage ~** trei zile în șir.
Nach|ein|ander, *-s, n. sg.*, **Nach|ein|anderfolge** *f. sg.* succesiune; **in raschem Nacheinander, in rascher Nacheinanderfolge** în succesiune rapidă.
nach|eiszeitlich *adj.* postglaciar.
nach|empfinden, *empfand nach, nachempfunden (du empfindest nach, er empfindet nach), vb. (h) tr.* **1.** a simți alături, împreună cu cineva; a se transpune în situația cuiva; **ich kann deine Freude lebhaft ~** îți împărtășesc bucuria; **das kann ich dir ~** te înțeleg perfect. **2.** a mai simți, a continua să simtă.
Nach|empfindung, *-en, f.* retrăire a unui sentiment.
Nachen, *-s, -, m.* luntre, barcă.
Nachenfahrt, *-en, f.* plimbare cu barca.
nachenförmig *adj.* ca o luntre, în formă de luntre.
Nach|entgelt, *-(e)s, -e, n.* taxă pe care destinatarul trebuie să o plătească, dacă trimiterea poștală nu e francată corect.
Nach|erbe, *-n, -n, m. (jur.)* erede subsecvent; **die Benennung des ~n** numirea moștenitorului subsecvent, substitut.
Nach|erbfolge, *-n, f.* ordine a succesiunii subsecvente.
nach|erleben, *erlebte nach, nacherlebt, vb. (h) tr.* **1.** a trăi ceva, a trece mai târziu prin ceva asemănător ca și o altă persoană; **auf einer Reise alte Kulturen ~** a face cunoștință într-o călătorie cu străvechi culturi. **2.** *(rar)* a retrăi în gând ceva; **schöne Stunden ~** a retrăi momente frumoase.
Nach|ernte, *-n, f.* adunare, strângere a produselor agricole rămase după recoltare.
nach|ernten, *erntete nach, nachgeerntet (du erntest nach, er erntet nach), vb. (h) intr.* a aduna produsele agricole rămase după recoltare.
nach|erzählen, *erzählte nach, nacherzählt, vb. (h) tr.* și *intr.* a reda, a repeta (o povestire), a povesti după altul.
Nach|erzählung, *-en, f.* redare, parafrazare, repovestire.
nach|essen, *aß* [a:s] *nach, nachgegessen (du, er isst nach), vb. (h) intr.* a mânca ulterior, după ceilalți.
Nach|essen, *-s, -, n.* **1.** *sg.* masă luată ulterior, după ceilalți. **2.** desert.
nach|exerzieren, *exerzierte nach, nachexerziert, vb. (h) intr.* **1.** a face exerciții militare suplimentare (ca pedeapsă). **2.** *(fam.)* a mânca ulterior, după ceilalți.
Nachf. *presc.* de la Nachfolger.
Nachfahr, *-s, -en*, **Nachfahre**, *-n, -n, m.* urmaș.
nachfahren, *fuhr nach, nachgefahren (du fährst nach, er fährt nach), vb.* **I.** *tr. (h)* a duce, a trimite (ceva) din urmă (cu un vehicul); **jm. seine Sachen ~** a trimite cuiva lucrurile pe urmă. **II.** *intr. (s)* (cu *dat.)* a merge (cu un vehicul) după cineva, în urma cuiva; **ich ging zu Fuß und er fuhr mir im Auto nach** eu am mers pe jos, iar el a venit după mine cu mașina.
Nachfahr(er), *-s, -, m. (înv.)* **1.** *(mine)* inspector de mină. **2.** urmaș.
nachfallen, *fiel nach, nachgefallen (du fällst nach, er fällt nach), vb. (s) intr.* (cu *dat.)* a cădea (după ceva, după cineva).
nachfärben, *färbte nach, nachgefärbt, vb. (h) tr.* a revopsi, a mai vopsi o dată.
nachfassen, *fasste nach, nachgefasst (du, er fasst nach), vb. (h) tr.* **1.** *(mil.)* a completa; **Suppe ~** a primi din nou supă. **2.** *(sport)* a corecta o prindere a mingii. **3.** *(fam.)* a pune

întrebări pentru a afla cu exactitate adevărul; **mehrere Zeitung haben in der Angelegenheit nachgefasst** mai multe ziare au făcut cercetări în această chestiune.

Nachfassung, *-en, f. (mil.)* completare a efectivului.

Nachfeier, *-n, f.* **1.** reuniune intimă după solemnitatea propriu-zisă. **2.** zi care urmează după o sărbătoare.

nachfeiern, *feierte nach, nachgefeiert, vb. (h) tr.* **1.** a sărbători ulterior. **2.** a continua sărbătorirea (în cerc intim).

nachfeilen, *feilte nach, nachgefeilt, vb. (h) tr.* a mai pili, a ajusta cu pila, a retuşa pilind, a pili ulterior.

Nachfeld, *-(e)s, -er, n. (lingv.)* câmp posterior după paranteza verbală.

nachfeuern, *feuerte nach, nachgefeuert, vb. (h) intr.* **1.** (cu *dat.*) a trage (cu puşca, tunul etc.) în urma cuiva, după cineva; **sie feuerten dem Flüchtling nach** au tras focuri după cel evadat. **2.** a mai pune lemne pe foc.

Nachfinanzierung, *-en, f.* finanţare suplimentară, complementară.

nachfliegen, *flog nach, nachgeflogen, vb. (s) intr.* (cu *dat.*) a zbura în urma cuiva, după cineva, după ceva.

Nachfolge *f. sg.* **1.** succesiune, succedare; **ihm wurde die ~ des Professors angeboten** i s-a oferit locul (sau să vină în locul) profesorului. **2.** *(jur.)* moştenire, succesiune; **ihm wurde das Recht der ~ verweigert** i s-a refuzat, nu i s-a recunoscut dreptul de moştenire. **3.** suită, alai. **4.** *(fig.)* adepţi, discipoli.

nachfolgen, *folgte nach, nachgefolgt, vb. (s) intr.* (cu *dat.*) **1.** a urma, a veni după (ceva); **Reue folgt der bösen Tat nach** după fapta rea urmează căinţa. **2.** a urma, a succeda (cuiva); a lua, a ocupa locul (liber al) cuiva; **er folgte ihm auf dem Lehrstuhl nach** l-a urmat la catedră. **3.** *(fig.)* a imita (pe cineva), a călca pe urmele (cuiva), a fi discipolul (cuiva).

nachfolgend I. *part. prez.* de la nachfolgen. **II.** *adj.* următor, consecutiv; *(substantivat)* **im Nachfolgenden** în cele ce urmează.

Nachfolger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** urmaş(ă), succesor(-oare). **2.** adept(ă), discipol(ă).

Nachfolgerschaft, *-en, f.* succesori, urmaşi.

Nachfolge|staat, *-(e)s, -en, m.* stat succesoral.

Nachfolgeversion [-vɛr-], *-en, f. (inform.)* versiune ulterioară.

nachfordern, *forderte nach, nachgefordert, vb. (h) tr.* a cere, a pretinde (ceva) suplimentar, ulterior; a avea pretenţii suplimentare (de plată).

Nachforderung, *-en, f.* cerere suplimentară, ulterioară.

nachformen, *formte nach, nachgeformt, vb. (h) tr.* **1.** a modela după un model. **2.** a copia, a imita un model.

Nachformfräsmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de frezat prin copiere.

nachforschen, *forschte nach, nachgeforscht, vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a face cercetări, investigaţii, a lua informaţii, a se informa (despre ceva); **er forscht der Sache nach** cercetează cazul.

Nachforscher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care face cercetări, investigaţii, care ia informaţii.

Nachforschung, *-en, f.* cercetare, investigaţie.

Nachfrage, *-n, f.* **1.** (luare de) informaţii; cercetare, investigaţie; **~ halten** a se informa. **2.** *(reg.)* întrebare; **Dank der ~** mulţumesc de întrebare. **3.** *(com.)* cerere, căutare; **~ und Angebot** cerere şi ofertă; **die ~ lässt nach** cererea scade; **es ist keine ~ nach dieser Ware** această marfă nu e căutată; **die ~ bremsen** a frâna cererea; **die ~ decken** a satisface cererea; **sich an die ~ anpassen** a se adapta cererii; **saisonsbedingte ~** cerere sezonieră; **wachstumsschwache ~** cerere în slabă creştere.

nachfragen, *fragte nach, nachgefragt, vb. (h) intr.* **1.** a se informa, a lua informaţii despre ceva; **bei jm. über jn. (sau etwas) ~** a lua informaţii de la cineva despre cineva (sau ceva); **fragen Sie in acht Tagen noch einmal nach** reveniţi peste o săptămână. **2.** *(com.)* a căuta, a cere; **es wird viel nach dieser Ware nachgefragt** marfa aceasta are mare căutare.

nachfrage|orientiert [-riɛn-] *adj. (com.)* orientat după cerere.

Nachfrageschwankung, *-en, f.* oscilaţie a cererii.

Nachfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză de finisare.

Nachfrist, *-en, f.* termen nou, amânare.

Nachfrost, *-(e)s, -fröste, m.* ger întârziat, tardiv.

Nachfrühling, *-s, -e, m.* a doua primăvară, primăvară târzie.

nachfühlen, *fühlte nach, nachgefühlt, vb. (h) tr.* v. nachempfinden.

nachführen, *führte nach, nachgeführt vb. (h) tr.* a aduce, a transporta după cineva, a duce în urmă.

nachfüllen, *füllte nach, nachgefüllt, vb. (h) tr.* **1.** a umple din nou. **2.** a completa (un vas cu lichid). **3.** *(constr.)* a rambleia (terenuri, taluzuri etc.).

Nachfüllung, *-en, f.* **1.** umplere nouă. **2.** completare (cu un lichid). **3.** rambleiere.

nachgaffen, *gaffte nach, nachgegafft, vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a privi cu gura căscată după cineva, după ceva; a se zgâi cu o curiozitate stupidă după cineva, după ceva.

Nachgang, *-es, m. sg. (în expr.)* **im ~** în completare.

Nachgärung, *-en, f.* fermentaţie suplimentară, postfermentaţie.

nachgeben, *gab nach, nachgegeben (du gibst nach, er gibt nach) vb. (h)* (şi cu *dat.*) **I.** *tr.* **1.** a da mai târziu, a da ulterior; **steigen Sie ein, ich gebe (Ihnen) das Gepäck nach** urcaţi-vă, (vă) dau eu bagajele pe urmă. **2.** a adăuga; a completa. **II.** *intr.* **1.** a ceda, a nu mai rezista, a se destinde, a slăbi; **der Boden gibt nach** pământul se lasă; **das Schloss gab dem Druck nach** lacătul a cedat la presiune; **die Kälte gibt nach** frigul cedează. **2.** a ceda (cuiva); a face concesii, a nu se opune dorinţelor (cuiva), a nu mai rezista (cuiva); **der Kluge gibt nach** cel înţelept cedează. **3.** a fi inferior (cuiva), a fi mai prejos (de cineva); **an Güte geben diese Waren den anderen nichts nach** în ce priveşte calitatea mărfurilor acestea nu sunt cu nimic inferioare celorlalte. **4.** *(despre preţuri)* a scădea.

Nachgeben, *-s, n. sg.* cedare.

nachgeboren *adj. (despre copii)* născut după moartea tatălui, postum.

Nachgeborene, *-n, -n (ein Nachgeborener), m.* şi *f.* copil postum.

Nachgebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă ulterioară, supraofertă.

Nachgebühr, *-en, f.* taxă plătibilă mai târziu (pentru scrisori nefrancate), taxă de plată.

Nachgeburt, *-en, f. (med.)* **1.** expulzare a placentei. **2.** placentă.

Nachgedanke, *-ns, -n*, **Nachgedanken**, *-s, -, m.* gând, idee ulterioară, reflecţie.

Nachgefühl, *-s, -e, n.* sentiment care rămâne în urma unei trăiri.

nachgehen, *ging nach, nachgegangen, vb. (s) intr.* **I.** (cu *dat.*) **1.** a urma (pe cineva), a se lua după cineva. **2.** a urmări, a persecuta (pe cineva), a nu(-i) ieşi (cuiva) din minte, a(-i) sta (cuiva) pe suflet, a nu(-i) da pace (cuiva). **3.** a(-şi) vedea (de ceva), a se ocupa (de ceva); **seiner Arbeit ~** a-şi vedea de treabă; **einer Sache ~** a cerceta o problemă, a se ocupa de o chestiune; **dem Vergnügen ~** a umbla după plăceri. **II.** *(despre ceas)* a rămâne în urmă; **deine Uhr geht immer nach** ceasul tău rămâne mereu în urmă.

nachgehends *adv.* apoi, după aceea, pe urmă.

nachgelassen I. *part. trec.* de la nachlassen. **II.** *adj.* postum; rămas după moarte; **Lessings ~e Schriften** operele postume ale lui Lessing.

nachgemacht I. *part. trec.* de la nachmachen. **II.** imitat, copiat, contrafăcut, falsificat.

Nachgenuss, *-es, -nüsse, m.* savurare în amintire a unei plăceri trăite.

nachge|ordnet *adj.* subordonat; de rang imediat următor.

nachgerade *adv.* **1.** puţin câte puţin, încetul cu încetul, treptat; *(fam.)* **~ könnten wir fortgehen** ar fi timpul să plecăm. **2.** în sfârşit, în fine, în cele din urmă; aşa cum stau lucrurile; totuşi; **du müsstest das ~ wissen** la urma urmei ar trebui s-o ştii.

nachgeraten, *geriet nach, nachgeraten (du gerätst nach, er gerät nach), vb. (s) intr.* (cu *dat.*) a semăna cuiva, cu cineva; **er ist seiner Mutter ~** seamănă cu mama lui; s-a aruncat în partea mamă-sii.

Nachgesang, *-(e)s, -sänge, m. (lit.)* epodă.

Nachgeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust, iz care rămâne în gură; **mir blieb ein bitterer ~** mi-a rămas un gust amar în gură; *(fig.)* am rămas cu o amărăciune în suflet.

nachgestalten, *gestaltete nach, nachgestaltet (du gestaltest nach, er gestaltet nach),* v. nachbilden.

nachgestellt I. *part. trec.* de la nachstellen. **II.** *adj.* postpus.

nachgewiesenermaßen *adv.* după cum s-a dovedit, s-a demonstrat, s-a atestat.

nachgiebig *adj.* **1.** elastic, flexibil, mlădios. **2.** care cedează uşor, fără voinţă fermă. **3.** concesiv, tolerant; îngăduitor, împăciuitor; blând.

Nachgiebigkeit *f. sg.* **1.** elasticitate, flexibilitate, maleabilitate. **2.** îngăduinţă, toleranţă; blândeţe.

nachgießen, *goss nach, nachgegossen (du, er gießt nach), vb. (h) tr.* a mai turna, a adăuga turnând.

Nachglanz, *-es, m. sg.* reflex.

nachgleiten, *glitt nach, nachgeglitten (du gleitest nach, er gleitet nach), vb. (s) intr.* (cu *dat.*) a aluneca, a glisa pe urma cuiva.

nachglühen, *glühte nach, nachgeglüht, vb. (h) intr.* **1.** a mai arde, a mai mocni; *(fiz.)* a rămâne luminescent; a continua să lumineze, să licărească după o descărcare. **2.** *(metal.)* a recoace suplimentar, a (în)roşi din nou (în foc).

nachgraben, *grub nach, nachgegraben (du gräbst nach, er gräbt nach), vb. (h) intr.* a săpa, a face săpături (pentru a găsi ceva), a căuta săpând.

Nachgrabung, *-en, f.* (şi *geol.*) săpătură.

Nachgras, *-es, n. sg. (reg., agr.)* otavă.

nachgrasen, *graste nach, nachgegrast (du, er grast nach), vb. (h) intr. (reg.)* a cosi otava.

nachgreifen, *griff nach, nachgegriffen, vb. (h) tr. (sport)* a corecta o prindere.

nachgrübeln, *grübelte nach, nachgegrübelt (ich grüb(e)le nach), vb. (h) intr.* a-şi bate capul, a scormoni cu gândul; (cu *dat.*) a cerceta, a căuta să înţeleagă, să pătrundă cu gândul (ceva).

nachgucken, *guckte nach, nachgeguckt, vb. (h)* **I.** *intr. (fam.* cu *dat.)* a se uita, a trage cu ochiul după (cineva). **II.** *tr. (reg.)* a căuta, a se uita.

Nachguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* turnare suplimentară, de completare.

nach|haken, *hakte nach, nachgehakt, vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a se amesteca în discuţie. **2.** *(sport)* a pune piedică.

Nach|hall, *-(e)s, m. sg.* **1.** răsunet, ecou; rezonanţă; reverberaţie; **der Artikel fand einen starken ~** articolul a avut un puternic ecou. **2.** *(fig.)* amintire.

Nach|halldauer *f. sg.* **1.** durată a ecoului. **2.** durată de reverberaţie.

nach|hallen, *hallte nach, nachgehallt, vb. (h) intr.* a răsuna, a se mai auzi; *(fig.)* a dăinui (în mintea, în sufletul cuiva).

Nach|hallmesser, *-s, -, m. (fiz.)* reverberometru.

nach|halten, *hielt nach, nachgehalten (du hältst nach, er hält nach), vb. (h)* **I.** *intr.* a ţine, a dura, a rezista mult; a avea un efect durabil. **II.** *tr.* a ţine ulterior; **eine Stunde ~** a ţine ulterior o lecţie.

nach|haltig *adj.* (cu efect) durabil.

Nach|haltigkeit *f. sg.* durabilitate, eficacitate prelungită.

nach|hangen *(reg., elv.)*, **nach|hängen**, *hing nach, nachgehangen, vb. (h) intr.* (cu *dat.*) **1.** a se lăsa în voia...; a se lăsa pradă...; **seinen Gedanken ~** a se lăsa în voia gândurilor. **2.** a se dedica (unui lucru), a se deda (la un lucru); **seiner Lieblingsbeschäftigung ~** a se deda la ocupaţia sa favorită.

nach|häufeln, *häufelte nach, nachgehäufelt (ich häuf(e)le nach), vb. (h) tr.* şi *intr.* a mai muşuroi, a muşuroi pentru a doua oară.

Nach|hausegehen, *-s, n. sg.* întoarcere acasă, plecare spre casă; **beim ~** la întoarcerea acasă; întorcându-se (sau întorcându-mă) acasă, în drumul spre casă.

Nach|hausekunft *f. sg.* întoarcere acasă, sosire acasă.

Nach|hauseweg, *-(e)s, m. sg.* drum spre casă; **auf dem ~** pe drumul spre casă.

nach|heizen, *heizte nach, nachgeheizt (du, er heizt nach) vb. (h) intr.* şi *tr.* a mai încălzi, a încălzi a doua oară.

nach|helfen, *half nach, nachgeholfen (du hilfst nach, er hilft nach), vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a ajuta, a da o mână de ajutor (cuiva).

nach|her şi **nach|her** *adv.* **1.** după aceea, pe urmă, mai târziu, ulterior, apoi; **komm jetzt, ~ wird es zu spät sein** vino acum, pe urmă va fi prea târziu; **fünf Jahre ~** după cinci ani, cinci ani mai târziu; **vorher und ~ (sau vor- und ~)** înainte şi după. **2.** *(reg.)* deci, va să zică; ei, şi?

Nach|her, *-s, n. sg.* epocă ulterioară, următoare; viitor.

Nach|herbst, *-(e)s, -e, m.* toamnă târzie.

nach|herig *adj.* ulterior.

Nach|hieb, *-(e)s, -e, m.* ripostă, replică (la joc).

Nach|hilfe, *-n, f.* **1.** *sg.* sprijin, ajutor. **2.** meditaţie (dată unui elev).

Nach|hilfekurs, *-es, -e, m.* curs suplimentar.
Nach|hilfelehrer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* cadru didactic care dă meditaţii.
Nach|hilfeschüler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* elev(ă) care ia meditaţii.
Nach|hilfe|stunde, *-n, f.* **1.** oră suplimentară. **2.** oră de meditaţie; **~n geben** a medita (pe cineva), a da meditaţii.
Nach|hilfe|unterricht, *-(e)s, m. sg.* **1.** lecţii de completare, studiu suplimentar. **2.** meditaţie.
Nach|hinein *adv. (austr., elv.) (în expr.)* **im ~** ulterior.
nach|hinken, *hinkte nach, nachgehinkt, vb. (h şi s) intr.* (cu *dat.*) **1.** a urma pe cineva şchiopătând. **2.** *(fig.)* a urma, a se ţine cu greu de cineva; **er hinkt der Klasse nach** abia ţine pasul cu clasa, merge şchiopătând, merge târâş-grăpiş cu clasa.
Nach|holbedarf, *-(e)s, m.* nevoie de recuperare; **einen ~ an Schlaf haben** a avea nevoie să-şi recupereze somnul.
nach|holen, *holte nach, nachgeholt, vb. (h) tr.* **1.** a ajunge din urmă, a recupera, a face ulterior (un lucru). **2.** a aduce ulterior, pe urmă.
Nach|holprüfung, *-en, f.* restanţă.
Nachhol|spiel, *-(e)s, -e, n. (fotbal)* joc în amânare.
Nach|holung, *-en, f.* recâştigare, recuperare.
Nach|hut *f. sg.* **1.** *(mil.)* ariergardă. **2.** *(agr.)* al doilea păscut.
Nach|hutgefecht, *-(e)s, -e, n. (mil.)* luptă a ariergărzii.
Nach|hutkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* v. Nachhutgefecht.
Nach|hutreserve [-və], *-n, f. (mil.)* rezervă a ariergărzii.
Nach|hut|stellung, *-en, f. (mil.)* poziţie a ariergărzii.
nach|impfen, *impfte nach, nachgeimpft, vb. (h) tr.* a vaccina pe cineva încă o dată.
Nach|impfung, *-en, f.* vaccinare repetată.
nach|irren, *irrte nach, nachgeirrt, vb. (s) tr.* (cu *dat.*) a rătăci după cineva, după ceva.
nachjagen, *jagte nach, nachgejagt, vb.* **I.** *tr. (h)* (cu *dat.*) a trimite în fugă pe urma cuiva; **er jagte ihm die Hunde nach** a asmuţit câinii asupra lui; **er jagte ihm eine Kugel nach** i-a tras un glonte din urmă. **II.** *intr. (s)* a alerga, a fugi după ceva; a fugări, a urmări pe cineva; *(fig.)* **einem Schattenbild ~** a alerga după fantome; **den Zerstreuungen ~** a alerga după distracţii.
Nachjahr, *-(e)s, -e, n. (reg.)* toamnă.
nachjammern, *jammerte nach, nachgejammert, vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a se tângui, a se jelui după (cineva sau ceva).
nachjustieren, *justierte nach, nachjustiert, vb. (h) tr.* a regla un aparat.
nachkarten, *karete nach, nachgekartet (du kartest nach, er kartet nach), vb. (h) intr. (fam.)* a interveni cu o observaţie într-o discuţie tocmai încheiată, a mai aduce vorba în legătură cu ceva.
Nachkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărătură ulterioară.
nachkaufen, *kaufte nach, nachgekauft, vb. (h) tr.* a mai cumpăra; a cumpăra ulterior.
Nachkind, *-(e)s, -er, n. (jur.)* **1.** copil postum. **2.** copil din a doua căsătorie.
Nachklang, *-(e)s, -klänge, m.* v. Nachhall.
Nachklapp, *-s, -s, m. (fam.)* v. Nachtrag.
nachklappen, *klappte nach, nachgeklappt, vb. (h) intr. (mil.)* a executa o comandă prea târziu.
nachklettern, *kletterte nach, nachgeklettert,* **nachklimmen**, *klomm nach, nachgeklommen* (şi *klimmte nach, nachgeklimmt), vb. (s) intr.* (cu *dat.*) a urma pe cineva căţărându-se, a se căţăra după cineva.
nachklingen, *klang nach, nachgeklungen, vb. (h) intr.* v. nachhallen.
Nachkomme, *-n, -n, m.* urmaş, vlăstar, descendent; *(pl.)* posteritate.
nachkommen, *kam nach, nachgekommen, vb. (s) intr.* **1.** a veni mai târziu; **ich komme nach** vin şi eu, vă ajung din urmă. **2.** (cu *dat.*) a ţine pas (cu cineva). **3.** (cu *dat.*) a face faţă, a se conforma (unui lucru), a îndeplini (ceva); **seiner Pflicht ~** a-şi îndeplini datoria; **seinem Versprechen ~** a se ţine de cuvânt; **einem Befehl ~** a executa un ordin.
Nachkommenschaft *f. sg.* posteritate; urmaşi, descendenţi; descendenţă.
Nachkömmling, *-s, -e, m.* **1.** urmaş, descendent. **2.** copil născut târziu (într-o căsătorie).
nachkönnen, *konnte nach, nachgekonnt (ich kann nach, du kannst nach, er kann nach), vb. (h) intr.* a putea, a fi în stare să urmeze, să ţină pasul.
Nachkontrolle, *-n, f.* control ulterior.
nachkontrollieren, *kontrollierte nach, nachkontrolliert, vb. (h) tr. (fam.)* a controla încă o dată.
Nachkredit, *-(e)s, -e, m.* credit suplimentar.
nachkriechen, *kroch nach, nachgekrochen, vb. (s) intr.* (cu *dat.*) a se târî după (cineva sau ceva), a urma (pe cineva sau ceva) târându-se.
Nachkriegs|elend, *-(e)s, n. sg.* mizerie postbelică.
Nachkriegsgeschichte, *-n, f.* **1.** istorie postbelică. **2.** întâmplare de după război.
Nachkriegs|inflation, *-en, f.* inflaţie postbelică.
Nachkriegsjahr, *-(e)s, -e, n.* an postbelic.
Nachkriegs|politik *f. sg.* politică postbelică.
Nachkriegs|produktion *f. sg.* producţie postbelică.
Nachkriegsver|hältnisse *pl.* condiţii postbelice, condiţii de după război.
Nachkriegszeit, *-en, f.* perioadă postbelică.
Nachkriegszer|rüttung, *-en, f.* dezastru postbelic.
Nachkur, *-en, f.* **1.** cură ulterioară unui tratament propriu-zis. **2.** reluare a curei, a tratamentului.
nachladen, *lud nach, nachgeladen (du lädst nach, er lädt nach), vb. (h) tr.* **1.** *(inform.)* a încărca din nou. **2.** *(mil.)* a încărca o armă din nou.
Nachlass, *-es, -e* (şi *-lässe), m.* **1.** avere lăsată; moştenire; **literarischer ~** moştenire literară, operă postumă. **2.** *(ec.)* bonificaţie, reducere; **~ des Preises** reducere de preţ; **~ der Schulden** reducere a datoriilor. **3.** *(arhivistică)* fond personal. **4.** *(rar)* iertare; **~ einer Strafe** iertare a unei pedepse. **5.** *(tehn.)* cablu de coborâre.
Nachlass|ausgabe, *-n, f.* ediţie postumă.
nachlassen, *ließ nach, nachgelassen (du, er lässt nach), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a slăbi, a destinde; **ein Seil ~** a destinde o frânghie. **2.** a reduce (preţul), a lăsa (din preţ); **zehn Euro ~** a face o reducere de zece euro; **vom Preis ~** a scădea din preţ. **3.** a ierta; **eine Strafe ~** a ierta o pedeapsă. **4.** a permite, a admite. **5.** a lăsa după sine, a lăsa (ca) moştenire. **II.** *intr.* **1.** a se lăsa; **nicht ~** a nu se lăsa, a se ţine bine. **2.** *(fig.)* a ceda, a slăbi; a se muia, a se potoli; **der Wind lässt nach** vântul slăbeşte; **die Schraube ließ nach** şurubul s-a slăbit; **nach vielen Bitten ließ er nach** a cedat după multe stăruinţe; **der Sturm lässt nach** furtuna se potoleşte; **der Eifer lässt nach** zelul scade.
Nachlassenschaft, *-en, f.* moştenire, succesiune; bunuri succesorale.
Nachlassenschafts|übergabe, *-n, f. (jur.)* predare a succesiunii.
Nachlassenschaftsver|handlung, *-en, f. (jur.)* dezbatere succesorală.
Nachlasser, *-s, -, m. (jur.)* testator.
Nachlassgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* obiect succesoral.
Nachlassgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* instanţă succesorală.
Nachlassgläubiger, *-s, -, m. (jur.)* creditor succesoral.
nachlässig *adj.* neglijent, nepăsător, lăsător.
Nachlässigkeit, *-en, f.* neglijenţă, nepăsare, delăsare.
Nachlass|inventar [-vɛn-], *-s, -e, n.* inventar succesoral.
Nachlasskurator, *-s, -toren,* **Nachlasspfleger**, *-s, -, m.* curator succesoral.
Nachlassmasse, *-n, f.* masă succesorală.
Nachlass|pfleger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* executor testamentar.
Nachlass|schraube, *-n, f. (tehn.)* şurub de slăbire.
Nachlass|steuer, *-n, f. (jur.)* impozit pe succesiune, taxă succesorală.
Nachlassung *f. sg.* lăsare a unei moşteniri.
Nachlassverwalter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* curator testamentar.
Nachlassverzeichnis, *-ses, -se, n.* v. Nachlassinventar.
nachlaufen, *lief nach, nachgelaufen (du läufst nach, er läuft nach), vb. (s) intr.* (cu *dat.*) a alerga, a fugi după cineva, a se ţine de cineva, după ceva, de capul cuiva.
Nachläufer, *-s, -, m.* **1.** persoană care aleargă, care se ţine după ceva. **2.** *(biliard)* bilă alergătoare, culeu.
Nachlaut, *-(e)s, -e, m.* sunet următor.
nachleben, *lebte nach, nachgelebt, vb. (h)* **I.** *intr.* (cu *dat.*) a trăi după exemplul cuiva. **II.** *tr. (în expr.)* **ein Leben ~** a trăi o viaţă orientată, inspirată, imitată după altă viaţă.
nachlegen, *legte nach, nachgelegt, vb. (h) tr.* a mai pune, a adăuga (pe foc).
nachleiern, *leierte nach, nachgeleiert, vb. (h) tr.* a repeta mecanic (cuvintele altuia).
nachlernen, *lernte nach, nachgelernt, vb. (h) tr.* şi *intr.* a mai învăţa ce n-a învăţat la timp, a învăţa mai târziu.
Nachlese, *-n, f.* **1.** spicuit, spicuire; **~ halten a)** a spicui, a aduna spice după secerat; **b)** a culege ciorchini care au rămas după culesul viilor; *(fig.)* **uns blieb nur die ~ übrig** nu ne-au rămas decât resturile. **2.** culegere suplimentară (de opere needitate).
nachlesen, *las nach, nachgelesen (du, er liest nach), vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a spicui; a strânge ce a rămas necules. **2.** a urmări în carte lectura altcuiva. **3.** a reciti. **4.** a căuta (ceva) într-o carte; **das (sau darüber) muss ich ~** trebuie să văd ce scrie (în carte) despre aceasta. **5.** *(tipogr.)* a confrunta corectura cu manuscrisul.
Nachleser, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** muncitor agricol care spicuieşte. **2.** *(tipogr.)* corector, revizor.
nachliefern, *lieferte nach, nachgeliefert, vb. (h) tr.* a livra ulterior.
Nachlieferung, *-en, f.* **1.** livrare ulterioară. **2.** completare a furniturii.
Nachlosung, *-en, f.* tragere suplimentară (la loterie).
nachlösen, *löste nach, nachgelöst (du, er löst nach), vb. (h) tr.* a elibera un bilet de călătorie în tren; **im Zug einen Zuschlag ~** a elibera un bilet suplimentar în tren.
Nachlösung, *-en, f. (ferov.)* eliberare ulterioară (a biletului de călătorie); **die ~ von Fahrkarten** scoaterea biletelor pe parcurs.
nachm. *presc.* de la nachmittags.
nachmachen, *machte nach, nachgemacht, vb. (h) tr.* **1.** (cu *dat.*) a imita; **mach mir's nach, wenn du kannst** fă ca mine dacă poţi; **er macht seinem Vater alles nach** îl imită în toate pe tatăl său. **2.** a contraface, a falsifica. **3.** a face (ceva) mai târziu, ulterior.
Nachmacher, *-s, -, m.* **1.** imitator. **2.** falsificator.
Nachmachung, *-en, f.* **1.** imitare, reproducere, copie. **2.** contrafacere, falsificare.
Nachmahd, *-en, f. (reg.)* otavă.
nachmalen, *malte nach, nachgemalt, vb. (h) tr.* a copia, a picta după un model.
nachmalig *adj.* următor, posterior, de mai târziu, ulterior; **der ~e Außenminister** următorul ministru de Externe; **seine ~en Kenntnisse** cunoştinţele sale acumulate ulterior, între timp.
nachmals *adv.* mai târziu, ulterior.
nachmarschieren, *marschierte nach, nachmarschiert, vb. (s) intr. (mil.)* a porni în marş după, a urma în marş.
Nachmehl, *-(e)s, n. sg. (agr.)* irimic.
nachmessen, *maß nach, nachgemessen (du, er misst nach), vb. (h) tr.* a măsura încă o dată, a verifica măsurarea.
Nachmessung, *-en, f.* remăsurare, verificare a măsurătorii.
Nachmieter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care închiriază după ce chiriaşul anterior s-a mutat; **einen ~ suchen** a căuta un nou chiriaş.
Nachmittag, *-(e)s, -e, m.* după-masă, după-amiază; **am ~** sau **des ~s** în timpul după-amiezii, după-masă, după-amiază, după-prânz; **vorgestern Nachmittag** alaltăieri după-masă.
nachmittägig *adj.* v. nachmittäglich **(2).**
nachmittäglich *adj.* **1.** de fiecare după-masă. **2.** de după-masă.
nachmittags *adv.* după-masă, după-amiază, după-prânz.
Nachmittagskaffee, *-s, -s, m.* cafea care se serveşte după-amiaza, însoţită de prăjituri.
Nachmittagskleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de după-masă, rochie de vizită.
Nachmittagskonzert, *-(e)s, -e, n.* concert de după-masă.
Nachmittags|predigt, *-en, f.* predică de după-masă.
Nachmittagsruhe *f. sg.* **1.** odihnă de după-masă, siestă. **2.** linişte de după-masă, calm al după-amiezei.
Nachmittags|schlaf, *-(e)s, m. sg.* somn de după-masă, siestă.
Nachmittags|schläfchen, *-s, n. sg. (fam.)* pui de somn de după-masă, siestă; **sein ~ halten** a-şi face siesta, a trage un pui de somn după-amiază.
Nachmittags|sonne *f. sg.* soare de după-amiază.
Nachmittags|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* învăţământ de după-masă.
Nachmittagsvor|stellung, *-en, f.* spectacol care are loc după-amiază.
Nachmittags|zeit *f. sg.* (timp de) după-masă.
Nachmolke, *-n, f. (reg.)* brânză de vaci.

nachmustern, *musterte nach, nachgemustert, vb. (h) tr. (mil.)* a inspecta din nou o unitate militară.

Nachmusterung, *-en, f. (mil.)* inspecție suplimentară a trupei.

Nachnahme, *-n, f.* ramburs, rambursare; **per** (sau **unter**) ~ contra ramburs; **die** ~ **einlösen** a ridica (de la poștă) coletul, scrisoarea trimisă contra ramburs; **Zahlung durch** ~ plată sau achitare prin ramburs; **der Betrag ist durch** ~ **zu beheben** suma poate fi încasată, ridicată prin ramburs; **unter** ~ **des Betrages** prin rambursarea sumei; **durch, mit, als, unter** ~ **senden** a trimite prin ramburs; **Postsendungen, auf welchen eine** ~ **lastet** trimiteri cu sarcină de ramburs.

Nachnahmebetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă ramburs(ată).

Nachnahmebohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu de regăurire, de finisare.

Nachnahmegebühr, *-en, f.* taxă de expediere cu ramburs.

Nachnahmeschein, *-(e)s, -e, m.* mandat cu rambursare.

Nachnahmesendung, *-en, f.* trimitere, expediere contra ramburs.

Nachnahme|spesen *pl.* taxe, cheltuieli de ramburs(are).

Nachnahmsbeleg, *-(e)s, -e, m.* mandat de ramburs(are).

Nachname, *-ns, -n, m.* nume de familie.

nachnehmen, *nahm nach, nachgenommen (du nimmst nach, er nimmt nach), vb. (h) tr.* **1.** a rambursa; **die Spesen** ~ a rambursa cheltuielile. **2.** a lua ulterior, a mai lua.

Nach|operation, *-en, f.* operație necesară în urma altei operații.

nachoperieren, *operierte nach, nachoperiert, vb. (h) tr.* a efectua o nouă operație.

nach|ordnen, *ordnete nach, nachgeordnet (du ordnest nach, er ordnet nach), vb. (h) tr.* **1.** a așeza (în ordine) ulterior, a mai așeza o dată în ordine. **2.** a face (pe cineva sau ceva) să succeadă (altcuiva sau altui lucru): a da, a desemna un loc după..., în urma...

nachpfeifen, *pfiff nach, nachgepfiffen, vb. (h) tr.* și *intr.* a repeta (o melodie) fluierând; **jm.** ~ **a)** a fluiera imitând pe cineva; **b)** a fluiera după cineva; *(fam.)* **ich kann meinem Gelde** ~ s-au dus banii pe gârlă.

nachpflanzen, *pflanzte nach, nachgepflanzt (du, er pflanzt nach), vb. (h) tr.* a sădi ulterior, a mai sădi o dată.

nachpflügen, *pflügte nach, nachgepflügt, vb. (h) tr.* a ara din nou, a ara a doua oară.

nachpinseln, *pinselte nach, nachgepinselt (ich pins(e)le nach), vb. (h) tr.* a retușa cu pensula.

nach|plappern, *plapperte nach, nachgeplappert, vb. (h) tr.* și *intr. (fam.)* a repeta vorbele cuiva; a repeta papagalicește; **er plappert mir alles nach** repetă (papagalicește) tot ce spun; **jm.** ~ a imita felul de a vorbi al cuiva.

nachpolieren, *polierte nach, nachpoliert, vb. (h) tr.* a lustrui, a polei din nou; a mai lustrui o dată.

Nachporto, *-s, -s* (și *-ti*), *n. (poștă)* taxă de plată (la scrisori nefrancate), suprataxă.

nach|prägen, *prägte nach, nachgeprägt, vb. (h) tr. (numis.)* **1.** a bate din nou, a bate suplimentar (monede). **2.** a contraface (monede). **3.** a imita (monede străine).

Nachprobe, *-n, f. (com.)* contraprobă, contraexpertiză.

Nachprodukt, *-(e)s, -e, n.* produs secundar, derivat.

Nachprotokoll, *-s, -e, n.* proces-verbal suplimentar.

nachprüfen, *prüfte nach, nachgeprüft, vb. (h) tr.* **1.** a verifica, a mai controla o dată. **2.** a mai examina o dată, a reexamina.

Nachprüfung, *-en, f.* **1.** verificare, contraverificare, reexaminare, supracontrol, controlare; **gerichtliche** ~ revizie judiciară; **steuerliche** ~ control fiscal. **2.** examen de corigență, reexaminare.

nachrangig *adj.* subordonat, inferior într-o ierarhie.

Nachraum, *-(e)s, n. sg. (forest.)* rămășițe, resturi, deșeuri de lemn.

nachräumen, *räumte nach, nachgeräumt, vb. (h) tr.* a face ordine, curățenie, a strânge după cineva.

Nachrechen, *-s, -, m. (agr.)* greblă pentru strâns resturile rămase pe câmp după secerat.

nachrechnen, *rechnete nach, nachgerechnet (du rechnest nach, er rechnet nach), vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a mai calcula o dată, a socoti din nou, a recalcula; a controla, a verifica un calcul, un decont. **2.** a socoti, a număra, a calcula ulterior, mai târziu.

Nachrechner, *-s, -, m.* verificator de conturi, revizor.

Nachrechnung, *-en, f.* verificare (a unei socoteli); recalculare, revizie.

Nachrede, *-n, f.* **1.** observație, remarcă ulterioară; **Vorrede spart** ~ o înțelegere anterioară te dispensează de discuții ulterioare. **2.** epilog, cuvânt de încheiere. **3.** *(fig.)* calomnie, bârfă; **jn. in üble** ~ **bringen a)** a vorbi pe cineva de rău, a bârfi, a calomnia; **b)** a compromite pe cineva. **4.** *(jur.)* replică finală.

nachreden, *redete nach, nachgeredet (du redest nach, er redet nach), vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a repeta (mecanic) cuvintele cuiva; **rede es mir nach** spune după mine, repetă; **jm.** ~ a imita felul de a vorbi al cuiva. **2.** a vorbi despre cineva, în spatele cuiva; a bârfi, a calomnia; **Böses** ~ a bârfi pe cineva; **man redet ihm nach, dass er lügt** se spune despre el că minte.

Nachredner, *-s, -, m.* orator, vorbitor următor.

nachreichen, *reichete nach, nachgereicht, vb. (h) tr.* a înainta (acte) în completare la o dată stabilită; **Unterlagen** ~ a înainta acte în completare.

Nachreife *f. sg. (bot.)* maturizare târzie, coacere întârziată, coacere după cules, după recoltare.

nachreifen, *reifte nach, nachgereift, vb. (s) intr. (despre fructe)* a se coace după cules, după recoltare.

nachreisen, *reiste nach, nachgereist (du, er reist nach), vb. (s) intr. (jm.)* a pleca, a călători după (cineva); a urmări pe cineva în călătorie.

nachreißen, *riss nach, nachgerissen (du, er reißt nach), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** *(mine)* a lărgi, a mai sparge, a mai tăia, a mai rupe. **2.** a copia un desen (tehnic). **II.** *intr. (s)* a se rupe tot mai mult, tot mai departe.

nachreiten, *ritt nach, nachgeritten (du reitest nach, er reitet nach), vb. (s) intr. (jm.)* a călări după (cineva), a urmări (pe cineva) călare.

nachrennen, *rannte nach, nachgerannt, vb. (s) intr. (fam.)* a alerga, a goni după (cineva, după ceva).

Nachricht, *-en, f.* **1.** veste, știre, înștiințare, comunicare, informație; ~ **geben** a da de știre, a da informații; **die** ~ **hat sich als wahr erwiesen** vestea, știrea s-a dovedit a fi adevărată; **es sind ~en im Umlauf** circulă vești; **~en einziehen** a lua informații; **über jn.** ~ **erhalten** a primi vești despre cineva; **eine** ~ **verbreiten** a răspândi o știre; **verlässliche** ~ informație sigură; **vertrauliche** ~ informație confidențială. **2.** *pl.* v. Nachrichtensendung.

nachrichten, *richtete nach, nachgerichtet (du richtest nach, er richtet nach), vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a îndrepta încă o dată, a redresa. **2.** *(mil., vân.)* a corecta (tragerea). **3.** *(mil., vân.)* a potrivi (luneta, cătarea la distanță).

Nachrichten|abteilung, *-en, f. (mil.)* secție de informații.

Nachrichten|agentur, *-en, f.* agenție de informații; agenție de știri, de presă.

Nachrichtenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* buletin, ziar de informații; circulară.

Nachrichtenbüro, *-s, -s, n.* birou de informații, de presă.

Nachrichtendienst, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mil.* și *ziaristică)* serviciu de informații. **2.** agenție de presă, de informații.

Nachrichtengeschoss, *(austr.)* și **Nachrichtengeschoß**, *-es, -e, n. (mil.)* rachetă, proiectil de semnalizare.

Nachrichtenkanal, *-s, -kanäle, m.* canal de televiziune sau radio axat numai pe transmitere de informații.

Nachrichtenkompanie, *-n* [-ni:ən], *f. (mil.)* companie de recunoaștere, de cercetare.

Nachrichtenkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (mil.)* centru de informații, centrală a serviciului de informații.

Nachrichtenlinie [-niə], *-n, f. (mil.)* linie de legătură.

Nachrichten|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* ofițer de informații.

Nachrichtenpatrouille [-pa'tru(l)jə], *-n, f. (mil.)* patrulă de recunoaștere, de cercetare.

Nachrichten|satellit, *-en, -en, m.* satelit care servește transmiterii de informații.

Nachrichtensammel|stelle, *-n, f. (mil.)* centru de informații.

Nachrichtensendung, *-en, f. (radio., tv.)* emisiune de știri; buletin de știri.

Nachrichten|sperre, *-n, f.* interdicție de a informa presa și publicul.

Nachrichten|sprecher, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care prezintă știrile la televizor sau radio.

Nachrichtensystem, *-s, -e, n.* sistem de transmitere a informațiilor.

Nachrichtentechnik, *-en, f.* parte a electrotehnicii care se ocupă de posibilitățile tehnice de transmitere a informației (de ex. prin telefon, radio etc.).

Nachrichtentruppe, *-n, f. (mil.)* **1.** trupă de informații. **2.** trupă de legătură.

Nachrichten|übermittlung, Nachrichten|übertragung, *-en, f.* transmitere a informațiilor; *(mil.)* transmisiuni.

Nachrichtenverbindung, *-en, f. (mil.)* rețea de informație.

Nachrichtenwesen, *-s, n. sg.* mass-media.

Nachrichter, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* transmisionist. **2.** *(fam.)* persoană care procură și transmite informații. **3.** *(înv.)* călău, gâde.

nachrichtlich *adj.* informativ, spre luare la cunoștință.

nachrollen, *rollte nach, nachgerollt, vb. (s) intr.* a se rostogoli după cineva sau ceva.

nachrücken, *rückte nach, nachgerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* a împinge un lucru în urma altui lucru. **II.** *intr. (s)* **1.** a înainta în urma cuiva, după cineva, a urma cuiva, a urma pe cineva; **dem Feinde** ~ a urmări dușmanul. **2.** a avansa, a înainta în rang; **auf den Posten des Direktors** ~ a avansa în postul de director.

Nachrücker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care avansează în funcție.

nachrudern, *ruderte nach, nachgerudert, vb. (s) intr.* a urma pe cineva vâslind.

Nachruf, *-(e)s, -e, m.* necrolog, panegiric, discurs funebru.

nachrufen, *rief nach, nachgerufen, vb. (h) tr.* și *intr.* a chema, a striga după cineva, a striga pe cineva care se îndepărtează.

Nachruhm, *-(e)s, m. sg.* glorie postumă.

nachrühmen, *rühmte nach, nachgerühmt, vb. (h) tr.* a lăuda pe cineva, a aduce cuiva laude, a slăvi, a vorbi de bine pe cineva; **das muss man ihm** ~ asta trebuie să i-o recunoaștem.

nachrüsten, *rüstete nach, nachgerüstet (du rüstest nach, er rüstet nach), vb. (h) tr. (tehn.)* a completa ulterior cu un dispozitiv suplimentar.

Nachrüstgerät, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* dispozitiv, aparat suplimentar.

Nachrüstsatz, *-es, -sätze, m. (tehn.)* set suplimentar.

nachrutschen, *rutschte nach, nachgerutscht, vb. (s) intr.* **1.** *(despre pământ)* a ceda, a se surpa, a aluneca. **2.** a luneca după cineva sau ceva, a urma pe cineva târându-se.

Nach|saat, *-en, f. (agr.)* semănătură întârziată, reînsămânțare.

nach|säen, *säte nach, nachgesät, vb. (h) tr.* a semăna ulterior, mai târziu; a semăna din nou, a reînsămânța.

nach|sagen, *sagte nach, nachgesagt, vb. (h) tr.* **1.** a repeta, a spune după cineva. **2.** a vorbi pe seama cuiva, a vorbi pe cineva în spate, a vorbi de rău pe cineva, a bârfi; **ihm sagt man nichts nach** nu se spune nimic rău despre el.

Nach|saison [-sɛzɔ̃:], *-s, f.* sezon întârziat, închiderea sezonului.

Nach|saison|ermäßigung, *-en, f.* reduceri după închiderea sezonului.

nach|salzen, *salzte nach, nachgezalzen (rar* și*) nachgesalzt (du, er salzt nach), vb. (h) tr.* a (mai) adăuga sare.

Nach|satz, *-es, -sätze, m.* **1.** adaos, capitol de încheiere; anexă. **2.** propoziție care urmează după alta; propoziția a doua (din două propoziții corelative). **3.** *(fil.)* concluzie. **4.** *(la jocuri de cărți)* pas. **5.** *(muz.)* țeavă mare cu mai multe voci (la orgă). **6.** *(mat.)* consecință.

nach|schaffen[1], *schaffte nach, nachgeschafft, vb. (h) tr.* **1.** a duce, a trimite după cineva; **ich werde ihm seine Sachen** ~ **lassen** voi expedia lucrurile după el. **2.** a achiziționa, a procura ulterior, suplimentar.

nach|schaffen[2], *schuf nach, nachgeschaffen, vb. (h) tr.* a imita, a copia în mod creator, a crea după un model.

Nach|schaffung[1], *-en, f.* achiziție ulterioară, suplimentară.

Nach|schaffung[2], *-en, f.* creare după un model.

Nach|schau *f. sg. (în expr.)* ~ **halten** a se uita după ceva.

nach|schauen, *schaute nach, nachgeschaut, vb. (h) intr. (*mai ales *reg., austr., elv.)* **1. (jm.)** a se uita, a privi după cineva. **2.** a se interesa (de ceva), a vedea dacă...

nach|schenken, *schenkte nach, nachgeschenkt, vb. (h) tr.* v. nachgießen.

nach|schicken, *schickte nach, nachgeschickt, vb. (h) tr.* **(jm. etwas)** a trimite ceva după cineva; a trimite ulterior; **jm. einen Brief** ~ a trimite o scrisoare în urma cuiva.

Nach|schickung, *-en, f.* expediere a ceva după cineva; expediere, trimitere ulterioară.

nach|schieben, *schob nach, nachgeschoben, vb. (h) tr.* și *intr.* a împinge din urmă, a face să avanseze împingând.

nach|schießen, *schoss nach, nachgeschossen (du, er schießt nach), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a trage după cineva; **jm. eine Kugel** ~ a trage un glonte după cineva. **2.** a împuşca ulterior, mai târziu. **3.** a plăti ulterior. **II.** *intr. (s)* **1.** a se repezi, a alerga, a porni în goană după cineva sau ceva; a se arunca după cineva sau ceva. **2.** *(despre plante, muguri, boboci)* a reîncolţi, a răsări din nou.

nach|schiffen, *schiffte nach, nachgeschifft, vb.* **I.** *intr. (s) (jm.)* a urma pe cineva cu vaporul, a pleca cu vaporul în urma cuiva. **II.** *tr. (h)* a trimite ulterior cu vaporul.

nach|schildern, *schilderte nach, nachgeschildert, vb. (h) tr.* a spune, a descrie, a zugrăvi ceva detaliat, pe larg; a completa descrierea cu amănunte.

Nach|schimmer, *-s, m. sg.* reflex (abia vizibil); scânteiere ulterioară, slabă.

Nach|schlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** *(muz.)* notă împlinitoare (independentă sau aşezată la sfârşitul unui tril). **2.** lovitură care urmează după alta, a doua lovitură. **3.** batere suplimentară (de monede). **4.** v. Nachwirkung. **5.** *(fiz.)* ricoşeu; trăsnet regresiv. **6.** *(tehn.)* recuperare secundară (prin presare) a materiilor oleaginoase. **7.** *(mil., glumeţ)* porţie suplimentară.

Nach|schlagbuch, *-(e)s, -bücher, n.* v. Nachschlagewerk.

nach|schlagen, *schlug nach, nachgeschlagen (du schlägst nach, er schlägt nach), vb.* **I.** *tr.* şi *intr. (h)* **1.** a răsfoi, a căuta ceva într-o carte; **eine Stelle im Buch** ~ a căuta un pasaj în carte; **ein Wort im Wörterbuch** ~ a căuta un cuvânt în dicţionar; **in einem Buch** ~ a răsfoi, a căuta într-o carte. **2.** a lovi pe cineva care se depărtează. **3.** v. nachprägen. **4.** *(despre ecou)* a imita răsunând. **5.** *(muz.)* a marca o notă în urma alteia. **II.** *intr. (s).* v. nacharten.

Nach|schlageregister, *-s, -, n.* registru, repertoriu.

Nach|schlagewerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** lucrare de informare; ghid, călăuză, vademecum. **2.** dicţionar, lexicon.

nach|schleichen, *schlich nach, nachgeschlichen, vb. (s) intr. (jm.)* a se furişa după cineva, a urma pe cineva pe furiş, a se strecura după cineva.

nach|schleifen[1], *schliff nach, nachgeschliffen, vb. (h) tr.* a ascuţi, a şlefui din nou, a mai şlefui o dată; a rectifica prin şlefuire.

nach|schleifen[2] *vb. (h) tr.* **1.** v. nachschleppen. **2.** *(forest.)* a corhăni târând.

nach|schleppen, *schleppte nach, nachgeschleppt, vb. (h) tr.* **1.** a târî, a remorca, a căra, a trage după sine; **ein Schiff** ~ a remorca un vas; **ein Bein** ~ a trage un picior. **2.** (şi *refl.*) a (se) târî după cineva, pe urma cuiva.

nach|schleudern, *schleuderte nach, nachgeschleudert, vb. (h) tr. (jm.)* a arunca ceva după cineva.

Nach|schlüssel, *-s, -, m.* **1.** cheie-dublură, cheie ajustată (după alta). **2.** cheie falsă; şperaclu.

Nach|schlüsseldieb|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (jur.)* furt pe baza unei chei ajustate.

Nach|schmack, *-(e)s. m. sg.* v. Nachgeschmack.

nach|schmecken, *schmeckte nach, nachgeschmeckt, vb. (h)* **I.** *tr. (glumeţ)* a savura, a gusta din nou. **II.** *intr.* a lăsa un gust, un iz în urmă.

nach|schmeißen, *schmiss nach, nachgeschmissen (du, er schmeißt nach), vb. (h) tr.* v. nachwerfen.

nach|schmieren, *schmierte nach, nachgeschmiert, vb. (h) tr.* **1.** a mai unge o dată. **2.** a copia mâzgălind.

nach|schminken, *schminkte nach, nachgeschminkt, vb. (h) tr.* şi *intr.* a completa, a îndrepta (cuiva) machiajul.

Nach|schneidebüchse, *-n, f. (tehn.)* bucşă (care lărgeşte sau modelează o gaură).

nach|schneiden, *schnitt nach, nachgeschnitten (du schneidest nach, er schneidet nach), vb. (h) tr.* **1.** a mai tăia. **2.** a decupa după un model.

Nach|schneider, *-s, -, m. (tehn.)* cuţit de finisat (filetul) prin aşchiere.

nach|schnüffeln, *schnüffelte nach, nachgeschnüffelt (ich schnüff(e)le nach), vb. (h) intr.* v. nachspionieren.

nach|schöpfen, *schöpfte nach, nachgeschöpft, vb. (h) tr.* **1.** v. nachschaffen[2]. **2.** a scoate ulterior lichid (cu găleata, polonicul etc.).

Nach|schöpfung, *-en, f.* operă creată după un model.

nach|schreiben, *schrieb nach, nachgeschrieben, vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a scrie după dictare; **mit Schnellschrift** ~ a stenografia; **einen Vortrag** ~ a lua note la o conferinţă. **2.** a scrie ulterior; a adăuga un post-scriptum, un supliment, o anexă. **3.** *(jm.)* a imita scrisul cuiva. **4.** a copia în scris.

Nach|schreiber, *-s, -, m.* **1.** copist. **2.** stenograf. **3.** dactilograf.

nach|schreien, *schrie nach, nachgeschrien, vb. (h) tr.* a striga după cineva.

Nach|schrift, *-en, f.* **1.** notare, luare de note; **während der** ~ **der Rede** în timpul notării discursului. **2.** scriere după dictare. **3.** copie, note. **4.** post-scriptum, supliment.

Nach|schröter, *-s, -, m. (tehn.)* spărgător.

Nach|schub, *-(e)s, -schübe, m.* **1.** *(mil.)* (trupe de) întărire, rezervă. **2.** completare; alimentare a unei maşini-unelte (cu materie primă). **3.** *(popice; în expr.)* **den** ~ **haben** a juca după altcineva.

Nach|schub|basis, *-basen, f. (mil.)* punct de sprijin.

Nach|schub|einheit, *-en, f. (mil.)* v. Nachschubtruppe.

Nach|schubkolonne, *-n, f. (mil.)* coloană de întărire.

Nach|schubmagnet, *-(e)s, -e* (şi *-en, -en), m. (electr.)* magnet mobil, reglabil.

Nach|schub|straße, *-n, f. (mil.)* şosea pentru transportul (trupelor) de întărire.

Nach|schubtrans|port, *-(e)s, -e, m. (mil.)* transport de întărire.

Nach|schubtruppe, *-n, f. (mil.)* trupă de rezervă, de întărire.

Nach|schubvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de avans.

Nach|schubzentrum, *-s, -zentren, n. (mil.)* centru de întărire.

nach|schulen, *schulte nach, nachgeschult, vb. (h) tr.* a urma un curs de perfecţionare.

Nach|schulung, *-en, f.* curs de perfecţionare.

Nach|schur *f. sg.* a doua tunsoare (a lânii).

nach|schüren, *schürte nach, nachgeschürt, vb. (h) tr.* şi *intr.* a mai aţâţa (focul) o dată, a susţine (focul).

Nach|schuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** *(ec.)* plată suplimentară, ulterioară. **2.** vlăstar, lăstar nou. **3.** lichid care curge la sfârşit din teasc. **4.** *(mil.)* lovitură de tun, împuşcătură întârziată.

Nach|schusspflicht *f. sg. (ec.)* obligaţie de a face o plată suplimentară, ulterioară.

nach|schütten, *schüttete nach, nachgeschüttet (du schüttest nach, er schüttet nach), vb. (h) tr.* v. nachgießen.

Nach|schüttung, *-en, f.* turnare ulterioară, adăugare de lichid prin turnare.

Nach|schwaden, *-s, -, m. (mine)* gaz sufocant (la explozii).

Nach|schwarm, *-(e)s, -schwärme, m. (apic.)* roi întârziat, al doilea roi, roi secundar.

nach|schwärmen, *schwärmte nach, nachgeschwärmt, vb. (s) intr. (despre albine)* a roi a doua oară.

nach|schwatzen, *schwatzte nach, nachgeschwatzt (du, er schwatzt nach* şi *reg. du, er schwätzt nach), vb. (h) tr.* v. nachplappern.

Nach|schwätzer, *-s, -, m. (fam.)* papagal, persoană care repetă mecanic vorbele altora.

nach|schwimmen, *schwamm nach, nachgeschwommen, vb. (s) intr. (jm.)* a înota după cineva, a urmări înot pe cineva.

nach|schwingen, *schwang nach, nachgeschwungen, vb. (h) intr.* **1.** *(fiz., muz.)* a mai vibra, a mai oscila. **2.** *(poet.)* a mai răsuna, a avea efect prelungit.

nachschwören, *schwor nach, nachgeschworen, vb. (h) tr.* şi *intr. (jur.)* a repeta un jurământ după cineva.

nach|segeln, *segelte nach, nachgesegelt (ich seg(e)le nach), vb. (s) intr.* a urmări (o altă ambarcaţiune) cu un velier.

Nach|sehbogen, *-s, -bögen, m. (tipogr.)* contrarevizie (al doilea tipar de probă), coală de control.

nach|sehen, *sah nach, nachgesehen (du siehst nach, er sieht nach), vb. (h)* **I.** *intr.* a se uita, a privi după cineva sau ceva, a urmări cu privirea; **er sah mir lange nach** s-a uitat lung după mine. **II.** *tr.* şi *intr.* **1.** a cerceta, a verifica, a examina, a inspecta, a căuta; a controla; **eine Rechnung** ~ a verifica un cont, o socoteală; **die Schulaufgaben** ~ a verifica temele şcolare; **ein Heft** ~ a corecta un caiet; **eine Stelle in einem Buche** ~ a căuta un pasaj într-o carte, a căuta ceva într-o carte; **seine Bestände** (sau **Vorräte**) ~ a-şi verifica stocurile (sau proviziile), a face inventar; ~, **ob jemand zu Hause ist** a vedea dacă e cineva acasă. **2.** **(jm. etwas)** a trece (cuiva ceva) cu vederea; **er sieht seinen Kindern alles nach** trece orice cu vederea copiilor săi; **sieh meiner Schwachheit nach** fii îngăduitor cu slăbiciunea mea.

Nach|sehen, *-s, n. sg.* **1.** v. Nachsicht. **2.** cercetare, verificare, examinare, inspectare, controlare, corectare. **3.** *(fig.; în expr.)* **das** ~ **haben a)** a nu se alege cu nimic, a fi tras pe sfoară; **b)** a trebui să renunţe.

nach|senden, *sendete nach, nachgesendet* (şi *sandte nach, nachgesandt) (du sendest nach, er sendet nach), vb. (h) tr.* v. nachschicken.

Nach|sendung, *-en, f.* **1.** expediere ulterioară, expediere suplimentară, complementară. **2.** mărfuri, lucruri trimise ulterior, suplimentar; expediţie ulterioară, suplimentară.

nach|setzen, *setzte nach, nachgesetzt (du, er setzt nach), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** (cu *dat.*) a socoti mai prejos (de ceva); **ich setze sie ihrem Gatten nach** o apreciez mai puţin decât pe soţul ei. **2.** a pune într-un post inferior, în locul următor, a pune, a aşeza după altceva. **3.** v. nachpflanzen. **4.** *(tehn.)* a pune, a aşeza după, a împinge înăuntru, a plasa (într-un loc). **5.** *(tipogr.)* a culege din nou, a reculege. **II.** *intr.* **1.** *(s)* a urmări, a goni după cineva, în urma cuiva; **dem Wild mit Hunden** ~ a goni cu câini după vânat; **jm. über einen Graben** ~ a sări peste un şanţ urmărind pe cineva. **2.** *(h) (la jocuri de cărţi)* a reînnoi miza, a plusa.

Nachsetzen, *-s, n. sg.* **1.** desemnare a unui loc inferior, care urmează în rang după altul. **2.** punere după altceva, punere ulterioară; *(gram.)* postpunere. **3.** goană (după cineva), urmărire (a cuiva).

Nach|setzung *f. sg.* **1.** tratament depreciator, depreciere. **2.** adăugare ulterioară. **3.** urmărire.

Nach|sicht *f. sg.* **1.** îngăduinţă, toleranţă, indulgenţă, menajare; ~ **haben** (sau **üben**) a fi indulgent, a trece cu vederea; **er hat auf** ~ **nicht zu rechnen** să nu se aştepte la indulgenţă, la menajare; **ich bitte Sie um** ~ vă cer indulgenţă; **mit** ~ **verfahren** a proceda indulgent. **2.** amânare, ridicare a unei obligaţii; *(jur.)* dispensă; **der Schuldner bat um** ~ debitorul a cerut amânare.

nach|sichtig *adj.* indulgent, îngăduitor, tolerant; **gegen jn.** ~ **sein** a fi îngăduitor faţă de cineva.

Nach|sichtigkeit *f. sg.* **1.** caracter indulgent, tolerant, îngăduitor. **2.** v. Nachsicht **(1).**

nach|sichtslos *adj.* sever, aspru, nemilos, intolerant, neîngăduitor.

nach|sichtsvoll *adj.* v. nachsichtig.

Nach|sichtwechsel, *-s, -, m. (com.)* cambie trasă după vedere.

Nach|silbe, *-n, f. (gram.)* sufix.

nach|singen, *sang nach, nachgesungen, vb. (h) tr.* **1.** a cânta după cineva; a repeta cele cântate de altcineva. **2.** *(fam.)* v. nachplappern.

nach|sinnen, *sann nach, nachgesonnen, vb. (h) intr.* v. nachdenken.

nach|sintflutlich *adj.* postdiluvian.

nach|sitzen, *saß nach, nachgesessen (du, er sitzt nach), vb. (h) intr.* a rămâne la arest (la şcoală); a fi reţinut la şcoală (ca pedeapsă).

Nach|sitzen, *-s, n. sg.* arest, reţinere la şcoală.

Nach|sitzer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* elev(ă) care stă la arest.

Nach|sitzung, *-en, f.* şedinţă suplimentară, extraordinară.

Nach|sommer, *-s, -, m.* **1.** vară întârziată, vară târzie, toamnă văratică. **2.** *(fig.)* v. Johannistrieb **(2).**

Nach|sorge, *-en, f.* grijă ulterioară; **Vorsorge verhütet** ~ paza bună trece primejdia rea.

nach|spähen, *spähte nach, nachgespäht, vb. (h) intr.* a spiona, a pândi pe cineva; a privi spionând în urma cuiva; **den Geheimnissen der Natur** ~ a căuta să pătrundă tainele naturii.

Nach|spann, *-(e)s, -e, m. (film, tv.)* generic de la sfârşit.

Nach|spannung, *-en, f. (fiz.)* posttensiune, posttensionare; **selbsttätige** ~ autoposttensionare, posttensionare automată.

nach|speien, *spie nach, nachgespien, vb. (h) intr. (jm.)* a scuipa după cineva.

Nach|speise, *-n, f.* desert.

Nach|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(teatru)* epilog. **2.** *(muz.)* postludiu. **3.** *(fig.)* epilog, urmare, continuare; **der Streit hatte ein** ~ **vor Gericht** cearta s-a continuat în faţa tribunalului.

nach|spielen, *spielte nach, nachgespielt, vb (h) tr.* și *intr.* **1.** a cânta (la un instrument) imitând pe cineva; a repeta o melodie. **2.** *(la jocul de cărți)* a da aceeași culoare (ca partenerul). **3.** a imita jocul cuiva.

nach|spionieren, *spionierte nach, nachspioniert, vb. (h) intr. (jm.)* a spiona pe cineva.

nach|spotten, *spottete nach, nachgespottet (du spottest nach, er spottet nach), vb. (h) tr.* și *intr.* a-și bate joc de cineva, a imita în batjocură pe cineva.

nach|sprechen, *sprach nach, nachgesprochen (du sprichst nach, er spricht nach), vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a repeta spusele cuiva; a repeta păreri străine papagalicește; a spune după cineva, a îngâna. **2.** a imita glasul cuiva.

Nach|sprecher, *-s, -, m.* **1.** v. Nachbeter. **2.** persoană care îngână pe cineva.

nach|sprengen, *sprengte nach, nachgesprengt, vb. (s) intr. (jm.)* a se lua în galop după altcineva.

nach|springen, *sprang nach, nachgesprungen, vb. (s) intr. (jm.)* a sări, a se repezi, a alerga după cineva.

Nach|sprössling, *-s, -e, m.* v. Nachkomme.

nachspülen, *spülte nach, nachgespült, vb. (h) tr.* și *intr.* a clăti (după ceva); a mai clăti o dată.

nach|spüren, *spürte nach, nachgespürt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(jm.)* a urmări, a pândi, a spiona pe cineva. **2.** *(vân.; despre câini)* a adulmeca urmele vânatului. **II.** *tr.* a resimți ceva.

nächst I. *adj. (sup.* de la nah(e)). **1.** cel mai aproape; cel mai apropiat (în spațiu); următor; **im ~en Dorfe** în satul următor, în satul cel mai apropiat; **die ~e Strophe** strofa următoare; **der ~e Weg** drumul cel mai scurt, cel mai apropiat. **2.** de mai curând; mai apropiat în timp; **in ~er Zukunft** în viitorul cel mai apropiat; **~en Monat** în luna viitoare; **~es Jahr** în anul viitor; **am** (sau **den**) **~en Morgen** în dimineața următoare; **der ~e Tag** sau **am ~en Tag** în ziua următoare, a doua zi; **~er Tage** zilele acestea, în curând, în zilele care vor urma; **im ~en Augenblick** în clipa următoare; **bei ~er Gelegenheit** la prima ocazie; **das ~e Mal** (sau **beim, zum ~en Mal**) data viitoare. **II.** *adv. (în expr.)* **fürs Nächste a)** pentru data viitoare; **b)** deocamdată; **am ~en** cel mai apropiat; **unsere Kinder stehen uns am ~en** copiii ne sunt cei mai apropiați. **III.** *prep.* (cu *dat.*) **1.** pe lângă, aproape de; **~ dem Dorfe** lângă, alături de sat, în apropierea satului. **2.** după, afară de; **~ ihm** afară de el; **~ meiner Mutter liebe ich dich am meisten** după mama pe tine te iubesc cel mai mult.

nach|stammeln, *stammelte nach, nachgestammelt (ich stamm(e)le nach), vb. (h) tr.* a repeta bâlbâind vorbele cuiva.

nach|starren, *starrte nach, nachgestarrt, vb. (h) intr. (jm.)* a se uita fix după cineva; a se zgâi, a căsca ochii după cineva.

nächstbest(e) *adj.* **1.** următor, care vine la rând, cel mai apropiat. **2.** care urmează la întâmplare; oricare, orice; *(despre oameni)* primul venit.

Nächstbeste, *-n, -n (ein Nächstbester, etwas Nächstbestes), m., n.* și *f.* **1.** oricare, orice, oricine, primul venit. **2.** următorul, primul la rând, cel mai apropiat; **das ~ zu tun wäre...** primul lucru care ar trebui făcut; **das ~, was sich ihm anbietet** primul lucru care i se oferă.

nächstdem *adv.* **1.** în curând, în viitorul apropiat, peste puțin timp. **2.** pe lângă aceasta, apoi.

Nächste, *-n, -n (ein Nächster),* **I.** *m.* și *f.* **1.** aproape, seamăn. **2.** persoana cea mai apropiată; *(fig.)* **jeder ist sich selber der ~** cămașa e mai aproape decât sumanul. **II.** *n.* **1.** ceea ce este mai aproape. **2.** ceea ce este mai important, mai indicat.

nach|stechen, *stach nach, nachgestochen (du stichst nach, er sticht nach), vb. (h) tr. (acvaforte)* **1.** a tăia, a grava după model. **2.** a grava încă o dată, a copia gravând.

nach|stehen, *stand nach, nachgestanden, vb. (h)* și *(reg.) (s) intr.* (cu *dat.*) **1.** a sta, a fi așezat după ceva sau cineva, a urma cuiva sau după ceva. **2.** *(fig.)* a fi inferior cuiva, a rămâne în urma cuiva sau a ceva, a fi mai prejos de cineva sau de ceva; **er steht keinem nach** nu rămâne în urma nimănui, nu e mai prejos de alții.

nach|stehend I. *part. prez.* de la nachstehen. **II.** *adj.* care urmează, următor; **die ~en Preise** prețurile de mai jos; **die ~en Worte** cuvintele următoare; *(adverbial)* **wir geben ~ die Namen** dăm mai jos numele.

Nach|stehende, *-n, -n (ein Nachstehendes), n.* ceea ce urmează; următoarele; **in dem ~n** în cele ce urmează, în cele de mai jos.

nach|steigen, *stieg nach, nachgestiegen, vb. (s) intr.* **1.** *(jm.)* a umbla după cineva, a urmări pe cineva; **einer Frau ~** a se ține după o femeie. **2.** a urca, a se sui în urma cuiva.

nach|stellbar *adj.* **1.** *(despre mecanisme)* care poate fi reglat ulterior. **2.** care poate fi expediat după cineva.

nach|stellen, *stellte nach, nachgestellt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a așeza la urmă, la sfârșit; a pune în spate, după altceva; **eine Uhr ~** a da înapoi un ceas. **2.** a reprezenta ceva după un model; **eine Szene ~** a reprezenta o scenă. **3.** *(lingv.)* a așeza o parte de propoziție după alta; **nachgestelltes Attribut** atribut postpus. **4.** *(tehn.)* a instala sau regla din nou; **die Bremse ~** a regla frâna. **II.** *intr.* **1.** *(jm.)* a urmări, a pândi (pe cineva). **2.** a întinde cuiva o cursă.

Nach|steller, *-s, -, m.* urmăritor.

Nach|stellung, *-en, f.* **1.** punere, așezare la sfârșit, la urmă, în spate; **~ der Uhr** dare îndărăt a ceasului; postpunere. **2.** urmărire, pândire; insistență; **sie konnte sich seiner ~en kaum erwehren** abia s-a putut apăra de insistențele lui.

nächstemal *adv. (înv.)* v. nächst **(I. 2.).**

nach|stempeln, *stempelte nach, nachgestempelt (ich stemp(e)le nach), vb. (h) tr.* a franca, a timbra ulterior, suplimentar.

Nach|stempelung, *-en, f.* francare, timbrare ulterioară, suplimentară.

Nächstenliebe *f. sg.* iubire a aproapelui; **~ üben** a face binefaceri, a fi caritabil.

nächstens *adv.* în curând, data viitoare.

Nach|steuer, *-n, f.* impozit suplimentar, supratаxă.

nach|steuern, *steuerte nach, nachgesteuert, vb. (h) intr.* **1.** a plăti impozit suplimentar; a plăti supratаxă. **2.** a plăti impozitul mai târziu. **3.** *(s)* v. nachschiffen. **4.** *(fam.)* v. nachhelfen.

nächstfolgend *adj.* următor; **in der ~en Woche** săptămâna viitoare, următoare.

nächstgelegen *adj.* **1.** cel mai apropiat, care se află în imediata apropiere. **2.** *(fig.)* cel mai apropiat, cel mai la îndemână, cel mai important; *(subst.)* **das Nächstgelegene** lucrul cel mai important.

nächst|höher *adj.* următor ca înălțime; **die ~e Spitze des Massivs** vârful următor ca înălțime al masivului.

Nach|stich, *-(e)s, -e, m.* copie, imitare, contrafacere (a unei gravuri).

nach|sticken, *stickte nach, nachgestickt, vb. (h) tr.* și *intr.* a imita o broderie; a broda după un model.

nach|stimmen, *stimmte nach, nachgestimmt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a vota din nou. **2.** a vota mai târziu. **II.** *tr.* a acorda din nou; **ein Klavier ~** a mai acorda o dată un pian.

nächstjährig *adj.* din anul următor, din anul viitor, din al doilea an.

nächstliegend *adj.* v. nächstgelegen.

Nächstliegende, *-n (etwas Nächstliegendes), n. sg.* lucrul cel mai apropiat, la îndemână; cel mai indicat; **auf das ~ bin ich nicht gekommen** ce era la îndemână nu mi-a trecut prin minte.

nächstmöglich *adj.* **1.** următor posibil. **2.** cel mai apropiat posibil.

nach|stopfen, *stopfte nach, nachgestopft, vb. (h) tr.* **1.** a mai îndopa o dată; a îndopa ulterior. **2.** a mai îndesa o dată, a îndesa ulterior. **3.** a cârpi încă o dată, ulterior.

nach|stoppeln, *stoppelte nach, nachgestoppelt (ich stopp(e)le nach), vb. (h) intr.* v. nachernten.

Nach|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** a doua lovitură; lovitură ulterioară, succesivă. **2.** *(scrimă)* ripostă.

nach|stoßen, *stieß nach, nachgestoßen (du, er stößt nach), vb. intr.* **1.** *(s)* (cu *dat.*)a pătrunde, a înainta după; **die Truppe ist dem Spähtrupp nachgestoßen** trupa a pătruns după avanpost. **2.** *(h) (biliard)* a mai lovi o dată bila. **3.** *(h) (scrimă)* a riposta, a respinge.

Nächstplacierte [-si:e- și -tsie-], **Nächstplatzierte**, *-n, -n (ein Nächstplacierter, -platzierter), m.* și *f. (sport)* concurent clasat pe locul următor.

nach|strahlen, *strahlte nach, nachgestrahlt, vb. (h) intr.* a mai ilumina, a mai străluci, a mai radia încă.

Nach|strahlung, *-en, f.* iluminare, strălucire, iradiere, fosforescență persistentă, ulterioară.

nach|streben, *strebte nach, nachgestrebt, vb. (h) intr.* **1.** a râvni, a tinde, a năzui, a aspira către ceva. **2.** v. nacheifern.

nach|streichen, *strich nach, nachgestrichen, vb. (h) tr.* a vopsi, a zugrăvi din nou; a zugrăvi încă o dată; a restaura zugrăvind.

nach|strömen, *strömte nach, nachgeströmt, vb. (s) intr.* (cu *dat.*) **1.** a urma curgând în șiroaie. **2.** *(fig.)* a urma cu grămada, cu droaia.

nach|stürmen, *stürmte nach, nachgestürmt, vb. (s) intr. (jm.)* **1.** a se repezi, a se arunca după cineva. **2.** *(mil.)* a urma pe cineva la asalt.

nach|stürzen, *stürzte nach, nachgestürzt (du, er stürzt nach), vb.* **I.** *tr. (h)* a mai arunca după altceva; a mai înghiți; **noch ein Glas Wein ~** a da pe gât încă un pahar cu vin. **II.** *intr. (s)* (cu *dat.*) **1.** a se prăvăli, a se prăbuși, a se arunca după ceva sau cineva. **2.** v. nachstürmen **(1).**

nächstvergangen *adj.* de curând trecut, cel din urmă.

nach|suchen, *suchte nach, nachgesucht, vb. (h) intr.* și *tr.* **1.** a căuta, a cerceta, a scotoci; **er suchte in seinen Taschen nach** s-a scotocit, a căutat prin buzunare. **2.** a cere, a solicita; **der Angeklagte suchte um Neuaufnahme des Verfahrens nach** inculpatul a cerut reluarea procesului.

Nach|suchung, *-en, f.* **1.** căutare, cercetare, scotocire. **2.** cerere, solicitare.

Nacht, *Nächte, f.* **1.** noapte; **es wird ~** se înnoptează, se face noapte, se lasă noaptea; *(poet.)* **die ~ senkt sich nieder** se lasă noaptea; **diese ~** în noaptea aceasta; **die ganze ~** sau **die ganze ~ über** toată noaptea; **heute ~** azi-noapte; **gestern ~** ieri-noapte; **gute ~! a)** (ca formulă de salut) noapte bună! **b)** (ca expresie a decepției) adio!, s-a dus!, s-a terminat! **der Kranke hatte eine gute ~** bolnavul a avut o noapte liniștită; **die vergangene** (sau **die vorige**) **~** noaptea trecută, astă-noapte; **im Laufe der ~** în decursul nopții; **auf die ~** pe înserate, pe înnoptate; **in der ~ von Sonntag auf Montag** în noaptea de duminică spre luni; **helle Nächte** nopți albe; **weiße Nächte** nopți albe (de nesomn și alte motive); **in stockdunkler ~** în beznă, în bezna nopții; **mitten in der ~** în mijlocul, în miezul, în toiul nopții; **spät in der ~** noaptea târziu; **tief in die ~ hinein** până noaptea târziu; **mit** (sau **bei**) **einbrechender ~** sau **mit Einbrechen der ~** la căderea nopții, odată cu căderea nopții; **über ~ a)** peste noapte; **er blieb bei uns über ~** a rămas la noi peste noapte, și-a petrecut noaptea la noi; **b)** brusc, pe neașteptate, dintr-o dată; pe nepusă masă; **das Unglück kam über ~** nenorocirea a venit peste noapte; **vor ~** înainte de a se lăsa noaptea; **wir werden von der ~ überfallen** (sau **überrumpelt**) ne apucă noaptea, ne (sur)prinde noaptea; **die ~ bricht über uns herein** (sau **ereilt uns**) ne apucă noaptea; **zu ~ essen** a cina; **Tag und ~** zi și noapte; **das ist wie Tag und ~** se deosebesc ca ziua de noapte, e o diferență ca de la cer la pământ; **Augen wie die ~** ochi întunecați ca noaptea; **hässlich wie die ~** urât ca noaptea; *(ist.)* **Recht der ersten ~** dreptul primei nopți, jus primae noctis; **bei ~** sau **in der ~** noaptea, în timpul nopții; **Heilige ~** Ajunul Crăciunului; **die Zwölf Nächte** nopțile dintre Crăciun și Bobotează; **Tausendundeine ~** o mie și una de nopți; **bei ~ und Nebel** pe furiș, în timpul nopții; **guter Rat kommt über ~** ideile bune vin peste noapte; *(în expr.)* **des ~s** noaptea; **eines ~s** într-o noapte. **2.** *(fig.)* noapte, întuneric; beznă; **die ~ des Kerkers** întunericul temniței; **ihm wurde es ~ vor den Augen** i s-a făcut negru în fața ochilor; **es ist finstere ~** e întuneric beznă. **3.** nebunie, sminteală; **geistige ~** întunecare a minții.

Nacht|absenkung *f.* reducere automată a intensității căldurii la centralele electrice pe timpul nopții.

Nacht|affe, *-n, -n, m. (zool.)* maimuță-de-noapte, mirikine *(Actes trivirgatus).*

Nachtag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi următoare; **am ~(e)** a doua zi. **2.** ultimă zi de congres. **3.** reuniune după încheierea congresului. **4.** *(ec.)* zi liberă după prezentarea pentru plată (a unei polițe).

nacht|aktiv *adj. (zool.)* de noapte, nocturn; **~e Tiere** animale de noapte.

Nacht|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac de noapte.

Nacht|arbeit, *-en, f.* muncă, lucru, activitate de noapte.

Nacht|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) care lucrează noaptea.

Nacht|asyl, *-s, -e, n.* azil de noapte.

Nacht|aufnahme, *-n, f. (fot.)* fotografie nocturnă.

Nacht|ausgabe, *-n, f.* ediție de seară (a unui ziar).

Nachtbar, *-s, f.* bar de noapte.

Nachtbaumschlange, *-n, f. (zool.)* șarpe exotic, tropical *(Dipsadidae).*

nachtblau *adj.* albastru ca cerul noaptea.
nachtblind *adj. (med.)* suferind de hemeralopie, hemeralop.
Nachtblindheit *f. sg. (med.)* hemeralopie; orbeală.
nachtblühend *adj. (bot.)* care înflorește în timpul nopții.
Nachtbogen, *-s, -, m. (astron.)* arc nocturn.
Nachtbomber, *-s, -, m. (av.)* bombardier de noapte.
Nachtcreme, *-n, f.* cremă de față pentru noapte.
Nachtdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de noapte.
nachtdunkel *adj.* **1.** întunecos fiind noaptea. **2.** întunecos ca noaptea.
Nachteil, *-(e)s, -e, m.* **1.** dezavantaj; **sich im ~ befinden** a fi în dezavantaj; **in ~ geraten** a ajunge într-o situație dezavantajoasă; **zu meinem ~** în dezavantajul meu. **2.** pagubă, pierdere, daună, prejudiciu, dezagrement, lipsă; **daraus kann uns ~ erwachsen** de aici putem avea pierderi; **~ bringen** sau **zum ~ gereichen** a aduce pagubă, dezavantaj; **mit ~ verkaufen** a vinde în pierdere, în pagubă; **sie ist (den anderen gegenüber) im ~** ea este dezavantajată (față de ceilalți).
nachteilig *adj.* și *adv.* **1.** dezavantajos; **ein ~es Geschäft** o afacere dezavantajoasă; **ich habe das Haus ~ verkauft** am vândut casa în pagubă. **2.** păgubitor, dăunător; **dieses Geschäft ist ~ für mich** această afacere este păgubitoare pentru mine, pierd în această afacere; **die Sache kann ~e Folgen für meine Gesundheit haben** aceasta poate avea urmări dăunătoare pentru sănătatea mea.
Nachteilige, *-n (ein Nachteiliges), n. sg.* lucru dezavantajos, prejudicios, vătămător; **er kann nichts ~s über mich sagen** nu poate spune nimic rău despre mine.
Nacht|einsatz, *-es, -sätze, m.* **1.** muncă, intervenție de noapte. **2.** *(mil.)* acțiune nocturnă.
nächtelang *adv.* nopți de-a rândul, nopți întregi.
nachten, *nachtete, genachtet (es nachtet), vb. (h) intr. impers.* **es nachtet** se înnoptează, se lasă noaptea; se întunecă, se lasă întunericul.
nächten, *nächtete, genächtet (du nächtest, er nächtet), vb. (h) (reg.)* v. nächtigen.
nächtens *adv.* **1.** noaptea. **2.** azi-noapte.
Nacht|essen, *-s, -, n.* cină, masă de seară.
Nacht|eule, *-n, f.* **1.** *(ornit.)* huhurez *(Syrnium aluco)*. **2.** *(ornit.)* cucuvea *(Athene noctua)*. **3.** *(fam., fig.)* pasăre de noapte, persoană care duce o viață de noapte.
Nachtfahrschein, *-(e)s, -e, m.* permis de călătorit noaptea.
Nachtfahrt, *-en, f.* călătorie de noapte, drum de noapte.
Nachtfahrverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicție de circulație noaptea pentru vehicule.
Nachtfalter, *-s, -, m. (entom.)* fluture de noapte *(Nocturni)*.
nachtfarben, nachtfarbig *adj.* negru ca noaptea.
Nachtfernrohr, *-(e)s, -e, n.* lunetă, binoclu de noapte.
Nachtfliegen, *-s, n, sg.*, **Nachtflug**, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor de noapte.
Nachtflugverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicție de zbor pe timpul nopții.
Nachtfrau, *-en, f.* v. Nachtgespenst.
Nachtfrost, *-(e)s, -fröste, m.* îngheț de noapte.
Nachtgebet, *-(e)s, -e, n.* v. Abendgebet.
Nachtgefecht, *-(e)s, -e, n. (mil.)* ciocnire, luptă, încăierare de noapte.
Nachtgesang, *-(e)s, -sänge, m.* v. Nachtlied.
Nachtgeschirr, *-(e)s, -e, n.* v. Nachttopf.
Nachtge|spenst, *-(e)s, -er, n.* stafie.
Nachtgewand, *-(e)s, -wänder, n.* v. Nachthemd.
Nachtglas, *-es, -gläser, n.* v. Nachtfernrohr.
Nachtgleiche, *-n, f.* echinocțiu.
Nachtgöttin *f. sg.* zeiță a nopții.
Nacht|haube, *-n, f.* bonetă, scufie de noapte.
Nacht|haus, *-es, -häuser, n. (mar.)* abitaclu.
Nacht|hemd, *-(e)s, -en, n.* cămașă de noapte.
Nacht|herberge, *-n, f.* adăpost, popas de noapte.
Nacht|himmel, *-s, m. sg.* cer nocturn.
Nacht|horn, *-(e)s, -hörner, n. (muz.)* țeavă de orgă cu un sunet grav, clar și dulce.
Nacht|hund, *-(e)s, -e, m. (zool.)* liliac zburător nocturn din Africa *(Roussettus)*.
Nacht|hyazinthe, *-n, f. (bot.)* chiparoasă, tuberoză *(Polyanthes tuberosa* L.).
nächtig *adj.* **1.** nocturn. **2.** liniștit. **3.** întunecat.
Nachtigall, *-en, f.* **1.** *(ornit.)* privighetoare *(Luscinia philomela)*. **2.** *(fig.)* privighetoare, cântăreață cu voce frumoasă.
Nachtigallenschlag, *-(e)s, m. sg.* glas, cântec al privighetorii.
Nachtigallen|stimme, *-n, f.* glas al privighetorii; *(fig.)* glas de privighetoare.
Nachtigallrohrsänger, *-s, -, m. (ornit.)* privighetoare de stuf *(Locustella luscinioides)*.
nächtigen, *nächtigte, genächtigt, vb. (h) intr.* a sta peste noapte, a înnopta.
Nächtigungs|station, *-en, f.* stație, haltă, loc pentru popasul de noapte.
Nacht|in|spektion, *-en, f.* inspecție, control de noapte.
Nach|tisch, *-(e)s, -e, m.* v. Nachspeise.
Nachtjacke, *-n, f.* jachetă de noapte.
Nachtjäger, *-s, -, m. (av.)* vânător de noapte.
Nachtkabarett, *-s, -s (și -e), n.* cabaret de noapte.
Nachtkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gândac de noapte.
Nachtkappe, *-n, f.* v. Nachthaube.
Nachtkästchen, *-s, -, n.*, **Nachtkasten**, *-s, -kästen, m.* noptieră.
Nachtkerze, *-n, f.* **1.** candelă, lumânare de noapte. **2.** *(bot.)* luminița-nopții *(Oenothera biennis* L.).
Nachtkerzengewächs, *-es, -e, n. (bot.)* onagracee *(Onagraceae)*.
Nachtkleid, *-(e)s, -er, n.* v. Nachthemd.
Nachtklinik, *-en, f.* clinică de noapte.
Nachtklub, *-s, -s, m.* club de noapte.
Nachtkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert de noapte.
Nachtlager, *-s, -, n.* **1.** culcuș. **2.** adăpost de noapte.
Nachtlampe, *-n, f.* **1.** veioză; lampă de noptieră. **2.** opaiț. **3.** candelă.
Nachtlandschaft, *-en, f.* peisaj de noapte.
Nachtlandung, *-en, f.* **1.** *(av.)* aterizare de noapte. **2.** *(mar.)* debarcare, acostare de noapte.
Nachtleben, *-s, n. sg.* viață de noapte, nocturnă.
nächtlich *adj.* nocturn, de noapte; în timpul nopții; **zur ~en Stunde** în toiul, în mijlocul nopții.
nächtlicherweile *adv.* în timpul nopții, noaptea.
Nachtlicht, *-(e)s, -er, n.* v. Nachtlampe.
Nachtlichtnelke, *-n, f. (bot.)* opaiță *(Silene alba; Lychnis vespertina)*.
Nachtlied, *-(e)s, -er, n.* cântec de noapte.
nächtlings *adv.* noaptea, în timpul nopții.
Nachtlokal, *-(e)s, -e, n.* local de noapte.
Nachtluft *f. sg.* aer de noapte, boare a nopții.
Nachtlüftchen, *-s, -, n. (dim.* de la Nachtluft) adiere de noapte.
Nachtmahl, *-(e)s, -mähler* (și *-e), n. (austr.)* masă de seară, cină.
nachtmahlen, *nachtmahlte, genachtmahlt, vb. (h) intr. (austr.)* a cina, a lua masa de seară.
Nachtmahr, *-(e)s, -e, m.* **1.** stafie. **2.** coșmar.
Nachtmarsch, *-(e)s, -märsche, m. (mil.)* marș de noapte.
Nachtmensch, *-en, -en, m.* persoană care preferă să lucreze noaptea.
Nachtmusik *f. sg.* serenadă.
Nachtmütze, *-n, f.* **1.** bonetă, scufie, tichie de noapte. **2.** *(glumeț)* persoană somnoroasă, adormită.
Nachtnebel, *-s, -, m.* ceață de noapte.
Nachtnelke, *-n, f.* v. Nachtlichtnelke.
nach|tönen, *tönte nach, nachgetönt, vb. (h) intr.* v. nachhallen.
Nachtpapagei, *-s, -e* (sau *-en, -en), m.* papagal nocturn din Noua Zeelandă *(Stringops habroptilus)*.
Nachtpfauen|auge, *-s, -n, n. (entom.)* ochi-de-păun de noapte *(Saturnia)*.
Nachtpförtner, *-s, -*, **Nachtportier** [-tje:], *-s, -s, m.* portar de noapte.
Nachtposten, *-s, -, m. (mil.)* post de noapte, santinelă de noapte.
Nachtprogramm, *-s, -e, n.* program (la radio sau televizor) pe timpul nopții.
Nachtquartier, *-(e)s, -e, n.* popas de noapte, loc de dormit, încartiruire pentru noapte.
Nach|trab, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ariergardă.
Nacht|rabe, *-n, -n, m.* **1.** v. Nachtschwalbe. **2.** om oacheș. **3.** om murdar.
nach|traben, *trabte nach, nachgetrabt, vb. (s) intr. (jm.)* **1.** a merge în trap (după cineva). **2.** *(fam.)* a se ține (cu greu) după cineva; a fi în coadă.
Nach|trabpartei, *-en, f. (pol.)* partid aflat la remorca altui partid.
Nach|trabpolitik *f. sg. (pol.)* **1.** codism. **2.** politică servilă, subordonată.
Nach|trabpolitiker, *-s, -, m. (pol.)* **1.** adept al codismului, codist. **2.** politician marionetă.
nach|trachten, *trachtete nach, nachgetrachtet (du trachtest nach, er trachtet nach), vb. (h) intr.* v. nachstreben.
Nach|trag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** completare, supliment, adaos; **~ einer Rede** completare, rectificare a unui discurs; **~ zum Arbeitsvertrag** clauză suplimentară într-un contract de muncă. **2.** corigență.
nachtragen, *trug nach, nachgetragen (du trägst nach, er trägt nach), vb. (h) tr.* **1.** (cu *dat.)* a (a)duce ceva după cineva, în urma cuiva; a aduce cuiva (mai târziu) un lucru uitat (sau cerut); **ich trug ihm seinen Schirm nach** i-am dus umbrela (uitată). **2.** a adăuga, a nota ulterior, suplimentar; **ich trug einen Posten in eine Rechnung nach** am adăugat o sumă într-un cont. **3.** *(fig.; jm. etwas)* a purta pică cuiva, a purta cuiva sâmbetele; **sie trägt ihm die alte Beleidigung noch immer nach** îi mai poartă ranchiună pentru jignirea de odinioară.
nachtragend I. *part. prez.* de la nachtragen. **II.** *adj.* răzbunător, ranchiunos.
nachträgerisch *adj.* v. nachtragend **(II)**.
nachträglich I. *adj.* **1.** ulterior, suplimentar. **2.** dezavantajos. **II.** *adv.* ulterior, mai târziu, tardiv.
Nachtragsbericht, *-(e)s, -e, m.* raport suplimentar.
Nachtrags|etat [-eta:], *-s, -s*, **Nachtragshaushalt**, *-(e)s, -e, m.* buget suplimentar.
Nachtrags|police [-li:sə], *-n, f.* poliță suplimentară.
Nachtragsrechnung, *-en, f.* socoteală suplimentară.
Nachtrags|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* meci suplimentar; meci restant.
Nachtragsverteilung, *-en, f. (ec.)* distribuire, împărțire a excedentului rezultat din lichidarea unui faliment.
Nachtragszahlung, *-en, f.* vărsământ adițional.
Nacht|raubvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* pasăre răpitoare de noapte.
nach|trauern, *trauerte nach, nachgetrauert, vb. (h) intr.* (cu *dat.)* a-i părea rău, a regreta (pe cineva, ceva); **der verlorenen Jugend ~** a regreta tinerețea pierdută, irosită.
Nacht|reiher, *-s, -, m. (ornit.)* bâtlan de noapte *(Nycticorax griseus)*.
nach|treten, *trat nach, nachgetreten (du trittst nach, er tritt nach), vb. (s) intr. (jm.)* **1.** a urma pas cu pas pe cineva. **2.** a imita pe cineva în mod servil.
Nach|treter, *-s, -, m.* imitator servil, josnic.
Nach|trieb, *-(e)s, -e, m. (bot.)* lăstar întârziat.
Nacht|riegel, *-s, -, m.* zăvor de noapte.
Nacht|rock, *-(e)s, -röcke, m.* v. Nachtjacke.
Nacht|ronde, *-n, f.* v. Nachtrunde **(2)**.
Nacht|ruhe *f. sg.* **1.** odihnă de noapte, repaus de noapte, somn de noapte; **durch die Aufregung bin ich um meine ~ gekommen** agitația mi-a răpit somnul. **2.** v. Nachtstille.
Nacht|ruhe|stellung, *-en, f. (mil.)* poziție de repaus pentru noapte.
Nacht|runde, *-n, f.* **1.** rond de noapte. **2.** *(mil.)* patrulă de noapte.
Nachtrupp, *-s, -s, m. (mil.)* ariergardă, trupă de rezervă.
nachts *adv.* peste noapte, noaptea, în timpul nopții; **spät ~** noaptea târziu.
Nacht|schattengewächs, *-es, -e, n. (bot.)* solanacee; *pl.* familia solanaceelor *(Solanaceae)*.
Nacht|schicht, *-en, f.* **1.** schimb, tură de noapte. **2.** lucru de noapte.
Nacht|schicht|arbeiter, *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f.* lucrător(-oare) din schimbul de noapte; muncitor de noapte.
Nacht|schichtprämie [-miə], *-n, f.* spor de noapte.
Nacht|schlaf, *-(e)s, m.* somn de noapte.
nacht|schlafend *adj. (în expr.)* **bei ~er Zeit** dis-de-dimineață, cu noaptea în cap.
Nacht|schlüsselblume, *-n, f. (bot.)* luminița-nopții *(Oenothera biennis* L.).
Nacht|schmetterling, *-(e)s, -e, m.* v. Nachtfalter.
Nacht|schränkchen, *-s, -, n.* noptieră.

Nacht|schrecken, *-s, m. sg. (med.)* pavor nocturnus, trezire anxioasă în timpul nopții.
Nacht|schwalbe, *-n, f. (ornit.)* rândunică de noapte, păpăludă *(Caprimulgus europaeus)*.
Nacht|schwärmer, *-s, -, m.* **1.** v. Nachtfalter. **2.** *(fig.)* haimana, pasăre de noapte, persoană care colindă localuri de noapte.
Nacht|schwärmerei, *-en, f.* chefuri, orgii nocturne.
Nacht|schweiß, *-es, m. sg. (med.)* transpirație nocturnă.
Nacht|schwester, *-n, f.* soră, infirmieră de noapte.
Nacht|schwirrer, *-s, -, m. (zool.)* **1.** liliac cu urechi de șoarece *(Myotis myotis)*. **2.** liliac bicolor *(Vespertilio murinus)*.
Nacht|seite, *-n, f. (fig.)* parte umbroasă, parte întunecată, tristă; **auf der ~ des Lebens** partea urâtă, întunecată a vieții.
Nacht|speicher, *-s, -, m. (tehn.)* acumulator electric de noapte (pentru apă caldă etc.).
Nacht|speicher|ofen, *-s, -öfen, m.* sobă electrică economică care acumulează căldura pe timpul nopții și o livrează ziua.
Nacht|spint, *-(e)s, -e, m.* (sau *n.*) *(ornit.)* pasăre insectivoră, specie de Meropide *(Nyctiornis athertoni)*.
Nacht|ständchen, *-s, -, n.* serenadă.
Nacht|stille *f. sg.* liniște a nopții.
Nacht|strom, *-(e)s, m. sg. (electr.)* curent (mai ieftin) de noapte.
Nacht|stück, *-(e)s, -stücke, n.* **1.** *(arte)* pictură care reprezintă obiectele, personajele în lumină de noapte (lună sau lumină artificială). **2.** *(muz.)* nocturnă.
Nacht|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (inv.)* scaun, closet portativ.
Nacht|stunde, *-n, f.* oră de noapte, oră a nopții.
nachts|über *adv.* peste noapte, în timpul nopții; toată noaptea.
Nacht|tarif, *-s, -e, m.* tarif de noapte.
Nacht|tier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* animal de noapte.
Nacht|tisch, *-(e)s, -e, m.* noptieră.
Nacht|topf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală de noapte, țucal.
Nacht|tresor, *-s, -e, m.* seif de bancă în care pot fi depozitați banii după închiderea ghișeelor.
Nacht|trunk, *-(e)s, -e, m.* vin somnifer.
Nacht|übung, *-en, f. (mil.)* exercițiu, instrucție de noapte.
nachtun, *tat nach, nachgetan, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a imita ceva după cineva, a imita pe cineva; **das tut ihm niemand nach** aici nu-l imită nimeni. **2.** a face mai târziu, ulterior.
Nacht|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* curs, învățământ de noapte.
Nachtverkehr, *-s, m. sg.* circulație de noapte.
Nachtviole [-vi-], *-n, f. (bot.)* nopticoasă, violă de noapte, mirodenie *(Hesperis matronalis* L.).
Nachtvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.* și *fig.)* pasăre de noapte.
Nachtvor|stellung, *-en, f.* spectacol de cinema, teatru, cabaret care are loc seara târziu sau noaptea.
Nachtwache, *-n, f.* **1.** gardă, strajă, patrulă de noapte. **2.** veghe (la un bolnav). **3.** *(ist.)* veghe.
Nachtwächter, *-s, -, m.* **1.** paznic de noapte. **2.** *(fig., glumeț)* (om) adormit, somnoros. **3.** *(fam.)* rest de bere sau vin într-un pahar (cu care stai toată noaptea în față). **4.** *(fam.)* excremente la marginea drumului, în pădure.
Nachtwächterzeit *f. sg.* v. Nachtzeit.
Nachtwandel, *-s, m. sg. (med.)* somnambulism.
nachtwandeln, *nachtwandelte, nachtwandelt (ich nachtwand(e)le), vb. (s* și *h) intr.* a fi somnambul, lunatic.
Nachtwanderung, *-en, f.* drumeție prin noapte, noaptea.
Nachtwandler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (med.)* somnambul(ă), lunatic(ă).
nachtwandlerisch *adj.* somnambul, lunatic; **er fand den Weg mit ~er Sicherheit** a găsit drumul cu siguranța somnambulilor.
nachtwärts *adv. (inv.)* la nord, spre nord, spre miazănoapte.
Nachtwäsche, *-n, f.* lenjerie de noapte.
Nachtwolke, *-n, f.* nor pe cerul nocturn.
Nacht|zeit *f. sg.* timpul nopții; **bei** (sau **zur**) **~** noaptea, peste noapte, în timpul nopții; **für die ~** pentru noapte.
Nacht|zeug, *-(e)s, n. sg.* rufărie și obiecte de toaletă necesare pentru a înnopta undeva.
Nacht|zug, *-(e)s, -züge, m.* tren de noapte.
Nacht|zuschlag, *-(e)s, -schläge, m.* v. Nachttarif.
Nach|übel, *-s, -, n. (med.)* suferință ulterioară; rău consecutiv.
nach|üben, *übte nach, nachgeübt, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a mai exersa, a mai face instrucție. **2.** a exersa mai târziu.
Nach|über|hitzer, *-s, -, m. (tehn.)* supraîncălzitor suplimentar.
nach|untersuchen, *untersuchte nach, nachuntersucht, vb. (h) tr.* a controla, a cerceta suplimentar.
Nach|untersuchung, *-en, f.* **1.** (și *mil.*) vizită medicală suplimentară, supravizită; **bei jm. eine ~ vornehmen** a examina pe cineva suplimentar. **2.** *(jur.)* cercetare, instrucție suplimentară.
Nach|urlaub, *-(e)s, -e, m.* **1.** concediu suplimentar. **2.** concediu ulterior.
Nachver|anlagung, *-en, f. (fin.)* eșalonare ulterioară a impozitelor restante.
nachverlangen, *verlangte nach, nachverlangt, vb. (h) tr.* **1.** a mai cere, a cere suplimentar, a cere în plus; **er verlangte noch 10 Euro nach** a mai cerut 10 euro peste, în plus. **2.** a cere ulterior, mai târziu.
Nachvermächtnis, *-ses, -se, n. (jur.)* legat ulterior (întocmirii testamentului).
Nachvermächtnisnehmer, *-s, -, m. (jur.)* legatar care beneficiază de bunul testat ulterior.
Nachver|ordnung, *-en, f.* ordonanță suplimentară, ulterioară.
nachversichern, *versicherte nach, nachversichert, vb. (h) tr.* a încheia o asigurare suplimentară, ulterioară.
Nachversicherung, *-en, f.* **1.** asigurare suplimentară. **2.** extindere a unei asigurări.
nachver|steuern, *versteuerte nach, nachversteuert, vb. (h) tr.* a impozita suplimentar.
Nachver|steuerung, *-en, f.* impozitare suplimentară.
Nachvertonung, *-en, f.* punere pe note după altă bucată muzicală.
nachverzollen, *verzollte nach, nachverzollt, vb. (h) tr.* a vămui în completare, suplimentar.
nachvollziehbar *adj.* care poate fi repetat, imitat în gând.
nachvollziehen, *vollzog nach, nachvollzogen, vb. (h) tr.* a imita, a repeta în gând.
nachwachsen[1], *wuchs nach, nachgewachsen (du, er wächst nach), vb. (s) intr.* **1.** a mai crește, a crește din nou, a crește ulterior. **2.** a se regenera, a crește în locul a ceva existent înainte; *(bot.)* a da noi lăstare; **dem Kind wachsen andere Zähne nach** copilului îi cresc alți dinți.
nachwachsen[2], *wachste nach, nachgewachst (du, er wachst nach), vb. (h) tr.* a cerui încă o dată.
nachwagen, *wagte nach, nachgewagt, vb. (h) refl.* **sich jm. ~** a îndrăzni să urmeze pe cineva.
nachwägen, *wog nach, nachgewogen* (și *wägte nach, nachgewägt*), *vb. (h) tr.* **1.** a cântări din nou, a mai cântări o dată, a recântări; a controla, a verifica greutatea (cântărind). **2.** *(fig.)* a chibzui, a cântări.
Nachwahl, *-en, f. (pol.)* alegere suplimentară, a doua alegere.
Nachwährschaft *f. sg. (elv.)* garanție pentru defecte descoperite după cumpărare.
Nachwaise, *-n, f.* orfan născut după moartea tatălui, copil născut postum.
Nachwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* laminor finisor.
nachwanken, *wankte nach, nachgewankt, vb. (s) intr. (jm.)* a se clătina, a se bălăbăni după cineva, a merge clătinându-se după cineva.
Nachwehen *n. pl.* **1.** *(med.)* dureri post-partum. **2.** dureri ulterioare. **3.** *(fig.)* urmări rele, păreri de rău, amintiri dureroase.
Nachwein, *-(e)s, -e, m.* vin făcut din tescovină; poșircă.
nachweinen, *weinte nach, nachgeweint, vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a plânge după cineva, a deplânge pe cineva, a avea milă de cineva; **ihm weine ich keine Träne nach** după el nu vărs nici o lacrimă.
Nachweis, *-es, -e, m.* **1.** dovadă, argument; **analytischer ~** probă analitică. **2.** confirmare, adeverire; **den ~ (er)bringen** (sau **liefern**) a aduce, a face dovada; **~ der laufenden Vorgänge** *(cont.)* înregistrarea operațiilor curente; **~ des Materialbedarfs** confirmarea necesarului de materii prime.
nachweisbar *adj.* **1.** demonstrabil, care poate fi dovedit, certificabil. **2.** *(chim.)* care poate fi detectat, pus în evidență.
Nachweise|amt, *-(e)s, -ämter, n.*, **Nachweise|an|stalt**, *-en, f.*, **Nachweisebüro**, *-s, -s, n.* birou de informații.
nachweisen, *wies nach, nachgewiesen (du, er weist nach), vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a arăta, a indica. **2.** a demonstra, a dovedi, a proba.
nachweislich *adj.* v. nachweisbar.
Nachweisung, *-en, f.* **1.** indicație, informație, lămurire. **2.** înștiințare, aviz. **3.** dovadă, probă. **4.** *(la cărți)* trimitere.
Nachwelt *f. sg.* **1.** posteritate. **2.** descendenți, urmași.
Nachwendezeit, *f. (mai ales în noile landuri federale ale Germaniei)* perioadă care a urmat căderii Zidului Berlinului.
nachwerfen, *warf nach, nachgeworfen (du wirfst nach, er wirft nach), vb. (h) tr.* **1.** a arunca după cineva; **jm. Steine ~** a arunca cu pietre după cineva. **2.** a arunca din nou; **Kohlen ~** a mai pune cărbuni (pe foc).
nachwiegen, *wog nach, nachgewogen, vb. (h) tr.* v. nachwägen **(1)**.
Nachwind, *-(e)s, -e, m. (mar.)* vânt din spate, dinspre pupă.
nachwinken, *winkte nach, nachgewinkt, vb. (h) intr.* a face semn cu mâna după plecarea cuiva.
Nachwinter, *-s, m. sg.* **1.** sfârșit al iernii. **2.** iarnă prelungită; revenire a frigului; primăvară rece.
nachwinterlich *adj.* frig după revenirea iernii.
nachwirken, *wirkte nach, nachgewirkt, vb. (h) intr.* **1.** a avea efect ulterior. **2.** a avea efect în continuare. **3.** *(med.)* a-și produce efectul mai târziu.
Nachwirkung, *-en, f.* efect ulterior, consecință, urmare; *(fiz.)* **dielektrische ~** efect dielectric rezidual; **elastische ~** efect elastic rezidual; **plastische ~** efect plastic rezidual.
nachwollen, *wollte nach, nachgewollt (ich will nach, du willst nach, er will nach), vb. (h) intr.* a voi să urmeze; **er will mir nach** vrea să vină după mine, vrea să mă urmeze.
Nachwort, *-(e)s, -e, n.* epilog, cuvânt de încheiere, postfață.
Nachwuchs [-vu:ks], *-es, m. sg.* **1.** generație tânără, nouă; schimb de mâine; **fachlicher ~** tineri specialiști. **2.** plante tinere (care cresc după tăierea sau veștejirea altora), lăstăriș tânăr (după tăierea unei păduri).
Nachwuchsbedarf, *-(e)s, m. sg.* necesar de tineri specialiști.
Nachwuchskraft, *-kräfte, f.* element tânăr.
Nachwuchsmannschaft, *-en, f. (sport)* echipă de juniori.
Nachwuchs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan pentru pregătirea, formarea profesională a cadrelor tinere.
Nachwuchs|problem, *-s, -e, n.* problemă a asigurării schimbului de mâine, a cadrelor tinere.
nachwürzen, *würzte nach, nachgewürzt (du, er würzt nach), vb. (h) tr.* a mai adăuga condimente.
nachzahlen, *zahlte nach, nachgezahlt, vb. (h) tr.* **1.** a plăti mai târziu, ulterior. **2.** a plăti suplimentar, a mai plăti ceva.
nachzählen, *zählte nach, nachgezählt, vb. (h) tr.* **1.** a mai socoti, a mai calcula o dată; a recalcula. **2.** a verifica, a controla o socoteală.
Nachzahlung, *-en, f.* **1.** plată suplimentară; adaos de plată. **2.** plată ulterioară.
Nachzählung, *-en, f.* recalculare; verificare, controlare a unei socoteli; renumărat.
nachzeichnen, *zeichnete nach, nachgezeichnet (du zeichnest nach, er zeichnet nach), vb. (h) tr.* a copia un desen, a desena după model.
Nachzeichnung, *-en, f.* **1.** copie după un desen. **2.** *sg.* desenare, copiere după model.
Nachzeit, *-en, f.* epocă următoare; viitor.
nachzeitig *adj.* posterior, ulterior.
Nachzeitigkeit *f. sg.* posterioritate.
Nachzettel, *-s, -, m.* codicil suplimentar la un testament.
nachziehen, *zog nach, nachgezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a trage, a târî după sine; **das Kind zieht das Holzpferdchen nach** copilul trage călutul de lemn după el. **2.** *(fig.)* a aduce după sine, a atrage; **ein Unglück zieht ein anderes nach** o nenorocire nu vine niciodată

singură. **3.** a întinde din nou, a mai întinde o dată. **4.** a strânge din nou; a mai strânge o dată; **er zog die Schraube nach** a mai strâns șurubul. **5.** *(desen)* a trage (o linie) încă o dată, a trage (o linie) după model; **er zog die Linien mit Tusche nach** a întărit liniile cu tuș. **II.** *intr. (s)* (cu *dat.)* **1.** a merge, a porni pe urma cuiva, după cineva; **die Kinder zogen den Musikanten nach** copiii mergeau după muzicanți. **2.** a se muta după cineva.

nạchzittern, *zitterte nach, nachgezittert, vb. (h) intr.* a tremura mai departe, în continuare.

Nạchzoll, *-(e)s, -zölle, m.* supliment de vamă.

nạchzotteln, *zottelte nach, nachgezottelt (ich zott(e)le nach), vb. (s) intr. (fam.; jm.)* a urma șovăind, a se ține după cineva.

Nạchzucht, *-en, f.* **1.** creștere (de animale) spre înlocuire. **2.** progenitură; pui, prăsilă (de animale).

Nạchzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** *(ferov.)* tren suplimentar, ulterior. **2.** alai, convoi. **3.** *(mil.)* ariergardă. **4.***(șah)* ripostă.

Nạchzügler, *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f.* **1.** codaș(ă). **2.** v. Nachkömmling. **3.** *(mil.)* trenard.

Nạchzündung, *-en, f. (tehn.)* aprindere întârziată.

Nạckedei, *-(e)s, -e* (și *-s), m.* **1.** copilaș gol-pușcă. **2.** *(glumeț)* nudist.

Nạcken, *-s, -, m.* **1.** ceafă, grumaz; **einen steifen ~ haben a)** a avea gâtul țeapăn, a avea torticolis; **b)** *(fig.)* a fi încăpățânat; *(fig.)* **den ~ beugen** a se supune, a ceda; *(fig.)* **einen harten ~ haben** a fi încăpățânat; *(fig.)* **jm. den ~ steifen** a încuraja, a îmbărbăta pe cineva, a da curaj; *(fig.)* **(jm.) den Fuß auf den ~ setzen** a pune pe cineva cu botul pe labe, a subjuga; *(fig.)* **er sitzt mir auf dem ~** îmi stă pe cap, se ține scai de mine; *(fig.)* **er legte ihm ein Joch auf den ~** sau **er zwang ihm den ~ ins Joch** l-a subjugat; a pus șaua pe el; *(fig.)* **den ~ hoch tragen** a fi cu nasul pe sus, a fi îngâmfat, încrezut, arogant; *(fig.)* **die Angst sitzt ihm im ~** este cuprins de frică, îl mână frica; **den Feind im ~ haben** a avea inamicul în spate; **er hat 60 Jahre auf dem ~** are 60 de ani bătuți; **er hat den Schelm im ~** se ține de drăcovenii. **2.** muchie de topor.

Nạckenbandfistel, *-n, f. (vet.)* furuncul pe ceafă (la cai).

nạckend *adj. (înv.)* v. nackt.

Nạckende, *-n, -n (ein Nackender), m. (înv.)* (om) gol; **er fühlt sich wie ein ~r im Dornendickicht** se simte prost, este într-o situație penibilă.

Nạckenfistel, *-n, f.* v. Nackenbandfistel.

Nạckengabel, *-n, f. (entom.)* osmateriu (pungă cu lichid rău mirositor pe ceafa unor omizi).

Nạckenhaar, *-(e)s, -e, n.* păr de pe ceafă.

Nạckenhebel, *-s, m. sg.* **1.** *(sport)* mișcare la lupte greco-romane pentru a culca pe adversar pe spate. **2.** poziție la salvarea unui înecat, pentru a-i ține capul ridicat deasupra apei.

Nạckenjoch, *-(e)s, -e, n.* jug.

Nạckenkissen, *-s, -, n.* pernă (de sprijin) pentru cap.

Nạckenleder, *-s, -, n.* v. Nackenschutz.

Nạckenpinsel, *-s, -, m. (frizerie)* perie de curățat părul tuns (de pe ceafă).

Nạckenrolle, *-n, f.* sul pentru sprijinirea capului.

Nạckenschirm, *-(e)s, -e, m. (mil.)* apărător al grumazului (la cască).

Nạckenschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** lovitură pe ceafă. **2.** *(fig.)* lovitură a sorții; pagubă.

Nạckenschutz, *-es, m. sg. (pompieri)* cefar, piele pentru protejat ceafa.

Nạcken|stand, *-(e)s, -stände, m. (gimnastică)* lumânare.

Nạcken|starre, **Nạcken|steifigkeit** *f. sg.* v. Genickstarre.

Nạcken|stütze, *-n, f. (auto.)* spetează.

Nạckenwirbel, *-s, -, m. (anat.)* vertebră cervicală.

Nạckfrosch, *-(e)s, -frösche, m. (rar)* v. Nackedei.

nạckicht, **nạckig** *adj. (reg.)* v. nackt.

nạckt *adj.* **1.** *(despre oameni)* gol; despuiat; nud; neacoperit; neîmbrăcat; **er zog sich ~ aus** s-a dezbrăcat în pielea goală; **halb ~** pe jumătate gol; **völlig ~** gol pușcă; **mit ~en Armen** cu brațele goale; **mit ~en Füßen** desculț. **2.** *(fig.)* gol, sărac lipit; **er kam hier ~ an** a venit aici sărac lipit. **3.** *(despre păsări)* golaș, fără pene; *(despre plante)* golaș, fără frunziș. **4.** *(despre locuri, dealuri, stânci etc.)* gol, pleșuv, fără vegetație; **auf dem ~en Boden** pe pământul gol; **~er Gipfel** pisc pleșuv. **5.** *(despre case)* gol, fără mobile; *(despre pereți)* gol, fără tablouri. **6.** *(despre arme albe)* fără teacă. **7.** liber; fără altceva, fără adaos; **mit ~em Auge** cu ochiul liber; **die ~e Wahrheit sagen** a spune adevărul gol-goluț; *(gram.)* **~er Satz** propoziție simplă. **8.** *(bot., pop.; în expr.)* **~e Jungfer** brândușă *(Colchicum autumnale* L.).

Nạckt|aal, *-(e)s, -e, m. (iht.)* țipar din familia gimnotidelor *(Gymnotus).*

nạckt|armig *adj.* cu brațele goale.

Nạcktbaden, *-s, n. sg.* nudism.

Nạcktbader, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* nudist(ă).

Nạcktbade|strand, *-(e)s, -strände, m.* plajă pentru nudism.

nạcktbeinig *adj.* desculț.

Nạcktdrüse, *-n, f. (bot.)* ură *(Gymnadenia).*

Nạckte, *-n, -n (ein Nackter, Nacktes).* **1.** *m.* și *f.* persoană goală-pușcă; nudist(ă). **2.** *n. sg.* v. Nacktheit.

Nạcktfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* specie de ferigă *(Gymnogamme).*

Nạcktfoto, *-s, -s, n.* fotografie nud.

Nạcktfrosch, *-(e)s, -frösche, m.* v. Nackedei **(1).**

Nạcktfuß|adler, *-s, -, m. (ornit.)* vultur pleșuv *(Gypaetus ossifragus).*

nạcktfüßig *adj.* v. nacktbeinig.

Nạcktgerste *f. sg. (bot.)* **1.** orzoaică *(Hordeum distichon* L.). **2.** orz iernatic *(Hordeum hexastichon* L.).

Nạckt|halshuhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* găină pleșuvă (din rasa *Gallus domesticus).*

Nạckt|heit, *-en, f.* goliciune, nuditate.

Nạcktkiemer, *-s, -, m. (zool.)* nudibranhiată, moluscă gastropodă cu branhii descoperite de cochilie *(Nudibranchiata).*

Nạcktkultur *f. sg.* nudism.

Nạcktmodell, *-s, -e, n.* model pentru sau din fotografii nud.

Nạcktsalm, *-(e)s, -e, m. (iht.)* (soi de) somon *(Salmo salar).*

Nạcktsamer, *-s, -, m.* v. Nacktsamige.

nạcktsamig *adj. (bot.)* gimnosperm, cu ovule neacoperite de carpele.

Nạcktsamige *pl. (bot.)* gimnosperme, plante cu ovule neacoperite.

Nạcktschnäbler, *-s, -, m. (ornit.)* cioară de câmp *(Lorvus frugilegus).*

Nạcktschnecke, *-n, f. (zool.)* melc gol, lipsit de cochilie *(Limacidae).*

Nạckt|zähner, *-s, -, m. (mai ales la pl.) (iht.)* pești gimnodonți cu dinți înlocuiți cu plăci. *(Gymnodons).*

Nạckt|zylinder, *-s, -, m. (tipogr.)* val alimentator (la presa de tipar).

Nadel, *-n, f.* **1.** ac; **einen Faden in die ~ einziehen** a băga ață în ac; **mit ~n anstecken** a prinde cu ace; **wie auf ~n sitzen (**sau **stehen)** a sta ca pe ace; *(fig.)* **jn. mit der ~ stechen** a tachina, a împunge pe cineva; **keine ~ konnte zur Erde fallen** nu era loc să arunci un ac; *(fig.)* **das ist mit der heißen ~ gemacht** este făcut în grabă; e dat rasol; **etwas wie eine ~ suchen** a căuta ceva ca pe un ac, a căuta cu multă atenție; *(med.)* **chirurgische ~** ac chirurgical; **magnetische ~** ac magnetic. **2.** andrea; **mit groben ~n stricken** a tricota cu andrele groase; **eine Masche von der ~ fallen lassen** a scăpa un ochi de pe andrea; **er hat es auf der ~ a)** are lucrul în mână, îl execută chiar acum; **b)** *(fam.)* a făcut ceva rău, ceva nepermis. **3.** ghimpe. **4.** *(bot.)* ac, frunză a coniferelor. **5.** stâncă ascuțită (în formă de ac). **6.** *(mineral.)* cristal acicular. **7.** *(constr.)* obelisc.

Nadel|alge, *-n, f. (bot.)* sinedră, specie de diatomee *(Synedra).*

Nadel|arbeit, *-en, f.* lucru de mână cusut, cusătură cu acul.

Nadelbarett, *-s, -e, m.* v. Nadelsegment.

Nadelbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* conifer *(Coniferales).*

Nadelbesatz, *-es, -e, m. (ind. text.)* garnitură de ace.

Nadelbett, *-(e)s, -n, n.* **1.** *(ind. text.)* pat al acelor. **2.** *(metal.)* fontură.

Nadelbinse, *-n, f. (bot.)* pipiriguț *(Heleocharis palustris).*

Nadelbrief, *-(e)s, -e, m.* pachet, plic, testea cu ace.

Nadelbuch, *-(e)s, -bücher, n.* pânză cusută în formă de caiet, pentru păstrat ace.

Nadelbüchse, *-n, f.* cutiuță cu ace.

Nädelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Nadel) acușor, ac mic.

Nadeldecke, *-n, f. (forest.)* covor vegetal format din ace de conifere căzute la pământ.

Nadel-Diorit, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* specie de diorit cu hornblendă aciculară.

Nadeldrucker, *-s, -, m.* imprimantă cu ace.

Nadeldüse, *-n, f.* jiclor, ajutaj cu ac.

Nadel|einfädler, *-s, -, m.* instrument, unealtă de introdus ața în ac.

Nadel|eisen|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* goethit.

Nadeler, *-s, -, m.* v. Nadler.

Nadel|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* aikinit.

Nadelfabrik, *-en, f.* fabrică de ace.

Nadelfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă-ac.

nadelfein *adj.* fin, subțire ca acul.

nadelfertig *adj. (despre țesături)* gata pentru cusut.

Nadelfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* specie de pește mediteranean cu aripioare aciculare *(Fierasfer acus).*

nadelförmig *adj.* în formă de ac, acicular, aculeiform.

Nadelführung *f. sg. (tehn.)* ghidaj cu ace; ghidare a dornului.

Nadelgalvanometer [-va-], *-s, -, m.* galvanometru cu ac.

Nadelgehölz, *-(e)s, -e, n.* v. Nadelholz **(2).**

Nadelgeld, *-(e)s, -er, n. (în Germania; înv.)* **1.** bani de buzunar dați soției. **2.** rentă pentru fiicele majore nemăritate ale unui monarh.

Nadelhalter, *-s, -, m. (med.)* mâner de ac chirurgical.

Nadelholz, *-es, -hölzer, n.* **1.** lemn de conifere. **2.** *pl. (bot.)* conifere; rășinoase *(Coniferales).* **3.** *(reg.)* v. Nagelholz.

Nadelholzdestillation, *-en, f.* distilare a lemnului de brad.

Nadelhonig, *-s, m. sg. (apic.)* miere de brad.

nadelig *adj. (bot.)* aculeiform, acicular.

Nadelkamm, *-(e)s, -kämme, m. (ind. text.)* pieptene cu ace.

Nadelkerbel, *-s, -, m. (bot.)* acu-doamnei *(Scandix pectenveneris* L.).

Nadelkissen, *-s, -, n.* perniță de ace.

Nadelk(n)opf, *-(e)s, -k(n)öpfe, m.* gămălie de ac.

Nadelkörper, *-s, -, m. (ind. text.)* coadă a acului.

Nadelkristall, *-s, -e, m.* cristal acicular.

Nadelkupplung, *-en, f. (tehn.)* cuplaj cu buloane.

Nadel|lager, *-s, -, n. (tehn.)* palier cu ace.

Nadel|loch, *-(e)s, -löcher, n.* v. Nadelöhr.

Nadelmalerei, *-en, f.* broderie cu împunsături simple care imită pictura prin nuanțarea culorilor.

nadeln, *nadelte, genadelt (ich nad(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a coase repede laolaltă, a adăuga cosând. **2.** *(fig.)* a împunge, a zgândări, a tachina. **II.** *intr. (despre frunzele coniferelor)* a cădea; **die Fichte nadelt** molidul se scutură de ace.

Nadel|öhr, *-(e)s, -e, n.* ureche a acului.

Nadel|öler, *-s, -, m. (tehn.)* gresor cu ac.

Nadelplatte, *-n, f. (ind. text.)* falcă cu ace.

Nadelrips, *-es, m. sg. (ind. text.)* gen de țesătură ripsată (din lână subțire, mătase naturală și vegetală).

Nadelrollenlager, *-s, -, n.* v. Nadellager.

Nadelrundholz, *-es, -hölzer, n.* lemn rotund de brad.

Nadelschrift *f. sg.* scris foarte fin.

Nadelsegment, *-s, -e, n. (ind. text.)* segmenți de ace.

Nadelsonde, *-n, f.* sondă cu ac.

Nadel|speisetuch, *-(e)s, -tücher, n. (ind. text.)* pânză de alimentare cu ace.

nadel|spitz *adj.* ascuțit ca vârful unui ac.

Nadel|spitze, *-n, f.* **1.** vârf de ac. **2.** *(ind. text.)* dantelă de ac.

Nadel|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (ind. text.)* lineal; **der ~ im oberen Hechelfeld** linealul de ace superior.

Nadel|stange, *-n, f.* tijă port-ac.

Nadel|stärke, *-n, f.* grosime, mărime, număr al acelor, al andrelelor.

Nadel|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* calcedonie dendritică.

Nadel|stich, *-(e)s, -e, m.* **1.** împunsătură, înțepătură de ac. **2.** *(fig.)* înțepătură, tachinare; **jm. ~e versetzen** a înțepa, a tachina pe cineva.

Nadel|streifen, *-s, -, m. (text.)* dungă subțire (la stofe bărbătești).

Nadel|streifen|anzug, *-(e)s, -anzüge, m.* costum bărbătesc cu dungi subțiri.
Nadeltelegraph, *-en, -en, m.* telegraf cu ac magnetic.
Nadelventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* **1.** *(maș.)* supapă cu ac. **2.** *(auto.)* ponton.
Nadelwald, *-(e)s, -wälder, m.*, **Nadelwaldung**, *-en, f.* pădure de conifere.
Nadelwalze, *-n, f. (ind. text.)* cilindru cu ace.
Nadelwalzen|strecke, *-n, f. (ind. text.)* laminor cu cilindru cu ace.
Nadelwehr, *-(e)s, -e, n. (constr. hidr.)* baraj, stăvilar cu ace.
Nadelzinn, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* specie de cositor cu cristale în formă de piramide ascuțite.
Nadelzylinder, *-s, -, m. (tipogr.)* cilindru al puncturilor (la prese rotative).
Naderer, *-s, -, m. (austr.)* denunțător, pârâtor, turnător.
Nadir, *-s, m. sg. (astron., geod.)* nadir.
Nadler, *-s, -, m.* meseriaș care fabrică ace; muncitor care lucrează la fabricarea acelor.
Nafa|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei extras din florile de portocale amare.
Nagana *f. sg. (vet.)* friguri provocate de musca țețe.
Nagasbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* mesua, copac din familia *Guttiferrae (Mesua ferrea).*
Nagel, *-s, Nägel, m.* **1.** cui; **den ~ eintreiben** a bate cuiul; **vom ~ nehmen** a lua din cui; *(fig.)* **an den ~ hängen** a renunța la ceva, a se lăsa păgubaș, a pune în cui, a lăsa la o parte; *(fig., fam.)* **er hat einen ~ im Kopf** e arogant, înfumurat și prost; *(fig.)* **er ist ein ~ zu meinem Sarge** mă bagă în mormânt; *(fig.)* **er trifft den ~ auf den Kopf** o nimerește bine, la fix. **2.** unghie; **eingewachsener ~** unghie încarnată; **spitze Nägel** unghii ascuțite; **stumpfe Nägel** unghii tocite; *(fig.)* **arbeiten, dass einem die Nägel bluten** a munci până la extenuare; *(glumeț)* **seine Nägel haben Hoftrauer** are doliu la unghii; **er kaut an den Nägeln a)** își roade unghiile; **b)** *(fig.)* își înghite necazul, mânia; **es brennt mir auf den Nägeln** e foarte urgent, nu suferă amânare; **er ist auf den ~ genau** e punctual ca un ceasornic; **keinen ~ breit abweichen** a nu se îndepărta nici cu o iotă; **er hat nicht so viel, wie das Schwarze unter dem ~** nu are nici cât negrul sub unghie, e sărac lipit pământului; *(fig., fam.)* **sich** *(dat.)* **etwas unter den ~ ritzen** (sau **reißen**) a șterpeli ceva cu multă îndemânare; **jm. die Nägel stutzen** a lua cuiva posibilitatea de a fura. **3.** *(bot.)* unghiculă. **4.** *(mar.)* carlă de lemn. **5.** *pl. (reg.)* cuișoare.
Nagel|amboss, *-es, -e, m.* nicovală pentru fabricarea cuielor.
nagelbeschlagen *adj. (înv.)* bătut în cuie, țintuit.
Nagelbett, *-(e)s, -en, n. (anat.)* pat al unghiei.
Nagelbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu, sfredel de cuie; sfredeluș.
Nagelbrand, *-(e)s, m. sg. (bot.)* tăciune *(Ustilago carbo).*
Nagelbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură cu cuie (de fachir).
Nagelbürste, *-n, f.* perie de unghii.
Nägelchen, *-s, -, n. (dim.* de la N a g e l) **1.** unghie mică. **2.** cuișor, cui mic. **3.** *(cul.)* cuișoare (muguri florali de *Eugenia caryophyllata).*
Nägeldruck, *-(e)s, -drücke, m.* batere greșită a caielelor în potcoava calului, care îi rănește copita.
Nägelein, *-s, -, n. (dim.* de la N a g e l) *(bot., înv.)* garoafă; **mit ~ besteckt** împodobit cu garoafe.
Nagel|eisen, *-s, -, n.* v. N a g e l h e b e r.
Nagel|extension, *-en, f. (med.)* extensie continuă cu broșe.
Nagelfalz, *-es, -e, m. (anat.)* pieliță de la rădăcina unghiei.
Nagelfalzkapillare, *-n, f. (anat.)* capilar al pieliței unghiei.
Nagelfeile, *-n, f.* pilă de unghii.
nagelfest *adj.* țintuit, pironit, fixat în cuie; **alles, was nicht niet- und ~ war** tot ce nu a fost bătut în cuie.
Nagelfestiger, *-s, m. sg.* întăritor de unghii, substanță care întărește unghiile (pentru a nu se mai rupe ușor).
Nagelfleck, *-(e)s, -e, m. (entom.)* fluture de noapte cu semnul T pe aripi *(Aglia tau).*
Nagelfluh *f. sg. (geol.)* nagelflue (conglomerat poligen compus din roci de calcar, gresie, cuarțite terțiene).
Nagelgeschwür, *-(e)s, -e, n. (med.)* panarițiu.
Nagelhammer, *-s, -, m.* ciocan pentru cuie.
Nagelhandel, *-s, m. sg.* comerț, negustorie cu cuie.
Nagelhändler, *-s, -, m.* negustor de cuie.
Nagelhaut, *-häute, f.*, **Nagelhäutchen**, *-s, -, n.* v. N a g e l f a l z.
Nagelheber, *-s, -, m. (tehn.)* sculă pentru scoaterea cuielor, scoabă.
Nagelholz, *-es, n. sg. (reg.)* carne (de vită) sărată și afumată.
Nagelkäfer, *-s, -, m.* v. K l o p f k ä f e r.
Nägelkauen, *-s, n. sg.* roadere a unghiilor.
Nagelkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap, măciulie de cui.
Nagelkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** soi de mierluță *(Polycarpon).* **2.** sorbestrea *(Posterium sanguisorba).* **3.** *(reg.)* vulturică *(Hieracium pilosella* L.).
Nagelkuppe, *-n, f.* **1.** cap de cui. **2.** parte superioară a unghiei.
Nagel|lack, *-(e)s, -e, m.* lac de unghii, ojă; **~ auftragen** a-și da unghiile cu lac, ojă.
Nagel|lack|entferner, *-s, m. sg.* dizolvant (pentru lac de unghii).
Nagel|loch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** gaură de cui. **2.** gaură de caia (în potcoavă).
Nagelmöndchen, *-s, -, n. (anat.)* lunulă; zonă albă în formă de semilună situată la baza unghiei.
nageln, *nagelte, genagelt (ich nag(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* a pironi, a țintui, a fixa; a bate în cuie; **an das Kreuz ~** a răstigni; *(fig.)* **die Angst nagelte ihn auf seinen Sessel** teama l-a pironit, l-a țintuit de scaun. **II.** *intr. (vân.)* a lăsa urme în care se vede tiparul ghearelor.
nagelneu *adj.* nou-nouț.
Nagel|ort, *-(e)s, -e, m.* (sau *n.) (cizmărie)* sulă pentru cuie, șpiler.
Nagelpflege *f. sg.* manichiură.
Nagelprobe, *-n, f.* probă cu unghia (dovadă că n-a rămas nimic pe fundul paharului); **das Glas bis auf die ~ austrinken** sau **die ~ machen** a goli paharul până la fund; *p. ext.* examinare atentă, amănunțită.
Nagelrand, *-(e)s, -ränder, m.* vârf al unghiei, margine a unghiei.
Nagelreiniger, *-s, -, m.* instrument de curățat unghii, chiuretă.
Nagelrochen, *-s, -, m. (iht.)* specie de calcan *(Raya clavata).*
Nagelschaft, *-(e)s, -schäfte, m.* corp al cuiului.
Nagelschere, *-n, f.* foarfecă de unghii; forfecuță.
Nagelschmied, *-(e)s, -e, m. (înv.)* meseriaș care fabrică, toarnă cuie, fierar de cuie.
Nagelschmiede, *-n, f. (înv.)* atelier de fabricat cuie.
Nagelschnäbler, *-s, -, m. (mai ales pl.) (ornit.)* trogoni, păsări agățătoare (din fam. *Trogonidelor).*
Nagelschneider, *-s, -, m. (mar.)* meseriaș care face cuie, piroane din lemn.
Nagelschuh, *-(e)s, -e, m. (alpinism)* gheată, bocanc cu ținte.
Nagel|spitze, *-n, f.* **1.** vârf de cui. **2.** vârf al unghiei.
Nagel|stich, *-(e)s, -e, m.* v. N a g e l d r u c k.
Nageltrauer *f. sg. (glumeț)* doliu la unghii, unghii murdare.
Nageltreiber, *-s, -, m.* priboi; dorn.
Nageltritt, *-(e)s, -e, m. (vet.)* lezare a părților moi ale copitei prin cuie sau alte obiecte ascuțite.
Nagelung, *-en, f.* pironire, țintuire, fixare în cuie.
Nagelverkrümmung, *-en, f. (med.)* onicogrifoză.
Nagelwall, *-(e)s, -wälle,* **Nagelwulst**, *-(e)s, -wülste, m.* pieliță în jurul unghiei.
Nagelwurzel, *-n, f. (anat.)* rădăcină a unghiei.
Nagelzange, *-n, f.* clește de (tăiat) unghii.
Nagelzieher, *-s, -, m.* clește de scos cuie.
Nagelzwang, *-(e)s, m. sg. (med.)* durere cauzată de unghii încarnate.
nagen, *nagte, genagt, vb. (h) intr.* și *tr.* **1.** a roade; **die Maus nagte am Holz(e)** șoarecele rodea lemnul; **er nagt an seinen Nägeln** își roade unghiile; *(fig.)* **am Hungertuch ~** a răbda de foame, a trage mâța de coadă; **nichts zu ~ und zu beißen haben** a nu avea ce mânca, ce pune-n gură. **2.** a roade, a măcina, a toci; **die Wellen ~ an den Ufern** valurile rod malurile. **3.** *(fig.)* a roade, a frământa, a chinui; a distruge; **der Kummer nagt an seiner Gesundheit** necazul îi distruge sănătatea; **er wird von seinem Gewissen genagt** îl roade, îl mustră conștiința; **der Zweifel nagt an ihm** este ros de îndoială.
nagend I. *part. prez.* de la n a g e n. **II.** *adj.* **1.** rozător. **2.** *(fig.)* mistuitor, chinuitor; **~er Hunger** foame chinuitoare, senzație chinuitoare de foame.
Nager, *-s, -, m. (zool.)* rozător (din ordinul *Rodentia).*
Nagetier, *-(e)s, -e, n.* **1.** v. N a g e r. **2.** *pl.* ordin al rozătoarelor.
Nagezahn, *-(e)s, -zähne, m. (zool.)* dinte rozător.
Näglein, *-s, -, n.* v. N ä g e l e i n.
Nagler, *-s, -, m. (înv.)* v. N a g e l s c h m i e d.
Nagyagit [nɔdja'gi:t], *-(e)s, n. sg. (mineral.)* săcărâmbit.
nah *adj.* v. n a h e.
Näh|arbeit, *-en, f.* cusătură, cusut; lucru de cusut, lucru de mână cu acul.
Nah|aufnahme, *-n, f. (fot.)* fotografie de aproape.
Nahbeben, *-s, n. sg.* cutremur de pământ cu epicentrul apropiat.
Nahber, *-s, -n. m. (reg.)* v. N a c h b a r.
Nahbereich, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fot.)* prim-plan; plan apropiat. **2.** împrejurimi (ale unei localități), zonă din imediata apropiere a unei localități.
nahbern, *nahberte, genahbert, vb. (h) intr. (reg.)* a trăncăni cu un vecin.
Nahbrille, *-n, f. (opt.)* ochelari de aproape, de citit.
nahe I. *adj.* **1.** *(cu sens local)* apropiat, situat în apropiere, în vecinătate; **der Nahe Osten** Orientul Apropiat; **die ~ Stadt** orașul vecin. **2.** *(cu sens temporal)* apropiat, iminent; **Wechsel auf ~ Sicht** cambie cu scadență apropiată; **~r Termin** termen scurt; **die ~ Gefahr** pericolul iminent, care amenință. **3.** *(fig.)* apropiat; strâns, intim; **ein ~r Verwandter** o rudă apropiată; **~ verwandt** înrudit foarte aproape, rude apropiate. **II.** *adv.* **1.** *(cu sens local)* aproape, în preajmă, în vecinătate; **dies grenzt ~ an Dummheit** aceasta se apropie de prostie; **~ an** sau **~ bei** aproape de, alături, lângă; **er ging ~ an ihm vorbei** a trecut aproape pe lângă el; **~ kommen** a veni în apropiere, a se apropia; **man darf ihm nicht zu ~ kommen** n-ai voie să-l calci pe bătătură; **~ liegen** a fi așezat în apropiere; **dorthin ist es ~** este aproape până acolo; **~ daran sein** a fi aproape să..., a fi cât pe-aci să..., a fi pe punctul de a...; **ich war ~ daran zu fallen** era cât pe-aci să cad; **von ~ und fern** de pretutindeni; **von ~m** de aproape; îndeaproape. **2.** *(cu sens temporal)* aproape, în curând, în scurtă vreme; **nun ist der Frühling ~** acum se apropie primăvara; **es steht ~ bevor** este în ajun..., este pe cale de ..., este iminent, este aproape de...; **er ist ~ an fünfzig** se apropie de 50 de ani; **sie war der Ohnmacht ~** era cât pe-aci să leșine; **er ist dem Tode ~** e cu un picior în groapă; **die Zeit ist ~, wo...** se apropie timpul când... **III.** *prep (cu dat.)* aproape de, în apropiere de; **~ der Stadt (dem Fluss)** aproape de oraș (de râu).
Nähe *f. sg.* apropiere, vecinătate; **in der ~** în apropiere; **hier in der ~** aproape de aci; pe aicipeaproape; **in meiner ~** în apropierea mea; **ganz in der ~** sau **in nächster ~** aproape de tot; foarte aproape; **er kommt ihm nicht einmal in die ~** nici nu se apropie de el; **aus der ~** de aproape, din apropiere; **in der ~ betrachten** a examina, a cerceta îndeaproape, mai de aproape; *(fig.)* **einer Sache in die ~ kommen** a pătrunde, a înțelege un lucru; **ich ertrage seine ~ nicht** nu-i suport apropierea, prezența.
nahebei *adv.* aproape de tot, lângă, alături, în imediată vecinătate, în imediata apropiere.
nahe bringen, *brachte nahe, nahe gebracht, vb. (h) tr.* a face (pe cineva) să înțeleagă, a explica cuiva ceva; **ich werde ihm die Sache ~** am să-l fac să înțeleagă chestiunea, îi voi explica chestiunea.
nahe gehen, *ging nahe, nahe gegangen, vb. (s) intr.* a afecta, a atinge, a mâhni, a interesa de aproape; **sein Schicksal geht mir nahe** soarta lui mă impresionează profund; **sein Tod ging mir nahe** moartea lui m-a afectat.
nahehin *adv. (înv., reg.)* v. n a h e z u.
Nah|ein|stellung, *-en, f. (fot.)* reglare pentru aproape.
nahe kommen, *kam nahe, nahe gekommen, vb. (s) intr.* a se apropia (din punct de vedere intelectual); **er kommt der Wahrheit nahe** se apropie de adevăr; v. și n a h e.
nahe legen, *legte nahe, nahe gelegt, vb. (h) tr.* **1.** a da cuiva să înțeleagă, a face pe cineva să înțeleagă. **2.** a recomanda cu insistență, a sfătui foarte insistent; a da o chestiune în grija cuiva; **jm. den Rücktritt ~** a sfătui pe cineva să se retragă, să-și dea demisia.
nahe liegen, *lag nahe, nahe gelegen, vb. (h.* și *reg. s) intr.* a fi ușor de înțeles, de priceput, a fi evident, clar; **es liegt sehr nahe zu glauben** este ușor de crezut; **~de Gründe** motive ușor (lesne) de înțeles; **dass er abreisen würde, war ~d** era clar (evident) că va pleca.
Nah|empfang, *-(e)s, -empfänge, m. (radio.)* recepționare de aproape.

nahen, *nahte, genaht, vb. (s) intr.* și *(h) refl. (cu sens local și temporal)* a se apropia, a veni aproape; **er ist mir genaht** s-a apropiat de mine; **der Sommer naht** se apropie vara.
Nahen, *-s, n. sg.* apropiere.
nähen, *nähte, genäht, vb. (h) tr.* (și *intr.*) a coase; **sich** *(dat.)* **die Finger wund** ~ a-și răni degetele de prea mult cusut, a coase foarte mult; **weiß** ~ a coase albituri; **sie näht Knöpfe an das Hemd** ea coase nasturi la cămașă.
Nähen, *-s, n. sg.* cusut; **zum** ~ **(dienend)** de cusut, (care servește) la cusut.
Nahepunkt, *-(e)s, -e, m.* v. Nahpunkt.
näher *(comp.* de la nahe) **I.** *adj.* **1.** *(cu sens local și temporal)* mai aproape; **der ~e Weg** drumul mai apropiat. **2.** (mai) îndeaproape, mai detaliat; cu atenție; **~e Erkundigungen einziehen** (sau **~e Auskünfte einholen)** a lua informații mai detaliate, mai precise; **bei ~er Betrachtung** privind mai îndeaproape, mai de aproape; *(gram.)* **das ~e Objekt** complementul direct; **die ~en Umstände** împrejurările mai concrete, detaliile, amănuntele. **3.** mai apropiat, mai intim; **meine ~en Freunde** prietenii mei mai apropiați, mai intimi; **eine ~e Bekanntschaft** o cunoștință mai apropiată. **II.** *adv.* **1.** mai aproape; ~ **bringen** a aduce mai aproape, a apropia; ~ **kommen** a veni mai aproape, a se apropia; **treten Sie ~!** apropiați-vă! **2.** (mai) îndeaproape, mai detaliat; **etwas ~ ausführen** a explica, a descrie ceva mai amănunțit, mai detaliat, mai precis; **sich mit etwas ~ bekanntmachen** a studia ceva mai aprofundat, mai detaliat; **sehen wir dieses Problem ~ an** să cercetăm această problemă mai îndeaproape; **darauf will ich nicht ~ eingehen** nu voi intra în amănunte, nu voi insista asupra acestei probleme; **kennst du ihn ~?** îl cunoști mai îndeaproape, mai de aproape, mai bine?
Näher, *-s, -, m.* persoană care coase.
näher bringen, *brachte näher, näher gebracht, vb. (h) tr.* a explica, a face ca ceva să fie mai ușor de înțeles, a face pe înțeles, a facilita înțelegerea; **er brachte mir die Musik näher** m-a făcut să înțeleg muzica.
Nähere, *-n (Näheres), n. sg.* detalii, amănunte; **~s folgt** amănuntele urmează; **ich erfuhr nichts ~s darüber** n-am aflat nimic mai amănunțit despre aceasta; **ich kann mich des ~n nicht entsinnen** nu-mi pot aminti nici un amănunt; **~s zu erfragen bei...** relații suplimentare (se pot obține) la...
Näherei, *-en, f.* **1.** cusătorie. **2.** lucru de cusut, cusătură. **3.** *(peior.)* cusut (veșnic, agasant).
Nah|er|holung *f. sg.* recreare în imediata apropiere (a orașului).
Nah|er|holungsgebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune de recreare situată în împrejurimile unui oraș.
Nähe|riemen, *-s, -, m.* curea (la mașina de cusut).
Näherin, *-nen, f.* cusătoreasă, *(rar)* croitoreasă.
näher kommen, *kam näher, näher gekommen, vb. (s) intr.* a se apropia de cineva (din punct de vedere afectiv); **ich konnte ihm nicht** ~ nu m-am putut apropia de el, nu m-am putut împrieteni cu el.
näher liegen, *lag näher, näher gelegen, vb. (h) intr.* **1.** a se impune mai degrabă. **2.** a fi mai apropiat de cineva; a fi mai scump cuiva.
nähern, *näherte, genähert, vb. (h) tr.* și *refl. (jm.)* **1.** a (se) apropia de cineva; **sich dem Ende** ~ **a)** a se apropia de sfârșit; **b)** a se apropia de moarte. **2.** *(fig.)* a se apropia de cineva, a deveni mai intim cu cineva.
näher stehen, *stand näher, näher gestanden, vb. (h* și *reg. s) intr. (jm.)* a fi în relații, în raporturi mai apropiate, mai intime, mai strânse cu cineva.
näher treten, *trat näher, näher getreten (du trittst näher, er tritt näher), vb. (s) intr. (jm.)* a se împrieteni mai mult cu cineva, a ajunge mai intim cu cineva.
Näherung, *-en, f.* **1.** apropiere. **2.** *(mat.)* aproximare.
Näherungsformel, *-n, f. (mat.)* formulă de aproximare.
Näherungsrechnung, *-en, f. (mat.)* calcul de aproximare.
Näherungsverfahren, *-s, n. sg. (mat.)* calcul aproximativ.
näherungsweise *adv.* v. annäherungsweise.
Näherungswert, *-(e)s, -e, m. (mat.)* valoare aproximativă.
nahe stehen, *stand nahe, nahe gestanden, vb. (h* și *reg. s) intr.* a fi în raporturi intime, prietenești, apropiate cu cineva; a fi apropiat de cineva, a fi prieten cu cineva; **wir stehen uns sehr nahe** suntem foarte apropiați unul de altul, suntem prieteni buni; **~d** apropiat, intim.
nahe treten, *trat nahe, nahe getreten (du trittst nahe, er tritt nahe), vb. (s) intr. (jm.)* **1.** a se împrieteni, a ajunge în raporturi intime cu cineva. **2.** a ofensa, a jigni (pe cineva).
nahezu *adv.* cam, aproape, vreo, aproximativ.
Nähfaden, *-s, -fäden, m.*, v. Nähzwirn.
Nahfahrt, *-en, f.* deplasare la mică distanță.
Nähgarn, *-(e)s, -e, n.* ață de cusut.
Nahgefecht, *-(e)s, -e, n. (mil.)* luptă corp la corp.
Nähgerät, *-(e)s, -e, n.* ustensile, scule de cusut.
Nahgespräch, *-(e)s, -e, n.* convorbire (telefonică) urbană.
Nahkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* v. Nahgefecht.
Nähkästchen, *-s, -, n.* cutie, trusă de cusut; **aus dem ~ plaudern** a da în vileag secrete personale, lucruri intime, a povesti intimități.
Nähkasten, *-s, -* (și *-kästen)* v. Nähkästchen.
Nähkissen, *-s, -, n.* perniță pentru ace.
Nähkorb, *-(e)s, -körbe, m.*, **Nähkörbchen**, *-s, -, n.* coșuleț (cu trusa) de cusut, coș pentru lucrul de mână.
Nahkraft, *-kräfte, f. (tehn.)* forță directă.
Nahkraftwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* motor cu acțiune directă.
Nähling, *-s, -e, m. (reg.)* v. Nähgarn.
nahm *ind. imperf. pers.* l și a 3-a *sing.* de la nehmen.
Nähmädchen, *-s, -, n.*, **Nähmamsell**, *-en, f. (înv.)* cusătoreasă.
Nähmaschine, *-n, f.* mașină de cusut.
Nähmaschinenlicht, *-(e)s, -er, n.* lampă a mașinii de cusut.
Nähnadel, *-n, f.* ac de cusut.
Näh|ort, *-(e)s, -e, m.* (sau *n.) (înv.)* sulă pentru cusut.
Nah|ost, *-ens, m. sg.* Orientul Apropiat.
nah|östlich *adj.* din, referitor, cu privire la Orientul Apropiat.
Nahpunkt, *-(e)s, -e, m. (fiziol.)* punct proximal.
Nährahmen, *-s, -, m.* gherghef.
Nährboden, *-s, -* (și *-böden), m.* **1.** *(biol.)* mediu de cultură. **2.** teren, sol de cultură. **3.** *(fig.)* bază, posibilitate de dezvoltare.
Nährcreme, *-n, f.* cremă nutritivă.
Nähr|einlauf, *-(e)s, -läufe, m.* v. Nährklistier.
nähren, *nährte, genährt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a nutri, a hrăni; a da de mâncare; **ich nähre ihn seit fünf Jahren** îl hrănesc, îi dau de mâncare de cinci ani. **2.** a alăpta, a da să sugă; **sie konnte ihr Kind nicht** ~ nu și-a putut alăpta copilul. **3.** a întreține; **seine Arbeit nährt die ganze Familie** întreține toată familia din munca sa. **4.** *(fig.)* a nutri, a întreține, a avea (idei, sentimente); **das nährte seinen Verdacht** aceasta îi întărea bănuiala. **II.** *intr.* a fi hrănitor; **der Zucker nährt** zahărul este hrănitor. **III.** *refl.* **1.** a se hrăni; **er nährt sich von Pflanzen** se hrănește cu vegetale. **2.** a se întreține, a se susține; **er nährt sich allein** se întreține singur; **sie nährt sich kümmerlich** trăiește mizerabil.
nährend **I.** *part. prez.* de la nähren. **II.** *adj.* nutritiv, hrănitor, substanțial.
Nährer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.)* persoană care hrănește, întreține pe alții; susținător(-oare).
Nährflüssigkeit, *-en, f.* lichid nutritiv.
Nährge|halt, *-(e)s, m. sg.* conținut în substanțe nutritive; valoare nutritivă.
Nährgewebe, *-s, -, n. (bot.)* țesut nutritiv.
nahr|haft *adj.* **1.** nutritiv, hrănitor, substanțial. **2.** productiv.
Nahr|haftigkeit *f. sg.* v. Nährkraft.
nährig *(reg.)* **I.** *adj.* **1.** *(înv.)* hrănitor. **2.** *(reg.)* economic, zgârcit. **II.** *adv. (reg.)* abia; pe sponci.
Näh|ring, *-(e)s, -e, m.* degetar fără fund.
Nährklistier, *-s, -e, n. (med.)* clismă alimentară.
Nährkraft *f. sg.* valoare, putere nutritivă.
nährlich *adj.* și *adv. (reg.)* v. nährig.
Nährlösung, *-en, f. (biol.)* soluție nutritivă.
Nährmedium, *-s, -dien, n. (biol.)* v. Nährboden **(1)**.
Nährmittel, *-s, -, n.* produs alimentar cerealier, produs alimentar hrănitor.
Nährmittelfabrik, *-en, f.* fabrică de alimente cerealiere.
Nährmutter, *-mütter, f. (înv.)* **1.** doică. **2.** mamă adoptivă.
Nährpräparat, *-(e)s, -e, n.* v. Nährmittel.
Nährquelle, *-n, f.* sursă de alimentație.
Nährsalz, *-es, -e, n. (biol.)* **1.** săruri minerale nutritive. **2.** săruri fiziologice și minerale (din organismul animalelor și al omului).
Nährsalzlösung, *-en, f. (fiziol.)* soluție de săruri minerale.
Nährschaden, *-s, -schäden, m. (med.)* boală cronică ca urmare a unei alimentații greșite.
Nähr|stand, *-(e)s, -stände, m. (înv.)* clasă productivă; plugărime, țărănime.
Nähr|stoff, *-(e)s, -e, m.* materie, substanță nutritivă.
nähr|stoff|arm *adj.* sărac în substanțe nutritive.
Nähr|stoffgehalt, *-(e)s, m. sg.* v. Nährgehalt.
nähr|stoffreich *adj.* bogat în substanțe nutritive.
Nahrung, *-en, f.* **1.** hrană, aliment; alimentație; **er gab mir ~ und Wohnung** mi-a dat masă și casă; *(fig.)* **Bücher sind ~ für den Geist** cărțile sunt hrană spirituală; *(fig.)* **das Wachtfeuer braucht viel** ~ focul de bivuac are nevoie de mult combustibil; *(fig.)* **Widerspruch gibt seiner Wut nur neue** ~ contrazicerea îi alimentează mânia, dă un nou impuls mâniei lui. **2.** mijloc de trai, de existență; **jn. in ~ setzen** a pune pe cineva în pâine, a-l ajuta să-și câștige existența.
Nährung *f. sg.* hrănire, nutrire.
Nahrungs|artikel, *-s, -, m.* produs, articol alimentar.
Nahrungs|aufnahme *f. sg.* ingerare de alimente.
Nahrungs|aufwand, *-(e)s, m. sg.* fonduri folosite pentru alimentare, pentru hrană.
Nahrungsbedarf, *-(e)s, m. sg.* necesar de alimentație; necesar caloric.
Nahrungsbedürfnis, *-ses, -se, n.* nevoie de alimentare, de hrană.
Nahrungsbrei, *-(e)s, m. sg. (fiziol.)* chil.
Nahrungsdotter, *-s, m. sg. (biol.)* deutoplasmă (materie nutritivă din gălbenușul de ou pentru hrănirea embrionului).
Nahrungs|erwerb, *-(e)s, m. sg.* procurare a hranei.
Nahrungsfrage, *-n, f.* problemă a alimentației.
Nahrungsgüter *pl.* bunuri agroalimentare.
Nahrungsgüterwirtschaft *f. sg.* sector economic de bunuri agroalimentare.
nahrungslos *adj.* **1.** *(despre alimente)* fără valoare nutritivă. **2.** fără hrană; *(fig.)* fără pâine, fără mijloace de existență. **3.** *(agr.)* sterp, sărăcăcios, slab.
Nahrungslosigkeit *f. sg.*, **Nahrungsmangel**, *-s, m. sg.* lipsă de mijloace de trai.
Nahrungsmittel, *-s, -, n.* **1.** aliment, substanță nutritivă; **ballaststoffreiche** ~ alimente bogate în fibre; **fetthaltige** ~ alimente bogate în grăsimi; **fettarme** ~ alimente cu conținut scăzut de grăsimi. **2.** mijloc de trai, de existență.
Nahrungsmittel|allergie, *-n* [-gi:ən], *f.* alergie la anumite alimente.
Nahrungsmittelbedarf, *-(e)s, m. sg.* nevoie, necesar de alimente.
Nahrungsmittelchemie [-çe-] *f. sg.* chimie alimentară.
Nahrungsmittel|entwendung, *-en, f.* sustragere de alimente.
Nahrungsmittel|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie alimentară.
Nahrungsmittelproduktion, *-en, f.* producție, fabricare de alimente.
Nahrungsmittel|überschuss, *-es, -schüsse, m.* prisos, excedent, surplus de alimente.
Nahrungsmittelvergiftung, *-en, f.* intoxicație alimentară, toxiinfecție alimentară.
Nahrungsmittelversorgung, *-en, f.* aprovizionare cu alimente.
Nahrungsquelle, *-n, f.* izvor, sursă de alimentare, de alimentație.
Nahrungs|saft, *- (e)s, m. sg.* v. Nahrungsbrei.
Nahrungs|sorge, *-n, f.* grijă a existenței, a traiului zilnic.
Nahrungs|steuer, *-n, f.* impozit asupra alimentelor.
Nahrungs|stoff, *-(e)s, -e, m.* substanță alimentară, nutritivă.
Nahrungs|suche *f. sg.* căutare a hranei.
Nahrungs|trieb, *-(e)s, m. sg. (biol.)* instinct de alimentare.
Nahrungsverweigerung *f. sg. (med.)* sitofobie, refuzare a hranei.
Nahrungsvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* provizie, rezervă de alimente.
Nahrungswert, *-(e)s, -e, m.* v. Nährwert.

Nahrungszufuhr *f. sg.* alimentare.
Nahrungs|zweig, *-(e)s, -e, m. (înv.)* ramură a industriei alimentare.
Nährvater, *-s, -väter, m. (înv.)* **1.** susţinător al familiei; cap de familie. **2.** tată adoptiv.
Nährwert, *-(e)s, -e, m.* valoare nutritivă.
Nährzwieback, *-(e)s, -e, m.* biscuiţi, pesmeţi dietetici.
Nah|schnellverkehrszug, *-(e)s, -züge, m. (ferov.)* tren rapid pe distanţă scurtă.
Nahschuss, *-es, -schüsse, m.* foc de armă tras din apropiere, de la distanţă mică.
Nähschule, *-n, f.* şcoală de croitorie.
Nähseide, *-n, f.* ibrişin, fir de mătase pentru cusut.
Nähseidenröllchen, *-s, -, n.* papiotă de mătase de cusut.
nah|sichtig *adj.* miop.
Näh|stich, *-(e)s, -e, m.* punct, ochi cusut cu acul.
Näh|stube, *-n, f.* cameră de cusut; atelier de cusut.
Näh|stunde, *-n, f.* oră, lecţie de croitorie, de cusut.
Naht, *Nähte, f.* **1.** cusătură; **falsche ~** cusătură falsă; **die ~ auftrennen** a desface cusătura, a descoase; **die Nähte sauber machen** a surfila, a finisa cusăturile; *(fig.)* **jm. auf die ~ gehen (**sau **rücken)** a plictisi pe cineva, a-i bate capul; a-i face mizerii; a-l tracasa; *(jm.)* **auf die Nähte greifen (**sau **fühlen)** a căuta pe cineva de bani; **das Kleid geht aus den Nähten** rochia se destramă; **die ~ geht auf (**sau **platzt)** cusătura se desface (plesneşte); **er platzt aus den Nähten** stă să plesnească haina pe el. **2.** *(anat., chir.)* sutură. **3.** *(bot.)* sutură (între carpelele unei capsule sau păstăi); *(la ovule anatrope)* linie de contopire (dintre funicul şi tegumentul ovulului), rafie. **4.** *(tehn.)* cusătură; **unterbrochene ~** cusătură întreruptă; **durchlaufende ~** cusătură continuă. **5.** *(constr.)* intersecţie a două bolţi. **6.** *(mar.)* cusătură (îmbucătură între două scânduri sau două table la bordajul unei nave). **7.** dungă (la ciorapi de damă).
Nahtband, *-(e)s, -bänder, n.* v. Egge[2], Eggenband.
Nähterei, *-en, f. (înv.)* v. Näherei.
Nähterin, *-nen, f. (înv.)* v. Näherin.
Nähtisch, *-(e)s, -e, m.* masă de lucru într-o croitorie, masă (pentru instrumente) de cusut.
Nähtischchen, *-s, -, n. (dim.* de la Nähtisch) măsuţă de cusut.
nahtlos *adj.* **1.** fără cusătură. **2.** (ciorapi) fără dungă. **3.** *(fig.)* fără dificultăţi, fără impedimente.
Naht|schweißmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de sudare în cusătură.
Naht|stelle, *-n, f. (mil.)* punct, linie de contact între două unităţi sau formaţii militare învecinate.
Nah|transport, *-(e)s, -e, m.* transport pe distanţă mică, scurtă.
Näh|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* curs de cusut.
Nahverkehr, *-s, m. sg.* **1.** *(ferov.)* circulaţie pe distanţă scurtă, trafic suburban, de mică distanţă. **2.** *(tel.)* legătură directă, imediată.
Nahverkehrszug, *-(e)s, -züge, m. (ferov.)* tren personal pe distanţă scurtă, tren de trafic suburban.
Nahwaffe, *-n, f. (mil.)* armă pentru lupta corp la corp.
Nahwer, *-s, -en, m. (reg.)* vecin.
Nahwirkung, *-en, f. (fiz.)* efect apropiat.
Nähzeug, *-(e)s, n. sg.* trusă de cusut; scule, ustensile de cusut.
Nahziel, *-(e)s, -e, n.* **1.** ţel apropiat. **2.** *(rar)* ţel, destinaţie la mică distanţă.
Nahzone, *-n, f.* zonă apropiată, sub 50 km.
Nähzutaten *pl.* accesorii de cusut.
Nähzwirn, *-(e)s, -e, m.* aţă de cusut.
naime *adv. (elv.)* undeva.
naimer *pron. nehot. (elv.)* cineva, oarecare, oarecine.
na|iv *adj.* **1.** naiv; sincer; neprefăcut; inocent, natural, nestricat, simplu; **~e Malerei** pictură naivă. **2.** naiv, copilăros, nevinovat, prostuţ; candid; **sich ~ stellen** a face pe naivul, pe prostul. **3.** credul.
Na|ive [-və], *-n, -n (ein Naiver), m.* şi *f.* naiv(ă), persoană naivă; **den ~n spielen** a face pe prostul, a se comporta de parcă n-ar avea habar de ceva.
Na|ivität [-vi-], *-en, f.* **1.** naivitate; simplitate; inocenţă. **2.** naivitate, nevinovăţie, candoare. **3.** credulitate.
Na|ivling [-'i:flɪŋ], *-s, -e, m. (fam.)* om naiv.
Najade, *-n, f. (mit.)* naiadă.
nakelt *adj. (reg.)* v. nackt.
nambar *adj. (rar)* cunoscut, important.
Name, *-ns, -n, m.*, şi **Namen**, *-s, -, m.* **1.** nume; denumire; **mein ~ ist ...** mă numesc..., numele meu este ...; **wie war doch Ihr ~?** cum spuneaţi că vă numiţi? **er hört auf den ~n Paul** răspunde la numele de Paul; **der ~ tut nichts zur Sache** numele nu contează; **geben Sie Ihren ~n an** spuneţi-vă numele; **er änderte (**sau **wechselte) seinen ~n** şi-a schimbat numele; **angenommener ~** nume schimbat; **einen ~n führen** a purta un nume; **seinen ~n zu etwas hergeben** a-şi pune numele pe ceva; **er missbraucht seinen ~n** abuzează de numele său; **er stellte den Wechsel auf meinen ~n aus** a emis cambia pe numele meu; **der Brief lautet auf meinen ~n** scrisoarea îmi este adresată mie; **er nennt die Dinge (**sau **das Kind) beim rechten ~n** spune lucrurilor pe nume; spune adevărul pe faţă, pe şleau, verde în faţă; **die ~n verlesen** a face apelul; **meine Freundin mit ~n Anna** prietena mea Ana; **mit welchem ~n soll ich Sie beehren?** cum să mă adresez dvs., cu ce nume să mă adresez dvs.? **er tat es nur dem ~n nach** a făcut lucrul numai cu numele, de formă; **ich kenne ihn dem ~n nach** îl cunosc după nume; **unter fremdem (**sau **falschem) ~n reisen** a călători incognito, sub un nume străin (sau fals); **unter dem ~n der Freundschaft** sub masca prieteniei; **unbekannten ~ns** cu nume necunoscut. **2.** *(în expr.)* **im ~n** în numele, din însărcinarea, din partea; **im ~n des Gesetzes** în numele legii; **im ~n des Volkes** în numele poporului; **in Gottes ~n a)** în numele Domnului; **b)** pentru Dumnezeu! **c)** fie! **ich gratuliere Ihnen zugleich im ~n meiner Frau** vă felicit şi în numele soţiei mele; **Sie können in meinem ~n handeln** puteţi acţiona în numele meu, din însărcinarea mea, cu asentimentul meu; **mein ~ ist Hase** nu ştiu nimic, n-am habar de nimic. **3.** renume, reputaţie, faimă; **er hat einen großen ~n** are un nume vestit, e renumit; **er ist ein Arzt von ~n** este un medic renumit; **er griff meinen guten ~n an** mi-a atacat bunul renume; **er machte sich** *(dat.)* **einen ~n** şi-a făcut un bun renume; **er hat den ~n eines Lügners** are reputaţia de mincinos; **man kann seinen ~n nur einmal verlieren** omul are un singur nume, o singură reputaţie. **4.** nume, cont, socoteală; **auf meinen ~n** pe numele meu, în socoteala mea, în contul meu; **das Haus geht auf den ~n der Ehefrau** casa este trecută pe numele soţiei.
Namen|aberglaube, *-ns, m. sg. (la unele popoare)* superstiţie legată de numele proprii de persoane.
Namen|änderung *-en, f. (rar)* v. Namensänderung.
Namenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** tratat de onomastică. **2.** registru, listă de nume. **3.** *(reg.)* v. Fibel.
Namendeutung *f. sg.* explicaţie a numelor.
Namenforschung *f. sg.* v. Namenkunde.
Namengebung, *-en, f.* **1.** numire, dare de nume, datul numelui. **2.** v. Namensweihe.
Namengedächtnis, *-ses, n. sg.* memorie a numelor (de persoane).
Namenkunde *f. sg.* onomastică, onomatologie.
Namenliste, *-n, f.* listă de nume, tabel nominal, catalog; nomenclator.
namenlos I. *adj.* **1.** fără nume, lipsit de nume, anonim. **2.** *(fig.)* necunoscut, fără renume; **damals war er noch ein ~er Dichter** pe vremea aceea era încă un poet necunoscut, fără renume. **3.** *(fig.)* inexprimabil, uriaş, enorm, foarte mare, de nespus; **~er Schmerz** durere inexprimabilă. **II.** *adv. (cu valoare de sup.)* foarte, nespus de; **~ unglücklich** nespus de nenorocit; **er hasst ihn ~** îl urăşte nespus de mult, cum nu se poate spune.
Namenlose, *-n, -n (ein Namenloser), m.* anonim; necunoscut.
Namenlosigkeit *f. sg.* anonimat, lipsă de nume.
Namen|nennung *f. sg.* indicare a numelui; **ohne ~** fără indicarea numelui.
Namenpapier, *-s, -e, n.* document emis pe numele unei persoane (în opoziţie cu: la purtător).
Namenrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de a purta un anumit nume.
Namenregister, *-s, -, n.* registru nominal, listă, indice de nume.
namenreich *adj.* cu multe nume, bogat în nume.
namens I. *adv.* anume, cu numele, pe nume; **mein Sohn ~ Heinrich** fiul meu cu numele de Heinrich. **II.** *prep.* în numele; **~ der Behörde** în numele autorităţii.
Namens|aktie [-tsiə], *-n, f. (fin.)* acţiune nominală.
Namens|änderung (rar şi **Namen|änderung**), *-en, f.* schimbare de nume, schimbare a numelui.
Namens|anmaßung, *-en, f.* uzurpare de nume.
Namens|aufruf, *-(e)s, -e, m.* apel nominal.
Namensbruder, *-s, -brüder, m.* tiz, omonim.
Namenschild, *-(e)s, -er, n.* v. Namensschild.
Namensfertigung, *-en, (rar) f.* v. Namensunterschrift.
Namensfest, *-(e)s, -e, n.* v. Namenstag.
Namensgebung, *-en, f.* v. Namengebung.
Namensgefährte, **Namensgenosse**, *-n, -n, m.* v. Namensbruder.
Namens|heilige, *-n, -n (ein Namensheiliger), m.* şi *f.* sfânt(ă), patron(-oană).
Namenskarte, *-n, f.* carte de vizită.
Namensliste, *-n, f.* v. Namenliste.
Namensnennung *f. sg.* v. Namennennung.
Namens|papier, *-s, -e, n.* v. Namenpapier.
Namensrecht, *-(e)s, n. sg.* v. Namenrecht.
Namensregister, *-s, -, n.* v. Namenregister.
Namens|schild, *-(e)s, -er, n.* **1.** tăbliţă cu numele locatarului (pe uşă, cutia poştală). **2.** ecuson.
Namens|schwester, *-n, f.* tiză, omonimă.
Namens|stempel, *-s, -, m.* parafă.
Namens|tag, *-(e)s, -e, m.* zi onomastică, zi a numelui.
Namen|stempel, *-s, -, m.* v. Namensstempel.
Namens|träger, *-s, -, m.* purtător de nume, al unui nume.
Namens|unterschrift, *-en, f.* semnătură, iscălitură.
Namensverwechslung, *-en, f.* confuzie, încurcătură de nume, schimb de nume.
Namensverzeichnis, *-ses, -se, n.* **1.** v. Namensliste. **2.** nomenclator.
Namensvetter, *-s, -, m.* omonim, persoană neînrudită cu acelaşi nume de familie, tiz.
Namensweihe, *-n, f. (ist.)* dare a numelui unui nou-născut într-un cadru festiv (în fosta R.D.G.).
Namenszeichen, *-s, -, n.* semnătură prescurtată.
Namens|zug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** semnătură. **2.** monogramă. **3.** *(mil.)* cifru, cheie a cifrului.
namentlich I. *adj.* nominal; **~er Aufruf** apel nominal; **~e Abstimmung** vot nominal. **II.** *adv.* **1.** mai ales, mai cu seamă, în special; îndeosebi, anume; **die Eltern, ~ seine Mutter, sind sehr gebildet** părinţii, mai ales mama lui, sunt foarte culţi. **2.** nominal; **~ abstimmen** a proceda la vot nominal.
Namentuch, *-(e)s, -tücher, n. (înv.)* alfabet servind de model pentru broderie.
Namenverwechslung, *-en, f.* v. Namensverwechslung.
Namenverzeichnis, *-ses, -se, n.* v. Namensverzeichnis.
Namenwechsel, *-s, -, m.* v. Namensänderung.
Namenwort, *-(e)s, -wörter, n. (lingv.)* **1.** cuvinte (neautonome) utilizate în formarea numelor proprii compuse (ca *-fried* din Siegfried). **2.** nume.
Namenzauber, *-s, m. sg. (în superstiţii, la unele popoare)* forţă magică a numelor proprii de persoane.
namhaft *adj.* **1.** cu nume, care are un nume; **jn. ~ machen** a afla numele cuiva, a-i zice cuiva pe nume, a comunica sau a afla numele cuiva. **2.** *(fig.)* considerabil, notabil, însemnat, important; **eine ~e Summe** o sumă considerabilă, însemnată; **~e Spenden sind nötig** sunt necesare donaţii considerabile, importante, însemnate. **3.** *(fig.)* vestit, renumit; **~e Vertreter der Wissenschaft** reprezentanţi renumiţi ai ştiinţei.
Namhaftmachung, *-en, f.* denumire.
Namibier [-biɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* namibian(ă).
namibisch *adj.* namibian; referitor la Namibia şi locuitorii ei.
nämlich I. *adj.* acelaşi, aceeaşi; **am ~en Tag** în aceeaşi zi; **es war der ~e Mann wie gestern** era acelaşi om care a fost şi ieri; *(substantivat)* **er sagt immer das Nämliche** spune mereu acelaşi lucru. **II.** *adv.* **1.** adică, (şi) anume, va să zică; **das ist ~ so** şi anume, lucrurile stau astfel. **2.** *(înv.)* v. namentlich **(II 1.)**. **III.** *conj.* căci, din cauză că; **er verstand es nicht, er war ~ taub** el nu pricepu din cauză că era surd.
Nämlichkeit, *-en, f.* identitate.

Nandinea, *Nandineen, f. (zool.)* nandinea, specie de leopard african *(Nandinea binotata).*
Nandu, *-s, -s, m. (ornit.)* nandu, specie de struț american *(Rhea americana).*
Nänie [-iə], *-n, f. (livr.)* cântec de jale; *p. ext.* bocet.
Nanismus, -, *-men, m. (med.)* nanism, nanosomie.
Nanking, *-s, -e* (sau *-s*). *n.* (și rar *m*) **1.** v. Nankingfarbe. **2.** v. Nankingstoff.
Nankingfarbe, *-n, f.* culoare galbenă de Nanking.
Nanking|stoff, *-(e)s, -e, m.* țesătură galbenă de Nanking.
nannte *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sing.* de la nennen.
Nanoplankton, *-s, n. sg. (biol.)* plancton compus din microorganisme.
nanu! *interj.* ei! ce vorbești! iaca na! nu se poate!
Naos, -, *m. sg. (arhit.)* naos.
Napalm, *-s, n. sg. (chim.)* napalm.
Napenkerbel, *-s, m. sg. (bot.)* baraboi *(Chaerophylum bulbosum* L.).
Napf, *-(e)s, Näpfe. m.* **1.** blid, strachină, castron. **2.** *(zool.)* melc turtit *(Patella algira).* **3.** *(zool.)* melc de apă (dulce) cu plămâni *(Basommatophora).*
Näpfchen, *-s, -, n. (dim.* de la Napf) străchinuță, castronaș.
Näpfchenfrüchter *pl. (bot., inv.)* cupulifere *(Cupuliferae).*
Näpfchenheller, *-s, -, m. (ist.)* monedă divizionară germană din sec. XIV–XVII găurită la mijloc.
Näpfchen|stein, *-(e)s, -e, m. (geol.)* lapiaz.
Napf|farbe, *-n, f.* culoare compusă dintr-un amestec de acuarele cu miere sau glicerină.
napf|förmig *adj.* în formă de strachină.
Napfkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* ochiul-lupului *(Nonnea pulla).*
Napfkuchen, *-s, -, m. (cul.)* cozonac rotund înalt, cu gaură la mijloc.
Napfkuchenform, *-en, f.* formă de cozonac rotundă, cu un cilindru (sau con) în mijloc (în care se coc cozonacii cu gaură la mijloc).
Napfpilz, *-es, -e, m. (bot.)* scăfiță *(Nidularia granulifera).*
Napfschnecke, *-n, f.* v. Napf **(2).**
Napha|öl, *-(e)s, n. sg.* v. Nafaöl.
Naphtha, *-s, n.* (sau *f.*) *sg. (mineral.) (înv.)* țiței, naft.
Naphthalin, *-s, n. sg. (chim.)* naftalină.
Naphthalingrün, *-s, n. sg. (chim.)* verde de naftalină.
Naphthalinmotor, *-s, -en, m. (tehn.)* motor cu naftalină.
Naphthalinpapier, *-(e)s, n. sg.* hârtie naftalinată, îmbibată cu naftalină.
Naphthalinrosa, -, *n. sg. (chim.)* roșu de naftalină.
Naphthaminfarb|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* colorant naftenic.
Naphthamingelb, *-(e)s, n. sg. (chim.)* curcumin, galben de naftamină.
Naphthaquelle, *-n, f.* puț, izvor de țiței.
Naphthen, *-s, -e, n. (chim.)* naften.
Naphthensäure, *-n, f. (chim.)* acid naftenic.
Naphthol, *-s, -e, n.* naftol.
Napoleon, *-s, -s, m. presc.* de la Napoleondor.
Napoleondor, *-s, -e (reg.* și *-s), m.* galben, napoleon.
Napoleonide, *-n, -n, m. (ist.)* napoleonid, membru din dinastia napoleonidă.
napoleonisch *adj. (ist.)* napoleonic, napoleonian.
Napoleons|hut, *-(e)s, -hüte, m.* **1.** pălărie cu două colțuri, pălărie ca a lui Napoleon. **2.** *(pop.)* piatră de moară, piatră de măcinat.
Napolitain [-'tɛ̃:], *-s, -s, n. (cul.)* napolitană cu ciocolată.
Napolitaine [-'tɛ:n] *f. sg. (text.)* țesătură flanelată din lână.
Nappa, *-(s), n. sg.*, **Nappaleder**, *-s, n. sg.* piele de Napa.
nappieren, *nappierte, nappiert, vb. (h) tr. (cul.)* a glasa, a glazura.
Narbe, *-n, f.* **1.** cicatrice, semn; urmă (a unei răni); ciupitură, urmă de vărsat; stigmat; *(fig.)* **seine Erzählung riss alte ~n auf** povestea lui a redeschis răni vechi. **2.** *(bot.)* stigmat. **3.** strat vegetal al solului. **4.** v. Narben **(1). 5.** *(reg.)* pojghiță. **6.** *(la hârtie)* granulă.
narben, *narbte, genarbt, vb.* **I.** *intr. (s)* sau *refl. (h) (inv., med.; despre răni)* a se vindeca, a se cicatriza, a se închide. **II.** *tr. (h) (tăb.)* a rade, a jumuli părul de pe piele.
Narben, *-s, -, m. (tăb.)* **1.** strat superior, poros al pielii. **2.** rizuri în piele.
Narbenbildung, *-en, f. (med.)* cicatrizare.
Narbenbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* deschidere a unei răni de operație.
Narbenflechte *f. sg. (med.)* lupus, tuberculoză cornoasă a pielii.
Narbengewebe, *-s, -, n. (med.)* țesut cicatriceal.
Narbenleder, *-s, n. sg. (tăb.)* piele cu rizuri.
Narbenriss, *-es, -e, m.* **1.** desfacere, rupere a cicatricei. **2.** *(tăb.)* rizuri în piele.
Narbenseite, *-n, f. (tăb.)* fața păroasă a pielii.
narbevoll *(rar), adj.* **1.** cicatriceal, cu, plin de cicatrice; cicatrizat; ciupit de vărsat. **2.** *(tăb.)* granulat, granulos, acoperit cu rizuri.
narbig *adj.* cu cicatrice, cu urme de răni.
Narbung *f. sg. (tăb.)* conformație a stratului superior al pielii; conformație a rizurilor.
Narcein [nartse'i:n], *-s, n. sg. (chim.)* narceină.
Narde, *-n, f.* **1.** *(bot.)* țăpoșică *(Nardus stricta* L.). **2.** nard (produs vegetal al plantei *Nardostachys iatamansi). 3.* capsulă a speciei de ferigă *Marsilia nardu.* **4.** farfurie de lemn (de bucătărie). **5.** v. Nardenöl.
Narden|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de nard.
Nargileh și **Nargileh**, *-s, -s, n.* narghilea, ciubuc turcesc.
Narkolepsie, *-n* [-si:ən], *f. (med.)* narcolepsie.
Narkomanie *f. sg. (med.)* narcomanie.
Narkophin, *-s, n. sg. (med., farm.)* narcofină.
Narkose, *-n, f. (med.)* narcoză, anestezie adâncă.
Narkose|apparat, *-(e)s, -e, m. (med.)* aparat pentru narcoză, pentru anestezie.
Narkose|arzt, *-es, -ärzte, m.*, **Narkose|ärztin**, *-nen, f.* medic anestezist.
Narkose|äther, *-s, n. sg. (chim.)* eter etilic pur pentru narcoză, pentru anestezie.
Narkosegewehr, *-(e)s, -e, n. (vet.)* armă cu tranchilizant.
Narkose|maske, *-n, f. (med.)* mască de inhalat pentru narcoză, pentru anestezie.
Narkosemittel, *-s, -, n.* narcotic, anestezic.
Narkosetisch, *-(e)s, -e, m. (med.)* masă pentru narcoză, pentru anestezie.
Narkotikum, *-s, -tika, n. (med.)* narcotic, anestezic.
Narkotin, *-s, n. sg. (chim.)* narcotină.
narkotisch *adj.* narcotic, anestezic.
Narkotiseur [-'zø:ɐ], *-s, -e, m.* narcotizator, anestezist.
narkotisieren, *narkotisierte, narkotisiert, vb. (h) tr. (med.)* a narcotiza, a anestezia.
Narkotisierungsmittel, *-s, -, n.* v. Narkotikum, Narkosemittel.
narms *adv. (reg.)* v. nirgends.
Narr, *-en, -en, m.* **1.** nebun, smintit; **ich bin doch kein ~** doar nu sunt nebun; **sich wie ein ~ freuen** a se bucura ca un nebun; **ein kompletter ~** sau **ein vollkommener ~** sau **ein ~ soweit er warm ist** complet nebun, nebun de legat; **verliebt wie ein ~** îndrăgostit nebunește, ca un nebun; **ein ~ macht viele** un nebun îi înnebunește și pe alții; **ein ~ macht zehn andere, aber tausend Kluge nicht einen Klugen** nebunia se transmite, dar deșteptăciunea ba; **Kinder und ~en sagen die Wahrheit** copiii și nebunii spun adevărul; **er hat** (sau **hält** sau **macht**) **ihn zum ~en** își bate joc de el; **sich zum ~en gebrauchen lassen** a fi ținta batjocurilor; **jedem ~en gefällt seine Kappe** fiecare cu nebunia sa, cu gusturile sale, cu păsărica lui; **er gibt sich zum ~en** sau **er lässt sich zum ~en machen** face pe prostul; **er hat an ihr einen ~en gefressen** este nebun, înnebunit după ea, o adoră. **2.** prostănac, nătărău, tont, nătăfleț, nătâng, neghiob; **er hat seinen ~en gefunden** și-a găsit prostul. **3.** nebun, bufon, măscărici, paiață. **4.** *(șah)* nebun. **5.** *(ornit.)* presură *(Emberiza).* **6.** *(bot.)* v. Narrentasche.
Narration, *-en, f.* narațiune, povestire, istorisire.
narrativ *adj.* narativ.
Narrativik [-vɪk] *f. sg.* artă narativă.
Narrchen, Närrchen, *-s, -, n. dim.* de la Narr **(1, 2).**
narren, *narrte, genarrt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a-și bate joc de cineva. **2.** *(livr.)* a înșela, a induce în eroare. **II.** *intr.* a face nebunii, prostii, năzbâtii, șotii.
Narrenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* culegere de întâmplări poznașe, de pozne, de șotii.
Narrendattel, *-s, -, m. (reg.)* nerod caraghios.
Narrenfest, *-(e)s, -e, n. (în evul mediu)* carnaval.
Narrenfreiheit *f. sg.* **1.** libertate (de moravuri) în timpul carnavalului. **2.** libertate a cuvântului acordată bufonilor.
Narrengeschwätz, *-es, n. sg.* vorbărie, palavre de nebun.
narrenhaft I. *adj.* nebun, nebunatic. **II.** *adv.* nebunește.
Narrenhände *pl. (în expr.)* **~ beschmieren Tisch und Wände** numele proștilor pe toate gardurile.
Narrenhaus, *-es, -häuser, n.* casă de nebuni; ospiciu, spital de alienați; balamuc.
Narrenhauskandidat, *-en, -en, m. (glumeț)* candidat pentru balamuc, nebun, scrântit; **er ist ein ~** e bun de băgat (trimis) la balamuc.
Narrenhäusler, *-s, -, m.* nebun, alienat, pacient al balamucului.
narrenhausreif *adj.* bun de băgat (trimis) la balamuc.
Narrenjacke, *-n, f.* **1.** haină de bufon. **2.** *(med., înv.)* cămașă de forță.
Narrenkappe, *-n, f.* tichie de bufon.
Narrenkostüm, *-s, -e, n.* costum, haine de bufon.
Narrenkirchweihe *f. sg.* **1.** luni înaintea lăsatului secului. **2.** carnaval.
Narrenkolben, *-s, -, m.* v. Narrenzepter.
Narrenliebe *f. sg.* iubire nebunească; **eine ~ zu jm. haben** a înnebuni după cineva, a iubi pe cineva la nebunie.
narrenmäßig *adj.* v. narrenhaft.
Narren|orden, *-s, -, m.* decorație, ordin a(l) nebunilor (la carnaval).
Narrenpapier, *-s, n. sg. (înv., peior.)* hârtie (de scris) de calitate proastă.
Narrenposse, *-n, f.* pozna, șotie, nebunie, prostie, năzbâtie, ștrengărie.
Narrenpritsche, *-n, f.* sceptru, pârâitoare de bufon.
Narrenschelle, *-n, f.* clopoțel de bufon.
Narrenseil, *-(e)s, n. sg. (în expr.)* **jn. am ~ führen** a duce pe cineva de nas; **jn. am ~ haben** a-și bate joc de cineva.
narrensicher *adj. (despre aparate, mașini)* care funcționează absolut sigur, care poate fi mânuit de orice prost.
Narrens|posse, *-n, f.* v. Narrenposse.
Narren|streich, *-(e)s, -e, m.* v. Narrenposse.
Narrentanz, *-es, -tänze, m.* nebunii, prostii, năzbâtii, pozne; **jetzt geht der ~ wieder an** (sau **los**) acum iar încep nebuniile.
Narrentasche, *-n, f. (bot.)* urlupi (prună deformată de ciuperca *Taphrina exoascus pruni).*
Narrenteiding, *-e*, **Narrenteidung**, *-en, f.* v. Narretei.
Narrentracht, *-en, f.* costum, haine de bufon.
Narrentum, *-s, n. sg.* **1.** nebunie; sminteală. **2.** nerozie, neghiobie.
Narrenturm, *-(e)s, -türme, m. (înv.)* v. Narrenhaus.
Narrenwärter, *-s, -, m.* infirmier la ospiciul de nebuni.
Narrenzepter, *-s, -, n.* sceptru, baston, toiag al bufonului.
Narrenzunft, *-zünfte, f. (iron.)* adunătură de nebuni, de smintiți, de scrântiți.
Narrenzwetschke, *-n, f.* v. Narrentasche.
Narretei, *-en, f.* **1.** nebunie, sminteală; **ich werde ihm schon die ~en austreiben** îi scot eu prostiile din cap. **2.** prostie, nerozie. **3.** glumă, pozna, farsă.
Narr|hallamarsch, *-(e)s, m. sg. (muz.)* marș cântat în perioada carnavalului.
Narr|heit, *-en, f.* **1.** nebunie, prostie; **er beging eine große ~** a făcut o mare prostie. **2.** idee fixă, manie. **3.** extravaganță.
Närrin, *-nen, f.* **1.** nebună. **2.** proastă, toantă.
närrisch I. *adj.* **1.** nebun, smintit, alienat; **~ werden** a-și pierde mințile; **auf jn.** (sau **etwas**) **~ sein** (și **nach jm. ~ sein**) a fi nebun după cineva (ceva), a-i place foarte mult. **2.** nebunesc, nebunatic. **3.** ciudat, curios, extravagant. **4.** *(pop.)* mare; **eine ~e Freude** o bucurie mare, nemaipomenită. **II.** *adv.* nebunește.
narschtig *adj. (reg., inv.)* activ, zelos; lacom.
Narwal, *-s, -e, m. (zool.)* narval *(Mondon monoceras).*
Narzisse, *-n, f. (bot.)* narcisă; coprină, zarnacadea *(Narcissus poeticus);* **gelbe ~n** narcise galbene *(Narcissus incomparabilis).*
Narzissengewächs, *-es, -e, n. (bot.; mai ales pl.)* amarilidacee *(Amaryllidaceae).*
Narzissenlilie [-liə], *-n, f. (bot.)* crin roșu *(Amaryllis belladonna* L.).
Narzissmus, -, *m, sg. (med.)* narcisism.

Narzisst, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care suferă de narcisism, narcisist(ă).
narziss|tisch *adj.* narcisist.
nasal *adj. (anat., fon., muz.)* nazal.
Nasal, *-s, -e, m. (fon.)* nazală, sunet nazal.
nasalieren, *nasalierte, nasaliert, vb. (h) tr. (fon.)* a nazaliza, a pronunța nazal.
Nasalierung, *-en, f. (fon.)* nazalizare.
Nasalität *f. sg. (fon.)* nazalitate.
Nasalkonsonant, *-en, -en, m. (fon.)* consoană nazală.
Nasal|laut, *-(e)s, -e, m.* v. Nasal.
Nasalvokal [-vo-], *-(e)s, -e, m. (fon.)* vocală nazală.
Naschdose, *-n, f.* cutie cu bomboane, cu dulciuri, cu zaharicale.
naschen, *naschte, genascht, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a mânca dulciuri. **2.** a mânca, a gusta pe furiș; **die Katze nascht von der Milch** pisica fură din lapte. **3.** a ciuguli; **sie naschte von dem Gebäck** a ciugulit din prăjitură. **4.** *(fig.)* **in einem Buch(e)** ~ a frunzări, a răsfoi o carte; a spicui pasaje dintr-o carte.
Näs|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Nase) năsuc, năsuleț.
Nascher și **Näscher**, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* lacom(ă); pofticios(-oasă); persoană care are obiceiul să mănânce pe furiș, să ciugulească.
Nascherei, **Näscherei**, *-en, f.* **1.** v. Naschhaftigkeit. **2.** v. Naschwerk.
nasch|haft *adj.* lacom la mâncăruri gustoase, la dulciuri; pofticios.
Nasch|haftigkeit *f. sg.* lăcomie la mâncăruri dulci, gustoase; obicei de a gusta pe furiș, de a ciuguli pe ascuns.
naschig *adj.* v. naschhaft.
Naschkatze, *-n, f. (fam.)* v. Nascher.
Naschlust *f. sg.* v. Naschhaftigkeit.
Naschmarkt, *-(e)s, -märkte, m. (reg.)* piață de fructe.
Naschmarktweib, *-(e)s, -er, n. (reg.)* precupeață de fructe; *(peior.)* **sie benimmt sich wie ein** ~ se poartă ca o precupeață din piață.
Naschmaul, *-(e)s, -mäuler, n.* v. Nascher.
Nasch|sucht *f. sg.* v. Naschhaftigkeit.
nasch|süchtig *adj.* foarte lacom, pofticios.
Naschwerk, *-(e)s, -e, n.* dulciuri, zaharicale.
Nase, *-n, f.* **1.** nas; **aufgestülpte** ~ nas cârn; **griechische** ~ nas grecesc; **mit dem Finger in der** ~ **bohren** a se scobi cu degetul în nas; **durch die** ~ **reden** a vorbi pe nas, a fonfăi; **sich** *(dat.)* **die** ~ **zuhalten** a-și astupa nasul; **meine** ~ **läuft** îmi curge nasul; *(fig.)* **er bekommt etwas in die** ~ simte un miros, adulmecă ceva; **das geht (sau fährt) in die** ~ miroase puternic, neplăcut, ustură nasul; *(fam.)* **die** ~ **voll davon haben** a fi sătul până-n gât (de ceva); *(fam.)* **eins auf die** ~ **bekommen** a căpăta una peste nas; **er will nicht einmal die** ~ **hinstecken** nu vrea să mai dea deloc pe acolo; *(fam.)* **die** ~ **zum Fenster hinausstecken** a se uita pe fereastră afară; **er steckt die** ~ **in alles** (sau *vulg.* **in jeden Dreck)** sau **er hat die** ~ **überall** își bagă nasul în toate, se amestecă în toate; **seine** ~ **aus etwas lassen** a nu-și băga nasul, a nu se amesteca, a sta la o parte; **vor seiner** ~ **wegfischen** (sau **wegschnappen)** a-i lua de sub nas; **der Zug fuhr ihm vor der** ~ **weg** i-a plecat trenul de sub nas; **ich sah es ihm an der** ~ (sau **Nasenspitze) an** mi-am dat seama de asta după mutra lui; **er sieht nicht weiter als seine** ~ **(reicht)** nu vede mai departe de lungul nasului; *(fig.)* **die** ~ **rümpfen** a strâmba din nas, a disprețui; **er macht ~n** face mofturi; **die** ~ **hoch tragen** a fi cu nasul pe sus, a fi încrezut, înfumurat; **an** (sau **auf) die** ~ **binden** a spune tot, a face confidențe; *(fam.)* **fassen Sie sich an Ihrer** ~ vezi-ți de defectele dumitale; **er lässt die** ~ **hängen** sau **mit langer** ~ **abziehen** a fi plouat, descurajat, abătut, dezamăgit; **auf der** ~ **liegen** a fi bolnav, descurajat, abătut; **die** ~ **wackelt ihm** scoate panglici pe nas, minte; **an der** ~ **herumführen** a duce de nas, a prosti (pe cineva); **jm. eine** ~ **drehen** a-și bate joc, a râde de cineva, a-i da cu tifla; **er zupft mich an der** ~ mă tachinează, mă sâcâie, mă șicanează, mă irită, mă ațâță; **eine lange** ~ **machen** (sau **schneiden sau ziehen)** a da cu tifla; (și *fig.)* **den Ring durch die** ~ **ziehen** a pune belciugul în nas; **jm. etwas unter die** ~ **reiben** a imputa cuiva ceva; **jn. in der** ~ **haben** a nu putea suferi pe cineva; **sich** *(dat.)* **viel Wind um die** ~ **wehen lassen** a avea multă experiență, a fi trăit multe; **jm. auf der** ~ **herumtanzen** a-și bate joc de cineva; **das liegt dir ja vor der** ~ îți stă doar în fața nasului, e în fața ta; **die Tür vor der** ~ **zuschlagen** a trânti ușa în nas; **in die** ~ **stecken** a amăgi; **mit der** ~ **auf etwas stoßen** a da întâmplător peste ceva; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **die** ~ **begießen** a se îmbăta. **2.** (și *fig.)* miros; fler; **der hat eine gute** ~ **a)** are miros bun; **b)** are nas bun, are fler; **immer der** ~ **nach gehen a)** a merge drept înainte; **b)** a merge după simț, după miros. **3.** *(fig., fam.)* admonestare, mustrare, dojană; **eine** ~ **bekommen** (sau **kriegen)** sau **sich** *(dat.)* **eine** ~ **holen** a fi mustrat, dojenit, suduit. **4.** *(geogr.)* vârf de stâncă ieșit în afară. **5.** *(geogr.)* istm, limbă de pământ. **6.** *(tehn.)* nas, nod. **7.** *(constr.)* nas, cioc (proeminență pe un zid, o piesă etc.). **8.** *(iht.)* pește de apă dulce din familia crapilor *(Chondrostoma nasus)*. **9.** *(tipogr.)* vârf de acoladă.
naselang *adv. (în expr.)* **alle** ~ în fiecare clipă, mereu; care se repetă la intervale foarte scurte; **er will alle** ~ **etwas anderes** mereu vrea altceva.
Näseler, *-s, -, m.* fonf, fornăit.
näseln, *näselte, genäselt (ich näs(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a fonfăi, a fornăi; a vorbi pe nas. **2.** (și *fig.)* a mirosi, a adulmeca.
Näseln, *-s, n. sg.* **1.** fonfăit, fornăit, vorbire pe nas. **2.** (și *fig.)* adulmecare, mirosire.
Näselung *f. sg.* v. Nasalierung.
nasen, *naste, genast (du, er nast), vb. (h) intr. (fam., rar)* a strâmba din nas.
Nasen|affe, *-n, -n, m. (zool.)* maimuță kahau din Borneo *(Nasalis larvatus)*.
Nasenband, *-(e)s, -bänder, n. (reg.)* v. Nasenriemen.
Nasenbär, *-en, -en, m. (zool.)* urs cu trompă, coati *(Nasua rufa)*.
Nasenbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os nazal, vomer.
Nasenbeutler, *-s, -, m. (zool.)* animal din familia paramelide, bursuc cu marsupiu *(Paregale lagotis)*.
Nasenbluten, *-s, n. sg.*, **Nasenblutung**, *-en, f. (med.)* epistaxis, hemorinoragie; **er hat** ~ îi curge sânge din nas.
Nasenbogen, *-s, -* (și *-bögen), m. (arhit.)* arc lobat, arc cu ciubuc.
Nasenbohrer, *-s, -, m. (fam., glumeț)* **1.** persoană care se scobește (tot timpul) în nas. **2.** *(fig.)* persoană pe care nu merită (nu poți) s-o iei în serios.
Nasenböter, *-s, -, m.* v. Nasenwärmer **(2)**.
Nasenbremse, *-n, f.* **1.** *(entom.)* strechea oilor *(Ostrus ovis)*. **2.** dispozitiv de frâne aplicat la nasul vitelor, iavașa.
Nasenbuch|stabe, *-n, -n, m.* literă pentru o consoană nazală.
Nasendilatator, *-s, -en, m.* v. Nasenspiegel.
Nasendiphtherie *f. sg. (med.)* difterie nazală (la sugaci).
Nasendusche, *-n, f. (med.)* duș nazal.
Nasenfahr|rad, *-(e)s, -räder, n. (glumeț, iron.)* ochelari, bicicletă *(fig.)*.
Nasenflügel, *-s, -, m. (anat.)* nară; aripă a nasului.
Nasenfrosch, *-(e)s, -frösche, m. (zool.)* broască din Chile cu bot lung și ascuțit *(Rhinoderma Darwini)*.
Nasengruß, *-es, -grüße, m.* salut cu nasul (la eschimoși etc.).
Nasenhai, *-(e)s, -e, m. (zool.)* balenă cu nasul mare, chit năsos *(Scapanorchynchus owstoni)*.
Nasenheilkunde *f. sg. (med.)* rinologie.
Nasenhöhle, *-n, f. (anat.)* cavitate, fosă nazală.
Nasen|index, *-es, -e, m. (antropologie)* indice nazal (raport între lungimea și lățimea nasului).
Nasenkakadu, *-s, -s, m. (ornit.)* cacadu australian cu cioc lung *(Licmetis nasica)*.
Nasenkeil, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* pană înecată cu călcâi.
Nasenklammer, *-n, f. (tipogr.)* paranteză mare; acoladă; **zusammengesetzte** ~ acoladă compusă.
Nasenklemmer, *-s, -, m., (fam.)* **Nasenkneifer**, *-s, -, m.* țvicher, pince-nez.
Nasenknochen, *-s, -, m.* v. Nasenbein.
Nasenknorpel, *-s, -, m. (anat.)* cartilaj nazal.
Nasenkorrektur, *-en, f. (med.)* intervenție chirurgicală de corectare a nasului.
Nasenkrankheit, *-en, f. (med.; mai ales pl.)* boală a organelor olfactive.
nasenlang *adv.* v. naselang.
Nasenlänge *f. sg.* **1.** lungimea nasului. **2.** *(fig.)* mic avantaj; *(sport; mai ales la curse hipice)* cap (unitate de măsură); **er war mir eine** ~ **voraus** a fost cu un cap înaintea mea; **er hat mich um eine** ~ **geschlagen** m-a întrecut cu un cap.
Nasenlaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* sunet nazal, nazală.
Nasenloch, *-(e)s, -löcher, n. (anat.)* nară, orificiu nazal; **(jm.) verliebte Nasenlöcher machen** *(fam.)* a face (cuiva) ochi dulci; **freundliche Nasenlöcher machen** a avea o figură prietenoasă.
Nasenmuschel, *-n, f. (anat.)* cartilaj lateral al nărilor, cornet nazal.
Nasen|nebenhöhle, *-n, f. (anat.)* cavitate nazală colaterală.
Nasen|öffnung, *-en, f. (anat.)* apertură nazală.
Nasenplastik *f. sg. (med.)* rinoplastie.
Nasenpolyp, *-en, -en, m. (med.)* polip nazal.
Nasenpopel, *-s, -, m. (vulg.)* **1.** muci; muc întărit. **2.** mucos, copil prost-crescut. **3.** nemernic, ticălos.
Nasenquetscher, *-s, -, m. (fam.)* **1.** v. Nasenklemmer. **2.** coșciug plat, puțin adânc.
Nasenrachenraum, *-(e)s, -räume, m. (anat.)* spațiu rinofaringian.
Nasenrachen|spiegel, *-s, -, m. (med.)* rinoscop faringian.
Nasenreiz|stoff, *-(e)s, -e, m.* substanță iritantă pentru mucoasele nazale.
Nasenriemen, *-s, -, m. (la harnașament)* curea de nas.
Nasenring, *-(e)s, -e, m.* inel, belciug de nas.
Nasenrücken, *-s, -, m.* linie a nasului dintre rădăcină și vârf.
Nasenrümpfen, *-s, n. sg.* v. Naserümpfen.
nasenrümpfend *adv.* v. naserümpfend.
Nasenrümpfer, *-s, -, m.* v. Naserümpfer.
Nasensattel, *-s, -sättel, m.* adâncitură la rădăcina nasului.
Nasenscheidewand, *-wände, f. (anat.)* sept nazal.
Nasenscheidewandverbiegung, **Nasenscheidewandverkrümmung**, *-en, f. (med.)* deviație de sept.
Nasenschleim, *-(e)s, m. sg.* **1.** mucozitate, scurgere nazală; muci. **2.** *(vet.)* răpciugă.
Nasenschleimhaut, *-häute, f. (anat.)* mucoasă nazală.
Nasenschmuck, *-(e)s, m. sg.* podoabe prinse de nas (la unele popoare primitive).
Nasenschneller, *-s, -, m. (reg.)* v. Nasenstüber.
Nasenschraube, *-n, f. (tehn.)* șurub cu nas.
Nasenschrecke, *-n, f. (entom.)* lăcustă cu nas *(Tryxalis nasata)*.
Nasen|sekret, *-(e)s, -e, n.* secreție nazală.
Nasen|spekulum, *-s, -kula, n. (med.)* specul, rinoscop.
Nasen|spiegel, *-s, -, m.* **1.** v. Nasenspekulum. **2.** porțiune de piele între buza superioară și nări (la animale).
Nasen|spitze, *-n, f.* vârful nasului; *(fig.)* **jm. etwas an der** ~ **ansehen** a-și da seama de ceva după mutra cuiva; **nicht weiter sehen, als die** ~ **reicht** a nu vedea mai departe de vârful nasului; a avea un orizont foarte îngust.
Nasen|spray [-ʃpre: sau -sprei], *-s, -s, m.* sau *n.* spray nazal.
Nasen|stüber, *-s, -, m.* bobârnac.
Nasenton, *-(e)s, -töne, m.* v. Nasenlaut.
Nasentropfen *pl. (med.)* picături pentru nas.
Nasentuch, *-(e)s, -tücher, n.* v. Taschentuch.
Nasenwärmer, *-s, -, m. (fam.)* **1.** cache-nez, șal larg care acoperă bărbia și nasul. **2.** *(glumeț)* pipă, lulea scurtă.
Nasenwinkel, *-s, -, m* colț, margine a(l) nării (către obraz).
Nasenwurzel, *-n, f. (anat.)* bază, rădăcină a nasului.
Naserümpfen, *-s, n. sg.* **1.** strâmbare din nas, grimasă. **2.** *(fig.)* aroganță, dispreț, nemulțumire.
naserümpfend *adv.* strâmbând din nas, disprețuitor.
Naserümpfer, *-s, -, m.* persoană care strâmbă din nas; *p. ext.* persoană arogantă, pretențioasă, veșnic nemulțumită.
naseweis *adj.* **1.** indiscret, curios. **2.** plictisitor, obraznic, impertinent, supărător; ~ **sein** a-și lua nasul la purtare, a se obrăznici.
Naseweis, *-es, -e, m.* om băgăreț, indiscret, obraznic; *(iron.)* persoană atotștiutoare.
Naseweisheit *f. sg.* **1.** indiscreție, curiozitate. **2.** obrăznicie, impertinență.

nasführen, *nasführte, genasführt, vb. (h) tr.* a duce de nas, a păcăli.
Nas|horn, *-(e)s, -hörner, n. (zool.)* rinocer *(Rhinoceros unicornis).*
Nas|hornkäfer, *-s, -, m. (entom.)* nascorn *(Oryctes nasicornis).*
nash|orn|nasig *adj. (fam., iron.)* închipuit, încrezut, îngâmfat, cu nasul pe sus.
naslang *adj.* v. naselang.
Näsling, *-s, -e, m. (iht., reg.)* scobar.
Näspel, *-n, f. (reg.)* v. Mispel.
nass *adj.* ud, umed; ~ **machen** a uda, a muia; ~ **werden** a se uda; **der Säugling ist** ~ sugaciul s-a udat; **durch und durch** ~ sau **bis auf die Haut** ~ ud până la piele, ud leoarcă; **mir wurden die Augen** ~ mi s-au umezit ochii, m-au podidit lacrimile; **ein ~es Jahr** un an ploios, umed; **der Bürgersteig ist noch** ~ trotuarul e încă ud, umed; **der Schnee war** ~ zăpada începuse să se topească, era moină; *(fig., fam.)* **er ist noch** ~ **hinter den Ohren** mai are caş la gură; **er macht sich** *(dat.)* **die Kehle** ~ îşi umezeşte gâtlejul, bea, toarnă pe gât; **ein ~er Bruder** beţivan; *(în expr., reg.)* **per** ~ sau **für** ~ sau ~ **für** ~ pe gratis; **ich werde mich** ~ **machen** am să mă feresc de asta; **Geld** ~ **machen** a-şi bea banii.
Nass, *-es, n. sg.* **1.** *(poet.)* sevă, lichid. **2.** lichid, băutură. **3.** ploaie. **4.** apă; *(în expr.)* **gut ~!** salutul înotătorilor.
Nassauer, *-s, -, m.* **1.** locuitor din Nassau. **2.** *(glumeţ)* parazit, persoană care trăieşte pe socoteala altora. **3.** (ropot de) ploaie.
nassauern, *nassauerte, genassauert, vb. (h) intr. (fam.)* a duce o viaţă parazitară, a trăi pe socoteala altuia.
nasau|isch *adj.* **1.** caracteristic oraşului Nassau, din Nassau. **2.** *(glumeţ)* ca un parazit.
Nassbagger, *-s, -, m. (tehn.)* dragă.
Nassbetonierung, *-en, f.* betonare sub apă, lucrare de beton sub apă.
nass|chemisch [-çe:-] *adj. (metal.)* chimic ud, cu apă de constituţie.
Nassdampf, *-(e)s, -dämpfe, m.* vapori saturaţi, abur umed.
Nassdampflokomotive [-və], *-n, f.* locomotivă cu vapori saturaţi, umezi.
Nassdreh|einrichtung, *-en, f. (maş.)* dispozitiv de strunjire prin răcire cu lichid.
Nässe *f. sg.* umezeală, umiditate; **vor ~bewahren (**sau **schützen)** a se feri de umezeală.
Nassellarien [-riən] *pl. (bot.)* monopilare din grupul radiolarilor *(Monopyleae).*
nässeln, *nässelte, genässelt (ich näss(e)le), vb. (h) (reg., înv.)* **I.** *tr.* a umezi uşor. **II.** *intr.* a fi umed, a picura, a ploua uşor.
nässen, *nässte, genässt (du, er nässt), vb. (h)* **I.** *tr.* a umezi, a umecta, a uda, a muia. **II.** *intr.* **1.** a se scurge, a picura. **2.** a urina; *(vân.)* **das Wild nässt** vânatul urinează, lasă apă. **3.** *(impers.)* a fi ud; **es nässt** plouă ca prin sită, burează. **4.** *(med.)* a supura.
Nassfäule *f. sg. (biol.)* bacterioză, putrefacţie umedă (produsă de diferite bacterii mai ales la cartofi, ceapă).
nassfest *adj.* rezistent la umezeală; impermeabil.
nassforsch *adj. (peior.)* exagerat de zdravăn, de viguros.
Nassfräs|einrichtung, *-en, f. (maş.)* dispozitiv de frezare prin răcire cu lichid.
Nassfräsen, *-s, n. sg. (tehn.)* frezare prin răcire cu lichid.
nass geschwitzt *adj.* ud de transpiraţie, de sudoare.
Nassguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* turnare în forma de nisip crud.
nasskalt *adj. (despre vreme)* umed şi rece.
Nasskugelmühle, *-n, f. (tehn.)* moară cu bile pentru măcinare umedă.
nässlich *adj. (rar)* umed, puţin ud.
Nasslöscher, *-s, -, m.* stingător cu lichid.
Nassluftkühler, *-s, -, m.* răcitor cu aer umed.
Nassluftpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă pentru aer umed.
Nassmüll, *-s, m. sg.* compost.
Nass|pochwerk, *-(e)s, -e, n. (mine)* concasor, şteamp cu umezire.
Nass|presse, *-n, f.* presă cu răcire cu lichid.
Nass|pressen, *-s, n. sg. (tehn.)* presare la umed.
Nass|presskohle, *-n, f.*, **Nasspress|stein**, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* brichetă umedă (de cărbuni).
Nass|putztrommel, *-n, f. (metal.)* tobă rotativă pentru curăţire umedă.
Nassrasierer, *-s, -, m.* **1.** persoană care se bărbiereşte cu apă, lamă şi săpun. **2.** trusă de bărbierit (lamă, săpun, pămătuf).
Nassrasur, *-en, f.* bărbierit cu lama (apă şi săpun).
Nass|schleifen, *-s, n. sg.* polizare, rectificare umedă.
Nass|schnee, *-s, m. sg.* zăpadă topită, fleşcăraie; moină.
Nass|spinnmaschine, *-n, f. (text.)* maşină de filat umed.
Nass|streckung, *-en, f. (ind. pielii)* întindere în stare umedă.
Nassverkohlung *f. sg. (tehn.)* carbonificare umedă.
Nasswäsche *f. sg.* rufărie umedă, jilavă (pentru întins la uscat).
Nass|zelle, *-n, f.* grup sanitar, cameră de baie (duş).
Nast, *-es, m. (reg.)* cracă, creangă, ramură.
Natalität *f. sg.* natalitate.
Nation [-tsi-], *-en, f.* **1.** naţiune; **die Vereinten ~en** Naţiunile Unite. **2.** *(înv.)* asociaţie a studenţilor de aceeaşi naţionalitate.
national *adj.* **1.** naţional; **die ~e Unabhängigkeit** independenţa naţională; **~e Minderheit** minoritate naţională; naţionalitate conlocuitoare. **2.** intern; **~e und internationale Märkte** pieţe interne şi externe.
National|angelegenheit, *-en, f.* chestiune, problemă naţională.
nationalbewusst *adj.* cu conştiinţă naţională.
Nationalbewusstsein, *-s, n. sg.* conştiinţă naţională.
Nationalbibliothek, *-en, f.* bibliotecă naţională.
Nationalcharakter [-ka-], *-s, -e, m.* caracter naţional.
Nationaldelegation, *-en, f.* delegaţie naţională.
nationaldemokratisch *adj. (pol.)* naţional-democrat.
Nationaldenkmal, *-s, -mäler, n.* monument naţional.
Nationale, *-s, -, n. (austr.)* **1.** date personale. **2.** foaie cu datele vitelor, buletin de vite. **3.** *(înv., mil.)* cocardă.
National|einkommen, *-s, -, n. (ec.)* venit naţional; ~ **pro Kopf** venit naţional pe cap de locuitor; **gleichgewichtiges** ~ venit naţional de echilibru, echilibrat; **verfügbares** ~ venit naţional disponibil.
National|einkommens|zuwachs, *-es, m. sg.* creştere a venitului naţional.
National|elf, *-en, f. (sport)* echipă naţională de fotbal.
National|epos, *-, -epen, n.* epopee naţională.
Nationalfahne, *-n, f.* drapel, stindard, steag naţional.
Nationalfarben *pl.* culori naţionale.
Nationalfeier, *-n, f.* **1.** v. Nationalfeiertag. **2.** serbare naţională.
Nationalfeiertag, *-(e)s, -e, m.* sărbătoare naţională.
Nationalfest, *-(e)s, -e, n.* v. Nationalfeier **(2).**
Nationalflagge, *-n, f.* v. Nationalfahne.
Nationalgalerie, *-n* [-i:ən], *f.* galerie naţională, pinacotecă.
Nationalgarde, *-n, f.* gardă naţională.
Nationalgardist, *-en, -en, m.* soldat din garda naţională.
Nationalgefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment naţional.
Nationalgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit naţional.
Nationalgericht, *-(e)s, -e, n.* (fel de) mâncare specific naţională, specialitate culinară naţională.
nationalgesinnt *adj.* cu spirit naţional.
Nationalgüter *pl. (ist.)* bunuri naţionale.
Nationalheer, *-(e)s, -e, n.* armată naţională.
Nationalheld, *-en, -en, m.* erou naţional.
Nationalhymne, *-n, f.* imn naţional.
nationalisieren, *nationalisierte, nationalisiert, vb. (h) tr.* **1.** a naţionaliza, a etatiza. **2.** a încetăţeni, a conferi cetăţenia.
Nationalisierung, *-en, f.* naţionalizare, etatizare.
Nationalisierungsgesetz, *-es, -e, n.* lege de naţionalizare.
Nationalisierungsmaßnahmen *pl.* măsuri de naţionalizare.
Nationalismus, *-, m. sg.* naţionalism; **der bürgerliche** ~ naţionalismul burghez; **engstirniger** ~ naţionalism îngust.
Nationalist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* naţionalist(ă).
nationalistisch *adj.* naţionalist, şovin.
Nationalität, *-en, f.* naţionalitate; **mitwohnende** ~ naţionalitate conlocuitoare, minoritate naţională.
Nationalitätenfrage *f. sg.* chestiune, problemă a naţionalităţilor.
Nationalitätenpolitik *f. sg.* politică faţă de naţionalităţile conlocuitoare, de minorităţile naţionale.
Nationalitätensowjet, *-s, -s, m. (în fosta U.R.S.S.)* Sovietul Naţionalităţilor.
Nationalitäten|staat, *-(e)s, -en, m.* stat multinaţional.
Nationalitätsfrage, *-n, f.* problemă a naţionalităţii.
Nationalkongress, *-es, -e, m.* congres naţional.
national|liberal *adj.* naţional-liberal.
National|lied, *-(e)s, -er, n.* v. Nationalhymne.
National|literatur, *-en, f.* literatură naţională.
Nationalmannschaft, *-en, f. (sport)* echipă naţională.
National|ökonom, *-en, -en, m.* economist, specialist în probleme de economie naţională.
National|ökonomie *f. sg.* v. Nationalwirtschaft.
Nationalpark, *-s, -s, m.* parc naţional, parc pentru protecţia animalelor şi plantelor.
Nationalpreis, *-es, -e, m. (în fosta R.D.G.)* premiu de stat.
Nationalpreis|träger, *-s, -, m. (în fosta R.D.G.)* laureat al premiului de stat.
Nationalprogramm, *-s, -e, n.* program naţional.
Nationalrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consiliu naţional; consiliu de stat. **2.** *(în Austria)* membru al parlamentului. **3.** consilier de stat.
Nationalrätin, *-nen, f. (în Austria)* membră a parlamentului.
Nationalsitte, *-n, f.* obicei naţional, tradiţie naţională.
Nationalsozialismus, *-, m. sg. (ist.)* naţional-socialism, nazism.
Nationalsozialist, *-en, -en, m.;* **~in**, *-nen, f. (ist.)* naţional-socialist(ă), nazist(ă).
nationalsozialistisch *adj. (ist.)* naţional-socialist, nazist.
National|speise, *-n, f.* v. Nationalgericht.
National|spieler, *-s, -, m.;* **~in**, *-nen, f. (sport)* sportiv(ă) selecţionat(ă) în echipa naţională, jucător(-oare) naţional(ă).
National|sprache, *-n, f.* limbă naţională; **einheitliche** ~ limbă naţională unitară.
National|staat, *-(e)s, -en, m.* stat naţional.
National|stolz, *-es, m. sg.* mândrie naţională.
Nationaltanz, *-es, -tänze, m.* dans naţional.
National|the|ater, *-s, -, n.* teatru naţional.
Nationaltracht, *-en, f.* îmbrăcăminte, port naţional, costum naţional.
Nationaltrainer [-trɛ:ne sau -tre:ne], *-s, -, m. (sport)* antrenor al echipei naţionale.
National|unternehmen, *-s, -, n.* întreprindere naţională.
Nationalvermögen, *-s, -, n.* avere, bogăţie naţională.
Nationalversammlung, *-en, f.* adunare naţională.
Nationalvertretung, *-en, f.* reprezentanţă naţională.
Nationalwährung, *-en, f. (fin.)* monedă naţională.
Nationalwerk|stätten *pl. (ist.)* ateliere naţionale (înfiinţate la Paris după revoluţia din 1848).
Nationalwirtschaft *f. sg.* **1.** economie naţională. **2.** economie autarhică.
nationalwirtschaftlich *adj.* **1.** referitor la economia naţională. **2.** privitor la economia autarhică.
Nationalwürde *f. sg.* demnitate naţională.
Nationalzeitung, *-en, f.* gazetă naţională.
Nationalzug, *-(e)s, -züge, m.* caracter, trăsătură, însuşire naţională.
nativ *adj.* **1.** nativ, înnăscut, congenital. **2.** în creştere, în formare, care ia fiinţă.
Nativität [-vi-], *-en, f.* **1.** horoscop; **jm. die** ~ **stellen** a prezice cuiva viitorul. **2.** v. Natalität.
Natrium, *-s, n. sg. (chim.)* natriu, sodiu.
Natriumchlorid [-klo-], *-(e)s, -e, n. (chim.)* clorură de sodiu; *(cul.)* sare de bucătărie.
Natriumhydrat, **Natriumhydroxid** şi **Natriumhydroxyd**, *-(e)s, -e, n. (chim.)* hidroxid de sodiu, sodă caustică.
Natriumkarbonat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* bicarbonat de sodiu.
Natriumlicht, *-(e)s, n, sg. (chim.)* lumină galbenă de sodiu.
Natriumsalizylat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* salicilat de sodiu.

Natron, *-s, n. sg. (chim.)* **1.** sodă; **kohlensaures** ~ carbonat de sodiu; **doppelkohlensaures** ~ bicarbonat de sodiu. **2.** sodă caustică, hidroxid de sodiu.
Natronfeld|spat, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* feldspat sodic.
Natronglas, *-es, n. sg. (chim.)* silicat de sodiu.
Natronglimmer, *-s, -, m. (mineral.)* paragonit.
natronhaltig *adj.* sodic.
Natronhydrat, *-(e)s, -e, n.* v. Natriumhydrat.
Natronlauge *f. sg. (chim.)* **1.** v. Natriumhydrat. **2.** leşie de sodă caustică.
Natronpflanze, *-n, f. (bot.; mai ales pl.)* nitrofite.
Natronsalz, *-es, -e, n. (chim.)* sare de sodiu.
Natronseife, *-n, f.* săpun de sodiu.
Natronwasserglas *n. sg. (chim.)* sticlă solubilă, silicat de sodiu.
Natronzellulose, *-n, f.* celuloză sodică.
Natter, *-n, f. (zool.)* **1.** viperă *(Pelias cerus)*. **2.** năpârcă gulerată. **3.** *(fig.)* şarpe; viperă, năpârcă; **er nährt eine ~ am Busen** încălzeşte un şarpe la sân; **der ~ den Kopf zertreten** a zdrobi capul viperei, al năpârcii.
Natter|auge, *-s, -n, n. (zool.)* specie de şopârlă *(Ablepharus pannonicus)*.
Natterblume, *-n, f. (bot., reg.)* coada-cocoşului *(Polygonatum)*.
Natterkraut, *-(e)s, n. sg.* v. Natternkopf.
Natternbiss, *-es, -e, m.* muşcătură de şarpe.
Natternbrut *f. sg. (fig.)* neam de viperă, de năpârcă.
Natterngezücht, *-(e)s, n.* v. Natternbrut.
Natternhemd, *-(e)s, -en, n. (pop.)* piele goală de şarpe (după năpârlire).
Natter(n)kopf, *-(e)s, -köpfe, m. (bot.)* iarba-şarpelui, viperină *(Echium vulgare* L.).
Natterzunge, *-n, f.* **1.** limbă de viperă. **2.** *(fig.)* limbă de şarpe, de viperă; om rău de gură. **3.** *(bot.)* limba-şarpelui *(Ophioglossum vulgatum* L.).
Natterzungengewächs, *-es, -e, n. (bot., mai ales pl.)* ofioglosacee *(Ophioglossaceae)*.
Natur, *-en, f.* **1.** *sg.* natură; univers material; **ein Kind der** ~ copil al naturii; **die Kräfte der** ~ forţele naturii. **2.** *sg.* natură înconjurătoare (vegetaţie, forme de relief, ape etc.); **inmitten der** ~ în mijlocul naturii; **nach der ~ malen** a picta după natură. **3.** natură (omenească), caracter, fire; **es liegt in seiner** ~ aşa-i firea lui, îi este înnăscut; **er ist mit einer guten ~ begabt** e bun din fire, are o fire bună; **gegen (sau wider) die** ~ împotriva naturii, contrar firii; **seine ~ verträgt es nicht** firea lui nu suportă aşa ceva; **von kalter** ~ rece, cu o fire, cu un temperament rece; **diese Gewohnheit wurde ihm zur zweiten** ~ acest obicei i-a devenit o a doua natură; **er kann seine ~ nicht verleugnen** nu se dezminte, nu-şi dezminte firea; **solche ~en leiden viel** asemenea firi suferă mult; **die Stimme der** ~ vocea naturii, pornire lăuntrică. **4.** organism, constituţie (fizică); **eine gute ~ haben** a avea o constituţie fizică bună, robustă; *(euf.)* **seine ~ erleichtern** a se uşura. **5.** natură, calitate; **es liegt in der ~ der Dinge** e în firea lucrurilor; **Änderungen dauernder** ~ modificări durabile, definitive, permanente; **Angelegenheiten dringlicher** ~ chestiuni de natură urgentă, chestiuni urgente, presante; **Mitteilungen privater** ~ comunicări cu caracter particular. **6.** *(reg., pop.)* organe genitale. **7.** lucru natural, curat, pur, nefalsificat; **zurück zur** ~ înapoi la natură; **mein Haar ist** ~ nu port păr fals, am păr natural; *(fam.)* **das ist er, in** ~ e chiar el, în natură.
Natura *f. sg. (în expr.)* **in** ~ în natură.
Natur|abgabe, **Natural|abgabe**, *-n, f. (ist., ec.)* dare, impozit, obligaţie în natură.
Natural|austausch, *-(e)s, -e, m.* schimb în natură, troc.
Naturalbezüge *m. pl.* **1.** venituri în natură. **2.** *(mil.)* raţie în natură.
Natural|einkommen, *-s, -künfte, n.* venit în natură.
Natural|entlohnung, *-en, f.* remuneraţie în natură.
Naturalform, *-en, f.* formă naturală.
Naturalher|stellung *f. sg.* v. Naturalrestitution.
Naturalien [-liən] *pl.* **1.** produse naturale, produse ale solului. **2.** venituri în natură. **3.** obiecte de istorie naturală; obiecte ale unei colecţii de ştiinţe naturale.
Naturalienkabinett, *-(e)s, -e, n.* cabinet, muzeu de ştiinţe naturale.
Naturaliensammlung, *-en, f.* colecţie de obiecte din domeniul ştiinţelor naturii.
Naturalisation, *-en, f.* naturalizare, încetăţenire.
naturalisieren, *naturalisierte, naturalisiert, vb. (h) tr.* a naturaliza, a încetăţeni.
Naturalisierung, *-en, f.* v. Naturalisation.
Naturalismus, *-, m. sg. (fil., arte, lit.)* naturalism.
Naturalist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* naturalist(ă).
naturalistisch *adj.* naturalist.
Natural|leistung, *-en, f. (ist., ec.)* prestaţie în natură.
Natural|lohn, *-(e)s, -löhne, m.* salarizare în natură, plată în natură.
Naturalquartier, *-s, -e, n.* v. Naturalwohnung.
Naturalrestitution, *-en, f. (jur.)* restituire (a obiectului vătămat în forma sa iniţială).
Natural|steuer, *-n, f. (ec.)* impozit în natură.
Naturalverpflegung, *-en, f. (mil.)* întreţinere de către particulari (la care se face şi încartiruirea).
Naturalwirtschaft *f. sg. (ec.)* economie naturală, economie «închisă».
naturalwirtschaftlich *adj. (ec.)* de economie naturală, «închisă».
Naturalwohnung, *-en, f. (mil.)* încartiruire (în case particulare).
Natur|anbeter, *-s, -, m.* adorator, admirator al naturii.
Natur|anbetung, *-en, f.* v. Naturreligion.
Natur|anlage, *-n, f.* dispoziţie, aptitudine naturală; talent, dotare.
Natur|anschau|ung, *-en, f.* concepţie despre natură.
Natur|arzt, *-es, -ärzte, m.* **1.** (medic) fiziastru, vraci. **2.** medic care tratează după metode naturiste.
Natur|auf|fassung, *-en, f.* v. Naturanschauung.
Naturbedingung, *-en, f.* condiţie naturală.
Naturbedürfnis, *-ses, -se, n.* necesitate, trebuinţă naturală, nevoie firească.
Naturbegebenheit, *-en, f.* fenomen natural.
naturbelassen *adj.* **1.** păstrat în stare naturală. **2.** fără adaos, fără substanţe străine.
Naturbe|ob|achtung, *-en, f.* observare a naturii.
Naturbeschreibung, *-en, f.* descriere a naturii.
Naturbeseelung *f. sg. (rel.)* animism.
Naturbisam, *-(e)s, m. sg.* bizam, mosc natural; blană de bizam în culoare naturală, nevopsită.
naturblond *adj. (despre păr)* blond natural, blond din naştere.
Naturbursche, *-n, -n, m.* om natural, necioplit; persoană care nesocoteşte normele de comportare în societate.
Naturbutter *f. sg.* unt natural.
Naturdarm, *-(e)s, -därme, m. (cul.)* membrană naturală (la salam, cârnaţi).
Naturdenkmal, *-(e)s, -mäler (şi -e), n.* monument natural, monument al naturii.
Naturdienst, *-(e)s, -e, m.* v. Naturreligion.
Naturdung, *-(e)s,* **Naturdünger**, *-s, m. sg. (agr.)* îngrăşământ natural, gunoi de grajd.
nature [-'ty:ɐ] *adj. invar. (cul.)* natur; **Schnitzel** ~ şniţel natur.
Natur|eigenschaft, *-en, f.* însuşire naturală.
Natur|element, *-(e)s, -e, n.* element natural, element al naturii.
naturell *adj.* **1.** natural, nesintetic; nevopsit, neprelucrat. **2.** *(cul.)* natur.
Naturell, *-s, -e, n.* constituţie, natură, fire, caracter, dispoziţie naturală.
Natur|er|eignis, *-ses, -se, n.,* **Natur|erscheinung**, *-en, f.* fenomen al naturii.
Natur|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs al naturii, produs natural.
Naturfarbe, *-n, f.* culoare naturală.
naturfarben *adj.* de culoare naturală; *p. ext.* nevopsit.
Naturfarbendruck, *-(e)s, -e, m.* tipar în culori naturale.
Naturfarbenfilm, *-s, -e, m.* film în culori naturale.
Naturfarb|stoff, *-(e)s, -e, m.* colorant natural.
Naturfaser, *-n, f.* fibră naturală.
Naturfilm, *-(e)s, -e, m.* film (documentar) despre natură.
Naturforscher, *-s, -, m.* naturalist, cercetător al ştiinţelor naturii.
Naturforschung, *-en, f.* cercetare în domeniul ştiinţelor naturii.
Naturfreund, *-(e)s, -e, m.* iubitor, prieten al naturii.
Naturfrevel [-fəl], *-s, -, m.* crimă contra naturii.
Naturgabe, *-n, f.* talent, însuşire naturală.
Naturgas, *-es, -e, n.* gaz natural.
Naturgebilde, *-s, -, n.* formaţie naturală.
naturgeboren *adj.* înnăscut, dat de la natură.
Naturgefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment al naturii.
naturgegeben *adj.* dat de la natură; de neînlăturat, inevitabil; care nu poate fi influenţat de voinţa omenească.
Naturgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* obiect natural, obiect din natură.
Naturgeheimnis, *-ses, -se, n.* mister, taină a naturii.
naturgemäß **I.** *adj.* natural, firesc. **II.** *adv.* **1.** fireşte, natural. **2.** după natură.
Naturgeschichte *f. sg.* **1.** istorie naturală. **2.** *(înv.)* v. Naturkunde.
naturgeschichtlich *adj.* **1.** de istorie naturală. **2.** *(înv.)* de ştiinţe naturale.
Naturgesetz, *-es, -e, n.* lege a naturii.
naturgetreu *adj.* **1.** natural, veritabil. **2.** conform cu natura, cu originalul; după natură.
Naturgewalt, *-en, f.* forţă, putere a naturii; forţă naturală.
Naturglaube, *-ns, m. sg.* cult al naturii.
Naturgott|heit, *-en, f.* zeitate naturală.
Naturgröße, *-n, f.* mărime naturală.
Natur|haar, *-(e)s, -e, n.* păr natural.
natur|haft *adj.* **1.** natural, firesc, necorupt, nepervertit. **2.** natural, instinctual.
Natur|heil|an|stalt, *-en, f.* institut de fizioterapie.
Natur|heilkunde, **Naturheil|lehre** *f. sg. (med.)* fizioterapie, terapie cu mijloace naturale, după metode naturiste.
Natur|heilmethode, *-n, f.* metodă fizioterapeutică, naturistă.
Natur|heilung, *-en, f. (med.)* vindecare naturală, vindecare spontană.
Natur|heilverfahren, *-s, -, n.* v. Naturheilmethode.
Natur|hindernis, *-ses, -se, n.* piedică naturală.
Natur|historiker, *-s, -, m.* **1.** specialist în istorie naturală. **2.** *(înv.)* v. Naturwissenschaftler.
natur|historisch *adj.* v. naturgeschichtlich.
Natur|horn, *-(e)s, -hörner, n.* **1.** *(chim.)* cheratină naturală, corn. **2.** *(muz.)* corn de vânătoare.
natur|identisch *adj. (despre substanţe artificiale)* ca şi în natură; aidoma celor din natură; *p. ext.* care nu pare (nu arată) a fi fals(ificat); care se comportă ca şi când ar fi natural.
Naturkatastrophe, *-n, f.* cataclism, dezastru natural, elementar.
Naturkautschuk, *-s, m. sg.* cauciuc natural.
Naturkenner, *-s, -, m.* cunoscător al naturii.
Naturkind, *-(e)s, -er, n.* v. Naturbursche.
Naturkörper, *-s, -, m.* corp fizic.
Naturkraft, *-kräfte, f.* v. Naturgewalt.
naturkraus *adj. (despre păr)* cu ondulaţie naturală.
Naturkunde *f. sg. (înv.)* **1.** v. Naturwissenschaft. **2.** biologie, geologie şi mineralogie (ca materii de învăţământ).
Naturkundige, *-n, -n (ein Naturkundiger), m.* **1.** cunoscător al naturii. **2.** v. Naturwissenschaftler.
naturkundlich *adj.* privitor la ştiinţele naturii.
Naturlandschaft, *-en, f.* peisaj de natură; ţinut neatins de mâna omului.
Naturlehre *f. sg.* **1.** v. Naturkunde. **2.** *(înv.)* fizică şi chimie (ca materii de învăţământ).
Naturlehrpfad, *-(e)s, -e, m.* drum marcat cu inscripţii (tăbliţe) explicative referitoare la plante şi animale.
natürlich **I.** *adj.* **1.** natural; de la natură, firesc; **eines ~en Todes sterben** a muri de moarte naturală; **ein ~es Bedürfnis verrichten** a-şi face nevoile; *(biol.)* **~e Zuchtwahl** selecţie naturală. **2.** natural, neartificial, nefalsificat; **~e Blumen** flori naturale; **~e Farbe** culoare naturală. **3.** natural, simplu, firesc, neafectat; **ein ~es Benehmen** o purtare naturală, firească. **4.** natural, firesc, legitim; **ein ~er Wunsch** o dorinţă legitimă, firească. **5.** *(jur., în expr.)* **~er Sohn** fiu nelegitim, natural; **~e Person** persoană fizică. **II.** *adv.* **1.** (în mod)

natural; **sie sprach** ~ vorbea natural, cu naturalețe. **2.** firește, natural, sigur, bineînțeles; ~ **kommt er** firește că vine.

natürlicherweise *adv.* în mod normal, natural, firesc.

Natürlichkeit *f. sg.* naturalețe, neafectare, simpli(ci)tate.

Naturliebhaber, *-s, -, m.* v. Naturfreund.

Naturlocken *f. pl.* bucle, ondulații naturale.

Naturmensch, *-en, -en, m.* v. Naturbursche.

Naturmaß, *-es, -e, n.* măsură naturală.

Naturmythologie *f. sg.* mitologie a naturii (parte a mitologiei care se ocupă cu sacralizarea elementelor naturii).

naturnah(e) *adj.* aproape, legat de natură.

Naturnähe *f. sg.* apropiere de natură, legătură cu natura.

Naturnotwendigkeit, *-en, f.* necesitate naturală.

Naturpark, *-s, -s, m.* parc natural.

Naturphilosophie *f. sg.* filozofie a naturii.

naturphilosophisch *adj.* de filozofia naturii.

Naturprodukt, *-(e)s, -e, n.* produs natural, agricol.

Naturprozess, *-es, -e, m.* proces natural.

Natur|recht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept natural, jus naturale.

Natur|reich, *-(e)s, -e, n.* natură, regn al naturii.

Natur|reichtümer *pl.* bogății naturale.

natur|rein *adj.* **1.** curat, natural, neprefăcut. **2.** *(despre alimente)* obținut pe cale naturală, fără adaosuri de substanțe chimice.

Natur|reis, *-es, m. sg.* orez netratat; orez nedecorticat.

Natur|religion, *-en, f.* religie animistă; cult al naturii.

Naturschätze *pl.* bogății ale naturii; bogății naturale.

Naturschau|spiel, *-(e)s, -e, n.* fenomen natural spectaculos.

Naturschilderung, *-en, f.* v. Naturbeschreibung.

Naturschnitzel, *-s, -, n. (cul.)* șnițel natur.

Naturschönheit, *-en, f.* frumusețe a naturii, frumusețe naturală.

Naturschranke, *-n, f.* v. Naturhindernis.

Naturschutz, *-es, m. sg.* protecție a naturii.

Naturschutzgebiet, *-(e)s, -e, n.* rezervație naturală, teritoriu de protecție a naturii.

Naturschutzgesetz, *-es, -e, n. (jur.)* lege referitoare la protejarea naturii, a mediului.

Naturschutzpark, *-s, -s, m.* parc național, parc de protecție a naturii.

Natur|seide *f. sg.* mătase naturală.

Naturselbstdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* fitoglifie, fiziotipie, tipar cu obiecte naturale.

Naturseltenheit, *-en, f.* raritate, curiozitate a naturii.

Natur|spiel, *-(e)s, -e, n. (geogr.)* joc al naturii, ludus naturae.

Natur|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de construcții neprelucrată, naturală.

Natur|stoff, *-(e)s, -e, m.* element; materie naturală.

Naturthe|ater, *-s, -, n.* teatru în aer liber.

Naturton, *-(e)s, -töne, m. (mai ales pl.; muz.)* ton natural, fundamental (la instrumente de suflat).

Naturtreue *f. sg.* fidelitate în imitarea, în reproducerea unui lucru.

Naturtrieb, *-(e)s, -e, m.* instinct; pornire naturală; imbold natural.

Natur|umbildung, *-en, f.* transformare a naturii.

Naturvaselin [-va-], *-s, n. sg. (farm.)* vaselină pură.

naturverbunden *adj.* iubitor de natură; legat de natură.

Naturver|ehrung *f. sg.* v. Naturreligion.

Naturverhältnisse *pl.* condiții naturale.

Naturvolk, *-(e)s, -völker, n.* popor primitiv, necivilizat, sălbatic.

Naturvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* v. Naturereignis.

naturwahr *adj.* autentic, natural, adevărat.

Naturwahrheit *f. sg.* autenticitate.

Naturwesen, *-s, -, n.* **1.** ființă naturală, necivilizată. **2.** natură însuflețită.

naturwidrig *adj.* nefiresc, contra(r) naturii, împotriva naturii.

Naturwidrigkeit *f. sg.* fapt, acțiune contra(ră) naturii.

Naturwissenschaft, *-en, f.* știință a naturii.

Naturwissenschaftler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* specialist(ă) în științele naturii; naturalist(ă).

naturwissenschaftlich *adj.* privitor la, de științele naturii.

Naturwolle *f. sg.* lână naturală, lână de oi neprelucrată.

naturwüchsig *adj.* original, autentic, natural, nemeșteșugit, nealterat.

Naturwüchsigkeit *f. sg.* naturalețe, originalitate; autenticitate.

Naturwunder, *-s, -, n.* minune, miracol al naturii.

Naturzement, *-(e)s, m. sg. (constr.)* ciment natural, ciment roman.

Naturzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare naturală.

natzen, *natzte, genatzt (du, er natzt), vb. (h) intr. (reg.)* a fi obosit; a ațipi.

nau I. *adj. (reg.)* **1.** zgârcit. **2.** exact, calculat. **II.** *adv.* aproape, cât pe-aci.

Nauarch, *-en, -en, m. (ist.)* conducător, comandant de flotă (în Grecia antică).

Naue, *-n, f.*, **Nauen**, *-s,-, m. (reg.)* corabie mică, șaică, luntre.

'nauf *adv. presc.* de la hinauf.

Naufahrt, *-en, f. (reg.)* călătorie în jos pe Dunăre.

Naunscherl, *-s, -, n. (reg., cul.)* bobițe de aluat prăjite în ulei, ca adaos la supă.

Naupe, *-n, f. (fam.)* **1.** capriciu, toană. **2.** malițiozitate.

'naus *adv. (fam.) presc.* de la hinaus.

Nausea și **Nausea** *f. sg. (med.)* rău de mare; greață, senzație de vomă.

Naute, *-n, f. (cul., reg.)* prăjitură, fursec din mac, nucă și miere.

Nautik *f. sg.* nautică, navigație.

Nautiker, *-s, -, m.* navigator, marinar.

Nautilus, *-, -se, m. (zool.)* nautil *(Nautilus pompilius)*.

nautisch *adj.* nautic; naval.

Nautschmädchen [și 'nɔ:tʃ-], *-s, -, n. (înv.)* baiaderă, dansatoare indiană.

Navicert ['ne:visə:rt], *-s, -s, n.* certificat de navigație, nevicer.

Navigation [-vi-] *f. sg. (mar., av.)* navigație; ~ **nach Himmel** navigație cu orientare după stele.

Navigations|akte *pl. (ist.)* lege a navigației (promulgată de Cromwell în 1651).

Navigations|offizier, *-s, -e, m. (mar.)* ofițer cu navigația.

Navigations|schule, *-n, f.* școală de navigație.

Navigations|seite, *-n, f. (inform.)* pagină de navigare (pe internet).

navigieren, *navigierte, navigiert, vb. (h) intr. (mar., av.)* a naviga; *(inform.)* **durch die Web-Sites** ~ a naviga prin paginile Web (de internet).

navikular *adj.* navicular, în formă de navă.

Nazaräer, *-s, -, m.* **1.** *sg.* Nazarineanul, supranume dat lui Isus. **2.** *pl.* nazareeni, primii creștini.

Nazarener, *-s, -, m.* **1.** v. Nazaräer **(1)**. **2.** locuitor al Nazaretului. **3.** *numai pl.* nazareeni, sectă creștină.

Nazi, *-s, -s, m. presc.* de la Nationalsozialist *(peior.)* nazist.

Nazigold, *-(e)s, n. sg.* aur confiscat de la evrei de către naziști.

Nazi|herrschaft *f. sg.* dominație nazistă.

Nazi|ideologie *f. sg. (peior.)* ideologie nazistă.

Nazi|opfer, *-s, -, n.* victimă a nazismului.

Nazipartei, *-en, (peior.) f.* partid național-socialist (hitlerist).

Naziregierung *f. (peior.)* guvern nazist (hitlerist).

Naziregime [-ʒi:m], *-s, n. sg. (peior.)* regim nazist.

Nazismus, *-, m. sg. (peior.)* nazism.

nazistisch *adj. (peior.)* nazist.

Naziterror, *-s, m. sg.* teroare nazistă.

Naziverbrechen, *-s, -, n.* crimă a regimului nazist.

Naziverfolgte, *-n, -n (ein Naziverfolgter) m.* și *f.* om persecutat de naziști.

Nazizeit *f. sg.* perioadă, epocă nazistă.

NB *presc.* de la nota bene de altfel, să precizăm.

n.Br. *presc.* de la nördliche Breite latitudine nordică.

Nchf. *presc.* de la Nachfolger urmaș, succesor.

n.C.G. v. n. Chr. G.

n.Chr. *presc.* de la nach Christus după Cristos.

n.Chr.G. *presc.* de la nach Christi Geburt după (nașterea lui) Cristos, în era noastră.

NC-Maschine, *-n, f.* mașină, utilaj cu comandă numerică.

nd. *presc.* de la niederdeutsch.

NDPD *(ist.) presc.* de la Nationaldemokratische Partei Deutschlands Partidul Național-Democrat al Germaniei (în fosta R.D.G.).

ne! *interj. (fam., reg.)* nu!

'ne *(fam.) formă prescurtată* de la eine o; **gleich kriegst du** ~ **Ohrfeige** îndată capeți o palmă.

Ne|andertaler, *-s, -*, **Ne|andertalmensch**, *-en, -en, m. (ist.)* om de Neandertal, homo neandertalensis.

Ne|apeler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* napolitan(ă), locuitor(-oare) din Neapole.

Ne|apeler *adj. invar.* napolitan, din Neapole.

Ne|apler, *-s, -, m.* v. Neapeler.

Neapolitaner, *-s, -, m.* **1.** v. Neapeler. **2.** *(cul., austr.)* napolitană.

neapolitanisch *adj.* v. Neapeler.

nebbich! *interj. (argou)* **1.** ei și? și ce dacă! **2.** păcat.

Nebbich, *-s, -s, m. (peior.)* persoană neînsemnată.

Nebel, *-s, -, m.* negură, ceață; pâclă; **es ist** ~ e ceață; **dicker** (sau **dichter**) ~ ceață groasă, deasă; **der** ~ **bricht sich** (sau **hebt sich** sau **teilt sich**) ceața se ridică, se împrăștie; ~ **lagert über dem See** lacul este învăluit în ceață; ~ **senkt sich auf die Täler** se lasă ceața în văi; **der** ~ **fällt** se lasă ceața; **in** ~ **gehüllt** învăluit în ceață; **man kann den** ~ **mit Löffeln essen** o ceață, de poți s-o tai cu cuțitul; *(fig.)* **bei Nacht und** ~ în timpul nopții, pe furiș, la adăpostul întunericului; **künstlicher** ~ ceață artificială; **wie durch einen** ~ **sehen** a vedea ca prin ceață, a avea un văl în fața ochilor; **wie im** ~ **sprechen** a avea o stare de buimăceală, a avea mintea tulbure; **ausfallen wegen** ~**(s)** *(despre acțiuni, activități etc.)* a nu mai avea loc în mod surprinzător, pe neașteptate, inexplicabil.

Nebel|apparat, *-(e)s, -e, m. (mil., teatru etc.)* aparat de răspândit ceață artificială, aparat fumigen.

Nebelbank, *-bänke, f. (met.)* banc, masă mare de ceață.

Nebelbild, *-(e)s, -er, n.* iluzie optică, fantasmă.

Nebelbildung *f. sg.* formare de ceață.

Nebelbogen, *-s, -bögen, m. (met.)* curcubeu lat, pal și aproape necolorat.

Nebelboje, *-n, f.* **1.** geamandură cu semnale acustice, pentru ceață. **2.** *(mil.)* geamandură fumigenă.

Nebelbombe, *-n, f. (mil.)* bombă fumigenă.

Nebelbreit|strahler, *-s, -, m.* v. Nebelscheinwerfer.

Nebeldecke, *-n, f.* plafon, strat de ceață.

Nebeldunst, *-(e)s, m. sg.* negură, vapori de ceață.

Nebeldüse, *-n, f.* duză, dispozitiv prin care se pulverizează apa.

Nebelfetzen, *-s, -, m.* dâră, urmă de ceață.

nebelfeucht *adj.* jilav, umed de ceață.

Nebelfleck, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(astron., oftalmologie)* nebuloasă. **2.** pată întunecată (la pietre prețioase).

nebelfrei *adj.* fără ceață.

Nebelgeschoss, *-es, -e, n. (austr.)* proiectil fumigen.

Nebelglocke, *-n, f.* **1.** *(mar.)* semnalizator acustic (al navelor ancorate) pe timp de ceață. **2.** *(fig.)* ceață deasă; **über der Stadt lag eine** ~ un clopot de ceață acoperea orașul.

Nebelgranate, *-n, f.* v. Nebelgeschoß.

nebelgrau *adj.* cenușiu ca ceața, de culoarea ceții.

nebelhaft *adj.* **1.** *(rar)* neguros, nebulos, cețos, pâclos. **2.** *(fig.)* vag, nelămurit, confuz; **mir ist alles noch** ~ totul îmi este încă nelămurit, confuz.

Nebelhaftigkeit *f. sg.* **1.** *(rar)* ceață, nebulozitate, negură, pâclă. **2.** *(fig.)* tulburare, confuzie.

Nebelhaufen, *-s, -, m. (astron.)* nebuloasă.

Nebelhorn, *-(e)s, -hörner, n. (mar.)* corn, sirenă de ceață.

Nebelhülle, *-n, f.* **1.** strat, nor de ceață. **2.** *(mar.)* haină, îmbrăcăminte, apărător, înveliș pentru ceață.

nebelig *adj.* v. neblig.

Nebelkammer, *-n, f. (tehn.)* cameră cu ceață; **Wilsonsche** ~ cameră cu ceață Wilson.

Nebelkappe, *-n, f.* **1.** *(reg.)* capișon, glugă contra ceții. **2.** v. Tarnkappe. **3.** scufie de ceață (pe vârful munților).

Nebelkerze, *-n, f. (mil.)* lumânare fumigenă.

Nebelkrähe, *-n, f. (ornit.)* cioară vânătă *(Corvis cornix)*.

Nebelmonat, **Nebelmond**, *-(e)s, -e, m. (înv., poet.)* noiembrie.

nebeln, *nebelte, genebelt (ich neb(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(agr.)* a fumiza. **2.** *(impers.)* a fi ceață; a se lăsa ceață; **es nebelt a)** se lasă ceață; **b)** e ceață. **II.** *tr.* a pulveriza apă sau substanțe chimice.

Nebelnässe *f. sg.* umezeală cauzată de ceață.

Nebelparder, *-s, -, m. (zool.)* leopard cenușiu cu pete negre *(Felis nebulosa)*.

Nebelpfeife, *-n, f. (mar.)* v. Nebelhorn.

Nebelrauch, *-(e)s, m. sg.* dâră groasă de ceață; pâclă.

Nebelregen, *-s, m. sg.* burniță.

Nebelreißen, *-s, n. sg.* **1.** *(reg.)* aversă de ploaie. **2.** curenți de aer în interiorul norilor de ceață.

Nebelreißer, *-s, -, m.* vânt care împrăștie ceața.

Nebelrückleuchte, *-n, f.* v. Nebelschlussleuchte.

Nebelsäure, *-n, f. (chim.)* acid sulfuric fumigant.

Nebelscheinwerfer, *-s, -, m.* reflector, proiector, far de ceață.

Nebelschießen, *-s, n. sg.* **1.** *(mil.)* tragere cu proiectile fumigene. **2.** nume dat unor trosnete din natură care se aud pe coastele mărilor sau ale unor lacuri mari.

Nebelschleier, *-s, -, m.* **1.** văl de ceață. **2.** *(mil.)* val, perdea de fum.

Nebel|schlussleuchte, *-n, f.* far de ceață (de culoare roșie, montat în partea din spate a autoturismelor).

Nebelschutz, *-es, m. sg.* apărare, protecție prin fum.

Nebelschwaden, *-s, -, m. (met.)* negură.

Nebelsignal, *-s, -e, n. (mar., av.)* semnal de ceață.

Nebel|speier, *-s, -, m.* v. Nebelapparat.

Nebel|stern, *-(e)s, -e, m. (astron.)* nebuloasă, astru înconjurat de un înveliș nebulos.

Nebel|stoff, *-(e)s, -e, m.* substanță fumigenă.

Nebel|streif, *-(e)s, -e*, **Nebel|streifen**, *-s, -, m.* fâșie de ceață.

Nebeltag, *-(e)s, -e, m.* zi cețoasă.

Nebeltruppen *pl. (mil.)* trupe dotate cu aparate de fumizare.

Neb(e)lung, *-s, -e, m. sg. (poet.)* v. Nebelmonat.

Nebelvor|hang, *-(e)s, -hänge, m.* perdea de ceață.

Nebelwald, *-(e)s, -wälder, m. (geogr.)* pădure (în regiunile tropicale muntoase) cu umiditate foarte mare și temperaturi relativ scăzute.

Nebelwand, *-wände, f. (met.)* zid de ceață.

nebelweit *adv. (fig., poet.)* departe de tot, foarte departe.

Nebelwerfer, *-s, -, m. (mil.)* aruncător de grenade fumigene.

Nebelwetter, *-s, n. sg.* vreme cețoasă.

Nebelwolke, *-n, f.* v. Nebelschwaden.

neben *prep.* (cu *dat.* și cu *ac).* **1.** lângă, alături (de), în apropiere, pe lângă; **er lief ~ uns** el fugea lângă, alături de noi; **sie saß ~ mir** ședea lângă mine; **er setzte sich ~ mich** el se așeză lângă mine; **~ das Ziel treffen** a nimeri pe de lături, a greși ținta; *(glumeț)* **~ die Schule gehen** a chiuli. **2.** *(fig.)* lângă, alături, de partea cuiva; **nur er stand ~ mir** numai el era de partea mea, alături de mine; **ich stellte mich ~ ihn** am trecut de partea lui, i-am luat partea. **3.** pe lângă, în comparație cu; **~ dir bin ich nur ein Stümper** pe lângă tine, în comparație cu tine sunt doar un cârpaci. **4.** *(fig.)* pe lângă, în afară de; **~ den Arbeitern arbeiteten auch die Lehrlinge** pe lângă muncitori mai lucrau și ucenicii; **~ anderen Dingen** pe lângă alte lucruri.

Neben|abgabe, *-n, f.* taxă accesorie.

Neben|absicht, *-en, f.* intenție ascunsă, gând ascuns.

Neben|abrede, *-n, f. (jur.)* convenție verbală, în afara unui contract scris.

Neben|absprache, *-n, f. (jur.)* convenție, stipulație anexă.

Neben|abteilung, *-en, f.* compartiment, departament, sector auxiliar.

Neben|achse, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* axă secundară. **2.** *(mat.)* axă laterală.

Neben|akzent, *-(e)s, -e, m. (fon.)* accent secundar.

Neben|allee, *-n* [-le:ən], *f.* alee laterală, lăturalnică.

Neben|altar, *-(e)s, -täre, m. (bis.)* altar lateral, secundar.

Neben|amt, *-(e)s, -ämter, n.* funcție, activitate secundară, post cumulat.

neben|amtlich *adj.* referitor la o funcție, activitate secundară.

neben|an *adv.* alături, lângă, aici aproape, în apropiere, în vecinătate; **das Badezimmer ist ~** baia este alături; **im Zimmer ~** în camera de alături.

Neben|anschluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** *(ferov.)* legătură secundară. **2.** *(tel.)* circuit secundar.

Neben|arbeit, *-en, f.* lucrare, muncă accesorie, secundară.

Neben|arm, *-(e)s, -e, m.* braț lateral al unui râu, fluviu.

Neben|artikel, *-s, -, m.* articol adițional, suplimentar.

Neben|ausgabe, *-n, f.* **1.** cheltuială suplimentară, accesorie. **2.** ediție secundară, restrânsă (a unui periodic).

Neben|ausgang, *-(e)s, -gänge, m.* ieșire laterală.

Neben|auslage, *-n, f.* v. Nebenausgabe **(1).**

Nebenbahn, *-en, f. (ferov.)* linie secundară.

Nebenbau, *-(e)s, -ten, m.* construcție laterală, secundară, anexă.

Nebenbedeutung, *-en, f.* **1.** importanță, semnificație secundară. **2.** *(lingv.)* sens secundar; conotație.

nebenbei *adv.* **1.** alături, pe lângă aceasta, în afară de aceasta; în subsidiar; **~ betreibt er Gartenbau** în afară de aceasta se ocupă și cu grădinăritul. **2.** pe lângă altele, printre altele, în treacăt; **~ gesagt** în treacăt fie zis.

Nebenbemerkung, *-en, f.* observație făcută în treacăt.

Nebenberuf, *-(e)s, -e, m.* profesiune secundară, ocupație accesorie, activitate suplimentară.

nebenberuflich I. *adj.* în legătură cu profesiunea secundară, suplimentară; **~ es Einkommen** venit suplimentar, accesoriu. **II.** *adv.* din punct de vedere al profesiunii secundare, accesorii.

Nebenbeschäftigung, *-en, f.* ocupație secundară.

Nebenbe|stand, *-(e)s, -stände, m. (forest.)* arboret accesoriu, secundar.

Nebenbetrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** exploatare secundară. **2.** întreprindere anexă.

Nebenbeweis, *-es, -e, m. (jur.)* dovadă subsidiară.

Nebenbinder, *-s, -, m. (constr.)* fermă secundară, laterală.

Nebenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** *(bot.)* stipulă. **2.** *(reg.)* v. Nebenausgabe **(2).**

Nebenbuhler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* rival(ă), concurent(ă).

nebenbuhlerisch *adj.* de concurent, de rival.

Nebenbuhlerschaft, *-en, f.* rivalitate, concurență.

Nebending, *-(e)s, -e, n.* lucru, fapt accesoriu, secundar, fără importanță.

Nebendreiklänge *pl. (muz.)* acorduri triple pe treptele 2, 3, 6 și 7 ale gamelor majore și minore.

Nebendüse, *-n, f. (tehn.)* injector auxiliar, duză auxiliară.

Neben|effekt, *-(e)s, -e, m.* efect secundar.

Neben|eier|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (anat.)* trompă, oviduct.

neben|einander *adv.* unul lângă altul, unul alături de celălalt, alături.

Neben|einanderbe|stehen, *-s, n. sg.* coexistență.

neben|einander halten, *hielt nebeneinander, nebeneinander gehalten (du hältst nebeneinander, er hält nebeneinander), vb. (h) tr.* a ține unul lângă altul, alături.

neben|einanderher *adv.* paralel, fără legătură reciprocă.

neben|einander legen, *legte nebeneinander, nebeneinander gelegt, vb. (h) tr.* a pune alături (în poziție orizontală).

neben|einander liegen, *lag nebeneinander, nebeneinander gelegen, vb. (h) intr.* a sta (culcat, orizonatal) unul lângă altul, alături; a fi așezat (situat) aproape unul de altul.

neben|einander schalten, *schaltete nebeneinander, nebeneinander geschaltet (du schaltest nebeneinander, er schaltet nebeneinander), vb. (h) tr. (electr.)* a cupla în paralel.

Neben|einanderschaltung, *-en, f. (electr.)* cuplare în paralel.

neben|einander setzen, *setzte nebeneinander, nebeneinander gesetzt (du, er setzt nebeneinander), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) așeza alături, unul lângă altul.

neben|einander stehen, *stand nebeneinander, nebeneinander gestanden, vb. (h) intr.* a sta unul lângă altul, a sta alături.

neben|einander stellen, *stellte nebeneinander, nebeneinander gestellt, vb. (h) tr.* **1.** a așeza unul lângă altul, a așeza alături. **2.** a compara, a alătura; a confrunta, a pune față în față.

Neben|einander|stellung, *-en, f.* **1.** alăturare, așezare unul lângă altul, așezare alături. **2.** alăturare, comparație, comparare; confruntare.

Neben|eingang, *-(e)s, -gänge, m.* intrare laterală, secundară; intrare de serviciu.

Neben|einkommen, *-s, -, n.*, **Neben|einkünfte** *pl.*, **Neben|ein|nahme**, *-n, f.* venit accesoriu, câștig secundar, suplimentar.

Neben|entladung, *-en, f. (electr.)* descărcare secundară, laterală.

Neben|erscheinung, *-en, f.* fenomen secundar.

Neben|erwerb, *-(e)s, -e, m.* **1.** Nebenberuf. **2.** v. Nebeneinkommen.

Neben|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs accesoriu, secundar, subprodus.

Neben|etat [-eta:], *-s, -s, m. (fin.)* buget special, accesoriu.

Nebenfach, *-(e)s, -fächer, n.* **1.** materie (de studiu) secundară, specialitate secundară. **2.** raft, sertar lateral.

Nebenfest, *-(e)s, -e, n. (rel.)* sărbătoare mică (festa secundaria).

Nebenfigur, *-en, f.* personaj secundar, figură secundară.

Nebenflügel, *-s, -, m. (constr.)* aripă laterală (a unei clădiri).

Nebenfluss, *-es, -flüsse, m. (geogr.)* afluent.

Nebenforderung, *-en, f.* creanță, accesorie, suplimentară.

Nebenform, *-en, f. (lingv.)* formă secundară, derivată.

Nebenfrage, *-n, f.* **1.** chestiune, problemă secundară, accesorie, de mai mică importanță. **2.** întrebare secundară, suplimentară.

Nebenfräs|spindel, *-n, f. (tehn.)* arbore portfreză auxiliar.

Nebenfrau, *-en, f.* soție secundară (la poligami).

Nebenfrucht, *-früchte, f.* plantă secundară (cultivată printre rândurile de porumb etc.).

Nebengang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** trecere laterală; coridor lateral, secundar, pasaj secundar. **2.** *(mine)* galerie laterală.

Nebengasse, *-n, f.* stradă laterală, mică; ulicioară.

Nebengebäude, *-s, -, n.* clădire, edificiu, construcție secundară, accesorie; *pl.* acareturi, dependințe.

Nebengebirge, *-s, -, n.* **1.** munți învecinați. **2.** lanț, șir secundar de munți.

Nebengebühr, *-en, f.* obligație, taxă accesorie.

Nebengedanke, *-ns, -n, m.* **1.** idee secundară. **2.** gând ascuns.

Nebengegenmond, *-(e)s, -e, m. (astron.)* inel secundar în jurul lunii.

Nebengegensonne, *-n, f. (astron.)* inel secundar în jurul soarelui.

Nebengegen|stand, *-(e)s, -stände, m. (austr.)* v. Nebenfach.

Nebengeleise, *-s, -, n.* v. Nebengleis.

Nebengelenker, *-s, -, m. (zool.) (mai ales pl.)* mamifere edentate *(Edentata xenarthra)*.

nebenge|ordnet *adj. (lingv.)* coordonat, format prin coordonare.

Nebengeräusch, *-(e)s, -e, n. (radio., med.)* zgomot secundar, zgomot parazit.

Nebengericht, *-(e)s, -e, n. (cul.)* garnitură.

Nebengeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* **1.** afacere, ocupație secundară. **2.** filială.

Nebengeschmack, *-(e)s, -schmäcke* (și *-schmäcker), m.* gust slab, secundar; iz.

Nebenge|stalt, *-en, f. (lit., teatru;* și *fig.)* personaj secundar, figură secundară.

Nebenge|stein, *-(e)s, n. sg. (mine)* steril.

Nebengewerbe, *-s, -, n.* **1.** meserie secundară. **2.** ocupație secundară, accesorie.

Nebengewinn, *-(e)s, -e, m.* câștig, profit secundar.

Nebengleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie secundară, linie moartă; *(fig.)* **auf ein ~ schieben** a scoate din circulație, a pune pe linie moartă.

Nebenhandlung, *-en, f. (lit., teatru)* acțiune secundară, episod.

Nebenhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** casă vecină. **2.** edificiu lateral.

nebenher *adv.* **1.** alături de asta. **2.** întâmplător, pe lângă asta, între altele. **3.** în afară de aceasta, în plus, suplimentar.
nebenherfahren, *fuhr nebenher, nebenhergefahren (du fährst nebenher, er fährt nebenher), vb. (s) intr.* a merge alături (cu un vehicul).
nebenhergehen, *ging nebenher, nebenhergegangen, vb. (s) intr.* a merge alături.
nebenherlaufen, *lief nebenher, nebenhergelaufen (du läufst nebenher, er läuft nebenher), vb. (s) intr.* **1.** a alerga alături. **2.** a se desfăşura paralel.
nebenhin *adv.* în treacăt, pe deasupra, superficial.
Nebenhode, *-n, f.*, **Nebenhoden**, *-s, -, m. (anat.)* epididim.
Nebenhoden|entzündung, *-en, f. (med.)* epididimită.
Nebenhodengang, *-(e)s, -gänge, m. (anat.)* canal epididimal.
Nebenhof, *-(e)s, -höfe, m.* curte laterală, curte mai mică, curticică.
Nebenhöhle, *-n, f. (anat.)* sinus nazal colateral *(Sinus paranasales).*
Neben|industrie, *-n, f.* industrie colaterală, secundară, anexă.
Neben|intervention [-vεn-], *-en, f.* **1.** *(jur.)* intervenţie suplimentară. **2.** incident.
Nebenkammer, *-n, f.* cameră alăturată, învecinată.
Nebenkarte, *-n, f.* hartă anexă.
Nebenklage, *-n, f. (jur.)* pâră, acţiune, reclamaţie secundară, subsidiară.
Nebenkläger, *-s, -, m. (jur.)* coreclamant.
Nebenklasse, *-n, f. (la şcoli)* clasă paralelă.
Nebenkosten *pl.* cheltuieli suplimentare, speze accesorii.
nebenläufig *adj.* paralel.
Nebenleistung, *-en, f.* prestaţie secundară, accesorie.
Nebenleitung, *-en, f.* conductă laterală, secundară.
Nebenleute *pl.* v. Nebenmann.
Nebenlinie [-niə], *-n, f.* **1.** *(ferov.)* linie laterală, secundară. **2.** *(genealogie)* ramură colaterală.
Nebenmann, *-(e)s, -männer* şi *-leute, m. (mil., sport)* vecin în front; om de alături (într-un şir, într-o grupă).
Nebenmeer, *-(e)s, -e, n. (geogr.)* mare secundară, laterală (mare separată de ocean prin diferite formaţii de uscat: insule, peninsule etc.).
Nebenmensch, *-en, -en, m.* seamăn, aproape.
Nebenmond, *-(e)s, -e, m. (astron.)* **1.** paraselenă. **2.** satelit.
Neben|niere, *-n, f. (anat.)* glandă suprarenală.
Neben|nierenpräparat, *-(e)s, -e, n. (farm.)* preparat suprarenal.
Neben|nierenrinde, *-n, f. (anat.)* capsulă a glandei suprarenale, capsulă suprarenală.
Neben|note, *-n, f. (muz.)* **1.** notă întregitoare în tril simplu, dublu, mordant etc. **2.** notă secundară, armonică, în acorduri.
Neben|nutzung, *-en, f.* v. Nebenprodukt.
neben|ordnend *adj. (lingv.)* de coordonare, coordonator.
Neben|ordnung, *-en, f. (lingv.)* coordonare.
Nebenperson, *-en, f.* v. Nebengestalt.
Nebenpfarre, *-n, f.* parohie secundară, anexă.
Nebenpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* stâlp lateral.
Nebenplanet, *-en, -en, m. (astron.)* satelit.
Nebenprodukt, *-(e)s, -e, n.* produs secundar, accesoriu.
Nebenproduktengenerator, *-s, -toren, m.* generator de produse secundare.
Nebenraum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** încăpere vecină, de alături. **2.** încăpere laterală, cameră de serviciu; dependinţă.
Nebenrechnung, *-en, f. (ec.)* socoteală secundară, suplimentară.
Nebenregierung, *-en, f. (pol.)* guvern secundar, accesoriu.
Nebenrolle, *-n, f. (teatru;* şi *fig.)* rol secundar.
Nebensaal, *-(e)s, -säle, m.* sală laterală, învecinată, alăturată.
Nebensache, *-n, f.* lucru secundar, fără importanţă, fleac; **es ist ~, wann er kommt** nu contează, nu are importanţă când vine.
nebensächlich *adj.* secundar, fără importanţă, indiferent.
Nebensächlichkeit, *-en, f.* **1.** lipsă de importanţă (a unui lucru, fenomen; a unei probleme). **2.** *(la pl.)* lucruri secundare, lipsite de importanţă.
Neben|saison [-sε'zɔ̃:], *-s, f.* extrasezon.
Nebensatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziţie secundară.
nebenschalten, *schaltete neben (rar), nebengeschaltet (du schaltest neben, er schaltet neben), vb. (h) (electr.)* a lega în paralel.
Nebenschaltung, *-en, f. (electr.)* legare în paralel.
Nebenschild|drüse, *-n, f. (anat.)* paratiroid, glandă paratiroidă.
Nebenschluss, *-es, -schlüsse, m. (electr.)* derivaţie, ramificaţie, şunt.
Nebenschluss|er|regung, *-en, f. (electr.)* excitaţie în derivaţie.
Nebenschlussmotor, *-s, -en, m. (electr.)* motor cu excitaţie în derivaţie.
Nebenschlusswider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* rezistenţă în derivaţie.
Nebenschuldner, *-s, -n, m. (fin.)* codebitor.
Nebenseite, *-n, f.* **1.** faţă laterală, parte secundară. **2.** pagină alăturată.
nebenseitig *adj.* de pe pagina alăturată.
Nebensignatur, *-en, f. (tipogr.)* signatură suplimentară, a doua signatură.
Nebensinn, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* v. Nebenbedeutung **(2).**
Nebensonne, *-n, f. (astron.)* parhelie.
Neben|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune secundară.
Neben|spesen *pl.* v. Nebenkosten.
Neben|spieler, *-s, -, m. (sport)* jucătorul de alături, cel mai aproape.
Neben|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Nebenbestand.
Neben|stange, *-n, f. (tehn.)* bară auxiliară.
Neben|station, *-en, f.* staţie secundară, staţie vecină.
neben|stehend *adj.* anexat, alăturat; de alături.
Neben|stelle, *-n, f.* **1.** *(tel.)* post telefonic derivat; centrală telefonică secundară. **2.** filială.
Neben|stiege, *-n, f.* v. Nebentreppe.
Neben|strafe, *-n, f. (jur.)* pedeapsă suplimentară, secundară.
Neben|straße, *-n, f.* şosea, stradă laterală; stradă lăturalnică.
Neben|strecke, *-n, f.* v. Nebenlinie **(1).**
Neben|strom, *-(e)s, -ströme, m.* **1.** *(electr.* şi *fig.)* curent secundar. **2.** v. Nebenfluß.
Neben|stube, *-n, f.* cameră (odaie) vecină, alăturată, cameră laterală.
Nebentäterschaft *f. sg. (jur.)* participare la aceeaşi infracţiune fără complicitate conştientă şi premeditată între infractori.
Nebentätigkeit, *-en, f.* v. Nebenbeschäftigung.
Nebentisch, *-(e)s, -e, m.* masă vecină, alăturată; masă de alături.
Nebentitel, *-s, -, m.* subtitlu.
Nebenton, *-(e)s, -töne, m.* **1.** accent secundar. **2.** *(muz.)* ton, sunet secundar.
nebentonig *adj. (fon.)* care poartă accentul secundar.
Nebentrakt, *-(e)s, -e, m. (constr.)* corp lateral, alăturat (al unei construcţii).
Nebentreffer, *-s, -, m.* câştig secundar (la loterie).
Nebentreppe, *-n, f.* scară de serviciu.
Nebentür, *-en, f.* **1.** uşă de serviciu. **2.** uşă laterală; uşă secundară. **3.** uşă vecină.
Neben|uhr, *-en, f.* ceas dirijat de la distanţă de un ceas principal, central.
Neben|um|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** împrejurare, circumstanţă accesorie. **2.** *(jur.)* incident secundar.
Neben|unkosten *pl.* v. Nebenkosten.
Neben|ursache, *-n, f.* cauză secundară.
Nebenvalenz [-va-], *-en, f. (chim)* valenţă secundară, parţială, reziduală.
Nebenverdienst, *-(e)s, -e, m.* v. Nebeneinkommen.
Nebenvormund, *-(e)s, -e* (şi *-münder), m.* contratutore.
Nebenvor|stellung, *-en, f.* v. Nebenbedeutung.
Nebenvorteil, *-(e)s, -e, m.* avantaj accesoriu, avantaj secundar.
Nebenwand, *-wände, f.* perete lateral.
Nebenweg, *-(e)s, -e, m.* **1.** drum lateral. **2.** *(fig.)* cale lăturalnică, greşită. **3.** *(fig.)* tertip, subterfugiu. **4.** v. Nebenstraße.
Nebenwinkel, *-s, -, m. (mat.)* unghi adiacent.
Nebenwirkung, *-en, f.* **1.** efect secundar. **2.** *(med.)* acţiune secundară, efect secundar (de obicei nedorit) al unui medicament.
Nebenwohn|sitz, *-es, -e, m.* al doilea domiciliu.
Nebenwohner, *-s, -, m.* **1.** vecin. **2.** *pl. (ist. antică)* perieci.
Nebenwohnung, *-en, f.* **1.** v. Nebenwohnsitz. **2.** locuinţă vecină, alăturată; apartament de alături.
Nebenwort, *-(e)s, -wörter, n.* **1.** cuvânt secundar. **2.** *(gram., înv.)* adverb.
nebenwortlich *adj. (gram., înv.)* adverbial.
Nebenwurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină secundară, suplimentară.
Nebenzimmer, *-s, -, n.* v. Nebenstube.
Nebenzweck, *-(e)s, -e, m.* scop secundar, ţel, ţintă secundar(ă); ţintă ascunsă.
Nebenzweig, *-(e)s, -e, m.* **1.** ramură secundară. **2.** v. Nebenlinie.
neblig *adj.* ceţos, înceţoşat, înnegurat, neguros; nebulos.
Neblung, *-s, -e, m.* v. Nebelung.
nebst *prep.* (cu *dat.)* cu, împreună cu, pe lângă; **ich kaufe das Haus ~ dem Garten** cumpăr casa împreună cu grădina; **~ Familie** împreună cu familia.
nebstbei *adv. (austr.)* v. nebenbei.
nebstdem *adv. (elv.)* v. außerdem.
nebulos, nebulös *adj.* **1.** nebulos, ceţos, înnorat. **2.** *(fig.)* nebulos, confuz, vag, neclar. **3.** întunecat. **4.** morocănos; supărăcios, supărat.
Necessaire [nesε'sε:ɐ], *-s, -s, n.* neseser, trusă (de voiaj, de cusut, de manichiură etc.).
Neck, *-en, -en,* **Necken**, *-s, -, m. (mit.)* spirit al apelor.
Neckball, *-(e)s, m. sg.* joc cu mingea, la care un jucător caută să prindă mingea pe care ceilalţi jucători şi-o pasează unul altuia.
necken, *neckte, geneckt, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl. reciproc* a (se) tachina; **was sich liebt, das neckt sich** cei ce se iubesc se tachinează. **II.** *intr. (reg.)* a se plânge, a se văita (fără motiv).
Necken[1], *-s, n. sg.* tachinare, tachinat.
Necken[2], *-s, -, m.* v. Neck.
Neckerei, *-en, f.* tachinărie, tachinare, glumă.
neckisch *adj.* **1.** glumeţ, caraghios, amuzant, neastâmpărat. **2.** *(fam.)* curios, încurcat; bizar, ciudat. **3.** ascuns, şiret, viclean.
Neckname, *-ns, -n, m.* poreclă.
Neckwort, *-(e)s, -e, n.* tachinărie.
nee *adv. (reg.; fam.)* nu.
Neer, *-en, f.* **1.** *(mar.)* vârtej de apă, anafor. **2.** *(reg.)* rinichi.
Neer|strom, *-(e)s, -ströme, m.*, **Neer|strömung**, *-en, f. (mar.)* curent de apă cu vârtejuri.
Neese, *(reg., în expr.)* **~ sein** a nu se alege cu nimic, a rămâne cu mâna goală; **das ist mir ~** mi-e tutuna, indiferent, nu mă interesează câtuşi de puţin.
Neffe, *-n, -n, m.* nepot (de soră sau de frate, de văr sau de vară).
Neffengunst *f. sg.* nepotism.
Negation, *-en, f. (lingv., fil.)* negaţie; **die ~ der ~** negarea negaţiei.
Negations|partikel, *-n, f. (lingv.)* particulă de negaţie.
negativ şi **negativ** *adj.* **1.** negativ, care neagă. **2.** *(mat., electr.)* negativ.
Negativ, *-s, -e* [-və], **Negativbild**, *-(e)s, -er, n. (fot.)* negativ, clişeu fotografic.
Negativdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar negativ.
Negative [-və], *-n, f.* negare; *(în expr.)* **sich in der ~ halten** a se menţine pe o poziţie de negare; **in der ~ antworten** a da un răspuns negativ.
Negativfilm, *-(e)s, -e, m.* film negativ.
Negativismus [-'vIs-], *-, m. sg. (fil., med.)* negativism.
Negativist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* negativist(ă).
negativistisch *adj.* negativist.
Negativklausel, *-n, f.* clauză (declaraţie) negativă.
Negativlack, *-(e) s, -e, m. (fot.)* lac, strat izolator al negativului unui clişeu fotografic.
Negativlinse, *-n, f. (opt.)* lentilă divergentă.
Negativliste, *-n, f. (med.)* listă a medicamentelor necompensate.
Negativpapier, *-s, -e, n. (fot.)* hârtie pentru negative.
Negativprozess, *-es, -e, m. (fot.)* developare şi fixare (a clişeului).
Negativ|saldo, *-s, -s, m.* sold negativ; **~ des Außenhandels** sold negativ al schimbului comercial extern.
Negativschrift *f. sg. (tipogr.)* scriere negativă, caractere negative.

Neger, *-s, -, m.* **1.** negru; *(fam.)* **angeben wie zehn nackte** ~ a face pe grozavul, a se lăuda foarte tare. **2.** *(înv.)* arap. **3.** *(ornit.)* rasă de găini negre.

neger|artig *adj.* v. n e g e r h a f t.

Negerdorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat de negri.

Neger|haar, *-(e)s, -e, n.* păr creț ca de negru.

neger|haft *adj.* ca de negru, negroid.

Neger|handel, *-s, m. sg. (ist.)* comerț, negoț cu sclavi negri.

Neger|hirse *f. sg. (bot.)* specie de mei, mei perlat *(Panicum americanum).*

Negerin, *-nen, f.* **1.** negresă. **2.** *(înv.)* arăpoaică.

negerisch *adj.* v. n e g e r h a f t.

Negerkaffee, *-s, m. sg. (bot.)* plantă tropicală leguminoasă din ale cărei fructe se extrage un surogat de cafea *(Cassia occidentalis).*

Negerkind, *-(e)s, -er, n.* copil de negru.

Negerklavier [-vi:ɐ], *-s, -e, n.* marimba, instrument muzical al negrilor.

Negerkorn, *-(e)s, n. sg. (bot.)* costrei, mătură cu bob negru *(Sorghum saccharatum).*

Negerkrause *f. sg.* ondulație măruntă, ca de negri.

Negerkuss, *-es, -küsse, m. (cul., înv.)* prăjitură cu glazură de ciocolată.

Negermädchen, *-s, -, n.* negresă tânără.

Negermusik *f. sg.* muzică a negrilor.

Negernuss, *-nüsse, f. (bot., înv.)* alună africană *(Arachis hypogaea).*

Negerpfeffer, *-s, m. sg. (bot.)* piper negru (de Guineea) *(Xylopia).*

Negersänger, *-s, -, m.* cântăreț negru.

Negerschiff, *-(e)s, -e, n. (ist.)* corabie care transportă sclavi negri.

Negerschinder, *-s, -, m.* exploatator al negrilor.

Negersklave [-və], *-n, -n, m.* sclav negru.

Negersklaverei *f. sg.* sclavie a negrilor.

Neger|stamm, *-(e)s, -stämme, m.*, **Negervolk**, *-(e)s, -völker, n. (înv.)* trib de negri, trib african.

negieren, *negierte, negiert, vb. (h) tr.* a nega, a tăgădui.

negierend I. *part. prez.* de la n e g i e r e n. **II.** *adj.* negativ.

Negierung, *-en, f.* **1.** negare. **2.** negație.

Negligé [negli'ʒe:] și **Negligee**, *-s, -s, n.* neglijeu; haină de casă, capot, halat.

negligeant [-'ʒant sau -'ʒã:] *adj.* neglijent.

negligieren [-'ʒi:-], *negligierte, negligiert, vb. (h) tr. (livr.)* a neglija.

negosieren, *negosierte, negosiert, vb. (h) tr.* și *intr. (înv.)* v. n e g o z i i e r e n.

negoziabel *adj. (ec.)* negociabil.

Negoziant, *-en, -en, m. (ec.)* **1.** comerciant, negustor, negustor. **2.** mijlocitor, intermediar.

negozi|ieren, *negoziierte, negoziiert, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a negocia, a face comerț. **2.** a face, a încheia afaceri; *(über)* a trata, a duce tratative (privitor la), a negocia. **II.** *tr.* **1.** a mijloci. **2.** *(ec.)* a negocia, a vinde, a transfera (hârtii de valoare, polițe).

Negozi|ierung, *-en, f.* **1.** încheiere de afaceri, negociere. **2.** tratare, tratative. **3.** mijlocire. **4.** *(ec.)* negociere, vindere de hârtii de valoare, polițe.

negr(o)id *adj.* negroid.

Negro|ide, *-n, -n (ein Negroider), m.* și *f.* negroid.

Negrophil(e), *-(e)n, -(e)n, m.* prieten, susținător al negrilor.

Negus, *-, -* (și *-gusse), m. (ist.)* negus, titlu al împăraților Abisiniei.

nehmen, *nahm, genommen (du nimmst, er nimmt), vb. (h) tr.* **1.** a lua, a prinde, a apuca; **jn. bei der Hand** ~ a lua (pe cineva) de mână; (și *fig.)* **beim Kragen** ~ a lua de guler; **er nahm ihn an den Haaren** l-a luat de păr; **jn. an** (sau **bei**) **den Ohren** ~ a lua pe cineva de urechi; *(fam., fig.)* **die Beine unter die Arme** ~ a-(și) lua picioarele la spinare; **nimm deinen Hut** ia-ți pălăria; **etwas auf den Arm** ~ a lua ceva pe mână; **jn. auf den Arm** ~ **a)** a lua pe cineva în brațe; **b)** *(fam.)* a-și bate joc de cineva; **in die Hand** ~ a lua în mână; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **kein Blatt vor den Mund** ~ a vorbi pe șleau, a nu-și pune lacăt gurii. **2.** *(mil., sport)* a lua, a ocupa, a cuceri; **etwas mit Gewalt** ~ a lua ceva cu forța; **den Graben** ~ **a)** a cuceri, a ocupa tranșeea; **b)** a sări șanțul; **sie nahmen die Stadt im Sturm** au luat orașul cu asalt; **er nahm die Hürde mit Leichtigkeit** a luat, a sărit ușor obstacolul; **die Kurve** ~ a lua curba. **3.** a (pre)lua; **in Empfang** ~ a prelua, a lua în primire, a primi, a întâmpina. **4.** a lua, a mânca sau a bea, a înghiți; **Gift** ~ a lua otravă; *(fig.)* **auf etwas Gift** ~ a garanta cu capul pentru ceva; **er nimmt regelmäßig Schlafmittel** ia în mod regulat somnifere; **etwas zu sich** *(dat.)* ~ a mânca ceva; **das Frühstück** ~ a lua micul dejun; **er nimmt keine Speise zu sich** *(dat.)* refuză orice mâncare, nu mănâncă nimic; *(fam.)* **gern einen** ~ a trage bucuros o dușcă; (și *fig.)* **nimm es nicht in den Mund a)** nu băga în gură; **b)** nu rosti cuvântul. **5.** a lua, a lipsi (pe cineva) de ceva; a deposeda pe cineva de un lucru; a priva pe cineva de un bun, de un drept, de o favoare; **der Nebenbau hat mir die Aussicht genommen** clădirea alăturată mi-a închis perspectiva, mi-a tăiat priveliștea; **jm. das tägliche Brot** ~ a lua cuiva pâinea zilnică, mijloacele de existență; **er nahm ihm die Freiheit** i-a luat, i-a răpit libertatea; **jm. alle Hoffnung** ~ a lua, a răpi cuiva orice speranță; **jm. das Leben** ~ a lua cuiva viața, a omorî pe cineva; **sich** *(dat.)* **das Leben** ~ a se sinucide; **sie nahmen ihm die Macht** i-au luat puterea; **er lässt es sich** *(dat.)* **nicht** ~ **a)** el nu renunță la asta; **b)** nu-și schimbă părerea; **mit der einen Hand geben und mit der anderen** ~ a da cu o mână și a lua cu alta; **von einem** ~, **um dem anderen geben zu können** iei de la unul ca să dai altuia; **jm. das Wort aus dem Munde** ~ a lua cuiva vorba din gură. **6.** a lua (pe cineva) în căsătorie; a se căsători cu cineva; **ich nehme ihn nicht** nu-l iau, nu mă mărit cu el; **zur Frau** ~ a lua de soție. **7.** a lua, a angaja (o persoană), a folosi (un obiect) pentru un timp determinat; **einen Anwalt** ~ a angaja, a lua un avocat; **einen Lehrling** ~ a lua, a angaja un ucenic; **in Pacht** ~ a lua în arendă; **in Gebrauch** ~ a lua în folosință. **8.** a lua, a scoate; **er nimmt sein Taschentuch aus der Tasche** își scoate batista din buzunar; **den Jungen aus der Schule** ~ a retrage băiatul de la școală; **sie nahm das Tuch von den Schultern** și-a luat șalul de pe umeri. **9.** a da la o parte, a înlătura, a îndepărta; **er nahm die Last von mir** mi-a luat povara, m-a ușurat de povară. **10.** *(an, zu, auf)* a lua la el, asupra sa; **etwas an sich** ~ a lua ceva asupra sa; **er nahm das Kind zu sich** *(dat.)* a luat copilul la el; **die Folgen auf sich** ~ a lua urmările asupra sa; **die Verantwortung auf sich** ~ a-și lua răspunderea; **etwas auf seine Kappe** ~ a-și asuma răspunderea. **11.** a lua, a considera, a interpreta; ~ **Sie es, wie Sie wollen** luați-o cum vreți; **man weiß nicht, wie man das** ~ **soll** nu știi cum s-o iei, cum să interpretezi asta; **man muss die Menschen so** ~, **wie sie sind** trebuie să iei oamenii așa cum sunt; **wie man's nimmt** cum vrei s-o iei, depinde de împrejurări; **etwas buchstäblich** ~ a lua ceva ad litteram, în înțelesul strict al cuvântului; **ernst** (sau **für Ernst**) ~ a lua în serios; **etwas tragisch** ~ a lua ceva în tragic; **für bare Münze** ~ a o lua drept bună, a crede pe cuvânt; **etwas für ein gutes Zeichen** ~ a lua ceva de bun augur; ~ **Sie es nicht für ungut, wenn ich Ihnen sage, dass...** nu mi-o luați în nume de rău dacă vă spun că...; **wofür** ~ **Sie mich?** drept ce mă luați? **im Ganzen genommen a)** luat în întregime; **b)** într-un cuvânt; **im Grunde genommen** de fapt, la drept vorbind; **streng genommen**, strict, riguros vorbind; ~ **wir dieses Beispiel** să luăm acest exemplu; ~ **wir den Fall** presupunând cazul, să admitem că. **12.** a primi, a accepta; **er nimmt gern (Geschenke)** el primește, acceptă bucuros (cadouri); ~ **Sie unseren Dank!** primiți mulțumirile noastre; **Geld** ~ a primi, a lua, a accepta bani. **13.** a lua, a duce (cu sine); **nimm dein Buch nach Hause** ia-ți cartea acasă; **er nahm das Geheimnis mit sich ins Grab** a luat taina cu sine în mormânt; **ich will ihn nicht mit uns** ~ nu vreau să-l iau cu noi. **14.** a lua, a cere, a pretinde (bani, un preț etc.); **wie viel** (sau **was**) ~ **Sie dafür?** cât cereți pe asta? cât costă asta? **15.** a alege, a se decide pentru; **welche Farbe** ~ **Sie?** pentru care culoare v-ați decis? **16.** *(fam.)* a lua, a trata (pe cineva), a se purta (cu cineva); **du verstehst ihn nicht zu** ~ nu știi cum să-l iei, nu știi să tratezi cu el. **17.** a lua un vehicul; **er nahm das Flugzeug** a luat avionul, a călătorit cu avionul; **ich nehme den Frühzug** iau trenul de dimineață; **ich nehme lieber diesen Weg** iau mai bine drumul acesta. **18.** *(în expr.)* **Abschied** ~ **a)** a-și lua rămas bun; **b)** a demisiona; **ein Bad** ~ a face o baie; **ein Beispiel an jm.** ~ sau **jn. zum Beispiel** sau **zum Vorbild** ~ a lua exemplu de la cineva, a lua pe cineva ca exemplu; **ich nehme mir die Freiheit ...** îmi permit să ..., îndrăznesc să...; **Maß** ~ a lua măsură; **jn. zum Militär** ~ a lua pe cineva la armată; ~ **Sie sich** *(dat.)* **die Mühe** dați-vă osteneala să ...; **Stunden** ~ a lua ore, meditații; **eine gute Wendung** ~ a lua o întorsătură bună; **aufs Korn** ~ **a)** a ținti, a ochi cu pușca; **b)** *(fig.)* a pândi, a supraveghea; **c)** *(fig.)* a lua drept țintă a batjocurilor; **jn. in Anspruch** ~ a acapara pe cineva, a abuza de cineva; **etwas in Arbeit** ~ a lua ceva în lucru; **etwas in Angriff** ~ a începe ceva, a se apuca de ceva; **in Augenschein** ~ a lua la ochi, a pune sub observație; **in Haft** ~ a aresta; **gefangen** ~ a lua prizonier; **etwas in seine Obhut** ~ a lua ceva sub protecția, în grija sa; **er nimmt sie in Schutz** îi ia apărarea; **zur Kenntnis** ~ a lua la cunoștință, a lua cunoștință de ceva; **von etwas Abstand** ~ a se distanța de ceva; **nimm dich in Acht vor ihm!** ferește-te, păzește-te de el! **seinen Anfang** ~ a începe; **ein Ende** ~ a se sfârși, a se termina; **das wird noch ein böses Ende** ~ asta nu va sfârși bine; **einen Anlauf** ~ a-și lua avânt; **Anlass** ~ a se servi, a profita de un prilej; **Anstand** ~ a șovăi, a ezita; **Anstoß** (sau **Ärgernis**) **an etwas** ~ a se scandaliza, a se formaliza de ceva; **Anteil** ~ a lua parte, a participa; **Aufschwung** ~ a lua avânt; *(fig.)* **Einsicht in etwas** ~ a lua cunoștință de ceva; a aprofunda ceva; *(fig.)* **jn. ins Gebet** ~ a interoga în mod sever, a descoase (pe cineva); **Interesse an etwas** ~ a se interesa de ceva; **jn. in die Mitte** ~ a înconjura pe cineva, a-l lua la mijloc; **Platz** ~ a lua loc, a ocupa loc; **an jm. Rache** ~ a se răzbuna pe cineva; **Reißaus** ~ a o rupe la fugă; **auf etwas** (sau **auf jn.**) **Rücksicht** ~ a avea în vedere, a ține cont, a ține socoteală de ceva (sau de cineva); **Schaden** ~ a-și face rău, a se vătăma; **den Schleier** ~ a se călugări; **Stellung zu etwas** ~ a lua atitudine, poziție față de ceva; **den Mund voll** ~ a fi cu gura mare; **das Wort** ~ a lua cuvântul; *(fig.)* **jn. beim Wort** ~ a se baza pe cuvântul cuiva; **seine Zuflucht zu etwas** ~ a recurge la ceva; **sich in Acht** ~ a băga de seamă, a fi atent; **sich** *(dat.)* **Zeit** ~ **a)** a nu se grăbi; **b)** a-și face timp, a-și rupe din timp; **c)** a se lăsa așteptat.

Nehmen, *-s, n. sg.* luare; luat; **das** ~ **von Trinkgeldern** luarea, primirea de bacșișuri; **Geben ist seliger denn** ~ este mai bine să dai decât să iei; *(sport)* **hart im** ~ rezistent, tare la încasat.

Nehmer, *-s, -, m.* **1.** cumpărător, achizitor. **2.** *(peior.)* persoană venală, care poate fi mituită.

Nehrung, *-en f. (geogr.)* limbă de pământ între mare și un lac marin, cordon litoral.

Neid, *-(e)s, m. sg.* invidie, pizmă; **das muss ihm der** ~ **lassen** sau **der** ~ **kann es ihm nicht aufbringen** aceasta trebuie să i-o recunoască chiar cei invidioși, răuvoitori; **der** ~ **plagt** (sau **frisst**) **ihn** îl roade, îl mănâncă invidia; **der blasse** ~ **spricht aus ihm** numai invidia vorbește în el; ~ **erregen** a provoca, a trezi invidia; **aus bloßem** ~ din pură invidie, numai din invidie; **ich vergehe vor** ~ mor de invidie.

neiden, *neidete, geneidet (du neidest, er neidet), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a pizmui, a invidia pe cineva pentru ceva; **ich neide ihm sein Glück** îl invidiez pentru norocul lui.

Neider, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* invidios(-oasă), (persoană) pizmașă; ~ **haben** a fi invidiat, pizmuit; **besser** ~ **als Mitleider haben** mai bine pizmuit decât compătimit.

neid|erfüllt *adj.* plin de invidie, de pizmă.

neid|er|regend *adj.* care provoacă invidie, de invidiat.

Neidgefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment de invidie, de pizmă.

neidhaft *adj. (elv.)* v. n e i d i s c h.

Neidhammel, *-s, -* (și *-hämmel)*, **Neidhard**, **Neidhar(d)t**, *-(e)s, -e, m.* invidios, (om) pizmaș.

neidig *adj. (înv.)* **1.** *(poet.)* dur; combativ. **2.** *(reg.)* nerăbdător; dușmănos. **3.** *(reg.)* v. n e i d i s c h.

Neiding, *-(e)s, -e, m. (înv.)* v. N e i d e r.

neidisch *adj.* **1.** invidios, pizmaș; ~ **sein** a invidia, a pizmui pe cineva, a fi invidios; **er sieht ihn mit ~en Augen an** îl privește cu ochi invidioși, cu invidie. **2.** *(reg.)* supărător, cu toane.

Neidkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** *(în superstiții)* sperietoare, figură înspăimântătoare sau cap de animal fixat(ă) pe frontonul casei menit(ă) să alunge duhurile rele. **2.** v. N e i d h a m m e l.

Neidkragen, *-s, -, m.* v. N e i d h a m m e l.

Neidkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** *(reg.)* specie de siminoc, ochiușor sau albumeală *(Gnaphalium silvaticum).* **2.** sulcină albastră *(Trigonella coerulea).* **3.** coada-cocoșului *(Polygonatum verticillatum).* **4.** ruginiță *(Asplenium rutamuraria* L.).

Neidling, *-(e)s, -e, m.* v. N e i d h a m m e l.

neidlos *adj.* fără invidie.

Neidnagel, *-s, -nägel, m. (reg.)* v. N i e d n a g e l.

neidvoll *adj.* plin de invidie.

Neidwurm, *-(e)s, m. sg. (fig.)* vierme al invidiei.

neigbar *adj.* care poate fi înclinat, înclinabil.

Neige *f. sg.* **1.** declin, sfârșit; **an der** ~ **des Jahrhunderts** spre sfârșitul secolului; **ich stehe an der** ~ **des Lebens** mă apropii de sfârșitul vieții, sunt în amurgul vieții; **das**

Glas bis zur ~ leeren a goli, a bea paharul până la fund; *(fig.)* **den Kelch bis zur ~ leeren** (sau **trinken**) a bea din cupa amărăciunii până la fund, a gusta tot amarul suferinței; **das Geld geht mir zur ~** banii îmi sunt pe sfârșite, pe terminate; **der Tag geht zur ~** ziua e pe sfârșite, pe terminate, se înserează. **2.** rest, rămășiță; *(la băuturi)* drojdie; **die ~ stehen lassen** a lăsa drojdia în pahar. **3.** pantă, coastă, povârniș; înclinare.

neigen, *neigte, geneigt, vb. (h)* **I.** *tr.* a apleca, a lăsa în jos, a înclina; **den Kopf ~** a apleca, a înclina capul; *(fig.)* **sein Ohr ~** a-și apleca urechea, a da ascultare. **II.** *intr.* **1.** *(zu)* a fi predispus (să...), a avea înclinație (pentru); **er neigt zum Trinken** îi place să bea; **zum Bösen ~** a fi înclinat, pornit spre rele; **er neigt zur Korpolenz** are tendință la îngrășare; **er neigt zu Erkältungen** e predispus la răceli, răcește ușor. **2.** a înclina; **ich neige zu dieser Ansicht** sunt pentru părerea asta, înclin spre această părere. **III.** *refl.* **1.** a se apleca; a se înclina; **er neigte sich bis zur Erde** s-a aplecat până la pământ; **das Schiff neigt sich nach vorn** corabia se apleacă înainte. **2.** *(despre terenuri, case, stâlpi ș.a.)* a fi înclinat, a se înclina, a se povârni. **3.** *(fig.)* a se pleca, a se supune; **er neigte sich vor seinem Willen** s-a supus voinței sale. **4.** a fi în declin, a se sfârși, a se termina; **der Tag neigt sich** ziua e pe sfârșite, soarele scapătă, asfințește. **5.** *(reg.)* a coase.

Neigen, *-s, n. sg.* înclinare, aplecare.

Neigung, *-en, f.* **1.** pantă, înclinare, povârniș; **die ~ des Daches** înclinarea acoperișului. **2.** *(fig.)* înclinație, înclinare, aplecare, pornire spre ceva, tendință, simpatie, aplicare; vocație; **~ zur Kritik** înclinație, tendință spre critică; **für etwas** (sau **für jn.**) **~ empfinden** a simți atracție, înclinație (pentru ceva sau pentru cineva); **er fasst ~ zu dem Mädchen** prinde simpatie, începe să simtă atracție pentru fată; **seinen ~en folgen** (sau **nachgeben**) a-și urma înclinațiile; **er tut es aus ~** o face din vocație, o face cu plăcere; **ich spüre dazu keine ~** n-am poftă, chef pentru asta. **3.** *(geod.)* declivitate. **4.** *(mat., fiz.)* înclinație.

Neigungs|anzeiger, *-s, -, m. (ferov.)* indicator de pantă.

Neigungs|ebene, *-n, f.* v. Neigungsfläche.

Neigungs|ehe, *-n, f.* căsătorie din dragoste.

Neigungsfläche, *-n, f.* pantă, suprafață de înclinare.

Neigungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de înclinație.

Neigungslinie [-niə], *-n, f.* **1.** *(geol.)* linie anticlinală. **2.** *(mat.)* gradient.

Neigungsmesser, *-s, -, m. (geod., av., mine)* clinometru.

Neigungsnadel, *-n, f. (fiz.)* busolă, ac magnetic de înclinație.

Neigungswechsel, *-s, m. sg. (ferov.)* punct de schimbare a unghiului de înclinare.

Neigungswinkel, *-s, -, m. (mat.)* unghi de înclinare.

Neigungswinkel|ebene, *-n, f. (mat.)* plan de înclinare.

Neigungszeiger, *-s, -, m.* indicator de declivitate.

nein *adv.* **1.** nu, ba; **~**, **ich will nicht** nu, nu vreau; **(aber) ~!** nu! **~ und abermals ~!** nu și nu, nu și încă o dată nu! **er kann nicht ~ sagen** nu poate refuza sau spune nu; **ach ~, wie nett!** ia te uită, ce drăguț! nu zău, ce drăguț! **2.** ba (chiar); **Hunderte, ~ Tausende erfasste die Begeisterung** entuziasmul a cuprins sute, ba chiar mii de oameni.

Nein, *-s, n. sg.* nu, negare, refuz; **mit einem ~ antworten** a refuza; **ich bleibe bei** (sau **auf**) **meinem ~** persist în refuz.

'nein *adv. (fam.) presc.* de la hinein înăuntru.

Neinsagen, *-s, n. sg.* negare; refuz, respingere; **das ~ ist ihm zur Gewohnheit geworden** i-a intrat în obișnuință să zică nu, să refuze orice.

Neinsager, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană negativistă, care refuză mereu, care permanent spune nu.

Nein|stimme, *-n, f.* vot negativ, vot contra.

Nekrobiose *f. sg. (biol.)* necrobioză.

Nekrolatrie *f. sg. (rel.)* necrolatrie, cult al morților.

Nekrolog, *-(e)s, -e, m.* **1.** necrolog. **2.** necrolog, listă a celor morți (în mănăstiri, fundații etc.).

Nekrologium, *-s, -gien* [-giən], *n.* v. Nekrolog **(2)**.

Nekromant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* necromant(ă).

Nekromantie [-ti:] *f. sg.* necromanție.

Nekrophilie [-fi:] *f. sg.* necrofilie.

Nekropole, *-n, f.* **Nekropolis**, *-polen, f.* **1.** *(ist.)* necropolă. **2.** necropolă, criptă.

Nekropsie, *-n* [-'psi:ən], *f. (med.)* autopsie, necropsie.

Nekrose, *-n, f. (med.)* necroză, gangrenă.

Nektar, *-s, -e, m.* **1.** *(mit.)* nectar, băutură a zeilor. **2.** *(fig.)* nectar, băutură minunată, delicioasă. **3.** *(bot.)* nectar.

Nektarine, *-n, f. (bot.)* nectarină.

Nektarium, *-s, -rien* [-riən], *n. (bot.)* nectariu, glandă care secretă nectarul.

Nektiv, *-s, -e* [-və], *n. (gram.)* conjuncție coordonatoare.

Nekton, *-s, n. sg. (zool.)* necton.

Nelke, *-n, f. (bot.)* **1.** garoafă *(Dianthus)*. **2.** v. Gewürznelke.

Nelkenblüte, *-n, f.* floare de garoafă.

Nelkengewächs, *-es, -e, n. (bot.; mai ales pl.)* cariofilacee *(Caryophyllaceae)*.

Nelkenholz, *-es, n. sg.* v. Nelkenrinde.

Nelken|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei, esență de cuișoare *(Oleum caryophylli.)*.

Nelkenpfeffer, *-s, m. sg.* cuișoare engleze, fruct al arborelui *Pimenta officinalis*.

Nelkenrinde *f. sg.* coajă a arborelui *Dicypellium*.

Nelkenschwindling, *-s, m. sg. (bot.)* cocârle, burete de rouă *(Marasmius oreades)*.

Nelken|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (bot.)* tijă de garoafă.

Nelken|strauß, *-es, -sträuße, m.* buchet de garoafe.

Nelkenwurz *f. sg. (bot.)* cerențel *(Geum urbanum* L.); **echte ~** rizom aromatic de ghimber *(Zingiber officinale* L.).

Nelkenzimt, *-(e)s, m. sg.* v. Nelkenrinde.

Nell, *-s, n. sg. (elv.)* atu la jocul de cărți ias (v. Jass); **jm. das ~ abstechen** a fi mai tare decât celălalt, a-l bate (la cărți, puncte); a fi mai merituos; a-i fi cuiva superior.

Nematode, *-n, -n, m. (zool.)* nematod.

NE-Metalle [ɛn'e:-] *pl.* metale neferoase.

nennbar *adj.* **1.** care poate fi numit. **2.** exprimabil. **3.** demn de amintit, apreciabil.

Nennbetrag, *-(e)s, -beträge, m. (fin.)* sumă, valoare nominală.

nennen, *nannte, genannt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a numi, a spune, a chema; **wie nennt man dies?** cum se numește aceasta? **wer wagt ihn einen Feigling zu ~?** cine îndrăznește să-l facă pe el laș? **bei seinem Namen ~** a numi, a-i spune pe nume; *(fig.)* **das Kind beim richtigen Namen ~** a spune lucrului pe nume, a spune fără ocol; **das nenne ich einen Helden** ăsta zic și eu erou. **2.** a numi, a pomeni, a aminti; a indica; **der Verfasser wurde nicht genannt** autorul nu a fost numit; **von den größten Dichtern nenne ich hier nur Goethe** din cei mai mari poeți îl amintesc aici numai pe Goethe. **3.** *(nach* cu *dat.)* a numi, a denumi, a da un nume (după), a boteza (după); **vielfach nennt man Kinder nach den Paten** adeseori copiii sunt botezați după nași. **II.** *refl.* **1.** a se numi, a se chema, a răspunde la numele de...; **wie nennt er sich?** cum se numește, cum îl cheamă? care îi este numele? **er nennt sich nicht** își ascunde numele, nu-și spune numele. **2.** a se da drept cineva sau ceva; **sich als Verfasser ~** a se declara autor.

nennenswert, **nennenswürdig** *adj.* considerabil, însemnat, important; demn de amintit, de numit.

Nenner, *-s, -, m. (mat.)* numitor; **auf den gleichen** (sau **auf einen**) **~ bringen a)** *(mat.)* a aduce la același numitor; **b)** *(fig.)* a împăca puncte de vedere deosebite, a uniformiza păreri, tendințe, concepții diferite.

Nennfall, *-(e)s, -fälle, m. (gram.)* nominativ.

Nennform, *-en, f. (gram.)* infinitiv.

Nennform|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție (construcție) infinitivală.

Nenngebühr, *-en, f.*, **Nenngeld**, *-(e)s, -er, n. (sport)* taxă de înscriere pe lista de concurenți.

Nennleistung, *-en, f. (tehn.)* putere nominală.

Nenn|onkel, *-s, -, m. (fam.)* nene; persoană căreia i se spune unchi, nene, fără a fi înrudită cu vorbitorul.

Nennpreis, *-es, -e, m. (ec.)* preț nominal.

Nenn|spannung *f. sg. (electr.)* tensiune nominală.

Nenntante, *-n, f. (fam.)* tanti; persoană căreia i se spune tanti, mătușă, fără a fi înrudită cu vorbitorul.

Nennung, *-en, f.* **1.** numire, denumire; indicare; **~ des Namens** pronunțare, exprimare a numelui. **2.** *(sport)* înscriere pe lista de concurenți.

Nennungsgeld, *-(e)s,-er, n.* v. Nenngeld.

Nennungs|termin, *-s, -e, m. (sport)* termen de înscriere pe lista de concurenți.

Nennwert, *-(e)s, -e, m.* valoare nominală; **im ~ von 200 Euro** în valoare de 200 de euro.

Nennwirkungsgrad, *-(e)s, -e, m. (tehn)* randament nominal.

Nennwort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* nume, substantiv.

Neobar, *-s, n. sg. (med., farm.)* sulfat de bariu (pentru radiografii).

Neofaschismus, *-, m, sg.* neofascism.

Neofaschist, *-en, -en, m*, **~in**, *-nen, f.* neofascist(ă).

Neogen, *-s, m. sg. (geol.)* neogen.

Neo|impressionismus și **Neo|impressionismus**, *-, m. sg. (arte)* neoimpresionism.

Neoklassizismus și **Neoklassizismus**, *-, m. sg.* neoclasicism.

neoklassizistisch *adj.* neoclasic.

Neokolonialismus, *-, m, sg.* neocolonialism.

Neolit, *-s, n. sg. (electr.)* neolit.

Neolithikum, *-s, n. sg. (geol.)* neolitic.

neolithisch *adj. (geol.)* neolitic.

Neolog(e), *-(e)n, -(e)n, m. (înv.)* **1.** *(fil.)* neolog. **2.** *(lingv.)* inovator în limbă.

Neologie, *-n* [-'gi:ən], *f. (înv.)* **1.** *(fil.)* neologie, inovare. **2.** *(lingv.)* formare de cuvinte noi.

Neologismus, *-, -men, m. (lingv.)* neologism.

neologistisch *adj. (lingv.)* neologi(sti)c.

Neomalthusianismus, *-, m. sg.* neomaltusianism.

Neon ['ne:ɔn], *-s, n. sg. (chim.)* neon.

Neon|an|steuerungsfeuer, *-s, -, n. (av.)* lumină de balizaj cu neon.

Neo|nazi, *-s, -s, m.* neonazist.

Neo|nazismus, *-, m, sg.* neonazism.

neo|nazistisch *adj.* neonazist.

Neonlampe, **Neonleuchte**, *-n, f. (electr.)* lampă, tub cu neon.

Neonlicht, *-(e)s, -er, n.* lumină de neon.

Neonröhre, *-n, f. (electr.)* tub cu neon.

Neophyt, *-en, -en, m. (rel.;* și *fig.)* neofit.

Neoplasma, *-s, -men, n. (med.)* neoplasm.

Neoplatonismus, *-, m. sg. (fil.)* neoplatonism.

neoterisch *adj. (lit., înv.)* neoteric.

Neozoikum, *-s, n. (geol.)* neozoic.

Nepaler, *-s, -*, **Nepalese**, *-n, -n, m.*, **Nepalerin**, *-nen*, **Nepalesin**, *-nen, f.* nepalez(ă), locuitor(-oare) din Nepal.

Neper, *-s, -, n. (fiz.)* neper.

nephisch *adj. (met.)* referitor la nori.

Nephoskop, *-s, -e, n. (met.)* nefoscop.

Nephrektomie *f. sg. (med.)* nefrectomie, îndepărtare chirurgicală a unui rinichi.

Nephrit, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* nefrit.

Nephritis *f. sg. (med.)* nefrită.

Nephrolithiasis, *-lithiasen, f. (med.)* nefrolitiază, litiază renală, pietre la rinichi.

Nephrose, *-n, f. (med.)* nefroză.

Nepote, *-n, -n, m. (înv.)* **1.** văr. **2.** nepot. **3.** rudă.

nepotisieren, *nepotisierte, nepotisiert, vb. (h) tr. (înv.)* a favoriza, a proteja o rudă.

Nepotismus, *-, m. sg.* nepotism, favoritism.

Nepp, *-s, m. sg. (fam., peior.)* înșelătorie, speculă; **das ist der reinste ~** asta-i înșelătorie curată! asta-i curată speculă!

neppen, *neppte, geneppt, vb. (h) tr. (fam.)* a înșela, a păcăli, a ciupi la cântar; a trage pe sfoară (la socoteală, la cântar).

Nepper, *-s, -, m. (fam.)* speculant; pungaș.

Nepperei *f. sg. (fam.)* **1.** păcăleală; tragere pe sfoară. **2.** înșelăciune, înșelătorie, speculă.

nepperig *adj. (fam., reg.)* v. knauserig.

Neptun, *-s, m. sg.* **1.** *(mit.)* (zeul) Neptun; **dem ~ opfern** a vărsa, a vomita (de lângă balustrada punții), a da la boboci. **2.** *(astron.)* (planeta) Neptun.

neptunisch *adj. (geol.)* neptunic.

Neptunismus, *-, m. sg. (geol.)* neptunism.

Neptunist, *-en, -en, m. (geol.)* neptunist.
Neptunium, *-s, n. sg. (chim.)* neptuniu.
Nereide, *-n, f.* **1.** *(mit.)* nereidă. **2.** *(zool.)* nereidă *(Nereidae).*
Nerfling, *-s, -e, m. (iht.)* văduviță *(Idus melanotus).*
Nergelei, *-en, f.* v. Nörgelei.
nergeln, *nergelte, genergelt (ich nerg(e)le), vb. (h) intr.* v. nörgeln.
Nergler, *-s, -, m.* v. Nörgler.
Neroliöl, *-(e)s, n. sg. (chim.)* ulei de flori de portocal.
Nerv, *-s, -en* [-fən sau -vən], *m.* **1.** nerv; **er hat schlechte (schwache) ~en** e nervos, are nervi slabi; **er hat ~en wie Drahtseile** (sau **er hat eiserne ~en**) are nervi de oțel; **das fällt** (sau **geht**) **mir auf die ~en** asta mă calcă pe nervi, mă enervează la culme; **die ~en verlieren** a-și pierde răbdarea, a-și ieși din fire; **die ~en halten** a-și ține firea, a-și stăpâni nervii; **seine ~en versagen (den Dienst)** sau **seine ~en tun nicht mehr mit** îl lasă nervii, **mit den ~en ganz** (sau **vollkommen**) **herunter sein** a fi cu nervii la pământ. **2.** *(bot.)* nervură. **3.** *(înv.)* tendon; mușchi; **jeder ~ spannt sich** se încordează toate tendoanele. **4.** *(înv.)* coardă de arc. **5.** *(materiale plastice și cauciuc)* nerv, elasticitate.
nerval [-va:l] *adj. (med.)* neural, referitor la nervi, la sistemul nervos.
Nervatur [-va-], *-en, f.* nervatură.
nerven ['nɛrfn], *nervte, genervt, vb. (h) tr. (fam.)* a enerva, a călca pe nervi.
Nervenanfall, *-(e)s, -fälle, m.* atac, criză de nervi.
Nervenanspannung *f. sg.* încordare nervoasă, stres.
Nervenanstalt, *-en, f.* v. Nervenheilanstalt.
Nervenarzt, *-es, -ärzte, m.* neurolog.
Nervenast, *-(e)s, -äste, m.* ramificație nervoasă.
nervenaufpeitschend, **nervenaufregend** *adj.* excitant nervos.
nervenaufreibend *adj.* iritant, enervant; care macină nervii.
Nervenaufreibung *f. sg.* iritație, enervare.
nervenaufzehrend *adj.* v. nervenaufreibend.
Nervenbelastung, *-en, f.* suprasolicitare nervoasă.
nervenberuhigend *adj.* calmant nervos, sedativ.
Nervenbeschreibung *f. sg. (anat.)* nevrografie.
Nervenbündel, *-s, -, n. (anat.)* fascicul de nervi; *(fig.)* **er ist nur ein ~** e un pachet de nervi.
Nervenchirurgie [-çi-] *f. sg.* neurochirurgie.
Nervenchoc [-ʃɔk], *-s, -s, m.* v. Nervenschock.
Nervendegeneration, *-en, f. (med.)* degenerescență nervoasă.
Nerveneinheit, *-en, f. (anat.)* neuron.
Nervenelektrizität *f. sg.* v. Nervenstrom.
Nervenende, *-s, -, n. (anat.)* terminație nervoasă.
Nervenentzündung, *-en, f. (med.)* nevrită.
Nervenfaser, *-n, f. (anat.)* fibră nervoasă, neurit.
Nervenfieber, *-s, -, n. (med.)* **1.** *(înv.)* febră tifoidă, tifos. **2.** febră nervoasă.
Nervenfilz, *-es, -e, m. (anat.)* neuroglie.
Nervenfluss, *-es, -flüsse, m. (înv.)* v. Nervenschlag.
Nervengas, *-es, -e, n.(mil.)* gaz paralizant.
Nervengeflecht, *-(e)s, n. sg. (anat.)* plex nervos, rețea deasă de nervi.
Nervengeschwulst, *-schwülste, f. (anat.)* neurom.
Nervengewebe, *-s, -, n. (anat.)* țesut nervos.
Nervengift, *-(e)s, -e, n.* otravă, venin care atacă (distruge) sistemul nervos.
Nervenheilanstalt, *-en, f.* spital, sanatoriu de boli nervoase, spital de neurologie.
Nervenheilkunde *f. sg. (med.)* neurologie; psihiatrie.
Nervenkitt, *-(e)s, m. sg. (anat.)* v. Nervenfilz.
Nervenkitzel, *-s, m. sg. (fig.)* senzații tari; **das Publikum sucht ~ bei Kriminalfilmen** publicul caută senzații tari la filme polițiste.
Nervenklinik, *-en. f.* clinică de boli nervoase, clinică de neurologie.
Nervenknoten, *-s, -, m. (anat.)* ganglion nervos.
Nervenkostüm, *-s, n. sg. (fam., iron.)* sistem nervor; **ein schwaches ~ haben** a avea nervii slabi, a sta prost cu nervii.
nervenkrank *adj.* bolnav de nervi.
Nervenkrankheit, *-en, f.* boală de nervi.
Nervenkrieg, *-(e)s, m. sg.* conflict bazat pe tensiune nervoasă.
Nervenkrise, *-n, f. (med.)* v. Nervenanfall.
Nervenlähmung, *-en, f. (med.)* paralizie.
Nervenleiden, *-s, -, n.* v. Nervenkrankheit.
nervenleidend *adj.* v. nervenkrank.
nervenlos *adj.* liniștit, calm, fără nervi.
Nervenmark, *-(e)s, n. sg. (anat.)* mielină.
Nervenmittel, *-s, -, n.* sedativ, calmant nervos.
Nervenmühle, *-n, f. (fig.)* **1.** activitate enervantă. **2.** loc de muncă, mediu enervant, epuizant.
Nervennaht, *-nähte, f. (chir.)* sutură nervoasă, sutură a unui nerv.
Nervennetz, *-es, -e, n. (anat.)* rețea de nervi.
Nervenpapille, *-n, f. (anat.)* papilă nervoasă.
Nervenplastik *f. sg. (med.)* neuroplastie.
Nervenplexus, *-, m. sg. (anat.)* v. Nervengeflecht.
Nervenprobe, *-n, f.* probă de rezistență nervoasă; probă de nervi.
Nervenprozess, *-es, -e, m. (fiziol.)* proces nervos.
Nervenregeneration, *-en, f. (med.)* regenerare nervoasă.
nervenreich *adj.* bogat în nervi.
Nervenreiz, *-es, -e, m.* **1.** iritație nervoasă, enervare. **2.** *(fiziol.)* excitație nervoasă.
Nervenreizmittel, *-s, -, n. (farm.)* excitant nervos.
Nervenreizung, *-en, f.* iritare, excitare a nervilor.
Nervenresektion, *-en, f. (chir.)* rezecție a nervului, nevrectomie.
Nervensäge, *-n, f. (glumeț)* persoană enervantă, insistentă, care te calcă pe nervi, te scoate din sărite.
Nervenschlag, *-(e)s, -schläge, m. (med., înv.)* apoplexie, dambla.
Nervenschmerz, *-es, -en, m. (med.)* nevralgie.
Nervenschnitt, *-(e)s, -e, m. (chir.)* nevrotomie.
Nervenschock, *-s, -s* (sau *-e), m.* șoc nervos.
nervenschwach *adj.* slab de nervi, nervos, cu constituție nervoasă debilă.
Nervenschwäche *f. sg.* debilitate nervoasă, nervozitate.
Nervenschwindsucht *f. sg. (med.)* tuberculoză nervoasă.
nervenstark *adj.* cu nervi tari.
nervenstärkend *adj.* tonic nervos, neurotonic.
Nervenstrang, *-(e)s, -stränge, m. (anat.)* fascicul de nervi.
Nervenstrom, *-(e)s, m. sg. (fiziol.)* curent electric al nervilor.
Nervensubstanz, *-en, f. (biol.)* materie, substanță nervoasă.
Nervensystem, *-s, -e, n. (anat.)* sistem nervos.
Nerventätigkeit, *-en, f. (fiziol.)* activitate, funcțiune nervoasă.
Nervenüberreizung *f. sg. (med.)* v. Nervenzerrüttung.
Nervenzelle, *-n, f. (anat.)* celulă nervoasă.
Nervenzentrum, *-s, -tren, n. (anat.)* centru nervos.
nervenzerrüttend *adj.* care zdruncină nervii, neurastenizant.
Nervenzerrüttung *f. sg. (med.)* neurastenie.
Nervenzucken, *-s, n. sg. (med.)* spasm nervos.
Nervenzusammenbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* criză de nervi, șoc nervos.
nervig [-vɪç] *adj.* **1.** cu nervi, cu inervație bogată. **2.** *(bot.)* cu nervuri. **3.** *(fig.)* puternic, vânjos, energic, viguros. **4.** *(despre stil)* cu nerv; concis.
nervlich ['nɛrf-] *adj.* privitor la nervi, la sistemul nervos.
nervös [-'vø:s] *adj.* **1.** nerval, nervos, privind nervii; **sie leidet an ~er Erschöpfung** suferă de epuizare nervoasă. **2.** nervos, iritabil; **~ machen** a enerva. **3.** sensibil; **ein ~er Mechanismus** un mecanism sensibil, nervos.
Nervosität [-vo-], *-en, f.* nervozitate, iritabilitate; sensibilitate exagerată.
nervtötend *adj.* care omoară nervii; care suprasolicită sistemul nervos.
Nerz, *-es, -e, m.* **1.** *(zool.)* nurcă *(Mustella lutreola).* **2.** blană de nurcă, vizon.
Nerzmantel, *-s, -mäntel, m.* haină de nurcă, de vizon.
Nessel[1], *-n, f.* **1.** *(bot.)* urzică *(Urtica* L.); **mich haben die ~n gebrannt** (sau **gestochen**) m-am urzicat; *(fig.)* **sich in die ~n setzen** a se băga singur într-o încurcătură, într-o situație neplăcută, a se vârî în bucluc. **2.** *(pl.)* v. Nesselgewächs. **3.** v. Nesseltuch. **4.** v. Nesselfieber. **5.** v. Nesseltier.
Nessel[2], *-s, -, m.* (și *n.)* v. Nesseltuch.
nesselartig *adj.* **1.** *(bot.)* urzicaceu. **2.** *(med.)* urticariform.
Nesselausguss, *-es, -güsse, m. (înv.)* v. Nesselausschlag.
Nesselausschlag, *-(e)s, -schläge, m. (med.)* urticarie.
Nesselbatterie, *-n* [-i:ən], *f. (zool.)* baterie de cnidocile.
Nesselbrand, *-(e)s, -brände, m.* urzicare, urzicătură.
Nesselfaser, *-n, f.* fibră textilă produsă din urticacee.
Nesselfieber, *-s, -, n.*, **Nesselfriesel**, *-n, m.* (sau *n.)* v. Nesselausschlag.
Nesselgarn, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(înv.)* ață din fibre extrase din urticacee. **2.** ață de bumbac.
Nesselgewächs, *-es, -e, n. (bot.; mai ales pl.)* urticacee *(Urticaceae).*
Nesselkapsel, *-n, f.* cnidoblast, organ al celenteratelor.
Nesselkönig, *-s, -e, m. (ornit.)* sfredeluș, împărățel *(Troglodytes troglodytes).*
Nesselkrankheit, *-en, f.* v. Nesselausschlag.
Nesselmal, *-(e)s, -e* (și *-mäler), n. (med.)* semn urticariform.
Nesselorgan, *-s, -e, n. (zool.)* v. Nesselkapsel.
Nesselqualle, *-n, f. (zool.)* meduză, urzică-de-mare *(Cyanea capillata).*
Nesselröschen, *-s, -, n. (bot.)* kerie *(Kerria japonica).*
Nesselsucht *f. sg.* v. Nesselausschlag.
Nesseltier, *-(e)s, -e, n. (mai ales pl.)* animale cnidocile, urzicătoare, celenterate *(Coelenterata).*
Nesseltuch, *-(e)s, -e* (și *-tücher), n. (text.)* pânză făcută din fir de urticacee.
Nesselzelle, *-n, f.* v. Nesselkapsel.
Nessusgewand, *-(e)s*, **Nessushemd**, *-(e)s, n. sg. (mit.)* haina lui Nessus; *(fig.)* dar care aduce nenorocire.
Nest, *-(e)s, -er, n.* **1.** cuib; cuibar; **ein ~ von Schwalben** un cuib de rândunele; **ein ~ von Ratten** un cuib de șobolani; **ein ~ bauen** a face un cuib; **ein ~ ausnehmen** a scoate ouăle dintr-un cuib(ar). **2.** *(fig.)* cuib, locuință, sălaș, cămin; **sich** *(dat.)* **ein ~ bauen** a-și întemeia un cămin, a se căsători; **wir haben endlich ein eigenes ~** avem în fine un cămin, un cuib propriu; (și *fig.)* **sein eigenes ~ beschmutzen** (sau **besudeln** sau **verunreinigen**) a-și murdări propriul cuib; a vorbi urât despre propria sa familie; *(fig.)* **sich ins warme ~ setzen** a face o partidă bună; **das ~ leer finden** a găsi casa goală. **3.** pat, culcuș; **er kann das ~ nicht finden** nu-și găsește culcușul, nu vrea să se culce. **4.** *(peior.)* sat, orășel mic și prăpădit; târg de provincie; **ein langweiliges ~** un orășel plicticos; **ein ödes ~** un târgușor pustiu. **5.** (și *fig.)* cuib, ascunziș, gaură, vizuină, bârlog; **das ~ der Räuber ausnehmen** a distruge cuibul tâlharilor; a prinde pe tâlhari în ascunziș. **6.** *(mine)* cuib (de minereu). **7.** *(mar.)* crucetă; gabie. **8.** *(gimnastică)* cuib, poziție atârnată cu mâinile și picioarele în aceleași inele. **9.** coc, coafură cu coadă împletită și încolăcită pe ceafă. **10.** *(text.)* greșeală în țesătură. **11.** *(anat.)* cavitate în creierul mic.
Nestbau, *-(e)s, m. sg.* construire a cuibului, facere de cuiburi.
Nestbeschmutzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care vorbește de rău propria familie.
Nestchen, *-s, -* (sau *Nesterchen), n. (dim.* de la Nest) cuibușor.
Nestei, *-(e)s, -er, n.* ou de cuibar.
Nestel, *-n, f.* șnur, șiret (de pantof etc.); găitan (cu ciucure).
Nestelknüpfen, *-s, n. sg. (pop., in superstiții)* facere a unui nod și rostirea unei formule magice pentru legarea unei persoane (sau pentru împiedicarea virilității).
Nestelloch, *-(e)s, -löcher, n.* ochi de laț.
Nestelmacher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* ceaprazar, meșter care face șnururi, găitane, brandenburguri (cu canafuri).
nesteln, *nestelte, genestelt (ich nest(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a lega cu un șnur, a prinde cu șireturi, a înnoda. **2.** *(an)* a pipăi, a tatona cu neîndemânare, a moșmoli, a meșteri. **3.** *(reg.)* a vrăji.
Neststift, *-(e)s, -e, m.* vârf metalic al unui șiret, găitan, brandenburg etc.

Nẹsterchen *pl.* de la Nestchen.
Nẹstfeder, *-n, f.* puf.
Nẹstflüchter, *-s, -, m.* pasăre care zboară curând după ce iese din ou.
Nẹst|häkchen, *-s, -, n.*, **Nẹstjüngste**, *-n, -n (ein Nestjüngster), n.* **1.** puiul cel mai mic, puiul din urmă al unei păsări, pui care n-a părăsit încă cuibul. **2.** *(fig.)* mezin, prâslea.
Nẹst|hang, *-(e)s, m. sg.* v. Nest **(8).**
Nẹst|hocker, *-s, -, m.* **1.** pui de pasăre care rămâne mult timp în cuib și se lasă hrănit de părinți. **2.** *(fig., peior.)* persoană care stă mereu acasă.
Nẹstküchlein, Nẹstküken, *-s, -, n.* v. Nesthäkchen **(1).**
Nẹstler, *-s, -, m.* v. Nestelmacher.
Nẹstling, *-s, -e, m.* pui din cuib (care nu știe încă să zboare).
Nestorianer, *-s, -, m. (rel.)* nestorian.
Nẹstorkakadu, *-s, -s, m.*, **Nẹstorpapagei**, *-en, -en (ornit.)* papagal din Noua Zeelandă, din familia *Nestoridae.*
Nẹstquackelchen, *-s, -, n.* v. Nesthäkchen **(1).**
Nẹst|spinne, *-n, f. (zool.)* păianjen de apă cu cuib *(Argyroneta aquatica).*
Nẹst|treue *f. sg.* atașament al unui animal, al unei păsări față de propriul cuib (ceea ce-l (o) determină să revină la el).
Nẹstwärme *f. sg. (fig.)* căldura căminului; ocrotire din partea părinților.
Nẹstwurz *f. sg. (bot.)* trânji *(Neottia nidusavis).*
nẹt *adv. (reg.)* **1.** nu. **2.** nu-i așa? așa-i? nu-i drept?
Nẹt, *-s, n. sg.* internet.
Netiquẹtte [neti'kɛt] *f. sg.* cod al bunelor maniere pe internet.
nẹtt I. *adj.* **1.** drăguț; amabil, simpatic; plăcut; **seien Sie so ~!** fiți atât de drăguț! **ein ~er Mensch** un om amabil, simpatic, drăguț; **das ist ~ von Ihnen** drăguț din partea dv.; **ein ~es Häuschen** o căsuță drăguță; **es war ~ bei euch** a fost plăcut, simpatic la voi; **er war sehr ~ zu mir** s-a purtat foarte drăguț cu mine. **2.** *(iron.)* neplăcut, penibil; **eine ~e Bescherung** o surpriză neplăcută; **das ist ja ~!** asta-i bună! **3.** *(fam.)* considerabil; **ein ~er Profit** un câștig considerabil. **II.** *adv. (reg.)* abia, tocmai; **ich war ~ angekommen** abia (sau tocmai) sosisem.
nẹttches *adv. (înv., reg.)* v. nett **(II).**
Nẹtt|heit *f. sg.*, **Nẹttigkeit**, *-en, f.* **1.** gentilețe, amabilitate. **2.** curățenie. **3.** eleganță.
Nettiquẹtte [nɛti'kɛt] *f. sg.* v. Netiquette.
nẹtto *adv. (ec.)* neto, net; fără ambalaj; *(înv.)* **~ Kasse** în bani gheață, neto, fără scăderi; **die Ware wiegt ~ 10 kg** marfa cântărește 10 kg neto; **es bleibt ~ ...** neto rămâne...
Nẹtto à point [-apo'ɛ̃:], *-s, -s, m. (ec.)* cambie a cărei valoare compensează o datorie.
Nẹttobar|einkommen, *-s, -, n. (fin.)* venit net în numerar.
Nẹttobetrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* sumă netă.
Nẹttobilanz, *-en, f. (ec.)* bilanț net.
Nẹttobuchwert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* valoare contabilă netă.
Nẹtto|einkommen, *-s, -, n. (fin.)* venit net; **~ pro Kopf der Bevölkerung** venit net pe cap de locuitor.
Nẹtto|einkünfte *pl.* v. Nettoeinkommen.
Nẹtto|ein|nahme, *-n, f. (ec.)* încasare netă.
Nẹtto|ersparnis, *-ses, -se, n.*, **Nẹtto|ersparnis**, *-se, f. (fin.)* economie netă.
Nẹtto|ertrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* produs, venit, câștig net.
Nẹtto|etat [-eta:], *-s, -s, m. (ec.)* buget net.
Nẹttogehalt, *-(e)s, -hälter, n. (fin.)* salariu net.
Nẹttogewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate netă.
Nẹttogewinn, *-(e)s, -e, m. (ec.)* câștig net.
Nẹttogewinn|abführung, *-en, f. (fin.)* sold disponibil din beneficiu (de vărsat la buget).
Nẹttogewinnzuwachs, *-es, m. sg. (ec.)* creștere a beneficiului net.
Nẹttogut|haben *-s, n. sg. (ec.)* credit, activ net, avere netă.
Nẹttoladung, *-en, f. (ec.)* încărcătură netă.
Nẹttolohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu net.
Nẹttomonatsge|halt, *-(e)s, -hälter, n.* salariu lunar net.
Nẹttonatural|einkommen, *-s, -, n.* venit net în natură.
Nẹttopreis, *-es, -e, m.* preț net.
Nẹttoprofit, *-(e)s, -e, m.* profit net, câștig curat.
Nẹttoquerschnitt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* secțiune netă.
Nẹttoraumge|halt, *-(e)s, -e, m. (mar.)* tonaj net.
Nẹttoregistertonne, *-n, f. (ec.)* tonă-registru neto.
Nẹttosumme, *-n, f.* v. Nettobetrag.
Nẹttotonne, *-n, f.* tonă de marfă neto.
Nẹttotratte, *-n, f. (ec.)* trată care echivalează cu suma datorată.
Nẹtto|umsatz|steuer, *-n, f. (ec.)* impozit pe cifra de afaceri.
Nẹttovermögen, *-s, -, n.* avere netă.
Nẹttoverschuldung, *-en, f. (ec.)* îndatorare netă.
Nẹttowechsel, *-s, -, m. (ec.)* v. Netto à point.
Nẹttowert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* valoare netă.
Nẹttowochenlohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu săptămânal net.
Nẹtz, *-es, -e, n.* **1.** plasă, năvod, mreajă (de prins); **im ~ gefangener Fisch** pește prins cu năvodul. **2.** *(fig.)* mreajă, cursă; **nach jm. (sau etwas) das ~ auswerfen** a pune sau a întinde cuiva o cursă; **alle seine ~e auswerfen** a pândi, a fi la pândă; **ins ~ verwickeln** (sau **ziehen** sau **locken**) a atrage în cursă; *(fig.)* **ins ~ gehen** (sau **geraten**) a se prinde în cursă, în mrejele cuiva; **sich in seinem eigenen ~ fangen** (sau **verstricken**) a se încurca în propriile ițe; **jm. durchs ~ gehen** a aluneca printre degete, a scăpa. **3.** fileu, plasă de păr. **4.** pânză de păianjen. **5.** *(mil.)* rețea de apărare. **6.** plasă (pentru dus pachete). **7.** hamac. **8.** *(sport)* plasă. **9.** *(ferov., electr., tel., mat.)* rețea; **das ~ der Eisenbahnen** rețeaua de căi ferate; **das ~ der Lichtanlage** rețeaua electrică; **der Anschluss ans ~** joncțiunea, racordarea la rețea. **10.** liniatură regulată, hârtie liniată ca o rețea; coordonate geografice. **11.** *(anat.)* epiploon. **12.** internet.
nẹtz|adrig *adj. (bot.)* cu nervatură în formă de rețea.
Nẹtz|anschluss, *-schlusses, -schlüsse, m. (electr.)* racordare la rețea.
Nẹtz|antenne, *-n, f. (tel.)* antenă de rețea.
Nẹtz|arbeit, *-en, f. (lucru de mână)* fileu.
nẹtz|artig *adj.* reticular, în formă de rețea, ca o rețea.
Nẹtz|ätzung, *-en, f. (tipogr.)* autotipie, similigravură.
Nẹtz|auge, *-s, -n, n. (zool.)* ochi compus, ochi fațetat.
Nẹtz|ausfall, *-(e)s, -fälle m. (electr.)* cădere, declanșare a rețelei.
Nẹtz|ausgleichung, *-en, f. (electr.)* echilibrare a rețelei.
Nẹtz|aus|schalter, *-s, -, m. (electr.)* întrerupător principal de rețea.
Nẹtzball, *-(e)s, -bälle, m. (tenis)* netbol.
Nẹtzball|spiel, *-(e)s, n. sg. (sport; rar)* tenis.
Nẹtzbarkeit *f. sg.* posibilitate de a se umezi, de a fi umezit.
Nẹtzbecken, *-s, -, n. (la tors)* lighenaș pentru umezit (degetele).
Nẹtzbelastung *f. sg. (electr.)* încărcare a rețelei.
Nẹtzbeutel, *-s, -, m. (anat.)* cavitate epiploică.
Nẹtzblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* specie de orhidee *(Goodyera).*
Nẹtzbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* hernie a epiploonului.
Nẹtzbrumm, *-s, m. sg.*, **Nẹtzbrummen**, *-s, n. sg. (radio.)* zgomot de sector.
Nẹtzdienst, *-(e)s, -e, m.* service de rețea, de internet.
Nẹtze *f. sg. (înv., reg.)* lichid pentru umectat.
Nẹtz|egge, *-n, f. (agr.)* grapă de buruieni.
nẹtzen, *netzte, genetzt (du netzt, er netzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(poet.)* a umezi, a uda, a muia, a stropi, a umecta. **2.** *(reg.)* a uda, a stropi (grădina). **3.** a lucra, a împleti plase, fileuri. **II.** *intr. (vân.)* a urina, a stropi, a lăsa apă.
Nẹtzen, *-s, n. sg.* **1.** udare, umezire, stropire; umectare. **2.** împletire de plase, fileuri.
Nẹtzfahrkarte, *-n, f.* v. Netzkarte.
Nẹtzfass, *-es, -fässer, n.* v. Netzbecken.
Nẹtzfischerei *f. sg.* pescuit cu plasa, cu năvodul.
Nẹtzflügler, *-s, -, m. (entom.; mai ales pl.)* nevroptere *(Neuroptera).*
nẹtzförmig *adj.* reticular, în formă de rețea.
Nẹtzgang, *-(e)s, -gänge, m. (mine; mai ales pl.)* filoane încrucișate în formă de rețea, rețea de filoane.
Nẹtzgerät, *-(e)s, -e, n. (tel.)* bloc de alimentare de la rețea; alimentator.
Nẹtzgewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă reticulară.
Nẹtzgrund, *-(e)s, m. sg. (text.)* fileu de dantelă, fileu care formează fondul dantelelor.
Nẹtzgurke, *-n, f. (bot.)* lufă (fruct al plantei tropicale *Luffa cylindrica).*
nẹtzhaft *adj. (rar)* v. netzartig.
Nẹtzhaut, *-häute, f. (anat.)* retină.
Nẹtzhaut|ablösung, *-en, f. (med.)* dezlipire, desprindere de retină.
Nẹtzhaut|entzündung, *-en, f. (med.)* retinită.
Nẹtzhemd, *-(e)s, -en, n. (ist.)* plasă, cămașă de zale.
Nẹtzjagd, *-en, f. (vân.)* vânătoare cu plasă.
Nẹtzkarte, *-n, f. (ferov.)* abonament pe toate liniile unei rețele.
Nẹtzkiemer, *-s, -, m. (zool.; mai ales pl.)* specie de gastropode prosobranhiate care în loc de branhii au numai o rețea de vase.
Nẹtzknorpel, *-s, -, m. (anat.)* cartilagiu elastic.
Nẹtzknüpfen, *-s, n. sg.* împletire de fileu.
Nẹtzkrake, *-ns, -n, m. (zool.)* specie de octopode *(Ocythoë).*
Nẹtzmacher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* producător(-oare) de plase, muncitor(-oare) care confecționează plase.
Nẹtzmagen, *-s, -, m. (zool.)* rețea, ciur (al doilea stomac al rumegătoarelor).
Nẹtzmelone, *-n, f. (bot.)* pepene galben cu desene reticulare pe coajă *(Cucumis melo* L.).
Nẹtznadel, *-n, f.* ac de filat.
nẹtznervig [-vıç] *adj.* v. netzadrig.
Nẹtz|ornament, *-(e)s, -e, n.* ornament în formă de rețea.
Nẹtzpinsel, *-s, -, m.* pensulă de umezit.
Nẹtzschlange, *-n, f. (zool.)* șarpe piton *(Python molurus).*
Nẹtzschnur, *-schnüre, f. (text.)* bumbac pescăresc.
Nẹtzschweißung, *-en, f. (electr.)* sudare electrică cu transformator.
Nẹtz|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune a unei rețele.
Nẹtz|sperre, *-n, f. (mar. mil.)* baraj de plasă (la intrarea în port).
Nẹtz|spieler, *-s, -, m. (sport)* jucător la plasă, la fileu.
Nẹtz|spinne, *-n, f. (zool.)* păianjen care trăiește atârnat în pânza sa.
Nẹtz|stoff, *-(e)s, -e, m. (text.)* țesătură în formă de rețea, de fileu.
Nẹtz|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de rețea.
Nẹtz|strumpf, *-(e)s, -strümpfe, m.* ciorap în fileu.
Nẹtztang, *-(e)s, -e, m. (bot.)* dictiotă, algă brună *(Dictyota dichotoma).*
Nẹtztisch, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* masă de umezit (în atelierele de fotoreproducere și la prese litografice).
Nẹtztransformator, *-s, -en,* **Nẹtzwandler**, *-s, -, m. (radio.)* transformator de rețea.
Nẹtzwasser, *-s, n. sg. (reg.)* apă de umezit, de stropit.
Nẹtzwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** v. Netzornament. **2.** v. Netzarbeit. **3.** *(mil.)* rețea, baraj de rețea.
Nẹtzwerkbetriebs|system, *-s, -e, n.* sistem de exploatare a rețelei.
Nẹtzwerkzugriff, *-(e)s, -e, m.* acces la rețea.
Nẹtzwühle, *-n, f. (zool.)* specie de șopârlă din ținuturile mediteraneene *(Blanus cinereus).*
neu I. *adj.* **1.** nou, apărut de curând, recent; **die Neue Welt** Lumea Nouă, America; **~e Kartoffeln** cartofi noi; **~er Wein** vin nou; **das Neue Testament** Noul Testament; **ein ~er Ausdruck** o expresie nouă, un termen nou. **2.** nou, de azi, contemporan, actual; **die ~e Mode** moda nouă; **das ~e Jahr** anul nou. **3.** nou, în perfectă stare, neuzat; **~e Kleider** haine noi; *(fig.)* **~e Besen kehren gut** mătura nouă mătură bine; sita nouă cerne bine. **4.** nou, proaspăt; împrospătat; **ein guter Anstrich, und der Zaun ist wieder ~** cu o vopsea bună gardul va fi ca nou; **heute ist ~e Ware gekommen** azi a sosit marfă nouă, proaspătă. **5.** nou, neexperimentat, novice; **er ist ~ in diesem Beruf** e nou în meserie. **6.** nou, necunoscut; **~e Nachrichten** vești noi; **das ist mir ~** asta n-am știut-o. **II.** *adv.* **1.** din nou; **~ kleiden** a îmbrăca din nou; **~ umarbeiten** a prelucra, a lucra din nou; **~ aufgelegt** retipărit, tipărit din nou. **2.** recent, de curând; **~ angestellt** angajat de curând.
Neu|abschlüsse *pl. (com.).* contracte noi.

Neu|anfertigung, *-en, f.* **1.** confecționare (de obiecte, haine etc. noi). **2.** obiect nou confecționat.
neu angekommen *adj.* sosit de curând, nou-sosit, proaspăt sosit.
Neu|ankömmling, *-s, -e, m.* nou-sosit, proaspăt sosit.
Neu|anlage, *-n, f. (fin.)* plasament nou (investiții).
Neu|anschaffung, *-en, f.* achiziție recentă; procurare, cumpărare nouă; ~ **von Möbeln** achiziție nouă de mobile.
neu|apostolisch *adj. (rel.)* neoapostolic.
neu|artig *adj.* nou; de un gen, de un fel nou, încă necunoscut, nemaivăzut.
Neu|aufbau, *-(e)s, m. sg.* reconstruire, reconstrucție.
Neu|auf|führung, *-en, f.* v. Neuinszenierung.
neu aufgelegt *adj.* reeditat; retipărit.
Neu|auflage, *-n, f.* ediție nouă; reeditare.
Neu|aufnahme, *-n, f.* **1.** primire ca membru. **2.** reprimire. **3.** *(fot., cinem.)* refotografiere, turnare din nou.
Neu|aufteilung, *-en, f.* reîmpărțire, împărțire din nou.
Neu|ausgabe, *-n, f.* ediție nouă.
neubacken *adj.* proaspăt, cald (de la cuptor).
neubarock *adj.* neobaroc.
Neubarock, *-s, m. sg.* neobaroc.
Neubau, *-(e)s, -ten, m.* **1.** edificiu, construcție, clădire nou(ă). **2.** construcție în lucru; *(fig., fam.)* **im ~ geboren sein** a lăsa ușa deschisă când intri într-o cameră, a nu închide ușa după sine.
Neubau|arbeit, *-en, f.* v. Neubautätigkeit.
Neubauer, *-s* (sau *-n*), *-n, m.* **1.** *(ist.)* țăran împroprietărit. **2.** *(rar)* colonist agricol (pe terenuri noi).
Neubauernbesitz, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ist.)* proprietate a unui țăran împroprietărit. **2.** proprietate de colonist agricol.
Neubauerndorf, *-(e)s, -dörfer, n. (ist.)* sat de țărani împroprietăriți.
Neubauernfamilie, *-n* [-liən], *f. (ist.)* familie de țărani împroprietăriți.
Neubauernhaus, *-es, -häuser, n. (ist.)* casă de țăran împroprietărit.
Neubaukredit, *-(e)s, -e, m.* credit pentru construcții noi.
Neubautätigkeit, *-en, f.* construire de edificii noi.
Neubauviertel, *-s, -, n.* cartier cu construcții noi.
Neubauwohnung, *-en, f.* locuință proaspăt construită.
neu be|arbeitet *adj.* prelucrat, refăcut; ~ **von...** prelucrat, refăcut de...
Neube|arbeitung, *-en, f.* prelucrare, refacere.
Neubedeutung, *-en, f. (lingv.)* sens nou.
neu befördert *adj.* de curând înaintat, avansat (în grad).
Neubeginn, *-(e)s, -e, m.* început nou.
neu bekehrt *adj. (rel.)* convertit de curând.
Neubekehrte, *-n, -n (ein Neubekehrter), m.* și *f. (rel.)* neofit, convertit de curând.
Neubesetzung, *-en, f. (teatru)* **1.** redistribuire (a rolurilor). **2.** distribuție nouă.
Neubewaffnung, *-en, f.* reînarmare.
Neubewertung, *-en, f.* reevaluare.
neu bilden, *bildete neu, neu gebildet (du bildest neu, er bildet neu), vb. (h) tr.* a forma din nou, a transforma, a înnoi.
Neubildung, *-en, f.* **1.** formație nouă. **2.** *(lingv.)* neologism, cuvânt, expresie nou(ă). **3.** *(med.)* neoplasm, neoformație.
Neubruch, *-(e)s, -brüche, m.* pământ desțelenit, arat pentru prima dată.
Neubürger, *-s, -, m.* cetățean nou, persoană de curând încetățenită.
neudeutsch *adj.* **1.** *(lingv.)* în limba germană modernă. **2.** *(adesea peior.)* caracteristic noului mod de exprimare, de viață, noii politici germane
Neudruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* retipărire, reeditare.
Neue[1] *f. sg. (vân.)* zăpadă proaspătă, neumblată.
Neue[2], *-n (etwas Neues), n. sg.* noutate; lucru nou, noul.
Neu|ein|stellung, *-en, f.* **1.** numire nouă în serviciu; ~ **von Arbeitskräften** recrutare de forțe de muncă. **2.** atitudine nouă.
Neu|einteilung, *-en, f.* împărțire, distribuire nouă; reîmpărțire.
neuen, *neute, geneut, vb. (h) tr.* **1.** a (re)înnoi. **2.** *(despre albine)* a construi noi faguri.
neu entdeckt *adj.* de curând descoperit.
Neu|entdeckung, *-en, f.* descoperire nouă, recentă.
Neu|entwicklung, *-en, f.* dezvoltare nouă.
neu erbaut *adj.* **1.** rezidit, construit din nou. **2.** zidit, clădit de curând.
neuerdings *adv.* din nou, de curând, recent, nu de mult.
Neuerei, *-en, f.* v. Neuerungssucht.
Neu(e)rer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* inovator(-oare); înnoitor(-oare), novator(-oare).
Neu(e)rer|aktiv, *-s, -s* (și *-e*), *n.* activ de inovatori, de novatori.
Neuererbewegung, *-en, f.* mișcare de novatori, mișcare inovatoare.
Neu|erfassung, *-en, f.* revizie, remaniere.
neuerlich *adv.* **1.** din nou. **2.** de curând, recent.
neuern, *neuerte, geneuert, vb. (h) tr.* a (re)înnoi; a inova; a transforma.
Neuern, *-s, n. sg.* v. Neuerung.
neu ernannt *adj.* numit de curând; nou-numit.
neu er|öffnet *adj.* **1.** redeschis. **2.** deschis recent, de curând.
Neu|er|öffnung, *-en, f.* **1.** redeschidere. **2.** deschidere recentă.
Neu|erscheinung, *-en, f.* **1.** carte de curând apărută, noutate. **2.** carte retipărită; ediție nouă.
Neuerung, *-en, f.* inovare, inovație; **~en einführen** a introduce inovații.
neuerungsbegierig *adj.* doritor de inovări, de reînnoire, de inovație.
Neuerungsgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit de inovație, spirit novator.
Neuerungslust, **Neuerungs|sucht** *f. sg. (peior.)* manie a inovațiilor, a înnoirilor.
neuerungs|süchtig *adj.* care are mania inovațiilor.
Neu|erwerbung, *-en, f.* achiziție, procurare recentă.
neuestens *adv.* **1.** deunăzi. **2.** de puțin timp, de curând.
Neufassung, *-en, f.* variantă nouă a unui text.
Neufest|setzung, *-en, f.* stabilire nouă (a prețurilor, a valorilor etc.), reajustare.
Neufinanzierung, *-en, f. (ec.)* recapitalizare.
Neuformatierung, *-en, f. (inform.)* reformatare.
neufranzösisch *adj.* în limba franceză modernă.
Neufranzösische, *-n, n. sg.* limba franceză modernă.
Neufundländer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** locuitor(-oare) din Terra-Nova. **2.** câine de Terra-Nova.
neu gebacken *adj.* **1.** v. neubacken. **2.** *(fig., iron.)* recent, nou, nou-nouț; **~er Arzt** medic de curând ieșit, care a terminat de curând facultatea.
Neugebilde, *-s, -, n.* v. Neubildung.
neu gebildet *adj.* **1.** format din nou. **2.** nou format, format recent, de curând.
neugeboren *adj.* **1.** nou-născut; *(fig.)* **ich fühle mich wie** ~ mă simt ca nou-născut. **2.** renăscut. **3.** înviorat.
Neugeborene, *-n, -n (ein Neugeborenes), n.* (copil) nou-născut.
neu gegründet *adj.* **1.** reînființat; reîntemeiat; întemeiat, înființat din nou. **2.** înființat, întemeiat de curând.
neu gemacht *adj.* **1.** făcut din nou, refăcut. **2.** proaspăt făcut.
neu gemalt *adj.* **1.** pictat din nou; proaspăt pictat, de curând pictat. **2.** zugrăvit din nou, rezugrăvit; proaspăt zugrăvit.
neu geschaffen *adj.* **1.** reîntemeiat, refăcut, făcut, creat din nou. **2.** făcut, creat de curând.
neu ge|staltet *adj.* v. neu gebildet.
Neuge|staltung, *-en, f.* reorganizare, transformare, reformare, modificare; reprofilare.
neu gewählt *adj.* **1.** reales, ales din nou. **2.** de curând ales.
Neugewürz, *-es, -e, n.* enibahar.
Neugier(de) *f. sg.* curiozitate; **die ~ auf etwas** (cu *ac.*) curiozitate pentru ceva; **seine ~ bemeistern** a-și stăpâni curiozitatea; **die ~ frisst ihn** îl roade curiozitatea; **die ~ ergriff ihn** l-a cuprins curiozitatea, a devenit curios; **vor ~ brennen** a arde de curiozitate; **die ~ erwecken (sau erregen)** a trezi curiozitatea; **er kam aus reiner** ~ a venit din pură curiozitate.
neugierig *adj.* curios; ~ **auf** (cu *ac.*) **etwas sein** a fi curios de ceva; **ich bin ~ zu erfahren** sunt curios să aflu.
Neugliederung, *-en, f.* reîmpărțire.
Neugotik *f. sg. (arhit.)* stil neogotic din secolul al XVIII-lea și al XIX-lea.
neugotisch *adj. (arhit.)* neogotic.
Neugrieche, *-n, -n, m.* grec modern.
neugriechisch *adj.* în limba greacă modernă, în neogreacă.
Neugriechisch, *-(s)*, **Neugriechische**, *-n, n. sg.* limba greacă modernă, neogreacă.
Neugründung, *-en, f.* **1.** refacere, producție nouă. **2.** reînființare, reîntemeiere.
Neugruppierung, *-en, f.* regrupare; **die ~ der Streitkräfte** regruparea trupelor.
neu|hebräisch *adj.* în, de (limba) ebraică modernă.
Neu|hebräisch, *-(s)*, **Neu|hebräische**, *-n, n. sg.* (limba) ebraică modernă.
Neu|heit, *-en, f.* **1.** *sg.* caracter nou, noutate. **2.** noutate, lucru nou; **die ~en der Herbstmesse** noutățile târgului de toamnă; *(ec.)* **patentrechtliche** ~ noutate brevetabilă.
Neu|her|stellung, *-en, f.* reconstituire, restabilire; refacere.
neu hinzugefügt *adj.* adăugat ulterior; adăugat de curând.
neu|hochdeutsch *adj. (lingv.)* **1.** în limba germană nouă de sus. **2.** în limba germană literară modernă.
Neu|hochdeutsch, *-(s)*, **Neuhochdeutsche**, *-n, n. sg. (lingv.)* **1.** limba germană nouă de sus. **2.** limba germană literară modernă.
Neuigkeit [-ıç-], *-en, f.* **1.** noutate, știre, veste nouă. **2.** noutate, model nou.
Neuigkeitskrämer, *-s, -, m.* zvonist, răspânditor de știri; *(fam.)* gura satului, gura mahalalei, palavragiu.
Neuigkeitskrämerei, *-en, f.* trăncăneli, palavre, povești.
Neu|inszenierung, *-en, f. (teatru)* reluare a unei piese cu distribuție și montare nouă, nouă punere în scenă.
Neu|investition [-vɛs-], *-en, f. (ec.)* investiții noi.
Neujahr sau **Neujahr**, *-(e)s, -e, n.* Anul Nou; **glückliches ~!** An Nou fericit! La mulți ani!
Neujahrs|abend, *-s, -e, m.* ajun de Anul Nou.
Neujahrsbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de felicitare cu ocazia Anului Nou.
Neujahrsbotschaft, *-en, f.* mesaj de Anul Nou.
Neujahrsfest, *-(e)s, -e, n.* serbare de Anul Nou.
Neujahrsglückwunsch, *-(e)s, -wünsche, m.* v. Neujahrsgruß.
Neujahrsgeschenk, *-(e)s, -e, n.* cadou, dar de Anul nou.
Neujahrsgratulation, *-en, f.*, **Neujahrsgruß**, *-es, -grüße, m.* felicitare de Anul Nou.
Neujahrskarte, *-n, f.* felicitare de Anul Nou.
Neujahrslied, *-(e)s, -er, n.* cântec de Anul Nou.
Neujahrsnacht, *-nächte, f.* noapte de Anul Nou, noapte de revelion.
Neujahrs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de Anul Nou.
Neujahrswunsch, *-(e)s, -wünsche, m.* urare, felicitare de Anul Nou.
Neukantianismus, *-, m. sg. (fil.)* neokantianism.
neukatholisch *adj.* neocatolic.
Neuklassik, **Neuklassizismus** *f. sg.* neoclasicism.
neu konstruiert *adj.* **1.** reconstruit, construit din nou. **2.** de curând construit.
Neukonstruktion, *-en, f.* **1.** reconstruire, construire din nou. **2.** construcție nouă.
Neuland, *-(e)s, n. sg.* **1.** ținut, teritoriu virgin, recent, de curând descoperit. **2.** *(fig.)* teren nou, virgin. **3.** v. Neubruch.
Neulandgewinn, *-(e)s, -e, m.* defrișare.
neulateinisch *adj.* neolatin.
Neulehrer, *-s, -, m. (ist., în fosta R.D.G.)* învățător, institutor cu studiile făcute după 1945.
neulich I. *adj.* recent, de deunăzi; **unser ~es Gespräch** convorbirea noastră recentă, de deunăzi. **II.** *adv.* de curând, nu de mult, în ultimul timp, recent, deunăzi.
Neulicht, *-(e)s, n. sg. (reg.)* v. Neumond.
Neuling, *-s, -e, m.* novice, începător.
Neulot, *-s, -e, n.* decagram.
Neulust *f. sg.* plăcere, entuziasm a(l) noutății.
neume *adv. (reg.)* **1.** cumva. **2.** undeva.
Neumen, *-n, f. (muz.)* notație, notă medievală.

neumer *pron. nehot. (reg.)* cineva.
Neumessing, *-s, n. sg. (metal.)* alamă forjabilă.
neumodisch *adj.* modern, la modă, de modă nouă; **ganz** ~ după ultima modă.
Neumond, *-(e)s, m. sg.* lună nouă, crai-nou.
neums *pron. nehot. (reg.)* ceva.
neun *num. card.* nouă; **alle ~e** exclamație la jocul de popice când toate cele nouă popice sunt doborâte.
Neun, *-en, f.* **1.** (cifra, nota) nouă. **2.** nouă la jocul de cărți. **3.** *(fam.)* vagonul nouă, linia nouă de tren. **4.** *(fam., în expr.)* **ach, du grüne ~e!** ah, cerule mare!
Neun|auge, *-s, -n, n. (zool.)* hadina, mreană cu nouă ochi *(Petromyzon fluviatilis)*.
Neun|eck, *-(e)s, -e, n. (mat.)* eneagon, poligon cu nouă unghiuri.
neun|eckig *adj.* eneagonal, cu nouă laturi.
neun|einhalb *num. fracț.* nouă și jumătate.
Neuner, *-s, -, m. (mat.)* **1.** unitate compusă din nouă părți egale. **2.** *(reg.)* (cifra) nouă.
neunerlei *num. variativ* de nouă feluri (diferite).
neunfach, **neunfältig** *num. multiplicativ, adj.* și *adv.* de nouă ori (atât).
Neunfache, *-n (ein Neunfaches), n. sg.* (și *mat.)* cantitate de nouă ori mai mare.
neunhundert *num. card.* nouă sute.
neunjährig *adj.* **1.** (în vârstă) de nouă ani. **2.** care ține, durează (de) nouă ani.
neunmal *num. iterativ* de nouă ori.
neunmalig *adj.* și *adv.* de nouă ori în șir, în nouă rânduri.
neunmalgescheit, **neunmalklug** *adj. (iron.)* atotștiutor.
Neunmalklug, **Neunmalweis**, *-en, -en,* **Neunmalweise**, *-n, -n (ein Neunmalweiser), m. (iron.)* știe-tot.
neunmonatig *adj.* (în vârstă) de nouă luni, care ține nouă luni.
neunmonatlich *adj.* care se repetă la nouă luni.
neunschwänzig *adj. (în expr.)* **~e Katze** bici cu nouă curele cu noduri.
neunsilbig *adj.* eneasilab, de nouă silabe.
Neun|stundentag, *-(e)s, -e, m.* zi de lucru de nouă ore.
neun|stündig *adj.* de nouă ore, care ține (de) nouă ore.
neunt *(în expr.)* **zu** ~ câte nouă; **zu** ~ **spielen** a juca în grup de nouă (persoane).
neuntägig *adj.* **1.** (în vârstă) de nouă zile. **2.** care ține, durează (de) nouă zile.
neuntausend *num. card.* nouă mii.
neunte *num. ord. (der, die, das ~)* **1.** al nouălea, a noua; **Beethovens ~ Symphonie** simfonia a noua de Beethoven. **2.** *(la date calendaristice)* nouă; **heute ist der ~ Mai** azi suntem în nouă mai.
neunte|halb, **neunt|halb** *num. card. (reg.)* opt și jumătate.
Neuntel, *-s, -, n.* a noua parte, noime.
neunteln, *neuntelte, geneuntelt (ich neunt(e)le), vb. (h) tr.* a împărți în nouă părți egale.
neuntens *adv.* a noua oară, în al nouălea rând.
Neuntöter, *-s, -, m. (ornit.)* sfrâncioc *(Lanius)*.
Neunundneunziger, *-s, -, m. (fam., glumeț)* farmacist.
neunundzwanzig *num. card.* douăzeci și nouă.
Neunzahl *f. sg.* numărul nouă.
neunzehn *num. card.* nouăsprezece.
neunzehnhundert *num. card.* una mie nouă sute, 1900; **~neunundachtzig** una mie nouă sute optzeci și nouă, 1989.
neunzehnte *num. ord. (der, die, das ~)* al nouăsprezecelea, a nouăsprezecea.
Neunzehntel, *-s, -, n.* a nouăsprezecea parte, o nouăsprezecime.
neunzehntens *adv.* a nouăsprezecea oară, în al nouăsprezecelea rând.
neunzig *num. card.* nouăzeci.
Neunzig, *-en, f.* (semnul grafic pentru numărul) nouăzeci.
neunziger *adj. (invar.; în expr.)* **in den ~ Jahren** între anii '90 și '99, în anii nouăzeci.
Neunziger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* nonagenar(ă), persoană de nouăzeci de ani.
Neunzigerjahre *pl.* anii nouăzeci, decada a zecea.
neunzigjährig *adj.* de nouăzeci de ani.
neunzigste *num. ord. (der, die, das ~)* al nouăzecilea, a nouăzecea.
Neunzigstel, *-s, -, n.* a nouăzecea parte.
neunzigstens *adv.* a nouăzecea oară, în al nouăzecilea rând.
neunzöllig *adj.* de nouă țoli, de nouă degete.
Neu|ordnung, *-en, f.* **1.** *(pol.)* orânduire nouă, regim nou; ordine nouă. **2.** transformare, reorganizare.
Neu|organisation, *-en, f.* reorganizare; organizare nouă.
neu organisieren, *organisierte neu, neu organisiert, vb. (h) tr.* a reorganiza.
Neu|orientierung, *-en, f.* orientare nouă; reorientare.
Neuphilologe, *-n, -n, m.,* **Neuphilologin**, *-nen, f.* filolog modern, specialist(ă) în limbi moderne.
Neuplanung, *-en, f.* nouă planificare.
Neuplatoniker, *-s, -, m. (fil.)* neoplatonician.
Neuplatonismus, *-, m. sg. (fil.)* neoplatonism.
Neuprägung, *-en, f. (lingv.)* **1.** formulare a unui cuvânt nou, a unei expresii noi. **2.** cuvânt nou, expresie nouă.
Neupreis, *-es, -e, m.* v. Neuwert.
Neuproduktion, *-en, f.* producție, recoltă nouă.
Neuralgie, *-n* [-'gi:ən], *f. (med.)* nevralgie.
neuralgisch *adj.* nevralgic.
Neuralkanal, *-s, m. sg. (anat.)* canal neural.
Neuralrohr, *-(e)s, n. sg. (anat.)* canal medular.
Neur|apophyse, *-n, f. (anat.)* apofiză.
Neur|asthenie, *-n* [-'ni:ən], *f. (med.)* neurastenie, astenie nervoasă.
Neur|astheniker, *-s, -, m.,* ~ **in**, *-nen, f. (med.)* neurastenic(ă), bolnav(ă) de neurastenie.
neur|asthenisch *adj.* neurastenic.
Neur|axon, *-s, m. sg. (anat.)* neurit, nevrax.
Neureg(e)lung, *-en, f.* v. Neugestaltung.
neureich *adj. (peior.)* parvenit.
Neureiche, *-n, -n (ein Neureicher), m.* și *f. (peior.)* parvenit(ă).
Neureif *f. sg. (reg.)* zăpadă căzută proaspăt.
Neurer, *-s, -, m.* v. Neuerer.
Neuries, *-es, -e, n.* (unitate de măsură pentru hârtie) 1 000 de coli.
Neurin, *-s, n. sg. (chim.)* neurină.
Neuritis *f. sg.* v. Nervenentzündung.
Neurochirurgie [-çi-] *f. sg.* neurochirurgie.
Neurologe, *-n, -n, m. (med.)* neurolog.
Neurologie *f. sg. (med.)* neurologie.
Neuromantik *f. sg.* neoromantism.
Neuron, *-s, -e* (și *-en) (anat.)* neuron.
neuronal *adj. (inform.)* neuronal; **~es Netz** rețea neuronală.
Neuroparalyse, *-n, f.* v. Nervenlähmung.
Neuropathie *f. sg. (med.)* nevropatie.
Neuropsychose [-ço:-], *-n, f. (med.)* psihonevroză.
Neurose, *-n, f. (med.)* nevroză.
Neurotiker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* nevrotic(ă), persoană care suferă de nevroză.
neurotisch *adj.* nevrotic; **~es Verhalten** comportament nevrotic; **der ist ja** ~ ăla e nebun.
Neusatz, *-es, m. sg. (tipogr.)* adăugire la un zaț, la cules.
Neuschaffung, *-en, f.* **1.** reconstrucție, reconstruire, reînființare. **2.** creație nouă.
Neuscheffel, *-s, -, m.* (măsură de o) jumătate de hectolitru.
Neuschnee, *-s, m. sg.* zăpadă proaspăt căzută.
Neuschöpfung, *-en, f.* **1.** v. Neuschaffung **(2)**. **2.** v. Neuprägung.
Neuseeländer, *-s, -, m.* neozeelandez.
neuseeländisch *adj.* neozeelandez.
Neusiedlung, *-en, f.* colonie, așezare nouă.
Neusilber, *-s, n. sg. (metal.)* argentan; alpaca.
Neu|sprachler, *-s, -, m.* v. Neuphilologe.
neu|sprachlich *adj.* de filologie a limbilor moderne.
Neu|stadt, *-städte, f.* oraș nou, cartier nou.
Neu|start, *-(e)s, -e, m. (inform.)* restartare a calculatorului.
neustens *adv.* v. neuestens.
neutestamentisch, **neutestamentlich** *adj.* din Noul Testament, care ține de Noul Testament.
Neutöner, *-s, -, m.* **1.** *(adesea iron.)* reprezentant al muzicii noi, moderne. **2.** persoană care stârnește senzație sau indignare prin noutatea creațiilor sale.
neutral *adj. (mil., pol., gram., chim., fiz.)* neutru; *(fig.)* neutru, indiferent, neutral; **~e Farbe** culoare neutră; **~es Gebiet** teritoriu neutru; ~ **bleiben** a rămâne neutru; ~ **machen** a neutraliza.
Neutrale, *-n, -n (ein Neutraler), m. (sport)* arbitru.
Neutralisation, *-en, f.* **1.** *(chim.)* neutralizare. **2.** *(sport)* întrerupere a unui joc și anularea punctajului.
neutralisieren, *neutralisierte, neutralisiert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** *(mil., pol., chim., fiz.)* a (se) neutraliza; **die Säure neutralisiert die Wirkung der Base** acidul neutralizează efectul bazei; **zwei Vorgänge ~ sich** (sau **einander**) două fenomene, evenimente se neutralizează, se anulează reciproc. **2.** *(sport)* a întrerupe un joc și a anula punctajul.
Neutralisierung, *-en, f.* v. Neutralisation.
Neutralität *f. sg.* neutralitate.
Neutralitäts|abkommen, *-s, -, n. (pol.)* tratat de neutralitate.
Neutralitätsbruch, *-(e)s, -brüche, m. (pol.)* încălcare a neutralității.
Neutralitäts|erklärung, *-en, f. (pol.)* declarare a neutralității.
Neutralitäts|politik *f. sg. (pol.)* politică de neutralitate.
Neutralitäts|theorie, *-n, f.* teorie a neutralității.
Neutralitätsverletzung, *-en, f. (pol.)* încălcare a neutralității.
Neutralitäts|zeichen, *-s, n. sg.* semn al neutralității.
Neutralitäts|zone, *-n, f. (pol.)* zonă de neutralitate, zonă neutră.
Neutralkeil, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* pană neutră, pană cenușie.
Neutralsalze *pl. (chim.)* săruri neutre.
Neutrino, *-s, -s, n. (fiz.)* neutrino.
Neutron, *-s, -en, n. (fiz.)* neutron.
Neutronenbombe, *-n, f.* bombă cu neutroni.
Neutronen|strahlung, *-en, f.* emisie de neutroni.
Neutronenwaffe, *-n, f.* armă cu neutroni.
Neutrum, *-s, -tren* (sau *-tra), n. (gram.)* **1.** (gen) neutru. **2.** (substantiv) neutru.
Neuver|anlagung, *-en, f. (fin.)* stabilire de noi impozite.
neu verbessert *adj. (rar)* îmbunătățit de curând.
Neuverfassung, *-en, f. (înv.)* nouă redactare, redactare din nou.
Neuver|handlung, *-en, f.* renegociere.
neu verlobt *adj.* de curând, recent logodit; proaspăt logodit.
neu vermählt *adj.* recent, de curând căsătorit; proaspăt căsătorit.
Neuvermählte, *-n, -n (ein Neuvermählter), m.* și *f.* tânăr(ă) căsătorit(ă).
Neuvermessung, *-en, f.* **1.** remăsurare. **2.** măsurare nouă, recentă.
Neuverschuldung, *-en, f. (ec.)* reîndatorare; îndatorare nouă.
Neuverteilung, *-en, f.* reîmpărțire, redistribuire.
Neuwahl, *-en, f.* **1.** realegere, alegere din nou; ~ **der Parteileitung** realegerea conducerii de partid. **2.** alegere nouă.
Neuwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure nouă, tânără, de curând plantată, sihlă.
neuweltlich *adj.* din Lumea Nouă, din America.
Neuweltsgeier, *-s, -, m. (ornit.)* specie de condori americani *(Cathartidae)*.
Neuwerdung *f. sg.* reînnoire, renaștere spirituală.
Neuwert, *-(e)s, -e, m.* **1.** valoare nouă. **2.** *(cont.)* valoare de intrare, preț de achiziție.
neuwertig *adj.* ca și nou și de aceea având valoare nouă (la vânzare).
Neuwertung, *-en, f.* interpretare nouă, reinterpretare; reconsiderare.
Neuwort, *-(e)s, -wörter, n.* cuvânt nou.
Neuzeit *f. sg. (ist.)* eră, epocă modernă, contemporană; **die Geschichte der** ~ istoria modernă; **das ist der ~ nicht entsprechend** nu corespunde epocii moderne.
neuzeitlich *adj.* modern, contemporan.

Neuzoll, *-(e)s, -e, m. (înv.)* centimetru.

Neuzugang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** apariție nouă (a unui lucru); **der ~ von Waren** intrare de mărfuri. **2.** persoană nou venită.

Neuzu|stand, *-(e)s, stände, m.* stare bună (mai ales a lucrurilor puse în vânzare).

Nexus, -, -, *m.* conexiune, legătură, raport, relație, nex.

N.F. *presc.* de la **1.** *(bibliografie)* N e u e F o l g e serie nouă. **2.** *(ist.)* N a t i o n a l f r o n t (des demokratischen Deutschland) frontul național (al Germaniei democrate).

n-fach ['ɛnfax] *num. multiplicativ* de n ori.

nhd. *presc.* de la n e u h o c h d e u t s c h **1.** în limba germană nouă de sus. **2.** în limba germană literară.

nibbeln, *nibbelte, genibbelt (ich nibb(e)le), vb. (h) tr.* a tăia, a ambutisa tablă.

nibeln, *nibelte, genibelt vb. (h) intr. (impers.) (reg.)* a ploua mărunt.

Nibelungen *pl. (ist.)* Nibelungi, vechi neam burgund.

Nibelungenhort, *-(e)s, m. sg.* comoară a Nibelungilor.

Nibelungenlied, *-(e)s, n. sg. (lit.)* Cântecul Nibelungilor.

Nibelungensage *f. sg. (lit.)* legenda Nibelungilor.

nicht *adv.* **1.** nu, nici; **~ allein (**sau **bloß**, sau **nur)**, **sondern auch** nu numai, dar și; **~ im Geringsten** deloc, nicidecum, nici un pic; **~ mehr** nu mai; **~ mehr als** nu mai mult decât; **ganz und gar ~** sau **wirklich ~** sau **absolut ~** sau **durchaus ~** nicidecum, deloc; **gar ~** deloc; **noch ~** încă nu; **~ für alles in der Welt** pentru nimic în lume; **was ~ noch!** și încă ce! **das gehört sich ~** nu se cuvine, nu se cade; **er ist gar ~ dumm** nu-i prost deloc; **er ist ~ einmal fleißig** nu e nici măcar harnic; *(livr.)* **hier ist meines Bleibens ~** nu pot rămâne aici; **er kann ~ kommen** nu poate veni; **ich schreibe ~** nu scriu; **~ dass ich wüsste** nu știu, habar n-am de aceasta; **~ als ob ich ~ wüsste** nu că n-aș ști; **er ist ~ ohne** nu-i atât de prost cum se arată, cum pare; **es ist ~ so ohne** are ceva, merge; **es ist ~ alles Gold, was glänzt** nu tot ce zboară se mănâncă; **~ doch!** nu, da de unde! **lache ~** nu râde; **wäre er nur ~ krank** numai de n-ar fi bolnav; **um ~ zu lügen** ca să nu mint, sincer vorbind; **um ~ zu sagen** ca să nu spun; **wo ~** de nu, dacă nu; **nur ~** numai să nu... **2.** *(în interogative)* **~ wahr?** nu-i așa? așa-i?; **ist das ~ gut?** nu-i bine?; **warum ~?** de ce nu? **~?** nu-i așa? **das ist doch wunderbar, ~?** asta-i minunat, nu-i așa?

nicht|ab|bauwürdig și **nicht ab|bauwürdig** *adj. (ec.)* nerentabil la exploatare.

nicht abgesättigt *adj. (fiz., chim.)* nesaturat.

nicht abgeschirmt *adj. (fiz., tel.)* neecranat.

Nicht|abnahme, *-n, f. (ec.)* neacceptare (a mărfurilor).

nicht|abnahmefähig și **nicht abnahmefähig** *adj.* nerecepționabil, necorespunzător.

nicht absorbierend *adj. (chim., fiz.)* neabsorbant.

Nicht|achtung *f. sg.* **1.** desconsiderare, dispreț, lipsă de respect. **2.** scăpare din vedere.

nicht|aggressiv *adj.* neagresiv.

nicht|aktiv *adj.* inactiv.

nicht|amtlich *adj.* neoficial.

Nicht|anderskönnen, *-s, n. sg.* imperativ inevitabil; necesitate interioară.

Nicht|an|erkennung, *-en, f.* **1.** nerecunoaștere. **2.** neapreciere.

Nicht|angriffs|abkommen, *-s, -, n.*, **Nicht|angriffs|pakt**, *-(e)s, -e, m.*, **Nicht|angriffs-vertrag**, *-(e)s, -träge, m. (pol.)* pact de neagresiune.

Nicht|an|nahme, *-n, f.* neprimire, neacceptare, refuz.

nicht|ansässig *adj.* nelocalnic, străin.

Nicht|anwendung, *-en, f.* **1.** neaplicare. **2.** nefolosire, neîntrebuințare.

Nicht|anwesenheit *f. sg.* absență.

Nicht|arbeiter, *-s, -, m.* șomer.

nicht|ausführbar *adj.* ce nu poate fi executat.

Nicht|ausführung, *-en, f.* neexecutare.

Nicht|auslastung, *-en, f. (ec.)* utilizare sub capacitatea de producție.

Nichtbe|achtung, *-en, f.* **1.** neobservare, nerespectare, desconsiderare; **~ des Gesetzes wird bestraft** nerespectarea legii este pedepsită. **2.** scăpare, neglijență.

Nichtbe|antwortung, *-en, f.* faptul de a nu răspunde.

Nichtbefolgung, *-en, f.* v. N i c h t b e a c h t u n g.

Nichtbegreifen, *-s, n. sg.* neînțelegere, nepricepere; faptul de a nu înțelege, de a nu pricepe.

nichtbekannt și **nicht bekannt** *adj.* necunoscut.

Nichtbenützung, *-en, f.* nefolosire, neîntrebuințare, neutilizare.

nicht berechtigt *adj.* neîndreptățit.

nichtberufs|tätig și **nicht berufs|tätig** *adj.* neangajat, neîncadrat, fără profesie; **die meisten Hausfrauen sind ~** cele mai multe gospodine sunt fără profesie, neangajate.

Nichtberufs|tätige, *-n, -n (ein Nichtberufstätiger), m.* și *f.* persoană neangajată, neîncadrată.

nicht besitzend *adj.* fără avere, care nu posedă nimic.

Nichtbe|stätigung, *-en, f.* neconfirmare, lipsă de confirmare.

Nichtbeteiligung, *-en, f.* neparticipare.

Nichtbezahlung, *-en, f.* neachitare, neplată.

Nichtchrist [-krIst], *-en, -en, m.* necreștin.

nichtchristlich *adj.* necreștin.

nicht dediziert *adj. (inform.)* nededicat.

Nichtduldung *f. sg.* intoleranță, netolerare.

Nichtdurchführung, *-en, f.* nerealizare, neexecutare, neîndeplinire.

Nichte, *-n, f.* nepoată (fiică a surorii sau a fratelui, a vărului sau a verișoarei, a cumnatului sau a cumnatei).

nicht|ehelich *adj. (jur.)* ilegitim, nelegitim.

Nicht|einbringungsfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz de nepredare; caz de neplată.

Nicht|eingang, *-(e)s, m. sg. (ec.)* nevărsare (a unei sume de bani); neintrare în casă; **~ der Forderung** neîncasare a creanței.

Nicht|einhaltung *f. sg.* **1.** nerespectare, (în)călcare (a unei promisiuni, a unui contract etc.). **2.** nereținere (de bani).

Nicht|einlösbarkeit *f. sg. (fin.)* insolvabilitate, inconvertibilitate.

Nicht|einmischung, *-en, f.* neamestec, neintervenție.

Nicht|einmischungs|politik *f. sg. (pol.)* politică de neamestec, de neintervenție.

Nicht|eintreffen, *-s, -, n.* nerealizare (a unui eveniment).

Nicht|eintritt, *-(e)s, -e, m.* nesurvenire, neintervenire (a unui eveniment, fapt).

Nicht|eisenmetall, *-s, -e, n. (metal.)* metal neferos.

Nicht|eisenmetallurgie, *-n* [-giːən], *f. (metal.)* metalurgie neferoasă.

nicht ent|sprechend *adj.* necorespunzător.

Nicht|erfolg, *-(e)s, -e, m.* nereușită, insucces.

Nicht|erfüllung, *-en, f.* neîndeplinire; **~ der Zahlungsverpflichtungen** nerespectarea angajamentelor de plată; **~ des Vertrages** neîndeplinirea contractului.

nicht er|halten *adj.* rău întreținut, neîntreținut; **~er Fahrweg** șosea rău întreținută.

Nicht|er|reichen, *-s, n. sg.* neatingere; neajungere; *(fig.)* **das ~ des Zieles** neatingerea scopului.

Nicht|erscheinen, *-s, n. sg.* neprezentare, absentare.

Nicht|erwähnung, *-en, f.* nemenționare, reticență; faptul de a nu pomeni, de a nu menționa.

Nicht|erwerbs|tätige, *-n, -n (ein Nichterwerbstätiger), m.* persoană inactivă, neangajată.

nicht|existent, **nicht existierend** *adj.* inexistent, neexistent.

Nichtfachmann, *-(e)s, -leute m.* profan, nespecialist.

nichtfertig *adj.* neterminat.

nichtflektierbar, **nicht flektierend** *adj. (gram.)* neflexibil; nedeclinabil; neconjugabil.

nichtflüchtig *adj.* nevolatil.

nichtfriedlich *adj.* nepașnic.

Nichtgefallen, *-s, -, n. (com.)* nepotrivire, necorespondență.

Nichtgelehrte, *-n, -n (ein Nichtgelehrter), m.* neînvățat, profan.

Nichtgelingen, *-s, n. sg.* nereușită, insucces.

nicht genehmigt *adj.* neadmis, neaprobat.

nichtgeschäftsfähig *adj. (jur.)* pus sub interdicție; incapabil de acte juridice, comerciale.

Nichtgewöhnung, *-en, f.* neobișnuință.

nicht gewünscht *adj.* nedorit, necerut.

Nichtgewünschte, *-n (ein Nichtgewünschtes), n. sg.* lucru nedorit.

Nichtglauben, *-s, n. sg.* necredință, îndoială; faptul de a nu crede, de a nu da crezare.

Nichtglauber, *-s, -, m.*, **Nichtgläubige**, *-n, -n (ein Nichtgläubiger), m.* și *f.* necredincios.

Nichtgleichberechtigung, *-en, f.* inegalitate în drepturi.

Nicht|haltung *f. sg.* neținere (a unei conferințe etc.).

Nicht-Ich, *-s, n. sg. (fil.)* non-eu.

nichtig *adj.* **1.** nul, nevalabil, fără efect, egal cu zero, ineficace; **null und ~** nul și neavenit; **für ~ erklären** a declara nul. **2.** fără valoare, neînsemnat, neimportant, de nimic; **die ~en Dinge der Welt** nimicurile vieții.

Nichtigkeit, *-en, f.* **1.** nulitate, ineficacitate, nevalabilitate. **2.** lipsă de valoare, de importanță. **3.** fleac, nimica toată. **4.** *(fig.)* zădărnicie, deșertăciune.

Nichtigkeitsbeschwerde, *-n, f. (jur.)* recurs în anulare.

Nichtigkeits|erklärung, *-en, f. (jur.)* anulare, casare; **die ~ eines Urteils** anularea unei sentințe.

Nichtigkeitsgesuch, *-(e)s, -e, n. (jur.)* cerere de anulare, de casare.

Nichtigkeitsklage, *-n, f.* v. N i c h t i g k e i t s b e s c h w e r d e.

Nichtigkeits|prozess, *-es, -e, m. (jur.)* proces de recurs la casație.

Nicht|in|an|spruchnahme, *-n, f. (jur.)* v. N i c h t e r f ü l l u n g.

nicht|industri|ell *adj. (ec.)* neindustrial.

nicht kartelliert *adj. (ec.)* necartelat.

Nichtkenner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* necunoscător(-oare), profan(ă); ignorant(ă).

Nichtkombattant, *-en, -en, m. (mil.)* necombatant.

nichtkommerzi|ell *adj.* necomercial.

nicht Krieg führend *adj.* nebeligerant, neangajat în război.

Nichtleiter, *-s, -, m. (electr.)* izolator, rău conducător de electricitate.

nichtlösbar *adj.* nerezolvabil.

Nichtmarxist, *-en, -en, m.* nemarxist.

Nichtmetall, *-s, -e, n. (chim.)* metaloid.

Nichtmitglied, *-(e)s, -er, n.* nemembru.

nichtmonopolistisch *adj. (ec.)* nemonopolist.

nicht|öffentlich **I.** *adj.* **1.** neoficial. **2.** fără accesul publicului. **II.** *adv. (jur.)* cu uși închise.

nicht|offizi|ell *adj.* neoficial.

nichtproletarisch *adj.* neproletar.

nichtproportionell *adj.* neproporțional.

Nichtraucher, *-s, -, m.* nefumător.

Nichtraucher|abteil, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* compartiment pentru nefumători.

nicht rostend *adj. (metal.)* inoxidabil, care nu ruginește; **~er Stahl** oțel inoxidabil.

nichts *pron. nehot.* nimic; **~ anderes** nimic altceva; **~ Gutes** nimic bun; **~ von Bedeutung** nimic important; **mit Güte lässt sich da ~ ausrichten** cu vorba bună nu faci nimic aici; **er ist durch ~ zu überzeugen** nu poate fi convins în nici un chip; *(fam.)* **~ wie weg!** să dispărem rapid!; **~ da!** nici vorbă, nici nu se pune problema; **wie ~** foarte repede; **das war ~ als Lüge** n-a fost decât minciună; **~ Neues** nimic nou; **~ als** numai; **gar ~** nimic, absolut nimic; **so gut wie gar ~** aproape nimic; **das macht (**sau **tut**, **schadet) ~** nu-i nimic, nu face nimic; **es hat ~ auf sich** n-are nici o importanță; **ich habe ~ dagegen** nu am nimic împotrivă; **das ist gar ~ dagegen, dass...** asta nu-i nimic în comparație cu faptul că...; **sie ist ~ weniger als schön** e orice altceva, numai frumoasă nu; **sich ~ aus etwas machen** a nu-i păsa de ceva, a nu-și bate capul pentru ceva; **für ~** pentru puțin; **für ~ achten** a considera drept nimic, a desconsidera; **für ~ und wieder ~** pentru nimic, degeaba; **es unterscheidet sich in ~** nu se deosebește cu nimic, întru nimic; **sonst (**sau **weiter) ~?** încolo nimic? de altfel nimic? nimic altceva?; **er ist um ~ besser als andere** nu este cu nimic mai bun decât alții; **um ~ in der Welt** pentru nimic în lume; **viel Lärm um ~** mult zgomot pentru nimic; **mir ~, dir ~** netam-nesam, nici una nici două, fără multă vorba; **ich habe mit ihm ~ zu tun** n-am nimic de-a face cu el; **wo ~ ist, hat der Kaiser sein Recht verloren** de unde nu este nici Dumnezeu nu cere; **es ist ~ an der Sache** nu e nimic adevărat; **es hat ~ zu sagen** nu face nimic; **es gibt ~ Schöneres** sau **~ ist schöner** nu există nimic mai frumos; nimic nu e mai frumos; **es hilft alles ~** nu ajută la nimic.

Nichts, -, *n. sg.* **1.** nimic; **geradezu aus dem ~** de-a dreptul din nimic, direct din nimic; **er steht vor dem ~** nu are nici o perspectivă, nici o speranță pentru viitor; **zu einem ~ werden** a deveni, a se transforma în nimic; **ein ~ von** sau **an etwas sein** a fi ceva mic, minuscul; **ein ~ von einem Bikini** un bikini minuscul; **in ein ~ zerrinnen** sau **sich in ein ~ verflüchtigen** a se destrăma. **2.** haos, neant; **im Anfang war das ~** la început a

fost neantul. **3.** nulitate, lucru fără valoare, fără însemnătate, fără importanță, bagatelă; **für** ~ pentru o nimica toată, degeaba. **4.** persoană neînsemnată, nulitate; *(fam.)* **er ist ein großes** ~ e o mare nulitate, e un nimic.
nichts bedeutend *adj.* neînsemnat, fără importanță; fără semnificație.
Nicht|schwimmer, *-s, -, m.* persoană care nu știe să înoate.
Nicht|schwimmerbecken, *-s, -, n.* piscină (de mică adâncime) pentru cei care nu știu să înoate.
nichts|da! *interj.* **1.** în nici un chip, nicidecum, sub nici un motiv. **2.** da de unde! nici vorbă!
nichts|destominder, **nichts|destotrotz**, **nichts|destoweniger** *adv.* cu toate acestea, totuși, nu mai puțin.
Nicht|sein, *-s, n. sg.* neființă; inexistență.
nichtselbst|ständig *adj.* neangajat, fără venit.
nicht|selektiv *adj.* neselectiv.
Nichtser, *-s, -, m. (fam.)* om neînsemnat, fără importanță; nulitate.
Nicht|sesshafte, *n, -n (ein Nichtsesshafter), m.* și *f.* flotant.
Nichtskönner, *-s, -, m.* om care nu e bun la nimic, care nu se pricepe la nimic.
Nichtsnutz, *-es, -e, m.* om de nimic, netrebnic, pierde-vară; ticălos.
nichtsnutzig, **nichtsnützig** *adj.* **1.** nefolositor, inutil. **2.** netrebnic; ticălos.
Nichtsnutzigkeit, *-en, f.* netrebnicie; ticăloșie.
nichts sagend *adj.* neînsemnat, fără importanță, care nu spune nimic.
nicht|staatlich *adj.* care nu este de stat; privat, particular.
Nichts|tuer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* trântor; trândav(ă); puturos(-oasă).
Nichts|tuerei *f. sg.*, **Nichts|tun**, *-s, n. sg.* trândăvie, lenevie, lipsă de ocupație.
nichts|tuerisch *adj.* leneș, puturos.
nichtswert și **nichts wert** *adj.* fără valoare, care nu valorează nimic.
nichts wissend *adj.* ignorant, neștiutor, incult.
Nichtswisser, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* ignorant(ă), neștiutor(-oare), persoană incultă.
nichtswürdig *adj.* nemernic, nedemn, ticălos, mârșav, infam.
Nichtswürdigkeit, *-en, f.* nemernicie, ticăloșie, mârșăvie, infamie.
nicht|tariftreu *adj. (com.)* care nu respectă convenția prețurilor.
Nicht|teilnahme, *-n, f.* v. Nichtbeteiligung.
Nicht|über|ein|stimmung, *-en, f.* dezacord, nepotrivire, neconcordanță.
nicht uniert *adj. (bis.)* neunit (cu biserica catolică).
Nichtverbandsmitglied, *-(e)s, -er, n.* nesocietar.
nicht ver|einigt *adj.* neunit.
Nichtver|öffentlichung, *-en, f.* nepublicare.
Nichtver|stehen, *-s, n. sg.* v. Nichtbegreifen.
nichtvollberechtigt *adj. (jur.)* fără drepturi depline.
Nichtvollberechtigung *f. sg. (jur.)* **1.** lipsă de drepturi. **2.** acordare de drepturi limitate.
Nichtvor|handensein, *-s, n. sg.* inexistență, lipsă, absență.
Nichtweitergabe, *-n, f.* v. Nichterfüllung.
Nichtwissen, *-s, n. sg.* **1.** ignoranță, neștiință. **2.** neștire.
Nichtwollen, *-s, n. sg.* rea-voință, refuz; faptul de a nu voi.
Nicht|zahlung, *-en, f.* neachitare; neplată.
nicht|zielend și **nicht zielend** *adj. (gram.)* intranzitiv.
Nicht|zulassung, *-en, f.* neadmitere.
nicht zutreffend *adj.* nepotrivit; necorespunzător.
Nicht|zutreffende, *-n (ein Nichtzutreffendes), n. sg.* lucru, dată care nu corespunde, nu se potrivește; *(în formulare)* **~s bitte streichen** tăiați datele necorespunzătoare.
Nick, *-(e)s, -e, m.* dare din cap (în sens afirmativ).
Nickel[1], *-s, -, m.* **1.** *(pop.)* moș Nicolae. **2.** *(mit.)* duh rău al apelor. **3.** copil neascultător. **4.** *(reg.)* cal mic.
Nickel[2] *f. sg.* femeie destrăbălată, târfă.
Nickel[3], *-s, -, n.* **1.** *sg. (chim.)* nichel. **2.** *(pop., înv.)* bănuț (de nichel), gologan.
Nickel|aluminiumbronze, *-n, f. (chim.)* bronz de aluminiu și nichel.
Nickelbrille, *-n, f.* ochelari cu rame subțiri de metal.
Nickelblüte *f. sg. (mineral.)* annabergit.
Nickelchrom|stahl [-kro:m-], *-(e)s, m. sg. (metal.)* oțel crom-nichel.
Nickel|eisen, *-s, n. sg. (metal.)* fero-nichel.
Nickel|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* minereu de nichel.
Nickelgeld, *-(e)s, n. sg.* bani de nichel.
Nickelgrün, *-s, n. sg.* verde de nichel.
Nickelhochzeit, *-en, f.* nuntă de nichel (care se sărbătorește la 12 ani și jumătate după nuntă).
nickelig, **nicklig** *adj. (reg.)* obraznic, neastâmpărat.
Nickeligkeit *f. sg. (reg.)* obrăznicie, șotie.
Nickelkies, *-es, m. sg. (mineral.)* nichelină.
Nickelkohlen|oxid și **-oxyd**, *-(e)s, n. sg. (chim.)* nichel-carbonil.
Nickelkrätze *f. sg. (med.)* eczemă profesională a muncitorilor din industria nichelului.
Nickel|legierung, *-en, f.* aliaj de nichel.
Nickelmann, *-(e)s, -männer, m.* v. Nickel[1] **(2).**
Nickelmünze, *-n, f.* monedă de nichel.
Nickel|ocker, *-s, m. sg.* v. Nickelblüte.
Nickelplatte, *-n, f.* placă de nichel.
Nickel|spießglanz|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* ullmannit.
Nickel|stahlguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* oțel-nichel turnat.
Nickelsulfat, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* sulfat de nichel.
Nickelwismutglanz, *-es, m. sg. (mineral.)* polidimit.
nicken, *nickte, genickt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a da din cap (pentru a saluta, pentru a face un semn); **gutheißend (sau zustimmend)** ~ a da din cap în mod aprobativ, a aproba dând din cap. **2.** *(fam.)* a ațipi, a moțăi. **3.** *(despre animale)* a da din cap (în timp ce merg); **Pferde gehen mit ~den Köpfen** caii merg dând din cap. **4.** *(despre obiecte)* a se balansa, a se apleca într-o parte. **5.** *(sport)* a lovi mingea cu capul; **er nickte den Ball ins Netz** el a trimis mingea în plasă cu capul. **II.** *tr. (vân.)* a ucide (vânatul) cu o lovitură în ceafă.
Nicken, *-s, n. sg.* **1.** dat din cap (pentru a saluta, pentru a face un semn etc.); **er grüßte mit einem stummen** ~ a salutat tăcut cu o înclinare a capului. **2.** moțăială.
Nicker, *-s, m. sg.* **1.** v. Nick. **2.** v. Nickerchen. **3.** v. Nickfänger.
Nickerchen, *-s, -, n.* somnuleț, ațipeală, moțăit, pui de somn; **ein** ~ **machen** a trage un pui de somn; a ațipi.
Nickfang, *-(e)s, -fänge, m. (vân.)* lovitură de grație în ceafă.
Nickfänger, *-s, -, m. (vân.)* cuțit de vânătoare subțire, cu care se omoară vânatul prin împunsătură în ceafă.
Nickhaut *f. sg.* **1.** *(zool.)* membrană nictitantă la ochii celor mai multe vertebrate terestre. **2.** *(anat.)* plică semilunară la ochii omului și ai maimuței.
Nicki, *-(s), -s, m.* pulover din material plușat.
Nick|kopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* v. Nick.
Nick|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* fotoliu pentru siestă; balansoar.
Nicotin [-ko-], *-s, n. sg.* v. Nikotin.
nid *prep.* (cu *dat.*) *(reg., elv., înv.)* sub, dedesubt; ~ **dem Berg** sub deal.
Nidation, *-en, f. (med.)* nidație.
Nidel *f. sg. (reg.)* smântână, caimac.
nie *adv.* niciodată, nicicând; ~ **und nimmer** niciodată, nici în ruptul capului; ~ **zuvor** niciodată până acum, încă niciodată; **ich lüge ~ mehr** sau ~ **wieder** nu mai mint niciodată; **das wird ~ so sein** nu va fi niciodată așa, asta nu se va întâmpla niciodată; **warum kommst du ~?** de ce nu vii niciodată?
niebeln, *niebelte, geniebelt, vb. (h) intr. (reg.)* a se lăsa ceața; *(impers.)* **es niebelt** se lasă ceața.
nied[1] *prep.* (cu *dat.*) v. nid.
nied[2] *adj. (reg.)* v. niedlich.
Nied, *-(e)s, m. sg. (reg.)* v. Neid.
nieden *adv. (poet.)* jos, aici jos, dedesubt.
nieder I. *adj.* **1.** jos, coborât; **~er Flug** zbor jos, aproape de pământ; **~es Land** teren jos, coborât, cu altitudine mică; **~e Stirn** frunte scundă, îngustă, joasă. **2.** de jos, inferior; **der ~e Adel** mica nobilime; **~e Geistlichkeit** cler inferior; **~e Gerichtsbarkeit** instanță judecătorească inferioară, subordonată; ~ **es Volk** popor de jos, de rând; **~e Jagd** vânătoare de vânat mic; **~e Mathematik** matematică elementară; **~e Klassen** clase inferioare; **~e Schulen** școli elementare; **~e Stellung** poziție inferioară, subalternă; **die ~en Tiere** animalele inferioare, primare. **3.** mic, neînsemnat; redus, scăzut; **~e Preise** prețuri mici. **4.** *(fig.)* josnic; **~er Charakter** caracter josnic; **~er Eigennutz** egoism josnic; **~e Gesinnung** mentalitate josnică. **II.** *adv.* **1.** *(în corelație cu auf)* **auf und** ~ în sus și în jos. **2.** *(cu auxiliare, în compunere cu un verb subînțeles, cu sensul imprimat de acesta)* **das Haus ist** ~ casa a ars, e la pământ; **die Sonne ist** (sau **geht**) ~ soarele asfințește. **3.** *(mil.) (cu lipsa auxiliarului și cu nuanță imperativă)* **~!** culcați!; ~ **mit den Waffen!** jos armele!
niederbeugen, *beugte nieder, niedergebeugt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) înclina, a (se) apleca în jos. **2.** *(fig.)* a (se) umili, a (se) pleca.
niederbiegen, *bog nieder, niedergebogen, vb. (h) tr.* a încovoia, a îndoi în jos.
niederblasen, *blies nieder, niedergeblasen (du. er bläst nieder) vb. (h) tr. (metal.)* a stinge furnalul.
Niederblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* frunză catafilă.
niederbleien, *bleite nieder, niedergebleit, vb. (h) tr.* a împușca.
niederblicken, *blickte nieder, niedergeblickt, vb. (h) intr.* a se uita, a privi în jos.
Niederbordwagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon de marfă neacoperit, cu pereți laterali scunzi și demontabili.
niederbrausen, *brauste nieder, niedergebraust (du. er braust nieder), vb. (s) intr.* a se prăbuși, a cădea, a coborî vâjâind.
niederbrechen, *brach nieder, niedergebrochen (du brichst nieder, er bricht nieder), vb.* **I.** *tr. (h)* a doborî, a dărâma. **II.** *intr. (s)* (și *fig.*) a se prăbuși.
niederbreiten, *breitete nieder, niedergebreitet (du breitest nieder, er breitet nieder), vb. (h) tr.* a întinde, a așterne pe jos.
niederbrennen, *brannte nieder, niedergebrannt, vb.* **I.** *intr. (s)* a se preface în cenușă, a arde complet, până la pământ. **II.** *tr. (h)* a preface în scrum, în cenușă, a incendia.
niederbringen, *brachte nieder, niedergebracht, vb. (h) tr.* **1.** (și *fig.*) a doborî, a reuși să doboare complet. **2.** *(mine)* a face un puț, o gaură de mină.
niederbrüllen, *brüllte nieder, niedergebrüllt, vb. (h) tr. (fam.)* a împiedica pe cineva să vorbească hulindu-l.
niederbücken, *bückte nieder, niedergebückt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) apleca.
niederdeutsch *adj.* german de jos (de nord), în germana de jos (din nord).
Niederdeutsch, *-(s)*, **Niederdeutsche**, *-en, n. sg. (lingv.)* dialectul german de jos (din nord).
Niederdeutsche, *-n, -n (ein Niederdeutscher), m.* și *f.* locuitor(-oare) din Germania de nord.
niederdonnern, *donnerte nieder, niedergedonnert, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a arunca jos cu zgomot mare. **2.** *(fig., livr.)* a zdrobi pe cineva. **3.** a intimida pe cineva prin urlete. **II.** *intr. (s)* a cădea, a se prăbuși cu zgomot mare; **die Lawine donnerte ins Tal nieder** avalanșa s-a prăvălit cu zgomot la vale.
Niederdruck, *-(e)s, -drücke, m. (tehn.)* presiune joasă.
Niederdruck|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalație de joasă presiune.
Niederdruckdampf, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* abur de joasă presiune.
Niederdruckdampfheizung, *-en, f. (tehn.)* încălzire cu abur de joasă presiune.
Niederdruckdampfmaschine, *-n, f. (tehn.)* motor, mașină cu abur de joasă presiune.
niederdrücken, *drückte nieder, niedergedrückt, vb. (h) tr.* **1.** a apăsa, a împinge în jos. **2.** *(fig.)* a apăsa, a strivi, a împila, a asupri, a oprima, a înăbuși; **einen Aufstand** ~ a înăbuși o răscoală; **die Furcht drückt ihn nieder** frica îl apasă, îl strivește. **3.** *(ec.)* a micșora, a scădea; **die Preise** ~ a micșora, a scădea prețurile. **4.** *(fig.)* a mâhni adânc, a copleși.
niederdrückend *adj.* deprimant.
Niederdruck|kessel, *-s, -, m. (tehn.)* cazan de abur de joasă presiune.
Niederdruckmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de joasă presiune.
Niederdruckturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină de joasă presiune.
Niederdrückung, *-en, f.* **1.** apăsare. **2.** *(fig.)* apăsare, împilare, asuprire, înăbușire, suprimare. **3.** *(ec.)* micșorare, scădere (a prețurilor). **4.** *(fig.)* mâhnire, supărare adâncă.

niederfahren, *fuhr nieder, niedergefahren (du fährst nieder, er fährt nieder), vb. (s) intr.* **1.** *(despre un vehicul)* a coborî, a merge la vale. **2.** (și *fig.*) a cădea, a se prăbuși, a se abate; **der Blitz fährt nieder** cade trăsnetul.
Niederfahrt, *-en, f.* coborâre.
Niederfall, *-(e)s, -fälle, m.* (și *fig.*) cădere, prăbușire.
niederfallen, *fiel nieder, niedergefallen (du fällst nieder, er fällt nieder), vb. (s) intr.* a cădea (la pământ); *(fig.)* **vor jm.** ~ a cădea în genunchi în fața cuiva, a se prosterna.
niederfliegen, *flog nieder, niedergeflogen, vb. (s) intr.* **1.** a coborî în zbor. **2.** *(av.)* a ateriza.
niederfließen, *floss nieder, niedergeflossen (du, er fließt nieder), vb. (s) intr.* a curge în jos, a se scurge; **das Wasser floss nieder** apa s-a scurs.
Niederflurwagen, *-s, -, m.* vehicul cu caroserie joasă (fără treaptă pentru urcat).
Niederfrequenz, *-en, f. (electr.)* frecvență joasă.
Niedergang, *-(e)s, -gänge, m. (fig.).* **1.** apus; **der ~ der Sonne** apusul soarelui. **2.** apus, occident. **3.** *(fig.)* apus, decădere, scăpătare, ruinare; **~ des Reiches** decădere a imperiului; **~ der Moral** decădere a moralei. **4.** micșorare, reducere; **~ der Preise** scădere a prețurilor. **5.** *(mar.)* scară îngustă și abruptă pe vapor.
Niedergebirge, *-s, -, n. (geogr.)* munți joși, scunzi, cu altitudine mică.
niedergedrückt I. *part. trec.* de la niederdrücken. **II.** *adj.* **1.** deprimat, necăjit, abătut, descurajat, mâhnit. **2.** oprimat, asuprit.
Niedergedrückt|heit *f. sg.* deprimare, descurajare; dezolare; mâhnire, apăsare.
niedergehen, *ging nieder, niedergegangen, vb. (s) intr.* **1.** *(despre avioane)* a ateriza, a coborî. **2.** *(rar)* a apune. **3.** *(fig., rar)* a apune, a decădea, a scăpăta, a se ruina, a fi în declin. **4.** *(despre prețuri)* a scădea, a se reduce, a se micșora. **5.** *(despre ploaie)* a cădea. **6.** a se îneca, a merge la fund, a se scufunda. **7.** *(box)* a doborî la pământ.
Niedergelassene, *-n, -n (ein Niedergelassener), m. (elv.)* persoană cu domiciliul stabil într-un oraș.
niedergeschlagen I. *part. trec.* de la niederschlagen. **II.** *adj.* v. niedergedrückt **(II 1).**
Niedergeschlagenheit *f. sg.* v. Niedergedrücktheit.
niederge|stimmt *adj.* **1.** prost dispus, posomorât, abătut. **2.** descurajat.
niedergleiten, *glitt nieder, niedergeglitten (du gleitest nieder, er gleitet nieder), vb. (s) intr.* a aluneca în jos; *(despre avioane)* a coborî lin.
nieder|halten, *hielt nieder, niedergehalten (du hältst nieder, er hält nieder), vb. (h) tr.* **1.** a ține jos, a ține la pământ. **2.** *(fig.)* a înăbuși, a reprima, a asupri; **die eroberte Stadt** ~ a asupri orașul cucerit; **einen Aufstand** ~ a reprima o rebeliune. **3.** a împiedica să se dezvolte.
Nieder|halter, *-s, -, m. (metal.)* aparat de strângere a tablei, planator.
nieder|hängen, *hing nieder, niedergehangen, vb. (h) intr.* a atârna în jos.
nieder|hauen, *hieb nieder, niedergehauen, vb. (h) tr.* a doborî prin lovituri; **Menschen** ~ a măcelări, a doborî oameni.
nieder|hocken, *hockte nieder, niedergehockt, vb. (s) intr.* și *refl.* a sta pe vine, a se ghemui.
nieder|holen, *holte nieder, niedergeholt, vb. (h) tr. (mar.; despre vele, pavilioane)* a coborî, a lăsa în jos.
Nieder|holz, *-es, n. sg.* stufăriș, desiș, crâng, huceag.
Niederjagd, *-en, f. (vân.)* vânătoare de vânat mic.
niederkämpfen, *kämpfte nieder, niedergekämpft, vb. (h) tr.* a doborî, a învinge, a bate; *(fig.)* **seine Leidenschaften** ~ a-și stăpâni pasiunile.
Niederkämpfung *f. sg.* învingere, doborâre, combatere.
niederkauern, *kauerte nieder, niedergekauert, vb. (s) intr.* și *(h) refl.* v. niederhocken.
niederkippen, *kippte nieder, niedergekippt, vb. tr. (h)* și *intr. (s)* **1.** a cădea pierzând echilibrul. **2.** *(tehn.)* a bascula.
niederklappen, *klappte nieder, niedergeklappt, vb. (h) tr.* a lăsa în jos, a închide (un capac, un oblon etc.).
niederklettern, *kletterte nieder, niedergeklettert, vb. (s) intr.* a coborî, a se da jos agățându-se.
niederknallen, *knallte nieder, niedergeknallt, vb. (h) tr. (fam.)* a împușca, a culca la pământ prin împușcare.
niederknien, *kniete nieder, niedergekniet, vb. (s) intr.* a îngenunchia, a se lăsa în genunchi.
niederknüppeln, *knüppelte nieder, niedergeknüppelt (ich knüpp(e)le nieder), vb. (h) tr.* a opri, a suprima prin bătaie; **die Demonstranten wurden niedergeknüppelt** demonstranții au fost opriți violent.
Niederknüppelung, *-en, f.* **1.** ciomăgeală. **2.** *(fig.)* asuprire, oprimare.
niederkommen, *kam nieder, niedergekommen, vb. (s) intr. (înv.) (despre femei)* a naște; **mit einem Knaben** ~ a naște un băiat.
niederkonkurrieren, *konkurrierte nieder, niederkonkurriert, vb. (h) tr.* a distruge prin concurență.
niederkrempen, *krempte nieder, niedergekrempt, vb. (h) tr.* a lăsa în jos (borul pălăriei).
Niederkunft, *-künfte, f. (înv.)* naștere, facere.
Niederlage, *-n, f.* **1.** *(mil.)* înfrângere, pierdere a luptei; **eine ~ erleiden** a suferi o înfrângere, a pierde o luptă; **jm. eine ~ beibringen** (sau **bereiten** sau **zufügen**) a înfrânge pe cineva; *(livr.)* **kannensische** ~ înfrângere catastrofală. **2.** *(com.)* depozit, magazie, depou, antrepozit; **in die ~ bringen** a înmagazina, a duce în depozit. **3.** *(com.)* sucursală, filială. **4.** înmagazinare, depunere.
Niederlagsgebühr, *-en, f.* taxă de antrepozit.
Niederland, *-(e)s, n. sg.* șes, câmpie joasă.
Niederlande *pl.* Țările-de-Jos, Olanda.
Niederländer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Țările-de-Jos, olandez(ă).
niederländisch *adj.* neerlandez, olandez, referitor la Țările-de-Jos.
niederlassen, *ließ nieder, niedergelassen (du, er lässt nieder), vb. (h)* **I.** *tr.* a lăsa în jos, a coborî; **die Flagge** ~ a coborî drapelul. **II.** *refl.* **1.** a se așeza, a poposi. **2.** *(despre păsări)* a coborî în zbor, a se lăsa în jos. **3.** a se statornici, a se stabili, a se așeza; **sich häuslich** ~ a se instala.
Niederlassen, *-s, n. sg.* coborâre; **~ des Schlagbaumes** coborâre, lăsare a barierei.
Niederlassung, *-en, f.* **1.** așezare, statornicire, stabilire (a domiciliului). **2.** colonie; așezare (omenească). **3.** filială, sucursală. **4.** magazie, depozit, antrepozit.
Niederlassungsfreiheit, *f. sg. (jur.)* libertatea de stabilire (de instalare).
Niederlassungsnetz, *-es, -e, n. (ec.)* rețea de sucursale.
Niederlassungsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de domiciliu.
niederläufig *adj.* cu picioare scurte; **~e Hunderassen** rase de câini cu picioare scurte.
niederlegen, *legte nieder, niedergelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a depune, a pune jos; **die Waffen** ~ a depune armele; **Geld** ~ a depune bani. **2.** a înmagazina, a depozita, a așeza (mărfuri). **3.** a expune; **schriftlich** ~ a depune în scris; **die Gedanken in seinem Werke** ~ a-și expune ideile în operă. **4.** a dărâma; **die Befestigungswerke** ~ a dărâma întăriturile; **eine Straße** ~ a dărâma casele unei străzi. **5.** *(fig.)* a demisiona, a abdica, a refuza, a preda; **das Kommando** ~ a preda comanda; **ein Amt** ~ a demisiona, a-și da demisia dintr-un post. **6.** *(livr.)* a culca; **das Kind** ~ a culca copilul. **II.** *refl.* **1.** a se culca la pământ, a se întinde (pe) jos. **2.** a se culca în pat.
Niederlegung, *-en, f.* **1.** punere jos; depunere. **2.** înmagazinare, depozitare. **3.** demisie, renunțare, predare; **~ der Krone** abdicare.
niedermachen, *machte nieder, niedergemacht, vb. (h) tr.* **1.** a abate, a doborî (la pământ). **2.** v. niedermetzeln.
niedermähen, *mähte nieder, niedergemäht, vb. (h) tr.* **1.** a cosi. **2.** *(fig.)* a secera.
niedermetzeln, *metzelte nieder, niedergemetzelt (ich metz(e)le nieder), vb. (h) tr.* a măcelări, a tăia, a masacra.
Niedermetzelung, *-en, f.* masacrare, măcelărire.
niedern, *niederte, geniedert, vb. (h) tr.* și *refl. (înv.)* a (se) umili, a se pleca.
niederprasseln, *prasselte nieder, niedergeprasselt (ich prass(e)le nieder), vb. (s) intr.* **1.** *(despre ploaie, grindină, gloanțe)* a răpăi. **2.** *(fig.)* a potopi; **eine Flut von Flüchen prasselte auf ihn nieder** l-a potopit un val de înjurături.
Nieder|rahmenfahrge|stell, *-(e)s, -e, n. (auto.)* șasiu cu cadru supracoborât.
nieder|regnen, *regnete nieder, niedergeregnet (du regnest nieder, er regnet nieder), vb. (s) intr.* a cădea ca ploaia.
nieder|reißen, *riss nieder, niedergerissen (du, er reißt nieder), vb. (h) tr.* a răsturna, a doborî, a dărâma; **ein Haus** ~ a dărâma o casă.
Nieder|reißung *f. sg.* răsturnare, doborâre, dărâmare.
nieder|reiten, *ritt nieder, niedergeritten (du reitest nieder, er reitet nieder), vb. (h) tr.* a strivi, a distruge sub copitele calului.
nieder|rennen, *rannte nieder, niedergerannt, vb. (h) tr.* a răsturna alergând, a răsturna în goană.
nieder|rheinisch *adj.* al Rinului inferior, de pe Rinul inferior.
nieder|ringen, *rang nieder, niedergerungen, vb. (h) tr.* (și *fig.*) a birui, a învinge (la luptă).
Nieder|ringung *f. sg.* (și *fig.*) biruire, învingere (la lupte).
nieder|rinnen, *rann nieder, niedergeronnen, vb. (s) intr.* a curge în jos.
nieder|rollen, *rollte nieder, niedergerollt, vb. (s) intr.* **1.** a se rostogoli în jos. **2.** *(despre cortină)* a se lăsa în jos.
niedersäbeln, *säbelte nieder, niedergesäbelt (ich säb(e)le nieder), vb. (h) tr.* a tăia, a măcelări cu sabia.
niedersächsisch *adj.* **1.** saxon de nord. **2.** din landul Niedersachsen, Saxonia Inferioară (R.F.G.).
niedersausen, *sauste nieder, niedergesaust (du, er saust nieder), vb. (s) intr.* a cădea în mare viteză.
niederschauen, *schaute nieder, niedergeschaut, vb. (h) intr.* **1.** a se uita de sus în jos. **2.** *(fig.)* a disprețui, a privi de sus.
niederschießen, *schoss nieder, niedergeschossen (du, er schießt nieder), vb.* **I.** *tr. (h)* a împușca, a culca la pământ prin împușcare. **II.** *intr. (s) (despre păsări de pradă)* a se năpusti, a se repezi în jos; *(fig.)* **er ist auf mich niedergeschossen** s-a repezit la mine, s-a năpustit asupra mea.
Niederschießung, *-en, f.* împușcare.
Niederschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** coborâre, lăsare bruscă în jos; *(muz.)* **~ des Taktstockes** coborâre bruscă a baghetei. **2.** *(box)* coborâre, culcare, punere la pământ, cnocaut. **3.** *(met.)* precipitații atmosferice (ploaie, zăpadă, ceață). **4.** *(chim.)* precipitat; **gelatinöser** ~ precipitat gelatinos. **5.** notare, redare în scris.
niederschlagen, *schlug nieder, niedergeschlagen (du schlägst nieder, er schlägt nieder), vb. (h).* **I.** *tr.* **1.** a doborî, a răsturna; **einen Baum** ~ a doborî un copac. **2.** *(fig.)* a suprima, a înăbuși; **den Aufstand** ~ a înăbuși răscoala; **das schlägt mir alle Freude nieder** asta îmi taie, îmi ia toată bucuria. **3.** a lăsa în jos, a apleca; **die Augen** ~ a-și pleca ochii, a lăsa ochii în jos; *(muz.)* **den Taktstock** a coborî bagheta. **4.** *(chim.)* a precipita. **5.** *(fig.)* a descuraja, a copleși, a mâhni. **6.** *(jur.)* a suspenda, a amâna, a anula; **eine Schuld** ~ a anula o datorie; **eine Untersuchung** ~ a anula, a opri o anchetă; **die Kosten** ~ a scuti de cheltuieli; **einen Verdacht** ~ a alunga o bănuială. **II.** *intr.* **1.** a cădea greu, cu zgomot, la pământ. **2.** *(chim.)* a se precipita, a se depune. **III.** *refl.* *(fig.)* a se reflecta, a-și găsi ecoul; **seine unglückliche Kindheit schlug sich in seinen Romanen nieder** copilăria sa nefericită s-a reflectat în romanele sale.
Niederschlagen, *-s, n. sg.* **1.** răsturnare, doborâre. **2.** lăsare în jos, plecare, coborâre. **3.** *(jur.)* oprire, anulare, punere la dosar, scutire (de cheltuieli), abolire, radiere. **4.** *(chim.)* precipitare.
niederschlagend I. *part. prez.* de la niederschlagen. **II.** *adj.* descurajant, zdrobitor.
niederschlags|arm *adj. (despre climă)* sărac în precipitații.
niederschlagsfrei *adj. (met., chim.)* fără precipitații.
Niederschlagsmenge, *-n, f.* cantitate a precipitațiilor (atmosferice etc.).
Niederschlagsmesser, *-s, -, m. (met.)* pluviometru.
Niederschlagsmittel, *-s, -, n. (chim.)* mijloc de precipitare.
niederschlagsreich *adj. (despre climă)* bogat în precipitații.
Niederschlags|schmelzen, *-s, n. sg. (fiz.)* topire a precipitațiilor; *(chim.)* topire a precipitatului.
Niederschlagswasser, *-s, n. sg. (met.)* apă de ploaie, apă de precipitații.
Niederschlagung, *-en, f.* v. Niederschlagen.
niederschlucken, *schluckte nieder, niedergeschluckt, vb. (h) tr.* a înghiți.
niederschmettern, *schmetterte nieder, niedergeschmettert, vb. (h) tr.* **1.** a doborî, a trânti la pământ. **2.** *(fig.)* a doborî, a distruge.

Niederschraubhahn, *-(e)s, -hähne, m.*, **Niederschraubventil** [-vɛn-], *-(e)s, -e, n. (tehn.)* robinet cu cap alungit.

niederschreiben, *schrieb nieder, niedergeschrieben, vb. (h) tr.* a scrie, a aşterne pe hârtie.

niederschreien, *schrie nieder, niedergeschrie(e)n, vb. (h) tr.* a împiedica pe cineva să vorbească ţipând la el.

Niederschrift, *-en, f.* **1.** însemnare, notă; proces-verbal. **2.** notare, aşternere, fixare pe hârtie.

niederschweben, *schwebte nieder, niedergeschwebt, vb. (s) intr.* a coborî plutind prin aer.

niedersehen, *sah nieder, niedergesehen (du siehst nieder, er sieht nieder), vb. (h) intr.* v. niederschauen **(I)**.

niedersenden, *sandte* şi *(mai rar) sendete nieder, niedergesandt* şi *(mai rar) niedergesendet (du sendest nieder, er sendet nieder), vb. (h) tr.* a trimite în jos.

niedersenken, *senkte nieder, niedergesenkt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a coborî, a lăsa în jos; **den Sarg ins Grab** ~ a coborî sicriul în mormânt. **2.** *(mine)* a adânci; **einen Schacht** ~ a săpa, a adânci o galerie. **II.** *refl.* a se lăsa în jos, a coborî; **die Nacht senkt sich nieder** se lasă noaptea, coboară noaptea.

niedersetzen, *setzte nieder, niedergesetzt (du, er setzt nieder), vb. (h)* **I.** *tr.* a aşeza jos, a pune jos; **den Korb** ~ a pune coşul jos. **II.** *refl.* a se aşeza; **er hat sich auf eine** (sau **einer) Bank niedergesetzt** s-a aşezat pe o bancă.

nieder|sinken, *sank nieder, niedergesunken, vb. (s) intr.* **1.** a se lăsa în jos; a se tasa. **2.** a se afunda; a se scufunda, a se îneca.

Nieder|sinken, *-s, n. sg.* **1.** lăsare în jos. **2.** cufundare, afundare, înecare.

nieder|sitzen, *saß nieder, niedergesessen (du, er sitzt nieder), vb.* **I.** *intr. (h* şi *reg. s)* a se aşeza. **II.** *tr. (h) (etwas)* a strivi, a turti ceva aşezându-se.

Nieder|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune joasă.

Nieder|spannungsleitung, *-en, f. (electr.)* conductă de joasă tensiune.

Nieder|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* săritură în jos.

nieder|stampfen, *stampfte nieder, niedergestampft, vb. (h) tr.* a călca în picioare, a zdrobi, a turti călcând în picioare.

nieder|stechen, *stach* [ʃta:χ] *nieder, niedergestochen (du stichst nieder, er sticht nieder), vb. (h) tr.* a străpunge, a doborî, a ucide (cu o armă albă).

nieder|steigen, *stieg nieder, niedergestiegen, vb. (s) intr.* a coborî, a veni în jos.

Nieder|steigen, *-s, n. sg.* coborâre.

niederstellen, *stellte nieder, niedergestellt, vb. (h) tr.* v. niedersetzen **(I)**.

nieder|stimmen, *stimmte nieder, niedergestimmt, vb.* **I.** *intr. (s)* a deprima. **II.** *tr. (h)* a anula; **einen Antrag** ~ a anula prin vot o propunere.

nieder|stoßen, *stieß nieder, niedergestoßen (du, er stößt nieder), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a răsturna, a doborî (împingând). **2.** a omorî, a ucide străpungând; **mit dem Säbel** ~ a doborî cu sabia. **II.** *intr. (s)* a se năpusti (asupra cuiva sau a ceva).

nieder|strahlen, *strahlte nieder, niedergestrahlt, vb. (h) intr.* a străluci, a iradia de sus.

nieder|strecken, *streckte nieder, niedergestreckt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a culca la pământ, a întinde la pământ. **2.** a omorî, a ucide. **II.** *refl. (h)* a se culca, a se întinde (pe jos, la pământ).

nieder|streichen, *strich nieder, niedergestrichen, vb. (h) tr.* a netezi (părul, cute etc.).

nieder|stürzen, *stürzte nieder, niedergestürzt (du, er stürzt nieder), vb.* **I.** *tr. (h)* a răsturna, a doborî. **II.** *(intr. (s)* a cădea jos, a se prăbuşi la pământ. **III.** *refl. (h)* a se arunca jos, a se nărui, a se năpusti în jos.

niedertourig [-tu:rɪç] *adj. (tehn.)* cu turaţie joasă.

Niedertracht *f. sg.* ticăloşie, josnicie, mârşăvie.

niederträchtig **I.** *adj.* **1.** ticălos, josnic, mârşav. **2.** *(fam.)* foarte mare, puternic; **die Schmerzen waren** ~ durerile erau puternice. **II.** *adv.* mişeleşte.

Niederträchtigkeit, *-en, f.* v. Niedertracht.

niedertrampeln, *trampelte nieder, niedergetrampelt (ich tramp(e)le nieder), vb. (h) tr.* **1.** a călca brutal în picioare. **2.** *(fam., fig.)* a tropăi puternic în semn de protest; **einen Redner der Opposition** ~ a tropăi aşa de tare încât vorbitorul opoziţiei să nu-şi poată continua discursul.

niedertreten, *trat nieder, niedergetreten (du trittst nieder, er tritt nieder), vb. (h) tr.* **1.** a călca în picioare, a strivi; **Blumen** ~ a strivi flori sub picioare; **die Absätze** ~ a scâlcia tocurile. **2.** *(fig.)* a călca în picioare, a desconsidera; **du hast meine Gefühle niedergetreten** mi-ai călcat în picioare sentimentele.

niedertrinken, *trank nieder, niedergetrunken, vb. (h) tr. (fam.)* a îmbăta pe cineva.

Niedertür, *-en, f.* uşă joasă, jumătate de uşă; uşiţă într-o uşă mai mare.

Niederung, *-en, f.* **1.** şes, câmpie (la gurile apelor), luncă. **2.** *(fig.)* mocirlă morală; **in den ~en der Gesellschaft** în scursurile societăţii.

Niederwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de lăstăriş.

Niederwall, *-(e)s, -wälle, m. (mil.)* zid jos, scund, de fortificaţie.

niederwalzen, *walzte nieder, niedergewalzt (du, er walzt nieder), vb. (h) tr.* a turti, a distruge.

niederwärts *adv.* în jos, la vale.

Niederwasser, *-s, n. sg. (hidr.)* ape de etiaj; ape joase, mici.

Niederwasser|stand, *-(e)s, m. sg. (hidr.)* etiaj, cotă scăzută a apelor.

nieder|werfen, *warf nieder, niedergeworfen (du wirfst nieder, er wirft nieder), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a arunca jos, a trânti la pământ, a doborî; **eine Last** ~ a arunca o povară jos; **die Krankheit wird ihn** ~ boala are să-l doboare la pat. **2.** *(fig.)* a învinge, a înfrânge; a înăbuşi; **einen Aufstand** ~ a înăbuşi o răscoală. **II.** *refl.* a se arunca jos; a se prosterna; **sich ins Gras** ~ a se trânti în iarbă; **das Pferd wirft sich nieder** calul se trânteşte la pământ; **er warf sich vor ihm nieder** s-a aruncat la picioarele lui; s-a prosternat în faţa lui.

Niederwerfung, *-en, f.* **1.** răsturnare. **2.** *(fig.)* înfrângere, reprimare; înăbuşire. **3.** prosternare.

Niederwild, *-(e)s, n. sg. (vân.)* vânat mic, cu pene.

niederziehen, *zog nieder, niedergezogen, vb. (h) tr.* **1.** a trage în jos. **2.** *(fig.)* a înjosi, a degrada.

niederzischen, *zischte nieder, niedergezischt, vb. (h) tr.* a împiedica pe cineva să vorbească huiduindu-l, sâsâindu-l, fluierându-l.

nieder|zwingen, *zwang nieder, niedergezwungen, vb. (h) tr.* a învinge, a birui.

niedlich *adj.* **1.** drăguţ, drăgălaş, nostim, graţios. **3.** *(reg., adesea glumeţ)* foarte mic în comparaţie cu altceva.

Niedlichkeit, *-en, f.* drăgălăşenie, graţie.

Niednagel, *-s, -nägel, m. (med.)* unghie incarnată, crescută în carne.

niedrig **I.** *adj.* **1.** jos, mic, scund; **das Haus ist** ~ casa este joasă, scundă; **~es Zimmer** odaie joasă; **bei ~em Wasserstande** la un nivel scăzut al apei; **~e Temperatur** temperatură joasă, scăzută. **2.** *(fig., înv.)* inferior, umil; **hoch und** ~ bogat şi sărac; **ein Mann von ~em Stande** un om de jos, de rând. **3.** mic, scăzut, ieftin; **~e Löhne** salarii mici, scăzute; **~er Preis** preţ mic; **~e Zahlen** numere mici. **4.** ordinar, josnic; **eine ~e Denkungsart** o mentalitate ordinară, josnică. **II.** *adv.* **1.** mic, jos; **~er machen** a scobori; **~er hängen** a agăţa mai jos; **die Preise ~ stellen** a stabili preţuri moderate. **2.** puţin; (şi *fig.)* ~ **spielen** **a)** a juca pe puţin(i) (bani); **b)** a risca puţin. **3.** mârşav, josnic; **er benimmt sich** ~ se comportă josnic, ordinar, se poartă murdar.

Niedrige, *-n, -n (ein Niedriger), m.* şi *f. (înv.)* om de rând, om din păturile de jos ale societăţii.

niedrig geboren *adj. (înv.)* de rând, din pătura de jos.

niedrig gebrannt *adj.* ars la o temperatură joasă.

niedrig gesinnt *adj.* josnic, ordinar.

Niedrigkeit, *-en, f.* **1.** faptul de a fi jos, scund. **2.** stare socială inferioară; ~ **der Geburt** origine modestă, neam de rând. **3.** *(fig.)* josnicie.

Niedriglohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu mic.

Niedriglohnland, *-(e)s, -länder, n.* ţară în care salariile sunt mici.

niedrigprozentig *adj.* cu procent scăzut.

Niedrig|spende, *-n, f. (hidr.)* modul minim al scurgerii.

niedrig stehend *adj.* inferior din punct de vedere social.

Niedrigstwasser, *-s, -, n. (hidr.)* apele cele mai mici (pe un anumit interval de timp).

Niedrigstwert, *-(e)s, -e, m.* valoare minimă, limită inferioară a valorii.

Niedrigwasserbett, *-(e)s, -en, n. (hidr.)* albie a râului la etiaj.

Niedrigzeit, *-en, f. (hidr.)* perioadă a apelor mici (de etiaj).

Niedrigzins|politik *f. sg. (ec.)* politică a dobânzilor scăzute.

ni|ellieren, *niellerte, nielliert, vb. (h) tr. (tehn.)* a niela (lucrare la metalele preţioase prin gravură în negru cu „Nielle").

Ni|ello|arbeit, *-en, f. (met.)* nielare.

niemals, *(înv.)* **niemalen** *adv.* niciodată, nicicând.

niemand *pron. nehot.* nimeni, nici unul; **es ist ~ da** nu e nimeni aici; ~ **als er weiß darum** nimeni în afară de el nu ştie despre asta; **ich sah ~(en)** n-am văzut pe nimeni; ~ **anders** *(austr.* **anderer)** nimeni altul; ~ **Geringeres als der Minister** nimeni altul decât însuşi ministrul, ministrul în persoană; ~ **Fremder** nici un străin; **er ist ~(e)s Feind** nu e duşmanul nimănui.

Niemand, *-(e)s, -e, m.* nimeni, zero, om de nimic; **er war ein großer** ~ era un mare nimic, un zero, un nimeni.

Niemandsland, *-(e)s, n. sg. (mil.)* **1.** ţara nimănui (spaţiu dintre frontiere, dintre liniile fronturilor). **2.** ţinut necunoscut, neexplorat.

niemer *pron. nehot. (reg.)* v. niemand.

niemes *pron. nehot. (reg.)* v. niemand.

niene *adv. (reg.)* nicăieri.

Niere, *-n, f.* **1.** *(anat.)* rinichi; **linke, rechte** ~ rinichiul stâng, drept; *(fig.)* **auf Herz und ~n prüfen** a supune pe cineva unui examen foarte atent; *(fig.)* **in Herz und ~n schauen** a privi în fundul inimii, în interiorul sufletului; **das geht mir an die ~n** e o lovitură pentru mine. **2.** *(geol.)* formaţiune reniformă de rocă, stratificaţie reniformă. **3.** *(înv., reg.)* v. Hode. **4.** *(reg.)* v. Nierenkartoffel.

Nierenbecken, *-s, -, n. (anat.)* bazinet renal.

Nierenbeschwerde, *-n, f. (med.)* afecţiune renală.

Nierenbraten, *-s, -, m.* friptură din carne din regiunea rinichilor.

Nieren|entzündung, *-en, f. (med.)* nefrită.

Nieren|erkrankung, *-en, f.* îmbolnăvire a rinichilor; boală de rinichi.

Nierenfett, *-(e)s, n. sg.* grăsime de (la) rinichi.

nierenförmig *adj.* în formă de rinichi, reniform.

Nierengegend *f. sg.* regiune renală.

Nierengrieß, *-es, m. sg.* v. Nierensand.

Nierenkartoffel, *-n, f.* soi de cartofi în formă de rinichi.

Nierenkolik, *-en, f. (med.)* colică renală.

nierenkrank *adj.* bolnav de rinichi.

Nierenkrankheit, *-en, f.*, **Nierenleiden**, *-s, -, n.* boală de rinichi.

nierenleidend *adj.* v. nierenkrank.

Nierensand, *-(e)s, m. sg. (med.)* nisip la rinichi.

Nierenschale, *-n, f. (med.)* tăviţă renală.

Nierenschmerz, *-es, -en, m.* durere de rinichi.

Nierensenkung *f. sg. (med.)* ptoză renală, cădere a rinichiului(-ilor).

Nieren|spule, *-n, f. (electr.)* bobină în formă de rinichi (la radio).

Nieren|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(med.)* calcul renal, piatră la rinichi. **2.** *(mineral.)* nefrit.

Nieren|steinkolik, *-en, f. (med.)* colică renală (provocată de calculi renali).

Nieren|stück, *-(e)s, -e, n.* v. Nierenbraten.

Nierentalg, *-(e)s, m. sg.* v. Nierenfett.

Nierentransplantation, *-en, f. (med.)* transplant de rinichi.

Nierenweh, *-s, n. sg.* v. Nierenschmerz.

nierig *adj.* reniform.

Nierndl, *-s, -, n. (reg., cul.)* friptură de (la) rinichi.

nieseln, *nieselte, genieselt, vb. (h) intr.* şi *impers.* a bura, a burniţa, a ploua mărunt; **es nieselt** burează.

Nieselregen *-s, m. sg.* ploaie fină, ciobănească.

niesen, *nieste, geniest (du, er niest) vb. (h) intr.* a strănuta.

Niesgas, *-es, -e, n. (chim., mil.)* gaz de strănutat.

Nieskraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* rotoţele albe *(Achillea piarmica* L.).

Nies|pulver, *-s, -, n.* **1.** praf de strănutat. **2.** tabac de prizat.

Niesreiz, *-es, -e, m.* impuls de strănut.

Nießbrauch, *-(e)s, m. sg. (jur.)* uzufruct.

Nießbraucher, *-s, -, m.*, ~ **in**, *-nen, f. (jur.)* uzufructuar(ă).

Nießbrauchsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de uzufruct.

Nießnutzer, *-s, -, m.* v. Nießbraucher.

Nieswurz *f. sg. (bot.)* spânz, nebunariţă, iarba nebunilor *(Helleborus niger* L.).

Niet[1], *-(e)s, m. sg. (reg.)* marnă; argilă.
Niet[2], *-(e)s, -e, m. (tehn.)* nit.
Niet|abscher|hammer, *-s, -hämmer, m. (metal.)* ciocan de tăiat capete de nit.
Niet|an|stauchmaschine, *-n, f. (metal.)* mașină de refulat capete de nit.
Nietbolzen, *-s, -, m. (tehn.)* tijă, corp al nitului.
Nietdöpper, *-s, -, m.* buterolă, căpuitor.
Niete, *-n, f.* **1.** bilet alb (necâștigător la loterie). **2.** *(fig.)* nereușită, eșec. **3.** *(fam.)* om de nimic. **4.** v. Niet[2].
Niet|eisen, *-s, -, n.* **1.** oțel, fier de nituit. **2.** oțel, fier pentru nituire.
nieten, *nietete, genietet (du nietest, er nietet), vb. (h) tr. (tehn.)* a nitui.
Nietfalz, *-es, -e, m. (metal.)* falț nituit.
Nietgesenk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* matriță de nituit.
Nietgriff, *-(e)s, -e, m. (metal.)* v. Nietzange.
Niet|halter, *-s, -, m. (metal.)* contrabuterolă.
Niet|hammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de nituit.
Niet|hose, *-n, f.* blugi cu nituri.
Nietkloben, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** menghină de mână, clește pentru nituit sârmă (sau nituri subțiri). **2.** buterolă.
Nietkluppe, *-n, f.* v. Nietkloben **(1)**.
Nietkolben, *-s, -, m. (metal.)* dorn de nituit țevi.
Nietkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap de nit.
Nietloch, *-(e)s, -löcher, n.* gaură de nit.
Nietlochreib|ahle, *-n, f. (tehn.)* alezor de cazangerie, alezor pentru găuri de nit.
Nietmaschine, *-n, f.* mașină de nituit.
Nietmeißel, *-s, -, m.* ștemuitor de nituri.
Nietnagel, *-s, -nägel, m.* **1.** v. Niet[2]. **2.** măsea de bocanc (de alpinist).
Nietnaht, *-nähte, f.* cusătură nituită; nituire.
Nietnahtfestigkeit *f. sg. (tehn.)* rezistență a cusăturilor nituite.
Nietpresse, *-n, f. (tehn.)* presă pentru nituit.
Nietschaft, *-(e)s, -schäfte, m.* corp, tijă a(l) nitului.
Nietschel|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de călcat rufe.
Niet|stift, *-(e)s, -e, m.* v. Nietbolzen.
niet- und nagelfest *adv.* bine țintuit, care ține bine.
Nietung, *-en, f.* nituire.
Nietverbindung, *-en, f.* legătură cu nituri.
Niet|zange, *-n, f.* clește de nituit.
Nifl|heim, *-(e)s, n. sg. (mit. nordică)* împărăție a întunericului în care ajung cei ce nu mor pe câmpul de luptă.
Niftel, *-n, f. (înv.)* v. Nichte.
nigelnagelneu *adj. (elv., fam.)* nou-nouț.
Nigger, *-s, -, m. (peior.)* negru.
Nigrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen,* locuitor(-oare) a(l) Nigerului.
nigrisch *adj.* din Niger.
Nigromant, *-en, -en, m.* vrăjitor, scamator, prestidigitator.
Nigromantie *f. sg.* vrăjitorie, scamatorie, prestidigitație.
Ni|hilismus, *-, m. sg.* nihilism.
Ni|hilist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* nihilist(ă).
ni|hilistisch *adj.* nihilist.
Nikaraguer, Nikaraguaner, *-s, -, m.*, **~ in**, *-nen, f.* nicaraguan(ă), persoană din Nicaragua.
Nikolaus, *-, -, -e* (și *glumeț, fam. -läuse)* **1.** Sf. Nicolae. **2.** zi de Sf. Nicolae.
Nikolaus|abend, *-s, -e, m.* seara de Sf. Nicolae.
Nikolaus|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de Sf. Nicolae.
Nikolo și **Nikolo**, *-s, -s, m. (reg., austr.)* moș Nicolae, Sf. Nicolae.
Nikotin, *-(e)s, n. sg. (chim.)* nicotină.
nikotin|arm *adj.* cu conținut scăzut de nicotină.
nikotinfrei *adj.* fără nicotină, denicotinizat.
Nikotinge|halt, *-(e)s, -e, m.* conținut de nicotină.
nikotinhaltig *adj.* care conține nicotină.
Nikotinvergiftung, *-en, f. (med.)* intoxicație cu nicotină.
Nildelta, *-s, -s, n. (geogr.)* delta Nilului.
Nilgans, *-gänse, f. (ornit.)* gâscă egipteană *(Alopochen aegyptiacus)*.
Nilgau, *-(e)s, -e, m.* antilopă din India.
Nilkrokodil, *-s, -e, n. (zool.)* crocodil de Nil *(Crocodilus vulgaris* Cuv.).
Nil|land, *-(e)s, n. sg.* regiune, bazin a(l) Nilului.
Nille, *-n, f. (vulg.)* penis.
Nilote, *-n, -n, m.* persoană făcând parte dintr-un grup de triburi de negri de la cursul superior al Nilului.
nilotisch *adj.* de pe (sau de la) cursul superior al Nilului.
Nilpferd, *-(e)s, -e, n. (zool.)* hipopotam *(Hippopotamus)*.
Nilpferdpeitsche, *-n, f.* bici, harapnic din piele de hipopotam.
Nimbus, *-, -se, m.* **1.** (și *fig.*) nimb, aureolă, prestigiu. **2.** *(met.)* nor aducător de ploaie, nimbus.
nimm *imperativ pers. a 2-a sg.* de la nehmen.
nimmer *adv.* niciodată; **nun** (sau **nie**) **und** ~ (absolut) niciodată, cu nici un chip, nici în ruptul capului.
Nimmerleins|tag, *-(e)s, m. sg. (glumeț)* Paștile cailor; sfântu-așteaptă; **am** ~ la Paștile cailor; **auf den** ~ sau **bis zum** ~ pentru la Paștile cailor.
nimmermehr *adv.* v. nimmer.
Nimmermehrs|tag, *-(e)s, m. sg.* v. Nimmerleinstag.
nimmermüde *adj.* neobosit.
nimmersatt *adj.* veșnic nesătul.
Nimmersatt, *-(e)s, -e, m.* nesățios, (om) veșnic ne-sătul, sac fără fund.
Nimmerwiederkehr *f. sg.* plecare definitivă; **auf** ~ pentru totdeauna, definitiv.
Nimmerwiedersehen, *-s, n. sg. (în expr.)* **auf ~!** (adio) pentru totdeauna!
nimmst *ind. prez. pers. a 2-a sg.* de la nehmen.
nimmt *ind. prez. pers.* a 3-*a sg.* de la nehmen.

Nimrod, *-s, -s, m. (fig.)* vânător zelos.
Niob, Niobium, *-s, n. sg. (chim.)* niobiu(m).
Niobium|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* oțel cu niobiu.
Nipf, *-(e)s, m. sg. (austr., fam.)* curaj, energie.
Nippel, *-s, -, m. (tehn.)* niplu.
nippen, *nippte, genippt, vb. (h) intr.* **1.** a sorbi câte puțin, a atinge cu buzele. **2.** *(fig.)* a atinge în treacăt.
Nippes [ˈnɪp(s)] *pl.* bibelouri, mărunțișuri.
Nippfigur, *-en, f.* v. Nippes.
Nippflut, *-en, f. (mar., reg.)* flux ușor.
Nippsachen *f. pl.* v. Nippes.
Nipptide, *-n, f. (reg.)* v. Nippflut.
Nipptisch, *-(e)s, -e, m.* măsuță cu bibelouri.
Nippzeit, *-en, f. (reg.)* Nippflut.
nirgend *adv.* nicăieri.
Nirgendheim, *-(e)s, n. sg. (numai în expr.)* **von** ~ de nicăieri; **Herr von** ~ vagabond, om fără căpătâi.
Nirgendland, *-(e)s, n. sg.* țară de nicăieri, de vis; Utopia.
nirgends *adv.* v. nirgend.
nirgend(s)her *adv.* de nicăieri.
nirgend(s)hin, nirgend(s)wo *adv.* nicăieri.
nirgend(s)woher *adv.* de nicăieri.
nirgend(s)wohin *adv.* v. nirgend(s)hin.
Nirgendwer, *-s, m. sg.* nimeni.
Nirosta *presc.* de la nichtrostender Stahl oțel inoxidabil.
Nirwana, *-(s), n. sg.* nirvana.
Nischchen, *-s, -, n. (dim.* de la Nische) nișă mică.
Nische, *-n, f.* firidă, nișă, ocniță.
Nischel, *-s, -, m. (reg., vulg.)* cap.
Nischengewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă cu nișă, boltă a firidei, a ocniței.
Nischlein, *-s, -, n. (dim.* de la Nische) nișă mică.
Nisse, *-n, f.* **1.** *(entom.)* lindină, ou de păduche. **2.** *(text.)* ghemotoc de scame.
Nisselsalat, *-(e)s, -e, m.* v. Nisslsalat.
nissig *adj.* plin de lindini, lindinos.
Nisskopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* **1.** cap plin de lindini. **2.** persoană cu capul plin de lindini.
Nisslsalat, *-(e)s, -e, m. (bot.)* fetică *(Valerianella olitaria)*.
nisten, *nistete, genistet (du nistest, er nistet), vb. (h) intr.* a(-și) face cuibul.
Nisthöhle, *-n, f.* scorbură cu cuib.
Nistkasten, *-s, -kästen, m.* colivie pentru păsări, pentru cuibărit.
Nistplatz, *-es, -plätze, m.*, **Nist|stätte**, *-n, f. (livr.)* cuib, loc pentru cuib.
Nist|zeit *f. sg.* perioadă a cuibăritului.
nit *adv. (reg.)* v. nicht.
Niton, *-s, n. sg. (chim.)* niton.
Nitranilfarb|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* colorant de nitranil.
Nitrat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* nitrat, azotat.
Nitrid, *-(e)s, -e, n. (chim.)* nitrură, azotură.
nitrieren, *nitrierte, nitriert, vb. (h) tr.* **1.** *(chim.)* a nitra. **2.** *(metal.)* a nitrura.
Nitrier|härteverfahren, *-s, -, n. (tehn.)* procedeu de durificare prin nitrurare.
Nitrier|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (metal.)* oțel de nitrurare.
Nitrifikation, *-en, f. (chim., agr.)* nitrificare.
nitrifizieren, *nitrifizierte, nitrifiziert, vb. (h) tr. (chim., agr.)* a nitrifica.
Nitrit, *-s, -e, n. (chim.)* nitrit, azotit.
Nitrogen, Nitrogenium, *-s, n. sg. (chim.)* azot, nitrogen.
Nitroglyzerin, *-s, n. sg. (chim.)* nitroglicerină.
Nitrolack, *-(e)s, -e, m. (chim.)* nitrolac.
nitrös *adj. (chim.)* nitros, azotos.
Nitro|zellulose *f. sg. (chim.)* nitroceluloză.
Nitschelhose, *-n, f. (text.)* pantaloni frecători.
Nitschelwalze, *-n, f. (text.)* arbore al pantalonilor frecători.
Nitschelwerk, *-(e)s, -e, n. (text.)* dispozitiv frecător; aparat rotativ frecător.
Niveau [-ˈvo:], *-s, -s, n.* **1.** nivel; **Hebung des theoretischen ~s** ridicare a nivelului teoretic; **ein Vortrag von hohem** ~ o conferință de nivel înalt; **das ~ der Preise** nivelul prețurilor; **das ~ des Wassers ist gefallen** nivelul apei a scăzut. **2.** grad de înălțime; treaptă, grad, rang; **das ~ halten** a menține rangul; **etwas hat wenig** ~ ceva este sub orice nivel. **3.** bulă (verticală sau orizontală) de nivel; poloboc.
Niveaubruch, *-(e)s, -brüche, m. (ferov.)* schimbare de pantă.
Niveaudifferenz, *-en, f.* diferență de nivel.
Niveaufixpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct indicator de nivel.
Niveaufläche, *-n, f.* suprafață de nivel, suprafață echipotențială.
Niveau|höhe, *-n, f.* înălțime, altitudine.
Niveaukanal, *-s, -näle, m.* canal de nivel, fără pantă.
Niveaukarte, *-n, f. (geogr.)* hartă cu curbe de nivel.
Niveaukreuzung, *-en, f. (ferov.)* încrucișare la nivel.
Niveaukurve [-və și -fə], *-n, f.* curbă de nivel.
Niveaulinie [-nɪə], *-n, f. (mat.)* orizontală; linie de nivel.
niveaulos *adj. (fig.)* sub orice nivel, sub orice critică.
Niveaumarke, *-n, f. (geod.)* semn de nivelment.
Niveaupfahl, *-(e)s, -pfähle*, **Niveau|pflock** *-(e)s, -pflöcke, m. (ferov.)* indicator de nivel.
Niveau|übergang, *-(e)s, -gänge, m. (ferov.)* pasaj, trecere de nivel.
Niveau|unterschied, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* diferență de nivel.
Niveauver|änderung, *-en, f. (fiz.)* schimbare de nivel.
Niveauverteilung, *-en, f. (fiz.)* distribuție de niveluri.
niveauvoll *adj.* la înălțime, la nivel înalt.
Niveauwalze, *-n, f. (ind. hârtiei)* cilindru nivelat egalizator.
Nivellante [-vɛl-], *-n, f. (mat.)* nivelă.
Nivellement [nivɛl(ə)ˈmã:], *-s, -s, n.* **1.** nivelare. **2.** *(tehn.)* nivelment.

Nivellette, *-n, f.* **1.** *(geod.)* jalon-miră, jalon cu miră. **2.** *(ferov.)* nivel al căii.
Nivellier|apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** instrument de nivelment. **2.** *(geod.)* nivelmetru.
nivellieren, *nivellierte, nivelliert, vb. (h) tr.* **1.** a nivela. **2.** *(tehn.)* a ridica un nivelment.
Nivellierer, *-s, -, m.* nivelator.
Nivelliergerät, *-(e)s, -e, n.* v. Nivellierapparat.
Nivellierlatte, *-n, f.*, **Nivellier|stab**, *-(e)s, -stäbe, m.*, **Nivellier|stange**, *-n, f.* **1.** *(geod.)* stadie, miră de nivelment. **2.** *(ferov.)* cruce de nivelat.
Nivelliertafel, *-n, f.* tablă de nivelat.
Nivellierung, *-en, f.* nivelare; *(ec.)* ~ **der Löhne** nivelarea salariilor.
nix *adv. (fam.)* nimic.
Nix, *-es, -e, m. (mit.)* nix, duh, spirit al apelor.
Nixblume, *-n. f. (bot.)* nufăr galben *(Nuphar luteum* Sm.).
Nixchen, *-s, -, n.* **1.** *dim.* de la Nixe. **2.** *(pop.)* nimic, fleac, flecuşor, flecuşteţ.
Nixe, *-n, f.* nixă, ondină, nimfă de apă.
Nixenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* inariţă *(Najas minor).*
n.J. *presc.* de la nächsten Jahres al anului următor.
njam, njam *interj.* mmm, bun! (exprimă plăcerea de a urma să mănânce ceva).
NK *presc.* de la Normalkerze.
nkr *presc.* de la norwegische Krone coroană (monedă) norvegiană.
nlat. *presc.* de la neulateinisch neolatin.
nm. *presc.* de la nachmittags.
n.M. *presc.* de la nächsten Monates al lunii următoare.
NNO *presc.* de la Nordnordost.
NNW *presc.* de la Nordnordwest.
No. *presc.* de la Numero.
NO *presc.* de la Nordosten.
Noah, *-s, m. sg. (bibl.)* Noe; **die Arche ~s** (şi **Noä)** arca lui Noe.
nobel *adj.* **1.** nobil. **2.** *(fam.)* generos, mărinimos; demn; **ein ~es Trinkgeld** un bacşiş generos. **3.** (adesea *iron.)* elegant, luxos.
Nobel, *-s, m. sg.* nume al leului în fabule.
Nobelball, *-(e)s, -bälle, m. (austr.,* adesea *iron.)* bal în înalta societate.
Nobelgegend *f. sg.* (adesea *iron.)* cartier, zonă selectă.
Nobelherberge, *-n, f. (iron.)*, **Nobelhotel**, *-s, -s. n.* (adesea *iron.)* hotel de lux.
Nobelpreis, *-es, -e, m.* premiul Nobel.
Nobelpreis|träger, *-s, -, m.* laureat al premiului Nobel.
Nobelstiftung *f. sg.* fundaţia Nobel.
Nobilität *f. sg. (ist.)* **1.** nobilime, aristocraţie. **2.** celebritate.
nobilitieren, *nobilitierte, nobilitiert, vb. (h) tr. (înv.)* a înnobila.
Nobiskrug, *-(e)s, m. sg. (înv., argou)* împărăţie a lui Sarsailă.
Noblesse *f. sg.* **1.** nobleţe, boierie. **2.** generozitate, mărinimie; demnitate.
noch I. *adv.* **1.** mai, încă; ~ **einmal** încă o dată; ~ **nicht** încă nu; ~ **immer** tot (sau încă) mai..., mereu; ~ **einmal so viel** încă o dată pe atât; ~ **einmal so groß** de două ori mai mare; **du magst ~ so viel reden** poţi vorbi oricât de mult; ~ **dazu** pe lângă aceasta; ~ **so** oricât; **es regnet kaum ~** aproape că nu mai plouă; ~ **regnet es nicht** încă nu plouă; **ich habe (nur) ~ zwei Euro** mai am doar doi euro; **er wurde ~ am Unfallort operiert** a fost operat chiar la locul accidentului; ~ **und ~** sau *(fam.)* ~ **und nöcher** cu găleata, în cantitate mare; ~ **und nochmals** sau ~ **und ~ einmal** din nou; *(cu un adj. la comparativ)* **es ist heute ~ wärmer als gestern** astăzi este şi mai cald decât ieri; **das dauert ~ keine zehn Minuten** asta nu durează nici zece minute; **der wird sich ~ wundern!** ce-o să se mai mire! **2.** *(înv.)* totuşi, cu toate acestea. **II.** *conj.* nici; **weder du, ~ ich** nici tu, nici eu; **weder hart, ~ weich** nici tare, nici moale.
nochmal *adv. (fam.)* încă o dată.
nochmalig *adj.* repetat, din nou.
nochmals *adv.* încă o dată, din nou; **Ruhe und ~ Ruhe** linişte şi iarăşi linişte.
Nock[1], *-(e)s, -e, n.*, **Nock**, *-en, f. (mar.)* **1.** colţ de învergare, capăt al vergii. **2.** colţ, capăt al punţii de comandă.
Nock[2], *-s, -e, m. (reg.)* **1.** vârf de stâncă; pisc. **2.** deal.
Nöck, *-s, m. sg. (mit.)* spirit, duh al apelor.
Nocke, *-n,* şi **Nocken**[1], *-, f. (reg., austr., fam.)* **1.** *(cul.)* găluşcă. **2.** *(iron.)* femeie îngâmfată, încrezută.
Nocken[2], *-s, -, m. (tehn.)* camă; adaos turnat.
Nockendrehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung pentru came.
Nockenrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* disc cu came.
Nockenscheibe, *-n, f. (tehn.)* şaibă, disc cu came.
Nocken|steuerung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* ghidaj de anvergare. **2.** *(tehn.)* distribuţie cu came.
Nockenwelle, *-n, f. (tehn.)* arbore cu came.
Nockerl, *-s, -(n), n.* **1.** *(dim.* de la Nocke **(1))** găluşcă mică. **2.** *(fam., glumeţ)* tânără prostuţă.
Nockerlsuppe, *-n, f. (cul.)* supă cu găluşte.
Nockhorn, *-(e)s, -hörner, n. (mar.)* colţ de învergare.
Nodus, *-, Nodi, m. (bot.)* nod.
Noisette [-noa'zɛt], *-s, f. presc.* de la Noisetteschokolade ciocolată cu alune de pădure.
NOK *presc.* de la Nationales Olympiakomitee comitetul olimpic naţional, CON.
Nokturn, *-s, -s, n. (bis.)* parte, fragment din breviarul călugărilor.
Nokturne, *-n, f. (muz.)* nocturnă.
nölen, *nölte, genölt, vb. (h) intr. (reg., fam.)* a tândăli; a lucra sau a vorbi alene.
Nöler, *-s, -, m. (reg., fam., iron.)* tândală.
Nölerei *f. sg. (reg., fam., iron.)* pierdere de vreme.
Nolimetangere [-'tangere], *-, -s, n.* **1.** *(bot.)* busuioc sălbatic *(Galinsoga parviflora).* **2.** *(artă)* reprezentare a scenei biblice în care Isus înviat din morţi îi apare Mariei Magdalena.
Nölpeter, *-s, -, m.*, **Nölsuse**, *-n. f. (reg., fam.)* tândală.
Nomade, *-n, -n, m.* nomad.
Nomadendasein, *-s, n. sg.* v. Nomadenleben.
nomadenhaft *adj.* de nomad, nomad.
Nomadenleben, *-s, n. sg.* viaţă de nomad.
Nomadentum, *-s, n. sg.* **1.** nomadism. **2.** v. Nomadenleben.
Nomadenvolk, *-(e)s, -völker, n.* popor nomad.
nomadisch *adj.* nomad.
nomadisieren, *nomadisierte, nomadisiert, vb. (h) intr.* a trăi nomad, a duce o viaţă nomadă.
Nomen, *-s, Nomina, n. (gram.)* **1.** nume, cuvânt declinabil. **2.** substantiv.
Nomenklatur, *-en, f.* nomenclatură; listă de cuvinte, de nume.
nominal *adj.* **1.** *(gram.)* nominal, substantival. **2.** *(ec.)* nominal.
Nominalbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă nominală.
Nominaldefinition, *-en, f.* definiţie nominală.
Nominal|effekt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* putere nominală.
Nominal|einkommen, *-s, -, n. (ec.)* venit nominal.
Nominalgruppe, *-n, f. (gram.)* grup nominal.
nominalisieren, *nominalisierte, nominalisiert, vb. (h) tr. (gram.)* a substantiviza.
Nominalismus, *-, m. sg. (fil.)* nominalism.
Nominalist, *-en, -en, m. (fil.)* nominalist, adept al nominalismului.
Nominalkapital, *-s, n. sg.* capital nominal.
Nominalkatalog, *-(e)s, -e, m.* catalog nominal.
Nominalkerze, *-n, f. (fiz.)* lumânare nominală.
Nominal|liste, *-n, f.* listă nominală.
Nominal|lohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu nominal.
Nominalphrase, *-n, f. (gram.)* grup nominal.
Nominalverdienst, *-(e)s, m. sg.* venit nominal.
Nominalwert, *-(e)s, -e, m. (com.)* valoare nominală.
Nominalzins, *-es, -en, m.* dobândă nominală.
Nominalzinsfuß, *-es, -füße, m. (ec.)* procent din dobânda nominală.
Nomination, *-en, f.* **1.** numire, denumire. **2.** numire într-o funcţie.
Nominativ şi **Nominativ** [-'ti:f], *-s, -e* [-ti:və], *m. (gram.)* nominativ.
nominell *adj.* nominal.
nominieren, *nominierte, nominiert, vb. (h) tr.* **1.** a numi, a denumi. **2.** a numi într-o funcţie.
Nominierung, *-en, f.* v. Nomination.
Nomogramm, *-(e)s, -e, n. (mat., tehn.)* nomogramă.
Nomographie [-'fi:] *f. sg. (mat.)* nomografie.
Nonchalance [nõʃa'lã:s] *f. sg.* nonşalanţă, nepăsare, delăsare.
None, *-n, f.* **1.** *(muz.)* nonă. **2.** *(bis. cat.)* rugăciune spusă la ora prânzului (ora 15).
Nonius, *-, -ien* [-iən], *m. (tehn.)* vernier.
Nonkonformismus, *-, m. sg.* nonconformism.
Nonkonformist, *-en, -en, m.* neconformist.
nonkonformistisch *adj.* neconformist.
Nonne, *-n, f.* **1.** călugăriţă; **(eine) ~ werden** a se călugări; *(fig.)* **sie lebt wie eine ~** trăieşte ca o călugăriţă, se abţine de la plăcerile vieţii. **2.** *(zool.)* **a)** călugăriţă *(Mergus albellus);* **b)** călugăriţă *(Lymantria monacha).* **3.** *(constr.)* olan (aşezat cu concavitatea în sus). **4.** animal feminin castrat.
Nonnenbrot, *-(e)s, -e, n.* franzelă fină cu unt.
Nonnenfleisch, *-(e)s, n. sg. (iron.)* femeie frigidă.
nonnenhaft *adj.* ca o călugăriţă.
Nonnenkloster, *-s, -klöster, n. (rel.)* mănăstire (sau schit) de maici, de călugăriţe.
Nonnenmacher, *-s, -, m. (înv.)* persoană care castrează porci.
Nonnenmeise, *-n, f. (ornit.)* specie de piţigoi *(Parus palustris).*
Nonnen|orden, *-s, -, m.* ordin de călugăriţe.
Nonnentracht, *-en, f.* îmbrăcăminte de călugăriţă.
Nonnenweihe, *-n, f.* călugărire.
Nonnenzelle, *-n, f.* chilie de călugăriţă.
Nonnenziegel, *-s, -, m. (constr.)* v. Nonne **(3).**
Nonner, *-s, -, m. (înv.)* v. Nonnenmacher.
Nonpareille [nõpa'rɛ:j] *f. sg.* **1.** *(tipogr.)* nonpareil, caracter de literă de şase puncte tipografice. **2.** granule de zahăr colorat pentru ornarea prăjiturilor.
Nonplus|ultra, *-, n. sg.* lucrul cel mai desăvârşit.
Nonproliferation *-f. sg.* neproliferare a armelor atomice.
Nonsens, *-es* (şi *-), m. sg.* nonsens, absurditate, prostie.
nonstop [nɔn'stɔp] *adv.* nonstop, fără pauză.
Non|stop|flug şi **Non-Stop-Flug**, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor fără oprire.
Non|stopzug, *-(e)s, -züge, m. (ferov.)* tren cu mers fără oprire.
Nonvaleur [nõva'lø:ɐ], *-s, -s, m.* **1.** lucru lipsit de valoare. **2.** *(fin.)* hârtie de valoare devalorizată. **3.** marfă nevandabilă. **4.** persoană căreia nu-i reuşeşte ceva, care deziluzionează; om incapabil.
nonverbal [-vɛr-] *adj.* nonverbal.
Noor, *-(e)s, -e, n.* v. Haff.
Noppe, *-n, f. (text.)* **1.** nod în ţesătură. **2.** nod pe fir de ţesătură.
Nopp|eisen, *-s, -, n. (text.)* cleşte, pensetă de scos noduri din ţesătură.
noppen, *noppte, genoppt, vb. (h)* **I.** *tr. (text.)* a curăţa de noduri. **II.** *intr.* a ţese cu noduri; a tricota un model cu noduri.
Noppen, *-s, -, m. (text.)* îndepărtare a nodurilor din ţesătură.
Noppengarn, *-(e)s, -e, n.* fir, aţă cu noduri.
Noppengewebe, *-s, -, n.* ţesătură cu noduri.
Noppenglas, *-es, n. sg.* sticlă cu noduri.
Noppen|nadel, *-n, f. (text.)* ac de tricotat pentru făcut noduri.
Nopper, *-s, -, m. (text.)* curăţitor de noduri.
noppig *adj.* cu noduri.
Noppzange, *-n, f. (text.)* v. Noppeisen.
Nord, *-(e)s, -e, m.* **1.** *sg. (geogr., poştă, poet.)* v. Norden. **2.** *(poet.)* vânt de miazănoapte.
nord|amerikanisch *adj.* din America de Nord, nordamerican.
Nord|atlantikblock, *-(e)s, m. sg. (pol.)* blocul nordatlantic.
Nord|atlantikpakt, *-(e)s, m. sg. (pol.)* pactul nordatlantic.
nord|atlantisch *adj.* nordatlantic, atlantic de nord.
Nordbahn, *-en, f.* tren spre nord, cale ferată de nord.
Nordbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* gară de nord.
Nordbreite *f. sg.* latitudine nordică.
nord|deutsch *adj.* german de nord.

Norden, *-s, m. sg.* **1.** nord; miazănoapte; **der hohe ~** nordul îndepărtat; **im ~** la nord; **nach ~** spre nord; **von ~** de la nord. **2.** partea de nord (a unei țări); **der ~ Europas** nordul Europei.
Norder, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* nord. **2.** furtună de nord (în Golful Mexic).
Norder|sonne *f. sg.* soare polar, soare al nopților albe.
Nordflanke, *-n, f.* partea de nord.
Nordflügel, *-s, -, m. (constr.)* aripa nordică.
Nordflüs, *-ses, -se, n. (reg.)* v. Nordlicht.
nordfriesisch *adj. (geogr.)* frisic de nord.
nordgermanisch *adj.* germanic de nord.
Nordgrenze, *-n, f.* hotar, graniță, frontieră de nord.
Nordhalbkugel, *-n, f. (geogr.)* emisfera nordică.
Nordhang, *-(e)s, -hänge, m.* versant nordic.
Nordiker, *-s, -, m.* nordist, cunoscător al limbilor și culturilor nordice.
nordisch *adj.* de nord, nordic, de miazănoapte, septentrional, boreal, arctic.
Nordist, *-en, -en, m.* v. Nordiker.
Nordkaper, *-s, -, m.* specie de balenă nordică.
Nordkapfahrer, *-s, -, m.* vânător de balene.
Nordküste, *-n, f.* coastă de nord, țărm nordic.
Nordland, *-(e)s, -länder, n.* țară din nord, țară nordică.
Nordländer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* nordic(ă), persoană din țările nordice.
Nordlandfahrt, *-en, f.* călătorie în regiunea arctică.
nordländisch *adj.* din țările nordice.
nördl. Br. *presc.* de la nördliche(r) Breite (de) latitudine nordică.
Nordleute *pl. (ist.)* normanzi, neamuri germanice vechi din nord.
nördlich *adj.* în direcție nordică; **~ von...** la nord de...
Nordlicht, *-(e)s, n. sg.* auroră boreală.
Nordluft, *-lüfte, f.* aer rece, vânt de nord.
Nordmanns|tanne, *-n, f. (bot.)* brad caucazian.
Nordmeer, *-(e)s, n. sg.* ocean, mare nordic(ă).
Nordnordost(en), *-s, m. sg.* nord-nord-est.
Nordnordwest(en), *-s, m. sg.* nord-nord-vest.
Nord|ost, *-(e)s, -e, m.* v. Nordostwind.
Nord|ost(en), *-s, m. sg.* nord-est; **im ~** la nord-est.
nord|östlich *adj.* nord-estic; **~ von...** la nord-est de...
Nord|ostwind, *-(e)s, -e, m.* vânt de (la) nord-est.
Nordpol, *-(e)s, m. sg.* polul nord; **der ~ mit dem Polarstern** polul nord cu Steaua Polară.
Nordpolargebiet, *-(e)s, -e, n.* zonă, regiune a polului nord.
Nordpolarmeer, *-(e)s, -e, n. (geogr.)* oceanul înghețat de nord.
Nordpol|expedition, *-en, f.* expediție la polul nord.
Nordpolfahrer, *-s, -, m.* **1.** participant la o expediție la polul nord; explorator al polului nord. **2.** *(mar.)* vas de explorare a polului nord.
Nordpolfahrt, *-en, f.* călătorie, expediție la polul nord.
Nordpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct nordic, nord (geografic).
Nordrand, *-(e)s, -ränder, m.* margine, zonă, periferie de nord.
Nordschein, *-(e)s, m. sg.* v. Nordlicht.
Nordsee *f. sg. (geogr.)* Marea Nordului.
Nordseite, *-n, f.* parte (sau latură) orientată spre nord, nordică.
Nord|staaten *pl.* state nordice.
Nord|stern, *-(e)s, m. sg.* Steaua Polară.
Nord|sturm, *-(e)s, -stürme, m.* furtună boreală, arctică.
Nord|südbahn, *-en, f.* cale ferată de la nord la sud.
Nord-Süd-Gefälle, *-s, -, n. (pol.)* decalaj economic între țările industrializate și țările în curs de dezvoltare.
nordsüdlich *adj.* în direcția nord-sud.
Nordwal, *-(e)s, -e, m. (zool.)* balenă din mările nordice *(Balaenoptera boops, Balaena mysticetus)*.
Nordwand, *-wände, f.* perete de nord (al unui munte).
nordwärts *adv.* către (spre) nord.
Nordwest, *-(e)s, -e, m.* vânt dinspre nord-vest.
Nordwest(en), *-s, m. sg.* nord-vest.
nordwestlich *adj.* nord-vestic; **~ von...** la nord-vest de...
Nordwestwind, *-(e)s, -e, m.* vânt din nord-vest.
Nordwind, *-(e)s, -e, m.* vânt de (la) nord.
Norfolktanne ['nɔ:r-], *-n, f. (bot.)* araucaria *(Araucaria excelsa* R. Br.).
Nörgelei, *-en, f.* sâcâială, critică pentru nimicuri.
Nörgelfritze, *-ns, -n, m. (fam.)* cusurgiu.
nörgeln, *nörgelte, genörgelt (ich nörg(e)le), vb. (h) intr. (an* cu *dat.)* a cârti; a căuta nod în papură; a critica pentru nimicuri.
Nörgler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cusurgiu(-gioaică).
nörglig *adj.* cicălitor; cârcotaș; cârtitor, veșnic nemulțumit.
Norm, *-en, f.* **1.** normă, regulă; **progressive ~** normă progresivă; **die ~ erhöhen (heraufsetzen)** a ridica norma; **die ~ ermäßigen (herabsetzen)** a reduce norma; **feste ~** normă fixă; **veraltete ~** normă depășită; **eine ~ festsetzen** a fixa, a stabili o normă, o regulă. **2.** *(tipogr.)* signatură, semn de coală. **3.** *(mat.)* modul (de mărime complexă). **4.** *(tehn.)* normă. **5.** standard, stas.
normal *adj.* normal, regulat; *(fam.)* **bist du noch ~?** nu ești sănătos?
Normal, *-s, -e, n.* **1.** etalon. **2.** *presc.* de la Normalbenzin.
Normal|ab|stand, *-(e)s, -stände, m.* distanță normală.
Normal|alter, *-s, n. sg.* vârstă normală.
Normal|anker, *-s, -, m. (mar.)* ancoră cu traversă, tip amiralitate.
Normal|arbeits|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de muncă normală.
Normal|arbeits|zeit, *-en, f.* timp de lucru normal.
Normal|aufsatz, *-es, -sätze, m. (mil.)* înălțător normal (de armă).
Normal|außengewindelehre, *-n, f. (tehn.)* calibru pentru filet standardizat.
Normalbahn, *-en, f. (ferov.)* cale ferată cu ecartament normal.
Normalbebau|ung, *-en, f. (agr.)* cultivare normală.
Normalbenzin, *-s, -e, n.* benzină normală.
Normalboden, *-s, -böden, m. (agr.)* sol de calitate medie.
Normalbuch|stabe, *-ns (rar -n), -n, m. (tipogr.)* caracter etalon, literă standard, de rând.
Normalbürger, *-s, -, m.* cetățean de rând.
Normaldruck, *-(e)s, m. sg.* presiune normală, perpendiculară.
Normale, *-n, f. (mat.)* normală, perpendiculară.
Normal|ebene, *-n, f. (mat.)* plan normal, perpendicular.
Normal|eichungskommission, *-en, f.* comisie de verificare a măsurilor și greutăților.
Normal|element, *-(e)s, -e, n. (electr.)* element normal.
Normal|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* produs, venit, recoltă normal(ă).
normalerweise *adv.* (în mod) normal.
Normalfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz normal; **im ~** în mod normal.
Normalfarbe, *-n, f. (tipogr.)* cerneală de tricromie.
Normalfeingewinde, *-s, -, n. (tehn.)* filet fin normal, standardizat.
Normalformat, *-(e)s, -e, n.* format normal.
Normalgeschwindigkeit *f. sg.* viteză normală, viteză de regim.
Normalgewehr, *-(e)s, -e, n. (mil.)* armă obișnuită.
Normalgewicht, *-(e)s, n. sg.* greutate normală.
Normalgewinde, *-s, -, n. (tehn.)* filet normal.
Normalgewindelehrdorn, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* calibru-tampon de filet, calibru normal pentru filet interior.
Normalgewindelehre, *-n, f. (tehn.)* calibru pentru filet standardizat.
Normalglühen, *-s, n. sg. (metal.)* normalizare.
Normalgrad, *-(e)s, -e, m.* grad normal.
Normalgröße, *-n, f.* mărime normală; *(tehn.)* dimensiune standardizată.
Normalhöhe, *-n, f.* înălțime, altitudine normală.
Normalhöhenpunkt, *-(e)s, -e, m. (geod.)* punct cartografic de altitudine.
Normalien [-liən] *pl.* **1.** *(tehn.)* standarde, norme. **2.** norme, reguli, prescripții.
normalisieren, *normalisierte, normalisiert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a aduce (a reveni) la normal, a (se) normaliza. **2.** a fixa norme, standarde.
Normalisierung, *-en, f.* **1.** normalizare. **2.** fixare de norme; standardizare.
Normalität, *f. sg.* normalitate. **2.** *(rar)* conformitate cu normele.
Normaljahr, *-(e)s, -e, n.* an normal, nebisect.
Normalkerze, *-n, f. (fiz.)* lumânare normală, lumânare standard.
Normalkraft, *-kräfte, f.* forță normală.
Normal|last, *-en, f.* sarcină normală, etalon.
Normal|lehre, *-n, f. (tehn.)* calibru-etalon.
Normal|lösung, *-en, f. (chim.)* soluție normală.
Normalmaß, *-es, -e, n.* măsură etalon.
Normalnull *f. sg.*, **Normalnullpunkt**, *-(e)s, m. sg.* (reper) zero normal.
Normalpegel, *-s, -, m. (tel.)* nivel etalon, standard.
Normalpferde|stärke, *-n, f. (tehn.)* etalon de cal-putere.
Normalpreis, *-es, -e, m.* preț normal, obișnuit.
Normalprofil, *-s, -e, n. (tehn.)* profil normal.
Normal|sand, *-(e)s, m. sg.* **1.** nisip obișnuit, nisip tip. **2.** probă (sau mostră) de nisip.
Normalschrift *f. sg. (inform.)* scriere normală.
Normalschriftlinie [-niə], *-n, f. (tipogr.)* șanfren unic, linie normală.
Normalschule, *-n, f.* școală obișnuită, normală.
normalsichtig *adj. (med.)* cu vederea normală, emetropic.
Normal|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune normală.
Normal|spur, *-en, f.* **1.** distanță normală între roți (la vehicule). **2.** *(ferov.)* ecartament normal.
normal|spurig *adj.* **1.** cu distanță normală între roți. **2.** *(ferov.)* cu ecartament normal.
Normal|sterbliche, *-n, -n (ein Normalsterblicher), m.* și *f.* om obișnuit; muritor de rând.
Normal|strom, *-(e)s, m. sg. (electr.)* curent normal.
Normal|system, *-s, -e, n.* sistem standardizat, sistem normalizat.
Normaltag, *-(e)s, -e, m.* zi de lucru normală, obișnuită.
Normaltemperatur, *-en, f.* temperatură normală.
Normal|uhr, *-en, f.* ceas public; ceasornic cu regulator.
Normalverbraucher, *-s, -, m.* **1.** consumator obișnuit, mediu. **2.** *(ușor peior.)* persoană a cărei capacitate intelectuală nu depășește media.
Normalverdiener, *-s, -, m.* persoană cu câștig mediu, normal.
Normalver|ordnungsblatt, *-(e)s, -blätter, n.* buletin pentru stabilirea normelor.
Normalverteilung, *-en, f.* distribuție, repartizare normală.
Normalwasser|stand, *-(e)s, m. sg.* nivel normal al apei (sau apelor).
Normalwert, *-(e)s, -e, m.* valoare normală.
Normalwick(e)lung, *-en, f. (electr.)* înfășurare normală, bobinaj normal.
Normalzeichnung, *-en, f.* desen, model, proiect normal.
Normalzeit *f. sg.* **1.** timp normal. **2.** oră normală, legală.
Normalzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare normală.
Normanne, *-n, -n, m. (ist.)* vechi normand.
normannisch *adj. (ist.)* vechi normand.
normativ *adj.* normativ.
Normativ, *-s, -e* [-'ti:və], *n.* **1.** regulă. **2.** *(ec.)* indice normativ.
Normativbe|stimmung, *-en, f.* normativ, lege, regulă.
Normativkostenrechnung, *-en, f.* calcul al costurilor standard.
Normblatt, *-es, -blätter, n.* fișă, foaie de normare (pentru un produs anumit).
normen, *normte, genormt, vb. (h) tr.* a norma, a reglementa; a standardiza.
Normen|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comisie care stabilește normele.
Normendurchbruch, *-(e)s, -brüche, m.* depășire, spargere a normei.
Normen|entwurf, *-(e)s, -würfe, m.* proiect de normă.
Normenfest|setzung, *-en, f.* fixarea normelor.
Normenkatalog, *-(e)s, -e, m.* catalog, registru de norme.
Normen|steigerung, *-en, f.* creștere a normei.
norm|ent|sprechend *adj.* corespunzător normei, conform cu norma.
Normenzeitkatalog, *-(e)s, -e, m.* registru cu timpul necesar pentru îndeplinirea normelor.

Norm|erfüllung, *-en, f.* îndeplinire a normei.
Norm|er|höhung, *-en, f.* mărire a normei.
Normformat, *-(e)s, -e, n.* format-model, format-tip.
normgerecht *adj.* conform normei.
Normgruppe, *-n, f.* grup de norme.
normieren, *normierte, normiert, vb. (h) tr.* v. normen.
Normierung, *-en, f.* normare, reglementare, standardizare.
normig *adj.* v. normativ.
Norm|instrument, *-es, -e, n.* instrument de normare.
Norm|überfüllung, *-en* și **Norm|überschreitung**, *-en, f.* depășire a normei.
Normung, *-en, f.* v. Normierung.
Normverbesserung, *-en, f.* corectare, îmbunătățire a normei.
normwidrig *adj.* neconform normei, normelor.
Norne, *-n, f.* ursitoare (în mitologia germanică).
Norpel, *-s, -n, m.*, **Nörpelchen**, *-s, -, n. (pop.)* globuleț, bilă (mică).
Norweger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* norvegian(ă).
norwegisch *adj.* norvegian(ă).
Nörz, *-es, -e, m. (reg., zool.)* v. Nerz.
Nösel, **Nößel**, *-s, -, m. (reg.)* veche măsură de capacitate (circa ½ l); țap (de bere).
Nostalgie *f. sg. (înv.)* nostalgie.
Nostalgiewelle, *-n, f.* val de nostalgie.
Nostalgiker, *-s, -, m.* nostalgic.
nostalgisch *adj.* nostalgic.
Nostrifikation, *-en, f.* nostrificare; echivalare, recunoaștere (a unui drept, a unei diplome).
nostrifizieren, *nostrifizierte, nostrifiziert, vb. (h) tr.* **1.** a nostrifica, a recunoaște, a considera drept valabil. **2.** a încetățeni.
Not, *Nöte, f.* **1.** nevoie, trebuință, necesitate; **aus ~** de (din) nevoie; **ohne ~** fără să fie nevoie; **zur ~** la nevoie; *(fam.)* **wenn ~ am Mann ist** la o adică, la urma urmelor, la nevoie; *(fig.)* **aus der ~ eine Tugend machen** a face voie de nevoie și haz de necaz, a face pentru că n-are încotro; **Rettung aus (sau in) höchster ~** salvare dintr-o situație extremă; *(livr.)* **in ~ und Tod** în cele mai grele situații; *(adesea iron.)* **da ist Holland in ~** situația este gravă; **es tut ~** e nevoie, e necesar, e de trebuință, e lipsă de. **2.** lipsă, mizerie, sărăcie; **~ an etwas leiden** a duce lipsă de ceva; **sich in ~ befinden** a fi în mizerie; **in ~ geraten** a ajunge în mizerie; **~ kennt kein Gebot** nevoia nu știe de lege; **~ macht erfinderisch** nevoia te învață; **Freunde in der ~ gehen tausend auf ein Lot** puțini prieteni găsești la nevoie; **in der ~ frisst der Teufel Fliegen** dracul mănâncă și muște la nevoie; ogarul turcului a mâncat și mere pădurețe. **3.** primejdie, pericol; **es hat keine ~ a)** nu e nici o primejdie; **b)** nu e urgent. **4.** greutate, strâmtoare, ananghie; **seine liebe ~ mit jm. haben** a avea multe supărări (a îndura multe) din cauza cuiva; **mit genauer (sau knapper) ~** sau **mit Mühe und ~** cu mare (sau multă) greutate, cu chiu, cu vai; **wenn (sau wo) ~ am Mann ist** când (sau unde) este neapărat nevoie, dacă este nevoie de cineva care să ajute.
Nota, *-s, f. (înv.)* **1.** notă, notiță, remarcă; notare, însemnare. **2.** notă, socoteală. **3.** comunicare. **4.** sarcină, dispoziție, comandă; **in ~ geben** a da o sarcină; **in ~ nehmen** a(-și) nota o sarcină. **5.** *(com.)* notă, cont.
notabel *adj.* notabil, remarcabil, important.
Notabeln *pl.* notabilități, personalități (de seamă).
Notabene, *-(s), -(s), n.* **1.** nota bene, notă, avertisment, observație. **2.** adaos, post-scriptum.
Notabilität, *-en, f.* **1.** *(înv.)* notabilitate. **2.** notorietate, faimă.
Not|achse, *-n, f. (tehn.)* ax de rezervă.
Not|achsenhalter, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** susținător al axului de rezervă. **2.** susținător de siguranță al axului.
Not|adressant, *-en, -en, m. (com.)* persoană care indică o terță persoană pentru girarea unei cambii.
Not|adressat, *-(e)s, -e, m. (com.)* terță persoană care girează o cambie.
Not|adresse, *-n, f.* **1.** *(com.)* gir (pe cambie). **2.** adresă (a unei persoane) care poate servi la nevoie.
Not|anker, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* ancoră de rezervă. **2.** *(fig.)* ultim mijloc de scăpare, ultimă șansă.
Notar, *(austr., fam.)* **Notär**, *-s, -e, m.* notar.
Notarge|hilfe, *-n, -n,* **Notarge|hilfin**, *-nen, f.* asistent(ă) notarial(ă).
Notariat, *-(e)s, -e, n.* notariat.
Notariats|akt, *-(e)s, -en, m.* act de notariat.
Notariatsgebühr, *-en, f.* taxă de notariat.
Notariatsge|hilfe, *-n, -n, m.* v. Notargehilfe.
Notariatskanzlei, *-en, f.* cancelarie, birou de notariat.
Notariats|siegel, *-s, -, n.* sigiliu al notarului, al notariatului.
Notariats|urkunde, *-n, f.* document, act (emis) de notariat.
notariell [-'riɛl] *adv.* notarial, de notar, de notariat; **~ beglaubigt** legalizat de notariat.
Notarin, *-nen, f.* femeie notar.
notarisch *adj. (rar)* v. notariell.
Not|arzt, *-es, -ärzte, m.*, **Not|ärztin**, *-nen, f.* medic, doctoriță care intervine în cazuri de urgență, medic, doctoriță de salvare.
Not|arztwagen, *-s, -, m.* mașină pentru intervenții medicale, ambulanță, salvare.
Notation, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* însemnare, notare, sistem de semne al unui metalimbaj. **2.** *(muz.) sg.* notare folosită în muzică, note muzicale. **3.** *(șah)* notarea fiecărei mutări a unei partide.
Not|aufnahme, *-n, f.* **1.** *(ist.)* preluare de către R.F.G. a refugiaților din R.D.G. **2.** internare de urgență.
Not|ausgang, *-(e)s, -gänge, m.* ieșire în caz de pericol, ieșire (în caz) de incendiu.
Not|auswurf, *-(e)s, -würfe, m. (mar.)* debalastare forțată.
Not|axe, *-n, f.* v. Notachse.
Notbaracke, *-n, f.* baracă provizorie.
Notbau, *-(e)s, -ten, m.* clădire provizorie.
Notbe|helf, *-(e)s, -e, m.* mijloc provizoriu (necorespunzător), expedient, soluție de moment.
Notbeleuchtung, *-en, f.* **1.** instalație de rezervă pentru iluminat. **2.** iluminație de veghe, lumină roșie.
Notbremse, *-n, f.* frână de siguranță; *(ferov.)* semnal de alarmă.
Notbremsung, *-en, f.* frânare de urgență.
Notbrücke, *-n, f.* pod provizoriu.
Notbrunnen, *-s, -, m.* puț provizoriu.
Notdach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș provizoriu.
Notdamm, *-(e)s, -dämme,* **Notdeich**, *-(e)s, -e, m.* dig de rezervă, de pericol; stăvilar, zăgaz provizoriu.
Notdienst, *-(e)s, -e, m.* **1.** serviciu de urgență. **2.** serviciu forțat (sau constrâns).
Notdrang, *-es, m. sg.* necesitate urgentă.
Notdurft *f. sg. (livr.)* trebuință, necesitate, nevoie naturală; **des Leibes ~** strict necesar de întreținere fizică; **seine ~ verrichten** a-și face nevoile (naturale).
notdürftig *adj.* **1.** abia de-ajuns, abia suficient. **2.** nevoiaș, sărăcăcios.
Notdürftigkeit *f. sg.* nevoie, lipsă, sărăcie.
Note, *-n, f.* **1.** notă, notiță, însemnare; **mit ~n versehen** a adnota, a însoți cu note explicative. **2.** *(muz.)* notă; **nach ~n singen** a cânta după note; **halbe ~** doime; **viertel ~** pătrime; **achtel ~** optime, croșă; *(fig.)* **das geht nach ~n** merge strună. **3.** notă (la școală). **4.** notă diplomatică. **5.** *(com.)* bancnotă, bilet de bancă. **6.** *(fig.)* notă, caracteristică, specific; **er teilt gern schlechte ~n aus** lui îi place să critice; **einer Sache eine besondere ~ geben** a da unui lucru o notă aparte.
Notel, *-n, f.* proiect de contract.
Noten|ausgabe, *-n, f.* emisiune de bilete de bancă.
Noten|aus|tausch, *-(e)s, m. sg.* schimb de note diplomatice.
Notenbank, *-en, f. (fin.)* bancă de emisiune.
Notenbeilage, *-n, f.* supliment muzical (la un ziar, la o revistă).
Notenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** hârtie de muzică, foaie cu portative. **2.** partitură, note, știmă.
Notenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** carte cu piese muzicale. **2.** v. Notenheft **(2).**
Notendeckung *f. sg. (ec.)* acoperire (în aur) a bancnotelor.
Notendruck, *-(e)s, -e, m.* **1.** imprimare de bancnote. **2.** imprimare de note muzicale.
Notendruckerei, *-en, f.* tipografie de note muzicale.
Notendurch|schnitt, *-(e)s, -e, m.* medie (a notelor la un examen etc.).
Noten|einlösung, *-en, f.* preschimbare a biletelor de bancă.
Noten|emission, *-en, f.* v. Notenausgabe.
Notenformat, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* format in-cvarto.
Notengebung, *-en, f.* acordare de note.
Notengeld, *-(e)s, n. sg.* bancnotă.
Notenge|stell, *-(e)s, -e, n.* v. Notenpult.
Notenheft, *-(e)s, -e, n.* **1.** caiet cu piese muzicale. **2.** caiet de note, de muzică.
Notenhinweis, *-es, -e, m. (tipogr.)* semn de notă, semn de referință.
Noten|institut, *-(e)s, -e, n. (fin.)* institut financiar de emisiune.
Notenlinie [-niə], *-n, f. (muz.)* linie a portativului; **die fünf ~n** portativul.
Notenmappe, *-n, f.* mapă pentru note (muzicale).
Notenpapier, *-s, -e, n.* hârtie de muzică.
Notenpresse, *-n, f.* presă pentru bancnote.
Notenpult, *-(e)s, -e, n. (muz.)* pupitru pentru note.
Notenschlüssel, *-s, -, m. (muz.)* cheie.
Notenschreiber, *-s, -, m.* copist de note muzicale.
Notenschrift *f. sg. (muz.)* notație muzicală, scriere a notelor.
Notensetzer, *-s, -, m. (tipogr.)* culegător de note muzicale.
Noten|ständer, *-s, -, m.* v. Notenpult.
Noten|stecher, *-s, -, m.* gravor de note muzicale.
Noten|stempel, *-s, -, m.* timbru de factură.
Noten|sternchen, *-s, -, n.* asterisc.
Noten|stich, *-(e)s, -e, m.* gravură de note muzicale.
Noten|stimme, *-n, f.* partitură, știmă.
Noten|system, *-s, -e, n.* **1.** *(muz.)* portativ. **2.** sistem de note școlare.
Noten|umlauf, *-(e)s, m. sg. (ec.)* circulație a bancnotelor, circulație fiduciară.
Notenwechsel, *-s, -, m.* schimb de note diplomatice.
Notenwert, *-(e)s, m. (muz.)* valoare a notei.
Notenzeichen, *-s, -, n.* v. Note **(2).**
Not|erbe, *-n, -n, m. (jur.)* moștenitor legitimar.
Notfahrung, *-en, f. (mine)* ieșire în caz de accident, de nevoie.
Notfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz de nevoie, caz fortuit; **im ~** în caz de nevoie, de urgență.
Notfalldienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de urgență, de salvare.
notfalls *adv.* în caz de nevoie.
Notfall|station, *-en, f.* spital de urgență.
notfest *adj.* neclintit, imperturbabil.
Notfeuer, *-s, -, n.* foc de alarmă.
Notflagge, *-n, f.* steag înălțat în semn de alarmă.
Notfonds [-fɔ̃:], *-* [-fɔ̃:s], *-* [-fɔ̃:s], *m.* fond de rezervă, pentru caz de nevoie.
Notfrequenz, *-en, f. (radio)* frecvență pentru cazuri de urgență, pentru S.O.S.
Notfrist, *-en, f. (jur.)* termen peremptoriu de pierdere a dreptului.
Notgebiet, *-(e)s, -e, n.* v. Notstandsgebiet.
notgedrungen *adj.* silit de nevoie, constrâns (sau forțat) de împrejurări.
Notgeld, *-(e)s, -er, n. (fin.)* bani de necesitate, bani emiși forțat (în perioadă de devalorizare).
Notgemeinschaft, *-en, f.* comunitate pentru înlăturarea urmărilor unei calamități.
Notgerüst, *-(e)s, -e, n.* schelă, tribună provizorie.
Notgeschrei, *-(e)s, n. sg.* strigăte de alarmă, de ajutor.
Notgesetz, *-es, -e, n.* lege de instituire a stării de urgență.
Notgewalt, *-en, f.* putere coercitivă, putere în caz de necesitate.
Notgroschen, *-s, -, m.* bani de rezervă, bani strânși, bani albi pentru zile negre.
Not|hafen, *-s, -häfen, m. (mar., av.)* port de refugiu.
Not|helfer, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* salvator (din primejdie); ajutor în caz de nevoie. **2.** *(rel. cat.)* sfânt.
Not|hemd, *-(e)s, n. sg. (poet.)* cămașă fermecată.

Not|hilfe, *-n, f.* **1.** prim-ajutor. **2.** ajutor în caz de nevoie.
notieren, *notierte, notiert, vb. (h) tr.* **1.** a nota, a lua notă. **2.** *(com.)* a cota.
Notierung, *-en, f.* **1.** notare. **2.** *(com.)* cotare. **3.** v. Notation **(3).**
Notifikation, *-en, f. (jur.)* notificare, înștiințare (oficială, legală).
notifizieren, *notifizierte, notifiziert, vb. (h) tr. (jur.)* a notifica, a înștiința (oficial).
Notifizierung, *-en, f.* v. Notifikation.
notig *adj.* **1.** *(austr., fam.)* zgârcit, avar. **2.** *(reg., austr., fam.)* sărac, nevoiaș.
nötig *adj.* trebuincios, necesar, de trebuință; **etwas ~ haben** a avea trebuință (nevoie) de ceva.
Nötige, *-n (ein Nötiges), n. sg.* necesar.
nötigen, *nötigte, genötigt, vb. (h) tr.* **1.** a obliga, a sili, a constrânge. **2.** a pofti, a ruga, a invita insistent; **sich ~ lassen, etwas zu tun** a se lăsa rugat să facă ceva.
nötigenfalls *adv.* în caz de nevoie, eventual.
Nötigkeit *f. sg.* urgență, nevoie urgentă.
Nötigung, *-en, f.* **1.** obligare, silire, constrângere; *(livr.)* **ich empfinde keine ~, mich zu entschuldigen** nu mă simt nevoit să-mi cer scuze. **2.** poftire, invitație, rugăminte insistentă.
Nötigungsmethode, *-n, f.* metodă de constrângere, de silire, metodă coercitivă.
Notiz, *-en, f.* **1.** notă, notiță. **2.** cunoștință; **von einem Geschehnis ~ nehmen a)** a lua act de o întâmplare; **b)** a da atenție unui eveniment; **keine ~ von etwas nehmen a)** a nu da atenție unui lucru; **b)** a nu lua act (sau notă) de ceva.
Notizblock, *-(e)s, -blöcke, m.* carnet de notițe, blocnotes.
Notizbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carnet, carnețel de notițe, notes, agendă.
Notiz|zettel, *-s, -, m.* bilet, fițuică pentru sau cu notițe.
Notjahr, *-(e)s, -e, n.* an de restriște, de foamete, de calamitate.
Notkupp(e)lung, *-en, f. (tehn.)* cuplare de siguranță, de rezervă.
Notlage, *-n, f.* stare rea, situație proastă, restriște; nevoie mare, ananghie; **öffentliche ~** calamitate publică.
Notlager, *-s, -, m.* culcuș improvizat.
notlanden, *notlandete, notgelandet (ich notlande, du notlandest, er notlandet), vb. (s) intr. (mar.)* a acosta forțat; *(av.)* a ateriza forțat.
Notlandeplatz, *-es, -plätze, m. (av.)* loc de aterizare forțată, *(mar.)* de debarcare forțată.
Notlandung, *-en, f. (mar.)* acostare (sau debarcare) forțată; *(av.)* aterizare forțată.
Not leidend *adj.* **1.** lipsit de toate, sărman, nevoiaș. **2.** *(com.)* neachitat; **der Wechsel blieb ~** polița n-a fost achitată.
Notleidende, *-n , -n (ein Notleidender), m.* și *f.* nevoiaș(ă).
Notleine, *-n, f. (ferov.)* frână de alarmă.
Notleiter, *-n, f.* scară de incendiu.
Notlicht, *-(e)s, -er, n.* v. Notbeleuchtung.
Notlösung, *-en, f.* soluție provizorie.
Notlüge, *-n, f.* minciună obligată; minciună convențională.
Notmast, *-(e)s, -(e)n, m. (mar.)* catarg improvizat.
Notmittel, *-s, -, n.* mijloc de urgență.
Notnagel, *-s, -nägel, m.* expedient, surogat, paliativ.
not|operien, *notoperierte, notoperiert, vb. (h) tr.* a opera de urgență.
Not|opfer, *-s, -, n.* sacrificiu impus în caz de calamitate națională.
Notorietät [-rie'tɛ:t] *f. sg.* notorietate, faimă, celebritate.
notorisch *adj.* notoriu, public; cunoscut de toată lumea.
notpeinlich *adj. (înv., jur.)* criminal, penal.
Notpfennig, *-s, -e, m.* v. Notgroschen.
Notquartier, *-(e)s, -e, n.* locuință, găzduire de urgență, provizorie.
Notrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de legitimă apărare.
notreif *adj. (despre fructe)* copt forțat.
Notreife *f. sg.* coacere forțată.
Notrost, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* grilaj, grătar de rezervă.
Notruf, *-(e)s, -e, m.* **1.** număr telefonic al poliției, salvării, pompierilor. **2.** strigăt de alarmă; strigăt de disperare. **3.** semnal SOS.
Notruf|anlage, *-n,* **Notrufsäule**, *-n, f.* stâlp de telefon de urgență (de-a lungul autostrăzilor).
Notrutsche, *-n, f. (av.)* tobogan de avarie.
Not|schalter, *-s, -, m.* întrerupător de siguranță (pentru scoaterea din funcțiune a utilajelor în caz de urgență).
notschlachten, *notschlachtete, notgeschlachtet (ich notschlachte, du notschlachtest, er notschlachtet), vb. (h) tr.* a tăia (o vită accidentată), a tăia forțat.
Notschlachtung, *-en, f.* tăiere forțată (a unei vite).
Notschlachtungsbetrieb, *-(e)s, -e, m.* măcelărie, abator pentru vite accidentate.
Notschrei, *-(e)s, -e, m. (livr., înv.)* **1.** strigăt de disperare; **letzter ~** apel suprem. **2.** strigăt de alarmă.
Notschuss, *-es, -schüsse, m.* semnal de alarmă dat prin foc de armă.
Notsegel, *-s, -, n. (mar.)* **1.** velă improvizată. **2.** velă de rezervă pentru (caz de) nevoie.
Notsender, *-s, -, m.* emițător de semnale SOS, de alarmă.
Notsignal, *-s, -e, n.* semnal de alarmă.
Notsituation, *-en, f.* v. Notlage.
Notsitz, *-es, -e, m.* scaun (sau loc) de rezervă, strapontină.
Not|spital, *-s, -täler, n.* spital de urgență.
Not|stall, *-(e)s, -ställe, m.* **1.** grajd provizoriu. **2.** platonaj (pentru potcovit cai nărăvași).
Not|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** stare de mizerie, stare desperată, stare de criză, calamitate (publică), restriște. **2.** *(pol.)* stare excepțională.
Not|stands|arbeit, *-en, f.* muncă urgentă în caz de sinistru, de calamitate.
Not|stands|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor dintr-o (sau într-o) regiune sinistrată.
Not|standsgebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune sinistrată.
Not|standsgesetz, *-es, -e, n.* lege de instituire a stării excepționale.
Not|stands|programm, *-(e)s, -e, n.* program pentru timp de criză economică.
Not|stands|unterkunft, *-künfte, f.* refugiu, locuință pentru sinistrați.
Not|strom, *-(e)s, m. sg. (electr.)* curent de rezervă, curent din sursă proprie.
Not|strom|aggregat, *-(e)s, -e, n. (electr.)* agregat electric de rezervă.
Not|taufe, *-n, f.* botez de urgență.
not|taufen, *nottaufte, notgetauft (ich nottaufe, du nottaufst, er nottauft), vb. (h) tr.* a boteza de urgență.
Not|tür, *-en, f.* v. Notausgang.
Notturno, *-s, -s, n. (muz.)* nocturnă.
Notunterkunft, *-künfte, f.* v. Notquartier.
Notverband, *-(e)s, -bände, m. (med.)* pansament provizoriu, de prim-ajutor, pansament de urgență.
Notverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare de nevoie.
Notver|ordnung, *-en, f. (ist.)* decret special în situații critice (în Republica de la Weimar).
Notvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* provizii, aprovizionări pentru caz de nevoie.
notwassern, *notwasserte, notgewassert (ich notwassere, du notwasserst, er notwassert), vb. (s) intr. (av.)* a ameriza forțat.
Notwasserung, *-en, f. (av.)* amerizare forțată (a hidroavioanelor).
Notwehr *f. sg. (jur.)* legitimă apărare.
Notwehr|recht, *-(e)s, -e, n.* drept de legitimă apărare.
notwendig *adj.* necesar, trebuincios; **schlechterdings ~** absolut indispensabil, inevitabil; *(substantivat)* **sie packte mir das Notwendigste ein** mi-a împachetat strictul necesar.
Notwendige, *-n (ein Notwendiges), n. sg.* **1.** lucrur(i) necesar(e). **2.** *(fil.)* categoria dialectică de necesar.
notwendigenfalls *adv.* în caz de trebuință, la caz de nevoie.
notwendigerweise *adv.* în mod necesar, neapărat.
Notwendigkeit, *-en, f.* nevoie, trebuință, (și *fil.*) necesitate.
Notwohnung, *-en, f.* locuință, găzduire provizorie, pentru caz de urgență.
Notwörterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* dicționar auxiliar.
Not|zeichen, *-s, -, n.* semnal de alarmă, de primejdie.
Not|zeit, *-en, f.* vremuri grele, vreme de restriște.
Not|zucht *f. sg. (jur.)* viol, siluire.
not|züchtigen, *notzüchtigte, notgezüchtigt (ich notzüchtige, du notzüchtigst, er notzüchtigt), vb. (h) tr. (jur.)* a viola, a silui.
Not|züchtigung, *-en, f.* v. Notzucht.
Not|zwang, *-(e)s, m. sg.* **1.** forță majoră; constrângere. **2.** viol, siluire.
not|zwingen, *notzwang, notgezwungen (ich notzwinge, du notzwingst, er notzwingt), vb. (h) tr.* **1.** a constrânge. **2.** v. notzüchtigen.
Nougat [nu'ga: și 'nu:gat], *-s, -s, m.* v. Nugat.
Nova[1] [-va] *pl.* v. Novum.
Nova[2], *Novae, f. (astron.)* nova.
Novation [-vatsi-], *-en, f.* **1.** înnoire. **2.** *(com.)* convertire, conversiune de datorii. **3.** *(jur.)* novațiune.
Novator [-'va-], *-s, -toren, m.* inovator (în muncă).
Novelle [-'vɛ-], *-n, f.* **1.** *(lit.)* nuvelă. **2.** *(jur.)* supliment la lege; lege de completare, de derogare.
novellen|artig *adj. (lit.)* în formă de nuvelă.
Novellenband, *-(e)s, -bände, m.* volum de nuvele.
Novellendichter, *-s, -, m.* nuvelist, autor de nuvele.
novellenhaft *adj. (lit.)* nuvelistic.
Novellensammlung, *-en, f.* culegere de nuvele.
Novellenschreiber, *-s, -, m.,* **Novellist**, *-en, -en, m.* nuvelist, autor de nuvele.
Novellette, *-n, f. (lit.)* nuvelă mică.
novellieren, *novellierte, novelliert, vb. (h) tr. (jur., pol.)* a completa printr-un supliment; **ein Gesetz ~** a completa o lege printr-un amendament.
Novellierung, *-en, f. (jur., pol.)* completare (a unei legi) printr-un amendament, novelă.
Novellistik *f. sg. (lit.)* nuvelistică.
novellistisch *adj. (lit.)* de nuvelă, nuvelistic; ca nuvela.
November [-'vɛm-], *-(s), -, m.* noiembrie; **im Monat ~** în luna noiembrie.
November|revolution [-vo-] *f. sg. (ist.)* Revoluția din noiembrie (în anul 1918 în Germania).
Novembertag, *-(e)s, -e, m.* zi de noiembrie.
Novität [-vi-], *-en, f.* noutate; publicație nouă.
Novize [-'vi:-], *-n, -n, m.* și *f.* novice.
Novizenhaus, *-es, -häuser, n.* noviciat, casă pentru viitori călugări.
Novizenkleid, *-(e)s, -er, n.* haină de novice.
Noviziat [-vi-], *-(e)s, -e, n.* noviciat, stagiu pregătitor pentru călugărie.
Novocain [-vok-], *-s, n. sg. (med., farm.)* novocaină.
Novum [-vʊm], *-s, Nova, n.* **1.** noutate, lucru nou; *pl. (despre tipărituri)* noutăți, publicații noi. **2.** *(jur.)* novum.
Noxe, *-n, f. (med.)* noxă.
NPD *presc.* de la Nationaldemokratische Partei Deutschlands Partidul Național-democrat din Germania.
Nr. *presc.* de la Nummer.
NS *presc.* de la Nachschrift.
NSDAP *presc.* de la Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei (fostul partid nazist german).
NS-Regime [ɛn'ɛsreʒi:m], *-s, n. sg. (ist.)* regim nazist.
N.T. *presc.* de la Neues Testament.
nto *presc.* de la netto.
nu *adv. (reg.)* v. nun.
Nu, *-, m.* (și *n.*) *sg.* clipă, moment; **im ~** într-o clipă; **in einem ~** într-o clipită, cât ai clipi din ochi.
Nuance [ny'ã:sə], *-n, f.* nuanță, ton, tonalitate; grad de intensitate, gradație.
nuancenreich *adj.* bogat în nuanțe, nuanțat.
nuancieren [nyã:'si:-], *nuancierte, nuanciert, vb. (h) tr.* a nuanța, a grada, a diferenția.
Nuancierung, *-en, f.* nuanțare, gradare.
'nüber *adv. (reg.) presc.* de la hinüber.
Nubier [-iɐ], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* nubian(ă), persoană din Nubia.
nubisch *adj.* nubian.
Nüchterling, *-s, -e, m. (peior.)* persoană trează, conștientă, care judecă la rece; persoană cu picioarele pe pământ și lipsită de fantezie.

nüchtern *adj.* **1.** cu stomacul gol, nemâncat și nebăut; **auf ~en Magen** pe nemâncate; *(fam.)* **das war ein Schreck auf ~en Magen** asta m-a luat pe nepregătite. **2.** *(fig.)* treaz, lucid; cumpătat, sănătos; **ein ~es Leben führen** a duce o viață cumpătată, a trăi cumpătat; **ein ~es Urteil** o judecată sănătoasă, rațională. **3.** *(fig.)* prozaic; searbăd, sec; lipsit de imaginație; **ein ~er Mensch** un om prozaic; **ein ~er Stil** un stil searbăd, sec. **4.** treaz; lucid; **er war immer ~, nie betrunken** era totdeauna treaz, niciodată beat; **~ machen** a trezi (din beție); **~ werden** a se trezi, a se dezmetici.

Nüchternheit *f. sg.* **1.** stare de nemâncare. **2.** *(fig.)* luciditate, chibzuință. **3.** trezie, stare trează. **4.** *(fig.)* caracter prozaic, prozaism; lipsă de fantezie.

Nucke, Nücke, *-n, f. (reg.)* capriciu, toană; **dieser Motor hat seine ~n** motorul acesta are toanele lui; **seine ~n und Tücken haben** a nu funcționa cum trebuie.

Nuckel, *-s, -, m. (reg., fam.)* suzetă.

nuckeln, *nuckelte, genuckelt (ich nuck(e)le), vb. (h) (fam.)* **I.** *intr.* a suge, a trage; **am Daumen ~** a suge degetul; **an der Pfeife ~** a trage din pipă. **II.** *tr.* a sorbi cu înghițituri mici.

Nuckelpinne, *-n, f. (vulg.)* mașină mică, cu motor slab.

nuckisch, nückisch *adj. (reg.)* capricios, cu toane, nărăvaș.

Nudation, *-en, f.* golire, despuiere, dezvelire; denudare.

nuddeln, *nuddelte, genuddelt (ich nudd(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a suci, a învârti; **am Radio ~** a suci butoanele la radio. **2.** a cânta monoton, a bâzâi; **das Radio nuddelt den ganzen Tag** radioul bâzâie toată ziua. **3.** a se mișca încet, a se mocăi. **4.** v. **nuckeln (1).**

Nudel, *-n, f.* **1.** tăiței, fidea. **2.** *(fam.)* persoană veselă, hazlie, glumeață. **3.** *(reg.)* cartof. **4.** *(în expr.) (reg.)* **jn. auf die ~ schieben** a-și bate joc de cineva, a duce de nas pe cineva.

Nudelbäcker, *-s, -, m.* meseriaș care produce paste făinoase.

Nudelbrett, *-(e)s, -er, n.* **1.** planșetă de bucătărie. **2.** *(glumeț)* scenă mică.

nudeldick *adj. (fam.)* gras ca un pepene.

Nudelgericht, *-(e)s, -e, n.* mâncare cu tăiței.

Nudelholz, *-es, -hölzer, n.* vergea de tăiței, sucitor.

Nudel|lager, *-s, -, n. (tehn.)* rulment cu ace.

nudeln, *nudelte, genudelt (ich nud(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a îndopa (păsări); **ich bin wie genudelt** m-am îndopat, sunt sătul până-n gât. **2.** *(reg.)* a presa, a apăsa, a strânge. **3.** *(reg.)* a strânge la piept cu drag.

Nudel|suppe, *-n, f.* supă cu fidea, cu tăiței.

Nudelteig, *-(e)s, -e, m.* aluat de tăiței.

Nudelung, *-en, f.* îndopat, îndopare (a păsărilor de curte).

Nudelwalker, *-s, -, m.* sucitor.

Nudismus, *-, m. sg.* nudism.

Nudist, *-en, -en, m.* nudist.

Nudität, *-en, f.* **1.** nuditate, goliciune. **2.** *(fig.)* picanterie.

Nuditätenschnüffler, *-s, -, m.* persoană ahtiată după picanterii, amator de picanterii.

Nugat, *-s, -s, m.* sau *n.* nuga.

nuklear *adj. (fiz.)* nuclear.

Nuklearkriminalität *f. sg.* criminalitate legată de armele nucleare.

Nuklearmacht, *-mächte, f.* v. **Atommacht.**

Nuklearwaffe, *n. f.* v. **Atomwaffe.**

Nukleinsäure *f. sg. (biochimie)* acid nucleic.

Nukleolus, *-, -oli, m. (bot.)* nucleol.

Nukleus [-lɛʊs], *-, -klei* [-kle:i], *m.* **1.** *(biol.)* nucleu. **2.** *(ist.)* bulgăr de cremene (din care se făceau unelte de piatră). **3.** *(lingv.)* nucleu.

null I. *num. card.* zero, nulă; **wir haben ~ Grad** sunt (sau avem) zero grade. **II.** *adj.* nul, fără valoare; **~ und nichtig** nul și neavenit; **etwas für ~ und nichtig erklären** a anula ceva, a declara nul, fără valabilitate; **gleich ~ sein** a fi egal cu zero; *(fam.)* **~ Komma nichts** absolut nimic; **in ~ Komma nichts** surprinzător, foarte repede; *(fam.)* **er zeigte ~ Reaktion** nu a avut nici o reacție.

Null, *-en, f.* **1.** zero; nul; **das Ergebnis ist gleich ~** rezultatul e egal cu zero; **das Thermometer steht auf ~** termometrul arată zero grade. **2.** *(fig.)* nulitate; **er ist eine wahre ~** e o nulitate patentă.

null|achtfünfzehn *adj. indeclinabil (fam., peior.)* fără originalitate, după șablon.

Null|aus|schalter, *-s, -, m. (electr.)* disjunctor de tensiune nulă.

Null-Bock-Generation *f. sg.* generație a anilor '80 caracterizată prin dezinteres și dezgust.

Null|einfügung, *-en, f.* inserție de zerouri.

nullen, *nullte, genullt, vb. (h)* **I.** *intr.* a începe de la zero; a începe un deceniu nou. **II.** *tr.* **1.** a anula; a reduce la zero. **2.** *(tehn.)* a repune la zero. **3.** *(mine)* a marca cu zero (vagonetele prost încărcate). **4.** *(electr.)* a lega la pământ.

Null(en)zirkel, *-s, -, m. (tehn.)* balustru.

Nullfehler|ritt, *-(e)s, -e, m. (echitație)* cursă cu obstacole executată perfect.

Nullifikation, *-en, f. (jur.)* anulare a valabilității.

nullifizieren, *nullifizierte, nullifiziert, vb. (h) tr. (jur.)* a anula; a declara nul și neavenit, a desființa, a suspenda.

Nullität, *-en, f.* **1.** nulitate. **2.** *(jur.)* nulitate, nevalabilitate.

Nullitätsbeschwerde, Nullitätsklage, *-n, f. (jur.)* cerere de anulare, acțiune în anulare.

Null|leiter, *-s, -, m. (electr.)* fir neutru.

Null|linie [-niə], *-n, f. (tehn.)* axă neutră.

Null|lösung, *-en, f. (pol.)* **1.** propunere de oprire a cursei înarmărilor. **2.** *(ec.)* soluție nulă.

Nullmeridian, *-s, -e, m. (geogr.)* meridian zero, meridianul Greenwich.

Nullmorphem, *-s, -e, n. (gram.)* morfem nul.

Null-Null, *-, -(s), n. (fam.)* toaletă.

Null|option, *-en, f.* v. **Nulllösung.**

Nullpe, *-n, f. (fam.)* v. **Nulpe.**

Nullpunkt, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(fiz.)* punct zero (la termometru). **2.** diviziune zero. **3.** *(mat.)* origine a coordonatelor. **4.** *(fig.)* punctul zero, cel mai de jos; **seine Stimmung sank auf den ~** i-a pierit tot cheful.

Nullserie [-riə], *-n, f. (ind.)* serie experimentală a unui produs.

Null|stellung *f. sg.* poziție zero (la indicatorul unui instrument).

Null|strich, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* semn-pauză (la zațul cu cifre).

Nulltarif, *-(e)s, -e, m.* tarif zero, gratuit.

Nullverfahren, *-s, -, n.* metodă a punctului zero.

Nullwachs|tum, *-s, n. sg. (ec.)* creștere zero.

Nullwahrscheinlichkeit *f. sg.* probabilitate zero.

Nulpe, *-n, f. (fam.)* om mărginit, slab, fără voință, neînsemnat; prostănac.

Numerale, *-s, -ralien* [-liən] (sau *-ralia*), *n. (gram.)* numeral.

numerieren, *numerierte, numeriert, vb. (h) tr.* v. **nummerieren.**

Numerierung, *-en, f.* v. **Nummerierung.**

numerisch *adj.* v. **nummerisch.**

Numero, *-s, -s, n. (înv.)* rând, loc; **~ drei** trei, a(l) trei(le)a, în al treilea rând; *(fam.)* **nach ~ Sicher kommen** a intra la zdup; **auf ~ Sicher gehen** a merge la sigur.

Numerus, *-, -meri, m.* **1.** număr; **~ clausus** admitere a unui număr redus (la studii etc.); **~ currens** număr curent. **2.** *(mat.)* număr la care se caută logaritmul. **3.** *(ret.)* ritm al frazei. **4.** *(gram.)* număr.

Numismatik *f. sg.* numismatică.

Numismatiker, *-s, -, m.* numismat.

numismatisch *adj.* numismatic.

Nummer, *-n, f.* număr; **~ eins** numărul unu; **eine ~ im Programm** un număr din program; **laufende ~** număr curent; **die vierte ~ einer Zeitung** numărul patru al unui ziar; **eine gezogene ~** un număr tras (la loterie); **auf ~ Sicher (și sicher) gehen** a merge la sigur; **auf eine ~ setzen** a juca (sau miza) pe un număr; **eine gute ~ bei jm. haben** a fi stimat (sau bine văzut) de cineva; **nur eine ~ sein** a nu fi tratat ca un individ; *(fam.)* **eine feine (sau putzige) ~** o bucățică bună; **auf ~ Sicher sitzen** a sta la închisoare; **~ Null** closet; **eine ~ sau einige ~n** sau **ein paar ~n zu groß für jm. sein** a fi peste posibilitățile cuiva; **eine komische ~** un om ciudat.

Nummerier|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn., poligr.)* aparat de numărat, mașină de numerotat.

nummerieren, *nummerierte, nummeriert, vb. (h) tr.* a numerota; a însemna cu un număr; **fortlaufend ~** a numerota încontinuu.

Nummerierung, *-en, f.* **1.** numerotare. **2.** număr (obținut la numerotare).

nummerisch *adj.* numeric.

nummern, *nummerte, genummert, vb. (h) tr.* **1.** a număra. **2.** a numerota.

Nummernbeleuchtung *f. sg. (auto.)* iluminare a numărului de înmatriculare.

Nummernklappe, *-n, f. (cinem.)* tăbliță cu numerele scenelor.

Nummernkonto, *-s, -s, n.* cont anonim.

Nummernpfahl, *-(e)s, -pfähle, m. (ferov., geol.)* stâlp, țăruș numerotat, jalon numerotat.

Nummernschalter, *-s, -, m.* placă rotitoare (cu găuri) a discului (la telefonul automat).

Nummernscheibe, *-n, f.* **1.** cadran cu cifre. **2.** disc cu cifre (la telefonul automat), disc de apel, disc de formare a numerelor.

Nummernschild, *-(e)s, -er, n.* placă cu numărul de ordine; tăbliță cu numărul liniei (de tramvai etc.).

Nummern|stempel, *-s, -, m.* ștampilă de numerotat.

Nummerntafel, *-n, f.* tablă cu numere.

Nummernverzeichnis, *-ses, -se, n.* registru de numere, catalog de numere.

Nummernwähler, *-s, -, m.* selector de numere (la un telefon automat).

Nummulit, *-en, -en, m. (biol., mineral.)* numulit.

nun I. *adv.* **1.** acum; **von ~ an** de acum înainte, pe viitor; **~ oder nie** acum ori niciodată; **~ gerade!** tocmai de aceea; **was ~?** și acum ce e de făcut?; *(fam.)* **was sagst du ~?** mai zi ceva dacă poți; **~ und nimmer (mehr)** nicicând, niciodată. **2.** apoi, atunci; **~ ging er fort** apoi plecă. **II.** *conj. (înv.)* așadar, deci, întrucât, deoarece; **~ du mich kennst** deoarece mă cunoști; **~ die Sachen so stehen** întrucât lucrurile stau așa. **III.** *interj.* ei, păi; **~ denn! ~ gut, schön!** din partea mea, fie! ei, bine!; **~ ja!** păi da! **~, da ist nichts dabei** ei, nu face nimic; **~ los!** haide acum!

nunmehr *adv.* **1.** acum. **2.** de aci (sau de acum) înainte, în (sau pe) viitor.

nunmehrig *adj.* de acum, actual.

'nunter *adv. (reg.) presc.* de la **hinunter.**

Nuntiatur [-tsia-], *-en, f.* **1.** nunțiatură. **2.** sediu al nunțiaturii.

Nuntius [-tsiʊs], *-, -tien* [-tsiən], *m.* nunțiu(l) papal.

Nuppe, *-n, f.* **1.** sfârc. **2.** pic, picătură.

Nuppel, *-s, -, m.* tetină.

nuptial [-ptsia:l] *adj.* nupțial.

nur *adv.* numai, decât; **er hat ~ zwei Kinder** are numai (sau n-are decât) doi copii; **er hat ~ noch zwei Kinder** nu mai are decât doi copii; **der braucht es ~ zu sagen** nu trebuie decât să spună, și se și face; **wenn er ~ ginge** numai de s-ar duce odată; **was kann er ~ mit mir haben?** ce ar putea să aibă cu mine? **~ nicht trinken** numai să nu bei; **~ er** numai el, el singur; **~ Mut!** curaj! **~ weiter!** (dă-i) înainte! **~ zu!** haide! dă-i înainte!; **ich habe das ~ so gesagt** am spus-o doar așa, într-o doară.

Nurflügel, *-s, -, m.*, **Nurflügelflugzeug**, *-(e)s, -e, n. (av.)* avion de tipul «numai aripă»; aripă zburătoare.

Nurgewerkschaftertum, *-s, n. sg. (pol.)* tradeunionism.

Nur|hausfrau, *-en, f.* femeie casnică (neangajată în vreun serviciu).

Nurkolloid, *-(e)s, -e, n. (chim.)* eucoloid.

Nur-Lese-Speicher, *-s, -, m. (inform.)* memorie doar de citire.

Nürnberger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Nürnberg.

Nürnberger *adj.* din (sau de la) Nürnberg; *(înv.)* **~ Ei** ceas de buzunar în formă de ou; *(fig.; glumeț)* **~ Trichter** metodă de învățământ bazată pe memorizare mecanică; metodă după care și cel mai mărginit trebuie să învețe ceva.

nürnbergisch *adj. invar.* din Nürnberg; privind Nürnbergul.

Nur|röhrenkessel, *-s, -, m. (tehn.)* căldare, cazan de abur fără tambur.

Nur|rumpf|flugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* avion de tipul «numai fuzelaj»; fuzelaj zburător.

Nurse [nɔ:rs], *-s, f.* dădacă, nursă.

Nus, *-es, m. sg. (rar)* minte, spirit.

nuscheln, *nuschelte, genuschelt (ich nusch(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(pop.)* a vorbi neclar, a îngăima. **2.** *(reg.)* a lucra încet, a se mocăi.

Nuss, *Nüsse, f.* **1.** nucă; **eine taube ~** o nucă găunoasă; **Nüsse knacken a)** a sparge nuci; **b)** a rezolva ghicitori. **2.** *(fig.)* lucru greu de rezolvat; **eine harte ~** o chestiune dificilă; **jm. Nüsse zu knacken geben** a da cuiva de furcă. **3.** *(bot.)* fruct uscat, indehiscent. **4.** mușchi din interiorul pulpei (de vițel), nucă. **5.** bucată, obiect în formă de nucă. **6.** *(fig.)* fleac, nimic; **keine taube ~ wert sein** a nu face nici cât o ceapă degerată (sau două parale);

um Nüsse spielen a juca pe nimic; **in die Nüsse gehen** a dispărea, a umbla haihui. **7.** *(fam.)* ghiont, bobârnac (în vârful capului). **8.** *(tehn.)* zăvor (la broască sau armă). **9.** *(fam.)* cap, scăfârlie, bilă; **du dumme ~!** prostule!; *(fam.)* **jm. eins auf die ~ geben** a-i da cuiva una în cap. **10.** *(vân.)* părți genitale (feminine) exterioare (la cățea, vulpe și lupoaică). **11.** *(tipogr.)* rotilă (pentru închis răstavul).

Nussband, *-(e)s, -bänder, n. (tehn.)* balama cu nucă.

Nussbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* nuc *(Juglans regia* L.).

nussbaumen *adj.* de nuc.

Nussbaumholz, *-es, n. sg.* lemn de nuc.

Nussbaum|möbel, *-s, -, n.* mobilă (din lemn) de nuc.

Nussbeißer, Nussbrecher, *-s, -, m.* v. Nußknacker.

Nussbeugel, *-s, -, n. (cul.)* cozonăcel cu nucă.

nussbraun *adj.* de culoarea nucii.

Nüss|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Nuss) nuc(u)șoară.

nusseln, *nusselte, genusselt (ich nuss(e)le), vb. (h) intr.* v. nuscheln.

Nuss|füllung, *-en, f.* umplutură de nuci.

Nussgarten, *-s, -gärten, m.* nucet.

Nusshäher, *-s, -, m. (ornit.)* gaiță *(Garrulus glandaris).*

Nussholz, *-es, n. sg.* lemn de nuc.

nussig *adv.* cu gust de nucă.

Nusskern, *-(e)s, -e, m.* miez de nucă.

Nussknacker, *-s, -, m.* **1.** spărgător de nuci (sau de alune). **2.** *(fam.)* om posac, ursuz.

Nusskohle, *-n, f.* cărbune brichetat.

Nusskuchen, *-s, -, m.* prăjitură cu nuci.

Nüssler, *-s, -, m. (fam.)* om plicticos, anost.

Nuss|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de nucă.

Nuss|schale, *-n, f.* **1.** coajă de nucă. **2.** *(fig.)* luntre, luntrișoară, barcă mică, fragilă.

Nuss|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* v. Haselnussstrauch.

Nuss|torte, *-n, f.* tort de nucă.

Nüster, *-n, f.* nară.

nüstern, *nüsterte, genüstert, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a adulmeca. **2.** a scormoni, a răscoli.

Nut, *-en, f. (tehn.)* nut, uluc; renură; scobitură, canelură (longitudinală, la scânduri sau piese metalice); ancoșă, locaș.

Nutation, *-en, f. (astron., fiz.)* nutație.

Nutbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* aparat pentru canele (longitudinale), pentru nuturi (de pană).

Nute, *-n, f.* v. Nut.

Nut|eisen, *-s, -, n.* daltă pentru caneluri longitudinale, cuțit de nuturi.

nuten, *nutete, genutet (du nutest, er nutet), vb. (h) intr.* a canela, a cresta; a face nuturi.

Nutenhobler, *-s, -, m.* v. Nutenreißer.

Nutenkeil, *-(e)s -e, m. (tehn.)* pană înecată, îngropată.

Nutenmeißel, *-s, -, m. (tehn.)* daltă pentru canele.

Nutenreißer, *-s, -, m. (tehn.)* rindea de canelat.

Nuten|stech|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* v. Nuteisen.

Nuten|stoßmaschine, Nutenziehmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de mortezat canele, nuturi (de pană).

Nut|hobel, *-s, -, m.* v. Nutenreißer.

Nutkratzer, *-s, -, m. (tehn.)* marcator de nuturi.

Nutleiste, *-n, f. (tehn.)* șipcă de canelură.

Nutmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de canelat.

Nutria, *-s, f. (zool.)* **1.** castor de baltă, nutria *(Myocastor coypus).* **2.** v. Nutriapelz.

Nutria|pelz, *-es, -e, m.* blană de nutria.

Nutrition *f. sg.* nutrire, hrănire, nutriție.

nutritiv *adj.* hrănitor, nutritiv.

Nutsche, *-n, f.* **1.** *(chim.)* pâlnie de porțelan cu filtru. **2.** *(reg.)* suzetă.

nutschen, *nutschte, genutscht, vb. (h)* **I.** *tr. (chim.)* a filtra prin pâlnia cu sticlă. **II.** *intr. (reg.)* a suge.

Nutte, *-n, f. (vulg.)* târfă.

nuttenhaft, nuttig *adj. (vulg.)* ca târfele, ordinar, ieftin, de prost gust.

nutz, nütz *(austr., reg.)* v. nutze, nütze.

Nutz, *-es, m. sg. (înv.)* folos, utilitate, profit; *(poet.)* **zu jemandes ~ und Frommen** spre binele și folosul cuiva.

Nutz|anteil, *-(e)s, -e, m.* parte de câștig.

Nutz|anwendung, *-en, f.* **1.** folos, utilitate practică. **2.** morală (în fabulă).

Nutz|arbeit, *-en, f. (ec.)* muncă folositoare.

nutzbar *adj.* **1.** utilizabil, folosibil, de folosit. **2.** util, folositor, productiv, lucrativ; **zu einem bestimmten Zwecke ~ machen** a utiliza pentru un scop anumit.

Nutzbarkeit *f. sg.* însușire de a fi utilizabil sau folositor; folos, utilitate, folosință.

Nutzbarmachung *f. sg.* valorificare; fructificare.

Nutzbeteiligung, *-en, f.* participare la câștig.

Nutzbremsung, *-en, f. (ferov.; electr.)* frânare recuperativă.

nutzbringend *adj.* folositor, productiv, fructuos, profitabil, lucrativ.

Nutzdampfdruck, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* presiune utilă (sau de utilizare) a aburului.

nutze, nütze *adj.* de folos, folositor, util; **das ist nichts ~** nu e bun(ă) de nimic; **sich etwas zu ~ machen** a se folosi de ceva, a trage foloase din ceva.

Nutz|effekt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* randament.

Nutz|effekt|ermittlung, *-en, f. (ec.)* determinarea eficacității.

Nutz|effekt|ziffer, *-n, f.* indicator, indice de eficacitate.

nutzen, *nutzte, genutzt (du, er nutzt),* **nützen**, *nützte, genützt (du, er nützt) vb. (h).* **I.** *intr.* a folosi, a fi de folos; **das nutzt nichts** asta nu folosește la nimic, nu e de nici un folos. **II.** *tr.* a trage folos (din...), a utiliza, a exploata, a valorifica; **er nutzt sein Haus auf 5 000 Euro jährlich** scoate 5 000 de euro pe an din casa lui.

Nutzen, *-s, m. sg.* folos, câștig, profit, utilitate, avantaj; **von ~ sein** a fi de folos; **~ aus einer Sache ziehen** a trage foloase din ceva, a profita de ceva; **jm. ~ bringen** a aduce foloase cuiva; **gesellschaftlicher ~** utilitate publică, beneficiu public.

Nutzen|abrechnung, *-en, f.* contabilizarea eficienței.

Nutzenberechnung, *-en, f.* calcul al eficacității.

Nutzen|index, *-(e)s, -e* și *-indizes* (și *-indices), m.* indice de utilitate.

Nutzen-Kosten-Analyse, *-n, f. (ec.)* analiza raportului costuri–utilitate.

Nutzer, *-s, -, m. (ec., inform.)* utilizator.

Nutzfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* vehicul utilitar.

Nutzfallhöhe, *-n, f. (hidr.)* presiune utilă.

Nutzfläche, *-n, f.* suprafață productivă, utilizabilă, utilă.

Nutzgarten, *-s, -gärten, m.* grădină de zarzavat (pe lângă casă).

Nutzgewächs, *-es, -e, n.* plantă folositoare.

Nutzgewicht, *-(e)s, n. sg.* greutate utilă.

Nutzholz, *-es, -hölzer, n.* lemn(e) de construcție.

Nutzjahr, *-(e)s, -e, n.* an de folosință, an de exploatare.

Nutzkilometer, *-s, -, m. (transp.)* distanță în km parcursă de un vehicul cu încărcătură.

Nutzkraft, *-kräfte, f.* forță efectivă.

Nutzlast, *-en, f.* sarcină, încărcătură utilă.

Nutzleistung, *-en, f.* efect util, putere utilă.

nützlich *adj.* de folos, folositor, util; **sich ~ machen** a se face util, a ajuta.

Nützliche, *-n (ein Nützliches), n. sg.* lucru folositor.

Nützlichkeit *f. sg.* caracter folositor, utilitate.

Nützlichkeitslehre, *-n, f. (fil.)* utilitarism.

Nützlichkeits|prinzip, *-s, -ien* [-piən], *n. (fil.)* principiu al utilitarismului.

Nützlichkeits|theorie, *-n, f. (fil.)* utilitarism.

Nützling, *-s, -e, m. (agr., silv.)* animal folositor care combate dăunătorii.

nutzlos *adj.* și *adv.* inutil, nefolositor; zadarnic, în zadar.

Nutzlosigkeit *f. sg.* inutilitate, zădărnicie.

nutznießen, *vb. (h) intr. (numai la inf. și part. prez.)* a trage foloase; **ein Grundstück ~d** trăgând foloase de pe un teren.

Nutznießer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (jur.)* uzufructuar(ă).

Nutznießung, *-en, f. (jur.)* uzufruct.

Nutznießungsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de uzufruct.

Nutzpflanze, *-n, f.* plantă folositoare; **gewerbliche ~** plantă industrială.

Nutztier, *-(e)s, -e, n.* animal folosit în economia umană.

Nutzung, *-en, f.* **1.** *(înv.)* exploatare, (drept de) folosință. **2.** venituri produse. **3.** *(inform.)* folosire, utilizare.

Nutzungs|anschlag, *-(e)s, -schläge, m.* evaluare, calculare a veniturilor.

Nutzungsberechtigte, *-n, -n (ein Nutzungsberechtigter), m.* și *f. (jur.)* îndreptățit(ă) la folosință.

Nutzungs|erlaubnis, *-se, f. (inform.)* permisiune de folosire; **~ für ein Softwareprogramm** permisiune de folosire pentru un program soft.

Nutzungsgebühr, *-en, f.* taxă de folosire.

Nutzungsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur., ec.)* drept de uzufruct.

Nutzungsverbot, *-(e)s, -e, n. (silv.)* interdicție de doborâre.

Nutzungswert, *-(e)s, m. sg.* valoare de utilizare.

Nutzvieh, *-(e)s, n. sg.* animal(e) de folosință.

Nutzvolumen [-vo-], *-s, -* (și *-mina), n.* volum util, capacitate utilizabilă.

Nutzwasser, *-s, -, n.* (debit de) apă utilizabilă.

Nutzwert, *-(e)s, m. sg.* valoare utilizabilă.

Nutzwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (fiz.)* rezistență utilă.

Nutzwild, *-(e)s, -n. sg. (vân.)* vânat folosit de oameni ca hrană.

Nut|zylinder, *-s, -, m. (tipogr.)* cilindru cu șanț (la aparatul de tăiat al preselor rotative).

Nutz|zugkraft *f. sg.* forță de tracțiune utilizabilă.

NW *presc.* de la Nordwest.

NWDR *presc.* de la Nordwestdeutscher Rundfunk postul de radiodifuziune germană de nord-vest.

Nylon ['naelɔn], *-s, n. sg.* nylon.

Nylongarn, *-(e)s, -e, n.* fir de nylon.

Nylonmischgarn, *-(e)s, -e, n.* fir amestecat cu fibre de nylon.

Nylon|strumpf, *-(e)s, -strümpfe, m.* ciorap de nylon.

Nylonware, *-n, f.* produse de nylon.

Nylonwolle *f. sg.* lână (din fibre) de nylon.

Nymphe, *-n, f.* **1.** *(mit.; zool.)* nimfă. **2.** *(iron.)* femeie de moravuri ușoare.

Nymphenlieste, *-n, -n, m. (ornit.)* specie de pescăruș din familia *Tanysiptera.*

nymphoman *adj.* v. nymphomanisch.

Nymphomanie *f. sg. (med.)* nimfomanie.

nymphomanisch *adj. (med.)* nimfomană.

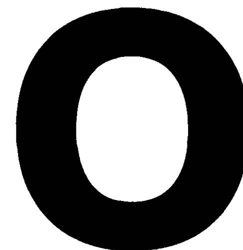

o, O, -, -, *n.* (litera și sunetul) o, O; **das A und O** alfa și omega, începutul și sfârșitul.
ö, Ö, -, -, *n.* (litera și sunetul) ö, Ö.
o! *interj.* o! ~ **nein!** ba nu! ~ **weh!** o! vai! aoleo! ~, **dass er doch käme!** o, dacă ar veni! **o Maria!** ah, Mario!
o. *presc.* de la oben sus.
O *presc.* la de Ost(en) răsărit, est.
Ö, *-en, f. (reg.)* insulă.
o.a. *presc.* de la oben angeführt mai sus citat, pomenit.
o.ä. *presc.* de la oder ähnlich sau asemănător.
o.Ä. *presc.* de la oder Ähnliche(s) sau altele asemenea.
O|ase, *-n, f.* **1.** *(geogr.)* oază. **2.** *(fig.)* oază, loc ferit; **eine ~ des Friedens** o oază a păcii.
ob I. *conj.* de, dacă; **frag mal, ~ er kommt** ia întreabă dacă vine; **als ~** ca și când, ca și cum; **und ~!** și încă cum! cum să nu! **~... ~...** fie... fie...; **~ ihr sie anerkennt, ~ nicht** fie că le recunoașteți, fie că nu. **II.** *prep. (poet., reg., înv.)* **1.** (cu *dat.)* deasupra, peste; **~ dem Fenster** deasupra ferestrei. **2.** (cu *gen.)* pentru, de dragul, din cauza, datorită; **~ des Sieges erfreut** încântat de victorie.
Ob, *-s, n. sg.* (întrebarea) dacă.
Ob|acht *f. sg.* atenție, băgare de seamă, luare aminte; **auf etwas** *(ac.)* **~ geben** a băga de seamă, a fi atent la ceva.
ob|bemeldet, ob|benannt, ob|berührt, ob|besagt *adj. (adm.)* v. oben erwähnt.
obd. *presc.* de la oberdeutsch din Germania de sus (de sud).
Obdach, *-(e)s, n. sg.* adăpost, azil; **unter ~ bringen** a pune la adăpost.
obdachlos *adj.* fără adăpost, fără locuință.
Obdachlose, *-n, -n (ein Obdachloser), m.* și *f.* **1.** persoană lipsită de adăpost; sinistrat(ă). **2.** vagabond; persoană fără căpătâi, boschetar.
Obdachlosenfürsorge *f. sg (adm.)* asistență socială acordată persoanelor rămase fără adăpost.
Obdachlosenheim, *-(e)s, -e, n.* azil de noapte, azil pentru vagabonzi.
Obdachlosigkeit *f. sg.* lipsă de adăpost.
Obduktion, *-en, f. (med.)* autopsie.
Obduktionsbefund, *-(e)s, -e, m. (med.)* **1.** rezultat al autopsiei. **2.** certificat de autopsie.
Obduktions|protokoll, *-(e)s, -e, n. (med.)* proces-verbal de autopsie.
Obduzent, *-en, -en, m. (med.)* prosector.
obduzieren, *obduzierte, obduziert, vb. (h) tr. (med.)* a face o autopsie.
Obedienz [-'diɛnts], *-en, f.* supunere, obediență.
Obedienzland, *-(e)s, -länder, n. (pol.)* țară supusă.
O-Beine *pl.* picioare strâmbe, picioare de cavalerist, în (formă de) O.
O-beinig *adj.* cu picioarele strâmbe, în (formă de) O.
Obelisk, *-en, -en, m. (arhit.)* obelisc.
obeliskenförmig *adj.* în formă de obelisc.
oben *adv.* sus, deasupra; **bis ~** până sus; **nach ~ (hin)** în sus; **von ~ (herab)** de sus (în jos); **von ~ bis unten** de tot, complet, de sus până jos; **hoch ~** sus de tot; **siehe ~** vezi mai sus; **jn. von ~ herab behandeln** a trata pe cineva de sus, a fi distant cu cineva; **weiter ~** mai sus; *(fam.)* **~ ohne** cu bustul gol.
Oben, *-s, n. sg.* parte de sus.
oben|ab *adv. (reg.)* de la suprafață.
oben|an și **oben|an** *adv.* sus de tot; în cap, în frunte; în fața de tot; în capul mesei; **~ auf der Liste** primul pe listă; **er sitzt ~** stă în capul mesei.
oben angeführt *adj.* v. oben erwähnt.
oben|auf și **oben|auf** *adv.* **1.** deasupra, la suprafață; **das Heft liegt ~** caietul e pus deasupra, la vedere. **2.** pe deasupra; **ein Stückchen Wurst noch ~ legen** a mai adăuga și o felie de salam pe deasupra. **3.** *(fig.)* într-o situație bună; vesel; sănătos; **jetzt ist er wieder ~** e iarăși sănătos, vesel.
Obendestillat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* distilat superior.
obendrauf și **obendrauf** *adv. (fam.)* **1.** pe deasupra; sus de tot. **2.** ceva mai mult; (de-a) bașca.
obendrein și **obendrein** *adv.* pe deasupra, în afară de, în plus; **er verspätet sich und ist ~ auch noch frech** întârzie și pe deasupra e și obraznic; **wer den Schaden hat, kriegt den Spott ~** și bătut, și cu banii luați; hoțul de păgubaș are batjocura drept naș.
obendrüber *adv.* deasupra, peste (ceva).
obendurch *adv.* (străpungând) în sus.
oben|ein și **oben|ein** *adv.* pe deasupra, în afară de, în plus.
oben erwähnt *adj.* sus-numit, sus-menționat, sus-pomenit, sus-citat.
Oben|erwähnte, *-n, -n (ein Obenerwähnter), m.* și *f.* sus-numit(ă).
Obengärung, *-en, f.* fermentație la suprafață.
oben genannt *adj.* v. oben erwähnt.
Obengenannte și **oben Genannte**, *-n, -n (ein Obengenannter și oben Genannter), m.* și *f.* sus-numit(ă), susmenționat(ă), sus-pomenit(ă).
obenher și **obenher** *adv.* **1.** la înălțime, pe culme. **2.** de sus (în jos).
obenherum *adv.* în partea de sus.
obenhin și **obenhin** *adv.* **1.** la suprafață; superficial. **2.** în mod ușuratic; într-o doară; **~ abtun** a trece ușor; **~ lesen** a citi repede, superficial, a răsfoi; **er sagte das so ~** a spus-o într-o doară.
obenhinaus *adv.* în sus; **~ wollen** a ținti, a năzui mai sus; a avea pretenții mari.
Oben-ohne-Bedienung, *-en, f.* ospătăriță care servește cu pieptul gol.
obenrum *adv. (fam.)* v. obenherum.
oben stehend *adj.* v. oben erwähnt.
Oben|stehende, *-n (ein Obenstehendes), n. sg.* cele de mai sus, ceea ce scrie mai sus.
Obenwerk, *-(e)s, -e, n. (mar.)* parte a navei de deasupra liniei de plutire.
oben zitiert *adj.* v. oben erwähnt.
Obenzitierte, *-n (ein Obenzitiertes), n. sg.* cele mai sus citate.
ober *adj.* de sus, superior, ridicat, înălțat; **die ~en Klassen** clasele superioare; **der ~e Stock** etajul de sus.
ober *prep.* (cu *dat.) (austr.)* v. über.
Ober, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* v. Oberkellner. **2.** damă (la jocul de cărți).
Ober|alte, Ober|älteste, *-n, -n (ein Oberalter, Oberältester), m. (reg., înv.)* staroste, șef al breslei.
Ober|amtmann, *-(e)s, -männer, m. (adm.)* **1.** subprefect. **2.** *(înv.)* președinte de tribunal.
Ober|appellationsgericht, *-(e)s, -e, n (jur.)* curte de casație.
Ober|appellationsgerichtsrat, *-(e)s, -räte, m. (jur.)* consilier la curtea de casație.
Ober|arbeiter, *-s, -, m.* șef de echipă.
Ober|archivar [-va:r], *-s, -e, m.* arhivar-șef.
Ober|arm, *-(e)s, -e, m. (anat.)* braț (de la umăr la cot).
Ober|armbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* humerus, os al brațului.
Ober|ärmel, *-s, -, m.* partea de sus a mânecii.
Ober|arzt, *-es, -ärzte, m.*, **Oberärztin**, *-nen, f.* **1.** medic-șef, medic primar. **2.** *(mil.)* medic-locotenent.
Ober|auditeur [-aoditø:ɐ], *-s, -e, m.* v. Oberstauditor.
Ober|aufseher, *-s, -, m.* **1.** supraveghetor-șef. **2.** inspector general.
Ober|aufsicht *f. sg.* inspecție generală; control superior.
Ober|aufsichtsbe|hörde, *-n, f.* inspectorat general, direcție de control, organ superior de control.
Oberbahnhofsvor|steher, *-s, -, m.* șef de gară (principal).
Oberbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă superioară.
Oberbau, *-(e)s, -ten, m.* **1.** *(ferov.)* suprastructură, construcție superioară; **~ des Bahnkörpers** suprastructura căii. **2.** *(constr.)* partea superioară a construcției (la poduri).
Oberbauch, *-(e)s, -bäuche, m. (anat.)* partea, regiunea superioară a abdomenului, deasupra buricului.
Oberbaudirektor, *-s, -toren,* **Oberbaurat**, *-(e)s, -räte, m.* director, consilier al construcțiilor publice.
Oberbefehl, *-(e)s, m. sg. (mil.)* comandă supremă; **den ~ über etwas** *(ac.)* **führen (sau haben) a)** a avea comanda supremă peste ceva; **b)** a comanda o armată.
Oberbefehlshaber, *-s, -, m.* comandant suprem, generalisim.
Oberbegriff, *-(e)s, -e, m. (log.)* gen proxim (superior).
Oberbe|hörde, *-n, f.* autoritate superioară.
Oberbekleidung, *-en, f.* îmbrăcăminte (care se poartă deasupra lenjeriei de corp), confecții.
Oberberg|amt, *-(e)s, -ämter, n.* administrație superioară a minelor.
Oberberg|rat, *-(e)s, -räte, m.* consilier al administrației centrale a minelor.

Oberbeton, *-s, -s, m.* beton de suprafață, de uzură.
Oberbett, *-(e)s, -en, n.* **1.** plapumă. **2.** pilotă (de puf).
Oberbewusstsein, *-s, n. sg. (psih.)* conștiință clară.
Oberbibliothekar, *-s, -e, m.* bibliotecar-șef.
Oberblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* frunză superioară (la briofite).
Oberboden, *-s, -böden, m.* **1.** pod (al casei). **2.** parte superioară (la nasturii de metal).
Oberbonze, *-n, -n, m.* **1.** *(rel. budistă)* bonz superior. **2.** *(peior.)* mare bonz.
Oberbootsmann, *-(e)s, -bootsleute, m. (mar.)* șef de echipaj.
Oberbram|segel, *-s, -, n. (mar.)* velă-rândunică mică, velă-rândunică mare, velă-rândunică artimon.
Oberbuch|halter, *-s, -, m.* contabil-șef.
Oberbürgermeister, *-s, -, m.* primar general.
Oberbürokrat, *-en, -en, m. (peior.)* hiperbirocrat, birocrat tipicar.
Oberdeck, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mar.)* punte superioară. **2.** *(av.)* aripă superioară.
oberdeutsch *adj. (lingv.)* german de sus, în limba germană de sus, într-unul din dialectele germane de sus (din sud).
Oberdeutschland, *-s, n. sg. (geogr.)* Germania superioară (de sud).
Oberdirektor, *-s, -en, m.* director general.
Oberdorf, *-(e)s, -dörfer, n.* partea de sus a satului.
Obere[1], *-n, -n (ein Oberer), m.* **1.** mai-mare; șef; căpetenie. **2.** și *f.* superior, superioară (a(l) unei mănăstiri).
Obere[2], *-n (ein Oberes), n. sg.* partea de sus, de deasupra, parte superioară.
Oberfach, *-(e)s, -fächer, n.* raft, sertar de sus.
Oberfähnrich, *-s, -e, m. (mil.)* elev plutonier-major; elev în ultimul an al Academiei navale.
Oberfaktor, *-s, -en, m.* factor principal.
oberfaul *adj.* și *adv. (fam.)* **1.** foarte slab, prost; **die Sache steht** ~ situația este foarte împuțită, e rău de tot. **2.** putrezit de tot, putred în ultimul hal, stricat de tot.
Oberfeld|arzt, *-es, -ärzte, m. (mil.)* medic locotenent-colonel; medic militar clasa a 2-a.
Oberfeldherr, *-en, -en, m. (mil.)* v. Oberbefehlshaber.
Oberfeldkurat, *-en, -en, m. (mil.)* preot militar șef.
Oberfeldveterinär [-ve-], *-s, -e, m. (mil.)* medic veterinar locotenent-colonel; medic veterinar militar clasa a 2-a.
Oberfeldwebel, *-s, -, m. (mil.)* plutonier-major; subofițer de marină.
Oberfeuermeister, **Oberfeuerwerker**, *-s, -, m.* **1.** maestru artificier. **2.** *(mil.)* plutonier-major artificier. **3.** *(înv.)* plutonier-major de artilerie.
Oberfinanz|amt, *-(e)s, -ämter, n.* direcție generală a finanțelor.
Oberfläche, *-n, f.* suprafață, superficie; **anbaufähige** ~ suprafață cultivabilă.
Oberflächenbe|handlung, *-en, f.* tratament superficial, la suprafață.
Oberflächenberechnung, *-en, f.* calcul al suprafeței.
Oberflächen|entkohlung, *-en, f. (metal.)* decarburare superficială.
Oberflächenge|staltung *f. sg. (geol.)* topografie.
Oberflächenglätte *f. sg. (metal.)* netezime superficială.
Oberflächenhärtung, *-en, f. (metal.)* **1.** călire superficială, călire a suprafeței. **2.** durificare superficială.
Oberflächenkondensator, *-s, -en, m. (tehn.)* condensator de suprafață.
Oberflächenkühler, *-s, -, m. (tehn.)* răcitor prin suprafață.
Oberflächenrieselkondensator, *-s, -en, m. (tehn.)* condensator de suprafață prin stropire.
Oberflächenriss, *-es, -e, m. (metal.)* fisură superficială.
Oberflächenschicht, *-en, f.* strat de suprafață.
Oberflächen|spannung, *-en, f. (tehn.)* tensiune superficială.
Oberflächen|spiegel, *-s, -, m. (fiz.)* oglindă a suprafeței.
Oberflächen|strahl, *-(e)s, -en, m. (fiz.)* rază superficială, rază de suprafață.
Oberflächen|strahler, *-s, -, m. (electr.)* tub de descărcare în gaz cu radiație superficială.
Oberflächentemperatur, *-en, f. (fiz.)* temperatură a suprafeței.
Oberflächentherapie, *-n, f. (med.)* terapie superficială.
Oberflächen|un|ebenheit, *-en, f. (metal.)* neregularitate superficială.
Oberflächenverdunstung, *-en, f. (fiz.)* evaporare superficială.
Oberflächenver|ed(e)lung, *-en, f. (tehn.)* înnobilare a suprafeței.
Oberflächenvergaser, *-s, -, m, (tehn.)* carburator prin suprafață; carburator cu vaporizare.
Oberflächenwasser, *-s, n. sg. (geol.)* apă de la suprafața (pământului).
Oberflächenwelle, *-n, f. (fiz.)* undă superficială.
oberflächlich *adj.* și *adv.* superficial; de suprafață.
Oberflächlichkeit, *-en, f.* superficialitate.
Oberfleck, *-(e)s, -e, m.* flec (la încălțăminte).
Oberflügel, *-s, -, m. (constr.)* supralumină.
Oberförster, *-s, -, m.* silvicultor-șef, inspector silvic.
Oberförsterei, *-en, f.* **1.** inspectorat silvic. **2.** casă a silvicultorului-șef.
Oberforstmeister, *-s, -, m.* director al serviciului silvic.
Oberforstrat, *(e)s, -räte, m.* consilier silvic superior.
Oberfränkische, *-n, n. sg. (lingv.)* dialect francon de sus.
Oberfries, *-es, -e, m. (constr.)* traversă superioară (deasupra ușii sau ferestrei).
Oberführer, *-s, -, m. (ist.)* grad nazist între colonel și general-major.
obergärig *adj.* de fermentație înaltă (la fabricarea berii).
Obergärung, *-en, f.* fermentație de suprafață (la fabricarea berii).
Obergefreite, *-n, -n (ein Obergefreiter), m. (mil.)* caporal.
Oberge|häuse, *-s, -, n. (constr.)* friză.
Obergericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* curte de apel, tribunal superior.
obergerichtlich *adj. (jur.)* a(l) curții de apel, a(l) tribunalului superior.
Obergeschoss, *-es, -e, n.* etaj superior.
Obergesenk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* matriță superioară, patriță.
Obergesims, *-es, -e, n. (constr.)* cornișă superioară; ciubuc de sus.
Oberge|span, *-(e)s, -e, m. (ist.)* comite, conducător administrativ al unui comitat (în vechea Ungarie).
Oberge|stänge, *-s, -, n. (mine)* timonerie superioară.
Oberge|stell, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tehn.)* suprastructură; caroserie. **2.** *(metal.)* etalaj al cuptorului.
Obergewalt *f. sg.* putere supremă, autoritate supremă.
Obergewand, *-(e)s, -wänder, n.* haină, manta, mantie, rasă etc. de purtat pe deasupra.
Obergrenze, *-n, f. (ec.)* limita superioară, plafon (la prețuri, tarife etc.).
Obergrund, *-(e)s, -gründe, m. (mine)* strat superior.
Obergurt, *-(e)s, -e, m.* **1.** brâu superior, de deasupra. **2.** cerc încingător superior. **3.** *(constr.)* talpă, centură superioară (a fermei).
ober|halb *prep.* (cu *gen.*) deasupra, în susul.
Ober|hand *f. sg.* **1.** dosul mâinii. **2.** *(fig.)* superioritate, supremație; **die ~ über jn. gewinnen** a birui, a învinge pe cineva, a obține superioritatea asupra cuiva.
Ober|handelsgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* tribunal superior de comerț.
Ober|handelsgerichtsrat, *-(e)s, -räte, m. (jur.)* membru al tribunalului superior de comerț.
Ober|haupt, *-(e)s, -häupter, n.* conducător; șef; căpetenie; **das ~ des Staates** conducătorul, șeful statului.
Ober|haus, *-es, n. sg.* **1.** Camera Lorzilor (în Anglia). **2.** *(glumeț)* cap.
Ober|haut, *-häute, f. (anat.)* epidermă.
Ober|hefe *f. sg.* drojdie de fermentație înaltă.
Ober|hemd, *-(e)s, -en, n.* cămașă bărbătească (de zi).
Ober|henker, *-s, -, m. (ist.)* mai marele călăilor.
Ober|herr, *-(e)n, -en, m.* suveran; șef, stăpân.
ober|herrlich *adj.* suveran; de șef, de stăpân.
Ober|herrlichkeit *f. sg.* autoritate supremă, putere suverană.
Ober|herrschaft *f. sg.* **1.** v. Oberhoheit. **2.** dominație, hegemonie.
Ober|hieb, *-(e)s, -e, m. (metal.)* dantură superioară a pilei.
Ober|hirte, *-n, -n, m.* **1.** baci (la stână). **2.** *(fig.)* episcop; arhipăstor.
Ober|hitze *f. sg.* căldura de sus (la cuptoare).
Ober|hof, *-(e)s, -höfe, m. (jur.)* Curte de apel, tribunal superior.
Ober|hofgericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal suprem, Curte de casație.
Ober|hofmeister, *-s, -, m.* **1.** maestru suprem de ceremonii. **2.** *(ist.)* mareșal al Curții.
Ober|ho|heit *f. sg.* **1.** putere supremă. **2.** supremație; suveranitate.
Ober|holm, *-(e)s, -e, m. (constr.)* grindă principală superioară.
Ober|holz, *-es, -hölzer, n.* **1.** *(forest.)* etaj dominant. **2.** codru, pădure seculară.
Oberin, *-nen, f.* **1.** soră-șefă (la spital). **2.** maică stareță, superioară (la mănăstire).
Ober|inspektor, *-s, -en, m.* inspector-șef.
Ober|intendant, *-en, -en, m.* **1.** *(teatru)* intendent principal, director de teatru. **2.** *(mil.)* intendent-colonel.
ober|irdisch *adj.* la suprafață, la sol, deasupra pământului; aerian; *(electr.)* **~e Leitung** conductă aeriană; **~e Bauten** construcții la suprafață, deasupra pământului.
Ober|isolation, *-en, f.* izolație de (la) suprafață.
Oberjagd, *-en, f.* vânătoare mare, vânătoare de animale mari.
Oberjäger, *-s, -, m.* **1.** maestru (șef) de vânătoare. **2.** *(ist., mil.)* plutonier de vânători (în armata austro-ungară).
Oberjoch, *-(e)s, -e, n. (mine)* guler al puțului, cadru de la gura puțului.
Oberkammer|herr, *-n, -en, m.* prim-șambelan.
Oberkante, *-n, f. (constr.)* muchie de sus, superioară.
Oberkassier, *-s, -e (austr.)*, **Oberkassierer**, *-s, -, m.* casier-șef, prim-casier.
Oberkasten, *-s, -kästen, m. (metal.)* ramă superioară de formare.
Oberkeit *f. sg. (înv.)* v. Obrigkeit.
Oberkellermeister, *-s, -, m.* mare chelar.
Oberkellner, *-s, -, m.* **1.** șef al chelnerilor, ospătar-șef. **2.** ospătar, țal.
Oberkiefer, *-s, -, m.*, **Oberkieferbein**, *-(e)s, -e, n.*, **Oberkinnbacke**, *-n, f.*, **Oberkinnbacken**, *-s, -, m.*, **Oberkinnlade**, *-n, f.* maxilar superior, falcă de sus.
Oberkirchenrat, *-(e)s, -räte, m. (bis.)* **1.** consistoriu suprem bisericesc. **2.** membru al consistoriului suprem.
Oberklasse, *-n, f.* clasă superioară, de liceu.
Oberkleid, *-(e)s, -er, n.* v. Obergewand.
Oberkoch, *-(e)s, -köche, m.* bucătar-șef.
Oberkohlrabi, *-s, -s, m.* partea de deasupra pământului a guliei.
Oberkommandierende, *-n, -n (ein Oberkommandierender), m. (mil.)* comandant suprem.
Oberkommando, *-s, -s, n. (mil.)* **1.** comandă supremă. **2.** comandament suprem; cartier general.
Oberkommissar, *-(e)s, -e, m.* comisar-șef.
Oberkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* partea superioară a capului, creștetul capului.
Oberkörper, *-s, -, m. (anat.)* partea superioară a corpului, bust.
Oberkriegsgericht, *-(e)s, -e, n.* Curte marțială superioară.
Oberkriegsgerichtsrat, *-(e)s, -räte, m.* membru al Curții marțiale superioare.
Oberkühler, *-s, -, m.* răcitor de suprafață.
Oberlage, *-n, f.* strat superior, acoperit.
Oberlager, *-s, -, n. (tehn.)* lagăr superior.
Oberland, *-(e)s, n. sg.* țară de sus, regiune muntoasă a unei țări.
Oberländer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muntean, munteancă.
Oberlandesgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* Curte de apel.
Oberlandesgerichtsrat, *-(e)s, -räte, m. (jur.)* consilier la Curtea de apel.
oberländisch *adj.* din regiunea muntoasă.
Oberlänge, *-n, f. (tipogr.)* element superior de prelungire al literei.
Oberlast, *-en, f.* supraîncărcare.
oberlastig *adj. (mar.; despre nave)* **1.** supraîncărcat. **2.** cu centrul de greutate prea sus.
Oberlauf, *-(e)s, -läufe, m. (geogr.)* curs superior (al unui râu).
Oberläufermühle, *-n, f.* moară de apă cu admisiune superioară.

Oberlauf|strecke, *-n, f. (hidr.)* sector amonte al unui curs de apă.
Oberleder, *-s, n. sg.* căpută.
Oberleder|stanze, *-n, f.* ştanţă pentru feţe de încălţăminte.
Oberlehnsherr, *-(e)n, -en, m. (ist.)* senior suzeran.
Oberlehnsherrlichkeit *f. sg. (ist.)* suzeranitate.
Oberlehnsrecht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* drept de suzeranitate.
Oberlehrer, *-s, -, m.* profesor secundar, de liceu.
Oberlehrer|examen, *-s, -* (sau *-mina), n.* examen de definitivat, de titularizare (pentru profesori secundari).
Oberleib, *-(e)s, -er, m.* v. Oberkörper.
Oberleitung, *-en, f.* **1.** conducere, direcţie superioară (a unei întreprinderi). **2.** *(electr.)* linie, conductă aeriană, cablu, fir aerian.
Oberleitungsnetz, *-es, -e, n. (electr.)* reţea aeriană.
Oberleitungs|omnibus, *-ses, -se, m.* troleibus.
Oberleutnant, *-s, -s, m. (mil.)* locotenent (major).
Oberlicht, *-(e)s, -er* (sau *-e), n.*, **Oberlichte**, *-n, f.*, **Oberlichtfenster**, *-s, -, n. (constr.)* oberliht, lucarnă, luminator, supralumină, ochi-de-bou.
Oberlichtflügel, *-s, -, m. (arhit.)* supralumină.
Oberlichtlüfter, *-s, -, m. (ferov.)* ventilator de acoperiş.
Oberlicht|öffner, *-s, -, m. (constr.)* v. Oberlichtsteller.
Oberlicht|steller, *-s, -, m.* dispozitiv de deschidere al supraluminii.
Oberlick, *-s, -e, n. (mar.)* întăritură, margine de învergare.
Oberlid, *-(e)s, -er, n. (anat.)* pleoapă superioară.
Oberlippe, *-n, f. (anat.)* buză superioară.
Oberluft *f. sg. (tehn.)* aer de sus.
Oberlyze|um, *-s, -zeen* [-tse:ən], *n.* liceu, şcoală superioară.
Obermaat, *-(e)s, -e, m. (mar.)* subofiţer de marină (militară).
Obermann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** *(mil.)* om din dreapta (în front). **2.** v. Obmann.
Obermarsraa, *-en, f. (mar.)* vergă a contragabierului.
Obermars|segel, *-s, -, n. (mar.)* velă contragabier mic, velă contragabier mare, velă contragabier artimon.
Obermeister, *-s, -, m.* meşter-şef.
Obermönch, *-(e)s, -e, m. (maş.)* piston plonjor.
Obermoräne, *-n, f. (geol.)* morenă superioară.
Obermusik|inspizient [-tsiɛnt], *-en, -en, m. (mil.)* inspector al muzicilor militare.
Obernabe, *-n, f. (maş.)* butuc exterior.
Obernotar, *-s, -e, m.* prim-notar, notar principal.
Ober|offizier, *-s, -e, m. (mil.; ist.)* ofiţer de la sublocotenent până la căpitan inclusiv (numai în armata austro-ungară).
Oberpfanne, *-n, f. (constr.)* olan, ţiglă superioară.
Oberpfarrer, *-s, -, m.* prim-preot.
Oberplatte, *-n, f. (arhit., constr.)* abacă.
Oberpost|amt, *-(e)s, -ämter, n.* administraţie generală a poştelor.
Oberpost|assistent, *-en, -en, m.* v. Oberpostsekretär.
Oberpostdirektion, *-en, f.* direcţie generală a poştelor.
Oberpostdirektor, *-s, -en*, **Oberpostmeister**, *-s, -, m.* director general al poştelor.
Oberpost|sekretär, *-s, -e, m.* oficiant superior (la poştă).
Oberpräsident, *-en, -en, m.* prim-preşedinte.
Oberpräsidium, *-s, -sidien* [-diən], *n.* funcţie de prim-preşedinte.
Oberprediger, *-s, -, m.* prim-predicator.
Oberpriester, *-s, -, m.* mare preot, pontif.
oberpriesterlich *adj.* pontifical.
Oberpriestertum, *-s, n. sg.* pontificat.
Oberprima *f. sg. (înv.)* ultimă clasă (în liceul teoretic german).
Oberprimaner, *-s, -, m. (înv.)* elev în ultima clasă (în liceul teoretic german).
Ober|rabbiner, *-s, -, m.* mare-rabin, rabin-şef.
Ober|rat, *-(e)s, -räte, m.* prim-consilier, consilier principal.
Ober|realschule, *-n, f.* şcoală medie reală.
Ober|rechnungskammer, *-n, f. (fin.)* înaltă Curte de conturi; control de stat.
Ober|rechnungsrat, *-(e)s,-räte, m. (fin.)* **1.** consiliu al controlului de stat. **2.** membru în consiliul controlului de stat.
Ober|regierungsrat, *-(e)s, -räte, m.* prim-consilier guvernamental.
Ober|reichs|anwalt, *-(e)s, -wälte, m. (înv.)* prim-procuror al Curţii de casaţie; procuror general.
Ober|revisor [-vi:-], *-s, -en, m.* revizor-şef.
ober|rheinisch *adj.* din partea de sus a cursului Rhinului.
Ober|richter, *-s, -, m*, judecător superior, membru al unei curţi (de apel etc.).
Ober|rock, *-(e)s, -röcke, m.* redingotă.
Obers, *-, n. sg. (reg.)* **1.** caimac; smântână. **2.** *(austr.)* frişcă.
Obersatz, *-es, -sätze, m.* **1.** *(log.)* premisă majoră. **2.** principiu prim, de bază.
Oberschale, *-n, f. (cul.)* coapsă, rasol alb.
Oberschenkel, *-s, -, m. (anat.)* coapsă.
Oberschenkelbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* femur.
Oberschenkelhals, *-es, -hälse, m. (anat.)* partea de sus a femurului.
Oberschenkelhalsbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* fractură de femur.
Oberschenkelknochen, *-s, -, m. (anat.)* v. Oberschenkelbein.
Oberschenkelmuskel, *-s, -, m. (anat.)* cvadriceps femural.
Oberschicht, *-en, f.* (şi *fig.)* pătură superioară; strat superior.
oberschlächtig *adj. (despre roţi hidraulice)* cu admisiune superioară, cu acţionare prin cădere.
oberschlau *adj. (fam., iron.)* crezându-se deştept, şmecher.
Oberschule, *-n, f.* şcoală medie, liceu.
Oberschüler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* elev(ă) de şcoală medie, de liceu; licean(ă).
Oberschulrat, *-(e)s, -räte, m.* inspector-şef.
Oberschütze, *-n, -n, m. (mil.)* caporal într-un regiment de ţintaşi, de trăgători.
Oberschwelle, *-n, f.* prag superior.
Oberschwester, *-n, f.* soră-şefă (la spital).
Oberschwingung, *-en, f. (fiz., electr.)* armonică superioară.
Oberseite, *-n, f.* parte superioară, faţă.
oberseits *adv.* pe partea superioară, pe faţă.
Obersekunda *f. sg. (înv.)* clasa a şaptea, antepenultima clasă (a liceului teoretic german).
Obersekundaner, *-s, -, m. (înv.)* elev din clasa a şaptea, din antepenultima clasă (a liceului teoretic german).
Obersetzer, *-s, -, m. (tipogr.)* culegător-şef.
Ober|spannung *f. sg. (electr.)* supratensiune.
oberst *adv.* de sus; **zu ~** deasupra; *(fam.)* **das Unterste zu ~ kehren** a răsturna totul, a face mare dezordine, a arunca totul claie peste grămadă.
Oberst, *-s* (şi *-en), -en* (şi *-e), m. (mil.)* colonel.
Ober|staats|anwalt, *-(e)s, -e* (sau *-wälte), m. (jur.)* prim-procuror, procuror general.
Ober|stabs|apotheker, *-s, -, m. (mil.)* farmacist-maior; maior-şef de farmacie.
Ober|stabs|arzt, *-es, -ärzte, m.* **1.** *(mil.)* medic-maior (în armata germană). **2.** *(înv.)* medic locotenent-colonel (în armata austro-ungară).
Ober|stabsveterinär [-ve-], *-s, -e, m. (mil.)* medic veterinar maior.
Ober|stadt, *-städte, f.* partea de sus a oraşului.
Ober|stadt|hauptmann, *-s, -leute, m.* comandant superior de poliţie orăşenească.
Ober|stadt|hauptmannschaft, *-en, f.* **1.** comandament superior al (direcţiei superioare a) poliţiei unui oraş. **2.** *(înv.)* prefectură de poliţie.
Ober|stallmeister, *-s, -, m.* intendent general al grajdurilor, mare ecuier (demnitar la curte).
ober|ständig *adj. (bot.)* superior (referitor la gineceu, ovar).
Oberst|arzt, *-es, -ärzte, m. (mil)* medic-colonel.
Oberst|auditor, *-s, -en, m.* **1.** *(bis. cat.)* funcţionar superior al Curiei papale; judecător superior în dreptul canonic. **2.** *(înv., austr., elv.)* colonel-magistrat militar; şef al tribunalului militar.
oberste *adj. (sup.* de la ober) **1.** cel mai înalt, suprem. **2.** cel mai de sus; **der ~ Teil** partea de sus. **3.** întâi, prim.
Oberste[1], *-n, -n (ein Oberster), m.* şi *f.* superior(-oară), şef(ă).
Oberste[2], *-n (ein Oberstes), n. sg.* parte de sus, sus; **das ~ zu unterst kehren** a răscoli, a întoarce toate cu fundul în sus.
Ober|steiger, *-s, m.* miner-şef.
Ober|steuerdirektor, *-s, -en, m.* director general financiar.
Ober|steuer|ein|nehmer, *-s,-,m.* administrator financiar.
Ober|steuerkollegium, *-s, -gien* [-giən], *n.* consiliu de administraţie financiară.
Ober|steuer|rat, *-(e)s, -räte, m.* consilier financiar superior.
Oberst|hofmarschall, *-s, -schälle, m.* mareşal suprem al Curţii.
Oberst|hofmeister, *-s, -, m.* v. Oberhofmeister **(1).**
Ober|stimme, *-n, f. (muz.)* **1.** soprano. **2.** acompaniament vocal în tonalitate mai înaltă decât melodia.
Oberstin, *-nen, f.* soţie de colonel, coloneleasă.
Oberstkommandierende, *-n, -n (ein Oberstkommandierender), m. (mil.)* v. Oberkommandierende.
Oberstkriegsgerichtsrat, *-(e)s, -räte, m. (mil.)* magistrat de tribunal militar, de Curte marţială (cu gradul de colonel).
Oberstleutnant, *-s, -e, m. (mil.)* locotenent-colonel.
Ober|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* etaj de deasupra, de sus, superior.
Ober|stübchen, *-s, -, n. (fam.)* cap; **es ist bei ihm im ~ nicht richtig** îi lipseşte o doagă, e cam ţicnit.
Ober|studiendirektor [-diən-], *-s, -en, m.* director de şcoală medie, de liceu.
Ober|studienrat, *-s, -räte, m.* profesor de şcoală medie de gradul I.
Ober|stufe, *-n, f.* curs superior (la şcoli medii).
Ober|stuhlrichter, *-(e)s, -, m. (ist.)* judecător la tribunalul judeţean.
Ober|sturmbannführer, *-s, -, m. (ist.)* comandant de batalion de asalt nazist (cu grad de locotenent-colonel).
Ober|sturmführer, *-s, -, m. (ist.)* locotenent (în formaţiile militare naziste).
Oberstveterinär [-ve-], *-s, -e, m. (mil.)* medic veterinar colonel.
Obersumme, *-n, f. (ec.)* sumă superioară.
Obersupport, *-(e)s, -e, m. (maş.)* suport superior, sanie superioară.
Obertasse, *-n, f.* ceaşcă.
Obertaste, *-n, f.* clapă neagră (la pian).
Oberteil, *-(e)s, -(e), m.* (sau *n.)* **1.** parte de sus, parte superioară. **2.** corsaj (la rochii).
Obertertia [-tsĭa] *f. sg. (înv.)* clasa a cincea (la liceul teoretic german).
Oberton, *-(e)s, -töne, m. (fiz., muz.)* armonică superioară.
Obertribunal, *-s, -e, n.* Curte supremă de judecată.
Obertribunalsrat, *-(e)s, -räte, m.* consilier la Curtea supremă de judecată, la tribunalul suprem.
Obertrikotage [-ta:ʒə], *-n, f. (text.)* tricotaje pentru îmbrăcăminte exterioară.
Obertruchsess, *-es, -e, m. (ist.)* mare-stolnic, vel-stolnic.
Obervergaser, *-s, -, m. (tehn.)* carburator de suprafaţă, carburator vaporizator.
Oberverwalter, *-s, -, m.* administrator-şef.
Oberveterinär [-ve-], *-s, -e, m. (mil.)* locotenent veterinar.
Obervor|steher, *-s, -, m.* prim-preşedinte.
Oberwaffenmeister,*-s, -, m.* şef armurier.
ob|erwähnt *adj.* v. oben erwähnt.
Oberwalze, *-n, f.* **1.** *(metal.)* cilindru superior. **2.** *(text.)* cilindru de presiune, calandru superior.
oberwärts *adv.* în sus.
Oberwasser, *-s, n. sg.* **1.** apă din amonte, din susul râului. **2.** apă care trece peste stăvilar. **3.** *(fig.)* superioritate; **~ haben** a avea superioritatea, a fi biruitor.

Oberwassergerinne, *-s, -, n.* **1.** canal pentru apa din amonte. **2.** deversor pentru apa care depăşeşte înălţimea stăvilarului.
Oberweite, *-n, f. (croitorie)* circumferinţă, măsură a bustului.
Oberwelt *f. sg. (mit.; rel.)* tărâm de sus, lume de aici, de pe pământ (în opoziţie cu tărâmul de jos, infernul, iadul).
Oberwerkführer, *-s, -, m.* conducător tehnic superior, cadru tehnic superior (într-o uzină).
ob|erzählt *adj.* sus-povestit.
Oberzahn, *-(e)s, -zähne, m.* dinte de sus.
Oberzeremonienmeister [-niən-], *-s, -, m.* mare maestru de ceremonii.
Oberzeug, *-(e)s, n. sg.* haine de purtat pe deasupra.
Oberzoll|amt, *-(e)s, -ämter, n.* direcţie generală a vămilor.
Oberzoll|ein|nehmer, *-s, -, m.* director general al vămilor.
Oberzug, *-(e)s, -züge, m. (tehn.)* **1.** tracţiune superioară. **2.** dispozitiv (sau mecanism) superior de tras în sus.
obgenannt *adj.* v. oben genannt.
obgleich *conj.* deşi, cu toate că.
Obhut *f. sg.* pază, ocrotire, oblăduire, priveghere, protecţie; **jn. in seine ~ nehmen** a lua pe cineva sub protecţia, sub oblăduirea sa.
obig *adj.* mai sus menţionat, sus-pomenit.
Obige, *-n, -n (ein Obiges, ein Obiger), n. (f. şi m.)* lucru (sau persoană) sus-pomenit(ă).
Objekt, *-(e)s, -e, n.* **1.** obiect; lucru; **das ~ der Verhandlungen** obiectul tratativelor; **~ der Untersuchung** obiectul investigaţiei, al cercetării; *(fig., fam.)* **die Tücke des ~s** dificultăţi neprevăzute care apar brusc. **2.** *(gram.)* complement, obiect; **direktes ~** complement direct. **3.** obiectiv economic, unitate comercială. **4.** *(austr.)* clădire. **5.** *(fil.)* obiect al cunoaşterii. **6.** *(inform.)* obiect; **~e verschieben** a deplasa obiecte.
Objektbibliothek, *-en, f. (inform.)* biblioteca de obiecte.
Objektförderung, *-en, f. (ec.)* sprijinirea obiectului (concepţie de politică economică).
Objektglas, *-es, -gläser,* n. v. Objektträger.
objektiv *adj.* obiectiv, nepărtinitor, imparţial; general valabil.
Objektiv, *-s, -e* [-və], *n. (opt.)* obiectiv.
Objektivation [-va-], *-en, f. (fil.)* obiectivare, întrupare, întruchipare, materializare.
Objektivglas, *-es, -gläser, n.* v. Objektiv.
objektivieren [-'vi:-], *objektivierte, objektiviert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) obiectiva, a (se) întrupa, a se materializa.
Objektivismus [-'vIs-], *-, m. sg.* obiectivism.
Objektivität [-vi-] *f. sg.* obiectivitate, nepărtinire, imparţialitate.
Objektivlinse, *-n, f. (opt.)* lentilă de obiectiv.
Objektlohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu de randament colectiv (în funcţie de rezultatele brigăzii de lucru).
Objektmenü, *-s, -s, n. (inform.)* meniu de obiecte; **im ~ anzeigen** a afişa în meniul de obiecte.
objekt|orientiert [-riεn-] *adj. (inform.)* orientat spre obiecte.
Objekt|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziţie completivă.
Objekt|sprache *-n, f.* **1.** *(lingv.)* limba privită ca obiect de cercetare. **2.** *(inform.)* limbă, limbaj orientat spre obiecte.
Objekt|standort, *-(e)s, -e, m.* loc de implementare a proiectului, localizarea proiectului.
Objekt|steuer, *-n, f.* impozit real.
Objekt|träger, *-s, -, m.* **1.** *(biol.)* platan (la microscop). **2.** *(fiz.)* suport al obiectului; portobiect.
obl. *presc.* de la obligatorisch obligatoriu.
Oblast, *-e, f.* (în fosta U.R.S.S.) regiune.
Oblate[1], *-n, -n, m. (rel.)* **1.** persoană destinată călugăririi. **2.** novice, frate.
Oblate[2], *-n, f.* **1.** *(rel.)* hostie, agneţ, azimă. **2.** foaie de tort, foaie de napolitană. **3.** *(înv.)* bucată de aluat uscat cu care, umectându-l, se închideau scrisorile în loc de sigiliu. **4.** *(farm.)* capsulă, bulină, casetă.
Obleute *pl.* de la Obmann.
obliegen sau **ob|liegen**, *oblag* (sau *lag ob*), *obgelegen* (sau *oblegen*) *(du obliegst* sau *liegst ob, er obliegt* sau *liegt ob), vb. (h) intr.* **1.** a se ocupa cu, a se dedica; **den Wissenschaften ~** a se ocupa de ştiinţe. **2.** a se cuveni, a fi de datoria (cuiva); **das obliegt mir** sau **das liegt mir ob** asta este de datoria mea.
Obliegenheit, *-en, f.* datorie, îndatorire, obligaţie.
obligat *adj.* **1.** obligatoriu, obligat, indispensabil, inevitabil. **2.** de rigoare.
Obligation, *-en, f.* **1.** obligaţie, îndatorire. **2.** *(fin.)* obligaţiune, bon; **auslosbare ~** obligaţiune cu tragere la sorţi; **gewinnbeteiligte ~** obligaţiune participantă; **kündbare ~** obligaţiune rambursabilă; **~ mit festem Ertrag** obligaţiune cu beneficiu fix; **~ mit veränderlicher Verzinsung** obligaţiune cu dobândă variabilă; **~en ausgeben** a emite obligaţiuni; **~en einlösen** a rambursa obligaţiuni.
Obligationär, *-s, -e, m. (elv.; fin.)* deţinător al unei obligaţiuni.
Obligationen|anleihe, *-n, f.* împrumut de obligaţiuni; **eine ~ begeben** a lansa un împrumut de obligaţiuni; **festverzinsliche ~** împrumut de obligaţiuni cu dobândă fixă; **rückzahlbare ~** împrumut de obligaţiuni rambursabil.
Obligationen|ausgabe, *-n, f.* emisiune de obligaţiuni.
Obligations|inhaber, *-s, -, m.* obligatar, cel ce deţine obligaţiuni.
Obligations|schuld, *-en, f.* datorie în obligaţiuni.
Obligations|schuldner, *-s, -, m.* debitor în obligaţiuni.
obligatorisch *adj.* obligatoriu; de rigoare.
obligeant [-'ʒã: şi -'ʒant] *adj.* îndatoritor, complezent, serviabil.
obligieren [-'ʒi:- sau -'gi:-], *obligierte, obligiert, vb. (h) tr.* a obliga, a îndatora (pe cineva).
Obligo, *-s, -s, n. (fin.)* îndatorare, garanţie; răspundere; **ohne ~** fără garanţie.
oblique [-li:k] *adj.* **1.** dependent. **2.** oblic, înclinat. **3.** *(lingv.)* oblic, indirect; **~** [-kvə] **Rede** vorbire indirectă, stil indirect; **~r** [-kve] **Kasus** caz oblic.
Obliquität [-kvi-] *f. sg.* **1.** neregularitate. **2.** dependenţă. **3.** oblicitate.
Obliteration, *-en, f.* **1.** *(ec.)* ştergere, anulare. **2.** *(la timbre)* obliterare. **3.** *(med.)* închidere, astupare, înfundare (a unui vas).
obliterieren, *obliterierte, obliteriert, vb. (h) tr.* **1.** *(ec.)* a şterge, a anula. **2.** *(la timbre)* a oblitera. **3.** *(med.)* a oblitera, a astupa (un vas, o cavitate).
oblong *adj. (înv.)* oblong, lunguieţ.
Oblong, *-s, -e(n),* **Oblongum**, *-s, -gen* (şi *-ga*), *n.* dreptunghi, oblong, construcţie dreptunghiulară.
Obmacht *f. sg.* superioritate (de putere), putere covârşitoare, preponderenţă.
Obmann, *-(e)s, -männer* (şi *-leute*), *m.* **1.** preşedinte (al unei asociaţii, societăţi), şef, conducător. **2.** supraarbitru. **3.** prim-jurat. **4.** om de încredere.
Obmannschaft *f. sg.* funcţie de preşedinte, de conducător; şefie, preşedinţie.
Oboe [-'o:ə], *-n, f. (muz.)* oboi.
Oboenbläser, *-s, -, m.,* **Oboer**, *-s, -, m.,* **Oboist**, *-en, -en, m. (muz.)* oboist.
Obolus, *-, -* (sau *-se*), *m.* **1.** *(ist.)* obol, monedă mică de argint sau aramă. **2.** para, ban; obol, contribuţie (bănească) mică; **seinen ~ beisteuern** a-şi aduce obolul.
ob|oval [-'va:l] *adj.* oboval, în formă de ou aşezat cu vârful în jos.
Obrigkeit, *-en, f.* **1.** autoritate publică. **2.** conducere, guvern; magistratură.
obrigkeitlich *adj.* de autoritate publică, administrativ; **~e Gewalt** autoritate publică; **~e Person** funcţionar public.
obrigkeitlicherseits *adv. (adm.)* din partea autorităţilor.
Obrist, *-en, -en, m. (înv.)* colonel.
obschon *conj.* deşi, cu toate că.
Obsequien [-kviən] *pl. (bis. cat.)* ceremonie funerară, funeralii.
Observant [-vant], *-en, -en, m.* **1.** *(bis. cat.)* călugăr care respectă regulile severe ale ordinului. **2.** adept al unei orientări mai severe, mai riguroase.
Observanz [-'vants], *-en, f.* **1.** regulă, datină, obicei, cutumă. **2.** *(bis. cat.)* formă mai severă a regulamentului mănăstiresc.
Observation [-va-], *-en, f.* observare, observaţie.
Observations|posten, *-s, -, m.* post de observaţie.
Observatorium, *-s, -rien* [-riən], *n.* observator (astronomic, meteorologic etc.).
observieren [-'vi:-], *observierte, observiert, vb. (h) tr.* **1.** a observa, a supraveghea. **2.** a băga de seamă, a remarca. **3.** a lua în seamă, a respecta.
Obsession, *-en, f.* obsesie.
obssesiv *adj.* obsesiv.
Obsidian, *-s, -e, m. (mineral.)* obsidian, sticlă vulcanică.
obsiegen, *siegte ob* sau *obsiegte, obgesiegt* sau *obsiegt (ich obsiege* sau *siege ob, du obsiegst* sau *siegst ob, er obsiegt* sau *siegt ob), vb. (h) intr.* (cu *dat.* sau *über* cu *ac.*) a triumfa; a birui, a învinge; **seinen Feinden** (sau **über seine Feinde**) **~** a triumfa asupra duşmanilor săi.
Obsignation *f. sg. (jur.)* aplicare a sigiliului; atestare.
obskur *adj.* **1.** obscur, întunecat, sumbru. **2.** necunoscut. **3.** *(fig.)* obscur, neclar.
Obskurant, *-en, -en, m.* v. Dunkelmann.
Obskurantismus, *-, m. sg.* obscurantism.
Obskurität, *-en, f.* obscuritate, (semi)întuneric.
obsolet *adj.* învechit, ieşit din uz.
Obsorge *f. sg.* **1.** grijă; îngrijire. **2.** supraveghere, control; curatelă.
Obst, *-(e)s, n. sg.* fructe, poame.
Obstakel, *-s, -, n.* obstacol, piedică.
Obst|anbau, *-(e)s, m. sg.* v. Obstbau.
Obst|art, *-en, f.* fel, soi, specie de fructe.
Obstbau, *-(e)s, m. sg.* pomicultură.
Obstbaugebiet, *-(e)s, -e, n.* zonă pomicolă.
Obstbaubetrieb, *-(e)s, -e, m.* exploatare pomicolă.
Obstbaum, *-(e)s, -bäume, m.* pom fructifer.
Obstbaumbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* efectiv de pomi fructiferi.
Obstbaumschule, *-n, f.* pepinieră pomicolă.
Obstbaumzucht *f. sg.* cultură de pomi fructiferi, pomicultură.
Obstbe|steck, *-(e)s, -e, n.* tacâm pentru fructe.
Obstblüte, *-n, f.* **1.** *sg.* înflorire a pomilor fructiferi. **2.** floare de pom fructifer.
Obstbranntwein, *-(e)s, -e, m.* rachiu de fructe, ţuică.
Obstbrecher, *-s, -, m.* culegar (prăjină cu cleşte şi plasă pentru cules fructe).
Obstdarre, *-n, f.* **1.** grătar pentru uscat fructe. **2.** şopron pentru uscat fructe. **3.** cuptor pentru uscat fructe.
ob|stehend *adj.* de mai sus, sus-menţionat, sus-citat, sus-amintit.
obsten, *obstete, geobstet (du obstest, er obstet), vb. (h) intr. (rar)* a culege fructe.
Obst|ernte *f. sg.* recoltă de fructe.
Obst|essig, *-s, m. sg.* oţet de fructe.
Obstetrik *f. sg.* obstetrică.
obstetrisch *adj.* obstetric.
Obstfrau, *-en, f.* vânzătoare de fructe.
Obstgarten, *-s, -gärten, m.* grădină cu pomi fructiferi, livadă, pomet.
Obstgeist, *-(e)s, m. sg.* v. Obstwasser.
Obstgelee [-ʒəle:], *-s, -s, n.* jeleu de fructe.
Obst|handel, *-s, m. sg.* comerţ de fructe.
Obst|händler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* negustor(-easă) de fructe.
Obst|handlung, *-en, f.* magazin de fructe.
Obst|höker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* v. Obsthändler.
Obst|horde, *-n, f.* grătar pentru uscat fructe.
obstinat *adj.* încăpăţânat, obstinat.
obstinieren, *obstinierte, obstiniert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) încăpăţâna, a (se) obstina.
Obstipation, *-en, f.* **1.** astupare, înfundare. **2.** *(med.)* constipaţie.
Obstjahr, *-(e)s, -e, n.* an bogat în fructe.
Obstjungbaum, *-(e)s, -bäume, m.* puiet de pom fructifer.

Obstkahn, *-(e)s, -kähne, m.* barcă pentru transportat fructe.
Obstkammer, *-n, f.* cămară pentru păstrat fructe.
Obstkeller, *-s, -, m.* pivniță pentru păstrat fructe.
Obstkelter, *-n, f.* teasc.
Obstkern, *-(e)s, -e, m.* sâmbure de fructe.
Obstkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coș cu (sau de) fructe.
Obstkuchen, *-s, -, m. (cul.)* prăjitură cu fructe.
Obstkultur, *-en, f.* **1.** *sg.* pomicultură. **2.** grădină cu pomi fructiferi, livadă, pomet.
Obstkunde *f. sg.* pomologie.
Obstladen, *-s, -* (sau *-läden), m.* fructărie.
Obstlehre *f. sg.* v. Obstkunde.
Obstler, Öbstler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* v. Obsthändler.
Obstmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață de fructe, târg de fructe.
Obstmesser, *-s, -, n.* cuțit pentru fructe.
Obstmost, *-(e)s, m. sg.* v. Obstsaft.
Obstpflanzung, *-en, f.* v. Obstplantage.
Obstpflücker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (agr.)* culegător(-oare) de fructe.
Obstplantage [-ʒə], *-n, f.* livadă, plantație de pomi fructiferi.
obstreich *adj.* bogat în fructe.
obstruieren, *obstruierte, obstruiert, vb. (h) tr.* **1.** a stăvili, a împiedica; a se opune; a face obstrucție. **2.** *(med.)* a închide, a constipa.
Obstruktion, *-en, f.* **1.** obstrucție, stăvilire, împiedicare, opoziție. **2.** v. Obstipation **(2).**
Obstruktions|partei, *-en, f.* partid obstrucționist.
Obstruktions|politik *f. sg.* politică de obstrucție, politică obstrucționistă.
Obstsaft, *-(e)s, -säfte, m.* suc de fructe.
Obstsaison [-sɛzɔ̃], *-s, f.* sezon de fructe.
Obstsalat, *-(e)s, -e, m.* salată de fructe.
Obstschale, *-n, f.* farfurie de fructe, fructieră.
Obst|schwemme *f. sg. (com.)* abundență, belșug de fructe (pe piață).
Obst|sekt, *-(e)s, m. sg.* vin spumant din fructe.
Obst|sorte, *-n, f.* soi, specie de fructe.
Obst|spalier, *-s, -e, n.* spalier pentru pomi fructiferi.
Obst|torte, *-n, f. (cul.)* tort cu fructe.
Obstwasser, *-s, -wässer, n.* rachiu, țuică din fructe.
Obstwein, *-(e)s, -e, m.* cidru, vin de fructe.
Obstwerk, *-(e)s, n. sg.* fructe, poame.
Obstzeit *f. sg.* v. Obstsaison.
Obstzucht *f. sg.* v. Obstkultur.
obszön *adj.* obscen.
Obszönität *f. sg.* obscenitate; caracter necuviincios; necuviință.
Obus, - (și *-ses), -se, m. presc.* de la Oberleitungsomnibus troleibuz.
obwalten și **obwalten**, *waltete ob* (și *obwaltete), obgewaltet* (și *obwaltet) (ich walte ob* și *ich obwalte, du waltest ob* sau *du obwaltest, er waltet ob* sau *er obwaltet), vb. (h) intr.* **1.** (cu *dat.)* a domina; a guverna. **2.** a exista, a avea loc; **unter den ~den Umständen** în împrejurările actuale, având în vedere starea lucrurilor.
obwohl, obzwar *conj.* deși, cu toate că.
och! *interj. (fam.)* ah!
Ocher, *-s, n. sg.* v. Ocker.
Ochrea ['o:krea], *Ochreen, f. (bot.)* ohree.
Ochs, *-en, -en, m.* v. Ochse.
Öchs|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Ochse) boulean, bouț, junc(an).
Ochse, *-n, -n, m.* **1.** bou; *(fig.)* **da stehen wie die Ochsen am Berge** acu-i acu, acum ce ne facem; **da stehen wie der ~ vorm neuen Tor** a fi zăpăcit, a nu mai ști ce să faci; **zu etwas taugen wie der ~ zum Seiltanzen** a nu fi bun, a nu se potrivi; **den ~n hinter den Pflug spannen** a se apuca de-a-ndoaselea de o treabă; **dem kalbt der ~** are noroc în toate. **2.** *(fig.)* bou, imbecil, prost, dobitoc; **so ein ~!** ce dobitoc!
ochsen, *ochste, geochst (du, er ochst), vb. (h) intr. (fam.)* a munci ca un bou, a munci pe rupte (sau pe capete); *(argou școlăresc)* a toci.
Ochsen|auge, *-s, -n, n.* **1.** *(arhit.)* ochi-de-bou, ferestruie rotundă în acoperiș. **2.** *(fam., cul.)* (ou) ochi. **3.** *(med.)* glob ocular uman extrem de mărit *(Buphthalmus).* **4.** *(bot.)* ochiul-boului *(Chrysanthemum leucanthemum* L.).
ochsen|äugig *adj.* cu ochi mari, holbați.
Ochsenbauer, *-n, -n, m.* țăran care ară cu boi.
Ochsenfiesel, *-s, -, m.* v. Ochsenziemer.
Ochsenfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de vită.
Ochsenfrosch, *-(e)s, -frösche, m. (zool.)* broască-bou (americană) *(Rana atesbyana).*
Ochsengeschlecht, *-(e)s, -er, n.* rasă bovină.
Ochsenge|spann, *-(e)s, -e, n.* **1.** pereche de boi de tracțiune. **2.** car cu boi.
ochsenhaft *adj.* **1.** de bou, ca un bou. **2.** prost ca boul, stupid. **3.** bădărănesc, grosolan. **4.** *(fam.)* enorm, colosal, imens.
Ochsenhandel, *-s, m. sg.* comerț de bovine.
Ochsenhändler, *-s, -, m.* negustor de bovine.
Ochsenhaut, *-häute, f.* piele de bovine.
Ochsenherz, *-ens, -en, n.* **1.** inimă de bou. **2.** *(med.)* inimă de bou, inimă mărită. **3.** *(hort.)* varietate de pătlăgele roșii.
Ochsenhirt, *-en, -en, m.* văcar; ciurdar.
Ochsenkarren, *-s, -, m.* căruță trasă de boi.
Ochsenklaue, *-n, f. (vet.)* seimă totală, profundă.
Ochsenknecht, *-(e)s, -e, m.* **1.** argat la vite. **2.** v. Ochsenhirt.
Ochsenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap de bou. **2.** *(fig.)* cap greoi, prost, mărginit; dobitoc.
Ochsenmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* târg de bovine.
ochsenmäßig *adj. (fig. fam.)* ca un bou.
Ochsenschlepp, *-(e)s, -e, n.,* **Ochsenschwanz**, *-es, -schwänze, m.* coadă de bou.
Ochsenschwanzsuppe, *-n, f.* supă de coadă de bou.
Ochsen|stall, *-(e)s, -ställe, m.* grajd de boi, staul de vite.
Ochsentour [-tu:ɐ], *-en, f. (fam.)* **1.** treabă grea, anevoioasă. **2.** carieră plină de obstacole.
Ochsentreiber, *-s, -, m.* **1.** bouar, văcar. **2.** v. Ochsenknecht **(1).**
Ochsenwagen, *-s, -, m.* car tras de boi.
Ochsenziemer, *-s, -, m.* vână de bou folosită ca bici.
Ochsenzüchter, *-s, -, m.* crescător de boi.
Ochsenzunge, *-n, f.* **1.** limbă de bou. **2.** *(bot.)* limba-boului, miruță *(Anchusa officinalis* L.).
Ochserei, *-en, f. (argou școlăresc)* toceală.
ochsig *adj.* mătăhălos; necioplit.
Öchslegrad, *-(e)s, -e, m. (vit.)* grad Öchsle, unitate de măsură pentru greutatea specifică a mustului.
Öchslein, *-s, -, n.* v. Öchschen.
Ochsler, *-s, -, m. (înv.)* țăran sărac, care ară cu boii.
ocker *adj.* galben-ocru.
Ocker, *-s, -, m. (mineral.)* ocru.
ocker|artig *adj.* ca ocrul.
ockerfarben, ockerfarbig *adj.* ocru.
ockergelb *adj.* galben ocru.
ocker|haltig *adj.* care conține ocru.
od. *presc.* de la oder sau.
öd *adj.* v. öde.
Od, *-(e)s, n. sg. (în superstiții)* fluid magic al mâinilor (sau al corpului omenesc).
Odal, *-s, -e, n. (ist.)* ocină strămoșească; posesiune comună a tribului (în dreptul gentilic).
Odaliske, *-n, f.* odaliscă.
Odds *pl.* fel de pariu la curse de cai.
öde *adj.* **1.** pustiu, gol, deșert; **eine ~ Landschaft** o regiune pustie, sălbatică. **2.** plictisitor, anost, lipsit de spirit; **ein ~s Buch** o carte plictisitoare. **3.** *(reg.)* treaz. **4.** *(reg.)* searbăd, nesărat, nepiperat. **5.** *(reg.)* intimidat. **6.** *(reg.)* obraznic, ușuratic; răutăcios.
Ode, *-n, f.* odă.
Öde, *-n, f.* **1.** pustiu, deșert. **2.** singurătate; pustietate.
Odem, *-s, m. sg. (poet.)* răsuflare.
Ödem, *-s, -e, n. (med.)* edem.
ödematisch, ödematös *adj. (med.)* edematos.
öden, *ödete, geödet (du ödest, er ödet), vb. (h) tr.* **1.** (și *refl.) (fam.)* a (se) plictisi; **du ödest mich mit...** mă plictisești cu... **2.** *(reg.)* a defrișa.
Odendichter, *-s, -, m.* autor de ode.
Odendichtung, *-en, f.* **1.** scriere de ode. **2.** ode.
Ode|on, *-s, n. sg.* **1.** *(ist.)* odeon (loc unde se produceau poeții și muzicanții la Atena). **2.** sală de concert, de teatru, de dans etc.
oder *conj.* **1.** ori, sau; **ja ~ nein** da sau nu; **kommst du ~ bleibst du?** vii sau rămâi? **entweder ... ~ ...** ori..., ori...; fie..., fie...; **entweder der Vater ~ die Mutter** fie tata, fie mama. **2.** altfel; de nu; **hör auf, ~ du kriegst eins** încetează, altfel o încasezi. **3.** *(interogativ)* nu? nu-i așa? **du bist doch einverstanden, ~?** ești de acord, nu?
Odermännchen, *-s, -, n.,* **Odermennig**, *-(e)s, -e, m. (bot.)* turiță mare, canipoală *(Agrimonia eupatoria* L.).
Ode|um, *-s, n. sg.* v. Odeon.
Odeur [o'dø:ɐ], *-s, -s, n.* **1.** miros; parfum. **2.** substanță aromată.
OdF *presc.* de la Opfer des Faschismus victimă a fascismului.
Ödheit, Ödigkeit *f. sg.* plictiseală, monotonie.
odios, odiös *adj.* odios.
Odiosität *f. sg.* caracter odios.
Odium, *-s, n. sg.* **1.** ură; dușmănie. **2.** faimă proastă.
Ödland, *-(e)s, -länder(eien), n.* țară pustie, deșert, teren necultivat.
Ödnis *f. sg. (poet.)* v. Öde.
Odontologie *f. sg.* odontologie, studiu al dinților.
Odor, *-s, m. sg.* miros.
Ödung, *-en, f. (rar)* v. Ödland.
OEZ *presc.* de la osteuropäische Zeit ora Europei orientale.
Öfchen, *-s, -, n. (dim.* de la Ofen) sobiță.
Ofen, *-s, Öfen, m.* **1.** sobă (de încălzit); *(fig.)* **immer hinter dem ~ hocken** a sta mereu acasă; *(fig.)* **etwas hinter den ~ werfen** a arunca într-un colț, a se lepăda de ceva; *(fig.)* **er ist nicht hinter dem ~ der Mutter weggekommen** se ține încă de poala mamei; *(fig.)* **damit lockt man keinen Hund vom ~** nu obții nimic cu asta; *(fig.)* **er weiß den Hund vom ~ zu locken** știe să atragă oamenii. **2.** *(reg.)* plită, mașină de gătit. **3.** *(metal.)* furnal, cuptor; **angeblasener ~** cuptor de turnătorie în funcțiune, în ardere; **ausgeblasener ~** cuptor în răcire; **den ~ kaltschüren** a stinge focul din cuptor. **4.** *(mine, reg.)* galerie îngustă și joasă, cuptor, iad. **5.** *(av.)* cameră de ardere, de combustie (la motoare-rachetă).
Ofen|abdeckung, *-en, f. (metal.)* boltă, acoperiș de cuptor (de turnătorie, de topit etc.).
Ofen|arbeiter, *-s, -, m.* cuptorar; muncitor la furnal, furnalist.
Ofen|aufsatz, *-es, -sätze, m.* parte superioară a unei sobe.
Ofen|auskleidung, *-en, f. (metal.)* căptușeală de cuptor.
Ofen|ausmauerung, *-en, f.* căptușeală (în zidărie) de cuptor.
Ofenbank, *-bänke, f.* laviță lângă sobă.
Ofenbatterie, *-n* [-ri:ən], *f.* baterie de cuptoare.
Ofenbau, *-(e)s, m. sg. (metal.)* construcție de cuptoare.
Ofenbauer, *-s, -, m.* **1.** constructor de furnale, de cuptoare. **2.** v. Ofensetzer.
Ofenbeschickung *f. sg. (metal.)* încărcare a furnalului.
Ofenbeschlagen, *-s, n. sg.* căptușire a sobei, a cuptorului.
Ofenblech, *-(e)s, -e, n.* capac de sobă, tablă de protecție.
Ofen|ecke, *-n, f. (în expr.)* **in der ~** la gura sobei.

Ofenfeuer, *-s, -, n.* foc în sobă.
ofenfrisch *adj.* proaspăt scos din cuptor.
Ofengabel, *-n, f.* cociorvă, vătrai.
Ofengekrätz, *-es, n. sg. (metal.)* metal pierdut în cuptor.
Ofengitter, *-s, -, n.* **1.** grilaj (de protecție) la sobă. **2.** v. Ofenrost.
Ofenhaken, *-s, -, m. (reg.)* vătrai.
Ofenhalle, *-n, f. (metal.)* sală, hală a cuptoarelor.
Ofenheizer, *-s, -, m.* fochist.
Ofenheizung, *-en, f.* **1.** *sg.* încălzire a sobei. **2.** încălzire cu sobe.
Ofenherd, *-(e)s, -e, m.* plită, mașină de gătit.
Ofenhocker, *-s, -, m.* **1.** leneș. **2.** om friguros care stă după sobă.
Ofenkachel, *-n, f.* cahlă de sobă; teracotă.
Ofenklappe, *-n, f.* capac de sobă.
Ofenkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (metal.)* cap, boltă de cuptor (de turnătorie).
Ofenkrücke, *-n, f.* v. Ofengabel.
Ofenleistung, *-en, f.* **1.** șarjă a cuptorului. **2.** producție a cuptorului.
Ofenloch, *-(e)s, -löcher, n.* gură a sobei, a cuptorului, gură a mașinii de gătit.
Ofenmacher, *-s, -, m.* v. Ofensetzer.
Ofenmaschinist, *-en, -en, m. (metal.)* mașinist la cuptoare, mecanic la turnătorie.
Ofenplatte, *-n, f.* plită.
Ofenring, *-(e)s, -e, m.* dură de plită.
Ofenrohr, *-(e)s, -e, n.* burlan de sobă.
Ofenröhre, *-n, f.* **1.** rolă, cuptor. **2.** firidă în sobă.
Ofenrost, *-(e)s, -e, m.* grătar (de sobă).
Ofensau, *-en, f. (metal.)* urs (fontă solidificată în creuzetul furnalului).
Ofensäure, *-n, f.* gaz acid provenit din cuptoare cu flacără.
Ofenschaufel, *-n, f.* lopățică (de jăratic), lopată de cărbuni.
Ofenschieber, *-s, -, m. (metal.)* registru de tiraj al cuptorului.
Ofenschippe, *-n, f.* v. Ofenschaufel.
Ofenschirm, *-(e)s,-e, m.* paravan, apărător la sobă.
Ofenschluft, *-en, f. (metal.)* gură a cuptorului.
Ofenschwarz, *-es, n.*, **Ofenschwärze**, *-n, f. sg.* vopsea neagră (pentru sobe metalice).
Ofensetzer, *-s, -, m.* sobar, constructor de sobe.
Ofensitzer, *-s, -, m.* v. Ofenhocker.
Ofen|stein, *-(e)s, -e, m.* cărămidă șamot.
Ofentür, *-en, f.* ușă de sobă.
Ofenvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* olar *(Furnarius rufus)*.
Ofenvorsetzer, *-s, -, m.* cenușar, galerie de sobă.
ofenwarm *adj.* v. ofenfrisch.
Ofenwärme *f. sg.* căldura sobei.
Ofenwischer, *-s, -, m.* pămătuf de cuptor.
Ofenzug, *-(e)s, m. sg.* tiraj, tragere a(l) sobei.
offen *adj.* **1.** deschis; **mit ~en Armen** cu brațele deschise; **mit ~en Augen** cu ochii deschiși; **~er Befehl** ordin deschis; **~er Brief** scrisoare deschisă; *(fig.)* **eine ~e Hand haben** a fi darnic; **ein ~es Haus führen** a ține casă deschisă; **mit ~em Munde** cu gura căscată; **ein ~es Ohr finden** a găsi ascultare; *(fig.)* **~e Türen einrennen** a forța uși deschise; *(gram.)* **~e Silbe** silabă deschisă. **2.** liber, nestingherit; deschis; **~e Aussicht** priveliște deschisă; *(fig.)* **mit ~er Brust** sincer, cu curaj, din toată inima; **~es Feld lassen** a lăsa câmp liber; **~es Feuer** foc deschis; **auf ~er See** în larg(ul mării); **auf ~er Straße** în plină stradă; *(despre trenuri)* **auf ~er Strecke halten** a opri între două gări, în plin câmp; **die Einfahrt ist ~** intrarea e liberă (în gări); *(vân.)* **~e Zeit** sezon de vânătoare deschis; **in ~er Sitzung** în plină ședință. **3.** vacant, neocupat, liber; **~er Kredit** credit deschis; **~er Posten** (sau **~e Stelle**) post vacant; **~es Konto** cont deschis. **4.** nelămurit, nehotărât, nesigur; **eine ~e Frage** o problemă deschisă, nerezolvată; **ein Kampf mit ~em Ausgang** o luptă încă nehotărâtă. **5.** deștept, receptiv; **einen ~en Kopf haben** a fi deștept; **für Eindrücke ~ sein** a se lăsa ușor impresionat. **6.** sincer, cinstit; franc; **ein ~es Bekenntnis** o mărturisire cinstită; **~er Blick** privire sinceră; **ein ~er Mensch** un om sincer, deschis, fără ascunzișuri; *(fig.)* **mit ~em Visier kämpfen** a proceda în mod cinstit; **~ gestanden** sincer spus; **eine Meinung ~ sagen** a spune deschis o părere, a spune verde-n față. **7.** public, cunoscut de toți; **ein ~es Geheimnis** un secret cunoscut. **8.** *(în expr.)* **~e Handelsgesellschaft** societate (comercială) în nume colectiv.
offenbar *adj.* evident, vădit, vizibil; manifest.
öffenbar *adj.* care se poate deschide.
offenbaren, *offenbarte, offenbart, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) manifesta, a (se) revela, a (se) descoperi, a (se) dezvălui; **sich jm. ~** a-și deschide inima față de cineva.
Offenbarer, *-s, -, m.* persoană care are o revelație mistică, căruia i se dezvăluie o taină.
Offenbarung, *-en, f.* mărturisire, destăinuire; revelație; *(rel.) (în expr.)* **~ (Johannis)** Apocalips.
Offenbarungs|eid, *-(e)s, -e, m. (jur.)* jurământ (depus de debitor) asupra exactității celor arătate (cu privire la averea lui).
Offenbarungsglauben, *-s, m. sg.* credință în revelații, în supranatural.
Offenbarungs|schriften *pl. (rel.)* cărți sfinte.
offen bleiben, *blieb offen, offen geblieben, vb. (s) intr.* a rămâne deschis; *(fig.)* a rămâne în suspensie; **die Frage blieb offen** problema a rămas deschisă.
offen gestanden *adv.* la drept vorbind, sincer vorbind.
offen halten, *hielt offen, offen gehalten (du hältst offen, er hält offen), vb. (h) tr.* a ține deschis; *(fig.)* a rezerva.
Offenheit, *-en, f.* caracter deschis, sinceritate, loialitate, franchețe.
offenherzig *adj.* sincer, cu inima deschisă, franc; **~ anblicken** a privi cu franchețe; *(fam., glumeț)* **~es Kleid** o rochie cu decolteu mare.
Offenherzigkeit *f. sg.* sinceritate, franchețe.
offenkundig *adj.* evident, vădit; cunoscut, public; notoriu.
Offenkundigkeit *f. sg.* evidență, publicitate; notorietate.
offen lassen, *ließ offen, offen gelassen (du, er lässt offen), vb. (h) tr.* a lăsa deschis; *(fig.)* a lăsa în suspensie; **das Fenster ~** a lăsa fereastra deschisă; **eine Stelle ~** a ține un post liber, neocupat; **seine Hand ~** a aștepta bacșiș.
offen legen, *legte offen, offen gelegt, vb. (h) tr.* a prezenta limpede și evident pentru oricine.
offenleibig *adj. (med.)* neconstipat, cu scaun normal.
offen liegen, *lag offen, offen gelegen, vb. (h) intr.* a sta la dispoziție pentru consultare publică.
offensichtlich *adj.* evident, clar, vădit, învederat, manifest; **es war ein ~er Irrtum** a fost o eroare evidentă.
Offensichtlichkeit, *-en, f.* caracter evident, vădit.
offensiv *adj.* ofensiv.
Offensivbündnis, *-ses, -se, n. (pol.)* alianță ofensivă.
Offensive [-və], *-n, f. (mil.)* ofensivă; **die ~ ergreifen** a începe ofensiva, a trece la ofensivă.
Offensivität [-vi-] *f. sg.* caracter ofensiv.
Offensivkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă ofensivă.
Offensivkrieg, *-(e)s, -e, m. (mil.)* război (de) ofensiv(ă).
Offensiv|stellung, *-en, f. (mil.)* poziție de ofensivă.
Offensiv|versuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de ofensivă, de atac.
Offensiv|vorbereitung, *-en, f.* pregătire pentru ofensivă, pentru atac.
Offensivwaffe, *-n, f.* armă de atac, armă ofensivă.
Offen|stall, *-(e)s, -ställe, m. (agr.)* grajd deschis, fără pereți.
offen stehen, *stand offen, offen gestanden, vb. (h* și rar *reg. s) intr.* **1.** a sta deschis, a fi deschis; **die Tür steht offen** ușa este deschisă. **2.** a sta la dispoziție, a fi deschis accesului; *(fig.)* **die Welt steht ihm offen** îi sunt deschise toate posibilitățile; lumea e deschisă în fața lui. **3.** *(despre posturi sau locuri)* a nu fi ocupat, a fi vacant. **4.** a fi neacoperit, neachitat; **die Rechnung steht offen** nota este neachitată. **5.** a fi la latitudinea, la libera alegere a cuiva; **es steht dir offen, zu kommen oder nicht** ești liber să vii sau să nu vii.
öffentlich I. *adj.* public; **~er Beamter** funcționar public; **~e Bibliothek** bibliotecă publică; **~e Kontrolle** control obștesc; **das ~e Leben** viața publică; **ein ~es Geheimnis** un secret cunoscut de toată lumea; **~es Haus** casă de prostituție, bordel; **die ~e Meinung** opinia publică; **die ~e Sicherheit** securitatea publică; **~e Versteigerung** licitație publică. **II.** *adv.* în mod public; **~ bekannt machen** a publica, a da publicității; **~ verkaufen** a vinde la licitație, la mezat.
Öffentlichkeit *f. sg.* publicitate; public; **an die ~ bringen** a da publicității; **an die ~ kommen** (sau **treten**) a apărea (sau a se arăta) în public; **mit Ausschluss der ~** cu excluderea publicului, cu ușile închise.
Öffentlichkeits|arbeit, *-en, f.* relații publice.
Öffentlichkeitsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de publicitate.
öffentlich-rechtlich *adj. (jur.)* de drept public.
Offerent, *-en, -en, m.* ofertant.
offerieren, *offerierte, offeriert, vb. (h) tr. (com.)* a oferi.
Offert, *-(e)s, -e, n. (com., austr.)* v. Offerte.
Offert|aus|schreibung, *-en, f.* publicare de ofertă.
Offerte, *-n, f. (com.)* ofertă.
Offertenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* ziar cu anunțuri.
Offertver|handlung, *-en, f.* tratative cu privire la ofertă, tocmeală.
Offertweg, *-(e)s, -e, m.* cale a ofertei; **auf dem ~** pe cale de ofertă.
Office ['ɔfis], *-, -s* și **Office** [ɔ'fis], *-s, -s, n. (elv.)* **1.** oficiu, birou. **2.** oficiu, încăpere în care se aranjează porțiile (în restaurante etc.).
Offiz, *-es, -e, n. (înv.)* v. Offizium **(1)**.
Offizial [-'tsia:l], *-s, -e, m.* **1.** funcționar. **2.** *(bis. cat.)* locțiitor de episcop, demnitar bisericesc.
Offizialat, *-(e)s, -e, n. (bis. cat.)* oficialat.
Offizialbetrieb, *-(e)s, -e, m. (jur.)* proces, procedură din oficiu.
Offizialsache, *-n, f.* chestiune oficială.
Offizialverteidiger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (jur.)* apărător(-oare) din oficiu.
Offiziant, *-en, -en, m.* **1.** oficiant, funcționar; impiegat. **2.** preot oficiant.
offiziell [-fi'tsiɛl] *adj.* oficial.
Offizier, *-s, -e, m.* ofițer; **~ außer Dienst** ofițer în retragere; **wachthabender ~** sau **~ vom Dienst** ofițer de serviciu.
Offiziers|anwärter, *-s, -*, **Offiziers|aspirant**, *-en, -en, m.* candidat la gradul de ofițer; plutonier cu termen redus.
Offiziersbe|sprechung, *-en, f.* conferință de ofițeri, consfătuire militară.
Offiziersbursche, *-n, -n, m.* v. Offiziersdiener.
Offiziers|charge [-ʃarʒə], *-n, f.* grad de ofițer.
Offiziers|chargenpferd, *-(e)s, -e, n.* cal ofițeresc.
Offiziersdiener, *-s, -, m.* ordonanță (de ofițer).
Offiziers|examen, *-s, -* (și *-examina*), *n.* examen de ofițer.
Offiziersfrau, *-en, f.* soție de ofițer, ofițereasă.
Offizierskasino, *-s, -s, n.* cerc militar, cazinou.
Offizierskonferenz, *-en, f.* v. Offiziersbesprechung.
Offizierskorps [-ko:ɐ], *-[-ko:ɐs], - [-ko:ɐs], n.* corp ofițeresc.
Offizierslaufbahn, *-en, f.* carieră de ofițer.
Offiziersmesse, *-n, f.* popotă.
Offiziers|patent, *-(e)s, -e, n.* diplomă de ofițer.
Offiziersrang, *-(e)s, m. sg.* rang de ofițer.
Offiziers|schüler, *-s, -, m.* elev al școlii de ofițeri.
Offiziers|stelle, *-n, f.* post de ofițer.
Offiziers|stellvertreter, *-s, -, m.* locțiitor de ofițer.
Offiziers|tisch, *-(e)s, -e, m.*, **Offiziers|tafel**, *-n, f.* **1.** masă a ofițerilor. **2.** popotă.
Offiziers|uniform, *-en, f.* uniformă de ofițer.
Offizierswitwe, *-n, f.* văduvă de ofițer.
Offizierswürde, *-n, f.* v. Offiziersrang.
Offizin, *-en, f.* **1.** oficină, laborator; farmacie. **2.** tipografie, atelier tipografic.

offizinal, offizinell *adj.* oficinal, de laborator; medicinal, farmaceutic.
offiziös [-'tsiø:s] *adj.* oficios.
Offizium [-tsiUm], *-s, -zien* [-tsiən], *n.* **1.** *(înv.)* datorie, obligaţie de serviciu. **2.** *(bis.)* serviciu; slujbă.
offline ['ɔflaen] *adv.* *(inform.)* neconectat la reţea; ~ **bearbeiten** a prelucra fără conectare la reţea.
öffnen, *öffnete, geöffnet (du öffnest, er öffnet), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) deschide; **eine Flasche** ~ a deschide, a desfunda o sticlă; **eine Konservenbüchse** ~ a desface o cutie de conserve; **eine Schleuse** ~ a deschide un stăvilar; **eine Leiche** ~ a deschide (sau a autopsia) un cadavru; *(inform.)* **eine Datei** ~ a deschide un fişier.
Öffner, *-s, -, m.* **1.** uşier. **2.** plasator (la teatru). **3.** deschizător, aparat de deschis (conserve etc.), tirbuşon.
Öffnerin, *-nen, f.* **1.** uşieră. **2.** plasatoare (la teatru).
Öffnung, *-en, f.* **1.** deschidere; desfacere, destupare, desfundare. **2.** deschizătură, orificiu.
Öffnungsfunke, *-n, -n, m. (electr.)* scânteie de ruptură.
Öffnungsklausel, *-n, f.* clauză de deschidere.
Öffnungslaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* **1.** vocală. **2.** explozivă.
Öffnungsmaschine, *-n, f.* maşină pentru deschis, deschizătoare mecanică.
Öffnungs|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de deschidere.
Öffnungsver|hältnis, *-ses, -se, n.* **1.** *(fot.)* deschidere relativă (a unui obiectiv). **2.** *(hidr.)* raport de deschidere relativă (a orificiului de scurgere).
Öffnungswinkel, *-s, -, m. (optică)* unghi de deschidere.
Öffnungszeit, *-en, f.* program, orar de deschidere.
Offsetbogenmaschine, *-n, f. (tipogr.)* maşină plană ofset.
Offsetdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar ofset.
Offset|tiefverfahren, *-s, -, n. (tipogr.)* procedeu ofset cu corodare adâncă a plăcii.
Off|stimme, *-n, f. (tv, film, teatr.)* voce din off.
o-förmig şi **O-förmig** *adj.* în formă de o.
oft *adv.* des, deseori, adesea, adeseori, de multe ori; frecvent; **er kam** ~ **zu Besuch** venea deseori în vizită; **so** ~ **(als)** ori de câte ori; **wie** ~? de câte ori? **so und so** ~ de atâtea ori.
öfter *adv. (comp.* de la o f t) mai des, de mai multe ori; adesea, de mai multe ori; *(substantivat)* **des Öfter(e)n** adeseori, de multe ori.
öfters *adv. (reg.)* v. ö f t e r.
oftmalig *adj.* des, repetat, frecvent.
oftmals *adv.* adeseori, adesea.
Oger, *-s, -, m.* căpcăun (în basmele franceze).
ogival [ogi'va:l] şi [oʒi'va:l] *adj. (arhit.)* ogival; gotic.
Ogival|stil, *-(e)s, m. sg. (arhit.)* stil ogival; stil gotic.
ogottogott *interj.* doamne-dumnezeule!.
oh! *interj.* ah! vai! ~, **wie schön!** ah, ce frumos! ~, **entschuldigen Sie!** vai, scuzaţi, vă rog!
O|heim, *-s, -e, m. (înv.)* unchi.
OHG *presc.* de la o f f e n e H a n d e l s g e s e l l s c h a f t societate comercială care mai primeşte membri.
Ohm[1], *-s, -e, m. (poet.)* unchi.
Ohm[2], *-s, -e, n.* **1.** *(electr.)* ohm. **2.** *(reg., înv.)* măsură de capacitate pentru vin de 130–160 de litri.
Öhm, *-s, -e, m. (reg.)* unchi.
Öhmd, *-s, n. sg. (reg.)* otavă.
öhm(d)en, *öhm(de)te, geöhm(de)t (du öhm(de)st, er öhm(de)t), vb. (h) intr. (reg.)* a face otavă.
ohmen, *ohmte, geohmt, vb. (h) tr. (metrol.)* a calibra, a etalona; **ein Gefäß** ~ a calibra capacitatea unui vas.
Ohmkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* creţişoare *(Alchemilla arvensis).*
Ohm|meter, *-s, -, n. (electr.)* ohmmetru.
ohmsch *adj.* lui Ohm; **das ~e Gesetz** legea lui Ohm.
Ohnblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* sugătoare *(Monotropa hypopitys* L.).
ohne I. *prep.* (cu *ac.)* fără; ~ **weiteres** desigur, fără multă vorbă; ~ **mein Wissen** fără ştirea mea; *(fam.)* **das ist nicht (so)** ~ asta e destul de bine, asta nu e rău; **oben** ~ cu bustul gol. **II.** *conj.* ~ **dass (~ zu)** fără să, fără ca; ~ **zu sprechen** fără să vorbească; ~ **auch nur (zu) sprechen** fără să vorbească măcar.
Ohne, *-s, n. sg.* fără atu (la jocul de cărţi).
ohnedas, *(înv.)* **ohnedem**, **ohnedies** *adv.* şi fără de asta, şi aşa, de altfel.
ohne|einander *adv.* unul fără altul, una fără alta, unii fără alţii, unele fără altele.
ohnegleichen *adj.* fără seamăn, fără pereche.
Ohne|haltflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor nonstop; linie directă.
ohne|hin *adv.* şi aşa, şi fără asta, de altfel.
Ohne|hosen *pl. (ist.)* «sans-culottes» (poreclă dată de aristocraţi revoluţionarilor francezi).
ohnemaßen *adv.* fără măsură, nelimitat.
ohneweiters *adv. (austr.)* desigur, fără multă vorbă.
ohnge|achtet *adv. (înv.)* neţinând seamă de.
ohngefähr *adj. (înv.)* cam, circa, aproximativ.
ohnlängst *adv. (înv.)* deunăzi.
Ohnmacht, *-en, f.* **1.** slăbiciune, neputinţă. **2.** *(med.)* sincopă, leşin, sfârşeală; **in** ~ **fallen** a leşina, a cădea în leşin.
ohnmächtig *adj.* **1.** slab, neputincios. **2.** *(med.)* leşinat, sfârşit; ~ **werden** a leşina, a cădea în leşin.
Ohnmachts|anfall, *-(e)s, -fälle, m.* v. O h n m a c h t **(2).**
o|ho! *interj.* **1.** oh! ho! stai! **2.** grozav! minunat! **klein, aber** ~ mic, dar grozav.
Ohr, *-(e)s, -en, n.* **1.** ureche; *(fig.)* auz; atenţie; **ein feines** ~ **haben** a avea auz fin; **er ist ganz** ~ e numai urechi, ascultă cu mare atenţie; **bis über die ~en beschäftigt sein** a avea de lucru până peste cap; **bis über die ~en verliebt sein** a fi îndrăgostit până peste urechi; *(fam.)* **sich aufs** ~ **legen** a se culca pe o ureche; **die ~en spitzen** sau **lange ~en machen** a ciuli urechile, a asculta cu atenţie; *(fig.)* **die ~en steif halten** a fi foarte atent; **ein geneigtes** (sau **offenes, williges**) ~ **finden** a găsi ascultare; **jn. geneigten ~es hören** a asculta pe cineva cu atenţie, cu bunăvoinţă; **ein taubes** ~ **finden** a nu găsi ascultare; **jm. sein** ~ **leihen** a asculta pe cineva; a da ascultare cuiva; **tauben ~en predigen** a vorbi în pustiu, a vorbi de-a surda; **abstehende ~en** urechi clăpăuge; **er sitzt auf den ~en** e tare de urechi, e surd; **jm. sein** ~ **verschließen** a nu asculta rugăminţile cuiva; **die ~en auftun** (sau **aufsperren, aufmachen**) a ciuli (sau a deschide) urechile, a asculta cu atenţie; **ein schlechtes** (sau **kein**) ~ **für etwas haben** a nu avea urechi pentru ceva, a fi inaccesibil unei cereri; *(fig.)* **die** ~ **en hängen lassen** a fi deprimat, amărât; **eins hinter die ~en geben** a pălmui, a cârpi; *(fig.)* **sich hinter den ~en kratzen** (sau **krauen**) a se scărpina după ureche; *(fig.)* **er ist noch nicht trocken hinter den ~en** e încă ţânc, cu caş la gură; e încă tânăr, neexperimentat; *(fam.)* **es dick** (sau **faustdick**) **hinter den ~en haben** a fi un şmecher şi jumătate; **sich** *(dat.)* **etwas hinter die ~en schreiben** a ţine minte ceva; **übers** ~ **hauen** a trage pe sfoară, a păcăli; **jm. in den ~en liegen** a împuia urechile cuiva, a bate cuiva capul; **jm. einen Floh ins** ~ **setzen** a băga cuiva ceva în cap, a nelinişti, a băga la idei pe cineva; **mit halbem** ~ **hören** a asculta numai pe jumătate, fără multă atenţie; **mit beiden ~en hören** a asculta cu toată atenţia; *(fig.)* **jm. das Fell** (sau **die Haut**) **über die ~en ziehen** a jupui pe cineva, a lua şapte piei de pe cineva; **zu ~en kommen** a afla, a auzi, a-i ajunge la ureche; **zu ~en bringen** a aduce la cunoştinţă, a raporta; **jn. beim** ~ **nehmen** a lua pe cineva de urechi, a-l trage la răspundere; **sich bei den ~en haben** a se certa (cu cineva); **sich** *(dat.)* **die Nächte um die ~en schlagen** a face nopţi albe; **sich** *(dat.)* **noch etwas Wind um die ~en pfeifen lassen** a mai câştiga ceva experienţă, a se mai maturiza puţin; **js.** ~ **besitzen** a se bucura de încrederea (sau bunăvoinţa) cuiva; **js.** ~ **erlangen** a se strecura în sufletul cuiva; a câştiga încrederea cuiva; **die ~en voll haben** a fi sătul până-n gât; *(fam.)* **Bohnen** (sau **Dreck**) **in den ~en haben a)** a fi surd; **b)** a face pe surdul. **2.** ureche, toartă, mâner; **das** ~ **des Reißverschlusses** cârligul fermoarului; **das** ~ **des Lehnstuhls** rezemătoarea laterală pentru cap a fotoliului, urechile fotoliului. **3.** *(fam.)* ureche-de-măgar, îndoitură la colţul unei foi.
Öhr, *-(e)s, -e, n.* **1.** ureche a acului. **2.** *(reg.)* toartă, belciug.
Öhrchen[1], *-s, -, n. (dim.* de la Ö h r) ureche foarte mică (la ace).
Öhrchen[2], *-s, -, n. (dim.* de la O h r **(2)**) tortiţă, belciugaş.
Öhrchenhabichtskraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* opintic *(Hieracium auricula).*
öhren, *öhrte, geöhrt, vb. (h) tr.* a găuri, a face (sau a da) gaură; **die Nähnadeln** ~ a găuri acele de cusut.
Ohren|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic de urechi, otolog.
Ohrenbeichte, *-n, f. (bis. cat.)* spovedanie între patru ochi.
ohrenbetäubend *adj.* asurzitor; ~ **er Lärm** zgomot, gălăgie asurzitor(-oare).
Ohrenbläser, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (fam.)* turnător(-oare), delator(-oare), denunţător(-oare), intrigant(ă).
Ohrenbläserei, *-en, f.* deprindere de a denunţa; turnătorie.
Ohrenbrausen, *-s, n. sg.* vâjâit în urechi.
Ohren|entzündung, *-en, f. (med.)* otită.
Ohren|eule, *-n, f. (ornit.)* specie de bufniţă cu urechi *(Buboninae).*
Ohrenfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* peşte urecheat, peşte auriu *(Lepomis auritas).*
Ohrenfluss, *-es, m. sg. (med.)* otoree, supuraţie a urechii.
Ohrenheilkunde *f. sg. (med.)* otiatrie.
Ohrenkissen, *-s, -, n.* pernă mică, puişor.
Ohrenklappe, *-n, f.* clapă pentru urechi (la căciuli etc.).
Ohrenklingen, *-s, n. sg.* ţiuit în urechi.
ohrenkrank *adj.* bolnav de urechi.
Ohrenkrankheit, *-en, f.* boală de urechi.
Ohrenkriecher, *-s, -, m. (entom.)* urechelniţă *(Forficula auricularia* L.).
Ohrenleiden, *-s, -, n.* boală de urechi.
ohrenleidend *adj.* v. o h r e n k r a n k.
Ohrenlerche, *-n, f. (ornit.)* ciocârlie cu urechi *(Eremophila).*
Ohrenlöffel, *-s, -, m.* **1.** *(med.)* chiuretă pentru urechi, auriscalpă. **2.** *(bot.)* urechelniţă *(Hydnum auriscalpium).*
Ohrenmaki, *-s, -s, m. (zool.)* maimuţă din Africa centrală, de mărimea unei veveriţe, având urechi mari şi coadă stufoasă *(Octolicnus galago).*
Ohrenmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliţă cu aripioare, fluture.
Ohrenreißen, *-s, n. sg.* v. O h r e n s c h m e r z.
Ohrenrobbe, *-n, f. (zool.)* leu-de-mare, urs-de-mare *(Otariidae).*
Ohrensausen, *-s, n. sg.* v. O h r e n b r a u s e n.
Ohrenschmalz, *-es, n. sg.* cerumen.
Ohrenschmaus, *-es, -schmäuse, m. (fam.)* plăcere (sau desfătare, încântare) pentru urechi, muzică încântătoare; **diese Musik ist kein** ~ muzica aceasta nu prea desfată, nu prea încântă auzul.
Ohrenschmerz, *-es, -en, m.* durere de ureche.
Ohrenschmuck, *-(e)s, m. sg.* v. O h r g e h ä n g e.
Ohrenschützer, *-s, -, m.* v. O h r e n k l a p p e.
Ohrensessel, *-s, -, m.* berjeră, fotoliu (bătrânesc) cu rezemători laterale pentru cap.
Ohren|spiegel, *-s, -, m. (med.)* speculum auricular.
Ohren|spitze, *-n, f.* vârf de ureche.
Ohren|spritze, *-n, f. (med.)* seringă pentru spălături în ureche.
Ohren|stechen, *-s, n. sg.* v. O h r e n s c h m e r z.
Ohren|stöpsel, *-s, -, m. (fam.)* dop protector pentru ureche.
Ohren|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* v. O h r e n s e s s e l.
Ohrentasse, *-n, f.* ceaşcă cu două toarte.
Ohrentrichter, *-s, -, m. (med.)* otoscop.
Ohrenwärmer, *-s, -, m.* apărătoare de urechi.
Ohrenweh, *-(e)s, n. sg.* v. O h r e n s c h m e r z.

ohrenzer|reißend *adj.* care sparge urechile, strident.
Ohrenzeuge, *-n, -n, m.* persoană care depune mărturie pentru ce a auzit personal.
Ohrenzwang, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(med.)* otalgie. **2.** *(vet.)* otită (la câini).
Ohr|eule, *-n, f.* v. Ohreneule.
Ohrfasan, *-s, -e, m. (ornit.)* fazan cu urechi (originar din Manciuria) *(Crossoptilon auritus* Swinh.).
Ohrfeige, *-n, f.* palmă, scatoalcă.
ohrfeigen, *ohrfeigte, geohrfeigt, vb. (h) tr.* a pălmui, a trage palme.
Ohrfeigengesicht, *-(e)s, -er, n. (fam.)* mutră care cere palme.
Ohrfluss, *-es, m. sg.* v. Ohrenfluss.
Ohrge|hänge, *-s, -, n.* cercel.
Ohrkissen, *-s, -, n.* v. Ohrenkissen.
Ohrklipp, *-s, -s, m.* clip pentru ureche.
Ohrläppchen, *-s, -, n. (anat.)* lob al urechii.
Öhrling, *-s, -e, m. (entom.)* urechelniță *(Lapidura riparia).*
Ohrlöffel, *-s, -, m.* **1.** chiuretă de urechi, auriscalpă. **2.** *(bot.)* ciupercă, urechelniță *(Pleurodon auriscalpium).*
Ohrmarke, *-n, f. (agr.)* semn metalic pus în urechea oilor și a vitelor de prăsilă.
Ohrmuschel, *-n, f.* **1.** *(anat.)* pavilion al urechii, conchie auriculară. **2.** *(zool.)* scoică cu urechiușă *(Anomia aurita).*
Ohr|ring, *-(e)s, -e, m.* cercel.
Ohr|robbe, *-n, f. (zool.)* focă cu urechi care trăiește în mările Antarcticii *(Otariidae).*
Ohrsessel, *-s, -, m.* v. Ohrensessel.
Ohr|speicheldrüse, *-n, f. (anat.)* glandă salivară parotidă *(Glandula parotis).*
Ohr|speicheldrüsen|entzündung, *-en, f. (med.)* parotidită.
Ohr|spülung, *-en, f. (med.)* spălătură a urechii.
Ohrtrompete, *-n, f. (anat.)* trompa lui Eustațiu.
Ohrwa(t)schel, *-s, -, n. (reg.)* v. Ohrmuschel **(1).**
Ohrwurm, *-(e)s, -würmer, m.* **1.** *(zool.)* v. Ohrenkriecher. **2.** *(fig.)* intrigant; denunțător. **3.** lingușitor.
Ohrzipfel, *-s, -, m.* vârf al urechii.
Öhse, *-n, f. (înv.)* v. Öse.
Oie, *-n, f. (reg.)* insulă mică, insuliță.
o.J. *presc.* de la ohne Jahr fără an.
oje! ojemine! *(interj.)* vai, Doamne! of, Doamne!
o jerum! *(interj., înv.)* v. ojemine.
o.k. și **O.K.** *presc.* de la okay.
o.K. *presc.* de la ohne Kosten fără cheltuieli.
Okapi, *-s, -s, n. (zool.)* ocapi *(Okapia johnstoni).*
Okarina, *-s* (sau *-en), f. (muz.)* ocarină.
okay [o'ke:] *adv.* în regulă, în ordine.
Ökelname, *-ns, -n, m. (reg.)* supranume; poreclă.
Okkasion, *-en, f. (înv.)* **1.** ocazie, prilej. **2.** achiziție de ocazie.
okkasionell *adj. (înv.)* ocazional.
Okklusion, *-en, f.* **1.** închidere, ocluzie. **2.** oprire. **3.** împiedicare.
Ok|klusiv, *-s, -e, m. (fon.)* consoană oclusivă.
okkult *adj.* ocult, secret, tainic, ascuns; **~e Wissenschaften** științe oculte.
Okkultismus, *-, m. sg.* ocultism.
Okkupant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* ocupant(ă).
Okkupation, *-en, f. (mil.)* ocupare, ocupație.
Okkupations|armee, *-n, f. (mil.)* armată de ocupație.
Okkupationsfeldzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* campanie de cucerire, expediție de ocupație.
Okkupationsgebiet, *-(e)s, -e, n.* ținut ocupat, teritoriu sub ocupație.
Okkupationsmacht, *-mächte, f. (mil.)* putere ocupantă, forță de ocupație.
Okkupations|truppe, *-n, f. (mil.)* trupă de ocupație.
okkupieren, *okkupierte, okkupiert, vb. (h) tr.* a ocupa; **feindliches Gebiet ~** a ocupa un teritoriu inamic.
Öko, *-s, -s, m. (fam., glumeț)* adept al mișcării ecologiste.
Ökoladen, *-s, -läden, m.* magazin (alimentar) cu mărfuri care corespund cerințelor ecologice.
Ökologe, *-n, -n, m.* ecolog.
Ökologie *f. sg.* ecologie.
ökologisch *adj.* ecologic, privind ecologia; **~es Gleichgewicht** echilibru ecologic.
Ökonom, *-en, -en, m. (înv.)* **1.** economist. **2.** econom, administrator. **3.** agricultor; agronom.
Ökonomie, *-n* [-'mi:ən], *f.* **1.** *(înv.)* științe economice; **politische ~** economie politică. **2.** economie, structură economică. **3.** *sg.* caracter economic, rațional, economicos. **4.** *(austr., înv.)* gospodărie agricolă.
Ökonomiegebäude, *-s, -, n.* **1.** clădire de gospodărie rurală. **2.** clădire gospodărească, acaret.
Ökonomie|hof, *-(e)s, -höfe, m.* curte a unei gospodării rurale, a unei moșii.
Ökonomierat, *-(e)s, -räte, m. (înv.)* consilier agricol (titlu).
Ökonomieschule, *-n, f.* școală agricolă.
Ökonomik *f. sg.* economie, științe economice.
ökonomisch I. *adj.* **1.** economic, de economie; **die ~e Struktur** structura economică. **2.** de agronomie. **II.** *adv.* econom, cu economie, economicos; **mit den Mitteln ~ umgehen** a-și gospodări cu economie mijloacele.
Ökonomisierung, *-en, f.* **1.** rentabilizare; **die ~ der Produktionsbedingungen** rentabilizarea condițiilor de producție. **2.** economisire.
Ökonomismus, *-, m. sg.* economism.
Ökonomist, *-en, -en, m. (în fosta R.D.G.)* economist.
Okt. *presc.* de la Oktober.
Öko|steuer, *-n, f.* impozit ecologic.
Ökosystem, *-s, -e, n.* ecosistem.
Okta|eder, *-s, -, n. (mat.)* octaedru.
Okt|anzahl *f. sg.* cifră octanică.
Oktav, *-s, -e* [-və], *n. (tipogr.)* format in 8°, in-octavo.
Oktava [-va], *-ven, f. (înv.)* clasa a opta (de liceu).
Oktavband, *-(e)s, -bände, m. (tipogr.)* volum in 8°, in-octavo.
Oktavblatt, *-(e)s, -blätter, n. (tipogr.)* pagină in 8°, in-octavo.
Oktavbogen, *-s, -bögen, m. (tipogr.)* coală in 8°, in-octavo.
Oktave [-və], *-n, f. (muz.)* octavă.
Oktavformat, *-(e)s, n. sg. (tipogr.)* format in 8°, in-octavo.
Oktett, *-(e), -e, n. (muz.)* octet.
Oktober, *-(s), -, m.* octombrie.
Oktober|auf|stand, *-(e)s, m. sg. (ist.)* insurecția din Octombrie.
Oktoberfeier, *-n, f.* sărbătorirea Revoluției din Octombrie.
Oktoberfest, *-(e)s, -e, n.* sărbătoarea berii la începutul lui octombrie la München.
Oktober|revolution [-vo-] *f. sg.* Revoluția din Octombrie; *(ist.)* **die Große Sozialistische ~** Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.
Oktobertag, *-(e)s, -e, m.* zi de octombrie.
Oktobrist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (ist.)* octombrist(ă).
oktobristisch *adj. (ist.)* octombrist.
Oktode, *-n, f. (tel.)* octodă.
Oktogon, *-s, -e, n. (geom.)* octogon.
Oktopode, *-n, -n, m. (zool.)* cefalopod cu opt brațe *(Octopoda).*
Oktroi [oktro'a], *-s, -s, m.* (sau *n.*) *(înv.)* **1.** acciz, dare, impozit. **2.** constrângere.
oktroyieren [-troa'ji:ren], *oktroyierte, oktroyiert, vb. (h) tr.* **1.** a sili, a impune, a constrânge. **2.** *(pol., înv.)* a îngădui, a aproba.
Okular, *-s, -e, n. (opt.)* ocular.
Okulardi|opter, *-s, -, m. (opt.)* ocular.
Okularglas, *-es, -gläser, n. (opt.)* v. Okularlinse.
Okular|in|spektion, *-en, f. (jur.)* inspecție, anchetă, expertiză (la fața locului).
Okularlinse, *-n, f. (opt.)* lentilă oculară.
Okularmikrometer, *-s, -, n.* micrometru ocular.
Okulation, *-en, f. (hort.)* oculare, oculație; altoire în ochi.
okulieren, *okulierte, okuliert, vb. (h) tr. (hort.)* a (in)ocula, a altoi în ochi.
Okuliermesser, *-s, -, n. (hort.)* briceag de altoit în ochi.
Okulier|reis, *-es, -er, n. (bot.)* altoi pentru oculație.
Okulist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* oculist(ă), medic (doctoriță) de ochi.
Ökumene *f. sg.* **1.** *(geogr.)* spațiu de viețuire pe pământ determinat de granițe naturale. **2.** *(teol.)* **a)** totalitatea creștinilor și a bisericilor creștine; **b)** mișcare ecumenică.
ökumenisch *adj.* **1.** *(rel.)* ecumenic. **2.** universal, general.
Okzident și **Okzident**, *-(e)s, m. sg.* occident, vest, apus.
okzidental, okzidentalisch *adj. (livr.)* occidental.
ö.L. *presc.* de la östliche(r) Länge (de) longitudine răsăriteană.
Öl, *-(e)s, -e, n.* **1.** ulei (vegetal sau mineral); untdelemn; **in ~ malen** a picta în ulei; *(fig.)* **er ist wie ~** alunecă printre degete, nu-l poți prinde; *(fig.)* **~ auf die Wogen** (sau **Wellen) gießen** a încerca să liniștească, să potolească (pe cineva sau ceva). **2.** petrol, gaz (lampant); (și *fig.)* **~ ins Feuer gießen** a turna gaz peste foc.
Öl|ablasshahn, *-(e)s, -hähne, m. (tehn.)* robinet pentru evacuarea uleiului.
Öl|ablauf, *-(e)s, -läufe, m. (tehn.)* conductă de evacuare a uleiului.
Öl|ablenkblech, *-(e)s, -e, n.* tablă pentru deflectarea uleiului.
Öl|ab|streifnut, *-en, f. (mec.)* canal raclor de ulei.
Öl|ab|streifring, *-(e)s, -e, m. (mec.)* segment de ungere; inel deflector de ulei.
Öl|abtropfröhrchen, *-s, -, n.* țeavă de preaplin pentru ulei.
Öl|alarm, *-(e)s, -e, m.* alarmă în caz de avarie a unui petrolier sau conducte de țiței.
Öl|an|strich, *-(e)s, -e, m.* zugrăveală în ulei.
Öl|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* acționare hidraulică cu ulei.
öl|artig *adj.* uleios, ca uleiul.
Öl|aufbereitung, *-en, f.* **1.** *(chim.)* prelucrare a țițeiului. **2.** *(mine)* preparare cu uleiuri.
Öl|aufnahmefähigkeit *f. sg. (chim.)* capacitate de absorbție a uleiului.
Öl|auftrag, *-(e)s, -träge, m. (tipogr.)* lipire cu ulei.
Öl|ausbiss, *-es, -e, m.* infiltrare de țiței.
Ölbad, *-(e)s, -bäder, n. (tehn.)* baie de ulei.
Ölbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* măslin *(Olea europaea* L.).
Ölbaumgewächse *pl. (bot.)* oleacee *(Oleaceae).*
Ölbaumzweig, *-(e)s, -e, m.* ramură de măslin.
Ölbecken, *-s, -, n. (tehn.)* batal de țiței.
Ölbe|hälter, *-s, -, m.* **1.** rezervor de ulei. **2.** rezervor de țiței, de petrol.
Ölbeize, *-n, f. (chim.)* mordant de ulei.
Ölbeleuchtung, *-en, f.* iluminat cu petrol lampant, cu gaz.
Ölberg, *-(e)s, m. sg. (rel.)* Muntele Măslinilor.
Ölbe|ständigkeit *f. sg.* rezistență la ulei.
Ölbild, *-(e)s, -er, n.* pictură în ulei.
Öl bildend *adj.* care produce ulei.
Ölbohne, *-n, f. (bot.)* soia *(Glycine maxima).*
Ölbohrturm, *-(e)s, -türme, m.* turlă a sondei de țiței.
Ölbohrung, *-en, f.* sondă de țiței.
Ölbrunnen, *-s, -, m.* puț de țiței.
Ölbüchse, *-n, f.* cană de ungere.
Öldampfer, *-s, -, m.* navă petrolieră, petrolier.
Öldämpfer, *-s, -, m. (tehn.)* amortiz(at)or, cataractă cu ulei.
öldicht *adj.* impermeabil la ulei.
Öldichtung, *-en, f. (tehn.)* garnitură de etanșare pentru ulei.
Oldie ['oUldi:], *-s, -s, m. (fam.)* **1.** șlagăr vechi mult apreciat. **2.** *(glumeț)* persoană din generația veche. **3.** lucru, obiect din timpuri trecute.

Öldocht, *-es, -e, m.* fitil, feștilă pentru ulei sau petrol.
Öldocht|schraube, *-n, f.* șurub pentru ridicarea fitilului.
Öldruck, *-(e)s, -e, m.* **1.** presiune oleohidraulică. **2.** *(tipogr.)* oleografie.
Öldruckleitung, *-en, f. (tehn.)* conductă de presiune pentru ulei, conductă oleohidraulică.
Öldruckmesser, *-s, -, m.* manometru pentru presiunea uleiului.
Öldruckschmierung, *-en, f. (tehn.)* ungere (cu ulei) sub presiune, ungere forțată.
Oltimer ['oUldtaemɐ], *-s, -, m.* **1.** mașină veche bine întreținută. **2.** imitație a unui model vechi. **3.** *(glumeț)* persoană veche și bună în meserie. **4.** om în vârstă.
Ole|ander, *-s, -, m. (bot.)* oleandru *(Nerium oleander* L.).
Ole|aster, *-s, -, m. (bot.)* **1.** măslin sălbatic *(Olea europaea* L.). **2.** v. Ölweide.
Öl|einfuhr, *-en, f.* import de petrol.
Öl|einfuhrland, *-(e)s, -länder, n.* țară importatoare de petrol.
Ole|insäure *f. sg. (chim.)* acid oleic, oleină.
ölen, *ölte, geölt, vb. (h) tr.* a unge cu ulei; a îmbiba cu ulei; *(tehn.)* a lubrifia.
Öl|entleerungshahn, *-(e)s, -hähne, m. (tehn.)* robinet de golire a uleiului.
Öler, *-s,-, m.* **1.** *(înv.)* v. Ölhändler. **2.** *(tehn.)* gresor; dispozitiv de ungere.
Öl|ersatz, *-es, m. sg.* înlocuitor de ulei.
Oleum [o'le:ʊm], *-s, Olea, n.* **1.** ulei. **2.** *(chim.)* oleum fumans.
Ölfabrik, *-en, f.* fabrică de ulei.
Ölfarbe, *-n, f.* vopsea de ulei; **mit ~n malen** a picta în ulei.
Ölfarbendruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* v. Öldruck **(2).**
Ölfass, *-es, -fässer, n.* butoi cu ulei.
Ölfeld, *-(e)s, -er, n.* teren petrolifer.
Ölfernleitung, *-en, f.* conductă principală, magistrală de țiței.
Ölfeuerung, *-en, f.* încălzire cu ulei.
Ölfilm, *-(e)s, -e, m.* strat, pojghiță subțire de ulei.
Ölfilter, *-s, -, m.* (și *n.*) filtru pentru ulei.
Ölfirnis, *-ses, -se, m. (chim.)* firnis cu ulei, ulei sicativat.
Ölfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește de adâncimi cu schelet moale *(Comephoridae).*
Ölfleck, *-(e)s, -e, m.* pată de ulei.
Ölflöz, *-es, -e, n. (geol.)* strat petrolifer.
Ölfontäne, *-n, f.* puț de petrol.
Ölförderland, *-(e)s, -länder, n.* țară producătoare de petrol.
Ölförderung, *-en, f.* extracție de țiței.
Ölfrucht, *-früchte, f.* **1.** măslină. **2.** fruct de plantă oleaginoasă.
Ölfüllhahn, *-(e)s, -hähne, m.* robinet pentru umplere cu ulei.
Ölgang, *-(e)s, -gänge, m. (mine)* fisură petroliferă (ca zăcământ secundar).
Ölgas, *-es, -e, n.* petrol, gaz (lampant).
Ölgemälde, *-s, -, n.* tablou, pictură în ulei.
Ölgerberei, *-en, f.* tăbăcire în ulei.
Ölgeruch, *-(e)s, -rüche, m.* miros de ulei.
Ölgeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust de ulei.
Ölgesellschaft, *-en, f.* societate petrolieră.
Ölgewächs, *-es, -e, n. (bot.)* v. Ölpflanze.
Ölgewinnung *f. sg.* producere de ulei.
Ölgötze, *-n, -n, m. (fam.; în expr.)* **wie ein ~ dastehen** a sta (nemișcat) ca un buștean, ca un butuc.
Ölhafen, *-s, -häfen, m.* port petrolier.
Ölhahn, *-(e)s, -hähne, m.* robinet de ulei.
ölhaltig *adj.* oleaginos, care conține ulei.
Ölhandel, *-s, m. sg.* comerț cu ulei.
Ölhändler, *-s, -, m.* negustor de ulei.
Ölhärtung, *-en, f. (tehn.)* călire în ulei.
Ölhaut, *-häute, f.* **1.** pojghiță de ulei. **2.** pânză impermeabilizată cu ulei.
Ölheizung, *-en, f.* încălzire cu păcură.
ölhöffig *adj. (mine, despre zăcăminte)* care promite mult țiței.
Ölhydrierung *f. sg. (chim.)* hidrogenare a uleiului.
ölig *adj.* uleios, uleiat; lubrifiat.
Oligarch, *-en, -en, m. (ist.)* oligarh.
Oligarchie, *-n* [-'çi:ən], *f.* oligarhie.
oligarchisch *adj.* oligarhic.
Oligozän, *-s, n. sg. (geol.)* oligocen.
Olim, *-s, -s, sg. (glumeț; numai în expr.)* **seit ~s Zeiten** de pe vremea lui tata Noe, de când lumea; **zu ~s Zeiten** când era bunica fată.
Öl|industrie, *-n, f. (ec.)* industrie a petrolului.
oliv, **olive** [-və] *adj.* măsliniu, verde-oliv.
Olive, *-n, f.* **1.** *(bot.)* măslină. **2.** *(bot.)* v. Ölbaum. **3.** *(constr.)* mâner al cremonului, clanță dublă.
Olivenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Ölbaum.
Oliven|ernte, *-n, f.* recoltă de măsline.
Oliven|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* olivină.
olivenfarben, **olivenfarbig** *adv.* v. oliv.
olivenförmig *adj.* în formă de măslină.
olivengrün *adj.* măsliniu, verde-oliv.
Olivenhain, *-(e)s, -e, m.* crâng de măslini.
Olivenholz, *-es, n. sg.* lemn de măslin.
Oliven|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de măsline.
Oliven|ölkuchen, *-s, -, m.* turtă de măsline.
Olivenpflanzung, *-en, f.* plantație de măslini.
olivfarben, **olivfarbig** *adj.* v. oliv.
olivgrau *adj.* gri-oliv.
olivgrün *adj.* v. oliv.
Öljacke, *-n, f. (mar.).* haină impermeabilă.
Ölkäfer, *-s, -, m. (entom.)* mamornic *(Meloe variegatusi).*
Ölkanne, *-n, f.* cană de ulei, bidon de ulei; cană de petrol.
Ölkasten, *-s, -, m. (maș.)* baie de ulei; carter.
Ölkelter, *-n, f.* v. Ölpresse.
Ölkrug, *-(e)s, -krüge, m.* cană (sau ulcior) de ulei.
Ölkuchen, *-s, -, m.* **1.** turtă oleaginoasă (folosită ca nutreț). **2.** pâine de rapiță.
Ölkühlpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă de răcire cu ulei.
Ölkultur, *-en, f.* cultură de plante oleaginoase.
oll *adj. (reg.)* v. alt.
Öl|lampe, *-n, f.* lampă de ulei, de gaz.
Olle, *-n, -n (ein Oller), m.* și *f. (reg.)* bătrân, moșneag, unchiaș; bătrână, babă.
Öl|leitung, *-en, f. (maș.)* conductă de petrol, de țiței.
Öl|loch, *-(e)s, -löcher, n. (maș.)* orificiu de ungere.
öl|löslich *adj. (chim.)* solubil în ulei.
Olm, *-(e)s, -e, m. (zool.)* proteu *(Proteus anguineus).*
Ölmagnat, *-en, -en, m.* magnat al petrolului.
Ölmalerei, *-en, f.* pictură în ulei.
Ölmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață a petrolului.
Ölmess|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* jojă de ulei.
olmig *adj.* putred, putregăit.
Ölmonopol, *-s, -e, n.* monopol al țițeiului.
Ölmotor, *-s, -en, m. (maș.)* motor cu motorină.
Ölmühle, *-n, f.* v. Ölpresse.
Ölmüller, *-s, -, m.* proprietar al unei prese de ulei.
Ölmulti, *-s, -s. m.* (mai ales la *pl.*) concern petrolier multinațional.
Ölnapf, *-(e)s, -näpfe, m. (tehn.)* cutie de ungere; rezervor de ulei.
Ölnase, *-n, f. (maș.)* cioc, bordură pentru captarea uleiului.
Ölniederschlag, *-(e)s, -schläge m. (chim.)* depunere de ulei.
Öl|ofen, *-s, -öfen, m.* sobă de ulei, de motorină.
Ölpalme, *-n, f. (bot.)* palmier producător de ulei *(Elacis guineensis).*
Ölpapier, *-s, -e, n.* hârtie uleiată, hârtie impregnată cu ulei.
Ölpest *f. sg.* poluare a coastelor maritime cu țiței.
Ölpflanze, *-n, f.* plantă oleaginoasă.
Ölpreis, *-es, -e, m.* prețul petrolului, al uleiului.
Ölpreis|steigerung, *-en, f.* creștere a prețului la petrol.
Ölpresse, *-n, f.* presă (sau teasc) de ulei.
Ölpumpe, *-n, f.* pompă de ulei.
Ölquelle, *-n, f.* **1.** resursă de țiței. **2.** sondă de țiței.
Ölraffinerie, *-n* [-ri:ən], *f.* **1.** rafinărie de ulei. **2.** rafinărie de petrol.
Ölraps, *-es, -e, m. (bot.)* rapiță de ulei *(Brassica napus* var. *arvensis).*
Ölraum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** hală de uns (la ateliere). **2.** rezervor de ulei.
Ölrechnung, *-en, f.* factură petrolieră.
Ölrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de ulei.
Ölsaat, *-en, f.* v. Ölkultur.
Ölsame, *-ns, -n,* **Ölsamen**, *-s, -, m.* sământă de plantă oleaginoasă.
Ölsand, *-(e)s, m. sg.* nisip petrolifer.
Ölsardine, *-n, f.* sardea în ulei.
ölsauer *adj. (chim.; în expr.)* **~es Salz** oleat.
Ölsaugkorb, *-(e)s, -körbe, m. (maș.)* sorb pentru ulei.
Ölsäure *f. sg. (chim.)* acid oleic.
Ölschalter, *-s, -, m. (tehn.)* întrerupător de ulei.
Ölschalter|auslöser, *-s, -, m. (tehn.)* dispozitiv de declanșare a întrerupătorului pentru ulei.
Ölscheich, *-s, -s, m.* magnat arab al petrolului.
Ölschicht, *-en, f.* strat, pojghiță de ulei.
Ölschieber, *-s, -, m. (pop.)* speculant de ulei.
Ölschiefer, *-s, -, m. (geol.)* șist bituminos.
Ölschläger, *-s, -, m. (înv.)* v. Ölmüller.
Ölschlauch, *-(e)s, -schläuche, m.* **1.** furtun pentru ulei. **2.** burduf pentru (păstrat) ulei.
Ölseife, *-n, f. (tehn.)* ulei solid.
Ölsockel, *-s, -, m. (despre ziduri, coloane etc.)* bază dată cu vopsea de ulei.
Öl|spur, *-en, f.* dâră de ulei.
Öl|stand, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* nivel al uleiului (în rezervor).
Öl|standmesser, *-s, -, m. (tehn.)* indicator de nivel al uleiului.
Öl|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mineral.)* saponit. **2.** *(tehn.)* piatră de polizor.
Öl|stelle, *-n, f. (maș.)* punct de ungere.
Öl|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* oleină.
Öl|strahlschalter, *-s, -, m. (tehn.)* comutator în ulei (la transformator).
Ölsumpf, *-(e)s, -sümpfe, m.* **1.** *(maș.)* tavă pentru colectarea uleiului. **2.** v. Ölwanne.
Ölsüß, *-es, n. sg. (chim.)* glicerină.
Öltransformator, *-s, -en, m.* transformator în ulei.
Öltank, *-(e)s, -s, m.* rezervor de petrol.
Öltanker, *-s, -, m. (nav.)* (navă, tanc) petrolier(ă).
Ölteppich, *-s, -e, m.* pată mare de țiței pe suprafața apei.
Öltuch, *-(e)s, n. sg.* **1.** mușama. **2.** pânză ceruită, pânză impregnată (în ulei), pânză uleiată.
Ölung, *-en, f.* **1.** ungere cu ulei. **2.** *(bis.)* miruire; **die letzte** ~ maslu.
Ölungs|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* aparat de ungere.
Ölventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* ventil de ulei, supapă de ulei.
Ölverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de ulei.
Ölverbrauchsnorm, *-en, f. (tehn.)* normă de consum pentru ulei.
Ölvorkommen, *-s, -, n. (geol.)* zăcământ de țiței.
Ölwanne, *-n, f. (auto.)* baie de ulei.

Ölwechsel, *-s, -, m. (auto.)* schimbare a uleiului.
Ölweide, *-n, f. (bot.)* sălcioară, răchițică *(Elaeagnus angustifolia* L.).
Ölweidengewächs, *-es, -e, n. (bot.)* eleagnacee *(Elaeagnaceae)*.
Ölwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (text.)* mașină lup de uns.
Olymp, *-s, m. sg.* **1.** *(mit., geogr.)* Olimp. **2.** *(fam.)* galerie (la teatru), cucurigu.
Olympiade, *-n, f.* olimpiadă.
Olympiadorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat olimpic.
Olympia|sieger, *-s, -, m.*, **Olympionike**, *-n, -n, m.* campion olimpic.
Olympier [-piɐ], *-s, -, m. (livr., înv.)* personalitate impunătoare.
olympisch *adj.* olimpic; **die Olympischen Spiele** jocurile olimpice.
Ölzeug, *-(e)s, n. sg. (mar.)* haine impermeabile.
Ölzweig, *-(e)s, -e, m.* (și *fig.)* mlădiță, ramură de măslin.
Oma(ma), *-s, f. (fam.)* mamă-mare, bunică, mamare.
Ombudsfrau, *-en, f.*, **Ombudsmann**, *-(e)s, -leute, m.* persoană care apără drepturile cetățenilor față de autorități.
Omega, *-(s), -s, n.* omega; **das Alpha und das ~** alfa și omega, începutul și sfârșitul.
Omelett [om'lɛt], *-(e)s, -e, n*, **Omelette** [om'lɛt], *-n, f.* omletă.
Omen, *-s, Omina, n.* augur, prevestire, piază, semn prevestitor bun sau rău.
Omi, *-s, f. dim.* de la Omama *(fam.)* **1.** bunicuță, mamaie. **2.** femeie în vârstă.
ominös *adj.* **1.** de rău augur, de piază rea, fatal. **2.** dubios, ciudat. **3.** rău famat.
Omission, *-en, f.* omisiune, scăpare (din vedere).
omittieren, *omittierte, omittiert, vb. (h) tr. (înv.)* a omite.
Omnibus, *-ses, -se, m.* **1.** omnibuz, autobuz. **2.** tramcar.
Omnibusfahrt, *-en, f.* călătorie (sau cursă) cu omnibuzul, cu autobuzul, cu tramcarul.
Omnibus|halte|stelle, *-n, f.* stație de omnibuz, troleibuz, autobuz, tramcar.
Omnibushof, *-(e)s, -höfe, m.* garaj pentru omnibuze, autobuze, troleibuze, tramcare.
Omnibuslinie [-niə], *-n, f.* linie de autobuz, de troleibuz.
omnipotent *adj.* omnipotent, atotputernic.
Omnipotenz, *-en, f.* omnipotență, atotputernicie.
Onanie *f. sg.* onanie.
onanieren, *onanierte, onaniert, vb. (h) intr.* a practica onania.
Onanist, *-en, -en, m.* onanist.
Ondit [ɔ̃'di:], *-, -s, n.* zvon; bârfeală.
Ondulation, *-en, f.* ondulație (a părului).
ondulieren, *ondulierte, onduliert, vb. (h) tr.* **1.** a ondula (părul). **2.** *(muz.)* a cânta cu tremolo.
Ondulier|eisen, *-s, -, n.* fier de ondulat (părul).
onerieren, *onerierte, oneriert, vb. (h) tr. (înv.)* a împovăra, a îngreuna.
oneros, onerös *adj. (înv.)* oneros, trudnic, anevoios, greu.
Onkel, *-s, -, m.* **1.** unchi. **2.** *(fam.)* nene, unchiaș. **3.** *(fam.; în expr.)* deget mare de la picior: **über den großen ~ gehen** a merge cu vârfurile picioarelor întoarse înăuntru.
onkelhaft *adj.* de unchi, ca un unchi.
onkeln, *onkelte, geonkelt (ich onk(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a merge cu vârfurile picioarelor întoarse înăuntru.
Onkelschaft *f. sg.* **1.** calitatea de unchi. **2.** bonomie, intimitate, familiaritate. **3.** unchi (ai familiei).
onkogen *adj. (med.)* oncogen.
Onkologe, *-n, -n, m.* oncolog.
Onkologie *f. sg.* oncologie.
online ['ɔnlaen] *adv. (inform.)* în linie, conectat la rețea, în rețea.
Onlinebetrieb, *-(e)s, m. sg. (inform.)* operare în linie, în rețea.
Onlinedienst, *-(e)s, -e, m. (inform.)* serviciu în linie, în rețea.
Online|unter|haltung *f. sg. (inform.)* distracție, divertisment în linie, în rețea.
Onlinezeitschrift, *-en, f. (inform.)* revistă în linie, în rețea.
Onlinezeitung, *-en, f. (inform.)* jurnal în linie, în rețea.
ONO *presc.* de la Ostnordost est-nord-est.
Önologe, *-n, -n, m. (rar)* enolog.
Önologie *f. sg.* enologie.
Onomastikon, *-s, -mastika* (și *-mastiken), n.* dicționar de nume proprii, dicționar onomastic.
Onomatopo|etikon, *-s, -poetika, n.* onomatopee, cuvânt onomatopeic.
onomatopo|etisch, onomatopö|etisch *adj.* onomatopeic.
Onomatopo|ie, Onomatopö|ie, *-n, f.* onomatopee.
Önometer, *-s, -, n.* enometru.
ontisch *adj. (fil.)* ontic.
Ontogenie *f. sg.* ontogenie.
Ontologie *f. sg. (fil.)* ontologie.
ontologisch *adj. (fil.)* ontologic.
Onyx, *-es, -e, m. (mineral.)* onix.
o.O. *presc.* de la **1.** ohne Ort fără loc. **2.** ohne Obligo fără garanție.
o.ö. Prof. *presc.* de la ordentlicher öffentlicher Professor profesor titular cu funcții publice.
op. *presc.* de la opus opus.
o.P. *presc.* de la ordentlicher Professor profesor titular.
OP *presc.* de la Operationssaal sală de operații.
Opa, *-s, -s, m.* v. Opa(pa).
opak *adj.* opac, netransparent.
Opal, *-s, -e, m. (mineral.)* opal.
opal|artig *adj.* ca opalul; opalescent.
opalen *adj.* ca opalul; de opal.
Opaleszenz *f. sg.* opalescență.
opaleszieren, *opaleszierte, opalesziert, vb. (h) intr.* v. opalisieren.
Opalglanz, *-es, m. sg.* v. Opaleszenz.
opalglänzend *adj.* cu reflex de opal, opalescent.
Opalglas, *-es, -gläser, n.* sticlă de culoarea opalului, sticlă opalizată.
opalisieren, *opalisierte, opalisiert, vb. (h) intr.* a opaliza, a sclipi în culorile opalului, a fi opalescent.
Opanke, *-n, f.* **1.** opincă. **2.** sandală.
Opa(pa), *-s, -s, m. (fam.)* tată-mare, bunic.
Opazität *f. sg. (opt.)* opacitate.
Oper, *-n, f.* **1.** *(muz.)* operă. **2.** v. Opernhaus.
operabel *adj.* (și *med.)* operabil.
Operateur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* **1.** *(med.)* chirurg, medic operator. **2.** *(cinem.)* operator.
Operation, *-en, f. (med., mil., mat.* și *tehn.)* operație.
Operations|ablauf, *-(e)s, -läufe, m.* derulare a operației.
Operations|ausführung, *-en, f.* executare a operației.
Operationsbasis, *-basen, f. (mil.)* bază de operații.
Operationsbefehl, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ordin de operație.
Operationsbuch, *-(e)s, -bücher, n. (mil.)* jurnal de operații, jurnal de campanie.
Operationsforschung, *-en, f.* cercetare operațională.
Operationsgebiet, *-(e)s, -e, n. (mil.)* câmp de operații.
Operationshaube, *-n, f. (chir.)* bonetă de chirurg.
Operationskarte, *-n, f. (mil.)* hartă de operații.
Operationslampe, Operationsleuchte, *-n, f.* lampă de operație.
Operationsmantel, *-s, -mäntel, m. (chir.)* halat de operații.
Operations|plan, *-(e)s, -pläne, m., (mil.)* plan de operații.
Operationsraum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** *(mil.)* spațiu, teren de operație. **2.** v. Operationssaal.
Operationsreihenfolge, *-n, f.* succesiune a operațiilor.
Operations|saal, *-(e)s, -säle, m. (med.)* sală de operații.
Operations|schürze, *-n, f. (chir.)* șorț pentru operații.
Operations|schwester, *-n, f.* soră de sală de operații.
Operations|steuerung, *-en, f.* control, comandă a(l) operațiilor.
Operations|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (chir.)* scaun de operație.
Operations|team [-ti:m], *-s, -s, n.* echipă de medici și asistenți la o operație.
Operations|tisch, *-(e)s, -e, m. (chir.)* masă de operații.
Operations|trakt, *-(e)s, -e, m.* secție de chirurgie (la spitale).
Operationszeit, *-en, f.* timp de operație.
operativ *adj.* **1.** *(med.)* pe cale chirurgicală. **2.** *(mil.)* strategic.
Operatorenrechnung, *-en, f.* calcul operațional.
Operatorgleichung, *-en, f.* ecuație operațională.
Operette, *-n, f.* operetă.
Operettenbuffo, *-s, -s, m.* comic de operetă.
operettenhaft *adj.* ca de operetă, în gen de operetă.
Operettenkomponist, *-en, -en, m.* compozitor de operete.
Operettensänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-, -nen, f.* cântăreț(-eață) de operetă.
Operettenschlager, *-s, -, m.* melodie (sau șlagăr) de operetă.
Operettenschreiber, *-s, -, m.* autor de operete.
Operettenthe|ater, *-s, -, n.* teatru de operetă.
operierbar *adj. (chir.)* operabil, susceptibil de operație, care poate fi operat.
operieren, *operierte, operiert, vb. (h) tr.* **1.** a interveni; a proceda. **2.** *(chir.)* a face o operație, a opera; **sich ~ lassen** a-și face operație, a se supune unei operații.
Operment, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* auripigment.
Opernball, *-(e)s, -bälle, m.* bal la operă; bal al operei.
Opernbuch, *-(e)s, -bücher, n.* libret de operă.
Opernbühne, *-n, f.* **1.** scenă a operei. **2.** operă (ca instituție culturală).
Opernführer, *-s, -, m.* lexicon de opere (muzicale).
Operngłas, *-es, -gläser, n.*, **Operngucker**, *-s, -, m.* binoclu de teatru.
opernhaft *adj.* ca de operă, pompos.
Opernhaus, *-es, -häuser, n.* teatru de operă.
Opernkomponist, *-en, -en, m.* compozitor de muzică de operă.
Opernsänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cântăreț(-eață) de operă.
Operntext, *-es, -e, m.* libret de operă.
Opernvor|stellung, *-en, f.* reprezentație, spectacol de operă.
Opfer, *-s, -, n.* **1.** jertfă, sacrificiu; ofrandă; **große ~ bringen** a face mari sacrificii. **2.** *(fig.)* victimă; **ein ~ seiner Leidenschaften** o victimă a pasiunilor sale; **zum ~ fallen** a cădea victimă.
Opfer|altar, *-(e)s, -täre, m. (rel.)* altar pentru sacrificii, pentru jertfe.
Opferbecher, *-s, -, m. (rel.)* cupă de sacrificiu.
opferbereit *adj.* gata de sacrificiu, plin de abnegație; devotat.
Opferbereitschaft *f. sg.* spirit de sacrificiu, abnegație.
Opferbinde, *-n, f. (rel.)* legătură pe fruntea sacrificatorului.
Opferbüchse, *-n, f. (bis.)* v. Opferkasten.
Opferdiener, *-s, -, m.* v. Opferer.
Opferdienst, *-(e)s, m. sg.* **1.** funcție de jertfitor. **2.** cult al jertfelor.
Opferer, *-s, -, m. (rel.)* sacrificator.
Opferfest, *-(e)s, -e, n. (rel.)* holocaust, sacrificiu solemn.
Opferflamme, *-n, f. (rel.)* foc de sacrificiu, flacără a sacrificiului.
Opferfleisch, *-(e)s, n. sg. (rel.)* v. Opfertier.
opferfreudig *adj.* v. opferbereit.
Opferfreudigkeit *f. sg.* v. Opferbereitschaft.
Opferfürsorge|gesetz, *-es, -e, n.* lege cu privire la întreținerea victimelor de război.
Opfergabe, *-n, f.* ofrandă, prinos, dar, jertfă, sacrificiu.
Opfergang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** *(bis.)* mers la împărtășanie. **2.** jertfire (a vieții) pentru alții. **3.** renunțare dureroasă.
Opfergefäß, *-es, -e, n. (rel.)* vas sacru, vas de cult pentru sacrificii.

Opfergeist, *-(e)es, m. sg.* v. Opferbereitschaft.
Opfergeld, *-(e)s, -er, n.* bani dați ca ofrandă, prinos, dar.
Opfer|handlung, *-en, f.* sacrificiu, jertfă.
Opferkasten, *-s, -kästen, m.* v. Opferstock.
Opferknecht, *-(e)s, -e, m.* v. Opferdiener.
Opferlamm, *-(e)s, -lämmer, n.* **1.** *(rel.)* miel de sacrificiu, de jertfă. **2.** *(fig.)* victimă nevinovată.
Opfermahl, *-(e)s, -mähler* (și *-e*), *n. (rel.)* ospăț după sacrificiu.
Opfermann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** v. Opferer. **2.** *(bis.)* paracliser.
Opfermesser, *-s, -, n. (rel.)* cuțit folosit la sacrificii.
Opfermut, *-(e)s, m. sg.* v. Opferbereitschaft.
opfermütig *adj.* gata de sacrificiu, devotat, plin de abnegație.
opfern, *opferte, geopfert, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) sacrifica, a (se) jertfi; **Gut und Leben** ~ a-și sacrifica averea și viața; **seine Zeit** ~ a-și sacrifica timpul. **II.** *intr.* a aduce o jertfă, a jertfi; **der Gottheit** ~ a aduce zeului o ofrandă; *(fam.; glumeț)* **dem Neptun reichlich** ~ a avea rău de mare.
Opferpriester, *-s, -, m.* preot sacrificator, jertfitor.
Opferschale, *-n, f. (rel.)* pateră, tipsie de sacrificiu.
Opferschauer, *-s, -, m.* aruspiciu, preot roman care prezicea viitorul după măruntaiele animalelor sacrificate.
Opfer|spende, *-n, f.* v. Opfergeld.
Opfer|stätte, *-n, f.* lăcaș de adus ofrande.
Opfer|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (bis.)* cutie de binefaceri, pentru ofrande; cutie a milelor.
Opfertier, *-(e)s, -e, n. (rel.)* animal de jertfă.
Opfertod, *-(e)s, m. sg.* moarte prin sacrificare, prin jertfă; **den ~ sterben** a-și jertfi viața.
Opferung, *-en, f.* (și *fig.*) sacrificare, jertfire.
opfervoll *adj.* plin de sacrificii, care cere multe sacrificii.
Opferwein, *-(e)s, -e, m. (rel.)* vin de sacrificiu.
Opferwille, *-ns, m. sg.* v. Opferbereitschaft.
opferwillig *adj.* v. opferbereit.
Opferwilligkeit *f. sg.* v. Opferbereitschaft.
Ophikleide [-kle'i:də], *-n, f. (muz., înv.)* instrument de suflat din alamă.
Ophiolatrie *f. (rel.)* ofiolatrie.
Ophthalmie, *-n* [-'mi:ən], *f. (med.)* oftalmie, inflamație a ochiului.
Ophthalmologie *f. sg.* oftalmologie.
Opi, *-s, -s, m. dim.* de la Opapa bunicuț.
Opiat, *-(e)s, -e, n. (farm.)* opiat.
Opium, *-s, n. sg. (farm.)* opiu, afion.
Opium|esser, *-s, -, m.* consumator de opiu, opioman.
opiumhaltig *adj. (farm.)* opiaceu, conținând opiu.
Opiumhandel, *-s, m. sg.* comerț cu opiu.
Opiumhöhle, *-n, f.* local unde se fumează opiu.
Opiumpfeife, *-n, f.* pipă de opiu.
Opiumraucher, *-s, -, m.* fumător de opiu.
Opiumschmuggel, *-s, m. sg.* contrabandă cu opiu.
Opiumsucht *f. sg.* dependență de opiu.
Opiumtropfen, *-s, -, m.* picătură de opiu.
Opiumvergiftung, *-en, f.* intoxicație cu opiu.
Opodeldok, *-s, m.* (sau *n.*) *sg. (farm.)* liniment saponato-camforat.
Opossum, *-s, -s, n.* **1.** *(zool.)* oposum cu marsupiu *(Didelphys virginiana* Shaw). **2.** (blană de) oposum.
Opossumratte, *-n, f.* v. Opossum **(1).**
Opponent, *-en, -en, m.* oponent, opozant, adversar.
opponieren, *opponierte, opponiert, vb. (h) intr.* a se opune; a se împotrivi; a contrazice; **gegen etwas** ~ a face opoziție, a se opune la ceva.
opponiert **I.** *part. trec.* de la opponieren. **II.** *adj.* opus, de partea cealaltă.
opportun *adj.* oportun, prielnic, nimerit, potrivit.
Opportunismus, *-, m. sg.* oportunism.
Opportunist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* oportunist(ă).
opportunistisch *adj.* oportunist.
Opportunität, *-en, f.* oportunitate; prilej, ocazie bun(ă).
Opportunitäts|politik *f. sg.* politică oportunistă.
Opposition, *-en, f.* **1.** opoziție. **2.** rezistență. **3.** contradicție; contrast, antagonism.
oppositionell *adj.* în opoziție, opozițional.
Oppositionsblatt, *-(e)s, -blätter, n.* gazetă a opoziției.
Oppositionsgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit de opoziție.
Oppositionsmann, *-(e)s, -männer, m.*, **Oppositionsmitglied**, *-(e)s, -er, n.* membru al opoziției.
Oppositions|partei, *-en, f.* partid de opoziție.
Oppression, *-en, f. (înv.)* **1.** opresiune, oprimare; împilare. **2.** neliniște; apăsare; *(med.)* angoasă.
oppressiv *adj. (înv.)* apăsător, oprimant.
opprimieren, *opprimierte, opprimiert, vb. (h) tr. (înv.)* a oprima, a obidi; a copleși.
OP-Saal, *-(e)s, -säle, m. presc.* de la Operationssaal.
OP-Schwester, *-n, f. presc.* de la Operationsschwester.
Optant, *-en, -en, m.* optant.
Optativ, *-s, -e* [-və], *m. (gram.)* optativ.
Opticus [-kʊs], *-, m. sg. (anat.)* nerv optic.
optieren, *optierte, optiert, vb. (h) intr.* a opta, a alege.
Optierung, *-en, f.* optare.
Optik *f. sg.* optică.
Optiker, *-s, -*, **Optikus**, *-, -se, m.* optician.
optimal *adj.* optim, cel mai bun.
Optimalitätsbedingung, *-en, f.* condiție de optimalitate.
Optimalvariante [-va-], *-n, f.* variantă optimă.
Optimalwert, *-(e)s, -e, m.* valoare optimală.
optimieren, *optimierte, optimiert, vb. (h) tr. (inform.)* a optimiza.
Optimierung *f. sg.* optimizare, optimalizare, programare.
Optimismus, *-, m. sg.* optimism.
Optimist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* optimist(ă).
optimistisch *adj.* optimist.
Optimum, *-s, -ima, n.* lucru optim.
Option, *-en, f. (jur.)* opțiune, alegere; *(inform.)* **eine ~ wählen** a alege o opțiune; **eine ~ angeben** a indica o opțiune; **eine ~ festlegen** a fixa o opțiune; **eine ~ speichern** a înregistra o opțiune.
Option|anleihe, *-n, f.* împrumut obligatar cu opțiune.
Optionfrist *f. sg.* termen de opțiune.
Optiongeschäft, *-(e)s, -e, n.* operație de opțiune; piață a opțiunilor.
Options|schein, *-(e)s, -e, m.* (act al unui) împrumut obligatar cu opțiune.
optisch *adj.* optic; **~e Täuschung** iluzie optică; *(inform.)* **~e Ausgabe** redare optică.
opulent *adj.* opulent, îmbelșugat, (foarte) bogat.
Opulenz *f. sg.* opulență, belșug, bogăție; fast, pompă, grandoare.
Opus, *-, Opera, n.* opus, operă, lucrare.
Orakel, *-s, -, n. (mit.)* oracol.
Orakelblume, *-n, f. (bot.)* aurată *(Chrysanthemum leucanthemum* L.).
orakelhaft, **orakelmäßig** *adj.* ca un oracol; greu de înțeles.
orakeln, *orakelte, orakelt (ich orak(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a vorbi, a se exprima ca un oracol, a se exprima enigmatic, în mod misterios, cu două înțelesuri; a proroci.
Orakel|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* prezicere, oracol.
Orakelton, *-(e)s, -töne, m. (în expr.)* **im ~ reden** a vorbi ca un oracol.
oral *adj.* oral, verbal.
Oralverkehr, *-(e)s, m. sg.* sex oral.
orange [o'rã:ʒ și o'ranʒə] *adj.* portocaliu, oranj.
Orange[1] [o'rã:ʒə], *-n, f.* **1.** portocală. **2.** Orangenbaum.
Orange[2], *-, n. sg.* portocaliu, (culoare) oranj.
Orangeade [orã'ʒa:də], *-n, f.* oranjadă.
Orangeat, *-s, -e, n.* dulceață de portocale, coji de portocale zaharisite.
orangefarben, **orangefarbig** *adj.* v. orange.
orangegelb *adj.* galben-portocaliu.
orangen *adj.* v. orange.
Orangenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* portocal *(Citrus aurantium* L.).
Orangenblüte, *-n, f.* floare de portocal.
orangengelb *adj.* v. orange.
Orangenhändler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* negustor(easă) de portocale.
Orangensaft, *-(e)s, m. sg.* suc de portocală.
Orangenschale, *-n, f.* coajă de portocală.
Orangerie, *-n* [-'ri:ən], *f.* seră de portocali, orangerie.
orangerot *adj.* roșu-portocaliu.
Orang-Utan, *-s, -e, m. (zool.)* urangutan *(Simia satyrus).*
oratorisch *adj.* oratoric.
Oratorium, *-s, -rien* [-rɪən], *n.* **1.** *(muz.)* oratoriu. **2.** *(bis.)* oratoriu, capelă pentru slujba particulară; sală de rugăciuni (în mănăstiri).
Orbit, *-s, -s, m.*, **Orbitalbahn**, *-en, f. (cosmonautică)* orbit.
Orchester [-'kɛstɐ, *(austr.)* și -çɛs-], *-s, -, n.* **1.** orchestră. **2.** boxă, estradă pentru orchestră.
Orchesterbegleitung, *-en, f.* acompaniament de orchestră.
Orchestergraben, *-s, -gräben, m.* v. Orchesterraum.
Orchesterkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert de orchestră.
Orchestermusik *f. sg.* muzică de orchestră.
Orchester|raum, *-(e)s, -räume, m.* fosă (sau boxă, nișă) pentru orchestră.
Orchestersitz, *-es, -e, m.* fotoliu de orchestră.
Orchestik *f. sg.* artă a dansului; știință a dansului pantomimic.
Orchestra, *-stren, f.* loc pentru cor în teatrul antic.
orchestral *adj.* orchestral.
Orchestration, *-en, f. (muz.)* orchestrație.
orchestrieren, *orchestrierte, orchestriert, vb. (h) tr. (muz.)* a orchestra.
Orchestrierung, *-en, f. (muz.)* orchestrare.
Orchestrion, *-s, -s, n. (muz.)* orgă de bâlci.
Orchidee [-çi'de:], *-n, f. (bot.)* orhidee *(Orchidaceae).*
Orchis[1] [-çIs], *-, -, m. (anat.)* testicul.
Orchis[2], *-, f. (bot.)* poroinic, orhidee *(Orchis).*
Orchitis *f. sg. (med.)* orhită.
Orchitomie, *-n, f. (med.)* castrare.
Ordal, *-s, -e* (și *-ien* [-iən]), *n. (ist., jur.)* ordalie, judecată divină (ca probă a nevinovăției).
Orden, *-s, -, m.* **1.** ordin, tagmă; **einem ~ angehören** a face parte dintr-un ordin (călugăresc sau cavaleresc). **2.** ordin, decorație; **mit einem ~ ausgezeichnet** decorat cu un ordin, cu o decorație.
ordengeschmückt *adj.* distins cu un ordin, cu o decorație.
Ordensband, *-(e)s, -bänder, n.* **1.** cordon de decorație. **2.** *(entom.)* fluture cu cordon roșu *(Catocala nupta).*
Ordensbändchen, *-s, -, n. (dim.* de la Ordensband) panglică de decorație.
Ordensbruder, *-s, -brüder, m.* confrate de ordin călugăresc; călugăr.
Ordensbruderschaft, *-en, f.* comunitate, congregație religioasă, tagmă.
Ordensburg, *-en, f. (ist.)* burg al unui ordin cavaleresc.
Ordensfrau, *-en, f.* călugăriță.
Ordensgeistliche, *-n, -n (ein Ordensgeistlicher), m.* **1.** călugăr, cleric, membru al unui ordin. **2.** preot-călugăr.

Ordensgeistlichkeit *f. sg.* cler călugăresc.
Ordensgelübde, *-s, -, n.* jurământ de călugărie.
Ordensgemeinschaft, *-en, f.* ansamblul membrilor unui ordin.
Ordensgesellschaft, *-en, f.* congregație, ordin.
Ordensgesetz, *-es, -e, n.* lege a congregațiilor.
Ordensgroßmeister, *-s, -, m. (ist.)* mare maestru al unui ordin cavaleresc.
Ordenshaus, *-es, -häuser, n.* casă în proprietatea unui ordin (călugăresc sau cavaleresc); sediu al unei congregații.
Ordens|inhaber, *-s, -, m.* deținător al unei decorații, al unui ordin.
Ordens|insignien [-niən] *pl.* însemne (sau insigne) ale unui ordin (călugăresc sau cavaleresc).
Ordenskapitel, *-s, -, n.* adunare a membrilor unui ordin călugăresc sau cavaleresc.
Ordenskette, *-n, f.* colan, bandă al(a) unei decorații.
Ordenskleid, *-(e)s, -er, n.* haină a unui ordin (călugăresc sau laic); rasă călugărească.
Ordensmantel, *-s, -mäntel, m.* pelerină purtată de membrii unui ordin (călugăresc sau cavaleresc).
Ordensmeister, *-s, -, m.* v. O r d e n s g r o ß m e i s t e r.
Ordensmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru al unui ordin (călugăresc sau laic).
Ordens|pfründe *pl.* venit, sinecură a(l) unui ordin.
Ordens|priester,*-s,-, m.* v. O r d e n s g e i s t l i c h e.
Ordens|provinz [-vɪnts], *-en, f. (ist.)* provincie sub stăpânirea unui ordin cavaleresc.
Ordensregel, *-n, f.* regulament al unui ordin.
Ordensritter, *-s, -, m. (ist.)* cavaler membru al unui ordin.
Ordens|satzung, *-en, f.* v. O r d e n s r e g e l.
Ordens|schwester, *-n, f.* maică, călugăriță.
Ordens|stern, *-(e)s, -e, m.* stea a unui ordin (decorație).
Ordens|tracht, *-en, f.* **1.** v. O r d e n s k l e i d. **2.** *(ist.)* costum al cavalerilor membri ai unui ordin.
Ordens|träger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* purtător(-oare) a(l) unui ordin, a(l) unei decorații.
Ordensverbrüderung, *-en, f.* confraternitate, confrerie.
Ordensverleihung, *-en, f.* decorare, acordare a unui ordin.
Ordenswesen, *-s, n. sg.* ordine; tot ce se referă la ordine, la decorații.
Ordenszeichen, *-s, -, n.* insignă (sau însemn) a(l) unui ordin, a unei decorații.
Ordenszucht *f. sg.* disciplină mănăstirească și cavalerească.
ordentlich I. *adj.* **1.** ordonat, în ordine; **mein Zimmer ist immer** ~ camera mea este totdeauna (pusă) în ordine; **das Kind ist** ~ copilul este ordonat. **2.** așezat, cumsecade, cuminte; **ein ~er Mensch** un om cumsecade, un om așezat; **er ist sehr** ~ e foarte de treabă. **3.** titular, definitiv; **~er Professor** profesor titular. **4.** reglementar. **5.** cum trebuie; **ein ~es Fest** o festivitate cum trebuie. **6.** *(reg.)* frumușel, drăguț. **II.** *adv.* **1.** realmente, cu adevărat; ~ **böse sein** a fi cu adevărat supărat. **2.** *(pop.)* temeinic, foarte, de-a dreptul; **greift ~ zu** serviți-vă cum trebuie; **ich bin ~ froh** sunt de-a dreptul mulțumit.
ordentlicherweise *adv.* în mod regulat, sistematic, consecvent, ordonat.
Ordentlichkeit *f. sg.* **1.** rânduială, ordine. **2.** caracter ordonat, deprinderea de a fi ordonat. **3.** cinste.
Order, *-n, f.* **1.** ordin, dispoziție; **eine ~ erteilen** a da poruncă; **bis auf weitere** ~ până la noi ordine; **Ihrer ~ gemäß** conform dispozițiilor dv. **2.** *(com.)* comandă (de livrare); ordin (la cambii). **3.** *(mil.)* comandă, poruncă; parolă, cuvânt de ordine; ~ **parieren** a executa un ordin; a asculta.
Orderbe|stand, *-(e)s, -bestände, m.* stoc de comenzi.
Orderbuch, *-(e)s, -bücher, n. (com.)* registru de comenzi.
Orderklausel, *-n, f. (com., mil.)* clauză, condiție a comenzii.
ordern, *orderte, geordert, vb. (h) tr. (com.)* a comanda.
Orderpapier, *-s, -e, n. (com.)* document, notă de comandă.
Orderwechsel, *-s, -, m. (ec.)* trată la ordin.
Ordinalzahl, *-en, f. (gram.)* numeral ordinal.
ordinär *adj.* **1.** ordinar, comun, obișnuit. **2.** ordinar, vulgar, trivial.
Ordinariat [-ri'a:t], *-es, -e, n.* **1.** catedră universitară. **2.** dirigenție (a clasei). **3.** episcopat.
Ordinarium, *-s, -narien* [-riən], *n.* **1.** *(bis. cat.)* ritual, tipic. **2.** *pl. (fin.)* (listă de) cheltuieli curente.
Ordinarius, *-, -rien* [-riən], *m.* **1.** profesor titular în învățământul superior. **2.** *(înv.)* profesor diriginte. **3.** *(bis. cat.)* episcop.
Ordinärpreis, *-es, -e, m. (com.)* preț de librărie (la cărți, în opoziție cu prețul de editură).
Ordinate, *-n, f. (mat.)* (co)ordonată.
Ordinaten|achse, *-n, f. (mat.)* axă a (co)ordonatelor.
Ordination, *-en, f.* **1.** *(med.)* consultație. **2.** prescripție. **3.** *(bis.)* hirotonisire (a unui preot).
Ordinationshilfe, *-n, f.* asistentă medicală, soră la cabinetul de consultații.
Ordinationsraum, *-(e)s, -räume, m.* cabinet medical.
Ordinations|stunde, *-n, f. (med.)* oră de consultații.
Ordinationszimmer, *-s, -, n. (med.)* cabinet medical.
ordinieren, *ordinierte, ordiniert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(med.)* a prescrie. **2.** *(bis.)* a hirotonisi (un preot). **II.** *intr. (med.)* a consulta, a da consultații.
Ordinierung, *-en, f.* **1.** *(med.)* prescriere (a unui medicament). **2.** hirotonisire (a unui preot).
ordnen, *ordnete, geordnet (du ordnest, er ordnet), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) așeza în ordine, a (se) rândui, a (se) aranja; **nach Klassen** ~ a clasifica.
Ordner, *-s, -, m.* **1.** persoană care menține ordinea; supraveghetor, organizator. **2.** rânduitor, clasificator. **3.** *(tehn.)* aparat-clasor, dispozitiv-clasor; biblioraft (pentru scrisori). **4.** *(inform.)* dosar, folder.
Ordnerdienst, *-(e)s, m. sg.* **1.** serviciu de supraveghetor, de organizare. **2.** serviciu de clasificare, de cartare.
Ordnung, *-en, f.* **1.** ordine, regulă, rânduială; ~ **halten** a ține, a păstra ordine; **die ~ wiederherstellen** a restabili ordinea; **sich an ~ gewöhnen** a se obișnui cu ordinea; **auf ~ sehen** a cere (sau a pretinde, a-i plăcea) ordinea; **zur ~ rufen** (sau **weisen)** a face observații, a chema la ordine, a pune la punct; **das geht** (sau **ist) in ~!** în regulă! **es ist nicht ganz in** ~ nu prea e în regulă. **2.** aranjare, ordonare, punere în ordine; **in ~ bringen** a aranja, a pune în ordine. **3.** (și *mil.)* regulă, regulament. **4.** orânduire socială, sistem social; **die kapitalistische** ~ orânduirea capitalistă. **5.** *(biol.)* ordin; **die ~ der Hautflügler** ordinul hymenopterelor. **6.** *(mat.)* grad, ordin; **eine Gleichung erster** ~ o ecuație de gradul întâi. **7.** *(arhit.)* ordin; **dorische** ~ ordin doric.
Ordnungsdienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu de ordine, de organizare.
ordnungsgemäß *adj.* conform regulamentului, conform ordinii, reglementar, în regulă.
ordnungshalber *adv.* de dragul ordinii, din cauza ordinii, pentru ordine.
Ordnungshüter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* păzitor(-oare), păstrător(-oare) a(l) ordinii.
Ordnungsliebe *f. sg.* spirit de ordine, înclinație spre ordine.
ordnungsliebend *adj.* ordonat, căruia îi place ordinea, iubitor de ordine.
ordnungsmäßig *adj.* v. o r d n u n g s g e m ä ß.
Ordnungsruf, *-(e)s, -e, m. (pol.)* chemare la ordine (în parlament); **den ~ erteilen** a chema la ordine.
Ordnungs|sinn, *-(e)s, m. sg.* v. O r d n u n g s l i e b e.
Ordnungs|strafe, *-n, f.* amendă, pedeapsă disciplinară.
ordnungswidrig [-vi:-] *adj.* contrar ordinii (sau rânduielii); nereglementar.
Ordnungswidrigkeit, *-en, f.* abatere de la ordine.
Ordnungszahl, *-en, f.* **1.** v. O r d i n a l z a h l. **2.** număr de ordine. **3.** *(chim.)* număr de ordine în sistemul periodic.
Ordonnanz, *-en, f.* **1.** *(mil.)* ordonanță. **2.** curier. **3.** planton. **4.** *(înv.)* ordin, ordonanță, dispoziție, poruncă.
Ordonnanz|anzug, *-(e)s, -züge, m.* ținută reglementară.
Ordonnanzdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de ordonanță.
ordonnanzmäßig *adj.* și *adv.* **1.** de ordonanță. **2.** reglementar.
Ordonnanz|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* ofițer detașat, ofițer de ordonanță.
ordonnanzwidrig *adj.* nereglementar.
Ordre ['ɔrdr(ə)], *-s, f.* v. O r d e r.
Öre, *-s, -, n. (fin.)* monedă divizionară din Danemarca, Suedia și Norvegia.
Oreade, *-n, f. (mit.)* oreadă, nimfă a munților.
Orfe, *-n, f.,* **Örfling**, *-s, -e, m. (zool.)* văduvioară *(Idus melanotus).*
Organ, *-s, -e, n.* **1.** organ (ca parte dintr-un întreg). **2.** *(biol.)* organ; **inneres** ~ organ intern; *(fig.)* **ich habe dafür kein** ~ sunt afon la aceasta, nu recepționez acest lucru. **3.** voce, glas; **er hat ein angenehmes** ~ are o voce plăcută. **4.** organ de presă; ziar, revistă; **diese Zeitung ist das ~ der Partei** acest ziar este organul partidului. **5.** *(pol.)* organ; **beratendes** ~ organ consultativ; **vollziehendes ~ der Staatsgewalt** organ executiv al puterii de stat; ~ **mit Entscheidungsbefugnis** organ, centru de decizie. **6.** *(ec.)* **wirtschaftleitendes** ~ organ de conducere economică.
Organdy [-di:], *-s, m. sg. (text.)* organdi.
Organ|empfänger, *-s, -, m. (med.)* primitor de organ (prin transplant).
Organgesellschaft, *-en, f. (ec.)* filială.
Organiker, *-s, -, m.* specialist în chimie organică.
Organisation, *-en, f.* **1.** organizare; ~ **der Arbeit** organizare a muncii. **2.** organizație; ~ **der Vereinten Nationen** Organizația Națiunilor Unite; ~ **der Jugend** organizație de tineret; **zwischenstaatliche** ~ organizație interstatală.
Organisations|abteilung, *-en, f.* secție organizatorică.
Organisations|anweisung, *-en, f.* instrucțiuni de organizare.
Organisations|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de organizare.
Organisations|arbeit, *-en, f.* muncă de organizare, muncă organizatorică.
Organisations|aufbau *m. sg.* organigramă, structura organizației.
Organisations|aufgabe, *-n, f.* sarcină de organizare, sarcină organizatorică.
Organisationsberatung, *-en, f.* consfătuire organizatorică.
Organisationsfehler, *-s, -, m.* defect, greșeală de organizare.
Organisationsfrage, *-n, f.* problemă (sau chestiune) organizatorică.
Organisationsfreiheit *f. sg. (pol.)* libertate (sau drept) de a se organiza.
Organisationsgrundlage, *-n, f.* bază de organizare.
Organisationskomitee, *-s, -s, n.* comitet de organizare, comitet organizatoric.
Organisationskommission, *-en, f.* comisie de organizare.
Organisationskonferenz, *-en, f.* conferință, consfătuire de organizare.
Organisationsleiter, *-s, -, m.* conducător de organizație, organizatoric.
Organisations|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de organizare.
Organisations|prinzip, *-s, -ien* [-iən], *n.* principiu de organizare.
Organisations|satzung, *-en, f.* regulament de organizare, statut.
Organisations|sekretär, *-s, -e, m.* **1.** secretar de organizație. **2.** secretar organizatoric.
Organisations|statut, *-(e)s, -e, n.* regulament de organizare, statut de organizare.
Organisations|talent, *-(e)s, -e, n.* talent de organizare, talent organizator.
Organisations|typus, *-, -typen, m.* tip de organizație.
Organisationsweise, *-n, f.* mod de organizare.
Organisationswissenschaft *f. sg.* știința managementului.
Organisationszelle, *-n, f.* unitate organizatorică, celulă de organizație.
Organisationszuge|hörigkeit *f. sg.* apartenență la o organizație (politică).
Organisationszwang, *-(e)s, m. sg.* **1.** constrângere exercitată de către organizație. **2.** interzicere (sau limitare) a dreptului de a se organiza.
Organisator, *-s, -toren, m.,* **~in**, *-nen, f.* organizator(-oare).
organisatorisch *adj.* organizator; organizatoric; **~e Maßnahmen** măsuri organizatorice.
organisch *adj.* și *adv.* organic; **~e Chemie** chimie organică.
organisierbar *adj.* care poate fi organizat, organizabil.
organisieren, *organisierte, organisiert, vb. (h) tr.* a organiza.
Organisiert|heit *f. sg.* aspect (sau caracter) organizat, însușirea de a fi organizat, organizare.
Organisierung, *-en, f.* organizare.
Organismus, *-, -nismen, m.* organism.
Organist, *-en, -en, m. (muz.)* organist.

Organlehre *f. sg. (med., biol.)* studiu al organelor.
organogen *adj.* organogen, de origine organică.
Organographie, *-n* [-'fi:ən], *f.* **1.** *(med., biol.)* organografie, descriere a structurii și poziției organelor. **2.** descriere a instrumentelor muzicale.
Organschwund, *-(e)s, m. sg. (med.)* atrofie a unui organ.
Organ|spende, *-n, f. (med.)* donare de organe (pentru transplant).
Organ|übertragung, *-en, f. (med.)* transplant; transplantare de organe.
Organverpflanzung, *-en, f. (med.)* transplant de organe.
Orgasmus, *-, -gasmen, m.* orgasm.
Orgel, *-n, f. (muz.)* orgă.
Orgelbalg, *-(e)s, -bälge, m.* foale de orgă.
Orgelbau, *-(e)s, m. sg.* construire, construcție de orgi.
Orgelbauer, *-s, -, m.* constructor de orgi.
Orgelbegleitung, *-en, f.* acompaniament de orgă.
Orgelbühne, *-n, f.*, **Orgelchor** [-ko:ɐ], *-s, -chöre, m.* balcon (sau galerie) pe care este așezată orga (la biserici).
Orgelei, *-en, f. (fam.)* **1.** cântare continuă din flașnetă (sau din orgă). **2.** *(fig.)* tămbălău, tărăboi.
Orgelfuge, *-n, f. (muz.)* fugă pentru orgă.
Orgelge|häuse, *-s, -, n.* dulap, castel de orgă.
Orgelgeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* tun (cu mai multe țevi) care aruncă mai multe proiectile deodată, catiușă.
Orgelklang, *-(e)s, -klänge, m.* v. Orgelton.
Orgelkoralle, *-n, f. (zool.)* colonie de corali numită «orgă-de-mare» *(Tubiporidae)*.
Orgelmusik *f. sg.* muzică de orgă.
orgeln, *orgelte, georgelt (ich org(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a cânta la orgă. **2.** *(fam.)* a cânta din flașnetă. **3.** *(vân.)* a rage, a mugi.
Orgelpfeife, *-n, f.* tub, fluier de orgă; *(fam.)* **wie die ~n** ca fluierele de la orgă, unul mai mic (sau mai mare) decât celălalt.
Orgelpunkt, *-(e)s, -e, m. (muz.)* sunet de bas ținut lung (fără a ține cont de melodiile sau armoniile suprapuse).
Orgelregister, *-s, -, n.* registru de orgă.
Orgel|spiel, *-(e)s, n. sg.* cântat din orgă.
Orgel|spieler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* organist(ă).
Orgel|stil, *-(e)s, -e, m.* stil de cântec de orgă.
Orgel|stück, *-(e)s, -e, n.* v. Orgelwerk.
Orgelton, *-(e)s, -töne, m.* sunet de orgă.
Orgeltreter, *-s, -, m.* persoană care pune în mișcare foalele orgii.
Orgelwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** mecanism de orgă. **2.** compoziție, piesă pentru orgă.
Orgelzug, *-(e)s, -züge, m.* v. Orgelregister.
Orgiasmus, *-, -giasmen, m. (ist. rel.)* dezlănțuiri orgiastice.
Orgie [-giə], *-n, f.* orgie; *(fig.)* desfrâu, desfrânare.
Orient ['o:riɛnt] și **Orient** [or'iɛnt], *-(e)s, m. sg.* orient, răsărit.
Orientale, *-n, -n, m.* oriental, răsăritean.
Orientalin, *-nen, f.* orientală.
orientalisch *adj.* oriental.
Orientalist, *-en, -en, m.* orientalist.
Orientalistik *f. sg.* orientalistică.
Orientierbussole, *-n, f. (geod.)* busolă.
orientieren [oriɛn-], *orientierte, orientiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) orienta, a (se) îndrepta, a găsi drumul (sau poziția).
orientiert I. *part. trec.* de la orientieren. **II.** *adj.* orientat; **~ sein** a fi lămurit, dumerit.
Orientierung, *-en, f.* orientare.
Orientierungshilfe, *-n, f.* reper, sprijin pentru orientare.
Orientierungskennziffer, *-n, f.* indice, indicativ auxiliar.
Orientierungslauf, *-(e)s, -läufe, m. (sport)* concurs de orientare.
Orientierungsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de orientare.
Orientierungs|preis, *-es, -e, m.* preț de orientare, orientativ.
Orientierungs|sinn, *-(e)s, m. sg.*, **Orientierungsvermögen**, *-s, n. sg.* simț, capacitate de orientare.
Orient|teppich, *-s, -e, m.* covor oriental, covor persan.
Ori|flamme *f. sg. (ist.)* flamură, drapel de război a(l) regilor francezi (în evul mediu).
original *adj.* **1.** original; autentic. **2.** original, nou, deosebit; propriu; **eine ~e künstlerische Leistung** o realizare artistică originală.
Original, *-s, -e, n.* **1.** original; manuscris, document original; **das ~ des Bildes hängt im Prado** originalul tabloului se află la Prado; **das ~ des Briefes behalte ich und schicke nur die Abschrift** păstrez aici originalul scrisorii și trimit numai copia; **~ einer Rechnung** originalul unei facturi; **~ einer Urkunde** originalul unui act. **2.** *(fig.)* persoană bizară, ciudată; **er ist ein ~** e un original.
Original|artikel, *-s, -, m. (com.)* articol original.
Original|aufnahme, *-n, f.* fotografie după original.
Original|ausgabe, *-n, f.* ediție după original.
Originalbericht, *-(e)s, -e, m.* raport original (sau inițial); reportaj de la fața locului.
Originaldatei, *-n, f.* fișier original.
Originaldaten *pl.* date originale (brute).
Originaldruck, *-(e)s, -e, m.* v. Originalausgabe.
Originalfassung, *-en, f.* versiune originală.
Originalgemälde, *-s, -, n.* tablou original.
Originalgenie [-ʒeni:], *-s, -s, n.* geniu original.
originalgetreu *adj.* conform cu originalul.
Originalhandschrift, *-en, f.* manuscris autograf.
Original|information, *-en, f.* informație din primă sursă.
Originalität, *-en, f.* originalitate; particularitate; ciudățenie.
Originalitäts|sucht *f. sg.* goană după originalitate, manie a originalității.
Originalkapital, *-(e)s, -ien* [-liən], *n. (ec.)* capital inițial.
Originalkonnossement [-kɔnɔsəmɛnt], *-(e)s, -e, n. (mar.)* conosament în original.
Original|lithographie, *-n* [-fi:ən], *f. (tipogr.)* autolitografie, litografie originală (executată de autorul operei).
Originalpackung, *-en, f.* medicament ambalat de producător.
Originaltext, *-es, -e, m.* text original.
Original|übertragung, *-en, f. (radio, tv.)* emisiune directă, pe viu.
Original|urkunde, *-n, f.* document original.
Originalverpackung, *-en, f.* ambalaj original.
Originalwerk, *-(e)s, -e, n.* operă originală.
Originalwert, *-(e)s, -e, m.* valoare originală.
Originalzeichnung, *-en, f.* desen (în) original.
originär *adj.* originar, de la origine.
originell *adj.* **1.** original, inițial, natural, inedit; **ein ~er Gedanke** o idee inedită, originală. **2.** original, bizar, ciudat; **ein ~er Mensch** un om ciudat, original.
Orkan, *-s, -e, m.* uragan.
orkan|artig *adj.* ca un uragan.
Orkan|stärke *f. sg.* putere de uragan.
Orkus, *-, m. sg. (mit.)* **1.** Orcus, zeu al morții la romani. **2.** lume subpământeană, infern.
Orlog, *-s, -e* (sau *-s*), *m. (reg., înv.)* război.
Orlogdeck, *-(e)s, -e* (sau *-s*), *m.* și *n. (mar.)* puntea cea mai de jos.
Orlogschiff, *-(e)s, -e, n. (reg., înv.)* vas de război.
Orlopdeck, *-(e)s, -e* (sau *-s*), *m.* și *n.* v. Orlogdeck.
Ornament, *-(e)s, -e, n.* ornament.
ornamental *adj.* ornamental.
ornamenten|artig *adj.* ca un ornament.
Ornamenten|stil, *-(e)s, -e, m.* stil ornamental.
Ornamentform, *-en, f.* formă de ornamentare.
ornamentieren, *ornamentierte, ornamentiert, vb. (h) tr.* a ornamenta.
Ornamentierung, *-en, f.* ornamentare, ornamentație.
Ornamentik *f. sg.* **1.** artă a ornamentării. **2.** ornamente.
Ornat, *-(e)s, -e, m.* și *n.* **1.** costum oficial de ceremonii. **2.** *(rel.)* odăjdii.
Orne, *-n, f. (bot.)* frasin cu flori *(Ornus europaea* Pers.).
Ornis, *-, f. (ornit.)* totalitate a păsărilor dintr-o regiune.
Ornitholog(e), *-(e)n, -(e)n, m.* ornitolog.
Ornithologie *f. sg.* ornitologie.
Orogenie *f. sg. (geol.)* orogenie.
Orographie *f. sg. (geogr.)* orografie.
orographisch *adj.* orografic.
Orpheum, *-s, Orpheen, n.* **1.** orfeon, școală de canto. **2.** local de distracție.
Ort[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** loc; **ein abgelegener ~** un loc izolat (sau retras); **an allen ~en** pretutindeni; **von ~ zu ~** dintr-un loc în altul; **am angeführten** (sau **angegebenen**) **~** *(presc.* **a. a. O.**) la locul citat (sau indicat); **an ~ und Stelle** la fața locului; **an den ~ stellen** a așeza la loc; **am unrechten** (sau **falschen**) **~** la loc nepotrivit; *(fig.)* **falsch** (sau **fehl**) **am ~** nepotrivit; nelalocul lui; *(fig.)* **sehr am ~** foarte potrivit; (foarte) la locul lui; **am rechten ~** la loc potrivit; **höher(e)n ~(e)s** de mai sus; **gehörigen ~(e)s** la locul cuvenit; **ich meines ~es** în ce mă privește, din partea mea; **am bewussten ~** la locul știut; **ein gewisser ~** closet. **2.** *(reg.)* loc (de șezut) în biserică, strană. **3.** (sau *n. reg.*) sulă (de cizmar). **4.** (sau *n.*) *(reg.; în toponime)* vârf, pisc.
Ort[2], *-(e)s, Örter* **1.** *m.* localitate; sat; **hier am (im) ~e** în localitate; **nicht vom ~ (des ~es) sein** a nu fi din localitate; **von ~ zu ~** din sat în sat. **2.** *m.* și *n. (mat.)* **der geometrische ~** locul geometric. **3.** *n. (mine)* front, abataj; **vor ~ arbeiten** a lucra la abataj. **4.** *m. (înv.)* colț, muchie; **über ~** după colț. **5.** *m.* și *n.* vârf, punct de început sau de sfârșit, capăt. **6.** *m. (reg., înv.)* canton (în Elveția). **7.** *m. (reg.)* scândură laterală la pat. **8.** *m.* și *n. (reg.)* parte de sus a ghetei, carâmb. **9.** *(ec.)* loc, localitate; **~ der Lieferung** loc, localitate de livrare; **~ der Niederlassung** localitatea sucursalei; **~ der Übergabe** loc de livrare, de predare.
Ortbalken, *-s, -, m. (constr.)* coardă marginală; traversă de legătură marginală.
Ortbau, *-(e)s, m. sg. (mine)* lucru la abataj.
Ortbeton, *-s, m. sg (constr.)* beton turnat pe loc.
Ortbrett, *-(e)s, -er, n.* pervaz.
Örtchen, *-s, -, n. (dim.* de la Ort) **1.** locșor. **2.** *(fam.)* closet.
orten, *ortete, geortet (du ortest, er ortet), vb. (h) tr.* a se orienta; *(mar., av.)* a face punctul navei; a localiza.
Orter, *-s, -, m. (mar., av.)* navigator, ofițer cu navigația.
örte(r)n, *örterte, geörtert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(reg.)* a teși. **2.** *(mine)* a executa camere de exploatare. **II.** *intr. (mine; despre galerii)* a se întâlni.
Örtersäge, *-n, f.* ferăstrău cu ramă de debitat, ferăstrău de mână.
Ortgroschen, *-s, -, m. (ist.)* sfert de groșen, bănuț.
Ort|haus, *-es, -häuser, n.* casă la colț de stradă.
ortho|chromatisch [-kro-] *adj. (fot.)* ortocromatic.
orthodox *adj.* ortodox, drept-credincios.
Orthodoxie *f. sg.* ortodoxie; dreapta credință.
Ortho|epie *f. sg.*, **Ortho|epik** *f. sg.* ortoepie.
Orthogon, *-s, -e, n.* dreptunghi.
orthogonal *adj. (geom.)* ortogonal, dreptunghiular.
Orthographie și **Orthografie**, *-n, f.* ortografie.
orthographisch și **orthografisch** *adj.* ortografic; **~er Fehler** greșeală de ortografie.
Orthopäde, *-n, -n, m.* (medic) ortoped.
Orthopädie *f. sg.* ortopedie.
orthopädisch *adj.* ortopedic.

Orthopädist, *-en, -en, m.* persoană care confecționează aparate (obiecte) ortopedice.
orthoskopisch *adj. (opt.)* ortoscopic.
orthozephal *adj. (anat.)* ortocefal.
Örtlein, *-s, -, n. (dim.* de la Ort) v. Örtchen.
örtlich *adj.* **1.** local, puțin răspândit, fără răspândire; **die ~en Verhältnisse** condițiile locale; **das ist ~ verschieden** aceasta diferă de la o localitate la alta, de la un loc la altul. **2.** *(med.)* topic; **ein ~es Heilmittel** un medicament topic; **~e Betäubung** anestezie locală.
Örtlichkeit, *-en, f.* **1.** localitate. **2.** loc; teren. **3.** *(fam.; în expr.)* **eine gewisse ~** sau **die gewissen ~en** closet, toaletă.
Ortmal, *-(e)s, -e* (și *-mäler), n.* semn de hotar.
Ortolan, *-s, -e, m. (ornit.)* grangur, presură *(Emberiza hortulana).*
Orts|adverb [-atvɛrp], *-s, -verbien* [-biən], *n. (gram.)* adverb de loc.
Orts|angabe, *-n, f.* **1.** indicare a locului. **2.** *(tipogr.)* indicare a locului de apariție.
orts|ansässig *adj.* din localitate, localnic, băștinaș, indigen.
orts|anwesend *adj.* prezent în localitate, cu domiciliul momentan în localitate.
Orts|ausgang, *-(e)s, -gänge, m.* ieșire din localitate.
Orts|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet local.
Ortsbau, *-(e)s, -e, m. (mine)* exploatare de suborizont.
Ortsbefund, *-(e)s, -e, m.* constatare la fața locului.
Ortsbe|hörde, *-n, f.* autoritate locală.
Ortsbeschaffenheit, *-en, f.* particularitate locală; circumstanțe (sau împrejurări, condiții) locale date; natură a locului.
Ortsbeschreibung, *-en, f.* topografie.
Ortsbe|stimmung, *-en, f.* **1.** determinare (sau delimitare) a locului; ridicare, releveu. **2.** *(gram.)* complement circumstanțial de loc.
ort(s)beweglich *adj. (tehn.)* mobil, locomobil, transportabil.
Ortsbürger, *-s, -, m.* localnic.
Ortschaft, *-en, f.* **1.** localitate. **2.** comună.
Ortscheit, *-(e)s, -e, n.* orcic, lemn (la căruță) de care se leagă ștreangurile hamului; cruce, cric.
ortschief *adj.* pieziș, înclinat.
Ortsdelegierte, *-n, -n (ein Ortsdelegierter), m.* și *f.* delegat(ă) din localitate.
Ortsdienst, *-(e)s, -e, m. (mil.)* serviciu de zi; **~ haben** a fi ofițer de zi.
Orts|eingang, *-(e)s, -gänge, m.* intrare în localitate.
orts|eingesessen *adj.* v. ortsansässig.
Orts|einwohner, *-s, -, m.* localnic, locuitor din localitate; băștinaș.
ortsfest *adj. (tehn.)* staționar, fix.
ortsfremd *adj.* străin de localitate; **ich bin hier ~ a)** nu sunt originar de aici; **b)** nu cunosc acest loc, această localitate.
Ortsfremde, *-n, -n (ein Ortsfremder), m.* și *f.* străin(ă) de localitate.
Orts|gebühr, *-en, f.* taxă locală.
Ortsgedächtnis, *-ses, n. sg.* memorie pentru locuri; **ich habe ein schlechtes (**sau **gutes) ~** am o memorie proastă (sau bună) a locurilor.
Ortsgeistliche, *-n, -n (ein Ortsgeistlicher), m.* v. Ortspfarrer.
Ortsgeistlichkeit *f. sg.* cler din localitate.
Ortsge|spräch, *-(e)s, -e, n.* **1.** întâmplare despre care vorbește toată lumea. **2.** *(tel.)* convorbire locală.
Ortsgewaltige, *-n, -n (ein Ortsgewaltiger), m. (fam., glumeț)* primar al satului; mai marele satului.
Ortsgruppe, *-n, f.* v. Ortsorganisation.
Ortsgruppenfunktionär, *-s, -e, m.* activist în organizația locală.
Ortskenntnis *f. sg.* cunoaștere a localității (sau a locurilor).
Ortskern, *-(e)s, -e, m.* centru al localității.
Ortsklasse, *-n, f. (ec.)* diferențiere regională a tarifelor salariale.
Ortskomitee, *-s, -s, n.* comitet local.
Ortskommandantur, *-en, f. (mil.)* comandament local.
Ortskongress, *-es, -e, m.* congres local.
Ortskrankenkasse, *-n, f.* casa locală de asigurări de sănătate.
Ortskunde *f. sg.* cunoaștere a locului (sau a locurilor ca disciplină științifică).
ortskundig *adj.* cunoscător al locului (sau al locurilor).
Ortsname, *-ns, -n,* **Ortsnamen**, *-s, -, m.* nume de localitate, toponim.
Ortsnetz, *-(e)s, -e, n. (tel.)* rețea locală.
Orts|organisation, *-en, f.* organizație locală.
Orts|pfarrer, *-s, -, m.* preot din localitate, preot al comunei.
Ortsrat, *-(e)s, -räte, m.* consiliu local.
Ortsrichter, *-s, -, m.* **1.** organ judiciar auxiliar, judecător din localitate. **2.** *(înv.)* primar.
Orts|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție circumstanțială de loc.
Orts|sender, *-s, -, m. (radio, tv.)* post, emițător local.
Orts|signatur, *-en, f. (cartografie)* reprezentare a localității.
Orts|sinn, *-(e)s, m. sg.* instinct de orientare; memorie a locurilor; simț topografic.
Orts|sowjet, *-s, -s, m. (ist.)* soviet local (în fosta U.R.S.S.).
Orts|statut, *-(e)s, -e, n.* regulament local.
Orts|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mineral.)* minereu de fier. **2.** *(geol.)* humus întărit.
Orts|teil, *-(e)s, -e, m.* cartier al unei localități.
orts|üblich *adj.* după uzul local, după obiceiul locului.
Orts|umgehung, *-en, f.* linie de centură.
Orts|unterkunft, *-künfte, f.* adăpost, cazare în localitate.
Ortsver|änderung, *-en, f.* schimbare de loc, de poziție.
Ortsverband, *-(e)s, -bände, m.* asociație locală.
Ortsver|einigung, *-en, f.* uniune locală.
Ortsver|hältnisse *pl.* situație locală; condiții locale.
Ortsverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulație locală.
Ortsverwaltung *f. sg.* administrație locală.
Ortsvor|stand, *-(e)s, -stände,* **Ortsvor|steher**, *-s, -, m.* primar.
Ortswechsel, *-s, -, m.* schimbare de domiciliu.
Orts|zeit *f. sg.* oră locală.
Ortszulage, *-n, f.,* **Orts|zuschlag**, *-(e)s, -schläge, m.* adaos (sau supliment) local, majorare (de taxe) locală.
Ortung, *-en, f.* **1.** orientare. **2.** *(geod., mar., av.)* localizare; determinare de poziție; **~ nach Erdsicht** orientare după obiectele de pe pământ.
Ortungsgerät, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mar., av.)* aparat de navigație; radar de poziție pentru avioane. **2.** *(tehn.)* căutător de defect (pentru cabluri).
Ortungsgrenze, *-n, f. (tel.)* limită de reperaj.
Ortungskanal, *-(e)s, -kanäle (tel.)* canal rezervat radiolocației.
Ortungsreichweite, *-n, f. (tel.)* rază de acțiune a radiolocatorului.
Ortungsweite, *-n, f. (av.)* distanță de reperaj (a avioanelor în aer).
Ortziegel, *-s, -, m.* coamă, țiglă de coamă (la acoperiș).
Ösch, *-es, -e, m. (reg.)* hotar al unei comune, răzor comunal.
Öse, *-n, f.* **1.** ureche, buclă, verigă mică de metal; capsă (de pantof). **2.** *(mar.)* laț, inel (la odgon). **3.** toartă, belciug.
Ösel, *-s, -, n.* capăt incandescent de fitil.
ösen, *öste, geöst (du, er öst), vb. (h) intr. (mar.)* a scoate, a goli apa de pe fundul vasului.
Ösen|antenne, *-n, f. (tel.)* antenă-cadru.
Ösenbolzen, *-s, -, m. (maș.)* bolț cu ureche.
Ösenbügel, *-s, -, m. (maș.)* etrier cu ochi.
Ösen|einsetzmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de fixat capse.
Ösenmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de făcut picoane, bucle.
Öserfolie, *-n* [-liən], *f. (tipogr.)* ezerfolie (folie de aur pentru poleitul cărților), folie colorată.
Ösfass, *-es, -fässer, n. (mar.)* vas pentru strâns apa de pe fundul unei ambarcațiuni, ispol.
Ösgat, *-(e)s, -e, n. (mar.)* despărțitură pentru strâns apa în santină, puț de santină.
Osmane, *-n, -n, m.* osman, osmanliu, turc.
Osmanentum, *-s, n. sg.* lumea turcească, osmană, osmanlâi.
osmanisch *adj.* osman, osmanlâu, turcesc.
Osmium, *-s, n. sg. (chim.)* osmiu.
Osmose *f. sg.* osmoză.
osmotisch *adj.* osmotic.
Ossi, *-s, -s, m.* și *f. (fam., adesea peior.)* german de est, din fosta R.D.G.
Ossifikation *f. sg. (med.)* osificare.
Ost, *-(e)s, -e, m. sg.* **1.** v. Osten. **2.** *(poet.)* vânt de răsărit.
Ost|arbeiter, *-s, -, m. (ist.)* muncitor adus din răsăritul Europei la muncă forțată (în timpul războiului nazist de cotropire) în Germania.
ost|asiatisch *adj.* din Asia de răsărit.
Ostbahn, *-en, f.* linie ferată de răsărit.
Ostbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* gară de est.
Ostblock, *-(e)s, -blöcke, m. (pol., ist.)* bloc de state răsăritene, Pactul de la Varșovia.
Ostblock|staat, *-(e)s, -en, m. (ist.)* stat membru al Pactului de la Varșovia.
ostdeutsch *adj.* german de est.
Ostdeutschland, *-s, n. sg.* **1.** Germania de est. **2.** *(ist.)* fosta R.D.G.
Ost|elbier [-biɐ], *-s, -, m. (ist.)* junker, agricultor (chiabur), boiernaș de țară (la răsărit de Elba).
Osten, *-s, m. sg.* **1.** răsărit, est, soare-răsare, orient. **2.** parte de răsărit (a unei țări). **3.** țările Asiei și Europei de răsărit; **der Ferne ~** Orientul îndepărtat; **der Mittlere ~** Orientul mijlociu; **der Nahe ~** Orientul apropiat.
osten, *ostete, geostet (du ostest, er ostet), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) orienta spre răsărit.
ostensibel *adj. (înv.)* **1.** care poate fi arătat (sau exhibat, etalat). **2.** evident, învederat, fățiș, aparent, ieșind în relief; bătător la ochi.
ostensiv *adj. (înv.)* v. ostentativ.
Ostentation, *-en, f.* **1.** ostentație, provocare, demonstrație. **2.** subliniere, evidențiere.
ostentativ *adj.* **1.** ostentativ, demonstrativ. **2.** provocator.
ostentiös [-tsi-] *adj. (înv.)* lăudăros, fanfaron.
Osteologie *f. sg. (anat.)* osteologie.
Oster|abend, *-s, -e, m.* seara din ajunul Paștelui.
Osterblume, *-n, f. (bot.)* **1.** floarea-paștilor *(Anemone nemorosa* L.). **2.** v. Buschwindröschen. **3.** v. Narzisse. **4.** v. Sumpfblume. **5.** v. Leberblümchen. **6.** v. Küchenschelle. **7.** v. Schlüsselblume. **8.** v. Gänseblümchen. **9.** v. Lungenkraut.
Osterbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* obicei de Paști.
Osterdiens|tag, *-(e)s, -e, m.* a treia zi de Paști; marți după Paști.
Oster|ei, *-(e)s, -er, n.* ou de Paști, ou roșu.
Osterfeier, *-n, f.,* **Osterfeiertag**, *-(e)s, -e, m.* sărbătoare a Paștilor.
Osterferien [-riən] *pl.* vacanță de Paști.
Osterfest, *-(e)s, -e, n.* Paști, sărbătoare a Paștilor.
Osterfladen, *-s, -, m.* plăcintă de Paști.
Osterglocke *-n, f.* **1.** *(bot.)* narcisă galbenă *(Narcissus Pseudo-Narcissus).* **2.** *pl. (bis.)* clopote de Paști, de Înviere.
Oster|hase, *-n, -n, m.* iepuraș de Paști.
Osterkerze, *-n, f.* lumânare de Paști.
Osterkuchen, *-s, -, m.* cozonac, prăjitură de Paști.
Osterlamm, *-(e)s, -lämmer, n.* miel de Paști, miel pascal.
österlich *adj.* de Paști, ca la Paști; pascal.
Osterlied, *-(e)s, -er, n.* cântec de Paști, cântec pascal.
Osterlilie [-liə], *-n, f. (bot., reg.)* zarnacadea *(Narcissus pseudonarcissus* L.).
Osterluzei, *-en, f. (bot.)* mărul-lupului, păsulică, cucurbețică *(Aristolochia clematitis).*
Osterluzeigewächs, *-es, -e, n. (bot.)* aristolochiacee *(Aristolochiaceae).*

Ostermarkt, *-(e)s, -märkte, m.* târg (sau iarmaroc, bâlci) de Paşti.
Ostermesse, *-n, f.* slujbă religioasă de Paşti.
Ostermonat, *-(e)s, -e, m.*, **Ostermond**, *-(e)s, -e, m. (înv., pop.)* aprilie; prier.
Ostermontag, *-(e)s, -e, m.* a doua zi de Paşti; luni după Paşti.
Ostern *pl. (rel.)* Paşti.
Osternacht, *-nächte, f. (rel.)* noaptea Învierii.
Öster|reicher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* austriac(ă).
öster|reichisch *adj.* austriac; *(ist.)* **~-ungarisch** austro-ungar; **die ~-ungarische Monarchie** monarhia austro-ungară.
Öster|reichische, *-n (ein Österreichisches), n. sg.* **1.** limba austriacă. **2.** pământ, ţară austriac(ă).
Oster|sonntag, *-(e)s, -e, m.* duminica de Paşti, prima zi de Paşti.
Oster|spiel, *-(e)s, -e, n. (rel.)* piesă (de teatru) pascală, pasiune.
Ostertag, *-(e)s, -e, m.* Paşti, zi de Paşti.
Ostervakanz [-va-], *-en, f. (înv.)* v. Osterferien.
Osterveilchen, *-s, -, n. (bot.)* toporaş *(Viola odorata).*
Osterwoche, *-n, f.* Săptămâna mare, Săptămâna Patimilor.
Osterzeit *f. sg.* timp al sărbătorilor de Paşti, vreme a Paştilor.
Ostgebiet, *-(e)s, -e, n.*, **Ostgegend**, *-en, f.* regiune răsăriteană, de răsărit.
Ostgeld, *-(e)s, n. sg.* v. Ostmark[2].
Ostgote, *-n, -n, m. (ist.)* ostrogot.
ostgotisch *adj.* **1.** *(ist.)* ostrogotic. **2.** *(slang)* de neînţeles, chinezeşte.
Ostgrenze, *-n, f.* graniţă răsăriteană, frontieră de răsărit.
ostisch *adj. (despre rase)* oriental.
Ostjake [-'tja:-], *-n, -n, m.* ostiac.
Ostjude, *-n, -n, m.* evreu oriental.
Ostkirche *f. sg. (bis.)* biserica creştină din Europa de Est şi din Orientul apropiat, de rit ortodox.
Ostküste, *-n, f.* coastă orientală, răsăriteană.
östlich *adj.* de est, oriental, răsăritean.
Ostluft, *-lüfte, f.* aer de răsărit; vânt de la răsărit.
Ostmacht, *-mächte, f.* putere răsăriteană.
Ostmark[1] *f. sg.* **1.** *(înv.)* teritoriu la frontiera de est a Germaniei. **2.** *(ist.)* Austria (după Anschluss în 1938).
Ostmark[2] *f. sg. (fam., în R.F.G.)* marcă din R. D. G.
ostmitteldeutsch *adj. (lingv.)* german mediu de răsărit.
Ostnord|ost(en), *-s, m. sg.* est-nord-est.
Ostpreußen, *-s, n. sg. (ist.)* Prusia Orientală.
Ostpunkt, *-(e)s, -e, m. (astron.)* punct unde răsare soarele.
Ostrand, *-(e)s, -ränder, m.* margine de la sau spre răsărit.
Ostrazismus, *-, -zismen, m. (ist.)* ostracism, exilare pe timp limitat (la grecii vechi).
Ost|reich, *-(e)s, -e, n.* imperiu de răsărit, oriental.
Östrogen, *-s, n. sg. (med.)* estrogen.
Ostrom, *-s, n. sg. (ist.)* Imperiul Roman de Răsărit.
oströmisch *adj. (ist.)* privitor la Imperiul Roman de Răsărit.
Ostseeprovinz [-vInts], *-en, f.* regiune baltică.
Ostseeraum, *-(e)s, m. sg.* spaţiu al Mării Baltice.
Ostseite, *-n, f.* parte de (sau aşezată spre) răsărit.
Ostsüd|ost(en), *-s, m. sg.* est-sud-est.
Ost|teil, *-(e)s, -e, m.* parte de est.
Ostwand, *-wände, f.* perete spre răsărit.
ostwärts *adv.* spre răsărit, către est.
Ostwelt *f. sg.* lume orientală, răsăriteană.
ostwestlich *adj.* de est-vest.
Ostwestrichtung *f. sg.* direcţie est-vest.
Ostwind, *-(e)s, -e, m.* vânt de răsărit.
Ost|zone, *-n, f.* **1.** *(ist.)* zonă din teritoriul Germaniei ocupată de trupele sovietice (după 1945). **2.** *(peior.; folosit în R.F.G.)* R.D.G.
Oszillation, *-en, f. (mat., fiz.)* oscilaţie; vibraţie.
oszillieren, *oszillierte, oszilliert, vb. (h) intr. (fiz.)* a oscila; a vibra.
Oszillograph, *-en, -en, m. (fiz.)* oscilograf.
Otalgie, *-n* [-'i:ən], *f. (med.)* otalgie, durere de urechi.
Otium [-tsi-], *-s, n. sg.* odihnă, linişte.
Otologe, *-n, -n, m. (med.)* otolog.
Otoskop, *-s, -e, n. (med.)* otoscop.
Otter[1], *-s, -, m. (zool.)* vidră *(Lutra vulgaris).*
Otter[2], *-n, f. (zool.)* viperă *(Vipera).*
Otterbalg, *-(e)s, -bälge, m.*, **Otterfell**, *-(e)s, -e, n.* piele de vidră.
Otter|hund, *-(e)s, -e, m. (vân.)* rasă engleză de câini folosiţi la vânătoarea de vidre.
Otternbrut *f. sg.* v. Otterngezücht.
Otternfang, *-(e)s, -fänge, m.* vânătoare de vipere.
Otternfänger, *-s, -, m.* vânător de vipere.
Otterngezücht, *-(e)s, n. sg. (fig.)* neam de vipere, de năpârci.
Otterngift, *-es, -e, n.* venin de şarpe, de viperă.
Otternzunge, *-n, f.* limbă de viperă.
Otterschildkröte, *-n, f. (zool.)* broască ţestoasă cu gât de şarpe *(Hydromedusa).*
Otter|stich, *-(e)s, -e, m.* muşcătură de şarpe, de viperă.
Otterwurz *f. sg. (bot.)* răculeţ *(Polygonum bistorta).*
Ottomane[1], *-n, -n, m.* v. Osmane.
Ottomane[2], *-n, f.* otomană, divan, canapea mare.
ottomanisch *adj.* v. osmanisch.
Ottonen *pl. (ist.)* Ottoni, dinastie a Ottonilor.
outrieren [u'tri:-], *outrierte, outriert, vb. (h) intr. (rar)* a exagera (grosolan).
Outrierung, *-en, f. (rar)* exagerare (grosolană).
Outsider ['autsaedə], *-s, -, m.* **1.** *(sport)* outsider, competitor fără şanse. **2.** *(ec.)* întreprindere care nu participă la îngrădirea competitivă hotărâtă de o anumită ramură economică.
Ouvertüre [uvɛr-], *-n, f. (muz.)* uvertură.
oval [o'va:l] *adj.* oval, ovoid.
Ovaldrehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung pentru obiecte ovale.
Ovalflansch, *-en, f. (tehn.)* flanşă ovală.
Ovalwerk, *-(e)s, -e, n.*, **Ovalschleifmaschine**, *-n, f. (tehn.)* maşină de rectificat (şlefuit) oval.
Ovar [o'va:r], *-s, -e, n.* v. Ovarium.
ovarial *adj. (anat.)* ovarian.
Ovariotomie, *-n* [-'mi:ən], *f. (med.)* ovariotomie.
Ovarium, *-s, -rien* [-riən], *n. (anat.)* ovar.
Ovation [-va-], *-en, f.* ovaţie; **jemandem eine ~ darbringen** a ovaţiona pe cineva.
Overall ['o:vərɔ:l], *-s, -s, m.* haină (sau halat) de protecţie, salopetă.
ovipar [-vi-] *adj. (zool.)* ovipar.
Oviparen *pl. (zool.)* (animale) ovipare.
Oxalat, *-(e)s, -e, n.* oxalat.
Oxalsäure *f. sg. (chim.)* acid oxalic.
Oxelbirne, *-n, f. (bot.)* sorb-suedez *(Sorbus suedica).*
Oxhoft, *-(e)s, -e, n.* măsură veche de capacitate de 400-500 litri.
Oxid şi **Oxyd**, *-(e)s, -e, n. (chim.)* oxid.
Oxidation şi **Oxydation**, *-en, f. (chim.)* oxidare.
Oxidationsmittel şi **Oxydationsmittel**, *-s, -, n. (chim.)* agent de oxidare.
Oxid|einschluss şi **Oxyd|einschluss**, *-es, -schlüsse, m. (tehn.)* incluziune de oxid.
oxidierbar şi **oxydierbar** *adj. (chim.)* oxidabil.
Oxidierbarkeit şi **Oxydierbarkeit** *f. sg. (chim.)* oxidabilitate.
oxidieren, *oxidierte, oxidiert* şi **oxydieren**, *oxydierte, oxydiert, vb. (h* şi *s) intr.* şi *tr. (h)* a (se) oxida, a (se) preface în oxid.
Oxidierung şi **Oxydierung**, *-en, f. (chim.)* oxidare.
Oxidkathode şi **Oxydkathode**, *-n, f. (electr.)* catod de oxid.
Oxidul şi **Oxydul**, *-s, -e, n. (chim.)* protoxid.
Oxygen, *-s, n. sg. (chim.)* oxigen.
Oxygenium, *-s, n. sg. (chim., înv.)* oxigen.
OZ *presc.* de la **1.** Oktanzahl. **2.** Ordnungszahl. **3.** Organisationszentrale. **4.** Organisationszentrum. **5.** Ortszahl. **6.** Ortszeit. **7.** Ortszuschlag.
o.Z. *presc.* de la **1.** ohne Zahl. **2.** ohne Zahlung.
Ozean, *-s, -e, m.* ocean.
Ozeandampfer, *-s, -, m.* vapor transoceanic; (vapor) transatlantic.
Ozeanfahrer, *-s, -, m.* **1.** v. Ozeandampfer. **2.** călător pe (sau peste) ocean.
Ozeanflieger, *-s, -, m.* pilot de zbor transoceanic.
Ozeanflug, *-(e)s, -flüge, m.* zbor transoceanic.
ozeanisch *adj.* oceanic.
Ozeanographie *f. sg.* oceanografie.
Ozeanriese, *-n, -n, m.* navă mare oceanică, vapor gigant.
Ozelot, *-s, -e, m. (zool.)* soi de leopard american *(Felis pardalis).*
Ozokerit, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* ozocherită, ceară minerală.
Ozon, *-s, n. sg. (chim.)* ozon.
ozonhaltig *adj.* ozonifer.
ozonisieren, *ozonisierte, ozonisiert, vb. (h) tr. (chim.)* a ozoniza.
Ozonloch, *-(e)s, -löcher, n.* gol de ozon (în stratosferă).
Ozonlüftung *f. sg.* aerisire, ozonificare, împrospătare a aerului cu ozon.
Ozonmesser, *-s, -, m. (fiz.)* ozonometru.
ozonreich *adj.* bogat în ozon, cu mult ozon, ozonat.
Ozonröhre, *-n, f.* tub pentru ozonizare.
Ozonsauer|stoff, *-(e)s, m. sg.* oxigen ozonizat.
Ozonschicht, *-en, f.* pătură de ozon; **die ~ zerstören** a distruge pătura de ozon.

P

p, P, -, *n.* (litera şi sunetul) p, P.

p. *presc.* de la **1.** *(com.)* protestiert protestat. **2.** *(muz.)* piano piano. **3.** pagina pagina.

P *presc.* de la **1.** Phosphor fosfor. **2.** Pastor preot, pastor. **3.** Pater părinte. **4.** Parkplatz (für Kraftwagen) loc de parcare (pentru autovehicule).

p.a. *(înv.) presc.* de la pro anno anual; pe an.

p. A. *presc.* de la per Adresse pe adresa.

Pa, *-s, -s, m. presc.* de la Papa tată, tătic.

Pä|an, *-s, Päane, m.* **1.** *(lit.)* pean, cântec de preamărire sau de mulţumire. **2.** *(metr.)* metru antic cu trei silabe scurte şi una lungă plasată liber (în greaca veche).

paar I. *adj.* pereche, cu soţ, par; ~ **oder unpaar** cu soţ sau fără soţ, pereche sau nepereche; par sau impar; ~**e Zahlen** numere cu soţ. **II.** *num. nehot.* **ein** ~ câţiva, câteva; **nur ein ~ Worte!** doar câteva cuvinte!; **etwas ein ~ Mal(e) wiederholen** a repeta de câteva ori; **vor ein ~ Tagen** acum câteva zile, cu câteva zile în urmă; **mit den ~ Pfennigen, die du hast** cu cei câţiva bănuţi pe care-i ai.

Paar, *-(e)s, -e, n.* pereche; **ein ~ Schuhe** o pereche de ghete; **ein liebendes ~** o pereche de îndrăgostiţi; **sie sind ein ~ geworden** s-au căsătorit; ~ **und** ~ sau **zu** ~**en** perechi, perechi; *(în expr.)* **den Feind zu ~en treiben** a-l fugări pe duşman, a pune duşmanul pe fugă; *(reg., iron.)* **(mit jm.) ein ~ (sau Pärchen) werden** a se lua la ceartă cu cineva; **zwei ~ Stiefel sein** a fi două lucruri diferite, a nu se compara una cu cealaltă.

Paarbildung, *-en, f.* **1.** formare de perechi. **2.** *(fiz.)* formare (generare) de perechi.

paaren, *paarte, gepaart, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) împreuna; *(fig.)* a (se) uni, a (se) asocia. **2.** a (se) împerechea. **3.** a (se) grupa (câte doi).

Paar|erzeugung, *-en, f. (fiz.)* v. Paarbildung **(2).**

Paar|hufer *pl. (zool.)* paricopitate *(Artiodactyla).*

paar|hufig *adj. (zool.)* paricopitat.

paarig *adj.* (în număr) pereche, par.

Paarigkeit *f. sg.* paritate.

Paarlauf, *-(e)s, -läufe, m. (patinaj)* (probă de) perechi.

paarlaufen, *paargelaufen vb. (h* şi *s) (folosit doar la inf.* şi *part. trec.) (patinaj etc.)* a executa proba de perechi.

Paarläufer, *-s, -, m.,* ~**in**, *-nen, f.* partener(ă) la proba de perechi.

paarmal *adv. (în expr.)* **ein** ~ de câteva ori.

Paar|reim, *-(e)s, -e, m. (metr.)* rimă împerecheată.

Paarseher, *-s, -, m. (înv.)* ochean, binoclu.

Paartanz, *-es, -tänze, m.* dans în doi, dans cu pereche.

Paarung, *-en, f.* **1.** împerechere; împreunare. **2.** unire, asociere. **3.** grupare câte doi.

paarungsbereit *adj. (zool.)* gata de împerechere.

Paarungsver|halten, *-s, n. sg. (zool.)* comportament specific înainte de şi în timpul împerecherii.

Paarungszeit *f. sg.* perioadă de rut, de împerechere (la animale).

Paarvernichtung, *-en, f. (fiz.)* anihilare de perechi.

Paarverzahnung, *-en, f. (tehn.)* dinţare dublă, împerecheată.

paarweise *adv.* câte doi, perechi-perechi; ~ **zusammenstellen** a aşeza câte doi.

Paarzeher *pl. (zool.)* pariungulate.

Paarzeit, *-en, f.* v. Paarungszeit.

Pace [peɪs] *f. sg. (hipism)* mers (al calului); viteză (a calului).

Pacemacher ['peɪs-], *-s, -, m. (hipism)* cel care merge în pas rapid (şi dictează viteza).

Pacemaker ['peɪsmeɪkə], *-s, -, m.* **1.** *(hipism)* v. Pacemacher. **2.** *(med.)* stimulator cardiac.

Pachometer, *-s, -, n.* (şi *m.) (metrol.)* aparat de măsurat grosimea.

Pacht, *-en, f.* **1.** arendă; **in ~ geben** a arenda; a da cu (sau în) arendă; **in ~ haben** a avea (sau a ţine) în arendă. **2.** arendă, dare, căşti. **3.** fermă, moşie (în arendă).

Pacht|anschlag, *-(e)s, -schläge, m.* evaluare a arenzii.

pachtbar *adj.* arendabil, care poate fi arendat, de arendat.

Pachtbauer, *-s* (şi *-n), -n, m.* mic arendaş, ţăran arendaş.

Pachtbedingung, *-en, f.* condiţie de arendare.

Pachtbesitz, *-es, -e, m.* proprietate arendată.

Pachtbrief, *-(e)s, -e, m.* contract de arendare.

pachten, *pachtete, gepachtet (du pachtest, er pachtet), vb. (h) tr.* a arenda, a lua în arendă; *(fam.)* **er meint, er hätte die Klugkeit (alleine) gepachtet** crede că numai el e deştept; **ihr habt das nicht alleine gepachtet** mai e (trebuie să mai rămână) şi pentru alţii, nu numai pentru voi; doar n-aţi pus monopol pe asta.

Pächter, *-s, -, m.* arendaş, ~**in**, *-nen, f.* arendăşoaică, arendăşiţă.

Pachtgeld, *(-e)s, -er, n.* (bani de) arendă, căşti.

Pachtgrund, *-(e)s, m. sg.*, **Pachtgrund|stück**, *-(e)s, -e, n.* teren arendat, luat în arendă.

Pachtgut, *-(e)s, -güter, n.* moşie luată în arendă, arendată.

Pacht|herr, *-(e)n, -en, m. (înv.)* stăpân, proprietar al moşiei, fermei arendate, al terenului arendat.

Pacht|hof, *-(e)s, -höfe, m.* moşie, fermă arendată.

Pacht|inhaber, *-s, -, m.* arendaş.

Pachtjahr, *-(e)s, -e, n.* an de arendă.

Pachtkontrakt, *-(e)s, -e, m.* v. Pachtvertrag.

Pachtland, *-(e)s, n. sg.* v. Pachtgrund.

Pachtländerei, *-en, f.* v. Pachtgrund.

Pachtleute *pl.* arendaşi.

Pachtmeier, *-s, -, m. (înv.)* arendaş.

Pachtpreis, *-es, -e, m.* preţ de arendare.

Pachtschilling, *-s, -e, m. (înv.)* căşti.

Pachtschutz, *-es, m. sg.* protecţie a arendării, pentru arendaşi.

Pachtsumme, *-n, f.* sumă plătită drept arendă; arendă; căşti.

Pachtung, *-en, f.* luare în arendă.

Pachtvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de arendă, de arendare.

Pachtweide, *-n, f.* izlaz, păşune arendat(ă), luat(ă) în arendă.

pachtweise *adv.* cu, în arendă.

Pachtwiese, *-n, f.* luncă, pajişte arendată, luată în arendă.

Pacht|zeit *f. sg.* termen de arendă.

Pacht|zins, *-es, -e, m.* v. Pachtgeld.

Pachulke, *-n, -n, m. (reg.)* **1.** mitocan, mocofan; mojic. **2.** individ suspect; derbedeu, pungaş. **3.** deţinut folosit la muncă.

Pachydermen [paxy-] *pl. (zool.)* pahiderme.

Pack[1], *-(e)s, -e* (şi *Päcke), m.* pachet; teanc, top; balot, legătură; bagaj; **mit Sack und ~** cu arme şi bagaje, cu căţel şi cu purcel, cu toate catrafusele.

Pack[2], *-(e)s, n. sg. (peior.)* adunătură, ceată, bandă; şleahtă; gloată, plebe; golănime; *(fig.)* ~ **schlägt sich,** ~ **verträgt sich** acum (sau ba) se scuipă, acum (sau ba) se pupă.

Packagetour ['pɛkɪtʃtu:ɐ], *-en, f.* excursie organizată de o agenţie turistică, efectuată cu autoturismul personal.

Pack|an, *-s, -s, m. (fam.)* **1.** dulău, zăvod. **2.** *(iron.)* jandarm, poliţist, copoi.

Packbengel, *-s, -, m.* bâtă, baston de hamal (pentru strângerea sforii la baloturi).

Packbindfaden, *-s, -fäden, m.* sfoară de împachetat, de legat.

Päckchen, *-s, -, n. (dim.* de la Pack[1]) pacheţel, colet mic; legătură; *(fig.)* **jeder hat sein ~ zu tragen** fiecare are beleaua lui.

Packdarm, *-(e)s, -därme, m.* v. Mastdarm.

Pack|eis, *-es, n. sg.* banchiză (polară).

Pack|eisen, *-s, -, n.* fier-balot (pentru ambalaj).

packeln, *packelte, gepackelt (ich pack(e)le), vb. (h) intr. (austr., fam.)* **1.** a se înţelege, a se aranja pe ascuns. **2.** *(peior.)* a face compromisuri. **3.** a înşela, a trişa (la joc.)

Packeln *pl. (austr., fam.)* ghete de fotbal.

packen, *packte, gepackt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a împacheta, a ambala; **in Ballen ~** a lega în baloturi; **in Papier ~** a împacheta în hârtie; **den Koffer ~** a-şi face geamantanul; a-şi face bagajul. **2.** a prinde, a apuca; **beim Fuß ~** a apuca de picior; **an der Kehle ~** a lua de beregată, de gât; *(fig.)* **das Grauen packt mich** mă apucă groaza; *(fig.)* **ein Übel an der Wurzel ~** a combate răul de la rădăcină; *(fig.)* **den Stier bei den Hörnern ~** a apuca taurul de coarne; *(fam.)* **den hat es ganz schön gepackt** s-a îndrăgostit lulea. **3.** *(fig.)* a captiva, a capta, a prinde; **der Vortrag packte das Publikum** conferinţa a captivat publicul. **4.** *(fam.)* a pune, a aşeza într-un anumit loc; **sich aufs Sofa ~** a se întinde pe canapea. **5.** *(fam.)* a prinde (cu ultimele puteri); **den Bus gerade noch ~** a prinde autobuzul; ~ **wirs noch?** o să putem rezolva la timp? **6.** *(fam.)* **hast dus endlich gepackt?** ai priceput? **7.** *(inform.)* a compacta; **Dateien ~** a compacta fişiere. **II.** *intr.* **1.** a-şi face bagajul. **2.** *(tehn.)* a prinde, a apuca. **III.** *refl. (fam.)* a se căra, a se cărăbăni, a o şterge; **pack dich!** şterge-o! cară-te! întinde-o!

Packen[1], *-s, m.* pachet mare, balot.

Packen[2], *-s, n. sg.* **1.** împachetat, ambalat, împachetare, ambalare; făcutul bagajelor. **2.** *(inform.)* compactare.

packend I. *part. prez.* de la packen. **II.** *adj.* captivant, mișcător, emoționant, impresionant, fascinant; **eine ~e Erzählung** o poveste captivantă.

Packenelchen *pl. (fam.)* bagaje mărunte, catrafuse.

packenweise *adv.* în pachete.

Packer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** ambalator(-oare). **2.** *(inform.)* compactor.

Packerei, *-en, f.* împachetat (obositor, plictisitor); împachetare; **diese ~ hört nicht mehr auf** împachetatul ăsta nu se mai termină.

Packerlohn, *-(e)s, -löhne, m.* taxă de ambalare; plată a împachetatului.

Pack|esel, *-s, -, m.* **1.** măgar de samar. **2.** *(fig., fam.)* cal de bătaie, topor de oase.

Packfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă (dreptunghiulară) de degroșat.

Packfeilenhieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* dantură de pilă aspră.

Packfong, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* v. Pakfong.

Packhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** (sală de) ambalaj. **2.** magazie, depozit de bagaje, de colete, antrepozit de mărfuri (în vamă).

Packhof, *-(e)s, -höfe, m.* magazie, antrepozit de bagaje, de mărfuri (la gară sau la vamă).

Pack|kiste, *-n, f.* ladă de ambalat.

Pack|knecht, *-(e)s, -e, m. (înv.)* v. Packer.

Pack|korb, *-(e)s, -körbe, m.* coș de împachetat.

Pack|kosten *pl.* cheltuieli pentru ambalaj, pentru ambalare.

Packladung, *-en, f.* încărcătură, transport de bagaje.

Packlage, *-n, f.* **1.** *(constr., drumuri)* blocaj, fundație. **2.** *(fiz.)* pachet.

Packlaken, *-s, -, n.* (și *m.*), **Packleinen**, *-s, n. sg.*, **Packleinwand** *f. sg.* pânză de împachetat, de ambalat.

Packmeister, *-s, -, m.* **1.** manipulator de bagaje. **2.** șef de depozit, de antrepriză (de mărfuri).

Packnadel, *-n, f.* andrea; acoi.

Packpapier, *-s, -e, n.* hârtie de împachetat, de ambalat.

Packpferd, *-(e)s, -e, n.* cal de povară.

Packraum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** sală de împachetat, de ambalat; ambalaj. **2.** v. Packhaus **(2).**

Packriemen, *-s, -, m.* curea de transportat bagaje, curea de legat, de prins bagaje.

Packsack, *-(e)s, -säcke, m.* sac pentru împachetat.

Packsattel, *-s, -sättel, m.* șa de samar.

Packschnee, *-s, m. sg.* zăpadă de pe crestele munților.

Packschnur, *-schnüre, f.* sfoară de împachetat.

Pack|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Packbengel.

Pack|stückverschluss, *-es, -schlüsse, m.* plumb de bagaje.

Packtasche, *-n, f. (mil.)* desagă, raniță; cobur (de șa).

Packtier, *-(e)s, -e, n.* animal de povară, pentru cărat bagaje.

Packtisch, *-(e)s, -e, m.* masă pentru ambalare.

Packträger, *-s, -, m.* hamal.

Packtuch, *-(e)s, n. sg.* pânză de împachetat, de ambalat.

Packung, *-en, f.* **1.** împachetare, ambalare; împachetat, ambalat. **2.** pachet; **eine ~ Zigaretten** un pachet de țigări. **3.** ambalaj. **4.** *(drumuri)* strat de pietre (ca sprijin de povârniș). **5.** *(med.)* compresă, prișniț; împachetare. **6.** *(metal.)* garnitură de etanșare. **7.** *(sport, jarg.)* **eine ~ bekommen** a suferi o mare înfrângere. **8.** *(elv.)* bagaj(e).

Packungsring, *-(e)s, -e, m. (maș.)* inel de etanșare.

Packungs|stopfbüchse, *-n, f. (tehn.)* (cutie) presgarnitură.

Packwagen, *-s, -, m.* furgon, camion, vagon de bagaje.

packweise *adv.* pachet de pachet, câte un pachet, în pachete.

Packwerk, *-(e)s, n. sg.* **1.** material de ambalaj. **2.** *(constr. hidr.)* cofraj din vreascuri, dig de nuiele, construcție de saltele de fascine.

Packzettel, *-s, -, m. (ec.)* **1.** inventar de pachet. **2.** etichetă de control (la medicamente preambalate etc.).

Packzeug, *-(e)s, n. sg.* materiale de ambalaj, pentru împachetat.

Pädagoge, *-n, -n, m.* pedagog.

Pädagogik *f. sg.* pedagogie.

Pädagogikum, *-s, -ka, n.* examen la pedagogie.

Pädagogin, *-nen, f.* pedagogă.

pädagogisch *adj.* pedagogic; **der ~e Rat** consiliul pedagogic.

pädagogisieren, *pädagogisierte, pädagogisiert, vb. (h) tr.* **1.** a analiza din punct de vedere pedagogic. **2.** a folosi în scopuri pedagogice.

Pädagogium, *-s, -gien* [-giən], *n.* liceu, școală pedagogic(ă).

Padde, *-n, f. (reg., zool.)* **1.** broască. **2.** mormoloc. **3.** vită umflată, balonată.

Paddel, *-s, -, n.* (și *-n, f.*) *(sport)* padelă.

Paddelboot, *-(e)s, -e, n.* caiac.

paddeln, *paddelte, gepaddelt (ich padd(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(sport)* a padela, a merge cu un caiac. **2.** a înota câinește. **3.** *(reg.)* a atinge cu degete murdare.

Paddel|sport, *-(e)s, m. sg.* caiac sportiv.

Padden *pl. (reg.)* picioare, labe.

padden, *paddete, gepaddet (du paddest, er paddet), vb. (s) intr. (reg.)* a călca, a păși.

Paddendrücker, *-s, -, m. (argou)* hoț de buzunare.

Paddler, *-s, -, m.* persoană care padelează, caiacist.

Paddock ['pædɔk], *-s, -s, m. (hipism)* padoc.

Paddy[1] ['pɛdi], *-s, m. sg.* orez decorticat.

Paddy[2] ['pædı], *-s, -s, m. (glumeț)* v. Ire.

Päderast, *-en, -en, m.* pederast.

Päderastie *f. sg.* pederastie.

Pädiater [-ĭa-], *-s, -, m. (med.)* (medic) pediatru.

Pädiatrie *f. sg. (med.)* pediatrie.

pädiatrisch *adj.* pediatric.

Pädo, *-s, -s, m. (argou)* pedofil.

Pädogenese, **Pädogenesis** *f. sg. (biol.)* pedogeneză.

Pädolinguistik *f. sg. (lingv.)* pedolingvistică.

Pädologie *f. sg.* pedologie.

pädophil *adj. (med., psih.)* pedofil.

Pädophile, *-n, n (ein Pädophiler), m.* și *f. (med., psih.)* pedofil(ă).

Pädophilie *f. sg. (med., psih.)* pedofilie.

Pädosexuelle, *-n, -n (ein Pädosexueller), m.* și *f.* v. Pädophile.

Padre, *-s, -s, m. (bis. cat.)* părinte, preot-călugăr.

Pafese, *-n, f. (reg., cul.)* felii de franzelă umplute și prăjite; friganele (umplute).

paff! *interj.* (onomatopee imitând zgomotul împușcăturii sau pocniturii) poc!; **piff, ~, puff!** pac, pac!; *(pop.)* **ich war ganz ~** am rămas paf, uimit.

Paff, *-s, -e, m. (pop.)* **1.** pocnet, pocnitură. **2.** pufăit, fum (de țigară).

paffen, *paffte, gepafft vb. (h) tr.* și *intr. (fam.)* **1.** a pocni, a trage cu arma. **2.** a fuma, a pufăi (fumând).

pagan *adj. (livr.)* păgân.

Paganismus, *-, m. sg.* păgânism.

Pagat, *-(e)s, -e, m.* atu la jocul de taroc.

pagatorisch *adj. (ec.)* referitor la plăți și calcule contabile.

Page ['pa:ʒə], *-n, -n, m.* **1.** paj, aprod. **2.** groom, comisionar (de hotel).

Pagendienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de paj.

Pagenfrisur, *-en, f.*, **Pagenkopf**, *-(e)s, -köpfe, m.* coafură paj.

pägern, *pägerte, gepägert, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a plăti. **2.** a chinui, a necăji.

Pagina, *-s, f.* pagină.

paginieren, *paginierte, paginiert, vb. (h) tr.* a pagina, a numerota paginile; **ein Buch ~** a numerota paginile unei cărți.

Paginiermaschine, *-n, f.* mașină de paginat, de numerotat.

Paginier|stempel, *-s, -, m.* ștampilă de numerotat pagini.

Paginierung, *-en, f.* paginare; numerotare a paginilor.

Pagode[1], *-n, f.* **1.** pagodă, templu budist. **2.** *(austr.)* figurină de porțelan cu capul și brațele mobile.

Pagode[2], *-n, -n, m.* **1.** idol (șezând). **2.** *(fam.)* persoană rigidă, posomorâtă.

pah! *interj.* ei! ei, aș!

Pahl|eisen, *-s, -, n. (tăb.)* instrument pentru depilat.

paille [pai și 'paljə] *adj. invar.* galben-pal, de culoarea paiului, galben-pai.

Paillette [pa'ıɛtə], *-n, f.* paietă, fluturaș.

Pair [pɛ:ɐ], *-s, -s, m. (ist.)* pair, mare vasal, nobil (în Franța, Anglia).

Pairie [pɛ'ri:], *-n* [-'ri:ən], *f.*, **Pairschaft** *-en, f. (ist.)* **1.** demnitate de pair. **2.** totalitate a pairilor.

Pairskammer *f. sg. (în Anglia)* Camera pairilor.

Pak, *- (s), f.* **1.** *presc.* de la Panzerabwehrkanone tun antitanc. **2.** *sg.* artilerie dotată cu tunuri antitanc.

paken, *pakte, gepakt, vb. (h) intr. (reg.)* a măcăi.

Paket, *-(e)s, -e, n.* **1.** pachet, colet poștal. **2.** *(com.)* pachet de acțiuni. **3.** *(rugby)* grămadă.

Paket|adresse, *-n, f.* adresă pe pachet.

Paket|an|nahme, *-n, f.* (ghișeu de) primire a pachetelor (la poștă).

Paket|ausgabe, *-n, f.* (ghișeu de) eliberare a pachetelor.

Paketbeförderung, *-en, f.* mesagerie.

Paketbegleit|adresse, *-n, f.* v. Paketkarte.

Paketboot, *-(e)s, -e, n.* vapor poștal, pachebot.

Paketchen, *-s, -, n. (dim.* de la Paket) pachețel.

Paket|dienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de mesagerie.

Paketfahrt, *-en, f.* transport de pachete, de colete.

Paketfahrtgesellschaft, *-en, f.* societate de mesagerii.

paketieren, *paketierte, paketiert, vb. (h) tr.* **1.** a împacheta, a ambala, a face un pachet. **2.** a presa în baloturi.

Paketiermaschine, *-n, f.* mașină de împachetat, de ambalare.

Paketierung *f. sg.* ambalare, împachetare.

Paketkarte, *-n, f.* fraht, mandat de expediție pentru colete, pachete.

Paketladung, *-en, f.* încărcare (sau încărcătură) de pachete, de colete.

Paketpost *f. sg.* serviciu de colete poștale, de mesagerie.

Paketsatz, *-es, -sätze, m. (tipogr.)* zaț uniform (cules în coloane); culegere nespațiată.

Paketschalter, *-s, -, m.* v. Paketannahme.

Paketsendung, *-en, f.* **1.** expediere a pachetelor (sau coletelor). **2.** lot de colete.

Paketsetzer, *-s, -, m. (tipogr.)* zețar care execută zațuri uniforme în coloane.

Paket|übertragung, *-en, f.* transmitere de pachete.

Paketwagen, *-s, -, m.* mașină de mesagerie.

Paket|zu|stelldienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de predare a pachetelor la adresa destinatarului.

Paket|zu|steller, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* poștaș(-tăriță), factor(iță) de colete.

Paket|zu|stellung, *-en, f.* predare a pachetelor la adresa destinatarului.

Pakfong, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* pacfong, aramă albă.

Pakgeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* tun antitanc.

Pakistaner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* pakistanez(ă).

Pakistani[1], *-(s), -(s), m.* pakistanez.

Pakistani[2], *-, -(s), f.* pakistaneză.

pakistanisch *adj.* pakistanez.

Pakt, *-(e)s, -e, m.* pact, convenție, înțelegere, acord; legământ; **einen ~ mit jm. (ab)schließen** a încheia cu cineva un acord; **einem ~ beitreten** a adera la un pact.

paktieren, *paktierte, paktiert, vb. (h) intr.* a pactiza, a cădea la învoială; a face un legământ; a încheia un acord.

Paktierer, *-s, -, m. (pol.)* persoană dispusă la pactizări, la tranzacții.

Paktiererpartei, *-en, f.* partid dispus la pactizări, la tranzacții.

Paktiererpolitik *f. sg.* politică de pactizare, de tranzacție.

Paktierertum, *-s, n. sg.* atitudine de pactizare.

Paktpartner, *-s, -, m.* participant la un pact, la un acord, la o convenție; partener.

Paktum, *-s, Pakten* (și *Pakta), n. (înv.)* v. Pakt.

palä|arktisch *adj.* palearctic.

Paladin și **Paladin**, *-s, -e, m.* **1.** paladin. **2.** *(livr.)* partizan, adept.

Palais [-'lɛ:], *-* [-'lɛ:s], *-* [-'lɛ:s], *n.* palat.

Paläo|anthropologie *f. sg.* paleoantropologie.

Paläobiologie *f. sg.* v. Paläontologie.

Paläobotanik *f. sg.* paleobotanică.

Paläogen, *-s, n. sg. (geol.)* paleogen.
Paläograph, *-en, -en, m.* paleograf.
Paläographie *f. sg.* paleografie.
paläographisch *adj.* paleografic.
Paläo|histologie *f. sg.* paleohistologie.
Paläoklimatologie *f. sg.* paleoclimatologie.
Paläolith, *-en, -en, m.* unealtă din piatră cioplită din paleolitic.
Paläolithiker, *-s, -, m.* om din paleolitic.
Paläolithikum, *-s, n. sg. (geol.)* paleolitic.
paläolithisch *adj.* paleolitic.
Paläontographie *f. sg.* paleontografie.
Paläontologe, *-n, -n, m.* paleontolog.
Paläontologie *f. sg.* paleontologie.
paläontologisch *adj.* paleontologic.
Paläozän, *-s, n. sg. (geol.)* paleocen.
Paläozoikum [-o:i-], *-s, n. sg. (geol.)* paleozoic.
paläozoisch *adj. (geol.)* paleozoic.
Paläozoologie *f. sg.* paleozoologie.
Palas, *-, -se, m.* **1.** clădire centrală a unei cetăți medievale. **2.** sală a cavalerilor.
Palast, *-es, -läste, m.* palat, castel.
palast|artig *adj.* ca un palat.
Palastdame, *-n, f.* doamnă de onoare (la curțile feudale).
Palästinenser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* palestinian(ă).
palästinensisch, **palästinisch** *adj.* palestinian.
Palästra, *-lästren, f.* palestră, arenă pentru întreceri de gimnastică (în Grecia antică).
Palastrevolution [-vo-], *-en, f.* revoluție de palat; **im Betrieb gab es eine ~** angajații s-au ridicat împotriva șefului.
palatal *adj. (fon.)* palatal.
Palatal, *-s, -e, m.*, **Palatalis**, *-len, f. (fon.)* palatală.
Palatalisation, *-en, f. (fon.)* palatalizare.
palatalisieren, *palatalisierte, palatisiert, vb. (h) tr. (fon.)* a palataliza.
Palatalisierung, *-en, f. (fon.)* palatalizare.
Palatal|laut, *-(e)s, -e, m.* v. Palatal.
Palatin, *-s, -e, m. (ist.)* **1.** (conte) palatin. **2.** palatin (vicerege al Ungariei).
palatinisch *adj.* palatin.
Palatschinke, **Palatschinte**, *-n, f. (austr.)* clătită.
Palaver [-vɐ], *-s, -, n.* vorbărie, palavre.
palavern, *palaverte, palavert, vb. (h) intr.* a pălăvrăgi.
Pale, *-n, f. (reg.)* coajă, păstaie, teacă.
palen, *palte, gepalt, vb. (h) tr. (reg.)* a scoate din păstăi, a coji, a dezghioca, a curăța (mazăre etc.).
Paleozän, *-s, n. sg. (geol.)* v. Paläozän.
Paletot ['pal(ə)to: și *(austr.)* pal'to:], *-s, -s, m.* **1.** palton bărbătesc la două rânduri. **2.** palton trei sferturi de damă și bărbătesc.
Paletotmarder, *-s, -, m. (fam.)* hoț de paltoane.
Palette, *-n, f.* paletă, gamă.
paletti *adj. (fam., jarg.)* **(es ist) alles ~** totul e în ordine.
palettieren, *palettierte, palettiert,* **palettisieren**, *palettisierte, palettisiert, vb. (h) tr. (despre mărfuri, bunuri)* a așeza pe paletă, pe platformă.
Palimnese *f. sg. (med.)* readucere aminte.
Palimpsest, *-(e)s, -e, n.* (sau *m.*) palimpsest.
Palindrom, *-s, -e, n.* palindrom.
Palingenese *f. sg. (geol., biol.)* palingeneză.
Palinodie, *-n* [-'i:ən], *f.* palinodie.
Palisade, *-n, f.* palisadă.
Palisadenparenchym [-çy:m], *-s, -e, n. (bot.)* parenchim palisadic.
Palisadenreihe, *-n, f.* șir de palisade.
Palisadenwand, *-wände, f. (mil.)* zid din palisade.
Palisadenwerk, *-(e)s, -e, n.* împrejmuire cu palisade.
Palisadenzaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard din palisade.
palisadieren, *palisadierte, palisadiert, vb. (h) tr.* a împrejmui cu palisade.
Palisander, *-s, m. sg. (bot.)* palisandru *(Jacaranda obtusifolia).*
Palisanderholz, *-es, -hölzer, n.* lemn de palisandru.
palisandern *adj.* de, din palisandru.
palisieren, *palisierte, palisiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a lega pe paliere. **II.** *intr. (argou)* a pleca.
Pall, *-(e)s, -en, m. (mar.)* castanietă, clichet de cabestan.
Palla, *-s, f. (bis. cat.)* procov.
Palladium, *-s, -dien* [-diən], *n.* **1.** pavăză sfântă, apărare divină. **2.** *sg. (chim.)* paladiu.
Pallasch, *-es, -e, m. (înv.)* paloș.
Pallawatsch *m. sg. (austr., fam.)* **1.** confuzie; dezordine. **2.** v. Niete **3.** talmeș-balmeș.
palliativ *adj. (med.)* paliativ, calmant.
Palliativ, *-s, -e,* **Palliativmittel**, *-s, -,* **Palliativum** [-vʊm], *-s, -va, n. (med.)* paliativ, calmant.
Pallium, *-s, Pallien* [-liən], *n.* **1.** *(bis. cat.)* eșarfă de arhiepiscop. **2.** *(în evul mediu)* manta imperială de încoronare.
Palloid-Spiralkegelrad, *-(e)s, -räder, n. (maș.)* roată dințată conică paloidă.
Palm, *-(e)s, -e, m.* **1.** mlădiță (de salcie cu mâțișori) sfințită de Duminica Floriilor. **2.** *(înv.)* palmă (măsură de 8–10 cm).
Palmarum *(fără articol) (rel.)* v. Palmsonntag.
Palmbuschen, *-s, -, m. (austr., bis. cat.)* mănunchi de ramuri sfințite în Duminica Floriilor.
Palme, *-n, f. (bot.)* palmier (din familia *Palmae*); *(fig.)* **die ~ des Sieges erhalten** a obține premiul întâi, locul unu; *(fam.)* **jn. auf die ~ bringen** a scoate din sărite pe cineva; *(fam.)* **auf die ~ gehen** a-și ieși din pepeni, a se enerva; *(fam.)* **auf der ~ sein** a fi furios: *(fam.)* **von der ~ (wieder) herunterkommen** a se calma; *(vulg.)* **sich** *(dat.)* **einen von der ~ locken, schütteln** a se masturba.
palmen, *palmte, gepalmt, vb. (h) tr. (mar.)* a trage frânghia alternativ cu fiecare mână, a trage la parâme.
Palm(en)|art, *-en, f.* varietate de palmier.
palmen|artig *adj.* ca palmierul, ca un palmier.
Palm(en)baum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Palme.
Palm(en)blatt, *-(e)s, -blätter, n.* frunză de palmier.
Palm(en)blattkapitell, *-s, -e, n. (arhit.)* v. Palmenkapitell.
Palmenfrucht, *-früchte, f.* fruct al palmierului.
Palmengewächs, *-es, -e, n. (bot.)* palmier.
Palmengewölbe, *-s, -, n. (arhit.)* boltă palmiformă.
Palmenhain, *-(e)s, -e, m.* pădure, crâng de palmieri.
Palmenhaus, *-es, -häuser, n.* seră de palmieri.
Palm(en)herzen *pl. (cul.)* miez, inimă de palmier (folosită la prepararea unor salate).
Palmenkapitell, *-s, -e, n. (arhit.)* capitel cu ornamente palmiforme.
Palm(en)kern, *-(e)s, -e, m.* sâmbure de palmier.
Palm(en)kern|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei din sâmburi de palmier.
Palm(en)mark, *-(e)s, n. sg.* măduvă a palmierului, respectiv a codițelor de palmier.
Palm(en)|nuss, *-nüsse, f.* nucă de cocos.
Palm(en)|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de cocos.
Palm(en)|spitze, *-n, f.* vârf, coroană de palmier.
Palm(en)wedel, *-s, -, m.* frunză de palmier.
Palm(en)wein, *-(e)s, -e, m.* vin de cocos.
Palm(en)zweig, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(bis.)* v. Palm **(1)**. **2.** ramură de palmier.
Palm|esel, *-s, -, m. (bis. cat.)* măgar simbolic (de lemn), împodobit cu crengi de palmier, folosit în procesiuni în Duminica Floriilor.
Palmette, *-n, f. (arhit.)* palmetă (ornament în formă de frunză de palmier).
Palmfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* specie de palmier *(Cycas revoluta).*
Palmfett, *-(e)s, -e, n.* v. Palm(en)öl.
Palmin, *-s, -e, n.* unt din ulei de cocos.
Palmitin, *-s, n. sg. (chim.)* palmitină.
Palmitinsäure *f. sg.* acid palmitic.
Palmkätzchen, *-s, -, n.* mâțișor de salcie.
Palmkern, *-(e)s, -e, m.* bob de palmier producător de ulei.
Palmlilie [-liə], *-n, f. (bot.)* iuca *(Yucca filamentosa).*
Palmsonntag, *-s, m. sg. (rel.)* Duminica Floriilor.
Palmweide, *-n, f.* v. Salweide.
Palmweihe, *-n, f. (rel.)* sfințire a mlădițelor de salcie cu mâțișori (la Florii).
Palmwoche, *-n, f.* v. Karwoche.
palpabel *adj.* **1.** *(med.)* palpabil, pipăibil. **2.** *(înv.)* evident.
Palpation, *-en, f. (med.)* palpație, palpare, percuție.
Palpe, *-n, f. (zool.)* tentacul, antenă.
palpieren, *palpierte, palpiert, vb. (h) tr. (med.)* a palpa, a pipăi.
Palpitation *f. sg.* palpitație.
palpitieren, *palpitierte, palpitiert, vb. (h) intr.* a palpita.
Pampa, *-s, f. (geogr.)* pampas, stepă sud-americană.
Pampaskatze, *-n, f. (zool.)* specie de felide din Patagonia *(Felis pajeros).*
Pampe *f. sg. (reg.)* terci din nisip și apă; nămol.
Pampel, *-s, -, m. (reg.)* tânăr neîndemânatic și timid.
Pampelmuse, *-n, f.* **1.** *(bot.)* grep *(Citrus decumana).* **2.** grapefruit, grep.
pampeln, *pampelte, gepampelt (ich pamp(e)le), vb. (s) intr. (reg.)* a ricoșa.
pampen, *pampte, gepampt, vb. (h) intr. (reg.)* a se îndopa, a înfuleca; a mânca pe rupte.
Pampf, *-(e)s, m. sg.* v. Pampe.
pampfen, *pampfte, gepampft, vb. (h) intr. (fam.)* v. pampen.
Pamphlet [-fle:t], *-(e)s, -e, n.* pamflet.
Pamphletist, *-en, -en, m.* pamfletar.
pampig *adj.* **1.** *(reg.)* păstos; nămolos. **2.** *(fam.)* obraznic.
Pamps, *-es, m. sg.* v. Pampe.
Pampusche, *-n, f. (reg.)* papuc.
Panade, *-n, f. (cul.)* **1.** pastă din franzelă muiată (ca garnitură la sosuri). **2.** pastă (din ou și pesmet) pentru făcut pane.
Panadelsuppe, *-n, f. (cul.)* supă de pâine.
Panama și **Panama**, *-s, -s, m.* **1.** țesătură panama. **2.** pălărie panama.
Panama|er [-a:ɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* panamez(ă), locuitor(-oare) din Panama.
Panama|hut, *-(e)s, -hüte, m.* pălărie de panama.
panama|isch *adj.* panamez; de, din Panama.
Panamakanal, *-s, m. sg. (geogr.)* Canalul Panama.
Panamapalme, *-n, f.* palmier din Panama.
Panama|stroh, *-(e)s, n. sg.* pai de panama (pentru pălării).
Panamese, *-n, -n, m. (reg.)* v. Panamaer.
panamesisch *adj. (reg.)* v. panamaisch.
Panaritium, *-s, -tien* [-tsiən], *n. (med.)* panarițiu.
Panasch, *-(e)s, -e, m.* panaș.
Panaschee, *-s, -s, n. (înv., reg.)* **1.** casată. **2.** compot (de fructe). **3.** băutură combinată, amestecată, mai ales bere cu limonadă. **4.** *(bot.)* decolorare a frunzelor (din lipsă de clorofilă).
panaschieren, *panaschierte, panaschiert, vb. (h) tr.* **1.** a vărga, a face dungi; a împestrița. **2.** *(pol.)* **a)** a vota cu partide diferite; **b)** a modifica lista de candidați (la votare).
Panaschierung, *-en, f.* **1.** v. Panaschee **(3)**. **2. a)** vot dat mai multor partide; **b)** modificare a listelor de candidați (la votare).
Panaschüre, *-n, f.* v. Panaschee **(4)**.
Panazee, *-n* [-tse:ən], *f.* panaceu, remediu universal, mijloc universal de lecuit.
panchromatisch [-kro-] *adj. (fot.)* pancromatic, sensibil la toate culorile.
Pandaimonion, **Pandämonium**, *-s, -monien* [-niən], *n. (mit.)* **1.** pandemoniu. **2.** împărăție a demonilor.
Pandekten *pl. (jur.)* **1.** pandecte. **2.** *(fig., iron.)* știință a dreptului.
Pandel, *-n, f. (reg.)* cutie.
Pandemie, *-n* [-'mi:ən], *f. (med.)* epidemie răspândită peste mai multe țări.
pandemisch *adj.(med.; despre epidemii)* larg răspândit.
Pandur, *-en, -en, m. (ist.)* pandur.

Paneel, *-s, -e, n. (constr.)* panel.
paneelieren, *paneelierte, paneeliert, vb. (h) tr.* a căptuşi cu panel, a panela.
Paneelplatte, *-n, f.* placă de panel.
Paneelplattenfabrik, *-en, f.* fabrică de plăci de panel.
Panegyriker, *-s, -, m.* panegirist, autor de panegirice.
Panegyrikon, *-(s), -ka, n. (bis. ort.)* carte cu predici de preamărire a unui sfânt.
Panegyrikos, **Panegyrikus**, *-, -riken* (şi *-rizi), m.* panegiric.
panegyrisch *adj.* de panegiric.
Panfilm, *-(e)s, -e, m. (fot.)* film pancromatic.
Panflöte, *-n, f.* nai; *(la vechii Greci)* fluierul lui Pan.
Pangermanismus, *-, m. sg. (ist.)* pangermanism.
Pangermanist, *-en -en, m. (ist.)* pangerman, adept al pangermanismului.
Panhas, *-, -, m. (cul.)* tobă din Westfalia.
Panhellenismus, *-, m. sg. (ist.)* panelenism.
Panhellenist, *-en, -en, m. (ist.)* panelenist.
Panier[1], *-s, -e, n.* **1.** stindard, flamură, prapur; bandieră. **2.** drapel, steag. **3.** *(fig.)* lozincă; *(fig.)* **etwas auf sein ~ schreiben** a proclama ceva drept ţel, program; **Frieden sei's ~** pacea să fie lozinca noastră.
Panier[2] *f. sg (austr.)* amestec, cocă pentru preparat pane.
panieren, *panierte, paniert, vb. (h) tr.* a prăji (carne) în pesmet; a pregăti (carne) pane.
Paniermehl, *-(e)s, n. sg.* pesmet.
paniert **I.** *part. trec.* de la p a n i e r e n. **II.** *adj.* prăjit în pesmet, pane.
Panierung, *-en, f.* **1.** prăjire pane. **2.** v. P a n a d e **(2).**
Panik, *-en, f.* panică; groază, teroare; **sie waren von einer großen ~ ergriffen** au fost cuprinşi de o mare panică; **in ~ geraten** a intra în panică.
panik|artig *adj.* de panică.
Panik|kauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărături făcute într-o atmosferă de panică (în urma unor zvonuri alarmiste).
Panikmache *f. sg. (fam.)* provocare de panică.
Panik|stimmung *f. sg.* atmosferă de panică.
panisch *adj.* panicard, de panică; paralizant; **ein ~er Schrecken** o spaimă cumplită, năprasnică, groaznică.
Pan|islamismus, *-, m. sg. (ist.)* panislamism.
Panje, *-s, -s, m. (glumeţ)* **1.** domnu(le). **2.** (ţăran) polonez, rus.
Panjepferd, *-(e)s, -e, n.* cal (mic) de ţară (rezistent şi nepretenţios).
Panjewagen, *-s, -, m.* căruţă primitivă, trasă de un cal.
Pankreas, *-, n. sg. (anat.)* pancreas.
Panlogismus, *-, m. sg. (fil.)* panlogism.
Panne, *-n, f. (tehn., auto.)* pană; defect; **eine ~ haben** a avea o pană; *(fig.)* **bei den Verhandlungen gab es eine ~** în timpul tratativelor a existat o neînţelegere; **diplomatische ~n** incidente diplomatice.
Pannendienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de depanare auto.
pannenfrei *adj.* fără pană, fără a avea nicio pană.
Pannenhilfe, *-n, f.* ajutor în caz de pană auto.
Pannenkoffer, *-s, -, m. (auto.)* trusă cu scule pentru remedierea penelor.
Pannenkurs, *-es, -e, m. (auto.)* curs de instruire în remedierea penelor.
Pannen|streifen, *-s, -, m.* bandă laterală (pe autostradă) unde se opreşte în caz de pană.
Pannonier [-niɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (ist.)* locuitor(-oare) din Panonia.
pannonisch *adj.* panonic, din Panonia.
Panoptikum, *-s, -ken, n.* **1.** panoptic, expoziţie de figuri de ceară. **2.** chioşc de curiozităţi (la iarmaroc).
Panorama, *-s, -ramen, n.* **1.** panoramă, privelişte (circulară). **2.** *(pict.)* panoramă, tablou panoramic.
Panorama|antenne, *-n, f. (tv.)* antenă panoramică.
Panoramabild, *-(e)s, -er, n.* imagine panoramică.
Panoramafernrohr, *-(e)s, -e, n.* telescop, lunetă panoramic(ă).
Panoramafilm, *-(e)s, -e, m.* film panoramic, pentru ecran lat.
Panoramakopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fot.)* cap panoramic.
Panoramascheibe, *-n, f.* parbriz panoramic.
Panorama|spiegel, *-s, -, m. (auto.)* oglindă retrovizoare panoramică.
panoramieren, *panoramierte, panoramiert, vb. (h) tr.* a filma panoramic.
panschen, *panschte, gepanscht, vb. (h)* **I.** *tr.* a amesteca, a dilua cu apă, a falsifica (vinul, laptele). **II.** *intr. (fam.)* **1.** a se bălăci. **2.** a (se) stropi.
Panscher, *-s, -, m.* **1.** falsificator (de vin, lapte). **2.** *(fig.)* persoană care lucrează de mântuială, muncitor incapabil.
Panscherei, *-en, f. (fam.)* **1.** amestecare, diluare (de vin, lapte etc.). **2.** bălăceală.
Panse, *-n, f. (rar),* **Pansen**, *-s, -, m.* **1.** *(zool.)* rumen, ierbar, prim stomac al rumegătoarelor. **2.** *(reg.)* pântece, burtă, burduhan; *(fam.)* **er schlägt sich** *(dat.)* **den ~ voll** înfulecă pe rupte, se-ndoapă (ca de frica morţii). **3.** *(reg.)* copil.
Pansflöte, *-n, f.* v. P a n f l ö t e.
Pansinusitis *f. sg. (med.)* pansinuzită.
Panslawismus, *-, m. sg. (ist.)* panslavism.
Panslawist, *-en, -en, m. (ist.)* panslavist.
panslawistisch *adj. (ist.)* panslavist.
Pansophie *f. sg. (fil.)* pansofie (unificare a ştiinţei şi religiei prin formule magice).
Pantalone, *-s, -s, m.* măscărici, Pantalone (în teatrul baroc italian).
Pantalons [pãta'lɔ̃:s] *pl. (ist., înv.)* pantaloni (lungi).
Panthe|ismus, *-, m. sg.* panteism.
Panthe|ist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* panteist(ă), adept(ă) a(l) panteismului.
panthe|istisch *adj. (rel.)* panteist.
Pantheon, *-s, -s, n.* panteon.
Panther, *-s, -, m. (zool.)* panteră *(Felis panthera).*
panther|artig *adj.* ca o panteră.
Pantherfell, *-(e)s, -e, n.* blană de panteră.
Pantherpilz, *-es, -e, m. (bot.)* burete bubos, burete pestriţ *(Amanita pantherina).*
Pantherschildkröte, *-n, f. (zool.)* broască ţestoasă panteră *(Testudo pardalis).*
Pantherschwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* v. P a n t h e r p i l z.
Panthertier, *-(e)s-, -e, n.* v. P a n t h e r.
Pantine, *-n, f. (reg.)* galenţi, saboţi (de lemn); *(fam.)* **aus den ~n kippen** **1.** a leşina. **2.** a fi foarte surprins.
Pantoffel, *-s, -n* (rar şi -), *m.* pantof de casă, papuc; *(fam., fig.)* **er steht unter dem ~** stă sub papucul nevestei; **sie schwingt** (sau **führt**) **den ~** îşi ţine soţul sub papuc; *(fam.)* **unter den ~ kommen** (sau **geraten**) a ajunge sub papuc.
Pantoffelblume, *-n, f. (bot.)* calceolaria *(Calceolaria).*
Pantöffelchen, *-s, -, n. (dim.* de la P a n t o f f e l) papucel, papuc mic.
Pantoffel|eisen, *-s, -, n.* blacheu pentru pantofi.
Pantoffelheld, *-en, -en, m. (fam.)* bărbat sub papucul nevestei.
Pantoffelholz, *-es, -hölzer, n.* plută.
Pantoffelkino, *-s, -s, n. (fam., glumeţ)* televizor.
Pantoffelmacher, *-s, -, m.* persoană care confecţionează papuci, pantofar, papugiu.
pantoffeln, *pantoffelte, pantoffelt (ich pantoff(e)le), vb.* **I.** *(h) tr.* **1.** *(tăb.)* a rade părul de pe piei. **2.** *(fam.)* a ţine sub papuc. **II.** *(s) intr.* a umbla în papuci.
Pantoffelregiment, *-(e)s, -e, n. (glumeţ)* domnie a papucului, domnie a femeilor.
Pantoffeltierchen, *-s, -, n. (zool.)* pantofior, parameciu *(Paramaecium bursaria).*
Pantograph (şi **-graf**), *-en, -en, m.* pantograf.
Pantographie (şi **-grafie**), *-n, f.* pantografie.
Pantolette, *-n, f.* pantof (papuc) de stradă decupat, cu baretă.
Pantometer, *-s, -, n.* pantometru.
Pantomime[1], *-n, f.* pantomimă.
Pantomime[2], *-n, -n, m.* (panto)mim, actor de pantomimă.
Pantomimik *f. sg.* pantomimică, artă a pantomimei.
pantomimisch *adj.* pantomimic, de pantomimă.
pantophag *adj. (zool.)* omnivor, pantofag.
Pantry ['pæntri], *-s, f. (mar.)* oficiu, cămară pentru alimente.
pantschen, *pantschte, gepantscht, vb. (h) tr.* v. p a n s c h e n.
Pantscherl, *-s, -, n. (reg., peior.)* (legătură de) dragoste tainică.
Pän|ultima, *-mä* (şi *-men), f. (lingv.)* penultimă (silabă).
panurgisch *adj. (înv.)* în stare (sau capabil) de orice; viclean, şmecher.
Panzen, *-s, -, m.* v. P a n s e n **(2).**
Panzer, *-s, -, m.* **1.** cuirasă, blindaj; zale, platoşă, armură; *(fig.)* **dieser Mann trägt einen ~** e un om închis, nu e deloc comunicativ. **2.** *(mil.)* tanc. **3.** *(zool.)* carapace.
Panzer|abwehr *f. sg.* apărare antitanc.
Panzer|abwehrgeschütz, *-es, -e, n.*, **Panzer|abwehrkanone**, *-n, f. (mil.)* tun antitanc.
Panzer|abwehr|rakete, *-n, f. (mil.)* rachetă antitanc.
Panzer|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac de blindate, de tancuri.
Panzer|ärmel, *-s, -, m. (mil., ist.)* platoşă care apără braţul, brăţar.
Panzer|aufklärungs|truppe, *-n, f. (mil.)* unitate blindată de recunoaştere.
Panzer|auto, *-s, -s, n.* automobil blindat.
Panzerbatterie, *-n* [-ri:ən], *f. (mil.)* baterie de tancuri, de blindate.
Panzerbekämpfung *f. sg.* luptă împotriva tancurilor, a carelor blindate.
Panzerbekleidung, *-en, f. (mil.)* blindaj.
Panzerblech, *-(e)s, -e, n.* tablă pentru blindaje.
Panzerblende, *-n, f. (mil.)* scut al tunului de pe tanc.
Panzerboot, *-(e)s, -e, n. (mil.)* şalupă blindată; vedetă rapidă blindată.
panzerbrechend *adj.* care străpunge cuirasa, blindajul; **~e Waffen** arme antitanc.
Panzerbrigade, *-n, f. (mil.)* brigadă blindată.
Panzerbüchse, *-n, f. (mil.)* v. P a n z e r f a u s t.
Panzerdeck, *-(e)s, -e, n. (mar.)* punte cuirasată.
Panzerdecke, *-n, f.* acoperiş blindat, blindaj de protecţie.
Panzerdivision [-vi-], *-en, f. (mil.)* divizie blindată, divizie de tancuri.
Panzerdrehturm, *-(e)s, -türme, m.* turelă a tancului; cupolă cuirasată mobilă (sau rotativă).
Panzer|echse, *-n, f. (zool.)* crocodil *(Crocodilus niloticus);* reptilă din ordinul *Crocodilia.*
Panzer|elektrode, *-n, f.* electrod blindat.
Panzerfahrer, *-s, -, m. (mil.)* tanchist.
Panzerfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* vehicul blindat.
Panzerfaust, *-fäuste, f. (mil.)* armă, puşcă antitanc, contra blindatelor.
Panzerfeger, *-s, -, m.* armurier.
Panzerfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* malarmat din grupul *Triglidae (Peristedion cataphractum).*
Panzerflotte, *-n, f. (mar.)* flotă de cuirasate.
Panzerflugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* avion blindat.
Panzerfregatte, *-n, f. (mar.)* fregată cuirasată.
Panzerfrosch, *-(e)s, -frösche, m. (zool.)* broască cu cap împlătoşat din Ecuador *(Hemiphractus scutatus).*
Panzergalvanometer [-va-], *-s, -, n.* galvanometru blindat.
Panzergeneral, *-s, -e* (şi *-räle), m.* general de trupe blindate.
Panzergeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* proiectil antitanc.
Panzergeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* tun de tanc; tun sub cupolă (de fortificaţii).
Panzergeschwader, *-s, -, n. (av., mar.)* escadrilă de blindate.
Panzerglas, *-es, n. sg.* sticlă de blindaj, sticlă antiglonţ.
Panzergraben, *-s, -gräben, m. (mil.)* v. P a n z e r s p e r r e.
Panzergranate, *-n, f. (mil.)* **1.** grenadă antitanc. **2.** proiectil brizant cu cămaşă de oţel.
Panzergrenadier, *-s, -e, m. (mil.)* **1.** grenadier-tanchist. **2.** grenadier care luptă contra blindatelor.
Panzergroppe, *-n, f. (iht.)* agonidă, zglăvoc cuirasat *(Agonus cataphractus).*
Panzer|handschuh, *-(e)s, -e, m. (ist.)* mănuşă de fier.
Panzer|haube, *-n, f. (ist.)* cască metalică, coif.
Panzer|hemd, *-(e)s, -en, n. (ist.)* cămaşă de zale.
Panzer|holz, *-es, -hölzer, n.* placaj (sau perete) de lemn căptuşit cu tablă.
Panzerjäger, *-s, -, m. (av., mil.)* vânător de tancuri, de blindate.
Panzerkabel, *-s, -, n. (electr.)* cablu armat.
Panzerkampfwagen, *-s, -, m. (mil.)* car de luptă blindat.
Panzerkasse, *-n, f.* casă de bani blindată.

Panzerkeil, *-(e)s, -e, m. (mil.)* pătrundere de blindate în frontul inamicului sub formă de pană.
Panzerkette, *-n, f.* şenilă.
Panzerklinge, *-n, f. (ist.)* spadă ascuţită şi rezistentă.
Panzerkolonne, *-n, f. (mil.)* coloană de blindate, de tancuri.
Panzerkompanie, *-n* [-ni:ən], *f. (mil.)* companie de tancuri.
Panzerkopfgranate, *-n, f. (mil.)* obuz cu vârf perforant.
Panzerkraftwagen, *-s, -, m. (mil.)* v. Panzerwagen.
Panzerkrebs, *-es, -e, m. (zool.)* rac împlătoşat din familia *Astacidae*.
Panzerkreuzer, *-s, -, m. (mar. mil.)* crucişător cuirasat.
Panzerkrokodil, *-s, -e, n. (zool.)* specie de crocodil *(Crocodilus cataphractus)*.
Panzermann, *-(e)s, Panzerleute, m. (mil.; fam.)* v. Panzerschütze.
Panzermasche, *-n, f.* ochi de zale, za.
panzern, *panzerte, gepanzert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(mar. mil.)* a blinda, a cuirasa. **2.** (şi *fig.)* a îmbrăca în zale; *(fig.)* **er ist gegen jede Bosheit gepanzert** este blindat împotriva oricărei răutăţi. **II.** *refl.* a se blinda; a se îmbrăca cu platoşă, cu armură, în zale, a se împlătoşa.
Panzerplatte, *-n, f.* blindaj, placă de blindaj.
Panzer|ring, *-(e)s, -e, m.* v. Panzermasche.
Panzer|rock, *-(e)s, -röcke, m.* zale.
Panzerschiff, *-(e)s, -e, n. (mar. mil.)* cuirasat.
Panzerschild, *-(e)s, -e, m.* scut.
Panzerschlacht, *-en, f. (mil.)* bătălie de tancuri, de blindate.
Panzerschrank, *-(e)s, -schränke, m.* v. Panzerkasse.
Panzerschutz, *-es, m. sg. (mil.)* apărare antitanc, antiblindate.
Panzerschütze, *-n, -n, m. (mil.)* tanchist.
Panzer|spähwagen, *-s, -, m. (mil.)* tanc, car blindat de recunoaştere.
Panzer|sperre, *-n, f. (mil.)* baraj antitanc.
Panzer|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* oţel pentru blindaje.
Panzer|straße, *-n, f.* şosea (specială) pentru blindate, pentru tancuri.
Panzer|streitkräfte *pl. (mil.)* forţe blindate.
Panzertier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* armodial *(Dasypus)*.
Panzertruppe, *-n, f. (mil.)* trupă (de) blindate, de tancuri.
Panzerturm, *-(e)s, -türme, m. (mil.)* turelă, cupolă blindată (la tancuri, nave de război etc.).
Panzerung, *-en, f.* **1.** blindare; cuirasare; împlătoşare. **2.** v. Panzer **(1)**.
Panzer|unter|stützung *f. sg. (mil.)* sprijin cu tancuri.
Panzerverband, *-(e)s, -bände, m. (mil.)* v. Panzerkolonne.
Panzerwaffe, *-n, f. (mil.)* **1.** armă blindată. **2.** armă antitanc.
Panzerwagen, *-s, -, m. (mil.)* automobil, maşină blindat(ă), motoblindat.
Panzerwarnung, *-en, f. (mil.)* alarmă antitanc.
Panzerwerk, *-(e)s, -e, n. (mil.)* fortificaţie blindată, uvraj blindat.
Panzerzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* tren blindat.
Pä|onie [-niə], *-n, f. (bot.)* bujor *(Paeonia officinalis* L.*)*.
Papa, Papa, *-s, -s, m. (fam.)* papa, tată, tătic.
Papachen şi **Papachen**, *-s, -, n. (fam.) dim.* de la Papa.
Papagei, *(reg.)* **Papagei**, *-en* (sau *-es*), *-en* (sau *-e*), *m. (ornit.)* papagal *(Psittacus)*.
Papageibauer, *-s, -, n.* (şi *m.)* colivie de papagal.
papageiengrün *adj.* verde ca un papagal.
papageienhaft I. *adj.* ca de papagal, papagalicesc. **II.** *adv.* papagaliceşte, ca un papagal.
Papageienkrankheit *f. sg. (med.)* boala papagalilor, psitacoză.
Papageientaucher, *-s, -, m. (ornit.)* cufundar-papagal *(Alca arctica)*.
Papageienweibchen, *-s, -, n.* papagal femelă, papagaliţă.
Papageifisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* peşte-papagal *(Scarus cretensis)*.
papageigrün *adj.* v. papageiengrün.
papageiisch *adj.* v. papageienhaft.
Papageitaube, *-n, f. (ornit.)* varietate de porumbel *(Treron psittacea)*.
papal *adj.* papal; papistăşesc.
Papalismus, *-, m. sg.* principiu al papalităţii.
Paparazzo, *-s, -zzi, m. (glumeţ)* fotograf, reporter de scandal, paparazzo.
Papat, *-(e)s, m.* (sau *n.) sg.* papalitate; demnitate papală.
Papaverazeen [-veratse:ən] *pl. (bot.)* papaveracee.
Papchen, *-s, -, n. (fam.)* formulă de alint pentru Papa.
Pape, *-n, f. (reg.)* **1.** gâtlej, faringe. **2.** taluz (de pământ).
Papel, *-n, f.* v. Papille.
Paperback ['peɪpəbæk], *-s, -s, n.* carte broşată.
Paperl, *-s, -, n. (reg.)* papagal.
Papeterie, *-n* [-ri:ən], *f. (elv.)* papetărie.
Papi, *-s, -s, m.* formulă de alint pentru Papa.
Papier, *-s, -e, n.* **1.** hârtie; **das (be)steht (**sau **existiert) nur auf dem ~** asta este numai pe hârtie; **handgeschöpftes ~** hârtie de butie, hârtie fabricată manual; **holzfreies ~** hârtie velină; **holzhaltiges ~** hârtie semivelină; **endloses ~** hârtie în sul; **seine Gedanken zu ~ bringen** a-şi aşterne gândurile pe hârtie; *(fig.)* **sich nur auf dem ~e schlagen** a se bate numai cu condeiele, pe hârtie, a face polemică; **~ ist geduldig** pe hârtie se pot scrie multe, nu toate sunt şi adevărate, hârtia suportă multe; *(livr.)* **etwas aufs ~ werfen** a pune pe hârtie, a schiţa. **2.** *pl.* acte, legitimaţie; **die ~e vorweisen** a prezenta actele. **3.** document, act, hârtie; **ein amtliches ~** o hârtie oficială, un act oficial; **seine ~e sichten** a-şi face ordine printre hârtii, documente; *(fam.)* **seine ~e bekommen** a fi concediat. **4.** hârtie de valoare, titlu, acţiune; **bankfähiges ~** efect de bancă; **diskontfähiges ~** efect de scontare; **festverzinsliches ~** titlu cu dobândă fixă; **schlechte ~e** hârtii fără valoare; **die ~e sind gestiegen** acţiunile au crescut. **5.** scrisoare (de credit); poliţă, trată; **kurzsichtiges (langsichtiges) ~** poliţă cu termen scurt (cu termen lung).
Papier|abfall, *-(e)s, -fälle, m.* resturi, deşeuri de hârtie, maculatură.
Papier|adel, *-s, -, m.* nobleţe prin diplomă, prin titlu acordat(ă) de suveran (spre deosebire de nobleţea prin naştere).
Papier|akklimatisierung, *-en, f. (tipogr.)* condiţionare a hârtiei.
papier|artig *adj.* ca hârtia.
Papier|aufwicklung, *-en, f. (tipogr.)* rebobinare a hârtiei (la monotip).
Papier|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* v. Papierabfall.
Papierbahn, *-en, f.* bandă de hârtie.
Papierband, *-(e)s, -bänder, n.* bandă, fâşie de hârtie.
Papierbeförderung, *-en, f.* transfer de documente, de hârtii.
Papierbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os papiraceu, orbitar.
Papierbeschwerer, *-s, -, m.* greutate de presat hârtii, presse-papier.
Papierbeutel, *-s, -, m.* pungă de hârtie.
Papierbindfaden, *-s, -fäden, m.* sfoară de hârtie.
Papierblock, *-(e)s, -blöcke* şi *-s, m.* bloc de hârtie.
Papierblume, *-n, f.* floare artificială (din hârtie).
Papierbogen, *-s, -* (şi *-bögen), m.* coală, foaie de hârtie.
Papierboot, *-(e)s, -e, n.* **1.** barcă de hârtie. **2.** v. Papiernautilus.
Papierbrei, *-(e)s, -e, m.* v. Papiermasse.
Papierdeutsch, *-(s), n. sg.* stil birocratic în limba germană, stil de cancelarie.
Papierdrachen, *-s, -, m.* zmeu de hârtie.
papierdünn *adj.* şi *adv.* subţire ca hârtia; **er schneidet es ~** o taie subţire ca foaia de hârtie.
Papier|einzug, *-(e)s, -züge, m.* dispozitiv care trage hârtia (în mod automat) în imprimantă, copiator etc.
papier(e)n *adj.* **1.** de (sau din) hârtie. **2.** sec, fără gust; fad; lipsit de viaţă; **papier(e)ner Stil** stil fad, sec; stil birocratic.
Papier|erzeugung *f. sg.* fabricare, producere a hârtiei.
Papierfabrik, *-en, f.* fabrică de hârtie.
Papierfähnchen, *-s, -, n.* steguleţ din hârtie.
Papierfetzen, *-s, -, m.* petic de hârtie; fiţuică.
Papierformat, *-(e)s, -e, n.* format al hârtiei.
Papierführung, *-en, f. (tipogr.)* ghidaj al hârtiei (în maşini de tipar).
Papierführungsrolle, *-n, f. (tipogr.)* rulou conducător de hârtie.
Papiergeld, *-(e)s, n. sg.* bancnotă, bani de hârtie.
Papiergeld|druck, *-(e)s, -e, m.* tipar de bancnote, tipar de hârtie-monedă.
Papiergeld|umlauf, *-(e)s, -läufe, m.* circulaţia monedei fiduciare, a banilor de hârtie.
Papier|geldzeichen, *-s, -, n.* bilet de bancă.
Papiergeschäft, *-(e)s, -e, n.* (magazin de) papetărie.
Papierge|stalt, *-en, f. (lit.)* creaţie (sau personaj) literar(ă) lipsit(ă) de viaţă.
Papierge|stell, *-(e)s, -e, n. (ind. hârtiei)* rastel pentru atârnat hârtia.
Papiergewicht, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tipogr.)* greutate a hârtiei (la mia de coli). **2.** *sg. (box, lupte)* categoria uşoară. **3.** sportiv de categorie uşoară.
Papiergewichtler, *-s, -, m. (box, lupte)* v. Papiergewicht **(3)**.
Papiergroßhandlung, *-en, f. (com.)* magazin en gros de hârtie; comerţ de papetărie cu ridicata.
Papier|halter, *-s, -, m.* stativ (sau suport) pentru hârtie (la maşina de scris).
Papier|handel, *-s, m. sg.* comerţ, negoţ de papetărie.
Papier|handlung, *-en, f.* v. Papiergeschäft.
Papier|händler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* negustor(easă) de papetărie; papetar, papetăreasă.
Papier|hand|tuch, *-(e)s, -tücher, n.* prosop, şervet de hârtie.
Papier|her|stellung *f. sg.* fabricare a hârtiei.
Papier|holz, *-es, n. sg.* lemn pentru celuloză.
Papier|industrie *f. sg.* industrie a hârtiei.
Papierkohle, *-n, f. (mine)* cărbune foios.
Papierkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coş de hârtii; **in den ~ werfen** a arunca la coş; **das gehört in den ~** asta n-are nici o valoare, este bună de aruncat la coş.
Papierkram, *-(e)s, m. sg. (fam.)* **1.** formalităţi. **2.** corespondenţă plictisitoare, hârţoage.
Papierkrieg, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fig.)* birocraţie, exces birocratic de referate şi rapoarte. **2.** polemică.
Papierkugel, *-n, f.* cocoloş de hârtie.
Papierladen, *-s, -läden, m.* v. Papiergeschäft.
Papierlaterne, *-n, f.* lampion de hârtie.
Papierleitwalze, *-n, f. (ind. hârtiei)* valţ, cilindru de ghidare pentru hârtie.
Papierloch|apparat, *-(e)s, -e, m.* perforator de hârtie.
Papiermaché şi **Papiermaschee** [pa'pi:ɐma'ʃe:], *-s, -s, n.* pastă de hârtie maleabilă (turnată şi presată).
Papiermachéware şi **Papiermaschee|ware**, *-n, f.* articol, produs din pastă de hârtie (turnată şi presată).
Papiermagazin, *-s, -e, n.* tăviţă, suport pentru hârtie (la o imprimantă, un aparat fax etc.).
Papiermangel, *-s, -mängel, m.* penurie, lipsă de hârtie.
Papiermanschette, *-n, f. (com.)* manşetă de hârtie; garnitură de hârtie.
Papiermaschine, *-n, f.* maşină pentru fabricat hârtie.
Papiermasse, *-n, f.* pastă de hârtie.
Papiermater, *-n, f. (tipogr.)* flanc de hârtie.
Papiermaulbeerbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* dud japonez *(Bonssonetia papyrifera)*.
Papiermesser, *-s, -, n.* cuţit pentru tăiat hârtie.
Papiermühle, *-n, f.* **1.** *(înv.)* moară de hârtie. **2.** *(tehn., ind. hârtiei)* holendru.
Papiermüller, *-s, -, m. (înv.)* meşter la moara de hârtie.
Papiermütze, *-n, f.* şapcă, beretă, coif de hârtie.
Papiernautilus, *-, -(se), m. (zool.)* nautil papiraceu *(Argonauta argo)*.
Papierpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă din care se prepară hârtia.
Papierfotografie şi **Papierphotographie**, *-n* [-fi:ən], *f.* fotografie pe hârtie.
Papierprüfung, *-en, f.* încercare, analiză a hârtiei.
Papier|rolle, *-n, f.* sul, rolă de hârtie.
Papiersack, *-(e)s, -säcke, m.* **1.** sac de hârtie. **2.** *(austr.)* pungă de hârtie.
Papierschere, *-n, f.* foarfecă pentru hârtie.
Papierschicht, *-en, f.* strat de hârtie.
Papierschlange, *-n, f.* serpentină de hârtie colorată (pentru carnaval, baluri etc.).
Papierschneidemaschine, *-n, f. (tipogr.)* ghilotină, maşină de tăiat hârtie.
Papierschnipsel, *-s, -*, **Papierschnitzel**, *-s, -, n.* (sau *m.) (de regulă la pl.)* fâşii mici de hârtie, tăieturi de hârtie, margini (căzute de la tăiatul hârtiei cu maşina); fiţuici.
Papierserviette [-viɛtə], *-n, f.* şerveţel de hârtie.

Papiersorte, *-n, f.* sort, calitate de hârtie.
Papier|spindel, *-n, f. (tipogr.)* axă a sulului de hârtie (la prese rotative).
Papier|stapel, *-s, -, m.* stivă de hârtie.
Papier|stau *-(e)s, -e, m.* înfundare, blocare cu hârtie (în imprimantă, copiator etc.).
Papier|staude, *-n, f.* v. Papyrus.
Papier|stereotypie *f. sg. (tipogr.)* stereotipie pe hârtie.
Papier|stoff, *-(e)s, m. sg.* pastă de hârtie (nediluată).
Papier|streifen, *-s, -, m.* ștraif, fâșie de hârtie.
Papiertapete, *-n, f.* tapet de hârtie.
Papiertaschentuch, *-(e)s, -tücher, n.* batistă de hârtie.
Papierteig, *-(e)s, -e, m.* v. Papierbrei.
Papiertiger, *-s, -, m.* forță, persoană aparent puternică, periculoasă.
Papiertrommel, *-n, f.* tambur de hârtie (la aparatul Morse).
Papiertuch, *-(e)s, -tücher, n.* v. Papierhandtuch.
Papiertüte, *-n, f.* cornet, pungă de hârtie.
Papier|umlauf, *-(e)s, m. sg. (fin.)* circulație de bancnote, circulație fiduciară.
Papierver|arbeitung, *-en, f.* prelucrare a hârtiei.
Papierverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de hârtie.
Papierverschmierer, *-s, -, m. (fam.)* mâzgălitor de hârtie, scârța-scârța pe hârtie.
Papiervorlage, *-n, f.* manuscris, proiect prezentat pe hârtie.
Papierwährung, *-en, f.* sistem valutar hârtie-monedă.
Papierwalze, *-n, f.* valț porthârtie (la mașina de scris).
Papierwaren *pl.* articole, produse de hârtie, de papetărie.
Papierwarenhandlung, *-en, f.* v. Papiergeschäft.
Papierwäsche, *-n, f.* rufărie, lenjerie de hârtie.
Papierwespe, *-n, f. (entom.)* viespe franceză *(Polistes gallica)*.
Papierwickel, *-s, -, m.* moț, papiotă de hârtie (pentru păr).
Papierwindel, *-n, f.* scutec de hârtie, pampers.
Papierwisch, *-(e)s, -e, m. (peior.)* petic de hârtie, fițuică.
Papierzuführung, *-en, f.* alimentare cu hârtie.
papillar, **papillär** *adj. (anat.)* papilar.
Papillargeschwulst, *-schwülste, f.* v. Papillom.
Papillarkörper, *-s, -, m. (anat.)* corp papilar.
Papillarlinien [-niən] *pl. (anat.)* linii papilare.
Papille, *-n, f.* papilă.
papilliform *adj.* papiliform.
Papillom, *-s, -e, n. (med.)* papilom, tumoare papilară.
Papillon [papiˈjõ:], *-s, -s, m.* **1.** fluture. **2.** om ușuratic, destrăbălat.
Papillote [papiˈjotə], *-n, f.* v. Papierwickel.
Pa|pismus, *-, m. sg. (peior.)* papism, papistășie.
Papist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (peior.)* papistaș(ă), adept(ă) a(l) papismului.
Papisterei *f. sg. (peior.)* v. Papismus.
papistisch *adj.* papistaș, papistășesc.
papp *interj. (fam.: în expr.)* **nicht mehr ~ sagen können** a fi foarte sătul.
Papp, *-(e)s, -e, m. (pop.)* **1.** păsat, terci, cocă (din făină). **2.** pap, cocă de lipit (din făină).
Papp|arbeit, *-en, f.* cartonerie, cartonare, cartonaj.
Papp|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător la cartonare.
Pappband, *-(e)s, -bände, m.* legătură în carton (a unei cărți); volum cartonat; **in ~** cartonat.
Pappbecher, *-s, -, m.* pahar din carton.
Pappdach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș de carton gudronat.
Pappdeckel, *-s, -, m.* **1.** scoarță, copertă de carton. **2.** v. Pappe **(1)**.
Pappe, *-n, f.* **1.** carton; mucava; **in ~ binden** a cartona; *(fig., fam.)* **das ist nicht von ~** nu-i rău, asta mai zic și eu, asta-i solid. **2.** clei cizmăresc, pap; cocă de lipit (din făină). **3.** *(constr.)* carton asfaltat. **4.** *(pop.)* fleancă, gură; **halt die ~!** ține-ți fleanca!; *(fam.)* **nicht von (aus) ~ sein** a nu putea fi subapreciat, a nu fi de mămăligă; *(fam.)* **jm. ~ ums Maul schmieren** a linguși, a pupa în fund pe cineva.
Pappel, *-n, f. (bot.)* plop *(Populus)*; **italienische ~** plop italian.
Pappel|allee [-ale:], *-n* [-le:ən], *f.* alee de plopi.
Pappelbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Pappel.
Pappelholz, *-es, n. sg.* lemn de plop.
Päppelkind, *-(e)s, -er, n.* copil crescut cu biberonul.
pappeln[1], *pappelte, gepappelt (ich papp(e)le), vb. (h) (reg.)* **I.** *intr.* a sta de vorbă, a sta la taifas. **II.** *tr.* **1.** v. pappen[2] **(1)**. **2.** v. päppeln.
pappeln[2] *adj.* din (sau de) plop, din lemn de plop.
päppeln, *päppelte, gepäppelt (ich päpp(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a hrăni (copii, mai ales cu terci, păsat, piure etc.); a crește (copilul) cu biberonul. **2.** *(fig.)* a răsfăța, a răzgâia, a alinta.
Pappel|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de plop.
Pappelrose, *-n, f. (bot.)* nalbă de grădină *(Althaea rosea)*.
Pappelsalbe, *-n, f. (farm.)* populeum (unguent).
Pappelweide, *-n, f. (bot.)* plop-negru *(Populus nigra)*.
pappen[1] *adj.* de carton.
pappen[2], *pappte, gepappt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lipi cu pap. **2.** *(tipogr.)* a cartona. **II.** *intr.* a se muia, a se face cleios, lipicios.
pappen[3], *pappte, gepappt, vb. (h) tr. (fam., despre copii)* a mânca, a păpa.
Pappendeckel, *-s, -, m.* v. Pappdeckel.
Pappenheimer *m. pl. (în expr.)* **ich kenne meine ~** știu ce fel de oameni sunt; știu cu cine am de-a face.
Pappenleim, *-(e)s, -e, m.* clei de legătorie.
Pappenpresse, *-n, f.* presă de carton.
Pappen|stiel, *-(e)s, m. sg.* **1.** cotor de păpădie. **2.** *(fam.)* bagatelă, fleac, lucru de nimic; **das ist doch ein ~!** este doar un fleac! **das ist keinen ~ wert** asta nu face nici cât o ceapă degerată; **etwas für** (sau **um**) **einen ~ kaufen** a cumpăra ceva pe nimic; **ich gebe keinen ~ dafür** nu dau (nici) doi bani pe asta.
papperlapapp! *interj.* prostii! mai bine taci!
pappig *adj.* cleios, lipicios; **das Gebäck ist ~** prăjitura e cleioasă; **~er Schnee** zăpadă moale, lipicioasă.
Pappkamerad, *-en, -en, m. (fam.)* țintă din carton folosită mai ales la exercițiile de tragere.
Pappkarton, *-s, -e* (și *-s*), *m.* cutie de carton.
Pappmaché și **Pappmaschee** [-maʃe:], *-s, -s, n.* v. Papiermaché.
Pappnase, *-n, f.* nas din carton (folosit la carnaval).
Pappschachtel, *-n, f.* v. Pappkarton.
Pappschild, *-(e)s, -schilder, n.* firmă, panou din carton; etichetă din carton.
Pappschnee, *-s, m. sg.* zăpadă moale și lipicioasă.
Pappteller, *-s, -, m.* farfurie din carton.
Pappus *-, Pappi* (și *-se*), *m. (bot.)* papus.
Pappwerk, *-(e)s, -e, n.* lucrare în carton, cartonaj.
Paprika, *-s, -s, m.* **1.** *(bot.)* ardei *(Capsicum annuum* L.). **2.** boia de ardei.
Paprikagulasch, *-(e)s, -e, n.* (și *m.*) gulaș cu (boia de) ardei.
Paprikaschnitzel, *-s, -, n.* șnițel condimentat cu boia.
Paprikaschote, *-n, f.* v. Paprika **(1)**.
paprizieren, *paprizierte, papriziert, vb. (h) tr.* a condimenta cu ardei roșu, cu boia; a ardeia, a pune ardei, a da cu ardei.
papriziert **I.** *part. trec.* de la paprizieren. **II.** *adj.* ardeiat; *(fig.)* **ein ~er Witz** o glumă piperată.
Paps[1], *-, -e, m. (fam.)* v. Papa.
Paps[2], *-es, -e, m. (reg.)* v. Papp.
Papst, *-(e)s, Päpste, m.* **1.** papă; *(fig.)* **er war in Rom und hat den ~ nicht gesehen** a neglijat lucrul esențial, principal; **er ist päpstlicher als der ~** e mai catolic decât papa; **er war ein ~ auf diesem Gebiet** a fost un deschizător de drumuri în acest domeniu. **2.** bișof (băutură făcută cu ingrediente alese). **3.** *(pop. glumeț, în regiunile protestante; în expr.)* **zum ~e gehen** a merge până afară (la closet). **4.** *(ornit.)* specie de mierlă *(Emberiza ciris)*.
Papstfamilie [-liə], *-n, f. (bis. cat.)* cerc apropiat papei (format din clerici și laici).
Papstgläubiger, *-s, -, m.* partizan al papei, papist, papistaș.
Päpstin, *-nen, f. (rar)* papesă.
Papstkatalog, *-(e)s, -e, m. (bis. cat.)* registru, listă a tuturor papilor începând cu Petru.
Papstkrone, **Papstmütze**, *-n, f.* tiară, mitră, coroană papală.
Papstler, *-s, -, m.* papistaș.
päpstlich *adj.* papal, pontifical; papistășesc; **die ~e Würde** papalitatea, demnitatea pontificală; **die ~e Krone** tiara papală; **der ~e Stuhl** Sfântul scaun.
Papstliste, *-n, f. (bis. cat.)* v. Papstkatalog.
Papstname, *-ns, -e, m. (bis. cat.)* nume pe care și-l ia (alege) papa.
Papst|tum, *-s, n. sg.* papalitate, pontificat, demnitate de papă; **zum ~ gelangen** a ajunge papă.
Papst|urkunde, *-n, f. (bis. cat.)* document papal (scris și semnat de papa însuși).
Papst|wahl, *-en, f.* alegere de papă.
Papstwürde *f. sg.* v. Papsttum.
Papua, *-(s), -(s)*, **Papuaneger**, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* papuaș(ă); negru (negresă) din Papua.
papuanisch *adj.* papuaș; care aparține sau este specific papuașilor.
papulös *adj.* cu nodulețe în piele.
Papyrin, *-s, -s, n.* v. Pergamentpapier.
Papyrolog(e), *-(e)n, -(e)n, m.* specialist în manuscrise pe papirus, papirolog.
Papyrus, *-, Papyri, m.* **1.** *(bot.)* papirus *(Cyperus papirus)*. **2.** hârtie din papirus. **3.** manuscris pe hârtie din papirus.
Papyrusblatt, *-(e)s, -blätter, n.* v. Papyrus **(3)**.
Papyrus|kunde *f. sg.* papirologie.
Papyrusrolle, *-n, f.* sul de papirus.
Papyrus|staude, *-n, f.* v. Papyrus **(1)**.
Parabel, *-n, f.* **1.** *(lit.)* parabolă, pildă, alegorie. **2.** *(mat.)* parabolă.
Parabelbogen, *-s, -, m.* **1.** *(mat.)* arc de parabolă. **2.** *(mil.)* traiectorie parabolică. **3.** *(constr.)* arc parabolic.
parabelhaft *adj.* v. parabolisch.
Parabelkurve [-və și -fə], *-n, f. (mat.)* curbă parabolică.
Parabellum, *-s, f.* **Parabellumpistole**, *-n, f.* pistol automat.
Parabel|stück, *-(e)s, -e, n.* v. Parabel **(1)**.
Parabelträger, *-s, -, m. (mec.)* grindă parabolică.
Parabiose [-ˈbio:-], *-n, f. (biol.)* parabioză.
Parabol|antenne, *-n, f.* antenă parabolică.
parabolisch *adj.* **1.** *(lit.)* parabolic, alegoric. **2.** *(mat.)* parabolic; curbat.
parabolisieren, *parabolisierte, parabolisiert, vb. (h) (lit.)* **I.** *intr.* a vorbi în parabole. **II.** *tr.* a reprezenta și interpreta într-o parabolă.
Parabolo|id, *-(e)s, -e, n. (mat.)* paraboloid.
Parabol|spiegel, *-s, -, m. (tehn.)* oglindă parabolică.
Parade, *-n, f.* **1.** *(mil.)* paradă, defilare, revistă; **die ~ abnehmen** a trece trupele în revistă. **2.** *(sport)* paradă, parare, evitare a unei lovituri; **eine glänzende ~** o apărare excepțională; **~ schlagen** a para o lovitură; *(fig.)* **einem in die ~ fahren** a strica planurile cuiva; a contrazice energic pe cineva; a se opune cuiva. **3.** oprire (bruscă) a calului (la călărie).
Parade|anzug, *-(e)s, -züge, m.* haină de gală.
Parade|auf|stellung, *-en, f. (mil.)* așezare a trupelor pentru defilare; dispozitiv de paradă.
Parade|aufzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* paradă, defilare.
Paradebei|spiel, *-(e)s, -e, n.* exemplu demonstrativ mereu citat.
Paradebett, *-(e)s, -en, n.* **1.** pat fastuos, folosit la ocazii deosebite. **2.** catafalc.
Paradeis[1], *-es, n. sg. (inv.)* v. Paradies.
Paradeis[2], *-, -er*, **Paradeis|apfel**, *-s, -äpfel*, **Paradeiser**, *-s, -, m. (bot.; austr., în rest reg.)* pătlăgea roșie, paradaisă *(Solanum lycopersicum)*.
Paradeismark, *-(e)s, n. sg. (austr.)* pastă, bulion de roșii.
Paradeis|salat, *-(e)s, -e, m. (austr.)* salată de roșii.
Paradeis|suppe, *-n, f. (austr.)* supă de roșii.
Paradekissen, *-s, -, n. (inv.)* pernă de ornament, decorativă.
Paradekonzession, *-en, f.* concesie de formă, de ochii lumii.
Parademarsch, *-(e)s, -märsche, m.* **1.** *(mil.)* marș în pas de defilare, de paradă. **2.** *(muz.)* marș triumfal.

parademäßig *adj.* ca la paradă, (în gen) de paradă.
Parademontur, *-en, f. (austr.)* v. Paradeuniform.
Paradentitis, *-itiden, f. (med., înv.)* v. Parodontitis.
Paradentose, *-n, f. (med., înv.)* v. Parodontose.
Paradepferd, *-(e)s, -e, n.* **1.** cal de paradă. **2.** *(fam.)* lucru, persoană cu care te poți da mare, făli.
Paradeplatz, *-es, -plätze, m.* piață, loc pentru paradă, pentru defilare; piață a armelor.
Paradeschritt, *-(e)s, -e, m.* pas de paradă, de defilare.
Parade|staat, *-(e)s, m. sg.* ținută de gală, de paradă.
Parade|stück, *-(e)s, -e, n.* exemplar, obiect, piesă de arătat, de făcut paradă.
Parade|uniform, *-en, f.* uniformă de gală, de paradă.
Paradezimmer, *-s, -, n.* salon, cameră de primire; odaia cea bună.
paradieren, *paradierte, paradiert, vb. (h) intr.* **1.** *(mil.)* a merge în pas de paradă, a defila. **2.** a face paradă de (cu) ceva; a expune (ceva) pentru a se făli; **mit etwas ~** a se făli, a se lăuda cu ceva, a etala ceva. **3.** a opri (brusc) calul (la călărie).
Paradies, *-es, n. sg. (rel.* și *fig.)* paradis, eden, rai; **ins ~ kommen** a intra în rai, a ajunge în paradis; **hier lebt man wie im ~** aici se trăiește ca în rai, ca în sânul lui Avram; **das ~ auf Erden haben** a avea raiul pe pământ, a se simți foarte bine.
Paradies|apfel, *-s, -äpfel, m. (înv., reg.)* v. Paradeiser.
Paradiesfeige, *-n, f. (înv.)* banană.
Paradiesfeigenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot., înv.)* banan, bananier *(Musa paradisiaca).*
Paradieshopf, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* pasăre cântătoare din familia *Paradiseidae.*
paradiesisch *adj.* **1.** din rai. **2.** *(fig.)* ca în rai, încântător, paradiziac.
Paradies|pforte, *-n, f. (arhit.)* portal, intrare (la bisericile catolice).
Paradiesrabe, *-n, -n,* **Paradiesvogel**, *-s, -vögel, m.* **1.** *(ornit.)* pasărea-paradisului *(Paradisea).* **2.** persoană ciudată, care se remarcă prin comportament și aspect exterior ieșit din comun.
Paradigma, *-(s), -digmen* (și *-ta), n.* **1.** exemplu, model. **2.** *(gram.)* paradigmă.
paradigmatisch *adj.* **1.** exemplar, model; instructiv prin exemplificări. **2.** *(gram.)* care servește drept paradigmă.
Paradigmensammlung, *-en, f.* culegere de paradigme.
paradox *adj.* paradoxal.
Paradox, *-es, -e, n.* paradox.
paradoxerweise *adv.* în mod paradoxal.
Paradoxie, *-n* [-'ksi:ən], *f.* caracter paradoxal, paradox.
Paradoxon, *-s, -doxa, n.* v. Paradox.
Paraffin, *-s, -e, n.* parafină.
Paraffinbeton, *-s, -s* (și *-e), m.* beton parafinat.
paraffinieren, *paraffinierte, paraffiniert, vb. (h) tr.* a parafina, a acoperi cu un strat de parafină.
paraffinisch *adj.* de parafină.
Paraffinkerze, *-n, f.,* **Paraffinlicht**, *-(e)s, -er, n.* lumânare de parafină.
Paraffin|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de parafină.
Paragenese, *-n, f. (geol.)* parageneză.
Paragleiter, *-s, -, m. (sport)* parapantă.
Paragramm, *-s, -e, n.* paragramă.
Paragraph, *-en, -en, m.* paragraf, articol.
Paragraphendickicht, *-s,* **Paragraphenge|strüpp**, *-(e)s, n. sg. (fam.)* labirint de paragrafe.
Paragraphenhengst, *-(e)s, -e, m. (pop.)* avocat pedant.
Paragraphen|netz, *-es, n. sg. (fam.)* rețea de paragrafe; **er ist durch das ~ geschlüpft** a scăpat de pedeapsă, s-a strecurat (la proces) printre paragrafe.
Paragraphenreiter, *-s, -, m. (fam.)* birocrat; formalist pedant.
paragraphenweise *adv.* pe paragrafe, pe puncte, pe articole; paragraf cu paragraf.
Paragraphenzeichen, *-s, -, n.* v. Paragraphzeichen.
paragraphieren, *paragraphierte, paragraphiert, vb. (h) tr.* a cuprinde în paragrafe, a împărți pe paragrafe, pe puncte.
Paragraphierung, *-en, f.* cuprindere în paragrafe; împărțire pe paragrafe, pe puncte.
Paragraphzeichen, *-s, -, n.* semn de paragraf.
Paraguayer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Paraguay, paraguaian(ă).
paraguayisch *adj.* paraguaian, din Paraguay.
Para|klase, *-n, f. (geol.)* paraclază, falie.
Paraklet, *-(e)s, -e* (și *-en, -en), m. (rel.)* ajutor, protector; Sfântul Duh.
Paralinguistik *f. sg.* paralingvistică.
Paralipomenon, *-s, -mena, n.* **1.** *(lit.)* paralipomenon, completare, adaos (la o operă). **2.** *pl. (rel.)* cărți de cronică (în Vechiul Testament).
parallaktisch *adj. (astron., fiz.)* paralactic; **~ es Gerät** instrument pentru determinarea paralaxelor.
Parallaxe, *-n, f. (astron., fiz.)* paralaxă.
parallel *adj.* paralel.
Parallel|aufzeichnung, *-en, f.* înregistrare în paralel.
Parallel|ausführung, *-en, f.* execuție în paralel.
Parallelbetrieb, *-(e)s, -e, m.* funcționare (operație) în paralel.
Parallele, *(gen.: der Parallelen,* rar: *der Parallele), -n, f.* **1.** *(mat., geogr.)* paralelă, (linie) paralelă; **eine ~ ziehen** a trage (sau a duce) o (linie) paralelă. **2.** *(fig.)* comparație, paralelă; **eine ~ aufstellen** a face o comparație, o paralelă; **eine geschichtliche ~** o paralelă istorică.
Parallel|ebene, *-n, f. (mat.)* plan paralel.
Parallel|entwicklung, *-en, f.* dezvoltare paralelă.
Parallel|epiped, *-(e)s, -e,* **Parallel|epipedon**, *-s, -da* (și *-den), n. (geom.)* paralelipiped.
Parallel|erscheinung, *-en, f.* fenomen paralel, la fel.
Parallelfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz paralel, paralelă.
Parallelfern|sprecher, *-s, -, m.* post telefonic derivat.
Parallelflach, *-(e)s, -e, n.* v. Parallelepiped.
Parallelflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor paralel.
Parallelgleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie dublă.
Parallelhobelmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de rindeluit la grosime.
parallelisieren, *parallelisierte, parallelisiert, vb. (h) tr.* a face o paralelă, a compara.
Parallelismus, *-, -lismen, m.* paralelism.
Parallelität, *-en, f.* paralelism, mers paralel, desfășurare paralelă.
Parallelklasse, *-n, f.* clasă paralelă (într-o școală).
Parallelkreis, *-es, -e, m. (geogr.)* paralelă (a globului pământesc).
Parallelkurbelgetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* mecanism dublu cu manivele paralele.
parallel laufend *adj.* paralel, care merg(e) (decurge) paralel; **~ e Linien** linii paralele.
Parallel|leitung, *-en, f.* **1.** conducere paralelă. **2.** *(tehn.)* linie bifilară; conductă dublă.
Parallel|linie [-niə], *-n, f.* linie paralelă.
Parallelmaschinenschraub|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (tehn.)* menghină mecanică paralelă (cu fălci paralele) pentru fixat pe mașină.
Parallelnietung, *-en, f. (tehn.)* nituire în rânduri paralele.
Parallelogramm, *-s, -e, n. (geom.)* paralelogram; *(fiz.)* **das ~ der Kräfte** paralelogramul forțelor.
Parallelogrammnetz, *-es, -e, n. (mat.)* rețea de paralelograme.
Parallelprojektion, *-en, f. (mat.)* proiecție paralelă.
Parallelreißer, *-s, -, m. (metal.)* ac paralel de trasare.
parallel schalten, *schaltete parallel, parallel geschaltet, vb. (h) tr. (electr.)* a lega, a cupla în paralel, în derivație.
Parallelschaltung, *-en, f. (electr.)* legare (sau cuplare) în paralel, în derivație.
Parallelschnitt, *-(e)s, -e, m. (tel.)* secțiune paralelă.
Parallelstraße, *-n, f.* stradă paralelă.
Parallelton|art, *-en, f. (muz.)* gamă paralelă (în major și minor).
Parallel|umwandlung, *-en, f.* conversie paralelă.
Parallelwerk, *-(e)s, -e, n.* lucrare (sau construcție) paralelă.
Parallelwicklung, *-en, f. (tehn.)* înfășurare, bobinare în paralel; **eingängige ~** bobinare paralelă universală.
Parallelzweig, *-(e)s, -e, m.* ramură paralelă.
Paralogie, *-n* [-'gi:ən], *f. (log.)* paralogie, eroare (de raționament).
Paralogismus, *-, -gismen, m. (log.)* paralogism.
Paralympics [pɛrə'lɪmpɪks] *pl. (sport)* jocuri olimpice, olimpiadă pentru sportivi cu handicap.
Paralyse, *-n, f. (med.)* paralizie; **progressive ~** paralizie progresivă a creierului (provocată de sifilis).
paralysieren, *paralysierte, paralysiert, vb. (h) tr.* **1.** *(med.)* a paraliza; a-l lovi damblaua, a damblagi. **2.** *(fig.)* a paraliza, a stânjeni, a împiedica (ceva); a anihila.
Paralytiker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* paralitic(ă); damblagiu(-gioaică).
paralytisch *adj.* paralizat.
paramagnetisch *adj.* paramagnetic.
Paramagnetismus, *-, m. sg. (fiz.)* paramagnetism.
Paramente *pl. (bis.)* odăjdii; podoabe bisericești.
Paramentik *f. sg.* **1.** artă a confecționării odăjdiilor. **2.** cunoaștere a regulilor de folosire a odăjdiilor.
Parameter, *-s, -, m. (mat., tehn., ec.)* parametru.
Parameterfehler, *-s, -, m.* eroare de parametru.
Parameterfolge, *-n, f.* suită de parametri.
Parameterpreis, *-es, -e, m. (ec.)* preț parametric.
Parameterpreisbildung, *-en, f. (ec.)* formare, determinare a prețului parametric.
paramilitärisch *adj.* paramilitar.
Paramythie, *-n* [-'ti:ən], *f. (lit.)* scurtă povestire parabolică cu ființe mitologice.
Paränese, *-n, f.* **1.** pareneză, exortație. **2.** învățătură, concluzie (a unei cuvântări); morală (a unei predici etc.).
paränetisch *adj.* care îndeamnă la virtute, parenetic; exortativ.
Paranoia *f. sg. (med.)* paranoia.
paranoid *adj.* paranoid, predispus la paranoie.
Paranoiker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* paranoic(ă), nebun(ă), dement(ă).
paranoisch *adj.* paranoic.
Paranoismus, *-, m. sg.* (formă de) manie a persecuției.
paranormal *adj. (psih.)* care nu poate fi explicat încă pe cale naturală, paranormal.
Paranuss, *-nüsse, f.* nucă de Brazilia.
Parapett, *-s, -s, n. (mil.)* parapet.
Paraph, *-s, -e, m.* v. Paraphe.
Paraphasie *f. sg. (med.)* parafazie.
Paraphe, *-n, f.* (și *-s, -s, m.) (livr.)* parafă, ștampilă cu iscălitură.
paraphieren, *paraphierte, paraphiert, vb. (h) tr. (livr.)* a parafa, a iscăli cu o parafă; **ein Abkommen ~** a parafa, a semna un contract, a convenție.
Paraphierung, *-en, f. (livr.)* parafare, semnare (a unei convenții etc.).
Paraphrase, *-n, f. (lingv., muz.)* parafrază.
Paraphrasie, *-n f.* parafrazare.
paraphrasieren, *paraphrasierte, paraphrasiert, vb. (h) tr.* **1.** a parafraza, a exprima (același lucru) cu alte cuvinte, a explica, a tălmăci (pe larg). **2.** *(muz.)* a prelucra, a interpreta (liber) o temă (dintr-o altă operă muzicală).
Paraphrast, *-en, -en, m. (înv.)* autor de parafraze, parafrast.
paraphrastisch *adj.* parafrastic.
Paraplegie, *-n* [-gi:ən], *f. (med.)* paraplegie.
Parapluie [-'ply:], *-s, -s, m.* (sau *n.) (înv.)* umbrelă de ploaie.
Parapsychologie *f. sg.* parapsihologie.
Parasit, *-en, -en, m. (biol.; fig.)* parazit.
parasitär *adj.* parazitar, ca un parazit, de parazit.
Parasitendasein, **Parasitenleben**, *-s, n. sg.* viață parazitară.
Parasitentum, *-s, n. sg.* v. Parasitismus.
parasitieren, *parasitierte, parasitiert, vb. (h) intr. (biol.)* a parazita.
parasitisch *adj.* v. parasitär.
Parasitismus, *-, m. sg.* parazitism.
Parasitologie *f. sg.* parazitologie.
Parasitose, *-n, f. (med.)* parazitoză.
Parasol [-'zo:l], *-s, -s, m.* (sau *n.) (înv.)* umbrelă de soare, parasol.

Parasolpilz, *-es, -e, m. (bot.)* burete-șerpesc *(Lepiota procera).*
Parästhesie, *-n, f. (med.)* parestezie.
Parasympathikus, *-, m. sg. (anat., fiziol.)* sistem parasimpatic.
parasympathisch *adj. (anat., fiziol.)* parasimpatic, referitor la sistemul parasimpatic.
parat *adj.* gata (de o acțiune), pregătit; gata pentru folosire; **etwas ~ haben (halten)** a avea gata pregătit.
parataktisch *adj. (gram.)* paratactic, exprimat prin parataxă.
Parataxe, *-n*, **Parataxis**, *-taxen, f. (gram.)* coordonare, parataxă, juxtapunere.
Paratyphus, *-, m. sg. (med.)* paratifos.
paratypisch *adj. (biol.)* care nu este ereditar, netransmisibil prin ereditate.
Paravent [-'vã:], *-s, -s, m.* (sau *n.)* paravan, ecran; apărătoare.
parazentrisch *adj. (mat.)* paracentric, care se află dispus în jurul unui centru.
par|bleu [...'blø:] *interj. (înv.)* ce Dumnezeu, pentru (numele lui) Dumnezeu.
Pärchen, *-s, -, n. (dim.* de la P a a r) **1.** pereche de îndrăgostiți. **2.** *(la animale mici)* pereche.
Parcours [par'ku:ɐ], - [-'ku:ɐ(s)], -[-'ku:ɐs], *m. (călărie)* traseu, parcurs (cu obstacole).
Pard, *-en, -en, m.* v. P a r d e l.
pardauz! *interj.* buf! poc! pleosc!
Pardel, *-s, -, m. (zool.)* leopard *(Felix leopardus).*
Pardelkatze, *-n, f. (zool.)* **1.** *(înv.)* felină răpitoare. **2.** ocelot *(Leopardus pardalis).*
Pardel|luchs, *-es, -e, m. (zool.)* râs *(Felix lynx).*
Parder, *-s, -, m.* v. P a r d e l.
pardon! [-'dõ:] *interj. (înv.)* pardon! iartă-mă! iertați-mă! scuză-mă! scuzați-mă!
Pardon [-'dõ: și *(austr.)* -'do:n], *-s, m. sg.* iertare, scuză; grațiere; **um ~ bitten** a cere iertare, scuze; **~ geben** a ierta, a grația (un condamnat); **keinen ~ geben** a nu ierta; **er kennt da keinen ~** în această chestiune nu iartă; *(fig.)* **diese Krankheit gibt keinen ~** această boală nu iartă.
pardonabel *adj. (înv.)* de iertat, care se poate ierta, scuzabil.
pardonieren, *pardonierte, pardoniert, vb. (h) tr.* a ierta, a pardona, a scuza.
Pardun, *-(e)s, -s, n.*, **Pardune**, *-n, f. (mar.)* pataraține.
Parenchym [-'çy:m], *-s, -e, n. (biol., med., bot., zool.)* parenchim.
Parentation, *-en, f. (înv.)* **1.** ceremonie funerară. **2.** discurs funerar.
Parentel, *-en, f. (jur.)* parentelă, rubedenii descendente din aceeași persoană.
Parenthese, *-n, f.* paranteză, propoziție (sau parte de propoziție) intercalată (într-o altă propoziție); **in ~ a)** în paranteză; **b)** *(fig.)* în treacăt.
parenthetisch *adj.* parantetic, între paranteze; *(fig.)* în paranteză, în treacăt.
Parere, *-(s), -(s), n. (com.)* expertiză, aviz (scris) în chestiuni litigioase.
Parerga *pl.*, **Parergon**, *-s, -ga, n.* scriere (sau operă) neînsemnată, accesorie.
Parese, *-n, f. (med.)* slăbiciune; paralizie parțială, pareză.
paretisch *adj. (med.)* paralizat parțial.
par excellence [parɛksɛ'lã:s] *adv.* prin excelență, în adevăratul sens al cuvântului.
Parfait [par'fɛ:], *-s, -s, n. (cul.)* parfeu.
par force [par'fɔrs] *adv. (livr.)* neapărat, cu orice preț.
Parforcedressur [par'fɔrs-], *-en, f. (vân.)* dresură pentru vânătoare parforce.
Parforce|hund, *-(e)s, -e, m. (vân.)* câine folosit la vânătoare parforce, câine de haită.
Parforcejagd, *-en, f. (vân.)* vânătoare parforce (călare și cu haită de câini).
Parforcejäger, *-s, -, m. (vân.)* vânător parforce (călare și cu haită de câini).
Parforcekur, *-en, f.* tratament energic, intensiv.
Parforceritt, *-(e)s, -e, m.* călărie pe teren accidentat, impracticabil; călărie până la epuizare.
Parfum [-'fœ̃:], *-s, -s*, **Parfüm**, *-s, -e* (și *-s), n.* parfum; miros plăcut, mireasmă.
Parfümduft, *-(e)s, -düfte, m.* miros de parfum.
Parfümerie, *-n, f.* **1.** întreprindere, fabrică de articole cosmetice, de parfumerie. **2.** (magazin de) parfumerie.
Parfümeriegeschäft, *-(e)s, -e, n.* parfumerie (magazin).
Parfümerie|händler, *-s, -, m.* negustor de articole de parfumerie.
Parfümerieladen, *-s, -läden, m.* v. P a r f ü m e r i e g e s c h ä f t.
Parfümeur [-'mø:ɐ], *-s, -e, m.* specialist în parfumerie; fabricant de parfumuri.
Parfümflakon [-flakõ:], *-s, -s, m.* (sau *n.)* flacon cu parfum.
Parfümfläsch|chen, *-s, -, n.*, **Parfümflasche**, *-n, f.* sticluță cu parfum.
parfümieren, *parfümierte, parfümiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) parfuma.
Parfümzer|stäuber, *-s, -, m.* pulverizator, spray de parfum.
pari sau **al pari** *adv.* **1.** *(com., fin.)* (la) paritate, la prețul valorii nominale; **über ~ stehen** a se vinde mai scump decât valoarea nominală; **er kauft al ~** cumpără la valoarea nominală; **Aktien zu, (unter) ~ erwerben** a cumpăra acțiuni (la), sub valoarea nominală. **2. die Chancen der beiden Mannschaften stehen ~** șansele celor două echipe sunt egale.
Pari, *-s, n. sg. (fin.)* paritate; valoare nominală.
Paria, *-s (austr. -), -s, m.* paria; *(fig.)* om disprețuit de toată lumea, lipsit de drepturi.
Pari|ausgabe, *-n*, **Paribegebung**, *-en, f. (în sistemul bancar)* emisiune au pair.
parieren, *parierte, pariert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a para, a preîntâmpina, a apăra; **er pariert den Hieb (sau den Angriff)** parează lovitura (sau atacul); *(sport)* **er parierte den Schuss** a parat lovitura. **2.** *(călărie)* a opri, a face să meargă mai încet; **er pariert das Pferd** oprește calul. **3.** *(înv.)* a pregăti (carnea). **II.** *intr.* **1.** *(fam.)* a asculta (necondiționat); **er pariert mir aufs Wort** mă ascultă necondiționat, la primul cuvânt. **2.** *(înv.)* a paria, a face prinsoare. **3.** *(înv.)* a se cabra.
Parier|stange, *-n, f.* gardă, scut (la sabie).
Parierung, *-en, f.* **1.** parare, evitare (a unei lovituri); ferire. **2.** *(călărie)* oprire a calului.
Parifikation *-en, f.* echivalare, stabilire a unei parități.
Parikurs, *-es, -e, m. (la bursă)* curs echivalent cu valoarea nominală; curs la paritate.
parisch *adj.* din Paros; **~er Marmor** marmură de Paros.
Pariser[1], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* parizian(ă), locuitor(-oare) din Paris.
Pariser[2] *adj. invar.* parizian, din Paris; **die ~ Mode** moda pariziană.
Pariser[3], *-s, -, m. (vulg.)* prezervativ.
Pariser|arbeiter, *-s, -, m. (înv.)* muncitor care confecționează bijuterii false.
pariserisch *adj.* parizian.
Parisienne [parizi'ɛn(ə)] *f. sg. (înv.)* **1.** lamé, mătase întrețesută cu fir metalic. **2.** *(tipogr.)* (literă) perlă.
parisyllabisch *adj. (gram.)* parisilab(ic); **~e Verse** versuri parisilabice.
Parisyllabum, *-s, -laba, n. (gram.)* cuvânt parisilabic.
Parität *f. sg.* (și *ec.)* paritate; egalitate; *(fin.)* **amtliche ~** paritate oficială; **feste ~** paritate fixă; **gleitende ~** paritate mobilă.
Paritäten-Flag, *-s, -e, n. (inform.)* indicator de paritate.
paritätisch *adj.* egal, la paritate.
Paritäts|anpassung, *-en, f. (fin.)* reajustarea parității.
Paritäts|erkennung, *-en, f. (fin.)* detectarea parității.
Paritätsfehler, *-s, -, m. (fin.)* eroare de paritate.
Pariwert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* valoare de paritate.
Park, *-(e)s, -e* (sau *-s), m.* **1.** parc, grădină. **2.** parc (de vehicule, de automobile). **3.** *(mil.)* depozit.
park|ähnlich *adj.* v. p a r k a r t i g.
Park|anlage, *-n, f.* parc, grădini.
park|artig *adj.* ca un parc.
Park|ausweis, *-es, -e, m.* legitimație, permis de parcare (pentru presă, riverani etc.).
Parkbahn, *-en, f. (astronautică)* stație orbitală de la care pornește un satelit, o sondă spațială.
Parkbank, *-bänke, f.* bancă în parc.
Parkbucht, *-en, f.* refugiu auto la marginea unei străzi.
Parkdauer *f. sg.* durată, timp de parcare.
Parkdeck, *-(e)s, -e* (și *-s), n.* nivel al unei parcări cu mai multe etaje.
parken, *parkte, geparkt, vb. (h) tr.* și *intr. (auto.)* a parca; **Parken verboten!** parcarea interzisă!
Parker, *-s, -, m.* persoană care parchează.
Parkett, *-(e)s, -e, n.* **1.** parchet, pardoseală parchetată. **2.** *(într-o sală de teatru sau cinematograf)* rândurile de la parter; rândurile din față ale parterului. **3.** *(la bursă)* loc rezervat samsarilor, misiților, agenților, brokerilor. **4.** *(fig.)* sferă, scenă; **sich aufs politische ~ begeben** a păși pe scena politică; **auf dem ~ zu Hause sein** a ști cum să se poarte în societate, a fi om bine crescut.
Parkettboden, *-s, -böden, m.*, **Parkettdiele**, *-n, f.*, **Parkettfußboden**, *-s, -böden, m.* v. P a r k e t t (1).
Parkette, *-n, f. (austr.)* v. P a r k e t t s t a b.
parkettieren, *parkettierte, parkettiert, vb. (h) tr.* a parcheta.
Parkettierung, *-en, f.* parchetare.
Parkettleger, *-s, -, m.* parchetar.
Parkettloge [-lo:ʒə], *-n, f. (teatru)* lojă la parter.
Parkettplatz, *-es -plätze, m. (teatru)* stal, loc la parter.
Parkettreihe, *-n, f. (teatru)* rând la parter.
Parkettsitz, *-es, -e, m.* v. P a r k e t t p l a t z.
Parkett|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* friză, șipcă de parchet.
Parkfest, *-(e)s, -e, n.* serbare, petrecere organizată într-un parc.
Parkgebühr, *-en, f.* taxă de parcare.
Park(hoch)haus, *-es, -häuser, n.* garaj cu mai multe etaje.
parkieren, *parkierte, parkiert, vb. (h) tr.* și *intr. (elv.)* v. p a r k e n.
Parkingmeter, *-s, -, m. (elv.)* v. P a r k u h r, P a r k m e t e r.
Park|kralle, *-n, f.* dispozitiv de blocare a roților la autovehiculele care parchează în locuri interzise, *(fam.)* tigaie.
Parkleitsystem, *-s, -e, n.* sistem de dirijare a vehiculelor spre locuri de parcare libere.
Parkleuchte, *-n, f.* lumină de parcare (montată pe partea laterală a unui autovehicul).
Parklicht, *-(e)s, -er, n. (auto.)* lumină de parcare.
Parklücke, *-n, f.* loc liber de parcare între două autovehicule.
Parkometer, *-s, -, m.* v. P a r k u h r.
Parkplatz, *-es, -plätze, m.* loc de parcare, de staționare pentru automobile (sau alte vehicule).
Parkraum, *-(e)s, -räume, m.* spațiu, loc de parcare.
Parkraumnot *f. sg.* criză de locuri de parcare.
Parkregner, *-s, -, m.* stropitor pentru parcuri.
Parkrestaurant [-rɛsto'rã:], *-s, -e, n.* grădină de vară, restaurant într-un parc.
Parkscheibe, *-n, f.* disc de parcare (pentru indicarea duratei de parcare).
Parkschein, *-(e)s, -e, m.* bilet, tichet de parcare.
Park|studium, *-s, n. sg. (fam.)* studiul unei discipline apropiate de cea pe care dorești să o studiezi, pe durata așteptării rezultatului de acceptare (dependent de numerus clausus).
Parksünder, *-s, -, m. (fam.)* persoană care parchează o mașină într-un loc interzis (pentru parcare).
Parkthe|ater, *-s, -, n.* teatru de vară.
Parktor, *-(e)s, -e, n.* poartă de parc.
Park|uhr, *-en, f.* ceas automat de parcare; parcometru.
Parkverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicție de parcare.
Parkwächter, **Parkwärter**, *-s, -, m.* **1.** paznic de parc. **2.** paznic de parcare.
Parkweg, *-(e)s, -e, m.* drum, alee de parc.
Parkzeit, *-en, f.* v. P a r k d a u e r.
Parkzeit|uhr, *-en, f.* v. P a r k u h r.
Parlament, *-(e)s, -e, n.* **1.** parlament; **beide Häuser des ~es** ambele Camere ale parlamentului; **das ~ auflösen** a dizolva parlamentul; **jn. ins ~ wählen** a alege pe cineva în parlament. **2.** clădire a parlamentului.
Parlamentär, *-s, -e, m. (mil.* și *fig.)* parlamentar, negociator (între tabere inamice); sol.
Parlamentärfahne, **Parlamentärflagge**, *-n, f.* steag alb al parlamentarului.
Parlamentarier [-riɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* membru(ă) a(l) parlamentului, deputat(ă) (în parlament), parlamentar(ă).
parlamentarisch *adj.* parlamentar; **das ~e System** sistemul parlamentar.
Parlamentarismus, *-, m. sg.* parlamentarism, regim parlamentar.
Parlamentärschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* vas parlamentar.
parlamentieren, *parlamentierte, parlamentiert, vb. (h) intr.* **1.** a parlamenta, a duce tratative, a negocia. **2.** *(fam.)* a parlamenta, a discuta (aprins ore întregi).
Parlaments|abge|ordnete, *-n, -n (ein Parlamentsabgeordneter), m.* și *f.* deputat(ă) în parlament.
Parlaments|ab|stimmung, *-en, f.* vot, scrutin parlamentar.
Parlaments|akt, *-(e)s, -en, m.* act al parlamentului.
Parlaments|anhänger, *-s, -, m.* aderent, partizan al parlamentului.

Parlaments|auflösung, *-en, f.* dizolvare a parlamentului.
Parlaments|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comisie parlamentară.
Parlamentsbericht, *-(e)s, -e, m.* comunicat parlamentar, buletin al parlamentului.
Parlamentsbericht|er|stattung, *-en, f.* **1.** raport parlamentar. **2.** corespondență, reportaj din parlament.
Parlamentsbeschluss, *-es, -schlüsse, m.* hotărâre, decizie parlamentară.
Parlamentsdauer *f. sg.* durată a sesiunii parlamentare.
Parlamentsdebatte, *-n, f.* dezbatere în parlament, dezbatere parlamentară.
Parlamentsferien [-riən] *pl.* vacanță parlamentară.
Parlamentsfraktion, *-en, f.* fracțiune parlamentară.
Parlamentsgebäude, *-s, -, n.*, **Parlamentshaus**, *-es, -häuser, n.* palat, clădire a(l) parlamentului.
Parlamentskrise, *-n, f.* criză parlamentară.
Parlamentsmehr|heit, *-en, f.* majoritate parlamentară.
Parlamentsmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru al parlamentului.
Parlaments|präsident, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* președinte(-ă) a(l) parlamentului.
Parlamentsrede, *-n, f.* discurs parlamentar.
Parlamentsredner, *-s, -, m.* orator în parlament.
Parlaments|sitz, *-es, -e, m.* loc în parlament, mandat parlamentar; **die Partei hat hundert ~e erhalten** partidul a obținut o sută de mandate (sau locuri) în parlament.
Parlaments|sitzung, *-en, f.* ședință a parlamentului.
Parlaments|tagung, *-en, f.* sesiune parlamentară.
Parlaments|taktik, *-en, f.* tactică parlamentară.
Parlaments|tribüne, *-n, f.* tribună parlamentară.
Parlamentsvertretung, *-en, f.* mandat parlamentar.
Parlamentsvorsitzende, *-n, -n (ein Parlamentsvorsitzender), m.* și *f.* v. Parlamentspräsident.
Parlamentswahl, *-en, f.* alegeri parlamentare.
Parlando, *-s, -s* (și *-di*), *n. (muz.)* parlando.
parlieren, *parlierte, parliert, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** *(înv.)* a vorbi într-o limbă străină (în special franceză). **2.** a pălăvrăgi, a sporovăi, a spune verzi și uscate.
Parmäne, *-n, f.* măr parmen.
Parmesan, **Parmesankäse**, *-s, m. sg.* (brânză) parmezan.
parmesanisch *adj.* referitor la orașul Parma; din Parma.
Parnass, **Parnassos**, **Parnassus**, *-, m. sg. (mit.)* Parnas, muntele muzicii și al poeziei; **den ~ besteigen** a scrie versuri.
parnassisch *adj.* referitor la parnas, parnasian; dedicat poeziei.
parochial [-'χia:l] *adj.* parohial.
Parochialkirche, *-n, f.* biserică parohială.
Parochie, *-n* [-χi:ən], *f.* parohie.
Parodie, *-n* [-'di:ən], *f.* parodie.
parodienhaft *adj.* v. parodistisch.
parodieren, *parodierte, parodiert, vb. (h) tr.* a parodia.
Parodist, *-en, -en, m.* parodist, autor sau interpret de parodii.
Parodistik *f. sg.* parodiere.
parodistisch *adj.* de parodie, ca o parodie, parodial, parodic.
Parodontitis, *-titiden, f. (med.)* parodontită.
Parodontose, *-n, f. (med.)* parodontoză.
Parole, *-n, f.* **1.** parolă, consemn; **die ~ ausgeben** a da parola; **der ~ folgen** a respecta consemnul; *(mil.)* **die ~ für die Truppe ausgeben** a da parola pentru trupă. **2.** lozincă, cuvânt de ordine. **3.** cuvânt de onoare, făgăduință solemnă, parolă.
Paroli, *-s, -s, n.* **1.** dublare a mizei la anumite jocuri de cărți. **2.** *(fam.; în expr.)* **jm. ~ bieten** (sau **biegen**) a riposta cu aceeași tărie, a nu se lăsa mai prejos.
Parömie, *-n* [-'mi:ən], *f.* proverb, zicală, paremie.
Parömiologie [-io-] *f. sg.* paremiologie.
Paronomasie, *-n* [-i:ən], *f. (stil.)* paronomază, paronomasie.
paronomastisch *adj.* paronomastic.
Paronymie, *-n* [-'mi:ən], *f. (lingv.)* paronimie.
paronymisch *adj. (lingv.)* paronimic.
Paronymon, *-s, -ma* (și *-nyme*), *n. (lingv., înv.)* **1.** cuvânt derivat dintr-un cuvânt matcă. **2.** paronim.
Parosmie *f. sg. (med.)* parosmie.
Parotitis, *-titiden, f. (med.)* parotidită.
Paroxysmus, *-, -men, m.* **1.** *(med.)* atac; paroxism. **2.** *(geol.)* fază culminantă în activitatea unui vulcan.
Parricida [-tsi:da], **Parrizida**, *-s, -s, m.* paricid.
Parse, *-n, -n, m. (rel.)* pars.
Parsek, *-, -, n. (astron.)* parsec.
parsisch *adj.* parsic, referitor la religia lui Zarathustra.
Parsismus *m. sg.* parsism.
Part, *-(e)s, -e, m.* **1.** și *n.* parte, participație; **du hast deinen ~** ți-ai primit partea (din câștig); *(fig.)* **ich für mein(en) ~** cât despre mine. **2.** *(muz., teatru)* voce (a unei piese muzicale), știmă; rol; **seinen ~ blasen** a cânta (la un instrument de suflat) partea sa din partitură.
part. *presc.* de la parterre la parter.
Part. 1. *presc.* de la Parterre. **2.** *presc.* de la Partizip.
partagieren [-'ʒi:-], *partagierte, partagiert, vb. (h) tr.* a împărți (câștigul), a partaja.
Parte, *-n, f.* **1.** *(reg.)* chiriași, locatari, familii dintr-o casă. **2.** *(austr.)* v. Partezettel. **3.** *(înv.)* v. Part **(2)**. **4.** *(elv., ist.)* halebardă.
Partei, *-en, f.* **1.** *(pol.)* partid; **eine kommunistische ~** un partid comunist; **eine demokratische ~** un partid democratic; **politische ~** partid politic; **revolutionäre ~** partid revoluționar; **sich einer ~ anschließen** sau **einer ~ beitreten** a se alătura unui partid; a intra într-un partid; **die Reihen der ~ stärken** a întări rândurile partidului. **2.** *(fig.)* parte; **ich nehme ~ für ihn** sau **ich ergreife seine ~** îi țin (sau iau) partea, sunt de partea lui; **~ sein** a fi părtinitor; **über den ~en stehen** a fi imparțial, nepărtinitor; **von js. ~ sein** a fi de partea cuiva. **3.** *(pol.)* grup; fracțiune; **sie hatten sich in mehrere ~en gespalten** s-au scindat în mai multe fracțiuni. **4.** *(jur.)* parte; **beklagte ~** parte pârâtă; **klägerische ~** parte reclamantă; reclamant; **die streitenden ~en** împricinații, părțile adverse (dintr-un proces); **die vertragschließenden ~en** părțile contractante. **5.** chiriași, locatari; **in diesem Hause wohnen zwei ~en** în casa aceasta locuiesc două familii de chiriași; **die ~en über uns** locatarii de deasupra noastră.
Partei|abzeichen, *-s, -, n.* insignă de partid.
Partei|aktiv, *-s, -e* [-və] (și *-s*), *n. (ist.)* activ de partid; **Versammlung des ~s** adunarea activului de partid.
Partei|amt, *-(e)s, -ämter, n.* post, loc, funcție în partid.
partei|amtlich *adj.* referitor la o funcție în partid, care ține de o funcție în partid.
Partei|ange|hörige, *-n, -n (ein Parteiangehöriger), m.* și *f.* v. Parteimitglied.
Partei|ange|hörigkeit *f. sg.* apartenență la partid.
Partei|angelegenheit, *-en, f.* chestiune de partid.
Partei|anhänger, *-s, -, m.* simpatizant al partidului.
Partei|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de partid.
Partei|arbeit, *-en, f.* muncă de partid.
Partei|aufbau, *-(e)s, m. sg.* structură a partidului.
Partei|aufgabe, *-n, f.*, **Partei|auftrag**, *-(e)s, -träge, m.* sarcină, misiune de partid.
Partei|aus|schluss, *-es, -schlüsse, m.* excludere din partid.
Partei|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet de partid.
Partei|ausweis, *-es, -e, m.* v. Parteibuch.
Partei|be|hörde, *-n, f.* organ de partid.
Partei|beitrag, *-(e)s, -träge, m.* cotizație de membru de partid.
Parteiberatung, *-en, f.* consfătuire de partid.
Parteiberatungs|stelle, *-n, f.* birou de îndrumare al partidului.
Parteibeschluss, *-es, -schlüsse, m.* hotărâre a partidului.
Parteibetriebsgruppe, *-n, f.* organizație de partid (sau de bază) a întreprinderii.
Parteibildung *f. sg.* constituire a partidului.
Parteiblatt, *-(e)s, -blätter, n.* ziar, organ al partidului.
Parteibonze, *-n, -n, m. (peior.)* bonz, șef, lider (într-un partid).
Parteiboykott, *-(e)s, -e, m.* boicot din partea partidului.
Parteibuch, *-(e)s, -bücher, n.* carnet, legitimație de membru de partid; *(fam.)* **sein ~ zurückgeben** a ieși din partid; **das falsche ~ haben** a nu putea promova din cauza apartenenței la un anumit partid.
Parteibüro, *-s, -s, n.* birou de partid.
Parteibürokratie [-'ti:] *f. sg.* birocrație de partid.
Parteicharakter [-ka-], *-s, m. sg.* caracter partinic.
Parteichinesisch [-çi-], *-(s), n. sg.* jargon al activiștilor de partid; limbaj de lemn.
Parteidelegierte, *-n, -n (ein Parteidelegierter), m.* și *f.* delegat(ă) a(l) partidului.
Parteidemokratie [-ti:] *f. sg.* democrație de partid.
Parteidisziplin *f. sg.* disciplină de partid.
Parteidokument, *-(e)s, -e, n.* document de partid.
Partei|einheit, *-en, f.* **1.** *sg.* unitate a partidului. **2.** organizație de bază.
parteien *(de regulă numai la inf.) vb. (h) tr.* și *refl. (rar, reg.)* a (se) împărți în partide, în grupuri; a (se) scinda, a (se) dezbina.
Parteienhader, *-s, m. sg.* disensiune între partide.
Parteienkampf, *-(e)s, -kämpfe,* luptă, neînțelegere, ceartă între partide.
Parteien|staat, *-(e)s, -en, m.* stat în care partidele joacă un rol important.
Parteienverdrossenheit *f. sg.* nemulțumire a cetățenilor datorată certurilor dintre partidele politice.
Parteienverkehr *-(e)s, m. sg. (austr.)* v. Amtsstunden.
partei|ergeben *adj.* credincios, devotat partidului.
Partei|ethik *f. sg.* etică, morală de partid.
Parteifeind, *-(e)s, -e, m. (ist.)* dușman al partidului.
parteifeindlich *adj.* antipartinic, ostil partidului.
Parteifraktion, *-en, f.* fracțiune de partid.
Parteifreund, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* simpatizant(ă) a(l) partidului.
Parteiführer, *-s, -, m.* șef, conducător de partid.
Parteiführung, *-en, f.* conducere de partid; conducere a partidului.
Parteifunktion, *-en, f.* funcție (pe linie) de partid.
Parteifunktionär, *-s, -e, m.* activist de partid.
Parteigänger, *-s, -, m.* aderent, adept, simpatizant, partizan (al partidului, al unei mișcări, al unei politici etc.); **~ der Regierung** partizan al guvernului.
Parteige|heimnis, *-ses, -se, n.* secret de partid.
Parteigeist, *-(e)s, m. sg.* spirit de partid, spirit partinic.
parteigemäß *adj.* partinic, conform (cu statutul) partidului.
Parteigenosse, *-n, -n, m.*, **Parteigenossin**, *-nen, f.* tovarăș(ă) de partid.
Parteigericht, *-(e)s, -e, n.* instanță de judecată a partidului.
Parteigeschichte *f. sg.* istorie a partidului.
Parteigründung, *-en, f.* formare, constituire a unui partid.
Parteigruppe, *-n, f.* grupă de partid.
Parteigruppierung, *-en, f.* grupare în partid.
Partei|hader, *-s, m. sg.* v. Parteienhader.
Partei|herrschaft *f. sg.* dominație a partidului.
Partei|hochschule, *-n, f.* școală superioară, universitate de partid.
Partei|ideologe, *-n, -n, m.* ideolog al unui partid.
Partei|instanz, *-en, f.* organ al partidului; **die oberen ~en** organele superioare ale partidului.
partei|intern *adj.* care ține de, se petrece în interiorul partidului.
partei|isch *adj.* parțial, părtinitor; cu idei preconcepute.
Parteikabinett, *-(e)s, -e, n.* cabinet de partid.
Parteikader, *-s, -, m. (mai ales la pl.)* cadre de partid; **die führenden ~** cadrele de conducere ale partidului.
Parteikandidat, *-en, -en, m.* candidat de partid.
Parteikomitee [-te:], *-s, -s, n.* comitet de partid.
Parteikommission, *-en, f.* comisie de partid.
Parteikonferenz, *-en, f.* conferință de partid.
Parteikongress, *-es, -e, m.* congres al partidului.
Parteikontrolle, *-n, f.* control de partid; **Komission für ~** comisie de control a partidului.

Parteikontrollkommission, *-en, f.* comisie de control a partidului.
Parteileben, *-s, n. sg.* viață de partid.
Parteilehrjahr, *-(e)s, -e, n. (ist.)* perioadă de școlarizare (formare) a cadrelor de partid (în fosta R.D.G.).
Parteileitung, *-en, f.* **1.** conducere a partidului, organ de conducere al partidului. **2.** conducere, îndrumare a partidului.
parteilich *adj.* **1.** partinic; **eine ~e Stellungnahme** o luare de poziție partinică. **2.** *(rar)* v. parteiisch.
Parteilichkeit *f. sg.* partinitate.
Parteilinie [-niə] *f. sg.* linie a partidului.
Parteiliteratur *f. sg.* literatură de partid.
Parteilokal, *-(e)s, -e, n.* local, sediu al partidului.
parteilos *adj.* fără (de) partid.
Parteilose, *-n, -n (ein Parteiloser), m.* și *f.* persoană fără de partid, care nu este membru al niciunui partid.
Parteilosigkeit *f. sg.* neapartenență la vreun partid.
Parteilosung, *-en, f.* lozincă a partidului.
Parteimann, *-(e)s, -leute,* **Parteimensch**, *-en, -en, m.* **1.** om al partidului, om de partid. **2.** *(înv.)* v. Parteigänger.
parteimäßig *adj.* în conformitate cu principiile partidului.
Parteimitglied, *-(e)s, -er, n.* membru de partid.
Parteimitgliedschaft *f. sg.* situație, calitate de membru de partid.
Parteinahme, *-n, f.* luare de atitudine, de poziție (în sprijinul cuiva sau a unei cauze).
Parteinetz, *-es, -e, n.* rețea de partid.
Partei|organ, *-s, -e, n.* organ, ziar al partidului.
Partei|organisation, *-en, f.* organizație de partid.
Parteipolitik *f. sg.* politică a partidului.
parteipolitisch *adj.* conform cu politica partidului, de politică de partid.
Parteipräsidium, *-s, -dien* [-diən], *n.* prezidiu al partidului.
Parteipraxis *f. sg.* practică, experiență de partid.
Parteipresse, *-n, f.* presă de partid.
Parteiprinzip, *-s, -e* (sau *-ien* [-piən]), *n.* principiu al partidului.
Parteiprogramm, *-s, -e, n.* program al partidului.
Parteipropaganda *f. sg.* propagandă de partid.
Parteipropagandist, *-en, -en, m.* propagandist al partidului.
Parteireihen *pl.* rânduri ale partidului; **Festigung der ~** consolidare a rândurilor partidului; **die ~ schließen** a strânge rândurile partidului.
Parteiresolution, *-en, f.* rezoluție a partidului.
Parteirichtung, *-en, f.* orientare a partidului.
Parteisache, *-n, f.* chestiune de partid.
parteischädigend *adj.* antipartinic, dăunător partidului.
Parteischule, *-n, f.* școală de partid; **einjährige ~** curs, învățământ de partid de un an; **zentrale ~** școală centrală de partid.
Parteischulung *f. sg.* școlarizare, învățământ de partid.
Parteischulungs|system, *-s, -e, n.* sistem de învățământ de partid.
Parteisekretär, *-s, -e, m.* secretar de partid.
Parteisoldat, *-en, -en, m. (jargon)* persoană care a slujit partidul o perioadă îndelungată de timp.
Partei|spaltung, *-en, f.* sciziune în partid; scindare a partidului.
Partei|spenden|affäre, *-n, f.* scandal politic cauzat de mituire, donații ilegale către un partid.
Partei|spitzen *pl.* (și *peior.)* vârfuri ale partidului, conducători ai partidului.
Partei|statut, *-(e)s, -en, n.* statut al partidului.
Partei|stempel, *-s, -, m.* ștampilă, sigiliu a(l) partidului.
Parteitag, *-(e)s, -e, m.* **1.** congres al partidului. **2.** organ superior, de decizie al partidului.
Parteitagsbeschluss, *-es, -schlüsse, m.,* **Parteitagsresolution**, *-en, f.* rezoluție a congresului partidului.
Parteitätigkeit *f. sg.* activitate de partid, în cadrul partidului.
parteitreu *adj.* fidel, credincios, devotat partidului.
Parteiung, *-en, f.* **1.** divizare, scindare, fracționare în partide; creare de fracțiuni. **2.** grupare (politică).
Parteiver|an|staltung, *-en, f.* manifestare organizată de partid.
Parteiverbindung, *-en, f.* legătură pe linie de partid.
Parteiverfahren, *-s, -, m.* anchetă pe linie de partid.
Parteiversammlung, *-en, f.* adunare, ședință de partid.
Parteivorsitzende, *-n, -n (ein Parteivorsitzender), m.* șef, președinte al partidului.
Parteivor|stand, *-(e)s, -stände, m.* conducere, comitet executiv, prezidiu a(l) partidului.
Parteivor|standsmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru al conducerii, al prezidiului partidului.
parteiwidrig *adj.* potrivnic partidului.
Parteizeitung, *-en, f.* v. Parteiorgan.
Parteizelle, *-n, f.* celulă de partid.
Parteizentrale, *-n, f.* conducere centrală, sediu central a(l) partidului.
Parteizirkel, *-s, -, m.* seminar, cerc de partid.
Parteizuge|hörigkeit *f. sg.* apartenență la partid.
Parteizwist, *-(e)s, -e, m.* v. Parteihader.
Parteke, *-n, f. (înv.)* **1.** bucățică, părticică. **2.** bucată de pâine (ca pomană). **3.** pomană.
parterre [-'tɛʀ] *adv.* (situat) la parter; **~ wohnen** a locui la parter.
Parterre [-'tɛʀ și 'tɛrə], *-s, -s, n.* **1.** parter, apartament de la parter. **2.** parter, stal; rândurile din spate de la parter (într-o sală de teatru sau cinematograf). **3.** răsad de flori (în formă geometrică).
Parterre|akrobatik *f. sg.* acrobație la sol.
Parterre|loge [-lo:ʒə], *-n, f. (teatru)* lojă la parter.
Parterre|wohnung, *-en, f.* locuință la parter.
Partezettel, *-s, -, m. (austr.)* ferpar.
Parthenogenese *f. sg. (biol.)* partenogeneză.
Par|ther, *-s, -, m.* persoană aparținând unui popor de origine iraniană, parți.
partial [-'tsia:l] *adj.* v. partiell.
Partialbruch, *-(e)s, -brüche, m. (mat.)* fracție simplă.
Partialbruchzerlegung, *-en, f. (mat.)* descompunere a fracțiilor simple.
Partial|obligation, *-en, f. (fin.)* obligații parțiale.
Partialsumme, *-n, f.* sumă parțială.
Partialton, *-(e)s, m. sg.* ton, sunet parțial.
Partialturbine, *-n, f.* turbină cu admisiune parțială.
Partie, *-n* [-'ti:ən], *f.* **1.** parte (dintr-un tot); porțiune; **eine ~ des Gesichtes** o parte a feței; **die schönsten ~n des Gemäldes** cele mai frumoase porțiuni ale tabloului; **die oberen ~n des Körpers** părțile de sus ale corpului; **eine ~ aus der Altstadt** o parte a orașului vechi. **2.** *(înv.)* excursie, plimbare de agrement, ieșire la iarbă verde; **wir wollen morgen eine ~ machen** mâine facem o excursie; **wollen Sie mit von der ~ sein?** vreți să luați parte la excursie? **3.** partidă (de joc); **die ~ aufgeben** a ceda partida, a se recunoaște învins; **eine ~ Schach spielen** a juca o partidă de șah; **eine gute ~ liefern** a juca bine. **4.** partidă (de căsătorie); **eine gute ~ machen** a face o partidă bună, o căsătorie bună; **eine ~ ausschlagen** a respinge o cerere în căsătorie. **5.** *(com.)* partidă, lot (de marfă); **in ~n von 6 bis 12 Stück** în partide de 6-12 bucăți; **in ~n beziehen** a cumpăra cu ridicata, cu toptanul, angro; **in großen ~n** în cantități mari. **6.** *(muz.)* parte, știmă. **7.** *(reg.)* partid, grup(ă).
Partie|artikel, *-s, -, m. (com.)* **1.** articol, marfă livrat(ă) în partide mari. **2.** articol dintr-un lot de marfă.
Partiebezug, *-(e)s, -bezüge, m. (com.)* cumpărare angro, cu ridicata.
Partieführer, *-s, -, m. (austr.)* responsabil, șef al unei echipe (de muncă).
Partiegeld, *-(e)s, -er, n.* taxă (de biliard, popice etc.).
Partie|größe, *-n, f. (ec.)* mărime, volum al lotului.
partiell [-tsi'ɛl] *adj.* parțial, referitor la o parte; *(mat.)* **~e Ableitung** derivată parțială.
parti|enweise [-'ti:ən-] *adv.* în serii, pe grupe, pe echipe.
Partiepreis, *-es, -e, m. (com.)* preț cu ridicata, angro.
partieren, *partierte, partiert, vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a împărți, a distribui. **2.** *(muz.)* a aranja vocile, știmele într-o partitură.
Partie|verkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare în contrapartidă.
Partieware, *-n, f. (com.)* **1.** v. Partieartikel **(1)**. **2.** marfă rămasă, sold.
Partiewarengeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** magazin de solduri. **2.** comerț (sau afacere) cu marfă de sold.
partieweise *adv.* pe loturi, pe partide.
Partikel, *-n, f.* **1.** (și *-s, -, n.)* particulă; părticică; *(fiz.)* **strahlende ~** particulă radiantă. **2.** *(gram.)* particulă, cuvânt neflexionar.
Partikel|anfügung *f. sg. (gram.)* adăugare a unei particule.
Partikelgeschwindigkeit, *-en, f. (fiz.)* viteză a particulei.
partikular, **partikulär** *adj.* referitor la o parte; izolat, separat; **~e Interessen** interese separate.
Partikular, *-s, -e, m. (elv.)* pensionar.
Partikularbe|strebung, *-en, f.* tendință, năzuință particularistă.
Partikular|eingabe, *-n, f.* cerere particulară.
Partikularfrieden, *-s, m. sg.* pace separată.
Partikularismus, *-, m. sg.* particularism; regionalism, separatism; politică de stat mic, egoistă.
Partikularist, *-en, -en, m.* particularist, partizan al particularismului; separatist.
partikularistisch *adj.* particularist; regionalist, separatist.
Partikularlösung, *-en, f. (ec.)* soluție, rezolvare particulară.
Partikular|recht, *-(e)s, -e, n.* drept valabil numai într-unul din statele membre ale unei federații; drept special.
Partikulier [-ku'li:e], *-s, -e, m.* proprietar particular de navă, de șalupă (pentru navigația fluvială).
Partikülier [-kyli'e:], *-s, -s, m. (înv.)* **1.** particular, persoană privată. **2.** pensionar.
Partisan, *-s* (și *-en), -en, m.* partizan.
Partisane, *-n, f. (ist.)* partizană, suliță cu două tăișuri.
Partisanen|abteilung, *-en, f.* grup, formație, detașament de partizani.
Partisanen|aktion, *-en, f.* acțiune a partizanilor, acțiune de partizani.
Partisanenbewegung, *-en, f.* mișcare de partizani.
Partisanen|einheit, *-en, f.* unitate de partizani.
Partisanengruppe, *-n, f.* grup de partizani.
Partisanenkampf, *-(e)s, -kämpfe,* **Partisanenkrieg**, *-(e)s, -e, m.* luptă, război de partizani.
Partisanentätigkeit, *-en, f.* activitate de partizani.
Partisanenverband, *-(e)s, -bände, m.* detașament, unitate de partizani.
Partisanin, *-nen, f.* partizană.
Partita, *Partiten, f. (muz.)* suită, partită.
Partite, *-n, f.* **1.** *(cont.)* post; cont; partidă. **2.** *(înv.)* pungășie; festă; farsă.
Partitenmacher, *-s, -, m.* pungaș viclean; șarlatan; intrigant, conspirator.
Partition, *-en, f.* **1.** *(log.)* împărțire, distribuire, repartizare. **2.** *(inform.)* partiție; **die ~ der Festplatte** partiția discului dur.
partitionieren, *partitionierte, partitioniert, vb. (h) tr. (inform.)* a partiționa.
partitiv *adj. (gram.)* partitiv; **~er Genitiv** genitiv partitiv.
Partitur, *-en, f. (muz.)* partitură.
Partizip, *-s, -ien* [-piən], *n. (gram.)* participiu.
Partizipation, *-en, f.* participare.
Partizipationsdarlehen, *-s, -, n.* preț, împrumut participativ.
Partizipationsgeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* afacere (sau tranzacție) în participare, în asociație.
Partizipationskonto, *-s, -ten, n. (ec.)* cont comun al participanților la o tranzacție.
partizipial [-'pia:l] *adj. (gram.)* participial, de participiu.
Partizipialform, *-en, f. (gram.)* formă de participiu, formă participială.
Partizipialgruppe, *-n,* **Partizipialkonstruktion**, *-en, f.,* **Partizipialsatz**, *-es, -sätze, m. (gram.)* construcție participială.
partizipieren, *partizipierte, partizipiert, vb. (h) intr.* a participa, a lua parte la (ceva).
Partizipierung, *-en, f.* participare.
Partizipium, *-s, -pia, n.* v. Partizip.
Partner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* partener(ă); asociat(ă); părtaș(ă); tovarăș(ă), prieten(ă); *(sport)* adversar(ă); contractant(ă).

Partnerbeziehung, *-en, f.* legătură sentimentală, de dragoste.

Partnerland, *-(e)s, -länder, n.* v. Partnerstaat.

Partnerlook [-lʊk], *-s, -s, m.* îmbrăcăminte aproape identică (la două persoane).

Partnerschaft, *-en, f.* **1.** calitate, însuşire de a fi partener. **2.** relaţie, raport de partener. **3.** *(ec.)* asociaţie în participare.

partnerschaftlich *adj.* care se bazează pe calitatea, relaţia de partener.

Partner|staat, *-(e)s, -en, m.* stat asociat, stat partener.

Partner|stadt, *-städte, f.* oraş partener.

Partnertausch, *-(e)s, -e, m.* schimbarea partenerilor între perechi în vederea întreţinerii de raporturi sexuale.

Partnerwahl, *-en, f.* alegere a partenerului, a partenerei, a soţului, a soţiei.

partout [par'tu:] *adv.* **1.** neapărat, numaidecât, cu orice preţ. **2.** în ciuda (faptului).

Partus, *-, -, m. (med.)* naştere.

Party ['pa:ɐtɪ], *-s* [-ti:s], *f.* primire, party; **eine ~ geben** a da o petrecere; **auf eine** sau **zu einer ~ gehen** a merge la o petrecere la cineva acasă.

Partylöwe, *-n, -n, m. (iron.)* bărbat căruia îi place să atragă atenţia la petreceri şi să fie înconjurat de mulţi oameni.

Parvenü [-ve-], *-s, -s, m.* parvenit.

Parze, *-n, f. (mit.)* parcă, ursitoare.

parzellarisch *adj.* împărţit în parcele, parcelat, divizat (în părţi).

Parzellarvermessung, *-en, f.* măsurarea terenului în vederea împărţirii în parcele.

Parzelle, *-n, f.* parcelă, lot de pământ, de teren; părticică.

Parzellenbauer, *-s* (şi *-n*), *-n, m. (ist.)* ţăran împroprietărit.

Parzellen|eigentum, *-s, -tümer, n.* proprietate asupra unui lot (mic de pământ).

Parzellenweg, *-(e)s, -e, m. (reg.)* potecă, drum lăturalnic (printre ogoare).

Parzellenwirtschaft, *-en, f. (ec.)* **1.** gospodărie individuală mică. **2.** sistem de agricultură bazat pe exploatarea pământului în loturi mici.

Parzellenzahl, *-en, f.* număr topografic al unei parcele, al unui lot.

parzellieren, *parzellierte, parzelliert, vb. (h) tr.* a parcela, a împărţi, a îmbucătăţi.

Parzellierung, *-en, f.* parcelare, împărţire (a pământului) în loturi.

Parzenkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* cucută de apă *(Cicuta virosa* L.).

Pas [pa], *-, -* [pas], *m.* pas de dans.

Pasch, *-es, -e* (sau *Päsche*), *m.* dublă (la zaruri sau la domino).

Pascha, *-s, -s, m.* **1.** paşă; *(fig.)* **wie ein ~ leben** a trăi ca un paşă, boiereşte; **sich wie ein ~ bedienen lassen** a se lăsa servit ca un paşă. **2.** *(fig.)* om autoritar. **3.** crai.

Paschalik, *-s, -s* (sau *-e*), *m.* paşalâc.

paschamäßig *adj.* ca un paşă, îngâmfat; fără scrupule.

paschen, *paschte, gepascht, vb. (h)* **I.** *tr. (fam.)* a face contrabandă: **fremde Waren ~** a face contrabandă cu mărfuri străine. **II.** *intr.* **1.** a da (duble) la zaruri. **2.** *(reg.)* a bate din palme. **3.** *(reg.)* a presa, a stoarce.

Pascher, *-s, -, m. (fam.)* contrabandist.

Pascherei, *-en, f. (fam.)* contrabandă, delict de contrabandă.

paschol! *interj. (fam.)* paşol! marş! cară-te!

Paslack, *-s, -s, m. (reg.)* **1.** om care roboteşte pentru alţii. **2.** tont. **3.** slugă.

Paspel, *-s, -, m.* (sau *-n, f.*) paspoal, vipuşcă.

paspelieren, *paspelierte, paspeliert, vb. (h) tr.* a paspoala, a aplica paspoaluri.

Paspelierung, *-en, f.* **1.** paspoalare. **2.** ceva paspoalat.

paspeln, *paspelte, gepaspelt (ich pasp(e)le), vb. (h) tr.* v. paspelieren.

Pasquill [-'kvɪl], *-s, -e, n.* pamflet, satiră.

Pasquillant, *-en, -en, m.* pamfletist.

Pass, *-es, Pässe, m.* **1.** pas, trecătoare, strâmtoare (de munte), defileu, chei. **2.** paşaport; **der ~ läuft ab** paşaportul expiră; **einen ~ ausstellen** a elibera un paşaport; **einen ~ beantragen** a cere eliberarea unui paşaport; **einen ~ verlängern** a prelungi valabilitatea unui paşaport; **einen ~ erneuern lassen** a-şi reînnoi paşaportul; *(dipl.)* **dem Botschafter wurden die Pässe zugestellt** ambasadorului i s-au remis paşapoartele (relaţiile diplomatice au fost rupte). **3.** *(sport; la jocuri cu mingea)* pasă; **einen ~ zur Mitte geben** a centra, a da o pasă spre centru. **4.** *(la unele animale)* mers în buiestru. **5.** *(vân.)* hăţiş, trecătoare (a vânatului). **6.** *(arhit.)* arc gotic, ogivă.

Passa, *-s, n. sg.* v. Passah.

passabel *adj.* acceptabil, pasabil, bunicel, potrivit; **ein passables Hotel** un hotel acceptabil, bunicel; **es ist ~** treacă-meargă, e acceptabil.

Passage [-'sa:ʒə], *-n, f.* **1.** pasaj, trecere; gang (acoperit); **das Militär bildete eine ~** militarii s-au aliniat în două şiruri, formând un culoar. **2.** trecere, tranzit; **die ~ des Schiffes durch den Kanal** trecerea navei prin canal. **3.** călătorie (lungă) cu vaporul sau avionul. **4.** parte (sau bucată) dintr-un capitol (de carte), pasaj. **5.** *(la cai)* pas spaniol. **6.** *(muz.)* ruladă. **7.** *(astron.)* trecere a unui corp ceresc la meridiane.

Passagier [-'ʒi:r], *-s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* pasager(ă), călător(-oare); **blinder ~** călător clandestin.

Passagierdampfer, *-s, -, m.* vapor de pasageri, pachebot.

Passagierflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion de pasageri, de linie.

Passagiergut, *-(e)s, -güter, n.* bagaje ale pasagerilor.

Passagierkai, *-s, -s* (şi *-e*), *m.* chei pentru pachebot.

Passagierliste, *-n, f.* lista cu pasagerii aflaţi la bordul unui vas sau aeronave.

Passagierschiff, *-(e)s, -e, n.* v. Passagierdampfer.

Passagierverkehr, *-s, m. sg.* circulaţie a pasagerilor, trafic de persoane.

Passah, *-s,* **Passahfest**, *-(e)s, n. sg. (rel.)* paşte evreiesc.

Pass|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou al paşapoartelor, serviciu de paşapoarte.

Passant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** trecător(-oare); pieton. **2.** *(elv.)* călător aflat în trecere, în tranzit.

Passat, *-(e)s, -e,* **Passatwind**, *-(e)s, -e, m.* (vânt) alizeu.

Passbe|hörde, *-n, f.* v. Passamt.

Passbild, *-(e)s, -er, n.* fotografie pentru paşaport.

Passe, *-n, f.* **1.** platcă. **2.** *(elv.)* serie, şir.

passé şi **passee** *adj. (fam.)* trecut; depăşit; neactual; **diese Mode ist ~** moda aceasta este depăşită; **dieser Spieler ist ~** acest jucător nu mai are nici o şansă.

Pass|einheit, *-en, f. (tehn.)* unitate de toleranţă.

passen, *passte, gepasst (du, er passt), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a se potrivi, a sta bine; **der Schlüssel passt nicht ins Schloss** cheia nu se potriveşte în broască; **der Rock passt mir ausgezeichnet** sau **wie angegossen** haina îmi vine ca turnată, îmi stă foarte bine; **der Hut passt mir nicht** pălăria nu-mi vine bine; **die Stiefel ~ schlecht** cizmele nu se potrivesc, vin prost; **grün und blau ~ schlecht zusammen** verdele nu se asortează cu albastrul; **die beiden ~ nicht zusammen** cei doi nu se potrivesc; *(fam.)* **das passt zu ihm** e stilul lui, nici nu mă aşteptam la altceva; **haben Sie es passend** aveţi mărunt, fix; *(fam.; în expr.)* **das passt wie die Faust aufs Auge** se potriveşte ca nuca-n perete; **er passt nicht zum Kaufmann** nu e bun de negustor, nu e făcut pentru a fi negustor; **die Stelle passt nicht für ihn** nu este un post potrivit pentru el; **die Beschreibung passt auf meinen Freund** descrierea se potriveşte prietenului meu. **2.** (şi *refl.*) a se cuveni, a se cădea; **das passt (sich) nicht** aceasta nu se cuvine, nu se cade. **3.** a-i conveni; a-i plăcea; **seine Gesellschaft passt mir nicht** nu-mi convine societatea lui, nu-mi place tovărăşia lui; **das passt mir** aceasta îmi convine; **der Montag passt mir** (ziua de) luni îmi convine; *(fam.)* **das passt ihm nicht in den Kram** aceasta nu-i convine, nu se potriveşte cu socotelile lui; **das könnte dir so ~** ţi-ar plăcea asta, ţi-ar conveni. **4.** *(la jocul de cărţi)* a pasa, a nu juca un joc; *(fam.)* **da muss ich ~** nu ştiu, nu pot să răspund; *(fam.)* **in der Prüfung hat er mehrmals gepasst** la examen n-a ştiut de multe ori. **5.** *(sport)* a pasa, a da o pasă. **6.** *(fam.)* a aştepta, a pândi, a observa; a fi atent; **auf etwas ~** a fi atent la ceva, a aştepta; **er passt darauf** are grijă, observă. **II.** *tr.* a ajusta, a potrivi, a adapta; a măsura.

passend **I.** *part. prez.* de la passen. **II.** *adj.* potrivit, cuvenit, adecvat; convenabil; corespunzător; **du musst hierzu die ~e Farbe wählen** la aceasta trebuie să alegi culoarea potrivită; **~e Schuhe** pantofi care vin bine; **das ~e Wort** cuvântul potrivit; **die ~e Gelegenheit abwarten** a aştepta ocazia cea mai convenabilă; *(fam., la casa de bani)* **haben Sie es** (sau **das Geld**) **nicht ~?** n-aveţi banii potriviţi?

Passende[1], *-n, -n (ein Passender), m.* şi *f. (la jocuri de cărţi)* persoană care pasează.

Passende[2], *-n, -n (ein Passendes), n.* fapt (sau acţiune, cuvânt, circumstanţă etc.) cuvenit(ă) sau potrivit(ă): **ich möchte etwas ~s sagen** aş vrea să spun ceva potrivit.

Passepartout [paspar'tu:], *-s, -s, m.* (sau *n.*) **1.** *(austr.)* legitimaţie, carnet, bilet de liberă trecere; permis de intrare (pe termen nelimitat). **2.** *(elv.)* cheie principală, paspartu; şperaclu. **3.** cadru de carton, paspartu.

Passepoil [pas'poal], *-s, -s, m.* v. Paspel.

passepoilieren [paspoa'li:rən], *passpoilierte, passpoiliert, vb. (h) tr. (austr.)* v. paspelieren.

Passer, *-s, -, m.* **1.** *(tipogr.)* registru. **2.** *(tehn.)* compas. **3.** *(reg.)* persoană care observă, pândeşte.

Passfälscher, *-s, -, m.* falsificator de paşapoarte.

Passfeder, *-n, f.* **1.** *(maş.)* pană de ajustaj, arc de reglare. **2.** zăvor; **geradstirnige ~** zăvor lat, plat; **rundstirnige ~** zăvor rotunjit.

Passform *f. sg. (despre haine)* tăietură, croială, linie potrivită, care vine bine.

Passfoto, *-s, -s, n.* v. Passbild.

Passfrei|heit *f. sg.* scutire de paşaport, liberă trecere.

Passgang, *-(e)s, m. sg.* pas în buiestru.

Passgänger, *-s, -, m.* patruped cu mers în buiestru.

passgeben, *gab pass, passgegeben (du gibst pass, er gibt pass), vb. (h) intr. (fam.)* a băga de seamă, a fi atent la ceva.

passgerecht *adj.* potrivit; pe măsură; *(tehn.)* ajustat, păsuit.

Passhöhe, *-n, f.* înălţime a pasului, punctul cel mai înalt al pasului, al trecătorii (de munte).

passierbar *adj.* practicabil, de trecut; care poate fi trecut; pe unde se poate trece; **der Bach ist nicht ~** nu se poate trece pârâul.

Passierbarkeit *f. sg.* practicabilitate; **die ~ eines Weges** practicabilitatea unui drum.

passieren, *passierte, passiert, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a străbate, a trece (peste sau prin), a traversa; **den Äquator ~** a trece ecuatorul; **einen Strom ~** a trece peste un fluviu; **eine Stadt ~** a trece printr-un oraş; **die Grenze ~** a trece graniţa; *(mil.)* **kann ~!** liber! poate să treacă! (şi *fig.*) **etwas Revue ~ lassen** a trece în revistă (a lăsa să treacă prin faţa sa, prin faţa ochilor); **der Film hat die Zensur passiert** filmul a trecut de cenzură; *(sport)* **der Torwart musste den Ball ~ lassen** portarul n-a putut să reţină mingea. **2.** a da prin sită, a strecura, a pasa; **die Erbsen ~** a da mazărea prin sită. **II.** *intr. (s)* **1.** *(rar)* a fi acceptabil. **2.** *(unipers.)* a se întâmpla; **es mag** (sau **es kann**) **~** se poate întâmpla; **was ist ihm passiert?** ce i s-a întâmplat?; **dass mir das auch gerade ~ muss!** tocmai mie să mi se întâmple una ca asta!; **das ist mir in meinem ganzen Leben noch nicht passiert** aşa ceva nu mi s-a întâmplat de când sunt; **wenn ihm etwas Schlimmes ~ sollte** dacă va fi să i se întâmple ceva rău; **das kann jedem mal ~** oricui i se poate întâmpla aşa ceva; **wenn du nicht gleich ruhig bist, passiert (dir) was!** dacă nu te potoleşti imediat, o păţeşti, o încasezi! **3.** *(inv.)* a fi luat drept ceva, a trece drept, a fi socotit ca; **er passiert für einen guten Fachmann** e socotit (sau trece drept) un bun specialist.

Passiergewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate minimă (admisibilă).

Passiermaschine, *-n, f.* aparat de pasat (fructe, legume etc.).

Passierschein, *-(e)s, -e, m.* permis, bilet de liberă trecere; autorizaţie de tranzit.

Passiersieb, *-(e)s, -e, n.* sită de pasat.

passiert **I.** *part. trec.* de la passieren. **II.** *adj.* dat (sau trecut; prin sită; **~e Erbsen** mazăre dată prin sită, piure de mazăre.

Passierzettel, *-s, -, m.* v. Passierschein.

passig *adv. (tehn.)* oval, ovoidal, eliptic.

Passigdrehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung pentru strunjire eliptică, ovală.

Passigdrehen, *-n, n. sg. (tehn.)* strunjire nerotundă, eliptică, ovală.

Passimeter, *-s, -, n. (tehn.)* pasimetru.

Pass|inhaber, *-s, -, m.* titular de paşaport.

Passion, *-en, f.* **1.** pasiune, patimă; **er ist der ~ des Spielens verfallen** a căzut în patima jocului (de cărţi); **für jn. eine besondere ~ haben** a avea o pasiune deosebită pentru cineva. **2.** *sg. (rel.)* patimile Mântuitorului.

passionieren, *passionierte, passioniert, vb. (h) tr.* şi *refl. (inv.)* a (se) entuziasma, a (se) pasiona.

passioniert *adj.* pasionat, însufleţit, entuziast, entuziasmat; **ein ~er Jäger** un vânător pasionat.

Passionsbetrachtung, *-en, f. (bis.)* meditaţie evadragesimală (asupra patimilor lui Isus).

Passionsblume, *-n, f. (bot.)* ceasornic, pasifloră *(Passiflora coerulea* L.).

Passionsbruder, *-s, -brüder, m.* călugăr din ordinul assieniştilor.

Passionsbuch, *-(e)s, -bücher, n. (bis.)* pasional, carte care conține povestirea patimilor Mântuitorului.
Passionsfrucht, *-früchte, f.* fructul diferitelor tipuri de pasifloră.
Passions|predigt, *-en, f. (bis.)* predică din postul mare (despre patimile lui Isus).
Passions|sonntag, *-(e)s, m. sg. (bis. cat.)* penultima duminică înaintea Paștelui.
Passions|spiel, *-(e)s, -e, n.* piesă religioasă având ca subiect patimile Mântuitorului, mister.
Passionsweg, *-(e)s, m. sg. (rel.)* cale a crucii, calvar.
Passionswoche *f. sg. (bis.)* Săptămâna mare, Săptămâna patimilor.
Passions|zeit *f. sg.* Păresimi, postul Paștelui.
passiv și **passiv** *adj.* **1.** pasiv; **sich ~ verhalten** a se comporta pasiv; **~en Widerstand leisten** a opune rezistență pasivă; **~es Wahlrecht** drept de a fi ales; *(jur.)* **~e Bestechung** primire de mită. **2.** *(gram.)* pasiv, la diateză pasivă; **ein Zeitwort ~ gebrauchen** a întrebuința un verb la diateza pasivă. **3.** *(com.)* pasiv; **~e Handelsbilanz** bilanț comercial pasiv.
Passiv și **Passiv**, *-s, -e, n. (gram.)* pasiv, diateză pasivă.
Passiva [-va], **Passiven** [-vən] *pl. (com.)* pasiv, partea dreaptă a bilanțului; **die Passiva der Firma belaufen sich auf...** pasivul firmei se ridică la...; **ständige ~** pasiv, capitaluri permanente.
Passivbilanz, *-en, f. (com.)* bilanț pasiv, deficitar.
Passivbildung, *-en, f. (gram.)* formare a pasivului.
Passivgeschäft, *-(e)s, -e, n. (fin.)* operație bancară pasivă.
Passivhandel, *-s, m. sg. (com.)* comerț de import.
passivieren [-'vi:-], *passivierte, passiviert, vb. (h) tr.* **1.** *(com.)* a înscrie în pasiv. **2.** *(chim.)* a pasiva.
Passivierungs|pflicht, *-en, f. (ec.)* obligația pasivizării.
Passivierungswahlrecht, *-(e)s, -e, n. (ec.)* dreptul de opțiune asupra pasivizării.
Passiv|interessen *pl.* dobânzi de plătit.
Passivismus [-vIs-], *-, m. sg.* pasivism.
passivisch I. *adj.* pasiv. **II.** *adj. (gram.)* la pasiv, la diateza pasivă.
Passivität [-vi-] *f. sg.* **1.** pasivitate, inacțiune. **2.** *(chim.)* pasivitate.
Passivkapital, *-s, -e* (și *-ien* [-liən]), *n.* capital pasiv.
Passivkonto, *-s, -s* și *-ten, n. (com.)* cont de pasiv.
Passivlegitimation, *-en, f. (jur.)* drept la apărare al învinuitului.
Passivmasse, *-n, f. (ec.)* masă a pasivului.
Passivposten, *-s, m. (com.)* post pasiv.
Passivrauchen, *-s, n. sg.* fumat pasiv.
Passivsaldo, *-s, -s* (și *-salden* sau *-saldi), m. (com.)* rezultat al bilanțului.
Passivsein, *-s, n. sg.* pasivitate, comportare pasivă.
Passivseite, *-n, f. (com.)* pasiv din bilanț, coloană dreaptă a bilanțului; **auf der ~ ausweisen** a înscrie în pasiv; **auf der ~ erscheinen** a figura la pasiv.
Passiv|stand, *-(e)s, -stände, m.* pasiv, situație a datoriilor sau creditului.
Passivum [-vʊm], *-s, -va* [-va], *n.* v. Passiv.
Passivzinsen *pl. (com.)* datorii, dobânzi debitoare.
Passkarte, *-n, f.* **1.** *(înv.)* bilet de identitate, legitimație. **2.** hartă marină. **3.** *(la jocuri de cărți)* carte proastă, carte de pas.
Passkontrolle, *-n, f.* control al pașapoartelor (la graniță).
Passkreuz, *-es, -e, n. (tipogr.)* cruciuliță de potriveală, de reper, de registru.
passlich *adj. (înv.)* convenabil, potrivit; oportun, adecvat.
Passlichkeit, *-en, f. (înv.)* **1.** potrivire; oportunitate, calitatea de a fi convenabil. **2.** stare mulțumitoare a sănătății.
Pass|ordnung, *-en, f.* regulament pentru eliberarea pașapoartelor.
Passphoto, *-s, -s, n.* v. Passfoto.
passrecht *adj.* v. passgerecht.
Passrevision [-vi-], *-en, f. (înv.)* v. Passkontrolle.
Passring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel calibrat, inel de ajustare.
Pass|schraube, *-n, f. (tehn.)* șurub ajustat, calibrat.
Pass|sperre, *-n, f.* **1.** *(mil.)* interzicere a trecerii; baraj la treceri (pasuri, chei etc.). **2.** suspendare a trecerii (dintr-o țară în alta), închidere a frontierei.
Pass|stelle, *-n, f.* v. Passamt.
Pass|stift, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* știft de centrare; cui ajustat, calibrat.
Pass|straße, *-n, f.* șosea, drum care trece prin trecătoare, defileu, pas (în munți).
Pass|stück, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* piesă ajustată.
Pass|system, *-s, -e, n. (tehn.)* sistem de ajustaj.
Passung, *-en, f. (tehn.)* ajustaj; potrivire.
Passungs|einheit, *-en, f. (tehn.)* unitate de toleranță.
Passus, *-, -, m.* **1.** pasaj (dintr-o carte, dintr-un text), alineat; fragment, loc; **dieser ~ in der Resolution** acest pasaj din rezoluție. **2.** *(înv.)* chestiune, caz.
Passwort, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(înv.)* parolă. **2.** *(inform.)* parolă; **das ~ eingeben** a introduce parola.
Passwort|eingabe, *-n, f. (inform.)* introducere a parolei.
Passwortschutz, *-es, m. sg.* protecție a parolei.
Passzeichen, *-s, -, n. (tipogr.)* semn de reper, de registru.
Passzwang, *-(e)s, m. sg.* obligație de a avea pașaport.
Pasta, *Pasten, f.* **1.** paste făinoase. **2.** *(rar)* pastă.
Paste, *-n, f.* **1.** pastă. **2.** pastă (folosită la prepararea articolelor cosmetice sau de farmacie). **3.** mulaj în lut sau ghips (a unei medalii etc.). **4.** imitație (antică) de camee în sticlă.
Pasteke, *-n, f. (bot.)* pepene verde, harbuz, lubeniță *(Citrullus lanatus)*.
Pastell, *-s, -e, n.* **1.** (tablou în) pastel. **2.** *sg.* arta pastelului, desenatul în pastel. **3.** v. Pastellfarbe.
Pastellbild, *-(e)s, -er, n.* v. Pastell **(1)**.
pastellen *adj.* **1.** în culori pastelate. **2.** pastelat.
Pastellfarbe, *-n, f.* culoare pastel.
pastellfarben *adj.* în culori pastelate.
Pastellgemälde, *-s, -, n.* (tablou în) pastel.
pastellig *adj. (rar)* v. pastellfarben.
Pastellmaler, *-s, -, m.* pastelist.
Pastellmalerei *f. sg.* v. Pastell **(2)**.
Pastell|stift, *-(e)s, -e, m.* creion pastel.
Pastellton, *-(e)s, -töne, m.* v. Pastellfarbe.
Pastete, *-n, f.* pateu, plăcintă; pastetă; *(fam.; în expr.)* **da haben wir die ~!** am dat de bucluc, de naiba! acuma ni s-a înfundat, am pățit-o!
Pastetenbäcker, *-s, -, m.* plăcintar, patisier.
Pastetenbäckerei, *-en, f.* plăcintărie, patiserie.
Pastetenform, *-en, f.* **1.** formă de plăcintă, de pateu; **in ~** în formă de plăcintă. **2.** formă, vas în care se coace plăcinta.
Pasteurisation [-tøri-], **Pasteurisierung** *f. sg.* pasteurizare.
pasteurisieren [-stø-], *pasteurisierte, pasteurisiert, vb. (h) tr.* a pasteuriza.
pasteurisiert *adj.* pasteurizat; **~e Milch** lapte pasteurizat.
pastig *adj.* păstos, ca terciul.
Pastille [-'sti-], *-n, f.* pastilă, tabletă, comprimat, pilulă, hap.
Pastinak, *-(e)s, -e, m.*, **Pastinake**, *-n, f. (bot.)* păstârnac *(Pastinaca sativa)*.
Pastmilch *f. sg. (elv.)* lapte pasteurizat.
Pastor, *-s, -toren, m.* pastor, preot protestant.
pastoral *adj.* **1.** pastoral, preoțesc. **2.** *(lit.)* pastoral, idilic, păstoresc, bucolic. **3.** *(adesea peior.)* solemn, impunător (în mod exagerat, artificial).
Pastoralbrief, *-(e)s, -e, m. (bibl.)* scrisoare a apostolului Pavel către Timotei și Titu.
Pastorale, *-(s), -(n), n.*, **Pastorale**, *-(n), f.* **1.** *(lit., muz.)* pastorală (piesă de teatru sau operă cu păstori și păstorițe). **2.** *(artă)* scenă idilică, păstorească. **3.** *(bis. cat.)* cârjă pastorală.
Pastoralien [-liən] *pl. (bis.)* chestiuni pastorale.
Pastoralkonferenz, *-en, f. (bis.)* conferință pastorală, conferință a episcopului.
Pastoraltheologie *f. sg. (bis. cat.)* teologie practică.
Pastorat, *-(e)s, -e, n.* **1.** *sg.* funcție de pastor sau de păstor sufletesc. **2.** locuința pastorului, casă parohială, clădire a parohiei.
Pastorelle, *-n, f. (muz.)* pastorală.
Pastorin, *-nen, f.* **1.** preoteasă protestantă. **2.** *f.* soție de pastor.
pastos *adj.* **1.** *(arte; despre tablouri)* cu pastă groasă. **2.** păstos, ca pasta.
pastös *adj.* **1.** *(med.)* buhăit, buhav. **2.** v. pastos **(2)**.
Patagonier [-niɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Patagonia, patagonez(ă).
patagonisch *adj.* din Patagonia, patagonez.
Patchen, *-s, -, n. (fam.)* v. Patenkind.
Pate[1], *-n, -n, m.* **1.** naș, nănaș; **bei einem Kinde ~ stehen** (sau **sein**) a boteza un copil, a-i fi naș unui copil; **bei einer Sache ~ stehen** a patrona înființarea, a institui; **zum ~n bitten** (sau **haben, nehmen**) a chema ca naș, a avea (sau a lua) ca (sau de) naș. **2.** *(reg., înv.)* v. Patenkind. **3.** *(ist., în fosta R.D.G.)* naș (care răspundea de educația socialistă a copilului). **4.** șef mafiot.
Pate[2], *-n, f.* v. Patin.
Paté, *-s, -s, m.* v. Pastete.
Patella, *-tellen, f. (anat.)* rotulă.
Patenbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere care patronează o instituție etc.
Patenbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare cu un dar al nașului pentru fin(ă).
Patene, *-n, f. (bis.)* taler de aur pentru ostii, pentru ritual; tăviță de metal pentru serviciul divin.
Patengeld, **Patengeschenk**, *-(e)s, -e, n.*, **Patengroschen**, *-s, -, m.* dar de botez, dar al nașului.
Patenkind, *-(e)s, -er, n.* fin(ă) (de botez).
Patenklasse, *-n, f.* clasă (de școală) patronată (de o întreprindere, instituție etc).
Paten|onkel, *-s, -, m. (fam.)* v. Pate[1] **(1)**.
Patenschaft *f. sg.* **1.** *(bis.)* nășie. **2.** patronaj; **die ~ für eine Schule übernehmen** a prelua patronajul unei școli.
Patenschaftsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* acord, convenție de patronare (între două întreprinderi, instituții etc.).
Patensohn, *-(e)s, -söhne, m.* fin (de botez).
Paten|stadt, *-städte, f.* v. Partnerstadt.
Paten|stelle, *-n, f.* loc de naș; **bei einem Kinde ~ vertreten** a ține loc de naș (la botez).
patent *adj.* **1.** *(fam.)* grozav, patent; eminent, excelent; **ein ~ er Kerl** un om grozav, un om și jumătate; **ein ~ er Einfall** o idee excelentă. **2.** *(pop.)* superb, elegant, șic.
Patent, *-(e)s, -e, n.* **1.** brevet (de invenție), patentă; **ein ~ anmelden** a cere un brevet; **ein ~ nehmen** a breveta; **das ~ erlischt** patenta expiră; **ein ~ erteilen** a elibera un brevet; **abgelaufenes ~** brevet expirat. **2.** *(mil., mar.)* decret de numire, diplomă, brevet (de ofițer); **er hat sein ~ als Offizier erhalten** a primit gradul de ofițer.
Patent|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu de brevete, birou (de înscriere) a(l) brevetelor.
Patent|anmeldung, *-en, f.* înscriere, solicitare a unui brevet.
Patent|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* revendicare a unui brevet.
Paten|tante, *-n, f.* v. Patin.
Patent|anwalt, *-(e)s, -e* (sau *-wälte), m.* avocat specializat în materie de brevete.
Patentbeschreibung, *-en, f.* descriere a unei invenții pentru brevetare.
Patentblatt, *-(e)s, -blätter, n.* monitor al brevetelor.
Patentbruch, *-(e)s, -brüche, m.* uzurpare a dreptului de brevet.
Patentbüro, *-s, -s, n.* v. Patentamt.
Patentdauer *f. sg.* durată de valabilitate a unui brevet.
Patent|erteilung, *-en, f.* eliberare a unui brevet.
patentfähig *adj.* brevetabil, patentabil, care se poate breveta (sau patenta).
Patentgebühr, *-en, f.* taxă pentru brevet.
Patentgericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal competent în materie de brevete.
Patentgesetz, *-es, -e, n.* lege a brevetelor.
patentierbar *adj.* v. patentfähig.
patentieren, *patentierte, patentiert, vb. (h) tr.* **1.** a breveta, a patenta; **~ lassen** a obține brevetul. **2.** *(metal.)* a patenta.
Patentierung, *-en, f.* **1.** brevetare. **2.** *(metal.)* patentare.
Patent|inhaber, *-s, -, m.* posesor al unui brevet, al unei patente.
Patentkosten *pl.* costuri pentru obținerea brevetului.
Patentknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* capsă, patentă.
Patentlösung, *-en, f. (fam.)* rezolvare optimă (a unei probleme).

Patentnadel, *-n, f.* ac de siguranță.
Patentochter, *-töchter, f.* fină (de botez).
Patentpriorität, *-en, f.* prioritate de invenție.
Patentrecht, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(jur.)* legislație a brevetelor. **2.** drept decurgând dintr-un brevet (sau dintr-o patentă).
patentrechtlich *adj.* referitor la legislația brevetelor.
Patentregister, *-s, -, m.* registru al brevetelor de invenție.
Patentrezept, *- (e)s, -e, n.* v. Patentlösung.
Patentrichter, *-s,-, m.* judecător în materie de brevete.
Patentrolle, *-n, f.* listă, registru al brevetelor.
Patentschrift, *-en, f.* document pentru obținerea brevetului.
Patentschutz, *-es, m. sg.* protecție (a unei invenții) prin brevet, prin patentă.
Patent|streit, *-(e)s, -e, m.* proces, litigiu în materie de brevete.
Patentum, *-s, n. sg.* v. Patenschaft.
Patent|urkunde, *-n, f.* v. Patent.
Patentverfahren, *-s, -, n.* procedeu de brevetare.
Patentverlängerung, *-en, f.* prelungire a valabilității unui brevet.
Patentverletzung, *-en, f.* utilizare ilicită, infracțională a brevetului.
Patentverschluss, *-es, -schlüsse, m.* fermoar.
Patent|zwang, *-(e)s, -zwänge, m.* obligație de a breveta o invenție.
Pater, *-s, -* (și *Patres*), *m. (bis.)* preot, părinte (al unui ordin călugăresc); *(în expr.)* **sein ~ peccavi sagen** a-și recunoaște vina, a face mea culpa.
Paterfamilias, *-, -, m. (livr., glumeț)* cap de familie.
Paternität *f. sg.* **1.** *(jur.)* paternitate. **2.** *(bis.)* sfinție (ca titlu, demnitate).
Paternitätsklage, *-n, f. (jur.)* acțiune de stabilire a paternității.
Paternoster, *-s, -,* **1.** *n. (rel.)* Tatăl nostru (rugăciune). **2.** *m. (tehn.)* ascensor multicelular, ascensor cu mișcare continuă; dragă; paternoster.
Paternoster|aufzug, *-(e)s, -züge, m.* v. Paternoster **(2).**
Paternosterbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* liliac persan *(Melia azedarach).*
Paternosterwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* elevator cu cupe cu mișcare continuă.
Paterpeccavi [-'ka:vi], *-(s), -, n.* mărturisire a păcatelor.
Pate|stehen, *-s, n. sg.* faptul de a fi naș.
Pathetik *f. sg.* patetism.
pathetisch *adj.* patetic, care emoționează.
pathetisieren, *pathetisierte, pathetisiert, vb. (h) tr. (rar)* a da o formă patetică.
pathogen *adj. (med.)* patogen.
Pathogenese, *-n, f. (med.)* patogeneză.
Pathogenität *f. sg. (med.)* patogenitate.
pathognomonisch, **pathognostisch** *adj. (med.)* patognomonic.
Pathographie *f. sg. (med.)* patografie.
Patholinguistik *f. sg. (lingv.)* patolingvistică.
Pathologe, *-n, -n, m.* patolog.
Pathologie *f. sg.* patologie.
pathologisch *adj.* patologic.
Pathophysiologie *f. sg.* patofiziologie.
Pathos, *-, n. sg.* patos; **falsches ~** patos fals, prefăcut; **ein erschütterndes ~** un patos zguduitor.
Patience [pa'sjã:s și pa'sjaŋs], *-n, f.* pasiență; **eine ~ legen** a face o pasiență.
Patiencebäckerei, *-en, f. (austr.)* prăjituri care reprezintă diferite figuri.
Patience|spiel, *-(e)s, -e, n.* v. Patience.
Patiens ['pa:tsiɛns], *-, -, n. (lingv.)* complement direct.
Patient [-'tsiɛnt], *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* pacient(ă), bolnav(ă).
Patientenbesuch, *-s, -e, m.* vizită făcută de medic unui pacient.
Patin, *-nen, f.* nașă, nănașă.
Patina *f. sg. (chim.)* patină (pe metale); *(fig.)* **sein Charme hat ~ angesetzt** i-a mai pierit șarmul, și-a mai pierdut din șarm.
patinieren, *patinierte, patiniert, vb. (h) tr.* a patina, a produce un strat de patină artificială.
Patisserie, *-n* [-'ri:ən], *f.* **1.** patiserie, cofetărie (a unui hotel). **2.** *(elv., înv.)* prăjituri fine, fursecuri.
Patissier [-'sje:], *-s, -s, m.* patisier, cofetar (al unui hotel).
Patnareis, *-es, m. sg.* orez cu bobul lung.
Patri|arch, *-en, -en, m.* **1.** *(bis.)* patriarh. **2.** *(fig.)* bătrân, venerabil, patriarh.
patriarchal, **patriarchalisch** [-'ça:-] *adj.* patriarhal; străvechi; **~e Verhältnisse** relații, raporturi patriarhale.
Patriarchat, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(bis.)* demnitate de patriarh, patriarhie, teritoriul supus jurisdicțiunii unui patriarh. **2.** *(ist.)* patriarhat.
Patriarchenwürde *f. sg.* demnitate de patriarh.
patriarchisch *adj.* ca un (sau de) patriarh; *(fig.)* venerabil.
patrimonial *adj. (înv.)* patrimonial, strămoșesc.
Patrimonialgericht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* tribunal seniorial.
Patrimonialgerichtsbarkeit *f. sg.* jurisdicție patrimonială, seniorială.
Patrimonialgüter *pl.* bunuri, moșii patrimoniale.
Patrimonial|staat, *-(e)s, -en, m. (ist.)* stat patrimonial.
Patrimonium, *-s, -nien* [-niən], *n. (ist.)* **1.** patrimoniu; moștenire, avere moștenită de la părinți. **2.** moșie cu jurisdicție seniorială.
Patri|ot, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* patriot(ă).
patriotisch *adj.* patriotic; **~ gesinnt** care gândește (sau simte) ca un patriot.
Patriotismus, *-, m. sg.* patriotism.
Patristik *f. sg. (bis.)* patristică, patrologie.
Patristiker, *-s, -, m.* om de știință în domeniul patrologiei.
patristisch *adj.* referitor la patristică.
Patrize, *-n, f. (tipogr.)* patriță; ștampilă de oțel.
Patriziat [-'tsia:t], *-(e)s, n. sg. (ist.)* **1.** patriciat, patricianat, demnitate de patrician. **2.** patricieni, totalitate a patricienilor (din Roma).
Patrizier [-tsiɐ], *-s, -, m. (ist.)* **1.** patrician, membru al nobilimii romane. **2.** *(mai ales în evul mediu)* cetățean de vază, notabilitate.
Patrizierfamilie, *-n* [-liən], *f. (ist.)* familie patriciană, de patricieni.
Patrizier|haus, *-es, -häuser, n.* casă aparținând unui cetățean de vază.
Patriziergeschlecht, *-(e)s, -er, n. (ist.)* neam de patricieni.
Patrizier|stand, *-(e)s, m. sg.* patriciat, demnitate de patrician.
Patrizier|stolz, *-es, m. sg.* mândrie, orgoliu de patrician.
Patrizierwürde *f. sg.* v. Patrizierstand.
patrizisch *adj.* (de) patrician.
Patrologie *f. sg.* v. Patristik.
Patron, *-s, -e, m.* **1.** protector, apărător, patron. **2.** *(bis.)* sfânt protector, patron. **3.** stăpân, șef, proprietar; *(mar.)* armator, proprietar de corabie. **4.** *(peior.)* om rău, obraznic, nerușinat; lichea; **er ist ein feiner ~!** e o poamă bună!; *(fig.)* **ein lustiger ~** om vesel, ușuratic.
Patrona, *-nä, f.* apărătoare, ocrotitoare (sfântă).
Patronage [-'na:ʒə], *-n, f. (înv.)* patronaj; protecție, favorizare.
Patronage|ver|ein, *-(e)s, -e, m. (înv.)* uniune, asociație de patronaj.
Patronanz *f. sg.* **1.** *(austr.)* auspicii, patronaj. **2.** *(înv.)* patronat. **3.** *(peior.)* protecționism.
Patronat, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(în vechea Romă)* demnitatea unui protector. **2.** *(livr.)* patronaj. **3.** *(bis.)* protecție, favorizare.
Patronatsfest, *-(e)s, -e, n. (bis. cat.)* (zi de sărbătoare), sărbătorire a unui sfânt protector.
Patronats|herr, *-n, -en, m.* senior cu drept de patronat.
Patronatsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de patronat.
Patrone, *-n, f.* **1.** *(mil.)* cartuș; **blinde ~** glonț orb; **scharfe ~** glonț (sau muniție) de război. **2.** *(tehn.; text.)* șablon, model, patron; desen pe hârtie de compoziție. **3.** tub, casetă, cartuș; rezervă cu cerneală pentru stilou; *(tehn.)* tub de transport (la poșta pneumatică); *(fot.)* casetă pentru film de format mic. **4.** *(maș.)* manșon; mandrină. **5.** hârtie (unsă) cu care se acoperă prăjiturile sau friptura în cuptor (ca să nu se ardă). **6.** *(text.)* armură (desenul legăturii unei țesături pe hârtia de compoziție).
Patronen|auswerfer, *-s, -, m.* extractor de cartușe (la arme de foc).
Patronendrehbank, *-bänke, f. (maș.)* strung de filetat prin reproducere directă.
Patronenfabrik, *-en, f.* fabrică de cartușe.
Patronenfüllhalter, *-s, -, m.* stilou cu rezervă.
Patronengurt, *-(e)s, -e, m.* bandă de cartușe de mitralieră.
Patronengürtel, *-s, -, m.* centură de cartușe, cartușieră.
Patronenhalter, *-s, -, m.* cartușieră.
Patronenhülse, *-n, f. (mil.)* tub al cartușului.
Patronenkammer, *-n, f.* partea cilindrică a unei arme de foc portabilă care preia cartușul din magazie.
Patronenkiste, *-n, f. (mil.)* ladă de cartușe.
Patronenlager, *-s, -, n.* cameră a cartușului (la armă).
Patronenscheibe, *-n, f. (mil.)* încărcător-disc, disc cu cartușe.
Patronen|stahlgurt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* bandă metalică de cartușe (pentru mitralieră).
Patronen|streifen, *-s, -, m. (mil.)* încărcător.
Patronentasche, *-n, f. (vân., mil.)* cartușieră.
Patronentrommel, *-n, f. (mil.)* încărcător în formă de tobă (la unele arme automate).
Patronenwagen, *-s, -, m. (mil.)* cheson.
Patronenzufuhr *f. sg. (mil.)* alimentare cu cartușe.
patronieren, *patronierte, patroniert, vb. (h) tr. (austr.)* a zugrăvi pereții cu ajutorul șabloanelor.
Patronin, *-nen, f.* **1.** patroană, protectoare, ocrotitoare. **2.** *(bis.)* sfântă protectoare.
patronisieren, *patronisierte, patronisiert, vb. (h) tr. (înv.)* a patrona, a proteja, a ocroti.
Patronymikon, **Patronymikum**, *-s, -mika, n.* nume de familie, nume patronimic.
patronymisch *adj.* patronimic.
Patrouille [-'trʊ(l)jə], *-n, f. (mil.)* **1.** patrulă (călare), strajă, rond. **2.** patrulare.
Patrouillenboot, *-(e)s, -e, n.* șalupă de patrulare.
Patrouillendienst, *-(e)s, -e, m. (mil.)* serviciu de patrulare.
Patrouillenfahrt, *-en, f.* patrulare, rond de recunoaștere.
Patrouillenflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor de recunoaștere, de cercetare.
Patrouillenführer, *-s, -, m. (mil.)* comandant al patrulei.
Patrouillengang, *-(e)s, -gänge, m. (mil.)* patrulare, rond al patrulei.
Patrouillenvor|stoß, *-es, -stöße, m. (mil.)* incursiune executată de patrule, înaintare a patrulei.
patrouillieren, *patrouillierte, patrouilliert, vb. (h) intr.* **1.** *(mil.)* a patrula, a merge în recunoaștere; a face ronduri (de pază). **2.** *(fig.)* a umbla în sus și în jos, încoace și încolo.
Patrozinium, *-s, -nien* [-niən], *n.* **1.** ocrotire, asistență juridică (acordată de un protector în vechea Romă). **2.** *(bis.)* **a)** sărbătoare a patronului, a sfântului bisericii; **b)** protectoratul unui sfânt asupra unei biserici.
patsch! *interj.* pleosc, trosc!
Patsch, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(pop.)* lovitură (care produce zgomotul caracteristic), cădere; lovitură cu palma, palmă, scatoalcă. **2.** *(reg.)* mână, labă. **3.** *(reg.)* papuc. **4.** *sg. (fam.)* mocirlă, noroi.
Patsch, *-en, -en, m. (austr., fam.)* om neîndemânatic.
Patsche, *-n, f. (fam.)* **1.** labă, lăbuță, mână, mânuță. **2.** *(fam.* și *limbajul copiilor)* palmă, scatoalcă; **du bekommst gleich eine ~** acuși capeți o palmă. **3.** *sg.* glod, noroi, tină, mocirlă, fleașcă. **4.** *(fig.)* bucluc, belea, încurcătură; **in die ~ geraten** a da de bucluc, a-și găsi beleaua; a da de belea, a o păți; **er ist** (sau **sitzt** sau **steckt**) **in der ~** a intrat rău la apă, a pățit-o rău, a dat de belea, i-a căzut beleaua pe cap; **jm. aus der ~ helfen** a scoate pe cineva din încurcătură. **5.** obiect de lovit; paletă pentru stins focul.
pätscheln, *pätschelte, gepätschelt (ich pätsch(e)le), vb.* **I.** *(s* și *h) intr.* a vâsli. **II.** *(h) tr.* a mângâia (cu mâna).
patschen, *patschte, gepatscht, vb.* **I.** *intr.* **1. a)** *(h)* a pleoscăi, a clipoci; **der Schlamm patscht unter seinen Stiefeln** mocirla pleoscăie sub tălpile sale; **b)** *(s)* **der Regen patscht auf das Dach** ploaia cade lovindu-se de acoperiș. **2.** *(s)* a intra (pleoscăind) într-o băltoacă, în apă; a (se) bălăci. **3.** și *refl. (h) (auf, in* cu *acuz.)* a (se) lovi, a apuca pleoscăind; **sich auf den Bauch ~** a se lovi pleoscăind pe burtă. **II.** *tr. (h) (fam.* și *în limbajul copiilor)* a lovi, a pălmui, a trage o scatoalcă.
Patschen, *-s, -, m. (austr.)* **1.** *(pl.)* papuc. **2.** pană de cauciuc; **einen ~ haben** a avea pană.
patschenass *adj.* v. patschnass.
Patscherl, *-s, -, n. (austr., fam.)* **1.** copilaș, pici, puști, gâgâlice. **2.** mânuță (de copil).

patschert *adj. (austr., fam.)* neajutorat, neîndemânatic.

Patsch|hand, *-hände, f.*, **Patsch|händchen**, *-s, -, n. (fam.)* mânuţă; **gib's ~!** dă mânuţa!

patschig *adj. (reg.)* neîndemânatic, stângaci; prost(esc), nerod.

patschnass *adj. (fam.)* ud până la piele, ud leoarcă.

Patschuli, *-s, -s, n.* (parfum, ulei) paciuli.

patt *adj. (şah; în expr.)* ~ **sein** a fi pat.

Patt, *-s, -s, n.* **1.** *(şah)* pat. **2.** situaţie neclară (în care adversarii nu se pot învinge); **ein militärisches** ~ o situaţie militară indecisă.

Patte, *-n, f.* **1.** petliţă, rever. **2.** clapă (la buzunar, la plic etc.). **3.** *(pop.)* talpă, labă.

Pattern [ˈpɛtən], *-s, -s, n.* **1.** *(psih., sociol.)* model (comportamental, de gândire). **2.** *(lingv.)* model, tip lingvistic.

pattieren, *pattierte, pattiert, vb. (h) tr.* **1.** *(muz.)* a linia cu portativ. **2.** *(tipogr.)* a aplica rasterul.

Patt|schildkröte, *-n, f. (zool.)* broască ţestoasă uriaşă.

Pattsituation, *-en, f.* v. Patt **(2)**.

patzen, *patzte, gepatzt (du, er patzt) vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a lucra prost, a rasoli; a fi stângaci; a greşi; **bei der Arbeit** ~ a da rasol la lucru; **beim Klavierspiel** ~ a greşi la (cântat la) pian. **2.** *(austr.)* a greşi mânjind, mâzgălind, a păta.

Patzen, *-s, -, m. (austr.)* **1.** pată, mâzgăleală. **2.** ghemotoc, cocoloş.

Patzer, *-s, -, m. (fam.)* **1.** cârpaci; persoană care dă (descori) rasol; mâzgălici. **2.** greşeală, boroboaţă; **ihm ist ein ~ unterlaufen** a greşit, a făcut-o, a încurcat-o, a dat chix. **3.** *(austr.)* persoană care pătează, mânjeşte (cu cerneală, vopsea).

Patzerei, *-en, f.* **1.** cârpăceală. **2.** *(austr.)* pătare, mâzgăleală.

patzig *adj. (fam.)* **1.** arogant, îngâmfat, lăudăros, obraznic; **komm mir nicht ~!** nu fi arogant faţă de mine! **sei nicht so** ~ nu mai face pe grozavul! nu fi obraznic! **2.** încăpăţânat, neruşinat, aspru, grosolan. **3.** *(austr., despre scris)* neîngrijit; mâzgălit.

Patzigkeit *f. sg.* **1.** îngâmfare, aroganţă, lăudăroşenie; atitudine insolentă. **2.** îndărătnicie, încăpăţânare. **3.** *(austr.)* mâzgăleală.

Paukant, *-en, -en, m. (ist., argou studenţesc)* duelist (cu sabia, la dueluri studenţeşti).

Pauk|arzt, *-es, -ärzte, m. (ist., argou studenţesc)* doctor, medic la un duel studenţesc.

Paukboden, *-s, -böden, m. (ist., argou studenţesc)* teren de duel (pentru dueluri studenţeşti).

Paukbrille, *-n, f. (ist., argou studenţesc)* ochelari de protecţie purtaţi în timpul duelurilor studenţeşti.

Pauke, *-n, f.* **1.** *(muz.)* timpan; tâmpină; **die ~ schlagen** a bate din timpan; *(fig.)* **mit ~n und Trompeten** cu tobe şi surle, cu surle şi trompete, cu toate onorurile, cu mare alai, cu mare fast; *(fig.)* **jn. mit ~n und Trompeten empfangen** a primi pe cineva cu alai; *(fam.)* **er ist mit ~n und Trompeten durchgefallen** a căzut cu brio (la examen, la alegeri); *(fam.)* **auf die ~ hauen** a face tărăboi. **2.** *(fam.)* morală; săpuneală; **jm. eine ~ halten** a trage cuiva un perdaf, a face cuiva morală.

pauken, *paukte, gepaukt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(muz.)* a bate din timpan, a acompania cu timpanul. **2.** a lovi, a bate; **auf dem Klavier** ~ a bate în pian. **3.** *(argou studenţesc)* a se bate în duel (cu sabia), a se duela; **hier wird viel gepaukt** aici se duelează mult cu sabia, cu spada. **4.** şi *tr. (fam.)* a învăţa pe de rost, a buchisi, a toci; **er paukt fürs Examen** el toceşte pentru examen; **er paukt Vokabeln** el memorează cuvinte. **II.** *refl. (rar)* **sich** ~ a se bate în duel.

Paukenfell, *-(e)s, -e, n.* **1.** piele de tobă. **2.** timpan, membrană a timpanului.

Paukengang, *-(e)s, -gänge, m. (anat.)* canal al timpanului.

Paukenhöhle, *-n, f. (anat.)* cavitate a timpanului, ureche medie.

Paukenklang, *-(e)s, -klänge, m.* sunet de timpan.

Paukenlöffel, *-s, -, m.* v. Paukenschlegel.

Paukenschlag, *-(e)s, -schläge, m.* batere a timpanului; lovitură de timpan; *(fig.)* **mit einem ~ ging ihre Liaison zu Ende** relaţia lor s-a terminat cu scandal.

Paukenschläger, *-s, -, m.* v. Pauker **(1)**.

Paukenschlägel, *(inv.)* **-schlegel**, *-s, -, m. (muz.)* beţişor, ciocan de timpan.

Pauken|spanner, *-s, -, m. (muz.)* tensor (la timpan).

Pauken|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Paukenschlägel.

Paukenwirbel, *-s, -, m. (muz.)* bătaie rapidă a timpanului; duruit de tobe.

Paukenzug, *-(e)s, -züge, m. (muz.)* ţimbale (la orgă).

Pauker, *-s, -, m.* **1.** *(muz.)* timpanist; toboşar. **2.** *(argou şcolăresc)* profesor, belfer. **3.** *(argou studenţesc)* duelist, duelgiu (cu spada). **4.** *(reg., argou studenţesc)* tocilar, bucher.

Paukerei, *-en, f.* **1.** *(argou studenţesc)* duelat; duelare (cu spada); *(fig.)* bătaie, încăierare. **2.** *(argou şcolar)* toceală, buchisire.

Paukhahn, *-(e)s, -hähne, m. (argou studenţesc)* duelist, duelgiu (cu spada).

Paukist, *-en, -en, m.* timpanist, toboşar.

Pauk|komment [ˈpauk-komã:], *-s, -s, m. (ist.)* reguli de duel studenţesc (în Germania).

Pauktag, *-(e)s, -e, m. (argou studenţesc)* zi a duelurilor.

Paukwichs, *-es, m. sg. (argou studenţesc)* ţinută de duel; **in vollem** ~ în ţinută completă de duel.

Pauliner, *-s, -, m. (bis. cat.)* călugăr paulin, lazarist.

paulinisch *adj. (rel.)* al Sf. Pavel; **die Paulinischen Briefe** epistolele Sf. Pavel.

Paulinismus, *-, m. sg. (bis.)* învăţătură a Sf. Pavel.

Paulusbrief, *-(e)s, -e, m.* epistolă a Sf. Pavel din Noul Testament.

pauperieren, *pauperierte, pauperiert, vb. (s) intr. (bot.)* a degenera (ereditar); a se dezvolta greu.

pauperisieren, *pauperisierte, pauperisiert, vb. (h) tr.* a sărăci, a pauperiza.

Pauperismus, *-, m. sg. (mai ales în sec. al XIX-lea)* pauperism, sărăcie, mizerie (a maselor).

Paupertät *f. sg. (inv.)* paupertate, sărăcie, mizerie.

Paupertäts|zeugnis, *-ses, -se, n.* certificat de paupertate.

Pausback, *-(e)s, -e, m. (fam.)* om (mai ales copil) bucălat, cu faţa rotundă, grăsulie, durdulie, dolofană.

Pausbacken *pl. (fam.)* obraji bucălaţi şi roşii (mai ales la copii).

pausbackig, *(rar)* **pausbäckig** *adj.* cu obrajii bucălaţi, grăsulii, durdulii, dolofani.

pauschal *adj.* global, pauşal; forfetar; **~e Summe** sumă globală; **~es Urteil** sentinţă generalizatoare.

Pauschal|abfindung, *-en, f. (ec.)* indemnizaţie, compensaţie pauşală, forfetară.

Pauschal|abkommen, *-s, -, n. (ec.)* contract pauşal, forfetar.

Pauschal|abschreibung, *-en, f. (ec.)* amortizare globală.

Pauschal|akkord, *-(e)s, -e, m.* acord global, în bloc.

Pauschalbe|steuerung, *-en, f. (ec.)* impozitare forfetară.

Pauschalbetrag, *-(e)s, -träge, m. (fin.)* sumă pauşală (care poate fi scăzută la impozit).

Pauschalbewertung, *-en, f. (ec.)* evaluare forfetară, globală.

Pauschale, *-lien* [-liən], *f. (inv. n.)* sumă globală (pentru lichidarea mai multor sume sau datorii mici); sumă evaluată.

Pauschal|entschädigung, *-en, f. (ec.)* despăgubire, compensaţie pauşală.

Pauschalgebühr, *-en, f.* sumă, taxă forfetară.

Pauschalgeld, *-(e)s, -er, n. (ec.)* sumă globală.

pauschalieren, *pauschalierte, pauschaliert, vb. (h) tr.* a rotunji (prin fixarea unei sume globale), a fixa o sumă forfetară.

pauschalisieren, *pauschalisierte, pauschalisiert, vb. (h) tr. (livr.)* a trata global, a generaliza.

Pauschalität *f. sg. (livr.)* pauşalitate, nediferenţiere.

Pauschalkauf, *-(e)s, -käufe, m. (ec.)* cumpărare în bloc, forfetară.

Pauschalpreis, *-es, -e, m.* preţ global, pauşal.

Pauschalreise, *-n, f.* călătorie în al cărei preţ sunt incluse toate cheltuielile.

Pauschalsatz, *-es, -sätze, m. (fin.)* taxă forfetară.

Pauschal|steuer, *-n, f.* impozit global, forfetar.

Pauschalsumme, *-n, f.* **1.** sumă globală. **2.** *(fin.)* sumă evaluată.

Pauschaltourismus [-turis-], *-, m. sg.* v. Pauschalreise.

Pauschal|urteil, *-s, -e, n.* sentinţă generalizatoare.

Pauschalvergütung, *-en, f.* compensaţie forfetară.

Pauschalversicherung, *-en, f.* asigurare pauşală.

Pauschbe|steuerung, *-en, f.* v. Pauschalbesteuerung.

Pauschbetrag, *-(e)s, -träge, m. (fin.)* v. Pauschalbestrag.

Pausche, *-n, f.* **1.** oblânc (de şa). **2.** *(gimn.)* mâner al calului.

Päuschel, *-s, -, n.* v. Bäuschel.

Pauschenpferd, *-(e)s, -e, n. (gimn., elv.)* cal lateral.

Pauschsumme, *-n, f.* v. Pauschalsumme.

Pause[1], *-n, f.* pauză, întrerupere, antract; recreaţie (la şcoală); cezură; **er hielt eine kurze** ~ a făcut o scurtă pauză; **wir könnten jetzt eine ~ machen** am putea face acum o pauză.

Pause[2], *-n, f.* copie pe hârtie de calc sau obţinută prin procedee fotochimice.

pausen, *pauste, gepaust (du, er paust) vb. (h) tr.* a calchia, a copia pe hârtie de calc.

Pausenbrot, *-(e)s, -brote, n.* sandvici, mâncare pentru pauză.

Pausenfüller, *-s, -, m. (jargon)* reprezentaţie, filmuleţ care rulează pe timpul unei pauze.

Pausenge|staltung, *-en, f.* reglementare a duratei de pauză.

Pausengymnastik *f. sg.* gimnastică de producţie în pauză.

pausenlos *adj.* neîntrerupt, continuu, fără pauze.

Pausenpfiff, *-(e)s, -e, m. (sport)* fluier de final de repriză, de pauză.

Pausenraum, *-(e)s, -räume, m. (sport)* spaţiu unde poţi să stai în pauză.

Pausen|stand, *-(e)s, -stände, m. (sport)* rezultat, scor la pauză, după prima repriză.

Pausenzeichen, *-s, -, n.* **1.** *(muz.)* (semn de) pauză. **2.** *(radio., tv.)* (semnal de) pauză.

pausieren, *pausierte, pausiert, vb. (h) intr.* **1.** a face (o) pauză, o întrerupere. **2.** *(argou)* a şoma, a sta fără lucru.

Pausleinwand *f. sg. (tehn.)* pânză de calc, calc pânzat.

Paus|papier, *-s, -e, n.* hârtie de calc; hârtie indigo.

Paus|zeichnung, *-en, f.* desen pe hârtie de calc.

Pavian [-via:n], *-s, -e, m. (zool.)* pavian *(Cynocephalus)*.

Pavillon [ˈpaviljõ], *-s, -s, m.* pavilion; chioşc.

Pavillonsystem, *-s, -e, n. (constr.)* sistem de construcţii pe pavilioane.

Pax *f. sg.* **1.** pace. **2.** salut de pace.

Pazifik, *-s, m. sg.* (Oceanul) Pacific.

Pazifikation, *-en, f. (inv.)* pacificare, liniştire, împăcare.

Pazifikraum, *-(e)s, m. sg.* spaţiu al Oceanului Pacific, regiune a Pacificului.

pazifisch *adj.* (care aparţine Oceanului) Pacific; **der Pazifische Ozean** Oceanul Pacific.

Pazifismus, *-, m. sg.* pacifism.

Pazifist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* pacifist(ă).

pazifistisch *adj.* pacifist.

pazifizieren, *pazifizierte, pazifiziert, vb. (h) tr.* a pacifica, a linişti, a împăca.

Pazifizierung *f. sg.* pacificare, împăcare, liniştire.

Paziszent, *-en, -en, m. (jur.)* contractant, pactizant.

paziszieren, *paziszierte, pazisziert, vb. (h) intr. (inv.)* a încheia un tratat, a cădea de acord; a pactiza.

PC [pi:ˈsi], *-s, -s, m.* computer, calculator personal, PC; **den ~ am Netzschalter einschalten** a conecta computerul la reţea.

PC-Karte, *-n, f. (inform.)* placă de PC.

Pech, *-(e)s, -e, n.* **1.** smoală; **schwarz wie** ~ negru ca smoala; **gemeines** ~ smoală comună; **weißes** ~ smoală albă; ~ **sieden** a fierbe smoală; *(fig.)* **sie hängen zusammen wie ~ und Schwefel** sunt nedespărţiţi; *(fam.)* **er hat ~ an den Hosen** parcă ar fi lipit de scaun; **er hat ~ an den Fingern** este neîndemânatic. **2.** *(reg., austr.)* răşină. **3.** *(fig.)* ghinion, nenoroc; **er hat** ~ are ghinion, nu are noroc; *(fig.)* **höllisches** ~ ghinion extraordinar; **Glück im Spiel, ~ in der Liebe** cine are noroc la joc are ghinion în dragoste; **das ist** (sau **das nennt man**) ~ asta-i curat ghinion; *(fam.)* **dein ~, wenn du nicht aufpasst** tu eşti de vină, dacă nu eşti atent(ă); *(fam.)* ~ **für dich** tu nu ai nimic de făcut, nu e nimic de făcut pentru tine; **er ist von, vom ~ verfolgt** e urmărit de ghinion.

pech|artig *adj.* ca smoala.

Pechbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Pechtanne.

Pechblende, *-n, f. (mineral.)* pehblendă.

Pechbrenner, *-s, -, m.* v. Pechsieder.

Pechdraht, *-(e)s, -drähte, m.* aţă smolită (folosită de cizmari).

peche(l)n, *pech(el)te, gepech(el)t (ich pech(el)e), vb. (h)* **I.** *intr. (reg.)* **1.** a mirosi a smoală, a catran. **2.** a fierbe smoală. **3.** a fi ghinionist. **II.** *tr.* a unge cu smoală sau catran, a smoli, a cătrăni; a asfalta, a gudrona.

Pech|erde, *-n, f.* pământ bituminos.

Pechlerz, *-es, -e, n.* v. Pechblende.

Pechfackel, *-n*, făclie, torță de rășină, masală.

Pechfaden, *-s, -fäden, m.* v. Pechdraht.

Pechfaschine, *-n, f. (constr.)* fașină gudronată.

Pechfiester, *-s, -, m. (reg.)* cârpaci (poreclă pentru cizmar).

pechfinster *adj.* întuneric beznă; **~e Nacht** noapte întunecoasă, neagră ca smoala.

Pechgalle, *-n, f. (reg.)* rășină.

Pechglanz, *-es, -e, m.* luciu al rășinei, al smoalei.

Pechlharz, *-es, -e, n.* rășină.

Pechlhengst, *-(e)s, -e, m.* v. Pechfiester.

Pechlhütte, *-n, f.* smolărie; *(fig.: în expr.)* **bis in die ~ hinein** până la extrem.

pechig *adj.* smolit, uns, mânjit cu smoală, cătrănit; *(fig.)* negricios, oacheș (la față).

Pechkessel, *-s, -, m.* cazan de topit smoală.

Pechkiefer, *-n, f. (bot.)* pin rășinos *(Pinus rigida)*.

Pechkohle, *-n, f. (mine)* cărbune bituminos, lignit gras.

pechkohlrabenschwarz *adj.* v. pechschwarz.

Pechlicht, *-(e)s, -er, n.* torță, feștilă.

Pechnase, *-n, f. (ist., mil.)* jgheab într-un zid de cetate medievală de unde se turna smoală clocotită.

Pechnelke, *-n, f. (bot.)* lipicioasă *(Viscaria vulgaris)*.

Pechlofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de (topit) smoală.

Pechpfanne, *-n, f.* v. Pechkessel.

Pechpflaster, *-s, -, n.* plasture vezicant; *(fig.)* **jm. ein ~ auf den Mund legen** a pune cuiva lacăt la gură.

pechrabenschwarz, **pechschwarz** *adj.* negru ca smoala, negru ca pana corbului.

Pechlsieder, *-s, -, m.* persoană care fierbe smoala, topitor de smoală.

Pechlsiederei, *-en, f.* v. Pechhütte.

Pechlstein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* rocă bituminoasă.

Pechlsträhne *f. sg. (fam.)* șir de ghinioane; **die ~ reißt nicht ab** ghinioanele (sau necazurile) se țin lanț, nu se mai sfârșesc.

Pechtanne, *-n, f. (bot.)* brad roșu *(Abies excelsa)*.

Pechtorf, *-(e)s, -e, m. (mine)* turbă bituminoasă.

Pechvogel, *-s, -vögel, m.* om fără noroc; ghinionist; **ich bin ein rechter ~** sunt un adevărat ghinionist.

Pedal, *-s, -e, n.* **1.** pedală; **in die ~e treten** a merge cu bicicleta. **2.** *(fam.)* picior, labă, lăbuță; **zieh mal deine ~e ein** ia mai trage-ți picioarele lângă tine.

Pedale, *-n, f. (reg.)* v. Pedal **(1)**.

pedalen, *pedalte, pedalt vb. (h, s) intr. (elv.)* a merge cu bicicleta.

Pedalklaviatur [-via-], *-en, f.* claviatură cu pedală (care se acționează cu piciorul).

Pedalklavier [-vi:ɐ], *-s, -e, n.* pian care are o claviatură suplimentară cu pedală.

Pedalweg, *-(e)s, m. sg.* joc al pedalei.

pedant *adj. (austr.)* v. pedantisch.

Pedant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* pedant(ă).

Pedanterie, *-n, f.* pedanterie, pedantism.

pedantisch *adj.* pedant, ca un pedant.

Pedantismus, *-, m. sg. (înv.)* pedantism.

Pedell, *-s, -e, m.* **1.** *(austr.)* pedel, servitor, om de serviciu la o școală, universitate sau un tribunal. **2.** *(înv.)* zbir, agent de poliție.

Pedest, *-(e)s, -e, n.* și *m.* v. Podest.

pedestrisch *adj. (înv.)* ordinar, prozaic, banal.

Pedicatio [-ka:tsio], *f. sg.* contact sexual anal.

Pedigree ['pɛdigri:], *-s, -s, m. (biol.)* pedigriu, genealogie a unui animal.

Pediküre, *-n, f.* **1.** *sg.* pedichiură. **2.** pedichiuristă.

pediküren, *pediküirte, pedikürt, vb. (h) tr.* și *refl.* a(-și) face pedichiura.

Pediment, *-s, -e, n. (geogr.)* pediment.

Pedograph, *-en, -en, m.* pedometru, hodometru.

Pedologie *f. sg. (agr.)* pedologie.

pedologisch *adj. (agr.)* pedologic.

Pedometer, *-s, -, n. (geod.)* pedometru.

Pedum, *-s, Peda, n. (bis. cat.)* cârjă arhierească.

Peer [pi:ɐ], *-s, -s, m.* nobil englez, membru al Camerei lorzilor, peer.

Pegamolid, *-(e)s, -e, n.* pegamoid.

Pegasos, **Pegasus**, *-, m. sg. (mit.)* Pegas (cal înaripat); *(fig.)* **den ~ besteigen (reiten sau satteln)** a încăleca pe Pegas, a face versuri.

Pegel, *-s, -, m.* **1.** *(hidr.)* miră hidrometrică, indicator de nivel al apei; limnigraf; marcograf. **2.** *(tehn.)* nivel. **3.** *(fig.)* **den ~ voll haben** a fi beat criță.

Pegelhöhe, *-n, f.* v. Pegelstand.

Pegellinie [-niə], *-n, f. (mar.)* hipsogramă.

Pegelmesser, *-s, -, m. (tel.)* hipsometru.

pegeln, *pegelte, gepegelt (ich peg(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a sonda, a măsura adâncimea apei. **2.** *(tel.)* a măsura nivelul.

Pegelpunkt, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* punct de nivel.

Pegelschreiber, *-s, -, m.* **1.** *(hidr.)* post hidrometric, înregistrator automat. **2.** *(tel.)* înregistrator de nivel.

Pegellstand, *-(e)s, m. sg. (hidr.)* nivel al apei la miră, cotă a apei.

Pegmatit, *-s, -e, m. (geol.)* pegmatit(ă).

Peies *pl.* perciuni (la evreii habotnici).

Peillanlage, *-n, f. (radio.)* instalație de radiogoniometrie.

Peillantenne, *-n, f. (tel., mar.)* antenă radiogoniometrică.

Peillapparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mar.)* măsurător al adâncimii apei (de pe o navă). **2.** aparat pentru determinarea (goniometrică a) direcției.

Peildeck, *-(e)s, -e (și -s), n. (mar.)* punte superioară.

peilen, *peilte, gepeilt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(mar.)* a sonda (fundul apei), a măsura (adâncimea apei); *(fig., fam.)* **die Lage ~** a sonda terenul, a afla, a cerceta; **über den Daumen ~** a aprecia cu aproximație. **2.** *(radio.)* a goniometra. **II.** *intr. (fam.)* **(nach)** a se uita la (cineva sau ceva), a-și îndrepta privirea (spre cineva sau ceva) pentru a observa.

Peiler, *-s, -, m.* **1.** persoană care măsoară adâncimea apei. **2.** *(mar.)* alidadă. **3.** *(radio.)* radiogoniometru.

Peilfrequenz, *-en, f.* frecvență radiogoniometrică.

Peilfunk, *-s, m. sg. (radio.)* radiogoniometrie.

Peilgerät, *-(e)s, -e, n.* v. Peiler **(2)**.

Peilhöhe, *-n, f.* v. Pegelstand.

Peilkompass, *-es, -e, m. (mar.)* busolă (de relevmente).

Peillot, *-(e)s, -e, n.* fir cu plumb, sondă pentru măsurat adâncimea apei.

Peilrahmen, *-s, -, m. (av.)* cadru radiogoniometric.

Peilsender, *-s, -, m. (tel.)* radiofar, radiobaliză.

Peillstab, *-(e)s, -stäbe, m.*, **Peillstange**, *-n, f.* **1.** bară de măsurat adâncimea. **2.** *(auto.)* reper de gabarit.

Peillstation, *-en, f.* far (sau emițător) radiogoniometric; stațiune radiofar.

Peillstelle, *-n, f. (mil.)* post gonio (radiogoniometric); *(tel.)* stație de goniometrie.

Peillstock, *-(e)s, -stöcke (și -s), m. (mar.)* riglă gradată.

Peilung, *-en, f.* **1.** sondaj; măsurare a adâncimii apei. **2.** *(av.)* determinare a direcției, poziției; orientare radiogoniometrică; relevment.

Pein *f. sg.* chin, tortură, supliciu, suferință; **es ist eine wahre ~ für mich** este un adevărat chin pentru mine; **große ~ ausstehen** a îndura o suferință mare; **in schwebender ~** într-o nesiguranță chinuitoare.

peinigen, *peinigte, gepeinigt, vb. (h) tr.* a chinui, a tortura, a supune la cazne; a face să sufere; **zu Tode ~** a tortura de moarte; **von Neugier gepeinigt sein** a muri de curiozitate, de nerăbdare; **peinigende Zweifel** îndoială chinuitoare.

Peiniger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* torționar, persoană care torturează, care chinuiește; schingiuitor(-oare).

Peinigung, *-en, f.* chinuire, torturare, schingiuire.

peinlich *adj.* și *adv.* **1.** dureros, chinuitor; **~e Ungewissheit** nesiguranță chinuitoare, dureroasă. **2.** penibil, neplăcut; delicat; **~e Frage** (sau **Lage**) o problemă (sau situație) penibilă, neplăcută, delicată; **es berührt mich ~** mă impresionează neplăcut, e penibil pentru mine; **es wirkt ~** face o impresie penibilă, are un efect penibil. **3.** scrupulos, migălos, grijuliu; peste măsură de, excesiv; **er ist in allem sehr ~** este în toate foarte scrupulos; **er ist ~ genau** este excesiv de scrupulos; **sie hält ~ auf Ordnung** ține foarte mult la ordine; **er ist von ~er Korrektheit** e de o corectitudine exagerată. **4.** *(jur., înv.)* penal, criminal, pasibil de pedeapsă; **~e Gerichtsbarkeit** justiție penală; **~e Gerichtsordnung** cod de procedură penală; **~er Prozess** proces penal; **~es Recht** drept penal; **~es Verhör** interogatoriu cu tortură, cu schingiuire; **jn. ~ befragen** a supune pe cineva la torturi pentru a-l face să mărturisească; *(fig.)* **ein ~es Verhör mit jm. anstellen** a supune pe cineva unui interogatoriu chinuitor.

Peinlichkeit *f. sg.* **1.** penibilitate, penibil. **2.** scrupulozitate, exactitate, meticulozitate.

peinsam *adj. (rar)* v. peinlich **(2)**.

peinvoll *adj.* dureros, chinuitor; **ein ~er Abschied** o despărțire dureroasă; **ein ~er Schrei** un strigăt, țipăt care exprimă chinul.

Peitsche, *-n, f.* **1.** bici, cravașă; gârbaci, harapnic, cnut; biciușcă, fișcă; **mit der ~ antreiben** a mâna cu biciul; **die ~ fürchten** a se teme de bici; **er herrscht mit der ~** domnește cu biciul în mână, domnește despotic; **mit der ~ knallen** a pocni din bici; **jm. die ~ zu kosten geben a)** a bate pe cineva cu biciul; a face pe cineva să simtă biciul; **b)** *(fig.)* a face pe cineva să simtă realitatea brutală; *(fig.)* **mit Zuckerbrot und ~** cu zăhărelul, cu binișorul și cu biciul, cu severitate, cu amenințare; *(fig.)* **sie arbeiten nur, wenn sie die ~ im Rücken fühlen** lucrează doar când simt biciul deasupra capului (doar când sunt siliți). **2.** *(bot.)* lujer. **3.** *(text.)* braț de bătaie, bici.

peitschen, *peitschte, gepeitscht, vb. (h)* **I.** *tr.* a biciui; a lovi, a bate cu biciul, cu gârbaciul, cu harapnicul, cu cnutul; a flagela; **der Kutscher peitschte die müden Pferde** vizitiul biciuia caii obosiți; *(fig.)* **er wurde von Wind und Regen gepeitscht** a fost biciuit de vânt și de ploaie; *(tenis de masă, jargon)* **den Ball ~** a lovi mingea cu putere și efect. **II.** *intr.* (și *s*) a lovi, a bate; **das Segel peitscht im Wind** pânza corăbiei flutură, fâlfâie într-o parte și în alta; **der Wind peitscht ans Fenster** vântul izbește în geam; **Schüsse ~ über den Marktplatz** trec gloanțe șuierând deasupra pieței.

Peitschen, *-s, n. sg.* biciuire, flagelare.

peitschenlähnlich *adj.* ca un bici.

Peitschenfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește exotic *(Heniochus macrolepidotus)*.

Peitschengeknall, *-(e)s, n, sg.* pocnituri de bici.

Peitschengriff, *-(e)s, -e, m.* v. Peitschenstiel.

Peitschenhieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură de bici, de gârbaci, de harapnic.

Peitschenknall, *-(e)s, -e, m.* pocnitură, plesnitură de bici.

Peitschenlampe, **Peitschenleuchte**, *-n, f.* felinar de stradă cu stâlp arcuit în partea superioară.

Peitschenmacher, *-s, -, m.* meseriaș care face bice.

Peitschenriemen, *-s, -, m.* curea de bici.

Peitschenschlag, *-(e)s, -schläge, m.* v. Peitschenhieb.

Peitschenschlange, *-n, f. (zool.)* șarpe verde *(Dryophis mycterizans)*.

Peitschenschnur, *-schnüre, f.* **1.** sfoară, fișcă a biciului. **2.** *(text.)* curea de bătaie.

Peitschenlstiel, *-(e)s, -e, m.* **1.** codiriște, codiriscă, coadă de bici. **2.** *(bot.)* dulcișor *(Hedysarum obscurum)*.

Peitschenlstreich, *-(e)s, -e, m.* v. Peitschenhieb.

Peitschenwurm, *-(e)s, -würmer, m.* paraziți, viermi intestinali *(Trichocephalus trichiurus)*.

Peitscher, *-s, -, m.* persoană care biciuiește, biciuitor.

Pejoration, *-en, f.* **1.** *(lingv.)* atribuire a unui sens peiorativ (unui cuvânt), faptul de a căpăta un sens peiorativ. **2.** *(înv.)* înrăutățire.

pejorativ *adj.* peiorativ.

Pejorativbildung, *-en, f. (lingv.)* derivare peiorativă.

Pejorativum [-vʊm], *-s, -va, n. (lingv.)* (cuvânt) peiorativ.

Pekesche, *-n, f.* **1.** surtuc (polonez) îmblănit, cu brandenburguri. **2.** jachetă cu șireturi purtată la diverse ocazii de studenții asociațiilor studențești.

Pekinese, *-n, -n, m.* (câine) pechinez.

Pekingseide, *-n, f.* mătase de Pekin.

Pektenmuschel, *-n, f.* v. Kammmuschel.

Pektin, *-(e)s, -e, n. (chim.)* pectină, gelatină vegetală.

pektoral *adj.* pectoral.
Pektorale, *-(s), -s* (şi *-lien*), *n.* **1.** *(bis. cat.)* cruce pectorală. **2.** *(ist.)* podoabe pectorale.
pekuniär [-'niɛ:ɐ] *adj.* pecuniar, bănesc; **vom ~en Standpunkt aus** din punct de vedere pecuniar; **~e Verluste** pierderi băneşti.
Pekuniar|anschlag, *-(e)s, -schläge, m. (înv.)* prevederi financiare, buget.
pekzieren, *pekzierte, pekziert, vb. (h) intr.* **1.** a scăpa din vedere ceva; a fi vinovat de ceva, a face o greşeală; a păcătui. **2.** a comite o nesăbuinţă.
pelagial [-'gia:l] *adj.* v. pelagisch.
Pelagial, *-s, n. sg.* **1.** *(ecologie)* zonă pelagică. **2.** *(biol.)* pelagial, faună şi floră din largul mării.
pelagisch *adj.* **1.** pelagic, marin; referitor la adâncul mării; referitor la fauna şi flora largului mării. **2.** *(geol.)* (depozit) pelagic.
Pelargonie [-niə], *-n, f. (bot.)* muşcată *(Pelargonium).*
pelasgisch *adj.* pelasgic, referitor la pelasgi.
Pelemele [pɛl'mɛl], *-, n. sg.* **1.** amestec, harababură, talmeş-balmeş. **2.** *(cul.)* cremă de vanilie cu fructe.
Pelerine, *-n, f.* pelerină.
Pelikan, *-s, -e, m. (ornit.)* pelican, babiţă *(Pelecanus).*
Pellagra, *-(s), n. sg. (med.)* pelagră.
Pelle, *-n, f.* **1.** pieliţă, coajă subţire; **die ~ abziehen** a curăţa coaja; *(fig., fam.)* **jm. auf die ~ rücken a)** a se apropia de cineva (ameninţător); **b)** a insista (cu o rugăminte etc.); **c)** a ataca pe cineva; **jm. auf der ~ liegen** a incomoda, a plictisi pe cineva stând prea mult. **2.** *(fam.)* îmbrăcăminte.
pellen, *pellte, gepellt vb. (h) tr.* **1.** a curăţa de coajă, a (des)coji; **Kartoffeln ~** a curăţa cartofi; *(fig., fam.)* **er ist wie aus dem Ei gepellt** este ca scos din cutie. **2.** *(refl.)* a curăţa de coajă; **die Kartoffeln ~ sich schlecht** cartofii se curăţă prost. **3.** a desface, a îndepărta ambalajul.
Pellicula, *-lae* [-kule:], *f. (biol.)* peliculă.
Pellkartoffel, *-n, f.* cartof fiert în coajă.
Peloponnesier [-ziɐ], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* peloponezian(ă), locuitor(-oare) din Peloponez.
peloponnesisch *adj.* peloponezic.
Peloton [-'tõ:], *-s, -s, n.* **1.** *(înv., mil.)* pluton. **2.** *(ciclism)* echipă, pluton (care participă la o cursă).
Pelotte, *-n, f.* **1.** minge, ghem. **2.** *(tehn.)* bobină. **3.** *(med.)* pelotă.
Pelseide, *-n, f. (text.)* mătase comună, obişnuită, borangic.
Peltast, *-en, -en, m. (ist.)* soldat uşor înarmat (la vechii greci).
Peltonturbine, *-n, f. (maş.)* turbină tangenţială (Pelton).
Peluschke, *-n, f. (bot., reg.)* măzăriche (furajeră).
Pelz, *-es, -e, m.* **1.** blană (de animal); **der ~ des Bären** blana ursului; *(fig.)* **seinen ~ scheren lassen** a (se) tunde. **2.** blană (lucrată), haină de blană, şubă, cojoc; **mit ~ füttern** a îmblăni, a căptuşi cu blană. **3.** *(fig., înv.)* piele umană; *(în expr.)* **jm. auf den ~ rücken, kommen, auf dem ~ sitzen** a se da la cineva, a se adresa cuiva insistent sau ameninţător; a scutura cojocul cuiva, a snopi în bătaie pe cineva; **jm. eine Laus in den ~ setzen** a face cuiva greutăţi, a produce cuiva supărări; **jm. den ~ ausklopfen** sau **jm. die Motten aus dem ~ klopfen** a ciomăgi, a snopi pe cineva în bătaie, a-i scutura cuiva cojocul; *(fam.)* **jm. eins auf den ~ geben** a-i arde cuiva una pe cocoaşă; **jm. eine auf den ~ brennen** a trage cu puşca asupra cuiva; **jm. den ~ waschen a)** a certa pe cineva serios; **b)** a ciomăgi pe cineva; **den ~ gewaschen kriegen** a fi udat de o ploaie (torenţială); *(în expr.)* **wasch mir den ~ und mach mich nicht nass** e (un lucru) imposibil. **4.** *(text.)* văl, pătură, strat subţire de fibre cardate.
Pelz|art, *-en, f.* fel, varietate de blană.
Pelzbein, *-(e)s, -e, n.* cuţit de altoit.
Pelzbesatz, *-es, -sätze, m.* fâşie de blană cu care se bordează o haină.
pelzbesetzt *adj.* bordat cu blană.
Pelzbiene, *-n, f. (entom.)* albină păroasă *(Anthophora parietina).*
Pelzbo|a *f.* boa de blană.
pelzen[1] *adj.* de blană.
pelzen[2], *pelzte, gepelzt (du, er pelzt), vb. (h) tr.* **1.** a jupui, a despuia; **einen Bären ~** a jupui un urs. **2.** *(fig., reg.)* a lenevi, a trândăvi.
pelzen[3], *pelzte, gepelzt (du, er pelzt), vb. (h) tr. (hort., reg.)* a altoi; **einen Pflaumenbaum ~** a altoi un prun.
Pelzer, *-s, -, m. (reg.)* cojocar, blănar.
Pelzerei, *-en, f.* **1.** blănuri. **2.** blănărie.
Pelzflatterer, *-s, -, m. (zool.)* liliac exotic din familia *Galeopithecus.*
Pelzfresser, *-s, -, m. (entom.)* malofag, insectă parazitând pe pene sau păr.
Pelzfutter, *-s, -, n.* căptuşeală de blană.
Pelzgarnitur, *-en, f.* garnitură din blană (căciuliţă, guler, manşon).
pelzgefüttert *adj.* căptuşit cu blană.
Pelzhandel, *-s, m. sg.* comerţ cu blănuri.
Pelzhändler, *-s, -, m.* negustor de blănuri, blănar.
Pelzhandschuh, *-(e)s, -e, m.* mănuşă de blană, mănuşă îmblănită.
pelzig *adj.* **1. a)** îmblănit; **b)** păros, pufos; **der Pfirsich hat eine ~e Haut** piersica are o coajă păroasă. **2.** *(reg., despre fructe şi rădăcinoase)* mălăieţ, sec; **~e Äpfel** mere mălăieţe; *(în expr.)* **~e Radieschen** ridichi de lună seci; **~e Zunge** limbă încărcată.
Pelzigsein, *-s, -, n. (med.)* parestezie.
Pelz|imitation, *-en, f.* imitaţie de blană.
Pelzjacke, *-n, f.* scurtă de blană, jachetă de blană; cojoc.
Pelzjäger, *-s, -, m.* vânător de animale pentru blănuri.
Pelzkäfer, *-s, -, m. (entom.)* insectă parazită care trăieşte în blănuri *(Attagenus (Dermestes) pellio).*
Pelzkamm, *-(e)s, -kämme, m.* pieptene pentru blană.
Pelzkappe, *-n, f.* căciulă, şapcă, caschetă îmblănită.
Pelzkragen, *-s, -, m.* guler de blană.
Pelzlaus, *-läuse, f. (entom.)* păduche care distruge blănurile *(Pediculus vestimenti).*
Pelzmantel, *-s, -mäntel, m.* palton de blană; şubă.
Pelzmärte, Pelzmärtel, *-s, -, m. (reg.)* v. Ruprecht.
Pelzmeise, *-n, f. (ornit.)* piţigoi negru *(Parus ater).*
Pelzmotte, *-n, f. (entom.)* molie de blană *(Tinea pellionella).*
Pelzmütze, *-n, f.* căciulă.
Pelznickel, *-s, m. sg. (pop.)* Moş Nicolae.
Pelzraupe, *-n, f.* omidă păroasă.
Pelzreis, *-es, -er, n. (hort.)* altoi.
Pelzrock, *-(e)s, -röcke, m.* haină îmblănită; cojoc; şubă.
Pelzschuh, *-(e)s, -e, m.* pantof îmblănit.
Pelz|stiefel, *-s, -, m.* cizmă, gheată îmblănită.
Pelz|stola, *-len, f.* etolă.
Pelztier, *-(e)s, -e, n.* animal cu blană.
Pelztierfarm, *-en, f.* fermă pentru creşterea animalelor cu blană.
Pelztierjäger, *-s, -, m.* vânător de animale cu blană.
Pelztierzucht, *-en, f.* creşterea animalelor cu blană.
pelzverbrämt *adj.* cu bordură de blană.
Pelzverbrämung, *-en, f.* bordură de blană.
Pelzware, *-n, f.,* **Pelzwerk**, *-(e)s, n. sg.* blănuri.
Pemmerl, *-s, -, n. (reg.)* **1.** bilă mică. **2.** căcărează (de oaie, capră, iepure etc.).
Penaten *pl.* **1.** *(mit.)* penaţi, zei ai casei (la romani). **2.** *(fig.)* cămin, casă.
PEN-Club, P.E.N.-Club, *-s, m. sg.* uniunea internaţională a poeţilor şi scriitorilor.
Pendant [pã'dã; şi paŋ'daŋ], *-s, -s, n.* **1.** pandant, replică, pereche (a altui lucru sau a altei persoane). **2.** *(înv.)* cercel.
Pendel, *-s, -, n.* pendul.
Pendel|achse, *-n, f.* **1.** axă de pendul. **2.** axă a pendulului; axă de pendulare. **3.** *(auto.)* osie oscilantă.
Pendel|aus|schlag, *-(e)s, -schläge, m. (fiz.)* amplitudine a oscilării pendulului.
Pendelbahn, *-en, f. (ferov.)* linie (ferată) suspendată.
Pendelbecherwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* elevator cu cupe basculante.
Pendelbus, *-ses, -se, m.* cursă locală, autobuz pentru navetă.
Pendelbewegung, *-en, f.* mişcare pendulară.
Pendelfeder, *-n, f.* resort, arc de pendul.
Pendelfräs|tisch, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* maşină de frezat cu masă basculantă.
Pendelhärte, *-n, f. (metal.)* duritate pendulară, duritate Herbert.
Pendelkugel|lager, *-s, -, n. (tehn.)* rulment oscilant cu bilă.
Pendel|lampe, *-n, f.* lampă (agăţată de tavan), lustră, lampă-clopot.
Pendel|länge, *-n, f.* lungime a pendulului.
pendeln, *pendelte, gependelt (ich pend(e)le), vb. (h* şi *s) intr.* **1.** *(fiz.)* a oscila, a pendula. **2.** a face naveta; **er pendelt zwischen Bukarest und Ploieşti** face naveta între Bucureşti şi Ploieşti. **3.** *(fam.)* a merge încoace şi încolo.
Pendelsäge, *-n, f.* ferăstrău pendular.
Pendelschlag, *-(e)s, -schläge, m.* v. Pendelschwingung.
Pendelschlag|hammer, *-s, -hämmer, m. (maş.)* ciocan-pendul.
Pendelschleifmaschine, *-n, f.* maşină de rectificat pendulară.
Pendelschwingung, *-en, f. (fiz.)* pendulare, oscilaţie a pendulului.
Pendel|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* braţ al pendulului.
Pendeltür, *-en, f.* uşă batantă.
Pendel|uhr, *-en, f.* pendulă.
Pendelverkehr, *-(e)s, m. sg.* navetă; transport tur şi retur, circulaţie du-te-vino.
Pendelwaage, *-n, f.* nivelă cu pendul.
Pendelwanderung, *-en, f. (fam.)* călătorie dus şi întors; haimanalâc, hoinăreală.
Pendelwischer, *-s, -, m. (auto.)* ştergător pendular de parbriz.
Pendelzentrifuge, *-n, f. (tehn.)* centrifugă cu suspensie pendulară.
Pendelzug, *-(e)s, -züge, m. (ferov.)* tren (muncitoresc) local, tren de navetă.
pendent *adj. (elv.)* nerezolvat, neachitat; **ein ~es Strafverfahren** acţiune penală pendinte.
Pendentif [pădă'ti:f], *-s, -s, n. (elv. m.) (constr., bijuterii)* pandantiv.
Pendentifgewölbe, *-s, -, -n, (constr., arh.)* boltă cu pandantive, boltă în cupolă suspendată.
Pendenz *-en, f. (elv.)* chestiune nerezolvată, nesoluţionată, în curs de cercetare.
Pendler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* navetist(ă).
Pendule, Pendüle [pã-], *-n, f. (înv.)* pendulă; ceas de masă.
penetrabel *adj. (înv.)* penetrabil, care poate fi pătruns.
penetrant *adj.* **1.** penetrant, pătrunzător; **ein ~er Geruch** un miros pătrunzător, intens. **2.** insistent, enervant; **ein ~er Kerl** un om enervant, care plictiseşte (prin insistenţă).
Penetranz, *-en, f.* **1. a)** *(despre mirosuri)* caracter pătrunzător; **b)** *(fig.)* insistenţă supărătoare. **2.** *(biol.)* penetranţă, putere de pătrundere (pe cale ereditară).
Penetration, *-en, f.* **1.** pătrundere, penetraţie. **2.** adâncime de pătrundere. **3.** *(livr.)* penetrare.
penetrieren, *penetrierte, penetriert, vb. (h) intr.* a pătrunde, a penetra.
Penetrierung, *-en, f. (livr.)* penetrare.
peng *interj. (exprimă zgomotul produs de o armă de foc sau de o căzătură, lovitură)* poc.
penibel *adj.* **1.** pedant, riguros, exact; sensibil; **er ist sehr ~** este foarte pedant; **er ist in seiner Arbeit sehr ~** e foarte exact în munca sa; **eine penible Hausfrau** o gospodină ordonată, pedantă. **2.** *(reg.)* penibil; neplăcut; dureros.
Penibilität, *-en, f.* **1.** pedantism, minuţiozitate. **2.** *(reg.)* penibilitate.
Penicillin [-tsi-], *-s, -e, n.* v. Penizillin.
Pen|insula, *-suln, f. (înv.)* peninsulă.
peninsular(isch) *adj. (geogr.)* peninsular.
Penis, *-, -se* (şi *Penes*), *m. (anat.)* penis.
Penizillin, *-s, -e, n. (farm.)* penicilină.
Pennal, *-s, -e, n.* **1.** *(austr.)* penar. **2.** *(fam., înv.)* şcoală superioară, liceu, gimnaziu.
Pennäler, *-s, -, m. (fam., înv.)* licean, gimnaziast, elev de şcoală medie.
pennäler|haft *adj. (peior.)* de, ca un licean.
Pennbruder, *-s, -brüder, m.* **1.** *(pop.)* vagabond, haimana, fluieră-vânt. **2.** tip care doarme mult, somnoros.
Penne, *-n, f.* **1.** *(în limbajul elevilor)* şcoală; **er geht noch immer auf die ~** mai merge încă la şcoală. **2.** *(argou)* cârciumă, han primitiv; loc de dormit (folosit de vagabonzi). **3.** *(fam.)* prostituată, târfă.

pennen, *pennte, gepennt, vb. (h) intr. (fam.)* a dormi, a trage un pui de somn; **er hat im Unterricht gepennt** a dormit la curs; **die pennt doch mit jedem** asta se culcă cu toți.

Penner, *-s, -, m. (fam.)* **1.** vagabond, golan. **2.** tip somnoros, care doarme mult.

Pennisetum, *-s, n. sg. (bot.)* penisetum, iarbă înaltă (din Africa tropicală și subtropicală).

pensee [pã'se:] *adj. (invar.)* mov-închis, de culoarea panselei; **ein ~ Kleid** o rochie mov-închis.

Pensee [pã'se:], *-s, -s, n. (bot.)* panseluță; trei-frați-pătați *(Viola tricolor)*.

Pension [pã'zio:n și pɛn'zio:n], *-en, f.* **1.** pensie; **in ~ gehen** a ieși la pensie; **in ~ versetzen** a scoate la pensie, a pensiona; **eine ~ beziehen** a avea, a primi o pensie. **2.** pensiune (casă unde se dă hrană și locuință); **in einer ~ wohnen (**sau **speisen)** a locui (sau a lua masa) într-o pensiune; **in ~ geben** a da în gazdă. **3.** pensiune (plată a șederii și a hranei); **ich habe das Zimmer mit voller ~ gemietet** am închiriat camera cu pensiune completă; **wir waren bei Herrn Müller in voller ~** am avut casă și masă la dl. Müller. **4.** v. Pensionat; **er gab das Kind in (eine) ~** a trimis copilul într-un pension, internat.

Pensionär [pãzio- și pɛnzio-], *-s, -e, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană ieșită la pensie, pensionar(ă). **2.** persoană care locuiește și mănâncă într-o pensiune.

Pensionat, *-(e)s, -e, n.* pension, pensionat, institut de educație cu elevi interni (mai ales pentru fete).

pensionieren, *pensionierte, pensioniert, vb. (h) tr.* a scoate la pensie, a pensiona; **sich ~ lassen** a cere scoaterea la pensie, a ieși la pensie; a se pensiona; **pensioniert werden** a fi scos la pensie; *(mil.)* a fi pus în retragere.

pensioniert **I.** *part. trec.* de la pensionieren. **II.** *adj.* pensionat, ieșit la pensie; *(mil.)* în retragere; **~er Offizier** ofițer în retragere.

Pensionierung, *-en, f.* pensionare, ieșire la pensie, scoatere la pensie; **um seine ~ einkommen** a cere pensionarea; **gegen die ~ Einspruch erheben** a face apel contra scoaterii la pensie; **vorzeitige ~** pensionare anticipată.

Pensionierungs|alter, *-s, n. sg.* v. Pensionsalter.

Pensionierungs|tod, *-es, m. sg.* moarte timpurie, datorată problemelor apărute la pensionare.

Pensionist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f. (austr.)* pensionar.

Pensions|alter, *-s, -, n.* vârstă de pensionare.

Pensions|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* drept la pensie; **seine Pensionsansprüche geltend machen** a-și revendica drepturile la pensie.

Pensions|an|stalt, *-en, f.* v. Pensionat.

Pensionsbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* cotizație de pensie.

pensionsberechtigt *adj.* cu drept la, de pensie.

Pensionsberechtigung *f. sg.* drept la pensie.

Pensionsbogen, *-s, -, m.* foaie de pensie.

Pensions|empfänger, *-s, -, m.* pensionar.

pensionsfähig *adj.* având anii de pensie, pensionabil.

Pensionsfonds [-fɔ̃:s] *pl.* fonduri de pensii.

Pensionsgast, *-(e)s, -gäste, m.* chiriaș în pensiune, pensionar.

Pensionsgeschäft, *-(e)s, -e, n. (fin.)* tranzacții pensionare (pentru refinanțare, realizate prin hârtii de valoare).

Pensionsgesetz, *-es, -e, n.* lege a pensiilor.

Pensions|institut, *-(e)s, -e, n.* v. Pensionsanstalt.

Pensionskasse, *-n, f.* casă a pensiilor.

Pensionsmutter, *-mütter, f. (fam.)* directoare, administratoare de pensiune, de pensionat.

Pensions|preis, *-es, -e, m.* preț, cost al pensiunii.

Pensionsregelung, *-en, f.* reglementare a pensionării; stabilire a drepturilor la pensie.

pensionsreif *adj. (fam.)* pensionabil, care poate fi pensionat; **er ist ~** ar trebui să iasă la pensie.

Pensionsrück|stellungen *pl. (ec.)* provizioane pentru plata pensiei de întreprindere.

Pensions|stand, *-(e)s, -stände, m.* situație de pensionar; **in den ~ treten** a ieși la pensie.

Pensionsvor|steher, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* conducător(-oare), administrator(-oare) a(l) unei pensiuni, a(l) unui pensionat.

Pensionswechsel, *-s, -, m. (fin.)* efecte de pensiune.

Pensionswesen, *-s, n. sg.* sistem al pensiilor; sistem de pensionare.

Pensum, *-s, Pensen (și Pensa), n.* **1.** muncă, treabă (de realizat într-o anumită unitate de timp). **2.** *(pedag., înv.)* temă, materie (de învățat); **sein tägliches ~ erfüllen** a-și îndeplini porția zilnică de muncă; a-și face lecția (pentru ziua respectivă).

Pentade, *-n, f.* pentadă, durată de cinci zile.

Penta|eder, *-s, -, m. (geom.)* pentaedru.

Pentagon, *-s, -e, n.* **1.** *(geom.)* pentagon. **2.** *sg.* Pentagon, ministerul de război al S.U.A.

pentagonal *adj.* pentagonal.

Pentagramm, *-(e)s, -e, n.* pentagramă; semn cabalistic pentru gonirea duhurilor rele.

Pentameter, *-s, -, n. (metr.)* pentametru.

Pentan, *-s, -e, n. (chim.)* pentan.

Pentarchie, *-n* [-'çi:ən], *f.* pentarhie.

Pentateuch, *-s, m. sg.* pentateuh (nume dat primelor cinci cărți ale Bibliei, atribuite lui Moise).

Pent|athlon și **Pent|athlon**, *-s, n. sg. (sport)* pentatlon.

Pentekoste *f. sg.* **1.** Rusalii. **2.** perioada dintre Paști și Rusalii.

Pentere, *-n, f. (mar., ist.)* penteră (corabie cu cinci rânduri de vâslași).

Pentode, *-n, f. (radio.)* pentodă.

Pentose, *-n, f. (chim.)* pentoză.

Penunse, **Penunze**, *-n, f. (de regulă pl.) (fam.)* bani.

Penuria *f. sg.* penurie, sărăcie, mizerie.

penzen, *penzte, gepenzt (du, er penzt) vb. (h) tr. (reg.)* a îmboldi, a ațâța.

Peon, *-en, -en, m.* **1.** peon, muncitor agricol (în America Latină). **2.** țăran; argat.

Pep, *-(s), m. sg.* energie, nerv, avânt; **ein Song ohne ~** cântec fără vlagă.

Peperin, *-s, -e, m. (mineral.)* peperino.

Peperone, *-, -ni, m.,* **Pepe|roni**, *pl.* ardei iuți murați (în oțet).

Pepita, *-s, -s, n. (și m.)* țesătură, stofă pepit.

Pepita|hose, *-n, f.* pantaloni din stofă pepit.

Pepitakleid, *-(e)s, -er, n.* rochie din material pepit.

Peplon, *-s, -s (și Peplen), n.,* **Peplos**, *-, -plen, m.* peplu(m); mantie fără mâneci purtată de femei în antichitate.

Pepmittel, *-s, -, n. (jargon)* substanțe, mijloace excitante (droguri).

peppig *adj. (fam.)* plin de avânt, cu nerv.

Pep|pille, *-n, f. (jargon)* v. Pepmittel.

Pepping, *-s, -e (și -s), m. (bot.)* soi de mere renete.

Pepsin, *-s, -e, n. (chim.)* pepsină.

Pepsinwein, *-(e)s, -e, m.* vin de pepsină (servit ca desert).

Peptid, *-(e)s, -e, n. (chim.)* peptidă.

peptisch *adj. (chim.)* peptic.

Pepton, *-s, -e, n. (chim.)* peptonă.

Peptonlösung, *-en, f.* soluție de peptonă.

per *prep.* **1.** cu, pe, prin; **~ Dampfer** cu vaporul; **~ Eisenbahn** cu trenul; **~ Post** cu poșta; **~ Eilboten** prin curier; expres; *(fam.)* **~ pedes kommen** a veni pe jos; *(com.)* **~ Fracht** cu scrisoare de trăsură, cu fraht (ca marfă); **~ Prokura** prin procură; *(fam.)* **bei ihnen ist jetzt alles ~ du** la ei toți sunt per tu; *(fam.)* **~ Sie anreden** a se adresa cuiva cu dumneavoastră. **2.** cu; la; **~ 1. Juni bezahlen** a plăti la 1 iunie; **~ Jahr** pe an, anual; *(com.)* **~ Stück** cu bucata, cu amănuntul; **~ Kilo verkaufen** a vinde la kilogram. **3.** pentru, contra, în schimbul; **~ cassa (bezahlen)** a plăti cu bani peșin; **~ Adresse** pentru, la adresă.

Perborat, *-(e)s, -e, n. (de regulă pl.) (chim.)* perborat.

Perche|akt ['pɛrʃ-], *-(e)s, -e, m.* număr (artistic) la bară.

Percht, *-en, f.* ființă demonică (în credința populară, în zona Alpilor).

Perchtenge|stalt, *-en, f.* personaj reprezentând o ființă demonică (la procesiunile din timpul carnavalului).

perdu [per'dü:] *adj. (fam.)* pierdut, dus pe copcă.

pereant! *interj.* să piară (ei, ele)!

pereat! *interj.* să piară (el, ea)!

Pereat, *-s, -s, n.* strigătul „să piară!".

Perem(p)tion, *-en, f. (jur.)* peremptiune, perimare; anulare, pierdere a unei proceduri, a unui termen.

perem(p)torisch *adj. (jur.* și *fig.)* peremptoriu, hotărâtor, categoric, definitiv; care nu poate fi tăgăduit.

Perenne, *-n, f. (bot.)* plantă perenă.

perennierend *adj.* **1.** *(bot.)* peren. **2.** de durată lungă, de mulți ani, trainic; rezistent.

Perf. *presc.* de la Perfekt.

perfekt *adj.* **1.** perfect, desăvârșit, fără cusur, excelent; impecabil; **sie ist eine ~e Stenotypistin** e o stenodactilografă perfectă; **in ~em Deutsch** într-o germană perfectă; *(mat.)* **~e Menge** mulțime perfectă. **2.** *(fam.)* valabil; stabilit de comun acord; **das Abkommen ist ~ geworden** convenția s-a perfectat, s-a încheiat, a căpătat valabilitate; **den Termin ~ machen** a stabili (definitiv) termenul.

Perfekt și **Perfekt**, *-(e)s, -e, n. (gram.)* perfect (compus), timp cu acțiune încheiată.

Perfektbildung *f. sg. (gram.)* formare a perfectului.

perfektibel *adj.* perfectibil.

Perfektibilismus, *-, m. sg. (fil.)* perfectibilism.

Perfektibilität *f. sg.* perfectibilitate.

Perfektion, *-en, f.* **1.** perfecțiune, desăvârșire; **eine technische ~** o realizare perfectă din punct de vedere tehnic. **2.** *(înv.)* perfectare; **zur ~ kommen** a perfecta (un acord).

perfektionieren, *perfektionierte, perfektioniert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) perfecționa, a (se) desăvârși.

Perfektionismus, *-, m. sg. (peior.)* perfecționism; *(fil.)* căutare (exagerată) a perfecțiunii.

Perfektionist, *-en, -en, m.* **1.** *(ușor peior.)* perfecționist. **2.** *(fil.)* reprezentant, adept al perfecționismului.

perfektionistisch *adj.* **1.** complet, perfect. **2.** *(ușor peior.)* perfecționist. **3.** *(fil.)* referitor la perfecționism.

perfektisch *adj. (lingv.)* referitor la perfectul compus; (întrebuințat) la perfect.

perfektiv și **perfektiv** *adj. (gram.)* perfectiv.

perfektivieren [-'vi:-], *perfektivierte, perfektiviert, vb. (h) tr. (lingv.)* a perfectiva.

perfektivisch [-vɪʃ] *adj. (gram.)* **1.** referitor la perfect; (întrebuințat) la perfect. **2.** v. perfektiv.

Perfektpartizip, *-s, -ien* [-piən], *n. (gram.)* participiu perfect, participiu trecut.

Perfektum, *-s, -ta, n.* v. Perfekt.

perfid(e) *adj.* perfid, viclean, fățarnic, necredincios, infidel.

Perfidie, *-n* [-'di:ən], **Perfidität**, *-en, f.* perfidie, vicleșug, viclenie; fățărnicie.

Perforation, *-en, f.* **1.** perforare, găurire, străpungere. **2.** dințare (pe marginea timbrelor). **3.** *(med.)* perforație, perforare.

Perforator, *-s, -oren, m.* perforator.

perforieren, *perforierte, perforiert, vb. (h) tr.* **1.** a perfora, a găuri, a străpunge. **2.** a dința (timbre, filme etc.).

Perforiermaschine, *-n, f.* mașină de perforat; perforator.

Perforierwerkzeug, *-(e)s, -e, n.* unealtă, instrument de perforat.

Performanz, *-en, f. (lingv.)* performanță.

perforativ, **performatorisch** *adj. (lingv.)* performativ.

Perfusion, *-en, f. (med.)* perfuzie.

Pergamen, *-s, -e, n. (înv.)* v. Pergament.

pergamenisch *adj.* de (sau din) Pergam.

Pergament, *-(e)s, -e, n.* pergament.

pergament|ähnlich, **pergament|artig** *adj.* asemănător cu pergamentul; ca pergamentul.

Pergamentband, *-(e)s, -bände, m.* **1.** *(despre cărți)* legătură în pergament. **2.** volum (sau carte) legat(ă) în pergament.

Pergament|einband, *-(e)s, -bände, m.* v. Pergamentband **(1).**

pergamenten *adj.* de (sau din) pergament; *(fig.)* **eine ~e Haut** o piele uscată.

Pergamentfarbe *f. sg.* culoare a pergamentului.

Pergament|händler, *-s, -, m.* vânzător, negustor de pergament.

Pergament|handschrift, *-en, f.* manuscris pe pergament.

Pergament|haut, *-häute, f.* membrană pergamentoasă.

Pergamentleder, *-s, -, n.* piele de pergament.

Pergamentleim, *-(e)s, -e, m.* clei de pergament (din deşeuri de pergament).
Pergamentpapier, *-s, -e. n.* hârtie pergament.
Pergamentrolle, *-n, f.* sul de pergament.
Pergamentschirm, *-(e)s, -e, m.* abajur din pergament.
Pergament|urkunde, *-n, f.* document, diplomă pe pergament.
Pergamin, **Pergamyn**, *-s, n. sg.* hârtie pergaminată.
Pergel, *-s, -, n.*, **Pergola**, *-len, f.* pergolă; umbrar.
per|horreszieren, *perhorreszierte, perhorresziert, vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a oripila; a refuza cu groază ceva, a se înfiora de ceva. **2.** *(jur.)* a cere îndepărtarea, recuzarea judecătorului sau a martorului.
Peri|anth, *-s, -e, n. (bot.)* periant, înveliş floral compus din sepale şi petale.
Peri|arthritis, *-itiden, f. (med.)* periartrită.
Periblem, *-s, -e, n. (bot.)* periblem, ţesut meristematic.
Pericardium, *-s, -ien* [-kardiən], *n.* v. Perikardium.
Periderm, *-s, -e, n. (bot.)* periderm, ţesut meristematic secundar extern.
Peridot, *-s, -e, m. (mineral.)* olivină, peridot.
Peri|egese, *-n, f.* periegeză.
perifokal *adj. (med.)* perifocal.
Perigastritis, *-itiden, f. (med.)* perigastrită.
Perigäum [-'gɛ:ʊm], *-s, -gäen, n. (astron.)* perigeu.
periglazial *adj. (geogr.)* periglaciar.
Perigon, *-s, -e, n. (bot.)* înveliş floral simplu, perigoniu.
Perigonblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* frunză a perigoniului, sepală.
Perigonium, *-s, -nien* [-niən], *n.* v. Perigon.
Peri|hel, *-s, -e,* **Peri|helium**, *-s, -helia* (şi *-helien* [-liən]), *n. (astron.)* periheliu.
Perikambium, *-s, -bien* [-biən], *n. (bot.)* periciclu.
Perikard, *-(e)s, -e, n. (anat.)* pericard.
perikardisch *adj. (anat.)* pericardic.
Perikarditis *f. sg. (med.)* pericardită.
Perikardium. *-s, -ien* [-iən], *n.* v. Perikard.
Perikarp, *-s, -e, n. (bot.)* pericarp.
Periklas, - (şi *-es), -e, m. (mineral.)* periclaz.
perikle|isch *adj.* de pe vremea lui Pericle.
Perikope, *-n, f. (bis.)* pericopă, verset (sau capitol) din Biblie.
Perikranium, *-(s), -ia* şi *-ien* [-iən], *n. (anat.)* pericraniu.
Perimeter, *-s, -, n.* **1.** *(mat.; înv.)* perimetru, circumferinţă. **2.** *(med.)* instrument pentru măsurarea câmpului vizual.
perimetrieren, *perimetrierte, perimetriert, vb. (h) tr. (med.)* a perimetra.
perimetrisch *adj. (med.)* perimetric.
perinatal *adj. (med.)* perinatal, înainte de naştere.
Perineum [-'ne:ʊm], *-s, -neen* [-'ne:ən], *n. (anat.)* perineu.
Periode, *-n, f.* **1.** perioadă, epocă (de timp); **gegenwärtige** ~ perioada actuală. **2.** *(gram., stil.; muz.; mat.)* perioadă; frază. **3.** *(med.)* menstruaţie. **4.** perioadă (repetare periodică); *(biol.)* **die ~ des Wachstums** perioada de creştere; *(fiz.)* **~ der Schwingungen** durata oscilaţiilor; *(astron.)* **~ der Venus** perioadă de revoluţie a planetei Venus.
Periodenbau, *-(e)s, m. sg. (stil., gram.)* construcţie periodică.
Perioden|erfolg, *-(e)s, -e, m. (ec.)* rezultat al unei perioade, câştig sau pierdere într-o anumită perioadă.
Periodenrechnung, *-en, f. (ec.)* calculaţie periodică, calcul pentru stabilirea rezultatului unei perioade.
periodenreich *adj. (stil.)* bogat în perioade.
Periodensystem, *-s, -e, n. (chim.)* sistem, tablou periodic.
Perioden|umformer, *-s, -, m. (electr.)* transformator de frecvenţă, modulator.
Periodenwechsel, *-s, -, m. (ec.)* ciclu; **der ~ des industriellen Zyklus** evoluţia ciclului industrial.
Periodenzahl, *-en, f. (electr.)* număr al perioadelor (într-o secundă).
Periodik *f. sg. (livr.)* v. Periodizität.
Periodikum, *-s, -ka, n.* periodic, publicaţie periodică.
periodisch *adj.* periodic; **das ~e System der Elemente** sistemul periodic al elementelor.
periodisieren, *periodisierte, periodisiert, vb. (h) tr.* a împărţi în perioade, în epoci, a periodiza.
Periodisierung, *-en, f.* împărţire în perioade, pe epoci, periodizare.
Periodizität, *-en, f.* periodicitate.
Periodontitis, *-itiden, f. (med.)* periodontită.
Peri|öke, *-n, -n, m.* locuitor liber, dar fără drepturi politice în Sparta antică.
Peri|ost, *-(e)s, -e, n. (anat.)* periost.
Peri|ostitis, *-itiden, f. (med.)* periostită.
Peripatetiker, *-s, -, m. (fil.)* peripatetician.
peripatetisch *adj.* peripatetic.
Peripetie, *-n* [-'ti:ən], *f. (lit.* şi *fig.)* peripeţie; moment hotărâtor, de răscruce.
peripher *adj.* periferic.
Peripherie, *-n* [-i:ən], *f.* **1.** *(mat.)* periferie, curbă închisă. **2.** periferie, parte exterioară, margine; cartier mărginaş; **er wohnt an der ~** locuieşte la periferie; *(fig.)* **er bleibt an der ~** rămâne la suprafaţă, e superficial.
Peripherie|anschluss, *-es, -schlüsse, m.* racord periferic.
Peripherie|einheit, *-en, f. (inform.)* unitate periferică.
Peripheriegerät, *-(e)s, -e, n. (inform.)* periferic; **~e installieren** a instala periferice.
Peripherieknoten, *-s, -, m. (inform.)* nod periferic.
Peripheriewinkel, *-s, -, m. (mat.)* unghi înscris.
peripher(isch) [-'fe:r-] *adj.* periferic, mărginaş, exterior; *(inform.)* **~e Einheit** unitate periferică.
Periphrase, *-n, f.* perifrază.
periphrasieren, *periphrasierte, periphrasiert, vb. (h) tr.* a perifraza, a parafraza.
periphrastisch *adj.* (şi *gram.)* perifrastic.
Periskop, *-s, -e, n. (mar.)* periscop.
periskopisch *adj.* periscopic.
Perisperm, *-s, -e,* **Perispermium**, *-s, -mien* [-miən], *n. (bot.)* perisperm, ţesut nutritiv care înconjoară embrionul din sămânţă.
Perispomenon, *-s, -na, n. (lingv.)* perispomen.
Peristaltik *f. sg. (fiziol.)* peristaltică.
peristaltisch *adj.* peristaltic.
peristatisch *adj.* **1.** *(înv.)* pe larg, amănunţit. **2.** *(med.)* peristatic, dependent de mediu(l înconjurător).
peristyl *adj.* înconjurat de coloane.
Peristyl, *-s, -e,* **Peristylium**, *-s, -ien* [-iən], *n. (arhit.)* peristil.
peritone|al *adj.* referitor la peritoneu.
Peritoneum [-'ne:ʊm], *-s, -neen* [-'ne:ən], *n. (anat.)* peritoneu.
Peritonitis, *-itiden, f. (med.)* peritonită.
Perjurant, *-en, -en, m. (jur.)* sperjur, persoană care jură fals.
Perjuration, *-en, f. (jur.)* sperjur, jurământ fals.
Perkal, *-s, -e, m. (text.)* percal; **leichter ~** percalină.
Perkalin, *-s, -e, n.* percalină.
Perkolat, *-(e)s, -e, n. (farm.)* percolat.
Perkolation *f. sg. (chim.)* percolare.
Perkolator, *-s, -toren, m. (chim.)* percolator.
perkolieren, *perkolierte, perkoliert, vb. (h) tr. (farm.)* a percola.
Perkussion, *-en, f.* **1.** (şi *mec.)* percusiune, percuţie. **2.** *(med.)* percuţie, ciocănire.
Perkussionsbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** burghiu cu percuţie. **2.** maşină pentru foraj percutant.
Perkussionsgewehr, *-(e)s, -e, n.* armă, puşcă cu percuţie.
Perkussionshammer, *-s, -hämmer, m.* **1.** *(tehn.)* ciocan percutor. **2.** *(med.)* ciocan pentru reflexe.
Perkussions|instrument, *-(e)s, -e, n. (muz.)* instrument de percuţie.
Perkussionskraft, *-kräfte, f. (fiz.)* forţă de percuţie.
Perkussions|schall, *-(e)s, -e, m. (med.)* sunet de percuţie.
Perkussions|schloss, *-es, -schlösser, n.* percutor (la arme de foc).
Perkussions|ton, *-(e)s, -töne, m.* v. Perkussionsschall.
Perkussionszünder, *-s, -, m. (pirotehnie)* capsă percutantă.
Perkussionszündung, *-en, f.* amorsare cu percuţie.
perkussorisch *adj. (med.)* **1.** care poate fi dovedit, evidenţiat prin percuţie. **2.** referitor la percuţie.
perkutan *adj.* (trecând) prin piele.
perkutieren, *perkutierte, perkutiert, vb. (h) tr. (med.)* a percuta, a examina cu ajutorul percuţiei.
perkutorisch *adj. (med.)* constatat cu ajutorul percuţiei.
Perl *f. sg. (tipogr.)* (corp de literă) perlă.
perl|artig *adj.* ca o perlă, ca mărgăritarele; perlat.
Perl|asche, *-n, f. (chim.)* potasă, carbonat de potasiu pur.
Perlbirne, *-n, f. (bot.)* pară de vară (cu coajă albă).
Perlboot, *-(e)s, -e, n. (zool.)* nautil *(Nautilus pompilius).*
Perle, *-n, f.* **1.** perlă, mărgăritar; *(pl.)* mărgele imitând perlele; **echte ~** perlă veritabilă; **unechte ~** perlă falsă; **sie hat Zähne wie die ~n** are dinţi ca perlele; **~n aus Glas** perle de sticlă; **~n aufreihen** a înşira perle; **~n fischen** a pescui perle; *(fig., fam.)* **~n vor die Säue werfen** a strica orzul pe gâşte; a arunca mărgăritare porcilor; *(fam.)* **jm. fällt keine ~ aus der Krone** a nu-i cădea coroana de pe cap, a nu se omorî dăruind: *(fig.)* **~n bedeuten Trägen** perlele înseamnă, simbolizează lacrimi. **2.** *(fig.)* perlă; comoară; **die ~n der Dichtkunst** perlele poeziei; **eine ~ unter den Frauen** o comoară de femeie; *(fam.)* **eine ~ von einer Sekretärin** o comoară de secretară, o secretară foarte bună; **er ist eine ~** este un om de aur, o comoară de om; **die ~ (in) der Sammlung** perla, bijuteria colecţiei. **3.** *(fig.)* lacrimă. **4.** mărgea, strop, picătură; bă-şicuţă; **der Wein hat ~n** vinul face mărgele; **der Schweiß stand ihm in ~n auf der Stirn** broboane de sudoare îi acopereau fruntea. **5.** *(reg.)* ulcior (la ochi). **6.** *(arh.)* (ornament în formă de) perlă. **7.** *(entom.)* libelulă.
Perl|eid|echse, *-n, f. (zool.)* şopârlă cu ochi de păun *(Lacerta ocellata).*
perlen[1], *perlte, geperlt, vb. (h) intr.* **1.** a se succede uşor, egal şi strălucitor (cum se desprind perlele dintr-un şirag); a picura; **Tau perlt von den Blättern** roua picură de pe frunze; **der Schweiß perlt von seiner Stirn** broboane de sudoare curg de pe fruntea lui; *(muz.)* **~der Gesang** cânt perlat, de o claritate desăvârşită. **2.** a spumega, a face spumă; **Sekt perlt im Glase** şampania spumegă în pahar. **3.** *(tipogr.)* (despre cerneală) a perla.
perlen[2] *adj.* de perle, de mărgăritare, din mărgele.
Perlen|arbeit, *-en, f.* lucrare din perle, obiect lucrat din mărgăritare.
Perlenband, *-(e)s, -bänder, m.* bentiţă pe care s-au aplicat perle, mărgele.
Perlenbesatz, *-es, -sätze, m.* bordură cu mărgele, cu perle.
perlenbesetzt *adj.* împodobit cu perle, cu bordură de perle, de mărgele.
perlenbe|stickt *adj.* brodat cu perle.
Perlenbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* maşină de găurit perle.
Perlenfang, *-(e)s, -fänge, m.* pescuit de perle, de mărgăritare.
perl(en)farben *adj.* de culoarea mărgăritarului, gri-perl.
Perlenfischer, *-s, -, m.* pescuitor de perle.
Perlenfischerei *f. sg.* pescuit de perle.
perlenförmig *adj.* v. perlförmig.
Perlenfries, *-es, -e, m. (arhit.)* friză cu perle.
perlenge|stickt *adj.* brodat cu perle; **eine ~e Handtasche** o poşetă perlată, brodată cu perle, cu mărgăritare.
Perlenhalsband, *-(e)s, -bänder, n.* şirag, salbă de mărgăritare, de mărgele.
Perlenhandel, *-s, m. sg.* comerţ cu perle.
Perlenhändler, *-s, -, m.* negustor de perle.
Perlen|imitation, *-en, f.* imitaţie de perle.
Perlenkette, *-n, f.*, **Perlenkollier** [-kɔliə:], *-s, -s, n.* colier de perle, de mărgele, şirag, salbă de mărgăritare.
Perlenkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* mei păsăresc *(Lithospermum officinale* L.).
Perlenkrone, *-n, f.* coroană, cunună de mărgăritare.
Perlen|nadel, *-n, f.* **1.** ac de înşirat perle. **2.** ac de cravată cu perlă.
perlenreich *adj.* bogat în mărgăritare.
perlenrein *adj.* curat ca o perlă.
Perlenschmuck, *-(e)s, -e, m.* bijuterii, podoabe, giuvaere cu perle; mărgele.

Perlenschnur, *-schnüre, f.* v. Perlenkette.
Perlen|stickerei, *-en, f.* broderie cu perle, cu mărgăritare.
Perlentaucher, *-s, -, m.* v. Perlenfischer.
Perlenvor|hang, *-(e)s, -hänge, m.* perdea din perle, din mărgele.
perlenweiß *adj.* alb ca mărgăritarul.
Perlenzüchtung, *-en, f.* cultură de perle.
Perlfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* ocheană *(Leuciscus meidingeri).*
perlförmig *adj.* în formă de mărgăritar; perliform, perlat.
Perlgarn, *-(e)s, -e, n.* fir perlat de broderie, coton perle.
Perlgerste, *-n, f.* v. Perlgraupe.
Perlgeschmeide, *-s, -, n.* v. Perlenschmuck.
Perlgras, *-es, -gräser, n. (bot.)* mărgică *(Melica* L.).
perlgrau *adj.* gri-perl.
Perlgraupe, *-n, f.* arpacaş mărunt, păsăresc.
Perlhirse, *-n, f. (bot.)* mei din Africa, iarba elefanţilor (*Pennisetum).*
Perlhuhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* bibilică, căţă *(Numida meleagris).*
Perlhyazinthe, *-n, f. (bot., reg.)* porumbei *(Muscari).*
perlig *adj.* v. perlartig.
Perlit şi **Perlit**, *-s, -e, m.* **1.** *(metal.)* perlită. **2.** *(geol.)* perlit.
Perlitguss, *-es, m. sg.* fontă perlitică.
Perlknoblauch, *-(e)s, m. sg.* v. Perlzwiebel.
Perl|lauch, *-(e)s, m. sg. (bot.)* praz *(Allium porrum* L.).
Perlmaus, *-mäuse, f. (zool.)* şoarece zebrat *(Mus striatus).*
Perlmuschel, *-n, f.* scoică de mărgăritar.
perlmuschel|artig *adj.* ca scoica de mărgăritar.
Perlmutt, *-s, n. sg.*, **Perlmutter** şi **Perlmutter** *f. sg.* sidef.
perlmutter|artig *adj.* ca sideful, sidefiu.
Perlmutterfalter, *-s, -, m. (entom.)* **1.** libelulă *(Libellula).* **2.** fluture sidefiu *(Argynnis).*
Perlmutterfarbe *f. sg.* culoarea sidefului, sidefiu.
perlmutterfarben *adj.* de culoarea sidefului, sidefiu.
Perlmutterglanz, *-es, m. sg.* strălucire, luciu de sidef.
Perlmuttergriff, *-(e)s, -e, m.* mâner de sidef.
Perlmutt(er)knopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* nasture de sidef.
Perlmuttermuschel, *-n, f.* v. Perlmuschel.
perlmuttern *adj.* **1.** de sidef, (făcut) din sidef. **2.** de culoarea sidefului.
Perlmutterwolke, *-n, f. (met.)* nori sidefii.
perlokutionär, perlukotiv *adj. (lingv.)* perlocuţionar.
Perlon şi **Perlon**, *-s, n. sg. (text.)* perlon.
Perlonfaden, *-s, -fäden, m.*, **Perlongarn**, *-(e)s, -e, n.* fir, aţă de perlon.
Perlon|strumpf, *-(e)s, -strümpfe, m.* ciorap de perlon.
perlonver|stärkt *adj.* întărit cu perlon.
Perlpilz, *-es, -e, m. (bot.)* cuşcuş roşu *(Amanita rubescens).*
Perlreis, *-es, m. sg.* v. Perlgraupe.
Perlsand, *-(e)s, m. sg.* pietriş mărgăritar.
Perlschnur, *-schnüre, f.* v. Perlenschnur.
Perlschnurblitz, *-es, -e, m. (met.)* fulger în mătănii.
Perlschrift, *-en, f. (tipogr.)* v. Perl.
Perl|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* perlit.
Perl|stich, *-(e)s, -e, m.* (broderie) cusătură perlată, punct perlat.
Perlsucht *f. sg. (vet.)* tuberculoză (la animale domestice).
perludieren, *perludierte, perludiert, vb. (h)) tr.* a amăgi.
perlusorisch *adj. (înv.)* înşelător, care dă iluzii.
Perlustration, *-en, f.* examinare, verificare atentă.
perlustrieren, *perlustrierte, perlustriert, vb. (h) tr.* a examina, a verifica atent.
Perlustrierung, *-en, f.* v. Perlustration.
Perlwein, *-(e)s, -e, m.* vin spumos.
perlweiß *adj.* alb perlat.
Perlzwiebel, *-n, f. (bot.)* usturoi de toamnă *(Allium ophioscordon).*
Perm, *-s, n. sg. (geol.)* permian.
permanent *adj.* permanent, statornic, necontenit, durabil, trainic; *(inform.)* **~er Speicher** memorie permanentă.
permanentdynamisch *adj. (electr.)* permanent dinamic.
Permanentgelb, *-(e)s, n. sg.* galben permanent.
Permanentweiß, *-es, n. sg.* **1.** *(chim.)* alb de barită. **2.** *(tipogr.)* alb permanent.
Permanenz *f. sg.* statornicie, stabilitate, permanenţă; **die Sitzung erklärt sich in ~** şedinţa se ţine în continuare, fără întrerupere.
Permanenzdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu permanent.
Permanenzkarte, *-n, f. (austr.)* bilet (de intrare) permanent.
Permanenztheorie, *-n* [-ri:ən], *f. (geol.)* teorie despre permanenţa continentelor şi oceanelor.
Permanganat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* permanganat.
Permanganatsäure, *-n, f. (chim.)* acid permanganic.
perme|abel *adj.* permeabil.
Permeabilität *f. sg.* **1.** *(chim., fiz.)* permeabilitate. **2.** *(electr.)* permeabilitate magnetică.
permisch *adj. (geol.)* permian.
Permiss, *-es, -e, m. (înv.)* **1.** permis. **2.** învoire, aprobare, permisiune.
Permission, *-en, f. (înv.)* permisiune; **mit ~** cu permisiune, cu îngăduinţă.
permissiv *adj. (sociol., psih.)* permisiv.
Permissivität [-vi-] *f. sg. (sociol., psih.)* permisivitate.
permittieren, *permittierte, permittiert, vb. (h) tr.* a permite, a admite, a aproba.
permutabel *adj.* (şi *mat.)* permutabil; care poate fi înlocuit; care poate fi schimbat.
Permutation, *-en, f.* **1.** preschimbare; strămutare, permutaţie, înlocuire. **2.** *(mat.)* permutare.
permutieren, *permutierte, permutiert, vb. (h) tr.* **1.** *(mat.)* a permuta. **2.** a strămuta, a preschimba; a înlocui.
Permutit, *-(e)s, -e, n. (chim.)* permutit.
Pernambukfarbe, *-n, f.* vopsea de fernambuc.
Pernambukholz, *-es, -hölzer, n. (bot.)* lemn de fernambuc *(Caesalpinia echinata).*
Pernio, *-, -iones* şi *-ionen, m. (med.)* degerătură.
perniziös *adj.* pernicios, primejdios, periculos; vătămător; *(med.)* **~e Anämie** anemie pernicioasă.
Peronospora *f. sg. (bot.)* ciupercă peronospora.
Peronosporakrankheit, *-en, f. (bot.)* boală a viţei de vie provocată de peronospora.
peroral *adv. (med.)* peroral, pe cale bucală.
Peroration, *-nen, f. (înv.)* **1.** alocuţiune, cuvântare şcolară. **2.** peroraţie, parte de încheiere a unui discurs. **3.** discurs final, de încheiere.
perorieren, *perorierte, peroriert, vb. (h) intr.* **1.** a perora, a ţine un discurs înflăcărat, a vorbi cu insistenţă. **2.** a termina un discurs.
Per|oxid, Per|oxyd, *-s, -e, n. (chim.)* peroxid.
Peroxydbleichen, *-s, n. sg. (chim.)* albire cu peroxizi.
per pedes *loc. adv. (fam.)* pe jos.
Perpendikel, *-s, -, m.* (sau *n.)* **1.** *(mat.)* perpendiculară. **2.** pendulă (de ceas). **3.** fir cu plumb.
perpendikular, perpendikulär *adj.* perpendicular.
perpetuell, perpetu|ierlich I. *adj.* perpetuu, veşnic, neîncetat, necontenit. **II.** *adv.* mereu.
perpetu|ieren, *perpetuierte, perpetuiert, vb. (h) tr. (livr., adesea peior.)* a perpetua.
Perpetuität *f. sg.* perpetuitate.
Perpetu|um mobile, *-, -* (şi *-tua -bilia), n.* **1.** *(fiz.)* perpetuum mobile. **2.** *(muz.)* piesă muzicală de virtuozitate.
perplex *adj. (fam.)* perplex, consternat, uluit; **ich war ganz ~** am rămas încremenit, înlemnit.
Perplexität *f. sg.* perplexitate, consternare, surprindere, încremenire, înlemnire.
Perron [pɛ'rɔ̃:, *austr.* pe'ro:n], *-s, -s, m. (austr., elv.)* **1.** peron. **2.** platformă; estradă; **der hintere ~** platforma din spate (la tramvai).
Perronbillet [-bIljɛt], *-s, -e* (şi *-s), n.*, **Perronkarte**, *-n, f. (înv.)* bilet de peron.
Pers. Abt. *presc.* de la Personalabteilung.
Persch, *-(e)s, -e, m. (reg.)* piersică.
perschen, *perschte, geperscht, vb. (h) intr. (reg.)* a face pe grozavul.
Persekution, *-en, f. (înv.)* persecuţie.
Persekutionsdelirium, *-s, n. sg. (med.)* manie a persecuţiei.
Persenning, *-e* (şi *-en), f. (mar.)* pânză de cort, de corabie; muşama impermeabilă; prelată, velă.
Perser, *-s, -, m.* **1.** persan. **2.** v. Perserteppich. **3.** pisică persană.
Perser|katze, *-n, f.* pisică persană.
Perserteppich, *-(e)s, -e, m.* covor persan.
Perseveranz [-ve-] *f. sg.* perseverenţă, stăruinţă.
Perseveration, *-en, f. (psih., med.)* neputinţă de a se debarasa de o idee, de o stare sufletească, de o expresie etc.
perseverieren, *perseverierte, perseveriert, vb. (h) intr.* a persevera, a stărui.
Persianer, *-s, -, m.* **1.** blană de astrahan (de caracul). **2.** v. Persianermantel.
Persianermantel, *-s, -mäntel, m.* palton, haină din blană de astrahan.
Persiflage [-'fla:ʒə], *-n, f.* persiflaj, persiflare, ironie, zeflemea, bătaie de joc.
persiflieren, *persiflierte, persifliert, vb. (h) tr.* a persifla, a zeflemisi, a lua în zeflemea, a-şi bate joc, a ironiza.
Persiko, *-s, -s, m.* lichior de piersici.
Persilschein, *-(e)s, -e, m. (fam., glumeţ)* act de concediere.
Persipan, *-s, -e, m.* (sau *n.)* (un fel de) marţipan; nuga.
persisch *adj.* persic, persan; **der Persische Meerbusen** Golful Persic; **ein ~er Teppich** un covor persan.
Persisch|rot, *-s, n. sg.* roşu persan.
persistent *adj. (chim.)* persistent, stabil, constant, statornic, durabil, stăruitor, de durată.
Persistenz, *-en, f. (med., biol.)* **1.** persistenţă. **2.** *(înv.)* stabilitate, statornicie, stăruinţă.
persistieren, *persistierte, persistiert, vb. (h) intr.* **1.** *(med.)* a persista. **2.** *(livr.)* a insista.
Person, *-en, f.* **1.** persoană, individ, om, fiinţă; **eine wichtige ~** o persoană importantă, o personalitate; **erwerbstätige ~** persoană activă; **meine geringe ~** umila mea persoană; *(adesea iron.)* **Ihre werte ~** dumneavoastră; **der Saal fasst 300 ~en** în sală încap 300 de persoane; **ohne Ansehen der ~** fără a ţine seamă de persoană; **ich für meine ~** cât despre mine; în ceea ce mă priveşte; din partea mea; **Karte für eine ~** bilet pentru o persoană; **er in ~** el în persoană, el personal; **er in (höchst) eigener ~** chiar el în persoană; **im ganzen Hause war keine ~ zu finden** în toată casa nu era nimeni de găsit, nu era ţipenie de om; **er ist die Gutmütigkeit in ~** este bunătatea personificată; **er irrt sich in der ~** confundă persoana; **Kläger und Richter in einer ~** acuzator şi judecător în aceeaşi persoană; **pro ~** de cap de om, de (fiecare) persoană; **um Goethes ~ ging der Streit** se discuta despre Goethe ca om; **von ~ kennen** a cunoaşte personal; *(rel.)* **die drei göttlichen ~en** Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh. **2.** *(jur.)* persoană; **juristische ~** persoană juridică; **natürliche ~** persoană fizică, naturală; **erwerbstätige ~** persoană activă; *(cont.)* **finanziell verantwortliche ~** persoană contabilă; **zur ~ vernehmen** a interoga. **3.** statură, înfăţişare, exterior; **groß von ~** de statură înaltă; **viel auf seine ~ halten** a ţine mult la înfăţişarea sa, la exteriorul său; **er ist unscheinbar von ~** are o înfăţişare modestă, neînsemnată; **4.** *(gram.)* persoană; **die erste (zweite, dritte) ~** persoana I (a II-a, a III-a). **5.** *(fam.)* persoană feminină; **eine junge ~** o femeie tânără; *(peior.)* **eine solche ~** o astfel de muiere; **eine leichte ~** o femeie uşoară. **6.** *(teatru)* personaj; **in diesem Stück treten viele ~en auf** în această piesă apar multe personaje; **lustige ~** paiaţă, măscărici; **stumme ~** figurant(ă), statist(ă).
personal *adj.* personal, referitor la starea personală.
Personal, *-s, n. sg.* **1.** personal, cadre, lucrători, echipaj; *(av.)* **das fliegende ~** personalul de bord, echipajul unui avion; **es herrscht Mangel an ~** e lipsă de personal, de salariaţi, de angajaţi, de lucrători. **2.** personal de serviciu (în hotel, restaurant etc.).
Personal|ab|bau, *-(e)s, m. sg.* reducere (sau concediere) de personal.
Personal|abteilung, *-en, f.* serviciu personal, de cadre.
Personal|akte, *-n, f.* (mai ales *pl.)* fişă personală, acte (la dosarul personal); dosar.
Personal|aufwendungen *pl.(ec.)* investiţii în personal.
Personal|ausgaben *pl. (ec.)* cheltuieli de personal.
Personal|ausweis, *-es, -e, m.* buletin de identitate.
Personalbe|arbeiter, *-s, -, m.* funcţionar la serviciul personal, la secţia de cadre.
Personalbedarf, *-(e)s, m. sg.* necesar de personal.

Personalberater, *-s, -, m.* consultant în departamentul resurse umane.
Personalberatung *f. sg.* consultanță în recrutarea de personal.
Personalbericht, *-(e)s, -e, m.* raport personal.
Personalbeschreibung, *-en, f.* descriere amănunțită a unei persone, semnalmente.
Personalbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* personal, număr total al personalului, efectiv al personalului.
Personalbogen, *-s, -, m.* fișă personală.
Personalbüro, *-s, -s, n.* serviciul, departamrntul de resurse umane.
Personalchef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* șef al serviciului personal.
Personalcomputer [-kɔmpju:tɐ], *-s, -s, m. (inform.)* calculator, computer personal.
Personaldaten *pl.* date personale.
Personaldecke, *-n, f. (jargon)* întregul personal (dintr-o întreprindere, asociație etc.).
Personaldirektor, *-s, -toren, m.* director de personal.
Personale, *-s, -lia* și *-lien* [-liən], *n. (lingv.)* verb personal.
Personal|ein|sparung, *-en, f.* economie de personal.
Personal|ein|stellung, *-en, f.* recrutare de personal.
Personal|endung, *-en, f. (gram.)* terminație personală (a verbului), desinență verbală.
Personal|etat [-eta:], *-s, -s, m.* **1.** buget referitor la personal. **2.** *(fam.)* cheltuieli personale, buget personal.
Personalform, *-en, f. (gram.)* formă personală, finită (a verbului).
Personalfrage, *-n, f.* chestiune, problemă de personal; **Referent für ~ n** referent pentru probleme de cadre.
Personalfragebogen, *-s, -, m.* chestionar, formular cu date personale.
Personalgut, *-(e)s, -güter, n. (ferov.)* bagaj personal.
Personalien [-liən] *pl.* date personale; **die ~ aufnehmen** a lua, a nota datele personale.
personal|intensiv *adj. (ec.)* cu un mare coeficient de mână de lucru.
personalisieren, *personalisierte, personalisiert, vb. (h) tr. (livr.)* a personaliza.
Personalismus, *-, m. sg. (fil., psih., teol.)* personalism, subiectivism.
Personalist, *-en, -en, m. (fil., psih.)* reprezentant al personalismului, personalist.
personalistisch *adj.* **1.** personalist, referitor la personalism. **2.** care manifestă personalism, subiectivist.
Personalität, *-en, f. (livr.)* v. P e r s ö n l i c h k e i t.
Personalitäts|prinzip, *-s, n. sg. (jur.)* principiu după care și într-o țară străină cetățeanul este supus legilor țării sale.
personaliter *adv. (livr.)* personal, în persoană.
Personalkonto, *-s, -s* (sau *-konten), n. (fin.)* cont personal.
Personalkosten *(ec.) pl.* cheltuieli referitoare la personal; salarii, retribuții.
Personalkredit, *-(e)s, -e, m. (fin.)* credit personal.
Personalkürzung, *-en, f.* v. P e r s o n a l a b b a u.
Personal|leiter, *-s, -, m.* șef al departamentului resurse umane.
Personal|liste, *-n, f.* listă, tabel de personal.
Personalmangel, *-s, m. sg.* lipsă de cadre, de personal, de brațe de muncă.
Personalpapiere *pl.* documente, acte personale.
Personalpension, *-en, f.* pensie personală, pensie de merit.
Personalplanung *f. sg. (ec.)* planificare a personalului.
Personalpolitik *f. sg. (ec.)* politică de cadre, de personal.
Personalpronomen, *-s, -* (și *-nomina), n. (gram.)* pronume personal.
Personalrat, *-(e)s, m. sg.* reprezentant al intereselor personalului (din domeniul public).
Personalreferent, *-en, -en, m.* referent pentru probleme de personal; referent, funcționar de la (serviciul de) cadre.
Personalsachbe|arbeiter, *-s, -, m.* responsabil cu personalul.
Personalsache, *-n, f.* chestiune de cadre, de personal.
Personal|stand, *-(e)s, m. sg.* situație a personalului (unei întreprinderi).
Personal|stärke *f. sg.* efectiv (de personal).
Personal|steuer, *-n, f.* impozit personal; capitație.
Personal|union, *-en, f.* **1.** *(ec.)* cumul de funcții; **zwei Funktionen in ~ ausüben** a cumula două funcții **2.** *(pol.)* unire a două state sub un singur monarh.
Personalver|änderung, *-en, f.* mișcări de cadre (într-o instituție).
Personalver|hältnis, *-ses, -se, n.* **1.** relație personală. **2.** *pl.* raporturi, condiții referitoare la personal.
Personalvertretung, *-en, f. (adm.)* **1.** *sg.* reprezentare a intereselor personalului (din domeniul public). **2.** v. P e r s o n a l r a t.
Personal|verwaltung, *-en, f. (ec.)* administrație, gestiune a resurselor umane.
Personalverzeichnis, *-ses, -se, n.* registru, condică de personal.
Personalwechsel, *-s, m. sg.* **1.** substituire de persoană. **2.** schimbare de personal.
Persönchen, *-s, -, n. (dim.* de la P e r s o n) fată, femeie delicată, gingașă.
personell *adj.* personal; referitor la starea personală.
Personen|aufzug, *-(e)s, -züge, m.* ascensor de persoane, lift.
Personen|auto, *-s, -s, n.* v. P e r s o n e n k r a f t w a g e n.
Personenbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* gară pentru trafic de pasageri, stație de călători.
Personenbeförderung, *-en, f. (transp.)* transport de călători.
Personenbeschreibung, *-en, f.* semnalmente.
personenbezogen *adj.* referitor la o anumită persoană.
Personendampfer, *-s, -, m.* vapor de pasageri, pachebot.
Personenfähre, *-n, f.* vapor transbordor, bac de persoane.
Personenfahrkarte, *-n, f.* bilet de călătorie.
Personenfuhrwerk, *-(e)s, -e, n.* vehicul pentru persoane tras de cai; trăsură; diligență.
personengebunden *adj.* legat de, prevăzut pentru o anumită persoană.
Personengedächtnis, *-ses, -se, n.* memorie a persoanelor, a numelor.
Personengruppe, *-n, f.* grup de persoane.
Personenhalle, *-n, f. (ferov.)* sală de așteptare.
Personenkennzeichen, *-s, -, n. (evidența populației)* cod numeric personal.
Personenkonto, *-s, -ten* (și *-s* sau *-ti), n. (cont.)* cont al partenerilor de afaceri (clienți, furnizori).
Personenkraftverkehr, *-s, m. sg.* serviciu rutier de călători.
Personenkraftwagen, *-s, -, m.* autoturism, turism.
Personenkreis, *-es, -e, m.* cerc de persoane.
Personenkult, *-(e)s, -e,* **Personenkultus**, *-, -kulte, m.* cult al persoanei, cult al personalității.
Personenlift, *-(e)s, -s* (sau *-e), m.* v. P e r s o n e n a u f z u g.
Personen|name, *-ns, -n,* **Personen|namen**, *-s, -, m.* nume de persoană.
Personenpost *f. sg. (înv.)* diligență.
Personenrecht, *-(e)s, n. sg. (înv.)* drept civil.
Personenregister, *-s, -, n.* v. P e r s o n e n v e r z e i c h n i s.
Personenschaden, *-s, -, m. (asigurări, jur.)* vătămări, daune corporale.
Personenschiff|fahrt *f. sg. (mar.)* trafic de călători.
Personenschutz, *-es, m. sg.* protecție civilă.
Personen|stand, *-(e)s, m. sg.* stare civilă.
Personen|stands|aufnahme, *-n, f.* înregistrare a stării civile.
Personen|standsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru al stării civile.
Personen|standsregister, *-s, -, n.* registru de stare civilă.
Personen|steuer, *-n, f. (fin.)* impozit pe persoană.
Personensuch|anlage, *-n, f.* sistem acustic de chemare a salariaților (în clădiri).
Personenverkehr, *-s, m. sg.* trafic de pasageri; **Personen- und Güterverkehr** trafic de pasageri și de mărfuri.
Personenversicherung, *-en, f. (asigurări)* asigurare de persoane.
Personenverzeichnis, *-ses, -se, n.* registru, condică de persoane.
Personenwaage, *-n, f.* cântar de persoane.
Personenwagen, *-s, -*(și *-wägen), m.* **1.** v. P e r s o n e n k r a f t w a g e n. **2.** vagon de persoane.
Personenwechsel, *-s, m. sg.* v. P e r s o n a l w e c h s e l **(1).**
Personenzahl, *-en* număr de persoane.
Personenzug, *-(e)s, -züge, m.* (tren) personal, tren de persoane.
Personifikation, *-en, f.* **1.** personificare. **2.** întruchipare, personificare; **er ist die ~ der Ruhe** el este calmul întruchipat.
personifizieren, *personifizierte, personifiziert, vb. (h) tr.* **1.** a personifica. **2.** a întruchipa.
personifiziert **I.** *part. trec.* de la p e r s o n i f i z i e r e n. **II.** *adj.* personificat; **er ist die ~e Bosheit** el este răutatea personificată; *(ec.)* **~es Kapital** capital personificat.
Personifizierung, *-en, f.* v. P e r s o n i f i k a t i o n.
persönlich **I.** *adj.* personal, individual; **~er Angriff** atac direct, personal; **das ist seine ~e Angelegenheit** aceasta e chestiunea lui personală; îl privește personal; *(gram.)* **~es Fürwort** pronume personal; **~e Freiheit** libertate individuală; **ich habe ~e Gründe** am motive personale; **~e Haft** arest; **~e Meinung** părere personală, proprie; **~e Sicherheit** siguranță personală; *(jur.)* **~er Schuldner** datornic personal; **er hat eine ~e Unterredung mit ihm** are o întrevedere personală cu el; **das gab ihm eine ~e Note** aceasta i-a dat o notă personală; *(inform.)* **~e Zugangsnummer** număr de acces personal. **II.** *adv.* personal, în persoană; **jn. ~ einladen** a invita personal pe cineva; **~ erscheinen** a se prezenta în persoană, a veni personal; **er kam höchst ~** a venit chiar el, în persoană; **~ haften für etwas** a răspunde, a garanta personal de ceva; **jn. ~ kennen** a cunoaște pe cineva personal; **er nimmt alles ~** în toate vede aluzii la persoana lui, se simte mereu vizat; **~ werden** a deveni personal, plin de aluzii ofensatoare.
Persönlichkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* personalitate, individualitate; **die freie Entfaltung der ~** dezvoltarea liberă a personalității. **2.** persoană cu o individualitate pronunțată, o persoană plăcută, simpatică; **widerwärtige ~** un om antipatic, respingător. **3.** personalitate (istorică etc.).
persönlichkeitsbewusst *adj.* conștient de valoarea personalității sale.
Persönlichkeitsbild, *-(e)s, -bilder, n.* imagine a personalității cuiva.
Persönlichkeitsbildung *f. sg.* formare a personalității.
Persönlichkeits|entfaltung, **Persönlichkeits|entwicklung** *f. sg.* dezvoltare, formare a personalității.
Persönlichkeitsforschung, *-en, f.* caracterologie.
Persönlichkeitskult, *-(e)s, -e, m. (rar)* v. P e r s o n e n k u l t.
Persönlichkeitsleben, *-s, n, sg.* viață interioară.
Persönlichkeitsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept la viață personală, la propria personalitate.
Persönlichkeits|spaltung *f. sg.* schizofrenie.
Persönlichkeits|struktur, *-en, f.* structura personalității.
Persönlichkeitswahl, *-en, f. (pol.)* sistem electiv în care votul se acordă unui candidat (nu unei liste).
Persönlichkeitswert, *-(e)s, -e, m.* merit, importanță a unei personalități.
Persönlichkeitswirkung, *-en, f.* influență a personalității.
Personsbeschreibung, *-en, f. (austr.)* v. P e r s o n e n b e s c h r e i b u n g.
perspektiv *adv.* v. p e r s p e k t i v i s c h.
Perspektiv, *-s, -e* [-və], *n.* lunetă mică cu tub telescopic.
Perspektive [-və], *-n, f.* **1.** perspectivă, viitor; **das ist eine gute ~ für unsere Pläne** aceasta este o perspectivă bună pentru planurile noastre; *(iron.)* **eine schöne ~!** frumoasă perspectivă! **2.** *(mat., arte)* perspectivă; **dieses Bild hat keine ~** acest tablou nu are perspectivă; **aus der ~** văzut din perspectivă. **3.** punct de vedere; **aus seiner ~** din punctul lui de vedere; **~n des Zusammenlebens** aspecte ale conviețuirii. **4.** *(ist.)* v. P e r s p e k t i v p l a n.
perspektivisch [-vɪʃ] *adj.* **1.** în, din perspectivă. **2.** *(ist.)* orientat spre viitor; **~es ökonomisches Denken** gândire economică de perspectivă.
Perspektivismus [-'vɪs-], *-s, m. sg. (fil.)* perspectivism.
perspektivlos *adj.* fără perspectivă.
Perspektivmalerei, *-en, f.* pictură în perspectivă.
Perspektivplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de perspectivă.
Perspektivplanung, *-en, f. (ist.)* planificare în perspectivă, pe termen lung.
Perspektivzeichnung, *-en, f.* desen în perspectivă.
Perspiration [-spi-] *f. sg. (med.)* perspirație, respirație prin piele.
perspiratorisch *adj. (med.)* perspirant.
Per|stoff, *-(e)s, m. sg. (chim.)* difosgen.
persuadieren, *persuadierte, persuadiert, vb. (h) tr. (înv.)* a persuada, a îndupleca, a convinge.
Persuasion *f. sg. (înv.)* persuasiune, înduplecare, convingere.
persuasiv, **persuasorisch** *adj. (livr.)* persuasiv, pentru a convinge.
Pertinens, *-, -nenzien* [-tsiən], *n.* **1.** v. P e r t i n e n z. **2.** *(mai ales pl.)* dependințe; accesorii.
Pertinenz, *-en, f. (jur.)* apartenență.
Pertinenzdativ, *-s, m. sg. (lingv.)* dativ posesiv.
Perturbation, *-en, f.* (și *astron.*) perturbație, perturbare.

Pertussis *f. sg. (med.)* tuse convulsivă.
Peruaner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Peru, peruan(ă).
peruanisch *adj.* din Peru, peruan.
Perubalsam, *-s, m. sg. (chim.)* balsam de Peru.
Perücke, *-n, f.* **1.** perucă; **die ~ aufsetzen** (sau **abnehmen**) a-și pune (sau a-și scoate) peruca; **jm. in die ~ fahren** a demasca pe cineva. **2.** *(fig.)* persoană cu vederi înapoiate; persoană înapoiată, anchilozată; persoană încrezută.
Perückenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Perückenstrauch.
Perückenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* v. Perückenstock.
Perückenmacher, *-s, -, m.* peruchier, frizer.
Perücken|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* cap, suport pentru peruci; **er ist steif wie ein ~** e bățos de parcă ar fi înghițit o prăjină.
Perücken|strauch, *-(e)s, -sträucher* (rar și *-sträuche), m. (bot.)* scumpie *(Cotinus coggygria).*
Perurinde, *-n, f. (bot., înv.)* chinchină *(Chinchona).*
pervers [-'vɛʁs] *adj.* **1.** pervers, anormal (din punct de vedere sexual); degenerat, desfrânat. **2.** *(fam.)* pervers, nemaiîntâlnit, care întrece limita.
Perversion, *-en, f.* perversiune; anomalie (sexuală).
Perversität, *-en, f.* **1.** perversitate, perversiune; stricăciune, desfrânare. **2.** act pervers.
pervertieren, *pervertierte, pervertiert, vb. (h) tr.* a perverti.
Pervertiert|heit, *-en, f.* **1.** *sg.* pervertire. **2.** comportament, act pervers.
Pervertierung, *-en, f.* pervertire.
Perzent, *-(e)s, -e, n. (austr.)* v. Prozent.
perzentuell *adj. (austr.)* procentual.
perzeptibel *adj.* perceptibil.
Perzeptibilität, *-en, f. (fil., psih.)* perceptibilitate.
Perzeption, *-en, f.* **1.** *(med., biol.)* percepere, percepție. **2.** *(fil., psih.)* capacitate, facultate de a înțelege, de a percepe, de a sesiza.
perzeptiv *adj.* perceptiv.
Perzeptivität [-vi-] *f. sg. (med., biol.)* capacitatea de percepere, de percepție.
perzeptorisch *adj.* v. perzeptiv.
Perzipient [-'piɛnt], *-en, -en, m.* receptor.
perzipieren, *perzipierte, perzipiert, vb. (h) tr.* **1.** *(med., biol.)* a percepe, a pricepe. **2.** *(fil., psih.)* a observa, a înțelege. **3.** *(înv.)* a percepe (taxe, bani).
Pesade, *-n, f. (dresaj)* cabrare, ridicare (a cailor) pe picioarele din spate.
Pesel, *-s, -, m. (reg.)* casa cea mare, odaia bună (într-o casă țărănească).
pesen, *peste, gepest (du, er pest) vb. (h) intr. (fam.)* a se grăbi, a alerga repede.
Peseta, *-ten,* **Pesete**, *-n, f.* **1.** unitate monetară în Spania. **2.** *(pl.) (fam.)* bani, parale.
Pessar, *-s, -e, n. (med.)* pesar.
Pessimismus, *-, m. sg.* pesimism.
Pessimist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* pesimist(ă).
pessimistisch *adj.* și *adv.* pesimist; **eine ~e Ansicht** un punct de vedere pesimist.
Pest, *-en, f.* **1.** *sg. (med.)* ciumă, pestă; **die schwarze ~** ciuma neagră; **die ~ wütet** ciuma bântuie; *(pop.)* **es stinkt wie die ~** pute, miroase pestilențial; **ich fliehe ihn wie die ~** fug de el ca de dracul, ca de ciumă; **ich hasse ihn wie die ~** îl urăsc ca pe dracul; **dass dich die ~ hole!** să te ia dracul! luate-ar buba neagră!; *(fam.)* **jm. die ~ an den Hals wünschen** a dori cuiva tot ce-i rău. **2.** (și *fig.)* molimă, epidemie; *(fig.)* **die ~ der Ketzerei** molima ereziei.
pest|ähnlich, **pest|artig** *adj.* pestilențial, ca de ciumă.
Pest|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic, doctor de ciumați.
Pestbazillus, *-, -zillen, m. (med.)* bacil al ciumei *(Pasteurella pastis).*
Pestbeule, *-n, f.* **1.** buboi, pustulă de ciumă. **2.** *(fig.)* plagă.
Pestdunst, *-(e)s, -dünste, m.* miros, exalație pestilențial(ă); miasmă, duhoare.
Pest|epidemie [-mi:ən], *-n, f.* epidemie de ciumă.
Pester, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Pesta, pestan(ă).
Pest|essig, *-s, m. sg.* oțet aromatic.
Pestfleck, *-(e)s, -en,* **Pestflecken**, *-s, -, m.* pată de ciumă.
Pestgeruch, *-(e)s, -rüche, m.* v. Pestdunst.
pest|haft *adj.* **1.** pestilențial. **2.** ciumat, molipsitor.
Pest|hauch, *-(e)s, m. sg.* v. Pestdunst.
Pest|haus, *-es, -häuser, n.* spital pentru ciumați.
Pest|herd, *-(e)s, -e, m.* focar de ciumă.
Pestilenz, *-en, f.* **1.** *(înv.)* ciumă. **2.** pestilență, epidemie.
pestilenzialisch, **pestilenzisch** *adj.* pestilențial, ciumat; infect (ca miros), ca de ciumă.
Pestizid, *-s, -e, n.* pesticid, mijloc de combatere a dăunătorilor.
pestkrank *adj.* bolnav de ciumă, ciumat.
Pestkranke, *-n, -n (ein Pestkranker), m.* și *f.* ciumat(ă), bolnav(ă) de ciumă.
Pestluft *f. sg. (fig.)* aer stricat, pestilențial; miros urât, duhoare.
Pest|ordnung, *-en, f.* dispoziție, regulament în timpul ciumei.
Pest|säule, *-n, f. (artă)* coloană, monument în memoria victimelor unei epidemii de ciumă.
pestverdächtig *adj.* suspect de ciumă.
pestverseucht *adj.* contaminat de ciumă.
Pestvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* mătăsar *(Bombycilla).*
Pestwurz, *-en, f. (bot.)* captalan *(Petasites officinalis).*
Petal, *-s, -en, n. (mai ales la pl.) (bot.)* petală.
petalo|id *adj.* asemănător petalelor.
Petalum, *-s, -talen, n.* v. Petal.
Petarde, *-n, f. (mil., înv.)* petardă, pocnitoare.
Petent, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.)* petiționar(ă), solicitant(ă).
Peter, *-s, -, m.* Petre; *(fam.)* om; **dummer ~** prostănac; **vergesslicher ~** uituc; **Schwarzer ~** păcălici (jocul și cartea); *(fig.)* **jm. den Schwarzen ~ zuspielen, zuschieben** a da vina pe cineva, a pasa altcuiva vina.
Peterchen, *-s, -, n. (argou)* șperaclu.
Peterle, *-(s), n. sg. (reg.)* v. Petersilie.
Petermann, *-(e)s, -männer, m.*, **Petermännchen**, *-s, -, n.* **1.** hopa-Mitică. **2.** *(zool.)* drac-de-mare *(Trachinus).*
petern, *peterte, gepetert, vb. (h) intr. (pop.)* **1.** a tândăli. **2.** a umbla cu degetele la ceva, a scobi.
Petersbart, *-(e)s, -bärte, m. (bot.)* mărțișor *(Geum (Sieversia) montanum).*
Petersfisch, *-(e)s, -e, m.* v. Heringskönig.
Petersil, *-s, m. sg. (austr.)*, **Petersilie** [-lɪə], *-n, f. (bot.)* pătrunjel *(Petroselinum sativum); (fig.)* **ihm ist die ~ verhagelt** a pățit ceva neplăcut, nu a reușit; *(pop.)* **sie pflückt ~ a)** stă nedansată (la bal); **b)** rămâne fată bătrână.
Petersiliensoße [-lɪən-], *-n, f.* sos de pătrunjel.
Petersilienwurzel, *-n, f.* rădăcină de pătrunjel.
Peters|pfennig, *-s, -e, m. (bis.)* ofrandă pentru papa.
Peter-und-Pauls-Tag, *-(e)s, -e, m. (bis.)* ziua Sf. Petru și Pavel.
Peterwagen, *-s, -, m. (fam.)* mașină de patrulă a poliției cu sistem de radiotelefonie.
Petit [pə'ti:] *f. sg.* v. Petitschrift.
Petition, *-en, f.* petiție, cerere, suplică, jalbă; **eine ~ aufsetzen (einreichen)** a redacta (a înainta) o petiție; **der ~ stattgeben** a aproba cererea.
petitionieren, *petitionierte, petitioniert, vb. (h) intr.* a înainta o petiție, a petiționa.
Petitions|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comisie parlamentară de verificare a petițiilor.
Petitionsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de petiționare.
Petitionsweg, *-(e)s, -e, m. (în expr.)* **auf dem ~e** pe cale petiționară.
Petitor, *-s, -toren, m.* **1.** *(livr., înv.)* petiționar, solicitator (pentru un post de funcționar). **2.** *(jur.)* reclamant (parte civilă).
Petitsatz, *-es, m. sg. (tipogr.)* **1.** cules cu petit. **2.** ceea ce s-a cules cu petit.
Petitschrift [pə'ti:-] *f. sg. (tipogr.)* caractere de 8 puncte, scriere petit; **in ~ gesetzt** cules cu petit.
Petitum, *-s, -tita, n. (înv.)* v. Petition.
Petrefakt, *-(e)s, -e, n. (geol.)* fosilă petrificată.
Petrefaktenkunde *f. sg.* ramură a paleontologiei care se ocupă cu fosilele petrificate.
Petrifikation, *-en, f. (geol.)* petrificare.
petrifizieren, *petrifizierte, petrifiziert, vb. (h) intr. (geol.)* a se petrifica, a împietri.
Petrijünger, *-s, -, m. (fam., iron.)* pescar sportiv.
Petrochemie [-çe-] *f. sg.* v. Petrolchemie.
petrochemisch *adj.* petrochimic.
Petrodollar, *-(s), -s, m. (ec., jargon)* petrodolar.
Petrogenese *f. sg. (geol.)* petrogeneză, geneză a rocilor.
petrogenetisch *adj.* petrogenetic, referitor la petrogeneză.
Petrograph, *-en, -en, m.* petrograf.
Petrographie *f. sg. (geol.)* petrografie.
petrographisch *adj.* petrograf(ic).
Petrol, *-s, n. sg. (elv.)* v. Petroleum.
Petrol|äther, *-s, m. sg.* eter de petrol.
Petrolbenzin, *-s, -e, n.* benzină grea.
Petrolchemie *f. sg.* chimie petrolieră, petrochimie.
petrolchemisch *adj.* referitor la chimia petrolieră, petrochimic.
Petroleum [-leʊm], *-s, n. sg.* **1.** *(înv.)* țiței; **rohes ~** țiței. **2.** petrol, gaz.
Petroleum|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor petrolist.
Petroleum|ausbeutung, *-en, f.* exploatare petrolieră.
Petroleumfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp, teren petrolifer.
Petroleumgebiet, *-(e)s, -e, n.* ținut petrolifer.
petroleumhaltig *adj.* petrolifer; care conține petrol.
Petroleumheizung, *-en, f.* încălzire cu petrol.
Petroleum|industrie, *-n, f.* industrie petrolieră.
Petroleumkessel, *-s, -, m.* cazan, cisternă de petrol, de țiței.
Petroleumkoch|apparat, *-(e)s, -e,* **Petroleumkocher**, *-s, -, m.* reșou cu petrol.
Petroleumkoch|ofen, *-s, -öfen, m.* plită, mașină de gătit cu petrol.
Petroleumlampe, *-n, f.* lampă cu petrol.
Petroleum|markt, *-(e)s, -märkte, m.* piață (internațională) a petrolului.
Petroleum|motor, *-s, -en, m.* motor (acționat) cu petrol.
Petroleum|ofen, *-s, -öfen, m.* sobă încălzită cu petrol.
Petroleumquelle [-kvɛlə], *-n, f.* sursă, izvor de țiței.
Petroleumraffinerie, *-en,* [-ri:ən], *f.* rafinărie de petrol.
Petroleumschiff, *-(e)s, -e, n.* navă petrolieră, tanc, vas petrolier; petrolier.
Petroleumtank, *-(e)s, -s* (și *-e), m.* rezervor, tanc de petrol, de țiței.
Petroleumtanker, *-s, -, m.*, **Petroleumtankschiff**, *-s, -e, n.* v. Petroleumschiff.
Petroleumtrust [-trast], *-(e)s, -e, m.* trust petrolier.
Petroleumwaggon, *-s, -s* (și *-e), m.* vagon-cisternă (de transportat petrol).
Petrolkoks, *-es, m. sg.* cocs de petrol.
Petrologe, *-n, -n, m.* petrograf.
Petrologie *f. sg.* petrografie.
Petrol|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei mineral.
Petschaft, *-(e)s, -e, n.* pecete, ștampilă, sigiliu; (și *fig.)* **das ~ aufdrücken** a aplica pecetea.
Petschaft|stecher, *-s, -, m.* gravor de peceți.
petschieren, *petschierte, petschiert, vb. (h) tr.* a pecetlui, a pune pecetea, a sigila; *(austr., fam.)* **petschiert sein** a fi falit, ruinat.
Petschierer, *-s, -, m.* **1.** gravor. **2.** persoană care sigilează.
Petschier|ring, *-(e)s, -e, m.* inel cu pecete.
Petschierwachs, *-es, -e, n.* ceară de pecetluit, de sigilat.
Petticoat [-ko:t], *-s, -s, m.* peticot, jupon apretat.
petto *(în expr.)* **etwas in ~ haben a)** a avea pregătită o surpriză; **b)** a avea ceva pe suflet.
Petulanz *f. sg. (înv.)* **1.** petulanță, neînfrânare, impetuozitate; neastâmpăr, zburdălnicie, vioiciune. **2.** nechibzuință.
Petunie [-nɪə], *-n, f. (bot.)* petunie *(Petunia).*
Petz, *-es, -e, m. (în expr., fabule etc.)* **Freund ~, Meister ~** moș Martin (ursul).
Petze, *-n, f. (reg.)* **1.** cățea. **2.** *(fig., pop.)* femeie stricată. **3.** *(în limbajul elevilor)* persoană care pârăște; turnător(-oare).
petzen[1], *petzte, gepetzt (du, er petzt) vb. (h) intr. (fam.)* a turna, a trăda, a denunța, a pârî.
petzen[2], *petzte, gepetzt (du, er petzt) vb. (h) tr. (reg.)* a ciupi.

Petzer, *-s, -, m. (fam.)* turnător, denunțător, pârâtor.
pexieren, *pexierte, gepexiert vb. (h) intr.* v. pekzieren.
Pf. *presc.* de la Pfennig pfenig.
Pfad, *-(e)s, -e, m.* cărare, potecă, drum (îngust); *(fig., inform.)* cale; **steiler ~** cărare abruptă; *(fig.)* **auf krummen ~en wandeln** a o apuca pe căi greșite, a face un lucru necinstit; *(livr.)* **auf ausgetretenen ~en wandeln** a umbla pe căi deja bătătorite; *(fig.)* **den ausgetretenen ~ verlassen** a părăsi drumul bătătorit (de alții), a se apuca de ceva nou; *(fig.)* **der ~ der Tugend** drumul, calea virtuții; *(livr.)* **vom ~ der Tugend abweichen** a se abate de la calea virtuții; *(livr.)* **jn. auf den ~ der Tugend zurückführen** a aduce pe cineva pe calea cea bună; *(fig.)* **dorniger ~** cale spinoasă; *(inform.)* **zu einem eingetragenen ~ zurückkehren** a se întoarce la o cale înregistrată.
Pfädchen, *-s, -, n. (dim.* de la Pfad) cărăruie, potecuță.
Pfad|ein|stellung, *-en, f. (inform.)* reglare, setare a căii.
pfaden, *pfadete, gepfadet (du pfadest, er pfadet), vb. (h) tr. (elv.)* a face un drum practicabil, a-l da circulației.
Pfadfinder, *-s, -, m.* **1.** cercetaș, «boy-scout» (membru al organizației de «cercetași»). **2.** pionier, descoperitor, deschizător de drumuri noi.
Pfadfinderbund, *-(e)s, -bünde, m.* uniune, asociație a cercetașilor.
Pfadfinderführer, *-s, -, m., f.* comandant de cercetași.
Pfadfinderlager, *-s, -, n.* tabără de cercetași.
Pfadfinderschaft *f. sg.* cercetășie.
Pfadfindertracht, *-en, f.* uniformă de cercetaș.
pfadlos *adj.* fără cărări, fără poteci, neumblat.
Pfaff(e), *-(e)n, -(e)n, m.* **1.** *(peior.)* popă, preot, cleric; călugăr. **2.** v. Dompfaffe.
Pfaffenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* vonicer *(Evonymus europaeus).*
Pfaffenbeere, *-n, f. (bot., înv.)* coacăză neagră *(Ribes nigrum* L.).
Pfaffenbiss|chen, *-s, -, n. (fam.)* bucățica cea mai aleasă (dintr-o mâncare).
Pfaffendistel, *-n, f. (bot.)* v. Löwenzahn.
Pfaffenfeind, *-(e)s, -e, m.* dușman al popilor.
Pfaffenfreund, *-(e)s, -e, m.* prieten, partizan al popilor.
Pfaffengeschmeiß, *-es, n. sg.*, **Pfaffengesindel**, *-s, n. sg.*, **Pfaffengezücht**, *-(e)s, -e, n. (peior.)* popime, adunătură de popi.
Pfaffengeschwätz, *-es, n. sg. (fam.)* palavre preoțești, popești.
Pfaffenherrschaft *f. sg. (peior.)* domnie, dominație a popilor.
Pfaffenhütchen, **Pfaffenhütlein**, **Pfaffenkäppchen**, *-s, -, n. (bot.)* salbă *(Evonymus latifolius).*
Pfaffenknecht, *-(e)s, -e, m. (peior.)* sclav, servitor al popilor.
Pfaffenköchin, *-nen, f. (entom.)* libelulă, calu-popii, călutu-dracului *(Libellula).*
Pfaffenkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* v. Löwenzahn.
Pfaffenlatein, *-s, n. sg. (peior.)* latină de breviar, de ceaslov; latinească stricată.
pfaffenmäßig *(peior.)* **I.** *adj.* popesc, preoțesc. **II.** *adv.* popește, preoțește.
Pfaffenpfötchen, *-s, -, n. (bot.)* fruct de salbă.
Pfaffenröhrlein, *-s, -, n. (reg.)* v. Löwenzahn.
Pfaffentum, *-s, n. sg. (peior.)* **1.** popime, preoțime; cler. **2.** clericalism.
Pfaffenvolk, *-(e)s, n. sg.* v. Pfaffentum **(1).**
Pfaffenwesen, *-s, n. sg.*, **Pfaffenwirtschaft** *f. sg. (peior.)* domnie a popilor.
Pfafferei *f. sg. (peior.)* **1.** v. Pfaffentum. **2.** șiretlic, uneltire popească.
pfäffisch *adj. (peior.)* popesc, preoțesc.
Pfahl, *-(e)s, Pfähle, m.* par, stâlp, țăruș; arac; pilot; parmac; **einen ~ einschlagen** (sau **eintreiben** sau **einrammen)** a bate (sau a înfige) un par cu maiul; *(fig.)* **zwischen** (sau **in) seinen vier Pfählen sitzen** a sta mereu acasă; a sta pe vatră; *(fig.)* **er hat einen ~ im Fleisch** are un ghimpe în inimă, suferă de o durere fizică sau psihică; **steif wie ein ~ dastehen** a sta de parcă ar fi înghițit un băț.
Pfahlbau, *-(e)s, -ten, m.* locuință lacustră, clădire așezată pe piloți, construcție pe piloți.
Pfahlbauer, *-s, -n, m. (ist.)* locuitor al unei așezări lacustre.
Pfahlbrücke, *-n, f.* pod pe piloți.
Pfahlbürger, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* gospodar care locuiește în afara hotarului orașului (marcat prin țăruși), dar care este supus jurisdicției orașului. **2.** *(fam.)* om cu vederi înguste, mic-burghez, filistin.
Pfahldorf, *-(e)s, -dörfer, n.* **1.** sat lacustru. **2.** *(ist.)* sat supus jurisdicției orășenești.
Pfahl|eisen, *-s, -, n.* **1.** rangă folosită la baterea parilor în pământ. **2.** v. Pfahlschuh. **3.** *(vân.)* capcană pe stâlp (pentru păsări răpitoare).
pfählen, *pfählte, gepfählt vb. (h) tr.* **1.** a îngrădi cu pari, a îngrădi cu palisade. **2.** a bate pari, stâlpi, țăruși, piloți. **3.** a arăci, a lega (plante) pe araci, pe pari; **den Weinberg ~** a arăci via, a pune araci la vie. **4.** *(ist.)* a trage în țeapă.
Pfählen, *-s, n. sg.* v. Pfählung.
Pfahlgraben, *-s, -, m.* șanț împrejmuit de palisade (la fortificații).
Pfahlgründung, *-en, f. (constr.)* fundație pe piloți.
Pfahlhecke, *-n, f.* palisadă, gard de nuiele.
Pfahlholz, *-es, -hölzer, n.* lemn pentru pari sau piloți.
Pfahlmast, *-(e)s, -e(n), m. (mar.)* catarg dintr-o singură bucată.
Pfahlmuschel, *-n, f.* v. Miesmuschel.
Pfahlramme, *-n, f. (constr.)* sonetă, berbece, mașină de bătut piloți.
Pfahlrohr, *-(e)s, -e, n. (bot.)* trestie italienească.
Pfahlrost, *-(e)s, -e, m. (constr.)* radier pe piloți.
Pfahlschuh, *-(e)s, -e, m. (constr.)* papuc, sabot de pilot.
Pfählung *f. sg.* **1.** batere de stâlpi, de araci; *(constr.)* batere a piloților; pilotaj. **2.** *(ist.)* tragere în țeapă.
Pfahlwall, *-(e)s, -wälle, m.* meterez de palisade.
Pfahlwand, *-wände, f. (constr.)* perete de piloți, de palplanșe.
Pfahlwerk, *-(e)s, -e, n.* construcție de piloți; palisade.
Pfahlwurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină pivotantă.
Pfahlzaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard, îngrădire de pari; palisadă.
Pfahlzieher, *-s, -, m. (constr.)* extractor de piloți.
Pfalz, *-en, f.* **1.** *(ist.)* castel, reședință temporară a regilor și împăraților germani. **2.** *(geogr.)* palatinat; **die ~** *(presc.* de la Rheinpfalz) Palatinatul Rinului.
Pfälzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** locuitor(-oare) a(l) Palatinatului. **2.** *m.* vin din Palatinat.
Pfalzgericht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* jurisdicție palatină, imperială, regală.
Pfalzgraf, *-en, -en, m. (ist.)* conte palatin; **der ~ bei Rhein** Marele Conte Palatin al Rinului
Pfalzgräfin, *-nen, f. (ist.)* contesă palatină.
pfalzgräfisch, **pfalzgräflich** *adj. (ist.)* palatin, din Palatinat.
Pfalzgrafschaft *f. sg. (ist.)* palatinat.
pfälzisch *adj.* palatin, al Palatinatului.
Pfand, *-(e)s, Pfänder, n.* **1.** gaj, zălog; ipotecă; garanție; amanet; **unbewegliches ~** ipotecă; **~ der Liebe** zălog al iubirii; **das ist ein ~ meiner Treue** aceasta este o dovadă a sincerității mele; **ein ~ einlösen** a scoate (sau răscumpăra) un amanet; **als** (sau **zum) ~ geben** sau **ein ~ geben** a amaneta, a da (ca) amanet; **als ~ verschreiben** a ipoteca; **als ~ zurücklassen** a lăsa amanet; **in ~ nehmen** a lua amanet; **zum ~ setzen** a pune amanet, a amaneta; **dafür setze ich meinen Kopf zum ~** garantez cu capul pentru aceasta; **ich gebe mein Wort zum ~** garantez cu cuvântul meu. **2.** (bani de) garanție; **ist auf den Flaschen ~?** sticlele au garanție? **3.** *pl. (joc de societate)* gajuri; **Pfänder spielen** a juca gajuri; **was soll** (sau **gilt) das ~ in meiner Hand?** ce să facă stăpânul gajului din mâna mea? **4.** *(mine)* cofraj.
Pfand|anleihe, *-n, f.* împrumut pe amanet.
pfändbar *adj.* **1.** sechestrabil. **2.** amanetabil, ipotecabil.
Pfändbarkeit *f. sg.* **1.** posibilitate de a fi sechestrat. **2.** posibilitate de a fi ipotecat.
Pfandbe|stellung, *-en, f.* amanetare, dare ca amanet; punere în gaj.
Pfandbrett, *-(e)s, -er, n. (constr.)* scândură de căptușeală (la galerii subterane).
Pfandbrief, *-(e)s, -e, m. (com., fin.)* obligațiune ipotecară, ipotecă; titlu de gaj.
Pfandbruch, *-(e)s, -brüche, m. (jur.)* distrugere intenționată a unui bun sechestrat.
Pfandbürge, *-n, -n, m.* garant, chezaș; zălog, ostatec.
Pfand|effekten *pl. (în sistemul bancar)* efecte de garantare.
pfänden, *pfändete, gepfändet (du pfändest, er pfändet), vb. (h) tr.* **1.** a sechestra, a pune sechestru; **~ lassen** a pune sechestru pe avere; **Möbel ~** a sechestra mobila; **jn. ~** a sechestra un bun al cuiva. **2.** *(constr.)* a căptuși cu scânduri.
Pfänder, *-s, -, m. (jur.)* **1.** portărel, executor (judecătoresc). **2.** pândar, paznic de câmp.
Pfänder|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc cu gajuri.
Pfandflasche, *-n, f.* sticlă ce se primește la schimb.
Pfandgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** bani dați pe amanet sau cu ipotecă. **2.** v. Pfand **(2).**
Pfandgläubiger, *-s, -, m.* creditor pe amanet, ipotecar.
Pfandgut, *-(e)s, -güter, n.* obiect, bun amanetat sau ipotecat.
Pfandhaber, **Pfandhalter**, *-s,-, m.* creditor pe amanet, ipotecar; deținător al unui gaj, al unui obiect amanetat.
Pfandhaus, *-es, -häuser, n. (înv.)* munte de pietate; casă de împrumut pe amanet.
Pfandkehr *f. sg. (jur.)* sustragere a unui bun sechestrat, pus sub sechestru.
Pfandleih|an|stalt, *-en, f.* casă de amanet.
Pfandleihe, *-n, f.* **1.** *sg.* împrumut contra amanet. **2.** casă de amanet.
Pfandleiher, *-s, -, m.* persoană care împrumută bani contra unei garanții.
Pfandleih|haus, *-es, -häuser, n.* v. Pfandhaus.
Pfandnehmer, *-s, -, m.*, v. Pfandhaber.
Pfand|objekt, *-(e)s, -e, n.* amanet, gaj.
Pfandrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* **1.** drept de ipotecă. **2.** drept de a ipoteca.
pfandrechtlich *adj.* ipotecar.
Pfandschein, *-(e)s, -e, m.* chitanță de amanetare, recipisă a muntelui de pietate.
Pfandschuld, *-en, f.* datorie ipotecară, pe gaj, pe amanet.
Pfandschuldner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* datornic(ă) ipotecar(ă).
Pfandsiegel, *-s, -, n.* sigiliu de sechestru.
Pfand|stück, *-(e)s, -e, n.* v. Pfandobjekt.
Pfandsumme, *-n, f.* sumă dată pentru un obiect amanetat.
Pfändung, *-en, f.* sechestrare, poprire, punere de sechestru.
Pfändungs|auftrag, *-(e)s, -träge,* **Pfändungsbefehl**, *-(e)s, -e, m. (jur.)* ordonanță, ordin de punere sub sechestru, foaie executivă.
Pfändungs|schutz, *-es, m. sg. (jur.)* protecție față de aplicarea unor măsuri de sechestrare.
Pfändungsverfügung, *-en, f. (jur.)* ordin de sechestru.
Pfand|urkunde, *n, f.* act care dovedește amanetarea, dovadă de amanetare.
Pfandver|hältnis, *-ses, -se, n.* situație ipotecară.
Pfandverschreibung, *-en, f.* v. Pfandbrief.
Pfandvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de garanție.
pfandweise *adv.* ca amanet, ipotecar, cu titlu de garanție.
Pfandzettel, *-s, -, m.* chitanță de amanetare.
Pfännchen, *-s, -, n. (dim.* de la Pfanne) tigaie mică, tigăiță.
Pfanne, *-n, f.* **1.** tigaie; **Eier in die ~ schlagen** a sparge ouă în tigaie; *(fam.)* **jn. in die ~ hauen a)** a zdrobi, a nimici complet; **b)** a critica aspru. **2.** *(constr.)* țiglă (flamandă). **3.** *(înv.)* tigăiță de pușcă; *(fam.)* **etwas Pulver auf die ~ schütten** a trage o dușcă, a-și uda gâtlejul; **er hat etwas auf der ~** are ceva pregătit; are un plan ascuns. **4.** *(metal.)* oală de turnare. **5.** *(anat.)* cavitate articulară. **6.** *(geol.)* culcuș, strat superior. **7.** *(tehn.)* cuzinet; cazan, căldare. **8.** *presc.* de la Bettpfanne.
Pfannenblech, *-(e)s, -e, n.* tablă pentru tigăi.
Pfannendach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș cu țigle flamande.
Pfannendeckel, *-s, -, m.* capac de tigaie.
Pfannenflicker, *-s, -, m.* căldărar, tinichigiu care repară tigăi.
Pfannengericht, *-(e)s, -e, n. (cul.)* fel de mâncare preparat în tigaie.
Pfannenkuchen, *-s, -, m.* v. Pfannkuchen.
Pfannenlager, *-s, -, n. (tehn.)* crapodină cu lentilă.
Pfannen|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de topit cu creuzet.
Pfannenrecht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* drept de a avea o salină.
Pfannenschmied, *-(e)s, -e, m.* căldărar.
Pfannen|stiel, *-(e)s, -e, m.* **1.** coadă de tigaie. **2.** *(bot.)* mușcatul-dracului *(Knautia arvensis).*
Pfänner, *-s, -, m. (înv.)* coproprietar al unei sării.
Pfännerschaft, *-en, f. (înv.)* asociație pentru exploatarea unei saline.
Pfannkuchen, *-s, -, m.* **1.** clătită. **2.** omletă. **3.** gogoașă; *(fam.)* **wie ein ~ aufgehen** a se îngrășa; *(fam.)* **platt sein wie ein ~** a fi mut de uimire, a pica jos de mirare.
Pfann|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cotlon (de cazan).

Pfannwerk, *-(e)s, -e, n. (înv.)* sărărie, salină.
Pfarr|administrator, *-s, -toren, m.* v. Pfarrverweser.
Pfarr|amt, *-(e)s, -ämter, n.* **1.** funcție de preot. **2.** parohie, administrație a bisericii; cancelarie a parohiei.
pfarr|ämtlich *adj.* parohial.
Pfarrbezirk, *-(e)s, -e, m.* parohie.
Pfarrbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru parohial, bisericesc.
Pfarrdorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat parohial.
Pfarre, *-n, f.* **1.** funcție, slujbă de preot; *(fam.)* **erst die ~, dann die Knarre** înainte de a se însura omul trebuie să-și facă o situație. **2.** locuință a preotului, casă parohială. **3.** parohie; enorie; cancelarie parohială.
Pfarrei, *-en, f. (bis.)* **1.** parohie, enorie. **2.** casă parohială.
Pfarrer, *-s, -, m.* paroh, preot, pastor.
Pfarrerin, *-nen, f.* **1.** preoteasă, femeie preot. **2.** preoteasă, soție de preot.
Pfarrersfrau, *-en, f.* v. Pfarrfrau.
Pfarrersköchin, *-nen, f.* bucătăreasă, menajeră în casa unui preot.
Pfarrers|tochter, *-töchter, f.* fiică a preotului; *(fam., iron.)* **unter uns (katholischen) Pfarrerstöchtern** între noi fie vorba.
Pfarrfrau, *-en, f.* v. Pfarrerin **(2)**.
Pfarrgebäude, *-s, -, n.* clădire parohială.
Pfarrgebühr, *-en, f.* retribuție (lunară) a preotului (plătită de fiecare enoriaș).
Pfarrge|hilfe, *-n, -n, m.* **1.** capelan. **2.** ajutor de preot, diacon.
Pfarrgemeinde, *-n, f.* **1.** parohie. **2.** enoriași ai unei parohii; comunitate a enoriașilor.
Pfarrgemeinderat, *-(e)s, -räte, m. (bis. cat.)* consiliu parohial.
Pfarrgrund, *-(e)s, m. sg.* v. Pfarrland.
Pfarr|haus, *-es, -häuser, n.* locuință a preotului, a parohului; casă parohială.
Pfarr|helfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Pfarrgehilfe.
Pfarr|herr, *-(e)n, -en, m. (înv.)* v. Pfarrer.
Pfarr|hof, *-(e)s, -höfe, m.* casă parohială; curte a parohiei.
Pfarrkind, *-(e)s, -er, n.* enoriaș(ă).
Pfarrkirche, *-n, f. (bis.)* biserică parohială.
Pfarrland, *-(e)s, -länder, n.* moșie, domeniu al bisericii.
pfarrlich *adj. (rar)* parohial, referitor la preot sau parohie.
Pfarr|sprengel, *-s, -, m.* ținut, teritoriu parohial; dioceză, eparhie; enorie.
Pfarr|stelle, *-n, f.* post de preot.
Pfarrverweser, *-s, -, m.* preot numit provizoriu într-o parohie.
Pfarrvikar [-vi-], *-s, -e, m.* vicar la o parohie, ajutor, locțiitor de preot.
Pfarrwohnung, *-en, f.* v. Pfarrhaus.
Pfau, *-(e)s, -en (austr. -e), m. (ornit.)* păun *(Pavo cristatus)*; **sich wie ein ~ spreizen** a se umfla în pene ca un păun; **der ~ schlägt ein Rad** păunul rotește coada; *(livr., peior.)* **er ist ein (eitler) ~** sau **eitel wie ein ~** vanitos ca un păun.
pfau|ähnlich *adj.* asemănător cu un păun.
pfauchen, *pfauchte, gepfaucht, vb. (h) intr. (reg.)* v. fauchen.
Pfauen|auge, *-s, -n, n.* **1.** *(entom.)* (fluture) ochi-de-păun (nume colectiv pentru *Vanessa io, Saturnia pyri* și *Smerinthus ocellata*). **2.** *(iht.)* specie de biban *(Centrarchus macropterus)*. **3.** *(mineral.)* marmură pavonazzo.
Pfauenfeder, *-n, f.* pană de păun.
Pfauenrad, *-(e)s, -räder, n.* coadă de păun rotată.
Pfauenschwanz, *-es, -schwänze*, **Pfauenschweif**, *-(e)s, -e, m.* **1.** coadă de păun. **2.** *(ornit.)* porumbel cu coadă de păun. **3.** *(entom.)* fluture de urzici *(Papilio urticae)*.
Pfauen|spiegel, *-s, -, m. (entom.)* (fluture) ochi-de-păun de zi *(Vanessa io)*.
Pfauenthron, *-(e)s, m. sg.* tron bogat împodobit al vechilor conducători în Iran.
Pfau|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (ornit.)* păun (bărbătuș).
Pfau|huhn, *-(e)s, -hühner, n.*, **Pfauhenne**, *-n, f.* **1.** păuniță. **2.** *(fig.)* (femeie) cochetă.
Pfd. *presc.* de la Pfund jumătate de kilogram.
Pfd. St. *presc.* de la Pfund Sterling liră sterlină.
Pfeffer, *-s, m. sg.* **1.** piper; **ganzer ~** piper boabe; **gestoßener ~** piper pisat; **roter (spanischer** sau **ungarischer) ~** boia iute; **~ in die Speise tun** a pipera mâncarea; **das ist scharfer ~ a)** este un piper tare; **b)** *(fig.)* e prea mult, te întreci cu gluma; *(text.)* **~ und Salz** sare și piper, gri cu picățele; *(fig.)* **er verkaufte mir Mäusedreck als ~** m-a păcălit în mod grosolan, îngrozitor; *(pop.)* **ich wollte, du wärst, wo der ~ wächst** aș vrea să te duci la naiba, du-te unde și-a înțărcat dracul copiii; **in den ~ geraten** a da de bucluc; *(fam.)* **da liegt der Hase im ~** aici e, asta-i buba, asta-i problema, aici e dificultatea; *(pop.)* **jm. ~ geben** sau *(vulg.)* **~ in den Hintern pusten** a enerva pe cineva, a scoate pe cineva din sărite; *(fam.)* **~ im Hintern haben** și *(vulg.)* **~ im Arsch haben** a nu avea stare, a avea mâncărici în fund; *(în limbajul soldaților)* **es gibt ~** a început atacul de artilerie grea. **2.** tocăniță de măruntaie (de iepure, gâscă). **3.** *(fam.)* glumă piperată.
Pfefferbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore arveira *(Schinus molle)*.
Pfefferblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* calapăr, calomfir *(Tanacetum balsamita* L.).
Pfefferblume, *-n, f. (bot.)* tulichină *(Daphne mezereum* L.).
Pfefferboden, *-s, -, m.* țesătură din păr de cal (pentru site).
Pfefferbrühe, *-n, f.* sos piperat.
Pfefferbüchse, **Pfefferdose**, *-n, f.*, **Pfefferfäss|chen**, *-s, -, n.* piperniță.
Pfefferfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne piperată; **ungarisches ~** gulaș.
Pfefferfresser, *-s, -, m. (ornit.)* tucan *(Ramphastos piperivorus (toco))*.
Pfeffergurke, *-n, f.* castravete în oțet condimentat cu piper.
pfeff(e)rig *adj. (reg.)* piperat, iute.
Pfefferkorn, *-(e)s, -körner, n.* boabă de piper.
Pfefferkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** cimbru *(Satureja hortensis* L.). **2.** *(reg.)* hreniță, creson *(Lepidium sativum* L.).
Pfefferkuchen, *-s, -, m.* turtă dulce.
Pfefferkuchenbäcker, *-s, -, m.* fabricant de turtă dulce.
Pfefferkuchenhaus, *-es, -häuser, n.* căsuță din turtă dulce.
Pfefferland, *-(e)s, -länder, n. (imprecație; în expr.)* **jn. ins ~ wünschen** a trimite pe cineva la capătul pământului, unde a înțărcat dracul copiii.
Pfefferling, *-s, -e, m.* v. Pfifferling.
Pfefferminz[1], *-, n. sg.* substanță aromată care se găsește în mentă.
Pfefferminz[2], *-es, -e, m.* v. Pfefferminzlikör.
Pfefferminz[3], *-es, -e, n.* bomboană cu gust de mentă.
Pfefferminzbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* eucalipt *(Eucalyptus globulus)*.
Pfefferminzbonbon, *-s, -s, m. (austr. n.)* bomboană cu mentă.
Pfefferminze, *-n, f. (bot.)* izmă, mentă *(Mentha piperata* L.).
Pfefferminzgeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust, aromă de mentă, esență de mentă.
Pfefferminzkügelchen, *-s, -, n.* pastilă de mentă.
Pfefferminzlikör, *-s, -e, m.* lichior de mentă.
Pfefferminz|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de mentă.
Pfefferminzpastille, *-n, f.* comprimat, drajeu cu mentă.
Pfefferminzplätzchen, *-s, -, n.* prăjiturele, fursecuri cu mentă.
Pfefferminztee, *-s, -s, m.* ceai de mentă.
Pfeffermühle, *-n, f.* râșniță de piper.
pfeffern, *pfefferte, gepfeffert, vb. (h) tr.* **1.** a pipera; **den Braten ~** a pipera friptura; *(fig.)* **gepfefferte Preise** prețuri piperate, ridicate; **gepfefferte Worte** vorbe usturătoare; **ein gepfefferter Witz** o glumă piperată, picantă, decoltată; **eine gepfefferte Strafrede** mustrări serioase, săpuneală în toată legea. **2.** *(fam.)* a snopi în bătaie, a ciomăgi; **jn. ~** sau **jm. den Pelz ~** a chelfăni pe cineva, a scărmăna bine pe cineva; *(fam.)* **jm. eine ~** a-i arde cuiva una; *(fam.)* **eine gepfeffert kriegen** a o încasa. **3.** *(fam.)* a arunca (furios), a trânti, a azvârli; **er pfefferte den Pantoffel in die Ecke** și-a azvârlit papucul în colț.
Pfeffernuss, *-nüsse, f.* turtă dulce în formă de alune.
Pfefferpflanzung, *-en, f.* plantație, cultură de piper.
Pfefferpilz, *-es, -e, m.* v. Pfifferling.
Pfeffer|rohr, *-(e)s, -e, n.* v. Pfefferstaude.
Pfefferone, *-, -oni (rar -n)*, **Pfefferoni**, *-s, -, m. (austr.).* v. Peperoni.
Pfeffersack, *-(e)s, -säcke, m.* **1.** sac cu piper. **2.** *(fig., iron.)* negustor (putred de bogat).
Pfefferschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* iuțar *(Lactarius piperatus)*.
Pfeffer|staude, *-n, f. (bot., reg.)* tulichină *(Daphne mezereum)*.
Pfeffer|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* piper (plantă) *(Piper nigrum)*.
Pfeffer-und-Salz-Muster, *-s, -, n. (text.)* model (de stofă) sare și piper.
Pfefferwurz, *-en, f. (bot.)* pătrunjel de câmp *(Pimpinella saxifraga* L.).
pfeffrig *adj.* v. pfeff(e)rig.
Pfeifchen, *-s, -, n. (dim.* de la Pfeife) **1.** fluieraș. **2.** pipă.
Pfeife, *-n, f.* **1.** fluier, tilincă; caval; *(fig.)* **sie tanzt nach seiner ~** joacă după cum îi cântă el; e la cheremul lui; **er hält seine ~ im Sack** nici nu i se aude glasul; și-a înghițit limba; **~n schneiden, während man im Rohre sitzt** a bate fierul cât e cald; a folosi momentul potrivit; **aus fremdem Rohr ist gut ~n schneiden** dulci sunt roadele muncii altuia. **2.** tub de orgă. **3.** pipă, lulea, ciubuc; **~ rauchen** a trage din pipă, a fuma pipă; **die ~ ausklopfen** a scutura pipa (sau cenușa din pipă); **die ~ stopfen** a umple, a îndopa pipa; **die ~ ging ihm aus (sau erlosch ihm)** i s-a stins pipa. **4.** *(vân.)* țivlitoare, fluierice pentru ademenit păsările. **5.** muștiuc (la instrumente de suflat). **6.** ochi în fagurele de ceară. **7.** *(agr.)* mlădiță, vlăstar (în formă tubulară). **8.** pipă (a suflătorului de sticlă). **9.** *(pop.)* nerod, prostănac; persoană neputincioasă.
pfeifen, *pfiff, gepfiffen, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a fluiera (din gură); a cânta, a zice din fluier; **der Jäger pfeift seinem Hund** vânătorul își fluieră câinele; **der Kanarienvogel pfeift** canarul cântă; **ein Lied ~** a fluiera un cântec; *(fig.)* **die Spatzen ~ es schon von allen Dächern** toată lumea vorbește deja despre asta; **am Schluss des Stückes wurde heftig gepfiffen** la sfârșitul piesei s-a fluierat tare; **jm. ~** a fluiera după cineva; *(fig.)* **auf dem letzten Loch ~** a fi pe ducă, a fi la capătul puterilor; **ihr müsst tanzen, wie er pfeift** trebuie să jucați cum vă cântă el; sunteți la cheremul lui; **da hilft kein Maulspitzen, es muss gepfiffen werden** nu ajunge vorba, trebuie să treci la fapte; **dem Herrgott sei es getrommelt und gepfiffen!** Domnul fie lăudat! *(fig.)* **ich pfeife darauf** puțin îmi pasă de aceasta; nu mă interesează; *(fig.)* **ich pfeif' dir was!** poți să aștepți mult și bine! mai pune-ți pofta-n cui! *(fam.)* **ich pfeife auf ihn** dă-l dracului, nu-mi pasă de el!; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **eins ~ a)** a fluiera încet, pentru sine; **b)** a face pe indiferentul. **2.** a șuiera, a țiui, a fluiera; **sein Atem pfeift** respiră șuierător; **die Lokomotive hat gepfiffen** locomotiva a șuierat, a fluierat; **die Kugeln pfiffen uns um die Ohren** gloanțele ne șuierau pe la urechi; **der Wind pfeift** vântul șuieră; *(fig.)* **jetzt pfeift der Wind aus einem anderen Loch** s-a mai strâns șurubul. **3.** *(argou)* a ciripi, a mărturisi; a divulga, a trăda; **er hat nicht gepfiffen** n-a trădat, n-a ciripit.
Pfeifen, *-s, n. sg.* **1.** fluierat. **2.** șuierat, țiuit.
Pfeifenbe|steck, *-(e)s, -e, n.* trusă pentru curățat pipa.
Pfeifenbrennerei, *-en, f.* atelier de ars pipe.
pfeifend I. *part. prez.* de la pfeifen. **II.** *adj.* șuierător, țiuitor; fluierând.
Pfeifendeckel, *-s, -, m.* **1.** capac de lulea. **2.** *(mil., fam.)* ordonanță. **3.** *sg.* v. Pustekuchen.
Pfeifenfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește-lulea din mările tropicale *(Fistularia abaccaria)*.
Pfeifenge|stell, *-(e)s, -e, n.* suport pentru pipe.
Pfeifengras, *-es, -gräser, n. (bot.)* iarbă-albastră *(Molinia coerulea)*.
Pfeifenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap de pipă, de lulea. **2.** *(fam., peior.)* v. Pfeife **(9)**.
Pfeifenmann *-(e(s, -männer, m. (jargon sportiv)* arbitru.
Pfeifenmund|stück, *-(e)s, -e, n.* capăt de pipă, de lulea; muștiuc, imamea (de ciubuc).
Pfeifenraucher, *-s, -, m.* fumător de pipă, de lulea.
Pfeifenräumer, *-s, -, m.* curățitoare de lulea.
Pfeifenreiniger, *-s, -, m.* curățător de pipă.
Pfeifenrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă, tub de pipă, de lulea, de ciubuc.
Pfeifen|spitze, *-n, f.* v. Pfeifenmundstück.
Pfeifen|ständer, *-s, -, m.* suport pentru păstrarea pipelor.
Pfeifen|stiel, *-(e)s, -e, m.* țeavă de lulea; *(fig.)* **das ist keinen ~ wert** nu face nici cât o ceapă degerată.
Pfeifen|stopfer, *-s, -, m.* instrument de umplut, de îndopat lulele.
Pfeifen|strauch, *-(e)s, -stäucher, m. (bot.)* lămâiță, iasomie falsă *(Philadelphus coronarius* L.).
Pfeifen|stummel, *-s, -, m.* pipă scurtă.
Pfeifentabak, *-s, -e, m.* tutun de pipă.

Pfeifenwerk, *-(e)s, -e, n.* tuburi ale unei orgi.
Pfeifenwinde, *-n, f. (bot.)* remf *(Aristolochia sipho).*
Pfeifenzünder, *-s, -, m.* sul (de hârtie) pentru aprins pipa.
Pfeifer, *-s, -, m.* **1.** fluierar, fluieraş, cântăreţ din fluier. **2.** muzicant, lăutar. **3.** *(pop.)* drac.
Pfeiferei, *-en, f.* fluierat continuu.
Pfeifgeräusch, *-(e)s, -e, n.* fluierat, şuierat.
Pfeif|instrument, *-(e)s, -e, n.* instrument de fluierat.
Pfeifkessel, *-s, -, m.* ceainic care fluieră (când fierbe apa).
Pfeifkonzert, *-(e)s, -e, n. (iron.)* fluierături; huiduială.
Pfeifton, *-(e)s, -töne, m.* fluierat, şuierat; ton subţire, de fluier.
Pfeil, *-(e)s, -e, m.* **1.** săgeată; **mit ~en schießen** a trage cu săgeţi, a săgeta; *(fig.)* **schnell wie ein ~** iute ca săgeata; *(fig.)* **seine ~e sind verschossen** şi-a terminat toate gloanţele, şi-a epuizat toate posibilităţile, toate contraargumentele. **2.** agrafă de păr (podoabă). **3.** *(şi inform.)* săgeată (semn grafic).
pfeil|ähnlich, pfeil|artig *adj.* ca o săgeată; *(bot.)* sagitat.
pfeilblätt(e)rig *adj. (bot.)* cu frunză sagitată.
pfeilen, *pfeilte, gepfeilt, vb. (h) intr. (poet.)* a se grăbi; a ţâşni ca o săgeată.
Pfeiler, *-s, -, m.* **1.** *(constr.)* stâlp, pilastru, coloană; pilă de pod, picior. **2.** *(fig.)* sprijin; **dieses wissenschaftliche System ruht auf drei ~n** acest sistem ştiinţific se bazează pe trei stâlpi. **3.** *(mine)* pilier, stâlp (de piatră în abataj).
Pfeiler|aufsatz, *-es, -sätze, m. (constr.)* capitel (al stâlpului).
Pfeilerbasilika, *-ken, f. (arhit.)* biserică cu nava principală susţinută de coloane.
Pfeilerbau, *-(e)s, -ten, m. (mine)* exploatare cu pilieri.
Pfeilerbogen, *-s,-,m.* arc, boltă susţinut(ă) de pilaştri.
Pfeilerbrücke, *-n, f.* pod cu piloni.
Pfeiler|haupt, *-(e)s, -häupter, n.*, **Pfeilerkopf**, *-(e)s, -köpfe, m.* cap de pilastru.
Pfeiler|spiegel, *-s, -, m. (constr.)* oglindă între două ferestre.
Pfeiler|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* bazalt.
Pfeilerweite, *-n, f.* **1.** *(arhit.)* intercolonament. **2.** *(constr.)* spaţiu, distanţă între doi stâlpi, doi piloţi.
pfeilförmig *adj.* v. pfeilähnlich.
pfeilgerade *adj.* **1.** drept ca o săgeată. **2.** *(fam.)* foarte precis, foarte exact; direct (la ţintă).
pfeilgeschwind *adj. (reg.)* iute ca săgeata.
Pfeilgift, *-(e)s, -e, n.* otravă în care se moaie vârful săgeţii.
Pfeilhecht, *-(e)s, -e, m. (iht.)* ştiucă mediteraneană *(Esox sphyramo).*
Pfeilhöhe, *-n, f. (arhit.)* săgeată a bolţii.
Pfeilköcher, *-s, -, m.* tolbă de săgeţi.
Pfeilkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* săgetarică, săgeata-apei *(Sagittaria sagittifolia* L.).
Pfeilmuschel, *-n, f. (zool.)* foladă *(Pholas).*
Pfeilnaht, *-nähte, f. (anat.)* cusătură, sutură în săgeată.
Pfeilrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată cu dinţi în V.
Pfeilregen, *-s, -, m.* ploaie de săgeţi.
Pfeilrichtung, *-en, f.* direcţie a săgeţii; **in ~ gehen** a merge în direcţia indicată de săgeată.
Pfeilschnabel, *-s, -, m. (iht.)* peşte-săgeată *(Mastacembelus armatus).*
pfeilschnell *adj.* iute ca săgeata.
Pfeilschuss, *-es, -schüsse, m.* lovitură de săgeată.
Pfeilschütze, *-n, -n, m.* arcaş.
Pfeil|spitze, *-n, f.* vârf de săgeată.
Pfeil|stirnrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată cilindrică cu dinţi în V.
Pfeilwürmer *pl. (zool.)* viermi în formă de săgeată *(Chaetognatha).*
Pfeilwurzgewächs, *-es, n. sg. (bot.)* plantă perenă din familia *Maranthaceae.*
Pfeilzahn, *-(e)s, -zähne, m. (tehn.)* dinte în V.
Pfeilzahnrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată cu dinţare în V.
Pfelle, *-n, f. (iht.)* peştişor de gârlă *(Phoximus laevis).*
pfelzen, *pfelzte, gepfelzt (du, er pfelzt), vb. (h) tr. (austr.)* v. pelzen[3].
Pfennig, *-s, -e, m.* **1.** *(ist.)* pfenig, monedă divizionară a mărcii germane. **2.** bănuţ, para, leţcaie; **das kostet 10 ~** aceasta costă 10 pfenigi; **für einen ~ zu haben** se poate obţine cu un pfenig; **auf Heller und ~ bezahlen** a plăti până la o centimă; **eine Briefmarke zu 50 ~** un timbru poştal de 50 de pfenigi; *(fig.)* **nicht einen (sau keinen) ~ wert sein (sau ich gebe keinen ~ dafür)** nu face (sau nu dau pe asta) nici o para chioară; **ich muss mit dem ~ rechnen** trebuie să fiu cumpătat, să mă uit la fiecare bănuţ; **er hat ~e** are parale: **er ist ohne einen ~** sau **er hat keinen (roten) ~** n-are nici o para chioară; **mancher sucht den ~ und verbrennt um drei Kreuzer Kerzen** e scump la tărâţe şi ieftin la făină; **er dreht jeden ~ dreimal um,** sau **er sieht auf den ~, ehe er ihn ausgibt** e foarte econom; se uită la fiecare para de trei ori înainte de a o cheltui; *(în expr.)* **wer den ~ nicht ehrt, ist des Talers nicht wert** cine nu preţuieşte leul nu merită suta; *(fam.)* **bis auf den letzen ~** până la ultimul ban; *(fam.)* **nicht für fünf ~** deloc.
Pfennig|absatz, *-es, -sätze (fam.)* toc cui (la pantof).
Pfennig|artikel, *-s, -, m.* marfă ieftină, de duzină.
Pfennig|ausgabe, *-n, f. (înv.)* ediţie de ziar ieftină (care costă un pfenig).
Pfennigbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă mică, de câţiva bani.
Pfennigfuchser, *-s, -, m. (fam.)* zgârie-brânză, zgârcit, calic.
Pfennigfuchserei, *-en, f. (fam.)* zgârcenie, calicie, caliceală.
pfennig|groß *adj.* de mărimea unui pfenig.
Pfennigkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* punguliţă *(Thlaspi arvense* L.).
Pfennig|stück, *-(e)s, -e, n.* monedă de un pfenig.
Pfennigware, *-n, f.* v. Pfennigartikel.
pfennigweise *adj.* câte un pfenig; ban cu ban; *(fig., pop.)* **bei ihm fällt der Groschen ~** pricepe greu, îi cade greu fisa.
Pferch, *-(e)s, -e, m.* **1.** ţarc, ocol; stână. **2.** *(rar)* baligă, gunoi.
pferchen, *pferchte, gepfercht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ţarcui, a îngrădi (cu un gard). **2.** *(fig.)* a băga, a înghesui (în ceva); **15 Personen wurden in das Abteil gepfercht** în compartiment au fost înghesuite 15 persoane. **3.** *(reg.)* a gunoi (ogorul). **II.** *intr. (fam.)* a-şi face nevoile.
Pferd, *-(e)s, -e, n.* **1.** cal; **edles ~** cal nobil, pur sânge; **ein feuriges ~** un cal iute, impetuos; **das ~ bäumt sich** calul cabrează, se ridică în două picioare; **er führt ein ~** duce un cal (de căpăstru); **ein hartmäuliges ~** un cal tare de gură; **die ~e ausgreifen lassen** a lăsa caii să alerge, să gonească, a slobozi frâul; **das ~ trabt** calul merge la trap; **ein ~ zuschanden reiten** a călări un cal până cade-n drum; **ein ~ zureiten** a dresa un cal pentru călărit; **aufs ~** sau **zu ~e steigen** a încăleca; **vom ~e steigen (sau absitzen)** a descăleca, a coborî de pe cal; **zu ~e** călare; *(mil.)* **zu ~e!** încălecaţi! pe cai!; *(fig.)* **er arbeitet wie ein ~** munceşte ca un cal; **nicht sechs ~e bringen mich dahin** nu mă duc acolo nici cu zece boi, nu mă duc acolo nici mort; **das hält kein ~ aus** e prea mult, aşa ceva nu poate suporta nimeni; *(fig.)* **das ~ beim Schwanze aufzäumen** sau **das ~ hinter den Wagen spannen** a înhăma calul în urma căruţei, a începe un lucru pe de-a-ndoaselea; *(fam.)* **mit dem kann man ~e stehlen** ăsta-i bun la orice; cu el poţi să întreprinzi orice, nu te dă de gol; **er sitzt auf dem hohen ~** este fudul, se laudă; *(fig., fam.)* **ein ~ hängt in der Luft** ne aşteaptă evenimente neplăcute; **er kommt vom ~ auf den Esel** ajunge din cal măgar; *(fig.; în expr.)* **er ist das beste ~ im Stall** e cel mai priceput dintre angajaţi; *(fam.)* **ich denk, mich tritt ein ~** sunt surprins, am rămas mască; *(fam.)* **man hat schon ~e kotzen sehen** nimic nu e imposibil; *(fam.)* **immer sachte mit den jungen ~en!** uşurel, nu da năvală, nu te năpusti!; *(livr.)* **Trojanisches ~** cal troian; *(fam.)* **jm. gehen die ~e durch** a-şi pierde ccontrolul, a-şi ieşi din fire; *(fam.)* **aufs falsche, richtige ~ setzen** a miza greşit, corect; *(fam.)* **die ~e scheu machen** a scoate pe cineva din sărite. **2.** *(zool.)* familia unicopitatelor. **3.** *(şah)* cal; **das (sau mit dem) ~ ziehen** a muta calul. **4.** *(tehn.)* pompă de alimentare a cazanului. **5.** *(gimn.)* cal (pentru sărituri).
Pferdchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Pferd) căluţ. **2.** *(jargon)* prostituată.
Pferdchen|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (gimn.)* săritură în foarfecă înainte, cu picioarele îndoite.
Pferde|ameise, *-n, f. (entom.)* furnică mare, uriaşă *(Formica herculanea).*
Pferde|apfel, *-s, -äpfel, m. (fam.)* balegă de cal.
Pferde|arbeit, *-en, f. (fig., fam.)* muncă grea.
Pferde|arznei, *-en, f. (fig., fam.)* doctorie drastică, tare, în cantitate mare.
Pferde|arzt, *-es, -ärzte, m.* **1.** medic veterinar. **2.** *(peior.)* medic nepriceput, şarlatan.
Pferde|aushebung, *-en, f.* rechiziţie de cai (pentru armată).
Pferdebahn, *-en, f.* **1.** *(înv.)* tramcar. **2.** vagonete trase de cai.
Pferdebauer, *-s, -, m. (înv.)* ţăran înstărit.
Pferdebaum, *-(e)s, -bäume, m.* stănog, stănoagă, barieră (care desparte caii în grajd).
Pferdebeschlag, *-(e)s, -schläge, m.* potcoavă de cal.
Pferdebe|stand, *-(e)s, -bestände, m.* şeptel de cai.
Pferdebock, *-(e)s, -böcke, m. (zool.)* antilopă mare *(Hippotraginae).*
Pferdebohne, *-n, f. (bot.)* bob *(Vicia faba* L.).
Pferdebremse, *-n, f. (entom.)* musca-calului *(Gastrophilus).*
Pferdebürste, *-n, f.* perie de cal.
Pferdedecke, *-n, f.* pătură de cal, cergă.
Pferdedieb, *-(e)s, -e, m.* hoţ de cai.
Pferdedieb|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* furt de cai.
Pferdedienst, *-(e)s, -e, m. (ist.)* robotă, clacă cu cai.
Pferdedoktor, *-s, -en, m.* v. Pferdearzt.
Pferdedroschke, *-n, f.* birjă, trăsură de piaţă.
Pferde|egel, *-s, -, m. (zool.)* lipitoarea-calului *(Haemopis vorax).*
Pferdefleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de cal.
Pferdefliege, *-n, f. (entom.)* cerceliţă de cal, goangă câinească *(Hippobosca equina).*
Pferdefuhrwerk, *-s, -e, n.* vehicul tras de cai.
Pferdefuß, *-es, -füße, m.* **1.** *(med.)* picior diform (având forma unui picior de cal). **2.** picior al calului. **3.** *(fig.)* şiretlic, şmecherie; hibă; **da schaut (sau guckt) der ~ heraus** aci se vede şiretenia, perfidia; **da sieht der ~ vor!** aici nu-i lucru curat! **die Sache hat einen ~** toată treaba asta are o hibă.
Pferdefutter, *-s, -, n.* furaj pentru cai.
Pferdegebiss, *-es, -e, n.* **1.** zăbală. **2.** *(fam.)* dinţi mari (la oameni).
Pferdegeschirr, *-(e)s, -e, n.* harnaşament, ham(uri).
Pferdegesicht, *-(e)s, -er, n. (fam.)* faţă de cal.
Pferdege|spann, *-(e)s, -e, n.* atelaj cu cai, pereche (sau perechi) de cai înhămaţi.
Pferdegetrappel, *-s, -, n.* tropot de cai.
Pferdegöpel, *-s, -, m. (tehn.)* troliu cu cai, crivac.
Pferdegrundbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de intabulare a cailor.
Pferdegurt, *-(e)s, -e, m.* chingă (de şa).
Pferde|haar, *-(e)s, -e, n.* păr de cal.
Pferde|hals, *-es, -hälse, m.* grumaz de cal.
Pferde|handel, *-s, -, m.* geambaşlâc, negoţ de cai; **~ treiben** a face negoţ cu cai.
Pferde|händler, *-s, -, m.* geambaş, negustor de cai.
Pferde|heilkunde *f. sg.* hipiatrie.
Pferde|herde, *-n, f.* herghelie.
Pferde|hirt, *-en, -en, m.* stăvar, herghelegiu.
Pferde|huf, *-(e)s, -e, m.* copită de cal.
Pferdejude, *-n, -n, m. (fam.)* geambaş.
Pferdejunge, *-n, -n, m.* băiat la grajdul de cai, grăjdar.
Pferdekenner, *-s, -, m.* cunoscător, expert în cai, persoană care se pricepe la cai.
Pferdeknecht, *-(e)s, -e, m.* rândaş la cai, grăjdar.
Pferdekopf, *-(e)s, -köpfe, m.* (şi *fig.)* cap de cal.
Pferdekoppel, *-n, f.* izlaz, păşune (îngrădită) pentru cai.
Pferdekraft, *-kräfte, f.* **1.** forţă, randament a(l) calului. **2.** *(înv.)* v. Pferdestärke.
Pferdekrippe, *-n, f.* iesle de cai.
Pferdekrone, *-n, f.* margine la copita calului.
Pferdekunde *f. sg.* hipologie, ştiinţă despre cai.
Pferdekur, *-en, f. (fig., fam.)* tratament peste măsură de tare, foarte drastic, sever.
Pferdekuss, *-es, -küsse, m. (fam.)* lovitură puternică dată cu genunchiul în coapsa cuiva.
Pferdelänge, *-n, f. (hipism)* lungime de cal; **er ist um eine ~ voraus** l-a întrecut cu o lungime de cal.
Pferdeleine, *-n, f.* **1.** hăţ, dârlog. **2.** *(mar.)* parâmă de remorcat (cu cai) şlepurile.
Pferdeliebhaber, *-s, -, m.* amator (pasionat) de cai.
Pferdeliebhaberei *f. sg.* pasiune pentru cai.

pferdelos *adj.* fără cai.
Pferdelotto, *-s, -s, n.* (joc de) loterie la cursele de cai.
Pferdemähne, *-n, f.* coamă de cal.
Pferdemakler, *-s, -, m.* v. Pferdehändler.
Pferdemarkt, *-(e)s, -märkte, m.* **1.** târg de cai. **2.** loc, piață unde se ține târgul de cai.
pferdemäßig *adj.* **1.** de cal, cabalin; ca un cal. **2.** *(fig.)* extrem de mare, peste măsură de mare.
Pferdemetzgerei, *-en, f. (reg.)* v. Pferdeschlachterei.
Pferdemilch *f. sg.* lapte de iapă.
Pferdemist, *-(e)s, m. sg.* baligă de cal.
Pferdemücke, *-n, f. (entom.)* țânțăroi cu picioare lungi *(Tipula)*.
Pferdenarr, *-en, -en, m.* hipoman, (om) nebun după cai.
Pferdenatur *f. sg. (fam.)* sănătate robustă; fire, natură foarte rezistentă; **eine wahre ~ haben** a fi un adevărat cal de povară.
Pferdepfleger, *-s, -, m.* îngrijitor de cai, grăjdar.
Pferderechen, *-s, -, m.* greblă trasă de cai.
Pferderennbahn, *-en, f.* hipodrom; pistă pentru curse de cai.
Pferderennen, *-s, -, n.* cursă de cai.
Pferdeschlachter, **Pferdeschlächter**, *-s, -, m. (reg.)* măcelar de cai.
Pferdeschlachterei, **Pferdeschlächterei**, *-en, f.* abator de cai.
Pferdeschlitten, *-s, -, m.* sanie trasă de cai.
Pferdeschwanz, *-es, -schwänze, m.* **1.** (și *fig., despre coafură*) coadă de cal; *(fig.)* **der ~ gehört zum Jungmädchengesicht** pieptănătura în coadă de cal îi vine bine unei fete tinere. **2.** *(bot., reg.)* coada-calului *(Equisetum arvense)*.
Pferdeschwemme, *-n, f.* loc de scăldat pentru cai; vad al cailor.
Pferde|sport, *-(e)s, m. sg.* hipism, sport cu cai.
Pferde|stall, *-(e)s, -ställe, m.* grajd de cai.
Pferde|stärke, *-n, f. (tehn.)* cal-putere; **wie viel ~n hat der Motor?** câți cai-putere are motorul?
Pferde|staupe, *-n, f. (vet.)* morvă a cailor.
Pferde|stehlen, *-s, n. sg.* v. Pferdediebstahl.
Pferde|stellung *f. sg. (ist.)* predare obligatorie de cai.
Pferde|striegel, *-s, -, m.* țesală pentru cai.
Pferdetränke, *-n, f.* adăpătoare pentru cai.
Pferdewagen, *-s, -, m.* car, căruță tras(ă) de (unul sau mai mulți) cai.
Pferdewaggon, *-s, -s* (și *-e*), *m.* vagon de transportat cai.
Pferdewärter, *-s, -, m.* îngrijitor de cai, grăjdar.
Pferdewechsel, *-s, -, m. (ist.)* schimb de cai (la poștalion).
Pferdewette, *-n, f.* pariu la cursele de hipism.
Pferdewirt, *-(e)s, -e, m.* crescător de cai (meserie).
Pferdezaum, *-(e)s, -zäume, m.* căpăstru.
Pferdezeug, *-(e)s, -e, n.* v. Pferdegeschirr.
Pferdezucht, *-en, f.* creștere a cailor.
Pferdezüchter, *-s, -, m.* crescător de cai.
Pferd|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (gimnastică)* **1.** săritură la cal. **2.** (proba la) cal.
Pfette, *-n, f.* **1.** *(constr.)* pană de acoperiș, subgrindă. **2.** *(auto.)* lonjeron.
Pfettendach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* acoperiș cu pene, cu subgrinzi.
Pfettenhauer, *-s, -, m.* dulgher.
Pfettenlage, *-n, f. (constr.)* șir de pene ale acoperișului.
Pfettenträger, *-s, -, m. (constr.)* grindă cu pene.
Pfettner, *-s, -, m.* v. Pfettenhauer.
Pfiesel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** cameră țărănească cu sobă. **2.** uscătorie în salină.
pfiff *ind. imperf.* de la pfeifen.
Pfiff, *-(e)s, -e, m.* **1.** fluierat, fluierătură, șuierat, șuierătură; țiuit(ură); **er tut einen ~** el fluieră; **ein langgezogener ~** un fluierat prelung; *(fam.)* **er ist auf dem ~** e gata să sară, așteaptă semnalul. **2.** *(fig., fam.)* finisare; detaliu original; aer; **ein modischer ~** un detaliu care dă aer modern; **es hat mehr ~** este mai original. **3.** stratagemă, truc, șiretlic, șiretenie; **Kniffe und ~e** șiretlicuri; șmecherii; **er versteht den ~** e un șiret și jumătate, e un șmecher, se pricepe, le vede; **die Sache hat einen ~** e un truc, o șmecherie la mijloc. **4.** *(fam.)* fleac, pic; **sie achten ihn keinen ~** nu-i dau nici o importanță, nici o atenție; **einen ~ weit** la un pas (distanță); **ein ~ Salz** un pic de sare. **5.** cinzeacă; o jumătate de litră (de vin etc.); **ein ~ Wein** o dușcă de vin.
Pfifferling, *-s, -e, m. (bot.)* burete galben *(Cantharellus cibarius)*; *(fig.)* **keinen ~ wert** nu face nici cât o ceapă degerată; **keinen ~ für etwas geben** a nu da doi bani pe ceva; **er kümmert sich nicht einen ~ darum** nu se sinchisește câtuși de puțin.
pfiffig *adj.* **1.** șiret, șmecher, viclean. **2.** *(fam.)* original: **eine ~e Frisur** o tunsoare originală.
Pfiffigkeit, *-en, f.* șiretenie, șiretlic, vicleșug.
Pfiffikus, *-, -se, m. (fam.)* șmecher, șiret.
Pfingst|abend, *-s, -e, m.* seara zilei de Rusalii.
Pfingstbewegung *f. sg. (rel.)* mișcare religioasă ecstatică, pentecostalism.
Pfingstblume, *-n, f.* v. Pfingstrose.
Pfingsten, *-, n. sg.* sau *f. pl.* Rusalii.
Pfingstfeier, *-n, f.* sărbătorire a Rusaliilor.
Pfingstferien [-riən] *pl.* vacanța de Rusalii.
Pfingstfest, *-(e)s, n. sg.* sărbătoare a Rusaliilor.
Pfingstfeuer, *-s, -, n.* focuri (sărbătorești aprinse) de Rusalii.
pfingstlerisch *adj.* pentecostal.
pfingstlich *adj.* de Rusalii.
Pfingstmonat, *-(e)s, -e, m. (poet.)* luna mai; luna Rusaliilor.
Pfingstmontag, *-(e)s, -e, m.* a doua zi de Rusalii, lunea Rusaliilor.
Pfingst|ochse, *-n, -n, m. (etnografie)* taur ce se duce la pășunat cu alai în ziua de Rusalii; *(fig., fam.)* **aufgeputzt wie ein ~** gătit ca o sorcovă, împopoțonat.
Pfingstrose, *-n, f. (bot.)* bujor *(Paeonia officinalis)*.
Pfingst|sonntag, *-(e)s, -e, m.* duminica Rusaliilor, prima zi de Rusalii.
Pfingstverkehr, *-s, m. sg.* circulație de Rusalii (pe șosele, calea ferată etc.).
Pfingstvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* grangur *(Oriolus galbula)*.
Pfingstwoche, *-n, f.* săptămâna Rusaliilor.
Pfingstzeit, *-en, f.* perioadă a Rusaliilor, zilele dinainte și de după Rusalii.
Pfirsich, *-(e)s, -e, m.* **1.** piersică. **2.** v. Pfirsichbaum.
Pfirsichbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* piersic *(Persica vulgaris)*.
Pfirsichblüte, *-n, f.* floare de piersic.
pfirsichblütenfarbig *adj.* de culoarea florii de piersic.
Pfirsichbowle [-bo:lə], *-n, f.* punci din piersici.
Pfirsichkern, *-(e)s, -e, m. (bot.)* sâmbure de piersică.
Pflanz, *-es, m. sg. (austr.)* lăudăroșenie, fanfaronadă; păcăleală; **~ reißen** a etala pompă, alai, cu scopul de a face pe grozavul.
pflanzbar *adj.* care poate fi plantat, sădit, semănat; plantabil, semănabil.
Pflanzbarkeit *f. sg.* posibilitate de a fi sădit, plantat, semănat.
Pflänzchen, *-s, -, n. (dim.* de la Pflanze). **1.** plantă tânără, micuță. **2.** *(fig.)* ființă plăpândă. **3.** *(fig.; ironic)* **nettes ~!** bună poamă!
Pflanze, *-n, f.* **1.** *(bot.)* plantă; **kräftige ~** plantă viguroasă; **die ~ wächst wild** planta crește sălbatic; **immergrüne ~** o plantă veșnic verde; *(fig.)* **ihre Liebe war erst eine zarte ~** iubirea ei era ca o floare delicată. **2.** *(pop.)* persoană impertinentă, obraznică; *(peior.)* **eine nette ~!** ce mai poamă!
Pflanz|eisen, *-s, -, n.* plantator, chitonag.
pflanzen, *pflanzte, gepflanzt, (du, er pflanzt) vb. (h) tr.* **1.** a planta, a (ră)sădi; **wir ~ Blumen** sădim flori; *(fig.)* **er pflanzt ihm die Liebe ins Herz** îi sădește dragostea în inimă. **2.** și *refl.* a arbora; a (se) așeza, a se planta; **die Fahne auf den Wall ~** a arbora steagul pe meterez; *(fam.)* **sie pflanzte sich breit in den Sessel** s-a așezat în fotoliu ca un pașă. **3.** *(poet.)* a crea, a construi. **4.** *(reg.)* a altoi (plante); *(fig.)* **jm. eins hinter die Ohren ~** a atinge, a pălmui pe cineva. **5.** *(reg., fam.)* a necăji, a păcăli. **6.** *(med.)* a implanta.
Pflanzen|abdruck, *-(e)s, -drücke, m. (geol.)* impresiuni de plantă; **Stein mit ~** piatră cu impresiune de plante, dendrită.
Pflanzen|abteilung, *-en, f. (bot.)* diviziune, categorie în sistemul plantelor.
Pflanzen|anatomie *f. sg.* anatomie a plantelor.
Pflanzen|anbau, *-(e)s, m. sg.* cultură de plante.
Pflanzen|art, *-en, f.* soi, varietate de plantă.
pflanzen|artig *adj.* vegetal.
Pflanzen|asche, *-n, f.* cenușă provenită din arderea plantelor.
Pflanzen|auszug, *-(e)s, -züge, m.* extract vegetal.
Pflanzenbase, *-n, f. (chim.)* bază vegetală, alcaloid.
Pflanzenbau, *-(e)s, m. sg.* cultivare a plantelor.
Pflanzenbeschreibung, *-en, f.* descriere a plantelor, fitografie.
Pflanzenbildung, *-en, f.* formare a plantelor, vegetație.
Pflanzenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de botanică, carte despre plante.
Pflanzenbutter *f. sg.* unt vegetal.
Pflanzendecke, *-n, f.* pătură, covor de verdeață, de vegetație.
Pflanzen|erde, *-n, f.* pământ vegetal.
Pflanzen|ernährung *f. sg.* nutriție, hrănire a plantei.
Pflanzen|esser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* vegetarian(ă).
Pflanzen|extrakt, *-(e)s, -e, m.* sau *n.* extract din plante.
Pflanzenfamilie [-liə], *-n, f.* familie de plante.
Pflanzenfarbe, *-n, f.* culoare vegetală.
Pflanzenfarb|stoff, *-(e)s, -e, m.* colorant vegetal.
Pflanzenfaser, *-n, f. (text.)* fibră vegetală.
Pflanzenfett, *-(e)s, -e, n.* grăsime vegetală.
Pflanzenformation, *-en, f. (bot.)* formațiune.
Pflanzenforscher, *-s, -, m.* botanist.
Pflanzen fressend *adj.* erbivor.
Pflanzenfresser, *-s, -, m. (zool.)* (animal) erbivor.
Pflanzengalle, *-n, f. (bot.)* gogoașă de ristic.
Pflanzengarten, *-s, -gärten, m.* grădină botanică.
Pflanzengattung, *-en, f. (bot.)* gen de plantă.
Pflanzengeographie *f. sg.* fitogeografie, geobotanică.
pflanzengeograpisch *adj.* geobotanic, fitogeografic; **~e Region** regiune geobotanică.
Pflanzengesellschaft, *-en, f. (bot.)* asociație, asociere de plante.
Pflanzengift, *-(e)s, -e, n.* otravă vegetală.
Pflanzengrün, *-(e)s, n. sg. (bot.)* clorofilă.
pflanzenhaft *adj.* asemănător unei plante.
Pflanzenheilkunde *f. sg.* fitoterapie.
Pflanzenkase|in, *-s, -e, n.* cazeină vegetală, legumină.
Pflanzenklasse, *-n, f. (bot.)* clasă de plante.
Pflanzenkohle, *-n, f.* cărbune vegetal.
Pflanzenkost *f. sg.* alimentație vegetariană.
Pflanzenkostfreund, *-(e)s, -e, m.* vegetarian.
Pflanzenkrankheit, *-en, f.* boală de plante.
Pflanzenkunde *f. sg.* botanică.
Pflanzenlaus, *-läuse, f. (entom.)* păduche de plantă, afidă *(Aphis)*.
Pflanzenleben, *-s, n. sg.* viață vegetală.
Pflanzenlehre *f. sg.* v. Pflanzenkunde.
Pflanzen liebend *adj.* iubitor de plante.
Pflanzenloch, *-(e)s, -löcher, n.* cuib de plantat.
Pflanzenlochmaschine, *-n, f.* mașină de sădit, de săpat cuiburi.
Pflanzenmedizin *f. sg.* fitoterapie.
Pflanzenmilch *f. sg.* lapte vegetal, latex.
Pflanzenmorphologie *f. sg.* morfologie a plantelor.
Pflanzen|nahrung, *-en, f.* **1.** *(bot.)* hrană vegetală. **2.** v. Pflanzenkost.
Pflanzen|ökologie, *-n* [-gi:ən], *f. (bot.)* ecologie a plantelor.
Pflanzen|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei vegetal, untdelemn.
Pflanzen|organismus, *-, -men, m.* organism al plantelor.
Pflanzenpathologie *f. sg.* patologie a plantelor.
Pflanzenphysiologie *f. sg.* fiziologie a plantelor.
Pflanzenproduktion, *-en, f.* producție vegetală.

pflanzenreich *adj.* bogat în plante, în vegetale; cu vegetație bogată.
Pflanzenreich, *-(e)s, n. sg.* regn vegetal; floră.
Pflanzensaft, *-(e)s, -säfte, m.* sevă, suc vegetal.
Pflanzensammeln, *-s, n. sg.* colecționare de plante, ierborizare.
Pflanzensammler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** colecționar(ă) de plante. **2.** persoană care adună plante (medicinale).
Pflanzensammlung, *-en, f.* colecție de plante; ierbar.
Pflanzenschädling, *-s, -e, m.* dăunător al plantelor.
Pflanzenschleim, *-(e)s, -e, m.* mucilagiu vegetal.
Pflanzenschutz, *-es, m. sg.* protecția plantelor.
Pflanzenschutzamt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu pentru ocrotirea plantelor.
Pflanzenschutzmittel, *-s, -, n.* mijloc pentru protecția plantelor; preparat (chimic) împotriva dăunătorilor; pesticid.
Pflanzenseele, *-n, f.* facultate vegetativă.
Pflanzensoziologie *f. sg.* sociologie a plantelor.
Pflanzenspeise, *-n, f.* aliment vegetal; mâncare vegetariană.
Pflanzenstamm, *-(e)s, -stämme, m. (bot.)* filum.
Pflanzenstein, *-(e)s, -e, m. (geol.)* dendrită.
Pflanzenstoff, *-(e)s, -e, m.* materie, substanță vegetală.
Pflanzensystem, *-s, -e, n.* sistem vegetal.
Pflanzentalg, *-s, m. sg.* ceară vegetală.
Pflanzenteil, *-(e)s, -e, m.* parte, fragment al unei plante.
Pflanzentier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* **1.** animal zoofit, *pl.* zoofite *(Zoophyta)*. **2.** nume vechi pentru celenterate *(Coelenterata)*.
Pflanzentopf, *-(e)s, -töpfe, m.* ghiveci de flori.
Pflanzenverein, *-(e)s, -e, m. (bot.)* asociație, asociere de plante.
Pflanzenwelt *f. sg.* v. Pflanzenreich.
Pflanzenwespe, *-n, f. (entom.)* viespe de plante *(Symphyta chalastogastra)*.
Pflanzenwuchs, *-es, m. sg.* **1.** creștere a plantelor. **2.** vegetație.
Pflanzenzucht, *-en, f.* cultură a plantelor, fitotehnie.
Pflanzenzüchter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* cultivator(-oare) de plante.
Pflanzenzüchtung, *-en, f.* v. Pflanzenzucht.
Pflanzer, *-s, -, m.* **1.** plantator, persoană care cultivă o suprafață întinsă. **2.** proprietar al unei plantații în țările de peste ocean. **3.** v. Pflanzeisen.
Pflanzgut, *-(e)s, n. sg.* material săditor, răsaduri.
Pflanzholz, *-es, -hölzer, n.* v. Pflanzeisen.
Pflanziger, *-s, m. sg. (reg.)* zăpadă moale; fleașcă.
Pflanzkartoffel, *-n, f.* cartof de sădit.
pflanzlich *adj.* vegetal; **das ~e Leben** viața vegetală; **~e Margarine** margarină vegetală.
Pflänzling, *-s, -e, m.* **1.** răsad, plantă tânără (pentru răsădit). **2.** *(fig.)* odraslă, vlăstar.
Pflanzmaschine, *-n, f. (agr.)* mașină de plantat (cartofi etc.); mașină de sădit.
Pflanzreis, *-es, -er, n.* altoi.
Pflanzschule, *-n, f.* pepinieră.
Pflanzstadt, *-städte, f. (ist.)* oraș-colonie (a altui oraș elin).
Pflanzstätte, *-n, f. (fig.)* pepinieră.
Pflanzstock, *-(e)s, -stöcke, m.* **1.** v. Pflanzeisen. **2.** *(apic.)* matcă.
Pflanzung, *-en, f.* **1.** plantare. **2.** plantație (de dimensiuni mai mici în zonele tropicale și subtropicale).
Pflaster, *-s, -, n.* **1.** *(med., tehn.)* plasture; **ein ~ auflegen** a pune un plasture; **englisches ~** plasture de tafta; (și *fig.*) **ein ~ auf die Wunde** balsam pe rană; *(fig.)* **ein Geschenk als ~** un cadou pentru consolarea cuiva. **2.** pavaj, caldarâm; **musivisches ~** mozaic; **das ~ aufreißen** a scoate pavajul; **~ legen** a pava; *(fig.)* **Berlin ist ein teures ~** viața e scumpă la Berlin; *(fig.)* **aufs ~ werfen** a da afară, a arunca în stradă; *(fam.)* **das ~ treten** a bate străzile. **3.** *(fam.)* petic (la haine, la pantofi); **ein ~ auf dem Schuh** un petic la pantof. **4.** *(înv.)* plasture (de înfrumusețare), aluniță (lipită pe obraz).
Pflasterarbeit, *-en, f.* pavaj, lucrare de pavaj.
Pflästerchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Pflaster **(1, 3, 4)) 2.** mursă, benghi.
Pflasterer, *(reg.)* **Pflästerer**, *-s, -, m.* pavator.
Pflastergeld, *-(e)s, -er, n.* impozit pentru întreținerea pavajului.
Pflasterhammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de pavator.
Pflasterkäfer, *-s, -, m. (entom.)* cantaridă, gândac de turbă, de frasin *(Cantharis vesicatoria)*.
Pflasterkasten, *-s, -, m. (glumeț)* sanitar, felcer.
Pflasterkocher, *-s, -, m. (glumeț)* spițer, farmacist.
Pflastermaler, *-s, -, m.* persoană care desenează pe pavaj pentru a atrage atenția.
Pflastermaschine, *-n, f.* mașină de pavat.
pflastermüde *adj.* **1.** *(despre cai)* foarte obosit (de multe curse). **2.** obosit din cauza mersului pe asfalt. **3.** *(fig.)* obosit, dezgustat de viața de oraș.
pflastern, *pflasterte, gepflastert, (reg.)* **pflästern**, *pflästerte, gepflästert, vb. (h) tr.* **1.** a aplica, a pune un plasture. **2.** a pava; **mit Fliesen ~** a pava cu dale; *(în expr.)* **der Weg zur Hölle ist mit guten Vorsätzen gepflastert** drumul spre iad e pavat cu intenții bune. **3.** *(fam.)* a petici; *(fig., fam.)* **jm. eine ~** a trage cuiva o palmă zdravănă.
Pflasterramme, *-n, f.* mai (de bătut pavajul).
Pflasterstein, *-(e)s, -e, m.* **1.** piatră de pavaj; pavea de piatră. **2.** *(fam.)* turtă dulce (cu o glazură de zahăr deasupra).
Pflasterstraße, *-n, f.* stradă pavată.
Pflastertreter, *-s, -, m.* **1.** bate-poduri, haimana, bulevardist. **2.** *(glumeț)* orășean, locuitor al unui oraș.
Pflastertreterei *f. sg.* bulevardism.
Pflasterung, *(reg.)* **Pflästerung**, *-en, f.* **1.** pavare, pavat. **2.** pavaj; pavea de piatră.
Pflasterziegel, *-s, -, m.* placă de pavaj.
pflatschen, *pflatschte, gepflatscht, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a ploua cu găleata. **2.** a pleoscăi.
Pfläumchen, *-s, -, n. (dim.* de la Pflaume) prunișoară.
Pflaume, *-n, f.* **1.** prună; **gedörrte** (sau **getrocknete**) **~n** prune uscate; **grüne ~** prună verde. **2.** *(fam.)* nemernic, om de nimic; **du bist eine ~!** nu-i nimic de capul tău! **3.** *(pop.)* observație ironică, cu două înțelesuri; **~n austeilen** a face observații, aluzii ofensatoare; a lua peste picior. **4.** v. Pflaumenbaum. **5.** *(vulgar)* vulvă.

pflaumen, *pflaumte, gepflaumt, vb. (h) intr. (pop.)* a lua peste picior, a face aluzii, observații ofensatoare, cu două înțelesuri.
Pflaumenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* prun *(Prunus)*.
pflaumenblau *adj.* vânăt, vinețiu ca pruna.
Pflaumenfarbe *f. sg.* culoare a prunei.
pflaumenfarbig *adj.* de culoarea prunei.
Pflaumengarten, *-s, -gärten, m.* livadă de pruni.
Pflaumenkern, *-(e)s, -e, m.* sâmbure de prună.
Pflaumenkuchen, *-s, -, m.* prăjitură, plăcintă cu prune.
Pflaumenmus, *-es, -e, n.* marmeladă, magiun de prune.
Pflaumenpilz, *-es, -e, m. (bot.)* nicorete *(Clitopilus prunulus)*.
Pflaumenschnaps, *-es, -schnäpse, m.* țuică de prune.
Pflaumenspanner, *-s, -, m. (entom.)* fluture-de-prun.
Pflaumentasche, *-n, f. (bot.)* urlup (prună necoaptă deformată de ciuperca parazită *Exoascus pruni)*.
pflaumenweich *adj. (fig.)* moale, fără vlagă, fără energie; **nicht so ~!** nu așa moale!
Pflege, *-n, f.* **1.** îngrijire, întreținere; **ärztliche ~** îngrijire medicală; **~ alter Leute** îngrijire a oamenilor bătrâni; **~ der Kranken** îngrijire a bolnavilor; **die ~ der Haare** îngrijirea părului; **er bedarf der ~** are nevoie de îngrijire; **die ~ der Gesundheit** îngrijirea sănătății; **die ~ der Grünanlagen** întreținerea spațiilor verzi; **in ~ sein** a fi în pensiune; **ein Kind in ~ geben** a da un copil în pensiune (cu casă și masă), a da un copil în grija cuiva. **2.** cultivare; **die ~ der Künste und Wissenschaften** cultivarea artelor și a științelor. **3.** ocrotire. **4.** supraveghere, tutelă. **5.** *(elv.)* administrare.
Pflegeamt, *-(e)s, -ämter, n.* **1.** oficiu de prevederi, de asistență; curatelă. **2.** epitropie, tutelă.
Pflegearbeit, *-en, f. (agr.)* muncă de întreținere a culturilor.
pflegearm *adj.* care poate fi întreținut ușor.
pflegebedürftig *adj.* care are nevoie de îngrijire.
Pflegebedürftige, *-n, -n (ein Pflegebedürftiger), m.* și *f.* persoană care necesită îngrijire (specială).
Pflegebefohlene, *-n, -n (ein Pflegebefohlener), m.* și *f. (înv.)* **1.** pupil(ă), orfan(ă) sub epitropie. **2.** copil, persoană dat(ă) în grija cuiva.
Pflegebestellung, *-en, f. (jur.)* numire a unui tutore.
Pflegedienst, *-(e)s, -e, m.* **1.** serviciu pentru întreținerea autovehiculelor la benzinării. **2.** serviciu de îngrijire, de asistență pentru persoane bolnave sau care necesită îngrijire specială.
Pflegeeltern *pl.* părinți adoptivi.
Pflegefall, *-(e)s, -fälle, m.* persoană care are nevoie de ajutor, de îngrijire.
Pflegegeld, *-(e)s, -er, n.* pensie de întreținere; sumă plătită de asigurările sociale persoanelor care îngrijesc un bolnav, un invalid, un minor etc.
Pflegeheim, *-(e)s, -e, n.* **1.** cămin de orfani. **2.** cămin de îngrijire a persoanelor invalide, bolnave etc.
Pflegekind, *-(e)s, -er, n.* pupil; copil adoptiv, copil de suflet.
Pflegekosten *pl.* cheltuieli de întreținere, de îngrijire.
pflegeleicht *adj.* v. pflegearm.
Pflegemittel, *-s, -, n.* detergent, substanță de curățat.
Pflegemutter, *-mütter, f.* **1.** mamă adoptivă. **2.** femeie care îngrijește un copil.
pflegen, *pflegte, gepflegt, vb. (h)* **I.** *tr.* a îngriji; **den Garten ~** a îngriji grădina; **Kranke ~** a îngriji bolnavi; **jn. hegen und ~** a îngriji pe cineva cu toată atenția; **jn. gesund ~** a îngriji pe cineva până la însănătoșire. **II.** *intr.* și *tr. (înv.* și *pflog, gepflogen)* a se ocupa, a practica, a face, a cultiva, a întreține; **seines Amtes ~** a-și face datoria (profesională); **mit jm. Rat(s) ~** a se sfătui cu cineva; **nach gepflogenem Rat** după ce ne-am sfătuit, în urma consfătuirii; **der Ruhe ~** a se odihni; **Musik ~** a cânta, a se ocupa de muzică; **die Wissenschaften ~** a cultiva științele. **III.** *intr.* (cu *inf.* precedat de *zu*) a face ceva din obișnuință, a obișnui; **der Herbst pflegt regnerisch zu sein** toamna este de obicei ploioasă; **zum Essen pflegt er Wein zu trinken** la masă obișnuiește să bea vin; **wie es zu geschehen pflegt** cum se întâmplă de obicei; **wie man zu sagen pflegt** cum se spune de obicei. **IV.** *refl.* a-și îngriji sănătatea; a se îngriji.
Pflegenotstand, *-(e)s, -stände, m.* lipsă de personal în spitale sau cămine (de bătrâni, bolnavi).
Pflegepersonal, *-s, n. sg.* personal de îngrijire a bolnavilor.
Pfleger, *-s, -, m.* **1.** *(jur.)* curator, tutore, epitrop; **er bestellt ihm einen ~** îi instituie un tutore. **2.** infirmier. **3.** asistent medical, îngrijitor. **4.** îngrijitor, persoană care îngrijește animale. **5.** *(fig.)* protector; **ein ~ der Kunst** un protector al artelor. **6.** *(box)* secundant.
Pflegerin, *-nen, f.* **1.** îngrijitoare. **2.** infirmieră. **3.** *(fig.)* protectoare.
pflegerisch *adj.* referitor la îngrijire; de îngrijit; de cultivat.
Pflegesatz, *-es, -sätze, m.* tarif de spitalizare, de îngrijire în cămin.
Pflegeschwester, *-n, f.* soră de caritate, infirmieră.
Pflegesohn, *-(e)s, -söhne, m.* fiu adoptiv, de suflet.
Pflegestätte, *-n, f.* lăcaș de păstrare, de cultivare și propagare a unor valori culturale sau naturale.
Pflegetochter, *-töchter, f.* fiică adoptivă, de suflet.
Pflegevater, *-s, -väter, m.* tată adoptiv.
Pflegeversicherung, *-en, f.* asigurare ce acoperă costurile de îngrijire în cazul necesității unei îngrijiri speciale.
Pflegevertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de întreținere.
pfleghaft *adj. (ist.)* obligat la clacă.
pfleglich *adj.* **1.** grijuliu, atent (față de cineva). **2.** *(reg.)* obișnuit.
Pflegling, *-es, -e, m.* **1.** pupil(ă). **2.** persoană, copil dat(ă) în grija cuiva. **3.** animal de îngrijit.
pflegsam *adj.* cu grijă, atent (față de cineva).
Pflegschaft *f. sg.* **1.** îngrijire. **2.** *(jur.)* curatelă, epitropie; **~ Abwesender** curatelă a unor persoane absente; **~ über jn. verhängen** (sau **anordnen**) a pune pe cineva sub curatelă.
Pflegschaftsverhängung *f. sg.* instituire de tutelă, de curatelă; numire de tutore.
Pflicht, *-en, f.* **1.** datorie, îndatorire, obligație; sarcină; **amtliche ~** datorie de serviciu; **eheliche ~** datorie conjugală; **gesellschaftliche ~** obligație socială; **vertragliche ~en** obligații contractuale; **die ~ ruft mich** mă cheamă datoria; **wir haben die traurige ~, Ihnen mitzuteilen** cu regret vă informăm; **die ~en des Beamten** datoria, obligațiile funcționarului; **ich betrachte es als meine ~** (sau **ich sehe es als meine ~ an**) o consider de datoria mea; **seine ~ und Schuldigkeit tun** a-și îndeplini corect obligațiile, sarcinile; **ich**

erlege dir die ~ auf te oblig, îți impun obligația, te însărcinez; **seiner ~ genügen** a-și îndeplini, a-și face datoria; **er versäumt seine ~** nu-și face datoria; **sich seiner ~en entziehen** a se sustrage (de la îndeplinirea) datoriei, (a) sarcinilor; **ich tue es nur aus ~** o fac numai din obligație; **ich handle nach ~ und Gewissen** procedez după cum îmi dictează datoria și conștiința; **sich nicht um seine ~en kümmern** a nu se sinchisi de obligațiile sale; **seiner ~ zuwiderhandeln** a acționa contrar datoriei sale; **er nimmt es mit seiner ~ nicht (so) genau** nu este tocmai atent, scrupulos în îndeplinirea obligațiilor sale; **jn. (von) seiner ~ lossprechen** a descărca, a scuti pe cineva de obligația sa; **jm. etwas zur ~ machen** a impune cuiva ceva drept datorie, drept sarcină; **jn. in (die) ~ nehmen** a se îngriji ca cineva să preia o îndatorire, o sarcină; **gleiche Rechte, gleiche ~en** drepturi egale, obligații egale. **2.** *(reg.)* impozit, prestație. **3.** *(înv.)* jurământ de credință; **jn. in ~ (und Eid) nehmen** a lua cuiva jurământul de credință. **4.** *(sport)* exercițiu obligatoriu, impus; **nach der ~ belegte er den 2. Platz** după exercițiile impuse ocupa locul doi.

Pflicht|ablieferung, *-en, f.* cotă, predare obligatorie, livrare obligatorie.
Pflicht|anker, *-s, -, m. (mar.)* ancoră de rezervă.
Pflicht|anwalt, *-(e)s, -e* (și *-wälte), m. (jur.)* avocat al apărării numit din oficiu.
Pflicht|arbeit, *-en, f.* **1.** lucrare obligatorie. **2.** muncă obligatorie, de folos obștesc.
pflichtbeflissen *adj.* v. pflichtbewusst.
Pflichtbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* contribuție, cotizație obligatorie.
Pflichtbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită din obligație.
pflichtbewusst *adj.* conștient de datoria sa, conștiincios.
Pflichtbewusstsein, *-s, n. sg.* conștiinciozitate.
Pflichtbruch, *-(e)s, -brüche, m.* abatere de la datorie; prevaricațiune, trădare a cauzei.
pflichtbrüchig *adj.* prevaricator, care nu-și respectă datoria.
Pflicht|eifer, *-s, m. sg.* râvnă, zel în îndeplinirea datoriei.
pflicht|eifrig *adj.* zelos, plin de râvnă; cu tragere de inimă; **~ sein** a fi sârguitor, a-și îndeplini datoria cu zel.
Pflichtenheft, *-(e)s, -e, n.* caiet de sarcini.
Pflichtenkreis, *-es, -e, m.* obligații, sferă de obligații.
Pflichtenlehre *f. sg. (înv.)* morală, etică.
pflicht|erfüllt *adj.* v. pflichtbewusst.
Pflicht|erfüllung, *-en, f.* îndeplinire a datoriei, a sarcinii; **er ist in seiner ~ nachlässig** nu-și îndeplinește datoria cum trebuie, este delăsător, neglijent.
Pflicht|erlassung, *-en, f.* scutire de obligații sau datorii.
Pflicht|exemplar, *-s, -e, n.* exemplar de depozit legal; exemplar obligatoriu, gratuit (care trebuie predat de editură în special bibliotecii).
Pflichtfach, *-(e)s, -fächer, n.* materie (de învățământ) obligatorie.
Pflichtfeuerwehr *f. sg.* corp permanent de pompieri.
Pflichtfigur, *-en, f. (patinaj artistic)* exercițiu obligatoriu.
pflichtfrei *adj.* liber de orice îndatorire, fără obligații.
Pflichtgebot, *-(e)s, -e, n.* datorie absolută.
Pflichtgefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment al datoriei.
Pflichtgegen|stand, *-(e)s, -stände, m. (reg.)* v. Pflichtfach.
pflichtgemäß *adj.* și *adv.* **1.** conform datoriei, conform cu obligațiile. **2.** leal.
pflichtgetreu *adj.* v. pflichttreu.
pflichtig *adj.* îndatorat, obligat.
Pflichtkür, *-en, f. (patinaj artistic)* exercițiu liber cu elemente obligatorii, program original.
Pflichtlauf, *-(e)s, -läufe, m. (patinaj artistic)* v. Pflicht **(4)**.
Pflichtleistung, *-en, f.* **1.** îndeplinire a datoriei. **2.** (și *ist.)* prestare de muncă obligatorie, lucrare obligatorie. **3.** *(ist.)* depunere a jurământului de vasal.
Pflichtlektüre, **Pflichtliteratur** *f. sg.* bibliografie obligatorie.
pflichtmäßig *adj.* v. pflichtgemäß.
Pflichtmensch, *-en, -en, m.* om al datoriei.
Pflichtreserven [-vən] *pl. (ec.)* rezerve obligatorii (instrument de politică monetară).
pflichtschuldig(st) *adj.* și *adv.* obligat, îndatorat; cum se cuvine; în conformitate cu datoria, cu obligațiile; **er hat es ~ getan** a făcut-o așa cum cerea datoria.
Pflichtschule, *-n, f.* școală obligatorie, învățământ obligatoriu.
Pflicht|stunde, *-n, f.,* oră obligatorie.
Pflicht|stundenzahl *f. sg.* număr obligatoriu de ore; obligație de catedră (în învățământ).
Pflicht|stück, *-(e)s, -e, n.* v. Pflichtexemplar.
Pflicht|tanz, *-es, -tänze, m.* **1.** dans din politețe, din obligație. **2.** *(patinaj artistic, dans sportiv)* dans obligatoriu.
Pflicht|teil, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(jur.)* parte, cotă legală din moștenire. **2.** parte obligatorie.
Pflicht|teilberechtigte, *-n, -n (ein Pflichtteilberechtigter), m.* și *f.* persoană îndreptățită a primi partea legală din moștenire.
pflicht|treu *adj.* **1.** credincios, conștiincios. **2.** leal.
Pflicht|treue *f. sg.* **1.** credință, conștiinciozitate, devotament. **2.** lealitate.
Pflicht|übung, *-en,* v. Pflicht **(4)**.
Pflicht|umtausch, *-(e)s, m. sg.* schimbare obligatorie de bani.
pflichtvergessen *adj.* **1.** care-și uită datoria, necredincios; **ein ~er Mensch** un om care nu-și face datoria, care nu este conștiincios. **2.** neleal.
Pflichtvergessenheit *f. sg.* **1.** nesocotire, uitare a datoriei. **2.** nelealitate.
Pflichtverletzung, *-en, f.* încălcare a îndatoririlor, prevaricațiune; **grobe ~** abatere gravă de la datorie.
pflichtversichert *adj.* având asigurare obligatorie.
Pflichtversicherte, *-n, -n (ein Pflichtversicherter), m.* și *f.* persoană care are asigurarea obligatorie.
Pflichtversicherung, *-en, f.* asigurare obligatorie.
Pflichtverteidiger, *-s, -, m.* v. Pflichtanwalt.
Pflichtvorlesung, *-en, f.* curs obligatoriu (pentru studenți).
pflichtwidrig *adj.* **1.** contrar datoriei, ceea ce contravine datoriei. **2.** necinstit.
Pflichtwidrigkeit, *-en, f.* v. Pflichtverletzung.
Pflock, *-(e)s, Pflöcke, m.* **1.** țăruș, par; **einen ~ einschlagen** a bate un țăruș; **an Pflöcken befestigen** a fixa de țăruși; *(fig.)* **er steht wie ein ~** stă parcă ar fi înghițit un baston, stă ca un popândău; *(fig.)* **einen ~ (sau einige Pflöcke) zurückstecken** a fi mai puțin pretențios. **2.** cep. **3.** pană de lemn. **4.** cui de lemn.

Pflockbohrer, *-s, -, m.* mașină de făcut găuri pentru țăruși.
Pflöckchen, *-s, -, n. (dim.* de la Pflock) țăruș mic; penișoară, pană mică de lemn.
pflocken, *pflockte, gepflockt,* **pflöcken**, *pflöckte, gepflöckt, vb. (h) tr.* **1.** a lega de țăruși, a fixa cu țăruși. **2.** a lega de arac. **3.** a reteza (copaci).
pflog *ind. imperf.* de la pflegen.
Pflücke *f. sg. (reg.)* cules, recoltat.
pflücken, *pflückte, gepflückt, vb. (h) tr.* **1.** a culege; **Blumen (Früchte) ~** a culege flori (fructe); *(fig.)* **mit der Zeit pflückt man Rosen** cu răbdarea treci marea; **hier sind keine Lorbeeren zu ~** aici nu-s de cules lauri, aici nu putem avea rezultate strălucite. **2.** *(text.)* a îndepărta, a smulge nodurile.
Pflücker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* culegător(-oare).
pflückreif *adj.* copt, bun de cules.
Pflücksalat, *-(e)s, -e, m. (bot.)* salată verde *(Lactuca sativa* L.).
Pflug, *-(e)s, Pflüge, m.* **1.** plug; **zweischariger ~** plug cu două brazde; **Land, das unter dem ~e ist** pământ cultivat; *(fig.)* **die Hand an den ~ legen** a se apuca de lucru, a lua taurul de coarne; **die Ochsen hinter den ~ spannen** a face lucrurile anapoda, pe dos, a pune carul înaintea boilor. **2.** *(înv.)* falce, măsură agricolă. **3.** *(ist.)* iobag obligat să efectueze aratul. **4.** *(reg.)* echipă de muncitori conduși de un supraveghetor (la extragerea turbei sau la lucrări de îndiguire). **5.** plug de zăpadă.
Pflugbalken, *-s, -, m.* grindei.
pflugbar, **pflügbar** *adj.* care se poate ara, arabil.
Pflugbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Pflugbalken.
Pflugbrust, *-brüste, f.* v. Pflughaupt.
Pflugdienst, *-(e)s, -e, m. (ist.)* plugărit.
Pflug|eisen, *-s, -, n.* brăzdar.
pflügen, *pflügte, gepflügt, vb. (h) tr.* a ara, a brăzda; **das Land ~** a ara ogorul; *(fig.)* **das Schiff pflügt die Wellen** vaporul brăzdează valurile; **die Luft** (sau **das Wasser** sau **den Sand) ~** a munci în zadar; **heimlich mit jm. ~** a se înțelege în ascuns cu cineva; **mit fremdem Kalbe ~** a se folosi de munca altuia; *(mar.)* **der Anker pflügt** ancora nu prinde, se târăște pe fund.
Pflüger, *-s, -, m.* plugar.
Pflugfron, *-en, f.* v. Pflugdienst.
Pflug|griffe *pl.* mânere la coarnele plugului.
Pflughaken, *-s, -, m.* verigă, cârlig de fier la grindei.
Pflughaupt, *-(e)s, -häupter, n.* plaz, talpă de plug.
Pflugholz, *-es, -hölzer, n.* cobilă a plugului.
Pflugkehre, *-n, f.* buclă de întoarcere (la arat).
Pflugkörper, *-s, -, m.* trupiță a plugului.
Pflugland, *-(e)s, -länder, n.* arătură, ogor, țarină.
Pflugmaschine, *-n, f.* plug mecanic.
Pflugmesser, *-s, -, n.* v. Pflugeisen.
Pflug|ochse, *-n, -n, m.* bou de plug.
Pflugpferd, *-(e)s, -e, n.* cal de plug.
Pflugrad, *-(e)s, -räder, n.* roată de plug.
Pflugschar, *-en, f.* fier lat, cuțit al plugului, brăzdar.
Pflugsohle, *-n, f.* plaz, talpă a plugului.
Pflug|sterz, *-es, -e, m.* **1.** corn de plug. **2.** *(bot.)* osul-iepurelui, sudoarea-calului *(Ononis spinosa* L.).
Pflug|stöckchen, *-s, -, n.* cotigă; avantren de plug.
Pflugtrage, *-n, f.* v. Pflugsohle.
Pflugwende, *-n, f.* v. Pflugkehre.
Pfort|ader, *-n, f. (anat.)* venă portă.
Pförtchen, *-s, -, n. (dim.* de la Pforte) portiță, poartă mică.
Pforte, *-n, f.* **1.** poartă; **die ~n schließen** a-și închide porțile, a se închide, a se desființa. **2.** *(ist.)* **die Hohe ~** Sublima Poartă, Înalta Poartă. **3.** v. Pfortader. **4.** *(reg.)* închisoare a orașului. **5.** *(geogr.)* chei.
Pförtlein, *-s, -, n.* v. Pförtchen.
Pförtner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** portar, portăreasă, ușier(ă). **2.** *m. (anat.)* pilor. **3.** *m. (înv.)* gardian, temnicer.
Pförtner|haus, *-es, -häuser, n.,* **Pförtnerloge** [-lo:ʒə], *-n, f.* lojă de portar.
Pfoste, *-n, f. (reg.),* **Pfosten**, *-s, -, m.* **1.** stâlp, ușor, tarac, proptea, montant; **der ~ einer Tür** ușorul unei uși. **2.** *(sport)* bară (a porții); **zwischen den ~ stehen** a fi portar.
pfostig *adj.* îndesat, butucănos.
Pfötchen, *-s, -, n. (dim.* de la Pfote **(1)**) lăbuță; **der Hund gibt ~** câinele dă lăbuța.
Pfote, *-n, f.* **1.** labă; talpă. **2.** *(fam.)* mână, labă; *(fam.)* **reich mir die ~** dă laba; **~n weg!** ia laba! ia mâna!; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **die ~n bei etwas verbrennen** a se frige, a se arde, a se păcăli, a suferi o pagubă serioasă; **jn. auf die ~n klopfen** a pune la punct pe cineva; a face cuiva o observație grosolană; **er hat seine ~n überall drin** s-a băgat peste tot. **3.** *(fam.)* scris prost; **hast du eine ~!** ce scris oribil ai!
Pfriem, *-(e)s, -e, m.,* **Pfrieme**, *-n, f.,* **Pfriemen**, *-s, -, m.* **1.** sulă; *(fam.)* **Meister Pfriem** cizmar. **2.** ic, pană. **3.** *(bot.)* grozamă, drobiță *(Genista sagittalis* L.). **4.** *(reg.)* priză (de tutun de mestecat).
pfriemeln, *pfriemelte, gepfriemelt (ich pfriem(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a răsuci în degete.
pfriemen, *pfriemte, gepfriemt, vb. (h) tr.* a găuri cu sula.
Pfriemengras, *-es, -gräser, n. (bot.)* pănușiță, năgară *(Stipa capillata* L.).
Pfriemkraut, *-(e)s, -kräuter, n.* v. Pfriem **(3)**.
Pfriemschwanz, *-es, -schwänze, m. (zool.)* limbric cu coada ascuțită *(Oxyuris vermicularis)*.
Pfriem|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* arbust ornamental (din regiunile sudice) *(Spartium junceum)*.
Pfrille, *-n, f. (iht.)* amar, crăiete *(Cyprinus phoxinus)*.
Pfropf, *-(e)s, -e* (și *Pfröpfe), m.* **1.** altoi, butaș. **2.** v. Pfropfen[1] **(1, 3)**.
Pfropfbastard, *-(e)s, -e, m. (bot.)* hibrid (rezultat în urma altoirii).
pfropfen, *pfropfte, gepfropft, vb. (h) tr.* **1.** a astupa (cu un dop), a înfunda. **2.** a băga, a umple până la refuz, a îndesa, a ticsi; **die Sachen in den Koffer ~** a îndesa lucrurile în valiză; **der Saal war voll gepfropft** sala era arhiplină. **3.** a altoi.

Pfropfen[1], *-s, -, m.* **1.** dop, cep, buşon; *(fig.)* **auf dem ~ sitzen** a nu avea bani, a fi lefter; **die ~ knallen lassen** a bea şampanie; **jn. am ~ziehen lassen** a refuza să cinstească pe cineva. **2.** *(med.)* tampon. **3.** *(fig., fam.)* om scund şi gras, dop.
Pfropfen[2], *-s, -, n.* **1.** îndopare, ticsire. **2.** astupare. **3.** altoire.
Pfropfenzieher, *-s, -, m.* tirbuşon.
Pfropfer, *-s, -, m.* altoitor.
Pfropfhybride, *-n, f.* hibrid rezultat din altoire.
Pfröpfling, *-s, -e, m.* altoi, butaş.
Pfropfmaschine, *-n, f.* maşină de astupat, de pus dopuri.
Pfropfmesser, *-s, -, n.* cuţit de altoit.
Pfropfreis, *-es, -er, n.* altoi, mlădiţă pentru altoit; mlădiţă altoită.
Pfropfsäge, *-n, f. (hort.)* ferăstrău pentru altoit.
Pfropfschule, *-n, f.* pepinieră de pomi altoiţi.
Pfropf|spalt, *-(e)s, -e, m.* tăietură pentru altoi.
Pfropfung, *-en, f.* altoire.
Pfropfwachs, *-es, -e, n.* ceară pentru altoit.
Pfründe, *-n, f.* **1.** venituri dintr-o funcţie bisericească. **2.** *(bis. cat.)* funcţie bisericească. **3.** *(fam.)* venit dintr-o muncă foarte uşoară, venit fără muncă; **eine fette ~** venituri grase. **4.** loc într-un aşezământ caritabil.
Pfründenbesetzungsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de patronaj.
Pfründenbesitzer, *-s, -, m.* v. Pfründner.
Pfründenbuch, *-(e)s, -bücher, n. (ist.)* registru de impozite, de cens.
Pfründen|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* venit dintr-o funcţie bisericească.
Pfründenhandel, *-s, -, m.* trafic de venituri bisericeşti; simonie.
Pfründenjäger, *-s, -, m. (fam.)* carierist.
Pfründenwucher, *-s, -, m.* v. Pfründenhandel.
Pfründer, *-s, -, m. (elv.)* v. Pfründner.
Pfründhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** *(înv.)* casă parohială. **2.** *(înv.)* azil de săraci, de bătrâni.
Pfründner, *-s, -, m.* **1.** beneficiar al unui venit bisericesc. **2.** şi **~in**, *-nen, f.* persoană îngrijită într-un azil.
Pfuhl, *-(e)s, -e, m.* **1.** (şi *fig.*) mlaştină, băltoacă, mocirlă; **der brennende ~, der ~ der Verdammnis** focul gheenei, iadul. **2.** *(reg.)* gunoi; bălegar; zeamă de bălegar.
Pfühl, *-(e)s, -e, m.* (şi *n.*) **1.** *(poet.)* culcuş, pat moale; pernă mare şi moale. **2.** *(arhit.)* ciubuc circular la baza coloanelor.
Pfuhlfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pişcar, chişcar, ţipar, şerpar *(Cobitis fossilis)*.
pfuhlicht *(reg.)*, **pfuhlig** *adj.* putred, muced.
Pfuhlschildkröte, *-n, f. (zool.)* broască ţestoasă de mlaştină *(Emys europaea)*.
Pfuhlschnepfe, *-n, f. (ornit.)* becaţă, sitar de baltă *(Gallinago modia)*.
pfui! *interj.* ptiu! pfui! huo! ruşine!
Pfui, *-s, -s, n.*, **Pfuiruf**, *-(e)s, -e, m.* strigăt de indignare, huiduială.
Pfulmen, *-s, -, m. (elv.)* pernă (de pat).
Pfund, *-(e)s, -e, n.* **1.** livră, funt, jumătate de kilogram; **vier ~ Butter** două kilograme de unt; **den ~en zu Leibe rücken** a încerca să slăbeşti. **2.** liră, livră (unitate monetară); **10 ~ Sterling** 10 lire sterline. **3.** *(fig.)* talent, capacitate, posibilitate; **sein ~ vergraben** a-şi îngropa talentul, a nu-şi folosi talentul, posibilităţile; **mit seinem ~ wuchern** a şti să tragă foloase de pe urma capacităţii, talentului. **4.** *(sport)* lovitură puternică.
Pfündchen, *-s, -, n. (dim.* de la Pfund) **1.** livruţă. **2.** liruţă.
pfunden, *pfundete, gepfundet (du pfundest, er pfundet), vb. (h) tr.* şi *intr. (sport)* a trage, a lovi puternic.
Pfundgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate de un funt.
Pfundhefe, *-n, f. (reg.)* drojdie (de bere).
pfundig *adj. (fam.)* vrednic, destoinic; minunat, grozav, straşnic; **ein ~er Kerl** un om straşnic.
pfündig *adj.* **1.** în greutate de un funt; **ein 6-pfündiges Brot** o pâine de trei kilograme. **2.** *(fig.)* greoi.
Pfundleder, *-s, -, n.* piele groasă pentru talpă.
Pfundnote, *-n, f.* bancnotă de o liră sterlină.
Pfundskerl, *-s, -e, m.* om de ispravă.
pfundweise *adv.* cu funtul; **~ verkaufen** a vinde cu funtul; **Obst konnte sie ~ essen** mânca foarte multe fructe.
Pfusch, *-(e)s, -e, m.* **1.** cârpăceală, lucru de mântuială. **2.** greşeală. **3.** şuierat, sfârâit. **4.** *(austr.)* lucru, muncă la negru.
Pfusch|arbeit, *-en, f.* cârpăceală, lucru de cârpaci, de mântuială.
pfuschen, *pfuschte, gepfuscht, vb. (h) intr.* **1.** a cârpăci, a lucra de mântuială, a nu-şi da interesul; **jm. ins Handwerk ~** a se amesteca fără pricepere în meseria altuia; **ich pfusche nur ein wenig in Malerei** am făcut numai mici încercări de pictură, pictez numai ca diletant. **2.** a trişa, a înşela (la jocul de cărţi). **3.** *impers. (reg.)* a sfârâi, a şuiera. **4.** *(austr.)* a munci la negru. **5.** *(reg., înv.)* a fura.
Pfuschen, *-s, n. sg.* v. Pfuscherei.
Pfuscher, *-s, -, m.* **1.** cârpaci, meseriaş, lucrător nepriceput, superficial. **2.** trişor (la jocul de cărţi). **3.** greşeală. **4.** *(austr.)* muncitor la negru.
Pfuscherei, *-en, f.* cârpăceală, lucru de cârpaci, de mântuială.
pfuscher|haft *adj.* de cârpaci, neglijent, de mântuială.
Pfuscher|haftigkeit *f. sg.* nedibăcie, cârpăceală.
Pfuscherwerk, *-(e)s, -e, n.* muncă, lucru, treabă de cârpaci.
Pfuschmakler, *-s, -, m.* agent de schimb clandestin.
Pfuschmaklerei, *-en, f.* operaţiuni făcute de un agent de schimb clandestin.
pfutsch *adj. (austr.)* v. futsch.
Pfützchen, *-s, -, n. (dim.* de la Pfütze) băltiţă.
Pfütze, *-n, f.* **1.** băltoacă, mocirlă, smârc; **der Hund hat im Flur eine ~ gemacht** câinele a urinat în hol. **2.** *(mine, mar.)* găleată de scos apă.
pfützen, *pfützte, gepfützt (du, er pfützt) vb. (h) tr. (mine, mar.)* a scoate apa cu găleata.
pfützen|nass *adj. (fam.)* ud leoarcă.
Pfützenwasser, *-s, -, n.* apă de băltoacă, apă mocirloasă.
pfützig *adj.* mocirlos, mlăştinos.

Phä|ake, *-n, -n, m.* **1.** *(mit.)* feac. **2.** *(fig.)* om care gustă toate plăcerile vieţii (fără grija zilei de mâine).
Phä|akenleben, *-s, n. sg.* viaţă uşoară, de petreceri.
Phaeton ['fa:etɔn], *-s, -s, m.* **1.** *(mit.)* Faeton. **2.** trăsură, faeton.
phaetonisch [fae-] *adj. (fig.)* îndrăzneţ, curajos.
Phagozyt, *-en, -en, m.*, **Phagozyte**, *-n, f. (biol.)* fagocită.
Phalanger, *-s, -, m. (zool.)* falanger *(Phalangium)*.
Phalanx, *-langen, f.* **1.** *(mil., ist.)* falangă, trupă armată; *(fig.)* **eine ~ bilden** a face front comun. **2.** *(anat.)* falangă.
phallisch *adj.* falic.
Phalloplastik, *-en, f. (med.)* faloplastie.
Phallos, *-, -lloi* (şi *-llen*), **Phallus**, *-, -se* (şi *Phallen, Phalli*), *m.* falus, membru bărbătesc (ca simbol al forţei virile), penis.
Phalluskult, *-(e)s, -e, m.* cult falic.
Phanerogame, *-n, f. (bot.)* fanerogamă.
Phänologie *f. sg. (biol.)* fenologie.
Phänomen, *-s, -e, n.* **1.** fenomen. **2.** *(fig.)* minune, apariţie; **er war ein künstlerisches ~** ca artist era un fenomen.
phänomenal *adj.* fenomenal; extraordinar, minunat; **ein ~es Gedächtnis** o memorie fenomenală, fantastică.
Phänomenalismus, *-, -men, m. (filos.)* fenomenalism.
Phänomenologie *f. sg. (fil.)* fenomenologie; **~ des Geistes** fenomenologia spiritului.
phänomenologisch *adj. (fil.)* fenomenologic.
Phänomenon, *-s, Phänomena, n. (filos.)* fenomen.
Phänotyp, *-s, -en, m. (biol.)* v. Phänotypus.
phänotypisch *adj. (biol.)* fenotipic.
Phänotypus *-, -typen, m. (biol.)* **1.** fenotip, aspect exterior (al unei fiinţe). **2.** ansamblu ereditar.
Phantasie, *-n, f.* v. Fantasie.
Phantasie|anzug, *-(e)s, -züge, m.* v. Fantasieanzug.
phantasie|arm *adj.* v. fantasiearm.
Phantasiebild, *-(e)s, -er, n.* v. Fantasiebild.
Phantasieblume, *-n, f.* v. Fantasieblume.
Phantasiegebilde, *-s, -, n.* v. Fantasiegebilde.
Phantasiege|stalt, *-en, f.* v. Fantasiegestalt.
Phantasiekostüm, *-s, -e, n.* v. Fantasiekostüm.
Phantasieland, *-(e)s, -länder, n.* v. Fantasieland.
Phantasieleder, *-s, -, n.* v. Fantasieleder.
phantasielos *adj.* v. fantasielos.
Phantasielosigkeit *f. sg.* v. Fantasielosigkeit.
Phantasiemaler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Fantasiemaler.
Phantasiepopanz, *-es, -e, m.* v. Fantasiepopanz.
Phantasiepreis, *-es, -e, m. (fam.)* v. Fantasiepreis.
phantasiereich *adj.* v. fantasiereich.
phantasieren, *phantasierte, phantasiert, vb.* v. fantasieren.
Phantasie|spiel, *-(e)s, -e, n.* v. Fantasiespiel.
Phantasie|stein, *-(e)s, -e, m.* v. Fantasiestein.
Phantasie|stück, *-(e)s, -e, n.* v. Fantasiestück.
phantasievoll *adj.* v. fantasievoll.
Phantasievor|stellung, *-en, f.* v. Fantasievorstellung.
Phantasiewelt, *-en, f.* v. Fantasiewelt.
Phantasma, *-s, -men, n.* fantasmă, nălucire, himeră.
Phantasmagorie, *-n, f.* **1.** fantasmagorie. **2.** *(teatru)* apariţie a fantomelor.
phantasmagorisch *adj.* fantasmagoric.
Phantast, *-en, -en, m.* v. Fantast.
Phantasterei, *-en, f.* v. Fantasterei.
Phantastik *f. sg.* v. Fantastik.
Phantastiker, *-s, -, m.* v. Fantastiker.
phantastisch *adj.* v. fantastisch.
Phantastische, *-n, n. sg.* v. Fantastische.
Phantom, *-s, -e, n.* **1.** fantomă, spectru, nălucă; **~en nachjagen** a umbla după himere, după năluci. **2.** *(med.)* fantomă, mulaj al unui organ. **3.** *(electr.)* spectru.
Phantombild, *-(e)s, -er, n.* portret-robot.
Phantom|erlebnis, *-ses, -se, n. (med.)* senzaţie de membru-fantomă.
Phantomschmerz, *-es, -en, m. (med.)* durere de membru-fantomă.
Pharao[1], *-(s), Pharaonen* [-'o:nən], *m. (ist.)* faraon.
Pharao[2], *-s, n. sg.* v. Pharo.
Pharaonengrab, *-(e)s, -gräber, n.* mormânt faraonic.
Pharaonenreich, *-(e)s, -e, n.* imperiu faraonic.
Pharaonentempel, *-s, -, m.* templu faraonic.
pharaonisch *adj.* de faraon, faraonic.
Pharaonshuhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* bibilică *(Numida meleagris)*.
Pharaonsratte, *-n, f. (zool.)* ihneumon *(Mugus herpestes ichneumon)*.
Pharisä|er, *-s, -, m.* **1.** fariseu. **2.** *(fig.)* om făţarnic, ipocrit. **3.** cafea caldă cu rom şi frişcă, Jamaican Coffee.
pharisä|er|haft *adj.* făţarnic, ipocrit.
Pharisä|ertum, *-s, n. sg.* fariseism, ipocrizie, făţărnicie.
pharisä|isch *adj.* fariseic, ipocrit, făţarnic.
Pharisä|ismus, *-, m. sg.* **1.** fariseism, doctrină a fariseilor. **2.** *(fig.)* ipocrizie, făţărnicie.
Pharmaberater, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* reprezentant(ă) medical(ă).
Pharma|industrie *f. sg.* industrie farmaceutică.
Pharmakeule, *-n, f. (jargon)* doză foarte mare de medicamente.
Pharmakodynamik *f. sg. (med.)* farmacodinamie.
Pharmakognosie *f. sg.* farmacognozie.
pharmakognostisch *adj.* farmacognostic.
Pharmakolog(e), *-(e)n, -(e)n, m.* farmacolog.
Pharmakologie *f. sg.* farmacologie.

Pharmakologin, *-nen, f.* farmacologă.
pharmakologisch *adj.* farmacologic.
Pharmakon, *-s, Pharmaka, n.* **1.** medicament. **2.** otravă. **3.** *(înv.)* băutură vrăjită, elixir de dragoste.
Pharmakopöe [-'pø:], *-n, f.* farmacopee, registru, carte cu nomenclatura medicamentelor.
Pharmakotherapie *f. sg.* farmacoterapie.
Pharmareferent, *-en, en, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Pharmaberater.
Pharma|unternehmen, *-s, -, n.* întreprindere farmaceutică.
Pharmazeut, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* farmacist(ă).
Pharmazeutik *f. sg.* v. Pharmakologie.
Pharmazeutikum, *-s, -ka, n.* produs farmaceutic.
pharmazeutisch *adj.* farmaceutic; **~e Chemie** chimie farmaceutică.
Pharmazie, *-n, f.* **1.** v. Pharmakologie. **2.** profesiune de farmacist.
Pharo, *-s, n. sg.* stos (joc de cărți).
Pharus, *-, -* (și *-se*), *m. (înv.)* far.
Pharyngitis *f. sg. (med.)* faringită.
Pharyngoskop, *-s, -e, n. (med.)* faringoscop.
Pharyngotomie, *-n, f. (med.)* faringotomie.
Pharynx, *-, -ryngen, m. (anat.)* faringe.
Phase, *-n, f.* (și *fiz., chim., astr., electr., inform.*) fază, perioadă, stadiu; **die nächste ~ der Entwicklung** faza următoare a dezvoltării; **flüssige ~** fază lichidă.
Phasen|ausgleich, *-(e)s, -e, m. (electr.)* egalizare de faze; corecție de fază.
Phasendifferenz, *-en, f. (fiz.)* diferență de fază.
Phasen|entzerrer, *-s, -, m. (tel.)* corector de fază.
Phasengang, *-(e)s, -gänge, m. (electr.)* caracteristică de fază.
Phasen|indikator, *-s, -en, m. (electr.)* indicator de fază.
Phasenkonstante, *-n, f. (tel.)* constantă de fază.
Phasenkontrast, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* contrast de fază (la microscop).
Phasenleiter, *-s, -, m. (electr.)* conducător de fază.
Phasenmesser, *-s, -, m. (electr.)* fazmetru.
Phasenmodulation, *-en, f. (inform.)* modularea fazei.
Phasen|opposition, *-en, f. (fiz.)* opoziție de fază.
Phasenprodukt, *-(e)s, -e, n.* produs semifinit.
Phasenschieber, *-s, -, m. (electr.)* compensator de fază; defazor.
Phasen|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune de fază.
Phasen|umformer, *-s, -, m. (electr.)* convertizor de fază.
Phasen|unterschied, *-(e)s, -e, m. (electr.)* diferență de fază.
Phasenverschiebung, *-en, f. (electr.)* defazare, decalaj de fază.
Phasenverschiebungsberichtigung, *-en, f. (electr.)* compensare, înlăturare a defazării.
phasenverschoben *adj. (electr.)* defazat.
phasenweise *adv.* în unele faze, în unele momente; **ein ~ gutes Spiel** un joc cu unele faze bune.
Phasenwinkel, *-s, -, m. (electr.)* unghi de defazaj.
phasisch *adj.* fazic; regulat.
Phazelie [fa'tse:liə], *-n, f. (bot.)* fazelie *(Phacelia tanacetifolia)*.
Phelonium, *-s, -ien* [-iən], *n.* felon, pelerină scurtă purtată de preoții ortodocși peste celelalte veșminte când oficiază slujba.
Phenol, *-s, -e, n. (chim.)* fenol, acid fenic.
Phenolharz, *-es, -e, n. (ind. chim.)* rășină fenolică; *pl.* fenoplaste.
Phenolphtale|in, *-s, -, n. (chim.)* fenolftaleină.
Phenyl, *-s, n. sg.* **Phenylgruppe**, *-n, f. (chim.)* fenil.
Phenylamid, *-s, -e, n. (chim.)* fenilamidă.
Phenylamin, *-s, n. sg. (chim.)* anilină.
Phenylketonurie, *-n, f. (med.)* fenilcetonurie; boală de metabolism a sugarilor.
Phenylsäure, *-n, f.* v. Phenol.
Pheromon, *-s, -e, n. (biol.)* feromon.
Philaleth, *-en, -en, m. (poet.)* căutător de dreptate, de adevăr.
Philanthrop, *-en, -en, m.* filantrop, binefăcător.
Philanthropie *f. sg.* filantropie.
Philanthropin, *-nen, f.* filantropă.
Philanthropinismus, *-, m. sg.* filantropi(ni)sm.
philanthropisch *adj.* filantropic.
Philanthropismus, *-, m. sg.* v. Philanthropinismus.
Philatelie *f. sg.* filatelie.
Philatelist, *-en, -en, m.* filatelist.
philatelistisch *adj.* filatelic.
Philharmonie [fIlhar-], *-n, f.* filarmonică.
Philharmoniker, *-s, -, m.*, filarmonist, membru al filarmonicii.
philharmonisch *adj.* filarmonic; **das ~e Orchester** orchestra filarmonică.
Philhellene, *-n, -n, m.* filogrec.
Philhellenismus, *-, m. sg. (ist.)* mișcare de sprijinire a luptei de eliberare a grecilor împotriva turcilor în 1821–1829.
Philippika, *-ken, f.* filipică, discurs acuzator.
philippinisch *adj.* filipinez.
Philister, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* filistean. **2.** *(fig.)* filistin, mic-burghez fățarnic, îngâmfat și mărginit. **3.** *(argou studențesc)* persoană fără studii universitare. **4.** *(glumeț)* rest nebăut (în pahar). **5.** *(argou studențesc)* bărbat înaintat în vârstă care mai este angajat.
Philisterei, *-en, f.* atitudine de filistin.
Philister|eigenschaft, *-en, f.* însușire de filistin.
philister|haft *adj.* în felul filistinilor.
Philister|haftigkeit, *-en, f.* caracter filistin, filistinism.
Philisterium, *-s, n. sg. (argou studențesc)* **1.** «domni bătrâni» (ai asociațiilor studențești germane). **2.** viață după terminarea studiilor universitare.
Philistertum, *-s, n. sg.* **1.** filistinism. **2.** filistini.
Philisterzopf, *-(e)s, -zöpfe, m. (fig.)* obicei filistin, învechit.
philiströs *adj.* filistin.
Philistrosität, *-en, f.* v. Philisterhaftigkeit.
Philodendron, *-s, -dren, n. (bot.)* filodendron *(Philodendron* Schott).
Philogyn, *-en, -en, m. (înv.)* prieten al femeilor.
Philolog(e), *-(e)n, -(e)n, m.* filolog.
Philologie, *-n, f.* filologie; **klassische ~** filologie clasică.
Philologin, *-nen, f.* filologă.
philologisch *adj.* filologic.
Philomela, *-len*, **Philomele**, *-n, f. (poet.)* filomelă, privighetoare *(Luscinia)*.
Philosemitismus, *-, m. sg.* filosemitism.
Philosoph, *-en, -en, m.* filozof; *(fam.)* **er ist ein ~** filozofează mult.
Philosophaster, *-s, -, m.* filozofastru, pseudofilozof.
Philosophem, *-s, -e, n.* raționament filozofic, doctrină, afirmație filozofică.
Philosophie, *-n, f.* filozofie; **materialistische ~** filozofie materialistă; **transzendentale ~** filozofie transcendentală; **~ hören** a audia cursul de filozofie; **sich** *(dat.)* **seine eigene ~ zurechtlegen** a-și crea o filozofie proprie, a avea o concepție proprie despre lume.
philosophieren, *philosophierte, philosophiert, vb. (h) intr.* a filozofa.
philosophisch *adj.* filozofic; **~es System** sistem filozofic; *(fig.)* **mit ~er Ruhe** cu calmul unui filozof.
Phimose, *-n, f. (med.)* fimoză.
Phiole, *-n, f.* fiolă.
Phlebitis *f. sg. (med.)* flebită.
Phlegma, *-s, n. sg.* **1.** flegmă; sânge rece, nepăsare. **2.** flegmă, mucozitate expectorată.
Phlegmatiker, *-s, -, m.*, **Phlegmatikus**, *-, -se, m. (fam.)* om flegmatic, nepăsător, impasibil, cu sânge rece.
phlegmatisch *adj.* flegmatic, nepăsător, impasibil, cu sânge rece.
Phlegmone, *-n, f. (med.)* flegmon.
Phlogose, *-n, f.*, **Phologosis**, *-sen, f. (med.)* inflamație.
Phlox, *-es, -e, m.*, **Phlox**, *-e, f. (bot.)* brumărele, flox *(Phlox)*.
Phobie, *-n* [-'i:ən], *f.* fobie.
Phokomelie, *-n, f. (med.)* focomelie; anomalie congenitală constând în atașarea directă a labelor mâinilor și picioarelor la trunchi.
Phon, *-s, -s, n. (fiz.)* fon.
Phonation, *-en, f.* fonațiune.
Phonem, *-s, -e, n. (fon.)* fonem.
Phonetik *f. sg.* fonetică.
Phonetiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* fonetician(ă).
phonetisch *adj.* fonetic; **~e Schrift** scriere fonetică.
Phoniater, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (med.)* foniatru(ă).
Phoniatrie *f. sg.* foniatrie; disciplină medicală care studiază tulburările și afecțiunile vocii.
Phonik *f. sg.* știință a sunetului.
phonisch *adj.* fonic.
Phönix, *-es, -e, m.* fenix, simbol al nemuririi; **wie ein ~ aus der Asche (auf)steigen** (sau **emporsteigen**) a renaște ca pasărea Phoenix din propria cenușă.
Phönizier [-tsiɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (ist.)* fenician(ă).
phönizisch *adj.* fenician.
Phonogerät, *-(e)s, -e, n.* aparat de înregistrare; magnetofon.
Phonogramm, *-s, -e, n.* fonogramă.
Phonogramm|archiv, *-s, -e, n.* arhivă fonogramică.
Phonograph, *-en, -en, m.* fonograf.
Phonographie, *-n* [-'fi:ən], *f.* **1.** fonografie. **2.** *(înv.)* scriere fonetică, stenografie fonetică.
phonographisch *adj.* fonografic.
Phonokoffer, *-s, -, m.* picup, patefon portabil.
Phonola, *-s, -s, n.* pian mecanic.
Phonolith, *-(e)s, -e* (și *-en, -en*), *m. (mineral.)* fonolit.
Phonolog(e), *-(e)n, -(e)n, m.* fonolog.
Phonologie, *-n, f.* fonologie.
phonologisch *adj.* fonologic.
Phonometer, *-s, -, n. (fiz.)* fonometru.
Phonometrie *f. sg. (lingv.)* fonometrie.
Phonothek, *-en, f.* fonotecă.
Phonotypistin, *-nen, f.* dactilografă care scrie după un dictafon.
Phonzahl *f. sg.* intensitatea sunetului indicată în foni.
Phosgen, *-s, n. sg. (chim.)* fosgen.
Phosphat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* fosfat.
Phosphatdünger, *-s, -, m. (chim., agr.)* superfosfat; îngrășăminte cu fosfat.
phosphatfrei *adj.* fără fosfați, care nu conține fosfat.
phosphat|haltig *adj.* cu fosfați, care conține fosfați.
phosphatieren, *phosphatierte, phosphatiert, vb. (h) tr. (tehn.)* a fosfata; a acoperi obiecte de oțel sau fontă cu un strat de fosfat cristalin.
Phosphin, *-s, n. sg. (chim.)* fosfină; hidrogen fosforat.
Phosphit, *-s, -e, n. (chim.)* fosfit; sare a acidului fosforos.
Phosphor, *-s, m. sg. (chim.)* fosfor.
phosphor|arm *adj.* sărac în fosfor.
Phosphorbombe, *-n, f.* **Phosphorbrandbombe**, *-n, f. (mil.)* bombă incendiară cu fosfor.
Phosphordünger, *-s, -, m. (chim., agr.)* îngrășământ fosfatic.
Phosphoreszenz *f. sg.* fosforescență.
phosphoreszieren, *phosphoreszierte, phosphoresziert, vb. (h) intr.* a fi fosforescent.
Phosphorge|halt, *-(e)s, -e, m. (chim.)* conținut în fosfor.
phosphor|haltig *adj.* care conține fosfor.
phosphorig *adj.* v. phosphorhaltig.
Phosphorkalzium, *-s, n. (chim.)* fosfură de calciu.
Phosphorplatte, *-n, f. (mil.)* placă fosforică.
Phosphorsalz, *-es, -e, n. (chim.)* sare de fosfor.
phosphorsauer *adj. (chim.)* de acid fosforic.
Phosphorsäure, *-n, f.* acid fosforic.
Phosphorvergiftung, *-en, f.* intoxicație cu aburi de fosfor.

Phosphorzündhölzchen, *-s, -, n.* chibrit cu fosfor.
Phot, *-s, -, n. (fiz.)* fot.
Photo, *-s, -s, n.* v. Foto.
Photo|album, *-s, -alben, n.* v. Fotoalbum.
Photo|amateur [-tøːɐ], *-s, -e, m.* v. Fotoamateur.
Photo|apparat, *-(e)s, -e, m.* v. Fotoapparat.
Photochemie [-çe-] *f. sg.* fotochimie.
Photochemigraphie *(tipogr.)* fotozincografie.
photochemisch *adj.* fotochimic.
photochrom [-kroːm] *adj. (fiz.)* fotocrom.
Photochromie [-kro-] *f. sg.* **1.** *(fot.)* fotocromie. **2.** *(tipogr.)* fotocromolitografie.
Photo|effekt, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* efect fotoelectric.
photo|elektrisch *adj.* fotoelectric.
Photo|elektrizität *f. sg.* fotoelectricitate.
Photo|element, *-(e)s, -e, n. (autom.)* fotoelement, element fotosensibil.
photo|empfindlich *adj.* fotosensibil.
photogen *adj.* **1.** *(fiz.)* fotogen. **2.** fotogenic.
Photogenität *f. sg.* fotogenitate.
Photogramm, *-s, -e, n.* fotogramă.
Photogramm|meter, *-s, -, n.* fotogrammetru.
Photogramm|metrie, *-n, f. (geod.)* fotogrammetrie.
Photograph, *-en, -en, m.* v. Fotograf.
Photographie, *-n* [-'fiːən], *f.* v. Fotografie.
Photographie|album, *-s, -s, n. (înv.)* v. Fotografiealbum.
photographieren, *photographierte, photographiert, vb. (h) tr.* și *refl.* v. fotografieren.
Photographin, *-nen, f.* v. Fotografin.
photographisch *adj.* v. fotografisch.
Photogravüre [-vyː-], *-n, f. (tipogr.)* fotogravură, heliogravură.
Photokopie (și **Foto-**), *-n* [-iːən], *f.* fotocopie.
photokopieren (și **foto-**), *photokopierte, photokopiert, vb. (h) tr.* a fotocopia.
Photolithographie *f. sg. (tipogr.)* fotolitografie.
photolithographisch *adj.* fotolitografic.
Photolyse, *-n, f. (biol.)* fotoliză.
Photomaton, *-s, -e, n.* fotomaton, aparat automat de fotografiere și developare.
Photomechanik *f. sg.* fotomecanică.
photomechanisch *adj.* fotomecanic.
Photometer, *-s, -, n.* fotometru; **integrierendes** ~ fotometru integrant.
Photometrie *f. sg.* fotometrie.
photometrisch *adj.* fotometric.
Photomodell, *-s, -e, n.* model foto.
Photomontage [-ʒə], *-n, f.* fotomontaj.
Photon, *-s, -tonen, n. (fiz.)* foton.
Photo|objektiv, *-s, -e* [-və], *n.* obiectiv fotografic.
Photo|optik *f. sg.* optică fotografică.
Photopapier, *-s, -e, n.* hârtie fotografică.
Photophysiologie *f. sg.* fotofiziologie.
Photoplatte, *-n, f.* placă fotografică.
Photoreporter (și **Foto-**), *-s, -, m.* fotoreporter.
Photorezeptor, *-s, -en, m. (biol.)* fotoreceptor.
Photosphäre *f. sg. (astron.)* fotosferă.
Photosynthese, *-n, f. (biol.)* fotosinteză.
phototaktisch *adj. (biol.)* fototactic.
Phototaxis, *-, f. (biol.)* fototaxie, fototactism.
Photothek (și **Foto-**), *-en, f.* fototecă.
Phototherapie *f. sg. (med.)* fototerapie.
Phototopographie *f. sg.* fototopografie.
phototrop *adj.* **1.** *(fiz., opt.)* v. fototrop. **2.** *(biol.)* v. phototropisch.
phototropisch *adj. (biol.)* fototropic.
Phototropismus, *-, m. sg. (bot.)* fototropism.
Phototypie, *-n* [-piːən], *f. (tipogr.)* fototipie.
photovoltaisch [-vol-] *adj.* fotovoltaic.
Photowider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* rezistență foto.
Photozeitschrift, *-en, f.* revistă de fotografie.
Photozelle, *-n, f.* celulă fotoelectrică.
Phrase, *-n, f.* **1.** expresie; locuțiune. **2.** *(gram.)* sintagmă. **3.** palavră, frază banală, deșartă, goală; **~n dreschen** a face frazeologie; **eitle ~n machen** a bate apa în piuă. **4.** *(muz.)* frază muzicală.
Phrasendrescher, *-s, -, m. (fam.)* palavragiu.
Phrasendrescherei, *-en, f.*, **Phrasengedresch**, *-es*, **Phrasengeklingel**, *-s, n. sg.* pălăvrăgeală.
phrasenhaft *adj.* fără conținut, de pălăvrăgeală.
Phrasenheld, *-en, -en*, **Phrasenmacher**, *-s, -, m.* v. Phrasendrescher.
Phrasenschwall, *-(e)s, -e, m.* potop de cuvinte.
Phraseologie, *-n, f. (lingv.)* frazeologie.
phraseologisch *adj. (lingv.)* frazeologic.
Phraseologismus, *-, -men, n. (lingv.)* expresie idiomatică, frazeologism.
Phraseur [-'zøːɐ], *-s, -e, m.* v. Phrasendrescher.
phrasieren, *phrasierte, phrasiert, vb. (h) tr. (muz.)* a fraza.
Phrasierung, *-en, f. (muz.)* frazare.
Phren|algie, *-n, f. (med.)* durere în zona diafragmei.
Phren|ektomie, *-n, f. (med.)* frenectomie.
Phrenesie *f. sg. (med.)* frenezie.
phrenetisch *adj. (med.)* frenetic.
Phrenolog(e), *-(e)n, -(e)n, m.* frenolog.
Phrenologie *f. sg.* frenologie.
phrenologisch *adj.* frenologic.
phrygisch *adj.* frigian; **~e Mütze** bonetă frigiană, bonetă roșie a libertății.
Phrygische, *-n, n. sg.* **1.** limba frigiană. **2.** *(muz.)* tonalitate frigiană.
Phthalsäure [fta:l-] *f. sg. (chim.)* acid ftalic.
Phthise [ftiː-], *-n, f. sg. (med.)* ftizie, tuberculoză pulmonară, oftică.
Phthisiker, *-s, -, m. (med.)* om bolnav de plămâni, ftizic, tuberculos, ofticos.
Phthisis, *Phthisen, f.* v. Phthise.
phthisisch, **phthitisch** *adj. (med.)* ftizic, tuberculos, ofticos.
pH-Wert [peː'ha-], *-(e)s, -e, m.* valoare a pH-ului.
Phykologie [fy-] *f. sg. (bot.)* ficologie.
Phykomyzeten *pl. (bot.)* (ciuperci) ficomicete *(Phycomycetes)*.
Phyllodium, *-s, -dien* [-diən], *n. (bot.)* filodiu.
Phyllophage, *-n, -n, m. (entom.)* filofag.
Phyllotaxis, *-xen, f. (bot.)* filotaxă, poziție a frunzei.
Phylloxera, *-ren, f. (vit.)* filoxeră *(Dactylophaera vitifolii)*.
Phylogenese, **Phylogenie**, *-n, f. (biol.)* filogeneză, filogenie.
Phylogenetik *f. sg.* filogenetică.
phylogenetisch *adj.* filogenetic.
Physiatrie *f. sg.* medicină naturistă.
Physik *f. sg.* fizică.
physikalisch *adj.* de fizică, fizic; **~es Kabinett** laborator de fizică; **~e Therapie** fizioterapie.
Physikat, *-(e)s, -e, n. (înv.)* serviciu sanitar (de stat).
Physiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* fizician(ă).
Physiklehrer, *-s, m.*, **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară) de fizică.
Physikochemie *f. sg.* chimie fizică.
Physi(k)otherapie, *-n* [-piːən], *f. (med.)* fizioterapie.
Physikum, *-s, n. sg.* examen al studenților în medicină privitor la materii preclinice.
Physik|unter|richt, *-(e)s, -e, m.* predare a fizicii; oră de fizică.
Physikus, *-, -se, m. (înv.)* medic de circumscripție; medic de plasă; medic al orașului.
Physiognom, *-en, -en, m.* fizionomist.
Physiognomie, *-n, f.* **1.** fizionomie. **2.** *(fig.)* caracter; **~ einer Landschaft** aspectul unei regiuni.
Physiognomik *f. sg.* fizionomie.
physiognomisch *adj.* fizionomic.
Physiographie *f. sg.* fiziografie.
Physiokrat, *-en, -en, m.* fiziocrat.
Physiokratie [-'tiː] *f. sg. (ist.)* fiziocrație.
physiokratisch *adj.* fiziocratic.
Physiokratismus, *-, m. sg. (ec.)* fiziocratism.
Physiolog(e), *-(e)n, -(e)n, m.*, **~in**, *-nen, f.* fiziolog(ă).
Physiologie *f. sg.* fiziologie.
Physiologin, *-nen, f.* fiziologă.
physiologisch *adj.* fiziologic; *(farm.)* **~e Kochsalzlösung** ser fiziologic.
Physiologus, *-, -gen, m. (lit.)* fiziolog.
Physionomie *f. sg. (înv.)* știință despre legile naturii.
Physiotherapeut, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (med.)* specialist(ă) în fizioterapie.
physiotherapeutisch *adj. (med.)* fizioterapeutic.
Physiotherapie *f. sg.* fizioterapie.
Physis *f. sg.* natură fizică, corp.
physisch *adj.* **1.** natural; fizic; *(jur.)* **~e Person** persoană fizică (sau naturală); **~e Geographie** geografie fizică. **2.** corporal, fizic; **~e Kraft** forță fizică; **~ unmöglich** imposibil din punct de vedere fizic.
Phytochemie [-çe-] *f. sg.* chimie vegetală.
phytogen *adj.* fitogen, de origine vegetală.
Phytogeographie *f. sg.* fitogeografie.
Phyto|hormon, *-s, -e, n. (bot.)* hormon vegetal, fito-hormon.
Phytologie *f. sg.* botanică.
Phytomedizin *f. sg.* știință care se ocupă cu studiul afecțiunilor plantelor.
phytopatogen *adj. (biol.)* fitopatogen.
Phytopathologie *f. sg.* fitopatologie.
phytopathologisch *adj.* fitopatologic.
phytophag *adj.* fitofag, erbivor.
Phytophag(e), *-(e)n, -(e)n, m.* erbivor.
Phytophthora *f. sg. (bot.)* ciupercă ce atacă mai ales cartoful și tomatele *(Phytophthora infestans)*.
Phytoplankton, *-s, -s, n.* fitoplancton.
Phytotherapie *f. sg.* fitoterapie.
Phytotoxin, *-s, -e, n. (med., biol.)* fitotoxină.
Pi|affe, *-n, f. (călărie)* trap pe loc.
Pi|anino, *-s, -s, n.* pianină.
pi|anissimo *adj. (muz.)* pianissimo.
Pi|anist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* pianist(ă).
pi|ano *adv. (muz.)* piano.
Pi|ano, *-s, -s, n.* **1.** *(muz.)* piano, cântat încet. **2.** *(înv.)* pian.
Pianoforte, *-s, -s, n.* v. Piano **(2)**.
Pianola, *-s, -s, n.* pian electric.
Piarist, *-en, -en, m.* călugăr piarist.
Piaster, *-s, -, m.* piastru.
Piazza, *Piazze, f.* piață.
Piccolo, *-s, -s, m.* **1.** picolo. **2.** *(fam.)* sticlă mică de șampanie. **3.** piculină; fluieraș.
Pichel, *-s, -, m.* (sau *n.*) *(reg.)* bavetă (pentru copii).
Pichelei, *-en, f. (fam.)* chef, beție.
picheln, *pichelte, gepichelt (ich pich(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* a bea mult, a chefui.
Pichel|steiner, *-s, -, m.*, **Pichel|steiner Topf**, *-(e)s, Töpfe, m.* ghiveci de legume cu cuburi de carne.
pichen, *pichte, gepicht, vb. (h) tr. (reg.)* a smoli, a unge cu smoală.
Pich|holz, *-es, -hölzer, n. (reg.)* netezitoare (unealtă a pantofarului).
Pichler, *-s, -, m. (fam.)* chefliu, bețivan.
Pichwachs, *-es, -e, n. (reg.)* ceară de pantofi.

Pick, *-s, -e, m.* **1.** ciupitură; ghiont. **2.** v. Pik[1] **(2). 3.** *(austr., fam.)* lipici.
Picke, *-n, f.* **1.** sapă (ascuțită). **2.** târnăcop.
Pickel, *-s, -, m.* **1.** săpăligă. **2.** bubuliță, zgaibă, coș. **3.** piolet.
Pickelflöte, *-n, f.* fluieraș; piculină.
pickelhart *adj. (elv.)* extrem de dur; **eine ~e Eisschicht** un strat de gheață extrem de dur.
Pickelhaube, *-n, f.* **1.** coif cu vârf ascuțit. **2.** *(fam.)* polițist, jandarm.
Pickelhering, *-s, -e, m. (iron.)* măscărici (în comediile vechi).
pick(e)lig *adj.* cu bubulițe; cu coșuri.
pickeln, *pickelte, gepickelt (ich pick(e)le), vb. (h) intr.* a lucra cu târnăcopul.
picken, *pickte, gepickt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(despre păsări)* a ciuguli; **der Vogel pickt sein Futter** pasărea își ciugulește hrana. **2.** a scoate cu vârful degetelor, a ciuguli; *(fig.)* **er hat alle Rosinen aus dem Kuchen gepickt** și-a luat ce-i mai bun. **II.** *intr.* **1.** a ciocăni, a bate, a lovi ușor. **2.** a ticăi. **3.** *(austr.)* a lipi; **es pickt** se lipește, e lipicios.
Pickerl, *-s, -n, n. (austr., fam.)* etichetă mică, plachetă.
pickern, *pickerte, gepickert, vb. (h) tr.* și *intr. (reg.)* **1.** a ciocăni încet, a bate, a lovi ușor (și repetat). **2.** a ciuguli întruna.
Pickhacke, *-n, f.* târnăcop; *(mine)* sapă de miner.
Pickhammer, *-s, -hämmer, m. (mine)* ciocan perforator.
pickig *adj. (austr.)* lipicios.
Picknick, *-s, -e* (și *-s*), *n.* picnic, petrecere în aer liber.
picknicken, *picknickte, gepicknickt, vb. (h) intr.* a organiza un picnic, a lua parte la un picnic.
Pick-up [pik'ʌp], *-s, -s, m.* **1.** picup. **2.** camionetă.
picobello [-ko-] *adv. (fam.)* grozav, fain, pe cinste.
Pièce [pi'ɛ:sə], *-n, f.* **1.** piesă de teatru; piesă muzicală; intermezzo. **2.** număr din program.
Piedestal [piedɛs'ta:l], *-s, -e, n.* piedestal, soclu (al unei statui); suport.
Piefke, *-s, -s, m.* **1.** *(reg., iron.)* prost, lăudăros, gură-mare. **2.** *(austr., peior.)* german, neamț.
Piek, *-en, f. (mar.)* **1.** pic, vârf, capăt; **~ einer Gaffel** vârful picului. **2.** compartiment de coliziune.
Pieke, *-n, f.* v. Pik[1] **(2).**
pieken, *piekte, gepiekt, vb. (h) tr. (fam.)* a înțepa.
piekfein *adj. (fam.)* grozav, extra; scos ca din cutie, foarte dichisit.
pieksauber *adj.* curat lună.
piep! *interj.* piu! chiț! *(fig., fam.)* **nicht mehr ~ sagen können a)** a nu putea scoate o vorbă; **b)** a fi mort.
Piep, *-s, -e, m.* **1.** piuit; *(fig.)* **er tut keinen ~ a)** nu suflă nici o vorbă, tace chitic; **b)** a murit. **2.** *(fam.; în expr.)* **er hat einen ~** e într-o ureche; nu-i zdravăn la cap; e cam prostuț.
piepe *adv. (fam.)* indiferent; **das ist mir ganz ~** mi-e totuna, mi-e indiferent.
Piepe, *-n, f. (reg.)* pipă, lulea.
piep|egal *adj.* v. piepe.
Piepel, *-s, -(s), m. (reg.)* **1.** băiețel. **2.** membru bărbătesc.
piepen, *piepte, gepiept, vb. (h) intr.* **1.** a piui, a ciripi; *(fam.; în expr.)* **bei dir piept's wohl!** nu ești în toate mințile. **2.** a chițăi. **3.** *(reg.)* a fi bolnăvicios, a boli.
Piepen, *-s, n. sg.* **1.** piuit, ciripit. **2.** chițăit; *(fam.; în expr.)* **es ist zum ~** să mori de râs, nu altceva. **3.** *(fam.) pl.* bani, gologani. **4.** *(reg.)* bolire.
Pieper, *-s, -, m.* **1.** *(ornit.)* fâsă de câmp *(Anthus pratensis).* **2.** *(fig., fam.)* persoană care se văicărește, persoană bolnăvicioasă.
Piep|hacke, *-n, f. (vet.)* pipă (umflătură pe vârful jaretului).
Piep|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (fam.)* **1.** cocoșel, cocoș tânăr. **2.** *(fig.)* om tânăr, copilandru. **3.** *(pop.)* membru bărbătesc.
Piep|huhn, *-(e)s, -hühner, n. (fam.)* **1.** găinușă, găină tânără. **2.** *(fig.)* copil mic. **3.** *(reg.)* copil bolnăvicios.
piepig *adj.* v. piepsig.
piepjung *adj.* foarte tânăr.
Piepmatz, *-es, -mätze* (și *-e*), *m. (fam.)* **1.** *(limbajul copiilor)* pasăre. **2.** *(fam.)* gărgăuni; **er hat einen ~** are gărgăuni, e cam sărit. **3.** *(fam., iron.)* decorație.
pieps! *interj.* v. piep.
Pieps, *-es, -e, m.* v. Piep.
piepsen, *piepste, gepiepst (du, er piepst), vb. (h) intr.* v. piepen **(1).**
Piepser, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* piuit. **2.** *(tehn., radio.)* radio-receptor contactor cu semnale sonore.
piepsig *adj. (fam.)* **1.** pițigăiat, subțire; *(fig.)* **eine ~e Stimme** o voce pițigăiată. **2.** slab, bolnăvicios. **3.** micuț, fin; **eine ~e Person** o persoană micuță, finuță.
Pieps|stimme, *-n, f.* voce pițigăiată.
Piepvogel, *-s, -vögel, m.* v. Piepmatz **(1).**
Pier, *-s, -e* (și *-s*), *m.* și **Pier**, *-e* (și *-s*), *f.* **1.** dig al unui port, debarcader, chei. **2.** *(reg.)* râmă (pentru momeală).
piercen ['pi:ɐsən], *piercte, gepierct, vb. (h) tr.* a pune cercei; **sie will sich ~ lassen** ea vrea să-și pună cercei (sau un cercel), vrea să-și facă un piercing.
Piercing, *-s, -s, n.* piercing.
Pierette [piɛ-], *-n, f.* clovn, măscărici feminin.
Pierrot [piɛ'ro:], *-s, -s, m. (fam.)* măscărici, clovn.
piesacken, *piesackte, gepiesackt, vb. (h) tr. (fam.)* a chinui, a hărțui, a face mizerii.
Piesackerei, *-en, f. (fam.)* hărțuială, mizerii, cicăleală.
pieseln, *pieselte, gepieselt (ich pies(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a ploua subțire. **2.** a urina.
Pieta [pie'ta:], *-, f. (arte)* pieta.
Pietät [pie-] *f. sg.* **1.** pietate, venerație, respect, stimă; **aus ~** din pietate. **2.** antrepriză de pompe funebre.
pietätlos *adj.* fără pietate, fără venerație, fără respect.
Pietätlosigkeit *f. sg.* lipsă de pietate, de venerație.
pietätvoll *adj.* respectuos, plin de pietate.
Pietismus, *-, m. sg. (ist. rel.)* pietism.
Pietist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (ist. rel.)* pietist(ă).
Pietisterei, *-en, f.* falsă cucernicie.
pietistisch *adj. (ist. rel.)* pietist.
Pietsch, *-(e)s, -e, m. (fam.)* **1.** *(reg.)* bețiv. **2.** om puternic, sfarmă-piatră.
pietschen, *pietschte, gepietscht vb. (h) intr. (fam.)* a trage la măsea, a bea zdravăn.
piezo|elektrisch [pie-] *adj.* piezoelectric.
Piezo|elektrizität *f. sg. (fiz.)* piezoelectricitate.
piff!, **piff paff! piff, paff, puff!** *interj.* poc, poc!
Pigment, *-(e)s, -e, n.* pigment.
Pigmentation, *-en, f.* v. Pigmentierung.
Pigmentbildung, *-en, f. (biol., med.)* formare de pigmenți.
Pigmentdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar cu hârtie pigment.
Pigmentfarb|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* pigment.
Pigmentfleck, *-(e)s, -e, m.* v. Pigmentmal.
pigmentfrei *adj.* fără pigmenți, nepigmentat.
pigmentieren, *pigmentierte, pigmentiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) pigmenta.
pigmentiert *adj.* pigmentat.
Pigmentierung *f. sg.* pigmentare, pigmentație.
Pigmentmal, *-(e)s, -e* (și *-mäler*), *n.* aluniță, pată colorată pe piele, semn din naștere.
pigmentreich *adj.* cu mulți pigmenți, puternic pigmentat.
Pignole [pin'jo:lə], (și *austr.*) **Pignolie** [pin'jo:liə], *-n* [-liən], *f. (bot.)* sămânță de pin coconar.
Pik[1], *-s, -s* (și *-e*), *m.* **1.** pisc, vârf de munte. **2.** *(fam.)* pică, necaz ascuns; **einen ~ auf jn. haben** a avea pică pe cineva, a purta pică cuiva.
Pik[2], *-s, -s, n. (la cărți de joc)* pică; **das ~ -Ass** asul de pică.
pikant *adj.* **1.** picant, condimentat; **~e Sauce** sos picant. **2.** interesant, nostim; **sie hat ein ~es Näschen** are un năsuc nostim. **3.** *(fig.)* frivol; picant, deocheat; **einen ~en Witz erzählen** a spune un banc deocheat; **~e Erzählung** povestire picantă, piperată.
Pikanterie, *-n* [-'ri:ən], *f.* picanterie.
Pik|ass, *-es, -e, n.* as de pică.
Pike, *-n, f.* **1.** suliță, lance; *(fig.)* **von der ~ auf dienen** a trece prin toate gradele, a-și începe cariera de jos. **2.** *sg.* v. Pik[1] **(2).**
Pikee, *-s, -s, m. (austr. n.) (text.)* pichet.
pikee|artig *adj. (text.)* în genul pichetului, ca pichetul.
piken, *pikte, gepikt, vb. tr.* v. pieken.
Pikenier, *-s, -e, m. (ist., mil.)* soldat înarmat cu o suliță, sulițaș.
Pikesche, *-n, f.* v. Pekesche.
Pikett, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(pl.* și *-s)* pichet (joc de cărți); **~ spielen** a juca pichet. **2.** *(mil., înv.)* pichet (de soldați); pluton de cercetași. **3.** *(elv.)* pluton de pompieri.
pikfein *adj. (fam.)* v. piekfein.
pikieren, *pikierte, pikiert, vb. (h) tr.* **1.** *(hort.)* a transplanta, a răsădi. **2.** a înțepa; a coase cu împunsături dese (pe o parte a stofei). **3.** a prinde căptușeala invizibil. **4.** *(fig., reg.)* a vorbi cuiva înțepător, sarcastic, a face aluzii, a jigni.
Pikiernadel, *-n, f.* **1.** *(agr., hort.)* țepușă pentru răsădit. **2.** ac pentru prins căptușeala invizibil.
pikiert **I.** *part. trec.* de la pikieren. **II.** *adj.* (ușor) ofensat, (ușor) jignit, șifonat.
Pikkolo, *-s, -s.* **1.** *m.* picolo, ajutor de chelner. **2.** *n. (muz.)* piculină.
Pikkoloflöte, *-n, f. (muz.)* piculină.
Pikofarad, *-s, (s), n. (fiz.)* picofarad (unitate de măsură).
Pikör, *-s, -e, m., (vân.)* picher.
Pikrinsäure *f. sg. (chim.)* acid picric.
piksen, *pikste, gepikst (du, er pikst), vb. (h) tr.* v. pieken.
Piksieben, *-, f.* **1.** șapte de pică; *(fig., fam., glumeț)* **dasitzen** (sau **dastehen**) **wie ~** a rămâne perplex.
Piktogramm, *-s, -e, n.* pictogramă; *(inform.)* **auf ein ~ klicken** a clica pe o pictogramă.
Pilaf, *-, m. sg.* v. Pilau.
Pilar, *-en, -en, m.* stâlp scurt (în manej pentru dresura cailor).
Pilaster, *-s, -, m. (constr.)* pilastru, stâlp.
Pilau, **Pilaw** [-'laf], *-, m. sg. (cul.)* pilaf.
Pile [pail], *-s, -s, m. (tehn.)* pilă, baterie atomică.
Pilger, *-s, -, m.*, **1.** *(rel.)* pelerin, hagiu. **2.** călător, drumeț. **3.** *(ornit.)* șoim călător *(Falco peregrinus).*
Pilgerchor [-ko:ɐ], *-(e)s, -chöre* [-kø:rə], *m. (rel.)* cor de pelerini.
Pilgerfahrt, *-en, f. (rel.)* pelerinaj, hagialâc.
Pilgerfalke, *-n, -n, m.* v. Pilger **(3).**
Pilgerin, *-nen, f.* pelerină.
Pilgerkleid, *-(e)s, -er, n.* haină, mantie de pelerin.
pilgern, *pilgerte, gepilgert, vb. (h* și *s) intr.* **1.** *(rel.)* a merge în pelerinaj, a face un pelerinaj, a merge în hagialâc. **2.** *(poet.)* a călători. **3.** *(fam.)* a merge încet, liniștit; **ins Grüne ~** a face o plimbare la iarbă verde. **4.** *(fam.)* a merge într-un loc anume.
Pilger|ort, *-(e)s, -e, m. (rel.)* loc de pelerinaj.
Pilgerschaft, *-en, f. (rel.)* pelerinaj.
Pilgerschar, *-en, f. (rel.)* grup, ceată de pelerini.
Pilgersmann, *-(e)s, -leute, m. (rel., înv.)* v. Pilger **(1).**
Pilger|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (rel.)* toiag de pelerin.
Pilgerzug, *-(e)s, -züge, m.* convoi de pelerini.
Pilgrim, *-s, -e, m. (poet.* și *înv.)* v. Pilger **(1).**
pilieren, *pilierte, piliert, vb. (h) tr. (tehn.)* a sfărâma, a zdrobi, a concasa.
Pilke, *-n, f. (pescuit)* momeală de dimensiuni mari, în formă de pește și cu mai multe cârlige.
pilken, *pilkte, gepilkt, vb. (h) tr. (pescuit)* a pescui cu o momeală mare, cu mai multe cârlige.
Pille, *-n, f.* **1.** pilulă, hap; **eine ~ schlucken** a înghiți o pilulă; **~n nehmen** a lua pilule; *(fig.)* **eine bittere ~** un hap amar, un lucru neplăcut; *(fig.)* **blaue** (sau **bleierne**) **~n** gloanțe; *(fig.)* **jm. eine ~ zu schlucken geben** a face pe cineva să înghită hapul; a spune cuiva ceva neplăcut; *(fig.)* **eine bittere ~ versüßen** a îndulci o veste neplăcută. **2.** *(fam.)* pastile, drajeuri contraceptive. **3.** *(sport)* minge, balon.
Pillendreher, *-s, -, m.* **1.** *(glumeț)* spițer. **2.** v. Pillenkäfer.
Pillenkäfer, *-, s, -m.(entom.)* **1.** cărăbuș-spițer, gândac-sfânt *(Scarabaeus (Ateuchus) sacer).* **2.** gândac sisif *(Sisyphus schaefferi).*
Pillenknick, *-s, -e, m.* scăderea natalității în urma apariției pastilelor contraceptive.
Pillenmaschine, *-n, f.* ștanță, presă de tablete, de pilule.
Pillenschachtel, *-n, f.* cutie cu pilule.

Pillenwälzer, *-s, -, m. (entom.)* cărăbuş de gunoi.
Pillenwespe, *-n, f. (entom.)* viespe cu cuib sferic *(Eumenes coarctatus).*
Pilot, *-en, -en, m.* **1.** *(av.)* pilot. **2.** *(mar.; înv.)* pilot. **3.** *(iht.)* peşte-pilot *(Caranx).* **4.** *(text.)* moleschin.
Pilot|abteilung, *-en, f.* atelier, departament pilot.
Pilot|anlage, *-n, f.* instalaţie-pilot.
Pilotballon, *-s, -s* (şi *-e), m. (met.)* balon-pilot.
Pilotbetrieb, *-(e)s, -e, n.* fermă-pilot, uzină-pilot.
Pilote, *-n, f. (constr.)* pilot, stâlp.
Pilotenfehler, *-s, -, m.* eroare de pilotaj.
Pilotenfisch, *-(e)s, -e, m.* v. Pilot **(3).**
Pilotenkanzel, *-n, f. (av.)* carlingă.
Pilotenschein, *-(e)s, -e, m. (av.)* brevet de pilotaj.
Pilotenschuh, *-(e)s, -e, m. (constr.)* sabot de pilot.
Pilotensitz, *-es, -e, m.* scaun, loc pentru pilot.
pilotieren, *pilotierte, pilotiert, vb. (h) tr.* **1.** a pilota, a conduce. **2.** a înfige pari, a bate piloţi.
Pilot|industrie, *-n, f.* industrie-pilot.
Pilotwal, *-(e)s, -e, m. (zool.)* specie de balenă denticită cu capul rotund *(Globicephala melas).*
Pils, -, -, **Pils(e)ner**, *-s, -, n.* bere de Pilsen.
Pilz, *-es, -e, m.* **1.** ciupercă; **essbarer** ~ ciupercă comestibilă; **giftiger** ~ ciupercă otrăvitoare, veninoasă; **niedere** ~e ciuperci alge; *(fam.)* **wie die ~e aus der Erde schießen (sau wachsen)** a creşte ca ciupercile (după ploaie); **in die ~e gehen a)** a merge la cules ciuperci; **b)** *(fig.)* a se pierde. **2.** *(fam., m. sg.)* micoză a pielii.
Pilz|algen *pl. (bot.)* ficomicete *(Phycomycetes).*
Pilz|art, *-en, f.* fel, soi de ciupercă.
pilz|artig *adj.* de tipul unei ciuperci, ca o ciupercă.
Pilz|befall, *-(e)s, m. sg. (bot.)* micoză.
Pilz|erkrankung, *-en, f.* boală provocată de ciuperci, micoză.
Pilzfaden, *-s, -fäden, m. (bot.)* hifă.
Pilzflechte, *-n, f. (med.)* erupţie cutanată (provocată de ciuperci), micoză.
pilzförmig *adj.* având forma unei ciuperci, ca ciuperca.
Pilzgericht, *-(e)s, -e, n.* mâncare de ciuperci.
Pilzgift, *-(e)s, -e, n.* otravă de ciuperci, otravă a ciupercilor.
Pilzhut, *-(e)s, -hüte, m.* pălărie a ciupercii.
pilzig *adj.* ca ciuperca; a ciupercă.
Pilz|infektion, *-en, f.* micoză.
Pilzkrankheit, *-en, f.* v. Pilzerkrankung.
Pilzkultur, *-en, f.* cultură de ciuperci.
Pilzkunde *f. sg.* micologie, studiu al ciupercilor.
Pilzlager, *-s, -, n.* tal al ciupercilor, miceliu.
pilzlich *adj.* provocat de ciupercă.
Pilzling, *-s, -e, m. (austr.)* ciupercă.
Pilzsammler, *-s, -, m.* culegător de ciuperci.
Pilzschiene, *-n, f. (ferov.)* şină-ciupercă, şină obişnuită.
Pilzschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* ciupercă de pivniţă, burete de casă *(Merulius lacrymans).*
Pilz|stiel, *-(e)s, -e, m.* picior de ciupercă.
Pilzsuppe, *-n, f.* supă de ciuperci.
Pilzvergiftung, *-en, f.* intoxicaţie cu ciuperci.
Piment, *-(e)s, m. sg.* (sau *n.) (cul.)* piment.
Pimentbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore odorant din familia *Myrtaceae (Pimenta officinalis).*
Piment|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei obţinut din seminţe de piment.
Pimmel, *-s, -, m. (fam.)* penis.
pimpe *adv. (reg.)* indiferent; **das ist mir** ~ puţin îmi pasă.
Pimpel, *-s, -n, m.* (şi *f.)* **1.** *(pop.)* bubuliţă, zgaibă, coş. **2.** v. Pimpernuss **(2).**
Pimpelei, *-en, f. (fam.)* **1.** văicăreală. **2.** moleşire.
pimp(e)lig *adj. (fam.)* **1.** plângăreţ; răsfăţat. **2.** bolnăvicios; slăbănog.
pimpeln, *pimpelte, gepimpelt (ich pimp(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a fi bolnăvicios, slăbănog, a boli. **2.** a se smiorcăi, a se văicări.
Pimpelnuss, *-nüsse, f.* v. Pimpernuss.
Pimperl, *-s, -, n. (pop.)* pitic, om micuţ.
pimperlich *adj.* v. pimp(e)lig.
Pimperlinge *pl. (fam.)* gologani.
pimpern[1], *pimperte, gepimpert, vb. (h) intr. (reg.)* a suna; a zornăi.
pimpern[2], *pimperte, gepimpert, vb. (h) intr. (vulg.)* a avea relaţii sexuale.
Pimpernell, *-s, -e, m.*, **Pimpernelle**, *-n, f. (bot.)* pătrunjel de câmp *(Pimpinella saxifraga).*
Pimpernuss, *-nüsse, f.* **1.** *(bot.)* clocotici, sunătoare *(Alectrolophus major).* **2.** clocotiş *(Staphylea pinnata).*
Pimpf, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(reg.)* puşti, noduleţ, pici. **2.** *(ist.)* membru al asociaţiei tineretului nazist. **3.** cel mai tânăr membru al unei asociaţii de tineret.
Pimpinelle, *-n, f.* v. Pimpernell.
pimplig *adj.* v. pimp(e)lig.
Pin, *-s, -s, m.* **1.** *(popice)* popică, unitate de punctare la bowling. **2.** ştift lung, ac (cu gămălie).
PIN, *-s, -s, m. presc.* de la persönliche Identifikationsnummer număr personal de identificare; cod numeric personal.
Pinakothek, *-en, f.* pinacotecă.
Pinasse, *-n, f. (mar.)* barcă însoţitoare (la nave de război), pinasă.
Pinboard ['pɪnbɔ:d], *-s, -s, n.* v. Pinnwand.
pincé [pɛ̃'se:] *adv. (muz.)* pizzicato.
Pincenez [pɛ̃s(ə)'ne:], -, -, *n.* pince-nez.
PIN-Code, **PIN-Kode**, *-s, -s, m.* v. PIN.
Pineal|organ, *-s, -e, n. (anat.)* organ pineal, glandă hipofiză.
pingelig *adj. (reg.)* **1.** pedant; meschin. **2.** susceptibil.
Pingeligkeit, *-en, f.* pedanterie.
Pingpong, *-s, -s, n. (sport)* ping-pong, tenis de masă.
Pingpongball, *-(e)s, -bälle, m. (sport)* minge de tenis de masă.
Pingpongschläger, *-s, -, m.* paletă de tenis de masă.
Pingpong|spieler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* jucător(-oare) de tenis de masă.
Pingpongtisch, *-(e)s, -e, m. (sport)* masă de ping-pong.
Pinguin, *-s, -e, m. (ornit.)* pinguin *(Aptenodytes patagonica).*
Pinie [-iə], *-n, f. (bot.)* pin coconar *(Pinus pinea)*; **jm. auf die ~ bringen** a scoate pe cineva din sărite; **auf die ~ klettern** (sau **auf der ~ sein)** a fi furios.
Pinienwald, *-(e)s, -wälder, n.* pădure de pini coconari.
Pinien|nüsschen, *-s, -, n. (bot.)* fruct de pin coconar.
Pinienzapfen, *-s, -, m.* con de pin.
pink *adj.* ciclamen; roz puternic, strident.
Pink, *-en, f. (mar.)* **1.** navă mare de pescuit. **2.** *(reg.)* velier.
Pinke, *-n, f.* **1.** *(mar.)* corabie cu trei catarge, vele latine şi pupă rotundă. **2.** *(reg.)* fierărie. **3.** *sg. (fam.)* parale, bani; *(fam.)* **meine ~ ist alle** sunt lefter, banii mei s-au terminat; **das kostet** ~ asta costă parale.
Pinkel[1], *-s, -, m.* fanfaron, filfizon; om înfumurat; **ein feiner** ~ un fecior de bani gata.
Pinkel[2], *-n, f. (reg., cul.)* cârnat gras afumat.
pinkeln, *pinkelte, gepinkelt (ich pink(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a lăsa udul, a urina. **2.** a ploua cu picături mici, a bura.
Pinkelpause, *-n, f. (pop.)* pauză pentru urinat.
Pinkelwurst, *-würste, f.* v. Pinkel[2].
pinken, *pinkte, gepinkt, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a ciocăni, a bate cu ciocanul; a ţăcăni. **2.** a ticăi.
Pinkepinke *f. sg.* v. Pinke **(3).**
pinkern, *pinkerte, gepinkert, vb. (h) intr.* v. pinken.
Pinkert, *-s, -e, m. (reg.)* pasăre ademenitoare.
pinkfarben, **pinkrot** *(adj.)* de culoare roz puternic, intens, uşor strident.
Pinne, *-n, f.* **1.** *(mar.)* braţ al cârmei, eche. **2.** cuişor, cui mic (de cizmărie). **3.** piuneză, ţintă. **4.** parte ascuţită a ciocanului. **5.** *(reg.)* minciună. **6.** ax (de busolă). **7.** pană de şoim. **8.** *(zool.)* specie de moluscă din ţări calde şi temperate *(Pinna squamosa).*
pinnen, *pinnte, gepinnt, vb. (h) tr.* a bate în cuie, a prinde cu ţinte, cu piuneze.
Pinnensäge, *-n, f. (tehn.)* ferăstrău de dogar, ferăstrău pentru îmbinări.
Pinnwand, *-wände, f.* avizier, de obicei din plută, pe care anunţurile se fixează cu ace, cu piuneze.
Pinscher, *-s, -, m.* **1.** câine din rasa Pinscher. **2.** om prăpădit; *(fig.)* **armer** ~ biet nenorocit.
Pinsel, *-s, -, m.* **1.** pensulă, penel; pămătuf; bidinea; **den ~ führen** a mânui penelul, a picta; **er hat einen kühnen ~** pictează într-un stil îndrăzneţ; **den Maler an seinem ~ erkennen** a recunoaşte pictorul după tuşă. **2.** smoc de păr, ciuf; **er trägt einen ~ am Hut** are o egretă de păr pe pălărie. **3.** *(fam.)* nătărău, nerod, prost; **so ein (alberner) ~!** ce om prost! **4.** *(fam.)* membru bărbătesc. **5.** *(auto.; în expr.)* **auf den ~ drücken** (sau **treten)** a accelera.
Pinsel|affe, *-n, -n, m. (zool.)* maimuţă cu un smoc de păr la urechi *(Callithrix jacchus).*
Pinselei, *-en, f. (fam.)* **1.** mâzgăleală; pictură proastă. **2.** pictat interminabil, mâzgăleală. **3.** nerozie, purtare de nerod.
Pins(e)ler, *-s, -, m.* pictor prost.
Pinselführung, *-en, f.* mânuire a pensulei (în pictură).
pins(e)lig *adj.* **1.** prost, neghiob. **2.** *(fam.)* penibil, exagerat de pedant.
Pinselkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gândac eremit *(Osmoderma (Trichius) eremita).*
pinseln, *pinselte, gepinselt (ich pins(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a picta cu penelul; *(fam.)* a mâzgăli. **2.** a vopsi cu pensula; a zugrăvi. **3.** a badijona; **mit Jod** ~ a badijona cu iod. **4.** *(fam.)* a scrie încet, cu multă grijă. **II.** *intr.* **1.** *(pop.)* a se prosti, a face nerozii. **2.** a scânci, a miorlăi. **3.** *(reg.)* a se tocmi.
Pinselschimmel, *-s, -, m. (bot.)* mucegai de culoare verzui-albastră *(Penicillium glaucum).*
Pinsel|stiel, *-(e)s, -e, m.* coadă a pensulei.
Pinsel|strich, *-(e)s, -e, m.* **1.** trăsătură de penel, de pensulă. **2.** v. Pinselführung.
Pinselvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* filedon *(Philedon).*
Pinselwischer, *-s, -, m.* cârpă de şters pensula.
Pinselzeichnung, *-en, f.* desen realizat cu pensula şi cu tuş, desen în peniţă.
Pint, *-s, -e, m. (vulg.)* penis.
Pinte, *-n, f.* **1.** pintă, veche măsură de capacitate (aproximativ 1 litru). **2.** *(fam., elv.)* cârciumă. **3.** *(reg.)* cană de tablă. **4.** *(reg.)* ulcior de lut.
Pintscher, *-s, -, m.* v. Pinscher.
Pinzette, *-n, f.* pensetă.
Pionier, *-s, -e, m.* **1.** *(mil.)* pionier, genist. **2.** *(fig.)* pionier, deschizător de drumuri noi, precursor. **3.** *(ist.)* pionier (membru al unei organizaţii de tineret).
Pionier|abteilung, *-en, f.* **1.** *(mil.)* detaşament (de pionieri) de geniu. **2.** *(ist.)* unitate, detaşament de pionieri.
Pionier|abzeichen, *-s, -, n. (ist.)* insignă de pionier.
Pionier|arbeit, *-en, f.* **1.** muncă de pionier (care deschide drumuri noi). **2.** *(ist.)* muncă cu pionierii.
Pionierbataillon [-taljo:n], *-s, -e, n. (mil.)* batalion de geniu.
Pionierbewegung *f. sg. (ist.)* mişcare pionierească.
Pionierferienlager [-riən-], *-s, -, n. (ist.)* tabără de vacanţă pentru pionieri.
Pionierfreundschaft, *-en, f. (în fosta R.D.G.) (ist.)* organizaţie de pionieri pe şcoală.
Pioniergeist, *-(e)s, m. sg.* spirit de pionier, de deschizător de drumuri.
Pioniergruppe, *-n, f. (ist.)* grupă, detaşament de pionieri.
Pioniergruß, *-es, m. sg. (ist.)* salut de pionier.
Pionierhals|tuch, *-(e)s, -tücher, n. (ist.)* cravată de pionier.
Pionier|haus, *-es, -häuser, n. (ist.)* casă a pionierilor.
Pionierlager, *-s, -, n. (ist.)* tabără de pionieri.
Pionierleistung, *-en, f.* v. Pionierarbeit **(1).**
Pionierleiter, *-s, -, m. (ist.)* instructor de pionieri.
Pioniermädchen, *-s, -, n. (ist.)* pionieră.
Pionier|organisation, *-en, f. (ist.)* organizaţie de pionieri.
Pionierpark, *-(e)s, -e* (şi *-s), m. (ist.)* parc, casă a pionierilor.
Pionierpflanze, *-n, f.* plantă nepretenţioasă, care creşte prima pe sol puţin fertil.

Pionierregiment, *-(e)s, -er, n. (mil.)* regiment de geniu.
Pioniertat, *-en, f.* v. Pionierarbeit.
Pioniertruppe, *-n, f. (mil.)* trupă de geniu.
Pioniertuch, *-(e)s, -tücher, n. (ist.)* v. Pionierhalstuch.
Pionierwesen, *-s, n. sg.* pionierat.
Pionierzeit, *-en, f.* perioadă, timp de pionierat, de început.
Pionierzimmer, *-s, -, n. (ist.)* cameră a pionierilor.
Pionierzirkel, *-s, -, m. (ist.)* cerc de pionieri.
Pipapo, *-s, n. sg. (fam.)* toate împrejurările, toate angaralele, tot ce comportă.
Pipe[1], *-n, f.* **1.** pipă. **2.** cep (de butoi). **3.** butoi lung şi îngust (pentru vin şi ulei).
Pipe[2] [paip], *-, -s, n.* măsură (engleză) pentru lichide (băuturi).
Pipeline ['paɪplaɪn], *-s, f.* conductă (de petrol, de gaz).
Pipette, *-n, f.* pipetă.
pipettieren, *pipettierte, pipettiert vb. (h) tr.* a pipeta; a lua cu pipeta.
Pipi[1], *-s, -s, n. (limbajul copiilor)* pui de găină.
Pipi[2], *-s, n. sg. (limbajul copiilor)* pipi.
Pipifax, *-, -e, m. (fam., depreciativ)* prostii, lucru inutil, prostesc.
Pippau, *-(e)s, m. sg. (bot.)* gălbenuşi *(Crepis)*.
Pips, *-es, m. sg.* **1.** *(vet.)* ţâfnă, cobe (boală de păsări). **2.** *(fam.)* ţicneală; **du hast wohl den ~** îţi lipseşte probabil o doagă.
Pique [pi:k], *-s, -s, n.* v. Pik[2].
Piranha [pi'ranja], *-(s), -s, m. (iht.)* piranha *(Pygocentrus piraya)*.
Pirat, *-en, -en, m.* pirat.
Piraten|schiff, *-(e)s, -e, n.* corabie de piraţi.
Piraten|sender, *-s, -, m. (fam.)* post de radio pirat, ilegal.
Piratentum, *-s, n. sg.* piraterie.
Piratenware, *-n, f.* marfă-pirat.
Piraterie, *-n* [-'ri:ən], *f.* **1.** piraterie, jaf pe mare. **2.** deturnare de vas.
Piraya, *-s, f.* v. Piranha.
Piroge, *-n, f.* pirogă.
Pirogge, *-n, f. (cul.)* colţunaş, piroşcă.
Pirol, *-s, -e, m. (ornit.)* grangur *(Oriolus galbula)*.
Pirouette [-ru-], *-n, f.* piruetă.
pirouettieren, *pirouettierte, pirouettiert, vb. (h) intr.* a face piruete.
Pirsch *f. sg.* vânătoare (în special de căprioare sau cerbi); **auf die ~ gehen** a merge la vânătoare.
pirschen, *pirschte, gepirscht, vb. (h) intr.* **1.** a vâna, a merge la vânătoare (mai ales de căprioare sau cerbi). **2.** *(fig.)* a se furişa, a se strecura tiptil.
Pirschgang, *-(e)s, -gänge m. (vân.)* mers tiptil; **den ~ antreten** a se apropia de vânat.
Pirschjagd, *-en, f. (vân.)* pândă.
Pirschpfad, *-(e)s, -e, m. (vân.)* potecă de vânătoare.
Pisang, *-s, -e, m.* **1.** *(bot., reg.)* bananier *(Musa)*. **2.** banană (fruct).
Pisangfresser, *-s, -, m. (zool.)* animal care mănâncă banane.
pischen, *pischte, gepischt, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a sâsâi, a şuiera. **2.** *(vulg.)* a urina, a se pişa.
Pisee, *-s, m. sg.* pământ bătucit, vălătuc.
Piseebau, *-(e)s, -ten, m.* construire, construcţie cu pereţi din vălătuci.
Piseemauer, *-n,* **Piseewand**, *-wände, f.* perete de vălătuci.
pispern, *pisperte, gepispert, vb. (h) tr.* şi *intr.* v. wispern.
Piss, *-es, m. sg.* v. Pisse.
Piss|an|stalt, *-en, f.* v. Pissoir.
Pissbude, *-n, f. (vulg.)* budă, toaletă.
Pisse *f. sg. (vulg.)* **1.** pişat, urină. **2.** urinare; **kalte ~** greutate de a urina.
pissen, *pisste, gepisst (du, er pisst) vb. (h) intr.* **1.** *(vulg.)* a se pişa, a urina. **2.** *(fam., argou)* a ploua puternic.
Pisser, *-s, -, m. (vulg.)* **1.** cel care urinează. **2.** pişăcios, om fricos, care face pe el de frică.
pissern, *pisserte, gepissert, vb. (h) impers. (vulg.)* **es pissert mich** trebuie să mă piş, să urinez.
Pissnelke, *-n, f. (vulg., peior.)* fată frigidă.
Pissoir [-'soa:ɐ], *-s, -e* (şi *-s*), *n.* pisoar.
Pistazie [-tsiə], *-n, f. (bot.)* fistic (arbust şi fruct) *(Pistazia vera)*.
pistaziengrün *adj.* verde pal, nuanţa fisticului.
Piste, *-n, f.* **1.** *(sport)* pistă (pentru curse cicliste sau pentru probe alpine). **2.** *(av.)* pistă de decolare şi aterizare. **3.** *(circ)* margine a arenei. **4.** traseu, drum (neamenajat).
Pistenraupe, *-n, f.* buldozer pentru amenajarea pistelor de schi.
Pistensau, *-säue, f.,* **Pistenschwein**, *-(e)s, -e, n. (fam.)* schior cu comportament nesportiv.
Pistill, *-s, -e, n.* **1.** *(bot.)* pistil. **2.** *(farm.)* pistil. **3.** *(fam.)* pisălog.
Pistol, *-s, -en, n. (înv.),* **Pistole**, *-n, f.* **1.** pistol, revolver; **eine ~e abschießen** a trage cu pistolul; **jn. auf ~n fordern** a provoca pe cineva la duel cu pistolul; *(fam.)* **wie aus der ~e geschossen** ca din puşcă; *(fig.)* **er setzt ihm die ~e auf die Brust** îl constrânge, îi pune sula în coaste. **2.** *(ist.)* pistol, monedă veche spaniolă de aur.
Pistolenduell, *-s, -e, n.* duel cu pistolul.
Pistolengold, *-(e)s, n. sg.* aur de 21-22 carate.
Pistolengriff, *-(e)s, -e, m.* pat de pistol.
Pistolenheld, *-en, -en, m. (iron.)* pistolar.
Pistolenkugel, *-n, f.* glonţ de pistol.
Pistolenlauf, *-(e)s, -läufe, m.* ţeavă a pistolului.
Pistolenschuss, *-es, -schüsse, m.* împuşcătură cu pistolul.
Pistolenschütze, *-n, -n, m. (sport)* trăgător cu pistolul, pistolar.
Pistolentasche, *-n, f.* cobur, toc de revolver.
Piston, *-s, -s, n.* **1.** *(muz.)* piston (la instrumente de suflat), clapă. **2.** *(tehn.)* piston (de pompă). **3.** ac, ştift de percuţie (la arme de foc).
Pitchpineholz ['pitʃpaɪn], *-es, n. sg.* lemn (american) de construcţie.
Pithekanthropus, *-, m. (zool.) sg.* pitecantrop.
Pitsch, *-es, -e, m. (reg.)* **1.** palmă, lovitură (dată cu zgomot). **2.** bucăţică, piculeţ.
pitsch, patsch! *(interj.)* pleosc! plici!
pitsch(e)nass, pitsch(e)patsch(e)nass *adj.* ud leoarcă.
pittoresk *adj.* pitoresc.
Pivot [-'vo:], *-s, -s, m.* (sau *n.*) **1.** *(tehn.)* pivot, capăt al fusului osiei. **2.** *(mil.)* pivot.
Pixel, *-s, -, n. (inform.)* pixel.
Pixelgrafik, *-en, f. (inform.)* grafic cu pixeli.
Pizza, *-s* (şi *Pizzen*), *f.* pizza.
Pizzabäckerei, *-en, f.,* **Pizzeria**, *-s, f.* pizzerie.
pizzicato [-ka:-] *adv. (muz.)* pizzicato.
Pkt. *presc.* de la Punkt punct.
Pkw, PKW [peka've:], *-s, -s, m. presc.* de la Personenkraftwagen autoturism, maşină mică.
Pl. *presc.* de la Plural plural.
plachandern, *plachanderte, plachandert, vb. (h) intr. (înv.)* a sta de vorbă, a tăifăsui.
Plache, *-n, f. (constr.)* v. Plane.
placieren [-'si:- sau -'tsi:-], *placierte, placiert, vb. (înv.)* v. platzieren.
Placierung, *-en, f. (înv.)* v. Platzierung.
Plack, *-s, -e, m.,* **Placke**, *-n, f.* **1.** *(pop.)* oboseală, trudă, caznă. **2.** petic. **3.** *(reg.)* nod într-o ţesătură. **4.** *(reg.)* suprafaţă plană.
placken, *plackte, geplackt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(pop.)* a chinui, a căzni; **das Volk ~** a asupri poporul. **2.** *(reg.)* a petici. **3.** *(text.)* a dărăci. **4.** *(reg.)* a bătători (pământul). **II.** *refl.* a se chinui, a se căzni, a trudi; **sie hat sich ihr Leben lang für andere geplackt** s-a chinuit, a trudit toată viaţa pentru alţii.
Placken, *-s, -, m. (reg.)* **1.** pată, loc de altă culoare. **2.** bucată de pământ, suprafaţă plană. **3.** v. Plack **(2)**.
Placker, *-s, -, m.* **1.** chinuitor. **2.** *(reg.)* pată de murdărie. **3.** *(reg.)* baligă de vacă.
Plackerei, *-en, f.* **1.** chinuire, torturare, cazna. **2.** trudă, robotă.
Plackwerk, *-(e)s, -e. n. (reg.)* dig din pământ bătătorit.
pladauz! *interj. (reg.)* v. pardauz!
pladdern, *pladderte, gepladdert, vb. (h) intr.* şi *impers. (reg.)* **1.** a ploua (cu găleata), a răpăi; **der Regen pladdert aufs Dach** ploaia răpăie pe acoperiş. **2.** a fi (ud) leoarcă. **3.** a se bălăci, a merge prin apă.
pladdernass *adj.* ud până la oase, ud leoarcă.
Plädeur [-'dø:ɐ], *-s, -e, m. (înv.)* avocat pledant.
plädieren, *plädierte, plädiert, vb. (h) intr. (jur* şi *fig.)* a pleda.
Plädoyer [-doa'je:], *-s, -s, n. (jur.* şi *fig.)* pledoarie.
Plafond [-'fõ:], *-s, -s, m.* **1.** tavan, plafon. **2.** *(ec.)* sumă limită (la care se acordă credit), plafon.
plafonieren [-fo'ni:-], *plafonierte, plafoniert, vb. (h) tr.* a plafona, a limita.
Plafonierung, *-en, f.* plafonare.
plagal *adj. (muz.)* secundar; **~e Kadenz** cadenţă secundară.
Plage, *-n, f.* **1.** chin, cazna, necaz; **jeder hat seine eigene ~** fiecare are necazul lui; **sie hat viel ~ mit den Kindern** are multă bătaie de cap cu copiii; **das ist schon eine ~ mit euch** îmi provocaţi mult necaz. **2.** *(fig.)* lovitură, nenorocire, calamitate, urgie, plagă; **die ~ der Dürre kam über das Land** nenorocirea secetei a lovit ţara; **Armut ist die größte ~** sărăcia este plaga cea mai mare; *(în expr.)* **die schwarze ~** pestă; **die zehn ~n** cele zece plăgi.
Plagegeist, *-(e)s, -er, m.* **1.** spirit rău (în basme). **2.** *(fam.)* om insuportabil, enervant. **3.** fiinţă care te necăjeşte, te bate la cap, te pisează; **diese Mücken sind fürchterliche ~er** ţânţarii aceştia nu-ţi dau pace, te sâcâie mereu.
plagen, *plagte, geplagt, vb. (h)* **I.** *tr.* a chinui, a tortura, a căzni; a împila; a plictisi; a necăji; **der Schnupfen plagt mich** guturaiul mă chinuieşte; **er ist von der Gicht geplagt** suferă din cauza gutei; **das schlechte Gewissen plagte ihn** îl chinuiau remuşcările. **II.** *refl.* a se chinui, a se necăji, a se căzni, a se trudi; **er plagt sich sehr** se trudeşte mult.
Plagge, *-n, f.* **1.** *(reg.)* brazdă de iarbă, (fâşie de) gazon. **2.** cârpă.
plaggen, *plaggte, geplaggt, vb. (h) tr. (reg.)* a acoperi cu iarbă (pentru a forma gazon).
plaghaft *adj.* obositor, istovitor, chinuitor.
Plagiar [-'gia:ɐ], *-s, -e, m.* v. Plagiator.
Plagiat, *-(e)s, -e, n.* plagiat.
Plagiator, *-s, -toren, m.* plagiator.
plagiatorisch *adj.* plagiator.
plagi|ieren, *plagiierte, plagiiert, vb. (h) tr.* şi *intr.* a plagia.
Plaid [ple:id şi ple:t], *-s, -s, m.* sau *n.* pled, pătură; învelitoare, cuvertură.
Plakat, *-(e)s, -e, n.* afiş, pancartă.
Plakat|einfassung, *-en, f. (tipogr.)* bordură, chenar de afiş.
Plakatfarbe, *-n, f. (tipogr.)* cerneală pentru afişe.
Plakat|halter, *-s, -, m.* avizier, suport pentru afişe, pentru pancarte.
plakatieren, *plakatierte, plakatiert, vb. (h) tr.* a afişa.
Plakatierung, *-en, f.* afişare, anunţare.
plakativ *adj.* în genul afişelor, ca un afiş.
Plakatkunst *f. sg.* grafică de afişe.
Plakatmaler, *-s, -, m.* desenator de afişe, specialist în grafică publicitară.
Plakatmalerei, *-en, f.* grafică, pictare, desenare a afişelor.
Plakatsäule, *-n, f.* stâlp, coloană de afişaj.
Plakatschiff, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* galion pentru afişe.
Plakatschrift, *-en, f. (tipogr.)* literă de afiş.
Plakatwand, *-wände, f.* perete de afişaj.
Plakatwerbung, *-en, f.* afişaj publicitar.
Plakatwinkelhaken, *-s, -, m. (tipogr.)* culegar de afişe.
Plakette, *-n, f.* plachetă (comemorativă).
plan *adj.* **1.** plan, neted. **2.** superficial. **3.** *(înv.)* simplu, clar.
Plan, *-(e)s, Pläne, m.* **1.** plan, proiect, intenţie; **Pläne machen** (sau **schmieden** sau **entwickeln** sau **ersinnen**) a face planuri, a plănui; **er trägt sich mit neuen Plänen (herum)** este preocupat de planuri noi; **der ~ taucht auf** apare intenţia; **was sind Ihre Pläne für den Sommer?** ce planuri aveţi pentru vară? **js. Pläne vereiteln** (sau **durchkreuzen**) a zădărnici planurile cuiva; **das lag nicht in meinem ~** asta nu intra în planurile mele; *(fam.)* **unser ~ ist ins Wasser gefallen** planul nostru a căzut baltă; **sie steckt voller Pläne** are o mulţime de idei; **alles läuft nach ~** totul decurge conform planului; **auf dem ~**

stehen a fi plănuit. **2.** *(ec.)* plan; **den ~ erfüllen** a îndeplini planul; **den ~ überbieten** a depăşi planul; **einen ~ aufstellen** a întocmi un plan; **in den ~ aufnehmen** a înscrie în plan; **bindender ~** plan imperativ, obligatoriu; **gleitender ~** plan mobil, glisant; **langfristiger ~** plan pe termen lung; **laufender ~** plan în curs; **verbindlicher ~** plan obligatoriu; **der ~ tritt in Kraft** planul intră în vigoare. **3.** *(tehn., arhit., lit.)* plan, schiţă; proiect; **der ~ von Bukarest** planul Bucureştiului; **der ~ unseres Hauses** planul casei noastre; **der Baumeister hat seine Pläne eingesandt** arhitectul şi-a înaintat proiectul de plan; **einen ~ zum neuen Opernhaus entwerfen** a face un proiect pentru noul teatru de operă; **der ~ zu einem Drama** planul, schiţa unei drame. **4.** *(înv.)* loc (plan); şes; câmpie. **5.** *(înv.)* câmp (de luptă), arenă; **ein neuer Kämpfer trat auf den ~** un nou luptător a apărut în arenă; *(fig.)* **etwas auf den ~ rufen** a provoca pe cineva să acţioneze; **auf den ~ treten** (sau **auf dem ~ erscheinen)** a intra în acţiune. **6.** *(teatru, artă)* plan (din faţă, din fund). **7.** *(reg.)* loc de păşune (pentru cai). **8.** luminiş în pădure. **9.** v. Brunftplatz. **10.** v. Plane.

Plan|ablauf, *-(e)s, -läufe, m. (ec.)* realizare, desfăşurare a planului (de muncă).
Plan|abrechnung, *-en, f.* calcul al planului.
Plan|ab|stimmung, *-en, f.* ajustare a datelor planului.
Plan|änderung, *-en, f.* modificare de plan.
Plan|ansatz, *-es, -sätze, m.* proiect de plan.
Plan|arbeit, *-en, f.* muncă pe bază de plan; muncă în cadrul planului.
Plan|aufgabe, *-n, f. (ist.)* sarcină de plan.
Plan|auflage, *-n, f.* indice de plan.
Plan|aufschlüsselung, *-en, f.* repartizare a sarcinilor de plan.
Plan|auf|stellung, *-en, f.* elaborare a planului.
planbar *adj.* care se poate plănui.
Planbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* stoc planificat.
Planbe|stätigung, *-en, f.* aprobare a planului.
Planbilanz, *-en, f.* **1.** balanţă planificată. **2.** bilanţ previzional.
Plänchen, *-s, -, n. (dim.* de la Plan) plănuleţ.
Plandiskussion, *-en, f.* discuţie, dezbatere a planului.
Plandisziplin *f. sg.* disciplină de plan.
Plandrehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung frontal, strung cu platou.
plandrehen, *plandrehte, geplandreht, vb. (h) tr. (tehn.)* a strunji frontal.
Plandreh|stahl, *-(e)s, -e* (şi *-stähle), m. (maş.)* cuţit pentru strunjire frontală.
Plandurchführung, *-en, f.* executare, realizare a planului.
Plane, *-n, f.* coviltir; prelată; **über den Lastwagen war eine ~ gespannt** pe camion era întinsă o prelată.
Plänemachen, *-s, n. sg.* plănuire; alcătuire de planuri.
Plänemacher, *-s, -, m.* persoană care plănuieşte, care face planuri, proiecte.
Plänemacherei, *-en, f.* plănuire, manie de a face proiecte.
planen, *plante, geplant, vb. (h) tr.* **1.** a plănui, a face planuri, proiecte; **er plant etwas** el pregăteşte, plănuieşte ceva. **2.** *(ec.)* a planifica. **3.** *(tehn.)* a proiecta.
Plan|entwurf, *-(e)s, -würfe, m.* proiect de plan.
Planer, *-s, -, m.* planificator.
Pläner, *-s, m. sg. (geol.)* calcar marnos.
Plan|erfüllung, *-en, f.* îndeplinire a planului; **vorfristige ~** îndeplinire a planului înainte de termen.
planerisch *adj.* conform planului; din punct de vedere al planului.
Pläneschmied, *-(e)s, -e, m.* v. Plänemacher.
Pläneschmieden, *-s, n. sg.* v. Plänemachen.
Planet, *-en, -en, m. (astron.)* planetă.
planetar(isch) *adj.* (şi *tehn.)* **1.** planetar. **2.** global; **die ~e Erwärmung** încălzirea globală.
Planetarium, *-s, -rien* [-riən], *n.* planetariu.
Planetenbahn, *-en, f. (astron.)* orbită planetară.
Planetenbewegung, *-en, f.* mişcare planetară.
Planetengetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* dispozitiv de acţionare planetară, angrenaj planetar.
Planetenjahr, *-(e)s, -e, n. (astron.)* an planetar.
Planetenkonstellation [-stɛ-], *-en, f. (astron.)* constelaţie.
Planetenkreuz, *-es, -e, n. (maş.)* cruce a sateliţilor.
Planetenrad, *-(e)s, -räder, n. (maş.)* roată (dinţată) planetară.
Planeten|spindel, *-n, f. (maş.)* tijă planetară.
Planeten|stand, *-(e)s, -stände, m. (astron.)* poziţie a planetelor.
Planetensystem, *-s, -e, n. (astron.)* sistem planetar.
Planetenzeichen, *-s, -, n. (arte grafice)* semn planetar.
Planeto|id, *-en, -en, m. (astron.)* planetoid, planetă mică.
Planfachmann, *-(e)s, -männer* (şi *-fachleute), m.* v. Planer.
Planfest|stellung, *-en, f. (limbaj oficial)* hotărâre oficială cu privire la exproprieri în vederea construirii unui obiectiv comun.
Planfilm, *-(e)s, -e, m. (fot.)* film plan.
Planfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză frontală.
Planfräsmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de frezat plan.
plangemäß, plangerecht *adj.* v. planmäßig.
Plangewinn, *-(e)s, -e, m.* câştig, beneficiu planificat.
Planheit *f. sg.* **1.** caracter planic. **2.** *(înv.)* claritate.
Planhobelmaschine, *-n, f. (tehn.)* raboteză, maşină de rabotat plan, longitudinal.
Planierbagger, *-s, -, m. (drumuri)* dragă de nivelare, plug, excavator nivelator.
planieren, *planierte, planiert, vb. (h) tr.* **1.** a nivela, a netezi. **2.** *(metal.)* a netezi, a plana; a presa (la strung).
Planierer, *-s, -, m.* maşină de nivelat, nivelator.
Planier|raupe, *-n, f.* buldozer.
Planierschaufel, *-n, f. (drumuri)* screper nivelator, lopată de nivelat.
Planierschild, *-(e)s, -er (tehn.)* lamă de buldozer.
Planierung, *-en, f.* **1.** planare, nivelare, egalizare. **2.** *(metal.)* netezire, planare, presare.
Planifikateur [-'tøːɐ], *-s, -e, m. (înv.)* v. Planer.
Planifikation, *-en, f. (înv.)* planificare.
Planiglobium, *-s, -bien* [-biən], *n.* planiglob.
Planimeter, *-s, -, n. (geom.)* planimetru.
Planimetrie, *f. sg. (geom.)* planimetrie.
planimetrisch *adj. (mat.)* planimetric.
Planjahr, *-(e)s, -e, n.* an de, din plan, an planificat.
Planjahrfünft, *-(e) s, -e, n. (ist.)* plan cincinal.
Planke, *-n, f.* **1.** scândură groasă; stinghie, dulap. **2.** gard de scânduri. **3.** *(poet.)* vapor. **4.** *(auto.)* planşă, panou.
Plan|kegelrad, *-(e)s, -räder, n. (maş.)* roată dinţată plană.
Plänkelei, *-en, f.* **1.** hărţuială, ceartă, discuţie, încăierare; **zwischen ihnen gab es immer ~en** mereu au existat discuţii între ei. **2.** *(mil.)* schimb de focuri; hărţuială.
plänkeln, *plänkelte, geplänkelt (ich plänk(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a se certa, a discuta (în contradictoriu); a se răfui mai mult în glumă. **2.** *(mil. înv.)* a se hărţui.
planken, *plankte, geplankt, vb. (h) tr. (constr.)* a căptuşi cu scânduri.
Plankennziffer, *-n, f.* indice de plan; **wertmäßige ~** indice valoric de plan.
Plankenzaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard de scânduri, zăplaz.
Plänkler, *-s, -, m.* **1.** *(mil., înv.)* tiralior, eclerор. **2.** persoană căreia îi place să se certe, să discute.
Plänklerfeuer, *-s, -, n. (mil., înv.)* foc de tiraliori, de hărţuială.
Plänklergefecht, *-(e)s, -e, n. (mil., înv.)* luptă de tiraliori, de eclerori.
Plänklerkette, *-n, f. (mil., înv.)* linie de trăgători.
Plankommission, *-en, f.* comisie a planificării; *(ist.)* **Staatliche ~** Comisia de Stat a Planificării.
plankonkav *adj.* plan-concav.
plankonvex [-vɛks] *adj.* plan-convex.
Planko|ordinierung, *-en, f.* coordonare a planului.
Plankorrektur, *-en, f.* corecţie a planului.
Plankosten *pl.* cheltuieli planificate.
Plankostenrechnung, *-en, f. (ec.)* calcul al costurilor planificate.
Plankton, *-s, n. sg. (biol.)* plancton.
planlos *adj.* fără plan, fără socoteală, nechibzuit; fără un scop precis; **~ arbeiten** a lucra fără plan, la întâmplare; **~es Herumirren** umblat la întâmplare.
Planlosigkeit *f. sg.* lipsă de plan, de scop; nechibzuinţă.
planmäßig *adj.* planificat; după plan, conform planului; **es verlief alles ~** totul a decurs conform planului.
Planmäßigkeit, *-en, f.* conformitate cu planul; ritmicitate.
Planmethodik *f. sg.* instrucţiuni metodologice de elaborare a planului.
Planmonat, *-(e)s, -e, m.* lună din planul anual.
Plan|norm, *-en, f.* normă de plan, planificată.
Planoformat, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* format plano, format de coală nefălţuită.
Plan|ökonomie *f. sg.* economie planificată.
plan|ökonomisch *adj.* de economie planificată.
Planparallelschleifmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de rectificat plan-paralel.
Planperiode [-rioː-], *-n, f.* perioadă de plan, perioadă la care se referă planul.
Planposition, *-en, f.* sarcină de plan nominalizată.
Planpreis, *-es, -e, m. (ec.)* preţ planificat.
Planprinzip, *-s, -ien* [-piən], *n.* principiu al planului, al planificării.
Planrad, *-(e)s, -räder, n. (maş.)* roată plană.
Planrechnung, *-en, f.* calcul de plan.
Planrost, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* grătar plan.
Planrostgas|erzeuger, *-s, -, m. (tehn.)* generator de gaz cu grătar plan.
Planrück|stand, *-(e)s, -stände, m. (ist.)* rămânere în urmă în îndeplinirea planului.
Plansch, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** bălăceală. **2.** ploaie torenţială, puhoi. **3.** lături (pentru porci). **4.** zeamă; fiertură.
Planschbecken, *-s, -, n.* bazin de baie (pentru copii).
Planscheibendrehbank, *-bänke, f. (maş.)* strung frontal.
Planscheibengetriebe, *-s, -, n. (maş.)* mecanism cu discuri, cu roţi de fricţiune.
Planscheibenholländer, *-s, -, m. (maş.)* holendru cu discuri, cu planşaibă.
Planscheibenkuppelung, *-en, f. (maş.)* ambreiaj cu discuri plane.
planschen, *planschte, geplanscht, vb. (h) intr.* a se bălăci, a stropi, a împroşca bălăcindu-se în apă.
Planscherei, *-en, f.* **1.** bălăceală. **2.** *(reg.)* flecăreală.
Planschießen, *-s, n. sg. (mil.)* tragere indirectă, executată după date topometrice.
Planschleifmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de rectificat, de şlefuit plan.
Planschrapper, *-s, -, m. (tehn.)* screper.
Planschulden *pl.* datorii faţă de plan; rămânere în urmă faţă de plan.
Planskizze, *-n, f.* schiţă de plan.
Plansoll, *-s, -s, n. (ist.)* v. Planaufgabe.
Plan|spiegel, *-s, -, m.* oglindă plană.
Plan|sprache, *-n, f.* limbă artificială.
Plan|stelle, *-n, f.* **1.** serviciu de planificare. **2.** loc de muncă, post planificat, în schemă.
Plantage [-ʒə], *-n, f.* plantaţie.
Plantagen|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) pe o plantaţie.
Plantagenbesitzer, *-s, -, m.* proprietar de plantaţii.
Plantagenwirtschaft, *-en, f.* economie a plantaţiilor.
plantar *adj. (med.)* plantar; al tălpii piciorului, referitor la talpa piciorului.
Plan|über|erfüllung, *-en, f. (ist.)* depăşire a planului.
Planum, *-s, Planen, n.*, **Planumsohle**, *-n, f. (drumuri)* nivel al platformei.
Planung, *-en, f.* **1.** alcătuire, întocmire a planului; planning. **2.** planificare.
Planungs|abteilung, *-en, f.* secţie, serviciu de planificare.
Planungs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu de planificare.
Planungsministerium, *-s, -rien* [-riən], *(ist.) n.* ministerul planificării.
Planungs|ordnung, *-en, f.* instrucţiuni metodologice de planificare.
Planungs|organ, *-s, -e, n.* organ de planificare.
Planungs|prinzip, *-s, -ien* [-iən], *n.* principiu de planificare.
Planungs|stadium, *-s, -stadien* [-diən], *n.* stadiu de plan; fază de plan: **der Park ist noch im ~** parcul este încă în faza de planificare.
Planungs|system, *-s, -e, n.* sistem de planificare.
Planungs|technik, *-en, f.* tehnică de planificare.

Planungszeitraum, *-(e)s, -räume, m.* perioadă de planificare.
Plan|unter|erfüllung *f. sg.* neîndeplinire a planului.
Plan|unterlage, *-n, f.* **1.** bază de planificare. **2.** bază de proiectare.
Planvariante [-va-], *-n, f.* variantă de plan.
Planverzahnung, *-en, f. (tehn.)* dințare plană.
planvoll *adj.* sistematic, metodic, potrivit planului; gândit, chibzuit.
Planvorschlag, *-(e)s, -schläge, m.* propunere referitoare la plan.
Planvor|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* avans în îndeplinirea planului.
Planwagen, *-s, -, m.* căruță cu coviltir.
Planwirtschaft *f. sg.* economie planificată.
Planwirtschaftskommission, *-en, f.* comisie economică de planificare.
Planzeichnen, *-s, n. sg. (tehn.)* desenare, schițare a unui proiect.
Planzeichnung, *-en, f. (geod.)* plan de situație.
Planzeitraum, *-(e)s, -räume, m.* perioadă planificată, acoperită de plan.
Planziel, *-(e)s, -e, n.* obiectiv al planului.
Planziffer, *-n, f.* v. Plankennziffer.
Plapperei, *-en, f. (fam.)* flecăreală, pălăvrăgeală.
Plapperer, *-s, -, m.* om vorbăreț, guraliv, palavragiu, flecar.
plapper|haft *adj.* flecar, limbut, guraliv.
Plapper|haftigkeit *f. sg.* limbuție.
plapperig *adj.* v. plapperhaft.
Plapperin, *-nen, f.* vorbăreață, guralivă, palavragioaică, flecară.
Plappermaul, *-(e)s, -mäuler, n.* om, persoană vorbăreț(-eață), guraliv(ă), palavragiu(-gioaică), flecar(ă).
Plappermäulchen, *-s, -, n. (fam., glumeț)* **1.** copil guraliv, vorbăreț. **2.** gură.
plappern, *plapperte, geplappert, vb. (h) tr.* și *intr. (fam.)* **1.** *(despre copii)* a gânguri. **2.** *(peior.)* a trăncăni, a flecări; a turui; **sie ~ ihre Gebete** își bolborosesc rugăciunile.
Plappertasche, *-n, f. (pop.)* v. Plappermaul.
Plaque [plak], *-s, f.* **1.** *(med.)* papulă. **2.** *(stomatologie)* tartru.
Plärre, *-n, f. (ornit.)* găinușă de baltă *(Gallinula chloropus)*.
plärren, *plärrte, geplärrt, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a plânge (mult și tare), a se smiorcăi, a scânci; **das Kind plärrt** copilul plânge. **2.** a vorbi cu voce ridicată, a urla monoton; *(fig.)* **das Radio plärrt** radioul urlă. **3.** a cânta tare și fals. **4.** *(despre animale)* a mugi, a behăi; **die Schafe ~** oile behăie.
Pläsanterie, *-n* [-'ri:ən], *f. (înv.)* glumă.
Pläsier, *-s, -e* (și *-s*), *n. (înv.)* plăcere, satisfacție, distracție; șotie, glumă; **sein ~ in etwas finden (haben)** a găsi plăcere în ceva.
Pläsierchen, *-s, -, n. (dim.* de la Pläsier) *(în expr.)* **jedes Tierchen hat sein ~** fiecare cu gărgăunii săi; fiecare cu distracția sa.
pläsierlich *adj. (înv.)* distractiv, vesel.
Plasma, *-s, -men, n. (biol., fiz.)* plasmă.
Plasmabildschirm, *-(e)s, -e, m. (inform.)* monitor, ecran cu plasmă.
Plasmachemie [-çe-] *f. sg.* plasmochimie.
Plasmadichte, *-n, f. (biol.)* densitate a plasmei.
Plasmafaden, *-s, -fäden, m. (biol.)* fir de plasmă.
Plasmafaser|stoff, *-(e)s, -e, m. (med.)* fibrină.
Plasma|haut, *-häute, f. (biol.)* membrană de plasmă.
Plasmakanal, *-s, -kanäle, m. (biol.)* cilindru al plasmei.
Plasmatechnik, *-en, f. (inform.)* tehnică a plasmei.
plasmatisch *adj. (biol.)* plasmatic, privind plasma.
Plasmaverbindung, *-en, f.*, **Plasmodesmus**, *-, -men, m. (biol.)* legătură protoplasmică (intercelulară).
Plasmodium, *-s, -ien* [-iən], *n.* **1.** *(biol.)* plasmodiu, masă a protoplasmei. **2.** virus al malariei.
Plast, *-(e)s, -e, m.*, **Plaste**, *-n, f.* material plastic (macromolecular).
Plastetüte, *-n, f. (înv.)*, **Plastiktüte**, *-n, f. (reg.)* pungă de plastic.
Plast|her|stellung, *-en, f.* fabricare de materiale plastice.
Plastikflasche, *-n, f.* sticlă din plastic.
Plastiden *pl. (bot.)* plastide (componente vii ale celulei vegetale).
plastifizieren, *plastifizierte, plastifiziert, vb. (h) tr. (tehn., chim.)* a plastifia.
Plastik[1], *-en, f.* **1.** *sg.* artă plastică. **2.** (lucrare de) sculptură, operă plastică. **3.** *sg. (fig.)* plasticitate. **4.** *(med.)* chirurgie plastică.
Plastik[2], *-s, -s, n. (tehn.)* masă plastică.
Plastikation *f. sg.* plastifiere.
Plastikbeutel, *-s, -, m.* pungă din plastic, pungă de nailon.
Plastikbombe, *-n, f.* bombă plastică (cu exploziv plastic).
Plastiker, *-s, -, m.* sculptor.
Plastikge|häuse, *-s, -, n.* carcasă din plastic.
Plastikgeld, *-(e)s, -n, sg. (fam.)* carte de credit (ca mijloc de plată).
Plastikhelm, *-(e)s, -e, m.* cască de protecție (din plastic).
Plastikhülle, *-n, f.* husă, înveliș din plastic.
Plastiksack, *-(e)s, -säcke, m.* v. Plastikbeutel.
Plastik|spreng|stoff, *-(e)s, -e, m.* explozibil din material plastic, modelabil.
Plastiktragetasche, **Plastiktüte**, *-n, f.* v. Plastikbeutel.
Plastikverpackung, *-en, f.* ambalaj din plastic.
Plastikver|arbeitung, *-en, f.* prelucrare a materialelor plastice.
Plastilin, *-s, n.*, **Plastilina**, *-, f. sg.* plastilină.
plastisch *adj.* plastic; **die ~e Kunst** arta plastică; **Lehm ist ~** lutul este modelabil; **das Bild wirkt ~** tabloul are un efect plastic, corporal; *(med.)* **eine ~e Operation** o operație plastică; *(fig.)* **etwas ~ darstellen, erzählen** a zugrăvi, a povesti plastic, în culori vii.
plastizieren, *plastizierte, plastiziert, vb. (h) tr.* v. plastifizieren.
Plastizität *f. sg.* (și *fig.*) plasticitate.
Plastron [-'trõ: și -'tro:n], *-s, -s, m.* (sau *n.*) **1.** plastron. **2.** *(sport)* plastron de scrimă.
Platane, *-n, f. (bot.)* platan *(Platanus)*; **morgenländische ~** platan răsăritean *(Platanus orientalis)*.
Plate, *-n, f. (reg.)* **1.** banc de nisip. **2.** v. Pfette **(1)**.
Plateau [-'to:], *-s, -s, n.* **1.** platou. **2.** podiș.
Plateaulandschaft, *-en, f.* regiune de podiș.
Plateausohle, *-n, f.* talpă groasă (la încălțăminte).
Plateauwagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon-platformă.
Platin sau **Platin**, *-s, n. sg.* platină.
platinblond *adj.* (vopsit) blond platinat.
Platinblech, *-(e)s,-e, n.* tablă, foaie de platină.
Platinchlorid [-klɔ-], *-s, -e, n. (chim.)* biclorură de platină.
Platinchlorür, *-s, -e, n. (chim.)* clorură de platină.
Platindraht, *-(e)s, -drähte, m.* fir, sârmă de platină.
Platindruck, *-(e)s, -e, m. (arte grafice)* platinotipie.
Platine, *-n, f.* **1.** *(metal., tehn., text.)* platină. **2.** placă superioară la ceasornice. **3.** *(inform.)* placă.
Platinenmasche, *-n, f. (text.)* ochi de platină.
Platinen|straße, *-n, f. (metal.)* linie de laminor pentru platine.
Platinenwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* laminor de platine.
Platin|erz, *-es, -e, n.* minereu de platină.
Platinfuchs, *-es, -füchse, m.* **1.** *(zool.)* vulpe argintie. **2.** blană de vulpe argintie.
platinhaltig *adj.* care conține platină.
Platinhochzeit, *-en, f.* nuntă de platină; a șaptezecea aniversare a căsătoriei.
platinieren, *platinierte, platiniert, vb. (h) tr.* **1.** a acoperi cu platină. **2.** *(despre păr)* a platina.
Platinschmuck, *-s,m. sg.* bijuterii, podoabe de platină.
Platinschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (tehn.)* burete de platină.
Platitüde, *-n, f. (înv.)* v. Plattitüde.
Platoniker, *-s, -, m.* platonician.
platonisch *adj.* platonic; **die ~e Philosophie** filozofia lui Platon; **~e Liebe** dragoste platonică.
Platonismus, *-, m. sg. (fil.)* platonism.
Platsch, *-es, -e, m.* **1.** *(fam.)* lovitură; cădere, alunecare. **2.** *(reg.)* (om) stângaci, neîndemânatic, tontălău. **3.** *(reg.)* terci.
platsch! *interj.* pleosc! plici!
platschen, *platschte, geplatscht, vb. (h) intr.* **1.** a ple(o)scăi. **2.** v. plätschern **(2)**. **3.** *(fam.)* a ploua (cu găleata).
Plätscherbrunnen, *-s, -, m.* fântână țâșnitoare.
plätschern, *plätscherte, geplätschert, vb. (h) intr.* **1.** *(despre ape curgătoare)* a susura, a murmura; a clipoci; **der Bach plätschert** pârâul susură, murmură; **das Wasser plätschert an das Ufer** apa clipocește la mal; *(fig.)* **die Rede plätschert munter** conversația este vioaie și ușoară; **an der Oberfläche ~** a discuta lucruri neînsemnate, a nu atinge miezul problemei. **2.** a se bălăci; **im Wasser ~** a se bălăci în apă. **3.** a ple(o)scăi.
platschig *adj. (reg.)* greoi, stângaci, neîndemânatic.
platschnass *adj. (reg.)* v. klatschnass.
Platschregen, *-s, -, m. (reg.)* v. Platzregen.
platt I. *adj.* **1.** plat, neted; șes; turtit; **~es Land** câmpie, șes întins; **~e Nase** nas turtit; **ein ~er Reifen** o anvelopă dezumflată, spartă. **2.** banal, plat; **~e Dichtung** poezie banală; **~e Scherze** glume nesărate; **ein ~er Mensch** un om mărginit, lipsit de profunzime. **3.** hotărât, drept, evident, categoric; **das ~e Gegenteil davon** antipodul acestui lucru; **~e Wahrheit** purul adevăr, adevărul adevărat; **ein ~er Schwindel** o înșelătorie curată, evidentă. **4.** uluit, perplex, trăsnit; **ich war ganz ~** am rămas uluit, trăsnit, înlemnit; am rămas paf! **5.** *(presc.* de la plattdeutsch) în dialectul german de jos. **II.** *adv.* pe față, fără înconjur; **~ abschlagen** a refuza categoric; a tăia scurt; **~ heraussagen** a spune pe față, pe șleau; *(în expr.)* **~ hinfallen** a cădea lat; *(fam.)* **jn. ~ machen** a-i face cuiva de petrecanie; **etwas ~ machen** a distruge ceva, a face ceva una cu pământul.
Platt, *-s, n. sg.* **1.** *(presc.* de la Plattdeutsch(e); **wir sprechen ~** vorbim dialectul german de jos (din nord). **2.** *(reg.)* dialect
Plättbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură de călcat.
Plättchen, *-s, -, n. (dim.* de la Platte) placă mică, plăcuță.
Plattdecke, *-n, f. (constr.)* tavan plat.
Plättdecke, *-n, f.* pătură pentru călcat, pătură pe care se calcă.
plattdeutsch *adj.* și *adv.* în dialectul german de jos (din nordul Germaniei).
Plattdeutsch(e), *-(e)n, n. sg.* dialectul german de jos (din nordul Germaniei).
plattdrücken, *drückte platt, plattgedrückt, vb. (h) tr.* a turti (prin apăsare); a netezi.
Platte, *-n, f.* **1.** placă. **2.** *(constr.)* placă, planșeu. **3.** *(drumuri)* placă, lespede, dală; **~n legen** a pune lespezi, dale. **4.** *(fot.)* placă, clișeu; **die ~ entwickeln** a developa placa, clișeul; **jn. auf die ~ bannen** a fotografia pe cineva. **5.** *(tipogr.)* placă, clișeu; **von den ~n drucken** a tipări de pe plăci, de pe clișee. **6.** tavă, platou, farfurie (întinsă); **eine kalte ~ bestellen** a comanda un platou cu hrană rece. **7.** placă, disc (de patefon); **eine neue ~ auflegen** a pune un alt disc; *(fig.)* **leg endlich eine andere ~ auf!** ia mai schimbă placa!; **wieder die alle ~!** iarăși aceeași placă, același cântec!; **die ~ kennen** a ști povestea. **8.** *(fam.)* chelie; **jm. eins auf die ~ geben** a pocni pe cineva pe chelie. **9.** *(reg.)* platou, podiș. **10.** v. Plätte. **11.** plită. **12.** placă comemorativă, funerară. **13.** *(în expr., vulg.)* **die ~ putzen** a spăla putina, a o șterge pe nesimțite. **14.** *(inform.)* disc. **15.** *(austr.)* bandă, șleahtă.
Plätte, *-n, f. (reg.)*, **Plätt|eisen**, *-s, -, n.* fier de călcat, mașină de călcat.
platteln, *plattelte, geplattelt (ich platt(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a dansa «platler».
platten, *plattete, geplattet (du plattest, er plattet), vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* a nivela, a netezi; a turti. **2.** *(constr.)* a pava cu lespezi; a acoperi cu plăci.
plätten, *plättete, geplättet (du plättest, er plättet), vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a călca (rufe). **2.** v. platten **(1)**. **3.** a trage o palmă (cuiva); *(fig.)* **geplättet sein** a fi lăsat fără replică (din cauza unei surprize neplăcute). **4.** *(metal.)* a lamina.
Plätten, *-s, n. sg.* **1.** călcat (al rufelor). **2.** *(reg.)* nivelare, netezire.
Platten|abzug, *-(e)s, -züge, m. (tipogr.)* corectură de clișeu.
Platten|archiv, *-s, -e, n.* discotecă.
Platten|aufnahme, *-n, f.* **1.** înregistrare pe disc. **2.** înregistrare audio.
Plattenbalken, *-s, -, m. (tehn.)* grindă (de beton armat) cu placă, grindă cu secțiunea în T.
Plattenband, *-(e)s, -bänder, n. (tehn.)* bandă transportoare cu plăci articulate.
Plattenbar, *-s, f.* masă (cu patefoane instalate) pentru ascultat discuri, plăci.
Plattenbau, *-(e)s, -ten, m.* clădire, casă construită cu plăci prefabricate.
Plattenbauweise *f. sg. (constr.)* metodă de construcție cu plăci prefabricate.
Plattencover [-kavɐ], *-s, -, n.* copertă, anvelopă de disc audio.

Plattendach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș cu plăci plane.
Plattendruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar cu plăci (stereotipate), tipar cu formă clișată, tipar de pe plăci.
Platten|einheit, *-en, f. (inform.)* unitate de disc.
Platten|empfindlichkeit *f. sg. (fot.)* sensibilitate a plăcilor fotografice.
Platten|entkörnungsmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de corectat plăci.
Platten|erder, *-s, -, m. (radio.)* placă pentru legare la pământ, priză de pământ (în formă de placă).
Plattenfirma, *-en, f.* casă de discuri.
Plattenformatierung, *-en, f. (inform.)* formatarea discului.
Plattengießer, *-s, -, m. (tehn.)* turnător de plăci.
Plattenhaken, *-s, -, m.* gheară (prinzătoare) de placă.
Plattenhülle, *-n, f.* v. Plattencover.
Plattenharnisch, *-(e)s, -e, m. (ist.)* armură din plăci (de metal).
Platten|industrie, *-n, f.* ramură a industriei ce se ocupă cu fabricarea, producerea discurilor audio, de vinil.
Plattenkalander, *-s, -, m. (maș.)* calandru pentru plăci.
Plattenkamera, *-s, f. (fot.)* aparat fotografic cu plăci.
Plattenkondensator, *-s, -toren, m. (tehn.)* condensator cu plăci.
Plattenkorn, *-(e)s, -körner, n. (tipogr.)* granulație de plăci.
Plattenkultur, *-en, f. (biol.)* cultură de microbi pe mediu solid, cultură în plăci.
Plattenkupplung, *-en, f. (tehn.)* cuplaj cu plăci, cuplaj cu lamele.
Platten|label [-leibl], *-s, -, n.* **1.** etichetă pe discuri. **2.** casă de discuri.
Plattenleger, *-s, -, m.* **1.** dispozitiv de așezat plăci, discuri (la picap). **2.** meseriaș care pune lespezi, dale, plăci.
Plattensammlung, *-en, f.* colecție de discuri, discotecă.
Plattenschuh, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* suport de placă.
Platten|spieler, *-s, -, m.* patefon (electric); picap.
Plattentasche, *-n, f.* plic pentru disc.
Plattenteller, *-s, -, m.* platou de patefon.
Plattentiefdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar rotoheliografic cu plăci, tipar adânc de pe forme plane.
Plattenwand, *-wände, f. (constr.)* perete din plăci (prefabricate).
Plattenwechsler, *-s, -, m.* picup cu schimbător automat (de disc).
Plattenweg, *-(e)s, -e, m.* potecă, drum pavat(ă) cu lespezi.
Plattenzahn|stange, *-n, f. (tehn.)* cremalieră.
Plattenzylinder, *-s, -, m.* **1.** *(tipogr.)* cilindru portclișeu. **2.** *(metal.)* cilindru laminor de tablă.
Plätter, *-s, -, m.* persoană care calcă rufe.
Platt|erbse, *-n, f. (bot.)* lintea-pratului *(Lathyrus pratensis* L.); **schwarze** ~ orăștică *(Lathyrus niger)*; **wohlriechende** ~ sângele-voinicului *(Lathyrus odoratus* L.).
platterdings *adv.* cu totul; de-a dreptul; **das ist ~ unmöglich** asta este de-a dreptul imposibil.
Plätterei, *-en, f.* **1.** călcat continuu de rufe. **2.** călcătorie de rufe.
Plätterin, *-nen, f.* v. Plättfrau.
Plattfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* nume dat unor specii de pești asimetrici *(Heterosomata)*.
Plattform, *-en, f.* **1.** platformă; estradă; **hintere** ~ platformă din spate. **2.** *(ferov.)* rampă. **3.** *(fig.)* platformă. **4.** *(inform.)* platformă.
plattform|abhängig *adj. (inform.)* dependent de platformă.
Plattform|aufzug, *-(e)s, -züge, m. (tehn.)* ascensor cu platformă.
Plattformball, *-(e)s, -bälle, m. (box)* minge-pară (de antrenament), punching.
Plattformkarre, *-n, f. (ferov.)* cărucior de bagaje.
Plattformlore, *-n, (ferov.)* vagonet-platformă.
Plattformwagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon-platformă.
Plättfrau, *-en, f.* călcătoreasă.
Plattfrost, *-(e)s, -fröste, m.* ger uscat, fără zăpadă.
Plattfuß, *-es, -füße, m.* **1.** *(med.)* picior plat, platfus. **2.** *(zool.)* picior-de-rață. **3.** *sg. (fam.)* anvelopă, cameră fără aer; pană de cauciuc.
plattfüßig *adj.* cu picior plat, cu platfus.
Plattgold, *-(e)s, n. sg.* aur în lamele.
Platt|hammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan de aplatizare, de netezit.
Platt|heit, *-en, f.* **1.** calitatea de a fi plat, netezime. **2.** *(fig.)* platitudine; trivialitate; banalitate.
Platt|hirsch, *-(e)s, -e, m. (vân.)* cerb ciut, fără coarne.
plattieren, *plattierte, plattiert, vb. (h) tr.* **1.** *(metal.)* a placa; a sufla (cu aur etc.); a auri, a arginta (un metal), a galvaniza. **2.** *(text.)* a vanisa.
Plattieren, *-s, n. sg. (metal.)* placare, galvanizare.
Plattierer, *-s, -, m. (metal.)* lucrător care placheează (metalele prin suflare).
Plattierung, *-en, f.* v. Plattieren.
plattig *adj. (alpinism)* neted, lunecos.
Plattitüde, *-n, f.* platitudine, mediocritate.
Plattkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** *(zool.; mai ales pl.)* platicefal. **2.** *(fam.)* om bleg, prostănac, neghiob, nătărău. **3.** v. Plattnagel.
plattköpfig *adj.* **1.** *(zool.)* platicefal, cu capul turtit. **2.** *(fam.)* bleg, prostănac, neghiob, nătărău.
Plattlaus, *-läuse, f. (entom.)* păduche lat *(Phthirius pubis)*.
Plattler, *-s, m. sg.* platler (dans popular din Bavaria).
plattmachen, *machte platt, plattgemacht, vb. (h) intr. (vulg.)* a chiuli, a o șterge de la lucru.
Plattmaschine, *-n, f. (text.)* liseză.
Plättmaschine, *-n, f.* **1.** v. Plätteisen. **2.** *(tehn.)* calandru.
Plattmeißel, *-s, -, m.* daltă de netezit plan.
Plattmönch, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* pitulice cu cap negru *(Sylvia atricapila)*.
Plattnagel, *-s, -nägel, m.* cui cu cap plat.
Plattnase, *-n, f.* (persoană cu) nas turtit.
plattnasig *adj.* cu nas turtit.
Plattner, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* tinichigiu. **2.** *(ist.)* armurier.
Plattpinsel, *-s, -, m.* pensulă lată.
Plättrose, *-n, f. (bot.)* șoaldină *(Sedum acre)*.
Plättrost, *-(e)s, -e, m.* grătar pentru fierul de călcat.
Plattschnabel, *-s, -schnäbel,* **Plattschnäbler**, *-s, -, m. (ornit.)* pasăre cu cioc plat *(Todus viridis)*.
Plattschwanz, *-es, -schwänze, m. (zool.)* șarpe cu coadă plată *(Laticanda laticanda)*.
Plattschweifsittich, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* papagal cu coada plată *(Platycercidae)*.
Plattseide, *-n, f.* mătase de brodat.
Platt|stich, *-(e)s, -e, m.* brodat cu fir gros și dens.
Platt|stickerei, *-en, f.* broderie plină.
Plättwäsche *f. sg.* rufe de călcat.
Plattwurm, *-(e)s, -würmer, m. (entom.)* vierme lat *(Plathelminthes)*.
Platt|zange, *-n, f.* clește plat.
Platt|ziegel, *-s, -, m.* țiglă plată.
platz! *interj.* trosc! poc! pac!
Platz, *-es, Plätze, m.* **1.** loc; **~, bitte!** loc, vă rog! **es ist noch** ~ mai e încă loc; **hier ist nicht der ~, davon zu sprechen** nu e locul (potrivit) să vorbim despre acest lucru; **das ist hier nicht am ~e** aceasta nu e la locul său, e deplasat; **(sich) nicht von seinem ~ rühren** (sau **weichen**) a nu se mișca de la locul său; **seinen ~ behaupten** a-și menține, a-și păstra locul; **er hat den dritten ~ erobert** a obținut locul al treilea; *(fig.)* **jn. auf die Plätze verweisen** a învinge pe cineva într-un concurs; **jm. den ~ räumen** a face loc cuiva; a se retrage, a ceda locul; **sein ~ ist bei der Familie** locul său este alături de familie; *(fig.)* **ein ~ an der Sonne** noroc, succes în viață; **fehl am ~e sein** a nu se potrivi, a nu avea ce căuta într-un loc; **~ haben** a avea loc. **2.** loc (de șezut); **reservierter** ~ loc rezervat; **~ zum Stehen** loc în picioare; **dieser ~ ist belegt** (sau **besetzt**) acest loc e ocupat; **jm. einen ~ anbieten** a oferi cuiva un loc; **das Kino hat 500 Plätze** cinematograful are 500 de locuri; **bitte, nehmen Sie** ~ vă rog, luați loc; **~ behalten** a rămâne așezat, a nu se ridica; **~!** șezi! (comandă pentru câini). **3.** piață (urbanistică sau de mărfuri); **öffentliche Plätze** piețe publice; **der ~ vor dem Rathaus** piața din fața primăriei. **4.** *(sport)* teren; **er wurde vom ~ gestellt** (sau **des ~es verwiesen**) a fost eliminat de pe teren. **5.** loc, slujbă, serviciu; **er hat einen ~ gefunden** a reușit să ocupe un post; **in dem Kurs sind sieben Plätze frei** la curs sunt șapte locuri libere. **6.** *(reg.)* localitate; **er ist am ~** e în oraș, în comună. **7.** *(com.)* loc de desfacere; **M ist ein günstiger ~ für Handelsbeziehungen** în orașul M se pot încheia favorabil tranzacții comerciale. **8.** *(poet.)* câmp de luptă; **viele Soldaten blieben am ~e** mulți soldați au rămas pe câmpul de luptă. **9.** *(tipogr.)* spațiu; **mehr** ~ un spațiu mai mare.
Plätz, *-, -, m. (elv.)* cârpă de șters.
Platz|agent, *-en, -en, m. (com.)* agent comercial pe piață; funcționar la direcția pieței.
Platz|angst *f. sg. (med.)* **1.** *(fam.)* claustrofobie. **2.** agorafobie.
Platz|anweiser, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* plasator(-oare).
Platzbank, *-en, f. (fin.)* bancă locală.
Platzbedarf, *-(e)s, m. sg.* **1.** necesar de spațiu. **2.** *(com.)* necesarul, cererea pieței.
Platzbericht, *-(e)s, -e, m. (com.)* raport asupra mersului pieței, buletin al pieței.
Platzbüchse, *-n, f. (reg.)* pușculiță (jucărie), pocnitoare.
Plätzchen, *-s, -, n. (dim.* de la Platz) **1.** locșor; **ein warmes** ~ un locșor cald. **2.** piață mică. **3.** *(farm., cofetărie)* pastilă. **4.** *(cul.)* prăjiturică plată (fursec, turtiță etc.).
Platzdeckchen, *-s, -, n.* șervet, dreptunghi folosit ca față de masă pentru o persoană.
Platze *f. sg. (fam.; în expr.)* **die ~ kriegen vor Lachen (vor Ärger)** a crăpa de râs (de necaz) etc.; **sich** *(dat.)* **die ~ (an den Hals) ärgern** a plesni de furie.
Platzelgewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă sferică.
platzen, *platzte, geplatzt (du, er platzt) vb. (s) intr.* **1.** a plesni, a crăpa; **die Naht des Rockes ist geplatzt** cusătura fustei a plesnit; *(fig.)* **ich platze vor Wut** plesnesc de furie; *(fig.)* **ich platze vor Neugierde** plesnesc de curiozitate; *(fam.)* **bei dem Lärm platzt einem das Trommelfell** este un zgomot de-ți sparge timpanele; **noch einem Bissen, und ich platze** încă o înghițitură și crăp; **mir platzt die Blase** fac pe mine. **2.** a exploda; **die Granate platzt** grenada explodează; **der Reifen ist geplatzt** anvelopa a explodat, s-a spart. **3.** *(fam.)* a se termina brusc; a eșua; **eine Konferenz ~ lassen** a provoca întreruperea unei conferințe; **die Sache ist geplatzt** afacerea s-a terminat, a fost descoperită, a sărit în aer; **unser Urlaub ist geplatzt** concediul nostru a căzut baltă, s-a dus de râpă; *(fig.)* **der Scheck ist geplatzt** cecul nu se poate încasa. **4.** *(fam.)* a se ivi, a apărea pe neașteptate, brusc; **ein ungebetener Gast platzte uns ins Haus** un musafir nepoftit a picat în casă. **5.** *(glumeț; în expr.)* ~ **Sie!** luați loc!
Platzen, *-s, n. sg.* **1.** plesnire, crăpare; **das ~ eines Blutgefäßes** plesnirea unui vas sangvin; **das ~ einer Röhre** crăparea unei țevi. **2.** explozie; **das ~ einer Bombe** explozia unei bombe.
plätzen, *plätzte, geplätzt (du, er plätzt), vb. (s)* **I.** *intr. (reg.)* **1.** a pocni, a trage, a bubui. **2.** *(vân.)* a răscoli pământul. **II.** *tr. (forest.)* a însemna (copacii cu toporul).
Platzer, *-s, -, m. (fam.)* **1.** trosnire, bubuit. **2.** proiectil (exploziv).
Platz|er|sparnis *f. sg.* economie de spațiu.
Platzfeuerwehr, *-en, f. (av.)* post de pompieri.
Platzflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor deasupra aerodromului.
Platzfurcht *f. sg.* v. Platzangst.
Platzgebrauch, *-(e)s, -bräuche, m. (com.)* uzanță, tradiție comercială locală, tradiție a pieței.
Platzgeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** comerț local. **2.** tranzacție comercială locală; tranzacție încheiată.
Platzhahn, *-(e)s, -hähne, m. (vân.)* cocoș de munte șef de cârd.
Platzhalter, *-s, -, m.* **1.** locțiitor. **2.** persoană care păstrează locul (pentru altă persoană). **3.** *(lingv.)* corelat.
Platzhirsch, *-(e)s, -e, m. (vân.)* cerb-stăpân (cerb tare, care stăpânește un cârd de ciute).
platzieren, *platzierte, platziert vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a plasa, a așeza; **sie wurden an den zweiten Tisch platziert** au fost așezați la masa a doua. **2.** *(elv.)* a caza; **im Heim** ~ a interna în cămin. **3.** *(sport)* a șuta plasat, a trage plasat (o lovitură, o minge); *(box)* **dem Gegner die Linke ans Kinn** ~ a aplica adversarului o directă de stânga la bărbie. **4.** *(ec.)* a investi, a plasa (capital sau marfă). **II.** *refl. (sport)* a se clasa; **sie platzierte sich unter den ersten fünf** ea s-a clasat între primii cinci; **er konnte sich nicht** ~ el nu s-a putut clasa (printre primii zece).
Platzierung, *-en, f.* **1.** plasare, situare pe un loc (la un concurs). **2.** *(sport)* poziție în clasament. **3.** *(ec.)* plasare, prima vânzare a hârtiilor de valoare emise.

Plạtzkarte, *-n, f. (ferov.)* tichet, bilet cu loc rezervat.
plạtzkartenpflichtig *adj. (ferov.)* cu regim de rezervare a locurilor.
Plạtzkenntnis, *-se, f.* **1.** cunoaştere a locului. **2.** cunoaştere a pieţei.
Plạtzkommandant, *-en, -en, m. (mil.)* comandant al pieţei.
Plạtzkommandantur, *-en, f. (mil.)* comandament al pieţei.
Plạtzkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert de promenadă, în aer liber (dat mai ales de fanfară).
Plạtzmangel, *-s, -mängel, m.* lipsă de loc, de spaţiu.
Plạtzmannschaft, *-en, f. (sport)* echipă locală.
Plạtzmeister, *-s, -, m.* administrator al terenului de sport.
Plạtzmiete, *-n, f.* chirie pentru un loc (în piaţă, într-o hală etc.); chirie pentru un teren de sport.
Plạtzmusik *f. sg.* v. P l a t z k o n z e r t.
Plạtz|ordner, *-s, -, m.* om de ordine (pe un teren de sport).
Plạtzpatrone, *-n, f. (mil.)* cartuş orb.
Plạtzregen, *-s, -, m.* ploaie torenţială bruscă, aversă (de ploaie).
Plạtzrunde, *-n, f.* **1.** *(atletism)* tur de pistă. **2.** *(golf)* lungime de pistă. **3.** *(av.)* zbor ocolit la aterizare.
Plạtz sparend *adj.* care economiseşte spaţiu.
Plạtzver|hältnisse *pl.* stare a terenului (de sport).
Plạtzverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* **1.** *(com.)* vânzare efectuată pe piaţa locală. **2.** vânzare a unui loc.
Plạtzvertreter, *-s, -, m. (com.)* reprezentant al unei firme (din afară) în localitate.
Plạtzverweis, *-es, -e, m. (sport)* eliminare de pe teren.
Plạtzvogel, *-s, -vögel, m. (glumeţ; mil.)* comandant al pieţei.
Plạtzvorteil, *-(e)s, -e, m. (sport)* avantaj al terenului.
Plạtzwahl, *-en, f. (sport)* alegere a terenului: *(la jocuri de cărţi)* alegere a locului.
Plạtzwart, *-(e)s, -e, m.* v. P l a t z m e i s t e r.
Plạtzwechsel, *-s, -, m.* **1.** schimb de loc. **2.** *(sport)* schimb de locuri (în echipă). **3.** *(sport)* schimbare a terenului.
Plạtzwette, *-n, f. (la curse)* pariu în raport cu numărul cailor înscrişi la concurs.
Plạtzwunde, *-n, f.* rană deschisă (provocată de o lovitură puternică).
Plạtz|ziffer, *-n, f. (patinaj artistic)* medie a locurilor acordate de arbitri (unui concurent).
Plạtz|zuweisung *-en, f.* alocare de spaţiu.
Plauder|ecke, *-n, f.* colţ, locşor de taifas.
Plauderei, *-en, f.* **1.** conversaţie intimă, uşoară, degajată, taifas; şuetă; flecăreală. **2.** cozerie (la gazetă).
Plauderer, *-s, -, m.* **1.** cozeur agreabil. **2.** palavragiu, flecar.
plauder|haft *adj.* vorbăreţ, guraliv, flecar.
Plauder|haftigkeit *f. sg.* limbuţie, flecăreală.
Plauder|hans, *-en* (şi *-ens* sau *-es*), *-en* (şi *-hänse*), *m. (fam.)* flecar, vorbăreţ; palavragiu.
Plauderin, *-nen*, **Plauderliese**, *-n, f. (fam.)* vorbăreaţă, palavragioaică; (femeie) bârfitoare, trăncănitoare.
Plaudermaul, *-(e)s, -mäuler, n. (fam.)* persoană gurălivă, flecară, vorbăreaţă.
plaudern, *plauderte, geplaudert, vb. (h) intr.* **1.** a sta de vorbă, a purta o discuţie agreabilă, familiară; a sta la şuetă; **mit ihm lässt sich gut** ~ cu el se poate sta de vorbă într-un mod agreabil, plăcut; **er plauderte über seine Reise** a povestit despre călătoria lui. **2.** *(reg.)* a trăncăni, a flecări; **jm. die Ohren von etwas voll** ~ a împuia urechile cuiva cu ceva. **3.** a bârfi, a divulga un secret; **er hat geplaudert** a trăncănit; *(fam.)* **aus der Schule** (sau **aus dem Nähkästchen**) ~ a divulga secrete.
Plauder|stündchen, *-s, -, n.*, **Plauder|stunde**, *-n, f.* timp de taifas, de şuetă.
Plaudertasche, *-n, f.* v. P l a u d e r m a u l.
Plauderton, *-(e)s, m. sg.* ton de conversaţie intimă, ton familiar.
Plausch, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(reg.)* v. P l a u d e r e i **(1)**. **2.** *(elv.)* distracţie.
plauschen, *plauschte, geplauscht, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** *(reg.)* v. p l a u d e r n **(1)**. **2.** *(austr.)* a minţi, a exagera. **3.** *(austr.)* v. p l a u d e r n **(3)**.
plausibel *adj.* plauzibil, verosimil, admisibil, acceptabil; convingător; **jm. etwas** ~ **machen** a explica cuiva un lucru.
plausibilieren, *plausibilierte, plausibiliert,* **plausibilisieren**, *plausibilisierte, plausibilisiert, vb. (h) tr. (livr.)* a face plauzibil, a explica.
Plausibilität *f. sg.* plauzibilitate.
plaustern, *plausterte, geplaustert, vb. (h) tr. intr.* şi *refl. (reg.)* v. p l u s t e r n.
Plaute, *-n, f. (vân., înv.)* pumnal, jungher.
plauz! *interj. (fam.)* trosc! pleosc!
Plauz, *-es, -e, m.* trosnet, pocnitură; **die Tür schlug mit einem** ~ **zu** uşa s-a închis cu zgomot.
Plauze, *-n, f. (reg.)* **1.** plămân; *(fam.)* **es auf der** ~ **haben a)** a fi astmatic; **b)** a fi răcit, a avea o tuse puternică. **2.** burtă; **auf der** ~ **liegen** a fi bolnav.
plauzen, *plauzte, geplauzt (du, er plauzt), vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* şi *intr.* a trânti; **die Tür** ~ a trânti uşa; **mit der Faust auf den Tisch** ~ a bate cu pumnul în masă. **II.** *impers.* a face «pleosc».
Playboy ['plɛibɔi], *-s, -s, m.* play-boy.
Playgirl ['plɛigœrl], *-s, -s, n.* **1.** femeie tânără, de moravuri uşoare, care trăieşte în lux. **2.** damă de companie.
Plazẹnta, *-s, f. (biol., med.)* placentă.
plazentar *adj. (med.)* placentar.
Plazet, *-s, -s, n.* aprobare, consimţire.
plazieren, *plazierte, plaziert, vb. (h) tr.* şi *refl. (înv.)* v. p l a t z i e r e n.
Plazierung, *-en, f. (înv.)* v. P l a t z i e r u n g.
Plebejer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (ist.)* plebeu, plebeie.
plebejisch *adj.* **1.** *(ist.)* plebeian, de plebeu. **2.** *(peior.)* plebeu, ordinar, comun, grosolan, necioplit.
Plebiszit, *-(e)s, -e, n.* plebiscit.
plebiszitär *adj.* plebiscitar.
Plebs[1] şi **Plẹbs** *f. sg. (ist.)* plebe.
Plẹbs[2], *-es, m. sg. (austr., peior.)* plebe, gloată.
Pleinair [plɛ'nɛ:ɐ], *-s, -s* (şi *-*), *n.* v. F r e i l i c h t m a l e r e i.
Pleinze, *-n, f. (iht.)* clean *(Scualius cephalus; Abramis ballerus).*
Pleiochasium [-'ça:ziUm], *-s, -sien* [-ziən], *n. (bot.)* (inflorescenţă) pleiohaziu.
pleistozän [plaesto-] *adj. (geol.)* pleistocen.
Pleistozän, *-s, n. sg. (geol.)* pleistocen.
pleite *adj.* falit; ~ **gehen** (sau **sein**, sau **machen**) a se ruina, a da faliment; *(fig., fam.)* **ich bin** ~ nu mai am niciun ban.
Pleite, *-n, f.* **1.** *(com.)* bancrută, faliment; ~ **machen** (sau **gehen**) sau **eine** ~ **schieben** a se ruina, a da faliment. **2.** *(fig.)* faliment, insucces, eşec; **der Film war eine** ~ filmul a fost un eşec; **das ist eine schöne** ~! am păţit-o rău! am dat cu oiştea-n gard.
Pleitegeier, *-s, -, m. (fam.)* spectrul falimentului; **der** ~ **schwebt über dem Betrieb** întreprinderea este ameninţată de faliment.
Pleitier [-tie:], *-s, -s, m.* persoană falimentar(ă), falit.
Plejaden *pl. (astron.)* Pleiada.
Plẹktron, **Plẹktrum**, *-s, -tren* şi *-tra, n. (muz.)* plectru.
plẹm *adj.* v. p l e m p l e m.
Plẹmpe, *-n, f.* **1.** *(glumeţ)* baionetă; sabie. **2.** *(fam.)* poşircă, băutură slabă; zeamă lungă. **3.** *(reg.)* poliţist.
plẹmpern, *plemperte, geplempert, vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a-şi pierde timpul; a trândăvi, a lenevi, a tândăli. **2.** *(reg.)* a lucra încet şi prost, a se mocoşi, a se mocăi. **3.** *(reg.)* a se bălăci.
plẹmpig *adj.* **1.** *(fam.; despre băuturi)* subţire, diluat. **2.** şleampăt.
plemplẹm *adj. (fam.)* ţicnit, nebun; **er ist ein bisschen** ~ e cam ţicnit, e într-o ureche.
Plenar|saal, *-(e)s, -säle, m.* sală pentru şedinţe, adunări plenare.
Plenarsitzung, **Plenartagung**, **Plenarversammlung**, *-en, f.* şedinţă, adunare plenară.
plenipotẹnt *adj. (înv.)* plenipotenţiar.
Plenipotẹnz *f. sg.* plenipotenţă.
Plẹnte, *-n, f. (reg.)* mămăligă.
plẹntern, *plenterte, geplentert, vb. (h) tr. (forest.)* a rări (o pădure).
Plẹnterwald, *-(e)s, -wälder, m. (forest.)* pădure rărită.
Plenum, *-s, n. sg.* **1.** şedinţă plenară. **2.** plen.
Pleonạsmus, *-, -men, m. (lingv.)* pleonasm.
pleonạstisch *adj.* pleonastic.
Plerom, *-s, n. sg. (bot.)* plerom, coloană de mijloc a ţesutului din punctul de vegetaţie.
Plethi *invar. (în expr.)* **Krethi und** ~ de tot felul.
Pleuel, *-s, -, m. (tehn.)* bielă.
Pleuel|lager, *-s, -, n. (tehn.)* cuzinet de bielă.
Pleuel|stange, *-n, f.* v. P l e u e l.
Pleura, *-ren, f. (med.)* pleură.
Pleureuse [plø'rø:zə], *-n, f. (înv.)* **1.** doliu (la mânecă, pe hârtia de scris). **2.** egretă din pene de struţ.
Pleuritis [plø-]s *f. sg. (med.)* pleurită.
Plẹxiglas, *-es, -gläser, n.* plexiglas.
Plẹxus, *-, -, m. (anat.)* plex.
Pli, *-s, -s, m.* **1.** pliu. **2.** şlefuială; bune maniere; **er hat einen gewissen** ~ e cizelat, are maniere bune. **3.** *(reg.)* curaj; tupeu.
Plicht, *-en, f. (mar.)* cockpit.
Plier|auge, *-s, -n, n. (reg.)* ochi inflamat.
plieren, *plierte, gepliert, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a clipi din ochi; a plânge. **2.** *(despre ochi)* a fi urduros; a curge. **3.** a-şi miji ochii, a se uita printre gene, pe furiş.
plierig *adj.* **1.** clipind, mijind ochii. **2.** plâns; **ein ~es Gesicht** o faţă plânsă. **3.** *(pop; despre ochi)* urduros.
pließen, *pließte, gepließt (du, er pließt),* **pliesten**, *plieste, gepliest (du, er pliest), vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a şlefui. **2.** a tencui; a ornamenta cu ipsos.
plietsch *adj. (reg.)* deştept, şmecher.
pliieren, *pliierte, pliiert, vb. (h) tr. (înv.)* a îndoi (de mai multe ori), a plia.
Plink, *-e, f. (reg.)* pleoapă.
plinkern, *plinkerte, geplinkert, vb. (h) intr. (reg.)* a clipi din ochi.
Plinse, *-n, f. (cul.; reg.)* **1.** clătită. **2.** crochetă de cartofi.
plinsen, *plinste, geplinst, (du, er plinst) vb. (h) intr. (reg.)* a plânge; a urla.
Plinsliese, *-n, f. (reg., fam.),* fetiţă smiorcăită, plângăreaţă.
Plinthe, *-n, f. (constr.)* **1.** plintă. **2.** v. P l a t t z i e g e l.
Plinze, *-n, f.* v. P l i n s e.
Pliozän, *-s, n. sg. (geol.)* pliocen.
Plissee, *-s, -s, n.* pliseu; **ein Rock aus** ~ o fustă plisată.
Plisseefalte, *-n, f.* pliseu.
Plisseerock, *-(e)s, -röcke, m.* fustă plisată.
plissieren, *plissierte, plissiert, vb. (h) tr.* a plisa.
plitsch, **platsch** *interj.* plici; pleosc.
plitz, **platz!** *interj.* ţoc, poc! **das geht nicht so ~!** asta nu merge aşa dintr-o dată.
Ploche, *-n, f. (reg.)* prelată.
Plọckwurst, *-würste, f. (reg.)* salam din carne amestecată.
plodern, *ploderte, geplodert, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** v. p l u d e r n. **2.** a fierbe în clocot.
Plọmbe, *-n, f.* **1.** (sigiliu de) plumb. **2.** *(stomat.)* plombă.
Plọmbenverschluss, *-es, -schlüsse, m.* sigiliu de plumb.
plombieren, *plombierte, plombiert, vb. (h) tr.* **1.** a plumbui (un vagon, un pachet etc.). **2.** *(stomat.)* a plomba, a obtura.
Plombierung, *-en, f.* **1.** plombare, plumbuire, sigilare cu plumb. **2.** *(stomat.)* plombare, obturare.
Plọpp, *-(e)s, -e (fam.)* pocnet uşor.
Plọrre, *-n, f. (reg.)* poşircă, zeamă lungă.
plosiv *adj. (lingv.)* oclusiv.
Plosiv, *-s, -e* [-və], *m. (lingv.)* consoană oclusivă.
Plot, *-s, -s, m.* şi *n.* **1.** *(lit.)* intrigă. **2.** *(inform.)* reprezentare grafică obţinută cu ajutorul unui ploter.
Plotter, *-s, -, m. (inform.)* ploter.
Plọtz, *-es, -e, m.*, **Plọtze**, *-n, f. (iht.)* ocheană, babuşcă, ţărăncuţă *(Leuciscus rutilus).*

plotzen, *plotzte, geplotzt (du, er plotzt), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** *(despre fructe)* a cădea, a pica și a plesni. **2.** a fuma.

Plotzer, *-s, -, m. (reg.)* **1.** cădere zgomotoasă, bufnitură. **2.** bilă din sticlă.

plötzlich I. *adj.* brusc, neașteptat; **~er Entschluss** hotărâre imediată; **~e Wendung** schimbare neașteptată. **II.** *adv.* **1.** deodată, pe neașteptate; **er stand ~ vor mir** a apărut deodată în fața mea; **~ innehalten** a se opri brusc. **2.** *(fam.)* imediat, repede; **aber nun etwas ~!** haide, mai repede! **nicht so ~!** mai domol!

Plötzlichkeit *f. sg.* repeziciune neașteptată.

Pluder|hose, *-n, f.* pantaloni bufanți.

pluderig *adj.* v. pludrig.

pludern, *pluderte, gepludert, vb. (h) intr. (despre haine)* a fi larg, a se umfla.

pludrig *adj. (despre haine)* prea larg, umflat.

Plumbat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* plumbat.

Plumeau [ply'mo:], *-s, -s, n.* pilotă de puf.

plump *adj.* și *adv.* **1.** greoi, masiv, voluminos; stângaci, neîndemânatic; **ein ~er Körper** un corp masiv, greoi, mare; **sich ~ bewegen** a se mișca greoi. **2.** fără tact, bădăran, grosolan; **~e Lüge** minciună grosolană; **~er Scherz** glumă proastă; **das ist eine ~e Ausrede** aceasta e o scuză grosolană, cusută cu ață albă; *(fam.)* **eine ~e Mache** o manevră grosolană.

Plump, *-(e)s, -e, m.* v. Plumps.

Plumpbeutler, *-s, -, m. (zool.)* vombat de Tasmania *(Phascolomys ursinus).*

Plumpe, *-n, f. (reg.)* pompă.

plumpen, *plumpte, geplumpt, vb. (h* și *s) tr. (reg.)* v. pumpen.

Plumpheit, *-en, f.* **1.** masivitate; neîndemânare, stângăcie. **2.** grosolănie, bădărănie.

plumps! *interj.* buf! tronc! bâldâbâc!

Plumps, *-es, -e, m. (fam.)* cădere cu zgomot; pocnire, bufnire.

Plump|sack, *-(e)s, -säcke, m.* **1.** batistă înnodată (la un joc de copii). **2.** *(fig., fam.)* om greoi, masiv, neîndemânatic.

plumpsen, *plumpste, geplumpst (du, er plumpst), vb. (s) intr. (fam.)* **1.** a cădea (cu zgomot); **ins Wasser ~** a cădea cu zgomot în apă, a plescăi. **2.** a produce un pleoscăit.

Plumpser, *-s, -, m.* v. Plumps.

Plumps|klo, Plumps|klosett, *-s, -s, n. (fam.)* latrină.

Plump|stange, *-n, f. (pescuit)* undiță (pentru tulburarea apei).

Plumptier, *-(e)s, -e, n.* v. Plumpbeutler.

plump-vertraulich, plumpvertraulich *adj.* familiar într-un mod grosolan, insistent, fără tact.

Plunder, *-s, m. sg.* **1.** *(fam.)* boarfe, troace, vechituri; zdrențe. **2.** *(reg.)* albituri, rufărie. **3.** v. Plunderteig. **4.** prăjitură din aluat franțuzesc, cu grojdie.

Plunderbüchse, *-n, f. (iron.)* muschetă, pocnitoare.

Plünderei, *-en, f.* jefuire, prădare, devastare.

Plünderer, *-s, -, m.* jefuitor, tâlhar, prădător.

Plundergebäck, *-(e)s, -e, n.* prăjitură din aluat franțuzesc cu drojdie.

plunderig *adj. (fam.)* fără valoare.

Plunderkammer, *-n, f.* cămară de boarfe, debara.

Plunderkram, *-(e)s, m. sg.* v. Plunder **(1).**

Plundermarkt, *-(e)s, -märkte, m.* talcioc, piață de vechituri, de boarfe.

Plundermilch *f. sg. (pop.)* lapte acru smântânit.

plündern, *plünderte, geplündert, vb. (h) tr.* a jefui, a prăda; a devasta; **eine Stadt ~** a devasta un oraș; **einen Baum ~** a fura toate fructele dintr-un pom; *(fig.)* **einen Dichter ~** a plagia un poet; *(fam., glumeț)* **den Kühlschrank ~** a goli frigiderul; **sein Sparkonto ~** a-și goli contul din bancă.

Plunderteig, *-(e)s, -e, m.* (gen de) aluat franțuzesc cu drojdie.

Plünderung, *-en, f.* jaf, pradă, tâlhărie.

Plünderungskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de jaf.

Plünderungs|sucht *f. sg.* aviditate de a jefui, de a prăda.

Plündrer, *-s, -, m.* v. Plünderer.

Plunger ['plandʒɐ], **Plungerkolben**, *-s, -, m. (maș.)* piston plonjor, plunger.

Plünnen *pl. (pop.)* haine, boarfe.

Plunscher, *-s, -, m.* v. Plunger.

Plunze, Plunzen, *-(n), f.* **1.** *(reg.)* sângerete. **2.** *(fam.)* grăsan(ă), persoană greoaie.

Plural și **Plural**, *-s, -e, m. (gram.)* plural.

Pluralbildung, *-en, f. (gram.)* formare a pluralului.

Plural|endung, *-en, f. (gram.)* desinență a pluralului.

Pluraletantum, *-s, -s* (și *Pluraliatantum), n. (gram.)* pluralia tantum.

Pluralform, *-en, f. (gram.)* formă de plural.

Pluralis, *-, -les, m.,* v. Plural; **~ Majestatis** pluralul maiestății; **~ Modestiae** pluralul modestiei.

pluralisch *adj. (gram.)* (întrebuințat) la plural.

Pluralismus, *-, m. sg. (fil.)* pluralism.

pluralistisch *adj.* pluralist; **eine ~e Auffassung** o concepție pluralistă.

Pluralität, *-en, f.* **1.** pluralitate. **2.** majoritate.

plus I. *conj. (mat.)* plus; **zwei ~ zwei gibt** (sau **ist** sau **macht**) **vier** doi și cu doi fac patru. **II.** *adv.* **1.** *(fiz.)* pozitiv, peste zero; **~ fünf Grad** plus cinci grade. **2.** *(electr., mat.)* pozitiv. **III.** prep. *(cu gen.)* plus, sporit cu; *(fin.)* **~ der Zinsen** plus dobânzile.

Plus, *-, n. sg.* **1.** (sur)plus, prisos; **der Export weist ein ~ zum Vorjahr auf** exportul indică un plus față de anul trecut; **im ~ sein** a avea câștiguri. **2.** *(fig.)* câștig, atu, avantaj; **die Sprachkenntnis ist ein großes ~** cunoașterea unei limbi e un mare avantaj; **bei jm. ein ~ haben** a avea un atu la cineva; **an etwas ein ~ haben** a avea un avantaj la ceva. **3.** v. Pluspunkt.

Plusbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă în plus.

Plüsch, *-(e)s, -e, m. (text.)* pluș.

Plüsch|augen *pl.* ochi mari, naivi, visători; **jn. mit großen ~ angucken** a se uita la cineva cu ochi mari, nevinovați.

plüschen *adj.* **1.** din pluș. **2.** *(fig., iron.)* filistin, de mic-burghez.

plüschig *adj.* ca de pluș, plușat.

Plüschmöbel *pl.* mobilă (tapițată) cu pluș.

Plüsch|sessel, *-s, -, m.* fotoliu (tapițat) cu pluș.

Plüsch|sofa, *-s, -s, n.* canapea (tapițată) cu pluș.

Plüschtier, *-(e)s, -e, n.* animal (jucărie) din pluș.

Plusdifferenz, *-en, f.* diferență în plus.

Plusmacher, *-s, -, m. (fam.)* speculant, afacerist.

Plus|pol, *-(e)s, -e, m. (fiz., electr.)* pol pozitiv.

Plus|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct (pozitiv); **der Schüler erhielt zwei ~e für seine Leistung** elevul a căpătat două puncte pentru felul în care a lucrat.

Plusquamperfekt, *-(e)s, -e,* **Plusquamperfektum**, *-s, -ta, n. (gram.)* mai mult ca perfect.

Plusterbacken *pl.* v. Pausbacken.

plusterig *adj. (reg.)* **1.** *(despre pene)* umflat; *(despre păr)* ridicat, vâlvoi. **2.** *(despre haine)* larg, umflat.

plustern, *plusterte, geplustert, vb. (h) refl. (despre păsări)* a se umfla în pene.

Plus|zeichen, *-s, -, n. (mat.)* (semnul) plus.

Plutokrat, *-en, -en, m.* plutocrat.

Plutokratie, *-n* [-'ti:ən], *f.* plutocrație.

plutokratisch *adj.* plutocratic.

plutonisch *adj.* **1.** *(rel.)* plutonian. **2.** *(geol.)* plutonic.

Plutonium, *-s, n. sg. (chim.)* plutoniu.

Plu(t)zer, *-s, -, m.* **1.** *(austr.)* v. Kürbis. **2.** *(iron.)* cap mare, bilă. **3.** *(reg.)* ploscă. **4.** *(reg.)* greșeală grosolană.

Pluviograph [-vio-], *-en, -en, n. (met.)* pluviograf.

Pluviometer, *-s, -, n. (met.)* pluviometru.

PLZ [pe:el'tset], *presc.* de la Postleitzahl cod poștal.

Pneu, *-s, -s, m.* **1.** *(auto.)* pneu, roată. **2.** *(med.)* pneumotorax.

Pneumatik[1] *f. sg. (fiz., tehn.)* pneumatică.

Pneumatik[2], *-s, -s, m. (austr., elv.)* v. Pneu **(1).**

pneumatisch *adj.* pneumatic; **~e Förderung** transport pneumatic; **~es Werkzeug** unealtă (cu presiune) pneumatică; *(tipogr.)* **~e Bogenzuführung** alimentator de coli pneumatic; *(zool.)* **~e Knochen** oase pneumatice.

Pneumokokke, *-n, f.,* **Pneumokokkus**, *-, -ken, m. (med.)* pneumococ.

Pneumologe, *-n, -n, m.,* **~in**, *-nen, f. (med.)* pneumolog(ă).

Pneumologie *f. sg. (med.)* pneumologie.

Pneumonie, *-n* [-'ni:ən], *f. (med.)* pneumonie.

Pneumopleuritis [-plø-], *-tiden, f. (med.)* pneumopleurită.

Pneumothorax, *-(es), -e, m. (med.)* pneumotorax.

Po, *-s, -s, m. (în limbajul copiilor)* popo, poponeață.

Pobacke, *-n, f. (fam.)* fesă.

Pöbel, *-s, m. sg.* plebe; gloată, adunătură.

Pöbelei, *-en, f. (fam.)* mojicie, mitocănie, grosolănie.

pöbelhaft *adj.* grosolan, mojic, mitocan; **ein ~es Benehmen** o purtare grosolană.

Pöbelhaftigkeit, *-en, f.* mojicie, bădărănie, grosolănie.

Pöbelherrschaft *f. sg. (peior.)* dominație a plebei, a gloatei.

pöbeln, *pöbelte, gepöbelt (ich pöb(e)le), vb. (h) intr.* a se purta ca un mitocan, mitocănește; a provoca printr-un comportament obraznic, insultător.

Poch, *-(e)s, n.* (și *m.*) *sg.* v. Pochspiel.

Poch|arbeiter, *-s, -, m. (mine)* muncitor la concasarea minereului.

Pochbrett, *-(e)s, -er, n.* tablă de pocher.

Poche, *-n, f.* **1.** v. Pochwerk. **2.** *(fam.)* bătaie, snopeală.

pochen, *pochte, gepocht, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(an, auf* cu *ac.)* a bate, a lovi, a bocăni (în ceva); *(impers.)* **es** (sau **man**) **pocht** bate cineva (la ușă); **auf den Tisch ~** a bate (cu pumnul) în masă. **2.** *(despre inimă)* a bate, a zvâcni; **ihm pochte das Blut in den Schläfen** simțea cum îi zvâcneau tâmplele. **3.** *(fig.: auf* cu *ac.)* a face aluzie la ceva (cu aroganță); a se prevala de ceva; **er hat keinen Grund darauf zu ~** n-are motiv să se fălească cu asta; **du brauchst nicht immer auf mein Pflichtbewusstsein zu ~** nu trebuie să faci mereu aluzie la conștiinciozitatea mea; **er pochte auf sein Recht** s-a prevalat de dreptul său. **4.** a juca pocher. **II.** *tr.* **1.** a sparge, a sfărâma, a concasa; *(mine)* **Erz ~** a concasa minereuri; **Hanf ~** a melița cânepa. **2.** a lovi, a bate, a snopi, a ciomăgi; *(pop.)* **einen Nagel in die Wand ~** a bate un cui în perete.

Pocher, *-s, -, m.* **1.** muncitor la șteamp, la concasat. **2.** jucător de pocher. **3.** *(fam.)* lăudăros.

Poch|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* minereu fărâmat; minereu de concasat.

Pochgänge *pl. (mine)* instalație de concasare, de șteampuri.

Pochgut, *-(e)s, -güter, n. (mineral.)* material de concasat.

Poch|hammer, *-s, -hämmer, m. (mine)* ciocan pentru concasat minereu.

pochieren [-'ʃi:-], *pochierte, pochiert, vb. (h) intr. (cul.)* a prepara ochiuri românești.

Pochkäfer, *-s, -, m. (entom.)* car de lemn *(Anobium pertinax).*

Pochmühle, *-n, f. (mine)* moară cu ciocane, concasor.

Poch|schlamm, *-(e)s, -e, m. (mine)* nămol de minereuri concasate, noroi de concasare.

Poch|spiel, *-(e)s, n. sg.* pocher.

Poch|stempel, *-s, -, m. (mine)* șteamp, concasor (pentru minereu).

Pochtrog, *-(e)s, -tröge, m. (mine)* jgheab de șteamp, albie de concasat.

Pochwerk, *-(e)s, -e, n. (mine)* instalație de șteampuri, mojar pentru concasat minereu.

Pocke, *-n, f. (med.)* pustulă de vărsat.

Pocken *pl. (med.)* **1.** vărsat (de vânt), varicelă. **2.** variolă.

Pockenblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.; reg.)* măcrișu-calului *(Rumex conglomeratus).*

Pocken|epidemie, *-n* [-mi:ən], *f.* epidemie de variolă.

Pocken|impfung, *-en, f. (med.)* vaccinare antivariolică.

pockenkrank *adj. (med.)* bolnav de variolă.

Pockenkranke, *-n, -n (ein Pockenkranker), m.* și *f.* bolnav(ă) de variolă.

Pocken|narbe, *-n, f.* cicatrice variolică; ciupitură de vărsat.

pocken|narbig *adj.* ciupit de vărsat.

Pockenschutz|impfung, *-en, f.* v. Pockenimpfung.

Pockenvirus [-vi:-], *-, -ren, n.* și *m. (med.)* **1.** virusul varicelei. **2.** virusul variolei.

Pockerl, *-s, -, n. (reg.)* curcan.

Pockholz, *-es, -hölzer, n. (bot.)* lemn de guaiac *(Guajacum officinale, Lignum sanctum).*

pockig *adj. (reg.)* v. pockennarbig.

Podagra, *-s, n. sg. (med.)* podagră.

Podagrakraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* piciorul-caprei *(Aegopodium podagraria).*
podagrisch *adj. (med.)* bolnav de podagră.
Podalgie, *-n* [-'gi:ən], *f. (med.)* podalgie, dureri la picioare.
Podest, *-(e)s, -e, n.* (sau *m.) (constr.)* **1.** podestă, odihnă (a scării); palier. **2.** estradă.
Podest|stufe, *-n, f.* treaptă a podestei.
Podest|treppe, *-n, f.* scară cu podestă.
Podex, - (şi *-es*), *-e, m. (fam.)* şezut.
Podium, *-s, -dien* [-dıən], *n.* estradă, podium; tribună; platformă.
Podiumsdiskussion, **Podiumsge|spräch**, *-(e)s, -e, n.* discuţie publică, masă rotundă.
Podometer, *-s, -, n.* podometru.
Podsol, *-s*, **Podsolboden**, *-s, m. sg. (agr.)* podzol.
Po|em, *-s, -e, n.* poem; *(peior.)* poemă.
Po|esie, *-n*, [-'zi:ən] *f.* **1.** *sg.* poezie, creaţie poetică. **2.** *(fig.)* poezie; **ein Abend voller ~** o seară plină de farmec, de poezie.
Po|esie|album, *-s, -alben, n.* album de amintiri.
po|esielos *adj.* fără poezie, prozaic, sec.
Po|esielosigkeit *f. sg.* lipsă de poezie, prozaism.
po|esievoll *adj.* plin de poezie, de farmec.
Po|et, *-en, -en, m.* poet.
Po|etaster, *-s, -, m. (iron.)* poetastru, poetaş.
Po|eterei, *-en, f. (peior.)* versificare.
Po|etik, *-en, f.* (artă) poetică.
po|etisch *adj.* poetic; **~e Sprache** limbaj poetic; **~es Bild** imagine poetică; *(fam.)* **~e Ader** vână poetică; *(fig.)* **er war ~ gestimmt** era într-o dispoziţie lirică.
Po|etische, *-n (ein Poetisches) , n. sg.* caracter poetic.
po|etisieren, *poetisierte, poetisiert, vb. (h) tr.* a poetiza.
Pofalte, *-n, f.* v. Gesäßfalte.
Pofel, *-s, m. sg. (austr.)* **1.** marfă proastă, deşeu. **2.** ceată, cârd.
pofen, *pofte, gepoft, vb. (h) intr. (reg.)* a dormi.
pofer *adj. (reg.)* sărac, fără căpătâi.
Pogatsche, *-n, f. (cul., reg.)* pogăcel.
pogen, *pogte, gepogt, vb. (h) intr. (fam.)* a dansa pogo.
Pogge, *-n, f. (reg.)* **1.** peşte. **2.** broască. **3.** pasăre. **4.** *(zool.)* cap-de-zmeu *(Agonus cataphractus).*
Pogo, *-s, -s, m. (fam.)* pogo.
Pogrom, *-s, -e, m.* pogrom.
Pogromhetze, *-n, f.* campanie de hărţuire care precede un pogrom.
Pogromnacht, *-nächte, f.* **1.** noapte în care are loc un pogrom. **2.** *(sg., ist.)* noaptea de 10.XI.1938, în care trupele S.A. au organizat un pogrom de dimensiuni înspăimântătoare.
Pogrom|opfer, *-s, -, n.* victimă a unui pogrom.
Pogrom|stimmung, *-en, f.* atmosferă de pogrom.
pohlen, *pohlte, gepohlt, vb. (h) intr. (reg.)* a vorbi neclar, a vorbi o limbă stâlcită.
pohlisch *adj. (reg.)* ilegal, nelegal; **~e Ehe** căsnicie ilegală, concubinaj.
Point [poɛ̃:], *-s, -s, m.* **1.** punct (la zaruri sau la jocuri de cărţi); levată. **2.** trăsătură caracteristică (a rasei). **3.** *(com.)* unitate de înregistrare a preţului (la bursă).
Pointe ['poɛ̃:tə], *-n, f.* poantă; *(fam.)* **die ~ verhauen** a nimeri alături; a strica poanta.
Pointer ['pɔintɐ], *-s, -, m.* (câine) pointer, prepelicar.
pointieren [poɛ̃'ti:-], *pointierte, pointiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a accentua; a scoate în evidenţă. **II.** *intr. (la jocuri de noroc)* a miza.
pointiert [poɛ̃'ti:rt] **I.** *part. trec.* de la pointieren. **II.** *adj.* accentuat; **um es ~ zu sagen** pentru a sublinia.
Pointierung, *-en, f.* accentuare.
Pointillismus [poɛnti'jIs-], *-, m. sg. (pict.)* poantilism.
Pojatz, *-en, -en*, **Pojazer**, *-s, -, m. (reg.)* paiaţă.
Pokal, *-s, -e, m.* (şi *sport)* pocal, cupă.
Pokalsieger, *-s, -, m. (sport)* echipa câştigătoare a cupei.
Pokal|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* meci în cadrul competiţiei pentru câştigarea cupei.
Pokalsystem, *-s, -e, n. (sport)* sistem de eliminare a competitorilor în concursul pentru câştigarea cupei.
Pokalwettbewerb, *-(e)s, -e, m. (sport)* competiţie pentru câştigarea unei cupe, a unui pocal.
Pökel, *-s, -, m.* saramură.
Pökelfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne sărată; carne conservată în saramură.
Pökelhering, *-s, -e, m.* scrumbie sărată, în saramură.
Pökel|lake *f. sg.* saramură pentru conservat (carne etc.)
pökeln, *pökelte, gepökelt (ich pök(e)le), vb. (h) tr.* a săra; a pune în saramură.
Pökelrogen, *-s, -, m.* v. Kaviar.
Pökelsalz, *-es, n. sg.* sare pentru saramură.
Poker, *-s, m. sg.* pocher.
Pokergesicht, *-(e)s, -er, n.*, **Pokermiene** *f. sg.* **1.** expresie impasibilă, insondabilă a feţei. **2.** persoană care nu îşi exteriorizează sentimentele, impenetrabilă, impasibilă.
pokern, *pokerte, gepokert, vb. (h) intr.* a juca pocher.
Poker|spiel, *-(e)s, -e, n.* v. Poker.
Poker|spieler, *-s, -, m.* jucător de pocher, pocherist.
pokulieren, *pokulierte, pokuliert, vb. (h) intr. (înv.)* a bea, a face chef.
Pol, *-s, -e.* **1.** *(geogr., astron., mat., fiz.)* pol. **2.** *(electr.)* pol; **positiver ~** electrod pozitiv, anod; **negativer ~** electrod negativ, catod; **die beiden ~e verbinden** a lega cei doi poli. **3.** *(fig.)* **seine Gedanken kreisten immer um denselben ~** gândurile sale se roteau mereu în jurul aceluiaşi punct. **4.** faţă (la catifea şi covoare).
Polacke, *-n, -n, m.* **1.** *(peior.)* polonez, leah. **2.** *(reg.)* cal rusesc. **3.** *(reg.)* rest de bere în pahar. **4.** *(reg.)* pasăre, găină îndopată.
Polackei *f. sg. (înv.)* Polonia.
Polacker, *-s, -, m. (mar., înv.)* polac, navă cu trei catarge din apele mediteraneene.
polar *adj.* **1.** *(geogr., mat.)* polar; **~e Luftmassen** mase de aer polar. **2.** opus, antipodic; **~er Gegensatz** contrast.
Polar|achse, *-n, f. (geogr.)* axă polară.
Polarbär, *-en, -en, m. (zool.)* urs polar, urs alb *(Thalassarctos maritimus).*
Polardrei|eck, *-(e)s, -e, n. (mat.)* triunghi polar.
Polare, *-n, f. (mat.)* polară.
Polar|ebene, *-n, f. (mat.)* plan polar.
Polar|eis, *-es, n. sg.* gheţar polar; banchiză.
Polar|expedition, *-en, f.* expediţie polară.
Polarfahrt, *-en, f.* călătorie la pol.
Polarflug, *-(e)s, -flüge, m.* zbor peste, la pol.
Polarforscher, *-s, -, m.* cercetător, explorator al regiunilor polare.
Polarforschung, *-en, f.* explorare a regiunilor polare.
Polarfront, *-en, f. (met.)* front polar.
Polarfuchs, *-es, -füchse, m. (zool.)* vulpe polară, albastră *(Alopex lagopus).*
Polargebiet, *-(e)s, -e, n.*, **Polargegend**, *-en, f.* regiune polară.
Polargleichung, *-en, f. (mat.)* ecuaţie polară.
Polargürtel, *-s, -, m.* v. Polarkreis.
Polar|hund, *-(e)s, -e, m.* câine polar.
Polarisation *f. sg. (fiz.)* polarizare.
Polarisations|apparat, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* aparat de polarizare.
Polarisations|ebene, *-n, f. (fiz.)* plan de polarizare.
Polarisationsmikroskop, *-s, -e, n. (fiz.)* microscop cu polarizare.
Polarisator, *-s, -toren, m. (fiz.)* polarizor.
polarisierbar *adj. (fiz.)* polarizabil.
Polarisierbarkeit *f. sg. (fiz.)* polarizabilitate.
polarisieren, *polarisierte, polarisiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) polariza; *(fig.)* **die Fronten polarisierten sich** s-au format două fronturi, două grupări opuse.
Polarisierung, *-en, f.* polarizare.
Polarisierungs|effekt, *-(e)s, -e, m.* efect de polarizare.
Polariskop, *-s, -e, n. (fiz.)* polariscop.
Polarität *f. sg. (fiz.* şi *fig.)* polaritate.
Polarko|ordinaten *pl. (mat.)* coordonate polare.
Polarko|ordinatensystem, *-s, -e, n.* sistem de coordonate polare.
Polarkreis, *-es, -e, m. (geogr.)* cerc polar; **der südliche ~** cercul polar sudic.
Polarlicht, *-(e)s, n. sg.* auroră boreală.
Polarluft *f. sg. (met.)* aer polar.
Polarmeer, *-(e)s, -e, n.* ocean polar.
Polarmensch, *-en, -en, m.* locuitor din regiunea polară.
Polarmöve [-və], *-n, f. (ornit.)* pescăruş polar.
Polarnacht, *-nächte, f.* noapte polară.
Polaro|idfoto, *-s, -s, n.* poză făcută cu un aparat de fotografiat tip polaroid.
Polaro|idkamera, *-s, f.* aparat (fotografic de tip) polaroid.
Polarschnee, *-s, m. sg.* zăpadă polară.
Polar|station, *-en, f.* staţie (de cercetare) polară.
Polar|stern, *-(e)s, -e, m. (astron.)* Steaua Polară.
Polar|strom, *-(e)s, -ströme, m. (geogr.)* curent polar.
Polartag, *-(e)s, -e, m.* zi polară.
Polartangente, *-n, f. (mat.)* tangentă polară.
Polar|wolf, *-(e)s, -wölfe, m. (zool.)* lup polar, alb.
Polarzone, *-n, f. (geogr.)* zonă polară.
Polbogen, *-s, -, m. (electr.)* arc polar.
Polbogenlänge, *-n, f.* lungime a arcului polar.
Polder, *-s, -, m.* **1.** polder, marşă (câmpie îndiguită). **2.** v. Poller.
Poldistanz, *-en, f. (fiz.)* distanţă între poli.
Pole, *-n, -n, m.* polonez.
Polei, *-(e)s, -e, m. (bot.)* cimbru *(Satureja hortensis* L.).
Polemik, *-en, f.* polemică.
Polemiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* polemist(ă).
polemisch *adj.* polemic.
polemisieren, *polemisierte, polemisiert, vb. (h) intr.* a polemiza; **gegen jn. ~** a polemiza cu cineva.
polen, *polte, gepolt, vb. (h) tr. (electr.)* a magnetiza, a polariza.
Polenta, *-ten, f.* polenta, mămăligă.
Polente, *-n, f. (argou)* poliţie.
Polhöhe, *-n, f.* **1.** *(geogr.)* înălţime a polului. **2.** *(geod.)* azimut.
Police [-'li:sə], *-n, f.* poliţă de asigurare; poliţă; **eine ~ ausstellen** a elibera o poliţă; **laufende ~** poliţă curentă, flotantă; **offene ~** poliţă deschisă.
Polier, *-s, -e, m. (constr.)* şef de echipă; maistru (zidar sau dulgher).
Polier|ahle, *-n, f.* alezor rotund.
Polierbank, *-bänke, f. (tehn.)* banc de polizat.
Polierbarkeit *f. sg.* posibilitate de a se lustrui.
Polierbürste, *-n, f.* perie pentru lustruit (pantofi).
Polier|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* fier de polizat; *(metal.)* planator.
polieren, *polierte, poliert, vb. (h) tr.* a poliza, a lustrui, a şlefui; *(fig.)* **den Aufsatz noch etwas ~** a şlefui puţin articolul, a mai cizela compunerea.
Polierer, *-s, -, m.* lustruitor, şlefuitor.
Polierfeile, *-n, f.* pilă de polizat.
Polierfilz, *-es, -e, m.* pâslă de lustruit.
Polier|hammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de polizat.
Polier|heu, *-(e)s, n. sg. (bot.)* coada-calului, barba-sasului *(Equisetum arvense* L.).
Poliermaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de lustruit, de polizat.
Poliermittel, *-s, -, n.* substanţă sau unealtă de lustruit, substanţă de lustruire, de polizare; *(auto.)* ceară de lustruit.
Polierpaste, *-n, f.* pastă de lustruit.
Polierrot, *-(e)s, n. sg. (tehn.)* roşu de lustruit, colcotar.
Polierscheibe, *-n, f.* disc abraziv pentru şlefuire fină.
Polierschiefer, *-s, -, m.* ardezie pentru şlefuit; kiselgur.
Polier|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (tehn.)* **1.** unealtă, sculă de lustruit, lustruitor. **2.** oţel de lustruit.
Polier|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de lustruit, de şlefuit, de polizat.
Polier|stoff, *-(e)s, -e, m.* material de lustruit.

poliert I. *part. trec.* de la polieren. **II.** *adj.* **1.** cizelat, şlefuit; lustruit; polizat; **~es Holz** lemn lustruit; **~e Fingernägel** unghii lustruite; **~e Oberfläche** suprafaţă netedă, polizată. **2.** *(fig.)* rafinat, cizelat; **ein ~er Mensch** un om rafinat; **der Artikel war nicht recht ~** articolul nu era destul de cizelat.

Poliertuch, *-(e)s, -tücher, n.* postav de lustruit, de poleit.

Polierwachs, *-es, n. sg.* ceară de lustruit.

Polierwalze, *-n, f. (tehn.)* cilindru de lustruit.

Polierwerkzeug, *-(e)s, -e, n.* unealtă, sculă de lustruit, de polizat.

Poliklinik, Poliklinik, *-en, f.* policlinică.

Polin, *-nen, f.* poloneză.

Polio, *-, f. presc.* de la Poliomyelitis.

Polio|impfung, *-en, f. (med.)* vaccin antipoliomielitic.

Poliomyelitis *f. sg. (med.)* poliomielită, paralizie infantilă.

polisch *adj. (pop.)* polonez.

Polit|abteilung, *-en, f.* secţie politică.

Politbüro, *-s, -s, n.* birou politic.

Politesse [poli'tɛs(ə)], *-n, f.* **1.** *(înv.)* politeţe. **2.** poliţistă, femeie agent de circulaţie.

politieren, *politierte, politiert, vb. (h) tr. (austr.)* a lustrui (mobilă etc.).

Politik, *-en, f.* **1.** politică; **auswärtige ~** politică externă; **innere ~** politică internă; **eine ~ der Entspannung** o politică de destindere; **~ der Nichteinmischung** politică de neamestec; **~ der Nichtpaktgebundenheit** politică de nealiniere; **eine gemeinsame ~ betreiben** a duce (face) aceeaşi politică; **sich aus der ~ zurückziehen** a se retrage din politică; **~ ist ein schmutziges Geschäft** politica este o treabă murdară. **2.** *(fig.)* dibăcie, calcul; **das tut er nur aus ~** o face numai din calcul; **das war schlaue ~ von ihm** aceasta a fost o viclenie de-a lui.

Politikaster, *-s, -, m. (iron.)* politicastru, politician prost.

Politikasterei, *-en, f. (iron.)* politică proastă.

Politiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** politician(ă). **2.** *(fig.)* om isteţ, viclean, mare diplomat.

Politikum, *-s, -ka, n.* eveniment politic, fapt cu implicaţii politice.

Politikus, *-, -se, m. (fam.)* om isteţ, viclean, diplomat.

Politikwissenschaft, *-en, f.* ştiinţă politică, politologie.

Politikwissenschaftler, *-s, -, m.* politolog.

politikwissenschaftlich *adj.* politologic.

politisch *adj.* **1.** politic; **die ~e Lage** situaţia politică; **~e Behörde** autoritate politică; **aus ~en Gründen** din motive politice; **~e Ökonomie** economie politică; **die ~en Rechte** drepturile politice. **2.** şiret, dibaci.

Politische, *-n, -n (ein Politischer), m. (fam.)* deţinut politic.

politisieren, *politisierte, politisiert, vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a politiza, a face politică. **2.** a politiza, a privi din punct de vedere politic. **3.** a activiza politic. **4.** a discuta politică.

Politkommission, *-en, f.* comisie politică.

Polit|ökonomie *f. sg.* economie politică.

Politschule, *-n, f.* şcoală politică.

Politologe, *-n, -n, m.* specialist în politologie.

Politologie *f. sg.* politologie.

politologisch *adj.* politologic.

Politpornographie, *-n, f.* tratarea unor teme politice prin imagini pornografice.

Politprominenz *f. sg.* personalitate politică.

Politrevue [-revy:], *-n, f.* spectacol de revistă cu tentă politică.

Politruk, *-s, -s, m. (ist.)* politruc.

Politsatire, *-n, f.* satiră politică.

Politur, *-en, f.* **1.** lustru; luciu; poleială; verniu; *(fig.)* **die letzte ~ geben** a finisa, a da ultima şlefuire; *(fig.)* **dieser Mann hat viel ~** acest om e foarte cizelat. **2.** *(fig.)* spoială. **3.** v. Poliermittel.

Polizei *f. sg.* poliţie; **sich an die ~ wenden** a se adresa poliţiei; **jn. bei der ~ anzeigen** a denunţa pe cineva la poliţie; **bei der ~ sein** a fi poliţist; **Ärger mit der ~ haben** a avea probleme cu poliţia; **die ~ rufen** a chema poliţia; **jm. die ~ auf den Hals hetzen** a pune poliţia pe urmele cuiva; *(fam.)* **er ist dümmer als die ~ es erlaubt** e prost de dă în gropi.

Polizei|agent, *-en, -en, m.* agent de poliţie.

Polizei|aktion, *-en, f.* acţiune, intervenţie a poliţiei.

Polizei|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou, post, secţie de poliţie.

Polizei|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat al poliţiei.

Polizei|aufgebot, *-(e)s, -e, n.* corp, detaşament de poliţie (de intervenţie); **das ganze ~** întregul efectiv al poliţiei.

Polizei|aufsicht *f. sg.* control poliţienesc; **er steht unter ~** se află sub supravegherea poliţiei.

Polizei|auto, *-s, -s, n.* maşină a poliţiei.

Polizeibe|amte, *-n, -n (ein Polizeibeamter), m.* funcţionar de poliţie.

Polizeibe|amtin, *-nen, f.* funcţionară de poliţie.

Polizeibe|hörde, *-n, f.* poliţie, autorităţi poliţieneşti.

Polizeibulle, *-n, -n, m. (argou, fam.)* copoi, sticlete, curcan.

Polizeibüro, *-s, -s, n.* v. Polizeiamt.

Polizeichef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* şef de poliţie.

Polizeidiener, *-s, -, m. (înv.)* sergent de poliţie.

Polizeidienst|stelle, *-n, f.* secţie, post de poliţie.

Polizeidirektion, *-en, f.* direcţie a poliţiei.

Polizei|einheit, *-en, f.* unitate poliţienească, detaşament de poliţie.

Polizei|einsatz, *-es, -sätze, m.* mobilizare, punere în acţiune, intervenţie a poliţiei.

Polizei|eskorte, *-n, f.* escortă poliţienească.

Polizeiflitzer, *-s, -, m. (fam.)* automobil de poliţie, dubă.

Polizeifunk, *-(e)s, m. sg.* radioemisiune şi recepţie specială pentru poliţie.

Polizeigebäude, *-s, -, n.* local al poliţiei.

Polizeigericht, *-(e)s, -e, n.* judecătorie poliţienească.

Polizeigesetzgebung, *-en, f. (jur.)* legislaţie poliţienească.

Polizeigewahrsam, *-s, -e, m.* arest la poliţie, arest al poliţiei.

Polizeigewalt, *-en, f.* **1.** putere poliţienească. **2.** *sg.* forţă poliţienească. **3.** abuz de forţă (al poliţiei).

Polizeigriff, *-(e)s, -e, m.* figură de luptă folosită de poliţie prin care cuiva i se blochează mâinile la spate pentru a nu putea riposta.

Polizei|hauptmannschaft, *-en, f. (înv.)* chestură de poliţie.

Polizei|hund, *-(e)s, -e, m.* câine poliţist.

Polizei|inspektion, *-en, f.* inspectorat de poliţie.

Polizeikaserne, *-n, f.* cazarmă de poliţie.

Polizeikette, *-n, f.* cordon de poliţişti.

Polizeiknüppel, *-s, -, m.* baston poliţienesc; baston de cauciuc.

Polizeikommando, *-s, -s, n.* comando de poliţie, echipă de intervenţie a poliţiei.

Polizeikommissar, *-s, -e, (reg.* şi **Polizeikommissär**, *-s, -e) m. (austr.)* comisar de poliţie.

Polizeikommissariat, *-s, -e, n. (austr.)* comisariat de poliţie.

Polizeikonfident, *-en, -en, m. (înv.)* denunţător.

Polizeikontingent, *-(e)s, -e, n.* v. Polizeiaufgebot.

Polizeikontrolle, *-n, f.* percheziţie a poliţiei.

Polizeikordon, *-s, -s, (austr., -e), m.* v. Polizeikette.

Polizeikräfte *pl.* forţe poliţieneşti.

polizeilich *adj.* şi *adv.* poliţienesc, poliţieneşte, de poliţie; **unter ~er Aufsicht** sub supravegherea poliţiei; **~ verboten** interzis de poliţie; **sich ~ anmelden** a-şi face viza la poliţie.

Polizeimann, *-(e)s, -männer, m. (înv.)* poliţist.

Polizeimannschaft *f. sg.* corp al poliţiştilor.

Polizeimeister, *-s, -, m.* angajat al poliţiei cu grad mijlociu.

Polizei|obermeister, *-s, -, m.* v. Polizeioffizier.

Polizeinotruf, *-(e)s, -e, m.* **1.** telefon direct la poliţie. **2.** număr al telefonului direct la poliţie.

Polizei|offizier, *-s, -e, m.* angajat al poliţiei cu grad superior, ofiţer de poliţie.

Polizei|organ, *-s, -e, n.* organ de poliţie, poliţie.

Polizeiposten, *-s, -, m.* **1.** pază poliţienească. **2.** post de poliţie.

Polizeipräsident, *-en, -en, m.* prefect de poliţie.

Polizeipräsidium, *-s, -dien* [-dīən], *n.* prefectură, comandament de poliţie.

Polizeirazzia, *-razzien* [-tsiən], *f.* v. Polizeistreife **(1).**

Polizeiregime [-reʒi:m], *-s, -s, n. (peior.)* regim poliţienesc.

Polizeirevier [-vi:ɐ], *-s, -e, n.* circumscripţie, sector de poliţie.

Polizeirichter, *-s, -, m.* judecător de poliţie.

Polizeischutz, *-es, m. sg.* pază, protecţie acordată de poliţie.

Polizeisirene, *-n, f.* sirenă a poliţiei.

Polizei|spitzel, *-s, -, m.* agent de poliţie, agent secret, spion; *(peior.)* turnător la poliţie.

Polizei|staat, *-(e)s, -en, m. (peior.)* stat poliţienesc.

Polizei|strafe, *-n, f.* pedeapsă poliţienească.

Polizei|streife, *-n, f.* **1.** razie. **2.** patrulă poliţienească, de poliţie.

Polizei|stunde, *-n, f.* (de regulă la *sg.)* oră de închidere a localurilor publice.

Polizeiterror, *-s, m. sg.* teroare poliţienească.

Polizei|uniform, *-en, f.* uniformă poliţienească.

Polizeiverband, *-(e)s, -bände, m.* formaţie, trupă poliţienească.

Polizeiverfügung, *-en, f.* dispoziţie, decizie poliţienească.

Polizeivergehen, *-s, -, n.* contravenţie (amendată de poliţie).

Polizeiver|ordnung, *-en, f.* ordin poliţienesc; dispoziţie poliţienească.

Polizeiverwaltung, *-en, f.* administraţie, comandament a(l) poliţiei.

Polizeiwache, *-n, f.* post, circumscripţie de poliţie.

Polizeiwachmann, *-(e)s, -männer, m.* poliţist de pază, de gardă.

Polizeiwach|stube, *-n, f.* cameră de gardă la postul de poliţie.

Polizeiwagen, *-s, -, m.* maşină (de intervenţie) a poliţiei.

Polizeiwesen, *-s, n. sg.* (tot ce priveşte) poliţia (ca instituţie).

polizeiwidrig *adj.* şi *adv.* **1.** contrar regulamentului poliţiei, interzis de poliţie; **~ vorgehen** a proceda contrar regulamentului poliţiei. **2.** *(fam.)* antipatic, respingător; **~es Gesicht** figură respingătoare, antipatică; **~ dummer Mensch** om groaznic de prost.

Polizist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* poliţist(ă), agent(ă) de poliţie; **ein ~ regelt den Verkehr** un poliţist dirijează circulaţia.

Polizze, *-n, f. (austr.)* v. Police.

Polk, *-(e)s, -s (*rar şi *-e)* v. Pulk.

Pölk, *-s, -e, m. (reg.)* porc tânăr castrat.

Polka, *-s, f.* polcă.

polken, *polkte, gepolkt, vb. (h) intr.* **1.** *(tipogr.)* a culege cu greşeli. **2.** *(reg., fam.)* a râcâi, a scurma (cu degetul); **in der Nase ~** a se scobi în nas.

Polker, *-s, -, m. (tipogr.; iron.)* culegător prost.

Polklemme, *-n, f. (auto.)* bornă electrică.

Polkreis, *-es, -e, m.* v. Polarkreis.

Poll, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** anchetă, discuţie publică. **2.** alegere, vot. **3.** listă a alegătorilor sau a participanţilor la anchetă. **4.** cap. **5.** chică, coamă; moţ. **6.** coroană (a unui copac). **7.** scufie.

Pollen, *-s, -, m. (bot.)* polen.

pöllen, *pöllte, gepöllt, vb.(h) tr. (reg.)* **1.** a curăţa (pielea) de carne; a coji. **2.** a reteza coroana (unui copac).

Pollen|analyse, *-n, f.* analiză a polenului.

Pollenflug, *-(e)s, m. sg.* răspândire a polenului în aer în perioada de înflorire a plantelor.

Pollenkorn, *-(e)s, -körner, n. (bot.)* bob, grăunte de polen.

Pollensack, *-(e)s, -säcke, m. (bot.)* sac cu polen, sac polinic.

Pollenschlauch, *-(e)s, -schläuche, m. (bot.)* tub polinic.

Poller, *-s, -, m. (mar.)* capră de frânghie; bolard, babă.

Pollution, *-en, f. (med.)* poluţie.

polnisch *adj.* **1.** polonez, polon; *(în expr.)* **~en Abschied nehmen** a o şterge englezeşte. **2.** *(fig., fam.)* **das ist ~e Wirtschaft** asta e ca în satul lui Cremene; e o harababură fără seamăn aici!

Polo, *-s, -s, n. (sport)* polo.

Poloball, *-(e)s, -bälle, m.* minge de polo.

Polo|hemd, *-(e)s, -en, n.* cămaşă polo.

Polonaise [-'nɛ:zə], **Polonäse**, *-n, f. (muz.)* poloneză (dans).
Polonistik *f. sg.* polonistică.
Polonium, *-s, n. sg. (chim.)* poloniu.
Poloschläger, *-s, -, m. (sport)* crosă de polo.
Polo|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* joc de polo.
Polschuh, *-(e)s, -e, m. (electr.)* piesă polară.
Polster, *-s, - (austr. Pölster), n. (austr. m.)* **1.** pernă (de pat, de tapițerie, de croitorie etc.); **der Glaube ist ein bequemes** ~ credința îți oferă mângâiere; *(fig.)* **ein finanzielles** ~ economii; **ein** ~ **für die mageren Jahre** bani albi pentru zile negre. **2.** umplutură (de saltea, de pernă etc.). **3.** saltea. **4.** *(anat.)* pernița de grăsime. **5.** *(mine)* traversă. **6.** *(la moară)* pernă; perinoc. **7.** *(arhit.)* tor. **8.** *(bot.)* pernă (de mușchi etc.).
Polsterbank, *-bänke, f.* bancă tapițată.
Polsterbett, *-(e)s, -en, n.* canapea.
Pölsterchen, *-s, -, n. (dim.* de la P o l s t e r) pernița, pernuță.
Polster|ecke, *-n, f.* colț (de cameră) cu mobilă tapițată.
Polsterer, *-s, -, m. (reg.)* tapițer.
Polstergarnitur, *-en, f.* garnitură de mobilă tapițată.
Polstergruppe, *-n, f.* v. P o l s t e r g a r n i t u r.
Polstermöbel, *-s, -, n.* mobilă tapițată.
Polster|haare *pl.* păr de tapițat, de umplut perne, saltele.
Polster|holz, *-es, -hölzer, n. (constr.)* talpă de lemn.
Polsterin, *-nen, f.* tapițeră, tapițereasă.
Polsterklasse, *-n, f. (ferov., înv.)* vagon cu bănci tapițate, capitonate.
Polsterlehne, *-n, f.* spetează tapițată.
Polstermacher, *-s, -, m. (înv.)* tapițer.
Polstermöbel, *-s, -, n.* mobilă tapițată.
polstern, *polsterte, gepolstert, vb. (h) tr.* a tapisa, a tapița, a capitona; *(fig.)* **sie ist gut gepolstert** e durdulie bine, e grăsuță, are pernițe (de grăsime).
Polstersessel, *-s, -, m.* fotoliu.
Polstersitz, *-es, -e, m.* loc (de șezut) tapițat.
Polster|stoff, *-(e)s, -e, m.* stofă de mobilă (de tapițerie).
Polster|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* scaun tapițat.
Polstertür, *-en, f.* ușă capitonată.
Polster|überzug, *-(e)s, -züge, m.* față de pernă.
Polsterung, *-en, f.* **1.** tapisare. **2.** capitonare.
Polter|abend, *-s, -e, m.* serbare, petrecere în ajunul cununiei, nunții.
Polterer, *-s, -, m.* (om) gălăgios, zgomotos, zurbagiu (fără intenții de scandal); lăudăros.
Poltergeist, *-(e)s, -er, m.* **1.** strigoi, spiriduș (care produce zgomote). **2.** v. P o l t e r e r.
polt(e)rig *adj.* **1.** zurbagiu, gălăgios, înjurând cu voce tare (fără intenții de scandal). **2.** zgomotos; bubuind.
Polterkammer, *-n, f.* cameră cu vechituri, debara.
Poltermette, *-n, f. (bis. cat.)* liturghie din ultimele trei zile din Săptămâna Mare.
poltern, *polterte, gepoltert, vb.* **I.** *intr.* **1.** *(h)* a ciocăni, a bate (în ușă etc.); a tropăi; **die Kinder** ~ **auf der Treppe** copiii tropăie pe scară. **2.** *(h)* a se certa cu voce ridicată, a înjura (dar nu cu intenții de a jigni); a face zarvă, gălăgie, scandal. **3.** *(s)* a produce zgomot, a merge, a se rostogoli, a coborî zgomotos; **von der Treppe** ~ a coborî scările cu zgomot, tropăind; **der Wagen poltert über die Brücke** trăsura huruie pe pod. **4.** *(h)* a sparge oale (sau alte obiecte) în fața ușii mirilor în ajun de nuntă; a petrece în ajun de cununie. **II.** *impers. (h)* a ciocăni, a bubui; **es poltert draußen** afară se aude un zgomot; *(fig.)* **es poltert** umblă duhuri necurate. **III.** *tr. (h) (tehn.)* a da formă (unei piese) prin ciocănire.
Poltertöne *pl.* zăngăneală, zornăit.
Polterwagen, *-s, -, m.* camion cu cai.
poltrig *adj.* v. p o l t (e) r i g.
Poltron [-'trɔ̃:], *-s, -s, m.* **1.** poltron, laș, fricos. **2.** poltron, lăudăros.
Polwechsler, *-s, -, m.*, **Polwender**, *-s, -, m.* **1.** *(electr.)* schimbător de poli. **2.** *(tel.)* inductor de apel.
Poly|acryl [-ak-], *-s, n. sg. (chim.)* poliacrilat.
Poly|amid, *-s, n. sg.* rășină poliamidică, poliamid(ă).
Poly|andrie *f. sg.* poliandrie.
Poly|arthritis, *-itiden, f. (med.)* poliartrită.
Poly|äthylen, *-s, n. sg. (chim.)* polietilenă.
polychrom [-kro:m] *adj.* policrom; policromat.
Polychromie [-kro-], *-n* [-'i:ən], *f. (tipogr.)* policromie.
Poly|eder, *-s, -, n. (geom.)* poliedru.
Poly|ederkrankheit *f. sg.* boală fatală a fluturilor de mătase.
polygam *adj.* poligam.
Polygamie, *-n* [-'mi:ən], *f.* poligamie.
Polygamist, *-en, -en, m.* poligam.
polyglott *adj.* poliglot.
Polyglotte[1], *-n, -n (ein Polyglotter), m.* și *f.* poliglot(ă).
Polyglotte[2], *-n, f.* operă, carte poliglotă.
Polygon, *-s, -e, n. (geom.)* poligon.
polygonal *adj.* poligonal.
Polygonbau, *-s, -e, m. (mine)* cadru de susținere poligonal.
Polygraph, *-en, -en, m.* **1.** poligraf, tehnician (sau muncitor) din poligrafie. **2.** *(med.)* poligraf, aparat de înregistrare a pulsului. **3.** *(jur.)* detectiv de minciuni.
Polygraphie *f. sg.* poligrafie.
polygrapisch *adj.* poligrafic.
Polyhistor, *-s, -toren, m.* polihistor.
polymer *adj. (chim.)* polimer.
Polymer, *-s, e*, **Polymere**, *-n, -n, n. (chim.)* polimer.
Polymerie, *-n* [-'ri:ən] *(chim.)* polimerie.
Polymerisat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* polimer.
polymerisieren, *polymerisierte, polymerisiert, vb. (h) tr.* a polimeriza.
Polymetrie, *-n* [-'tri:ən], *f. (metr., muz.)* polimetrie.
polymorph *adj.* polimorf.
Polymorphismus, *-, m. sg.* polimorfism.
Polynesier [-ziɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* polinezian(ă).
polynesisch *adj.* polinezian.
Polyneuritis *f. sg. (med.)* polinevrită.
Polynom, *-s, -e, n. (mat.)* polinom; **Grad eines ~s** grad al unui polinom.
polynomisch *adj. (mat.)* polinomic, polinomial.
polynukle|är *adj. (med.)* polinuclear.
Polyp, *-en, -en, m.* **1.** *(zool.)* polip *(Hydra)*. **2.** *(med.)* polip. **3.** *(argou)* sticlete, copoi, polițist.
polypen|artig *adj.* ca un polip, asemănător unui polip.
polyphag *adj. (despre animale)* polifag.
polyphon *adj. (muz.)* polifon.
Polyphonie, *-n* [-'ni:ən], *f. (muz.)* polifonie.
polyphonisch *adj. (înv.)* v. p o l y p h o n.
polyploid [-plo'i:t] *adj. (biol.)* poliploid.
Polypropylen, *-s, n. (chim.)* polipropilenă.
Polyrhythmik *f. sg. (muz.)* poliritmie.
polyrhythmisch *adj.* poliritmic.
Polysa(c)charid [-zaxa-], *-(e)s, -e, n. (chim., biol.)* polizaharidă.
polysemantisch *adj. (lingv.)* polisemantic.
Polysemie *f. sg. (lingv.)* polisemie.
polysyllabisch *adj. (lingv.)* polisilabic, format din mai multe silabe.
Polysyndeton, *-s, -deta, n. (gram.)* polisindeton.
polysynthetisch *adj. (lingv.)* polisintetic; **~e Sprachen** limbi polisintetice.
Polytechniker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* student(ă) la politehnică.
Polytechnikum, *-s, -ka* (și *-ken*), *n.* (școală superioară) politehnică.
polytechnisch *adj.* politehnic.
Polythe|ismus [-te'Is-], *-, m. sg.* politeism.
polyte|istisch *adj.* politeist.
polytrop *adj. (biol.)* politrop.
Polytropismus, *-, m. sg. (biol.)* politropism.
Poly|urethan, *-s, -e, n. (chim., de regulă la pl.)* poliuretan.
polyvalent [-va-] *adj.* polivalent.
Polyvinylchlorid [-viny:lklo-], *-s, -e, n. (chim.)* clorură de polivinil.
polyzyklisch *adj.* policiclic.
pölzen, *pölzte, gepölzt (du, er pölzt), vb. (h) tr. (constr.; austr.)* a sprijini, a propti; a rezema.
Pölzung, *-en, f. (austr.)* proptire, căptușire cu scânduri.
Pölzungs|arbeit, *-en, f. (constr.)* proptire.
Pomade, *-n, f.* pomadă, alifie; *(fam.)* **das geht wie** ~ asta merge ca uns.
pomade *adj. (fam., înv.)* **1.** comod, molâu, flegmatic. **2.** *(în expr.)* **das ist mir** ~ mi-e egal, mi-e totuna; puțin îmi pasă, mă doare-n cot.
Pomadenhengst, *-(e)s, -e, m. (fam., peior.)* bărbat cochet, pomădat.
pomadig *adj. (fam.)* **1.** pomădat; **~es Haar** păr pomădat. **2.** *(reg.)* flegmatic, comod, blazat. **3.** *(fam.)* încet, molâu.
pomadisieren, *pomadisierte, pomadisiert, vb. (h) tr.* a pomăda, a unge cu pomadă.
Pomeranze, *-n, f.* **1.** *(bot.)* portocal amar *(Citrus aurantium amara)*. **2.** *(reg.)* portocală.
Pomeranzenbitter, *-s, n. sg. (chim.)* hesperidin.
Pomeranzenblüte, *-n, f.* floare de portocal amar.
Pomeranzen|elixier, *-s, -e, n.* elixir din extract de portocale amare.
Pomeranzengarten, *-s, -gärten, m.* grădină de portocali amari.
pomeranzengelb *adj. (reg.)* galben portocaliu.
Pomeranzenlimonade, *-n, f. (reg.)* oranjadă.
Pomeranzen|öl, *-(e)s, -e, n. (reg.)* ulei din portocale.
Pomeranzenschale, *-n, f. (reg.)* coajă de portocală.
Pommer, *-n, -n, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** pomeranian(ă), locuitor(-oare) din Pomerania. **2.** *(fig.)* om greoi, greu de cap. **3.** (câine) șpiț, lulu de Pomerania. **4.** cal de Pomerania.
pommerisch, **pommersch** *adj.* pomeranian, din Pomerania.
Pommes ['pɔmɛs] *pl.* v. P o m m e s f r i t e s.
Pommesbude, *-n, f.* chioșc, ștand unde se vând cartofi prăjiți.
Pommes frites [pɔm'frɪt] *pl.* cartofi pai, cartofi prăjiți.
Pomolog(e), *-(e)n, -(e)n, m.* pomolog.
Pomologie *f. sg.* pomologie.
Pomp, *-(e)s, m. sg.* (și *peior.*) pompă, fast, lux, ceremonial.
Pompadour [-'du:ɐ] și **Pompadour**, *-s, -s* (sau *-e*), *m. (înv.)* pompadur, poșetă gen pungă.
pompejisch *adj.* pompeian, referitor la Pompei.
Pompelmuse, *-n, f.* v. P a m p e l m u s e.
pomp|haft *adj.* pompos.
Pomp|haftigkeit *f. sg.* pompozitate.
Pompon [pɔ̃'pɔ̃:], *-s, -s, m.* pompon, ciucure.
pompös *adj.* pompos, fastuos; (exagerat de) luxos; **ein ~er Titel** un titlu pompos, umflat.
Pomuchel, *-s, -, m. (iht.)* batog *(Gadus morrhua)*.
Pomuchelskopp, *-s, -köppe, m. (reg., fam., peior.)* neghiob, tântălău; stângaci. **3.** *(rar)* mitocan ajuns.
Pön, *-en, f. (austr.)* v. P ö n a l e.
pönal *adj. (înv.)* penal.
Pönale, *-s, -lien* [-liən], *n. (austr.)* pedeapsă, amendă; penalitate.
Pönalgesetz, *-es, -e, n. (înv.)* lege penală.
pönalisieren, *pönalisierte, pönalisiert, vb. (h) tr. (livr.)* a pedepsi, a penaliza.
Pönalkodex, *-es, -e* (și *-dizes*), *m. (înv.)* cod penal.
ponceau [pɔ̃'so:] *adj. (livr.)* roșu aprins, roșu ca macul.
Ponceau [pɔ̃'so:] *-s, -s, n.* roșu aprins.
Pond, *-s, -, n. (fiz.)* gram-forță.
ponderabel *adj. (înv.)* ponderabil.
Ponderabilien [-liən] *pl. (înv.)* lucruri, materii ponderabile.
Ponderation, *-en, f. (înv.)* ponderare, echilibrare a greutății.

ponieren, *ponierte, poniert, vb. (h) (înv.)* **I.** *tr. (argou studențesc)* a ospăta, a trata, a găzdui; **ein Großes** ~ a plăti o halbă. **II.** *intr.* a presupune, a lua un caz dat.
Pönitent, *-en, -en, m. (bis. cat.)* penitent.
Pönitentiar [-'tsia:ɐ], *-s, -e, m. (bis. cat.)* duhovnic.
Pönitenz, *-en, f. (bis. cat.)* penitență, căință, pocăință.
Ponte, *-n, f. (reg.)* punte, pod mișcător; bac.
Pontifex, *-, -tifizes* și *-tifices* [-tifitse:s], *m. (ist.)* pontif; ~ **maximus a)** *(ist.)* mare pontif, pontifex maximus; **b)** titlu al papilor.
pontifikal *adj.* pontifical.
Pontifikal|amt, *-(e)s, -ämter, n. (bis. cat.)* slujbă celebrată de un episcop, de un înalt demnitar.
Pontifikalien [-liən] *pl. (bis. cat.)* pontificalii; însemne ale marilor demnitari bisericești.
Pontifikalmesse, *-n, f.* v. Pontifikalamt.
Pontifikat, *-(e)s, -e, n.* (sau *m.*) *(bis. cat.)* pontificat.
pontifizieren, *pontifizierte, pontifiziert, vb. (h) tr. (bis. cat.)* a celebra (liturghia) în odăjdii pontificale.
pontisch *adj.* pontic, din împrejurimile Mării Negre.
Ponton [pɔ̃'tɔ̃:], *-s, -s, m. (mil.)* ponton.
Pontonbrücke, *-n, f.* pod de pontoane.
Pontonier, *-s, -e, m.* pontonier.
Pony, *-s, -s,* **1.** *n.* ponei. **2.** *m.* coafură poni.
Ponyfransen *pl. (fam.)* v. Pony **(2).**
Ponyfrisur, *-en, f.* coafură poni.
Pool[1] [pu:l], *-s, -s, m.* **1.** *presc.* de la Swimmingpool piscină. **2.** fond; rezervor.
Pool[2], *-s, -s, m. (ec.)* grup de interese, cartel.
Pool[3], *-s, n. sg. presc.* de la Poolbilliard biliard.
Poolbilliard, *-s, n. sg.* biliard.
Pop, *-(s), m. sg.* **1.** artă, literatură, muzică pop. **2.** muzică pop; ~ **hören** a asculta muzică pop.
Popanz, *-es, -e, m.* **1.** sperietoare, momâie, gogoriță; **mag er zum ~ gehen!** să se ducă la dracu!; *(fig.)* **etwas zum ~ machen** a transforma ceva în sperietoare. **2.** *(pop., fig.)* om slab, fără voință, paiață.
Pop-Art ['pɔp|a:ɐt], *f. sg.* **1.** curent artistic american, pop-art. **2.** produs pop-art.
Popcorn [-ko-], *-s, n. sg.* floricele de porumb.
Pope, *-n, -n, m. (reg.)* **1.** popă (ortodox). **2.** *(și peior.)* preot.
Popel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** muci nazali (întăriți). **2.** mucos, băiat murdar. **3.** v. Popanz **(2).**
pop(e)lig *adj. (pop.)* jerpelit, sărăcăcios; mizerabil, jalnic, deplorabil; *(fig.)* banal.
Popelin, *-s, -e, m.,* **Popeline** [-pə'li:n] *f. sg. (text.)* poplin.
popeln, *popelte, gepopelt (ich pop(e)le), vb. (h) tr. (fam., pop.)* a se scobi (în nas).
Popfarbe, *-n, f.* culoare pop, țipătoare.
popfarben *adj.* colorat țipător, în culori stridente, pop.
Popfestival [-va:l], *-s, -s, m.* festival de pop.
Popgruppe, *-n, f.* grup de muzică pop.
Popkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert de muzică pop.
Popkultur *f. sg.* cultură pop.
Popkunst *f. sg.* artă pop.
Popliteratur *f. sg.* literatură ieftină, trivială, comercială; literatură pop.
Popo, *-s, -s, m. (fam.)* popou, șezut.
Poposcheitel, *-s, -, m. (fam., glumeț)* cărare pe mijloc la tunsoarea bărbătească.
poppen, *poppte, gepoppt, vb. (h)* **I.** *intr. (fam.)* a străluci, a fi de efect, a impresiona. **II.** *tr. (vulg.)* a coita, a regula, a face sex.
Popper, *-s, -, m.* persoană tânără cu aspect îngrijit și la modă care vrea să se deosebească de un punker.
Poppers, *-s, n. sg. (jarg.)* substanță narcotică, stupefiant care se inhalează.
poppig *adj. (fam.)* bătător la ochi, strident; modern.
Popsänger, *-s, -, m.* cântăreț de muzică pop.
populär *adj.* popular.
Popularisator, *-s, -toren, m.* popularizator.
popularisieren, *popularisierte, popularisiert, vb. (h) tr.* a populariza.
Popularisierung, *-en, f.* popularizare.
Popularität *f. sg.* popularitate; **große ~ genießen** sau **sich einer großen ~ erfreuen** a se bucura de o mare popularitate.
Popularitäts|hascherei, *-en, f.* goană după popularitate.
populärwissenschaftlich *adj.* de știință popularizată.
Population, *-en, f.* **1.** *(biol.)* totalitate a indivizilor de o anumită rasă dintr-o regiune. **2.** *(astron.)* grup coerent de stele sau alte corpuri cerești. **3.** *(înv., rar)* populație.
Populationsbewegung, *-en, f.* mișcare a populației.
Populationsgesetz, *-es, -e, n.* lege a populației.
Populismus, *-, -, m.* populism.
Populist, *-en, -en, m.* populist.
populistisch *adj.* populist.
Pore, *-n, f. (anat.)* por.
Porenbeton, *-s, -s* (și *-e), m. (constr.)* beton poros.
porig *adj.* v. porös.
Porigkeit *f. sg.* porozitate.
Porling, *-s, -e, m.* ciupercă parazită.
Porno, *-s, -s, m. (fam.) presc.* de la Pornofilm, Pornoroman.
Pornofilm, *-s, -e, m.* film porno(grafic).
Pornographie și **Pornografie**, *-n, f.* pornografie.
pornographisch și **pornografisch** *adj.* pornografic.
Pornoroman, *-s, -e, m.* roman porno(grafic).
Pornowelle *f. sg.* modă a pornografiei.
porös *adj.* poros; cu pori.
Porosität *f. sg.* porozitate.
Porphyr și *(reg.)* **Porphyr**, *-s, -e, m. (geol.)* porfir.
Porphyrwalze, *-n, f.* (mai ales *pl.*) *(zool.)* melc în formă de curmală *(Oliva).*
Porree, *-s, -s, m. (bot.)* praz *(Allium porrum).*
Porsch, **Porst**, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Heidekraut.
Port, *-(e)s, -e, m. (fig., poet.)* liman, port, refugiu; **im sicheren** ~ la liman sigur; **den rettenden ~ erreichen** a ajunge la liman bun, a ieși la liman.
Portable ['pɔrtəbl], *-s, -s, m.* sau *n.* radio sau televizor portabil.
Portal, *-s, -e, n. (arhit., inform.)* portal.
Portaldrehkran, *-(e)s, -kräne, m. (tehn.)* macara-portal rotativă.
Portalfräsmaschine, *-n, f. (maș.)* mașină de frezat longitudinală, mașină de frezat cu portal.
Portalhobelmaschine, *-n, f. (maș.)* mașină de rabotat portală.
Portalkarusseldrehbank, *-bänke, f. (maș.)* strung carusel cu portal.
Portalkran, *-(e)s, -kräne, m. (tehn.)* macara-portal.
Portalverzierung, *-en, f. (arhit.)* ornamentație la portal.
Portativ, *-s, -e, n.* orgă mică portabilă.
Portechaise [pɔrt'ʃɛ:zə], *-n, f. (înv.)* lectică.
Portefeuille [-'fø:i], *-s, -s, n. (înv.)* **1.** portofel. **2.** *(pol.)* portofoliu; **Minister ohne** ~ ministru fără portofoliu.
Portemonnaie și **Portmonee** [-mɔ'ne: și 'pɔrtmɔnɛ:], *-s, -s, n.* portmoneu; *(fam.)* **ein dickes ~ haben** a avea mulți bani.
Port|epee, *-s, -s, n. (mil.)* dragon (la sabie).
Porter, *-s, -, m.,* **Porterbier**, *-s, -e, n.* bere porter, bere neagră englezească.
Portier [-'tie:, *austr.* și -'ti:r], *-s, -s, m.* portar.
Portiere [-'tiɛ:rə], *-n, f.* portieră, draperie (de ușă).
portieren, *portierte, portiert, vb. (h) tr. (elv.)* a propune drept candidat.
Portierloge [por'tie:lo:ʒə], *-n, f.* lojă a portarului.
Portiersfrau, *-en, f.* **1.** soția portarului. **2.** portăreasă.
Portierung, *-en, f. (elv.)* propunere a unui candidat (pentru alegeri).
Portikus, *-, -, m.* portic.
Portion, *-en, f.* porție; parte, rație; **tägliche** ~ rație zilnică; **eine ~ Kartoffeln** o porție de cartofi; *(fam.)* parte, doză; **seine ~ bekommen** a-și primi partea; **eine tüchtige ~ Frechheit** o bună doză de obrăznicie; **er hatte eine gute ~ Glück dabei** a avut mult noroc în treaba asta; *(fam., peior.)* **halbe** ~ jumătate om.
Portiönchen, *-s, -, n. (glumeț, fam.)* porție mică, infimă.
portionenweise și **portionsweise** *adv.* cu porția, împărțit în porții.
portionieren, *portionierte, portioniert, vb. (h) tr.* a împărți în porții, a face porții.
Portionierer, *-s, -, m.* aparat de porționat alimente sau băuturi.
Portionierung, *-en, f.* porționare.
Portjuch|he, *-s, -s, n. (fam., glumeț, înv.)* portmoneu.
Portlandrose, *-n, f. (bot.)* specie de trandafir italian.
Portlandzement, *-(e)s, -e, m.* ciment Portland.
Porto, *-s, -s* (și *-ti), n.* porto, taxă poștală.
Portobuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru poștal.
Porto|ein|nahme, *-n, f.* încasări de taxe poștale.
Porto|ermäßigung, *-en, f.* reducere de taxă poștală.
portofrei *adj.* franco; scutit de taxă poștală.
Portogebühr, *-en, f.* v. Porto.
Portokosten *pl.* cheltuieli poștale.
Portomarke, *-n, f.* v. Postmarke.
portopflichtig *adj.* supus taxei poștale.
Portosatz, *-es, -sätze, m.* taxă poștală, valoare a taxei poștale.
Portotarif, *-(e)s, -e, m.* tarif poștal.
Portozuschlag, *-(e)s, -schläge, m.* supliment de francare.
Portrait *(înv.),* **Porträt** [-'trɛ: și -'trɛt], *-(e)s, -s, n.* portret; **ein lebensgroßes** ~ un portret în mărime naturală; **von jm. ein ~ machen** a face portretul cuiva; *(fig.)* **ein kurzes ~ von jm. geben** a face portretul cuiva, a descrie pe cineva; **jm. ~ sitzen** a poza cuiva pentru un portret.
Porträt|aufnahme, *-n, f.* portret fotografic.
porträtieren, *porträtierte, porträtiert, vb. (h) tr.* a portretiza.
Porträtist, *-en, -en, m.* portretist.
Porträtmaler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* pictor(iță) portretist(ă).
Porträtmalerei, *-en, f.* portretistică.
Porträt|studie [-dıə], *-n, f.* studiu de portret.
Porträt|zeichnung, *-en, f.* portret desenat.
Portugiese, *-n, -n, m.* portughez.
Portugieser, *-s, m. sg.* vin roșu ușor.
Portugiesin, *-nen, f.* portugheză (locuitoare).
portugiesisch *adj.* portughez.
Portugiesisch, *-(s), n. sg.* (limbă) portugheză; **sprechen Sie ~?** vorbiți portugheza?; **das ~e** limba portugheză, portugheza.
Portulak, *-s, -e* (și *-s), m. (bot.)* iarbă-grasă, porcină, portulac(ă) *(Portulaca oleracea* L.).
Portulakgewächs, *-es, -e, n.* (mai ales *pl.*) plantă din familia *Portulacaceae.*
Portwein, *-(e)s, -e, m.* vin de Porto, porto.
Porzellan, *-s, -e, n.* **1.** *sg.* porțelan; *(fig.)* **sie ist wie aus** ~ e ca din porțelan; *(fig., fam.)* **unnötig ~ zerbrechen** a căuta ceartă cu lumânarea; *(fam.)* ~ **zerschlagen** a călca în străchini. **2.** (mai ales *pl.*) obiect din porțelan; **teueres** ~ vase fine din porțelan.
Porzellanbecken, *-s, -, n.* chiuvetă de porțelan.
Porzellanblümchen, *-s, -, n. (bot., reg.)* părăluță de munte *(Pyrola uniflora* L.).
Porzellanbrenn|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de ardere a porțelanului.
porzellanen *adj.* de porțelan.
Porzellan|erde, *-n, f. (tehn.)* caolin.
Porzellanfabrik, *-en, f.* fabrică de porțelan.
Porzellanfigur, *-en, f.* **1.** bibelou din porțelan. **2.** *(fig., fam.)* persoană firavă, delicată.
Porzellangefäß, *-es, -e, n.* vas de porțelan.
Porzellangeschirr, *-(e)s, -e, n.* veselă de porțelan.
Porzellanglocke, *-n, f.,* **Porzellan|isolator**, *-s, -en, m. (electr.)* izolator de porțelan.
Porzellankiste, *-n, f.* ladă cu porțelanuri; *(fam.)* **Vorsicht ist die Mutter der** ~ paza bună trece primejdia rea.

Porzellanladen, *-s, -läden, m.* magazin cu porțelanuri; **er benimmt sich wie ein Elefant im ~** se comportă ca țăranul la oraș, calcă în străchini.
Porzellanmaler, *-s, -, m.* pictor, decorator de porțelanuri.
Porzellanmalerei, *-en, f.* pictură pe porțelan.
Porzellanmarke, *-n, f.* marcă de porțelan (arsă în vas).
Porzellanschale, *-n, f.* ceașcă de porțelan.
Porzellanschnecke, *-n, f. (zool.)* specie de melc *(Trivia cypraea)*.
Porzellanservice [-zɛrvi:s], *- (și -es), -, n.* serviciu de porțelan.
Porzellanteller, *-s, -, m.* farfurie de porțelan.
Porzellanvase [-va-], *-n, f.* vază de porțelan.
Porzellanwaren *pl.* obiecte, articole de porțelan; porțelanuri.
Pos. *presc.* de la Position poziție.
Posament, *-(e)s, -e, n.* (mai ales *pl.*) pasmant, firet, paspoal, ceaprazuri.
Posamenter, *-s, -, m.* v. Posamentier.
Posamenterie, *-n* [-'ri:ən]. *f.* mercerie, ceaprăzărie, pasmanterie.
Posamentier, *-s, -e,* **Posamentierer**, *-s, -, m. (austr.)* meșter care face fireturi, paspoaluri etc.; negustor de fireturi, de articole de pasmanterie; ceaprazar.
Posaune, *-n, f.* **1.** *(muz.)* trombon (cu clape); **die ~ (**sau **auf der ~) blasen (**sau **spielen)** a cânta la trombon. **2.** trâmbiță; *(fig.)* **in die ~ blasen** a vesti în gura mare, a trâmbița în toată lumea. **3.** fluier care dă sunetul de trombon (la orgă).
posaunen, *posaunte, posaunt, vb. (h) intr.* și *tr. (muz.)* a cânta din, la trombon; a cânta din trâmbiță; (și *fig.*) a trâmbița.
Posaunenbläser, *-s, -, m.* trombonist; trâmbițaș.
Posaunen|engel, *-s, -, m.* **1.** *(arte)* înger cu trâmbiță. **2.** *(fig., fam.)* om, copil cu obrajii plini.
Posaunenschall, *-(e)s, m. sg.* sunet, răsunet de trâmbiță.
Posaunenschnecke, *-n, f. (zool.)* melc de mare cu corn *(Buccinum)*.
Posauner, *-s, -,* **Posaunist**, *-en, -en, m. (muz.)* trombonist, trâmbițaș.
pochieren, *poschierte, poschiert, vb. (h) tr.* v. pochieren.
Pose, *-n, f.* **1.** poză, atitudine (afectată), ținută; poziție; **eine ~ einnehmen** a lua o poză; **er gefällt sich in der ~ des Siegers** se complace în postura de învingător. **2.** pană (mai ales cotorul penei); fulg; *(fig., fam.)* **in die ~!** în pat!; **aus den ~n** jos din pat!
Posemu(c)kel *(invar.; fam.)* sat, orășel uitat de Dumnezeu.
posen, *poste, geposst (du, er post), vb. (h) intr.* v. posieren.
Poseur [-'zø:ɐ], *-s, -e, m.* om afectat, poseur.
posieren, *posierte, posiert, vb. (h) intr.* **1.** a poza, a-și da aere. **2.** *(reg.)* a poza ca model.
Position, *-en, f.* **1.** poziție; post; **eine verantwortungsvolle ~ haben** a ocupa un post de răspundere; **aussichtsreiche ~** post cu multe perspective; **eine leitende ~** funcție de conducere. **2.** poziție; situare; loc; *(mar.)* **die ~ des Schiffes angeben** a indica poziția vasului; *(sport)* **seine führende ~ verteidigen** a-și apăra locul fruntaș; *(sport)* **in (**sau **auf) ~ gehen** a-și lua poziția; *(mil.)* **die Truppen wurden aus ihren ~en geworfen** trupele au fost aruncate din pozițiile lor. **3.** situație, condiție (materială); **sich in einer starken ~ befinden** a se afla într-o poziție puternică; **marktbeherrschende ~** poziție dominantă pe piață. **4.** *(cont.)* post. **5.** *(fig.)* poziție; atitudine; ținută. **6.** poziție într-un plan, tabel etc.
positionell *adj. (livr.)* referitor la o poziție.
positionieren, *positionierte, positioniert, vb. (h) tr.* a poziționa.
Positionierung, *-en, f.* poziționare.
Positionsbe|stimmung, *-en, f.* determinare a poziției, a locului, a punctului.
Positionskrieg, *-(e)s, -e, m. (mil.)* război de poziție.
Positionslampe, **Positionslaterne**, *-n, f. (mar., av.)* lumină de poziție (în borduri).
Positionslicht, *-(e)s, -er, n. (auto.)* lumină de poziție.
Positionsmeldung, *-en, f. (transp.)* anunțarea, semnalizarea poziției.
Positions|papier, *-s, -e, n.* declarație, luare de poziție în scris.
Positions|spiel, *-(e)s, -e, n. (șah)* joc pozițional.
Positionswechsel, *-s, -, m.* schimbare de poziție.
Positionswinkel, *-s, -, m. (geod.)* unghi de poziție.
positiv și **positiv** *adj.* **1.** pozitiv, sigur, hotărât; real; precis; *(fam.)* **ich weiß es ~** știu precis; **~e Kenntnisse** cunoștințe concrete, exacte. **2.** afirmativ, pozitiv; util; **~er Held** erou pozitiv; **er steht ~ dazu** e de acord cu aceasta; acceptă; **sich ~ zu etwas stellen** a se declara de acord cu ceva; **sich ~ auswirken** a avea un efect pozitiv, favorabil; **ein ~es Ergebnis** un rezultat pozitiv. **3.** *(fiz., mat., electr.)* pozitiv; **~e Elektrizität** electricitate pozitivă; **~e Größe** cantitate pozitivă; **~ geladen sein** a fi încărcat pozitiv.
Positiv și **Positiv**, *-s, -e* **I.** *m. (gram.)* (gradul) pozitiv. **II.** *n.* **1.** *(fot.)* pozitiv. **2.** *(muz.)* gen de orgă mică.
Positivismus [-vɪs-], *-, m. sg. (fil.)* pozitivism.
Positivist, *-en, -en, m. (fil.)* pozitivist.
positivistisch *adj. (fil.)* pozitivist.
Positivkopie [-pi:], *austr.* [-pɪə], *-n* [-pi:n], *austr.* [-pɪən], *f. (fot.)* copie pozitivă.
Positron și **Positron**, *-s, -tronen, n. (fiz.)* pozitron.
Positur, *-en, f.* poză, atitudine, postură; **sich in ~ setzen (werfen) a)** a lua o poziție, o poză (afectată); **b)** a-și da aere; **in ~ gehen (sein)** a lua (a fi în) poziție (de luptă, de start).
Posse, *-n, f. (teatru)* farsă, vodevil.
Possekel, *-s, -, m. (reg.)* baros, ciocan de fierar.
Possen, *-s, -, m. (mai ales la pl.)* festă, poznă; farsă, glumă, ștrengărie; **jm. einen ~ spielen** a juca cuiva o festă; **(ach) ~! a)** fleacuri! **b)** mofturi! **~ treiben (**sau **reißen)** a face glume grosolane, a face năzbâtii.
Possendichter, *-s, -, m. (lit.)* scriitor de farse.
possenhaft *adj.* caraghios; amuzant; ștrengar, zburdalnic; poznaș.
Possenhaftigkeit, *-en, f.* **1.** zburdălnicie. **2.** caracter poznaș.
Possenmacher, *-s, -, m.* **1.** clovn, bufon. **2.** v. Possenreißer.
Possenreißer, *-s, -, m.* caraghios, poznaș, persoană care se ține de șotii, om glumeț.
Possenreißerei, *-en, f.* bufonerie; farsă.
Possen|spiel, *-(e)s, -e, n. (teatru)* farsă.
Possession, *-en, f. (jur.)* posesiune.
possessiv și **possessiv** *adj. (gram.)* posesiv.
Possessiv și **Possessiv**, *-s, -e* [-və], **Possessivpronomen**, *-s, -* (și *-mina*), **Possessivum** [-vʊm], *-s, Possessiva, n. (gram.)* pronume posesiv.
Possessorienklage [-riən-], *-n, f. (jur.)* acțiune posesorie.
possessorisch *adj. (jur.)* referitor la posesiune.
possibel *adj. (inv.)* posibil.
Possibilität, *-en, f. (inv.)* posibilitate.
possierlich *adj.* (mai ades *despre animale mici*) amuzant, nostim, caraghios; drăgălaș.
Possierlichkeit, *-en, f.* amuzament, haz, caracter nostim, caraghios.
Post[1], *-(e)s, -e, m. (bot.)* mirtă-de-brabant *(Myrica gale)*.
Post[2], *-en, f.* **1.** *sg.* poștă (instituția și localul); **per ~** sau **mit der ~** prin poștă; **elektronische ~** poștă electronică, e-mail; **Briefe zur (**sau **auf die) ~ tragen** sau **bringen** a duce scrisori la poștă; **etwas von der ~ (ab)holen** a ridica ceva de la poștă; **Zeitungen bei der ~ bestellen** a se abona la ziare prin poștă. **2.** *sg.* poștă, corespondență; **die ~ austragen** sau **zustellen** a duce, a distribui poșta; **ist ~ für mich da?** am vreo scrisoare? **die ~ erledigen** a pune la punct, a-și rezolva corespondența. **3.** *(inv.)* veste, știre, noutate; **eine traurige ~** o veste tristă; **ich bringe gute ~** aduc știri bune. **4.** *sg. (inv.)* poștalion; **mit der ~ ankommen** a sosi cu poștalionul; **ohne dich fährt die ~ auch** nu se prăpădește lumea fără tine; **reitende ~** ștafetă călare; *(fam.)* **ab (**sau **los) geht die ~!** și pe-aici ți-e drumul!; **die ~ geht ab!** aici e mare zarvă, tărăboi, agitație. **5.** *(reg.)* articol, punct (într-o enumerare).
Post|abholer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care își ridică corespondența de la poștă.
Post|abkommen, *-s, -, n.* convenție poștală.
Post|ablage, *-n, f.* raft-clasor pentru scrisori.
Post|adresse, *-n, f.* adresă poștală, de corespondență.
Post|agentur, *-en, f.* agenție poștală, oficiu poștal (auxiliar).
postalisch *adj.* poștal.
Postament, *-(e)s, -e, n.* postament, soclu.
Post|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu poștal, poștă.
post|amtlich *adj.* poștal.
Post|amtvor|steher, *-s, -, m.* v. Postdirektor.
Post|ange|stellte, *-n, -n (ein Postangestellter), m.* v. Postbeamte.
Post|an|nahme, *-n, f.* primire, înmatriculare a poștei.
Post|anschrift, *-en, f.* v. Postadresse.
Post|an|stalt, *-en, f.* v. Postamt.
Post|anweisung, *-en, f.* **1.** expediere (a unei sume de bani) prin poștă, mandat poștal; **der Betrag folgt durch ~ (**sau **wird durch ~ übersandt)** suma se trimite prin mandat poștal. **2.** mandat poștal, buletin de expediere.
Post|anweisungsformular, *-s, -e, n.* formular, buletin de expediere, mandat poștal.
Post|arbeit, *-en, f. (austr., fam., inv.)* treabă urgentă, lucru urgent.
Post|auflage, *-n, f. (despre ziare, reviste)* ediție destinată expediției prin poștă.
Post|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* mandat de încasare; **etwas per ~ zustellen lassen** a remite ceva cuiva prin mandat de încasare.
Post|auto, *-s, -s, n.* mașină, dubiță, autovehicul care transportă poșta.
Postbank, *-en, f. (fin.)* bancă comercială a poștei, bancpost.
Postbarscheck, *-s, -s* (și *-e*), *m.* cec poștal.
Postbe|amte, *-n, -n (ein Postbeamter), m.* funcționar la poștă.
Postbe|amtin, *-nen, f.* funcționară la poștă.
Post|arbeitungsmaschine, *-n, f.* mașină pentru prelucrarea corespondenței (de ex. francare).
Postbeförderung, *-en, f.* transport prin poștă.
Postbegleit|adresse, *-n, f.* document, buletin poștal de transport.
Postbegleitdienst, *-(e)s, -e, m. (ferov.)* serviciu de însoțire (a poștei).
Postbe|stellung, *-en, f.* predare, înmânare a poștei.
Postbeutel, *-s, -, m.* sac poștal.
Postbezirk, *-(e)s, -e, m.* circumscripție poștală.
Postbezug, *-(e)s, -züge, m.* ziare, colete primite prin poștă.
Postbote, *-n, -n, m.* poștaș, factor poștal.
Postbriefkasten, *-s, -* (și *-kästen*), *m.* cutie poștală.
Postbub, *-en, -en, m. (elv.)* curier.
Postbus, *-ses, -se, m.* autobuz de călători (de pe o linie de transport public operată de poșta teritorială).
Pöstchen, *-s, -, n. (dim.* de la Posten) *(fam.)* slujbuliță.
Postdampfer, *-s, -, m.,* **Postdampfschiff**, *-(e)s, -e, n.* vapor poștal, pachebot.
postdatieren, *postdatierte, postdatiert, vb. (h) tr.* a postdata.
Postdebit, *-(e)s, -e, m.* difuzare a ziarelor prin poștă.
postdental *adj. (fon.)* postdental.
Postdienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu poștal; **er ist im ~ tätig** lucrează la poștă.
Postdirektion, *-en, f.* direcție a poștei, a unui oficiu poștal.
Postdirektor, *-s, -en, m.* diriginte al unui oficiu poștal, al poștei.
Postdoc [-dɔk], *-s, -s, m.* cercetător aflat într-un stagiu postdoctoral.
post|eigen *adj.* aflat în proprietatea poștei, care aparține poștei.
Post|eingang, *-(e)s, -gänge,* **Post|einlauf**, *-(e)s, -läufe, m.* corespondență, poștă sosită.
Post|einlieferungs|schein, *-(e)s, -e, m.* recipisă poștală de predare.
Post|einzahlung, *-en, f.* sumă, taxă plătită la poștă; mandat poștal.
post|embryonal *adj.* postembrional.
posten, *postete, gepostet (du postest, er postet), vb. (h) tr. (elv.)* **1.** a face cumpărături. **2.** a face pe curierul.
Posten, *-s, -, m.* **1.** post, loc, slujbă; **einträglicher ~** serviciu bănos, lucrativ; **einen ~ bekleiden** a fi în serviciu, a deține un post; **sich um einen ~ bewerben** a căuta un post, o slujbă, a face cerere de angajare; **ohne ~** fără slujbă; **jn. von seinem ~ abberufen** a destitui pe cineva; *(fig., fam.)* **wieder auf dem ~ sein** a fi restabilit, întremat; *(fam.)* **sich nicht (ganz) auf dem ~ fühlen** a nu se simți (tocmai) bine, a nu fi în apele sale. **2.** *(mil.)* post; pază, santinelă, gardă; pichet; **einfacher ~** post simplu; **vorgeschobener ~** post înaintat; **einen ~ ablösen** a schimba santinela; **~ ausstellen** a așeza santinelă; **auf ~ stehen** sau **schieben** a sta de santinelă; **~ fassen** sau **nehmen** *(inv.)* a intra în post; *(fig.)* a se aranja într-o slujbă; *(fig.)* **auf seinem ~ sein** a fi la datorie; *(fig.)* **auf verlorenem ~ stehen** sau **kämpfen** a fi într-o situație fără ieșire, a nu mai avea scăpare. **3.** *(cont.)* sumă, post,

termen (al unei socoteli), rubrică (într-o evidenţă, socoteală); **er hakte ~ um ~ ab** a bifat post după post. **4.** articol; lot, serie, garnitură; **ein ~ Hemden** un lot de cămăşi. **5.** *(vân.)* fel de alice. **6.** secţie mică de poliţie, post de poliţie.

Postendienst, *-(e)s, -e, m. (mil.)* serviciu de santinelă, de gardă (la avanposturi).

Postenführer, *-s, -, m. (mil.)* conducător de posturi militare; *(în jandarmeria austro-ungară)* sergent.

Postenjäger, *-s, -, m. (fam., peior.)* carierist.

Postenjägerei, *-en, f. (fam., peior.)* goană după slujbe, carierism.

Postenkette, *-n, f. (mil.)* lanţ de posturi, linie de santinele (de avanposturi).

Postenkrieg, *-(e)s, -e, m. (mil.)* schimb de focuri între posturi avansate.

Posten|stand, *-(e)s, -stände, m. (mil.)* post, loc unde stă santinela; gheretă de santinelă.

Postenträger, *-s, -, m. (fam.)* zvonist.

postenweise *adj. (cont.)* articol cu articol, post cu post.

Poster, *-s, -, m.* sau *n.* poster, afiş.

poste restante ['pɔst rɛs'tã:t] *adv.* v. postlagernd.

Posteriora *pl. (glumeţ)* **1.** şezut, posterior. **2.** *(înv.)* urmări, evenimente ulterioare.

Posteriorität *f. sg. (înv.)* posteritate, succesiune în slujbă.

Posterität *f. sg.* posteritate.

Postfach, *-(e)s, -fächer, n.* **1.** căsuţă poştală. **2.** cutie de scrisori.

post festum *(înv.)* ulterior.

Postflagge, *-n, f.* steag cu însemnele poştei.

Postflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion care transportă corespondenţa.

Postformblatt, *-(e)s, -blätter, n.* formular poştal.

postfrei *adj.* v. portofrei.

postfrisch *adj. (filatelie)* (despre timbre) nou, nefolosit şi neştampilat.

Postgebäude, *-s, -, n.* clădire a poştei.

Postgebühr, *-en, f.* taxă poştală.

Postge|heimnis, *-ses, n. sg.* **1.** secret al corespondenţei. **2.** secret de serviciu poştal.

Postgiro|amt [-ʒi:ro], *-(e)s, -ämter, n.* oficiu poştal pentru conturi curente.

Postgirokonto, *-s, -konten, n.* cont curent poştal.

Postgiroverkehr, *-s, m. sg.* operaţii de plăţi prin oficii poştale.

postglazial *adj.* postglaciar.

postgradual *adj.* postuniversitar; **~es Studium** curs, studiu postuniversitar.

Postgut, *-(e)s, -güter, n.* (ceea ce intră într-un) transport poştal.

Post|halter, *-s, -, m. (înv.)* şef al unei staţiuni de poştă (care dispune de caii de schimb la poştalioane).

Post|halterei, *-en, f. (înv.)* **1.** staţie a poştei cu cai. **2.** funcţie şi local ale şefului de poştă.

Post|hilfs|stelle, *-n, f.* agenţie poştală, ghişeu poştal (plasat în afara oficiului).

Post|horn, *-(e)s, -hörner, n.* **1.** *(ist.)* corn de poştalion. **2.** *(zool.)* melc în formă de farfurie *(Spirula australis).*

post|hum *adj.* v. postum.

postieren, *postierte, postiert, vb. (h) tr.* **1.** şi *refl. (mil.)* a (se) posta, a (se) aşeza într-un post, într-un loc (pentru supraveghere). **2.** a instala, a aşeza (într-un loc). **3.** *(fam.)* a instala (pe cineva) într-un post, într-o slujbă.

Postierung, *-en, f.* postare, aşezare; aranjare.

Postille, *-n, f.* carte de predici (pentru laici); carte de lectură religioasă.

Postillion şi **Postillion** [pɔstɪl'jo:n], *-s, -e, m. (înv.)* postilion; vizitiu de poştalion; poştaş.

Post|inspektor, *-s, -en, m.* inspector poştal, de poştă.

Postkarte, *-n, f.* carte poştală.

Postkartengröße *f. sg.* format de carte poştală.

Postkasten, *-s, -* (şi *-kästen), m. (reg.)* v. Postbriefkasten.

Postkreditbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare poştală de credit.

Postkunde, *-n, -n, m.* client al poştei.

Postkundin, *-nen, f.* clientă a poştei.

Postkurs, *-es, -e, m.* curs poştal.

Postkutsche, *-n, f. (ist.)* poştalion, diligenţă.

Postkutscher, *-s, -, m.* v. Postillion.

postlagernd *adv.* post-restant.

Pöstlein, *-s, -, n.* v. Pöstchen.

Postleitvermerk, *-(e)s, -e, m.*, **Postleitzahl**, *-en, f.* cod poştal al localităţilor *(presc.* PLZ).

Postler, *-s, -, m. (fam., reg.)*, **Pöstler**, *-s, -, m. (elv.)* v. Postbeamte.

Postmappe, *-n, f.* mapă de corespondenţă.

Postmarke, *-n, f.* marcă poştală.

Postmeister, *-s, -, m.* **1.** diriginte de oficiu poştal. **2.** v. Posthalter.

Postminister, *-s, -, m.* ministru al poştelor.

Postministerium, *-s, -ien* [-iən], *n.* minister al poştelor.

postmodern *adj.* postmodern.

Postmoderne, *f. sg.* perioadă postmodernă, postmodernism.

Postnachnahme, *-n, f.* ramburs; **per ~ senden** a trimite cu ramburs.

postnatal *adj.* postnatal.

Postneben|stelle, *-n, f.* filială a unui oficiu poştal.

postnumerando *adv. (în expr.)* **~ bezahlen** a plăti după împlinirea unui termen, ulterior.

Postnumerandozahlung, **Postnumeration**, *-en, f.* plătire, achitare ulterioară.

Posto, *-s, m. sg. (înv.) (în expr.)* **~ fassen** a lua poziţie în post; *(fam.)* a se stabili bine.

Post|offizial, *-s, -e, m. (austr., înv.)* v. Postbeamte.

Post|omnibus, *-ses, -se, m.* **1.** autobuz poştal. **2.** *(ist.)* diligenţă.

post|operativ *adj.* postoperativ, după operaţie.

Post|ordnung, *-en, f.* regulament poştal.

Post|ort, *-(e)s, -e, m.* localitate cu oficiu poştal.

Postpaket, *-(e)s, -e, n.* colet poştal.

Postporto, *-s, -s* (şi *-ti), n.* v. Postgebühr.

Postposition, *-en, f. (gram.)* postpunere.

Postrat, *-(e)s, -räte, m. (înv.)* consilier, funcţionar înalt (la poştă).

Postregal, *-s, n. sg.* monopol (al statului) asupra poştei.

Postreiter, *-s, -, m. (înv.)* curier călare.

Postsache, *-n, f.* v. Postsendung.

Postsack, *-(e)s, -säcke, m.* sac poştal (pentru strângerea corespondenţei).

Postsammel|stelle, *-n, f.* secţie poştală de strângere, colectare a corespondenţei.

Postschaffner, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* postilion. **2.** poştaş; funcţionar la poştă.

Postschalter, *-s, -, m.* ghişeu de poştă, ghişeu poştal.

Postscheck, *-s, -e* (şi *-s), m.* cec poştal.

Postscheck|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu de cecuri poştale.

Postscheckbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carnet de cecuri poştale.

Postscheck|konto, *-s, -s* (şi *-ten), n.* cont curent poştal.

Postscheckverkehr, *-s, -, m. (înv.)* v. Postgiroverkehr.

Postschein, *-(e)s, -e, m.* recipisă poştală.

Postschiff, *-(e)s, -e, n.* v. Postdampfer.

Postschließfach, *-(e)s, -fächer, n.* v. Postfach.

Post|schluss, *-es, -schlüsse, m.* închiderea poştei.

Postsendung, *-en, f.* **1.** trimitere, expediţie poştală; transport poştal. **2.** obiecte trimise prin poştă.

Postskript, *-(e)s, -e*, **Postskriptum**, *-s, -ta, n.* post-scriptum.

Postsortiertisch, *-(e)s, -e, m.* masă de sortat corespondenţa.

Post|sparbuch, *-(e)s, -bücher*, **Post|sparbüchlein**, *-s, -, n.* carnet de economii la poştă.

Post|sparkasse, *-n, f.*, **Post|sparkassen|amt**, *-(e)s, -ämter, n.* casă de economii a poştei.

Post|station, *-en, f. (ist.)* (staţie de) poştă (pentru poştalioane).

Post|stelle, *-n, f.* ghişeu, oficiu, agenţie poştal(ă).

Post|stempel, *-s, -, m.* ştampilă a poştei, ştampilă poştală.

Post|straße, *-n, f.* **1.** *(ist.)* drum al diligenţei. **2.** stradă a poştei, stradă pe care se află poşta.

Post|stück, *-(e)s, -e, n.* v. Postpaket.

Post|szenium, *-s, -nien* [-niən], *n. (teatru)* culise.

Post|tag, *-(e)s, -e, m.* zi în care soseşte poşta, curierul poştal, poştalionul.

Post|tarif, *-s, -e, m.* tarif poştal.

Post|taube, *-n, f.* v. Brieftaube.

Post|taxe, *-n, f. (elv.)* v. Postgebühr.

post|traumatisch *adj.* posttraumatic.

Post|überwachung *f. sg.* supraveghere a corespondenţei, a trimiterilor poştale (de ex. într-un penitenciar etc.).

Post|überweisung, *-en, f.* **1.** transmitere prin poştă. **2.** mandat poştal.

Postulant, *-en, -en, m.* **1.** postulant, solicitant, aspirant. **2.** *(bis. cat.)* călugăr postulant.

Postulat, *-(e)s, -e, n.* **1.** postulat; normă. **2.** *(fil.)* postulat, teză. **3.** *(bis. cat.)* stagiu, timp de probă, noviciat.

postulieren, *postulierte, postuliert, vb. (h) tr. (fil.)* a postula.

postum *adj.* postum.

Post|uniform, *-en, f.* uniformă a lucrătorilor de la poştă.

Postur, *-en, f. (elv., reg.)* statură, constituţie.

Postverbindung, *-en, f.* legătură poştală.

Postverkehr, *-(e)s, m. sg.* trafic poştal.

Postverpackung, *-en, f.* împachetare conform regulamentului poştal.

Postversand, *-(e)s, m. sg.* trimitere prin poştă.

Postvertrag, *-(e)s, -träge, m.* convenţie poştală.

Postverwaltung, *-en, f.* direcţie, administraţie a poştei.

Postvollmacht, *-en, f.* delegaţie, împuternicire de a ridica corespondenţa, poşta.

Postvordruck, *- (e)s, -e, m.* v. Formular[1].

Postwagen, *-s, -, m.* **1.** *(ferov.)* vagon poştal. **2.** *(ist.)* poştalion; diligenţă.

Postweg, *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **auf dem ~e** pe cale poştală, prin poştă.

postwendend *adv.* cu prima poştă; **jm. ~ antworten** a răspunde imediat.

Postwertzeichen, *-s, -, n.* marcă poştală imprimată pe plic, timbru poştal.

Postwesen, *-s, n. sg.* poştă, administraţie a poştelor.

Postwurf|sendung, *-en, f.* materiale publicitare distribuite prin poştă.

Postzeitungsvertrieb, *-(e)s, m. sg.* difuzare a presei prin poştă.

Postzug, *-(e)s, -züge, m.* tren poştal.

Postzu|steller, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv., reg.)* factor poştal.

Postzu|stellung, *-en, f.* distribuire a poştei.

Postzwang, *-(e)s, m. sg. (jur.)* trimitere obligatorie numai prin poştă.

Pot[1], *-s, -, n. (fam.)* marijuana.

Pot[2], *-s, -, m.* pot (la jocul de poker).

Potage [-'ta:ʒə], *-n, f. (înv.)* supă.

potemkinsch *adj. (în expr.)* **~e Dörfer** sate care în realitate nu există, satele lui Potemkin.

potent *adj.* **1.** *(biol.)* potent. **2.** puternic, potent, capabil. **3.** *(ec.)* puternic, influent, solvabil.

Potentat, *-en, -en, m.* potentat.

potential [-'tsia:l], *adj.* v. potenzial.

Potential, *-s, -e, n.* v. Potenzial.

Potential|abfall, *-(e)s, -fälle, m.* v. Potenzialabfall.

Potentialdifferenz, *-en, f.* v. Potenzialdifferenz.

Potential|energie, *-n* [-gi:ən], *f.* v. Potenzialenergie.

Potentialfunktion, *-en, f.* v. Potenzialfunktion.

Potentialgefälle, *-s, -, n.* v. Potenzialgefälle.

Potentialis, *-, -les, m.* v. Potenzialis.

Potentialität, *f. sg.* v. Potenzialität.

Potentialminimum, *-s, -nima, n.* v. Potenzialminimum.

potentiell [-'tsiɛl] *adj.* v. potenziell.

Potentiometer, *-s, -, n. (electr.)* v. Potenziometer.

potentiometrisch *adj.* v. potenziometrisch.

Potenz, *-en, f.* **1.** *(biol.)* potenţă. **2.** *(fiz.)* putere mecanică. **3.** *(mat.)* putere; **zweite ~** puterea a doua, pătrat; **er erhebt die Zahl in die (zweite) ~** ridică numărul la puterea a doua. **4.** putere, capacitate; posibilitate; *(fig.)* **in höchster ~** în cel mai înalt grad; **Blödsinn in höchster ~** prostie cât încape, fără pereche. **5.** *(med.)* grad de diluare a unei substanţe homeopate.

Potenz|exponent, *-en, -en, m. (mat.)* exponent.

potenzial [-'tsia:l] *adj.* potenţial; posibil.

Potenzial, *-s, -e, n.* (şi *fiz.*) potenţial; **das ökonomische ~ des Staates** potenţialul economic al statului; **elektrisches ~** potenţial electric; **wirtschaftliches ~** potenţial economic.
Potenzial|abfall, *-(e)s, -fälle, m. (fiz.)* cădere de potenţial.
Potenzialdifferenz, *-en, f. (fiz.)* diferenţă de potenţial.
Potenzial|energie, *-n* [-gi:ən], *f. (electr.)* energie potenţială.
Potenzialfunktion, *-en, f. (mat.)* funcţie potenţială.
Potenzialgefälle, *-s, -, n. (fiz.)* cădere de potenţial; potenţial vector.
Potenzialis, *-, -les, m. (gram.)* potenţial, mod subjonctiv.
Potenzialität *f. sg.* potenţialitate.
Potenzialminimum, *-s, -nima, n. (tel.)* punct de potenţial minim.
potenziell [-'tsiεl] *adj.* v. p o t e n t i a l.
potenzieren, *potenzierte, potenziert, vb. (h) tr.* **1.** *(mat.)* a ridica la o putere. **2.** a potenţa, a spori, a mări, a intensifica. **3.** a dilua un medicament după regulile homeopatiei.
Potenzierung, *-en, f.* **1.** *(mat.)* potenţare, ridicare la o putere anume. **2.** sporire, mărire, intensificare. **3.** diluare a unui medicament după regulile homeopatiei.
Potenziometer, *-s, -, n. (electr.)* potenţiometru.
potenziometrisch *adj.* potenţiometric.
Potenzlinie [-niə], *-n, f. (mat.)* ax radical.
Potenzmenge, *-n, f. (mat.)* mulţime a puterilor.
Potenzpille, *-n, f.* pilulă, pastilă care măreşte potenţa.
Potenzpunkt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* punct potenţial.
Potenzreihe, *-n, f. (mat.)* şir potenţial; serie de puteri.
Potenzreihen|entwicklung, *-en, f. (mat.)* dezvoltare în serie de puteri.
Potenzrest, *-(e)s, -e, m. (mat.)* rest potenţial.
Potenzschwäche, *-n, f.* scăderea potenţei sexuale.
potenz|steigernd *adj.* care creşte, măreşte potenţa.
Potenzsumme, *-n, f. (mat.)* sumă, total al puterilor.
Poterie, *-s, f. (înv.)* olărie; oale; ceramică.
Poterne, *-n, f. (înv., mil.)* **1.** poartă de atac. **2.** coridor subteran al unei cetăţi.
Potpourri [-pu'ri:], *-s, -s, n.* **1.** *(muz.)* potpuriu. **2.** *(fig.)* talmeş-balmeş.
Potschamber, *-s, -, m. (fam., înv.)* oală de noapte.
Potsdamer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Postdam.
Pott, *-(e)s, Pötte, m. (reg.)* **1.** *(fam.)* oală. **2.** oală de noapte; **das Kind muss auf den ~** copilul trebuie să facă la oliţă; **zu ~(e) kommen** a termina o treabă. **3.** navă, ambarcaţie (veche).
Pott|asche *f. sg. (chim.)* potasă, carbonat de potasiu.
Pottbäcker, *-s, -, m. (reg.)* olar.
Pottfisch, *-(e)s, -e, m.* v. P o t t w a l.
potthässlich *adj. (reg.)* foarte urât, slut.
Pottmetall, *-(e)s, -e, n. (metal.)* aliaj de plumb cu aramă.
Pottsau, *-säue, f. (fam.)* **1.** persoană neglijentă, murdară. **2.** persoană imorală.
Pottwal, *-(e)s, -e, m. (zool.)* caşalot *(Physeter macrocephalus).*
potz, potztausend! *interj.* **1.** ia te uită! ~ **Blitz!** ia te uită! **2.** la naiba! ~ **Teufel!** ei, drăcia dracului!, fir-ar să fie!
Poudrette [pu-] *f. sg. (agr.)* gunoi pulverizat (ca îngrăşământ).
Poulard [pu'la:ɐ] *-s, -s, n.,* **Poularde** [pu'lardə], *-n, f.* pasăre (castrată) îndopată, puică îndopată.
Poule [pu:l], *-n* [-lən], *f.* **1.** biliard; popice. **2.** miză (la biliard).
Pourparler [pu:rpar'le:], *-s, -s, n. (înv.)* convorbire, discuţie, tratative (diplomatice).
Poussade [pu-], **Poussage** [pu'sa:ʒə], *-n, f. (fam.)* **1.** flirt, amor. **2.** amant(ă).
poussieren [pu-], *poussierte, poussiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a promova; a încuraja, a stimula. **II.** *intr.* **1.** *(fam., înv.* şi *reg.)* a face curte; a flirta; **er poussiert mit der Kleinen** face curte micuţei. **2.** *(înv.)* a linguşi; **du musst deinem Vorgesetzten ~** trebuie să-i faci curte şefului. **III.** *refl.* a-şi croi un drum, a se înghesui lovind în dreapta şi stânga.
Poussier|stängel, *-s, -, m.* **Poussier|stengel**, *-s, m. (argou, înv.)* don Juan, crai.
power *adj. (reg.)* sărac.
Power ['paʊɐ], *-, f.* putere, performanţă.
Powerfrau ['paʊɐ-], *-en, f.* femeie puternică, energică.
powern ['paʊɐn...], *powerte, gepowert, vb. (h)* **1.** *intr.* a avea energie, a fi performant. **2.** *tr.* a promova ceva în forţă.
Powerplay ['pauəpleɪ], *-(s), -, n. (sport,* mai ales *hochey)* atac în forţă asupra porţii adverse.
Powid(e)l, *-s, -, m. (austr.)* povidlă, magiun de prune.
PP *presc.* de la p o l i e r t e P l a t t e disc şlefuit.
Prä, *-s, n. sg. (fam.)* întâietate; **das ~ vor jm. haben** a avea întâietate faţă de cineva.
Prä|ambel, *-n, f.* preambul, introducere; *(fig., fam.)* ~ **n machen** a se codi.
Präbendar, *-s, -e, m.* v. P f r ü n d n e r **(1)**.
Präbende, *-n, f.* v. P f r ü n d e **(1, 3)**.
PR-Abteilung [pe:|'εr-], *-en, f.* secţie, birou de relaţii publice.
Pracher, *-s, -, m. (reg.)* cerşetor (neruşinat), coate-goale.
prachern, *pracherte, geprachert, vb. (h) intr. (reg.)* a cerşi cu neruşinare.
prachrig *adj. (reg.)* care cere cu neruşinare; înfigăreţ.
Pracht *f. sg.* pompă, fast, bogăţie, splendoare, lux; ~ **entfalten** a etala lux; **das ist eine ~** aceasta e o minunăţie; **in aller ~ (und Herrlichkeit)** în toată splendoarea; cu toată pompa.
Pracht|aufwand, *-(e)s, m. sg.* lux, pompă (etalată).
Pracht|ausgabe, *-n, f.* ediţie de lux.
Pracht|aus|stattung, *-en, f.* **1.** trusou luxos. **2.** ediţie luxoasă. **3.** *(teatru)* montare luxoasă.
Prachtband, *-(e)s, -bände, m.* volum cu legătură de lux.
Prachtbarbe, *-n, f. (iht.)* barbun *(Barbus conchonius).*
Prachtbau, *-(e)s, -ten, m.* construcţie măreaţă, luxoasă.
Prachtbett, *-(e)s, -en, n.* v. P r u n k b e t t.
Prachtdrossel, *-n, f. (ornit.)* sturz exotic cu nouă culori *(Pitta brachyura).*
Pracht|eider|ente, *-n, f. (ornit.)* raţă cu puf *(Somatoria mollissima).*
Pracht|elfe, *-n, f. (ornit.)* colibri moţat *(Trochilus pella, Lophornis magnificus).*
prächteln, *prächtelte, geprächtelt (ich prächt(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a face lux.
prachten, *prachtete, geprachtet (du prachtest, er prachtet), vb. (h) intr. (pop.)* a se făli, a face paradă (de).
Pracht|exemplar, *-s, -e, n.* exemplar foarte mare şi frumos.
Prachtfink, *-en, -en, m. (ornit.)* cintezoi moţat *(Fringilla coelebs).*
prächtig *adj.* **1.** măreţ, splendid; pompos, luxos. **2.** foarte capabil; minunat; **ein ~er Junge** un băiat excepţional, foarte priceput.
Prächtigkeit, *-en, f.* splendoare, măreţie.
Prachtjunge, *-n, -n,* **Prachtkerl**, *-s, -e, m. (fam.)* **1.** om, băiat admirabil, excepţional. **2.** om, băiat minunat, foarte arătos.
Prachtkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gândac lucios *(Buprestidae).*
Prachtkleid, *-(e)s, -er, n. (zool.)* penaj colorat sau porţiuni de piele colorate la animale în perioada de împerechere.
Prachtliebe *f. sg.* slăbiciune pentru lux, pentru fast.
prachtliebend *adj.* iubitor de fast, de lux.
prachtlos *adj.* v. p r u n k l o s.
Prachtlosigkeit *f. sg.* v. P r u n k l o s i g k e i t.
Prachtmädchen, *-s, -, n. (fam.)* fată admirabilă, minunată.
Prachtmeise, *-n, f. (ornit.)* piţigoi moţat *(Lophophanes cristatus).*
Prachtmensch, *-en, -en, m.* v. P r a c h t j u n g e.
Prachtnelke, *-n, f. (bot.)* garoafă de munte *(Dianthus superbus).*
Prachtsaal, *-(e)s, -säle, m.* sală luxoasă, pompoasă; sală festivă.
Pracht(s)kerl, *-(e)s, -e, m.* v. P r a c h t k e r l.
Pracht|straße, *-n, f.* stradă cu clădiri impozante, bulevard central.
Pracht|stück, *-(e)s, -e, n.* obiect, lucru, exemplar minunat, de preţ, splendid.
Pracht|tor, *-(e)s, -e, n.* poartă monumentală.
prachtvoll *adj.* minunat, splendid; **~es Panorama** panoramă splendidă; **~es Stück** exemplar minunat; **ein ~er Kerl (**sau **Mensch)** băiat minunat, admirabil.
Prachtweib, *-(e)s, -er, n. (fam.)* **1.** femeie admirabilă, foarte de treabă. **2.** femeie cu un corp frumos.
Prachtwerk, *-(e) s, -e, n.* operă de lux; operă, realizare minunată.
Prachtwinde, *-n, f. (bot.)* rochiţa-rândunicii, volbură *(Convolvulus arvensis).*
präckeln, *präckelte, gepräckelt (ich präck(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* v. r ö s t e n.
Pracker, *-s, -, m.* **1.** *(austr.)* bătător (de covoare). **2.** *(reg.)* lovitură. **3.** *(glumeţ)* ghitară. **4.** *(reg.)* mai.
Prädestination *f. sg.* predestinare.
prädestinieren, *prädestinierte, prädestiniert, vb. (h) tr.* şi *intr.* a predestina; **für etwas prädestiniert sein** a fi predestinat pentru ceva; **zum Politiker prädestiniert sein** a fi predestinat să fie politician.
Prädestinierung, *-en, f.* predestinare.
Prädeterminismus, *-, m. sg. (fil.)* predeterminism.
Prädezessor, *-s, -zessoren, m. (înv.)* predecesor, înaintaş, strămoş.
Prädikament, *-(e)s, -e, n. (fil.)* predicament.
Prädikant, *-en, -en, m. (bis.)* predicator.
Prädikanten|orden, *-s, -, m. (bis., rar)* ordinul călugărilor dominicani.
Prädikat, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(gram.)* predicat. **2.** titlu (de onoare). **3.** notă, calificativ, apreciere (asupra unei lucrări). **4.** calitate, atribut.
prädikatisieren, *prädikatisierte, prädikatisiert, vb. (h) tr.* v. p r ä d i z i e r e n **(2)**.
prädikativ *adj. (gram.)* predicativ.
Prädikativ, *-s, -e, n. (gram.)* (nume) predicativ.
Prädikativsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziţie predicativă.
Prädikativum [-vʊm], *-s, -va, n. (gram.)* (nume) predicativ.
Prädikants|examen, *-s, -* (şi *-mina), n.* examen promovat cel puţin cu calificativul „satisfăcător".
Prädikatsnomen, *-s, -mina, n. (gram.)* nume predicativ.
Prädikats|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* v. P r e d i k a t i v s a t z.
Prädikatswein, *-(e)s, -e, m.* vin din struguri de cea mai bună calitate.
Prädiktion, *-en, f. (livr.)* predicţie.
prädiktiv *adj. (livr.)* care conţine o predicţie.
Prädilektion, *-en, f. (înv.)* predilecţie.
prädisponieren, *prädisponierte, prädisponiert, vb. (h) tr.* **1.** a predetermina. **2.** a predispune.
Prädisposition, *-en, f.* predispoziţie; înclinare.
prädizieren, *prädizierte, prädiziert, vb. (h) tr.* **1.** a afirma, a declara. **2.** a da un atribut, un epitet, un calificativ. **3.** *(log.)* a determina o noţiune (printr-un predicat).
prädominieren, *prädominierte, prädominiert, vb. (h) intr.* a predomina.
Prä|eminenz *f. sg. (înv.)* prioritate, preeminenţă.
Prä|existenz, *-en, f. (fil.)* preexistenţă.
präfabrizieren, *präfabrizierte, präfabriziert, vb. (h) tr. (livr.)* a prefabrica; **eine präfabrizierte These** o teză prefabricată.
Präfation, *-en, f. (bis. cat.)* prefaţă (rugăciune liturgică înaintea împărtăşaniei).
Präfekt, *-en, -en, m. (pol.)* prefect.
Präfekten|stelle, *-n, f.* funcţie de prefect.
Präfektur, *-en, f.* prefectură.
Präferentialzoll [-'tsia:l-], *-(e)s, -zölle, m.* v. P r ä f e r e n z z o l l.
präferentiell [-'tsiεl] *adj.* v. p r ä f e r e n z i e l l.
Präferenz, *-en, f.* **1.** *(înv.)* preferinţă. **2.** *(ec.)* avantaj prin sistem preferenţial. **3.** *(la jocuri de cărţi)* atu.
Präferenz|abkommen, *-s, -, n. (ec.)* acord preferenţial.
präferenziell [-'tsiεl] *adj.* preferenţial.
Präferenzpreis, *-es, -e, m.* preţ preferenţial.
Präferenz|spanne, *-n, f. (ec.)* diferenţă între tariful vamal preferenţial şi tariful aplicat altor ţări.
Präferenzsystem, *-s, -e, n.* sistem preferenţial.
Präferenz|zoll, *-(e)s, -zölle, m. (ec.)* tarif vamal preferenţial.
präferieren, *präferierte, präferiert, vb. (h) tr. (livr.)* a prefera.
präfigieren, *präfigierte, präfigiert, vb. (h) tr. (lingv.)* a prefixa.
Präfix, *-es, -e, m. (lingv.)* prefix.
Präfixo|id, *-(e)s, -e, n. (lingv.)* prefixoid.
Präformation *f. sg. (biol.)* preformaţie.

präformieren, *präformierte, präformiert, vb. (h) tr. (livr.)* a preforma.
prägbar *adj.* care poate fi influențat, marcat.
Präge, *-n, f.* monetărie.
Präge|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de imprimat în relief.
Präge|arbeit, *-en, f.* lucrare de gofrare, de reliefare.
Prägebild, *-(e)s, -er, n.* imagine stampată, imprimată în relief.
Prägedruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar în relief, gofraj; **farbiger** ~ tipar colorat în relief; **künstlicher** ~ monogramă, tipar termoprint, tipar în relief imitat.
Präge|eisen, *-s, -, n.* matriță; stampă.
Prägeform, *-en, f. (metal.)* ștanță de imprimat în relief.
Prägekalander, *-s, -, m. (ind. hârtiei)* calandru de gofrat, calandru de imprimat în relief.
Prägekarton, *-s, -s* (și *-e*), *m. (tipogr.)* carton pentru matrițe; carton de imprimat în relief.
Prägemaschine, *-n, f.* **1.** presă de bătut monede. **2.** mașină de imprimat în relief; mașină de gofrat.
prägen, *prägte, geprägt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ștanța, a matrița, a ambutisa; **Geld** ~ a bate monedă. **2.** a influența; a da forma (definitivă); a cizela; **die Vergangenheit hat ihn geprägt** trecutul l-a format, l-a influențat (hotărâtor). **3.** a crea, a folosi pentru prima dată (o expresie); **ein Schlagwort** ~ a crea un cuvânt la modă. **4.** *(rar)* a întipări; **sich** *(dat.)* **etwas ins Gedächtnis** ~ a-și întipări ceva în memorie. **II.** *refl. (livr., rar)* a se forma.
Präge|ort, *-(e)s, -e, m.* monetărie; localitate în care funcționează o monetărie; localitate în care a fost bătută o anumită monedă.
Präge|ortzeichen, *-s, -, n.* marcă a monetăriei.
Prägepresse, *-n, f.* presă de gofrat, de ștanțat, de matrițat, de bătut monede.
Prager[1], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** locuitor(-oare) din Praga, praghez(ă). **2.** *(înv., fam.) m.* muzicant ambulant.
Prager[2] *adj.* de, din Praga; ~ **Schinken** șuncă de Praga.
Präger, *-s, -, m.* matrițer.
Prägesatz, *-es, -sätze, m.* taxă pentru baterea monedelor.
Prägesiegel, *-s, -, n.* sigiliu de imprimat în relief.
Präge|stätte, *-n, f.* monetărie; imprimerie.
Präge|stempel, *-s, -, m. (tipogr.)* matriță, ștanță.
Präge|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* presă de bătut monede.
präglazial *adj.* preglacial.
Pragma|linguistik *f. sg.* pragmalingvistică, lingvistică pragmatică.
Pragmatik, *-en, f.* **1.** (și *lingv.*) pragmatică. **2.** *(austr.)* regulament de serviciu (pentru funcționari).
pragmatisch *adj.* pragmatic.
pragmatisieren, *pragmatisierte, pragmatisiert, vb. (h) tr. (austr.)* a angaja (ferm, definitiv); a titulariza.
Pragmatismus, *-, m. sg. (fil.)* pragmatism.
Pragmatist, *-en, -en, m.* pragmatist, reprezentant al pragmatismului.
prägnant *adj.* pregnant, clar, caracteristic; expresiv; concis.
Prägnanz *f. sg.* pregnanță, claritate, expresivitate; concizie; precizie.
Prägung, *-en, f.* **1.** întipărire. **2.** ștanțare; matrițare; mulare, gofrare, reliefare; ~ **von Geld** batere de monedă. **3.** formulare, cuvânt (exprimat pentru prima oară); *(fil.)* **scharfe** ~ **der Begriffe** formulare concisă a noțiunii; **eine sprachliche** ~ o formulare, o expresie în limbă. **4.** influență; **ein Parlamentarismus westlicher** ~ parlamentarism de influență vestică
Prä|historie [-riə] *f. sg.* preistorie.
prä|historisch *adj.* preistoric.
prahlen, *prahlte, geprahlt, vb. (h) intr.* a se făli, a se lăuda; **mit etwas** ~ a se făli cu ceva; *(fam.)* **das ist geprahlt** este mult prea favorabil prezentat, este cosmetizat.
Prahler, *-s, -, m.* lăudăros, fanfaron.
Prahlerei, *-en, f.* fălire, lăudăroșenie; fanfaronadă.
prahlerisch *adj.* lăudăros, fanfaron.
Prahlhans, *-en(s), -hänse, m. (fam.)* v. Prahler.
Prahlsucht *f. sg.* manie de a se lăuda.
prahlsüchtig *adj.* lăudăros; căruia îi place să se laude.
Prahm, *-(e)s, -e* (și *Prähme*), *m. (mar.)* bac (nepuntat); șlep.
Präjudiz, *-es, -e, n. (jur.)* judecare anterioară; sentință avută în vedere și la alte procese.
präjudiziell [-'tsiɛl] *adj. (jur.)* important pentru o judecată ulterioară.
präjudizieren, *präjudizierte, präjudiziert, vb. (h) intr. (jur.)* a judeca anterior, în prealabil.
Präjudiz|urteil, *-s, -e, n.* sentință prealabilă, anterioară.
präkambrisch *adj. (geol.)* precambrian.
Präkambrium, *-s, n. sg. (geol.)* precambrian.
präkardial *adj. (anat.)* precordial, din zona inimii.
Präkaution, *-en, f. (înv.)* precauție, prevedere, prudență.
präkludieren, *präkludierte, präkludiert, vb. (h) tr. (jur.)* a respinge reclamarea unui drept (pentru depășirea termenului de înfățișare).
Präklusion, *-en, f. (jur.)* excludere; respingere.
präklusiv *adj. (jur.)* care are drept urmare o respingere.
Präklusivfrist, *-en, f. (jur.)* termen după trecerea căruia se respinge reclamarea unui drept.
präklusivisch [-vIʃ] *adj.* v. präklusiv.
Präkognition *f. sg. (parapsihologie)* precogniție.
präkolumbisch *adj.* precolumbian.
Präkonisation, *-en, f. (bis. cat.)* proclamare solemnă (de către papă) privind ridicarea la rangul de episcop.
präkonisieren, *präkonisierte, präkonisiert, vb. (h) tr.* a proclama, a anunța solemn (de către papă) ridicarea la rangul de episcop.
präkordial *adj.* v. präkardial.
prakt. Arzt *presc.* de la praktizierender Arzt medic practician.
praktifizieren, *praktifizierte, praktifiziert, vb. (h) tr. (livr.)* a pune în practică, a realiza.
Praktik, *-en, f.* **1.** practică; mod practic (de a lucra, de a proceda). **2.** (mai ales *pl.*) tertipuri, șiretlicuri, practici; **wettbewerbsfeindliche ~en** practici anticoncurențiale. **3.** *(înv.)* anexă de calendar (cu date astrologice, meteorologice, sfaturi).
Praktika *pl.* v. Praktikum.
praktikabel *adj.* **1.** practicabil, care poate fi folosit; **eine praktikable Methode** o metodă folositoare, aplicabilă. **2.** *(teatru; despre decoruri)* folosibil; **eine praktikable Tür** o ușă reală, folosibilă.
Praktikabel, *-s, -, n. (cinem., teatru)* practicabilă (decor, schelă pe care se poate sta).
Praktikabilität *f. sg. (livr.)* practicabilitate.
Praktikant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* practicant(ă).
Praktikanten|stelle, *-n, f.* post de practicant(ă).
Praktiker, *-s, -, m.* **1.** practician; om practic. **2.** *(med.)* medic practician.
Praktikum, *-s, -ka* (și *-ken*), *n.* practică (a elevilor, studenților etc.), stagiu.
Praktikums|stelle, *-n, f.* unde se poate efectua un stagiu de practică.
Praktikus, *-, -se, m. (fam., glumeț)* (om) descurcăreț, inventiv, practic.
praktisch **I.** *adj.* **1.** practic; util, folositor; ~ **bewährt** verificat în practică; **etwas** ~ **lehren** a preda ceva în mod practic; **ein ~es Geschenk** un dar folositor, util; **er ist ~er Arzt** e medic de medicină generală, medic practician; **das dient ~en Zwecken** aceasta folosește unor scopuri practice; **ein ~er Geist** un spirit practic, pozitiv. **2.** *(despre oameni)* practic, isteț, îndemânatic. **II.** *adv.* (în mod) practic, de fapt; **das zählt** ~ **nicht mehr** practic, aceasta nu mai contează.
praktizierbar *adj.* practicabil.
praktizieren, *praktizierte, praktiziert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a folosi, a transpune în practică; **eine bestimmte Methode** ~ a aplica o anumită metodă. **2.** *(fam.)* a pune, a așeza (cu dibăcie); **jm. etwas in die Tasche** ~ a introduce pe ascuns ceva în buzunarul cuiva. **II.** *intr.* a practica, a exercita meseria de medic (sau avocat).
Praktizismus, *-, m. sg.* practicism; **enger** ~ practicism îngust.
praktizistisch *adj.* practicist.
Prälat, *-en, -en, m. (bis.)* prelat.
Prälatur, *-en, f. (bis.)* **1.** post al unui prelat. **2.** încăpere, oficiu a(l) unui prelat.
präliminar *adj.* preliminar, prealabil, anticipat.
Präliminarbe|stimmung, *-en, f.* dispoziție preliminară, premergătoare.
Präliminare, *-s, -ien* [-riən], *n. (mai ales la pl.)* preliminarii.
Präliminarfrieden, *-s, -, m.* pace preliminară, provizorie.
Präliminarien [-riən] *pl.* v. Präliminare.
Präliminarver|handlung, *-en, f.* negociere, tratativă preliminară.
Praline, *-n, f., (austr., elv.)* **Praliné** și **Pralinee**, *-s, -s, n.* pralină, bomboană de ciocolată.
Pralinenpackung, *-en, f.*, **Pralinenschachtel**, *-n, f.* cutie cu bomboane de ciocolată.
prall *adj.* și *adv.* **1.** umplut până la refuz, îndesat, umflat; plin; **~e Brust** piept plin; **ein** ~ **gefüllter Luftballon** un balon umflat până la refuz; **der Anzug sitzt** ~ haina îi stă strânsă pe corp; *(fig.)* **das ~e Leben** viață trăită din plin. **2.** intens; **in der ~en Sonne** în plin soare; **die Sonne scheint** ~ soarele arde cu toată puterea.
Prall, *-(e)s, -e, m.* **1.** șoc, lovitură, izbire, ciocnire. **2.** *(pop.)* gaze intestinale.
prallen, *prallte, geprallt, vb. intr.* **1.** *(s) (an, gegen)* a se lovi, a se izbi (de); **der Ball ist gegen die Wand geprallt** mingea s-a izbit de perete. **2.** *(h) (despre soare)* a arde, a fi puternic; **die Sonne prallte auf den Sand** soarele bătea puternic pe nisip.
prall gefüllt *adj.* v. prall **(1)**.
Prallhang, *-(e)s, -hänge, m. (geogr.)* versant abrupt (al unui mal) lovit de apă.
Prallheit *f. sg.* faptul de a fi plin până la refuz, umplut, umflat.
Prallhöhe, *-n, f. (av.)* înălțime de umflare a balonului.
Prallkraft, *-kräfte, f.* **1.** *(fiz.)* putere de izbire, de șoc. **2.** *(mil.)* forță de recul (a unui proiectil).
Prall|licht, *-(e)s, -er, n.* lumină răsfrântă.
Prall|luftschiff, *-(e)s, -e, n. (av.)* dirijabil suplu, aeronavă fără schelet metalic.
Prallschuss, *-es, -schüsse, m. (mil.)* proiectil ricoșat.
Prall|stein, *-(e)s, -e, m. (înv.)* v. Prellstein.
Prall|stoß, *-es, -stöße, m.* ricoșeu (al mingii, al bilei).
Pralltopf, *-(e)s, -töpfe, m. (auto)* amortizor de zgomot (la camioane).
Pralltriller, *-s, -, m. (muz.)* mordent.
prallvoll *adj.* plin până la refuz, bucșit.
präludieren, *präludierte, präludiert, vb. (h) intr. (muz.)* a preluda.
Präludium, *-s, -dien* [-diən], *n. (muz.)* preludiu.
Prämaturität *f. sg.* precocitate.
Prämeditation, *-en, f.* premeditare.
prämeditieren, *prämeditierte, prämeditiert, vb. (h) tr.* a premedita.
Prämie [-miə], *-n, f.* **1.** premiu, recompensă; **eine** ~ **für die Ergreifung des Mörders aussetzen** a institui un premiu pentru prinderea ucigașului; *(sport)* **eine** ~ **gewinnen** a câștiga un premiu. **2.** primă; **auftragsgebundene** ~ primă prevăzută în contract; ~ **aus den Lohnfonds** primă din fondul de salarii; **eine** ~ **bekommen** a primi o primă. **3.** *(com.)* premiu; **auf** ~ **kaufen** a încheia tranzacții cu premii. **4.** primă de asigurare. **5.** premiu, fond (de câștig suplimentar la loterie).
Prämien|anleihe, *-n, f.* împrumut cu premii, împrumut cu câștiguri.
Prämien|auslosung, *-en, f.* tragere la sorți a premiilor (la loterie).
prämienbegünstigt *adj.* favorizat, sprijinit prin acordare de prime.
Prämienbetrag, *-(e)s, -beträge, m.* valoarea primei.
Prämienbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte primită ca premiu.
Prämiendepot [-depo:] *-s, -s, n.* depozit, fond de prime.
Prämienfonds [-fõ:], -[-fõ:s], -[-fõ:s], *m. (ec.)* **1.** fond de prime. **2.** fond de premiere.
prämienfrei *adj.* **1.** fără premii. **2.** fără prime de asigurare.
Prämiengeschäft, *-(e)s, -e, n.(ec.)* tranzacție cu prime.
Prämienlohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu, retribuție cu prime (la depășirea normei).
Prämienlohnsystem, *-s, -e, n. (ec.)* **1.** sistem de retribuție cu prime. **2.** modalitate de calculare a primelor.
Prämienlos, *-es, -e, n.* bilet de loterie (la tragerea cu premii).
Prämienlotterie, *-n* [-ri:ən], *f.* loterie cu premii.
Prämienrückgewähr *f. sg.* garanție pentru restituirea contribuției.
Prämien|obligation, *-en, f.* obligație, poliță de asigurare cu premii.
Prämienpapier, *-s, -e, n.* v. Prämienschein.
Prämienreserve [-və], *-n, f.* rezervă, acoperire la fondul de premii.
Prämienschein, *-(e)s, -e, m.* titlu de împrumut cu premii; chitanță de primă (la asigurări).
Prämienschießen, *-s, -, n.* tragere la țintă cu premii.

prämien|sparen *vb. (h) intr. (numai la inf.)* a economisi folosind un sistem cu premii.
Prämien|sparen, *-s, n. sg.* sistem de economisire cu premii.
Prämien|sparvertrag, *-(e)s, -verträge, m.* contract de economisire cu premii.
Prämiensystem, *-s, -e, n.* sistem premial.
Prämienverteilung, *-en, f.* distribuire a premiilor, a primelor.
Prämienzahlung, *-en, f.* plată a primelor.
Prämienziehung, *-en, f.* v. Prämienauslosung.
Prämienzuschlag, *-(e)s, -schläge, m.* fond suplimentar de prime.
prämieren, *prämierte, prämiert,* **prämi|ieren**, *prämiierte, prämiiert, vb. (h) tr.* a premia; **mit einem Monatsgehalt prämiiert werden** a căpăta o primă de un salariu lunar.
Prämierung, **Prämi|ierung**, *-en, f.* premiere, răsplătire, recompensare.
Prämisse, *-n, f.* premisă.
Prämonstratenser, *-s, -, m. (bis. cat.)* membru al unui ordin catolic.
prämortal *adj.* care precedă moartea.
pränatal *adj.* prenatal.
prangen, *prangte, geprangt, vb. (h) intr.* **1.** a străluci, a apărea în toată splendoarea; **im schönsten Lichte** ~ a străluci în toată splendoarea; **mitten auf dem Tisch prangt ein Blumenstrauß** în mijlocul mesei își etalează splendoarea un buchet de flori; **die Sterne ~ am Himmel** stelele strălucesc pe cer; (adesea *iron.*) a ieși în evidență strălucind; **an seinem Finger prangt ein Brillant** pe deget îi strălucește falnic un briliant. **2.** a se lăuda, a se făli; a-și da importanță; **ich prange mit ihm** mă mândresc cu el.
Prangen, *-s, n. sg.* strălucire; falā.
prangend I. *part. prez.* de la prangen. **II.** *adj.* strălucitor.
Pranger, *-s, -, m.* stâlp al infamiei; (și *fig.*) **an den ~ stellen** a țintui la stâlpul infamiei, a înfiera; **an den ~ kommen** (sau **am ~ stehen**) a fi supus criticilor, reproșurilor.
Pranke, *-n, f.* **1.** gheară; labă (mai ales de animal răpitor mare). **2.** *(vulg.)* labă, mână mare.
Prankenbär, *-en, -en, m. (zool.)* urs tibetan *(Ailuropus melanoleucus).*
Prankenhieb, *-(e)s, -e,* **Prankenschlag**, *-s, -schläge, m.* lovitură de labă.
Pränomen, *-s, -mina, n. (înv., livr.)* prenume.
pränotieren, *pränotierte, pränotiert, vb. (h) tr. (înv.)* a nota, a-și face notițe.
pränumerando *adv. (în expr.)* ~ **bezahlen** a plăti anticipat, a avansa (o sumă).
Pränumeration, *-en, f.* **1.** plată anticipată. **2.** subscripție, subscriere (pentru ceva).
Pränumerationsbedingungen *pl.* condiții de subscripție, de subscriere.
Pränumerationsbetrag, *-(e)s, -träge m.* sumă de subscriere.
Pränumerations|einladung, *-en, f.* apel, invitație pentru a se face o subscripție, un abonament etc.
Pränumerationsliste, *-n, f.* listă de subscripție, de subscriere.
Pränumerations|preis, *-es, -e, m.* preț de subscripție.
pränumerieren, *pränumerierte, pränumeriert, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a (se) abona (la ceva), a subscrie. **2.** a avansa o sumă; a plăti anticipat.
Pranz, *-es, m. sg. (reg.)* lăudăroșenie, fanfaronadă.
pranzen, *pranzte, gepranzt (du, er pranzt), vb. (h) intr. (reg.)* a se lăuda, a se făli.
Prä|okkupation, *-en, f. (înv.)* **1.** idee preconcepută. **2.** preocupare.
prä|operativ *adj. (med.)* preoperatoriu, care precede o operație chirurgicală.
präpalatal *adj. (fon.)* prepalatal.
Präparand, *-en, -en, m. (înv.)* **1.** elev la o școală normală de institutori, preparandist. **2.** candidat la examenul de institutor.
Präparanden|an|stalt, *-en,* **Präparandenschule**, *-n, f. (înv.)* școală normală de institutori, preparandie; școală pedagogică.
Präparat, *-(e)s, -e, n.* preparat.
Präparation, *-en, f.* **1.** *(biol., med., farm.)* preparare, pregătire a unui preparat. **2.** *(înv.)* pregătire (a lecției de școală etc.).
Präparationsheft, *-(e)s, -e, n.* caiet de notițe.
Präparator, *-s, -toren, m. (biol., med., farm.)* preparator; laborant.
präparieren, *präparierte, präpariert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(biol., med., farm.)* a prepara; **eine Leiche** ~ a prepara un cadavru; **einen Vogel** ~ a împăia o pasăre. **2.** *(livr.)* a pregăti; **einen Text** ~ a pregăti un text; **die Strecke für den Schilauf** ~ a pregăti pista pentru concursul de schi. **II.** *(livr.) refl.* a se pregăti, a face preparative; **sich für Latein** ~ a-și pregăti lecția de latină; **sich auf seine Rede** ~ a-și pregăti cuvântarea.
Präparierung, *-en, f.* pregătire, preparare.
präpeln, *präpelte, gepräpelt (ich präp(e)le), vb. (h) tr.* **1.** *(fam., reg.)* a mânca cu poftă (bunătăți); a ronțăi (dulciuri). **2.** *(reg.)* a prăji. **3.** *(reg.)* a meșteri; a migăli, a trebălui.
Präponderanz *f. sg.* preponderență.
präponderieren, *präponderierte, präponderiert, vb. (h) tr.* a prepondera.
Präposition, *-en, f. (gram.)* prepoziție.
präpositional *adj.* prepozițional; **ein ~er Ausdruck** o expresie prepozițională.
Präpositionalfall, *-(e)s, -fälle, m. (gram.)* v. Präpositionalkasus.
Präpositionalgefüge, *-s, -, n. (gram.)* expresie, construcție cu prepoziție.
Präpositionalkasus, *-, -, m. (gram.)* caz prepozițional.
Präpositionalobjekt, *-(e)s, -e, n. (gram.)* complement prepozițional, indirect.
Präpositiv, *-s, -e* [-və], *m. (gram.)* **1.** caz prepozițional. **2.** cuvânt în caz prepozițional.
Präpositur, *-en, f. (bis.)* postul unui stareț sau protopop.
Präpositus, *-, -ti, m.* v. Propst.
präpotent *adj.* **1.** *(livr.)* precumpănitor, preponderent; superior. **2.** *(austr.)* impertinent, obraznic; îngâmfat.
Präpotenz *f. sg.* **1.** *(livr.)* precumpănire; superioritate. **2.** *(austr.)* impertinență; îngâmfare.
PR-Arbeit [pe:|'ɛr-] *f. sg.* activitate în domeniul relațiilor cu publicul.
Prärie, *-n* [-'ri:ən], *f. (geogr.)* prerie.
Prärie|auster, *f. sg.* băutură condimentată din rachiu amestecat cu un gălbenuș de ou cu ulei.
Präriewolf, *-(e)s, -wölfe, m. (zool.)* lup de prerie, coiot *(Canis latrans).*
Prärogativ, *-s, -e* [-və], *n.,* **Prärogative**, *-n, f.* prerogativă.
Prasem, *-s, -e,* **Prasen**, *-s, -, m. (mineral.)* cuarț verde.
Präsens, *-, -sentia* [-tsia] (sau *-senzien* [-tsiən]), *n. (gram.)* prezent.
Präsensform, *-en, f. (gram.)* formă a unui verb la prezent.
Präsens|partizip, *-s, -ien* [-iən], *n. (gram.)* participiu prezent.
präsent *adj.* prezent, de față; **etwas ~ haben** a ține minte ceva, a avea viu în minte (memorie).
Präsent, *-(e)s, -e, n. (livr.)* dar, cadou; **zum ~ machen** sau **als ~ geben** a face cadou.
präsentabel *adj.* prezentabil.
Präsentant, *-en, -en, m. (ec.)* persoană care prezintă o poliță (la plată).
Präsentation, *-en, f.* **1.** *(fin.)* prezentare a unei polițe, a unui cec. **2.** v. Präsentierung. **3.** *(reg.)* investire, prezentare a unui preot (într-o parohie). **4.** *(inform.)* prezentare; ~ **eines Logos** prezentare a unui logo.
Präsentationsgrafik și **Präsentationsgraphik**, *-en, f.* grafic de prezentare.
Präsentationsrecht, *-(e)s, -e, n. (bis. cat.)* drept de propunere (într-o funcție înaltă bisericească).
Präsentator, *-s, -toren, m. (tv.)* prezentator.
Präsentia [-tsia] *pl.* v. Präsens.
präsentierbar *adj.* prezentabil, care poate sau merită să fie prezentat.
Präsentierbrett, *-(e)s, -er, n.* v. Präsentierteller.
präsentieren, *präsentierte, präsentiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a da, a face cadou. **2.** a prezenta, a arăta; **einen Wechsel** ~ a prezenta o poliță (la plată); *(mil.)* **das Gewehr** ~ a prezenta arma. **II.** *refl.* a se prezenta.
Präsentiergriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* mișcare de prezentare (a armei).
Präsentiermarsch, *-(e)s, -märsche, m.* marș festiv (la onoruri militare).
Präsentierteller, *-s, -, m.* tavă (mai ales pentru prezentarea cărților de vizită de către servitori); *(fig., fam., peior.)* **wie auf dem ~ sitzen** a fi în văzul tuturor.
Präsentierung, *-en, f.* **1.** prezentare; arătare. **2.** predare, înmânare. **3.** ofertă, propunere.
Präsentierungsklausel, *-n, f. (ec.)* clauză de prezentare (a mărfii).
Präsentierungs|tag, *-(e)s, -e,* **Präsentierungs|termin**, *-s, -e, m. (ec.)* scadență, termen de prezentare (a unei polițe).
präsentisch *adj. (gram.)* de, în, la prezent.
Präsentkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coșuleț (împodobit) cu dulciuri (care se face cadou).
Präsenz *f. sg.* **1.** prezență. **2.** *(mil.)* efectiv (actual).
Präsenzbibliothek, **Präsenzbücherei**, *-en, f.* bibliotecă de consultare; bibliotecă uzuală.
Präsenzdiener, *-s, -, m. (austr., mil.)* soldat în serviciul militar activ.
Präsenzdienst, *-(e)s, -e, m. (austr., mil.)* serviciu activ.
Präsenzgeld, *-(e)s, -er, n.* jeton, indemnizație de prezență.
Präsenzkasten, *-s, -kästen, m.* cartotecă de prezență.
Präsenzliste, *-n, f.* foaie, listă de prezență.
Präsenzpflicht *f. sg.* obligativitate a prezenței; prezență obligatorie.
Präsenz|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** situație actuală. **2.** v. Präsenzstärke.
Präsenz|stärke *f. sg.* **1.** număr total de persoane prezente. **2.** *(mil.)* efectiv.
Präsenz|zeit *f. sg. (austr.)* durată a serviciului militar.
Praseodym, *-s, n. sg. (chim.)* praseodim.
Präser, *-s, -, m. (fam.)* prezervativ.
präservativ [-va-] *adj.* preventiv.
Präservativ, *-s, -e* [-'ti:və], *n.* prezervativ.
Präservativmittel, *-s, -, n. (med.)* mijloc preventiv.
Präserve [-və], *-n, f.* conservă cu durată limitată.
präservieren [-vi:-], *präservierte, präserviert, vb. (h) tr.* **1.** a apăra, a preveni; a prezerva. **2.** a conserva.
Präses, *-, Präsides* (și *Präsiden), m.* președinte; prezident.
Präside, *-n, -n, m. (argou studențesc)* președinte al unei petreceri, al unei mese.
Präsident, *-en, -en, m.* președinte; **jn. zum ~en wählen** a alege pe cineva ca președinte; ~ **der Volkskammer** președinte al Camerei Populare.
Präsidenten|estrade, *-n, f.* tribună, estradă a președintelui.
Präsidentensitz, *-es, -e, m.* v. Präsidentenstuhl.
Präsidenten|stelle, *-n, f.* funcție, post de președinte.
Präsidenten|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* fotoliu de președinte.
Präsidentenwahl, *-en, f.* alegere a președintelui; alegere prezidențială.
Präsidentenwürde, *-n, f.* demnitate, grad de președinte.
Präsidentin, *-nen, f.* președintă.
Präsidentschaft *f. sg.* președinție.
präsidentschaftlich *adj.* prezidențial.
Präsidentschaftskandidat, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* candidat(ă) la președinție.
präsidial *adj.* **1.** prezidențial. **2.** de prezidiu.
Präsidial|abteilung, *-en, f.* secție prezidențială.
Präsidial|erlass, *-es, -e, m.* decret prezidențial.
Präsidialgewalt *f. sg.* **1.** putere prezidențială. **2.** putere a prezidiului.
Präsidialkabinett, *-(e)s, -e, n.* cabinet, guvern numit de președinte.
Präsidialkanzlei, *-en, f.* birou prezidențial; cancelarie a președintelui.
Präsidialrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consilier prezidențial. **2.** consiliu prezidențial; prezidiu.
Präsidialratsmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru al consiliului prezidențial.
Präsidialregierung, *-en, f.* v. Präsidialkabinett.
Präsidialsekretär, *-s, -e, m.* secretar al prezidiului.
Präsidial|system, *-s, -e, n.* sistem democratic prezidențial.
Präsidien [-diən] *pl.* v. Präsidium.
präsidieren, *präsidierte, präsidiert, vb. (h) intr.* a prezida; a conduce; *(cu dat.)* **einer Versammlung** ~ a prezida o adunare; **Herr B präsidiert der** (sau **an der**) **Tafel** dl. B stă în capul mesei, prezidează masa.
Präsidium, *-s, -dien* [-diən], *n.* **1.** prezidiu; președinție; ~ **der Generalversammlung** prezidiul adunării generale. **2.** reședință a prezidiului. **3.** reședință a șefului de poliție municipală.
Präsidiumsmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru al prezidiului.
Präsidiums|sitzung, *-en, f.* ședință a prezidiului.
Präsidiums|tisch, *-(e)s, -e, m.* masă a prezidiului.
präskribieren, *präskribierte, präskribiert, vb. (h) tr. (înv.)* **1.** a prescrie, a dispune, a orândui, a decreta, a fixa. **2.** *(jur.)* a prescrie.
Präskription, *-en, f.* **1.** prescripție, orânduire, fixare, stabilire. **2.** *(jur.)* prescripție.
präskriptiv *adj.* normativ, prescriptiv.

prasseln, *prasselte, geprasselt (ich prass(e)le), vb. intr.* **1.** *(h)* a pârâi, a trosni; **das Feuer prasselt** focul trosnește; **das Fett prasselt in der Pfanne** untura sfârâie în tigaie. **2.** *(s) (despre ploaie, grindină)* a răpăi, a cădea cu zgomot, a bate; **der Hagel prasselte an die Fensterscheiben** grindina lovea în geamuri; *(fig.)* **~der Beifall** aplauze răsunătoare, puternice.

prassen, *prasste, geprasst (du, er prasst) vb. (h) intr.* a o duce în chefuri, a chefui, a petrece, a benchetui, a duce o viață de risipă; a cheltui fără măsură.

Prasser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* chefliu(-ie), desfrânat(ă).

Prasserei, *-en, f.* risipă, prisos; chef, orgie, desfrâu.

prästabilieren, *prästabilierte, prästabiliert, vb. (h) tr. (înv.)* a prestabili, a fixa dinainte.

Prästandum, *-s, -da, n. (înv.)* obligație, îndatorire; taxă; prestație; **Prästanda prästieren** a-și îndeplini îndatoririle.

Prästanz, *-en, f. (înv.)* capacitate de producție, putere de muncă, forță.

Prästation, *-en, f. (înv.)* prestație.

prästieren, *prästierte, prästiert, vb. (h) tr. (înv.)* **1.** a presta, a îndeplini. **2.** a garanta, a chezășui.

präsumieren, *präsumierte, präsumiert, vb. (h) tr.* a prezuma, a presupune, a bănui.

Präsumtion, *-en, f.* prezumție; presupunere.

präsumtiv *adj.* prezumtiv, presupus.

Präsumtivnachfolger, *-s, -, m.* moștenitor, succesor prezumtiv.

Präsupposition, *-en, f. (gram.)* prezumție, presupoziție.

Prätendent, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* pretendent(ă).

prätendieren, *prätendierte, prätendiert, vb. (h) tr. (livr.)* a pretinde.

Prätention, *-en, f. (livr.)* pretenție.

prätentiös [-tsiø:s] *adj. (livr.)* pretențios.

präterital *adj. (gram.)* preterital, referitor la preterit (la trecut).

Präteritopräsens, *-, -sentia* [-zɛntsia] (sau *-sentien* [-zɛntsiən]*). n. (gram.)* verb a cărui formă de prezent este o veche formă de preterit (de ex. verbele modale).

Präteritum, *-s, -ta. n. (gram.)* preterit, timp trecut.

Prätext, *-(e)s, -e, m.* pretext, motiv (formal).

Prätor, *-s, -toren, m. (ist.)* pretor.

Prätorianer, *-s, -, m. (ist.)* pretorian.

Prätur, *-en, f.* postul de pretor.

Pratsch, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** lăudăros, fudul, fălos, îngâmfat, fanfaron. **2.** lăudăroșenie, fudulie, îngâmfare, fanfaronadă.

pratschen, *pratschte, gepratscht, vb. (h) tr. (reg.)* a se lăuda, a se fuduli.

pratschig *adj. (reg.)* **1.** lăudăros, fanfaron, fudul. **2.** greoi, grosolan.

Pratze, *-n, f.* **1.** (și *fig.*) labă. **2.** *(tehn.)* cleşte.

Prau, *-e, f.* ambarcațiune (cu vele) malaeziană.

Prävalenz [-va-], *-en, f.* prevalență; superioritate, predominare.

prävalieren, *prävalierte, prävaliert, vb. (h) intr.* a preleva, a predomina.

prävenieren [-ve-], *prävenierte, prävenierte, vb. (h) tr.* a preveni, a avertiza; a preîntâmpina.

Prävention [-vɛn-], *-en, f.* **1.** prevenire, preîntâmpinare; avertizare. **2.** *(jur.)* prevenție.

Präventionstheorie, *-n, f. (jur.)* teorie a prevenției.

präventiv *adj.* preventiv.

Präventivbehandlung, *-en, f. (med.)* tratament preventiv.

Präventivhaft *f. sg.* detențiune preventivă.

Präventivkrieg, *-(e)s, -e, m.* război preventiv.

Präventivmaßnahme, *-n, f.* măsură preventivă.

Präventivmedizin *f. sg.* medicină preventivă.

Präventivmittel, *-s, -, n.* mijloc preventiv.

Präventivverkehr, *-s, m. sg.* act sexual protejat.

Präverb [-vɛrp], *-s, -ien* [-iən], *n. (gram.)* prefix verbal separabil, particulă verbală separabilă.

präverbal [-vɛr-] *adj. (psih.)* preverbal.

Praxis, *-xen, f.* **1.** *(sg.)* practică; **in der ~** în practică; **Theorie und ~** teorie și practică. **2.** *sg.* practică, experiență, rutină. **3.** *(rar)* practică, obicei, deprindere. **4.** practicare (a medicinei, a avocaturii). **5.** cabinet (de medic); **er ist Arzt und hat eine ~ auf dem Lande** e medic și are un cabinet la țară. **6.** birou, cabinet (de avocat) **7.** clientelă; **der Anwalt hat eine gutgehende ~** avocatul are o clientelă mare. **8.** *sg. (fam.)* oră de consultație (la medic, la avocat).

praxisbezogen, **praxisnah(e)** *adj.* legat de practică.

Praxisbezug, *-(e)s, m. sg.* legătură cu practica.

praxisfern *adj.* care nu are legătură cu practica.

praxisfremd *adj.* v. praxisfern.

praxisgerecht *adj.* conform practicii.

praxisnah *adj.* aproape de practică, legat de practică, care decurge din practică.

praxisorientiert [-riɛn-] *adj.* orientat spre practică, spre activitate materială.

praxisverbunden *adj.* v. praxisbezogen; **eine ~e Forschung** o cercetare legată de practică.

Präzedens, *-, -denzien* [-tsiən], *n.*, **Präzedenzfall**, *-s, -fälle, m. (jur.)* precedent; **er schafft einen Präzedenzfall** creează un precedent.

Präzentor, *-s, -toren, m.* solist vocal într-un cor bisericesc.

Präzeption, *-en, f. (livr.)* precept.

Präzeptor, *-s, -toren, m. (înv.)* preceptor, învățător.

Präzipitat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* precipitat; **weißes, schmelzbares ~** precipitat alb, fuzibil.

Präzipitation *f. sg. (chim., med.)* extracție prin precipitare, precipitare.

präzipitieren, *präzipitierte, präzipitiert, vb. (h) tr. (chim.)* a (se) precipita.

präzis(e) *adj.* și *adv.* precis, exact; fără echivoc, clar; **ein ~er Ausdruck** o expresie precisă; **~ berechnen** a calcula exact.

präzisieren, *präzisierte, präzisiert, vb. (h) tr.* **1.** a preciza, a stabili, a fixa cu precizie. **2.** a rezuma, a formula pe scurt.

Präzisierung, *-en, f.* precizare.

Präzision, *-en, f.* precizie, exactitate, punctualitate.

Präzisionsarbeit, *-en, f.* lucru de precizie.

Präzisionsgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat de precizie.

Präzisionsgewehr, *-(e)s, -e, n.* armă (de foc) de precizie.

Präzisionsinstrument, *-(e)s, -e, n.* instrument de precizie.

Präzisionsmechanik, *-en, f.* mecanică de precizie.

Präzisionsuhr, *-en, f.* ceas de precizie; cronometru.

Präzisionswaage, *-n, f.* cântar de precizie.

Präzisionswaffe, *-n, f. (mil.)* armă de precizie.

Präzisionswerk, *-(e)s, -e, n.* mecanism de precizie.

Präziswechsel, *-s, -, m. (ec.)* poliță cu termen fix.

Précis [pre'si:], *-, -, m.* rezumat scurt și concis.

predigen, *predigte, gepredigt, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** *(bis.)* a predica, a propovădui. **2.** *(fam.)* a dăscăli (pe cineva); a dojeni; **jm. Moral ~** a face cuiva morală; **vor tauben Ohren ~** a vorbi degeaba, a predica în pustiu. **3.** *(fam.)* a pălăvrăgi, a sporovăi, a flecări.

Prediger, *-s, -, m.* **1.** predicator, propovăduitor. **2.** pastor, preot protestant. **3.** *(fam.)* palavragiu, flecar. **4.** *(ornit.)* tucan *(Rhamphastos pica)*.

Predigerbruder, *-s, -brüder, m.* v. Predigermönch.

Predigerhaus, *-es, -häuser, n.* parohie protestantă.

Predigermönch, *-(e)s, -e, m. (bis. cat.)* (călugăr) dominican.

Predigerorden, *-s, -, m. (bis. cat.)* ordin al dominicanilor.

Predigerseminar, *-s, -e, n.* seminar teologic (protestant).

Prediger(s)frau, *-en, f.* soție a pastorului.

Predigt, *-en, f.* **1.** *(rel.)* predică; **eine ~ halten** a ține o predică, a predica. **2.** *(fig., fam.)* mustruluială, săpuneală; **er hat mir eine ~ gehalten** mi-a tras o săpuneală, mi-a ținut o predică.

Predigtamt, *-(e)s, -ämter, n.* **1.** funcție de predicator. **2.** parohie.

Predigtbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de predici, omilie.

Predigtgottesdienst, *-(e)s, -e, m. (bis.)* slujbă religioasă în centrul căreia stă predica.

Predigtsammlung, *-en, f.* culegere de predici.

Predigtstuhl, *-s, -stühle, m. (bis.)* amvon.

Preidistanz, *-en, f. (mar.)* depărtare de la care se aude apelul, distanță de megafon.

Preference [prefe'rã:s], *-n* [-sən], *f.* preferans (un joc de cărți).

preien, *preite, gepreit, vb. (h)* **I.** *tr. (mar.)* a chema prin strigare, a chema la megafon. **II.** *intr. (reg., fig.)* a se umfla în pene, a se împăuna.

Preis, *-es, -e, m.* **1.** preț; **angemessener ~** preț moderat; **der äußerste ~** ultimul preț; **ermäßigter** (sau **herabgesetzter**) **~** preț redus; **feste ~e** prețuri fixe; **behördlich festgesetzter ~** preț oficial; **hoher ~** preț ridicat; **unerschwinglicher ~** preț inaccesibil; *(fam.)* **gepfefferte ~e** prețuri piperate; **das ist ein stolzer ~** este foarte scump; **abgestufter ~** preț eșalonat; **fallender ~** preț în scădere; **konkurenzfähiger ~** preț concurențial; **laufender ~** preț curent; **missbräuchlicher ~** preț abuziv; **der ~ fällt** (sau **sinkt**) prețul (s)cade; **die ~e halten sich** prețurile se mențin; **die ~e herabdrücken** (sau **senken**) a scădea, a reduce prețurile; **die ~e höher treiben** a urca prețurile; **am ~ festhalten** a ține la preț, a nu face nici o reducere; **auf seinen ~ kommen** a obține prețul dorit; a vinde bine; **den ~ herunterhandeln** a rupe din preț; **hoch** (sau **gut**) **im ~ stehen** a se vinde ușor și cu profit; **wie steht der Weizen jetzt im ~e?** care este prețul grâului? **das Frühstück ist im ~ inbegriffen** micul dejun este cuprins în preț(ul hotelului); **um den halben ~** cu jumătate (de) preț; **um welchen ~?** cu cât? cât costă? **über den ~ verhandeln** a discuta despre preț; **unter dem ~ verkaufen** a vinde sub preț, cu pierderi; **vom ~ abhandeln** a obține o reducere a prețului (târguindu-se); **zu billigem** (sau **niedrigem**) **~** cu preț de nimic; **zum ~e von 10 Euro** la prețul de 10 euro. **2.** *(fig.)* preț, sacrificiu, jertfă; **das hat keinen ~** aceasta e de neprețuit; **um den ~ seiner Gesundheit** cu prețul sănătății sale; **um jeden ~** cu orice preț; **um keinen ~ der Welt** cu nici un preț, pentru nimic în lume; **er musste es um den ~ seines ganzen Vermögens erkaufen** a plătit-o cu prețul întregii sale averi. **3.** premiu, recompensă; **der erste und zweite ~** premiul întâi și al doilea; **einen ~ ausschreiben** a stabili, a fixa un premiu; **einen ~ davontragen** (sau **gewinnen** sau **erringen**) a câștiga, a lua un premiu; **jm. den ~ zuerkennen** a atribui cuiva un premiu; **um den ersten ~ ringen** a concura pentru premiul întâi; **ein ~ ist auf seinen Kopf gesetzt** s-a pus un premiu pe capul său; *(în expr.)* **ohne Fleiß kein ~!** fără sârguință, fără osteneală nu se obține nimic. **4.** *(înv., poet.)* laudă, glorie, glorificare, preamărire, slăvire; **jm. Lob und ~ singen** a cânta gloria cuiva; **~ dir!** slavă ție! **~ aller Frauen** cea mai slăvită dintre femei.

Preisabbau, *-(e)s, m. sg.* scădere, reducere a prețurilor.

Preisabschlag, *-(e)s, -schläge, m.* v. Preisermäßigung.

Preisabschöpfung, *-en, f.* v. Preisabbau.

Preisabsprache, *-n, f. (ec.)* stabilire a prețurilor prin convenție.

Preisabstufung, *-en, f.* eșalonare a prețului.

Preisangabe, *-n, f.* indicare a prețului; **Muster unter ~ senden** a trimite eșantioane indicându-se și prețul.

Preisangebot, *-(e)s, -e, n. (com.)* ofertă de preț.

Preisanstieg, *-(e)s, -e, m. (ec.)* v. Preiserhöhung.

Preisantragsverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură de omologare a prețului.

Preisart, *-en, f.* categorie de prețuri.

Preisaufblähung, *-en, f.* umflare artificială a prețurilor.

Preisaufgabe, *-n, f.* temă pentru un concurs cu premii.

Preisaufschlag, *-(e)s, -schläge, m.* adaos la preț; urcare a prețului.

Preisauftrieb, *-(e)s, -e, m.* v. Preiserhöhung.

Preisausdruck, *-(e)s, -drücke, m. (ec.)* expresie bănească a prețului.

Preisausschreiben, *-s, -, n.* publicare a unui concurs cu premii.

Preisauszeichnung, *-en, f.* etichetă cu prețul unei mărfi; indicare a prețului (prin etichetă, într-o listă).

Preisbehörde, *-n, f.* oficiu al prețurilor.

Preisberechnung, *-en, f.* calcul al prețurilor.

Preisbestätigung, *-n, f.* omologare a prețului.

Preisbestimmung, *-en, f.* stabilire a prețului.

Preisbewerber, *-s, -, m.* concurent, participant la concurs cu premii.

Preisbewerbung, *-en, f.* concurs cu premii.

preisbewusst *adj.* atent la prețuri.

Preisbildung *f. sg.* formare, stabilire a prețului.

Preisbindung, *-en, f. (ec.)* obligație de a respecta prețul stabilit, convenit.

Preisblatt, *-(e)s, -blätter, n.* listă de prețuri, mercurial.

Preisboxer, *-s, -, m. (înv.)* boxer de bâlci.
Preisbrecher, *-s, -, m. (ec.)* persoană care vinde mai ieftin decât prețul stabilit, convenit, persoană care vinde sub prețul pieții.
Preilschuss, *-es, -schüsse, m. (mar.)* salvă de semnalizare.
Preisdifferenz, *-en, f.* diferență de prețuri.
Preisdruck, *-(e)s, m. sg. (ec.)* presiuni asupra prețului (exercitate de concurență).
Preise, *-n, f. (reg.)* **1.** *(constr.)* țiglă de margine. **2.** *(reg.)* tiv. **3.** manșetă.
Preis|einbruch, *-(e)s, -brüche, m.* prăbușire a prețurilor.
Preiselbeere, *-n, f. (bot.)* merișor de munte (fruct), merișoară; *(reg.)* coacăză de munte.
Preiselbeerkraut, *-(e)s, -kräuter, n.*, **Preiselbeer|strauch**, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* merișor (arbust) *(Vaccinium vitis idaea* L.).
Preis|empfehlung, *-en, f.* recomandare a prețului, preț indicativ.
preisen, *pries, gepriesen (du, er preist) vb. (h) tr.* a lăuda, a glorifica, a preamări, a proslăvi; **er pries ihre Schönheit** a proslăvit frumusețea ei; **seine Ware** ~ a-și lăuda marfa; **ich preise es als ein Glück** sau **ich preise mich glücklich, dass...** mă consider fericit că...
preisenswert *adj.* care merită a fi lăudat, slăvit, proslăvit.
Preis|entwickung *f. sg.* evoluție a prețurilor.
Preis|erhöhung, *-en, f.* urcare, ridicare a prețului.
Preis|ermäßigung, *-en, f.* reducere de preț, rabat; **eine ~ fordern** a cere un rabat.
Preis|explosion, *-en, f.* explozie a prețurilor.
Preisfahren, *-s, -, n.* v. Preisrennen.
Preisfall, *-(e)s, -fälle, m.* scădere, cădere bruscă a prețurilor.
Preisforderung, *-en, f.* condiții de vânzare.
Preisfrage, *-n, f.* **1.** întrebare, punct, problemă, chestiune de concurs. **2.** *(fig.)* întrebare grea, cu tâlc. **3.** *(fam.)* problemă de preț; **es ist eine reine ~, welchen Apparat wir kaufen** aparatul îl cumpărăm în funcție de preț.
Preisgabe *f. sg.* **1.** cedare, părăsire; **die ~ eines Plans** renunțare la un plan. **2.** divulgare.
preisgeben, *gab preis, preisgegeben (du gibst preis, er gibt preis), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a părăsi, a abandona, a lăsa în voia soartei, a expune; **alles** ~ a sacrifica totul; **jn. der Gefahr** ~ a expune pe cineva primejdiei; **jn. dem Spotte** ~ a lăsa pe cineva pradă batjocurii; **den Winden und Wellen** ~ a lăsa pradă vântului și valurilor. **2.** a trăda, a divulga; **ein Geheimnis** ~ a divulga un secret; **die Heimat** ~ a părăsi, a trăda patria; **seine Ehre** ~ a da cinstea pe rușine. **II.** *refl.* a se preda.
preisgebunden *adj.* legat de preț; supus obligației de respectare a prețurilor.
Preisgebung, *-en, f.* **1.** predare, cedare. **2.** divulgare.
Preisgefälle, *-s, n. sg. (ec.)* diferență de preț.
Preisgefüge, *-s, -, n. (ec.)* sistem coerent al prețurilor pe piață.
preisgekrönt *adj.* premiat; laureat; **ein ~es Gedicht** o poezie premiată.
Preisgeld, *-(e)s, n. sg.* sumă de bani alocată ca premiu.
Preisgericht, *-(e)s, -e, n.* juriu (care distribuie premiile).
preisgesenkt *adj.* cu preț redus, ieftinit.
Preisgesetz, *-es, -e, n.* v. Preisregelungsgesetz.
Preisge|staltung, *-en, f.* v. Preisbildung.
Preisgrenze, *-n, f.* plafon de prețuri.
preisgünstig *adj.* convenabil (ca preț); **ein ~ es Angebot** ofertă (de mărfuri) la un preț convenabil.
Preishebung, *-en, f.* v. Preiserhöhung.
Preisherabsetzung, *-en, f.* v. Preisermäßigung.
Preis|index, *-(e)s, -e* (și *-indizes* sau *-indices), m.* indice de preț.
Preiskalkulation, *-en, f.* v. Preisberechnung.
Preiskegeln, *-s, n. sg.* concurs de popice cu premii.
Preisklasse, *-n, f.* categorie de preț, după preț; **ein Hotel der mittleren** ~ un hotel de categorie mijlocie.
Preiskommission, *-en, f.* comisie pentru stabilirea prețurilor.
Preiskontrolle, *-n, f.* control al prețurilor.
Preiskonvention [-vɛn-], *-en, f. (ec.)* acord asupra prețurilor.
Preiskorrektur, *-en, f. (ec.)* modificare a prețului.
Preiskurant, *-(e)s, -e, m.* v. Preisblatt.
Preislage, *-n, f. (ec.)* nivel al prețurilor; **in jeder** ~ la orice preț.
Preislauch, *-(e)s, -e, m.* v. Porree.
Preislawine, *-n, f. (fam.)* urcare nestăvilită, vertiginoasă a prețurilor.
Preislenkung, *-en, f.* reglementare a prețurilor.
preislich *adj.* referitor la preț, în ceea ce privește prețul.
Preislied, *-(e)s, -er, n.* **1.** cântec de slavă, de proslăvire, de laudă; imn. **2.** cântec prezentat la un concurs.
Preisliste, *-n, f.* listă de prețuri.
Preis-Lohn-Spirale, *-n, f. (ec.)* spirală salariu-preț.
Preismanipulation, *-en, f.* manipulare a prețurilor.
Preisminderung, *-en, f.*, **Preisnachlass**, *-es, -e* (sau *-lässe), m.* v. Preisermäßigung.
Preisniveau [-vo:], *-s, -s, n. (com.)* nivel al prețurilor.
Preis|politik *f. sg.* politică a prețurilor.
preis|politisch *adj.* referitor la politica prețurilor, în ceea ce privește politica prețurilor.
Preis|prüfer, *-s, -, m.* controlor de prețuri.
Preisrätsel, *-s, -, n.* concurs de cuvinte încrucișate dotat cu premii.
Preisrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* cod al reglementării prețurilor.
Preisregelungsgesetz, *-es, -e, n.* lege de reglementare a prețurilor.
Preisregelungsver|ordnung, *-en, f.* ordonanță pentru reglementarea prețurilor.
Preisreiten, *-s, -, n. (sport)* concurs hipic (dotat) cu premii.
Preisrennen, *-s, -, n. (sport)* concurs automobilistic; concurs (moto)ciclist cu premii.
Preisrichter, *-s, -, m.* **1.** membru al juriului. **2.** arbitru al unui concurs cu premii.
Preisrückgang, *-(e)s, -gänge, m.* v. Preisermäßigung.
Preisrutsch, *-(e)s, -e, m. (fam.)* v. Preissturz.
Preis|schere, *-n, f.* dezvoltare disproporționată a prețurilor în diferite ramuri economice.
Preis|schießen, *-s, -, n.* concurs de tir dotat cu premii.
Preis|schild, *-(e)s, -er,* **Preis|schildchen**, *-s, -, n.* v. Preistafel.
Preis|schlager, *-s, -, m. (fam.)* marfă foarte ieftină.
Preis|schleuderei *f. sg. (jur.)* comercializare a mărfurilor la prețuri extrem de mici (concurență neloială).
Preis|schraube, *-n, f. (jarg., ec.)* mecanism de creștere continuă a prețurilor.
Preis|schrift, *-en, f.* lucrare, studiu premiat(ă).
Preis|schwankung, *-en, f. (ec.)* fluctuație a prețurilor.
Preis|senkung, *-en, f.* v. Preisermäßigung.
Preis|spanne, *-n, f.* marjă a prețurilor.
Preis|spirale, *-n, f. (ec.)* spirală a prețurilor, spirală salariu-preț.
preis|stabil *adj.* cu preț stabil.
Preis|stabilität *f. sg.* stabilitate a prețurilor.
Preis|stand, *-(e)s, -stände, m.* situație a prețurilor; **der Weizen hält sich auf dem gleichen** ~ prețul grâului se menține neschimbat.
Preis|steigerung, *-en, f.* v. Preiserhöhung.
Preis|stiftung, *-en, f. (înv.)* fond de burse.
Preis|stopp [-stɔp și -ʃtɔp], *-s, -s, m.* înghețare a prețurilor.
Preis|stoppver|ordnung, *-en, f.* dispoziție de înghețare a prețurilor.
Preis|stufe, *-n, f.* v. Preisklasse.
Preis|sturz, *-es, -stürze, m.* cădere bruscă a prețurilor.
Preis|summe, *-n, f. (ec.)* sumă a prețurilor.
Preis|tafel, *-n, f.* tabel de prețuri, tablou cu prețuri.
Preis|tanzen, *-s, n. sg.* concurs de dans cu premii.
Preis|tendenz, *-en, f.* tendință (de creștere) a prețurilor.
Preis|träger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* laureat(ă), premiat(ă), câștigător(-oare) a(l) unui concurs.
preis|treibend *adj.* care scumpește prețurile.
Preis|treiber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* speculant(ă) (care urcă artificial prețurile).
Preis|treiberei, *-en, f.* ridicare, umflare artificială a prețurilor; speculă.
Preis|treibereigesetz, *-es, -e, n.* lege împotriva speculei.
Preis|turnen, *-s, -, n.* concurs de gimnastică cu premii.
Preis|überschreitung, *-en, f.* depășire a prețului fixat.
Preis|überwachung, *-en, f.* v. Preiskontrolle.
Preisung, *-en, f.* elogiu.
Preis|unsicherheit, *-en, f.* instabilitate a prețurilor.
Preis|unterbietung, *-en, f.* ofertă la un preț mai mic decât cel al concurenței.
preisverdächtig *adj.* care are toate șansele de a fi premiat, să primească un premiu.
Preisverfall, *-(e)s, m. sg. (ec.)* prăbușire a prețurilor.
Preisvergünstigung, *-en, f. (com.)* acordare de prețuri mai scăzute.
Preisverleihung, *-en, f.* acordare (solemnă) de premii.
Preisver|ordnung, *-en, f.* v. Preisvorschrift.
Preisver|stoß, *-es, -stöße, m.* abatere de la reglementările privind prețurile.
Preisverteilung, *-en, f.* distribuire de premii.
Preisverzeichnis, *-ses, -se, n.* v. Preisliste.
Preisvorschrift, *-en, f.* ordonanță, decizie pentru fixarea prețurilor (limita superioară și inferioară).
Preisvorteil, *-s, -e, m.* avantaj la preț obținut la achiziție.
Preiswelle, *-n, f.* urcare vertiginoasă a prețurilor.
preiswert *adj.* convenabil, ieftin (ca preț); **der Anzug war** ~ am luat acest costum la un preț convenabil; **das Essen ist** ~ mâncarea e ieftină și bună.
Preiswucher, *-s, m. sg.* v. Preistreiberei.
Preiswucherer, *-s, -, m.* v. Preistreiber.
preiswürdig *adj. (poet.)* demn de laudă; **eine ~e Tat** o faptă glorioasă, lăudabilă.
Preiswürdigkeit *f. sg. (poet.)* ceea ce este demn de glorie, de laudă.
Preiszerfall, *-(e)s, m. sg. (ec., elv.)* v. Preisverfall.
Preiszuschlag, *-(e)s, -schläge, m.* v. Preisaufschlag.
Prekademus, *-, -, n. (fam.)* vorbe goale, flecăreală, sporovăială, palavre.
prekär *adj.* precar, nesigur; **eine ~e Lage** o situație precară, grea, încurcată.
prell *adj. (reg.)* viu, vioi, iute, sprinten.
Prellbock, *-(e)s, -böcke, m. (ferov.)* cadru de ciocnire, opritor de linie fix.
Prelldraht, *-(e)s, -drähte, m. (electr.)* cablu, sârmă de protecție.
prellen, *prellte, geprellt, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** v. prallen **(1)**. **2.** *(reg.)* a se repezi, a sări. **3.** *(h) (reg.)* a se lăuda, a se făli. **II.** *tr. (h)* **1.** a înșela, a pungăși, a escroca; **lassen Sie sich nicht** ~ nu vă lăsați înșelat, dus de nas; **jn. um etwas** ~ a înșela pe cineva; **die Zeche** ~ a nu plăti consumația (la un restaurant). **2.** a arunca în aer (de pe o pătură întinsă). **3.** *(reg.)* a trage, a lovi; **einem eine Kugel vor den Kopf** ~ a trage cuiva un glonte în cap. **4.** a lovi, a răni.
Preller, *-s, -, m.* **1.** înșelător; mincinos; escroc. **2.** lovitură puternică; ricoșeu. **3.** *(drumuri)* bornă apără-roată.
Prellerei, *-en, f.* înșelătorie, escrocherie.
Prellhammer, *-s, -hämmer, m.* baros, ciocan de fierar.
Prellklappe, *-n, f. (tehn.)* deflector, clapă deflectoare.
Prellklotz, *-es, -klötze, m.* butuc de tamponare.
Prellkraft, *-kräfte, f.* v. Prallkraft.
Prellnetz, *-es, -e, n. (vân.)* plasă de prins vânatul.
Prellpflock, *-(e)s, -pflöcke, m. (constr., electr.)* stâlp, par de protecție, de oprire; pilot-tampon.
Prellschuss, *-es, -schüsse, m.* ricoșeu, împușcătură, lovitură ricoșată.
Prell|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* bornă (de protecție); apărătoare.
Prellung, *-en, f.* traumă; traumatism; contuzie.
Prélude [pre'lyd], *-s, -s, n. (muz.)* preludiu.
Premier [prə'mie: și prem'ie:], *-s, -s, m.* v. Premierminister.
Premiere [prem'iɛ:rə], *-n, f. (teatru)* premieră.
Premieren|abend, *-s, -e, m.* seară de premieră.
Premierenfieber, *-s, n. sg.* trac (înaintea premierei).
Premierleutnant [prem'ie: -], *-s, -e* (și *-s), m. (mil., înv.)* locotenent-major.
Premierminister, *-s, -, m.* prim-ministru, premier; **stellvertretender** ~ viceprim-ministru.
premmen, *premmte, gepremmt,* **premsen**, *premste, gepremst (du, er premst), vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a îndesa, a tixi. **2.** a încorseta.

Prẹsbyter, *-s, -, m. (bis.)* **1.** preot catolic. **2.** prezbiter, consilier parohial protestant.
Presbyterat, *-(e)s, -e, n. (bis.)* prezbiterat, taină a preoției.
presbyterial *adj. (bis.)* prezbiterial.
Presbyterianer, *-s, -, m. (bis.)* prezbiterian.
Presbytẹrium, *-s, -rien* [-riən], *n. (bis.)* **1.** prezbiteriu, consiliu al bisericii protestante. **2.** sacristie.
prẹschen, *preschte, geprescht, vb. (s* și *h) intr.* **1.** a alerga foarte repede, a se grăbi, a goni; **durch die Heide** ~ a parcurge stepa alergând. **2.** *(h) (reg.)* a ploua cu găleata.
Presẹnning, *-e* (sau *-en), f.* v. Persenning.
prẹss *adv. (sport)* strâns, de aproape.
pressạnt *adj. (înv.)* presant, urgent, grabnic.
Prẹssbalken, *-s, -, m. (tipogr.)* presor; grindă de presare (la mașini de tăiat hârtie).
Prẹssball, *-(e)s, -bälle, m. (fotbal)* minge disputată de doi jucători.
prẹssbar *adj.* care poate fi presat, comprimabil; *(metal.)* presabil.
Prẹssbengel, *-s, -, m.* **1.** *(tipogr.)* pârghie a presei. **2.** *(fam.)* gazetăraș.
Prẹssbeton, *-s, -s, m.* beton comprimat, presat.
Prẹssblech, *-(e)s, -e, n. (metal.)* tablă pentru presare.
Prẹssbohrer, *-s, -, m. (maș.)* mașină pneumatică de găurit.
Prẹssdeckel, *-s,-, m. (tipogr.)* placă, așternut pentru presă.
Prẹsse, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* presă; teasc; storcător de fructe; **Obst in die** ~ **geben** a da fructele prin storcător; **hydraulische** ~ presă hidraulică; **die Trauben mit der** ~ **entsaften** a stoarce strugurii la teasc. **2.** *(tipogr.)* mașină de tipar; **das Werk ist unter der** ~ lucrarea se află sub tipar; **das Werk kommt eben aus der** ~ lucrarea tocmai a ieșit de sub tipar; **das Manuskript in die** ~ **geben** a da manuscrisul la tipărit, la tipar. **3.** *sg. (fig., fam.)* strâmtoare; **jn. in die** ~ **nehmen** a scoate tot din cineva, a stoarce pe cineva; **wie in der** ~ **sein** a fi presat, într-un loc cu o înghesuială mare. **4.** *sg.* presă; gazetărie; **die ganze** ~ **war vertreten** toată presa a fost de față; **die** ~ **griff den Fall auf** presa a preluat cazul; **der Herr ist von der** ~ domnul e de la ziar; **die Freiheit der** ~ libertatea presei; **eine gute (schlechte)** ~ **haben** a avea o presă bună (rea). **5.** frână (la morile de vânt). **6.** *(text.)* apretură, lustru. **7.** *(fam.)* școală privată care pregătește elevi (slabi) (în vederea unor examene).
Prẹsse|abteilung, *-en, f.* departament al presei.
Prẹsse|agentur, *-en, f.* agenție de presă.
Prẹsse|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou de presă (pe lângă o instituție).
Prẹsse|angriff, *-(e)s, -e, m.* atac în, prin presă.
Prẹsse|attaché [-ʃe:], *-s, -s, m.* atașat de presă.
Prẹsse|ausweis, *-es, -e, m.* legitimație pentru reprezentanții presei, legitimație de presă.
Prẹssebericht, *-(e)s, -e, m.* știre în, din ziar.
Prẹsseberichtlerlstatter, *-s, -, m.* reporter, ziarist.
Prẹssebüro, *-s, -s, n.* birou de presă.
Prẹssechef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* șef al biroului de presă.
Prẹssedienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu de presă.
Prẹsse|empfang, *-(e)s, -fänge, m.* **1.** recepție organizată de presă. **2.** recepție dată pentru ziariști.
Prẹsse|erklärung, *-en, f.* declarație făcută în presă; explicație, comentariu de presă.
Prẹsse|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs al presei; tipăritură.
Prẹssefehde, *-n, f.* război, dispută de presă; polemică.
Prẹssefeldzug, *-(e)s, -züge, m.* campanie de presă, atac în presă.
Prẹssefotograf, *-en, -en, m.* fotoreporter.
Prẹssefrei|heit *f. sg.* libertate a presei.
Prẹssege|heimnis, *-ses, -se, n.* drept de confidențialitate al presei.
Prẹssegesetz, *-es, -e, n.* lege a presei.
Prẹsse|interview [-ıntɛrvju:], *-s, -s, n.* interviu acordat presei.
Prẹssejargon [-ʒargõ], *-s, -s, m.* jargon al presei, limbaj gazetăresc.
Prẹssekampagne [-panjə], *-n, f.* v. Pressefeldzug.
Prẹssekarte, *-n, f.* permis de trecere pentru reprezentanții presei.
Prẹssekommentar, *-s, -e, m.* comentariu de presă.
Prẹssekonferenz, *-en, f.* conferință de presă.
Prẹssekorrespondent, *-en, -en, m.* corespondent de presă.
Prẹssekritik, *-en, f.* critică făcută prin presă.
Prẹssemann, *-(e)s, -leute, m. (fam.)* jurnalist.
Prẹssemeldung, *-en, f.* știre; comunicat de presă.
Prẹssemonopol, *-s, -e, n.* monopol al presei.
prẹssen, *presste, gepresst (du, er presst), vb. (h) tr.* **1.** (și *fig.*) a presa; a comprima; a tescui; a stoarce; **Obst** ~ a tescui fructe; **den Saft aus einer Zitrone** ~ a stoarce zeama unei lămâi; **Bücher** ~ a presa cărți; **Pflanzen** ~ a presa plante; *(fig.)* **das presst ihm Tränen aus den Augen** aceasta îi stoarce lacrimi; **etwas dünn** ~ a subția prin presare; **kalt** ~ a presa la rece; **trocken** ~ a presa, a stoarce până ce devine uscat. **2.** (și *fig.*) a strânge; **jm. die Hand** ~ a strânge cuiva mâna; **jn. in seine Arme** ~ a strânge pe cineva în brațe; **gepressten Herzens** cu inima strânsă; **gepresste Stimmung** atmosferă apăsătoare; *(fig.)* **diese Sache presste ihn** această chestiune îl îngrijora, îl apăsa. **3.** a îndesa, a tixi, a îngrămădi; a încorseta; **Sachen in den Koffer** ~ a îngrămădi lucruri în geamantan; **der Saal war gepresst voll** sala era tixită, arhiplină; **gepresst wie Ölsardinen** presați ca sardelele; **seine Gedanken in ein Schema** ~ a gândi schematic. **4.** a oprima, a apăsa, a asupri; **ein Land** ~ a asupri, a împila o țară. **5.** a sili, a obliga; **jn. zu etwas** ~ a sili, a constrânge pe cineva să facă un lucru; *(mil.)* **jn. in die Legion** ~ a sili pe cineva să intre în legiune; *(mil.)* **jn. in den preußischen Rock** ~ a lua pe cineva cu arcanul în armata prusacă; a vârî pe cineva în uniformă prusacă. **6.** *(mar.)* a ridica toate pânzele. **7.** *(înv., fam.)* a prepara, a instrui (în grabă) pentru examen.
Prẹssenotiz, *-en, f.* notiță, notă apărută în presă.
Prẹsse|organ, *-s, -e, n.* organ de presă.
Prẹsser, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* pârghie de presă. **2.** presar, presor. **3.** tipograf. **4.** *(tehn.)* gheară de presă. **5.** *(fig.)* opresor, executor. **6.** recrutor cu forța.
Prẹsserecht, *-(e)s, n. sg.* drept care garantează libertatea presei.
Prẹssereferent, *-en, en, m.* colaborator al presei sau reprezentant al serviciului de relații cu presa al unei instituții de stat sau private, referent de presă.
Prẹsseschau, *-en, f.* revistă a presei.
Prẹsseskandal, *-s, -e, m.* scandal de presă.
Prẹsse|spiegel, *-s, -, m.* **1.** *(tipogr.)* oglindă pentru formarea zațului unui ziar (al unei reviste). **2.** v. Presseschau.
Prẹsse|sprecher, *-s, -, m.* purtător de cuvânt.
Prẹsse|stelle, *-n f.* serviciu de relații cu presa al unei instituții de stat sau private.
Prẹsse|stimme, *-n, f.* comentariu de presă (despre un eveniment).
Prẹssetribüne, *-n, f.* tribună pentru reprezentanții presei.
Prẹssevergehen, *-s, -, n.* delict de presă.
Prẹssevertreter, *-s, -, m.* reprezentant al presei, ziarist.
Prẹssevorführung, Prẹssevor|stellung, *-en, f.* reprezentație dată pentru presă.
Prẹssewesen, *-s, n. sg.* presă, gazetărie, ziaristică.
Prẹssezensur, *-en, f.* cenzură a presei.
Prẹssezentrum, *-s, -tren, n.* centru de presă.
Prẹssfilter, *-s, -, m. (maș.)* filtru de presare.
Prẹssfinger, *-s, -, m. (tehn.)* deget de oprire.
Prẹssform, *-en, f. (tehn., sticlărie)* formă, tipar de presat; matriță.
Prẹssfundament, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* bază, fundament al presei.
Prẹssfutter, *-s, n. sg. (agr.)* nutreț presat, comprimat.
Prẹssgas, *-es, -e, n. (termo.)* gaz comprimat.
Prẹssglas, *-es, -gläser, n.* sticlă turnată în formă.
Prẹssguss, *-es, -güsse, m.* **1.** turnare prin presiune. **2.** piesă turnată prin presiune.
prẹsshaft *adj. (înv.)* slab, bolnăvicios.
Prẹsshaus, *-es, -häuser, n.* cramă.
Prẹsshebel, *-s, -, m. (tehn.)* bară, pârghie de fixare, de presă.
Prẹsshefe, *-n, f.* drojdie presată.
Prẹssholz, *-es, n. sg.* lemn aglomerat.
Prẹsshonig, *-s, m. sg.* miere presată.
pressieren, *pressierte, pressiert, vb.* **I.** *tr. (h)* a grăbi (pe cineva). **II.** *intr. (h* și *s)* a fi urgent, presant; **es pressiert nicht** nu e grabă.
Pression, *-en, f.* (și *fig.*) presiune.
Pressionsmittel, *-s, -, n.* mijloc de presiune, de constrângere.
Prẹsskohle, *-n, f. (tehn.)* brichetă de cărbune.
Prẹsskolben, *-s, -, m.* piston de presă (hidraulică).
Prẹsskopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** coș, tub de aerisire, de ventilație. **2.** *(metal.)* cap de presare. **3.** *(cul.)* tobă de porc.
Prẹsskuchen, *-s, -, m.* turtă (obținută mai ales prin presarea oleaginoaselor).
Prẹssleder, *-s, -, n.* piele presată.
Prẹssling, *-s, -e, m.* **1.** bucată presată, obiect presat. **2.** brichetă (de cărbune). **3.** reziduu de sfeclă de zahăr.
Prẹssluft *f. sg. (tehn.)* aer comprimat.
Prẹssluft|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* acționare pneumatică.
Pressluftbohrer, *-s, -, m.* mașină pneumatică de găurit.
Prẹssluftfeuerung, *-en, f.* instalație de încălzire cu aer comprimat.
Prẹssluftflasche, *-n, f. (tehn.)* butelie, recipient, tub cu aer comprimat.
Prẹssluftgründung, *-en, f. (constr.)* fundație cu chesoane închise.
Prẹssluft|hammer, *-s, -, m. (tehn.)* ciocan pneumatic.
Prẹssluftkrankheit *f. sg.* boală a chesonierilor; boală a muncitorilor care lucrează în aer comprimat.
Prẹssluftleitung, *-en, f.* conductă de aer comprimat.
Prẹssluftlokomotive [-və], *-n, f.* locomotivă cu aer comprimat.
Prẹssluftrüttler, *-s, -, m. (tehn.)* vibrator pneumatic.
Prẹssluftschlauch, *-(e)s, -schläuche, m. (tehn.)* furtun pneumatic, de aer comprimat.
Prẹssluftschleifmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină pneumatică de șlefuit.
Prẹssluftwerkzeug, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* unealtă, sculă pneumatică.
Prẹssmagen, *-s, -, m. (cul.)* tobă.
Prẹssmasse, *-n, f.* **1.** masă (plastică) de presare. **2.** v. Pressstoff.
Prẹssmeister, *-s, -, m. (tipogr., înv.)* maistru tipograf (care lucrează la presa de mână).
Prẹssmetall, *-(e)s, -e, n.* metal presat, sinterizat.
Prẹss|öler, *-s, -, m.* aparat de uns prin presare.
Prẹss|platte, *-n, f. (metal.)* placă de presiune.
Prẹssreifen, *-s, -, m. (auto.)* bandaj pneumatic.
Prẹssrevision [-vi-], *-en, f. (tipogr.)* revizie în mașină.
Prẹss|sack, *-(e)s, -säcke, m. (reg.)* v. Pressmagen.
Prẹss|schlag, *-(e)s, -schläge, m. (sport)* lovitură simultană dată de doi jucători în minge.
Prẹss|schmierung *f. sg. (maș.)* ungere cu ulei sub presiune.
Prẹss|schraube, *-n, f.* șurub de presiune, de strângere.
Prẹss|span, *-(e)s, -späne, m.* carton presat; prespan.
Prẹss|stampfer, *-s, -, m. (maș.)* mai pneumatic.
Prẹss|stempel, *-s, -, m. (metal.)* poanson de presat.
Prẹss|stoff, *-(e)s, -e, m.* material mulabil; material plastic, material presat.
Prẹss|strahlturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină cu reacție.
Prẹss|stroh, *-(e)s, n. sg.* balot de paie, paie presate.
Prẹss|stück, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* obiect presat, piesă presată.
Prẹss|tisch, *-(e)s, -e, m.* placă mobilă a presei; masă de presare.
Prẹssung, *-en, f.* **1.** presiune, strângere, apăsare. **2.** *(tehn.)* presare, presiune, comprimare.
Prẹssure-Group sau **Prẹssuregroup** ['prɛʃəgru:p], *-s, -s, f. (pol.)* grup care exercită presiune asupra parlamentului, guvernului, unui partid în scopul de a câștiga influență.
Prẹssvergoldung *f. sg. (tipogr.)* poleire cu folie de aur.
Prẹsswalze, *-n, f. (tehn.)* cilindru, calandru de presiune.
Prẹsswehe, *-n, f.* (mai ales la *pl.*) *(med.)* dureri cauzate de contracții la naștere.
Prẹsswurst, *-würste, f.* v. Pressmagen.
Prẹsszwang, *-(e)s, m. sg. (înv.)* îngrădire, limitare, restrângere a libertății presei.
Prẹsszylinder, *-s, -, m.* cilindru de presă hidraulică.
Prestige [prɛs'ti:ʒ(ə)], *-s, n. sg.* prestigiu; **js.** ~ **ist gewachsen (gesunken)** prestigiul cuiva a crescut (scăzut).
Prestige|erwägung, *-en,* **Prestigefrage**, *-n, f.* chestiune de prestigiu.

Prestigegewinn, *-(e)s, -e, m.* câștigare de prestigiu.

Prestige|objekt, *-(e)s, -e, n.* obiect care aduce prestigiu.

Prestigesache, *-n, f.* v. Prestigefrage.

Prestigeverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere a prestigiului, a autorității.

presto *adv. (muz.)* presto.

pretiös [-'tsiø:s] *adj. (înv.)* v. preziös.

Pretiosen [-'tsio:z(ə)n] *pl. (înv.)* v. Preziosen.

Pretze, *-n, f. (pop.)* v. Brezel.

preuß. *adj. presc.* de la preußisch prusian, prusac.

Preuße, *-n, -n, m.* prusian, prusac; *(fam.)* **so schnell schießen die ~n nicht** nu merge atât de ușor, nu-i așa de ușor de realizat.

Preußentum, *-s, n. sg.* spirit prusac.

Preußin, *-nen, f.* prusiană, prusacă.

preußisch *adj.* prusian, prusac; *(fam.)* **sie sind ~ miteinander** s-au certat.

Preußischblau, *-s, n. sg.* albastru de Prusia.

preziös *(înv.)* **pretiös** [-'tsiø:s] *adj.* **1.** prețios, pretențios, afectat; înzorzonat, împopoțonat. **2.** *(înv.)* de mare valoare, prețios.

Preziosen, *(înv.)* **Pretiosen** [-'tsio:zn] *pl.* giuvaieruri, podoabe prețioase, bijuterii, nestemate.

priapeisch [-'pe:ɪʃ], **priapisch** *adj.* **1.** *(înv., med.)* priapic. **2.** *(fig.)* imoral, obscen, trivial.

prick *adj. (reg.)* **1.** precis, exact, fix. **2.** gras, obez, gros, umflat.

Prick, *-(e)s, -e, m. (reg.)* punct; **auf den ~** foarte exact; **ohne ~ und Prack** neclar.

Pricke, *-n, f.* **1.** *(iht.)* hadină *(Petromyzon fluviatilis)*. **2.** *(mar.)* arboret de semnalizare.

Prickel, *-s, -, m.* **1.** spin, ghimpe. **2.** iritație, mâncărime; *(fig.)* excitant; atracție; **der ~ des Neuen** atracția noului.

prick(e)lig *adj. (mai rar) (despre sifon, șampanie, muștar etc.)* înțepător, pișcător; *(fig.)* iritant, excitant, stimulent.

prickeln, *prickelte, geprickelt (ich prick(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(despre sifon, șampanie, muștar etc.)* a înțepa, a pișca; **der Sekt prickelt auf der Zunge** șampania înțeapă la limbă. **2.** a furnica; *(fig.)* a irita, a excita; **es prickelt mir in den Fingern** simt furnicături în degete; *(fig.)* **der Argwohn prickelt in ihr** e cuprinsă de suspiciune. **3.** *(despre sifon, șampanie etc.)* a forma bule mici de aer.

prickelnd I. *part. prez.* de la prickeln. **II.** *adj.* **1.** pișcător, înțepător; *(despre apă minerală)* acidulat(ă). **2.** *(fig.)* picant; excitant; **ein ~es Gefühl haben** a fi iritat.

pricken, *prickte, geprickt, vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a instala un arboret de semnalizare. **2.** *(reg.)* a scoate cu ceva ascuțit, a sfredelui.

Priel, *-s, -e, m.* canal în apă puțin adâncă (legat de mare).

Priem, *-(e)s, -e, m.* **1.** (priză de) tutun de mestecat. **2.** *(reg.)* v. Pfriem **(1).**

priemen, *priemte, gepriemt, vb. (h) intr.* a mesteca tutun.

Priemtabak, *-s, -e, m.* tutun de mestecat.

pries *ind. imperf. pers.* 1 și 3 *sg.* de la preisen.

Prießnitz, *-es, -e,* **Prießnitz|umschlag**, *-(e)s, -schläge, m. (med.)* prișniț, compresă.

Priester, *-s, -, m.* preot; **zum ~ weihen** a hirotonisi; *(fig.)* **ein ~ der Wahrheit** un apostol al dreptății.

Priester|amt, *-(e)s, -ämter, n.* preoție, funcție de preot.

Priester|ehe, *-n, f.* căsătorie a preotului.

Priestergewand, *-(e)s, -wänder, n. (bis.)* haină preoțească, sutană, reverendă.

priester|haft *adj.* ca un preot, preoțesc.

Priester|herrschaft, *-en, f.* domnie a preoților, teocrație.

Priesterin, *-nen, f.* preoteasă; **~ der Juno** preoteasă a Junonei.

priesterlich *adj.* **1.** preoțesc. **2.** ceremonios, solemn (ca un preot).

Priesterpartei, *-en, f.* partid clerical.

Priester|rock, *-(e)s, -röcke, m.* v. Priestergewand.

Priesterschaft *f. sg.* preoțime, cler; preoție.

Priesterseminar, *-s, -e (austr.)* și *-rien* [-rIən], *n. (bis. cat.)* seminar teologic.

Priester|stand, *-(e)s, m. sg.* tagmă preoțească, cler.

Priestertum, *-s, n. sg.* v. Priesterschaft.

Priesterweihe, *-n, f.* ungere, hirotonisire a unui preot.

Priesterwürde *f. sg.* demnitate de preot.

prim *adj. (mat.)* prim.

Prim, *-en, f.* **1.** *(scrimă)* prim. **2.** *(muz.)* prima treaptă, prima notă (a gamei); **reine ~** unison. **3.** *(bis. cat.)* oră a rugăciunii de dimineață (a călugărilor); utrenie.

Prim. *presc.* de la Primar, Primararzt, Primarius **(3).**

prima *adj. (fam.)* de prima calitate; formidabil, grozav; excelent; **~ Ware** marfă de calitatea întâi; **das ist ja ~!** asta-i grozav!

Prima, *-men, f.* **1.** *(înv.)* una din ultimele două clase de liceu (în Germania). **2.** *(austr.)* clasa întâi de liceu.

Primaballerina, *-nen, f.* primă balerină.

Primadonna, *-donnen, f.* primadonă.

Primadonnen|allüren *f. pl.* aere, atitudine, alură de primadonă.

Primage [-'ma:ʒə], *-n, f.* primă, gratificație.

Primaner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** *(înv.)* elev(ă) a(l) ultimei clase de liceu (în Germania). **2.** *(austr.)* elev(ă) din prima clasă de liceu.

primaner|haft *adj.* neexperimentat, timid, imatur, neajutorat.

Primaqualität, *-en, f. (com.)* calitate superioară (a mărfii).

primär *adj.* **1.** primar; originar; inițial; **~e Quellen** izvoare directe, de la origine; *(gram.)* **~e Verben** verbe primare, nederivate; *(chim.)* **~e Salze** săruri primare. **2.** de bază; **eine ~e Frage** o problemă de primă urgență.

Primar, *-s, -e, m. (austr.) presc.* de la Primararzt.

Primar|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic primar.

Prima|rate, *-n, f. (ec.)* v. Primerate.

Primärbindung, *-en, f. (chim.)* legătură primară.

Primärdrehzahl, *-en, f. (maș.)* turație a arborelui motor.

Primär|element, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* element primar.

Primär|energie, *-n, f.* energie primară.

Primär|energieträger, *-s, -, m.* sursă de energie primară.

Primarius, *-, -rien* [-rIən] (și *-rii*), *m. (înv.)* **1.** vioara întâi (într-o orchestră). **2.** protopop. **3.** *(reg.)* v. Primararzt.

Primarlehrer *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (elv.)* învățător(-oare) de școală primară, elementară.

Primärliteratur, *-en, f.* literatură, bibliografie originară; izvoare directe.

Primärschaltung, *-en, f. (electr.)* înfășurare primară.

Primarschule, *-n, f. (elv.)* școală primară, elementară.

Primarschüler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (elv.)* elev(ă) de școală primară, elementară.

Primär|spannung, *-en, f. (fiz.)* tensiune primară.

Primär|spule, *-n, f. (electr.)* bobină primară.

Primär|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent primar.

Primar|stufe, *-n, f.* ciclu primar, școală elementară (primele patru clase).

Primärvalenzen [-va-] *pl. (tel.)* culori primare, stimuli de referință.

Primärwicklung, *-en, f. (electr.)* bobinaj primar.

Primärwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* rezistență primară.

Primärzeit *f. sg. (geol.)* eră primară.

Primas, *-, -masse* (și *-maten*), *m.* **1.** *(bis.)* mitropolit primat. **2.** *(pl. -se)* v. Primarius **(1). 3.** v. Primaten.

Primat[1], *-(e)s, -e, m.* (sau *n.*) **1.** *(bis. cat.)* primat. **2.** întâietate; privilegiu. **3.** (drept de) primogenitură.

Primat[2], *-en, -en, m. (de regulă la pl.) (zool.)* primat (mamifer superior).

Primaten *pl. (zool.)* v. Primat[2].

Primavista|spiel [-'vista-], *-(e)s, -e, n. (muz.)* executare la prima vedere.

Primaware, *-n, f. (com.)* marfă de primă calitate.

Primawechsel, *-s, -, m. (com.)* poliță de prim ordin.

Prime, *-n, f.* **1.** v. Prim **(2). 2.** *(tipogr.)* signatură de pe prima pagină a colii.

Prim(e)blatt, *-(e)s, -blätter, n. (tipogr.)* primă pagină a unei coli (cu signatură).

Primel, *-n, f. (bot.)* primulă *(Primula)*; *(fam.)* **eingehen wie eine ~** a se duce la fund, a pierde în stil mare (în sport, finanțe etc.).

Prim|element, *-(e)s, -e, n. (mat.)* element prim (al unei împărțiri în factori).

Primeltopf, *-(e)s, -töpfe, m.* ghiveci cu primule; **grinsen (strahlen) wie ein ~** a rânji (a radia) cu toată fața.

Prime|rate ['praɪm'reɪt], *-, f. (ec.)* prima rată a dobânzii.

Primetime ['praɪm'taɪm], *-s, f. (tv.)* oră de maximă audiență în programul de seară.

Primfaktor, *-s, -en, m. (mat.)* factor prim; **in ~en zerlegen** a descompune în factori primi.

Primgeige, *-n, f. (muz., înv.)* vioara întâi.

Primgeiger, *-s, -, m. (muz., înv.)* v. Primarius **(1).**

Primgeld, *-(e)s, -er, n.* primă, gratificație.

primitiv *adj.* **1.** primitiv, străvechi; **die ~en Völker** popoarele primitive. **2.** simplu, nepretențios. **3.** primitiv, elementar; rudimentar; **sie leben in sehr ~en Verhältnissen** ei trăiesc în condiții foarte primitive; **die ~sten Regeln vergessen** a uita de cele mai elementare reguli; **~e Lebewesen** ființe, vietăți primitive; **eine ~e Schrift** un scris rudimentar. **4.** *(despre oameni)* primitiv, sălbatic, necioplit; incult.

Primitiven [-vən] *pl.* primitivi, popoare primitive.

primitivieren, *primitivierte, primitiviert* și **primitivisieren**, *primitivisierte, primitivisiert, vb. (h) tr. (livr.)* a simplifica ceva de manieră nepermisă, a reda simplificat.

Primitivismus [-vIs-], *-, m. sg. (arte, lit.)* primitivism.

Primitivität *f. sg.* primitivitate, stare de înapoiere.

Primitivum [-vʊm], *-s, -va, n. (gram., înv.)* rădăcină, radical.

Primiz, *-en, f. (bis. cat.)* primă liturghie a unui preot proaspăt hirotonisit.

Primiziant, *-en, -en, m. (bis. cat.)* preot proaspăt hirotonisit.

Primogenitur, *-en, f. (jur.)* primogenitură.

Primus, *-, -mi* (și *-musse*), *m.* **1.** *(înv., despre elevi)* primul, cel mai bun (din clasă). **2.** v. Primuskocher.

Primuskocher, *-s, -, m.* primus, lampă de gătit cu petrol sau cu benzină.

Primzahl, *-en, f. (mat.)* număr prim.

Printe, *-n, f. (reg.)* un fel de turtă dulce.

printen, *printete, geprintet (du printest, er printet), vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* a scrie cu litere de tipar. **1.** a scoate la imprimantă, a printa.

Printer, *-s, -, m. (inform.)* imprimantă.

Printmedium, *-s, -medien* [-dɪən] și *-media, n. (de regulă la pl.)* tipărituri, presă, publicații.

Prinz, *-en, -en, m.* **1.** (și *fig.*) principe, prinț; **~ von Geblüt** principe de sânge; *(fig., fam.)* **das ist mir ein sauberer ~!** strașnică figură! **2.** *(entom.)* fluture sidefiu *(Papilio euphrosyne)*.

Prinzengarde, *-n, f.* suită, gardă a unui prinț.

Prinzen|erzieher, *-s, -, m.* preceptor, educator al unui prinț.

Prinzeps, *-, -zipes, m. (ist.)* princeps.

Prinzess, *-en,* **Prinzessin**, *-nen, f.* (și *fig.*) principesă, prințesă; **die ~ auf der Erbse** prințesa mofturoasă.

Prinzessbohne, *-n, f.* (mai ales *pl.*) fasole verde tânără.

Prinzesskleid, *-(e)s, -er, n.* rochie princesse.

Prinzessrock, *-(e)s, -röcke, m.* furou cu bretele.

Prinzgemahl, *-(e)s, -e, m.* prinț consort.

Prinz-Heinrich-Mütze, *-n, f.* șapcă marinărească albastră cu cozoroc.

Prinzip, *-s, -ien* [-pIən] (și *-e*), *n.* principiu; **das böse ~** principiul răului; **an einem ~ festhalten** a apăra un principiu, a ține la un principiu; a susține un principiu; **er hat ~ien** are principii; *(fam.)* **auf einem ~ herumreiten** sau **auf ~ien reiten** a ține morțiș la principiile sale; **aus ~** din principiu; **im ~** în principiu; **ich machte mir das zum ~** mi-am făcut din asta un principiu.

Prinzipal, *-s, -e, m. (înv.)* patron, șef, stăpân; dascăl, preceptor (al unui ucenic într-o firmă comercială).

Prinzipes *pl.* v. Prinzeps.

prinzipiell [-'iɛl] *adj.* principial; **~er Unterschied** deosebire principială, divergență de principii; **eine ~e Frage** o chestiune de principiu.

prinzipienfest [-pIən-] *adj.* v. prinzipientreu.

Prinzipienfestigkeit *f. sg.* fermitate în privința principiilor.

Prinzipienfrage, *-n, f.* chestiune, problemă de principiu.

prinzipienlos *adj.* fără principii; **ein enger und ~er Praktizismus** un practicism îngust și neprincipial.
Prinzipienlosigkeit *f. sg.* lipsă de principii, neprincipialitate.
Prinzipienreiter, *-s, -, m. (fam., peior.)* dogmatic, persoană de o principialitate exagerată.
Prinzipien|streit, *-(e)s, -e, m.* v. Prinzipienfrage.
prinzipientreu *adj.* credincios principiilor, ferm în ce privește principiile.
Prinzipientreue *f. sg.* respect, fidelitate față de principii.
prinzlich *adj.* princiar.
Prinzregent, *-en, -en, m.* principe regent.
Prior, *-s, Prioren, m. (bis.)* egumen, stareț.
Priorat, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(bis.)* stăreție. **2.** cancelarie, birou al stăreției.
Priorin, *-nen, f. (bis.)* (maică) stareță.
Priorität, *-en, f.* prioritate, întâietate; preferință; superioritate; **einer Person ~ einräumen** a acorda unei persoane prioritate; **die finanzpolitischen ~en festlegen** a determina prioritățile, necesitățile politico-financiare.
Prioritäts|aktie [-aktsiə], *-en, f. (ec.)* acțiune prioritară, de prioritate.
Prioritäts|anleihe, *-n, f. (com.)* împrumut privilegiat.
Prioritäts|anspruch, *-(e)s, -sprüche, m.* pretenție la prioritate.
Prioritäts|gläubiger, *-s, -, m. (ec.)* creditor privilegiat.
Prioritäts|obligation, *-en, f. (com.)* obligație, poliță cu drept de prioritate.
Prioritätsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de prioritate.
Prischen, *-s, -, n.* v. Prise **(1)**.
Prise, *-n, f.* **1.** *(mar.)* pradă, priză, captură; **eine ~ machen** a face o captură. **2.** priză, vârf de cuțit; **eine ~ Salz** un pic de sare; **eine ~ (Tabak) nehmen** a lua o priză (de tutun). **3.** *(reg.)* admonestare; insultă.
Prisen|anteil, *-(e)s, -e, m. (mar.)* parte de priză, de captură.
Prisengericht, *-(e)s, -e, n. (mar.)* tribunal de prize.
Prisenrecht, *-(e)s, -e, n. (mar.)* drept de priză.
Prisma, *-s, -men, n. (mat., optică)* prismă; **dreiseitiges ~** prismă triunghiulară.
Prismadrehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung cu ghidaj prismatic.
Prismaseite, *-n, f.* latură a prismei.
prismatisch *adj.* prismatic, în formă de prismă.
Prismen|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat cu prisme.
Prismenfernrohr, *-(e)s, -e, m.* v. Prismenglas.
Prismenfeld|stecher, *-s, -, m. (mil.)* binoclu de câmp.
prismenförmig *adj.* în formă de prismă.
Prismenführung, *-en, f. (maș.)* ghidaj prismatic.
Prismenglas, *-es, -gläser, n.* **1.** *(optică)* sticlă pentru prisme. **2.** *(fiz.)* prismă. **3.** binoclu cu prisme.
Prismensatz, *-es, m. sg.* joc de prisme, șir de prisme.
Prismen|spektroskop, *-s, -e, n.* spectroscop cu prisme.
pritsch *(reg., fam.)* **I.** *adj.* îngâmfat; cu nasul pe sus. **II.** *interj.* gata! s-a dus!
Pritsche, *-n, f.* **1.** pat de scânduri, pat de campanie, prici. **2.** baston (de arlechin). **3.** capră (la sanie). **4.** mai (de nivelare). **5.** *(auto.)* suprafață de încărcare; platformă de autocamion (cu laturi rabatabile). **6.** *(constr.)* platformă de lucru, schelă; podină. **7.** *(elv.)* canal cu ecluze. **8.** *(reg.)* pod (pentru cereale). **9.** *(vulg.)* prostituată.
pritschen, *pritschte, gepritscht, vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* a lovi cu un baston de arlechin. **2.** *(volei)* a prelua mingea și a pasa în spate.
Pritsch(en)meister, *-s, -, m. (pop.)* om glumeț, șugubăț, ghiduș, hâtru (la carnaval sau târguri).
Pritschenwagen, *-s, -, m.* autocamion-platformă (cu laturi rabatabile).
priv. *adj. presc.* de la privat particular.
privat [-'va:t] *adj.* privat, particular, personal; neoficial; **das ist meine ~e Angelegenheit** aceasta mă privește personal, aceasta este chestiunea mea personală; **~e Ausgaben** cheltuieli personale; **~er Natur** de natură personală, particulară; **eine Feier im ~en Kreis** o petrecere în cerc intim; **an ~** în nume propriu; **von ~** de la persoană particulară.
Privata [-'va:-], *-s, f. (înv.)* v. Privatiere.
Privat|abkommen [-'va:t-], *-s, -, n.*, **Privat|abmachung**, *-en, f.* învoială, înțelegere, convenție particulară, personală, privată.
Privat|adresse, *-n. f.* adresă particulară, privată.
Privat|angelegenheit, *-en, f.* afacere, chestiune personală, particulară, privată.
Privat|ange|stellte, *-n, -n (ein Privatangestellter), m.* și *f.* angajat(ă) particular(ă).
Privat|anklage, *-n, f.* v. Privatklage.
Privat|ankläger, *-s, -, m.* v. Privatkläger.
Privat|anschrift, *-en, f.* v. Privatadresse.
Privat|an|stalt, *-en, f.* instituție particulară.
Privat|anwender, *-s, -, m. (inform.)* utilizator privat.
Privat|arbeit, *-en, f.* muncă personală, particulară.
Privat|audienz [-diɛnts], *-en, f.* audiență particulară, între patru ochi.
Privat|ausgabe, *-n, f.* cheltuială particulară, personală.
Privat|auto, *-s, -s, n.* automobil personal, particular.
Privatbahn, *-en, f.* tren personal, particular; linie feroviară particulară.
Privatbank, *-en, f.* bancă particulară.
Privatbau, *-(e)s, -ten, m.* construcție particulară.
Privatbe|amte, *-n, -n (ein Privatbeamter), m.* funcționar particular.
Privatbesitz, *-es, -e, m.* avere, proprietate particulară, personală.
Privatbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită particulară, neoficială.
Privatbeteiligte, *-n. -n (ein Privatbeteiligter), m.* și *f. (jur.)* parte civilă.
Privatbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere particulară.
Privatbibliothek, *-en, f.* bibliotecă particulară.
Privatbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare particulară, neoficială.
Privatbüro, *-s, -s, n.* birou particular, personal.
Privatdetektiv, *-s, -e, m.* detectiv particular.
Privatdinge *pl.* v. Privatsache.
Privatdiskont|satz, *-es, -sätze, m.* taxă a scontului la operațiunile de scont ale particularilor.
Privatdozent, *-en, -en, m.* docent, conferențiar universitar cu drept de a preda fără să fie angajat; conferențiar/profesor universitar netitularizat.
Privatdruck, *-(e)s, -e, m.* publicație tipărită în ediție restrânsă.
Private *pl. (jargon)* totalitatea posturilor de radio și televiziune private, particulare.
Privat|eigentum, *-s, n. sg.* proprietate particulară, privată; avere personală.
Privat|eigentümer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* proprietar(ă) particular(ă).
Privat|eingang, *-(e)s, -gänge, m.* intrare separată, privată.
Privat|einkommen, *-s, -, n.* venit personal.
Privatfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* autovehicul proprietate personală.
Privatfernsehen, *-s, -, n.* televiziune particulară, privată.
Privatfirma, *-firmen, f.* firmă particulară.
Privatfleiß, *-es, m. sg.* autodidacticism.
Privatflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion personal, particular.
Privatgebrauch, *-(e)s, m. sg.* uz personal; **für den ~** pentru uz personal.
Privatgeld, *-(e)s, -er, n.* bani aparținând unor persoane particulare.
Privatgelehrte, *-n, -n (ein Privatgelehrter), m.* savant, om de știință fără funcție publică.
Privatgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin, prăvălie, afacere particular(ă).
Privatgesellschaft, *-en, f.* societate, asociație particulară.
Privatge|spräch, *-(e)s, -e, n.* convorbire (telefonică) particulară.
Privatgläubiger, *-s, -, m.* creditor particular.
Privatgrund|stück, *-(e)s, -e, n.* teren particular, teren aflat în proprietate privată.
Privat|hand, *-hände, f.* persoană particulară, privată; **aus** (sau **von**) **~** din proprietate privată; **in ~ befindliche Betriebe** întreprinderi particulare.
Privat|händler, *-s, -, m.* negustor, comerciant particular, privat.
Privat|haus, *-es, -häuser, n.* casă particulară, casă proprietate personală; **in Privathäusern unterbringen** a caza la particulari.
Privat|haushalt, *-(e)s, -e, m.* buget, gospodărie particular(ă).
Privatier [-va'tie:], *-s, -s, m.*, **Privatiere** [-'tiɛ:rə], *-n, f. (înv.)* rentier(ă).
privatim *adv. (înv., livr.)* în particular, neoficial; confidențial, secret.
Privat|industrie, *-n, f.* industrie particulară.
Privat|initiative [-və], *-n, f.* inițiativă personală, particulară; **die ~ fördern** a stimula inițiativa privată.
Privat|interesse, *-s, -n, n.* interes personal.
Privat|investitionen [-vɛs-] *pl. (ec.)* investiții private.
privatisieren, *privatisierte, privatisiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a trece (o întreprindere de stat sau publică) în sectorul particular. **II.** *intr. (livr.)* a trăi din rentă (de pe urma averii); a trăi retras (de la orice activitate publică, profesională).
Privatisierung, *-en, f.* trecere în sectorul particular (a unei întreprinderi de stat sau instituții publice).
Privatisierungsbe|hörde, *-n, f. (ec.)* oficiu, agenție de privatizare.
Privatisierungs|politik *f. sg.* politică de privatizare.
Privatisierungsvor|haben, *-s, -, n.* proiect de privatizare.
privatissime *adv. (înv., livr.)* în modul cel mai intim, în cerc restrâns.
Privatissimum, *-s, -tissima, n. (înv.)* conferință, curs universitar cu auditoriu restrâns și ales.
Privatkanzlei, *-en, f.* birou, cancelarie particular(ă).
Privatkapital, *-s, -e, n.* capital particular.
Privatkapitalismus, *-, m. sg.* capitalism privat.
privatkapitalistisch *adj.* privat-capitalist; **der ~e Sektor** sectorul privat-capitalist.
Privatklage, *-n, f. (jur.)* acțiune intentată de păgubașul însuși (nu de procuror).
Privatkläger, *-s, -, m. (jur.)* pârâtor particular; **als ~ auftreten** a apărea în proces ca parte civilă.
Privatklinik, *-en, f. (med.)* clinică particulară.
Privatkonjunktur, *-en, f.* conjunctură particulară.
Privatkonto, *-s, -en* (și *-ten* sau *-ti), n.* cont personal.
Privatkredit, *-(e)s, -e, m.* credit personal.
Privatkrieg, *-(e)s, -e, m. (fam., jargon)* conflict intern îndelungat.
Privatkundschaft, *-en, f.* clientelă particulară.
Privatleben, *-s, -, n.* viață particulară; **sich ins ~ zurückziehen** a se retrage din viața publică; **eine Einmischung in sein ~** un amestec în viața sa personală.
Privatlehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară) particular(ă).
Privatlektüre, *-n, f.* lectură particulară.
Privatleute *pl.* v. Privatmann.
Privatmann, *-(e)s, -leute* (și *-männer), m.* persoană particulară, privată; **als ~ reisen** a călători ca persoană particulară.
Privatmeinung, *-en, f.* părere, opinie personală.
Privatmensch, *-en, -en, f.* v. Privatperson.
Privatmit|teilung, *-en, f.* comunicare particulară.
Privatmittel *pl.* mijloace financiare private, personale.
Privatmonopol, *-s, -e, n.* monopol particular.
Privatnummer, *-n, f.* **1.** număr (de telefon) de acasă. **2.** *(teatru)* număr personal.
Privat|obligation, *-en, f. (ec.)* obligație de drept civil.
Privatpatient [-patsiɛnt], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* pacient(ă) care beneficiază de asigurare individuală (privată) sau este tratat(ă) pe cheltuiala proprie.
Privatperson, *-en, f.* persoană particulară.
Privatpraxis, *-xen, f.* cabinet medical particular.
Privatproduzent, *-en, -en, m.* producător particular.
Privatprüfung, *-en, f.* examen particular.
Privatquartier, *-s, -e, n.* cazare, locuință la gazdă, la particular; cameră particulară.
Privatrecht, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(jur.)* drept privat. **2.** drept personal.
privatrechtlich *adj. (jur.)* de drept privat.
Privatsache, *-n, f.* chestiune particulară; **es handelt sich um eine reine ~** e vorba de o chestiune strict personală.
Privatsammlung, *-en, f.* colecție particulară.
Privatsatz, *-es, -sätze, m.* v. Privatdiskontsatz.
Privatschatulle, *-n, f. (ist.)* casetă, casă (de bani), avere personală (a unui rege, prinț etc.).

Privatschule, *-n, f.* școală particulară.
Privatschüler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* elev(ă) particular(ă).
Privatsekretär, *-s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* secretar(ă) particular(ă).
Privatsektor, *-s, -en, m.* sector particular, privat.
Privat|sender, *-s, -, m.* post de televiziune sau radio privat.
Privat|sphäre, *-n, f.* sferă privată.
Privat|station, *-en, f.* secție (într-un spital) pentru pacienții cu asigurare individuală (privată), sau care se tratează pe cheltuiala proprie.
Privat|stunde, *-n, f.* lecție particulară; **sie gibt ~n** dă ore, lecții particulare, face meditații.
Privat|the|ater, *-s, -, n.* teatru particular.
Privat|unternehmen, *-s, -, n.* întreprindere particulară.
Privat|unternehmer, *-s, -, m.* antreprenor particular.
Privat|unternehmung, *-en, f.* v. Privatunternehmen.
Privat|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* lecții particulare; meditații; **er hat ~** are ore particulare, învață acasă (cu profesori).
Privatvergnügen, *-s, -, n.* distracție personală; **zum ~** pentru distracție personală.
Privatver|hältnisse *pl.* situație particulară, personală.
Privatverkehr, *-(e)s, m. sg.* relații personale.
Privatvermögen, *-s, -, n.* avere personală, privată.
Privatversicherte, *-n, -n (ein Privatversicherter), m.* și *f.* persoană care a încheiat un contract de asigurare individuală, privată.
Privatversicherung, *-en, f.* asigurare individuală, privată.
Privatweg, *-s, -e, m.* drum particular; **das ist kein öffentlicher, sondern ein ~** acesta nu este un drum public, ci unul particular.
Privatwirtschaft, *-en, f.* **1.** gospodărie individuală. **2.** *(ec.)* sector privat.
privatwirtschaftlich *adj. (ec.)* de sector privat, care ține de sectorul privat.
Privatwohnung, *-en, f.* locuință particulară, personală.
Privileg [-vi-], *-(e)s, -ien* [-giən], *n.* privilegiu, favoare; **verbriefte ~ien** privilegii consemnate într-un document.
privilegieren, *privilegierte, privilegiert, vb. (h) tr.* a privilegia, a acorda un privilegiu; a favoriza (pe cineva).
privilegiert I. *part. trec.* de la privilegieren. **II.** *adj* privilegiat.
Privilegium, *-s, -gien* [-giən], *n.* v. Privileg.
pro *prep.* **1.** pentru; **~ memoria** pro memoria; **bist du ~ oder contra?** ești pentru sau împotrivă? **2.** de; pe; **~ Kopf** de persoană, de (sau pe) cap (de locuitor); **er arbeitet nur 6 Stunden ~ Tag** lucrează doar 6 ore pe zi; *(livr.)* **~ novitate** cu titlul de noutate.
Pro, *-, n. sg.* pentru; **das ~ und Kontra erwägen** a cântări, a examina, a ține seama de argumentele pro și contra.
probabel *adv. (livr., înv.)* probabil.
Probabilismus, *-, m. sg. (fil.)* probabilism.
Probabilität, *-en, f.* probabilitate, verosimilitate.
Proband, *-en, -en, m.* **1.** *(psih., med.)* subiect, persoană pe care se testează ceva (un medicament). **2.** persoană căreia i se face arborele genealogic. **3.** persoană eliberată condiționat din închisoare.
probat *adj. (livr.)* încercat, verificat, dovedit bun; **~es Mittel** mijloc încercat; **eine ~e Methode finden** a găsi o metodă, o soluție care s-a dovedit bună.
Pröbchen, *-s, -, n. (dim.* de la Probe) eșantion, mostră (de parfum, fard etc.).
Probe, *-n, f.* **1.** probă, încercare, verificare, examen; **eine ~ ablegen** a susține o probă, un examen; **eine ~ mit etwas anstellen (sau machen)** a face o încercare cu ceva, a încerca un lucru; **die ~ aushalten (sau bestehen)** a reuși la un examen, la o probă; **auf (sau zur) ~** de probă, de încercare; **jn. auf ~ nehmen** a angaja pe cineva de probă; **jn. auf die ~ stellen** a pune pe cineva la încercare; **die ~ aufs Exempel machen** a încerca, a face proba; **eine harte ~ durchmachen** a trece printr-o încercare grea; *(mat.)* **die ~ auf eine Rechnung machen** a face proba unui calcul, a unei socoteli; *(chim.)* experiență, cercetare; **etwas ~ fahren** a conduce ceva de probă, pentru a-l verifica; **~ laufen** a încerca funcționarea unui mecanism; **~ schreiben** a scrie la mașină pentru a-și dovedi îndemânarea; *(sport)* **er macht bei dieser ~ nicht mit** nu concurează la această probă. **2.** dovadă, mărturie, probă, semn; **als ~ des Mutes** ca dovadă a vitejiei. **3.** mostră, eșantion; **eine ~ liegt bei** o mostră e anexată; **eine ~ mitnehmen** a lua o mostră; **auf (sau nach) ~ kaufen** a cumpăra conform mostrei; **eine ~ vom Blut entnehmen** a lua sânge pentru analiză. **4.** *(teatru, muz.)* repetiție; **die ~n haben begonnen** repetițiile au început; **~ halten** a face repetiție. **5.** (contra)marcă (la metale). **6.** probă (la croitor).
Probe|abdruck, *-(e)s, -drücke,* **Probe|abzug**, *-s, -züge, m. (tipogr.)* tipar de probă; copie (după clișeu); șpalt, corectură (în șpalt, în coli), prima corectură.
Probe|ab|stimmung, *-en, f. (pol.)* supunere la vot provizoriu.
Probe|alarm, *-(e)s, -e, m.* (și *mil.*) exercițiu de alarmă.
Probe|arbeit, *-en, f.* **1.** lucru de probă. **2.** exercițiu practic.
Probe|auf|führung, *-en, f. (teatru)* reprezentație de probă.
Probe|aufnahme, *-n, f.* filmare, înregistrare de probă.
Probebelastung, *-en, f.* încărcătură de probă (pentru încercarea rezistenței).
Probeblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** v. Probeexemplar. **2.** *(tipogr.)* pagină de probă.
Probebogen, *-s, -* (și *-bögen*), *m. (tipogr.)* coală de probă.
Probedruck, *-(e)s, -e, m.* v. Probeabzug.
Probe|ehe, *-n, f.* căsătorie de probă.
Probe|entnahme, *-n, f.* luare de mostre, de probe.
Probe|exemplar, *-s, -e, n.* exemplar de probă.
Probefahrt, *-en, f. (auto., ferov.)* parcurs de probă; mers de probă (a unui vehicul); *(mar.)* marș de probă.
Probeflug, *-(e)s, -flüge, m.* zbor de încercare, de probă.
Probeglas, *-es, -gläser, n.* v. Probierglas.
probe|halber *adv.* v. probeweise.
Probe|heft, *-(e)s, -e, n.* v. Probeexemplar.
Probejahr, *-(e)s, -e, n.* **1.** an de încercare, an de probă; stagiu. **2.** *(bis.)* noviciat (al călugărilor).
Probekandidat, *-en, -en, m. (înv.)* stagiar.
Probekernbohrung, *-en, f. (petr.)* foraj de încercare, cu carotaj mecanic.
Probekörper, *-s, -, m. (mec.)* epruvetă.
Probelauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** *(tehn.)* mers, funcționare de probă (a unei mașini). **2.** *(sport)* alergare de probă (pentru verificarea rezistenței).
Probelehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (austr.)* profesor(-oară) stagiar(ă) (care nu și-a dat încă examenul de definitivat).
Probelektion, *-en, f.* lecție de probă; lecție deschisă.
pröbeln, *pröbelte, gepröbelt (ich pröb(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a încerca (ceva), a experimenta, a face experiențe, încercări (nereușite).
Probemahlzeit, *-en, f. (med.)* prânz de probă (pentru a putea face anumite analize ale funcționării tubului digestiv).
proben, *probte, geprobt, vb. (h) tr.* **1.** *(teatru, muz.)* a face repetiție, a repeta. **2.** *(înv.)* a pune la încercare.
Probenahme, *-n, f.* v. Probeentnahme.
Proben|arbeit, *-en, f. (teatru)* repetiții pentru un spectacol; totalitatea activităților ce țin de punerea în scenă a unui spectacol.
Proben|sammlung, *-en, f.* colecție de mostre, de eșantioane.
Probenummer, *-n, f.* v. Probeexemplar.
Probereiter, *-s, -, m. (fam.)* comis-voiajor.
Proberennen, *-s, -, n. (sport)* cursă de încercare, de verificare.
Proberitt, *-(e)s, -e, m.* încercare a unui cal de călărie.
Probe|röhrchen, *-s, -, n. (chim., med., austr.)* eprubetă.
Probeschießen, *-s, -, n. (mil., sport)* tragere, tir de probă.
Probeschuss, *-es, -schüsse, m.* lovitură, împușcătură de probă.
Probeseite, *-n, f. (tipogr.)* pagină de probă.
Probesendung, *-en, f.* mostră expediată prin poștă; trimitere, expediere de mostre.
Probesingen, *-s, n. sg.* probă practică la cântat, audiție de probă la canto.
Probe|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(sport)* probă. **2.** audiție de probă în vederea admiterii în orchestră.
Probe|sprengung, *-en, f.* explozie de încercare, de probă.
Probe|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (metal.)* baghetă de încercare.
Probe|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* mostră de piatră; piatră-model.
Probe|stempel, *-s, -, m.* ștampilă pentru marcat (metalele prețioase).
Probe|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** probă, eșantion, mostră. **2.** lucru de probă, de încercare; *(tehn.)* piesă de probă; epruvetă.
probeweise *adv.* ca încercare; de probă.
Probezeichen, *-s, -, n.* v. Probestempel.
Probezeit, *-en, f.* timp de încercare; stagiu; perioadă de probă, ucenicie; noviciat.
probierbar *adj.* care poate fi încercat, probat.
Probierbüste, *-n, f.* manechin, mulaj (de croitorie).
probieren, *probierte, probiert, vb. (h) tr.* **1.** a încerca, a pune la încercare; a proba; *(chim.)* a analiza, a experimenta; **den Kopfstand ~** a încerca, a exersa poziția stând în cap; **du musst es einmal ~** trebuie să încerci o dată; **ich will's nochmal mit dir ~** mai vreau să fac o încercare cu tine; **man probiert!** omul încearcă! **2.** a gusta; **eine Speise ~** a gusta o mâncare; **den Wein ~** a degusta vinul. **3.** *(teatru)* a repeta. **4.** a încerca, a proba (o rochie etc.); **sie probiert ihr neues Kleid** își probează rochia cea nouă.
Probieren, *-s, n. sg.* încercare, examinare; probare; *(chim.)* analizare, experimentare; *(în expr.)* **~ geht über Studieren** încercarea moarte n-are.
Probierer, *-s, -, m.* **1.** verificator. **2.** *(mine)* analizator de eșantioane; *(metal.)* verificator de șarje.
Probier|esse, *-n, f. (termo.)* coș de tiraj de încercare.
Probiergewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate de încercare.
Probierglas, *-es, -gläser, n. (chim.)* eprubetă.
Probier|hahn, *-(e)s, -hähne* (sau *-en*), *m. (maș.)* robinet de control cu cep; *(termo.)* robinet de luat probe, de încercare.
Probier|hammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de încercare.
Probierkunst *f. sg. (chim.)* dozietrie.
Probiermamsell, *-en, f.*, **Probiermädchen**, *-s, -, n. (fam., înv.)* manechin (fată).
Probier|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de încercare, cu muflă.
Probierpapier, *-s, -e, n. (chim.)* hârtie indicatoare.
Probierpuppe, *-n, f.* v. Probierbüste.
Probier|röhrchen, *-s, -, n.* v. Probierglas.
Probierscheibe, *-n, f. (electr.)* disc de probă, plan de probă.
Probier|stein, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* piatră de jasp negru folosită pentru a deosebi aurul de cupru; *(fig.)* piatră de încercare.
Probier|stube, *-n, f.* cramă, bar de degustare.
Probierwaage, *-n, f.* balanță de precizie pentru experimente chimice.
Probierzange, *-n, f.* **1.** *(metal.)* clește de luat probe. **2.** clește de încercare (a monedelor).
Probität *f. sg. (înv.)* probitate, cinste.
Problem, *-s, -e, n.* problemă; **ein ~ lösen** a rezolva o problemă; **ein brennendes ~** o problemă, o chestiune arzătoare; **ein ~ aufwerfen (sau anschneiden)** a pune, a ataca o problemă; **ein ~ taucht auf** apare o problemă; **~e wälzen** a chibzui asupra unor chestiuni nerezolvate; **(nicht) js. ~ sein** a (nu) fi treaba cuiva; **die ~e wachsen mir über den Kopf** greutățile mă copleșesc; **das ~ liegt darin, dass...** problema constă în faptul că...
Problematik, *-en, f.* problematică, probleme; **an die ~ eines Themas herangehen** a ataca problematica unei teme.
problematisch *adj.* problematic, nesigur; **~e Naturen** caractere dificile; **die Lage ist ~** situația e problematică.
problematisieren, *problematisierte, problematisiert, vb. (h)* a problematiza.
Problemfall, *-(e)s, -fälle, m.* chestiune problematică.
Problemkind, *-(e)s, -er, n.* copil-problemă, copil care creează probleme de ordin educațional.
problemlos *adj.* care nu ridică probleme.
Problemlösung *f. sg.* rezolvare a unei probleme, rezolvare a problemei (problemelor).
Problem|müll, *-s, m. sg.* deșeuri toxice, deșeuri care necesită un tratament deosebit (corespunzător normelor mediului înconjurător).
problem|orientiert [-orien-] *adj.* **1.** orientat asupra unei anumite probleme. **2.** *(inform.)* destinat rezolvării problemelor.

Problem|stellung, *-en, f.* punere, ridicare a unei probleme; **die richtige** ~ formularea, punerea justă a problemei.
Problemzone, *-n, f. (pol.)* zonă cu probleme din punct de vedere politic etc.
Procedere [-'tse:-], -, -, *n.* v. Prozedere.
Prodekan, *-s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* prodecan(ă).
Prodigalität *f. sg.* prodigalitate, risipă.
Prodigium, *-s, -gien* [-giən], *n.* prodigiozitate; minunăţie.
Produkt, *-(e)s, -e, n.* **1.** produs, fabricat; **inländische ~e** produse indigene; **pflanzliche ~e** produse vegetale; **literarisches** ~ produs literar; **~e des Geistes** produse spirituale; **gewerbliches** ~ produs industrial; **ein ~ absetzen** a desface un produs. **2.** *(mat.)* produs; **direktes** ~ produs direct; **inneres** ~ produs interior.
produktbildend *adj.* producător.
Produktbildner, *-s, -, m.* producător (al unui produs nou).
Produkten|aus|stellung, *-en, f.* expoziţie de produse.
Produkten|aus|tausch, *-(e)s, m. sg.* schimb de produse.
Produktenbörse, *-n, f. (ec.)* bursă de mărfuri.
Produktengeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** magazin de desfacere a produselor. **2.** v. Produktenhandel **(1)**.
Produktenhandel, *-s, m. sg.* **1.** comerţ de produse naturale sau agroalimentare din producţia indigenă. **2.** comerţ de desfacere a produselor.
Produktenkunde *f. sg. (ec.)* merceologie.
Produktenmasse, Produktenmenge, *-n, f. (ec.)* masă a produselor; totalitate a produselor.
Produktenrente, *-n, f. (ec.)* rentă plătită în produse.
Produkt|entwicklung, *-en, f. (ec.)* punere la punct a produselor noi.
Produktenvor|rat, *-(e)s, -räte, m. (ec.)* rezervă de produse, de mărfuri.
Produktenwert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* valoare a produselor.
Produktenzuschuss, *-es, -schüsse, m. (ec.)* plus, excedent, surplus de produse.
Produktge|staltung, *-en, f. (ec.)* concepţie a produsului; design industrial, estetică industrială.
Produkt|haftung *f. sg. (ec.)* răspundere de produs.
Produktion, *-en, f. (ec.)* **1.** producţie, producere; **die ~ läuft** producţia merge, e în curs; **der Film ist in** ~ filmul se produce, se toarnă; **die ~ ankurden** a relansa producţia; **die ~ beschränken** a limita producţia; **die ~ lenken** a dirija producţia; **abgesetzte** ~ producţie desfăcută, vândută; **bedarfsgerechte** ~ producţie ce răspunde nevoilor; **geistige** ~ producţie intelectuală; **gelagerte** ~ producţie stocată; **lohnintensive** ~ producţie cu indici ridicaţi de salarizare; **nachgelagerte** ~ fabricare în aval; **vorgelagerte** ~ fabricare în amonte; **~ des Mehrwertes** producere a plusvalorii; **handwerkliche** ~ producţie meşteşugărească; **die ~ drosseln** a reduce producţia. **2.** producţie, produse, mărfuri; **eigene** ~ producţie proprie. **3.** secţia producţie (a unei întreprinderi); **er arbeitet in der** ~ lucrează în producţie. **4.** *(inv.)* reprezentaţie, număr într-un spectacol.
Produktions|abgabe, *-n, f. (ec.)*. impozit pe cifra de afaceri.
Produktions|ablauf, *-(e)s, -läufe, m.* proces de producţie.
Produktions|abnahme *f. sg.* v. Produktionsrückgang.
Produktions|abteilung, *-en, f. (ec.)* atelier, departament de producţie.
Produktions|anlage, *-n, f.* instalaţie, aparate pentru producţie.
Produktions|anlauf, *-(e)s, -läufe, m.* lansare a producţiei.
Produktions|an|stieg, *-(e)s, -e, m.* creştere a producţiei.
Produktions|anteil, *-(e)s, -e, m.* participare (a unei întreprinderi) la repartizarea producţiei (într-o anumită ramură).
Produktions|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de producţie.
Produktions|arbeit, *-en, f.* muncă productivă.
Produktions|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor din domeniul producţiei materiale.
Produktions|art, *-en, f.* categorie de producţie.
Produktions|aufgabe, *-n, f.* sarcină de producţie.
Produktions|aufnahme, *-n, f. (ec.)* admitere, punere în producţie.
Produktions|aufwand, *-(e)s, m. sg. (ec.)* v. Produktionskosten.
Produktions|ausfall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** întrerupere a procesului de producţie. **2.** pierderi în procesul de producţie.
Produktions|ausrüstung, *-en, f.* utilaj, instalaţie necesar(ă) producţiei.
Produktions|aus|stoß, *-es, -stöße, m.* producţie realizată (într-o anumită perioadă de timp).
Produktions|ausweitung, *-en, f.* lărgire a (capacităţii) de producţie.
Produktionsbedingungen *pl.* condiţii de producţie.
Produktionsbedürfnisse *pl.* nevoi de producţie.
Produktionsbe|hinderung, *-en, f.* piedici survenite în procesul de producţie.
Produktionsberatung, *-en, f.* consfătuire de producţie.
Produktionsbereich, *-(e)s, -e, m.* sector de producţie.
Produktionsbeschränkung, *-en, f.* v. Produktionseinschränkung.
Produktionsbe|sprechung, *-en, f.* v. Produktionsberatung.
Produktionsbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere productivă, de producţie.
Produktionsbrigade, *-n, f.* brigadă de producţie.
Produktionsdrosselung, *-en, f.* strangulare, gâtuire a producţiei.
Produktions|einheit, *-en, f.* unitate de producţie.
Produktions|einschränkung, *-en, f.* scădere, limitare, reducere a producţiei.
Produktions|ein|stellung, *-en, f.* oprire, sistare a producţiei.
Produktions|element, *-(e)s, -e, n.* element, factor de producţie.
Produktions|epoche, *-n, f.* perioadă de producţie.
Produktions|erfahrung, *-en, f.* experienţă în producţie.
Produktions|erfolg, *-(e) s, -e, m.* succes obţinut în producţie.
Produktions|erfordernis, *-ses, -se, n. (ec.)* imperativ de producţie.
Produktionsfaktor, *-s, -en, m.* factor de producţie.
produktionsfähig *adj.* productiv.
Produktionsfähigkeit *f. sg.* productivitate, capacitate de a produce.
Produktionsfluss, *-es, m. sg.* flux al producţiei.
Produktionsfonds [-fõ:], - [-fõ:(s)], - [-fõ:s], *m. (ec.)* fond de producţie.
Produktionsfonds|abgabe, *-n, f. (ec.)* impozit pe fondurile de producţie.
Produktionsfonds|ausnutzung, *-en, f. (ec.)* utilizare a fondurilor de producţie.
Produktionsfondsquote, *-n, f. (ec.)* randament al capitalului.
Produktionsform, *-en, f.* formă de producţie.
produktionsfördernd *adj.* care promovează, stimulează producţia.
Produktionsfrage, *-n, f.* chestiune, problemă de producţie.
Produktionsfrist, *-en, f.* termen de producţie.
Produktionsgang, *-(e)s, -gänge, m.* mers al producţiei.
Produktionsge|heimnis, *-ses, -se, n.* secret al producţiei; secret de producţie.
Produktionsgenehmigung, *-en, f.* autorizaţie, aprobare pentru producţie; **er hat eine ~ für Tonwaren** are autorizaţie pentru fabricarea produselor de ceramică.
Produktionsgenossenschaft, *-en, f.* cooperativă de producţie; **landwirtschaftliche** ~ cooperativă agricolă de producţie.
Produktionsgüter *pl.* bunuri folosite ca materii prime.
Produktionshilfs|arbeiter, *-s, -, m. (ec.)* manipulator.
Produktionshindernis, *-ses, -se, n.* v. Produktionsbehinderung.
Produktionshöchstleistung, *-en, f.* producţie, randament record.
Produktionshöhe, *-n, f. (ec.)* volum al producţiei.
Produktions|index, *-(es), -e* (şi -, *-dizes* şi *-indices), m.* indice, nivel de producţie.
Produktions|instrumente *pl. (ec. pol.)* instrumente de producţie.
Produktionskapazität, *-en, f.* capacitate de producţie.
Produktionskontrolle, *-n, f.* control de producţie, de fabricaţie.
Produktionskonzentration, *-en, f.* concentrare a producţiei.
Produktionskosten *pl. (ec.)* cheltuieli de producţie.
Produktionskraft *f. sg. (ec.)* capacitate de producţie.
Produktionskrise, *-n, f.* criză de producţie.
Produktionskultur, *-en, f. (ec.)* condiţii materiale şi sociale de muncă.
Produktionslage *f. sg.* situaţie a producţiei.
Produktionsland, *-(e)s, -länder, n. (ec.)* ţară producătoare.
Produktionslaufzeit, *-en, f. (ec.)* ciclu de viaţă a unui produs.
Produktionsleistung, *-en, f.* realizare, randament în producţie.
Produktionsleiter[1], *-s, -, m.* şef, director al producţiei, director de producţie (într-o întreprindere industrială).
Produktionsleiter[2], *-n, f. (ec.)* scară de producţie; **plötzliche und ruckweise Expansion der** ~ lărgire bruscă şi prin salturi a scării de producţie.
Produktionsleitung, *-en, f.* conducere tehnică a sectorului de producţie (într-o întreprindere industrială).
Produktionsmechanismus, -, *-men, m. (ec.)* mecanism al producţiei.
Produktionsmenge, *-n, f.* volum al producţiei.
Produktionsmethode, *-n, f.* metodă de producţie, de fabricaţie.
Produktionsmittel *pl. (ec.)* mijloace de producţie.
Produktionsmittel|industrie, *-n, f.* industrie a mijloacelor de producţie.
Produktionsneuerer, *-s, -, m.* inovator în producţie.
Produktionsniveau [-vo:], *-s, -s, n.* nivel de producţie.
Produktionsnorm, *-en, f.* normă de producţie; **ungefähr angesetzte** ~ normă de producţie aproximativă.
Produktions|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de producţie.
Produktions|potenz, *-en, f.* capacitate de producţie.
Produktions|preis, *-es, -e, m.* preţ de producţie.
Produktions|profil, *-s, -e, n.* profil al producţiei (unei fabrici).
Produktions|programm, *-s, -e, n.* program de producţie.
Produktions|prozess, *-es, -e, m. (ec.)* proces de producţie; **der ~ des Kapitals** procesul de producţie al capitalului; proces de fabricaţie.
Produktionsquote, *-n, f. (ec.)*. cotă de producţie.
produktionsreif *adj.* gata pentru a fi dat în producţie.
Produktionsreserven [-vən] *pl. (ec.)* rezerve pentru creşterea producţiei.
Produktionsrückgang, *-(e)s, -gänge, m.* scădere a producţiei, regres în procesul de producţie.
Produktions|schwankungen *pl. (ec.)* fluctuaţii ale producţiei.
Produktions|schwierigkeiten *pl.* greutăţi, dificultăţi în procesul de producţie.
Produktions|sektor, *-s, -en, m.* sector de producţie.
Produktions|selbstkosten *pl.* v. Produktionskosten.
Produktions|senkung, *-en, f.* v. Produktionsrückgang.
Produktions|soll, - *(s), -(s)* v. Produktionsplan.
Produktions|sphäre, *-n, f.* sferă, ramură de producţie.
Produktions|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Produktionsniveau.
Produktions|statistik, *-en, f.* statistică a producţiei.
Produktions|stätte, *-n, f.* loc de producţie.
Produktions|steigerung, *-en, f.* creştere, intensificare a producţiei.
Produktions|steuerung, *-en, f. (ec.)* control al producţiei, dirijare a producţiei.
Produktions|straße, *-n, f.* linie de producţie.
Produktions|struktur, *-en, f.* structură a producţiei.
Produktions|stufe, *-n, f. (ec.)* stadiu de producţie, fază de fabricaţie; **nachgelagerte** ~ fază de fabricaţie în aval; **vorgelagerte** ~ fază de fabricaţie în amonte.
Produktions|tätigkeit, *-en, f.* activitate productivă, de producţie.
Produktions|technik, *-en, f.* tehnică de producţie.
produktions|technisch *adj.* referitor la tehnica de producţie.
Produktions|überschuss, *-es, -schüsse, m.* surplus, excedent de produse, de producţie.
Produktions|umfang, *-(e)s, -fänge, m.* v. Produktionsvolumen.
Produktions|umlauf|fonds [-fõ:], -[-fõ:s], -[-fõ:s], *m. (ec.)* fonduri circulante.
Produktions|um|stellung, *-en, f. (ec.)* reconversie a producţiei.
Produktionsverbesserung, *-en, f.* îmbunătăţire, creştere a nivelului calitativ al producţiei.
Produktionsverbrauch, *-(e)s, m. sg.* cheltuieli, consumuri materiale; valori transferate (sume ale consumului intermediar şi ale amortizării).
Produktionsver|einigung, *-en, f. (ec.)* unificare, asociere a întreprinderilor de producţie.
Produktionsverfahren, *-s, -, n.* procedeu tehnic de producţie.
Produktionsver|hältnisse *pl.* **1.** *(ec.)* relaţii de producţie. **2.** condiţii de producţie, de fabricaţie.
Produktionsverlust, *-(e)s, -e, m.* pierderi survenite în timpul producţiei.
Produktionsverpflichtung, *-en, f.* obligaţie, angajament în legătură cu producţia.
Produktionsversammlung, *-en, f.* consfătuire de producţie.
Produktionsvolumen [-vo-], *-s, -* (şi *-mina), n.* volum al producţiei.

Produktionsvorbereitung, *-en, f.* pregătire a producției.
Produktionsvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* proces de fabricație, fază de producție.
Produktionsvorrat, *-(e)s, -räte, m. (ec.)* stoc de materii prime și de produse semifinite.
Produktionsweise, *-n, f. (ec. pol.)* mod de producție; **Umwälzung der ~** revoluționare a modului de producție.
Produktionswert, *-(e)s, -e, m.* valoare a mărfurilor fabricate, valoare a producției.
Produktionszahl, *-en, f.* v. Produktionsziffer.
Produktionszeit *f. sg.* timp necesar producției, producerii.
Produktionsziel, *-(e)s, -e, n.* țel al producției.
Produktionsziffer, *-n, f.* cifră de producție.
Produktionszusammenschluss, *-es, -schlüsse, m.* centralizare a producției.
Produktionszuwachs, *-es, -e, m.* v. Produktionssteigerung.
Produktionszweck, *-(e)s, -e, m.* scop al producției.
Produktionszweig, *-(e)s, -e, m. (ec.)* ramură de producție.
produktiv *adj.* și *adv.* **1.** productiv; **~e Arbeit** muncă productivă; **~ tätig sein** a lucra productiv; **~es Kapital** capital productiv; **~er Zeitaufwand** cheltuială de timp productivă. **2.** creator, productiv; **ein ~er Mensch** un om productiv, creator.
Produktivgüter *pl.* bunuri de echipament.
Produktivität [-vi-] *f. sg.* productivitate; **geistige ~** productivitate, creație spirituală; **die Erhöhung der ~** creșterea productivității.
Produktivitäts|abfall *-(e)s, -fälle, m. (ec.)* scădere a productivității.
Produktivitäts|entwicklung *f. sg.* evoluție a productivității.
Produktivitäts|er|höhung, *-en, f.* v. Produktivitätssteigerung.
Produktivitätsgefälle, *-s, -, n. (ec.)* v. Produktivitätsabfall.
Produktivitätskennziffer, *-n, f. (ec.)* indicator de productivitate.
Produktivitätsrück|stand, *-(e)s, -stände, m.* rămânere în urmă a productivității.
Produktivitäts|steigerung, *-en, f.*, **Produktivitätszuwachs**, *-es, m. sg. (ec.)* creștere, ridicare, mărire a productivității.
Produktivkraft, *-kräfte, f. (ec.)* **1.** *pl.* forțe de producție. **2.** forță productivă (a muncii).
Produktiv|vermögen, *-s, n. sg. (ec.)* capital productiv (tehnică).
Produktivwert, *- (e)s, -e, m.* v. Produktionswert.
Produktmenge, *-n, f. (mat.)* sumă a produselor, a factorilor.
Produktreihe, *-n, f. (mat.)* serie produs.
Produkt|summe, *-n, f. (mat.)* sumă de produse.
Produkt|zeichen, *-s, -, n. (ec.)* însemn al produsului.
Produktzerlegung, *-en, f. (mat.)* descompunere în factori primi.
Produzent, *-en, -en, m. (ec.)* producător; **dieser Betrieb ist der größte ~ von Elektromotoren** această întreprindere este cel mai mare producător de motoare electrice.
Produzentenhaftung *f. sg (ec.)* răspundere a producătorului.
Produzentenpreis, *-es, -e, m.* preț la producător.
produzieren, *produzierte, produziert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a produce, a face, a fabrica; **Tabak, Wolle ~** a produce tutun, lână; **eine Ware in Serie ~** a produce o marfă în serie. **2.** a prezenta, a expune; a produce; **ich kann leider diese Dokumente nicht ~** din păcate nu pot prezenta aceste documente; **Beweise ~** a produce dovezi, probe. **II.** *refl.* a se produce, a juca (un rol), a prezenta (un număr artistic); (și *iron.*) **er produziert sich gerne** îi place să se producă, să arate ce știe.
Prof. *presc.* de la Professor profesor.
profan *adj.* **1.** *(bis.)* profan, laic. **2.** profan, neinițiat; obișnuit, comun; **eine ~e Redensart** o expresie obișnuită.
Profan|architektur, *-en, f.* arhitectură profană, civilă.
Profanation, *-en, f.* v. Profanierung.
Profanbau, *-(e)s, -ten, m.* construcție civilă, laică.
profanieren, *profanierte, profaniert, vb. (h) tr.* a profana.
Profanierung, *-en, f.* profanare.
Profanität *f. sg.* profanitate.
profaschistisch *adj.* profascist.
Profess[1], *-e, f. (bis.)* legământ solemn de călugărire.
Profess[2], *-en, -en, m.* **1.** călugăr care a depus legământul solemn de călugărire. **2.** inițiat.
Profession [-'sio:n], *-en, f.* profesie, meserie; **eine ~ erwerben** a învăța o meserie; a-și însuși o meserie; **Spieler von ~** jucător de meserie.
Professional [-ʃ(ə)nəl], *-s, -s, m. (sport)* profesionist.
professionalisieren, *professionalisierte, professionalisiert, vb. (h) tr. (livr.)* **1.** a transforma în profesie, în meserie. **2.** *(rar)* a recunoaște ca profesie.
Professionalismus, *-, m. sg. (sport)* profesionalism.
professionell *adj.* profesional; profesionist; **ein ~er Sportler** un sportiv profesionist.
professioniert *adj. (înv.)* profesional, referitor la profesie.
Professionist, *-en, -en, m.* **1.** (și *sport*) profesionist. **2.** *(înv.)* meseriaș; specialist.
professionsmäßig *adj.* profesional, de profesie.
Professor, *-s, -ssoren, m.* **1.** profesor universitar; **außerordentlicher ~** profesor agregat; **ordentlicher ~** profesor titular; **er ist ~ für Physik** este profesor(ul titular al catedrei) de fizică; **Frau ~** doamna profesoară; *(fam., glumeț)* **ein zerstreuter ~** un om împrăștiat, cu capul în nori. **2.** *(austr.* și *reg.)* profesor de liceu, de școală medie.
professoral *adj.* profesoral.
Professoren|aus|tausch, *-(e)s, -e, m.* schimb de profesori.
Professorenkollegium, *-s, -gien* [-giən], *n.*, **Professorenkörper**, *-s, -, m.* colegiu, corp profesoral.
professorenmäßig *adj.* profesoral; ca un profesor.
Professorenmensa, *-s* (și *-sen*), *f.* cantină pentru profesori, pentru cadre didactice (ale universității).
Professorenschaft, *-en, f.* corp profesoral, cadre didactice (ale universității).
Professorentitel, *-s, -, m.* titlu de profesor.
Professorenwahl, *-en, f.* alegere de profesor.
Professorenwürde *f. sg.* demnitate de profesor.
Professorin și **Professorin**, *-nen, f.* **1.** profesoară universitară. **2.** *(austr.* și *reg.)* profesoară (de liceu).
Professors|frau, *-en, f.* soție de profesor (universitar).
Professors|witwe, *-n, f.* văduvă de profesor (universitar).
Professortitel, *-s, -, m.* v. Professorentitel.
Professur, *-en, f.* **1.** catedră (a unui profesor universitar). **2.** funcție de profesor (universitar).
Profi, *-s, -s, m. (sport, fam.)* profesionist.
profi|haft *adj.* de profesionist.
Profil, *-s, -e, n.* **1.** profil, linie a feței; **im ~ darstellen** a reda, a prezenta din profil; **klassisches ~** profil clasic. **2.** *(fig.)* profil, fel, tip. **3.** *(arhit.)* mulură. **4.** *(constr.)* proiecție laterală. **5.** *(tehn.)* contur al unei secțiuni plane. **6.** *(metal.)* fier profilat. **7.** *(geogr.)* profil, aspect, înfățișare. **8.** *(auto.)* profil de cauciuc.
Profil|ansicht, *-en, f.* v. Profilzeichnung.
Profil|laufbahn, *-en, f. (fam.)* carieră de profesionist.
Profilbild, *-(e)s, -er, n.* imagine, poză în profil.
Profildrehbank, *-bänke, f. (maș.)* strung pentru profiluri.
Profil|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* fier profilat, fier fasonat.
Profil|eisenwalzwerk, *-(e)s, -e, n.* laminor pentru fier profilat, fasonat.
Profilfräser, *-s, -, m. (maș.)* freză profilată, freză fasonată, freză cu dinți profilați.
Profilhobel, *-s, -, m.* rindea profilată, rindea de fălțuit.
Profilhobel|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* cuțit al rindelei profilate.
profilieren, *profilierte, profiliert, vb. (h) tr. (tehn.* și *fig.)* a profila.
profiliert **I.** *part. tr.* de la profilieren. **II.** *adj.* profilat; **eine ~e Persönlichkeit** o personalitate marcantă, bine profilată.
Profilierung, *-en, f.* profilare.
Profilkalander, *-s, -, m.* calandru profilat.
Profil|lehre, *-n, f. (metrol.)* calibru pentru profiluri șablon.
profil|los *adj.* fără profil.
Profilplatte, *-n, f. (maș.)* șablon de copiat.
Profilschleifmaschine, *-n, f.* mașină de rectificat profiluri.
Profilsohle, *-n, f. (despre încălțăminte)* talpă de cauciuc cu profil.
Profil|stab|eisen, *-s, -, n.* bară din oțel profilat.
Profil|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* oțel profilat.
Profil|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră profilată, fasonată cu un profil.
Profiltiefe *f. sg. (auto.)* adâncime a profilului pneurilor.
Profilwalze, *-n, f. (metal.)* cilindru pentru laminoare de profiluri.
Profilzeichnung, *-en, f. (tehn.)* desen de profil, în secțiune.
Profilziegel, *-s, -, m.* cărămidă fasonată.
Profit, *-(e)s, -e, m.* profit; câștig, folos; **er sieht immer nur auf seinen ~** nu-l interesează decât profitul său; *(fam.)* **einen dicken ~ einstecken** a câștiga gras; **den höchstmöglichen ~ erzielen** a obține cel mai mare profit posibil; **den tatsächlichen ~ verschleiern** a disimula profilul real; **ausgewiesener ~** profit declarat.
profitabel, **Profit bringend** *adj.* profitabil; **ein profitables Geschäft** o afacere care aduce profit, o afacere rentabilă.
Profitbe|steuerung *f. sg.* impozit pe plusvaloare; impozit pe profit.
Profit|erwartung, *-en, f.* speranță de profit.
Profitgesetz, *-es, -e, n. (ec.)* lege a profitului.
Profitgier *f. sg.* goană după câștig, sete de câștig.
profitgierig *adj.* dornic, însetat de câștig.
Profit|hunger, *-s, m. sg.* v. Profitgier.
profitieren, *profitierte, profitiert, vb. (h)* **I.** *intr.* a profita; a trage folos din ceva, de pe urma cuiva; **bei einem Handel ~** a realiza un câștig de pe urma unui negoț; **er profitiert von der Dummheit anderer** profită de prostia altora. **II.** *tr.* a câștiga (dintr-o afacere); **100 Euro ~** a câștiga 100 de euro.
Profit|interesse, *-s, -n, n.* interes pentru profit.
Profitjäger, *-s, -, m.* vânător de profituri, de câștiguri.
profitlich *adj. (reg.)* econom, strângător; care caută avantaje, profitor.
Profitmacher, *-s, -, m.* profitor.
Profitmacherei, *-en, f.* realizare de profituri, de foloase.
Profitquelle, *-n, f.* sursă, izvor de câștig, izvor al profitului.
Profitrate, *-n, f. (ec.)* rată a profitului; **allgemeine ~** rată generală a profitului.
Profit|spanne, *-n, f. (ec.)* marjă de profit.
Profit|streben, *-s, n. sg.* goană după profit.
Profitsucht *f. sg.* v. Profitgier.
Profitverschleierung, *-en, f. (ec.)* disimulare a beneficiului.
Profitwirtschaft, *-en, f.* economie bazată pe profituri.
Pro-forma-Anklage, *-n, f. (jur.)* acuzație formală, de formă.
Pro-forma-Faktura, *-ren*, **Pro-forma-Rechnung**, *-en, f.* factură provizorie, de formă.
Pro-forma-Verkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare pro forma, simulată.
Pro-forma-Wechsel, *-s, -, m.* bilet, efect provizoriu; cambie provizorie, de complezență.
Profos, *-es, -e* (și *-en, -en*), **Profoss**, *-es, -e* (și *-en, -en*), *m. (înv., mil.)* jandarm al regimentului.
profund *adj. (livr.)* profund, temeinic, adânc.
Prognose, *-n, f.* pronostic; prognoză; **die ~ des meteorologischen Instituts** prognoza institutului meteorologic; **eine ~ aufstellen** a face o prognoză.
Prognostik *f. sg.* știință despre pronosticare.
Prognostikum, *-s, -ken* (și *-ka*), *n.* semn (al unei boli, întâmplări etc.).
prognostisch *adj.* de prognoză, de pronostic.
prognostizieren, *prognostizierte, prognostiziert, vb. (h) tr.* a pronostica.
Programm, *-s, -e, n.* program; **kulturelles ~** program cultural; **etwas auf das ~ setzen** (sau **ins ~ aufnehmen**) a trece ceva în program; *(tv, radio)* **ein ~ ausstrahlen** a emite; **die Sendung läuft im zweiten ~** emisiunea se transmite pe programul doi; **das ~ läuft ungestört ab** programul se desfășoară netulburat; **das stand nicht auf unserem ~** aceasta nu era prevăzut în planul nostru de lucru; **es geht alles nach ~** totul merge conform planului; **das ~ der Regierung** programul guvernului; *(tehn.)* **der Maschine ein ~ eingeben** a programa o mașină; *(inform.)* **ein ~ ablaufen lassen** a rula un program; **ein ~ aufrufen** a apela un program; **ein ~ beenden** a termina un program; **ein ~ installieren** a instala un program; **ein ~ löschen** a șterge un program (de pe calculator).
Programm|ab|bruch, *-(e)s, -brüche, m.* întrerupere a programului.
Programm|abfolge, *-n, f.*, **Programm|ablauf**, *-(e)s, -läufe, m.* desfășurare a programului.

Programm|ablaufgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză de derulare a programului.
Programm|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* încheiere, terminare a programului.
Programm|änderung, *-en, f.* modificare în program; modificare a programului.
Programm|anweisungen *pl.* instrucțiuni de program.
programmatisch *adj.* programatic; **eine ~e Erklärung** o declarație programatică.
Programm|aufbau, *-(e)s, m. sg.* structură de program.
Programm|aus|arbeitung, *-en, f.* elaborare de program.
Programm|ausführung, *-en, f.* execuție a programului.
Programm|aus|schnitt, *-(e)s, -e, m.* secvență dintr-un program.
Programm|auszug, *-(e)s, -züge, m.* extras de program.
Programmbeginn, *-(e)s, -e, m.* debut al programului.
Programmbeilage, *-n, f.* supliment la program.
Programmbeschreibung, *-en, f.* descriere a programului.
Programmdatei, *-en, f.* fișier de programe.
Programmdurchlauf, *-(e)s, -läufe, m.* execuție de program.
Programm|ende, *-s, -n, n.* sfîrșitul programului.
Programm|entwurf, *-(e)s, -würfe, m.* proiect, schiță de program.
Programm|ergänzung, *-en, f.* completare a programului.
Programm|erstellung, *-en, f.* elaborare, generare de programe.
Programmfehler, *-s, -, m.* eroare de program, de programare.
Programmfolge, *-n, f.* ordine a programului; desfășurare a programului.
Programmforderung, *-en, f.* sarcină de program, de plan.
Programmfüller, *-s, -, m. (tv.)* film scurt de umplere a golurilor în program.
programmgemäß *adj.* conform programului.
Programmge|stalter, *-s, -, m.* persoană care întocmește un program (artistic); *(tv.)* redactor de emisiune.
Programmge|staltung, *-en, f.* întocmire a unui program (artistic).
programmge|steuert *adj. (inform.)* ghidat de un program.
Programmhalt, *-(e)s, -e, m.* oprire a programului.
Programmheft, *-(e)s, -e, n.* program (difuzat într-o sală de spectacol).
programmierbar *adj. (inform.)* programabil.
programmieren, *programmierte, programmiert, vb. (h) tr.* a pune în program; *(inform.)* a programa.
Programmierer, *-s, -, m. (inform.)* programator.
Programmierfehler, *-s, -, m.* eroare de programare.
Programmier|sprache, *-n, f.* limbaj de programare.
Programmierung, *-n, f.* (și *inform.*) programare.
Programmierungsfehler, *-s, -, m.* eroare de programare.
Programmierungswerkzeug, *-(e)s, -e, n.* utilaj de programare.
Programmierungszeit, *-en, f.* timp de programare.
Programmkette, *-n, f.* lanț de programe.
Programmkommission, *-en, f.* comisie (de întocmire) a unui program.
Programmlänge, *-n, f.* lungime a programului.
Programmlesbarkeit *f. sg.* lizibilitate a programului.
Programmlöschung, *-en, f.* ștergere a programului (de pe calculator).
Programmlosigkeit *f. sg.* lipsă de program, de plan.
programm|mäßig *adj.* conform programului.
Programm|musik *f. sg.* muzică programatică.
Programmnutzung, *-en, f.* utilizare a programului.
Programmpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct din program.
Programmrede, *-n, f.* discurs-program.
Programm|speicher, *-s, -, m. (inform.)* memorie de programe.
Programm|steuerung, *-en, f. (inform.)* ghidare automată cu ajutorul unui program.
Programmteil, *-(e)s, -e, m. (inform.)* parte a programului.
Programm|umwandlung, *-en, f.* conversie de programe.
Programm|unterbrechung, *-en, f.* întrerupere a programului.
Programmverschiebung, *-en, f.* translare, amânare a programului.
Programmverwaltung, *-en, f.* gestiune, administrare de program.
Programmverzeichnis, *-ses, -se, n.* repertoar de programe.
Programmvorschau *f. sg. (radio, tv.)* informare a publicului asupra programului viitor; avanpremieră.
Programmwechsel, *-s, m. sg.* v. Programmänderung.
programmwidrig *adj.* neconform cu programul.
Programmzeitschrift, *-en, f. (radio, TV)* revistă cu programe.
Progress, *-es, -e, m.* progres, propășire.
Progression, *-en, f.* **1.** *(mat.)* progresie; **arithmetische ~** progresie aritmetică; **geometrische ~** progresie geometrică. **2.** progres(are), intensificare.
Progressist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* progresist(ă), adept(ă) a(l) unui partid progresist.
progressistisch *adj.* progresist.
progressiv *adj.* **1.** progresiv; **~e Besteuerung** impozit progresiv; **~e Paralyse** paralizie progresivă. **2.** progresist; **ein ~er Staatsmann** un om de stat progresist.
Progymnasium, *-s, -sien* [-ziən], *n. (ist.)* gimnaziu, școală medie inferioară, liceu cu patru clase.
pro|hibieren, *prohibierte, prohibiert, vb. (h) tr.* a prohibi, a interzice, a opri, a împiedica.
Pro|hibition, *-en, f.* prohibiție, interzicere, oprire (prevăzută de lege).
pro|hibitiv *adj.* prohibitiv.
Pro|hibitivmaßregel, *-n, f.* măsuri de prohibiție.
Pro|hibitivsystem, *-s, -e, n.* sistem prohibitiv; prohibiționism.
Pro|hibitivzoll, *-(e)s, -zölle, m. (ec.)* taxă vamală prohibitivă.
Projekt, *-(e)s, -e, n.* proiect; plan; **seine Zeit mit ~en verlieren** a-și pierde timpul făcând planuri.
Projektant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* proiectant(ă).
Projekte(n)macher, *-s, -, m.* v. Pläneschmied.
projektgebunden *adj.* cu destinație fixă, legat de un proiect.
projektieren, *projektierte, projektiert, vb. (h) tr.* a proiecta, a face un proiect; **eine Autobahn ~** a proiecta o autostradă.
Projektierung, *-en, f.* proiect(are).
Projektierungs|abteilung, *-en, f.* departament, serviciu de proiectare.
Projektierungsbetrieb, *-(e)s, -e, m.* firmă de proiectare.
Projektierungsleistungen *pl.* servicii de proiectare.
Projektierungsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de proiectare.
Projektil, *-s, -e, n.* proiectil.
Projekt|ingenieur [-Inʒɛniø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer proiectant.
Projektion, *-en, f.* proiecție; proiectare.
Projektions|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de proiecție.
Projektionsbild, *-(e)s, -er, n.* imagine proiectată.
Projektions|ebene, *-n, f. (mat.)* plan de proiecție, plan proiectant.
Projektionsfläche, *-n, f.* suprafață plană pentru proiecții.
Projektionsgerät, *- (e)s, -e, n.* v. Projektionsapparat.
Projektionslampe, *-n, f.* lampă de proiecție.
Projektionslaterne, *-n, f.* lanternă de proiecție.
Projektionsleinwand *f. sg.* ecran pentru proiecții.
Projektionsraum, *-(e)s, -räume, m.* cabină de proiecție.
Projektions|schirm, *-(e)s, -e, m.* v. Projektionsleinwand.
Projektions|strahl, *-(e)s, -en, m. (mat.)* rază proiectivă.
Projektionswand, *-wände, f.* v. Projektionsfläche.
projektiv *adj.* proiectiv.
Projektleiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* responsabil(ă) de proiect.
Projektleitung, *-en, f.* **1.** conducere a unui proiect. **2.** (colectiv de) conducere a unui proiect.
Projektmacherei, *-en, f. (fam.)* făurire de proiecte irealizabile, de planuri în vânt.
Projektor, *-s, -toren, m.* proiector, aparat de proiecție.
projizieren, *projizierte, projiziert, vb. (h) tr. (mat., opt.* și *fig.)* a proiecta.
Proklamation, *-en, f.* proclamare; proclamație, publicație, anunț; manifest, chemare, apel.
proklamieren, *proklamierte, proklamiert, vb. (h) tr.* a proclama.
Proklamierung, *-en, f.* v. Proklamation.
Proklise, *-n*, **Proklisis**, *-sen, f. (lingv.)* procliză.
proklitisch *adj. (lingv.)* proclitic.
Pro-Kopf-Einkommen, *-s, -, n.* venit pe cap de locuitor.
Pro-Kopf-Produktion, *-en, f.* producție pe cap de locuitor.
Prokrustesbett, *-(e)s, -en, n. (fig.)* patul lui Procust.
Proktologie *f. sg. (med.)* proctologie.
proktologisch *adj. (med.)* proctologic.
Prokura, *-ren, f. (com.)* procură, împuternicire; **jm. ~ erteilen** (sau **geben**) a da cuiva procură; **die ~ des X ist erloschen** împuternicirea lui X a expirat; **per ~** prin procură; **per ~ zeichnen** a semna prin procură.
Prokuraführer, *-s, -, m. (înv.)* reprezentant (al întreprinderii) care semnează actele.
Prokurator, *-s, -toren, m.* **1.** *(ist.)* procurator. **2.** mandatar, reprezentant, împuternicit (într-un proces al bisericii catolice).
Prokuratur, *-en, f.* procuratură.
Prokurist, *-en, -en, m.* procurist, împuternicit, reprezentant comercial.
prolabieren, *prolabierte, prolabirert, vb. (s) intr. (med.)* a prolaba.
Prolaps, *-es, -e*, **Prolapsus**, *-, -, m. (med.)* prolaps.
Prolegomena *pl. (înv.)* prolegomena, introducere.
Prolepse, *-n*, **Prolepsis**, *-epsen, f.* **1.** *(lingv.)* prolepsă. **2.** *(fil.)* noțiune rezultată din percepere. **3.** *(ret.)* procatalepsă.
Prolet, *-en, -en, m. (peior.)* proletar.
Proletariat [-'ria:t], *-s, -e, n.* proletariat; **das revolutionäre ~** proletariatul revoluționar.
Proletarier [-riɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* (și *ist.*) proletar(ă); **~ aller Länder, vereinigt euch!** proletari din toate țările, uniți-vă!
Proletarierkind, *-(e)s, -er, n.* copil de proletar.
Proletarierklasse, *-n, f.* clasă proletară; proletariat.
Proletarierleben, *-s, n. sg.* viață de proletar.
Proletariertum, *-s, n. sg.* **1.** v. Proletariat. **2.** condiție de proletar.
Proletarierviertel, *-s, -, n.* cartier muncitoresc, cartier al proletarilor.
proletarisch *adj.* proletar; **die ~e Revolution** revoluția proletară.
proletarisieren, *proletarisierte, proletarisiert, vb. (h) tr.* a proletariza.
Proletarisierung *f. sg.* proletarizare.
proletenhaft *adj.* necioplit, incult, bădăran.
Proliferation, *-en, f. (biol.* și *fig.)* proliferare, sporire, înmulțire.
proliferieren, *proliferierte, proliferiert, vb. (h) tr.* și *intr.* a prolifera, a spori, a (se) înmulți.
Prolifikation, *-en, f.* prolificare.
Prolo, *-s, -s, m. (fam., peior.)* necioplit, incult, bădăran.
Prolog, *-s, -e, m.* prolog.
Prolongation, *-en, f.* (și *fin.*) prelungire; amânare.
prolongieren, *prolongierte, prolongiert, vb. (h) tr.* **1.** *(austr., elv.)* a prelungi, a lungi. **2.** *(fin.)* a amâna; **einen Wechsel ~** a prelungi o poliță.
Promemoria, *-s, -rien* [-riən] (și *-s*), *n. (înv.)* **1.** agendă. **2.** memoriu.
Promenade, *-n, f.* **1.** plimbare. **2.** v. Promenadenweg.
Promenadendeck, *-(e)s, -e, n. (mar.)* punte de plimbare, de promenadă (a unui vas).
Promenadenkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert de promenadă.
Promenadenmischung, *-en, f. (iron., despre câini)* corcitură, maidanez.
Promenadenweg, *-(e)s, -e, m.* promenadă, drum de plimbare.
promenieren, *promenierte, promeniert, vb. (s) intr.* a se plimba.
Promesse, *-n, f.* **1.** *(jur.)* obligație. **2.** promisiune (în scris).
Promessengeschäft, *-(e)s, -e, n. (jur.)* tranzacție cu polițe.
promethe|isch *adj.* prometeic.
Promille, *-(s), -, n.* **1.** miime (dintr-o cantitate). **2.** *(fam.)* alcool în sânge; **ohne ~** fără alcool în sânge.
Promillegrenze, *-n, f.* limita admisă de alcool în sânge; **die ~ liegt bei 0,5 Prozent** limita de alcool în sânge este de 0,5 procente.
prominent *adj.* proeminent, de frunte, distins, excepțional.
Prominente, *-n, -n (ein Prominenter), m.* și *f.* persoană distinsă, somitate, eminență.

Prominententreffen, *-s, -, n.* **1.** întâlnire de personalităţi. **2.** *(sport)* joc al aşilor sportivi.
Prominenz, *-en, f.* **1.** *(înv.)* importanţă, valoare deosebită. **2.** protipendadă; notabilităţi, personalităţi marcante; **die ~ von Film und Theater** vedetele de film şi de teatru.
Promiskuität *f. sg.* promiscuitate.
Promotion, *-en, f.* **1.** conferire, decernare, obţinere a titlului de doctor. **2.** *(elv.)* trecere într-o clasă superioară.
Promotionsrecht, *-(e)s, -e, n.* regulament privind obţinerea titlului de doctor.
Promotions|schrift, *-en, f.* lucrare, teză de doctorat.
Promotor, *-s, -toren, m.* **1.** promotor. **2.** *(austr.)* profesor membru în comisia de doctorat.
Promovend [-vɛnt], *-en, -en, m.* doctorand, persoană care lucrează la teza de doctorat.
promovieren [-'vi:-], *promovierte, promoviert, vb. (h)* **I.** *tr.* a conferi cuiva titlul de doctor. **II.** *intr.* a obţine titlul de doctor.
prompt I. *adj.* prompt, repede; punctual, imediat; **~e Antwort** răspuns prompt. **II.** *adv.* **1.** imediat, de îndată; **~ bezahlen** a plăti cu promptitudine, imediat. **2.** *(fam.)* bineînţeles, după cum era de aşteptat; **es begann ~ zu regnen** a început, bineînţeles, să plouă.
Prompt|heit *f. sg.* **1.** promptitudine, grabă, repeziciune. **2.** prezenţă de spirit.
Promulgation, *-en, f.* promulgare.
promulgieren, *promulgierte, promulgiert, vb. (h) tr.* a promulga.
Pronomen, *-s, -* (şi *-mina), n. (gram.)* pronume.
pronominal *adj. (gram.)* pronominal.
Pronominaladjektiv, *-s, -e, n. (gram.)* adjectiv pronominal.
Pronominal|adverb [-atvɛrp], *-s, -ien* [-biən], *n.* adverb pronominal.
prononcieren [-'si:-], *prononcierte, prononciert, vb. (h) tr. (înv.)* a pronunţa.
prononciert I. *part. trec.* de la p r o n o n c i e r e n. **II.** *adj. (livr.)* pronunţat, accentuat, hotărât.
Propädeutik *f. sg.* propedeutică; noţiuni pregătitoare; introducere (într-o materie de studiu).
Propaganda *f. sg.* **1.** propagandă; **~ machen (sau treiben, entfalten, entwickeln** *etc.***)** a face propagandă; **Agitation und ~** agitaţie şi propagandă; *(fam.)* **das ist alles nur ~** astea-s vorbe goale. **2.** reclamă.
Propaganda|abteilung, *-en, f.* secţie de propagandă; **Agitations- und ~** secţie de propagandă şi agitaţie.
Propaganda|agentur, *-en, f. (înv.)* agenţie de reclamă.
Propaganda|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de propagandă.
Propaganda|arbeit, *-en, f.* activitate, acţiune propagandistică, muncă de propagandă.
Propagandadienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de propagandă.
Propagandafeldzug, *-(e)s, -züge, m.* campanie de propagandă, propagandistică.
Propagandafilm, *-(e)s, -e, m.* film de propagandă.
Propagandaleiter, *-s, -, m.* şef al secţiei de propagandă.
Propagandaliteratur, *-en, f.* literatură propagandistică.
Propagandalosung, *-en, f.* lozincă de propagandă.
Propagandamann, *-(e)s, -männer, m.* persoană care se ocupă de propagandă, de reclame.
Propagandamanöver [-vɐ], *-s, -, n.* manevră propagandistică.
Propagandamaschine, *-n, f.* aparat propagandistic.
Propagandamaterial, *-s, -lien* [-liən], *n.* material propagandistic.
Propagandamethode, *-n, f.* metodă de propagandă.
Propagandaministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* minister al propagandei.
Propagandamittel, *-s, -, n.* mijloc, instrument de propagandă.
Propagandamühle, *-n, f. (fam.)* v. P r o p a g a n d a m a s c h i n e.
Propagandapresse, *-n, f.* presă pusă în slujba propagandei.
Propagandarummel, *-s, m. sg. (peior.)* zarvă propagandistică.
Propagandaschrift, *-en, f.* publicaţie, broşură propagandistică.
Propagandatätigkeit, *-en, f.* activitate de propagandă.
Propagandatrick, *-s, -e* (şi *-s*), *m.* truc propagandistic.
Propagandatrommel, *-n, f. (în expr.)* **die ~ rühren (sau schlagen)** a face multă propagandă, reclamă.
Propagandawesen, *-s, n. sg.* aparat de propagandă (al unui stat etc.).
Propagandazentrale, *-n, f.* centru de propagandă.
Propagandist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** *(pol.)* propagandist(ă). **2.** persoană care se ocupă de reclame.
Propagandisten|aktiv, *-s, -s,* (şi *-e*), *n. (pol.)* activ de propagandă.
Propagandistengruppe, *-n, f. (pol.)* grup propagandistic.
Propagandistenseminar, *-s, -e, n. (pol.)* seminar pentru propagandişti.
propagandistisch *adj.* propagandistic; **die ~en Aufgaben** problemele propagandistice, sarcinile de propagandă; **~e Ziele verfolgen** a urmări scopuri propagandistice.
Propagation, *-en, f. (biol.)* înmulţire; *(fig.)* propagare, răspândire.
propagieren, *propagierte, propagiert, vb. (h) tr.* **1.** *(biol.)* a propaga, a răspândi. **2.** a face propagandă; a face reclamă.
Propagierung, *-en, f.* propagare, răspândire, întindere.
Propan, *-s,* **Propangas**, *-es, n. sg. (chim.)* propan.
Propeller, *-s, -, m. (av., mar.)* elice; propulsor.
Propeller|antrieb, *-(e)s, -e, m. (av., mar.)* acţionare prin elice.
Propellerbahn, *-en, f. (tehn., av.)* traiect elicoidal.
Propellerblatt, *-(e)s, -blätter, n.*, **Propellerflügel**, *-s, -, m.* pală a elicei.
Propellerflugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* avion cu elice.
Propellermaschine, *-n, f.* avion cu elice.
Propellerschlitten, *-s, -, m.* aerosanie; sanie cu elice.
Propellerturbine, *-n, f.* turbină elicoidală, turbopropulsor.
proper *adj.* **1.** curat, ordonat; ireproşabil. **2.** exact; atent. **3.** drăgălaş.
Propergeschäft, *-(e)s, -e, n. (înv.)* prăvălie proprie, magazin pe cont propriu.
Propertät *f. sg. (înv., reg.)* curăţenie, ordine.
Prophet, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** profet(ă), proroc(-oacă); *(bibl.)* **falscher ~** profet mincinos; **sich als ~en ausgeben** a se da drept profet; **ein ~ gilt nichts in seinem Vaterlande** nimeni nu-i profet în ţara lui. **2.** *(entom.)* călugăriţă *(Mantis religiosa)*.
Prophetengabe, *-n, f.* vocaţie, har de profet.
Prophetentum, *-s, n. sg.* profetism; misiune de profet.
Prophetie [-'ti:], *-en, f.* profeţie, prezicere, prorocire, prevestire.
prophetisch *adj.* profetic, prevestitor.
prophezeien, *prophezeite, prophezeit, vb. (h) tr.* a profetiza, a profeţi, a proroci; a prezice; **jm. eine große Zukunft ~** a prevesti cuiva un viitor strălucit; *(fam.)* **die Meteorologen prophezeiten schönes Wetter** meteorologii au prezis vreme frumoasă.
Prophezeiung, *-en, f.* profeţie, prevestire, prorocire; **seine ~en sind eingetroffen (sau sind in Erfüllung gegangen)** prorocirile sale s-au împlinit.
Prophylaktikum, *-s, -ka, n. (med.)* mijloc, preparat profilactic.
prophylaktisch *adj. (med.)* profilactic; **~e Gymnastik** gimnastică profilactică.
Prophylaxe, *-n,* **Prophylaxis**, *-xen, f. (med.)* profilaxie.
Proponent, *-en, -en, m. (înv.)* persoană care face o propunere.
proponieren, *proponierte, proponiert, vb. (h) tr. (înv.)* a propune.
Proportion, *-en, f.* **1.** proporţie; *(fam.)* **sie hat gute ~en** e bine proporţionată. **2.** *(ec.)* proporţie, raport (între diferite sectoare ale economiei naţionale); **fortlaufende ~** proporţie multiplă; **volkswirtschaftliche ~** proporţie macroeconomică.
proportional [-tsio-], **proportionell** *adj.* proporţional, proporţionat; **umgekehrt ~** invers proporţional.
Proportionale, *-n, f. (mat.)* (mărime) proporţională; **die mittlere ~** proporţionala medie.
Proportionalität, *-en, f.* proporţionalitate.
Proportionalitätsfaktor, *-s, -en, m. (mat.)* factor de proporţionalitate.
Proportionalitätsgesetz, *-es, -e, n. (fiz.)* lege a proporţionalităţii.
Proportionalitätsgrenze, *-n, f. (fiz.)* limită de proporţionalitate.
Proportionalschrift, *-en, f.* poliţă proporţională.
Proportionalsystem, *-s, -e, n.*, **Proportionalwahl**, *-en, f.* sistem electoral bazat pe proporţionalitate.
proportionieren, *proportionierte, proportioniert, vb. (h) tr.* a proporţiona, a împărţi în părţi proporţionale.
proportioniert I. *part. trec.* de la p r o p o r t i o n i e r e n. **II.** *adj.* proporţional; *(fam.)* **sie ist gut ~** e bine proporţionată.
Proportionszirkel, *-s, -, m.* compas reductor.
Proporz, *-es, -e, m.* **1.** *(austr., elv.)* v. P r o p o r t i o n a l w a h l. **2.** *(austr.)* repartizare a locurilor în parlament între partidele politice proporţional cu voturile câştigate la alegeri; raport proporţional.
Proporzwahl, *-en, f. (pol.)* v. P r o p o r t i o n a l w a h l.
Proposition, *-en, f.* **1.** *(înv.)* propunere, ofertă, moţiune. **2.** *(fil.)* anunţare a tezei, a temei. **3.** *(hipism)* anunţare a (ordinii) cailor. **4.** *(lit.)* parte introductivă a unei cuvântări. **5.** *(lingv.)* conţinut semantic al propoziţiei.
Proppen, *-s, -, m. (reg.)* v. P r o p f e n.
proppenvoll *adj. (fam.)* plin ochi.
propre *adj.* v. p r o p e r.
Propregeschäft, *- (e)s, -e, n.* v. P r o p e r g e s c h ä f t.
Propretät *f. sg.* v. P r o p e r t ä t.
Proprietät [-prie-], *-en, f. (înv.)* proprietate.
Proprietätsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de proprietate.
Propst, *-(e)s, Pröpste, m.* **1.** stareţ, egumen. **2.** protopop; protoiereu.
Propstei, *-en, f. (bis.)* **1.** stăreţie. **2.** protoierie.
propulsiv *adj.* propulsiv.
Propyläen *pl.* (şi *ist.*) propilee; intrare; vestibul.
Propylen, *-s, n. sg. (chim.)* propilen.
Prorektor, *-s, -toren, m.* prorector.
Prorektorat, *-(e)s, -e, n.* funcţie de prorector.
Prorogation, *-en, f. (com., jur.)* prorogare, prelungire, amânare.
prorogativ *adj.* prorogativ.
prorogieren, *prorogierte, prorogiert, vb. (h) intr.* a proroga, a amâna.
Prosa *f. sg.* **1.** *(lit.)* proză; **in ~ schreiben** a scrie în proză; **gereimte ~** proză rimată; **in ~ wiedergeben** a reda în proză. **2.** *(fig.)* proză; banalitate; **die ~ des Lebens** proza vieţii.
Prosadichtung, *-en, f. (lit.)* literatură în proză.
Prosaiker, *-s, -, m.* **1.** prozator. **2.** (om) prozaic; *(peior.)* om lipsit de fantezie.
prosaisch *adj.* (şi *fig.*) prozaic.
Prosaist, *-en, -en, m.* v. P r o s a i k e r **(1)**.
Prosaschrift|steller, *-s, -, m.* prozator.
Prosa|stil, *-(e)s, -e, m.* **1.** stil al prozei. **2.** *(peior.)* stil prozaic.
Prosa|übersetzung, *-en, f.* traducere (a unor versuri) în proză.
Prosawerk, *-(e)s, -e, n.* operă în proză.
Prosektor, *-s, -toren, m. (med.)* **1.** prosector. **2.** medic şef al secţiei de patologie.
Prosekution, *-en, f. (jur., înv.)* urmărire judiciară.
Prosekutor, *-s, -toren, m. (jur., înv.)* pârâtor.
Proselyt, *-en, -en, m.* prozelit, adept; **~en machen** a face prozeliţi.
Proselyten|macher, *-s, -, m.* persoană care face prozelitism.
Proselytenmacherei, *-en, f.* prozelitism.
Proseminar, *-s, -e, n.* seminar introductiv; curs practic (în învăţământul superior).
prosit! *interj. (urare)* **a)** *(la un pahar)* noroc! să vă fie de bine! vivat! **b)** *(de Anul Nou)* **~ Neujahr!** la mulţi ani!
Prosit, *-s, n. sg. (urare, mai ales la un pahar)* noroc; ciocnire (a paharului); **ein ~ der Gemütlichkeit** trăiască voia bună! trăiască distracţia!
proskribieren, *proskribierte, proskribiert, vb. (h) tr.* a proscrie, a exila, a excomunica, a anatemiza, a afurisi.
Proskription, *-en, f.* proscriere; exilare, excomunicare.
Prosodie, *-n* [-'di:ən], **Prosodik**, *-en, f. (stil.)* prozodie.
prosodisch *adj.* prozodic, metric.
Prospekt, *-(e)s, -e, m.* **1.** prospect; afiş, anunţ; **ein ~ des Reisebüros** un prospect al oficiului de turism. **2.** privelişte, perspectivă; aspect, înfăţişare. **3.** *(teatru)* ultimul plan al scenei. **4.** *(ec.)* prospect.
Prospekt|haftung, *-en, f.* răspundere de prospect.
prospektieren, *prospektierte, prospektiert, vb. (h) tr.* a prospecta.
Prospektierung, *-en, f. (geol.)* prospectare, prospecţiune.
Prospektor, *-s, -toren, m.* prospector, persoană care prospectează.
Prospektwerbung, *-en, f.* reclamă, publicitate prin prospecte.

prosperieren, *prosperierte, prosperiert, vb. (h) intr.* a prospera, a înflori, a progresa.
Prosperität *f. sg.* prosperitate, stare înfloritoare; dezvoltare, propășire.
prost! *interj.* **1.** v. Prosit. **2.** *(fam.)* basta! ~ **(die) Mahlzeit!** asta mai lipsea! **und damit ~!** și cu asta basta!
Prost, *-(e)s, n. sg.* v. Prosit.
Prostata *f. sg. (anat.)* prostată.
prosten, *prostete, geprostet (du prostest, er prostet), vb. (h) intr.* a ura la ciocnirea paharelor, a toasta, a închina.
prösterchen! *interj. (fam.)* v. prosit.
prostituieren, *prostituierte, prostituiert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) prostitua. **2.** *(fig.)* a (se) umili, a (se) înjosi, a (se) degrada.
Prostituierte, *-n, f.* prostituată.
Prostitution *f. sg.* prostituție.
Proszenium, *-s, -nien* [-nıən], *n. (teatru)* avanscenă.
Proszeniumsloge [-lo:ʒə], *-n, f. (teatru)* lojă de avanscenă.
prot. *presc.* de la protestantisch protestant.
Prot. *presc.* de la Protokoll **1.** protocol. **2.** proces-verbal.
Protagonist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (teatru* și *fig.)* protagonist(ă).
Protaktinium, *-s, n. sg. (chim.)* protactiniu.
Protandrie *f. sg. (biol.)* protandrie, maturizare.
Protegé [-'ʒe:], *-s, -s, m.* protejat, favorit.
protegieren [-'ʒi:-], *protegierte, protegiert, vb. (h) tr.* a proteja, a favoriza, a ocroti, a sprijini.
Protein, *-s, -e, n. (biol.)* proteină.
Proteinkorn, *-(e)s, -körner, n.* grăunte de proteină.
proteisch *adj.* proteic.
Protektion, *-en, f.* protecție, ocrotire; **jn. unter seine ~ nehmen** a lua pe cineva sub ocrotirea sa, a proteja pe cineva.
Protektionismus, *-, m. sg. (ec.)* protecționism.
protektionistisch *adj.* protecționist.
Protektionskind, *-(e)s, -er, n.* v. Protegé.
Protektions|system, *-s, -e, n.* **1.** sistem vamal protecționist. **2.** protecționism.
Protektionswirtschaft *f. sg.* **1.** *(ec.)* sistem protecționist. **2.** *(fam.)* nepotism, favoritism.
Protektor, *-s, -toren, m.* protector.
Protektorat, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(pol.)* protectorat. **2.** protecție, ocrotire; patronaj. **3.** *(înv.)* egidă; scut; președinție de onoare.
Protest, *-(e)s, -e, m.* (și *fin., jur.*) protest; **gegen etwas ~ erheben** (sau **einlegen**) a protesta; **aus ~ kündigen** a-și da demisia în semn de protest; **ein Sturm des ~es** un val de proteste; **das Lokal unter ~ verlassen** a părăsi localul protestând; *(fin.)* **einen Wechsel zu ~ gehen lassen** a protesta o poliță.
Protest|aktion, *-en, f.* acțiune de protest.
Protestant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (bis.)* protestant(ă).
protestantisch *adj.* protestant.
Protestantismus, *-, m. sg.* protestantism.
Protest|anzeige, *-n, f. (fin.)* reclamație de protest.
Protestation, *-en, f.* v. Protest.
Protest|aufruf, *-(e)s, -e, m.* chemare la protest.
Protestbewegung, *-en, f.* mișcare de protest.
Protestbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de protest.
Protestdemonstration, *-en, f.* v. Protestkundgebung.
Protest|er|heber, *-s, -, m. (fin.)* protestatar (al unei polițe).
Protest|er|hebung, *-en, f.* protestare.
Protest|erklärung, *-en, f.* declarație de protest.
Protestfrist, *-en, f. (fin.)* dată, termen de protest.
Protest|haltung *f. sg.* atitudine de protest.
protestieren [-'sti:-], *protestierte, protestiert, vb. (h) intr.* (și *fin.*) a protesta; **gegen etwas** (sau **jn.**) ~ a protesta contra cuiva sau a ceva; **einen Wechsel** ~ a protesta o cambie, o poliță.
Protestkampagne [-kampanjə], *-n, f.* campanie de protest.
Protestkosten *pl. (fin.)* cheltuieli de protestare (a unei polițe).
Protestkundgebung, *-en, f.* miting, demonstrație de protest.
Protestmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* marș, demonstrație de protest.
Protestnote, *-n, f. (dipl.)* notă de protest.
Protestpetition, *-en, f.* petiție de protest.
Protestresolution, *-en, f.* hotărâre, decizie, rezoluție, moțiune de protest.
Protestruf, *-(e)s, -e, m.* strigăt de protest.
Protest|sänger, *-s, -, m. (fin.)* cântăreț protestatar.
Protestschreiben, *-s, -, n.* scrisoare (publică) de protest.
Protestschritt, *-(e)s, -e, m.* demers de protest.
Protest|spesen *pl. (fin.)* v. Protestkosten.
Protest|streik, *-(e)s, -s* (și *-e*), *m.* grevă (în semn) de protest.
Protest|sturm, *-(e)s, -stürme, m. (fin.)* val de proteste.
Protest|telegramm, *-s, -e, n.* telegramă de protest.
Protestversammlung, *-en, f.* adunare de protest.
Protestwelle, *-n, f.* val de proteste.
Protest|zug, *-(e)s, -züge, m.* v. Protestkundgebung.
proteus|artig *adj. (despre oameni)* schimbător; nestatornic, nestabil.
Prothese, *-n, f. (med.)* proteză.
Prothesenträger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care poartă o proteză.
prothetisch *adj.* protetic.
Protist, *-en, -en, m. (biol.)* ființă monocelulară.
Protokoll, *-s, -e, n.* **1.** proces-verbal; **ein ~ aufnehmen** a încheia un proces-verbal; **zu ~ geben** a trece în procesul-verbal; **(bei einer Sitzung) das ~ führen** a scrie procesul-verbal (la o ședință); **eine Aussage zu ~ nehmen** a consemna o declarație într-un proces-verbal. **2.** *(dipl.)* (reguli de) protocol; **Chef des ~s** șef al protocolului; **das ~ einhalten** a respecta protocolul. **3.** *(dipl.)* protocol (act diplomatic); **das ~ wurde von beiden Seiten unterzeichnet** protocolul a fost semnat de ambele părți. **4.** *(inform.)* protocol; **~e verwenden** a utiliza protocoale.
Protokollant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* secretar(ă) de ședință (însărcinat(ă) cu redactarea procesului-verbal).
protokollarisch *adj.* **1.** conform procesului-verbal; **~e Feststellung** reconstituire a unui fapt pe baza unui proces-verbal. **2.** conform cu protocolul, protocolar; **ein ~er Besuch** o vizită protocolară.
Protokoll|aufnahme, *-n, f.* încheiere de proces-verbal.
Protokoll|auszug, *-(e)s, -züge, m.* extras din procesul-verbal.
Protokollchef [-ʃɛf], *-s, -s, m.*, **~in**, *-nen, f.* șef(ă) de protocol.
Protokollführer, *-s, -, m.* v. Protokollant.
protokollieren, *protokollierte, protokolliert, vb. (h) tr.* a consemna într-un proces-verbal; **etwas ~** a trece ceva în procesul-verbal.
protokolliert **I.** *part. trec.* de la protokollieren. **II.** *adj.* înregistrat, trecut în procesul-verbal.
Protokollierung, *-en, f.* **1.** întocmire a unui proces-verbal. **2.** trecere în procesul-verbal.
Protokollist, *-en, -en, m.* v. Protokollant.
Protokoll|stil, *-(e)s, -e, m.* stil oficial.
protokollwidrig *adj. (dipl.)* potrivnic protocolului, neconform cu protocolul.
Proton, *-s, -tonen, n. (fiz.)* proton.
Protonema, *-s, -men, n. (bot.)* protonemă.
Protonenbeschleuniger, *-s, -, m. (fiz.)* accelerator de protoni.
Protonenbeschuss, *-es, -schüsse, m. (fiz.)* bombardare cu protoni.
Protonenbündel, *-s, -, n. (fiz.)* fascicul de protoni.
Protonenmasse, *-n, f. (fiz.)* masă protonică.
Protonenzahl, *-en, f. (fiz.)* număr de protoni, de sarcină.
Protoplasma, *-s, -men, n. (biol.)* protoplasmă.
Prototyp și **Prototyp**, *-s, -en, m.* (și *n.*) **1.** prototip, model. **2.** *(tipogr.)* șablon.
prototypisch *adj.* prototipic.
Protozoon, *-s, -zoen* [-tso:ən], *n. (zool.)* protozoar *(Protozoon)*.
protrahieren, *protrahierte, protrahiert, vb. (h) tr. (med.)* a amâna, a întârzia.
Protuberanz, *-en, f.* **1.** *(med.)* umflătură, protuberanță. **2.** *(astron.)* protuberanță.
Protz, *-es* (sau *-en*), *-e(n), m.* **1.** (om) fudul, îngâmfat, înfumurat, lăudăros. **2.** parvenit; mitocan. **3.** *sg.* fală, lăudăroșenie, îngâmfare. **4.** *(reg.)* broască râioasă.
Protze, *-n, f. (mil.)* **1.** cheson. **2.** antetren. **3.** afet (de tun).
protzen, *protzte, geprotzt (du, er protzt) vb. (h) intr.* **1.** a se lăuda, a se fuduli; a-și da aere, a face paradă de (sau cu) ceva. **2.** a trosni, a pocni, a pârâi.
protzenhaft *adj.* v. protzig.
Protzen|stellung, *-en, f. (mil.)* postament al chesonului.
Protzerei *f. sg.* îngâmfare, fudulie, înfumurare; ifose, trufie.
Protzhaken, *-s, -, m. (ferov.)* cuplă (de locomotivă).
protzig *adj.* îngâmfat, plin de sine, încrezut, fudul; arogant, trufaș.
Protzkasten, *-s, -kästen, m. (mil.)* cheson, ladă de muniții.
Protznagel, *-s, -nägel, m.* bulon de fixare.
Protz|öse, *-n, f. (mil.)* toartă a antetrenului.
Protzwagen, *-s, -, m. (mil.)* antetren.
Prov. *presc.* de la Provinz provincie.
Provenienz [-ve'niɛnts], *-en, f.* proveniență, origine.
Provenzale [-vɛntsa:- sau -vãn'sa:lə], *-n, -n, m.* provensal, locuitor din Provența.
provenzalisch *adj.* provensal.
Proverb [-'vɛrp], *-s, -en* [-bən], **Proverbium**, *-s, -bien* [-bıən], *n. (înv.)* proverb.
proverbiell [-'biɛl], *adj.* proverbial.
Proviant [-'viant], *-(e)s, -e, m.* provizii de hrană, de alimente; merinde; **für die Reise ~ einpacken** a-și împacheta mâncarea pentru drum; **die Soldaten mit ~ versehen** a da provizii soldaților.
Proviant|amt, *-(e)s, -ämter, n. (mil.)* intendență, serviciu al aprovizionării.
Proviant|ausgabe, *-n, f.* distribuire a alimentelor; *(mil.)* distribuire a proviziei, a rației.
Proviantdepot [-'viantdepo:], *-s, -s, n. (mil.)* depozit de aprovizionare.
Proviantdienst, *-(e)s, -e, m.* v. Proviantamt.
proviantieren, *proviantierte, proviantiert, vb. (h) tr.* a aproviziona.
Proviantkolonne, *-n, f. (mil.)* coloană, convoi de aprovizionare.
Proviantmagazin, *-s, -e, n.* v. Proviantdepot.
Proviant|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* ofițer cu aprovizionarea.
Proviantraum, *-(e)s, -räume, m. (mar.)* cambuză.
Proviantsack, *-(e)s, -säcke, m. (mil.)* sac de merinde.
Proviantschiff, *-(e)s, -e, n.* șalupă, vapor care transportă alimente, provizii.
Proviant|tasche, *-n, f.* traistă, sacoșă de merinde.
Proviantwagen, *-s, -, m. (mil.)* furgon; vagon-bucătărie, trăsură-marmită.
Proviantwesen, *-s, n. sg. (mil.)* aprovizionare, intendență.
providentiell [-vidɛn'tsiɛl] *adj.* v. providenziell.
Providenz, *-en, f. (înv.)* providență.
providenziell *adj.* providențial.
Provider [pro'vaedə], *-s, -, m. (inform.)* provider, furnizor de acces internet.
Provinz [-'vınts], *-en, f.* **1.** provincie; **Verwandte aus der ~** rude din provincie; **in der ~** în provincie; *(fam.)* **das schmeckt nach ~** miroase a provincie. **2.** provincie; ținut.
Provinzbewohner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* provincial(ă).
Provinzblatt, *-(e)s, -blätter, n.* ziar provincial, din provincie.
Provinzbühne, *-n, f.* teatru de, din provincie.
Provinzhaupt|stadt, *-städte, f.* capitală de provincie, de ținut.
provinzial [-'tsia:l] *adj.* **1.** provincial. **2.** regional.
Provinzial, *-s, -e, m. (bis.)* superior al ordinului dintr-o provincie.
Provinzialbank [-vin-], *-en, f.* bancă din provincie.
Provinzialblatt, *-(e)s, -blätter, n.* v. Provinzblatt.
Provinziale, *-n, -n (ein Provinzialer), m.* v. Provinzler.
Provinzialgesetz, *-es, -e, n.* lege provincială.
Provinzialhaupt|stadt, *-städte, f. (înv.)* v. Provinzhauptstadt.

Provinzialismus, -, *-men, m.* provincialism.
Provinzial|landtag, *-(e)s, -e, m.* dietă provincială.
Provinzial|organisation, *-en, f.* organizație regională.
Provinzialregierung, *-en, f.* administrație regională.
Provinzial|stadt, *-städte, f.* v. Provinzstadt.
Provinzial|stände *pl. (ist.)* clase, ranguri sociale provinciale.
Provinzialthe|ater, *-s, -, n.* v. Provinzbühne.
provinziell [-'tsiɛl] *adj.* provincial; **~e Verhaltensweise** comportare de provincial; **ein ~er Ausdruck** o expresie regională, dialectală; ~ **gefärbt** cu tentă provincială.
Provinzler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (peior.)* v. Provinzbewohner.
provinzlerisch *adj.* v. provinziell.
Provinznest, *-(e)s, -er, n.* localitate mică, neînsemnată de provincie.
Provinzpresse, *-n, f.* presă de provincie; presă regională.
Provinz|stadt, *-städte, f.* oraș de provincie.
Provinzthe|ater, *-s, -, n.* teatru de provincie, teatru regional, provincial.
Provinz|zeitung, *-en, f.* v. Provinzblatt.
Provision [-vi-], *-en, f. (com.)* provizion, comision, misitie, remiză; **ausgezahlte** ~ comision plătit; **übliche** ~ comision normal, obișnuit.
Provisions|agent, *-en, -en, m. (com.)* comisionar, agent de provizioane.
Provisions|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m. (com.)* drept la remiză, la provizion.
Provisionsberechnung, *-en, f. (com.)* calculare a procentului de remiză, de comision.
provisions|pflichtig *adj. (ec.)* obligat să plătească comision, remiză.
Provisionsreisende, *-n, -n (ein Provisionsreisender), m.* agent comercial, comis-voiajor (plătit în remiză).
Provisions|satz, *-es, -sätze, m. (com.)* (procent) remiză, rată a comisionului.
Provisionsvertreter, *-s, -, m.* reprezentant comercial al unei firme.
provisionsweise *adj.* sub formă de remiză; în contul comisionului.
Provisor [-'vi:-], *-s, -soren, m.* **1.** farmacist stagiar; gerant, diriginte al farmaciei. **2.** administrator.
provisorisch I. *adj.* provizoriu; **~e Regierung** guvern provizoriu. **II.** *adv.* în mod provizoriu, deocamdată; ~ **angestellt** angajat provizoriu.
Provisorium, *-s, -rien* [-riən], *n.* provizorat; măsură provizorie.
Provokateur [-voka'tø:ɐ], *-s, -e, m.* provocator, instigator, ațâțător.
Provokation, *-en, f.* (și *pol.)* provocare, instigare, sfidare.
Provokations|politik, *-en, f.* politică de provocare.
provokativ, **provokatorisch** *adj.* și *adv.* provocator, ațâțător, instigator; **~e Behauptungen** declarații provocatoare; **es wirkt** ~ e revoltător, provocator.
provozieren, *provozierte, provoziert, vb. (h) tr.* **1.** a provoca, a sfida, a ațâța, a instiga; **er lässt sich nicht** ~ nu se lasă provocat. **2.** a provoca, a pricinui, a stârni; **Erdbeeren können allergische Reaktionen** ~ căpșunile pot provoca reacții alergice.
Proz. *presc.* de la Prozent procent.
Prozedere (sau **Procedere**), -, -, *n.* v. Prozedur.
prozedieren, *prozedierte, prozediert, vb. (h) intr. (înv.)* a proceda; a începe să..., a trece la...
Prozedur, *-en, f.* **1.** *(jur.)* procedură. **2.** *(fig.)* procedură, operație, curs. **3.** *(inform.)* procedură.
Prozedur|anweisung, *-en, f.* instrucțiuni de procedură.
Prozedur|aufruf, *-(e)s, -e, m.* apel de procedură.
Prozedurver|einbarung, *-en, f.* declarație de procedură.
Prozent, *-(e)s, -e, n.* (și *reg. m.)* **1.** procent; **der Schnaps hat 50 ~ Alkohol** rachiul conține 50 la sută alcool. **2.** dobândă; **zu hohen ~en** cu dobândă mare; *(fam.)* **er hat fette ~e eingesteckt** a luat multe procente, i-a ieșit un câștig gras.
Prozentfuß, *-es, -füße, m. (ec.)* procent, dobândă.
Prozentge|halt, *-(e)s, -e, m.* procentaj.
prozentig *adj.* cu procente; **eine 5 ~e Preissenkung** o reducere a prețurilor cu 5 la sută.
prozentisch *adj.* v. prozentual.
Prozentrechnung, *-en, f. (ec.)* **1.** calculare a dobânzii (la sută). **2.** calculare a procentului.
Prozent|satz, *-es, -sätze, m.* **1.** procentaj; **ein hoher** ~ un procentaj mare. **2.** *(ec.)* nivel, rată a(l) dobânzii.
Prozent|satzverteilung, *-en, f. (ec.)* distribuție a ratei dobânzii, a procentajului.
prozentual, **prozentuell I.** *adj.* procentual; **eine ~e Beteiligung am Gewinn** participare procentuală la câștig. **II.** *adv.* **1.** cu procent; **die Provision wird ~ vom Betrag berechnet** comisionul va fi plătit în procente după suma realizată. **2.** *(fin.)* cu dobândă.
Prozent|zeichen, *-s, -, n.* semn al procentului.
Prozess, *-es, -e, m.* **1.** *(jur.)* proces, judecată; **mit jm. einen ~ anfangen** a chema pe cineva în judecată; **gegen jn. einen ~ anstrengen** (sau **anhängig machen)** a intenta un proces contra cuiva; **einen ~ austragen** a avea un proces; **es ist ein ~ gegen ihn anhängig** este în curs un proces împotriva lui; **der ~ ist zu seinen Gunsten ausgefallen** procesul s-a terminat în favoarea lui; **gegen jn.** (sau **mit jm.) einen ~ führen** sau **mit jm. im ~ liegen** a fi în proces cu cineva, a se judeca cu cineva; **jm. den ~ machen** a face proces cuiva; **der ~ schwebt noch** procesul este încă în suspensie; **den ~ gewinnen** (sau **verlieren)** a câștiga (sau a pierde) procesul; *(fig., fam.)* **kurzen ~ machen** a isprăvi repede, a fi scurt (cu cineva), a proceda fără menajamente. **2.** proces, curs, mers; prefacere; **chemischer** ~ proces chimic.
Prozess|ablauf, *-(e)s, -läufe, m.* derulare a procesului.
Prozess|akte, *-n, f.* (mai ales la *pl.) (jur.)* acte ale procesului; piese de dosar; **Einsichtnahme in die ~n** luare la cunoștință a dosarului.
Prozess|aufnahme, *-n, f. (jur.)* angajare a unui proces.
Prozess|ausgang, *-(e)s, m. sg. (jur.)* sfârșit al procesului.
Prozessbeteiligte, *-n, -n (ein Prozessbeteiligter), m.* și *f. (jur.)* părți implicate în proces; parte civilă.
Prozessbevollmächtigte, *-n, -n (ein Prozessbevollmächtigter), m. (jur.)* mandatar la un proces.
Prozess|einleitung, *-en, f. (jur.)* intentare a unui proces.
prozessfähig *adj. (jur.)* justițiabil.
Prozessfähigkeit *f. sg. (jur.)* justițiabilitate.
prozessführend *adj. (jur.)* implicat în proces.
Prozessführende, *-n, -n (ein Prozessführender), m. (jur.)* reclamant.
Prozessführung, *-en, f. (jur.)* procedură; purtare de procese; **schikanöse** ~ procedură cu șicane.
Prozessgegen|stand, *-(e)s, -stände, m. (jur.)* pricină, obiect a(l) litigiului, a(l) procesului.
Prozessgegner, *-s, -, m. (jur.)* parte adversă.
Prozesshans(e)l, *-s, -, m. (fam., iron.)* persoană care se ține numai de procese; procesoman.
prozesshindernd *adj. (jur.)* care împiedică procesul; **~e Einrede** excepție, piedică în mersul unui proces.
prozessieren, *prozessierte, prozessiert, vb. (h) intr. (jur.)* **1.** a fi în proces, a se judeca (cu cineva); **gegen jn., mit jm.** ~ a se afla în proces cu cineva, a fi implicat într-un proces. **2.** a pleda.
Prozession, *-en, f. (rel.* și *fig.)* procesiune.
Prozessions|spinner, *-s, -, m. (entom.)* fluture cu omida procesionară *(Thaumetopoea processionea).*
Prozesskosten *pl. (jur.)* cheltuieli de judecată.
Prozessor, *-s, -oren, m. (inform.)* procesor.
prozessor|spezifisch *adj. (inform.)* specific procesorului.
Prozess|ordnung, *-en, f.* (reguli de) procedură.
Prozesspartei, *-en, f. (jur.)* parte într-un proces.
Prozessrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept procedural.
Prozessregelung, *-en, f. (ec., tehn.)* reglare a procesului.
Prozess|sache, *-n, f.* chestiune de proces, litigioasă; afacere judiciară.
Prozess|steuerung, *-en, f.* control, comandă a procesului.
Prozess|sucht *f. sg.* procesomanie.
Prozessverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură (judiciară), curs (al procesului).
Prozessvergleich, *-(e)s, -e, m. (jur.)* împăcare a părților.
Prozessver|handlung, *-en, f. (jur.)* dezbatere.
Prozessverlauf, *-(e)s, -läufe, m. (jur.)* curs, mers, desfășurare a(l) procesului.
Prozessverschleppung, *-en, f.* prelungire a procesului.
Prozessvertretung, *-en, f. (jur.)* reprezentare la un proces; **die ~ wurde dem Rechtsanwalt B übertragen** avocatul B îl reprezintă la proces.
Prozessvollmacht, *-en, f. (jur.)* mandat (al unei părți) într-un proces.
Prozessweg, *-(e)s, m. sg.* cale a justiției, a judecății; **im ~e** pe calea judecății.
Prozesswut *f. sg.* v. Prozesssucht.
prüde *adj.* **1.** peste măsură de rușinos, pudic. **2.** afectat, mofturos, cu fasoane.
Prudel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** greșeală, eroare. **2.** vârtej, clocot, vâltoare. **3.** *(vân.)* baltă a mistreților.
Prudelei, *-en, f. (pop.)* cârpăceală, lucru de mântuială.
Prud(e)ler, *-s, -, m. (pop.)* cârpaci.
prud(e)lig *adj. (reg.)* superficial, dezordonat.
prudeln, *prudelte, geprudelt (ich prud(e)le), vb. (h)* **I.** *tr. (pop.)* a cârpăci, a lucra de mântuială. **II.** *intr. (reg.)* **1.** a tricota. **2.** *(despre ape curgătoare)* a clocoti.
Prüderie, *-n* [-'ri:ən], *f.* **1.** pruderie, pudicitate. **2.** fasoane, mofturi, afectare; ipocrizie.
Prüf|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat, dispozitiv de încercare.
prüfbar *adj.* care poate fi verificat, încercat, examinat.
Prüfbe|amte, *-n, -n (ein Prüfbeamter), m.* controlor.
Prüfbelastung, *-en, f. (tehn.)* **1.** sarcină de încercare. **2.** sarcină de rupere.
Prüfbericht, *-(e)s, -e, m.* raport de verificare.
Prüfbett, *-(e)s, -en, n. (tehn.)* stand de control, de încercare, banc de probă.
Prüfbit, *-s, -s, m. (inform.)* bit de control, de verificare.
Prüfbock, *-(e)s, -böcke, m. (tehn.)* capră de încercare.
Prüfdaten *pl.* date obținute în urma unei examinări.
Prüfdienst|stelle, *-n, f.* serviciu, secție, oficiu de control, de revizuire.
Prüfdorn, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* calibru-tampon de control.
prüfen, *prüfte, geprüft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a examina, a cerceta; a încerca, a controla; a revizui; a analiza; a verifica; **jn. auf seine Tauglichkeit** ~ a examina, a cerceta aptitudinile cuiva; **etwas auf seine Tragfähigkeit** ~ a încerca puterea de rezistență a unui lucru; **Eingaben** ~ a examina petiții, cereri; **eine Rechnung** ~ a controla o factură, o socoteală; **Metall** ~ a analiza (din punct de vedere calitativ) un metal; **Wein** ~ a degusta vinul; **js. Papiere** ~ a controla actele cuiva; **den Text auf seine Echtheit** ~ a examina, a cerceta autenticitatea unui text; *(fig.)* **jeder prüfe sein Herz** fiecare să-și cerceteze conștiința; *(fam.)* **jn. auf Herz und Nieren** ~ a examina amănunțit pe cineva. **2.** a asculta, a examina; **in Sprachen** ~ a examina la limbi străine. **3.** (și *fig.)* a pune la încercare; **den Gehorsam** ~ a pune la încercare supunerea cuiva; **ein schwer geprüfter Familienvater** un părinte greu încercat, care a îndurat multe nenorociri. **II.** *refl.* a se (auto)examina, a se analiza.
Prüfer, *-s, -, m.* **1.** examinator. **2.** *(tehn.)* controlor (de calitate); persoană care verifică, examinează. **3.** *(fin.)* revizor.
Prüf|feld, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(tehn.)* platformă de încercare, banc de probă; laborator de încercare a materialelor. **2.** câmp, tarla de experiență.
Prüf|flug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor de încercare, de probă.
Prüfgerät, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* dispozitiv, aparat de verificare, de testare, de încercare.
Prüfglas, *-es, -gläser, n. (chim.)* eprubetă.
Prüfgruppe, *-n, f.* eșantion de testare.
Prüfklemme, *-n, f. (ferov.)* clemă de control.
Prüflampe, *-n, f.* lampă de control.
Prüflast, *-en, f.* încărcătură de probă; sarcină de încercare.
Prüflehre, *-n, f. (tehn.)* calibru de control, calibru-etalon.
Prüfling, *-s, -e, m.* **1.** candidat (la un examen). **2.** *(tehn.)* piesă de probă; obiect de testat; epruvetă.
Prüfmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină, aparat de încercat.
Prüfmethode, *-n, f.* metodă de examinare, de încercare, de testare.
Prüfpflicht, *-en, f.* obligație de a examina, de a testa; **amtliche** ~ obligație de a supune controlului oficial.
Prüfplakette, *-n, f. (auto.)* plachetă de verificare tehnică.
Prüfrelais [-rəlɛ:], - [-rəlɛ:s], - [-rəlɛ:s], *n.* releu de control.
Prüfröhrchen, *-s, -, n. (înv.)* eprubetă.
Prüfschaltung, *-en, f.* contact de încercare.
Prüf|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune de încercare.

Prüf|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (tehn.)* tijă de sondaj.
Prüf|stand, *-(e)s, -stände, m. (tehn.)* stație, banc de probă.
Prüf|stein, *-(e)s, -e, m. (fig.)* piatră de încercare; **erst die Meisterschaft wird ein ~ für die Mannschaft sein** abia campionatul va fi piatra de încercare pentru echipă.
Prüf|stelle, *-n, f.* stație de control; stație de etalonare.
Prüf|stück, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* piesă pentru control, epruvetă.
Prüfsumme, *-n, f.* sumă (total) de control.
Prüftaste, *-n, f. (tehn.)* buton de control.
Prüftest, *-(e)s, -s, m.* test de verificare.
Prüftext, *-(e)s, -e, m. (tv.)* text de control.
Prüfung, *-en, f.* **1.** examinare, probă, control, verificare, controlare; încercare; analiză; **eine ~ vornehmen** (sau **anstellen**) a face un control, o verificare; a examina; **sorgfältige ~** examinare atentă; **die ~ der Kraftwagen** încercarea rezistenței automobilelor; **die ~ einer Rechnung** controlul, verificarea unei facturi. **2.** examen; **mündliche ~** examen oral; **schriftliche ~** examen scris; **eine ~ in Englisch ablegen** a da examen la engleză; **die ~ bestehen** a trece examenul; *(fam.)* **er hat die ~ gemacht** a luat examenul; **eine ~ abhalten** (sau **abnehmen**) a ține examenul, a asculta la examen; **für eine ~ lernen** (*fam.* **büffeln, pauken**) a învăța (a toci) pentru un examen; **zur ~ zulassen** a admite la examen; **bei** (sau **in der**) **~ durchfallen** (*fam.* **durchfliegen**) a cădea la examen. **3.** *(fig.)* încercare, suferință; **ihm blieb keine ~ erspart** nu a fost crutat de nici o încercare.
Prüfungs|angst, *-ängste, f.* frică, emoție de examen.
Prüfungs|arbeit, *-en, f.* lucrare de examen.
Prüfungs|aufgabe, *-n, f.* v. Prüfungsthema.
Prüfungs|aufsatz, *-es, -sätze, m.* teză de examen.
Prüfungs|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* v. Prüfungskommission.
Prüfungsbedingungen *pl.* condiții de examen.
Prüfungsbefund, *-(e)s, -e, m.* rezultat al examenului, al cercetării.
Prüfungsbericht, *-(e)s, -e, m.* raport de expertiză contabilă.
Prüfungs|ergebnis, *-ses, -se, n.* v. Prüfungsbefund.
Prüfungsfach, *-(e)s, -fächer, n.* materie, obiect de examen.
Prüfungsfrage, *-n, f.* problemă, punct, întrebare de examen.
Prüfungsfrist, *-en, f.* **1.** dată a examenului; timp (care mai rămâne) până la examen. **2.** stagiu, ucenicie.
Prüfungsgebühr, *-en, f.* v. Prüfungstaxe.
Prüfungskandidat, *-en, -en, m.* candidat la examen.
Prüfungskommission, *-en, f.* comisie examinatoare, de examen.
Prüfungsmethode, *-n, f.* metodă de examinare.
Prüfungsmittel, *-s, -, n. (chim.)* mijloc de examinare, de analiză.
Prüfungs|ordnung, *-en, f.* regulament de examen.
Prüfungs|protokoll, *-s, -e, n.* proces-verbal al examenului.
Prüfungsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de examen.
Prüfungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi a examenului.
Prüfungs|taxe, *-n, f.* taxă de examen.
Prüfungs|termin, *-s, -e, m.* dată la care se ține examenul.
Prüfungs|thema, *-s, -men, n.* temă, subiect de examen.
Prüfungs|unterlagen *pl.* documente, hârtii necesare la un examen.
Prüfungsverfahren, *-s, -, n.* procedură de examinare.
Prüfungszeit, *-en, f.* sesiune de examene.
Prüfungszeugnis, *-ses, -se, n.* certificat, diplomă (de examen).
Prüfverfahren, *-s, -, n. (tehn.)* procedură de verificare.
Prüfvermerk, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* mențiune de verificare, de control.
Prüfvorschrift, *-en, f.* regulament pentru verificare.
Prüfzeichen, *-s, -, n. (tehn.)* ștampilă de verificare, de control, de testare.
Prüfzeugnis, *-ses, -se, n.* certificat de verificare, de control (tehnic(ă)).
Prüfziffer, *-n, f.* cifră de control.
Prügel, *-s, -, m.* **1.** bâtă, ciomag, băț; prăjină; *(fig.)* **jm. ~ in den Weg legen** (sau **werfen**) sau **jm. ~ zwischen die Beine werfen** a pune cuiva bețe în roate, a face cuiva greutăți. **2.** *pl.* bătaie, ciomăgeală; *(fam.)* **eine Tracht ~** o mamă de bătaie; **~ bekommen** (sau **kriegen, beziehen, einstecken**) a lua bătaie, a o lua pe coajă. **3.** *(text.)* picior, mâner al spetei.
Prügelei, *-en, f.* bătaie; păruială, ciomăgeală; încăierare.
Prügelfalle, *-n, f. (vân.)* teasc (capcană care strivește).
Prügelholz, *-es, -hölzer, n.* lemne rotunde (de calitate inferioară), trunchiuri, bușteni.
Prügeljunge, **Prügelknabe**, *-n, -n, m. (fam.)* țap ispășitor; **den ~n für jn. abgeben** a fi țapul ispășitor.
prügeln, *prügelte, geprügelt (ich prüg(e)le), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) bate, a (se) lovi; a (se) lua la bătaie; **jn ~** a snopi pe cineva în bătaie; a trage cuiva o chelfăneală; **die Jungen haben sich in der Pause geprügelt** băieții s-au luat la bătaie în timpul pauzei.
Prügel|strafe, *-n, f.* pedeapsă cu bătaia, cu bâta; pedeapsă corporală.
Prügelsuppe, *-n, f. (glumeț)* bătaie, burdușeală, chelfăneală.
Prügelweg, *-(e)s, -e, m.* drum acoperit cu butuci, drum construit din bârne.
Prumm, *-en, f. (reg.)* prună.
Prünelle, *-n, f.* prună uscată.
Prunk, *-(e)s, m. sg.* lux, fast, strălucire, splendoare, măreție, pompă, somptuozitate.
Prunkbau, *-(e)s, -ten, m.* construcție fastuoasă.
Prunkbett, *-(e)s, -en, n.* pat luxos, fastuos.
prunken, *prunkte, geprunkt, vb. (h) intr.* **1.** a străluci, a luci. **2.** *(mit)* a se făli (cu ceva), a face paradă de ceva; **mit seinen Kenntnissen ~** a face paradă de cunoștințele sale.
prunkend **I.** *part. prez.* de la prunken. **II.** *adj.* luxos, pompos, fastuos.
Prunkerei, *-en, f.* v. Prunksucht.
Prunkgemach, *-(e)s, -mächer, n.* cameră fastuoasă; sală somptuoasă, luxoasă.
Prunkgewand, *-(e)s, -wänder, n.* haină fastuoasă.
prunkhaft *adj.* strălucitor, fastuos, luxos, pompos, somptuos.
Prunkhaftigkeit *f. sg.* lux, risipă, pompă, strălucire, splendoare; fast, somptuozitate.
Prunkhalle, *-n, f.* v. Prunksaal.
Prunk liebend *adj.* iubitor de lux, de fast.
prunklos *adj.* simplu, fără fast, fără lux, lipsit de strălucire.
Prunklosigkeit *f. sg.* lipsă de fast, de pompă, de lux; simplitate.
Prunkmahl, *-(e)s, -mähler* (și *-e*), *n.* banchet fastuos.
Prunk|otter, *-n, f. (zool.)* șarpe cu mărgean *(Elaps corallinus)*.
Prunkrede, *-n, f.* cuvântare emfatică, declamatoare, festivă.
Prunksaal, *-(e)s, -säle, m.* sală de festivități, de paradă, de onoare.
Prunk|stück, *-(e)s, -e, n.* obiect de lux, de paradă.
Prunksucht *f. sg.* iubire de lux, de fast.
prunksüchtig *adj.* amator de lux, de fast.
prunkvoll *adj.* v. prunkhaft.
Prunkzimmer, *-s, -, n.* v. Prunkgemach.
Pruritus, *-, m. sg. (med.)* prurit, mâncărime.
pruschen, *pruschte, gepruscht, vb. (h) intr. reg.* v. prusten (**1, 2**).
prüschen, *prüschte, geprüscht, vb. (h) intr. (reg.)* a priza tabac.
prußeln, *prußelte, geprußelt (ich pruß(e)le), vb. (h) intr. impers.* a sfârâi, a pârâi, a foșni.
prusten, *prustete, geprustet (du prustest, er prustet), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a sufla în repetate rânduri (prin gură și nas). **2.** *(despre cai)* a sforăi, a fornăi. **3.** a strănuta tare (scuipând). **4.** a izbucni, a pufni în râs. **II.** *tr. (fig., fam.)* a refuza; **jm. eins ~** a refuza cuiva ceva.
pruzeln, *pruzelte, gepruzelt (ich pruz(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a se prăji.
PS *presc.* de la **1.** Pferdestärke cal-putere. **2.** v. P.S.
P.S. *presc.* de la Postskript(um) post-scriptum.
Psaligraphie *f. sg.* artă a desenării din profil; *(arte)* siluetă.
psallieren, *psallierte, psalliert, vb. (h) tr.* v. psalmodieren.
Psalm, *-s, -en, m.* psalm.
Psalmendichter, **Psalmensänger**, *-s, -*, **Psalmist**, *-en, -en, m.* psalmist.
Psalmodie, *-n* [-'di:ən], *f.* psalmodie.
psalmodieren, *psalmodierte, psalmodiert, vb. (h) tr.* a psalmodia.
Psalter, *-s, -, m.* **1.** psaltire; *(fig.)* **jm. den ~ lesen** a muștrului, a dojeni pe cineva. **2.** *(zool.)* foios (de rumegătoare). **3.** *(muz.)* psalteriu.
Psaltergotisch, *-(s), n. sg. (tipogr.)* caractere gotice ecleziastice.
pscht! *interj.* v. pst.
Pseudodoxie, *-n* [-'ksi:ən], *f.* pseudodoxie, erezie.
Pseudogenossenschaft, *-en, f.* pseudocooperație.
Pseudokunst, *-künste, f.* artă falsă, superficială.
Pseudomarxismus, *-, m. sg.* pseudomarxism, fals marxism.
pseudomarxistisch *adj.* pseudomarxist.
Pseudomorphose, *-n, f. (geol.)* pseudomorfoză (a unui cristal de mineral).
Pseudonym, *-s, -e, n.* pseudonim.
Pseudoparlamentarismus, *-, m. sg.* pseudoparlamentarism.
Pseudopodium, *-s, -dien* [-diən], *n. (biol.)* pseudopozi.
Pseudosozialismus, *-, m. sg.* pseudosocialism.
Pseudosozialist, *-en, -en, m.* pseudosocialist.
Pseudowissenschaft, *-en, f.* pseudoștiință.
pseudowissenschaftlich *adj.* pseudoștiințific.
Psittakose, *-n, f. (med.)* psitacoză, boală a papagalilor.
pst! *interj.* st! tăcere!
Psyche, *-n, f.* **1.** suflet; psihic; viață, suflare. **2.** *(austr.)* masă de toaletă cu oglindă.
Psychiater [-çi'a:tər], *-s, -, m.* psihiatru.
Psychiatrie *f. sg.* psihiatrie.
psychiatrisch *adj.* psihiatric.
psychisch *adj.* și *adv.* psihic; **~e Störungen** tulburări psihice; **er ist ~ krank** e bolnav psihic.
Psycho|analyse, *-n, f. (med., psih.)* psihanaliză.
Psycho|analytiker, *-s, -, m.* psihanalist.
psycho|analytisch *adj.* psihanalitic.
psychogen *adj.* psihogen.
Psychogenese, *-n, f.* psihogeneză.
Psychogramm, *-s, -e, n. (med.)* psihogramă.
Psychokrieg, *-(e)s, m. sg.* război al nervilor, cu mijloace psihologice.
Psycholinguistik *f. sg.* psiholingvistică.
Psycholog(e), *-(e)n, -(e)n, m.* psiholog.
Psychologie *f. sg.* psihologie.
Psychologin, *-nen, f.* psihologă.
psychologisch *adj.* și *adv.* **1.** psihologic; **ein ~er Roman** un roman psihologic; **~ richtig handeln** a proceda corect din punct de vedere psihologic. **2.** *(pop.)* psihic.
Psychologismus, *-, m. sg.* psihologism.
Psychoneurose, *-n, f.* psihonevroză.
Psychopath, *-en, -en, m. (med.)* psihopat.
Psychopathie *f. sg. (med.)* psihopatie.
Psychopathin, *-nen, f. (med.)* psihopată.
psychopathisch *adj. (med.)* psihopatic.
Psychopathologie *f. sg. (med.)* psihopatologie.
Psychophysik *f. sg.* psihofizică.
psychophysisch *adj.* psihofizic.
Psychose, *-n, f.* psihoză.
Psychotechnik *f. sg.* psihotehnică.
Psychoterror, *-s, m. sg. (pol.)* metodă de intimidare a adversarului cu mijloace psihice.
Psychotherapeut, *-en, -en, m.* medic specialist în psihoterapie.
Psychotherapie *f. sg. (med.)* psihoterapie.
Psychotiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (med.)* persoană care suferă de o psihoză.
Psychrometer [-kro-], *-s, -, n. (met.)* psihrometru.
ptolemä|isch *adj.* ptolemeic; **das ~e Weltbild** imaginea ptolemeică despre lume.
pu! *interj. (fam.)* **1.** pfui! ptiu! **2.** uf!
Pub [pap], *-s, -s, n.* și *m.* local, tavernă, cârciumă.
Pubertät *f. sg.* pubertate.
Pubertätsjahre *pl.* ani ai pubertății.
Pubertäts|periode, **Pubertätszeit** *f. sg.* perioadă a pubertății, timp al pubertății.
pubertieren, *pubertierte, pubertiert, vb. (h) intr.* a fi, a se afla în perioada pubertății.

Publicity [pa'blɪsɪtɪ] *f. sg.* publicitate.
publik *adj.* public, notoriu, cunoscut de toți; **es wird ~** devine public; **etwas ~ machen** a face cunoscut ceva (neoficial).
Publikation, *-en, f.* **1.** publicație (de tipărituri); **periodisch erscheinende ~en** publicații periodice. **2.** publicare; **die ~ des Roman vorbereiten** a pregăti publicarea, tipărirea romanului. **3.** *(înv.)* anunț, publicație, aducere la cunoștință publică.
Publikationsreihe, *-n, f.* serie, colecție de publicații.
Publikationsverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicție de publicare.
Publikum, *-s, -ka, n.* **1.** *sg.* public, auditoriu, asistență; spectatori; **das breite** (sau **das große**) **~** marele public, publicul larg; **ein dankbares ~** un public bun (care răsplătește cu aplauze pe artiști). **2.** *(înv.)* curs universitar public.
Publikums|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes de public.
Publikumsgeschmack, *-(e)s, -geschmäcke (glumeț -geschmäcker), m.* gust al publicului.
Publikumsliebling, *-s, -e, m.* favorit al publicului.
Publikumsverkehr, *-s, m. sg.* acces pentru public; **kein ~** închis pentru public.
publikumswirksam *adj.* care are efect asupra publicului; care place publicului.
publizieren, *publizierte, publiziert, vb. (h) tr.* a publica.
Publizist, *-en, -en, m.* publicist.
Publizistik *f. sg.* publicistică.
Publizistin, *-nen, f.* publicistă.
publizistisch *adj.* publicistic; **er ist ~ tätig** desfășoară o activitate publicistică.
Publizität *f. sg.* publicitate.
Puck, *-s, -s, m.* **1.** spiriduș. **2.** *(hochei)* puc.
Puckel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** cocoașă. **2.** *(fam.)* spate.
pucken, *puckte, gepuckt,* **puckern**, *puckerte, gepuckert, vb. (h) intr.* a bate, a zvâcni, a pulsa, a palpita; **das Herz puckert mir** am palpitații.
Pud, *-(e)s, -e, n.* pud (măsură rusească de greutate).
Puddel, *-s, m. sg. (reg.)* zeamă de baligă.
Puddel|arbeiter, *-s, -, m.* v. Puddler.
Puddel|eisen, *-s, -, n. (metal.)* fier pudlat.
Puddel|luppe, *-n, f. (metal.)* lupă de pudlaj.
puddeln, *puddelte, gepuddelt (ich pudd(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(metal.)* a pudla. **2.** *(reg.)* a spăla superficial. **II.** *intr. (reg., mai ales despre animale)* a înota, a se bălăci.
Puddel|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de pudlat.
Puddelroh|eisen, *-s, -, n. (metal.)* fontă brută pentru pudlaj.
Puddel|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (metal.)* oțel pudlat.
Puddelverfahren, *-s, -, n. (metal.)* procedeu de pudlare, pudlaj.
Puddelwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (metal., înv.)* laminor degroșor.
Pudding, *-s, -e* (și *-s*), *m.* budincă.
Puddingpulver [-fɐ și -vɐ], *-s, -, n.* praf de budincă.
Puddler, *-s, -, m.* pudlor, muncitor metalurgist (de la cuptoarele de pudlaj).
Pudel[1], *-s, -, m.* **1.** (câine) pudel; *(fam.)* **wie ein begossener ~ dastehen** a sta ca o curcă plouată; *(fig.)* **des ~s Kern** esența lucrului; **er ist bekannt wie ein bunter ~** îl cunoaște toată lumea ca pe un cal breaz. **2.** v. Pudelkopf. **3.** *(popice)* lovitură în gol; *(fig., fam.)* gafă, greșeală; **einen ~ machen** (sau **schießen**) a da chix; a o face boacănă. **4.** om de serviciu (la universitate). **5.** v. Pudelmütze.
Pudel[2], *-n, f.* **1.** *(pop.)* tejghea. **2.** popicărie. **3.** băltoacă, mocirlă. **4.** scândură.
pudeldick *adj. (fam.)* foarte gras, umflat, înfoiat.
Pudelfisch, *-(e)s, -e, m. (iht., reg.)* somn *(Silurus)*.
Pudelhund, *-(e)s, -e, m.* v. Pudel **(1)**.
Pudelkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* om cu părul vâlvoi, zbârlit.
Pudelmütze, *-n, f.* bonetă (tricotată) din lână.
pudeln, *pudelte, gepudelt (ich pud(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(fam.)* a juca popice. **2.** *(popice)* a arunca în gol; *(fig., fam.)* a greși, a face o gafă, o stângăcie. **3.** *(reg.)* a se bălăci. **4.** *(reg., în expr.)* **das Brot pudelt nicht** pâinea nu crește. **5.** *(reg.)* a înota câinește. **II.** *tr. (fam.)* a trata urât, a-și bate joc (de cineva).
pudelnackt *adj.* gol pușcă, gol-goluț.
pudelnärrisch *adj.* nebunatic, caraghios, zburdalnic.
pudelnass *adj.* ud până la piele, ud leoarcă.
pudelwohl *adj. (în expr.)* **sich ~ fühlen** a se simți bine, ca peștele în apă.
Puder, *-s, -, m.* (și *n.*) pudră.
Puderbüchse, **Puderdose**, *-n, f.* pudrieră.
pud(e)rig *adj.* ca pudra; foarte fin.
Pudermantel, *-s, -mäntel, m. (înv.)* mantilă pusă în timpul pieptănatului și pudratului.
Pudermehl, *-(e)s, n. sg.* făină foarte fină.
pudern, *puderte, gepudert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) pudra.
Puderquaste, *-n, f.* pămătuf, puf de pudrat.
Puderung, *-en, f.* pudrare.
Puderzer|stäuber, *-s, -, m.* pulverizator de pudră.
Puderzucker, *-s, -, m.* zahăr-pudră.
pueril [pue-] *adj.* pueril, copilăros.
Puerperalfieber [pueɐ-], *-s, n. sg. (med.)* febră puerperală.
Puerperium, *-s, -rien* [-riən], *n. (med.)* lehuzie, lăuzie.
puff! *interj.* poc! puf!
Puff, *-(e)s,* **I.** *pl. Püffe* (și *-e*), *m.* **1.** zgomot surd (de la o izbitură); lovitură, pumn, ghiont, izbitură; **Püffe austeilen** (sau **geben**) a da lovituri, a da ghionți; *(fig.)* **er kann einen dicken ~ vertragen** are pielea groasă; **er hat seine Püffe weg** a fost tras la răspundere. **2.** *(pl.* mai ales *-e)* taburet rotund cu pernă. **3.** lucru bufant, înfoiat; **die Ärmel sind mit Püffen versehen** mânecile sunt bufante; *(fig.)* **~ machen** a exagera, a umfla, a îngroșa; a induce în eroare, a simula. **4.** *(reg.)* împrumut; tapare (de bani). **5.** *(reg.)* coș pentru rufe. **6.** *(reg.)* beție, chercheleală. **II.** *pl. -s.* **1.** *m.* (și *n.*) *(fam.)* bordel. **2.** *n. sg.* v. Puffspiel.
Puff|ärmel, *-s, -, m.* mânecă bufantă.
Puffbohne, *-n, f. (bot.)* bob *(Vicia faba)*.
puffen, *puffte, gepufft, vb.* **I.** *(h) tr.* **1.** *(fam.)* a bate, a înghionti, a lovi cu pumnii; a izbi, a tampona; **jn. in die Seite ~** a înghionti pe cineva; *(fig.)* **er muss erst gepufft werden, sonst tut er nichts** trebuie mereu să-i împingi, altfel nu face nimic. **2.** a face bufant. **3.** a tapa (părul). **II.** *(h) intr.* **1.** a pocni, a detuna, a bubui; a exploda; **in die Luft ~** a trage în vânt; **die Lokomotive pufft** locomotiva pufăie. **2.** *(reg.)* a împrumuta, a tapa (de bani). **3.** *(reg.)* a juca table. **4.** *(reg.)* a se umfla, a se bomba, a crește. **III.** *(s) intr. (fam., despre vehicule cu motor)* a merge, a pleca pufăind.
Puffer, *-s, -, m.* **1.** *(ferov.)* tampon; opritor (de linie). **2.** *(tehn., auto.)* amortizor; bară de protecție; *(chim.)* (soluție) tampon. **3.** *(fam.)* pumn, ghiont. **4.** *(reg., cul.)* crochete de cartofi. **5.** *(fam.)* pușcoci, pocnitoare. **6.** *(inform.)* v. Pufferspeicher.
Pufferbatterie, *-n* [-ri:ən], *f. (electr.)* baterie-tampon.
Pufferbetrieb, *-(e)s, -e, m.* uzină-tampon.
Pufferfeder, *-n, f. (tehn.)* arc de tampon; resort de amortizare.
Pufferge|stell, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* amortizor.
Puffer|holz, *-es, -hölzer, n. (tehn.)* grindă de amortizare a șocurilor.
Pufferkolben, *-s, -, m. (tehn.)* piston de amortizare.
Pufferkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* v. Pufferscheibe.
Pufferlösung, *-en, f. (chim.)* soluție-tampon.
Puffermaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină-tampon.
Pufferscheibe, *-n, f.* placă, disc-tampon.
Puffer|speicher, *-s, -, m. (inform.)* memorie tampon.
Puffer|staat, *-(e)s, -en, m. (pol.)* stat-tampon.
Puffer|stoßfläche, *-n, f. (ferov.)* suprafață de ciocnire a tamponului.
Puffert, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Puffer **(4)**.
Pufferteller, *-s, -, m.* v. Pufferscheibe.
Pufferwehr, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* opritor cu tampoane.
Pufferzone, *-n, f. (pol.)* zonă-tampon; zonă demilitarizată (între două puteri).
puffig *adj.* **1.** bufant. **2.** *(reg.)* aspru; ordinar, dur, grosolan, mojic.
Puffmais, *-es, m. sg.* **1.** porumb pentru floricele. **2.** floricele din porumb.
Puffmutter, *-mütter, f. (vulg.)* codoașă, patroană de bordel.
Puff|otter, *-n, f. (zool.)* viperă africană *(Bitis arietans)*.
Puffreis, *-es, m. sg.* floricele din orez, orez umflat, pufuleți.
Puff|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de table.
puh! *interj. (exprimă dezgust, oroare)* uf! huo!
Pülcher, *-s, -, m. (austr., fam.)* vagabond; derbedeu.
pulen, *pulte, gepult, vb. (h) intr. (reg.)* a scormoni (cu degetele), a scoate la iveală.
Pulk, *-(e)s, -s* (și *-e*), *m.* **1.** *(av.)* formație de avioane (de luptă). **2.** *(sport)* gros al plutonului. **3.** grup, ceată, mulțime.
Pulle, *-n, f. (fam.)* sticlă, clondir.
pullen, *pullte, gepullt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(mar.)* a vâsli. **2.** *(despre cai)* a se speria, a fugi. **3.** *(argou)* a urina. **II.** *tr. (despre cai)* a ține în frâu.
pullern, *pullerte, gepullert, vb. (h) tr.* și *intr.* v. pullen **(3)**.
Pulli, *-s, -s, m. presc.* de la Pullover pulover (subțire, pe gât).
Pullmanwagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon Pullman.
Pullover [-'lo:vɐ], *-s, -, m.* pulover.
Pullunder, *-s, -, m.* vestă tricotată (de îmbrăcat peste cap).
pulmonal *adj. (med.)* pulmonar.
Pulp, *-s, -en, m.* **1.** pulpă de fructe. **2.** *(zool.)* polip.
Pulpa, *-pen, f. (anat.)* pulpă (dentară).
Pulpa|höhle, *-n, f. (anat.)* cavitate pulpară.
Pulpe, *-n, f.* **1.** v. Pulp **(1)**. **2.** v. Pulpa.
Pülpe, *-n, f.* **1.** v. Pulp **(1)**. **2.** reziduuri, borhot (de grâne, de cartofi).
pulpös *adj.* cărnos.
Puls, *-es, -e, m.* puls; **jm. den ~ fühlen a)** a lua pulsul cuiva; **b)** *(fig.)* a interoga, a cerceta pe cineva sau ceva; **regelmäßiger ~** puls normal, regulat; **der ~ setzt aus** pulsul încetează; **mein ~ stockt** mi se oprește inima; *(fig.)* **mit fliegenden ~en** cu sufletul la gură; *(fig.)* **der ~ der Großstadt** pulsația metropolei.
Puls|ader, *-n, f. (anat.)* arteră; **die große ~** aorta.
Puls|aderblut, *-(e)s, n. sg.* sânge arterial.
Pulsatille, *-n, f. (bot.)* dedițel *(Anemona pulsatilla)*.
Pulsation, *-en, f.* pulsație, palpitație, bătaie, puls.
Pulsatormaschine, *-n, f. (electr.)* generator de impulsuri.
Pulsbeschleunigung, *-en, f. (med.)* accelerare a pulsului, tahicardie.
pulschen, *pulschte, gepulscht, vb. (s) intr. (despre apă)* a bate, a cădea vuind.
pulsen, *pulste, gepulst (du, er pulst) vb. (h) intr.* v. pulsieren.
Pulsfrequenz *f. sg. (med.)* frecvență a pulsului.
Pulsgeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* anevrism.
pulsieren, *pulsierte, pulsiert, vb. (h) intr.* **1.** a pulsa, a bate. **2.** a pulsa, a palpita, a fremăta, a forfoti.
pulsierend **I.** *part. prez.* de la pulsieren. **II.** **1.** *adj.* palpitant; **~es Leben** viață intensă, palpitantă, agitată. **2.** *(electr.; în expr.)* **~ er Strom** curent de vibrație, curent vibrator.
Pulskurve [-və și -fə], *-n, f. (med.)* curbă a pulsului.
Pulsmesser, *-s, -, m. (med.)* tensiometru.
Pulsometer, *-s, -, n. (med.)* pulsometru, sfigmograf.
Puls|schlag, *-(e)s, -schläge, m.* puls, bătaie a pulsului.
Puls|spannung *f. sg. (med.)* tensiune a pulsului, tensiune arterială.
Puls|still|stand, *-(e)s, m. sg.* oprire a pulsului.
Puls|stockung, *-en, f.* intermitență a pulsului.
Pulswärmer, *-s, -, m.* mânecuță, manșetă (de lână).
Pulszahl *f. sg. (med.)* frecvență pe minut a pulsului.
Pult, *-(e)s, -e, n.* **1.** pupitru. **2.** catedră. **3.** tribună; estradă. **4.** șanț, gang, coridor de fortăreață acoperit oblic.
Pultdach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* acoperiș cu un singur versant.
Pultdeckel, *-s, -, m.,* **Pultplatte**, *-n, f.* tăblie înclinată a pupitrului; rezemătoare pentru citit.
Pulver ['pʊlfɐ și -vɐ], *-s, -, n.* **1.** praf, pulbere; *(fig., fam.)* **er hat sein ~ verschossen** și-a risipit în zadar muniția, argumentele (nu mai poate face nimic); *(mil., fam.)* **er hat das ~ schon gerochen** a primit deja botezul focului; *(mil.* și *fig.)* **~ riechen** a simți în aer primejdia (războiului), a simți apropierea dușmanului; *(fam.)* **das ~ hat er nicht**

erfunden nu e nimic de capul lui, n-a descoperit praful de pușcă; **kein ~ riechen können** a nu avea curaj, a fi laș; **keinen Schuss ~ wert sein** a nu valora o ceapă degerată, a nu face două parale. **2.** praf, prafuri; **ein ~ nehmen** a înghiți un praf (doctorie); **~ ausstreuen** a pune prafuri (contra insectelor). **3.** *sg. (pop.)* bani, parale.

pulver|artig *adj.* v. pulverig.

Pulverbeutel, *-s, -, m. (înv., mil., vân.)* pungă pentru praful de pușcă.

Pulverdampf, *-(e)s, m. sg.* fum de praf de pușcă; **es riecht nach ~** miroase a război.

Pulverdepot [-depo:], *-s, -s, n.* depozit de praf de pușcă, de muniții; pulberărie.

pulverdicht *adj.* etanș la praf, impermeabil la praf.

Pulver|erzeugung *f. sg.* fabricare a prafului de pușcă.

Pulver|explosion, *-en, f.* explozie de praf de pușcă.

Pulverfabrik, *-en, f.* fabrică de praf de pușcă, pulberărie.

Pulverfabrikant, *-en, -en, m.* fabricant de praf de pușcă, fabricant de muniții.

Pulverfass, *-es, -fässer, n. (înv.)* butoiaș cu praf de pușcă; *(fig.; în expr.)* **wie auf dem ~ sitzen** a sta ca pe un butoi cu pulbere.

Pulverflasche, *-n, f.* butelie, corn de praf de pușcă.

Pulverform *f. sg.* praf, prafuri; **Milch und Ei in ~** lapte și ou sub formă de praf.

Pulvergas, *-es, -e, n.* gaz de pulbere explozivă.

Pulver|haus, *-es, -häuser, n.* pulberărie.

Pulver|holz, *-es, n. sg. (bot.)* crușân, pațachină, lemn-câinesc *(Rhamnus frangula* L.).

Pulver|horn, *-(e)s, -hörner, n. (înv.; mil., vân.)* corn pentru praful de pușcă.

pulverig [-f(ə)rıç și -v(ə)rıç] *adj.* prăfos, prăfuit, pulverulent.

pulverisierbar [-ve-] *adj.* pulverizabil; care poate fi pulverizat.

pulverisieren, *pulverisierte, pulverisiert, vb. (h) tr.* a pulveriza.

Pulverisierung *f. sg.* pulverizare.

Pulverkaffee, *-s, m. sg.* cafea solubilă.

Pulverkammer, *-n, f.* **1.** *(înv.)* cameră de încărcare a tunului cu praf de pușcă. **2.** *(mil.)* pulberărie (subterană). **3.** *(mar.)* magazie de muniții.

Pulverkarren, *-s, -, m. (mil., înv.)* cheson (de tun).

Pulverkorn, *-(e)s, -körner, n.* grăunte, fir de praf de pușcă.

Pulverkuchen, *-s, -, m. (cul.)* prăjitură crescută cu praf de copt.

Pulverladung, *-en, f.* încărcătură de praf de pușcă.

Pulvermagazin, *-s, -e, n.* depozit, magazie de praf de pușcă; pulberărie.

Pulvermaß, *-es, n. sg. (mil.)* încărcătură.

Pulvermehl, *-(e)s, n. sg.* făină fină.

Pulvermühle, *-n, f.* v. Pulverfabrik.

pulvern [-fen și -ven], *pulverte, gepulvert, vb. (h)* **I.** *tr. (înv.)* a pulveriza. **II.** *intr.* **1.** *(fam.)* a împușca, a descărca arma, a trage cu arma. **2.** a-și da frâu liber mâniei, a-și da drumul, a se descărca.

Pulver|rauch, *-(e)s, m. sg.* v. Pulverdampf.

Pulversack, *-(e)s, -säcke, m.* v. Pulverbeutel.

Pulversand, *-(e)s, m. sg.* nisip foarte fin.

Pulversatz, *-es, -sätze, m.* compoziție a pulberii explozive.

pulverscheu *adj. (iron., fam.)* laș, fricos.

Pulverschnee, *-s, m. sg.* zăpadă proaspătă, pufoasă.

Pulvertonne, *-n, f.* butoi cu praf de pușcă.

pulvertrocken *adj.* uscat ca iasca.

Pulverturm, *-(e)s, -türme, m. (ist.)* turn de muniție (într-o fortăreață).

Pulverwagen, *-s, -, m. (mil.)* cheson.

pulvrig [-frıç și -vrıç] *adj.* v. pulverig.

Puma, *-s, -s, m. (zool.)* puma *(Felis concolor)*.

pumm! *interj.* buf!

Pummel, *-s, -, m.*, **Pummelchen**, *-s, -, n. (fam.)* buflei, persoană durdulie, grăsuță; fată durdulie; copil durduliu.

pumm(e)lig *adj. (fam.)* grăsuț, durduliu, rotofei.

Pump, *-(e)s, -e, m. (fam.)* **1.** împrumut; **auf ~** cu împrumut; **auf ~ kaufen** a cumpăra pe datorie; **einen ~ aufnehmen** a face un împrumut. **2.** cută bufantă, buf. **3.** bufnitură.

Pump|anlage, *-n, f.* instalație, stație de pompare.

Pumpbalken, *-s, -, m.* cumpănă, pârghie, balansier de pompă.

Pumpbrunnen, *-s, -, m.* fântână cu pompă.

Pumpe, *-n, f.* **1.** pompă; **Wasser von der ~ holen** a lua, a aduce apă de la pompă. **2.** tulumbă.

pump(e)lig *adj. (fam.)* **1.** stângaci. **2.** *(despre haine)* prost croit, greoi, lălâu.

pumpeln, *pumpelte, gepumpelt (ich pump(e)le), vb. (h) intr.* a se mocăi.

Pumpelrose, *-n, f. (bot.)* bujor *(Paeonia* L.).

pumpen, *pumpte, gepumpt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* a pompa. **II.** *tr. (fam.)* **1.** a lua pe datorie, a împrumuta, a lua cu împrumut; **bei jm. Geld ~** a tapa pe cineva de bani. **2.** a da cu împrumut; **er hat ihm sein Fahrrad gepumpt** i-a împrumutat bicicleta.

Pumpenbagger, *-s, -, m. (tehn.)* dragă cu pompe, dragă aspirantă.

Pumpenbock, *-(e)s, -böcke, m. (petr.)* capră de transmisiune, de pompare.

Pumpendeckel, *-s, -, m.* cap al corpului de pompă.

Pumpendüse, *-n, f. (tehn.)* jiclor de accelerare.

Pumpenge|häuse, *-s, n. sg.* carcasă a pompei.

Pumpenge|stänge, *-s, -, n.* prăjină de pompare, tijă a pompei.

Pumpenhaus, *-es, -häuser, n.* casă, sală a pompelor.

Pumpenheimer, *-s, -, m. (glumeț)* apă chioară.

Pumpenkasten, *-s, -, m.* v. Pumpengehäuse.

Pumpenkessel, *-s, -, m.* rezervor de aer pentru amortizare (la pompă).

Pumpenkolben, *-s, -, m. (maș.)* piston de pompă; *(auto.)* piston de injecție.

Pumpenkörper, *-s, -, m.* v. Pumpengehäuse.

Pumpenmacher, *-s, -, m.* constructor de pompe; muncitor într-o fabrică de pompe.

Pumpenrohr, *-(e)s, -rohre, n.*, **Pumpenröhre**, *-n, f.* țeavă de pompă.

Pumpensauger, *-s, -, m.* organ de aspirație al pompei, sorb de pompă.

Pumpenschlauch, *-(e)s, -schläuche, m.* furtun al pompei.

Pumpenschwengel, *-s, -, m.* balansier de pompare, pârghie de acționare a pompei.

Pumpen|stange, *-n, f.* tijă a pompei.

Pumpen|station, *-en, f.* stație de pompare.

Pumpen|stiefel, *-s, -, m. (tehn.)* cilindru de pompă, corp de pompă.

Pumpensumpf, *-(e)s, -sümpfe, m. (mine)* bazin de pompă.

Pumpenventil [-ve:n-], *-s, -e, n.* supapă de pompă.

Pumpenwerk, *-(e)s, -e, n.* instalație, stație, casă de pompe; grup de pompe.

Pumpenzug, *-(e)s, -züge, m.* supapă de pompă.

Pumper, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* persoană care are obiceiul să se împrumute, să tapeze de bani. **2.** *(reg.)* ciocănit (în geam, în ușă etc.); bufnit.

Pumperei, *-en, f.* **1.** pompat continuu. **2.** *(fam.)* împrumutat, tapat continuu (de bani). **3.** *(reg.)* bocănit, ciocănit (în ușă, în geam etc.).

pumperlgesund *adj. (reg.)* sănătos tun.

pumpern, *pumperte, gepumpert, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a hodorogi; a hurui. **2.** a ciocăni, a bocăni; a bate (în ușă, în geam etc.).

Pumpernickel, *-s, -, m.* pâine integrală de secară.

Pump|hebel, *-s, -, m. (tehn.)* pedală a pompei hidraulice.

Pump|hose, *-n, f.* pantaloni bufanți.

Pump|hub, *-(e)s, -hübe, m. (maș.)* cursă a pompei.

Pumpkolben, *-s, -, m.* v. Pumpenkolben.

Pumpleistung, *-en, f.* debit al pompei.

Pumpmaschine, *-n, f.* pompă, mașină de pompat.

Pumprad, *-(e)s, -räder, n.* roată de pompă.

pumps! *interj.* v. pumm.

Pumps [pœmps] *pl.* pantofi escarpin.

Pumpsiel, *-s, -e, n.* (și *m.*) *(tehn.)* tub cu clapă care se deschide de la o anumită presiune a apei.

Pump|speicherwerk, *-(e)s, -e, n.* instalație de pompare-acumulare; centrală hidroelectrică cu pompe de acumulare.

Pump|station, *-en, f.* v. Pumpenstation.

Pump|stiefel, *-s, -, m.* **1.** cizmă (cu carâmb). **2.** *(tehn.)* cilindru de pompă, cap de pompă.

pumpstig *adj. (reg.)* brusc.

Pumpwärter, *-s, -, m.* supraveghetor al unei instalații de pompare.

Pumpwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Pumpenwerk.

pums! *interj.* v. pumm.

pumsen, *pumste, gepumst (du, er pumst) vb. (s) intr.* **1.** a cădea. **2.** a lovi, a bate, a bufni.

Punchingball ['pantʃıŋ-], *-(e)s, -bälle, m. (sport)* minge pentru antrenament la box.

puncto [-kto] *adv. (în expr.)* **in ~** relativ la, cu privire la, în ceea ce privește.

Punier [-nıɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (ist.)* pun(ă), cartaginez(ă).

punisch *adj.* punic, cartaginez; **~er Apfel** rodie; *(iron.)* **~e Treue** infidelitate, călcare a jurământului, felonie.

Punk [paŋk], *-s, -s, m.* **1.** mișcare protestatară a tineretului, punk. **2.** adept(ă) a mișcării punk.

Punker ['paŋkɐ], *-s, -, m.* v. Punk **(2)**.

Punkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** punct; **am Ende des Satzes einen ~ setzen** a pune punct la sfârșitul propoziției; (și *fig.*) **einen ~ machen** a pune (un) punct, a termina; *(fam.)* **er redet ohne ~ und Komma** vorbește fără pauză, tot timpul; *(fam.)* **nun aber ~!** (acum) gata! destul! s-a terminat! **man sieht ihn wie einen ~** se vede ca un punct; **den ~ aufs i setzen** a pune punctul pe i; **das ist der ~ auf (**sau **über) dem i** cu asta s-a terminat (lucrarea), asta a fost ultima șlefuială care s-a făcut; **auf den ~ (genau)** foarte precis, foarte exact; *(în expr.)* **es ist ~ zwei (Uhr)** este (ora) două fix. **2.** punct; loc; moment; **der höchste ~** punctul cel mai înalt; apogeul; **der äußerste ~** extrema; **von diesem ~e aus betrachtet** privit din acest punct (de vedere); **er war auf dem ~, wo er nicht mehr weiter konnte** a ajuns la impas, de unde n-a mai putut continua; **das war der schwache ~ der Mannschaft** acesta a fost punctul slab al echipei; *(tehn., fig.)* **der tote ~** punctul mort; **auf dem ~e sein zu gehen** a fi pe punctul de a pleca. **3.** punct, paragraf, alineat; sector; **der Bericht enthält (**sau **umfasst) 8 ~e** raportul cuprinde 8 puncte; **~ 3 und 4 des Vertrags müssen geändert werden** alineatele 3 și 4 ale contractului trebuie schimbate; **einen wichtigen ~ zur Sprache bringen** a pune în discuție un punct important; **~ für ~ durchgehen** a examina punct cu punct; **in allen ~en** în toate punctele, cu totul, în întregime. **4.** problemă, chestiune; **in diesem ~e hast du recht** în chestiunea aceasta ai dreptate; **wir kommen noch auf diesen ~ zurück** vom reveni la punctul acesta; **der wunde ~** punctul nevralgic; **der springende ~** esențialul; **ein dunkler ~** o chestiune, un aspect neclar(ă). **5.** *(tipogr.)* punct; **typographischer ~** punct tipografic (unitate de măsură); **geschnitten in den Größen von 20 bis 84 ~en** (după litere) gravate în mărimile de la 20 până la 84 puncte. **6.** *(sport, jocuri)* punct; **die Mannschaft gewann mit 6 zu 3 ~en** echipa a câștigat cu 6 puncte la 3.

Punktalglas, *-es, -gläser, n. (opt.)* lentilă punctală.

Punktat, *-(e)s, -e, n. (med.)* lichid extras prin puncție.

Punktation, *-en, f.* **1.** *(jur.)* acord prealabil, precontract. **2.** *(lingv.)* marcare prin puncte sau linii (semne diacritice).

Punktball, *-(e)s, -bälle, m. (box)* v. Punchingball.

Pünktchen, *-s, -, n. (dim.* de la Punkt) punctuleț, punctișor; *pl.* picățele.

Punktekampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (sport, jocuri de noroc)* întrecere pe puncte, concurs (calculat în puncte).

pünkteln, *pünktelte, gepünktelt (ich pünkt(e)le), vb. (h) tr.* a acoperi, a umple cu puncte, cu picățele.

punkten, *punktete, gepunktet (du punktest, er punktet) vb. (h) tr.* **1.** *(sport)* a acorda puncte. **2.** *(box)* a face, a strânge puncte. **3.** v. punktieren.

Punkte|spiel, *-(e)s, -e, n.* v Punktspiel.

Punktfeuer, *-s, -, n. (mil.)* tir convergent, tir blocat.

punktförmig *adj.* în formă de punct.

punktgenau *adj.* foarte exact, foarte precis.

punktgleich *adj. (sport, jocuri de noroc)* egal la puncte, cu același număr de puncte.

Punktgleich|heit *f. sg. (sport)* egalitate de puncte.

punktieren, *punktierte, punktiert, vb. (h) tr.* **1.** (și *tehn., muz.)* a puncta, a marca cu puncte, cu un punct; a fixa punctele. **2.** *(med.)* a face puncție, a puncționa. **3.** *(jur., înv.)* a pregăti sau a schița punctele, condițiile, articolele sau proiectul unui act sau contract; **den Frieden ~** a trasa în prealabil condițiile păcii. **4.** *(tipogr., arte grafice)* a poansona.

Punktieren, *-s, n. sg.* **1.** punctare; însemnare, marcare cu puncte. **2.** *(med.)* puncționare.

Punktierer, *-s, -, m. (tipogr.)* punctator, poansonator.
Punktierfeder, *-n, f. (tipogr., arte grafice)* peniță de punctat sau poansonat.
Punktierkunst, *-künste, f.* artă de a ghici din puncte și linii.
Punktiermanier, *-en, f. (tipogr., arte grafice)* manieră de a puncta, de a poansona; procedeu de poansonat; **Blatt in** ~ gravură poansonată.
Punktiermaschine, *-n, f. (tipogr., arte grafice)* mașină de gravat sau de poansonat.
Punktiernadel, *-n, f.* **1.** *(arte grafice)* ac de punctat, de gravat, de poansonat. **2.** *(med.)* ac de puncție.
Punktier|rad, *-(e)s, -räder,* **Punktier|rädchen**, *-s, -, n.* roată, rotiță de poansonat, de gravat.
punktiert I. *part. trec.* de la punktieren. **II.** *adj.* **1.** punctat; ~e **Linie** linie punctată; *(muz.)* ~e **Note** notă cu punct. **2.** cu picățele, cu buline mici.
Punktierung, *-en, f.* **1.** punctare. **2.** *(med.)* v. Punktion.
Punktion, *-en, f. (med.)* puncție.
Punktkarte, *-n, f.* **1.** cartelă de mărfuri raționate (pe puncte). **2.** fișă de pontaj.
Punktkipplager, *-s, -, n. (tehn.)* cuzinet sferic.
Punktlandung, *-en, f. (av.)* aterizare la punct fix.
Pünktlein, *-s, -, n.* v. Pünktchen.
pünktlich *adj.* și *adv.* **1.** punctual, exact; **um ~es Erscheinen wird gebeten** sunteți rugat să vă prezentați la timp, punctual; **auf die Minute** ~ exact, la minut; ~ **zahlen** a plăti la termen; **der Zug kam** ~ trenul a venit la fix. **2.** exact, precis; meticulos; conștiincios; strict; *(substantivat)* **etwas aufs Pünktlichste besorgen** a rezolva, a efectua ceva în modul cel mai conștiincios, cu cea mai mare exactitate.
Pünktlichkeit *f. sg.* punctualitate; exactitate, precizie; **er legt Wert auf** ~ pune preț pe punctualitate; **sie ist die ~ selbst** este punctualitatea întruchipată.
Punktlinie [-nīə], *-n, f.* linie punctată.
Punktmanier, *-en, f.* v. Punktiermanier.
Punktmenge, *-n, f. (mat.)* mulțime de puncte.
Punktniederlage, *-n, f. (sport)* înfrângere la puncte.
punkto *prep. (cu gen.) (austr., elv., înv.)* privitor la; **(in)** ~ **Geld** privitor la bani.
Punktrennen, *-s, n. sg. (sport)* concurs de alergări hipice cu puncte.
Punktrichter, *-s, -, m. (sport)* arbitru (care acordă note sau puncte).
Punktschätzung, *-en, f.* estimare punctuală.
Punktschrift *f. sg.* scriere Braille (pentru orbi).
Punktschweißer, *-s, -, m. (tehn.)* aparat de sudură prin puncte.
Punktschweißung, *-en, f. (tehn.)* sudare prin puncte.
Punktsieg, *-(e)s, -e, m. (sport)* victorie la puncte.
Punkt|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* joc, meci (pe puncte, pentru campionat).
Punktsystem, *-s, -e, n.* **1.** *(sport)* sistem de acordare a punctelor. **2.** *(tipogr.)* sistem de puncte ca unități tipografice.
Punktualität *f. sg. (înv.)* exactitate, precizie, meticulozitate; strictețe.
punktu|ell *adj.* **1.** referitor la un punct, la puncte. **2.** *(gram.)* momentan; ~e **Verben** verbe cu aspect momentan.
Punktum, *-s, -ta, n.* punct; **und damit** ~! și cu asta basta! gata! punct! **genug davon,** ~! destul! mi-ajunge!
Punktur, *-en, f.* **1.** v. Punktion. **2.** *(tipogr.)* poansonare, punctare.
Punkturgabel, Punkturschere, *-n, f. (tipogr.)* furcă, sulă de punctare, de poansonare.
Punktverzahnung, *-en, f. (tehn.)* dantură cu contact punctiform.
Punktvor|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (sport)* avans la puncte.
punktweise *adv.* **1.** pe puncte. **2.** punct cu punct.
Punkt|zahl, *-en, f.* număr de puncte.
Punsch, *-(e)s, -e* (și *Pünsche), m.* punci.
punschen, *punschte, gepunscht, vb. (h) intr.* a bea punci.
Punsch|essenz, *-en, f.,* **Punsch|extrakt**, *-(e)s, -e, m.* esență de punci.
Punschglas, *-es, -gläser, n.* pahar de punci.
Punschpflanze, *-n, f. (bot.)* citriodora *(Lippia aloysis).*
Punsch|schüssel, Punschterrine, *-n, f.* castronaș, bol, vas pentru punci.
Punschtopf, *-(e)s, -töpfe, m. (fam.)* oală de noapte.
Punt, *-(e)s, -e* (și *-en), n.* v. Pünte **(2)**.
Pünt, *-(e)s, -e, n.* v. Pünte **(1)**.
Pünte, *-n, f. (mar.)* **1.** capăt ascuțit de odgon. **2.** barcă fluvială.
Punze, *-n, f.,* **Punzen**, *-s, -, m.* **1.** daltă de marcat obiecte din metale prețioase. **2.** *(tipogr., arte grafice)* poanson.
punzen, *punzte, gepunzt (du, er punzt) vb. (h) tr.* **1.** a marca obiecte din metale prețioase. **2.** a poansona.
Punzen|stich, *-(e)s, -e, m. (arte grafice)* gravură cu poansonul, gravare poansonată.
Punzhammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan, daltă de marcat obiecte din metale prețioase.
punzieren, *punzierte, punziert, vb. (h) tr.* v. punzen.
Punzierung, *-en, f.* **1.** marcare a obiectelor din metale prețioase. **2.** *(arte grafice)* poansonare.
Punzierungs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu de marcare a obiectelor din metale prețioase.
Pup, *-(e)s, -e* (și *-s), m. (pop.)* pârț.
pupen, *pupte, gepupt, vb. (h) intr. (pop.)* a trage un pârț.
pupig *adj. (fam.)* fără valoare; nenorocit, amărât.
Pupill, *-en, -en, m. (înv.)* v. Pupille **(2)**.
pupillar *adj. (anat.)* pupilar, a(l) pupilei, de pupilă.
pupillarisch *adj. (jur.)* pupilar, tutelar; ~e **Sicherheit** garanție pupilară.
Pupille, *-n, f.* **1.** *(anat.)* pupilă. **2.** *(înv.)* orfan sub tutelă, pupil; minor.
Pupillenbildung *f. sg. (chir.)* formare artificială, prin iridectomie, a unei pupile.
Pupillen|erweiterung *f. sg. (med.)* dilatație a pupilei.
Pupillengelder *pl. (jur.)* fond pupilar, avere pupilară.
Pupillenreaktion, *-en, f. (med.)* reacție pupilară.
Pupillen|starre *f. sg. (med.)* rigiditate pupilară.
Pupillenver|engung, *-en, f. (med.)* micșorare a pupilei.
pupinisieren, *pupinisierte, pupinisiert, vb. (h) tr. (electr.)* a pupiniza.
pupinisiert I. *part. trec.* de la pupinisieren. **II.** *adj. (electr.)* pupinizat.
Pupin|spule, *-n, f. (electr.)* bobină de pupinizare.
Püppchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la **Puppe)** păpușică. **2.** *(fam.)* iubită, puicuță, drăguță; **er und sein** ~ el și iubita lui, el și drăguța lui. **3.** *(iron.)* păpușică (împopoțonată); **ein verzogenes** ~ o păpușică răsfățată; *(iron.)* **sie ist nur ein** ~ e drăguță, gătită ca o păpușă, dar în rest nu e nimic de capul ei.
Puppe, *-n, f.* **1.** păpușă; **das Mädchen spielt mit den ~n** fetița se joacă cu păpușile; *(fam.)* **sie ist geputzt wie eine** ~ e gătită, inzorzonată ca o păpușă, e scoasă ca din cutie. **2.** marionetă; păpușă; **der König ist nur eine** ~ regele nu e decât o marionetă. **3.** *(alintare)* puiculiță, păpușică; **sie ist eine süße ~ geworden** s-a făcut o domnișoară drăguță; **sich** *(dat.)* **eine ~ anlachen** a agăța o fată, a intra în vorbă cu o fată. **4.** *(iron.)* femeie frumoasă, fandosită, afectată (dar cam proastă). **5.** manechin (de vitrină). **6.** claie, căpiță, cruce (de snopi). **7.** *(entom.)* nimfă, crisalidă; cocon. **8.** *(bot., reg.)* **a)** nufăr alb *(Nymphaea alba* L.); **b)** verigel *(Orobanche).* **9.** *(reg.)* prostituată. **10.** *(reg.)* mănunchi de trestie cu nadă. **11.** *(fam.; în expr.)* **bis in die ~n** peste măsură, până peste cap, până departe; **das ist (einfach)** ~! grozav! delicios! drăguț! formidabilă treabă!
puppen, *puppte, gepuppt, vb. (h)* **I.** *intr. (fam.)* a se juca cu păpușile. **II.** *refl. (entom.)* a se preface în crisalidă. **III.** *tr. (reg.)* a pune (snopi de grâu etc.) în cruce, în claie; a pune (fân) în căpiță.
Puppenbalg, *-(e)s, -bälge, m.* corp al păpușii.
Puppenbett, *-(e)s, -en, n.* pat de păpuși.
Puppenbildung, *-en, f. (entom.)* prefacere în crisalidă.
Puppenbühne, *-n, f.* v. Puppentheater.
Puppendoktor, *-s, -en, m. (fam.)* doctor de păpuși, persoană care repară jucării, păpuși.
Puppenfee, *-n, f.* zână a păpușilor.
Puppenfilm, *-(e)s, -e, m.* film de păpuși, de marionete.
Puppenfresser *m. pl.* v. Puppenräuber.
Puppengeschirr, *-(e)s, n. sg.* veselă pentru păpuși; *(fam.)* veselă delicată, grațioasă.
Puppengesicht, *-(e)s, -er, n.* față, obraz, figură de păpușă; *(fig.)* figură, față frumoasă dar inexpresivă.
puppenhaft *adj.* de păpușă.
Puppenhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** casă de păpuși. **2.** *(glumeț)* căsuță foarte mică.
Puppenkind, *-(e)s, -er, n. (fam.)* păpușă (considerată copilul fetiței).
Puppenkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie, haină pentru păpușă.
Puppenklinik, *-en, f. (fam.)* atelier de reparat păpuși.
Puppenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap de păpușă; *(fig.)* cap, figură inexpresiv(ă).
Puppenküche, *-n, f.* bucătărie de păpuși (jucărie); *(fam.)* bucătărie mică, strâmtă.
puppenlustig *adj. (fam.)* foarte vesel.
Puppenmacher, *-s, -, m.* fabricant de păpuși.
Puppenmöbel *pl.* mobile de păpuși.
Puppenmutter, *-mütter, f. (fam., despre o fetiță)* mamă a păpușilor.
Puppenräuber *pl. (entom.)* specie de gândaci mâncători de crisalide, de coconi *(Calosoma sycophanta).*
Puppenruhe *f. sg. (entom.)* stadiu de crisalidă, fără alimentație.
Puppenschnecke, *-n, f. (zool.)* specie de melci minusculi *(Pupilla).*
Puppen|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** teatru, spectacol de păpuși, de marionete. **2.** piesă pentru teatrul de păpuși.
Puppen|spieler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* păpușar(ă), mânuitor(-oare) de marionete.
Puppen|stadium, *-s, -dien* [-diən], *n.* stadiu de crisalidă.
Puppen|stube, *-n, f.* cameră de păpuși.
Puppenthe|ater, *-s, -, n.* teatru de păpuși; teatru de marionete.
Puppenwagen, *-s, -, m.* cărucior de păpuși.
Puppenwiege, *-n, f.* **1.** leagăn de păpuși. **2.** *(entom.)* celulă, alveolă închisă, care adăpostește o crisalidă.
Puppenwohnung, *-en, f.* v. Puppenhaus **(1)**.
Puppenzu|stand, *-(e)s, -stände, m. (entom.)* stare de crisalidă; stare de cocon.
puppern, *pupperte, gepuppert, vb. (h) intr. (fam.)* a tremura, a palpita; a bate; **das Herz pupperte ihm vor Freude** îi sălta inima de bucurie.
puppig *adj. (fam.)* v. puppenhaft.
Pups, *-es, -e,* **Pupser**, *-s, -, m.* v. Pup.
pupsen, *pupste, gepupst (du, er pupst), vb. (h) intr.* v. pupen.
pur *adj.* curat, pur; ~**es Gold** aur pur; **die ~e Wahrheit** adevărul curat; **aus ~er Neugierde** din simplă curiozitate, doar din curiozitate.
Püree, *-s, -s, n. (reg.* și *-s, f.)* piure, pireu.
Purgans, *-, -ganzien* [-iən] (și *Purgantia), n.,* **Purganz**, *-en, f. (med.)* purgativ.
Purgation, *-en, f. (înv.)* purgare.
Purgativ, *-s, -e,* **Purgativum** [-vʊm], *-s, -va, n.* v. Purgans.
Purgatorium, *-s, n. sg. (rel.)* purgatoriu.
purgieren, *purgierte, purgiert, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* **1.** *(med.)* a (se) purga. **2.** *(înv.)* a (se) curăța, a (se) epura. **II.** *intr. (med.)* a lua (un) purgativ.
Purgieren, *-s, n. sg. (med.)* purgație.
purgierend I. *part. prez.* de la purgieren. **II.** *adj. (med.)* purgativ, laxativ.
Purgiermittel, *-s, -, n. (med.)* purgativ; laxativ.
Purgiermoos, *-es, -e, n. (bot.)* mușchi islandez *(Cetraria islandica).*
Purgiernuss, *-nüsse, f. (med.)* capsulă de ricin.
Purgierpille, *-n, f. (med.)* pilulă purgativă, laxativă.
Purgiersalz, *-es, -e, n. (med.)* sare purgativă, laxativă.
pürieren, *pürierte, püriert, vb. (h) tr.* a trece prin sită, a face piure, pireu.
püriert I. *part. trec.* de la pürieren. **II.** *adj.* ca piureul; ~**e Kartoffeln** cartofi făcuți piure.
Purifikation, *-en, f. (rel.)* purificare; curățire.
purifizieren, *purifizierte, purifiziert, vb. (h) tr. (rel.)* a purifica; a curăța.
Purifizierung, *-en, f.* v. Purifikation.
Purismus, *-, m. sg. (lingv.; arte)* purism.
Purist, *-en, -en, m.* purist.
puristisch *adj.* purist.
Puritaner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* puritan(ă).
puritanisch *adj.* puritan.
Puritanismus, *-, m. sg.* puritanism.

Purität *f. sg. (înv.)* puritate.
Purpur, *-s, m. sg.* purpură.
Purpur|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* **1.** măr purpuriu *(Malus communis)*. **2.** măr corosol *(Anona asiatica)*.
Purpurbär, *-en, -en, m. (entom.)* specie de fluture *(Arctia)*.
Purpur|erz, *-es, -e, n. (metal.)* pirită prăjită.
Purpurfarbe *f. sg.* culoare purpurie, purpuriu.
purpurfarben, purpurfarbig *adj.* purpuriu, ca purpura.
Purpurfieber, *-s, n. sg. (med., înv.)* **1.** pojar, rujeolă. **2.** rubeolă.
Purpurgrakel, *-s, -, m. (ornit.)* **1.** nume al unei specii de grauri americani *(Icteridae)*. **2.** pasăre cântătoare, cu pene bogat colorate *(Quiscalus quiscula)*.
Purpur|huhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* pasăre exotică cu penele albastre și ciocul roșu *(Porphyrio coeruleus)*.
Purpurkleid, *-(e)s, -er, n.* haină de purpură.
Purpurlicht, *-(e)s, n. sg.* lumină purpurie; lumină de amurg.
Purpurmantel, *-s, -mäntel, m.* mantie de purpură.
Purpurmuschel, *-n, f.* v. Purpurschnecke.
purpurn *adj.* ca purpura; purpuriu.
Purpur|reiher, *-s, -, m. (ornit.)* bâtlan roșcat *(Ardea purpurea)*.
Purpur|rose, *-n, f. (zool.)* specie de actinie *(Actinia equina)*.
purpur|rot *adj.* purpuriu, roșu ca purpura.
Purpur|röte *f. sg.* roșu-purpuriu; roșeață de purpură.
Purpurschnecke, *-n, f. (zool.)* melc, scoică din glandele căruia (căreia) se scoate purpura *(Purpura)*.
Purpur|stoff, *-(e)s, -e, m.* purpură.
Purpurweide, *-n, f. (bot.)* răchită roșie *(Salix purpurea* L.).
Purpurwinde, *-n, f. (bot.)* rochița-rândunelei, volbură *(Ipomoea)*.
Purpurzikade, *-n, f. (entom.)* cicadă *(Flata rubra)*.
purren, *purrte, gepurrt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(despre insecte)* a bâzâi. **2.** *(despre pisici)* a toarce. **3.** *(despre păsări)* a scurma, a scormoni. **II.** *tr.* **1.** *(mar.)* a trezi santinela ce urmează să intre în cart. **2.** a scormoni, a zgândări; *(fig.)* a necăji; a deranja. **3.** a ațâța; **das Feuer** ~ a ațâța focul.
Pürsch *f. sg.* v. Pirsch.
pürschen, *pürschte, gepürscht, vb. (h) intr.* v. pirschen.
purulent *adj.* purulent, cu puroi.
Purulenz, *-en, f. (med.)* purulență, supurație.
Purzel, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* puști, pici, mititel, nod, dop, sfârlează. **2.** lipie. **3.** tumbă.
Pürzel, *-s, -, m.* **1.** coadă, târtiță (la păsări). **2.** *(vân.)* coadă de mistreț; coadă de bursuc.
Purzelbaum, *-(e)s, -bäume,* **Purzelbock**, *-(e)s, -böcke, m.* tumbă; **einen ~ schlagen (**sau **schießen** sau **machen)** a se da peste cap, a face o tumbă.
Purzelmann, *-(e)s, -männer, m.,* **Purzelmännchen**, *-s, -, n.* hopa-Mitică.
purzeln, *purzelte, gepurzelt (ich purz(e)le), vb. (s) intr.* a cădea (ușor) rostogolindu-se, a se da de-a berbeleacul, a se răsturna, a veni peste cap, a veni grămadă.
Purzelwelle, *-n, f. (sport)* flic-flac.
pus! *interj.* v. puss.
Puschel, *-n, f.* **1.** canaf; ciucure. **2.** *(reg.)* marotă; păsărică, sticleți. **3.** *(reg.)* tabiet. **4.** fată în casă.
Püschel, *-s, -, m.,* v. Puschel **(1)**.
pusch(e)lig *adj. (fam.)* mițos; moale (ca lâna).
Puschelkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* moț; coamă.
puscheln, *puschelte, gepuschelt (ich pusch(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a răvăși (părul). **2.** a (se) alinta.
püscheln, *püschelte, gepüschelt (ich püsch(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a șterge cu mișcări ușoare.
puschen, *puschte, gepuscht, vb. (h)* **I.** *tr.* a pune în mișcare, a dinamiza. **II.** *intr. (reg.)* a urina cu zgomot.
puss! *interj.* pis! pisi-pisi!
Puss *f. sg. (reg.)* pisică.
Pussade, *-n, f. (fam.)* **1.** pupătură, pupat. **2.** drăguță.
Pussel, Pusselchen, *-s, -, n. (fam.; alintare pentru copii și animale mici)* scumpa de ea, scumpul de el; drăguță; păpușică.
Pussel|arbeit, *-en, f. (fam.)* lucru migălos.
Pusselei, *-en, f. (iron.)* **1.** pupat interminabil. **2.** v. Pusselarbeit.
pusselig *adj. (fam.)* **1.** drăgălaș, drăguț; grăsuț. **2.** *(reg.)* migălos; mocăit.
pusseln, *pusselte, gepusselt (ich puss(e)le),* **püsseln**, *püsselte, gepüsselt (ich püss(e)le), vb. (h)* **I.** *intr. (fam.)* a se mocăi, a tândăli. **II.** *tr.* și *refl.* **1.** *(fam.)* a migăli; a meșteri; a trebălui. **2.** *(reg.)* a (se) săruta.
Pussi, *-s, -s, n. (reg., fam.)* sărut, pupic.
pusslig *adj.* v. pusselig.
Pussmäulchen, *-s, -, n. (fam.)* sărutare, guriță.
Pußta, *-ten, f.* v. Puszta.
Pust *f. sg.* v. Puste.
Pustbacken, *-s, -, m. (reg.)* om bucălat.
Puste *f. sg. (fam.)* răsuflare, respirație, suflu; **mir geht die ~ aus a)** mi se taie respirația; **b)** *(fig.)* am ajuns la capătul puterilor; **eine gute ~ haben** a avea bojoci sănătoși, a avea suflu bun.
Pusteblume, *-s, f. (fam.)* păpădie cu semințe.
Pustekuchen, *-s, m. sg. (fam., în expr.)* **ja ~!** ba pe naiba! ți-ai găsit!
Pustel, *-n, f.* pustulă, bășicuță; bubuliță, coș.
pusten, *pustete, gepustet (du pustest, er pustet) vb. (h)* **I.** *intr.* a gâfâi, a respira greu; **er pustet wie ein Dampfross** gâfâie ca o locomotivă. **II.** *tr.* și *intr.* a sufla; **ins Feuer** ~ a sufla în foc; **die Suppe** ~ a sufla în supă; *(fig., fam.)* **ich puste dir was** linge-te pe buze! pune-ți pofta în cui!; **darauf puste ich was!** puțin îmi pasă.
Püster, *-s, -, m. (reg.)* foale, foi.
Püsterich, *-s, m. sg. (reg.)* **1.** vânt, furtună. **2.** v. Püster.
Püsterjung, *-en, -en, m. (reg.)* ucenic de fierar.
püstern, *püsterte, gepüstert, vb. (h) intr.* v. pusten.
Puste|rohr, *-(e)s, -e, n.* tub (de trestie etc.) de suflat dopuri, pietricele etc.
pustig *adv. (reg.)* cu respirația tăiată; fără respirație.
Puszta [ˈpʊsta], *-ten, f.* stepă, pustă în Ungaria.
put, put! *interj. (pentru chemarea păsărilor)* pui, pui!
putativ *adj. (jur.)* putativ.
Putativ|ehe, *-n, f. (jur.)* căsătorie putativă.
Putativ|erbe, *-n, -n, m. (jur.)* moștenitor putativ.
Putativkinder *n. pl. (jur.)* copii rezultați dintr-o căsătorie putativă.
Putativnotwehr *f. sg. (jur.)* legitimă apărare presupusă, pretextată.
Putchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Pute) curculiță. **2.** *(reg.)* găină. **3.** *(fam.)* puișor, puicuță; **mein** ~ scumpa mea, drăguța mea, puicuța mea, puișorul meu.
Pute, *-n, f.* **1.** curcă. **2.** *(glumeț, iron.)* fată, femeie prostuță, gâscă, gâsculiță; **eine aufgeblasene** ~ o gâscă încrezută, înfumurată.
Putenbraten, *-s, -, m.* v. Puterbraten.
Puter, *-s, -, m.* **1.** curcan. **2.** *(fam.)* persoană înfumurată, îngâmfată.
Puterbraten, *-s, -, m.* friptură de curcan.
Puter|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (reg.)* v. Puter.
puter|rot *adj.* roșu ca racul; **vor Ärger ~ werden** a se face foc și pară de mânie, a se învineți de ciudă.
Puterzucht *f. sg.* crescătorie de curcani.
Put|hahn, *-(e)s, -hähne, m.* **1.** v. Puter. **2.** *(reg.)* cocoș.
Put|huhn, *-(e)s, -hühner, n.* **1.** v. Pute. **2.** *(reg.)* găină.
Putput, *-s, -, n. (fam.) (în limbajul copiilor)* găină.
Putrefaktion, Putreszenz, *-en, f.* putrefacție.
putreszieren, *putreszierte, putresziert, vb. (s) intr. (livr.)* a putrezi.
putrid *adj. (med.)* putrid, fetid, mirosind a putreziciune; **~e Infektion** infecție putridă, cangrenă.
Putsch, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(pol.)* puci; lovitură de stat. **2.** *(elv.)* lovitură, izbitură, brânci.
putsch|artig *adj.* și *adv.* în chip de puci, ca un puci.
putschen, *putschte, geputscht, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(pol.)* a provoca un puci. **2.** a ațâța (la puci). **II.** *tr. (elv.)* a lovi, a izbi, a îmbrânci.
pütscherig *adj. (reg.)* pedant, meticulos; mocăit.
Putschist, *-en, -en, m.* pucist.
Putschversuch, *-(e)s, -e, m. (pol.)* tentativă de puci.
putt! *interj.* v. put.
Putt, *-(e)s, -e, m. (reg.)* oală.
Pütt[1], *-(e)s, -e, m. (reg.)* puț (de mină).
Pütt[2], *-e, f. (reg.)* **1.** băltoacă. **2.** găleată.
Puttchen, *-s, -, n.* **1.** *(fam.)* gâsculiță, fată prostuță. **2.** *(fig.)* puișor. **3.** *(reg.)* găinușă.
Puttdarm, *-(e)s, -därme, m.* maț de bovine, porcine sau ovine, conservat pentru fabricarea corzilor de instrumente muzicale etc.
Putte, *-n, f.* **1.** v. Putto. **2.** *(glumeț)* fată (între 15 și 18 ani); jună.
Puttel, *-s, -, n. (fam.)* drăguță, scumpă, puișor; **mein** ~ scumpa mea, draga mea, puișorul meu.
putteln, *puttelte, geputtelt (ich putt(e)le), vb. (h) intr. (reg., fam.)* a scotoci, a scormoni, a scurma, a răcâi.
Putt|henne, *-n, f.,* **Putt|huhn**, *-s, -hühner, n. (fam.)* găină, găinușă.
Püttings|taue *n. pl. (mar., reg.)* sarturi pentru întărirea gabiei.
putt, putt! *interj.* v. put, put.
Putto, *-s, Putti* (și *Putten*), *m. (arte)* putto.
Putz[1] [pʊts], *-es, -e, m.* **1.** *(constr.;* mai ales *sg.)* tencuială; stucatură; **der ~ blättert ab** tencuiala cade; *(fig., fam.)* **auf den ~ hauen** a face pe grozavul, a folosi cuvinte mari. **2.** *sg.* toaletă, găteală; podoabe; **in vollem** ~ frumos gătit, în toaletă de gală. **3.** *(înv.)* articole de modă.
Putz[2] [pu:ts], *-es, -e, m. (reg.)* **1.** spiriduș. **2.** copilaș.
Pütz, *-en, f. (mar.)* **1.** găleată de lemn sau de tinichea. **2.** șiștar, cofă.
Putz|arbeit, *-en, f.* **1.** *(constr.)* tencuit, operație de tencuire. **2.** *sg.* confecționare de articole de modă. **3.** *pl.* articole de modă.
Putz|artikel *pl.* articole de modă; articole de galanterie.
Putzbeutel, *-s, -, m. (reg.; glumeț)* bărbier.
Putzbürste, *-n, f.* perie de curățat; perie de noroi.
Putzdame, *-n, f.,* **Putzdämchen**, *-s, -, n.,* **Putzdocke**, *-n, f. (peior.; înv.)* cucoană, femeie împopoțonată.
Putzdreschmaschine, *-n, f.* batoză complexă.
Putze, *-n, f. (fam.)* femeie de serviciu.
Pütze, *-n, f.* v. Pütz.
Putz|eisen, *-s, -, n. (constr.)* mistrie.
putzen, *putzte, geputzt (du, er putzt) vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* **1.** a (se) curăța, a (se) spăla; **Geschirr** ~ a curăța vase; **Kleider** ~ a curăța haine; **ein Licht** ~ a mucări o lumânare; **die Schuhe** ~ a curăța, a face pantofii, ghetele; **Gemüse** ~ a curăța zarzavat; **sich** *(dat.)* **die Zähne** ~ a se spăla pe dinți; **sich** *(dat.)* **die Nase** ~ a-și sufla nasul; *(fig.)* **jm. die Nase** ~ a trage cuiva o săpuneală, un perdaf; *(fam.)* **das Essen vom Teller rein** ~ a mânca tot, a linge farfuria. **2.** a (se) împodobi, a (se) găti, a (se) dichisi, a (se) spilcui; **das Kind zum Fest** ~ a găti copilul pentru serbare; *(iron.)* **geputzt wie ein Pfingstochse** împopoțonat(ă) ca o sorcovă. **II.** *tr.* **1.** a lustrui, a face să strălucească. **2.** a peria, a țesăla (animale). **3.** *(constr.)* a tencui. **4.** *(reg.)* a învinge, a înfrânge.
Putzen[1], *-s, -, m. (reg.)* **1.** casă a sâmburilor (la mere, pere etc.). **2.** *(înv.)* glumă, farsă, festă. **3.** bulgăre, ghemotoc.
Putzen[2], *-s, n. sg.* **1.** curățire. **2.** gătit, împodobit, dichisit. **3.** lustruire. **4.** țesălare. **5.** tencuire. **6.** *(tipogr.)* litere îmbâcsite, murdărie în litere.
Putzer, *-s, -, m.* **1.** lustragiu. **2.** *(tehn.)* curățitor, sablator. **3.** *(fig.)* perdaf, săpuneală. **4.** *(înv., mil.)* ordonanță. **5.** cârpă de praf.
Putzerei, *-en, f.* **1.** *sg. (reg.)* curățenie, acțiunea de a face curat. **2.** *(fam.)* dichisit, gătit. **3.** *(austr.)* curățătorie (chimică). **4.** *(tehn.)* atelier de debavurare.
Putzerin, *-nen, f.* **1.** v. Putzfrau. **2.** lustragioaică. **3.** curățitoare, sablatoare.
Putzfeder, *-n, f.* pană decorativă, de podoabă.

Putzfeile, *-n, f.* pilă de curățat.
Putzfimmel, *-s, m. sg. (fam.)* manie a curățeniei.
Putzflan(t)sch, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* disc de lustruit din postav.
Putzfrau, *-en, f.* femeie cu ziua la curățenie; *(reg.)* femeie de serviciu (într-o instituție).
Putzgemach, *-(e)s, -mächer, n.* v. Putzstube **(2)**.
Putzgeschäft, *-(e)s, -e, n. (înv.)* v. Putzhandlung.
Putzgips, *-es, m. sg.* ghips pentru tencuit.
Putzgrund, *-(e)s, -gründe, m.* grund, prim strat de tencuială.
Putzhandel, *-s, m. sg. (înv.)* negoț, comerț cu articole de modă.
Putzhändler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (înv.)* negustor(easă) de articole de modă, negustor(easă) de galanterie.
Putzhandlung, *-en, f. (înv.)* magazin de articole de modă; magazin de galanterie; magazin de pălării.
Putzhilfe, *-n, f.* v. Putzfrau.
putzig *adj.* **1.** nostim, amuzant, hazliu, caraghios; drăguț, drăgălaș; **ein ~es Mädchen** o fetiță nostimă, drăguță; *(adverbial)* **das schaut ~ aus** e nostim, caraghios. **2.** *(reg.)* mic, pitic.
Putzkasten, *-s, -kästen* (și *-), m. (reg.)* casetă cu găteli, cu bijuterii.
Putzkolonne, *-n, f.* echipă de oameni de serviciu pentru curățenie.
Putzkreide, *-n, f. (constr.)* cretă de lustruit, alb prusian sau spaniol.
Putzladen, *-s, -läden, m.* v. Putzhandlung.
Putzlage, *-n, f. (constr.)* strat de tencuială.
Putzlappen, *-s, -, m.* cârpă de șters praful, de curățat geamuri etc.
Putzlatte, *-n, f. (constr.)* drișcă, dreptar.
Putzleder, *-s, -, n.* piele de căprioară pentru șters geamuri.
Putzleiste, *-n, f. (constr.)* **1.** brâu de decor (la casă). **2.** friză de parchet. **3.** pervaz al ferestrei.
putzliebend *adj.* care iubește podoabele, ahtiat după podoabe; cochet.
Putzloch, *-(e)s, -löcher, n. (tehn.)* deschizătură pentru scurgerea nămolului.
Putzmacherin, *-nen, f. (înv.)* modistă.
Putzmaurer, *-s, -, m. (constr.)* tencuitor.
Putzmeißel, *-s, -, m. (tehn.)* daltă de degroșat, de curățit, daltă de curățire.
Putzmesser, *-s, -, n. (tehn.)* cuțit de finisat.
Putzmittel, *-s, -, n.* substanță, praf, pastă de curățat.
Putzmörtel, *-s, -, m. (constr.)* mortar de tencuit, tencuială.
Putzmühle, *-n, f. (agr.)* vânturătoare.
putzmunter *adj.* vioi, zglobiu.
Putznarr, *-en, -en, m. (înv.)* maniac al modei; amator de găteli.
Putz|öl, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* ulei, motorină pentru curățatul pieselor.
Putzpomade, *-n, f. (înv.)* pastă de curățat.
Putzpulver [-fɐ și -vɐ], *-s, -, n.* praf de curățat.
Putzriss, *-es, -e, m. (constr.)* crăpătură în tencuială.
Putzsachen *pl.* articole de modă; podoabe, găteli.
Putzschemel, *-s, -, m.* scăunel de lustragiu.
Putzschere, *-n, f.* foarfece de mucărit.
Putzschicht, *-en, f.* v. Putzlage.
Putzseife, *-n, f. (tehn.)* săpun pentru curățatul metalelor nobile sau albe.
Putz|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de curățat, de lustruit.
Putz|stube, *-n, f.* **1.** *(reg.)* cameră din față, cameră bună, cameră de musafiri. **2.** salon.
Putzsucht *f. sg.* manie de a se găti.
putzsüchtig *adj.* ahtiat după podoabe.
Putztag, *-(e)s, -e, m.* zi de curățenie.
Putztisch, *-(e)s, -e, m.* (măsuță de) toaletă.
Putztuch, *-(e)s, -tücher, n.* v. Putzlappen.
Putzwaren *pl. (com.)* galanterie, articole de modă.
Putzwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** parură, găteală. **2.** ornamente, garniseli.
Putzwerkzeug, *-(e)s, -e, n.* unealtă de curățat.
Putzwolle *f. sg.* cârpe, zdrențe, câlți (de șters), bumbac de șters.
Putzwut *f. sg.* v. Putzfimmel.
Putz|zeug, *-(e)s, n. sg.* efecte pentru curățat, periat, țesălat (animale.).
Putz|zimmer, *-s, -, n.* v. Putzstube.
pw. *presc.* de la postwendend cu următoarea poștă.
puzzeln ['pUzln și 'pazln], *puzzelte, gepuzzelt (ich puzz(e)le), vb. (h) intr.* a juca puzzle.
Puzzle ['pUzl și 'pazl], *-s, -s, n.* joc puzzle.
Puzzle|arbeit, *-en, f. (fam.)* v. Pusselarbeit.
Pyämie, *-n* [-'i:ən], *f. (med.)* piemie (prin supurație).
Pygmäe, *-n, -n, m.* pigmeu.
pygmä|enhaft, **pygmä|isch** *adj.* de pigmeu.
Pyjama [py'dʒa:ma și py'ʒa:ma], *-s, -s, m.* pijama.
Pykniker, *-s, -, m. (antrop.)* picnic, tip uman de statură scundă dar puternică.
pyknisch *adj. (antrop.)* picnic.
Pyknometer, *-s, -, n. (tehn.)* picnometru.
Pylon, *-en, -en, m.,* **Pylone**, *-n, f. (constr.)* pilon, stâlp.
pyogen *adj. (med.)* piogen.
Pyorrhö [-'rø:], *-n, f. (med.)* pioree.
pyramidal *adj.* **1.** piramidal; în formă de piramidă. **2.** *(fam.)* uriaș, formidabil, piramidal.
Pyramide, *-n, f.* piramidă.
pyramiden|artig *adj.* piramidal, ca o piramidă.
Pyramidenbahn *f. sg. (anat.)* cale piramidală.
Pyramidendach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* acoperiș piramidal.
Pyramidenform, *-en, f.* formă piramidală.
pyramidenförmig *adj.* piramidal, în formă de piramidă.
Pyramidenglocke, **Pyramidenglockenblume**, *-n, f. (bot.)* clopoțel de munte *(Campanula pyramidalis)*.
Pyramidenpappel, *-n, f. (bot.)* plop piramidal *(Populus dilatata* sau *pyramidalis)*.
Pyramiden|stumpf, *-(e)s, -stümpfe,* **Pyramiden|stutz**, *-es, -e, m. (geom.)* trunchi de piramidă.
Pyramidon, *-s, n. sg. (farm.)* piramidon.
pyrenä|isch *adj.* pirineic, din Pirinei.
Pyrexie, *-n* [-'ksi:ən], *f. (med.)* pirexie, febră.
Pyrit, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* pirită.
Pyro|elektrizität *f. sg. (electr.)* piroelectricitate.
Pyrogallol, *-s, n. sg. (chim., fot.)* pirogalol, acid pirogalic.
pyrogen *adj. (geol., med.)* pirogen.
Pyrogen, *-s, n. sg. (geol.)* rocă magmatică.
Pyromane, *-n, -n, m. (med.)* piroman, piromaniac.
Pyromanie *f. sg. (med.)* piromanie.
Pyrometer, *-s, -, n. (tehn.)* pirometru.
pyrophor *adj. (chim.)* piroforic.
Pyrosphäre *f. sg. (geol.)* pirosferă.
Pyrotechnik *f. sg.* pirotehnie.
Pyrotechniker, *-s, -, m.* pirotehnician.
pyrotechnisch *adj.* pirotehnic.
Pyroxylin, *-s, n. sg. (chim.)* piroxilină.
Pyrrhus|sieg, *-(e)s, -e, m.* victorie în genul lui Pyrrhus, victorie obținută cu pierderi prea mari.
Pyrrol, *-s, n. sg. (chim.)* pirol.
pythagorä|isch *adj. (austr.)* v. pythagoreisch.
Pythagore|er [-'re:ɐ], *-s, -, m.* discipol, adept al lui Pitagora.
pythagore|isch *adj.* pitagoreic; **der ~e Lehrsatz** teorema lui Pitagora.
pythisch *adj.* pitic, nebulos, enigmatic.
Python, *-s, -s* (și *-thonen), m.,* **Pythonschlange**, *-n, f. (zool.)* piton *(Python)*.

Q

Q, q [ku:], -, - *(în cuvinte scris* Qu, qu [kv-]), *n.* (litera) Q, q.
q *presc.* de la Quintal chintal.
qcm *presc.* de la Quadratzentimeter centimetru pătrat.
qdm *presc.* de la Quadratdezimeter decimetru pătrat.
q.e.d. *presc.* de la quod erat demonstrandum ceea ce era de demonstrat.
Q-Fieber ['ku:-], *-s, -, n. (med.)* boală infecțioasă provocată de *Rickettsia burnetii.*
qhm *presc.* de la Quadrathektometer hectometru pătrat.
qkm *presc.* de la Quadratkilometer kilometru pătrat.
qm *presc.* de la Quadratmeter metru pătrat.
qmm *presc.* de la Quadratmillimeter milimetru pătrat.
QS [ku:'ɛs] *presc.* de la Queckilbersäule coloană de mercur.
qua [kva:], **I.** *prep. (adm.)* prin, pe calea; ~ **Amt festsetzen** a stabili pe cale oficială. **II.** *conj.* ca, în calitate de; în măsura în care...
Quabbe, *-n, f.* **1.** *(zool.)* v. Qualle **(1). 2.** masă moale. **3.** burduhan, burtă (moale, atârnând). **4.** strat de grăsime (pe corp).
Quabbel, *-n, f.*, **Quabbel**, *-s, -, m.* v. Quabbe **(2, 3).**
quabbelfett *adj. (fam.)* bucălat; plin, grăsuț, rotofei.
quabbelicht *(înv.)*, **quabbelig** *adj.* **1.** moale, flasc; gelatinos. **2.** grăsuț, plin, rotofei, durduliu. **3.** *(despre mâncare)* searbăd, fad; *(în expr.)* **mir ist** ~ mi-e greață.
quabbeln, *quabbelte, gequabbelt (ich quabb(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a tremura; a fi moale, gelatinos. **2.** a-i fi greață.
quabbig, quabblicht, quabblig *adj.* v. quabbelig.
quack! *interj.* v. quak.
Quack, *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) *(fam.)* om, copil neastâmpărat.
Quackel, *-n, f. (ornit.)* potârniche *(Tetrao coturnix).*
Quackelbeere, *-n, f. (bot.)* ienuperă.
Quackelei, *-en, f.* **1.** *(fam.)* vorbărie, trăncăneală; fleacuri. **2.** *(fam.)* sâcâială, pisălogeală.
Quackeler, *-s, -*, **Quackelfritze**, *-(n), -n, m. (glumeț)* v. Quackler.
quackelhaft *adj.* v. quackelig.
Quackelhans, *-, m. (sg.) (glumeț)* v. Quackler.
quackelig *adj.* **1.** *(fam.)* flecar. **2.** mofturos, cusurgiu, cârcotaș; pisălog. **3.** clătinat, bălăbănit (în mers). **4.** nehotărât, șovăitor.
Quackel|liese, *-n, f. (glumeț)* v. Quacklerin.
quackeln, *quackelte, gequackelt (ich quack(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a flecări, a trăncăni. **2.** a face mofturi, a găsi cusur, a cârti; a pisălogi. **3.** a merge legănat, bălăbănit. **4.** a șovăi, a se codi.
Quackelsuse, *-n, f. (glumeț)* v. Quacklerin.
quacken, *quackte, gequackt, vb. (h) intr.* v. quaken.
Quackler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** flecar(ă), palavragiu, palavragioaică. **2.** persoană extrem de pedantă; cârcotașă, cusurgiu(-gioaică); pisălog, pisăloagă. **3.** *(reg.)* persoană deșelată, târtoșă.
quacklig *adj.* v. quackelig.
Quacksalber, *-s, -, m. (peior.)* vraci, șarlatan în medicină; medic nepriceput.
Quacksalberei, *-en, f.* șarlatanie de doctor.
quacksalber|haft, quacksalberisch *adj.* ca un șarlatan; de șarlatan.
quacksalbern, *quacksalberte, gequacksalbert, vb. (h) intr.* **1.** a trata cu leacuri băbești. **2.** a face pe vraciul.
quad *adj.* rău, prost; anapoda.
Quaddel, *-n, f. (med.)* blândă; papulă.
Quaddel|ausschlag, *-(e)s, -schläge, m.*, **Quaddelsucht** *f. sg. (med.)* urticarie.
Quader, *-s, -, m.*, **Quader**, *-n, f.* **1.** *(constr.)* bloc dreptunghiular de piatră sau de alt material de construcție; piatră cubică; piatră de talie; **Mauer in rohen ~n** zid de piatră cubică brută. **2.** *(mat.)* paralelipiped dreptunghic.
Quaderbau, *-(e)s, -ten, m. (constr.)* clădire din piatră de talie.
Quaderform *f. sg. (geom.)* formă de paralelipiped dreptunghic.
quaderförmig *adj.* în formă de paralelipiped dreptunghic.
Quadermauer, *-n, f. (constr.)* zid din piatră de talie.
Quadermauerwerk, *-(e)s, -e, n. (constr.)* zidărie din piatră de talie.
quadern, *quaderte, gequadert, vb. (h)* **I.** *tr. (constr.)* a construi din piatră de talie. **II.** *tr.* și *refl. (mat.)* a (se) reprezenta prin pătrate.
Quadersand|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* gresie cretacică superioară.
Quader|stein, *-(e)s, -e, m.*, **Quader|stück**, *-(e)s, -e, n.* v. Quader **(1).**
Quadragesima *f. sg. (bis.)* a 40-a zi înainte de Vinerea Mare; începutul postului mare.
Quadrangel, *-s, -, n. (mat., înv.)* pătrat, cadrilater, patrulater.
Quadrant, *-en, -en, m.* **1.** *(astron.)* cvadrant. **2.** *(mat.)* cadran, diedru.
Quadrant|elektrometer, *-s, -, m. (tehn., fiz.)* electrometru cu cadrane.
Quadrat[1], *-(e)s, -e, n.* **1.** *(geom.)* pătrat; **200 m im** ~ 200 m pătrați; **magisches** ~ pătrat magic. **2.** *(mat.)* pătrat, puterea a doua; **zum** ~ **erheben** a ridica la pătrat, la puterea a doua. **3.** *(muz.)* becar. **4.** cartier, bloc de case (între patru străzi). **5.** *(astron.)* distanța unghiulară de 90° între planete.
Quadrat[2], *-en, -en, m. (tipogr.)* cvadrat.
Quadratdezimeter, *-s, -, n. (reg. m.)* decimetru pătrat.
Quadrat|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* fier pătrat.
quadratförmig *adj.* pătrat, în formă de pătrat.
Quadratfuß, *-es, m. sg.* **1.** *(metrol., înv.)* picior pătrat. **2.** *(ind. pielii)* fus. **3.** *(fam.)* picior mare.
Quadrat|hektometer, *-s, -, n.* (și *m.*) hectometru pătrat.
quadratieren, *quadratierte, quadratiert, vb. (h) tr.* a împărți în pătrate (o hartă sau un desen) pentru a fi copiat.
Quadrat|inhalt, *-(e)s, m. sg. (mat.)* suprafață a unui pătrat, arie a pătratului.
quadratisch *adj. (mat.)* pătrat; **~e Gleichung** ecuație de gradul al doilea.
Quadratkilometer, *-s, -, n. (reg. m.)* kilometru pătrat.
Quadratlatschen *f. pl. (fam.)* **1.** picioare, labe mari. **2.** bocanci mari, urâți.
Quadratmaß, *-es, -e, n.* măsură de suprafață.
Quadratmeile, *-n, f.* milă pătrată.
Quadratmeter, *-s, -, n. (reg. m.)* metru pătrat.
Quadratmetergewicht, *-(e)s, -e, n. (ind. hârtiei)* greutate pe metru pătrat.
Quadratmeterpreis, *-es, -e, m.* preț pe metru pătrat.
Quadratmillimeter, *-s, -, n.* (și *m.*) milimetru pătrat.
Quadratnetz, *-es, -e, n. (geod.)* canevas pătrat.
Quadratschädel, *-s, -, m. (fam.)* cap tare, pătrat.
Quadratschnauze, *-n, f. (pop.)* gură-spartă.
Quadratur, *-en, f.* **1.** *(mat., astron.)* cvadratură; **die** ~ **des Kreises** (sau **Zirkels**) cvadratura cercului. **2.** măsurătoare a unei arii; determinare a unei arii.
Quadratwurzel, *-n, f. (mat.)* rădăcină pătrată.
Quadrat|zahl, *-en, f. (mat.)* număr pătrat.
Quadrat|zentimeter, *-s, -, n.* (și *m.*) centimetru pătrat.
Quadrat|zoll, *-(e)s, -, m. (înv.)* țol pătrat.
Quadriennale [-riɛn-], *-n, f.* cvadrienală.
quadrieren, *quadrierte, quadriert, vb. (h) tr.* **1.** *(mat.)* a ridica la pătrat. **2.** *(mat.)* a determina suprafața (unui pătrat). **3.** a da formă pătrată. **4.** *(constr.)* a imita rosturile zidăriei de talie pe fața unei tencuieli.
Quadrierung, *-en, f.* **1.** *(mat.)* ridicare la pătrat. **2.** *(mat.)* cvadrare. **3.** *(constr.)* zidărie cu pietre de talie. **4.** *(constr.)* imitare a rosturilor zidăriei de talie pe fața unei tencuieli.
Quadriga, *-gen, f. (ist.)* cvadrigă.
Quadrille [ka'drɪljə și kva-], *-n, f.* cadril.
quadrillieren [kva-], *quadrillierte, quadrilliert, vb. (h) tr. (text.)* a trage pătrățele (pe ceva), a cadrila.
Quadrillion, *-en, f. (mat.)* cvadrilion.
Quadrinom, *-s, -e, m. (mat.)* cvadrinom.
quadro *adj. invar. presc.* de la quadrophon cvadrofon.
Quadro, *-s, -s, n. presc.* de la Quadrophonie cvadrofonie.
Quadro|aufnahme, *-n, f.* înregistrare cvadrofonă.
quadrophon *adj.* cvadrofon.
Quadrophonie *f. sg.* cvadrofonie.
Quadroplatte, *-n, f.* disc cu înregistrări cvadrofone.

Quadrumane, *-n, -n, m. (zool.)* cvadruman.
Quadrupede, *-n, -n, m. (zool.)* patruped.
quadrupel *adj.* cvadruplu.
Quadrupel¹, *-s, -, m. (înv., ist.)* monedă spaniolă de aur.
Quadrupel², *-s, -, n. (mat.)* cvadruplu, mărime cvadruplă.
quadruplex *adj. invar.* v. quadrupel.
Quai ['ke: şi 'kɛ:], *-s, -s, m.* şi *n. (mar.)* v. Kai.
quak! [kva:k] *interj. (imitând orăcăitul broaştelor şi măcăitul raţelor)* oac!, mac!
Quäke, *-n, f. (vân.)* ţâvlitoare, fluier de ademenit vulpi şi alte răpitoare mici.
Quakel, *-s, -, m.*, **Quakelchen**, *-s, -, n.* puişor (de pasăre).
quakeln, *quakelte, gequakelt (ich quak(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a bolborosi, a vorbi neclar.
quaken, *quakte, gequakt, vb. (h) intr.* **1.** *(despre broaşte şi raţe)* a orăcăi, a măcăi. **2.** *(fam.)* a vorbi; a îngăima; a crâcni; **er konnte kaum noch** ~ abia mai putea să vorbească; **quake nicht!** să nu crâcneşti! să nu zici nici mâlc, nici pâs!
quäken, *quäkte, gequäkt, vb. (h) intr.* (şi *fig.*) a ţipa; a piui; a scânci; a se văita.
quäkend I. *part. prez.* de la quäken. **II.** *adj.* piţigăiat; ~ **e Stimme** voce piţigăiată.
Quäker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** quaker(ă), adept(ă) a(l) unei secte religioase creştine. **2.** *m. (ornit.)* v. Bergfink.
Quäkertum, *-s, n. sg.* **1.** fel de a fi al quakerilor. **2.** totalitate, comunitate a quakerilor.
Qual, *-en, f.* chin, tortură, cazně; suferinţă; **wer die Wahl hat, hat die** ~ cine are de ales, are şi bătaie de cap.
Quäl *f. sg. (reg.)* crampă, colică.
qualbeladen, **qualbelastet** *adj.* plin de suferinţă, de chin, de cazně.
quälen, *quälte, gequält, vb. (h) tr.* **1.** a chinui, a tortura, a schingiui; a maltrata; **zu Tode** ~ a tortura până la moarte, a ucide prin torturi. **2.** a hărţui, a plictisi, a cicăli; a enerva, a agasa; *(despre idei, gânduri, griji etc.)* a obseda, a munci; **das soll mich wenig** ~ puţin îmi pasă! **3.** (şi *refl.*) a (se) chinui, a (se) supăra, a (se) necăji, a (se) frământa, a (se) căzni.
Quälen, *-s, -, n.* **1.** chinuire, torturare, schingiuire; maltratare; cazně. **2.** frământare, enervare.
quälend I. *part. prez.* de la quälen. **II.** *adj.* chinuitor, torturant.
qual|entladen *adj.* scăpat de chin, de suferinţă.
Quäler, *-s, -, m.* **1.** persoană care schingiuieşte, care tortureazá; călău. **2.** om agasant, cicălitor, plictisitor, enervant.
Quälerei, *-en, f.* **1.** maltratare, cruzime; tortură, chin. **2.** cazně, cicăleală, sâcâială; hărţuială. **3.** trudă, muncă grea.
qual|erfüllt *adj.* v. qualbeladen.
quälerisch *adj.* **1.** chinuitor, torturant. **2.** neliniştitor; supărător.
Quälgeist, *-(e)s, -er. m. (fam.)* v. Quäler **(2).**
Qualifikation, *-en, f.* calificare.
Qualifikations|attest, *-(e)s, -e, n.* certificat, atestat de calificare.
Qualifikations|charakteristik [-ka-], *-en, f.* barem profesional.
Qualifikationsforderung, *-en, f.* cerinţă de calificare (grad de calificare).
Qualifikationsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de calificare.
Qualifikationsgruppe, *-n, f.* categorie, grupă de calificare.
Qualifikationskampf, *(e)s, -kämpfe, m. (sport)* luptă, concurs, întrecere pentru calificare.
Qualifikationsliste, *-n, f. (sport)* listă, tabel de calificare.
Qualifikationsmangel, *-s, m. sg.* lipsă de calificare.
Qualifikationsnachweis, *-es, -e, m.* certificat, atestat de calificare profesională.
Qualifikationsniveau [-nivo:], *-s, -s, n.* grad, nivel de calificare.
Qualifikationsrunde, *-n, f. (sport)* tur decisiv, de calificare.
Qualifikations|stand, *-(e)s, m. sg. (sport)* nivel de calificare.
Qualifikations|struktur, *-en, f.* structură de calificare.
Qualifikations|stufe *-n, f.* grilă de calificare.
qualifizierbar *adj.* calificabil.
qualifizieren, *qualifizierte, qualifiziert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a califica. **2.** a defini, a determina. **II.** *refl.* **1.** a se califica. **2.** a fi apt, a fi capabil de ceva, a fi potrivit pentru ceva.
qualifiziert I. *part. trec.* de la qualifizieren. **II.** *adj.* calificat.
Qualifizierung, *-en, f.* v. Qualifikation.
Qualifizierungslehrgang, *-(e)s, -gänge, m.* curs, stagiu de calificare.
Qualifizierungsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract, convenţie de calificare.
Qualität, *-en, f.* **1.** calitate; ~ **erhöhen** a creşte, a ameliora calitatea; **anerkannte** ~ calitate recunoscută; **annehmbare** ~ calitate acceptabilă; **auserlesene** ~ calitate de prima mână; **ausgezeichnete** ~ calitate excepţională; **gleichwertige** ~ calitate echivalentă; **mangelhafte** ~ calitate nesatisfăcătoare; **vertragsmäßige** ~ calitate conform contractului. **2.** însuşire, calitate.
qualitativ *adj.* şi *adv.* calitativ.
Qualitäts|abschlag, *-(e)s, -schläge, m.* rabat datorat unui defect de calitate.
Qualitäts|abweichung, *-en, f.* diferenţă de calitate.
Qualitäts|abzeichen, *-s, -, n.* **1.** marcă de calitate. **2.** semn distinctiv.
Qualitäts|arbeit, *-en, f.* lucru de calitate, muncă de calitate.
Qualitätsbezeichnung, *-en, f.* v. Qualitätszeichen.
Qualitätsbescheinigung, *-en, f.* certificat de calitate.
Qualitäts|brigade, *-n, f.* brigadă de calitate.
Qualitäts|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs de calitate.
Qualitätskontrolle, *-n, f.* control de calitate.
Qualitätsleistung, *-en, f.* realizare, producţie de calitate.
Qualitätsmangel, *-s, m. sg.* defect de calitate; lipsa calităţii.
qualitätsmäßig *adj.* calitativ, în ce priveşte calitatea.
Qualitätsmerkmal, *-(e)s, -e, n.* v. Qualitätszeichen.
Qualitätsminderung, *-en, f.* scădere, micşorare, reducere a calităţii.
Qualitäts|prämie [-miə], *-n, f.* primă de calitate.
Qualitäts|produktion, *-en, f.* producţie de calitate.
Qualitäts|sicherung, *sg. f. (ec.)* asigurare a calităţii unui produs sau a unei prestaţii de serviciu.
Qualitäts|siegel, *-s, -, n.* v. Qualitätszeichen.
Qualitäts|unterschied, *-(e)s, -e, m.* diferenţă de calitate, deosebire calitativă.
Qualitätsverbesserung, *-en, f.* îmbunătăţire a calităţii.
Qualitätsverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere a calităţii.
Qualitätsverschlechterung, *-en, f.* deteriorare a calităţii.
Qualitätsvorschrift, *-en, f.* prescripţie, regulament referitor la calitate.
Qualitätsware, *-n, f.* marfă de calitate, marfă superioară.
Qualitätswein, *-(e)s, -e, m.* vin de calitate.
Qualitätszeichen, *-s, -, n,* marcă a calităţii; indicativ, semn al calităţii.
Qualitätszertifikat, *-(e)s, -e, n.* v. Qualitätsbescheinigung.
Qualitätszeugnis, *-ses, -se, n. (com.)* certificat de calitate.
Qualitätszirkel *pl.* cercuri de calitate.
Quall, *-(e)s, -e, m. (poet., reg.)* **1.** v. Quelle. **2.** *sg.* fierbere, clocot, spumegare; ţâşnire.
Qualle, *-n, f.* **1.** *(zool.)* meduză *(Craspedota, Acalepha).* **2.** *(fam.)* flegmă.
quallen, *quallte, gequallt, vb. (h) intr. (reg.)* a ţâşni; a spumega, a clocoti.
quallig *adj.* gelatinos, mucilaginos, ca piftia.
Qualm, *-(e)s, -e, m.* **1.** fum gros, nor de fum. **2.** *(reg.)* ceaţă, negură, abur. **3.** *(reg.)* inundaţie; izvor difuz. **4.** *(fam.)* prostii, bazaconii, lucru fără noimă; ~ **machen** a face gălăgie fără rost; **er redet** ~ vorbeşte bazaconii, prostii.
Qualmdeich, *-(e)s, -e, m. (hidr.)* dig de protecţie a depresiunilor.
qualmen, *qualmte, gequalmt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a scoate fum (gros), a fumega; a fila. **2.** *(fam.)* a turba, a fierbe, a clocoti de furie; **er qualmt vor Wut** (sau *impers.*) **bei dem qualmt es** nu mai poate, fierbe, clocoteşte de mânie. **3.** *(fam.)* a vorbi fără noimă, a vorbi prostii, bazaconii, verzi şi uscate. **II.** *intr.* şi *tr. (fam.)* a fuma mult; **er qualmt Zigarren** pufăie din ţigara de foi.
Qualmer, *-s, -, m. (fam.)* mare fumător (de pipă).
qualmhaft *adj.* v. qualmig **(3).**
qualmicht, **qualmig** *adj.* **1.** plin de fum. **2.** *(despre lămpi)* care fumegă, care filează; **~e Lampe** lampă care filează. **3.** ca aburul, ca fumul.
Qualmwasser, *-s, -gewässer, n. (mine)* apă subterană, apă de infiltraţie.
Qualmwolke, *-n, f.* nor de fum.
Qualster *(fam.)*, *-s, -, m.*, **Qualster**, *-n, f.* **1.** expectoraţie, muci, flegmă, scuipat. **2.** *(entom.)* ploşniţă de câmp *(Solycoris baccarum).* **3.** *(bot.)* scoruş de munte *(Sorbus aucuparia* L.).
qualst(e)rig *adj. (fam.)* mucos, bălos.
qualstern, *qualsterte, gequalstert, vb. (h) intr. (fam.)* a scuipa (flegmă).
Qualteufel, *-s, -, m.* v. Quäler.
qualvoll *adj.* dureros; chinuitor, atroce.
quammig *adj. (reg.)* moale, flasc, fleşcăit.
Quandel, *-s, -, m. (reg.)* gură, coş a(l) cuptorului de mangal.
quängeln, *quängelte, gequängelt (ich quäng(e)le), vb. (h) intr.* v. quengeln.
Quant, *-s, -en, n. (fiz.)* cuantă.
Quäntchen, **Quäntlein**, *-s, -, n.* cantitate mică, infimă; pic, picuţ; **kein** ~ **Wahrheit** nici un pic de adevăr.
quäntchenweise *adv.* pic cu pic, încetul cu încetul.
quanteln, *quantelte, gequantelt (ich quant(e)le), vb. (h) tr. (fiz.)* a cuantifica.
Quantelung, *-en, f. (fiz.)* cuantificare.
Quantenbahn, *-en, f. (fiz.)* traiectorie cuantizată.
Quantenbiologie *f. sg.* biologie cuantică.
Quantenmechanik *f. sg. (fiz.)* mecanică cuantică.
Quanten|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* salt cuantic.
Quanten|statistik, *-en, f. (mat.)* statistică cuantică.
Quantentheorie *f. sg. (fiz.)* teorie a cuantelor.
Quantenzahl, *-en, f. (fiz.)* număr cuantic.
Quantenzu|stand, *-(e)s, zustände, m.* stare cuantică.
Quantifikation, *-en, f.* (şi *fiz.*) cuantificare.
quantifizieren, *quantifizierte, quantifiziert, vb. (h) tr. (fiz.)* a cuantifica.
Quantifizierung, *-en, f.* v. Quantifikation.
quantisieren, *quantisierte, quantisiert, vb. (h) tr. (fiz.)* a cuantiza.
Quantität, *-en, f.* cantitate; *(fil.)* **Umschlagen von** ~ **in Qualität** transformare a cantităţii în calitate.
Quantitätsgleichung, *-en, f.* ecuaţie cantitativă.
Quantitäts|theorie, *-n, f.* teorie cantitativă.
quantitativ *adj.* şi *adv.* cantitativ.
quantitieren, *quantitierte, quantitiert, vb. (h) tr. (metr.)* a determina cantităţile silabelor într-un vers.
quantsweise *adv.* aproximativ, cam.
Quantum, *-s, -ten* (şi *-ta*), *n.* cuantum, cantitate, sumă, porţie, raţie.
Quappe, *-n, f.* **1.** *(iht.)* mihalţ *(Gadus lota).* **2.** *(zool.)* mormoloc. **3.** *(reg.; în expr.)* **jm. eine** ~ **stechen** a da o palmă cuiva.
quappig *adj.* moale, molatic, fleşcăit.
Quarantäne [karan-], *-n, f.* carantină; **unter** ~ **stellen** sau **der** ~ **unterwerfen** a băga în carantină.
Quarantänelager, *-s, -, n.* tabără, lagăr de carantină.
Quarantäne|station, *-en, f.* secţie de carantină.
Quarg [kv-], *-(e)s, Quärge, m.* v. Quark.
Quargel, **Quärgel**, *-s, -, m.* cvargel, roată mică de brânză (sărată şi fermentată).
Quark, *-(e)s, m. sg.* **1.** cheag pentru lapte. **2.** *(cul.)* brânză de vaci. **3.** *(fam.)* nonsens, prostie, nerozie; **den alten** ~ **wieder aufrühren** a zgândări o poveste veche; **red' keinen** ~

nu vorbi prostii. **4.** bagatelă, fleac; **er regt sich über jeden ~ auf** se supără de orice fleac; **du verstehst den ~ davon** nu pricepi nimic (din asta), eşti clei.

quarken, *quarkte, gequarkt, vb. (h) intr.* v. quarren.

Quarkerei, *-en, f.* scâncit, plâns, miorlăit.

quarkig *adj.* moale, păstos (ca brânza).

Quark|käse, *-s, -, m.* v. Quark **(2).**

Quark|käulchen, *-s, -, n.* gogoaşă cu brânză de vaci, papanaş.

Quark|kuchen, *-s, -, m.* plăcintă cu brânză de vaci, brânzoaică.

Quarkmännlein, *-s, -, n. (reg.)* spiriduş.

Quark|speise, *-n, f.* desert din brânză de vaci.

Quark|strudel, *-s, -, m.* ştrudel cu brânză.

Quarktasche, *-n, f.* **1.** *(cul.)* colţunaş cu brânză. **2.** *(pop.)* sân.

Quarre, *-n, f.* **1.** *(reg., glumeţ)* scorpie, femeie rea; **erst die Pfarre, dann die ~!** mai întâi vezi dacă ai ce mânca, abia apoi gândeşte-te la însurătoare. **2.** copil scâncit, miorlăit.

quarren, *quarrte, gequarrt,* **quärren**, *quärrte, gequärrt, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** *(vân., despre sitari)* a ţipa. **2.** *(despre copii)* a scânci, a ţipa, a urla întruna. **3.** a pisălogi, a cicăli; **jm. die Ohren voll ~** a împuia cuiva urechile; a bate la cap pe cineva.

Quarren, *-s, n. sg.* **1.** ţipăt, urlet, scâncit (continuu). **2.** pisălogeală, cicăleală.

quarrig *adj. (fam.; despre copii)* care ţipă, urlă, scânceşte (întruna).

Quart[1], *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tipogr.)* sfert de coală. **2.** *(tipogr.) sg.* format de carte in-cvarto. **3.** oca, cupă; veche măsură pentru lichide de circa un litru.

Quart[2], *-en, f. (înv.) (muz., scrimă)* cvartă.

Quarta, *-ten, f. (înv.)* **1.** clasa a treia (în gimnaziile vest-germane). **2.** clasa a patra (în gimnaziile din Austria).

Quartal, *-s, -e, n.* trimestru.

quartaliter *adv.* v. quartalsweise.

Quartals|abrechnung, *-en, f.,* **Quartal(s)|abschluss**, *-es, -schlüsse, m.* bilanţ, încheiere trimestrial(ă).

Quartals|ende, *-s, -n, m.* sfârşit de trimestru.

Quartals|ergebnis, *-ses, -se, n. (ec.)* rezultat trimestrial.

Quartals|index, *-es, -e* (sau *-dizes* şi *-dices), m.* indice trimestrial.

Quartalsmiete, *-n, f.* chirie trimestrială.

Quartals|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan trimestrial.

Quartals|prämie [-mĭə], *-n, f.* primă trimestrială.

Quartal|säufer, *-s, -, m.* beţiv periodic.

quartal(s)weise *adv.* trimestrial.

Quartalszahlung, *-en, f.* plată trimestrială.

Quartana, *-s, n. sg. (med.)* malarie cu ciclu de patru zile.

Quartaner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (înv.)* **1.** elev(ă) în clasa a treia (în gimnaziile vest-germane). **2.** elev(ă) în clasa a patra (în gimnaziile din Austria).

Quartanfieber, *-s, n. sg. (med.)* febră cvartă (tot la patru zile), malarie.

Quartant, *-en, -en, m. (tipogr.)* carte, volum in-cvarto.

Quartär, *-s, n. sg. (geol.)* perioadă cuaternară.

Quartband, *-(e)s, -bände, m.* v. Quartant.

Quartblatt, *-(e)s, -blätter, n. (tipogr.)* foaie de hârtie in-cvarto.

Quartbogen, *-s, -, m. (tipogr.)* coală tipărită in-cvarto.

Quarte, *-n, f. (muz., sport, jocuri de cărţi)* cvartă.

Quartel, *-s, -, n. (reg.)* sfert de litru; sfert de oca, de cupă.

Quarterdeck, *-(e)s, -e* (şi *-s*), *n. (mar.)* punte de cart.

Quartermeister, *-s, -, m. (mar.)* timonier.

Quartett, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(muz.)* cvartet. **2.** grup de patru persoane. **3.** *(lit.)* catren (de sonet). **4.** *(joc de cărţi)* cvartă.

Quartform, *-en, f.,* **Quartformat**, *-s, -e, n. (tipogr.)* formă, format in-cvarto.

Quartier [-'ti:ɐ], *-(e)s, -e, n.* **1.** locuinţă; găzduire; **bei jm. ~ nehmen** a trage la cineva; a locui, a fi în gazdă la cineva. **2.** *(mil.)* cartier general. **3.** *(mil.)* încartiruire; tabără; **im ~ liegen** a fi încartiruit; **~ machen** a face tabără. **4.** *(reg.)* cartier. **5.** parcelă. **6.** *(mar.)* cart. **7.** oca. **8.** *(reg.)* sfert de cărămidă. **9.** *(mar.)* pânze, vele. **10.** *(mil., înv.; în expr.)* **~ geben** a ierta, a graţia. **11.** *(reg.)* carâmb al cizmei.

Quartier|amt, *-(e)s, -ämter, n. (mil.)* birou al furierului.

Quartier|anweisung, *-en, f. (mil.)* ordin de încartiruire.

Quartier|arrest, *-(e)s, m. sg. (mil., înv.)* arest la domiciliu.

quartieren, *quartierte, quartiert, vb. (h) tr.* **1.** *(mil.)* a încartirui. **2.** a găzdui.

quartierfrei *adj. (mil.)* scutit de încartiruire.

Quartiergeber, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* gazdă, persoană care închiriază camere de locuit.

Quartiergeld, *-(e)s, -er, n.* indemnizaţie de chirie.

Quartierkommandant, *-en, -en, m. (mar.)* comandant de cart.

Quartierleistung, *-en, f. (mil.)* obligaţie de încartiruire.

Quartierliste, *-n, f. (mil.)* listă de încartiruire; repartiţie de trupe; amplasament de trupe.

Quartiermacher, *-s, -, m. (mil.)* sergent-furier.

Quartiermeister, *-s, -, m. (mil.)* persoană însărcinată cu încartiruirea.

Quartierpreis, *-es, -e, m. (fam.)* chirie.

Quartierschein, *-(e)s, -e, m.* v. Quartieranweisung.

Quartier(s)frau, *-en, f.* v. Quartiergeberin.

Quartierung, *-en, f. (mil.)* încartiruire.

Quartierverpflegung, *-en, f. (fam.)* casă şi masă.

Quartierwirt, *-(e)s, -e, m., ~* **in**, *-nen, f.* v. Quartiergeber.

Quarto, *-s, n. sg.* v. Quart[1] **(1, 2).**

Quartseite, *-n, f. (tipogr.)* pagină in-cvarto.

Quarz, *-es, -e, m. (mineral.)* cuarţ.

quarz|artig *adj. (mineral.)* ca cuarţul, cuarţos.

Quarzbrenner, *-s, -, m.* lampă de cuarţ.

quarzen, *quarzte, gequarzt (du, er quarzt), vb. (h) intr. (fam.)* a fuma mult.

Quarzfaden, *-s, -fäden, m.* fir de cuarţ.

Quarzfaser, *-n, f. (tehn.)* fibră de cuarţ.

Quarzfels, *-en, -en, m. (mineral.)* stâncă cuarţoasă; cuarţit.

Quarzfilter, *-s, -, m.* şi *n.* filtru pe bază de cristale de cuarţ.

quarzförmig *adj. (mineral.)* cuarţiform; de felul cuarţului.

quarzführend *adj. (mineral.)* cuarţos, cuarţifer, cu cuarţ.

Quarzgang, *-(e)s, -gänge, m. (mineral.)* filon cuarţos.

quarzge|steuert *adj.* care funcţionează pe bază de cuarţ.

Quarzglas, *-es, -gläser, n.* sticlă de cuarţ.

quarzhaltig *adj.* v. quarzführend.

quarzicht *(înv.),* **quarzig** *adj.* cuarţos.

Quarzit, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* cuarţit.

Quarzkristall, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* cristal de cuarţ.

Quarzlampe, *-n, f.* lampă de cuarţ; lampă de raze ultraviolete, lampă Hanau.

Quarzsand|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* gresie cuarţoasă.

Quarzschamotte|stein [-mɔt- şi mɔtə-], *-(e)s, -e, m. (tehn.)* şamotă de cuarţ.

Quarzschiefer, *-s, -, m. (mineral.)* ardezie cuarţoasă.

Quarz|uhr, *-en, f.* ceas cu cuarţ.

Quas[1], *-, m. sg.* v. Kwass.

Quas[2], *-es, -e, m. (reg.)* ospăţ, chef.

Quasar, *-s, -e, m. (astron.)* cuasar.

Quase, *-n, f. (reg.)* v. Quatz.

quaseln, *quaselte, gequaselt (ich quas(e)le), vb. (h) tr.* şi *intr.* v. quasseln.

quasen, *quaste, gequast (du, er quast) vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a face chefuri, a duce o viaţă de plăceri, a mânca, a bea, a petrece, a benchetui. **2.** a risipi, a fi risipitor, a arunca averea cu amândouă mâinile.

quasi *adv.* **1.** la fel, ca şi, cvasi. **2.** întrucâtva, în aparenţă, ca să zicem aşa. **3.** aproximativ, cam, aproape, oarecum, pe jumătate.

Quasidelikt, *-(e)s, -e, n. (jur.)* cvasidelict.

quasi|elastisch *adj. (fiz.)* cvasielastic.

quasig *adj.* **1.** lacom. **2.** mofturos, cusurgiu, cârcotaş. **3.** risipitor. **4.** chefliu.

Quasigeld, *-(e)s, -er, n.* cvasimonedă.

Quasigelehrte, *-n, -n (ein Quasigelehrter), m.* pseudosavant.

Quasikontrakt, *-(e)s, -e, m. (jur.)* cvasicontract.

Quasimonopol, *-s, -e, n.* cvasimonopol.

Quasivollbeschäftigung, *-en, f.* ocupare parţială a forţei de muncă.

Quasselbude, *-n, f. (iron.)* parlament.

Quasselei, *-en, f.* vorbărie, trăncăneală, pălăvrăgeală.

Quasselfritze, *-n, -n,* **Quasselkopf**, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* om guraliv, flecar, vorbăreţ.

quasseln, *quasselte, gequasselt (ich quass(e)le), vb. (h) tr.* şi *intr. (reg.)* a trăncăni, a flecări, a vorbi verzi şi uscate.

Quassel|strippe, *-n, f. (glumeţ)* **1.** telefon; **an der ~ hängen** a duce convorbiri telefonice interminabile. **2.** flecar.

Quassia, *Quassien,* **Quassie** [-ĭə], *-n, f. (bot.)* cvasie *(Quassia simaruba).*

Quast, *-(e)s, -e, m.* **1.** v. Quaste. **2.** pămătuf; pensulă. **3.** smoc. **4.** *(reg.)* ramură. **5.** *(reg.)* persoană caraghioasă. **6.** tip posac, morocănos.

Quästchen, *-s, -, n.* v. Quästlein.

Quaste, *-n, f.* ciucure; canaf.

Quastenflosser, *-s, -, m. (iht.)* specie de peşte crosopteriegian *(Ceratodus).*

quastenförmig *adj.* în formă de ciucure, de canaf.

Quasten|stachler, *-s, -, m. (zool.)* specie de rozătoare exotice purtătoare de ghimpi *(Hystricidae).*

Quasterl, *-s, -n, n. (austr., reg.)* v. Quästlein.

quastig *adj.* **1.** împodobit, prevăzut cu ciucuri. **2.** *(fam.)* morocănos, sucit, posac.

Quästion, *-en, f. (înv.)* **1.** chestiune, problemă. **2.** întrebare.

quästioniert *adj. (înv.)* problematic, fiind în discuţie.

Quästlein, *-s, -, n. (dim.* de la Quaste) ciucuraş.

Quästor, *-s, -toren, m.* chestor.

Quästur, *-en, f.* **1.** chestură. **2.** casierie (la universităţi).

Quatember, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* întâia zi a unui trimestru. **2.** *(bis. cat.)* cele trei zile de post de la începutul fiecărui anotimp (al anului bisericesc).

quaternär *adj. (chim.)* cuaternar, alcătuit din patru părţi constitutive.

Quaterne, *-n, f. (loto)* patru numere câştigătoare.

Quatrain [ka'trɛ̃:], *-s, -s, n. (lit.)* catren.

quatsch[1]**!** [kvatʃ] *interj.* pleosc!

quatsch[2] *adj. (fam.)* absurd, nerod, stupid.

Quatsch, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(reg.)* noroi, murdărie, mocirlă. **2.** terci; **zu ~ zerdrücken** a terciui. **3.** *(fam.)* fleac; nerozie; **ah ~!** tâmpenie! prostie! **red' nicht (mehr) solchen ~** nu (mai) vorbi prostii, tâmpenii.

quatschelig *adj. (fam.)* **1.** moale, ca terciul, terciuit. **2.** grăsuţ, durduliu.

quatscheln, *quatschelte, gequatschelt (ich quatsch(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* a zdrobi, a terciui. **II.** *intr.* a fi moale, terciuit.

quatschen, *quatschte, gequatscht, vb. (h)* **I.** *intr. (fam.)* **1.** a trăncăni, a flecări, a tăifăsui, a sta de vorbă. **2.** a spune, a trăda. **3.** a cârti, a vorbi de rău. **4.** *(reg.)* a pleoscăi. **5.** *(reg.)* a lipăi prin noroi. **6.** a fi moale, terciuit. **II.** *tr. (reg.)* a terciui, a zdrobi.

Quatscherei, *-en, f. (fam.)* trăncăneală, flecăreală.

quatschig *adj.* **1.** *(fam.)* prost, stupid. **2.** lenevos, puturos; molatic, pleoştit. **3.** terciuit, moale.

Quatschkommode, *-n, f. (fam.)* radio.

Quatschkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* v. Quasselkopf.

Quatschliese, *-n, f. (glumeţ)* femeie vorbăreaţă, vorbă-multă, gură-multă, gură-de-petice.

quatschlig *adj.* v. quatschelig.
Quatschmichel, *-s, -, m. (glumeț)* v. Quasselkopf.
quatschnass *adj.* **1.** ud leoarcă, ud ciuciulete, ud până la piele. **2.** mlăștinos, noroios.
Quatschtüte *f.* pontos, persoană pusă mereu pe glume.
quatschweich *adj.* terciuit, moale; *(fig.)* molatic, pleoștit.
Quattrocentist [-tʃɛn-], *-en, -en, m. (arte)* quattrocentist.
Quatuor, *-s, -s, n.* v. Quartett **(1)**.
Quatz, *-es, -e, m. (reg.)* barcă de pescari (pe Marea Baltică).
Quatze, *-n, f. (reg.)* mreajă mare, năvod.
Quatzner, *-s, -, m. (reg.)* pescar care pescuiește cu năvodul.
Quebbe, *-n, f. (reg.)* baltă, smârc, mlaștină.
Quebracho [ke'bratʃo:], *-s, n. (bot.)* **1.** chebracho *(Schinopsis Lorentzii)*. **2.** coajă de chebracho.
queck [kvɛk] *adj. (reg.)* vioi, agil, sprinten.
Queckborn, *-(e)s, -e, m.* v. Quickborn.
Quecke, *-n, f. (bot.)* pir *(Agropyrum repens)*.
Quecken|egge, *-n, f. (agr.)* grapă de pir.
Quecken|eule, *-n, f. (entom.)* fluture din subordinul nocturnelor *(Hadena basilinea)*.
Queckengras, *-es, n. sg.*, **Queckenweizen**, *-s, m. sg.*, **Queckenwurzel**, *-n, f.* v. Quecke.
queckig *adj.* plin cu pir.
Quecksilber, *-s, n. sg.* mercur, argint viu; *(fig.)* **er hat ~ im Leib(e)** e neastâmpărat, scapără de viață, e ca argintul viu.
quecksilber|artig *adj.* ca mercurul, asemănător cu mercurul.
Quecksilberbarometer, *-s, -, n.* (și *m.)* barometru cu mercur.
Quecksilberchlorid [-klo-], *-(e)s, n. sg. (chim.)* clorură mercurică.
Quecksilberchlorur, *-s, -e, n. (chim.)* clorură mercuroasă, calomel.
Quecksilberdampf, *-(e)s, -dämpfe, m. (chim.)* vapori de mercur.
Quecksilberdampfgleichrichter, *-s, -, m. (electr.)* redresor cu vapori de mercur.
Quecksilberdampflampe, *-n, f.* lampă cu vapori de mercur.
Quecksilber|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* minereu de mercur.
Quecksilberfulminat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* fulminat de mercur.
quecksilber|haltig, **quecksilber|hältig** *adj.* care conține mercur.
Quecksilber|horn|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* minereu de calomel.
quecksilb(e)rig *adj. (fig.)* mobil, ca argintul viu, vioi, neastâmpărat.
Quecksilberkur, *-en, f. (med.)* tratament cu mercur.
Quecksilberlegierung, *-en, f. (chim.)* aliaj de mercur cu alte metale, amalgam.
Quecksilberlicht, *-(e)s, n. sg.* lumină a lămpii de mercur.
Quecksilberlichtbogen, *-s, -, m. (electr.)* arc electric în vapori de mercur.
quecksilbern *adj.* de mercur, din mercur.
Quecksilbersalbe, *-n, f. (farm.)* alifie cu mercur.
Quecksilbersäule, *-n, f.* coloană de mercur.
Quecksilbersublimat, *-s, -e, n. (chim.)* sublimat corosiv cu mercur.
Quecksilberthermometer, *-s, -, n.* termometru cu mercur.
Quecksilber|umschalter, *-s, -, m. (electr.)* comutator cu mercur.
Quecksilbervergiftung *f. sg. (med.)* intoxicație cu mercur.
quecksilbrig *adj.* v. quecksilberig.
Queckwurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină de pir.
Queder, *-s, -, m.* **1.** *(croitorie)* bentiță. **2.** *(tapițerie)* chedăr.
Quehle, *-n, f.* **1.** *(mine)* canal, rigolă de scurgere a apei. **2.** *(reg.)* față de masă. **3.** *(reg.)* prosop, ștergar.
Quell, *-(e)s, -en, m. (poet., reg.)* **1.** izvor; sursă. **2.** apă.
Quell|ader, *-n, f.* vână de apă.
Quell|adresse, *-n, f.* adresă-sursă.
Quell|auge, *-s, -en, n.* ochi bulbucat.
Quellbinse, *-n, f. (bot.)* papură de apă *(Scirpus acidularis)*.
Quellbrunnen, *-s, -, m.* fântână cu izvor.
Quellchen, *-s, -, n. (dim.* de la Quelle) izvoraș.
Quelldatei, *-en, f.* fișier sursă.
Quelldeich, *-(e)s, -e, m.* Qualmdeich.
Quelle, *-n, f.* **1.** izvor; **warme ~n** izvoare termale. **2.** *(fig.)* sursă, izvor (de informații); **~ des Lebens** izvor al vieții; **etwas aus guter ~ wissen** a ști ceva din sursă sigură; **wir haben das an der ~ gekauft** am cumpărat-o la sursă.
quellen, *quoll, gequollen (du quillst, er quillt), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a izvorî; a țâșni; a curge; **Tränen quollen ihr aus den Augen** îi izvorau lacrimi din ochi. **2.** a porni de la, a emana, a izvorî. **3.** a se îmbiba cu apă, a se muia, a se umfla; **das Holz quillt im Wasser** lemnul se umflă în apă. **II.** *tr. (h) (quellte, gequellt)* a pune (în apă) la muiat și la umflat (linte, mazăre etc.): **Linsen muss man vor dem Kochen ~** lintea trebuie muiată înainte de a se pune la fiert.
Quellen, *-s, n. sg.* **1.** izvorâre, țâșnire; *(fig.)* emanare. **2.** umflare; dospire; **~ des Bodens** umflare a terenului. **3.** muiere.
Quellen|abzug, *-es, -züge, m. (ec.)* reținere la sursă.
Quellen|angabe, *-n, f.* indicare a izvoarelor (bibliografice).
Quellenbe|steuerung, *-en, f.* impozitare la sursă.
Quellendiskette, *-n, f.* dischetă sursă.
Quellen|entdecker, *-s, -, m.* v. Quellengräber.
Quellenforscher, *-s, -, m.* cercetător de izvoare (istorice); savant care caută să descopere izvoare (istorice).
Quellenforschung, *-en, f.* cercetare a izvoarelor, a documentelor (istorice).
Quellengeher, *-s, -, m.* v. Rutengänger.
Quellengräber, *-s, -, m.* fântânar.
Quellenkritik, *-en, f.* critică a izvoarelor (istorice sau bibliografice).
quellenkritisch *adj.* cu poziție critică față de izvoare (istorice, bibliografice).
quellenmäßig *adj.* autentic, după izvoare (inițiale).
Quellenmaterial, *-s, -ien* [-liən], *n.* material din izvoare istorice sau bibliografice.
Quellen|nachweis, *-es, -e, m.* v. Quellenangabe.
Quellenprinzip, *-s, -ien* [-iən], *n.* principiul sursei.
Quellensammlung, *-en, f.* colecție de izvoare (bibliografice).
Quellenschrift, *-en, f.* izvor, sursă istorică sau bibliografică; document (istoric sau bibliografic).
Quellensee, *-s, -n, m. (geogr.)* lac de izvoare.
Quellen|steuer, *-n, f.* impozit sursă.
Quellen|studium, *-s, -dien* [-diən], *n.* v. Quellenforschung.
Quellenverzeichnis, *-ses, -se, n.* listă bibliografică.
Quellenwerk, *(e)s, -e, n.* v. Quellensammlung.
Queller, *-s, -, m. (bot.)* brâncă *(Salicornia europaea* L.).
Quell|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* limonit.
Quellfassung, *-en, f.* captare de izvor.
quellfest *adj.* rezistent la umflare.
Quellfluss, *-es, -flüsse, m.* izvor (din mai multe izvoare) al unui râu.
quellfrisch *adj.* proaspăt, de la izvor.
Quellgebiet, *-(e)s, -e, n. (geogr.)* regiune în care izvorăște un râu, un fluviu; **das ~ der Donau** regiunea de obârșie a Dunării.
Quellgras, *-es, n. sg. (bot.)* mușchi de izvor *(Catabrosa aquatica)*.
Quellgrund, *-(e)s, -gründe, m.* **1.** fund de izvor. **2.** teren cu izvoare.
Quellgut, *-(e)s, n. sg. (hidr.)* apă de izvor.
Quellkartoffeln *pl. (reg.)* cartofi fierți în coajă.
quellklar *adj.* limpede ca un izvor.
Quellkraut, *-(e)s*, **Quellmoos**, *-es, n. sg. (bot.)* salată de in, iarbă, mușchi de izvor, de apă *(Fontinalis)*.
Quellnymphe, *-n, f. (mit.)* nimfă a izvoarelor.
Quellprogramm, *-(e)s, -e, n.* program sursă.
Quellried, *-(e)s, -e, n. (bot.)* pipirig, trestie de izvor, papură de apă *(Scirpus compressus)*.
Quellsatz, *-es, m. sg.* nămol, mâl.
Quell|sprache, *-n, f.* limba sursă.
Quell|stein, *-(e)s, -e, m. (reg.)* capac de fântână.
Quell|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (ind. berii)* înmuietoare.
Quellsucher, *-s, -, m.* v. Rutengänger.
Quelltext, *-(e)s, -e, m.* text-sursă.
Quellung, *-en, f.* **1.** umflare. **2.** dospire.
Quellverfahren, *-s, -, n. (tehn.)* procedeu de umflare.
Quellwasser, *-s, n. sg.* apă de izvor.
Quellwolke, *-n, f. (met.)* nor cumulus.
Quempas, *-, m. sg. presc.* de la Quem pastores laudaverunt, **Quempaslied**, *-es, -er, n. (muz.)* colind vechi cu text mixt german-latin, cântat antifonic.
Quendel, *-s, -, m. (reg.)* cimbru de câmp, cimbrișor *(Thymus serpyllum)*.
Quendel|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei eteric extras din cimbrișor.
Quendelseide *f. sg. (bot.)* torțel, cuscuta cimbrișorului *(Cuscuta epithymum)*.
Quendelsommerwurz, *-es, m. sg. (bot.)* verigel *(Orobanche epithymum)*.
Quengelei, *-en, f. (fam.)* **1.** cicăleală, sâcâială. **2.** văicăreală, boceală.
Queng(e)ler, *-s, -, m.* **1.** (copil) plângăcios, plângăreț. **2.** pisălog, sucit; cusurgiu, cârcotaș.
quengelhaft, **queng(e)lig** *adj.* **1.** scâncitor, plângăcios, plângăreț. **2.** plictisitor, cicălitor, pisălog; cusurgiu, cârcotaș.
quengeln, *quengelte, gequengelt (ich queng(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a cere insistent tânguindu-se. **2.** a cicăli, a sâcâi, a pisa.
Quent, *-(e)s, -e, n.* veche măsură de greutate egală cu 1,4 lot sau cu 1,67 g.
Quentchen, **Quentlein**, *-s, -, n. (înv.)* v. Quäntchen.
quentchenweise *adv. (înv.)* v. quäntchenweise.
Quenzel, *-s, -, m. (mine)* toartă de găleată.
Quenzelhaken, *-s, -, m. (mine)* cârlig de găleată.
Quenzelkette, *-n, f. (mine)* lanț de găleată.
quer I. *adj.* **1.** transversal, curmeziș. **2.** *(fam.)* sucit, scrântit, într-o parte; **der Alte ist ~ im Kopf** bătrânul e scrântit la cap. **II.** *adv.* **1.** de-a curmezișul; **~ übereinander legen** a încrucișa; **kreuz und ~ a)** în cruciș și-n curmeziș; **b)** fără rost, încoace și încolo; **~ blicken** a se uita cruciș. **2.** *(fig.)* anapoda; **~ gehen** a da greș, a ieși pe dos, a nu reuși; **die Sache kommt mir ~** lucrul acesta mă contrariază, nu-mi vine la socoteală.
Quer|achse, *-n, f. (mat.)* axă transversală.
Quer|amperewindungen [-pɛ:ɐ-] *pl. (electr.)* amperspire transversale.
Quer|anker, *-s, -, m. (constr.)* ancoră transversală.
Quer|arm, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* braț transversal.
Quer|axt, *-äxte, f.* topor de dulgher pentru găuri, topor cu tăiș drept în cruce.
Querbahn|steig, *-(e)s, -e, m. (ferov.)* peron transversal.
Querbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă transversală, traversă.
Querband, *-(e)s, -e, n.* **1.** buretă; bandă transversală, legătură crucișă, chingă transversală. **2.** *(constr.)* grindă transversală, antretoază.
Querbau[1], *-(e)s, -e, m. (mine)* exploatare transversală.
Querbau[2], *-(e)s, -ten, m. (constr.)* construcție transversală.
Querbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Querbalken.
querbeet *adv.* v. querfeldein.
Querbett, *-(e)s, -en, n. (tehn.)* sanie transversală.
Querbinde, *-n, f.* legătură crucișă, bandaj transversal.
Querbolzen, *-s, -, m. (tehn.)* bulon transversal.
Querbrett, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(tehn.)* șipcă transversală. **2.** scândură transversală.
Querbruch, *-(e)s, -brüche, m.* frântură, ruptură transversală.
Querdamm, *-(e)s, -dämme, m. (hidr.)* dig, batardou transversal.
Querdenker, *-s, -*, **~in**, *-nen, m.* și *f.* persoană ale cărei idei, concepții nu sunt înțelese.
Querdichte, *-n, f. (fiz.)* greutate specifică transversală.

Querdohle, *-n, f.* scoc, canal transversal.
Querdraht, *-(e)s, -drähte, m. (tehn.)* sârmă de susținere.
Querdüne, *-n, f.* dună perpendiculară pe direcția vântului.
querdurch și **querdurch** *adv.* de-a curmezișul.
Querdurchmesser, *-s, -, m.* diametru transversal.
Querdurchschnitt, *- (e)s, -e, m.* v. Querschnitt.
Quere *f. sg.* **1.** curmeziș; **der ~ nach** de-a curmezișul; *(fam.)* **die Sache geht der ~ nach** treaba merge anapoda; **jm. in die ~ kommen** a face dificultăți cuiva, a se împotrivi planurilor cuiva. **2.** *(mat., tehn.)* secțiune transversală.
Quer|ein|steiger, *-s, -,* **~in**, *-nen, m.* și *f.* persoană care vine din alt domeniu și face rapid carieră.
Quer|eisen, *-s, -, n.* traversă de fier.
Querele, *-n, f. (înv.)* **1.** ceartă, discuție. **2.** plângere, reclamație.
queren, *querte, gequert, vb. (h) tr.* a traversa; a tăia de-a curmezișul.
Querfalte, *-n, f.* cută transversală.
querfeld|ein și **querfeld|ein** *adv.* (de-a dreptul) peste câmp, peste ogoare.
Querfeld|einlauf și **Querfeld|einlauf**, *-(e)s, -läufe, m. (sport)* cros peste câmp.
Querfeld|einritt și **Querfeld|einritt**, *-(e)s, -e, m.* mers călare peste câmp.
Querfenster, *-s, -, n.* fereastră transversală.
Querfestigkeit *f. sg. (tehn.)* rezistență transversală.
Querflöte, *-n, f. (muz.)* flaut.
Querflügel, *-s, -, m.* aripă transversală.
Querformat, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* format transversal, format de atlas, format oblong.
Querfortsatz, *-es, -sätze, m. (anat.)* apofiză transversă.
Querfrage, *-n, f.* întrebare neașteptată (pusă cu scopul de a deruta pe interlocutor).
Querfuge, *-n, f. (constr.)* rost transversal.
Querfurche, *-n, f. (agr.)* brazdă transversală.
Quergang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** *(mine)* filon transversal. **2.** *(alpinism)* urcare transversală.
Quergasse, *-n, f.* străduță, uliță transversală.
Quergefälle, *-s, -, n.* pantă transversală.
quer gehen, *ging quer, quer gegangen, vb. (s) intr.* **1.** a nu merge conform planului, conform așteptărilor; **an jenem Tag ging alles quer** în ziua aceea totul a mers de-a-ndoaselea. **2.** a displăcea, a enerva; **dieser Ton ging ihm quer** acest ton i-a displăcut.
quer ge|streift *adj.* vărgat, reiat transversal, cu dungi pe lat.
Quergraben, *-s, -gräben, m.* șanț transversal.
Quergurt, *-(e)s, -e, m.* **1.** chingă transversală (pe sub burtă). **2.** *(constr.)* talpă transversală.
Quer|hang, *-(e)s, -hänge, m. (sport)* înclinare, aplecare laterală.
Quer|haupt, *-(e)s, -häupter, n.* **1.** *(tehn.)* cap de cruce. **2.** *(constr.)* grindă transversală.
Quer|haus, *-es, -häuser, n. (arhit.)* v. Querschiff.
Quer|helling, *-en, f. (mar.)* cală transversală.
quer|hin *adv. (înv.)* de-a curmezișul.
Quer|holz, *-es, -hölzer, n. (constr.)* traversă; bară transversală; montant.
Querkamm, *-(e)s, -kämme, m. (geogr.)* coamă, creastă transversală.
Querkeil, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* pană transversală.
Querkeilverbindung, *-en, f. (constr.)* legătură cu pană transversală.
quer kommen, *kam quer, quer gekommen, vb. (s) intr.* a deranja, a interveni nefavorabil.
Querkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* om sucit, posac, încăpățânat.
querköpfig *adj.* **1.** *(fam.)* încăpățânat. **2.** sucit, posac.
Querköpfigkeit *f. sg. (fam.)* **1.** încăpățânare. **2.** minte sucită.
Querkraft, *-kräfte, f. (fiz.)* forță transversală, forță tăietoare.
Querkugel|lager, *-s, -, n. (tehn.)* rulment radial cu bile.
Querlage, *-n, f. (med.)* poziție orizontală a copilului (la naștere).
Querlatte, *-n, f.* **1.** șipcă transversală, de-a curmezișul. **2.** *(sport)* bară orizontală (a porții).
quer laufend *adj.* care merge transversal, de-a curmezișul.
quer legen, *legte quer, quer gelegt vb.(h) tr.* și *refl.* a (se) pune de-a curmezișul, a bara.
Querleiste, *-n, f.* stinghie transversală.
Querleitung, *-en, f. (tehn.)* conductă transversală.
Querliegehang, *-(e)s, -hänge, m.* v. Querhang.
quer liegend *adj.* înclinat, aplecat, așezat transversal.
Querlinie [-niə], *-n, f.* linie transversală.
quermagnetisierend *adj. (tehn.)* cu magnetizare transversală.
Quermauer, *-n, f.* zid transversal.
Quermaul, *-(e)s, -mäuler, n. (iht.)* pește fosil cu gură crucișă *(Plagiostomi)*.
Querne, *-n, f. (înv.)* râșniță (de mână).
Querpfeife, *-n, f. (muz.)* fluier; flaut (fără clape).
Querpfeifer, *-s, -, m. (muz.)* persoană care cântă la flaut.
Querpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* pilastru transversal.
Querprofil, *-s, -e, n. (constr.)* profil, secțiune transversal(ă).
Quer|richtung *f. sg.* lățime, dimensiune transversală (scurtă).
Quer|riegel, *-s, -, m. (constr.)* antretoază, traversă (de dulgher).
Quer|rippe, *-n, f. (constr.)* nervură transversală, ostreț, coastă.
Quer|riss, *-es, -se, m.* **1.** ruptură, crăpătură, fisură transversală. **2.** *(constr.)* secțiune transversală.
Quer|rohrkühler, *-s, -, m. (tehn.)* răcitor cu țevi transversale.
Quer|rösche, *-n, f. (mine)* galerie transversală.
Quer|ruder, *-s, -, n. (av.)* aripioară.
Quersack, *-(e)s, -säcke, m.* desagă.
Quersäge, *-n, f.* ferăstrău de mână, ferăstrău cu ramă, ferăstrău de retezat bușteni.
Quersattel, *-s, -, m.* șa de damă.
Querscheit, *-(e)s, -e, n.* cruce a carului.
Querschicht, *-en, f.* strat transversal.
Querschieber, *-s, -, m. (metal.)* cărucior transversal.
quer schießen, *schoss quer, quer geschossen (du, er schießt quer), vb. (h) intr. (fam.)* a interveni stingherind intențiile sau afacerile cuiva.
Querschiff, *-(e)s, -e, n. (arhit.)* navă transversală, transept (la biserică).
querschiffs *adv. (mar.)* de-a curmezișul (navei).
Querschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** *(mine)* galerie transversală, galerie în steril, traverbanc. **2.** eșec, insucces, nereușită; rateu.
Querschläger, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* proiectil care trece oblic sau de-a curmezișul. **2.** *(fam.)* oponent.
Querschlipp, *-(e)s, -e, m. (mar.)* cală de lansare transversală.
Querschlitten, *-s, -, m. (tehn.)* sanie transversală.
Querschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(tehn.)* secțiune, profil transversal(ă). **2.** *(mar.)* cuplu. **3.** *(fig.)* profil, secțiune transversal(ă). **4.** selecție reprezentativă.
Querschnittbelastung *f. sg.* v. Querdichte.
querschnitt(s)gelähmt *adj.* paraplegic.
Querschnittslähmung, *-en f. (med.)* paraplegie.
Querschott, *-(e)s, -e, m. (mar.)* perete, despărțitură transversal(ă).
quer schreiben, *schrieb quer, quer geschrieben, vb. (h) intr. (ec.)* a semna, a accepta o poliță.
Querschreiben, *-s, n. sg. (fam.)* semnătură de acceptare a unei polițe.
Querschub, *-(e)s, -schübe, m. (tehn.)* împingere transversală.
Querschuss, *-es, -schüsse, m.* zădărnicire, contracarare.
Querschwingung, *-en, f. (fiz.)* vibrare, oscilație transversală.
Querschwung, *-(e)s, -schwünge, m. (schi)* pornire Kristiania, Kristiania din plug, ocolire paralelă.
Quersegel, *-s, -, n. (mar.)* velă pătrată.
Quersegel|stange, *-n, f. (mar.)* antenă.
Querseite, *-n, f.* latură transversală, scurtă.
Quersiedekessel, *-s, -, m.* cazan cu țevi fierbătoare transversale.
Quersitz, *-es, -e, m. (călărie)* **1.** șa de damă. **2.** poziție de călărit în șa de damă.
Quer|spant, *-(e)s, -en, n.,* **Quer|spante**, *-n, f. (mar.)* cuplu transversal, cuplu maestru; coastă, crevace (osatură transversală).
Quer|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (schi)* întoarcere în sprijin pe două bețe, săritură transversală.
Quer|steife, *-n, f. (tehn.)* ancoră transversală (la căldări).
quer stellen, *stelle quer, quer gestellt, vb. (h) tr.* a pune de-a curmezișul.
Quer|steuerung *f. sg. (av.)* direcționare laterală.
Quer|stoß, *-es, -stöße, m. (tehn.)* rost, joantă transversală, îmbinare laterală.
Quer|straße, *-n, f.* stradă transversală.
Quer|strebe, *-n, f. (constr.)* contrafișă transversală.
Quer|streifen, *-s, -, m.* fâșie, bandă, dungă, vargă transversală.
Quer|strich, *-(e)s, -e, m.* bară transversală, linie de anulare.
Quersumme, *-n, f.* sumă orizontală a cifrelor unui număr.
Querträger, *-s, -, m. (constr.)* grindă transversală, traversă, antretoază.
Quertrakt, *-(e)s, -e, m.* corp de clădire transversal.
Quertreiber, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* intrigant(ă).
Quertreiberei, *-en, f.* intrigă; intrigărie, sforărie, manevră.
quer|über și **quer|über** *adv.* **1.** de-a curmezișul; de-a dreptul (peste). **2.** vizavi. **3.** pe deasupra, de-a latul.
Querulant, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* cârcotaș(ă), cusurgiu(-gioaică); persoană care caută nod în papură, prilej de ceartă, de procese.
Querulation, *-en, f.* **1.** critică sâcâitoare; cicăleală; sâcâială. **2.** *(jur., înv.)* plângere; pâră, acuzare.
querulieren, *querulierte, queruliert, vb. (h) intr.* a face mereu reclamații, a provoca procese pentru toate fleacurile; a umbla cu chichițe, a găsi cusur, prilej de ceartă.
Querung, *-en, f.* **1.** traversare. **2.** intersecție.
Querverbindung, *-en, f.* **1.** legătură între domenii de studiu sau teme, în vederea elucidării naturii lor. **2.** legătură în linie dreaptă între două localități sau părți de localitate. **3.** *(tehn.)* antretoază.
Querver|steifung, *-en, f. (constr.)* întărire transversală, rigidizare transversală.
Querverweis, *-es, -e, m.* **1.** *(în cărți)* trimitere. **2.** *(inform.)* hiperlink.
quervor *adv.* în față de-a curmezișul.
Querwall, *-(e)s, -wälle, m. (mil.)* traversă, meterez, val transversal.
Querwand, *-wände, f.* **1.** *(constr.)* perete transversal, despărțitor. **2.** *(bot.)* membrană, perete despărțitor. **3.** *(entom.)* diafragmă.
Querweg, *-(e)s, -e, m.* drum transversal, drum de-a curmezișul.
Querzahnmolche *pl. (zool.)* subfamilie de salamandre *(Lechriodonta)*.
Querzange, *-n, f.* moază transversală, clește transversal.
Querzelle, *-n, f. (bot.)* celulă transversală.
Quese, *-n, f. (reg.)* **1.** bășică de sânge sub piele (datorită unei contuzii). **2.** bătătură, calozitate. **3.** *(vet.)* cisticercă în carnea de porc; chist hidatic al teniei câinelui. **4.** *(vet.)* capie. **5.** *(reg.)* idee năstrușnică.
Quesekrankheit, *-en, f. (vet.)* capie.
quesen, *queste, gequest (du, er quest), vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a se tângui, a se văicări, a boci. **2.** a cicăli, a sâcâi, a pisa.
Quesenbandwurm, *-(e)s, -würmer, m. (zool.)* tenia câinelui, echinococcus *(Echinococcus granulosus)*.
Queser, *-s, -, m. (reg.)* v. Quengler.
quesig *adj.* **1.** scâncitor, plângăcios, plângăreț. **2.** plicticos, cicălitor, pisălog; cusurgiu, cârcotaș. **3.** sucit, năstrușnic, cu toane. **4.** *(vet.)* bolnav de capie.
questen, *questete, gequestet (du questest, er questet),* **questern**, *questerte, gequestert, vb. (h) tr.* **1.** a bate, a chinui, a tortura, a maltrata; a necăji. **2.** v. quengeln.
Quetsch, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(reg.)* țuică. **2.** *(ornit.)* mugurar *(Pyrrhula pyrrhula)*.

Quetsche, *-n, f.* **1.** presă, teasc. **2.** *(fam.)* chichineață; întreprindere mică. **3.** *(fig.)* strâmtoare, ananghie. **4.** *(reg., bot.)* prună brumărie *(Prunus domestica)*. **5.** *(bot.)* scoruș *(Sorbus aucuparia)*. **6.** *(reg.)* țuică. **7.** *(tipogr.)* tipografie prost utilată, primitivă. **8.** *(fam.)* armonică, acordeon.

quetschen, *quetschte, gequetscht, vb. (h) tr.* **1.** a strivi; a stoarce; **den Saft aus einer Zitrone** ~ a stoarce sucul dintr-o lămâie; **sich** *(dat.)* **einen Finger** ~ a-și strivi un deget; **breit** ~ a turti. **2.** *(med.)* a contuziona, a strivi. **3.** *(inform.)* a comprima.

Quetscher, *-s, -, m.* **1.** contuzie, strivitură (ușoară). **2.** lucrător la monetărie, tarapanagiu. **3.** *(biliard)* metrou.

Quetschfalte, *-n, f.* **1.** *(la îmbrăcăminte)* cută îngropată. **2.** cută produsă prin călcare greșită, prin strivire, șifonare.

Quetschgrenze, *-n, f.* *(fiz.)* limită de curgere la compresiune.

Quetsch|hahn, *-(e)s, -hähne, m.* clemă pentru tuburi de cauciuc.

Quetsch|hammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de zdrobit.

Quetschkartoffeln *pl.* piure de cartofi.

Quetschkommode, *-n, f.* *(glumeț)* acordeon.

Quetschmühle, *-n, f.* *(agr.)* mașină de sfărâmat, de zdrobit, zdrobitoare.

Quetschung, *-en, f.* **1.** strivire, zdrobire. **2.** *(med.)* contuzie.

Quetschwerk, *-(e)s, -e, n.* *(mine)* instalație de sfărâmat, de zdrobit.

Quetschwunde, *-n, f.* v. Quetschung **(2)**.

Queue[1] [kø:], *-s, -s, n.* tac (de biliard).

Queue[2] [kø:], *-s, f.* **1.** rând, coadă. **2.** *(mil., înv.)* ariergardă.

quick [kvIk] *adj. (reg.* și *poet.)* vioi, sprinten.

Quick, *-(e)s, m. sg. (reg.)* mercur.

Quickborn, *-(e)s, -e, m.* izvor curat, răcoritor, rece; *(fig.)* izvor al tinereții; *(basm)* izvor cu apă vie.

Quickbrei, *-(e)s, -e, m. (metal.)* amalgam.

Quicke, *-n, f. (bot., reg.)* scorușă.

Quick|erz, *-es, n. sg. (mineral.)* minereu de mercur.

Quickgold, *-(e)s, n. sg.* aur extras împreună cu mercur.

Quickheit *f. sg.* fire vioaie, sprintenă.

quicklebendig *adj. (fam.)* foarte vioi și sprinten.

quicklich *adj.* înviorător, întăritor.

Quickmühle, *-n, f.* aparat, mașină de amalgamat, de preparat amalgam.

Quicksand, *-(e)s, -e, m.* nisip zburător, mișcător.

Quick|sterz, *-es, -e, m. (ornit.)* codobatură *(Motacilla)*.

Quickwasser, *-s, n. sg. (chim.)* soluție de nitrat de mercur.

Quidam, *-s, m. sg.* individ, cineva, careva, oarecare.

Quidproquo, *-s, -s, n.* confuzie între lucruri, quidproquo.

quiek! *interj.* **1.** guiț! **2.** chiț! **3.** scârț!

quieken, *quiekte, gequiekt, vb. (h) intr.* **1.** *(despre porci, șoareci etc.)* a guița; a chițăi. **2.** a țipa strident. **3.** *(despre uși etc.)* a scârțâi.

Quieken, *-s, n. sg.* **1.** guițat. **2.** chițăit. **3.** scârțâit.

quiekend I. *part. prez.* de la quieken. **II.** *adj.* strident; **~e Stimme** voce stridentă.

quiekig *adj.* **1.** guițător. **2.** *(fig.)* țipător, strident, bătător la ochi, provocator.

quieksen, *quiekste, gequiekst (du, er quiekst), vb. (h) intr.* v. quieken.

Quieksen, *-s, n. sg.* v. Quieken.

quieksend *adj.* v. quiekend.

Quiekser, *-s, -, m.* țipăt strident.

quieksig *adj.* v. quiekig.

quiemen, *quiemte, gequiemt,* **quienen**, *quiente, gequient, vb. (h) intr. (reg.)* a lâncezi, a boli.

quieszieren [kviɛs'tsi:-], *quieszierte, quiesziert, vb. (h)* **I.** *intr. (înv.)* a se odihni. **II.** *tr.* a pensiona, a scoate la pensie, a pune în retragere.

Quietismus [kvie-], *-, m. sg. (rel.)* chietism.

Quietist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f. (rel.)* chietist(ă).

quietschen, *quietschte, gequietscht, vb. (h) intr.* **1.** *(despre uși etc.)* a scârțâi; **die Tür quietscht** ușa scârțâie. **2.** *(fam.)* a striga, a țipa; a râde zgomotos.

quietschfidel [-fide:l] *adj.* v. quietschvergnügt.

quietschlebendig *adj.* v. quicklebendig.

quietschnass *adj.* v. quitschnas.

Quietschton, *-(e)s, -töne, m.* scârțâit.

quietschvergnügt *adj.* foarte vesel, care nu mai poate, nu-și mai încape în piele de veselie.

quillen, *quillte, gequillt, vb. (h) intr. (poet.)* v. quellen **(I. 1)**.

quinkelieren, *quinkelierte, quinkeliert, vb. (h) intr.* **1.** a fredona, a cânta triluri. **2.** a umbla cu tertipuri, pe ocolite.

Quinquagesima, *-, m. sg.* a șaptea duminică înainte de Paști.

Quinquennium, *-s, -nien* [-nɪən], *n.* interval, perioadă de cinci ani; cincinal.

Quinquillion, *-en, f.* v. Quintillion.

Quint, *-en, f.* **1.** v. Quinte. **2.** v. Quent.

Quinta, *Quinten, f.* **1.** clasa a doua (la gimnazii din R.F.G.). **2.** clasa a cincea (la gimnazii din Austria).

Quintal, *-s, -, m.* chintal.

Quintaner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** elev(ă) de clasa a doua de gimnaziu (în R.F.G.). **2.** elev(ă) de clasa a cincea de gimnaziu (în Austria).

Quintchen, *-s, -, n.* **1.** v. Quent. **2.** v. Quäntchen.

Quinte, *-n, f.* **1.** *(muz., sport, joc de cărți)* cvintă. **2.** *(muz.)* coarda, struna cea mai subțire (mi) a viorii; *(fig.)* **die ~ platzt** (sau **reißt** sau **springt ihm) a)** îi rămâne vorba în gât; **b)** dă greș; **c)** nu mai poate. **3.** *(fam.)* obiecție, eschivare, truc. **4.** *(reg.)* intrigă.

Quinterne, *-n, f. (loto)* combinație de cinci numere (câștigătoare).

Quint|essenz, *-en, f.* chintesență.

Quintett, *-(e)s, -e, n. (muz.)* cvintet.

quintieren, *quintierte, quintiert, vb. (h) intr. (muz.)* **1.** a trece tonica la dominantă. **2.** a acompania la interval de cvintă.

Quintillion, *-en, f. (mat.)* cvintilion.

Quintupel, *-s, -, n. (mat.)* cvintuplu.

Quiproquo, *-s, -s, n. (teatru)* quiproquo, confuzie între persoane.

quirilieren, *quirilierte, quiriliert, vb. (h) intr.* v. quinkelieren.

Quirl, *-(e)s, -e, m.* **1.** tel. **2.** *(forest.)* lăstar de un an; **die Fichten stehen im zehnten** ~ pinii au zece ani. **3.** *(fig.)* om neastâmpărat, titirez, sfârlează, argint-viu.

Quirlborste, *-n, f. (bot.)* păr setiform cu bază verticilată.

quirlen, *quirlte, gequirlt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a bate cu telul. **2.** *(tipogr.)* a răsturna, a amesteca materialul cules. **II.** *intr.* a se învârti.

quirlig *adj.* **1.** foarte viu și sprinten. **2.** *(bot.)* v. quirlständig.

quirl|ständig *adj. (bot.)* verticilat.

Quisel, *-n, f.* fată bătrână bisericoasă; bigotă.

Quisling, *-s, -e, m. (fig., fam.)* colaboraționist; trădător.

Quisquilien [-lɪən] *pl.* mărunțișuri, nimicuri, fleacuri.

Quitschbeere, *-n, f. (bot., reg.)* scorușă.

Quitsche, *-n, f. (bot., reg.)* scoruș, sorb roșcat *(Sorbus aucuparia* L.).

quitschnass *adj. (fam.)* ud până la piele, ud leoarcă, ud ciuciulete.

quitschvergnügt *adj. (fam.)* v. quietschvergnügt.

quitt *adj. invar.* **1.** achitat, chit; gata; **mit jm. ~ sein** a fi chit cu cineva; **doppelt oder ~ spielen** a juca chit sau dublu; **~ werden a)** a se achita; **b)** *(fig.)* a se răfui. **2.** pierdut, scăpat (de ceva); **den Kerl bin ich** ~ am scăpat de individul acesta; **meinen Hut bin ich** ~ mi-am pierdut pălăria.

Quitte, *-n, f. (bot.)* **1.** gutuie. **2.** gutui *(Cydonia vulgaris)*.

quittegelb *adj.* palid, gălbejit.

Quittenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Quitte **(2)**.

Quittenblüte, *-n, f. (bot.)* floare de gutui.

Quittenbrot, *-(e)s, -e, n.* v. Quittenkäse.

Quittenfarbe, *-n, f.* culoare a gutuii.

quitte(n)gelb, quittenfarbig *adj.* de culoarea gutuii, galben ca gutuia.

Quittengelee [-ʒe'le: și ʒə'le:], *-s, -s, m.* și *n.* jeleu de gutui.

Quittenkäse, *-s, m. sg.* pastă de gutui, chitonag.

Quittenkern, *-(e)s, -e, m.* sâmbure de gutuie.

Quittenlikör, *-s, -e, m.* lichior de gutui.

Quittenmus, *-es, -e, n.* magiun, marmeladă de gutui.

Quittenvogel, *-s, -vögel, m. (entom.)* v. Eichenprozessionsspinner.

quittieren, *quittierte, quittiert, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** *(com.)* a semna de primire; a da chitanță; **eine Summe** ~ a adeveri primirea unei sume, a da chitanță pentru o sumă. **2.** a achita; **eine Rechnung** ~ a achita un cont, o socoteală. **3.** *(fig.)* a reacționa (la ceva). **4.** *(în expr.)* **den Dienst** ~ a părăsi serviciul, a demisiona.

Quittierung, *-en, f.* **1.** semnare a unei chitanțe. **2.** achitare. **3.** *(fig.)* reacție, reacționare. **4.** *(în expr.)* **~ des Dienstes** părăsire a serviciului, plecare, ieșire dintr-un serviciu, demisionare, demisie.

Quittung, *-en, f.* chitanță, adeverință de primire, bon, recipisă; **eine ~ ausstellen** a elibera o chitanță.

Quittungsblock, *-(e)s, -s, m.* chitanțier.

Quittungsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de chitanțe, chitanțier.

Quittungsformular, *-s, -e, n.* formular de chitanță.

Quittungsmarke, *-n, f.* timbru-chitanță.

Quitze, *-n, f.* v. Quitsche.

Quivive [ki'vi:f] *(înv.; în expr.)* **auf dem ~ sein** a fi cu ochii în patru.

Quiz [kvɪs], *-, -, n.* concurs de întrebări și răspunsuri; «cine știe câștigă».

quizzen ['kvɪsn], *quizzte, gequizzt (du, er quizzt), vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a conduce un concurs «cine știe câștigă». **2.** a răspunde la un concurs «cine știe câștigă».

quöchen, *quöchte, gequöcht, vb. (h) intr. (fam.)* a tuși.

Quodlibet, *-s, -s, n.* **1.** amestec, talmeș-balmeș, ghiveci. **2.** *(muz.)* potpuriu. **3.** nume al unui joc de cărți.

quoll *ind. imperf. pers.* 1 și 3 *sg.* de la quellen.

quorren, *quorrte, gequorrt, vb. (h) intr. (vân.; despre sitari)* a croncăni, a cârâi.

Quorum, *-s, n. sg.* număr necesar de membri prezenți, cvorum.

Quotation, *-en, f. (fin.)* **1.** calcul de participare, de cotare. **2.** cotare de curs, cotare.

Quote, *-n, f.* cotă(-parte), parte, participație, rată, contingent; **~n festsetzen** a stabili cote.

Quotelung, *-en, f. (ec.)* împărțire, eșalonare în cote-părți.

Quoten|aktie [-tsɪ'ə], *-n, f.* acțiune cu cotă-parte.

Quotenfest|setzung, *-en, f.* stabilirea cotei, ratei.

Quotenkartell, *-s, -e, n.* cartel de contingentare.

Quotenregelung, *-en, f.* reglare a procentajului.

Quoten|überschreitung, *-en, f.* depășire a cotei, a ratei.

Quotenverteilung, *-en, f.* repartizare a cotei.

Quotient [-'tsɪɛnt], *-en, -en, m. (mat.)* cât.

quotieren, *quotierte, quotiert, vb. (h) tr.* a prețălui, a evalua; a cota.

quotisieren, *quotisierte, quotisiert, vb. (h) tr.* a repartiza proporțional.

Quotisierung, *-en, f.* repartizare proporțională.

quüchen, *quüchte, gequücht, vb. (h) intr. (reg.)* v. quöchen.

quutschen, *quutschte, gequutscht, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a mârâi. **2.** a ghiorțăi. **3.** a plesni (cu limba, din degete). **4.** a lipăi, a plescăi (prin băltoace).

R

r, R, -, -, *n.* (litera și sunetul) r, R; **ein kleines r, kein großes R schreiben** a scrie litera r mic, nu R mare; **das ~ nicht aussprechen (können)** a nu (putea) pronunța pe r.

r *presc.* de la **a)** rund rotund; **b)** *(geom.)* Radius rază.

R *presc.* de la **a)** Réaumur; **b)** rechter Winkel unghi drept; **c)** Republik republică; **d)** registriert înregistrat; **e)** rekommandiert recomandat; **f)** Rand margine; **g)** *(geom.)* Radius rază.

r. *presc.* de la rechts (în, la) dreapta.

R. *presc.* de la Regiment regiment.

Raa, *-en, f. (mar.)* v. Rahe.

Raa|segel, *-s, -, n. (mar.)* velă pătrată.

Raa|takelung, *-en, f. (mar.)* greement drept.

Rabaissement [rabɛs'mã], *-s, -s, n. (ec.)* **1.** reducere de prețuri. **2.** devalorizare (a monedei).

rabaissieren [rabɛ'si:-], *rabaissierte, rabaissiert, vb. (h) tr. (com.)* a scădea prețul.

rabanschen, *rabanschte, rabanscht,* **rabansteln**, *rabanstelte, rabanstelt (ich rabanst(e)le),* **rabanstern**, *rabansterte, rabanstert,* **rabantern**, *rabanterte, rabantert,* **rabanzen**, *rabanzte, rabanzt (du, er rabanzt) vb. (h) intr (fam.).* a se strădui, a trudi din greu, a munci cu zor; a se afera, a se agita.

Rabatt, *-(e)s, -e, m. (com.)* bonificație, rabat, reducere de preț; remiză; **5% ~auf alle Waren** cinci la sută rabat la toate mărfurile; **einen ~ gewähren** a acorda un rabat; **bewilligter ~** rabat acordat; **unzulässiger** rabat nepermis, ilicit.

Rabattberechnung, *-en, f. (com.)* calcul al rabatului comercial.

Rabatte, *-n, f.* **1.** rever (la haină). **2.** chenar. **3.** strat îngust de flori (la marginea drumului). **4.** *(reg.)* bavetă, șervețel.

rabattieren, *rabattierte, rabattiert, vb. (h) tr.* și *intr. (com.)* a face reducere (de preț), a reduce (prețul), a acorda rabat.

Rabattmarke, *-n, f. (com.)* cupon, timbru de rabat.

Rabattrechnung, *-en, f.* v. Rabattberechnung.

Rabatt|satz, *-es, -sätze, m.* procent al rabatului, cotă de rabat.

Rabatt|spanne, *-n, f.* marja în care se poate încadra rabatul.

Rabatz, *-es, m. sg.* **1.** *(fam.)* tărăboi; gălăgie; tumult; îmbulzeală. **2.** protest vehement.

rabatzen, *rabatzte, rabatzt (du, er rabatzt), vb. (h) intr.* v. rabanschen.

Rabauke, *-n, -n, m. (fam.)* golan, scandalagiu.

Rabbi, *-(s), -s, m.* **1.** formă de adresare pentru rabin. **2.** *(înv.)* învățător, savant.

Rabbinat, *-(e)s, -e, n.* rabinat, funcție de rabin.

Rabbiner, *-s, -, m.* rabin.

Rabbinerwürde, *-n, f.* v. Rabbinat.

rabbinisch *adj.* rabinic, de rabin, ca rabinii.

Rabe, *-n, -n, m.* **1.** *(ornit.)* corb *(Corvus); (fig.)* **ein weißer ~** o raritate, o excepție **schwarz wie ein ~** sau **wie die ~n a)** *(fam.)* negru ca pana corbului; **b)** *(despre copii)* foarte murdar; **stehlen** sau **klauen wie ein ~** a fura ca în codru; **dich werden die ~n fressen** ai să ajungi la spânzurătoare; **den ~n überliefern** a spânzura. **2.** *(iht.)* nume a două specii de pești de mare *(Corvina nigra* și *Sciaena umbra).* **3.** *(astron.)* Corbul. **4.** *(zool.)* melc de mare *(Helix stagnalis).* **5.** *(fam.)* om de nimic; ticălos.

Raben|aas, *-es, -äser, n. (vulg.)* ticălos.

Rabenbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* apofiză coracoidă.

Rabenbraten, *-s, -, m.* v. Rabenaas.

Raben|eltern *pl. (fam.)* părinți denaturați.

Rabenfeder, *-n, f.* pană de corb.

Rabenfisch, *-(e)s, -e, m.* v. Rabe **(2).**

Rabengekrächze, *-s, n. sg.* croncănit de corb(i).

Rabenhaar, *-(e)s, -e, n.* păr negru ca pana corbului.

Rabenhütte, *-n, f. (vân.)* colibă de pândă.

Rabenkakadu, *-s, -s, m. (ornit.)* corb-cacadu *(Calyptorhynchus banksi).*

Rabenkrähe, *-n, f. (ornit.)* cioară neagră *(Corvus corone).*

Rabenmutter, *-mütter, f. (fam.)* mamă denaturată.

Raben|nest, *-(e)s, -er, n.* cuib de corbi.

Rabenschnabel, *-s, -schnäbel, m.* **1.** cioc de corb. **2.** *(med.) processus coracoides.*

Rabenschnabelbein, *-(e)s, -e, n.*, **Rabenschnabelfortsatz**, *-es, -sätze, m.* v. Rabenbein.

rabenschwarz *adj.* negru ca pana corbului; *(despre cai)* corb.

Raben|stein, *-(e)s, -e, n. (înv.)* spânzurătoare, loc de execuție.

Rabenvater, *-s, -väter, m. (fam.)* tată denaturat.

Rabenvieh, *-(e)s, n. sg. (invectivă)* mortăciune.

Rabenvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* pasăre din familia corvidelor.

rabiat [-'bia:t] *adj.* **1.** fără scrupule, brutal, violent. **2.** furios, turbat. **3.** *(rar)* foarte eficace.

Rabins|chen, *-s, -, n. (bot.)* fetică, salata-mielului *(Valerianella locusta* L.).

Rabisch, *-(e)s, -e, m. (reg.)* răboj.

Rabitzdecke, *-n, f. (constr.)* planșeu sistem rabiț.

Rabitzdrahtgeflecht, *-(e)s, -e, n. (constr.)* rabiț.

Rabitzmörtel, *-s, m. sg. (constr.)* mortar cu ghips pentru rabiț.

Rabitzwand, *-wände, f. (constr.)* perete de rabiț.

Rabulist, *-en, -en, m. (peior.)* cârciogar, cârcotaș, chițibușar.

Rabulisterei, *-en, f.* șicane de avocat.

Rabulistik, *-en, f. (livr., peior.)* cârciogărie, cârcotă; chițibuș; tertip avocățesc.

rabulistisch *adj. (peior.)* de cârciogărie, cârciogăresc, chițibușar.

Rabusche, Rabuse, *-n, f.* **1.** debara, cămară de vechituri. **2.** *(sg.)* zăpăceală, harababură, talmeș-balmeș.

Rachbegierde, *-n, f.* v. Rachgier.

Rache *f. sg.* răzbunare; **blutige ~** răzbunare sângeroasă; **~ schwören** a jura răzbunare; **aus ~** din răzbunare; **~ für etwas nehmen** a se răzbuna pentru ceva; **~ atmen** sau **nach ~ dürsten** a arde de dorința de răzbunare; **die ~ des kleinen Mannes** *(fam., adesea glumeț)* răutate sau neajuns pe care cineva îl creează unei persoane cu multă influență, răzbunarea omului de jos; **an jm. ~ nehmen** a se răzbuna pe cineva.

Rache|akt, *-(e)s, -e, m.* act de răzbunare.

Racheblick, *-(e)s, -e, m.* privire răzbunătoare.

Rachedurst, *-(e)s, m. sg.* sete de răzbunare; **seinen ~ stillen** a-și potoli setea de răzbunare.

rachedürstend, rachedurstig *adj.* însetat de răzbunare; răzbunător.

Rache|engel, *-s, m. sg. (poet.)* înger al răzbunării.

Rachefeldzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* campanie de răzbunare, de revanșă.

Rachegedanke, *-ns, -n,* **Rachegedanken**, *-s, -, m.* gând de răzbunare; **er trägt sich mit ~n** se gândește la răzbunare, umblă cu gânduri de răzbunare; **~n waren** sau **lagen ihm fern** nu se gândea nici pe departe la răzbunare.

Rachegefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment de răzbunare, revanșard; pornire spre revanșă.

Rachegeist, *-(e)s, -er, m.* spirit de răzbunare, spirit revanșard.

Rachegelüst, *-(e)s, -e, n. (livr.)* poftă de răzbunare.

Rachegott, *-es, -götter, m. (mit.)* zeu al răzbunării.

Rachegöttin, *-nen, f. (mit.)* zeiță a răzbunării, furie.

Rachekrieg, *-(e)s, -e, m. (mil.)* război de revanșă.

Rachemord, *-(e)s, -e, m.* omor, asasinat din răzbunare.

Rachen, *-s, -, m.* **1.** *(anat.)* faringe. **2.** gâtlej. **3.** gură, bot; *(fig., fam.)* **er kann den ~ nicht voll genug kriegen** e nesățios, lacom; *(vulg.)* **jm. (mit etwas) den ~ stopfen a)** a astupa cuiva gura, a face pe cineva să tacă; **b)** a da ceva cuiva, care cere prea multe, pentru a-l face odată mulțumit; **jm. etwas aus dem ~ reißen** a smulge, a salva ceva din colții cuiva; *(fig.)* **dem Schicksal in den ~ greifen** a se opune sorții; **jn. aus dem ~ des Todes erretten** a scăpa pe cineva din ghearele morții.

rächen, *rächte, gerächt, vb. (h)* **I.** *tr.* a răzbuna. **II.** *refl.* **1.** a se răzbuna; **sich (wegen etwas) an jm. ~** a se răzbuna pe cineva (pentru ceva); **sich für etwas ~** a se răzbuna pentru ceva. **2.** a se răzbuna, a se plăti; **alle Schuld rächt sich auf Erden** totul se plătește pe pământ; **das wird sich ~** asta se va plăti, asta va avea urmări.

Rachenblütler *pl. (bot.)* scrofulacee *(Scrophulariaceae).*

Rachenbräune *f. sg. (med., pop.)* anghină; anghină difterică.

Rachen|entzündung, *-en, f.* v. Rachenkatarr(h).

rachenförmig *adj.* în formă de gură, de bot.

Rachenhöhle, *-n, f. (anat.)* cavitate faringiană.

Rachenkatarr(h), *-s, -e, m. (med.)* faringită.

Rachenlehre, *-n, f. (tehn.)* leră circulară.

Rachenmandeln *pl. (med.)* vegetații adenoide; polipi.

Rachenmündung, *-en, f. (anat.)* istm al faringelui.

Rachenputzer, *-s, -, m. (fam., glumeț)* **1.** vin acru. **2.** rachiu tare.

Rachenraum, *-(e)s, -räume, m.* v. Rachenhöhle.

Rachenschnitt, *-(e)s, -e, m. (chir.)* faringotomie.

Rachen|spiegel, *-s, -, m. (med.)* faringoscop.

Racheplan, *-(e)s, -pläne, m.* v. Rachegedanke.

Rächer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* răzbunător(-oare).
rachlerfüllt *adj.* plin de răzbunare, setos de răzbunare.
rächerisch *adj.* răzbunător.
racheschnaubend *adj.* setos de răzbunare.
Racheschwur, *-(e)s, -schwüre, m. (livr.)* jurământ de răzbunare.
Rachgier *f. sg. (livr.)* dorință, sete de răzbunare.
rachgierig *adj. (livr.)* dornic de răzbunare, vindicativ, răzbunător.
Rachitis [ra'xi:tɪs] *f. sg. (med.)* rahitism.
rachitisch [ra'xi:tɪʃ] *adj. (med.)* rahitic.
Rachsucht *f. sg.* v. Rachgier.
rachsüchtig *adj.* v. rachgierig.
Racing|reifen ['reɪsɪŋ-], *-s, -, m.* anvelopă pentru mașinile de curse.
Rack[1], *-(e)s, m. sg.* rachiu de orez.
Rack[2], *-(e)s, -e, n. (mar.)* brățară care leagă verga de arbore, permițându-i să se orienteze.
Racke, *-n, f. (ornit.)* cioară *(Corvus frugilegus)*.
Rackelhuhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* gotcan hibrid *(Tetrao hibridus)*.
rackeln, *rackelte, gerackelt (ich rack(e)le), vb. (h) intr.* a croncăni, a cârâi.
Rackelwild, *-(e)s, n. sg.* v. Rackelhuhn.
racken, *rackte, geracket, vb. (h) intr. (reg.)* v. rackern **(1)**.
Racker, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* coțcar; ștrengar, golan. **2.** hingher. **3.** v. Racke.
Rackerei, *-en, f.* muncă grea, roboteală.
rackerig *adj.* **1.** brutal, grosolan. **2.** incult. **3.** *(reg.)* violent, furios.
rackern, *rackerte, gerackert, vb. (h) intr.* **1.** a munci din greu, a (se) trudi, a roboti, a se speti muncind. **2.** *(reg.)* a face economii.
Rackervolk, **Rackerzeug**, *-(e)s, n. sg. (peior.)* golănime, vulg.
Racket ['rɛkət], *-s, -s, n.* v. Rakett.
rackschen, *rackschte, gerackscht*, **racksen**, *rackste, gerackst (du, er rackst), vb. (h) intr.* v. rackern.
Raclette ['raklɛt, ra'klɛt], *-s, f.* și *-s, -s, n.* preparat culinar elvețian din brânză topită pe foc.
Rad, *-(e)s, Räder, n.* **1.** roată; **der Wagen läuft auf vier Rädern** carul merge pe patru roți; **ein ~ wechseln** a schimba o roată; **ein ~ auswuchten** a echilibra o roată; **ins ~ greifen a)** a frâna; **b)** *(fig.)* a face dificultăți, mizerii; **der Pfau schlägt ein ~** păunul face coada roată; *(ist.)* **aufs ~ flechten** a trage pe roată; *(fig.)* **unter die Räder kommen** a decădea moralmente; **das fünfte ~ am Wagen sein** a fi a cincea roată la căruță, a fi de prisos; **bei ihm fehlt ein ~ sau ein ~ ist bei ihm locker** sau **ein ~ abhaben** îi lipsește o doagă; **das ~ der Geschichte kann man nicht zurückdrehen** roata istoriei nu se poate întoarce. **2.** v. Fahrrad. **3.** roată de moară. **4.** *(text.)* roată de tors. **5.** *(sport)* tumbă, roată țigănească; **~ schlagen** a face roată țigănească. **6.** *(reg.)* felie rotundă (de salam, cârnat etc.).
Rad|ab|stand, *-(e)s, -stände, m. (auto.)* distanță între axe.
Rad|abweiser, *-s, -, m.* bornă apără-roată.
Rad|achse [-aksə], *-n, f.* osie de roată.
rad|ähnlich *adj.* în formă de roată, ca o roată.
Rad|anker, *-s, -, m. (electr.)* rotor cu poli ieșiți; rotor în formă de roată.
Rad|antrieb, *-(e)s, -e, m. (auto.)* antrenare a roților.
Radar sau **Radar**, *-s, -s, n. (tehn.)* radar.
Radar|anlage, *-n, f.* v. Radargerät.
Radarbug, *-(e)s, -e, m.* v. Radarnase.
Radarfalle, *-n, f. (fam.)* instalație radar ascunsă.
Radargerät, *-(e)s, -e, n.* dispozitiv, instalație radar.
Radarkontrolle, *-n, f.* control rutier radar.
Rad|arm, *-(e)s, -e, m.* v. Radspeiche.
Radarnase, *-n, f. (av.)* capotaj aerodinamic al antenei de radiolocație.
Radarpeilung, *-en, f.* măsurare cu radarul.
Radarschirmbild, *-(e)s, -er, n. (av.)* imagine pe ecranul radiolocatorului.
Radarschutz|überzug, *-(e)s, -züge, m. (av.)* acoperire, ecranare, mascare contra radiolocației.
Radar|strahl, *-(e)s, -en, m. (av.)* fascicul de radiolocație.
Radarwagen, *-s, -, m.* radar instalat pe automobil.
Radau, *-s, m. sg. (fam.)* scandal, tărăboi.
Radaubruder, *-s, -brüder, m. (fam.)* scandalagiu, zurbagiu.
Rad|aufhängung, *-en, f. (auto.)* suspensie a roților.
Radaulust *f. sg. (fam.)* poftă de scandal, poftă de păruială.
Radaumacher, *-s, -, m.* v. Radaubruder.
Radaumusik *f. sg. (fam.)* muzică zgomotoasă.
Radauschläger, *-s, -, m.* v. Radaubruder.
Radbahre, *-n, f.* roabă (de cărat).
Radball, *-(e)s, m. sg. (sport)* **1.** hochei pe bicicletă. **2.** minge folosită la hocheiul pe bicicletă.
Radballer, *-s, -, m.* persoană care joacă hochei pe bicicletă.
Radbelastung *f. sg. (ferov.)* încărcătură pe (fiecare) roată.
Radber, *-en, f.* v. Radeber(ge).
Radbremse, *-n, f.* frână de roată; frână cu saboți.
Radbrems|zylinder, *-s, -, m. (tehn.)* cilindru de frână, cilindru al frânei cu saboți.
Radbruch, *-(e)s, -brüche, m.* defect la roată; rupere a roții.
Radbrunnen, *-s, -, m.* fântână, puț cu roată.
Radbüchse, *-n, f. (tehn.)* bucșă a roții.
Rädchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Rad) rotiță; **nur ein ~ im Getriebe sein** a avea o funcție neînsemnată, mică; *(fam.)* **bei jm. ist ein ~ locker** sau **bei jm. fehlt ein ~** cuiva îi lipsește o doagă. **2.** *(cul.)* rotiță. **3.** *(croitorie)* ruletă.
Rad|dampfer, *-s, -, m. (mar.)* vapor cu roată, navă cu zbaturi.
Rad|deckel, *-s, -, m. (tehn.)* carcasă, cuter de roată; capac al butucului, al roții.
Rad|drehbank, *-bänke, f. (maș.)* strung pentru roți.
Rad|dreher, *-s, -, m. (tipogr.)* rotar.
Rad|druck, *-(e)s, m. sg. (ferov.)* presiune, apăsare asupra roții.

Rade, *-n, f.* **1.** *(bot.)* neghină *(Agrostemma githago* L.). **2.** *pl. (bot.)* nume generic pentru neghină și alte buruieni. **3.** *(reg.)* articulație, îndoitură. **4.** *(mar.)* radă, port.
Radeber, *-n*, **Radeberge**, *-n, f. (reg.)* roabă.
radebrechen, *radebrechte, geradebrecht (du radebrechst, er radebrecht) vb. (h) tr.* a vorbi stricat, a stâlci o limbă; **er kann Deutsch nur ~** vorbește stricat nemțește.
Radegarn, *-(e)s, -e, n.* v. Radgarn.
Rade|hacke, **Rade|haue**, *-n, f.* sapă (de desțelenit).
Rädel, *-s, -, n.* **1.** *(tehn.)* ciur cu ochiuri largi, ciur grosier. **2.** *(reg.)* v. Rade **(1, 2)**.
radeln, *radelte, geradelt (ich rad(e)le), vb. (h* și *s) intr. (fam.)* a merge cu bicicleta.
rädeln, *rädelte, gerädelt (ich räd(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a desena cu ruleta croitorului. **2.** a tăia cu rotița de colțunași. **3.** a se învârti în cerc, a dansa în cerc.
Rädelsführer, *-s, -, m. (peior.)* căpetenie de răzvrătiți; instigator, ațâțător.
Rademacher, *-s, -, m.* rotar.
Rademacher|arbeit, *-en, f.* **1.** *sg.* rotărie. **2.** lucru (făcut) de rotar.
Radendistel, *-n, f. (bot.)* scaiete de câmp, scaiul-dracului *(Eryngium campestre* L.).
Räderfabrikation, *-en, f. (tehn.)* fabricare de roți.
Räderfeile, *-n, f.* pilă de ceasornicar (cu fețele laterale rotunjite).
Räderfräs|automat, *-en, -en, m. (tehn.)* automat de frezat roți dințate.
Räderge|stell, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* cadru de roți.
Rädergetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* transmisie prin roți cu fricțiune, transmisie prin angrenaje.
räderlos *adj.* fără roți.
rädern, *räderte, gerädert, vb. (h) tr.* **1.** a pune roți. **2.** *(ist.)* a trage pe roată; *(fig., fam.)* **ich bin wie gerädert** sunt frânt de oboseală.
Räderpaar, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(auto.)* garnitură, set de roți. **2.** *(ferov.)* osie montată.
Räderschere, *-n, f. (mec.)* foarfece cu cuțit disc.
Räderschneidemaschine, *-n, f. (mec.)* mașină de tăiat roți dințate.
Räder|stempel, *-s, -, m. (mec.)* rotiță de filetat.
Rädertierchen *pl. (zool.)* (vierme) rotatoriu *(Rotatoria)*.
Räder|übersetzung, *-en, f. (tehn.)* angrenaj; transmisie cu roți dințate; **einfache ~** raport de transformare simplu al angrenajului cu roți dințate.
Räderwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* **1.** mecanism de ceasornic; **das ~ der Justiz** mecanismul justiției. **2.** angrenaj. **3.** mașinărie.
Radfahrbahn, *-en, f. (sport)* **1.** velodrom. **2.** pistă de ciclism.
Radfahrbataillon [-taljo:n], *-s, -e, n. (mil.)* batalion de cicliști.
Rad fahren, *fuhr Rad, Rad gefahren (du fährst Rad, er fährt Rad), vb. (s) intr.* a merge cu bicicleta.
Radfahrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** *(sport)* (bi)ciclist(ă). **2.** *(fam., peior.)* persoană care se comportă smerit față de șefi dar își șicanează subalternii.
Radfahrer|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de biciclist.
Radfahrerklub, *-s, -s, m. (sport)* veloclub.
Radfahr|sport, *-(e)s, m. sg. (sport)* ciclism.
Radfahrweg, *-(e)s, -e, m.* pistă, drum, cale pentru (bi)cicliști.
Radfelge, *-n, f. (tehn.)* obadă, jantă.
radförmig *adj.* ca o roată, în formă de roată.
Radgabel, *-n, f. (tehn.)* furcă a roții (de bicicletă).
Radgarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fir gros de lână.
Radgeleise, *-s, -, n.* făgaș, urmă de roată.
Radhacke, *-n, f.* **1.** sapă. **2.** sapă rotativă.
Radi, *-s, -, m. (reg., austr., fam.)* ridiche *(Raphanus sativus* L.); **einen ~ kriegen** a fi mustrat.
radial [-ia:-] *adj.* radial.
Radial|arterie [-rīə], *-n, f. (anat.)* arteră radială.
Radialbohrmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de găurit radială.
Radialdampfturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină cu abur radială.
Radialgegendruckturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină radială cu contrapresiune.
Radialgeschwindigkeit, *-en, f. (fiz., astron.)* viteză radială.
Radial|linie [-nīə], *-n, f. (austr.)* linie de tramvai, autobuz etc. care unește centrul de periferie.
Radialnerven [-fn sau -vn] *pl. (anat.)* nervi radiali.
Radialreifen, *-s, -, m. (auto.)* pneu, anvelopă radială.
Radialschnitt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* debitare radială (a lemnului).
Radial|stahl, *-(e)s, -e* (și *-stähle), m. (tehn.)* cuțit de strung.
Radial|straße, *-n, f. (drumuri)* stradă, arteră radială.
Radialturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină radială.
Radiant [-'diant], *-en, -en, m. (mat., astron.)* radiant.
radiär [-'dīɛ:ɐ] *adj. (bot.)* radiar, dispus în raze.
Radiästhesie [-dīɛ-] *f. sg.* radiestezie.
Radiaten [-'dia:-] *pl. (zool.)* radiolari, protozoare radiate.
Radiation [-dia-], *-en, f. (fiz.)* radiație.
Radiator, *-s, -toren, m.* radiator.
radieren, *radierte, radiert, vb. (h) tr.* **1.** a șterge cu guma. **2.** *(arte)* a grava, a radia.
Radieren, *-s, n. sg.* **1.** șters cu guma. **2.** *(arte)* gravare (în cupru).
Radierer, *-s, -, m.* gravor.
Radierfirnis, *-ses, -se, m.* firnis de gravor.
Radiergummi, *-s, -s, m.* radieră, gumă (de șters).
Radierkunst *f. sg. (arte)* artă de a grava în acvaforte; acvaforte.
Radiermesser, *-s, -, n.* cuțit răzuitor, lamă răzuitoare.
Radiernadel, *-n, f.* ac, daltă de gravat (în cupru), sulă de gravor.
Radierung, *-en, f.* **1.** *sg.* ștergere cu guma. **2.** *sg.* gravare (în cupru); **~ in Wachs** gravare în ceară. **3.** gravură în acvaforte; *(tipogr.)* **hochgeätzte ~** clișeu gravat adânc.
Radies, *-es, -er (reg.)*, **Radies|chen**, *-s, -, n. (bot.)* ridiche-de-lună *(Raphanus sativus radicola)*; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **die Radieschen von unten ansehen** sau **besehen** sau **betrachten** a fi mort, a fi la doi metri sub pământ.
radikal *adj.* și *adv.* **1.** radical; extrem; temeinic; complet; **eine Sache ~ ändern** a schimba ceva din temelii. **2.** *(pol.)* radical; **~ gesinnt sein** a fi de orientare radicală.
Radikal, *-s, -e, n. (chim., mat.)* radical.
Radikale, *-n, -n (ein Radikaler), m.* și *f. (pol.)* radical(ă).

Radikalen|erlass, *-es, m. sg.* decret prin care se interzice unui membru al unei organizații extremiste să dețină o funcție publică.
Radikalinski, *-s, -s, m. (fam., peior.)* radical care instigă la revoltă.
radikalisieren, *radikalisierte, radikalisiert, vb. (h) tr.* a radicaliza.
Radikalisierung, *-en, f.* radicalizare.
Radikalisierungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de radicalizare.
Radikalismus, *-, m. sg. (pol.)* radicalism.
Radikalkur, *-en, f. (med.)* cură radicală, tratament radical.
Radikalsozialist, *-en, -en, m. (pol.)* socialist radical, radical-socialist.
Radikalwort, *-(e)s, -wörter, n. (lingv.)* cuvânt nederivat, cuvânt radical.
Radikand, *-en, -en, m. (mat.)* câtime de sub radical, număr din care se extrage rădăcina.
Radio [-dio], *-s, -s, n.* **1.** *(reg., austr., elv.)* și *m.* aparat radio. **2.** *n. sg.* **a)** radiodifuziune; **im ~ kommt heute eine interessante Sendung** la radio se dă azi o emisiune interesantă; **b)** (urmat de numele unui oraș, unei țări) post de radio; **~ Luxemburg bringt Musik** Radio Luxemburg difuzează muzică.
radio|aktiv *adj. (fiz.)* radioactiv.
Radio|aktivität [-vi-] *f. sg. (fiz.)* radioactivitate.
Radio|amateur [-tø:ɐ], *-s, -e, m.* v. Radiobastler.
Radio|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalație de radio.
Radio|an|sprache, *-n, f.* cuvântare radiodifuzată.
Radio|apparat, *-(e)s, -e, m.* v. Radiogerät.
Radiobastler, *-s, -, m.* radioamator.
Radiobühne, *-n, f.* teatru la microfon.
Radiodurchsage, *-n, f.* v. Radiomeldung.
Radio|element, *-(e)s, -e, n.* element radioactiv.
Radio|empfänger, *-s, -, m.* v. Radioempfangsapparat.
Radio|empfangs|anlage, *-n, f.*, **Radio|empfangs|apparat**, *-(e)s, -e, m. (radio.)* aparat de radiorecepție.
Radiofonie *f. sg.* v. Radiophonie.
Radioge|häuse, *-s, -, n.* cutie de radio.
Radiogerät, *-(e)s, -e, n.* aparat de radio.
Radiogramm, *-s, -e, n. (tel.)* radiogramă.
Radiographie (și **-grafie**), *-n,* [-'fi:ən], *f.* radiografie.
Radiogroßsuper, *-s, -, m. (radio.)* superaparat de radio (cu rază mondială de ascultare).
Radio|hochschule, *-n, f.* institut superior de radiofonie.
Radio|hörer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* ascultător(-oare) de radio.
Radio|industrie, *-n, f.* industrie de radio.
Radio|interview [-vju:], *-s, -s, n.* interviu la radio.
Radiokompass, *-es, -e, m. (mar., av.)* radiobusolă.
Radiolarien [-riən] *pl. (zool.)* radiolari.
Radiologe, *-n, -n, m.* radiolog.
Radiologie *f. sg. (tehn., med.)* radiologie.
radiologisch *adj.* radiologic.
Radiomeldung, *-en, f.* știre, anunț, înștiințare la radio.
Radiometer, *-s, -, n. (fiz.)* radiometru.
Radiopeiler, *-s, -, m. (mar., av.)* radiogoniometru.
Radiophonie *f. sg.* telefonie fără fir.
Radioprogramm, *-s, -e, n.* program de radio.
Radioquelle, *-n, f. (astron.)* sursă de unde radio.
Radiorekorder, *-s, -, m.* radiocasetofon portabil.
Radioröhre, *-n, f.* tub, lampă de radio.
Radiosender, *-s, -, m. (radio.)* radioemițător, post de radio-emisiune.
Radiosendung, *-en, f.* emisiune la radio.
Radiosonde, *-n, f. (met.)* radiosondă.
Radio|sprecher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* crainic(ă) la radio.
Radio|station, *-en, f.* stație de radio.
Radiotechnik *f. sg.* radiotehnică.
Radiotelefonie și **-telephonie** *f. sg.* radiotelefonie.
Radiotelegrafie și **-graphie** *f. sg.* radiotelegrafie.
Radiotherapie *f. sg.* radioterapie.
Radio|übertragung, *-en, f.* transmisiune radiofonică, transmisiune prin radio.
Radioverbindung, *-en, f.* legătură radiofonică, legătură prin radio.
Radiowecker, *-s, -, m. (tehn.)* (deșteptător) declanșator automat pentru radio.
Radiowelle, *-n, f.* undă de radio, undă radioelectrică.
Radiowerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică, uzină de aparate de radio.
Radiozeit *f. sg.* ora exactă anunțată la radio.
Radium, *-s, n. sg. (chim.)* radiu.
Radiumbe|handlung, *-en, f. (med.)* tratament cu radiu.
Radiumbe|strahlung, *-en, f.* radioterapie.
radiumhaltig *adj.* care conține radiu.
Radiumkanone, *-n, f. (med.)* aparat pentru iradieri masive cu radiu.
Radium|strahlung, *-en, f.* radiație radioactivă.
Radius [-dius], *-, -dien* [-diən], *m.* **1.** *(mat.)* rază. **2.** rază de acțiune.
Radiusfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză radială.
Radix, *Radizes, f. (anat., bot., mat.)* rădăcină.
radizieren, *radizierte, radiziert, vb. (h) tr. (mat.)* a extrage rădăcina dintr-un număr.
radiziert I. *part. trec.* de la radizieren. **II.** *adj. (inv., mat.)* cu rădăcină.
Radkamm, *-(e)s, -kämme, m. (tehn.)* coroană dințată.
Radkappe, *-n, f. (auto.)* capac la roată.
Radkasten, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* apărătoare a roții cu zbaturi. **2.** *(tehn.)* cutie de angrenaj.
Radkette, *-n, f. (tehn.)* lanț de roată; lanț de transmisie; semișenilă.
Radkranz, *-es, -kränze, m. (tehn.)* coroană dințată, obadă dințată.
Rädlein, *-s, -, n. (dim.* de la Rad*)* rotiță; *(fig., fam.)* **das ~ laufen lassen** a da curs liber, a da drumul.
Radler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** (bi)ciclist(ă). **2.** *(reg.)* băutură răcoritoare din bere și limonadă.
Radlermaß, *-(e), f. (reg.)* un litru de bere cu limonadă.
Radlinie [-niə], *-n, f. (mat.)* cicloidă.
radlinig *adj. (mat.)* cicloidal.
Radmacher, *-s, -, m.* v. Rademacher.
Radmantel, *-s, -mäntel, m.* **1.** pelerină. **2.** *(auto.)* anvelopă; bandaj.
Radmutter, *-n, f. (auto.)* piuliță pentru roată.
Radnabe, *-n, f. (tehn.)* butuc al roții.
radotieren, *radotierte, radotiert, vb. (h) intr. (inv.)* a flecări, a pălăvrăgi.
Radreifen, *-s, -, m. (tehn.)* anvelopă de bicicletă.
Radrennbahn, *-en, f.* velodrom; pistă de ciclism.
Radrennen, *-s, -, n.* cursă ciclistă.
Radrennfahrer, *-s, -, m.* ciclist de cursă.
Radrundfahrt, *-en, f.* cursă ciclistă în circuit închis, tur ciclist.
Radsaal|sport, *-(e)s, m. sg.* ciclism, sport ciclist de sală.
Radsatz, *-es, -sätze, m.* v. Räderpaar **(1. 2)**.
Radscha, *-s, -s, m.* rajah.
Radschaufel, *-n, f. (tehn.)* măsea a roții.
Radschiene, *-n, f. (maș.)* cerc de roată.
Rad schlagen, *schlug Rad, Rad geschlagen (du schlägst Rad, er schlägt Rad), vb. (h) intr. (sport)* a face tumba, roata țigănească.
Radschlepper, *-s, -, m.* tractor pe roți.
Radschloss, *-es, -schlösser, n. (mil.)* închizătoare cu rotiță (la armele vechi).
Radschuh, *-(e)s, -e, m. (ferov.)* sabot pentru roți.
Radsech, *-(e)s, -e, n. (agr.)* cuțit-disc, cuțit rotativ.
Rad|speiche, *-n, f.* spiță la roată.
Rad|sperre, *-n, f.* v. Radschuh.
Rad|spinne, *-n, f. (entom.)* specie de păianjen *(Orbitelariae)*.
Rad|sport, *-(e)s, m. sg.* v. Radfahrsport.
Rad|sportler, *-s, -, m.* sportiv ciclist.
Rad|sportverband, *-(e)s, -bände, m.* asociație sportivă ciclistă.
Rad|spur, *-en, f.* **1.** urmă, făgaș lăsat de roți. **2.** ecartament.
Rad|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(ferov.)* ampatament. **2.** *(auto.)* distanță dintre axe.
Rad|standlibelle, *-n, f. (mil.)* nivel transversal.
Rad|sterndrehbank, *-bänke, f.* strung pentru butuci de roți.
Rad|steuer, *-s, -, n. (mar.)* cârmă de timonă; timonă.
Rad|steuerung, *-en, f. (av.)* manșă cu volan.
Rad|stube, *-n, f.* v. Radkasten.
Rad|sturz, *-es, -stürze, m. (auto.)* înclinație a roții.
Radtour [-tu:ɐ], *-en, f.* excursie, circuit cu bicicleta.
Rad|traktor, *-s, -en, m. (tehn.)* v. Radschlepper.
Rad|turbine, *-n, f. (tehn.)* turbină cu acțiune.
Rad|übersetzung, *-en, f. (maș.)* transmisie cu roți dințate.
Rad|umdrehung, *-en, f. (maș.)* rotație a roții.
Rad|umfang, *-(e)s, -fänge, m.* circumferință a roții.
Rad|umformer, *-s, -, m. (maș.)* reductor cu roți dințate.
Radvorlauf, *-(e)s, -läufe, m. (auto.)* unghi de fugă.
Radvorleger, *-s, -, m. (maș.)* piedică pentru roți de vehicule.
Radwanderung, *-en, f.* v. Radtour.
Radwechsel, *-s, -, m.* schimbare de roată.
Radweg, *-(e)s, -e, m.* drum, pistă, cărare pentru bicicliști.
Radwelle, *-n, f.* **1.** *(auto.)* semiosie. **2.** *(maș.)* arbore.
Radwer, *-n, f. (reg.)* v. Radeber.
Radzahn, *-(e)s, -zähne, m. (tehn.)* dinte de angrenaj.
Radzange, *-n, f. (tehn.)* clește, apucător de prins, de scos șina.
Radzapfen, *-s, -, m. (maș.)* fus de roată.
Radzierkappe, *-n, f. (tehn.)* capac decorativ de roată.
RAF *presc.* de la Rote-Armee-Fraktion fracțiune a Armatei Roșii (organizație teroristă).
Raff, *-(e)s, -e, m. (pop., fam.)* **1.** lucru de haram, de furat, luat cu japca. **2.** jaf, furtișag. **3.** apucătură, smucitură (rapidă).
Raffel, *-n, f.* **1.** *(text.)* darac, pieptene de cânepă. **2.** gură urâtă; *(fig.)* gură-spartă. **3.** plasă de pescuit; năvod. **4.** răzătoare. **5.** *(reg.)* cotoroanță, babă afurisită. **6.** jucărie care sună.
Raffel|eisen, *-s, -, n. (reg.)* răzătoare.
Raffelkamm, *-(e)s, -kämme, m.* v. Raffel **(1)**.
raffeln, *raffelte, geraffelt (ich raff(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a da prin răzătoare (fructe, legume). **2.** *(text.)* a dărăci. **II.** *intr.* **1.** a hurui, a zăngăni. **2.** *(fig., vulg., peior.)* a pălăvrăgi, a trăncăni, a turui, a flecări; a bârfi, a cleveti.
raffen, *raffte, gerafft, vb. (h) tr.* **1.** a apuca repede, a înhăța; a lua cu japca; **etwas an sich ~** a acapara ceva; a-și însuși ceva. **2.** a drapa; a ridica; **den Vorhang ~** a drapa perdeaua. **3.** a reda numai punctele esențiale: **den Bericht ~** a scurta un raport redând numai esențialul. **4.** *(vulg.)* a înțelege, a pricepe; **das rafft er nicht** asta nu pricepe.
Raffer, *-s, -, m.* persoană hrăpăreață, lacomă.
Raffgier *f. sg.* lăcomie, sete de câștig, cupiditate, rapacitate.
raffgierig *adj.* lacom, hrăpăreț, rapace.
Raffgut, *-(e)s, -güter, n.* bun luat cu japca, bani de haram.
Raffholz, *-es, -hölzer, n.* vreascuri, uscături.
raffig *adj.* v. raffgierig.
Raffinade, *-n, f.* zahăr rafinat (tos).
Raffinage [-'a:ʒə], *-n, f. (înv.)* v. Raffinierung.
Raffinat, *-(e)s, -e, n.* produs rafinat.
Raffinatkupfer, *-s, n. sg.* cupru rafinat.
Raffination, *-en, f.* rafinare.
Raffinement [-nə'mã:], *-s, -s, n.* v. Raffiniertheit.
Raffinerie, *-n* [-'ri:ən], *f. (ind. alim.)* rafinărie.
Raffinesse, *-n, f.* **1.** *sg. f.* manieră inteligentă și șireată de a profita de o situație. **2.** dotare excepțională; **ein Gerät mit allen ~n** un aparat dotat cu toate finețurile.

Raffineur [-'nøːɐ], *-s, -e, m. (ind.)* rafinor.
raffinieren, *raffinierte, raffiniert, vb. (h) tr. (ind. alim.)* a rafina.
Raffinieren, *-s, n. sg.* v. Raffinierung.
Raffinier|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de rafinat.
Raffinier|stahl, *-(e)s, -stähle (și -e), m.* oțel rafinat.
raffiniert I. *part. trec.* de la raffinieren. **II.** *adj.* (și *fig.*) rafinat; **ein ~er Plan** un plan bine ticluit; **eine ~e Person** o persoană rafinată.
Raffiniert|heit *f. sg.* rafinament.
Raffinierung *f. sg.* **1.** *(ind. alim., tehn.)* rafinare. **2.** rafinament.
Raffke, *-(s), -s, m. (fam., glumeț)* om rapace; **Familie ~** familie de parveniți.
Raffsucht *f. sg.* v. Raffgier.
Raffung, *-en, f.* **1.** acaparare. **2.** drapare. **3.** redare (a unei idei, a unui raport etc.) în punctele esențiale.
Raffzahn, *-(e)s, -zähne, m.* **1.** colț, canin, dintele ochiului. **2.** v. Raffke.
Raft, *-s, -s, n.* insulă plutitoare.
Rafting, *-s, n. sg. (sport)* navigare pe torente într-o barcă pneumatică.
Rage ['raːʒə] *f. sg.* furie, mânie; **in (die) ~ kommen** (sau **geraten**) a se înfuria; **in der ~** în grabă.
ragen, *ragte, geragt, vb. (h) intr.* a se ridica, a se înălța.
ragend I. *part. prez.* de la ragen. **II.** *adj.* **1.** înalt, ieșit în relief. **2.** impunător, impresionant, măreț.
Raglan, *-s, -s, m.* (haină) raglan.
Ragnarök *f. sg. (mit.)* sfârșitul lumii.
Ragout [ra'guː], *-s, -s, n.* **1.** *(cul.)* ragout, un fel de tocană. **2.** *(fig., fam.)* ghiveci, talmeș-balmeș.
Ragwurz *f. sg. (bot.)* orhidee vulgară, floarea-cucului *(Ophrys anthropophora)*.
Rah, *-en, f.* v. Rahe.
Rahband, *-(e)s, -bänder, n. (mar.)* parâmă de velă.
Rahe, *-n, f. (mar.)* vergă.
Rahesegel, *-s, -, n.* v. Rahsegel.
Rahkette, *-n, f. (mar.)* sart al velei.
Rahm, *-(e)s, m. sg. (reg.)* **1.** smântână; (și *fig.*) **den ~ abnehmen** (sau **abschöpfen**) a lua ce-i mai bun, a lua caimacul. **2.** funingine.
Rähm, *-s, -e, m. (constr.)* grindă de centură; coardă, cosoroabă.
Rahm|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* măr Caneel, corosol *(Anona squamosa)*.
Rahmbeere, *-n, f. (bot., reg.)* mură *(Rubus caesius* L.).
Rahmbutter *f. sg.* unt gras.
Rähmchen, *-s, -, n. (dim.* de la Rahmen) ramă mică; cadru, gherghef mic.
Rahm|eisen, *-s, -, n. (metal.)* fier pentru cadru.
rahmen[1], *rahmte, gerahmt, vb. (h) tr.* a înrăma, a încadra.
rahmen[2], *rahmte, gerahmt, vb. (h)* **I.** *tr.* a lua smântâna, a smântâni. **II.** *intr.* (despre lapte) a face smântână.
Rahmen, *-s, -, m.* **1.** cadru, ramă; **organisatorischer ~** cadru organizatoric; **gesetzlicher ~** cadru legal; **ein feierlicher ~** un cadru sărbătoresc; **aus dem ~ fallen** a fi deplasat, a depăși limitele impuse; **nicht in den ~ passen** a nu corespunde normelor, cadrului; **im ~** în cadrul, în programul; **im ~ bleiben** a nu depăși limitele; **den ~ sprengen** a ieși din comun. **2.** pervaz; cercevea. **3.** gherghef (de brodat). **4.** *(tipogr.)* chenar. **5.** *(auto.)* șasiu. **6.** *(tehn.)* batiu. **7.** *(mil.)* cadre. **8.** *(fig.)* cadru; **das Bataillon kämpft im ~ der Division** batalionul luptă în cadrul diviziei. **9.** cadru de bicicletă.
Rahmen|abkommen, *-s, -, n. (pol.)* acord-cadru.
Rahmen|antenne, *-n, f. (radio.)* antenă-cadru.
Rahmenbedingung, *-en, f.* condiție cadru.
Rahmenbe|stimmung, *-en, f.* **1.** *(jur.)* dispoziție de principiu. **2.** *(jur.)* v. Rahmengesetz.
Rahmenbrücke, *-n, f. (tehn.)* pod în cadru.
Rahmen|einfassung, *-en, f.* înrămare, încadrare.
Rahmen|erzählung, *-en, f. (lit.)* povestire-cadru, procedeu de a încadra o acțiune într-o altă acțiune.
Rahmenfilterpresse, *-n, f. (tehn.)* filtru-presă cu ramă.
rahmengenäht *adj. (despre încălțăminte)* cu margine, cu ramă cusută.
Rahmengesetz, *-es, -e, n.* lege cu caracter general.
Rahmenheer, *-(e)s, -e, n. (mil.)* armată de cadre.
Rahmenkollektiv|vertrag, *-(e)s, -verträge, m. (ec.)* contract colectiv-tip.
Rahmenpeiler, *-s, -, m. (tel.)* goniometru cu cadru.
Rahmenrichtlinie [-niə], *-n, f. (jur.)* v. Rahmengesetz.
Rahmenrohr, *-(e)s, -e, n.* cadru (de bicicletă).
Rahmenschenkel, *-s, -, m.* montant al ușii sau al ferestrei.
Rahmenschuh, *-(e)s, -e, m.* pantof sau gheată cu ramă, cusut(ă) pe ramă.
Rahmensohle, *-n, f.* talpă, pingea cu ramă.
Rahmen|strukturplan, *-(e)s, pläne, m. (ec.)* organigramă a structurii, schema de structură a unei întreprinderi.
Rahmensucher, *-s, -, m. (fot.)* vizor-cadru.
Rahmentarif, *-s, -e, m. (ec.)* contract colectiv de muncă.
Rahmenträger, *-s, -, m. (constr. poduri)* sistem portant în cadre.
Rahmentragwerk, *-(e)s, -e, n. (constr.)* formă din cadre.
Rahmentrockenmaschine, *-n, f. (spălătorie de rufe)* mașină de uscat și de întins pe cadre.
Rahmenverband, *-(e)s, -bände, m. (mil.)* cadre (ale unității).
Rahmenvertrag, *-(e)s, -verträge, m. (ec.)* contract-cadru.
Rahmenvisier [-vi-], *-s, -e, n. (mil.)* înălțător; vizor.
Rahmer, *-s, -, m. (înv.)* maistru constructor de războaie de țesut.
Rahmholz, *-es, -hölzer, n. (constr.)* talpă, consolă, bală.
rahmig *adj. (despre lapte)* gras, smântânos, cu smântână.
Rahmkäse, *-s, -, m.* brânză grasă.
Rahmkuchen, *-s, -, m.* prăjitură cu cremă, prăjitură cu frișcă (nebătută).
Rahmschnee, *-s, m. sg. (reg.)* frișcă (bătută).
Rahmsoße, *-n, f. (cul.)* sos cu smântână.
Rahm|speise, *-n, f. (reg.)* prăjitură cu cremă, budincă de cremă.
Rahm|strudel, *-s, -, m. (reg.)* plăcintă, ștrudel cu smântână.
Rahmung, *-en, f.* **1.** *(rar)* v. Rahmen **(1)**. **2.** punere de cadru, cadrare.
rahn *adj. (reg.)* **1.** subțire, firav, slăbuț. **2.** fad, sălciu; *(despre vin)* cu miros de butoi.
Rahne, *-n, f. (reg.)* **1.** *(bot.)* sfeclă *(Beta vulgaris hortensis)*. **2.** *sg.* zvelteţe. **3.** gust sălciu, fad. **4.** *(forest.)* căzătură, doborâtură în pădure.
rahnig *adj. (reg.)* zvelt, mlădios.
Rahsegel, *-s, -, n. (mar.)* pânză pătrată, velă pătrată.
Rahseil, *-(e)s, -e, n. (mar.)* parâmă sau sart de velă.
Rah|stange, *-n, f.* v. Rahe.
Raid [reːd], *-s, -s, m. (mil.)* raid, incursiune.
Raife, *-n, f. (entom.)* apendice al părții posterioare a toracelui insectelor.
Raigras ['rae-], *-es, n. sg. (bot.)* reigras; **englisches ~** reigras de pășune *(Lolium perenne)*; **französisches ~** reigras francez *(Avena eliatos)*.
Raillerie [raːjə'riː], *-n, f. (înv.)* glumă, zeflemea; batjocură.
raillieren [ra'jiː-], *raillierte, railliert, vb. (h) intr. (înv.)* a glumi, a zeflemisi; a batjocori.
Rain, *-(e)s, -e, m.* **1.** răzor, hat. **2.** margine a pădurii, lizieră. **3.** izlaz, pășune. **4.** *(reg., elv.)* povârniș, coastă.
Rainblume, *-n, f. (bot.)* bănuț, părăluță *(Bellis perennis* L.).
rainen, *rainte, geraint, vb. (h)* **I.** *tr.* a fixa, a stabili haturile, a hotărnici. **II.** *intr.* (cu *ac.*) *(reg.)* a se mărgini, a se învecina; **an jm. ~** a se mărgini, a se învecina cu pământul, cu terenul cuiva.
Rainfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* vetricea, crizantemă vulgară *(Chrysanthemum balsamita* L.).
Rainkohl, **Rainsalat**, *-(e)s, m. sg. (bot.)* zgrăbunțică, salată-câinească *(Lapsana communis* L.).
Rainschwalbe, *-n, f. (ornit.)* rândunică de râpă.
Rainung, *-en, f.* fixare, stabilire a haturilor; hotărnicire.
Rainweide, *-n, f. (bot.)* lemn-câinesc, caprifoi *(Ligustrum vulgare* L.).
Raison [rɛː'zõː] *f. sg.* v. Räson.
rajolen, *rajolte, rajolt, vb. (h) tr.* v. rigolen.
Rake, *-n, f.* v. Racke.
Rakel, *-n, f.* **1.** *(tipogr.)* racletă. **2.** *(text.)* raclu.
Rakeldruck, *-(e)s, m. sg. (tipogr.)* presiune a racletei.
Rakelhuhn, *-(e)s, -hühner, n.* v. Rackelhuhn.
räkeln, *räkelte, geräkelt (ich räk(e)le), vb. (h) intr.* și *refl.* v. rekeln.
Rakeltiefdruck, *-(e)s, m. sg. (tipogr.)* tipar rotoheliografic.
Rakete, *-n, f.* **1.** *(mil., tehn.)* rachetă; **eine ~ in den Weltraum schießen** a trimite o rachetă în spațiu; *(fig.)* **der Junge fegte wie eine ~ davon** băiatul a fugit, a tulit-o. **2.** artificii. **3.** șuierătură, fluierătură care imită zgomotul făcut de o rachetă.
Raketen|abschussbasis, *-basen, f. (mil.)* bază militară de lansat rachete.
Raketen|abschussrampe, *-n, f. (av., mil.)* rampă de lansare a rachetelor.
Raketen|abwehr, *-en, f. (av., mil.)* apărare contra rachetelor.
Raketen|antrieb, *-(e)s, -e, m. (av.)* motor-rachetă.
raketen|artig *adj.* **1.** ca o rachetă, în formă de rachetă. **2.** iute ca racheta.
Raketen|auto, *-s, -s, n.* **1.** vehicul, autocamion portrachetă. **2.** automobil cu reacție.
raketenbe|stückt *adj.* dotat cu rachete.
Raketenbombe, *-n, f. (mil.)* bombă cu reacție.
Raketenflug, *-(e)s, -flüge, m.* **1.** *(mil.)* zbor al rachetei. **2.** *(av.)* zbor cu reacție.
Raketenflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion cu reacție, avion-fuzee.
Raketengeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* proiectil-rachetă.
raketengetrieben *adj.* acționat de, prin rachetă.
Raketenkreuzer, *-s, -, m. (mar., mil.)* navă port-rachetă.
Raketen|ofen, *-s, -öfen, m.* cameră de combustie a rachetei.
Raketen|strahl, *-(e)s, -en, m.* jet de gaze al rachetei.
Raketen|stufe, *-n, f. (tehn.)* treaptă a rachetei.
Raketen|stützpunkt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* bază de lansare a rachetelor.
Raketentreib|stoff, *-(e)s, -e, m.* carburant pentru rachete.
Raketentriebsatz, *-es, -sätze, m. (av.)* încărcătură de combustibil solid a motorului-rachetă.
Raketentriebwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* propulsor de rachetă.
Raketenwaffe, *-n, f. (mil.)* armă-rachetă.
Raketenwagen, *-s, -, m.* v. Raketenauto.
Raketenwerfer, *-s, -, m. (av.)* lansator de rachete.
Raketenzeit|alter *-s, n. sg.* era atomică.
Rakett, *-(e)s, -e* (și *-s*), *n.*, **Rakette**, *-n, f. (sport)* rachetă (de tenis).
Rakett|händler, *-s, -, m.* negustor de rachete.
Rakettmacher, *-s, -, m.* persoană care fabrică rachete.
Raki, *-s, -s, n.* rachiu din stafide aromat cu anason.
raksen, *rakste, gerakst (du, er rakst), vb. (h) intr. (reg.)* v. rackern.
raksig *adj.* v. rackerig.
Ralldübel, *-s, -, m. (constr.)* pană, diblu metalic pentru fixarea corzilor la beton precomprimat.
Ralle, *-n, f. (ornit.)* cârstei de baltă *(Rallus aquaticus)*.
Rallenkranich, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* stârc galben *(Ardeola ralloides)*.
Rallenreiher, *-s, -, m. (ornit.)* bâtlan cu coamă sau moț *(Ardea comata)*.
Rallenvögel *m. pl. (ornit.)* ralide, păsări din specia cârsteilor *(Rallidae)*.
ralli|ieren, *ralliierte, ralliiert, vb. (h) tr. (înv.)* a aduna, a uni; **zerstreute Truppen ~** a reuni trupe împrăștiate.
Rallye [rɛ'liː] sau ['rali], *-, -s, n.* sau *f. (sport)* raliu.
Rallye|fahrer, *-s, -, m.* șofer de raliu.
Ramadan și **Ramasan**, *-(s), m. sg.* ramadan, lună de post în religia islamică.
ramassieren, *ramassierte, ramassiert, vb. (h) tr.* a aduna, a strânge.
ramassiert I. *part. trec.* de la ramassieren. **II.** *adj.* bondoc, îndesat.
Ramasuri *m. sg. (reg., fam.)* tărăboi; petrecere, chef; haz.
Rambazamba, *-s, -s, m.* și *n. (fam.)* tărăboi, agitație.
Rambo, *-s, -s, m. (fam.)* persoană violentă, forțos.
Rambur, *-s, -e, m.* soi de măr dulce-acrișor.

Ramel[1], *-n, f. (cul.)* cornet.
Ramel[2], **Ramerl**, *-s, -, n. (reg.)* coajă.
Rament *n. sg. (reg.)* gălăgie, zgomot.
ramenten, *ramentete, ramentet (du ramentest, er ramentet)* și **ramentern**, *ramenterte, ramentert, vb. (h) intr. (reg.)* a face gălăgie.
Ramie, *-n* [-'mi:ən], *f. (bot.)* urzică de India sau de China, ramie *(Boehmeria nivea)*.
Ramiefaser, *-n, f. (text.)* fibră de ramie.
Ramiepflanze, *-n, f. (bot.)* v. Ramie.
Ramie|spinnerei, *-en, f. (text.)* torcătorie de ramie.
Ramm, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(reg.)* berbec. **2.** *(vet.)* luxație a rotulei. **3.** *(mar., ist.)* pinten la corăbiile de luptă.
Ramm|arbeit, *-en, f. (constr.)* batere a piloților cu ajutorul berbecului, al sonetei.
Rammbalken, *-s, -, m.* v. Rammklotz.
Rammbär, *-en, -en, m. (tehn.)* berbec de sonetă, berbec basculant.
Rammbeton [-tõ: și -tɔŋ, *austr.* -to:n], *-s, -e, m. (constr.)* beton bătut cu maiul.
Rammblock, *-(e)s, -blöcke, m.* berbec de bătut piloți.
Rammbock, *-(e)s, -böcke, m.* **1.** v. Schafbock. **2.** v. Bulle. **3.** v. Rammblock. **4.** v. Rammklotz. **5.** v. Ramme.
Rammbohren, *-s, n. sg. (tehn.)* foraj percutant cu berbec.
Rammbrunnen, *-s, -, m.* puț abisinian (cu inele tubulare de susținere).
Rammbug, *-(e)s, -büge (și -e), m. (ist., mar.)* pinten, rostru (la corăbiile de luptă).
rammdösig *adj. (fam.)* **1.** buimac, amețit. **2.** surescitat, enervat; isteric. **3.** *(reg.)* prost.
Ramme, *-n, f. (constr.)* sonetă; berbec; mai de bătătorit pământ.
Rammel, *-s, -, m.* și *-n, f.* **1.** *(înv., tehn.)* mai; berbec; sonetă. **2.** *(zool., reg.)* țap, berbec. **3.** *(reg.)* murdărie, muci. **4.** *(reg.)* individ murdar, ordinar; trântor.
Rammelei *f. sg.* **1.** *(reg.)* înghesuială, busculadă. **2.** împerechere (la iepuri).
rammelig *adj. (reg.; despre animale)* în perioada de rut, în călduri.
rammeln, *rammelte, gerammelt (ich ramm(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(vân.) (despre iepuri)* a se împerechea. **2.** a se împinge, a se înghesui, a buscula; **sich ~** a se îmbulzi, a se înghionti. **3.** *(vulg.)* a face sex. **4.** *(fam.)* a zgâlțâi; **an der Tür ~** a zgâlțâi ușa.
rammelvoll *adj.* plin ochi.
Rammelzeit, *-en, f. (vân.)* timp de împerechere.
rammen, *rammte, gerammt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lovi lateral, în coastă (o navă, o mașină) producând avarii. **2.** *(constr.)* a bate piloți (în pământ), a pilona. **II.** *intr. (mine)* a exploata un zăcământ subțire de cărbune cu mijloace complet mecanizate.
Rammenhammer, *-s, -hämmer, m. (constr.)* berbec-sonetă.
Rammenschwelle, *-n, f.* grindă de bătut piloți, piloni.
Rammholz, *-es, -hölzer, n. (constr.)* pilot, pilon, grindă, palplanșă.
Rammjungfer, *-n, f. (maș.)* pilot ajutător.
Rammklotz, *-es, -klötze, m.* berbec al sonetei.
Rammknecht, *-(e)s, -e, m. (constr.)* (la sonete) fetiță, păpușă, căciulă, brățară.
Rammler, *-s, -, m.* **1.** iepuroi (de casă). **2.** berbec.
Ramm|maschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de bătut piloți, sonetă, berbec mecanic.
Rammpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* pilot bătut.
Rammschädel, *-s, -, m. (fam.)* încăpățânat; căpățână tare.
Rammschiff, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mar., ist.)* corabie cu berbec sau cu pinten. **2.** *(constr.)* sonetă plutitoare.
Rammschwelle, *-n, f.* talpă de sonetă.
Rammskopf, *-(e)s, -köpfe, m.*, **Rammsnase**, *-n, f.* cap de berbec, bot de berbec (la cai).
ramm|spörig *adj. (reg.)* ursuz, morocănos.
Ramm|sporn, *-(e)s, -sporen, m.* v. Ramm **(3)**.
Ramm|stern, *-s, -e, m. (mar.)* v. Rammbug.
ramoliert *adj. (înv.)* muiat, moale; ramolit.
Rampe, *-n, f.* **1.** rampă (de acces). **2.** *(ferov.)* platformă de încărcare. **3.** *(teatru)* rampă; **(nicht) über die ~ kommen** sau **gehen** a (nu) avea succes la public. **4.** rampă, balustradă.
Rampengewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă rampantă.
Rampenlicht, *-(e)s, n. sg.* luminile rampei; *(fig.)* **im ~** pe scenă; **im ~ stehen** a fi în centrul atenției.
Rampes, *-, m. sg. (reg.)* vin acru, poșircă.
ramponieren, *ramponierte, ramponiert, vb. (h) tr. (fam.)* a deteriora, a strica, a hodorogi (ceva).
ramponiert *(fam.)* **I.** *part. trec.* de la ramponieren. **II.** *adj.* stricat, deteriorat; hodorogit; *(fig.)* **ein ~es Selbstbewusstsein** încredere în sine slabă.
Ramsch[1], *-(e)s, m. sg.* **1.** marfă proastă, rebut; deșeuri; mărunțișuri; **im ~ kaufen** a cumpăra cu toptanul. **2.** *(argou studențesc)* ceartă; provocare (la duel).
Ramsch[2], *-(e)s, -e (și Rämsche), m.* fază de joc la skat.
ramschen, *ramschte, geramscht, vb. (h) tr.* **1.** a cumpăra (mult și ieftin), a aduna, a strânge cu toptanul. **2.** *(argou studențesc)* a provoca (la duel).
Ramscher, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* cumpărător cu toptanul, la prețuri de nimic. **2.** scandalagiu.
Ramschladen, *-s, -läden, m. (peior.)* magazin cu mărfuri ieftine, proaste.
Ramschware, *-n, f.* v. Ramsch[1] **(1)**.
ramschweise *adv.* cu toptanul, cu ridicata.
Ramtillkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* ramtilă *(Guizotia oleifera)*.
ran *adv. (pop., fam.) presc.* de la heran încoace, apropiindu-se.
Ranch [ræntʃ și ra:ntʃ], *-(e)s, f.* ranch, fermă.
Rancher ['rɛntʃɐ, 'ra:ntʃɐ], *-s, -, m.* fermier din America de Nord.
Rand, *-(e)s, Ränder, m.* **1.** margine; bordură; lizieră (de pădure); chenar; **einen ~ lassen** a lăsa margine (pe o foaie de hârtie); **am ~e des Abgrundes** la marginea prăpastiei; **jn. an den ~ des Wahnsinns bringen** a aduce pe cineva în pragul nebuniei; *(fig.)* **am ~e des Grabes stehen** a fi cu un picior în groapă; **die Ränder einer Wunde** buzele unei răni. **2.** ghizd, colac (de fântână). **3.** cearcăn; **der Kranke hat dunkle Ränder um die Augen** bolnavul are cearcăne negre la ochi. **4.** *(fig.)* sfârșit, capăt; limită; **zu ~e kommen** a ajunge la capăt, a termina; *(fam.)* **am ~e liegen** a nu fi important; **am ~e der Kraft** la capătul puterilor. **5.** *(în expr.)* **außer ~ und Band** dezmățat, destrăbălat, *(și despre copii)* a fi exuberant, zburdalnic; **am ~e bemerkt** în paranteză fie zis; **das versteht sich am ~e** se înțelege de la sine; **mit etwas** sau **jm. nicht zu ~ (și zurande) kommen** a nu o scoate la capăt cu ceva sau cineva. **6.** *(fam.)* gură; **halt den ~!** tacă-ți gura! ține-ți fleanca!
Randale, *f. sg. (fam.)* larmă, scandal, tărăboi; **~e machen** sau **~ schlagen** a face scandal, tărăboi.
randalieren, *randalierte, randaliert, vb. (h) intr. (fam.)* a face scandal, tărăboi; **durch die Straßen ~** a face scandal pe străzi.
Randalieren, *-s, n. sg. (fam.)* scandal, vacarm, tărăboi.
Randalierer, *-s, -, m.* scandalagiu.
Rand|assel, *-n, f. (zool.)* miriapod, cârcâiac *(Polydermus complanatus)*.
Rand|ausgleich, *-(e)s, -e, m.* egalizarea marginii drepte a unui text scris la mașină, la calculator.
Randbedingung, *-en, f.* **1.** *(mat.)* condiție marginală. **2.** *(ec.)* condiție la limită, marginală.
Randbeet, *-(e)s, -e, n.* v. Rabatte **(3)**.
Randbemerkung, *-en, f.* notă, observație marginală; marginalia; glosă.
Randbereich, *-(e)s, -e, m.* **1.** v. Randbezirk. **2.** sector limitrof, periferic, de mai mică importanță.
Randbezirk, *-(e)s, -e, m.* district, sector limitrof, regiune periferică, limitrofă.
Rande, *-n, f. (elv.)* v. Rahne **(1)**.
Rändel, *-s, -, n.* **1.** *(mec., tehn.)* v. Rändelmaschine. **2.** margine zimțată.
Rändel|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* moletă, rolă de zimțuit (monede).
Rändelmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de zimțuit (monede).
Rändelmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliță moletată, zimțuită.
rändeln, *rändelte, gerändelt (ich ränd(e)le), vb. (h) tr.* v. rändern.
Rändelrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* **1.** roată de zimțuit (monede). **2.** moletă, rolă de zimțuit (monede).
Rändelring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel de zimțuit (monede).
Rändelschraube, *-n, f. (monetărie)* șurub cu cap zimțuit, striat.
Rändelwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* mașină de crestat, de zimțuit, de făcut marginea (monedelor).
Rand|erklärung, *-en, f.* v. Randbemerkung.
rändern, *ränderte, gerändert, vb. (h) tr.* **1.** a tivi, a borda, a da o margine. **2.** *(tehn.)* a zimțui, a stria marginile (monedelor).
Rand|erscheinung, *-en, f.* fenomen periferic, secundar, lipsit de importanță.
Randfeuer, *-s, -, n. (av.)* foc de demarcaj.
Randfigur, *-en, f.* personaj secundar.
Randgebiet, *-(e)s, -e, n.* **1.** regiune periferică, periferie. **2.** ținut, teritoriu limitrof.
Randgebirge, *-s, -, n. (geogr.)* lanț de munți care mărginesc un podiș.
Randglosse, *-n, f.* v. Randbemerkung.
Randgruppe, *-n, f. (sociol.)* grup (de indivizi) izolat, marginalizat.
Randlage, *-n, f.* v. Randgebiet.
Randleiste, *-n, f. (constr.)* cornișă, rebord, bordură.
randlos *adj.* fără margine.
Randlöser, *-s, m. sg.* tastă (la mașina de scris) care anulează limita stabilită înainte pentru marginea textului
Randnote, *-n, f.* v. Randbemerkung.
rändrieren, *rändrierte, rändriert, vb. (h) tr. (tipogr.)* a înconjura cu linii, a încadra.
Randschrift, *-en, f. (numismatică)* inscripție marginală, legendă.
Randsiedlung, *-en, f.* v. Randgebiet.
Rand|staaten *pl.* state limitrofe.
rand|ständig *adj.* marginal, aparținând unor pături sociale sau grupe marginale.
Rand|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de bordură, de centură.
Rand|steller, *-s, m. sg.* tastă (la mașina de scris) care fixează marginea rândului.
Rand|streifen, *-s, -, m.* bandă, dungă marginală, brâu, tiv, chenar.
Randverzierung, *-en, f.* bordură, ornament marginal; chenar (la monede).
randvoll *adj.* plin până la margine.
Randzeichnung, *-en, f.* v. Randbemerkung.
Randzone, *-n, f.* v. Randgebiet.
Ranft, *-(e)s, Ränfte, m. (reg.)* **1.** coajă de pâine (uscată); coltuc, colț de pâine. **2.** margine, crustă.
Ränftchen, *-s, -, n. (dim.* de la Ranft) *(reg.)* **1.** cojiță de pâine uscată. **2.** margine îngustă.
rang *ind. imperf. pers.* I și 3 *sg.* de la ringen.
Rang, *-(e)s, Ränge, m.* **1.** rang social, demnitate; **Personen hohen ~es** înalți demnitari, persoane sus-puse. **2.** rang, categorie, clasă; **alles, was ~ und Namen hat** toate personalitățile; **zu ~ und Würden kommen** a deveni influent, celebru; **jd.** sau **etwas von ~** cineva sau ceva important; **ein Schriftsteller ersten ~es** un scriitor de prim rang; **jm. den ~ ablaufen** a întrece, a eclipsa pe cineva; a o lua cuiva înainte; **jm. den ~ streitig machen** a face cuiva concurență. **3.** *(teatru, circ, stadion)* rang; **Logen ersten** (sau **zweiten**) **~es** loji de rangul întâi (sau al doilea). **4.** *(sport)* loc (în clasament). **5.** categorie de câștig (la loto).
Rang|abzeichen, *-s, -, n. (mil.)* insemn de grad, tresă.
Rang|älteste, *-n, -n (ein Rangältester), m.* și *f.* cel (cea) mai vechi (veche) în rang.
Range, *-n, -n, m.* și *-n, f.* **1.** *(reg.)* copil prost-crescut; pușlama, ștrengar. **2.** *(reg.)* scroafă. **3.** *(bot.)* torțel *(Cuscuta europaea* L.). **4.** *(bot., reg.)* sfeclă *(Beta vulgaris* L.). **5.** *(reg.)* coastă, pantă lină.
rangehen, *ging ran, rangegangen, vb. (s) intr. (fam.)* **1.** a se apropia. **2.** a merge direct la țintă.
Rangelei, *-en, f. (fam.)* încăierare, bătaie.
rangeln, *rangelte, gerangelt (ich rang(e)le), vb. (h) (reg., fam.)* **I.** *intr.* **1.** a se cățăra. **2.** a se lua la trântă. **II.** *tr.* a rostogoli. **III.** *refl.* a se întinde (de lene), a se tolăni.
Rangen, *-s, -, m. (elv.)* stâlp al infamiei.
rangenhaft **I.** *adj.* ștrengăresc, de ștrengar; golănesc. **II.** *adv.* ștrengărește, ca un ștrengar; ca un golan.
Ranger ['reɪndʒɐ], *-s, -s, m.* **1.** soldat american aparținând unui mic detașament, antrenat pentru atacuri surpriză. **2.** *(în S.U.A.)* polițist aparținând unui detașament călare.
Rang|er|höhung, *-en, f.* avansare, înaintare în grad, promovare.
Rangfolge, *-n, f.* ierarhie, clasificare, clasament.

rang|gleich *adj.* egal în rang.
Ranghöchste, *-n, -n (ein Ranghöchster), m.* și *f.* cel (cea) mai înalt(ă) în rang.
Ranghöhere, *-n, -n (ein Ranghöherer), m.* și *f.* superior(-oară) în rang.
Rangierbahnhof [-'ʒi:ɐ-], *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* stație de triaj.
Rangierdienst, *-(e)s, m. sg. (ferov.)* serviciu de triaj.
rangieren [-'ʒi:rən], *rangierte, rangiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(ferov.)* a manevra, a tria; **einen Eisenbahnzug** ~ a manevra o garnitură (de tren). **2.** a rândui, a așeza. **3.** *(mar.)* a așeza în linie de bătaie. **4.** *(reg.)* a face ordine, a așeza în ordine. **II.** *intr.* a avea un anumit rang într-o ierarhie; **er rangiert weit unter mir** are un grad mult inferior mie; *(mil.)* **mit jm.** ~ a avea aceeași vechime (în grad); **vor jm.** ~ a avea vechime în grad mai mare decât cineva.
Rangiergleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de triaj; **steigendes** ~ linie de manevră în pantă.
Rangierleiter, *-s, -, m. (ferov.)* șef de mișcare, șef de manevră.
Rangierlok, Rangierlokomotive [-və], **Rangiermaschine**, *-n, f.* locomotivă de manevră.
Rangiermanöver [-vɐ], *-s, -, n.* manevră de triaj.
Rangiermeister, *-s, -, m.* v. Rangierleiter.
Rangierung, *-en, f. (ferov.)* manevrare, triaj.
rangig *adj. (reg.)* **1.** sălbatic, fără frână, fără măsură; grosolan, mojic. **2.** oribil, infam, mizerabil, rușinos. **3.** hrăpăreț.
Rangklasse, *-n, f.* treaptă, clasă, categorie; *(mil.)* grad.
Rangliste, *-n, f.* **1.** *(sport, mai ales golf, tenis)* listă a sportivilor în ordinea performanțelor, clasament. **2.** *(mil.)* anuar (al ofițerilor).
Rangloge [-lo:ʒə], *-n, f. (teatru)* lojă la balcon.
rangmäßig *adj.* și *adv.* după rang; după categorie.
Rangniedere, *-n, -n (ein Rangniederer), m.* și *f.* cel (cea) mai mic(ă) în rang.
Rang|ordnung, *-en, f.* **1.** ierarhie; **gesellschaftliche** ~ ierarhie socială; **berufliche** ~ ierarhie profesională; **wirtschaftliche** ~ ierarhie economică; **nach der** ~ după rang. **2.** *(sport)* clasament.
Rangplatz, *-es, -plätze, m. (teatru)* fotoliu.
rang|stolz *adj.* mândru de rangul său.
Rang|stolz, *-es, m. sg.* mândrie a rangului.
Rang|streit, *-(e)s, -e, m.*, **Rang|streitigkeit**, *-en, f.* luptă pentru întâietate; concurență.
Rang|stufe, *-n, f.* v. Rangklasse.
rangsüchtig *adj.* ambițios, care dorește ranguri, distincții (sociale).
Rang|unterschied, *-(e)s, -e, m.* deosebire de rang; *(mil.)* deosebire de grad.
Rangver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport, relație de rang; *(mil.)* raport de grad.
rangweise *adv.* după rang; *(mil.)* după grad.
Rangziffer, *-n, f.* număr de ordine al rangului; *(mil.)* număr de ordine al gradului.
ranhalten, *hielt ran, rangehalten (du hältst ran, er hält ran), vb. (h) refl. (fam.)* a se grăbi (lucrând intens).
rank *adj. (elevat)* **1.** elastic; mlădios; delicat; zvelt; **schlank und** ~ zvelt și mlădios. **2.** curbat, încolăcit; *(despre plante)* cățărător.
Rank, *-(e)s, Ränke, m. (livr., înv.)* **1.** *pl.* șiretlicuri, vicleniі, intrigi, cabale, uneltiri; **Ränke schmieden (**sau **spinnen** sau **brauchen)** a urzi intrigi, a unelti; **alle Ränke und Schwänke wissen** a cunoaște toate sforăriile, toate chițibușurile. **2.** *(reg.)* cotitură, întorsătură (a drumului); **den ~ einer Sache finden** sau **den rechten ~ finden** a găsi, a descoperi cheia unei chestiuni. **3.** coastă, povârniș.
Ranke, *-n, f.* cârcel, curpen; vrej.
Ränkegeist, *-(e)s, m. sg.* spirit viclean, spirit intrigant.
Ränkelei, *-en, f.* intrigărie, uneltire; discuție, vorbărie (goală).
ränkeln, *ränkelte, geränkelt (ich ränk(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a se încăiera; a se lupta. **2.** a discuta, a se certa. **3.** a vorbi pe ocolite, a nu vorbi fățiș; a face intrigi.
Ränkemacher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (livr.)* intrigant(ă).
ranken, *rankte, gerankt, vb. (h)* **I.** *refl. (despre plante)* a se cățăra; **der Efeu rankt sich um den Stamm** iedera se cațără în jurul tulpinei. **II.** *intr.* **1.** *(s)* a se cățăra; **am Zaun rankt eine Klematis** pe gard se cațără o clematită. **2.** a scoate cârcei, curpeni.
Ranken, *-s, -, m. (reg.)* codru de pâine.
Rankenfüßer *pl. (zool.)* raci ciripezi *(Cirripedia)*.
Rankengewächs, *-es, -e, n.* v. Rankenpflanze.
Rankengewebe, *-s, -, n.* desiș, hățiș de lujeri sau de vreji.
Rankenkletterer, *-s, -, m.*, **Rankenpflanze**, *-n, f. (bot.)* plantă cățărătoare, agățătoare, plantă cu cârcei.
Rankenwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(bot.)* v. Rankengewebe. **2.** *(arhit.)* ornament cu arabescuri.
Ränkeschmied, *-(e)s, -e, m. (livr.)* v. Ränkemacher.
Ränke|spiel, *-(e)s, n. sg.* intrigi, șiretlicuri, vicleniі.
Ränke spinnend *adj.* v. ränkesüchtig.
Ränkesucht *f. sg.* plăcere, dorință, manie de a face intrigi, de a umbla cu vicleniі.
ränkesüchtig *adj.* intrigant; viclean, șiret.
ränkevoll *adj.* plin de intrigi, bazat pe intrigi; viclean; **ein ~er Mensch** un om viclean.
rankig *adj. (bot.)* agățător, cățărător, cu cârcei.
Rank|korn, *-(e)s, n. sg. (vet.)* antrax, dalac.
rankommen, *kam ran, rangekommen, vb. (s) intr. (fam.)* **1.** v. herankommen. **2.** v. drankommen.
rankönnen, *konnte ran, rangekonnt (ich kann ran, du kannst ran, er kann ran), vb. (h) intr. (fam.)* a se putea apropia.
rankriegen, *kriegte ran, rangekriegt, vb. (h) tr.* **1.** a reuși să încarci pe cineva cu o muncă grea. **2.** a reuși să obligi pe cineva să plătească.
Ranküne, *-n, f.* ranchiună, pică.
ranlassen, *ließ ran, rangelassen (du, er lässt ran), vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a îngădui, a lăsa să se apropie. **2.** *(vulg.)* a fi pregătit să întrețină raporturi sexuale.
ranmachen, *machte ran, rangemacht, vb. (h) refl. (fam.)* v. heranmachen.
ranmüssen, *musste ran, rangemusst (ich muss ran, du musst ran, er muss ran), vb. (h) intr.. (fam.)* **1.** a trebui să înainteze, să se apropie. **2.** a trebui să se apuce de ceva neplăcut.
rann *ind. imperf.* de la rinnen.
Ranne, *-n, f. (bot., reg.)* v. Range **(4)**.
ran|nehmen, *nahm ran, rangenommen (du nimmst ran, er nimmt ran), vb. (h) tr.* a solicita intensiv, a pune la treabă.
rannte *ind. imperf.* de la rennen.
ranpirschen, *pirschte ran, rangepirscht, vb. (h) refl. (fam.)* v. heranpirschen.
ranschaffen, *schaffte ran, rangeschafft, vb. (h) tr. (fam.)* v. heranschaffen.
ranschleichen, *schlich ran, rangeschlichen, vb. (s) intr.* sau *(h) refl. (fam.)* v. heranschleichen.
ranschleppen, *schleppte ran, rangeschleppt, vb. (h) tr. (fam.)* v. heranschleppen.
ranschmeißen, *schmiss ran, rangeschmissen (du, er schmeißt ran), vb. (h) refl. (fam.)* a se băga în sufletul cuiva, a se băga în vorbă cu cineva; **sich an jn.** ~ a căuta să intre în vorbă cu cineva.
rantrauen, *traute ran, rangetraut, vb. (h) refl.* v. herantrauen.
Ranunkel, *-n, f.*, **Ranunkelkraut**, *-(e)s, n. sg. (bot.)* piciorul-cocoșului *(Ranunculus acris* L.).
ranwollen, *wollte ran, rangewollt (ich will ran, du willst ran, er will ran), vb. (h) intr. (fam.)* a vrea să se apropie, să se apuce de ceva.
Ränzchen, *-s, -, n. (dim.* de la Ranzen) **1.** raniță mică. **2.** *(fam.)* burticică.
Ranze, *-n, f. (reg.)* **1.** v. Range **(2)**. **2.** *(peior.)* târfă.
Ränzel, *-s, -, n. (dim.* de la Ranzen) v. Ränzchen.
ranzen[1], *ranzte, geranzt (du, er ranzt), vb. (h) intr. (vân. despre animale răpitoare cu blană)* a se împerechea, a fi în perioada de rut.
ranzen[2], *ranzte, geranzt (du, er ranzt), vb. (h) intr.* a se răsti.
Ranzen, *-s, -, m.* **1.** raniță; *(fig.)* **man muss immer seinen ~ geschnürt haben** trebuie să fim totdeauna pregătiți de moarte. **2.** ghiozdan de spate. **3.** *(argou)* burtă; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **den ~ vollschlagen** a mânca foarte mult. **4.** *(vulg.)* spate; **jn. den ~ voll hauen** a lovi; a bate pe cineva; **den ~ voll kriegen** a fi bătut bine.
Ranzer, *-s, -, m. (fam.)* dojană aspră, ocară.
ranzig *adj.* **1.** rânced; **~ werden** a (se) râncezi;**~ e Butter** unt rânced. **2.** *(despre animale)* în timpul goanei, în perioada de rut.
Ranzigkeit *f. sg.* râncezeală.
Ranzigwerden, *-s, n. sg.* râncezire.
Ranzion, *-en, f. (înv.)* preț de răscumpărare, cauțiune (pentru prizonieri și nave de război).
ranzionieren, *ranzionierte, ranzioniert, vb. (h)* **I.** *tr.* a răscumpăra (prizonieri); a face schimb de prizonieri. **II.** *refl.* **1.** a fugi din prizonierat. **2.** a se răscumpăra. **3.** a-și ameliora situația.
Ranz|zeit, *-en, f. (vân.)* perioadă de rut.
Rapé, Rapee, *-s, m. sg.* tutun de prizat.
Rapfen, *-s, -, m. (iht.)* avat, pește-lup *(Cyprinus aspius)*.
Raphide [-'fi:-], *-n, f. (bot.)* rafidă, secreție vegetală care apare în mănunchiuri de cristale lungi aciculare.
Raphidenbündel, *-s, -, n. (bot.)* mănunchi de rafide.
rapid *adj.* rapid; impetuos.
Rapidbeschleuniger, *-s, -, m. (chim.)* catalizator cu efect rapid.
rapide *adj.* v. rapid.
Rapid|echtfarb|stoffe *pl.* substanțe colorante veritabile rapide.
Rapid|entwickler, *-s, -, m. (fot.)* revelator rapid.
Rapidfräser, *-s, -, m. (tehn.)* oțel rapid, freză rapidă.
Rapidität *f. sg.* rapiditate, iuțeală.
Rapid|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e*), *m. (metal.)* oțel rapid.
Rapier [-'pi:ɐ], *-s, -e, n. (sport)* floretă; **er führte ein gutes** ~ scrima bine, încrucișa bine floreta.
rapieren, *rapierte, rapiert, vb. (h)* **I.** *intr. (sport)* a scrima. **II.** *tr. (tehn.)* a freca, a răzui.
Rapontika *f. sg. (bot.)* luminiță *(Oenothera biennis* L.).
rapp *adj. (reg.)* **1.** flasc, moale. **2.** *(despre lacăte)* care se încuie greu sau prost, care nu închide bine.
Rapp, *-s, -e, m. (reg.)* **1.** ciorchine curățat de boabe. **2.** *(bot.)* v. Raps[1]. **3.** v. Kolkrabe.
Rappe[1], *-n, -n, m.* **1.** cal negru; *(fam.; în expr.)* **auf Schusters ~n reiten** a umbla pe jos; **sich auf den tollen ~n schwingen** a se înfuria. **2.** *(reg.)* v. Kolkrabe. **3.** v. Rappen. **4.** *(iht.)* crap răpitor *(Cyprinus aspius)*.
Rappe[2], *-n, f.* **1.** *(tehn.)* răzătoare; rașpel; pilă groasă. **2.** *sg. (vet.)* râie (la cai).
Rappel[1], *-s, -, m. (fam.)* acces de furie, de nebunie; idee fixă; nebunie, țicneală; toană, capriciu, năbădăi; **einen ~ bekommen** a se sminti, a o lua razna.
Rappel[2], *-n, f.* **1.** darac; ragilă; pieptene. **2.** răzătoare; rașpă.
rappeldürr *adj.* v. klapperdürr.
rapp(e)lig *adj.* nebun, smintit, țicnit, apucat; nervos; *(despre copii)* gălăgios.
Rappelkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* persoană irascibilă; nebun, apucat, smintit.
rappelköpfisch *adj.* v. rappelig.
rappeln, *rappelte, gerappelt (ich rapp(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a clămpăni, a zornăi, a tropăi; **das Geld rappelt in seiner Tasche** îi zornăie banii în buzunar; *(în expr.)* **gerappelt voll** plin până la refuz. **2.** a se deplasa zăngănind. **3.** *(austr., fam.)* a fi nebun; *(impers.)* **bei ihm rappelt's** îi lipsește o doagă. **II.** *refl. (fam.)* **1.** a se mișca. **2.** a se stăpâni, a-și aduna puterile, a face un efort; **sich in die Höhe** ~ a se pune pe picioare.
rappeltrocken *adj.* uscat iască.
rappen, *rappte, gerappt, vb. (h) tr.* **1.** *(forest.)* a ciopli brut; **Stämme** ~ a degroșa bușteni. **2.** a răzui cu o pilă groasă.
Rappen, *-s, -, m.* **1.** monedă divizionară elvețiană, ban, centimă. **2.** v. Rappe[1] **(1)**.
Räppli, *-s, -, n. (elv., reg.)* v. Rappen **(1)**.
rapplig *adj.* v. rappelig.
rappmäulig *adj. (reg.)* limbut; fără tact.
Rapport, *-(e)s, -e, m.* **1.** raport. **2. a)** *(livr., înv.)* raport, relație; **b)** *(psih.)* contact psihic intens între două persoane. **3.** *(tehn., artă)* repetarea unui motiv, model (mai ales la țesături, covoare) prin care se obține o ornamentație, un desen.
Rapportbuch, *-(e)s, -bücher, n.* condică de rapoarte.
Rapporteur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* raportor.
rapportieren, *rapportierte, rapportiert, vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a raporta, a comunica. **2.** a produce, a raporta, a renta. **3.** a reporta (un cont). **4.** *(despre motive, ornamente)* a se repeta.

Rapps, *-es, -e, m.* v. Raps².
Raps|schimmel, *-s, -, m.* cal născut negru, care s-a deschis la culoare şi a devenit aproape bălan.
rappsen, *rappste, gerappst (du, er rappst) vb. (h) tr.* şi *intr.* v. rapsen.
Raps¹, *-es, -e, m. (bot.)* rapiţă *(Brassica napus oleifera).*
Raps², *-es, -e,* **Rapsch**, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** lovitură uşoară, palmă. **2.** toane; ţicneală. **3.** furie.
rapschen, *rapschte, gerapscht* v. rapsen.
Rapsdotter, *-s, m.* (şi *n.) sg. (bot.)* ciurlan alb *(Rapistrum perenne).*
Rapse, *-n, f. (reg.)* v. Raspel¹ **(2).**
rapsen, *rapste, gerapst (du, er rapst) vb. (h)* **I.** *tr. (fam.)* **1.** a apuca, a înhăţa; a înşfăca. **2.** a bate, a lovi, a pălmui. **3.** a plivi. **II.** *intr.* a roboti, a se trudi, a munci din greu, a se speti muncind.
Rapsfeld, *-(e)s, -er, n.* tarla de rapiţă, câmp, lan de rapiţă.
Rapskohl, *-(e)s, -e, m. (bot.)* nap *(Brassica napus).*
Rapskuchen, *-s, -, m.* turtă de rapiţă.
Raps|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de rapiţă.
Raptus, *-, -tusse, m. (fam.)* v. Rappel¹.
Rapünzchen, *-s, -, n.* v. Rapunzel **(1).**
Rapünzchensalat, *-(e)s, -e, m. (cul.)* salată de fetică.
Rapunze, *-n, f.,* **Rapunzel**, *-s, -, m.,* şi *-n, f. (bot.)* **1.** fetică *(Valerianella locusta* L.). **2.** luminiţă *(Oenothera biennis* L.). **3.** bănică *(Phyteuma).*
Rapusche, Rapuse, *-n, f.* **1.** pradă; *(fam., reg.)* **in die ~ gehen** sau **kommen** a se pierde, a se duce pe apa sâmbetei; **in die ~ geben** a părăsi, a lăsa în voia sorţii. **2.** zăpăceală, încurcătură, talmeş-balmeş. **3.** nume al unui joc de cărţi.
rar *adj. (fam.)* rar; ales; excelent; preţios; *(adverbial, fam.)* **Sie machen sich sehr ~** vă arătaţi foarte rar; sunteţi scump la vedere.
Rarität, *-en, f.* obiect de valoare, lucru scump, raritate.
Raritätenhändler, *-s, -, m.* negustor de rarităţi.
Raritätenkabinett, *-(e)s, -e, n.* colecţie de rarităţi.
rasant *adj.* **1.** fulgerător, foarte repede; **ein ~es Tempo** o viteză mare. **2.** razant, cu forme razante (despre maşini); *(mil.)* **~er Beschuss** tir razant; **~e Flugbahn** traiectorie razantă. **3.** *(fam.)* uimitor, formidabil; **ein ~es Sommerkleid** o rochie de vară formidabilă; **eine ~e Frau** o femeie uimitoare.
Rasanz *f. sg.* **1.** caracter razant (al unei traiectorii de proiectil). **2.** *(fig., fam.)* viteză mare. **3.** *(rar, fam.)* aspect formidabil.
rasaunen, *rasaunte, rasaunt, vb. (h) tr. (reg.)* a face gălăgie mare, a produce vacarm, scandal.
Rasauner, *-s, -, m.* persoană gălăgioasă, scandalagiu.
rasch *adj.* şi *adv.* **1.** repede, iute; prompt; sprinten, agil; **ein ~er Entschluss** o hotărâre rapidă; **die Arbeit geht ihm ~ von der Hand** are spor la muncă. **2.** iute la mânie, violent; **mein Mann ist etwas ~** soţul meu este cam iute la mânie. **3.** pripit.
Rasch, *-(e)s, -e, m. (text.)* postav pluşat; postav de proastă calitate, ordinar.
Raschelmaschine, *-n, f. (text.)* maşină de imprimat stofe, materiale textile.
rascheln, *raschelte, geraschelt (ich rasch(e)le), vb. intr.* **1.** *(h)* a foşni, a fâşâi; **der Wind raschelte im Laube** vântul foşnea în frunze. **2.** *((s) despre şoareci, şerpi etc.)* a se strecura foşnind (uşor).
Rascheln, *-s, n. sg.* foşnit, fâşâit.
raschen, *raschte, gerascht, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a cosi fân sălbatic. **2.** a miji de ziuă. **3.** *(despre aluat)* a creşte.
Rasch|heit *f. sg.* **1.** rapiditate; repeziciune, viteză, promptitudine. **2.** vioiciune, agilitate. **3.** grabă; pripeală.
raschlebig *adj.* febril, agitat, asiduu.
Raschmacher, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* lucrător(-oare) într-o fabrică de postav pluşat.
rasen, *raste, gerast (du, er rast) vb. intr.* **1.** *(h)* a se dezlănţui zgomotos. **2.** *(h)* a turba de furie, de mânie, a-şi ieşi din fire, a se dezlănţui cu furie; **vor Eifersucht ~** a turba de gelozie; **die See raste in jener Nacht** marea s-a agitat puternic în noaptea aceea. **3.** *(s) (fam.)* a goni, a alerga nebuneşte, cu mare viteză; **der Zug raste durchs Flachland** trenul gonea nebuneşte prin câmpie.
Rasen¹, *-s, -, m.* iarbă, gazon; peluză, pajişte; **mit ~ belegen** a gazona, a semăna iarbă, gazon; **wir lagerten auf dem ~** făceam tabără pe pajişte; **nach dem Foul musste der Spieler den ~ verlassen** după fault jucătorul a trebuit să părăsească terenul; *(fig.)* **ihn deckt schon lange der grüne** sau **kühle ~** a murit de mult.
Rasen², *-s, n. sg.* **1.** mers, deplasare cu viteză mare, goană nebună. **2.** furie, turbare.
Rasenbank, *-bänke, f.* porţiune de gazon ridicată, pe care se poate şedea.
rasenbedeckt *adj.* acoperit cu iarbă verde, cu gazon.
Rasenbekleidung *f. sg.* brazdă.
Rasenbelag, *-(e)s, -e, m.* strat de gazon.
rasenbewachsen *adj.* acoperit, plin de iarbă.
Rasenbleiche, *-n, f.* porţiune de gazon unde se pun rufele la albit.
Rasenböschung, *-en, f.* taluz cu gazon.
rasend **I.** *part. prez.* de la rasen. **II.** *adj.* turbat, furios; **~e Eile** sau **~e Geschwindigkeit** grabă, viteză nebună; **~er Beifall** aplauze frenetice, furtunoase; **ich möchte ~ werden!** îmi vine să turbez, să înnebunesc!; **~e Eifersucht** gelozie nebună; **~es Geschrei** strigăte furioase; **ich habe (einen) ~en Hunger** mi-e o foame nebună; **~e Zahnschmerzen** dureri de măsele groaznice. **III.** *adv.* **1.** nebuneşte, turbat; **~ über jn. losziehen** a tuna şi a fulgera contra cuiva. **2.** *(fam.)* foarte, grozav; **ich habe mich ~ gefreut** m-am bucurat grozav; **ich habe im Augenblick ~ viel zu tun** pe moment am o groază de treabă de făcut.
Rasendecke, *-n, f.* covor de iarbă; strat de gazon.
Rasen|dünger, *-s, -, m.* îngrăşământ pentru gazon.
Rasendwerden, *-s, n. sg. (în expr.)* **es ist zum ~** e nemaipomenit! să-nnebuneşti, nu alta!
Rasen|eisen|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* limonită.
Rasenfläche, *-n, f.* suprafaţă, teren cu iarbă, pajişte; gazon.
Rasenhockey, *-s, n. sg. (sport)* hochei pe iarbă.
Rasenläufer, *-s, -, m. (mineral.)* zăcământ de minereu la suprafaţă.
Rasenmäher, *-s, -, m.,* **Rasenmähmaschine**, *-n, f.* maşină de tuns iarba, gazonul.
Rasenmeister, *-s, -, m. (reg.)* hingher.
Rasenplagge, *-n, f.* brazdă pentru gazon.
Rasenplatz, *-es, -plätze, m.* pajişte; peluză; gazon.
Rasenschere, *-n, f.* foarfecă de gazon, de iarbă.
Rasenschermaschine, *-n, f.* v. Rasenmäher.
Rasenschmiele, *-n, f. (bot.)* păiuş *(Deschampsia caespitosa).*
Rasensohle, *-n, f. (mine)* cotă la gura puţului la zi.
Rasen|spiele *pl. (sport)* jocuri care se practică pe gazon.
Rasen|sprenger, *-s, -, m.* aparat pentru stropirea gazonului.
Rasen|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** brazdă. **2.** pajişte, gazon.
Rasentennis, *-, n. sg.* tenis de gazon.
Rasenteppich, *-s, -e, m. (poet.)* covor de iarbă, de gazon.
Rasentorf, *-s, m. sg.* turbă.
Rasenziegel, *-s, -, m.* v. Rasenplagge.
Raser, *-s, -, m. (fam.)* automobilist, motociclist care goneşte nebuneşte.
Raserei, *-en, f.* **1.** *sg.* furie, turbare. **2.** (act de) nebunie; faptă necugetată; **er liebt sie bis zur ~** o iubeşte la nebunie.
Raseur [-'zø:ɐ], *-s, -e, m.* bărbier.
Rasier|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de ras.
Rasierbecken, *-s, -, n.* vas, lighenaş de bărbierit.
Rasiercreme, *-n, f.* cremă de ras.
rasieren, *rasierte, rasiert, vb. (h)* **I. 1.** *tr.* şi *refl.* a (se) bărbieri. **2.** *(vulg.)* a jupui de bani, a păcăli. **II.** *tr. (fam.)* a face una cu pământul, a zdrobi, a nimici, a rade; *(mil.)* **eine Festung ~** a rade până la temelie o fortăreaţă.
Rasierer, *-s, -, m.* **1.** aparat electric de bărbierit. **2.** *(reg.)* v. Raseur.
Rasiergerät, *- (e)s, -e, n.* v. Rasierapparat.
Rasierklinge, *-n, f.* lamă de ras.
Rasierkrem, *-s, f.* (şi *-s, -e, m.)* cremă de ras.
Rasiermesser, *-s, -, n.* brici.
Rasierpinsel, *-s, -, m.* pămătuf de ras.
Rasierschale, *-n, f.* v. Rasierbecken.
Rasierschaum, *-(e)s, -schäume, m.* spumă de ras.
Rasierseife, *-n, f.* săpun de ras.
Rasiersitz, *-es, -e, m. (fam., glumeţ)* loc ieftin la cinema în primele rânduri.
Rasiertag, *-(e)s, -e, m.* zi de ras, de bărbierit.
Rasierzeug, *-(e)s, -e, n.* trusă de bărbierit.
rasig *adj.* acoperit cu gazon, gazonat.
Räson [rɛ'zõ:] *f. sg. (înv.)* **1.** argument, temei. **2.** raţiune; raţionament; judecată; înţelegere; **jm. ~ beibringen** sau **jn. zur ~ bringen** a aduce pe cineva la realitate, a lămuri, a convinge pe cineva; **~ annehmen** a se cuminţi, a-şi băga minţile în cap. **3.** statut; disciplină.
räsonabel *adj.* rezonabil.
Räsoneur [-'nø:ɐ], *-s, -e, m. (înv.)* cârtitor, cusurgiu.
räsonieren, *räsonierte, räsoniert, vb. (h) intr.* **1.** a face scandal, a se opune; *(über* cu *ac.)* a critica, a găsi cusur, a cârti. **2.** *(livr.)* a raţiona, a gândi, a judeca. **3.** *(înv.)* a face analize raţionale.
Räsonnement [-'mã:], *-s, -s, n. (livr., înv.)* **1.** raţionament, judecată; suită de idei; argumentare. **2.** aducere-aminte, amintire.
Raspe, *-n, f. (reg.)* **1.** ulceraţie a pielii (la cai). **2.** v. Rispe. **3.** v. Raspel¹ **(2). 4.** *(bot.)* specie de muşchi.
Raspel¹, *-n, f.* **1.** *(agr.)* rabotor. **2.** *(tehn.)* raşpel. **3.** zăngănitoare, păcănitoare (jucărie pentru copii). **4.** răzătoare.
Raspel², *-s, m. sg.* răzătură.
Raspelhauer, *-s, -, m.* piler, meşter de pile.
raspeln, *raspelte, geraspelt (ich rasp(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a răzui, a pili cu raşpelul; *(fam.; în expr.)* **Süßholz ~** a face curte, a spune vorbe dulci. **2.** a da pe răzătoare, a rade. **3.** *(despre zgomote) (înv.)* a hurui.
Raspel|späne *pl.* pilitură, şpan.
rass, räss *adj. (reg.)* **1.** iute, pişcător; tăios. **2.** rău, al dracului, neprietenos, înţepat; **eine ~e Kellnerin** o chelneriţă înţepată. **3.** *(despre cai)* sălbatic, nervos.
Rasse, *-n, f.* **1.** *(antrop.)* rasă; **unabhängig von Nationalität und ~** indiferent de naţionalitate şi rasă. **2.** *(biol.)* specie, soi, rasă. **3.** *(în expr.) (fam.)* **~ haben** sau **sein** a avea clasă, a fi de rasă; **von** sau **mit ~** de rasă, cu clasă; **eine Frau von** sau **mit ~** o femeie selectă.
Rasse|hund, *-(e)s, -e, m.* câine de rasă.
Rassel, *-n, f.* huruitoare, păcănitoare, morişcă.
Rasselbande, *-n, f. (glumeţ)* grup de copii veseli şi gălăgioşi; gaşcă.
Rasselgeräusch, *-(e)s, -e, n.* **1.** zornăit. **2.** *(med.)* ral.
rasseln, *rasselte, gerasselt (ich rass(e)le), vb. intr.* **I.** *(h)* **1.** a zornăi, a zăngăni, a zdrăngăni, a hurui; *(fig.)* **mit dem Säbel ~** a zăngăni din sabie, a ameninţa cu război. **2.** *(med.)* a horcăi. **II.** *(s)* **1.** a se mişca, a veni zornăind, zăngănind. **2.** a pica, a cădea la examen; **der Prüfling ist (durch die Prüfung) gerasselt** candidatul a căzut (la examen).
Rasseln, *-s, n. sg.* **1.** zornăit, zăngănit, huruit. **2.** *(med.)* ral.
Rassendiskriminierung, *-en, f.* discriminare rasială.
Rassenfrage, *-n, f.* problemă, chestiune rasială.
Rassengesetz, *-es, -e, n.* lege rasială.
Rassenhass, *-es, m. sg.* ură de rasă.
Rassenhetze, *-n, f.* instigare la ură rasială, la discriminare rasială; ură de rasă.
Rassenhygiene [-giɛ:-], *-n, f. (în ideologia rasistă a naţional-socialismului)* igienă rasială, măsuri pentru menţinerea aşa-numitei purităţi rasiale.
Rassenkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă între rase; luptă rasială.
Rassenkonflikt, *-(e)s, -e, m.* conflict rasial.
Rassenkrawall, *-s, -e, m.* revoltă, tulburare rasială.
Rassenkreuzung, *-en, f. (biol.)* încrucişare de rase.
Rassenkunde *f. sg.* etnogeneză, studiul raselor.
Rassenmerkmal, *-(e)s, -e, n.* caracteristică rasială.

Rassenmischung, *-en, f. (biol.)* amestec de rase.
Rassenschande, *-n, f. (în ideologia rasistă a național-socialismului)* relație sexuală cu o persoană non-ariană.
Rassenschranke, *-n, f.* barieră rasială.
Rassentheorie [-ri:ən], *-n, f.* teorie rasială, a raselor.
Rassentrennung *f. sg. (pol.)* segregare rasială.
Rassentypus, *-, -typen, m.* tip rasial.
Rassen|unruhen *pl.* tulburări rasiale, tulburări datorate discriminării rasiale.
Rassen|unterschied, *-(e)s, -e, m.* diferență între rase.
Rassenver|ed(e)lung, *-en, f.* înnobilare a rasei.
Rassenverfolgung, *-en, f.* persecuție rasială, din motive rasiale.
Rassenverwandtschaft, *-en, f.* înrudire de rasă.
Rassenvor|urteil, *-(e)s, -e, n.* prejudecată rasială.
Rassenwahn, *-(e)s, m. sg.* manie, nebunie rasială.
Rassepferd, *-(e)s, -e, n.* cal de rasă.
rasserein *adj.* de rasă pură.
Rassevieh, *-(e)s, n. sg.* vite de rasă.
Rasseweib, *-(e)s, -er, n. (fam.)* femeie frumoasă și energică, cu temperament; o femeie rasată.
rassig *adj.* de rasă; frumos și plin de temperament.
rassisch *adj.* privitor la rasă, rasial.
Rassismus, *-, m. sg.* rasism.
Rassist, *-en, -en, m.* rasist.
rassistisch *adj.* rasist.
Rast, *-en, f.* **1.** repaus, odihnă, răgaz; **ohne ~ und Ruh** fără odihnă, fără preget, fără răgaz. **2.** popas; pauză; întrerupere; *(mil.)* etapă, haltă; **~ machen** a face popas; *(mil.)* **~ einlegen** a face haltă. **3.** *(mil.)* cocoș (de armă). **4.** *(tehn.)* dispozitiv de oprire, oprire prin clichet. **5.** *(tehn.)* etalaj al furnalului. **6.** *(tehn.)* suport, raft. **7.** *(electr.)* fixator de acord.
Rast|anker|ring, *-(e)s, -e, m. (metal.)* inel de sprijin pentru etalaje (la furnale).
Rastblasform, *-en, f. (metal.)* gură de vânt la etalajul furnalului.
Rastblende, *-n, f. (fot.)* diafragmă cu anclanșare.
Raste, *-n, f.* **1.** stativ. **2.** opritor, fixator.
Rastel, *-(e)s, -, n.* și *-n, f.* **1.** plasă; grătar; împletitură de sârmă. **2.** *(reg.)* suport de tacâmuri. **3.** *(austr.)* suport pentru oale și platouri (fierbinți).
Rastelbinder, *-s, -, m. (austr.)* **1.** tinichigiu ambulant. **2.** căldărar.
rasten, *rastete, gerastet (du rastest, er rastet) vb. (h) intr.* a poposi, a se odihni, a se opri; **rast' ich, so rost' ich** piatra care nu se rostogolește prinde mușchi.
Rastenschalter, *-s, -, m. (electr.)* comutator cilindric, comutator cu mai multe poziții.
Rastenteilscheibe, *-n, f. (maș.)* disc divizor cu clichet.
Raster, *-s, -, m.* **1.** *(tipogr.)* raster; sită (fotografică). **2.** *(tv)* raster. **3.** *(fig.)* grilă, sistem.
Raster|ab|stand, *-(e)s, -stände, m. (fot.)* distanță a rasterului.
Raster|ätzung *f. sg. (tipogr.)* autotipie.
Rasterbild, *-(e)s, -er, n. (tipogr.)* autotipie, imagine descompusă în puncte.
Rasterdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipărire de pe forme cu raster.
Rastergleichlaufzeichen, *-s, -, n. (tel.)* impuls de sincronizare a cadrelor.
Rastermattscheibe, *-n, f. (fot.)* geam cu matizare raster.
rastern, *rasterte, gerastert, vb. (h) tr. (fot., tv.)* a descompune prin raster; *(tipogr.)* a aplica rasterul.
Rasterung, *-en, f. (fot., tv.)* descompunere prin raster.
Rasterweite, *-n, f. (tipogr.)* liniatură a rasterului.
Rast|haus, *-es, -häuser, n.* motel.
rastlos **I.** *adj.* neobosit; neostoit. **II.** *adv.* fără odihnă; fără răgaz.
Rastlosigkeit *f. sg.* activitate neobosită; străduință; frământare.
Rast|ort, *-(e)s, -e,* **Rastplatz**, *-es, -plätze, m.* loc de odihnă, de popas; parcare pe autostradă.
Rastral, *-s, -e, n. (muz.)* rastral, peniță de portative, trăgător de portative.
rastrieren, *rastrierte, rastriert, vb. (h) intr. (muz.)* a trasa portative.
Rast|stätte, *-n, f.* bufet, restaurant la autostradă, popas rutier; han turistic.
Rast|stunde, *-n, f.* oră de odihnă, de repaus.
Rast|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de odihnă, de repaus.
Rasur, *-en, f.* **1.** pasaj radiat (dintr-un document). **2.** ras, bărbierit.
rat **I.** *adj. (înv.)* recomandabil, oportun. **II.** *adv. (reg.; în expr.)* **es** (sau **seiner**) **~ haben** a se putea lipsi de ceva.
Rat, *-(e)s, m.* **I.** *pl. -schläge* sfat; **ein weiser ~** un sfat înțelept; **guter ~ ist teuer** sfatul bun îl găsești rar; **~ bei jm. holen** sau **jn. um ~ fragen** sau **jn. um einen ~ angehen** a cere un sfat de la cineva, a cere sfatul cuiva; *(în expr.)* **jn. zu ~e ziehen** a consulta pe cineva; **Ratschläge geben** (sau **erteilen**) a da sfaturi; **mit jm. zu ~e gehen** a se sfătui cu cineva; **mit sich** *(dat.)* **selbst zu ~e gehen** a reflecta; **jm. mit ~ und Tat beistehen** (sau **zur Seite stehen** sau **an die Hand gehen**) a ajuta pe cineva cu vorba și cu fapta. **II.** *sg.* **1.** soluție; remediu; scăpare; ieșire; **dafür gibt es ~** asta se poate remedia; **~ wissen** (sau **schaffen**) a găsi o soluție, o scăpare; **ich weiß (mir) keinen ~ mehr** nu (mai) știu ce să mă fac; **der weiß für alles ~** se descurcă, scapă din orice încurcătură, din orice bucluc, găsește leac la toate; **guter ~ kommt über Nacht** gândurile bune vin peste noapte; **da ist guter ~ teuer** afacerea e cam încurcată; **kommt Zeit, kommt ~** vom trăi și vom vedea. **2.** sfat, consfătuire; **zu ~e gehen** sau **~s pflegen** sau **~ halten** a delibera. **3.** *(înv.)* hotărâre, voință. **4.** *(în expr.)* **zu ~e halten** a economisi. **III.** *pl. Räte* **1.** consiliu, sfat; *(ist.)* soviet; **der ~ der Stadt** consiliul orășenesc; **der ~ des Kreises** consiliul județean; **einen ~ anberaumen** (sau **einberufen**) a convoca un consiliu; **der ~ der Werktätigen** consiliul oamenilor muncii. **2.** *(ist.)* consilier; **der Herr ~** domnul consilier.
Rate, *-n, f.* **1.** *(com.)* rată; **in ~n** în rate; **die ~n pünktlich einhalten** a respecta termenele de plată la rate. **2.** *(ec.)* rată, procent (al scontului, al dobânzilor); **~ des Mehrwerts** rata plusvalorii. **3.** *(fiz.)* viteză. **4.** *(inform.)* rată; **die ~ der Datenübertragung** rata transmiterii de date.
Rätebewegung *f. sg. (ist.)* mișcare a sovietelor.
Rätebundes|staat, *-(e)s, -en, m. (pol., în fosta U.R.S.S.)* stat unional al sovietelor.
raten, *riet, geraten (du rätst, er rät), vb. (h)* **I.** *intr.* și *tr.* a sfătui; **ich rate dir diese Sache** sau **ich rate dir zu dieser Sache** te sfătuiesc să faci lucrul acesta; **sich** *(dat.)* **nicht zu ~ wissen** a fi în încurcătură, a nu ști ce să facă; **lass dir ~!** ascultă sfatul meu! **das will ich dir geraten haben!** ține minte! **die Umstände** (sau **die Verhältnisse**) **~ es** împrejurările o cer; **wem nicht zu ~ ist, dem ist auch nicht zu helfen** nu poți ajuta pe acela care nu-ți primește sfatul. **II.** *tr.* a ghici; **ein Rätsel ~** a dezlega o ghicitoare; **zu ~ aufgeben** a da de ghicit.
Ratenbezahlung, *-en, f. (com.)* plată, achitare în rate; amortizare.
Ratengeschäft, *-(e)s, -e, n.* tranzacție, vânzare în rate.
Ratenkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare în rate.
Raten|sparvertrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* contract de economisire cu rate egale de economisire.
ratenweise *adv.* în rate.
Ratenzahlung, *-en, f.* v. Ratenbezahlung.
Rater, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care ghicește.
Räter, *-s, -, m.* v. Rätier.
Räteregierung, *-en, f. (pol., ist.)* guvern al sovietelor; guvernare sovietică.
Raterei, *-en, f.* ghicit, ghicitoare; **lass mal die ~** încetează cu jocurile.
Räterepublik, *-en, f. (pol., ist.)* republică sovietică.
Räterevolution [-vo-], *-en, f. (pol., ist.)* revoluția sovietelor, revoluție sovietică.
Rate|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc-ghicitoare.
Räte|staat, *-(e)s, -en, m. (pol., în fosta U.R.S.S.)* stat sovietic.
Räteverfassung, *-en, f. (pol., în fosta U.R.S.S.)* constituție sovietică.
Ratgeber, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* sfătuitor(-oare).
Rat|haus, *-es, -häuser, n.* primărie.
Rat|haus|saal, *-(e)s, -säle, m.* sală de consiliu într-o primărie.
Rätier ['rɛ:'tsiɐ], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* retoroman(ă).
ratierlich *adj.* și *adv. (com.)* în rate.
Ratifikation, *-en, f.* ratificare.
Ratifikations|urkunde, *-n, f.* document de ratificare.
ratifizieren, *ratifizierte, ratifiziert, vb. (h) tr.* a ratifica.
Ratifizierung, *-en, f.* v. Ratifikation.
Ratifizierungsverfahren, *-s, -, n.* procedură de ratificare.
rätig *adj. (reg.; în expr.)* **~ werden** a ajunge la înțelegere, a cădea de acord.
Rätin, *-nen, f.* **1.** membră într-un sfat, într-un consiliu. **2.** titlu pentru funcționare superioare. **3.** *(înv.)* soție de consilier.
Rating ['reItIŋ], *-s, -s, n. (psih., soc.)* rating, apreciere de persoane sau situații cu ajutorul unor scale.
ratinieren, *ratinierte, ratiniert, vb. (h) tr. (text.)* a ratina, a bucla, a încreți.
Ratinieren, *-s, n. sg. (text.)* ratinare, buclare.
Ratio [-tsio] *f. sg.* **1.** minte (sănătoasă), rațiune. **2.** *(fil.)* rațiune, sens (a(l) existenței).
Ration, *-en, f.* rație; tain; *(mil.)* **eiserne ~** rezervă intangibilă.
rational *adj.* rațional.
Rationalisator, *-s, -toren, m.* raționalizator.
rationalisieren, *rationalisierte, rationalisiert, vb. (h) tr.* a raționaliza.
Rationalisierung, *-en, f.* raționalizare.
Rationalisierungsfachmann, *-(e)s, -leute, m.* specialist, expert în raționalizare.
Rationalisierungsmaßnahme, *-n, f.* măsură de raționalizare.
Rationalisierungs|schutz, *-es, m. sg.* măsuri de protecție ale angajaților în fața urmărilor unei măsuri de raționalizare.
Rationalisierungsvorschlag, *-(e)s, -schläge, m.* propunere, proiect de raționalizare.
Rationalismus, *-, m. sg. (fil.)* raționalism.
Rationalist, *-en, -en, m.* raționalist.
rationalistisch *adj.* raționalist.
rationell *adj.* conform rațiunii, rațional.
rationenweise *adv.* cu rația, cu porția.
rationieren, *rationierte, rationiert, vb. (h) tr.* a raționa, a face rații, a da în rații, în porții.
Rationierung, *-en, f.* raționare, fixare de rații, de porții.
Rations|er|höhung, *-en, f.* sporire, majorare a rațiilor.
Rations|satz, *-es, -sätze, m.* unitate de rație.
rätisch *adj.* v. rätoromanisch.
rätlich *adj.* **1.** v. ratsam **(1, 2)**. **2.** *(înv.)* economic.
Rätlichkeit *f. sg.* oportunitate, prudență.
ratlos *adj.* **1.** încurcat; nedumerit. **2.** perplex.
Ratlosigkeit *f. sg.* **1.** nedumerire; încurcătură. **2.** perplexitate.
rätoromanisch *adj.* retoroman.
Rat|saal, *-(e)s, -säle, m.* sală de ședințe, sală de consiliu.
ratsam *adj.* **1.** oportun, recomandabil; convenabil; avantajos; **es wäre ~ zu...** ar fi oportun să... **2.** prudent; **es ist nicht ~, das zu riskieren** nu e bine să-ți asumi acest risc.
Ratsamkeit *f. sg.* oportunitate; utilitate; **die ~ dieser Sache ist fraglich** se pune problema oportunității acestui lucru.
ratsbedürftig *adj.* care are nevoie de sfaturi.
Ratsbeschluss, *-es, -schlüsse, m.* hotărâre, decizie a consiliului, a sfatului.
Ratsbote, *-n, -n, m.* v. Ratsdiener.
ratsch! *interj.* **1.** hârști! harști! **2.** *(indicând o mișcare bruscă)* hop!
Ratsche, Rätsche, *-n, f.* **1.** zăngănitoare, huruitoare. **2.** *(glumeț)* flecar, gură-spartă. **3.** *(tehn.)* clichet. **4.** *(reg.)* meliță.
ratschen[1], *ratschte, geratscht, vb.* **I.** *(s) intr.* a trece hârșâind prin ceva. **II.** *(h) refl. (reg.)* a se juli, a se răni.
ratschen[2], *ratschte, geratscht, vb. (h)* **I.** *intr. (austr., reg.)* a hurui; a scârțâi; a fâșâi. **II.** *tr.* și *intr. (reg.)* **1.** a vorbi repede, pe nerăsuflate, a turui. **2.** a graseia. **3.** a ronțăi.
Ratscher, *-s, -, m. (reg.)* julitură, rană superficială, zgârietură.
Rat|schlag, *-(e)s, -schläge, m.* v. Rat **(I)**.
rat|schlagen, *ratschlagte, geratschlagt, vb. (h) intr.* a (se) sfătui, a se consulta, a delibera.
Rat|schlagung, *-en, f.* sfat, sfătuire, deliberare.
Rat|schluss, *-es, -schlüsse, m.* hotărâre, decizie.
Rat|schreiber, *-s, -, m.* secretar al primăriei, al consiliului.
Ratsdiener, *-s, -, m.* ușier, aprod (comunal).

Rätsel, *-s, -, n.* **1.** ghicitoare, cimilitură; **ein ~ aufgeben** a spune o ghicitoare. **2.** enigmă, mister; **er ist mir ein ~** el e o enigmă pentru mine; **der Tod, das ewige ~** moartea, eternul mister. **3.** *(reg.)* spiriduş; om cu sprâncene îmbinate.

Rätsel|aufgabe, *-n, f.* problemă de ghicit, de dezlegat.

Rätselbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte cu ghicitori.

Rätsel|ecke, *-n, f.* colţ, coloană (în ziar) cu ghicitori.

Rätselei, *-en, f.* lucru enigmatic.

Rätselfrage, *-n, f.* întrebare enigmatică.

rätselhaft *adj.* enigmatic, problematic, de neînţeles, nelămurit, neclar.

Rätselhaftigkeit *f. sg.* caracter enigmatic, misterios, de neînţeles, neclar.

Rätsel|löser, *-s, -, m.* persoană care dezleagă (uşor) ghicitori.

rätseln, *rätselte, gerätselt (ich räts(e)le), vb. (h) tr.* şi *intr. (fam.)* **1.** a vorbi neclar, în enigme. **2.** a-şi bate capul, a-şi frământa mintea; *(fam.)* a-şi da cu presupusul.

Rätselraten, *-s, n. sg.* **1.** dezlegare de ghicitori. **2.** presupuneri, nelămuriri; **ich liebe das ~ nicht** nu-mi plac enigmele.

rätselvoll *adj.* enigmatic, plin de mister, plin de enigme.

Rätselzeitschrift, **Rätselzeitung**, *-en, f.* publicaţie periodică ce conţine exclusiv ghicitori, rebusuri.

ratsfähig *adj.* capabil de deliberare.

Ratsgeschlecht, *-(e)s, -er, n. (ist.)* familie de patricieni.

Ratsherr, *-(e)n, -en, m.* **1.** *(ist.)* consilier; membru al consiliului. **2.** *(ist.)* senator.

ratsherrlich *adj.* senatorial.

Ratskeller, *-s, -, m.* berărie, restaurant în subsolul primăriei.

Ratskollegium, *-s, -gien* [-giən], *n.* consiliu (comunal sau municipal).

Ratsleute *pl.* consilieri.

Ratsmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru al consiliului, al sfatului.

Rats|person, *-en, f.* membru al consiliului, al sfatului.

Rats|schreiber, *-s, -,* **Rats|sekretär**, *-s, -e, m.* **1.** secretar de şedinţă. **2.** secretar de consiliu, de primărie.

Rats|sitzung, *-en, f.* şedinţă de consiliu, a sfatului.

Rats|stube, *-n, f.* cameră de consiliu.

Ratsuchende, *-n, -n (ein Ratsuchender), m.* şi *f.* persoană care cere un sfat.

Ratsversammlung, *-en, f.* **1.** sfat, consiliu. **2.** şedinţă a consiliului.

Ratsverwandte, *-n, -n (ein Ratsverwandter), m. (inv.)* v. Ratsperson.

Ratsvorsitzende, *-n, -n (ein Ratsvorsitzender), m.* şi *f.* preşedinte de consiliu.

Ratswaage, *-n, f.* cântar public.

Ratszimmer, *-s, -, n.* v. Ratsstube.

Ratte, *-n, f.* **1.** *(zool.)* şobolan, guzgan *(Mus decumanus, Epimys rattus)*; **wie eine ~ schlafen** a dormi buştean; **die ~n verlassen das sinkende Schiff** şobolanii părăsesc corabia care se scufundă; **das ist für die ~** n-are nici o valoare. **2.** fată drăguţă. **3.** bun înotător. **4.** pasiune; capriciu, toană. **5.** *(reg.)* gărgăuni; **er hat eine ~ im Kopf** are gărgăuni în cap. **6.** aruncătură greşită (la popice); **eine ~ schieben** a da greş (la popice). **7.** *(bot.)* neghină *(Agrostemma githago)* **8.** ciorchine fără boabe.

Rattel, *-n, f.* pârâitoare, zornăitoare, zăngănitoare.

ratteln, *rattelte, gerattelt (ich ratt(e)le), vb. (h) intr.* v. rattern.

Rattenbekämpfung *f. sg.* deratizare.

rattenfahl *adj.* v. rattengrau.

Rattenfalle, *-n, f.* cursă, capcană pentru şobolani.

Rattenfang, *-(e)s, -fänge, m.* vânătoare de şobolani.

Rattenfänger, *-s, -, m.* **1.** *(zool.)* v. Rattenpinscher. **2.** *(fig.)* om seducător; *(în basm)* **der ~ von Hameln** ademenitorul din Hameln.

Rattengift, *-(e)s, -e, n.* otravă pentru şobolani, şoricioaică.

rattengrau *adj.* gri, sur, de culoarea şobolanului.

rattenkahl *adj.* v. ratzekahl.

Rattenkönig, *-s, m. sg.* **1.** pui de şobolani cu cozile încolăcite şi lipite. **2.** *(fig.)* înlănţuire, serie de supărări; **ein ~ von Prozessen** o serie de procese încâlcite.

Rattenloch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** gaură de şobolan. **2.** *(fig.)* încăpere insalubră. **3.** *(tehn.)* gaură a prăjinii pătrate (în extracţia petrolului).

Rattenpfeffer, *-s, m. sg. (bot.)* seminţe de pintenaş, de toporaş *(Delphinium)*.

Rattenpinscher, *-s, -, m. (zool.)* câine şoricar.

Rattenpulver [-fɐ şi -vɐ], *-s, -, n.* v. Rattengift.

Rattenschwanz, *-es, -schwänze, m.* **1.** coadă de şobolan. **2.** coadă subţire. **3.** coadă de cal rară; cal cu coadă rară. **4.** *(tehn.)* pilă rotundă de precizie. **5.** *(fig.)* v. Rattenkönig **(2)**. **6.** *(glumeţ)* codiţă de purcel.

Rattentod, *-(e)s,* (rar *pl. -e*), *m.* v. Rattengift.

Rätter, *-s, -, m. (tehn.)* ciur vibrator.

rattern, *ratterte, gerattert, vb. (h) intr.* **1.** a zăngăni, a zornăi, a zdrăngăni, a dudui, a hurui, a hodorogi; **der Wagen rattert über das Pflaster** căruţa zdrăngăne pe pavaj; **die Nähmaschine rattert** maşina de cusut huruie; **Züge ~ über die Brücke** trenuri duduie pe pod. **2.** *(fam.)* a vorbi repede, a turui.

rättern, *rätterte, gerättert, vb. (h) tr. (mine)* a cerne, a trece prin clasorul cu site plane oscilante, prin triorul cu grătar.

Rattler, *-s, -, m.* v. Rattenpinscher.

Ratz, *-es, -e, m.* **1.** *(reg.)* v. Ratte; **schlafen wie ein ~** a dormi buştean. **2.** *(reg.)* v. Hamster. **3.** *(reg.)* v. Siebenschläfer. **4.** *(vân.)* v. Iltis. **5.** *(fam.)* zgârietură, julitură, zdrelitură.

Ratze, *-n, f. (reg., fam.)* v. Ratte.

Ratzefummel, *-s, -, m. (fam., în limbajul elevilor)* radieră, gumă de şters.

ratzekahl *adj.* şi *adv. (fam.)* **1.** chel, pleşuv, chel ca-n palmă. **2.** gol-goluţ.

Rätzel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** sprâncene împreunate. **2.** persoană cu sprâncenele împreunate.

ratzen, *ratzte, geratzt (du, er ratzt) vb. (h)* **I.** *intr.* şi *tr.* **1.** v. rattern **(2)**. **2.** a dormi buştean. **II.** *tr.* şi *refl.* v. ratschen[1].

Ratzer, *-s, -, m. (fam.)* v. Ratz **(5)**.

ratzfatz *adv. (fam.)* foarte repede.

rau, *(inv.)* **rauh I.** *adj.* **1.** aspru, rugos; cu asperităţi, zgrunţuros; **~e Haut** piele aspră; **~er Weg** drum bolovănos. **2.** aspru, voalat, răguşit; **~e Stimme** voce aspră, răguşită; **einen ~en Hals haben** a fi răguşit. **3.** *(fig.)* aspru, sever; grosolan, brutal; **~es Klima** climă aspră; **~e Sitten** moravuri grosolane. **4.** *(tehn.)* neprelucrat, brut. **5.** *(fig.)* aspru, sălbatic, avid; **~e Gegend** ţinut sălbatic. **6.** *(reg.)* crud, nefiert. **7.** *(reg.: despre gust)* aspru, astringent, sec. **8.** *(reg.)* desţelenit. **9.** *(reg.)* rănit. **10.** *(reg.)* împopoţonat, gătit. **II.** *adv.* **1.** sever, aspru, riguros. **2.** grosolan, brutal; **jn. ~ behandeln** a trata pe cineva cu asprime.

Raub, *-(e)s, m. sg.* **1.** jaf, furt, prădare; răpire; tâlhărie; **auf ~ ausgehen** a umbla după pradă; **vom ~e leben** a se îndeletnici cu jaful, a trăi din furat; **~ begehen** a jefui, a prăda; *(ist.)* **der ~ der Sabinerinnen** răpirea sabinelor. **2.** pradă; **die Diebe verteilen ihren ~** hoţii îşi împart prada; **ein ~ der Flammen werden** a fi pradă flăcărilor, a fi mistuit de foc. **3.** *(reg., poet.)* produs, roade, rod; **der ~ der Felder** roadele câmpului. **4.** *(reg.)* vizită scurtă.

Raub|adel, *-s, m. sg. (ist.)* nobilime jefuitoare, spoliatoare.

Raub|anfall, *-(e)s, -fälle, m.* atac tâlhăresc.

Raubank, *-bänke, f.* rindea lungă; gealău, oblu.

Raubauz, *-es, -e, m. (fam.)* golan, derbedeu.

raubauzig *adj. (fam.)* de golan, de derbedeu.

raub|bar *adj.* care se poate jefui, prăda.

Raub|bau, *-(e)s, m. sg. (mine, forest.)* exploatare ilegală; *(fig.)* **~ an der Gesundheit** exces de efort fizic; lipsă de grijă pentru sănătate.

Raub|beutler *pl. (zool.)* marsupiale răpitoare *(Dasyuridae)*.

Raubdruck, *-(e)s, -e, m.* tipărire frauduloasă a unei lucrări deja apărute.

Raub|ehe, *-n, f.* căsătorie prin răpire.

Raubein, *-(e)s, -e, n. (fig., fam.)* om (aparent) aspru, ursuz.

raubeinig *adj.* (aparent) aspru, sever, morocănos.

rauben, *raubte, geraubt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a jefui, a prăda; a comite tâlhării; **auf der Landstraße ~** a comite tâlhării la drumul mare. **2.** *(la jocul de cărţi; în expr.)* **der König raubt** riga bate. **II.** *tr.* a fura, a răpi; **der Fuchs hat eine Henne geraubt** vulpea a răpit o găină; **ein Mädchen ~** a răpi o fată; **das Leben ~** a lua viaţa, a ucide; **jm. seine letzte Hoffnung ~** a răpi cuiva ultima speranţă; *(fig.)* **jm. das Herz ~** a răpi inima cuiva.

Räuber, *-s, -, m.* **1.** bandit, tâlhar, hoţ; brigand. **2.** haiduc. **3.** *(zool.)* animal răpitor. **4.** *(bot.)* plantă parazit.

Räuberbande, *-n, f.* bandă de tâlhari; ceată, hoardă, bandă de briganzi.

Räuberbraut, *-bräute, f.* **1.** ibovnică de tâlhar. **2.** ibovnică de haiduc.

Räuberei, *-en, f.* tâlhărie, hoţie; jaf; brigandaj.

Räuberfilm, *-(e)s, -e, m.* film cu bandiţi.

Räubergeschichte, *-n, f.* **1.** poveste cu bandiţi. **2.** invenţie, basm, minciună.

Räubergruppe, *-n, f.* v. Räuberbande.

räuber|haft *adj.* şi *adv.* v. räuberisch.

Räuber|hauptmann, *-(e)s, -hauptleute, m.* şef, cap de bandă; căpetenie de briganzi.

Räuber|höhle, *-n, f.* **1.** speluncă. **2.** cuib de tâlhari, de hoţi, de bandiţi.

Räuber|horde, *-n, f.* v. Räuberbande.

räuberisch I. *adj.* tâlhăresc, banditesc, prădalnic; *(fig.)* hrăpăreţ; **~e Handlung** faptă tâlhărească. **II.** *adv.* tâlhăreşte, banditeşte, hoţeşte.

Räuberkrieg, *-(e)s, -e, m.* luptă între bande de tâlhari, între bandiţi.

räubern, *räuberte, geräubert, vb. (h) intr. (fam.)* a fura tâlhăreşte; **in der Speisekammer ~** a fura, a şterpeli din cămară.

Räubernest, *-(e)s, -er, n.* cuib de hoţi, de bandiţi.

Räuberpistole, *-n, f. (fam.)* poveste cu bandiţi.

Räuberschar, *-en, f.* v. Räuberbande.

Räuberzivil [-vi:l], *-s, n. sg. (fam.)* îmbrăcăminte, ţinută neglijentă, lejeră.

Raubfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* peşte răpitor.

Raubfischerei *f. sg.* pescuit ilegal.

Raubgeflügel, *-s, n. sg. (ornit., inv.)* păsări răpitoare, de pradă *(Falconiformes)*.

Raubgenosse, *-n, -n, m.* tovarăş de tâlhărie, tâlhar, bandit; pirat.

Raubgeschwader, *-s, -, n.* escadră de corăbii de piraţi.

Raubgeselle, *-n, -n, m.* v. Raubgenosse.

Raubgesindel, *-s, n. sg.* adunătură de vagabonzi şi tâlhari.

Raubgier *f. sg.* rapacitate, voracitate, lăcomie de a prăda.

raubgierig *adj.* rapace; vorace; hrăpăreţ, lacom de pradă.

Raubgut, *-(e)s, -güter, n.* pradă, bunuri furate, răpite; *(fam.)* bani de haram.

Raub|insekt, *-(e)s, -en, n. (entom.)* insectă răpitoare.

Raubkatze, *-n, f.* **1.** *(zool.)* felină răpitoare. **2.** pisică hoaţă.

Raubkopie [-pi:ən], *-n, f.* copie pirat.

Raubkrieg, *-(e)s, -e, m.* război de cotropire, de jaf.

raublätterig *adj.* cu frunze aspre.

Raublattgewächse *pl. (bot.)* plante cu frunze aspre.

Raublust *f. sg.* v. Raubgier.

raublustig *adj.* v. raubgierig.

Raubmord, *-(e)s, -e, m.* furt, jaf cu asasinat.

Raubmörder, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (jur.)* ucigaş(ă) cu scopul de a jefui.

Raubmöve [-və], *-n, f. (ornit.)* pescăruş de pradă *(Lestris)*.

Raubnest, *-(e)s, -er, n.* **1.** v. Raubritterburg. **2.** v. Räubernest.

rauborstig *adj. (fig.)* aspru, dar bun la suflet.

Raubpfahl, *-(e)s, -pfähle, m. (constr.)* stâlp de susţinere.

Raubpressung, *-en, f.* înregistrare frauduloasă de discuri sau casete.

Rau|brand, *-(e)s, -brände, m.* v. Lutter.

Raubritter, *-s, -, m. (ist.)* cavaler jefuitor, brigand.

Raubritterburg, *-en, f.,* **Raubritternest**, *-(e)s, -er, n.,* **~ schloss**, *-es, -schlösser, n. (ist.)* cetate de cavaler brigand.

Raubrittertum, *-s, n. sg.* nobilime brigandă.

Raubschiff, *-(e)s, -e, n. (ist.)* vas corsar, vas de piraţi.

Raubschloss, *-es, -schlösser, n. (ist.)* v. Raubritterburg.

Raubschütz, *-en, -en, m. (vân.)* braconier.

Raub|staat, *-(e)s, -en, m.* **1.** stat de briganzi. **2.** *(fig.)* stat cotropitor. **3.** *(iron.)* ţărişoară.

Raubsucht *f. sg.* v. Raubgier.
raubsüchtig *adj.* v. raubgierig.
Raubtat, *-en, f.* act de tâlhărie, jaf, prădăciune.
Raubtier, *-(e)s, -e, n.* animal de pradă.
Raubtierkäfig, *-s, -e, m.* cuşcă în care sunt ţinute animale de pradă.
Raub|überfall, *-(e)s, -fälle, m.* atac tâlhăresc, jaf, tâlhărie.
Raubvertrag, *-(e)s, -träge, m.* convenţie de spoliere.
Raubvogel, *-s, -vögel, m.* pasăre de pradă, răpitoare.
Raubvolk, *-(e)s, -völker, n.* **1.** neam care se ocupă cu jaful. **2.** popor cotropitor.
Raubwild, *-(e)s, n. sg. (vân.)* animale sălbatice răpitoare.
Raubwirtschaft *f. sg.* v. Raubbau.
Raubzeug, *-(e)s, n. sg. (vân.)* animale răpitoare care nu se vânează (pisici, câini, coţofene, ciori) şi care dăunează vânatului.
Raubzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** invazie, expediţie de cotropire. **2.** incursiune de pradă.
rauch *adj.* **1.** *(inv.)* păros, acoperit cu păr. **2.** *(reg.)* aspru.
Rauch, *-(e)s, m. sg.* **1.** fum; **nach ~ schmecken** a avea gust de fum; **in den ~ hängen** a afuma, a pune la afumat; **der ~ steigt in den Schornstein** fumul se urcă pe coş; **in ~ und Flammen aufgehen** a se preface în scrum; *(fig.)* **aus dem ~ ins Feuer kommen** a nimeri din lac în puţ; **kein ~ ohne Feuer** sau **wo ~ ist, da ist auch Feuer** unde nu-i foc, nu iese fum; *(fam.)* **~ schnappen** a se alege cu nimic; **alles Schall und ~** iluzii, zădărnicie; **eitel ~** înşelăciune, păcăleală. **2.** funingine. **3.** *(în expr.)* **etwas in den ~ schreiben** a pune cruce la ceva, a lăsa ceva în plata Domnului. **4.** *(reg.)* v. Rauchfang. **5.** *(reg.)* vatră, cămin. **6.** păr lung şi des la blănuri.
Rauch|abzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** v. Rauchfang. **2.** răsuflătoare, hotă.
Rauch|altar, *-s, -täre, m. (ist.)* jertfelnic, altar.
rauchbar *adj.* de fumat, care se fumează.
Rauchbier, *-(e)s, n. sg.* bere afumată.
Rauchbildung, *-en, f.* producere de fum.
Rauchbombe, *-n, f.* bombă fumigenă.
Rauchdampf, *-(e)s, -dämpfe, m.* abur de fum.
Rauchdetektor, *-s, -toren, m.* detector de fum.
rauchen, *rauchte, geraucht, vb. (h)* **I.** *intr.* a scoate fum; a fumega; **der Schornstein raucht** coşul fumegă; **der Ofen raucht** soba fumegă; *(fig.)* **er arbeitet, dass es nur so raucht** munceşte de se speteşte; *(fig.)* **der Kopf raucht vom vielen Lesen** vâjâie capul de atâta citit; *(impers.)* **es raucht hier!** aici e fum, miroase a fum! **II.** *intr.* şi *tr.* a fuma; **er raucht zu viel** fumează prea mult; **Pfeife ~** a fuma (din) pipă; **Zigaretten ~** a fuma ţigări; **kalt ~** a trage din pipă, din ţigara stinsă; **die Gardinen schwarz ~** a înnegri perdelele de fumat, a afuma perdelele.
Rauchen, *-s, n. sg.* fumat; **~ verboten!** fumatul interzis, oprit!
Rauch|entwicklung, *-en, f.* v. Rauchbildung.
rauchenzen, *rauchenzte, gerauchenzt (es rauchenzt), vb. (h) intr. (impers.; fam.)* a mirosi a pârlit, a avea gust de afumat.
Raucher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* fumător(-oare); **für ~** pentru fumători.
Räucher|aal, *-(e)s, -e, m. (cul.)* ţipar afumat.
Raucher|abteil, *-(e)s, -e, n.* compartiment pentru fumători.
Räucherbüchse, *-n, f.* cutie de mirodenii, cutie de parfumuri.
Raucherei *f. sg. (fam.)* fumat interminabil, permanent.
Räucherei, *-en, f.* afumătoare (de carne).
Räucherer, *-s, -, m.* afumător.
Räucher|essenz, *-en, f.* mirodenie.
Räucherfass, *-es, -fässer, n.* v. Räuchergefäß.
Räucherfisch, *-(e)s, -e, m.* peşte afumat.
Räucherfleisch, *-(e)s, n. sg.* v. Rauchfleisch.
Räuchergefäß, *-es, -e, n.* cădelniţă.
Raucher|husten, *-s, m. sg. (med.)* tuse tabagică.
räucherig *adj.* v. rauchig.
Räucherkammer, **Räucherkate**, *-n, f. (reg.)* cămară de afumat (alimente), afumătoare.
Räucherlachs, *-(e)s, -e, m.* somon afumat.
Räuchermittel, *-s, -, n.* substanţă care prin ardere emană un miros plăcut.
rauchern, *raucherte, geraucht, vb. (h) tr. impers. (fam.; în expr.)* **mich rauchert's** am poftă să fumez o ţigară.
räuchern, *räucherte, geräuchert, vb. (h) tr.* **1.** a afuma; **Schinken, Würste ~** a afuma jamboane, cârnaţi. **2.** a parfuma, a tămâia (cu esenţe arse); **ein Zimmer ~ a)** a parfuma cu mirodenii arse o încăpere; **b)** a dezinfecta o cameră. **3.** *(tâmplărie)* a da o tentă fumurie lemnului de stejar prin tratare cu amoniac.
Räuchern, *-s, n. sg.* v. Räucherung.
Räucherpapier, *-s, -e, n.* hârtie pentru parfumat prin ardere.
Räucherpfanne, *-n, f.* v. Räuchergefäß.
Räucherpulver [-fɐ şi vɐ], *-s, -, n.* praf de afumat.
Räucherschale, *-n, f.* v. Räuchergefäß.
Räucherschinken, *-s, -, m.* şuncă, jambon afumat(ă).
Räucher|speck, *-(e)s, m. sg.* slănină afumată.
Raucher|stäbchen, *-s, -, n.* beţişor chinezesc parfumat.
Räucherung *f. sg.* **1.** afumat, afumare. **2.** parfumare. **3.** tămâiere.
Raucherwagen, *-s, -, m.* vagon pentru fumători.
Räucherware, *-n, f.* afumături.
Räucherwerk, *-(e)s, -e, n.* parfumuri, mirodenii.
Räucherwurst, *-würste, f.* cârnat afumat.
Raucherzone, *-n, f.* zonă, sală pentru fumători.
Rauchfaden, *-s, -fäden, m.* coloană subţire de fum.
Rauchfahne, *-n, f.* dâră de fum.
Rauchfang, *-(e)s, -fänge, m.* coş, horn; *(fig.)* **etwas in den ~ schreiben** a pune cruce la ceva.
Rauchfangkehrer, *-s, -, m.* coşar, hornar.
Rauchfangträger, *-s, -, m. (constr.)* suport al hornului.
Rauchfarbe, *-n, f.* culoare fumurie.
rauchfarben, **rauchfarbig** *adj.* de culoare fumurie, fumuriu.
Rauchfass, *-es, -fässer, n.* v. Räucherfass.
Rauchfassträger, *-s, -, m.* paracliser care duce cădelniţa.
Rauchfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne afumată.
rauchfrei *adj.* fără fum; **~es Pulver** pulbere explozivă fără fum.
rauchfüßig *adj. (zool.)* cu picioare păroase.
rauchgar *adj.* **1.** bine afumat. **2.** *(despre blănuri)* (bine) tăbăcit.
Rauchgas, *-es, -e, n.* gaz de ardere.
Rauchgas|entschwefelung, *-en, f.* separare a oxizilor de sulf din gazele de ardere.
Rauchgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(inv.)* taxă pentru curăţatul coşurilor. **2.** *(ist.)* fumărit.
Rauchgeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust afumat, a fum.
rauchgeschwängert *adj. (despre aer)* plin de fum, poluat cu fum.
rauchgeschwärzt *adj.* înnegrit din cauza fumului.
Rauchglas, *-es, -gläser, n.* sticlă fumurie.
Rauchglocke, *-n, f.* nor de fum imuabil (deasupra oraşelor industriale).
rauchgrau *adj.* fumuriu.
Rauch|handel, *-s, m. sg.* comerţ cu blănuri, cojocărie.
Rauch|händler, *-s, -, m.* negustor de blănuri, cojocar.
Rauch|helm, *-(e)s, -e, m.* v. Rauchschutzmaske.
Rauch|holz, *-es, -hölzer, n.* lemn de afumat, lemn bine mirositor pentru afumat.
rauchig *adj.* afumat; cu fum, plin de fum.
Rauchjacke, *-n, f.* haină, halat de casă.
Rauchkabinett, *-(e)s, -e, n.* v. Rauchzimmer.
Rauchkammer, *-n, f.* v. Räucherkammer.
Rauchkerze, *-n, f. (mil.)* lumânare fumigenă.
Rauchkohle, *-n, f.* tăciune.
Rauchkristall, *-(e)s, -e, n. (mineral.)* cristal fumuriu.
Rauchkupee [-pe:], *-s, -s, n.* v. Raucherabteil.
Rauchleder, *-s, n. sg.* **1.** piele de căprioară. **2.** *(fig.)* piele bronzată. **3.** piele de culoare fumurie.
rauchlos *adj.* fără fum.
Rauchlosigkeit *f. sg.* lipsă de fum.
Rauchmaske, *-n, f.* v. Rauchschutzmaske.
Rauchmelder, *-s, -, m.* detector, semnalizator de fum.
Rauchnächte *pl. (în superstiţii)* nopţi din preajma Crăciunului când umblă duhurile rele.
Rauchnebel, *-s, -, m.* smog.
Rauch|opfer, *-s, -, n.* v. Brandopfer.
Rauchpilz, *-s, -e, m.* nor de fum sub formă de ciupercă care se produce în cazul unei explozii.
Rauchquarz, *-es, m. sg. (mineral.)* cuarţ fumuriu.
Rauchring, *-(e)s, -e, m.* rotocol de fum.
Rauchrohrkessel, *-s, -, m.* căldare, cazan cu ţevi de fum.
Rauch|salon, *-s, -s, m.* v. Rauchzimmer.
Rauch|säule, *-n, f.* coloană de fum.
Rauch|schleier, *-s, -, m. (mil.)* perdea de fum.
Rauch|schlot, *-(e)s, -e, m.* v. Rauchfang.
Rauch|schutzmaske, *-n, f.* mască de apărare contra fumului (pentru pompieri).
rauch|schwach *adj.* sărac în fum; *(în expr.)* **~e Verbrennung** ardere săracă în fum; *(mil.)* **~es Pulver** pulbere fără fum.
Rauch|schwaden, *-s, -, m.* dâră de fum.
Rauch|schwalbe, *-n, f. (ornit.)* rândunică *(Hirundo rustica)*.
Rauch|schwanzschlange, *-n, f. (zool.)* şarpe cu coadă carapace *(Uropeltis grandis)*.
rauch|schwarz *adj.* negru ca fumul.
Rauch|service [-vi:s], *-s* [-vi:səs], *-* [-vi:sə], *n.* serviciu de fumat.
Rauch|signal, *-s, -e, n.* semnal de fum.
Rauch|stube, *-n, f.* v. Rauchzimmer.
Rauchtabak, *-s, -e, m.* tutun.
Rauchtisch, *-(e)s, -e, m.* măsuţă de fumat.
Rauchtopas, *-es, -e, m. (mineral.)* topaz fumuriu.
Rauchverbot, *-(e)s, -e, n.* interzicere de a fuma.
Rauchvergiftung, *-en, f.* intoxicaţie tabagică.
Rauch verzehrend *adj.* care absoarbe fumul, fumivor.
Rauchverzehrer, *-s, -*, **Rauchverzehrungs|apparat**, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* dispozitiv fumivor.
Rauchvor|hang, *-(e)s, -hänge, m.* perdea de fum.
Rauchwaren *pl.* **1.** blănuri, articole de blănărie; articole de cojocărie. **2.** articole de fumat.
Rauchwarenhändler, *-s, -, m.* negustor de blănuri, blănar; cojocar.
Rauchwaren|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie de blănuri.
Rauchwarenzurichter, *-s, -, m.* meseriaş care pregăteşte blănurile pentru blănar.
Rauchwerk, *-(e)s, n. sg.* v. Rauchwaren **(1)**.
Rauchwolke, *-n, f.* nor de fum.
Rauchzeichen, *-s, -, n.* semnalizare cu ajutorul fumului.
Rauchzimmer, *-s, -, n.* fumoar.
Rauchzug, *-(e)s, -züge, m. (constr.)* fum (la o sobă).
räud *adj. (reg.)* noduros; cioturos.
Räude, *-n, f.* **1.** *(med., vet.)* chelbie; râie. **2.** *(bot.)* nume al unei boli de plante. **3.** *(med.)* pecingine, rofii.
räudig *adj.* **1.** *(despre animale)* râios; chelbos; **~es Schaf** oaie râioasă. **2.** *(fig.)* prăpădit, mizerabil; respingător; *(invectivă)* **~er Hund!** javră!
Raue[1], *-n, f.* **1.** năpârlit (la păsări). **2.** *(pop.)* praznic.
Raue[2], *-n (etwas Raues), n. sg.* (ceva) aspru; *(în expr.)* **aus dem ~n gearbeitet** degroşat.
rauen, *raute, geraut, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înăspri, a pili brut. **2.** *(text.)* a scămoşa (ţesături). **II.** *intr.* şi *refl. (ornit.)* a năpârli.
Rauen, *-n, f.* **1.** năpârlit (la păsări). **2.** *(text.)* scămoşat. **3.** *(ornit.)* năpârlit.
Rauerei, *-en, f. (text.)* scămoşare.
rauf *adv. (fam.)* v. herauf.

Raufaser, *-n, f. (constr.)* tapet aspru, rigips.
Raufbold, *-(e)s, -e, m.* bătăuş.
Raufdegen, *-s, -, m.* **1.** spadasin; bătăuş. **2.** spadă; floretă.
Raufe, *-n, f.* **1.** iesle. **2.** darac (pentru in).
räufeln, *räufelte, geräufelt (ich räuf(e)le), vb. (h) tr.* v. aufräufeln.
raufen, *raufte, gerauft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a smulge; **Unkraut** ~ a smulge buruieni, a plivi; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **(vor Ärger) die Haare** ~ a-şi smulge părul (de furie, de supărare). **2.** a scărmăna; a dărăci; **Flachs** ~ a dărăci in. **II.** *refl. (reg.)* a se încăiera, a se părui.
Raufen, *-s, n. sg.* **1.** smuls; scărmănat. **2.** bătaie, păruială, încăierare.
Raufenfutter, *-s, n. sg.* nutreţ, furaj uscat.
Raufer, *-s, -, m.* **1.** bătăuş, scandalagiu. **2.** *(despre animale, mai ales despre câini)* agresiv, căruia îi place să se încaiere.
Rauferei, *-en, f.* bătaie, păruială; **allgemeine** ~ încăierare generală.
Raufhandel, *-s, -händel, m.* v. Rauferei.
Raufheld, *-en, -en, m. (iron.)* viteaz de cârciumă, bătăuş.
Rau|flocken *pl. (text.)* puf de scămoşare.
Rauflust *f. sg.* agresivitate; poftă de harţă, de bătaie.
rauflustig *adj.* arţăgos, bătăios, agresiv.
Rau|frost, *-(e)s, m. sg.* v. Raureif.
Raufsucht *f. sg.* v. Rauflust.
raufsüchtig *adj.* v. rauflustig.
Rauft, *-(e)s, -e, m. (reg.)* coajă de pâine.
raufüßig *adj.* v. rauchfüßig.
Raufutter, *-s, n. sg.* v. Raufenfutter.
raugezackt *adj. (tehn.)* dur dinţat (dantelat).
rauh *adj.* şi *adv. (înv.)* v. rau.
Rau|haardackel, *-s, -, m. (zool.)* (câine) baset sârmos.
Rau|haarfox, *-es, -e, m. (zool.)* (câine) fox sârmos.
rau|haarig *adj.* cu păr aspru; neţesălat, nepieptănat.
Rau|hai, *-(e)s, -e, m. (iht.)* rechin *(Rihnodon typicus)*.
Rauhbank, *-bänke, f. (înv.)* v. Raubank.
Rauhbauz, *-es, -e, m. (înv.)* v. Raubauz.
Rauhbein, *-(e)s, -e, n. (înv.)* v. Raubein.
rauhbeinig *adj. (înv.)* v. raubeinig.
rauhblätterig *adj. (înv.)* v. raublätterig.
Rauhblattgewächse *pl. (înv.)* v. Raublattgewächse.
rauhborstig *adj. (înv.)* v. rauborstig.
Rauhbrand, *-(e)s, -brände, m. (înv.)* v. Raubrand.
Rauhe[1], *-n, f. (înv.)* v. Raue[1] **(1)**.
Rauhe[2], *-n, n. sg. (înv.)* v. Raue[2].
Rau|heit *f. sg.* **1.** asprime, asperitate, rugozitate. **2.** răguşeală. **3.** *(fig.)* rigurozitate, severitate. **4.** grosolănie; brutalitate. **5.** *(tehn.)* stare brută; necioplire; asperitate. **6.** *(fig.)* sălbăticie.
rauhen, *rauhte, gerauht, vb. (h) tr.* şi *intr. (înv.)* v. rauen.
Rauhen, *-s, n. sg. (înv.)* v. Rauen.
Rauherei, *-en, f. (înv.)* v. Rauerei.
Rauhfaser *f. sg. (înv.)* v. Raufaser.
Rauhflocken *pl. (înv.)* v. Rauflocken.
Rauhfrost, *-(e)s, -fröste, m. (înv.)* v. Raufrost.
rauhfüßig *adj. (înv.)* v. rauchfüßig.
Rauhfutter, *-s, n. sg. (înv.)* v. Raufenfutter.
rauhgezackt *adj. (înv.)* v. raugezackt.
Rauh|haardackel, *-s, -, m. (înv.)* v. Rauhaardackel.
Rauh|haarfox, *-es, -e, m. (înv.)* v. Rauhaarfox.
rauh|haarig *adj. (înv.)* v. rauhaarig.
Rauh|hai, *-(e)s, -e, m. (înv.)* v. Rauhai.
Rauh|hobel, *-s, -, m. (înv.)* v. Rauhobel.
Rauhigkeit, *-en, f. (înv.)* v. Rauheit.
Rauhigkeitsbeiwert, *-(e)s, -e, m. (înv.)* v. Rauigkeitsbeiwert.
Rauhigkeitshöhe, *-n, f. (înv.)* v. Rauigkeitshöhe.
rauhkalt *adj. (înv.)* v. raukalt.
Rauhkarde, *-n, f. (înv.)* v. Raukarde.
Rauhmaschine, *-n, f. (înv.)* v. Raumaschine.
Rauhmauerwerk, *-(e)s, n. sg. (înv.)* v. Raumauerwerk.
Rauhnächte *pl.* v. Raunächte.
Rau|hobel, *-s, -, m. (tehn.)* rindea dură sau de decojit, rindea-cioplitor.
Rauhputz, *-es, -e, m. (înv.)* v. Rauputz.
Rauhreif, *-(e)s, m. sg. (înv.)* v. Raureif.
Rauhschlämmgraben, *-s, -, m. (înv.)* v. Rauschlämmgraben.
Rauh|spritz, *-es, -e, m. (înv.)* v. Rauspritz.
Rauh|stampf|asphalt, *-(e)s, -e, m. (înv.)* v. Raustampfasphalt.
Rauhtiefe, *-n, f. (înv.)* v. Rautiefe.
Rauhwalze, *-n, f. (înv.)* v. Rauwalze.
Rauhware, *-n, f. (înv.)* v. Rauware.
Rauhwaren|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* v. Rauwarenindustrie.
Rauhweizen, *-s, m. sg. (înv.)* v. Rauweizen.
rauhwerken, *rauhwerkte, gerauhwerkt, vb. (h) tr. (înv.)* v. rauwerken.
Rauhzeit *f. sg. (înv.)* v. Rauzeit.
Rauigkeit *f. sg.* v. Rauheit.
Rauigkeitsbeiwert, *-(e)s, -e, m. (av., hidr.)* coeficient de rugozitate.
Rauigkeitshöhe, *-n, f. (hidr.)* înălţime medie a elementului de rugozitate.
raukalt *adj.* ger cu chiciură, frig cu chiciură.
Raukarde, *-n, f. (text.)* cardă de scămoşat.
Rauke *f. sg. (bot.)* brâncuţă *(Sisymbrium officinale* L.).
raum *adj. (reg.)* **1.** larg, deschis, întins; **~es Feld** câmp deschis; **~er Wald** pădure rară; *(mar.)* **die ~e See** largul mării. **2.** *(mar.)* prielnic, favorabil; **~er Wind** vânt favorabil (oblic din spate).
Raum, *-(e)s, Räume, m.* **1.** *sg.* spaţiu; *(fiz.)* **luftleerer** ~ vid; **der leere** ~ spaţiul gol; **hoch oben im ~e schwebt der Adler** sus, în spaţiu pluteşte vulturul. **2.** loc; **gebt ~!** faceţi loc! ~ **geben a)** a face loc; **b)** a admite (o sugestie, o idee etc.); *(fig.)* **im** ~ **stehen** a fi de discutat, de rezolvat; **etwas in den** ~ **stellen** a supune ceva discuţiei, rezolvării; **etwas im** ~ **stehen lassen** a abandona, a lăsa baltă, a nu rezolva; **einer Sache** ~ **geben** a da curs, a lăsa să se dezvolte (un lucru); **hier ist kein** ~ **für Scherze** aici nu e loc pentru glume! ~ **lassen zwischen den Zeilen** a lăsa interval între rânduri. **3.** încăpere, odaie, cameră; **dieses Haus hat drei Räume** casa aceasta are trei încăperi. **4.** *(mar.)* compartiment; cală, magazie. **5.** *(mat.)* volum; **der** ~ **eines Würfels** volumul unui cub. **6.** spaţiu, ţinut, regiune; **im** ~ **von Berlin** în zona, în regiunea Berlinului.
Raum|angabe, *-n, f. (gram.)* complement circumstanţial de loc.
Raum|anker, *-s, -, m. (mar.)* ancoră de rezervă.
Raum|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de protecţie al astronauţilor, cosmonauţilor.
Raum|art, *-en, f.* fel, tip de încăpere.
raum|artig *adj. (fiz.)* spaţial.
Raumaschine, *-n, f. (text.)* maşină de scămoşat.
Rau|mauerwerk, *-(e)s, n. sg. (constr.)* zidărie de piatră brută.
Raum|aufteilung, *-en, f.* împărţire a spaţiului.
Raumbedarf, *-(e)s, -e, m.* necesar de spaţiu.
Raumbegrenzung, *-en, f.* delimitare a spaţiului.
Raumbe|heizung, *-en, f.* încălzire a încăperii.
Raumberechnung, *-en, f.* calculare a volumului.
raumbe|ständig *adj. (fiz.)* cu volum stabil.
Raumbe|ständigkeit *f. sg.* stabilitate de volum.
Raumbild, *-(e)s, -er, n.* imagine stereoscopică, în relief.
Raumbild|aufnahme, *-n, f.* fotografie în relief; stereofotografie.
Raumbildmessung, *-en, f. (geod.)* fotogrammetrie.
Raumbinder, *-s, -, m. (constr.)* structură de fermă spaţială.
Räumboot, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă de dragaj.
Raumchemie *f. sg. (chim.)* stereochimie.
Raumdämpfung, *-en, f. (fiz.)* atenuare de fond.
Raumdichte, *-en, f. (fiz.)* densitate spaţială.
raumen, *raumte, geraumt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(reg.)* v. räumen. **2.** a pune, a fixa un termen. **II.** *intr. (mar.; în expr.)* **der Wind raumt** vântul bate în pupă.
räumen, *räumte, geräumt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a evacua; a goli; **eine Festung** ~ a evacua un fort; *(com.)* **die Lager** ~ a lichida stocuri vechi cu preţ redus, a solda, a vinde solduri; *(mil.* şi *fig.)* **das Feld** ~ a se retrage; **die Straße** ~ a evacua strada, şoseaua, drumul; **jm. den Platz** ~ a face loc cuiva, a ceda cuiva locul, a fi înlocuit de cineva. **2.** a evacua; a scoate; a înlătura; **Bücher vom Tisch** ~ a strânge cărţile de pe masă; **aus dem Wege** ~ **a)** a da la o parte, a înlătura; **b)** a înlătura, a lichida, a ucide. **3.** a aranja, a deretica (o cameră); a curăţa (un teren). **4.** *(tehn.)* a broşa, a scobi; **Metall** ~ a scobi metale. **5.** a draga mine. **II.** *intr. (in, unter* cu *dat.)* **1.** a deretica, a face ordine. **2.** a cotrobăi.
Raum|entweser, *-s, -, m.* v. Kammerjäger.
Raum|entwesung, *-en, f.* operaţie de combatere a dăunătorilor din încăperi (dezinsecţie, deratizare etc.).
Räumer, *-s, -, m.* **1.** curăţitor (de puţuri, de şanţuri). **2.** lucrător care transportă, mută mobilă. **3.** *(tehn.)* instalaţie de golire, de evacuare.
Raum er|sparend *adj.* care economiseşte spaţiu.
Raum|er|sparnis, *-se, f.* economie de spaţiu.
Raumfähre, *-n, f.* navetă spaţială.
Raumfahrer, *-s, -, m.* astronaut.
Raumfahrt, *-en, f. (av.)* **1.** *sg.* astronautică. **2.** zbor cosmic; călătorie în cosmos.
Raumfahrtbe|hörde, *-n, f.* organizaţie ştiinţifică şi tehnică ce conduce un program de zboruri spaţiale.
Raumfahrtsimulator, *-s, -en, m. (av.)* simulator de zbor cosmic.
Raumfahrzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* navă cosmică.
Räumfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* maşină-utilaj de curăţat zăpada.
Raumfeld|stärke, *-n, f. (tel.)* intensitate a câmpului radioelectric.
raumfest *adj. (mat.)* fixat în spaţiu; imobil.
Raumfilter, *-s, -, m. (tehn.)* filtru de mare capacitate.
Raumflug, *-(e)s, -flüge, m.* v. Raumfahrt.
Raumflugkörper, *-s, -, m. (av.)* vehicul spaţial.
Raumformel, *-n, f. (mat.)* formulă a volumului.
Raumforschung, *-en, f.* cercetare spaţială.
Raumgefühl, *-(e)s, -e, n. (psih.)* simţ al spaţiului.
Raumge|stalter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* arhitect(ă) de interioare.
Raumge|staltung *f. sg.* arhitectura de interior.
Raumgewinnung *f. sg.* câştigare de spaţiu.
Raumgröße, *-n, f. (mat.)* mărime a spaţiului, cantitate geometrică.
räumig *adj. (poet.)* spaţios, vast.
Raum|inhalt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* volum; conţinut; capacitate.
Raumkabine, *-n, f.* cabină spaţială.
Raumkapsel, *-n, f. (av.)* capsulă spaţială.
Raumklang, *-(e)s, -klänge, m.* stereofonie.
Raumklima, *-s, -ta (rar: -s), n.* climat, atmosferă de interior.
Raumkunst, *-künste, f.* artă decorativă; arhitectură de interioare.
Raumkurve [-və şi -fə], *-n, f. (mat.)* curbă spaţială, curbă strâmbă.
Raumlabor, *-s, -s* (şi *-e*), *n.* staţie spaţială mică.
Raumladegitter, *-s, -, n. (tehn.)* grilaj de sarcină spaţială.
Raumladung, *-en, f. (fiz.)* sarcină spaţială.
Raumlehre *f. sg. (mat.)* **1.** geometrie în spaţiu. **2.** stereometrie.

räumlich I. *adj.* spațial. **II.** *adv.* privind spațiul; **sie sind ~ sehr beengt** sunt foarte strâmtorați ca spațiu.
Räumlichkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* spațialitate. **2.** încăpere; cameră.
raumlos *adj.* care nu ocupă spațiu.
Raum|mangel, *-s, m. sg.* lipsă de spațiu.
Räum|maschine, *-n, f.* automăturătoare de stradă.
Raum|maß, *-es, -e, n.* măsură de capacitate.
Raum|meter, *-s, -, n.* metru cub, ster.
Raumnot *f. sg.* lipsă de spațiu.
Raumnutzung, *-en, f.* utilizarea spațiului; **rationelle ~** utilizare rațională a spațiului.
Raum|ordnung, *-en, f.* planificare teritorială.
Raumpflegerin, *-nen, f.* femeie de serviciu.
Raumpolitik, *-en, f.* politică de amenajare teritorială.
Raumschiff, *-(e)s, -e, n.* **1.** astronavă, navă cosmică. **2.** avion stratosferic.
Raumschiff|fahrt și **Raumschiff-Fahrt** *f. sg.* v. Raumfahrt.
Raumseher, *-s, -, m. (opt.)* stereoscop.
Raumsicht, *-en, f.* perspectivă spațială.
Raumsinn, *-(e)s, m. sg.* v. Raumgefühl.
Raumsonde, *-n, f.* sondă spațială.
Raum sparend (și **raumsparend**) *adj.* v. raum ersparend.
Raum|station, *-en, f.* stație extraterestră.
Räumte, *-n, f. (mar.)* **1.** largul mării. **2.** cală; spațiu de încărcare pe vase.
Raumteiler, *-s, -, m.* perdea, raft, dulap etc. ce subîmparte o cameră.
Raumton, *-(e)s, -töne, m.* sunet stereofonic.
Raumtonne, *-n, f. (mar.)* tonaj maritim.
Raumtransporter, *-s, -, m.* rachetă spațială purtătoare.
Räumung, *-en, f.* **1.** părăsire a locului. **2.** scoatere, înlăturare; evacuare.
Räumungs|arbeiten *pl. (constr.)* lucrări de curățire.
Räumungsbefehl, *-(e)s, -e, m.* ordin de evacuare.
Räumungsfrist, *-en, f.* termen de evacuare.
Räumungsgraben, *-s, -gräben, m. (mil.)* tranșee de comunicație.
Räumungsklage, *-n, f.* acțiune de evacuare.
Räumungsverkauf, *-(e)s, m. sg. (ec.)* vânzare pentru lichidare.
Raumverschwendung, *-en, f.* risipă de spațiu.
Raumverteilung, *-en, f.* repartizare a spațiului.
Raum-Zeit-Welt *f. sg. (fiz.)* spațiu cvadridimensional al teoriei relativității.
Raumzelle, *-n, f. (constr.)* încăpere completă prefabricată (baie, bucătărie ș.a.).
Raumzuweisung, *-en, f.* alocare de spațiu.
Raunächte *pl.* v. Rauchnächte.
raunen, *raunte, geraunt, vb. (h) intr.* a șușoti; a murmura; **man raunt** se șușotește, se zvonește; *(fig.)* **~ de Wälder** păduri care freamătă.
Raunen, *-s, n. sg.* șoaptă, murmur; susur; freamăt; **das ~ des Waldes** freamătul pădurii.
raunzen, *raunzte, geraunzt (du, er raunzt), vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a fi dificil, cusurgiu. **2.** *(austr.)* a scânci.
Raunzer, *-s, -, m. (fam.)* persoană dificilă, veșnic nemulțumită, cusurgiu.
Raunzerei, *-en, f. (fam.)* v. Nörgelei.
Raupe, *-n, f.* **1.** *(entom.)* omidă; **die ~n vom Baume ablesen** a curăța un copac de omizi. **2.** *(tehn.)* șenilă. **3.** *pl. (fam.)* sticleți, gărgăuni; **er hat ~ n im Kopf** are gărgăuni; **jm. ~n in den Kopf setzen** a băga cuiva în cap idei sucite. **4.** tresă; brandenburg.
raupen, *raupte, geraupt, vb. (h) tr.* a curăța de omizi.
raupen|ähnlich *adj.* ca o omidă.
Raupen|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* propulsie pe șenile.
raupen|artig *adj.* v. raupenähnlich.
Raupenbagger, *-s, -, m. (tehn.)* excavator pe șenile.
Raupenband, *-(e)s, -bänder, n. (tehn.)* v. Raupenkette.
Raupenbandbagger, *-s, -, m.* v. Raupenbagger.
Raupenbandfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* v. Raupenfahrzeug.
Raupenfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* vehicul cu șenile.
Raupenfraß, *-es, m. sg. (agr., forest.)* daună provocată de omizi.
Raupenhelm, *-(e)s, -e, m. (înv., mil.)* cască, coif de dragon.
Raupenjäger, *-s, -, m. (entom.)* insectă care vânează omizi.
Raupenkette, *-n, f. (tehn.)* șenilă.
Raupenkettenglied, *-(e)s, -er, n. (tehn.)* element de șenilă.
Raupenleim, *-(e)s, -e, m.* clei contra omizilor.
Raupen|nest, *-(e)s, -er, n.* cuib de omizi.
Raupenschlepper, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* tractor pe șenile. **2.** *(mil., glumeț)* ofițer de stat-major.
Rauputz, *-es, -e, m. (constr.)* tencuială zgrunțuroasă.
Raureif, *-(e)s, m. sg. (met.)* chiciură moale, promoroacă.
raus *adv. (pop., fam.)* v. heraus.
Rausch, *-(e)s, Räusche, m.* **1.** amețeală; beție ușoară; **er hat einen ~** e amețit, cherchelit, pilit; *(fig.)* **der ~ der Liebe** beția dragostei; *(fig.)* **~ der Sinne** beția simțurilor. **2.** entuziasm. **3.** *(fig.)* foc de paie. **4.** zgomot.
rausch|arm *adj. (tehn.)* care nu produce un zgomot puternic, silențios.
Rauschbeere, *-n, f. (bot.)* **1.** vuietoare *(Empetrum nigrum)*. **2.** afină neagră *(Vaccinium uliginosum)*.
Rauschbrand, *-(e)s, m. sg. (vet.)* cărbune emfizematos.
Räusch|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Rausch) chercheleală ușoară.
Rausche *f. sg.* perioadă a rutului (la porcine).
Rauschebart, *-(e)s, -bärte, m. (fam., glumeț)* bărbat cu barba mare, bărbos.
rauschen, *rauschte, gerauscht, vb. intr.* **1.** *(h)* a vui, a vâjâi, a foșni; a șopti, a susura; **der Wind rauscht** vântul vuiește; **das Laub rauscht** frunzele foșnesc. **2.** *(s)* a trece, a se mișca foșnind. **3.** *(vân.) (h)* a fi în călduri.
rauschend I. *part. prez.* de la rauschen. **II.** *adj.* foșnitor, zgomotos, furtunos, frenătând; **~er Beifall** aplauze furtunoase.
Rauscher, *-s, -, m.* tulburel, must care fierbe.
Rauschgas, *-es, n. sg.* gaz ilariant.
Rauschgelb, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* auripigment.
Rauschgift, *-(e)s, -e, n.* stupefiant, drog.
Rauschgiftbekämpfung *f. sg.* combaterea comerțului cu droguri.
Rauschgiftdezernat, *-(e)s, -e, n.* detașament antidrog, brigada narcotice.
Rauschgift|handel *-s, -, m.* trafic de stupefiante.
Rauschgiftschmuggler, *-s, -, m.* traficant de stupefiante.
Rauschgiftsucht *f. sg.* toxicomanie.
rauschgiftsüchtig *adj.* toxicoman, dependent de droguri.
Rauschgiftsüchtige, *-n, -n (ein Rauschgiftsüchtiger), m.* și *f.* toxicoman, drogat.
Rauschgold, *-(e)s, n. sg.* fluturași; paiete aurii.
rausch|haft *adj.* extaziat.
Rauschlämmgraben, *-s, -, m. (mine)* batal de noroi brut.
Rauschmittel, *-s, -, n.* narcotic.
Rauschnarkose, *-n, f.* narcoză.
Rauschsilber, *-s, n. sg.* poleială argintie.
Rausch|unterdrückung *f. sg. (electron.)* reducere, suprimare a zgomotelor (la înregistrări).
Rauschzeit, *-en, f.* v. Rausche.
Rauschzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare de ebrietate.
Rause, *-n, f.* izvor, vână de apă, pârâiaș.
raus|ekeln, *ekelte raus, rausgeekelt (ich ek(e)le raus), vb. (h) tr. (fam.)* a face cuiva mizerii până pleacă.
rausfeuern, *feuerte raus, rausgefeuert, vb. (h) tr. (fam.)* a da afară, a concedia pe loc.
rausfliegen, *flog raus, rausgeflogen, vb. (s) intr. (fam.)* **1.** v. herausfliegen. **2.** v. hinausfliegen. **3.** a fi dat afară, a zbura.
rausfuttern, *futterte raus, rausgefuttert, vb. (h) tr.* și *refl. (fam.)* a (se) îngrășa.
rausgehen, *ging raus, rausgegangen, vb. (s) intr. (fam.)* **1.** v. herausgehen. **2.** v. hinausgehen.
rausgraulen, *graulte raus, rausgegrault, vb. (h) tr.* v. rausekeln.
raushalten, *hielt raus, rausgehalten (du hältst raus, er hält raus), vb. (h) tr.* și *refl. (fam.)* **1.** v. heraushalten. **2.** v. hinaushalten.
rausholen, *holte raus, rausgeholt, vb. (h) tr. (fam.)* v. herausholen.
rausklingeln, *klingelte raus, rausgeklingelt (ich kling(e)le raus), vb. (h) tr. (fam.)* a scula, a scoate cu soneria, cu telefonul.
rausknobeln, *knobelte raus, rausgeknobelt (ich knob(e)le raus), vb. (h) tr. (fam.)* a afla gândindu-se intens.
rauskommen, *kam raus, rausgekommen, vb. (s) intr. (fam.)* **1.** v. herauskommen. **2.** v. hinauskommen.
rauskriegen, *kriegte raus, rausgekriegt vb. (h) tr. (fam.)* a afla.
rausslassen, *ließ raus, rausgelassen (du, er lässt raus), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** v. herauslassen. **2.** v. hinauslassen.
Räus|perer, *-s, -, m.* tuse scurtă, dregere a glasului.
räus|pern, *räusperte, geräuspert, vb. (h) refl.* a tuși ușor; a-și drege glasul.
Räus|pern, *-s, n. sg.* v. Räusperer.
Rau|spritz, *-es, -e, m. (constr.)* tencuială nedrișcuită, brută.
rausreißen, *riss raus, rausgerissen (du, er reißt raus), vb. (h) tr. (fam.)* v. herausreißen.
rausrücken, *rückte raus, rausgerückt, vb. (s) intr. (fam.)* a da, a scoate la iveală; **mit der Wahrheit ~** a spune adevărul.
raus|schmeißen, *schmiss raus, rausgeschmissen (du, er schmeißt raus), vb. (h) tr.* v. rausfeuern.
Raus|schmeißer, *-s, -, m. (fam.)* **1.** persoană care scoate scandalagiii și bețivii din local. **2.** dans ultim (la un bal).
Raus|schmiss, *-es, -e, m. (fam.)* concediere pe loc; dare afară, excludere.
Rau|stampf|asphalt, *-(e)s, -e, m. (constr.)* asfalt brut cilindrat.
rauswerfen, *warf raus, rausgeworfen (du wirfst raus, er wirft raus), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** v. herauswerfen. **2.** v. hinauswerfen.
Raute, *-n, f.* **1.** *(bot.)* virnanț, rută *(Ruta graveolens* L.). **2.** *(geom.)* romb. **3.** tip de șlefuire a diamantelor cu o bază plană mărginită de 24 de fațete. **4.** ornament cu un șir de romburi. **5.** *(la jocuri de cărți)* caro.
Rautenbauer, *-s* (și *-n*), *-n, m. (reg.; la jocuri de cărți)* valet de caro.
Rautendach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* șarpantă de acoperiș în săgeată cu patru frontoane.
Rauten|essig, *-s, m. sg. (chim.)* acid rutic.
Rautenfläche, *-n, f. (geom.)* **1.** suprafața unui romb. **2.** suprafață compusă din romburi.
Rautenflächner, *-s, -, m. (mat.)* romboid.
rautenförmig *adj.* în formă de romb; romboidal.
Rautengewächse *pl. (bot.)* soiuri de rută *(Rutaceae)*.
Rautenglas, *-es, -gläser, n. (constr.)* ochi de geam în formă de romb.
Rautenkaliber, *-s, -, n. (metal.)* calibru romboidal de laminare.
Rautenkette, *-n, f. (geod.)* lanț cu ochiuri romboidale.
Rautenkranz, *-es, -kränze, m. (heraldică)* emblemă reprezentând o grindă împodobită cu frunze de rută.
Rautenmeißel, *-s, -, m. (metal.)* daltă de crestat.
Rautenschablone, *-n, f. (constr.)* **1.** șablon de formă romboidală. **2.** placă de ardezie romboidală.
Rautenschlange, *-n, f. (zool.)* morelia *(Python)*.
Rauten|spat, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* dolomită.
Rautensystem, *-s, -e, n. (geod.)* sistem de racordare romboidală a rețelei de triangulare.
Rauter, *-s, -, m. (tipogr.)* rauter, mașină de frezat în adâncime, mașină de scobit.
Rautiefe, *-n, f. (metal.)* adâncime a asperității.
rautiert *adj. (despre hârtie)* cu pătrățele.
Rauwalze, *-n, f.* **1.** *(constr.)* cilindru de fărâmat bulgări, cilindru zimțuit. **2.** *(text.)* mașină de scămoșat.
Rauware, *-n, f.* **1.** stofă dură, aspră **2.** blănuri, articole de blănărie, articole de cojocărie.
Rauwaren|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* v. Rauchwarenindustrie.
Rauweizen, *-s, m. sg. (bot.)* ghircă *(Triticum durum)*.

rauwerken, *rauwerkte, gerauwerkt, vb. (h) tr.* a face blănărie, a lucra blănuri.
Rauzeit *f. sg.* perioadă de năpârlire a păsărilor.
ravagieren [-va'ʒi:-], *ravagierte, ravagiert, vb. (h) tr. (înv.)* **1.** a devasta, a face a ravagii. **2.** a prăda.
Raygras ['rai-], *-es, n. sg.* v. Raigras.
Rayon[1] [rɛ'jõ:], *-s, -s, m. (înv.)* **1.** raion (şi în magazine). **2.** domeniu.
Rayon[2], *-, m.* şi *n. sg. (text., înv.)* mătase vegetală, artificială.
Rayonchef [rɛ'jõ:ʃɛf], *-s, -s, m.* şef de raion (în magazine).
rayonieren, *rayonierte, rayoniert, vb. (h)* **1.** a împărţi în raioane, a raiona. **2.** *(austr.)* a distribui, a raţionaliza.
Rayonierung, *-en, f.* **1.** împărţire pe raioane. **2.** *(austr.)* distribuire, raţionalizare.
Rayonskomitee, *-s, -s, n. (ist.)* comitet raional.
Rayonskommandant, *-en, -en, m. (ist).* comandant al raionului.
Rayons|sowjet, *-(e)s, -e, m. (ist., în fosta U.R.S.S.)* soviet raional.
Razzia, *-s* (sau *Razzien), f.* razie.
rd. *presc.* de la rund cca, circa.
Re|agens, *-, -genzien* [-tsiən], *n. (chim.)* reactiv.
Re|agensglas, *-es, -gläser, n.* v. Reagenzglas.
Re|agenz *f. sg.* reacţie.
Re|agenzglas, *-es, -gläser, n. (chim.)* eprubetă.
Re|agenzpapier, *-s, -e, n. (chim.)* hârtie-indicator.
Re|agenzvermögen, *-s, n. sg.*, **Re|agibilität**, *-en, f. (chim.)* proprietate reactivă.
re|agieren, *reagierte, reagiert, vb. (h) intr.* a reacţiona; a da reacţie.
Re|aktanz *f. sg. (electr.)* reactanţă.
Re|aktion, *-en, f.* **1.** reacţie. **2.** *(pol.)* reacţiune.
re|aktionär *adj. (pol.)* reacţionar; **die ~en Kreise** cercurile reacţionare.
Re|aktionär, *-s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f. (pol.)* reacţionar(ă).
Re|aktions|arbeit, *-en, f. (metal.)* topire a metalelor prin reacţie.
Re|aktions|ausbeute, *-n, f. (fiz.)* randament al reacţiei.
Re|aktionsbereitschaft, *-en, f. (chim.)* v. Reaktionsfähigkeit.
Re|aktionsbeschleuniger, *-s, -, m. (chim.)* accelerator de reacţie, catalizator.
re|aktionsfähig *adj.* reactiv, capabil de reacţii.
Re|aktionsfähigkeit, *-en, f. (chim.)* reactivitate.
Re|aktionsfeder, *-n, f. (maş.)* arc de amortizare.
Re|aktionsgebiet, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* domeniu de reacţie.
Re|aktionsgeschwindigkeit, *f. sg. (chim.)* viteză de reacţie.
Re|aktionskopplung, *-en, f. (fiz.)* cuplaj de reacţie, de reactiv.
Re|aktionsmittel, *-s, -, n.* substanţă reactivă.
Re|aktionsmotor, *-s, -en, m.* motor cu reacţie, reactor.
Re|aktionsquerschnitt, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* secţiune de reacţie.
Re|aktionsraum, *-(e)s, -räume, m. (fiz.)* spaţiu, volum de reacţie.
Re|aktions|schiffmaschine, *-n, f.* turbină de navă cu reacţie.
re|aktions|schnell *adj.* care reacţionează rapid.
Re|aktions|schnelligkeit, *-en, f.* rapiditatea reacţiei.
Re|aktions|schwelle, *-n, f. (fiz.)* prag de reacţie.
Re|aktions|spule, *-n, f. (electr.)* bobină de reactanţă, reactor.
Re|aktions|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent reactiv.
re|aktions|träge *adj. (chim.)* inert.
Re|aktions|turbine, *-n, f. (tehn.)* turbină cu reacţie.
Re|aktionsvermögen, *-s, n. sg. (chim.)* v. Reaktionsfähigkeit.
Re|aktionszahl, *-en, f. (chim.)* ordin al reacţiei.
Re|aktionszeit, *-en, f.* **1.** *(chim.)* durată a reacţiei. **2.** *(auto.)* timp de reacţie (al şoferului) la frânare.
re|aktiv *adj. (chim.)* reactiv.
re|aktivieren [-vi:-], *reaktivierte, reaktiviert, vb. (h) tr.* a reactiva.
Re|aktivierung *f. sg.* reactivare.
Re|aktivität *f. sg. (chim.)* reactivitate.
Re|aktor, *-s, -toren, m.* reactor.
re|al *adj.* **1.** real; efectiv; obiectiv. **2.** material.
Re|al, *-s, -e, n. (reg.)* v. Regal[1] **(1).**
Re|al|ausgaben *pl.* cheltuieli reale, efective; **konsumative** ~ cheltuieli reale de consum.
Re|ale, *-n (etwas Reales), n. sg.* realitate; certitudine; fapt.
Re|al|einkommen, *-s, n. sg. (ec.)* venit real.
Re|al|einkommens|index, *-es, -e* (sau *-, -indices* şi *-indizes), m.* indice al venitului real.
Re|al|enzyklopädie [-di:ən], *-n, f.* enciclopedie.
Re|algar, *-s, m. sg. (mineral.)* realgar.
Re|algymnasium, *-s, -sien* [-zi:ən], *n.* gimnaziu real.
Re|alhypothek, *-en, f. (fin.)* ipotecă reală.
Re|alien [-liən] *pl.* **1.** fapte, realităţi. **2.** ştiinţe ale naturii, ştiinţe exacte. **3.** izvoare materiale ale ştiinţei.
Re|alien|index, *-es, -e* (sau *-, -indices* şi *-indizes), m. (înv.)* indice de materii.
Re|al|injurie [-ju:riə], *-n, f. (jur.)* act de violenţă.
Re|al|instanz, *-en, f. (jur.)* instanţă reală.
Re|alisation, *-en, f.* **1.** v. Realisierung. **2.** *(film, tv.)* realizare.
Re|alisator, *-s, -toren, m. (film, tv.)* realizator.
re|alisierbar *adj.* realizabil.
Re|alisierbarkeit *f. sg.* fezabilitate.
re|alisieren, *realisierte, realisiert, vb. (h) tr.* **1.** a realiza, a înfăptui. **2.** *(reg.)* a înţelege, a realiza. **3.** *(ec.)* a valorifica, a vinde.
Re|alisierung *f. sg.* **1.** realizare, înfăptuire. **2.** *(ec.)* valorificare, vânzare.
Re|alisierungsfrist, *-en, f.* termen de realizare.
Re|alisierungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de execuţie.
Re|alismus, *-, m. sg.* realism.
Re|alist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* realist(ă).
Re|alistik *f. sg.* caracter realist; mod realist de interpretare (a fenomenelor).
re|alistisch *adj.* realist.
Re|alität, *-en, f.* **1.** realitate. **2.** *pl. (ec.)* proprietate funciară, imobiliară.
Re|alitätenbesitzer, *-s, -, m. (reg.)* proprietar de terenuri.
Re|alitätenhändler, *-s, -, m.* intermediar de bunuri imobiliare.
re|alitätsfern *adj.* neconform cu realitatea, departe, desprins de realitate.
re|alitätsgerecht *adj.* şi *adv.* conform cu realitatea.
re|alitätsnah *adj.* conform cu realitatea, apropiat, aproape de realitate.
Re|alitäts|sinn, *-(e)s, m. sg.* simţ al realităţii.
Re|alitätsverlust, *-(e)s, m. sg. (psih.)* pierdere a legăturii cu realitatea.
re|aliter *adv.* în realitate.
Re|alkapital, *-s, -e, n.* capital material.
Re|alkatalog, *-(e)s, -e, m. (bibl.)* catalog tematic.
Re|alkaution, *-en, f. (jur.)* cauţiune imobiliară.
Re|alklasse, *-n, f.* clasă reală (de liceu).
Re|alkontrakt, *-(e)s, -e, m. (jur.)* contract real.
Re|alkredit, *-(e)s, -e, m. (ec.)* credit real, funciar.
Re|al|last, *-en, f. (jur.)* sarcină reală, materială.
Re|al|lexikon, *-s, -lexika* (şi *-lexiken), n.* lexicon de specialitate.
Re|al|lohn, *-(e)s, -löhne, m. (ec.)* salariu real.
Re|al|lohn|entwicklung, *-en, f. (ec.)* evoluţia salariului real.
Re|al|lohn|er|höhung, *-en, f. (ec.)* creşterea salariului real.
Re|al|lohn|senkung, *-en, f. (ec.)* scădere, reducere a salariului real.
Re|al|lohnverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere din salariul real.
Re|al|obligation, *-en, f. (ec.)* scrisoare de amanet.
Re|alpolitik *f. sg.* politică realistă.
Re|alrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept real.
re|alrechtlich *adj. (jur.)* de drept real, după dreptul real.
Re|alschuldirektor, *-s, -en, m.* director de gimnaziu real.
Re|alschule, *-n, f.* v. Realgymnasium.
Re|alschüler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* elev(ă) de gimnaziu real.
Re|alschul|lehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară) de gimnaziu real.
Re|al|steuer, *-n, f. (fin.)* impozit funciar, impozit pe avere.
Re|alverdienst, *-(e)s, -e, m.* v. Realeinkommen.
Re|alvermögen, *-s, -, n. (ec.)* avere imobiliară.
Re|alvertrag, *-(e)s, -verträge, m. (jur.)* v. Realkontrakt.
Re|alwert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* valoare reală, intrinsecă, adevărată.
Re|alwissenschaften *pl.* v. Realien **(2).**
Re|alwörterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* v. Reallexikon.
Re|alzeitbetrieb, *-(e)s, -e, m.* funcţionare în timp real.
Re|alzeitver|arbeitung, *-en, f.* prelucrare în timp real.
Re|alzins, *-es, -en, m. (ec.)* dobândă reală.
Re|alzins|satz, *-es, -sätze, m.* rata dobânzii reale.
Re|animation, *-en, f. (med.)* reanimare.
re|animieren, *reanimierte, reanimiert, vb. (h) tr. (med.)* a reanima.
Re|assekuranz, *-en, f. (ec.)* reasigurare.
re|assumieren, *reassumierte, reassumiert, vb. (h) tr. (jur., înv.)* a relua, a reîncepe (un proces).
Re|assumption, *-en, f. (jur., înv.)* reluare, reîncepere (a unui proces, a unei proceduri).
Re|at, *-(e)s, -e, m.* (sau *n.) (jur., înv.)* **1.** stare de culpabilitate. **2.** delict; culpă.
Réaumur [re:om'y:ʁ] *invar.* (gradaţie) Réaumur, termometru Réaumur.
Reb|acker, *-s, -äcker, m.* vie, podgorie.
Rebbach, *-s, m. sg.* v. Reibach.
Reb|bau, *-(e)s, m. sg. (elv.)* viticultură.
Reb|bauer, *-n, -n, m. (elv.)* viticultor.
rebbeln, *rebbelte, gerebbelt (ich rebb(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a dărăci.
Reb|berg, *-(e)s, -e, m. (elv.)* vie, podgorie.
Rebdolde, *-n, f.* v. Rebendolde.
Rebe, *-n, f.* **1.** viţă de vie. **2.** butuc de viţă (de vie). **3.** lăstar de viţă (de vie), coardă.
Rebell, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* rebel(ă).
rebellieren, *rebellierte, rebelliert, vb. (h) intr.* a se răscula, a se răzvrăti.
Rebellion, *-en, f.* rebeliune.
rebellisch *adj.* rebel, răzvrătit.
rebeln, *rebelte, gerebelt (ich reb(e)le), vb. (h) (reg.)* **I.** *intr.* **1.** a face gălăgie. **2.** a se zvârcoli, a se smuci. **II.** *tr.* a culege boabe (de struguri).
Rebenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* frunză de viţă (de vie).
Rebenblut, *-(e)s, n. sg. (poet.)* vin, sângele-Domnului.
Rebenblüte, *-n, f.* **1.** floare, inflorescenţă a viţei de vie. **2.** perioada de înflorire a viţei de vie.
Rebendolde, *-n, f. (bot.)* mărăraş, chimion de baltă *(Oenanthe aquatica).*
Rebengewächse *pl. (bot.)* vitacee *(Vitaceae).*
Rebenholz, *-es, -hölzer, n.* v. Rebe **(3).**
Rebenhügel, *-s, -, m.* podgorie, (deal cu) vie.
Rebenlaub, *-(e)s, n. sg.* frunziş al viţei de vie.
Rebenmehltau, *-(e)s, m. sg. (bot.)* rugina viţei de vie; **falscher** ~ mana viţei de vie *(Peronospora viticola);* **echter** ~ făinare *(Uncinula necator, Oidium Tuckeri).*
rebenreich *adj. (despre vii)* bogat, îmbelşugat.
Rebensaft, *-(e)s, -säfte, m.* **1.** must de struguri. **2.** *(poet.)* vin.
Reben|stecken, *-s, -, m.* v. Rebpfahl.
Reben|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Rebstock **(1).**
Rebenver|ed(e)lung, *-en, f.* altoire a viţei de vie.
Rebhendl, *-s, -(n), n. (austr.)*, **Rebhuhn** şi **Rebhuhn**, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* potârniche *(Perdix cinerea).*
Rebhühnerjagd, *-en, f. (vân.)* vânătoare de potârnichi.
Rebhuhnholz, *-es, -hölzer, n. (bot.)* lemn de andira *(Andira inermis).*
Reblaus, *-läuse, f. (entom.)* filoxeră *(Phylloxera vastatrix).*
Rebling, *-s, -e, m.* v. Rebschoss.

Rebmann, *-(e)s, -männer, m. (înv.)* viticultor, vier, podgorean.
Rebpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* arac.
Rebschnitt, *-(e)s, -e, m.* tăiere a viței de vie.
Rebschnur, *-en* (și *-schnüre), f.* v. Reepschnur.
Rebschoss, *-es, -e, m.* vlăstar de viță de vie.
Rebschule, *-n, f.* pepinieră de viță de vie.
Rebsorte, *-n, f.* soi de viță de vie.
Reb|stecken, *-s, -, m.* v. Rebpfahl.
Reb|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* **1.** butuc de viță (de vie). **2.** *(bot.)* viță de vie *(Vitis vinifera).*
Rebus, *-, -se, m.* (sau *n.)* rebus.
Rechaud [re'ʃo:], *-s, -s, n.* (sau *m.)* reșou.
rechelig *adj. (reg.)* **1.** rânced. **2.** sfrijit; hodorogit. **3.** răgușit.
rechen, *rechte, gerecht, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a grebla. **2.** *(reg.)* a pregăti.
Rechen, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* greblă. **2.** *(tehn.)* grilaj. **3.** cuier. **4.** *(reg.)* pod (de casă).
Rechen|anlage, *-n, f. (tehn.)* calculator, computer.
Rechen|art, *-en, f. (mat.)* mod, modalitate de calcul.
Rechen|aufgabe, *-n, f.* problemă de aritmetică.
Rechen|automat, *-en, -en, m.* calculator automat.
Rechenbei|spiel, *-(e)s, -e, n.* exemplu de aritmetică.
Rechenbrett, *-(e)s, -er, n.* abac.
Rechenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* manual de aritmetică.
Rechenei, *-en, f.*, **Rechenei|amt**, *-(e)s, -ämter, n. (înv.)* v. Rechnungsabteilung.
Rechen|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultat al calculului.
Rechen|exempel, *-s, -, n.* v. Rechenaufgabe.
Rechenfehler, *-s, -, m.* **1.** eroare de calcul. **2.** eroare într-o factură.
Rechenformel, *-n, f.* formulă de calcul.
Rechenfunktion, *-en, f.* funcție de calcul.
Rechengeld, *-(e)s, -er, n. (ec.)* monedă de calcul.
Rechengenauigkeit, *-en, f.* precizie de calcul.
Rechengeschwindigkeit, *-en, f.* viteză de calcul.
rechenhaft *adj.* bazat pe calcule.
Rechenheft, *-(e)s, -e, n.* caiet de aritmetică.
Rechenkammer, *-n, f.* v. Rechnungsabteilung.
Rechenkopfsäule, *-n, f.* pompă de alimentare cu calculare automată a sumei de plată.
Rechenkunst *f. sg.* aritmetică.
Rechenkunstgriff, *-(e)s, -e, m.* artificiu de calcul.
Rechenkünstler, *-s, -, m.* bun calculator.
Rechenlehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară) de aritmetică.
Rechenmaschine, *-n, f.* **1.** mașină de calculat. **2.** abac.
Rechenmethode, *-n, f.* metodă de calcul.
Rechen|operation, *-en, f. (mat.)* operație de calcul.
Rechenpfennig, *-s, -e, m.* fisă, jeton.
Rechenprinzip, *-s, -ien* [-īən], *n.* principiu de calcul.
Rechenprogramm, *-s, -e, n.* program de calcul.
Rechenregister, *-s, -, n.* registru de calcul.
Rechenschaft *f. sg.* socoteală; **jn. zur ~ ziehen** a cere socoteală (cuiva), a trage pe cineva la răspundere; **über** (cu *ac.)* **etwas ~ ablegen** a da socoteală, a da seama (de ceva).
Rechenschafts|ablegung, *-en, f.* dare de seamă; **periodische ~** dare de seamă periodică.
Rechenschaftsbericht, *-(e)s, -e, m. (com., pol.)* dare de seamă; raport de activitate.
Rechenschaftslegung, *-en, f.* **1.** v. Rechenschaftsablegung. **2.** *(com.)* decontare, dare de cont.
Rechenschafts|pflicht, *-en, f. (com.)* obligație de a face o dare de seamă, de a raporta.
rechenschafts|pflichtig *adj. (com.)* responsabil; obligat de a da socoteală.
Rechenschaftsrede, *-n, f.* dare de seamă (verbală).
Rechenscheibe, *-n, f.* riglă de calcul circulară.
Rechenschieber, *-s, -*, **Rechen|stab**, *-(e)s, -stäbe, m.* riglă de calcul.
Rechenschwäche, *-n, f. (psih.)* discalculie, incapacitatea de a efectua calcule.
Rechentafel, *-n, f.* abac; tabelă de calcul.
Rechentechnik, *-en, f.* **1.** *(mat.)* tehnică, metodă de calcul. **2.** *sg. (tehn.)* tehnică a calculatoarelor.
Rechen|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* predare a aritmeticii.
Rechenverfahren, *-s, -, n. (mat.)* procedeu, metodă de calcul.
Rechenzentrum, *-s, -zentren, n.* centru de calcul.
Recherche [re'ʃɛrʃə] *f. sg.* anchetă, cercetare; **polizeiliche ~n** anchete polițienești.
Rechercheur [-'ʃø:ɐ], *-s, -e, m.* **1.** cercetător, anchetator. **2.** reporter.
recherchieren [reʃɛr'ʃi:rən], *recherchierte, recherchiert, vb. (h) tr.* a cerceta; a ancheta.
rechig *adj.* v. rechelig.
Rechling, *-s, -e, m. (bot.)* burete galben *(Cantarellus cibarius).*
rechnen, *rechnete, gerechnet (du rechnest, er rechnet), vb. (h)* **I.** *intr.* și *tr.* **1.** a socoti, a calcula; **ein Kaufmann muss ~ können** un comerciant trebuie să știe să socotească; **jetzt wollen wir noch eine Übung im Kopf ~** acum mai calculăm în minte un exercițiu. **2.** a prețui; a considera. **3.** *(unter* cu *ac., zu)* a socoti, a clasifica printre ceva; **er rechnet ihn unter die anständigen Menschen** îl socotește printre oamenii de treabă. **II.** *intr.* **1.** a ține socotelile; a gospodări; **sie kann nicht ~** nu știe să-și gospodărească banii, nu iese la socoteală cu banii. **2.** *(auf* cu *dat.)* a conta, a se bizui (pe cineva sau ceva); **wir ~ auf deine Mithilfe** contăm pe ajutorul tău. **3.** *(mit)* a ține socoteală, a ține seama de ceva, a lua în considerare, a prevedea ceva, a conta pe ceva; **mit den Tatsachen ~** a ține seama de realități, a se întemeia pe realități.
Rechnen, *-s, n. sg.* **1.** calcul; calculare, calculat. **2.** aritmetică (ca obiect de studiu în învățământul elementar).
Rechner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** *(aritm.)* calculator(-oare), socotitor(-oare). **2.** *m. (tehn.)* calculator, computer.
Rechnerei, *-en, f.* **1.** calcule ample. **2.** calculare interminabilă.
rechnerge|steuert *adj.* coordonat, dirijat prin calculator.
rechnerisch *adj.* și *adv.* **1.** aritmetic; prin calcul. **2.** *(fig.)* calculat.
Rechnernetz, *-(e)s, -e, n.* rețea de calculatoare.
Rechnerplattform, *-en, f.* platforma de calculatoare.
Rechnersystem, *-s, -e, n. (inform.)* sistem informatic, de calculatoare.
rechner|unter|stützt *adj.* cu ajutorul calculatorului.
Rechnung, *-en, f.* **1.** *(aritm.)* socoteală, calcul. **2.** *(cont.)* socoteală, cont; contabilitate; **~ führen** a face contabilitate; **einer Sache ~ tragen** a pune la socoteală un lucru, a ține socoteală, a ține seama, a ține cont de un lucru; **außer ~ lassen** a nesocoti, a neglija. **3.** socoteală; notă; factură; *(com.)* **auf ~ von...** pe socoteala, în contul lui...; **die ~ ausfertigen** a elibera, a întocmi factura; **die ~ begleichen** a plăti factura; **~ fällig in drei Monaten** factură plătibilă în trei luni; **jm. etwas auf ~ setzen** (sau **in ~ bringen)** a pune cuiva ceva la socoteală; *(fig.)* **etwas auf js. ~ schieben** a pune ceva în cârca cuiva. **4.** socoteli, calcule, prevederi; **nach deiner ~ müsste er hier sein** după socotelile tale ar trebui să fie aici; **jm. einen Strich durch die ~ machen** sau **jm. die ~ kreuzen** (sau **verderben)** a strica planurile cuiva; **auf seine ~ kommen** sau **seine ~ finden** a ieși la socoteală, a ieși bine, a reuși, a o scoate la capăt; **die ~ ohne den Wirt machen** socoteala de acasă nu se potrivește cu cea din târg.
Rechnungs|ablage, *-n, f. (com.)* depunere a conturilor.
Rechnungs|abschluss, *-es, -schlüsse, m. (fin., com;* și *fig.)* încheiere de socoteli; bilanț.
Rechnungs|abteilung, *-en, f. (adm., com.)* (serviciu de) contabilitate.
Rechnungs|amt, *-(e)s, -ämter, n. (fin.)* **1.** contabilitate. **2.** oficiu de devize.
Rechnungs|art, *-en, f.* metodă de calcul.
Rechnungsbe|amte, *-n, -n (ein Rechnungsbeamter), m. (fin.)* contabil.
Rechnungsbeleg, *-(e)s, -e, m. (jur.)* act justificativ (de cheltuieli).
Rechnungsberichtigung, *-en, f.* rectificarea unei facturi.
Rechnungsbetrag, *-(e)s, -träge, m.* total al notei, al socotelii, valoare a facturii.
Rechnungsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de facturi, facturier, chitanțier.
Rechnungsdaten *pl.* date de calcul.
Rechnungs|eingangskontrolle, *-n, f. (com.)* verificare a facturilor de intrare.
Rechnungs|einheit, *-en, f.* unitate de cont.
Rechnungsfehler, *-s, -, m.* v. Rechenfehler.
Rechnungsführer, *-s, -, m.* contabil-șef.
Rechnungsführung, *-en, f.* contabilitate; operații contabile.
Rechnungshof, *-(e)s, -höfe, m. (fin.)* curte de conturi.
Rechnungsjahr, *-(e)s, -e, n.* an contabil.
Rechnungskanzlei, *-en, f.* birou de contabilitate.
Rechnungskellner, *-s, -, m.* ospătar încasator.
Rechnungsleger, *-s, -, m. (fin.)* cel care dă socoteala.
Rechnungslegung, *-en, f. (fin.)* v. Rechenschaftslegung.
rechnungsmäßig *adj.* și *adv.* conform calculelor.
Rechnungs|offizier, *-s, -e, m. (înv., mil.)* ofițer contabil, intendent.
rechnungs|pflichtig *adj.* v. rechenschaftspflichtig.
Rechnungs|posten, *-s, -, m. (com.)* post (poziție) din registrul comercial.
Rechnungs|praktikant, *-en, -en, m. (com.)* contabil stagiar.
Rechnungs|preis, *-(e)s, -e, m. (com.)* preț plătit de cumpărător; preț brut de vânzare a mărfii; net comercial.
Rechnungs|prüfer, *-s, -, m. (fin.)* revizor contabil; controlor financiar.
Rechnungs|prüfung, *-en, f. (fin.)* revizie contabilă; control financiar.
Rechnungsrat, *-(e)s, -räte, m. (fin.)* consilier la curtea de conturi.
Rechnungsrevident [-vi-], *-en, -en, m. (fin.)* revizor contabil.
Rechnungsrevision [-vi-], *-en, f. (fin., com.)* verificare contabilă.
Rechnungs|unter|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* subofițer de intendență.
Rechnungsverfahren, *-s, -, n. (fin.)* procedură contabilă.
Rechnungswert, *-(e)s, -e, m. (fin.)* valoare a facturii.
Rechnungswesen, *-s, n. sg.* contabilitate.
recht I. *adj.* **1.** drept (opus lui «stâng»); de dreapta, din dreapta; **die ~e Hand** mâna dreaptă; **~er Hand** la dreapta; **js. ~e Hand sein** a fi mâna dreaptă a cuiva; *(pol.)* **die ~en Sozialdemokraten** social-democrații de dreapta; *(mil.)* **der ~e Flügel** flancul drept. **2.** just, corect; potrivit; bun; **die ~e Antwort** răspunsul potrivit; **die ~e Frau finden** a găsi soția potrivită; **das ~e Wort** cuvântul potrivit; **in der ~en Stimmung sein** a fi dispus la ceva, a fi bine dispus; **das ist ~ so** sau **so ist es ~** e bine așa; **bin ich hier ~?** am nimerit bine, sunt la locul indicat aici?; **es ist nicht ~ von dir** nu e frumos, nu e bine din partea ta; **ihm ist jedes Mittel ~** folosește orice mijloc; **ist Ihnen dieser Termin ~?** vă convine această dată?; **du bist der ~e Mann** tu ești omul de care avem nevoie, omul potrivit; **zur ~en Zeit** la momentul potrivit, la timp; **du bist nicht auf dem ~en Wege** nu ești pe drumul cel bun; **das geht nicht mit ~en Dingen zu** aici nu-i lucru curat; **das ist ~ und billig** e foarte just; *(substantivat)* **die Rechte finden** a găsi femeia potrivită; **das Rechte treffen** a proceda just; **nach dem Rechten sehen** a face ordine, a rezolva cele cuvenite; *(iron.)* **du bist mir der Rechte!** priceputule! n-ai procedat bine!; **etwas Rechtes leisten** a face treabă bună. **3.** adevărat, veritabil, în toată puterea cuvântului; **ein ~er Mann** un bărbat în toată puterea cuvântului; **er ist noch ein ~es Kind** e încă un copil, gândește imatur; **das war ein ~er Spaß** a fost haz, nu alta. **4.** *(despre rude)* bun, de sânge; **~er Bruder** frate bun, frate de sânge. **5.** *(geom.)* drept; **ein ~er Winkel** un unghi drept. **6.** *(reg.)* drept, vertical. **7.** *(reg.)* rigid, țeapăn. **8.** *(în expr.)* **die ~e Seite** fața; **ein Stoff mit zwei ~en Seiten** o stofă cu două fețe; **mir ist nicht ~** nu-mi place; nu mă simt în apele mele; **es ist mir ~** sau **mir ist es ~** îmi convine, sunt de acord, n-am nimic împotrivă; **wenn mir ~ ist** dacă nu mă înșel. **II.** *adv.* **1.** bine; just, corect; potrivit; cum trebuie, cumsecade; **du kommst mir eben ~** vii tocmai bine, la timp; **man kann es nicht allen ~ machen** nu poți să le faci tuturor pe plac; **es geschieht dir ~** așa-ți trebuie; **sehe ich ~?** oare nu mă înșel?; **habe ich ~ gehört?** am auzit bine?; **verstehe mich bitte ~** te rog să mă înțelegi bine; **wenn ich mich ~ entsinne** dacă-mi aduc bine aminte; **~ daran tun** a proceda bine; **schlecht und ~** oarecum; **erst ~** cu atât mai mult. **2.** drept, cinstit, onest; **tue ~ und scheue niemand** fii cinstit și privește pe oricine în față. **3.** chiar, de-a dreptul; destul de; **das sieht ~ jämmerlich aus** arată destul de jalnic, chiar jalnic; **nicht ~** nu tocmai, nu prea; **er will nicht ~ heran** nu prea vrea să se apropie; nu îndrăznește;

er ist nicht ~ bei Sinnen nu prea e în toate mințile. **4.** foarte; **ich bin ~ erschrocken** m-am speriat tare; știu că m-am speriat; **es war mir ~ angenehm** mi-a făcut multă plăcere.

Rẹcht, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(jur.)* drept; **das ~ auf Arbeit** dreptul la muncă; **das ~ des Stärkeren** dreptul celui mai tare; **unveräußerliches ~** drept inalienabil; **das ~ zu etwas haben** a avea dreptul la ceva; **mit welchem ~?** cu ce drept?; **sein ~ geltend machen** a-și revendica dreptul; **ein ~ aberkennen** a contesta un drept; **gleiche ~, gleiche Pflichten** drepturi egale, obligații egale; **zu seinem ~ kommen** a fi pus în drepturi; **das ist mein (gutes) ~** acesta este dreptul meu; **auf sein ~ pochen** a face uz de dreptul său; **auf** (cu *ac.*) **etwas ein ~ haben** a avea drept asupra unui lucru. **2.** drept; lege; legislație; **römisches ~** drept roman; **~ sprechen** a judeca; a da sentința; **gegen ~ und Gesetz** împotriva legii; **das ~ brechen (**sau **missachten, verletzen, mit Füßen treten)** a încălca legea. **3.** *pl.* drept, științe juridice; **die ~e studieren** a studia dreptul. **4.** dreptate; **ich habe ~** sau **ich bin im ~** eu am dreptate; **das ~ ist auf meiner Seite** dreptatea e de partea mea; **er hat ~ behalten** cele spuse de el s-au dovedit juste, s-au adeverit; **jm. ~ geben** a da cuiva dreptate; **von ~s wegen** pe bună dreptate; **zum ~en reden** a face dreptate, a împăca lucrurile; **nach ~ und Billigkeit** după dreptate; **nach ~ und Gewissen handeln** a proceda pe drept; **etwas mit gutem ~ tun** a face ceva pe bună dreptate.

rẹchtbegründet *adj. (jur.)* **1.** pe bază juridică. **2.** îndreptățit, drept, întemeiat; **~e Forderung** pretenție, revendicare întemeiată pe un drept.

Rẹchte[1], *-n, f.* **1.** mână dreaptă; parte dreaptă; **zur ~n** la dreapta. **2.** *(pol.)* grupare, aripă de dreapta.

Rẹchte[2], *-n, -n (ein Rechter), m.* și *f.* persoană potrivită; **an den ~n kommen** (sau **geraten)** a-și găsi omul potrivit; *(iron.)* **du bist mir auch der ~!** tocmai tu te-ai găsit!

Rẹchte[3], *-n (etwas Rechtes), n. sg.* ceea ce e bine, drept, just; **das ~ treffen** a o nimeri bine, a nimeri just, a avea o părere justă; **nach dem** (sau **zum) ~n sehen** a avea grijă, a supraveghea; a face ordine, a deretica; **nichts ~s wissen** a nu ști nimic cum trebuie.

Rẹcht|eck, *-(e)s, -e, n. (geom.)* dreptunghi.

Rẹcht|eckfeder, *-n, f. (mec.)* arc cu secțiune dreptunghiulară.

rẹcht|eckig *adj.* dreptunghiular.

rẹchten, *rechtete, gerechtet (du rechtest, er rechtet), vb. (h) intr.* **1.** a-și revendica dreptul (de la cineva). **2.** a judeca (pe cineva); a dojeni (pe cineva); a face reproșuri (cuiva).

rẹchtens *adv.* de drept, îndreptățit; **die Erhöhung der Miete ist ~** mărirea chiriei este îndreptățită; **es ist ~, dass...** e pe bună dreptate că...

rẹchter|hand, rẹchterseits *adv.* la dreapta, pe partea dreaptă.

rẹchtfertig *adj. (înv.)* la locul lui, drept; cumsecade.

rẹchtfertigen și **rechtfẹrtigen**, *rechtfertigte, gerechtfertigt, vb. (h)* **I.** *tr.* a justifica, a îndreptăți. **II.** *refl.* a se justifica, a se dezvinovăți.

Rẹchtfertigung și **Rechtfẹrtigung**, *-en, f.* justificare, dezvinovățire.

Rẹchtfertigungsgesuch și **Rechtfẹrtigungsgesuch**, *-(e)s, -e, n. (jur.)* memoriu justificativ.

Rẹchtfertigungsgrund și **Rechtfẹrtigungsgrund**, *-(e)s, -gründe, m. (jur.)* bază de justificare.

Rẹchtfertigungs|schrift și **Rechtfẹrtigungs|schrift**, *-en, f.* înscris de justificare.

Rẹchtfertigungsverfahren și **Rechtfẹrtigungsverfahren**, *-s, -, n. (jur.)* procedură de justificare, de dezvinovățire.

Rẹchtfertigungsversuch și **Rechtfẹrtigungsversuch**, *-(e)s, -e, m.* încercare de dezvinovățire, de justificare.

rẹchtgläubig *adj.* ortodox, drept-credincios.

Rẹchtgläubige, *-n, -n (ein Rechtgläubiger), m.* și *f. (rel.)* drept-credincios, ortodox.

Rẹchtgläubigkeit *f. sg. (rel.)* dreapta-credință, ortodoxie.

Rẹcht|haber, *-s, -, m.* persoană voluntară, încăpățânată; persoană care nu acceptă părerea altuia.

Recht|haber<u>ei</u>, *-en, f.* neacceptare a altei păreri; încăpățânare.

rẹcht|haberisch *adj.* voluntar, încăpățânat.

rẹchtläufig *adj. (astron.)* cu mișcare directă.

Rẹchtlautung *f. sg. (lingv.)* ortoepie.

rẹchtlich *adj.* **1.** juridic, legal. **2.** *(înv.)* de treabă, cinstit.

Rẹchtlichkeit *f. sg.* **1.** caracter juridic, legalitate. **2.** *(înv.)* cinste.

Rẹcht l<u>ie</u>bend *adj.* drept, just; cinstit, onest; iubitor de dreptate.

rẹchtlinig *adj.* rectiliniu, rectiliniar.

rẹchtlos *adj.* privat de ocrotirea legii; fără drepturi.

Rẹchtlosigkeit *f. sg.* privare de ocrotirea legii; lipsă de drepturi.

Rẹchtlosmachung, *-en, f.* privare de drepturile civile.

rẹchtmäßig *adj.* și *adv.* legitim; legal.

Rẹchtmäßigkeit *f. sg.* legitimitate; legalitate.

rẹchts *adv.* **1.** la dreapta; în dreapta; spre dreapta; **nach ~** spre dreapta; **~ außen** în extrema dreaptă; **~ gehen a)** a merge pe dreapta; **b)** a merge spre dreapta; **von ~** din dreapta; **halten Sie sich ~** (sau **nach ~)** țineți dreapta; **~ fahren!** circulați pe dreapta! *(pol.)* **~ stehen** a fi de dreapta. **2.** *(la țesături, tricotaje etc.)* pe față.

Rẹchts|ab|bieger, *-s, -, m.* (vehicul, persoană) care ocolește spre dreapta.

Rẹchts|ablenkung, *-en, f.* deviație la dreapta.

Rẹchts|abteilung, *-en, f.* secție juridică.

Rẹchts|abtretung, *-en, f.* transmitere, cedare de drept(uri).

Rẹchts|akt, *-(e)s, -e, m.* act juridic.

Rẹchts|angelegenheit, *-en, f.* chestiune juridică.

Rẹchts|angleichung, *-en, f.* soluție juridică.

Rẹchts|anschau|ung, *-en, f.* concepție juridică.

Rẹchts|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* pretenție legală.

Rẹchts|anwalt, *-(e)s, -wälte, m.* avocat.

Rẹchts|anwendung, *-en, f.* aplicare a legilor în vigoare.

Rẹchts|auf|fassung, *-en, f.* v. Rechtsanschauung.

Rẹchts|aufsicht, *-en, f.* control juridic.

Rẹchts|auskunft, *-künfte, f.* informare, îndrumare juridică.

Rẹchts|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet (instanță) juridic(ă).

Rechts|<u>au</u>ßen, *-s, -, m. (sport)* extremă dreaptă.

Rẹchtsbeflissene, *-n, -n (ein Rechtsbeflissener), m. (înv.)* student în drept.

Rẹchtsbegriff, *-(e)s, -e, m.* noțiune de drept.

Rẹchtsbe|helf, *-(e)s, -e, m.* cale legală, judiciară.

Rẹchtsbei|stand, *-(e)s, -stände, m.* avocat; persoană care acordă cuiva asistență juridică.

Rẹchtsberater, *-s, -, m. (jur.)* consilier juridic, jurisconsult.

Rẹchtsberatung, *-en, f.* **1.** asistență, îndrumare juridică. **2.** oficiu, serviciu de îndrumare, de asistență juridică.

Rẹchtsberaubung, *-en, f.* frustrare de drepturi.

Rẹchtsbe|stimmung, *-en, f.* dispoziție legală.

Rẹchtsbeugung, *-en, f.* v. Rechtsbruch.

Rẹchtsbewusstsein, *-s, n. sg.* conștiință juridică.

Rẹchtsbrecher, *-s, -, m.* infractor, delincvent.

Rẹchtsbruch, *-(e)s, -brüche, m.* violare, încălcare a legii, a dreptului.

rẹchtsbündig *adj.* și *adv.* alineat la o linie (imaginară) verticală dreaptă.

rẹchtsbürgerlich *adj. (pol.)* burghez de dreapta; **die ~en Parteien** partidele burgheze de dreapta.

rẹcht|schaffen I. *adj.* onest, cinstit, leal. **II.** *adv.* **1.** cum se cuvine, ferm. **2.** cumsecade. **3.** strașnic.

Rẹcht|schaffenheit *f. sg.* onestitate, cinste, lealitate.

Rẹcht|schreibefehler, *-s, -, m.* greșeală de ortografie.

Rẹchts|schreibe|hilfe, *-n, f.* ajutor ortografic.

rẹcht|schreiben *(se folosește numai la infinitiv) vb. (h) intr.* a scrie ortografic, corect.

Rẹcht|schreibfrage, *-n, f.* problemă de ortografie.

Rẹcht|schreibprüfung, *-en, f.* verificare a ortografiei.

Rẹcht|schreibprüfungsfunktion, *-en, f. (inform.)* funcția de verificare a ortografiei; **die ~ aufrufen** a apela funcția de verificare a ortografiei.

Rẹcht|schreibreform, *-en, f.* reformă ortografică.

Rẹchtschreibung *f. sg.* ortografie.

Rẹcht|schreibwörterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* dicționar ortografic.

Rẹchtsdrall, *-(e)s, -e, m.* **1.** v. Rechtsgewinde. **2.** *(metal.)* torsiune, răsucire dreaptă.

rẹchtsdrehend *adj. (fiz.)* dextrogir.

Rẹchtsdrehung, *-en, f.* **1.** virare la dreapta. **2.** rotire, răsucire la dreapta. **3.** torsiune dreapta.

rẹcht|seitig *adj.* v. recht **(I, 1).**

Rẹcht|ser, *-s, -, m.* v. Rechtshänder.

rẹchts|erfahren *adj.* cu experiență în probleme juridice.

rẹchts|er|heblich *adj. (jur.)* important, semnificativ din punct de vedere juridic.

Rẹchts|experte, *-en, -en, m.* jurist.

Rẹchts|extremist, *-en, -en, m. (pol.)* extremist de dreapta.

rẹchtsfähig *adj.* având capacitate juridică.

Rẹchtsfähigkeit *f. sg.* capacitate juridică.

Rẹchtsfahren, *-s, n. sg.* circulație, circulare, circulat pe dreapta.

Rẹchtsfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz, speță juridic(ă); caz litigios; pricină de judecată.

rẹchtsfällig *adj. (jur.) (în expr.)* **~ werden** a ajunge în fața instanței.

Rẹchtsfindung, *-en, f.* aflare a soluției legale corespunzătoare.

Rẹchtsfolge, *-n, f.* consecință legală.

Rẹchtsform *f. sg.* formă stabilită prin lege (pentru reglementarea problemelor juridice).

Rẹchtsfrage, *-n, f.* chestiune juridică.

Rẹchtsgang, *-(e)s, -gänge, m. (jur.)* procedură juridică, proces.

rẹchtsgängig *adj. (tehn.)* cu mers la dreapta.

Rẹchtsgefühl, *-(e)s, n. sg.* simț al dreptății.

Rẹchtsgelehrsamkeit *f. sg. (înv.)* v. Rechtswissenschaft.

Rẹchtsgelehrte, *-n, -n (ein Rechtsgelehrter), m. (înv.)* jurist.

rẹchtsgerichtet *adj.* orientat spre dreapta.

Rẹchtsgeschäft, *-(e)s, -e, n.* afacere juridică.

Rẹchtsgeschichte *f. sg.* istorie a dreptului.

Rẹchtsgewinde, *-s, n. sg. (tehn.)* filet spre dreapta.

Rẹchtsgewohnheit, *-en, f. (jur.)* cutumă.

rẹchtsgiltig *adj. (înv.)* v. rechtsgültig.

Rẹchtsgleich|heit *f. sg.* egalitate în fața legii.

Rẹchtsgrund, *-(e)s, -gründe, m. (jur.)* titlu juridic; cauză juridică.

Rẹchtsgrundlage, *-n, f. (jur.)* bază legală, bază juridică.

Rẹchtsgrundsatz, *-es, -sätze, m.* principiu de drept.

rẹchtsgültig *adj. (jur.)* valabil, având putere juridică.

Rẹchtsgültigkeit *f. sg. (jur.)* valabilitate juridică.

Rẹchtsgut, *-(e)s, -güter, n. (jur.)* bun sau interes protejat prin lege.

Rẹchtsgut|achten, *-s, -, n. (jur.)* expertiză juridică.

Rẹchtshandel, *-s, -händel, m.* proces.

Rẹchtshänder, *-s, -, m., ~in, -nen, f.* persoană care lucrează cu mâna dreaptă.

rẹchtshändig *adj.* **1.** pentru mâna dreaptă. **2.** care lucrează cu mâna dreaptă.

Rẹchtshandlung, *-en, f. (jur.)* acțiune juridică.

rẹchtshängig *adj. (jur.)* pendinte.

rẹchtsher *adv.* dinspre, de la dreapta.

rẹchtsherum *adv.* la dreapta împrejur.

Rẹchtshilfe *f. sg.* asistență juridică.

Rẹchtshilfever|einbarung, *-en, f.* convenție de asistență juridică.

rẹchtshin *adv.* spre, la dreapta.

Rẹchts|innen, *-, -, m. (sport)* mijlocaș dreapta.

Rẹchts|irrtum, *-s, -tümer, m.* eroare judiciară.

Rẹchtskandidat, *-en, -en, m. (pol.)* candidat de drept.

Rẹchtskniff, *-(e)s, -e, m.* tertip, chițibuș avocățesc.

Rẹchtskonsulent, *-en, -en, m. (jur.)* v. Rechtsberater.

Rẹchtskraft *f. sg.* putere de lege, valabilitate juridică.

rẹchtskräftig *adj.* **1.** valabil (juridic); cu putere de lege. **2.** executoriu.

Rẹchtskränkung, *-en, f.* injurie.

Rẹchtskunde *f. sg.* jurisprudență; știință juridică.

rẹchtskundig *adj.* cunoscător în știința juridică.

Rẹchtskurve [-və și -fə], *-n, f. (auto.)* curbă la dreapta.

Rechtslage *f. sg.* situație juridică, de drept.
rechtslastig *adj.* **1.** prea încărcat pe partea dreaptă. **2.** *(pol., iron.)* puternic orientat spre dreapta.
rechtsläufig *adj.* **1.** *(tehn.)* v. rechtsdrehend. **2.** *(despre scris)* de la stânga la dreapta. **3.** *(grafologie)* înclinat spre dreapta.
Rechtslehre *f. sg.* jurisprudență.
Rechtslehrer, *-s, -, m.* profesor de jurisprudență.
Rechtslenker, *-s, -, m. (auto.)* automobil cu volanul pe dreapta.
Rechtsmissbrauch, *-(e)s, m. sg. (jur.)* aplicare abuzivă a legii.
Rechtsmittel, *-s, -, n. (jur.)* mijloc legal.
Rechtsnachfolge, *-n, f. (jur.)* succesiune de drept.
Rechtsnachfolger, *-s, -, m.* succesor de drept.
Rechtsnachteil, *-(e)s, -e, m.* dezavantaj juridic, prejudiciu.
Rechtsnorm, *-en, f.* normă de drept, juridică.
rechts|opportunistisch *adj. (pol.)* oportunist de dreapta.
Rechts|ordnung, *-en, f. (jur.)* ordine juridică.
rechts|orientiert [-riːn-] *adj. (pol.)* orientat spre dreapta.
Rechts|paragraph, *-en, -en, m. (jur.)* paragraf, articol de lege.
Rechts|partei, *-en, f. (pol.)* partid de dreapta.
Rechts|person, *-en, f. (jur.)* persoană juridică.
Rechts|pflege *f. sg.* justiție.
Rechts|pfleger, *-s, -, m.* jurist.
Rechts|philosophie, *-n, f.* filozofie a dreptului.
Rechts|praktikant, *-en, -en, m.* avocat stagiar.
Rechts|praxis *f. sg.* **1.** practică juridică. **2.** clientelă de avocat.
Recht|sprechung, *-en, f. (jur.)* **1.** jurisdicție. **2.** formulare, pronunțare a sentinței.
Rechts|presse *f. sg. (pol.)* presă de dreapta.
Rechts|prinzip, *-s, -ien* [-iən], *n. (jur.)* principiu de drept; **allgemeine ~ien** principii universale de drept.
Rechtsradikalismus, *-, -ismen, m. (pol.)* extremism de dreapta.
Recht|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* v. Rechtsspruch.
rechts|rheinisch *adj.* de pe malul drept al Rinului.
Rechtsruck, *-(e)s, -e, m. (pol., jargon)* **1.** câștigare mare de voturi a forțelor de dreapta. **2.** creștere importantă a influenței unei fracțiuni de partid de dreapta.
Rechtsrüge, *-n, f. (jur.)* revizuire.
rechtsrum *adv. (fam.)* v. rechtsherum.
Rechts|sache, *-n, f. (jur.)* proces.
Rechts|satz, *-es, -sätze, m.* v. Rechtsnorm.
Rechts|schrift, *-en, f.* act juridic.
Rechts|schutz, *-es, m. sg.* protecție juridică, scut al legii.
Rechts|schutzversicherung, *-en, f.* asigurare a protecției juridice.
Rechts|schwenkung, *-en, f. (pol.)* cotitură spre dreapta.
rechts|seitig *adj.* **1.** (așezat) în dreapta, pe partea dreaptă. **2.** *(la țesături)* pe față.
Rechts|sicher|heit *f. sg.* siguranță, securitate asigurată prin lege.
Rechts|sinn, *-(e)s, m. sg.* simț juridic; simț al dreptății.
rechts|sozialdemokratisch *adj. (pol.)* social-democrat de dreapta.
Rechts|sozialist, *-en, -en, m. (pol.)* socialist de dreapta.
rechts|sozialistisch *adj. (pol.)* socialist de dreapta.
Rechts|sprache, *-n, f.* limbaj juridic.
rechts|sprachlich *adj. (jur.)* de limbaj juridic.
Rechts|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* sentință; hotărâre judecătorească.
Rechts|staat, *-(e)s, -en, m. (pol.)* stat de drept constituțional.
rechts|staatlich *adj. (pol.)* ce corespunde unui stat de drept constituțional.
Rechts|status, *-, m. sg.* stare, situație legală; statut juridic.
rechts stehend *adj. (pol.)* de dreapta.
Rechts|stellung *f. sg.* situație juridică.
Rechts|stellung, *-en, f.* v. Rechtsstatus.
Rechts|steuerung *f. sg. (auto.)* conducere cu volanul în dreapta.
Rechts|streit, *-(e)s, m. sg.*, **Rechts|streitigkeit**, *-en, f.* proces, litigiu.
Rechts|stufe, *-n, f.* instanță judecătorească.
Rechts|titel, *-s, -, m.* titlu juridic, sentință.
Rechts|träger, *-s, -, m.* v. Rechtsperson.
rechtsuchend *adj.* căutător de dreptate.
rechts|um *adv. (mil., sport)* la dreapta!
rechts|ungültig *adj.* nul, nevalabil din punct de vedere juridic.
Rechts|ungültigkeit *f. sg.* nevalabilitate juridică.
rechts|unkundig *adj.* necunoscând legile.
Rechts|unsicher|heit *f. sg.* lipsă de siguranță, de securitate asigurată prin lege.
rechts|unwirksam *adj.* v. rechtsungültig.
rechtsverbindlich *adj.* obligatoriu din punct de vedere juridic.
Rechtsverdreher, *-s, -, m.* persoană care răstălmăcește legile; *(iron.)* avocat.
Rechtsverdreherei, **Rechtsverdrehung**, *-en, f.* răstălmăcire a legii.
Rechtsverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură.
Rechtsver|hältnisse *pl.* raporturi juridice.
Rechtsver|handlung, *-en, f.* dezbatere juridică, dispută juridică.
Rechtsverkehr, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(jur.)* corespondență, relații juridice. **2.** *(auto.)* circulație pe dreapta.
Rechtsverletzer, *-s, -, m.* delincvent, infractor.
Rechtsverletzung, *-en, f.* violare a legii, infracțiune, delict.
Rechtsver|ordnung, *-en, f.* dispoziție legală.
rechtsver|ständig *adj.* priceput în drept, specialist în probleme juridice.
Rechtsver|ständige, *-n, -n (ein Rechtsverständiger), m.* jurisconsult, jurist; expert în jurisprudență.
Rechtsvertreter, *-s, -, m. (jur.)* reprezentant juridic.
Rechtsvertretung, *-en, f.* reprezentanță juridică.
Rechtsverweigerung, *-en, f.* refuz de a deschide o anchetă, refuz de a deschide o procedură judiciară.
Rechtsvorbe|halt, *-(e)s, -e, m. (jur.)* rezervă legală.
Rechtsvorschrift, *-en, f.* dispoziție, prescripție legală.
rechtswärts *adv.* spre dreapta, la dreapta.
Rechtsweg, *-(e)s, -e, m.* cale judiciară; *(în expr.)* **den ~ beschreiten** a se adresa justiției; **auf dem ~(e)** pe calea justiției; **jn. auf den ~ verweisen** a chema pe cineva în fața justiției.
rechtswendig *adj.* răsucit spre dreapta; cu răsucire la, spre dreapta.
Rechtswendung, *-en, f.* întoarcere la, spre dreapta.
Rechtswesen, *-s, n. sg.* justiție, sistem juridic.
rechtswidrig *adj.* **1.** ilegal. **2.** nedrept, injust.
Rechtswidrigkeit, *-en, f.* **1.** ilegalitate. **2.** nedreptate, injustețe.
rechtswindend *adj. (bot.)* cu răsucire spre dreapta, dextrogir.
rechtswirksam *adj.* v. rechtsgültig.
Rechtswissenschaft, *-en, f.* știință juridică, drept; jurisprudență.
Rechtswohltat, *-en, f.* binefacere a legii.
Rechtszu|stand, *-(e)s, -stände, m.* condiție juridică.
rechtszu|ständig *adj. (jur.)* competent.
Rechtszu|ständigkeit, *-en, f. (jur.)* competență, jurisdicție.
rechtwink(e)lig *adj. (mat.)* dreptunghic.
rechtzeitig *adj., adv.* **1.** la timp; punctual. **2.** oportun.
Rechtzeitigkeit *f. sg.* **1.** punctualitate. **2.** oportunitate.
Reck, *-(e)s, -e, n.*, (și *reg.*) **Recke**[1], *-n, f. (sport)* bară fixă.
Recke[2], *-n, -n, m. (poet.)* viteaz, voinic, erou.
Reck|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* **1.** bară de fier rectangulară. **2.** oțel de întins (pieile).
recken, *reckte, gereckt, vb. (h)* **I.** *tr.* a întinde; a etira. **II.** *tr.* și *refl.* a (se) întinde; a (se) lungi; **sie reckten und streckten sich** s-au întins bine, din toate încheieturile; **er reckte sich in die Höhe** și-a lungit, și-a întins gâtul; s-a înălțat. **III.** *intr. (reg.)* a ajunge (până la...).
Recken, *-s, n. sg. (tehn.)* etirare, întindere, alungire.
reckenhaft *adj.* eroic; puternic, voinic.
Reckgrad, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* grad de întindere.
Reckhammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan întinzător.
Recklänge, *-n, f. (tehn.)* lungime după întindere.
Reckolder, *-s, -, m. (reg.)* v. Wacholder.
Reck|ort, *-(e)s, -e, m. (ist.)* cameră de tortură.
Reckprobe, *-n, f. (tehn.)* probă de întindere.
Reckprobelast, *-en, f. (tehn.)* sarcină de încercare, de întindere.
Reckschmieden, *-s, n. sg. (metal.)* întindere prin forjare.
Reck|ständer, *-s, -, m. (metal.)* suport, cajă de laminor, de etiraj.
Reck|stange, *-n, f. (sport).* v. Reck.
Reckturnen, *-s, n. sg.* gimnastică la bară fixă.
Reck|übung, *-en, f. (sport)* exercițiu la bară fixă.
Reckwalze, *-n, f. (metal.)* cilindru de laminor.
Reckwalzwerk, *-(e)s, -e, n.* laminor întinzător.
Reckziehpresse, *-n, f. (metal.)* presă de ambutisare adâncă.
Reckzug, *-(e)s, -züge, m. (metal.)* ambutisare adâncă.
Recorder [-kor-], *-s, -, m.* v. Rekorder.
recte [-ktə] *adv. (livr.)* **1.** just, corect. **2.** de drept.
recycelbar [ri'saekəlbaɐ], **recycelfähig** *adj.* reciclabil.
recyceln, *recycelte, recycelt (ich recyc(e)le), vb. (h) tr.* a recicla.
Recycling [ri'saeklɪŋ], *-s, n. sg.* **1.** reciclare a materialelor. **2.** material reciclat.
Recycling|anlage, *-n, f.* instalație de reciclare (a materialelor de construcție).
Recyclingfähigkeit, *-en, f.* posibilitate de reciclare.
recycling|gerecht *adj.* reciclabil, apt de reciclare.
Recycling|glas, *-es, -gläser, n.* **1.** sticlă reciclată. **2.** sticlă pentru reciclare.
Recyclinghof, *-(e)s, -höfe, m.* depozit de reciclare a materialelor.
Recyclingpapier, *-s, -e, n.* hârtie reciclată.
Redakteur [-'tøːɐ], *-s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* redactor(-oare).
Redaktion, *-en, f.* **1.** redacție. **2.** redactare.
redaktionell *adj.* de redacție, redacțional; **die ~e Stellungnahme** atitudinea, poziția redacției.
Redaktions|arbeit, *-en, f.* muncă de redacție, în redacție.
Redaktions|artikel, *-s, -, m.* articol redacțional; editorial.
Redaktions|assistent, *-en, -en, m.* asistent de redacție.
Redaktions|assistenz, *-en, f.* asistență redacțională.
Redaktionsbe|sprechung, *-en, f.* consfătuire a redacției.
Redaktionsgebäude, *-s, -, n.* clădire a redacției.
Redaktionsge|heimnis, *-ses, -se, n.* secret al presei, al redacției.
Redaktions|instruktion, *-en, f.* instructaj redacțional, instrucțiuni din partea redacției.
Redaktionskollegium, *-s, -gien* [-giən], *n.*, **Redaktionskommission**, *-en, f.* **1.** colectiv de redacție. **2.** colegiu de redacție.
Redaktionskonferenz, *-en, f.* ședință redacțională, de redacție.
Redaktionsleiter, *-s, -, m.* șef al redacției.
Redaktionsmit|arbeiter, *-s, -, m.* colaborator al redacției.
Redaktions|programm, *-s, -e, n.* program de redacție, redacțional.
Redaktions|schluss, *-es, -schlüsse, m.* închidere a ediției; **bei ~** la închiderea ediției.
Redaktions|tisch, *-(e)s, -e, m.* birou, masă redacțional(ă).
Redaktor, *-s, -toren, m.* **1.** editor; îngrijitor de ediție. **2.** *(elv.)* v. Redakteur.
Redaktrice [-sə], *-n, f. (austr.)* redactoare.
Redder, *-s, -, m. (reg.)* drumeag; hat.
Reddition, *-en, f. (înv.)* restituire, redare.
Rede, *-n, f.* **I.** *sg.* **1.** vorbă, vorbire, discuție; **wovon ist die ~?** despre ce este vorba? **die ~ kam auf etwas** a venit vorba despre ceva; **es ist nicht der ~ wert** nu merită discuție; **davon kann keine ~ sein** despre așa ceva nici nu poate fi vorba; **jm. in die ~ fallen** a întrerupe pe cineva, a i se băga cuiva în vorbă; **hör nicht auf seine ~!** nu-l asculta! **der**

in ~ **stehende Gegenstand** obiectul discutat; *(fam.)* **das ist immer meine** ~ sau **das war doch meine** ~ asta spuneam și eu; **es verschlägt mir die** ~ mi-a pierit graiul; **jm.** ~ **und Antwort stehen** a da socoteală cuiva; **jn. zur** ~ **stellen** a cere socoteală cuiva. **2.** vorbă, zvon; **es ging die** ~ **davon** se zvonea, se vorbea, așa mergea vorba. **3.** *(lingv.)* vorbire, limbaj; **direkte und indirekte** ~ vorbire directă și indirectă; **ungebundene** ~ proză; **gebundene** ~ versuri. **4.** *(în expr.)* **jn. zur** ~ **stellen** a cere cuiva socoteală; **jm.** ~ **(und Antwort) stehen** a da explicații cuiva, a da cuiva socoteală. **II.** cuvântare, vorbire; discurs; **eine** ~ **halten** a ține o cuvântare; **die Kunst der** ~ oratoria, retorica; *(fam.)* **eine** ~ **schwingen** a da drumul unei cuvântări.

Rẹde|aktus, -, - (și *-ti*), *m.* recitare (în cadrul unei festivități sau demonstrații).

Rẹde|akzent, *-(e)s, -e, m.* accent retoric.

Rẹdebild, *-(e)s, -er, n.* v. R e d e f i g u r.

Rẹdeblume, *-n, f.* înfloritură retorică.

Rẹdeblüte, *-n, f. (iron.)* perlă stilistică.

Rẹdebrocken, *-s, -, m.* fragment de discurs.

Rẹde|du|ell, *-s, -e, n.* duel verbal, discuție în contradictoriu.

rẹdefertig *adj.* v. r e d e g e w a n d t.

Rẹdefertigkeit *f. sg.* v. R e d e g e w a n d t h e i t.

Rẹdefigur, *-en, f.* imagine retorică; figură de stil.

Rẹdefluss, *-es, m. sg.* vorbire curgătoare; torent de cuvinte.

Rẹdefrei|heit *f. sg.* libertate a cuvântului.

rẹdefreudig *adj.* v. r e d e l u s t i g.

Rẹdegabe *f. sg.* darul vorbirii, talent oratoric.

rẹdegewaltig *adj.* cu putere de convingere.

rẹdegewandt *adj.* cu darul vorbirii, meșter la vorbă; bun de gură.

Rẹdegewandt|heit *f. sg.* darul vorbirii.

Rẹdekunst *f. sg.* oratorie; retorică.

Rẹdekünstler, *-s, -, m.* orator.

Rẹdekürze *f. sg.* caracter laconic, lapidar.

Rẹdelehre *f. sg.* retorică.

Rẹdelust *f. sg.* plăcere de a vorbi.

rẹdelustig *adj.* vorbăreț, guraliv.

Redemptorist, *-en, -en, m. (bis.)* redemptorist.

rẹden, *redete, geredet (du redest, er redet), vb. (h)* **I.** *intr. (von)* a vorbi (despre cineva sau ceva); **er lässt mit sich** ~ e om de înțeles; **du hast gut** (sau **leicht**) **davon** ~! ți-e ușor să vorbești! ce-ți pasă! **auf etwas zu** ~ **kommen** a veni vorba despre ceva; *(fam.)* ~, **wie einem der Schnabel gewachsen ist** a vorbi ceea ce-i vine la gură; **in den Tag** (sau **ins Blaue**) ~ a bate câmpii, a vorbi prostii; **jm. nach dem Munde** ~ a-i vorbi cuiva după plac; **jm. ins Gewissen** ~ a căuta să convingi pe cineva; **diese Tatsachen** ~ **zu laut** faptele spun tot; ~ **um zu** ~ a vorbi ca să nu taci; **neben der Wahrheit** ~ a ocoli adevărul, a spune minciuni; **du redest ihm zu nahe** prea i le spui verde; **wer nur zu** ~ **weiß, kommt überall durch** dacă știi să vorbești, ajungi unde vrei, te descurci ușor; **zu jm.** ~ a se adresa cuiva; **gegen jn.** ~ a vorbi contra cuiva; **zum Besten einer Sache** ~ a vorbi în favoarea unui lucru; **vor Gericht** ~ a pleda. **II.** *tr.* a spune, a vorbi; **Böses über jn.** ~ a vorbi de rău pe cineva; **ein langes und breites (über etwas** (cu *ac.*) ~ a vorbi verzi și uscate (despre ceva); ~ **Sie kein Wort!** nici o vorbă! **mögen sie** ~, **was sie wollen** pot să spună ce vor; *(fig.)* **Kinder und Narren** ~ **die Wahrheit** copiii și nebunii spun adevărul; **wir redeten so mancherlei** am vorbit de una, de alta; **jm. das Wort** ~ a pleda în favoarea cuiva. **III.** *refl. (în expr.)* **sich heiser** ~ a răguși de atâta vorbă; **sich in Wut hinein** ~ a se aprinde, a se monta vorbind; **er wird sich um den Hals** ~ cuvintele lui îl pot costa capul.

Rẹden, *-s, n. sg.* vorbire, vorbit; **das** ~ **wird ihm schwer** îi vine greu să vorbească; **wenn er ins** ~ **hineinkommt** când se apucă să vorbească; **all dein** ~ **nützt nichts** spusele tale nu fac două parale; **viel ~s von etwas machen** a face caz de ceva, a face vorbă multă în jurul unui lucru; ~ **ist Silber, Schweigen ist Gold** vorba e de argint, tăcerea de aur.

rẹdend I. *part. prez.* de la r e d e n. **II.** *adj.* grăitor, elocvent; **ein ~es Beispiel** un exemplu grăitor, elocvent; **~e Blicke** priviri grăitoare, cu înțeles.

Rẹdende, *-n, -n (ein Redender), m.* și *f.* vorbitor(-oare), interlocutor(-oare).

Rẹdens|art, *-en, f.* **1.** expresie (idiomatică); locuțiune; construcție frazeologică; **eine hergebrachte** ~ o expresie consacrată; **sprichwörtliche** ~ zicătoare. **2.** vorbe, fraze; **das ist nur so eine** ~ astea nu-s decât vorbe; **nur keine ~en!** fără multă vorbă, fără vorbărie!

Rẹdenschreiber, *-s, -, m.* persoană care scrie discursuri.

Rederei, *-en, f.* vorbărie, pălăvrăgeală; **zu** ~ **Anlass geben** a da prilej de bârfă, de pălăvrăgeală.

Rederitis *f. sg. (glumeț)* plăcere de a vorbi mult, de a fi vorbă-lungă.

Rẹdesatz, *-es, -sätze, m.* frază, perioadă retorică.

rẹdescheu *adj.* timid, sfios la vorbă; tăcut.

Rẹdeschlacht, *-en, f.* dispută retorică, duel oratoric.

Rẹdeschrift *f. sg.* stenografie.

Rẹdeschwall, *-(e)s, m. sg.* potop, avalanșă de cuvinte.

Rẹdeschwulst, *-(e)s, m. sg.* vorbire bombastică, emfatică.

Rẹdeschwung, *-(e)s, m. sg.* avânt retoric.

Rẹde|stoff, *-(e)s, -e, m.* subiect de discuție.

Rẹde|strom, *-(e)s, -ströme, m.* v. R e d e f l u s s.

Rẹdeteil, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* sintagmă.

Rẹde|übung, *-en, f. (teatru)* exercițiu de dicțiune.

Rẹdeverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicție de a vorbi în public.

Rẹdeweise, *-n, f.* **1.** fel de a vorbi; dicțiune; stil. **2.** locuțiune.

Rẹdewendung, *-en, f.* v. R e d e n s a r t **(1)**.

Rẹdezeit, *-en, f.* timp (acordat) de vorbire (în ședințe).

redigieren, *redigierte, redigiert, vb. (h) tr.* a redacta.

Redigieren, *-s, n. sg.*, **Redigierung**, *-en, f.* redactare.

Redingote [redɛ̃'gɔt], *-n, f.* redingotă.

Redintegration, *-en, f. (înv.)* reintegrare; reconstituire; refacere.

Rediskọnt, *-s, -e, m. (com.)* rescont.

Rediskọntbank, *-bänke, f. (ec.)* bancă de rescont.

Rediskọntgeschäft, *-(e)s, -e, n.* operație de rescont.

rediskontieren, *rediskontierte, rediskontiert, vb. (h) tr. (com.)* a resconta.

Rediskontierung, *-en, f.* rescontare.

Rediskontierungslimit, *-en, f. (fin.)* plafon, limită de rescontare.

Rediskọnt|satz, *-es, -sätze, m.* rata de rescont; **den** ~ **senken** a coborî, a micșora rata de rescont.

Redistribution, *-en, f. (ec.)* corectare a distribuirii veniturilor (prin măsuri financiar-economice).

rẹdlich I. *adj.* leal, cinstit, onest; de încredere; de bună-credință; **ein ~es Handwerk betreiben** a practica o meserie cinstită; **ein ~er Mensch** un om onest, de încredere; *(fig.)* **er gab sich ~e Mühe** și-a dat multă osteneală. **II.** *adv.* mult; din răsputeri; **ich habe mich** ~ **bemüht** m-am străduit cât am putut, mi-am dat toată silința.

Rẹdlichkeit *f. sg.* onestitate, lealitate, loialitate, cinste, bună-credință.

Rẹdner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** orator(-oare); vorbitor(-oare). **2.** conferențiar(ă).

Rẹdnerbühne, *-n, f.* tribună.

Rẹdnergabe, *-n, f.* darul vorbirii, talent oratoric, elocvență.

rẹdnerisch *adj.* oratoric; retoric.

Rẹdnerkunst *f. sg.* v. R e d e k u n s t.

Rẹdnerliste, *-n, f.* listă a vorbitorilor; listă a celor înscriși la cuvânt.

Rẹdnerpult, *-(e)s, -e, n.*, **Rẹdner|stuhl**, *-(e)s, -stühle, m.* v. R e d n e r b ü h n e.

Rẹdnertalent, *-(e)s, n. sg.* v. R e d n e r g a b e.

Rẹdnertribüne, *-n, f.* tribună de orator.

Redoute [re'du:tə], *-n, f.* **1.** *(mil.)* redută, fort. **2.** *(înv.)* bal (mascat), petrecere. **3.** *(înv.)* sală pentru festivități și baluri.

Redọxpotential [-tsia:l] și **Redọxpotenzial**, *-s, n. sg. (chim.)* potențial redox.

Redressement [-'mã:], *-s, -s, n. (med.)* fixare, redresare a oaselor fracturate sau luxate; corectură ortopedică.

redressieren, *redressierte, redressiert, vb. (h) tr. (med.)* a redresa.

rẹdselig *adj.* v. r e d e l u s t i g.

Rẹdseligkeit *f. sg.* limbuție.

Reduktion, *-en, f.* **1.** (și *mat., chim.*) reducere, simplificare. **2.** *(med.)* contractare. **3.** *(metrol.)* corecție. **4.** *(electr.)* reducție. **5.** *(gram.)* contragere (a unei propoziții). **6.** *(fon.)* slăbire, dispariție (a vocalelor). **7.** *(inform.)* reducere; **die** ~ **der Dateigröße** reducerea mărimii fișierului.

Reduktionsdiät, *-en, f. (med.)* regim de slăbire.

Reduktionsflamme, *-n, f. (metal.)* flacără reducătoare.

Reduktionskost *f. sg.* v. R e d u k t i o n s d i ä t.

Reduktionsline|al, *-s, -e, n. (tehn.)* riglă cu scări de reducție.

Reduktionsmaß|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (fiz., metrol.)* scară de reducere.

Reduktionsmittel, *-s, -, n. (chim.)* agent reducător.

Reduktionsmuffe, *-n, f. (tehn.)* reducție cu mufă; manșon de reducție.

Reduktionsnippel, *-s, -, m. (tehn.)* niplu de reducție.

Reduktions|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de reducere.

Reduktionsreihe, *-n, f. (log. mat.)* șir redus.

Reduktions|satz, *-es, -sätze, m. (mat.)* teoremă de reducere.

Reduktions|tabelle, *-n, f.* tabel de reducere.

Reduktions|transformator, *-s, -en, m. (electr.)* transformator de măsură, de sonerie.

Reduktionsventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* valvă reductoare.

Reduktionsver|hältnis, *-ses, -se, n. (fiz., metrol.)* raport de reducere.

Reduktionszirkel, *-s, -, m.* compas de reducție.

reduktiv *adj.* reductiv, prin reducere.

redundant *adj.* redundant.

Redundanz, *-en, f. (tel., lingv.)* redundanță.

Reduplikation, *-en, f. (gram.)* reduplicare; reduplicație.

redupliziẹren, *redupliziẹrte, redupliziert, vb. (h) tr. (lingv.)* a reduplica.

reduzierbar, reduzibel *adj.* reductibil.

Reduzierbarkeit *f. sg.* reductibilitate.

Reduzier|einsatzhülse, *-n, f. (tehn.)* cămașă de reducție.

reduzieren, *reduzierte, reduziert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) reduce, a scădea; a (se) limita, a (se) micșora. **2.** *(chim., mat.)* a (se) reduce, a (se) simplifica.

reduziert I. *part. trec.* de la r e d u z i e r e n. **II.** *adj.* **1.** sărac, scăpătat; *(fam.)* **er sieht sehr** ~ **aus** arată tare sărăcăcios. **2.** redus, scăzut; **~e Preise** prețuri reduse.

Reduzier|stück, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* v. R e d u k t i o n s m u f f e.

Reduzierung, *-en, f.* **1.** reducere. **2.** restrângere; limitare.

Reebrett, *-(e)s, -er, n. (reg.)* coșciug, sicriu.

Reede, *-n, f. (mar.)* radă.

Reeder, *-s, -, m. (mar.)* armator.

Reederei, *-en, f. (mar.)* întreprindere, societate armatoare.

Reederschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă de radă.

Reef, *-(e)s, -e, n.* v. R e f f.

reefen, *reefte, gereeft, vb. (h) tr.* v. r e f f e n.

Reeling, *-en* (și *-e* sau *-s*), *f.* sau *-s, -e* (și *-en*), *n.* v. R e l i n g.

re|ell *adj.* **1.** realizabil; promițător, cu perspective de succes. **2.** cinstit, sigur; de încredere; leal.

Re|elle, *-n, f. (mat.)* număr real.

Re|ellität *f. sg. (rar)* lealitate, onestitate; seriozitate.

Reep, *-(e)s, -e, n. (mar.)* frânghie, odgon.

Reepleitung, *-en, f. (mar.)* troță de cârmă; transmisie prin troță.

Reeper, Reepschläger, *-s, -, m. (reg.)* frânghier.

Reepschlägerei, *-en, f. (reg.)* frânghierie.

Reepschnur, *-schnüre, f. (alpinism)* coardă de siguranță.

reesen, *reeste, gereest (du, er reest), vb. (h) tr.* și *intr. (mar.)* a exagera (povestind).

Reet, *-s, n. sg. (reg.)* v. R i e d **(1)**.

Reetsdach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș din stuf.

ref. *presc.* de la r e f o r m i e r t.

Refait [rə'fɛ:], *-s, -s, n.* joc nedecis (la o partidă de cărți).

Refaktie [-tsiə], *-n, f. (com.)* scădere de preț sau din greutate pentru mărfuri necorespunzătoare.
Refaschisierung *f. sg. (pol.)* refascizare.
Refektorium, *-s, -rien* [-riən], *n.* refectoriu, sală de mese (în mănăstiri).
Referat, *-(e)s, -e, n.* **1.** referat; raport. **2.** secție, resort (al unei autorități); ~ **für Sozialfürsorge** secția de asistență socială.
Referendar, *-s, -e, m.* funcționar (magistrat, profesor etc.) stagiar.
Referendar|examen, *-s, n. sg.* examen de capacitate (pentru avocați, magistrați, profesori etc.).
Referendum, *-s, -da* (sau *-den), n. (pol.)* referendum, plebiscit.
Referent, *-en, -en, m.* **1.** referent, raportor. **2.** funcționar; ~ **für Personalfragen** funcționar la serviciul personal. **3.** *(lingv.)* denotat, referent.
Referenz, *-en, f.* referință; **jn. als ~ angeben** a indica pe cineva pentru referințe; **er kann gute ~en beibringen** poate aduce referințe bune.
Referenz|ebene, *-n, f. (geod.)* plan de referință.
referieren, *referierte, referiert, vb. (h) tr.* a referi, a raporta.
Reff[1], *-(e)s, -e, n.* **1.** samar, obiect pe care se cară poveri în spinare. **2.** *(reg.)* iesle. **3.** *(agr.)* greblă atașată la coasă. **4.** *(fam.)* femeie certăreață, cață. **5.** *(glumeț; în expr.)* **altes** ~ prietene, nene, amice.
Reff[2], *-s, -s, n. (mar.)* terțarolă.
reffen, *reffte, gerefft, vb. (h) tr. (mar.; în expr.)* **die Segel** ~ a lua terțarola, a reduce suprafața velei.
refinanzieren, *refinanzierte, refinanziert, vb. (h) tr.* a refinanța.
Refinanzierung, *-en, f.* refinanțare.
Refinanzierungsbedingung, *-en, f.* condiție de refinanțare.
Refinanzierungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de refinanțare.
Refinanzierungsmöglichkeiten *pl.* posibilități de refinanțare.
Reflektant, *-en, -en, m.* aspirant, pretendent, amator (de ceva); **er ist ~ darauf** (sau **dafür)** aspiră la lucrul acesta, e amator.
reflektieren, *reflektierte, reflektiert, vb. (h)* **I.** *tr. (fiz.)* a reflecta, a răsfrânge; **Strahlen** ~ a reflecta raze. **II.** *intr.* **1.** *(auf* cu *ac.)* a aspira (la ceva), a fi amator (de ceva); ~ **Sie noch auf das bestellte Buch?** vă mai interesează cartea comandată?; **auf einen Posten** ~ a candida la un post. **2.** *(über* cu *ac.)* a reflecta, a chibzui (asupra unui lucru).
Reflektor, *-s, -toren, m.* **1.** *(tehn.)* reflector. **2.** *(astron.)* telescop cu oglindă, reflector.
reflektorisch *adj.* reflex.
Reflex, *-es, -e, m. (fiz., fiziol.)* reflex.
reflex|artig *adj.* ca un reflex, subit.
Reflexbewegung, *-en, f.* mișcare reflexă.
Reflex|erscheinung, *-en, f.* fenomen reflex.
Reflexfolie [-liə], *-n, f. (fiz.)* folie reflectorizantă.
reflexfrei *adj.* fără reflex.
Reflexhammer, *-s, -, m. (med.)* ciocan de percuție, de reflexe.
Reflexhandlung, *-en, f.* acțiune reflexă.
Reflexion, *-en, f.* **1.** *(fiz.)* reflexie, reflectare. **2.** cugetare, chibzuire; reflecție.
Reflexions|sucher, *-s, -, m. (tehn.)* proiector de sondaje, de cercetare.
Reflexionswinkel, *-s, -, m. (fiz.)* unghi de reflexie.
reflexiv *adj. (gram.)* reflexiv.
Reflexiv, *-s, -e, n.* **1.** v. Reflexivpronomen. **2.** *(rar)* verb reflexiv.
Reflexivpronomen, *-s, -* (și *-nomina), n. (gram.)* pronume reflexiv.
Reflexivum [-vum], *-s, -va, n.* v. Reflexiv.
reflexmäßig *adj.* ca un reflex.
Reflextätigkeit, *-en, f.* acțiune reflexă.
Reform, *-en, f.* reformă.
Reformation, *-en, f.* **1.** reformare. **2.** *sg. (ist., bis.)* Reformă (efectuată de Luther, Zwingli și Calvin).
Reformationsfest, *-(e)s, -e, n.*, **Reformations|tag**, *-(e)s, -e, m. (bis. luterană)* sărbătoare a Reformei (la 31.X.).
Reformationszeit *f. sg.*, **Reformations|zeit|alter**, *-s, n. sg. (ist.)* epoca Reformei.
Reformator, *-s, -toren, m.* **1.** *(bis.)* reformator. **2.** reformator, inovator.
reformatorisch *adj.* reformator; inovator.
reformbedürftig *adj.* având nevoie de reformă.
Reformbewegung, *-en, f.* mișcare reformatoare.
Reformbe|strebung, *-en, f.* tendință reformatoare.
Reform|eifer, *-s, m. sg.* dorință, zel de a face reformă.
Reformer, *-s, -, m.* v. Reformator **(2).**
reformerisch *adj.* referitor la reformă, reformator.
reformfreudig *adj.* dornic de a realiza reforme.
Reformgewebe, *-s, -, n. (text.)* țesătură cu două fețe.
Reformhaus, *-es, -häuser, n.* magazin specializat în alimente naturale bogate în vitamine.
reformieren, *reformierte, reformiert, vb. (h) tr.* a reforma; a inova; a transforma.
reformiert **I.** *part. trec.* de la reformieren. **II.** *adj.* **1.** reformat, refăcut, reînnoit. **2.** *(bis.)* reformat; **die ~e Kirche** biserica reformată.
Reformierte, *-n, -n (ein Reformierter), m.* și *f. (bis.)* reformat(ă).
Reformismus, *-, m. sg. (pol.)* reformism.
Reformist, *-en, -en, m. (pol.)* reformist.
Reformistenführer, *-s, -, m. (pol.)* conducător al reformiștilor.
reformistisch *adj. (pol.)* reformist.
Reformkleidung *f. sg.* îmbrăcăminte practică și comodă (apărută la începutul secolului XX).
Reformkost *f. sg.* hrană naturală bogată în vitamine.
Reform|maßnahme, *-n, f.* măsură reformatoare.
Reformpartei, *-en, f.* partid reformist.
Refrain [rə'frɛ̃:], *-s, -s, m.* refren.
refraktär *adj.* **1.** refractar, îndărătnic. **2.** *(med.)* refractar, neinfluențabil. **3.** *(tehn.)* refractar, rezistent la temperaturi înalte.
Refraktion, *-en, f. (fiz.)* refracție.
Refraktor, *-s, -toren, m. (astron.)* refractor, telescop refractor.
refrakturieren, *refrakturierte, refrakturiert, vb. (h) tr. (med.)* a refractura (un os).
Refrigeration, *-en, f. (tehn.)* refrigerare, congelare.
Refrigerator, *-s, -toren, m. (tehn.)* refrigerator, congelator.
Refugium, *-s, -ien* [-iən], *n.* loc de refugiu, de adăpost.
refundieren, *refundierte, refundiert, vb. (h) tr. (înv.)* a rambursa, a restitui (bani).
Refus, Refüs [-'fy:], *-, -, m.* (și *n.) (înv.)* refuz.
refüsieren, *refüsierte, refüsiert, vb. (h) tr.* a refuza.
Refusion, *-en, f. (înv.)* restituire.
Refutation, *-en, f. (înv.)* refutație.
Reg. *presc.* de la Regiment regiment.
regal *adj. (rar)* regal, regesc; princiar.
Regal[1], *-(e)s, -e, n.* **1.** poliță, etajeră, raft. **2.** *(tipogr.)* regal, stănoagă. **3.** orgă mică portativă. **4.** un anumit registru de orgă.
Regal[2], **Regale**, *-s, -lien* [-liən], *n.* drept de suveranitate care aduce foloase materiale.
regalieren, *regalierte, regaliert, vb. (h) tr. (înv.)* a ospăta, a cinsti din belșug.
Regal|straße, *-n, f. (com.)* culoar printre două rânduri de rafturi (în magazinele mari).
Regalwand, *-wände, f.* perete acoperit cu rafturi.
Regatta, *Regatten, f.* **1.** regată, concurs nautic. **2.** *(text.)* un fel de dril.
rege *adj.* viu, vioi, sprinten; ager; activ; animat, însuflețit; **ein ~s Leben** o viață activă; o viață animată; **~r Verkehr** circulație intensă; **geistig** ~ vioi, activ ca spirit, ca inteligență; ~ **machen** a pune în mișcare; a ațâța; a deștepta; **der Wunsch wurde in ihm** ~ s-a trezit în el dorința.
Rege *f. sg.* **1.** vioiciune, agerime. **2.** *(vân.)* cursă pentru prins păsări.
Regel, *-n, f.* **1.** regulă, normă; **nach allen ~n der Kunst** după toate regulile artei; **in der** ~ de regulă, de obicei; **keine ~ ohne Ausnahme** nici o regulă fără excepție. **2.** v. Regelblutung. **3.** *(rel)* regulă canonică. **4.** *(reg.)* loc unde se mulg vitele.
Regel|ab|stand, *-(e)s, -stände, m. (tel.)* secțiune de amplificare (distanță între stațiunile de amplificare pe cablu).
Regel|abweichung, *-en, f. (autom.)* abatere de la valoarea de reglare prescrisă; abatere, deviere de la regulă.
Regel|anlasser, *-s, -, m. (electr.)* reostat rotoric pentru pornirea și reglarea turației, reostat demaror-regulator.
regelbar *adj.* **1.** care poate fi reglementat. **2.** *(tehn.)* reglabil.
Regelbelastung, *-en, f. (mec.)* încărcare normală.
Regelblutung, *-en, f.* menstruație.
Regelbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de reguli, de norme.
Regeldetri *f. sg. (mat.)* regulă de trei.
Regel|einkommen, *-s, -, n.* venit normal, regulat.
Regelfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz obișnuit, tipic.
Regelfläche, *-n, f. (geom.)* suprafață rectilinie.
regelgemäß, regelgerecht *adj.* conform regulii, reglementar.
regelhaft *adj.* **1.** reglementar, după prescripție, conform regulii. **2.** exemplar; normativ.
Regel|leistung, *-en, f. (fin.)* prestație reglementară (obligatorie).
regel|los *adj.* **1.** fără regulă, neregulat. **2.** dezordonat; nedisciplinat.
Regel|losigkeit, *-en, f.* **1.** neregularitate. **2.** *sg.* dezordine, lipsă de disciplină.
regelmäßig **I.** *adj.* **1.** regulat, proporțional; **ein Körper von ~em Bau** un corp bine proporționat. **2.** regulat, periodic; **er hält seine ~en Mahlzeiten** își ia mesele regulat. **II.** *adv.* regulat; de fiecare dată, totdeauna, mereu; **etwas ~ tun** a face un lucru anumit în mod obișnuit, cu regularitate.
Regelmäßigkeit *f. sg.* regularitate, periodicitate.
regeln, *regelte, geregelt, (ich reg(e)le) vb. (h) tr.* **1.** a reglementa, a aranja, a pune în ordine; **den Verkehr** ~ a reglementa circulația rutieră; **in geregelten Verhältnissen leben** a trăi în condiții normale; **ich werde das schon** ~ voi aranja chestiunea aceasta. **2.** *(tehn.)* a regla, a pune la punct.
Regelpumpe, *-n, f.* pompă regulatoare.
regelrecht *adj.* **1.** regulat, normal, după toate regulile. **2.** adevărat, veritabil; **er hat eine ~e Abfuhr erhalten** a primit un refuz categoric.
Regelschule, *-n, f.* școală de stat, școală obișnuită.
Regel|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent normal, curent de reglare.
Regeltarif, *-(e)s, -e, m.* tarif normal.
Regeltransformator, *-s, -toren, m. (electr.)* transformator de reglare.
Regeltritt, *-(e)s, -e, m. (maș.)* pedală de reglare.
Regelung, *-en, f.* **1.** reglementare; aranjare; punere în ordine; **gesetzliche** ~ reglementare prin lege. **2.** *(tehn.)* reglare, punere la punct; **selbsttätige** ~ reglare automată.
Regelungs|technik, *-en, f.* tehnică a reglării.
Regelwerk, *-(e)s, -e, n.* colecție de reguli, de norme.
regelwidrig *adj.* anormal, neregulat, contrar regulilor.
Regelwidrigkeit, *-en, f.* neregularitate, anomalie.
regen, *regte, geregt, vb. (h)* **I.** *tr.* a mișca; a clinti; a urni; **der Kranke konnte kein Glied** ~ bolnavul nu se putea mișca; **keinen Finger** ~ a nu mișca un deget. **II.** *refl.* a fi activ, a activa, a se mișca; *(fig.)* **er regt sich tüchtig** este harnic, activ, se agită; *(fam.)* **reg dich endlich!** da' mișcă-te odată! ei, urnește-te! **sich ~ bringt Segen** munca e brățară de aur; **es regt sich ein unbekanntes Gefühl in mir** încerc, mă cuprinde un sentiment necunoscut; **es regt sich kein Lüftchen** nu adie nici pic de vânt.
Regen, *-s, m. sg.* ploaie; **strömender** ~ ploaie torențială; *(fig.; în expr.)* **vom ~ in die Traufe kommen** a cădea din lac în puț; **ein ~ von Gold** o ploaie de bani; **nach ~ kommt Sonnenschein** după ploaie, vreme bună.
Regen|anlage, *-n, f.* aspersor.
regen|arm *adj.* sărac în ploi; **eine ~e Gegend** o zonă săracă în ploi, secetoasă.
Regenbach, *-(e)s, -bäche, m. (reg.)* șuvoi, torent.
Regenbad, *-(e)s, -bäder, n. (rar)* duș.
regenblind *adj. (reg.)* miop.
Regenbö, *-en, f. (met.)* rafală de ploaie.
Regenbogen, *-s, -bögen, m.* curcubeu.

Regenbogenfarben *pl.* culorile curcubeului.
regenbogenfarbig *adj.* în culorile curcubeului.
Regenbogenforelle, *-n, f. (iht.)* păstrăv-curcubeu *(Salmo iridens).*
Regenbogenhaut, *-häute, f. (anat.)* iris.
Regenbogenhaut|entzündung, *-en, f. (med.)* inflamația irisului.
Regenbogenpresse, *-n, f. (fam.)* presă de scandal.
Regenbrachvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* culic mic *(Numenius phaeopus).*
Regen bringend *adj.* aducător de ploaie.
Regendach, *-(e)s, -dächer, n.* **1.** coviltir. **2.** *(glumeț)* umbrelă.
regendicht *adj.* impermeabil la ploaie.
Regendüse, *-n, f. (agr.)* ajutaj de aspersiune.
Regen|einlass, *-es, -lässe, m.* rigolă, puț absorbant (la drumuri).
Regeneration, *-en, f.* **1.** regenerare; refacere, reînnoire, renaștere. **2.** *(fot., bot.)* regenerație. **3.** *(tel.)* reacție.
regenerationsfähig *adj.* care se poate regenera, regenerabil.
Regenerationsfähigkeit, *-en, f.* capacitate de regenerare.
regenerativ *adj.* regenerator, cu caracter de regenerare, reînnoire, reînviere.
Regenerativflamm|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de reverberație cu regenerator.
Regenerator, *-s, -toren, m. (tehn.)* regenerator.
regenerierbar *adj.* v. regenerationsfähig.
regenerieren, *regenerierte, regeneriert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) regenera, a (se) reface, a (se) reînnoi, a renaște; **er regeneriert sich** se regenerează, ia puteri noi.
Regenerierung, *-en, f.* regenerare; *(metal.)* ~ **der Gefügeform** recristalizare.
Regenfall, *-(e)s, -fälle, m.* v. Regen.
Regenfallrohr, *-(e)s, -e, n. (constr.)* burlan de ploaie.
Regenfang, *-(e)s, -fänge, m.* cisternă, rezervor, colector de apă de ploaie.
Regenfass, *-es, -fässer, n.* putină pentru apă de ploaie.
regenfeucht *adj.* umed, ud după ploaie.
Regenflut, *-en, f. (hidr.)* inundație provocată de ploaie.
regenfrei *adj.* secetos, fără ploi.
Regenfront, *-en, f. (met.)* front de ploaie.
Regenge|stöber, *-s, -, n.* ploaie cu furtună.
Regengewölk, *-(e)s, n. sg.* nori de ploaie.
regengrau *adj.* cenușiu, de ploaie.
regengrün *adj.* verde numai în sezonul ploios.
Regenguss, *-es, -güsse, m.* ploaie torențială, aversă.
regenhaft *adj.* ploios; înnorat.
Regenhäufigkeit *f. sg. (hidr.)* frecvență a ploilor.
Regenhaut, *-häute, f. (fam.)* haină de ploaie de cauciuc sau material plastic, fulgarin.
Regenherd, *-(e)s, -e, m. (mine)* masă de limpezire.
Regenhut, *-(e)s, -hüte, m.* pălărie impermeabilă, de ploaie.
Regenjacke, *-n, f.* scurtă, geacă de ploaie.
Regenjahr, *-(e)s, -e, n.* an ploios.
Regenkapazität, *-en, f. (hidr.)* rezervă de apă din ploi pe un anumit interval de timp.
Regenkappe, *-n, f.* **1.** șapcă impermeabilă. **2.** *(constr.)* căciulă, con de protecție pe coșuri.
Regenkarte, *-n, f.* hartă cu izohiete, hartă a distribuției precipitațiilor din ploi.
Regenkleidung, *-en, f.* îmbrăcăminte, haine de ploaie.
Regenleder, *-s, -, n.* capotă de piele (la trăsuri, mașini etc.).
Regenleiste, *-n, f.* **1.** *(constr.)* lăcrimar. **2.** *(auto.)* jgheab de ploaie la acoperiș. **3.** *(ferov.)* placă de protecție contra ploii.
regenlos *adv.* v. regenfrei.
Regenmacher, *-s, -, m. (la popoarele primitive)* vraci aducător de ploaie.
Regenmantel, *-s, -mäntel, m.* haină de ploaie, impermeabil.
Regenmesser, *-s, -, m. (met.)* pluviometru.
Regenmessung *f. sg.* pluviometrie.
Regenmonat, *-(e)s, -e, m.* **1.** lună ploioasă, cu multe ploi. **2.** *(ist.)* a cincea lună a anului republican francez.
Regenpfeifer, *-s, -, m. (ornit.)* pescărel, fluierar *(Charadrius pluvialis).*
regenreich *adj.* bogat în ploi, ploios.
Regenrinne, *-n, f.* jgheab.
Regenrohr, *-(e)s, -e, n.*, **Regenröhre**, *-n, f.* burlan.
Regens, *-, Regentes, m.* conducător al unei școli catolice; ~ **chori** conducător al unui cor bisericesc.
Regenschatten, *-s, -, m. (met.)* umbră a ploii.
Regenschauer, *-s, -, m. (met.)* stropeală.
Regenschirm, *-(e)s, -e, m.* umbrelă.
Regenschirm|ständer, *-s, -, m.* suport pentru umbrele.
Regenschnee, *-s, m. sg. (met.)* lapoviță.
Regenschutz, *-es, m. sg.* apărătoare contra ploii.
regenschwanger *adj. (despre nori)* greu de ploaie.
regenschwer *adj.* încărcat de ploaie; **~e Wolken** nori negri, nori de ploaie.
Regent, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** regent(ă). **2.** suveran(ă).
Regentag, *-(e)s, -e, m.* zi ploioasă.
Regentenhaus, *-es, -häuser, n.* dinastie.
Regentonne, *-n, f.* v. Regenfass.
Regentropfen, *-s, -, m.* picătură de ploaie.
Regentschaft, *-en, f.* regență.
Regenvogel, *-s, -vögel, m.* v. Regenbrachvogel.
Regenwald, *-(e)s, -wälder, m. (geogr.)* pădure tropicală din zona ploilor zilnice.
Regenwasser, *-s, n. sg.* apă de ploaie.
Regenwetter, *-s, n. sg.* vreme ploioasă; **du siehst aus wie drei Tage** ~ faci o mutră de parcă tot îți plouă și-ți ninge.
Regenwind, *-(e)s, -e, m.* vânt (aducător) de ploaie.
Regenwolke, *-n, f.* nor de ploaie.
Regenwolkendecke, *-n, f.* strat de nori de ploaie.
Regenwurm, *-(e)s, -würmer, m. (zool.)* râmă *(Lumbricus terrestris).*
Regenzeit, *-en, f.* anotimp ploios, timp al ploilor.
Regesten *pl.* regeste, registru de documente.
Regie [re'ʒi:], *-n, f.* **1.** *(teatru)* regie, punere în scenă; ~ **führen** a regiza. **2.** regie; antrepriză; **in eigener** ~ fără ajutor din altă parte, cu forțe proprii.
Regie|anmerkung, *-en, f.* notă, observație pentru regie.
Regie|anweisung, *-en, f.* indicație de regie.
Regie|arbeit, *-en, f.* lucrare în regie.
Regie|assistent, *-en, -en, m.* asistent de regie, al regizorului.
Regiebau, *-(e)s, -ten, m.* construcție în regie.
Regiebetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere de lucrări în regie, în antrepriză.
Regiefehler, *-s, -, m. (teatru)* greșeală de regie.
Regiefenster, *-s, -, n. (tel.)* ochi de ciclop.
Regiekosten *pl.* cheltuieli de regie, de administrație.
Regien [rə'ʒi:n] *pl. (austr.)* speze, cheltuieli de administrație.
Regiepult, *-(e)s, -e, n. (radio.)* pupitru de regie tehnică.
regieren, *regierte, regiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a cârmui, a guverna, a conduce; **das Land** ~ a guverna țara; **ein Fahrzeug** ~ a conduce un vehicul. **2.** *(gram.)* a cere, a se construi cu...; **«von» regiert den Dativ** «von» cere dativul, se construiește cu dativul. **II.** *intr.* a domni, a guverna; **Friedrich II. regierte von 1740 bis 1786** Frederic al II-lea a domnit în perioada 1740–1786.
regierend I. *part. prez.* de la regieren. **II.** *adj.* domnitor, stăpânitor, conducător, guvernant; **~e Kreise** cercuri guvernamentale.
Regierer, *-s, -, m.* **1.** conducător, cârmuitor. **2.** domnitor.
Regierung, *-en, f.* **1.** guvern; **er gelangte zur** ~ a ajuns la putere, la guvern; **die ~ wird gebildet** se formează guvernul; **die ~ tritt zurück** guvernul demisionează. **2.** domnie, stăpânire; **er starb nach zehnjähriger** ~ a murit după o domnie de zece ani.
Regierungs|abge|ordnete, *-n, -n (ein Regierungsabgeordneter), m.* și *f.* deputat(ă) guvernamental(ă).
Regierungs|abkommen, *-s, -, n. (pol.)* acord, convenție guvernamental(ă).
regierungs|amtlich *adj. (pol.)* guvernamental, de stat.
Regierungs|anhänger, *-s, -, m.* susținător al guvernului.
Regierungs|antritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** instaurare a guvernului. **2.** început al domniei (unui suveran).
Regierungs|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de guvernare.
Regierungs|art, *-en, f.* mod de guvernare.
Regierungs|assessor, *-s, -en, m.* asesor de regență.
Regierungs|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* însărcinare guvernamentală; sarcină de guvern.
Regierungs|aufwendung, *-en, f.* cheltuială de stat.
Regierungs|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comisie guvernamentală.
Regierungs|auszeichnung, *-en, f.* distincție, decorație dată de guvern.
Regierungsbank, *-bänke, f. (pol.)* bancă guvernamentală (în parlament).
Regierungsbe|amte, *-n, -n (ein Regierungsbeamter), m.* funcționar guvernamental, de stat.
Regierungsbe|auftragte, *-n, -n (ein Regierungsbeauftragter), m.* însărcinat al guvernului; reprezentant al guvernului.
Regierungsbefehl, *-(e)s, -e, m.* ordin al guvernului.
Regierungsbe|hörde, *-n, f.* autoritate guvernamentală, de stat.
Regierungsbeschluss, *-es, -schlüsse, m.* decizie, hotărâre guvernamentală.
Regierungsbezirk, *-(e)s, -e, m. (ist.)* district administrativ (în Prusia).
Regierungsbildung, *-en, f.* formare a guvernului.
Regierungsblatt, *-(e)s, -blätter, n.* organ oficial, ziar al guvernului.
Regierungs|chef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* șef de guvern.
Regierungsdelegation, *-en, f.* delegație guvernamentală.
Regierungsdirektor, *-s, -en, m.* director ministerial.
Regierungs|erklärung, *-en, f.* declarație a guvernului, declarație guvernamentală.
Regierungs|erlass, *-es, -lässe, m.* decret, decizie guvernamental(ă).
regierungsfähig *adj.* apt de guvernare.
regierungsfeindlich *adj.* ostil, dușmănos, împotriva guvernului.
Regierungsform, *-en, f.* formă de guvernământ.
Regierungsfraktion, *-en, f.* fracțiune guvernamentală.
regierungsfreundlich *adj.* favorabil guvernului.
Regierungsgebäude, *-s, -, n.* reședință guvernamentală.
Regierungsgeschäfte *pl.* afaceri, sarcini guvernamentale.
Regierungsgewalt *f. sg.* drept de guvernare.
Regierungsjournalist [-ʒʊr-], *-en, -en, m.* ziarist guvernamental.
Regierungsko|alition, *-en, f.* coaliție guvernamentală.
Regierungskollegium, *-s, -gien* [-giən], *n.* **1.** colegiu de conducere. **2.** consiliu de regență.
Regierungskommissar, *-s, -e, m.* comisar al guvernului.
Regierungskommissariat, *-(e)s, -e, n.* comisariat guvernamental.
Regierungskommission, *-en, f.* comisie guvernamentală.
Regierungskontrolle, *-n, f.* control guvernamental, control de stat.
Regierungskosten *pl.* cheltuieli de stat; **auf ~ a)** pe cheltuiala statului; **b)** *(fam.)* pe socoteala altuia, din punga altuia.
Regierungskreise *pl. (pol.)* cercuri guvernamentale.
Regierungskrise, *-n, f.* criză de guvern.
regierungskritisch *adj.* critic la adresa guvernului; **sich ~ äußern** a face afirmații critice la adresa guvernului.
Regierungskunst *f. sg.* artă de a guverna.
regierungslos *adj.* fără guvern.
Regierungslosigkeit *f. sg.* lipsă de guvern.
Regierungsmaschine, *-n, f.* aparat de guvernare.
Regierungsmaßnahme, *-n, f.* măsură guvernamentală, măsură luată de guvern.
Regierungsmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru al guvernului; **bevor die Liste der ~er vorgelegt wurde** înainte de prezentarea listei guvernului.

regierungsnah *adj.* apropiat guvernului, pro-guvernamental.
Regierungs|organ, *-s, -e, n.* **1.** organ guvernamental, organ de stat. **2.** ziar oficial al guvernului.
Regierungs|partei, *-en, f.* partid guvernamental, de guvernământ.
Regierungs|politik *f. sg.* politică a guvernului.
Regierungs|präsident, *-en, -en, m.* președinte al guvernului.
Regierungs|programm, *-s, -e, n.* program de guvernare; **das ~ erfüllen** a înfăptui programul de guvernare.
Regierungsrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** funcție de funcționar ministerial (de grad inferior). **2.** *(elv.)* guvern al unui canton format din reprezentanți aleși direct de popor; membru al unui asemenea guvern.
Regierungs|seite *f. sg. (în expr.)* **von ~** din partea guvernului.
regierungs|seitig *adj.* din partea guvernului; **nach einer ~en Erklärung** după o declarație a guvernului.
Regierungs|sitz, *-es, -e, m.* reședință, sediu a(l) guvernului.
Regierungs|sprecher, *-s, -, m.* purtător de cuvânt al guvernului.
Regierungs|sturz, *-es, -stürze, m.* cădere a guvernului.
Regierungs|system, *-s, -e, n.* sistem de guvernare.
regierungs|treu *adj.* credincios, loial guvernului.
Regierungs|truppen *pl. (mil.)* trupe guvernamentale.
Regierungs|umbildung, *-en, f.* restructurare, remaniere guvernamentală.
Regierungs|unkosten *pl.* v. Regierungskosten.
Regierungsvertreter, *-s, -, m.* reprezentant al guvernului.
Regierungsvorlage, *-n, f.* proiect de lege prezentat (parlamentului) de guvern.
Regierungswechsel, *-s, -, m.* schimbare de guvern.
Regierungs|zeit, *-en, f.* timp de guvernare.
Regie|stunde [-'ʒi:-], *-n, f. (ec.)* oră de lucru în regie.
Regie|stundenlohn, *-(e)s, -löhne, m. (ec.)* salariu orar pentru lucru în regie.
Regietabak [-'ʒi:-], *-s, m. sg.* tutun exploatat în regie.
Regietisch, *-(e)s, -e, m. (tv.)* masă, pupitru de amestec, mixer.
Regime [-'ʒi:m], *-s, -s, n.* **1.** *(peior.)* regim, sistem de conducere, formă de guvernare. **2.** *(peior.)* domnie. **3.** *(tehn.)* regim. **4.** *(înv.)* obicei, tabieturi.
Regiment[1], *-(e)s, -e, n.* stăpânire, guvern; conducere; *(fam.)* **das ~ führen** a conduce, a stăpâni, a domni.
Regiment[2], *-(e)s, -er, n. (mil.)* regiment.
Regimenter, *-s, -, m. (rar)* supraveghetor.
regimenterweise *adv. (mil.)* pe regimente, după regimente.
Regiments|adjutant, *-en, -en, m. (mil.)* adjutant al regimentului.
Regiments|arzt, *-es, -ärzte, m. (mil.)* medic de regiment, medic maior.
Regimentsbefehl, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ordin pe regiment.
Regiments|exerzieren, *-s, n. sg. (mil.)* instrucție în cadrul regimentului, instrucție de regiment.
Regimentsführer, *-s, -, m.* v. Regimentskommandant.
Regimentshornist, *-en, -en, m. (mil.)* gornist, trompet al regimentului.
Regimentskanzlei, *-en, f. (mil.)* cancelarie a regimentului.
Regimentskasse, *-n, f. (mil.)* casă a regimentului.
Regimentskolonne, *-n, f. (mil.)* coloană de regiment.
Regimentskommandant, *-en, -en,* **Regimentskommandeur** [-dø:ɐ], *-s, -e, m.* comandant de regiment.
Regimentsmusik *f. sg. (mil.)* fanfară a regimentului.
Regimentsrapport, *-(e)s, -e, m. (mil., înv.)* raport al regimentului.
Regiments|schneider, *-s, -, m. (mil.)* croitor al regimentului.
Regiments|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (mil.)* stat-major al regimentului.
Regiments|tambour [-bu:ɐ], *-s, -e, m. (mil., înv.)* tambur, toboșar al regimentului.
Regiments|tross, *-es, -e, m. (mil.)* tren regimentar.
Regiolekt [-gio-], *-(e)s, -e, m. (lingv.)* limbaj regional, regiolect.
Region, *-en, f.* regiune; **die ~ des ewigen Schnees** regiunea zăpezilor eterne; *(fig.)* **in höheren ~en schweben** a pluti în sfere mai înalte, a fi cu capul în nori.
regional *adj.* regional.
Regionalismus, *-, m. sg.* regionalism.
Regionalpakt, *-(e)s, -e, m. (pol.)* pact regional.
Regionalprinzip, *-s, -e* (sau *-pien* [-piən]), *n.* principiu regional.
Regionalprogramm, *-s, -e, n.* program radiofonic sau de televiziune regional.
regionär *adj. (med.)* regionar.
Regional|sprache, *-n, f. (lingv.)* limbaj regional, regiolect.
Regisseur [-ʒi'sø:ɐ], *-s, -e, m.* regizor.
Register, *-s, -, n.* **1.** registru; catastif; *(fig.)* **ins alte ~ kommen** a îmbătrâni; *(fig.)* **jn. ins schwarze ~ bringen** a trece pe cineva pe lista neagră. **2.** indice (alfabetic). **3.** *(muz.)* registru; registru de orgă; *(fig.)* **alle ~ ziehen** a folosi toate mijloacele; *(fig.)* **andere ~ ziehen** a vorbi pe alt ton. **4.** *(tipogr.)* registru. **5.** *(tehn.)* registru de tiraj, clapă de fum (la cuptoare și cazane de abur).
Register|auszug, *-(e)s, -züge, m.* extras de registru.
Registerballon, *-s, -e, m.* v. Registrierballon.
Register|eintragung, *-en, f.* înregistrare, scriere într-un registru.
Registerführer, *-s, -, m.* **1.** contabil. **2.** v. Registrator.
Registergebühr, *-en, f.* taxă de înregistrare.
Register|halten, *-s, n. sg. (tipogr.)* suprapunere la semn.
Register|inhalt, *-(e)s, -e, m.* cuprins, conținut al registrului.
Registerlöschung, *-en, f.* ștergere, anulare din registru.
Registernummer, *-n, f.* număr de înregistrare.
Register|öffung, *-en, f.* **1.** *(constr.)* gol de aerisire. **2.** *(tehn.)* deschidere a registrului de tiraj.
Registerpaar, *-(e)s, -e, n.* pereche de registre.
Registersatz, *-es, -sätze, m. (tipogr.)* culegere de indexuri.
Registertonne, *-n, f. (mar.)* tonă-registru.
Register|übertragung, *-en, f.* transfer de registre.
Registerwert, *-(e)s, -e, m.* valoare de registru.
Registerzug, *-(e)s, -züge, m. (muz.)* buton de registru (la orgă).
Registrator, *-s, -toren, m.* funcționar la registratură.
Registratur, *-en, f.* **1.** registratură, birou de înregistrare. **2.** arhivă.
Registraturgebühren *pl.* taxe de înregistrare.
Registraturverfahren, *-s, -, n.* procedură de înregistrare.
Registrier|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de înregistrare automată, înregistrator.
Registrierballon, *-s, -e, m. (met.)* balon-sondă, balon înregistrator.
registrieren, *registrierte, registriert, vb. (h) tr.* a înregistra.
Registriergerät, *-(e)s, -e, n.* aparat de înregistrare.
Registrierkasse, *-n, f.* automat înregistrator la casă; casă de înregistrare.
registriert I. *part. trec.* de la registrieren. **II.** *adj.* înregistrat, înscris.
Registrierung, *-en, f.* înregistrare.
Reglement [reglə'mã:], *-s, -s, n.* regulament.
reglementarisch *adj.* reglementar, conform regulamentului.
reglementieren [reglemɛn'ti:rən] *reglementierte, reglementiert, vb. (h) tr.* a reglementa.
Reglementierung, *-en, f.* reglementare.
reglementmäßig *adj.* reglementar.
reglementwidrig *adj.* contrar regulamentului.
Regler, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* regulator, variator. **2.** *(mil.)* înălțător.
Reglerbock, *-(e)s, -böcke, m. (tehn.)* suport al regulatorului.
Regler|hebel, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie de regulator.
Reglerkennlinie [-niə], *-n, f.* **1.** *(hidr.)* curbă caracteristică a reglajului. **2.** *(tehn.)* caracteristică a regulatorului.
Reglerkorb, *-(e)s, -körbe, m. (tehn.)* cutie de reglare.
Reglertank, *-(e)s, -s* (și *-e*), *m. (tehn.)* rezervor al regulatorului.
Reglette, *-n, f. (tipogr.)* regletă.
reglos *adv.* imobil, nemișcat, neclintit; încremenit.
Reglung, *-en, f.* v. Regelung.
Reglungs|technik, *-en, f.* v. Regelungstechnik.
regnen, *regnete, geregnet (es regnet), vb. (h) intr. (impers.)* a ploua; **es regnet (stark)** plouă (tare); **es regnet unaufhörlich** plouă necontenit, plouă întruna; **es hört auf zu ~** ploaia încetează, se oprește; **es regnet in Strömen** sau *(fam.)* **es regnet Bindfäden** sau **Spitzbuben** sau **Bauernjungen)** plouă cu găleata; *(fig.)* **es regnet Ohrfeigen** plouă cu palme; **es regnet Vorwürfe** reproșurile se țin lanț; **es regnet Geld** curg banii, plouă cu bani.
Regnen, *-s, n. sg.* ploaie, plouat.
Regner, *-s, -, m. (hort.)* v. Regenanlage.
regnerisch *adj.* ploios; **~es Wetter** vreme ploioasă.
regnicht *adj. (reg.)* v. regnerisch.
Regress, *-es, -e, m.* **1.** *(jur.)* cerere, acțiune de despăgubire; **~ auf Sicherstellung** cerere, acțiune de asigurare a unei despăgubiri, regres în garanție. **2.** *(log.)* v. Regressus.
Regress|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m. (jur.)* drept de regres (în obligația cambială).
Regressforderung, *-en, f. (jur.)* pretenție bazată pe un drept de regres.
Regression, *-en, f.* **1.** *(jur.)* regres. **2.** *(mat.)* regresiune. **3.** *(geogr.)* desecare prin ridicarea fundului mării.
regressiv *adj.* regresiv; **~e Methode** metodă analitică.
Regressklage, *-n, f. (jur.)* plângere cu privire la un drept de regres.
Regressnehmer, *-s, -, m. (jur.)* persoană care deschide o acțiune în regres, în garanție.
Regresspflicht, *-en, f. (jur.)* obligație de despăgubiri, răspundere pentru despăgubiri, obligație de garanție.
regresspflichtig *adj. (jur.)* răspunzător în regres, obligat să garanteze.
Regressrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept de a chema în garanție.
Regressus *m. sg. (fil., log.)* regres, drum de la efect la cauză.
Regressweg, *-(e)s, -e, m. (jur.)* cale a regresului, chemare în garanție.
regsam *adj.* activ; descurcat; vioi; sprinten; **geistig ~** cu mintea vioaie, sprintenă, activă.
Regsamkeit *f. sg.* caracter activ; vioiciune; mobilitate.
Rgt. *presc.* de la Regiment regiment.
Reg.-T. *presc.* de la Registertonne tonă-registru.
regulär *adj.* regulat, conform cu regula; normal, obișnuit; **~er Preis** preț normal, neredus; *(mil.)* **~e Truppen** trupe regulate.
Regular, *-s, -e,* **Regulare**, **Regulargeistliche**, *-n, -n (ein Regulargeistlicher), m. (bis. cat.)* preot care face parte dintr-un ordin călugăresc.
Regularien [-iən] *pl.* chestiuni obișnuite, la ordinea zilei.
Regularkleriker, *-s, -, m.* v. Regulargeistlicher.
Regulation, *-en, f.* **1.** echilibru. **2.** reglementare.
regulativ *adj.* normativ, cu caracter de normă, de directivă.
Regulativ, *-s, -e, n.* normativ, directivă.
Regulator, *-s, -toren, m.* **1.** *(tehn.)* regulator. **2.** pendul de ceasornic. **3.** pendulă.
Regulier|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* aparat de reglare, dispozitiv de reglare.
regulierbar *adj.* **1.** care se poate reglementa. **2.** amenajabil. **3.** reglabil. **4.** lichidabil. **5.** regularizabil.
regulieren, *regulierte, reguliert, vb. (h) tr.* **1.** a reglementa. **2.** a amenaja. **3.** a regla, a pune la punct. **4.** *(com.)* a lichida. **5.** a regulariza.
Regulieren, *-s, n. sg.* reglare; **das ~ der Maschine** reglarea mașinii.
Regulier|hahn, *-(e)s, -höhne, m. (tehn.)* robinet de reglare.
Regulier|hebel, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie de reglare.
Regulierpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct de reglare.
Regulierschieber, *-s, -, m. (autom.)* registru de reglare.
Regulierschraube, *-n, f.* șurub de reglare.
Regulierung, *-en, f.* **1.** reglementare. **2.** amenajare. **3.** reglare. **4.** *(com.)* lichidare. **5.** regularizare.
Regulierungs|arbeiten *pl.* lucrări de regularizare.
Regulierungs|instrument, *-(e)s, -e, n.* element, instrument de reglare; **steuerliches ~** instrument fiscal de reglare.
Regulierventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* supapă de reglare.
Regulier|vor|richtung, *-en, f. (tehn.)* instalație, dispozitiv de reglare.

Regulierzeiger, *-s, -, m.* regulator, compas (la ceasornic).
Regulus, -, *-li* sau *-lusse, m.* **1.** *(metal.)* regulus, cristal de metal pur. **2.** *(mat)* familie de drepte liniare cu un parametru. **3.** *(ornit.)* crăişor *(Regulus regulus)*. **4.** *sg. (astron.)* Regulus.
Regung, *-en, f.* **1.** mişcare. **2.** pornire, impuls, emoţie, îndemn; **einer ~ des Herzens folgend** urmând un impuls al inimii.
regungslos *adj.* v. r e g l o s.
Regungslosigkeit, *-en, f.* imobilitate, nemişcare.
Reh, *-(e)s, -e, n. (zool.)* căprioară *(Capreolus capreа)*.
Re|habilitation, *-en, f.* v. R e h a b i l i t i e r u n g.
Re|habilitationsklinik, *-en, f. (med.)* clinică de reabilitare.
Re|habilitations|therapie, *-n, f. (med.)* terapie de reabilitare.
re|habilitieren, *rehabilitierte, rehabilitiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) reabilita.
Re|habilitierung, *-en, f.* reabilitare.
reh|äugig *adj. (fig.)* cu ochi de căprioară.
Rehbein, *-(e)s, -e, n. (med. vet.)* excrescenţă osoasă a jaretului (la cai).
Rehblatt, *-(e)s, -blätter, n. (vân.)* spată, omoplat de căprioară.
Rehbock, *-(e)s, -böcke, m.* ţap, căprior.
Rehbraten, *-s, -, m. (cul.)* friptură de căprioară.
rehbraun *adj.* brun-roşcat.
reh(e) *adj. (despre cai)* înţepenit, suferind de furbura copitei.
Rehe, *-n, f.* **1.** *sg. (med. vet.)* furbura copitei. **2.** *(reg.)* căprioară (femelă). **3.** *pl. (reg.)* coarne ale plugului.
rehfarben, rehfarbig *adj.* v. r e h b r a u n.
Rehfell, *-(e)s, -e, n.* blană de căprioară.
rehfüßig *adj.* sprinten, iute de picior.
Rehge|hörn, *-(e)s, -e, n. (vân.)* coarne de căprior.
Rehgeiß, *-en, f.* v. R i c k e.
Reh|haar, *-(e)s, -e, n.* păr de căprioară.
Reh|haut, *-häute, f. (tăb.)* piele de căprioară.
Reh|huf, *-(e)s, -e, m.* copită de căprioară.
Rehjagd, *-en, f.* vânătoare de căprioare.
Rehkalb, *-(e)s, -kälber, n.* v. R e h k i t z.
Rehkeule, *-n, f. (vân., cul.)* pulpă de căprioară.
Rehkitz, *-es, -e, n.* pui, ied de căprioară.
Rehleder, *-s, n. sg.* piele (tăbăcită) de căprioară.
rehledern *adj.* din piele de căprioară.
Rehlein, *-s, -, n. (dim.* de la R e h) căprioară mică, pui de căprioară.
Rehling, *-s, -e, m. (bot.)* v. P f i f f e r l i n g.
Rehposten, *-s, m. sg. (vân.)* alică, poşuri, poştie.
Rehrücken, *-s, -, m. (vân., cul.)* **1.** spinare, muşchi de căprioară. **2.** tort de ciocolată împodobit cu migdale.
Rehschlegel, *-s, -, m.* v. R e h k e u l e.
Rehschrot, *-(e)s, -e, n.* (sau *m.*) v. R e h p o s t e n.
Reh|spießer, *-s, -, m. (vân.)* căprior tânăr.
Reh|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (vân.)* salt, săritură de căprioară.
Rehwild, *-(e)s, n. sg. (vân.)* căprioare.
Rehzicklein, *-s, -, n.* v. R e h k i t z.
Rehziege, *-n, f.* v. R i c k e.
Rehziemer, *-s, -, m.* v. R e h r ü c k e n **(1)**.
Reibach, *-s, m. sg. (argou)* câştig mare dintr-o afacere; ciubuc.
Reib|ahle, *-n, f. (tehn.)* alezor; **geriffelte ~** alezor canelat; **verstellbare ~** alezor reglabil.
Reib|brett, *-(e)s, -er, n. (constr.)* drişcă.
Reib|bürste, *-n, f.* perie de frecat.
Reibe, *-n, f.* **1.** răzătoare. **2.** *(metal.)* raşpel. **3.** *(reg.)* cep (de butoi). **4.** *(reg.)* curbă, arc.
Reibebrett, *-(e)s, -er, n. (zidărie)* placă de netezit tencuiala, glet.
Reib(e)fläche, *-n, f. (tehn.)* suprafaţă de frecare, de fricţiune.
Reibegang, *-(e)s, -gänge, m. (metal.)* cursă de alezare.
Reibe|hammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan de măcinat, de mărunţit.
Reibe|holz, *-es, -hölzer, n.* **1.** *(mar.)* tranchet, vazolin. **2.** *(hidr.)* grindă de gardă (pe părţi de ecluză, care preia izbirea sau frecarea navei).
Reib|eisen, *-s, -, n.* **1.** v. R e i b e **(1)**. **2.** *(metal)* pilă. **3.** *(tăb.)* sită circulară de răzuit. **4.** *(fam.)* femeie rea, caţă, calul-dracului.
Reibekeule, *-n, f. (reg.)* v. R e i b k e u l e.
Reibekissen *pl.* perniţe de fricţiune la maşini electrostatice.
Reibekuchen, *-s, -, m. (reg.; cul.)* omletă cu cartofi; chiftele din cartofi.
Reibelaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* fricativă.
reiben, *rieb, gerieben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a freca; **sie reibt den Tisch mit einem Lappen** freacă masa cu o cârpă; *(fig.)* **jm. etwas unter die Nase ~** a-i scoate cuiva ceva pe nas. **2.** a rade (pe răzătoare); **Käse ~** a rade brânză; **Kartoffeln ~** a rade cartofi. **3.** a pisa, a mărunţi; **Farben ~** a pisa culori. **4.** *(reg.)* a da, a oferi, a întinde. **II.** *tr.* şi *intr.* a roade; **dieser Schuh reibt (mich)** gheata aceasta (mă) roade. **III.** *refl.* a se freca; **das Schwein reibt sich an der Mauer** porcul se freacă, se scarpină de perete; **sich** *(dat.)* **die Augen ~** a se freca la ochi; **er reibt sich den Schlaf aus den Augen** se freacă la ochi ca să-i treacă somnul, ca să se trezească; **sich** *(dat.)* **die Hände ~ a)** a-şi freca mâinile (de frig, de plăcere); **b)** *(fig.)* a simţi o bucurie răutăcioasă (la necazul altuia); **die Räder ~ aneinander** roţile se freacă una de cealaltă; *(fig.)* **sich an jm. ~** a căuta cuiva pricină.
Reiben, *-s, n. sg.* **1.** frecare; fricţiune. **2.** ros, rosătură. **3.** pisare, măcinare.
Reibepfahl, *-(e)s, -pfähle, m. (constr.)* apărător de chei.
Reibe-R, *-s, -, n. (fon.)* sunetul r fricativ velar.
Reiber, *-s, -, m.* **1.** *(metal.)* raşpel. **2.** *(tipogr.)* frecător.
Reiberdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* **1.** tipărire cu frecător. **2.** copie tipărită cu frecătorul.
Reiberei, *-en, f.* fricţiune, frecuş, discuţie, neînţelegere.
Reibfläche, *-n, f.* parte preparată pentru aprins (la cutia de chibrituri).
Reibgetriebe, *-s, -, n.* v. R e i b u n g s s c h e i b e n g e t r i e b e.
Reibholz, *-es, -hölzer, n.* **1.** v. R e i b h ö l z c h e n. **2.** furcă (la car). **3.** spată (la războiul de ţesut). **4.** *(mar.)* brâu de acostare.
Reibhölzchen, *-s, -, n.* chibrit.
Reibkäse, *-s, m. sg. (cul.)* brânză rasă.
Reibkeule, *-n, f.* **1.** pisălog, pilug. **2.** *(farm.)* pistil.
Reibrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată, disc de fricţiune.
Reibring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel de fricţiune.
Reibsand, *-(e)s, m. sg.* praf, nisip de frecat.
Reibsatz, *-es, -sätze, m. (tehn.)* angrenaj cu fricţiune.
Reibschale, *-n, f.* piuliţă, mojar.
Reibscheibe, *-n, f.* **1.** *(constr.)* drişcă. **2.** *(maş.)* disc de fricţiune.
Reibscheibenkupplung, *-en, f. (tehn.)* ambreiaj cu disc de fricţiune.
Reib|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de frecat vopsele.
Reib|stück, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* sabot de frână.
Reibtriebpresse, *-n, f. (metal.)* presă de fricţiune.
Reibtrommel, *-n, f. (tehn.)* tambur de fricţiune.
Reibtuch, *-(e)s, -tücher, n. (austr.)* cârpă de şters pe jos.
Reib|überweite, *-n, f. (tehn.)* adaos pentru uzura alezajelor.
Reibung, *-en, f.* **1.** *sg. (fiz., tehn.)* frecare, fricţiune; **das Bremsen beruht auf ~** frânarea se bazează pe fricţiune; **es entsteht durch ~** ia naştere prin frecare; **~ der Ruhe** fricţiune statică; **gleitende ~** fricţiune prin alunecare; **wälzende ~** fricţiune prin rostogolire. **2.** *(fig.)* fricţiune, discuţie, neînţelegere, neplăcere, frecuş.
Reibungsbahn, *-en, f. (ferov.)* cale ferată prin aderenţă.
Reibungsbeiwert, *-(e)s, -e, m. (hidr.)* coeficient de frecare.
Reibungsbremse, *-n, f. (tehn.)* frână de fricţiune.
Reibungsdämpfer, *-s, -, m. (auto.)* amortizor cu fricţiune.
Reibungs|elektrizität *f. sg.* electricitate obţinută prin frecare, triboelectricitate.
Reibungsfederdämpfer, *-s, -, m. (tehn.)* amortizor pentru resorturi de fricţiune.
Reibungsfehler, *-s, -, m. (metrol.)* eroare provocată de frecare (la aparate de măsurat).
Reibungsfläche, *-n, f. (tehn.)* suprafaţă de frecare.
reibungsfrei *adj.* v. r e i b u n g s l o s.
Reibungsgefälle, *-s, -, n. (tehn.)* reducţie de presiune prin frecare.
Reibungsgewicht, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* greutate aderentă.
Reibungskegel|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* mecanism (de acţionare) cu con de fricţiune.
Reibungsko|effizient [-tsiεnt], *-en, -en, m. (fiz.)* coeficient de frecare.
reibungslos *adj.* **1.** *(tehn.)* fără frecare. **2.** *(fig.)* fără ciocniri, fără greutăţi, fără piedici, neted.
Reibungslosigkeit *f. sg.* lipsă de frecare; *(fig.)* lipsă de frecuşuri.
Reibungs|platte, *-n, f. (tehn.)* disc, placă de fricţiune.
Reibungs|punkt, *-(e)s, -e, m. (fig.)* punct, problemă care dă naştere la fricţiuni.
Reibungs|scheibengetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* mecanism cu plăci de fricţiune.
Reibungs|turbine, *-n, f. (tehn.)* turbină cu fricţiune.
Reibungswärme *f. sg. (fiz.)* căldură de frecare.
Reibungswider|stand, *-(e)s, -stände, m. (tehn.)* rezistenţă de frecare.
Reibungszahl, *-en, f. (fiz.)* v. R e i b u n g s k o e f f i z i e n t.
Reibwirkung, *-en, f.* efect de frecare.
Reibzunge, *-n, f. (zool.)* radulă.
reich *adj.* **1.** bogat; avut; **~e Verwandte** rude bogate; **~ werden** a se îmbogăţi; **eine ~e Heirat machen** a se căsători cu o persoană bogată, cu avere; **eine ~e Erbschaft machen** a moşteni o avere mare; **um eine Erfahrung ~er werden** a mai câştiga o experienţă (în plus); **der Film ist ~ an guten Einfällen** filmul e plin de idei, de soluţii reuşite; **~ an Liebe** plin de dragoste, iubitor; *(adverbial)* **~ gekleidet** îmbrăcat cu lucruri de preţ; **~ heiraten** a se căsători cu o persoană bogată; *(substantivat) (fig.)* **Arm und Reich** fiecine, oricine, toată lumea; *(fig.)* **Arme und Reiche** săraci şi bogaţi. **2.** bogat, îmbelşugat, abundent; **eine ~e Ernte** o recoltă îmbelşugată; **~es Wissen** cunoştinţe vaste; **eine ~e Sammlung** o colecţie bogată; **in ~em Maße** în proporţii mari; din belşug, în abundenţă; *(adverbial)* **der Baum trägt ~** pomul e bogat în rod; **jn. ~ beschenken** a-i face cuiva daruri îmbelşugate, a-l dărui pe cineva din belşug; **~ beladen** încărcat cu de toate; **~ begabt** bogat înzestrat.
Reich, *-(e)s, -e, n.* **1.** imperiu, împărăţie; **das Römische ~** Imperiul Roman. **2.** *sg. (ist.)* Reich (german); **er stammte aus dem ~** era originar din Reich. **3.** domeniu, regn; **das ~ der Natur** natura; **das gehört ins ~ der Fabel** asta-i din domeniul fanteziei; *(poet.)* **das ~ der Töne** muzica.
reich begabt *adj.* bogat înzestrat, cu mare talent.
reich begütert *adj.* foarte bogat, foarte avut.
Reichblei, *-(e)s, n. sg. (metal.)* concentrat de plumb.
Reiche, *-n, -n (ein Reicher), m.* şi *f.* bogătaş(ă), persoană bogată.
reichen, *reichte, gereicht, vb. (h)* **I.** *tr.* a da, a oferi, a întinde; **jm. die Hand ~** a da, a întinde cuiva mâna (în semn de salut, de împăcare); **sie reichte ihm ihre Hand fürs Leben** a primit să fie soţia lui, s-a căsătorit cu el; **einem Kinde die Brust ~** a alăpta un copil, a da unui copil să sugă; *(fig.)* **jm. nicht das Wasser ~ (können)** a nu-i ajunge cuiva nici până la degetul cel mic; *(reg.)* **hier wird nichts gereicht** aici nu se dă, nu se oferă nimic; aici nu-i rost de nimic. **II.** *intr.* **1.** *(bis an, bis zu)* a se întinde, a ajunge (până la); **das Kind reicht ihm bis an die Schulter** copilul îi ajunge până la umăr; *(fig.)* **das Wasser reicht ihm bis an den Hals** i-a ajuns cuţitul la os; **der Garten reicht bis zu dem Ufer** grădina se întinde până la mal; **soweit das Auge reicht** cât poţi cuprinde cu ochii; **sein Einfluss reicht weit** influenţa lui se întinde până departe. **2.** a ajunge, a fi destul, suficient; **das Brot reicht** pâinea ajunge, e destulă. **3.** *(mit)* a se ajunge, a ieşi (la socoteală cu ceva); **wir ~ mit dem Geld nicht** nu ne ajung banii.
Reichgabel, *-n, f.* furcă de fân.
reich gegliedert *adj.* cu o structură bogată, complex.
reich|haltig *adj.* bogat (în conţinut), substanţial; **ein ~es Programm** un program bogat; **ein ~es Mahl** o masă substanţială.
Reich|haltigkeit *f. sg.* bogăţie de conţinut; caracter substanţial.
reichlich **I.** *adj.* îndestulător; îmbelşugat, abundent; **eine ~e Mahlzeit** o masă copioasă; **sein ~es Auskommen haben** a avea din ce trăi în belşug. **II.** *adv.* **1.** din belşug, destul; berechet. **2.** foarte, cât se poate de, cât vrei de...

Reichlichkeit *f. sg.* abundență, îmbelșugare, îndestulare.
Reichs|acht *f. sg. (ist.)* proscriere, surghiun (rostit de împărat).
Reichs|adel, *-s, m. sg. (ist.)* nobilime (făcută de împărat).
Reichs|adler, *-s, m. sg. (heraldică)* vultur german, acvilă imperială, pajură.
Reichs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* **1.** funcție de stat. **2.** minister.
Reichs|ange|hörige, *-n, -n (ein Reichsangehöriger), m.* și *f. (ist.)* supus(ă) german(ă).
Reichs|angelegenheit, *-en, f.* chestiune de stat.
Reichs|anleihe, *-n, f.* împrumut de stat.
Reichs|anwalt, *-(e)s, -e* (și *-wälte*), *m. (ist.)* procuror general (al Reichului).
Reichs|anzeiger, *-s, m. sg. (ist.)* monitor, buletin oficial al Reichului.
Reichs|apfel, *-s, m. sg. (ist.)* glob imperial.
Reichs|archiv, *-s, -e, n. (ist.)* arhivele Reichului.
Reichs|armee *f. sg. (ist.)* armată a Reichului.
Reichs|autobahn, *-en, f. (ist.)* autostradă a Reichului.
Reichsbahn, *-en, f. (inv.)* căile ferate germane.
Reichsbahndirektion, *-en, f. (inv.)* direcțiune a căilor ferate germane.
Reichsbahngesellschaft, *-en, f.* societate a căilor ferate germane.
Reichsbahngesetz, *-es, -e, n.* lege a căilor ferate germane.
Reichsbahn|netz, *-es, -e, n.* rețea de căi ferate germane.
Reichsbank *f. sg. (ist.)* bancă națională a Reichului.
Reichsdeputation, *-en, f. (ist.)* delegație parlamentară.
reichsdeutsch *adj. (ist.; despre oameni)* originar din Germania (în limita granițelor din 1938); *(despre limbă)* vorbit în Germania (în limita granițelor din 1938).
Reichsdeutsche, *-n, -n (ein Reichsdeutscher), m.* și *f. (ist.)* german(ă), locuitor(-oare) a(l) Germaniei (în limita granițelor din 1938).
reichs|eigen *adj. (ist.)* în proprietatea statului german.
Reichs|erzkanzler, *-s, -, m. (ist.)* arhicancelar (în primul Reich).
Reichsfahne, *-n, f. (ist.)* drapel al Germaniei, al Reichului.
reichsfrei *adj.* v. reichsunmittelbar.
Reichsfrei|herr, *-(e)n, -en, m. (ist.)* titlu al nobilimii germane (din sec. al XVIII-lea).
Reichsfürst, *-en, -en, m. (ist.)* principe al Reichului.
Reichsgebiet, *-(e)s, -e, n. (ist.)* teritoriu al Reichului.
Reichsgeier, *-s, -, m. (iron.)* v. Reichsadler.
Reichsgeld, *-(e)s, -er, n. (ist.)* monedă a Reichului.
Reichsgericht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* curte de casație (a Germaniei, a Reichului).
Reichsgerichtsrat, *-(e)s, -räte, m. (ist.)* consilier la Curtea de Casație (a Germaniei, a Reichului).
Reichsgesetz, *-es, -e, n. (ist.)* lege a imperiului valabilă pe întregul teritoriu al Reichului.
Reichsgesetzblatt, *-(e)s, n. sg. (ist.)* buletin de legi al Reichului.
Reichsgrenze, *-n, f. (ist.)* frontieră a Germaniei (până în 1938).
Reichsgründung *f. sg. (ist.)* întemeiere a Reichului.
Reichshaupt|stadt, *-städte, f.* capitală a imperiului.
Reichs|heer, *-(e)s, -e, n.* v. Reichsarmee.
Reichs|hofrat, *-(e)s, -räte, m.* consilier aulic, imperial.
Reichs|insignien [-niən] *pl.* însemne ale Reichului.
Reichskammergericht, *-(e)s, n. sg.* Curte de casație a imperiului german (până în 1806).
Reichskanzlei *f. sg.* v. Reichskanzleramt.
Reichskanzler, *-s, -, m. (ist.)* cancelar al Reichului.
Reichskanzler|amt, *-(e)s, n. sg. (ist.)* **1.** cancelariat al Reichului. **2.** funcție de cancelar al Reichului.
Reichsklein|odien [-o:diən] *pl. (ist.)* însemne ale suveranității vechilor regi și împărați germani.
Reichskokarde, *-n, f. (ist.)* cocardă de stat, a Reichului.
Reichskristallnacht *f. sg. (ist., jargon nazist)* noapte de pogrom împotriva evreilor.
Reichskrone *f. sg. (ist.)* coroană imperială.
Reichskursbuch, *-(e)s, -bücher, n. (inv.)* mersul trenurilor.
Reichsland, *-(e)s, -länder* (și *-e*), *n. (ist.)* **1.** *(pl. -länder)* provincie a Reichului. **2.** *(pl. -e)* provinciile Alsacia și Lorena.
Reichsluftfahrtministerium, *-s, -rien* [-riən], *n. (ist)* minister al aviației Reichului.
Reichsmark *f. sg. (ist., până în 1948)* marcă germană.
Reichsminister, *-s, -, m. (ist.)* ministru al Reichului.
reichsmittelbar *adj. (ist.)* dependent de Reich.
Reichs|ober|haupt, *-(e)s, -häupter, n. (ist.)* cap, șef al imperiului german, al Reichului.
reich sortiert *adj. (com.)* bine asortat, bogat aprovizionat; **~es Lager** depozit bine asortat.
Reichs|patent|amt, *-(e)s, n. sg. (ist.) birou* (al Reichului) de înregistrare a brevetelor.
Reichs|pfennig, *-s, -e, m. (ist., până în 1948)* pfenig german.
Reichs|post *f. sg. (ist.)* poștă a Reichului.
Reichs|post|amt, *-(e)s, -ämter, n. (ist.)* direcțiune a poștei Reichului.
Reichs|postmeister, *-s, -, m. (ist.)* șef, director general al poștei Reichului.
Reichs|präsident, *-en, -en, m. (ist.)* președinte al Reichului.
Reichsrat, *-(e)s, -räte, m. (ist.)* **1.** consiliu de stat (al Reichului). **2.** membru în consiliul de stat, consilier de stat.
reichsrätlich *adj. (ist.)* al consiliului de stat (al Reichului).
Reichsrecht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* drept al Reichului.
Reichsregierung, *-en, f. (ist.)* guvern al Reichului.
Reichsritterschaft *f. sg. (ist.)* nobilime feudală germană de rang inferior, depinzând direct de împărat.
Reichs|schatz|amt, *-(e)s, n. sg. (ist.)* minister de finanțe (al Reichului).
Reichs|schuld, *-en, f. (ist.)* datorie publică (a Reichului).
Reichs|schwert, *-(e)s, n. sg. (ist.)* spadă imperială.
Reichs|stadt, *-städte, f. (ist.)* oraș independent, imperial; **freie ~** oraș liber al Reichului.
Reichs|stände *pl. (ist.)* corpuri legiuitoare (ale Reichului); dietă.
Reichs|steuer, *-n, f. (ist.)* impozit de stat.
Reichs|straße, *-n, f. (ist.)* șosea publică (în Reich, până în 1945).
Reichs|szepter, *-s, n. sg. (ist.)* sceptru imperial german.
Reichs|tag, *-(e)s, m. sg. (ist.)* **1.** Reichstag (parlamentul Reichului). **2.** v. Reichstagsgebäude.
Reichs|tags|abge|ordnete, *-n, -n (ein Reichstagsabgeordneter), m. (ist.)* deputat în Reichstag.
Reichs|tags|abschied, *-(e)s, m. sg. (ist.)* hotărâre a parlamentului.
Reichstagsbrand, *-(e)s, m. sg. (ist.)* distrugere a clădirii, palatului Reichstagului prin incendiere la data de 27 februarie 1933.
Reichs|tagsfraktion, *-en, f. (ist.)* fracțiune parlamentară.
Reichs|tagsgebäude, *-s, n. sg.* clădire, palat al Reichstagului.
Reichs|tagsmehr|heit *f. sg. (ist.)* majoritatea parlamentară.
Reichs|tagsmitglied, *-(e)s, -er, n. (ist.)* deputat în Reichstag, membru al Reichstagului.
Reichs|tags|sitzung, *-en, f. (ist.)* ședință a Reichstagului.
Reichs|taler, *-s, -, m. (ist.)* taler imperial german.
Reichs|truppen *pl. (ist.)* trupe ale armatei Reichului.
reichs|unmittelbar *adj. (ist.)* supus numai împăratului.
Reichsverfassung, *-en, f. (ist.)* constituție a Reichului.
Reichsversammlung, *-en, f.* v. Reichstag **(1)**.
Reichsversicherungs|amt, *-(e)s, n. sg. (ist.)* casă a asigurărilor sociale.
Reichsversicherungs|ordnung *f. sg. (ist.)* lege a asigurărilor sociale.
Reichsverweser, *-s, -*, **Reichsvikar** [-vi-], *-(e)s, -e, m. (ist.)* **1.** vicar, locțiitor imperial. **2.** guvernator.
Reichswährung, *-en, f. (ist.)* valută.
Reichswappen, *-s, -, n. (ist.)* emblemă a Reichului.
Reichswehr *f. sg. (ist.)* armată a Reichului (în perioada 1919–1935).
Reichtum, *-(e)s, -tümer, m.* **1.** bogăție; avere, avuție; **der gesellschaftliche ~** avuție socială; **~ macht nicht (immer) glücklich** bogăția nu te face (totdeauna) fericit; *(fam.)* **damit sind keine Reichtümer zu erwerben** prin aceasta se câștigă mai nimica. **2.** bogăție, belșug, abundență; **~ an Bodenschätzen** abundență de bogății ale subsolului; **~ an Gedanken** bogăție de idei.
Reichtums|ansammlung, *-en, f.* acumulare de bogății.
reich verziert *adj.* bogat împodobit.
Reichweite *f. sg.* **1.** distanță accesibilă; rază de acțiune; **in ~** accesibil; la îndemână. **2.** *(fiz.)* parcurs. **3.** *(av.)* distanță de zbor.
reif *adj.* **1.** copt; **~es Obst** fructe coapte; **es wird ~** se coace. **2.** matur; **ein Mann in ~en Jahren** un om matur; **ein ~es Urteil** o judecată matură, chibzuită. **3.** *(fig.) (zu, für)* potrivit pentru ceva, bun de ceva; **er ist ~ zum Lehrstuhl** e potrivit pentru catedră; **er ist ~ fürs Narrenhaus** e bun de balamuc.
Reif[1], *-(e)s, m. sg.* **1.** brumă; **auf den Wiesen liegt ~** e brumă pe pajiști; *(fig.)* **ein ~ fiel auf seine Hoffnungen** i s-au spulberat speranțele. **2.** *(vân.)* spic (la vârful perilor din coama caprei negre).
Reif[2], *-(e)s, -e, m.* **1.** *(poet.)* diademă; **einen goldenen ~ um die Stirn tragen** a purta o cunună, o diademă de aur (ca podoabă) pe frunte. **2.** inel; **der goldene ~ am Finger der Braut** verigheta de aur pe degetul miresei. **3.** *(tehn.)* bandaj; cerc de roți, de butoi.
Reifbank, *-bänke, f. (metal.)* banc pentru montat bandaje.
Reifchen, *-s, -, n. (dim.* de la Reif[2]) **1.** cerculeț. **2.** inelus.
Reife *f. sg.* maturitate; **zur ~ kommen** a se coace, a ajunge la maturitate; **zur ~ bringen** a face să se coacă, să ajungă matur; **Zeugnis der ~** diplomă de maturitate, de bacalaureat.
Reifegrad, *-(e)s, -e, m.* grad de maturitate.
Reif|eisen, *-s, -, n. (metal.)* fier pentru cercuri, pentru bandaje.
Reifel, *-s, -, m.*, **Reifelholz**, *-es, -hölzer, n. (pielărie)* sculă de tivit, de canelat.
reifeln, *reifelte, gereifelt (ich reif(e)le), vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a face ciubuce. **2.** *(constr.)* a canela. **3.** *(pielărie)* a tivi, a canela.
reifen[1], *reifte, gereift, vb.* **I.** *intr. (s)* a se coace; a ajunge la maturitate; **das Obst reift** poamele se coc; *(fig.)* **der Plan reift** planul se conturează, se desăvârșește. **II.** *tr. (h)* a coace, a face să se coacă; **die Sonne reift das Getreide** soarele coace grâul.
reifen[2], *reifte, gereift, vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* a pune cercuri (la butoi). **II.** *intr.* a se juca cu cercul.
reifen[3], *reifte, gereift, vb. (h) intr. (impers.)* a cădea brumă; **es hat gereift** a căzut bruma.
Reifen[1], *-s, -, m.* **1.** cerc; cerc (de butoi); **den ~ treiben** a se juca cu cercul; **~ werfen** a arunca cercuri. **2.** v. Reif[2] **(3)**. **3.** anvelopă, cauciuc; *(auto.)* **die ~ wechseln** a schimba cauciucurile. **4.** *(reg.)* canelură, crestătură, striu. **5.** *(reg.)* frânghie, odgon.
Reifen[2], *-s, n. sg.* coacere, maturizare.
Reifen|anziehmaschine, *-n, f. (metal.)* mașină de montat bandaje.
Reifen|aufbautrommel, *-n, f. (metal.)* butuc pentru montarea bandajelor.
Reifen|auftreibmaschine, *-n, f.* v. Reifenanziehmaschine.
Reifendruck, *-(e)s, m. sg.* presiune în pneu, în cauciuc.
Reifen|einzelheizer, *-s, -, m.* presă pentru vulcanizarea individuală a anvelopelor.
Reifenfüllflasche, *-n, f. (auto.)* butelie de aer comprimat pentru umplerea camerei.
Reifengeräusch, *-(e)s, n. sg.* zgomot al pneurilor.
Reifenheber, *-s, -, m. (auto.)* levier pentru scos anvelopa.
Reifenheizung *f. sg.* vulcanizare a anvelopelor.
Reifenher|steller, *-s, -, m. (auto.)* producător de anvelope.
Reifenholz, *-es, -hölzer, n. (tehn.)* lemn pentru obezi.
Reifenhülle, *-n, f. (auto.)* husă pentru pneul de rezervă.
Reifenkonfektion, *-en, f.* confecționare de anvelope.
Reifenkrone, *-n, f. (tehn.)* coroană a bandajului; coroană a anvelopei.
Reifenlast, *-en, f. (auto.)* sarcină pe pneumatic, pe bandaj de pneu.
Reifenlaufsohle, *-n, f. (auto.)* suprafață de rulare a anvelopei.
Reifenlaufzahl, *-en, f. (auto.)* indice de rulare la anvelope.
Reifenluftschlauch, *-(e)s, -schläuche, m. (auto.)* cameră de aer.
Reifenmantel, *-s, -mäntel, m.* anvelopă.
Reifenpanne, *-n, f.* pană de cauciuc.
Reifenprofil, *-s, -e, n. (auto.)* profil al anvelopei.
Reifenschaden, *-s, -, m. (auto.)* defect de anvelopă, de pneu, pană de cauciuc.
Reifenschlagen, *-s, n. sg.* v. Reifenspiel.

Reifen|spanner, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** dispozitiv pentru formarea anvelopelor. **2.** mașină pentru extensiunea taloanelor anvelopelor.
Reifen|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc cu cercul.
Reifen|spur, *-en, f.* urmă de pneu, de cauciuc.
Reifen|spreizer, *-s, -, m. (auto.)* extensor de anvelope.
Reifenvaku|um|ausdehner [-va-], *-s, -, m.* expander de vid la pneuri.
Reifenwechsel, *-s, -, m.* schimbare de pneu, de cauciuc.
Reifenwerfen, *-s, n. sg.* v. Reifenspiel.
Reifeprozess, *-es, -e, m.* proces de coacere; proces de maturizare.
Reifeprüfung, *-en, f.* examen de maturitate; examen de bacalaureat; examen de absolvire.
Reiferei, *-en, f.* depozit pentru coacerea forțată a fructelor.
Reife|stufe, *-n, f.* grad de maturitate.
Reifezeit, *-en, f.* **1.** vreme când se coc fructele și cerealele. **2.** epocă de maturitate.
Reifezeugnis, *-ses, -se, n.* diplomă de maturitate, de bacalaureat.
Reifglätte *f. sg.* lunecuș (pe șosea) din cauza brumei.
Reifgraupeln *pl. (met.)* măzăriche moale.
Reifholz, *-es, -hölzer, n. (bot.)* duramen.
Reiflein, *-s, -, n. (vân.)* urmă de cerb.
reiflich *adj.* matur, temeinic; aprofundat; **nach ~er Überlegung** (sau **Erwägung**) după matură chibzuință; *(adverbial)* **ich habe die Sache ~ erwogen** am chibzuit bine lucrul acesta; m-am gândit bine ce fac.
Reifling, *-s, -e, m.* **1.** *(bot.)* vlăstar, mlădiță. **2.** *(fam.)* candidat la examenul de maturitate, de bacalaureat.
Reifring, *-(e)s, -e, m. (constr.)* **1.** brâu împletit (pe ziduri). **2.** inel de siguranță la bandaj.
Reifrock, *-(e)s, -röcke, m. (înv.)* crinolină, malacof.
Reifschaden, *-s, -schäden, m. (agr.)* pagubă provocată de brumă, de chiciură.
Reifschlagen, *-s, n. sg.* v. Reifenschlagen.
Reifung, *-en, f.*, **Reifungsprozess**, *-es, -e, m.*, **Reifwerden**, *-s, n. sg.* v. Reifen[2].
Reifzange, *-n, f. (tehn.)* clește de scos anvelope (de pe jantă).
Reifzieher, *-s, -, m.* clește de dogar, unealtă de scos cercuri de butoaie.
Reigen, *-s, -*, **Reigentanz**, *-es, -tänze, m.* horă; dans, joc în cerc; **er eröffnet den ~ a)** el începe jocul, deschide hora; **b)** *(fig.)* el face începutul; **den ~ beschließen a)** a termina jocul, dansul; **b)** *(fig.)* a ajunge ultimul la rând.
Reiger, *-s, -, m. (poet.)* v. Reiher.
Reihe, *-n, f.* **1.** rând, șir; **eine ~ Stühle** un rând de scaune; **er sitzt in der dritten ~** stă în rândul trei; **Seite zwei, ~ zehn** pagina doi, rândul zece; **eine ~ Bäume** un șir de pomi; **bunte ~ bei** (sau **am**) **Tisch machen** a se așeza la masă câte un bărbat și câte o femeie; *(mil.)* **in Reih und Glied** în formație; **außer der ~** în afara rândului; **an der ~ sein** a fi, a veni la rând; **der ~ nach** pe rând, la rând; **die ~ ist an dir** e rândul tău; **aus der ~ tanzen a)** a tulbura ordinea; **b)** a porni de unul singur, de capul lui, pe drumul lui; **aus der ~ kommen** a-și pierde șirul; **mit jm. noch nicht in der ~ sein** a nu se fi înțeles încă cu cineva; *(reg.; în expr.)* **er ist wieder in der ~** este iarăși sănătos, s-a pus iar pe picioare. **2.** *(mat.)* progresie, serie. **3.** *(biol.)* ordin. **4.** serie; **eine ~ von Verlusten** o serie de pierderi; **nach einer ~ von Tagen** după câteva zile; **eine ~ eröffnen** a fi primul; **eine ~ schließen** a fi ultimul. **5.** *(electr., tehn.)* **in ~** în serie.
reihen[1], *reihte, gereiht, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) așeza în rând, a (se) înșira; **Perlen auf eine Schnur ~** a înșira mărgele pe un fir; **eins reiht sich ans andere** un lucru urmează după celălalt; *(mil.)* **reiht euch!** la rând, drepți! **2.** *tr.* a însăila, a înșira, a încreți; **das Hemd ~** a încreți o cămașă (prin însăilare).
reihen[2], *reihte, gereiht, vb. (h) intr. (vân.; despre păsări)* a roti, a bate (în perioada de împerechere); **die Enten ~** rațele rotesc.
Reihen, *-s, -, m. (reg.)* **1.** v. Reigen. **2.** parte superioară a labei piciorului, rist.
Reihen|ab|stand, *-(e)s, -stände, m.* distanță între rânduri.
Reihenbau, *-(e)s, -ten, m.* **1.** construire în serie. **2.** construcție-tip, de serie.
Reihenbauweise *f. sg.* mod de construire în case înseriate.
Reihenbild, *-(e)s, -er, n. (av.)* succesiune de imagini fotografice luate pe traseu; fotografiere a itinerarului unui zbor.
Reihendienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu în schimburi.
Reihendorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat care se întinde de-a lungul unei văi.
Reihenfabrikation, **Reihenfertigung** *f. sg.* fabricație în serie.
Reihenfolge, *-n, f.* succesiune; ordine; **alphabetische ~** ordine alfabetică.
Reihenhaus, *-es, -häuser, n. (constr.)* șir de case de una sau două familii (în regim închis de construcție); case-tip; casă cu locuințe înseriate.
Reihenhausgebiet, *-(e)s, -e, n.* **1.** cartier cu șiruri de case. **2.** cartier de case înseriate.
Reihenhaus|programm, *-s, -e, n. (constr.)* program de construcții de case înseriate.
Reihenhaus|siedlung, *-en, f.* așezare, cartier alcătuit(ă) din case înseriate.
Reihenkörper *pl. (sport)* coloană.
Reihenmarsch, *-(e)s, -märsche, m. (mil.)* marș în formație de flanc.
Reihen|ordnung, *-en, f.* ordine succesivă.
Reihenparallelschaltung, *-en, f. (electr.)* legătură serie-paralel.
Reihenparallelwicklung, *-en, f. (electr.)* înfășurare serie-paralel.
Reihenpunktschweißung, *-en, f. (tehn.)* sudură în puncte în serie.
Reihenrest, *-(e)s, -e* și *-er, m.* rest de serie.
Reihensaat, *-en, f. (agr.)* semănat în rânduri.
Reihensämaschine, *-n, f. (agr.)* semănătoare în rânduri.
Reihenschaltung, *-en, f. (electr.)* legare în serie.
Reihenschluss, *-es, -schlüsse, m. (electr.)* cuplaj în serie.
Reihensiedlung, *-en, f.* v. Reihendorf.
Reihensumme, *-n, f.* sumă a seriei.
Reihentanz, *-es, -tänze, m.* v. Reigen.
Reihen|untersuchung, *-en, f. (med.)* examinare în serie.
reihenweise *adv.* în șiruri, în rânduri; în serie.
Reihenwerke *pl.* cărți făcând parte dintr-o colecție, serie.
Reihenwurf, *-(e)s, -würfe, m. (av., mil.)* lansare în serie (a bombelor).
Reihenzwischenraum, *-(e)s, -räume, m.* distanță dintre rânduri.
Reiher, *-s, -, m. (ornit.)* **1.** bâtlan *(Ardea)*. **2.** stârc *(Ardeidae)*.
Reiherbeize, *-n, f. (vân.)* vânătoare de bâtlani (cu șoimi).
Reiherbusch, *-(e)s, -büsche, m.* egretă.
Reiher|ente, *-n, f. (ornit.)* rață cu moț *(Aythya fuligula)*.
Reiherfalke, *-n, -n, m. (ornit.)* vindereu *(Falco peregrinus)*.
Reiherfeder, *-n, f.* pană de bâtlan.
Reiher|horst, *-(e)s, -e, m.* cuib de bâtlan.
Reiherjagd, *-en, f.* v. Reiherbeize.
Reiherläufer, *-s, -, m. (ornit.)* stârc alergător din familia Dromadidae *(Dromas ardeola)*.
reihern, *reiherte, gereihert, vb. (h) intr. (fam.)* a voma, a vomita, a vărsa.
Reiherschnabel, *-s, -schnäbel, m. (bot.)* pliscul-cucoarei *(Erodium cicutarium)*.
Reiher|stand, *-(e)s, -stände, m.* colonie de bâtlani.
Reihfaden, *-s, -fäden, m.*, **Reihgarn**, *-(e)s, -e, n.* ață pentru însăilat.
Reih|stich, *-(e)s, -e, m.* punct cu care se însăilează, se încrețește.
reih|um *adv.* pe rând; (de jur) împrejur; în cerc; **ein Buch ~ gehen lassen** a lăsa să circule o carte pe rând, de la unul la altul; **mit dem Hut ~ gehen (und Geld sammeln)** a face chetă.
Reihung, *-en, f.* **1.** însăilare, încrețire. **2.** încolțire.
Reihzeit *f. sg. (vân.; despre păsări)* rotit, bătaie.
Reim, *-(e)s, -e, m.* **1.** rimă; **männlicher** (sau **stumpfer**) **~** rimă masculină; **weiblicher** (sau **klingender**) **~** rimă feminină; **gleitender ~** rimă de trei silabe; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **keinen ~ auf etwas machen** sau **keinen ~ auf etwas finden** a nu se descurca în ceva, a fi dezorientat asupra unui lucru. **2.** versuleț; versuri proaste; **~e schmieden** a face versuri (proaste). **3.** *(vân.)* v. Reif[1] **(2)**.
Reim|art, *-en, f.* fel de rimă.
Reim|aufgabe, *-n, f.* versuri pe rime date.
Reimchronik [-kro:-], *-en, f.* cronică rimată, cronică în versuri.
Reimdichter, *-s, -, m.* versificator.
reimen, *reimte, gereimt, vb. (h)* **I.** *tr.* a găsi rima (la ceva), a găsi rime. **II.** *intr.* și *refl.* **1.** a rima; *(fam.)* **reim dich oder ich fress' dich!** rimează ori te mănânc! (se spune despre rime proaste). **2.** *(fig.)* a se potrivi, a se armoniza; **wie reimt sich das (zusammen)?** cum se potrivește una cu alta? cum vine asta? **das reimt sich nicht** nu se potrivește, nu merge.
Reimer, *-s, -, m. (înv., peior.)* versificator.
Reimerei, *-en, f.* **1.** v. Reimsucht. **2.** *(fam., peior.)* versuri ușoare, fără pretenții.
Reimfall, *-(e)s, -fälle, m. (metr.)* cadență.
reimfrei *adj.* v. reimlos.
Reimgedicht, *-(e)s, -e, n.* poezie cu rimă.
Reimkunst *f. sg.* artă a versificării.
Reimlexikon, *-s, -ka* (și *-ken*), *n.* dicționar de rime.
reimlos *adj.* **1.** nerimat, fără rimă; **~e Verse** versuri albe. **2.** *(fig.)* fără sens, fără noimă.
Reimpaar, *-(e)s, -e, n. (metr.)* pereche de rime.
Re|importation, *-en, f. (com.)* reimport.
Reimschmied, *-(e)s, -e, m. (peior., fam.)* versificator.
Reimsilbe, *-n, f.* silabă care rimează.
Reim|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* zicătoare în versuri.
Reimsucht *f. sg. (fam.)* manie de a face versuri, metromanie.
Reimvers [-fɛrs], *-es, -e, m.* vers cu rimă finală.
Reimwort, *-(e)s, -wörter, n.* rimă, cuvântul care conține rima.
Reimwörterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* v. Reimlexikon.
rein[1] **I.** *adj.* **1.** pur, curat; **~es Gold** aur pur; **~es Blau** albastru curat; **~es Wasser** apă curată, pură; *(fig.)* **jm. ~en Wein einschenken** a-i spune cuiva adevărul, a nu-i ascunde cuiva nimic, a vorbi cu cineva lămurit, deschis, verde, răspicat. **2.** curat; **~e Wäsche anziehen** a se primeni; **ins Reine schreiben** a scrie pe curat; **~e Arbeit machen** a lucra curat, conștiincios; **~e Wirtschaft machen** a face ordine, a pune ordine în lucruri, în treburi; *(fig.)* **~en Tisch machen a)** a lichida o problemă; **b)** a curăța terenul (pentru o acțiune); *(fig., fam.)* **~en Mund halten** a-și ține gura, a păstra un secret, a fi discret; *(fig., fam.)* **die Luft ist ~** nu e nici o primejdie (în apropiere); *(adverbial)* **das Haus ~ halten** a ține casa curată. **3.** *(fig.)* curat, inocent, nevinovat; cast; imaculat, nepătat; **eine ~e Absicht** o intenție curată; **eine ~e Kinderseele** un suflet curat, nevinovat, candid; **von aller Schuld ~ sein** a nu fi vinovat de ceva; **jn. ~ sprechen** a dezvinovăți pe cineva. **4.** curat, adevărat, autentic, veritabil; **es ist eine ~e Freude** este o bucurie adevărată, autentică; **~er Zufall** pură coincidență, curată întâmplare. **5.** curat, net; **~er Gewinn** câștig net. **6.** *(elv.)* măcinat foarte fin. **7.** *(în expr., substantivat)* **mit sich** *(dat.)* **selbst nicht im Reinen sein** a nu ști (bine) ce vrea, ce e cu el, ce se întâmplă cu el; **mit jm. ins Reine kommen** a se înțelege, a cădea de acord cu cineva; *(fig.)* **mit etwas ins Reine kommen** a se lămuri asupra unui lucru; *(fig.)* **etwas ins Reine bringen** a lămuri, a aranja, a lichida ceva; *(fig.)* **mit etwas im Reinen sein** a fi lămurit asupra unui lucru; **etwas ins Reine schreiben** a scrie ceva pe curat. **II.** *adv.* **1.** curat, pe față, pe șleau, verde (în față); **~ und entschieden mit der Sache herauskommen** a vorbi pe față, pe șleau, verde, răspicat. **2.** curat, complet, absolut, pur și simplu; **~ gar nichts** absolut nimic; **das ist ~ erlogen** asta-i curată minciună; **er ist ~ toll** e pur și simplu nebun; **eine ~ persönliche Angelegenheit** o chestiune strict personală; **das hab' ich ~ vergessen** de asta pur și simplu am uitat.
rein[2] *adv. (reg., fam.)* v. herein.
Rein, *-en, f. (reg.)* cratiță.
reinbeißen, *biss rein, reingebissen (du, er beißt rein), vb. (h) intr.* **1.** v. hineinbeißen. **2.** *(în expr., substantivizat)* **zum Reinbeißen aussehen** a arăta foarte bine, a arăta sexy.
Reinbe|stand, *-(e)s, -stände, m. (forest.)* porțiune de pădure care conține o singură specie de copaci.
Reinbetrag, *-(e)s, -träge, m.* v. Reinerlös.
Reindar|stellung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* reprezentare fidelă. **2.** *(chim.)* purificare (pe cale) chimică.
Reindichte, *-n, f. (metal.)* densitate absolută (în metalurgia pulberilor).
Reindividende [-vi-], *-en, f. (ec.)* dividendă netă.
Reindl, *-s, -, n. (dim.* de la Rein) *(reg.)* crăticioară.
Reindruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar de tiraj.
Reine *f. sg. (poet.)* v. Reinheit.

Reinecke *m. sg.* v. Reineke.
Reineclaude [rɛ:nɔˈklo:də], *-n, f.* v. Reneklode.
Rein|einkommen, *-s, -einkünfte, n.* venit curat, net.
Rein|einkommensrate, *-n, f. (ec.)* rata venitului net pe salariu.
Rein|ein|nahme, *-n, f.* v. Reinerlös.
Rein|eisen, *-s, n. sg. (metal.)* fier pur.
Reineke, *-s, m. sg. (în expr.)* ~ **Fuchs** vulpea din fabulă.
Rein|element, *-(e)s, -e, n. (chim.)* element monoizotopic.
Reinemachefrau, *-en, f.* v. Reinmachefrau.
Reinemachen, *-s, n. sg.* **1.** scuturat, curățat, curățenie, dereticat. **2.** *(fam.)* epurare.
rein|erbig *adj. (biol.)* homozigot.
Rein|ergebnis, *-ses, -se, n. (ec.)* rezultat net.
Rein|erlös, *-es, -e, m.* venit net.
Rein|ertrag, *-(e)s, -träge, m.*, **Rein|erträgnis**, *-ses, -se, n.* produs net.
reineweg *adv. (reg.)* v. reinweg.
Reinette [rɛˈnɛtə], *-n, f.* v. Renette.
reinfahren, *fuhr rein, reingefahren (du fährst rein, er fährt rein), vb. (s) intr.* **1.** v. hineinfahren. **2.** v. hereinfahren.
Reinfall, *-(e)s, -fälle, m. (fam.)* **1.** păcăleală. **2.** eșec.
rein|fallen, *fiel rein, reingefallen (du fällst rein, er fällt rein), vb. (s) intr. (fam.)* **1.** v. hineinfallen. **2.** v. hereinfallen. **3.** *(fig., fam.)* a se păcăli; a se înșela; **auf** (cu *ac.*) **etwas** ~ a se lăsa păcălit, dus de nas cu ceva.
Reinfarbe, *-n, f.* culoare pură.
Re|infektion, *-en, f. (med.)* reinfecție, reinfectare.
re|infizieren, *reinfizierte, reinfiziert, vb. (h) tr.* a reinfecta, a infecta din nou.
reinfliegen, *flog rein, reingeflogen, vb. (s) intr. (fam.)* **1.** v. hineinfliegen. **2.** v. hereinfliegen.
Reingas, *-es, -e, n.* gaz pur.
reingehen, *ging rein, reingegangen, vb. (s) intr. (fam.)* v. hineingehen.
Reingeschriebene, *-n, -n (etwas Reingeschriebenes), n.* redactare definitivă, pe curat.
Reingewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate netă.
Reingewinn, *-(e)s, -e, m.* câștig net, curat.
rein golden *adj.* din aur pur.
Reinhaltung *f. sg.* întreținere, îngrijire; păstrare a curățeniei.
reinhängen, *hängte rein, reingehängt, vb. (h) refl. (fam.)* a se apuca de o treabă, a participa la ceva.
reinhauen, *haute rein, reingehaut* sau *hieb rein, reingehauen, vb. (h) tr. (fam.; în expr.)* **jm. eine** ~ a trage cuiva o palmă.
Reinheit *f. sg.* **1.** curățenie, puritate, limpezime, claritate; **die** ~ **des Wassers** puritatea, limpezimea apei. **2.** autenticitate; **die** ~ **einer Lehre** autenticitatea unei învățături. **3.** candoare, nevinovăție; castitate; ~ **des Herzens** puritate sufletească.
Reinheitsgebot, *-(e)s, n. sg. (ind. berii)* legea de puritate a berii.
reinigen, *reinigte, gereinigt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) curăța, a (se) purifica; **die Schuhe** ~ a curăța ghetele; **das Blut** ~ a purifica sângele; *(fig.)* **er konnte sich von diesem Verdacht nicht** ~ n-a putut să se dezvinovățească.
reinigend I. *part. prez.* de la reinigen. **II.** *adj.* curățitor, purificator.
Reiniger, *-s, -, m.* v. Reinigungsmittel.
Reinigung, *-en, f.* **1.** curățire, curățenie; purificare; **die** ~ **des Gesichtes** curățirea feței; *(fig.)* **die** ~ **der Seele** purificarea sufletului. **2.** v. Reinigungsanstalt.
Reinigungs|anlage, *-en, f.* instalație de curățare.
Reinigungs|an|stalt, *-en, f.* curățătorie chimică.
Reinigungs|arbeit, *-en, f.* activitate, lucrare de curățare.
Reinigungsbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie de curățire.
Reinigungsbürste, *-n, f.* perie de curățat.
Reinigungscreme, *-s, f.* cremă demachiantă, de curățare.
Reinigungsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de curățătorie, de curățat.
Reinigungsfeld, *-(e)s, -er, n. (fiz.)* câmp de curățire.
Reinigungshieb, *-(e)s, -e, m. (forest.)* tăiere definitivă.
Reinigungskasten, *-s, -kästen, m. (la uzinele de gaz)* cutie de curățire pentru desulfurare.
Reinigungskette, *-n, f.* lanț de curățătorii.
Reinigungskosten *pl.* cheltuieli de curățenie, de curățire.
Reinigungskraft, *-kräfte, f.* **1.** mână de lucru pentru curățenie. **2.** femeie de serviciu.
Reinigungsmilch *f. sg. (cosmetică)* lapte pentru demachiaj.
Reinigungsmittel, *-s, -, n.* **1.** substanță pentru curățat, detergent. **2.** purgativ.
Reinigungs|opfer, *-s, -, n. (rel.)* jertfă purificatoare.
Reinigungspersonal, *-s, n. sg.* personal pentru curățenie, pentru curățare.
Reinigungswasser, *-s, -* și *-wässer, n.* **1.** apă de curățare. **2.** apă de spălat.
Re|inkarnation, *-en, f.* reîncarnare.
reinkommen, *kam rein, reingekommen, vb. (s) intr. (fam.)* **1.** v. hereinkommen. **2.** v. hineinkommen.
reinkönnen, *konnte rein, reingekonnt (ich kann rein, du kannst rein, er kann rein), vb. (h) intr. (fam.)* **1.** v. hereinkönnen. **2.** v. hineinkönnen.
reinkriegen, *kriegte rein, reingekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** v. hereinbekommen. **2.** v. hineinbekommen.
Reinkultur, *-en, f.* **1.** *(biol.)* cultură pură (de microorganisme). **2.** *(agr.)* monocultură. **3.** *(fig.)* (ceva) autentic; **das ist Wien in** ~ e Viena în ce are mai autentic.
reinlegen, *legte rein, reingelegt, vb. (h) tr. (fam.)* v. hereinlegen.
reinleinen *adj.* de in curat; **ein ~es Tischtuch** o față de masă de in pur.
reinlich *adj.* **1.** curat, ordonat, curățel; **ein ~es Mädchen** o fată ordonată, curată; **eine ~e Wohnung** o locuință curățică. **2.** curat, net, precis; **eine ~e Scheidung der Begriffe** o separare netă a noțiunilor.
Reinlichkeit *f. sg.* curățenie.
reinlichkeitsliebend *adj.* preocupat de curățenie, căruia (căreia) îi place curățenia.
Reinlichkeits|sinn, *-(e)s, m. sg.* preocupare, grijă de curățenie.
Reinluftgebiet, *-(e)s, -e, n.* zonă nepoluată.
Reinmach(e)frau, *-en, f.* femeie cu ziua la curățenie.
Reinmachen, *-s, n. sg.* v. Reinemachen.
Reinmacherin, *-nen, f.* v. Reinmachefrau.
reinmüssen, *musste rein, reingemusst (sau reinmüssen) (ich muss rein, du musst rein, er muss rein), vb. (h) intr. (fam.)* **1.** v. hereinmüssen. **2.** v. hineinmüssen.
Reinprofit, *-(e)s, -e, m.* v. Reingewinn.
reinrasseln, *rasselte rein, reingerasselt (ich rass(e)le rein), vb. (s) intr. (fam.)* v. hereinrassseln.
reinrassig *adj.* de rasă pură.
Reinrassigkeit *f. sg.* puritate de rasă, faptul de a fi de rasă pură.
reinreden, *redete rein, reingeredet (du redest rein, er redet rein), vb. (h) intr. (fam.)* v. hineinreden.
reinreißen, *riss rein, reingerissen (du, er reißt rein), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a băga într-o situație dificilă. **2.** v. hereinreißen. **3.** v. hineinreißen.
reinreiten, *ritt rein, reingeritten (du reitest rein. er reitet rein), vb. (h* și *s) tr.* și *intr. (fam.)* v. hineinreiten.
reinriechen, *roch rein, reingerochen, vb. (h) intr.* a se familiariza superficial cu ceva, a se orienta sumar într-un domeniu; **ich habe da nur kurz reingerochen** m-am orientat doar scurt în această chestiune.
Reinschiff, *-(e)s, n. sg. (mar.)* curățarea temeinică a vaporului, a navei.
reinschneien, *schneite rein, reingeschneit, vb. (h* și *s) (intr., fam.)* v. hereinschneien.
Reinschreiben, *-s, n. sg.* scriere pe curat, transcriere.
Reinschrift, *-en, f.* text scris, transcris pe curat.
Reinseide, *-n, f.* mătase naturală.
reinseiden *adj.* din (de) mătase naturală.
reinsilbern *adj.* din argint curat.
reinste *(der, die, das ~, sup.* de la rein) *adj.* **1.** cel mai curat, cea mai curată. **2.** cel mai pur, cea mai pură; *(fig.)* **von ~m Wasser** de cea mai pură speță. **3.** adevărat, veritabil, autentic; **er ist der** ~ **Narr** e un adevărat nebun.
rein|stecken, *steckte rein, reingesteckt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** v. hereinstecken. **2.** v. hineinstecken.
Reinvermögen, *-s, -, n. (ec.)* patrimoniu net, activ net.
Re|investition [-vɛs-], *-en, f.* reinvestiție.
rein waschen, *wusch rein, rein gewaschen, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) spăla bine. **2.** *(fig.)* a (se) dezvinovăți, a (se) disculpa; **es gelang ihm nicht, sich von der Schuld rein zu waschen** n-a reușit să se disculpe.
reinweg *adv. (reg.)* de-a dreptul, chiar, de-a binelea, pur și simplu.
reinwollen[1], *wollte rein, reingewollt (ich will rein, du willst rein, er will rein), vb. (h) intr. (fam.)* a vrea să intre.
reinwollen[2] *adj.* din lână pură.
reinwürgen, *würgte rein, reingewürgt, vb. (h) tr.* **1.** v. hineinwürgen. **2.** *(fam.)* a da cuiva o lecție, a face cuiva o figură urâtă.
reinziehen, *zog rein, reingezogen,vb. (h) tr.* v. hineinziehen.
Reinzucht *f. sg. (biol.)* **1.** (înmulțire prin) împerechere consangvină. **2.** v. Reinkultur **(1).**
reinzwängen, *zwängte rein, reingezwängt, vb. (h) tr.* și *refl. (fam.)* a (se) băga forțat înăuntru, a (se) înghesui (la loc strâmt).
Reis[1], *-es, m. sg. (bot.)* orez (*Oryza sativa* L.).
Reis[2], *-es, -er, n.* **1.** *(bot.)* vlăstar, mlădiță; *(fig.)* **viele ~er machen einen Besen** în unire stă puterea. **2.** *pl.* vreascuri, uscături.
Reis|acker, *-s, -äcker, m.* câmp de orez, orezărie.
Reis|ammer, *-s, -, m. (ornit.)* presură de orez *(Emberyza oryzivora).*
Reis|anbau, *-(e)s, m. sg. (agr.)* cultivare a orezului.
Reis|auflauf, *-(e)s, -läufe, m.* budincă de orez.
Reisbau, *-(e)s, m. sg.* cultură a orezului.
Reisbesen, *-s, -, m.* **1.** mătură de nuiele. **2.** *(bot., reg.)* mei.
Reisbranntwein, *-(e)s, -e, m.* rachiu de orez (arrac).
Reisbrei, *-(e)s, m. sg.* păsat de orez; orez cu lapte.
Reisbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine de orez.
Reisbrühe, *-n, f.* zeamă de orez.
Reisbündel, *-s, -, n.* v. Reisigbündel.
Reise, *-n, f.* **1.** călătorie, voiaj; **eine** ~ **nach Berlin** o călătorie la Berlin; **eine** ~ **ins Ausland** o călătorie în străinătate; **eine** ~ **zu Wasser** (sau **zu(r) See**) o călătorie pe apă (pe mare); **eine** ~ **mit der Eisenbahn** o călătorie cu trenul; **auf ~n gehen** a porni la drum; **er ist beständig auf der** ~ e mereu pe drum; **eine** ~ **antreten** sau *(fam.)* **sich auf die** ~ **machen** a porni la drum, a pleca într-o călătorie; **glückliche** ~! drum bun! **2.** *(glumeț)* drum, cale lung(ă) **3.** *(înv.)* expediție armată; serviciu militar; serviciu.
Reise|abenteuer, *-s, -, n.* aventură, peripeție într-o călătorie.
Reise|akkreditiv, *-s, -e, n.* acreditiv de călătorie.
Reise|andenken, *-s, -, n.* suvenir din călătorie.
Reise|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de voiaj.
Reise|antritt, *-(e)s, -e, m.* început, debut al călătoriei.
Reise|apotheke, *-n, f.* farmacie portativă, trusă farmaceutică.
Reise|artikel, *-s, -, m.* articol de voiaj.
Reise|auslagen *pl.* cheltuieli de voiaj, de călătorie.
Reisebedarf, *-(e)s, m. sg.* cele necesare pentru călătorie.
Reisebegleiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* însoțitor(-oare), tovarăș(ă) de drum.
Reisebei|hilfe, *-n, f.* alocație turistică.
Reisebekanntschaft, *-en, f.* cunoștință de călătorie.
Reisebericht, *-(e)s, -e, m.* **1.** note de călătorie, carnet de drum. **2.** reportaj de călătorie.
Reisebeschränkungen *pl.* restricții de călătorie, de a călători.
Reisebeschreibung, *-en, f.* descriere de călătorie.
Reisebe|steck, *-(e)s, -e, n. (înv.)* v. Reisenecessaire.
Reisebetreu|ung, *f. sg.* asistență în timpul călătoriei.
Reisebett, *-(e)s, -en, n.* pat de campanie, pat pliant.
Reisebibliothek, *-en, f.* bibliotecă volantă.

Reisebilder *pl.* impresii, note de călătorie.

Reisebillett [-biljɛt], *-(e)s, -e, n. (înv.)* bilet de călătorie.

Reisebuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** v. Reiselektüre. **2.** ghid (carte).

Reisebüro, *-s, -s, n.* birou, agenție de voiaj.

Reisebus, *-ses, -se, m.* **1.** autobuz pentru călătorii interurbane. **2.** autocar.

Reisedecke, *-n, f.* pled, pătură.

Reisediläten *pl.* diurnă de călătorie, de deplasare.

Reisedokumente *pl.* documente de călătorie.

Reise|eindruck, *-(e)s, -drücke, m.* impresie de călătorie.

Reise|er|innerung, *-en, f.* amintire din călătorie.

Reise|erlebnis, *-ses, -se, n.* peripeție din călătorie.

reisefähig *adj.* transportabil.

reisefertig *adj.* gata de drum; **sich ~ machen** a se pregăti de drum.

Reisefieber, *-s, n. sg.* emoții dinaintea unei călătorii, trac.

Reiseflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor în regim de croazieră.

Reiseflugzeug, *-(e)s, -e, m.* avion de turism.

Reiseführer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** ghid(ă), călăuză; **der ~ spricht gut Deutsch** ghidul vorbește bine germana. **2.** *m.* ghid (turistic, de călătorie); **ein neuer ~ wurde herausgegeben** a fost editat un nou ghid turistic.

Reisegebühr, *-en, f.* taxă de călătorie.

Reisegefährte, *-n, -n, m.* tovarăș de drum.

Reisegefährtin, *-nen, f.* tovarășă de drum.

Reisegefolge, *-s, n. sg.* suită (în călătorie).

Reisegeld, *-(e)s, -er, n.* bani de drum, de călătorie.

Reisegenoss, *-en, -en (înv.)*, **Reisegenosse**, *-n, -n, m.* v. Reisegefährte.

Reisegepäck, *-(e)s, n. sg.* bagaj.

Reisegepäckversicherung, *-en, f.* asigurare pentru bagaje.

Reisegerät, *-(e)s, -e, n.* echipament de călătorie.

Reisegeschwindigkeit *f. sg.* viteză de deplasare; *(mar.)* viteză de navigație; *(av.)* viteză de zbor.

Reisegesellschaft, *-en, f.* **1.** companie, societate de voiaj. **2.** grup de excursioniști.

Reisegewand, *-(e)s, -wänder, n. (fam., glumeț)* v. Reiseanzug.

Reisegewerbe, *-s, -, n.* meserie, meșteșug (practicat) ambulant.

Reise|handbuch, *-(e)s, -bücher, n.* v. Reiseführer **(2)**.

Reise|hut, *-(e)s, -hüte, m.* pălărie de voiaj.

Reisekappe, *-n, f.* șapcă de voiaj.

Reisekarte, *-n, f.* hartă turistică.

Reisekasse, *n, f.* **1.** bani puși deoparte pentru călătorie. **2.** bani comuni ai unui grup de turiști, strânși de la fiecare.

Reisekissen, *-s, -, n.* perniță de voiaj.

Reisekoffer, *-s, -, m.* geamantan (de voiaj), valiză.

Reisekorb, *-(e)s, -körbe, m.* coș, valiză din nuiele pentru voiaj.

Reisekost *f. sg.* hrană (rece) pentru drum, pentru voiaj.

Reisekosten *pl.* v. Reiseauslagen.

Reisekostenrückvergütung, *-en, f.* returnare a cheltuielilor de călătorie.

Reisekostenvergütung, *-en, f.* indemnizație de călătorie.

Reisekreditbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de credit turistic.

Reisekutsche, *-n, f. (înv.)* butcă de călătorie.

Reiseland, *-(e)s, -länder, n.* țară turistică.

Reiseleiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Reiseführer **(1)**.

Reiselektüre *f. sg.* lectură de voiaj.

Reiselust *f. sg.* dorință de călătorie; dorință, plăcere de a voiaja.

reiselustig *adj.* dornic de a călători.

Reisemantel, *-s, -mäntel, m.* haină de voiaj.

Reisemarschall, *-s, -schälle, m. (înv.)* **1.** însoțitor expert (în călătorii). **2.** *(fam., glumeț)* impresar.

Reisemaschine, *-n, f.* mașină de scris portativă.

reisemüde *adj.* **1.** obosit de drum. **2.** plictisit de călătorii.

Reisemütze, *-n, f.* v. Reisekappe.

reisen, *reiste, gereist (du, er reist) vb.* **I.** *intr. (s)* a călători, a voiaja, a face călătorii; **zum Vergnügen ~** a voiaja de plăcere; **mit der Eisenbahn ~** a călători cu trenul; **mit dem Flugzeug ~** a călători cu avionul; **zu Pferd(e) ~** a călători călare; **zu Wasser ~** a călători cu vaporul; **in der Luft ~** a călători cu avionul. **II.** *intr. (s)* **1.** a pleca, a merge; **in die Ferien ~** a pleca în vacanță; **in die Schweiz ~** a pleca în Elveția; **über** (sau **durch**) **Ungarn nach Italien ~** a pleca prin Ungaria în Italia. **2.** a voiaja pentru o firmă comercială (în calitate de comis-voiajor); **in Seife ~** a voiaja ca angajat al unei fabrici de săpun. **3.** *(fam.; auf cu ac.)* a exploata (ceva), a face uz, a se folosi (de ceva), a călări (pe ceva); **du reist auf meine Gutmütigkeit** îmi exploatezi bunătatea, îngăduința. **III.** *tr. (h) (reg.)* a aranja, a împăca; **etwas zuwege ~** a aranja, a media lucrurile.

Reisen, *-s, n. sg.* călătorit, voiajare; **~ macht nicht immer klüger** călătorind nu înveți numai lucruri bune.

Reisende, *-n, -n (ein Reisender), m.* și *f.* **1.** călător(-oare); pasager(ă). **2.** *m. (com.)* comis-voiajor, voiajor comercial. **3.** *(ist.; în expr.)* **armer ~r** calfă călătoare.

Reise|necessaire [-nesɛsɛːɐ], *-s, -, n.* trusă de voiaj.

Reisenschreiber, *-s, -, m. (reg.)* vătaf care însoțește transporturile de produse agricole.

Reise|omnibus, *-ses, -se, m.* autobuz de voiaj, autobuz de mare distanță, autocar.

Reise|onkel, *-s, -, m. (fam.)* om gata oricând să călătorească.

Reisepapiere *pl.* documente de călătorie.

Reisepass, *-es, -pässe, m.* pașaport.

Reisepfennig, *-s, -e, m.* bani de drum.

Reiseplan, *-(e)s, -pläne, m.* proiect de călătorie; **Reisepläne schmieden** a proiecta o călătorie.

reisepredigen, *reisepredigte, gereisepredigt, vb. (h) intr.* și *tr.* a propovădui ca predicator itinerant.

Reiseprediger, *-s, -, m.* predicator itinerant.

Reiseprogramm, *-s, -e, n.* program de călătorie.

Reiseprospekt, *-(e)s, -e, m.* prospect al călătoriei.

Reiseproviant [-viant], *-s, m. sg.* mâncare pentru drum.

Reisepublikum, *-s, n. sg.* public călător.

Reiserbesen, *-s, -, m.* v. Reisigbesen.

Reiserechnung, *-en, f.* notă a cheltuielilor de călătorie.

Reiserei, *-en, f. (fam.)* călătorit interminabil.

reisern, *reiserte, gereisert, vb. (h) intr. (vân., despre câinii de vânătoare)* a adulmeca de pe crengi (atinse de vânat).

Reis|ernte, *-n, f.* recoltă de orez.

Reiseroute [-ruːtə], *-n, f.* itinerar de călătorie.

Reisesack, *-(e)s, -säcke, m.* sac de voiaj, de călătorie.

Reise|scheck, *-s, -s, m.* cec de voiaj.

Reiseschrift|steller, *-s, -, m.* autor de descrieri de călătorie.

Reiseskizze, *-n, f.* **1.** schiță a itinerarului. **2.** schiță de călătorie.

Reise|spesen *pl.* cheltuieli de călătorie.

Reise|stipendium, *-s, -dien* [-diən], *n.* bursă pentru călătorie de studii.

Reisetag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi a plecării în călătorie. **2.** zi de călătorie.

Reisetante, *-n, f. (fam., glumeț)* persoană căreia îi place să călătorească mult.

Reisetasche, *-n, f.* geantă, sacoșă de voiaj.

Reise|unfallversicherung, *-en, f.* asigurare contra accidentelor petrecute în timpul călătoriei.

Reise|unkosten *pl.* v. Reiseauslagen.

Reise|unternehmen, *-s, -, n.* **1.** v. Reisebüro. **2.** proiect de călătorie.

Reisever|an|stalter, *-s, -, m.* organizator de călătorii.

Reiseverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicție de călătorie.

Reiseverkehr, *-(e)s, m. sg.* **1.** circulație a călătorilor. **2.** turism.

Reiseverpflegung *f. sg.* aprovizionare pentru călătorie.

Reiseversicherung, *-en, f.* asigurare de călătorie.

Reisevorbereitungen *pl.* preparative de călătorie.

Reisewagen, *-s, -, m.* diligență.

Reisewecker, *-s, -, m.* ceas deșteptător pentru călătorie.

Reiseweg, *-(e)s, -e, m.* v. Reiseroute.

Reisewetter, *-s, n. sg. (în expr.)* **gutes** (sau **günstiges**) **~** vreme bună de călătorit; **schlechtes** (sau **ungünstiges**) **~** vreme rea, nepotrivită de călătorit.

Reisezehrung, *-en, f.* provizii de drum, merinde.

Reisezeit, *-en, f.* **1.** *sg.* timp, durată a călătoriei. **2.** vreme, epocă de călătorii.

Reiseziel, *-(e)s, -e, n.* țintă a călătoriei.

Reisezug, *-(e)s, -züge, m.* tren de călători.

Reisezug|abfahrt, *-en, f.* plecare a trenului de călători (din stație).

Reisezug|ankunft, *f. sg.* sosire a trenului de călători (în stație).

Reisezug|gepäckwagen, *-s, -, m.* **1.** vagon de coletărie în componența unui tren de călători. **2.** vagon de bagaje pentru tren de călători.

Reisezugverkehr, *-(e)s, -e, m.* trafic al trenurilor de călători.

Reisezugver|spätung, *-en, f.* întârziere a trenului de persoane.

Reisezulage, *-n, f.*, **Reisezuschuss**, *-es, -schüsse, m.* indemnizație de călătorie.

Reisfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp de orez, orezărie.

Reisgericht, *-(e)s, -e, n.* mâncare din orez.

Reisgerste *f. sg. (bot.)* orzoaică *(Hordeum distichon* subsp. *xeocrithon)*.

Reisholz, *-es, n. sg.* v. Reisig.

reisig *adj. (înv.)* gata de luptă, înarmat, călare.

Reisig, *-s, n. sg.* **1.** (mănunchi de) vreascuri, uscături. **2.** mărăciniș.

Reisigbesen, *-s, -, m.* mătură (de curte) din nuiele, târn.

Reisigbund, *-(e)s, -bünde*, **Reisigbündel**, *-s, -, n.* legătură de vreascuri.

Reisige, *-n, -n (ein Reisiger), m. (ist.)* cavaler; călăreț înarmat; mercenar (călare).

Reisigfeuer, *-s, -, n.* foc de vreascuri.

Reisig|geflecht, *-(e)s, -e, n.* leasă de nuiele, de uscături.

Reisig|gradierwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* turn de răcire cu fascine.

Reisigholz, *-es, n. sg.* v. Reisig.

Reiskoch, *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) *(reg.)* budincă de orez.

Reiskorn, *-(e)s, -körner, n.* bob de orez.

Reiskuchen, *-s, -, m.* prăjitură cu orez.

Reislauf, *-(e)s, m. sg.*, **Reislaufen**, *-s, n. sg. (înv.)* înrolare într-o armată de mercenari; serviciu de mercenar.

Reisläufer, *-s, -, m. (înv.)* mercenar.

Reismehl, *-(e)s, n. sg.* făină de orez.

Reis|papier, *-s, n. sg.* hârtie de orez.

Reis|pflanzung, *-en, f.*, **Reis|plantage** [-taːʒə], *-n, f.* plantație de orez, orezărie.

Reis|puder, *-s, m. sg.* pudră de orez.

Reisqualität, *-en, f.* calitate a orezului.

Reis|sack, *-(e)s, -säcke, m.* sac de orez.

Reiß|ahle, *-n, f.* v. Reißnadel.

Reiß|apparat, *-(e)s, -e, m. (metal.)* aparat de trasare, de rupere.

Reiß|aus sau **Reiß|aus** *m.* (și *n.*) *(în expr.)* **~ nehmen** a o șterge, a fugi, a o lua la sănătoasa.

Reißbaumwolle *f. sg. (text.)* bumbac revalorificat, scărmănat, dărăcit.

Reißbelastung, *-en, f. (mec.)* sarcină de rupere.

Reißbe|steck, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* trusă de desen.

Reißblei, *-(e)s, -e, n.* creion (de tâmplărie); ceruză.

Reißbrett, *-(e)s, -er, n.* planșetă de desen.

Reißbrett|stift, *-(e)s, -e, m.* v. Reißnagel.

Reis|schälmaschine, *-n, f.* mașină de decorticat orezul.

Reis|schleim, *-(e)s, m. sg.* zeamă de orez.

Reis|schnaps, *-es, -schnäpse, m.* v. Reisbranntwein.

Reißdraht, *-(e)s, -drähte, m.* sârmă de trasat.

Reiße, *-n, f.* răzătoare.

reißen, *riss, gerissen (du, er reißt), vb.* **I.** *tr. (h).* **1.** a smulge, a trage (cu putere); **jn. an den Haaren ~** a trage pe cineva de păr; **der Hund reißt an der Kette** câinele caută

să se smulgă din lanţ; **jn. zu Boden** ~ a trânti pe cineva la pământ; **einem etwas aus den Händen** ~ a smulge cuiva ceva din mâini; *(fig.)* **jn. aus der Gefahr** ~ a scăpa pe cineva din primejdie. **2.** a rupe, a spinteca, a sfâşia; **der Wolf hat ein Lamm gerissen** lupul a sfâşiat un miel; **etwas in Stücke** ~ a rupe ceva în bucăţi; **ein Loch in den Rock** ~ a face o gaură în haină; **Lücken** ~ a rări rândurile. **3.** *(an* cu *ac.)* a lua cu forţa, a acapara; **die Herrschaft an sich** *(ac.)* ~ a acapara puterea, domnia. **4.** *(sport)* a smulge. **5.** *(înv.)* a desena, a schiţa; **Grimassen** ~ a face grimase, a se strâmba; **Witze** ~ a face glume (proaste). **II.** *intr. (s)* a se rupe; **der Faden ist gerissen** aţa s-a rupt; *(în expr.)* **mir reißt die Geduld** îmi pierd răbdarea; **wenn alle Stränge** ~ când totul e pierdut. **III.** *refl. (h)* **1.** a se zgâria; **ich habe mich gerissen** m-am zgâriat; **ich habe mir eine Wunde gerissen** mi-am făcut o rană. **2.** a se sfâşia, a se bate; **sich um etwas** ~ a se bate pentru ceva, a se da în vânt pentru ceva. **IV.** *impers. (h)* **es reißt mich (**sau **mir) in allen Gliedern** am dureri sfâşietoare în toate încheieturile, mă dor toate încheieturile.

Reißen, *-s, n. sg. (fam.)* dureri reumatice; **sie hat das ~ im Bein** are dureri reumatice în picior.

reißend I. *part. prez.* de la reißen. **II.** *adj.* **1.** repede, rapid; **ein ~er Bach** un pârâu repede; **die Waren finden ~en Absatz** mărfurile se vând rapid, cunosc o desfacere rapidă. **2.** sfâşietor, cumplit; **~e Schmerzen** dureri cumplite. **3.** răpitor, feroce, sălbatic; **~e Tiere** animale răpitoare. **III.** *adv.* repede, rapid; **die Ware geht ~ ab** marfa se vinde rapid.

Reißer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană, copil care îşi strică, îşi rupe hainele. **2.** *(reg.)* cămătar, cămătăriţă. **3.** *m.* succes de librărie. **4.** *m.* efect de scenă. **5.** *m. (muz.)* şlagăr. **6.** *m. (tehn.)* trăgător. **7.** *m.* unealtă de însemnat butoaiele, lemnele de cherestea etc.

reißerisch *adj.* **1.** rapace. **2.** în goană după efecte ieftine.

Reißfeder, *-n, f.* trăgător; peniţă plată, de desen, de trasat.

reißfest *adj.* rezistent la rupere.

Reißfestigkeit *f. sg. (tehn.)* rezistenţă la rupere.

Reißgelb, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* auripigment.

Reißhaken, *-s, -, m. (ind. lemnului)* cuţit de trasat.

Reißkamm, *-(e)s, -kämme, m.* pieptene de scărmănat.

Reißkohle, *-n, f.* cărbune de desen.

Reißkreide, *-n, f.* cretă de desen.

Reißlänge, *-n, f. (text.)* lungime de rupere.

Reißleine, *-n, f. (av.)* şnur de deschidere (a paraşutei, a balonului).

Reißlinie [-niə], *-n, f.* linie perforată unde se poate detaşa (o hârtie etc.).

Reißnadel, *-n, f.* însemnător, ac de trasat.

Reißnagel, *-s, -nägel, m.* ţintă de planşetă, piuneză.

Reißpapier, *-s, -e, n.* hârtie de desen.

Reißschiene, *-n, f.* riglă de desen în T; teu.

Reißschnur, *-schnüre, f.* v. Reißleine.

Reiß|spinn|stoff, *-(e)s, -e, m. (text.)* fire din material revalorificat.

Reiß|stift, *-(e)s, -e, m.* v. Reißnagel.

Reis|stärke *f. sg.* amidon, scrobeală din făină de orez.

Reißteufel, *-s, -, m. (fam.)* v. Reißer **(1)**.

Reis|stroh, *-(e)s, n. sg.* paie de orez.

Reis|suppe, *-n, f.* supă de orez.

Reißverschluss, *-es, -schlüsse, m.* fermoar.

Reißverschluss|tasche, *-n, f.* **1.** geantă cu fermoar. **2.** buzunar cu fermoar.

Reißwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (text.)* lup destrămător; desfibrator; scărmănător.

Reißwolle *f. sg.* lână regenerată (din zdrenţe).

Reißzahn, *-(e)s, -zähne, m.* **1.** *(zool.)* (dinte) canin. **2.** *(text.)* dinte destrămător.

Reißzeug, *-(e)s, -e, n.* trusă de desen, de trasat.

Reißzirkel, *-s, -, m.* compas pentru desen.

Reißzwecke, *-n, f.* v. Reißnagel.

Reiste, *-n, f.* **1.** *(reg.)* scoc, jilip. **2.** v. Riste.

reisten, *reistete, gereistet (du reistest, er reistet), vb. (h) tr.* a da drumul (lemnului) pe scoc, pe jilip în jos.

Reisvogel, *-s, -vögel, m.* v. Reisammer.

Reiswasser, *-s, n. sg.* v. Reisschleim.

Reiswein, *-(e)s, -e, m.* vin (făcut) din orez, sake.

Reit, *-e, f. (reg.)* v. Reite.

Reit|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de călărie.

Reitbahn, *-en, f.* manej, pistă de hipodrom.

reitbar *adj. (despre cai)* bun de încălecat, de călărit; *(despre drumuri)* pe care se poate călări.

Reitdecke, *-n, f.* cioltar, pătură pentru cal.

Reitdress, *-es, -e, m.* (şi *austr.* -, *-en, f.)* costum de călărie.

Reite, *-n, f. (reg.)* **1.** capră de uscat trifoi. **2.** cotitură, curbă.

Reitel, *-s, -, m.*, **Reitelholz**, *-es, -hölzer, n.* **1.** *(reg.)* pârghie. **2.** *(reg.)* leagăn. **3.** *(hidr.)* dispozitiv de strângere pentru legarea fascinelor. **4.** *(maş.)* opritor.

reiteln, *reitelte, gereitelt (ich reit(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a lega, a strânge (răsucind cu un lemn).

reiten, *ritt, geritten (du reitest, er reitet), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a călări; **er reitet ein schönes Pferd** călăreşte un cal frumos; *(glumeţ)* **den Pegasus** ~ a face poezii, versuri; *(fam.)* **sein Steckenpferd** ~ a fi absorbit de un hobby; *(fam.)* **sein Prinzip** ~ a rămâne consecvent cu principiul său; *(fam.)* **Wechsel** ~ a se descurca preschimbând poliţe; **sein Pferd müde** ~ sau **zu Tode** ~ a-şi istovi, a-şi omorî calul călărindu-l; *(fam.)* **ich will ihn schon ~!** am să-i arăt eu lui! am să-i vin eu de hac! **der Teufel reitet ihn** îl mână dracul (la rele); *(glumeţ)* **Muster** ~ a fi comis-voiajor. **2.** a duce călare; a mâna călărind; **ein Pferd in die Schwemme** ~ a duce un cal la scăldat; *(fam.)* **jn. in die Tinte** ~ a băga pe cineva la apă. **3.** a face, a parcurge călare; **einen langen Weg** ~ a face călare un drum lung. **4.** *(în expr.)* **jn. über den Haufen** ~ a doborî pe cineva cu calul. **5.** (şi *intr.; despre tauri)* a goni; **die Kuh** ~ a goni vaca. **II.** *intr. (s* şi *h)* a călări, a face călărie; **heute bin (**sau **habe) ich viel geritten** azi am călărit mult; **Galopp** ~ a merge în galop; **im Trab** ~ a merge la trap; **im Schritt** ~ a merge la pas; **das Kind auf den Schultern ~ lassen** a pune copilul să călărească pe umeri; *(fam.)* **auf einem Gedanken** ~ a insista pe o idee; *(glumeţ)* **auf diesem Messer kann man** ~ pe cuţitul ăsta poţi să călăreşti (fiindcă taie aşa de prost); *(mar.)* **das Schiff reitet auf den Wellen** vaporul saltă pe valuri. **III.** *intr. (s* şi *h)* **1.** a pleca, a merge călare; **aufs Land** ~ a pleca călare la ţară. **2.** *(reg.)* a luneca, a glisa. **3.** *(înv.)* a călători. **4.** *(reg.)* a defrişa, a lăzui. **5.** *(reg.)* a săpa, a scurma; **der Maulwurf reitet** cârtiţa scurmă (pământul). **6.** *(reg.)* a prepara, a pregăti; a topi cânepă.

reitend I. *part. prez.* de la reiten. **II.** *adj.* călare; **~e Artillerie** artilerie călare.

Reiter[1], *-s, -, m.* **1.** călăreţ. **2.** *(mil.)* cavalerist. **3.** *(mil., în expr.)* **der spanische** ~ obstacol mobil de sârmă ghimpată. **4.** *(tehn.)* traversă. **5.** *(agr.)* capră de trifoi. **6.** *(zool., reg.)* gărgăriţă. **7.** cursor al riglei de calcul; lamelă, călăreţ. **8.** călăreţ (la balanţă). **9.** *(constr.)* turnuleţ ornamental pe coama acoperişului.

Reiter[2], *-n, f. (reg.)* ciur (pentru cereale, nisip etc.).

Reiter|abteilung, *-en, f. (mil.)* divizion de cavalerie.

Reiter|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* şarjă de cavalerie.

Reiter|armee, *-n, f.* cavalerie; *(mil.)* **die Erste** ~ Armata întâi de cavalerie.

Reiter|attacke, *-n, f.* v. Reiterangriff.

Reiter|aufzug, *-(e)s, -züge, m.* cavalcadă.

Reiterdenkmal, *-s, -mäler, n.* statuie ecvestră.

Reiterdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu călare.

Reiterei, *-en, f.* **1.** cavalerie, călărime. **2.** mod de a călări.

Reiterfahne, *-n, f. (mil.)* stindard de cavalerie.

Reiterfähnrich, *-(e)s, -e, m. (mil.)* **1.** *(în evul mediu)* portstindard la cavalerie. **2.** elev la o şcoală militară de ofiţeri (la cavalerie).

Reiterflinte, *-n, f. (mil.)* carabină.

Reitergefecht, *-(e)s, -e, n. (mil.)* luptă de cavalerie.

Reitergewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate a călăreţului.

Reiter|haufen, *-s, -, m.* v. Reiterschar.

Reiterin, *-nen, f.* călăreaţă, amazoană.

Reiterlein, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Reiter) călăreţ mic. **2.** *(astron.)* Alcor.

Reitermarsch, *-(e)s, -märsche, m. (muz.)* marş al cavaleriei.

reitern, *reiterte, gereitert, vb. (h) tr. (tehn.)* a ciurui.

Reiterposten, *-s, -, m. (mil.)* vedetă, santinelă de cavalerie.

Reiter|regiment, *-(e)s, -er, n. (mil.)* regiment de cavalerie.

Reitersalbe, *-n, f. (reg.)* alifie de râie.

Reiterschaft, *-en, f.* v. Reiterei **(1)**.

Reiterschar, *-en, f.* grup, ceată, pâlc de călăreţi.

Reitersmann, *-(e)s, -männer* (şi *-leute), m.* călăreţ.

Reiter|sparren, *-s, -, m. (constr.)* căprior de crupă.

Reiter|standbild, *-(e)s, -er, n.* v. Reiterdenkmal.

Reiter|statue, *-n, f.* v. Reiterdenkmal.

Reiter|stiefel, *-s, -, m.* cizmă de călăreţ.

Reiter|stückchen, *-s, -, n.* ispravă de călăreţ.

Reiterver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociaţie (a amatorilor) de călărie.

Reitervolk, *-(e)s, -völker, n.* **1.** *(ist.)* popor de călăreţi. **2.** *(fam.)* călăreţi; grup de călăreţi.

Reitgerte, *-n, f.* cravaşă.

Reitgras, *-es, n. sg. (bot.)* trestie de câmp *(Calamagrostis arundinacea)*.

Reitgurt, *-(e)s, -e, m.* chingă.

Reit|haken, *-s, -, m.* agrafă.

Reit|hose, *-n, f.* pantaloni de călărie.

Reitjackett [-ʒa-], *-s, -s, n.* haină, jachetă de călărie.

Reitjagd, *-en, f.* **1.** vânătoare călare, pe cai. **2.** *(sport)* călărie în grup.

Reitkleid, *-(e)s, -er, n.* costum, rochie de călărie.

Reitkleidung, *-en, f.* costum, echipament, uniformă de călărie.

Reitknecht, *-(e)s, -e, m.* rândaş la cai.

Reitkunst, *-künste, f.* **1.** *sg.* echitaţie. **2.** bravură de călăreţ.

Reitlehrer, *-s, -, m.* instructor de călărie.

reitlings *adv.* v. rittlings.

Reitpeitsche, *-n, f.* cravaşă, biciuşcă.

Reitpferd, *-(e)s, -e, n.* cal de călărie.

Reitplatz, *-es, -plätze, m. (mil.)* manej.

Reitpost *f. sg.* poştă călare; curier.

Reitriss, *-es, -e, m. (metal.)* fisură oblică.

Reitsattel, *-s, -, m.* şa de călărie.

Reitschule, *-n, f.* **1.** şcoală de călărie; **die spanische** ~ şcoala de călărie spaniolă. **2.** *(reg.)* carusel, căluşei.

Reitschüler, *-s, -, m.* elev la şcoala de călărie.

Reitsitz, *-es, -e, m. (sport)* poziţie călare.

Reit|sport, *-(e)s, m. sg.* hipism, călărie.

Reit|stall, *-(e)s, -ställe, m.* grajd pentru cai de călărie.

Reit|stiefel, *-s, -, m.* cizmă de călărie.

Reit|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (tehn.)* păpuşă mobilă.

Reit|stunde, *-n, f.* lecţie de călărie.

Reit|tier, *-(e)s, -e, n.* animal de călărie.

Reit|turnier, *-s, -e, n.* concurs de călărie, de hipism.

Reit|übung, *-en, f.* exerciţiu de călărie.

Reit|unter|richt, *-(e)s, -e, m.* lecţie de călărie.

Reitwagen, *-s, -, m. (mil.)* cheson, furgon.

Reitwechsel, *-s, -, m. (com.)* poliţă înşelătoare.

Reitweg, *-(e)s, -e, m.* alee de călărie.

Reit|zeug, *-(e)s, n. sg.* **1.** harnaşament. **2.** echipament de călărie.

Reiz, *-es, -e, m.* **1.** excitaţie; **physischer** ~ excitaţie fizică. **2.** iritaţie; **chemischer** ~ iritaţie provocată de un agent chimic. **3.** farmec, atracţie; **das hat für mich keinen** ~ lucrul acesta nu mă încântă, nu mă atrage, n-are pentru mine nici un farmec; **der ~ der Ferne** atracţia depărtării; **der ~ des Verbotenen** atracţia, farmecul lucrului interzis; **alle ~e spielen lassen** a pune în joc, a pune la bătaie toate farmecele, toată puterea de atracţie. **4.** *(psih.)* stimul.

Reiz|auslöser, *-s, -, m.* stimulent.

reizbar *adj.* **1.** excitabil. **2.** iritabil; irascibil.
Reizbarkeit *f. sg.* **1.** excitabilitate. **2.** iritabilitate, irascibilitate; susceptibilitate.
Reizbe|handlung, *-en, f. (med.)* terapie, tratament prin stimuli.
Reizbewegung, *-en, f. (bot.)* mişcare (provocatoare) de excitaţie.
reiz|empfänglich *adj.* v. reizbar.
Reiz|empfänglichkeit, *-en, f.* v. Reizbarkeit.
Reiz|empfindung, *-en, f.* senzaţie.
reizen, *reizte, gereizt (du, er reizt) vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a excita. **2.** a irita, a aţâţa, a întărâta, a provoca. **3.** a încânta; a atrage; **das reizt mich nicht** asta nu mă interesează, nu mă atrage. **4.** *(vân.)* a ademeni. **5.** a stimula, a îmboldi. **6.** a licita (la jocul de cărţi).
Reizen, *-s, n. sg.* **1.** excitare. **2.** iritare, aţâţare, provocare. **3.** încântare, atragere. **4.** *(vân.)* ademenire. **5.** stimulare. **6.** licitare (la jocul de cărţi).
reizend I. *part. prez.* de la reizen. **II.** *adj.* **1.** excitant. **2.** iritant. **3.** încântător, fermecător, adorabil, răpitor, ademenitor; delicios.
Reizfigur, *-en, f.* persoană controversată.
Reizhusten, *-s, m. sg. (med.)* tuse iritativă.
Reizker, *-s, -, m. (bot.)* râşcov, burete dulce *(Lactarius deliciosus).*
Reizklima, *-s, -s* şi *-s, -klimate, n.* climă întăritoare, care stimulează organismul datorită oscilaţiilor de temperatură şi de presiune atmosferică.
Reizkörper, *-s, -, m.* **1.** *(med.)* substanţă iritantă. **2.** v. Reizstoff.
reizlos *adj.* fără farmec, lipsit de atracţie; **sie ist ~** n-are nici un farmec.
Reizlosigkeit *f. sg.* lipsă de farmec, de atracţie.
Reizmittel, *-s, -, m.* stimulent; excitant.
Reizquelle, *-n, f.* sursă de stimulare, de excitare.
Reizschwelle, *-n, f. (fiziol.)* prag de excitare, prag al excitabilităţii.
Reiz|stoff, *-(e)s, -e, m. (mil., chim.)* substanţă iritantă.
Reiz|thema, *-s, -themen* şi *-s, -themata, n.* subiect controversat.
Reiz|überflutung, *-en, f.* surexcitare, stimulare exagerată.
Reizung, *-en, f.* **1.** excitaţie. **2.** iritaţie. **3.** provocare. **4.** stimulare, stimul.
reizvoll *adj.* plin de farmec, încântător.
Reizwäsche, *-n, f. (fam.)* lenjerie sexy.
Reizwort, *-(e)s, -wörter, n. (psih.)* **1.** cuvânt-stimul. **2.** cuvânt care declanşează emoţii negative.
Rejektion, *-en, f. (jur.)* rejecţie, refuzare, renunţare.
rejizieren, *rejizierte, rejiziert, vb. (h) tr. (jur.)* a refuza, a renunţa.
Rekapitulation, *-en, f.* recapitulare.
rekapitulieren, *rekapitulierte, rekapituliert, vb. (h) tr.* a recapitula.
Rekel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** bădăran. **2.** dulău.
Rekelei, *-en, f. (fam.)* tolănire.
rekelhaft *adj.* bădărănos.
rekeln, *rekelte, gerekelt (ich rek(e)le), vb. (h) refl.* **1.** a se întinde, a se tolăni; **er rekelt sich auf dem Sofa** se tolăneşte pe canapea. **2.** *(reg.)* a se certa.
Reklamant, *-en, -en, m.* reclamant.
Reklamation, *-en, f.* reclamaţie, plângere.
Reklamationsfrist, *-en, f.* termen de reclamaţie.
Reklame, *-n, f.* reclamă, publicitate; **für etwas ~ machen** a face reclamă pentru ceva.
Reklame|artikel, *-s, -, m.* articol de reclamă, mostră gratuită a unui produs oferită în scopuri publicitare.
Reklamechef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* v. Werbeleiter.
Reklamefachmann, *-(e)s, -leute, m.* v. Werbefachmann.
Reklamefeldzug, *-(e)s, -züge, m.* v. Werbefeldzug.
Reklamefilm, *-(e)s, -e, m.* film publicitar.
Reklamefläche, *-n, f.* suprafaţă rezervată afişării (de reclame).
Reklamegänger, **Reklameläufer**, *-s, -, m.* purtător de pancarte de reclamă, om-sandvici.
reklame|haft *adj.* de reclamă.
Reklamekosten *pl.* cheltuieli, costuri de publicitate.
Reklameliteratur, *-en, f.* literatură de reclamă.
Reklamemacherei,*-en, f.* reclamă exagerată, forţată.
Reklameplakat, *-(e)s, -e, n.* afiş publicitar.
Reklamepreis, *-es, -e, m.* preţ publicitar.
Reklameschild, *-(e)s, -er, n.* panou publicitar.
Reklamesendung, *-en, f.* pauză publicitară, de reclame în timpul unei emisiuni de televiziune.
Reklametafel, *-n, f.* panou, tablă de afişat reclame.
Reklametrick, *-s, -s* (şi *-e), m.* truc de reclamă.
Reklametrommel, *-n, f. (fam.; în expr.)* **die ~ rühren** a face reclamă, a bate toba.
Reklamezettel, *-s, -, m.* pliant, volant publicitar.
reklamieren, *reklamierte, reklamiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a reclama, a ridica pretenţii (asupra unui lucru). **II.** *intr.* a reclama, a se plânge (de ceva), a face plângere.
Rekognition, *-en, f. (jur.)* recunoaştere, certificare, autentificare.
rekognoszieren, *rekognoszierte, rekognosziert, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *intr. (mil., înv.)* a recunoaşte, a cerceta, a face o recunoaştere. **II.** *tr. (jur.)* a recunoaşte, a declara ca fiind just.
Rekognoszierung, *-en, f. (mil., înv.)* recunoaştere, cercetare; **auf ~ gehen** a merge în recunoaştere.
Rekognoszierungsmarsch, *-(e)s, -märsche, m. (mil., înv.)* marş de recunoaştere.
Rekognoszierungsritt, *(-e)s, -e, m. (mil., înv.)* recunoaştere călare.
Rekommandation, *-en, f. (înv.)* recomandare.
Rekommandationsgebühr, *-en, f. (înv., reg.)* taxă pentru (scrisori) recomandate.
rekommandieren, *rekommandierte, rekommandiert, vb. (h) tr. (înv.)* **1.** a recomanda, a prezenta. **2.** a da la poştă o (scrisoare) recomandată.
rekommandiert I. *part. trec.* de la rekommandieren. **II.** *adj. (înv.,.reg.; despre scrisori)* recomandate.
Rekompens, *-en, f. (ec.)* recompensare.
Rekompensation, *-en, f. (ec.)* compensaţie, recompensă.
rekompensieren, *rekompensierte, rekompensiert, vb. (h) tr. (ec.)* a recompensa; a despăgubi.
Rekonstitution, *-en, f.* reconstituire.
rekonstruierbar, *adj.* reconstruibil.
rekonstruieren, *rekonstruierte, rekonstruiert, vb. (h) tr.* a reconstitui.
Rekonstruierung, *-en, f.* v. Rekonstruktion.
rekonstruktabel *adj. (înv.)* reconstituibil.
Rekonstruktion, *-en, f.* **1.** reconstrucţie, reconstruire. **2.** reconstituire.
Rekonstruktions|arbeiten *pl.* lucrări de reconstruire.
Rekonstruktions|periode, *-n, f.* perioadă de reconstrucţie.
Rekonstruktions|politik *f. sg.* politică de reconstrucţie.
Rekonvaleszent [-va-], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (med.)* convalescent(ă).
Rekonvaleszenz, *-en, f. (med.)* convalescenţă.
rekonvaleszieren, *rekonvaleszierte, rekonvalesziert, vb. (h) intr. (med.)* a se reface, a se însănătoşi.
Rekonziliation [-lia-], *-en, f. (bis. cat.)* reconciliere.
Rekord, *-(e)s, -e, m.* **1.** record; **einen ~ schlagen** (sau **brechen**) a bate un record. **2.** *(fam.; în expr.)* **ich habe ordentlichen ~ davor** mi-e foarte teamă de acest lucru.
Rekordbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă, valoare record.
Rekord|defizit, *-s, -e, n. (ec.)* deficit-record; **ein ~ verzeichnen** a înregistra un deficit record.
Rekorder, *-s, -, m.* casetofon.
Rekord|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultat record.
Rekord|ernte, *-n, f.* recoltă record.
Rekordgewinn, *-(e)s, -e, m.* beneficiu-record.
Rekordhalter, *-s, -, m.* deţinător al unui record.
Rekordhascherei, *-en, f.* goană după recorduri.
Rekordhöhe, *-n, f.* înălţime record.
Rekordjahr, *-(e)s, -e, n.* an-record.
Rekordleistung, *-en, f.* **1.** performanţă. **2.** *(mec.)* putere maximă, record.
Rekordler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (sport)* campion(-oană).
Rekordmann, *-(e)s, -leute, m.* recordman.
Rekordnachfrage, *-n, f.* cerere-record.
Rekordproduktion, *-en, f.* producţie-record.
Rekord|spritze, *-n, f. (med.)* seringă demontabilă.
Rekordzahl, *-en, f.* număr, cifră record.
Rekordzeit, *-en, f.* timp record.
Rekordziffer, *-n, f.* cifră-record.
Rekre|ation, *-en, f. (înv.)* recreere; recreaţie.
rekre|ieren [-kre'i:rən], *rekreierte, rekreiert, vb. (h) tr.* şi *refl. (înv.)* a (se) recrea, a (se) odihni.
Rekrimination, *-en, f. (jur., înv.)* recriminare.
Rekrudeszenz, *-en, f. (med.)* recrudescenţă (a unei boli).
Rekrut, *-en, -en, m. (mil.)* recrut.
Rekruten|ausbildung, *-en, f. (mil.)* instrucţie a recruţilor.
Rekruten|aushebung, *-en, f. (mil.)* recrutare.
Rekrutendepot [-po:], *-s, -s, n. (mil., ist.)* unitate din interior (sau din teritoriile ocupate în timpul primului război mondial) pentru instrucţia recruţilor.
Rekrutenkontingent, *-(e)s, -e, n. (mil.)* contingent de recruţi.
Rekrutenver|eidigung, *-en, f. (mil.)* depunere a jurământului.
Rekrutenvor|stellung, *-en, f. (mil.)* prezentare a recruţilor la încorporare, la inspecţie.
Rekrutenzeit *f. sg.* timpul încorporării, înaintea depunerii jurământului.
rekrutieren, *rekrutierte, rekrutiert, vb. (h)* **I.** *tr. (mil., înv.)* a recruta. **II.** *tr.* şi *refl. (fig.)* a (se) recruta; **sie ~ sich aus dieser Gruppe** se recrutează din această grupă.
Rekrutierung, *-en, f. (mil.)* recrutare.
Rekrutierungs|amt, *-(e)s, -ämter, n. (mil.)* birou de recrutare.
Rekrutierungsgeschäft, *-(e)s, -e, n.* acţiune de recrutare; **das ~ ist beendet** acţiunile de recrutare s-au terminat.
Rekrutierungsgesetz, *-es, -e, n.* lege de recrutare.
Rekrutierungs|pferd, *-(e)s, -e, n.* **1.** cal de remontă. **2.** *(mil.)* cal de schimbaş.
rekrutierungs|pflichtig *adj.* supus recrutării.
Rekrutierungs|stelle, *-n, f.* v. Rekrutierungsamt.
Rekta|indossament, *-(e)s, -e, n.*, **Rektaklausel**, *-n, f. (fin.)* menţiune, clauză «la purtător».
rektal *adj. (anat.)* rectal.
Rekt|angel, *-s, -, m. (mat.)* dreptunghi.
rekt|angulär *adj. (mat.)* dreptunghiular, rectangular.
Rekta|papier, *-s, -e, n. (fin.)* titlu «la purtător».
Rekt|aszension, *-en, f. (astron.)* ascensiune dreaptă.
Rekta|wechsel, *-s, -, m. (fin.)* poliţă «la purtător».
rekte *adv.* v. recte.
Rektifikation, *-en, f.* **1.** *(înv.)* rectificare. **2.** *(tehn., chim.)* distilare fracţionată, rectificare. **3.** *(mat.)* rectificare.
rektifizierbar *adj.* rectificabil, care poate fi rectificat.
rektifizieren, *rektifizierte, rektifiziert, vb. (h) tr.* **1.** a rectifica. **2.** *(tehn., chim.)* a distila, a rectifica.
Rektifizierung, *-en, f.* rectificare.
Rektion, *-en, f. (gram.)* recţiune, regim, **dieses Zeitwort hat den Akkusativ als ~** acest verb cere acuzativul.
Rekto, *-s, -s, n.* recto.
Rektometer, *-s, -, n. (text.)* rectometru.
Rektor, *-s, -toren, m.* **1.** rector. **2.** *(bis. cat.)* prelat care conduce o instituţie bisericească.
Rektorat, *-(e)s, -e, n.* rectorat.
Rektoratswechsel, *-s, -, m.*, **Rektoratswechslung**, *-en, f.* schimbare a rectorului.
Rektoskopie, *-n* [-'pi:ən], *f. (med.)* rectoscopie.
Rektum, *-s, Rekta, n. (anat.)* rect.
rekultivieren [-'vi:-], *rekultivierte, rekultiviert, vb. (h) tr.* a refertiliza.
Rekultivierung, *-en, f.* refertilizare.
Rekuperativfeuerung, *-en, f.(tehn.)* focar cu recuperare.
Rekuperator, *-s, -toren, m. (tehn.)* recuperator.
Rekurrenz *f. sg. (lingv.)* recurenţă.

rekurrieren, *rekurrierte, rekurriert, vb. (h) intr.* **1.** *(jur.)* a face recurs. **2.** a reveni la cele anterioare.

Rekurs, *-es, -e, m.* **1.** *(jur.)* recurs; **einen ~ einreichen** a face recurs. **2.** revenire la cele anterioare.

Rekursion, *-en, f.* recursiune.

Rekursionsverfahren, *-s, -, n. (mat.)* procedeu prin recurență.

rekursiv *adj.* recursiv; *(inform.)* **~e Funktionen** funcții recursive.

Rekursverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură de recurs.

Rekursweg, *-(e)s, m. sg. (jur.; în expr.)* **im ~(e)** pe calea recursului.

Relais [rə'lɛ:], - [rə'lɛ:s], - [rə'lɛ:s], *n.* **1.** *(ist.)* loc unde se schimbă caii (de diligență). **2.** *(mil.)* ștafetă, releu de agenți de legătură, de transmisie. **3.** *(electr.)* releu; **lichtelektrisches (sau photoelektrisches) ~** releu electric (sau fotoelectric).

Relais|pferd, *-(e)s,-e,n. (ist.)* cal de schimb, de poștă; cal proaspăt.

Relaisröhre, *-n, f. (electr.)* tub-releu, tub cu catod rece.

Relais|satellit, *-en, -en, m.* satelit pentru telecomunicații.

Relais|satz, *-es, -sätze, m. (electr.)* set de relee.

Relais|schaltung, *-en, f. (electr.)* conexiune a releului.

Relais|sender, *-s, -, m. (tel.)* translator.

Relais|station, *-en, f. (tel.)* stație de releu.

Relais|strecke, *-n, f. (tel.)* linie, tronson de radioreleu.

Relation, *-en, f.* **1.** relație, legătură. **2.** *(înv.)* referință, raport, informație.

Relations|preis, *-es, -e, m.* preț relativ.

relativ *adj.* relativ; **~e Mehrheit** majoritate relativă; **der ~e Mehrwert** plusvaloarea relativă.

Relativ, *-s, -e* [-və], *n. (gram.)* **1.** pronume relativ. **2.** adverb relativ.

Relativbeschleunigung, *-en, f. (fiz.)* accelerație relativă.

relativieren [-'vi:-], *relativierte, relativiert, vb. (h) tr.* a relativiza, a condiționa.

Relativismus [-vIs-], *-, m. sg. (fil.)* relativism.

Relativität, *-en, f.* relativitate.

Relativitäts|theorie *f. sg.* teoria relativității.

Relativpronomen, *-s, - (și -mina), n.* v. Relativ **(1)**.

Relativsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție relativă.

Relativum [-vʊm], *-s, -tiva, n.* v. Relativ.

Relativzahl, *-en, f.* număr relativ.

Relaysystem [-'lɛi-], *-s, -e, n. (ec.)* sistem în releu.

Relegation, *-en, f.* exmatriculare; eliminare (dintr-o universitate, dintr-o școală).

relegieren, *relegierte, relegiert, vb. (h) tr.* a exmatricula, a elimina (dintr-o universitate, dintr-o școală).

relevant [-'vant] *adj.* important, esențial, relevant.

Relevanz, *-en, f.* relevanță; importanță.

Relevation, *-en, f. (jur., înv.)* relevare, reliefare.

Relief [-'liɛf], *-s, -s, și -(e)s, -e, n. (geogr., arte plastice)* **1.** relief; **das ~ der Landschaft** relieful ținutului. **2.** *pl. (cul.)* figurine de ciocolată.

Reliefbühne, *-n, f.* scenă lată, de adâncime mică pentru revistă și teatru de varietăți.

Reliefdruck, *-(e)s, -e m. (tipogr.)* imprimare, tipar în relief.

Reliefgewebe, *-s, -, n. (text.)* țesătură gofrată; țesătură în relief.

Reliefkarte, *-n, f.* hartă în relief.

Reliefprägung, *-en, f. (tipogr.)* imprimare în relief.

Reliefschrift, *-en, f. (tipogr.)* caractere în relief.

Relief|stickerei, *-en, f.* broderie în relief.

Relief|umkehr *f. sg. (geol.)* inversiune.

Religion [-'gio:n], *-en, f.* religie, credință religioasă; confesiune; *(fig.)* **Kunst ist ihm ~** arta este religia lui, arta e tot ce are mai scump, mai sfânt pe lume; **er hat ~** e un om evlavios.

Religions|änderung, *-en, f.* convertire (la altă religie).

Religions|angelegenheit, *-en, f.* chestiune, problemă religioasă.

Religionsbedrückung, *-en, f.* persecuție religioasă.

Religionsbekenntnis, *-ses, -se, n.* profesiune de credință.

Religionsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de religie.

Religionsduldung *f. sg.* toleranță religioasă.

Religions|edikt, *-(e)s, -e, n.* edict religios.

Religions|eid, *-(e)s, -e m.* jurământ religios.

Religions|eifer, *-s, m. sg.* zel religios.

Religionsform, *-en, f.* formă de credință religioasă.

Religionsfreiheit *f. sg.* libertate a credinței.

Religionsfriede, *-ns*, **Religionsfrieden**, *-s, m. sg.* pace religioasă.

Religionsführer, *-s, -, m.* lider religios.

Religionsgemeinschaft, *-en, f.* comunitate religioasă.

Religionsgenosse, *-n, -n, m.* coreligionar.

Religionsgeschichte *f. sg.* istorie a religiilor.

Religionsge|spräch, *-(e)s, -e, n.* discuție religioasă.

Religionshass, *-es, m. sg.* ură religioasă.

Religionskrieg, *-(e)s, -e, m.* război religios.

Religionslehre, *-n, f.* doctrină religioasă.

Religionslehrer, *-s, -, m.* profesor de religie.

religionslos *adj.* fără religie.

Religionslosigkeit *f. sg.* lipsă de religie.

Religionsphilosophie, *-n* [-fi:ən], *f.* filozofie a religiei.

Religions|sache, *-n, f.* chestiune, problemă de credință, de religie.

Religions|schwärmer, *-s, -, m.* fanatic religios.

Religions|schwärmerei *f. sg.* fanatism religios.

Religions|spaltung, *-en, f.* schismă religioasă.

Religions|stifter, *-s, -, m.* fondator, întemeietor al unei religii.

Religions|streit, *-(e)s, -e, m.* controversă religioasă.

Religions|streitigkeit, *-en, f.* dispută religioasă.

Religions|stunde, *-n, f.* oră de religie.

Religions|trennung, *-en, f.* v. Religionsspaltung.

Religions|unter|richt, *-(e)s, -e, m.* **1.** învățământ religios. **2.** oră de religie.

Religionsver|ächter, *-s, -, m.* disprețuitor al religiei.

Religionsver|achtung *f. sg.* dispreț pentru religie.

Religionsverbesserung, *-en, f.* reformă religioasă.

Religionsverfolgung, *-en, f.* persecuție religioasă.

Religionswissenschaft *f. sg.* știință a religiilor.

Religionszuge|hörigkeit, *-en, f.* apartenența la o anumită religie, comunitate religioasă, confesiune.

Religionszwang, *-(e)s, m. sg.* constrângere religioasă.

religiös *adj.* religios.

Religiosität *f. sg.* religiozitate.

Relikt, *-(e)s, -e, n.* relicvă, rămășiță.

Relikten *pl. (jur.)* **1.** moștenitori; supraviețuitori. **2.** avere lăsată, moștenire.

Reliktenfauna *f. sg. (zool.)* relict din fauna erelor vechi.

Reliktenflora *f. sg. (bot.)* relict din flora erelor vechi.

Reling, *-e (și -s), f.,* și *-s, -e, n. (mar.)* balustradă (a punții).

Reliquiar [relikvi'a:ɐ], *-s, -e* (sau *-ien* [-iən]), *n. (rel.)* raclă, cutie cu moaște.

Reliquie [re'li:kviə], *-n, f. (rel.)* moaște, relicve.

Reliquiendienst, *-(e)s, -e, m.* adorare a moaștelor.

Reliquienschrein, *-(e)s, -e, m.* v. Reliquiar.

Reluktanz, *-en, f. (electr.)* reluctanță.

remanent *adj.* remanent.

Remanenz, *-en, f.* remanență.

Rembours [rã'bu:ɐ], *-, -, m.* ramburs.

remboursieren, *remboursierte, remboursiert, vb. (h) tr.* a rambursa.

Rembourskredit, *-(e)s, -e, m.* credit rambursabil.

Rembours|stelle, *-n, f.* loc de rambursare.

Remedium, *-s, -dien* [-diən], *n.* **1.** *(med.)* remediu; medicament. **2.** *(numis.)* diferență admisă față de greutatea legală (a monedei).

Remedur, *-en, f. (jur., înv.)* remediere, înlăturare a unui abuz.

Rement, *-(e)s, n. (reg., argou)* regiment.

rementieren, *rementierte, rementiert, vb. (h) intr. (fam.)* a bubui; a face gălăgie, a face scandal.

remilitarisieren, *remilitarisierte, remilitarisiert, vb. (h) tr.* a remilitariza.

Remilitarisierung *f. sg.* remilitarizare.

Remilitarisierungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de remilitarizare.

Reminiszenz, *-en, f.* reminiscență.

remis [rə'mi:] *adv. (sport; în expr.)* **das Spiel ist ~** partida este remisă (la șah).

Remis, *-, - (și -en), n. (sport)* remiză; joc, partidă nedecis(ă); **er musste sich mit ~ begnügen** a fost silit să se mulțumească cu partida remisă.

Remise [rə'mi:z(ə)], *-n, f.* **1.** remiză, șopron. **2.** *(vân.)* rezervație.

Remission, *-en, f.* **1.** *(înv.)* reducere. **2.** remitere, reexpediere, restituire. **3.** *(med.)* remisiune.

Remittenden *pl. (com.)* **1.** acte remitente, documente ce urmează a fi restituite, trimise înapoi. **2.** remitende.

Remittent, *-en, -en, m. (com.)* remitent.

remittieren, *remittierte, remittiert, vb. (h) tr.* **1.** a remite. **2.** *(com.)* a emite (o cambie). **3.** a remite (bani, fonduri).

Remmidemmi, *-s, n. sg. (fam.)* tărăboi, agitație.

Remonstrant, *-en, -en, m. (bis.)* persoană care face parte din partidul bisericii reformate neerlandeze.

Remonstration, *-en, f. (înv.)* remarcă; obiecție; protest.

remonstrieren, *remonstrierte, remonstriert, vb. (h) intr.* a obiecta, a face obiecții; a protesta.

Remonte [rə'mɔntə] sau **Remonte** [-'mõ:tə], *-n, f. (mil.)* **1.** remontă. **2.** v. Remontepferd.

Remontepferd, *-(e)s, -e, n. (mil.)* cal de remontă.

Remontewesen, *-s, n. sg. (mil.)* serviciu de remontă.

remontieren, *remontierte, remontiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a remonta, a repara. **2.** *(mil.)* a procura cai pentru remontă. **II.** *intr. (bot.)* a reînflori.

Remontoir|uhr [-mõ'toa:ɐ-], *-en, f. (înv.)* ceasornic cu remontoar.

Remorqueur [-'kø:ɐ], *-s, -e, m. (mar., austr.)* remorcher.

remorquieren, *remorquierte, remorquiert, vb. (h) tr. (mar.)* a remorca.

Remotion, *-en, f. (înv.)* mișcare (din loc), îndepărtare; destituire.

Remoulade [-mu'la:də], *-n, f. (cul.)* sos remulad.

removieren [-'vi:-], *removierte, removiert, vb. (h) tr. (înv.)* **1.** a mișca (din loc), a îndepărta. **2.** a destitui.

Rempelei, *-en, f. (fam.)* busculadă; ciocnire, lovituri.

rempeln, *rempelte, gerempelt (ich remp(e)le) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(fam.)* a (în)ghionti, a lovi. **2.** a căuta pricină (cuiva). **3.** *(sport)* a împinge, a ataca neregulamentar (la jocuri cu mingea). **II.** *intr. (reg.)* a se revolta.

Remplacant [rãpla'sã], *-en, -en* [-'sãtən], *m. (înv.)* locțiitor; om în loc (pentru satisfacerea serviciului militar).

remplacieren [-'si:rən], *remplacierte, remplaciert, vb. (h) tr. (înv.)* a înlocui, a da în loc.

Rempler, *-s, -, m.* **1.** ghiont, lovitură. **2.** *(sport)* atac neregulamentar.

Rempter, **Remter**, *-s, -, m.* refector, sală de mese (la mănăstiri, cetăți, castele).

Remulade, *-n, f.* v. Remoulade.

Remuneration, *-en, f. (înv.* și *austr.)* remunerație.

remunerieren, *remunerierte, remuneriert, vb. (h) tr. (înv.* și *austr.)* a remunera.

Ren [rɛn și re:n], *-(e)s, -e, n. (zool.)* ren *(Rangifer tarantus)*.

Renaissance [rənɛ'sã:s] *f. sg.* renaștere; *(ist.)* Renaștere.

Renaissancedichter, *-s, -, m.* poet renascentist.

Renaissancemaler *-s, -, m.* pictor renascentist.

Renaissancemensch, *-en, -en, m.* om al Renașterii.

Renaissance|stil, *-(e)s, m. sg.* stil al Renașterii.

Renaissancezeit *f. sg.* perioada Renașterii.

renaturieren, *renaturierte, renaturiert, vb. (h) tr.* a readuce în stare naturală.

Rendant, *-en, -en, m.* **1.** casier, contabil-casier. **2.** econom.

Rendantur, *-en, f. (înv.)* **1.** casierie, economat. **2.** funcție de casier, de econom.
Rendel, *-n, f. (agr., reg.)* vânturătoare.
Rendement [rãd(ə)'mã:], *-s, -s, n. (ec.)* randament.
Rendezvous [rãde'vu:], -['vu:s], - [-'vu:s], *n.* întâlnire, randevu; **ein ~ verabreden** a stabili o întâlnire; **sich** *(dat.)* **mit jm. ein ~ geben** a-și da o întâlnire cu cineva.
Rendite, *-n, f.* rentabilitate; venit regulat al unui capital plasat.
Rendzina *f. sg. (agr.)* rendzină.
Renegat, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* renegat(ă).
Renegatentum, *-s, n. sg.* situație de renegat.
Reneklode [renə'klo:də], *-n, f. (pom.)* renglotă.
Renette, *-n, f.*, **Renette|apfel**, *-s, -äpfel, m.* măr regesc, măr renet.
renitent *adj.* îndărătnic, încăpățânat.
Renitenz *f. sg.* îndărătnicie, încăpățânare; tendință de împotrivire, de opoziție, de rezistență.
Renk, *-(e)s* (și *-en), -en, m.*, **Renke**, *-n, f.* v. Renken.
renken, *renkte, gerenkt, vb. (h) tr.* a suci, a mișca sucind încoace și încolo; **ein Glied aus der Lage ~** a-și suci un membru din încheietură.
Renken, *-s, -, m. (iht.)* somon din lacurile alpine *(Coregonus oxyrhynchus)*.
Renkontre [rã'kõ:trə], *-s, -s, n.* ciocnire, diferend.
Renkontregefecht, *-(e)s, -e, n. (mil.)* luptă de contact, ciocnire de patrule.
Renk|stange, *-n, f.* rangă.
Renkverschluss, *-es, -schlüsse, m. (auto.)* închizător-baionetă.
Renn *f. sg. (reg.)* **1.** cheag. **2.** închegare.
Renn|arbeit *f. sg. (metal., înv.)* producere de fier și oțel direct din minereu prin mijloace primitive; reducere directă.
Renn|auto, *-s, -s, n.* v. Rennwagen.
Rennbahn, *-en, f. (sport)* pistă de alergări; hipodrom; velodrom.
Rennbetrieb, *-(e)s, -e, m. (sport)* alergări.
Rennboot, *-(e)s, -e, n. (sport)* ambarcație de curse.
Renne, *-n, f. (reg.)* **1.** jgheab. **2.** plută (din bușteni).
Renn|eisen, *-s, n. sg. (metal.)* fier produs prin reducere directă.
rennen, *rannte, gerannt, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a alerga, a fugi; **hinter der Straßenbahn ~** a fugi după tramvai; *(fig.)* **ins Verderben ~** a alerga spre prăpastie, a se duce la pieire. **2.** *(sport)* a alerga (la curse); **um die Wette ~** a se întrece la alergare. **3.** *(gegen)* a se repezi, a se izbi (de sau în ceva); **er rannte gegen die Mauer** s-a repezit în perete; *(fig.)* **mit dem Kopf gegen die Wand ~** a se încăpățâna. **4.** *(vân.; despre vulpi)* a fi în călduri, a fi în perioada de rut. **II.** *tr.* **1.** *(s)* a alerga, a parcurge alergând; **eine Meile in einer Stunde ~** a alerga o milă într-o oră. **2.** *(h)* a izbi, a lovi, a doborî din fugă; **er rennt ihm das Messer in den Leib** îl străpunge cu cuțitul; **jn. über den Haufen ~** a doborî pe cineva (din fugă). **3.** *(h) (metal.)* a topi (fier). **III.** *refl. (h)* **1.** a se lovi. **2.** *(în expr.)* **sich außer Atem ~** a-și pierde răsuflarea alergând; **sich** *(dat.)* **die Füße wund ~** a-și face răni la picioare de atâta alergat.
Rennen, *-s, -, n.* alergare, cursă; **~ mit Hindernissen** cursă cu obstacole; **totes ~** cursă nedecisă; (și *fig.)* **er hat das ~ gemacht** a câștigat cursa.
Renner, *-s, -, m.* **1.** v. Rennpferd. **2.** vehicul de curse. **3.** *(jargon)* hit, lucru de mare succes, bestseller.
Rennerei, *-en, f. (fam.)* alergătură.
Rennfahrer, *-s, -, m. (sport)* concurent la o cursă de automobile sau motociclete; automobilist; motociclist.
Rennfeuer, *-s, n. sg. (metal.)* cuptor de reducere directă; focar primitiv pentru topit metale.
Rennfuß, *-es, -füße, m. (ornit.)* v. Rennvogel.
Rennherd, *-(e)s, -e, m.* v. Rennfeuer.
Rennjacht, *-en, f. (sport)* iaht de curse.
Rennjagd, *-en, f. (vân.)* vânătoare călare, cu haita de câini; vânătoare par-force.
Rennläufer, *-s, -, m. (sport)* concurent schior.
Rennmaschine, *-n, f.* v. Rennwagen.
rennmäßig *adj.* conform concursului de alergare.
Rennmaus, *-mäuse, f. (zool.)* șoarece de India *(Gerbillus indicus)*.
Rennmotor, *-s, -en, m.* motor pentru mașini de curse.
Renn|ofen, *-s, -öfen, m.* v. Rennfeuer.
Rennpferd, *-(e)s, -e, n.* cal de curse.
Rennplatz, *-es, -plätze, m.* v. Rennbahn.
Rennrad, *-(e)s, -räder, n.* bicicletă de curse.
Rennreifen, *-s, -, m.* pneu pentru curse.
Rennreiter, *-s, -, m. (sport)* concurent la cursele de cai.
Rennrodel, *-n, f.* săniuță de curse.
Rennschiff, *-(e)s, -e, n.* ambarcație de curse.
Rennschlitten, *-s, -, m.* sanie de curse, bob.
Rennschlittschuh, *-(e)s, -e, m.* patină de viteză.
Rennschuh, *-(e)s, -e, m.* pantofi cu crampoane, pantofi de alergări.
Renn|spiel, *-(e)s, -e, n.* carusel.
Renn|sport, *-(e)s, m. sg.* sport de curse.
Renn|stahl, *-(e)s, m. sg. (metal.)* oțel produs prin reducere directă.
Renn|stall, *-(e)s, -ställe, m. (sport)* **1.** totalitate a cailor de curse (ai unui proprietar). **2.** echipă de bicicliști (ai unei firme). **3.** echipă de automobiliști de curse (ai unei firme).
Renn|steig, **Renn|stieg**, *-(e)s, -e, m. (ist.)* drum de graniță (între Franconia și Turingia).
Renn|strecke, *-n, f.* traseu de curse, circuit de curse.
Renntier, *-(e)s, -e, n.* v. Ren.
Rennvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* pasăre alergătoare.
Rennwagen, *-s, -, m.* **1.** automobil de curse. **2.** cabrioletă de curse.
Rennwettbewerb, *-(e)s, -e, m.* concurs la curse.
Rennwette, *-n, f.* pariu la curse.
Rennwolf, *-(e)s, -wölfe, m.* sanie de curse, cu pedală.
Renommage [-'ma:ʒə] *f. sg. (înv.)* lăudăroșenie.
Renommee, *-s, -s, n.* reputație, renume, faimă; **er hat kein gutes ~** nu are reputație bună.
renommieren, *renommierte, renommiert, vb. (h) intr.* a se lăuda, a se făli, a face pe grozavul.
Renommier|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă, număr de fală, de laudă.
Renommiersucht *f. sg. (peior.)* sete de faimă, dorință de a se făli.
renommiert **I.** *part. trec.* de la renommieren. **II.** *adj.* renumit, faimos, vestit.
Renommist, *-en, -en, m.* lăudăros, fanfaron.
Renommisterei *f. sg. (fam.)* lăudăroșenie, fanfaronadă.
Renonce [-'nõ:s(ə)], *-n, f.* **1.** *(la jocul de cărți)* renonsă, lipsă a culorii cerute. **2.** *(înv., argou studențesc)* membru tânăr al unei asociații studențești.
renoncieren [-'si:-], *renoncierte, renonciert, vb. (h) intr. (înv.)* a renunța (la ceva).
Renovation [-va-], *-en, f. (înv.)* **1.** renovare. **2.** renovație.
renovieren [-vi:-], *renovierte, renoviert, vb. (h) tr.* a renova, a restaura, a reface.
Renovierung, *-en, f.* renovare; restaurare.
Renovierungs|arbeit, *-en, f.* lucrare de renovare, de reînnoire, de restaurare.
renovierungsbedürftig *adj.* care necesită renovare.
Renovierungskosten *pl.* cheltuieli de renovare, de restaurare.
rentabel *adj.* rentabil, avantajos, profitabil; *(ec.)* rentabil.
Rentabilität *f. sg.* rentabilitate.
Rentabilitäts|abfall, *-(e)s, -fälle, m.* scădere a rentabilității.
Rentabilitätsbegriff, *-(e)s, -e, m.* noțiune, termen de rentabilitate.
Rentabilitätsberechnung, *-en, f.* calcul al rentabilității.
Rentabilitäts|entwicklung, *-en, f.* evoluție a rentabilității.
Rentabilitätsgrenze, *-n, f.* limită de rentabilitate.
Rentabilitäts|index, *-(e)s, -e* și *-, -indizes* sau *-indices, m.* indice de rentabilitate.
Rentabilitäts|prinzip, *-s, -e* (și *-pien* [-piən]), *n.* principiu al rentabilității.
Rentabilitätsrechnung, *-en, f.* calcul al rentabilității.
Rentabilitäts|steigerung, *-en, f.* creștere a rentabilității.
Rentabilitäts|untersuchung, *-en, f.* studiu al rentabilității.
Rentabilitätsvergleich, *-(e)s, e, m.* comparare a rentabilității.
Rent|amt, *-(e)s, -ämter, n. (fin.)* **1.** direcție a veniturilor (în ministerul de finanțe). **2.** casierie, percepție. **3.** trezorerie, tezaur public.
rentbar *adj.* v. rentabel.
Rente, *-n, f.* **1.** venit; rentă. **2.** pensie.
Rentei, *-en, f.* v. Rentamt.
Renten|alter, *-s, n. sg.* vârstă de pensionare.
Renten|anleihe, *-n, f. (fin.)* împrumut de stat; împrumut rambursabil în formă de rentă.
Renten|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* drept la pensie.
Renten|ausweiskarte, *-n, f.* carnet de pensie.
Renten|auszahlkasse, *-n, f.* ghișeu de plată a pensiilor.
Renten|art, *-en, f.* fel, categorie de rentă.
Rentenbank, *-en, f. (fin.)* bancă de rente.
Rentenbemessungsgrundlage, *-n, f.* bază de calculare a pensiilor.
Rentenberechnung, *-en, f.* calcul al pensiei, al anuității.
Rentenbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă, valoare a pensiei.
Rentenbrief, *-(e)s, -(e), m. (fin.)* cupon, titlu de rentă.
Renten|empfänger, *-s, -, m.* **1.** rentier. **2.** pensionar.
Renten|entzug, *-(e)s, -züge, m.* retragere, suprimare a rentei.
Renten|er|höhung, *-en, f.* **1.** mărire a rentei. **2.** mărire a pensiei.
Rentenfinanzierung, *-en, f.* finanțare a pensiilor.
Rentenfonds [-fõ:], - [-fõ:s], - [-fõ:s], *m.* **1.** *(fin.)* fond de rente (fond de investiții constând din hârtii de valoare cu dobândă fixă). **2.** fond de pensii.
Rentengeld, *-(e)s, n. sg.* **1.** rentă. **2.** pensie.
Rentengut, *-(e)s, -güter, n.* moșie (producătoare) de rentă.
Rentenmark, *-, f. (ist.)* marcă germană (din 1923).
Rentenmeister, *-s, -, m. (fin.)* perceptor; casier; funcționar la ministerul de finanțe.
Renten|obligation, *-en, f. (fin.)* obligație (producătoare) de rentă.
rentenpflichtig *adj.* obligat la achitarea rentei.
Rentenrechnung, *-en, f. (mat.)* calcul al dobânzilor.
Rentensatz, *-es, -sätze, m. (fin.)* procent al rentei.
Rentenschein, *-(e)s, -e, m. (fin.)* scrisoare, înscris de rentă.
Rentenschuld, *-en, f. (fin.)* datorie rambursabilă sub formă de rentă.
Renten|steuer, *-n, f. (fin.)* impozit pe rentă.
Rentenversicherung, *-en, f.* **1.** asigurare a rentei. **2.** asigurare a pensiei.
Rentenwert, *-(e)s, -e, m.* valoare a titlului de rentă.
Rentenwesen, *-s, n. sg.* **1.** activitate legată de rente. **2.** activitate legată de pensii; asigurări sociale.
Rentier[1] [rɛn'tie:], *-s, -s, m.* rentier.
Rentier[2], *-(e)s, -e, n.* v. Ren.
rentieren, *rentierte, rentiert, vb. (h)* **I.** *intr.* a renta, a aduce, a fi avantajos, profitabil. **II.** *refl. (pop.)* a renta, a merita, a face; **das rentiert sich** rentează, face, merită.
Rentierflechte, *-n, f. (bot.)* lichen *(Cladonia rangiferina)*.
Rentkammer, *-n, f.* v. Rentamt.
Rentmasse, *-n, f.* masă a rentei, total al rentei.
Rentmeister, *-s, -, m.* v. Rentenmeister.
Rentner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** rentier(ă). **2.** pensionar(ă).
Rentner|eigentum, *-s, -tümer, n.* proprietate care aduce o rentă; proprietate a unui rentier.
Rentnerschicht, *-en, f.* **1.** pătură a rentierilor. **2.** pătură a pensionarilor.
Rentrate, *-n, f.* rată a rentei.
Rentschreiber, *-s, -, m.* funcționar la percepție.
Renumeration, *-en, f.* renumerare.
Renvers [rã'vɛ:ɐ], - [-vɛ:ɐs], - [-vɛ:ɐs], *m. (sport)* un fel de galop.
Re|organisation, *-en, f.* v. Reorganisierung.
Re|organisations|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan, proiect de reorganizare.
re|organisieren, *reorganisierte, reorganisiert, vb. (h) tr.* a reorganiza.
Re|organisierung, *-en, f.* reorganizare.
reparabel *adj.* reparabil.

Reparation, *-en, f.* **1.** *(rar)* v. Reparatur. **2.** *(biol.)* (o formă de) regenerare. **3.** *pl. (pol.)* despăgubiri de război.

Reparationskommission, *-en, f. (pol.)* comisie pentru stabilirea despăgubirilor de război.

Reparationsleistung, *-en, f. (pol.)* plată a despăgubirilor de război.

reparations|pflichtig *adj. (pol.)* obligat la plata despăgubirilor de război.

Reparationsrechnung, *-en, f. (pol.)* calcul al despăgubirilor de război.

Reparationsverpflichtung, *-en, f. (pol.)* obligație de a plăti despăgubiri de război.

Reparationszahlung, *-en, f. (pol.)* plată a despăgubirilor de război.

Reparatur, *-en, f.* reparație.

Reparatur|aktiv, *-s, -s* (și *-e), n.* v. Reparaturbrigade.

reparatur|anfällig *adj.* care se strică ușor, necesitând reparație.

Reparatur|an|nahme, *-n, f.* **1.** primire a obiectelor de reparat. **2.** birou, ghișeu de primire a obiectelor de reparat.

Reparatur|an|stalt, *-en, f.* întreprindere de reparații.

Reparatur|arbeit, *-en, f.* reparație; lucrare de reparație.

reparaturbedürftig *adj.* care are nevoie de reparații.

Reparaturbrigade, *-n, f.* brigadă de reparații.

Reparaturgrube, *-n, f.* canal de lucru, groapă de lucru (la garaj).

Reparatur|handbuch, *-(e)s, -bücher, n.* manual, instrucțiuni pentru reparații.

Reparaturkosten *pl.* cheltuieli de reparații.

Reparatursatz, *-es, -sätze, m.* garnitură de reparație.

Reparaturwerk|statt, *-stätten,* **Reparaturwerk|stätte**, *-n, f.* atelier de reparații.

reparieren, *reparierte, repariert, vb. (h) tr.* a repara, a drege; a corecta, a îndrepta.

repartieren, *repartierte, repartiert, vb. (h) tr.* **1.** *(fin.)* a repartiza (cheltuielile). **2.** *(mat.)* a împărți în părți proporționale.

repartiert I. *part. trec.* de la repartieren. **II.** *adj.* repartizat.

Repartierung, **Repartition**, *-en, f.* repartizare, repartiție (după proporția participării).

repassieren, *repassierte, repassiert, vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a respinge, a refuza. **2.** a revizui, a recalcula (note contabile). **3.** a remaia (ciorapi). **4.** a efectua controlul de eliminare a defectelor în țesături. **5.** *(text.)* a repeta un procedeu de vopsire. **6.** *(metal.)* a netezi o piesă prin forjare la rece.

Repassiererin, *-nen, f.* remaieză.

repatri|ieren, *repatriierte, repatriiert, vb. (h) tr.* a repatria.

Repatri|ierung, *-en, f.* repatriere.

Repatri|ierungsbe|hörde, *-n, f.* comisie, autorități de repatriere.

Reperkussion, *-en, f.* **1.** reflectare; reverberație. **2.** *(bis.) (în cântarea psalmilor)* silabă vorbită spre deosebire de cele cântate. **3.** *(muz.)* trecerea nerepetată a temei unei fugi prin toate vocile. **4.** *(muz.)* repetare a unui ton într-o temă instrumentală.

Repertoire [-'toa:ɐ], *-s, -s, n.* repertoriu.

Repertoire|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă de teatru jucată des și de multe teatre.

Repertorium, *-s, -rien* [-riən], *n.* repertoar, îndreptar; indice.

Repetent, *-en, -en, m.* **1.** *(înv.)* meditator, repetitor, pedagog. **2.** (elev) repetent.

repetieren, *repetierte, repetiert, vb. (h) tr.* și *intr.* a repeta.

Repetiergewehr, *-(e)s, -e, n. (mil.)* pușcă cu repetiție.

Repetier|uhr, *-en, f.* ceas cu repetiție.

Repetition, *-en, f.* repetare, repetiție.

Repetitions|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat cu repetiție.

Repetitionszeichen, *-s, -, n. (muz.)* semn de repetiție.

Repetitor, *-s, -toren, m.* **1.** v. Repetent **(1)**. **2.** corepetitor.

Repetitorium, *-s, -rien* [-riən], *n.* **1.** învățământ, curs recapitulativ. **2.** carte, manual recapitulativ(ă).

Replantation, *-en, f. (med.)* reimplantare (a unui membru desprins de corp).

Replik, *-en, f.* **1.** (și *teatru*) replică. **2.** *(arte)* replică.

replizieren, *replizierte, repliziert, vb. (h)* **I.** *tr.* a replica, a răspunde. **II.** *intr.* a compune o replică.

reponieren, *reponierte, reponiert, vb. (h) tr.* **1.** *(med.)* a repune (un membru luxat sau fracturat în poziția normală). **2.** *(înv.)* a clasa (acte).

Report, *-(e)s, -e, m.* **1.** raport, comunicare. **2.** *(com.)* raport, câștig.

Reportage [-'ta:ʒə], *-n, f.* reportaj.

Reportagefahrt, *-en, f.* călătorie în vederea unui reportaj.

Reportage|serie [-ze:riə], *-n, f.* serie de reportaje.

Reporter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* reporter(ă), corespondent(ă) (de ziar).

Reportgeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* afacere de raport, de prolongație.

reportieren, *reportierte, reportiert, vb. (h) tr. (com.)* a raporta, a aduce venit, câștig.

Repositorium, *-s, -rien* [-riən], *n. (înv.)* etajeră, raft (de cărți, dosare etc.); dulap pentru dosare.

Repositur, *-en, f.* **1.** depozit pentru rafturi mai mari. **2.** *sg.* etajeră. **3.** *sg.* aranjare a actelor pe etajeră.

repräsentabel *adj.* demn; prezentabil.

Repräsentant, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* reprezentant(ă); delegat(ă).

Repräsentantenhaus, *-es, n. sg.* cameră a reprezentanților (în S.U.A.).

Repräsentanz, *-en, f.* **1.** (și *com.*) reprezentanță. **2.** caracter reprezentativ.

Repräsentation, *-en, f.* **1.** reprezentare. **2.** reprezentație.

Repräsentationsgelder *pl.,* **Repräsentationskosten** *pl.* cheltuieli, speze de reprezentare.

Repräsentationsgüter *pl.* bunuri de prestigiu.

Repräsentation|system, *-s, -e, n. (mat.)* sistem de reprezentare.

repräsentativ *adj.* reprezentativ.

Repräsentativbefragung, *-en, f.* sondaj reprezentativ.

Repräsentativgewalt, *-en, f.* putere reprezentativă.

Repräsentativkörperschaft, *-en, f.* corp, corporație reprezentativ(ă).

Repräsentativsystem, *-s, -e, n.* sistem reprezentativ.

Repräsentativ|umfrage, *-n, f.* v. Repräsentativbefragung.

Repräsentativ|verfassung, *-en, f.* constituție reprezentativă.

repräsentieren, *repräsentierte, repräsentiert, vb. (h)* **I.** *intr.* a se prezenta potrivit rangului; a face figură bună; **sie versteht zu ~** știe să facă figură bună. **II.** *tr.* a reprezenta; **er repräsentiert ihn** îl reprezintă; **es repräsentiert einen Wert** reprezintă o valoare.

Repressalie [-liə], *-n, f.* represalii; **~n ergreifen** a recurge la represalii.

Repression, *-en, f.* represiune, reprimare.

repressiv *adj.* **1.** represiv. **2.** care se opune.

Repressivfunktion, *-en, f.* funcție represivă.

Repressivmaßnahme, *-n, f.* măsură represivă.

Repressivmaßregel, *-n, f.* dispoziție represivă.

Repressivzoll, *-(e)s, -zölle, m.* taxă vamală prohibitivă.

Reprimande, *-n, f. (înv.)* mustrare, dojană.

Reprise, *-n, f.* **1.** repriză. **2.** *(muz., teatru, film)* reluare, repetare. **3.** *(mar.)* recâștigare a unei prize.

reprivatisieren [-va-], *reprivatisierte, reprivatisiert, vb. (h) tr. (ec.)* a trece din nou în proprietate privată, personală (întreprinderi naționalizate).

Reprivatisierung, *-en, f. (ec.)* trecere din nou în proprietate privată (a întreprinderilor naționalizate), reprivatizare.

Reprobation, *-en, f.* reprobare.

Reproduktion, *-en, f.* **1.** reproducere. **2.** *(ec.)* reproducție; **einfache ~** reproducție simplă; **erweiterte ~** reproducție lărgită.

Reproduktionsbedingung, *-en, f.* condiție de reproducție.

Reproduktionskosten *pl. (ec.)* cheltuieli de reproducție.

Reproduktionsmittel, *-s, -, n. (ec.)* mijloc de reproducție.

Reproduktions|periode, *-n, f. (ec.)* perioadă de reproducție.

Reproduktions|prozess, *-es, -e, m. (ec.)* proces de reproducție.

Reproduktionsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de reproducere, de multiplicare.

Reproduktions|schema, *-s, -s* sau *-ta* și *-s, -schemen, n.* schemă de reproducție.

reproduktiv *adj.* reproductiv.

reproduzieren, *reproduzierte, reproduziert, vb. (h) tr.* **1.** a reproduce. **2.** a multiplica.

Reprografie și **Reprographie** [-gra'fi:], *-n* [-'fi:ən], *f.* reprografie.

Reprotechnik, *-en, f. (tipogr.)* tehnică de reproducere.

Reps, *-es, -e, m. (reg., bot.)* **1.** rapiță *(Brassica napus).* **2.** nap *(Brassica napus esculenta).* **3.** *(text., elv.)* rips.

Repskohl, *-(e)s, m. sg. (hort.)* soi de varză.

Reptil, *-s, -e* (sau *-ien* [-liən]), *n. (zool.)* reptilă, târâtoare.

Republik, *-en, f.* republică; **autonome ~** republică autonomă; **demokratische ~** republică democrată.

Republikaner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* republican(ă).

republikanisch *adj.* republican.

Republikanismus, *-, m. sg.* republicanism.

Republikbestleistung, *-en, f.* record republican.

Republikflucht *f. sg. (ist.)* fuga din fosta R.D.G.

Republikmeisterschaft, *-en, f. (sport)* campionat republican.

Republikschutzgesetz, *-es, -e, n.* lege de apărare a republicii.

Repudiation [-dia-], *-en, f. (jur.)* repudiere, respingere.

Repuls, *-es, -e, m. (înv.)* respingere a unei cereri.

Repulsion, *-en, f.* repulsie, respingere.

Repulsionsmotor, *-s, -en, m.* motor cu repulsie.

repulsiv *adj.* repulsiv.

Repulsivkraft, *-kräfte, f. (fiz.)* forță repulsivă, forță de repulsie, forță de respingere.

Repunze, *-n, f.* marcă de calitate (la metale nobile).

repunzieren, *repunzierte, repunziert, vb. (h) tr.* a marca (metalele nobile).

Reputation, *-en, f.* reputație, renume, faimă.

reputierlich *adj. (livr., înv.)* **1.** de reputație bună, reputat. **2.** însemnat, mare.

Requiem ['re:kviɛm], *-s, -s, n. (bis. cat., muz.)* recviem.

requirieren, *requirierte, requiriert, vb. (h) tr.* **1.** a rechiziționa. **2.** a cere, a pretinde.

Requisit, *-(e)s, -en* (și *-e*), *n.* **1.** rechiziță. **2.** *pl.* accesorii; **die ärztlichen ~en** instrumentele medicale. **3.** *(teatru)* recuzită.

Requisite, *-n, f. (teatru)* serviciul, secția rechizite.

Requisitenkammer, *-n, f. (teatru)* cameră de recuzită.

Requisitenkiste, *-n, f.* ladă de recuzită.

Requisitenwagen, *-s, -, m.* vehicul de transportat recuzita.

Requisiteur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m. (teatru)* recuzitor.

Requisition, *-en, f.* **1.** *(mil.)* rechiziție. **2.** *(jur.)* cerere de asistență juridică.

Requisitions|schein, *-(e)s, -e, m.* bon de rechiziție.

resch *adj. (austr.)* **1.** rumen. **2.** *(fig.)* vioi; **ein ~es Mädel** o fată vioaie. **3.** *(despre carne)* tare, teios. **4.** *(despre vin)* acrișor. **5.** abrupt.

Reseda, *-den,* **Resede**, *-n, f. (bot.)* rezedă, rechie *(Reseda).*

resedafarben, **resedagrün** *adv.* verde pal.

Resedengewächse *pl.* familia rezedelor *(Resedaceae).*

Resektion, *-en, f. (med.)* rezecție.

reservat [-'va:t] *adj. (austr.)* având caracter de secret de serviciu.

Reservat [-va:t], *-(e)s, -e, n.* **1.** rezervă. **2.** *(jur.)* lege specială. **3.** v. Reservation **(3)**.

Reservation, *-en, f.* **1.** rezervă. **2.** *(jur.)* lege specială. **3.** rezervație, teritoriu rezervat.

Reservatrecht, *-(e)s, -e, n.* drept rezervat.

Reservatweg, *-(e)s, -e, m.* drum rezervat, șosea particulară.

Reserve [-və], *-n, f.* **1.** rezervă, stoc, provizie; **etwas in ~ haben** a avea ceva în rezervă. **2.** rezervă, reținere; **sich** *(dat.)* **keine ~ auferlegen** a nu se reține, a nu se jena. **3.** *(mil.)* unitate de rezervă.

Reserve|anker, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* ancoră de rezervă. **2.** *(tel.)* armătură de rezervă.

Reserve|armee, *-n, f.* **1.** *(mil.)* armată de rezervă. **2.** *(ec.)* **industrielle ~** armata de rezervă a industriei.

Reservebe|stände *pl.* stocuri în rezervă.

Reservebildung, *-en, f.* creare de rezerve.

Reservedienst, *-(e)s, -e, m. (mil.)* serviciu în rezervă.

Reservedienstpflicht, *-en, f. (mil.)* obligativitate a poziției de rezervă.

Reservefonds [-fɔ̃:], *-* [fɔ̃:s], *-* [-fɔ̃:s], *m.* fond de rezervă.

Reservegrundmittel, *-s, -, n.* bunuri de echipament de rezervă.

Reservejahr, *-(e)s, -e, n. (mil.)* poziție de un an rezervă.
Reservekapital, *-s, -e* (sau *-ien* [-liən]), *n.* capital de rezervă.
Reservekasse, *-n, f.* casă, fond de rezervă.
Reservekette, *-n, f. (tehn.)* lanț de rezervă, de siguranță.
Reservekonto, *-s, -konten* și *-s, -s* sau *-s, -konti, n.* cont de rezervă.
Reservekorps [-ko:r], - [ko:rs], - [-ko:rs], *n. (mil.)* corp de rezervă.
Reserveleitung, *-en, f.* conductă de rezervă.
Reservemann, *-(e)s, -leute, m.* v. Reservist.
Reservemannschaft, *-en, f.* **1.** v. Reservetruppe. **2.** *(sport)* echipă de rezervă.
Reserve|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* ofițer de rezervă.
Reserve|offiziers|prüfung, *-en, f. (mil.)* examen de ofițer de rezervă.
Reserverad, *-(e)s, -räder, n.*, **Reservereifen**, *-s, -, m. (auto.)* roată de rezervă.
Reservereitpferd, *-(e)s, -e, n.* cal de rezervă pentru călărie.
Reserve|stand, *-(e)s, m. sg. (mil.)* poziție de rezervă.
Reserve|stoff, *-(e)s, -e, m.* **1.** material de rezervă. **2.** *(biol.)* substanță nutritivă de rezervă.
Reservetank, *-s, -, m.* rezervor de rezervă.
Reserve|übung, *-en, f.* v. Reservistenübung.
Reservetruppe, *-n, f. (mil.)* trupă de rezervă.
Reservevor|rat, *-(e)s, -räte, m.* provizie (de rezervă).
Reservewährung, *-en, f. (fin.)* monedă de rezervă (monedă națională recunoscută ca mijloc de plată pe scară internațională).
Reservewärmquelle, *-n, f.* sursă de căldură de rezervă.
Reservewassertank, *-s, -e* sau *-s, -s, m.* rezervor de apă de rezervă.
Reservewerk|stoff, *-(e)s, -e, m.* material de rezervă.
reservieren [-'vi:-], *reservierte, reserviert, vb. (h) tr.* a rezerva, a pune deoparte; a opri; **einen Platz** ~ a rezerva, a reține un loc.
reserviert I. *part. trec.* de la reservieren. **II.** *adj.* **1.** rezervat, reținut, oprit; **~e Plätze** locuri rezervate, reținute. **2.** special; **zum ~en Dienstgebrauch** pentru uz intern. **3.** rezervat, retras; *(adv.)* **sich (jm. gegenüber** sau **zu jm.) ~ verhalten** a fi rezervat, distant, prudent (față de cineva).
Reserviert|heit *f. sg.* reținere, atitudine rezervată.
Reservierung, *-en, f.* rezervare, reținere.
Reservist [-'vIst], *-en, -en, m. (mil.)* rezervist.
Reservisten|übung, *-en, -f. (mil.)* exercițiu pentru rezerviști.
Reservoir [-'voa:ɐ], *-s, -e, n.* rezervor; bazin.
Reservoirkraftwagen, *-s, -, m.* autocisternă.
Reservoirwagen, *-s, -, m.* vagon cisternă.
reseziieren, *resezierte, reseziert, vb. (h) intr.* a face o rezecție.
Resident, *-en, -en, m.* **1.** rezident. **2.** guvernator.
Resident|schaft, *-en, f.* **1.** rezidență. **2.** funcție de guvernator; guvernatorie.
Residenz, *-en, f.* **1.** reședință. **2.** capitală.
Residenz|stadt, *-städte, f.* oraș de reședință.
residieren, *residierte, residiert, vb. (h) intr. (despre persoane oficiale)* a-și avea reședință, a domicilia.
residual *adj.* rezidual.
Residual|affinität, *-en, f. (chim.)* afinitate reziduală.
Residual|ladung, *-en, f. (electr.)* sarcină reziduală.
Residu|um, *-s, -duen, n.* reziduu.
Resignant, *-en, -en, m. (înv.)* persoană care renunță, se resemnează.
Resignation, *-en, f.* **1.** resemnare. **2.** demisie.
resignieren, *resignierte, resigniert, vb. (h) intr.* a se resemna.
resigniert I. *part. trec.* de la resignieren. **II.** *adj.* resemnat.
Resinat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* rezinat.
Resistenz, *-en, f.* rezistență; **passive** ~ rezistență pasivă.
resistieren, *resistierte, resistiert, vb. (h) intr. (biol.)* a rezista.
reskribieren, *reskribierte, reskribiert, vb. (h) intr. (înv.)* a răspunde în scris.
Reskript, *-(e)s, -e, n. (înv.)* **1.** *(jur.)* rescript, decret, ordonanță. **2.** *(bis.)* decizie scrisă a papei sau a unui episcop.
Reskriptweg, *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **auf dem ~(e)** pe cale de rescript.
resolut *adj.* **1.** rezolut, hotărât, energic. **2.** de nădejde.
Resolut|heit *f. sg.* caracter rezolut.
Resolution, *-en, f.* **1.** rezoluție, hotărâre; **die ~ wurde einstimmig angenommen** hotărârea a fost adoptată în unanimitate. **2.** rezolvare.
Resolutions|antrag, *-(e)s, -träge, m.* propunere, proiect de rezoluție.
Resolutions|entwurf, *-(e)s, -würfe, m.* proiect de rezoluție.
Resolutions|text, *-(e)s, -e, m.* text de rezoluție.
Resolvente [-'vɛnte], *-n, -n, f. (mat.)* rezolvantă.
resolvieren [-'vi:-], *resolvierte, resolviert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) rezolva. **2.** a (se) hotărî. **3.** *(mat.)* a transforma în submultipli.
Resonanz, *-en, f.* **1.** rezonanță. **2.** *(fig.; numai la sg.)* rezonanță, răsunet, ecou; **das findet keine** ~ nu are nici un răsunet.
Resonanzboden, *-s, -böden, m. (fiz., muz.)* placă, tablă de rezonanță.
Resonanzgebilde, *-s, -, n. (fiz.)* sistem rezonant.
Resonanzkippdrossel, *-n, f. (tel.)* bobină de șoc dintr-un circuit rezonant.
Resonanzkasten, *-s, -kästen, m.*, **Resonanzkörper**, *-s, -, m. (muz.) (la instrumente cu coarde)* cutie de rezonanță.
Resonanzraum, *-(e)s, -räume, m. (fiz.)* cutie de rezonanță.
Resonanzsaite, *-n, f. (fiz.)* coardă de rezonanță.
Resonanzschärfe, *-n, f. (tel.)* precizie, ascuțime a rezonanței.
Resonanz|stromkreis, *-es, -e, m. (electr.)* circuit rezonant.
Resonator, *-s, -toren, m. (tel.)* rezonator.
resorbierbar *adj.* **1.** care poate fi absorbit, absorbabil. **2.** resorbabil.
resorbieren, *resorbierte, resorbiert, vb. (h) tr. (chim.)* **1.** a absorbi; **das Blut resorbiert Nahrungsstoffe** sângele absoarbe substanțe nutritive. **2.** a resorbi.
Resorption, *-en, f.* **1.** absorbție. **2.** resorbție.
resozialisierbar *adj.* capabil de a fi reintegrat în societate.
resozialisieren, *resozialierte, resozialiert, vb. (h) tr.* a reintegra în societate.
resozialisierungsfähig *adj.* v. resozialisierbar.
resp. *presc.* de la respektive.
Respekt, *-(e)s, m. sg.* **1.** respect, considerație; **mit ~ zu sagen** iertați-mi expresia; **er flößt mir ~ ein** îmi inspiră respect; **in ~ halten** a ține la respect, a ține la distanță; **sich ~ verschaffen** a se impune; **vor jm. ~ haben** sau **jm. ~ tragen (**sau **zollen)** a respecta pe cineva. **2.** *(tipogr., arte grafice)* ramă albă la pagină.
respektabel *adj.* respectabil.
Respektabilität *f. sg. (înv.)* respectabilitate.
Respektblatt, *-(e)s, -blätter, n. (tipogr.)* pagină de gardă.
Respekt einflößend și **respekt|einflößend** *adj.* care inspiră respect.
Respektfrist, *-en, f. (fin.)* v. Respekttag.
Respekt gebietend și **respektgebietend** *adj.* care cere respect.
respektieren, *respektierte, respektiert, vb. (h) tr.* a respecta; *(com.)* a onora; **er respektierte seinen Wechsel** și-a onorat cambia, polița.
respektierlich *adj. (fam.)* respectabil.
respektiv *adj. (înv.)* respectiv, corespunzător.
respektive [-və] *adv.* respectiv, adică, va să zică, cu alte cuvinte.
respektlos *adj.* lipsit de respect, nerespectuos, ireverențios.
Respektlosigkeit, *-en, f.* lipsă de respect; ireverențiozitate.
Respektrand, *-(e)s, -ränder, m.* v. Respekt **(2).**
Respekts|person, *-en, f.* persoană demnă de respect, persoană respectabilă.
Respekt|tag, *-(e)s, -e, m. (fin., înv.)* zi de păsuire după scadența unei polițe.
respektvoll *adj.* respectuos.
respektwidrig *adj.* v. respektlos.
Respektwidrigkeit, *-en, f.* v. Respektlosigkeit.
respirabel *adj.* respirabil.
Respiration *f. sg.* respirație.
Respirations|apparat, *-(e)s, -e, m.* v. Respirator.
Respirations|organ, *-s, -e, n. (anat.)* organ de respirație.
Respirator, *-s, -toren, m. (med.)* aparat de respirație artificială, respirator.
respiratorisch *adj.* respirator, de respirație.
respirieren, *respirierte, respiriert, vb. (h) intr.* a respira.
Respiro, *-s, m. sg.* amânare, păsuire (a unei plăți).
Respirotag, *-(e)s, -e, m.* v. Respekttag.
Respit, *-s, m. sg. (fin.)* amânare, păsuire.
respondieren, *respondierte, respondiert, vb. (h) intr.* **1.** a răspunde. **2.** a corespunde. **3.** a contrazice, a contesta.
Respons, *-es, -e, m.* răspuns, reacție (la o inițiativă).
responsabel *adj.* responsabil.
Response, *-n, f. (psih.)* reacție.
Responsorium, *-s, -rien* [-riən], *n. (bis.)* cântec liturgic alternativ între solist, cor și credincioși.
Ressen, *-s, -, m. (mine)* jgheab pentru spălat minereul de cupru.
Ressentiment [rɛsãti'mã:], *-s, -s, n.* resentiment.
Ressort [rɛ'so:ɐ], *-s, -s, n.* resort, domeniu, sferă; competență; **das gehört in sein ~** e de competența lui.
Ressort|angelegenheit, *-en, f.* problemă de resort.
ressortieren, *ressortierte, ressortiert, vb. (h) intr. (înv.)* a fi de resortul, de competența (cuiva).
Ressortleiter, *-s, -, m.* șef de resort.
ressortmäßig *adj.* conform atribuțiilor de resort.
Ressortminister, *-s, -, m.* ministru de resort.
Ressource [rɛ'sUrsə], *-n, f.* **1.** resursă. **2.** *(înv.)* asociație, club.
Ressourcen|anforderung, *-en, f. (inform.)* solicitare de resurse.
Ressourcen|aus|stattung, *-en, f.* dotare cu resurse.
Ressourcenrechnung, *-en, f.* calcul al resurselor.
Ressourcenzuweisung, *-en, f.* alocare de resurse.
Rest, *-(e)s, -e* (și *-er; elv. -en*), *m.* **I.** *pl. -e.* **1.** rest; **der ~ seiner Tage** restul zilelor sale; **der letzte ~ von Mut** puținul curaj care-i mai rămăsese. **2.** *(fig.)* ultimă lovitură, sfârșit; **sich** *(dat.)* **den ~ holen** a se îmbolnăvi de tot; a se distruge complet; *(fig.)* **jm. den ~ geben** a-i da cuiva lovitura de grație, a distruge, a ruina complet pe cineva; *(fig.)* **das gab ihm den ~** asta l-a dat gata, asta a umplut paharul; atât i-a mai trebuit. **3.** *(mat.)* rest. **4.** *(chim.)* radical. **5.** *(reg.)* deficit. **6.** cupon (de țesătură). **II.** *pl. -er, (elv.) -en,* rest, rămășiță; **es sind noch ein paar ~er zu essen** mai sunt de mâncare câteva resturi, câteva rămășițe.
Rest|alko|hol, *-s, m. sg.* urmă de alcool (în sânge).
restant *adj. (fin.)* restant, rămas în urmă cu plata.
Restant, *-en, -en, m.* **1.** platnic întârziat, restanțier. **2.** *pl. (fin.)* restanțe. **3.** *pl. (com.)* mărfuri nevândute.
Restantenbuch, *-(e)s, -bücher, n. (fin.)* registru al restanțierilor.
Restantenliste, *-n, f. (fin.)* **1.** listă a restanțelor. **2.** listă a restanțierilor.
Restanz, *-en, f. (elv.)* v. Restbetrag.
Rest|auflage, *-n, f.* rest de tiraj nevândut.
Restaurant [rɛsto'rã:], *-s, -s, n.* restaurant.
Restaurateur [rɛstora'tø:ɐ], *-s, -e, m.* restaurator, proprietar de restaurant.
Restauration [rɛstau-], *-en, f.* **1.** restaurare; **die ~ einer Gesellschaftsordnung** restaurarea unei orânduiri sociale; **die ~ eines Gemäldes** restaurarea unei picturi. **2.** *(ist.)* restaurație. **3.** *(înv.; austr.)* [rɛsto-] restaurant.
Restaurations|arbeit, *-en, f.* lucrare de restaurare.
Restaurationsbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere de restaurante.
Restaurationslokal, *-(e)s, -e, n.* local de restaurant.
Restaurationswagen, *-s, -, m. (înv.)* vagon restaurant.
Restaurationszeit, *-en, f. (pol.)* perioadă, epocă de restaurare.
Restaurator, *-s, -toren, m. (arte)* restaurator.
restaurierbar *adj.* care poate fi restaurat.

restaurieren, *restaurierte, restauriert, vb. (h)* **I.** *tr.* a restaura, a reface (opere de artă etc.). **II.** *refl.* a se reface, a se restabili.
Restaurierung, *-en, f.* **1.** restaurare, refacere. **2.** restaurare, reinstalare.
Rest|ausverkauf, *-(e)s, -käufe, m. (com.)* soldare de resturi.
Restbe|stand, *-(e)s, -stände, m. (com.)* rest, sold.
Restbetrag, *-(e)s, -träge, m.* v. Restbestand.
Restbuchwert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* valoare contabilă netă.
Restchen, *-s, -, n. (dim.* de la Rest) restuleț, rămășiță mică.
Restdämpfung, *-en, f. (tel.)* echivalent.
Reste|essen, *-s, -, n. (fam.)* masă compusă din mâncarea rămasă, existentă.
Restforderung, *-en. f. (ec.)* restanță la creanță.
Rester|handlung, *-en, f. (com.)* magazin de solduri.
Reste(r)verkauf, *-(e)s, m. sg. (com.)* vânzare de cupoane, de solduri.
Restetag, *-(e)s, -e, m. (fam.)* zi în care se mănâncă mâncarea rămasă, existentă.
Restetisch, *-(e)s, -e, m. (com.)* tejghea, stand cu cupoane.
Resteverwertung *f. sg.* valorificare de resturi, de deșeuri.
Restgewinn, *-(e)s, -e, m. (ec.)* sold din beneficiu (profit).
Restglied, *-(e)s, -er, n. (mat.)* termen nereductibil; rest (al unei serii).
restieren, *restierte, restiert, vb. (h) tr.* **1.** a fi în restanță. **2.** a rămâne (ca rest).
restitu|ieren, *restituierte, restituiert, vb. (h) tr.* **1.** *(jur.)* a restitui, a înapoia. **2.** a restitui, a reconstitui.
Restitution, *-en, f.* **1.** *(jur.)* restituire, înapoiere. **2.** restituire, reconstituire.
Restitutions|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* pretenție la restituire.
Restitutions|edikt, *-(e)s, -e, n.* decret de restituire.
Restitutionsklage, *-n, f. (jur.)*, cerere în restituire, revendicare.
Restkern, *-(e)s, -e, m. (fiz. atomică)* fragment nuclear.
Restklasse, *-n, f. (mat.)* clasă de resturi.
Restkohle *f. sg. (chim.)* cărbune rezidual; reziduu carbonizat.
Restladung, *-en, f. (electr.)* sarcină remanentă.
Restlaufzeit, *-en, f.* perioadă rămasă.
Restleistung, *-en, f. (fiz.)* putere reziduală.
restlich *adj.* rămas; **das ~e Brot** pâinea rămasă; **meine ~en fünf Euro** ultimele mele cinci euro.
restlos I. *adj.* complet, deplin. **II.** *adv.* complet, pe de-a întregul, pe deplin, în întregime; fără rezerve; **er ist ~ glücklich** e pe deplin fericit; **der Kuchen wurde ~ aufgegessen** prăjitura s-a mâncat complet.
Restmenge, *-n, f. (mat.)* cantitate rămasă.
Restmüll, *-(e)s, m. sg. (în sortarea gunoiului)* deșeu din substanțe nereciclabile; **Zigarettenkippen sind ~** mucurile de țigară sunt deșeuri nereciclabile.
Restnutzungsdauer *f. sg. (ec.)* durată de utilizare restantă.
Restposten, *-s, -, m. (com.)* cantitate de marfă rămasă (nevândută).
Restriktion *-en, f.* restricție; restrângere.
restriktiv *adj. (jur., gram.)* restrictiv; restrâns.
restringieren, *restringierte, restringiert, vb. (h) tr.* a restrânge; a îngrădi, a limita, a mărgini.
restringiert I. *part. trec.* de la restringieren. **II.** *adj.* restrâns; îngrădit, limitat, mărginit.
Restrisiko, *-s, -s, n.* risc rămas, de neînlăturat.
Restrukturierung, *-en, f.* restructurare.
Rest|strahlung, *-en, f. (fiz.)* radiație reziduală.
Restsumme, *-n, f.* rest, sold; sumă restantă.
Rest|toleranz, *-en, f. (metal.)* toleranță tehnologică.
Rest|träger, *-s, -, m. (tel.)* purtătoare reziduală de modulație.
Rest|urlaub, *-(e)s, e, m.* rest de concediu, concediu restant.
Restverdampfer, *-s, -, m. (tehn.)* evaporator final.
Restwaren *pl. (com.)* solduri, articole vândute la solduri.
Restzahlung, *-en, f.* achitare a sumei restante.
Resultante, *-n, f. (mat.)* rezultantă.
Resultat, *-(e)s, -e, n.* rezultat; consecință, urmare.
resultatlos *adj.* fără rezultat; fără urmări, fără consecințe.
Resultatlosigkeit *f. sg.* lipsă de rezultat.
Resultat|überprüfung, *-en, f. (ec.)* verificare a rezultatului.
Resultatverkündung, *-en, f.* anunțare a rezultatului.
resultieren, *resultierte, resultiert, vb. (h) intr.* a rezulta; a reieși; **daraus resultiert** din aceasta rezultă.
Resultierende, *-n, f.* v. Resultante.
Resümee, *-s, -s, n.* rezumat; **ein ~ geben** a face un rezumat.
resümieren, *resümierte, resümiert, vb. (h) tr.* a rezuma.
Resümierung, *-en, f.* rezumare.
Resurrektion, *-en, f. (rel.)* înviere (a morților).
retablieren, *retablierte, retabliert, vb. (h) tr. (mil., înv.)* a (se) reface; a (se) restabili.
Retablierung, *-en, f.* **1.** *(mil., înv.)* refacere. **2.** restabilire.
Retablierungslager, *-s, -, n. (mil.)* tabără de odihnă, cantonament de refacere.
Retablissement [-blis'mã:], *-s, -s, n.* v. Retablierung.
Retardat, *-(e)s, -e, n. (fin.)* restanță.
Retardation, *-en, f.* **1.** întârziere; amânare. **2.** *(muz.)* ritardando.
retardieren, *retardierte, retardiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a întârzia; a amâna. **II.** *intr. (despre ceasornice)* a rămâne în urmă.
retardierend I. *part. prez.* de la retardieren. **II.** *adj.* care întârzie, care ține în loc.
retardiert I. *part. trec.* de la retardieren. **II.** *adj.* întârziat, amânat.
Retention, *-en, f.* reținere.
Retentionsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de a face rețineri.
Retikül, *-s, -e* (și *-s), m.* (sau *n.*) v. Ridikül.
retikular, **retikulär** *adj.* reticular, ca o rețea.
Retina, - (și *Retinae), f. (anat.)* retină.
Retirade, *-n, f.* **1.** *(mil., înv.)* retragere (grabnică). **2.** latrină.
retirieren, *retirierte, retiriert, vb. (h) intr.* a se retrage; *(mil.)* a bate în retragere.
Retorsion, *-en, f.* **1.** *(jur.)* contramăsură. **2.** represiune. **3.** *(ec.)* retorsiune.
Retorsionszoll [-'zio:ns-], *-(e)s, -zölle, m.* taxă vamală excesivă.
Retorte, *-n, f. (chim.)* retortă.
Retortenbaby [-be:bi], *-s, -s, n. (fam.)* copil conceput in vitro.
Retortenkohle, *-n, f.* cărbune de retortă.
Retorten|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor cu retortă.
Retortenteer, *-(e)s, -e, m. (chim.)* gudron de retortă.
Retortenverkokung, *-en, f.* cocsificare în retortă.
Retouche [-'tuʃ(ə)], *-n, f.* v. Retusche.
retouchieren [rətu'ʃi:-], *retouchierte, retouchiert, vb. (h) tr.* v. retuschieren.
retour [-'tu:ɐ] *adv.* înapoi, retur.
Retour, *-en, f.* **1.** *sg. (înv.)* (călătorie, drum de) întoarcere. **2.** *(austr.)* v. Rückfahrkarte. **3.** *(com.)* returnare (de mărfuri).
Retourbillett [-biljɛt], *-(e)s, -e, n.* v. Rückfahrkarte.
Retourdampf, *-(e)s, -dämpfe, m.* abur de evacuare, de emisiune, abur uzat.
Retoure, *-n, f. (austr.)* reexpediere; returnare.
Retouren *pl. (ec.)* retururi, marfă nevândută.
Retourfahrkarte, *-n, f.*, **Retourfahrschein**, *-(e)s, -e, m.* v. Rückfahrkarte.
Retourfracht, *-en, f. (com.)* **1.** fraht de returnare. **2.** cheltuieli de returnare.
Retourgeld, *-(e)s, n. sg. (elv.)* rest (returnat la o plată).
Retourkarte, *-n, f.* v. Rückfahrkarte.
Retourkutsche, *-n, f. (fam.)* răspuns, replică (cu aceeași monedă).
retournieren, *retournierte, retourniert, vb. (h) tr. (com.)* a returna, a înapoia, a trimite înapoi.
Retournierung, *-en, f. (com.)* returnare.
Retourscheck, *-s, -s, m. (ec.)* cec neîncasat.
Retourschlacke, *-n, f. (metal.)* zgură reîntoarsă la topire.
Retoursendung, *-en, f.* înapoiere, retrimitere; *(com.)* returnare, expediție retur.
Retourware, *-n, f. (com.)* **1.** marfă returnată. **2.** marfă de schimb. **3.** eșantion.
Retourwechsel, *-s, -, m.* poliță trasă asupra emitentului.
Retourweg, *-(e)s, -e, m.* v. Rückweg.
Retraite [rə'trɛ:t(ə)], *-n, f. (înv.)* **1.** retragere. **2.** *(mil.)* (semnal) de stingere (la cavalerie); **~ blasen** a suna stingerea.
Retraktion, *-en, f. (med.)* retracție.
Retribution, *-en, f.* **1.** redare, restituire. **2.** răsplată; răzbunare. **3.** *(ec.)* retribuție.
retro|aktiv *adj.* retroactiv.
retrodatieren, *retrodatierte, retrodatiert, vb. (h) tr. (înv.)* a antedata.
retrograd *adj.* **1.** *(med.)* recurent. **2.** *(lingv.)* regresiv; **~e Bildung** formație regresivă.
Retrospektion, *-en, f.* v. Retrospektive.
retrospektiv *adj.* retrospectiv.
Retrospektive [-və], *-n, f.* retrospectivă.
Retroversion [-vɛr-], *-en, f.* (și *med.)* retroversiune.
retrovertieren, *retrovertierte, retrovertiert, vb. (h) tr.* **1.** *(med.)* a (se) retroversa. **2.** *(lingv.)* a face retroversiune(a unui text).
retrovertiert *adj. (med.)* retroversat.
retrozedieren, *retrozedierte, retrozediert, vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a ceda; a retroceda, a da înapoi. **2.** *(ec.)* a reasigura.
Retrozession, *-en, f.* **1.** *(înv.)* retrocedare. **2.** *(ec.)* (formă specială de) reasigurare.
rettbar *adj.* care (mai) poate fi salvat.
Rette, *-n, f. (reg.)* câine (mascul).
retten, *rettete, gerettet, (du rettest, er rettet) vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) salva, a scăpa, a (se) pune la adăpost; *(poet.)* a (se) izbăvi, a (se) mântui; **jm. das Leben ~** a salva viața cuiva; **Hab und Gut ~** a salva averea; **sein Vermögen ~** a-și pune averea la adăpost; **er war nicht zu ~** n-a putut fi salvat; **sich aufs Dach ~** a se salva ieșind pe acoperiș; **sich durch die Flucht ~** a se salva prin fugă; **rette sich, wer kann** să scape cine poate; **Hilfe, rettet!** ajutor, salvați-ne!; *(inform.)* **Programme ~** a salva programe.
rettend I. *part. prez.* de la retten. **II.** *adj.* salvator; **ein ~er Gedanke** o idee salvatoare.
Retter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* salvator(-oare).
Retterei, *-en, f. (fam.)* simulacru de salvare.
Rettich, *-s, -e, m. (bot.)* ridiche *(Raphanus sativus* L.).
rettlos *adj. (mar.)* **1.** grav avariat. **2.** fără salvare; care nu poate fi salvat.
Rettung, *-en, f.* salvare, scăpare; *(poet.)* izbăvire, mântuire.
Rettungs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciu de salvare.
Rettungs|anker, *-s, -, m.* ancoră de salvare; *(fig.)* **der letzte ~** ultimul mijloc de scăpare.
Rettungs|an|stalt, *-en, f.* **1.** instituție de salvare. **2.** casă de corecție.
Rettungs|arbeiten *pl.* operații de salvare.
Rettungs|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic de salvare, de urgență.
Rettungs|auto, *-s, -s, n.* salvare, ambulanță, mașină a salvării.
Rettungsboje, *-n, f. (mar.)* geamandură de salvare.
Rettungsboot, *-(e)s, -e, n.* barcă de salvare.
Rettungsbrücke, *-n, f.* punte de salvare.
Rettungsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de salvare.
Rettungsfloß, *-es, -flöße, n. (mar.)* plută de salvare.
Rettungsflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion de salvare.
Rettungsgerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă, echipament de salvare.
Rettungsgesellschaft, *-en, f.* (societate de) salvare.
Rettungsgürtel, *-s,-, m.* centură de salvare.
Rettungshaus, *-es, -häuser, n.* **1.** azil, refugiu. **2.** v. Rettungsanstalt.
Rettungs|insel, *-n, f. (mar.)* bac pneumatic de salvare.
Rettungskahn, *-(e)s, -kähne, m.* v. Rettungsboot.
Rettungskästchen, *-s, -, n.* trusă de prim ajutor.
Rettungskolonne, *-n, f.* v. Rettungsmannschaft.
Rettungskommando, *-s, -s*, **Rettungskorps** [-ko:r], -[-ko:rs], -[-ko:rs], *n., (înv.)* v. Rettungsmannschaft.
Rettungskranz, *-es, -kränze, m.* v. Rettungsgürtel.
Rettungsleine, *-n, f. (mar.)* odgon, funie de salvare.

Rettungsleit|stelle, *-n, f.* dispecerat de salvare.
Rettungsleute *pl.* v. Rettungsmannschaft.
rettungslos *adj.* și *adv.* fără scăpare, fără speranță, iremediabil; ~ **verloren** pierdut fără nici o speranță, iremediabil pierdut.
Rettungslosigkeit *f. sg.* stare desperată.
Rettungsmannschaft, *-en, f.* echipaj de salvare; echipă de salvare.
Rettungsmedaille [-medaljə], *-n, f.* medalie de salvare (de la un dezastru).
Rettungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de salvare, de scăpare.
Rettungs|pflicht, *-en, f. (ec.)* obligația de salvare, de diminuare a pierderilor.
Rettungs|programm, *-s, -e, n.* program de salvare.
Rettungsring, *-(e)s, -e, m.* colac de salvare.
Rettungs|schwimmen, *-s, n. sg.* înot de salvare.
Rettungs|stange, *-n, f.* prăjină de salvare.
Rettungs|station, *-en, f.* stație de salvare.
Rettungs|stelle, *-n, f.* punct de urgență, ambulanță; punct de prim ajutor.
Rettungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de salvare.
Rettungswache, *-n, f.* **1.** v. Rettungsstelle. **2.** v. Rettungsleitstelle.
Rettungswagen, *-s, -, m.*, v. Rettungsauto.
Rettungswerk, *-(e)s, -e, n.* acțiune de salvare, operă de salvare.
Rettungswesen, *-s, n. sg.* organizații, asociații, servicii de salvare.
Rettungsweste, *-n, f.* vestă de salvare.
Rettwache, *-n, f.* v. Rettungswache.
Retusche, *-n, f.* retuș; retușare.
Retuscheur [-'ʃø:ʁ], *-s, -e, m. (fot.)* retușor.
retuschieren, *retuschierte, retuschiert, vb. (h) tr.* a retușa.
retuschiert I. *part. trec.* de la retuschieren. **II.** *adj.* retușat.
Reue *f. sg.* **1.** căință, regret, părere de rău; **von ~ geplagt** chinuit de regrete. **2.** *(reg.)* doliu. **3.** *(reg.)* prohod; parastas.
Reuegefühl, *-(e)s, -e, n.* v. Reue **(1).**
Reuel, *-s, -, m. (elv., fam.)* cotoi.
reuen, *reute, gereut, vb. (h) tr. (unipers.* și *impers.)* **1.** a se căi (de ceva), a regreta; **mein Vergehen reut mich** îmi pare rău, mă căiesc de fapta mea, regret fapta mea; **es reut mich, dies getan zu haben** îmi pare rău de ceea ce am făcut, îmi pare rău că am făcut asta; **es hat ihn gereut** i-a părut rău. **2.** *(reg.)* a fi trist, supărat (de ceva).
Reu|essen, *-s, n. sg. (reg.)* pomană, parastas.
reuevoll *adj.* v. reuig.
Reugeld, *-(e)s, -er, n.* amendă pentru neîndeplinirea unui contract.
Reugeld|erklärung, *-en, f.* declarație de amendă, anunțare a unei amenzi contractuale (pentru neîndeplinirea unui contract).
reuig *adj.* plin de căință, de remușcări; **ein ~er Sünder** un păcătos care se căiește.
Reukauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare cu drept de renunțare.
reulos *adj.* care nu se căiește, nu-și recunoaște greșelile; îndărătnic, încăpățânat.
Reulosigkeit *f. sg.* îndărătnicie.
reumütig *adj.* v. reuig.
re|unieren [rey'ni:-], *reunierte, reuniert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) reuni. **2.** a (se) împăca.
Re|union[1], *-en, f.* **1.** reunire. **2.** incorporare. **3.** *pl. (ist.)* anexiuni teritoriale făcute sub Ludovic al XIV-lea.
Re|union[2] [rey'niõ:], *-s* (și *reg. -en), f. (înv.)* reuniune, serată, petrecere dansantă (mai ales în stațiuni balneoclimaterice).
Reuse, *-n, f.* **1.** vârșă, coș pentru pescuit. **2.** *(constr., hidr.)* construcție de fascine, împletitură de nuiele. **3.** *(electr.)* colivie de veveriță. **4.** *(tel.)* cușcă; rețea cilindrică.
Reusen|antenne, *-n, f. (tel.)* antenă cu grosime (de bandă largă); cornet piramidal.
Reusen|energieleitung, *-en, f. (electr.)* linie de energie formată din multe fire.
Reuße, *-n, -n, m. (înv.)* rus; **Zar aller ~n** țar al tuturor rușilor.
Reute, *-n, f.* **1.** *(reg.)* pământ desțelenit, curătură, laz. **2.** *(mine)* ac de concasor.
Reutel, *-s, -, m.* v. Reuter **(3).**
reuten, *reutete, gereutet (du reutest, er reutet), vb. (h) tr. (reg.)* a defrișa, a desțeleni, a cura, a lăzui.
Reuter, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* călăreț. **2.** capră de uscător de trifoi. **3.** carma de plug.
Reut|hacke, Reut|haue, *-n, f.* săpăligă, sapă de plivit.
Reut|spaten, *-s, -, m.* sapă, hârleț, cazma.
Reuvertrag, *-(e)s, -träge, m.* amendă contractuală.
Reuzug, *-(e)s, -züge, m.* modificare ulterioară (a unui contract), revenire.
Revakzination [-vak-], *-en, f. (med.)* revaccinare.
revakzinieren, *revakzinierte, revakziniert, vb. (h) tr. (med.)* a revaccina.
revalidieren [-va-], *revalidierte, revalidiert, vb. (h) tr. (jur.)* a revalida, a valida din nou.
revalieren, *revalierte, revaliert, vb. (h) tr. (com.)* a acoperi (o datorie).
revalorisieren, *revalorisierte, revalorisiert, vb. (h) tr. (fin.)* a revaloriza, a readuce (o valută) la puterea inițială.
Revalorisierung, *-en, f. (fin.)* revalorizare.
Revalvation [-valva-], *-en, f. (ec.)* întărire a unei monede prin ridicarea cursului de schimb.
Revanche [re'vã:ʃə], *-n, f.* revanșă; răzbunare; **er nimmt ~ dafür** își ia revanșa.
Revanchekampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (sport)* luptă, meci de revanșă.
revanchelustig *adj.* dornic de revanșă.
Revanchepolitiker, *-s, -, m.* politician revanșard.
Revanche|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* meci de revanșă.
Revanche|stimmung, *-en, f.* dispoziție revanșardă.
revanchieren [revã'ʃi:rən], *revanchierte, revanchiert, vb. (h) refl.* **1.** a se răzbuna; a-și lua revanșa. **2.** a se revanșa.
Revanchismus, *-, m. sg. (pol.)* revanșism.
revanchistich *adj. (pol.)* revanșard.
Reveille [re'vɛ:j(ə) și re'vɛljə], *-n, f. (mil.)* deșteptare; **die Trompete bläst ~** trompeta sună deșteptarea; **die Trommel schlägt ~** toba bate deșteptarea.
Revelation [-vɛ-], *-en, f.* revelație.
Revenue [revə'ny:], *-n,* [-'ny:ən], *f. (ec.)* venit; rentă provenită din plusvaloare și folosită de capitalist în scopuri personale.
Reverberierofen [-vɛʁ-], *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor cu reverberație, cu flacără.
Reverend [-ve-], *-s, -s, m.* reverend.
Reverenz, *-en, f.* **1.** reverență, plecăciune; **seine ~ machen** a-și lua rămas bun, a se retrage. **2.** *sg.* stimă, venerație.
Revers[1] [rə've:ʁ], - [-'ve:ʁs], - [-'ve:ʁs], *n.* și **Revers** [rə'vɛ:ʁ], - [-'vɛ:ʁs] - [-vɛ:ʁs], *m. (austr.)* rever (la haine).
Revers[2] [re'vɛrs], *-es* [-'vɛrzəs], *-e* [-'vɛrzə], **Revers** [rə'vɛ:ʁ], -[-'vɛ:ʁs], -'vɛ:ʁs], *m.* revers (la monede, medalii etc.).
Revers[3] [re'vɛrs], *-es* [-'vɛrzəs], *-e* [-'vɛrzə], *m. (jur.)* contrainscris, declarație scrisă conținând stipulații importante.
reversibel *adj.* reversibil.
Reversibilität, *-en, f.* reversibilitate.
Reversible[1], *-s, -s, m. (text.)* stofă cu două fețe.
Reversible[2], *-s, -s, n.* îmbrăcăminte care poate fi purtată pe ambele fețe.
Reversierblech|straße, *-n, f. (tehn.)* laminor reversibil pentru tablă.
Reversierduo, *-s, -s,* **Reversierduowalzwerk**, *-(e)s, -e, n.* laminor duo reversibil.
Reversiergenerator, *-s, -en, m. (tehn.)* generator reversibil.
Reversiermotor, *-s, -en, m.* motor reversibil.
Reversion, *-en, f.* întoarcere, reversiune.
Reversions|pendel, *-s, -, n.* pendul reversibil.
Revers|seite, *-n, f.* **1.** revers (la monede, medalii). **2.** contrapagină. **3.** partea cealaltă, celălalt aspect.
Revers|system, *-s, -e, n. (ec.)* sistem de fixare a prețurilor.
Revident [-vi-], *-en, -en, m.* **1.** *(jur.)* jurist care efectuează o revizuire. **2.** *(austr.)* (titlu de) funcționar superior. **3.** *(înv.)* revizor.
revidieren, *revidierte, revidiert, vb. (h) tr.* **1.** a revizui, a verifica. **2.** a corecta, a modifica. **3.** *(tipogr.)* a face revizia corecturii.
Revier [-'vi:ʁ], *-s, -e, n.* **1.** domeniu, sector; **das ist mein ~** acesta este sectorul meu, aici eu hotărăsc. **2.** *(zool.)* teritoriu. **3.** *(forest.)* ocol (silvic); sector, canton (silvic). **4.** circumscripție de miliție. **5.** *(mil.)* infirmerie. **6.** *(mil.)* sector. **7.** *(mine)* sector de mină. **8.** *(mar.)* parte navigabilă a unui fluviu. **9.** *(vân.)* teren. **10.** *(rar)* zonă industrială.
revieren, *revierte, reviert, vb. (h) intr.* **1.** *(forest.) (despre pădurar)* a face un drum de control prin sector. **2.** *(vân., despre câini)* a adulmeca, a căuta vânatul.
Revierförster, *-s, -, m.* șef de ocol silvic.
revierfremd *adj. (zool.)* străin, intrus.
Revier|inspektor, *-s, -en, m.* inspector de teritoriu de vânătoare.
Revierkarte, *-n, f. (mine)* hartă de sector.
revierkrank *adj. (mil.)* constatat ușor bolnav și internat la infirmerie.
Revierleistung, *-en, f. (mine)* productivitate de sector.
Revierlotse, *-n, -n, m. (mar.)* pilot de fluviu.
Revier|stollen, *-s, -, m. (mine)* galerie de coastă de sector.
Reviererver|halten, *-s, n. sg. (zool.)* comportare de stăpânire și apărare a teritoriului.
Reviervor|stand, *-(e)s, -stände, m.* șef de circumscripție, de instanță teritorială.
Reviervor|steher, *-s, -, m.* președinte, șef al unei instanțe teritoriale.
Revierwache, *-n, f.* v. Revier **(4).**
Revindikation [-vin-], *-en, f.* revendicare; pretenție.
revindizieren, *revindizierte, revindiziert, vb. (h) tr.* a revendica; a pretinde.
Revirement [revirə'mã:], *-s, -s, n.* **1.** remaniere (în special în corpul diplomatic). **2.** *(fin.)* lichidare (între creditor și debitor).
Revision [revi-], *-en, f.* **1.** revizie, control financiar intern; **externe ~** revizie externă, control financiar extern; **die ~ der Geschäftsbücher** verificarea registrelor de conturi. **2.** revizuire. **3.** *(jur.)* cerere de revizuire; **~ gegen ein Urteil ankündigen, beantragen, einlegen** a înainta o cerere de revizuire a unei sentințe judecătorești; **in die ~ gehen** a solicita o revizuire. **4.** *(tipogr.)* ultimă revizie înainte de tipar. **5.** *(ec.)* verificare, audit; **betriebsinterne ~** audit intern.
Revisionismus, *-, m. sg. (pol.)* revizionism.
Revisionist, *-en, -en, m. (pol.)* revizionist.
Revisions|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comisie, comitet de revizuire.
revisionsbedürftig *adj.* care trebuie revizuit, care are nevoie de revizuire.
Revisionsbefund, *-(e)s, -e, m.* constatare făcută la revizuire.
Revisionsbegründung, *-en, f. (jur.)* motivație pentru recurs.
Revisionsbericht, *-(e)s, -e, m.* raport de verificare.
Revisionsbogen, *-s, -* (și *-bögen), m. (tipogr.)* coală de revizie.
Revisionsfrist, *-en, f. (jur.)* termen pentru solicitarea revizuirii.
Revisionsgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* instanță, tribunal de revizuire.
Revisionsgrund, *-(e)s, -gründe, m. (jur.)* motiv de revizuire.
Revisions|instanz, *-en, f. (jur.)* instanță de revizuire.
Revisionskommission, *-en, f.* comisie de revizuire.
Revisionsliste, *-n, f.* listă revizuită.
Revisions|protokoll, *-(e)s, -e, n.* proces-verbal de revizuire.
Revisions|schacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine, hidr.)* puț de control.
Revisionsverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedeu de revizuire.
Revisionsver|handlung, *-en, f. (jur.)* deliberare, dezbatere în fața instanței de revizuire.
Revisor, *-s, -soren, m.* revizor; controlor; inspector, expert contabil.
revitalisieren [-vi-], *revitalisierte, revitalisiert, vb. (h) tr.* a revitaliza.
Revokation [-vo-], *-en, f.* revocare; rechemare.
Revolte [-vɔl-], *-n, f.* revoltă, răscoală.
revoltieren, *revoltierte, revoltiert, vb. (h) intr. (gegen)* a se revolta, a se răscula, a se ridica (împotriva cuiva sau a ceva).
Revolution, *-en, f.* **1.** revoluție; **die proletarische ~** revoluția proletară; **die ~en sind die Lokomotiven der Geschichte** revoluțiile sunt locomotivele istoriei. **2.** *(astron.)* revoluție.
revolutionär *adj.* revoluționar; **das ~e Bewusstsein** conștiința revoluționară; **der ~e Inhalt** conținutul revoluționar.

Revolutionär, *-s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* revoluţionar(ă).
Revolutionarismus, *-, m. sg.* revoluţionarism.
revolutionieren, *revolutionierte, revolutioniert, vb. (h) tr.* a revoluţiona.
Revolutionierung, *-en, f.* revoluţionare.
Revolutionsgericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal revoluţionar.
Revolutionsgeschichte *f. sg.* istorie a revoluţiei.
Revolutionsjahr, *-(e)s, -e, n.* an al revoluţiei.
Revolutionskampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă revoluţionară.
Revolutionslied, *-(e)s, -er, n.* cântec revoluţionar.
Revolutionsrat, *-(e)s, -räte, m.* consiliu, sfat, soviet revoluţionar.
Revolutionsregierung, *-en, f.* guvern revoluţionar.
Revolutions|tribunal, *-s, -e, n.* tribunal revoluţionar.
Revolutions|zeit, *-en, f.* epocă revoluţionară.
Revoluzzer, *-s, -, m. (iron.)* pretins revoluţionar, pseudorevoluţionar.
Revolver [re'vɔlvɐ], *-s, -, m.* **1.** revolver. **2.** *(tehn.)* cioc (de sculă) rotativ. **3.** *(tehn.)* cap-revolver.
Revolverbank, *-bänke, f.* v. R e v o l v e r d r e h b a n k.
Revolverblatt, *-(e)s, -blätter, n. (peior.)* gazetă de scandal, de şantaj.
Revolverbohrkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap-revolver de găurit.
Revolverdrehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung-revolver.
Revolvergeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* tun cu repetiţie.
Revolver|held, *-en,-en, m. (fam.)* **1.** pistolar. **2.** bătăuş, fanfaron.
Revolverjournalist [-ʒur-], *-en, -en, m.* **1.** ziarist la o gazetă de scandal. **2.** trepăduş.
Revolverkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap-revolver (la strung).
Revolver|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor-revolver.
Revolverpresse *f. sg.* presă de şantaj.
Revolverschnauze, *-n, f. (fam.)* gură slobodă, gură rea, spurcată.
Revolverschuss, *-es, -schüsse, m.* împuşcătură de pistol.
Revolvertasche, *-n, f.* toc de revolver.
revolvieren [-vɔlv-], *revolvierte, revolviert, vb. (h)* **I.** *tr. (tehn.)* a întoarce înapoi. **II.** *intr. (ec.)* a reveni într-o anumită ordine, a se repeta.
Revolving|geschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* afacere, tranzacţie finanţată printr-un credit revolving.
Revolving|kredit, *-(e)s, -e, m. (ec.)* credit revolving.
revozieren [-vo-], *revozierte, revoziert, vb. (h) tr.* a revoca.
Revozierung, *-en, f.* revocare.
Revue [rə'vy:], *-n, f.* **1.** revistă, periodic. **2.** *(mil., înv.)* paradă, trecere în revistă a trupelor; **~ passieren lassen** a trece în revistă. **3.** *(teatru)* v. R e v u e b ü h n e.
Revuebühne, *-n, f.* teatru de revistă; teatru, spectacol de estradă.
Revuegirl [rə'vy:gøːɐl şi -gœrl], *-s, -s, n.* dansatoare de revistă.
Revuestar [-sta:ɐ], *-s, -s, m.* vedetă de revistă.
Rex, *-, m. sg. (argou studenţesc)* rector.
Rexglas, *-es, -gläser, n. (austr.)* borcan cu închidere ermetică (pentru conserve).
Rezensent, *-en, -en, m.* recenzent.
rezensieren, *rezensierte, rezensiert, vb. (h) tr.* a recenza.
Rezension, *-en, f.* **1.** recenzie. **2.** critică de text.
Rezensions|exemplar, *-s, -e, n.* exemplar pentru recenzie.
rezent *adj.* recent.
Rezepisse, *-s, -, n.* recipisă.
Rezept, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(med., farm.)* reţetă; **ein ~ ausstellen** a da o reţetă. **2.** *(cul.)* reţetă; **ein neues ~ ausprobieren** a încerca o reţetă nouă. **3.** *(fam.)* remediu, leac; **das ist ein gutes ~ gegen Eifersucht** este un remediu, un leac bun împotriva geloziei.
Rezeptblock, *-(e)s, -s, m. (med.)* reţetar.
Rezeptbuch, *-(e)s, -bücher, n. (cul.)* carte de bucate.
rezeptfrei *adj. (farm.)* liber, fără reţetă.
Rezeptgebühr, *-en, f.* taxă pentru eliberarea de reţetă.
Rezeptierbuch, *-(e)s, -bücher, n.* formular farmaceutic.
rezeptieren, *rezeptierte, rezeptiert, vb.(h) tr.* a prescrie (un medicament).
Rezeption, *-en, f.* **1.** recepţie, luare în primire. **2.** primire. **3.** (birou de) recepţie (la hoteluri).
rezeptiv *adj.* receptiv; **er ist ein mehr ~er als schöpferischer Geist** spiritul lui e mai mult receptiv decât productiv.
Rezeptivität [-vi-] *f. sg.* receptivitate.
Rezeptor, *-s, -toren, m.* **1.** *(înv.)* încasator; perceptor. **2.** *(biol.)* receptor.
Rezeptpflicht, *-en, f.* obligativitatea eliberării de reţetă.
rezeptpflichtig *adj. (farm.)* care se dă numai pe bază de reţetă.
Rezeptur, *-en, f. (med., farm.)* receptură.
Rezess, *-es, -e, m.* **1.** *(jur.)* discuţie; controversă. **2.** *(jur.)* învoială; contract (fixat în scris). **3.** *(com.)* sumă restantă.
Rezession, *-en, f. (ec.)* recesiune; **die ~ überwinden** a depăşi recesiunea; **von wirtschaftlicher ~ bedroht** ameninţat de recesiune economică.
Rezessionsjahr, *-(e)s, -e, n. (ec.)* an de recesiune, de declin economic.
rezessiv *adj.* recesiv.
rezidiv *adj.* în recidivă; recidivist.
Rezidiv, *-s, -e, n.*, **Rezidive** [-və], *-n, f.* recidivă.
rezidivieren [-'vi:-], *rezidivierte, rezidiviert, vb. (h) intr. (med.)* a se reîmbolnăvi; a cădea în recidivă.
Rezipient [-'pɪɛnt], *-en, -en, m.* **1.** clopot de sticlă în care se poate produce un vacuum. **2.** suport metalic pentru smalţ (la emailare). **3.** destinatar al unei opere de artă, recipient; ascultător, cititor, contemplator.
rezipieren, *rezipierte, rezipiert, vb. (h) tr.* a recepţiona, a primi, a lua în primire.
reziprok *adj.* reciproc.
Reziprozität, *-en, f.* reciprocitate.
Rezital, *-s, -s, n. (muz.)* recital.
Rezitation, *-en, f.* recitare.
Rezitativ, *-s, -e, n. (muz.)* recitativ.
Rezitator, *-s, -toren, m.* recitator.
rezitieren, *rezitierte, rezitiert, vb. (h) tr.* a recita.
rezyklieren, *rezyklierte, rezykliert, vb. (h) tr.* v. r e c y c e l n.
R-Ge|spräch, *-(e)s, -e, n.* convorbire telefonică cu taxă inversă.
Rgt. *presc.* de la R e g i m e n t regiment.
Rhabarber, *-s, m. sg.* **1.** *(bot.)* revent *(Rheum officinale)*. **2.** *(glumeţ)* zgomot de voci, pălăvrăgeală, murmur.
Rhabarbertinktur *f. sg.* tinctură de revent.
Rhabarberwein, *-(e)s, -e, m.* vin de revent.
Rhachitis [-'χi:-] *f. sg.* v. R a c h i t i s.
rhachitisch *adj.* v. r a c h i t i s c h.
Rhaphide, *-n, f. (bot.)* rafide.
Rhapsode, *-n, -n, m.* rapsod.
Rhapsodie, *-n* [-'di:ən], *f. (lit.; muz.)* rapsodie.
rhapsodisch *adj.* rapsodic.
rhätisch *adj.* v. r ä t i s c h.
rhein|abwärts *adv.* în josul Rinului.
rhein|aufwärts *adv.* în susul Rinului.
Rheinbrücke, *-n, f.* pod peste Rin.
Rheinbund, *-(e)s, m. sg. (ist.)* Confederaţia Renană.
Rheinfahrt, *-en, f.* călătorie cu vaporul pe Rin.
Rheinfall, *-(e)s, -fälle, m.* cascadă a Rinului.
Rheinfestung, *-en, f.* fortăreaţă aşezată pe Rin.
Rheingegend *f. sg.* regiune, ţară a Rinului; Renania.
Rheingrenze *f. sg.* graniţă formată de Rin.
rheinisch *adj.* renan, de la Rin.
Rheinlachs, *-es, -e, m. (iht.)* lostriţă, somon de Rin *(Salmo salar)*.
Rheinland, *-(e)s, -länder, n.* provincie renană.
Rheinländer, *-s, -, m.* **1.** locuitor al provinciilor renane. **2.** *sg.* nume al unui dans german.
Rheinländerin, *-nen, f.* locuitoare din provinciile renane.
rheinländisch *adj.* renan, de pe Rin.
Rheinmündung *f. sg.* vărsare a Rinului.
Rheinprovinz [-vɪnts], *-en, f.* provincie renană.
Rheinreise, *-n, f.* călătorie pe Rin; călătorie de-a lungul Rinului.
Rhein|schiff|fahrt *f. sg.* navigaţie pe Rin.
Rheintal, *-(e)s, n. sg.* valea Rinului.
Rhein|ufer, *-s, -, n.* ţărm al Rinului.
Rheinwein, *-(e)s, -e, m.* vin de Rin.
Rhenium, *-s, n. sg. (chim.)* reniu.
Rheometer, *-s, n. sg. (fiz.)* reometru.
Rheostat, *-(e)s* (şi *-en*), *-e(n), m. (electr.)* reostat.
Rhetor, *-s, -toren, m. (ist.)* retor.
Rhetorik *f. sg.* retorică.
Rhetoriker, *-s, -, m.* retorician.
rhetorisch *adj.* retoric.
Rhe|um, *-s, n. sg.* v. R h a b a r b e r.
Rheuma ['rɔøma], *-s, n. sg. (med.)* v. R h e u m a t i s m u s.
Rheumadecke, *-n, f.* pătură, pled termogen(ă).
Rheumamittel, *-s, -, n.* medicament antireumatic.
Rheumatiker, *-s, -, m. (med.)* reumatic, persoană care suferă de reumatism.
rheumatisch *adj.* reumatic.
Rheumatismus, *-, -men, m.* reumatism.
Rheumawäsche *f. sg.* lenjerie termogenă (pentru reumatici).
Rhinitis *f. sg. (med.)* rinită.
Rhinologie *f. sg. (med.)* rinologie.
Rhinoplastik, *-en, f. (chir.)* rinoplastică, operaţie de plastică nasală.
Rhinoskop, *-s, -e, n. (med.)* rinoscop.
Rhinoskopie, *-n* [-'pi:ən], *f. (med.)* rinoscopie.
Rhinozeros, - (şi *-ses*), *-se, n.* **1.** *(zool.)* rinocer *(Rhinoceros)*. **2.** *(fig.)* imbecil, bou.
Rhizom, *-s, -e, n. (bot.)* rizom.
rhodesisch *adj. (ist.)* rhodesian, din Rhodesia.
Rhodium, *-s, n. sg. (chim.)* rodiu.
Rhododendron, *-s, -dren, n. (bot.)* smirdar, bujor-de-munte, rododendron *(Rhododendron)*.
Rhombenfachwerk, *-(e)s, -e, n. (constr.)* grilaj cu ochiuri rombice, grindă cu zăbrele cu goluri rombice.
rhombisch *adj. (geom.)* rombic, romboidal.
Rhombo|eder, *-s, -, n. (geom.)* romboedru.
Rhombo|id, *-(e)s, -e, n. (geom.)* romboid.
Rhombus, *-, -ben, m. (geom.)* romb.
Rhönrad şi **Rhön-Rad**, *-es, -räder, n. (sport)* roată metalică.
Rhotazismus, *-, -men, m. (lingv.)* rotacism.
Rhythmik *f. sg.* ritmică.
rhythmisch *adj.* ritmic; **~er Tanz** dans ritmic.
rhythmisieren, *rhythmisierte, rhythmisiert, vb. (h) tr.* a ritma, a imprima un ritm.
Rhythmus, *-s, -men, m.* ritm.
Rhythmusgruppe, *-n, f.* grup, formaţie de muzică ritmică.
Rhythmus|störung, *-en, f. (med.)* tulburare a ritmului cardiac.
Ribb|eisen, *-s, -, n.* **1.** sculă, cuţit de meliţat. **2.** răzuitoare.
ribbeln, *ribbelte, geribbelt (ich ribb(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a freca între degete.
ribben, *ribbte, geribbt, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a răzui. **2.** a meliţa.
Ribisel, *-n, f.*, **Ribisel**, *-s, -, n. (bot., reg.)* v. J o h a n n i s b e e r e.
Ribonukle|insäure [-kle'i:n-] *f. sg. (biol.)* acid ribonucleic.
Richelieu|stickerei [riʃə'ljø:-], *-en, f.* broderie Richelieu.
Richt|amboss, *-es, -e, m. (metal.)* nicovală de îndreptat.
Richt|antenne, *-n, f. (electr.)* antenă directivă; **lenkbare ~** antenă directivă dirijabilă.
Richt|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* aparat de îndreptat, de dat direcţia.
Richt|arbeit, *-en, f. (constr.)* operaţie de ridicare, de înălţare (la eşafodaje).

Richt|art, *-en, f.* mod de ochire.
Richtbake, *-n, f. (mar.)* baliză de orientare, de ghidaj.
Richtbank, *-bänke, f. (metal.)* mașină de planat tablă.
Richtbaum, *-(e)s, -bäume, m. (constr.)* stâlp (de schelă) cu scripete de ridicat.
Richtbeil, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(ist.)* secure de călău. **2.** bardă de dulgher.
Richtblei, *-(e)s, -e, n.* fir cu plumb, sondă.
Richtblock, *-(e)s, -blöcke, m.* **1.** *(ist.)* butuc (pentru decapitare); **jn. zum ~ bringen** a duce pe cineva la moarte, a condamna pe cineva la moarte. **2.** *(metal.)* bloc pentru îndreptat bare metalice.
Richtbohren, *-s, n. sg. (petr.)* foraj orientat.
Richte *f. sg.* linie dreaptă; direcție bună, justă; **etwas in die ~ bringen** a îndrepta ceva; a pune ceva în ordine; **er kommt aus der ~** încurcă lucrurile; calcă strâmb.
Richt|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* răzuitoare, unealtă de netezit, de îndreptat.
Richt|empfang, *-(e)s, -empfänge, m. (electr.)* recepție radiogoniometrică.
Richt|empfangs|station, *-en, f. (electr.)* stație de recepție radiogoniometrică.
Richt|empfindlichkeit *f. sg. (tel.)* sensibilitate directivă.
richten, *richtete, gerichtet (du richtest, er richtet), vb.(h)* **I.** *tr.* **1.** a îndrepta, a orienta (spre cineva sau ceva); **die Schritte nach der Stadt ~** a-și îndrepta pașii spre oraș, a se îndrepta spre oraș; **den Blick auf etwas ~** a-și îndrepta privirea spre ceva; **den Blick gegen (**sau **gen) Osten ~** a-și îndrepta privirea spre răsărit; **den Blick in die Ferne ~** a-și îndrepta privirea spre depărtări, a privi în zare; *(mil.)* **eine Kanone ~** a ochi cu un tun. **2.** *(an* cu *ac.)* a adresa; **das Wort an jn. ~** a adresa cuiva cuvântul; **einen Brief an jn. ~** a adresa cuiva o scrisoare. **3.** a înălța, a ridica; *(mar.)* **den Mast in die Höhe ~** a ridica catargul; *(mar.)* **die Segel ~** a ridica pânzele; **gerade ~** a îndrepta; **senkrecht ~** a așeza vertical. **4.** a îndrepta; a regla, a pune la punct; **seine Uhr ~** a-și potrivi ceasul. **5.** *(tehn.)* a ajusta, a regla; a netezi; *(constr.; în expr.)* **ein Haus ~** a ridica, a așeza lemnăria șarpantei (unei case). **6.** a aranja; a pregăti, a prepara; **das Essen ~** a pregăti mâncarea, masa, a găti; **die Betten ~** a face paturile; **das werde ich schon ~** am să aranjez eu chestiunea aceasta; **zu Grunde (**sau **zugrunde) ~** a distruge, a ruina. **7.** *(reg., fam.)* a repara, a drege; **die Uhr ~ lassen** a da ceasul la reparat; **richte deine Kleider!** repară-ți, cârpește-ți hainele! **8.** a judeca; a condamna. **9.** *(înv.)* a executa; **er wurde mit dem Schwert gerichtet** a fost decapitat. **II.** *refl.* **1.** a se îndrepta; **sich in die Höhe ~** a se îndrepta (de spate, din șale); a se ridica în capul oaselor. **2.** *(mil.)* a se alinia; **richt' euch!** alinierea! v-aliniați! **3.** *(nach)* a se orienta (după cineva sau ceva); a se lua după cineva sau ceva; a urma (pe cineva); a se conforma (cuiva sau unui lucru); **sich nach der Anweisung ~** a se conforma instrucțiunii; **ich richte mich ganz nach dir** mă orientez după tine; *(fig.)* **sich nach dem Winde ~** a fi oportunist, a se da după cum bate vântul. **4.** *(an* cu *ac.)* a se adresa (cuiva). **5.** *(reg.; auf* cu *ac.)* a se îndrepta (spre ceva), a urmări (ceva); a se pregăti, a fi gata (de sau pentru ceva). **6.** *(reg.; in* cu *ac.)* a se resemna, a se împăca (cu o situație). **III.** *intr.* a judeca; **er hat gerecht gerichtet** a judecat drept, cu dreptate; **nun richtet selbst!** acum judecați singuri! **über jn. ~** a judeca pe cineva.
Richten, *-s, n. sg.* **1.** îndreptare. **2.** reparare. **3.** reglare. **4.** *(mil.)* ochire. **5.** judecare.
Richter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** judecător(-oare); **sich zum ~ aufwerfen** a face pe judecătorul. **2.** *m. (mil.)* ochitor (la arma automată).
Richter|amt, *-(e)s, -ämter, n.* funcție de judecător, magistratură; **das ~ ausüben** a exercita funcția de judecător.
Richter|amtprüfung, *-en, f.* examen de judecător.
Richter|eid, *-(e)s, -e, m.* jurământ de intrare în funcție a judecătorului.
richter|haft *adj. (fam.)* cu aere de judecător.
Richterkollegium, *-s, -gien* [-giən], *n.* consiliu al judecătorilor.
richterlich *adj.* judecătoresc, judiciar.
Richterschwert, *-(e)s, -er, n. (poet.)* spadă a justiției.
Richter|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* sentință, hotărâre judecătorească.
Richter|stab, *-(e)s, m. sg. (ist.)* toiag al judecătorului.
Richter|stand, *-(e)s, m. sg.* corp judiciar.
Richter|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* judecătorie, tribunal; *(ist.)* scaun de judecată; *(fig.)* **das gehört nicht vor deinen ~** nu e de resortul tău.
Richterwürde *f. sg.* demnitate, rang de judecător.
Richtfall, *-(e)s, -fälle, m. (gram.)* caz cerut de regimul verbelor.
Richtfehler, *-s, -, m. (tehn.)* eroare de directivitate.
Richtfernrohr, *-(e)s, -e, n.* lunetă de aliniere, lunetă căutătoare; *(av.)* vizor panoramic.
Richtfest, *-(e)s, -e, n.* serbare, masă care se dă constructorilor la terminarea construcției în roșu.
Richtfindegerät, *-(e)s, -e, n.,* **Richtfinder**, *-s, -, m. (av., tel.)* radiogoniometru.
Richtgabel, *-n, f. (tehn.)* furcă de aliniere.
Richtgeschwindigkeit *f. sg. (auto., ferov.)* viteză maximă orientativă.
Richtglas, *-es, -gläser, n. (fiz.)* colimator.
Richt|hammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de îndreptat.
Richt|hebel, *-s, -, m. (tehn.)* manetă de ridicare; manetă de direcție.
Richt|höhe, *-n, f.* înălțime de aliniament.
Richt|holz, *-es, -hölzer, n.* scândură, lemn de aliniat.
richtig I. *adj.* **1.** just; corect; exact; **die Rechnung ist ~** socoteala e exactă; **der ~e Weg** calea cea bună; **die ~e Lösung** soluția corectă, justă; **der ~e Zeitpunkt** momentul oportun; **das ist nicht ganz ~** nu e tocmai corect; aici nu-i lucru curat; *(fig.)* **er ist nicht ganz ~ (im Kopf)** nu-i tocmai teafăr (la minte). **2.** adevărat, veritabil, autentic; **der ~e Berliner!** berlinezul din cap până-n picioare! berlinezul cum scrie la carte! **sie ist nicht seine ~e Mutter** nu e mama lui adevărată. **3.** *(în expr.)* **das ist ~** s-a făcut; **heute noch wird die Sache ~** chiar azi se aranjează. **II.** *adv.* **1.** just; corect, exact; **er schreibt ~** scrie corect; **die Uhr geht ~** ceasul merge exact, precis. **2.** *(fam.)* cu-adevărat, foarte; **~ gefreut habe ich mich** tare m-am bucurat. **3.** cum era de așteptat, iată; **jetzt kommst du ~ zu spät** mă așteptam eu să întârzii acum. **III.** exclamativ **1.** just! așa-i! exact! întocmai! evident! **2.** stai puțin! așteaptă! **~, da fällt mir ein!** stai, că tocmai îmi vine în minte!
Richtigbefund, *-(e)s, -e, m.* constatare justă.
Richtige[1], *-n, -n (ein Richtiger), m.* și *f.* persoană indicată, potrivită; *(iron.)* **du bist mir (gerade) der ~!** tocmai tu ți-ai găsit!
Richtige[2], *-n (ein Richtiges), n. sg.* ceea ce e bine, just; **tue stets das ~** fă întotdeauna ce e bine, ce e corect; **das zu tun, ist nicht das Richtige** nu e bine, nu e just să faci aceasta.
richtigerweise *adv.* în mod just.
richtig|gehend[1] *adj. (fam.)* adevărat, veritabil; **ein ~er Aprilscherz** o adevărată zi de aprilie, o zi veritabilă de aprilie; *(adverbial)* **sie wurde ~ böse** s-a supărat cu adevărat.
richtig gehend[2] *adj.* care funcționează, merge exact, bine; **eine ~e Uhr** un ceas care merge bine.
Richtigkeit *f. sg.* exactitate, justețe, autenticitate; **die ~ einer Abschrift beglaubigen** a autentifica o copie; **die ~ des Ausdrucks** corectitudinea expresiei; **die Sache hat ihre ~** sau **damit hat es seine ~** treaba asta așa e.
Richtigkeits|zeugnis, *-ses, -se, n.* adeverință justificativă.
richtig liegen, *lag richtig, richtig gelegen, vb. (h) intr. (fig., fam.)* a corespunde așteptărilor; **er hat immer richtig gelegen** a corespuns totdeauna așteptărilor, a găsit totdeauna calea potrivită; *(peior.)* a fost întotdeauna oportunist.
richtig machen, *machte richtig, richtig gemacht, vb. (h) tr.* a reglementa, a lichida; **eine Rechnung ~** a achita o datorie; a lichida un cont, o socoteală.
richtig stellen, *stellte richtig, richtig gestellt, vb. (h) tr.* a rectifica; a pune la punct, a corecta; **einen Irrtum ~** a corecta o eroare, o greșeală.
Richtig|stellung, *-en, f.* rectificare, corectare; punere la punct.
Richt|instrument, *-(e)s, -e, n.* instrument de dat direcția.
Richtkanonier, *-s, -e, m. (mil.)* tunar ochitor.
Richtkorn, *-(e)s, n. sg.* cătare (la pușcă).
Richtkosten *pl.* costuri standard, costuri orientative.
Richtkraft *f. sg. (fiz.)* v. Rückstellkraft.
Richtkranz, *-es, -kränze, m.* cunună înălțată ca semn de terminare a unei construcții în roșu.
Richtkreis, *-es, -e, m. (mil.)* goniometru; colimator.
Richtkrone, *-n, f.* v. Richtkranz.
Richtlatte, *-n, f.* **1.** *(constr.)* dreptar. **2.** *(geod.)* jalon.
Richtlinie [-niə], *-n, f.* directivă; linie directoare; **sich an die ~n halten** a urma directivele.
Richtmahl, *-(e)s, -mähler, n.* v. Richtfest.
Richtmann, *-(e)s, -männer,* **Richtmeister**, *-s, -, m.* instalator.
Richtmaschine, *-n, f. (maș.)* mașină de îndreptat.
Richtmaß, *-es, -e, n.* etalon pentru măsuri și greutăți.
Richtplatte, *-n, f.* masă de îndreptat (la fierărie).
Richtplatz, *-es, -plätze, m.* loc de execuție.
Richtpreis, *-es, -e, m.* preț orientativ.
Richtpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct de reper.
Richtröhre, *-n, f. (radio.)* tub de direcționare.
Richtsatz, *-es, -sätze, m.* barem; normă orientativă; tarif fixat de stat.
Richtsatzplan, *-(e)s, -pläne, m. (ec.)* plan de finanțare a activului de exploatare.
Richtschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puț vertical.
Richtscheit, *-(e)s, -e, n. (constr.)* **1.** dreptar, netezătoare. **2.** riglă de nivelat.
Richtschmaus, *-es, -schmäuse, m.* v. Richtfest.
Richtschnur, *-schnüre, f.* **1.** *(constr.)* sfoară de trasat; fir cu plumb. **2.** *(fig.)* fir conducător, îndreptar; principiu, teză fundamentală; **als ~ dienen** a servi drept fir conducător.
Richtschraube, *-n, f.* șurub de reglare.
Richtschuss, *-es, -schüsse, m. (mil.)* lovitură la tragerea de regulare, de îndreptare.
Richtschütze, *-n, -n, m. (mil.)* ochitor (la arme automate).
Richtschwert, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(ist.)* paloș al călăului. **2.** *(fig.)* paloș al dreptății.
Richtseil, *-(e)s, -e, n. (electr.)* cablu de ancorare.
Richt|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* **1.** urare la festivitatea ridicării unei case. **2.** *(înv.)* v. Richterspruch.
Richt|stätte, *-n, f.* v. Richtplatz.
Richt|steig, *-(e)s, e, m.* potecă pe o scurtătură.
Richt|stollen, *-s, -, m. (mine)* galerie de coastă direcțională.
Richt|strahl, *-(e)s, -en, m. (tel.)* fascicul dirijat.
Richt|strahler, *-s, -, m. (tel.)* emițător direcțional.
Richt|strahlung, *-en, f. (tel.)* emisie dirijată.
Richt|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* v. Richterstuhl.
Richtung, *-en, f.* **1.** direcție; **das Schiff nahm ~ auf die Insel** vaporul s-a îndreptat spre insulă; **in ~ Berlin** în direcția Berlin; **Schnellzug ~ Dresden** acceleratul spre Dresda. **2.** direcție, curent, tendință; **eine literarische ~** un curent literar. **3.** orientare. **4.** *(mil.)* aliniere. **5.** v. Richtfest. **6.** *sg.* v. Richten.
Richtung gebend *adj.* **1.** indicator de direcție. **2.** normativ, care direcționează.
Richtungs|änderung, *-en, f.* v. Richtungswechsel.
Richtungs|anzeiger, *-s, -, m.* indicator de direcție.
richtungs|empfindlich *adj. (fiz.)* sensibil direcțional.
Richtungsfeld, *-(e)s, -er, n. (fiz.)* câmp director, câmp de orientare.
Richtungsfinder, *-s, -, m. (av., geod.)* goniometru.
Richtungskampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* dispută, luptă între curente (de idei).
Richtungskreisel, *-s, -, m. (fiz.)* girodirecțional.
Richtungslinie [-niə], *-n, f.* v. Richtlinie.
richtungslos *adj.* fără direcție; fără țel; dezorientat.
Richtungs|pfeil, *-(e)s, -e, m.* săgeată indicatoare (în circulație).
Richtungs|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct de orientare.
Richtungsrelais [-rəlɛ:], - [-rəlɛ:s], - [-rəlɛ:s], *n. (electr.)* releu de orientare.
Richtungs|schild, *-(e)s, -er, n.* v. Richtungsanzeiger.
Richtungs|senden, *-s, n. sg. (radio.)* emisie dirijată.
Richtungs|taste, *-n, f. (inform.)* tastă de direcție.
Richtungsverkehr, *-s, m. sg.* circulație în sens unic.
Richtungswechsel, *-s, -, m.* schimbare a direcției.
Richtungswinkel, *-s, -, m.* unghi de direcție.
richtung(s)weisend *adj.* v. Richtung gebend.
Richtwaage, *-n, f. (tehn.)* nivelă, nivelă cu bulă de aer, cumpănă, boloboc.

Richtweg, -*(e)s*, -*e*, *m*. v. Richtsteig.
Richtwert, -*(e)s*, -*e*, *m*. valoare orientativă, valoare indicativă, de referință.
Richtwirkung, -*en*, *f*. *(fiz.)* acțiune dirijată.
Richt|zahl, -*en*, *f*. cifră-indice.
Richt|zahnbogen, -*s*, -*bögen* (sau -), *m*. *(tehn.)* arc dințat director.
Richt|zange, -*n*, *f*. clește de îndreptat.
Richt|zeichen, -*s*, -, *n*. jalon, semn de direcție.
Richt|zettel, -*s*, -, *m*. *(elv.)* chitanță.
Richt|zins|satz, -*(e)s*, -*sätze*, *m*. *(ec.)* rată de bază a dobânzii bancare.
Rick, -*(e)s*, -*e*, *n*. *(reg.)* **1.** prăjină; leaț; eșafodaj de șipci. **2.** v. Rück.
Ricke, -*n*, *f*. căprioară (femelă).
ridikül *adj*. ridicol.
Ridikül, -*s*, -*e* (și -*s*), *m*. (sau *n*.) *(înv.)* poșetă, pungulița, sacoșă.
rieb *ind. imperf*. de la reiben.
riechbar *adj*. care poate fi mirosit.
Riechbein, -*(e)s*, -*e*, *n*. *(anat.)* os etmoidal.
Riechbüchse, -*n*, *f*. cutie cu parfumuri.
Riechdorn, -*(e)s*, -*en*, *m*. *(bot.)* trandafir cu frunze mirositoare *(Rosa rubiginosa)*.
riechen, *roch*, *gerochen*, *vb*. *(h)* **I.** *tr*. a mirosi, a simți mirosul; **das Gas** ~ a mirosi gazul, a simți mirosul de gaz; *(fig.)* **kein Pulver** ~ **können** a fi fricos ca un iepure; **Lunte** ~ a simți apropierea unei primejdii, a simți că nu miroase a bine; *(fam.)* **(sich** *(dat.)***) den Braten** ~ a ghici intenția cuiva, a-l simți pe cineva; *(fam.)* **das konnte ich doch wirklich nicht** ~ asta zău că n-o puteam bănui; *(fam.)* **jn. (**sau **etwas) nicht** ~ **können** a nu putea suferi, a nu putea vedea în ochi pe cineva (sau ceva); a nu avea ochi pentru cineva sau ceva. **II.** *intr*. **1.** a mirosi, a răspândi miros; **es riecht gut** miroase bine; **nach Veilchen** ~ a mirosi a violete. **2.** *(fam.; in* cu *ac.)* a-și băga nasul (în ceva); **er hat kaum in den Betrieb gerochen und will ihn schon leiten** abia și-a vârât nasul în întreprindere și vrea să ia conducerea.
Riechen, -*s*, *n. sg*. mirosit.
riechend I. *part. prez*. de la riechen. **II.** *adj*. mirositor.
Riecher, -*s*, -, *m*. **1.** *(vân., fam.)* nas. **2.** *(fig.)* miros, fler; **einen guten** ~ **haben** a avea fler; **ich hatte so einen** ~ aveam parcă o presimțire. **3.** *(fam.)* persoană care-și bagă nasul în toate; copoi.
Riech|essig, -*s*, -*e*, *m*. oțet aromatic.
Riechfläsch|chen, -*s*, -, *n*. flacon cu săruri mirositoare.
Riech|haut, -*häute*, *f*. *(anat.)* mucoasă olfactivă.
Riechkissen, -*s*, -, *n*. săculeț parfumat.
Riechkolben, -*s*, -, *m*. *(fam., iron.)* nas (mare).
Riechmittel, -*s*, -, *n*. substanță mirositoare; parfum.
Riechnerv, -*s*, -*en*, *m*. *(anat.)* nerv olfactiv.
Riech|organ, -*s*, -*e*, *n*. organ olfactiv.
Riechsalz, -*es*, -*e*, *n*. săruri mirositoare.
Riech|stoff, -*(e)s*, -*e*, *m*. substanță olfactivă, mirositoare.
Riechwarenhändler, -*s*, -, *m*. negustor de parfumuri; droghist.
Riechwasser, -*s*, -, *n*. apă de colonie, apă de toaletă.
Riechwerkzeuge *pl*. *(anat.)* organe olfactive, organe ale mirosului.
Ried[1], -*(e)s*, -*e*, *n*. **1.** stuf, trestie, papură. **2.** pământ mlăștinos, mlaștină, smârc. **3.** *(reg.)* bucată de rosbif. **4.** spată (la război). **5.** *(text.)* pieptene de pasaj.
Ried[2], -*en*, *f*. *(austr.)* suprafață cultivată cu vie.
Ried|antilope, -*n*, *f*. *(zool.)* specie de antilopă *(Redunca redunca)*.
Riedblatt, -*(e)s*, -*blätter*, *n*. **1.** frunză de papură. **2.** spată de țesut.
Riedbock, -*(e)s*, -*böcke*, *m*. v. Riedantilope.
Ried|dach, -*(e)s*, -*dächer*, *n*. acoperiș de stuf.
Riede, -*n*, *f*. *(austr.)* v. Ried[2].
Riedel, -*s*, -, *m*. *(reg.)* deal între două văi adânci.
Riedgras, -*es*, -*gräser*, *n*. *(bot.)* rogoz (*Carex* L.).
Riedgrund, -*(e)s*, -*gründe*, *m*. **1.** mlaștină, teren mlăștinos. **2.** stufăriș, păpuriș.
Riedhuhn, -*(e)s*, -*hühner*, *n*. **1.** *(ornit., reg.)* găinușă *(Tetrao urogallus)*. **2.** găinușă de apă *(Rallus aquaticus)*.
Riedmachen, -*s*, *n. sg*. *(text.)* pieptănare în pasaj.
Riedmeise, -*n*, *f*. *(ornit.)* pițigoi de baltă *(Aeghitalus caudatus)*.
Riedschnepfe, -*n*, *f*. *(ornit.)* sitar de baltă, becață, șnep de baltă *(Scolopacina coelestis)*.
Ried|sperling, -*s*, -*e*, *m*. *(ornit.)* vrabie de stuf *(Emberiza schoeniclus)*.
Riedwaldung, -*en*, *f*. pădure mlăștinoasă, mlaștină împădurită.
Riedzahn, -*(e)s*, -*zähne*, *m*. *(text.)* dinte la pieptenele de pasaj.
rief *ind. imperf*. de la rufen.
Riefe, -*n*, *f*. *(reg., tehn.)* renură, canelură, uluc, crestătură, striu.
rief(el)ig *adj*. **1.** crestat, vărgat. **2.** ghintuit, filetat.
riefe(l)n, *rief(el)te*, *gerief(el)t*, *vb*. *(h)* *tr*. a cresta, a brăzda, a face caneluri.
Rief(el)ung, -*en*, *f*. canelare; ghintuire.
Riefen|samt, -*(e) s*, *m. sg*. catifea reiată, cord.
Riege, -*n*, *f*. **1.** *(sport)* echipă, ansamblu de gimnaști. **2.** *(reg.)* uscătoare, lojniță de cereale. **3.** *(reg.)* cută, fald, pliu (la fustă).
Riegel, -*s*, -, *m*. **1.** zăvor, încuietoare; **hinter Schloss und** ~ **sitzen** a sta la închisoare; *(fig.)* **dem Missbrauch einen** ~ **vorschieben** a împiedica un abuz. **2.** bucată, calup; **ein** ~ **Seife** o bucată de săpun; **ein** ~ **Schokolade** un baton de ciocolată. **3.** *(constr.)* montant, stâlp intermediar (la structuri cu zăbrele). **4.** cuier (pentru haine). **5.** bridă (la haine). **6.** *(reg.)* cucui. **7.** *(vân.)* creastă de munte peste care trece un hățaș. **8.** *(reg.)* blidar. **9.** *(reg.)* poliță, raft.
Riegelbau, -*(e)s*, -*ten*, *m*. construcție cu schelă de lemn.
riegelfest *adj*. zăvorât, bine încuiat.
Riegelgebäude, -*s*, -, *n*. v. Riegelbau.
Riegelhaube, -*n*, *f*. bonetă purtată de țărăncile bavareze.
Riegelholz, -*es*, -*hölzer*, *n*. **1.** *(constr.)* lemn de construcție, rigle. **2.** v. Riegel **(1)**.
Riegelkäps, -*es*, -*e*, *m*. *(mine)* tachet, suport al coliviei ascensorului la instalația de extracție.
Riegel|loch, -*(e)s*, -*löcher*, *n*. scoabă, gaură a zăvorului.
riegeln, *riegelte*, *geriegelt (ich rieg(e)le)*, *vb*. *(h)* *tr*. a zăvorî, a închide cu zăvorul.
riegelsam *adj*. *(reg.)* activ, vioi.
Riegelschloss, -*es*, -*schlösser*, *n*. broască cu zăvor.
Riegel|stange, -*n*, *f*. bară de zăvorâre.
Riegel|stellung, -*en*, *f*. *(mil.)* poziție în bretelă.
Riegelwand, -*wände*, *f*. perete de paiantă.
Riegelwerk, -*(e)s*, -*e*, *n*. lucrare de paiantă.
Riegenführer, -*s*, -, *m*. *(sport)* conducător al ansamblului, căpitan al echipei (de gimnastică etc.).
Riegenturnen, -*s*, *n. sg*. gimnastică pe echipe.
riegenweise *adv*. *(sport)* în ansamblu, pe echipe.
Riemchen, -*s*, -, *n*. **1.** *(dim.* de la Riemen) cureluşă. **2.** *(constr.)* cărămidă tăiată la jumătate în lungime.
Riemchenflorteiler, -*s*, -, *m*. *(text.)* divizor cu curele.
riemen, *riemte*, *geriemt*, *vb*. *(h)* *intr*. *(rar)* a vâsli, a lopăta.
Riemen, -*s*, -, *m*. **1.** curea; **einfacher** ~ curea simplă; **gekreuzter** ~ curea împletită; **mit** ~ **fesseln** a lega în curele; **den** ~ **schnallen** a încătărăma. **2.** *(tehn.)* curea de transmisie. **3.** curea, brâu; *(fig.)* **den** ~ **enger schnallen** a strânge cureaua, a strânge brăcinarul. **4.** scândură îngustă (în podea). **5.** vâslă, lopată, paletă; **sich in die** ~ **legen a)** a vâsli din răsputeri; **b)** *(fig.)* a se apuca de treabă cu tot dinadinsul.
Riemen|antrieb, -*(e)s*, -*e*, *m*. *(tehn.)* acționare, antrenare prin curea.
Riemen|ausrücker, -*s*, -, *m*. *(tehn.)* dispozitiv de debreiere a curelei de transmisie.
Riemenbahn, -*en*, *f*. *(tehn.)* fâșie de curea.
Riemenblume, -*n*, *f*. *(bot.)* vâsc de stejar *(Loranthus europaeus* L.).
Riemenbügel, -*s*, -, *m*. *(tehn.)* șarnieră pentru curele.
Riemenfisch, -*(e)s*, -*e*, *m*. *(iht.)* specie de pește marin *(Regalecus banksi)*.
riemenförmig *adj*. în formă de curea.
Riemenführer, -*s*, -,-*m*. *(tehn.)* ghidaj pentru curele de transmisie.
Riemenge|henk, -*(e)s*, -*e*, *n*. *(mil.)* curea de sabie.
Riemenhaken, -*s*, -, *m*. *(tehn.)* agrafă pentru curele de transmisie.
Riemenkegeltrieb, -*(e)s*, -*e*, *m*. *(tehn.)* transmisie prin curea cu con în trepte.
Riemenkralle, -*n*, *f*. *(tehn.)* agrafă de curea.
Riemenmacher, -*s*, -, *m*. curelar.
Riemen|niet, -*(e)s*, -*e*, *m*. nit de curea.
Riemenpeitsche, -*n*, *f*. cnut.
Riemenpferd, -*(e)s*, -*e*, *n*. cal înaintaș.
Riemenscheibe, -*n*, *f*. *(tehn.)* roată de transmisie, șaibă de curea.
Riemenscheibendrehbank, -*bänke*, *f*. strung antrenat prin curea, cu disc de curea.
Riemenscheibenleistung, -*en*, *f*. *(tehn.)* putere la roata de curea.
Riemenschere, -*n*, *f*. foarfece de curelar.
Riemenschläger, -*s*, -, *m*. v. Riemenpeitsche.
Riemenschleife, -*n*, *f*. laț de curea.
Riemenschlinge, -*n*, *f*. ochi, inel de curea.
Riemenschloss, -*es*, -*schlösser*, *n*. *(tehn.)* placă de îmbinare a curelelor.
Riemenschuh, -*(e)s*, -*e*, *m*. **1.** pantof cu cataramă. **2.** opincă.
Riemenseil, -*(e)s*, -*e*, *n*. **1.** frânghie, cablu de curea. **2.** dârlog.
Riemen|spanner, -*s*, -, *m*. *(tehn.)* extensor, întinzător de curea.
Riemen|stecher, -*s*, -, *m*. *(reg.)* panglicar, șarlatan.
Riemen|stiefel, -*s*, -, *m*. *(reg.)* cizmă de apă.
Riementang, -*(e)s*. *m. sg*. *(bot.)* algă marină, iarbă-de-mare, laminaria *(Laminaria)*.
Riementrieb, -*(e)s*,-*e*, *m*. *(tehn.)* transmisie prin curea.
Riemenvorgelege, -*s*, -, *n*. *(tehn.)* transmisie intermediară cu curea.
Riemenwerk, -*(e)s*, *n. sg*. împletitură din curele.
Riemenwurm, -*(e)s*, -*würmer*, *m*. *(zool.)* specie de vierme parazitar *(Ligula simplicissima)*.
Riemenzeug, -*(e)s*, -*e*, *n*. harnașament, curelărie.
Riemenzunge, -*n*, *f*. *(bot.)* ouăle-popii *(Himantoglossum hircinum)*.
Riemer, -*s*, -, *m*. *(reg.)* v. Riemenmacher.
Riemer|arbeit, -*en*, *f*. curelărie.
Riemerei, -*en*, *f*. curelărie.
Riemergesell, -*en*, -*en*, *m*. *(înv.)* calfă de curelar.
Ries, -*es*, -*e*, *n*. **1.** *sg*. top (de hârtie); **zwei** ~ **Papier** două topuri de hârtie. **2.** *(reg.)* cele nouă popice. **3.** *sg*. regiune în sud-vestul Germaniei.
Riese[1], -*n*, -*n*, *m*. **1.** uriaș; gigant; *(fig.)* **er ist kein** ~ nu e foarte mare; *(fig.)* **ein** ~ **an Geist** un gigant al spiritului; *(fam., glumeț)* **ein abgebrochener** ~ un om mic, scund. **2.** *(mit.)* uriaș, căpcăun, zmeu. **3.** *(arhit.)* vârf al fialei (la catedralele în stil gotic). **4.** *(astron.)* stea uriașă. **5.** *(fam., ist.)* bancnotă de 1 000 de mărci; **ein halber** ~ 500 de mărci. **6.** *(în expr.)* **nach Adam** ~ socotind bine; precum se știe.
Riese[2], -*n*, *f*. **1.** tobogan, scoc pentru transportul lemnelor; jilip. **2.** bonetă pentru femei (din portul popular sud-german, sec. 13–14).
Riesel[1], -*s*, -, *m*. *(reg.)* **1.** zăpadă înghețată. **2.** măzăriche, grindină măruntă. **3.** fiori; piele-de-găină. **4.** haldă de moloz. **5.** v. Rieselregen. **6.** *(constr.)* stropire.
Riesel[2], -*n*, *f*. *(reg.)* **1.** v. Riese[2] **(1)**. **2.** v. Riesel[1] **(4)**. **3.** pistrui. **4.** *(pop.)* exantem miliariform; vărsat de vânt; pojar, rujeolă.
Rieselbach, -*(e)s*, -*bäche*, *m*. gârlă, pârâiaș.
Rieselbewässerung, -*en*, *f*. irigație prin aspersare.
Rieselfeld, -*(e)s*, -*er*, *n*. *(hidr.)* câmpuri de irigație.
Rieselkondensator, -*s*, -*en*, *m*. condensator cu stropire, cu picurare.
Rieselkühler, -*s*, -, *m*. răcitor cu picurare, cu stropire.
Rieselmeister, -*s*, -, *m*. *(mine)* meșter în irigație.
rieseln, *rieselte*, *gerieselt (ich ries(e)le)*, *vb*. *(h)* **I.** *intr*. **1.** a picura, a curge; a se prelinge; **der Regen rieselt** ploaia cade mărunt; **das Wasser rieselt von den Wänden** apa se prelinge pe pereți; **der Sand rieselt** nisipul curge, se scurge; *(fig.)* **ein Schauer rieselt mir kalt über den Rücken** mă trece un fior rece. **2.** a murmura. **3.** *(impers.)* a ploua mărunt, a bura. **II.** *tr*. a stropi, a iriga prin stropire; **Felder** ~ a iriga câmpurile.

Rieseln, -*s*, *n. sg.* **1.** picurat, stropit. **2.** murmur, susur.
Rieselregen, -*s*, -, *m.* ploaie măruntă, burniță.
Rieselrinne, -*n*, *f.* jgheab de irigație.
Rieselschotter, -*s*, -, *m.* pietriș mărunt de râu.
Rieselturm, -*(e)s*, -*türme*, *m.* turn de apă pentru irigație.
Rieselung, -*en*, *f.* **1.** picurat. **2.** udat, stropit, irigare.
Rieselwiese, -*n*, *f.* v. Rieselfeld.
riesen, *rieste, geriest (du, er riest)*, *vb. (h) tr. (reg.)* a coborî pe scoc, pe jilip.
Riesen, -*s*, -, *m.* v. Riese[1] **(3).**
Riesen|ameise, -*n*, *f. (entom.)* furnică uriașă *(Formica herculanea).*
Riesen|an|strengung, -*en*, *f. (fam.)* efort imens, gigantic.
Riesen|arbeit, -*en*, *f.* muncă titanică, colosală, enormă.
riesen|artig *adj.* gigantic, uriaș, colosal.
Riesen|aufmachung, -*en*, *f.* prezentare, montare colosală, extraordinar de bogată.
Riesen|ausmaß, -*es*, -*e*, *n.* proporții uriașe, dimensiuni enorme, colosale.
Riesenbarsch, -*(e)s*, -*e*, *m. (iht.)* biban uriaș *(Perca).*
Riesenbau, -*(e)s*, -*ten*, *m.* construcție gigantică, colosală.
Riesenbetrag, -*(e)s*, -*träge*, *m.* sumă uriașă, enormă.
Riesenbetrieb, -*(e)s*, -*e*, *m.* întreprindere gigantică, colosală.
Riesendimension, -*en*, *f.* v. Riesenausmaß.
Riesendummheit *f. sg.* prostie mare.
Riesen|erdbeere, -*n*, *f. (bot.)* căpșună grasă *(Fragaria elatior).*
Riesen|erfolg, -*(e)s*, -*e*, *m.* succes uriaș.
Riesenfaultier, -*(e)s*, -*e*, *n.* **1.** *(zool.)* megateriu *(Megatherium).* **2.** *(fam.)* leneș fără pereche, puturos fără seamăn.
Riesenfelge, -*n*, *f. (sport)* gigantică la bara fixă.
Riesenflugzeug, -*(e)s*, -*e*, *n.* avion gigant.
Riesenfortschritt, -*(e)s*, -*e*, *m.* progres uriaș, enorm.
Riesengeschlecht, -*(e)s*, -*er*, *n. (mil., pop.)* neam de uriași, de giganți.
Riesenge|stalt, -*en*, *f.* **1.** figură gigantică, enormă; colos. **2.** statură de uriaș.
Riesengewinn, -*(e)s*, -*e*, *m.* câștig enorm, uriaș, colosal, profit uriaș.
riesengleich *adj.* ca un uriaș.
riesengroß *adj.* gigantic, uriaș, colosal, enorm.
Riesengröße, -*n*, *f.* înălțime uriașă; mărime colosală.
Riesengürteltier, -*(e)s*, -*e*, *n. (zool.)* armadil, tatu gigantic *(Priodontes giganteus).*
riesenhaft *adj.* v. riesengleich.
Riesenhaftigkeit *f. sg.* caracter gigantic, colosal.
Riesenhai, -*(e)s*, -*e*, *m. (iht.)* rechin uriaș *(Selache maxima).*
Riesenhunger, -*s*, *m. sg. (fam.)* foame de lup.
Riesenkäfer, -*s*, -, *m. (entom.)* gândac uriaș, gândac-hercule *(Dynastes hercules).*
Riesenkampf, -*(e)s*, -*kämpfe*, *m.* **1.** *(mit.)* luptă între giganți, între titani. **2.** luptă gigantică, îndârjită.
Riesenkolibri, -*s*, -*s*, *m. (ornit.)* colibri uriaș *(Patagona gigas).*
Riesenkopf, -*(e)s*, -*köpfe*, *m.* **1.** cap de uriaș. **2.** cap uriaș, enorm, colosal.
Riesenkörper, -*s*, -, *m.* **1.** trup de uriaș. **2.** trup, corp uriaș, enorm, colosal.
Riesenkraft, -*kräfte*, *f.* forță uriașă, putere herculeană.
Riesenkundgebung, -*en*, *f.* demonstrație, manifestație colosală.
Riesenkürbis, -*ses*, -*se*, *m. (bot.)* dovleac comestibil *(Cucurbita maxima).*
riesenlangweilig *adj. (fam.)* plictisitor la maximum, plicticos de moarte.
Riesenluftreifen, -*s*, -, *m.* cameră auto enormă (pentru camioane mari).
Riesenmehr|heit, -*en*, *f.* majoritate zdrobitoare.
Riesen|ohr, -*(e)s*, -*en*, *n. (zool.)* melc pelagic.
Riesenprofit, -*(e)s*, -*e*, *m.* v. Riesengewinn.
Riesenrad, - *(e)s*, -*räder*, *n.* roată gigantică (în parcuri de distracții).
Riesenroggen, -*s*, -, *m. (bot.)* secară uriașă.
Riesensalamander, -*s*, -, *m. (zool.)* salamandră gigantică *(Megalobatrachus maximus).*
Riesenschildkröte, -*n*, *f. (zool.)* broască țestoasă gigantică *(Testudo gigantea).*
Riesenschlange, -*n*, *f. (zool.)* **1.** piton *(Python).* **2.** șarpe boa *(Boa constrictor).*
Riesenschotter, -*s*, -, *m.* pietriș mare.
Riesenschritt, -*(e)s*, -*e*, *m* pas gigantic; **mit ~en** cu pași uriași.
Riesenschwung, -*(e)s*. -*schwünge*, *m.* **1.** *(sport)* v. Riesenfelge. **2.** elan mare.
Riesenskandal, -*s*, -*e*, *n. (fam.)* scandal monstru.
Riesenslalom, -*s*, *m. sg. (sport)* slalom uriaș.
Riesen|spaß, -*es*, *m. sg. (fam.)* distracție, plăcere enormă.
Riesen|spinne, -*n*, *f. (zool.)* păianjen uriaș, migala *(Theraphosa avicularia).*
Riesen|sprung, -*(e)s*, -*sprünge*, *m. (sport)* salt uriaș.
riesen|stark *adj.* de o forță uriașă.
Riesen|stärke *f. sg.* v. Riesenkraft.
Riesen|stäubling, -*s*, -*e*, *m. (bot.)* ciupercă gogoașă *(Bovista gigantea).*
Riesen|stauwerk, -*(e)s*, -*e*, *n. (hidr.)* baraj gigantic.
Riesen|stern, -*(e)s*, -*e*, *m. (astron.)* stea uriașă.
Riesen|storch, -*(e)s*, -*störche*, *m. (ornit.)* stârc uriaș *(Ardea maraba).*
Riesen|sturmvogel, -*s*, -*vögel*, *m. (ornit.)* albatros uriaș (din familia *Diomedeidae).*
Riesensumme, -*n*, *f.* sumă uriașă, colosală, enormă.
Riesentorlauf, - *(e)s*, -*läufe*, *m.* v. Riesenslalom.
Riesentrust [-trust și -trʌst], -*(e)s*, -*e* (și -*s*), *m.* trust uriaș.
Riesen|unternehmen, -*s*, -, *n.* întreprindere, uzină uriașă.
Riesenwal, -*(e)s*, -*e*, *m.* **1.** *(zool.)* balenă uriașă, cașalot, balenă denticetă *(Physoter macrocephalus).* **2.** balenă de Groenlanda *(Balaena mysticetus).*
Riesenwasserflugzeug, -*(e)s*, -*e*, *n.* hidroavion uriaș.
Riesenweib, -*(e)s*, -*er*, *n.* **1.** *(mit.)* v. Riesin. **2.** *(vulg.)* femeie bărbătoasă, foarte mare și voinică.
Riesenwelle, -*n*, *f.* v. Riesenfelge.
Riesenwerk, -*(e)s*, -*e*, *n.* **1.** realizare uriașă. **2.** uzină gigantică. **3.** operă uriașă.
Riesenwuchs, -*es*, *m. sg. (med., biol.)* gigantism, creștere supranormală.
riesig I. *adj.* uriaș, gigantic, colosal, enorm; **von ~en Ausmaßen** de proporții gigantice. **II.** *adv.* enorm, extrem de; *(fam.)* **sich ~ freuen** a se bucura foarte mult; *(fam.)* **es war ~ nett** a fost tare plăcut.
Riesin, -*nen*, *f.* uriașă, gigantă.
Riesling, -*s*, -*e*, *m.* vin Riesling.
Riester, -*s*, -, *m.* **1.** petic de gheață. **2.** *(reg.)* coarnele plugului.
riestern, *riesterte, geriestert*, *vb. (h) tr.* a pune petice (la ghete).
riesweise *adv.* în topuri.
riet *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la raten.
Riet, -*(e)s*, -*e*, **Rietblatt**, -*(e)s*, -*blätter*, *n. (text.)* spată (la război); pieptene de pasaj.
Riet|einzug, -*(e)s*, -*züge*, *m. (text.)* năvădire în spată.
Rietschiene, -*n*, *f. (text.)* șină a pieptenelui.
Riff, -*(e)s*, -*e*, *n.* **1.** recif, stâncă marină. **2.** v. Korallenriff.
Riffel, -*n*, *f.* **1.** *(text.)* darac. **2.** *(tehn.)* canelură, striu.
Riffelbeere, -*n*, *f. (bot.)* **1.** afină *(Vaccinium myrtillus).* **2.** merișor *(Vaccinium vitis idaea).*
Riffelblech, -*(e)s*, -*e*, *n. (tehn.)* tablă striată.
Riffelfeile, -*n*, *f. (tehn.)* pilă de rifluit, de canelat.
Riffelfräser, -*s*, -, *m. (tehn.)* freză de canelat, de striat.
Riffelkamm, -*(e)s*, -*kämme*, *m. (text.)* pieptene de darac.
Riffelmaschine, -*n*, *f. (tehn.)* mașină de canelat, de striat, de moletat.
riffeln, *riffelte, geriffelt (ich riff(e)le)*, *vb. (h) tr. (tehn.)* **1.** a dărăci (inul). **2.** a cresta, a scobi, a canela; a stria. **3.** a lucra cu rașpila.
Riffelnabe, -*n*, *f. (tehn.)* butuc striat.
Riffelung, -*en*, *f. (tehn.)* **1.** dărăcire. **2.** canelare, striere, crestare, scobire. **3.** canelură, striuri.
Riffelwalze, -*n*, *f. (tehn.)* cilindru, valț canelat.
Riff|fisch, -*(e)s*, -*e*, *m. (iht.)* pește de recif.
Riffkoralle, -*n*, *f.* coral de recif.
Rifiot, -*en*, -*en*, *m. (geogr.)* locuitor al Rifului marocan, rifiot.
Rifkabyle, -*n*, -*n*, *m.* **1.** v. Rifiot. **2.** pirat din Riful marocan.
Rigaer [-gaɐ], **Rigenser**, -*s*, -, *m.*, **~in**, -*nen*, *f.* locuitor(-oare) din Riga.
Rigg, -*s*, -*s*, *n. (mar.)* greement.
Rigger, -*s*, -, *m. (mar.)* matisar.
Riggung *f. sg. (mar.)* matisare.
Righeit *f. sg. (geol.)* caracter nedeformabil.
rigid, **rigide** *adj.* rigid.
Rigidität *f. sg.* rigiditate.
Rigole, -*n*, *f.* rigolă; brazdă de evacuare, de drenaj.
rigolen, *rigolte, rigolt*, *vb. (h) tr. (agr.)* **1.** a ara adânc, cu brazde adânci. **2.** a săpa jghebulețe între răzoare.
Rigolpflug, -*(e)s*, -*pflüge*, *m. (agr.)* plug de desfundat.
Rigorismus, -, *m. sg.* rigorism.
Rigorist, -*en*, -*en*, *m.* rigorist.
rigoristisch *adj.* rigorist.
rigoros *adj.* riguros.
Rigorosität *f. sg.* rigurozitate.
Rigorosum, -*s*, -*sa* (și -*sen*), *n.* **1.** examen oral (sever). **2.** examen de doctorat.
Rikambio, -*s*, -*s*, *m. (fin.)* cambie andosată.
Rikoschett, -*s*, -*s*, *n.* ricoșet.
rikoschettieren, *rikoschettierte, rikoschettiert*, *vb. (h) intr. (inv.)* a ricoșa.
Rikoschettschuss, -*es*, -*schüsse*, *m.* ricoșet, tragere în ricoșet.
Rikscha, -*s*, *f.* ricșă.
Rille, -*n*, *f.* **1.** șănțuleț, jgheab. **2.** *(agr.)* brazdă. **3.** *(tehn.)* canelură, renură; striu; șanț. **4.** *(reg.)* prăpastie. **5.** *(mar.)* trecătoare strâmtă.
rillen, *rillte, gerillt*, *vb. (tr.)* a canela, a cresta.
Rillenbrems|scheibe, -*n*, *f. (tehn.)* disc de frână canelat.
rillenförmig *adj.* sub formă de striuri, de caneluri, de riluri.
Rillenhalsmutter, -*n*, *f. (tehn.)* piuliță striată, riflată.
Rillenpflug, -*(e)s*, -*pflüge*, *m. (agr.)* plug pentru șanțuri.
Rillenprofil, -*s*, -*e*, *n.* profil striat, riflat.
Rillenrad, -*(e)s*, -*räder*, *n.* roată canelată, cu caneluri.
rillig *adj.* canelat, striat, riflat.
Rimesse, -*n*, *f. (com.)* sumă remisă, remitere.
Rimessenwechsel, -*s*, -, *m. (com.)* poliță în scop de remitere, pentru remiterea unei sume.
Rind, -*(e)s*, -*er*, *n.* **1.** *(zool.)* vită cornută (din familia *Bovidae*), bovină. **2.** v. Rindfleisch. **3.** *(peior.)* dobitoc, bou.
Rindbox, -*es*, *n. sg.* piele de bovine pentru pantofi, box.
Rinde, -*n*, *f.* coajă; crustă; scoarță; **die ~ ablösen** a coji.
rinden *adj.* de coajă; de scoarță.
rinden|artig *adj.* ca o coajă; ca o scoarță.
Rindenboot, -*(e)s*, -*e*, *n.* barcă, ambarcațiune din coajă de copac.
Rindenfläche, -*n*, *f. (bot.)* suprafață a scoarței (copacilor).
Rindenflechte, -*n*, *f. (bot.)* mușchi de scoarță (de copac).
Rindenkäfer, -*s*, -, *m. (entom.)* gândac de scoarță **a)** *Hypophloetus castaneus;* **b)** *Uleiota planata.*
rindenlos *adj.* fără coajă; fără scoarță.
Rindenpore, -*n*, *f. (bot.)* lenticel.
Rindenschäler, -*s*, -, *m.*, **Rindenschälmaschine**, -*n*, *f.* mașină de descojit, de decorticat.
Rinden|spalt, -*(e)s*, -*e*, *m.* fisură în coajă.
Rinderbandwurm, -*(e)s*, -*würmer*, *m. (med.)* tenie *(Taenia saginata* Goeze).
Rinderblume, -*n*, *f. (bot.)* gălbenuși *(Crepis aurea).*
Rinderbraten, -*s*, -, *m.* friptură de vacă, de vită.
Rinderbremse, -*n*, *f. (entom.)* tăun, strechea vacilor *(Tabanus bovinus).*
Rinderbrust *f. sg.* piept de vacă, de vită.
Rinderfilet [-file:], -*s*, -*s*, *n.* fileu de vacă, de vită.
Rindergulasch *f. sg.* tocană de văcuță.

Rinder|hackfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne tocată de vacă, de vită.
Rinder|herde, *-n, f.* cireadă de vite.
Rinder|hirt, *-en, -en, m.* văcar, bouar.
rinderig *adj. (despre vaci)* în călduri.
Rinderlende *f. sg.* mușchi de vacă (din regiunea rinichilor).
rindern, *rinderte, gerindert, vb. (h) intr. (despre vaci)* a se goni.
Rinderpest *f. sg. (vet.)* pestă bovină.
Rinderschneide, *-n, f. (bot.)* crin-de-baltă, roșățea *(Butomus umbellatus* L.).
Rinderseuche, *-n, f.* v. Rinderwahn.
Rinder|stall, *-(e)s, -ställe, m.* grajd de vite.
Rindertalg, *-(e)s, m. sg.* seu de vite.
Rinderwahn, **Rinderwahnsinn**, *-(e)s, m. sg. (fam.)* boala vacii nebune, BSE.
Rinderzucht *f. sg.* creștere de bovine.
Rinderzunge, *-n, f.* limbă de vacă.
Rindfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de vită.
Rindfleischbraten, *-s, -, m.* v. Rinderbraten.
Rindfleischsuppe, *-n, f.* supă de vacă.
Rindfliege, *-n, f.* v. Rinderbremse.
rindig *adj.* **1.** cu coajă. **2.** scorțos, rugos.
Rinds|antilope, *-n, f. (zool.)* specie de antilopă *(Boselaphus)*.
Rinds|auge, *-s, -n, n.(bot.)* **1.** steliță *(Aster amellus* L.). **2.** ochiul-boului *(Buphthalmum salicifolium)*. **3.** brustan *(Telekia speciosa)*.
Rindsbraten, *-s, -, m.* v. Rinderbraten.
Rindsdarm, *-(e)s, -därme, m.* intestine, mațe de vită.
Rindsfett, *-(e)s, n. sg. (austr., reg.)* unt topit.
Rindsgar, *-s, n. sg. (cul.)* măruntaie de vită prăjite (în pesmet).
Rindshaut, *-häute, f.* piele de vită (crudă).
Rindsleder, *-s, n. sg.* piele de vită (tăbăcită).
rindsledern *adj.* din piele de bou.
Rinds|stück, *-(e)s, -e, n.* bucată de carne de vită.
Rinds|talg, *-(e)s, m. sg.* v. Rindertalg.
Rindsuppe, *-n, f. (austr.)* supă din carne de vită.
Rindszunge, *-n, f.* limbă de vacă.
Rindvieh, *-(e)s, -viecher, n.* **1.** *sg.* vite cornute, bovine, șeptel; **zwanzig Stück** ~ douăzeci de bovine. **2.** *(invectivă)* bou, vită, dobitoc.
ring *adj. (reg.)* ușor, lesne, fără efort.
Ring, *-(e)s, -e, m.* **1.** inel; verigă; cerc; belciug; **bei der Trauung werden die ~e gewechselt** la cununie se schimbă verighetele. *(fig.)* **er zieht ihm den ~ durch die Nase** îl duce de nas. **2.** *(sport)* ring. **3.** *pl. (sport)* inele. **4.** figură în formă de cerc; **~e im Baumstumpf** cercuri în trunchiul de copac; **die ~e des Saturn** inelele planetei Saturn. **5.** asociație culturală. **6.** *(ec.)* cartel, trust industrial. **7.** *(electr.)* circuit electric. **8.** cearcăn; **er hat ~e um die Augen** are cearcăne la ochi. **9.** șosea de centură. **10.** *(reg.)* piață. **11.** *(chim.)* inel; nucleu.
ring|ähnlich *adj.* inelar.
Ring|amsel, *-n, f.* v. Ringelamsel.
Ring|analyse, *-n, f. (chim.)* metodă de analiză inel-bilă.
ring|artig *adj.* în formă de cerc, de inel.
Ringbahn, *-en, f.* cale ferată de centură.
Ringband, *-(e)s, -bänder, n.* bandă inelată.
Ringbank, *-bänke, f. (text.)* bancă cu inelușe.
Ringbankgetriebe, *-s, -, n.* mecanism al băncii cu inelușe.
Ringbildung, *-en, f. (chim.)* ciclizare.
Ringbuch, *-(e)s, -bücher, n.* dosar cu arcuri.
Ringdrossel, *-n, f. (tehn.)* mașină cu inelușe.
Ringel, *-s, -, m.* (și *n.*) **1.** inelus, cerculeț. **2.** cârlionț, buclă. **3.** *(reg.)* covrig.
Ringel|amsel, *-n, f. (ornit.)* mierlă gulerată *(Turdus torquatus)*.
Ringelbär, *-en, -en, m. (zool.)* urs gulerat *(Ursus tibetanus)*.
Ringelblume, *-n, f. (bot.)* filimică *(Calendula officinalis* L.).
Ringelbohne, *-n, f. (bot.)* fasole grasă *(Phaseolus multiflorus)*.
Ringelbrassen, *-s, -, m. (iht.)* specie de pește de mare *(Sargus annularis)*.
Ringelchen, *-s, -, n. dim.* de la Ringel.
Ringelgedicht, *-(e)s, -e, n. (metr.)* rondel.
ringelig *adj.* v. ringartig.
Ringelkrebse *pl. (zool.)* crustacei segmentați *(Arthrostraca)*.
Ringel|linie [-niə], *-n, f.* spirală.
Ringel|locke, *-n, f.* buclă, cârlionț.
ringeln, *ringelte, geringelt (ich ring(e)le), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) încolăci; a (se) bucla, a (se) cârlionța.
Ringelnatter, *-n, f. (zool.)* năpârcă gulerată *(Coluber natrix)*.
Ringelpiez, *-es, -e, m. (fam.)* petrecere cu dans.
Ringelreigen, *-s, -*, **Ringelreihen**, *-s, -, m.* joc de copii care dansează în cerc.
Ringelrennen, *-s, -*, **Ringel|spiel**, *-(e)s, -e, n.* călușei, carusel.
Ringel|spinner, *-s, -, m. (entom.)* fluture torcător *(Malacosoma neustria)*.
Ringel|stechen, *-s, -, n.* v. Ringstechen.
Ringeltanz, *-es, -tänze, m.* v. Ringelreihen.
Ringeltaube, *-n, f. (ornit.)* porumbel gulerat, porumbel popesc *(Columba palumbus)*.
Ringelwalze, *-n, f. (agr.)* tăvălug rotativ.
Ringelwühle, *-n, f. (zool.)* șopârlă inelată din Brazilia *(Siphonops annulatus)*.
Ringelwurm, *-(e)s, -würmer, m.* vierme superior anelid *(Annelides)*.
ringen, *rang, gerungen, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a (se) lupta; **mit jm.** ~ a se lupta cu cineva în luptă dreaptă, a se lua cu cineva la trântă; **mit dem Tode** ~ a se lupta cu moartea, a se zbate în ghearele morții; **nach Atem** ~ a respira greu; **er rang nach Worten** se căznea, se chinuia să-și găsească cuvintele; **wonach einer ringt, danach ihm gelingt** cum îți așterni, așa ai să dormi. **2.** *(reg.)* a suna. **II.** *tr.* **1.** a suci, a răsuci; a stoarce. **2.** *(în expr.)* **die Hände** ~ a-și frânge mâinile; **jm. etwas aus den Händen** ~ a-i smulge cuiva ceva din mână. **3.** a doborî, a învinge; **jn. zu Boden** ~ a doborî pe cineva în luptă. **III.** *refl.* a se smulge, a scăpa zbătându-se.
Ringen, *-s, n. sg.* **1.** luptă; **das ~ mit dem Tode** lupta cu moartea, agonia. **2.** v. Ringkampf.
Ringer, *-s, -, m. (sport)* luptător.
Ringfahndung, *-en, f.* acțiune amplă de urmărire polițienească.
ringfertig *adj.* gata de luptă, de întrecere.
Ringfinger, *-s, -, m.* deget inelar.
Ringflansch, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* flanșă, bridă inelară.
ringförmig *adj.* **1.** inelar; circular. **2.** *(fiz.)* ciclic. **3.** *(mat.)* toroidal.
Ringführung, *-en, f. (tehn.)* ghidaj inelar, inel de ghidare.
Ringfunk|strecke, *-n, f. (tel.)* eclator în formă de inel.
Ring|garn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fir de semitort (la mașina cu inelușe).
Ring|gewölbe, *-s, -, n. (constr.)* trompă, boltă cilindrică dreaptă.
Ring|guss, *-es, -güsse, m. (metal.)* inel turnat.
Ringhalle, *-n, f. (ferov.)* remiză circulară, hală inelară.
Ringhalsdüse, *-n, f. (av.)* ajutaj cu corp central.
Ringhaube, *-n, f. (tehn.)* capotă inelară.
Ringhemd, *-(e)s, -en, n.* v. Ringpanzer.
ringhörig *adj. (elv.)* v. hellhörig.
Ringkäfig, *-s, -e, m. (tehn.)* colivie inelară (de rulment).
Ringkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (sport)* lupte (clasice și libere).
Ringkämpfer, *-s, -, m.* v. Ringer.
Ringkanal, *-s, -näle, m.* canal inelar, circular.
Ringkette, *-n, f. (tehn.)* lanț de inele.
Ringkluppe, *-n, f. (metal.)* filieră cu bac inelar.
Ringkohlenwasser|stoffe *pl.* hidrocarburi ciclice.
Ringkugel, *-n, f. (astron.)* sferă armilară.
Ringkugel|lager, *-s, -, n. (tehn.)* rulment radial cu bile.
Ringkunst *f. sg. (sport)* artă a luptelor.
Ringlager, *-s, -, n. (tehn.)* lagăr cu inel de ungere.
Ringläufer, *-s, -, m. (maș.)* rotor inelar.
Ringlaufkühler, *-s, -, n. (tehn.)* răcitor prin circuit; radiator cu circulație inelară.
Ringlehre, *-n, f. (metrol.)* calibru-inel.
Ringlein, *-s, -, n. (dim.* de la Ring) inelus.
Ringleitung, *-en, f. (tehn.)* conductă inelară.
Ringlotte [rɪŋ'glɔtə], *-n, f. (austr.)* v. Reneklode.
Ringmauer, *-n, f.* zid împrejmuitor (al cetății).
Ringmuskel, *-s, -n, m. (anat.)* mușchi inelar; sfincter.
Ringnetz, *-(e)s, -e, n. (inform.)* rețea inelară.
Ring|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor circular.
Ringpanzer, *-s, -, m.* cămașă de zale.
Ringpilz, *-es, -e, m. (bot.)* v. Butterpilz.
Ringpinsel, *-s, -, m.* pensulă rotundă (a zugravului, a vopsitorului).
Ringplatz, *-es, -plätze, m.* **1.** *(ist.)* arenă; ring (unde se desfășurau luptele). **2.** piață (rotundă).
Ringrennen, *-s, -, n. (sport)* cursă pe circuit închis.
Ringrichter, *-s, -, m. (sport)* arbitru de ring (la box).
rings *adv.* **1.** în jur, împrejur; **die Kinder tanzten ~ um den Tisch** copiii au dansat în jurul mesei. **2.** de jur împrejur. **3.** pretutindeni, peste tot, în toate părțile.
Ringsäure, *-n, f. (chim.)* acid ciclic.
Ringschanze, *-n, f.* șanț, tranșee inelar(ă).
Ringscheibe, *-n, f.* **1.** *(mil.)* țintă rotundă. **2.** *(tehn.)* șaibă, rondelă.
Ringschieber, *-s, -, m. (tehn.)* sertar circular, inelar.
Ringschloss, *-es, -schlösser, n. (tehn.)* închizător cu rulouri.
Ringschlüssel, *-s, -, m. (tehn.)* cheie circulară.
Ringschmierung, *-en, f. (tehn.)* ungere cu inele.
Ringschneide, *-n, f.* tăiș, ascuțiș inelar.
Ringschule, *-n, f. (ist.)* școală de lupte, palestră.
ringsherum *adv.* v. rings.
Ringsonnenfinsternis, *-se, f. (astron.)* eclipsă inelară de soare.
Ring|spinnerin, *-nen, f.* filatoare.
Ring|spurlager, *-s, -, n. (tehn.)* crapodină inelară.
Ring|spurzapfen, *-s, -, m. (tehn.)* pivot inelar.
Ring|stechen, *-s, -, n. (sport)* întrecere la care călăreții în plin galop trebuie să doboare cu o prăjină un cerc suspendat.
Ring|straße, *-n, f.* stradă de centură.
Ring|struktur, *-en, f. (inform.)* structură inelară.
rings|um, **rings|umher** *adv.* v. rings.
Ringtauchsieder, *-s, -, m.* fierbător (imersibil) inelar.
Ringtausch, *-(e)s, m. sg.* **1.** v. Ringwechsel. **2.** *(fam.)* schimb de locuință (al mai multor chiriași) prin rocadă.
Ringverkehr, *-(e)s, m. sg.* trafic circular.
Ringwall, *-(e)s, -wälle, m. (mil.)* val, zid, meterez, șanț împrejmuitor.
Ringwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* laminor de inele.
Ringwechsel, *-s, -, m.* schimb de inele, de verighete (la cununie).
ringweise *adv.* în cerc(uri), circular.
Ringzapfen, *-s, -, m. (tehn.)* fus, pivot cu inele de presiune.
Rink, *-en, -en, m.*, **Rinke**, *-n, f. (reg.)* catarama, agrafă, copcă.
rinkeln, *rinkelte, gerinkelt (ich rink(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a încătărăma, a încopcia.
Rinken, *-s, -, m.* v. Rink.
Rinnchen, *-s, -, n. (dim.* de la Rinne) streașină mică, jghebuleț.
Rinne, *-n, f.* **1.** streașină, jgheab, uluc. **2.** canal, rigolă. **3.** șanț. **4.** *(geogr.)* fantă, horn în gheţar. **5.** canelură, dungă. **6.** *(vân.)* plasă de prins păsări răpitoare.
Rinn|eisenbiegvor|richtung, *-en, f. (tehn.) (la instalații apă-canal)* dispozitiv de îndoit cârlige pentru jgheaburi.

rịnnen, *rann, geronnen, vb. intr.* **1.** *(s)* a curge, a se scurge; **der Wein ist aus dem Fass geronnen** vinul s-a scurs din butoi; **Tränen ~ über ihre Wangen** îi curg lacrimi pe obraz; **der Regen rinnt** ploaia curge (şiroaie). **2.** *(h)* a picura, a curge; **die Kerze rinnt** lumânarea picură; **seine Nase rinnt** îi curge nasul; **das Fass rinnt** butoiul curge.

rịnnenförmig *adj.* în formă de jgheab.

Rịnnengarn, *-(e)s, -e, n.* v. Rinne **(6).**

Rịnnenkranz, *-es, -kränze, m. (mine)* rigolă de drenare în puţ.

Rịnnenpflug, *-(e)s, -pflüge, m. (agr.)* plug de făcut rigole, plug pentru şanţuri.

Rịnnensee, *-s, -n, m.* **1.** *(geogr.)* lac glaciar. **2.** *(hidr.)* lac format prin bararea văii de versante năruite.

rịnnfrei *adj.* etanş; care nu curge.

Rịnnholz, *-es, -hölzer, n.* lemn pentru jgheaburi.

Rịnnlein, *-s, -, n. (dim.* de la Rinne) jghebuleţ.

Rịnnrohr, *-(e)s, -e, n. (constr.)* burlan.

Rịnnsal, *-(e)s, -e, n.* **1.** pârâiaş, gârliţă. **2.** făgaş (erodat de ploi).

Rịnnsohle, *-n, f. (geogr.)* fund de albie (a unui râu).

Rịnn|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** şanţ (de scurgere), rigolă. **2.** chiuvetă (de bucătărie). **3.** *(fig.)* mizerie; declasare socială; **jn. aus dem ~ auflesen** a scoate pe cineva din mocirlă.

Rịnnziegel, *-s, -, m.* ţiglă pentru jgheab.

Ripọste, *-n, f. (scrimă)* ripostă.

ripostieren, *ripostierte, ripostiert, vb. (h) intr. (scrimă)* a riposta.

Rịppchen, *-s, -, n. (dim.* de la Rippe) costiţă; cotlet.

Rịppe, *-n, f.* **1.** *(anat.)* coastă; **jn. in die ~n stoßen** sau **eins in die ~n geben** a-i da cuiva un ghiont; **sich** *(dat.)* **etwas aus den ~n schneiden** a face mai mult decât se poate. **2.** *(cul.)* antricot, cotlet. **3.** *(constr.)* grindă cu nervuri. **4.** *(bot.)* nervură. **5.** *(tehn., av.)* nervură. **6.** bucată (de săpun); baton (de ciocolată). **7.** element (de calorifer). **8.** *(mar.)* coastă.

Rịppelmarken, **Rịppeln** *pl. (geogr.)* urme de vălurare de nisip sau zăpadă (prin acţiunea apei şi a vântului).

rịppeln, *rippelte, gerippelt (ich ripp(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ondula. **2.** *(reg.)* a canela. **II.** *tr.* şi *refl.* a (se) mişca, a (se) agita. **III.** *refl.* **1.** a se grăbi. **2.** a se opune.

Rịppel|samt, *-(e)s, m. sg. (text.)* v. Riefensamt.

rịppen, *rippte, gerippt, vb. (h) (tr.)* **1.** a cresta; a moleta; a zimţui. **2.** a nervura. **3.** a plisa.

Rịppen|apfel, *-s, -äpfel, m. (pom.)* măr «calvil»; «london pepping».

Rịppenbalkendecke, *-n, f. (constr.)* tavan de grinzi cu nervuri.

Rịppenbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* fractură a coastei.

Rịppenfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* scăriţa-muntelui *(Blechnum spicant).*

Rịppenfell, *-(e)s, -e, n. (anat.)* pleură.

Rịppenfell|entzündung, *-en, f. (med.)* pleurezie.

Rịppenfleisch, *-(e)s, n. sg. (cul.)* carne de pe coaste.

Rịppengewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă gotică, boltă cu nervuri.

Rịppenguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* turnare cu nervuri.

Rịppengussdeckel, *-s, -, m. (metal.)* capac turnat cu nervuri.

Rịppenheizkörper, *-s, -, m. (constr.)* calorifer cu elemenţi.

Rịppenknochen, *-s, -, m.* v. Rippe **(1).**

Rịppenkuppel, *-n, f. (constr.)* cupolă cu nervuri.

Rịppenmuster, *-s, -, n. (tricotaj)* model cu striuri, cu nervuri.

Rịppenqualle, *-n, f. (zool.)* meduză din grupul *Ctenophora.*

Rịppenrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* ţeavă cu nervuri.

Rịppenrohr|über|hitzer, *-s, -, m. (tehn.)* supraîncălzitor cu ţevi cu nervuri.

Rịppenrohrwärmer, *-s, -, m.* v. încălzitor cu ţeavă cu nervuri.

Rịppensamt, *-(e)s, m. sg. (text.)* cord, catifea rips.

Rịppen|speer, *-(e)s, m.* şi *n. sg. (cul.)* cotlet de porc în saramură.

Rịppen|stich, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(med.)* junghi intercostal. **2.** *(text.)* ţesătură în striuri, în nervuri.

Rịppen|stoß, *-es, -stöße, m.* lovitură în coaste, ghiont.

Rịppen|stück, *-(e)s, -e, n. (cul.)* antricot, cotlet.

Rịppe|speer, *-(e)s, -e, m.* v. Rippenspeer.

rịppig *adj.* v. gerippt **(II).**

Rịppsamt, *-(e)s, m. sg.* v. Rippensamt.

Rịpp|speer, *-(e)s, m.* şi *n. sg.* v. Rippenspeer.

Rịps, *-es, -e, m. (text.)* rips.

rịps|artig *adj.* ripsat.

Rịpsband, *-(e)s, -bänder, n. (text.)* panglică rips.

Rịpsmöbel *pl.* mobilă îmbrăcată cu stofă ripsată.

rịps, rạps I. *adv.* în pripă, grăbit, pe fugă; la repezeală; **er erledigte es ~** a aranjat-o în grabă. **II.** *interj.* harşti! hârş!

ripuarisch *adj. (ist.)* ripuaric; **~e Mundart** dialect ripuaric (din regiunea Köln şi Aachen).

Rịsch, *-es, -e, m.*, **Rịsche**, *-n, f. (bot., reg.)* pipirig *(Juncus).*

rịscheln, *rischelte, gerischelt (ich risch(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a fâşâi, a foşni.

Rịse, *-n, f.* v. Riese[2] **(2).**

rịsen, *riste, gerist (du, er rist), vb. (h) tr. (reg.)* v. veredeln.

Rịsiko, *-s, -s* (şi *-ken), n.* risc; **ein ~ eingehen (**sau **übernehmen)** a-şi asuma un risc, a lua un risc asupra sa; **auf sein eigenes ~** pe propriul risc; *(ec.)* **die Risiken abdecken** a acoperi, a prelua, a asigura riscurile.

Rịsiko|ausgleich, *-(e)s, m. sg.* compensaţie de risc.

rịsikofrei *adj.* v. risikolos.

rịsikofreudig *adj.* gata de risc; **der ~e Unternehmer** întreprinzătorul gata de orice risc.

Rịsikogeburt, *-en, f. (med.)* naştere dificilă, cu risc.

Rịsikogesellschaft *f. sg. (sociol.)* societate care suportă consecinţele industrializării.

Rịsikogruppe, *-n, f.* grup de persoane pentru care există un (anume) risc.

Rịsikolehre *f. sg. (ec.)* teoria cauzelor şi a îngrădirii consecinţelor unui risc.

rịsikolos *adj.* fără riscuri.

Rịsikorücklagen *pl. (fin.)* provizioane.

Rịsiko|streu|ung, **Rịsikoverteilung**, *-en, f. (ec.)* repartizare, dispersare a riscului.

Rịsikovorsorge, *-en, f.* rezerve de risc; **nach Abzug der ~** după scăderea rezervelor de risc.

Risi-Pịsi *pl. (austr.)* **Risipịsi**, *-(s), n. sg. (cul.)* pilaf cu mazăre.

riskạnt *adj.* riscant; primejdios, periculos.

riskieren, *riskierte, riskiert, vb. (h) tr.* şi *intr.* a risca.

riskiert I. *part. trec.* de la riskieren. **II.** *adj.* riscant; riscat.

Riskọnto, *-s, -s, n. (argou)* bilet de loterie.

Riskọntro, *-s, n. sg. (fin.)* rescont.

Risọtto, *-s, m.* (şi *n.) sg. (cul.)* rizoto, orez gătit italieneşte.

Rịspe, *-n, f.* **1.** *(bot.)* panicul. **2.** *(arhit.)* întăritură la acoperiş. **3.** *(text.)* urzeală în cruce.

rịspeln, *rispelte, gerispelt (ich risp(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* a foşni. **II.** *tr. (text.)* a scărmăna.

Rịspel|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* cătină-mică *(Myricaria germanica).*

Rịspen|ähre, *-n, f. (bot.)* panicul strâns în formă de spic.

Rịspenfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ferigă paniculată *(Osmunda regalis).*

rịspenförmig *adj.* în formă de panicul.

Rịspengras, *-es, n. sg. (bot.)* firuţă *(Poa)*; **gemeines ~** şuvar de munte *(Poa trivialis* L.).

Rịspenhafer, *-s, m. sg. (bot.)* ovăz paniculat *(Avena sativa* L.).

Rịspenhirse *f. sg. (bot.)* mei *(Panicum miliaceum* L.).

rịspig *adj.* v. rispenförmig.

rịss *ind. imperf. pers.* I şi a 3-a *sg.* de la reißen.

Rịss, *-es, -e, m.* **1.** ruptură; **ein ~ in der Hose** o ruptură la pantaloni; *(fig.)* **es gibt mir einen ~** mi se sfâşie inima. **2.** fisură, spărtură, breşă; **~e bekommen** a (se) crăpa; **voller ~e** plin de crăpături; *(fig.)* **einen großen ~ in die Kasse machen** a face un mare gol în pungă; *(metal.)* **innerer ~** fisură ascunsă; **atmosphärischer ~** crăpătură de intemperii (la lemne); *(fig.)* **er stellt sich vor den ~** sare într-ajutor, îşi pune viaţa în primejdie. **3.** *(fig.)* sciziune, dezbinare, ruptură; **der ~ in unserer Freundschaft hat sich vertieft** ruptura în prietenia noastră s-a adâncit. **4.** *(tehn.)* desen, plan, schiţă; **den ~ eines Gebäudes zeichnen** a face schiţa unei clădiri. **5.** *(reg.)* bătaie; **der braucht ~e!** ăstuia îi trebuie bătaie! **6.** *(reg.)* câştig. **7.** *(vân.)* pradă a unui animal carnivor.

Rịssbildung, *-en, f.* fisurare.

Rịssbildungslast, *-en, f. (mec.)* sarcină de fisurare.

Rịss|ebene, *-n, f. (tehn.)* **1.** plan de schiţă, de secţiune. **2.** suprafaţă de fisură.

Rịsser, *-s, -, m. (tehn.)* cuţit-trasor.

rịssfest *adj.* rezistent la fisurare.

Rịssfestigkeit *f. sg. (mec.)* rezistenţă la fisurare.

Rịssgeneigt|heit *f. sg. (metal.)* tendinţă de fisurare.

rịssig *adj.* crăpat, plesnit, cu fisuri; **~ werden** a crăpa; **ein ~es Holz** un lemn plin de crăpături; **~e Hände haben** a avea mâinile crăpate.

Rịsslinie [-niə], *-n, f.* linie de ruptură, de secţiune.

Rịssmuster, *-s, -, n. (metal.)* configuraţie tipică a fisurilor.

Rịssneigung *f. sg.* v. Rissgeneigtheit.

Rịsstafel, *-n, f. (metal.)* placă de trasare, de desen.

Rịsswunde, *-n, f. (med.)* rană deschisă provocată de o ruptură; zgârietură adâncă.

Rịst, *-es, -e, m.* **1.** *(anat.)* căpută. **2.** *(anat.)* dosul palmei. **3.** v. Widerrist. **4.** *(tâb.)* rist.

Rịste, *-n, f. (text.)* mănunchi de in, de cânepă.

Rịstgriff, *-(e)s, -e, m. (sport)* apucat de sus.

Rịst|hang, *-(e)s, -hänge, m. (sport)* atârnare (de bară) apucând cu ambele mâini alături.

ristornieren, *ristornierte, ristorniert, vb. (h) tr. (fin.)* a storna.

Rịstwelle, *-n, f. (sport)* rotire (la bara fixă) apucând cu ambele mâini alături.

rịte *adv.* **1.** normal, după toate regulile, reglementar. **2.** suficient (la examenul de doctorat).

Ritornẹll, *-s, -e, n. (muz., lit.)* ritornelă.

Ritrạtte, *-n, f. (fin.)* trată andosată.

rịtsch! *interj.* hârşti!

Rịtsche, *-n, f. (reg.)* scăunaş.

rịtschen, *ritschte, geritscht, vb. (h) tr.* a rupe, a sfâşia.

Rịtscher, **Rịtschert**, *-s, -, m. (cul., austr.)* mâncare din arpacaş, fasole şi carne afumată.

rịtsch, rạtsch! *interj.* v. ritsch.

rịtt *ind. imperf. pers.* I şi a 3-a *sg.* de la reiten.

Rịtt, *-(e)s, -e, m.* plimbare, drum, cursă călare; *(fig., fam.)* **in einem ~** neîntrerupt, întruna, într-un suflet, dintr-o răsuflare; *(fig.)* **ich will mit ihm einen ~ wagen** mă încumet să mă iau cu el la întrecere; *(reg.; în expr.)* **alle ~e** mereu şi pretutindeni.

Rịtter, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* cavaler; **fahrender ~** cavaler rătăcitor; **jn. zum ~ schlagen** a ridica pe cineva la rangul de cavaler **~ ohne Furcht und Tadel** cavaler fără frică şi fără prihană. **2.** cavaler al unui ordin; **~ des Pour le mérite** cavaler al ordinului Pour le mérite. **3.** *(rar)* om politicos, cu comportare cavalerească; cavaler (la petrecere); *(fig., fam.)* **er war Ihr ~** el a fost cavalerul dv. **4.** *(înv.)* proprietar al unei moşii feudale. **5.** *(reg.)* al doilea câştigător la un concurs de tir. **6.** *(cul; în expr.)* **armer ~** friganea. **7.** *(reg.)* ciur (de cereale).

Rịtter|akademie, *-n* [-i:ən], *f. (ist.)* liceu destinat tinerilor nobili (în sec. 17 şi 18 în Europa occidentală).

Rịtterblume, *-n, f.* v. Rittersporn.

Rịtterburg, *-en, f.* castel (feudal).

rịtterbürtig *adj. (rar)* din neam de cavaleri; nobil.

Rịtterdach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* acoperiş cu ţigle late suprapuse.

Rịtterdienst, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ist.)* satisfacere a îndatoririlor feudale ale cavalerilor faţă de senior. **2.** *(fig.)* comportament cavaleresc faţă de o doamnă.

Rịtter|ehre *f. sg.* onoare de cavaler.

Rịtter|epos, *-, -epen, n.* epopee cavalerească.

Rịttergeschichte, *-n, f.* istorie, povestire cavalerească.

Rịttergeschlecht, *-(e)s, -er, n.* neam, spiţă de cavaleri.

Rịttergut, *-(e)s, -güter, n.* moşie senorială, feudă.

Rịttergutsbesitzer, *-s, -, m.* proprietar al unei moşii senoriale.

rịtter|haft v. rittermäßig.

Rịtter|hof, *-(e)s, -höfe, m.* curte senorială; castel cavaleresc.

Rịtterkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă cavalerească.

Rịtterkreuz, *-es, -e, n.* cruce de cavaler (decoraţie care se poartă la gât).

Rịtterleh(e)n, *-s, -, n.* feudă senorială.

ritterlich *adj.* și *adv.* **1.** cavaleresc; cavalerește. **2.** generos.
Ritterlichkeit *f. sg.* cavalerism.
rittermäßig I. *adj.* cavaleresc, (ca) de cavaler. **II.** *adv.* cavalerește.
Ritter|orden, *-s, -, m.* ordin cavaleresc; *(ist.)* **der Deutsche ~** Ordinul Teutonic.
Ritterpflicht, *-en, f.* **1.** datorie de cavaler. **2.** *(fig.)* datorie de onoare.
Ritter|roman, *-s, -e, m.* roman cavaleresc.
Ritter|rüstung, *-en, f.* armură de cavaler.
Rittersaal, *-(e)s, -säle, m.* sala cavalerilor.
Ritterschaft, *-en, f.* cavaleri, nobilime (medievală).
ritterschaftlich *adj.* și *adv.* de cavaleri, cavalerește.
Ritterschild, *-(e)s, -er, m.* scut de cavaler.
Ritterschlag, *-(e)s, m. sg. (ist.)* acoladă; ceremonie de învestire a cavalerului; **jm. den ~ geben** a ridica pe cineva la rangul de cavaler.
Ritterschloss, *-es, -schlösser, n.* castel seniorial.
Ritterschwert, *-(e)s, -er, n.* spadă de cavaler.
Rittersinn, *-es, m. sg.* spirit cavaleresc.
Rittersitte, *-n, f.* obicei cavaleresc.
Rittersitz, *-es, -e, m.* sediu, castel seniorial.
Ritters|leute *pl.* de la R i t t e r s m a n n.
Rittersmann, *-(e)s, -leute, m.* cavaler.
Ritter|spiel, *-(e)s, -e, n.* turnir cavaleresc.
Ritter|sporen *pl.* pinteni de cavaler.
Ritter|sporn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* nemțișor, mărarul-câmpului *(Delphinium elatum* L.).
Ritter|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** ordin al cavalerilor. **2.** rang de cavaler. **3.** cavaleri, nobilime (medievală).
Ritter|stern, *-(e)s, -e, m.* v. A m a r y l l i s.
Rittertracht, *-en, f.* costum de cavaler.
Rittertreue *f. sg.* credință de cavaler.
Rittertum, *-s, n. sg.* **1.** cavaleri. **2.** v. R i t t e r w e s e n.
Ritterwesen, *-s, n. sg.* cavalerism.
Ritterwort, *-(e)s, n. sg.* cuvânt de cavaler; cuvânt de onoare.
Ritterwürde, *-n, f.* demnitate, rang de cavaler.
Ritterzeit, *-en, f.* epocă a cavalerismului.
rittig *adj. (despre cai)* care poate fi călărit, dresat pentru călărie.
rittlings *adv.* călare; **~ auf dem Stuhl sitzen** a sta călare pe scaun.
Rittmeister, *-s, -, m. (mil.)* căpitan de cavalerie.
Ritual, *-s, -ien* [-liən], *n.* ritual.
Rituale, *-, n, sg. (bis. cat.)* carte cu ordinea ceremoniilor și textele liturgice.
Ritualhandlung, *-en, f.* acțiune rituală.
ritualisieren, *ritualisierte, ritualisiert, vb. (h) tr.* a ritualiza, a transforma într-un ritual.
Ritualist, *-en, -en, m.* ritualist.
Ritualmord, *-(e)s, -e, m.* omor ritual.
rituell *adj.* ritual.
Rituell, *-s, -e, n.* v. R i t u a l.
Ritus, *-, Riten, m.* rit, ritual.
Ritz, *-es, -e, m.* zgârietură.
Ritze, *-n, f.* **1.** crăpătură, fisură. **2.** *(vulg.)* vagin.
Ritzel, *-s, -, n. (tehn.)* pinion, roată dințată cu număr mic de dinți.
Ritzelfräsmaschine, *-n, f. (tehn.)* freză pentru pinioane.
ritzen, *ritzte, geritzt (du, er ritzt), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) zgâria; **ich habe mich an der Hand geritzt** m-am zgâriat la mână. **II.** *tr.* a face o crăpătură mică, a crăpa, a spinteca.
Ritzer, *-s, -, m.* v. R i s s w u n d e.
ritze|rot *adj.* v. r i t z r o t.
Ritzhärte *f. sg. (mec.)* duritate Martens.
Ritzhärteprüfer, *-s, -, m. (tehn.)* sclerometru, aparat pentru încercarea durității prin zgâriere.
ritzig *adj.* fisurat, cu fisuri, cu crăpături.
Ritzprüfer, *-s, -, m.* v. R i t z h ä r t e p r ü f e r.
ritzrot *adj.* roșu aprins, roșu țipător.
Ritzung, *-en, f.* **1.** zgârietură. **2.** zgâriere.
Ritzwunde, *-n, f.* v. R i s s w u n d e.
Rival [-'va:l], *-s* (și *-en), -e* (și *-en),* **Rivale**, *-n, -n, m.* rival.
Rivalin, *-nen, f.* rivală.
rivalisieren, *rivalisierte, rivalisiert, vb. (h) intr.* a rivaliza.
Rivalität, *-en, f.* rivalitate.
Rizinus, *-, -* (și *-nusse), m.* **1.** *(bot.)* ricin, căpușă *(Ricinus communis* L.). **2.** v. R i z i n u s ö l.
Rizinuskuchen, *-s, -, m.* turtă de ricin.
Rizinus|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de ricin.
Rizinus|pflanze, *-n, f.* v. R i z i n u s **(1).**
RKG *presc.* de la R e i c h s k a m m e r g e r i c h t tribunal suprem al imperiului (până la 1806).
rm *presc.* de la R a u m m e t e r metru cub.
RM *presc.* de la R e i c h s m a r k marcă (unitate monetară a Reichului).
RNS *presc.* de la R i b o n u k l e i n s ä u r e acid ribonucleic.
Roadster ['ro:dstɐ], *-s, -, m.* automobil decapotabil.
Roastbeef ['ro:stbi:f], *-s, -s, n. (cul.)* rosbif, vrăbioară (de vacă).
Robbe, *-n, f. (zool.)* focă *(Phoca vitulina).*
robben, *robbte, gerobbt, vb. (h) intr.* a se târî de-a bușilea.
Robbenfang, *-(e)s, m. sg.* vânătoare de foci.
Robbenfänger, *-s, -, m.* vânător de foci.
Robbenfell, *-(e)s, -e, n.* piele, blană de focă.
Robbenfett, *-(e)s, n. sg.* v. R o b b e n t r a n.
Robbenfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de focă.
Robbenjagd, *-en, f.*, **Robbenschlag**, *-(e)s, m. sg.* v. R o b b e n f a n g.
Robbentran, *-s, m. sg.* grăsime de focă.
Robber, *-s, -, m (bridge)* rober.
Robe, *-n, f.* **1.** robă. **2.** toaletă, rochie de seară. **3.** *(glumeț)* rochie (nouă).
Robinie [-niə], *-n, f.*, **Robinienbaum**, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* salcâm rotund *(Robinia pseudacacia).*
Robinienduft, *-(e)s, -düfte, m.* parfum de salcâm.
Robinienhonig, *-s, m. sg.* miere de salcâm.
Robinsonade, *-n, f.* robinsonadă.
Robot și **Robot**, *-(e)s, -e, m.*, **Robot**, *-en, f. (reg., înv.)* robotă, clacă; **er arbeitet in ~** face muncă de clăcaș.
roboten *(robotete, gerobotet)* și **roboten** *(robotete, robotet) (du robotest, er robotet), vb. (h) intr.* **1.** *(înv.)* a face muncă de clăcaș. **2.** *(fam.)* a munci din greu, a se trudi, a roboti.
Roboter și **Roboter**, *-s, -, m.* **1.** robot. **2.** *(reg., înv.)* clăcaș.
roboter|haft *adj.* (ca) de robot, mecanic, automat.
robust *adj.* robust.
Robust|heit *f. sg.* robustețe.
roch *pers.* I și a 3-a *ind. imperf.* de la r i e c h e n.
Roch, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mit.)* pasărea fabuloasă Roch. **2.** turn (la șah).
Rochade [rɔ'xa:də], *-n, f.* rocada (la șah).
Roche, *-n, -n, m.* v. R o c h e n.
röcheln, *röchelte, geröchelt (ich röch(e)le), vb. (h) intr.* a horcăi.
Röcheln, *-s, n. sg.* horcăit.
Rochen, *-s, -, m. (iht.)* calcan *(Raja batis).*
rochieren [rɔ'ʃi:rən sau rɔ'xi:rən], *rochierte, rochiert, vb. (h) intr.* a face rocada (la șah).
Rock[1], *-(e)s, Röcke, m.* **1.** fustă; **der weite ~** fusta largă; **ein langer ~** o fustă lungă. **2.** haină (bărbătească), veston, surtuc, sacou; *(fig., înv.)* **den bunten ~ anziehen** a îmbrăca uniforma, a deveni soldat; **den bunten ~ ausziehen** (sau **an den Nagel hängen**) a ieși din armată; **den grauen ~ anziehen** a se călugări; **der schwarze ~** sutana. **3.** *(elv.)* rochie.
Rock[2], *-(s), -(s), m.* **1.** muzică rock. **2.** dans rock-and-roll.
Rock|aufschlag, *-(e)s, -schläge, m.* rever (la haina bărbătească).
Rockbahn, *-en, f. (croitorie)* clin.
Rock|band [-bænd], *-s, -f.* formație de muzică rock-and-roll.
Rockbund, *-(e)s, -bünde, m.* rejansă (la fustă).
Röckchen, *-s, -, n. (dim.* de la R o c k[1]) **1.** hăinuță. **2.** fustiță.
Rockelor, *-s, -e, m.* haină lungă bărbătească (purtată în armata prusiană în sec. al XVIII-lea).
Rocken, *-s, -, m.* **1.** furcă (de tors); *(fig.)* **er hat Werg am ~** e vinovat. **2.** *(reg.)* secară.
rocken, *rockte, gerockt, vb. (h) intr.* **1.** a face muzică rock. **2.** a dansa rock-and-roll.
Rockenbolle, *-n, f.* v. R o k a m b o l e.
Rocken|spindel, *-n, f.* fus.
Rocken|stube, *-n, f. (înv.)* șezătoare.
Rocker, *-s, -, m.* rocker.
Rockerbraut, *-bräute, f.* prietenă, iubită a unui rocker.
Rockfalte, *-n, f.* **1.** cută la haină. **2.** cută la fustă.
Rockfutter, *-s, n. sg.* **1.** căptușeală de haină. **2.** căptușeală de fustă.
Rockgruppe, *-n, f.* formație de muzică rock-and-roll.
Rockhose, *-n, f.* fustă-pantalon.
Rock|kragen, *-s, -, m.* guler de haină.
Rocklänge, *-n, f.* lungime a fustei.
Rocks *pl.* bomboane multicolore.
Rocksaum, *-(e)s, -säume m.* tiv al fustei.
Rockschoß, *-es, -schöße, m.* pulpană (la haină); *(fig., fam.)* **sich an js. Rockschöße hängen** a ține pe cineva de pulpana hainei; a se ține scai de cineva.
Rocktasche, *-n, f.* **1.** buzunar la haină. **2.** buzunar la fustă.
Rockzipfel, *-s, -, m.* poală; *(fig., fam.)* **an Mutters ~ hängen** a se ține de fusta mamei.
Rode|acker, *-s, -, m.* pământ desțelenit, defrișat; curătură, laz.
Rode|axt, *-äxte, f.* bardă, secure.
Rode|hacke, *-n*, **Rode|haue**, *-n, f.* sapă de desțelenit, de defrișat.
Rodel[1], *-s, -, m.* **1.** săniuță. **2.** *(reg.)* listă.
Rodel[2], *-n, f.* **1.** v. R o d e l[1] **(1).** **2.** *(reg.)* pârâitoare.
Rode|land, *-(e)s, n. sg.* v. R o d e a c k e r.
Rodel|bahn, *-en, f.* pârtie, pistă de săniuș.
rodeln, *rodelte, gerodelt (ich rod(e)le), vb. (s* și *h) intr.* a se da cu săniuța.
Rodelpartie, *-n* [-i:ən], *f.* (partidă de) săniuș.
Rodelschlitten, *-s, -, m.* v. R o d e l[1] **(1).**
Rodemaschine, *-n, f.* mașină de desțelenit, de defrișat.
roden, *rodete, gerodet (du rodest, er rodet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a desțeleni, a defrișa; a cura, a lăzui. **2.** a ara adânc. **II.** *refl. (reg.)* a se mișca, a se urni.
Roden, *-s, n. sg.* desțelenire, defrișare; lăzuire.
Rodewerkzeug, *-(e)s, -e, n.* unealtă de desțelenit, de defrișat.
Rodler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care se dă cu săniuța.
Rodomontade, *-n, f.* **1.** îndrăzneală, temeritate. **2.** lăudăroșenie, fanfaronadă.
Rodomonte, *-s, m. sg.* luptător, războinic sălbatic.
rodomontieren, *rodomontierte, rodomontiert, vb. (h) intr.* a se lăuda, a se făli.
Rodung, *-en, f.* **1.** *sg.* desțelenire, defrișare. **2.** teren desțelenit, defrișat; laz, curătură.
Rogate, *-, m. sg. (bis. cat.)* a cincea duminică după Paști.
Rogation, *-en, f. (înv.)* intervenție, rugăminte în favoarea cuiva.
Rogen, *-s, -, m.* icre.
Rogener, *-s, -, m.*, **Rogenfisch**, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește cu icre, pește-femelă.
Rogenhering, *-s, -e, m.* scrumbie cu icre.
Rogenkorn, *-(e)s, -körner, n.* bob de icre.
Rogen|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* colit.
Röggelchen, *-s, -, n. (reg.)* chiflă dublă din secară.
Roggen, *-s, m. sg. (bot.)* secară *(Secale cereale).*
Roggen|ähre, *-n, f.* spic de secară.
Roggen|anbau, *-(e)s, m. sg.* cultură de secară.
Roggenblüte, *-n, f.* floare de secară.
Roggenboden, *-s, -* (și *-böden), m. (agr.)* pământ, teren bun pentru secară.
Roggenbolle, *-n, f.* v. R o k a m b o l e.

Roggenbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine de secară.
Roggen|ernte, *-n, f.* recoltă de secară.
Roggenfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp de secară.
Roggenkorn, *-(e)s, -körner, n.* bob de secară.
Roggenmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de secară.
Roggenmuhme *f. sg. (mit., pop.)* zână protectoare a cerealelor.
Roggenschlag, *-(e)s, -schläge, m.* v. Roggenfeld.
Roggenschrot, *-(e)s, m. sg.* urluială de secară.
Roggen|stengelbrand, *-(e)s, m. sg. (bot.)* tăciune, mălură la secară *(Claviceps purpurea).*
Roggen|stroh, *-(e)s, n. sg.* paie de secară.
Roggentrespe, *-n, f. (bot.)* secărea, obsigă *(Bromus secalinus* L.).
Rogner, **Rögner**, *-s, -, m. (iht.)* v. Rogener.
roh *adj.* **1.** crud; **~es Fleisch** carne crudă; **~es Obst** fructe crude, nepreparate; **jn. wie ein ~es Ei behandeln** a umbla cu cineva ca cu un ou moale. **2.** brut; nepreparat; nerafinat; nefinisat; **~e Erze** minereuri brute; *(substantivat)* **aus dem Rohen gearbeitet** degroșat; **die Arbeit ist im Rohen fertig** lucrul e gata în linii mari; *(adverbial)* **~ behauen** cioplit din bardă. **3.** *(fig.)* crud; nemilos; sângeros; sadic. **4.** *(fig.)* brutal; necioplit, din topor; bădăran; **mit ~er Gewalt** cu forță brutală; *(adv.)* **~ zuschlagen** a izbi, a lovi brutal. **5.** *(reg.)* aspru.
Roh|abzug, *-(e)s, -züge, m. (tipogr.)* imprimare in crudo.
Roh|arbeit, *-en, f.* **1.** *(metal.)* lucru brut, primă fuziune (în turnătorie). **2.** muncă brută.
Roh|aufbereitung *f. sg. (metal.)* pregătire a minereului.
Rohbau, *-(e)s, -ten, m.* zidărie brută, netencuită; construcție în roșu.
Rohbetrag, *-(e)s, -träge, m.* valoare brută.
Rohbilanz, *-en, f. (ec.)* bilanț estimativ, brut.
Rohblech, *-(e)s, -e, n. (metal.)* tablă brută, tablă neagră.
Rohdaten *pl.* date brute, neprelucrate.
Roh|einkommen, *-s, -, n.* venit brut.
Roh|ein|nahme, *-n, f.* venit brut.
Roh|eisen, *-s, n. sg. (metal.)* fontă fluidă, brută; tuci; **feinkörniges ~** fontă fin granulată; **graues ~** fontă cenușie; **halbweißes ~** fontă semi-albă; **hochsiliziertes ~** fontă suprasilicizată; **schwarzes ~** fontă neagră.
Roh|eisen|erzeugung, **Roh|eisengewinnung** *f. sg. (metal.)* producție de fontă.
Roh|eisengichtsatz, *-es, -sätze, m. (metal.)* șarjă de fontă.
Roh|eisenkapazität, *-en, f. (metal.)* capacitate de producție de fontă.
Ro|heit, *-en, f. (înv.)* v. Rohheit.
Roh|ertrag, *-(e)s, -träge m.* venit, produs brut.
roherweise *adv.* în mod brutal, crud, barbar.
Roh|erz, *-es, n. sg.* minereu brut.
Roh|erzeugnis, *-ses, -se, m.* v. Rohprodukt.
Rohfassung, *-en, f.* formă, versiune brută, încă nefinisată.
Rohfilm, *-(e)s, -e, m. (fot., film)* peliculă brută, încă neexpusă.
Rohfrischperiode, *-n, f. (metal.)* perioadă de afinare incompletă (a fontei cenușii).
Rohgang, *-(e)s, m. sg. (metal.; în expr.)* **~ eines Hochofens** funcționare rece (cu temperatură prea joasă) a furnalului.
Rohgarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fir brut.
Rohgemüse, *-s, -, n.* legume crude.
Rohgewicht, *-(e)s, -e, m.* greutate brută.
Rohgewinn, *-(e)s, -e, m. (ec.)* profit brut.
roh gezimmert *adj.* construit din lemn neprelucrat.
Roh|häute *pl. (tăb.)* piei brute.
Roh|heit, *-en, f.* **1.** *sg.* stare crudă, brută. **2.** *(fig.)* cruzime; barbarie; brutalitate.
roh|herzig *adj.* crud, nemilos; brutal.
Roh|holz, *-(e)s, -hölzer, n. (forest.)* lemn brut, rotund, nesortat.
Rohkost *f. sg.* alimentație vegetariană cu fructe și legume crude.
Rohköstler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care se alimentează cu fructe și legume crude, vegetarian(ă).
Rohleder, *-s, n. sg.* piele netăbăcită.
Rohling, *-s, -e, m.* **1.** persoană brutală; bădăran, necioplit. **2.** persoană crudă, nemiloasă. **3.** *(tehn.)* cărămidă crudă.
Rohmaterial, *-s, -ien* [-liən], *n.* **1.** material brut. **2.** materie primă.
Rohmaterialpreis, *-es, -e, m.* **1.** preț al materialului brut. **2.** preț al materiei prime.
Rohmetall, *-(e)s, -e, n.* metal brut.
Rohn, *-(e)s, -e, m.*, **Rohne**, *-n, f. (reg.)* copac doborât (de vânt).
Rohnickel, *-s, n. sg.* nichel brut.
Rohnietdurchmesser, *-s, -, m. (tehn.)* diametru brut al nitului (turnat).
Roh|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* **1.** cuptor pentru topire preliminară a minereului de cupru. **2.** furnal pentru fontă brută (în calupuri).
Roh|öl, *-(e)s, -e, n.* țiței, petrol brut.
Roh|ölpreis, *-es, -e, m.* preț al țițeiului.
Rohplatte, *-n, f. (ind. lemnului)* placă brută.
Rohprodukt, *-(e)s, -e, n.* **1.** v. Rohmaterial **(2)**. **2.** produs brut.
Rohproduktenhändler, *-s, -, m.* **1.** negustor de materiale brute. **2.** comerciant de materii prime.
Rohproduktion, *-en, f.* producție brută.
Rohprofit, *-(e)s, -e, m.* profit brut(o).
Rohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(bot.)* trestie, papură, stuf *(Phragmites communis)*; **spanisches ~ a)** rotang, trestie de mare *(Calamus rotang)*; **b)** baston de bambus; **mit ~ gedeckt** acoperit cu stuf; *(fig.)* **er ist wie ein schwankendes ~ im Winde** e un om șovăielnic, nestatornic. **2.** *(tehn.)* țeavă; tub; conductă; **genietetes ~** conductă nituită; **gezogenes ~** țeavă trasă; **gusseisernes ~** țeavă din fontă turnată; **stumpfgeschweißtes ~** țeavă sudată cap la cap; **überlappt geschweißtes ~** țeavă sudată cu îmbinare prin suprapunere; **tönernes ~** țeavă de ceramică; **das ~ der Pfeife** ciubucul pipei; **das ~ des Geschützes** țeava tunului.
Rohr|abschneider, *-s, -, m. (tehn.)* aparat de tăiat țevi; cuțit de prăjini și de burlane.
Rohr|ammer, *-n, f. (ornit.)* presură de stuf, presură de baltă *(Emberiza schoeniclus).*
Rohr|ansatz, *-es, -sätze, m. (tehn.)* racord, ștuț tubular.
Rohr|anschluss, *-es, -schlüsse, m. (tehn.)* racord pentru țevi.
Rohr|anschluss|stutzen, *-s, -, m. (tehn.)* tubulură, ștuț de racord pentru țevi.
rohr|artig *adj.* **1.** ca trestia. **2.** tubular.
Rohr|aufsatz, *-es, -sätze, m. (tehn.)* căciulă de țeavă.
Rohrbach, *-(e)s, -bäche, m.* pârâiaș mlăștinos.
Rohrbiege|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* aparat de îndoit țevi.
Rohrblatt, *-(e)s, -blätter, n. (muz.)* limbă din trestie (la instrumente de suflat din lemn).
Rohrbogen, *-s, -* (și *-bögen*), *m.* cot de țeavă.
Rohrbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu tubular.
Rohrbohrung, *-en, f.* foraj hidraulic.
Rohrbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** *sg.* rupere, spargere a țevii. **2.** spărtură în țeavă.
Rohrbrunnen, *-s, -, m.* puț tubular artezian.
Rohrbündel, *-s, -, n.* **1.** snop de trestie. **2.** *(tehn.)* fascicul de țevi.
Röhrchen, *-s, -, n. (dim.* de la Rohr). **1.** tubuleț, țevișoară. **2.** *(fiz.)* tub capilar.
Rohrdach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș de stuf, de trestie.
Rohrdampfkessel, *-s, -, m. (tehn.)* căldare de abur tubulară.
Rohrdecke, *-n, f.* v. Rohrmatte.
Rohrdichtung, *-en, f. (tehn.)* garnitură pentru țevi.
Rohrdickicht, *-(e)s, -e, n.* stufăriș.
Rohrdommel, *-n, f. (ornit.)* bou-de-baltă *(Botaurus stellaris).*
Rohrdorn, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* mandrin, poanson de țeavă.
Rohrdrossel, *-n, f. (ornit.)* sturz de baltă, lăcar mare *(Acrocephalus arundinaceus).*
Röhre, *-n, f.* **1.** v. Rohr **(2)**. **2.** *(radio.)* tub electronic, lampă; **durchgebrannte ~** tub electronic cu filament ars. **3.** cuptor, rolă (la mașina de gătit). **4.** *(anat.; în expr.)* **Eustachische ~** trompa lui Eustache.
rohren[1], *rohrte, gerohrt* și **röhren**, *röhrte, geröhrt, vb. (h)* **I.** *intr. (înv.)* a pune, a instala țevi. **II.** *tr.* a acoperi cu trestie, cu stuf.
rohren[2] *adj.* din stuf, din trestie.
röhren, *röhrte, geröhrt, vb. (h) intr.* **1.** *(vân.; despre cerbi)* a boncălui. **2.** *(reg.)* a plânge; a urla, a zbiera.
Röhrenblüte, *-n, f. (bot., la compozee)* floare tubulară.
Röhrenbohrbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung de găurit țevi.
Röhrenbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu tubular, inelar.
Röhrenbruch, *-(e)s, -brüche, m.* v. Rohrbruch.
Röhrenbrunnen, *-s, -, m.* v. Rohrbrunnen.
Röhrenbüchse, *-n, f.* manșon, mufă de țeavă.
Röhrendetektor, *-s, -en, m. (radio.)* detector cu tub.
Röhren|einbruch, *-(e)s, -brüche, m. (mine)* sâmbure de împușcare cilindric.
Röhren|empfänger, *-s, -, m. (radio.)* radioreceptor cu tuburi electronice.
Röhren|entladung, *-en, f. (tel.)* descărcare în tubul electronic.
Röhren|ersatzbe|stückung, *-en, f. (tel.)* set de tuburi de rezervă.
Röhrenfabrikation, *-en, f.* fabricare de tuburi.
Röhrenfahrt, *-en, f. (mine)* **1.** tubare. **2.** conductă de cădere.
Röhrenfassung, *-en, f. (radio.)* suport de tub electronic.
Röhrenfedermanometer, *-s, -, n. (tehn.)* manometru cu tub Bourdon.
röhrenförmig *adj.* tubular, în formă de tub, de țeavă.
Röhrengelenkwelle, *-n, f. (auto.)* ax cardanic tubular.
Röhrengleichrichter, *-s, -, m. (tel.)* tub electronic redresor.
Röhrenheizkörper, *-s, -, m.* radiator tubular.
Röhrenholm, *-(e)s, -e, m. (av.)* lonjeron din tuburi.
Röhrenhose, *-n, f.* pantalon burlan, fără dungă.
Röhrenkapazität *f. sg. (radio.)* capacitate a unui tub electronic.
Röhrenkessel, *-s, -, m. (tehn.)* cazan tubular.
Röhrenknochen, *-s, -, m. (anat.)* os lung.
Röhrenkühler, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* răcitor tubular cu manta. **2.** *(auto.)* radiator din lamele.
Röhrenlegung *f. sg.* instalare de țevi; canalizare.
Röhrenleitung, *-en, f.* conductă tubulară.
Röhrenleuchte, *-n, f. (electr.)* sofită luminiscentă.
Röhrenlibelle, *-n, f.* nivelă cu bulă de aer.
Röhrenlitze, *-n, f. (tehn.)* fascicul de țevi.
Röhrenmanometer, *-s, -, n.* manometru cu tub curbat.
röhrenmäßig *adj.* tubular.
Röhrenmuffe, *-n, f.* mufă de tub; manșon de țeavă.
Röhrenmuschel, *-n, f. (zool.)* scoică tubulară *(Tubicolae).*
Röhren|netz, *-es, -e, n.* rețea de țevi.
Röhren|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor tubular.
Röhrenpeilung, *-en, f. (tel.)* goniometrare cu ajutorul tubului catodic.
Röhrenpilze *pl. (bot.)* ciupercă cu pori *(Boletus polyporus).*
Röhrensäge, *-n, f.* ferăstrău de tăiat țevi.
Röhrensender, *-s, -, m. (radio.)* emițător cu tuburi electronice.
Röhrensockel, *-s, -, m. (tel.)* culot de tub electronic.
Röhren|stiefel, *-s, -, m.* cizmă cu carâmb tare.
Röhren|stoß, *-es, -stöße, m. (tehn.)* îmbinare de țevi (cap la cap).
Röhren|strahlen *pl. (electr.)* raze produse de tuburi electronice.
Röhren|straße, *-n, f. (metal.)* laminor de țevi.
Röhrentauch|sieder, *-s, -, m.* fierbător tubular (de imersiune).
Röhrenvorwärmer, *-s, -, m. (tehn.)* preîncălzitor tubular.
Röhrenwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* laminor de țevi.
Röhrenwerk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* laminor de țevi.
Röhrenwürmchen, *-s, -, n. (zool.)* vierme tubular *(Sabellidae).*
Rohrfahrt, *-en, f. (petr.)* coloană de tubaj; burlan de tubaj.
rohrfarben *adj.* bej deschis.
Rohrflansche, *-n, f. (tehn.)* flanșă pentru țeavă.
Rohrflechter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* împletitor(-oare) de papură, de stuf; rogojinar.

Rohrflöte, *-n, f.* **1.** fluier de trestie. **2.** nai.
rohrförmig *adj.* v. Röhrenförmig.
Rohrfrosch, *-(e)s, -frösche, m. (zool.)* broască de baltă *(Rana erythraea).*
Rohrgebüsch, *-(e)s, -e, n.* stufăriș.
Rohrgeflecht, *-(e)s, -e, n.* împletitură de trestie; rogojină.
Rohrgelenk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* articulație tubulară; țeavă articulată.
Rohrgewinde, *-s, -e, n.* filet de țeavă.
Rohr|haken, *-s, -, m. (tehn.)* crampon de tuburi izolate.
Rohr|huhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* găinușă de baltă *(Gallinula chloropus).*
Röhricht, *-s, n. sg.* stufăriș, păpuriș.
rohrig, **röhrig** *adj.* tubular, în formă de țeavă.
Rohrkarpfen, *-s, -, m. (iht.)* pește ocheană *(Leuciscus rutilus).*
Rohrkolben, *-s, -, m. (bot.)* specie de trestie *(Typha arundinacea).*
Rohrkolben|eule, *-n, f. (ornit.)* buhă de stuf *(Asio accipitrinus).*
Rohrkolbengewächse *pl. (bot.)* tifacee *(Typhaceae).*
Rohrkrepierer, *-s, -, m. (mil.)* proiectil care explodează în țeavă.
Rohrkrümmer, *-s, -, m.* cot de țeavă.
Rohrkühler, *-s, -, m.* v. Röhrenkühler.
Rohrleger, *-s, -, m.* instalator (de țevi).
Rohrleitung, *-en, f.* v. Röhrenleitung.
Röhrling, *-s, -e, m. (bot.)* specie de burete *(Boletaceae).*
Rohrmantel, *-s, -mäntel, m. (tehn.)* **1.** căptușeală, îmbrăcăminte a tubului. **2.** manta din țeavă.
Rohrmatte, *-n, f.* rogojină.
Rohrmeise, *-n, f. (ornit.)* aușel de stuf *(Panurus biarmicus).*
Rohrmöbel, *-s, -, n.* mobilă din trestie împletită; mobilă de paie.
Rohrmuffe, *-n, f.* v. Röhrenmuffe.
Rohrmutter|schlüssel, *-s, -, m. (tehn.)* cheie de piulițe tubulară.
Rohrnagel, *-s, -nägel, m.* cui de prins trestia.
Rohrnetz, *-es, -e, n.* **1.** rețea de tuburi de conducte. **2.** împletitură de trestie (pentru construcții).
Rohrpfeife, *-n, f.* fluier de trestie.
Rohrpost *f. sg. (tel.)* poștă pneumatică.
Rohrpost|anlage, *-n, f. (tel.)* instalație de poștă pneumatică.
Rohrpostbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare trimisă prin poșta pneumatică.
Rohrpostkarte, *-n, f.* carte poștală trimisă prin poșta pneumatică.
Rohrpostrohr, *-(e)s, -e, n. (tel.)* conductă de poștă pneumatică.
Rohrquerschlag, *-(e)s, -schläge, m. (mine)* galerie transversală pentru conducte.
Rohr|ratte, *-n, f. (zool.)* șobolan de stuf *(Aulacodus svinderianus).*
Rohr|reiniger, *-s, -, m. (tehn.)* răzuitor, curățitor de țevi, racletă.
Rohr|rücklauf, *-(e)s, -läufe, m.* recul (la arme de foc).
Rohrsänger, *-s, -, m. (ornit.)* lăcar mare *(Acrocephalus arundinaceus).*
Rohrschaber, *-s, -, m.* v. Rohrreiniger.
Rohrschelle, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* brățară de burlan. **2.** *(electr.)* brățară de tub Bergmann.
Rohrschilf, *-(e)s, -e, n.* stufăriș.
Rohrschlange, *-n, f. (tehn.)* serpentină.
Rohrschlitten, *-s, -, m. (mil.)* glisieră a țevii.
Rohrschmied, *-(e)s, -e, m.* lucrător într-o fabrică de țevi, de tuburi.
Rohrschnepfe, *-n, f. (ornit.)* becațină *(Gallinago scolopacinus).*
Rohr|spatz, *-en, -en,* **Rohr|sperling**, *-s, -e, m. (ornit.)* presură de stuf *(Emberiza schoeniclus); (fam.)* **wie ein ~ schimpfen** a înjura în gura mare.
Rohr|stahl|eisen, *-s, n. sg.* oțel de țevi.
Rohr|stärke, *-n, f.* grosime a peretelui țevii.
Rohr|stengel, *-s, -, m. (bot.)* lujer de trestie.
Rohr|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* baston, băț de trestie.
Rohr|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* scaun din împletitură de trestie.
Rohrturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină hidraulică cu admisie axială.
Rohrverbindung, *-en, f.* îmbinare de țevi.
Rohrverschluss, *-es, -schlüsse, m. (tehn.)* obturator pentru țevi.
Rohrwalzwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Röhrenwalzwerk.
Rohrwand, *-wände, f. (tehn.)* placă tubulară.
Rohrwandung, *-en, f. (tehn.)* perete de țeavă, de coloană.
Rohrweihe, *-n, f. (ornit.)* uliu de stuf, erete brun *(Circus aeruginosus).*
Rohrweite, *-n, f.* calibru, diametru interior al țevii.
Rohrwerk, *-(e)s, -e, n.* conductă, tubulatură.
Rohrzange, *-n, f.* clește de țevi, de tuburi.
Rohrzirkel, *-s, -, m.* compas de grosime (la țevi).
Rohrzucker, *-s, m. sg.* zahăr de trestie, zahăr colonial.
Rohseide, *-n, f.* mătase naturală crudă; borangic.
rohseiden *adj.* din mătase naturală, crudă.
Roh|stahl, *-(e)s, -e* (și *-stähle*), *m. (metal.)* lingou de oțel.
Roh|stahl|erzeugung, **Roh|stahlproduktion**, *-en, f.* producție de oțel brut.
Roh|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(constr.)* piatră brută. **2.** *(metal.)* mată (brută).
Roh|stoff, *-(e)s, -e, m.* materie primă.
Roh|stoff|abkommen, *-s, -, n.* acord, convenție asupra materiilor prime, privind comerțul cu materii prime.
roh|stoff|arm *adj.* sărac în materii prime.
roh|stoff|aufwendig *adj.* cu consum ridicat de materii prime.
Roh|stoff|ausfuhr *f. sg.* export de materie primă, de materii prime.
Roh|stoff|ausnützung, *-en, f.* folosire, exploatare a materiei prime, a materiilor prime.
Roh|stoffbasis, *-basen, f.* bază de materie primă, de materii prime.
Roh|stoffbedarf, *-(e)s, m. sg.* necesar, nevoie de materii prime.
Roh|stoff|einfuhr *f. sg.* import de materie primă, de materii prime.
Roh|stoff|ein|sparung, *-en, f.* economie de materii prime.
Roh|stoff|erzeugung, *-en, f.* producție de materie primă, de materii prime.
Roh|stoff|exportland, *-(e)s, -länder, n.* țară exportatoare de materii prime.
Roh|stoff|förderland, *-(e)s, -länder, n.* țară producătoare de materii prime.
Roh|stoffgebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune (producătoare) de materii prime.
Roh|stoffhandel, *-s, m. sg.* comerț cu materii prime.
Roh|stoffhortung, *-en, f.* stocare de materii prime.
Roh|stoffhunger, *-s, m. sg. (ec.)* «foame» de materii prime.
Roh|stoff|industrie, *-n* [-i:ən], *f.* industrie (producătoare) de materii prime.
Roh|stoffkäufe *pl.* achiziționări de materii prime.
Roh|stoffkosten *pl.* cost al materiei prime.
Roh|stofflager, *-s, -, n.* depozit, magazie de materie primă, de materii prime.
Roh|stoffländer *pl.* țări furnizoare de materii prime.
Roh|stofflieferant, *-en, -en, m.* furnizor de materie primă, de materii prime.
Roh|stoffmangel, *-s, m. sg.* lipsă, penurie de materii prime.
roh|stoffmäßig *adj.* și *adv.* pe măsura materiei prime, conform cu materia primă.
Roh|stoffquelle, *-n, f.* sursă de materie primă, de materii prime.
rohstoffreich *adj.* bogat în materii prime.
Roh|stoffver|arbeitung *f. sg.* prelucrare a materiilor prime.
Roh|stoffverschiebung, *-en, f.* deplasare, dislocare de materii prime.
Rohstoffversorgung, *-en, f.* aprovizionare cu materie primă, cu materii prime.
Rohstoffvorkommen, *-s, n. sg.* prezență, zăcământ de materie primă.
Rohstoffwirtschaft, *-en, f.* economie bazată pe materii prime.
Rohtabak, *-s, m. sg.* tutun brut.
Roh|übersetzung, *-en, f.* traducere brută, nestilizată.
Rohwolle *f. sg.* lână brută.
Rohziegelbau, *-(e)s, -ten, m.* v. Rohbau.
Rohzucker, *-s, m. sg.* zahăr brut, nerafinat.
Rohzu|stand, *-(e)s, m. sg.* stare brută, neprelucrată.
rojen, *rojte, gerojt, vb. (h) intr. (mar.)* a vâsli.
Rokambole, *-n, f. (bot.)* ai de toamnă *(Allium ophioscordon).*
Rokoko și *(reg.)* **Rokoko**, *(austr.)* **Rokoko**, *-s, n. sg.* rococo.
Rokoko|stil și *(reg.)* **Rokoko|stil**, *(austr.)* **Rokoko|stil**, *-s, m. sg.* stil rococo.
Roland, *-s, -e, m.* v. Rolandssäule.
Rolandsreiten, *-s, -, n.* v. Ringstechen.
Rolands|säule, *-n, f. (arte plastice)* statuie caracteristică orașelor din nordul Germaniei, reprezentând un bărbat cu capul gol care ține un paloș în mână.
Rolladen, *-s, -* (sau *-läden*), *m. (înv.)* v. Rollladen.
Roll|affe, *-n, -n, m. (zool.)* nume al unei specii de maimuță *(Cebus capucinus).*
Rollbahn, *-en, f.* **1.** cale de rulare. **2.** *(av.)* pistă, culoar de aterizare, de rulare. **3.** cale ferată industrială îngustă (în uzine, șantiere). **4.** *(metal.)* cale cu rulouri (la laminor).
Rollbahnwagen, *-s, -, m.* vagonet pentru cale industrială îngustă.
Rollband, *-(e)s, -bänder, n.* v. Förderband.
Rollbandmaß, *-es, -e, n.* panglică, ruletă de măsurare.
rollbar *adj.* rulabil.
Rollbaum, *-(e)s, -bäume, m. (reg.)* turnichet.
Rollbedingung, *-en, f. (mec.)* condiție de rostogolire.
Rollbett, *-(e)s, -en, n.* pat pe rotițe.
Rollbewegung, *-en, f.* **1.** *(av., mar.)* înclinare laterală, mișcare de ruliu. **2.** *(mec.)* mișcare de rostogolire.
Rollbinde, *-n, f. (med.)* fașă.
Rollblech, *-(e)s, n. sg. (metal.)* tablă în sul.
Rollbraten, *-s, -, m. (cul.)* ruladă din carne.
Rollbrücke, *-n, f.* **1.** pod rulant. **2.** *(drumuri)* pod mobil, transbordor.
Rollbühne, *-n, f. (mine)* pod de siguranță rulant (în puț).
Röllchen, *-s, -, n.* **1.** *dim.* al lui Rolle. **2.** *(fam., înv.)* manșetă.
Rolldach, *-(e)s, -dächer, n. (auto.)* capotă pliantă.
Rolldämpfung *f. sg. (av.)* amortizare a oscilațiilor transversale.
Rolldraht, *-(e)s, m. sg.* sârmă în colac.
Rolle, *-n, f.* **1.** cilindru; roată, rotiță de scripete; scripete; troliu; **bewegliche ~** scripete mobil; **feste ~** scripete fix; *(fig.)* **das läuft wie auf ~n** merge ca pe roate. **2.** cilindru, presă (de rufe). **3.** sul, rulou; **eine ~ Papier** un val, un sul de hârtie. **4.** mosor, bobină; **eine ~ Zwirn** un mosor de ață. **5.** fișic. **6.** *(cul.)* rulou. **7.** buclă, rulou. **8.** *(sport)* răsturnare la bara fixă. **9.** *(av.)* luping în jurul axei longitudinale. **10.** *(teatru)* rol; *(fig.)* **er spielt die führende ~** are rolul conducător, principal; **aus der ~ fallen** a face o gafă, o boroboață; **er hat seine ~ ausgespielt** nu mai are nici un rol, nu mai contează, s-a terminat cu el, s-a zis cu el; **das spielt keine ~** asta n-are (nici o) importanță, nu contează. **11.** rol, registru, însemnare. **12.** *(mar.)* rol. **13.** *(reg.)* zurgălău.
rollen, *rollte, gerollt, vb.* **I.** *tr.* și *refl. (h)* **1.** a (se) rostogoli, a (se) tăvăli, a (se) da de-a dura, de-a berbeleacul, peste cap; a (se) roti; **das Fass in den Keller ~** a rostogoli butoiul în pivniță; **er rollt die Augen** (sau *intr.* **mit den Augen**) își rotește ochii (în orbite); **er rollt sich im Gras** se tăvălește în iarbă. **2.** a (se) suci, a (se) răsuci, a (se) rula, a (se) face sul; **das Blatt rollt sich** foaia se răsucește. **II.** *(h) tr.* **1.** a transporta (cu un vechicul cu roți). **2.** a cilindra, a vălătuci, a netezi (cu cilindrul, cu vălătucul); **den Teig ~** a întinde foaia de aluat cu sucitorul. **3.** *(fam.)* a bate, a trage (cuiva) o (mamă de) bătaie. **III.** *intr.* **A.** *(s)* **1.** a se rostogoli; **die Lawine rollte zu Tal** avalanșa s-a rostogolit în vale; **die Tränen rollten ihr über die Backen** lacrimile i se rostogoleau pe obraji; **die Wogen ~** valurile se rostogolesc. **2.** a merge, a se mișca (pe roți); a rula; **der Zug rollte durch die Nacht** trenul alerga în noapte. **B.** *(h)* **1.** a bubui, a urui; **der Donner rollt** tunetul bubuie. **2.** *(vân.; despre lupi, vulpi)* a se împerechea. **3.** *(ec.; despre bani, bunuri)* a circula. **C.** *(s* și *h)* **1.** *(despre nave)* a rula, a avea ruliu. **2.** *(despre filme)* a rula.
Rollen, *-s, n. sg.* **1.** rostogolire, rotire, învârtire; **ins ~ kommen** a începe să se rotească. **2.** circulație (a banilor). **3.** bubuit, uruit. **4.** *(mar.)* ruliu.
Rollenbahn, *-en, f.* transportor pe role; cale rulantă (la transportoare).
Rollenbesetzung, *-en, f. (teatru)* distribuție.
Rollenbolzen, *-s, -, m. (tehn.)* bolț de scripete, ax de rolă.

rollend I. *part. prez.* de la rollen. **II.** *adj.* **1.** bubuitor, vuitor; **~e See** mare agitată, cu valuri mari. **2.** rulant; *(ferov.)* **~es Material** material rulant; *(com.)* **~e Ware** marfă care se desface repede, de circulație rapidă. **3.** *(mil.; în expr.)* **~er Angriff** atac în valuri.
Rollendeckplatte, *-n, f. (constr.)* placă de acoperire culisantă.
Rollendruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar din sul.
Rollen|exerzieren, *-s, n. sg. (mar.)* exercițiu de înfășurat pânzele, exercițiu de roluri.
Rollenfähre, *-n, f.* v. Rollfähre.
rollenförmig *adj.* în formă de rulou; cilindric.
Rollenkatze, *-n, f. (tehn.)* cărucior de macara cu scripete.
Rollenkette, *-n, f. (tehn.)* lanț cu role.
Rollenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** *(electr.)* cap de troleu cu rolă. **2.** *(tehn.)* cap al brațului unei macarale.
Rollenkranz, *-es, -kränze, m. (tehn.)* inel de rulare (la un rulment cu role).
Rollenlage, *-n, f. (electr.)* strat de înfășurare.
Rollenlager, *-s, -, n. (tehn.)* rulment cu role.
Rollenmalerei *f. sg.* zugrăvire cu rola.
Rollen|nahtschweißmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de sudat cu role.
Rollenrichtmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de îndreptat cu role.
Rollen|stern, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* stea de suluri.
Rollen|strom|abnehmer, *-s, -, m. (electr.)* troleu.
Rollen|stützung, *-en, f.* reazem cu rulouri.
Rollentausch, *-(e)s, -e, m.* (și *teatr.*) schimb de roluri.
Rollentransporteur [-tø:ɐ], *-s, -e, m. (tehn.)* transportor cu role.
Rollen|übersetzung, *-en, f. (maș.)* raport de demultiplicare al palanului.
Rollenver|halten, *-s, n. (sociol.)* comportament determinat de poziția socială.
Rollenverteilung, *-en, f. (teatru)* distribuire a rolurilor.
Rollenzug, *-(e)s, -züge, m. (tehn.)* palan obișnuit.
Roller, *-s, -, m.* **1.** *(ornit.)* canar *(Serinus canaria)*. **2.** trotinetă. **3.** *(mar.)* talaz, val mare, brizant puternic. **4.** *(canotaj)* schif. **5.** tăvălug, sucitor, vergea. **6.** *(tipogr.)* val.
Rollerkarde, Rollerkratze, Rollerkrempel, *-n, f. (text.)* cardă cu valțuri.
rollern, *rollerte, gerollert, vb. (h* și *s) intr.* a merge, a se da cu trotineta.
Rollfähre, *-n, f. (mar.)* bac pentru automobile.
Rollfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ferigă creață *(Allosurus crispus)*.
Rollfeld, *-(e)s, -er, n. (av.)* bandă, pistă de rulare.
Rollfeldbake, *-n, f. (av.)* balizaj pentru pista de aterizare.
Rollfilm, *-(e)s, -e, m.* rolfilm.
Rollförderung, *-en, f. (mine)* transport prin rostogol.
Rollfuhrdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de transport rutier al căilor ferate.
Rollfuhrgeschäft, *-(e)s, -e, n.* camionaj.
Rollfuhrleute *pl.* de la Rollfuhrmann.
Rollfuhrmann, *-(e)s, -leute, m.* cărăuș, căruțaș, camionagiu.
Rollfuhr|unternehmen, *-s, -, n.* întreprindere de camionaj.
Rollfuhrversicherungs|schein, *-(e)s, -e, m.* asigurare a pagubelor în transportul rutier.
Rollfuhrwerk, *-(e)s, -e, n.* vehicul de transport pe roți; camion.
Rollgang, *-(e)s, -gänge, m. (tehn.)* cale, transportor cu role.
Rollgeld, *-(e)s, -er, n. (ec.)* cheltuieli de transport.
Rollgerste *f. sg. (reg.)* arpacaș.
Rollge|stein, *-(e)s, n. sg. (mine)* rocă instabilă.
Rollgewicht, *-(e)s, -e, n. (text.)* contragreutate.
Rollglättmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de netezit cu rulouri.
Rollholz, *-es, -hölzer, n.* sucitor, vergea.
rollig *adj.* **1.** *(vân.)* în călduri, în perioada de rut. **2.** *(mine)* mișcător; fărâmicios; friabil; curgător.
Rolling, *-s, -e, n. (ap.)* tonou.
Rollkammer, *-n, f.* odaie de presat, de călcat (rufe).
Rollknecht, *-(e)s, -e, m.* camionagiu.
Rollkommando, *-s, -s, n. (mil.)* trupă motorizată.
Rollkragen, *-s, -, m.* guler rulat.
Rollkran, *-(e)s, -e* (și *-kräne*), *m.* macara rulantă.
Rollkranz, *-es, -kränze, m. (tehn.)* cale de rulare circulară (de exemplu pentru role).
Rollkuchen, *-s, -, m. (cul.)* ruladă.
Rollkugel, *-n, f. (inform.)* bila mausului.
Rollkutscher, *-s, -, m.* v. Rollfuhrmann.
Roll|laden, *-s, -* (sau *-läden*), *m.* rulou, oblon rulant; jaluzea.
Roll|leiter, *-n, f.* v. Rolltreppe.
Roll|loch, *-(e)s, -löcher, n. (mine)* rostogol (mic de transport).
Rollmaschine, *-n, f.* presă (pentru rufe).
Rollmaterial, *-s, n. sg. (ferov.)* material rulant.
Rollmops, *-es, -möpse, m. (cul.)* rulou de scrumbie marinată.
Rollo, *-s, -s, m.* (și *n*) v. Rollvorhang.
Roll|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor Martin basculant.
Rollpferd, *-(e)s, -e, n.* cal (de jucărie) pe rotile.
Rollrasen, *-s, m. sg.* gazon detașabil.
Rollsalve [-və], *-n, f. (mil.)* ruladă.
Rollschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* rostogol.
Rollschicht, *-en, f. (constr.)* asiză cu cărămizi așezate pe muchie.
Rollschiene, *-n, f.* șină pentru scaun rulant (la ambarcații sportive).
Rollschinken, *-s, -, m. (cul.)* șuncă rulată; ruladă; mușchi țigănesc.
Rollschlange, *-n, f. (zool.)* șarpe-bibron *(Ilysia scytale)*.
Rollschlauch, *-(e)s, -schläuche, m.* furtun strâns în rolă.
Rollschlittschuh, *-(e)s, -e, m.* v. Rollschuh.
Rollschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap cu rulou.
Rollschuh, *-(e)s, -e, m. (sport)* patină cu rotile.
Rollschuhlaufen, *-s, n. sg. (sport)* scating, patinaj cu patine cu rotile.
Rollschuss, *-es, -schüsse, m. (mil.)* ricoșet.
Rollschütze, *-n, f. (tehn.)* vană plană pe role.
Rollsitz, *-es, -e, m.* scaun rulant (la ambarcații sportive).
Roll|splitt, *-(e)s, -e, m. (constr.)* alicărie.
Roll|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(geol.)* galeți. **2.** *(constr.)* bolovan rulat.
Roll|steinpflaster, *-s, -, n. (drumuri)* îmbrăcăminte rutieră de pietriș cilindrat.
Roll|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* **1.** scaun pe roți (pentru bolnavi). **2.** *(ind. hârtiei)* scaun înfășurător.
Rolltabak, *-s, m. sg.* tutun în păpuși.
Rolltier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* crustaceu miriapod *(Armadillidium cinereum)*.
Rolltreppe, *-n, f.* scară rulantă, escalator.
Rolltür(e), *-(e)n, f.* ușă rulantă, pe rotile.
Rollverdeck, *-(e)s, -e, n. (auto.)* acoperiș glisant.
Rollvor|hang, *-(e)s, -hänge, m.* **1.** stor, rulou. **2.** cortină pe rotile.
Rollwagen, *-s, -, m.* camion.
Rollwäsche *f. sg.* **1.** rufe călcate. **2.** rufe de călcat.
Rollwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** dispozitiv rulant. **2.** *(constr.)* rulou ornamental.
Rollzeit, *-en, f. (vân.)* epocă de împerechere, de rut.
rolzen, *rolzte, gerolzt (du, er rolzt)*, **rölzen**, *rölzte, gerölzt (du, er rölzt), vb. (h) intr. (reg.)* a zburda.
Rom, *-s, -a, m.* rom, țigan.
Romadour [-'du:ɐ], *-s*, **Romadur**, *-s, m. sg.* (brânză) romadur.
Roman, *-s, -e, m. (lit.)* roman.
roman|artig *adj. (lit.)* ca un roman.
Romanbeilage, *-n, f.* supliment (de ziar, de revistă) cu un roman-foileton.
Romanbibliothek, *-en, f.* bibliotecă, colecție de romane.
Romänchen, *-s, -, n. (dim.* de la Roman) *(fam., iron.)* romănel; literatură de consum.
Romancier [romã'sie:], *-s, -s, m.* romancier.
Romandichter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* romancier(ă).
Romandichtung, *-en, f.* **1.** literatură romanescă. **2.** (compunere literară cu caracter de) roman.
Romane, *-n, -n, m.* **1.** persoană aparținând unui popor de limbă romanică. **2.** retoroman.
Romanentum, *-s, n. sg.* romanitate.
Romanfigur, *-en, f. (lit.)* personaj de roman.
Romangeschmack, *-(e)s, m. sg. (peior.)* gust pentru aventură, pentru senzațional, gust ieftin.
Romange|stalt, *-en, f. (lit.)* v. Romanfigur.
romanhaft *adj.* ca în romane, de roman, romanesc.
Romanheld, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* erou, eroină, personaj principal de roman.
Romani, *-s, n. sg. (lingv.)* limba țigănească, romani.
Romania *f. sg. (lingv.)* Romania, teritoriul romanic.
Romanik *f. sg. (arte)* stil roman.
romanisch *adj.* **1.** (și *lingv.*) romanic, de gintă latină; **das Italienische ist eine ~e Sprache** italiana e o limbă romanică. **2.** *(arte)* în stil roman.
romanisieren, *romanisierte, romanistert, vb. (h) tr.* a romaniza.
Romanismus, *-, m. sg.* romanism.
Romanist, *-en, -en, m.* **1.** romanist, specialist în limbile și literaturile romanice. **2.** specialist în dreptul roman.
Romanistik *f. sg.* romanistică.
Romanleser, *-s, -, m.* cititor de romane.
Romanliteratur, *-en, f.* literatură de romane.
Romanmacher, *-s, -,m. (peior.)* fabricant de romane.
Romanschreiber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.*, **Romanschrift|steller**, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Romandichter.
Romantik *f. sg.* **1.** *(lit., arte, muz.)* romantism; **die Blüte der ~** înflorirea romantismului. **2.** caracter romantic, romantism.
Romantiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* romantic(ă) (în artă, literatură sau muzică).
romantisch *adj.* **1.** *(lit., arte, muz.)* romantic; **die Romantische Schule** școala romantică. **2.** romantic, visător, sentimental.
Romantische, *-n (etwas Romantisches), n. sg.* gen, caracter romantic; ceea ce este romantic.
romantisieren, *romantisierte, romantisiert, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a scrie într-o manieră romantică. **2.** a înconjura cu o aureolă romantică.
Romantizismus, *-, m. sg.* **1.** *(rar)* romantism. **2.** manieră care imită romantismul.
romantsch *adj.* v. romauntsch.
Romantsch, *-(s), n. sg.* v. Romauntsch.
Romanwerk, *-(e)s, -e, n. (lit.)* **1.** roman mare, însemnat (al unui autor). **2.** opera (întreagă) a unui romancier.
Romanze, *-n, f.* romanță.
Romanzeitung, *-en, f.* gazetă cu romane foileton.
Roman|zement, *-(e)s, -e, m. (constr.)* ciment roman, var roman.
Romanzendichter, *-s, -, m.* poet, autor de romanțe.
Romanzensänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cântăreț(-reață) de romanțe.
Romanzero, *-s, -s, m.* romancero.
Romanzyklus, *-, -zyklen, m.* ciclu de romane, roman-fluviu.
romaun(t)sch *adj. (lingv.)* retoromanic.
Romaun(t)sch, *-(s), n. sg. (lingv.)* (limba) retoromană.
Römer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** *(ist.)* roman(ă). **2.** *m.* cupă de vin.
Römerbrief, *-(e)s, m. sg. (bibl.)* epistolă (a apostolului Pavel) către creștinii din Roma.
Römer|herrschaft *f. sg. (ist.)* dominație romană.
Römer|reich, *-(e)s, n. sg. (ist.)* Imperiul Roman.
Römer|straße, *-n, f.* stradă, șosea romană, drum roman.
Römertopf, *-(e)s, -töpfe, m. (cul.)* oală ovală cu capac, din lut ars.
Römertum, *-s, n. sg.* romanitate, caracter roman.
Römerzug, *-(e)s, -züge, m. (ist.)* expediție a împăraților germani la Roma în vederea încoronării.
Romfahrt, *-en, f.* **1.** pelerinaj la Roma. **2.** v. Römerzug.
römisch *adj.* roman; **~es Recht** drept roman; **~er Kaiser** împărat roman; **~e Ziffer** cifră romană; **das Römische Reich** Imperiul Roman; **~-katholisch** romano-catolic.

römisch-katholisch *adj. (bis.)* romano-catolic.
röm.kath. *presc.* de la römisch-katholisch romano-catolic.
Römler, *-s, -, m.* v. Römling **(1).**
Römling, *-s, -e, m. (peior.)* **1.** papistaș. **2.** roman degenerat, decăzut.
Romni, *-, f.* femeie rom, țigancă.
Romontsch, *-, n. sg.* v. Romaun(t)sch.
Ronde, *-n, f. (mil.)* rond; **~ gehen** sau **die ~ haben** a fi, a face de rond.
Rondeau [-'do:], *-s, -s, n.* **1.** *(lit., muz.)* rondo. **2.** *(austr.)* v. Rondell **(1, 2).**
Rondell, *-s, -e, n.* **1.** rond (de flori). **2.** piață rotundă. **3.** *(austr.)* alee circulară. **4.** *(arhit.)* clădire circulară; turn rotund (la cetăți).
Rondengang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** pridvor, balcon circular. **2.** *(mil.)* (inspecție de) rond.
Rondo, *-s, -s, n. (muz.)* rondo.
Rondschrift *f. sg.* scriere rondă.
Ronne, *-n, f. (vân.)* laț, plasă de prins păsări răpitoare.
röntgen, *röntgte, geröntgt, vb. (h) tr.* **1.** a examina radiologic; a face o radiografie. **2.** *(glumeț)* a observa, a supraveghea atent.
Röntgen|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de raze X, aparat Roentgen.
Röntgen|aufnahme, *-n, f.* radiografie.
Röntgen|auge, *-s, -n, n. (fam.)* ochi ageri, pătrunzători; **hat der aber ~n!** ăsta vede tot! vede și ce nu trebuie.
Röntgenbe|handlung, Röntgenbe|strahlung, *-en, f.* tratament cu raze X, cu raze Roentgen.
Röntgenbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** imagine radiografică; radioscopie. **2.** radiografie.
Röntgendurchleuchtung, *-en, f.* radioscopie.
Röntgen|einrichtung, *-en, f.* instalație de raze X, instalație Roentgen.
Röntgengerät, *-(e)s, -e, m.* aparat Roentgen.
röntgenisieren, *röntgenisierte, röntgenisiert, vb. (h) tr. (austr.)* v. röntgen.
Röntgenologe, *-n, -n, m. (med.)* radiolog.
Röntgenschirm, *-(e)s, -e, m.* ecran al aparatului Roentgen.
Röntgen|station, *-en, f.* secție radiologică, centru radiologic.
Röntgen|strahlen *pl.* raze X, raze Roentgen.
Röntgentherapie *f. sg. (med.)* terapie cu raze Roentgen.
Röntgen|untersuchung, *-en, f.* examen radiologic.
Röntgenwerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de aparate Roentgen.
Röntgenwerk|stoffprüfung, *-en, f. (tehn.)* defectoscopie, control al materialelor cu raze X.
Roof, *-(e)s, -e, m.* și *n. (mar.)* încăpere pe puntea unui vas cu pânze.
rören, *rörte, gerört, vb. (h) intr.* v. röhren **(1).**
rosa *adj.* roz, trandafiriu; *(fig.)* **alles durch die ~ Brille sehen** (sau *(adverbial)* **alles ~ sehen)** a vedea totul în roz.
Rosa, *-, n. sg.* (culoare) roz; trandafiriu.
rosafarben, rosafarbig *adj.* v. rosa.
Rosarium, *-s, -rien* [-ri:ən], *n.* **1.** cultură, grădină cu trandafiri. **2.** *(bis., rar)* mătănii.
rosarot *adj.* v. rosa.
Rosazee [-'tse:ə], *-n, f. (bot.)* rozacee.
rösch *adj.* **1.** *(mine)* aspru, în bucăți mari. **2.** *(cul., reg.)* bine fript, bine copt, crocant. **3.** *(fig.)* sprinten, vioi; **ein ~es Mädchen** o fată sprintenă.
Rösche, *-n, f. (mine)* șanț.
Rös|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Rose) trandafiraș.
röschen, *röschte, geröscht, vb. (h) intr. (mine)* a săpa canale de scurgere.
Röschenbau, *-(e)s, -ten, m.* **1.** *(mine)* exploatare cu șanțuri. **2.** *(ferov.)* săpătură cu galerie de înaintare.
Rösch|erz, *-es, -e, n. (mine)* minereu brut.
Rösch|heit *f. sg. (tehn.)* asprime.
Röschkornmühle, *-n, f. (mine)* moară de măcinat minereu.
Rose, *-n, f.* **1.** *(bot.)* roză, trandafir *(Rosa)*; **wilde ~** răsură, măceș; **gelbe ~** trandafir galben; **hundertblättrige ~** trandafir de dulceață *(Rosa centifolia)*; **indische ~** trandafir indian; **die ~ von Jericho** roza Ierihonului *(Odontospermum pygmaeum)*; *(fig.)* **die ~n der Wangen** bujorii din obraz; *(în expr.)* **keine ~ ohne Dornen** nu există trandafir fără spini; nici o plăcere fără durere; *(fig.)* **mit der Zeit pflückt man ~n** încetul cu încetul se face oțetul; *(fig., fam.)* **nicht auf ~n gebettet sein** a nu sta pe roze. **2.** *(med.)* erizipel, brâncă. **3.** roza vânturilor. **4.** *(arhit.)* rozetă, roză. **5.** *(vân.)* rozetă, roză, cunună (partea groasă, inelară de la baza cornului de cerb, de căprior). **6.** *(reg.)* ciur al stropitorii. **7.** tăietură în rozetă (la pietrele prețioase). **8.** *(la instrumente muzicale)* rozetă, orificiu de rezonanță. **9.** *(heraldica)* rozetă cu cinci petale (ca ornament).
Rosen|adern *pl. (fam.)* hemoroizi.
Rosen|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* **1.** specie, soi de mere. **2.** măceș. **3.** excrescență patologică pe trunchiul trandafirului.
rosen|artig *adj.* în formă de roză; ca trandafirul.
Rosenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* arbust de trandafir.
Rosenbeet, *-(e)s, -e, n.* strat cu trandafiri.
Rosenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* petală de trandafir.
Rosenblattlaus, *-läuse, f. (entom.)* păduche al frunzei de trandafir *(Hacrosiphum rosae)*.
Rosenblüte, *-n, f.* **1.** *(bot.)* floare (individuală) de trandafir. **2.** înflorire a trandafirilor.
Rosenbusch, *-(e)s, -büsche, m.* tufă de trandafiri.
Rosendorn[1], *-(e)s, -e, m. (bot.)* măceș, răsură *(Rosa canina)*.
Rosendorn[2], *-(e)s, -en, m.* spin, ghimpe de trandafir.
Rosenduft, *-(e)s, -düfte, m.* parfum de trandafir.
Rosen|essig, *-s, m. sg.* oțet aromatic de trandafiri.
Rosenfarbe, *-n, f.* v. Rosa.
rosenfarben, rosenfarbig *adj.* v. rosa.
Rosenfenster, *-s, -, n. (constr.)* fereastră în rozetă.
rosenfing(e)rig *adj. (poet.; în expr.)* **die ~ e Göttin** aurora.
Rosengarten, *-s, -gärten, m.* grădină de trandafiri.
Rosengewächse *pl. (bot.)* rozacee *(Rosaceae)*.
Rosengimpel, *-s, -, m. (ornit.)* mugurar *(Pyrrhula pyrrhula)*.
Rosenhag, *-(e)s, -e, m. (înv., poet.)* v. Rosenhecke.
Rosenhain, *-(e)s, -e, m.* boschet de trandafiri.
Rosenhecke, *-n, f.* tufiș, gard viu de trandafiri.
Rosenhochzeit, *-en, f.* 10 ani de la căsătorie.
Rosenholz, *-es, -hölzer, n.* lemn de trandafir, palisandru, lemn roșcat; **brasilianisches ~** lemn de trandafir brazilian (de *Physeocalymna scaberrimum)*.
Rosenhonig, *-s, m. sg.* miere de trandafiri.
Rosenkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gândac de trandafiri *(Cetonia aurata)*.
Rosenknospe, *-n, f.* boboc de trandafir.
Rosenkohl, *-(e)s, m. sg.* varză de Bruxelles, verzișoare *(Brassica oleracea* var. *gemmifera)*.
Rosenkönigin, *-nen, f. (poet.)* regină a trandafirilor.
Rosenkranz, *-es, -kränze, m.* **1.** cunună, coroană de trandafiri. **2.** *(bis.)* mătănii, rozariu.
Rosenkranzmonat, *-(e)s, -e, m. (bis. cat.)* octombrie.
Rosenkrieg, *-(e)s, m. sg. (ist.)* războiul celor două roze.
Rosenliebhaber, *-s, -, m.* amator de trandafiri.
Rosenlorbeer, *-s, -en, m. (bot.)* leandru, oleandru *(Nerium oleander* L.).
Rosenmonat, *-(e)s, -e, m.* iunie, cireșar.
Rosenmond, *-(e)s, -e, m. (poet.)* iunie, cireșar.
Rosenmontag, *-(e)s, -e, m.* penultima zi a carnavalului.
Rosenmöwe, *-n, f. (ornit.)* pescărel, corbă *(Rhodostethia rosea)*.
Rosen|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de trandafir.
Rosenpapagei, *-en, -en, m. (ornit.)* papagal trandafiriu pitic *(Agapornis roseicollis)*.
Rosenpappel, *-n, f. (bot.)* v. Stockmalve.
Rosenpaprika, *-s, m. sg.* boia de ardei.
Rosenquarz, *-es, -e, m.* cuarț trandafiriu.
rosenrot *adj.* trandafiriu; *(fig.)* **er sieht alles in ~em Lichte** vede totul în roz.
Rosensalbe, *-n, f.* alifie de trandafiri.
Rosenschere, *-n, f.* foarfecă de grădinărit.
Rosen|star, *-(e)s* (și *-en), -e, m. (ornit.)* lăcustar *(Pastor roseus)*.
Rosen|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* **1.** arbust, butuc de trandafiri. **2.** *(vân.)* cilindru frontal (la coarnele de cerb și căprior).
Rosen|strauch, *- (e)s, -sträucher, m.* v. Rosenstock **(1).**
Rosen|strauß, *-es, -sträuße, m.* buchet de trandafiri.
Rosenwange, *-n, f. (poet.)* obraz trandafiriu.
Rosenwasser, *-s, n. sg.* apă de trandafiri.
Rosenwein, *-(e)s, -e, m.* **1.** vin de trandafiri. **2.** vin roze.
Rosenzeit, *-en, f.* **1.** perioadă, vreme a trandafirilor. **2.** *(fig.)* adolescență.
Rosenzucht *f. sg.* cultură a trandafirilor.
Rosenzweig, *-(e)s, -e, m.* ramură de trandafir.
Rosette, *-n, f.* rozetă.
rosettenförmig *adj.* în formă de rozetă.
Rosettenpflanze, *-n, f.(bot.)* plantă cu frunze în formă de rozetă.
rosettieren, *rosettierte, rosettiert, vb. (h) tr.* a tăia în formă de rozetă.
Roséwein, *-(e)s, -e, m.* vin roze.
rosicht *adj. (înv.)* v. rosig.
rosig *adj.* roz, trandafiriu; **~e Lippen** buze trandafirii, rumene; *(fig.)* **~e Aussichten** perspective frumoase; **in ~er Laune sein** a fi bine dispus; **alles im ~sten Lichte erblicken** (sau **sehen)** a vedea totul în roz, în culorile cele mai frumoase.
Rosinante, *-n, f.* (și *m.) (livresc)* mârțoagă, gloabă.
Rosine, *-n, f.* stafidă; *(fig.)* **große ~n im Kopf haben** a avea gărgăuni în cap, a-și face iluzii; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **die ~n aus dem Kuchen klauben** a lua caimacul.
Rosinenkuchen, *-s, -, m.* cozonac cu stafide.
Rosinenwein, *-(e)s, -e, m.* vin de stafide.
rosinfarben, rosinfarbig *adj.* de culoarea stafidelor.
Rosmarin, *-s, m. sg. (bot.)* rozmarin *(Rosmarinus officinalis* L.).
Rosmarinblüte, *-n, f.* floare de rozmarin.
Rosmarinheide, *-n, f. (bot.)* ruginare *(Andromeda polifolia* L.).
Rosmarin|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de rozmarin.
Rosolio, *-s, n. sg.* lichior aromat italian; rozol.
Ross, *-es, -e* (și *Rösser), n.* **I.** *(pl. Rosse)* **1.** *(poet.)* cal (de călărie); **ein edles ~** un cal nobil, mândru; **ein feuriges ~** un cal focos; *(fig.)* **sich aufs hohe ~ setzen** a se purta cu condescendență, cu aroganță; **~ und Reiter nennen** a spune deschis despre cine și despre ce este vorba; **von seinem hohen ~ herunter kommen** sau **steigen** a renunța la ținuta orgolioasă. **2.** *(reg.)* stivă de araci. **II.** *(reg., pl. Rösser* și *Rosse)* cal; *(peior.)* **so ein ~!** ce mai dobitoc!
Roß, *-es, -e, n. (reg.)* fagure.
Ross|apfel, *-s, -äpfel, m.* baligă de cal.
Ross|arzt, *-es, -ärzte, m.* **1.** *(înv., mil.)* medic veterinar. **2.** *(glumeț)* medic care aplică metode terapeutice drastice.
Rossbändiger, *-s, -, m.* îmblânzitor de cai.
Rossbreiten *pl. (mar., geogr.)* zonă de acalmie tropicală.
Rossbremse, *-n, f. (entom.)* streche, tăun *(Tabanus)*.
Röss|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Ross[1]) căluț.
Roße, *-n, f.* v. Ross[2].
Rosse *f. sg. (reg.)* perioadă de rut, de împerechere, de călduri (la iepe).
Rössel, *-s, -, n. (șah)* cal.
Rossel|lenker, *-s, -, m. (poet., înv.; azi glumeț)* persoană care mână caii; vizitiu; birjar; căruțaș.
Rössel|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* **1.** *(șah)* mutare a calului. **2.** un fel de șaradă.
rossen, *rosste, gerosst (du, er rosst), vb. (h) intr. (despre iepe)* a fi în perioada de rut, în călduri.
Roßenhonig, *-s, m. sg.* v. Wabenhonig.
Rossfenchel, *-s, m. sg.(bot.)* cosicel *(Seseli annuum* L.).
Rosshaar, *-(e)s, n. sg.* păr de cal.
Rosshaarbusch, *-(e)s, -büsche, m.* mănunchi, pămătuf din păr de cal.
Rosshaarkissen, *-s, -, n.* pernă din păr de cal.

Rọsshaarmatratze, *-n, f.* saltea din păr de cal.
Rọsshandel, *-s, m. sg.* comerț cu cai; geambașlâc.
Rọsshändler, *-s, -, m.* negustor de cai; geambaș.
rọsshären *adj.* de păr de cal, din păr de cal.
Rọsshaut, *-häute, f.* piele de cal.
Rọsshirt, *-en, -en, m.* păzitor de herghelie.
rọssig *adj. (despre iepe)* în perioada de rut, în călduri.
Rọsskäfer, *-s, -, m. (entom.)* gândac de băligar *(Goetrupes stercorarius)*.
Rọsskamm, *-(e)s, -kämme, m.* **1.** țesală. **2.** *(înv., peior.)* geambaș.
Rọsskastanie [-niə], *-n, f. (bot.)* **1.** castan sălbatic *(Aesculus hippocastanum* L.). **2.** castană sălbatică.
Rọsskerbel, *-s, -, m. (bot.)* asmățui *(Anthriscus silvestris)*.
Rọssknecht, *-(e)s, -e, m.* rândaș la cai.
Rọssknödel, *-s, -, m.* v. Rossapfel.
Rọsskümmel, *-s, m. sg. (bot.)* mărăraș *(Chaerophyllum)*.
Rọsskur, *-en, f. (glumeț)* tratament drastic.
Rösslein, *-s, -, n. (dim* de la Ross[1]) căluț.
Rössler, *-s, -, m. (înv.)* rândaș la cai.
Rössli|spiel, *-(e)s, -e, n. (elv.)* carusel, călușei.
Rọssmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* târg de cai.
Rọssminze, *-n, f. (bot.)* mentă *(Mentha longifolia)*.
Rọss|pappel, *-n, f. (bot.)* nalbă *(Malva)*.
Rọss|schlächter, *-s, -, m.* **1.** parlagiu la abatorul de cai. **2.** măcelar de carne de cai.
Rọss|schlächterei, *-en, f.* **1.** abator de cai. **2.** măcelărie de carne de cal.
Rọss|schwanz, *-es, -schwänze,* **Rọss|schweif**, *-(e)s, -e, m.* coadă de cal.
Rọss|täuscher, *-s, -, m.* geambaș.
Rọst[1], *-(e)s, m. sg.* **1.** rugină; **der ~ frisst das Eisen** rugina roade fierul; **das Eisen hat ~ angesetzt** fierul a prins rugină. **2.** *(bot.)* rugină, nume al mai multor ciuperci parazitare ale plantelor superioare.
Rọst[2], *-(e)s, -e, m.* **1.** (și *tehn.*) grătar; **beweglicher ~** grătar mobil; **liegender ~** grătar culcat; **schwingender ~** grătar oscilant; **auf dem ~ gebraten** fript la grătar. **2.** *(tehn.)* grătar de fundație. **3.** *(mine)* ciur cu bare.
Rọst|anflug, *-(e)s, m. sg.* ruginire superficială, eflorescență, pojghiță de rugină.
Rọst|anfressung, *-en, f. (metal.)* coroziune provocată de rugină; **faulende ~** coroziune lentă; **grübchenartige ~** coroziune în formă de scobituri.
Rọst|angriff, *-(e)s, m. (metal.)* ruginire.
Rọst|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalație de ardere cu grătar.
Röst|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalație de prăjit minereu.
Rọst|ansatz, *-es, -sätze, m.* început de ruginire.
Röst|an|stalt, *-en, f. (text.)* secție de topit fibre liberiene.
Rọstbalken, *-s, -, m. (tehn.)* bară de grătar.
Rọstbefall, *-(e)s, m. sg.* atac de rugină.
Rọstbeschickung, *-en, f. (tehn.)* încărcare a grătarului.
rọstbe|ständig *adj.* rezistent la rugină.
Rọstbettung, *-en, f. (tehn.)* pat al grătarului.
Rọstbildung, *-en, f.* formare de rugină.
Rọstbraten, *-s, -, m. (cul.)* **1.** friptură la grătar. **2.** *(reg.)* friptură înăbușită.
rọstbraun *adj.* ruginiu.
Röstbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine prăjită.
Röste, *-n, f.* **I.** *sg.* topit al inului. **II. 1.** topilă, topitoare de in. **2.** *(metal.)* calcinare. **3.** grătar pentru fripturi.
rọsten, *rostete, gerostet (du rostest, er rostet), vb. (h* și *s) intr.* a rugini; **das Schwert rostet in der Scheide** sabia ruginește în teacă, n-a mai fost scoasă de mult; *(fig.)* **alte Liebe rostet nicht** dragostea veche rămâne aceeași.
Rọsten, *-s, n. sg.* ruginire, oxidare.
rösten, *röstete, geröstet (du röstest, er röstet), vb. (h) tr.* **1.** a prăji; **sie röstet Kaffee** ea prăjește cafea. **2.** *(metal.)* a prăji, a calcina. **3.** a topi (inul). **4.** *(reg.; unipers.)* a îngheța; a cădea, a da brumă.
Röster, *-s, -, m.* **1.** mașină de prăjit pâine. **2.** *(metal.)* cuptor pentru calcinare, pentru prăjire. **3.** *(reg.)* marmeladă de prune, magiun.
Rọstfarbe, *-n, f.* culoare a ruginii; ruginiu.
rọstfarben, **rọstfarbig** *adj.* ruginiu, de culoarea ruginii.
Rọstfeuerung, *-en, f. (tehn.)* focar cu grătar.
Rọstfläche, *-n, f. (tehn.)* suprafață a grătarului.
Rọstflamm|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor cu flacără cu grătar.
Rọstfleck, *-(e)s, -e,* **Rọstflecken**, *-s, -, m.* pată de rugină.
rọstfleckig *adj.* cu pete de rugină.
Rọstfraß, *-es, m. sg.* coroziune prin ruginire.
rọstfrei *adj.* inoxidabil; **~er Stahl** oțel inoxidabil.
röstfrisch *adj.* proaspăt prăjit.
Rọstgrübchen, *-s, -, n.* adâncitură de rugină.
Rọst hẹmmend, **Rọst hịndernd** *adj.* care împiedică ruginirea.
Röst|hütte, *-n, f. (metal.)* uzină de prăjire a minereului.
rọstig *adj.* ruginit; **~ werden** a rugini.
Röstkartoffeln *pl.* v. Bratkartoffeln.
Rọstkrankheit *f. sg. (bot.)* rugină a plantelor.
Rọstlaube, *-n, f. (fam., glumeț)* mașină veche, ruginită.
Röstling, *-s, -e, m.* v. Rötling **(1)**.
Rọstlockerungsmittel, *-s, -, n.* substanță pentru îndepărtarea ruginii.
Rọstlöser, *-s, -, m.* deruginol.
Röstmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de prăjit.
Röst|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de calcinat, de prăjit.
Rọstpapier, *-s, -e, n.* glaspapir.
Rọstpendel, *-s, -, n. (maș.)* pendul de compensare a grătarului.
Röstpfanne, *-n, f.* tigaie.
Rọstpilz, *-es, -e, m. (bot.)* ciupercă a ruginii *(Uredineae)*.
Röstprozess, *-es, -e, m.* **1.** *(metal.)* proces de prăjire. **2.** *(text.)* proces de topire.
rọstrein *adj.* fără rugină, anticorosiv.
rọstrot *adj.* roșu-ruginiu.
Rọst|schaden, *-s, -schäden, m.* pagubă, stricăciune cauzată de rugină.
Rọst|schicht, *-en, f.* strat de rugină.
Röst|schnitte, *-n, f.* felie de pâine prăjită.
Rọst|schutz, *-es, m. sg.* protecție contra ruginii.
Rọst|schutz|an|strich, *-(e)s, -e, m.,* **Rọstschutzfarbe**, *-n, f.* vopsea contra ruginii.
Rọst|schutzmittel, *-s, -, n. (tehn.)* material de protecție contra ruginirii.
Rọst|schwelle, *-n, f. (constr.)* prag de grătar; grindă de acoperiș de grătar.
rọst|sicher *adj.* v. rostfrei.
Rọst|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (tehn.)* bară de grătar.
Röst|stadel, *-s, -, m. (metal.)* cuptor de prăjit minereu.
Rọst|stelle, *-n, f.* pată de rugină.
Rọst|träger, *-s, -, m. (tehn.)* suport al grătarului.
Röst|trommel, *-n, f. (tehn.)* tobă de prăjit.
Röstung, *-en, f.* **1.** fript (la grătar). **2.** topire (a inului). **3.** *(metal.)* prăjire, calcinare.
Rọstwerk, *-(e)s, -e, n. (constr.)* radier de piloți.
rot *(röter, der, die, das röteste* și (rar) *roter, der, die, das roteste) adj.* **1.** roșu; **~e Backen** obraji roșii, îmbujorați; **sie wird ~** roșește; **er wurde ~ vor Freude** a roșit, s-a îmbujorat de bucurie; *(fig.)* **der ~e Hahn** focul; *(fig.)* **die ~e Rasse** rasa roșie, indienii; (și *fig.*) **der ~e Faden** firul roșu; *(fig.)* **das war für ihn ein ~es Tuch** asta l-a scos din minți; *(adverbial)* **etwas ~ im Kalender anstreichen** a însemna ceva cu roșu în calendar; **das Rote Kreuz** Crucea Roșie; **die Rote Armee** Armata Roșie; **die Rote Erde** nume pentru Westfalia. **2.** *(pol.)* de stânga.
Rot, *-(e)s, n. sg.* **1.** roșu, culoare roșie; **bei ~ über die Kreuzung fahren** a traversa intersecția pe roșu. **2.** *(la cărțile de joc)* roșu, cupă; *(la ruletă)* roșu. **3.** *(metal.)* incandescență la roșu.
Röt, *-(e)s, n. sg. (geol.)* strat de gresie roșie superioară.
rot|aderig *adj.* cu vine roșii.
Rot|algen *pl. (bot.)* rodofite, alge roșii *(Rhodophyta)*.
Rotang, *-s, m. sg.,* **Rotangpalme**, *-n, f. (bot.)* palmier agățător, trestie-de-mare *(Calamus rotang)*.
Rotarier [-riɐ], *-s, -, m.* membru al clubului Rotary.
Rot|armist, *-en, -en, m.* ostaș din Armata Roșie.
Rot|aschel, *-s, -, n.* v. Rotauge.
Rotation, *-en, f.* rotație; **die ~ der Erde um die eigene Achse** rotația Pământului în jurul axei proprii.
Rotations|achse, *-n, f.* axă de rotație.
Rotationsbewegung, *-en, f.* mișcare de rotație.
Rotationsbohrmaschine, *-n, f. (mine)* perforator rotativ, sondeză rotativă.
Rotationsdampfmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină cu aburi rotativă.
Rotationsdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* imprimare la rotativă.
Rotations|ellipso|id, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* elipsoid de rotație, de revoluție.
Rotationsfeld, *-(e)s, -er, n. (fiz.)* câmp de rotație.
Rotationsfläche, *-n, f. (mat.)* suprafață de revoluție.
Rotationsgeschwindigkeit, *-en, f. (tehn.)* viteză de rotație.
Rotationskörper, *-s, -, m. (mat.)* corp de rotație.
Rotationsmaschine, *-n, f. (tipogr.)* mașină rotativă, presă rotativă.
Rotations|papier, *-s, n. sg.* hârtie de presă rotativă.
Rotations|parabolo|id, *-(e)s, -e, n. (mat.)* paraboloid de rotație.
Rotations|polarisation, *-en, f. (fiz.)* polarizație rotatorie.
Rotations|presse, *-n, f.* v. Rotationsmaschine.
Rotations|prinzip, *-s, -ien* [-iən], *n.* principiu de rotație.
Rotations|pumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă rotativă.
Rotations|zeit, *-en, f.* durată de rotație, perioadă de rotație.
Rotatorien [-riən] *pl. (zool.)* viermidieni rotiferi *(Rotatoria)*.
Rot|auge, *-(e)s, -n, n. (iht.)* roșioară, babușcă roșie *(Scardinius erythrophthalmus)*.
rotbackig, **rotbäckig** *adj.* rumen la față, cu obrajii roșii.
Rotbarbe, *-n, f. (iht.)* barbun *(Mullus barbatus)*.
Rotbarsch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* costraș, biban *(Perca fluviatilis* L.).
Rotbart, *-(e)s, -bärte, m.* persoană barba-roșie; *(ist.)* **Kaiser ~** Barbarossa.
rotbärtig *adj.* cu barbă roșie.
rot bedacht *adj.* cu acoperișul roșu.
Rotbeize, *-n, f. (text.)* mordant pentru roșu de alizarină.
Rotbinder, *-s, -, m. (înv.)* dogar.
rotblind *adj. (med.)* daltonist, suferind de daltonism.
Rotblindheit *f. sg. (med.)* daltonism.
rotblond *adj.* blond-roșcat.
Rotbrasse, *-n, -n, m.,* **Rotbrasse**, *-n, f. (iht.)* clean roșu *(Pagellus centrodontus)*.
rotbraun *adj.* brun-roșcat; arămiu.
rotbrüchig *adj. (metal.)* fragil la roșu, sfărâmicios la cald.
Rotbrust, *-brüste, f. (ornit.)* prihor *(Carduelis cannabina)*.
Rotbrüstchen, *-s, -, n.* v. Rotkehlchen.
Rotbuche, *-n, f. (bot.)* fag comun *(Fagus sylvatica* L.).
rotbuchen *adj.* de fag.
Rotbuchenkrebs, *-es, -e, m. (bot.)* racul-fagului *(Nectria ditissima)*.
Rotbüffel, *-s, -, m. (zool.)* bivol roșu *(Bos caffer nanus)*.
rotbunt *adj. (despre vite)* florean roșcat, bălțat cu roșu.
Rotdorn, *-(e)s, -(e)n, m. (bot.)* păducel cu flori roșii *(Crataegus monogyna)*.
Rote[1], *-n (etwas Rotes), n. sg.* roșu; culoare roșie.
Rote[2], *-n, -n (ein Roter), m.* (și *f.*) *(peior.)* denumire dată comuniștilor în țările capitaliste.
Röte, *-n, f.* **1.** roșeață; îmbujorare; rumeneală. **2.** Rötegewächse.
Rötegewächse *pl. (bot.)* rubiacee *(Rubiaceae)*.

Rot|eiche, *-n, f. (bot.)* stejar, gorun *(Quercus robur* L.).
Rot|eisen, *-s, -, n.*, **Rot|eisen|erz**, *-es, -e, n.*, **Rot|eisen|stein**, *-s, -e, m. (mineral.)* hematită.
Rote-Kreuz-Schwester, *-n, f.* v. Rotkreuzschwester.
Rotel, *-s, -, m.* v. Rotulus.
Rötel, *-s, -, m.* creion roșu; cretă roșie.
Röteli *n. (reg.)* v. Rötling.
Röteln *pl. (med.)* rubeolă.
Rötel|stift, *-(e)s, -e, m.* v. Rötel.
Rötelzeichnung, *-en, f. (arte plastice)* desen în cretă roșie.
röten, *rötete, gerötet (du rötest, er rötet), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) înroși, a (se) colora în roșu; **der Himmel rötet sich** cerul se înroșește. **II.** *intr. (unipers.)* a putrezi, a se descompune.
Röten, *-s, n. sg.* înroșire.
Rot|ente, *-n, f. (ornit.)* nume al unei specii de rață *(Mareca penelope)*.
Rot|erle, *-n, f. (bot.)* anin roșu *(Alnus incana)*.
rotfahl *adj.* roșu-deschis, roșu-palid, șters.
Rotfährte, *-n, f. (vân.)* dâră de sânge.
rotfalb *adj. (despre cai)* roib.
Rotfarbenwurzel, *-n, f.* v. Rotfärberwurzel.
Rotfärber, *-s, -, m. (înv.)* boiangiu care vopsește cu garanță, cu roib.
Rotfärberwurzel, *-n, f. (bot.)* alcana *(Alkanna tinctoria)*.
Rotfäule *f. sg.* putregai roșu (al lemnului).
Rotfeder, *-n, f.* v. Rotauge.
Rotfichte, *-n, f. (bot.)* brad roșu, molid *(Picea excelsa)*.
Rotfilter, *-s,-, m. (fot.)* filtru roșu.
Rotfink, *-en, -en, m. (ornit.)* cintezoi.
rotfleckig *adj.* cu pete roșii.
Rotföhre, *-n, f. (bot.)* pin *(Pinus silvestris* L.).
Rotfuchs, *-es, -füchse, m.* **1.** *(zool.)* vulpe roșcată, vulpoi. **2.** cal roib. **3.** *(fig., peior.)* om roșcat, vulpe.
Rotfußfalk, *-en, -en, m. (ornit.)* coroi *(Cerchneis vespertinus)*.
Rotfußröhrling, *-s, -e, m. (bot.)* burete de stejar *(Boletus purpureus)*.
Rotgans, *-gänse, f. (ornit.)* gâscă gulerată *(Branta bernicla)*.
rotgar *adj. (tăb.)* (piele) ingroșat(ă), rezistent(ă) la întindere.
Rotgardist, *-en, -en, m. (ist.)* luptător din Armata Roșie.
rot ge|ädert *adj.* **1.** cu vinișoare roșii. **2.** marmorat în roșu.
rotgelb *adj.* roșu-gălbui, portocaliu.
Rotgerber, *-s, -, m.* tăbăcar.
Rotgerberei și **Rotgerberei**, *-en, f.* tăbăcărie de talpă.
rot ge|streift *adj.* vărgat cu roșu, cu dungi roșii.
rot geweint *adj.* înroșit de atâta plâns.
Rotgießer, *-s, -, m. (metal.)* turnător în cupru, arămar.
Rotgießerei și **Rotgießerei**, *-en, f. (metal.)* turnătorie în cupru.
Rotgimpel, *-s, -, m. (ornit.)* botroș *(Pyrrhula europaea)*.
rot glühend *adj. (metal.)* roșu incandescent.
Rotglüh|härte, *-n, f.* v. Rotgluthärte.
Rotglüh|hitze *f. sg.*, **Rotglut**, *-en, f. (metal.)* incandescență la roșu viu, roșu-cireșiu (la încălzire).
Rotglut|härte *f. sg.* duritate la roșu incandescent.
Rotgold, *-(e)s, n. sg.* aur în aliaj cu cupru.
rot-grün *adj. (pol.)* social-democrat și ecologist; **eine ~e Mehrheit** o majoritate a social-democraților și ecologiștilor.
rot-grün-blind, **rotgrünblind** *adj. (med.)* daltonist, acromatopsic.
rotgrundig *adj.* cu fond roșu.
Rotguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* tombac, bronz.
rot|haarig *adj.* roșcat, roșcovan, cu părul roșu.
rot|haft *adj.* v. rotbrüchig.
Rot|häuptchen, *-s, -, n.* v. Rotkappe.
Rot|haut, *-häute, f.* piele-roșie.
Rot|hirsch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* cerb nobil *(Cervus elaphus)*; cerb roșu, cerb ragazan, cerb sihlar.
Rot|holz, *-es, -hölzer, n.* lemn roșcat.
Rot|hösler, *-s, -, m.* **1.** *(ornit.)* ciocănitoare pestriță mare *(Dendrocopos major)*. **2.** *(înv.)* francez.
rotieren, *rotierte, rotiert, vb. (s) intr. (tehn.)* a se învârti (în jurul axei), a se roti.
rotierend I. *part. prez.* de la rotieren. **II.** *adj.* de rotație; **~e Bewegung** mișcare de rotație.
Rotier|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor rotativ.
Rotkabis, *-es, -e, m. (elv.)* v. Rotkohl.
Rotkäppchen, *-s, -, n.* Scufița roșie.
Rotkappe, *-n, f. (bot.)* chitarcuță *(Boletus versipellis)*.
rot kariert *adj.* cadrilat în roșu, cu pătrățele roșii.
Rotkehlchen, *-s, -, n. (ornit.)* măcăleandru, gușă-roșie *(Erithacus rubecula)*.
Rotklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoi (roșu) *(Trifolium pratense* L.).
Rotkohl, *-(e)s, m. sg. (bot.)* varză roșie *(Brassica oleracea* var. *capitata* L.).
Rotkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* roșcovan, persoană cu părul roșu.
rotköpfig *adj.* roșcovan; roșcat.
Rotkraut, *-(e)s, n. sg.* v. Rotkohl.
Rotkreuzschwester, *-n, f.* soră, infirmieră de Cruce Roșie.
Rotkupfer, *-s, n. sg.* cupru.
rot lackiert *adj.* roșu lăcuit.
Rotlauf, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(med.)* erizipel, brâncă. **2.** *(vet.)* rujet.
Rotleder, *-s, n. sg.* piele cromată.
Rötlein, *-s, -, n.* v. Rötling.
rötlich *adj.* roșiatic; **ein ~es Braun** un maron roșcat.
Rotlicht, *-(e)s, n. sg.* lumină roșie.
Rotlichtbe|strahlung, *-en, f. (med.)* tratare, iradiere cu lumină roșie.
Rotlichtlampe, *-n, f. (med.)* lampă cu raze roșii și infraroșii.
Rotlichtviertel, *-s, -, n. (fam.)* cartier de amuzament cu prostituate.
Rotliegende, *-n, n. sg. (geol.)* rotliegende.
Rotliegenschichten *pl. (geol.)* straturi rotliegende.
Rötling, *-s, -e, m.* **1.** *(bot.)* ciupercă cu spori ruginii *(Entoloma)*. **2.** *(bot.)* râșcov *(Lactarius deliciosus)*. **3.** *(ornit.)* pieptănuș, codroș *(Phoenicurus)*. **4.** *(ornit.)* măcăleandru, prihor *(Erithacus rubecula)*. **5.** *(iht., reg.)* păstrăv roșu. **6.** *(reg.)* vacă bălțată cu roșu.
Rotluchs, *-es, -e, m. (zool.)* râs roșu *(Lynx rufa)*.
rotnasig *adj.* cu nasul roșu.
Rot|ocker, *-s, -, m.* ocru roșu.
Rotonde, *-n, f.* v. Rotunde **(1, 2)**.
Rotor, *-s, -toren, m. (tehn.)* rotor.
Rotorkurzschluss, *-es, -schlüsse, m. (electr.)* scurt circuit la rotor.
Rotorschiff, *-(e)s, -e, n.* navă cu propulsor Flettner.
Rotrübe, *-n, f. (bot.)* sfeclă roșie *(Beta vulgaris* var. *rubra)*.
Rotschimmel, *-s, -, m.* cal roib, cal dereș.
Rotschmied, *-(e)s, -e, m.* cazangiu, căldărar.
Rotschwanz, *-es, -schwänze, m.*, **Rotschwänzchen**, *-s, -, n. (ornit.)* codraș *(Phoenicurus)*.
rotsehen, *sah rot, rotgesehen (du siehst rot, er sieht rot), vb. (h) intr. (fam.)* a vedea roșu în fața ochilor, a se înfuria.
Rot|specht, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* ciocănitoare pestriță mare *(Dendrocopos major)*.
Rot|spon, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(reg.)* vin roșu tras din butoi și băut pe loc. **2.** *(fam.)* vin roșu.
Rot|stein, *-(e)s, -e, m.* v. Rötel.
Rot|stift, *-(e)s, -e, m.* creion roșu; **den ~ ansetzen** a face economii.
rot|streifig *adj.* v. rot gestreift.
rott *adj. (reg.)* putred.
Rott|acker, *-s, -äcker, m. (agr.)* ogor părăginit.
Rot|tang, *-s, -e, m. (bot.)* algă roșie *(Rhodophyteae)*.
Rot|tanne, *-n, f.* v. Rotfichte.
Rotte, *-n, f.* **1.** trupă; *(mil.)* **blinde ~** trupă incompletă. **2.** *(mar. mil.)* grupă (două nave de război care navighează împreună). **3.** *(mil.)* pluton. **4.** bandă, cârd, ceată; **eine ~ von Räubern** o bandă de hoți. **5.** *(vân.)* haită; **eine ~ von Wölfen** o haită de lupi. **6.** ocol, circumscripție judiciar(ă). **7.** nume al unui vechi instrument de coarde. **8.** *(reg.)* topilă, topitoare de in. **9.** *(reg.)* șobolan. **10.** *(iht., reg.)* v. Rotauge.
rotten[1], *rottete, gerottet (du rottest, er rottet), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) strânge, a (se) aduna grămadă (în cete, în cârduri, în grupuri).
rotten[2], *rottete, gerottet (du rottest, er rottet), vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* a topi, a pune la topit (inul); a pune la macerat. **II.** *intr.* a putrezi.
rotten[3], *rottete, gerottet (du rottest, er rottet), vb. (h) tr. (înv.)* a stârpi, a nimici, a extermina, a extirpa.
rötten, *röttete, geröttet (du röttest, er röttet), vb. (h) tr.* v. rotten[2] **(I)**.
Rotten|aufmarsch, *-(e)s, -märsche, m. (mil.)* desfășurare în rânduri, pe plutoane.
Rottenfeuer, *-s, n. sg. (mil.)* foc de pluton.
Rottenführer, *-s, -, m.* conducător, șef al unei cete, al unei bande.
Rottenmacher, *-s, -, m. (peior.)* organizator, cap al unei bande, al unei cete.
Rottenmarsch, *-(e)s, -märsche, m. (mil.)* marș de plutoane, în rânduri.
rottenweise *adv.* **1.** în cete, în bande. **2.** *(mil.)* în rânduri, câte doi.
Rotterei, *-en, f.* complot, conspirație.
Rottgesell, *-en, -en*, **Rottgeselle**, *-n, -n, m.* **1.** camarad de arme. **2.** complice, tovarăș de hoții.
Rot|tier, *-(e)s, -e, n. (vân.)* ciută.
rottieren, *rottierte, rottiert, vb. (h) tr.* și *refl.* v. rotten[1].
Rottierung, *-en, f.* adunare, clică, conspirație.
rottig *adj. (reg.)* putrezit.
Rottmeister, *-s, -, m. (ist.)* caporal.
Rottweiler, *-s, -, m.* rasă de câini de luptă Rottweiler.
Rotulus, *-, Rotuli*, **Rotul**, *-s, -, m. (înv.)* **1.** teanc de documente, de acte. **2.** registru (de acte). **3.** *(teatru)* rol.
Rotunde, *-n, f.* **1.** *(constr.)* rotondă. **2.** *(ist.)* bastion, redută. **3.** *(fam., înv.)* WC public.
Rötung, *-en, f.* înroșire, roșire.
Rotüre *f. sg. (ist.)* **1.** condiție, stare de plebeu, de om de rând, nenobil. **2.** plebe, oameni de rând.
rotwangig *adj.* rumen la față, cu obrajii roșii, îmbujorat.
Rotwein, *-(e)s, -e, m.* vin roșu, vin negru.
Rotwelsch, *-(e)s, n. sg.* argou al pungașilor și vagabonzilor.
Rotwild, *-(e)s, n. sg.* vânat mare (cerbi și căprioare).
Rotwurst, *-würste, f. (cul.)* sângerete.
Rotz, *-es, m. sg.* **1.** *(vulg.)* muci; *(fam.)* **~ und Wasser heulen** a plânge în hohote; **frech wie der ~ (am Ärmel)** extrem de obraznic. **2.** *(vet.)* răpciugă.
Rotzbengel, *-s, -*, **Rotzbube-**, *-n, -n, m.* v. Rotzjunge.
Rotze *f. sg. (reg., vulg.)* **1.** v. Rotz **(1)**. **2.** guturai.
rotzen, *rotzte, gerotzt (du, er rotzt) vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a-și sufla nasul. **2.** *(despre cai)* a fi bolnav de răpciugă, de morvă.
Rotzer, *-s, -, m.* v. Rotzjunge.
Rotzfahne, *-n, f. (pop.)* batistă.
Rotzfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* **1.** ghiborț *(Acerina cernua)*. **2.** zglăvoc *(Cottus gobio)*.
rotzfrech *adj. (vulg.)* foarte obraznic.
Rotzhobel, *-s, -, m. (fam.)* muzicuță.
rotzig *adj.* **1.** *(pop., fam.)* mucos, mucios. **2.** *(med. vet.)* morvos, răpciugos.
Rot|zink|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* zincit.
Rotzjunge, *-n, -n, m. (fam.)* mucos.
Rotzkrankheit *f. sg. (med. vet.)* răpciugă, morvă.
Rotzkocher, *-s, -, m. (glumeț)* pipă, lulea.
Rotzlappen, *-s, -, m.* v. Rotzfahne.
Rotzlöffel, *-s, -, m.*, **Rotznase**, *-n, f.* v. Rotzjunge.

Rot|zunge, *-n, f. (iht.)* limbă-roșie *(Pleuronectus cynoglossus* L.).
Roué [ru'e:], *-s, -s, m.* crai desfrânat.
Rouge [ru:ʒ], *-(e)s, -s, n.* **1.** ruj (de buze și obraz). **2.** *(în expr.)* **Rouge et noir** (jocul de noroc) roșu și negru.
Roulade [ru-], *-n, f. (cul.; muz.)* ruladă.
Rouleau [ru'lo:], *-s, -s, n.* stor, rulou.
Roulett [ru-], *-(e)s, -e* (și *-s), n.*, **Roulette**, *-n, f.* **1.** ruletă; **russisches** ~ ruletă rusească. **2.** *(arte plastice)* ruletă.
roulieren, *roulierte, rouliert, vb. (s) intr.* **1.** *(înv.)* a circula, a trece din mână în mână. **2.** *(elv.)* a rula un tiv.
Route ['ru:tə], *-n, f.* drum, rută, itinerar; **die kürzeste** ~ drumul cel mai scurt.
Routenbeschreibung, *-en, f.* descriere a drumului, indicare a itinerarului.
Routine [ru'ti:nə], *f. sg.* **1.** rutină; deprindere, practică; îndemânare; experiență; **große** ~ **haben** a avea multă experiență. **2.** *(mar.)* ovarturi (pe vapoare).
Routinekontrolle, *-n, f.* control de rutină.
routinemäßig *adj.* ca de obicei, conform rutinei.
Routine|untersuchung, *-en, f.* v. Routinekontrolle.
Routinier [ruti'nie:], *-s, -s, m.* rutinier, rutinar.
routiniert *adj.* rutinat, experimentat.
Rowdy ['raudı], *-s, -s, m.* huligan, vagabond.
rowdy|haft *adj. (peior.)* huliganic, ca un derbedeu.
Rowdytum, *-s, n. sg. (peior.)* huliganism.
Royalismus [roaja-], *-, m. sg. (pol.)* regalism, monarhism.
Royalist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* regalist, regalistă.
royalistisch *adj.* regalist.
Royalraa, *-en, f. (mar.)* verga-rândunicii.
Royal|segel, *-s, -, n. (mar.)* velă contrarândunică.
Rp. *presc.* de la **1.** Rappen centimă elvețiană. **2.** recipe (la rețete).
Rpf *presc.* de la Reichspfennig pfenig german.
RSFSR *presc.* de la *(ist.)* Russische Sozialistische Föderative Sowjetrepublik Republica Socialistă Federativă Sovietică Rusă, R.S.F.S.R. (1918-1991).
RT *presc.* de la Registertonne tonă registru.
Ruander, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor, locuitoare a Rwandei.
ruandisch *adj.* rwandez.
rubbelig *adj. (reg.)* **1.** *(despre suprafețe)* aspru. **2.** gălăgios.
rubbeln, *rubbelte, gerubbelt (ich rubb(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a frota, a freca tare.
Rübchen, *-s, -, n. (dim.* de la Rübe) *(reg., fig.)* **jm. ~ schaben** a tachina, a necăji pe cineva, a face cuiva în ciudă, a da cuiva cu sâc.
Rübe, *-n, f.* **1.** *(bot.)* sfeclă *(Beta vulgaris)*; **gelbe** ~ morcov *(Daucus carota* L.); **rote** ~ sfeclă-roșie *(Beta vulgaris* var. *rubra)*; **weiße** ~ nap *(Brassica rapa)*; *(fig., fam.)* **wie Kraut und ~n durcheinander** talmeș-balmeș. **2.** parte cărnoasă a cozii calului. **3.** *(fam., glumeț)* copil obraznic, zburdalnic. **4.** *(fam.)* cap, căpățână. **5.** *(reg.)* grohotiș.
Rubel, *-s, -, m.* rublă.
Rüben|acker, *-s, -äcker, m.* v. Rübenfeld.
rüben|artig *adj.* **1.** ca sfecla. **2.** ca morcovul. **3.** ca napul.
Rübenbau, *-(e)s, m. sg.* cultură de sfeclă.
Rübenbauer, *-s, -, m.* cultivator de sfeclă.
Rüben|ernte, *-n, f. (agr.)* recoltă de sfeclă.
Rüben|erntemaschine, *-n, f.* mașină de recoltat sfeclă.
Rübenfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp de sfeclă.
rübenförmig *adj.* **1.** în formă de sfeclă. **2.** în formă de morcov. **3.** în formă de nap.
Rübengabel, *-n, f. (agr.)* furcă pentru scos sfeclă.
Rübenheber, *-s, -, m.* v. Rübenroder.
Rübenkälberkopf, *-(e)s, -köpfe*, **Rübenkerbel**, *-s, -, m. (bot.)* baraboi *(Chaerophyllum bulbosum* L.).
Rübenkohl, *-(e)s, -e, m. (bot.)* **1.** rapiță sălbatică *(Brassica rapa* L.). **2.** *(reg.)* gulie, caralambe *(Brassica oleracea* var. *gongylodes* L.).
Rübenkraut, *-(e)s, n. sg. (cul., reg.)* pastă din sfeclă de zahăr care se unge pe pâine.
Rübenlichter, *-s, -, -m. (agr.)* mașină de rărit sfeclă.
Rübenmarmelade, *-n, f.* **1.** marmeladă de sfeclă. **2.** marmeladă de morcovi.
Rübenmiete, *-n, f.* groapă de păstrat sfeclă.
Rübenroder, *-s, -, m.* mașină de recoltat sfeclă.
Rübensaft, *-(e)s, m. sg. (reg.)* sirop de sfeclă de zahăr.
Rübenschneider, *-s, -, m.* mașină de tăiat sfeclă.
Rübenschnitzel *pl.* tăiței de sfeclă.
Rübensirup, *-s, -e, m.* sirop din sfeclă (de zahăr).
Rübenwurzel, *-n, f.* rădăcină de sfeclă.
Rübenzucker, *-s, m. sg.* zahăr de sfeclă.
rüber *adv. (fam.)* formă scurtă de la **1.** herüber încoace. **2.** hinüber încolo.
rüberbringen, *brachte rüber, rübergebracht, vb. (h) tr.* **1.** v. herüberbringen. **2.** v. hinüberbringen. **3.** a transmite cu succes, a face înțeles (înțeleasă).
rüberkommen, *kam rüber, rübergekommen, vb. (s) intr. (fam.)* **1.** v. herüberkommen. **2.** v. hinüberkommen. **3.** a fi transmis cu succes, a fi fost înțeles. **4.** a scoate; **er kommt mit dem Geld nicht rüber** nu dă, nu scoate banii (din buzunar).
rübermachen, *machte rüber, rübergemacht, vb. (h) intr. (reg.)* a trece o granița, a trece dincolo.
rüberwachsen, *wuchs rüber, rübergewachsen (du wächst rüber, er wächst rüber), vb. (s) intr. (fam., în expr.)* **etwas ~ lassen** a întinde încoace, a da încoace.
Rübesaat *f. sg.* v. Rübsaat.
Rübezahl, *-s, m. sg.* nume al unei figuri fantastice din basmele germane.
Rubidium, *-s, n. sg. (chim.)* rubidiu.
Rubikon, *-s, m. sg. (geogr.)* Rubicon; *(fig.)* **den ~ überschreiten** a trece Rubiconul, a lua o hotărâre îndrăzneață și irevocabilă.
Rubin, *-s, -e, m. (mineral.)* rubin.
Rubinfarbe *f. sg.* culoarea rubinului.
rubinfarben, **rubinfarbig** *adj.* rubiniu, de culoarea rubinului.
Rubinglas, *-es, n. sg.* sticlă rubinie.
rubinrot *adj.* roșu-rubiniu, de culoarea rubinului.
Rübkohl, *-(e)s, m. sg. (bot., elv.)* v. Kohlrabi.
Rüb|öl, *-s, n. sg.* ulei de rapiță.
Rubrik, *-en, f.* **1.** rubrică; **die ~en einer Tabelle, einer Zeitung** rubricile unui tabel, ale unui ziar. **2.** titlu. **3.** inscripție.
rubrizieren, *rubrizierte, rubriziert, vb. (h) tr.* **1.** a împărți, a dispune în rubrici. **2.** a prevedea cu titluri, cu inscripții.
Rubrum, *-s, Rubra* (și *Rubren), n.* **1.** *(arte)* rezumat al unei piese, conținut. **2.** inscripție. **3.** etichetă, parafă (pe acte).
Rübsaat *f. sg. (bot.)* rapiță sălbatică *(Brassica rapa* var. *campestris* L.).
Rübsamen, *-s, -, m.* v. Rübsaat.
Rübsen, *-s, m. sg. (reg.)* v. Rübsaat.
Rübsen|öl, *-(e)s, n. sg.* v. Rüböl.
Rüb|stiel, *(e)s, -e, m.* tulpină de sfeclă.
Ruch, *-(e)s, Rüche, m.* **1.** *(poet.)* miros. **2.** *(rar)* reputație dubioasă. **3.** *(ornit., reg.)* cioară, stăncuță *(Coloeus monedule)*.
ruchbar *adj.* notoriu, cunoscut, știut; ~ **machen** a răspândi în public; ~ **werden** a deveni public.
Ruchbarkeit *f. sg.* notorietate (publică).
Ruchbarmachen, *-s, n. sg.* răspândire, împrăștiere de zvonuri, faptul de a face cunoscut (ceva).
Ruchgras, *-es, n. sg. (bot.)* vițelar *(Anthexanthum odoratum* L.).
ruchlos *adj.* **1.** nelegiuit, scelerat, criminal, ticălos; **~e Tat** crimă, faptă mârșavă. **2.** *(reg.)* v. geruchlos.
Ruchlosigkeit, *-en, f.* nelegiuire, ticăloșie.
ruchtbar *adj. (înv.)* v. ruchbar.
ruck! *interj.* **1.** *(în expr.)* **ho ~!, hau ~!** hei-rup!. **2.** *(imitând uguitul turturelelor)* guru-guru!
Ruck, *-(e)s, -e, m.* **1.** smucitură, smucire; **ein ~ am Zügel** o smucitură la dârlog. **2.** zguduitură, împingere; *(fig.)* imbold, impuls; **mit** (sau **in**) **einem ~** (sau **auf einen ~**) dintr-odată; *(fam.)* **wir müssen der Sache einen ~ geben** trebuie să pornim treburile; **sich** *(dat.)* **einen ~ geben** a se scutura, a o lua din loc, a o porni, a se urni, a se hotărî.
Rück, *-(e)s, -e, n. (reg.)* etajeră; raft, poliță.
Rück|anfall, *-(e)s, -fälle, m.* v. Rückfall.
Rück|ankunft *f. sg.* întoarcere.
Rück|ansicht, *-en, f.* vedere din spate (a unei clădiri etc.).
Rück|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m. (jur.)* drept de recurs.
Rück|antwort, *-en, f.* **1.** replică. **2.** răspuns; **~ bezahlt** răspuns plătit; **wir sehen Ihrer ~ mit Interesse entgegen** vă așteptăm cu interes răspunsul.
Rück|antwortkarte, **Rück|antwortpostkarte**, *-n, f.* carte poștală gata francată pentru răspuns.
ruck|artig *adj.* brusc, neașteptat; smucit.
Rück|äußerung, *-en, f.* v. Rückantwort **(1).**
Rückbank, *-bänke, f. (auto.)* bancheta din spate.
rückbauen, *baute rück, rückgebaut, vb. (h) tr. (rehn.)* a reconstrui; **eine Strasse, ein Gebäude ~** a reconstrui, a reface o stradă, o clădire.
Rückberufung, *-en, f.* rechemare.
Rückbesinnung *f. sg.* reamintire, reluare.
Rückbewegung, *-en, f.* mișcare retrogradă; regres.
rückbezüglich *adj. (gram.)* reflexiv; **~es Zeitwort** verb reflexiv; **~es Fürwort** pronume reflexiv.
Rückbildung, *-en, f.* **1.** *(biol.)* involuție. **2.** *(med.)* regresiune. **3.** *(lingv.)* derivare regresivă, prin abreviere.
Rückbleibsel, *-s, -, n.* **1.** rest, rămășiță, reziduu. **2.** *(chim.)* depozit.
Rückblende, *-n, f. (film)* insert retrospectiv.
rückblenden, *rückgeblendet (numai inf. și part. perf.) vb. (h) tr. (film)* a intercala ca insert retrospectiv.
Rückblick, *-(e)s, -e, m.* **1.** privire înapoi (asupra unei regiuni străbătute). **2.** *(geod.)* retrovizare a mirei (la nivelment). **3.** *(fig.)* retrospectivă; **im** sau **im ~ auf...** retrospectiv la (ceva).
rückblickend *adj.* retrospectiv.
Rückblickfenster, *-s, -, n. (auto.)* fereastră retrovizoare.
Rückblickglas, *-es, -gläser, n. (auto.)* geam retrovizor.
Rückblick|spiegel, *-s, -, m.* oglindă retrovizoare.
Rückblockung, *-en, f. (auto., ferov.)* reblocare.
Rückblockungs|stromkreis, *-es, -e, m. (electr.)* circuit de deblocare.
Rückbrief|stelle, *-n, f.* oficiu de colectare a scrisorilor returnate.
rückbuchen, *rückgebucht (numai inf. și part. perf.) vb. (h) tr. (com.)* a storna.
Rückbuchung, *-en, f. (com.)* stornare.
Rückbürge, *-n, -n, m. (jur.)* al doilea garant, girant.
Rückbürgschaft, *-en, f. (jur.)* a doua garanție, cauțiune subsidiară.
rück|datieren, *rückdatiert (numai inf. și part. perf.) vb. (h) tr.* a antedata, a data anterior.
Rückdeich, *-(e)s, -e, m. (hidr.)* dig de protecție contra inundației suprafețelor desecate.
Rückdraht, *-(e)s, -drähte, m. (electr.)* fir retroconductor.
ruckedigu! *interj. (imitând uguitul porumbeilor)* guruguru!
Rück|einfuhr *f. sg. (ec.)* reimport.
ruckeln, *ruckelte, geruckelt (ich ruck(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a zgâlțâi, a hâțâna; **am Tisch ~** a hâțâna masa.
Rück|empfang, *-(e)s, -pfänge, m.* reprimire.
rucken, *ruckte, geruckt, vb. (h) intr.* **1.** a se opinti, a smuci; **der Zug ruckte und blieb wieder stehen** trenul s-a smucit o dată și s-a oprit din nou. **2.** *(reg.; an* cu *dat.)* a mișca, a urni, a clinti. **3.** *(despre porumbei)* a ugui.
rücken, *rückte, gerückt, vb.* **I.** *(h) tr.* a mișca, a urni, a împinge, a clinti; **den Schrank in die Ecke ~** a împinge dulapul în colț; **den Uhrzeiger ~** a mișca limba de la ceas; **hinauf ~** a da mai sus; **weiter ~** a da mai încolo; **näher ~** a apropia; *(fig.)* **etwas in ein anderes Licht ~** a pune ceva în altă lumină, a prezenta ceva sub alt unghi. **II.** *(h) refl.*

a se urni, a se clinti; *(fam.)* **das rührt und rückt sich nicht** nu se urnește, nu se clintește din loc. **III.** *intr.* **A.** *(h)* **1.** *(mit)* a mișca, a hâțâna, a hârșâi; **mit den Stühlen** ~ a hârșâi (cu) scaunele. **2.** (*an* cu *dat.*) a clinti; a se ocupa (de ceva); a-și face de lucru (la sau cu ceva); **daran ist nichts zu** ~ la aceasta nu se clintește nimic, nu se poate schimba nimic. **B.** *(s)* **1.** a se mișca, a se trage, a se urni; **rück' mal ein bisschen** dă-te nițel mai încolo. **2.** a merge, a mărșălui; **ins Feld** ~ a pleca pe front; **der Feind rückt ins Land** dușmanul înaintează în țară. **3.** *(fam.)* a pleca, a o șterge, a o lua din loc; **um sieben Uhr ist er endlich gerückt** la șapte, în sfârșit, a luat-o din loc; **er ist aus der Wohnung gerückt** a șters-o din locuință. **4.** *(fam.; în expr.)* **er rückte ihm auf die Wohnung (**sau **auf die Bude)** l-a călcat (la el acasă); *(fig.)* **er rückte ihm auf den Pelz (**sau **auf den Leib)** l-a luat din scurt; nu l-a slăbit; l-a scuturat.

Rucken[1], *-s, -, m. (reg.)* v. Rücken.

Rucken[2], *-s, n. sg. (în expr.)* ~ **und Zucken** convulsie, crampe, cârcel.

Rücken, *-s, -, m.* **1.** spate, spinare; **etwas auf dem** ~ **tragen** a purta ceva în spate, în spinare, în cârcă; **im** ~ în spate; **hinter dem** ~ pe la spate, în absența, fără știrea cuiva; **jm. den** ~ **kehren** a întoarce spatele cuiva; *(mil.)* **den** ~ **decken** a acoperi spatele, calea de retragere; **auf den** ~ **fallen a)** a cădea pe spate; **b)** *(fig.)* a se minuna; **auf dem** ~ **liegen a)** a sta culcat pe spate; **b)** *(fig., fam.)* a lenevi; **jn. auf den** ~ **legen** *(fig.)* a doborî, a înlătura (din funcție) pe cineva; **jm. in den** ~ **fallen** a ataca, a lua pe cineva pe la spate; **es läuft mir kalt über den** ~ mă trec fiori reci; *(fig.)* **einen krummen** ~ **machen** sau **den** ~ **beugen** a se apleca, a se încovoia, a se umili; a se linguși (pe lângă cineva); **er hat einen breiten** ~ rezistă, duce la greu, rabdă mult; **den** ~ **steif halten** a se ține tare, a opune rezistență; **jm. den** ~ **steifen** a încuraja, a însufleți pe cineva; **mit dem** ~ **gegeneinander gewendet** așezați spate în spate; *(fam.)* **der verlängerte** ~ fundul. **2.** v. Rückseite. **3.** coamă, spinare, șa, creastă (de munte). **4.** dos, cotor (de carte). **5.** muchie (de cuțit). **6.** spătar, spetează; **der** ~ **des Stuhles** speteaza scaunului. **7.** *(constr.)* extrados (la o boltă sau arc).

Rücken|angriff, *-(e)s, -e, m.* atac pe la spate.

Rückendarre, *-n, f. (reg.)* v. Rückenmarksschwindsucht.

Rückendeckung, *-en, f. (mil.)* acoperire, apărare a spatelui; ~ **gewinnen** a-și asigura acoperirea spatelui; **sich** ~ **schaffen** a-și organiza apărarea spatelui.

Rückenfalz, *-es, -e, m. (tipogr.)* falț de cotor.

Rückenflosse, *-n, f. (iht.)* înotătoare dorsală, aripioară dorsală.

Rückenflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor pe spate.

rückenfrei *adj.* cu spatele liber; *(despre îmbrăcăminte)* decoltat la spate.

Rückenfüßer, *-s, -, m. (zool.)* notopode *(Notopoda)*.

Rückenkraulen, *-s, n. sg. (înot)* craul pe spate.

Rückenlage *f. sg. (sport)* poziție pe spate culcat.

Rückenlehne, *-n, f.* spetează, rezemătoare, spătar; **verstellbare** ~ rezemătoare reglabilă.

Rückenmark, *-(e)s, n. sg. (anat.)* măduvă a spinării.

Rückenmärker, *-s, -, m. (reg.)* bolnav de tuberculoză a coloanei vertebrale.

Rückenmark|erkrankung, *-en, f. (med.)* v. Rückenmarksentzündung.

Rückenmark|erweichung *f. sg. (med.)* mielomalație.

Rückenmarksdarre *f. sg.* v. Rückenmarksschwindsucht.

Rückenmarks|entzündung, *-en, f. (med.)* mielită.

rückenmarkskrank *adj.* bolnav de o afecțiune a măduvei spinării.

Rückenmarks|schwindsucht *f. sg. (med.)* tabes dorsalis.

Rückenmuskulatur, *-en, f. (anat.)* mușchii spatelui.

Rücken|naht, *-nähte, f. (croitorie)* cusătură la spate.

Rückenpartie, *-n* [-ti:ən], *f. (la îmbrăcăminte sau coafuri)* parte din spate.

Rückenpolster, *-s, -, n.* (și *m.*) pernă pentru spate (la scaune).

Rückensäge, *-n, f.* fierăstrău coadă-de-vulpe.

Rückensaite, *-n, f. (anat.)* coardă dorsală.

Rückenschild[1], *-(e)s, -e, m. (zool.)* țeastă dorsală, carapace.

Rückenschild[2], *-(e)s, -er, n.* **1.** *(tipogr.)* v. Rückentitel. **2.** pancartă purtată pe spinare.

Rückenschmerz, *-es, -en, m.* durere de spate, de șale.

Rückenschule *f. sg.* măsuri fizioterapeutice de îndreptare a spatelui.

Rückenschutz, *-es, m. sg.* protecție a spatelui.

Rückenschwanz, *-es, -schwänze, m. (tipogr.)* parte inferioară a cotorului.

Rückenschwimmen, *-s, n. sg. (sport)* înot pe spate.

Rückenschwimmer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (sport)* înotător(-oare) pe spate.

Rückenseite, *-n, f. (inv.)* v. Rückseite.

Rücken|speck, *-(e)s, -e, m.* slănină de pe spinare.

Rücken|sperr|holz, *-es, -hölzer, n.* furnir, placaj.

Rück(en)|spreizen, *-s, n. sg. (sport)* extensie a spatelui.

Rücken|spritze, *-n, f. (agr.)* vermorel portativ; stropitoare purtată pe spate.

rücken|ständig *adj.* dorsal.

Rücken|stärkung *f. sg. (fig.)* acoperire a spatelui.

Rücken|stück, *-(e)s, -e, n. (cul.)* bucată (de carne) de pe spate; mușchi, vrăbioară.

Rücken|stütze, *-n, f.* v. Rückenlehne.

Rückentitel, *-s, -, m. (tipogr.)* titlu de cotor.

Rück|entladung, *-en, f. (electr.)* descărcare inversă.

Rückentrage, *-n, f.*, **Rückentragkorb**, *-(e)s, -körbe, m.* coș purtat în spate.

Rückentrudeln, *-s, n. sg. (av.)* vrilă pe spate, inversată.

Rück|entwicklung, *-en, f. (biol.)* v. Rückbildung **(1)**.

Rückenvergoldung *f. sg. (tipogr.)* poleire a cotorului.

Rückenwehr, *-en, f. (mil.)* acoperire, apărare a spatelui.

Rückenwind, *-(e)s, -e, m. (mar.)* vânt de spate; *(av.)* vânt de coadă.

Rückenwirbel, *-s, -, m. (anat.)* vertebră dorsală.

Rück|erbittung, *-en, f.* cerere de restituire; **unter** ~ **meines Briefes** cu rugămintea de a-mi restitui scrisoarea.

Rück|erinnerung, *-en, f.* reamintire, reminiscență, rememorare.

Rück|eroberung, *-en, f.* recucerire.

Rück|ersatz, *-es, m. sg.* despăgubire.

rücker|statten, *rückerstattet (numai inf. și part. perf.) vb. (h) tr.* a restitui, a rambursa.

Rück|er|stattung, *-en, f.* restituire, rambursare.

Rück|er|stattungs|antrag, *-(e)s, -träge, m.*, **Rück|er|stattungsgesuch**, *-(e)s, -e, n. (jur.)* cerere de restituire, de restabilire în drepturi.

Rückerstattungs|satz, *-es, -sätze, m.* cotă, rată de rambursare; **den** ~ **verringern** a reduce cota, rata de rambursare.

Rück|erwerb, *-(e)s, -e, m.* recâștigare, recuperare.

Rück|erzeuger, *-s, -, m. (tehn.)* regulator, compas.

Rückfahrkarte, *-n, f.*, **Rückfahrschein**, *-(e)s, -e, m. (ferov.)* bilet de (dus-)întors.

Rückfahrscheinwerfer, *-s, -, m. (tehn.)* lampă mers înapoi.

Rückfahrt, *-en, f.* (drum de) întoarcere (cu un vehicul); **auf der** ~ la întoarcere.

Rückfährte, *-n, f. (vân.)* pârtie de întoarcere.

Rückfall, *-(e)s, -fälle, m. (med., jur.)* recidivă; **ein schwerer** ~ o recidivă gravă; **einen** ~ **bekommen** sau **erleiden** a suferi o recidivă.

Rückfallfieber, *-s, n. sg. (med.)* febră recurentă.

rückfällig *adj. (jur., med.)* în recidivă; recidivist; *(jur.)* **ein ~er Verbrecher** un criminal recidivist.

Rückfällige, *-n, -n (ein Rückfälliger), m.* și *f. (jur.)* recidivist(ă).

Rückfalltat, *-en, f.* faptă recidivă.

Rückfenster, *-s, -, n.* geam din spate.

Rückfläche, *-n, f.* suprafață posterioară.

Rückflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor de întoarcere.

Rückfluss, *-es, -flüsse, m.* **1.** revenire; **der** ~ **des Geldes zu seinem Ausgangspunkt** revenirea banilor la sursă. **2.** refulare. **3.** *(petr.)* flegmă. **4.** *(chim.)* reflux.

Rückflussdämpfungsmesser, *-s, -, m. (tel.)* reflectometru.

Rückflussdauer *f. sg. (ec.)* durată de rambursare, de recuperare.

Rückflusskühler, *-s, -, m. (tehn.)* refrigerent ascendent.

Rückflusskühlung, *-en, f. (tehn.)* răcire prin recirculație (la rectificare).

Rückfluss|sperre, *-n, f. (tel.)* blocaj al sensului invers.

Rückflussventil [-vɛn-], *-(e)s, -e, n. (tehn.)* ventil de reținere.

Rückforderung, *-en, f.* cerere de restituire.

Rückförderpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă de refulare.

Rückfracht, *-en, f.* taxă, speze de retrimitere a mărfurilor.

Rückfrage, *-n, f.* cerere (repetată, reînnoită) de informații, de instrucțiuni; verificare; ~ **halten** a se informa (din nou).

rückfragen, *rückgefragt (numai inf. și part. perf.) vb. (h) intr.* a cere din nou informații.

Rückgabefrist, *-en, f.* termen de înapoiere, de restituire.

Rückfront, *-en, f.* v. Rückansicht.

rückführbar *adj.* **1.** *(mil.)* care poate fi întors, dus înapoi. **2.** care poate fi repatriat. **3.** *(ec.)* reciclabil.

Rückfuhre, *-n, f.* căruță, camion de înapoiere, de întoarcere.

Rückführung, *-en, f.* **1.** *(mil.)* întoarcere. **2.** *(drept internațional)* repatriere (a prizonierilor). **3.** *(ec.)* reciclare; ~ **von Kapital** reciclare de capital; ~ **von Petrodollars** reciclare a petro-dolarilor.

Rückgabe, *-n, f.* înapoiere, restituire.

Rückgaberecht, *-(e)s, n. sg.* dreptul de a restitui.

Rückgabewert, *-(e)s, -e, m.* valoare de restituire.

Rückgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** regres; declin; scădere; decădere. **2.** *(ec.)* scădere (a prețurilor). **3.** *(astron.)* retrogradație.

rückgängig *adj.* **1.** în regres, în scădere, în declin. **2.** *(în expr.)* ~ **machen** a revoca, a abroga, a anula, a desființa; ~ **werden** a se desființa, a se revoca; a nu mai avea loc.

Rückgängigkeit, *-en, f.* caracter regresiv.

Rückgängigmachung, *-en, f.* anulare, abrogare, revocare, desființare.

rückgebildet *adj.* **1.** *(med., biol.)* involuat. **2.** *(lingv.)* derivat regresiv.

rückgekoppelt *adj. (cibernetică)* conectat invers.

rückgeschult *adj.* reciclat pentru vechea meserie.

Rückgewinn, *-(e)s, -e, m.* redobândire, recâștigare, recuperare.

Rückgewinnung, *-en, f.* **1.** recăpătare, redobândire, recuperare. **2.** reciclare (a materialelor).

Rückgrat, *-(e)s, -e, n. (anat.)* coloana vertebrală, șira spinării; *(fig.)* **er hat kein** ~ e lipsit de coloană vertebrală; nu are tărie de caracter, nu are ținută demnă; ~ **zeigen** sau **haben** a avea, a da dovadă că are tărie de caracter.

Rückgratsverkrümmung, *-en, f. (med.)* scolioză; cifoză; deviere a coloanei vertebrale.

Rückgriff, *-(e)s, -e, m. (jur.)* **1.** recurs. **2.** regres judiciar.

Rückgriffsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de recurs, de regres; **das wechselmäßige** ~ dreptul de regres cambial.

Rückgut, *-(e)s, -güter, n. (ec.)* marfă returnată, refuzată.

ruckhaft *adj.* v. ruckartig.

Rückhalt, *-(e)s, -e, m.* **1.** sprijin, reazem; **an jm. einen** ~ **haben** a avea un sprijin în cineva; **moralischen** ~ **brauchen** a avea nevoie de sprijin moral; **finanziellen, wirtschaftlichen** ~ **suchen, finden** a căuta, a găsi sprijin financiar, economic. **2.** *(înv.)* rezervă, lipsă de sinceritate, reticență; **ohne** ~ direct, fără rezerve, fără reticențe, franc, deschis.

Rückhaltebecken, *-s, -, n. (hidr.)* bazin de reținere.

Rückhaltegebiet, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* zonă de acumulare prin reținere.

Rückhaltekabel, *-s, -, n.* cablu portant, de ancorare (la poduri).

Rückhaltekamm, *-(e)s, -kämme, m. (text.)* pieptene reținător.

Rückhaltekette, *-n, f.* lanț de ancorare (la poduri).

rückhältig *adj.* reținut, rezervat.

rückhaltlos *adj.* și *adv.* **1.** sincer, franc, pe față, fără rezerve, fără reticențe; **~e Kritik** critică pe față; **jm.** ~ **vertrauen** a avea încredere fără rezerve în cineva. **2.** fără sprijin.

Rückhaltlosigkeit *f. sg.* lipsă de reticență; sinceritate, franchețe.

Rückhaltskabel, *-s, -, n.* v. Rückhaltekabel.

Rückhau, *-(e)s, -e, m. (mine)* exploatare din interior spre exterior.

Rück|kauf, *-(e)s, -käufe, m.* răscumpărare.

rück|käuflich *adj.* de răscumpărat.

Rück|kaufsgeschäft, *-(e)s, -e, n.* tranzacție de răscumpărare.

Rück|kaufsklausel, *-n, f.* clauză de răscumpărare.

Rück|kaufs|option, *-en, f.* opțiune de răscumpărare.
Rück|kaufsrecht, *-(e)s, -e, n. (com.)* drept de răscumpărare.
Rück|kaufswert, *-(e)s, -e, m.* valoare de răscumpărare.
Rück|kehr *f. sg.* (re)întoarcere, înapoiere; **bei meiner** ~ la întoarcerea, la înapoierea mea.
Rück|kehrer, *-s, -, m.*,**~in**, *-nen, f.* persoană care s-a întors, a revenit.
Rück|kehrlinie [-niə], *-n, f. (tehn.)* muchie de întoarcere.
Rück|kehrpunkt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* punct de întoarcere, de răspăr.
Rück|klage, *-n, f. (jur.)* cerere de restituire.
rück|koppeln, *rückgekoppelt (numai inf. și part. perf.) vb. (h) tr. (cibernetică)* a conecta invers.
Rück|kopp(e)lung, *-en, f.* **1.** *(electr., tel.)* reacție; **akustische** ~ reacție acustică. **2.** *(cibernetică)* conexiune inversă.
Rück|kopplungs|spule, *-n, f. (radio.)* bobină de reacție.
Rück|kopplungsver|stärker, *-s, -, m. (radio.)* amplificator cu cuplaj de reacție.
rück|kreuzen, *rückgekreuzt (numai inf. și part. perf.) vb. (h) tr. (biol.)* a reproduce prin reîncrucișare.
Rück|kreuzung, *-en, f. (biol.)* reversare a încrucișării, reîncrucișare cu specia de origine.
Rück|kühl|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalație de răcire.
rück|kühlen, *kühlte rück, rückgekühlt, vb. (h) tr. (tehn.)* a răci cu recirculație.
Rück|kunft, *-künfte, f.* v. Rückkehr.
Rückladung, *-en, f.* transport, încărcătură de înapoiere, de returnare.
Rücklage, *-n, f.* **1.** rezervă (de bani), provizion; **freie** ~ rezervă facultativă; **satzungsmäßige** rezervă statutară. **2.** *(ec.)* fond de rezervă. **3.** *(sport)* înclinare spre spate.
Rücklagenbildung, *-en, f.* constituire de rezerve, creare de rezerve, de provizioane.
Rücklagenkonto, *-s, -en, n.* cont de provizion.
Rücklass, *-es, -lässe, m.* reziduu.
Rücklauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** mers, dare înapoi. **2.** *(tehn., mil.)* recul, mers înapoi.
Rücklauf|achse, *-n, f. (tehn.)* axă de recul.
Rücklaufbremse, *-n, f. (tehn.)* frână de recul.
Rücklaufdämpfer, *-s, -, m. (tehn.)* amortizor de recul.
Rückläufer, *-s, -, m.* trimitere poștală returnată.
Rücklaufgetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* mecanism de retropulsiune, de mers înapoi.
rückläufig *adj.* **1.** de recul. **2.** fără valabilitate. **3.** *(med.)* recurent. **4.** *(lingv.)* invers; **~es Wörterbuch** dicționar invers. **5.** *(astron.)* retrograd.
Rücklaufrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată retropulsivă; pinion de mers înapoi.
Rücklaufwelle, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* arbore de retropulsiune, de mers înapoi. **2.** *(hidr.)* undă de întoarcere.
Rücklehne, *-n, f.* v. Rückenlehne.
Rückleiter, *-s, -, m. (tel.)* fir retroconductor.
Rückleiterkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (petr.)* cutie de întoarcere.
Rückleitung, *-en, f. (constr., electr.)* conductă de înapoiere, de retur.
Rückleitungsdraht, *-(e)s, -drähte, m. (electr.)* fir de înapoiere.
Rückleuchte, *-n, f.*, **Rücklicht**, *-(e)s, -er, n. (auto.)* lumină de poziție (la spate).
rückliefern, *rückgeliefert (numai inf. și part. perf.) vb. (h) tr. (com.)* a returna, a restitui, a retrimite.
rücklings *adv.* **1.** de-a-ndăratelea, cu spatele. **2.** pe spate; ~ **liegen** a fi culcat pe spate; ~ **fallen** a cădea pe spate. **3.** din dos, pe la spate; ~ **angreifen** a ataca pe la spate.
Rücklösungs|preis, *-es, -e, m.* preț de răscumpărare.
Rückmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* **1.** înapoiere, întoarcere în marș. **2.** *(mil.)* retragere; **den** ~ **antreten** a începe retragerea.
Rückmehl, *-(e)s, n. sg* făină neagră, integrală, cu tărâțe.
Rückmelder, *-s, -, m. (electr.)* instalație de transmisiuni de urmărire.
Rückmeldung, *-en. f.* **1.** confirmare, răspuns. **2.** feedback.
Rückmittlung, *-en, f.* retrimitere, restituire.
Rücknahme, *-n, f.* luare înapoi.
Rückporto,*-s,-s, n.* porto la scrisori cu răspuns plătit.
Rückprall, *-(e)s, -e, m.* ricoșare; ricoșeu; **der** ~ **des Balles** ricoșarea mingiei.
Rückprojektion, *-en, f. (fot.)* retroproiecție; proiecție inversă (din spate).
Rückrechnung, *-en, f. (com.)* postcalculație, factură ritorno.
Rückreise, *-n, f.* călătorie, drum de înapoiere, de întoarcere; **Hin- und** ~ călătorie dus și întors.
Rückruf, *-(e)s, -e, m.* **1.** rechemare, chemare înapoi. **2.** *(jur.)* anulare ulterioară. **3.** *(tel.)* revenire.
Rückrunde, *-n, f. (sport, cărți de joc)* partidă, rundă de revanșă.
Rucksack, *-(e)s, -säcke, m.* rucsac, raniță; **ein** ~ **voll Sorgen** o grămadă de griji.
Rückschalt|taste, *-n, f. (tehn.)* clapă de dat înapoi (la mașina de scris); tasta înapoi.
Rückschau *f. sg.* v. Rückblick.
rückschauend *adj.* v. rückblickend.
Rückschein, *-(e)s, -e, m.* **1.** reflex (luminos). **2.** *(com.)* contrachitanță. **3.** *(poștă)* confirmare de primire; **etwas als Einschreiben mit** ~ **schicken** a trimite ceva recomandat cu confirmare de primire.
Rückschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** *(mil.)* recul; retragere, dare înapoi. **2.** *(fig.)* întorsătură nefavorabilă; stagnare, regres (într-o dezvoltare). **3.** *(biol.)* revenire atavică, atavism. **4.** *(sport)* returnare.
Rückschlagfänger, *-s, -, m. (mil.)* amortizor de recul (la tun).
Rückschlagklappe,*-n, f. (tehn.)* clapetă de reținere.
Rückschlagsicherung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de siguranță contra reculului.
Rückschlagventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* valvă plutitoare, valvă de reținere.
Rückschluss, *-es, -schlüsse, m.* concluzie; deducție.
Rückschnitt, *-(e)s, -e, m. (pomicultură)* scurtare a lăstarilor.
Rückschreiben, *-s, -, n.* răspuns scris.
rückschreitend *adj.* în regres; regresiv.
Rückschritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** regres; pas, mers înapoi; **~e machen** a da înapoi. **2.** deteriorare
Rückschrittler, *-s, -, m.* reacționar, adversar al progresului.
rückschrittlich *adj.* retrograd, înapoiat, reacționar; **ein ~er Politiker** un politician reacționar.
Rückschritts|politik, *-en, f.* politică retrogradă, reacționară.
Rückschwung, *-(e)s, -schwünge, m. (sport)* balansare înapoi.
Rückseite, *-n, f.* dos; revers; verso, parte din spate.
rückseitig *adj.* de pe dos, de pe verso; **der ~e Eingang** intrarea din spate.
rucksen, *ruckste, geruckst (du, er ruckst), vb. (h) intr.* a ugui.
Rücksendung, *-en, f.* **1.** restituire, returnare. **2.** trimitere poștală returnată.
Rücksicht, *-en, f.* **1.** considerație; scrupul; **mit** ~ **auf etwas** ținând seama de ceva; **keinerlei ~en nehmen** a nu ține socoteală, seamă de nimic, a proceda fără nici un fel de considerație. **2.** menajament, atenție; **auf jn.** ~ **nehmen** a menaja, a trata cu atenție pe cineva. **3.** *pl.* motive, considerente, mobiluri. **4.** *sg. (auto.)* vedere în spate.
rücksichtlich *prep.* (cu *gen.*) cu privire la, ținând seama de.
Rücksichtnahme, *-n, f.* luare în considerație, în seamă; **mit** ~ **auf...** luând în considerare, ținând seama de ...
rücksichts *prep.* (cu *gen.*) *(înv.)* v. rücksichtlich.
rücksichtslos *adj.* și *adv.* lipsit de scrupule; care nu ține seama de nimic; brutal.
Rücksichtslosigkeit, *-en, f.* lipsă de considerație, de atenție; brutalitate.
rücksichtsvoll *adj.* scrupulos; plin de considerație, de atenție, de menajamente, de grijă.
rücksiedeln, *rückgesiedelt (numai inf. și part. perf.) vb. (h) tr.* a repatria.
Rücksiedler, *-s, -, m.* repatriat.
Rücksitz, *-es, -e, m.* **1.** *(auto.)* scaun, banchetă din spate. **2.** scaun cu spatele în direcția mersului.
Rück|spiegel, *-s, -, m.* oglindă retrovizoare.
Rück|spiegelung, *-en, f.* oglindire, reflectare.
Rück|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* joc, meci de retur.
Rück|sprache *f. sg.* convorbire de tatonare; ~ **nehmen** a cădea la învoială (cu cineva); **laut** ~ conform înțelegerii.
Rück|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* săritură, salt înapoi.
rück|spulen, *rückgespult (numai inf. și part. perf.) vb. (h) tr. (tehn.)* a rula înapoi.
Rück|spultaste, *-n, f. (tehn.)* buton, clapă de rulare înapoi.
Rück|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** rămânere în urmă, întârziere; restanță. **2.** rămășiță, rest; reziduu; **die Rückstände der Verbrennung** reziduurile arderii.
rück|stand(s)frei *adj.* fără reziduuri.
rück|ständig *adj.* **1.** în restanță; restant, neplătit; **~e Beiträge** cotizații restante. **2.** *(chim.)* rezidual. **3.** retrograd; nedezvoltat; **wirtschaftlich ~e Gebiete** regiuni economic slab dezvoltate.
Rück|ständigkeit, *-en, f.* **1.** stare de înapoiere; caracter de restanță. **2.** caracter retrograd.
Rück|stau, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(hidr.)* propagare spre amonte a efectului de retenție. **2.** *(auto.)* coloană, aglomerație de mașini (oprite).
Rück|staudamm, *-(e)s, -dämme, m. (hidr.)* contradig.
Rück|staudeich, *-(e)s, -e, m. (hidr.)* dig de apărare contra efectului de retenție inversă.
Rück|stausicherung, *-en, f. (tehn.)* hotă.
Rück|stau|überwässerung, *-en, f. (hidr.)* irigare a unei lunci prin ridicarea nivelului pânzei freatice datorită propagării spre amonte a retenției date de barare.
Rück|stellkraft *f. sg. (fiz.)* forță retroconductoare.
Rück|stelltaste, *-n, f.* v. Rückschalttaste.
Rück|stellung, *-en, f.* **1.** restituire; **mit** ~ **des zweiten Exemplares** cu restituirea exemplarului al doilea. **2.** *(ec.)* fond rezervă, provizion. **3.** respingere.
Rück|stellungsbildung, *-en, f. (ec.)* formare de provizioane.
Rück|stellungs|er|höhung, *-en. f.* creștere a provizionului.
Rück|stellungs|prozess, *-es, -e, m. (jur.)* proces de restituire, de repunere în drepturi, de restabilire în drepturi.
Rück|stellungszuweisung, *-en, f.* alocare de provizioane; dotare cu provizioane.
Rück|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** *(fiz.)* reacție, turboreacție. **2.** *(tehn., mil.)* recul. **3.** *(mil.)* contraofensivă.
Rück|stoß|antrieb, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* propulsare prin (turbo)reacție.
Rück|strahler, *-s, -, m.* (retro)reflector, ochi de pisică, catadioptru.
Rück|strahlung, *-en, f. (fiz.)* reflecție.
Rück|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* contracurent, curent invers.
Rück|strömung, *-en, f. (fiz., electr.)* curent de revenire.
Rück|stufung, *-en, f.* retrogradare, declasare.
Rücktaste, *-n, f. (tehn.)* v. Rückschalttaste.
Rücktransport, *-(e)s, -e, m.* returnare, transport înapoi.
Rücktratte, *-n, f. (com.)* contracambie.
Rücktritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** retragere; demisie; **der** ~ **vom Amt** demisia din post. **2.** *(jur.)* renunțare, denunțare (unilaterală); retragere. **3.** frână de picior (la bicicletă).
Rücktrittbremse, *-n, f.* frână de bicicletă cu torpedo.
Rücktritts|erklärung, *-en, f.* declarație de retragere, de demisie.
Rücktrittsfrist, *-en, f.* termen de retragere.
Rücktrittsgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de retragere; demisie; **das** ~ **einreichen** a înainta cererea de demisie.
Rücktrittsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de renunțare, de retragere, de reziliere; **unter Vorbehalt des ~s** sub rezerva dreptului de renunțare, de retragere.
Rück|übergabe, *-n, f.* restituire.
Rück|übernahme, *-n, f.* reprimire, preluare.
rück|übersetzen, *rückübersetzt (numai inf. și part. perf.) vb. (h) tr.* a face o retroversiune.
Rück|übersetzung, *-en, f. (lingv.)* retroversiune.
Rück|übertrag, *-(e)s, -träge, m.* report circular.
Rück|übertragung, *-en, f.* **1.** v. Rückübersetzung. **2.** *(radio, tv.)* retransmitere.
Rück|umlaut, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* metafonie inversă.
Rück|umrechnung, *-en, f.* recalculare.
Rück|umschlag, *-(e)s, -schläge, m.* plic francat pentru returnare.
Rückventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* clapă, ventil, supapă de închidere automată.
rückvergüten, *rückvergütet (numai inf. și part. perf.) (ec.)* a restitui, a compensa, a rambursa, a returna.
Rückvergütung, *-en, f. (ec.)* restituire, compensare, rambursare, returnare.
Rückverkauf, *-(e)s, -käufe, m. (com.)* **1.** revânzare. **2.** răscumpărare.

Rückverladung, *-en, f.* încărcare pentru returnare.

Rückversetzung, *-en, f.* **1.** repunere. **2.** retransferare, revenire.

rückversichern, *rückversichert (numai inf. și part. perf.) vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) reasigura.

Rückversicherung, *-en, f.* reasigurare.

Rückversicherungsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de reasigurare.

Rückverteilung, *-en, f.* reîmpărțire, redistribuire.

Rückverweisung, *-en, f.* trimitere (în texte).

Rückvorlage, *-n, f.* prezentare din nou (a unei cereri), revenire (asupra unei cereri).

Rückwand, *-wände, f.* zid, perete din dos, din spate, posterior.

Rückwanderer, *-s, -, m.* v. Rücksiedler.

rückwandern, *rückgewandert (numai inf. și part. perf.)* v. rücksiedeln.

Rückwandfenster, *-s, -, n. (auto.)* geam din spate.

rückwärtig *adj.* dinapoi, dindărăt, din spate.

rückwärts *adv.* **1.** înapoi, îndărăt; **sich ~ wenden** a se întoarce înapoi. **2.** de-a-ndăratelea; **~ geh(e)n** a merge de-a-ndăratelea; **es geht ~ mit ihm** îi merge rău, dă tot înapoi. **3.** *(austr.)* în spate; în dos; **~ im Hof** în fundul curții.

Rückwärtsbewegung, *-en, f.* mișcare înapoi; mișcare de retragere; mișcare de recul.

Rückwärtsdrall, *-(e)s, -e, m.* tendință de răsucire înapoi.

Rückwärtsdrehung, *-en, f.* răsucire înapoi.

Rückwärtsgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** mers înapoi, de-a-ndăratelea. **2.** *(tehn.)* mers înapoi, cursă de înapoiere. **3.** *(auto.)* marșarier.

rückwärtsgehen, *ging rückwärts, rückwärtsgegangen, vb. (s) intr.* a merge înapoi, de-a-ndăratelea.

rückwärts gewandt *adj.* întors înapoi, spre spate.

Rückwärtskonzentrierung, *-en, f. (mil., înv.)* **1.** concentrare în dosul frontului; repliere. **2.** *(iron.; glumeț)* retragere.

Rückwärts|turbine, *-n, f. (tehn.)* turbină retropulsivă, de mers înapoi.

Rückwechsel, *-s, -, m. (com.)* cambie reciprocă, cambie trasă asupra girantului unei polițe protestate.

Rückweg, *-(e)s, -e, m.* drum de întoarcere; revenire; **auf dem ~** în drum spre casă, la întoarcere.

ruckweise *adv.* **1.** smucit; în hopuri, în salturi; sacadat. **2.** *(tehn.)* prin șocuri.

Rückwendung, *-en, f.* întoarcere, reorientare.

Rückwind, *-(e)s, -e, m.* v. Rückenwind.

rückwirkend *adj.* retroactiv; *(jur.)* **das Gesetz hat keine ~e Kraft** legea nu are putere retroactivă.

Rückwirkung, *-en, f.* **1.** valoare retroactivă; retroactivitate. **2.** *(tehn.)* reacție, efect retroactiv.

rückzahlbar *adj.* rambursabil.

Rückzahlung, *-en, f.* rambursare.

Rückzahlungs|antrag, *-(e)s, -träge, m.* cerere de rambursare.

Rückzahlungsbedingungen *pl.* condiții de rambursare.

Rückzahlungsdauer *f. sg.* durată de rambursare.

Rückzahlungsfrist, *-en, f.* termen de rambursare.

Rückzahlungs|pflicht, *-en, f.* obligație de rambursare.

Rückzahlungs|termin, *-s, -e, n.* termen de rambursare, de restituire.

Rückzieher, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* revocare, retractare a unei declarații, a unei manifestări, a unui plan; **den ~ machen** a se retrage, a da înapoi, a se mulțumi cu mai puțin. **2.** *(fotbal)* foarfecă.

rückzielend *adj. (gram.)* reflexiv.

ruck, zuck! *interj. (fam.)* repede, fulgerător.

Rückzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* retragere; *(mil.)* **zum ~ blasen** a suna retragerea; **den ~ antreten** a bate în retragere; **jm. den ~ abschneiden** a tăia cuiva retragerea.

Rückzugsbefehl, *-(e)s, -e, m.* ordin de retragere.

Rückzugsfeder, *-n, f. (tehn.)* resort de rapel.

Rückzugsgefecht, *-(e)s, -e, n. (mil.)* bătălie pentru asigurarea retragerii.

Rückzugs|operation, *-en, f. (mil.)* operație de retragere.

Rückzugs|plan, *-(e)s, -pläne, m. (mil.)* plan de retragere.

Rückzugs|straße, *-n, f. (mil.)* drum de retragere.

rüd *adj. (austr.)* v. rüde.

Rudbeckie [-kiə], *-n, f. (bot.)* ruji galbene *(Rudbeckia laciniata).*

rüde *adj.* aspru, brutal, grosolan.

Rüde, *-n, -n, m.* **1.** *(zool.)* mascul (la câine, lup, vulpe, jder etc.). **2.** câine de curte, dulău; copoi. **3.** *(vân.)* câine de vânătoare (de mistreți).

Rudel, *-s, -, n.* **1.** haită; cârd; turmă; **ein ~ Wölfe** o haită de lupi; **Hirsche leben in ~n** cerbii trăiesc în cârduri. **2.** *(fig.)* ceată, bandă; **ein wildes ~ von Kindern** o bandă sălbatică de copii. **3.** *(fig.)* mulțime; **er läuft mit dem ~** merge cu gloata, cu turma. **4.** *(reg.)* vâslă, lopată. **5.** *(reg.)* zvon.

rudeln, *rudelte, gerudelt (ich rud(e)le), vb (h) intr.* a forma haite, cârduri, turme.

rudelweise *adv.* în haite; în cârduri; în cete.

Rüdemeister, *-s, -, m. (vân.)* vânător care conduce haita de câini.

Ruder, *-s, -, n.* **1.** vâslă, lopată; **sich ins ~ legen** a vâsli cu putere. **2.** *(mar.)* safran, cârmă, timonă, ramă; **der Mann am ~** timonierul; **das Schiff läuft aus dem ~** nava nu mai ascultă de cârmă. **3.** *(av.)* cârmă. **4.** *(fig.)* cârmă, conducere, putere; **am ~ sein** a fi la cârmă, la conducere, la putere; **ans ~ kommen** sau **gelangen** a ajunge la putere. **5.** *(vân.)* picior al lebedei.

Ruderalflora *f. sg. (bot.)* floră ruderală.

Ruderalpflanzen *pl. (bot.)* plante ruderale.

Ruderband, *-(e)s, -bänder, n. (canotaj)* sanie a ramei.

Ruderbank, *-bänke, f.* **1.** *(canotaj)* banchet. **2.** *(ist.)* banca sclavilor vâslași.

Ruderblatt, *-(e)s, -blätter, n. (mar.)* pană a ramei, safran al cârmei.

Ruderboot, *-(e)s, -e, n.* barcă cu rame.

Ruderdolle, *-n, f. (canotaj)* damă (scobitură în capostia bărcii, unde se așază rama).

Ruder|ente, *-n, f. (ornit.)* nume al unei specii de rață *(Erismatura leucocephala).*

Ruderer, *-s, -, m., ~in, -nen, f.* **1.** vâslaș(ă) **2.** canotor(-oare).

Ruderfahrt, *-en, f.* plimbare, excursie cu barca.

Ruderfeder, *-n, f. (ornit.)* pană de vâslire (la păsări).

Ruderfrosch, *-(e)s, -frösche, m. (zool.)* broască zburătoare (din Borneo) *(Rhecophorus pardalis).*

Ruderfüße *pl. (zool.)* picioare palmate.

Ruderfüßer *pl. (zool.)* **1.** crustacee copepode *(Copepoda).* **2.** păsări steganopode *(Steganopoda).*

Rudergabel, *-n, f. (canotaj)* furchet.

Rudergänger, *-s, -,* **Rudergast**, *-(e)s, -en, m. (mar.)* timonier suplinitor.

Rudergerät, *-(e)s, -e, n. (sport)* aparat de exersat vâslitul pe uscat, acasă.

Ruder|hals, *-es, -hälse, m. (mar.)* gât al cârmei.

Ruder|haus, *-es, -häuser, n. (mar.)* cameră a cârmei.

Ruderklub, *-s, -s, m.* club nautic, de canotaj.

Ruderknaggen, *-s, -, m. (mar.)* limitator de cârmă.

Ruderknecht, *-(e)s, -e, m.* **1.** lopătar, vâslaș, marinar care trage la rame. **2.** *(ist.)* condamnat la galere.

Ruderkoker, *-s, -, m.* v. Ruderpinne.

Ruderlage, *-n, f. (mar.)* direcție în care este îndreptată cârma navei.

Rudermannschaft, *-en, f. (sport)* echipaj de canotaj.

rudern, *ruderte, gerudert, vb.* **I.** *intr.* **1.** *(s)* a vâsli, a face canotaj; a se plimba, a merge cu barca; **jetzt ~ wir ans Land** acum vâslim spre mal. **2.** *(h)* a înota, a vâsli; **der Schwan rudert mit den Füßen, der Fisch mit den Flossen** lebăda înoată cu picioarele, peștele cu aripioarele. **3.** *(h) (vân.; despre cocoșul de munte)* a roti, a se înfoia în timpul împerecherii. **4.** *(h) (vân.; despre păsări de apă)* a înota. **5.** *(fam.) (s)* a înainta mișcând din coate. **II.** *tr. (h)* a conduce (barca).

Ruderpinne, *-n, f. (mar.)* bară a cârmei, eche.

Ruder|regatta, *-gatten* (și *-s*), *f.* regată, concurs de canotaj.

Ruderschaft, *-(e)s, -schäfte, m.* bară a vâslei.

Ruderschiff, *-(e)s, -e, n. (mar., ist.)* corabie cu vâsle, galeră.

Ruderschlag, *-(e)s, -schläge, m.* vâslitură, bătaie a vâslei.

Ruderschlange, *-n, f. (zool.)* șarpe vâslitor *(Disitra cyanocincta).*

Rudersklave [-və], *-n, -n, m. (ist.)* sclav, condamnat la galere.

Ruder|sport, *-(e)s, m. sg.* canotaj.

Ruder|stange, *-n, f. (mai ales pl.)* troță a cârmei.

Ruder|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Ruderpinne.

Rudertrainer [-trɛːnɐ], *-s, -, m.* antrenor de canotaj.

Ruderverband, *-(e)s, -bände, m. (sport)* asociație de canotaj.

Ruderverschluss, *-es, -schlüsse, m.* închizător, foraibăr.

Ruderwanze, *-n, f. (entom.)* ploșniță de apă *(Corixa).*

Ruderwettfahrt, *-en, f.* v. Ruderregatta.

Rüdheit, *-en, f.* grosolănie.

rüdig *adj. (pop.)* **1.** obraznic, grosolan, impertinent, insolent. **2.** brutal.

Rüdigkeit, *-en, f.* obrăznicie, impertinență, insolență.

Rudiment, *-(e)s, -e, n.* rudiment; rest.

rudimentär *adj.* rudimentar.

Rudrer, *-s, -, m., ~in, -nen, f.* v. Ruderer.

Ruf, *-(e)s, -e, m.* **1.** strigăt; chemare; **auf den ersten ~** la prima chemare; *(fig.)* **dem ~ der Natur folgen** a asculta de vocea naturii. **2.** renume, reputație, faimă; **in gutem ~(e) stehen** a avea, a se bucura de o bună reputație; **ein Gelehrter von ~** un savant de renume; **er steht im ~e eines Geizhalses** are faimă de zgârcit; **jn. in einen schlechten ~ bringen** a defăima, a discredita pe cineva. **3.** chemare, apel; **einen ~ an jn. ergehen lassen** a lansa un apel către cineva; **er hat einen ~ an die Berliner Universität erhalten** a primit un post (de profesor) la universitatea din Berlin. **4.** număr de telefon. **5.** *(vân.)* fluier de momit, țivlitoare. **6.** *(despre păsări)* chemare, cântec; **der ~ des Kuckucks** chemarea, cântecul cucului. **7.** *(înv.)* zvon, vorbă; **es geht der ~** circulă zvonul.

Ruf|adresse, *-n, f.* adresă de apel.

Ruf|anlage, *-n, f. (tehn.)* **1.** instalație de transmisiuni pentru comunicări cifrate. **2.** instalație de alarmare, de chemare.

Rufbereitschaft *f. sg.* de serviciu, gata pentru chemări.

Rufbus, *-ses, -se, m.* autobuz de transport public care vine la solicitarea călătorilor.

Rufe[1], *-n, f. (reg.)* **1.** râie, scabie. **2.** scoarță, crustă. **3.** asprime.

Rufe[2], **Rüfe**, *-n, f. (elv.)* alunecare de munte, viitură, avalanșă de pietre.

rufen, *rief, gerufen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a chema, a striga; **den Arzt ~** a chema, a aduce medicul; **das Volk zu den** (sau **unter die**) **Waffen ~** a chema poporul la (sau sub) arme; **etwas ins Leben ~** a crea ceva; **etwas ins Gedächtnis ~** a aminti (de) ceva; **jm. wie gerufen kommen** a veni ca și strigat, tocmai la timp. **2.** *(reg.)* a numi, a chema (pe cineva), a (i se) zice (cuiva); **ich heiße Maria, aber man ruft mich Mia** mă cheamă Maria, dar mi se zice (sau îmi zice) Mia. **II.** *intr.* **1.** a striga, a exclama. **2.** *(despre păsări)* a cânta; **der Kuckuck ruft** cântă cucul. **3.** **(nach, um)** a striga (după cineva sau ceva); **er rief um Hilfe** a strigat după ajutor; **er rief nach einem Helfer** a strigat după cineva să-i ajute. **III.** *refl. (în expr.)* **sich heiser ~** a striga până răgușește; **sich halb tot ~** a se prăpădi strigând.

Rufer, *-s, -, m.* persoană care strigă, cheamă; *(fig.)* **der ~ im Streite** căpetenia, conducătorul în luptă; *(fig.)* **~ in der Wüste** persoană care strigă în deșert, care cheamă zadarnic.

Ruff, *(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** apucătură; **in einem ~** deodată, într-o clipă. **2.** v. Rufe[1] **(1).** **3.** v. Rufe[1] **(2).** **4.** v. Rufe[1] **(3).**

Ruf|fall, *-(e)s, -fälle, m. (gram.)* vocativ.

Ruffel, *-s, -, m.,* **Ruffel**, *-n, f. (tehn.)* **1.** rindea de degroșare, de rindeluit grosolan. **2.** sapă pentru tăiat buruieni.

Rüffel, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* mustrare, perdaf; **er hat einen ~ bekommen** a încasat un perdaf. **2.** *(reg.)* v. Ruffel **(1).**

rüffeln, *rüffelte, gerüffelt (ich rüff(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* a mustra, a trage (cuiva) un perdaf.

rüffig *adj.* v. rufig.

Rüffler, *-s, -, m. (fam.)* persoană care mustră, care trage cuiva un perdaf.

Rufhaus, *-es, -häuser, n. (ist.)* sediu al breslei.

Rufhorn, *-(e)s, -hörner, n.* corn de vânătoare.

Rufi, Rüfi, *-, f.* v. Rüfe.

rüfig *adj. (reg.)* zgrunţuros, rugos; cu rofii.
Rufmord, *-(e)s, -e, m.* discreditare, distrugere a reputaţiei (cuiva).
Rufname, *-ns, -n*, **Rufnamen**, *-s, -, m.* **1.** nume de botez, nume mic, de dezmierdare. **2.** *(radio.)* indicativ (al radiofonistului), semnal de apel.
Rufnummer, *-n, f.* număr de telefon.
Rufsäule, *-n, f. (teh.)* coloană, stâlp cu instalaţie de alarmare, de chemare.
rufschädigend *adj.* dăunător renumelui.
Rufschädigung, *-en, f.* discreditare a renumelui.
Ruf|strom, *- (e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de apel.
Ruftaste, *-n, f. (electr.)* buton de apel.
rüften, *rüftete, gerüftet (du rüftest, er rüftet), vb. (h) refl. (reg.)* a se face, a deveni scorţos, zgrunţuros.
Rufton, *-(e)s, m. sg.* ton (la telefon).
Ruftrompete, *-n, f.* trompetă de apel.
Rufweite, *-n, f.* distanţă până unde se aude un strigăt; rază auditivă.
Rufwelle, *-n, f. (radio.)* undă de apel.
Rufzeichen, *-s, -, n.* **1.** *(radio.)* semnal de apel. **2.** semn de exclamaţie.
rügbar *adj.* **1.** criticabil, reproşabil. **2.** condamnabil, incriminabil.
Rugby ['rʌgbɪ], *-s, n. sg. (sport)* rugbi.
Rugby|spieler, *-s, -, m. (sport)* rugbist.
Rüge, *-n, f.* **1.** dojană, mustrare; **jm. eine ~ erteilen** a dojeni pe cineva. **2.** *(jur., înv.)* culpă, incriminare; admonestare; corecţie.
Rügegericht, *-(e)s, -e, n. (jur., înv.)* tribunal corecţional.
rügen, *rügte, gerügt, vb. (h) tr.* **1.** a dojeni, a certa, a mustra, a admonesta. **2.** a critica; a vedea cu ochi răi (ceva). **3.** *(înv.)* a pedepsi.
Rüger, *-s, -, n.* persoană care mustră, dojeneşte, admonestează.
Rügesache, *-n, f. (jur., înv.)* contravenţie.
Ruhe *f. sg.* **1.** linişte, calm; pace; tăcere; **die ~ des Waldes** liniştea pădurii; **lass mich in ~!** lasă-mă-n pace! **gib ~!** tăcere!; **die ~ selbst sein** a fi calmul în persoană; **jn. aus der ~ bringen** a scoate pe cineva din răbdări. **2.** calm, echilibru, sânge rece; **ein Mann von großer ~** un om de-un mare echilibru sufletesc; **nichts bringt ihn aus seiner ~** nimic nu-l tulbură, nu-l scoate din fire. **3.** (stare de) repaus; nemişcare, imobilitate. **4.** odihnă, repaus; linişte, răgaz; **sich** *(dat.)* **keine ~ gönnen** a nu-şi permite o clipă de odihnă; **zur ~ gehen** a se culca, a se duce la culcare; **sich zur ~ setzen** a se retrage (din slujbă, din viaţa publică etc.), a ieşi la pensie; *(poet.)* **die ewige ~** odihna de veci; **sie hat weder Rast noch Ruh** n-are nici o clipă de răgaz; **das will ich mir in ~ überlegen** dă-mi răgaz să mă gândesc la asta; **die ewige ~ finden** a muri; **in die ewige ~** sau **zur ewigen ~ eingehen** a muri; **jn. zur tetzten ~ betten** a înmormânta pe cineva.
Ruhe|altar, *-s, -altäre, m. (rel.)* altar pe drumul parcurs de o procesiune.
Ruhebank, *-bänke, f.* **1.** bancă (în parc etc.). **2.** sofa.
Ruhebedürfnis, *-ses, n. sg.* nevoie de odihnă, de repaus, de linişte.
ruhebedürftig *adj.* care are nevoie de odihnă; obosit, ostenit; surmenat.
Ruhebefehl, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ordin de repaus.
Ruhebett, *-(e)s, -en, n.* sofa, canapea; şezlong; pat de odihnă.
Ruhebühne, *-n, f. (mine)* platou de odihnă.
Ruhedruck, *-(e)s, -drücke, m. (tehn.)* presiune statică.
Ruhefeind, *-(e)s, -e, m.* tulburător al liniştii.
Ruhefeld, *-(e)s, -er, n.* câmp înţelenit, ţelină.
Ruhefuge, *-n, f. (constr.)* rost orizontal.
Ruhegebühr, *-en, f.*, **Ruhege|halt**, *-(e)s, -gehälter, n.* pensie.
ruhege|haltsberechtigt *adj.* cu drept de pensie.
Ruhegeld, *-(e)s, -er, n.* pensie.
Ruhegenuss, *-es, m. sg. (austr.)* pensie.
Ruheklang, *- (e)s, -klänge, m. (fiz.)* consonanţă.
Ruhekammer, *-n, f.* **1.** cameră de dormit. **2.** cameră de odihnă (în gări etc.).
Ruhekissen, *-s, -, n.* pernă (de divan).
Ruhekontakt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* contact de repaus.
Ruhelage, *-n, f.* poziţie de repaus, de imobilizare.
Ruhelager, *-s, -, n.* **1.** refugiu. **2.** *(mil.)* tabără de odihnă.
ruhelos *adj.* şi *adv.* neliniştit, agitat.
Ruhelosigkeit *f. sg.* nelinişte, agitaţie (continuă).
ruhen, *ruhte, geruht, vb. (h) intr.* **1.** a (se) odihni; a dormi; **ich habe heute Nacht gut geruht** astă-noapte m-am odihnit bine; **ich wünsche (Ihnen) gut zu ~** (vă doresc) odihnă plăcută, somn uşor; **auf seinen Lorbeeren ~** a se culca pe lauri. **2.** a sta degeaba, fără treabă, inactiv; **ihre fleißigen Hände ruhten nie** mâinile ei harnice nu se odihneau niciodată; **der Acker ruht** ogorul stă nelucrat; **nach getaner Arbeit ist gut ~** e dulce odihna după ce-ai isprăvit treaba. **3.** a fi liniştit, calm; **die See ruht** marea e calmă. **4.** *(auf cu dat.)* a se sprijini, a fi aşezat, fixat (pe ceva); **ihr Arm ruhte auf meiner Schulter** braţul ei se sprijinea pe umărul meu; **die Brücke ruht auf Pfeilern** podul e aşezat pe stâlpi; **die Verantwortung ruht auf ihm** răspunderea apasă asupra lui; **seine Blicke auf etwas ~ lassen** a-şi opri ochii pe ceva. **5.** *(fig., poet.)* a fi mort; **hier ruht X** aici odihneşte X.
Ruhe|nische, *-n, f.* alcov.
Ruhe|ort, *-(e)s, -e, m.* v. Ruheplatz.
Ruhepause, *-n, f.* pauză, recreaţie.
Ruheplatz, *-es, -plätze, m.* loc de odihnă, de retragere.
Ruheposten, *-s, -, m. (iron.)* sinecură.
Ruhepulver [-fə şi -və], *-s, -, n. (înv.)* calmant, sedativ.
Ruhepunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** loc ferit, liniştit, retras. **2.** loc de odihnă. **3.** *(fiz.)* punct mort. **4.** *(mat., mec.)* punct de echilibru, de repaus.
ruheselig *adj.* v. ruhselig.
Ruhesessel, *-s, -, m.* fotoliu; şezlong.
Ruhesitz, *-es, -e, m.* **1.** loc de odihnă. **2.** reşedinţă de retragere, locuinţă în care se retrage cineva după ce iese din viaţa activă. **3.** *(auto.)* scaun comod, reglabil.
Ruhe|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* rezemătoare, sprijinitor de mână (pentru pictori).
Ruhe|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** pensie; **sich in den ~ begeben** sau **in den ~ treten** a ieşi la pensie. **2.** *(tehn.)* poziţie de repaus.
Ruhe|ständler, *-s, -, m.* pensionar.
Ruhe|standsversorgung, *-en, f.* asigurarea unui trai decent la pensie.
Ruhe|statt, *-stätten, f.*, **Ruhe|stätte**, *-n, f.* loc de odihnă; **die letzte ~** loc de odihnă veşnică, mormânt.
Ruhe|stelle, *-n, f.* v. Ruheplatz.
Ruhe|stellung, *-en, f.* poziţie de repaus.
Ruhe|stifter, *-s, -, m.* împăciuitor, pacificator.
ruhe|störend *adj.* care tulbură liniştea, care deranjează.
Ruhe|störer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care tulbură liniştea, care deranjează; scandalagiu, scandalagioaică.
Ruhe|störung, *-en, f.* tulburare a liniştii.
Ruhe|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent permanent, curent de repaus.
Ruhe|stündchen, *-s, -, n.*, **Ruhe|stunde**, *-n, f.* oră de odihnă, de repaus; oră de linişte, de calm; **eine ~ einlegen** a face o pauză de o oră.
Ruhetag, *-(e)s, -e, m.* zi de odihnă; **der allgemeine ~** zi oficială de odihnă, repaus duminical.
ruhevoll *adj.* liniştit, calm, paşnic.
Ruhewinkel, *-s, -, m.* colţ liniştit, de odihnă.
Ruhezeichen, *-s, -, n. (muz.)* semn de suspensie, pauză.
Ruhezeit, *-en, f.* timp de repaus, de odihnă.
Ruhezu|stand, *-(e)s, m. sg.* stare de repaus.
ruhig I. *adj.* şi *adv.* **1.** liniştit, paşnic; **~e Mieter** chiriaşi liniştiţi. **2.** liniştit, calm; **er führt ein ~es Leben** duce o viaţă liniştită; **seien Sie ~** fiţi liniştit; **~ Blut!** fii calm, păstrează-ţi sângele rece! **II.** *adv.* liniştit, fără grijă; **lass ihn ~ kommen!** lasă-l numai să vină, nu-ţi face griji! **III.** *interj.* linişte! tăcere!
ruhig stellen, *stellte ruhig, ruhig gestellt, vb. (h) tr. (med.)* a imobiliza (un membru fracturat).
Ruhig|stellung *f. sg. (med.)* imobilizare.
ruhlos *adj. (poet.)* v. ruhelos.
Ruhm, *-(e)s, m. sg.* **1.** glorie, slavă, mărire; **zu ~ und Ehren gelangen** a ajunge la mare cinste; **sich mit ~ bedecken** a se acoperi de glorie; **sich nicht (gerade) mit ~ bekleckern** *(iron.)* a nu fi de mare faimă. **2.** reputaţie.
ruhmbedeckt *adj.* glorios, acoperit de onorurile cele mai înalte.
Ruhmbegier *f. sg.*, **Ruhmbegierde**, *-n, f.* sete de glorie.
ruhmbegierig *adj.* v. ruhmsüchtig.
rühmen, *rühmte, gerühmt, vb. (h)* **I.** *tr.* a lăuda, a slăvi, a preamări. **II.** *refl.* **1.** a se lăuda; **sich ~ ist keine Tugend** lauda de sine nu miroase a bine. **2.** (cu *gen.* sau *mit)* a se lăuda, a se făli; **er rühmt sich seiner Stärke** se laudă cu puterea lui; **er rühmt sich mit seinem Edelmut** se făleşte cu mărinimia lui.
Rühmen, *-s, n. sg.* preamărire, glorificare, slăvire; **es wird davon viel ~s gemacht** se face prea mult caz de asta.
rühmenswert *adj.* demn de laudă.
Rühmer, *-s, -, m.* **1.** glorificator. **2.** *(iron.)* linguşitor.
Ruhmesblatt, *-(e)s, -blätter, n. (fig.)* filă de glorie, faptă sau întâmplare demnă de glorie; **ein ~ der Geschichte** o filă de glorie a istoriei.
Ruhmesglanz, *-es, m. sg.* v. Ruhm **(1)**.
Ruhmeshalle, *-n, f.* panteon, templu al gloriei.
Ruhmeskranz, *-es, -kränze, m.* cunună de lauri.
Ruhmes|tag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi de glorie. **2.** aniversare a unui eveniment glorios.
Ruhmes|tat, *-en, f.* faptă glorioasă.
Ruhmes|tempel, *-s, -, m.* v. Ruhmeshalle.
ruhmgekrönt *adj.* încununat de glorie.
rühmlich *adj.* **1.** lăudabil. **2.** glorios. **3.** *(în expr.)* **~ bekannt** faimos, renumit; **unsere ~ bekannten Erzeugnisse** produsele noastre renumite.
Rühmlichkeit, *-en, f.* caracter glorios, lăudabil.
ruhmlos *adj.* fără glorie, lipsit de glorie; obscur.
Ruhmlosigkeit *f. sg.* lipsă de glorie; obscuritate.
ruhmredig *adj.* fanfaron, lăudăros.
Ruhmredigkeit *f. sg.* lăudăroşenie, fanfaronadă.
ruhmreich *adj.* glorios.
Ruhmsucht *f. sg.* sete de glorie.
ruhmsüchtig *adj.* setos, însetat de glorie; ahtiat de glorie, de strălucire.
ruhmvoll *adj.* şi *adv.* v. ruhmreich.
ruhmwürdig *adj.* demn de glorie.
Ruhr *f. sg.* **1.** *(med.)* dizenterie. **2.** *(vân.)* colban, pasăre de momeală, de nadă.
Ruhr|anfall, *-(e)s, -fälle, m. (med.)* criză de dizenterie.
Rühr|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* malaxor mecanic.
ruhr|artig *adj. (med.)* dizenteriform.
rührbar *adj.* **1.** *(tehn.)* care poate fi agitat. **2.** care poate fi amestecat. **3.** *(fig.)* sensibil, impresionabil.
Rührbesen, *-s, -, m.* tel, paletă de amestecat (la mixer).
Ruhrbirne, *-n, f. (bot.)* sorb *(Sorbus torminalis)*.
Rühr|ei, *-(e)s, n. sg. (cul.)* jumări (de ouă), scrob.
Rühr|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* fier de amestecat, de agitat.
Rühr|elektrode, *-n, f.* electrod mobil (la băi electrolitice).
rühren, *rührte, gerührt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a mişca; a urni; **er hat dabei keinen Finger gerührt** n-a mişcat nici un deget pentru asta. **2.** a bate, a lovi; **die Trommel ~** a bate toba; **er stand da, als ob ihn der Donner gerührt hätte** a rămas ca trăsnit; **er ist vom Schlage gerührt worden** l-a lovit damblaua, a avut un acces de paralizie, un atac de apoplexie. **3.** a amesteca, a bate. **4.** *(fig.)* a mişca, a înduioşa, a impresiona; a emoţiona, a afecta; **rührt dich das nicht?** nu te înduioşează asta? **die Rede hat mich tief gerührt** cuvântarea m-a impresionat profund. **5.** *(reg.)* a săpa, a prăşi. **II.** *intr.* **1.** *(an* cu *ac.)* a atinge (ceva), a se atinge (de ceva). **2.** *(von)* a proveni, a veni, a se trage (de la ceva); **der Gedanke rührt von seinem Freund** ideea i-a venit de la prietenul lui. **III.** *refl.* **1.** a se mişca; a se urni; **ich kann mich vor Müdigkeit nicht ~** nu mă pot mişca de oboseală;

(fam.) **so rühr' dich doch!** mişcă-te o dată! *(mil.; în expr.)* **rührt euch!** pe loc repaus! **2.** a se mişca, a se agita, a nu sta inactiv, cu mâinile-n sân.

rührend I. *part. prez.* de la rühren. **II.** *adj.* mişcător, înduioşător, emoţionant.

Rührende, *-n (etwas Rührendes), n. sg.* ceea ce este înduioşător, mişcător.

Rührfass, *-es, -fässer, n.* putinei (de scos untul).

Rührgabel, *-n, f.* furcă, paletă de amestecat.

Rühr|haken, *-s, -, m.* sapă de (amestecat) mortar.

Rühr|holz, *-es, -hölzer, n.* v. Rührstange.

rührig *adj.* harnic, activ, sprinten, iute, vioi, ager; dezgheţat.

Rührigkeit *f. sg.* hărnicie, vioiciune, sprinteneală, agerime.

Rührkartoffeln *pl.* piure de cartofi.

Rührkelle, *n, f.* lingură de amestecat.

ruhrkrank *adj. (med.)* bolnav de dizenterie.

Ruhrkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* siminoc *(Helichrysum arenarium).*

Rührkrücke, *-n, f.* v. Rührstange.

Rührkuchen, *-s, -, m. (cul.)* chec.

Rührlöffel, *-s, -, m.* v. Rührkelle.

Rührmaschine, *-n, f.* malaxor.

Rührmichnicht|an, *-, -, n.* **1.** *(bot.)* slăbănog *(Impatiens nolitangere* L.). **2.** *(fig.; în expr.)* **das Kräutlein ~** mimoză, persoană sensibilă.

Rührmilch *f. sg.* lapte bătut.

rührsam *(inv.).* **rührselig** *adj.* care se înduioşează uşor; (exagerat de) sentimental.

Rührseligkeit *f. sg.* emotivitate, sensibilitate exagerată; sentimentalism.

Rühr|spiel, *-(e)s, -e, n. (arte)* melodramă.

Rühr|stange, *-n, f.*, **Rühr|stecken**, *-s, -*, **Rühr|stengel**, *-s, -*, **Rühr|stock**, *-(e)s, -stöcke, m.* făcăleţ, băţ de amestecat.

Rühr|stück, *-(e)s, -e, n.* v. Rührspiel.

Rühr|szene, *-n, f.* scenă melodramatică, sentimentală.

Rührteig, *-(e)s, -e, m. (cul.)* cocă de chec.

Rührung, *-en, f.* emoţie, înduioşare; **in ~ versetzen** a mişca, a înduioşa.

rührungslos *adj.* nesimţitor, insensibil.

Rührwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Rührapparat.

Rührwurz *f. sg. (bot.)* sclipeţi *(Potentilla erecta).*

ruhsam, **ruhselig**, *adj. (inv., poet.)* tihnit, liniştit, liniştitor.

Ru|in, *-s, m. sg.* ruină, prăbuşire, pieire, distrugere, dezastru.

Ru|ine, *-n, f.* ruină; dărăpănătură, surpătură.

ru|inen|artig, **ru|inenhaft** *adj.* năruit, cu aspect de ruină, ca o ruină.

ru|inieren, *ruinierte, ruiniert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) ruina, a (se) strica; a (se) prăpădi; **seine Gesundheit ~** a-şi ruina, a-şi prăpădi sănătatea.

ru|inös *adj.* care duce la ruină, ruinător, dezastruos.

Ru|inosität *f. sg.* stare de ruină, de dărăpănare.

Ruktation, *-en, f.* v. Rülpser.

Rülp, *-(e)s, -e, m.* v. Rülpser.

rülpisch *adj.* obraznic, mojic, bădăran.

Rülps, *-es, -e, m.* **1.** v. Rülpser. **2.** *(fam.)* mojic, bădăran.

rülpsen, *rülpste, gerülpst (du, er rülpst) vb. (h) intr.* a râgâi.

Rülpser, *-s, -, m.* râgâială, râgâitură, eructaţie.

rum *adv. presc. (reg., fam.)* de la herum în jur, împrejur.

Rum, *-s, -s* (sau *-e*), *m.* rom.

rum|albern, *alberte rum, rumgealbert, vb. (h) intr. (fam.)* v. herumalbern.

Rumäne, *-n, -n, m.* român.

Rumänin, *-nen, f.* româncă.

rumänisch I. *adj.* român, românesc. **II.** *adv.* româneşte.

Rumantsch, **Rumauntsch** *n. sg.* v. Romaun(t)sch.

Rumba, *-s, f.* rumba.

rumballern, *ballerte rum, rumgeballert, vb. (h) intr. (fam.)* a trage (cu puşca) fără sens, în gol.

rumbrüllen, *brüllte rum, rumgebrüllt, vb. (h) intr. (fam.)* a urla ca un besmetic, a face scandal.

Rum|essenz, *-en, f.* esenţă de rom.

Rumfabrik, *-en, f.* fabrică de rom.

rumgammeln, *gammelte rum, rumgegammelt (ich gamm(e)le rum), vb. (h) intr. (fam.)* a duce o viaţă parazitară.

rumhaben, *hatte rum, rumgehabt (du hast rum, er hat rum), vb. (h) tr. (fam.)* a fi scăpat (de ceva); a fi absolvit (ceva).

rumhängen, *hing rum, rumgehangen, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** v. rumgammeln. **2.** v. herumhängen.

ruminieren, *ruminierte, ruminiert, vb. (h) tr.* **1.** *(med.)* a remesteca (alimentele regurgitate). **2.** *(fig.)* a rumega, a chibzui.

rumkriegen, *kriegte rum, rumgekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a convinge cu vorba. **2.** a parcurge, a rezista (un timp); **wir werden die zwei Wochen schon ~** om rezista, om trece cele două săptămâni.

Rumkugel, *-n, f. (cul.)* trufă cu aromă de rom.

rum|machen, *machte rum, rumgemacht, vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** *(fam.)* a pune în jur, a lega; **einen Verband ~** a face un pansament. **2.** *(fam.)* a aştepta să treacă timpul. **3.** *(vulg.)* a hoinări. **4.** *(vulg.)* a meşteri, a umbla.

Rummel, *-s, -, m.* **1.** gălăgie, forfotă, agitaţie, zarvă, tărăboi. **2.** v. Rummelplatz. **3.** vechituri; boarfe, troace; **im ~** sau **den ganzen ~ kaufen** a cumpăra cu ghiotura, cu toptanul. **4.** *(fam.; în expr.)* **er versteht den ~** se pricepe; ştie toate chiţibuşurile, toate tertipurile; **den ~ kenne ich** îmi cunosc marfa. **5.** *(reg.)* dat cu zarul pentru plata consumaţiei (la chef). **6.** *(reg.)* ciur.

Rummelei, *-en, f. (fam.)* v. Rummel **(1).**

rummeln, *rummelte, gerummelt (ich rumm(e)le), vb. (h) intr.* a face gălăgie, zarvă, tărăboi, zgomot; *(impers.)* **es rummelt** e mare tărăboi, e o gălăgie infernală.

Rummelplatz, *-es, -plätze, m.* iarmaroc, bâlci.

Rumor, *-s, m. sg. (inv.)* gălăgie, forfotă, zgomot; hodorogeală, bocăneală; tumult.

rumoren, *rumorte, rumort, vb. (h) intr.* a face gălăgie, zgomot; a se mişca hodorogind, bocănind; *(fam.)* **dieser Gedanke rumorte ihm schon lange im Kopfe** gândul acesta îi umbla de mult prin cap; *(impers.)* **es rumort in meinem Bauch** îmi chiorăie maţele.

Rumorer, *-s, -, m.* gălăgios, scandalagiu.

Rump, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(reg.)* trunchi, trup, corp. **2.** coş împletit, cufăr de nuiele.

Rumpel[1], *-n, f.* maşină manuală de spălat rufe.

Rumpel[2], *-s, -, m. (reg.)* **1.** v. Rumpelei. **2.** vechituri, boarfe, troace.

Rumpelei, *-en, f.* zgomot, uruit.

Rumpelgeist, *-(e)s, -er, m. (mit., pop.)* spiriduş gălăgios.

rumpelig *adj.* **1.** hodorogit, rablagit. **2.** *(despre drumuri)* cu gropi, cu hârtoape. **3.** cu riduri, cu cute.

Rumpelkammer, *-n, f.* cămară cu vechituri, debara; *(fam.)* **etwas aus der ~ hervorholen** a scoate ceva de la naftalină.

Rumpelkasten, *-s, -* (şi *-kästen*), *m.* **1.** ladă, dulap de vechituri. **2.** *(fam.)* trăsură veche, automobil hodorogit; **so ein alter ~!** ce mai hodoroagă veche!

Rumpelkiste, *-n, f. (fam.)* ladă cu vechituri.

Rumpelmette, *-n, f. (fam., la catolici)* denie din ultimele trei zile din Săptămâna Mare.

rumpeln, *rumpelte, gerumpelt (ich rump(e)le), vb.* **I.** *intr.* **A.** *(s)* a merge hodorogind, duruind, bubuind, huruind. **B.** *(h)* **1.** a hodorogi, a durui, a bubui, a hurui. **2.** a face dezordine, harababură, a arunca totul claie peste grămadă. **3.** *(despre porcine)* a se da la vier, a se împerechea. **II.** *tr. (h)* a freca (rufe).

Rumpel|stilzchen, *-s, n. sg.* figură dintr-un basm german; spiriduş.

Rumpeltier, *-(e)s, -e, n.* vier (de prăsilă).

Rumpf, *-(e)s, Rümpfe, m.* **1.** corp; trunchi; *(av.)* fuzelaj; **der ~ der Maschine** corpul maşinii; **der ~ der Säule** trunchiul coloanei; **der ~ des Schiffes** scheletul vasului. **2.** *(reg.)* cută. **3.** *(reg.)* stup (de albine). **4.** *(reg.)* coş al morii. **5.** *(reg.)* coş împletit, cufăr de nuiele.

Rumpfbeuge, *-n, f.*, **Rumpfbeugen**, *-s, n. sg. (sport)* îndoire, aplecare a trunchiului.

rümpfen, *rümpfte, gerümpft, vb. (h) tr.* a încreţi, a strâmba; **die Nase ~ a)** a strâmba din nas; **b)** *(fig.)* a dispreţui.

Rumpf|flugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* avion cu fuzelajul neîmbrăcat.

Rumpfgebirge, *-s, -, n. (geogr.)* horst, vârf de munte erodat, trunchiat.

Rumpfgerippe, *-s, -, n. (av.)* carcasă a fuzelajului.

Rumpfholm, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mar.)* traversă de susţinere a corpului navei. **2.** *(av.)* longeron de fuzelaj.

Rumpfkreisen, *-s, n. sg. (sport)* rotire a trunchiului.

Rumpfloch, *-(e)s, -löcher, n. (tehn.)* pâlnie receptoare (la moară); coş al morii.

Rumpfparlament, *-(e)s, -e, n. (pol.)* parlament incomplet, trunchiat.

Rumpfsenken, *-s, n. sg. (sport)* aplecare a trunchiului înainte (la orizontală).

Rumpf|stück, *-(e)s, -e, n.* v. Rumpsteak.

rumpieren, *rumpierte, rumpiert, vb. (h) tr. (inv.)* a rupe, a sfâşia; a strica.

rumplig *adj.* v. rumpelig.

Rumpsteak ['rUmpste:k], *-s, -s, n. (cul.)* ramstec, friptură de vacă.

rumpumpeln, *rumpumpelte, rumpumpelt (ich rumpump(e)le), vb. (s* şi *h) intr. (fam., glumeţ)* a hurui, a hodorogi.

rums *interj.* trosc! buf!

rumschmeißen, *schmiss rum, rumgeschmissen (du, er schmeißt rum), vb. (h) tr. (fam.)* v. herumwerfen.

rumsen, *rumste, gerumst (du, er rumst), vb.* **I.** *(h* şi *s) intr. (fam.)* a se ciocni cu zgomot.

Rumtopf, *-(e)s, -töpfe, m.* **1.** *(cul.)* fructe conservate în (zahăr şi) rom. **2.** borcan pentru conservat fructe în rom.

Rumverschnitt, *-(e)s, -e, m.* amestec de rom cu alte băuturi alcoolice.

Run [rʌn], *-s, -s, m. (fin.)* panică bancară; asaltare a ghişeelor (de către depunători).

rund I. *adj.* **1.** rotund; circular; sferic; **Konferenz am ~en Tisch** conferinţă la masa rotundă; **länglich ~** oval; **~e Augen machen** a holba ochii. **2.** rotund; plin; rotofei; durduliu; **~e Wangen** obraji bucălaţi; **~e Arme** braţe pline. **3.** rotunjit, întreg, perfect. **4.** *(despre cifre)* rotund. **5.** clar, precis, net, lămurit, franc; **eine ~e Antwort geben** a da un răspuns precis. **II.** *adv.* **1.** *(fam.; în expr.)* **sich dick und ~ essen** a se îndopa; **~ herum** (de jur) împrejur; **blicke ~!** priveşte în jur(ul tău)!; **er geht ~ herum** umblă de jur împrejur. **2.** cam; aproximativ, circa; **~ hundert** aproximativ o sută. **3.** pe faţă, făţiş, direct; clar, limpede; lămurit; net; **~ heraussagen** a spune pe faţă, pe şleau; **~ abschlagen** a refuza net.

Rund, *-(e)s, -e, n.* **1.** *sg.* rotunjime. **2.** suprafaţă sau obiect rotund; cerc, rond; *(în expr.)* **rings im ~(e)** de jur împrejur, în jur.

Runda, *-s, -s, n. (inv.; argou studenţesc)* cântec de petrecere în care fiecare cântă pe rând ceva.

rund|äugig *adj.* cu ochi rotunzi; mirat, uimit.

rundbäckig *adj.* bucălat.

Rundbank, *-bänke, f.* bancă rotundă (în jurul unui copac etc.).

Rundbastion, *-en, f.* bastion rotund, redută.

Rundbau, *-(e)s, -ten, m. (arhit.)* rotondă.

Rundbeet, *-(e)s, -e, n.* rond (de flori).

Rundbeschicker, *-s, -, m. (tehn.)* încărcător cilindric.

Rundbild, *-(e)s, -er, n.* panoramă.

Rundblick, *-(e)s, -e, m.* **1.** panoramă; privelişte circulară. **2.** privire circulară. **3.** *(mil.)* tur de orizont.

Rundblickzielfernrohr, *-(e)s, -e, n. (mil.)* lunetă pentru trageri de precizie, prin reperarea unghiurilor.

Rundbogen, *-s, -* (şi *-bögen*), *m. (arhit.)* arc în plincintru.

Rundbogenfenster, *-s, -, n. (constr.)* fereastră semicirculară.

Rundbogenfries, *-es, -e, m. (constr.)* friză semicirculară.

Rundbogengewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă în plincintru.

Rundbombe, *-n, f.* bombă sferică.

Rundbördel, *-s, -, m. (maş.)* bordură rotundă.

Rundbrecher, *-s, -, m. (tehn.)* concasor rotativ; concasor conic pentru minereu.

Rundbrenner, *-s, -, m.* **1.** arzător cu fitil circular (la lampa de petrol). **2.** lampă cu fitil circular.

Rundbrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** v. Runderlass. **2.** *(bis.)* pastorală.

Rundbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine (neagră) rotundă.
Rundbürste, *-n, f.* perie cilindrică.
Rund|dorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat cu casele dispuse circular.
Rund|draht, *-(e)s, -drähte, m.* sârmă cu secțiune circulară.
Runde, *-n, f.* **1.** cerc; **alle in der ~** toți dimprejur; **er blickt in die ~** se uită împrejur. **2.** *(mil.)* rond, raită; **die ~ machen** a face rondul. **3.** rând; **eine ~ Bier** un rând de bere. **4.** *(sport)* **a)** rundă; **b)** tur; **c)** etapă; **d)** repriză. **5.** *(fam., în expr.)* **etwas über die ~n bringen** a o scoate cu greu la capăt; **über die ~n kommen** a reuși cu greu.
Ründe *f. sg. (poet.)* v. Rundheit.
Rundell, *-s, -s, n.* v. Rondell.
runden, *rundete, gerundet (du rundest, er rundet), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) rotunji; **einen Saum ~** a rotunji un tiv; **die Lippen ~** a rotunji buzele. **2.** a se rotunji, a se forma; a se maturiza, a se coace, a ajunge la maturitate; a se perfecționa; **die Teile ~ sich zu einem geschlossenen Ganzen** părțile componente se rotunjesc formând un întreg închegat; **das Jahr rundet sich** anul se împlinește.
Rundenzahl, *-en, f. (sport)* număr de repriză, de reprize.
ründen, *ründete, geründet (du ründest, er ründet), vb. (h) tr.* și *refl.* v. runden **(1).**
rund|er|haben *adj.* convex.
Rund|er|habenheit, *-en, f.* convexitate.
Rund|erlass, *-es, -e, m. (adm.)* circulară.
rund|erneuern, *runderneuert (numai inf. și part. perf.), vb. (h) tr.* a recondiționa (pneuri).
Rund|erneuerung, *-en, f.* recondiționare (de pneuri).
Rundfahrkarte, *-n, f.* bilet (de călătorie) în circuit.
Rundfahrt, *-en, f.* circuit turistic, tur; **eine ~ durchs Land machen** a face un tur prin țară.
Rundfeder, *-n, f.* peniță rondă.
Rundfeile, *-n, f.* pilă rotundă.
Rundfenster, *-s, -, n. (arhit., constr.)* fereastră circulară.
Rundflug, *-(e)s, -flüge, m.* **1.** zbor, înconjur cu avionul, raid. **2.** *(av.)* zbor circular, circuit închis.
Rundfrage, *-n, f.* anchetă.
rundfragen, *rundgefragt (numai inf. și part. trec.), vb. (h) intr.* a întreba pe toată lumea din jur; a ancheta.
Rundfräsen, *-s, n. sg. (tehn.)* frezare circulară.
Rundfunk, *-(e)s, -e, m.* **1.** radiodifuziune. **2.** v. Rundfunkempfänger.
Rundfunk|ansager, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* crainic(ă) la radio.
Rundfunk|an|stalt, *-en, f.* instituție, post de radiodifuziune.
Rundfunk|aufnahme, *-n, f.* înregistrare radiofonică.
Rundfunk|aufnahmeraum, *-(e)s, -räume, m. (radio)* studio, cabină de înregistrare.
Rundfunk|empfang, *-(e)s, -fänge, m.* radiorecepție, recepție radiofonică.
Rundfunk|empfänger, *-s, -, m.* aparat de radio, radioreceptor.
rundfunken, *rundfunkte, gerundfunkt, vb. (h) tr.* a transmite prin radio, a radiodifuza.
Rundfunkgebühr, *-en, f.* (taxă de) abonament la radio.
Rundfunkgerät, *-(e)s, -e, n.* v. Rundfunkempfänger.
Rundfunkhaus, *-es, -häuser, n.* clădire a stației de radiodifuziune, post de radio.
Rundfunkhörer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* ascultător(-oare) de radio.
Rundfunk|kommentator, *-s, -en, m.* comentator la postul de radiodifuziune.
Rundfunkmeldung, *-en, f.* știre radiodifuzată.
Rundfunknachrichten *pl.* radiojurnal, buletin de știri.
Rundfunk|orchester [-kɛs-], *-s, -, n.* orchestra radiodifuziunii.
Rundfunkprogramm, *-s, -e, n.* programul radiodifuziunii.
Rundfunkrede, *-n, f.* discurs radiodifuzat.
Rundfunkreporter, *-s, -, m.* radioreporter.
Rundfunkröhre, *-n, f. (radio.)* tub electronic de radiorecepție; lampă de radio.
Rundfunksender, *-s, -, m.* post de radio-emisiune.
Rundfunksendung, *-en, f.* emisiune radiofonică.
Rundfunk|sprecher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* crainic(ă) la radio.
Rundfunk|station, *-en, f.* stație, post de radioemisiune.
Rundfunkteilnehmer, *-s, -, m.* v. Rundfunkhörer.
Rundfunkteilnehmergebühr, *-en, f.* v. Rundfunkgebühr.
Rundfunk|übertragung, *-en, f.* transmisiune prin radio.
Rundfunkverkehr, *-(e)s, m. sg.* trafic radiofonic.
Rundfunkwelle, *-n, f.* undă radiofonică.
Rundfunkwerbung, *-en, f.* reclamă, publicitate la radio.
Rundfunkzirkel, *-s, -, m.* cerc de radioamatori.
Rundgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** raită, ocol, tur. **2.** *(mil.)* patrulă, rond. **3.** *(arhit.)* galerie circulară.
Rundgebäude, *-s, -, n. (arhit.)* rotondă.
rundgehen, *ging rund, rundgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a face un tur, a da o raită. **2.** a fi dat în jur (din mână în mână); **die Flasche ging rund** sticla trecu din mână în mână. **3.** *impers. (fam.)* a fi mult de lucru, fără întrerupere; **hier geht es rund** aici se lucrează zi și noapte.
Rundgemälde, *-s, -, n.* panoramă.
Rundgesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec de chef în care fiecare cântă la rândul său.
Rundgesenk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* matriță rotundă.
Rundgießmaschine, *-n, f. (tipogr.)* aparat de stereotipie.
Rundheit, *-en, f.* rotunjime.
rundheraus *adv.* pe față, pe șleau, fără înconjur, de-a dreptul, deschis, verde; **etwas ~ sagen** a spune verde în față.
rundherum *adv.* în jur, de jur împrejur, în cerc.
Rundhobel, *-s, -, m. (tehn.)* rindea de rotunjit.
Rundmaschine, *-n, f. (maș.)* mașină de rabotat curb.
rundhohl *adj.* concav.
Rundholz, *-es, -hölzer, n.* **1.** lemn rotund. **2.** sucitor.
Rundholz|zopfdurchmesser, *-s, -, m.* diametru la capătul mai subțire al (trunchiurilor) lemnelor rotunde.
Rundhorizont, *-(e)s, -e, m.* orizont circular.
Rundhorn, *-(e)s, -hörner, n. (tehn.)* corn conic la nicovală.
rundieren, *rundierte, rundiert, vb. (h) tr.* și *intr.* a șlefui, a rotunji cu mâna liberă (pietre prețioase).
Rundkaliber, *-s, -, m. (tehn.)* calibru rotund de laminat.
Rundkamm, *-(e)s, -kämme, m. (text.)* cilindru pieptănător cu segmenți de ace.
rundklopfen, *klopfte rund, rundgeklopft, vb. (h) tr.* a rotunji bătând.
Rundkolben, *-s, -, m. (chim.)* balon cu fund rotund.
Rundkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap rotund.
Rundkopfschraube, *-n, f. (tehn.)* șurub cu cap rotund.
Rundkopfwal, *-(e)s, -e, m. (zool.)* balenă neagră *(Glabicephala melas).*
Rundkrabbe, *-n, f. (zool.)* crab rotund *(Oxystomata).*
Rundkupfer, *-s, n. sg. (metal.)* bară rotundă de cupru.
Rundlauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** *(sport)* aparat pentru alergare în cerc. **2.** *(tehn.)* mișcare circulară, cursă circulară; concentricitate; rotire fără bătaie. **3.** v. Runderlass. **4.** circulație (în cerc închis).
Rundlauflehre, *-n, f. (maș.)* calibru de centrat bătaia radială.
Rundlaufmethode, *-n, f. (chim.)* metodă prin recirculare.
Rundlaufpresse, *-n, f. (metal.)* presă cu masă rotativă.
Rundlaufzirkel, *-s, -, m. (orlogerie)* compas circular.
Rundlehre, *-n, f. (metrol.)* calibru-inel.
rundlich *adj.* **1.** rotunjor; **eine ~e Form** o formă rotunjoară. **2.** grăsuț, dolofan, durduliu; **eine kleine, ~e Frau** o femeie mică și durdulie.
Rundlichkeit *f. sg.* formă rotunjoară.
Rundling, *-s, -e, m.* **1.** v. Runddorf. **2.** lemn rotund (pentru scule).
Rundmäuler *pl. (iht.)* pești ciclostomi *(Cyclostomata).*
Rundnaht, *-nähte, f.* cusătură circulară.
Rundpfeiler, *-s, -, m.* stâlp, pilon circular.
Rundplatz, *-es, -plätze, m.* rond, piațetă circulară.
Rundreise, *-n, f.* călătorie, voiaj în circuit; tur.
Rundreisebillett [-bil'jɛt], *-(e)s, -e* (sau *-s), n.*, **Rundreisekarte**, *-n, f.* bilet pentru o călătorie în circuit.
Rundrennen, **Rund|streckenrennen**, *-s, -, n. (sport)* alergări în circuit închis.
Rundrücken, *-s, -, m. (med.)* cifoză, cocoașă.
Rundruf, *-(e)s, -e, m.* mobilizare prin radio (în cerc închis).
Rundsäge, *-n, f.* (ferăstrău) circular.
Rundschälmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină rotativă de decorticat.
Rundschau, *-en, f.* **1.** privire în jur; **~ halten** a se uita împrejur, a observa, a cerceta, a examina. **2.** revistă.
Rundschauer, *-s, -, m.* observator.
Rundscheibe, *-n, f. (tehn.)* disc, placă turnantă.
Rundschild, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* scut rotund.
Rundschleifmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de șlefuit suprafețe cilindrice.
Rundschotter, *-s, m. sg.* pietriș, prundiș rotund.
Rundschreiben, *-s, -, n.* circulară.
Rundschrift, *-en, f.* scriere rondă, caractere ronde.
Rund|spruch, *-(e)s, m. sg. (elv.)* v. Rundfunk.
Rund|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (arhit.)* mulură rotundă, cu secțiune circulară; ciubuc, astragal.
Rund|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-stahle), m.* oțel rotund.
Rund|stange, *-n, f. (tehn.)* manelă.
Rund|stereo, *-s, -s, n. (tipogr.)* placă rotundă de stereotipie.
Rund|strecke, *-n, f. (sport)* pistă circulară.
rund|stricken, *rundgestrickt (numai inf. și part. perf.) vb. (h) tr.* a tricota circular.
Rund|stück, *-(e)s, -e, n. (reg.)* pâiniță, chiflă rotundă crestată.
Rund|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* v. Rundwebstuhl.
Rundtanz, *-es, -tänze, m.* horă, dans în cerc.
Rundteil, *-(e)s, -e, m.* v. Rondell.
Rundtempel, *-s, -, m. (constr.)* templu rotund, cu plan circular.
Rundtischge|spräch, *-(e)s, -e, n.* discuție la masa rotundă.
Rundtrank, *-(e)s, -tränke, m.* băutură la ospăț, trecând paharul (sau plosca) din mână în mână.
Rundtreffer, *-s, -, m. (mil.)* lovitură în plin.
Rundtrunk, *-(e)s, m. sg.* v. Rundtrank.
rund|um și **rund|um** *adv.* împrejur, de jur împrejur.
rund|umher *adv.* (de jur) împrejur; **acht Kilometer ~** pe o rază de opt kilometri.
Rund|umsicht *f. sg.* vedere liberă în orice direcție.
Rundung, *-en, f.* **1.** rotunjire. **2.** rotunjime. **3.** *(fon.)* rotunjime. **4.** *(constr.)* cintru. **5.** perfecțiune, cizelare (a formei, a stilului etc.).
Ründung, *-en, f.* v. Rundung **(1).**
Rundverfügung, *-en, f.* v. Runderlass.
Rundverkehr, *-(e)s, m. sg.* trafic circular.
Rundwache, *-n, f. (mil.)* rond; razie.
Rundwall, *-(e)s, -wälle, m.* șanț circular.
Rundwanderweg, *-(e)s, -e, m.* v. Rundweg.
Rundweb|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (text.)* război de țesut circular.
rundweg *adv.* net, scurt, fără ocolire; clar, lămurit; **er lehnt es ~ ab** refuză categoric, net.
Rundweg, *-(e)s, -e, m.* alee circulară.
Rundwurm, *-(e)s, -würmer, m. (zool.)* vierme cilindric.
Rundzahn|stange, *-n, f. (tehn.)* cremalieră rotundă, cu secțiune rotundă, bară cremalieră.
Rundzange, *-n, f. (tehn.)* clește (cu fălci) rotund(e).
Rundzelt, *-(e)s, -e, n.* cort circular.
Rune, *-n, f.* rună, semn runic.
Runen|alphabet, *-(e)s, -e, n.* alfabet runic.
Runenschrift, *-en, f.* scriere runică.
Runen|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră cu semne runice.
Runenzeichen, *-s, -, n.* v. Rune.

Rung, *-s, m. sg. (reg.)* **1.** criză, atac. **2.** rafală. **3.** rundă (la lupte libere). **4.** *(în expr.)* **alle** ~ mereu, de fiecare dată.

Runge, *-n, f.* **1.** *(ferov.)* țepușă de vagon. **2.** *(auto.)* stâlp al caroseriei. **3.** leucă. **4.** *(reg.)* leneș, puturos.

Rungenwagen, *-s, -, m.* vagon-platformă.

runisch *adj.* runic.

Runke, *-n, f.* v. Runken.

Runkel, *-n, f.* **1.** v. Runken. **2.** v. Runkelrübe.

Runkelrübe, *-n, f. (bot.)* sfeclă furajeră, sfeclă de nutreț *(Beta vulgaris* L.).

Runkelrübenzucker, *-s, m. sg. (inv.)* zahăr de sfeclă.

Runken, *-s, -, m.* felie groasă, bucată mare, codru (de pâine).

Runks, *-es, -e, m. (reg., pop.)* **1.** v. Runken. **2.** mojic, bădăran. **3.** câine mare.

runksen, *runkste, gerunkst (du, er runkst), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(sport, fam.)* a juca inelegant, brutal. **2.** *(reg.)* a face scandal, tărăboi. **3.** a bodogăni. **II.** *refl.* **1.** a se purta ca un mojic, ca un bădăran. **2.** a se încrunta.

Runksen, *-s, -, m. (inv., reg.)* v. Runken.

Runkunkel, *-n, f. (fam.)* babă, băbuță, mătușică.

Runs, *-es, -e, m.*, **Runse**, *-n, f. (reg.)* **1.** jgheab. **2.** albie, matcă (de pârâu).

runter *adv. presc.* de la herunter în jos.

runterfallen, *fiel runter, runtergefallen (du fällst runter, er fällt runter), vb. (s) intr. (fam.)* **1.** v. herunterfallen. **2.** v. hinunterfallen. **3.** *(fig.)* a nu face față, a nu corespunde.

runterfliegen, *flog runter, runtergeflogen, vb. (s) intr.* **1.** v. herunterfliegen. **2.** v. hinunterfliegen.

runtergehen, *ging runter, runtergegangen, vb. (s) intr. (fam.)* **1.** v. heruntergehen. **2.** v. hinuntergehen.

runter|hauen, *haute runter, runtegehauen, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a trage, a da; **jm. eine** ~ a trage cuiva o palmă. **2.** a bate repede și neglijent la mașină.

runter|holen, *holte runter, runtergeholt, vb. (h) tr.* **1.** v. herunterholen. **2.** *(vulg.)* **sich** *(dat.)* **einen** ~ a se masturba.

runterkippen, *kippte runter, runtergekippt, vb.* **I.** *(h) tr. (fam.)* v. hinuntergießen. **II.** *(s) intr. (fam.)* v. hinunterstürzen.

runterkommen, *kam runter, runtergekommen, vb. (s) intr. (fam.)* **1.** v. herunterkommen. **2.** a se calma, a se liniști.

runterkriegen, *kriegte runter, runtergkriegt, vb. (h) tr. (fam.)* v. herunterbekommen.

runterlangen, *langte runter, runtergelangt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a da jos; **lang mir bitte das Buch runter** dă-mi te rog cartea de sus. **2.** v. runterhauen **(1)**.

runterlassen, *ließ runter, runtergelassen (du, er lässt runter), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** v. herunterlassen. **2.** v. hinunterlassen.

runterputzen, *putzte runter, runtergeputzt (du, er putzt runter), vb. (h) tr. (fam.)* a certa, a trage un perdaf.

runter|rutschen, *rutschte runter, runtergerutscht, vb. (s) intr. (fam.)* **1.** v. herunterrutschen. **2.** v. hinunterrutschen. **3.** *(în expr.)* **rutsch mir den Buckel runter** ia mai lasă-mă în pace, ia mai pupă-mă în fund.

runterschlucken, *schluckte runter, runtergeschluckt, vb. (h) tr. (fam.)* v. hinunterschlucken.

runtersetzen, *setzte runter, runtergesetzt (du, er setzt runter), vb. (h) tr.* **1.** v. herabsetzen. **2.** v. heruntersetzen.

runtertreten, *trat runter, runtergetreten (du trittst runter, er tritt runter), vb.* **I.** *(h) tr.* **1.** a călca, a zdrobi sub picioare. **2.** a scâlcia. **II.** *(s) intr.* a coborî.

runterwirtschaften, *wirtschaftete runter, runtergewirtschaftet (du wirtschaftest runter, er wirtschaftet runter), vb. (h) tr.* v. herunterwirtschaften.

Runx, *-es, -e, m. (reg., fam.)* v. Runks.

Runzel, *-n, f.* zbârcitură, creț, rid; **die Pflaume hat ~n** pruna e zbârcită; **ein Gesicht voller ~n** o față plină de riduri, de zbârcituri.

runzelig *adj.* zbârcit, cu crețuri; **ein ~er Apfel** un măr zbârcit; **ein ~es Weiblein** o bătrânică zbârcită.

runzeln, *runzelte, gerunzelt (ich runz(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* a încreți; **die Stirn** ~ a încreți fruntea, a se încrunta. **II.** *refl.* a se zbârci; **die Haut runzelt sich** pielea se zbârcește.

Runzelrose, *-n, f. (bot.)* trandafir de dulceață *(Rosa rugosa)*.

runzlig *adj.* v. runzelig.

Rüpel, *-s, -, m.* bădăran, mitocan.

Rüpelei, *-en, f.* grosolănie, mitocănie, bădărănie.

rüpelhaft *adj.* mojic, mitocan, grosolan.

Rüpelhaftigkeit, *-en, f.* v. Rüpelei.

rupfen[1], *rupfte, gerupft, vb. (h) tr.* **I.** *intr.* a smulge, a trage (de ceva). **II.** *tr.* **1.** a jumuli; *(fig.)* **ich habe mit dir noch ein Hühnchen zu** ~ mai am eu o socoteală cu tine. **2.** *(fam.)* a jumuli, a ciupi (de bani).

rupfen[2] *adj.* din iută.

Rupfen[1], *-s, n. sg.* jumulit, jumulire (a unei păsări).

Rupfen[2], *-s, m. sg.*, **Rupfenleinwand** *f. sg. (text.)* pânză de iută (pentru ambalaj).

Rupfensack, *-(e)s, -säcke, m.* sac de iută.

Rupfer, *-s, -, m.* **1.** jumulitor. **2.** *(reg.)* durere sfâșietoare; junghi, crampe, cârcel.

Rupf|salat, *-(e)s, m. sg. (bot.)* salată cu foi lungi, salată timpurie *(Lactuca sativa* L.).

Rupie [-piə], *-n, f.* rupie.

ruppig *adj.* **1.** necioplit, bădăran, grosolan, prost crescut. **2.** *(reg.)* zdrențăros, jerpelit; **ein ~er Hund** o javră, un câine jerpelit. **3.** *(reg.)* aspru.

Ruppigkeit *f. sg.* **1.** bădărănie, grosolănie. **2.** jerpeleală. **3.** asprime.

Rupp|sack, *-(e)s, -säcke, m. (fam.)* golan, bădăran.

Ruprecht, *-s, m. sg.* nume propriu *(în expr. din folclorul german)* **Knecht** ~ însoțitorul Sfântului Nicolae sau al lui Moș Crăciun, care apare cu nuiaua sau cu daruri la 6 decembrie.

Ruprechtskraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* priboi-căpresc, năprasnică *(Germanium robertianum* L.).

Ruptur, *-en, f.* **1.** *(med.)* ruptură, fractură. **2.** *(fig.)* dezbinare, discordie; ruptură.

rural *adj.* rural.

Rusch, *-(e)s, -e, m. (reg.; bot.)* papură, rugină, iarba-mlaștinii *(Juncus)*; **durch** ~ **und Busch** fără a ține seama de drum; **in** ~ **und Busch** pretutindeni, peste tot.

Rüsche, *-n, f.* **1.** volănaș. **2.** *(reg.)* papură. **3.** *(reg., pisc.)* gard.

Ruschel, *-s, -, m.*, **Ruschel**, *-n, f.* persoană dezordonată, șleampătă, neglijentă.

Ruschelei, *-en, f.* neglijență, dezordine; superficialitate.

ruschelig *adj. (fam.; despre persoane)* dezordonat, neglijent, șleampăt; *(despre lucru)* făcut repede și de mântuială, rasolit, superficial.

ruscheln, *ruschelte, geruschelt (ich rusch(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a rasoli o lucrare. **2.** a fâșâi, a foșni.

rüschen, *rüschte, gerüscht, vb.* **I.** *(h) tr.* a încreți; a plisa. **II.** *intr. (s* și *h) (reg.)* a se da cu săniuța.

Rüschenbluse, *-n, f.* bluză cu volănașe.

Rüschenhemd, *-(e)s, -en, n.* cămașă cu volănașe.

Rüschenkragen, *-s, -, m.* guler cu volănașe.

Ruß, *-es, m. sg.* **1.** funingine; **fließender** ~ negru de fum lichid; *(fam.)* **mach keinen** ~! fără multă vorbărie! **2.** v. Rußbrand.

rußbeschmutzt *adj.* mânjit, murdar de funingine.

Rußbrand, *-(e)s, m. sg. (bot.)* mălură, tăciune *(Ustilago)*.

Russe, *-n, -n, m.* **1.** rus. **2.** *(entom.)* șvab, libarcă, gândac negru *(Blatta)*.

Rüssel, *-s, -, m.* **1.** trompă. **2.** rât. **3.** *(glumeț)* nas. **4.** *(fam.)* gură, bot.

rüssel|artig *adj.* v. rüsselförmig.

Rüsselbär, *-en, -en, m. (zool.)* urs cu trompă *(Nasua rufa)*.

Rüssel|egel, *-s, -, m. (zool.)* lipitoare cu trompă *(Nephelis)*.

Rüsselfische *pl. (iht.)* pești cu trompă *(Gonorhynchus)*.

rüsselförmig *adj.* în formă de trompă, de rât.

rüsselig *adj.* cu trompă, cu rât.

Rüsselkäfer *pl. (entom.)* gândaci cu trompă *(Curculionidae)*.

Rüsselmaus, *-mäuse, f. (zool.)* desman, guzgan de mosc *(Desmana moschata)*.

Rüssel|salm, *-(e)s, -e, m. (iht.)* somon cu trompă *(Gonorhynchus Greyi)*.

Rüssel|springer, *-s, -, m. (zool.)* șoarece cu trompă *(Macroscelides proboscideus)*.

Rüssel|störe *pl. (iht.)* v. Rüsselfische.

Rüsseltiere *pl. (zool.)* animale cu trompă, proboscidiene *(Proboscidae)*.

rußen, *rußte, gerußt (du, er rußt) vb. (h)* **I.** *tr.* a înnegri cu funingine. **II.** *intr.* **1.** a face funingine. **2.** a fila. **3.** a înnegri, a lăsa culoare neagră.

Russenbluse, *-n, f.* cămașă rusească.

Russenfeind, *-(e)s, -e, m.* rusofob.

Russenfreund, *-(e)s, -e, m.* rusofil.

Russenputz, *-es, -e, m. (constr.)* tencuială cu piatră rașchetată.

Russen|stiefel, *-s, -, m.* cizme rusești (care se încalță peste pantofi).

Ruß|entwicklung, *-en, f.* formare de funingine.

rußfarben, **rußfarbig** *adj.* negru ca funinginea.

Rußfilter, *-s, -, m.* filtru de funingine.

rußgeschwärzt *adj.* înnegrit de funingine.

rußicht *adj.* v. rußig.

russifizieren, *rusifizierte, rusifiziert, vb. (h) tr.* a rusifica.

rußig, *adj.* plin de funingine, înnegrit, mânjit cu funingine.

Rußige, *-n, -n (ein Rußiger), m. (reg.)* fierar; metalurgist.

Russin, *-nen, f.* rusoaică.

russisch **I.** *adj.* rusesc; *(ist.)* **Russische Sozialistische Föderative Sowjetrepublik** Republica Socialistă Federativă Sovietică Rusă; **die ~e Sprache** (sau *substantivat:* **das Russische)** limba rusă. **II.** *adv.* rusește.

Russland|deutsche, *-n, -n (ein Russlanddeutscher), m.* și *f.* persoană de etnie germană din Rusia.

Rüssler, *-s, -, m.* v. Rüsselkäfer.

rüsslig *adj.* v. rüsselig.

rußschwarz *adj.* negru ca funinginea; negru de funingine.

rußverschmiert *adj.* mânjit cu funingine.

Rußtau, *-(e)s, m. sg.* depunere de funingine (pe vegetație).

Rußtaupilz, *-es, -e, m. (bot.)* ciupercă din grupa *Fungi imperfecti (Cladosporium herbarum)*.

Rust, **Rüst** *f. sg.* v. Rüste **(1)**.

Rüst|anker, *-s, -, m. (mar.)* ancoră de port-sart.

Rüstbalken, *-s, -, m.* v. Rüstbaum **(1)**.

Rüstbaum, *-(e)s, -bäume, m.* **1.** *(constr.)* grindă de schelă. **2.** talpă de eșafodaj. **3.** *pl. (mine)* lemnărie de susținere a capului puțului. **4.** prăjină cu care se fixează fânul (paiele, snopii etc.) pe carul încărcat. **5.** prăjină pe care se cațără flăcăii la serbările populare.

Rüstbelag, *-(e)s, -läge, m. (constr.)* podină a schelei.

Rüstbock, *-(e)s, -böcke, m.* **1.** *(constr.)* capră pentru targă de zidărie. **2.** *(text.)* capră de lucru.

Rüstbrett, *-(e)s, -er, n. (constr.)* scândură de schelă.

Rüste[1] *f. sg. (poet., inv.)* apus, sfârșit.

Rüste[2], *-n, f. (mar.)* portsart.

Rüst|eisen, *-s, -, n. (mar.)* placă-lanț, fier de sart.

rüsten, *rüstete, gerüstet (du rüstest, er rüstet), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* **1.** a (se) găti, a (se) pregăti; **ich rüste mich zur Abfahrt** mă pregătesc de plecare. **2.** a echipa; **ein Schiff** ~ a echipa un vas. **II.** *intr.* a se înarma, a face pregătiri de război.

Rüster[1] ['ry:stə, 'rʏstə], *-n, f. (bot.)* ulm *(Ulmus* L.).

Rüster[2], *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* petic la pantof. **2.** *(reg.)* tablă perforată (pentru site).

Rüster|holz, *-es, n. sg.* **1.** lemn de ulm; **ein Tisch aus** ~ o masă de ulm. **2.** v. Rüstbaum **(1)**.

rüstern *adj.* din lemn de ulm.

Rüster|staude, *-n, f. (bot.)* crețușcă *(Filipendula ulmaria)*.

Rüstgewicht, *-(e)s, n. sg. (av.)* greutate netă (a unui avion).

Rüst|halle, *-n, f. (tehn.)* hală de montaj.

Rüst|haus, *-es, -häuser, n.* **1.** *(inv.)* arsenal; sală de arme. **2.** muzeu de arme, muzeu militar.

Rüst|holz, *-es, -hölzer, n.* suport (de lemn), proptea.

Rustig *f. sg. (reg.)* **1.** haine, îmbrăcăminte, echipament. **2.** unelte.

rüstig *adj.* viguros, vânjos, robust, voinic; vioi; **ein ~er Alter** un om vârstnic încă în putere.

Rüstigkeit *f. sg.* vigoare, robustețe.

Rustika *f. sg. (constr.)* rustica, zidărie de piatră nefasonată.
rustikal *adj.* rustic, țărănesc.
Rustikus, -, *-kusse* (sau *-stizi), m. (înv.)* om necioplit, bădăran, mitocan.
rustizieren, *rustizierte, rustiziert, vb. (h)* **I.** *tr.* a rusticiza. **II.** *intr.* a trăi la țară.
Rustizität *f. sg.* **1.** rusticitate. **2.** fire greoaie, bădărănoasă.
Rüstkammer, *-n, f.* arsenal.
Rüstklammer, *-n, f. (constr.)* scoabă de dulgher.
Rüstloch, *-(e)s, -löcher, n. (constr.)* gaură în zid pentru fixarea schelei.
Rüstmaterial, *-s, n. sg. (constr.)* material de schelă.
Rüstmeister, *-s, -, m.* **1.** *(mil., înv.)* maistru armurier. **2.** *(constr.)* maistru schelar.
Rüstsaal, *-(e)s, -säle, m.* sală de arme.
Rüst|stange, *-n, f. (constr.)* stâlp principal de schelă.
Rüst|tag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi de echipare, de pregătire. **2.** *(rel.)* ajun al unei sărbători.
Rüstung, *-en, f.* **1.** pregătire; preparative. **2.** înarmare. **3.** armură. **4.** *(înv.)* pat al arbaletei. **5.** *(constr.)* schelă, schelărie, eșafodaj.
Rüstungs|ab|bau, *-(e)s, m. sg. (mil.)* reducere a armamentului; dezarmare.
Rüstungs|ausgaben *pl.* cheltuieli de înarmare.
Rüstungsbeschränkung, *-en, f.* limitare a armamentului.
Rüstungsbetrieb, *-(e)s, -e, m.* uzină, fabrică de armament.
Rüstungsbudget [-bydʒe:], *-s, -s, n.* buget de înarmare.
Rüstungs|einschränkung, *-en, f.* limitare a înarmărilor.
Rüstungsfabrik, *-en, f.* fabrică de armament.
Rüstungsfabrikant, *-en, -en, m.* fabricant de armament.
Rüstungsfieber, *-s, n. sg.* furie, febră a înarmărilor.
Rüstungsfirma, *-firmen, f.* firmă de armament.
Rüstungsgüter *pl.* produse de armament.
Rüstungshaushalt, *-(e)s, -e, m.* v. Rüstungsbudget.
Rüstungs|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie de război.
Rüstungs|industrielle, *-n, -n (ein Rüstungsindustrieller), m.* v. Rüstungsfabrikant.
Rüstungskontrolle *f. sg.* control (internațional) al înarmărilor.
Rüstungsmaßnahme, *-n, f.* măsură luată în vederea înarmării.
Rüstungsmaterial, *-s, -ien* [-liən], *n.* material de război, armament.
Rüstungs|potenzial (și **-potential** [-tsia:l]), *-s, -e, n.* potențial de război.
Rüstungs|produktion, *-en, f.* producție de război, de armament.
Rüstungs|programm, *-(e)s, -e, n.* plan, program de înarmare.
Rüstungs|stücke *pl.* v. Rüstungsmaterial.
Rüstungs|trust [-trʌst], *-es* (și *-s*), *-e* (și *-s), m.* trust de armament.
Rüstungs|unternehmen, *-s, -, n.* întreprindere de armament.
Rüstungswettlauf, *-(e)s, n. sg.* cursă a înarmărilor.
Rüstwagen, *-s, -, m. (mil.)* **1.** cheson, camion de muniții. **2.** furgon de bagaje.
Rüstzeit, *-en, f.* **1.** *(bis.)* timp de meditație și dezbatere. **2.** timp de pregătire a locului de muncă.
Rüst|zeug, *-(e)s, n. sg.* instrumente, material, sculărie, utilaj; echipament; *(fig.)* **mit großem wissenschaftlichen** ~ cu o pregătire de înalt nivel științific.
Rütchen, *-s, -, n. (dim.* de la Rute) nuielușă, vărguță.
Rute, *-n, f.* **1.** vargă; nuia (pentru pedepse corporale); *(fig.; în expr.)* **sich** *(dat.)* **eine** ~ **aufbinden** a se înhăma la o treabă neplăcută; a se lega la cap fără să-l doară; **unter js.** ~ **stehen** a fi sub stăpânirea, sub ascultarea cuiva. **2.** *(mar.)* prăjină (ca unitate de măsură). **3.** *(mar.)* vergă pentru vele latine. **4.** *(vân.)* coadă (de vulpe, de lup etc.). **5.** membru sexual (la animale). **6.** *(reg.)* ochi de geam. **7.** undiță. **8.** baghetă magică.
Rutenbesen, *-s, -, m.* mătură de nuiele.
Rutenbündel, *-s, -, n.* mănunchi de nuiele.
Rutene, *-n, -n, m.* v. Ruthene.
Rutenfischer, *-s, -, m.* pescar cu undița.
Rutengänger, *-s, -, m.* persoană care caută surse de apă subterană sau zăcăminte cu ajutorul unei nuiele.
Rutengängerei, *-en, f.* practica căutării unor surse de apă sau a unor zăcăminte cu ajutorul unei nuiele.
Rutenhieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură cu nuiaua, cu vergile.
rutenisch *adj.* și *adv.* v. ruthenisch.
Rutenmann, *-(e)s, -männer, m.* v. Rutengänger.
Rutenschlag, *-(e)s, -schläge, m.* v. Rutenhieb.
Rutensegel, *-s, -, n. (mar.)* velă (triunghiulară învergată pe vergă).
Ruten|streich, *-(e)s, -e, m.* v. Rutenhieb.
Rutenzaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard de nuiele.
Ruthene, *-n, -n, m.* rutean.
Ruthenin, *-nen, f.* ruteancă.
ruthenisch I. *adj.* rutean, rutenesc. **II.** *adv.* rutenește.
Ruthenium, *-s, n. sg. (chim.)* ruteniu.
Rutine, *-n, f.* v. Routine.
rutiniert *adj.* v. routiniert.
Rütlein, *-s, -, n. (poet.) (dim.* de la Rute) nuielușă, vărguță.
rutsch! *interj.* hârști!
Rutsch, *-(e)s, -e, m.* **1.** alunecare. **2.** *(geol.)* alunecare de teren. **3.** *(fam.)* călătorie scurtă, escapadă; **einen** ~ **machen** a da o raită, a se repezi până la...; **glücklichen** ~! călătorie plăcută! drum bun! călătorie sprâncenată!; **guten** ~ **ins neue Jahr!** un An Nou fericit, la mulți ani! (formulă folosită ca urare cu ocazia Anului Nou).
Rutschbahn, *-en, f.*, **Rutschberg**, *-es, -e, m.* tobogan.
Rutschbogen, *-s, -* (și *-bögen), m. (constr.)* arc de cintru la bolți, în formă de calotă.
Rutsche, *-n, f.* **1.** plan înclinat; tobogan. **2.** *(mine)* rostogol. **3.** *(reg.)* scăunel. **4.** *(reg.)* leagăn, scrânciob.
rutschen, *rutschte, gerutscht, vb. (s) intr.* **1.** a aluneca, a luneca; a glisa; a derapa; **das Kind rutscht vom Stühlchen** copilul alunecă de pe scăunel; **auf dem Eis** ~ a aluneca pe gheață; **auf den Knien** ~ **a)** a se târî în genunchi; **b)** *(fig.)* a se umili; **das Essen will nicht** ~ se mănâncă fără poftă. **2.** *(fam.)* a face o excursie, o plimbare (scurtă), o escapadă; **aufs Land** ~ a face o mică excursie la țară.
Rutschen, *-s, n. sg.* lunecare, alunecare; derapare; **ins** ~ **kommen** a aluneca; a o lua la vale.
Rutschen|streb, *-(e)s, -e, m. (mine)* cap de rostogol.
Rutscher, *-s, -, m.* **1.** dans vioi. **2.** *(fam.)* haimana. **3.** escapadă.
Rutschfahrt, *-en, f.* v. Rutschpartie.
rutschfest *adj.* **1.** *(text.)* rezistent la alunecare, la frecare. **2.** pe care nu se alunecă. **3.** care nu lunecă.
Rutschfläche, *-n, f.* suprafață de alunecare.
Rutschgefahr *f. sg.* pericol de alunecare.
rutschig *adj.* alunecos.
Rutschnagel, *-s, -nägel, m.* cui bătut în picioarele mobilelor (pentru a le face să alunece, să se miște ușor).
Rutschpartie [-ti:ən], *-n, f. (fam.)* **1.** alunecuș (la vale); **eine** ~ **machen** a cădea alunecând la vale. **2.** excursie, plimbare, călătorie mică, escapadă.
Rutschriemen, *-s, -, m.* curea de alunecare, bandă de alunecare.
rutschsicher *adj.* v. rutschfest.
Rutschtuch, *-(e)s, -tücher, n. (pompieri)* pătură, plasă de salvare.
Rutschung, *-en, f. (geol.)* alunecare de teren.
Rutschungsfläche, *-n, f.* v. Rutschfläche.
Rutte, *-n, f. (zool.)* v. Aalquappe.
Rüttelbeton [-tõ: și -to:n], *-s, -s* (și *-e), m. (constr.)* beton vibrat.
Rüttelei, *-en, f.* zgâlțâială, scuturătură, zguduit, zdruncinat.
Rüttelförderer, *-s, -, m. (tehn.)* transportor vibrator.
Rüttelflug, *-(e)s, -flüge, m. (ornit.)* zbor pe loc bătând din aripi.
Rüttelgeier, *-s, -, m. (ornit.)* vânturel *(Cerchneis (Falco) tinnunculus).*
rütteln, *rüttelte, gerüttelt (ich rütt(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a scutura, a zgâlțâi, a zgudui; **aus dem Schlaf** ~ a trezi pe cineva brusc din somn zgâlțâindu-l. **2.** a netezi (cusăturile mănușilor). **3.** a cerne (grăunțe). **II.** *intr.* **1.** *(despre care, căruțe)* a zdruncina, a hurduca. **2.** *(an* cu *dat.)* a zdruncina, a zgudui; a mișca; **an den Grundfesten des Staates** ~ a zgudui, a zdruncina temeliile statului; **daran dürfen wir nicht** ~ mai bine să o lăsăm moartă, să nu mai scormonim. **3.** *(în expr.)* **der Vogel rüttelt** pasărea stă pe loc în aer bătând din aripi. **III.** *refl.* a se scutura.
Rüttelsieb, *-(e)s, -e, n.* ciur oscilant.
Rütteltisch, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* masă oscilantă de cernut (la mori); masă vibrantă.
Rüttelwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* scuturător.
Rüttelzeug, *-(e)s, -e, n.* mecanism, dispozitiv de scuturat, de cernut.
Rüttler, *-s, -, m. (constr.)* vibrator.
Rütt|stroh, *-(e)s, n. sg.* paie rupte.
ruwwerig *adj. (reg.)* aspru, rugos.

S

S[1], s, -, -, *n.* (litera) S, s; **scharfes S** litera ß.
S[2] *presc.* de la **1.** Schilling şiling. **2.** Süden sud. **3.** Sekunde secundă. **4.** Summe sumă. **5.** Sonntag duminică. **6.** Schwefel, Sulfur sulf.
S[3] *presc.* de la **1.** Seite pagină. **2.** Sankt sfântul. **3.** Seine (Hoheit) (măria) sa.
s. *presc.* de la sieh(e)! vezi!
's *(fam.* sau *poet.)* v. es.
SA *presc.* de la Sturmabteilung formaţiune militară nazistă.
Sa. *presc.* de la **1.** Summa sumă. **2.** Sachsen Saxonia. **3.** Samstag, Sonnabend sâmbătă.
Saal, *-(e)s, Säle, m.* **1.** sală; salon. **2.** sală, antreu.
Saalbau, *-(e)s, -ten, m.* **1.** construire a unei săli. **2.** sală mare.
Saaldiener, *-s, -, m. (în R.F.G.)* om de serviciu la parlament.
Saal|eingang, *-(e)s, -gänge, m.* intrare în sală.
Saal|einrichtung, *-en, f.* **1.** *sg.* mobilare a unei săli. **2.** mobilier al unei săli.
Saalkellner, *-s, -, m. (elv.)* chelner într-un hotel.
Saalkirche, *-n, f. (arhit.)* biserică a cărei navă nu este despărţită de stâlpi.
Saal|ordner, *-s, -, m.* persoană din serviciul de ordine al unei săli.
Saalschlacht, *-en, f. (fam.)* bătălie, pugilat de sală (între partide, grupări opuse).
Saalschutz, *-es, m. sg.* **1.** pază a unei săli. **2.** echipa de pază a unei săli.
Saalthe|ater, *-s, -, n.* teatru instalat într-o sală.
Saaltochter, *-töchter, f. (elv.)* ajutoare într-un restaurant; chelneriţă.
Saaltür, *-en, f.* portal, uşă a sălii.
Saarländer, *-s, -, m.* **1.** locuitor al regiunii Saarului. **2.** cetăţean al landului federal Saarland (în R.F.G.).
saarländisch *adj.* din regiunea Saarului; din Saarland.
Saarwein, *-(e)s, -e, m.* vin din regiunea Saarului.
Saat, *-en, f.* **1.** sământă (pentru însămânţare); *(fig.)* **die ~ des Hasses** sământa urii. **2.** *sg.* semănat, însămânţare; **die ~ bestellen** a însămânţa, a semăna; (şi *fig.)* **wie die ~, so die Ernte** cum vei semăna aşa vei culege. **3.** semănătură; **die junge ~ steht gut** semănătura se prezintă bine.
Saat|acker, *-s, -äcker, m.* v. Saatfeld.
Saatbeet, *-(e)s, -e, n. (agr.)* **1.** strat, teren însămânţat (mai ales pentru cultivarea legumelor). **2.** răzor de sământă.
Saatbe|stellung, *-en, f.* însămânţare.
Saatbett, *-(e)s, -en, n. (agr.)* sol pregătit pentru însămânţare.
Saatbohne, *-n, f.* fasole de sământă.
Saat|egge, *_n, f.* grapă, boroană.
Saatenmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* târg, piaţă de cereale.
Saatenpflege *f. sg. (agr.)* îngrijire a culturilor, a semănăturilor.
Saaten|stand, *-(e)s, m. sg.* stare a semănăturilor.
Saat|erbse, *-n, f. (bot.)* mazăre furajeră *(Pisum sativum* L.).
Saatfeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** câmp pregătit pentru însămânţare. **2.** holdă, lan, ţarină, câmp cultivat.
Saatfläche, *-n, f.* suprafaţă de însămânţare.
Saatfrucht *f. sg. (reg.)* grăunţe de sământă.
Saatgans, *-gänse, f. (ornit.)* gâscă de câmp *(Anser fabalis).*
Saatgetreide, *-s, n. sg.* grâne, cereale de sământă.
Saatgut, *-(e)s, n. sg.* sământă; **hochwertiges ~** sământă selecţionată; **gebeiztes ~** sământă tratată; **ausgewachsenes ~** sământă încolţită.
Saatgut|anleihe, *-n, f.* împrumut de sământă.
Saatgutbereit|stellung, *-en, f.* preparare, selectare a seminţelor.
Saatgutbeschaffung, *-en, f.* procurare a seminţelor.
Saatgutreinigungs|anlage, *-n, f.* instalaţie de curăţire şi selecţionare a seminţelor; **~ mit Beizanlage** instalaţie de selectare şi de dezinfectare a seminţelor.
Saatgutlieferung, *-en, f.* livrare, furnizare a seminţelor.
Saatgutreserve [-və], *-n, f.* rezervă, fond de seminţe.
Saatgutverbesserung, *-en, f.* îmbunătăţire, ameliorare a calităţii seminţelor.
Saatgutwechsel, *-s, -, m.* schimb de seminţe.
Saatgutzüchtung *f. sg.* cultivare a cerealelor pentru sământă.
Saat|hafer, *-s, m. sg.* ovăz de sământă.
Saat|hanf, *-(e)s, m. sg.* cânepă de sământă.
Saatkartoffel, *-n, f.* cartof de sământă.
Saatkorn, *-(e)s, -körner, n.* grăunte, bob de semănat; grâu de sământă.
Saatkrähe, *-n, f.* cioară de câmp, cioară de semănătură *(Corvus frugilegus).*
Saatland, *-(e)s, n. sg.* teren, câmp de însămânţat.
Saatleitungsrohr, *-(e)s, -e, n. (agr.)* tub de seminţe (la maşina de semănat).
Saatmaschine, *-n, f.* maşină de semănat.
Saatplatt|erbse, *-n, f. (bot.)* măzăroi *(Lathyrus sativus* L.).
Saat|same, *-ns, -n,* **Saat|samen**, *-s, -, m.* v. Saatfrucht.
Saatschnellkäfer, *-s, -, m. (entom.)* faur *(Agriotes lineatus).*
Saatwicke, *-n, f. (bot.)* măzăriche *(Vicia sativa* L.).
Saat|zeit, *-en, f.* perioadă de însămânţări, timp al semănatului.
Saat|zucht *f. sg.* v. Saatgutzüchtung.
Saat|zuchtbetrieb, *-(e)s, -e, m.* staţiune de ameliorare şi selecţionare a seminţelor.
Sabäer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* sabatan(ă), locuitor(-oare) din Saba.
säbar *adj.* care poate fi semănat, însămânţabil.
Sabbat, *-(e)s, -e, m.* **1.** sabat, sâmbătă (la evrei). **2.** zi de repaus.
Sabbatarier [-riɐ], *-s, -,* şi **Sabbatist**, *-en, -en, m. (rel.)* sabatarian.
Sabbatfeier *f. sg.* sărbătorire a sabatului.
Sabbatjahr, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(rel. iudaică)* an de pace care se succede o dată la şapte ani. **2.** permisiune de un an din activitatea profesională.
Sabbatruhe şi **Sabbat|stille** *f. sg.* repaus duminical.
Sabbatschändung, *-en, f.* profanare a sabatului.
Sabbel, *-s, m. sg. (reg.)* v. Sabber.
sabbeln, *sabbelte, gesabbelt (ich sabb(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* v. sabbern.
Sabber, *-s, m. sg. (reg.)* bale; salivă, scuipat.
Sabberei, *-en, f. (reg.)* **1.** flecăreală. **2.** sărutat.
Sabberlappen, *-s, -, m.,* **Sabberlatz**, *-es, -e, m.,* **Sabberlätzchen**, *-s, -, n.* bavetă.
sabbern, *sabberte, gesabbert, vb. (h) intr.* **1.** a(-i) curge (cuiva) balele, a saliva. **2.** a flecări. **3.** a săruta.
Säbel, *-s, -, m.* sabie; **der krumme ~** iataganul; *(fig.)* **mit dem ~ rasseln** a zăngăni armele, a ameninţa cu război; **jn. auf ~ fordern** a provoca pe cineva la duel cu sabia.
Säbel|antilope, *-n, f. (zool.)* antilopă cu coarne în formă de sabie *(Oryx algazel).*
Säbelbeine *pl.* picioare strâmbe, crăcănate.
säbelbeinig *adj.* cu picioare strâmbe, crăcănat.
Säbeldu|ell, *-s, -e, n.* duel cu sabia.
Säbelfechten, *-s, n. sg. (sport)* scrimă cu sabia.
Säbelfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* peşte cu spadă *(Xiphias gladius).*
säbelförmig *adj.* în formă de sabie, curb.
Säbelgerassel, *-s, n. sg. (peior.)* zăngănit de arme; *(fig.)* ameninţare.
Säbelgriff, *-(e)s, -e, m.* mâner, gardă de sabie.
Säbelheld, *-en, -en, m. (iron.)* duelgiu, spadasin.
Säbelherrschaft *f. sg.* militarism, dictatură militară; domnie a sabiei, a forţei brutale.
Säbelhieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură de sabie.
Säbelklinge, *-n, f.* lamă, tăiş de sabie.
Säbelkoppel, *-s, -, n.* centiron, port sabie.
Säbelkorb, *-(e)s, -körbe, m.* gardă a sabiei (din împletituri, în cochilă).
säbeln, *säbelte, gesäbelt (ich säb(e)le), vb.* **I.** *tr. (h) (fam., peior.)* a tăia cu sabia, a ciopârţi. **II.** *intr. (s) (fam.)* **1.** a scârţâi (la vioară). **2.** a umbla crăcănat.
Säbelrasseln, *-s, n. sg.* v. Säbelgerassel.
säbelrasselnd *adj.* (şi *fig.)* zăngănind din arme, ameninţând cu război.
Säbelrassler, *-s, -, m. (peior.)* militar fanfaron, care ameninţă mereu cu armele.
Säbelregiment, *-(e)s, -e, n.* v. Säbelherrschaft.
Säbelscheide, *-n, f.* teacă de sabie.
Säbelschnäbler, *-s, -, m. (ornit.)* ciocîntors *(Recurvirostra avosetta).*
Säbelschneide, *-n, f.* tăiş, ascuţiş al sabiei.
Säbel|spitze, *-n, f.* vârf de sabie.
Säbel|stich, *-(e)s, -e, m.* împunsătură de sabie, cu sabia.
Säbel|streich, *-(e) s, -e, m.* lovitură de sabie.
Säbeltasche, *-n, f. (mil.)* leduncă.
Säbeltroddel, *-n, f.* dragon, ciucure la mânerul sabiei.
Säbelwuchs, *-es, m. sg.* creştere strâmbă (a picioarelor).
Sabiner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (ist.)* sabin(ă).
sabinisch *adj.* sabin.

Säbler, *-s, -, m.* v. Säbelschnäbler.
Sabot [sa'bo:], *-(s), -s, m.* sabot (de damă).
Sabotage [-'ta:ʒə], *-n, f.* sabotaj.
Sabotage|agent, *-en, -en, m.* (agent) sabotor.
Sabotage|akt, *-(e)s, -e, m.* act de sabotaj.
Sabotage|auftrag, *-(e) s, -träge, m.* misiune de sabotaj.
Sabotagegruppe, *-n, f.* grup de sabotori, de sabotaj.
Sabotageplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de sabotaj.
Sabotagetätigkeit, *-en, f.* activitate de sabotaj.
Sabotageversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare, tentativă de sabotaj.
Saboteur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* sabotor(-oare).
sabotieren, *sabotierte, sabotiert, vb. (h) tr.* a sabota.
Sa(c)charimeter, *-s, -, n. (metrol.)* zaharimetru.
Sa(c)charin, *-s, n. sg.* zaharină.
Sa(c)charose, *-n, f. (chim.)* zaharoză.
Sach|anlage, *-n, f.* (mai ales *pl.*), **Sach|anlagevermögen**, *-s, -, n. (ec.)* imobilizări corporale.
Sach|aufwendungen, **Sach|ausgaben** *pl.* cheltuieli materiale.
Sachbe|arbeiter, *-s, -, m.* **1.** referent (de specialitate). **2.** *(ec.)* angajat, agent comercial tehnic.
Sachbefugnis, *-se, f. (jur.)* împuternicire.
Sachbegriff, *-(e)s, -e, m.* termen dintr-un anumit domeniu.
Sachberater, *-s, -, m.* consilier (de specialitate), expert; specialist.
Sachbereich, *-(e)s, -e, m.* și *n.* v. Sachgebiet.
Sachbeschädigung, *-en, f. (jur.)* daună materială.
Sachbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare de fapt, situație reală.
Sachbeweis, *-es, -e, m.* dovadă, probă concretă, materială.
sachbezogen *adj.* la subiect.
Sachbezug, *-(e)s, -züge, m. (mai ales la pl.)* retribuție, plată în natură, tain.
Sachbuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** carte de știință popularizată. **2.** v. Sachwörterbuch.
Sachdar|stellung, *-en, f. (jur.)* prezentare, expunere a faptelor.
sachdienlich *adj.* folositor, util; practic.
Sachdienlichkeit *f. sg.* utilitate.
Sachdingwort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* substantiv concret.
Sache, *-n, f.* **1.** lucru, obiect, treabă; chestiune; afacere; problemă; **eine gute ~** un lucru bun, o treabă bună; *(în expr.)* **eine schlimme ~** stăm prost, lucrurile s-au încurcat; *(fam.)* **das ist eine ~!** asta-i bună! **das ist eine ~ für sich** asta e o chestiune aparte; *(fam.)* **die ~ deichseln** a aranja, a rezolva o chestiune; a pune la punct o treabă; **das tut nichts zur ~** asta nu importă, n-are (nici o) importanță, nu interesează; **bei der ~ bleiben** a rămâne la obiect; **das ist eine ganz andere ~** aceasta e cu totul altceva; **das ist eine ~ für ihn** asta-i ceva pentru el, asta i se potrivește lui; **die ~ verhält sich so** lucrurile așa stau; **die Sache ist die, dass...** treaba e că...; **bei so gestalteten ~n** acestea fiind împrejurările, astfel stând lucrurile; **er hat die ~ satt** e sătul de treaba asta; **es ist etwas Wahres an der ~** e aici și ceva adevăr; **er versteht seine ~** își cunoaște meseria; se pricepe; își știe interesul; **das ist seine ~** asta-i treaba lui; **die ~ geht schief** treburile, afacerile, lucrurile merg prost; **er ist nicht bei der ~** nu e atent, e distrat; chestiunea nu-l interesează; **er nimmt sich der ~ an** se interesează, se ocupă personal de treaba asta; *(fam.)* **harte** sau **scharfe ~n** băuturi alcoolice tari; **eine heikle ~** o chestiune delicată; **eine faule** sau **dunkle ~** o treabă necurată, dubioasă; **das ist nur eine halbe ~** asta e o treabă făcută numai pe jumătate; **das ist meine ~** asta e treaba mea; *(fam.)* **~n gibts!** așa ceva nu s-a mai pomenit!; *(fam.)* **~!** s-a făcut, de acord; *(fam.)* **sagen, was ~ ist** a vorbi pe șleau; **sich** *(dat.)* **seiner ~ sicher** sau **gewiss sein** a fi sigur că a procedat corect; *(fam.)* **die ~ steigt** afacerea se aranjează; **das ist nicht jedermanns ~ a)** treaba asta nu o poate face oricine, la treaba asta nu se pricepe oricare; **b)** această chestiune nu place oricui; **eine tolle ~! a)** extraordinar! o treabă grozavă! **b)** sucită chestie!; *(fam.)* **(das ist) ~!** strașnic! așa mai zic și eu! **was das wieder für ~n sind!** ce treabă mai e și asta! **die ~ ist in der Schwebe** chestiunea e în suspensie; **von der ~ abschweifen** a se abate de la chestiune, de la subiect; **zur ~ reden** a vorbi la obiect; **jetzt kommen wir zur ~** acum ajungem la obiect; acu-i acu; **zur ~!** la obiect! **~ des Geschmacks** chestie de gust; **in ~n der Moral** în privința moralei. **2.** (și *jur.*) pricină, cauză; **in eigener ~ kann niemand Richter sein** nimeni nu poate fi judecător în propria-i cauză; **für eine gute ~ kämpfen** a lupta pentru o cauză dreaptă; **aus Liebe zur ~** de dragul cauzei; **mit jm. gemeinsame ~ machen** a face cauză comună cu cineva; **Akten in ~n A gegen B** actele, dosarul privind procesul A contra B. **3.** *pl.* efecte, haine; lucruri, bunuri; **ich habe heute meine guten ~n an** azi sunt îmbrăcat cu hainele cele bune; **hier stehen nur alte ~n** aici nu e decât mobilă veche; aici sunt numai lucruri vechi, boarfe. **4.** *(ec., jur.)* bun, afacere; **bewegliche ~** bun mobiliar; **unbewegliche ~** bun imobiliar; **rechtsanhängige ~** afacere în instanță. **5.** *pl. (fam.)* kilometri la oră; **mit 150 ~n** cu 150 km la oră.
Sach|eifer, *-s, m. sg.* zel, râvnă pentru o cauză.
Sach|einlage, *-n, f. (ec.)* contribuție, cotă-parte (la crearea unei societăți pe acțiuni), aport în natură.
Sächelchen, *-s, -, n.* (mai ales *pl.*) *(dim.* de la Sache) lucrușor; trebușoară; *(fam.)* **das sind so ~!** treburile astea sunt încurcate.
Sachenrecht, *-s, n. sg. (jur.)* drept real.
Sach|entschädigung, *-en, f.* despăgubire în natură.
Sach|erklärung, *-en, f.* **1.** explicare, descriere, definire a obiectelor (nu a cuvintelor). **2.** explicare a cuvintelor prin lucruri.
Sachertorte, *-n, f.* tort de ciocolată specific vienez (după rețeta Sacher).
sachfällig *adj. (jur.)* care pierde procesul; **jn. ~ erklären** a declara pierdută cauza cuiva; **~ werden** a pierde procesul.
Sachfirma, *-en, f. (ec.)* firmă din al cărei nume reiese ce bunuri produce.
Sachfrage, *-n, f.* (mai ales *pl.*) problemă, întrebare privitoare la un lucru (nu la persoane).
Sachforschung, *-en, f.* cercetare cu privire la obiecte etnografice.
sachfremd *adj.* inadecvat unui anumit lucru, unei situații.
Sachführer, *-s, -, m.* mandatar; gestionar; șef al serviciului comercial.
Sachgebiet, *-(e)s, -e, n.* resort; domeniu.
sachgemäß *adj.* și *adv.* **1.** obiectiv, cu privire la obiect; conform cu realitatea; **etwas ~ darstellen** a prezenta ceva obiectiv, conform cu realitatea. **2.** adecvat; **eine ~e Verpackung** un ambalaj adecvat.
sachgerecht *adj.* adecvat, potrivit unui lucru.
Sachgeschädigte, *-n, -n (ein Sachgeschädigter), m.* și *f.* sinistrat(ă).
Sachgründung, *-en, f. (ec.)* fondarea unei întreprinderi în care asociații aduc aporturi în natură.
Sachgut, *-(e)s, -güter, n. (jur.)* bunuri reale.
Sach|hehlerei, *-en, f.* comerț cu lucruri furate.
Sach|investionen [-vɛs-] *pl. (ec.)* investiții corporale (în activul fizic).
Sachkapital, *-s, -e* și *-ien* [-iən], *n. (ec.)* capital tehnic.
Sachkatalog, *-(e)s, -e, m.* **1.** repertoriu; inventar. **2.** catalog, fișier pe materii, catalog analitic.
Sachkenner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* expert(ă), specialist(ă).
Sachkenntnis, *-se, f.* cunoștință de cauză, cunoștință a lucrurilor, a faptelor; **mit ~ urteilen** a judeca în cunoștință de cauză; a judeca ca specialist.
Sachkonto, *-e, -en, n. (cont.)* cont de bunuri.
Sachkredit, *-(e)s, -e, m. (com.)* credit real.
Sachkunde *f. sg.* v. Sachkenntnis.
Sachkunde|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* materie de predare în școala primară care cuprinde noțiuni din domeniile biologie, geografie, istorie, educație rutieră, educație sexuală și altele.
sachkundig *adj.* expert; competent; cunoscător.
Sachkundige, *-n, -n (ein Sachkundiger), m.* și *f.* expert(ă), specialist(ă).
Sachlage *f. sg.* situație reală, stare de lucruri; **die ~ richtig einschätzen** a aprecia corect situația; **Verkennung der ~** apreciere greșită a faptelor, a situației.
Sachlegitimation, *-en, f.* v. Sachbefugnis.
Sachleistung, *-en, f.* prestare de asigurări sub altă formă decât în bani.
sachlich *adj.* și *adv.* **1.** obiectiv; real, pozitiv. **2.** obiectiv; nepărtinitor; realist; lucid; **ein ~er Stil** un stil sobru, rațional; **ein ~er Ton bei den Verhandlungen** ton realist, lucid la tratative.
sächlich *adj. (gram.)* neutru.
Sachlichkeit *f. sg.* **1.** obiectivitate; caracter pozitiv, practic. **2.** *(arte)* realism, pozitivism; **die Neue ~** neorealismul.
Sachlieferungen *pl.* **1.** livrare de mărfuri. **2.** efectuare de munci.
Sachmangel, *-s, -mängel, m. (jur.)* defect (al unei mărfi etc.) care prejudiciază valoarea (ei) reală sau de folosire, defectuozitate, viciu.
Sachmangelgewähr *f. sg.* garanție de viciu.
Sachprämie, *-n* [-iən], *f.* primă în obiecte.
Sachpreis, *-es, -e, m.* premiu în obiecte.
Sachregister, *-s, -, n.* tablă, indice de materii.
Sachs, *-es, -e, m. (înv.)* cuțit de fier; veche sabie germană.
Sach|schaden, *-s, -schäden, m. (jur.)* daună, pagubă materială.
Sachse, *-n, -n, m.* **1.** saxon. **2.** sas; *(în expr.)* **die Siebenbürger ~n** sașii din Transilvania.
sächseln, *sächselte, gesächselt (ich sächs(e)le), vb. (h) intr.* a vorbi în dialectul saxon.
Sachsengänger, *-s, -, m.*, **~ in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) agricol(ă) sezonier(ă) în Saxonia.
Sachsen|spiegel, *-s, -, m.* vechi cod de legi saxon.
Sächsin, *-nen, f.* **1.** saxonă. **2.** săsoaică; *(în expr.)* **Siebenbürger ~** săsoaică din Transilvania.
sächsisch I. *adj.* **1.** saxon. **2.** săsesc. **II.** *adv.* **1.** în dialectul saxon; în felul saxonilor. **2.** săsește; **~ sprechen** a vorbi săsește.
Sach|spende, *-n, f.* dar, cadou în natură.
Sach|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare, situație a unei chestiuni, unei probleme.
sacht *adv.* **1.** încet, domol, liniștit; pas cu pas; cu precauție. **2.** *(reg.)* plăcut, bine; **das tut ~** face bine; e plăcut. **3.** lin; **ein ~ ansteigendes Gelände** un teren ușor în pantă
sachtchen *adv. (reg.)* încetișor, domol.
sachte *adv. (fam.)* v. sacht; **immer ~!** domol, domol! încet, încet! **~, ~!** domol! calm!
sach|tüchtig *adj.* specializat (în chestiunea respectivă), competent; priceput.
Sachver|halt, *-(e)s, -e, m.* v. Sachlage.
Sachver|halts|protokoll, *-s, -e, n. (jur.)* proces-verbal privind situația de fapt.
Sachvermögen, *-s, n. sg. (ec.)* bunuri corporale.
Sachversicherung, *-en, f.* asigurare a bunurilor materiale.
Sachver|stand, *-(e)s, m. sg.* cunoaștere temeinică, competență.
sachver|ständig *adj.* v. sachkundig.
Sachver|ständige, *-n, -n (ein Sachverständiger), m.* și *f.* **1.** expert(ă), specialist(ă); **die Arbeit wurde von ~n begutachtet** lucrarea a fost avizată de experți, de specialiști. **2.** *(ec.)* comisar expert.
Sachver|ständigen|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comisie de specialiști, de experți.
Sachver|ständigen|eid, *-(e)s, -e, m. (jur.)* jurământ depus de un expert.
Sachver|ständigengut|achten, *-s, -, n.* expertiză.
Sachver|ständigenrat, *-(e)s, -räte, n.* Consiliul Experților pentru Aprecierea Situației și Evoluției Macroeconomice.
Sachver|ständnis, *-ses, -se, n.* pricepere, cunoștințe în specialitate, competență.
Sachverzeichnis, *-ses, -se, n.* **1.** registru de inventar. **2.** v. Sachregister.
Sachwalter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** avocat(ă); mandatar(ă); reprezentant(ă); administrator; gestionar(ă). **2.** *(fig.)* avocat, apărător(-oare); persoană care pledează (pentru cineva sau pentru o cauză).
Sachwaltung, *-en, f.* gestiune; mandat.
Sachweiser, *-s, m. (rar)* tablă, indice de materii.
Sachwert, *-(e)s, -e, m.* **1.** *sg.* valoare reală, intrinsecă. **2.** (mai ales *pl.*) obiect care reprezintă o valoare.
Sachwörterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* lexicon, enciclopedie (de noțiuni, pe domenii).
Sachzusammenhang, *-(e)s, -hänge, m.* legătură obiectivă.
Sachzwang, *-(e)s, -zwänge, m.* (mai ales *pl.*) condiție obiectivă obligatorie.
Sack, *-(e)s, Säcke, m.* **1.** sac; tolbă; traistă; *(fam.)* **ein ~ voll Neuigkeiten** un sac de noutăți; **fünf ~ Kartoffeln** cinci saci de cartofi; **es ist dunkel wie in einem ~** e întuneric beznă; **er lag da wie ein (nasser) ~** zăcea acolo de parcă era mort; *(fam.)* **wie ein ~ schlafen** a dormi neîntors; *(vulg.)* **ihr habt zu Hause wohl Säcke an den Türen!** n-aveți ușă la bordei?; *(expr.)* **den ~ schlägt man, den Esel meint man** bate șaua să priceapă

iapa; *(vulg.)* ~ **Zement!** ei drăcie!; *(fig.; în expr.)* **die Katze im ~ kaufen** a cumpăra ceva cu ochii închiși; **die Katze aus dem ~ lassen** a-și da în vileag intențiile; *(fam.)* **jn. in den ~ stecken** a întrece, a pune în cofă, a birui pe cineva; **er hat noch große Rosinen im ~** mai are planuri mari; **mit ~ und Pack** cu cățel și cu purcel; *(fig.)* **der ~ ist noch nicht zugebunden** treaba încă nu s-a isprăvit; **jn. im ~ haben** a ține pe cineva în gheare, a fi stăpân pe cineva; *(pop.)* **in den ~ hauen** a o șterge, a spăla putina. **2.** *(reg.)* buzunar. **3.** pungă de bani. **4.** țesătură, pânză aspră; pânză de sac; *(fig.)* **grob wie ein ~** necioplit, bădăran, mitocan; **in ~ und Asche Buße tun** a-și pune cenușă în cap. **5.** fundătură. **6.** *(anat., vulg.)* pungă (lacrimală, cu puroi). **7.** *(anat.)* scrot; *(vulg.)* **jm. auf den ~ fallen** a incomoda pe cineva; *(vulg.)* **etwas auf den ~ kriegen a)** a fi mustrat; **b)** a lua bătaie; **c)** a fi învins. **8.** *(pop.)* om gras, grăsan. **9.** plasă (de prins vulpi).

sack|artig *adj.* ca un sac.

Sackbahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* gară terminus, cap de linie.

Sackband, *-(e)s, -bänder, n.* baieră a sacului, a traistei, a pungii.

Säckchen, *-s, -, n. (dim.* de la Sack) **1.** săculeț. **2.** pungulită, pungută.

Säckel, *-s, -, m.* **1.** pungă de bani; **in seinen eigenen ~ arbeiten** a se gândi numai la profitul propriu. **2.** *(reg.)* casă de bani, vistierie.

Säckel|amt, *-(e)s, -ämter, n. (reg.)* casierie.

Säckelmeister, *-s, -,* **Säckelwart**, *-(e)s, -e, m. (reg.)* casier.

säckeln, *säckelte, gesäckelt (ich säck(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a băga în saci.

Säckelwart, *-(e)s, -e, m. (reg., austr., elv.)* administrator financiar.

sacken, *sackte, gesackt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** *(fam.)* a pune, a vârî, a băga (în saci, în pungi; în buzunar); **etwas in die Tasche ~** a pune ceva în buzunar. **2.** *(reg.)* a scutura. **II.** *intr. (s)* **1.** *(mar.)* a se scufunda. **2.** a se lăsa în jos, a se tasa; a se prăbuși; **das Gebäude sackt in sich** clădirea se prăbușește; *(fig., reg.)* **lass nicht ~!** ține-te bine! **III.** *refl. (h)* a se aduna, a se strânge; **die Wolken ~ sich** norii se strâng, se adună; *(reg.)* **die Milch sackt sich** laptele se prinde, se coagulează.

säcken, *säckte, gesäckt, vb. (h) tr. (înv.)* a îneca (pe cineva) într-un sac.

Sackerl, *-s, -, n. (austr., reg.)* pungă, sacoșă.

sackerlot, sackerment! *interj. (înv.)* ei, drăcie!

Sackerloter, Sackerlöter, Sackermenter, *-s, -, m. (fam.)* un drac și jumătate; șmecher, ștrengar, pișicher.

säckeweise *adv.* v. sackweise.

sackförmig *adj.* ca o pungă, ca un sac.

Sackgarn, *-(e)s, -e, n.* **1.** ață groasă. **2.** plasă.

Sackgasse, *-n, f.* fundătură; *(fig.)* **in eine ~ geraten** a ajunge într-un impas, a da de o încurcătură, a se înfunda.

Sackgeld, *-(e)s, n. sg. (austr.)* v. Taschengeld.

Sackgeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* tumoare închistată.

sackgrob *adj.* **1.** gros. **2.** *(fig.)* bădăran, grosolan, nesimțit.

Sackhase, *-n, -n, m. (reg.)* fâșie, brazdă rămasă nearată.

Sackheber, *-s, -, m.* elevator, macara de ridicat saci.

Sackhüpfen, *-s, n. sg.* alergări, curse în saci.

sack|hüpfen, *sackgehüpft* (numai la *inf.* și *part. trec.*) *vb. (s) intr.* a alerga la curse în saci.

Sack|käfer, *-s, -, m. (entom.)* clitră *(Clytra quadripunctata)*.

Sack|karre, *-n, f.* **Sack|karren**, *-s, -, m.* roabă pentru saci.

Sack|kleid, *-(e)s, -er, n.* rochie (model) sac.

Sacklaufen, *-s, n. sg.* v. Sackhüpfen.

Säcklein, *-s, -, n.* v. Säckchen.

sackleinen *adj.* din pânză de sac.

Sackleinen, *-s, n. sg.,* **Sackleinwand** *f.* sg., pânză de sac.

Säckler, *-s, -, m. (reg.)* **1.** casier. **2.** curelar.

Sackmesser, *-s, -, n. (reg., elv.)* v. Taschenmesser.

Sacknadel, *-n, f.* ac de cusut saci, acoi.

Sackpapier, *-s, n. sg.* hârtie pentru saci.

Sackpfeife, *-n, f.* cimpoi.

Sackpfeifer, *-s, -, m.* cimpoier.

Sackpistole, *-n, f. (fam.)* pistol de buzunar.

Sack|sperre, *-n, f. (constr.)* colector de nămol la guri de scurgere.

Sack|spinne, *-n, f. (zool.)* specie de păianjen-lup *(Aranea saccata)*.

Sack|stellung, *-en, f. (mil., înv.)* poziție în formă de sac.

Sacktiere *pl. (zool.)* animale celenterate *(Coelenterata)*.

Sackträger, *-s, -, m.* **1.** hamal (în port); *(în expr.)* **ein Esel schilt den anderen ~** râde hârb de oală spartă, râde dracul de porumbe negre și pe sine nu se vede. **2.** *(entom.)* fluture dăunător al cânepei (din familia *Psychidae)*.

Sacktuch, *-(e)s, n.* **1.** *-e* v. Sackleinwand. **2.** *-tücher (reg., austr., elv.)* batistă.

Sack|uhr, *-en, f. (reg., austr., elv.)* v. Taschenuhr.

Sackung, *-en, f.* **1.** *(reg.)* umplere a sacilor. **2.** *(constr.)* tasare; prăbușire. **3.** *(mar.)* scufundare. **4.** adunare, îngrămădire.

sackweise *adv. (în expr.)* **~ verpacken** a împacheta în saci; a umple sac după sac.

Sackzwirn, *-(e)s, -e, m.* v. Sackgarn **(1)**.

Sadduzäer, *-s, -, m. (fil.)* saduceu.

Sadduzä|ismus, *-, m. sg. (fil.)* saduceism.

Sadebaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* cetină-de-negi *(Juniperus sabina* L.).

Sadismus, *-, m. sg.* sadism.

Sadist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* sadic(ă).

sadistisch *adj.* sadic.

Sadomasochismus [-χls-], *-, -men, m.* **1.** *sg.* sadomasochism. **2.** practici sexuale sadomasochiste.

Sado|masochist, *-en, -en, m.* sadomasochist.

sado|masochistisch *adj. (med.)* sadomasochist.

Säemann, *-(e)s, -männer, m. (reg.)* v. Sämann.

säen *(säte, gesät* și *(poet.) säete, gesäet), vb. (h) tr.* a semăna, a însămânța; *(fig.)* **was man sät, das wird man ernten** ce semeni, aia culegi; **wer Wind sät, wird Sturm ernten** cine seamănă vânt, culege furtună; **Hass ~** a semăna ură; *(fam.)* **dünn gesät** rar; **wie gesät** mult și înghesuit.

Säen, *-s, n. sg.* semănat.

Säer, *-s, m,* **~in**, *-nen, f. (livr., rar)* semănător(-oare).

Säetuch, *-(e)s, -tücher, n. (reg.)* sac cu sămânță (pe care semănătorul îl poartă pe umeri).

Säezeit, *-en, f. (reg.)* perioadă a semănatului.

Safari, *-s, f.* safari.

Safe [seif și se:f], *-s, -s, m.* (și *n.*) seif.

Saffian, *-s, m. sg.,* **Saffianleder**, *-s, n. sg.* safian, marochin.

Saffianmacher, *-s, -, m.* marochiner.

Saflor, *-s, -e, m. (bot.)* șofrănaș *(Carthamus tinctorius* L.).

Safran, *-s, m. sg.* șofran **a)** plantă *(Crocus sativus)*; **b)** culoare; **c)** condiment.

Safranblüte, *-n, f.* floare a șofranului.

Safranfarbe, *-n, f.* culoare a șofranului.

safrangelb *adj.* galben ca șofranul.

Safrankrokus, *-, -* (și *-se), m.* v. Safran **(a)**.

Safranpflanzung, *-en, f.* plantație de șofran.

Saft, *-(e)s, Säfte, m.* **1.** zeamă, suc, sevă; **der ~ der Pflanzen** seva plantelor; **der ~ der Früchte** zeama, sucul fructelor; **das Fleisch im eigenen ~ braten** a prăji carnea în sucul propriu; *(fam.)* **jn. in seinem eigenen ~ schmoren lassen** a lăsa pe cineva să fiarbă, să se frământe; a nu scoate pe cineva din încurcături, a nu acorda cuiva imediat sprijin; *(fam.)* **roter ~** sânge. **2.** suc de fructe; sirop; **~ einkochen** a fierbe sirop. **3.** sos (de friptură). **4.** *(fam.)* energie, combustibil; **pass auf, auf der Leitung ist ~** ai grijă, prin cablu circulă curent. **5.** *(fig.)* tărie, vlagă, energie; **weder ~ noch Kraft** nici o vlagă; **er steht im ~** e în plină vigoare; **eine Rede ohne ~ und Kraft** un discurs fără consistență.

Saftbirne, *-n, f.* pară zemoasă.

Saftbraten, *-s, -, m.* carne friptă în sucul ei.

Säftchen, *-s, -, n. (dim.* de la Saft) suculeț; *(fig., fam.)* **ein gutes ~ trinken** a bea un vin bun.

Saft|einkochen, *-s, n. sg. (fam.)* conservare de suc (de fructe).

saften, *saftete, gesaftet (du saftest, er saftet), vb. (h) tr.* a stoarce suc, zeamă (din fructe).

Saftfasten, *-s, n. sg. (med.)* regim pe bază de sucuri.

Saftfülle, *-n, f.* sevă abundentă, belșug de sevă.

Saftfutter, *-s, n. sg.* nutreț, furaj verde.

Saftgrün, *-s, n. sg.* culoare verde vegetală, verde vegetal.

saftig *adj.* **1.** zemos, suculent; cu suc; **~e Birnen** pere zemoase; **eine ~e Wiese** o pajiște, o luncă grasă. **2.** *(fam.)* picant, fără perdea; **ein ~er Witz** o glumă fără perdea, picantă. **3.** zdravăn, viguros; **eine ~e Ohrfeige** o palmă zdravănă; **jm. einen ~en Brief schreiben** a scrie cuiva o scrisoare să se-nvețe minte.

Saftigkeit *f. sg.* **1.** suculență, abundență de suc, de sevă. **2.** *(fam.)* grosolănie. **3.** caracter zdravăn, vigoare.

Saftkur, *-en, f.* regim pe bază de sucuri.

Saftladen, *-s, -läden, m. (vulg., peior.)* firmă prost gestionată.

saftlos *adj.* **1.** fără suc, fără sevă, fără zeamă. **2.** *(fig.)* fără vlagă; **saft- und kraftlos** *(despre mâncăruri)* searbăd, fără gust; *(despre persoane)* lipsit de energie, bleg; **ein ~er Stil** un stil sec, fad.

Saftlosigkeit *f. sg.* **1.** lipsă de suc, de sevă, de zeamă. **2.** *(fig.)* lipsă de vlagă, de energie.

Saftpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă suculentă.

Saftpresse, *-n, f.* teasc, aparat de stors fructe.

Saftraum, *-(e)s, -räume, m. (bot.)* vacuolă (din interiorul celulelor).

saftreich *adj.* plin de sevă, suculent.

Saftring, *-(e)s, -e, m. (bot.)* cerc anual.

Saft|sack, *-(e)s, -säcke, m. (vulg., injurie)* scârbos, nesuferit.

Saft|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de regim în care se consumă numai sucuri.

saftvoll *adj.* **1.** v. saftreich. **2.** *(fig.)* viguros, plin de vlagă.

Saga, *-s, f.* saga.

Sagazität, *-en, f. (înv.)* sagacitate; agerime; perspicacitate.

sagbar *adj.* ce se poate spune, ce poate fi exprimat, exprimabil.

sägbar *adj.* care poate fi tăiat cu ferăstrăul.

Sage, *-n, f.* **1.** legendă, mit; **nach der ~** după legendă; **2.** zvon; **es geht die ~** se povestește, se spune; **das ist eine ~** aceasta e un zvon.

Säge, *-n, f.* **1.** ferăstrău; **zweimännische ~** ferăstrău deservit de două persoane. **2.** *(reg., austr.)* joagăr, beschie.

säge|artig *adj.* în formă de ferăstrău; dințat.

Sägeband, *-(e)s, -bänder, n. (tehn.)* panglică de ferăstrău.

Sägeblatt, *-(e)s, -blätter, n.* pânză de ferăstrău.

Sägeblattkreis, *-es, -e, m.* circumferință a pânzei de ferăstrău.

Sägeblatt|stärke, *-n, f.* **1.** rezistență a pânzei de ferăstrău. **2.** grosime a pânzei de ferăstrău.

Sägeblock, *-(e)s, -blöcke, m.* bustean de gater.

Säge|bock, *-(e)s, -böcke, m.* capră (pentru tăiat lemne cu ferăstrăul).

Sägedach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* acoperiș în dinți de ferăstrău.

Säge|egreniermaschine, Säge|entkörnungsmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de egrenat cu ferăstrău.

Sägefeile, *-n, f.* pilă de ascuțit ferăstrăul.

Sägefisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește-ferăstrău *(Pristis pectinatus; Squalus pristis)*.

sägeförmig *adj.* în formă de ferăstrău, dințat.

Sägefurnir, *-s, -e, n.* furnir lucrat cu ferăstrăul.

Sägegatter, *-s, -, n.* gater.

Säge|gewinde, *-s, -, n. (tehn.)* filet în ferăstrău.

Säge|holz, *-es, -hölzer, n.* lemn de tăiat la ferăstrău; bustean de gater.

Sägekette, *-n, f.* lanț de ferăstrău.

Sägeklotz, *-es, -klötze, m.* bustean de gater.

Sägemaschine, *-n, f.* ferăstrău mecanic; gater.

Sägemehl, *-(e)s, n. sg.* rumeguș de lemn.

Sägemesser, *-s, -, n.* cuțit dințat.

Sägemühle, *-n, f.* gater, joagăr; fabrică de cherestea.

Sägemüller, *-s, -, m.* proprietar al unui joagăr.

sagen, *sagte, gesagt, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a zice, a spune; **er sagte kein Wort** n-a zis nici un cuvânt; n-a scos (nici o) vorbă; **guten Tag ~** a da bună ziua; **etw. im Ernst** sau

im Scherz ~ a spune ceva în serios, în glumă; **man sagt** se zice; **es ist nicht zu ~, wie...** nu se poate spune cât (sau cum, sau cât de) ...; ~ **wir [(ein)mal] a)** să zicem, aproximativ; **b)** de exemplu; **schlecht, um nicht zu ~ miserabel** prost, ca să nu spun jalnic; **wenn ich so ~ darf** dacă pot să spun așa; **mit Verlaub zu ~** dacă-mi permiteți să spun; **jm. etwas ~ lassen** a trimite vorbă cuiva; **ich habe mir ~ lassen** mi s-a spus, am auzit; **lassen Sie sich das gesagt sein** ascultați-mă pe mine; **sich** *(dat.)* **nichts ~ lassen** a nu asculta de nimeni; **das muss man (schon) ~** trebuie să spunem, să recunoaștem; **was Sie (nicht) ~!** nu mai spuneți! ce spuneți! **er ließ sich das nicht zweimal ~** n-a așteptat să i se spună de două ori; el (doar) atât aștepta; **was sagst du dazu?** ce spui de asta? **wie soll ich ~?** cum să spun?; **was würdest du ~, wenn...** ce-ai spune dacă...; *(reg.)* **sie ~ sich du** ei se tutuiesc; **wie kann man noch dazu ~?** cum se mai poate spune la asta?; **wie sagt man auf Englisch?** cum se spune în engleză?; **sage und schreibe** exact, textual; nici mai mult, nici mai puțin; **wie man so sagt** cum se spune; **das ist leicht gesagt** e ușor de zis (greu de făcut); **gesagt, getan** zis și făcut; **leichter gesagt als getan** mai ușor de zis decât de făcut; **nebenbei gesagt** în treacăt fie spus; **damit ist nicht gesagt, dass...** prin asta nu vreau să spun că...; **Sie können von Glück ~ (dass...)** ați avut noroc (că...); ați scăpat ușor. **2.** a spune, a comanda, a dispune; **er hat hier viel zu ~** aici are un cuvânt de spus; aici el are (sau se bucură de) multă trecere, multă autoritate; **er hat zu Hause nichts zu ~** acasă nu e luat în seamă. **3.** a exprima, a însemna; **will ~** prin asta vreau să spun; **das hat nichts zu ~** asta nu înseamnă nimic, nu interesează, n-are (nici o) importanță; **das will nicht viel ~** asta nu înseamnă mare lucru, asta n-are prea multă importanță; **das will schon etwas ~** asta e ceva, asta înseamnă ceva; **dieses Bild sagt mir nichts** tabloul acesta nu-mi spune nimic; *(fam.)* **dann kriegst du es mit mir zu tun,das sag ich dir** atunci ai de-a face cu mine, te previn. **4.** a afirma, a spune; **das lässt sich ohne Übertreibung ~** asta se poate spune fără urmă de exagerare; **das sagst du so einfach!** asta spui tu!; *(fam.)* **hab ich's nicht gesagt?** nu ți-am spus eu?; **wie gesagt** cum am mai spus.

sägen, *sägte, gesägt, vb. (h)* **I.** *tr.* a tăia cu ferăstrăul; *(tehn.)* a debita. **II.** *intr.* **1.** *(fam.)* a sforăi. **2.** *(fig., fam.)* a scârțâi (cu ceva); **auf der Geige ~** a scârțâi la vioară. **3.** a trage de volan într-o curbă luată cu mare viteză pentru a nu ieși de pe carosabil.

Sagenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte, culegere de legende.

Sagendichter, *-s, -, m.* scriitor de legende.

Sagendichtung, *-en, f.* scriere de legende, de mituri.

Sagenforscher, *-s, -, m.* cercetător al legendelor și miturilor.

Sagenforschung, *-en, f.* studiu al miturilor și legendelor.

Sagengeschichte, *-n, f.* istorie legendară.

Sagenge|stalt, *-en, f.* figură legendară, erou legendar.

sagenhaft *adj.* legendar, mitic, fabulos; *(fig.)* **es war ~ schön** a fost ca în basme, minunat.

Sagenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* sporici, verbină, iarba-fiarelor *(Verbena officinalis* L.).

Sagenkreis, *-es, -e, m.* ciclu de legende.

Sagenkunde, *-n, f.* mitologie.

sagenreich *adj.* bogat în mituri, în legende.

Sagenreich, *-(e)s, -e, n. (poet.)* lume, împărăție a legendelor.

Sagenschatz, *-es, -schätze, m.* tezaur al legendelor, al miturilor.

Sägen|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* oțel pentru ferăstraie.

Sägenträger, *-s, -, m. (iht.)* **1.** rechin cu rostru dințat *(Pristiophoridae)*. **2.** v. Sägefisch.

sagen|umwittert, sagen|umwoben *adj. (poet.)* cântat de legende, legendar; fabulos.

Sagenwelt, *-en, f.* v. Sagenreich.

Sagenzeit, *-en, f.* timpuri legendare, mitice.

Säger, *-s, -, m.* **1.** tăietor de lemne. **2.** *(ornit.)* specie de gâscă cu vîrful interior al ciocului zimțat *(Merganser)*.

Säge|rahmen, *-s, -, m.* cadru de ferăstrău.

Säge|randlinie [-niə], *-n, f.* linie a dinților ferăstrăului.

Sägerei, *-en, f.* **1.** v. Sägemühle. **2.** *(peior.)* tăiatul lemnelor neîntrerupt. **3.** *(peior.)* sforăit neîntrerupt.

Sägeschärfmaschine, *-n, f.* mașină de ascuțit dinții ferăstrăului.

Sägescheibe, *-n, f.* pânză circulară, ferăstrău circular.

Sägeschnitt, *-(e)s, -e, m.* tăietură de ferăstrău.

Säge|späne *pl.* v. Sägemehl.

Säge|spänmahlwerk, *-(e)s, -e, n.* moară de rumeguș.

Sägewerk, *-(e)s, -e, n.* v. Sägemühle.

Sägewerker, *-s, -, m.* muncitor calificat la joagăr.

Sägewespe, *-n, f. (entom.)* viespe-ferăstrău *(Vespidae)*.

Sägezahn, *-(e)s, -zähne, m.* dinte de ferăstrău.

Sägezahndrahtbeschlag, *-(e)s, -schläge, m. (tehn.)* rețea metalică de protecție a dinților ferăstrăului.

Sägezahn|stanzmaschine, *-n, f.* mașină de ștanțat dinții ferăstrăului.

sagittal *adj. (biol.)* sagital.

Sago, *-s, m. sg.* și *n. sg. (austr.)* (făină de) sagu; **weißer ~** tapiocă.

Sagobaum, *-(e)s, -bäume, m.*, **Sagopalme**, *-n, f., (bot.)* sagotier, arbore de pâine *(Metroxylon rumphii)*.

Sagosuppe, *-n, f.* supă de sagu.

sah *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a de la sehen.

Saharawüste și **Saharawüste** [-ha-] *f. sg. (geogr.)* deșertul, pustiul Saharei.

Sahlweide, *-n, f.* v. Salweide.

Sahne *f. sg.* **1.** frișcă nebătută, caimac; **saure ~** smântână. **2.** frișcă; *(fam.)* **(aller)erste ~ sein** a fi de cea mai bună calitate.

Sahnebaiser [-beze:], *-s, -s, m.* și *n.* bezea cu frișcă.

Sahnebonbon [-bõbõ:], *-s, -s, m.* (sau *n.*) bomboană de lapte; caramelă.

Sahne|eis, *-es, n. sg.* înghețată cu frișcă.

Sahnegießer, *-s, -, m.*, **Sahnekännchen**, *-s, -, n.* căniță pentru frișcă nebătută.

Sahnekuchen, *-s, -, m.* prăjitură cu frișcă.

Sahnemeer|rettich, *-s, m. sg.* cremă de hrean cu frișcă.

Sahnemilch *f. sg.* lapte condensat concentrat.

sahnen, *sahnte, gesahnt, vb. (h) (înv.)* **I.** *tr.* a smântâni. **II.** *intr. (despre lapte)* a face smântână.

Sahnenkäse, *-s, -, m.* brânză grasă; cremă.

Sahnentopf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală de smântână.

Sahnequark, *-s, m. sg.* brânză de vaci foarte grasă; brânză cu smântână.

Sahneschnitte, *-n, f.* prăjitură cu frișcă.

Sahnesoße, *-n, f.* sos cu smântână.

Sahne|spritze, *-n, f.* șpriț de decorat cu frișcă.

Sahne|stück, *-(e)s, -e, n. (fam.)* ceva deosebit, extra, de înaltă calitate.

Sahnetorte, *-n, f.* tort cu frișcă.

sahnig *adj.* cu smântână; *(despre lapte)* gras, smântânos.

Saibling, *-s, -e, m. (iht.)* lostriță aurie *(Salmo alpinus)*.

saiger *adj.* v. seiger.

Saison [sɛ'zõ:], *-s, f.* **1.** sezon; **die tote ~** sezonul mort; **~ haben** *(despre mărfuri)* a fi foarte căutat; **innerhalb** sau **während der ~** în timpul sezonului; **außerhalb der ~** în afara sezonului. **2.** stagiune.

saison|abhängig *adj.* în funcție de sezon.

Saison|arbeit, *-en, f.* muncă de sezon, muncă sezonieră.

Saison|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) sezonier(ă).

Saison|artikel, *-s, -, m.* articol de sezon.

Saison|aufschlag, *-(e)s, -schläge, m.* supliment de sezon.

Saison|ausverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare, soldare la sfârșit de sezon.

saisonbedingt, saisongebunden *adj.* condiționat, legat de sezon.

Saisonbeginn, *-(e)s, m. sg.* început de sezon.

saisonbereinigt *adj. (statistică)* corectat după variațiile de sezon.

Saisonbetrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** firmă care lucrează numai pe timp de sezon. **2.** *m. sg.* afluență într-un anumit moment al anului.

Saison|ende, *-s, -n, n.* sfârșit de sezon.

Saison|er|öffnung, *-en, f.* deschidere de sezon.

Saisongeschäft, *-(e)s, -e, n.* afacere de sezon.

Saisonkrankheit, *-en, f.* boală de sezon.

Saison|nachfrage, *-n, f.* cerere de sezon.

Saisonpreis, *-es, -e, m.* preț de sezon.

Saisonschluss, *-es, -schlüsse, m.* v. Saisonende.

Saisonschwankungen *pl.* fluctuații de la sezon la sezon.

Saisonware, *-n, f.* marfă de sezon.

saisonweise *adv.* sezonier.

Saite, *-n, f.* coardă, strună; *(fig.)* **andere ~n aufziehen** a aplica alte metode, a schimba tonul; **die ~n zu hoch spannen** a întinde coarda peste măsură; **gelindere ~n aufziehen** a vorbi, a proceda mai blând; **in die ~n greifen** a cânta cu pasiune la un instrument.

Saitenbezug, *-(e)s, -züge, m.* garnitură de coarde (întinse).

Saitenbrett, *-(e)s, -er, n.* placă de întindere a coardelor.

Saitenhalter, *-s, -, m.* cordar (la instrumente cu coarde).

Saiten|instrument, *-(e)s, -e, n. (muz.)* instrument cu coarde, instrument de coarde.

Saitenklang, *-(e)s, m. sg. (poet.)* acord, melodie cântat(ă) de un instrument cu coarde.

Saitenmacher, *-s, -, m.* fabricant de coarde.

Saiten|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** cântat la instrumente de coarde. **2.** v. Saitenklang.

Saitenwurm, *-(e)s, -würmer, m. (zool.)* gordin *(Gordius aquaticus)*.

Saitling, *-s, -e, m.* intestin de oaie pentru fabricarea coardelor.

Sake, *-, m. sg.* saké, vin japonez produs din orez.

Sakko, *(austr.* și*)* **Sakko**, *-s, -s, m. (austr. n.)* sacou, haină, veston.

Sakko|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de haine la un rând.

sakra, sakrament și **sakrament!** *interj.* la naiba! drace! ei, drăcie!

sakral *adj.* **1.** sfânt, sacru. **2.** *(anat.)* sacral, sacrat.

Sakralbau, *-(e)s, -ten, m.* construcție religioasă, sacrală.

Sakrament, *-(e)s, -e, n. (rel.)* taină, sacrament.

sakramental *adj.* sacramental.

Sakramentalien [-liən] *pl. (bis. cat.)* acțiuni sacramentale.

Sakramenter, *-s, -, m. (fam.)* ștrengar, nesuferit.

sakramentlich *adj.* sacramental, de sacrament.

Sakraments|häus|chen, *-s, -, n. (bis.)* tabernacol, chivot.

sakrieren, *sakrierte, sakriert, vb. (h) tr. (rel., înv.)* a sfinți; a sanctifica, a canoniza; *(bis. cat.)* a beatifica.

Sakrifizium, *-s, -zien* [-tsiən], *n. (bis. cat.)* sacrificiu, jertfă.

Sakrileg, *-s, -e*, **Sakrilegium**, *-s, -gien* [-iən], *n.* sacrilegiu; blasfemie, hulă.

sakrilegisch *adj.* care ține de sacrilegiu.

sakrisch *(reg.)* **I.** *adj.* afurisit, blestemat. **II.** *interj.* v. sakra.

Sakristan, *-s, -e, m. (bis. cat.)* sacristan, paracliser.

Sakristei, *-en, f. (bis.)* sacristie, paraclis.

sakrosankt *adj. (livr.)* sacrosanct; *(fig.)* intangibil.

säkular *adj.* **1.** secular. **2.** lumesc.

Säkularfeier, *-n, f. (livr.)* centenar.

Säkularisation, *-en, f.* secularizare.

säkularisieren, *säkularisierte, säkularisiert, vb. (h) (tr.)* a seculariza, a laiciza.

Säkularisierung, *-en, f.* **1.** secularizare, laicizare. **2.** trecere de la situația de preot al unui ordin călugăresc la situația de preot de mir.

Säkularkleriker, *-s, -, m. (rel.)* cleric care nu locuiește la mănăstire.

Säkulum, *-s, -la, n.* secol, veac.

Salamander, *-s, -, m.* **1.** *(zool.)* salamandră *(Salamandra maculosa)*. **2.** *(argou studențesc; în expr.)* **einen** sau **den ~ reiben** a bea la comandă bere în cinstea cuiva (mai în vârstă).

Salami, *-s, f.* salam.

Salamitaktik, *-en, f. (fam., iron.)* tactică (politică) prin care se atinge scopul urmărit prin succese parțiale.

Salamiwurst, *-würste, f.* v. Salami.

Salär, *-s, -e, n. (elv., austr., reg.* în rest *înv.)* salariu, leafă.

salarieren, *salarierte, salariert, vb. (h) tr. (elv.)* a salariza.

Salat, *-(e)s, -e, m.* **1.** salată; **gemischter** ~ salată asortată; *(fig., fam.)* ghiveci, talmeş-balmeş; **da hast du den** ~! poftim buclucul!; *(peior.)* **der ganze** ~ tot calabalâcul **2.** *(bot.)* salată, lăptucă *(Lactuca sativa* L.).
Salatbeet, *-(e)s, -e, n.* strat de salată (în grădină).
Salatbe|steck, *-(e)s, -e, n.* tacâm de salată.
Salatblatt, *-(e)s, -blätter, n.* frunză de salată.
Salatbohne, *-n, f. (cul.)* fasole verde.
Salatgabel, *-n, f.* furculiță de salată.
Salatgurke, *-n, f.* castravete pentru salată.
Salat|häuptel, *-s, -, n.* căpățână de salată.
Salatiere [-ti'ɛ:rə], *-n, f. (înv.)* v. Salatschüssel.
Salatkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* v. Salathäuptel.
Salatkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coş de salată.
Salat|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de salată.
Salatpflanze, *-n, f. (bot., cul.)* nume dat plantelor din care se poate prepara salată (lăptuci, andive, creson etc.).
Salatplatte, *-n, f.* **1.** platou pentru salată. **2.** tavă cu salată asortată (în special din legume fierte).
Salat|schüssel, *-n, f.* salatieră.
Salatsoße, *-n, f.* v. Marinade.
Salat|teller, *-s, -, m.* v. Salatplatte **(2).**
Salbader, *-s, -, m. (fam., peior.)* flecar plicticos, care face pe evlaviosul.
Salbaderei, *-en, f.* flecăreală plicticoasă, prefăcut evlavioasă, vorbărie.
salbaderisch *adj.* plicticos, pretins evlavios.
salbadern, *salbaderte, salbadert, vb. (h) intr.* a vorbi plicticos, solemn şi pretins evlavios; *(fig.)* a bate apa-n piuă.
Salband, *-(e)s, -bänder, n.* **1.** bată, margine a unei țesături. **2.** *(mine, geol.)* salbandă.
Salbe, *-n, f.* unguent, cremă, alifie, pomadă.
Salbei şi *(austr.)* **Salbei**, *-s, m. sg.*, **Salbei** *f. sg. (bot.)* salvie, jaleş *(Salvia officinalis* L.); **echte(r)** sau **edle(r)** ~ salvie medicinală; **wilde(r)** ~ salvie sălbatică.
Salbeitee, *-s, -s, m.* ceai de salvie.
salben, *salbte, gesalbt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a unge cu alifie. **2.** *(rel., ist.)* a unge; a mirui, a sfinți; **jm. die Hände** ~ a unge, a mirui pe cineva; **zum König** ~ a unge ca rege. **3.** *(fam.)* a înşela, a trage pe sfoară. **4.** *(reg.)* a mânji, a murdări. **II.** *intr. (reg.)* a flecări, a spune verzi şi uscate.
Salbenbüchse, **Salbendose**, *-n, f.* cutie cu alifie.
Salbenkrämer, *-s, -, m.* negustor de alifii, de creme.
Salbentiegel, *-s, -, m.* recipient pentru prepararea şi păstrarea alifiilor.
Salbgefäß, *-es, -e, n. (bis.)* vas pentru mir.
salbig *adj.* **1.** uns cu alifie; plin de alifie, mânjit cu alifie. **2.** unsuros, (şi *fig.*) onctuos.
Salbling, *-s, -e, m.* v. Saibling.
Salb|öl, *-(e)s, -e, n. (bis.)* mir; maslu.
Sal|buch, *-(e)s, -bücher, n. (înv.)* **1.** carte cu hrisoave, cu documente. **2.** cadastru, carte funduară.
Salbung, *-en, f.* **1.** *(rel., ist.)* ungere; miruire; sfințire. **2.** *sg.* onctuozitate; solemnitate; caracter solemn; caracter onctuos, dulce, mieros.
salbungsreich, **salbungsvoll** *adj. (peior.)* onctuos, solemn, mieros.
Sälchen, *-s, -, n. (dim.* de la Saal) săliță.
Salden|ausgleich, *-(e)s, -e, m. (cont.)* reglementare a soldului.
Saldenbilanz, *-en, f. (com.)* bilanț de închidere.
saldieren, *saldierte, saldiert, vb. (h) tr. (com.)* a solda (un cont), a încheia socotelile, a achita o obligație, o datorie.
saldiert **I.** *part. trec.* de la saldieren. **II.** *adj. (com.)* achitat, soldat, lichidat.
Saldierung, *-en, f. (com.)* achitare, soldare (a unui cont).
Saldo, *-s, -den* (şi *-s* sau *-di*), *m. (com.)* sold; **er ist in** ~ e în debit; **per** ~ **dieses Gegenstandes** pentru soldarea acestei chestiuni; **buchmäßiger** ~ sold contabil; ~ **eines Kontos** sold al unui cont; **negativer** ~ sold deficitar; **positiver** ~ sold excedentar.
Saldo|an|erkenntnis, *-ses, -se, n. (com.)* recunoaştere a unui sold (față de un creditor).
Saldo|auszug, *-(e)s, -züge, m. (com.)* extras de cont.
Saldobetrag, *-(e)s, -träge, m. (com.)* valoare a soldului.
Saldobuch, *-(e)s, -bücher, n. (com.)* registru de conturi.
Saldogut|haben, *-s, -, n. (com.)* activ al soldurilor.
Saldokonto, *-s, -s* (şi *-konten, -konti*), *n. (com.)* cont curent.
Saldorest, *-(e)s, -e, m. (com.)* rest de sold, sold restant.
Saldo|übertrag, **Saldovortrag**, *-(e)s, -träge, m. (com.)* report într-un cont nou; transferare în cont; ~ **auf neue Rechnung** transfer de sold într-un cont nou.
Saldowechsel, *-s, -, m. (com.)* poliță de achitare, de lichidare.
Saldozahlung, *-en, f. (com.)* plată de lichidare, achitare.
Salep, *-s, -s, m.*, **Salepwurzel**, *-n, f. (bot.)* rădăcină de salep.
Salett(e)l, *-s, -, n. (reg.)* umbrar, pavilion (de grădină).
Salier [-liɐ], *-s, -, m. (ist.)* **1.** franc. **2.** împărat din casa salică. **3.** *pl.* sali, preoți ai lui Marte (la romani).
Salifikation, *-en, f. (chim.)* salificație, proces de obținere a sării.
Saline, *-n, f.* **1.** instalație pentru obținerea sării de bucătărie. **2.** salină, ocnă de sare.
Salinen|arbeiter, *-s, -, m.* salinier, muncitor într-o ocnă de sare.
Salinen|betrieb, *-(e)s, -e, m.* exploatare a unei saline.
Salinensalz, *-es, n. sg.* sare de salină.
salinisch *adj.* salin.
salisch *adj. (ist.)* salic; **das Salische Gesetz** legea salică (privind moştenirea tronului).
Salivation [-va-], *-en, f.* salivare.
Salizin, *-s, n. sg. (farm.)* salicină.
Salizyl, *-s, n. sg. (chim.)* salicilat.
salizylat|haltig *adj.* care conține salicilat.
Salizylpflaster, *-s, -, n.* plasture cu salicilat.
Salizylsäure *f. sg. (chim.)* acid salicilic.
Salizylwatte *f. sg. (farm.)* vată termogenă.
Salkante, **Sal|leiste**, *-n, f.* v. Salband **(1).**
Salm, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(iht.)* somon *(Salmo salar).* **2.** *(reg.)* psalm. **3.** *sg. (fam.)* vorbărie; **einen langen** ~ **machen** a lungi vorba, a nu mai sfârşi cu vorba.
Salmi, *-s, -s, n. (cul.)* tocană de pasăre (vânat).
Salmiak [şi zalmi'ak], *-(e)s, m. sg. (chim.)* salmiac, țipirig.
Salmiakgeist, *-(e)s, m. sg.*, **Salmiaklösung**, *-en, f. (chim.)* amoniac.
Salmiakpastille, *-n, f.* pastilă de salmiac.
Salmler, *-s, -, m. (iht.)* peşte exotic decorativ *(Characinidae).*
Salmling, *-s, -e, m.* v. Saibling.
Salmonelle, *-n, f. (med.)* salmonelă.
salomonisch *adj.* solomonic; ~ **es Urteil** judecată solomonică; judecată înțeleaptă.
Salomon|siegel, *-s, -, m. (bot.)* coada-cocoşului *(Polygonatum officinale).*
Salon [za'lõ:, *austr.* şi za'lo:n], *-s, -s, m.* salon.
Salondame, *-n, f.* actriță care interpretează rolul intrigantei mondene.
Salondampfer, *-s, -, m.* pachebot, vapor cu saloane.
salonfähig *adj. (fam.)* bine crescut, politicos; cu bun simț; **dieser Witz ist nicht** ~ acest banc e prea decoltat; **ein ~es Benehmen** o comportare galantă, de om bine crescut.
Salonlöwe, *-n, -n, m. (fam.)* filfizon, snob salonard.
Salonmusik *f. sg.* muzică de salon.
Salonrock, *-(e)s, -röcke, m.* redingotă.
Salontiroler, *-s, -, m. (iron.)* alpinist de ocazie, turist din snobism.
Salonwagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon-salon.
salopp *adj.* degajat, neafectat; nonşalant, neglijent, şleampăt; golănesc; **~e Kleidung** îmbrăcăminte neglijentă, neconformistă; îmbrăcăminte nepretențioasă; **~e Mode** modă neconformistă; **~e Haltung** ținută degajată; ținută şleampătă; **~er Stil** stil nepretențios, degajat, golănesc.
Salopperie, *-n, f.* neglijență (în purtare, în ținută); golănie.
Salopp|heit, *-en, f.* **1.** *sg.* manieră neconformistă. **2.** comportament, exprimare neglijentă, neconformistă.
Salpeter, *-s, m. sg. (chim.)* salpetru; **sich mit** ~ **überziehen** a se acoperi cu salpetru; **deutscher** ~ azotat de sodiu (sintetic); **kubischer** ~ salpetru de Chile.
Salpeter|auflösung, *-en, f. (chim.)* dizolvare a salpetrului.
Salpeterbildung *f. sg. (chim.)* formare a salpetrului; nitrificație.
Salpeterdünger, *-s, m. sg. (agr.)* îngrăşământ azotic.
Salpeter|erde *f. sg.* pământ cu salpetru; pământ nitric.
Salpeterfraß, *-es, -e, m.* igrasie.
Salpetergeist, *-(e)s, m. sg. (chim.)* acid azotic, nitric.
Salpetergrube, *-n, f.* mină de salpetru.
salpeter|haltig *adj. (chim.)* care conține salpetru.
Salpeter|hütte, *-n, f.* fabrică de salpetru.
salpeterig *adj.* de salpetru.
Salpeterkuchen, *-s, -, m. (chim.)* bisulfat de sodiu.
salpetersauer *adj. (chim.)* azotic, nitric; **salpetersaures Blei** azotat de plumb; **salpetersaures Salz** nitrat, azotat.
Salpetersäure, *-n, f.* acid nitric, acid azotic; apă tare.
Salpetersiederei, *-en, f.* rafinărie de salpetru.
salpetrig *adj.* v. salpeterig.
Salse, *-n, f.* **1.** *(cul., înv.)* saramură; sos picant. **2.** *(reg.)* marmeladă. **3.** *(geol.)* salță, vulcan noroios.
Salta, *-s, n. sg.* (un fel de) joc de table.
Salto, *-s, -s* (şi *-ti*), *m. (sport)* salt, salto, săritură; **einfacher** ~ săritură simplă; **doppelter** ~ dublu salt; ~ **vorwärts** sau **rückwärts** salt înainte sau înapoi; **einen** ~ **springen** a sări, a executa o săritură.
Salto mortale, *-, -* (sau *Salti mortali*), *m. (sport* şi *fig.)* salt mortal; **ein** ~ **am Trapez** un salt mortal la trapez.
salü şi **salü!** *interj. (mai ales elv., fam.)* salut!
saluber *adj.* **1.** salubru. **2.** salutar.
Salubrität *f. sg.* salubritate, igienă (a corpului).
Salut, *-(e)s, -e, m. (mil.)* onor; salvă; ~ **schießen** a da onorul trăgând o salvă.
Salutation, *-en, f. (înv.)* salutare, întâmpinare ceremonioasă; onoruri.
salutieren, *salutierte, salutiert, vb. (h) intr. (mil.)* a saluta; a da onorul.
Salutschuss, *-es, -schüsse, m. (mil.)* salvă de onor; **Salutschüsse abfeuern** a trage salve de onor.
Salvation [-va-], *-en, f. (înv.)* **1.** salvare. **2.** apărare.
Salvator, *-s, m. sg.* **1.** *(rel., înv.)* salvator, mântuitor. **2.** şi *n. (reg.)* bere tare (bavareză).
Salvatorium, *-s, -rien* [-riən], *n. (ist.)* scrisoare de liberă-trecere, salvconduct (în evul mediu).
salve! *interj.* noroc! salut! salve!
Salve [-və], *-n, f.* salvă; **eine** ~ **abfeuern** a trage o salvă; *(fig.)* **eine** ~ **von Gelächter** un hohot de râs.
Salvei şi **Salvei**, *-s, m. sg.*, **Salvei** [-vae] *f. sg.* v. Salbei.
Salvenfeuer, *-s, -, n.* (foc de) salvă, tragere în salve.
Salvengeschütz, *-(e)s, -e, n. (mil.)* tun pentru trageri în salve.
salvieren [-vi:-], *salvierte, salviert, vb. (h) tr.* şi *refl. (înv.) (vor)* a (se) salva (de cineva sau ceva).
Salvinie [-vi:niə], *-n, f. (bot.)* peştişoară *(Salvinia natans).*
Salweide, *-n, f. (bot.)* iovă, salcie moale *(Salix caprea* L.).
Salz, *-es, -e, n.* **1.** sare (de bucătărie); **eine Prise** ~ puțină sare; **Gurken in** ~ **einlegen** a pune castraveți în saramură; **an** sau **in die Suppe** ~ **tun** a pune sare în supă; **feines** ~ sare fină; **grobes** ~ sare grunzuroasă; ~ **auf die** sau **in die Wunde streuen** a pune sare pe rană; *(fam.)* **jm. nicht das** ~ **in der Suppe gönnen** a fi invidios, pizmaş pe cineva; *(fig., fam.)* **er liegt tüchtig im** ~ e la mare ananghie; **einen Scheffel** ~ **mit jm. verzehren** a mânca o baniță de sare cu cineva, a trăi o viață întreagă împreună cu cineva; *(fam.)* **er hat noch einen Schinken bei mir im** ~ **liegen** mai am o socoteală cu el; **das hat weder** ~ **noch Schmalz** e fără sare şi piper; *(fam.)* **jn. ins** ~ **hauen** a face pe cineva cu ou şi cu oțet; **attisches** ~ glumă fină, spirituală, vorbă de spirit; **er hat nicht das** ~ **zum Brot** sau **zur Suppe** e foarte sărac, n-are nici sare să pună în ciorbă; *(text.)* **Pfeffer und** ~ (stofă) sare şi piper. **2.** *(chim.)* sare; **basisches** ~ sare bazică; **neutrales** ~ sare neutră; **saures** ~ sare acidă.

Salz|abgabe, *-n, f.* v. Salzsteuer.
Salz|ader, *-n, f.* filon, vână salifer(ă).
Salz|amt, *-(e)s, -ämter, n.* administrație a salinelor; *(fam.)* **jn. ins ~ schicken** a purta cu vorba pe cineva.
Salz|ansatz|zone, *-n, f. (geol.)* zonă de depozitare a sării.
Salz|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător la salină.
salz|arm *adj.* **1.** sărac în săruri. **2.** cu puțină sare.
Salz|art, *-en, f.* fel de sare.
salz|artig *adj.* salin, ca sarea.
Salzbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie (de apă) sărată.
Salzbad|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor cu baie de sare.
Salzbase, *-n, f.* bază salifiabilă.
Salzbelastung *f. sg. (ecol.)* poluare cu sare.
Salzbergbau, *-(e)s, m. sg.* exploatare minieră a sării.
Salzbergwerk, *-(e)s, -e, n.* salină, ocnă, mină de sare.
Salz bildend *adj.* care produce sare.
Salzbildner, *-s, -, m. (chim.)* halogen.
Salzbildung, *-en, f.* formare a sării, salifiere.
Salzbinse, *-n, f. (bot.)* pipirig *(Juncus gerardi).*
Salzboden, *-s, -* (sau *-böden), m.* pământ salin; sol solonet; **strukturloser ~** pământ salin nestructurat; **strukturförmiger ~** pământ salin structurat.
Salzbrezel, *-n, f.* covrig cu sare.
Salzbrötchen, *-s, -, n.* chiflă presărată cu sare.
Salzbrühe, *-n, f.* v. Salzlösung.
Salzbrunnen, *-s, -, m.* izvor de apă sărată.
Salzbüchse, *-n, f.* v. Salzfass.
Salzbutter *f. sg.* unt sărat.
Salze, *-n, f.* v. Salzlecke.
salzen, *salzte, gesalzen (reg.* și *gesalzt) (du, er salzt), vb. (h) tr.* a săra; **eine Speise stark** (sau **wenig**) **~** a săra o mâncare tare (sau puțin); **jm. den Buckel ~** a muia cuiva oasele în bătaie.
Sälzer, *-s, -, m. (înv.)* sărar, negustor de sare.
Salz|erde, *-n, f.* v. Salzboden.
Salzfass, *-es, -fässer,* **Salzfäss|chen**, *-s, -, n.* **1.** solniță. **2.** *(fam., glumeț)* adâncitură pronunțată a osului claviculei.
Salzfisch, *-(e)s, -e, m.* pește sărat.
Salzfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne pusă la sare; pastramă.
salzfrei *adj.* v. salzlos.
Salz führend *adj. (mine)* cu sare; care conține sare.
Salzgarten, *-s, -gärten, m.* salină marină.
Salzgebirge, *-s, -, n. (geol.)* formațiune salină.
Salzge|halt, *-(e)s, m. sg.* conținut de sare, salinitate.
Salzgeist, *-(e)s, m. sg.* v. Salzsäure.
Salzgeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust sărat.
Salzgewinnung, *-en, f.* exploatare de sare.
Salzgrube, *-n, f.* v. Salzbergwerk.
Salzgurke, *-n, f.* castravete murat.
salzhaltig *adj.* salin, conținând sare; **ein ~er Boden** un sol sărăturos.
Salzhaltigkeit *f. sg.* salinitate, conținut de sare.
Salzhandel, *-s, m. sg.* comerț cu sare.
Salzhändler, *-s, -, m.* comerciant, negustor de sare; sărar.
Salzhaufen, *-s, -, m.* grămadă de sare.
Salzhaus, *-es, -häuser, n.* sărărie, depozit de sare.
Salzhaut, *-häute, f.* pojghiță de sare.
Salzhering, *-s, -e, m.* scrumbie sărată, hering sărat.
salzig *adj.* sărat; **es schmeckt ~** e sărat; *(fig.)* **~e Tränen** lacrimi amare.
Salzigkeit *f. sg.* **1.** gust sărat. **2.** caracter salin.
Salzkartoffeln *pl.* cartofi fierți (în apă sărată), cartofi natur.
Salzkasten, *-s, -* (sau *-kästen), m.* lădiță cu sare.
Salzkipfel, *-s, -, n.* (și *m.; austr.)* corn cu sare.
Salzkiste, *-n, f.* v. Salzkasten.
Salzklumpen, *-s, -, m.* bulgăre de sare.
Salzkorn, *-(e)s, -körner, n.* grăunte, bob de sare.
Salzkote, *-n, f.* atelier în care se fierbe sarea.
Salzkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** săricică *(Salsola kali* L.). **2.** brâncă *(Salicornia europaea* L.).
Salzkruste, *-n, f.* crustă de sare.
Salzlager, *-s, -, n.* depozit de sare.
Salzlake, *-n, f.* v. Salzlösung.
Salzlecke, *-n, f.* **1.** drob, bulgăre de sare pentru lins. **2.** *(vân.)* loc unde se pun bulgări de sare; **eine ~ schlagen** a pune sare la îndemâna vânatului.
salzlos *adj.* fără sare.
Salzlösung, *-en, f.* soluție de sare, soluție salină; saramură.
Salzmagazin, *-s, -e, n.* depozit de sare.
Salzmandel, *-n, f.* migdală prăjită și sărată.
Salzmann, *-(e)s, -männer, m.* v. Salzhändler.
Salzmelde, *-n, f. (bot.)* lobodă sărată *(Snaeda maritima).*
Salzmeste, *-n, f. (reg.),* **Salznapf**, *-(e)s, -näpfe, m.* v. Salzfass.
Salzniederlage, *-n, f.* depozit de sare.
Salzpfanne, *-n, f.* **1.** *(geol.)* adâncitură în pământ pe fundul căreia s-a format o crustă de sare. **2.** *(înv.)* cazan de salină.
Salzpflanzen *pl.* plante halofite.
Salzpreis, *-es, -e, m.* preț al sării.
Salzquelle, *-n, f.* izvor sărat.
salzreich *adj.* **1.** bogat în sare. **2.** cu multă sare.
salzsauer *adj. (chim.)* clorhidric.
Salzsäule, *-n, f.* coloană, stană de sare; **er stand da wie eine ~** stătea ca o stană de piatră; a rămas încremenit.
Salzsäure *f. sg. (chim.)* acid clorhidric.
Salzschreiber, *-s, -, m. (înv.)* funcționar de salină.
Salzschwaden, *-s, -, m. (bot.)* iarbă de sărătură *(Puccinelia distans).*
Salzsee, *-s, -n, m.* lac sărat.
Salzsieder, *-s, -, m.* **1.** meseriaș care obține sare prin fierbere (a apei sărate). **2.** proprietar al unei sărării.
Salzsiederei, *-en, f.* sărărie.
Salzsole, *-n, f.* **1.** v. Salzquelle. **2.** v. Salzlösung.
Salz|speicher, *-s, -, m.* v. Salzmagazin.
Salz|stange, *-n, f. (cul.)* saleu; **~n backen** a coace saleuri.
Salz|stein, *-(e)s, -e, m.* sare gemă, sare brută.
Salz|steppe, *-n, f. (geogr.)* stepă cu sol sărat.
Salz|steuer, *-n, f. (ist.)* bir, impozit pe sare.
Salz|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (mine)* zăcământ de sare.
Salz|streuer, *-s, -, m.* solniță.
Salzteich, *-(e)s, -e, m.* baltă sărată.
Salzverwaltung, *-en, f.* administrație a salinelor.
Salzvorkommen, *-s, -, n.* zăcământ de sare.
Salzwaage, *-n, f.* cântar de sare.
Salzwasser, *-s, -wässer, n.* apă sărată; saramură; apă de mare.
Salzwerk, *- (e)s, -e, n.* v. Salzbergwerk.
Salzwermut, *-(e)s, m. sg. (bot.)* pelin de sărătură *(Artemisia maritima* L.).
Salzwiese, *-n, f.* pajiște cu plante halofite.
Salzwüste, *-n, f.* desert cu sol sărat.
Salz|zoll, *-(e)s, -zölle, m.* vamă pentru sare.
Sämann, *-(e)s, -männer, m. (poet.)* semănător.
Samariter, *-s, -, m.* **1.** *(bibl.;* și *fig.)* samaritean. **2.** sanitar voluntar, de prim ajutor.
Samariterdienst, *-(e)s, -e, m.* act samaritean; prim ajutor dat bolnavilor.
Samarium, *-s, n. sg. (chim.)* samariu.
Sämaschine, *-n, f.* semănătoare; mașină de semănat; **Weizen mit der ~ säen** a semăna grâu cu semănătoarea.
Same[1], *-ns, -n,* **Samen**, *-s, -, m.* **1.** (și *fig.)* sământă; **tauber ~** sământă seacă, goală; **der ~ geht auf** sământa încolțește; *(fig.)* **der ~ ist auf guten Boden gefallen** sământa a căzut în pământ fertil; **der ~ der Zwietracht** germenele discordiei. **2.** *(fiziol.)* lichid seminal, spermă. **3.** *(bibl.)* seminție.
Same[2], *-n, -n, m.* lapon.
sämen, *sämte, gesämt, vb. (h) intr. (bot.)* a da, a răspândi sământă.
Samen|adern *pl. (anat.)* vase spermatice.
Samen|anlage, *-n, f. (bot.)* ovul *(ovulum).*
Samenbank, *-en, f. (med.)* bancă de spermă.
Samenbau, *-(e)s, m. sg. (agr.)* cultivare de semințe.
Samenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (forest.)* semincer.
Samenbeet, *-(e)s, -e, n.* răsadniță.
Samenbe|hälter, *-s, -, m.* **1.** *(anat.)* testicul. **2.** *(bot.)* v. Samenkapsel.
Samenbe|handlung, *-en, f. (agr.)* tratare a semințelor.
Samenbildung, *-en, f. (biol.)* spermatogeneză.
Samenbläs|chen, *-s, -, n.,* **Samenblase**, *-n, f. (anat.)* veziculă seminală.
Samenblättchen, *-s, -, n. (bot.)* cotiledon.
Samendecke, *-n, f. (anat.)* episperm.
Samendrüse, *-n, f. (anat.)* glandă seminală, testicul.
Samen|eiweiß, *-es, n. sg. (bot.)* albumen.
Samen|erguss, *-es, -güsse, m. (fiziol.)* ejaculație.
Samenfaden, *-s, -fäden, m. (biol.)* spermatozoid.
Samenfluss, *-es, -flüsse, m. (med.)* spermatoree.
Samenflüssigkeit, *-en, f. (biol.)* spermă, lichid seminal.
Samen führend *adj.* v. Samen tragend.
Samengattung, *-en, f. (bot)* soi de sământă.
Samenge|häuse, *-s, -, n.* v. Samenkapsel.
Samenhandel, *-s, m. sg.* negoț cu semințe.
Samenhändler, *-s, -, m.* negustor de semințe.
Samenhandlung, *-en, f.* magazin de semințe, semințerie.
Samenhanf, *-(e)s, m. sg. (bot.)* cânepă femelă *(Cannabis sativa fem.).*
Samenhaut, *-häute, f. (bot.)* tegument al seminței.
Samenhülle, *-n, f.* v. Samenhaut.
Samenhülse, *-n, f.* păstaie.
Samenkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gărgăriță de semințe *(Laria pisorum).*
Samenkapsel, *-n, f. (bot.)* capsulă seminală, pericarp.
Samenkern, *-(e)s, -e, m.* v. Samenkorn.
Samenknospe, *-n, f. (bot.)* v. Samenanlage.
Samenkorn, *-(e)s, -körner, n. (bot., agr.)* bob, grăunte de sământă.
Samenlappen, *-s, -, m. (bot.)* v. Samenblättchen.
samenlappig *adj. (bot.)* cotiledonat.
Samenlehre *f. sg.* spermatologie.
Samenleiter, *-s, -, m. (anat.)* canal spermatic.
samenlos *adj.* sterp, care nu dă semințe.
Samenmantel, *-s, -mäntel, m. (bot.)* înveliș al seminței, aril.
Samenpflanzen *pl. (bot.)* plante spermatofite; fanerogame.
Samenprüfungs|stelle, *-n, f. (agr.)* centru de examinare a semințelor.
Samenschale, *-n, f. (bot.)* coajă a seminței.
Samen|spender, *-s, -, m. (biol.)* donator de spermă.
Samen|stängel, *-s, -, m. (bot.)* peduncul.
Samen|staub, *-(e)s, m. sg. (bot.)* polen.
Samen|stengel, *-s, -, m.* v. Samenstängel.
Samen|stiel, *-(e)s, -e, m. (anat.)* funicul.
Samen|strang, *-(e)s, -stränge, m. (anat.)* cordon spermatic.

Samentierchen, *-s, -, n. (biol.)* spermatozoid.
Samen tragend *adj. (bot.)* cu semințe.
Samen|untersuchung, *-en, f.* examinare a semințelor.
Samenwolle *f. sg.* vată a semințelor.
Samenzapfen, *-s, -, m.* con, fruct al coniferelor.
Samenzelle, *-n, f. (biol.)* v. Spermatozoon.
Samenzucht *f. sg. (agr.)* selecționare a semințelor.
Samenzwiebel, *-n, f.* arpagic.
Sämerei, *-en, f.* **1.** *pl.* semințe, seminţerie. **2.** v. Samenhandlung.
Samiel [-miəl], *-s, m. sg.* duh rău, diavol, necurat.
sämig *adj. (reg.; despre lichide)* gros, dens, legat.
sämisch *adj. (tăb.)* şamizat, tăbăcit, argăsit; **die Felle ~ machen** a argăsi pieile.
Sämischgerber, *-s, -, m.* argăsitor, tăbăcar de piei şamoa.
Sämischgerberei, *-en, f.* atelier de argăsit piei şamoa.
Sämischleder, *-s, n. sg.* piele şamoa.
Sämling, *-s, -e, m. (bot.)* puiet; plantă ieşită din sămânță, răsad.
Sammel|abschreibung, *-en, f. (ec.)* amortizare colectivă.
Sammel|aktion, *-en, f.* acțiune de colectare.
Sammel|anleihe, *-n, f.* împrumut colectiv.
Sammel|anschluss, *-es, -schlüsse, m.* centrală telefonică colectivă.
Sammel|auftrag, *-(e)s, -träge, m (poştă)* virament colectiv.
Sammelband, *-(e)s, -bände, m.* volum colectiv, culegere, antologie.
Sammelbecken, *-s, -, n.* bazin de colectare; lac de acumulare; *(fig.)* loc de întâlnire, de adunare; cuib.
Sammelbegriff, *-(e)s, -e, m.* noțiune colectivă.
Sammelbe|hälter, *-s, -, m.* recipient de colectare, de acumulare.
Sammelbe|stellung, *-en, f. (ec.)* comandă colectivă.
Sammelbezeichnung, *-en, f. (gram.)* substantiv colectiv.
Sammelbogen, *-s, -* (sau *-bögen*), *m.* listă de subscripție; **einen ~ auflegen** a emite, a lansa o listă de subscripție.
Sammelbrigade, *-n, f.* **1.** brigadă mixtă. **2.** brigadă de colectare.
Sammelbrunnen, *-s, -, m.* puț de colectare.
Sammelbuch, *-(e)s, -bücher, n.* v. Sammelband.
Sammelbüchse, *-n, f.* cutie pentru colectă publică.
Sammeldepot [-depo:], *-s, -s, n. (fin.)* depunere colectivă (a efectelor).
Sammeldrän, *-s, -s, m.* dren colector.
Sammelei, *-en, f. (fam., peior.)* colecționare continuă.
Sammel|eifer, *-s, m. sg.* pasiune, râvnă de colecționar.
Sammel|elevator [-va:-], *-s, -en, m. (tipogr.)* colector.
Sammel|fahrschein, *-(e)s, -e, m.* bilet de călătorie colectiv.
Sammelfleiß, *-es, m. sg.* râvnă, zel de colecționar.
Sammelfrucht, *-früchte, f. (bot.)* fruct multiplu; fruct apocarp; fruct multicarpelar.
Sammelgebiet, *-(e)s, -e, n.* domeniu în care cineva se ocupă de colecționări.
Sammelgefängnis, *-ses, -se, n.* închisoare, centru de triere a arestaților.
Sammelgefäß, *-es, -e, n.* v. Sammelbehälter.
Sammelgelder *pl.* bani colectați.
Sammelglas, *-es, -gläser, n.* v. Sammellinse.
Sammelgrab, *-(e)s, -gräber, n.* groapă comună, mormânt comun.
Sammelgraben, *-s, -gräben*. **Sammelkanal**, *-(e)s, -näle, m.* canal colector.
Sammelgut, *-(e)s, n. sg.* colete aparținând mai multor expeditori, expediate colectiv.
Sammelgutverkehr, *-s* (rar *-es*), *-e, m.* expediere colectivă a coletelor aparținând mai multor expeditori.
Sammelheizung, *-en, f.* încălzire centrală.
Sammelkasse, *-n, f.* casă comună, casierie, casă centrală.
Sammelkonto, *-s, -ten, n.* cont colectiv.
Sammel|ladung, *-en, f.* transport de mărfuri de la expeditori diferiți cu un singur fraht; **die Ware reist in ~** marfa se transportă cu un singur fraht.
Sammel|lager, *-s, -, n.* **1.** depozit de colectare. **2.** lagăr de concentrare; **~ für Gefangene** lagăr de concentrare pentru deținuți; **~ für Flüchtlinge** lagăr pentru refugiați.
Sammel|leidenschaft *f. sg.* v. Sammeleifer.
Sammel|linse, *-n, f. (fiz.)* lentilă convergentă.
Sammel|liste, *-n, f.* listă de donații; listă de subscripție.
Sammelmappe, *-n, f.* (mapă) clasor.
sammeln, *sammelte, gesammelt (ich samm(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a aduna, a strânge; a culege; a colecta; **Holz im Walde ~** a strânge, a aduna lemne, vreascuri din pădure; **Beeren ~** a aduna fructe de pădure; **die Bienen ~ Honig** albinele adună miere. **2.** a colecționa, a aduna, a strânge; **Münzen ~** a colecționa monede; **Briefmarken ~** a colecționa timbre; **Material für einen Aufsatz ~** a strânge material pentru un articol; **Unterschriften ~** a strânge semnături. **3.** a îngrămădi, a acumula, a aduna, a strânge; **Schätze ~** a aduna comori, a acumula valori. **4.** a concentra, a uni, a aduna, a strânge; **seine Kräfte ~** a-şi concentra forțele, a-şi aduna puterile; **Erfahrungen ~** a acumula, a aduna experiență; **seine Gedanken ~** a-şi aduna gândurile, mințile; **er kann sich nicht ~** nu se poate concentra. **II.** *refl.* **1.** a se aduna, a se strânge, a se concentra; **die Truppen ~ sich** trupele se concentrează. **2.** a se îngrămădi, a se acumula, a se strânge, a se aduna; **die Wolken ~ sich** se adună norii. **3.** a se concentra, a-şi aduna gândurile; a-şi reveni, a-şi veni în fire. **III.** *intr.* a face o colectă.
Sammeln, *-s, n. sg.* **1.** adunare, adunat, strâns; cules. **2.** *(mil.)* concentrare; adunare; **zum ~ blasen** a suna adunarea; **zum ~ trommeln** a bate toba pentru adunare. **3.** colecționare. **4.** colectare.
Sammelname, *-ns, -n, m. (gram.)* nume, substantiv colectiv.
Sammelnummer, *-n, f.* număr al centralei telefonice.
Sammel|ort, *-(e)s, -e, m.* v. Sammelplatz.
Sammelpackung, *-en, f.* ambalaj pentru mărfuri care se vând împreună.
Sammelpass, *-es, -pässe, m.* paşaport colectiv.
Sammelplatz, *-es, -plätze*. **Sammelpunkt**, *-(e)s, -e, m.* loc, punct de adunare, de întâlnire.
Sammelreferat, *-(e)s, -e, n.* referat rezumativ.
Sammelrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* tub colector.
Sammelschacht, *-(e)s, -schächte, m. (tehn., mine)* puț colector.
Sammelschiene, *-n, f.* v. Sammelstange.
Sammelschmierung, *-en, f. (maş.)* ungere centralizată.
Sammelschrift, *-en, f.* v. Sammelband.
Sammel|stange, *-n, f. (electr.)* bară colectoare.
Sammel|stelle, *-n, f.* **1.** depozit central. **2.** v. Sammelplatz.
Sammelsurium, *-s, -rien* [-riən], *n. (fam.)* talmeş-balmeş, amestecătură, ghiveci.
Sammeltasse, *-n, f.* ceaşcă de colecție.
Sammelteich, *-(e)s, -e, m. (hidr.)* lac de acumulare.
Sammeltransport, *-(e)s, -e, m.* transport colectiv; convoi.
Sammeltrieb, *-(e)s, -e, m.* înclinație, pornire spre a strânge, a aduna, a colecționa ceva.
Sammel|unterkunft, *-künfte, f.* lagăr pentru refugiați, pentru azilanți.
Sammelweiher, *-s, -, m.* v. Sammelteich.
Sammelwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Sammelband.
Sammelwort, *-(e)s, -wörter, n.* v. Sammelname.
Sammelwut *f. sg.* manie, nebunie, patimă de colecționar.
Sammelzahl, *-en, f.* număr colectiv.
Sammet, *-s, m. sg. (înv.)* v. Samt.
Sammler, *-s, -, m.* **1.** colecționar. **2.** *(electr.)* acumulator. **3.** *(tehn.)* colector.
Sammlerleidenschaft *f. sg.* pasiune de colecționar.
Sammlermarke, *-n, f.* marcă, timbru emis(ă) pentru colecționari.
Sammlerwert, *-(e)s, -e, m.* valoare, preț de amator, de colecționar.
Sammlung, *-en, f.* **1.** adunare; colectă; **mit der ~ von Belegen beginnen** a începe cu strângerea atestărilor; **eine öffentliche ~ durchführen** a face o colectă publică. **2.** colecție, culegere; **eine ~ von Altertümern** o colecție de antichități; **eine ~ von Gedichten** o culegere, o antologie de poezii. **3.** muzeu; **die ~ ist heute geschlossen** muzeul e astăzi închis. **4.** reculegere, concentrare; **die Wissenschaft gebietet ~** ştiința cere concentrare.
Sammlungsbewegung, *-en, f.* mişcare în grupuri cu interese diferite se unesc pentru a atinge un țel comun.
Samojede, *-n, -n, m.* samoed.
Samowar, *-s, -e, m.* samovar.
Sample [ˈzampl], *-(s), -s, n.* **1.** *(statistică)* **a)** eşantion reprezentativ; **b)** grup de persoane selectat, reprezentativ. **2.** *(ec.)* mostră.
Samstag, *-(e)s, -e, m.* sâmbătă; **~ Abend** sâmbătă seară; **~ abends** sâmbătă seară, în fiecare sâmbătă seara.
Samstag|abend, *-s, -e, m.* seara de sâmbătă; ajun de duminică.
samstägig *adj.* şi *adv.* de sâmbătă; ținând toată ziua de sâmbătă.
samstäglich *adj.* şi *adv.* în fiecare sâmbătă.
samstags *adv.* sâmbăta, în fiecare sâmbătă.
samt I. *adv. (în expr.)* **~ und sonders** toți (fără excepție), toți împreună, cu toții. **II.** *prep.* (cu *dat.*) cu, împreună cu; **das Schloss ~ seinem Schlüssel** lacătul împreună cu cheia; **er kam ~ seinen Kindern** a venit cu copii cu tot.
Samt, *-(e)s, -e, m.* catifea, velur; **eine Haut wie ~** o piele catifelată.
Samt|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de catifea.
samt|artig *adj.* catifelat; ca o catifea.
Samtband, *-(e)s, -bänder, n.* panglică de catifea.
Samtblume, *-n, f. (bot.)* **1.** *(reg.)* mei păsăresc, mărgeluşă *(Lithospermum arvense* L.). **2.** crăiță, vizdoagă *(Tagetes patula* L.).
Samtbürste, *-n, f.* perie pentru catifea.
Samtdecke, *-n, f.* cuvertură de catifea.
samten *adj.* **1.** de catifea, de velur; **ein ~es Kleid** o rochie de catifea. **2.** catifelat, moale (la pipăit); **ein ~es Fell** o blană moale, catifelată.
Samt|ente, *-n, f. (ornit.)* rață fumurie, rață catifelată *(Oedemia fusca)*.
Samtfabrik, *-en, f.* fabrică de catifea, de velur.
Samtgemeinde, *-n, f. (reg.)* uniune comunală.
samtglänzend *adj.* (cu luciu) catifelat.
Samtgut, *-(e)s, -güter, n. (înv.)* bun comun, avere câştigată în comun.
Samt|handschuh, *-(e)s, -e, m.* mănuşă de catifea, de velur; *(fig.)* **jn. mit ~en anfassen** a se purta cu mănuşi cu cineva.
Samt|haut *f. sg.* piele moale, catifelată.
Samt|hut, *-(e)s, -hüte, m.* pălărie de catifea.
samtig *adj.* catifelat.
Samtjacke, *-n, f.* haină de catifea.
Samtkissen, *-s, -, n.* pernă îmbrăcată în catifea.
Samtkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de catifea.
Samtkragen, *-s, -, m.* guler de catifea.
sämtlich I. *adj.* total, complet; **Goethes ~e Werke** operele complete ale lui Goethe; **~e Einrichtungen** toate amenajările; toate instalațiile; **das ~e Material** întregul material; **~es Schöne** tot ceea ce este frumos. **II.** *adv.* toți (împreună), fără excepție; **ich kenne sie ~** îi cunosc pe toți.
Samtling, *-s, -e, m. (reg.)* haină de catifea.
Samtmilbe, *-n, f. (entom.)* molie de catifea *(Trombidium fuliginosum)*.
Samtmütze, *-n, f.* bonetă de catifea.
Samtpappel, *-n, f. (bot.)* nalbă mare *(Althaea officinalis* L.).
Samtpfötchen, *-s, -, n. (fig.; în expr.)* **~ machen** a face pe mâța blândă.
Samt|rappe, *-n, -n, m.* cal negru (cu păr) catifelat.
Samtrose, *-n, f. (bot.)* răsură *(Rosa gallica* L.).
Samtschimmel, *-s, -, m.* (cal) bălan (cu părul) catifelat.
samtschwarz *adj.* negru catifelat.
Samtvor|hang, *-(e)s, -hänge, m.* perdea din catifea.
Samtweber, *-s, -, m.* țesător de catifea.
Samtweberei, *-en, f.* țesătorie, fabrică de catifea.
samtweich *adj.* catifelat, moale ca o catifea.
Samtweste, *-n, f.* vestă, ilic de catifea.
samt|zart *adj.* foarte fin, foarte moale; *(fig.)* suav; gingaş.

Samum ['za:mʊm și za'mu:m], *-s, -s* (sau *-e*), *m. (met.)* simun.
Samurai, *-(s), -* (și *-s*), *m.* samurai.
Sanatorium, *-s, -rien* [-riən], *n.* sanatoriu.
Sand, *-(e)s, -e, m.* **1.** *sg.* nisip; **feiner ~** nisip fin; **grober ~** nisip mare; *(fig.)* **jm. ~ in die Augen streuen** a arunca praf în ochii cuiva; *(fig.)* **auf ~ bauen** a clădi pe nisip, pe iluzii; **wie ~ am Meere** (mulți) ca nisipul mării; *(fam.)* **~ im Getriebe** hibă ascunsă; **den Kopf in den ~ stecken** a-și băga capul în nisip, a nu vrea să vadă realitatea. **2.** mal nisipos; dună; banc de nisip; *(fig.)* **auf den ~ geraten** a se împotmoli; *(fig.)* **er sitzt auf dem ~(e)** s-a împotmolit; i s-a înfundat, i s-a stricat căruța, nu mai poate s-o scoată la capăt; **im ~(e) verlaufen a)** *(despre râuri, pâraie)* a se pierde în nisip; **b)** *(despre afaceri, întreprinderi)* a nu mai merge, a rămâne fără rezultat, a se opri, a se pierde. **3.** *sg. (înv.)* ciripic, nisip pentru uscat cerneală; *(fig.)* **~ drauf!** să tragem cu buretele peste asta.
Sand|aal, *-(e)s, -e, m. (iht.)* țipar de prund *(Ammodytes laveolatus)*.
Sandale, *-n, f.* sandală.
Sandalette, *-n, f.* sandală (de vară), sandaletă.
Sandarak, *-s, m. sg.* rășină de sandarac.
sand|artig *adj.* ca nisipul.
Sand|aufbruch, *-(e)s, -brüche, m.* carieră de nisip.
Sandbad, *-(e)s, -bäder, n. (chim., med.)* baie de nisip.
Sandbahn, *-en, f. (la curse moto sau hipice)* pistă de nisip.
Sandbank, *-bänke, f.* banc, prag de nisip.
Sandbarre, *-n, f. (hidr.)* banc, barieră de nisip.
Sandbarsch, *-(e)s, -e, m. (iht., reg.)* v. Sander.
Sandbeere, *-n, f. (bot.)* **1.** v. Sanddorn. **2.** arbore fragifer *(Arbutus unedo)*.
Sandberg, *-(e)s, -e, m.* munte de nisip.
Sandbett, *-(e)s, -en, n. (constr.)* pat de nisip.
Sandblas|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de sablare.
Sandblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* frunză inferioară (valoroasă) a tutunului.
Sandboden, *-s, -* (sau *-böden*), *m.* pământ, sol, teren nisipos.
Sandbüchse, *-n, f.* nisiparniță.
Sandburg, *-en, f.* cetate, palat de nisip (făcut de copii).
Sand|dorn, *-(e)s, -(e)n, m. (bot.)* cătină albă *(Hippophaë rhamnoides* L.).
Sand|ebene, *-n, f.* șes, câmp nisipos.
Sandel, *-s, m. sg.*, **Sandelbaum**, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* santal.
Sandelholz, *-es, -hölzer, n. (bot.)* lemn de santal.
Sandelholzgewächse *pl. (bot.)* santalacee *(Santalaceae)*.
sandeln, *sandelte, gesandelt (ich sand(e)le)*, **sändeln**, *sändelte, gesändelt (ich sänd(e)le) (elv.) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(înv.)* a presăra, a împrăștia nisip (peste ceva scris). **2.** *(înv.)* a sabla (lemn). **II.** *intr. (reg.)* a se juca în nisip.
sanden, *sandete, gesandet (du sandest, er sandet), vb. (h) tr. (înv., elv.)* **1.** *(metal.)* a sabla. **2.** *(înv.)* a împrăștia nisip.
Sander, *-s, -, m. (iht., reg.)* șalău *(Lucioperca sandra)*.
Sanderling, *-s, -e, m. (ornit.)* specie de ploier *(Calidris arenaria)*.
Sandfang, *-(e)s, -fänge, m.* **1.** *(tipogr.)* separator de nisip. **2.** *(tehn.)* deznisipator, bazin de sedimentare a nisipului.
sandfarben și **sandfarbig** *adj.* de culoarea nisipului, nisipiu.
Sandfass, *-es, -fässer,* **Sandfäss|chen**, *-s, -, n.* v. Sandbüchse.
Sandfilter, *-s, -, m.* filtru de nisip.
Sandfläche, *-n, f.* suprafață de nisip.
Sandfloh, *-(e)s, -flöhe, m. (entom.)* purice de nisip *(Dermatophilus)*.
Sandflöz, *-es, -e, n. (geol)* strat, filon de nisip.
Sandform, *-en, f.* **1.** *(metal.)* formă de nisip (pentru turnat). **2.** formă (de jucat în nisip).
sandförmig *adj.* ca nisipul; mărunt.
Sandfuhre, *-n, f.* car de nisip (ca măsură).
Sand führend *adj.* cu nisip, nisipos; *(despre curenți)* antrenând nisipul.
Sandgebirge, *-s, -, n. (geol.)* rocă nisipoasă.
Sandgegend, *-en, f.* ținut nisipos, regiune nisipoasă.
Sandgießerei *f. sg. (metal.)* turnare în forme de nisip.
Sandginster, *-s, -, m. (bot.)* drobiță, grozamă păroasă *(Genista pilosa)*.
Sandglas, *-es, -gläser, n.* v. Sanduhr.
Sandglimmer, *-s, -, m. (mineral.)* muscovit, mică albă.
Sandglöckchen, *-s, -, n. (bot.)* clopoței albaștri *(Iasione)*.
Sandgrieß, *-es, -e, m.* pietriș mărunt, amestecat cu nisip.
Sandgrube, *-n, f.* groapă de scos nisip, carieră de nisip.
Sandgrund, *-(e)s, -gründe, m.* **1.** fundament, teren nisipos. **2.** *(mar.)* fund de nisip.
Sandguss, *-es, m. sg. (metal.)* turnare în nisip.
Sandgussrohr, *-(e)s, -e, n. (metal.)* țeavă turnată în formă de nisip.
Sandhändler, *-s, -, m.* nisipar, vânzător de nisip.
Sandhase, *-n, -n, m.* **1.** *(zool.)* iepure alb. **2.** *(popice)* bilă greșită. **3.** *(fam.)* pifan, infanterist.
Sandhaufe, *-ns, -n,* **Sandhaufen**, *-s, -, m.* grămadă de nisip.
Sandhohlzahn, *-(e)s, m. sg. (bot.)* sugel de nisip *(Galeopsis* L.).
Sandhose, *-n, f.* volbură, vârtej, trombă de nisip.
Sandhügel, *-s, -, m.* movilă de nisip.
sandig *adj.* nisipos.
Sand|insel, *-n, f.* insulă de nisip.
Sandkäfer, *-s, -, m. (entom.)* repedea *(Cicindelia campestris)*.
Sandkasten, *-s, -kästen, m.* **1.** ladă, groapă cu nisip (pentru joaca copiilor). **2.** *(mil.)* ladă cu nisip; **~ für taktische Übungen** ladă de nisip pentru exerciții tactice.
Sandkiste, *-n, f.* v. Sandkasten **(1)**.
Sandkohle, *-n, f. (mine)* cărbune-praf.
Sandkorn, *-(e)s, -körner,* **Sandkörnchen**, *-s, -, n.* grăunte de nisip.
Sandkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* studeniță *(Arenaria serpyllifolia* L.).
Sandkuchen, *-s, -, m.* pandișpan; *(fam.)* biscuit sec.
Sandkultur, *-en, f. (agr.)* cultură în pământ nisipos.
Sandläufer, *-s, -, m.* **1.** căruță specială pentru terenuri nisipoase. **2.** *(ornit.)* v. Sanderling.
Sandler, *-s, -, m. (austr.)* om de nimic, terchea-berchea.
Sandlerche, *-n, f. (ornit.)* specie de ciocârlie *(Ammomanes deserti)*.
Sandlerin, *-nen, f. (reg.)* **1.** afaceristă, bișnițară. **2.** femeie depravată, vagaboandă.
Sandloch, *-(e)s, -löcher, n.* v. Sandgrube.
Sandlotwurz *f. sg. (bot.)* otrățel, limba-mielului *(Onosma arenaria)*.
Sandmann, *-(e)s, -männer, m.*, **Sandmännchen**, *-s, -, n. (fam.)* Moș Ene; somn; **der ~ kommt** vine Moș Ene pe la gene.
Sandmeer, *-(e)s, -e, n. (poet.)* pustiu, deșert.
Sandmergel, *-s, m. sg. (geol.)* marnă nisipoasă.
Sandmischer, *-s, -, m. (metal.)* mașină de amestecat nisip de turnătorie.
Sandmörtel, *-s, m. sg. (constr.)* mortar de nisip.
Sandnelke, *-n, f. (bot.)* **1.** garoafă-de-nisip *(Dianthus arenarius)*. **2.** garofiță-de-mare *(Statice limonium)*.
Sand|otter, *-n, f. (zool.)* viperă cu corn *(Vipera ammodytes)*.
Sandpapier, *-s, n. sg.* glaspapir, șmirghel.
Sandpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* stâlp de nisip.
Sandpflanze, *-n, f.* plantă xerofilă, de terenuri nisipoase.
Sandplatz, *-es, -plätze, m.* teren de joacă cu nisip.
Sandregenpfeifer, *-s, -, m. (ornit.)* ploier *(Charadrius fluvialis)*.
Sandrennmaus, *-mäuse, f.* guzgan de nisip *(Psammomys obesus)*.
Sandsack, *-(e)s, -säcke, m.* **1.** sac de nisip; *(av.)* sac de balast. **2.** sac de box.
Sandsackbekleidung, *-en, f. (hidr.)* baraj de saci cu nisip, înveliș de saci cu nisip.
San|dschak, *-s, -s, n. (ist.)* sangeac.
Sandschicht, *-en, f.* strat de nisip.
Sandschiefer, *-s, m. sg. (geol.)* șist nisipos.
Sandschlange, *-n, f. (zool.)* șarpe de nisip *(Eryx jaculus)*.
Sandschleuderer, *-s, -, m. (tehn.)* suflător de nisip, dispozitiv de împrăștiat nisip.
Sandschüttung, *-en, f. (constr.)* umplutură de nisip, înnisipare.
Sandsieb, *-(e)s, -e, n.* sită, ciur de (cernut) nisip.
Sand|stein, *-(e)s, m. sg.* gresie; **kalkiger ~** gresie calcaroasă; **mergeliger ~** marnă nisipoasă, gresie marnoasă.
Sand|steinbruch, *-(e)s, -brüche, m.* carieră de gresie.
Sand|steinpflaster, *-s, -, n.* pavaj de gresie.
Sand|steppe, *-n, f.* stepă nisipoasă.
Sand|strahl, *-(e)s, -en, m. (metal.)* jet de nisip.
sandstrahlen, *gesandstrahlt* și *sandgestrahlt (numai inf. și part. trec.) vb. (h) tr. (tehn.)* a sabla.
Sand|strahlgebläse, *-s, -, n. (metal.)* mașină de sablat, masă rotativă cu instalație de sablare.
Sand|strand, *-(e)s, -strände, m.* plajă cu nisip.
Sand|streuer, *-s, -, m.* dispozitiv de sablare.
Sand|strohblume, *-n, f. (bot.)* siminoc *(Helichrysum arenarium)*.
Sand|sturm, *-(e)s, -stürme, m.* furtună de nisip.
sandte *ind. imperf. pers.* I și a 3-a *sg.* de la senden.
Sandtopf, *-(e)s, -töpfe, m. (constr.)* cutie de nisip (la cintre).
Sandtorte, *-n, f.* tort de pandișpan.
Sand|ufer, *-s, -, n.* țărm, mal nisipos.
Sand|uhr, *-en, f.* ceas de nisip, clepsidră.
Sandverkäufer, *-s, -, m.* v. Sandhändler.
Sandverwehung, *-en, f.* dună de nisip.
Sandwagen, *-s, -, m.* car de nisip.
Sandweg, *-(e)s, -e, m.* drum nisipos, cale nisipoasă.
Sandwehe, *-n, f. (înv.)* dună de nisip.
Sandwespe, *-n, f. (entom.)* specie de viespe *(Ammophila sabulosa* L.).
Sandwich ['sɛndwitʃ], *-es, -es, m.* (sau *n.*) sandviș.
Sandwichbauweise *f. sg. (constr.)* tip de construcție ușoară (în special la avioane); alcătuire constructivă tip sandviș.
Sandwichmann, *-(e)s, -männer, m.* om-sandviș (care poartă reclame pe stradă).
Sandwichwecken, *-s, -, m. (austr.)* pâine albă lungă și subțire.
Sandwicke, *-n, f. (bot.)* măzăriche (inoasă) *(Vicia villosa)*.
Sandwurm, *-(e)s, -würmer, m. (zool.)* viermele-pescarilor *(Arenicola marina pescatorum)*.
Sandwüste, *-n, f.* deșert; pustiu (de nisip).
sanft *adj.* și *adv.* **1.** ușor, lin, liniștit, blând, blajin; **ein ~er Wind** un vânt ușor; **ein ~es Lüftchen** o adiere lină; **ein ~er Regen** o ploaie ușoară, liniștită; **~er Schlaf** somn liniștit, lin; **~ wie ein Lamm** blând ca un miel; **sie war ein ~es Wesen** era o fire blândă; **ruhe ~!** dormi în pace!; *(fig.)* **~e Energie** energie nepoluantă; **ein ~es Blau** un albastru ușor, pal; **~e Vorwürfe** reproșuri blânde. **2.** *(despre pante, munți etc.)* lin, dulce, domol; **ein ~er Anstieg** o pantă lină, un urcuș domol. **3.** *(reg.)* plăcut, comod.
Sanft, *-s, m. sg. (reg., fam.; în expr.)* **sich** *(dat.)* **einen ~ tun** a-și permite o plăcere; a se simți confortabil.
sanft abfallend *adj.* în pantă domoală, lină.
Sänfte, *-n, f.* **1.** lectică. **2.** *(înv.)* blândețe.
Sänftenträger, *-s, -, m.* purtător de lectică.
Sanft|heit *f. sg.* caracter blând.
sänftigen, *sänftigte, gesänftigt, vb. (h)* **I.** *tr. (poet.)* a potoli, a liniști, a calma, a îmblânzi. **II.** *refl. (poet.)* a se domoli; **der Sturm sänftigt sich** furtuna se domolește.
sänftiglich *adv. (înv.)* lin, blând, cu blândețe, cu calm.
Sänftigung, *-en, f.* calmare.
Sanftmut *f. sg.* blândețe.
sanftmütig *adj.* blând, blajin.
sang *ind. imperf. pers.* I și a 3-a *sg.* de la singen.
Sang, *-(e)s, Sänge, m. (înv.)* **1.** cânt, cântare, cântec; **mit ~ und Klang** cu cântece și muzică; **wir verbrachten den Abend bei ~ und Klang** am petrecut seara cântând; **sie zogen mit ~ und Klang vor die Stadt** au ieșit din oraș cu surle și trâmbițe; *(fig., fam.; în expr.)* **ohne ~ und Klang** fără mare alai, pe nesimțite. **2.** *(fig.)* poezie.
sangbar *adj.* care se poate cânta, cantabil.
Sangbarkeit *f. sg.* caracter cantabil.
Sange, **Sangel**, *-n, f. (reg.)* mănunchi de spice; snop.

sängeln, *sängelte, gesängelt (ich säng(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a spicui, a culege spice.
Sänger, *-s, -, m.* **1.** cântăreț; **ich bin kein ~** nu știu să cânt; **ein berühmter ~** un cântăreț renumit. **2.** *(înv.)* poet, bard; *(fig.: fam.)* **darüber schweigt des ~s Höflichkeit** istoria nu spune mai multe, mai bine să nu lungim vorba despre asta, despre asta nu se pomenește nimic. **3.** pasăre cântătoare; **die ~ des Waldes** cântăreții pădurii. **4.** *pl. (mar.)* inele de învergare.
Sängerbund, *-(e)s, -bünde, m.* uniune a mai multor formații corale.
Sängerchor [-ko:ɐ], *-(e)s, -chöre, m.* cor.
Sängerfest, *-(e)s, -e, n.* **1.** festival de canto. **2.** *(ist.)* festival al cântăreților medievali.
Sängergesellschaft, *-en, f.* v. Sängerverband.
Sängerin, *-nen, f.* cântăreață.
Sängerkrieg, *-(e)s, -e, m. (ist.)* concurs, întrecere între cântăreți (în evul mediu).
Sängerschaft, *-en, f.* **1.** totalitate a asociațiilor corale. **2.** asociație corală; *(înv.)* asociație studențească corală (în Germania).
Sänger|streit, *-(e)s, -e, m.* v. Sängerwettstreit.
Sängertum, *-s, n. sg.* cântăreți, totalitate a cântăreților.
Sängerverband, *-(e)s, -bände, m.* asociație de cântăreți; asociație corală.
Sängerver|einigung, *-en, f.* reuniune de cântăreți; reuniune corală.
Sängerwett|streit, *-(e)s, -e, m.* **1.** concurs de canto. **2.** concurs coral.
Sangesbruder, *-s, -brüder, m.* membru al asociației corale.
Sanges|freude *f. sg. (poet.)* bucurie de a cânta.
sangesfreudig *adj.* v. sangeslustig.
sangeskundig *adj.* care știe să cânte; care cunoaște arta cântatului.
Sanges|lust *f. sg.* v. Sangesfreude.
sangeslustig *adj.* amator de cântat, cu chef de cântat; căruia îi place să cânte.
sanglich *adj.* melodios, cantabil.
Sanguiniker [-gui:-], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană sangvină, impulsivă, vehementă.
sanguinisch *adj.* sangvin, impulsiv, vehement.
sang- und klanglos *adv. (fam.)* fără gălăgie, fără alai, fără vâlvă, pe nesimțite; **~ verschwinden** a dispărea fără vâlvă.
Sani, *-s, -s, m. (mil., fam.)* soldat sanitar.
sanieren, *sanierte, saniert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a asana. **2.** a însănătoși, a vindeca; a salva. **3.** a dezinfecta; *(mil.)* a dezinfecta contra bolilor venerice. **4.** a renova, a salubriza. **5.** *(fam.; ec.)* a pune din nou pe picioare. **II.** *refl.* **1.** *(ec.)* a se redresa. **2.** *(fam.)* a-și lua partea leului (dintr-o afacere); a ieși bine.
Sanierung, *-en, f.* **1.** asanare. **2.** *(fin.)* conversiune; *(ec.)* redresare. **3.** vindecare. **4.** dezinfectare. **5.** renovare, salubrizare.
Sanierungs|arbeiten *pl.* lucrări de asanare, de salubrizare; lucrări de renovare.
sanierungsbedürftig *adj.* care necesită a fi renovat.
Sanierungsbilanz, *-en, f. (fin.)* bilanț de conversiune, de asanare.
Sanierungsgebiet, *-(e)s, -e, n.* sector care necesită salubrizare.
Sanierungsgesetz, *-es, -e, n. (fin.)* lege de asanare, de conversiune.
Sanierungsmaßnahmen *pl. (ec.)* măsuri de asanare, de redresare.
Sanierungsmittel, *-s, -, n. (med.)* remediu, dezinfectant contra bolilor venerice.
Sanikel, *-s, -, m. (bot., reg.)* sănișoară *(Sanicula europaea)*.
sanitär *adj.* sanitar; **~e Anlage** toaletă; grup sanitar.
Sanitär|anlage, *-n*, **Sanitär|einrichtung**, *-en, f.* grup sanitar, instalație sanitară.
Sanitärfarbe, *-n, f.* culoare, vopsea de nuanță deschisă (pentru instalații sanitare).
sanitarisch *adj. (elv.)* **1.** v. sanitär. **2.** referitor la autoritatea sanitară.
Sanitär|raum, *-(e)s, -räume, m.* v. Sanitärzelle.
Sanitärtechnik *f. sg.* tehnică sanitară.
Sanitärzelle, *-n, f.* încăpere, dependințe cu instalații sanitare.
Sanität *f. sg.* **1.** *(înv.)* stare sanitară. **2.** *(elv., austr.)* v. Sanitätswesen. **3.** *(elv., austr.)* serviciu sanitar (al armatei). **4.** *(fam.)* ambulanță, autosanitară.
Sanitäter, *-s, -, m.* sanitar.
sanitätlich *adj. (înv.)* de sănătate, privind sănătatea.
Sanitäts|abteilung, *-en, f.* secție sanitară.
Sanitäts|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu sanitar.
Sanitäts|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic igienist.
Sanitäts|auto, *-s, -s, n.* ambulanță, salvare, autosanitară.
Sanitätsbe|hörde, *-n, f.* autoritate administrativă sanitară.
Sanitätsdienst, *-(e)s, -e, m. (mil.)* serviciu sanitar.
Sanitätsdienstpersonal, *-s, n. sg.* personal sanitar.
Sanitätsflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion sanitar.
Sanitäts|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu sanitar.
Sanitätsgefreite, *-n, -n (ein Sanitätsgefreiter), m.* fruntaș din trupa sanitară.
Sanitätsge|hilfe, *-n, -n, m. (mil.)* felcer.
Sanitätsgesetzgebung, *-en, f.* legislație sanitară.
Sanitätshund, *-(e)s, -e, m.* câine sanitar.
Sanitätskasten, *-s, -, m.* trusă de prim ajutor.
Sanitätskollegium, *-s, -ien* [-giən], *n.* consiliu sanitar.
Sanitätskolonne, *-n, f. (mil.)* trupă sanitară; convoi de Crucea Roșie.
Sanitätskompanie, *-n* [-ni:ən], *f. (mil.)* companie sanitară.
Sanitätskordon [-dõ:], *-s, -s, m.* **1.** cordon sanitar. **2.** carantină.
Sanitätskorps [-ko:ɐ], *-* [-ko:ɐs], *-* [-ko:ɐs], *n. (mil.)* corp medical.
Sanitatskraftfahrzeug, *-(e)s, -e, n.*, **Sanitatskraftwagen**, *-s, -, m.* v. Sanitätsauto.
Sanitätsmaat, *-(e)s, -e, m. (mar. mil.)* sergent sanitar.
Sanitätsmannschaft, *-en, f. (mil.)* trupă sanitară.
sanitätsmäßig *adj.* sanitar.
Sanitäts|offizier, *-s, -e, m.* ofițer sanitar.
Sanitäts|personal, *-s, n. sg.* v. Sanitätsdienstpersonal.
Sanitäts|polizei *f. sg.* poliție sanitară.
sanitäts|polizeilich *adj.* și *adv.* (din punct de vedere) al poliției sanitare; de poliție sanitară.
Sanitätsrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** *sg. (ist.)* medic emerit. **2.** consilier sanitar. **3.** *sg. (austr.)* medic oficial. **4.** *sg. (austr.)* consiliu al medicilor.
Sanitätsraum, *-(e)s, -räume, m. (mil.)* sală de prim ajutor; punct sanitar.
Sanitäts|soldat, *-en, -en, m.* sanitar; soldat din serviciul sanitar.
Sanitäts|truppe, *-n, f. (mil.)* detașament sanitar.
Sanitäts|unter|offizier, *-s, -e, m.* subofițer sanitar.
Sanitätsver|ein, *-(e)s, -e, m.* societate de ajutor medical.
Sanitätswache, *-n, f.* **1.** post de prim ajutor (medical). **2.** v. Sanitätskordon.
Sanitätswagen, *-s, -, m.* v. Sanitätsauto.
Sanitätswesen, *-s, n. sg.* (mai ales *mil.* și *austr.*) serviciu sanitar; sănătate publică.
sanitätswidrig *adj.* contrar dispozițiilor sanitare.
Sanitätszelt, *-(e)s, -e, n.* cort sanitar, punct sanitar (instalat într-un cort).
Sanitätszug, *-(e)s, -züge, m.* tren sanitar, tren-spital.
sank[1] *ind. imperf. pers.* I și a 3-a *sg.* de la sinken.
sank[2] *adj. (reg.)* mai greu decât apa; **~es Holz** lemne care se scufundă în apă.
Sankra, *-s, -s, m. (mil., fam.) presc.* de la Sanitätskraftfahrzeug autosanitară, ambulanță.
Sankt *adj. invar.* sfânt; **~ Paulus** Sfântul Pavel; **~ Elisabeth** Sfânta Elisabeta.
Sanktifikation, *-en, f. (bis.)* sanctificare, canonizare; *(bis. cat.)* beatificare.
sanktifizieren, *sanktifizierte, sanktifiziert, vb. (h) tr. (bis.)* a sanctifica, a canoniza.
Sanktion, *-en, f.* **1.** sancțiune, sancționare (a unei legi); confirmare (a unui act); consfințire; aprobare; **die ~ des Gesetzes** sancțiunea legii; *(ist.)* **die Pragmatische ~** sancțiunea pragmatică. **2.** *pl. (pol.)* sancțiuni; măsuri coercitive.
sanktionieren, *sanktionierte, sanktioniert, vb. (h) tr.* **1.** a sancționa (o lege). **2.** a aproba. **3.** a sancționa, a pedepsi.
Sanktionierung, *-en, f.* (rar *pl.*) *(livr.)* sancționare.
Sanktissimum, *-s, n. sg. (bis. cat.)* v. Allerheiligste.
Sankt-Nimmerleins-Tag, *-(e)s, -e, m. (glumeț)* Sfântu Așteaptă; **am** sau **auf den ~** la Sfântu Așteaptă.
Sanktuar, *-s, -e, n.* și **Sanktuarium**, *-s, -ien* [-īən], *n. (bis.)* sanctuar.
San.-Rat, *-(e)s, m. sg. presc.* de la Sanitätsrat.
sansibarisch *adj.* din Zanzibar.
Sanskrit, *-(e)s, n. sg.* (limba) sanscrită.
Sanskritforscher, *-s, -, m.* sanscritolog, cercetător al limbii sanscrite, specialist în sanscrită.
sanskritisch *adj.* sanscrit.
Sanskritist, *-en, -en, m.* v. Sanskritforscher.
Sanskrit|sprache *f. sg.* limba sanscrită.
Sapfel, *-s, Säpfel, m. (bot.)* broscăriță *(Ludwigia palustris)*.
Saphir și *(austr.)* **Saphir**, *-s, -e, m. (mineral.)* safir.
saphiren *adj.* de safir.
Sapin, *-s, -e, m.*, **Sapine**, *-n, f. (forest.)* țapină.
Saponin, *-s, -e, n. (farm.)* saponină, extract purgativ (din plante).
Sappe, *-n, f. (mil., înv.)* tranșee de legătură, de apropiere.
Sappel, *-s,-, m. (forest., austr.)* v. Sapin.
Sappenkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (mil., înv.)* cap de tranșee.
sapperlot! *interj.* **1.** la naiba! ei drace! **2.** formidabil!
Sapperloter, *-s, -, m. (fam.)* om dat dracului, șmecher.
sapperment! *interj. (înv.* sau *reg.)* v. sapperlot.
Sappermenter, *-s, -, m.* v. Sapperloter.
Sappeur [-'pø:ɐ], *-s, -e, m. (mil., înv.)* pionier.
sapphisch [-pfɪʃ și -fɪʃ] *adj. (lit.)* safic; **~e Strophe** strofă safică.
sappieren, *sappierte, sappiert, vb. (h) intr. (mil., înv.)* a face, a executa lucrări de pionier; a săpa tranșee.
saprogen *adj. (bot.)* saprogen, care provoacă putrezirea.
Saprophagen *pl. (bot., zool.)* plante, animale saprofage.
Saprophyt, *-en, -en, m. (bot.)* plantă saprofită.
Sarabande, *-n, f.* sarabandă.
Sarazene, *-n, -n, m.* sarazin.
Sarazenin, *-nen, f.* sarazină.
sarazenisch *adj.* sarazin.
Sarde, *-n, -n, m.* sard, locuitor din Sardinia.
Sardelle, *-n, f. (iht.)* sardea *(Alosa sardina)*.
Sardellenbrötchen, *-s, -, n.* sandviș cu sardele.
Sardellenbrühe, *-n, f.* sos de sardele.
Sardellenbutter *f. sg.* unt cu (pastă de) anșoa.
Sardellenpaste *f. sg.* pastă de sardele, de anșoa.
Sardine, *-n, f. (iht.)* sardea mare *(Clupea sardina, C. pilchardus)*.
Sardinenbüchse, *-n, f.* conservă, cutie de sardele.
Sardinier [-niɐ], *-s, -, m.* v Sarde.
sardinisch, sardisch *adj.* sard; din Sardinia.
sardonisch *adj.* sardonic; **~es Lachen** râs sardonic.
Sardonyx, *-, -e, m. (mineral.)* sardonix.
Sarg, *-(e)s, Särge, m.* sicriu, coșciug; *(fig.)* **das ist ein Nagel zu meinem ~** asta îmi mănâncă zilele, mă bagă în pământ; *(glumeț)* **du kannst dir schon deinen ~ bestellen!** poți să-ți comanzi sicriul! o să te nenorocesc!
Sargdeckel, *-s, -, m.* capac de sicriu.
Sargkasten, *-s, -* (și *-kästen), m.* sicriu de mumie.
Sargnagel, *-s, -nägel, m.* **1.** cui de sicriu. **2.** *(glumeț)* țigară.
Sarg|stein, *-(e)s, -e, m.* v. Sarkophag.
Sargtischler, *-s, -, m.* tâmplar de sicrie.
Sargträger, *-s, -, m.* cioclu.
Sargtuch, *-(e)s, -tücher, n.* giulgiu, linţoliu.
Sarkasmus, *-, -men, m.* sarcasm.
sarkastisch *adj.* sarcastic.
Sarkom, *-s, -e, n.* și **Sarkoma**, *-s, -ta, n. (med.)* sarcom.
sarkomatös *adj. (med.)* sarcomatos, care formează sarcoame.
Sarkomatose *f. sg. (med.)* sarcomatoză.
Sarkophag, *-s, -e, m.* sarcofag.
Sarmate, *-n, -n, m.* sarmat.

sarmatisch *adj.* sarmatic.
Sarrass, *-es, -e, m.* paloş, sabie mare.
Sarsaparille, *-n, f. (bot.)* sa(r)saparila, salce *(Smilax officinalis* L.).
Sarsche, *-n, f. (text.)* serj.
Sarsenett, *-(e)s, -e, m.* căptuşeală uşoară de haină.
sasa! ['sasa] *interj.* şo, şo! pe ei!
säsieren, *säsierte, säsiert, vb. (h) tr. (înv.)* a sechestra, a popri.
saß *ind. imperf. pers.* 1 şi a 3-a *sg.* de la sitzen.
Sass, *Sasses, Sassen, m.* v. Sasse[2].
Sassafras, *-, -, m. (bot.)* sasafras *(Sassafras officinale).*
Sassafrasbaum, *-(e)s, -bäume, m.* arbore de sasafras.
Sassafras|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de sasafras.
Sassanide, *-n, -n, m.* sasanid.
Sassaparille, *-n, f.* v. Sarsaparille.
Sasse[1], *-n, f. (vân.)* covru, strat, culcuş (de iepure).
Sasse[2], *-n, -n, m. (înv.)* **1.** răzeş; proprietar de pământ. **2.** (locuitor) băştinaş.
sässig *adv. (înv.)* (cu domiciliu) stabil.
Satan, *-s, -e,* **Satanas**, *-, -se, m.* satană, diavol; **den ~ durch Beelzebub austreiben** a scoate cui cu cui; *(expr., vulg.)* **hol dich der ~** sau **der ~ soll dich holen** să te ia dracul.
Satanas, *-, m. sg.* v. Satan.
satanisch *adj.* satanic, diabolic.
Satans|affe, *-n, -n, m. (zool.)* maimuţă-diavol *(Pinthecia satanas).*
Satansbraten, *-s, -, m. (fam.)* **1.** v. Satanskerl. **2.** copil dat dracului, şmecheros.
Satansbrut *f. sg. (fig.)* **1.** pui de satană. **2.** cuib de diavoli.
Satanskerl, *-(e)s, -e, m. (fam.)* om al dracului.
Satansmesse, *-n, f.* festivitate orgiastică satanistă.
Satans|pilz, *-es, -e,* **Satansröhrling**, *-s, -e, m. (bot.)* hrib-ţigănesc *(Boletus satanas).*
Satansweib, *-(e)s, -er, n. (fam.)* muiere a dracului.
Satellit, *-en, -en, m. (astron.* şi *fig.)* satelit; **künstlicher ~** satelit artificial; *(fig.)* **er folgt ihm wie ein ~** îl urmează pas cu pas.
Satelliten|anlage, *-n, f.* instalaţie de recepţionare a programelor prin satelit.
Satelliten|aufnahme, *-n, f.* fotografie prin satelit.
Satellitenbahn, *-en, f.* traiectorie, orbită de satelit.
Satellitenbild, *-(e)s, -er, n.* imagine primită prin satelit.
Satellitenfernsehen, *-s, n. sg.* televiziune prin satelit.
Satellitenflughafen, *-s, -häfen, m. (av.)* aeroport satelit (pe lângă un aeroport central).
Satellitenfoto, *-s, -s, n.* fotografie luată din satelit.
Satellitenland, *-(e)s, -länder, n.* v. Satellitenstaat.
Satellitenregierung, *-en, f. (pol., peior.)* guvern satelit, de marionete.
Satellitenrundfunk, *-s, m. sg.* radio prin satelit.
Satellitenschüssel, *-n, f. (fam.)* antenă parabolică.
Satelliten|staat, *-(e)s, -en, m. (pol., peior.)* stat satelit, subordonat.
Satelliten|stadt, *-städte, f.* oraş satelit.
Satelliten|übertragung, *-en, f. (tel.)* transmisiune prin satelit.
Satem|sprachen *pl. (lingv.)* limbi satem.
Satertag, *-s, -e, m. (reg.)* v. Samstag.
Satin [sa'tɛ̃: şi sa'tɛŋ], *-s, -s, m. (text.)* satin, atlas de mătase.
Satinbluse, *-n, f.* bluză din satin.
Satinholz, *-es, -hölzer, n.* lemn lucios.
satinieren, *satinierte, satiniert, vb. (h) tr.* a satina; **satiniertes Papier** hârtie satinată.
Satinierer, *-s, -, m.,* satinator.
Satiniermaschine, *-n, (tipogr.)* maşină, calandru de satinat, de lustruit.
Satire, *-n, f.* satiră; **eine beißende ~** o satiră caustică, usturătoare.
Satirendichter, **Satirenschreiber**, *-s, -, m.* poet, scriitor de satire.
Satiriker, *-s,-, m.* **1.** *(lit.)* (poet, scriitor) satiric. **2.** persoană care se exprimă satiric.
satirisch *adj.* satiric; **~e Schriften** scrieri satirice.
satirisieren, *satirisierte, satirisiert, vb. (h) tr.* a satiriza.
Satisfaktion, *-en, f. (livr., înv.)* satisfacţie; **jm. ~ geben** a da cuiva satisfacţie (prin duel).
satisfaktionsfähig *adj. (înv.)* îndreptăţit de a da (sau de a cere) satisfacţie (în chestiuni de onoare); **nicht ~** descalificat.
satisfaktions|unfähig *adj.* neîndreptăţit de a da (sau de a cere) satisfacţie (în chestiuni de onoare).
Satrap, *-en, -en, m.* satrap.
Satrapenwirtschaft *f. sg. (peior.)* bunul-plac al autorităţilor.
satt *adj.* **1.** sătul; **sich ~ essen** sau **~ werden** a se sătura; *(fam.)* **er ist nicht ~ zu kriegen** nu-l pot îndestula (cu mâncare); *(fig.)* **ich kann mich an ihm nicht ~ sehen** nu mă satur privindu-l, îl privesc cu nesaţ; **ich habe mich ~ geschlafen** am dormit până m-am săturat de somn. **2.** sătul, plictisit; **ich habe es ~** m-am săturat, sunt sătul până-n gât, mi-a ajuns; **eine Sache ~ bekommen** sau **einer Sache ~ sein** a fi sătul de un lucru; **jn. ~ haben** a fi sătul de cineva; **etwas ~ sein** a nu mai suporta ceva; **ich bin es ~** m-am săturat, nu mai suport; **er wird nicht ~, ihn zu loben** nu conteneşte să-l laude; *(fam.)* **~ sein** a fi beat turtă. **3.** *(despre culori)* intens, saturat; **~es Grün** verde saturat. **4.** *(reg.)* apropiat, alăturat. **5.** mulţumit de sine. **6.** *(fam., despre sume)* considerabil; **~e Preise** preţuri considerabile.
sattblau *adj.* albastru saturat.
sattbraun *adj.* maro saturat.
Sattdampf, *-(e)s, -dämpfe, m. (tehn.)* abur saturat.
Satte, *-n, f. (reg.)* blid, strachină.
Sattel, *-s, Sättel, m.* **1.** şa (de cal, bicicletă etc.); **ein ~ aus Leder** o şa din piele; **der ~ ist gut gefedert** şaua, scaunul (motocicletei) are arcuri bune; **sich in den ~ schwingen** a se urca în şa, a încăleca; **jn. aus dem ~ heben a)** a ajuta pe cineva să se dea jos de pe cal; **b)** *(fig.)* a înlătura pe cineva de la putere; **jm. in den ~ helfen** sau **jn. in den ~ heben** a ajuta pe cineva să ajungă la putere; *(fam.)* **er ist in allen Sätteln gerecht** e priceput la toate; *(fig.)* **er hält sich gut im ~** sau **er sitzt fest im ~** e stăpân pe situaţie, se ţine bine. **2.** samar. **3.** *(geogr.)* şa; curmătură; anticlinal. **4.** *(anat.)* v. Sattelbein. **5.** *(maş.)* suport, postament, soclu. **6.** *(constr.)* subgrindă. **7.** prag (la vioară).
Sattel|anhänger, *-s, -, m. (auto.)* remorcă cu o singură osie.
sattel|artig *adj.* ca o şa, în formă de şa.
Sattelbaum, *-(e)s, -bäume, m.* oblânc, creastă a şeii.
Sattelbein, *-s, -e, n. (anat.)* os sfenoid.
Sattelblatt, *-(e)s, -blätter, n.* placă a şeii.
Sattelblech, *-(e)s, -e, n. (constr.)* tablă de pe creasta acoperişului.
Sattelbogen, *-s, -* (şi *-bögen*), *m.* armătură a şeii.
Satteldach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiş cu două versante.
Satteldecke, *-n, f.* harşa, cioltar.
sattelfest *adj.* **1.** sigur în şa. **2.** *(fig.)* sigur, priceput, competent (într-un domeniu); **ein ~er Sänger** un cântăreţ sigur pe vocea sa; **in Geschichte ist er nicht ~** la istorie nu e bine pregătit.
sattelförmig *adj.* în formă de şa.
Sattelgerippe, *-s, -,* **Sattelgerüst**, **Sattelge|stell**, *-(e)s, -e, n.* schelet al şeii.
Sattelgurt, *-(e)s, -e, m.* chingă (de şa), taftur.
Sattelholz, *-es, -hölzer, n. (constr.)* grindă de coamă; cosoroabă.
Sattelkammer, *-n, f.* şelărie, atelier de şei.
Sattelkissen, *-s, -, n.* perniţă de sub şa.
Sattelknecht, *-(e)s, -e, m.* rândaş (la cai).
Sattelknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* **1.** ciochină. **2.** *(muz.)* buton (la vioară).
satteln, *sattelte, gesattelt (ich satt(e)le) vb. (h) tr.* a pune şaua (pe cal), a înşeua; **(für etwas) gesattelt sein** a fi bine pregătit (pentru ceva).
Satteln, *-s, -n, sg.* înşeuare; **zum ~ blasen a)** *(mil.)* a suna încălecarea, a da semnalul de încălecare; **b)** *(fig.)* a da semnalul de plecare.
Sattelnase, *-n, f.* nas scobit, în şa.
Sattelpferd, *-(e)s, -e, n.* **1.** cal înhămat pe stânga. **2.** cal de călărie.
Sattelpistole, *-n, f.* pistol la oblânc.
Sattelplatz, *-es, -plätze, m.* loc de înşeuat calul (la un hipodrom).
Sattelrobbe, *-n, f. (zool.)* focă de Groenlanda *(Phoca groenlandensis).*
Sattelschlepper, *-s, -, m.* autotractor pentru semiremorcă.
Sattelsitz, *-es, -e, m.* v. Sattel **(1).**
Sattel|stütze, *-n, f. (tehn.)* suport de şa (la bicicletă).
Satteltasche, *-n, f.* **1.** cobur. **2.** geantă de scule (sub şaua bicicletei).
Sattelung, *-en, f.* înşeuare.
Sattelwagen, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* căruţă cu harnaşament. **2.** *(ferov.)* vagon-platformă cu planşeu coborât.
Sattelzeug, *-s, n. sg.* harnaşament.
Sattelzug, *-(e)s, -züge, m.* autotractor cu semiremorcă.
sattgelb *adj.* galben saturat, intens.
sattgrün *adj.* verde saturat, intens.
Satt|heit *f. sg.* **1.** senzaţie de saţietate, saţ; *(fig.)* mulţumire de sine, vanitate. **2.** *(despre culori)* intensitate.
sättigen, *sättigte, gesättigt, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) sătura; **sich mit Obst ~** a mânca fructe pe săturate. **II.** *tr.* **1.** *(chim.)* a satura. **2.** *(fig.)* a satisface; **seinen Ehrgeiz ~** a-şi satisface orgoliul. **3.** a satura; **durch großes Angebot den Markt ~** a satura piaţa printr-o ofertă generoasă; **gesättigt sein von etwas** a fi plin de ceva; **die Luft ist gesättigt vom Duft der Kräuter** aerul este plin de mireasma ierburilor. **III.** *intr.* a sătura, a fi săţios; **Kraut sättigt gut** varza e săţioasă.
sättigend I. *part. prez.* de la sättigen. **II.** *adj.* săţios.
Sättigung, *-en, f.* **1.** săturare. **2.** *(chim., tehn., electr.)* saturaţie.
Sättigungsbad, *-(e)s, -bäder, n. (tehn.)* baie de saturaţie.
Sättigungsfaktor, *-s, -en, m. (tehn.)* coeficient de saturaţie.
Sättigungsgefühl, *-(e)s, n. sg.* senzaţie de saţietate.
Sättigungsgrad, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(chim., tehn., electr.)* grad de saturaţie. **2.** *(geol.)* umiditate relativă.
Sättigungs|schwelle, *-n, f.* prag de saturaţie.
Sättigungs|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de saturaţie.
Sattler, *-s, -, m.* şelar, curelar.
Sattler|ahle, *-n, f.* sulă de şelar.
Sattler|arbeit, *-en, f.* **1.** muncă de şelar. **2.** obiect, articol de şelărie.
Sattlerei, *-en, f.* **1.** *sg.* şelărie, meserie de şelar. **2.** şelărie, atelier de şelar.
Sattler|handwerk, *-(e)s, n. sg.* meserie de şelar.
Sattlermeister, *-s, -, m.* meşter şelar.
Sattlerwaren *pl.* articole de şelărie.
Sattlung, *-en, f.* înşeuat, înşeuare.
sattrot *adj.* roşu intens, saturat.
sattsam *adj.* şi *adv.* destul, îndeajuns, suficient; **es ist ~ bewiesen** a fost dovedit cu prisosinţă; **wir haben ~ Grund, es zu glauben** avem destule motive să o credem.
Sätuch, *-(e)s, -tücher, n. (agr.)* sac cu seminţe (al semănătorului).
Saturation *f. sg.* **1.** *(chim.)* saturaţie. **2.** *(alim.)* carbonatare.
Saturations|pfanne, *-n, f. (chim., tehn.)* saturator.
Saturei *f. sg. (bot.)* cimbru de grădină *(Satureja graeca).*
saturieren, *saturierte, saturiert, vb. (h) tr.* **1.** *(chim.)* a satura. **2.** *(livr., fig.)* a satisface (pretenţii).
saturiert I. *part. trec.* de la saturieren. **II.** *adj.* **1.** saturat. **2.** *(fig.)* satisfăcut.
Saturiert|heit *f. sg.* v. Saturation.
Saturierung, *-en, f.* (rar *pl.*) saturare.
Saturn[1], *-s, n. sg. (înv.)* plumb.
Saturn[2], *-s, m. sg. (mit., astr.)* Saturn.
Saturnalien [-liən] *pl. (ist.)* saturnalii.
saturnisch *adj.* străvechi, saturnic; **~er Vers** vers saturnin; **das Saturnische Zeitalter** epoca de aur.
Saturnismus, *-, -men, m. (med.)* otrăvire, intoxicaţie cu plumb.
Saturnring, *-(e)s, -e, m. (astron.)* cerc, inel al planetei Saturn.
Satyr, *-n* (sau *-s*), *-n* (sau *-e*), *m. (mit.)* satir.
satyr|artig *adj.* satiric; ca faunul.
Satyrdrama, *-s, -men, n.* v. Satyrspiel.
Satyr|huhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* pasăre-satir *(Trapogan satyra).*

Satyriasis *f. sg. (med.)* satiriază.

Satyr|spiel, *-(e)s, -e, n. (lit.)* piesă grotescă, dramă satirică.

Satz, *-es, Sätze, m.* **1.** *(gram.)* propoziție; **einfacher ~** propoziție simplă; **zusammengesetzter ~** frază; **erweiterter einfacher ~** propoziție dezvoltată; **abhängiger ~** propoziție subordonată, secundară; **unvollständiger ~** propoziție eliptică; **ein verschachtelter ~** o propoziție intercalată; **mitten im ~ abbrechen** a se întrerupe în mijlocul propoziției; **einen ~ zerlegen** a analiza o propoziție. **2.** *(muz.)* **a)** parte (a unei simfonii sau sonate); **die vier Sätze der Sinfonie** cele patru părți ale simfoniei; **b)** *sg.* compoziție, aranjament; **ein vierstimmiger ~** o compoziție, un aranjament pe patru voci. **3.** salt, săritură; **mit einem ~** dintr-o săritură; **er tut einen ~ über den Graben** sare peste șanț; **er holte sie in ein paar Sätzen ein** în câțiva pași (mari) a ajuns-o din urmă; **in einem ~ austrinken** a bea dintr-o sorbitură. **4.** drojdie, zaț; sediment, depunere, precipitație, reziduu; **der Kaffee hat ~** cafeaua are zaț. **5.** *(la jocuri de noroc)* miză. **6.** *(tipogr.)* zaț, culegere; *sg.* cules; **ausgedruckter ~** text imprimat; **durchschossener ~** culegere cu interlinii; **das Buch ist im ~** sau **befindet sich im ~** cartea se află sub tipar; **das Manuskript geht in den ~** manuscrisul se dă la tipar. **7.** serie, rând, garnitură, set; **ein ~ Teller** o garnitură de farfurii; **ein ~ Knöpfe** o garnitură de nasturi; **ein ~ Briefmarken** un set de timbre. **8.** *(fam.)* porție, tain; măsură; **das ist mein ~ im Essen** asta-i porția mea, atât mănânc eu; **den üblichen ~ an Ausgaben überschreiten** a depăși cota obișnuită de cheltuieli. **9.** *(vân.)* cuib (fătare) a(l) iepurelui. **10.** *(pisc.)* serie de puieți. **11.** *(sport)* set; **er gewann das Spiel in drei Sätzen** a câștigat meciul în trei seturi. **12.** *(mil.)* contingent. **13.** *(fil., fiz., mat.* etc.) lege, teză, temă, problemă, principiu, propoziție, teoremă; **der ~ vom zureichenden Grunde** principiul rațiunii suficiente; *(mat.)* **ein faktischer ~** o propoziție faptică; **dieser ~ ist noch zu beweisen** această lege (teoremă, teză) mai trebuie și dovedită, argumentată; **ein anfechtbarer ~** o teză contestabilă; **einen ~ aufstellen** a emite o teză, o teoremă. **14.** preț; **hier hat alles einen festen ~** aici totul se vinde la preț fix. **15.** *(metal.)* încărcătură, șarjă; **ein leerer ~** o șarjă goală. **16.** *(inform.)* set de date. **17.** *(ec.)* barem, procentaj. **18.** *(com.)* asortiment.

Satz|adjektiv, *-s, -e, n. (gram.)* nume predicativ exprimat prin adjectiv (sau participiu).

Satz|adresse, *-n, f.* adresă de înregistrare.

Satz|akzent, *-(e)s, -e, m. (gram.)* accent al propoziției, al frazei.

Satz|an|ordnung, **Satz|anweisung**, *-en, f. (tipogr.)* indicație de culegere.

Satz|anfang, *-(e)s, -fänge, m.* început al propoziției.

Satz|anzahl, *-en, f. (ec.)* număr de înregistrare.

Satz|art, *-en, f.* **1.** *(gram.)* fel de propoziție, de frază. **2.** *(ec.)* tip, gen de înregistrare.

satz|artig *adj.* sedimentar; de natura sedimentelor.

Satz|aus|sage și **Satz|aus|sage**, *-n, f. (gram.)* predicat.

Satzball, *-(e)s, -bälle, m. (sport)* minge de set.

Satzband, *-(e)s, -bänder, n. (gram.)* copulă.

Satzbau, *-(e)s, m. sg.* construcție sintactică.

Satzbauplan, *-(e)s, -pläne, m. (gram.)* schemă de propoziție standard, model de construcție a propoziției, propoziție-tip.

Satzbe|stimmung, *-en, f. (gram.)* determinativ, complinire.

Satzbild, *-(e)s, -er, n. (tipogr.)* oglindă a zațului.

Satzbildung *f. sg. (gram.)* formare a propoziției.

Satzbrief, *-(e)s, -e, m.* înscris funciar, ipotecă.

Satzbruch, *-(e)s, -brüche, m. (gram.)* anacolut.

Satz|ergänzung, *-en, f. (gram.)* complement.

Satz|ende, *-s, -n, n.* sfârșit de propoziție.

Satzfehler, *-s, -, m.* **1.** *(gram.)* greșeală în construcția propoziției, a frazei. **2.** *(tipogr.)* greșeală de zaț.

satzfertig *adj. (tipogr.)* gata de tipar.

Satzfetzen, *-s, -, m.* frântură de propoziție.

Satzfrage, *-n, f. (gram.)* propoziție interogativă totală.

Satzgefüge, *-s, -, n. (gram.)* hipotaxă; **dieses ~ besteht aus einem Hauptsatz und zwei Nebensätzen** această frază se compune dintr-o propoziție principală și două propoziții secundare.

Satzgegen|stand și **Satzgegen|stand**, *-(e)s, -stände, m. (gram.)* subiect.

Satzgewindebohrer, *-s, -, m. (tehn.)* serie de tarozi.

Satzgewinn, *-(e)s, -e, m. (sport)* set câștigat.

Satzglied, *-(e)s, -er, n. (gram.)* parte de propoziție, parte sintactică.

Satzgröße, *-n, f. (tipogr.)* format al zațului.

Satzgruppe, *-n, f. (gram.)* propoziție compusă, grup de propoziții.

Satzhase, *-n, -n, m. (zool.)* iepuroaică cu pui.

Satzklammer, *-n, f. (gram.; în propoziția germană)* poziție distanțată a părților predicatului; cadru sintactic.

Satzkonstante, *-n, f. (log. mat.)* constantă propozițională.

Satzlehre *f. sg. (gram.)* sintaxă.

Satzmarke, *-n, f. (ec.)* marcă de înregistrare.

Satzmelodie, *-n* [-di:ən], *f. (gram.)* accent melodic al frazei.

Satzmuster, *-s, -, n. (gram.)* v. Satzbauplan.

Satzrahmen, *-s, -, m.* v. Satzklammer.

satzreif *adj. (tipogr.)* bun de cules.

Satzreihe, *-n, f. (gram.)* șir, grup de propoziții principale.

Satz|spiegel, *-s, -, m. (tipogr.)* oglindă a zațului (unei pagini); **Entwurf des ~s einer Zeitung** machetă a unei pagini de ziar.

Satzteil, *-(e)s, -e, m.* **1.** parte din propoziție. **2.** v. Satzglied.

Satzung, *-en, f.* **1.** regulament, statut (mai ales al unei societăți, al unei uniuni, al unui club etc.); **etwas ist in der ~ niedergelegt** ceva este stipulat în regulament; **eine ~ aufstellen** a face un regulament. **2.** *(înv.)* preț orientativ; taxă.

Satzungs|änderung, *-en, f.* modificare a statutului.

satzungsgemäß *adj.* conform regulamentului, statutului.

satzungswidrig *adj.* împotriva regulamentului, a statutului.

Satzverbindung, *-en, f. (gram.)* parataxă.

Satzvorlage, *-n, f. (tipogr.)* original pentru culegere.

satzweise *adv.* **1.** în salturi. **2.** în serii; serie cu serie. **3.** propoziție cu propoziție.

satzwertig *adj. (gram.)* cu valoare de propoziție; **~er Infinitiv** construcție infinitivală cu valoare de propoziție subordonată.

Satz|zeichen, *-s, -, n.* semn de punctuație; **~ setzen** a pune semne de punctuație.

Satz|zusammenhang, *-s, -hänge, m. (gram.)* context; **das Wort ist nur im ~ verständlich** cuvântul are sens doar în context.

Sau, *Säue* (și *-en*), *f.* **I.** *(pl. Säue)* **1.** scroafă, purcea; *(în expr.; fam.* și *vulg.)* **unter aller ~** sub orice critică; foarte prost; *(vulg.)* **keine ~!** nici țipenie!, nici dracu'!; *(fam., vulg. și peior.)* **wie eine gesengte ~ a)** *(despre comportament)* urât, prost, ca naiba; **b)** ca din pușcă; *(fam.)* **die ~ rauslassen** a-și da frâu liber; **jn. zur ~ machen** a mustra aspru pe cineva; **er schreit wie eine gestochene ~** zbiară ca un porc înjunghiat; **so eine dreckige ~!** ce om murdar, ce porc! **die Perlen vor die Säue werfen** a strica orzul pe gâște; **wer sich unter die Kleie mengt, den fressen die Säue** dacă te bagi în tărâțe, te mănâncă porcii; **etwas zur ~ machen** a distruge ceva (din nepricepere). **2.** *(metal.)* urs la furnale. **3.** *(fam.)* boroboață, gafă. **4.** pată de cerneală, purcel. **II.** *(pl. -en)* scroafă de mistreț.

Sau|arbeit, *-en, f. (fam.)* **1.** muncă grea, muncă murdară. **2.** lucru prost făcut.

Saubande, *-n, f. (fam., peior.)* bandă de derbedei.

Saubär, *-en, -en, m. (reg.)* mistreț.

Saubeller, *-s, -, m. (vân.)* câine de mistreți, țiitor.

sauber *adj.* **1.** curat; **~e Wäsche** lenjerie curată; **die Wohnung ist ~** locuința e curată. **2.** exact, bine; **eine ~e Arbeit** o lucrare executată bine, frumos, exact. **3.** *(fam.)* drăguț, nostim, curățel; **ein ~es Mädchen** o fată drăguță; *(exclamație)* **~!** grozav! **das ist ~!** grozavă treabă!; *(fam. glumeț)* **bleib ~** rămâi cu bine! **4.** bun, cumsecade, curat (la suflet); **ein ~er Charakter** un caracter frumos, onest. **5.** *(fam.)* rău, al dracului; șmecher; *(iron.)* **ein ~er Bursche** (sau **Patron** sau **Gesell**) om al dracului; șmecher; *(iron.)* **ein ~er Freund** halal prieten! **ein ~es Früchtchen!** bună poamă! **~e Wirtschaft!** halal gospodărie! *(substantivat)* **da hat er mir was Sauberes eingebrockt!** mi-a făcut-o! **~e Reden!** frumoase vorbe! **6.** *(fam.,* mai ales *reg., austr., elv.)* considerabil; **ein ~es Sümmchen** o sumă frumușică.

Säuberer, *-s, -, m.* **1.** curățitor. **2.** *(reg.)* ciur.

sauber halten, *hielt sauber, sauber gehalten (du hältst sauber, er hält sauber), vb. (h) tr.* a ține curat, a îngriji.

Sauber|haltung *f. sg.* păstrare în ordine, curat.

Sauberkeit *f. sg.* curățenie; ordine; **die ~ im Staate** ordine în afacerile statului; *(fig.)* **die ~ des Charakters** frumusețea caracterului.

Sauberkeits|erziehung *f. sg.* educație într-un spirit de curățenie.

Sauberkeitsfimmel, *-s, -, m.* obsesie de curățenie.

säuberlich *adj.* și *adv.* curat, curățel, ordonat; cu băgare de seamă; **eine ~e Schrift** un scris curățel, frumos.

sauber machen, *machte sauber, sauber gemacht, vb. (h) tr.* a face curat, a face curățenie, ordine.

Saubermann, *-(e)s, -männer, m. (glumeț,* adesea ușor *peior.)* cineva care duce o viață morală, onestă; cineva care veghează la păstrarea moralității.

säubern, *säuberte, gesäubert, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* **1.** a (se) curăța, a (se) debarasa. **2.** *(fig.)* a (se) purifica. **II.** *tr.* și *intr.* **1.** (și *fig.)* a face curățenie; a epura; *(mil.)* **die Stadt vom Feind ~** a curăța orașul de trupe inamice. **2.** *(tehn.)* a finisa.

Säuberung, *-en, f.* **1.** curățire; purificare. **2.** (și *fig.)* epurare.

Säuberungs|aktion, *-en, f.* acțiune de epurare.

Säuberungswelle, *-n, f. (pol.)* val de purificare.

saublöd(e) *adj. (fam.)* **1.** idiot, dobitoc; prost de dă în gropi. **2.** (și *adv.)* foarte neplăcut.

Saubohne, *-n, f. (bot.)* bob *(Vicia faba* L.).

Saubrot, *-(e)s, -e, n. (bot.)* ciclamă, pâinea-porcului *(Cyclamen europaeum).*

Saubruch, *-(e)s, -brüche, m. (vân.)* scurmătură, râmătură de mistreț.

Sauce ['zo:sə], *-n, f.* v. Soße.

Saucier [zo'sie:], *-s, -s, m.* bucătar specializat în prepararea sosurilor.

Sauciere [zo'sie:rə], *-n, f.* sosieră.

saucieren, *saucierte, sauciert, vb. (h) tr.* a umezi, a trata frunzele de tabac.

Saucis|chen [so'sɪsçən], *-s, -, -n.* cârnăcior.

Saudistel, *-n, f. (bot.)* **1.** susai, crestățea *(Lactuca quercina* L. ssp. *sagittata).* **2.** susai, măcrișor *(Sonchus arvensis* L.). **3.** brăbin *(Bunias orientalis* L.).

saudumm *adj. (fam.)* prost de dă în gropi.

sauen, *saute, gesaut, vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a face murdărie, a murdări, a mânji. **2.** *(pop.)* a munci prost, fără grijă, dezordonat. **3.** *(peior.)* a vorbi vulgar, lucruri indecente, obscene. **4.** *(despre scroafă)* a făta.

sauer *adj.* **1.** acru; **sau(e)re Gurke** castravete murat; **sau(e)re Milch** lapte acru; **~ machen a)** a înăcri; **b)** *(tipogr.)* a culege o lucrare pentru care s-a încasat plata anticipat; *(fig., fam.)* **in den sauren Apfel beißen** a face (sau a te apuca de) un lucru neplăcut; **~ werden a)** a se acri; **b)** *(fig.)* a se înfuria. **2.** *(chim.)* acid; **eine ~e Lösung** o soluție acidă. **3.** *(fig.)* posomorât, morocănos, acru; **er macht eine saure Miene** face o mutră acră; *(adverbial)* **er schaut ~ drein** are o mutră acră. **4.** *(fig.)* greu, anevoios, obositor, neplăcut; **jm. das Leben ~ machen** a face cuiva zile fripte; **eine sau(e)re Arbeit** o muncă grea; **~** (sau **saures**) **Brot** pâine amară; *(adverbial)* **es kommt mir** (sau **mich**) **~ an** mi-e greu (să...); **das wird mir ~** (treaba aceasta) mi-e penibil(ă); **es sich ~ werden lassen** a-și da multă osteneală; *(fam.)* **jm. ~ aufstoßen a)** a râgâi; **b)** a face cuiva neplăceri; *(vulg.)* **gib ihm Saueres!** cotonogește-l bine! **5.** *(reg.)* sărat. **6.** *(reg.; despre lemne)* verde. **7.** *(în expr.)* **~er Wind** vânt fără ploaie, cu cerul acoperit. **8.** *(jargon)* care are o defecțiune la motor; *(sport)* sleit, istovit; **der Läufer war ~** alergătorul era sleit de puteri.

Sauer, *-s, -, m.* **1.** *(cul.)* marinată din măruntaie de iepure sau de gâscă. **2.** *(fam.)* lucrare plătită dar încă neprestată. **3.** *(reg.)* zer. **4.** *(reg.)* oțet. **5.** *(reg.)* maia, plămădeală.

Sauer|ampfer, *-s, m. sg. (bot.)* măcriș *(Rumex acetosa* L.).

Sauerbraten, *-s, -, m. (cul.)* friptură cu sos marinat.

Sauerbrunnen, *-s, -, m.* izvor de apă minerală acidulată.

Sauerdorn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* dracilă *(Berberis vulgaris* L.).

Sauerdorngewächse *pl. (bot.)* plante berberidacee *(Berberidaceae).*

Saueregurkenzeit *f. sg.* v. Sauregurkenzeit.

Sauerei, *-en, f. (fam.)* porcărie; mizerie; murdărie.

Sauerfleisch, *-(e)s, n. sg.* v. Sauerbraten.

Sauergras, *-es, -gräser, n. (bot.)* rogoz *(Carex* L.).
sauer|haltig *adj.* acid, acidulat.
Sauerkirsche, *-n, f. (bot.)* vișină *(Cerasus vulgaris).*
Sauerklee, *-s, m. sg. (bot.)* măcrișul-iepurelui *(Oxalis acetosella* L.).
Sauerkleegewächse *n. pl. (bot.)* plante din familia măcrișului *(Oxalidaceae).*
Sauerkleesalz, *-es, n. sg. (chim.)* oxalat.
Sauerkleesäure *f. sg. (chim.)* acid oxalic.
Sauerkohl, *-(e)s, m. sg.*, **Sauerkraut**, *-(e)s, n. sg.* **1.** varză acră, murată. **2.** *(tipogr., fam.)* lucrare plătită anticipat.
säuerlich *adj.* acrișor; *(fam.)* **eine ~e Miene** o mutră acră.
Säuerlichkeit *f. sg.* caracter acid, acrișor.
Säuerling, *-s, -e, m.* **1.** v. Sauerbrunnen. **2.** v. Sauerampfer. **3.** nume al unui soi de mere.
Sauermilch *f. sg.* **1.** lapte acru, covăsit. **2.** *(fig., pop.)* om morocănos, persoană acră.
sauern, *sauerte, gesauert, vb. (h) intr. (înv.)* a se acri, a se înăcri; *(fig.; în expr.)* **was nicht sauert, süßt nicht** dacă nu cunoști amarul, nu știi ce-i bucuria.
säuern, *säuerte, gesäuert, vb. (h) tr.* **1.** a înăcri, a pune la înăcrit; **den Teig ~** a pune aluatul la dospit. **2.** a acidula. **3.** v. sauern.
Säuernis *f. sg. (livr.)* **1.** gust acru, acreală. **2.** *(fig.)* frustrare, nemulțumire.
Sauer|rahm, *-(e)s, m. sg.* smântână.
Sauersalz, *-es, -e, n. (chim.)* sare acidă.
Sauerschotenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* soforă, salcâm japonez *(Sophora japonica* L.).
Sauer|stange, *-n, f. (tipogr.)* tijă a sorburilor (la automatul de pus colile).
Sauer|stoff, *-(e)s, m. sg. (chim.)* oxigen.
Sauer|stoff|anlage, *-n, f. (av.)* instalație de oxigen (la bordul unui avion).
Sauer|stoff|apparat, *-(e)s, -e, m. (chim., med)* aparat de (produs) oxigen, bombă de oxigen.
sauerstoff|arm *adj.* sărac în oxigen.
Sauerstoffbad, *-(e)s, -bäder, n. (med.)* baie, cură cu oxigen.
Sauerstoffdusche, *-n, f. (med.)* inhalare de oxigen pur.
Sauer| stoff|flasche, *-n, f.* tub de oxigen.
Sauer|stoffgas, *-es, n. sg. (chim.)* gaz oxigen.
Sauer|stoffgebläse, *-s, -, n. (maș.)* suflantă de oxigen.
Sauer|stoffgerät, *-(e)s, -e, n.* **1.** oxigenometru. **2.** analizor de oxigen.
sauer|stoffhaltig *adj.* cu conținut de oxigen.
Sauer|stoffkorrosion, *-en, f. (chim.)* oxidare, coroziune provocată de oxidare.
Sauer|stoffmangel, *-s, -mängel, m.* lipsă de oxigen.
Sauer|stoffmaske, *-n, f.* mască de oxigen.
sauer|stoffreich *adj.* bogat în oxigen.
Sauer|stoffsäure, *-n, f. (chim.)* acid oxigenat.
Sauer|stoffverbindung, *-en, f. (chim.)* combinație oxigenată.
Sauer|stoffwasser, *-s, n. sg. (chim., farm.)* apă oxigenată.
Sauer|stoffzelt, *-(e)s, -e, n. (med.)* cort din plastic pentru oxigenare.
Sauer|stoffzufuhr *f. sg. (med.)* administrare de oxigen.
sauersüß *adj.* dulce-acrișor.
Sauerteig, *-(e)s, m. sg.* maia, plămădeală.
Sauertopf, *-(e)s, -töpfe, m. (fam., peior.)* persoană posacă, înăcrită.
sauertöpfisch *adj. (fam., peior.)* posac, mahmur, ursuz, înăcrit.
Säuerung, *-en, f.* **1.** înăcrire. **2.** acidulare.
säuerungsfähig *(chim.)* care poate fi acidulat.
Sauerwasser, *-s, -wässer, n.* apă minerală acidulată.
Sauf|abend, *-s, -e, m. (vulg., peior.)* chef, beție.
Saufang, *-(e)s, -fänge, m. (vân.)* capcană, cursă pentru mistreți.
Saufänger, *-s, -, m.* v. Saubeller.
Sauf|aus, *-, -*, **Saufbold**, *-(e)s, -e, m. (fam.)* bețiv, bețivan.
Saufbruder, *-s, -brüder, m. (fam.)* **1.** v. Saufbold. **2.** tovarăș de beție, de chefuri.
Sau|feder, *-n, f.* v. Sauspieß.
saufen, *soff, gesoffen, (du säufst, er säuft), vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** *(despre animale)* a bea; a se adăpa; **den Pferden zu ~ geben** a adăpa caii. **2.** *(fam.)* a bea cu nesaț; a bea prea mult, a fi bețiv; **das Glas leer ~** a bea paharul până la fund; **dieser Mensch trinkt nicht, er säuft** omul ăsta nu se mai satură de băut; *(fam.)* **gehen wir einen ~?** mergem să bem un păhărel?; **sich** *(dat.)* **einen ~** a bea pentru a uita de necazuri. **3.** *(în expr.)* **jn. unter den Tisch ~** a îmbăta pe cineva până cade sub masă.
Säufer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* bețiv(ă), bețivan(ă), chefliu, cheflie.
Sauferei, *-en, f. (fam.)* v. Saufgelage.
Säuferleber, *-n, f.* ciroză alcoolică.
säufern, *säuferte, gesäufert, vb. (h) intr. (impers., reg.)* a picura, a pica, a se prelinge.
Säufernase, *-n, f.* nas (roșu) de bețiv.
Säuferwahn, **Säuferwahnsinn**, *-(e)s, m. sg. (med.)* delir alcoolic *(Delirium tremens).*
Saufgelage, *-s, -, n.* chef; beție.
Saufgenosse, *-n, -n, m.* v. Saufbruder.
Saufgesellschaft, *-en, f. (fam.)* societate, companie, bandă de bețivi, de cheflii.
Saufhans, *-en, -en* (și *-hänse*), *m.* v. Saufbruder.
Sau|finder, *-s, -, m.* câine folosit la vânătoare de mistreți.
Saufkumpan, *-(e)s, -e, m. (peior.)* tovarăș de pahar, de beție.
Sau|fleisch, *-(e)s, n. sg. (reg.)* carne de porc.
Sauflust, *-lüste, f.* poftă de beție.
Sau|fraß, *-es, -e (rar), m. (vulg.)* mâncare proastă.
saufrech *adj. (fam.)* foarte obraznic.
Saufschuld, *-en, f. (fam.)* datorie la cârciumă.
Saufschwester, *-n, f. (fam.)* bețivană.
Sauftour [-tu:ɐ], *-en, f. (fam.)* un tur al cârciumilor; **auf ~ gehen** a face un tur al cârciumilor.
Saug|ader, *-n, f. (anat.)* vas limfatic.
Säug|amme, *-n, f.* doică.
Saugbagger, *-s, -, m. (tehn.)* dragă aspiratoare cu sorb.
Saugbohner, *-s, -, m.* aspirator combinat cu lustruitor (de parchet).
Saugbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu depresiune.
saugen, *sog, gesogen* (și *saugte, gesaugt*), *vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a suge; **das Blut aus der Wunde ~** a suge sângele din rană; *(fig.)* **das hat er aus den Fingern gesogen** asta a născocit-o, a scos-o din capul lui; **er saugt aus jeder Blume Honig** profită de tot ce i se oferă; stoarce bani din piatră seacă; **das hat er schon mit der Muttermilch gesogen** obiceiul ăsta îl are de când sugea la sânul mamei sale. **2.** a aspira; a absorbi; **mit dem Staubsauger Staub ~** a da cu aspiratorul; **an der Zigarette ~** a trage din țigară. **3.** *(reg.)* a alăpta. **II.** *intr.* **1.** *(despre sugari)* a suge; **das Kind saugt noch** copilul suge încă. **2.** *(fam.)* a molfăi, a linci; **das Kind saugt an dem Daumen** copilul își suge degetul mare. **III.** *refl. (în expr.)* **sich voll ~ a)** *(despre sugari)* a se sătura de supt; **b)** a se îmbiba; **das Löschblatt sog sich voll Tinte** sugativa s-a îmbibat cu cerneală.
säugen, *säugte, gesäugt, vb. (h) tr.* a alăpta, a da sân.
Sauger, *-s, -, m.* **1.** pui, animal de lapte. **2.** *(tehn.)* aspirator; exhaustor; deflector (la un coș de fum). **3.** *(tipogr.)* sorb. **4.** suset. **5.** *(fam.)* aspirator de praf.
Säuger, *-s, -, m.* **1.** v. Säugetier. **2.** v. Sauger **(1)**. **3.** *(mar.)* inel al lopeții de vâslit.
Säugerin, *-nen, f.* doică.
Säugetier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* mamifer *(Mammalia).*
saugfähig *adj.* absorbant.
Saugfähigkeit *f. sg. (chim.)* capacitate de absorbire.
Saugferkel, *-s, -, n.* purcel de lapte.
Saugfilter, *-s, -, m. (tehn.)* filtru de aspirație.
Saugflasche, *-n, f.* biberon.
Saug|gasgenerator, *-s, -en, m. (tehn.)* generator de gaz prin aspirație.
Saug|glocke, *-n, f.* pompă de desfundat.
Saughaar, *-(e)s, -e, n. (bot.)* cili, peri de aspirare a apei.
Saugheber, *-s, -, m. (fiz.)* sifon (aspirant).
Saughöhe, *-n, f. (tehn.)* înălțime de aspirație.
Saugkalb, *-(e)s, -kälber, n.* vițel de lapte.
Saugkappe, *-n, f.*, **Saugkopf**, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* sorb.
Saugkorb, *-(e)s, -körbe, m.* filtru, sită la pompe.
Saugkraft, *-kräfte, f.* forță, capacitate de aspirație.
Saugkuppel|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cubilou cu tiraj natural.
Saugleitung, *-en, f. (tehn.)* conductă de aspirație.
Säugling, *-s, -e, m.* **1.** sugaci, sugar. **2.** *(fig., fam.)* prostănac.
Säuglings|abteilung, *-en, f.* secție de sugari (într-o maternitate), puponieră.
Säuglings|alter, *-s, n. sg.* vârstă de sugar.
Säuglings|aus|stattung, *-en, f.* trusou de sugar.
Säuglingsbewahr|an|stalt, *-en, f.* v. Säuglingsheim.
Säuglings|ernährung *f. sg.* alimentare de sugari.
Säuglingsflasche, *-n, f.* sticlă cu biberon.
Säuglingsfürsorge *f. sg.* ocrotire a sugarilor.
Säuglingsheim, *-(e)s, -e, n.*, **Säuglingskrippe**, *-n, f.* creșă, cămin de sugari.
Säuglingsnahrung, *-en, f.* hrană pentru sugari.
Säuglings|pflege *f. sg.* îngrijire a sugarilor.
Säuglings|pflegerin, *-nen*, **Säuglings|schwester**, *-n, f.* soră puericultoare.
Säuglings|sterblichkeit *f. sg.* mortalitate a sugarilor.
Säuglingswaage, *-n, f.* cântar pentru sugari.
Saugloch, *-(e)s, -löcher, n. (tehn.)* orificiu, gură de aspirație.
Sau|glocke, *-n, f. (în expr.)* **die ~ läuten** a face glume obscene.
Sau|glück, *-(e)s, n. sg. (fam.)* noroc porcesc.
Saugluft *f. sg.* aer aspirat.
Saugluftbremse, *-n, f. (auto.)* frână cu depresiune.
Saugluftbremszylinder, *-s, -, m. (auto.)* cilindru de frână cu depresiune.
Saugmesser, *-s, -, m. (hidr.)* manometru de vid.
Saugnapf, *-(e)s, -näpfe, m. (med.* și *tehn.)* ventuză.
Saug|organ, *-s, -e, n.* **1.** *(zool.)* ventuză. **2.** *(tehn.)* organ de absorbție, de aspirare.
Saugpapier, *-s, -e, n.* hârtie sugativă, absorbantă.
Saugpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă de aspirație.
Saugpumpenbagger, *-s, -, m. (tehn.)* dragă cu pompe aspiratoare.
Saug|raum, *-(e)s, -räume, m. (tehn.)* cameră de aspirație.
sau|grob *adj. (fam.)* foarte mojic, grosolan, bădăran.
Saugrohr, *-(e)s, -e, n.*, **Saugröhre**, *-n, f.* **1.** *(maș.)* tub aspirator, țeavă de aspirație. **2.** *(auto.)* țeavă, conductă de admisiune. **3.** pipetă.
Saugrüssel, *-s, -, m.* **1.** *(zool.)* trompă. **2.** *(maș.)* trompă de aspirație.
Saugschlauch, *-(e)s, -schläuche, m.* **1.** tub, furtun aspirator. **2.** susetă.
Saugschwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* burete.
Saug|strahlpumpe, *-n, f. (tehn.)* ejector.
Saug|stutzen, *-s, -, m. (maș.)* ștuț, racord de aspirație.
Saugventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* supapă de aspirație, ventuză.
Saugvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* instalație de aspirație.
Saugwarze, *-n, f.* **1.** *(anat.)* sfârc al sânului, mamelon. **2.** *(bot.)* haustor, sugător.
Saugwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* **1.** pompă aspiratoare. **2.** sistem de pompe aspiratoare.
Saugwirkung, *-en, f.* efect de aspirație.
Saugwurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină absorbantă, sugătoare.
Saugzeit, *-en, f.* perioadă de alăptare.
sau|haft *adj.* și *adv. (fam.)* porcesc, murdar; porcește, ca un porc; **ein ~es Wetter** vreme câinească.
Sau|haftigkeit, *-en, f. (fam.)* murdărie, porcărie; purtare ordinară.
Sau|hatz, *-en, f. (vân.)* goană de mistreți cu câini.
Sau|haufen, *-s, m. sg. (vulg.)* adunătură, strânsură, bandă, derbedei; porci.
Sau|herde, *-n, f.* turmă de porci.
Sau|herdenton, *-(e)s, m. sg. (fam.)* ton vulgar, purtare trivială.
Sau|hetze, *-n, f.* v. Sauhatz.
Sau|hirt, *-en, -en, m.* porcar.
Sau|hund, *-(e)s, -e, m.* **1.** câine pentru vânătoare de mistreți. **2.** *(vulg.)* porc, câine, om ordinar.
Sau|igel, *-s, -, m. (fam.)* om murdar, îngălat; porc.

Sau|igelei, *-en, f. (fam.)* porcărie, mizerie.
sau|igeln, *sauigelte, gesauigelt (ich sauig(e)le), vb. (h) intr.* v. schweinigeln.
sauisch, säuisch *adj.* **1.** porcesc, murdar. **2.** porcos, necuviincios.
Saujagd, *-en, f.* vânătoare de mistreți.
saukalt *adj. (fam.)* foarte rece.
Saukerl, *-(e)s, -e, m. (fam.)* persoană vulgară, trivială, porc.
Sauklaue, *-n, f. (iron.)* scris de mână urât, necitet.
Saukoben, *-s, -, m. (reg.)* coteț de porci, cocină.
Saukram, *-(e)s, m. sg. (vulg.)* catrafuse (murdare).
Saulache, *-n, f.* băltoacă pentru porci.
Sauladen, *-s, -läden, m. (vulg.)* magazin cu marfă și servire proastă.
Säulchen, *-s, -, n. (dim.* de la Säule) colonetă.
Säule, *-n, f.* **1.** coloană; columnă; *(arhit.)* **dorische ~** coloană dorică; **gebündelte ~** coloană fasciculată; **gewundene ~** coloană torsadată; **eine marmorne ~** o coloană de marmură; **er steht da wie eine ~** stă ca o stană, parcă-i o stană (de piatră); *(fig.)* **die ~ des Rauches** coloana de fum. **2.** stâlp, suport, pilastru, picior; **die ~n stützen das Dach** stâlpii susțin acoperișul; *(fig.)* **eine ~ des Staates** un sprijin al statului; **eine ~ der Wissenschaft** un stâlp al științei. **3.** *(geom.)* prismă. **4.** *(mil.)* coloană; **die Heere marschierten in zwei ~n** armatele mărșăluiau pe două coloane. **5.** *(fiz.)* pilă; **galvanische** (sau **voltaische**) **~** pilă galvanică (sau voltaică).
Sau|leben, *-s, n. sg. (fam.)* viață mizerabilă, de câine.
Säulein, *-s, -, n. (dim.* de la Sau) purcea, scrofiță.
Säulen|abschluss, *-es, -schlüsse, m. (arhit.)* v. Säulenkapitell.
säulen|artig *adj.* ca o coloană, în formă de coloană.
Säulenbasis, *-basen, f. (constr.)* bază a coloanei, a stâlpului.
Säulenbau, *-(e)s, -ten, m. (constr.)* **1.** construcție de coloane. **2.** clădire cu coloane. **3.** colonadă.
Säulenbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu cu colonetă.
Säulenbrücke, *-n, f. (constr.)* pod cu pilaștri.
Säulenbündel, *-s, -, n. (constr.)* colonadă.
Säulendrehbohrmaschine, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* mașină de găurit cu coloană. **2.** *(mine)* perforator pe coloană.
Säulendrehkran, *-(e)s, -e* (și *-kräne), m. (tehn.)* macara-turn învârtitoare.
Säulenflan(t)sch, *-(e)s, -e, m. (constr.)* flanșă de coloană.
säulenförmig *adj.* în formă de coloană; ca o coloană, ca un stâlp.
Säulenfries, *-es, -e, m. (constr.)* friză a coloanei.
Säulenfuß, *-es, -füße, m. (constr.)* soclu, bază, piedestal de coloană.
Säulengang, *-(e)s, -gänge, m.* colonadă.
Säulengeländer, *-s, -, n. (constr.)* balustradă cu baluștri.
Säulengesims, *-es, -e, n. (constr.)* cornișă a coloanei.
Säulenhalle, *-n, f. (arhit.)* portic; peristil; sală cu coloane.
Säulenhals, *-es, -hälse, m. (constr.)* gât al coloanei.
Säulenhaupt, *-(e)s, -häupter, n.* v. Säulenkapitell.
Säulenheilige, *-n, -n (ein Säulenheiliger), m. (rel.)* stâlpnic; *(fam.)* **er stand da wie ein ~r** stătea ca Iosif Stâlpnicul.
Säulenhof, *-(e)s, -höfe, m. (arhit.)* peristil, curte cu coloane, patio.
Säulenkapitell, *-s, -e, n.*, **Säulenknauf**, *-s, -knäufe*, **Säulenkopf**, *-(e)s, -köpfe, m. (arhit.)* capitel, coronament al coloanei.
Säulenkranz, *-es, -kränze, m.* brâu de coloane.
Säulenmaschine, *-n, f. (maș.)* mașină-unealtă cu coloane.
Säulen|ordnung, *-en, f. (arhit.)* ordin de arhitectură.
Säulenplatte, *-n, f. (constr., maș.)* soclu al coloanei, plintă.
Säulenraum, *-(e)s, -räume, m. (constr.)* **1.** portic; peristil; hipostil. **2.** intercolonament, interval între două coloane.
Säulenreihe, *-n, f.* șir, rând de coloane; colonadă; peristil.
Säulensaal, *-(e)s, -säle, m. (arhit.)* sală hipostilă, hipostil.
Säulenschaft, *-(e)s, -schäfte, m. (constr.)* fus al coloanei.
Säulen|ständer, *-s, -, m. (constr.)* soclu al coloanei.
Säulen|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (constr.)* piedestal al coloanei.
Säulentempel, *-s, -, m.* templu cu coloane.
Säulen tragend *adj.* cu coloane.
Säulenvorbau, *-(e)s, -ten, m.* portic.
Säulenweite, *-n, f.* v. Säulenraum **(2)**.
Säulenwerk, *-(e)s, -e, n.* colonadă.
Saum, *-(e)s, Säume, m.* **1.** tiv; **der ~ des Ärmels** tivul mânecii. **2.** margine, chenar, bordură, lizieră; **der ~ des Waldes** liziera pădurii. **3.** *(tehn.)* falț. **4.** *(inv.)* încărcătură, samar, sarcină, povară (dusă de un animal). **5.** *(elv.)* veche măsură de capacitate (cca 150 litri).
Sau|magen, *-s, -, m.* **1.** stomac de porc. **2.** *(fig., fam.)* mâncău, gâman; sac fără fund. **3.** stomac sănătos. **4.** *(cul.)* tobă (de porc).
sau|mäßig *(fam.)* **I.** *adj. (vulg.)* foarte rău, prost; **eine ~e Arbeit leisten** a lucra foarte prost. **II.** *adv.* foarte, deosebit de...; **wir frieren ~** tremurăm de frig, ne e tare frig.
Säumchen, *-s, -, n. (dim.* de la Saum **(1)**) **1.** tivuleț. **2.** cerculeț.
Saum|eis, *-es, n. sg.* gheață de la mal.
saumen, *saumte, gesaumt, vb. (h) tr.* v. säumen **(I. 3, 4)**.
säumen, *säumte, gesäumt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tivi. **2.** a mărgini, a înconjura. **3.** *(inv.)* a încărca (animale de povară, catâri). **4.** *(inv.)* a transporta cu animale de povară, cu catâri. **II.** *intr. (livr.)* a șovăi, a ezita; a întârzia, a zăbovi; **ich darf nicht länger ~** nu mai pot zăbovi.
Sau|mensch, *-en, -en, m.* v. Saukerl.
Säumer[1], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care tivește. **2.** *m.* aparat de tivit (la mașina de cusut). **3.** persoană înceată, nehotărâtă, zăbovitoare.
Säumer[2], *-s, -, m. (inv.)* **1.** animal de povară; catâr. **2.** catârgiu. **3.** curier.
Säumerei, *-en, f.* zăbavă, întârziere.
säumern, *säumerte, gesäumert, vb. (h) tr.* v. säumen **(I. 3, 4)**.
Saum|esel, *-s, -, m.* **1.** măgar de samar. **2.** catâr.
Saumholz, *-es, -hölzer, n. (constr.)* grindă de bordură.
säumig *adj.* **1.** șovăitor, încet; mocăit. **2.** neglijent.
Säumigkeit, *-en, f.* **1.** încetineală; mocăială. **2.** neglijență.
Saumladen, *-s, -* (și *-läden), m.* scândură de aștereală la streașina acoperișului.
Saumnaht, *-nähte, f.* cusătură pe margine; tighel.
Säumnis, *-se, f.*, **Säumnis**, *-ses, -se, n.* zăboveală, zăbavă; șovăială; amânare, întârziere; **ohne ~** fără amânare.
Säumnisgebühr, *-en, f.* taxă suplimentară pentru întârziere.
Säumniszuschlag, *-(e)s, -schläge, m.* taxă suplimentară pentru întârzierea plății impozitelor.
Saumpfad, *-(e)s, -e, m.* cărare, potecă pentru animale de povară (în munți).
Saumpferd, *-(e)s, -e, n.* cal de povară, de samar.
Saumpfette, *-n, f. (constr.)* cosoroabă.
Saumross, *-es, -e, n.* v. Saumpferd.
Saumsal, *-e, f.*, **Saumsal**, *-(e)s, -e, n.* **1.** zăbavă, încetineală, întârziere. **2.** neglijență.
Saumsattel, *-s, -, m.* samar.
Saumschwelle, *-n, f. (constr.)* grindă de jos la ferma acoperișului; subgrindă, longrină, lemn de centură, coardă.
saumselig *adj. (livr.)* v. säumig.
Saumseligkeit *f. sg. (livr.)* v. Säumigkeit **(1)**.
Saum|steig, *-(e)s, -e, m.* v. Saumpfad.
Saumtier, *-(e)s, -e, n.* **1.** animal de povară, de samar. **2.** catâr.
Saumweg, *-(e)s, -e, m.* v. Saumpfad.
Saumzecke, *-n, f. (zool.)* cârcel, căpușă *(Ixodidae)*.
Sauna, *-s* (și *-nen), f.*, **Sauna|bad**, *-(e)s, -bäder, m.* baie de aburi, saună; **in die ~ gehen** a merge la saună.
saunen, *saunte, gesaunt, vb. (h) intr.* a face baie de aburi.
Saunest, *-(e)s -er, n. (fam.)* loc, colț murdar; murdărie, porcărie, mizerie; *(fig.)* cocină de porci.
saunieren, *saunierte, sauniert, vb. (h) intr.* v. saunen.
Saupacker, *-s, -, m.* v. Saubeller.
Saure, *-n (etwas Saures), n. sg.; (fam.; în expr.)* **gib ihm ~s!** dă-i! atinge-l! cârpește-l!
Säure, *-n, f.* **1.** *sg.* aciditate; acreală. **2.** *(chim.)* acid; **mehrbasige ~** acid polibazic; **die ~ greift das Metall an** acidul atacă metalul; **die ~ zerfrisst das Gewebe** acidul mănâncă țesutul.
säure|arm *adj.* puțin acid, cu grad scăzut de aciditate.
Säurebad, *-(e)s, -bäder, n. (tehn., tipogr.)* baie de acizi.
säurebe|ständig *adj.* rezistent la acizi; acidorezistent.
Säure bildend *adj. (chim.)* care generează, formează acizi.
Säurebildung, *-en, f. (chim.)* formare de acizi.
Säurebombe, *-n, f.* bombă cu acid.
Säurefarb|stoffe *pl.* coloranți acizi.
säurefest *adj.* v. säurebeständig.
säurefrei *adj. (chim.)* fără acid, neacid.
Säurege|halt, *-(e)s, m. sg.* conținut în acid.
säuregeschwellt *adj. (ind. chim.)* umflat în acizi.
Säuregrad, *-(e)s, -e, m. (chim.)* grad al acidității.
Saure-Gurken-Zeit și **Sauregurkenzeit** *f. sg. (fam. glumeț)* sezon mort.
säure|haltig *adj.* conținând acizi.
Säure|heber, *-s, -, m. (chim.)* sifon pentru acizi.
Säuremangel, *-s, m. sg. (med.)* hipoaciditate.
Säuremattierung, *-en, f. (tehn.)* mătuire, matisare prin (prelucrare cu) acizi.
Säuremesser, *-s, -, m. (chim.)* acidimetru.
Säuremörtel, *-s, -, m. (constr.)* tencuială antiacidă.
Säureschutz|an|strich, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* vopsire protectoare contra acizilor.
Säureschutz|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de protecție împotriva acizilor.
Säureteer, *-(e)s, -e, m.* gudron de rafinare.
Säure|überschuss, *-es, -schüsse, m. (med.)* hiperaciditate, excedent de acid gastric.
Säurevergiftung, *-en, f.* otrăvire cu acizi, intoxicație cu acizi.
Säurewecker, *-s, -, m.* **1.** *(med., farm.)* stimulent pentru secretarea acidului gastric. **2.** *(chim.)* acidulant pentru prepararea untului.
Saurier [-riɐ], *-s, -, m. (pal.)* saurian.
säurig *adj.* acrișor; acru.
Saus, *-es, m. sg.* **1.** vuiet, vâjâit. **2.** *(fig.)* iureș; **in ~ und Braus leben** a o duce numai în chefuri, în petreceri; **sie kamen im ~ heran** au venit într-un iureș.
Sau|sack, *-(e)s, -säcke, m. (cul.)* v. Saumagen **(4)**.
Sau|schwanz, *-es, -schwänze, m.* **1.** coadă a scroafei. **2.** *(text.)* ochi, ghid, conducător de fir.
Sause, *-n, f. (fam.)* **1.** chef, petrecere. **2.** tur al localurilor.
Sausebraus, *-es, -e, m.* v. Sauskopf.
säuseln, *säuselte, gesäuselt (ich säus(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a susura; **es säuselt linde in den Zweigen** crengile freamătă lin. **2.** *(fam., iron., glumeț)* a murmura, a șopti tandru, sentimental, mângâietor.
Säusel|stimme, *-n, f. (fam., iron., glumeț)* voce dulce, mângâietoare.
sausen, *sauste, gesaust (du, er saust) vb. intr.* **I.** *(h)* **1.** a vâjâi, a șuiera; a vui; **der Wind saust** vântul vâjâie; **es saust mir in den Ohren** sau **mir ~ die Ohren** îmi țiuie urechile. **2.** *(reg.)* a fermenta. **II.** *(s)* **1.** a fugi foarte repede, a se repezi; **er sauste daher** venea val-vârtej; *(fam.)* **jn. ~ lassen** a rupe relațiile cu cineva; **etwas ~ lassen** a renunța la ceva, a lăsa ceva baltă. **2.** *(fam.)* a cădea (jos). **3.** *(fam.)* a fi dat afară, a zbura. **4.** *(fam.)* a pica (la un examen); **er ist durchs Abitur gesaust** el a picat la bacalaureat.
sausen lassen, *ließ sausen, sausen gelassen (du, er lässt sausen), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a renunța. **2.** a da papucii.
Sauser, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* must în fermentație, tulburel. **2.** *(fam.)* chef, petrecere; **einen ~ machen** a trage un chef. **3.** pârț.
Sauseschritt, *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **im ~** în grabă mare, pe fugă.
Sausewein, *-(e)s, -e, m.* vin nou, tulburel.

Sausewind, *-(e)s, -e, m.* **1.** vânt șuierător. **2.** *(fam.)* persoană vijelioasă, grăbită, inconstantă. **3.** *(fam.)* copil foarte vesel și vioi.
Sauskopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* om cu capu-n traistă, apucat, repezit.
Sau|spieß, *-es, -e, m. (vân.)* lance de mistreți.
Sau|stall, *-(e)s, -ställe, m.* **1.** cocină de porci. **2.** *(fig.)* casă murdară, dezordonată; murdărie, porcărie, mizerie.
Sautanz, *-es, m. sg. (reg.)* tăiat al porcului.
sautieren [zo-], *sautierte, sautiert, vb. (h) tr. (cul.)* **1.** a prăji ușor în tigaie. **2.** a da ușor prin untură fierbinte bucăți de carne deja fripte.
Sautreiber, *-s, -, m.* porcar.
Sautrog, *-(e)s, -tröge, m.* troacă (de porci).
Sauwetter, *-s, -, m. (fam.)* vreme mizerabilă, câinească.
Sauwirtschaft, *-en, f. (fam.)* gospodărie neglijentă, administrație mizerabilă; **das ist eine ~!** e o porcărie!
sauwohl *adv. (fam.)* foarte bine; **mir ist ~** mă simt ca-n sânul lui Avram.
Sauwut *f. sg. (fam.)* furie, mânie puternică.
Sauzote, *-n, f. (vulg.)* glumă trivială.
Savanne [-va-], *-n. f. (geogr.)* savană.
Savonett|uhr [-vo-], *-en, f.* ceas de buzunar cu capac.
Savoyarde, *-n, -n, m.*, **Savoyer** [-'vɔjɐ], *-s, -, m.* savoiard, locuitor din Savoia.
savoyisch *adj.* savoiard.
Saxifraga, *-gen, f. (bot.)* ochii-șoricelului *(Saxifraga)*.
Saxophon [-'fo:n], *-s, -e, n. (muz.)* saxofon.
Saxophonist, *-en, -en, m.* saxofonist.
Säzeit *f. sg.* perioadă a semănăturilor, vreme a semănatului.
sazerdotal *adj.* sacerdotal, preoțesc.
SB *presc.* de la S e l b s t b e d i e n u n g (cu) autoservire.
S-Bahn, *-en, f. presc.* de la S c h n e l l b a h n tren rapid intraurban.
SBB *presc.* de la S c h w e i z e r i s c h e B u n d e s b a h n tren federal elvețian.
Sbirre, *-n, -n, m. (înv.)* zbir.
s.Br. *presc.* de la s ü d l i c h e B r e i t e latitudine sudică.
Sbrinz, *-(e)s. m. sg.* sortiment de brânză elvețiană.
scannen ['skɛnən], *scannte, gescannt, vb. (h) tr. (inform.)* a scana (imagini, date, fișiere).
Scanner ['skɛnɐ], *-s, -, m. (inform.)* scaner.
Scanning ['skɛnɪŋ], *-(s), -s, n.* scanare.
sch, Sch, *-, -, n.* grup de litere pentru sunetul ș.
sch! *interj.* **1.** ps! st! (murmur pentru potolire, liniștire). **2.** uș! (strigăt pentru gonire, îndepărtare a orătăniilor).
Schaar, *-(e)s, -e, n. (geol.)* banc, recif de nisip.
Schabau, *-s, -s, m. (reg.)* rachiu, alcool.
Schabbes, *-, -, m.* **1.** sabat (la evrei). **2.** *(fam.)* sărbătoare.
Schab|blatt, *-(e) s, -blätter, n. (arte plastice)* v. S c h a b k u n s t b l a t t.
Schabe, *-n, f.* **1.** răzătoare. **2.** rindea. **3.** *(entom.)* libarcă, gândac negru de bucătărie, șvab *(Blatta)*. **4.** *(reg.)* molie. **5.** *(reg.)* râie.
Schäbe, *-n, f.* **1.** *sg. (med.)* râie, scabie. **2.** pleavă (la melițatul inului); puzderie.
Schabefleisch, *-(e)s, n. sg. (cul.)* carne mărunțită cu cuțitul.
Schab|eisen, *-s, -, n.* răzuitoare, cuțitoaie, șabăr.
Schabemesser, *-s, -, n.* cuțit de răzuit, de fățuit, de șeruit; *(fot.)* razor pentru retuș, răzuitoare, custură.
schaben, *schabte, geschabt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a rade, a răzui; **Rüben ~** a curăța morcovi; *(fig.)* **er schabt ihm Rübchen** râde de el, îi dă cu tifla. **2.** *(tăb.)* a rade, a descărna pielea, a șerui. **3.** *(tipogr.)* a fățui manual. **4.** a freca. **II.** *tr.* și *refl.* **1.** *(glumeț)* a (se) rade, a (se) bărbieri; **sich** *(dat.)* **den Bart ~** a-și rade barba. **2.** *(fam.)* a se supăra.
Schabengift, *-(e)s, -e, n.* otravă pentru libărci, gândaci negri, șvabi.
Schabenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** coada-mielului *(Verbascum blattaria)*. **2.** sulfină *(Melilotus officinalis)*. **3.** iarbă-de-molii *(Ledum palustre)*.
Schaber, *-s, -, m.* **1.** răzuitor, șabăr, cuțit pentru decorticat, dălțiță. **2.** cuțit de rotărie.
Schabernack, *-s, -e, m.* **1.** festă, farsă; **jm. einen ~ spielen** a juca cuiva o festă; **~ treiben** a se ține de farse; **er hat es mir zum ~ getan** a făcut-o ca să mă necăjească. **2.** *(reg., glumeț)* copil zburdalnic, poznaș.
schabernacken, *schabernackte, geschabernackt, vb. (h) intr. (fam.)* a se ține de farse.
Schabhals, *-es, -hälse, m. (reg.)* zgârcit, avar, calic.
Schabhobel, *-s, -, m.* cuțitoaie.
schäbig *adj.* **1.** uzat, purtat, tocit, ros. **2.** jerpelit, ponosit, sărăcăcios. **3.** zgârcit, avar, calic, meschin. **4.** *(reg.)* râpciugos.
Schäbigkeit *f. sg.* **1.** jerpeleală, ponoseală. **2.** zgârcenie, calicie; meschinărie.
Schabkunst *f. sg.* **1.** *(arte plastice)* gravare cu dălțița, gravare în acvatinta. **2.** *(tipogr.)* procedeu mezzotinta.
Schabkunstblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** *(arte plastice)* gravură în acvatinta. **2.** *(tipogr.)* foaie tipărită în mezzotinta.
Schabkünstler, *-s, -, m.* **1.** *(arte plastice)* gravor cu dălțița. **2.** *(tipogr.)* specialist în procedeul mezzotinta.
Schablöffel, *-s, -, m. (med.)* chiuretă.
Schablone, *-n, f.* **1.** (și *tipogr.*) șablon, model, tipar; **nach der ~ arbeiten** a lucra după șablon; *(fig.)* a lucra după același calapod. **2.** clișeu, schemă; **in ~n denken** a fi lipsit de fantezie în gândire; **jn.** sau **etwas in eine ~ pressen** a sili pe cineva sau ceva să urmeze un șablon.
Schablonen|arbeit, *-en, f.* **1.** muncă de șablonare. **2.** muncă șablon, lipsită de fantezie, de originalitate.
schablonenhaft, **schablonenmäßig** **I.** *adj.* șablonard, rutinar. **II.** *adv.* mecanic, după tipic.
schablonieren, *schablonierte, schabloniert, vb. (h) tr.* **1.** a lucra cu (după) șabloane. **2.** *(tipogr.)* a șablona.
schablonisieren, *schablonisierte, schablonisiert, vb. (h) tr.* a tipiza, (și *fig.*) a șablona.
Schablonisierung, *-en, f.* șablonare.
Schabmanier *f. sg.* v. S c h a b k u n s t.
Schabmesser, *-s, -, n.* v. S c h a b e m e s s e r.
Schabotte, *-n, f. (tehn.)* șabotă.
Schabpapier, *-s, -e, n.* hârtie răzătoare, hârtie șmirghel, glaspapir.
Schabracke, *-n, f.* **1.** cioltar. **2.** *(fig., fam.)* cal bătrân, mârțoagă. **3.** *(fam., peior.)* lucru uzat; vechitură, dărăpănătură; șandrama. **4.** *(peior.)* babornită, hoașcă. **5.** *(vân.)* porțiune de culoare deschisă pe spatele animalelor. **6.** husă (pentru mobilă). **7.** draperie, volan (deasupra ferestrelor).
Schabsel, *-s, -, n.* răzătură.
Schab|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (tehn.)* sculă pentru răzuit.
Schabtechnik, *-en, f. (arte plastice)* tehnică de gravură în acvatinta.
Schabwerkzeug, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* unealtă pentru răzuit.
Schabzieger, **Schabziger**, *-s, m. sg. (elv.)* un fel de brânză cu verdeață.
Schabzigerklee, *-s, m. sg. (bot.)* sulcină albastră *(Trigonella coerulea)*.
Schach[1], *-(e)s, -e, m.* v. S c h a h.
Schach[2], *-(e)s, n. sg.* (joc de) șah; **~ spielen** a juca șah; **dem König ~ bieten** a da șah la rege; **der König steht im ~** regele e în șah; **~ (dem König(e))!** șah (la rege)!; **~ und matt!** șah mat!; *(fig.)* **jn. im (sau in) ~ halten** a ține pe cineva în șah.
Schach|aufgabe, *-n, f.* problemă de șah.
Schachblume, *-n, f. (bot.)* bibilică *(Fritillaria meleagris* L.).
Schachbrett, *-(e)s, -er, n.* tablă de șah, eșichier.
schachbrett|artig *adj.* cadrilat, cu pătrate albe și negre.
schachbrettförmig *adj.* ca o tablă de șah, ca un șah; cu pătrate negre și albe.
Schachbrettmuster, *-s, -, n.* model cadrilat.
Schach|ecke, *-n, f.* rubrică într-un ziar, într-o revistă care conține probleme de șah.
schachen, *schachte, geschacht, vb. (h) tr.* a desena pătrate negre și albe, a cadrila negru cu alb.
Schachen, *-s, -, m. (reg.)* **1.** bucată, colț de pădure. **2.** *(elv.)* luncă.
Schacher, *-s, m. sg.* comerț cu tocmeală; speculă, învârteală; **~ treiben** a face vânzare cu multă tocmeală și escrocherii.
Schächer, *-s, -, m. (bibl.)* tâlhar (de drumul mare); ucigaș; *(în expr.)* **ein armer ~** un biet nenorocit, un biet păcătos.
Schacherei *f. sg.* v. S c h a c h e r.
Schacherer, *-s, -, m.* negustoraș; comerciant ambulant; speculant.
Schachergeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** prăvălie de mărunțișuri. **2.** comerț, negoț de mărunțișuri. **3.** negustorie necinstită; speculă.
Schacher|handel, *-s, m. sg.* v. S c h a c h e r.
schachern, *schacherte, geschachert, vb. (h) intr.* a face comerț mărunt; a face comerț ambulant; a face negustorie murdară, a face învârteli, a specula.
Schachfeld, *-(e)s, -er, n.* pătrat de pe tabla de șah.
Schachfigur, *-en, f.* figură de șah.
schachförmig *adj.* v. s c h a c h b r e t t f ö r m i g.
Schachgroßmeister, *-s, -, m. (sport)* mare maestru de șah.
schachmatt *adj.* **1.** *(șah)* mat: **~ setzen** a face mat. **2.** *(fig.)* sleit, istovit, la capătul puterilor; desființat, dărâmat, distrus; **nach dem Ausflug waren sie ganz ~** după excursie erau istoviți.
Schachmatt, *-, (rar) -s, n.* șah mat.
Schachmeister, *-s, - m. (sport)* maestru de șah; campion de șah.
Schachmeisterschaft, *-en, f. (sport)* campionat de șah.
Schach|olympiade, *-n, f. (șah)* concurs internațional de șah organizat din doi în doi ani.
Schachpartie [-ti:ən], *-n, f. (sport)* partidă de șah.
Schach|spiel, *-(e)s, -e, n,* joc de șah.
Schach|spieler, *-s, -, m.* jucător de șah, șahist.
Schacht, *-(e)s, Schächte, m.* **1.** *(mine)* puț (de mină): **einen ~ bohren** a săpa un puț. **2.** puț; luminator; lojă, casă (de ascensor). **3.** *(metal.)* parte cilindrică a cuptoarelor; cuvă. **4.** *(av. mil.)* clapă de lansare a bombelor (la avioane). **5.** *(reg.)* bătaie. **6.** *(reg.)* carâmb de cizmă. **7.** *(reg.)* vargă, nuia; băț. **8.** *(înv.)* măsură de volum.
Schacht|ab|bohren, *-s, n. sg. (mine)* forare a unui puț.
Schacht|abteilung, *-en, f. (mine)* compartiment de puț (de mină).
Schacht|abteufung, *-en, f. (mine)* adâncire a unui puț.
Schach|tafel, *-n, f.* v. S c h a c h b r e t t.
Schacht|anlage, *-n, f. (mine)* exploatare minieră cu puț.
schacht|artig *adj.* sub formă de puț.
Schachtbohrer, *-s, -, m. (mine)* sapă de puț.
Schachtbrunnen, *-s, -, m. (hidr.)* puț de apă, fântână forată.
Schachtbühne, *-n, f. (mine)* rampă de puț.
Schacht|einfahrt, *-en, f. (mine)* intrare în puț.
Schacht|einschnürung, *-en, f. (mine)* îngustare a secțiunii puțului.
Schachtel, *-n, f.* **1.** cutie; **wie aus der ~ gezogen** ca scos din cutie; **eine ~ Zündhölzer** o cutie de chibrituri; **eine angebrochene ~** o cutie (cu mărfuri) începută. **2.** *(fam.; în expr.)* **eine alte ~** o babă, o babornită, o babă-hârcă. **3.** v. S c h a c h t e l b e t e i l i g u n g.
Schachtelbeteiligung, *-en, f. (ec.)* **1.** asociere a unei societăți de capital cu o altă societate de capital la care participă cel puțin cu o pătrime. **2.** cotă-parte obținută în urma unei astfel de asocieri.
Schächtelchen, *-s, -, n. (dim.* de la S c h a c h t e l) cutiuță.
Schachteldeckel, *-s, -, m.* capac de cutie.
Schachteldividende [-vi-], *-n, f. (ec.)* dividend obținut în urma asocierii a două societăți de capital.
Schachtelgesellschaft, *-en, f. (ec.)* societate de capital care deține o parte dintr-o societate de capital.
Schachtelgut, *-(e)s, -güter, n. (com.)* marfă ambalată în cutii.
Schachtelhalm, *-(e)s, -e, m. (bot.)* coada-calului *(Equisetum)*.
Schachtelhalmgewächs, *-es, -e, n. (bot.; mai ales pl.)* ecvisetacee *(Equisetaceae)*.
Schachtelmacher, *-s, -, m.* lucrător într-o fabrică de cutii.
schachteln, *schachtelte, geschachtelt (ich schacht(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a băga, a potrivi o parte în cealaltă (ca la cutia de chibrituri). **2.** *(înv.)* a lustrui cu coada-calului (obiecte de cositor). **3.** *(gram.)* a intercala propozițiile unele în altele; a încâlci topica frazei.
Schachtel|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* frază complicată, cu propoziții intercalate.

Schachtelung, *(rar) -en, f.* îmbinare, intercalare.
Schachtelwicklung, *-en, f. (tel.)* bobinare după şablon.
schachten, *schachtete, geschachtet (du schachtest, er schachtet), vb. (h) intr. (mine)* a săpa un puţ, a excava.
schächten, *schächtete, geschächtet (du schächtest, er schächtet), vb. (h) tr.* a sacrifica vite şi păsări (după ritul mozaic).
Schächter, *-s, -, m.* haham.
Schachtfeld, *-(e)s, -er, f. (mine)* câmp al puţului.
Schachtfüll|ort, *-(e)s, -örter, m.(mine)* v. Schachtbühne.
Schachtfutter, *-s, -, n. (metal.)* căptuşeală a cuvei.
Schachtgebäude, *-s, -, n. (mine)* clădire a administraţiei minei.
Schachthäus|chen, *-s, -, n. (mine)* clădire în care dă puţul de mină.
Schacht|holz, *-es, n. sg. (mine)* cadru de lemn la puţ.
Schachtisch, *-(e)s, -e, m.* masă de şah.
Schachtmeister, *-s, -, m. (mine)* şef de echipă.
Schacht|ofen, *-s, -öfen m. (metal.)* cuptor cu cuvă.
Schacht|sohle, *-n, f. (mine)* fundul puţului.
Schacht|sumpf, *-(e)s, -sümpfe, m. (mine)* jomp al puţului.
Schächtung, *-en, f.* sacrificare de vite şi păsări (după ritul mozaic).
Schachturnier, *-s, -e, n.* turneu de şah.
Schach|uhr, *-en, f. (sport)* ceas dublu (pentru concursul) de şah.
Schachweltmeister, *-s, -, m.* campion mondial la şah.
Schachzabel, *-s, -, n.* eşichier.
Schachzug, *-(e)s, -züge, m. (şah)* mutare.
schackern, *schackerte, geschackert,* **schäckern**, *schäckerte, geschäckert, vb. (h) intr. (despre păsări)* a ţipa.
Schadchen, *-s, -, n. (jargon, în limbajul hoţilor)* mijlocitor de căsătorii, peţitor.
Schade, *-ns, Schäden, m.* v. Schaden.
schade *adj. invar.* păcat; prea bun; **es ist ~** e păcat; **~ um ihn!** păcat de el; **~ darum!** păcat de asta; **sich** *(dat.)* **zu ~ für** (sau **zu**) **etwas** sau **für jn. sein** a se socoti prea bun pentru ceva sau cineva; **du bist dir wohl zu ~ für diese Arbeit?** te crezi prea bun pentru treaba asta?; **zu ~ für diesen Zweck** prea bun pentru acest scop; **zu ~ zum Wegwerfen** prea bun pentru a fi aruncat.
Schädel, *-s, -, m.* **1.** ţeastă a capului, craniu. **2.** *(fam.)* cap, căpăţână; **er will mit dem ~ durch die Wand** vrea să treacă cu capul prin zid, se încăpăţânează să facă ce nu se poate; **jm. eins auf den ~ geben** a-i da cuiva una în cap; *(fig.)* **ein hohler ~** un cap sec; **sich** *(dat.)* **den ~ einrennen** a da cu capul de pragul de sus; **sich** *(dat.)* **etwas in den ~ setzen** a-şi pune ceva în minte; **jm. brummt** sau **raucht der ~** îl doare capul, îi vâjâie capul de durere; **etwas geht** sau **will jm. nicht in den ~ (hinein)** cuiva nu-i intră, nu vrea să-i intre ceva în cap; **etwas geht jm. nicht aus dem ~** cuiva nu vrea să-i iasă ceva din cap.
Schädelbasis *f. sg. (anat.)* bază a craniului.
Schädelbasisbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* fractură a bazei craniului.
Schädelbohrer, *-s, -, m. (med.)* trepan.
Schädelbohrung, *-en, f. (med.)* trepanaţie (a craniului).
Schädelbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* fracturare, fractură a craniului.
Schädeldach, *-(e)s, -dächer, n.,* **Schädeldecke**, *-n, f. (anat.)* calotă craniană.
Schädelform, *-en, f.* formă a craniului.
Schädelgrund, *-(e)s, m. sg.* v. Schädelbasis.
Schädelgrundbruch, *-(e)s, -brüche, m.* v. Schädelbasisbruch.
Schädelhaut, *-häute, f. (anat.)* piele a craniului.
Schädelhöhle, *-n, f. (anat.)* cavitate craniană.
schädelig *adj. (anat.; în compuse)* **lang ~** dolihocefal; **rund ~** brahicefal.
Schädelknochen, *-s, -, m. (anat.)* os, parte a craniului.
Schädelkult, *-s, m. sg.* cult al craniilor (la popoare primitive).
Schädel|lehre *f. sg.* craniologie; frenologie.
Schädelmesser, *-s, -, m. (med.)* craniometru.
Schädelnaht, *-nähte, f. (anat.)* sutură a craniului.
Schädel|stätte *f. sg. (bibl.)* Golgota.
Schädeltier, *-(e)s, -e, n. (zool., înv.).* vertebrată.
Schädelverletzung, *-en, f. (med.)* v. Schädelbruch.
schaden, *schadete, geschadet (du schadest, er schadet), vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a dăuna, a strica, a face rău (cuiva); a fi vătămător, dăunător; **das viele Trinken schadet der Gesundheit** băutura multă dăunează sănătăţii; **willst du mir ~?** vrei să-mi faci rău? **was schadet das?** ce-are a face? **das schadet nichts** nu face nimic; **das schadet ihm nicht** nu-i strică, aşa-i trebuie; **hilft es nicht, so schadet's doch nicht** chiar dacă n-ajută, de stricat nu strică.
Schaden, *-s, Schäden, m.* **1.** pagubă, daună, lezare, prejudiciu, stricăciune, pierdere; **jm. ~ zufügen** a face cuiva o pagubă; a face cuiva rău; **einen ~ anrichten** (sau **verursachen** sau **stiften**) a face o pagubă, o stricăciune; **einen ~ (er)leiden** (sau **haben**) a suferi o pagubă; **~ leiden** a se deteriora, a suferi stricăciuni; **den ~ abschätzen** sau **feststellen** a evalua, a constata paguba; **ein großer ~ hat ihn getroffen** a suferit o mare pagubă; **es ist vielleicht gar kein ~, dass...** poate nu strică faptul că...; **zu ~ kommen** a suferi pagube, pierderi; a se deteriora; **mit ~ verkaufen** a vinde cu (sau în) pierdere; **fort** (sau **ab** sau **weg**) **mit ~** opt cu-a brânzei! **2.** *(tehn.)* pană (de funcţionare); defect; accident; avarie. **3.** daună fizică, rănire; **zu ~ kommen** a suferi daune fizice, răni.
Schadenberechnung, *-en, f.* calcul al daunelor.
Schadenbericht, *-(e)s, -e, m. (mar.)* raport de avarie.
Schadenbeseitigung, *-en, f.* v. Schadensbeseitigung.
Schaden|er|eignis, *-ses, -se, n.* v. Schadensereignis.
Schaden|ersatz, *-es, m. sg. (jur.)* despăgubire, daune-interese; **wer wird ihm ~ geben?** cine o să-l despăgubească?
Schaden|ersatz|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m. (jur.)* pretenţii la daune-interese, la despăgubire.
Schaden|ersatzklage, *-n, f. (jur.)* acţiune de daune-interese.
Schaden|ersatzleistung, *-en, f. (jur.)* reparaţii civile.
Schaden|ersatzpflicht, *-en, f. (jur.)* obligaţie de despăgubire.
schaden|ersatzpflichtig *adj. (jur.)* obligat la despăgubire.
Schadenfall, *-(e)s, -fälle, m. (jur.)* v. Schadensfall.
Schadenfest|stellung, *-en, f. (jur.)* **1.** constatare a daunei. **2.** v. Schadenersatz.
Schadenfeuer, *-s, -, n.* incendiu.
Schadenfreiheitsrabatt, *-(e)s, -e, m. (jur.)* reducere a primei de asigurare acordate la asigurarea obligatorie pentru autovehicule în caz că nu există daune într-un anumit interval de timp.
Schadenfreude *f. sg.* bucurie răutăcioasă (de necazul altuia).
schadenfroh *adj.* bucuros de necazul altuia, răutăcios.
Schadenkommission, *-en, f. (jur.)* comisie de evaluare a daunelor.
Schadenmeldung, *-en, f.* anunţare a daunei.
Schaden|nachweis, *-es, -e, m. (jur.)* v. Schadenersatz.
Schadensbegrenzung *f. sg. (jur.)* limitare a pagubelor.
Schadensberechnung, *-en, f.* v. Schadenberechnung.
Schadensbericht, *-(e)s, -e, m.* v. Schadenbericht.
Schadensbeseitigung, *-en, f.* înlăturare a avariei, reparare.
Schadenschätzung, *-en, f.* evaluare a daunelor.
Schadens|ereignis, *-ses, -se, n.* accident cu daune, cu avarii.
Schadens|ersatz, *-es, -sätze, m.* v. Schadenersatz.
Schadensfall, *-(e)s, -fälle, m. (în expr.)* **im ~** în caz de daune, de avarii.
Schadensfest|stellung, *-en, f.* v. Schadenfeststellung.
Schadensfeuer, *-s, -, n.* v. Schadenfeuer.
Schadensnachweis, *-es, -e, m.* v. Schadennachweis.
Schaden|stiftung, *-en, f.* provocare de daune, creare de prejudiciu.
Schadensumme, *-n, f.* sumă, total a(l) daunelor.
Schadensver|hütung, *-en. f.* prevenire a avariilor.
Schadensversicherung, *-en. f.* v. Schadensversicherung.
Schadenvergütung, *-en, f.* v. Schadenersatz.
Schadenver|hütung, *-en. f.* v. Schadensverhütung.
Schadenversicherung, *-en, f. (jur.)* asigurare contra daunelor, a avariilor.
Schadfraß, *-es, -e, m. (agric.)* daună cauzată de dăunători.
schadhaft *adj.* stricat, deteriorat, defectuos; **~ werden** a se strica, a se deteriora; **~e Zähne** dinţi cariaţi, stricaţi.
Schadhaftigkeit *f. sg.* stare de stricăciune, de deteriorare.
Schadhirsch, *-(e)s, -e, m. (vân.)* cerb stricător.
schädigen, *schädigte, geschädigt, vb. (h) tr.* a păgubi; a strica, a face rău (cuiva); **er hat mich arg geschädigt** m-a lezat, m-a păgubit grav.
Schädiger, *-s, -, m. (jur.)* păgubitor.
Schädigung, *-en, f.* păgubire.
Schad|insekt, *-(e)s, -en, n. (entom.)* insectă dăunătoare.
schädlich *adj.* dăunător, vătămător, nociv; **der Wein ist mir ~** vinul îmi face rău.
Schädlichkeit *f. sg.* nocivitate.
Schädling, *-s, -e, m.* **1.** *(agr., silv.)* dăunător. **2.** *(pol.)* sabotor.
Schädlings|akt, *-(e)s, -e, m.* act de sabotaj.
Schädlingsbefall, *-(e)s, m. sg. (agr., silv.)* atacare, atac de către dăunători.
Schädlingsbekämpfung *f. sg. (agr.)* combatere a dăunătorilor.
Schädlingsbekämpfungsmittel, *-s, -, n. (agr., silv.)* mijloc de combatere a dăunătorilor.
Schädlings|element, *-(e)s, -e, n.* element vătămător, dăunător, nociv.
schadlos *adj.* nevătămat, fără pagubă; *(în expr.)* **jn. ~ halten** a despăgubi pe cineva; **sich an jm. ~ halten** a se despăgubi pe socoteala cuiva.
Schadlosbürge, *-n, n, m. (jur.)* girant la garanţia în caz de deficit.
Schadlos|erklärung, *-en, f. (jur.)* declaraţie de despăgubire.
Schadloshaltung *f. sg.* despăgubire, indemnizare.
Schad|stoff, *-(e)s, -e, m.* substanţă dăunătoare, toxină.
schad|stoff|arm *adj.* sărac în toxine, cu puţine toxine.
schad|stoff|frei *adj.* fără toxine, netoxic.
Schaf, *-(e)s, -e, n. (zool.)* oaie *(Ovis)*; **kleines ~** oiţă; *(fig., fam.)* **ein rechtes ~** un găgăuţă; **verirrtes ~** oaie rătăcită; **das schwarze ~ sein** a fi oaia neagră; **die ~e von den Böcken trennen** sau **scheiden** a separa pe cei buni de cei răi; **ein ~ folgt dem andern** merg ca oile, se iau unul după altul ca oile; **er lässt sich vom ~ beißen** e prost ca noaptea, e prost de dă în gropi; **die ~e austreiben** a se purta prosteşte, ca un nerod; **auch die gezählten ~e frisst der Wolf** şi oile însemnate sunt mâncate de lup; necazul nu alege; moartea nu alege; **man kann die ~e scheren, aber man darf ihnen nicht das Fell abziehen** să nu ceri omului mai mult decât poate da.
Schafblattern *pl. (med.)* varicelă.
Schafbock, *-(e)s, -böcke, m. (zool.)* berbec.
Schäfchen, *-s, -, n. (dim.* de la Schaf) **1.** oiţă, mioară; *(în expr.)* **sein ~ ins Trock(e)ne bringen** a-şi asigura partea sa, câştigul său; **sein ~ scheren** a trage spuza pe turta sa; **~ zählen** a număra oi (când nu poţi dormi). **2.** v. Schäfchenwolken.
Schäfchenwolken *pl.* nori mici şi albi, mieluşei.
Schafdünger, *-s, m. sg.* gunoi de oi.
Schafe, *-n, f. (bot., reg.)* mazăre dulce *(Pisum sativum).*
Schafegel, *-s, -, m. (zool.)* gălbează *(Fasciola hepatica).*
Schäfer, *-s, -, m.* păstor, cioban.
schäfer|artig I. *adj.* ciobănesc. **II.** *adv.* ciobăneşte.
Schäferdichtung, *-en, f. (lit.)* **1.** poezie pastorală. **2.** poem bucolic.
Schäferei, *-en, f.* **1.** stână. **2.** *sg.* ciobănie.
Schäfergedicht, *-(e)s, -e, n.* v. Schäferdichtung **(2).**
Schäfer|hund, *-(e)s, -e, m.* **1.** câine ciobănesc; dulău. **2. deutscher ~** câine-lup, ciobănesc german.
Schäfer|hütte, *-n, f.* stână.
Schäferin, *-nen, f.* păstoriţă, ciobăniţă.
Schäferjunge, *-n, -n, m.* ciobănaş.
Schäferkarren, *-s, -, m.* cotigă ciobănească.
Schäferknabe, *-n, -n, m.* ciobănaş.
Schäferleben, *-s, n. sg. (poet.)* viaţă pastorală.

Schäferlied, *-(e)s, -er,* n. cântec pastoral; doină ciobănească, de ciobănie.
Schäfermädchen, *-s, -, n.* păstoriță.
Schäferpfeife, *-n, f.* fluier ciobănesc.
Schäfer|roman, *-s, -e, m. (lit.)* roman pastoral.
Schäfer|spiel, *-(e)s, -e, n. (teatru)* piesă pastorală, bucolică.
Schäfer|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* bâtă ciobănească, ciomag.
Schäfer|stündchen, *-s, -, n.*, **Schäfer|stunde**, *-n, f.* oră de întâlnire a îndrăgostiților.
Schaf|euter, *-s, -, n. (bot.)* văcălia-oilor *(Polyporus ovinus).*
Schaff[1], *-(e)s, -e, n. (reg.)* **1.** ciubăr. **2.** dulap.
Schaff[2], *-(e)s, m. sg. (în expr., reg.)*; **seinen ~ haben** a avea treaba lui.
Schäffchen, *-s, -, n. (dim.* de la Schaff) ciubăr mic.
Schaffe *f. sg. (fam.)* realizare, reușită; *(în expr.)* **eine ~!** o grozăvie!
Schaffel, *-s, -, n. (reg.)* găleată, căldare, vadră.
Schaf|fell, *-(e)s, -e, n.* piele, blană de oaie.
schaffen[1], *schaffte, geschafft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a face, a realiza, a reuși; a prididi, a dovedi; **wir werden es schon ~** o scoatem noi la capăt; **das hätten wir geschafft** asta s-a făcut; **ich schaff(e) es nicht** nu pridídesc; *(fam.)* **die Hitze hat mich heute geschafft** căldura de azi m-a terminat; **geschafft sein** a fi obosit, epuizat. **2.** a lucra, a se ocupa (cu ceva); **ich habe damit nichts zu ~** cu aceasta nu am nimic de-a face. **3.** *(în expr.)* **Hilfe ~** a duce, a da ajutor, a ajuta; **Raum ~** a face loc; **Rat ~** a găsi o soluție, un leac; **Linderung ~** a ușura, a alina; **sich** *(dat.)* **zu ~ machen a)** a fi ocupat cu ceva, a trebălui; **b)** a-și găsi, a-și face de lucru (aparent). **4.** a transporta, a duce, a face să ajungă (undeva sau de undeva); **etwas an Ort und Stelle ~** a duce ceva la destinație, la fața locului; **sich** *(dat.)* **etwas vom Hals ~** a se descotorosi, a scăpa de ceva; **aus dem Hause ~** a scoate din casă; **auf die Seite** (sau **beiseite**) **~ a)** a face să dispară; **b)** a deturna; **etwas aus dem Wege ~** a înlătura ceva din cale; *(fig.)* a învinge o piedică; **jn. aus dem Wege** (sau **aus der Welt**) **~** a ucide, a lichida pe cineva. **5.** *(reg.)* a porunci, a comanda. **6.** *(mar.)* a mânca. **II.** *intr.* a lucra, a munci, a fi ocupat, a face; **sie schafft den ganzen Tag** muncește toată ziua; **jm. viel zu ~ machen** a face, a da cuiva multă bătaie de cap. **III.** *refl. (impers.)* **mit dem Gerät schafft sich leichter** cu aparatul se lucrează mai ușor; **du hast dich müde geschafft** ai obosit muncind; **du hast dir die Hände wund geschafft** ți-ai rănit mâinile muncind.
schaffen[2], *schuf, geschaffen, vb. (h) tr.* a crea, a produce; **dieser Maler hat unvergängliche Kunstwerke geschaffen** acest pictor a creat opere de artă nemuritoare; **für** sau **zu etwas wie geschaffen sein** a fi făcut pentru ceva.
Schaffen, *-s, n. sg.* **1.** creare, producere. **2.** muncă, lucru, activitate.
schaffend I. *part. prez.* de la schaffen. **II.** *adj.* creator; **der ~e Mensch** omul creator; **ein ~ er Geist** un spirit creator.
Schaffende, *-n, -n (ein Schaffender), m.* și *f.* creator(-oare), realizator(-oare).
Schaffensbegeisterung *f. sg.* entuziasm creator.
Schaffensdrang, *-(e)s, m. sg.* dorință, impuls de a munci, de a crea.
Schaffensfreude *f. sg.* bucurie, plăcere de a crea, de a realiza, de a munci.
schaffensfreudig *adj.* bucuros, dornic de a munci, de a crea; activ, harnic.
Schaffensfreudigkeit *f. sg.* poftă de a munci, de a crea; dragoste de muncă.
Schaffensgeist, *-(e)s, n. sg.* spirit creator.
Schaffenskraft, *-kräfte, f.* forță creatoare, putere de creație.
Schaffenslust *f. sg.* v. Schaffensfreude.
schaffenslustig *adj.* v. schaffensfreudig.
Schaffensmacht *f. sg.* v. Schaffenskraft.
Schaffensmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate, putință de creație.
Schaffens|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de creație.
Schaffens|prozess, *-es, -e, m.* proces de creație.
Schaffensweise, *-n, f.* mod de creație.
Schaffer, *-s, -, m.* **1.** om care muncește, care creează. **2.** *(mar.)* bucătar (pe un vas). **3.** *(austr.)* v. Schaffner **(3).**
Schafferei, *-en, f. (mar.)* cămară de alimente.
schaffig *adj. (reg.)* harnic, muncitor.
Schaf|fleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de oaie.
Schäffler, *-s, -, m. (reg.)* v. Böttcher.
Schaffner, *-s, -, m.* **1.** conductor (de tren). **2.** taxator (de tramvai). **3.** *(înv.)* vătaf, administrator, intendent economic; supraveghetor.
Schaffnerei, *-en, f.* **1.** administrație, economat, intendență. **2.** locuință a vătafului, a intendentului.
Schaffnerin, *-nen, f.* **1.** conductoare. **2.** taxatoare (de tramvai). **3.** *(înv.)* administratoare; menajeră.
schaffnerlos *adj.* fără taxator.
Schaffung *f. sg.* creație, creare, procurare; **die ~ von Arbeitsplätzen** crearea de locuri de muncă.
Schaffungskraft, *-kräfte, f.* v. Schaffenskraft.
Schafgarbe, *-n, f. (bot.)* coada-șoricelului *(Achillea millefolium* L.); **edle ~** coada-șoricelului medicinală.
Schafherde, *-n, f.* turmă de oi.
Schafhirt, *-en, -en, m.* cioban, păstor.
Schafhürde, *-n, f.* țarc (la stână).
Schafhusten, *-s, m. sg. (pop.)* tuse convulsivă, măgărească.
schafig *adj.* **1.** ca o oaie; ca oaia; ca oile; ca de oaie. **2.** prost, stupid.
Schafkälte *f. sg. (met.)* val de frig în luna iunie.
Schafkamel, *-s, -e, n. (zool.)* lama *(Lama vicugna).*
Schafkäse, *-s, -, m.* brânză de oaie.
Schafknecht, *-(e)s, -e, m.* v. Schäfer.
Schafkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* v. Schafskopf.
Schaflamm, *-(e)s, -lämmer, n.* miel.
Schaflaus, *-läuse, f. (zool.)* căpușă *(Melophagus ovinus).*
Schafleder, *-s, n. sg.* piele de ovine; meșină; *(fig.)* **wie ~ ausreißen** a o șterge.
schafledern *adj.* din (sau de) piele de ovine.
Schäflein, *-s, -, n. (dim.* de la Schaf) v. Schäfchen **(1).**
Schaflinse, *-n, f. (bot.)* beșicoasă, salcâm galben *(Colutea arborescens* L.).
Schafmäulchen, *-s, -, n. (bot.)* fetică *(Valerianella olitoria).*
Schafmilch *f. sg.* lapte de oaie.
Schafmist, *-(e)s, m. sg.* gunoi de oaie.
Schafmutter, *-mütter, f.* oaie cu miel.
Schaf|ochs, *-en, -en, m. (zool.)* juncan de mosc *(Ovibovinae).*
Schafott, *-(e)s, -e, n.* eșafod; **er bestieg das ~** s-a urcat pe eșafod.
Schafpelz, *-es, -e, m.* cojoc, blană de oaie; *(fig.)* **der Wolf im ~** lupul în piele de oaie; **den ~ umhängen** a vorbi dulce, a face pe binevoitorul.
Schafpocken *pl.* v. Schafblattern.
Schafporling, *-s, -e, m. (bot.)* văcălia-oilor *(Polyporus ovinus).*
Schafschere, *-n, f.* foarfece de tuns oile.
Schafscherer, *-s, -, m.* tunzător de oi.
Schafschur, *-en, f.* tuns al oilor.
Schafsfell, *-(e)s, -e, n.* v. Schaffell.
Schafsgesicht, *-(e)s, -er, n.* **1.** mutră prostănacă. **2.** nătărău.
Schafskälte *f. sg.* v. Schafkälte.
Schafskäse, *-s, -, m.* v. Schafkäse.
Schafskleid, *-(e)s, -er, n. (fig.; în expr.)* **ein Wolf im ~** (sau **in den ~ern**) un lup în piele de oaie.
Schafskopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** *(fam.)* nătărău, prost, dobitoc. **2.** nume al unui joc de cărți.
schafsköpfig *adj.* prostănac, stupid.
schafsmäßig *adv.* v. schafig.
Schafsmilch *f. sg.* v. Schafmilch.
Schafsnase, *-n, f.* **1.** bot de oaie. **2.** v. Schafskopf. **3.** nume al unui soi de mere.
Schafs|pelz, *-es, -e, m.* v. Schafpelz.
Schaf|stall, *-(e)s, -ställe, m.* saivan, staul.
Schaf|stelze, *-n, f. (ornit.)* codobatură galbenă *(Motacilla flava).*
Schaft, *-(e)s, Schäfte, m.* **1.** mâner; coadă (de suliță, de steag). **2.** pat (de pușcă). **3.** fus (de coloană). **4.** prăjină, tijă; drug. **5.** *(bot.)* tijă, tulpină (fără frunze). **6.** carâmb (de cizmă). **7.** *(reg.)* dulap, etajeră, raft (de cărți). **8.** *(tipogr.)* corp (de literă).
Schaft|ansatz, *-es, -sätze, m. (maș.)* umăr (la tijă).
Schaftdruck, *-(e)s, -drucke, m. (maș.)* componenta radială a forței de așchiere.
schäften, *schäftete, geschäftet (du schäftest, er schäftet), vb. (h) tr.* **1.** a prevedea cu o coadă. **2.** a pune carâmb (la cizme). **3.** a pune pat la pușcă. **4.** *(tehn.)* a lega, a cupla, a prevedea cu un mâner. **5.** *(hort.)* a altoi. **6.** *(reg.)* a trage o mamă de bătaie, a altoi.
Schaftfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză cu coadă.
Schaftgewebe, *-s, -, n. (text.)* țesătură cu legătura obținută pe un război cu mașină cu ițe.
Schaft|halm, *-(e)s, -e, m. (reg., bot.)* coada-calului, barba-sasului *(Equisetum).*
Schaft|holz, *-es, -hölzer, n.* **1.** lemn (pentru patul puștii, pentru mânere etc.). **2.** *(text.)* stinghie de lemn a ițel.
Schaft|hub, *-(e)s, -hübe, m. (text.)* cursă a ițel.
Schaftkern, *-(e)s, -e, m. (metal.)* miez cilindric (la turnătorie).
Schaftleder, *-s, n. sg.* piele pentru carâmburi.
Schaftleisten, *-s, -, m.* calapod de întins carâmbul cizmei.
Schaftmaschinenweb|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (text.)* război de țesut cu ratieră.
Schaftrad, *-(e)s, -räder, n. (maș.)* roată cu ax monobloc.
Schaf|trieb, *-(e)s, -e, m.* pășunat.
Schaf|trift, *-en, f.* imaș, pășune pentru oi.
Schaftring, *-(e)s, -e, m.* inel de fixare, de fretare (la mânerele uneltelor, la țevi de pușcă etc.).
Schaftrinne, *-n, f. (constr.)* canelură de coloană.
Schaftschemel, *-s, -, m. (text.)* călcător, tălpiță.
Schaft|stiefel, *-s, -, m.* cizmă.
Schaftung, *-en, f. (maș.)* așezare a sculei.
Schäftung *f. sg.* **1.** punere a patului (la pușcă). **2.** punere de carâmbi noi (la cizme).
Schafweide, *-n, f.* pășune de oi.
Schafwolle *f. sg.* lână de oaie.
Schafwoll|stoff, *-(e)s, -e, m.* stofă din lână de oaie.
Schafzecke, *-n, f. (zool., vet.).* **1.** căpușă *(Ixodes ricinus).* **2.** *(entom.)* chicheriță *(Melophagus ovinus).*
Schafzucht *f. sg.* creștere a oilor, ovicultură, păstorit.
Schafzüchter, *-s, -, m.* crescător de oi, oier, păstor.
Schafzunge, *-n, f.* **1.** limbă de oaie. **2.** *(bot., reg.)* **a)** răculeț *(Polygonum bistorta* L.); **b)** salvie, jale *(Salvia pratensis* L.); **c)** coada-șoricelului *(Achillea millefolium* L.).
Schah, *-s, -s, m.* șah, rege persan.
Schakal și **Schakal**, *-s, -e, m. (zool.)* șacal *(Canis aureus).*
Schakalwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (zool.)* lup-șacal *(Canis lupaster).*
Schake, *-n, f. (mar.)* za de lanț.
Schäkel, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* cercel (de arc). **2.** *(mar.)* cheie de tachelaj.
Schäker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană glumeață, farsor, mucalit(ă).
Schäkerei, *-en, f.* **1.** glumă, joacă. **2.** flirt.
schäker|haft *adj.* glumeț, jucăuș.
schäkern, *schäkerte, geschäkert, vb. (h) intr.* **1.** a glumi, a se juca. **2.** a flirta; **mit jm. ~** a flirta cu cineva.
schal *adj.* **1.** fără gust, searbăd, fad; **~ werden** a-și pierde gustul. **2.** *(fig.)* neinteresant, banal, anost; **ein ~er Schwätzer** un flecar anost.
Schal, *-s, -s* (și *-e), m.* **1.** șal, fular; basma. **2.** aripă, fâșie de perdea.
Schalander, *-s, -, m. (reg.)* **1.** cameră de adăpost. **2.** cameră a servitorilor; cameră a muncitorilor într-o fabrică de bere.
Schalanken *pl.* zorzoane la hamuri.
Schalbrett, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(forest.)* scândură de margine. **2.** *(constr.)* scândură de cofraj.
Schälchen[1], *-s, -, n. (dim.* de la Schale **(3)**) cescuță.
Schälchen[2], *-s, -, n. (dim.* de la Schal **(1)**) șal mic; băsmăluță.
Schaldecke, *-n, f. (constr.)* tavan de scânduri.
Schaldiele, *-n, f. (constr.)* scândură de astereală, scândură de cofraj.

Schale, *-n, f.* **1.** coajă; piele, pieliță; **Kartoffeln in der ~** cartofi fierți în coajă; *(și fig.)* **in einer rauen ~ steckt oft ein guter Kern** sub o coajă aspră se ascunde adesea un sâmbure bun. **2.** coajă, găoace; carapace; scoică; **das Küken schlüpft aus der ~** puiul iese din găoace. **3.** *(austr.)* ceașcă, cupă. **4.** taler, tipsie (la balanță). **5.** *(vân.)* copită, unghie. **6.** *(vet.)* scoică. **7.** *(cul.)* capac. **8.** *(reg.)* măcelărie. **9.** *(înv.)* mâner. **10.** *(argou)* haine, îmbrăcăminte; *(fam.)* **in ~ sein** a fi la țol festiv; *(fam.)* **sich in ~ werfen** sau **schmeißen** a se pune la țol festiv. **11.** *(bot.)* capsulă. **12.** *(fot., tipogr.)* vas, cuvă, cuvetă; *(livr.)* **die ~ seines Spottes** sau **Zornes über jn. ausgießen** a zeflemisi pe cineva, a-și vărsa amarul, furia pe cineva.

Schäl|eisen, *-s, -, n. (forest.)* topor, unealtă de fasonat, de curățat coaja (de pe bușteni).

schalen, *schalte, geschalt, vb. (h) tr. (constr.)* a face cofraje.

schälen, *schälte, geschält, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) coji; a (se) decortica. **II.** *tr.* **1.** *(agr.)* a dezmiriști. **2.** *(despre armăsari)* a monta.

schalenförmig *adj.* **1.** în formă de coajă. **2.** în formă de cupă.

Schalenfrucht, *-früchte, f.* v. Schalenobst.

Schalenge|häuse, *-s, -, n.* scoică, cochilie.

Schalengewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă subțire auto-portantă.

Schalenguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* fontă turnată în cochilie.

Schalengusskern, *-(e)s, -e, m. (metal.)* miez pentru turnarea în cochilie.

Schalenkreuz, *-es, -e, n. (fiz.)* mulinet, morișcă cu cupe la anemometre.

schalenlos *adj.* fără coajă.

Schalen|obst, *-(e)s, n. sg.* fructe cu coajă lemnoasă.

Schalensessel, *-s, -, m.* fotoliu în formă de cupă.

Schalensitz, *-es, -e, m. (auto., sport)* scaun plastic, mulat pe corp.

Schalentier, *-(e)s, -e, n. (zool., înv.)* **1.** crustaceu. **2.** moluscă.

Schalenwild, *-(e)s, n. sg. (vân.)* vânat cu copite.

Schalfrucht, *-früchte, f.* v. Schalenobst.

Schälfurche, *-n, f. (agr.)* brazdă puțin adâncă, de suprafață.

Schälgang, *-(e)s, -gänge, m. (tehn.)* moară pentru decorticare.

Schalheit *f. sg.* **1.** lipsă de gust; gust fad, sălciu. **2.** banalitate.

Schälhengst, *-(e)s, -e, m.* armăsar de montă.

Schalholz, *-es, -hölzer, n. (constr.)* lemnărie de căptușeală, de cofraj.

schalig *adj.* cu coajă, cu crustă.

Schalk, *-(e)s, -e* (și *Schälke*), *m.* **1.** glumeț, poznaș, hâtru; *(fig.)* **der ~ guckt (**sau **sieht) ihm aus den Augen** îi joacă ochii de glumeț ce e, îl vezi cât de colo cât e de glumeț; **er hat den** sau **ihm steht der ~ im Nacken** (sau **hinter den Ohren)** e veșnic gata de glume; e mucalit. **2.** *(înv.)* escroc, șarlatan.

schalken, *schalkte, geschalkt, vb. (h) tr. (mar.)* a închide etanș.

schalkhaft *adj.* glumeț, hâtru, mucalit, poznaș.

Schalkhaftigkeit, Schalkheit *f. sg.* caracter glumeț, hâtru, mucalit.

Schal|kragen, *-s, -, m.* guler-șal.

Schalks|auge, *-s, -n, n.* ochi viclean.

Schalksfreund, *-(e)s, -e, m.* prieten fals, viclean.

Schalksknecht, *-(e)s, -e, m. (bibl.)* slugă necredincioasă, netrebnică.

Schalksnarr, *-en, -en, m.* **1.** nebun, bufon. **2.** persoană glumeață, gata de pozne, de farse, de glume; mucalit.

schalks|sinnig *adj.* șiret, viclean.

Schalks|streich, *-(e)s, -e, m.* farsă; festă; poznă.

Schall[1], *-(e)s, -e* (și *Schälle*), *m.* sunet; **die Lehre vom ~** acustica; **der ~ der Trompete** sunetul goarnei; *(fig.)* **leerer ~** vorbă goală; lucru inutil; **~ und Rauch sein** a fi lipsit de importanță, efemer.

Schall[2], *-en, f. (reg.)* zăvor.

Schall|analyse *f. sg.* **1.** *(fiz.)* analiză a sunetului. **2.** *(lit.)* analiză fonică.

Schall|aufnahme, *-n*, **Schall|aufzeichnung**, *-en, f. (tehn.)* înregistrare fonică.

Schall|aus|schlag, *-(e)s, -schläge, m. (fiz.)* amplitudine a vibrației sunetului.

Schallbake, *-n, f. (tel.)* baliză acustică, sonoră.

Schallbarriere [-ri'ɛ:rə], *-n, f. (av.)* «zid sonic», «barieră sonică».

Schallbecher, *-s, -, m. (muz.)* v. Schalltrichter.

Schallbecken, *-s, -, n. (muz.)* țambal, chimval.

Schallblase, *-n, f. (zool.)* bășică rezonatoare (la broaște).

Schallblech, *-(e)s, -e, n. (fiz., tel.)* membrană.

Schallboden, *-s, -* (și *-böden), m.* placă de rezonanță.

Schallbrechung, *-en, f. (fiz.)* refracție a sunetului.

Schallbrett, *-(e)s, -er, n. (muz.)* cutie care primește aerul și-l distribuie în țevi (la orgă).

Schallbrücke, *-n, f. (constr.)* pod acustic.

schalldämmend *adj.* fonoizolant.

Schalldämm|stoff, *-(e)s, -e, m. (constr.)* material pentru izolare fonică.

Schalldämmung, *-en, f.* fonoizolație.

schalldämpfend *adjm. (tehn.)* fonoizolator.

Schalldämpfer, *-s, -, m.* **1.** *(muz.)* surdină. **2.** *(tehn.)* tobă de eșapament; amortizor de zgomot.

Schalldämpf|stoff, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* v. Schalldämmstoff.

Schalldeckel, *-s, -, m.* **1.** *(muz.)* capac pentru dirijarea sunetului. **2.** boltă a amvonului.

schalldicht *adj.* izolat acustic, fonic.

Schalldose, *-n, f. (electr.)* doză de redat discuri; doză de picup.

Schalldruck, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* presiune sonoră.

Schalldruckpegel, *-s, -, m. (tel.)* nivel al presiunii sonore, acustice.

Schall|empfindung, *-en, f.* senzație acustică.

Schall|empfindungs|schwelle, *-n, f.* prag. de audibilitate.

schallen, *schallte (înv., poet.* și *scholl), geschallt (*și *geschollen), vb. (h) intr.* **1.** a suna, a răsuna; **ihr Lachen schallte durch das Haus** râsul ei răsuna prin casă; **das Jagdhorn schallt durch den Wald** cornul de vânătoare răsună prin codru. **2.** *(despre vânat)* a se anunța.

schallend I. *part. prez.* de la schallen. **II.** *adj.* răsunător; **~es Gelächter** râs cu hohote; **eine ~e Ohrfeige** o palmă răsunătoare.

Schallern, *-s, -, m. (ist.)* coif.

schallern, *schallerte, geschallert, vb. (h) tr. (fam.)* a răsuna; **jm. eine ~** a trosni una cuiva; **eine geschallert kriegen** sau **bekommen** a încasa o palmă.

Schallfortpflanzungsgeschwindigkeit, *-en, f. (fiz.)* viteză de propagare a sunetului.

Schallgeber, *-s, -, m.* v. Schallquelle.

schallgedämpft *adj.* cu amortizare fonică.

Schallgeschwindigkeit *f. sg. (fiz.)* viteză a sunetului.

Schallhorn, *-(e)s, -hörner, n.* cornet acustic.

schall|isoliert *adj.* v. schalldicht.

Schall|isolierung, *-en, f.* izolație acustică, fonică.

Schallkasten, *-s, -, m. (muz.)* cutie de rezonanță.

Schallkörper, *-s, -, m. (muz.)* corp de rezonanță.

Schall|lehre *f. sg. (fiz.)* acustică.

Schall|leiter, *-s, -, m. (tehn.)* conducător de sunet.

Schall|loch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** *(muz.)* orificiu la instrumentele cu corzi. **2.** ferăstruică la turnurile cu clopote.

Schallmauer, *-n, f. (av.)* limita vitezei sunetului (la avioane); **die ~ durchbrechen** a trece peste limita vitezei sunetului.

Schallmesser, *-s, -, m, (fiz.)* sonometru.

Schallmess|trupp, *-s, -s, m. (mil.)* detașament de reperare prin sunete.

Schallmessung, *-en, f. (fiz.)* sonometrie.

Schall nach|ahmend *adj.* **1.** *(lingv.)* onomatopeic. **2.** imitând sunete.

Schallnachahmung, *-en, f.* **1.** imitare de sunete. **2.** v. Schallwort.

Schall|öffnung, *-en, f. (tel.)* transmițător (la telefon).

Schallplatte, *-n, f.* placă, disc de patefon.

Schallplatten|apparat, *-(e)s, -e, m.* gramofon, patefon.

Schallplattengeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** magazin de discuri. **2.** producție și desfacere de discuri.

Schallplattenkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert, audiție muzicală de discuri.

Schallquelle, *-n, f.* sursă sonoră.

Schallrohr, *-(e)s, -e, n. (tel.)* megafon.

Schall schluckend *adj. (fiz.)* fonoabsorbant, absorbant de sunete.

Schallschlucker, *-s, -, m. (fiz., tel.)* material fonoabsorbant.

Schallschluckvermögen, *-s, -, n. (tel.)* capacitate de absorbție acustică.

Schallschnelle *f. sg. (fiz.)* viteză a unei particule care emite o undă sonoră.

Schallschutz, *-es, m. sg.* protecție contra zgomotului.

schallsicher *adj.* v. schalldicht.

Schallsignal, *-s, -e, n.* semnal acustic.

schalltot *adj.* acustic inert, inactiv.

Schalltrichter, *-s, -, m.* portavoce, cornet acustic, pavilion.

Schall ver|stärkend *adj.* amplificator de sunet.

Schallver|stärker, *-s, -, m.* amplificator de sunet.

Schallwelle, *-n, f. (fiz.)* undă sonoră.

Schallwort, *-(e)s, -wörter, n. (lingv.)* onomatopee.

Schallzeichen, *-s, -, n.* sunet, semnal de avertizare.

Schalm, *-(e)s, -e, m. (forest.)* semn, marcaj de tăiere.

Schälmaschine, *-n, f. (alim.)* decorticator; *(maș.)* mașină de cojit; *(forest.)* mașină de cojit, de derulat.

Schalmei, *-en, f.* fluier ciobănesc, caval.

Schalmeienklang, *-(e)s, -klänge, m.* sunet de caval.

schalmen, *schalmte, geschalmt, vb. (h) tr. (forest.)* a marca pentru tăiere.

Schalotte, *-n, f. (bot.)* arpagic, eșalot, ceapă franțuzească *(Allium ascalonicum* L.).

Schälpflug, *-(e)s, -pflüge, m. (agr.)* dezmiriștitor cu brăzdar.

Schälreib|ahle, *-n, f. (tehn.)* alezor de descojit.

Schälrohrzentrifuge, *-n, f. (tehn.)* centrifugă de decorticat.

Schälschaden, *-s, -schäden, m. (forest.)* pagubă prin descojire.

Schäl|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e), m.* cuțit de descojit.

schalt *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la schelten.

Schalt|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalație, tablou de distribuție.

Schalt|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* aparat de intercalare, intercalator.

schaltbar *adj.* manevrabil.

Schaltbild, *-(e)s, -er, n. (electr.)* v. Schaltschema.

Schaltbrett, *-(e)s, -er, n. (tehn.)* tablou de comandă, tablou de conectare.

Schaltbrettleuchte, *-n, f. (tehn.)* lampă a tabloului de distribuție, a pupitrului de comandă.

Schaltdose, *-n, f. (tehn.)* doză (de legătură).

Schalte, *-n, f. (reg.)* **1.** scândură, prăjină; vâslă, lopată. **2.** bac, pod umblător.

schalten, *schaltete, geschaltet (du schaltest, er schaltet), vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** *(electr.)* a conecta. **2.** a stăpâni; *(über* cu *ac.)* a dispune (de ceva), a hotărî (asupra unui lucru); **hier kann er ~ und walten** aici se poate desfășura după placul lui. **3.** *(mar.)* a conduce nava în contra curentului. **4.** *(auto.)* a băga (în viteză); a schimba (viteza); **in den zweiten Gang ~** a băga în viteza a doua. **5.** *(fam.)* a pricepe, a înțelege; **langsam ~** a pricepe greu; **da habe ich falsch geschaltet** am înțeles greșit. **6.** *(reg.)* a conduce, a cârmui. **7.** *(reg.)* a ațâța (focul).

Schalter, *-s, -, m.* **1.** ghișeu. **2.** *(reg.)* fereastră în ghilotină, fereastră culisantă. **3.** *(electr.)* conector, întrerupător, comutator, șaltăr. **4.** *(reg.)* lopată, vâslă.

Schalterbe|amte, *-n, -n (ein Schalterbeamter), m.*, **Schalterbeamtin**, *-nen, f.* funcționar(ă) la ghișeu.

Schalterdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu la ghișeu.

Schalterfenster, *-s, -, n.* fereastră a ghișeului.

Schaltergerät, *-(e)s, -e, n. (electr.)* dispozitiv de comutare, de întrerupere.

Schalter|halle, *-n, f.* sală a ghișeelor.

Schalter|öffnung, *-en, f.* v. Schalterfenster.

Schalterprovision [-vi-], *-en, f. (ec.)* comision de ghișeu.

Schalter|raum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** v. Schalterhalle. **2.** *(electr.)* sală a aparatelor de conectare.

Schalterschluss, *-es, -schlüsse, m.* închidere a ghișeelor.

Schalter|stunden *pl.* orar al ghișeului; ore de serviciu la ghișeu.

Schaltgetriebe, *-s, -, n. (auto.)* schimbător de viteze.

Schalt|hebel, *-s, -, m.* **1.** *(electr.)* manetă de comandă, de conectare; **an den ~n der Macht sitzen** a se afla într-o poziție influentă (politic ș.a.). **2.** *(auto.)* levier al schimbătorului de viteze.
Schall|tier, *-(e)s, -e, n. (înv.)* v. Schalentier.
Schaltjahr, *-(e)s, -e, n.* an bisect; *(fam.)* **alle ~e (ein)mal** foarte rar, din joi în Paște.
Schaltkasten, *-s, -kästen, m.* tablou de siguranță, tablou electric.
Schaltknüppel, *-s, -, m. (tehn., auto.)* manetă de schimbare a vitezelor.
Schaltkreis, *-es, -e, m. (electron.)* circuit.
Schaltladen, *-s, -* (și *-läden), m. (constr.)* jaluzea.
Schaltplan, *-(e)s, -pläne, m.* v. Schaltschema.
Schaltpult, *-(e)s, -e, n. (electr.)* pupitru de comandă.
Schaltsatz, *-es, -sätze m. (gram.)* propoziție intercalată.
Schaltschema, *-s, -s* (sau *-ta), n. (electr.)* schemă de conexiuni, de montaj.
Schaltschlüssel, *-s, -, m. (electr.)* cheie de comutator.
Schaltschrank, *-(e)s, -schränke, m. (electr.)* cofret.
Schalt|stange, *-n, f. (tehn.)* bară de comutare, de conexiune.
Schalt|stelle, *-n, f. (pol.)* poziție de manevrare, de dirijare.
Schalt|tafel, *-n, f.* v. Schaltbrett.
Schalt|tag, *-(e)s, -e, m.* zi în plus a anului bisect (29 februarie).
Schalt|uhr, *-en, f. (tehn.)* ceas de dirijare, de declanșare.
Schaltung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* conectare. **2.** *(radio)* legătură.
Schaltungs|schema, *-s, -s* (sau *-ta), n. (tehn.)* schemă de cuplaj, de conexiuni.
Schaltvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv, mecanism de conectare.
Schaltwort, *-(e)s, -wörter, n. (lingv.)* cuvânt intercalat.
Schalung, *-en, f.* **1.** *(constr.)* jaluzea. **2.** căptușeală de scânduri; astereală; cofraj.
Schälung, *-en, f.* (des)cojire, cojit, decorticat.
Schaluppe, *-n, f.* șalupă.
Schälwald, *-(e)s, -wälder, m. (forest.)* pădure plantată pentru scoarță.
Schalwand, *-wände, f.* perete de scânduri.
Schalwild, *-(e)s, n. sg.* v. Schalenwild.
Scham *f. sg.* **1.** rușine, pudoare; **aus falscher ~** din falsă pudoare; **sie hat alle ~ abgelegt** sau **sie hat keine ~ im Leibe** n-are pic de rușine; **er hat weder ~ noch Gram** e fără rușine; **sie errötete vor ~** a roșit de rușine; *(fam.)* **nur keine falsche ~!** nu face fasoane! **2.** *(reg.)* timiditate, sfială. **3.** organ genital feminin (extern).
Schamade, *-n, f. (mil., înv.)* semnal de predare, de capitulare (cu sunet de tobe); **~ schlagen (sau blasen)** a ceda; a capitula; a se supune.
Schamane, *-n, -n, m.* șaman.
Schambe|haarung *f. sg.* v. Schamhaar.
Schambein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* pubis.
Schambeinfuge, *-n, f. (anat.)* simfiza pubiană.
Schamberg, *-(e)s, -e, m. (anat.)* mons Veneris, muntele lui Venus.
Schambock, *-(e)s, -böcke* (și *-s), m.* bici din piele de hipopotam.
Schambogen, *-s,-* (și *-bögen), m. (anat.)* arc pubian.
Schamdrüse, *-n, f. (anat.)* glanda lui Bartholini.
schämen, *schämte, geschämt, vb. (h)* **I.** *refl.* (cu *gen., vor* cu *dat., über, für* cu *ac.)* a-i fi (cuiva) rușine, a se rușina; **er schämte sich in Grund und Boden** îi venea să intre-n pământ de rușine; **sich zu Tode ~** a muri de rușine; **er schämt sich seines Betragens** (sau **über sein Betragen)** îi e rușine de cum se poartă; **er schämt sich vor ihr** îi e rușine de ea. **II.** *tr. (in expr.)* **sich** *(dat.)* **die Augen aus dem Kopfe ~** a-i crăpa obrazul de rușine.
Scham er|regend *adj.* care provoacă rușine; **ein ~es Verhalten** un comportament rușinos.
schamfilen, *schamfilte, schamfilt, vb. (h) (mar.)* **I.** *intr.* a freca. **II.** *tr.* a uza, deteriora prin frecare.
Schamfuge, *-n, f.* v. Schambeinfuge.
Schamgefühl, *-(e)s, n. sg.* pudoare, simț al rușinii.
Schamgegend, *-en, f. (anat.)* regiune pubiană.
Schamglied, *-(e)s, -er, n. (anat.)* organ genital extern masculin.
Schamhaar, *-(e)s, -e, n. (anat.)* păr al organelor genitale.
schamhaft *adj.* **1.** rușinos, pudic. **2.** timid, sfios.
Schamhaftigkeit *f. sg.* **1.** pudicitate. **2.** timiditate, sfială.
Schamhügel, *-s, -, m. (anat.)* v. Schamberg.
schämig *adj.* v. schamhaft.
Schämigkeit *f. sg.* v. Schamhaftigkeit.
Schamknochen, *-s, -, m. (anat.)* v. Schambein.
Schamlippe, *-n, f. (anat.)* labie, buză (a vulvei).
schamlos *adj.* lipsit de pudoare, nerușinat; neobrăzat, obraznic.
Schamlosigkeit, *-en, f.* **1.** nerușinare, lipsă de rușine, de pudoare. **2.** neobrăzare, obrăznicie.
Schamott, *-s, m. sg. (iron.)* fleacuri, nimicuri; catrafuse, gunoaie.
Schamotte *f. sg.*, **Schamotte|stein**, *-(e)s, -e*, **Schamotte|ziegel**, *-s, -, m. (tehn.)* șamotă, țiglă de argilă refractară, cărămidă refractară.
schamottieren, *schamottierte, schamottiert, vb. (h) tr. (austr.)* a căptuși cu cărămidă refractară.
Schampflanze, *-n, f. (bot.)* mimoză senzitivă *(Mimosa pudica)*.
Schampon, **Schampoon** [ʃam'pu:n], **Schampun**, *-s, n. sg.* v. Shampoo.
schamponieren, *schamponierte, schamponiert*, **schampunieren**, *schampunierte, schampuniert, vb. (h) tr.* a șampona, a spăla (părul) cu șampon.
Schampus, *-, m. sg. (glumeț)* șampanie.
Schamritze, *-n, f. (anat.)* vulvă.
schamrot *adj.* roșu de rușine; **~ werden** a roși, a se (în)roși de rușine; **er wurde ~ im Gesicht** a roșit.
Schamröte *f. sg.* roșeață de rușine; **die ~ stieg ihm ins Gesicht** a roșit (la față), sângele i s-a urcat în obraz de rușine; **jm. die ~ ins Gesicht treiben** a face pe cineva să roșească.
Schamseite, *-n, f.* v. Schamgegend.
Scham|spalte, *-n, f. (anat.)* fantă vulvară.
Schamteile *pl. (anat.)* organe genitale (umane).
Scham verletzend *adj.* revoltător.
schamvoll *adj.* v. schamhaft **(1)**.
Schamwinkel, *-s, -, m., (anat.)* unghi pubian, stinghie.
Schamzüngelchen, *-s, -, n. (anat.)* clitoris.
Schandbalg, *-(e)s, -bälge, m.* v. Schandbube.
schandbar *adj.* **1.** rușinos, abominabil, dezgustător. **2.** *(înv.)* infamant. **3.** *(fam.)* **a)** foarte prost; **~es Wetter** vreme urâtă; **b)** foarte, extrem de (pe lângă adjective și verbe).
Schandbarkeit, *-en, f.* **1.** rușine. **2.** *(înv.)* infamie.
Schandbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare infamă, injurioasă.
Schandbube, *-n, -n, m.* netrebnic, mișel, ticălos.
Schandbuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** carte obscenă. **2.** carte proastă.
Schandbühne, *-n, f.* v. Schandpfahl.
Schande, *-n, f.* rușine; ocară; necinste; **es ist eine ~** e mai mare rușinea; **zu meiner ~** spre rușinea mea; **jm. zur ~ gereichen** a fi spre rușinea cuiva; **jm. ~ machen** a dezonora, a face pe cineva de rușine; **mit Schimpf und ~** cu rușine, într-un fel rușinos.
Schan|deck, *-(e)s, -s* (și *-e) n.*, **Schan|deckel**, *-s, -, m. (mar.)* parapet.
schänden, *schändete, geschändet (du schändest, er schändet), vb. (h) tr.* **1.** a necinsti, a dezonora; a viola; **ein Mädchen ~** a necinsti o fată. **2.** a profana, a pângări; **ein Heiligtum ~** a pângări un sanctuar. **3.** a desfigura, a mutila; **eine Bildsäule ~** a mutila o statuie; **ein Muttermal schändet ihr Gesicht** un semn din naștere îi desfigurează fața. **4.** *(reg.)* a înjura.
schandenhalber *adv. (reg.)* de rușine, pentru a salva aparențele.
Schänder, *-s, -, m.* profanator, pângăritor.
schänderisch *adj.* pângăritor, profanator.
Schandfleck, *-(e)s, -e, m.* **1.** pată urâtă (pe mobilă etc.); *(fig.)* ticălos, mișel, nemernic; **er ist der ~ der Familie** este rușinea familiei. **2.** faptă rușinoasă, dezonorantă; **einen ~ auf seiner Ehre haben** a avea onoarea pătată.
Schandgebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă derizorie.
Schandgedicht, *-(e)s, -e, n.* **1.** poezie proastă. **2.** poezie licențioasă, obscenă.
Schandgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** bani câștigați prin infamie. **2.** sumă derizorie. **3.** suprapreț.
Schandgemälde, *-s, -, n.* **1.** tablou obscen. **2.** pictură proastă.
Schandgerüst, *-(e)s, -e, n.* v. Schandpfahl.
Schandgeschichte, *-n, f.* istorioară, poveste despre o întâmplare scandaloasă.
Schandgeselle, *-n, -n, m.* v. Schandbube.
Schandhure, *-n, f. (vulg.)* târfă.
schandieren, *schandierte, schandiert*, **schändieren**, *schändierte, schändiert, vb. (h) tr. (rar)* a înjuria; a insulta; a batjocori.
Schandkauf, *-(e)s, -käufe, m.* **1.** târg rușinos. **2.** cumpărare pe un preț derizoriu.
Schandkerl, *-(e)s, -e, m.* v. Schandbube.
Schandleben, *-s, n. sg.* viață rușinoasă.
schändlich **I.** *adj.* **1.** rușinos, scandalos. **2.** infam, mârșav; infamant. **3.** *(fam.)* urât, mizerabil, oribil, detestabil; **ein ~es Wetter** o vreme oribilă. **II.** *adv.* **1.** în mod rușinos; în mod infam; **er betrügt ihn ~** îl înșală în chip rușinos. **2.** *(fam.)* din cale afară, îngrozitor; **das ärgert mich ~** asta mă supără îngrozitor; **es ist ~ kalt** e groaznic de frig.
Schändlichkeit *f. sg.* caracter rușinos, infam; rușine, infamie, mârșăvie.
Schandlied, *-(e)s, -er, n.* cântec obscen.
Schändling, *-s, -e, m.* om josnic, păcătos, mârșav, infam.
Schandmal, *-(e)s, -e* (și *-mäler*), *n.* **1.** stigmat al infamiei, urmă rușinoasă. **2.** v. Schandfleck.
Schandmaul, *-(e)s, -mäuler, n. (fam.)* gură spurcată.
Schandname, *-ns, -n, m.* nume infamant, poreclă rușinoasă.
Schandpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* stâlp al infamiei.
Schandpreis, *-es, -e, m.* **1.** preț prea mic (pentru un lucru de vânzare). **2.** suprapreț (pentru o marfă de cumpărat).
Schand|säule, *-n, f.* v. Schandpfahl.
Schandschrift, *-en, f.* scriere defăimătoare, pamflet.
Schand|tat, *-en, f.* **1.** faptă rușinoasă, infamie, ticăloșie, mârșăvie; **eine ~ begehen** a comite o mârșăvie. **2.** *(glumeț)* glumă, haz, poznă, farsă; **wir sind zu jeder ~, allen ~en bereit** suntem gata la orice.
Schand|titel, *-s, -, m.* epitet infamant, rușinos.
Schändung, *-en, f.* **1.** necinstire, pângărire, profanare. **2.** violare (a unei fete). **3.** mutilare (a unui monument).
Schand|urteil, *-s, -e, n.* sentință infamantă.
schandvoll *adj.* rușinos, de rușine.
Schandweib, *-(e)s, -er, n.* putoare, târfă.
Schandwort, *-(e)s, -wörter* (și *-e), n.* cuvânt de rușine, obscen, murdar.
Schandzunge, *-n, f.* v. Schandmaul.
Schangel, *-s, -, m. (reg., fam.)* **1.** francez. **2.** alsacian.
schanghaien, *schanghaite, schanghait, vb. (h) tr. (mar., fam.)* a angaja, a recruta în mod forțat marinari, a-i prinde cu arcanul la munca pe vas.
Schani *m. invar. (reg.)* **1.** persoană serviabilă. **2.** *(in expr.)* **~!** amice!
Schanigarten, *-s, -gärten, m. (austr.)* terasă, restaurant în aer liber.
Schank, *-(e)s, Schänke, m.* magazin de băuturi alcoolice; cârciumă.
Schankbetrieb, *-(e)s, -e, m.* v. Schankwirtschaft.
Schankbewilligung, *-en, f.* v. Schankkonzession.
Schankbier, *-(e)s, -e, n.* bere la halbă.
Schankbursch, *-en, -en, m.* barman.
Schankel, *-s, -, m. (reg.)* ștrengar.
Schanker, *-s, -, m. (med.)* șancru.
Schankergeschwür, *-(e)s, -e, n. (med.)* șancru, șancru ulcerat, ulcer șancros.
Schank|erlaubnis, *-se, f.*, **Schankgerechtigkeit**, *-en, f. (înv.)* v. Schankkonzession.
Schankhaus, *-es, -häuser, n.* v. Schankwirtschaft.
Schank|konzession, *-en, f.* concesiune, brevet de vânzare de băuturi alcoolice.
Schank|kühl|anlage, *-n, f.* instalație de frigorifer într-o cârciumă.
Schanklokal, *-s, -e, n.*, **Schankraum**, *-(e)s, -räume, m.*, **Schank|stube**, *-n, f.* local de cârciumă, bodegă, bar.
Schankrecht, *-(e)s, -e, n.* v. Schankkonzession.
Schank|stätte, **Schank|stube**, *-n, f.* **1.** v. Schankwirtschaft. **2.** bar.
Schänk|stube, *-n, f.* v. Schenkstube.

Schanktisch, *-(e)s, -e, m.* tejghea (pentru magazin de băuturi), bar.
Schankwirt, *-(e)s, -e, m.* cârciumar.
Schankwirtschaft, *-en, f.* cârciumă, bodegă, birt.
Schankzimmer, *-s, -, n.* v. Schankstube.
Schantungseide *f. sg. (text.)* mătase de șantung.
Schanz, *-en, f.* v. Schanze[1] **(2)**.
Schanz|arbeit, *-en, f.* **1.** *(constr.)* lucrări de terasament. **2.** *(mil.)* lucrări de pionieri.
Schanz|arbeiter, *-s, -, m.* **1.** *(constr.)* muncitor terasier. **2.** *(mil.)* pionier.
Schanzbau, *-(e)s, -ten, m. (mil.)* construire de șanțuri de apărare.
Schanze[1], *-n, f.* **1.** *(mil.)* șanț; fortificație de pământ. **2.** *(mar.)* punte la pupă. **3.** *(sport)* trambulină (de schi). **4.** *(reg.)* coș de răchită.
Schanze[2], *-n, f. (înv.)* șansă; **sein Leben (für jm., etwas) in die ~ schlagen** a-și risca viața.
schanzen, *schanzte, geschanzt (du, er schanzt) vb. (h) intr.* **1.** *(mil.)* a lucra la șanțuri, la fortificații. **2.** *(fam.)* a munci din greu, a se speti muncind.
Schanzenbau, *-(e)s, -ten, m. (mil., înv.)* construcție de fortificație.
Schanzer, *-s, -, m. (mil.)* pionier.
Schanzgerät, *-(e)s, -e, n.* v. Schanzzeug.
Schanzgräber, *-s, -, m.* v. Schanzer.
Schanzkleid, *-(e)s, -er, n. (mar.)* parapet.
Schanzkorb, *-(e)s, -körbe, m. (mil., hidr.)* gabion.
Schanzläufer, *-s, -, m. (mar.)* haină groasă de ploaie.
Schanzpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* palisadă.
Schanzwehr, *-en, f. (mil.)* barieră, baraj.
Schanzwerk, *-(e)s, -e, n. (mil.)* fortificații de teren; tranșee.
Schanz|zeug, *-(e)s, n. sg. (mil.)* unelte pentru construirea șanțurilor de apărare.
Schanz|zeugträger, *-s, -, m. (mil.)* cărător de unelte pentru executarea șanțurilor de apărare.
Schapel, *-s, -, n.* **1.** *(reg.)* cunună de flori (purtată pe cap ca podoabă la costum național); coroniță, cunună de mireasă. **2.** *(înv.)* podoabă pentru cap (în evul mediu).
schaperonieren, *schaperonierte, schaperoniert, vb. (h) (înv.) tr.* a însoți, a conduce, a proteja (o tânără).
Schapp, *-s, -s, n.* și *m. (mar.)* **1.** dulap. **2.** sertar.
Schappe, *-n, f.* **1.** *(mine)* sapă, burghiu cilindric. **2.** *(text.)* deșeu de mătase naturală.
Schappel, *-s, -, n.* v. Schapel.
Schappen|spinnerei, *-en, f. (text.)* torcătorie de deșeuri de mătase.
Schar[1], *-en, f.* **1.** ceată, grup; bandă, cârd; *(vân.)* stol; **in großen** sau **hellen ~en herbeiströmen** a veni în cârduri; **~en von…** foarte mulți, o mulțime de… **2.** *(mat.)* familie. **3.** *(reg.)* mal, țărm puțin adânc.
Schar[2], *-en, f.* (și *-(e)s, -e, n.*) *(agr.)* brăzdar.
Scharade, *-n, f.* șaradă, ghicitoare.
Schärbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Kettenbaum.
Scharbe, *-n, f. (ornit.)* varietate de cormoran, corb de mare *(Phalacrocorax* Briss.).
schärbeln, *schärbelte, geschärbelt (ich schärb(e)le), vb. (h) intr.* v. scherbeln.
scharben, *scharbte, gescharbt*, **schärben**, *schärbte, geschärbt, vb. (h) tr. (reg.)* a tăia în bucăți mari, a îmbucătăți.
Schärblatt, *-(e)s, -blätter, n. (text.)* spată de urzit.
Scharbock, *-(e)s, m. sg. (înv.) (med.)* scorbut.
Scharbockskraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** untișor *(Ficaria ranunculoides)*. **2.** lingurea *(Cochlearia officinalis)*.
Schardach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* învelitoare de țiglă, acoperiș de țiglă.
Schardeich, *-(e)s, -e, m. (hidr.)* dig de îngrădire a incintei (foarte apropiat de cursul apei).
Schäre, *-n, f.* insulă de stânci, stâncă în mare.
scharen, *scharte, geschart, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) aduna, a (se) strânge în grup; **das Volk scharte sich unter das Banner der Freiheit** poporul s-a strâns sub stindardul libertății.
schären, *schärte, geschärt, vb. (h) tr.* și *intr. (text.)* a urzi.
Schärenküste, *-n, f.* coastă stâncoasă, mal stâncos al mării.
scharenweise *adv.* în cârduri, în stoluri, în cete; cete-cete, grupuri-grupuri.
scharf *(schärfer, der, die, das schärfste)* **I.** *adj.* **1.** ascuțit, tăios; **eine ~e Spitze** un vârf ascuțit; **ein ~es Messer** un cuțit tăios, ascuțit; **~ machen** a ascuți; *(fig.)* **allzu ~ macht schartig** nu întinde coarda prea mult, că se rupe. **2.** picant, iute, caustic, tare; **~er Käse** brânză iute; **ein ~er Geschmack** un gust picant; *(adverbial)* **~ gesalzen** foarte sărat; **~e Getränke** băuturi tari. **3.** pătrunzător, ascuțit, tăios, strident; aspru; **ein ~er Ton** un sunet pătrunzător, un ton tăios; **~er Akzent** accent ascuțit. **4.** pătrunzător, ager, fin, bun; **ein ~er Blick** o privire pătrunzătoare; **ein ~er Verstand** o minte ageră, ascuțită; **ein ~es Gehör** o ureche bună, fină; **ein ~es Gedächtnis** o memorie bună. **5.** pronunțat; precis, net; **~e Züge** trăsături marcante, pronunțate; *(adverbial)* **es hebt sich ~ von dem Hintergrund ab** se detașează net pe fond. **6.** sever, strașnic, aspru; **~e Zucht** disciplină severă; **~er Verweis** mustrare aspră; **eine ~e Zunge haben** *(fig.)* a avea o limbă ascuțită; **~e Strafe** pedeapsă aspră; **~er Hund** câine rău; **~er Husten** tuse rea; **~er Wind** vânt tăios; **~e Kälte** frig pătrunzător. **7.** *(în expr.)* **auf etwas ~ sein** *(ac.)* a râvni la ceva; **auf jn. ~ sein** a dori cuiva răul. **8.** *(mil.; în expr.)* **~e Munition** muniție de luptă, de război. **9.** repede, cu mare viteză; **ein ~er Ritt** călărie în mare viteză. **10.** brusc, abrupt; **eine ~e Kurve** o curbă în loc. **11.** *(fam.)* grozav, arătos, modern, mișto. **12.** *(fam.)* senzual. **13.** *(lingv.)* **~es S** litera ß. **II.** *adv.* **1.** iute, repede; intens; **~ arbeiten** a lucra repede, a munci intens; **~ reiten** a galopa. **2.** aspru; **~ aneinanderkommen** a se ciocni violent, cu înverșunare; **es ging dort ~ her** era acolo o luptă înfierbântată; *(fam.)* **es auf jn. ~ haben** a urî pe cineva; *(mil.; în expr.)* **~ schießen** a trage cu gloanțe, cu ghiulele. **3.** *(în expr.)* **~ beschlagen** a potcovi cu potcoave cu colți.
Scharf, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mar.)* partea inferioară a prorei unei nave (care se află sub linia de plutire). **2.** *(constr.)* tăietură oblică la capătul grinzilor, al scândurilor.
Scharf|ab|stimmung *f. sg. (electr., tel., radio.)* acord fin.
scharf|äugig *adj. (rar)* atent.
Scharfblick, *-(e)s, m. sg.* **1.** privire ageră, pătrunzătoare. **2.** perspicacitate.
scharf blickend *adj.* ager, pătrunzător, isteț, perspicace.
Scharfe, *-n, f.* v. Schärfe **(II, 2)**.
Schärfe, *-n, f.* **I.** *sg.* **1.** ascuțime, caracter tăios, ascuțit; **die ~ des Messers hat nachgelassen** cuțitul nu mai taie destul de bine, s-a mai tocit. **2.** picanterie. **3.** asprime; **die ~ des Windes** asprimea vântului. **4.** agerime, ascuțime, pătrundere (a minții), acuitate, perspicacitate. **5.** precizie, exactitate; limpezime; *(fot.)* claritate. **6.** severitate, asprime, strășnicie; causticitate. **7.** *(despre mirosuri)* caracter neplăcut, înțepător. **II. 1.** tăiș. **2.** *(constr.)* tăietură oblică la capetele grinzilor, ale scândurilor.
scharf|eckig *adj.* cu unghiuri ascuțite, colțuros.
Scharf|ein|stellung, *-en, f. (fot.)* reglare a clarității.
schärfen, *schärfte, geschärft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ascuți, a da pe tocilă. **2.** a ațâța; **den Durst ~** a ațâța setea. **3.** a ascuți, a face (mai) ager; **die Lebenserfahrung schärfte seinen Blick** experiența vieții i-a făcut ochiul mai ager. **4.** *(legătorie)* a reteza, a tăia colțurile. **5.** *(vân.)* a jupui. **6.** *(argou)* a cumpăra (marfă de furat). **7.** *(în expr.)* **ein Pferd ~** a potcovi un cal cu potcoave cu colți. **II.** *refl.* a se forma, a se îmbunătăți; **sein Sinn für Schönheit hat sich allmählich geschärft** simțul lui pentru frumusețe s-a îmbunătățit treptat.
scharfgängig *adj. (tehn.)* cu filet ascuțit.
scharf gebaut *adj. (mar.)* cu linii, cu forme fine.
scharf geladen *adj. (mil.)* încărcat cu muniție de război.
scharf getrennt *adj.* separat exact, riguros.
Scharfhammer, *-s, -hämmer, m. (metal.)* ciocan de întindere cu cap rotund.
Scharfhobel, *-s, -, m.* rindea de degroșat, de cioplit.
scharfkantig *adj.* cu muchii ascuțite, tăioase.
Scharfkantprofil, *-s, -e, n. (tehn.)* profil cu muchii ascuțite.
scharfklauig *adj.* cu gheare ascuțite.
Scharfkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* lipicioasă *(Asperugo procumbens L.)*.
Scharfling, *-s, -e, m. (bot.)* turiță, asprișoară, lipici *(Galium aparine* L.).
scharf machen[1], *machte scharf, scharf gemacht, vb. (h) tr.* a ascuți (un obiect tăios).
scharfmachen[2], *machte scharf, scharfgemacht, vb. (h) tr.* și *intr. (fam.)* **1.** a instiga, a ațâța. **2.** a pleda pentru severitate, pentru rigoare. **3.** *(cul.)* a pipera, a iuți.
Scharfmacher, *-s, -, m. (fam.)* **1.** instigator, ațâțător. **2.** persoană care pledează pentru severitate.
Scharfmacherei *f. sg. (fam.)* instigare, ațâțare.
Scharfmetze, *-n, f. (mil.)* tun greu.
Scharfrennen, *-s, n. sg. (ist.)* duel, turnir cavaleresc cu arme ascuțite.
Scharfrichter, *-s, -, m.* călău, gâde.
Scharfrichter|amt, *-(e)s, n. sg.* funcție de călău.
Scharfrichterei, *-en, f.* **1.** casă a călăului. **2.** v. Scharfrichteramt.
Scharfschießen, *-s, n. sg. (mil.)* tragere cu proiectile de război.
scharf schmeckend *adj.* (cu gust) picant, iute.
Scharfschuss, *-es, -schüsse, m. (mil.)* lovitură de glonț, de ghiulea.
Scharfschütze, *-n, -n, m. (mil.)* trăgător foarte bun, trăgător de elită (înzestrat de obicei și cu armă cu lunetă).
Scharfsicht *f. sg.* v. Scharfblick.
scharfsichtig *adj.* **1.** cu vederea bună, ageră. **2.** *(fig.)* clarvăzător, ager, perspicace.
Scharfsichtigkeit *f. sg.* **1.** vedere bună, ageră. **2.** *(fig.)* perspicacitate, agerime a minții.
Scharfsinn, *-(e)s, m. sg.* agerime a minții, perspicacitate, sagacitate, ingeniozitate.
scharfsinnig *adj.* cu minte ageră, perspicace, cu spirit vioi, pătrunzător.
Scharfsinnigkeit *f. sg.* v. Scharfsinn.
Scharf|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de ascuțit.
scharf tönend *adj.* strident, țipător.
Schar|führer, *-s, -, m.* **1.** conducător al unui grup. **2.** *(ist., mil.)* comandant de unitate (în armata hitleristă).
Schärfung, *-en, f.* **1.** ascuțire. **2.** ațâțare. **3.** agerime (a minții). **4.** potcovire cu potcoave cu colți.
scharfwink(e)lig *adj.* cu unghiuri ascuțite.
scharfzackig *adj.* cu colți ascuțiți.
scharfzahnig *adj.* cu dinți ascuțiți.
scharfzüngig *adj.* cu o limbă ascuțită.
Scharlach, *-s, -e.* **1.** *m.* roșu-aprins, stacojiu. **2.** stofă de culoare roșu-aprins. **3.** *m. sg.* (sau *n.*) *(med.)* scarlatină.
scharlach|artig *adj.* asemănător cu scarlatina, de (sau în) felul scarlatinei.
scharlachen *adj.* v. scharlachfarben.
Scharlach|erkrankung *f. sg. (med.)* îmbolnăvire de scarlatină.
Scharlachfarbe, *-n, f.* culoare roșie-aprinsă, stacojie.
scharlachfarben, **scharlachfarbig** *adj.* roșu-aprins, stacojiu.
Scharlachfieber, *-s, n. sg.* v. Scharlach **(3)**.
Scharlachfrieseln *pl. (med.)* exantem scarlatinos.
Scharlachkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* iarba Sfântului Ion *(Salvia sclarea* L.).
Scharlachquitte, *-n, f. (bot.)* gutui japonez *(Chaenomeles japonica)*.
scharlachrot *adj.* v. scharlachfarben.
Scharlachröte *f. sg.* v. Scharlachfarbe.
Scharlatan, *-s, -e, m.* șarlatan; escroc.
Scharlatanerie, *-n, f.* șarlatanie.
Scharlatanismus, *-, m. sg.* șarlatanism.
Scharlei și **Scharlei**, *-s, m. sg. (bot.)* oman *(Inula helenium* L.).
scharlenzen, *scharlenzte, scharlenzt, (du, er scharlenzt) vb. (h) intr. (înv.)* **1.** a se înfige; a vâna succese, a alerga după succes. **2.** a cocheta. **3.** a se fâțâi. **4.** a hoinări; a sta degeaba.
Scharm, *-(e)s, m. sg.* v. Charme.
scharmant *adj.* v. charmant.
Scharmante, *-n, f. (înv.)* iubită, drăguță.
scharmieren, *scharmierte, scharmiert, vb. (h)* **I.** *intr. (mit)* a face ochi dulci (cuiva), a cocheta. **II.** *tr.* a încânta, a fermeca.
Schärmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de urzit.
Scharmützel, *-s, -, n. (mil.)* încăierare, hărțuială.
scharmützeln, *scharmützelte, scharmützelt (ich scharmütz(e)le), vb. (h) intr. (mil.)* a se încăiera, a se hărțui.

scharmutzieren, *scharmutzierte, scharmutziert, vb. (h) intr.* **1.** a controversa. **2.** a cocheta, a face ochi dulci, a flirta, a face curte. **3.** *(mil.)* a se încăiera, a se hărțui.
Scharmützler, *-s, -, m.* hărțuitor.
Scharn, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** măcelărie. **2.** brutărie.
Scharnier, *-s, -e, n. (tehn.)* balama, țâțână, joantă, șarnieră.
scharnier|artig *adj.* în formă de balama, de șarnieră.
Scharnierband, *-(e)s, -bänder, n.* fișă simplă (de înțepenit balamaua), balama-șarnieră.
Scharnierbolzen, *-s, -, m.* bolț de articulație, de balama.
Scharnierzirkel, *-s, -, m.* compas cu articulație.
Schärpe, *-n, f.* eșarfă.
Scharpie *f. sg. (med., înv.)* scamă, vată.
Scharre, *-n, f. (înv.)* răzuitoare.
Schär|rahmen, *-s, -, m. (text.)* stativă cu bobinele pentru urzit.
Scharr|eisen, *-s, -, n.* v. Scharre.
scharren, *scharrte, gescharrt, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a râcâi, a zgâria, a scurma; a săpa superficial; **ein Loch in die Erde** ~ a scurma o gaură în pământ; **Harz von den Bäumen** ~ a culege rășină de pe copaci râcâind; **das Huhn scharrt in der Erde** găina scurmă în pământ; **mit den Füßen** ~ a tropăi, a târșâi picioarele. **2.** a strânge, a aduna grămadă (râcâind, răzuind); *(peior.)* **Geld** ~ a strânge, a aduna bani. **3.** (numai *intr.*) *(reg.)* a-și drege glasul.
Scharren, *-s, -, m. (reg.)* v. Scharn.
Scharrer, *-s, -, m.* **1.** răzuitoare. **2.** zgârcit, avar, calic. **3.** v. Scharrtier.
Scharrfuß, *-es, -füße, m. (înv.)* reverență.
scharrfüßeln, *scharrfüßelte, gescharrfüßelt (ich scharrfüß(e)le), vb. (h) intr. (înv.)* a face plecăciuni, reverențe, ploconeli.
Scharrier|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* buciardă, daltă de făcut striații.
scharrieren, *scharrierte, scharriert, vb. (h) tr. (tehn.)* a ciopli striații (în piatră); a buciarda.
Scharrmaus, *-mäuse, f. (zool.)* cârtiță, sobol *(Arvicola terrestris).*
Scharrtier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* animal scurmător; pasăre râcâitoare.
Scharrung, *-en, f.* scurmare, râcâire.
Scharschmied, *-(e)s, -e, m.* fierar care face brăzdare de plug.
Scharte, *-n, f.* **1.** ciobitură, știrbitură; *(fig.)* **eine** ~ **auswetzen** a îndrepta o greșeală. **2.** *(mil.)* breșă (făcută într-un meterez). **3.** *(geogr.)* strungă, șa îngustă, crăpătură (în munți). **4.** *(med.)* gură de iepure. **5.** *(bot.)* gălbinare *(Serratula tinctoria* L.). **6.** *(reg.)* așchie.
Scharteke, *-n, f.* **1.** carte veche; carte proastă. **2.** *(peior.)* domnișoară bătrână; **eine alte** ~ o babornіță.
Schartekenhändler, *-s, -, m. (înv.)* anticar.
schartig *adj.* **1.** știrb; știrbit, ciobit; *(fig.)* **allzu scharf macht** ~ prea multă violență strică. **2.** cu crestături, crestat.
Scharung, *-en, f.* **1.** *(geol.)* aluviuni (din râuri). **2.** *(geogr.)* întâlnire de lanțuri de munți cutați în unghi ascuțit. **3.** *(mine)* încrucișare în unghi ascuțit a două galerii. **4.** *(tehn.)* crestare.
Scharwache, *-n, f. (mil., înv.)* patrulă.
Scharwächter, *-s, -, m. (mil., înv.)* soldat de gardă.
Scharwachturm, *-(e)s, -türme, m.* foișor, turnuleț de observație.
Scharwenzel, *-s, -, m.* **1.** valet (la cărțile de joc). **2.** persoană slugarnică, lingușitoare. **3.** pudel, caniș.
Scharwenzelei, *-en, f.* slugărnicie, politețe exagerată.
scharwenzeln, *scharwenzelte, scharwenzelt (ich scharwenz(e)le), vb. (h) intr.* a da târcoale (cuiva), a se învârti servil (în jurul cuiva); a intra în voie (cuiva), a se gudura (pe lângă cineva), a linguși pe cineva.
Scharwerk, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(înv.)* clacă, corvoadă; robotă. **2.** muncă grea. **3.** lucrări auxiliare la zidărie și dulgherie.
scharwerken, *scharwerkte, gescharwerkt, vb. (h) intr.* **1.** *(reg., înv.)* a roboti, a face clacă. **2.** a face muncă grea. **3.** a munci ca salahor la o lucrare de construcție.
Scharwerker, *-s, -, m.* **1.** *(reg., înv.)* clăcaș. **2.** *(reg.)* ziler.
schassen, *schasste, geschasst (du, er schasst) vb. (h) tr. (argou)* **1.** a alunga, a goni; **von der Schule** ~ a exmatricula (din școală); **aus dem Amt** ~ a da afară din slujbă. **2.** a prinde, a surprinde pe cineva (asupra faptului).
schassieren, *schassierte, schassiert, vb. (h) tr.* a face pași laterali (la dans).
Schattchen, *-s, -, m.* mijlocitor de căsătorie, pețitor (la evrei).
schatten, *schattete, geschattet (du schattest, er schattet), vb. (h) intr. (poet.) (auf* cu *ac.)* a adumbri, a arunca umbră.
Schatten, *-s, -, m.* **1.** *sg.* umbră; **die Bäume spenden** ~ copacii dau umbră; **im** ~ **einer Mauer** la umbra unui zid; **du machst mir** ~ îmi stai în lumină; *(fig.)* **jn. in den** ~ **stellen** a întuneca, a eclipsa pe cineva; *(fig.)* **ein** ~ **flog über sein Gesicht** o umbră i-a întunecat fața. **2.** umbră, siluetă; **dein** ~ **fällt auf mein Buch** umbra ta îmi cade pe carte; **er folgt mir wie ein** ~ mă urmează ca o umbră, peste tot; e mereu după mine, nu pot să scap de el; **in js.** ~ **stehen** a sta în umbra cuiva; **aus js.** ~ **austreten** a ieși din umbra cuiva; *(fig.)* **niemand kann über seinen** ~ **springen** nu poți sări peste umbra ta; *(fig.)* **kommende Ereignisse werfen ihren** ~ **voraus** încep să se schițeze evenimentele viitoare; *(fig.)* **er fürchtet sich vor seinem eigenen** ~ se teme și de umbra lui. **3.** umbră; fantomă; **im Reich der** ~ în împărăția umbrelor; *(euf.)* **in das Reich der** ~ **hinabsteigen** a coborî în împărăția umbrelor, a deceda; **die** ~ **der Vergangenheit** umbrele trecutului; **er war nur noch ein** ~ **seiner selbst** a rămas doar (ca) o umbră; *(livr.)* **einem** ~ **nachjagen** a umbla după fantome. **4.** *(fig.)* umbră, pată, aparență; **das wirft einen** ~ **auf seine Vergangenheit** aceasta e o pată pe trecutul lui, aruncă o umbră pe trecutul lui; **kein** ~ **von Verdacht kann ihn treffen** nu-l atinge nici umbra unei bănuieli; *(fam.)* **einen** ~ **haben** a nu fi întreg la minte; **es liegt auch nicht der** ~ **eines Beweises vor** nu există nici o urmă a unei dovezi. **5.** umbră, loc mai întunecat, mai negru; **sie hat** ~ **unter den Augen** are cearcăne sub ochi. **6.** *(mit.)* umbră, suflet. **7.** *(reg.)* așchie.
schatten|artig *adj.* ca o umbră.
Schattenbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(arte)* siluetă (în negru). **2.** umbră, fantomă.
Schattenblume, *-n, f. (bot.)* lăcrămiță *(Maianthemum bifolium).*
Schattenbühne, *-n, f.* teatru de umbre.
Schattendasein, *-s, n. sg. (poet.)* viață ireală; **(nur noch) ein** ~ **führen** sau **fristen** a o duce greu, a nu se putea dezvolta; **aus dem** ~ **hervortreten** sau **heraustreten** a depăși, a ieși din starea de mizerie, de sărăcie.
Schattendunkel, *-s, n. sg.* semiîntuneric; umbră întunecoasă.
Schattenfürst, *-en, -en, m. (mit., poet.)* rege al umbrelor, stăpân al întunericului.
Schattengang, *-(e)s, -gänge, m.* alee umbroasă.
Schattengebilde, *-s, -, n.* fantomă, stafie.
schattenhaft *adj.* fantomatic, de umbră, ca o umbră.
Schattenkabinett, *-(e)s, -e, n. (pol.)* cabinet-fantomă.
Schattenkönig, *-s, -e, m. (pol.)* rege-fantomă.
Schattenland, *-(e)s, n. sg. (mit., poet.)* v. Schattenreich.
Schattenleben, *-s, n. sg.* v. Schattendasein.
Schattenlicht, *-(e)s, -er, n.* clarobscur.
Schattenlinie [-niə], *-n, f. (arte)* linie de umbră.
schattenlos *adj.* fără umbră.
Schattenmorelle, *-n, f. (bot.)* umbra-nopții *(Solanum nigrum* L.).
Schattenpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă de umbră *(Aspidistra, Bromelia, Selaginella, Pteris* etc.).
Schattenpreis, *-es, -e, m. (ec.)* preț fictiv, preț umbră; evaluare obiectiv determinată.
schattenreich *adj.* umbros, care dă multă umbră.
Schattenreich, *-(e)s, n. sg. (mit., poet.)* lume a umbrelor, împărăție a întunericului, a morților.
Schattenriss, *-es, -e, m.* **1.** v. Schattenbild **(1)**. **2.** *(fig.)* schiță (făcută repede).
Schattenseite, *-n, f.* **1.** parte umbrită, dinspre nord. **2.** *(fig.)* parte slabă, neplăcută (a unei chestiuni); cusur, defect (al unei persoane); **das ist seine** ~ acesta e cusurul lui.
schattenseitig *adj. (austr.)* situat pe partea nordică.
Schattensonne *f. sg.* soare acoperit de nori.
Schatten spendend *adj.* umbros, care dă umbră.
Schatten|spender, *-s, -, (livr.) m.* paravan, umbrar.
Schatten|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(teatru)* joc de umbre; umbre chinezești. **2.** *(fig.)* fantasmagorie.
Schattenthe|ater, *-s, n. sg.* teatrul umbrelor.
Schatten|uhr, *-en, f. (reg.)* cadran, ceas solar.
Schattenvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* pasăre din familia *Scopidae.*
Schattenwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure umbroasă.
Schattenwelt *f. sg.* v. Schattenreich.
Schattenwesen, *-s, n. sg.* umbră, stafie, fantomă.
Schattenwirtschaft, *-en, f. (ec.)* economie paralelă, subterană.
Schattenzeiger, *-s, -, m.* arătător al cadranului solar.
Schattenzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** *(poet.)* convoi de umbre. **2.** contur estompat de umbră. **3.** trăsătură întunecată a feței.
schattieren, *schattierte, schattiert, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a da umbre unui desen, a hașura, a nuanța. **2.** a estompa.
Schattierung, *-en, f. sg.* **1.** dat al umbrelor, umbrire. **2.** nuanță; *(fig.)* **Vertreter, Politiker aller ~en** reprezentanți, politicieni din toate curentele.
schattig *adj.* **1.** umbros. **2.** umbrit.
Schattseite, *-n, f. (austr., elv.)* v. Schattenseite.
Schattung, *-en, f.* umbrire.
Schatulle, *-n, f.* **1.** casetă. **2.** avere, tezaur particular(ă), casetă (a unui suveran).
Schatz, *-es, Schätze, m.* **1.** comoară; **einen** ~ **entdecken** a descoperi o comoară; **einen** ~ **heben (sau graben)** a dezgropa o comoară. **2.** tezaur, bogăție; **ein** ~ **von Kenntnissen** un tezaur de cunoștințe. **3.** *(ec., fin.)* tezaur, vistierie, patrimoniu. **4.** *(fam.)* iubit(ă); **mein** ~ comoara mea, odorul meu; **du bist ein** ~ **(dass du das gemacht hast)** ești un scump (că ai făcut asta); **sei ein** ~ **und hol mir die Zeitung** fii drăguț și adu-mi ziarul. **5.** *(înv.)* impozit, dare. **6.** *(reg.)* zestre. **7.** *(reg.)* măsură de capacitate.
Schatz|amt, *-(e)s, -ämter, n.* **1.** vistierie; trezorerie. **2.** minister al finanțelor.
Schatz|anweisung, *-en, f. (fin.)* bon de tezaur.
schatzbar *adj. (fin.)* impozabil.
schätzbar *adj.* care se poate evalua.
Schätzbarkeit *f. sg.* însușirea de a se putea evalua.
Schatzbildnerei, *-en, f. (înv.)* monetărie.
Schätzchen, *-s, -, n. (dim.* de la Schatz) drăguț(ă), iubit(ă).
schatzen, *schatzte, geschatzt, (du, er schatzt) vb. (h) tr. (fin., înv.)* a impune, a taxa; a amenda.
schätzen, *schätzte, geschätzt (du, er schätzt) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a evalua, a aprecia, a prețui; a estima, a taxa; **eine Entfernung** ~ a aprecia o distanță; **die Sachverständigen** ~ **den Schaden auf eine Million** specialiștii evaluează paguba la un milion. **2.** a aprecia, a prețui, a stima, a respecta; **ein Buch** ~ a aprecia o carte; **wir** ~ **Ihre Gründe** respectăm motivele dv. **3.** a considera, a socoti; **es sich** *(dat.)* **zur** (sau **für eine**) **Ehre** ~ a privi ca o onoare; **etwas zu** ~ **wissen** a aprecia ceva la justa valoare, corect. **II.** *refl.* a se considera, a se socoti; **sich glücklich** ~ a se considera fericit.
schätzen lernen, *lernte schätzen, schätzen gelernt, vb. (h) tr.* a ajunge să aprecieze, să prețuiască.
schätzenswert *adj.* **1.** demn de prețuire, de stimă. **2.** apreciabil.
Schätzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* evaluator(-oare).
Schätzfehler, *-s, -, m.* eroare de estimare.
schatzfrei *adj. (fin.)* scutit de taxe, de impozit; neimpozabil.
Schatzfund, *-(e)s, -e, m.* **1.** descoperire a unei comori. **2.** *(arheol.)* descoperire a unui depozit de materiale preistorice.
Schatzfunktion *f. sg. (ec.)* funcție de tezaurizare.
Schatzgräber, *-s, -, m.* căutător de comori.
Schatzgräberei și **Schatzgräberei**, *-en, f.* căutare de comori.
Schatzhaus, *-es, -häuser, m. (înv.)* trezorerie.
Schatzkammer, *-n, f. (ist.)* v. Schatzamt.
Schatzkammergericht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* Curte de conturi.
Schatzkanzler, *-s, -, m.* ministru de finanțe (în Anglia).
Schatzkästchen, Schatzkästlein, *-s, -, n. (înv.)* casetă de bijuterii, cu lucruri de valoare.
Schatzmeister, *-s, -, m.* **1.** casier (al unei asociații, corporații etc.). **2.** *(înv.)* trezorier, vistiernic.
Schatzmeister|amt, *-(e)s, -ämter, n.*, **Schatzmeisterei**, *-en, f. (înv.)* vistierie.

Schätzmethode, *-n, f. (ec.)* metodă de estimare.
Schätzpreis, *-es, -e, m.* preț estimativ.
Schatzschein, *-(e)s, -e, m.* v. Schatzanweisung.
Schatzsucher, *-s, -, m.* v. Schatzgräber.
Schatzung, *-en, f.* **1.** *(înv.)* impunere. **2.** *(elv.)* v. Schätzung **(1).**
Schätzung, *-en, f.* **1.** evaluare, estimare; apreciere; preț(ăl)uire, taxare; **nach meiner ~** sau **meiner ~ nach** după aprecierea mea; **annähernde ~** evaluare aproximativă; **grobe ~** evaluare grosieră, aproximativă; **verbesserte ~** estimare ameliorată. **2.** *(fig.)* stimă, prețuire, apreciere, respect.
Schätzungsgebühr, *-en, f.* taxă de evaluare.
Schätzungskomissar, *-s, -e, m. (ec., fin.)* comisar de evaluare, de taxare.
Schätzungs|preis, *-es, -e, m.* v. Schätzpreis.
schätzungsweise *adv.* aproximativ, cu aproximație, probabil.
schätzungswert *adv.* v. schätzenswert.
Schätz(ungs)wert, *-(e)s, -e, m.* **1.** valoare estimativă. **2.** v. Schätzpreis.
Schatzwechsel, *-s, -, m. (fin.)* cambie de trezorerie.
Schätzwert, *-(e)s, -e, m.* valoare estimativă.
Schau, *-en, f.* **1.** vedere; expunere, expoziție; **zur ~ tragen (**sau **bringen)** a afișa, a face paradă (de ceva); **zur ~ stellen** a expune. **2.** punct de vedere, unghi; concepție; perspectivă; **aus seiner ~ betrachtet** văzut din perspectiva lui. **3.** revistă, paradă; *(în limbajul tinerilor)* **mach keine ~** nu te îmbrăca așa, nu te da în spectacol; **etwas ist eine reine ~, ist auf ~ angelegt** ceva este doar teatru; **die** sau **eine ~ sein** a fi super, marfă; *(fam.)* **(s)eine ~** sau **die große ~ anziehen** a face scene, a se da în spectacol; **eine ~ machen** a face pe grozavul; **jm. die ~ stehlen** a eclipsa, a întrece pe cineva; **(einen) auf ~ machen** a se făli, a se lăuda (pentru a atrage atenția asupra sa); **zur ~ stehen** *(rar)* a fi expus public.
Schau|aus|stellung, *-en, f.* expoziție (de mostre).
Schaub, *-(e)s, Schäube, m. (reg.)* snop; **drei ~ Weizen** trei snopi de grâu.
schaubar *adj.* vizibil.
Schaubarkeit *f. sg.* vizibilitate.
Schaube, *-n, f. (înv.)* manta largă din catifea, căptușită cu blană (purtată de bărbați în sec. 15–16).
Schaubefund, *-(e)s, -e, m.* constatare (făcută) la fața locului; expertiză.
Schaubegier *f. sg.* curiozitatea, dorința de a vedea ceva.
schaubegierig *adj.* curios, dornic de a vedea.
Schaub(en)dach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș de paie.
Schaub(en)hut, *-(e)s, -hüte, m.* pălărie de paie.
Schaubhütte, *-n, f.* bordei acoperit cu paie.
Schaubild, *-(e)s, -er, n.* diagramă, reprezentare grafică.
Schaubrot, *-(e)s, -e, n. (rel. mozaică)* pâine expusă în sanctuar, destinată jertfei.
Schaubude, *-n, f.* maghernită, gheretă de bâlci; panoramă.
Schaubudenbesitzer, *-s, -, m.* proprietar de panoramă (la bâlci).
Schaubühne, *-n*, **Schauburg**, *-en, f. (teatru și fig.)* scenă; **die politische ~** arena politică.
Schauder, *-s, -, m.* fior (de groază, de oroare, de emoție, de frig); înfiorare; **mit ~ erfüllen** a înfiora; **ein ~ überfiel (**sau **ergriff) mich** m-a trecut un fior de groază; **frommer ~** fior de evlavie.
schauderbar *adj. (fam.)* v. schauderhaft.
Schauder er|regend *adj.* înfiorător, îngrozitor, groaznic.
Schaudergeschichte, *-n, f.* v. Schauergeschichte.
schauder|haft *adj.* groaznic, oribil, atroce, cumplit; **ein ~es Verbrechen** o crimă oribilă; *(fam.)* **er hat eine ~e Schrift** are un scris groaznic, infect, mizerabil; *(fam.)* **~e Kälte** frig cumplit; *(pe lângă adjective și verbe)* foarte, extrem, cumplit de: **sie singt ~** cântă îngrozitor.
Schauder|haftigkeit *f sg.* oroare; grozăvie.
schauderig, schauderlich *adj.* v. schauerlich.
Schauderlichkeit *f. sg. (reg.)* v. Schauderhaftigkeit.
schaudern, *schauderte, geschaudert, vb. (h) intr.* **1.** a fi cuprins de fiori; **ich schaudere,** (sau *impers.)* **mich** (sau **mir) schaudert** mă trece un fior, mă trec, mă cuprind fiorii; **mir schaudert die Haut** mi se face piele de găină. **2.** a se înfiora, a se îngrozi; *(vor* cu *dat.)* a fi cuprins de groază, de oroare, de scârbă (față de cineva sau ceva); **mich schaudert bei dem Gedanken** mă înfior la gândul; **ich schaudere vor ihm** mi-e groază de el; **mir schaudert das Herz, wenn ich daran denke** mi se strânge inima când mă gândesc la asta.
Schaudern, *-s, n. sg.* **1.** groază, oroare. **2.** fior.
Schaudern er|regend *adj.* v. schauder erregend.
schauderös *adj. (fam., glumeț)* v. schauderhaft.
Schauder|roman, *- (e)s, -e, m.* v. Schauerroman.
Schauderszene, *-n, f.* scenă de groază; priveliște înspăimântătoare, înfiorătoare.
schaudervoll *adj.* plin de groază, îngrozit.
schauen, *schaute, geschaut, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a privi, a se uita; **um sich ~** a privi în jur; **nach jm. ~** a se uita după cineva; **auf** (cu *ac.)* **etwas ~** a se uita la ceva; **der Turm schaut über die Ebene** turnul privește peste câmpie; **wohin man auch schaut** oriunde te-ai uita; **schau, dass du fortkommst!** cară-te de aici! **er schaut mit anderen Augen** privește cu alți ochi; **zu tief ins Glas ~** a bea prea mult. **2.** a avea grijă, a se ocupa, a se interesa de; **nach einem Kranken ~** a se ocupa de un bolnav; **nach den Kindern ~** a supraveghea copiii; **nach Freunden ~** a se interesa de prieteni vizitându-i; **schau, dass dir nichts geschieht** vezi, ai grijă să nu ți se întâmple ceva; **trau, schau wem!** nu te tot încrede în oricine! **3.** *(fig.)* a vedea, a-și imagina, a trăi, a privi cu ochiul minții. **II.** *tr.* **1.** *(reg.)* a se uita (la ceva), a privi, a contempla; **eine schöne Landschaft ~** a privi un peisaj frumos; **~ Sie das Haus dort drüben** uitați-vă la casa aceea de dincolo; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **die Augen aus dem Kopf ~** a se uita foarte atent. **2.** *(fig., poet.)* a trăi, a vedea (ceva) lăuntric, a intui.
Schauer[1], *-s, -, m.* **1.** fior (de frig, de groază, de emoție, de plăcere); **ein ~ läuft mir durch die Glieder** mă trece un fior. **2.** *(met.)* aversă. **3.** *(fiz.)* jerbă (cosmică). **4.** *(reg.)* grindină. **5.** *(med., reg.)* atac de friguri; convulsie (la copii mici). **6.** cupă, pocal. **7.** v. Schauermann. **8.** *(livr., rar)* privitor.
Schauer[2], *-s, -, m.* (sau *n.)*, **Schauer**, *-n, f. (reg.)* v. Scheune.
Schauer|anblick, *-(e)s, -e, m.* aspect înspăimântător, priveliște înfiorătoare.
schauer|artig *adj. (met.)* sub formă de averse.
Schauerbild, *-(e)s, -er, n.* tablou de groază.
Schauer er|regend *adj.* v. Schauder erregend.
Schauergefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment de groază, de înfiorare.
Schauergeschichte, *-n, f.* poveste de groază, senzațională.
Schauerklapperschlange, *-n, f. (zool.)* șarpe cu clopoței *(Crotalus terrificus).*
schauerig *adj.* v. schauerlich.
Schauerleute *pl.* de la Schauermann.
schauerlich *adj.* înfiorător, îngrozitor; groaznic; fioros.
Schauerlichkeit, *-en, f.* oroare; grozăvie.
Schauermann, *-(e)s, Schauerleute, m.* docher, muncitor în port.
Schauermärchen, *-s, -, n. (iron.)* poveste fantastică; zvon incredibil.
schauern, *schauerte, geschauert, vb. (h) intr. (impers.)* **1.** v. schaudern. **2.** *(reg.)* a cădea, a bate grindină; **es schauert** plouă cu grindină.
Schauernacht, *-nächte, f.* noapte de groază.
Schauer|regen, *-s, -, m. (met.)* ploaie cu averse.
Schauer|roman, *-s, -e, m.* roman de groază, roman care oferă senzații tari.
Schauer|stille, *-n, f.* liniște, tăcere înfiorătoare.
schauervoll *adj.* v. schauerlich.
Schauerwetter, *-s, n. sg. (met.)* vreme ploioasă, cu averse.
Schauerwolke, *-n, f.* nor de aversă.
Schaufel, *-n, f.* **1.** lopată; **nimm die ~ in die Hand!** ia apucă-te de lucru! **2.** *(mar.)* palā. **3.** *(tehn.)* aripă, pală, paletă; cupă; lingură. **4.** *(vân.)* corn de cerb lopătar, lopată. **5.** v. Schaufelzahn. **6.** *(reg.)* dinte (incisiv). **7.** *(reg.)* sapă.
Schaufelbagger, *-s, -, m. (tehn.)* excavator cu lingură.
Schaufelbecherwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* elevator cu cupe aplatizate.
Schaufelbein, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(anat.)* os sacral. **2.** *pl. (entom.)* a treia pereche de picioare (la albine).
Schaufelblatt, *-(e)s, -blätter, n. (mar.)* pană a ramei.
Schaufelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Schaufel) lopățică.
schaufelförmig *adj.* în formă de lopată, de paletă.
Schaufelgeweih, *-(e)s, -e, n.* coarne de cerb lopătar sau de elan.
Schaufelhirsch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* **1.** elan *(Alces alces).* **2.** cerb lopătar *(Cervus dama).*
schaufelig *adj.* v. schaufelförmig.
Schaufelkettenbagger, *-s, -, m. (tehn.)* excavator cu lanț portcupe.
Schaufel|lader, *-s, -, m. (tehn.)* excavator.
schaufeln, *schaufelte, geschaufelt (ich schauf(e)le), vb. (h) intr.* și *tr.* **1.** a săpa, a lucra cu lopata; **Weizen ~** a vântura grâul; **ein Grab ~** a săpa un mormânt. **2.** a pune palete la roțile de moară.
Schaufelrad, *-(e)s, -räder, n.* roată cu lopeți, cu palete; *(mar.)* roată cu zbaturi.
Schaufelradbagger, *-s, -, m.* excavator cu roată cu portcupe.
Schaufel|stiel, *-(e)s, -e, m.* coadă de lopată.
Schaufelverlauf, *-(e)s, -läufe, m. (maș.)* curbă a paletei (la turbine sau la pompe).
Schaufelverlust, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* pierdere la pale.
Schaufelzahn, *-(e)s, -zähne, m. (zool.)* dinte lopată (la vite).
Schaufenster, *-s, -, n. (com.)* vitrină (la stradă).
Schaufensterbummel, *-s, -, m.* plimbare prin străzile comerciale pentru a se uita la vitrine.
Schaufensterdekorateur [-tø:ɐ], *-s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f. (com.)* decorator(-oare) de vitrină.
Schaufensterdekoration, *-en, f. (com.)* decorare, aranjare de vitrine.
Schaufenster|einbruch, *(e)s, -brüche, m.* spargere, furt din vitrină.
Schaufenstergelstalter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Schaufensterdekorateur.
Schaufenstergelstaltung, *-en, f.* v. Schaufensterdekoration.
Schaufensterkrankheit *f. sg. (med.)* șchiopătat intermitent.
Schaufensterpuppe, *-n, f.* manechin (în vitrine).
Schaufensterscheibe, *-n, f.* geam pentru vitrine.
Schaufensterware, *-n, f.* marfă de vitrină, expusă în vitrină.
Schaufensterwettbewerb, *-(e)s, -e, m. (com.)* concurs de vitrine.
Schaufler, *-s, -, m.* **1.** lucrător cu lopata. **2.** *(zool.)* v. Schaufelhirsch. **3.** *(ornit.)* pelican *(Pelecanus onocrotalus* L.).
schauflig *adj.* v. schaufelförmig.
Schauflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* miting aviatic; demonstrație de zbor.
Schaugarten, *-s, -gärten, m.* grădină model; expoziție horticolă.
Schaugepränge, *-s, n. sg. (livr.)* mare fast, lux, pompă.
Schaugericht, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(jur.)* executare publică a unei sentințe. **2.** *(cul.)* mâncare expusă (pe masă sau în vitrină); mâncare pentru degustare.
Schaugerüst, *-(e)s, -e, n.* **1.** estradă, tribună. **2.** catafalc.
Schaugeschäft, *-(e)s, n. sg.* industrie a distracțiilor.
Schauglas, *-es, -gläser, n.* **1.** binoclu, ochean, lunetă. **2.** *(tehn.)* indicator de nivel cu tub de sticlă.
Schau|haus, *-es, -häuser, n.* morgă.
Schaukasten, *-s, -* (și *-kästen), m.* vitrină (de interior), galantar.
Schaukel, *-n, f.* **1.** leagăn, scrânciob. **2.** *(tipogr.)* tasă basculantă.
Schaukelbecherwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* elevator cu cupe oscilante.
Schaukelbewegung, *-en, f.* mișcare oscilantă.
Schaukelbrett, *-(e)s, -er, n.* v. Schaukel **(1).**
Schaukelei, *-en, f. (fam.)* legănat, dat în leagăn.
Schaukelfeder, *-n, f. (maș.)* arc de balansier.
Schaukelförderer, *-s, -, m. (maș.)* transportor cu cupe.
Schaukelgang, *-(e)s, m. sg.* mers legănat.
Schaukelgerüst, *-(e)s, -e, n.* suport pentru scrânciob.
schaukelig *adj.* **1.** legănându-se, balansându-se. **2.** hodorogit, instabil.
Schaukelknotenfänger, *-s, -, m. (tehn.)* prinzător de noduri oscilant.
Schaukelmoor, *-(e)s, -e, n.* mlaștină mișcătoare.
schaukeln, *schaukelte, geschaukelt (ich schauk(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) legăna; a (se) da în leagăn. **II.** *tr. (fam.)* a face, a prididi; a o scoate la capăt (cu ceva): **wir werden das Kind schon ~** o vom scoate noi la capăt. **III.** *intr.* a se legăna, a se balansa; **das Boot schaukelt** barca se leagănă.

Schaukeln, *-s, n. sg.* **1.** legănat, balansat. **2.** *(mar.)* tangaj.
Schaukelpferd, *-(e)s, -e, n.* căluț de lemn care se balansează (pentru copii).
Schaukelpolitik *f. sg.* politică șovăitoare, oscilantă.
Schaukelreck, *-(e)s, -e, n. (sport)* trapez.
Schaukelringe *m. pl. (sport)* inele în legănare.
Schaukel|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* balansoar.
Schaukler, *-s, -, m.* **1.** persoană care se dă în leagăn. **2.** *(peior.)* politician oportunist.
schauklig *adj.* v. schaukelig.
schaulaufen, *schaugelaufen (numai inf. și part. trec.) vb. (s) intr. (sport)* a face patinaj artistic.
Schaulaufen, *-s, n. sg. (sport)* **1.** alergări demonstrative. **2.** patinaj artistic.
Schauloch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** vizor. **2.** *(mil.)* crenel.
Schaulust *f. sg.* curiozitate de a vedea.
schaulustig *adj.* curios să vadă.
Schaulustige, *-n, -n (ein Schaulustiger), m.* și *f.* persoană curioasă, gură-cască.
Schaum, *-(e)s, Schäume, m.* spumă; **Eiweiß zu ~ schlagen** a bate albușul spumă; **~ schlagen a)** a bate spumă; **b)** *(fig.)* a spune vorbe goale; a face pe grozavul; **ihm steht der ~ vor dem Munde** face spume la gură; **zu ~ werden** a se preface în fum; **Träume sind Schäume** visurile sunt minciuni, amăgiri; **alles ist nur ~** totul este trecător, efemer.
schaum|artig *adj.* ca spuma, spumos.
Schaumbäckerei, *-en, f. (austr.)* v. Schaumgebäck.
Schaumbad, *-(e)s, -bäder, n.* **1.** baie cu adaos de spumă de baie. **2.** spumă de baie.
schaumbedeckt *adj.* acoperit de spumă.
Schaumbier, *-(e)s, -e, n.* bere spumoasă.
Schaumbildung *f. sg.* formare de spumă.
Schaumblase, *-n, f.*, **Schaumbläs|chen**, *-s, -, n.* balon, bășică de spumă.
schäumen, *schäumte, geschäumt, vb. (h) intr.* **1.** a spumega, a face spumă; **das Bier schäumt** berea face spumă; **die Brandung schäumt** talazurile spumegă. **2.** *(fig.)* a spumega; **vor Wut ~** a spumega de furie, a face spume, clăbuci la gură (de furie).
schäumend I. *part. prez.* de la schäumen. **II.** *adj.* spumegând, spumos.
Schaumgebäck, *-(e)s, -e, n. (cul.)* bezea.
schaumgeboren *adj.* născut din spumă; *(mit.)* **~e Venus** Venus cea născută din spuma mării.
Schaumgebraus, *-es, n. sg.* vârtej cu spume.
schaumgebremst *adj. (în limbaj publicitar)* care face puțină spumă.
Schaumgenerator, *-s, -en, m.* v. Schaumlöschgerät.
Schaumglas, *-es, n. sg.* sticlă spongioasă.
Schaumgold, *-(e)s, n. sg.* beteală.
Schaumgummi, *-s, -s, n.* crep, cauciuc spongios.
schaumig *adj.* spumos.
Schaumkamm, *-(e)s, -kämme, m.* creastă spumoasă (a valurilor).
Schaumkelle, *-n, f.* lingură de spumă.
Schaumkette, *-n, f.* lănțișor în jurul zăbalelor (la cai).
Schaumkraft *f. sg.* putere de a face spumă; **die ~ des Waschmittels** puterea detergentului de a face spumă.
Schaumkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* rânjică *(Cardamine impatiens* L.).
Schaumkresse, *-n, f. (bot.)* specie de gâscăriță (*Cardaminopsis hispida)*.
Schaumkrone, *-n, f.* **1.** v. Schaumkamm. **2.** guler (la halbele cu bere).
Schaumlöffel, *-s, -, m.* v. Schaumkelle.
schaumlos *adj.* fără spumă.
Schaumlösch|apparat, *-(e)s, -e*, **Schaumlöscher**, *-s, -, m.*, **Schaumlöschgerät**, *-(e)s, -e, n.* extinctor cu spumă.
Schaumperle, *-n, f.* bășicuță de spumă.
Schaumreininger, *-s, -, m.* detergent de curățat cu spumă.
Schaumrolle, *-n. f. (cul.)* rulou cu frișcă.
Schaumschlacke *f. sg.* murdărie ridicată la suprafață ca o spumă; spumă murdară.
Schaumschlagen, *-s, n. sg.* bătut al spumei.
Schaumschläger, *-s, -, m.* **1.** *(cul.)* tel (de bătut spumă). **2.** *(fam.)* palavragiu.
Schaumschlägerei, *-en, f.* palavre pompoase, spumoase.
Schaumseife, *-n, f.* săpun spumant.
Schaum|stoff, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* material sintetic spongios.
Schau|münze, *-n, f.* medalie, faleră.
Schaumwäsche, *-n, f.* spălare cu spumă (mai ales a autovehiculelor).
Schaumwein, *-(e)s, -e, m.* vin spumos.
Schaumwein|steuer *f. sg. (ec.)* impozit pe vinurile spumoase.
Schaumzirpe, *-n, f. (zool.)* cicadă *(Aphrophora spumaria)*.
Schau|objekt, *-(e)s, -e, n.* obiect expus.
Schau|orchester [-kɛs-], *-s, -, n.* orchestră cu joc de lumini și alte efecte vizuale.
Schaupackung, *-en, f. (com.)* ambalaj fără conținut (pentru vitrine).
Schauplatz, *-es, -plätze, m.* loc al acțiunii; arenă, scenă, teatru; *(fig.)* **vom ~ abtreten a)** a se retrage din viața publică; **b)** a muri.
Schauprogramm, *-s, -e, n.* v. Schaulaufen.
Schauprozess, *-es, -e, m. (jur.)* proces public (înscenat).
Schaures *(invar.) m. (argou)* vânzare bună.
schaurig *adj.* v. schauerlich.
Schaurigkeit, *-en, f.* v. Schauerlichkeit.
Schauseite, *-n, f.* față; fațadă.
Schau|spiel *-(e)s,-e, n.* **1.** piesă de teatru, spectacol. **2.** *(fig.)*, spectacol; scenă; priveliște; *(fam.)* **ein ~ für (die) Götter sein** a avea un efect grotesc.
Schau|spieldichter, *-s, -, m.* autor dramatic, dramaturg.
Schau|spieldichtung *f. sg.* dramaturgie.
Schau|spieler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** actor, actriță. **2.** comediant(ă), cabotin(ă).
Schauspielerei, *-en, f.* **1.** *sg.* actorie. **2.** prefăcătorie.
schau|spielerisch *adj.* actoricesc, de actor.
schau|spielern, *schauspielerte, geschauspielert, vb. (h) intr.* **1.** a juca teatru. **2.** *(fam.)* a se preface, a juca teatru.
Schau|spielhaus, *-es, -häuser, n.* teatru (clădirea).
Schau|spielkunst *f. sg.* artă dramatică.
Schau|spielwesen, *-s, n. sg.* teatru, dramaturgie.
schau|stehen, *stand zur Schau, zur Schau gestanden* și *schaugestanden, vb. (h) intr.* a fi expus (în scop publicitar).
schau|stellen, *stellte zur Schau, zur Schau gestellt* și *schaugestellt, vb. (h) tr.* a expune; a exhiba.
Schau|steller, *-s, -, m.* **1.** expozant. **2.** persoană care prezintă ceva (mărfuri, panorame etc. la bâlci sau la piață).
Schau|stellung, *-en, f.* **1.** expunere, expoziție. **2.** reprezentație.
Schau|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** mostră; exponat. **2.** capodoperă, piesă rară, piesă de colecție.
Schautafel, *-n, f.* planșă cu imagini, scheme etc.
Schautanz, *-es, -tänze, m.* **1.** demonstrație de dans. **2.** demonstrație de patinaj artistic.
Schaute, *-n, -n, m.* nătărău, nebun.
Schautenhüter, *-s, -, m.* sperietoare.
Schautisch, *-(e)s, -e, m. (rel. mozaică)* masă pentru pâinea destinată jertfei.
schautragen, *trug zur Schau, zur Schau getragen* și *schaugetragen, vb. (h) tr.* a expune vederii (generale), a arăta în public, a afișa, a înfățișa.
Schauturnen, *-s, n. sg.* demonstrație de gimnastică.
Schebecke, *-n, f. (mar.)* șebec.
schechen, *schechte, geschecht, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a alerga, a merge repede, a se repezi. **2.** a se uita cruciș; a se chiorî. **3.** *(impers.; în expr.)* **es schecht** umblă stafii, nu e lucru curat.
Scheck[1], *-s, -s* (și *-e), m. (fin.)* cec; **einen ~ ausstellen** a emite, a elibera un cec; **einen ~ einlösen** a încasa un cec; **einen ~ indossieren** a andosa un cec; **gekreuzter ~** cec barat; **girierter ~** cec andosabil; **ungedeckter ~** cec fără acoperire, fără provizion.
Scheck[2], *-en, -en, m.* **1.** cal pag, bălțat. **2.** animal bălțat.
Scheck|aus|stellung, *-en, f. (ec.)* emitere de cecuri.
Scheckbetrag, *-(e)s, -träge, m.* valoarea cecului.
Scheckbetrug, *-(e)s, m. sg.* înșelăciune cu un cec neacoperit.
Scheckbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carnet de cecuri.
Scheckdeckung, *-en, f.* acoperire a cecului, provizion.
Schecke, *-n, m.* și *f.* v. Scheck[2].
Scheck|empfänger, *-s, -, m.* beneficiar al cecului.
Scheckenfalter, *-s, -, m. (entom.)* fluture tărcat.
Scheckfähigkeit *f. sg. (jur.)* îndreptățire de a plăti cu cecuri.
Scheckfälschung, *-en, f.* falsificare de cecuri.
Scheckformular, *-s, -e, n.* formular de cec.
Scheckheft, *-(e)s, -e, n.* carnet de cecuri.
scheckig *adj.* **1.** bălțat, pestriț; *(despre cai)* pag. **2.** *(reg.)* țicnit, sărit; **wir lachten uns ~** ne-am tăvălit de râs.
Scheck|inhaber, *-s, -, m.* posesor al unui cec.
Scheck|inkasso, *-s, -s, n. (fin.)* incaso-ul, încasarea unui cec.
Scheck|karte, *-n, f.* card, legitimație pentru completarea cecurilor.
Scheck|konto, *-s, -s* (și *-konten* sau *-konti), n. (fin.)* cont pentru acoperirea cecurilor emise.
Scheck|sperre, *-n, f. (fin.)* blocare de cecuri.
Scheck|steuer, *-n, f. (fin.)* taxă asupra cecului.
Schecksystem, *-s, -e, n. (fin.)* sistem de cecuri.
Scheck|überbringer, *-s, -, m.* transmițător de cecuri.
Scheckverkehr, *-s, m. sg. (fin.)* circulație a cecurilor; volum al tranzacțiilor încheiate pe bază de cecuri.
Scheckvieh, *-(e)s, n. sg.* vită bălțată; vite bălțate.
Scheckzahlung, *-en, f. (fin.)* achitare prin cec.
Schedbau, *-(e)s, -ten, m. (constr.)* clădire cu un singur cat și acoperiș în șed.
Sched|dach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* acoperiș în dinți de ferăstrău, acoperiș în șed.
scheel I. *adj.* **1.** *(fig.)* invidios, pizmaș; **jn. mit ~en Augen betrachten** a se uita cu invidie la cineva. **2.** *(reg.)* sașiu, cruciș; miop. **II.** *adv.* chiorâș; **jn. ~ ansehen** a se uita chiorâș la cineva.
scheel|äugig, scheel blickend *adj.* și *adv.* v. scheel **(I. 2)**.
Scheelsucht *f. sg. (înv.)* invidie, pizmă.
scheelsüchtig *adj. (înv.)* invidios, pizmaș.
scheesen, *scheeste, gescheest (du, er scheest) vb. (h) intr.* v. schesen.
Schefe, *-n, f. (reg.)* păstaie.
Scheffel, *-s, -, m.* **1.** baniță; **in ~n einheimsen** a strânge, a aduna cu grămada, cu toptanul; **um einen zu kennen, muss man mit ihm einen ~ Salz gegessen haben** nu-l cunoști pe om decât după ce mănânci cu el o baniță de sare. **2.** *(înv.)* măsură de volum. **3.** *(înv.)* măsură de suprafață (pentru ogoare). **4.** ciubăr; *(fig.)* **sein Licht unter den ~ stellen** a-și ascunde calitățile, a-și pune lumina sub obroc; **es gießt wie mit ~n** plouă cu găleata.
Scheffelmacher, *-s, -, m.* dogar, ciubărar.
Scheffelmacher|arbeit, *-en, f.* dogărie.
scheffeln, *scheffelte, gescheffelt (ich scheff(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a măsura cu banița. **2.** *(fam.)* a strânge, a acapara, a îngrămădi. **II.** *intr. (despre cereale)* a da, a rodi; **dieses Jahr scheffelte das Korn** anul acesta grâul a rodit bine; **ist's nicht gescheffelt, ist's doch gelöffelt** dacă nu curge, pică.
scheffelweise *adv. (fam.)* cu banița; **sein Geld ~ ausgeben** a azvârli banii cu lopata.
Schegg, *-s, -e, n. (mar.)* parte inferioară a pintenului unei nave, «taie-mare».
scheib *adj. (reg.)* strâmb, înclinat; oblic.
Scheib|band, *-(e)s, -bänder, n. (reg.)* curea de piept folosită pentru a trage un cărucior, o roabă, o tărăboanță.
Scheibchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Scheibe) felioară; *(în expr.)* **~ werfen** a arunca, făcând să ricoșeze, pietricele plate pe suprafața apei. **2.** *(vân.)* urmă de cerb.
scheibchenweise *adv.* în felii; cu felia; *(fam.)* **etwas ~ berichten** a povesti ceva puțin câte puțin, treptat.
Scheibe, *-n, f.* **1.** disc; placă; roată a olarului. **2.** țintă, taler (la tir); **nach der ~ schießen** a trage la țintă. **3.** *(tehn.)* șaibă, lamelă. **4.** geam; **jemandem die ~n einschlagen** (sau **einwerfen)** a sparge cuiva geamurile (în semn de protest). **5.** bucată, felie; **in ~n schneiden** a tăia (în) felii; **eine ~ Brot** o felie de pâine; **schneide dir eine ~ davon ab! a)** taie-ți o felie; **b)** *(fig.)* ia exemplu. **6.** fagure (de miere). **7.** *(forest.)* rondea. **8.** *(vân.)* oglindă,

pată mare de culoare deschisă (la coapsele cerbului). **9.** *(reg.)* şorţ. **10.** *(reg.)* bilă de popice. **11.** *(fam., euf.)* **so eine ~!** Rahat! Ce porcărie!

scheibe! *interj. (fam.)* vorbă să fie! pune-ţi pofta-n cui!

scheibeln, *scheibelte, gescheibelt (ich scheib(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a arunca discul.

scheiben, *scheibte, gescheibt, vb. (h) intr. (austr.* şi *reg.)* **1.** a împinge. **2.** *(sport)* a arunca (bila la popice).

scheiben|artig *adj.* în formă de disc.

Scheibenbau, *-(e)s, -e, m. (mine)* metodă de exploatare cu abataj în felii.

Scheibenbäuche *pl. (iht.)* (denumire colectivă pentru) peşti plaţi *(Cyclopteridae).*

Scheibenblende, *-n, f.* **1.** *(ferov.)* obturator cu şaibă (la ventilaţia vagoanelor). **2.** *(fot.),* diafragmă-disc.

Scheibenbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu disc.

Scheibenbrot, *-(e)s, n. sg.* pâine ambalată felii.

Scheibenbruch, *-(e)s, -brüche, m. (maş.)* spargere a discului de rectificat.

Scheibendrehbank, *-bänke, f.* strung frontal.

Scheibendrehkran, *-(e)s, -kräne* (şi *-e), m.* macara cu placă turnantă.

Scheiben|egge, *-n, f.* grapă cu discuri.

scheibenförmig *adj.* în formă de disc, discoidal.

Scheibenfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză-disc.

Scheibengardine, *-n, f.* perdeluţă fixată de geam.

Scheibenhonig, *-s, m. sg.* **1.** miere de fagure. **2.** *(fam., iron.)* porcărie, rahat.

Scheibenklee, *-s, m. sg. (bot.)* vârtejul-pământului *(Medicago orbicularis).*

Scheibenkleister, *-s, m. sg.* v. Scheibenhonig **(2).**

Scheibenkolben, *-s, -, m. (tehn.)* piston-disc.

Scheibenkupplung, *-en, f. (tehn.)* cuplaj cu discuri, cu lamele.

Scheibenmauerung, *-en, f. (mine)* zidărie în fagure; zidărie verticală.

Scheibenpflug, *-(e)s, -pflüge, m.* plug cu discuri.

Scheibenqualle, *-n, f. (zool.)* meduză plată *(Scyphomedusae).*

Scheibenrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată cu placă, roată-disc.

Scheibenrelais [-rəlɛ:], - [-rəlɛ:s], - [rəlɛ:s], *n. (electr.)* releu cu disc.

scheibenrund *adj.* rotund ca un disc.

Scheibenschießen, *-s, n. sg. (sport)* tragere la ţintă.

Scheibenschötchen, *-s, -, n. (bot.)* specie de usturoiţă *(Peltaria alliacea).*

Scheibenschütze, *-n, -n, m. (sport)* trăgător la proba de talere.

Scheibenschwungrad, *-(e)s, -räder, n. (maş.)* volant-disc.

Scheiben|stand, *-(e)s, -stände, m. (sport)* suport pentru ţintă (la tir).

Scheibenturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină cu disc, cu platou.

Scheibenwasch|anlage, *-n, f.*, **Scheibenwascher**, *-s, -, m. (auto.)* dispozitiv de spălare a parbrizelor.

scheibenweise *adv.* în felii.

Scheibenweiser, *-s, -, m.* marcator de tir.

Scheibenwerfen, *-, n. sg. (sport, înv.)* aruncare cu discul.

Scheibenwischer, *-s, -, m. (auto.)* ştergător de parbriz.

Scheibenzüngler *pl. (zool.)* animale cu limba în formă de disc.

Scheiberich, *-s, -e, m. (bot.)* ţelină *(Apium graveolens* L.).

scheibig *adj.* **1.** ca un disc. **2.** cu disc.

Scheibtruhe, *-n, f. (austr.)* v. Schubkarren.

Scheich, *-s, -e, m.* **1.** şeic, şef de trib arab. **2.** caraghios; *(glumeţ)* **so ein ~!** ce caraghios! ce mai tip, ce mai specimen! **3.** *(fam.)* prieten, logodnic, soţ, gagiu.

Scheichtum, *-s, -tümer, n.* teritoriu stăpânit de un şeic.

scheidbar *adj.* **1.** separabil, detaşabil. **2.** *(chim.)* care poate fi descompus.

Scheide, *-n, f.* **1.** teacă; **den Degen aus der ~ ziehen** a trage sabia din teacă. **2.** *(înv.)* linie de separaţie, de demarcaţie, graniţă, hotar, hat. **3.** *(anat.)* vagin. **4.** *(bot.)* teacă, vagină de la baza frunzelor. **5.** *(tehn.)* teacă, manşon. **6.** *(reg.)* pas; culme, coamă, cumpănă a apelor.

Scheidebank, *-bänke, f. (mine.)* masă de sortat minereu.

Scheidebe|hälter, *-s, -, m. (mine)* decantor, separator.

Scheidebrett, *-(e)s, -er, n.* scândură despărţitoare.

Scheidebrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(înv.)* scrisoare de adio, de despărţire; **dann kannst du unserer Freundschaft gleich den ~ schreiben** poţi să consideri terminată prietenia noastră. **2.** v. Scheidungsbrief.

Scheid|eck, *-en, f. (reg.)* pas, trecătoare.

Scheid|egebirge, *-s, -, n.* munţi la cumpăna apelor.

Scheidegg, *-en, f.* v. Scheideck.

Scheidegruß, *-es, -grüße, m.* salut de despărţire.

Scheide|haken, *-s, -, m.* cârlig de prins teaca (la sabie).

Scheideklein, *-s, -, n. (metal.)* minereu mărunt.

Scheidekunde, **Scheidekunst** *f. sg. (înv.)* chimie.

Scheidekünstler, *-s, -, m. (înv.)* chimist.

Scheidekuss, *-es, -küsse, m.* sărut de adio, de despărţire.

Scheidelinie [-niə], *-n, f.* linie despărţitoare, de separaţie, de demarcaţie.

Scheidemann, *-(e)s, -männer, m. (reg.)* arbitru.

Scheidemauer, *-n, f. (înv.)* perete, zid despărţitor.

Scheidemünze, *-n, f.* monedă divizionară, măruntă, mărunţiş.

scheiden, *schied, geschieden (du scheidest, er scheidet), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a alege, a tria, a separa; (şi *fig.)* **die Spreu vom Weizen ~** a despărţi grâul de pleavă. **2.** a despărţi, a separa; **die Ehe ~ lassen** a divorţa; **von Tisch und Bett ~** a face separaţie de pat şi masă. **3.** *(chim.)* a descompune. **II.** *intr. (s)* **1.** a se despărţi; **wir müssen ~** trebuie să ne despărţim. **2.** a-şi lua rămas bun; a se duce, a pleca; **von einem Orte ~** a pleca dintr-un loc, a părăsi un loc; **von jm. ~** a-şi lua rămas bun de la cineva; *(poet.)* **aus der Welt ~** sau **von hinnen ~** a muri, a deceda; **aus einem Amt ~** a-şi da demisia dintr-un serviciu; **der scheidende Tag** sfârşitul zilei, ziua care tocmai se încheie; **im Licht der scheidenden Sonne** în lumina soarelui ce apune. **III.** *refl. (h)* **1.** a se despărţi, a se separa; a se dezice. **2.** a divorţa; **sich ~ lassen** a da divorţ, a divorţa. **3.** *(chim.)* a se descompune. **4.** *(reg.; despre lapte)* a se prinde, a se brânzi.

Scheiden, *-s, n. sg.* **1.** despărţire, separare; **~ bringt Leiden** despărţirea e dureroasă. **2.** divorţ.

Scheiden|ab|strich, *-(e)s, -e, m. (med.)* probă de secreţie vaginală.

scheiden|artig *adj.* ca o teacă, în formă de teacă.

Scheiden|eingang, *-(e)s, -gänge, m.* v. Scheidenöffnung.

Scheiden|entzündung, *-en, f. (med.)* colpită.

Scheidenklappe, *-n, f. (anat.)* himen.

Scheidenmacher, *-s, -, m.* meşter de teci (de săbii).

Scheidenmündung, **Scheiden|öffnung**, *-en, f. (anat.)* orificiu al vaginului.

Scheidenschnabel, *-s, -schnäbel, m. (ornit.)* cioc-în-teaca cu picioare albastre *(Chionis alba).*

Scheidenvorfall, *-(e)s, -fälle, m. (med.)* prolaps al vaginului.

Scheidepunkt, *-(e)s, -e, m.* punct de separare, de despărţire.

Scheider, *-s, -, m.* **1.** persoană care îşi ia adio. **2.** persoană care divorţează. **3.** *(înv.)* arbitru. **4.** *(mine)* trior. **5.** perete despărţitor. **6.** *(tehn.)* separator.

Scheiderling, *-s, -e, m. (reg., agr.)* răzor, hat.

Scheide|saturation *f. sg. (chim.)* saturaţie de separare.

Scheide|stunde, *-n, f.* oră a despărţirii.

Scheidetrichter, *-s, -, m. (chim.)* pâlnie separatoare.

Scheidewand, *-wände, f.* **1.** perete despărţitor. **2.** diafragmă.

Scheidewasser, *-s, n. sg. (chim.)* apă tare, acid azotic.

Scheideweck, *-(e)s, -e, m. (reg.)* pană, ic.

Scheideweg, *-(e) s, -e, m.* răspântie, răscruce; *(fig.)* **am ~ stehen** a fi la o răspântie, la o răscruce.

Scheidewerk, *-(e)s, -e, n. (mine)* uzină de separare.

Scheiding, *-s, -e, m. (pop.)* septembrie.

Scheidung, *-en, f.* **1.** despărţire, separaţie. **2.** divorţ; **in ~ liegen** a fi în divorţ. **3.** *(chim.)* separaţie; **magnetische ~** separaţie magnetică.

Scheidungs|anwalt, *-(e)s, -wälte, m.* avocat specializat în procese de divorţ.

Scheidungsbrief, *-(e)s, -e, m.* certificat de divorţ.

Scheidungsgrund, *-(e)s, -gründe, m.* motiv de divorţ.

Scheidungskind, *-(e)s, -er, n.* v. Scheidungswaise.

Scheidungsklage, *-n, f.* acţiune, cerere de divorţ; **eine ~ einreichen** a intenta o acţiune de divorţ.

Scheidungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de divorţ.

Scheidungsrichter, *-s, -, m.* judecător specializat în procese de divorţ.

Scheidungs|urteil, *-s, -e, n.* sentinţă într-un proces de divorţ.

Scheidungswaise, *-n, f. (înv.)* copil cu părinţi divorţaţi.

Scheidweck, *-(e)s, -e, m.* v. Scheideweck.

Scheik, *-s, -e, m.* v. Scheich.

Schein, *-(e)s, -e, m.* **I.** *sg.* **1.** lumină, luciu, strălucire; **der ~ des Goldes** luciul aurului; **der ~ der Sonne** strălucirea soarelui; *(fig.)* **ein ~ von Hoffnung** o rază de speranţă. **2.** aparenţă; **zum ~** de formă; **sich** *(dat.)* **den ~ geben, als ob...** a-şi da aerul că...; **der ~ trügt** aparenţele înşală; **der ~ ist gegen mich** aparenţa mi-e potrivnică; **unter dem ~ der Freundschaft** sub masca prieteniei; **den ~ wahren** a păstra aparenţele. **3.** *(astron., înv.)* aspect, pătrar (al lunii). **II. 1.** certificat, act. **2.** bilet. **3.** bancnotă. **4.** *(în limbajul studenţesc)* v. Seminarschein.

Schein|adel, *-s, m. sg.* nobleţe falsă.

Schein|andacht *f. sg.* evlavie prefăcută, ipocrită.

Schein|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac de manevră, atac simulat.

Schein|anlage, *-n, f. (mil.)* instalaţie aparentă.

Schein|ähre, *-n, f. (bot.)* paniculă strânsă în formă de spic.

Schein|argument, *-(e)s, -e, n.* argument fictiv.

scheinbar **I.** *adj.* **1.** aparent; fictiv; *(fiz.)* **~es Bild** imagine virtuală. **2.** *(reg.)* probabil. **3.** *(reg.)* strălucitor, frapant. **II.** *adv.* **1.** în aparenţă, după cât se pare. **2.** *(reg.)* probabil.

Scheinbarkeit *f. sg.* aparenţă; caracter ipotetic, dubios.

Scheinbe|helf, *-(e)s, -e, m.* pretext mincinos, tertip.

Scheinbeschäftigung, *-en, f.* ocupaţie aparentă, pretinsă.

Scheinbewegung, *-en, f.* mişcare aparentă.

Scheinbeweis, *-es, -e, m.* dovadă aparentă, probă înşelătoare, fictivă.

Scheinbild, *-(e)s, -er, n.* vedenie, fantomă, himeră; ficţiune.

Scheinblüte, *-n, f.* **1.** *(bot.)* pseudantiu, inflorescenţă care imită o singură floare *(Compositae, Euphorbiaceae).* **2.** *(fig.)* înflorire economică aparentă.

Scheinda|sein, *-s, -, n.* v. Scheinleben.

Scheindemokrat, *-en, -en, m.* pseudodemocrat.

scheindemokratisch *adj.* aparent democratic.

Scheindiffusion, *-en, f. (fiz.)* difuzie aparentă.

Scheindolde, *-n, f. (bot.)* umbelă aparentă, pseudoumbelă.

Scheindrossel, *-n, f. (ornit.)* sturz american *(Mimidae).*

Schein|ecke, *n, f. (constr.)* colţar de fereastră.

Schein|ehe, *-n, f.* căsătorie fictivă.

scheinen, *schien, geschienen, vb. (h) intr.* **1.** a lumina, a luci, a străluci; **der Mond scheint** luna străluceşte. **2.** a părea, a face impresia că...; **es scheint mir** sau **mir scheint** mi se pare; **er scheint krank zu sein** sau **es scheint, als ob er krank wäre** pare a fi bolnav; **er will gelehrt ~** vrea să pară cult; **es schien ein unmögliches Werk** părea un lucru imposibil; *(fam.)* **wenn es Ihnen gut scheint** dacă vă convine, dacă credeţi de cuviinţă.

Schein|existenz, *-en, f.* v. Scheinleben.

Scheinfirma, *-men, f. (ec.)* societate fictivă.

Scheinfreude, *-n, f.* bucurie aparentă, simulată.

Scheinfreund, *-(e)s, -e, m.* prieten fals, nesincer.

Scheinfreundschaft, *-en, f.* prietenie nesinceră.

Scheinfriede, *-ns,* **Scheinfrieden**, *-s, m. sg.* pace aparentă.

scheinfromm *adj.* v. scheinheilig.

Scheinfrömmigkeit *f. sg.* v. Scheinheiligkeit.

Scheinfrucht, *-früchte, f. (bot.)* fruct fals, fruct drupiform, pseudodrupă.

Scheinfüßchen, *-s, -, n. (biol.)* pseudopod.

Scheingefecht, *-(e)s, -e, n.* luptă simulată.

Scheingelehrsamkeit *f. sg.* pseudoerudiţie.

Scheingelehrte, *-n, -n (ein Scheingelehrter), m.* pseudosavant.

Scheingeschäft, *-(e)s, -e, n.* tranzacție fictivă.
Scheingesellschaft, *-en, f.* societate fictivă.
Scheingewinn, *-(e)s, -e, m. (ec.)* beneficiu, câștig fictiv.
Scheinglaube, *-ns, m. sg.* credință fictivă, pseudocredință.
Scheinglück, *-(e)s, n. sg.* fericire aparentă, iluzorie.
Scheingold, *-(e)s, n. sg.* imitație de aur.
Scheingräser *pl. (bot.)* ciperacee *(Ciperaceae)*.
Scheingröße, *-n, f.* mărime aparentă.
Scheingrund, *-(e)s, -gründe, m. (jur.)* cauză aparentă, fictivă; motiv aparent; pretext.
Scheingut, *-(e)s, -güter, n.* bun imaginar.
scheinheilig *adj.* fățarnic, ipocrit.
Scheinheilige, *-n, -n (ein Scheinheiliger), m.* și *f.* ipocrit(ă), fățarnic(ă); *(f.)* mironosiță.
Scheinheiligkeit *f. sg.* ipocrizie, fățărnicie.
Scheinherrschaft, *-en, f.* domnie, stăpânire fictivă.
Scheinhoffnung, *-en, f.* speranță înșelătoare.
Scheinhorizont, *-(e)s, -e, m.* orizont aparent.
Scheinkampf, *(e)s, -kämpfe, m.* v. Scheingefecht.
Scheinkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare fictivă, cumpărare de formă.
Scheinkönig, *-s, -e, m.* rege fictiv.
scheinkrank *adj.* bolnav simulat.
Scheinkrankheit, *-en, f.* boală simulată.
Scheinkritik, *-en, f.* critică de formă, formală.
Scheinleben, *-s, n. sg.* viață fictivă; **ein ~ führen a)** a duce o viață fictivă; **b)** a vegeta.
Scheinlegitimation, *-en, f.* legitimație falsă.
Scheinleiche, *-n, f.* v. Scheintote.
Scheinliebe, *-n, f.* dragoste falsă, prefăcută, nesinceră.
Scheinlösung, *-en, f.* rezolvare aparentă.
Scheinmanöver [-vɐ], *-s, -, n.* manevră simulată, de diversiune.
Schein|opposition, *-en, f.* opoziție aparentă, nereală; opoziție fictivă, simulată.
Scheinphilosophie, *-n* [-i:ən], *f.* pseudofilozofie.
Scheinpolemik, *-en, f.* polemică aparentă, fictivă, simulată.
scheinradikal *adj.* radical în aparență.
Scheinrückzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* retragere simulată.
Scheinsieg, *-(e)s, -e, m.* **1.** victorie aparentă. **2.** victorie prea scump plătită.
Scheinsozialismus, *-, m. sg.* socialism fals, pseudosocialism.
scheinsozialistisch *adj.* fals socialist.
Scheinsucht *f. sg.* megalomanie.
Scheintod, *-(e)s, m. sg. (med.)* moarte aparentă, letargie.
Scheintodpistole, *-n, f.* pistol cu gaz narcotic.
scheintot *adj.* în stare de moarte aparentă, în letargie.
Scheintote, *-n, -n (ein Scheintoter), m.* și *f.* persoană în stare de moarte aparentă.
Scheintugend, *-en, f.* falsă virtute.
Scheinverdienst, *-(e)s, -e, n.* merit aparent.
Scheinverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare fictivă, de formă.
Scheinverlust, *-(e)s, -e, m. (ec.)* pierdere fictivă.
Scheinversicherung, *-en, f.* asigurare de formă.
Scheinvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract fictiv, de formă.
Scheinwahl, *-en, f.* alegere fictivă, de formă.
Scheinwechsel, *-s, -, m.* poliță de complezență.
Scheinweisheit, *-en, f.* pseudoînțelepciune.
Scheinwelt, *-en, f.* lume fantastică, închipuită.
Scheinwerfer, *-s, -, m.* proiector, reflector; *(auto.)* far.
Scheinwerfer|abteilung, *-en, f. (mil.)* secție de proiectoare.
Scheinwerfer|anlage, *-n, f.* instalație de proiectoare, de reflectoare.
Scheinwerferlicht, *-(e)s, -er, n.* lumină a reflectoarelor, a farurilor; **im ~ (der Öffentlichkeit) stehen** a se afla în centrul atenției (opiniei publice).
Scheinwesen, *-s, n. sg.* **1.** ființă fantastică, închipuită. **2.** pseudoexistență; aparență falsă, simulată.
Scheinwider|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** opoziție fictivă, rezistență fictivă. **2.** *(electr.)* impedanță.
Scheinzorn, *-(e)s, m. sg.* mânie aparentă, simulată.
Scheiß, *-es, m. sg. (vulg., peior.)* rahat, porcărie, fleac, lucru nedorit, fără valoare; **was soll der ~?** ce e cu porcăria asta?; **mach keinen ~** nu fă prostii.
Scheißding, *-(e)s, -er, n. (vulg., peior.)* lucru de nimic, porcărie.
Scheißdreck, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(vulg.)* fecale, excremente; rahat. **2.** *(fig., fam.)* fleac, rahat; **das geht ihn einen ~ an** asta nu-l privește; **er beklagt sich wegen jedem ~** se plânge de toate fleacurile, de toate rahaturile.
scheiße *adj. invar. (vulg., peior.)* foarte prost, detestabil.
Scheiße *f. sg. (vulg.)* fecale, excremente; rahat; *(fam., fig.)* **er sitzt** sau **steckt in der ~** a sfeclit-o urât, e vârât până-n gât în rahat; **jn. aus der ~ ziehen** a scoate pe cineva din încurcătură; **jm.** sau **etwas durch die ~ ziehen** a vorbi urât despre ceva sau cineva; **jn.** sau **etwas mit ~ bewerfen** a denigra, a bârfi pe cineva sau ceva; **der Film ist große ~** filmul e o porcărie; **~ bauen** a face greșeli; **(du liebe) ~ !** Doamne, Dumnezeule!
scheiß|egal *adj. (vulg.)* indiferent, egal; **das ist mir doch ~!** mi-e total indiferent!
scheißen, *schiss, geschissen (du, er scheißt), vb. (h) intr. (vulg.)* a se căca; *(fam., pop.)* **auf etwas ~** a nu-i păsa de ceva; **jm. (et)was ~** a refuza cu brutalitate.
Scheißer, *-s, -, m.* v. Scheißkerl.
Scheißerei, *-en, f. (vulg.)* **1.** diaree, cufureală. **2.** *(fam.)* fleac, lucru de nimic. **3.** *(fam.)* frică, lașitate.
Scheißeritis *f. sg. (fam.)* diaree, cufureală.
scheißfreundlich *adj. (pop., fam.)* excesiv de amabil, de prietenos.
Scheißhaus, *-es, -häuser, n. (pop., fam.)* closet.
Scheißhaus|parole, *-n, f. (vulg.)* veste proastă, zvon urât.
Scheißkerl, *-(e)s, -e, m. (pop.)* căcăcios, fricos; bleg.
Scheißkram, *-(e)s, m. sg. (vulg.)* boarfe, catrafuse.
scheißvergnügt *adj. (vulg.)* foarte satisfăcut, încântat; foarte bine dispus.
scheißvornehm *adj. (vulg.)* extraordinar de distins; **die Gesellschaft war ~** societatea a fost extraordinar de simandicoasă.
Scheit, *-(e)s, -e* (și *-er*), *n.* lodbă, bucată (de lemn despicată în lung dintr-un trunchi); *(fig.)* **er hat ein ~ im Rücken, kann sich drum nicht bücken** are oase-n burtă.
Scheitchen, *-s, -, n. (reg.)* cozonăcel.
Scheitel, *-s, -, m.* **1.** creștet; **vom ~ bis zur Sohle** din cap până în picioare. **2.** cărare (în păr). **3.** creastă, culme; **die ~ der Berge** crestele munților. **4.** *(constr.)* cheie de boltă. **5.** *(mat.)* vârf (al unghiului).
Scheitel|ab|stand, *-(e)s, -stände, m. (astron.)* distanță de la zenit.
Scheitel|auge, *-s, -n, n. (zool.)* ochi pineal.
Scheitelgegend *f. sg.* creștet.
scheitelgerade *adj.* vertical, perpendicular.
Scheitelhaltung, *-en, f. (tehn.)* bief de partaj.
Scheitelhöhe *f. sg.* **1.** *(mil.)* săgeată a traiectoriei. **2.** *(tehn.)* săgeată a bolții, a arcului.
Scheitelkäppchen, *-s, -, n.* tichie, bonetă.
Scheitelkreis, *-es, -e, m.* **1.** *(astron.)* cerc vertical, cerc care trece prin zenit și prin nadir. **2.** *(mat.)* cerc pe centrul unei elipse sau hiperbole cu raza cât jumătatea axei mari.
scheiteln, *scheitelte, gescheitelt (ich scheit(e)le), vb. (h) tr.* a face cărare (în păr), a pieptăna (părul) într-o parte, cu cărare.
Scheitelnaht, *-en, f.* v. Kranznaht.
Scheitelpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** vârf; *(astron.)* zenit; (și *fig.*) punct culminant. **2.** *(mat.)* punct de înapoiere.
scheitelrecht *adj.* v. scheitelgerade.
Scheitelrohr, *-(e)s, -e, n.* bară superioară a cadrului (la bicicletă).
Scheitelwert, *-(e)s, -e, m. (electr., fiz.)* valoare maximă (a unei oscilații, vibrații).
Scheitelwinkel, *-s, -, m. (mat.)* unghi opus la vârf.
Scheitelzelle, *-n, f. (bot.)* celulă inițială terminală.
scheiten, *scheitete, gescheitet (du scheitest, er scheitet), vb. (h) tr. (elv.)* a sparge, a crăpa lemne.
Scheiter|haufen, *-s, -, m.* rug.
scheitern, *scheiterte, gescheitert, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** *(înv.)* a naufragia, a eșua. **2.** *(fig.; an* cu *dat.)* a eșua, a nu reuși; **daran scheitert meine ganze Kunst** aici încetează toată priceperea mea; **alle Pläne sind daran gescheitert** toate planurile au eșuat din această cauză. **II.** *tr. (h) (înv.)* **1.** v. scheiten. **2.** a așeza (lemnele) în stive.
Scheit|hauer, *-s, -, m.* tăietor de lemne.
Scheit|holz, *-es, n. sg.* lemne tăiate în lung.
scheitrecht *adj.* rectiliniu (și orizontal).
Schelch, *-(e)s, -e, m.* (sau *n.*) *(reg.)* barcă mare.
Schelf, *-s, -e, m.* (sau *n.*) **1.** *(geogr.)* platformă continentală. **2.** *(geol.)* soclu continental.
Schelfe, *-n, f. (reg.)* coajă de fruct.
Schelf|eis, *-es, n. sg.* ghețuri ale Antarcticii.
schelfen, *schelfte, geschelft, vb. (h) tr., intr.* și *refl.* v. schelfern.
schelferig *adj.* cu coajă crăpată, cu solzi.
schelfern, *schelferte, geschelfert, vb. (h) tr., intr.* și *refl. (reg.)* a (se) coji; **die Haut schelfert** pielea se descuamează.
Schel|lack, *-(e)s, -e, m. (chim.)* șelac.
Schellbeere, *-n, f. (bot.)* mur pitic *(Rubus chamaemorus)*.
Schellchen, *-s, -, n. (dim.* de la Schelle) clopoțel.
Schelle, *-n, f.* **1.** clopoțel, zurgălău; *(reg.)* sonerie; *(fig.)* **jeder hat seine ~** fiecare își are ciudățeniile lui; **der Katze die ~ umhängen** a pune clopoțel la pisică. **2.** *(la cărți de joc)* caro, tobă. **3.** *pl.* cătușe. **4.** *(tehn.)* cercel, colier, brățară de strângere. **5.** *(reg.)* bășică (cu lichid, la mână, la picior). **6.** *pl. (reg.)* cearcăne la ochi. **7.** *(reg.)* coajă. **8.** *(reg.)* palmă.
Schell|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* buterolă.
schellen, *schellte, geschellt, vb. (h)* **1.** *intr.* a suna; *(impers.)* **es hat geschellt** a sunat. **II.** *tr. (reg.)* a sparge, a zdrobi, a mărunți.
Schellen|ass, *-es, -e, n. (la cărți de joc)* as de tobă, de caro.
Schellenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (muz.)* clopoței (la fanfară).
Schellenbube, *-n, -n, m. (la cărți de joc)* valet de tobă, de caro.
Schellendame, *-n, f. (la cărți de joc)* damă de tobă, de caro.
Schellen|ente, *-n, f.* v. Schellente.
Schellengeläute, *-s, n. sg.* sunet de clopoței, de zurgălăi.
Schellenhalsband, *-(e)s, -bänder, n.* zgardă cu zurgălăi.
Schellenkappe, *-n, f.* tichie de bufon, tichie cu clopoței.
Schellenknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* buton de sonerie.
Schellenkönig, *-s, -e, m. (la cărți de joc)* crai de tobă, de caro; **jn. über den ~ loben** a lăuda peste măsură, a ridica în slăvi pe cineva.
Schellenkranz, *-es, -kränze, m. (muz.)* tamburină cu clopoței.
schellenlaut *adj.* zgomotos, răsunător.
Schellen|narr, *-en, -en, m.* bufon cu (tichie cu) clopoței.
Schellenschlitten, *-s, -, m.* sanie cu zurgălăi.
Schell|ente, *-n, f. (ornit.)* rață-cu-clopoței *(Clangula clangula)*.
Schellentracht, *-en, f. (ist.)* folie, costum cu clopoței (nume al unui costum medieval).
Schellentrommel, *-n, f. (muz.)* dairea, tamburină.
Schellenwerk, *-(e)s, -e, n.* închisoare, temniță.
Schellenzug, *-(e)s, -züge, m.* (șnur de) sonerie.
schellern, *schellerte, geschellert, vb. (h) tr. (reg.)* a frânge, a rupe.
Schellfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* eglefin *(Gadus aeglefinus)*.
Schellhammer, *-s, -hämmer, m.* căpuitor, ciocan de nituit.
Schellhengst, *-(e)s, -e, m.* v. Schälhengst.
Schellkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (metal.)* cap sferic.
Schellkraut, *-(e)s, n. sg.*, **Schellwurz** *f. sg.* v. Schöllkraut.
Schelm, *-(e)s, -e, m.* **1.** ștrengar; șmecher, pișicher; om mucalit, hâtru, șugubăț; **kleiner ~** ștrengar mic; **er hat den** sau **ihm sitzt der ~ im Nacken** e un ștrengar și jumătate; **der ~ guckt ihm aus den Augen** îl vezi cât de colo ce ștrengar e. **2.** *(înv.)* mișel, ticălos; călău; trădător. **3.** *(în expr.)* **armer ~!** vai de el, săracul de el! **ich will ein ~ sein, wenn ich**

das getan habe al dracului să fiu dacă am făcut eu asta; **wie der ~ denkt, so ist er** fiecare judecă după sine; **ein ~ gibt mehr als er hat** nu poți să dai mai mult decât ai.

Schẹlmen|auge, *-s, -n, n.* ochi, privire, căutătură de ștrengar, de șmecher, de pișicher.

Schẹlmengeschichte, *-n, f.* v. Schelmenroman.

Schẹlmengesicht, *-(e)s, -er, n.* mutră de pișicher, de ștrengar.

Schẹlmengezücht, *-(e)s, -e, n. (fam.)* neam de escroci, de pișicheri.

Schẹlmenlied, *-(e)s, -er, n.* cântec frivol, deocheat.

Schẹlmenpack, *-(e)s, n. sg. (fam.)* bandă de golani, de escroci; golan, escroc, canalie.

Schẹlmenroman, *-s, -e, m. (lit.)* roman picaresc.

Schẹlmen|streich, *-(e)s, -e, m.*, **Schẹlmen|stück**, *-(e)s, -e, n.* ștrengărie, festă; farsă, poznă.

Schẹlmenzunft, *-zünfte, f.* v. Schelmengezücht.

Schelmerei, *-en, f.* **1.** ștrengărie, drăcovenie. **2.** poznă, farsă, festă. **3.** *(înv.)* pungășie, ticăloșie.

Schẹlmin, *-nen, f.* ștrengăriță, șmecheră.

schẹlmisch *adj.* ștrengăresc, șmecher; poznaș, mucalit.

Schẹlte, *-n, f.* dojană, mustrare; reproș; **er hat ~ bekommen (**sau **gekriegt)** sau **es hat ~ gegeben** a fost dojenit, mustrat, certat.

Schẹltebold, *-(e)s, -e, m.* om certăreț.

schẹlten, *schalt, gescholten (du schiltst, er schilt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a dojeni, a mustra; a certa, a ocărî; **fluchen und ~** a înjura. **2.** *(reg., fam.)* a califica, a numi, a face; **er hat mich einen Narren gescholten** m-a făcut nebun; **ein Esel schilt den andern Langohr** râde dracul de porumbe negre și pe sine nu se vede. **II.** *intr. (auf* cu *ac.)* a ocărî, a înjura. **III.** *refl. reciproc* a se certa, a se ocărî.

Schẹltrede, *-n, f. (livr.)* vorbe de ocară.

Schẹltwort, *-(e)s, -wörter* (și *-e), n. (livr.)* (cuvânt de) ocară; înjurătură.

Schema, *-s, -s* (sau *-ta), n.* **1.** schemă; **ich gebe Ihnen das ~** vă dau schema; **nach dem ~ arbeiten** a lucra după schemă; **alles geht nach dem ~** totul merge pe același calapod; **nach ~ F** necugetat, neatent. **2.** schiță, plan.

Schemabrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare-tip.

schematisch *adj.* schematic; **eine ~e Zeichnung** un desen schematic; *(adverbial)* **eine Anweisung rein ~ ausführen** a aplica o indicație în mod formal.

schematisieren, *schematisierte, schematisiert, vb. (h) tr.* a schematiza.

Schematisierung, *-en, f.* schematizare.

Schematịsmus, *-, m. sg.* **1.** schematism. **2.** formalism. **3.** *(austr.)* listă de protocol, tabel de ierarhie a funcționarilor; stat de funcțiuni. **4.** *(bis. cat.)* manual statistic (al diocezelor și ordinelor).

Schẹmbart, *-(e)s, -bärte, m.* mască cu barbă.

Schẹmbartlaufen, *-s, n. sg. (ist.)* carnaval cu măști.

Schẹmbart|spiel, *-(e)s, -e, n.* piesă cu măști.

Schemel, *-s, -, m.* scăunel; taburet.

Schemen, *-s, -, m.* și *n.* **1.** fantomă, spectru, arătare, nălucă, stafie, strigoi. **2.** *(reg.)* mască.

schemenhaft *adj.* ca o umbră, ca o fantomă.

Schẹnk, *-en, -en, m.* **1.** *(ist.)* paharnic; pivnicer. **2.** cârciumar, hangiu.

Schẹnkbier, *-(e)s, -e, n.* bere servită la tejghea.

Schẹnke[1], *-n, -n, m.* v. Schenk.

Schẹnke[2], *-n, f.* **1.** cârciumă, birt. **2.** *(reg.)* dulap. **3.** *(reg.)* solniță.

Schẹnkel, *-s, -, m.* **1.** coapsă. **2.** *(tehn.)* braț (la compas). **3.** *(mat.)* latură (la unghi).

Schẹnkelbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* femur.

Schẹnkelbeuge, *-n, f. (anat.)* plică inghinală, stinghie.

Schẹnkelbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* fractură crurală, femurală.

Schẹnkeldruck, *-(e)s, -drücke, m. (călărie)* strângere a coapselor.

Schẹnkelhals, *-es, -hälse, n. (anat.)* col al femurului.

Schẹnkelhalsbruch, *-(e)s, -brüche, m.*, **Schẹnkelhalsfraktur**, *-en, f. (med.)* fractură a colului femurului.

Schẹnkelhilfe, *-n, f.* v. Schenkeldruck.

Schẹnkelknochen, *-s, -, m.* v. Schenkelbein.

Schẹnkelmuskel, *-s, -n, m. (anat.)* mușchi femural, crural.

Schẹnkelpol|läufer, *-s, -, m. (electr.)* rotor cu poli ieșiți, aparenți.

Schẹnkel|spule, *-n, f. (electr.)* bobină statorică.

Schẹnkel|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de excitație.

Schẹnkelweite, *-n, f. (tehn.)* **1.** deschizătură a compasului. **2.** *(mat.)* deschidere a unghiului.

schẹnken, *schenkte, geschenkt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a turna (o băutură); **den Wein in Gläser ~** a turna vinul în pahare. **2.** a vinde (băuturi alcoolice). **3.** *(reg.)* a alăpta. **4.** *(sport)* a servi (mingea). **II.** *tr.* (cu *dat.)* **1.** a dărui, a da, a face cadou; **schenkt man jm. eine Kuh, will er noch das Futter dazu** îi întinzi degetul și-ți ia mâna toată; **geschenkt ist geschenkt** cadoul e cadou (nu-l poți cere înapoi); **das ist geschenkt (noch) zu teuer** nu e bun de nimic; **das ist ja (halb) geschenkt** e pomană curată, ieftin. **2.** a acorda; **jm. sein Vertrauen ~** a-i acorda cuiva încredere; **schenke mir einen Augenblick Gehör!** dă-mi ascultare o clipă. **3. (jm. etwas) ~** a ierta, a dispensa pe cineva de ceva; **jm. die Strafe ~** a scuti pe cineva de pedeapsă; *(fam.)* **das kann ich mir ruhig ~** pot liniștit să mă lipsesc de aceasta; **die Mühe hätte er sich ~ können** putea să nu se mai ostenească. **III.** *refl.* (cu *dat.)* a se da, a se dărui cuiva; **das Mädchen hat sich ihm mit Leib und Seele geschenkt** fata i s-a dăruit cu trup și suflet.

Schẹnken|amt, *-(e)s, n. sg. (ist.)* funcție de paharnic.

Schẹnker, *-s, -, m.* **1.** donator. **2.** hangiu, cârciumar.

Schẹnkerin, *-nen, f.* donatoare.

Schẹnkgerechtigkeit, *-en, f.* v. Schankkonzession.

Schẹnkhaus, *-es, -häuser, n.* cârciumă, birt, han.

Schẹnk|konzession, *-en, f.* v. Schankkonzession.

Schẹnkmädchen, *-s, -, n.*, **Schẹnkmamsell**, *-en, f.* chelneriță.

Schẹnk|steuer, *-n, f.* impozit pentru comerțul cu băuturi spirtoase.

Schẹnk|stube, *-n, f.* cârciumă, birt.

Schẹnktisch, *-(e)s, -e, m.* tejghea.

Schẹnkung, *-en, f.* donație.

Schẹnkungs|akte, *-n, f.*, **Schẹnkungsbrief**, *-(e)s, -e, m.* act de donație.

Schẹnkungsgut, *-(e)s, -güter, n.* avere provenită din donație.

Schẹnkungs|steuer, *-n, f. (ec.)* impozit pe donații.

Schẹnkungs|urkunde, *-n, f.* v. Schenkungsakte.

Schẹnkungsver|sprechen, *-s, -, n.* promisiune de donație.

Schẹnkwirt, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f* cârciumar, cârciumăriță.

Schẹnkwirtschaft, *-en, f.* v. Schenkhaus.

schẹpp *adj. (reg.)* v. schief.

schẹppern, *schepperte, gescheppert, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a tremura, a bâțâi; *(fam.)* **vor Kälte ~** a tremura de frig. **2.** *(mit)* a zăngăni, a zornăi (cu sau din ceva); *(impers.)* **es scheppert** zornăie, zăngănește; *(fam.)* **auf der Kreuzung hat es gescheppert** s-au bușit în intersecție, s-a produs o coliziune.

Scher, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Maulwurf.

Scherbaum, *-(e)s, -bäume, m.* **1.** hulubă (de trăsură). **2.** *(plutărit)* apărătoare (la plută).

Scherbe, *-n, f.* **1.** ciob; **in ~n gehen** a se face țăndări; **da wird's wohl ~n geben** aici o să iasă un bucluc; **~n bringen Glück** cioburile aduc noroc. **2.** *(tehn.)* fărâmătură.

Scherbecken, *-s, -, n.* lighenaș de bărbierit.

Scherbel, *-s, -, m. (reg.)* v. Scherbe.

schẹrbeln, *scherbelte, gescherbelt (ich scherb(e)le), vb. (h) intr. (pop.)* a dansa, a juca.

Schẹrben, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* argilă arsă, teracotă. **2.** *(reg.)* v. Scherbe **(1)**. **3.** *(reg.)* ghiveci, glastră. **4.** *(reg.)* strachină de lut.

Schẹrbenblume, *-n, f.* floare în ghiveci.

Schẹrbengericht, *-(e)s, n. sg. (ist.)* ostracism.

Schẹrbengewächs, *-es, -e, n.* plantă în ghiveci.

Schẹrbenhaufen, *-s, -, m.* morman, grămadă de cioburi, de sfărâmături.

Schẹrbenkobalt, *-(e)s, n. sg. (mine)* arsen nativ.

Schẹrbenkuchen, *-s, -, m. (cul.)* cozonac (făcut în formă).

Scherbẹtt, *-(e) s, -e, n.* v. Sorbet(t).

Scherbeutel, *-s, -, m.* geantă, trusă de bărbier.

Scherblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** braț de foarfece. **2.** *(text.)* spată de urzit.

Scherbock, *-(e)s, -böcke, m. (text.)* raster de urzit.

Scherbolzen, *-s, -, m. (maș.)* bolț de forfecare, bolț de siguranță.

Scherbreite, *-n, f.* **1.** *(mar.)* lățime de dragaj. **2.** *(text.)* lățime de urzit.

Scherbrett, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(mar.)* zmeu. **2.** *(text.)* placă perforată de urzit.

Scherbüchse, *-n, f. (geol.)* casetă pentru forfecare (în mecanica solului).

Scherchen, *-s, -, n. (dim.* de la Schere) forfecuță.

Scherdegen, *-s, -, m. (tăb.)* cuțit de descărnat, de șeruit.

Schere, *-n, f.* **1.** foarfece; *(fig.)* **jn. in die ~ nehmen** a pune pe cineva la treabă. **2.** *(zool.)* clește, foarfece (la crustacee). **3.** hulubă (de trăsură). **4.** *(sport)* foarfecă. **5.** *(vân.)* coadă a cocoșului-de-mesteacăn. **6.** *(mar.)* tachet mare (la care se leagă o parâmă groasă). **7.** *(jargon)* diferență, discrepanță.

Scher|eisen, *-s, -, n.* v. Scherdegen.

scheren, *schor, geschoren* și *scherte, geschert (du scherst, er schert* și *du schierst, er schiert), vb. (h)* **I.** *tr.* (mai ales *schor, geschoren)* **1.** (și *text.)* a tunde; **Schafe ~** a tunde oi; **den Bart ~** a tunde, a potrivi barba; **sich** *(dat.)* **den Bart ~ lassen** a-și tunde barba; *(fig.)* **alles über einen Kamm ~** a face totul pe același calapod; **sein Schäfchen ~** a-și asigura profitul. **2.** *(fam.)* a deranja, a privi, a-i păsa (cuiva de ceva); **was schert (**sau **schiert) dich das?** ce-ți pasă? ce te privește? asta ce te deranjează? **das schert (**sau **schiert) mich nicht im Geringsten** puțin îmi pasă. **II.** *refl.* (mai ales *scherte, geschert)* **1.** *(um)* a se sinchisi (de ceva); **darum schere ich mich nicht** de asta nu mă sinchisesc, nu-mi pasă. **2.** a se trudi, a se căzni, a se chinui, a se agita. **3.** *(fam.)* a se căra; **scher dich zum Teufel!** du-te dracului!; **scher dich!** dispari! **III.** *intr.* **1.** *(gimnastică)* a face foarfecă (la cal). **2.** *(mar.)* v. einscheren.

Scheren, *-s, n. sg.* tundere, tuns.

Scheren|arm, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* braț extensibil.

scheren|artig *adj.* în formă de foarfecă.

Scherendeichsel, *-n, f.* v. Gabeldeichsel.

Scherenfernrohr, *-(e)s, -e, n. (mil.)* lunetă-foarfecă.

Scherengitter, *-s, -, n.* gratie pliantă (sistem foarfece).

Scherenmesser, *-s, -, n.* cuțit-foarfece.

Scherenschlag, *-(e)s, -schläge, m. (fotbal)* foarfecă.

Scherenschleifer, *-s, -, m.* **1.** tocilar. **2.** *(despre câini)* corcitură.

Scherenschmied, *-(e)s, -e, m.* producător de foarfece.

Scherenschnabel, *-s, -schnäbel, m. (ornit.)* forfecuță *(Loxia curvirostra)*.

Scherenschnitt, *-(e)s, -e, m.* siluetă decupată (din hârtie neagră).

Scheren|stellung *f. sg. (alpinism)* poziție a picioarelor de-a curmezișul povârnișului.

Scheren|strom|abnehmer, *-s, -, m. (electr.)* pantograf.

Scherentreppe, *-n, f.* scară pliantă (sistem foarfece).

Scherenzaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard din grilaj în romburi.

Scherer, *-s, -, m.* **1.** persoană care tunde. **2.** *(înv.)* bărbier; felcer. **3.** capcană, cursă de soboli, de cârtițe.

Schererei, *-en, f.* necazuri, supărări, belele; **er hat viel ~en mit ihr** are multe necazuri cu dânsa; **wir haben die ~ damit** cu asta ne-am găsit beleaua.

Scherf, *-s, -e, m. (înv.)* para.

Scher|festigkeit *f. sg. (tehn.)* rezistență la forfecare.

Scherflein, *-s, -, n. (dim.* de la Scherf) *(livr., în expr.)* **sein ~ beitragen (**sau **spenden** sau **beisteuern)** a-și da obolul.

Scher|fräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză de degroșat.

Schergang, *-(e)s, -gänge, m. (mar.)* centură, filă.

Scherge, *-n, -n, m.* **1.** zbir. **2.** aprod. **3.** *(iht.)* morun *(Accipenser stellatus)*.

Schẹrgen|amt, *-(e)s, -ämter, n.*, **Schẹrgendienst**, *-(e)s, -e, m. (în expr.)* **das Schergenamt (**sau **den Schergendienst) versehen** a fi zbir, a face pe zbirul.

schẹrgenmäßig **I.** *adj.* de zbir. **II.** *adv.* în chip de zbir, ca un zbir.

Scher|haar, *-(e)s, -e, n.* păr, lână tuns(ă).

Scherif, *-s, -e* (și *-en, -en), m.* șerif.

Scherifswürde *f. sg.* funcție de șerif.

Scherkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* rezervă la mașina de bărbierit.

Scherkraft, *-kräfte, f. (tehn.)* efort, forță de forfecare.

Scherling, *-s, -e, m.* blană tunsă (de oaie).

Schermaschine, *-n, f.* mașină de tuns.
Schermaus, *-mäuse, f. (zool.)* **1.** specie de șobolan amfibiu *(Arvicola terrestris amphibius)*. **2.** *(reg.)* v. Maulwurf.
Schermesser, *-s, -, n.* **1.** brici. **2.** cuțit (la mașina) de tuns.
Schernken, *-s, -, m.* cui de bocanc (pentru alpinism).
scherp *adj. (elv.)* uscat, aspru.
scherpis *adj. (elv.)* strâmb, pieziș.
Scher|spannung, *-en, f. (fiz.)* tensiune de forfecare.
Scher|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (sport)* săritură în foarfecă.
Scher|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (text.)* suport al bobinelor de urzeală.
Scherung, *-en, f. (tehn.)* forfecare.
Scherwenzel, *-s, -, m.* v. Scharwenzel.
scherwenzeln, *scherwenzelte, scherwenzelt (ich scherwenz(e)le), vb. (h) intr.* v. scharwenzeln.
Scherwolle *f. sg.* v. Schurwolle.
Scherz, *-es, -e, m.* **1.** glumă, șagă; **im ~ (sau aus)** ~ în glumă, de haz; **~ beiseite!** fără glumă! **meinst du das im ~ oder im Ernst?** glumești sau vorbești serios? **er treibt ~ damit** își bate joc de asta. **2.** v. Scherzel.
Scherz|artikel, *-s, -, m. (com.)* articol, mărunțișuri pentru carnaval (măști, pocnitori etc.).
Scherzbold, *-(e)s, -e, m.* persoană glumeață, hazlie.
Scher|zeit, *-en, f.* vreme a tunsului.
Scherzel, *-s, -, n. (reg.)* coltuc, colț de pâine.
scherzen, *scherzte, gescherzt (du, er scherzt) vb. (h) intr.* a glumi; **er lässt mit sich** *(dat.)* **nicht** ~ nu știe de glumă; **über etwas** ~ a râde de ceva, a face haz de ceva.
Scher|zeug, *-(e)s, -e, n.* **1.** trusă de foarfece. **2.** unelte de bărbier.
Scherzfrage, *-n, f.* întrebare pusă în glumă, ghicitoare.
Scherzgedicht, *-(e)s, -e, n.* versuri glumețe, hazlii.
Scherzgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Scherzartikel.
scherzhaft *adj.* glumeț, hazliu; umoristic.
scherzhafterweise și **scherzhafterweise** *adv.* în glumă, ca glumă, de haz.
Scherzhaftigkeit *f. sg.* **1.** fire glumeață; șăgălnicie. **2.** parte comică, umoristică, hazlie.
Scherz liebend *adj.* iubitor de glume, vesel, glumeț, cu umor, hazliu, mucalit.
Scherzlied, *-(e)s, -er, n.* cântec glumeț, hazliu.
Scherzmacher, *-s, -, m.* persoană glumeață, șăgalnică; mucalit, hâtru.
Scherzname, *-ns, -n, m.* poreclă.
Scherzo ['skɛrtso], *-s, -s* (și *-zi) (muz.)* scherzo.
Scherzrätsel, *-s, -, n.* șaradă, ghicitoare umoristică, hazlie.
Scherzrede, *-n, f.* vorbă hazlie.
Scherz|spiel, *-(e)s, -e, n. (teatru)* farsă.
scherzweise *adv.* v. scherzhafterweise.
Scherzwort, *-(e)s, -e, n.* vorbă spusă în glumă; glumă.
Schese, *-n, f. (înv.)* diligență, poștă.
schesen, *scheste, geschest (du, er schest) vb. (h) intr. (reg.)* **1.** *(fam.)* a alerga, a se grăbi. **2.** a dansa, a juca.
scheu *adj.* **1.** sfios, timid. **2.** *(despre cai)* sperios, nărăvaș; **die Pferde sind ~ geworden** caii s-au speriat; **~ machen** a speria; **~ werden** a se speria.
Scheu *f. sg.* **1.** sfială, timiditate; **er überwand seine** ~ și-a învins timiditatea; **ohne Scham und** ~ fără rușine, îndrăzneț. **2.** teamă, respect; **die ~ vor dem Gesetze** respectul în fața legii; **ohne** ~ fără teamă.
scheuch *adj. (reg.)* v. scheu.
Scheuche, *-n, f.* momâie, sperietoare.
scheuchen, *scheuchte, gescheucht, vb. (h)* **I.** *tr.* a goni, a alunga. **II.** *tr., intr.* și *refl. (reg.)* v. scheuen.
scheuen, *scheute, gescheut, vb. (h)* **I.** *tr.* a se teme (de ceva), a se da în lături (de la ceva), a evita (ceva); **er scheut die Arbeit** se teme de muncă; **weder Mühe noch Gefahr** ~ a nu ocoli nici oboseala, nici primejdiile. **II.** *intr. (vor* cu *dat.)* a se speria; **das Pferd scheute** calul s-a speriat. **III.** *refl. (vor* cu *dat.)* a-i fi (cuiva) frică, a se teme (de ceva); **er scheut sich vor nichts** nu-i este teamă de nimic; **er scheut sich nicht, die Wahrheit zu sagen** nu se teme să spună adevărul.
Scheuer, *-n, f. (reg.)* v. Scheune; *(fam.)* **die ~ voll haben** a avea podul plin, a avea mai mult decât alții.
Scheuerbesen, *-s, -, m.*, **Scheuerbürste**, *-n, f.* perie de frecat.
Scheuerfass, *-es, -fässer, n.* vas pentru apa de spălat, de frecat.
scheuerfest *adj.* rezistent la frecare.
Scheuerfrau, *-en, f. (înv.)* femeie la curățenie.
Scheuerkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* coada-calului *(Equisetum arvense* L.).
Scheuerlappen, *-s, -, m.* otreapă, cârpă de șters pe jos.
Scheuerleiste, *-n, f. (constr.)* pervaz de pardoseală, șipcă de bordură.
Scheuermagd, *-mägde, f.* v. Scheuerfrau.
Scheuermittel, *-s, -, n.* praf de curățat.
scheuern, *scheuerte, gescheuert, vb. (h)* **I.** *tr.* a freca (podele); a curăța; **den Fußboden** ~ a freca dușumeaua. **II.** *tr.* și *refl.* a (se) freca, a (se) roade; **der Schuh scheuert den Fuß** gheata roade piciorul; **das Schwein scheuert sich an der Wand** porcul se freacă de perete; *(fam.)* **jm. eine** ~ a pălmui pe cineva, a-i trosni una cuiva; *(fam.)* **eine gescheuert kriegen** sau **bekommen** a primi o palmă, o scatoalcă.
Scheuersand, *-(e)s, m. sg.* nisip de frecat, praf de curățat.
Scheuer|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de lustruit.
Scheuertor, *- (e)s, -e, n.* v. Scheunentor.
Scheuertrog, *-(e)s, -tröge, m.* albie de frecat.
Scheuertrommel, *-n, f. (tehn.)* tobă de curățat prin frecare.
Scheuertuch, *-(e)s, -tücher, n.* v. Scheuerlappen.
Scheuerung, *-en, f.* **1.** frecat, spălat, curățat. **2.** frecare, ros.
Scheuerwisch, *-(e)s, -e, m.* v. Scheuerlappen.
Scheuerwunde, *-n, f.* rană prin frecare, julitură.
Scheu|heit *f. sg.* timiditate.
Scheuklappe, *-n, f.*, **Scheuleder**, *-s, -, n.* **1.** ochelari de cal. **2.** *(fig.)* orizont îngust, limitat; prejudecată; **ein Mensch mit ~n** persoană care nu ia în seamă ce-i în jurul ei.
Scheune, *-n, f.* șură, hambar, șopron; **in die ~ bringen** sau **einfahren** a băga în hambar, în șură.
Scheunendach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș al hambarului, al șopronului, al șurii.
Scheunendrescher, *-s, -, m.* treierător; *(fam.)* **er frisst (sau isst** sau **futtert) wie ein** ~ mănâncă cât șapte.
Scheunentor, *-(e)s, -e, n.* poartă a șopronului, a hambarului, a șurii; *(fig.: în expr.)* **mit dem ~ winken** a face o aluzie (mai mult decât) transparentă.
Scheunenviertel, *-s, -, n. (fam.)* cartier de case dărăpănate.
Scheusal, *-s, -e, n.* **1.** monstru; lepădătură, neom; **er ist mir ein** ~ mi-e scârbă de el. **2.** *(reg.)* sperietoare, momâie.
scheußlich *adj.* groaznic, hidos, monstruos, oribil.
Scheußlichkeit, *-en, f.* urâciune, grozăvie, hidoșenie, oroare, monstruozitate.
Schewiot și **Schewiot**, *-s, -s, m. (text.)* (stofă) șeviot.
Schi, *-s, -er* ['ʃiːɐ] *m.* v. Ski.
Schi|ausrüstung, *-en, f.* echipament pentru schi.
schibbeln, *schibbelte, geschibbelt (ich schibb(e)le), vb.* **I.** *(h) tr. (reg.)* a rostogoli, a rula. **II.** *(s) intr. (reg.)* a se rostogoli, a rula.
Schi|bindung, *-en, f.* v. Skibindung.
Schibrett, *-(e)s, -er, n.* v. Skibrett.
Schicht, *-en, f.* **1.** pătură, strat; **eine dicke ~ Staub** un strat gros de praf; **die unterste ~ der Luft** stratul cel mai de jos al aerului. **2.** *(geol.)* strat; **Erdöl führende ~** strat petrolifer. **3.** schimb (de muncitori), tură; **es wird in drei ~en gearbeitet** se lucrează în trei schimburi; **~ machen** a înceta lucrul, munca (unui schimb).
Schicht|ablösung, *-en, f.* schimb de tură.
Schicht|arbeit *f. sg.* muncă în schimburi, în ture.
Schicht|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor în schimburi, în ture.
Schichtbeginn, *-(e)s, m. sg.* început de tură.
Schichtbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere care lucrează în ture.
Schichtdauer *f. sg.* durată a schimbului, a turei.
Schichtdienst, *-(e)s, m. sg.* v. Schichtarbeit.
Schichte, *-n, f. (austr.)* v. Schicht **(1, 2).**
schichten, *schichtete, geschichtet (du schichtest, er schichtet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a așeza în straturi, în rânduri; a așeza în stivă, a stivui; **übereinander ~** a așeza în straturi, unul peste altul. **2.** *(mar.)* a arma (încărcătura) orizontal în linii egale. **3.** *(geol.)* a forma straturi. **4.** *(metal.)* a șarja, a încărca; **einen Hochofen ~** a șarja un furnal. **II.** *intr. (reg.)* a-și pierde dinții de lapte. **III.** *refl. (s) (austr.)* a se desprinde în straturi.
Schichten|ab|stand, *-(e)s, -stände, m. (geol.)* v. Schicht(en)linienabstand.
Schichtenbildung, *-en, f. (geol.)* formare de straturi, stratificare.
Schichtenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de evidență a schimburilor.
Schicht|ende, *-s, -n, n.* sfârșit de tură.
Schichtenfolge, *-n, f. (geol.)* succesiune stratigrafică.
schichtenförmig *adj.* în straturi, stratiform.
Schichtengießverfahren, *-s, n. sg. (metal.)* procedeu de turnare în straturi.
Schichtengitter, *-s, -, n. (chim.)* rețea stratificată.
Schichtengleich|heit *f. sg. (mine)* identitate stratigrafică.
Schichtenhaftfestigkeit *f. sg. (mine)* rezistență de aderență a stratului.
Schichtenhammermauerwerk, *-(e)s, -e, n. (constr.)* zidărie de piatră cioplită (de talie) așezată continuu în rânduri orizontale.
Schichtenkarte, *-n, f. (geol.)* hartă stratigrafică.
Schichtenkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (geol.)* cap al stratului.
Schichtenkunde *f. sg. (geol.)* stratigrafie.
Schichtenlatte, *-n, f. (constr.)* martor, leaț, șipcă cu gradații pentru straturi (la zidărie).
Schichtenlinie [-niə], *-n, f. (geod.)* izohipsă, curbă de nivel.
Schicht(en)linien|ab|stand, *-(e)s, -stände, m. (geod.)* echidistanță a curbelor de nivel.
Schichtenmauerwerk, *-(e)s, -e, n. (constr.)* zidărie în straturi intercalate.
Schicht(en)meister, *-s, -, m. (mine)* maistru de tură, de schimb.
Schichtenplan, *-(e)s, -pläne, m. (geol.)* cartare a straturilor.
Schicht(en)quelle, *-n, f. (fiz.)* sursă în straturi, în sandviș.
schichten|spezifisch *adj. (sociol.)* specific pentru un strat social.
Schichtentrennung, *-en, f. (geol.)* plan de separație între două straturi.
Schichtenwasser, *-s, -wässer, n. (hidr.)* apă de zăcământ.
Schichtenwechsel, *-s, -, m.* schimb al turelor de muncă.
schichtenweise *adv.* **1.** în straturi. **2.** în schimburi.
Schichtenwolke, *-n, f. (met.)* nor stratificat, stratus.
Schichter, *-s, -, m.* v. Schichtarbeiter.
Schichtge|stein, *-(e)s, -e, n. (geol.)* rocă sedimentară.
Schichtgruppe, *-n, f.* grupă de schimb.
Schicht|holz, *-es, n. sg. (ind. lemnului)* lemn stratificat.
schichtig *adj.* stratificat, în straturi.
Schichtleistung, *-en, f.* randament al unui schimb (de muncă).
Schichtleiter, *-s, -, m.* șef al unui schimb (de muncitori); șef de tură.
Schichtlinie [-niə], *-n, f.* v. Schichtenlinie.
Schichtlohn, *-(e)s, -löhne, m.* leafă plătită în funcție de tură, de schimb.
Schicht|organisator, *-s, -en, m.* organizator al (muncii) unui schimb.
Schichtschluss, *-es, -schlüsse, m.* v. Schichtende.
Schichtsoll, *-(s), -(s), n.* normă (de lucru) a unui schimb.
schicht|spezifisch *adj.* v. schichtenspezifisch.
Schicht|teilung, *-en, f. (jur., înv.)* împărțire pe ramuri a moștenirii.
Schichtung, *-en, f.* stratificare; **die soziale ~ des Dorfes** compoziția socială a satului.
Schicht|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* cursuri, învățământ în două schimburi.
Schichtvertrauensmann, *-(e)s, -leute, m.* pontator al schimbului.
Schichtwechsel, *-s, -, m.* v. Schichtenwechsel.
schichtweise *adv.* v. schichtenweise.
Schichtwolke, *-n, f.* v. Schichtenwolke.

schick *adj.* și *adv.* șic, elegant, nostim; **ein ~es Kleid** o rochie șic; **sich ~ kleiden** a se îmbrăca (cu) șic; *(fam.)* **das ist ~ von dir** asta-i elegant, drăguț din partea ta.

Schick, *-(e)s, m. sg.* **1.** șic, eleganță; **~ haben** a avea șic; **außer ~ kommen** a-și pierde șicul, fasonul; **etwas wieder in ~ bringen** a potrivi ceva din nou, a-i da șic, fason. **2.** îndemânare. **3.** *(elv.)* afacere. **4.** *(reg.)* corectitudine, ordine; **nun kriegt das alles wieder seinen ~** totul reintră în normal; *(fam.)* **seinen ~ nicht (ganz) haben** a nu fi întreg la cap. **5.** persoană bine hrănită.

schickeln, *schickelte, geschickelt (ich schick(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a face negoț, negustorie.

schicken, *schickte, geschickt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a trimite, a expedia; **einen Boten ~** a trimite un curier; **jm. eine Nachricht ~** a trimite cuiva o înștiințare, o veste, o știre; **jn. in den April ~** a juca cuiva o festă de întâi aprilie; **jm. etwas (sau jn.) auf den Hals ~** a-i trimite cuiva ceva (sau pe cineva) pe cap. **2.** a dispune; a hotărî; **der Zufall schickte es** întâmplarea a vrut așa. **II.** *intr.* **nach jm. ~** a trimite după cineva; **um etwas ~** a trimite după ceva. **III.** *refl.* **1.** a se cădea, a se cuveni; *(für)* a fi potrivit (pentru ceva sau cineva); **es schickt sich nicht** nu se cuvine; **eines schickt sich nicht für alle** ce se potrivește (sau se cuvine) unuia nu li se potrivește (sau se cuvine) tuturor; **diese Regel schickt sich nicht für alle Fälle** regula aceasta nu e valabilă pentru toate cazurile. **2.** a se potrivi, a se brodi; **es hat sich so geschickt** s-a brodit așa; **wenn es sich gerade so schickt** dacă se va putea. **3.** *(in* cu *ac., zu)* a se împăca, a se acomoda (cu ceva); **er schickt sich gut zu den Menschen** se acomodează ușor cu oamenii; **sich in die Verhältnisse ~** a se acomoda cu împrejurările. **4.** *(reg.)* a mesteca tutun.

schicker *adj. (fam.)* puțin băut, amețit, afumat, beat.

Schickeria *f. sg. (fam.)* lume bună, protipendadă.

schickern, *schickerte, geschickert, vb. (h) tr., intr.* a bea, a trage la măsea.

Schickimicki, *-s, -s, m. (fam.)* **1.** fițos, papițoi. **2.** *sg.* lucruri, nimicuri la modă.

Schickerei, *-en, f.* alergătură.

schicklich *adj.* cuviincios, convenabil, decent, potrivit; **die ~ste Antwort finden** a găsi răspunsul cel mai potrivit; **er überlegte, wie er sich am ~sten aus der Sache ziehen könnte** se gândea cum să iasă mai bine din încurcătură.

Schickliche, *-n (etwas Schickliches), n. sg.* lucru cuviincios, potrivit; **es fiel ihm nichts ~s und Kluges ein** nu-i venea în minte nimic potrivit și înțelept.

schicklicherweise *adv.* conform normelor bunei-cuviințe.

Schicklichkeit *f. sg.* bună-cuviință, cuviință, decență.

Schicklichkeitsgefühl, *-(e)s, n. sg.* simț al cuviinței, al decenței, al bunei-cuviințe.

Schicksal, *-s, -e, n.* soartă, destin, ursită; fatalitate; **ihn seinem ~ überlassen** a-l lăsa în voia sorții; **die Macht des ~s** puterea destinului; **ein vom ~ Verfolgter** unul prigonit de soartă; **auch Bücher haben ihre ~e** cărțile își au și ele destinul lor; **js. ~ besiegeln** a pecetlui soarta cuiva; **dem ~ in die Speichen greifen** a vrea să întoarcă roata norocului; **sich in sein ~ finden (sau schicken)** a-și accepta soarta, a se resemna; *(fam.)* **~ spielen** a încerca să dirijezi, să influențezi ceva.

schicksalhaft *adj.* fatal.

Schicksalsbegriff, *-(e)s, -e, m.* noțiune, concepție despre destin.

Schicksalsdeuter, *-s, -, m.* tălmăcitor al destinului.

Schicksalsdrama, *-s, -men, n. (teatru)* dramă a destinului.

schicksals|ergeben *adj.* resemnat; împăcat cu soarta.

Schicksalsfrage, *-n, f.* problemă de destin.

Schicksalsfrau, *-en, f. (mit.)* ursitoare.

Schicksalsfügung, *-en, f.* voie a destinului, fatalitate.

Schicksalsgang, *-(e)s, -gänge, m.* drum al destinului.

Schicksalsgefährte, *-n, -n, m.* v. Schicksalsgenosse.

Schicksalsgemeinschaft *f. sg.* comunitate de destin.

Schicksalsgenosse, *-n, -n, m.* tovarăș de destin.

Schicksalsglaube, *-ns, m. sg.* fatalism.

schicksalsgläubig *adj.* fatalist.

Schicksalsgöttin, *-nen, f. (mit.)* zeiță a destinului, ursitoare.

Schicksals|probe, *-n, f.* încercare la care te supune destinul.

Schicksals|prüfung, *-en, f.* **1.** v. Schicksalsprobe. **2.** v. Schicksalsschlag.

schicksalsreich *adj.* bogat în întâmplări, în încercări ale destinului.

Schicksals|schlag, *-(e)s, -schläge, m.* lovitură a sorții.

schicksals|schwanger, **schicksals|schwer** *adj.* încărcat de fatalitate, funest.

Schicksals|stunde, *-n, f.* oră fatală.

schicksals|trächtig *adj.* v. schicksalsschwanger.

Schicksals|tragödie [-diə], *-n, f. (teatru)* tragedie a destinului.

Schicksals|tücke, *-n, f.* capriciu al sorții.

Schicksalsverbundenheit *f. sg.* v. Schicksalsgemeinschaft.

schicksalsvoll *adj.* fatal; plin de fatalitate.

Schicksalswechsel, *-s, -, m.* nestatornicie a sorții, a destinului.

Schicksalswende, *-n, f.* întorsătură a sorții.

Schickschuld, *-en, f. (jur.)* datorie ce urmează a fi trimisă.

Schickse, *-n, f.*, **Schicksel**, *-s, -, n.* **1.** *(la evrei)* fată creștină. **2.** *(la creștini)* fată evreică. **3.** *(fam.)* muiere, muierușcă; femeie urâtă.

Schickung, *-en, f. (livr.)* destin, soartă; fatalitate.

schieb|bar *adj.* deplasabil, glisabil, mobil.

Schiebebock, *-(e)s, -böcke, m.* v. Schubkarre.

Schiebebühne, *-n, f.* **1.** *(teatru)* scenă glisantă. **2.** *(tehn.)* pod transbordor. **3.** *(constr.)* schelă culisantă.

Schiebedach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș, tavan glisant, mobil.

Schiebedeckel, *-s, -, m.* capac glisant.

Schiebedrossel, *-n, f. (tehn.)* obturator glisant.

Schiebefenster, *-s, -, n.* fereastră glisantă.

Schiebekarre, *-n, f.* v. Schiebkarren.

Schiebelokomotive [-və], *-n, f. (ferov.)* locomotivă de împingere, locomotivă împingătoare.

schieben, *schob, geschoben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a împinge; **beiseite ~** a împinge, a da la o parte; *(fam.)* **er muss immer geschoben werden** trebuie mereu împins de la spate; **Kegel ~** a juca popice; **alle neun Kegel ~ a)** a doborî toate nouă popice; **b)** *(fig.)* a da lovitura; **jn. über die Grenze ~** a expulza pe cineva; *(fam.)* **den Karren in den Dreck ~** a încurca treburile; a i se înfunda (cuiva). **2.** a specula, a face comerț la bursa neagră, a face contrabandă. **3.** a amâna; **von einem Tag auf den andern ~** a amâna de pe o zi pe alta; **etwas auf die lange Bank ~** a amâna ceva pe termen lung, a o lungi, a o întinde. **4.** *(în expr.)* **etwas auf jn. ~** a învinui, a face răspunzător pe cineva de ceva; **den Verdacht von sich** *(dat.)* **~** a îndepărta bănuiala; **jm. etwas in die Schuhe ~** a învinui pe cineva de un lucru, a da vina pe cineva; *(fam.)* **Kohldampf ~** a suferi de foame, a flămânzi; *(argou mil.)* **Wache ~** a fi de planton, a face de gardă; **eine Sache in Ordnung ~** a aranja o chestiune. **II.** *intr.* **1.** a juca popice; **um den ersten Wurf ~** a juca pentru a fi protos. **2.** a primi, a-i ieși; **Zähne (sau Blätter sau Geweihe) ~** îi dau dinții (sau frunzele sau coarnele). **III.** *refl.* a se trage, a se deranja; a se deplasa; **die Bluse hat sich aus dem Rock geschoben** a ieșit bluza din fustă; **eine Kaltfront schiebt sich über Mitteleuopa** un front rece se deplasează deasupra Europei Centrale. **IV.** *(s) intr. (fam.)* a se cărăbăni, a se căra; **er ist um die Ecke geschoben** a dispărut după colț.

Schieber, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* sertar, șuber, împingător; registru; supapă glisantă (la mașini cu abur); zăvor. **2.** *(pop.)* speculant; escroc. **3.** *(fam.)* foxtrot prost dansat. **4.** piesă din tacâmul copiilor folosită ca ajutor în timpul mesei. **5.** *(tipogr.)* cursor al culegarului. **6.** *(mar.)* vană. **7.** *(med.)* ploscă.

Schieberdampfmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină, motor cu abur cu sertar.

Schieberei, *-en, f.* speculă, comerț la negru.

Schieberführung, *-en, f. (tehn.)* ghidaj al sertarului.

Schieberge|häuse, *-s, -, n. (tehn.)* cameră a sertarului, cameră de distribuție.

Schiebergeschäft, *-(e)s, -e, n.* afacere de speculant, bișniță.

Schieber|hohlraum, *-(e)s, -räume, m. (tehn.)* cavitate a sertarului.

Schiebe|ring, *-(e)s, -e, m.* inel mobil, glisant, cursor inelar.

schieberisch *adj.* necinstit, incorect.

Schieberkanal, *-(e)s, -näle, m. (tehn.)* lumină, deschidere a canalului (la sertarele mașinilor cu abur).

Schieberkasten, *-s, - (și -kästen), m. (tehn.)* cameră de distribuție, cutie de sertar.

Schieberkolben, *-s, -, m. (tehn.)* piston, sertar cilindric.

Schieberkörper, *-s, -, m. (tehn.)* corp al sertarului.

Schieberluftpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă de aer cu sertar.

Schiebermütze, *-n, f. (fam.)* șapcă tip sport, tip voiaj.

Schieber|rost, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* grătar cu împingere, grătar mobil.

Schieberschub|stange, *-n, f. (tehn.)* bară de comandă a sertarului.

Schieber|spiegel, *-s, -, m.* oglindă a sertarului.

Schieber|stangendichtung, *-en, f. (tehn.)* garnitură a tijei sertarului.

Schieber|steuerung, *-en, f. (tehn.)* distribuție cu sertar.

Schieberverlust, *-(e)s, -e, m. (hidr.)* pierdere de sarcină la vana glisantă plană.

Schieberverschluss, *-es, -schlüsse, m. (tehn.)* robinet cu sertar.

Schiebe(r)wider|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** *(tehn..)* rezistență la culisare. **2.** *(electr.)* rezistență cu contact mobil; reostat cu cursor.

Schiebe|sitz, *-es, -e, m.* **1.** scaun glisant. **2.** *(tehn.)* ajustaj cu frecare.

Schiebe|stange, *-n, f. (tehn.)* tijă a sertarului.

Schiebetor, *-(e)s, -e, n.* poartă glisantă.

Schiebetür, *-en, f.* ușă glisantă.

Schiebewand, *-wände, f.* **1.** perete glisant, culisant. **2.** *(teatru)* culise.

Schiebfach, *-(e)s, -fächer, n. (reg.)* v. Schubfach.

Schiebkarre, *-n, f.*, **Schiebkarren**, *-s, -, m. (reg.)* v. Schubkarren.

Schiebkasten, *-s, -, m.* v. Schubkasten.

Schieblade, *-n, f. (reg.)* v. Schublade.

Schieblehre, *-n, f. (tehn.)* șubler.

Schiebling, *-s, -e, m. (reg.)* ușă glisantă.

Schiebung, *-en, f.* **1.** împingere. **2.** *(com.)* transfer. **3.** speculă; contrabandă; **~en machen** a face speculă. **4.** favoritism. **5.** trișare (la jocuri de noroc).

Schiebungsgeschäft, *-(e)s, -e, n.* comerț la negru, speculă.

schiech *adj. (reg.)* **1.** hâd, urât, pocit; înspăimântător. **2.** supărat, furios.

schied *ind. imperf. pers.* I și a 3-a *sg.* de la **a)** scheiden; **b)** *(reg.)* schaden.

Schied[1], *-s, -e, m. (înv.)* despărțire, separare.

Schied[2], *-(e)s, -e, m. (iht.)* specie de crap *(Aspius rapax).*

schiedig *adj. (reg.)* repede, iute; ușor.

schiedlich *adv.* pașnic, blajin; **~ und friedlich** prietenește, în bună înțelegere.

Schiedling, *-s, -e, m. (iht.)* specie de beldiță *(Alburnus mento).*

Schiedmauer, *-n, f.* zid despărțitor.

Schieds|amt, *-(e)s, -ämter, n.* v. Schiedsgericht.

Schieds|eid, *-(e)s, -e, m. (jur.)* jurământ decisiv.

Schiedsgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* arbitraj, tribunal de arbitri.

Schiedsgerichtsverfahren, *-s, -, n.* procedură de arbitraj.

Schiedskommission, *-en, f.* comisie de arbitraj.

Schiedsmann, *-(e)s, -männer, m. (jur., sport)* arbitru.

Schiedsrichter, *-s, -, m.* arbitru.

Schiedsrichterbeleidigung, *-en, f.* ofensă la adresa arbitrului.

Schiedsrichter|entscheidung, *-en, f.* hotărâre a arbitrului.

schiedsrichterlich *adj.* arbitral, prin arbitraj; **auf ~em Wege** prin arbitraj, pe cale de arbitraj.

schiedsrichtern, *schiedsrichterte, geschiedsrichtert, vb. (h) tr.* a arbitra.

Schiedsrichter|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* scaun, loc al arbitrului.

Schieds|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* **1.** *(jur.)* hotărâre, sentință de arbitraj. **2.** *(pol., ist.)* dictat; **der Wiener ~** dictatul de la Viena.

Schieds|spruchverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură prin arbitraj; procedură arbitrală.

schief **I.** *adj.* **1.** oblic; înclinat; **~e Richtung** direcție oblică; **~e Ebene** plan înclinat. **2.** strâmb, diform; **ein ~er Rücken** o spinare strâmbă, cu un umăr mai jos; **~e Beine** picioare strâmbe; **~er Mund** gură strâmbă; **ein ~es Maul machen** a se strâmba; **ein ~es Gesicht ziehen** a se strâmba (arătând dezaprobare, neplăcere, necaz); **auf einem ~en Topf ein ~er Deckel** cum e turcul, și pistolul; sacul și peticul. **3.** *(fig.)* strâmb, fals, greșit; **ein ~es Urteil** o judecată strâmbă, nedreaptă; **ein ~er Vergleich** o comparație

nepotrivită; **wir sind in einer ~en Lage a)** suntem într-o situație proastă; **b)** suntem într-o situație grea, penibilă; **in ein ~es Licht kommen** a ajunge într-o lumină proastă, a fi judecat greșit; *(fig.)* **auf die ~e Ebene kommen** a începe să alunece, să decadă. **4.** bănuitor, invidios; **ein ~er Blick** o privire bănuitoare, suspicioasă, rea, răutăcioasă. **II.** *adv.* **1.** înclinat, pieziș; strâmb; **das Bild hängt** ~ tabloul atârnă strâmb; ~ **schreiben** a avea un scris înclinat. **2.** rău, prost; greșit; **etwas** ~ **nehmen** a lua ceva în nume de rău; **die Sache geht** ~ treaba merge prost, nu reușește; *(glumeț)* **es wird schon** ~ **gehen** nici o grijă, o să meargă, o scoatem noi la capăt; *(fam.)* ~ **gewickelt sein** a fi prost informat; *(argou)* ~ **liegen** a juca prost; *(fam.)* ~ **geladen haben** a fi amețit, cherchelit, beat. **3.** chiorâș; **jn.** ~ **ansehen** a se uita chiorâș la cineva, a avea rezerve față de cineva.

Schiefbein, *-(e)s, -e, n. (glumeț)* picior strâmb.

Schiefblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* begonie *(Begonia)*.

Schiefe, *-n, f.* **I.** *sg.* **1.** oblicitate, înclinare. **2.** *(fig.)* caracter dubios; falsitate. **3.** absurditate, ciudățenie. **II.** *(reg.)* povârniș.

Schiefer, *-s, -, m.* **1.** *(geol.)* șist; ardezie. **2.** *(reg.)* așchie (de lemn).

Schiefer|arbeiter, *-s, -, m.* ardezier, lucrător de ardezie.

Schiefer|art, *-en, f.* specie de ardezie.

Schieferbergbau, *-(e)s, m. sg.* exploatare de ardezie.

Schieferblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie de ardezie.

schieferblau *adj.* v. schieferfarbig.

Schieferbleiweiß, *-es, n. sg. (chim.)* alb de plumb.

Schieferblock, *-(e)s, -blöcke, m.* bloc de ardezie.

Schieferbruch, *-(e)s, -brüche, m.* carieră de ardezie.

Schieferdach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* acoperiș, învelitoare de ardezie.

Schieferdecker, *-s, -, m. (reg.)* învelitor cu ardezie, muncitor care face acoperișuri din ardezie.

schieferfarben, **schieferfarbig** *adj.* de culoarea ardeziei.

Schiefergebirge, *-s, -, n. (geol.)* munte de ardezie; munte șistos.

Schieferge|stein, *-(e)s, -e, n. (geol.)* rocă șistoasă.

schiefergrau *adj.* v. schieferfarbig.

Schiefergriffel, *-s, -, m. (înv.)* v. Schieferstift.

Schiefergrube, *-n, f.* v. Schieferbruch.

schiefergrün *adj.* verde închis.

Schiefergrün, *-(e)s, n. sg. (chim.)* carbonat (verde) de cupru.

schiefer|haltig *adj. (geol.)* șistos, cu conținut de ardezie.

schieferig *adj.* **1.** *(geol.)* șistos; cu ardezie. **2.** *(reg.)* prost dispus, morocănos; răuvoitor.

Schieferkasten, *-s, -kästen, m. (înv.)* penar (pentru școlari).

schiefern[1], *schieferte, geschiefert, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a (se) despica în foi subțiri. **2.** *(vit.)* a acoperi solul cu ardezie (fărâmițată). **3.** *(austr.)* a-și băga o așchie în piele.

schiefern[2] *adj.* **1.** format din ardezie. **2.** v. schieferfarben.

Schieferplatte, *-n, f.* placă de ardezie.

Schieferschicht, *-en, f.* strat de ardezie.

Schiefer|stein, *-(e)s, -e, m. (mine)* rocă șistoasă.

Schiefer|stift, *-(e)s, -e, m.* condei de ardezie (pentru tăbliță).

Schiefertafel, *-n, f. (înv.)* tăbliță, placă de ardezie (pentru școlari).

Schieferton, *-(e)s, -e, m. (geol., mine)* ardezie.

Schieferung, *-en, f.* **1.** exfoliere. **2.** *(metal.)* stratificare. **3.** *(geol.)* șistozitate.

Schieferwand, *-wände, f.* perete de ardezie.

Schieferweiß, - (sau *-es*), *n. sg. (chim.)* ceruză în foi.

schief gehen, *ging schief, schief gegangen, vb. (s) intr.* a merge prost, a se încurca, a nu reuși, a nu merge; **die Sache ist schief gegangen** afacerea a mers, a ieșit prost.

schief gewickelt *adj.* **1.** încurcat, nelămurit. **2.** *(fam.)* prost dispus.

schiefhalsig *adj.* cu gâtul strâmb.

Schiefheit, **Schiefigkeit** *f. sg.* v. Schiefe **(I)**.

Schiefkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* om sucit.

schieflachen, *lachte schief, schiefgelacht, vb. (h) refl.* a se strâmba de râs; **wir haben uns schiefgelacht** am râs de ne-am stricat.

Schieflage, *-n, f.* **1.** poziție oblică. **2.** situație critică, criză.

schief laufen, *lief schief, schief gelaufen (du läufst schief, er läuft schief), vb. (s) intr.* v. schief gehen.

schief liegen, *lag schief, schief gelagen, vb. (h* și *reg. s) intr. (fam.)* **mit seiner Ansicht** ~ a avea o părere greșită, a se înșela.

schiefmäulig *adj.* **1.** cu gura strâmbă. **2.** *(fam.)* pizmaș, invidios.

schiefnasig *adj.* cu nasul strâmb.

schiefrig, *adj.* v. schieferig.

schief treten, *trat schief, schief getreten (du trittst schief, er tritt schief), vb. (h) tr.* a scâlcia (încălțămintea); **die Absätze** ~ a scâlcia tocurile.

schiefwink(e)lig *adj. (mat.)* cu unghiuri oblice.

schieg *adj. (reg.)* v. schiech.

schiegbeinig *adj. (reg.)* cu picioare strâmbe.

schiegen, *schiegte, geschiegt, vb. (h) (reg.)* **I.** *intr.* a călca strâmb, cu vârfurile spre interior. **II.** *tr.* a scâlcia (încălțămintea).

schiel *adj.* v. scheel.

Schiel|augen *pl.* ochi sașii; *(fam., glumeț)* ~ **machen** a se uita chiorâș la ceva.

schiel|äugig *adj.* sașiu.

schielen, *schielte, geschielt, vb. (h) intr.* **1.** a fi sașiu; **auf** (sau **mit) einem Auge** ~ a fi sașiu de un ochi. **2. (nach)** a se chiorî, a se uita pe furiș, cu coada ochiului (la cineva sau ceva). **3.** *(reg.)* a sclipi, a sticli.

schielend I. *part. prez.* de la schielen. **II.** *adj.* sașiu, încrucișat.

Schieler, *-s, -, m.* **1.** persoană sașie. **2.** nume al unui vin de masă.

schielig *adj. (reg.)* v. scheel.

Schiemann, *-(e)s, -männer, m. (mar., reg.)* matelot.

schiemannen, *schiemannte, geschiemannt, vb. (h) intr. (mar., reg.)* a fi matelot, a face serviciu ca matelot.

Schiemannsgarn, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mar.)* saulă (împletită) confecționată din parâme vechi. **2.** *(fig.)* minciuni, brașoave; ~ **spinnen** a exagera, a spune brașoave.

schien *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la scheinen.

Schienbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* tibia, fluierul piciorului.

Schienbeinbruch, *-(e)s, -brücke, m. (med.)* fractură a tibiei.

Schienbeinschoner, **Schienbeinschützer**, *-s, -, m. (sport)* apărătoare pentru tibie.

Schiene, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* șină; **breitbasige** ~ șină cu talpă lată; **doppelköpfige** ~ șină cu două capete; **aus den ~n springen** a deraia. **2.** *(med.)* **a)** atelă; **einen Arm in der** ~ **tragen** a avea un braț în atelă; **b)** aparat dentar. **3.** *(constr.)* bandă de stil, bară. **4.** grindă (de susținere). **5.** *(reg.)* șindrilă. **6.** *(reg.)* așchie. **7.** *(fam.)* drum, cale, curs; **auf derselben politischen** ~ **bleiben** a păstra aceeași direcție politică.

schienen, *schiente, geschient, vb. (h) tr. (med.)* a imobiliza în atele.

Schienen|aufreißer, *-s, -, m. (ferov.)* instalație de scos șine; dispozitiv de demontat șine.

Schienen|aufsatz, *-es, -sätze, m. (mine)* sabot.

Schienen|ausrichter, *-s, -, m.(ferov.)* aparat de îndreptat șine.

Schienen|auswechseln, *-s, n. sg. (ferov.)* înlocuire de șine.

Schienenbahn, *-en, f.* **1.** *(înv.)* (linie de) cale ferată. **2.** terasament.

Schienenbefestigung, *-en, f. (ferov.)* montare a șinelor.

Schienenbett, *-(e)s, -en, n. (ferov.)* v. Gleisbettung.

Schienenbremse, *-n, f. (tehn.)* frână electromagnetică.

Schienenbruch, *-(e)s, -brüche, m.* ruptură a șinei.

Schienen|eisen, *-s, n. sg. (metal.)* fier, oțel în bare.

Schienen|ersatzverkehr, *-s, m.* autobuze introduse în circulație în cazul defecțiunilor pe linia ferată.

Schienenfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* vehicul feroviar.

Schienenfahrzeugher|steller, *-s, -, m.* constructor de vehicule feroviare.

Schienenfräsmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de frezat pentru șine.

Schienenfuß, *-es, -füße, m. (tehn.)* talpă a șinei.

schienengebunden *adj.* care merge numai pe șine; **~e Fahrzeuge** vehicule care se deplasează numai pe șine.

schienengleich *adj.* la nivel de cale ferată.

Schienenhals, *-es, -hälse, m. (tehn.)* inimă a șinei.

Schienenhöhe, *-n, f. (ferov.)* înălțime a șinei; nivel al căii ferate.

Schienenkaliber, *-s, -, n. (tehn.)* calibru de șină.

Schienenklammer, *-n, f. (tehn.)* plăcuță de prindere; clește de șină.

Schienenklemme, *-n, f. (ferov.)* clemă de șină.

Schienenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** *(tehn.)* coroană a șinei. **2.** *(constr.)* ciupercă.

Schienenlage, *-n, f. (ferov.)* așezare, poziție a șinei.

Schienenlager, *-s, -, n. (ferov.)* suprafață de rezemare a șinei.

Schienenlänge, *-n, f.* lungime a șinei.

Schienenlasche, *-n, f. (tehn.)* eclisă de joantă.

Schienenleger, *-s, -, m. (ferov.)* montator de șine.

Schienen|nagel, *-s, -nägel, m. (ferov.)* crampon (de șină).

Schienen|netz, *-es, -e, n. (ferov.)* rețea de linii ferate.

Schienen|notverband, *-(e)s, -bände, m. (ferov.)* legătură provizorie de șine.

Schienen|oberkante, *-n, f. (tehn.)* muchie a coroanei de șină.

Schienenprofil, *-s, -e, n.*, **Schienenquerschnitt**, *-(e)s, -e, m. (ferov.)* profil de șină, secțiune a șinei.

Schienenrichtmaschine, *-n, f. (ferov.)* mașină de îndreptat (îndoit) șine.

Schienenrichtplatte, *-n, f. (ferov.)* placă de îndreptat șine.

Schienen|stahl, *-(e)s, -e* (și *-stähle*), *m. (metal.)* oțel pentru șine.

Schienen|steg, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* v. Schienenhals.

Schienen|stoß, *-es, -stöße, m. (ferov.)* joantă de cale.

Schienen|strang, *-(e)s, -stränge, m. (ferov.)* fir de cale ferată.

Schienen|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (tehn.)* **1.** scaun de șină; placă de reazem pentru șine. **2.** pat al căii ferate.

Schienenträger, *-s, -, m. (ferov.)* grindă de șine; traversă.

Schienentransport, *-(e)s, -e, m.* transport feroviar.

Schienen|über|höhung, *-en, f. (ferov.)* supraînălțare a șinei.

Schienen|unterkante, *-n, f. (ferov.)* muchie a tălpii de șină.

Schienen|unterlegplatte, *-n, f. (ferov.)* plăcuță de fixare a tălpii șinei.

Schienenverband, *-(e)s, -bände, m. (med.)* pansament care fixează atela.

Schienenverbindung, *-en, f. (ferov.)* eclisare a șinelor.

Schienenverkehr, *-s, m. sg.* circulație pe șine.

Schienenwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* laminor de șine.

Schienenweg, *-(e)s, -e, m.* linie ferată.

Schienenweite, *-n, f. (ferov.)* ecartament (de cale).

Schienenwerk|stoff, *-(e)s, -e, m. (metal.)* material de șină.

Schienenwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* rezistență a barei colectoare; rezistență a șinelor (în tracțiunea electrică).

Schienenzange, *-n, f. (tehn.)* clește pentru șine.

schier I. *adj.* curat; limpede; net; **~es Fleisch** carne macră, fără oase; **eine ~e Unmöglichkeit** o imposibilitate absolută. **II.** *adv. (reg., înv.)* **1.** aproape, cât pe-aci; **es soll mich** ~ **bedünken** aproape că mi se pare...; **er wäre** ~ **gefallen** era cât pe-aci să cadă; ~ **unmöglich** aproape imposibil. **2.** repede, curând. **schieren**, *schierte, geschiert, vb. (h) tr. (reg.)* a limpezi; a alege; **Eier** ~ a alege ouă.

Schierling, *-s, -e, m. (bot.)* cucută mare *(Conium maculatum)*.

Schierlingsbecher, *-s, -, m.* cupă de venin; **den** ~ **trinken** (sau **leeren)** a se sinucide cu otravă.

Schierlingsblatt, *-(e)s, -blätter, n.* frunză de cucută.

Schierlingsgift, *-(e)s, n. sg.* venin de cucută.

Schierlings|saft, *-(e)s, m. sg.* suc de cucută.

Schierlings|tanne, *-n, f. (bot.)* brad de Canada, țuga *(Tsuga canadensis)*.

Schiertuch, *-(e)s, -tücher, n. (text.)* pânză ușoară pentru vele.

Schieß|arbeit, *-en, f. (mine)* lucrare de împușcare.

Schieß|ausbildung, *-en, f.* instrucție de tir.

schießbar *adj. (vân.)* care poate fi împușcat, bun de împușcat.

Schießbahn, *-en, f.* poligon de tir, de trageri.

Schießbaumwolle *f. sg. (chim.)* fulmicoton.
Schießbedarf, *-(e)s, m. sg. (mil.)* muniție.
Schießbeere, *-n, f. (bot.)* mălin *(Padus racemosa)*.
Schießbefehl, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ordin de tragere.
Schießbuch, *-(e)s, -bücher, n. (mil.)* tablă de tragere.
Schießbude, *-n, f.* baracă de tir (la bâlci).
Schießbudenfigur, *-en, f.* figură care servește ca țintă la barăcile de tir.
schießen, *schoss, geschossen (du, er schießt), vb.* **A.** *(h)* **I.** *tr.* **1.** a trage (un glonte, o săgeată); *(av.)* a lansa (o rachetă). **2.** a împușca, a lovi (cu un glonte etc.); **einen Hasen** ~ a împușca un iepure; **jn. über den Haufen** ~ a culca pe cineva la pământ, a doborî pe cineva împușcându-l; **eine Festung in Grund und Boden** ~ a dărâma o fortăreață cu tunurile; **ein Schiff in Grund und Boden** ~ a scufunda un vapor; *(fig.)* **einen Bock** ~ a face o boroboață, o prostie. **3.** *(mine)* a arunca în aer, a dinamita, a pușca, a împușca. **4.** *(reg.)* a număra. **5.** *(în expr.)* **das Brot in den Ofen** ~ a băga pâinea în cuptor; **einen Purzelbaum** ~ a face o tumbă. **II.** *intr.* **1.** a trage (cu pușca etc.); **nach jm.** sau **auf jn.** ~ a trage în cineva; **nach der Scheibe** ~ a trage la semn; **scharf** ~ a trage cu gloanțe; **blind** ~ a trage cu cartușe oarbe. **2.** *(text.)* a arunca firul de bătaie (la războiul manual). **3.** *(tipogr.; în expr.)* **in Kolumnen** ~ a așeza paginile în ramă. **B.** *intr. (s)* **1.** a trece repede, în viteză mare; a se repezi, a se arunca; **der Adler schoss auf seine Beute** vulturul se repezi asupra prăzii; **ein Gedanke schoss mir durch den Kopf** o idee îmi trecu prin minte. **2.** a izbucni, a țâșni; a năvăli; **das Wasser schießt aus der Erde (hervor)** apa țâșnește din pământ; **das Blut schießt ihm ins Gesicht** sângele îi năvălește în obraz; **Tränen schossen ihr in die Augen** o podidiră lacrimile; **in die Höhe** ~ a crește repede; **in die Ähren** ~ a da, a lega spic; **ins Holz** ~ a da ramuri; **ins Kraut** ~ **a)** a da prea multe frunze; **b)** *(fig.)* a progresa repede; **den Pferden die Zügel** ~ **lassen** a da frâu liber cailor; **Blicke** ~ **lassen** a arunca priviri. **III.** *refl. reciproc (h)* a se bate în duel cu arme de foc; **sich mit Pistolen** ~ a se bate în duel cu pistolul.
Schießen, *-s, n. sg.* **1.** tragere, tir; **die Kompanie hat morgen** ~ compania are mâine trageri. **2.** izbucnire, repezit, repezeală; *(fig.)* **der Knabe kommt ins** ~ băiatul crește brusc, se lungește. **3.** *(fam.) (în expr.)* **das ist zum** ~ să mori, să te tăvălești de râs.
schießen lassen, *ließ schießen, schießen lassen, vb. (h) tr. (fam.)* a lăsa să treacă nefolosit, a renunța.
Schießer, *-s, -, m.* **1.** brutar care bagă pâinea în cuptor. **2.** *(argou)* consumator de droguri.
Schießerei, *-en, f.* împușcături; răpăit de arme; trageri nesistematice.
Schieß|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultat al tirului, al tragerii.
Schießet, *-s, -s, m.* sau *n. (elv.)* tragere, serbare de tir.
Schießfertigkeit *f. sg.* îndemânare la tragere cu arma, la tir.
Schießgeld, *-(e)s, -er, n.* primă pentru animale de pradă împușcate.
Schießge|stell, *-(e)s, -e, n. (mil.)* suport, trepied de mitralieră.
Schießgewehr, *-(e)s, -e, n. (fam., glumeț)* pușcă.
Schießhund, *-(e)s, -e, m. (vân., înv.)* copoi dresat pentru găsirea vânatului rănit; *(în expr.)* **er passt auf wie ein** ~ e atent ca un copoi.
Schießhütte, *-n, f.* colibă de vânătoare.
Schieß|instruktion, *-en, f. (mil.)* instrucție de tragere.
Schießlehre *f. sg. (mil.)* balistică.
Schießloch, *-(e)s, -löcher, n.* v. Schießscharte.
Schießmeister, *-s, -, m. (mine)* artificier.
Schießpatrone, *-n f.* cartuș.
Schießplan, *-(e)s, -pläne, m. (mil.)* plan de trageri.
Schießplatz, *-es, -plätze, m.* poligon de tragere.
Schießprügel, *-s, -, m. (glumeț)* pușcă.
Schießpulver [-fɐ și -vɐ], *-s, n. sg.* praf de pușcă; *(glumeț; în expr.)* **der hat das** ~ **nicht erfunden** n-a descoperit praful de pușcă, n-a descoperit el America.
Schießresultat, *-(e)s, -e, n.* v. Schießergebnis.
Schießscharte, *-n, f. (mil.)* crenel; ambrazură.
Schießscheibe, *-n, f.* țintă.
Schießschule, *-n, f.* școală de tir.
Schieß|sport, *-(e)s, m.* tir sportiv.
Schieß|stand, *-(e)s, -stände, m.* tir; stand, locaș de tragere.
Schieß|stätte, *-n, f.* v. Schießplatz.
Schießtabelle, *-n, f. (mil.)* tabelă de tragere.
Schieß|übung, *-en, f.* exercițiu de tragere la țintă.
Schieß|unter|richt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* curs de trageri.
Schießwaffe, *-n, f.* armă de foc.
Schießwand, *-wände, f.* colnic, taluz (la tir).
Schießwolle, *-n, f.* v. Schießbaumwolle.
Schießzeit *f. sg.* sezon de vânătoare.
Schiet, *-s, m. sg.*, **Schiete** *f. sg. (reg.)* v. Scheiße.
Schietkram, *-s, m. sg. (reg.)* gunoaie, catrafuse, fleacuri, boarfe.
Schi|fahrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Skiläufer.
Schiff, *-(e)s, -e, n.* **1.** navă, corabie, vas, vapor; ambarcațiune; **zu ~ gehen** a se îmbarca; **die Ratten verlassen das sinkende** ~ guzganii părăsesc vaporul care se scufundă; **das** ~ **läuft unter schwedischer Flagge** vaporul se află sub steag suedez; *(fig.)* **das** ~ **der Wüste** corabia deșertului, cămila. **2.** *(tipogr.)* șif, galion, suport. **3.** *(tehn.)* suveică. **4.** *(constr.)* navă (a bisericii). **5.** rezervor. **6.** coș de pâine. **7.** cădelniță. **8.** *(reg.; în expr.)* ~ **und Geschirr** toate catrafusele; cățel și purcel.
Schiffahrt, *-en, f. (înv.)* v. Schifffahrt.
schiffbar *adj.* navigabil; ~ **machen** a canaliza, a face navigabil.
Schiffbarkeit *f. sg.* navigabilitate.
Schiffbarmachung *f. sg.* canalizare (în vederea navigabilității).
Schiffbau, *-(e)s, m. sg.* construcție navală.
Schiffbauer, *-s, -, m.* constructor de vapoare; armator.
Schiffbauerdamm, *-(e)s, -dämme, m.* chei de construcții navale.
Schiffbau|hof, *-(e)s, -höfe, m.* șantier de construcții navale.
Schiffbau|holz, *-es, n. sg.* lemn pentru construcții navale.
Schiffbau|ingenieur [-ɪnʒeniøːɐ], *-s, -e, m.* inginer naval.
Schiffbauplatz, *-es, -plätze, m.* șantier naval.
Schiffboot, *-(e)s, -e, n.* v. Schiffsboot.
Schiffbord, *-(e)s, -e, m.* bord, punte a(l) vaporului.
Schiffbruch, *-(e)s, -brüche, m.* naufragiu; *(fig.)* eșec; ~ **erleiden a)** a naufragia; **b)** *(fig.)* a eșua, a suferi un eșec.
schiffbrüchig *adj.* naufragiat; **die ~e Mannschaft** echipajul naufragiat.
Schiffbrüchige, *-n, -n (ein Schiffbrüchiger), m.* și *f.* naufragiat(ă).
Schiffbrücke, *-n, f.* pod de vase, ponton.
Schiffchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Schiff) corăbioară; vaporaș. **2.** *(text.)* suveică. **3.** *(bot.)* carenă din floarea papilionaceelor.
Schiffchen|arbeit, *-en, f.* lucru manual tip lasetă.
Schiffchen|spitze, *-n, f.* dantelă lucrată în tehnica lasetă.
Schiffe *f. sg. (fam.)* urină.
schiffeln, *schiffelte, geschiffelt (ich schiff(e)le), vb. (h) intr.* a merge cu barca, a face canotaj.
schiffen, *schiffte, geschifft, vb.* **I.** *intr.* **1.** *(s) (înv.)* a călători pe apă. **2.** *(h) (fam.)* a urina. **3.** *(h) (fam.)* a ploua tare. **II.** *tr. (h) (înv.)* a transporta pe apă.
Schiffer, *-s, -, m.* navigator, marinar fluvial, luntraș.
Schiffer|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* termen de marină, expresie marinărească.
Schifferklavier [-viːɐ], *-s, -e, n. (glumeț)* acordeon.
Schifferknabe, *-n, -n, m.* luntraș tânăr.
Schifferknecht, *-(e)s, -e, m. (mar.)* lopătar.
Schifferknoten, *-s, -, m.* nod pescăresc.
Schifferlied, *-(e)s, -er, n.* cântec marinăresc; barcarolă.
Schifferlohn, *-(e)s, -löhne, m.* plată a marinarului de apă dulce, a luntrașului.
Schiffermütze, *-n, f.* șapcă albastră cu cozoroc.
Schifferprüfung, *-en, f.* examen de căpitan în marina fluvială.
Schiffer|sprache *f. sg.* limbaj marinăresc.
Schiffer|stechen *n. pl.* curse, întreceri pe apă.
Schifferzunft, *-zünfte, f. (ist.)* breaslă a corăbierilor, a luntrașilor.
Schiff|fahrer, *-s, -, m.* navigator, corăbier.
Schiff|fahrt, *-en, f.* navigație; ~ **treiben** a se ocupa cu navigația; a naviga.
Schiff|fahrts|abkommen, *-s, -, n.* acord maritim de navigație.
Schiff|fahrtsgericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal al navigației fluviale interioare.
Schiff|fahrtsgesellschaft, *-en, f.* societate de navigație.
Schiff|fahrtsgesetz, *-es, -e, n.* lege de navigație.
Schiff|fahrtskanal, *-s, -näle, m.* canal navigabil.
Schiff|fahrtskunde *f. sg.* știință nautică, navigație.
Schiff|fahrtslinie [-nɪə], *-n, f.* linie de navigație.
Schiff|fahrts|polizei *f.* poliție maritimă.
Schiff|fahrtsrecht, *-(e)s, -e, n.* cod maritim.
Schiff|fahrts|straße, *-n, f.* cale de navigație.
Schiff|fahrtsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract, tratat de navigație.
Schiff|fahrtsweg, *-(e)s, -e, m.* v. Schiffahrtsstraße.
Schiff|fahrtswesen, *-s, n. sg.* domeniu al navigației.
Schiff|fahrtszeichen, *-s, -, n.* baliză, indicator de circulație fluvială.
Schiff|fahrtszentrale, *-n, f.* centrală (a unei societăți) de navigație.
Schiff|fahrt treibend *adj.* care se ocupă cu navigația.
Schiff|fracht, *-en, f.* v. Schiffsfracht.
Schifflader, *-s, -, m.* încărcător de nave, docher.
Schifflein, *-s, -n. (dim.* de la Schiff) corăbioară.
Schiffmann, *-(e)s, -leute, m.* v. Schiffsmann.
Schiffmühle, *-n, f.* moară plutitoare.
Schiffs|agent, *-en, -en, m.* agent de vapoare.
Schiffs|agentur, *-en, f.* agenție maritimă.
Schiffs|anker, *-s, -, m.* ancoră a navei.
Schiffs|artillerie, *-n* [-iːən], *f.* artilerie navală.
Schiffs|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic de vas.
Schiffs|ausrüstung, *-en, f.* armare a navei.
Schiffsbau, *-(e)s, m. sg.* v. Schiffbau.
Schiffs|bauer v. Schiffbauer.
Schiffsbauch, *-(e)s, -bäuche, m. (fam.)* cală, pântece al navei.
Schiffsbefrachter, *-s, -, m.* proprietar al frahtului unei nave.
Schiffsbekleidung, *-en, f.* bordaj al navei.
Schiffsbemannung, **Schiffsbesatzung**, *-en, f.* echipaj al navei.
Schiffsbeute *f. sg.* captură de pe o navă.
Schiffsboden, *-s, -* (și *-böden*), *m.* **1.** *(mar.)* cală. **2.** *(tipogr.)* fund al galionului.
Schiffsboot, *-(e)s, -e, n.* **1.** barcă cu motor. **2.** *(zool.)* melc nautilus *(Nautilus)*.
Schiffsbrief, *-(e)s, -e, m. (mar.)* document de înregistrare a unui vas fluvial în registrul naval.
Schiffsbrücke, *-n, f.* ponton.
Schiffs|eigentümer, **Schiffs|eigner**, *-s, -, m.* proprietar de navă; armator.
Schiffsfahrt, *-en, f.* cursă cu un vas.
Schiffsflagge, *-n, f. (mar.)* pavilion al navei.
Schiffsfracht, *-en, f. (mar.)* conosament.
Schiffsfrachtbrief, *-(e)s, -e, m. (mar.)* document de transport, (scrisoare de) conosament.
Schiffsführer, *-s, -, m. (mar.)* navigator.
Schiffsführung, *-en, f. (mar.)* conducere a navei.
Schiffsfunk|stelle, *-n, f. (mar.)* post de radiotransmisie pe navă.
Schiffsgericht, *-(e)s, -e, n. (mar., jur.)* instanță maritimă.
Schiffsgerippe, *-s, -, n. (mar.)* schelet al navei.
Schiffsgeschütz, *-es, -e, n. (mar. mil.)* tun de bord.
Schiffsglocke, *-n, f. (mar.)* clopot al vasului, al vaporului.
Schiffsgranate, *-n, f. (mar. mil.)* proiectil de marină.
Schiffshaken, *-s, -, m. (mar.)* cange.
Schiffshebewerk, *-(e)s, -e, n. (tehn., mar.)* ecluză de ridicare a navelor.
Schiffsherr, *-n, -en, m. (mar.)* proprietar de navă; armator.
Schiffshinterteil, *-(e)s, -e, n.* pupă.

Schiffsjunge, *-n, -n, m. (mar.)* elev-marinar; mus.
Schiffskapitän, *-s, -e, m. (mar.)* căpitan de vas.
Schiffskatastrophe, *-n, f. (mar.)* catastrofă navală.
Schiffskiel, *-(e)s, -e, m. (mar.)* carenă, chilă.
Schiffskoch, *-(e)s, -köche, m. (mar.)* bucătar al navei.
Schiffskreisel, *-s, -, m. (mar.)* **1.** giroscop antiruliu. **2.** girocompas.
Schiffsküche, *-n, f. (mar.)* bucătărie de vas, de vapor.
Schiffskunde *f. sg.* știință a navigației.
Schiffsladeschein, *-(e)s, -e, m. (ec.)* conosament, foaie de transport maritim.
Schiffsladung, *-en, f. (mar.)* încărcătură a navei.
Schiffslände, *-n, f. (elv.)* debarcader.
Schiffslast, *-en, f. (mar.)* cambuză.
Schiffslaterne, *-n, f. (mar.)* lumină care indică poziția și direcția unui vas.
Schiffsleute **1.** *pl.* de la Schiffsmann. **2.** v. Schiffsmannschaft.
Schiffsliste, *-n, f.* mers, orar al vapoarelor.
Schiffsmakler, *-s, -, m.* agent maritim.
Schiffsmann, *-(e)s, -leute, m.* matelot.
Schiffsmannschaft, *-en, f.* echipaj al navei.
Schiffsmaschine, *-n, f.* motor al navei.
Schiffsmietvertrag, *-(e)s, -verträge, m. (mar.)* contract de închiriere a navei.
Schiffsmontage [-ta:ʒə], *-n, f.* echipare, montare a navei.
Schiffsmühle, *-n, f.* v. Schiffmühle.
Schiffsname, *-ns, -n, m. (mar.)* nume de vapor.
Schiffs|offizier, *-s, -e, m. (mar.)* ofițer în marina comercială.
Schiffs|papiere *pl.* documente ale navei.
Schiffs|part, *-(e)s, -en, m.* (sau *n.*) *(jur.)* cotă-parte din proprietatea navei.
Schiffs|passage [-sa:ʒə], *-n, f.* călătorie cu vaporul.
Schiffs|patron, *-s, -e, m. (mar.)* v. Schiffsherr.
Schiffs|pfandbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de ipotecare maritimă.
Schiffs|planke, *-n, f.* scândură groasă folosită în construcția navală.
Schiffs|prediger, *-s, -, m. (mar.)* preot al navei.
Schiffs|propeller, *-s, -, m.* v. Schiffsschraube.
Schiffsraum, *-(e)s, -räume, m. (mar.)* magazie de mărfuri pe vapor, cală; **unterster ~** fundul corăbiei.
Schiffsreeder, *-s, -, m. (mar.)* armator.
Schiffsregister, *-s, -, n. (mar.)* registru al navei.
Schiffsreise, *-n, f.* călătorie cu vaporul.
Schiffsreparaturwerft, *-en, f. (mar.)* șantier de reparații navale.
Schiffsrumpf, *-(e)s, -rümpfe, m. (mar.)* corp al navei.
Schiffs|schnabel, *-s, -schnäbel, m. (mar.)* parte dinainte a vaporului, cioc al vasului.
Schiffs|schraube, *-n, f. (mar.)* elice a navei.
Schiffs|sextant, *-en, -en, m. (mar.)* sextant al navei.
Schiffs|soldat, *-en, -en, m. (mar. mil.)* soldat din infanteria marină.
Schiffs|spur, *-en, f. (mar.)* siaj al navei.
Schiffs|tagebuch, *-(e)s, -bücher, n. (mar.)* jurnal de bord.
Schiffs|tau, *-(e)s, -e, n. (mar.)* parâmă de bord.
Schiffs|taufe, *-n, f. (mar.)* botez al navei.
Schiffs|teer, *-(e)s, m. sg.* catran pentru călfătuire.
Schiffs|tiefe, *-n, f. (mar.)* pescaj.
Schiffs|tonne, *-n, f. (mar.)* tonă-registru.
Schiffs|transport, *-(e)s, -e, m.* transport naval, maritim.
Schiffs|treppe, *-n, f. (mar.)* **1.** scară pe navă. **2.** ponton.
Schiffs|trümmer *pl.* resturi de navă.
Schiffs|turbine, *-n, f.* turbină de vas.
Schiffsverkehr, *-s, m. sg.* circulație navală; navigație.
Schiffsvolk, *-(e)s, n. sg. (mar.)* marinari, mateloți.
Schiffswache, *-n, f.* **1.** planton pe navă, cart. **2.** *sg.* marinar care este de cart.
Schiffswerft, *-en, f. (mar.)* șantier de construcții navale, șantier naval.
Schiffswinde, *-n, f.* vinci de navă.
Schiffswrack, *-(e)s, -e* (sau *-s), n.* epavă.
Schiffszettel, *-s, -, m.* foaie de transport naval.
Schiffsziehen, *-s, n. sg.* tras la edec.
Schiffszimmerer, *-s, -, m.* **1.** dulgher de nave. **2.** dulgher pe navă.
Schiffszoll, *-(e)s, -zölle, m.* taxă de tonaj.
Schiffszwieback, *-(e)s, -bäcke* (și *-e), m.* pesmeți marinărești, galeți.
Schiftbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă de creastă, de dolie.
schiften, *schiftete, geschiftet (du schiftest, er schiftet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(constr.)* a împreuna, a îmbina (bârne); a face căpriori. **2.** *(reg.)* a împărți, a dispune. **3.** *(reg.)* a schimba. **4.** v. schäften. **II.** *intr. (mar.)* a aluneca; **die Ladung schiftet** încărcătura alunecă, își schimbă locul.
Schifter, *-s, -, m. (constr.)* căprior.
Schift|tram, *-(e)s, -e* (și *-träme), m.* v. Schiftbalken.
Schiftung, *-en, f. (constr.)* îmbinare; legătură.
Schigelände, *-s, -, n.* v. Skigelände.
Schi|hase, *-n, -n, m.*, **Schi|haserl**, *-s, -, n.* **1.** începător(-oare) la schi. **2.** tovarăș(ă) pe pârtia de schi.
Schikane, *-n, f.* **1.** șicană; mizerie, necaz, sâcâială; **jm. ~n machen** a face cuiva mizerii, a pune bețe-n roate. **2.** *(fam.; în expr. despre produse industriale)* **es ist mit allen ~n ausgestattet** e înzestrat cu toate rafinamentele.
schikanieren, *schikanierte, schikaniert, vb. (h) tr.* a face șicane (cuiva), mizerii; a sâcâi.
Schi|kanone, *-n, f. (fam.)* as, campion la schi.
schikanös *adj.* cicălitor, răutăcios, șicanator.
Schikurs, *-es, -e, m.* curs de schi.
Schilauf, *-(e)s, m. sg.* v. Skilauf.
Schilaufen, *-s, n. sg.* v. Skilaufen.
Schiläufer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Skiläufer.

Schild[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** scut, pavăză; **auf den ~ erheben a)** a alege ca șef, drept conducător; **b)** a preamări; *(fig.)* **etwas im ~e führen** a avea o intenție ascunsă, a plănui; a urzi, a coace, a dospi ceva. **2.** stemă, blazon.
Schild[2], *-(e)s, -er, n.* **1.** firmă; placă indicatoare; etichetă; **er hat kein ~ an der Tür** n-are firmă la ușă; **das ~ der Tugend aushängen** a face pe virtuosul, a face paradă de virtute. **2.** cozoroc; **das ~ der Mütze ist zerbrochen** cozorocul șepcii s-a rupt. **3.** placă de protecție; *(mil.)* scut. **4.** *(zool.)* carapace, țest. **5.** *(ornit.)* penaj pectoral bogat colorat (la cocoși de munte și potârnichi). **6.** *(reg.)* coamă a casei.
Schilda, *-s, n. sg. (în expr.)* **der ist aus ~** ăsta e de unde s-a rupt carul cu proști.
Schild|ampfer, *-s, m. sg. (bot.)* măcriș roman *(Rumex scutatus).*
Schild|amsel, *-n, f. (ornit.)* mierlă gulerată *(Turdus torquatus).*
Schildbogen, *-s, -* (și *-bögen), m. (constr.)* arc în formă de scut, arc de nișă.
Schildbürger, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* cetățean (cu drepturi depline). **2.** *(iron.)* filistin; mic-burghez; burtă-verde. **3.** păcală, nerod.
Schildbürger|streich, *-(e)s, -e, m.* nerozie, prostie.
Schildchen, *-s, -, n. (dim.* de la Schild[2]) plăcuță indicatoare; firmuliță.
Schild|dach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* streașină, marchiză.
Schild|drüse, *-n, f. (anat.)* glanda tiroidă.
Schild|drüsenhormon, *-s, -e, n.* hormon tiroidian.
Schild|drüsen|überfunktion, *-en, f.* hipertiroidie.
Schild|drüsen|unterfunktion, *-en, f.* hipotiroidie.
Schilderer, *-s, -, m.* persoană care descrie, evocă, prezintă, zugrăvește.
Schilder|haus, *-es, -häuser, n. (mil.)* gheretă (de santinelă.)
Schildermaler, *-s, -, m.* pictor de firme.
schildern, *schilderte, geschildert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a descrie, a zugrăvi, a înfățișa; a evoca. **2.** *(reg.)* a picta, a colora. **II.** *intr.* **1.** a face de planton. **2.** *(despre potârnichi)* a crește, a se maturiza.
schildernswert *adj.* demn de a fi descris, evocat.
Schildertafel, *-n, f.* firmă.
Schilderung, *-en, f.* descriere, înfățișare, evocare.
Schilderungskunst *f. sg.* artă de a descrie, de a evoca.
Schilderungs|talent, *-(e)s, -e, n.* talent de descriere, de evocare.
Schildfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ferigă, creasta-cocoșului *(Aspidium braunii).*
Schildferkel, *-s, -, n. (zool.)* tatu *(Dasypus).*
Schildfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește din familia *Gobiesocidae (Echeneis remora).*
schildförmig *adj.* în formă de scut.
Schildhalter, *-s, -, m.* **1.** v. Schildknappe. **2.** *(fig.)* aderent, adept, partizan. **3.** *(heraldică)* figură zoomorfă care ține o stemă.
Schildknappe, *-n, -n, m. (ist.)* scutier.
Schildknorpel, *-s, -, m. (anat.)* cartilaj tiroidian.
Schildkrot, *-(e)s, n. sg.* v. Schildpatt **(2).**
Schildkröte, *-n, f. (zool.)* broască țestoasă *(Testudinata).*
schildkröten|artig *adj.* ca broasca țestoasă.
Schildkrötenschale, *-n, f.* carapace (de broască), țest.
Schildkrötensuppe, *-n, f.* supă de broască țestoasă.
Schildlaus, *-läuse, f. (entom.)* coșenilă *(Coccus cacti).*
Schildmaler, *-s, -, m.* v. Schildermaler.
Schildmauer, *-n, f. (constr.)* zid frontal, timpan.
Schildmütze, *-n, f.* șapcă.
Schildnatter, *-n, f. (zool.)* șarpe de casă *(Coluber scutatus).*
Schildpatt, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(zool.)* v. Schildkrötenschale. **2.** baga.
schildpatten *adj.* din baga, de baga.
Schild|träger, *-s, -, m.* v. Schildknappe.
Schildwache, *-n, f. (mil.)* santinelă; **~ stehen** a sta de strajă, a face de planton.
Schildzapfen, *-s, -, m. (mil.)* bulon de fixare a țevii pe afet.
Schildzapfenlager, *-s, -, n. (tehn.)* crapodră.
Schilehrer, *-s, -, m.* v. Skilehrer.
Schilf, *-(e)s, -e, n. (bot.)* trestie de baltă, stuf, stuh *(Phragmites communis).*
Schilf|art, *-en, f.* specie de stuf.
schilf|artig *adj.* ca trestia.
schilfbedeckt *adj.* acoperit cu stuf; **~e Hütte** colibă acoperită cu stuf.
Schilfdach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș de stuf.
Schilfdecke, *-n, f.* v. Schilfmatte.
Schilfdickicht, *-s, -e, n.* stufăriș, păpuriș.
Schilfe, *-n, f. (reg.)* coajă (de fruct).
schilfen *adj.* de stuf, de trestie.
schilfig *adj.* v. schelferig.
schilfern, *schilferte, geschilfert, vb. (h) tr., intr.* și *refl.* v. schelfern.
Schilfgetön, *-(e)s, n. sg.* foșnet al trestiei.
Schilfgras, *-es, -gräser, n. (bot.)* pipirig, țipirig *(Scirpus silvaticus* L.).
Schilfgürtel, *-s, -, m.* zonă de trestie în jurul unei ape.
schilfig *adj.* stufos, acoperit cu stuf, cu papură.
Schilfleinen, *-s, -, n.* doc gros de culoare maro-verzuie; foaie de cort.
Schilfmatte, *-n, f.* rogojină.
schilfrig *adj.* v. schelferig.
Schilfrohr, *-(e)s, n. sg.* trestie.
Schill, *-(e)s, -e, m. (iht., austr.)* șalău *(Lucioperca sandra).*
Schillebold, *-(e)s, -e, m. (entom., reg.)* libelulă *(Libellula).*
Schiller, *-s, m. sg.* **1.** sclipire, luciu; licăr. **2.** irizație. **3.** vin rozé de masă (din Suabia).
Schillerbolz, *-es, -e, m.* v. Schillebold.
schillerfarben *adj.* irizant, cu ape.
Schillerglanz, *-es, m. sg.* luciu irizant.
schillerig *adj.* v. schillernd **(II).**
Schillerkragen, *-s, -, m.* guler răsfrânt.
Schillerlocke, *-n, f. (cul.)* rulou cu frișcă.

schillern, *schillerte, geschillert, vb. (h)* **I.** *intr.* a sclipi, a bate în...; **in allen Farben ~** a luci în toate culorile; **in rot ~** a bate în roșu. **II.** *tr. (reg.)* a descrie, a zugrăvi, a evoca.

schillernd I. *part. prez.* de la s c h i l l e r n. **II.** *adj.* **1.** sclipitor, lucios. **2.** irizant, cu ape. **3.** schimbător, înșelător.

Schillerwein, *-(e)s, -e, m.* vin rozé.

Schilling, *-s, -e, m.* **1.** *(fin.)* șiling. **2.** (grup de) douăsprezece sau treizeci de bucăți. **3.** *(reg.)* bătaie, chelfăneală.

Schillingsgut, *-(e)s, -güter, n. (ist.)* embatic.

schillrig *adj.* v. s c h i l l e r n d **(II).**

schilpen, *schilpte, geschilpt, vb. (h) tr.* și *intr.* a ciripi.

Schimäre, *-n, f.* himeră, nălucă.

schimärisch *adj.* himeric.

Schimeister, *-s, -, m.* campion la schi.

Schimeisterschaft, *-en, f.* campionat de schi.

schimer *adj. (elv.)* impozant, prezentabil.

Schimmel, *-s, -, m.* **1.** cal bălan. **2.** mucegai. **3.** *(iron.)* șablon, schemă.

Schimmelbelag, *-(e)s, -beläge, m.* strat de mucegai, mai ales pe alimente.

Schimmelbildung *f. sg. (bot.)* formare de mucegai.

Schimmelbogen, *-s, -bögen, m. (tipogr.)* coală albă (tipărită din eroare pe o singură față).

Schimmelge|spann, *-(e)s, -e, n.* **1.** pereche de cai albi înhămați la trăsură. **2.** trăsură cu cai albi.

Schimmelhengst, *-(e)s, -e, m.* armăsar alb, bălan.

schimmelig *adj.* mucegăit, muced; **~ werden** a mucegăi.

Schimmelkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* flocoșele *(Filago arvensis* L.).

schimmeln, *schimmelte, geschimmelt (ich schimm(e)le), vb. (h) intr.* a prinde mucegai, a mucegăi; *(fam.)* **lass dein Geld nicht im Kasten ~** nu lăsa banul să mucegăiască în ladă; *(fam.)* **das Mädchen schimmelt** fata nu e luată la dans, nu dansează.

Schimmelpilz, *-es, -e, m. (bot.)* (ciupercă de) mucegai *(Mucor mucedo* L.).

Schimmelreiter, *-s, m. sg. (mit.)* personaj prevestitor de nenorocire.

Schimmel|stute, *-n, f.* iapă bălană.

Schimmer, *-s, -, m.* **1.** licărire; sclipire; lumină; rază; **beim traulichen ~ der Lampe** la lumina caldă, intimă a lămpii; *(fig.)* **ein schwacher ~ von Hoffnung** o slabă licărire de speranță. **2.** *(fig.)* idee, presupunere; *(fam.)* **keinen blassen ~ von etwas haben** a nu avea idee, habar de ceva. **3.** *(reg.)* crepuscul, amurg.

Schimmerblick, *-(e)s, -e, m.* privire lucitoare, sclipitoare.

schimmerlos *adj.* fără luciu; mat.

schimmern, *schimmerte, geschimmert, vb. (h) intr.* a licări, a sclipi; a lumina (slab).

schimmlig *adj.* v. s c h i m m e l i g.

Schimpanse, *-n, -n, m. (zool.)* cimpanzeu *(Troglodytes anthropopithecus).*

Schimpf, *-(e)s, -e, m.* **1.** insultă, ocară, injurie; **jm. einen ~ antun** a insulta pe cineva; **einen ~ auf sich** *(dat.)* **sitzen lassen** a înghiți o insultă; **mit ~ und Schande** în mod rușinos. **2.** *(reg.)* glumă, festă, farsă.

Schimpfe *f. sg. (fam.)* ceartă, chelfăneală.

schimpfen, *schimpfte, geschimpft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ocărî, a certa; a insulta; a înjura. **2.** *(jn. etwas)* a numi, a face (pe cineva ceva), a da (cuiva) un epitet (injurios); **er schimpft mich einen Narren** mă face nebun; *(glumeț)* **er schimpft sich Doktor** sau **er lässt sich Doktor ~** pretinde că e medic, se dă drept doctor. **II.** *intr.* a ocărî, a înjura; a sudui; **wer schimpft, der kauft** cine înjură (marfa o) cumpără; **er schimpft wie ein Rohrspatz** înjură ca un birjar, ca un surugiu; **auf jn. ~** a ocărî, a insulta, a înjura pe cineva; **über jn. ~** a spune vorbe de ocară despre cineva, a înjura pe cineva (în lipsă).

Schimpfer, *-s, -, m.* (persoană) care insultă.

Schimpferei, *-en, f.* ceartă; ocări, insulte, sudalme.

schimpfieren, *schimpfierte, schimpfiert, vb. (h) tr. (înv.)* a ocărî, a insulta.

Schimpfkanonade, *-n, f. (fam.)* ploaie de înjurături, de insulte, de ocări.

schimpflich *adj.* **1.** rușinos, insultător, injurios. **2.** *(reg.)* glumeț.

Schimpflichkeit, *-en, f.* **1.** rușine. **2.** lucru rușinos.

Schimpfname, *-ns, -n,* **Schimpfnamen**, *-s, -, m.* nume de ocară; poreclă injurioasă.

Schimpfrede, *-n, f.* vorbe injurioase, insulte.

Schimpfschrift, *-en, f.* pamflet, scriere defăimătoare.

Schimpfwort, *-(e)s, -wörter, n.* insultă, înjurătură, cuvânt de ocară, sudalmă.

Schinak(e)l, *-s, -, n. (austr.)* barcă mică.

Schind|aas, *-es, -e* (și *-äser*), *n.* **1.** mortăciune. **2.** animal costeliv, gloabă, mârțoagă, boală.

Schind|anger, *-s, -, m. (înv.)* loc unde se jupoaie vitele, ecarisaj.

Schindel, *-n, f.* **1.** *(constr.)* șindrilă, șiță; *(fig., fam.)* **es gibt ~n am** (sau **auf'm) Dach** pereții au urechi. **2.** *(reg.)* șină. **3.** *(heraldică)* dreptunghiuri înguste așezate perpendicular.

Schindeldach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș învelit cu șindrilă.

Schindeldecker, *-s, -, m.* șindrilar, șițar, meseriaș care bate șindrila.

Schindelmacher, *-s, -, m.* dulgher de șindrile, șindrilar.

schindeln, *schindelte, geschindelt (ich schind(e)le), vb. (h) tr. (constr.)* a acoperi cu șindrilă, a șindrili.

Schindelreißer, *-s, -, m.* v. S c h i n d e l m a c h e r.

schinden, *schindete* sau *(rar) schund, geschunden (du schindest, er schindet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a jupui; **einen Hasen ~** a jupui un iepure; **einen Baum ~** a coji un copac; **er hat sich** *(dat.)* **beim Fallen das Knie geschunden** și-a julit, și-a zdrelit genunchiul căzând. **2.** a chinui, a exploata brutal; **seine Untergebenen ~** a-și exploata în mod crunt subalternii. **3.** *(fam., argou studențesc)* a profita (de ceva) trăgând chiulul; **das Fahrgeld ~** a merge pe blat; **das Kolleg ~** a chiuli de la cursuri; **Zeilen ~** a scrie mult și prost pentru a câștiga bani; **Eindruck ~** a umbla după succese ieftine. **II.** *refl.* a se chinui, a se trudi, a se căzni, a se speti, a munci din greu; **ich habe mich genug geschunden** m-am chinuit destul.

Schinder, *-s, -, m.* **1.** hingher; jupuitor. **2.** jefuitor, exploatator brutal. **3.** v. S c h i n d m ä h r e. **4.** *(reg.)* vânt rece. **5.** *(fam.)* pantă greu de urcat.

Schinderei, *-en, f.* trudă, muncă istovitoare.

Schinder|hund, *-(e)s, -e, m.* javră.

Schinderkarren, *-s, -, m.* căruță a hingherului.

Schinderknecht, *-(e)s, -e, m.* **1.** ajutor de hingher. **2.** călău.

schindermäßig *adj. (fam.)* ca un hingher, de hingher; sângeros.

schindern, *schinderte, geschindert, vb. (s) intr.* v. s c h l i t t e r n.

Schindgrube, *-n, f.* v. S c h i n d a n g e r.

Schindluder, *-s, -, n.* mortăciune; gloabă, mârțoagă; *(fig.)* **mit jm. ~ treiben** (sau **spielen)** a-și bate joc de cineva, a trata, a se purta cu cineva în chip rușinos.

Schindmähre, *-n, f. (fam.)* mârțoagă, gloabă.

Schindmesser, *-s, -, n.* cuțit de jupuit.

Schinken, *-s, -, m.* **1.** coapsă, șold, pulpă (la animalele de tăiere). **2.** șuncă, jambon; *(fam.)* **bei jm. einen ~ im Salz haben** a avea o socoteală cu cineva; **die Wurst nach dem ~ werfen** a da puțin și a vrea mult; **den ~ nach der Wurst werfen** a fi ieftin la făină și scump la tărâțe. **3.** carte mare, groasă (legată în piele de porc); *(iron.)* hârțoagă, terfeloagă. **4.** *(fam.)* tablou, pânză mare; **an der Wand hängen greuliche ~** pe pereți sunt tablouri mari și proaste. **5.** *(fam.)* șolduri, coapse (mari). **6.** *(glumeț)* pușcă.

Schinkenbein, *(e)s, -e, n.* os de jambon, ciolan afumat.

Schinkenbrötchen, *-s, -, n.* tartină, sandviș cu șuncă.

Schinkenbrühe, *-n, f.* zeamă în care a fiert șunca.

Schinkenflecke *pl.*, **Schinkenfleckchen** *(reg.)*, **Schinkenfleckerl** *pl. (cul.)* tăiței cu șuncă.

Schinkenfleisch, *-(e)s, n. sg.* **1.** șuncă; carne afumată, afumătură. **2.** carne de la pulpă.

Schinkenklopfen, *-s, n. sg.* bâză (joc).

Schinkenknochen, *-s, -, m.* v. S c h i n k e n b e i n.

Schinkenröllchen, *-s, -, n. (cul.)* ruladă din șuncă, umplută.

Schinkenschnitte, *-n, f.* **1.** felie de șuncă. **2.** v. S c h i n k e n b r ö t c h e n.

Schinken|speck, *-(e)s, m. sg.* costiță, slănină cu carne.

Schinken|stulle, *-n, f.* v. S c h i n k e n b r ö t c h e n.

Schinkenwurst, *-würste, f.* cârnat, mezel făcut din șuncă.

Schinn, *-(e)s, -e, m.*, **Schinne**, *-n, f. (reg.)* mătreață.

schinnen, *schinnte, geschinnt, vb. (h) refl. (reg.)* a se scărpina în cap.

schinnig *adj.* cu mătreață.

Schinto|ismus, *-, m. sg.* șintoism (religie japoneză).

Schippchen, *-s, -, n.* **1.** lopățică. **2.** *(glumeț)* bosumflare; strâmbătură, bot; **das Kind machte ein ~** copilul s-a bosumflat, a lăsat buza (să plângă).

Schippe, *-n, f.* **1.** lopată, sapă. **2.** *(la cărți de joc)* pică; verde. **3.** *(glumeț)* unghie. **4.** *(glumeț)* strâmbătură, bot; **eine ~ machen** sau **den Mund zu einer ~ verziehen** a se strâmba, a face bot, a lăsa buza (gata de plâns).

schippen, *schippte, geschippt, vb. (h) tr.* a săpa; a da cu lopata; **Schnee ~** a curăța zăpada cu lopata.

Schippen, *-s, -, n.* v. S c h i p p e **(2).**

Schippen|ass, *-es, -e, n.* as de pică; as de verde.

Schippenband, *-(e)s, -bänder, n. (tehn.)* balama cu aripa în formă de inimă.

Schipper, *-s, -, m. (mil., fam.)* pionier; soldat din detașamentul de muncă.

schippern, *schipperte, geschippert, vb.* **I.** *(s) intr. fam.* a face o călătorie cu vaporul. **II.** *(h) tr.* a transporta cu vaporul; **Erz von Kanada nach Hamburg ~** a transporta minereu din Canada la Hamburg.

Schi|rennen, *-s, -, n.* v. S k i r e n n e n.

schirken, *schirkte, geschirkt, vb. (h) tr. (reg.)* a arunca, a face să sară piatra pe luciul apei.

Schirm, *-(e)s, -e, m.* **1.** *sg.* ocrotire, adăpost, protecție, apărare; **sich unter js. ~ begeben** a se pune sub protecția cuiva. **2.** umbrelă; **den ~ spannen** a deschide umbrela. **3.** cozoroc. **4.** paravan. **5.** abajur. **6.** ecran (la televizor).

Schirm|antenne, *-n, f. (tel.)* antenă-umbrelă.

schirm|artig *adj.* în formă de umbrelă.

Schirmbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(tel.)* imagine pe ecran. **2.** *(med.)* imagine Roentgen.

schirmbilden, *schirmbildete, geschirmbildet, vb. (h) tr.* v. r ö n t g e n.

Schirmbildgerät, *-(e)s, -e, n. (med.)* aparat Roentgen, pentru raze X.

Schirmbildreihen|untersuchung, *-en, f.* examinare generală cu raze X.

Schirmbild|stelle, *-n, f.* cabinet de examinări cu raze X.

Schirmbild|untersuchung, *-en, f.* examinare cu raze X.

Schirmblätterpilz, *-es, -e, m. (bot.)* burete șerpesc, pălăria-șarpelui *(Lepiota procera).*

Schirmdach, *-(e)s, -dächer, n.* șopron (deschis); streașină.

Schirmdeich, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* dig cu ecran de etanșare.

Schirm|einbrennen, *-s, n. sg. (tv.)* arsură pe ecran; ardere a ecranului.

Schirm|eindecker, *-s, -, m. (av.)* monoplan parasol (cu aripa deasupra fuzelajului).

Schirm|elektrode, *-n, f.(fiz.)* electrod-ecran, grilă-ecran.

schirmen, *schirmte, geschirmt, vb. (h) tr.* **1.** a adăposti; a apăra; a proteja, a ocroti. **2.** *(tel.)* a ecrana.

Schirmer, *-s, -, m.* **1.** protector, ocrotitor. **2.** patron.

Schirmfabrik, *-en, f.* fabrică de umbrele.

schirmförmig *adj.* în formă de umbrelă.

Schirmfutteral, *-s, -e, n.* v. S c h i r m h ü l l e.

Schirmgitter, *-s, -, n. (radio.)* grilă-ecran, grilă de protecție.

Schirmherr, *-n, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* patron(-oană), ocrotitor(-oare).

Schirmherrschaft, *-en, f.* patronaj; **das Staatsoberhaupt hat die ~ über die Veranstaltung übernommen** șeful statului a primit să patroneze serbarea.

Schirmhülle, *-n, f.* teacă a umbrelei.

Schirmkappe, *-n, f.* **1.** șapcă. **2.** *(constr.)* capac de coș.

Schirmlade, *-n, f.* seif la administrația orfelinatelor din Elveția.

Schirmleder, *-s, -, n.* cozoroc de piele.

Schirmling, *-s, -e, m. (bot.)* v. S c h i r m b l ä t t e r p i l z.

Schirm|macher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* fabricant(ă) de umbrele.

Schirm|mauer, *-n, f.* zid de protecție, de apărare.

Schirm|mütze, *-n, f.* v. S c h i r m k a p p e **(1).**

Schirmpilz, *-es, -e, m.* v. S c h i r m b l ä t t e r p i l z.

Schirm|ständer, *-s, -, m.* stativ, suport pentru umbrele.

Schirmung, *-en, f.* **1.** ocrotire, protejare; protecție; patronaj. **2.** *(autom., tel.)* ecranare.

Schirmvogt, *-(e)s, -vögte, m.* v. S c h i r m h e r r.

Schirmwand, *-wände, f.* **1.** *(metal.)* paravan contra flăcării. **2.** *(tel.)* ecran.

Schirmwirkung, *-en, f. (autom., tel.)* efect de ecranare.

Schirn, *-en, f. (reg.)* măcelărie.

Schirokko, *-s, m. sg. (met.)* siroco.
Schirrbalken, *-s, -, m. (constr.)* subgrindă.
schirren, *schirrte, geschirrt, vb. (h) tr.* a înhăma; **die Pferde an den Wagen** ~ a înhăma caii la căruță, la trăsură.
Schirr|haken, *-s, -, m.* cârlig mare de atârnat hamurile.
Schirrmann, *-(e)s, -männer, m.* rândaș (la cai).
Schirrmeister, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* subofițer cu harnașamentul. **2.** surugiu. **3.** șelar.
Schirrmeisterei, *-en, f.* **1.** *(mil.)* magazie de harnașament. **2.** locuință a surugiului. **3.** șelărie.
Schirting, *-s, -s* (și *-e*), *m. (text.)* americă.
Schisaison [-sɛzɔ̃:], *-s, f.* v. S k i s a i s o n.
Schischanze, *-n, f.* v. S k i s c h a n z e.
Schischke, -, *-n, m. (reg.)* con de brad.
Schischule, *-n, f.* v. S k i s c h u l e.
Schisma [și 'sçɪs-], *-s, -men* (și *-s, -ta*), n. *(rel.)* schismă.
Schismatiker, *-s, -, m.* schismatic.
schismatisch *adj.* schismatic.
Schi|springen, *-s, -, n.* v. S k i s p r i n g e n.
Schi|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* v. S k i s p r u n g.
Schi|spur, *-en, f.* v. S k i s p u r.
schiss *ind. imperf. pers.* 1 și 3 *sg.* de la s c h e i ß e n.
Schiss, *-es, -e, m.* **1.** *(vulg.)* rahat, fecale; **in einen ~ treten a)** a călca într-un rahat; **b)** *(fig.)* a se încurca într-o treabă neplăcută. **2.** *(fig., vulg.)* teamă, frică; **~ haben** a muri de frică, a face pe el de frică. **3.** mizerie; **der Tote hat den ~ schon weg** mortul a scăpat de toate mizeriile, de toate necazurile.
Schisser, *-s, -*, **Schisshase**, *-n, -n, m. (fam., iron.)* om fricos.
Schi|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. S k i s t o c k.
Schitour [-tu:ɐ], *-en, f.* v. S k i t o u r.
Schiwachs, *-es, n. sg.* v. S k i w a c h s.
Schiwetter, *-s, n. sg.* v. S k i w e t t e r.
Schiwiese, *-n, f.* v. S k i w i e s e.
schizogen [sçitso-] *adj. (biol.)* schizogen.
schizoid [ʃitso- sau sçi-] *adj. (med.)* schizoid.
Schizomyzet, *-en, -en, m. (bot.)* schizomicet *(Schizomycetes)*.
schizophren [ʃitso-și sçitso'fre:n] *adj. (med.)* schizofrenic.
Schizophrenie, *-n, f. (med.)* schizofrenie; demență precoce.
Schlabber *f. sg. (fam., argou)* gură, fleancă.
Schlabberchen, *-s, -, n.* bavetă.
Schlabberei, *-en, f. (fam.)* **1.** sorbit. **2.** îmbălătură. **3.** trăncăneală, flecăreală.
schlabberig *adj.* apătos; ud și moale.
Schlabberlatz, *-es, -e, m.*, **Schlabberlätzchen**, *-s, -, n. (fam.)* v. S c h l a b b e r c h e n.
Schlabberlook [-luk], *-s, -s, m.* modă a hainelor foarte largi.
Schlabbermaul, *-(e)s, -mäuler, n. (fam.)* gură-spartă.
schlabbern, *schlabberte, geschlabbert, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a sorbi; a plescăi. **2.** a-i curge balele. **3.** a flecări, a trăncăni.
Schlabber|rohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* țeavă de preaplin.
Schlabberventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* supapă de preaplin.
Schlabberwasser, *-s, n. sg. (tehn.)* preaplin de apă, surplus de apă; *(fig., fam.)* **er hat ~ getrunken** îi merge gura ca o meliță.
schlabbrig *adj.* v. s c h l a b b e r i g.
schlacht *adj. (reg.)* de neam, de soi.
Schlacht, *-en, f.* **1.** bătălie, luptă; **eine blutige** ~ o bătălie sângeroasă; **die ~ bei, von Waterloo** bătălia de la Waterloo; **die ~ um Stalingrad** bătălia pentru Stalingrad; **eine ~ liefern** a da o bătălie. **2.** *(reg.)* dig (de piloți), stăvilar. **3.** v. S c h l a c h t e.
Schlachta *f. sg. (ist.)* șleahtă, mică nobilime polonă.
Schlachtbank, *-bänke, f.* **1.** abator; *(fig.; în expr.)* **zur ~ führen** a duce la tăiere, la moarte sigură. **2.** măcelărie.
schlachtbar *adj.* de tăiat.
Schlachtbeil, *-(e)s, -e, n.* secure de parlagiu, satâr de măcelar.
Schlachtbericht, *-(e)s, -e, m.* comunicat, raport asupra bătăliei.
Schlachtblock, *-(e)s, -blöcke, m.* butuc de măcelărie.
Schlachtbrücke, *-n, f.* v. S c h l a c h t h a u s.
Schlachtbulletin [-byl(ə)tɛ̃:], *-s, -s, n. (înv.)* v. S c h l a c h t b e r i c h t.
Schlachte, *-n, f. (reg.)* neam, soi, fel.
Schlachtefest, *-(e)s, -e, n.* v. S c h l a c h t f e s t.
schlachten, *schlachtete, geschlachtet (du schlachtest, er schlachtet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tăia, a sacrifica (animale); **Rinder** ~ a tăia vite. **2.** a măcelări. **II.** *intr. (reg.; nach jm.)* a semăna cu cineva; *(fam.)* a se arunca în partea cuiva; **sie schlachtet nach ihrer Mutter** seamănă cu mamă-sa.
Schlachten, *-s, n. sg.* **1.** tăiere, sacrificare. **2.** măcelărire; măcel; **großes** ~ măcel mare.
Schlachtenbummler, *-s, -, m.* **1.** *(argou sportiv)* amator care însoțește o echipă sportivă în competiții; suporter. **2.** *(argou mil., înv.)* suporter la evenimente militare.
Schlachtenglück, *-(e)s, n. sg.* soartă a bătăliei.
Schlachtengott, *-(e)s, -götter, m. (mit., poet.)* zeu al războiului.
Schlachtenjungfrau, *-en, f. (mit., poet.)* amazoană; walchirie.
Schlachtenlenker, *-s, -, m, (poet.)* comandant de oști, conducător al unei bătălii.
Schlachtenmaler, *-s, -, m.* pictor de scene de luptă.
Schlachter, *(reg.)* **Schlächter**, *-s, -, m.* **1.** măcelar; parlagiu. **2.** *(fig.)* călău.
Schlächterbeil, *- (e)s, -e, n.* v. S c h l a c h t b e i l.
Schlachterei, **Schlächterei**, *-en, f.* **1.** abator. **2.** măcelărie. **3.** măcel.
Schlächterfrau, *-en, f.* măcelăreasă.
Schlächterge|hilfe, **Schlächtergeselle**, *-n, -n, m.* calfă de măcelar.
Schlächtergewerbe, *-s*, **Schlächter|handwerk**, *-(e)s, n. sg.* meserie de măcelar.
Schlächterladen, *-s, -läden, m.* măcelărie.
Schlacht|erlaubnis, *-se, f.* autorizație de tăiere.
Schlächterlehrling, *-s, -e, m.* ucenic de măcelar.
Schlächtermeister, *-s, -, m.* măcelar.
Schlächterzunft, *-zünfte, f. (ist.)* breaslă, corporație a măcelarilor.
Schlacht|essen, *-s, -, n.* masă după tăiatul porcului; pomana porcului.
Schlachtfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp de bătălie, câmp de luptă; **auf dem ~(e) bleiben** a cădea pe câmpul de luptă; **das ~ behaupten** a rămâne învingător; **das ~ räumen** a se retrage, a părăsi, a evacua zona de operații.
schlachtfertig *adj.* gata de luptă.
Schlachtfest, *-(e)s, -e, n.* tăiere a porcului urmată de pomana porcului.
Schlachtfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de măcelărie.
Schlachtflieger, *-s, -, m.* **1.** *(av.)* pilot pe un avion de luptă. **2.** *(fam.)* avion de luptă.
Schlachtflotte, *-n, f. (mar. mil.)* flotă de război.
Schlachtflugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* avion de luptă.
Schlachtgebrüll, *-(e)s, n. sg.* v. S c h l a c h t g e s c h r e i.
Schlachtgeflügel, *-s, n.* păsări crescute pentru a fi sacrificate.
Schlachtgeld, *-(e)s, -er, n.* taxă la abator.
Schlachtgemälde, *-s, -, n.* pictură reprezentând o scenă de luptă.
Schlachtgerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă, sculă pentru tăiat animale.
Schlachtgesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec de luptă.
Schlachtgeschrei, *-(e)s, n. sg.* strigăte de luptă.
Schlachtgetümmel, *-s, n. sg.* învălmășeală de luptă.
Schlachtgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate netă a animalului tăiat.
Schlachtgewühl, *-(e)s, n. sg.* v. S c h l a c h t g e t ü m m e l.
Schlacht|halle, *-n, f.*, **Schlacht|haus**, *-(e)s, -häuser, n.*, **Schlacht|hof**, *-(e)s, -höfe, m.* abator.
Schlachtkreuzer, *-s, -, m. (mar., mil.)* crucișător de luptă.
Schlachtlärm, *-(e)s, m. sg.* zgomot de luptă.
Schlachtlinie [-niə], *-n, f. (mil.)* linie de bătaie, linie de foc.
Schlachtmesser, *-s, -, n.* cuțit de măcelar; jungher.
Schlacht|ochs, *-en, -en, m.* bou de tăiere.
Schlacht|opfer, *-s, -, n. (rel.)* jertfă rituală (de oameni sau animale).
Schlacht|ordnung, *-en, f. (mil.)* ordine de bătaie; **in ~ aufstellen** a dispune în ordine de bătaie.
Schlachtpferd, *-(e)s, -e, n.* **1.** cal de luptă. **2.** cal de tăiere.
Schlachtplan, *-(e)s, -pläne, m. (mil.)* plan de luptă; *(fig.)* plan de bătaie.
Schlachtplatte, *-n, f.* v. S c h l a c h t s c h ü s s e l.
schlachtreif *adj.* bun de tăiat; **~ es Vieh** vite bune de tăiat.
Schlachtreihe, *-n, f. (mil.)* formație de luptă, falangă.
Schlachtruf, *-(e)s, -e, m.* strigăt de luptă, de război.
Schlachtschiff, *-(e)s, -e, n. (mar. mil.)* vas de război.
Schlachtschüssel, *-n, f. (cul.)* mâncăruri preparate din carnea porcului proaspăt tăiat.
Schlachtschwert, *-(e)s, -er, n. (poet.)* sabie, spadă de luptă.
Schlacht|steuer, *-n, f.* v. S c h l a c h t g e l d.
Schlacht|stück, *-(e)s, -e, n.* v. S c h l a c h t g e m ä l d e.
Schlacht|tag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi de tăiere (a animalelor). **2.** zi de tăiat porcul.
Schlacht|tier, *-(e)s, -e, n.* animal de tăiere.
Schlachtung, *-en, f.* tăiere, sacrificare.
Schlachtvieh, *-(e)s, n. sg.* vite de tăiere.
Schlachtviehbeschau *f. sg. (vet.)* control al cărnii (la abator).
Schlacht|zwang, *-(e)s, m. sg.* obligativitate de a tăia vitele la abator.
schlack *adj. (reg.)* moale, flasc, fleșcăit.
Schlack, *-(e)s, m. sg. (reg.)* **1.** terci; pap. **2.** ploaie cu zăpadă, lapoviță; noroi.
Schlackdarm, *-(e)s, -därme, m. (anat.)* ampulă rectală.
Schlacke, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* zgură; **aufgeblähte** ~ zgură spumoasă; **dünnflüssige** ~ zgură lichidă; **glasige** ~ zgură sticloasă; **zähflüssige** ~ zgură vâscoasă; **die ~ der Kohle** zgura de cărbune. **2.** *(fig.)* drojdie (a societății). **3.** *(geol.)* lavă întărită. **4.** *(reg.)* lapoviță; zăpadă apătoasă; fleașcă; noroi. **5.** *(reg., anat.)* rect. **6.** *(fiziol.)* reziduu, celuloză, balast. **7.** *(reg.)* un fel de cârnat afumat.
schlacken, *schlackte, geschlackt, vb. (h) intr.* **1.** *(tehn.)* a face, a da zgură; **dieses Erz schlackt sehr** minereul acesta dă multă zgură. **2.** *(mar.)* a desfășura velele. **3.** *(impers.; reg.)* a burnița, a ploua amestecat cu zăpadă.
schlacken|arm *adj. (tehn.)* care dă puțină zgură.
schlacken|artig *adj.* ca zgura.
Schlackenbahn, *-en, f. (sport)* pistă de zgură.
Schlackenbeton [și -tɔ̃:], *-s, -s, m. (tehn., constr.)* beton de zgură.
Schlackenbett, *-(e)s, -en, n. (tehn.)* pat de zgură.
Schlackenbildung, *-en, f. (tehn.)* scorifilare, formare de zgură, prefacere în zgură.
Schlackenblase, *-n, f. (metal.)* suflură din zgură.
Schlackenblei, *-(e)s, n. sg. (tehn.)* amestec de plumb cu zgură.
Schlackendiät, *-en, f. (med.)* regim cu alimente bogate în celuloză.
Schlacken|einschluss, *-es, -schlüsse, m. (tehn.)* incluzie de zgură.
Schlacken|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* minereu de argint vitros.
schlackenfrei *adj. (tehn.)* fără zgură.
Schlackengabel, *-n, f. (tehn.)* furcă de tras zgura.
Schlackengranulation, *-en, f. (tehn.)* granulație a zgurei.
Schlackengrube, *-n, f. (tehn., mine)* groapă de zgură.
Schlackenhalde, *-n, f. (tehn., mine)* haldă de zgură.
schlackenhaltig *adj. (tehn.)* cu conținut de zgură.
Schlackenkegel, *-s, -, m. (geol.)* con de zgură (la gura vulcanilor).
Schlackenkost *f. sg. (med.)* v. S c h l a c k e n d i ä t.
Schlackenkratze, *-n, f. (tehn.)* răzuitoare de zgură.
Schlackenkruste, *-n, f. (tehn.)* crustă de zgură.
Schlackenkübel, *-s, -, m. (tehn.)* găleată pentru zgură.
Schlackenkuchen, *-s, -, m. (tehn.)* turtă de zgură.
schlackenlos *adj.* v. s c h l a c k e n f r e i.
Schlackenportlandzement, *-(e)s, m. sg. (constr.)* ciment Portland cu zgură, ciment metalurgic.
Schlackenregen, *-s, -, m.* ploaie de lavă, ploaie de cenușă vulcanică.
schlackenreich *adj.* cu multă zgură.

Schlackenrost, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* grătar pentru zgură.
Schlackensand, *-(e)s, m. sg. (tehn., constr.)* nisip de zgură.
Schlackenschicht, *-en, f.* strat de zgură.
Schlackenschmelz|arbeit *f. sg. (tehn.)* fuzibilitate a zgurii.
Schlacken|staub, *-(e)s, m. sg. (tehn., ferov.)* depunere de praf de cărbune nears (în camera de fum a unei locomotive).
Schlacken|stein, *-(e)s, -e, m.* v. Schlackenziegel.
Schlacken|stich, *-(e)s, -e, m.*, **Schlacken|stichloch**, *-(e)s, -löcher, n.(tehn.)* orificiu de evacuare a zgurii.
Schlacken|stoffe *pl.* balast.
Schlackenwolle *f. sg. (tehn.)* lână de zgură.
Schlackenziegel, *-s, -, m. (constr.)* cărămidă de zgură.
Schlackenzusatz, *-es, -sätze, m. (tehn.)* adaos de zgură.
Schlacker, *-s, -, m.* **1.** răzuitoare de zgură. **2.** *(reg.)* lapoviță; burniță. **3.** *(reg.)* găleată de smoală.
schlackerig, **schlackrig** *adj.* lax, moale.
schlackern, *schlackerte, geschlackert, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a se bălăbăni; *(fig., fam.)* **mit den Ohren ~** a fi foarte surprins și impresionat. **2.** *(impers.)* a burnița; a ploua cu zăpadă.
Schlacker|regen, **Schlackerschnee**, *-s, m. sg.* lapoviță.
Schlackerwetter, *-s, n. sg. (reg.)* vreme ploioasă; lapoviță.
schlackig *adj.* **1.** cu zgură. **2.** umed, ploios; noroios; **~ es Wetter** timp umed, ploios.
Schlackwurst, *-würste, f. (reg.)* cârnat uscat și afumat.
Schlaf, *-(e)s, m. sg.* **1.** somn; **leichter ~** somn ușor; **tiefer ~** somn profund; **im ~(e) reden** a vorbi în somn; **der ~ überfiel mich** m-a furat somnul; **ein Kind in den ~ singen** (sau **wiegen)** a adormi un copil cântând (sau legănându-l); **einen leisen ~ haben** a avea somnul ușor; **den ~ des Gerechten schlafen** a dormi somnul celor drepți; **den ewigen ~ schlafen** a dormi somnul de veci; **das fällt mir nicht im ~(e) ein** nici prin gând nu-mi trece; **etwas im ~ können** a ști ceva pe dinafară. **2.** *pl. Schläfe (inv., poet.)* tâmplă.
Schlaf|abteil, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* cușetă, compartiment cu paturi.
Schlaf|anzug, *-(e)s, -züge, m.* pijama.
Schlaf|apfel, *-s, -äpfel m. (bot.)* mătrăgună *(Atropa belladonna* L.).
Schlaf|auge, *-s, -n, n. (mai ales pl.)* **1.** ochi la păpuși, care se închid. **2.** faruri ascunse la mașinile sportive.
Schlafbaum *-(e)s, -bäume, m.* copac în care dorm păsările.
Schlafbedürfnis, *-ses, n. sg.* nevoie de somn.
schlafbedürftig *adj.* având nevoie de somn.
Schlafbett, *-(e)s, -en, n.* pat.
Schlaf bringend *adj.* adormitor; somnifer, soporific.
Schlafbursche, *-n, -n, m.* chiriaș care beneficiază numai de pat, care vine numai la dormit.
Schläfchen, *-s, n. sg. (dim.* de la Schlaf) somnuleț, pui de somn; **ein ~ tun** a trage un pui de somn.
Schlafcouch [-kautʃ], *-s* și *-en, f. (elv.) -(e)s, -s, m.* canapea rabatabilă, pe care se poate dormi.
Schlafcoupé [-kupe:], *-s, -s, n.* v. Schlafabteil.
Schlafdeich, *-(e)s, -e, m. (hidr.)* dig nesupus presiunii apei.
Schläfe, *-n, f. (anat.)* tâmplă.
Schlaf|ecke, *-n, f.* colț (al camerei) cu pat.
schläfeln, *schläfelte, geschläfelt (ich schläf(e)le), vb. (h) intr.* a moțăi, a dormita.
schlafen, *schlief, geschlafen (du schläfst, er schläft), vb. (h) intr.* **1.** a dormi; **~ gehen** a se duce la culcare; **sich ~ legen** a se culca; **in den Tag hinein ~** a se scula târziu, a dormi până ziua-n amiaza mare; *(fam.)* **er schläft wie ein Dachs** doarme dus, doarme buștean; **schlaf wohl!** somn ușor! *(fam.)* **der schläft auf beiden Ohren** n-aude, nu vede; **bei jm. ~** a dormi la cineva; **die Kinder ~ allein** copiii dorm separat. **2.** *(fig.)* a sta liniștit, a nu fi trezit, agitat; **lass die Sache ~** nu mai agita chestiunea. **3.** *(fam.)* a trăi, a se culca (cu cineva).
Schlafen, *-s, n. sg.* dormit.
Schläfen|ader, *-n*, **Schläfen|arterie** [-riə], *-n, f. (anat.)* arteră temporală.
Schläfenbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os temporal.
Schläfengegend, *-en, f. (anat.)* regiune temporală.
Schlafengehen, *-s, n. sg.* culcare, culcat; **vor dem ~** înainte de culcare.
Schläfengrube, *-n, f. (anat.)* fosă temporală.
Schläfenlocke, *-n, f.* perciune.
Schläfen|nerv, *-s* (și *-en), -en, m. (anat.)* nerv temporal.
Schlafens|zeit *f. sg.* timp de (dus la) culcare; **es ist ~** este vremea de culcare.
Schlaf|entzug, *-(e)s, -züge, m.* privare de somn.
Schläfenvene [-ve:nə], *-n, f. (anat.)* venă temporală.
Schläfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care doarme. **2.** *(zool.)* pârș *(Glis glis; Muscardinus avellanarius).*
schläferig *adj.* v. schläfrig.
schläfern, *schläferte, geschläfert, vb. (h) tr. (impers.; în expr.)* **mich schläfert** sau **es schläfert mich** mi-e somn.
schlaff *adj.* **1.** destins, relaxat, moale, slăbit. **2.** moale, fără energie, fără vlagă, fără elan.
Schlaffheit *f. sg.* **1.** caracter destins, slăbit. **2.** lipsă de energie, de vlagă, de elan.
Schlaffi, *-s, -s, m. (fam.)* persoană lipsită de energie, adormit.
Schlafgänger, *-s, -, m.* v. Schlafbursche.
Schlafgast, *-(e)s, -gäste, m.* oaspete care înnoptează în locul în care este primit.
Schlafgefährte, *-n, -n, -m.* tovarăș de pat, coleg de cameră.
Schlafgeld, *-(e)s, -er, n.* plată pentru adăpostire.
Schlafgelegenheit, *-en, f.* loc de dormit; mobilă pe care se poate dormi.
Schlafgemach, *-(e)s, -mächer, n. (poet.)* cameră de dormit, dormitor.
Schlafgenosse, *-n,-n, m.* v. Schlafgefährte.
Schlafgenossin, *-nen, f.* **1.** tovarășă de pat, colegă de cameră. **2.** amantă, ibovnică, concubină.
Schlafgeselle, *-n, -n, m.* v. Schlafgefährte.
Schlafgesellschaft, *-en, f.* tovarăși de cameră, de culcare.
Schlafgewohnheit, *-en, f.* obicei legat de somn la oameni, animale.
Schlafhaube, *-n, f.* bonetă de noapte.
Schlafittchen, *-s, n. sg. (fam., glumeț; numai în expr.)* **jn. beim** (sau **am) ~ packen** (sau **fassen, nehmen, kriegen)** a lua pe cineva de guler, a scutura pe cineva.
Schlafkabine, *-n, f.* parte a cabinei șoferului la tiruri, unde se poate dormi.
Schlafkamerad, *-en, -en, m.* v. Schlafgefährte.
Schlafkammer, *-n, f.* v. Schlafzimmer.
schlafkrank *adj. (med.)* bolnav de boala somnului.
Schlafkrankheit *f. sg. (med.)* boala somnului.
Schlafkupee [-kupe:], *-s,-s, n.* v. Schlafabteil.
Schlafkur, *-en, f. (med.)* somnoterapie.
Schläflein, *-s, -, n. (dim.* de la Schlaf) v. Schläfchen.
Schlaflernmethode, *-n, f.* metodă de învățare în somn (cu ajutorul înregistrărilor).
Schlaflied, *-(e)s, -er, n.* cântec de leagăn.
schlaflos *adj.* fără somn; **eine ~e Nacht** o noapte fără somn, o noapte de insomnie.
Schlaflosigkeit *f. sg.* insomnie.
Schlafmaus, *-mäuse, f.* v. Bilch.
Schlafmittel, *-s, -, n. (farm.)* soporific, somnifer.
Schlafmohn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* mac *(Papaver somniferum* L.).
Schlafmütze, *-n, f.* **1.** scufie de noapte. **2.** *(fam.)* persoană somnoroasă; adormit, bleg.
schlafmützig *adj. (fam.)* adormit, somnoros; indolent, leneș, fără temperament.
Schlafnische, *-n, f.* nișă cu pat, alcov.
Schlafplatz, *-es, -plätze, m.* loc de dormit; loc în pat.
Schlafpulver [-fɐ și -vɐ], *-s, -, n.* praf de dormit.
Schlafraum, *-(e)s, -räume, m.* dormitor (comun).
schläfrig *adj.* **1.** somnoros; **ich bin ~** mi-e somn; **ein ~ es Wetter** o vreme care te trage la somn; **sein Geschwätz machte mich ~** m-a adormit cu trăncăneala sa. **2.** încet, adormit, fără temperament; indolent; leneș; plicticos.
Schläfrigkeit *f. sg.* **1.** somnolență. **2.** lene, lipsă de temperament; indolență.
Schläfrigwerden, *-s, n. sg.* somnolență; **vor dem ~** înainte de a-ți veni somnul, înainte de a ți se face somn.
Schlafrock, *-(e)s, -röcke, m.* halat, capot.
Schlafsaal, *-(e)s, -säle, m.* v. Schlafraum.
Schlafsack, *-(e)s, -säcke, m.* sac de dormit.
Schlafsessel, *-s, -, m.* fotoliu-pat.
Schlafsofa, *-s, -s, n.* canapea, dormeză, divan.
Schlaf|stadt, *-städte, f.* oraș satelit fără viață socială, culturală.
Schlaf|statt, *-stätten*, **Schlaf|stätte**, *-n, f.* culcuș; pat, dormeză, studio, divan etc.
Schlaf|stelle, *-n, f.* loc de dormit, pat închiriat.
Schlaf|stellung, *-en, f.* poziția corpului în somn.
Schlaf|störung, *-en, f. (med.)* tulburări de somn.
Schlaf|stube, *-n, f.* v. Schlafzimmer.
Schlafsucht *f. sg.* somnolență morbidă.
schlafsüchtig *adj.* **1.** de o somnolență morbidă; somnolent. **2.** *(fam.)* somnoros.
Schlaftablette, *-n, f.* v. Schlafmittel.
Schlaftrank, *-(e)s, -tränke, m.*, **Schlaftränklein**, *-s, -, n.*, **Schlaftrunk**, *-(e)s, -trünke, m.* **1.** băutură somniferă, soporifică. **2.** *(fam.)* vin băut înainte de culcare.
schlaftrunken *adj.* amețit, zăpăcit, beat, buimac de somn; somnolent.
Schlaftrunkenheit *f. sg.* somnolență; amețeală, zăpăceală, buimăceală după somn.
Schlafwagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon de dormit.
Schlafwagen|abteil, *-(e)s, -e, m.* v. Schlafabteil.
Schlafwandel, *-s, m. sg.* somnambulism.
schlafwandeln, *schlafwandelte, geschlafwandelt (ich schlafwand(e)le), vb. (s* și *h) intr.* a umbla în somn, a fi somnambul.
Schlafwandeln, *-s, n. sg.* v. Schlafwandel.
Schlafwandler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* somnambul(ă), lunatic(ă).
schlafwandlerisch *adj.* somnambul, lunatic.
Schlafzeit, *-en, f.* **1.** timp de somn. **2.** v. Schlafenszeit.
Schlafzeug, *-(e)s, n. sg.* așternut.
Schlafzimmer, *-s, -, n.* cameră de dormit, dormitor, iatac.
Schlafzimmerblick, *-(e)s, -e, m.* privire pronunțat erotică.
Schlafzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare de somn.
Schlag, *-(e)s, Schläge, m.* **1.** lovitură; **ein ~ ins Gesicht** o lovitură în obraz; **ein ~ ins Wasser** dat cu bâta-n baltă, insucces; *(fam.)* **einen großen ~ machen** a da o lovitură, a da lovitura; **~ auf ~** una după alta, fără pauză, neîntrerupt; **auf einen** (sau **mit einem) ~** deodată, dintr-o dată; **mit einem ~ änderte sich alles** deodată totul s-a schimbat; **zwei Fliegen auf einen ~** două muște dintr-o lovitură; **das ist für ihn ein harter ~** pentru el e o mare lovitură; **die Schläge des Schicksals** loviturile sorții. **2.** *pl.* bătaie; **Schläge geben** a da bătaie, a bate. **3.** bătaie; **der ~ der Uhr** bătaia ceasului; **~ fünf** la ora cinci fix; **der ~ der Flügel** bătaia aripilor; **der ~ des Herzens** bătaia inimii. **4.** șoc, comoție; **elektrischer ~** comoție electrică. **5.** trăsnet; **das kam wie ein ~ aus heiterem Himmel** a venit ca un trăsnet din senin; **der ~ soll ihn treffen!** trăsni-l-ar! **6.** apoplexie, dambla; **der ~ hat ihn gerührt** a fost lovit de dambla. **7.** cântec (al unor păsări); **der ~ der Nachtigall** cântecul privighetorii. **8.** *(muz.)* măsură, ritm; cadență, tact; **das Stück geht im ganzen ~** bucata are măsuri întregi; **~ halten** a ține măsura. **9.** *(forest.)* sector al unei păduri; **in Schläge teilen** a împărți în sectoare. **10.** *(forest.)* tăiere. **11.** fel, soi; neam, viță; **ein Mann von altem ~** un om de viță veche; **ihr seid vom gleichen ~** sunteți de aceeași teapă. **12.** portieră (la vehicule); **den Schlag des Wagens öffnen** a deschide portiera mașinii. **13.** coteț; hulubărie. **14.** *(mine)* abataj. **15.** *(tehn.)* crestătură (la pilă); ferecătură (la piatra de moară). **16.** *(mar.)* nod. **17.** *(mar.)* distanța parcursă de o navă care navighează în volte fără a schimba alura. **18.** *(text.)* bătaie. **19.** *(agr.)* tarla. **20.** *(croitorie)* evazeu (la pantaloni). **21.** *(fam.)* porție (de mâncare).
Schlag|abtausch, *-(e)s, -e, m. (box)* schimb rapid de lovituri.
Schlag|ader, *-n, f. (anat.)* arteră.
Schlag|aderbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* anevrism.
Schlag|aderverkalkung, *-en, f. (med.)* sclerozare a arterelor.
Schlag|anfall, *-(e)s, -fälle, m. (med.)* (atac de) apoplexie, dambla.

schlag|artig *adj.* **1.** fulgerător, repede; **der Lärm hörte ~ auf** zgomotul s-a oprit brusc, dintr-o dată. **2.** *(med.)* apoplectic.

Schlagbalken, *-s*, *-*, *m.* **1.** *(constr.)* tirant. **2.** *(hidr.) pl.* grinzi verticale de etanșare și rezemare la contactul dintre cele două panouri ale porții buscate (la capetele unei ecluze navigabile).

Schlagball, *-(e)s*, *m. sg. (sport)* oină.

Schlagband, *-(e)s*, *-bänder*, *n. (mil.)* portsabie.

schlagbar *adj.* **1.** posibil de învins, de bătut. **2.** *(despre păduri)* bun de tăiat.

Schlagbär, *-en*, *-en*, *m.* **1.** *(tehn.)* berbec de sonetă. **2.** *(vân.)* urs stricător.

Schlagbaum, *-(e)s*, *-bäume*, *m.* barieră, cumpănă de barieră.

Schlagbaumbarriere [-bariɛ:rə], *-n*, *f.* barieră basculantă, barieră-cumpănă.

Schlagbe|an|spruchung, *-en*, *f. (tehn.)* solicitare la șoc.

Schlagbecken, *-s*, *-*, *n. (text.)* bazin de batere.

schlagbereit *adj.* gata de luptă.

Schlagbesen, *-s*, *-*, *m.* **1.** tel. **2.** *(muz.)* bețișoare de tobă.

Schlagbiegeprobe, *-n*, *f. (tehn.)* probă, încercare la încovoiere prin șoc.

Schlagbohrer, *-s*, *-*, *m.*, **Schlagbohrmaschine**, *-n*, *f. (tehn.)* perforator percutant.

Schlagbohr|spülverfahren, *-s*, *-*, *n. (tehn.)* procedeu de foraj percutant cu spălare.

Schlagbolzen, *-s*, *-*, *m. (tehn., mil.)* percutor.

Schlagbolzenmühle, *-n*, *f. (tehn.)* moară cu bare de fărâmițare.

Schlagbolzenmutter, *-n*, *f. (tehn., mil.)* piuliță a percutorului.

Schlagdauerfestigkeit *f. sg.* rezistență la lovire.

Schlage, *-n*, *f.* **1.** măciucă. **2.** baros; ciocan. **3.** mai.

Schlägel, *-s*, *-*, *m.* v. Schlegel **(1)**, **(2)**, **(3)**.

schlagen, *schlug, geschlagen (du schlägst, er schlägt)*. *(h)* **I.** *tr.* **1.** a bate; **er schlägt den Hund** bate câinele; **jn. mit dem Stocke ~** a bate pe cineva cu bățul; **jn. blutig ~** a bate pe cineva până la sânge; **jn. braun und blau ~** a învineți, a stâlci pe cineva în bătăi; **die Trommel ~** a bate toba; **den Takt ~** a bate măsura; **Sahne ~** a bate frișca; **einen Nagel in die Wand ~** a bate un cui în perete; **Geld (**sau **Münzen) ~** a bate monedă; **die Uhr schlägt Mitternacht** ceasul bate miezul nopții; *(în expr.)* **ans Kreuz ~** a răstigni; **in Fesseln ~** a pune în lanțuri, a încătușa; **den Schuh über den Leisten ~** a trage gheata pe calapod; **er weiß, was die Glocke geschlagen hat** știe el ce-l așteaptă; știe el bine despre ce e vorba; **nun schlägt es aber dreizehn!** asta-i prea de tot! **2.** a lovi, a izbi; **jn. auf den Mund ~** a lovi pe cineva peste gură, a-i da cuiva peste gură; **zu Boden ~** a trânti la pământ, a izbi de pământ, a doborî; **jm. etwas aus der Hand ~** a da dintr-o lovitură ceva jos din mâna cuiva; **jm. ein Loch in den Kopf ~** a sparge capul cuiva; **in Stücke (**sau **in Scherben** sau **in Trümmer) ~** a sparge, a zdrobi, a face bucățele, țăndări, praf; **eine Wunde ~** a face o rană, a răni; **Feuer ~** a scăpăra (cu amnarul); **die Saiten ~** a cânta la un instrument cu coarde; **vor den Kopf ~** a jigni, a ofensa; **das Schiff schlägt Wellen** vaporul face valuri **3.** a lovi, a nimeri, a atinge; **er schlägt zwei Fliegen mit einer Klappe** nimerește două muște dintr-o lovitură; două pălite dintr-o izbită. **4.** *(vân.: despre păsări răpitoare)* a înfige, a băga (ghearele); *(despre urs)* a răpi; **der Adler schlug die Fänge ins Fleisch des Tieres** vulturul și-a înfipt ghearele în carnea animalului; **der Bär hat ein Schaf geschlagen** ursul a răpit o oaie. **5.** a bate, a învinge, a birui; **den Feind ~** a învinge pe dușman; *(în expr.)* **eine Schlacht ~** a da o bătălie. **6.** *(în expr.)* **Bäume (**sau **Holz) ~** a tăia copaci; **den Wald ~** a tăia pădurea. **7.** *(în expr.)* a alunga, a pune pe fugă; **den Feind in die Flucht (**sau **aus dem Felde) ~** a alunga, a goni, a pune pe fugă pe dușman; **etwas in den Wind ~** a nesocoti ceva, a nu ține seama de ceva, a nu da importanță unui lucru; **schlage dir die Sache aus dem Sinn (**sau **aus dem Kopf)** scoate-ți asta din cap (sau din minte, din gând). **8.** *(auf* cu *ac., zu)* a adăuga; **die Zinsen zum Kapital ~** a adăuga dobânzile la capital; **die Unkosten auf den Preis der Ware ~** a adăuga cheltuielile la prețul mărfii. **9.** a înveli; a împacheta, a ambala; **in ein Tuch ~** a înveli într-o cârpă; **in Papier ~** a împacheta în hârtie; **in Fässer ~** a băga în butoaie. **10.** *(în expr.)* **durch das Sieb ~** a da, a trece prin sită; **eine Brücke ~** a face, a construi un pod; **einen Kreis ~** a face un cerc (cu compasul); **Wurzeln ~** a prinde, a da rădăcini; **der Pfau schlägt ein Rad** păunul face roata, păunul își rotește coada; **Falten ~** a face cute; **die Karten ~** a da în cărți; **Lärm ~** a face gălăgie; **von der Hand ~** a refuza; **aus einer Sache Kapital ~** a scoate profit din ceva; **das Visier in die Höhe ~ a)** a-și ridica viziera; **b)** a-și dezvălui identitatea; **die Augen zum (**sau *gen)* **Himmel ~** a-și ridica ochii la cer; *(fam., glumeț)* **sich** *(dat.)* **den Magen (**sau **die Kuttel) voll ~** a se îndopa, a se ghiftui. **II.** *intr.* **1.** a bate; **die Uhr schlägt** ceasul, ceasornicul bate; **das Herz schlägt mir vor Angst** îmi bate inima de frică; **mit dem Hammer ~** a bate cu ciocanul; **mit der Faust auf den Tisch ~** a bate cu pumnul în masă; **mit den Flügeln ~** a bate din aripi. **2.** a lovi; a da; **an den Baum ~** a lovi în copac; **das Rad schlägt** roata bate, lovește; **nach jm. ~** a da în cineva, a da după cineva; *(în expr.)* **über die Stränge ~** a întrece măsura, a exagera, a sări peste cal. **3.** (și *s)* a se lovi, a se izbi; **er schlug mit dem Kopf gegen die Wand** s-a lovit cu capul de perete; **die Wellen ~ an das Schiff** valurile se izbesc de vapor. **4.** *(aus, zu)* a răzbate, a răzbi; a izbucni; **die Flammen ~ aus dem Fenster** flăcările izbucnesc pe fereastră. **5.** *(despre unele păsări)* a cânta; **die Nachtigall schlägt** privighetoarea cântă. **6.** *(nach)* a semăna cu cineva, a se arunca în partea cuiva; **das Mädchen schlägt nach seinem Großvater** fetița seamănă cu bunicu-său, se aruncă în partea lui bunicu-său; *(în expr.)* **aus der Art ~** a degenera. **7.** *(in* cu *ac.)* a fi de resortul, a incumba (cuiva), a ține (de cineva); **das schlägt nicht in mein Fach** asta nu ține de mine, nu e de resortul meu, de competența mea. **III.** *refl.* **1.** a se bate; **sich in die Brust ~** a se bate în piept. **2.** a se bate, a se lupta; **er hat sich tapfer geschlagen** s-a bătut vitejește; *(recipr.)* **sich auf Pistolen ~** a se bate în duel cu pistolul; **die Kinder ~ sich um den Ball** copiii se bat pentru minge. **3.** *(durch)* a-și croi drum; *(fig.)* **sich durch das Leben ~** a-și croi drum prin viață; a răzbate (cu greu) în viață. **4.** a se da; a trece; **sich seitwärts ~** a se da deoparte; *(glumeț)* **sich (seitwärts) in die Büsche ~** a se ascunde; **sich zu jm. (**sau **zu js. Meinung** sau **zu js. Seite) ~** a se da de partea cuiva, a trece alături de cineva, de partea cuiva.

schlagend I. *part. prez.* de la schlagen. **II.** *adj.* **1.** izbitor, exact, convingător, concludent; **eine ~e Antwort** un răspuns prompt, nimerit; **ein ~es Beispiel** un exemplu concludent; **ein ~er Beweis** o dovadă peremptorie. **2.** *(mine; în expr.)* **~e Wetter** grizu, gaze de mină.

Schlager, *-s*, *-*, *m.* **1.** piesă, carte de succes; marfă de efect, la modă. **2.** *(muz.)* șlagăr.

Schläger, *-s*, *-*, *m.* **1.** bătăuș. **2.** duelgiu. **3.** spadă. **4.** *(sport)* rachetă, paletă. **5.** cal nărăvaș, care azvârle. **6.** *(tehn.)* ciocan; bătător; percutor. **7.** *(mil.)* percutor. **8.** pasăre cântătoare. **9.** tel (pentru bătut albușul).

Schläger|abfall, *-(e)s*, *-fälle*, *m. (text.)* deșeuri de la mașina bătătoare.

Schlagerbranche [-brã:ʃə], *-n*, *f.* branșă muzicală care se ocupă cu producția de șlagăre.

Schlägerei, *-en*, *f.* bătaie, păruială, încăierare.

Schlagerfestival [-'fɛstivəl, 'fɛstival], *-s*, *-s*, *n.* și *(elv.) m.* festival al șlagărelor.

Schlägerflug, *-(e)s*, *m. sg. (text.)* scamă de la bătător.

Schläger|haube, *-n*, *f. (text.)* capac al volantului (la bătătoare).

Schlag|ermüdungsgrenze, *-n*, *f. (tehn.)* limită de obosire la șoc.

Schlägermühle, *-n*, *f.* moară cu ciocane.

Schlagermusik *f. sg. (muz.)* muzică de șlagăre, muzică ușoară.

schlägern, *schlägerte, geschlägert*, *vb. (h) tr. (forest., austr.)* a tăia copaci.

Schlagerpreis, *-es*, *-e*, *m.* preț de reclamă.

Schlagersänger, *-s*, *-*, *m.*, **~in**, *-nen*, *f.* cântăreț(-eață) de șlagăre.

Schlager|spiel, *-(e)s*, *-e*, *n. (teatru)* piesă de (mare) succes.

Schlägertrommel, *-n*, *f. (text.)* cilindru curățitor de scaieți.

Schlägertrupp, *-s*, *-en*, *m.*, **Schlägertruppe**, *-n*, *f.* bandă, gașcă de bătăuși.

Schlägertyp, *-s*, *-en*, *m.* bătăuș, persoană brutală.

Schlägerung, *-en*, *f. (forest., austr.)* tăiere a copacilor.

Schlägerwalze, *-n*, *f. (text.)* cilindru (de lemn) detașor.

Schlagerwettbewerb, *-(e)s*, *-e*, *m.* concurs de șlagăre.

Schlagetot, *-s*, *m. sg. (fam.)* ucigaș plătit; bătăuș periculos.

Schlagezu, *-*, *m. sg. (fam.)* persoană iute la mânie; bătăuș.

Schlagfeder, *-n*, *f.* **1.** *(ornit.)* pană la aripă. **2.** *(tehn.)* resort, arc (de lovire).

schlagfertig *adj.* **1.** *(mil.)* gata de a lovi, gata de luptă. **2.** *(fig.)* cu replică promptă.

Schlagfertigkeit *f. sg.* **1.** *(mil.)* faptul de a fi gata de a lovi. **2.** *(fig.)* prezență de spirit, promptitudine în replică.

schlagfest *adj.* rezistent la lovituri.

Schlagfestigkeit *f. sg. (tehn.)* rezistență la șoc.

Schlagfluss, *-es*, *-flüsse*, *m. (med.)* apoplexie, dambla.

Schlag|gewicht, *-(e)s*, *-e*, *n.* greutate la pendulă.

Schlag|gold, *-(e)s*, *n. sg.* foiță, folie de aur.

Schlaghammer, *-s*, *-hämmer*, *m.* **1.** *(metal.)* baros. **2.** *(constr.)* ciocan de spart piatră. **3.** *(text.)* ciocan bătător.

Schlaghaube, *-n*, *f. (tehn.)* colier, capișon la capul sonetei (la baterea piloților).

Schlaghebel, *-s*, *-*, *m. (tehn.)* braț bătător; pârghie de bătaie.

Schlagholz, *-es*, *-hölzer*, *n.* **1.** pădure de tăiat. **2.** butuc, mai, măciucă. **3.** *(text.)* unealtă de melițat, meliță; sabie de bătaie. **4.** *(sport)* bătător, crosă (la crichet, la oină).

Schlaghose, *-n*, *f.* pantalon cu evazeu.

Schlag|instrument, *-(e)s*, *-e*, *n. (muz.)* instrument de percuție.

Schlagkeule, *-n*, *f.* baston din lemn, în formă de măciucă, la base-ball și crichet.

Schlagkraft *f. sg.* **1.** *(mil.)* forță combativă. **2.** *(tehn.)* forță de izbire. **3.** *(fig.)* eficacitate; eficiență.

schlagkräftig *adj.* **1.** *(mil.)* cu mare forță combativă. **2.** *(tehn.)* cu mare forță de izbire. **3.** *(fig.)* eficace; eficient.

Schlagkraut, *(e)s*, **Schlagkräutlein**, *-s*, *n. sg. (bot.)* lămâiță de câmp *(Ajuga chamaepitys)*.

Schlagladung, *-en*, *f. (mine)* încărcătură explozivă de inițiere.

Schlaglawine, *-n*, *f.* avalanșă de zăpadă moale, udă.

Schläglein, *-s*, *n. sg. (dim.* de la Schlag **(1)**) pălmuță.

Schlagleiste, *-n*, *f.* **1.** *(constr., tâmplărie)* șipcă de acoperire; șipcă de astupat (o crăpătură). **2.** *(text.)* lineal al volantului mașinii bătătoare.

Schlagleistendreschmaschine, *-n*, *f. (agr.)* batoză cu șine bătătoare.

Schlagleistengetriebe, *-s*, *-*, *n. (constr.)* cremonă.

Schlaglicht, *-(e)s*, *-er*, *n. (pict.)* lumină vie, puternică, intensivă; **auf** (cu *ac.)* **etwas ein ~ werfen** a pune ceva într-o lumină vie, a lumina; *(fig.)* a scoate în relief, a releva; *(fig.)* **das wirft ein ~ auf sein Denken** aceasta evidențiază felul său de gândire.

schlaglicht|artig *adv.* subit, fulgerător; cu toată claritatea.

Schlagloch, *-(e)s*, *-löcher*, *n. (constr.)* denivelare, groapă în șosea.

Schlaglot, *-(e)s*, *n. sg. (metal.)* aliaj dur de lipit.

Schlagmann, *-(e)s*, *-männer*, *m. (sport)* strock, vâslaș care imprimă ritmul loviturilor (la canotaj).

Schlagmatrize, *-n*, *f. (tipogr.)* matriță de stereotipie executată prin batere.

Schlagmechanismus, *-*, *-men*, *m.* **1.** mecanism de bătaie (al ceasornicului). **2.** sonerie de ceasornic.

Schlagmehl, *-(e)s*, *n. sg. (mine)* mărunt de minereu ales.

Schlagmesser, *-s*, *-*, *n. (mаș.)* freză cu un singur dinte.

Schlagmessing, *-s*, *n. sg.* alamă forjată.

Schlagmühle, *-n*, *f.* moară cu ciocane.

Schlagnadel, *-n*, *f. (text.)* poanson, perforator.

Schlagnetz, *-es*, *-e*, *n. (sport)* plasă (la paletă, rachetă).

Schlag|obers, *-*, *n. sg. (austr.)* v. Schlagsahne.

Schlagregen, *-s*, *m. sg.* ploaie torențială, aversă.

schlagreif *adj. (forest.)* bun pentru tăiere.

Schlagreim, *-(e)s*, *-e*, *m. (metr.)* rimă interioară.

Schlagring, *-(e)s*, *-e*, *m.* **1.** box, armă albă. **2.** inel pentru țiteră. **3.** inel al clopotului. **4.** *(fiz.)* inel de percuție, inel de impact. **5.** *(tehn.)* inel de protecție, cap de batere, zbanț.

Schlagsahne *f. sg.* frișcă.

Schlagsäule, *-n*, *f. (hidr.)* stâlp de poartă.

Schlagschatten, *-s*, *-*, *m.* umbră pronunțată (pe un fond luminos).

Schlagscheibe, *-n*, *f. (sport)* puc.

Schlagschwelle, *-n*, *f. (hidr.)* prag de izbire; rebord.

Schlagseite, *-n*, *f. (mar.)* bandă, canarisire; înclinare într-un bord; **das Schiff hat ~** vasul se înclină într-un bord; *(glumeț)* **er hat (**sau **zeigt) ~** umblă pe două cărări.

Schlag|stauchversuch, *-(e)s*, *-e*, *m. (metal.)* încercare de refulare prin șoc.

Schlag|stift, *-(e)s*, *-e*, *m. (mil.)* percutor.

Schlag|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* baston tare din cauciuc, mai ales pentru forțele polițienești; *(rar)* bețișor de tobă.
Schlagteig, *-(e)s, -e, m. (cul.)* aluat bătut.
Schlagtor, *-(e)s, -e, n.* poartă batantă.
Schlag|uhr, *-en, f.* pendulă, orologiu.
Schlagwaffe, *-n, f.* armă de luptă, de lovire.
schlagweise *adv.* **1.** prin lovituri. **2.** una după alta.
Schlagweite, *-n, f. (electr.)* interval de străpungere.
Schlagwelle, *-n, f.* talaz.
Schlagwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* **1.** mecanism de bătut ora (la ceasornice). **2.** *(ferov.)* mecanism de semnalizare cu clopot. **3.** sonetă mecanică.
Schlagwetter *pl. (mine)* grizu, gaze de mină.
Schlagwetterkatastrophe, *-n, f. (mine)* catastrofă provocată de explozia grizuului.
Schlagwetter|stollen, *-s, -, m. (mine)* galerie cu grizu.
Schlagwider|stand, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* rezistență la șoc.
Schlagwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (text.)* lup bătător.
Schlagwort, *-(e)s, -wörter, n.* **1.** cuvânt de spirit, de efect; cuvânt la modă. **2.** cuvânt-titlu (în dicționar). **3.** *(teatru)* replică. **4.** lozincă, parolă, deviză.
Schlagwunde, *-n, f. (med.)* contuzie.
Schlagzeile, *-n, f.* titlu principal (de prima pagină a unui ziar).
Schlagzer|reißversuch, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* probă de rupere prin lovire.
Schlagzeug, *-(e)s, -e, n. (muz.)* baterie.
Schlagzeuger, *-s, -, m. (muz.)* baterist.
Schlaks, **Schläks**, *-es, -e, m. (reg., fam.)* om lungan, lălâu.
schlaksen, *schlakste, geschlakst (du, er schlakst), vb. (s) intr. (argou)* a se mișca neglijent, moale, plictisit.
schlaksig *adj. (reg.)* lălâu, bleg.
Schlamassel, *-s, -, m.* (și *n.*), **Schlamastik**, *-en, f. (austr.)* **1.** *(fam.)* încurcătură; harababură; **da haben wir den ~** am sfeclit-o. **2.** *(fam.)* nenorocire; ghinion.
Schlamm, *-(e)s, -e, m.* **1.** nămol, mâl, mocirlă, noroi; **er wälzt sich im ~ der Sünde** se bălăcește în mocirla păcatului; *(fam.)* **er hat viel ~** are mulți bani; *(argou soldățesc)* **er trinkt seinen ~** își bea cafeaua. **2.** *(tehn.)* v. Schlammmasse.
Schlämm|an|strich, *-(e)s, -e, m. (constr.)* (soluție pentru) zugrăveală.
Schlammbad, *-(e)s, -bäder, n. (med.)* baie de nămol.
Schlammbank, *-bänke, f.* banc de nămol.
Schlammbeißer, *-s, -, m. (iht.)* țipar *(Misgurnus fossilis)*.
Schlammboden, *-s, -* (sau *-böden*), *m.* teren mlăștinos.
schlammen, *schlammte, geschlammt, vb. (h) intr.* a depune nămol.
schlämmen, *schlämmte, geschlämmt, vb. (h) tr.* **1.** a curăța de nămol, a deznămoli, a despotmoli. **2.** *(tehn.)* a spăla (minereu), a leviga. **3.** *(constr.)* a spoi, a zugrăvi. **4.** a stropi, a uda.
Schlamm|erde *f. sg.* pământ nămolos, mlăștinos.
Schlammfang, *-(e)s, -fänge, m. (tehn.)* groapă pentru colectarea noroiului.
Schlammfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește care trăiește în nămol.
Schlammgrube, *-n, f.* băltoacă.
Schlammgrund, *-(e)s, -gründe, m.* v. Schlammboden.
schlammig *adj.* noroios, nămolos, mâlos; mlăștinos.
Schlammkasten, *-s, -kästen, m.* v. Schlammfang.
Schlammkegel, *-s, -, m. (geogr.)* con de nămol, colină de nămol.
Schlammkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* canarul-bălții *(Limosella aquatica)*.
Schlämmkreide *f. sg. (tehn.)* cretă purificată prin spălare, cretă flotată.
Schlammkübel, *-s, -, m.* găleată de (cărat) nămol.
Schlammlawine, *-n, f.* avalanșă de nămol.
Schlammloch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** *(hidr.)* orificiu de evacuare a nămolului. **2.** gură de canalizare.
Schlamm|masse, *-n, f.* **1.** masă de noroi. **2.** *(tehn.)* minereu zdrobit în apă, șlam.
Schlammpackung, *-en, f. (med.)* împachetare cu nămol.
Schlammpeitzger, *-s, -, m. (reg.)* v. Schlammbeißer.
Schlämmputz, *-es, -e, m. (constr.)* zugrăveală.
Schlammsauger, *-s, -, m. (tehn.)* sorb pentru nămol.
Schlammschlacht, *-en, f.* **1.** *(fotbal)* joc pe un teren moale. **2.** *(pol.)* conflict, ceartă josnică.
Schlamm|sprudel, *-s, -, m.* v. Schlammvulkan.
Schlammtopf, *-(e)s, -töpfe, m. (hidr.)* paranămol.
Schlammverfahren, *-s, -, n. (constr.)* procedeu umed.
Schlammvulkan [-vul-], *-s, -e, m. (geogr.)* vulcan noroios.
Schlammwurzel, *-n, f.* v. Schlammkraut.
Schlamp, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fam.)* persoană neglijentă, șleampătă. **2.** *(glumeț)* chef, petrecere, beție, ospăț. **3.** *(reg.)* trenă (la rochie).
schlampampen, *schlampampte, schlampampt, vb. (h) intr. (fam.)* a benchetui, a o duce în petreceri, a se ține de chefuri.
Schlampe, *-n, f.* **1.** *(fam.)* femeie neglijentă, dezordonată, murdară, șleampătă. **2.** târfă. **3.** papuc. **4.** *(reg.)* terci de borhot, de boștină.
Schlämpe, *-n, f. (reg.)* **1.** zdreanță. **2.** terci.
schlampen[1], *schlampte, geschlampt, vb. (h) intr.* **1.** a-și târș(â)i picioarele. **2.** a sorbi, a lipăi, a hăpăi. **3.** a atârna, a spânzura; **alles schlampt an ihm** curg hainele pe el; parcă sunt puse cu furca hainele pe el.
schlampen[2], *schlampte, geschlampt, vb. (h) tr.* și *intr. (reg.)* a face conserve.
Schlampen, *-s, -, m. (reg.)* zdreanță.
Schlamper, *-s, -, m.* **1.** persoană care lucrează neglijent. **2.** v. Schlamp **(1)**.
Schlamperei, *-en, f. (fam.)* **1.** *sg.* neglijență, dezordine, nepunctualitate. **2.** lucru de mântuială.
schlamp(er)ig *adj. (fam.)* neglijent, neîngrijit, murdar, șleampăt, dezordonat.
Schlamperl, *-s, -(n), n. (austr.)* prietenă, iubită.
schlampig *adj. (fam., peior.)* neglijent, dezordonat, șleampăt.
Schlampigkeit, *-en, f.* neglijență, dezordine, caracter neîngrijit.
Schlampus, *-ses, -se, m. (glumeț)* chef, petrecere, beție.
schlang *ind. imperf. pers.* I și a 3-a *sg.* de la schlingen.
Schlange, *-n, f.* **1.** *(zool.)* șarpe *(Ophidia)*. **2.** *(fig.)* șarpe veninos, viperă; **junge ~** pui de năpârcă; **eine ~ am Busen nähren** a crește un șarpe la sân. **3.** rând, șir (coadă); **~ stehen** a sta la coadă. **4.** *(inv.)* tun vechi de campanie.
schlängelig *adj.* v. schlängelnd **(II)**.
Schlängel|linie [-niə], *-n, f.* linie șerpuită.
schlängeln, *schlängelte, geschlängelt (ich schläng(e)le), vb. (h) refl.* **1.** a șerpui; **der Weg schlängelt sich um den Berg** poteca șerpuiește în jurul dealului. **2.** a se strecura; **er schlängelt sich aus der Affäre** se strecoară din încurcătură, iese din belea.
schlängelnd I. *part. prez.* de la schlängeln. **II.** *adj.* șerpuit, sinuos, cu cotituri, în serpentine.
Schlängelweg, *-(e)s, -e, m.* drum în serpentine.
Schlangen|adler, *-s, -, m. (ornit.)* vultur, uliu ofiofag *(Circaetus gallicus)*.
schlangen|ähnlich *adj.* ca șarpele, ca un șarpe.
Schlangen|anbeter, *-s, -, m.* ofiolatru.
Schlangen|anbetung *f. sg.* cult al șerpilor, ofiolatrie.
Schlangen|art, *-en, f.* **1.** specie de șarpe. **2.** *sg.* fel de a fi al șerpilor.
schlangen|artig I. *adj.* (ca) de șarpe. **II.** *adv.* în felul șerpilor, ca șarpele.
Schlangen|auge, *-s, -n, n.* ochi de șarpe; *(fig.)* ochi sfredelitor, veninos; privire răutăcioasă; **er hat mich mit ~n angestarrt** m-a fixat cu ochi de șarpe.
Schlangenbalg, *-(e)s, -bälge, m.* piele de șarpe.
Schlangenbeschreibung, *-en, f. (zool.)* ofiologie, descriere a șerpilor.
Schlangenbeschwörer, *-s, -, m.* îmblânzitor de șerpi.
Schlangenbiss, *-es, -e, m.* mușcătură de șarpe.
Schlangenbogen, *-s, -, m. (sport)* curbă serpentină (la patinajul artistic).
Schlangenbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* sfredel elicoidal cilindric (pentru lemn sau piatră).
Schlangenbrut *f. sg.* pui de șarpe; *(fig.)* pui de năpârcă, neam de șarpe, sământă de viperă.
Schlangenbussard, *-s, -e, m.* v. Schlangenadler.
Schlangen|ei, *-(e)s, -er, n.* ou de șarpe.
Schlangen|ekonomiser [-ikɔnəmaizɐ], *-s, -, m. (tehn.)* economizor cu serpentină.
Schlangenfänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care prinde șerpi.
Schlangenfarm, *-en, f.* fermă unde sunt ținuți sau crescuți șerpi veninoși.
Schlangenfeder, *-n, f. (tehn.)* resort elicoidal.
schlangenförmig *adj.* în formă de șarpe.
Schlangenfraß, *-es, m. sg. (fam.)* mâncare proastă, lături.
Schlangenfresser, *-s, -, m. (zool.)* ofiofag, mâncător de șerpi.
Schlangengang, *-(e)s, m. sg.* mers șerpuit, în serpentine.
Schlangengeschlecht, *-(e)s, n. sg. (zool.)* ofidieni, ordin al șerpilor *(Ophidia)*.
Schlangengeschmeidigkeit *f. sg* suplețe, mlădiere de șarpe.
Schlangengezisch, *-(e)s, n. sg.* șuierat de șarpe.
Schlangengezücht, *-(e)s, n. sg.* v. Schlangenbrut.
Schlangengift, *-(e)s, -e, n.* otravă, venin de șarpe.
schlangenglatt *adj.* alunecos, mlădios ca un șarpe; *(fig.)* abil; uns cu toate unsorile.
schlangengleich *adv.* ca un șarpe.
Schlangengras, *-es, n. sg. (bot.)* **1.** pedicuță, brădișor *(Lycopodium clavatum* L.). **2.** salată de iarnă, salsifi *(Scorzonera hispanica)*.
Schlangengurke, *-n, f. (bot.)* castravete încovoiat *(Cucumis flexuosus)*.
schlangenhaft *adj.* v. schlangenartig.
Schlangenhaupt, *-(e)s, -häupter, n.* cap de șarpe.
Schlangenhaus, *-es, -häuser, n.* terariu.
Schlangenhaut, *-häute, f.* v. Schlangenbalg.
Schlangenherz, *-ens, -en, n. (poet.)* inimă de trădător, de șarpe.
schlangenklug *adj.* șiret ca șarpele.
Schlangenkondensator, *-s, -en, m. (tehn.)* condensator cu serpentină.
Schlangenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** (și *mar.*) cap de șarpe. **2.** *pl. (iht.)* familia peștilor cu cap ca de șarpe *(Ophiocephalidae)*.
Schlangenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* coada-zmeului *(Calla palustris* L.).
Schlangenkrümmung, *-en, f.* șerpuire, cotitură în serpentină.
Schlangenkühler, *-s, -, m. (tehn.)* răcitor cu serpentină, serpentină de răcire.
Schlangenlauch, *-(e)s, -e, m. (bot.)* aiul-șarpelui, ceapă rocambol *(Allium scorodoprasum* L.).
Schlangenleder, *-s, -, n.* piele de șarpe.
Schlangenleib, *-(e)s, -er, m. (poet.)* trup mlădios, ca de șarpe.
Schlangenlinie [-niə], *-n, f.* linie șerpuită, sinuoasă, în serpentină.
Schlangenlinienmuster, *-s, -, n.* desen, model cu linii sinuoase, șerpuite.
schlangenlinig *adj.* sinuos, șerpuit.
Schlangenlist *f. sg.* șiretenie de șarpe.
Schlangenmensch, *-en, -en, m.* (acrobat) om-șarpe.
Schlangenmoos, *-es, n. sg.* v. Schlangengras **(1)**.
Schlangenmuster, *-s, -, n.* v. Schlangenlinienmuster.
Schlangenpapier, *-s, -e, n. (tehn.)* hârtie foarte subțire, transparentă (cu care se protejează gravurile).
Schlangenrohr, *-(e)s, -e, n.*, **Schlangenröhre**, *-n, f. (tehn.)* serpentină de țeavă; tub (de alambic) în serpentină.
Schlangenrohrkühler, *-s, -, m. (tehn.)* răcitor cu serpentine.
Schlangenrohr|über|hitzer, *-s, -, m. (tehn.)* supraîncălzitor cu serpentină.
Schlangenseele, *-n, f. (poet.)* suflet de șarpe, suflet fals.
Schlangenserum, *-s, -seren* (și *-sera*), *n. (farm.)* **1.** antidot contra veninului de șarpe. **2.** ser din sânge de șarpe veninos.
Schlangen|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* **1.** *(mit.)* caduceu. **2.** bastonul lui Esculap.
Schlangen|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* **1.** ofit. **2.** serpentin.
Schlangen|stich, *-(e)s, -e, m.* mușcătură de șarpe.
Schlangentanz, *-es, -tänze, m.* **1.** dans al șerpilor. **2.** dans cu un șarpe. **3.** dans cu mișcări de șarpe.
Schlangentöter, *-s, -, m.* omorâtor de șerpi.
Schlangenträger, *-s, -, m. (astron.)* constelația *Ophiuchus* (din emisfera boreală).
Schlangenver|ehrung *f. sg.* v. Schlangenanbetung.
Schlangenweg, *-(e)s, -e, m.* serpentină, drum șerpuit, în serpentine.

Schlangenwindung, *-en, f.* șerpuire, sinuozitate.

Schlangenwurz *f. sg. (bot.)* coada-smeului *(Calla palustris* L.).

schlangenzüngig *adj.* **1.** *(zool.)* cu limbă de șarpe, bifurcată; viperin. **2.** *(fig.)* otrăvit; perfid, șiret, fals.

schlänglig *adj.* v. schlängelig.

schlank *adj.* **1.** zvelt; subțire; mlădios, suplu; **rank und** ~ înalt și zvelt; *(fig.)* **die ~e Linie** siluetă zveltă; **~er Absatz** toc înalt și subțire; **das Kleid macht dich** ~ rochia te face subțire. **2.** prompt, ușor, fără dificultăți; *(adverbial)* **~er Hand** ușor, abil; *(reg., adverbial)* **die Ware verkauft sich** ~ marfa se vinde, se desface ușor, repede; *(com.)* **~er Absatz** desfacere promptă.

Schlank|affe, *-n, -n. m. (zool.)* maimuță zveltă *(Presbytis, Semnopithecus).*

Schlankel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** ștrengar; pierde-vară. **2.** *(austr.)* femeie neglijentă, șleampătă.

schlanker|hand *adv.* ușor, fără dificultăți.

Schlankheit *f. sg.* linie, talie zveltă, subțire, mlădioasă; zveltețe.

Schlankheitsgrad, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* grad de suplețe.

Schlankheitskur, *-en, f.* cură de slăbire.

Schlankjungfer, *-n, f. (entom., reg.)* libelulă *(Libellula).*

schlank machen, *machte schlank, schlank gemacht, vb. (h) intr. (fam.)* a se găti, a se îmbrăca elegant, cochet.

Schlankmacher, *-s, -, m.* substanță, medicament pentru slăbit.

schlankweg *adv.* direct, fără înconjur, deschis, net, pur și simplu; ~ **abweisen** a respinge net.

schlankwüchsig *adj.* de statură zveltă.

Schlapfen, *-s, -, m. (reg.)* papuc.

schlapp I. *interj.* fleoșc! pleosc! **II.** *adj.* **1.** destins, slăbit, moale; *(adverbial)* ~ **herunterhängen** a atârna moale. **2.** moale, molâu, fără vlagă, fără energie, lipsit de fermitate; **ein ~er Kerl** un tip moale; **eine ~e Haltung** o atitudine lipsită de fermitate; *(adverbial, fam.)* **der Turner hat ~ gemacht** gimnastul nu s-a ținut bine, a clacat. **3.** istovit, extenuat; la capătul puterilor; *(adverbial, fam.)* ~ **machen** a se prăbuși, a nu mai putea; a leșina.

Schlappe, *-n, f.* **1.** eșec, înfrângere, pierdere; **er erleidet eine ~** suferă un eșec; **es gelang ihm, dem Feinde eine ~ beizubringen** a izbutit să pricinuiască dușmanului o pierdere. **2.** *(reg.)* slăbiciune momentană, senzație de leșin. **3.** *(reg.)* lovitură, palmă. **4.** *(reg.)* papuc. **5.** *(reg.)* v. Schlapphut.

schlappen, *schlappte, geschlappt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a lipăi, a târși (picioarele). **2.** *(unipers.)* a atârna, a spânzura. **3.** *(unipers.)* a stropi, a împroșca. **II.** *tr.* și *intr.* a sorbi zgomotos; a plescăi; a lipăi; **der Hund schlappt das Wasser** câinele lipăie apa.

Schlappen, *-s, -, m.* v. Schlappschuh.

schlapperig *adj.* v. schlabberig.

Schlappermilch *f. sg.* lapte bătut.

schlappern, *schlapperte, geschlappert, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* a bea, a mânca sorbind zgomotos, a plescăi, a lipăi. **II.** *intr.* **1.** *(reg.)* a dârdâi (de frig). **2.** *(fam.)* a flecări.

Schlapp|heit *f.* slăbiciune, moliciune, lipsă de vlagă.

Schlapp|hut, *-(e)s, -hüte, m.* **1.** pălărie moale pleoștită, cu borul mare. **2.** v. Schlappschwanz.

schlappig *adj.* v. schlapp.

schlappmachen, *machte schlapp, schlappgemacht, vb. (h) intr.* a abandona; a se prăbuși; a leșina.

Schlapp|ohr, *(e)s, -en, n.* **1.** ureche pleoștită. **2.** v. Schlappschwanz.

schlapprig *adj.* v. schlapperig.

Schlappschuh, *-(e)s, -e, m.* papuc.

Schlappschwanz, *-es, -schwänze, m. (peior., pop.)* tip fără vlagă, moale, fără elan, fără curaj, fleșcăit, papă-lapte.

schlappschwänzig *adj.* fără vlagă, moale, fără elan.

Schlaraffe, *-n, -n, m.* trântor, leneș, trândav.

Schlaraffenland, *-(e)s, n. sg. (iron.)* țară a huzurelii.

Schlaraffenleben, Schlaraffentum, *-s, n. sg.* viață de huzur, huzureală.

Schlaraffia *f. sg.* v. Schlaraffenland.

schlaraffisch *adj.* **1.** comod, leneș, trândav. **2.** vesel.

Schlarfe, *-n, f. (reg.)* **1.** papuc. **2.** gheată scâlciată.

schlarfen, *schlarfte, geschlarft, vb. (s) intr.* a târș(â)i, a târî picioarele, papucii.

Schlarpfe, *-n, f.* v. Schlarfe.

schlarpfen, *schlarpfte, geschlarpft,* **schlarren**, *schlarrte, geschlarrt, vb. (s) intr.* v. schlarfen.

schlau *(schlauer, der, die, das schlau(e)ste) adj.* **1.** șiret, viclean; dibaci, abil; *(adverbial)* ~ **vorgeh(e)n** a umbla cu șiretlicuri, a proceda abil; *(fig.)* **~er Hund** om viclean; **~er Fuchs** vulpoi bătrân; *(iron.)* **das war ~!** acum a sfeclit-o! **2.** *(pop., fam.; în expr.)* **sich ~ befinden** a se simți bine, la largul lui; **sich ~ machen** a se informa; **aus etwas nicht ~ werden** a nu înțelege ceva; **(genau) so ~ wie vorher sein** a nu fi înțeles nimic.

Schlaube, *-n, f.* **1.** *(reg.)* pieliță, coajă (de fructe, cartofi etc.); **die ~ der Bohne** păstaia de fasole. **2.** *(mineral.)* chihlimbar impur.

Schlauberger, *-s, -, m. (fam.)* șmecher, pișicher, vulpoi; **ein alter ~** un vulpoi bătrân.

Schlaubergerei, *-en, f.* pișicherlâc, șmecherie.

Schlauch, *-(e)s, Schläuche, m.* **1.** furtun; **einen ~ ausrollen** a desfășura un furtun. **2.** *(auto.)* cameră; *(bicicletă)* boaieu. **3.** burduf; **ein ~ Wein** un burduf de vin; *(glumeț)* bețivan. **4.** *(glumeț)* persoană slabă, subțire. **5.** *(glumeț)* gâtlej **6.** *(bot.)* utricul. **7.** *(bot.)* ască. **8.** *(fam.)* efort fizic mare. **9.** *(fig.)* îmbrăcăminte strâmtă; **das Kleid ist ein richtiger ~** rochia este foarte strâmtă.

schlauch|artig *adj.* în formă de furtun, de maț.

Schlauchboot, *-(e)s, -e, n.* barcă pneumatică.

Schlauchbrause, *-n, f.* duș de mână.

Schlauch|einwickelmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de bandajat furtunuri sau tuburi flexibile.

schlauchen, *schlauchte, geschlaucht, vb. (h) tr.* **1.** a transvaza; **Wein ~** a transvaza vin (cu furtunul). **2.** a curăța un tub. **3.** *(fam.)* a obosi fizic, a supune la un mare efort; **die Reise hat mich sehr geschlaucht** călătoria m-a ostenit foarte mult **4.** *(fam.)* a supraveghea cu strictețe; a chinui. **5.** *(argou studențesc)* a bea (încontinuu).

schlauchförmig *adj.* v. schlauchartig.

Schlauchführer, *-s, -, m.* pompier care manevrează furtunul.

Schlauchgarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fire pentru țesături tubulare.

Schlauch|haspel, *-n, f.* tambur pentru furtun.

Schlauchkötzer, *-s, -, m. (text.)* țeavă oarbă.

Schlauchkupplung, *-en, f. (tehn.)* racordare a furtunurilor.

schlauchlos *adj. (auto.)* fără cameră, tubeless; **~e Reifen** anvelope fără cameră, tubeless.

Schläuchlein, *-s, -, n. (dim.* de la Schlauch **(1)**) furtun mic, tubuleț.

Schlauchpilze *pl. (bot.)* ascomicete *(Ascomycetes).*

Schlauchreifen, *-s, -, m.* anvelopă cu cameră.

Schlauchrolle, *-n, f.* aparat pentru înfășurarea unui furtun.

Schlauchschelle, *-n, f. (maș.)* brățară, bridă pentru furtun.

Schlauchschleife, *-n, f. (tehn.)* margine îndoită a camerei (de aer).

Schlauchschloss, *-es, -schlösser, n. (text.)* lacăt tubular.

Schlauchseele, *-n, f. (tehn.)* inimă a furtunului (stratul interior, de cauciuc, al furtunului).

Schlauch|spritze, *-n, f.* furtun de stropit (grădina).

Schlauch|spritzen, *-s, n. sg. (tehn.)* extrudare a furtunului.

Schlauchventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* valvă de umflare.

Schlauchwagen, *-s, -, m.* cărucior de transportat furtunul.

Schlauchwolke, *-n, f. (met.)* nor în formă de pâlnie.

Schlauchzelle, *-n, f. (bot.)* celulă tubuloasă.

Schlauder, *-n, f. (constr.)* ancoră.

Schlauder|arbeit, Schlauderei, *-en, f. (reg.)* lucru de mântuială.

schlauderig *adj* leneș, trândav; neglijent, dezordonat.

schlaudern, *schlauderte, geschlaudert, vb. (h)* **I.** *tr. (constr.)* a ancora, a fixa în scoabe. **II.** *intr. (reg.)* **1.** a lenevi, a trândăvi. **2.** a fi dezordonat, neglijent; a lucra de mântuială. **3.** a mânca pe furiș, a ciuguli, a licăi.

Schläue *f. sg.* v. Schlauheit.

schlauerweise *adv.* în chip șiret, abil; cu șiretenie; șmecherește; **das hat er ~ so gemacht** a fost șmecher că a făcut-o așa.

Schlauf, *-(e)s, -e, m.* v. Schlaufe **(1, 2).**

Schlaufe, *-n, f.* **1.** fundă. **2.** laț, ochi, zbilț. **3.** *(reg.)* gaură, vizuină, adăpost, ascunzătoare, ascunziș.

schlaufen, *schlaufte, geschlauft, vb.* **I.** *tr. (h)* a trage, a trece prin. **II.** *intr. (s) (reg.)* a se strecura, a se furișa.

Schlaufuchs, *-es, -füchse, m. (fam.)* v. Schlauberger.

Schlauheit, Schlauigkeit, *-en, f.* șiretenie, viclenie; abilitate.

Schlaukopf, *-(e)s, -köpfe, m.* v. Schlauberger.

schlauköpfig *adj.* șiret, viclean, șmecher.

Schlaumeier, *-s, -, m.* v. Schlauberger.

schlaumeiern, *schlaumeierte, geschlaumeiert, vb. (h) intr. (fam.)* a fi șiret, viclean, abil.

Schlawiner, *-s, -, m. (fam.)* șmecher; om nestatornic.

schlecht I. *adj.* **1.** rău, prost; **~es Wetter** vreme rea; **~es Fleisch** carne stricată, alterată; **~e Buchstaben** litere stricate, defecte; **~e Aussichten** perspective proaste; slabe nădejdi; **~e Aussprache** pronunție greșită; **er spricht ein ~es Deutsch** vorbește o germană stricată; **~e Gesundheit** sănătate șubredă; **~er Trost** slabă mângâiere; **~es Essen** mâncare proastă; **mein Zustand wird immer ~er** starea mea e din ce în ce mai rea, se înrăutățește din ce în ce; **jn. ~ machen** a vorbi de rău, a defăima, a ponegri pe cineva; **jm. ~en Dank wissen für…** a-i fi cuiva nerecunoscător pentru… **2.** rău; ticălos; imoral, stricat; **ein ~ er Mensch** un om rău, stricat; **~e Gesellschaft** companie proastă; **oft kommt ein nützliches Wort aus ~em Munde** gura păcătosului adevăr grăiește. **3.** *(reg., înv.)* simplu, modest; **~ und recht** oarecum, așa cum se poate. **4.** *(reg., vân.)* de calitate inferioară. **II.** *adv.* rău, prost; **~ hören** a auzi prost; **mir ist ~** mi-e rău; **es steht ~ um ihn** îi merge prost; **das wird ihm ~ bekommen** îi va cădea rău; n-o să-i prindă bine; **wir sind dabei ~ weggekommen** ne-am ales cu nimica toată, ne-am păcălit; **ich bin bei ihm ~ angeschrieben** nu mă vede cu ochi buni.

Schlechte, *-n (etwas Schlechtes), n. sg.* rău; **er hat etwas ~s getan** a făcut ceva rău; **das ~ an der Sache ist …** răul în chestiunea aceasta este …; **im ~n und im Guten** la bine și la rău.

schlechterdings *adv.* absolut, pur și simplu; **es war mir ~ unmöglich** mi-a fost absolut imposibil; **~ nicht** nicidecum, deloc.

schlecht gelaunt *adj.* prost dispus.

Schlecht|heit, *-en, f.* **1.** răutate. **2.** imoralitate, stricăciune.

schlecht|hin *adv.* de-a dreptul; pur și simplu; **das ist ~ unmöglich** este pur și simplu imposibil.

schlecht|hinnig *adj.* necondiționat, hotărât, absolut, categoric.

Schlechtigkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* calitate inferioară, proastă, caracter rău. **2.** faptă rea; răutate, josnicie, ticăloșie.

schlechtmachen, *machteschlecht, schlechtgemacht, vb. (h) tr.* a ponegri, a discredita, a defăima, a vorbi de rău; **er hat ihn beim Vater schlechtgemacht** l-a discreditat în ochii tatălui.

schlechtweg *adv.* v. schlechthin.

Schlechtwetter, *-s, n. sg. (în expr.)* **bei ~** în caz de vreme rea.

Schlechtwetter|einbruch, *-(e)s, -brüche, m. (met.)* venire a vremii rele, nefavorabile.

Schlechtwetterfront, *-en, f. (met.)* front de vreme rea, nefavorabilă.

Schlechtwettergebiet, *-(e)s, -e, n. (met.)* regiune cu vreme rea, nefavorabilă.

Schlechtwettergeld, *-(e)s, -er, n.* bani plătiți muncitorilor în construcții la încetarea lucrului din cauza vremii nefavorabile.

Schlechtwetterzone, *-n, f. (met.)* zonă de vreme rea, nefavorabilă.

schlechtwüchsig *adj.* de constituție firavă, de statură mică; pipernicit.

Schleck, *-(e)s, -e, m. (elv.)* **1.** delicatesă; trufanda; *(fig.)* **es war kein ~ für mich** n-a fost o plăcere pentru mine; a fost o muncă grea și ingrată. **2.** *sg.* savoare.

schlecken, *schleckte, geschleckt, vb. (h) tr.* și *intr. (an* cu *dat.)* **1.** a linge; **die Hündin schleckt ihre Jungen** cățeaua își linge puii. **2.** a gusta, a savura; a licăi; **eine Eiswaffel ~** a linge o înghețată; **die Katze schleckt die Milch** pisica licăie laptele. **3.** *(fam.; în expr.)* **ich weiß nicht, was er an ihr geschleckt hat** nu știu ce i-o fi plăcut la ea.

schlecker *adj* **1.** pofticios, mâncăcios. **2.** gustos, savuros. **3.** *(fam.)* nostim.

Schlecker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană lacomă, pofticioasă, cu gust rafinat la mâncăruri; gurmand(ă).

Schleckerei, *-en, f.* **1.** *sg.* lăcomie, poftă pentru mâncăruri gustoase. **2.** *pl.* lucruri gustoase; trufandale, delicatese; dulciuri.

schlecker|haft, schleckerig *adj.* **1.** lacom, pofticios. **2.** *(fam.)* pupăcios.

Schleckermaul, *-(e)s, -mäuler, n.* v. Schlekker.

schleckern, *schleckerte, geschleckert, vb. (h)* **I.** *intr. (fam.)* a mânca cu plăcere mâncăruri alese, trufandale, delicatese, dulciuri, a fi gurmand. **II.** *tr.* **1.** a ciuguli (dulciuri). **2.** *(impers.)* **(nach)** a avea poftă (de nou), a râvni; **nach diesem Stück Torte hat es mich schon lange geschleckert** am râvnit la felia asta de tort de mult.

schleckig *adj. (reg.)* lacom (de dulciuri), pofticios.

Schleckmaul, *-(e)s, -mäuler, n. (elv.)* v. Schleckermaul.

Schleef, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** lingură de lemn. **2.** mojic, om grobian.

Schleet, *-(e)s, -e, n. (reg.)* **1.** dușumea de scânduri, podea. **2.** prăjină de ridicat. **3.** despicătură, bucată de lemn.

Schlegel, *-s, -, m.* **((1), (2), (3)** și **Schlägel**, *-s, -, m.)* **1.** ciocan de miner. **2.** lopățică de bătut rufe; mai. **3.** bețișor, baghetă de tobă. **4.** *(reg.)* coapsă, but de vițel; jambon. **5.** *(reg.)* ceaun. **6.** *(reg.)* margine murdară. **7.** scurgere la eleșteu. **8.** *(reg.)* greșeală grosolană, boroboață.

Schlegelbraten, *-s, m. sg. (cul.)* jigou, pulpă (de vițel, de căprioară etc.).

schlegeln, *schlegelte, geschlegelt (ich schleg(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a bate (cu maiul). **2.** a bătători. **3.** a șchiopăta. **4.** a greși, a face gafe, boroboațe, a da cu oiștea-n gard.

schleh *adj. (reg.)* sălciu; fad, searbăd.

Schlehbusch, *-es, -büsche*, **Schlehdorn**, *-(e)s, -en, m. (bot.)* porumbar *(Prunus spinosa).*

Schlehe, *-n, f. (bot.)* **1.** porumbă, fruct de porumbar. **2.** v. Schlehdorn.

Schlehenblüte, *-n, f.* floare de porumbar.

Schlehengeistchen, *-s, -, n.*, **Schlehenmotte**, *n, f.*, **Schlehen|spinner**, *-s, -, m. (entom.)* molie de prun, fluture porumbar *(Orgyia antiqua).*

Schlehenlikör, *-s, -e, m.* lichior de porumbe.

Schlehen|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* v. Schlehdorn.

Schlehenwein, *-(e)s, -e, m.* vin de porumbe.

schlehweiß *adj.* alb coliliu.

Schlei, *-s, -e, m.* v. Schleie.

Schleiche, *-n, f. (zool.)* șarpe orb *(Anguis fragilis).*

schleichen, *schlich, geschlichen, vb. (s) intr.* **1.** (și *refl.* cu *h)* a se furișa, a se strecura, a merge, a veni tiptil, pe furiș; **er ist durch die Postenkette geschlichen** s-a strecurat prin lanțul de santinele; **sich aus dem Zimmer** ~ a ieși pe furiș din cameră; **sich in js. Vertrauen** ~ a câștiga (prin șiretlicuri) încrederea cuiva, a se vârî încetul cu încetul sub pielea cuiva; **Misstrauen schlich in ihr Herz** neîncrederea i s-a strecurat în inimă. **2.** a se târî; **wie eine Schnecke** ~ a se târî ca un melc; *(fig.)* **die Zeit schleicht** vremea parcă se târăște, trece greu.

schleichend I. *part. prez.* de la schleichen. **II.** *adj.* **1.** tiptil, furișat; **~er Gang** mers tiptil. **2.** lent; **~es Gift** venin cu acțiune lentă; *(tehn.)* **~e Verbrennung** ardere lentă. **3.** latent; **~e Krankheit** boală latentă; **~es Fieber** febră latentă. **III.** *adv.* tiptil, pe furiș, pe nesimțite.

Schleicher, *-s, -, m.* **1.** om ipocrit, perfid, viclean, fățarnic, intrigant. **2.** *(agr.)* țeavă de scurgere, de drenare.

Schleicherei, *-en, f.* prefăcătorie, perfidie, fățărnicie, ipocrizie.

Schleicherin, *-nen, f.* femeie ipocrită, perfidă, fățarnică, intrigantă.

schleicherisch *adj.* perfid, fățarnic, viclean.

Schleichfieber, *-s, n. sg. (med.)* febră latentă; friguri latente.

Schleichfluss, *-es, -flüsse, m.* râu subteran.

Schleich|handel, *-s, m. sg.* comerț clandestin, ilegal, la negru; bursă neagră.

Schleich|händler, *-s, -, m.* negustor clandestin; speculant.

Schleichkatze, *-n, f. (zool.)* mangustă *(Mungos, Herpestes ichneumon).*

Schleichpatrouille [-patru(l)jə], *-n, f. (mil., înv.)* patrulă de recunoaștere.

Schleichtreppe, *-n, f.* scară secretă.

Schleichware, *-n, f.* marfă vândută la negru, de contrabandă.

Schleichweg, *-(e)s, -e, m.* **1.** drum ascuns, secret, oprit, interzis. **2.** *(fig.)* tertip, șiretlic; **auf ~en** pe ascuns, clandestin.

Schleichwerbung, *-en, f. (radio, TV, presă)* publicitate strecurată ilegal.

Schleie, *-n, f. (iht.)* lin *(Tinca vulgaris).*

Schleier, *-s, -, m.* **1.** văl, voal; **ein Hut mit** ~ o pălărie cu voaletă; **einen schwarzen** ~ **tragen** a purta un voal negru; a purta doliu; *(fig.)* **unter dem** ~ **der Nacht** sub vălul, sub scutul nopții; **werfen wir einen** ~ **darüber** să uităm, să ștergem cu buretele peste asta; **den** ~ **des Geheimnisses lüften** a face lumină într-o chestiune, a ridica vălul misterului; **einen** ~ **vor den Augen haben** a avea un văl pe ochi, a nu vedea, a nu judeca limpede; **den** ~ **nehmen** a se face călugăriță. **2.** penaj (la unele păsări). **3.** *(bot.)* induzie.

Schleier|eule, *-n, f. (ornit.)* bufniță cu voal *(Strix flanimae).*

Schleierflor, *-s, m. sg.* crep (de doliu), zăbranic.

schleier|haft *adj.* obscur, misterios, neclar, enigmatic; **das ist mir** ~ asta nu pricep, e o enigmă pentru mine.

Schleierkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* plantă din familia *Caryophyllacea (Gypsophila paniculata).*

Schleierleinwand *f. sg. (text.)* linou.

Schleiermacher, *-s, -, m.* horbotar.

schleiern, *schleierte, geschleiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a(-și) pune văl; **die Braut war geschleiert** mireasa purta un voal; **seit dem Tode ihres Vaters schleierte sie sich** de când a murit tatăl ei purta un văl.

Schleierschwanz, *-es, -schwänze, m. (iht.)* un soi de caracudă *(Carassius auratus).*

Schleier|stoff, *-(e)s, -e, m. (text.)* voal.

Schleiertanz, *-(e)s, -tänze, m.* dans în care dansatoarea se folosește de văluri.

schleier|umhüllt *adj.* **1.** voalat, acoperit cu voal. **2.** *(fig.)* misterios.

Schleierwolke, *-n, f. (met.)* cirostratus.

Schleif|ahle, *-n, f. (tehn.)* tocilă, unealtă de ascuțit.

Schleif|antenne, *-n, f. (radio.)* antenă buclată.

Schleif|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de ascuțit; aparat de șlefuit, de lustruit.

Schleifbahn, *-en, f. (reg.)* lunecuș, ghețuș, derdeluș, pistă de săniuță.

Schleifband, *-(e)s, -bänder, n. (tehn.)* șmirghel; abraziv; bandă de șlefuit.

Schleifbank, *-bänke, f.* strung de șlefuit sticlă.

Schleifbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu frecare.

Schleife, *-n, f.* **1.** fundă; papion; **ich habe die** ~ **gelöst** am desfăcut funda; **sie trug eine rote** ~ **im Haar** avea o fundă roșie în păr. **2.** laț, cursă (pentru păsări). **3.** curbă, cot, serpentină; buclă; *(geol.)* meandru; **der Fluss macht eine** ~ râul cotește; **die Straße macht eine scharfe** ~ strada face o curbă bruscă. **4.** *(tipogr.)* bandă, banderolă; **die Zeitungen wurden mit ~n versehen** ziarele au fost prevăzute cu banderole. **5.** alunecuș; ghețuș, derdeluș. **6.** jilip; tobogan. **7.** trenă. **8.** *(electr.)* buclă. **9.** *(mar.)* năvod. **10.** *(maș.)* culisă.

schleifen[1], *schliff, geschliffen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ascuți (pe piatră, la tocilă); **Messer** ~ a ascuți cuțite. **2.** a șlefui, a bizota; a rectifica; a poliza; a lustrui; **Glas** ~ a șlefui, a bizota sticlă. **3.** *(fig.)* a șlefui, a cizela, a educa. **4.** *(argou mil.)* a face instrucție la cataramă, a freca. **II.** *refl.* **1.** a se lustrui, a se șlefui. **2.** *(fig.)* a se acomoda, a se cizela.

schleifen[2], *schleifte, geschleift, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a târî; **das Pferd schleifte den Reiter** calul l-a târât pe călăreț după el; **er schleifte den Sack über den Boden** a târât sacul pe podea; *(fig.)* **man schleifte ihn vor den Richter** l-au târât în fața judecătorului; *(fam.)* **er schleifte mich ins Kino** a tras de mine, m-a convins să mă duc la cinematograf. **2.** (și *mil.)* a dărâma, a rade; **Befestigungen** ~ a dărâma fortificațiile; **Barrikaden** ~ a da jos, a dărâma baricadele. **3.** a lungi, a ține (notele, sunetele); a tărăgăna; *(fig.)* **die Zügel** ~ **lassen** a slăbi hățurile. **4.** *(la jocul de cărți)* a nu face jocul. **II.** *intr. (h* și *s)* **1.** a aluneca, a se da pe gheață. **2.** a face trenă; **das Kleid schleift auf dem Boden** rochia face trenă și atinge pământul (podeaua). **3.** *(reg.)* a merge târâș; a se furișa.

Schleifenblume, *-n, f. (bot.)* lilicele, limba-mării *(Iberis semperflorens* L.).

Schleifenfahrt, *-en, f. (reg.)* mers cu săniuța.

Schleifenflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* luping, buclă (în zbor).

Schleifengalvanometer [-va-], *-s, -, m. (electr.)* galvanometru cu buclă.

Schleifenkurve [-və și -fə], *-n, f.* **1.** *(av.)* buclă. **2.** *(mat.)* curbă în buclă.

Schleifenlinie [-niə], *-n, f. (mat.)* lemniscată.

Schleifenreihe, *-n, f. (text.)* rând de ochiuri.

Schleifenschaltung, *-en, f. (electr.)* cuplare în buclă.

Schleifenwicklung, *-en, f. (electr.)* înfășurare buclată; bobinare în buclă.

Schleifer, *-s, -, m.* **1.** polizator; tocilar; șlefuitor; *(maș.)* rectificator. **2.** nume al unui dans popular. **3.** compliment. **4.** *(muz.)* arpegiu.

Schleiferei, *-en, f.* **1.** tocilărie, atelier de ascuțit. **2.** *(argou mil.)* frecuș.

Schleif|fläche, *-n, f. (tehn.)* **1.** suprafață bizotată, suprafață de rectificat. **2.** fața activă a tocilei, a abrazorului.

Schleifglas, *-es, -gläser, n.* sticlă șlefuită.

Schleifkanne, *-n, f. (reg.)* ulcior cu mâner.

Schleifkante, *-n, f. (tehn.)* muchie șlefuită.

Schleifkarussell, *-s, -e, n. (tehn.)* polizor-Carusel, polizor vertical; mașină de rectificat Carusel.

Schleifkontakt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* contact prin frecare.

Schleifkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* aparat divizor (la mașini de ascuțit sau de rectificat); cap de rectificat.

Schleifkufe, *-n, f. (av.)* bechie la extremitatea aripii.

Schleiflack, *-s, -e, m. (chim.)* lac de șlefuit.

Schleiflackmöbel, *-s, -, n. (mai ales pl.)* mobilă a cărei suprafață este prelucrată cu lac de șlefuit.

Schleifmaschine, *-n, f.* mașină de șlefuit, de polizat, de rectificat; polizor.

Schleifmaschinenbrille, *-n, f. (tehn.)* ochelari de protecție pentru mașina de polizat.

Schleifmittel, *-s, -, n. (tehn.)* abraziv, material abraziv.

Schleifmühle, *-n, f.* tocilărie.

Schleifpapier, *-s, -e, n.* hârtie abrazivă.

Schleifpulver [-fə și -və], *-s, -, n. (tehn.)* pulbere abrazivă, praf abraziv.

Schleifrad, *-(e)s, -räder, n.* roată, disc de polizor.

Schleifring, *-(e)s, -e, m. (electr.)* inel de contact, inel colector.

Schleifring|ankermotor, *-s, -en, m. (electr.)* motor cu indus de inele colectoare, motor cu rotor bobinat.

Schleifsand, *-(e)s, m. sg.* nisip abraziv; praf de șlefuit.

Schleifscheibe, *-n, f.* disc de polizor, disc abraziv.

Schleifscheibensatz, *-es, -sätze, m. (tehn.)* garnitură, set de discuri de polizor.

Schleifschlitten, *-s, -, m. (tehn.)* sanie, cărucior (la mașina de polizat).

Schleifschritt, *-(e)s, -e, m. (coregrafie)* pas de alunecare.

Schleifschuh, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(agr)* talpă a plugului. **2.** *(electr.)* patină.

Schleifsel, *-s, n. sg. (tehn.)* praf de rectificat.

Schleif|span, *-(e)s, -späne, m.* așchii provenite de la polizare, de la rectificare.

Schleif|spur, *-en, f.* urmă rezultată în urma târârii unui obiect.

Schleif|stein, *-(e)s, -e, m.* tocilă, piatră abrazivă; cute (pentru coasă).

Schleif|stein|spindel, *-n, f. (tehn.)* arbore port-piatră al mașinii de rectificat, arbore al tocilei.

Schleiftrog, *-(e)s, -tröge, m. (mine)* sanie de mină.

Schleiftuch, *-(e)s, -tücher, n. (tehn.)* pânză abrazivă, de șlefuit.

Schleifung, *-en, f.* **1.** ascuțire. **2.** șlefuire; lustruire, poleire, rectificare. **3.** *(mil.)* dărâmare (a fortărețelor, a baricadelor). **4.** *(muz.)* lungire, tărăgănare (a cântatului, a tonurilor).

Schleifzeug, *-(e)s, n. sg.* unealtă de ascuțit, de șlefuit.

Schleim, *-(e)s, -e, m.* **1.** mucus, mucozitate; muci, flegmă; ~ **aushusten, auswerfen** a expectora, a elimina mucozitate, flegmă. **2.** *(cul.)* mucilagiu, zeamă groasă (de arpacaș, de ovăz, de orez etc.). **3.** *(reg., fam.)* flecăreală, vorbărie.

Schleim|absonderung, *-en, f.* secreție mucoasă.

schleim|artig *adj.* mucos, mucilaginos.

Schleim|auswurf, *-(e)s, -würfe, m. (med.)* expectorație mucoasă.

Schleimbeutel, *-s, -, m. (anat.)* bursă sinovială.

Schleimdrüse, *-n, f. (anat.)* glandă mucoasă.

schleimen, *schleimte, geschleimt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a secreta mucozități. **2.** *(despre zahăr, supă etc.)* a face spumă. **3.** a deveni mucilaginos (prin fierbere); **die Graupen** ~ arpacașul fiert dă o zeamă groasă, vâscoasă. **4.** *(reg., fam.)* a pălăvrăgi. **II.** *tr.* **1.** a curăța de spumă (zahărul, supa etc.). **2.** *(în expr.)* **einen Fisch** ~ a curăța un pește de solzi.

Schleimer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (fam.)* lingău, persoană lingușitoare.
Schleimfarne *pl. (bot.)* ferigi mucilaginoase *(Marsiliaceae).*
Schleimfieber, *-s, n. sg. (med. pop.)* nume al mai multor boli febrile cu hipersecreție mucoasă.
Schleimfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* lup-de-mare *(Anarrhichas lupus).*
Schleimfluss, *-es, -flüsse, m.* **1.** *(med.)* secreție mucoasă. **2.** *(bot.)* scurgere mucoasă.
Schleimgewebe, *-s, -, n. (anat.)* țesut mucos.
schleimhaltig *adj.* mucos, care conține mucus; mucilaginos.
Schleimhaut, *-häute, f. (anat.)* (membrană) mucoasă.
Schleimhusten, *-s, m. sg.* tuse cu expectorație mucoasă.
schleimicht *(înv.)*, **schleimig** *adj.* **1.** mucilaginos, mucos; cleios, vâscos. **2.** *(fig.)* mieros, lingușitor, de o amabilitate fățarnică; **er ist ein ~er Geselle** e un ins lingușitor și fățarnic.
Schleim lösend *adj.* expectorant; **~es Mittel** expectorant.
Schleimpflaster, *-s, -, n. (farm.)* talion, plasture.
Schleimpilze *pl. (bot.)* mixomicete *(Myxomycetes, Myxophyla).*
Schleimsäure *f. sg. (chim.)* acid mucic.
Schleimscheißer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (vulg.)* v. Schleimer.
Schleim|stoff, *-(e)s, -e, m. (fiziol.)* substanță mucilaginoasă.
Schleimsuppe, *-n, f.* supă groasă, cremă de fulgi de ovăz, de orez etc.
Schleimtiere *pl. (zool.)* moluște.
Schleiß, *-es, m. sg. (elv.)* parte din moștenire rezervată văduvei.
Schleiße, *-n, f. (reg.)* **1.** așchie, țandără. **2.** cotor de pană. **3.** scamă (pentru pansament). **4.** zdreanță.
schleißen, *schliss, geschlissen* sau *schleißte, geschleißt (du, er schleißt), vb.* **I.** *tr. (h)* a așchia; a crăpa, a sparge, a despica (lemne); a smulge, a jupui, a jumuli; a scărmăna; **Federn** ~ a scărmăna pene; **Baumrinden** ~ a coji (copaci). **II.** *intr. (s) (schliss, geschlissen)* **1.** a se uza, a se rupe. **2.** *(elv.)* a se da pe gheață.
Schleißen|span, *-(e)s, -späne, m.* v. Schleiße **(1).**
Schleißerin, *-nen, f.* scărmănătoare, femeie care scarmănă pene.
Schleißfeder, *-n, f.* pană curățată de cotor, puf.
schleißig *adj. (reg.)* uzat, tocit.
Schlemihl, *-s, -e, m. (fam.; în expr.)* **(Peter)** ~ ghinionist, om fără noroc.
schlemm *adj. (bridge) (în expr.)* ~ **machen** sau **werden** sau **sein** a face șlem.
Schlemm, *-s, -e, m. (bridge)* șlem.
schlemmen, *schlemmte, geschlemmt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a mânca și a bea bine. **2.** a trăi din plin, a duce o viață de plăceri, a chefui, a benchetui. **II.** *tr. (despre ape)* a aduce, a căra, a depune; **der Fluss schlemmte viel Sand vor seine Mündung** râul a cărat, a depus mult nisip la vărsare.
Schlemmer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care mănâncă bine; persoană căruia îi place să trăiască din plin, epicurian(ă). **2.** risipitor(-oare).
Schlemmerei, *-en, f.* **1.** viață îmbelșugată, de plăceri. **2.** orgie; chef.
schlemmer|haft, **schlemmerisch** **I.** *adj.* **1.** ca un gurmand. **2.** *(despre mese)* bogat, îmbelșugat. **3.** risipitor. **II.** *adv.* din plin, din belșug.
Schlemmermahl, *-(e)s, -mähler, n. (livr.)* masă copioasă și excelentă.
Schlempe, *-n, f.* **1.** borhot. **2.** boștină.
Schlempekraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* cicoare *(Cichorium intybus* L.).
Schlender, *-s, -, m.* **1.** tândăleală, moșmondeală, tărăgăneală, pierdere de vreme, neglijență; **dieser ~ muss aufhören!** trebuie să se termine odată cu nepăsarea asta, cu treaba asta de mântuială! **2.** rochie de modă veche.
Schlenderer, *-s, -, m.* hoinar, pierde-vară, vagabond.
Schlendergang, *-(e)s, m. sg. (fam.)* **1.** mers agale. **2.** hoinăreală, vagabondaj.
schlendern, *schlenderte, geschlendert, vb. (s) intr.* a umbla agale; a hoinări; **durch die Straßen** ~ a umbla prin oraș căscând gura.
Schlenderschritt, *-(e)s, -e, m.* pas, ritm agale.
Schlendertag, *-(e)s, -e, m. (argou)* zi de chiul, zi trasă la fit.
Schlendrian, *-(e)s, m. sg.* inerție, lipsă de inițiativă; neglijență; superficialitate; **den alten ~ gehen** a se ține după vechiul tipic; **er kommt aus dem alten ~ nicht heraus** nu poate ieși din tipic, din rutină; e la fel de nepăsător, neglijent, superficial.
Schlenge, *-n, f. (reg.)* **1.** epiu; gard de nuiele. **2.** mănunchi de vreascuri, fașină.
Schlenke **I.** *-n, f. (reg., bot.)* v. Löwenzahn. **II.** *-n, -n, m.* cârlig, zăvor.
Schlenker, *-s, -, m.* deviere, ocol.
Schlenkerbillet [-bIljɛt], *-s, -s, n. (fam.; în expr.)* **jm. das ~ geben** a expedia pe cineva, a face vânt cuiva.
Schlenkerich, *-s, -e, m. (reg.)* **1.** vânt, avânt, lovitură bruscă. **2.** *(fig.)* om ușuratic, superficial; *(în expr.)* **seinen ~ machen a)** a face un mic exces; **b)** a-și îndeplini lucrul fără chef, plictisit.
schlenkern *vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr. (mit)* a bălăbăni; **mit den Armen (**sau **die Arme) ~** a bălăbăni din brațe (sau a-și bălăbăni brațele). **II.** *tr. (reg.)* a arunca, a azvârli.
Schlenkrich, *-s, m. sg.* v. Schlenkerich.
schlenkrig *adj.* bălăbănit; împleticit.
schlenzen, *schlenzte, geschlenzt (du, er schlenzt) vb. (s) intr.* **1.** *(fam.)* a se bălăbăni. **2.** *(fotbal, hochei)* a ridica (mingea, pucul); a lovi (cu crosa) din încheieturi. **3.** *(reg.)* a hoinări.
Schlepp, *-(e)s, -e, m.* **1.** v. Schleppe **(1, 3). 2.** *(mar.)* remorcare; **ein Schiff im ~ haben** a trage o navă remorcată.
Schlepp|antenne, *-n, f. (av.)* antenă suspendată.
Schleppbagger, *-s, -, m. (tehn.)* dragă staționară; screper cu cablu.
Schleppboot, *-(e)s, -e, n. (mar.)* remorcher.
Schleppdach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* acoperiș cu versant.
Schleppdampfer, *-s, -, m.*, **Schleppdampfschiff**, *-(e)s, -e, n. (mar.)* remorcher cu abur.
Schleppe, *-n, f.* **1.** trenă. **2.** remorcher; tractor. **3.** *(reg.)* capră de fân (pe roți). **4.** racoler (de clienți). **5.** *(reg.)* coadă.
Schlepp|eimer, *-s, -, m.* găleată (de transport).
schleppen, *schleppte, geschleppt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a târî, a trage după sine; **ein Schiff ~** a remorca un vas; **das Feld (**sau **die Wiese** sau **das Heu) ~** a aduna fânul (cu grebla cu cai sau mecanică); *(fig.)* **jn. zu sich** *(dat.)* **nach Hause ~** a duce pe cineva acasă; **vor den Richterstuhl ~** a târî în fața instanței; **den rechten Fuß ~** a trage piciorul drept. **2.** a căra (o povară); **einen Sack ~** a duce (în spinare) un sac. **3.** a purta (multă vreme); *(fam.)* **den Mantel viele Jahre ~** a purta mulți ani paltonul. **4.** a tărăgăna; **er schleppt die Worte** vorbește tărăgănat. **II.** *intr.* **1.** a se târî; **das Kleid schleppt** rochia are trenă. **2.** a avansa încet, greu, greoi; a se tărăgăna, a trena; **das Gespräch schleppt** conversația lâncezește; *(com.)* **der Absatz schleppt** se vinde prost. **III.** *refl.* **1.** a se târî (cu multă greutate); **ich habe mich zum Bett geschleppt** m-am târât până la pat. **2.** *(mit)* a se târî, a se căra (cu ceva), a se speti cărând; *(fig.)* a se căzni, a (se) necăji cu ceva; **ich habe mich mit dem vielen Gepäck halb zu Tode geschleppt** m-am căznit îngrozitor cărând atâtea bagaje; **er schleppt sich schon lange mit dieser Krankheit** de mult se chinuie cu boala asta, de mult se necăjește cu boala asta. **3.** a se lungi, a se întinde, a se tărăgăna; **der Prozess schleppt sich nun schon ins dritte Jahr** procesul se lungește deja de peste doi ani.
schleppend **I.** *part. prez.* de la schleppen. **II.** *adj.* tărăgănat, încet, greoi; **eine ~e Unterhaltung** o conversație greoaie, care lâncezește, care trenează; *(com.)* **der Absatz ist ~** marfa se vinde încet, prost; **einen ~en Verlauf nehmen** a lua un curs lent.
Schleppenkleid, *-(e)s, -er, n.* v. Schleppkleid.
Schleppenträger, *-s, -, m.* paj (care ține trena).
Schlepper, *-s, -, m.* **1.** tractor, autotractor. **2.** *(mar.)* remorcher. **3.** *(fig.)* agent electoral; racoler. **4.** *(mine)* muncitor la transport; vagonetar. **5.** *(mar.)* năvod. **6.** *(metal.)* șleper; pod transportor cu lanț. **7.** călăuză pentru persoane care trec ilegal granița, traficant de carne vie.
Schlepperei, *-en, f. (fam.)* cărat (din greu); muncă istovitoare; robotealǎ.
Schlepperwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină, fabrică de tractoare.
Schleppfahrt, *-en, f. (mar.)* remorcare.
Schleppfeder, *-n, f. (tehn.)* resort frotor.
Schleppflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor cu planorul remorcat.
Schleppflugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* avion remorcat.
Schleppgleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de tragere.
Schlepp|hund, *-(e)s, -e, m. (mine)* vagonet.
Schleppjagd, *-en, f. (vân.)* vânătoare cu târâtură; vânătoare pe dâră.
Schleppkabel, *-s, -, n.* cablu de remorcare; *(constr.)* cablu de alimentare (la ascensor).
Schleppkahn, *-(e)s, -kähne, m. (mar.)* șlep.
Schleppkette, *-n, f.* lanț de remorcare, de tracțiune.
Schleppkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie cu trenă.
Schleppkraft, *-kräfte, f.* **1.** *(tehn., auto.)* forță de tracțiune. **2.** *(hidr.)* forță de târâre (a aluviunilor de către curent pe fundul apei).
Schleppkraftwagen, *-s, -, m.* autotractor.
Schleppkübelbagger, *-s, -, m. (constr.)* draglină.
Schleppladung, *-en, f.* încărcătură remorcată, de remorcat.
Schleppleine, *-n, f. (mar.)* parâmă de remorcă.
Schleppleistung, *-en, f.* capacitate de remorcare.
Schlepplift, *-s, -e, m. (schi)* teleschi.
Schleppmodell, *-s, -e, n. (mar.)* model, tip de remorcher.
Schleppnetz, *-es, -e, n.* năvod; *(mar.)* dragă.
Schlepp|pferd, *-(e)s, -e, n.* cal de tracțiune.
Schlepp|pinsel, *-s, -, m. (tehn., pict.)* pensulă pentru uniformizarea culorii.
Schlepp|säbel, *-s, -, m. (mil.)* sabie lungă (târâtă pe jos).
Schleppschaufel, *-n, f. (constr.)* lopată mecanică pentru săpături.
Schleppschiff, *-(e)s, -e, m. (mar.)* remorcher.
Schleppschiff|fahrt *f. sg.* navigație la remorcă.
Schleppseil, *-(e)s, -e, n.* **1.** odgon, frânghie de remorcă, cablu de remorcare; edec. **2.** *(av.)* cablu de frânare.
Schlepp|start, *-(e)s, -e, m. (av.)* decolare cu planor remorcat.
Schlepptau, *-(e)s, -e, n.* v. Schleppseil **(1)**; *(în expr.)* **ein Schiff ins ~ nehmen** a remorca un vas; **ein Auto ins ~ nehmen** a remorca un automobil; *(fig.)* **jn. ins ~ nehmen** a face din cineva satelitul său; a lua pe cineva sub protecție.
Schleppzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** *(mar.)* convoi de șlepuri remorcate; operație de tractare a navelor. **2.** convoi de mai multe remorci trase de un tractor. **3.** *(av.)* tren aerian, avion cu planoare remorcate.
Schlesier [-zīɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* silezian(ă).
schlesisch *adj.* silezian.
schletzen, *schletzte, geschletzt (du, er schletzt), vb. (h) tr. (elv.)* a trânti (ușa).
Schleuder, *-n, f.* **1.** praștie. **2.** catapultă. **3.** *(tehn.)* centrifugă. **4.** *(agr.)* curea de coasă. **5.** *(alim.)* separator. **6.** *(reg., constr.)* ancoră.
Schleuder|arbeit, *-en, f. (fam.)* lucru de mântuială.
Schleuderbahn, *-en, f. (av.)* pistă de lansare.
Schleuderball, *-(e)s, -bälle, m. (sport)* minge cu ureche (pentru apucat).
Schleuderbeton [și -betɔ̃:], *-s, -e* (și *-s), m.* beton centrifugat, proiectat.
Schleuderbrett, *-(e)s, -er, n. (circ)* trambulină.
Schleuderei, *-en, f. (fam.)* vânzare pe preț de nimic.
Schleuderer, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* prăștiaș, luptător cu praștia. **2.** *(fam., peior.)* negustor care vinde sub preț.
Schleuderflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor catapultat.
Schleuderflugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* avion catapultat.
Schleudergang, *-(e)s, -gänge, m.* fază de centrifugare (la mașinile de spălat).
Schleudergefahr, *-en, f. (circulație)* pericol de derapare; rută glisantă.
Schleudergeschäft, *-(e)s, -e, n.* vânzare sub preț, afacere proastă.
Schleuderguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* turnare prin centrifugare.
Schleuder|honig, *-s, m. sg.* miere centrifugată.
Schleuderkonkurrenz, *-en, f.* concurență neloială.
Schleuderkraft *f. sg. (fiz.)* forță centrifugă.
Schleuderkreisel, *-s, -, m.* (joc) sfârlează, titirez; (jocul) diabolo.
Schleuderkurs, *-(e)s, -e, m.* curs în care șoferii învață să stăpânească un vehicul care derapează.
Schleudermaschine, *-n, f.* **1.** catapultă. **2.** centrifugă.
schleudern, *schleuderte, geschleudert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a arunca, a azvârli; a lansa; **einen Stein ~** a arunca o piatră; **jm. etwas an den Kopf (**sau **ins Gesicht) ~ a)** a arunca cu ceva în capul cuiva; **b)** *(fig.)* a trânti cuiva ceva în față. **2.** a centrifuga; **die Milch ~** a

centrifuga laptele, a smântâni laptele cu separatorul; **Honig** ~ a scoate miere la centrifugă; **Wäsche** ~ a centrifuga rufe. **3.** *(înv.)* a vinde sub preț; a risipi, a irosi. **II.** *intr.* (și *s)* **1.** a derapa, a patina. **2.** a vinde sub preț; **mit einer Ware** ~ a vinde o marfă pe un preț de nimic. **3.** *(înv.)* a risipi, a irosi. **4.** a lucra superficial, de mântuială.

Schleudern, *-s, n. sg.* **1.** aruncat, azvârlit. **2.** centrifugare; **das** ~ **der Milch** centrifugarea laptelui. **3.** derapaj; **der Wagen geriet ins** ~ mașina a început să derapeze.

Schleuderpreis, *-es, -e, m. (ec.)* preț de nimic, derizoriu; **zum** ~ **verkaufen** a vinde pe un preț derizoriu.

Schleuderpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă centrifugă.

Schleuder|rad, *-(e)s, -räder, n.* **1.** *(tehn.)* disc centrifugal. **2.** *(maș.)* rotor centrifug.

Schleuderschiff, *-(e)s, -e, n.* vas portavion cu catapultă.

Schleuderschmierung, *-en, f. (maș.)* ungere centrifugală.

Schleudersicher|heit, *-en, f. (auto.)* siguranță la derapare.

Schleudersitz, *-es, -e, m. (av.)* scaun catapultabil.

Schleuder|stange, *-n, f.* baston cu ajutorul căruia se trag perdelele.

Schleuder|start, *-(e)s, -s* (și *-e), m. (av.)* decolare catapultată.

Schleuderthermometer, *-s, -, n.* termometru-praștie.

Schleudertrommel, *-n, f.* tobă de centrifugă.

Schleudervor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de catapultare.

Schleuderware, *-n, f. (ec.)* marfă de proastă calitate, vândută foarte ieftin.

Schleudrer, *-s, -, m.* v. Schleuderer.

schleunig *adj.* și *adv.* repede, iute, imediat, prompt, urgent; **~e Hilfe** ajutor imediat.

Schleunigkeit *f. sg.* repeziciune, iuțeală, promptitudine, grabă.

schleunigst I. *adj. sup.* de la schleunig. **II.** *adv.* cât mai repede, iute, urgent, imediat; *(fam.)* **ich muss jetzt** ~ **verschwinden** trebuie să dispar cât mai repede, cât mai urgent.

Schleuse, *-n, f.* **1.** zăgaz, stăvilar; *(fig.)* **der Himmel öffnete alle ~n** cerul și-a deschis toate zăgazurile. **2.** *(hidr.)* ecluză. **3.** *(înv.)* canalizare.

schleusen, *schleuste, geschleust (du, er schleust) vb. (h) tr.* a trece prin ecluză (un vas), a ecluza nave; **man schleuste das Schiff** vasul a fost trecut prin ecluză; *(fig.)* **jn. (etwas) über die Grenze** ~ a trece pe cineva (ceva) clandestin peste graniță.

Schleusenbau, *-(e)s, -e, m.* construcție a unei ecluze.

Schleusenbetrieb, *-(e)s, -e, m.* serviciu, funcționare a ecluzei.

Schleusenbett, *-(e)s, -en, n.*, **Schleusenboden**, *-s, -* (și *böden), m.* fundație, radier a(l) unei ecluze.

Schleusendurch|stich, *-(e)s, -e, m. (hidr.)* canal de umplere și golire a ecluzei; canal de derivație pentru o ecluză navigabilă.

Schleusengefälle, *-s, -, n. (hidr.)* diferență de nivel între două diguri.

Schleusengeld, *-(e)s, -er, n.* vamă, taxă de (trecere prin) ecluză.

Schleusenkammer, *-n, f. (hidr.)* cameră a porților unei ecluze, sas.

Schleusenkanal, *-s, -näle, m.* canal de (acces la) ecluză.

Schleusenmeister, *-s, -, m.* ecluzier, supraveghetor al ecluzei.

Schleusenmündung, *-en, f.* intrare în ecluză.

Schleusenräumer, *-s, -, m* curățător de canal (la ecluză).

Schleusenschacht, *-(e)s, -schächte, m.* puț al ecluzei (la ecluze-puț); cilindru al pluviometrului.

Schleusensohle, *-n, f.* v. Schleusenbett.

Schleusentor, *-(e)s, -e, n.* poartă de ecluză.

Schleusentreppe, *-n, f.* treaptă de ecluză.

Schleusenwärter, *-s, -, m.* v. Schleusenmeister.

Schleusenwehr, *-(e)s, -e, n.* baraj cu ecluză.

Schleusenwerk, *-(e)s, -e, n.* instalație de ecluză.

Schleuser, *-s, -, m. (fam.)* călăuză pentru persoane care trec ilegal granița, traficant de carne vie.

Schleusung, *-en, f.* **1.** trecere prin ecluză. **2.** trecere peste graniță.

schlich *ind. imperf. pers. 1 și a 3-a sg. de la* schleichen.

Schlich, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fam.)* tertip, uneltire, intrigă; **hinter js. ~e kommen** sau **jm. auf die ~e kommen** a descoperi uneltirile cuiva, a prinde pe cineva cu ocaua mică; **er kennt jeden** ~ cunoaște toate tertipurile. **2.** *(reg.)* nămol, mâl. **3.** *sg. (metal.)* șlic, minereu granular.

Schlich|erz, *-es, n. sg. (mine)* șlic de minereu.

Schlich|ofen, *-s, -öfen, m. (met.)* cuptor de topit șlic.

Schlichschmelzen, *-s, n. sg. (metal.)* topire a șlicului, a minereului granular.

Schlichsumpf, *-(e)s, -sümpfe, m.* bazin de șlic.

schlicht *adj.* **1.** simplu; firesc, natural; modest; ~ **er Menschenverstand** minte sănătoasă, bun-simț; **der ~e Mann aus dem Volke** omul simplu din popor; **ein** ~ **es Wesen** o fire deschisă, naturală, modestă; o ființă modestă; **~e Kleidung** îmbrăcăminte simplă; *(despre păr)* lins, neted. **2.** *(reg.)* rău, prost.

Schlicht|arbeit, *-en, f.* (lucrare, operație de) finisare; *(metal.)* prelucrare de finisare.

Schlicht|axt, *-äxte, f.* topor de dulgher.

Schlichtbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu finisor.

Schlichtdrehen, *-s, n. sg. (tehn.)* strunjire de finisare.

Schlichte, *-n, f.* **1.** *(text.)* material de apretat, de încleiat; material de netezit (firele); scrobeală. **2.** *(reg.)* netezime; luciu.

schlichten, *schlichtete, geschlichtet (du schlichtest, er schlichtet), vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a netezi, a fățui; a finisa; a ajusta; a pune, a așeza în ordine. **2.** *(fig.)* a aplana (o ceartă); **die Sache wurde geschlichtet** chestiunea a fost aplanată. **3.** *(text.)* a apreta, a încleia; **die Kettfäden** ~ a încleia urzeala. **4.** *(tăb.)* a face mlădios, flexibil.

Schlichter, *-s, -, m.* arbitru; împăciuitor.

Schlichtetrog, *-(e)s, -tröge, m. (text.)* cadă, baie de apretat.

Schlichtfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă de finisat.

Schlicht|hammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan planator.

Schlicht|heit *f.* sg. simplicitate; naturalețe; modestie; **ihr Wesen zeichnet sich durch** ~ **aus** caracteristica ei este naturalețea, modestia.

Schlicht|hobel, *-s, -, m.* (rindea) fățuitoare.

Schlichtmaschine, *-n, f. (tehn.)* planor; *(text.)* mașină de încleiat.

Schlichtmesser, *-s, -, n.* cuțit plan de rindeluit fin.

Schlichtplatte, *-n, f. (tehn.)* placă de fățuit, de netezit.

Schlicht|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e), m. (tehn.)* cuțit de strunjit, de finisat.

Schlichtung, *-en, f.* **1.** netezire. **2.** *(fig.)* aplanare, împăcare; **die** ~ **des Streits übernahm Müller** Müller s-a ocupat de aplanarea certurilor. **3.** *(text.)* apretare, încleiere, ancolare.

Schlichtungs|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comisie de împăciuire, de conciliere, de arbitraj.

Schlichtungsbe|hörde, *-n, f.* autoritate, instanță de împăciuire, de conciliere, de arbitraj.

Schlichtungskommission, *-en, f.* v. Schlichtungsausschuss.

Schlichtungs|stelle, *-n, f.* birou, oficiu de arbitraj, de conciliere.

Schlichtungsverfahren, *-s, -, n. (text.)* procedeu de apretare, de încleiere.

Schlichtungsversuch, *-(e)s, -e, m.* tentativă, încercare de aplanare, de conciliere.

schlichtweg *adv.* v. schlechtweg.

Schlick, *-(e)s, -e, m.* **1.** nămol (gros); mâl (aluvionar); depozit de nămol (pe fundul apei). **2.** chihlimbar impur. **3.** îngrășământ. **4.** *(reg.)* laț, nod.

Schlick|ablagerung, *-en, f.* depunere de nămol.

schlicken, *schlickte, geschlickt, vb. (h) intr.* și *refl. (despre ape)* a se înnămoli, a se umple de noroi, a se tulbura.

Schlicker, *-s, m. sg.* **1.** *(înv.)* zgură. **2.** argilă umedă, mâloasă. **3.** *(reg.)* lapte prins, lapte acru.

schlickerig *adj.* ud, umed; murdar; lunecos; nămolos, noroios.

Schlickermilch *f. sg.* v. Schlicker **(3).**

schlickern, *schlickerte, geschlickert, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a se clătina, a nu se ține pe picioare. **2.** a aluneca (pe gheață), a patina. **3.** *(despre lapte)* a se prinde, a se covăsi. **4.** *(impers.)* a ploua cu lapoviță; a fi lapoviță.

schlickig, **schlickrig** *adj.* v. schlickerig.

Schlickwatt, *-(e)s, -e, n.* banc de nisip acoperit cu nămol.

Schlickzaun, *-(e)s, -zäune, m. (hidr.)* gard, dig de reținere a nămolului.

schlief *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la schlafen.

Schlief, *-(e)s, -e, m.* parte cleioasă (în pâine), miez necopt (al pâinii); *(fig., fam.)* **da hast du aber** ~ **gebacken** n-ai făcut nici o brânză, n-ai realizat nimic de Doamne-ajută; n-ai reușit.

schliefen, *schloff, geschloffen, vb. (s) intr.* **1.** *(reg.)* v. schlüpfen. **2.** *(vân.; despre baseți)* a lăsa să intre în vizuina de vulpe. **3.** *(reg.)* a fora pentru apă.

Schliefen, *-s, n. sg. (vân.)* intrare a câinelui în vizuina vânatului; furișat.

Schliefer, *-s, -, m.* **1.** *(vân.)* câine care urmărește vânatul în vizuină. **2.** nevăstuică. **3.** viezure. **4.** *(reg.)* manșon. **5.** *(reg.)* așchie, țandără (sub piele).

schliefig *adj. (despre pâine)* cleios, necopt.

schliefrig *adj. (reg.)* lunecos.

Schlier, *-s, m. sg. (geol., reg.)* **1.** marnă. **2.** șlir.

Schliere, *-n, f.* **1.** *(reg.)* mucozitate, flegmă. **2.** striație (în sticlă); *(metal.)* incluziune filiformă (în lingouri).

schlieren, *schlierte, geschliert, vb. (s) intr.* **1.** *(reg.)* a aluneca. **2.** *(mar.; despre parâme)* a ceda, a se desface (alunecând în jurul unei bobole sau al unui tachet); *(despre parâme înnodate)* a se strânge (alunecând în jurul unei bobole sau al unui tachet).

schlierig *adj.* cleios, mucos; vâscos, alunecos.

Schließ|anker, *-s, -, m. (constr.)* ancoră (pentru ziduri).

Schließ|anlage, *-n, f.* instalație de protecție într-o clădire.

Schließband, *-(e)s, -bänder, n. (mil.)* închizător al tunului.

schließbar *adj.* care se poate închide, încuia; **das obere Fenster ist nicht** ~ geamul de sus nu poate fi închis.

Schließbaum, *-(e)s, -bäume, m.* barieră.

Schließbolzen, *-s, -, m. (tehn.)* bulon cu clapetă; bolț de blocare.

Schließe, *-n, f.* **1.** *(la cărți vechi, bijuterii și cordoane)* închizătoare; copcă; catarama. **2.** *(constr.)* cui spintecat, știft.

schließen, *schloss, geschlossen (du, er schließt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a închide; **die Augen** ~ a închide ochii; **die Türen** ~ a închide ușile. **2.** a include, a cuprinde; **jn. in seine Arme** ~ a îmbrățișa, a strânge în brațe pe cineva; **jn. an die Brust** ~ a strânge la piept pe cineva; **jn. in sein Herz** ~ a îndrăgi pe cineva. **3.** a închide, a încuia; **das Geld in den Schrank** ~ a închide banii în dulap; **den Laden** ~ a închide prăvălia; *(în expr.)* **in Ketten** ~ a pune în lanțuri, a încătușa; **jn. krumm** ~ a încătușa pe cineva într-o poziție incomodă, strâmbă; *(inform.)* **ein Fenster** ~ a închide o fereastră; **ein Programm** ~ a închide un program. **4.** a încheia, a termina, a isprăvi, a sfârși; **den Brief mit einem Glückwunsch** ~ a încheia scrisoarea cu o urare; **die Debatten** ~ a încheia discuțiile; **einen Kreis** ~ a face, a desena, a trage un cerc; *(com.)* **den Kredit** ~ a îngheța creditul. **5.** a încheia, a face, a perfecta: **Frieden** ~ a încheia pace; **einen Vertrag** ~ a face, a încheia un contract; **Freundschaft** ~ a lega prietenie. **6.** *(aus)* a conchide, a deduce, a trage concluzii (din ceva); **daraus schließe ich etwas** de aici deduc ceva. **7.** *(mil.; în expr.)* **die Reihen** ~ a strânge rândurile. **8.** *(tipogr.)* a închide forma tipografică. **II.** *intr.* **1.** a se închide; **die Tür schließt nicht gut** ușa nu se închide bine; **das Kleid schließt hoch** rochia se încheie până sus. **2.** a se încheia; a se termina, a se isprăvi, a se sfârși; **die Sitzung schloss um fünf Uhr** ședința s-a terminat la ora cinci. **3. (aus)** a conchide, a deduce (din ceva); *(auf* cu *ac.)* a trage concluzii (asupra unui lucru); **er schließt von sich auf andere** pornind de la persoana lui, trage concluzii despre alții; **daraus lässt sich** ~ de aici se poate deduce. **III.** *refl.* **1.** a se închide; **die Blüten** ~ **sich** florile se închid; **die Wunde hat sich nicht geschlossen** rana nu s-a închis. **2.** *(mil.; în expr.)* **schließt euch!** strângeți rândurile! **3.** *(an* cu *ac.)* a urma (după ceva); **an den Bericht schloss sich eine lebhafte Debatte** după raport a urmat o discuție animată.

Schließen, *-s, -, n.* închidere; *(inform.)* **das** ~ **des internen Editors** închiderea editorului intern.

Schließer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **I.** portar, portăreasă. **II.** *m.* **1.** temnicer. **2.** închizătoare. **3.** *(anat.)* sfincter. **III.** *f.* menajeră.

Schließfach, *-(e)s, -fächer, n.* **1.** seif. **2.** căsuță poștală. **3.** casetă de bagaje (la gară).

Schließfeder, *-n, f. (tehn.)* resort de închidere.

Schließfrucht, *-früchte, f. (bot.)* fruct indehiscent.

Schließhaken, *-s, -, m.* **1.** închizătoare; copcă. **2.** cârlig de blocare, de închidere (la roțile vehiculelor).

Schließkette, *-n, f.* lănțișor (la ușă).

Schließkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap de închidere (al nitului etc.).

Schließkorb, *-(e)s, -körbe, m.* cufăr, coș din nuiele împletite.
schließlich I. *adj.* definitiv, final. **II.** *adv.* **1.** în fine, în sfârșit; ~ **gab er nach** în fine a cedat. **2.** în definitiv; dacă te gândești bine; ~ **hat er doch recht** dacă te gândești bine are totuși dreptate; ~ **und endlich** la urma urmelor. **3.** în cele din urmă; ~ **sagte er...** în cele din urmă zise...
Schließmuskel, *-s, -n, m. (anat)* sfincter.
Schließnagel, *-s, -nägel, m.* limbă a zăvorului.
Schließplatte, *-n, f.* **1.** *(tipogr.)* fundament pentru închiderea formei tipografice. **2.** *(constr.)* placă de închidere.
Schließrahmen, *-s, -, m. (tipogr.)* ramă de închis forma.
Schließriegel, *-s, -, m.* zăvor.
Schließung *f. sg.* **1.** închidere. **2.** încheiere, perfectare.
Schließungsfunke, *-ns, -n, m. (electr.)* scânteie de închidere.
Schließvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de închidere, de blocare.
Schließzeit, *-en, f.* **1.** durată de închidere. **2.** oră de închidere.
Schließzeug, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tipogr.)* răstav. **2.** cătușe, lanțuri.
schliff *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la schleifen[1].
Schliff, *-(e)s, -e, m.* **1.** șlefuială (de diamant etc.); polizare; fel de a fi tăiat; suprafață șlefuită, șlif; **der Diamant hat einen schönen** ~ diamantul e frumos tăiat; *(tehn.* și *fig.)* **den letzten** ~ **geben a)** a finisa; **b)** a pune la punct cu ultimele amănunte; a desăvârși. **2.** *(fig.)* șlefuială; maniere (elegante), bună creștere; **es fehlt ihm jeder** ~ este lipsit de orice manieră, e necioplit. **3.** *(reg.)* v. Schlief; *(fam.)* **hiermit hast du** ~ **gebacken** cu asta n-ai reușit, ai sfeclit-o, n-ai făcut nici o brânză. **4.** *(mil., fam.)* frecare, instrucție (la cataramă).
Schliff|art, *-en, f.* mod, fel, formă de șlefuire.
Schliff|fläche, *-n, f.* suprafață șlefuită.
schliffig *adj.* v. schliefig.
schlimm I. *adj.* **1.** rău; **ein ~es Kind** un copil rău. **2.** rău, prost; grav; critic; **in einer ~en Lage sein** a fi într-o situație critică; **die Sache nahm eine ~e Wendung** chestiunea a luat o întorsătură proastă; **das wird ein ~es Ende nehmen** asta se termină prost; *(fam.)* **das ist nicht so** ~ nu face nimic; n-are importanță; nu-i așa de grav; *(fam.)* **er ist nicht so ~, wie er aussieht** nu-i atât de rău cum arată; **was noch ~er ist** ceea ce e mai prost...; **es kann noch ~er werden** poate să fie și mai rău. **3.** *(reg.)* bolnav; **ich habe einen ~en Finger** mă doare un deget. **4.** *(reg.)* ahtiat; ~ **auf etwas sein** a fi ahtiat de ceva, a nu mai putea după ceva. **5.** *(reg).* înclinat, pieziș. **II.** *adv.* rău, prost; **es steht** ~ **mit ihm** e rău de el, stă prost, îi merge prost; *(fam.)* **mir ist** ~ mi-e rău; **er ist am ~sten dran** pentru el e cel mai prost; el o pățește cel mai rău; situația lui e cea mai gravă.
Schlimme[1], *-n, -n (ein Schlimmer), m.* și *f. (fam., glumeț)* persoană rea; **du ~r!** răule! răutăciosule! **Sie sind ein ~r!** hoțule! ești o pramatie!
Schlimme[2], *-n (etwas Schlimmes), n. sg.* răul, partea rea, ceea ce este rău; **das ~ ist, dass ich nicht einmal wusste** rău e că nici măcar n-am știut; **es ist nichts ~s** nu e nimic grav.
Schlimmheit, *-en, f.* **1.** răutate. **2.** gravitate.
schlimmste *adj. (sup.* de la schlimm*)* cel mai rău, cea mai rea; **es ist das ~, dass...** ceea ce e mai rău, e că...; *(adverbial)* **er ist am ~n d(a)ran** pentru el e cel mai prost, el o pățește cel mai rău; situația lui e cea mai gravă.
Schlimmste, *-n, n. sg.* răul cel mai mare, ceea ce e mai rău; **ich bin auf das** ~ sau **auf ~s gefasst** mă aștept la ce e mai rău; **es kam nicht zum ~n** situația n-a ajuns extrem de gravă.
schlimmstenfalls *adv.* în cazul cel mai rău.
Schlingbeschwerde, *-n, f. (med.)* disfazie, dificultate la înghițit.
Schlingbewegung, *-en, f. (fiziol.)* deglutiție.
Schlinge, *-n, f.* **1.** laț, ochi. **2.** *(med.)* eșarfă; **den Arm in der** ~ **tragen** a purta brațul în eșarfă. **3.** laț, arcan, zbilț; cursă, capcană; **man hat ihm die** ~ **um den Hals gelegt** i-au pus lațul de gât; **~n legen**, a pune curse, capcane; **er fällt in seine eigene** ~ cade în propria sa cursă; **er zog sich geschickt aus der** ~ s-a descurcat foarte abil. **4.** *(bot.)* cârcel.
Schlingel[1], *-s, -, m. (fam.)* ștrengar.
Schlingel[2], *-s, -, n. (reg.)* copcă.
Schlingelei, *-en, f.* ștrengărie.
schlingelhaft *adj.* ștrengăresc.
schlingen, *schlang, geschlungen, vb. (h)* **I.** *tr.* a înnoda, a împleti; **einen Knoten** ~ a lega un nod. **II.** *tr.* și *refl.* a (se) încolăci; a (se) înfășura; **sie schlang die Arme um seinen Hals** și-a pus brațele pe după gâtul lui; **sie hat ein Tuch um den Hals geschlungen** și-a înfășurat o basma în jurul gâtului; **dichter Efeu schlingt sich um den Baum** iederă deasă se încolăcește în jurul copacului. **III.** *intr.* a înghiți cu lăcomie, a hă(l)păi.
Schlingen|steller, *-s, -, m. (vân.)* braconier care folosește lațuri, capcane.
Schlingen|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* porumbar *(Prunus spinosa* L.).
Schlingerbewegung, *-en, f. (mar.)* ruliu.
Schlingerkiel, *-(e)s, -e, m. (mar.)* chilă de ruliu.
Schlingerkreisel, *-s, -, m. (mar.)* giroscop de ruliu.
Schlingerkurs, *-es, -e, m. (pol.)* nestatornicie politică, oportunism politic.
schlingern, *schlingerte, geschlingert, vb. (h) intr.* **1.** *(mar.; despre vase)* a avea ruliu. **2.** a se clătina, a se balansa, a juca.
Schlingertank, *-(e)s, -e, m. (mar.)* tanc de ruliu.
Schlingfaden, *-s, -fäden, m.* **1.** laț, ochi. **2.** *(text.)* ață de festonat.
Schling|gewächs, *-es, -e,* **Schlingkraut**, *-(e)s, -kräuter, n.* v. Schlingpflanze.
Schlingmuskel, *-s, -, m. (anat.)* mușchi de deglutiție.
Schlingpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă agățătoare, cățărătoare, plantă volubilă.
Schlingrabe, *-n, -n, m. (ornit.)* cormoran, corb de mare *(Phalacrocorax).*
Schling|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* arbust cățărător.
Schlinke, *-n, f. (reg.)* clanță, ivăr.
Schlipf, *-(e)s, -e, m. (reg.)* alunecare de teren.
schlipfen, *schlipfte, geschlipft, vb. (s) intr. (reg.)* a aluneca.
Schlippe, *-n, f. (reg.)* **1.** străduță îngustă, ulicioară. **2.** pulpană. **3.** aripă (de pasăre).
schlippen, *schlippte, geschlippt, vb.* **I.** *tr. (h) (mar., reg.)* a face să alunece, să cedeze. **II.** *intr. (s)* a aluneca.
Schlipper, *-s, m. sg. (reg.)* v. Schlippermilch.
schlipperig *adj. (reg.; despre lapte)* prins, covăsit.
Schlippermilch *f. sg. (reg.)* **1.** lapte prins, covăsit. **2.** lapte smântânit.
schlippern, *schlipperte, geschlippert, vb. (s) intr. (reg.; despre lapte)* a se înăcri, a se închega, a se prinde, a se covăsi.
schlipprig *adj.* v. schlipperig.
Schlips, *-es, -e, m.* cravată; **einen** ~ **umbinden**, *(fam.)* **umtun** a lega o cravată; **den** ~ **abbinden** a scoate cravata; *(fig., fam.)* **jn. am** ~ **kriegen** a apuca pe cineva de guler (în ultimul moment); **jm. (tüchtig) auf den** ~ **treten** a ofensa pe cineva, a călca pe bătături pe cineva; **das haut einen auf den** ~ asta e nemaipomenit, îți stă mintea în loc!
Schlipshalter, *-s, -, m.* agrafă de cravată.
Schlipsnadel, *-n, f.* ac de cravată.
schliss *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la schleißen.
Schlittel, *-s, -, n. (dim.* de la Schlitten*)* săniuță.
schlitteln, *schlittelte, geschlittelt (ich schlitt(e)le), vb. (s) intr. (elv.)* a se da cu săniuța.
schlitten, *schlittete, geschlittet (du schlittest, er schlittet), vb. (h) intr.* **1.** v. schlitteln. **2.** *(reg.; unipers.)* a plăti, a suporta (cheltuielile).
Schlitten, *-s, -, m.* **1.** sanie; săniuță; ~ **fahren** a merge cu sania, a se da cu săniuța; *(fig., fam.)* **mit jm.** ~ **fahren a)** a păcăli pe cineva, a trage chiulul cuiva; a se purta cu cineva aspru, fără menajamente; **b)** a trage o săpuneală cuiva; **er ist unter den** ~ **gekommen a)** a căzut sub sanie; **b)** *(fig., fam.)* a decăzut moral; a ajuns într-o situație grea. **2.** *(tehn.)* sanie; sabot; cărucior; *(mar.)* sanie de lansare; **der** ~ **der Schreibmaschine** carul de la mașina de scris. **3.** *(fam.)* mașină, motocicletă, bicicletă; **er fährt einen tollen** ~ conduce o mașină (sau motocicletă) tare, grozavă.
Schlitten|antrieb, *-(e)s, -e, m. (maș.)* acționare a căruciorului.
Schlittenbahn, *-en, f.* drum, pârtie, pistă de sanie, de săniuță; **es wird bald** ~ **geben** se va putea merge în curând cu sania.
Schlittenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* talpă a saniei.
Schlittenbewegung, *-en, f. (tehn.)* mișcare a căruciorului, a săniuței.
Schlittenbremse, *-n, f. (maș., ferov.)* frână de sanie.
Schlittenfahrer, *-s, -, m.* persoană care merge cu sania; persoană care conduce sania.
Schlittenfahrt, *-en, f.* **1.** plimbare cu sania. **2.** săniuș.
Schlittenführung, *-en, f. (tehn.)* ghidaj al căruciorului, al saniei.
Schlittenge|spann, *-(e)s, -e, n.* animale de tracțiune înhămate la sanie.
Schlittenhund, *-(e)s, -e, m.* câine de sanie.
Schlittenkolben, *-s, -, m. (tehn.)* piston cu patină.
Schlittenkufe, *-n, f.* talpă, tălpic de sanie.
Schlittenpartie, *-n, f.* v. Schlittenfahrt **(1).**
Schlittenpferd, *-(e)s, -e, n.* cal de sanie.
Schlittensäge, *-n, f. (tehn.)* ferăstrău volant pe cărucior.
Schlittenwetter, *-s, n. sg.* vreme de săniuș.
Schlitterbahn, *-en, f.* **1.** pârtie (de zăpadă); ghețuș. **2.** tobogan.
schlittern, *schlitterte, geschlittert, vb. (h) intr.* **1.** a se da pe gheață, pe ghețuș, pe derdeluș; a patina. **2.** a aluneca pe gheață. **3.** *(fig.)* a ajunge, a aluneca (într-o situație neplăcută).
schlittschen, *schlittschte, geschlittscht (du, er schlittscht) vb. (h) intr. (reg.)* v. schlittern **(1).**
Schlittschuh, *-(e)s, -e, m.* patină; ~ **laufen** sau **fahren** a patina.
Schlittschuhbahn, *-en, f.* patinoar.
Schlittschuhlaufen, *-s, n. sg.* patinaj, patinat.
Schlittschuhläufer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* patinator(-oare).
Schlittschuhschritt, *-(e)s, -e, m. (sport)* pas de patinaj.
Schlittschuhsegeln, *-s, n. sg. (sport)* patinaj cu vele.
Schlitz, *-es, -e, m.* **1.** despicătură, tăietură, fantă, crestătură (lungă și îngustă). **2.** șliț (la rochii, haine). **3.** *(vulg.)* vagin. **4.** *(constr.)* rost, crestătură; șanț. **5.** *(inform.)* fantă, orificiu (pentru dischetă).
Schlitz|antenne, *-n, f. (tv.)* antenă-fantă.
Schlitz|ärmel, *-s, -, m.* mânecă despicată.
Schlitz|auge, *-s, -n, n.* **1.** ochi oblic, ochi de chinez. **2.** persoană cu ochi oblici; asiatic.
schlitz|äugig *adj.* cu ochii oblici, chinezești.
Schlitzblende, *-n, f. (fot.)* diafragmă cu fantă.
schlitzen, *schlitzte, geschlitzt (du, er schlitzt), vb.* **I.** *tr. (h)* a despica, a spinteca; a cresta (în lung). **II.** *intr. (s)* a se cresta, a se despica.
Schlitzfenster, *-s, -, n.* vizetă, fereastră îngustă, crăpătură în zid.
Schlitzflügel, *-s, -, m. (av.)* aripă cu fantă, cu volet.
schlitzförmig *adj.* în formă de tăietură, de crăpătură, de fantă, de despicătură.
Schlitzfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză pentru canale.
schlitzig *adj.* despicat, crăpat, tăiat, spintecat; cu șliț, cu fantă.
Schlitzkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap crestat.
Schlitzkranz, *-es, -kränze, m. (tehn.)* coroană cu crestătură.
Schlitzmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de canelat, de despicat.
Schlitzmesser, *-s, -, n.* lanțetă, bisturiu.
Schlitz|ohr, *-(e)s, -en, n.* **1.** ureche despicată. **2.** *(fig.)* șmecher; escroc, șarlatan.
schlitz|ohrig *adj.* **1.** cu ureche despicată. **2.** *(fig.)* de șmecher, de șarlatan.
Schlitzrock, *-(e)s, -röcke, m.* **1.** rochie despicată, cu șliț. **2.** *(reg.)* haină cu șliț.
Schlitzscharte, *-n, f.* crenel; crăpătură în zid.
Schlitzschraube, *-n, f.* șurub cu cap crestat.
Schlitzschweißung, *-en, f.* sudare a unei crăpături, a unei fisuri.
Schlitztrommel|spulmaschine, *-n, f. (text.)* depănătoare cu tambur cu canal spiral.
Schlitzverschluss, *-es, -schlüsse, m. (fot.)* obturator-perdea.
Schlohkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap cu părul alb. **2.** *(fig.)* moșneag.
schlohweiß *adj.* alb ca zăpada, ca varul, coliliu.
schloss *ind. imperf. pers.* 1 și 3 *sg.* de la schließen.
Schloss, *-es, Schlösser, n.* **1.** lacăt; **ein** ~ **vorhängen** a pune (un) lacăt; **ein** ~ **aufbrechen** a sparge un lacăt; **hinter** ~ **und Riegel** la închisoare; sub pază; **jm. ein** ~ **vor den Mund legen** (sau **hängen**) a pune cuiva lacăt la gură, a închide gura cuiva; **er hat ein** ~ **vor dem Mund** are lacăt la gură, din gura lui nu iese nimic. **2.** broască; **die Tür fällt ins** ~ ușa se închide, se trântește. **3.** *(mil., vân.)* închizător, chiulasă. **4.** castel; palat; **ein** ~ **im**

Mond sau **Schlösser in die Luft bauen** a-și face castele în Spania, a face planuri fantastice. **5.** *(inv.)* fortăreață; cetate. **6.** *(vân.)* bazin (la cerbi, căprioriori și mistreți).
Schloss|anlage, *-n, f.* complex (de clădiri al) unui castel.
schloss|artig *adj.* asemănător, în stilul unui castel.
Schloss|aufseher, *-s, -, m.* intendent al unui castel, al unui palat.
Schlossbe|amte, *-n, -n (ein Schlossbeamter), m.* funcționar la palat, la castel.
Schlossbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os iliac.
Schlossberg, *-(e)s, -e, m.* deal al cetății; deal al castelului.
Schlöss|chen, *-s, -, n. dim.* de la Schloss **(1, 2, 4).**
Schloße, *-n, f. (reg.)* bob de grindină.
schloßen, *schloßte, geschloßt (du, er schloßt), vb. (h) intr. (impers.; reg.)* a bate grindina.
Schloßenschauer, *-s, -, m. (reg.),* **Schloßenwetter**, *-s, n. sg. (reg.)* grindină.
Schlosser, *-s, -, m.* lăcătuș.
Schlosser|arbeit, *-en, f.* lucru de lăcătuș, lăcătușărie.
Schlosserbuben *pl. (cul., reg.)* prăjitură cu prune uscate.
Schlosserei, *-en, f.* **1.** (atelier de) lăcătușărie. **2.** meserie de lăcătuș.
Schlossergeselle, *-n, -n, m.* calfă de lăcătuș.
Schlosser|hammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de lăcătuș.
Schlosser|handwerk, *-(e)s, n. sg.* meserie de lăcătuș.
Schlosser|innung, *-en, f. (ist.)* corporație, breaslă a lăcătușilor.
Schlosserjunge, *-n, -n,* **Schlosserlehrling**, *-s, -e, m.* ucenic de lăcătuș.
Schlossermeister, *-s, -, m.* maistru lăcătuș.
schlossern, *schlosserte, geschlossert, vb. (h) intr.* **1.** a face lăcătușărie, a munci ca lăcătuș. **2.** *(fam.; an* cu *dat.)* a repara ceva, a lucra la ceva, a meșteri.
Schlosserwerk|statt, *-stätten,* **Schlosserwerk|stätte**, *-n, f.* atelier de lăcătuș(ărie).
Schlosserwerkzeug, *-s, -e, n.* sculă, unealtă de lăcătușărie.
Schlosserzunft, *-zünfte, f.* v. Schlosserinnung.
Schlossfeder, *-n, f.* arc, resort de broască.
Schlossflügel, *-s, -, m.* aripă de castel, de palat.
Schlossfrau, *-en, f.* castelană.
Schlossgarten, *-s, -gärten, m.* grădină, parc a(l) castelului, a(l) palatului.
Schlossge|spenst, *-(e)s, -er, n.* fantomă a castelului.
Schlossgraben, *-s, -gräben, m.* șanț al cetății, al fortăreței; șanț al castelului.
Schlosshauptmann, *-(e)s, -hauptleute, m. (ist.)* guvernator al castelului, majordom.
Schlossherr, *-(e)n, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* castelan(ă), stăpân(ă) a(l) castelului.
Schlosshof, *-(e)s, -höfe, m.* curte a castelului; curte de onoare.
Schlosshund, *-(e)s, -e, m. (în expr.)* **heulen wie ein** ~ a boci.
Schlosskapelle, *-n, f.* paraclis al castelului, al cetății.
Schlosskaplan, *-(e)s, -e, m.* capelan, preot al castelului.
Schlosskeller, *-s, -, m.* pivniță a castelului.
Schlosskirche, *-n, f.* biserică a castelului, a cetății.
Schlösslein, *-s, -, n.* v. Schlösschen.
Schloss|park, *-s, -s, m.* parc al castelului.
Schloss|platz, *-es, -plätze, m.* piață a castelului, a palatului.
Schlossriegel, *-s, -, m.* zăvor (al lacătului).
Schlossruine, *-n, f.* ruină a unui castel, a unei cetăți.
Schloss|tor, *-(e)s, -e, n.* poartă a castelului, a palatului.
Schloss|turm, *-(e)s, -türme, m.* turn, foișor al castelului, al palatului.
Schlossverwalter, *-s, -,* **Schlossvogt**, *-(e)s, -vögte, m. (ist.)* intendent al castelului, al palatului.
Schlosswache, *-n, f.* gardă a palatului, a castelului.
Schlot, *-(e)s, -e* (și *Schlöte), m.* **1.** coș (de fabrică, de vapor); horn; burlan de coș; **die ~e rauchten nicht mehr** fabricile nu mai lucrau; *(fig., fam.)* **rauchen wie ein** ~ a fuma ca un turc, ca o locomotivă. **2.** *(fam.)* om brutal, grosolan; om neserios. **3.** *(geol.)* coș vulcanic. **4.** *(mine, reg.)* gură, canal de aerisire.
Schlotbaron, *-s, -e, m. (glumeț)* magnat industrial.
Schlotfeger, *-s, -, m.* coșar, hornar.
Schlotjunker, *-s, -, m.* v. Schlotbaron.
Schlot|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* cărămidă de coșuri.
Schlotte, *-n, f.,* **Schlotte**, *-n, -n, m.* **1.** *(mine)* cavernă. **2.** canal de scurgere (la W.C.). **3.** *(bot.)* papalău *(Physalis alkekengi* L.). **4.** *(bot.)* tulpină-furtun (goală în interior). **5.** *(reg.)* haină, bluză de lucru. **6.** *(reg.)* cămașă de noapte (pentru femei).
Schlottenzwiebel, *-n, f.* v. Schalotte.
Schlotter[1], *-s, -, m. (reg.)* **1.** *sg.* tremur, tremurat. **2.** reziduuri de la extragerea sării prin fierbere. **3.** coș de ciuruit.
Schlotter[2], *-n, f. (reg.)* **1.** susetă. **2.** hârâitoare (jucărie pentru copii). **3.** lapte prins, covăsit.
Schlotter|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* varietate de măr *(Malus pumila* var. *domestica).*
Schlottergang, *-(e)s, m. sg.* umblet deșelat, bălăbănit.
Schlotter|hose, *-n, f. (glumeț)* pantaloni prea largi.
schlott(e)rig *adj.* **1.** tremurat, clătinat; **ein ~er Gang** mers bălăbănit, bâțâit. **2.** *(despre haine)* prea larg, lălâu. **3.** *(fam.)* neglijent, șleampăt.
Schlottermilch *f. sg. (reg.)* lapte prins; lapte bătut.
schlottern, *schlotterte, schlottert, vb. (h) intr.* **1.** a tremura, a bâțâi, a se bălăbăni; **die Knie schlotterten ihm vor Angst** îi tremurau genunchii de frică; **die Glieder ~ vor Kälte** tremură din tot corpul de frig. **2.** *(despre haine)* a atârna, a flutura; **die Kleider schlotterten um seinen Leib** hainele atârnau pe el (de slab ce era). **3.** *(reg.)* a petrece la botez.
schlottrig *adj.* v. schlotterig.
Schlucht, *-en, f.* **1.** prăpastie; râpă; **in eine ~ fallen** a cădea într-o prăpastie. **2.** *(reg.)* văgăună, gaură, ascunziș.
schluchtig *adj.* prăpăstios, cu râpe.
schluchzen, *schluchzte, geschluchzt (du, er schluchzt) vb. (h) intr.* **1.** a plânge cu suspine, cu sughițuri; *(fig.)* **die Geigen** ~ viorile plâng, cântă o melodie tristă. **2.** *(reg.)* a sughița.
Schluchzer, *-s, -, m.* **1.** suspin. **2.** *(reg.)* sughiț.
Schluck, *-(e)s, -e* (și *Schlücke), m.* **1.** înghițitură; dușcă; **auf einen** ~ dintr-o dată, dintr-o sorbitură; **einen ~ tun** a trage o dușcă; **ein guter** ~ o dușcă zdravănă. **2.** *(reg.)* băutură; **das war ein guter ~!** bună băuturica! **los, gehen wir auf einen ~!** hai la un pahar! **3.** *(reg.)* gâtlej.
Schluck|auf, *-s, m. sg.* sughiț; **den ~ haben** a sughița.
Schluckbeschwerden *pl.* dificultate la înghițit; disfagie.
Schlückchen, *-s, -, n. dim.* de la Schluck **(1, 2).**
schlucken, *schluckte, geschluckt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înghiți; **die Arznei** ~ a înghiți medicamentul; **Staub** ~ a înghiți praf; *(fig., fam.)* **er hat viel ~ müssen** a avut multe de înghițit; **diese Sache schluckt viel Geld** treaba asta e foarte costisitoare, mănâncă banii cu lingura; **er schluckt seinen Zorn** își stăpânește mânia. **2.** *(fam.)* a bea (băuturi alcoolice); **schnell ein paar Bierchen** ~ a bea repede câteva beri. **3.** *(fam.)* a crede; **sie hat seine Geschichte** ~ ea i-a crezut povestea. **II.** *intr.* **1.** *(an* cu *dat.)* a înghiți cu greu, a se căzni să înghită. **2.** a sughița.
Schlucken, *-s, m. sg.* v. Schluckauf.
Schlucker, *-s, -, m.* **1.** v. Schluckauf; **den ~ haben** a sughița. **2.** *(fam.; în expr.)* **ein armer** ~ un coate-goale, un nenorocit. **3.** nume al mai multor păsări.
schlückern, *schlückerte, geschlückert, vb. (h) tr. (reg.)* a înghiți; a sorbi; a bea.
Schluck|impfung, *-en, f.* vaccin pe cale bucală.
Schlücklein, *-s, -, m.* v. Schlückchen.
Schluckloch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** loc în care dispare o apă curgătoare. **2.** *(mine)* orificiu de aspirație.
schlucksen, *schluckste, geschluckst (du, er schluckst), vb. (h) intr.* v. schluchzen **(2).**
Schluck|specht, *-(e)s, -e, m. (fam.)* persoană căreia îi place să bea băuturi alcoolice.
Schluck|störung, *-en, f.* v. Schluckbeschwerden.
Schluckung, *-en, f.* înghițire; absorbție.
schluckweise *adv.* înghițitură cu înghițitură, câte o înghițitură; **den Wein nur ~ trinken** a bea doar câte o înghițitură din vin.
Schluder|arbeit, Schluderei, *-en, f.* muncă, lucru, treabă de mântuială.
Schluderer, *-s, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană neglijentă, delăsătoare.
schluderig *adj* **1.** neglijent, de mântuială; de proastă calitate, prost; *(fam.)* **sie ist immer so ~ angezogen** umblă îmbrăcată neglijent, dezordonat; **~e Ware** marfă de proastă calitate. **2.** *(reg.)* vâscos.
Schluderjan, *-s, -e, m. (fam.)* v. Schluderer.
schludern, *schluderte, geschludert, vb. (h) intr.* **1.** a lucra prost, de mântuială. **2.** *(reg.)* a trage la măsea. **3.** *(reg.)* a tremura, a se clătina, a se bălăbăni. **4.** *(reg.)* a trăncăni, a flecări, a bârfi.
Schluderwirtschaft, *-en, f.* gospodărie neglijentă, delăsătoare.
Schludrian, *-s, -e, m. (fam.)* v. Schluderer.
schludrig *adj.* v. schluderig.
schluff *adj. (reg.)* leneș.
Schluff, *-(e)s, -e* (și *Schlüffe), m.* **1.** *(reg.)* ascunziș, ascunzătoare. **2.** nămol, mâl; nisip aluvionar; șluf. **3.** argilă de olărie. **4.** *(reg.)* manșon. **5.** *(reg.)* înveliș, coajă, piele, pieliță. **6.** *(reg.)* v. Schlucht.
Schlüffel, *-s, -, m. (reg.)* ștrengar, obraznic.
Schluft, *Schlüfte, f. (reg.)* **1.** ascunziș. **2.** v. Schlucht.
schlug *ind. imperf. pers.* I și a 3-a *sg.* de la schlagen.
Schlummer, *-s, m. sg.* somn ușor, moțăială, ațipeală.
Schlummerkissen, *-s, -,* n. perniță, puișor.
Schlummerlied, *-(e)s, -er, n.* cântec de leagăn.
schlummerlos *adj.* fără somn, fără odihnă; **eine ~e Nacht** o noapte de insomnie, de nesomn.
schlummern, *schlummerte, geschlummert, vb. (h) intr.* **1.** a dormi ușor, a moțăi, a dormita, a somnola; *(fig.)* **er schlummert im Grabe** zace în mormânt; doarme somnul de veci. **2.** a sta nedescoperit; **das Geheimnis schlummerte dort jahrelang** taina a stat acolo nedescoperită ani de zile.
schlummernd I. *part. prez.* de la schlummern. **II.** *adj.* latent; **~e Fähigkeiten** calități, facultăți, aptitudini latente, ascunse.
Schlummer|rolle, *-n, f.* pernă în formă de sul.
Schlummer|stunde, *-n, f.* oră de odihnă, pui de somn.
Schlump, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** întâmplare, hazard, noroc orb; **auf dem ~** pe loc. **2.** haină proastă, zdreanță. **3.** *(mar.)* navă cu un singur catarg.
Schlumpe, *-n, f. (reg.)* v. Schlampe **(1).**
schlumpen[1], *schlumpte, geschlumpt, vb. (h)* **I.** *intr. (reg.)* **1.** a munci dezordonat, a lucra de mântuială. **2.** a se îmbrăca neglijent, a umbla neglijent, dezordonat. **3.** a atârna; a se bălăbăni. **4.** a merge târându-și picioarele. **5.** *(unipers.)* a reuși, a ieși (printr-o întâmplare). **II.** *tr.* **1.** *(text.)* a pieptăna, a dărăci (lână). **2.** *(reg.)* a bate.
schlumpen[2], *schlumpte, geschlumpt, vb. (h) intr. (vân., reg.)* a trage prost, a nimeri numai din întâmplare.
Schlumper, *-s, -, m. (reg.)* **1.** persoană neglijentă, dezordonată, om șleampăt. **2.** trenă. **3.** dungă, margine murdară (la trenă). **4.** *(text.)* pieptănător. **5.** *(glumeț)* sveter, pulover. **6.** basma, șal. **7.** capot, halat.
schlumperig *adj. (reg.)* **1.** neglijent, dezordonat; murdar, șleampăt. **2.** atârnat, spânzurat; bălăbănit.
Schlumpf, *-(e)s, Schlümpfe, m.* **1.** *(reg., fam.)* derbedeu. **2.** pitic (în anumite filme de desene animate).
schlumpig, schlumprig *adj.* v. schlumperig.
Schlumps, *-es, -e, m.* v. Schlumper **(1).**
schlumps, schlumpsweise *adv.* întâmplător, din întâmplare.
Schlump|schuss, *-es, -schüsse, n. (reg., glumeț)* nimereală (faptul de a nimeri întâmplător ținta).
Schlums, *-es, -e, m. (fam.)* derbedeu, golan.
Schlund, *-(e)s, Schlünde, m.* **1.** gâtlej; *(fig.)* **er jagt sein Geld durch den** ~ își bea banii, își toarnă banii pe gât **2.** prăpastie, abis. **3.** gură, deschidere, intrare (a unei văi înguste, a unei peșteri etc.).
Schlundkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (anat.)* faringe.
Schlundkopf|entzündung, *-en, f. (med.)* faringită.
Schlundkopf|operation, *-en, f. (med.)* operație la nivelul faringelui.
Schlundröhre, *-n, f. (anat.)* esofag.
Schlundschuppe, *-n, f. (bot.)* scoamă (din interiorul gâtului corolei la *Boraginaceae).*
Schlundzahn, *-(e)s, -zähne, m. (iht.)* dinte în gâtlej.
schlunen, *schlunte, geschlunt, vb. (h) intr. (reg.)* v. schlummern.

schlunkern, *schlunkerte, geschlunkert, vb. (h) tr.* și *intr. (reg.)* v. schlenkern.
Schlunze, *-n, f. (reg.)* **1.** v. Schlampe **(1)**. **2.** supă din făină de secară.
schlunzig *adj. (reg.)* dezordonat, neglijent, șleampăt.
Schlup, *-en, f. (mar.)* navă cu un singur catarg (pentru transport de mărfuri sau pescuit).
Schlupf, *-(e)s, Schlüpfe, m.* **1.** *(av.)* glisaj, alunecare; *(electr.)* patinare. **2.** *(reg.)* ascunzătoare, ascunziș. **3.** *(reg.)* trecătoare secretă. **4.** *(reg.)* manșon. **5.** *(reg.)* laț, ochi, fundă.
Schlupfbeinkleid, *-(e)s, -er, n.* chiloți.
Schlupfe, *-n, f. (reg.)* v. Schlupf **(2, 5)**.
schlupfen, *schlupfte, geschlupft, vb. (s) intr. (austr., elv., reg., înv.)* v. schlüpfen.
schlüpfen, *schlüpfte, geschlüpft, vb. (s) intr.* **1.** a se strecura, a se furișa; *(fig.)* **er ist mir durch die Finger geschlüpft** mi-a scăpat printre degete; **aus der Hand** ~ a scăpa din mână; **das Küken schlüpfte aus dem Ei** puiul a ieșit din găoace; **ein unbedachtes Wort schlüpfte ihm aus dem Mund** i-a scăpat un cuvânt nechibzuit; **in die Rolle eines anderen** ~ a intra în pielea cuiva. **2.** *(in cu ac.)* a îmbrăca; **sie schlüpfte in den Mantel** și-a îmbrăcat paltonul, și-a pus paltonul pe ea.
Schlüpfer, *-s, -, m.* **1.** pulover, sveter. **2.** raglan, palton larg bărbătesc. **3.** chiloți (de damă) **4.** manșon. **5.** mănușă (fără degete).
schlüpferig *adj.* v. schlüpfrig.
Schlupfhafen, *-s, -häfen, m. (mar.)* port de refugiu.
Schlupfhös|chen, *-s, -, n.*, **Schlupfhose**, *-n, f.* chiloți, slip.
Schlupfjacke, *-n, f.* pulover, sveter.
Schlupfloch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** gaură, vizuină; ascunzătoare. **2.** *(fig.)* v. Schlupfwinkel. **3.** urdiniș (la stup). **4.** *(maș.)* gură de vizitare.
Schlupf|pforte, *-n, f.* poartă secretă, ascunsă (în zidurile cetăților sau ale orașelor).
schlüpfrig *adj.* **1.** lunecos; **der Weg ist** ~ drumul e lunecos, ud. **2.** *(fig.)* cu două înțelesuri, echivoc; **eine ~e Geschichte** o poveste obscenă, ambiguă; **ein ~er Witz** o glumă obscenă. **3.** delicat, dificil; **wir waren in einer ~en Lage** eram într-o situație delicată, dificilă.
Schlüpfrigkeit, *-en, f.* obscenitate.
Schlupf|stiefel, *-s, -, m.* cizmă cu carâmbul larg.
Schlüpfung *f. sg.* alunecare, glisaj.
Schlupfwespe, *-n, f. (entom.)* viespe parazită din familia *Ichneumonidelor.*
Schlupfwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* rezistență la alunecare.
Schlupfwinkel, *-s, -, m.* ascunzătoare; refugiu, adăpost; **bei seiner Freundin fand er einen** ~ a găsit un refugiu, o ascunzătoare la prietena sa.
Schlupfzahl, *-en, f.* **1.** *(electr.)* alunecare specifică. **2.** *(av.)* coeficient de alunecare.
Schluppe, *-n, f.* **1.** *(reg.)* laț; fundă. **2.** *(mar.)* șalupă.
Schlurf, *-(e)s, Schlürfe, m. (reg.)* **1.** v. Schluck. **2.** albie a gârlei. **3.** *(austr.)* fante leneș.
Schlurfe, *-n, f. (reg.)* pantof, papuc scâlciat.
schlurfen, *schlurfte, geschlurft, vb. (h* și *s) intr.* **1.** *(s) (reg.)* a umbla, a merge târând picioarele. **2.** *(h)* a târși picioarele.
schlürfen, *schlürfte, geschlürft, vb.* **I.** *(h) tr.* **1.** a sorbi; **er schlürft die Suppe** soarbe supa. **2.** a bea încet (savurând). **II.** *intr. (reg.) (h* și *s)* a umbla, a merge târșindu-și picioarele.
schlurgen, *schlurgte, geschlurgt*, **schlurken**, *schlurkte, geschlurkt*, **schlurpen**, *schlurpte, geschlurpt, vb. (h* și *s) intr.* v. schlurfen.
Schlurre, *-n, f. (reg.)* **1.** papuc. **2.** babă, babornița.
schlurren, *schlurrte, geschlurrt, vb. intr. (reg.)* **I.** *(s)* a merge târșind picioarele. **II.** *(h)* **1.** a târși picioarele. **2.** a fi neglijent, dezordonat; a lucra neglijent.
schlurrig *adj. (reg.)* neglijent, dezordonat.
Schluss, *-es, Schlüsse, m.* **1.** sfârșit; capăt, terminare, încheiere; **der ~ des Buches** finalul cărții; **am ~ des Briefes** la sfârșitul scrisorii; **zum** ~ în încheiere; în final; la sfârșit, pentru a sfârși; ~ **machen** a isprăvi; ~ **für heute** gata pentru astăzi; *(fam.)* **er wollte ~ machen** a vrut să-și ia viața; ~ **machen mit ihrem Freund** a se despărți de prietenul ei; *(mit)* a pune capăt unui lucru; *(fam.)* **ich habe mit ihr ~ gemacht** am terminat cu ea, am rupt relațiile cu ea; **nun ist aber ~!** gata acum! acu s-a terminat; **er bringt es zum** ~ o isprăvește, o termină. **2.** închidere (etanșă); **die Fenster haben guten** ~ ferestrele se închid bine; **der Reiter hat guten** ~ călărețul ține pulpele bine lipite. **3.** concluzie; **Schlüsse ziehen** a trage concluzii; **er kam zum ~, dass...** a ajuns la concluzia că...; **4.** *(înv., reg.)* decizie; hotărâre; încheiere; **einen ~ fassen** a lua o hotărâre; **ich bin zu keinem ~ gekommen** încă nu m-am hotărât. **5.** *(reg.)* talie. **6.** *(muz.)* cadență. **7.** *(electr.)* scurtcircuit.
Schluss|abrechnung, *-en, f. (ec.)* **1.** calcule, reglementări finale. **2.** lichidare a conturilor.
Schluss|ab|stimmung, *-en, f.* vot final.
Schluss|akkord, *-(e)s, -e, m. (muz.)* acord final.
Schluss|akt, *-(e)s, -e, m. (teatru.)* act final; *(fig.)* **das war der ~ der Veranstaltung** acesta a fost finalul (ceremoniei).
Schluss|an|sprache, *-n, f.* cuvânt de încheiere.
Schluss|antrag, *-(e)s, -träge, m.* propunere de închidere (a discuției).
Schlussbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă de capăt; jug.
Schlussband, *-(e)s, -bände, m.* ultim volum, volum de încheiere.
Schlussbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* cap femural.
Schlussbemerkung, *-en, f.* observație finală; **seine ~ ist sehr wichtig** remarca, observația sa de la sfârșit e foarte importantă.
Schlussberechnung, *-en., f.* socoteală finală, lichidare a conturilor.
Schlussbericht, *-(e)s, -e, m.* raport final.
Schlussbilanz, *-en, f. (com.)* bilanț final.
Schlussbild, *-(e)s, -er, n. (teatru)* scenă finală.
Schlussbolzen, *-s, -, m. (maș.)* bolț de cuplare; știft de zăvorâre; bulon (de legare a capetelor unui lanț articulat).
Schlussbremse, *-n, f. (ferov.)* frână finală (la ultimul vagon al unui tren).
Schlussbrief, *-(e)s, -e, m. (com.)* scrisoare de încheiere.
Schluss|chor [-ko:ɐ], *-(e)s, -chöre, m. (muzică)* cor final, de încheiere (operă).
Schlussdrei|eck, *-(e)s, -e, n. (sport)* triunghi de apărare.
Schlüssel, *-s, -, m.* **1.** cheie; **der ~ der Wohnung** cheia de la locuință; **den ~ der Stadt übergeben** a preda cheile orașului; **der ~ steckt im Schloss** cheia e în broască; **den ~ abziehen** a scoate cheia din broască. **2.** cod, cifru. **3.** *(tehn.)* cheie; **französischer** ~ cheie franceză; **loser** ~ cheie liberă. **4.** cheie, explicație; **er hat den ~ für sein Verhalten gefunden** a descoperit motivul purtării lui; **das ist der ~ zum Verständnis des Textes** aceasta este cheia pentru a înțelege textul.
Schlüsselbart, *-(e)s, -bärte, m.* floare, barbă a cheii.
Schlüsselbegriff, *-(e)s, -e, m.* cuvânt, concept-cheie.
Schlüsselbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* claviculă; **er hat das ~ gebrochen** și-a rupt clavicula.
Schlüsselbeinbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* fractură de claviculă.
Schlüsselbetrieb, *-(e)s, -e, m. (ec.)* întreprindere-cheie.
Schlüsselblech, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* șild.
Schlüsselblume, *-n, f. (bot.)* ciuboțica-cucului *(Primula veris* L.); **hohe** ~ ciuboțică înaltă; **stengellose** ~ ciuboțică fără cotor; **blaue** ~ primulă medicinală.
Schlüsselbolzen, *-s, -, m.* tijă a cheii.
Schlüsselbrett, *-(e)s, -er, n.* tablou, panou pentru chei.
Schlüsselbund, *-(e)s, -e, n.* (și *m.)* legătură, mănunchi de chei.
Schlüsselchen, Schlüsselein, *-s, -, n. (dim.* de la Schlüssel) cheiță.
Schlüssel|erlebnis, *-ses, -se, n. (psih.)* eveniment-cheie.
Schlüssel|erzählung, *-en, f. (lit.)* povestire cu cheie, povestire cu tâlc.
Schlüsselfeile, *-n, f.* pilă de chei.
schlüsselfertig *adj. (despre case nou construite)* complet gata; **das Haus ist** ~ casa e gata la cheie.
Schlüsselfigur, *-en, f.* figură-cheie, personaj-cheie.
Schlüsselfrage, *-n, f.* întrebare-cheie.
Schlüsselgewalt *f. sg.* **1.** *(bis. cat.)* putere spirituală supremă (conferită lui Petru și prin el papilor). **2.** *(jur.)* putere juridică pe care o are gospodina în interiorul gospodăriei ei.
Schlüsselhaken, *-s, -, m.* cârlig de agățat cheile.
Schlüsselhalter, *-s, -, m.* inel, toc de chei.
Schlüssel|industrie, *-n, f.* industrie-pivot.
Schlüsselkennziffer, *-n, f.* indice-cheie.
Schlüsselkind, *-(e)s, -er, n.* copil cu cheie legată de gât (a cărui mamă este în câmpul muncii); copil lăsat de capul lui.
Schlüssel|loch, *-(e)s, -löcher, n.* gaură a cheii.
schlüsseln, *schlüsselte, geschlüsselt (ich schlüss(e)le), vb. (h) tr.* a împărți, a stabili după anumite norme.
Schlüsselposition, *-en, f.* poziție-cheie.
Schlüsselproblem, *-s, -e, n.* problemă-cheie.
Schlüsselreiz, *-es, -e, m. (psih., biol.)* stimulent-cheie.
Schlüsselring, *-(e)s, -e, m.* inel de chei, portchei.
Schlüsselrolle, *-n, f.* rol principal, rol-cheie.
Schlüsselroman, *-s, -e, m. (lit.)* roman cu cheie.
Schlüssel|stellung, *-en, f.* v. Schlüsselposition.
Schlüssel|übergabe, *-n, f.* înmânare a cheilor (noilor locatari).
Schlüsselung, *-en, f.* codificare.
Schlüsselweite, *-n, f. (tehn.)* deschidere a cheilor fixe.
Schlüsselwert, *-es, -e, n.* valoare-cheie.
Schlüsselwort, *-(e)s, -wörter, n.* cheie a cifrului, cuvânt-cheie.
Schlüsselzahl, *-en, f.* indicativ, număr-cheie; coeficient de repartizare.
Schluss|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultat final, definitiv.
Schluss|erklärung, *-en, f.* explicație, declarație (oficială) finală.
Schlussfall, *-(e)s, -fälle, m. (muz.)* cadență finală.
Schlussfeier, *-n, f.* festivitate de încheiere; **die ~ der Schule** festivitatea de închidere a anului școlar.
schlussfolgern, *schlussfolgerte, geschlussfolgert, vb. (h) intr.* și *tr.* a deduce; a conchide, a trage concluzia; **daraus lässt sich ~, dass...** de aici se poate trage concluzia că...
schlussfolgernd *adv.* deductiv, pe cale de deducție; conchizând.
Schlussfolgerung, *-en, f.* deducție; concluzie; **die notwendigen ~ en ziehen** a trage concluziile necesare, care se impun; a suporta consecințele.
Schlussform, *-en, f. (log.)* formă de silogism.
Schlussformel, *-n, f.* formulă de încheiere (la scrisori, discursuri etc.).
Schlussgebet, *-(e)s, -e, n.* rugăciune de încheiere.
schlussgerecht *adj.* concludent, logic.
Schlussgesang, *-(e)s, sänge, m. (muz.)* final, cântec de încheiere.
Schlussgriff, *-(e)s, -e, m. (sport)* priză finală, decisivă.
schlüssig *adj.* **1.** hotărât; **(sich** *(dat.)***)** ~ **werden** a se hotărî, a se decide; **ich wurde mir über den Fall** ~ m-am decis în ceea ce privește cazul acesta. **2.** concludent logic; **seine Beweisführung ist nicht** ~ argumentația sa nu e concludentă; **eine ~e Folgerung** o deducție, o consecință logică.
Schlüssigkeit, *-en, f.* concludență, logică.
Schlusskadenz, *-en, f. (muz.)* cadență (finală).
Schlusskapitel, *-s, -, n.* ultim capitol.
Schlusskeil, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* pană concavă.
Schlusskette, *-n, f. (log.)* sorit.
Schlusskommuniqué [-mYnike:], *-s, -s, n.* comunicat final.
Schlusskundgebung, *-en, f.* miting, demonstrație de încheiere.
Schlusskurs, *-es, -e, m. (fin.)* curs la închiderea bursei.
Schlussläufer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (sport)* ultim(ă) alergător(-oare) la probe de ștafetă.
Schlussleuchte, *-n, f.* v. Schlusslicht **(1)**.
Schlusslicht, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(tehn., auto.)* lumină roșie de la spate; lampă de stop. **2.** *(fig., fam.)* ultimul într-un rând, într-o coloană; cel mai prost dintr-o colectivitate.
Schlusslinie [-niə], *-n, f.* linie de încheiere (a unui capitol tipărit).
Schlussmann, *-(e)s, -männer, m. (sport, mil.)* încheietor (de șir, de echipă, de grup, de pluton etc.); *(sport)* v. Schlussläufer.
Schlussnote, *-n, f. (com.)* notă finală, borderou final.
Schlussnotierung, *-en, f. (bursă)* cotare la închidere.
Schluss|pfiff, *-(e)s, -e, m. (sport)* fluier final (al arbitrului).
Schluss|phase, *-n, f.* fază finală.
Schluss|probe, *-n, f.* probă finală, ultimă probă.
Schluss|protokoll, *-s, -e, n.* proces-verbal de încheiere.

Schlussprüfung, *-en, f.* examen final, de încheiere; examen de sfârşit de an.
Schluss|punkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** punct final, punct de încheiere; **den ~ setzen** a pune punctul final, a termina. **2.** punct (semn de punctuaţie).
Schlussrechnung, *-en, f.* **1.** *(com.)* bilanţ, încheiere (de socoteli). **2.** *(mat.)* regula de trei.
schlussrecht *adj.* concludent, logic.
Schlussrede, *-n, f.* **1.** discurs de încheiere, final. **2.** epilog.
Schlussregel, *-n, f. (log.)* regulă de deducţie, de tragere a concluziilor.
Schlussreihe, *-n, f.* **1.** *(tipogr.)* ultimul rând (al unei pagini). **2.** *(text.)* rând final.
Schlussreim, *-(e)s, -e, m.* rimă finală.
Schlussresultat, *-(e)s, -e, n.* rezultat final.
schlussrichtig *adj.* v. schlussrecht.
Schlussrunde, *-n, f. (box* şi *fig.)* ultim rund; ultima rundă; tur final.
Schluss|säge, *-n, f. (tehn.)* ferăstrău de mână; ferăstrău cu cadru pătrat.
Schluss|satz, *-es, -sätze, m.* **1.** *(gram.)* propoziţie de încheiere. **2.** *(muz.)* final, parte finală. **3.** *(log.)* concluzie (finală). **4.** clauză finală.
Schluss|schein, *-(e)s, -e, m.* v. Schlussnote.
Schluss|signal, *-s, -e, n.* v. Schlusszeichen.
Schluss|sitzung, *-en, f.* şedinţă de închidere.
Schluss|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (sport)* săritură de coborâre.
Schluss|stand, *-es, -stände, m. (gimn.)* v. Schlussstellung.
Schluss|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* cheie de boltă; *(fig.)* încununare.
Schluss|stellung, *-en, f. (sport)* poziţie finală.
Schluss|strich, *(e)s, -e, m.* linie de încheiere, punct final; **den ~ unter eine Sache setzen (**sau **ziehen)** a isprăvi cu ceva, a pune capăt unui lucru, a termina cu o chestiune.
Schluss|szene, *-n, f.* scenă finală.
Schluss|teil, *-(e)s, -e, m.* parte finală.
Schluss|termin, *-s, -e, m.* termen ultim.
Schluss|urteil, *-s, -e, n.* sentinţă definitivă.
Schlussver|an|staltung, *-en, f.* manifestare, festivitate de încheiere.
Schlussver|handlung, *-en, f. (jur., pol.)* dezbatere finală; tratative finale.
Schlussverkauf, *-(e)s, -käufe, m. (com.)* vânzare la sfârşit de sezon; soldare.
Schlussvers [-fɛɐs], *-es, -e, m. (metr.)* ultim vers.
Schlussvignette [-vl'njɛtə], *-n, f. (tipogr.)* finală, ornament de închidere (a unei pagini, a unui capitol).
Schlussvor|stellung, *-en, f.* reprezentaţie finală, ultimă reprezentaţie.
schlusswidrig *adj.* nelogic, inconsecvent.
Schlusswort, *-(e)s, -e, n.* **1.** cuvânt de închidere; **das ~ sprechen** a rosti cuvântul de închidere. 2. concluzie; rezumat.
Schlusszahlung, *-en, f.* plată a ultimei rate.
Schlusszeichen, *-s, -, n.* **1.** semn, semnal de sfârşit, de încheiere. **2.** *(mil.)* semnal de încetare (a focului, a manevrelor). **3.** *(tel., radio.)* semnal de închidere; **das ~ geben a)** a anunţa încetarea convorbirii, a întrerupe comunicaţia; **b)** a da semnalul de închidere a emisiunii.
Schlusszeile, *-n, f.* v. Schlussreihe **(1).**
Schlusszettel, *-s, -, m.* v. Schlussnote.
Schlussziegel, *-s, -, m. (constr.)* cărămidă de margine, de colţ, cărămidă de închidere.
Schlute, Schlutte, *-n, f. (reg.; elv.)* **1.** halat; bluză de lucru. **2.** cămaşă de noapte. **3.** *(bot.)* păpălău *(Physalis alkekengi).*
Schmach *f. sg.* ruşine; ocară; umilinţă; dezonoare; **~ und Schande** ocară şi ruşine; **das ist eine wahre ~** e o adevărată ruşine; **jm. alle ~ antun** a batjocori pe cineva în fel şi chip; **er wurde die ~ seiner Eltern** a devenit ruşinea părinţilor; **er vergilt ihnen ihre ~** le răsplăteşte batjocura suferită de ei.
schmachbedeckt, **schmachbeladen** *adj.* dezonorat, batjocorit, de ocară, de ruşine.
Schmachfriede(n), *-(n)s, m. sg.* pace ruşinoasă.
schmachten, *schmachtete, geschmachtet (du schmachtest, er schmachtet), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a suferi, a se topi (de…); **im Gefängnis ~** a putrezi în închisoare; **er schmachtet vor Hunger (vor Durst, vor Hitze)** suferă de foame (de sete, de arşiţă). **2.** *(nach)* a tânji (după ceva), a dori (ceva), a râvni (la ceva), a duce dorul, a se topi de dorul cuiva (sau al unui lucru). **II.** *tr. (mar.)* v. schmarten.
schmachtend I. *part. prez.* de la schmachten. **II.** *adj.* plin de dor, galeş; **er hat ihr ~e Blicke zugeworfen** i-a aruncat priviri galeşe.
Schmachter, *-s, -, m.* **1.** hămesit, lihnit, nemâncat. **2.** *(iron.)* îndrăgostit sentimental, romanţios.
Schmachtfetzen, *-s, -, m. (iron.)* **1.** cântec sentimental, romanţă sentimentală, de inimă albastră. **2.** v. Schmachter **(2).**
schmächtig *adj.* **1.** slab, firav, subţirel; uscăţiv; puţintel (la trup). **2.** *(reg.)* slăbit de foame, hămesit, nemâncat, lihnit.
Schmächtigkeit *f. sg.* slăbiciune.
Schmachtkorn, *-(e)s, -körner, n. (agr.)* grâne pipernicite.
Schmachtlappen, *-s, -, m. (fam.)* v. Schmachter **(2).**
Schmachtlocke, *-n, f.* **1.** *(iron.)* cârlionţ (pe frunte). **2.** *(iron.)* femeie care se îndrăgosteşte uşor.
Schmachtriemen, *-s, m. sg. (fam.; în expr.)* **den ~ enger schnallen** a strânge cureaua, a flămânzi.
schmachvoll *adj.* ruşinos, infam, infamant, de ocară; dezonorant; **eine ~e Niederlage** o înfrângere dezonorantă, ruşinoasă.
Schmack[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** *sg. (înv.)* gust, iz. **2.** *(bot., pop.)* scumpie, oţetar *(Rhus continus).*
Schmack[2], *-en,* **Schmacke**, *-n, f. (reg.)* vas de pescari, şaică.
schmackbar *adj. (elv.)* v. schmackhaft.
schmacken, *schmackte, geschmackt, vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* a arunca. **II.** *intr.* **1.** a plescăi (din gură). **2.** a gusta.
Schmackes *pl. (reg.)* bătăi, lovituri; **mit ~** cu forţă, cu putere.
schmackhaft *adj.* gustos; delicios; **~ zubereitet** gătit, pregătit, preparat bine, gustos; *(fig.)* **jm. etwas ~ machen** a face pe cineva să prindă gustul (de ceva).
Schmackhaftigkeit *f. sg.* savoare, gust bun.
schmackig *adj.* v. schmackhaft.
Schmad, *-en, f. (reg.)* botez.
Schmadde, *-n, f.*, **Schmadder**, *-s, m. sg. (reg.)* **1.** mocirlă. **2.** mucar, mucarniţă.
schmaddern, *schmadderte, geschmaddert, vb. (h) intr.* şi *tr. (fam., reg.)* **1.** a murdări, a mâzgăli, a mânji. **2.** a risipi. **3.** a mitui. **4.** a fi lapoviţă.
schmaden, *schmadete, geschmadet (du schmadest, er schmadet), vb. (h) tr. (reg.)* a (se) boteza.
Schmäh, *-s, -(s), m. (austr., fam.)* **1.** truc, artificiu. **2.** neadevăr, păcăleală; **jn. am ~ halten** a înşela, a păcăli pe cineva. **3.** *sg.* vorbe dulci, zicale şi glume; **Wiener ~** vorbă dulce vieneză; **~ führen** a spune vorbe dulci, a pălăvrăgi.
Schmäh|artikel, *-s, -, m.* articol insultător, jignitor, ofensator, defăimător; pamflet.
Schmähbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare injurioasă, insultătoare, jignitoare, plină de invective.
schmähen, *schmähte, geschmäht, vb.* **I.** *tr.* şi *intr. (auf, über, gegen* cu *ac.)* a insulta, a ponegri, a defăima, a vorbi de rău; a huli. **II.** *intr. (vân.)* a brăhni; **der Rehbock schmäht** căpriorul brăhneşte.
schmähend I. *part. prez.* de la schmähen. **II.** *adj.* insultător, defăimător, injurios.
Schmäher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* calomniator(-oare), persoană care ofensează, insultă, ponegreşte.
Schmäh|handel, *-s, m. sg.* calomnie, defăimare.
schmählich I. *adj.* şi *adv.* ruşinos, infam; de ocară; **ein ~es Benehmen** o purtare ruşinoasă; **er ließ mich ~ im Stich** m-a părăsit în mod ruşinos; **ich habe mich ~ getäuscht** m-am înşelat amarnic. **II.** *adv. (fam.)* foarte, îngrozitor, grozav, teribil; **es ist ~ heiß** e teribil de cald.
Schmählichkeit, *-en, f.* infamie, ruşine, batjocură.
Schmählied, *-(e)s, -er, n.* cântec injurios, de batjocură.
Schmährede, *-n, f.* **1.** cuvântare insultătoare, jignitoare; invective. **2.** hulă.
Schmähruf, *-(e)s, -e, m.* exclamaţie insultătoare, invectivă.
Schmähschrift, *-en, f.* pamflet.
Schmähsucht *f. sg.* manie de a cleveti, de a bârfi, de a defăima.
schmähsüchtig *adj.* clevetitor, bârfitor.
Schmähung, *-en, f.* injurie, ocară; hulă.
Schmähwort, *-(e)s, -e, n.* cuvânt de ocară, de defăimare, invectivă.
schmal *(schmaler, der, die, das schmalste* şi *schmäler, der, die, das schmälste) adj.* **1.** îngust; strâmt; **ein ~es Band** o panglică îngustă; **eine ~e Straße** o stradă strâmtă. **2.** subţire, slab; **ein ~es Gesicht** o faţă trasă; **eine ~e Hand** o mână subţire; **er ist ~ geworden** a slăbit, s-a subţiat. **3.** *(fig.)* sărac, sărăcăcios; slab; pe sponci; **ein ~es Einkommen** un venit mic; **~e Kost** mâncare slabă; *(adverbial; fam.)* **er wird sehr ~ gehalten** îl ţin foarte prost, rău; **da geht es ~ her** aici se trăieşte pe sponci. **4.** *(vân.)* slab. **5.** *(tipogr.)* îngustat, îngust; **~er Satz** text îngustat, zaţ îngust (la marginea unui clişeu); **~es Format** format îngust (la cărţi).
schmalbäckig *adj.* slab, tras la faţă.
Schmalbier, *-(e)s, n. sg.* bere slabă.
schmalblätt(e)rig *adj. (bot.)* cu frunze înguste.
schmalbrüstig *adj.* sfrijit, slab.
schmälen, *schmälte, geschmält, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *intr.* a ocărî, a înjura; a mustra, a dojeni, a certa; **mit jm. ~** a se certa cu cineva. **II.** *intr. (vân.; despre căprioare)* a brăhni.
schmälern, *schmälerte, geschmälert, vb. (h) tr.* **1.** a îngusta, a strâmta. **2.** (şi *fig.)* a micşora, a scădea, a diminua; **die Rechte ~** a restrânge drepturile; **js. Ehre (**sau **Ansehen) ~** a leza onoarea (sau reputaţia) cuiva.
Schmälerung, *-en, f.* **1.** îngustare, strâmtare. **2.** *(fig.)* micşorare, scădere, diminuare, restrângere, reducere; **eine ~ der Rechte** o ştirbire a drepturilor.
Schmalfilm, *-(e)s, -e, m.* film îngust.
Schmalfilmkino, *-s, -s, n.* cinematograf cu film îngust.
schmalgliedrig *adj.* cu membre subţiri, fine.
Schmalkamera, *-s, f.* aparat (fotografic) pentru film îngust.
Schmalhans, *-en, -en* (şi *-hänse), m.* calic, zgârie-brânză; *(fam.)* **dort ist ~ Küchenmeister** acolo mâncarea e pe sponci, acolo se strânge cureaua, n-au ce mânca.
Schmalheit *f. sg.* **1.** îngustime. **2.** *(fig.)* sărăcie, mizerie, strâmto(r)are.
schmalhüftig *adj.* cu şolduri înguste, subţiri.
Schmal|leder, *-s, -, n.* piele pentru feţe de încălţăminte.
schmal|lippig *adj.* cu buze subţiri.
schmalrandig *adj.* cu margini înguste, cu tiv îngust.
Schmalreh, *-(e)s, -e, n. (vân.)* căprioară tânără (până la prima împerechere).
Schmalsaat, *-en, f. (agr.)* al doilea semănat.
Schmalschnabelsittich, *-s, -e, m. (ornit.)* papagal cu cioc îngust *(Brotogerys tirica).*
Schmalschuss, *-es, -schüsse, m. (vân.)* împuşcătură în flămânzare.
Schmalseite, *-n, f.* **1.** latură mai scurtă a unei suprafeţe dreptunghiulare. **2.** parte mai subţire, îngustă. **3.** cant, muchie.
Schmal|spießer, *-s, -, m. (vân.)* suliţar, cerb tânăr cu coarne neînrămurite (până la prima împerechere).
Schmal|spinner, *-s, -, m. (entom.)* fluture din familia *Bombycidae.*
Schmal|spur *f. sg. (ferov.)* ecartament îngust.
Schmal|spur|akademiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* absolvent(ă) a(l) unui colegiu postliceal.
Schmal|spurbahn, *-en, f. (ferov.)* tren de cale ferată îngustă.
schmal|spurig *adj. (ferov.)* cu ecartament îngust, cu linie îngustă.
Schmalt, *-s, -e, m. (reg.)* smalţ, email (albastru).
Schmaltblau, *-(e)s, n. sg.*, **Schmalte**, *-n, f.* albastru regal, imperial.
schmalten, *schmaltete, geschmaltet (du schmaltest, er schmaltet), vb. (h) tr. (reg.)* a emaila, a smălţui.
Schmaltier, *-(e)s, -e, n. (vân.)* ciută tânără (care nu a fătat încă).
Schmalvieh, *-(e)s, n. sg.* vite mărunte.
schmalwüchsig *adj.* cu o construcţie subţiratică, firavă (a corpului).
Schmalz[1], *-es, n. sg.* **1.** untură (mai ales de porc şi de gâscă); **mit ~ braten** a prăji în untură; *(fig.)* **eine Rede ohne Salz und ~** un discurs plicticos, anost, searbăd, nesărat-nepiperat; **er sitzt im ~** se scaldă în lapte şi miere. **2.** *(reg.)* unt prăjit. **3.** *(vân.)* grăsime de la viezure şi marmotă.
Schmalz[2], *-es, m. sg. (peior.)* **1.** sentimentalism; **mit viel ~ singen** a cânta, a interpreta languros; **er rezitierte mit viel ~** a recitat cu mult sentimentalism. **2.** ceva (cântec, carte, film, gest) foarte sentimental.

Schmalzbirne, *-n, f. (bot.)* pară zemoasă.
Schmalzblume, *-n, f. (bot.)* calcea-calului, calce *(Caltha palustris* L.).
Schmalzbrot, *-(e)s, -e, n.* v. Schmalzstulle.
Schmalzbutter *f. sg.* unt topit.
schmalzen, *schmalzte, geschmalzt (și geschmalzen) (du, er schmalzt) vb. (h) tr.* **1.** a opări cu untură, cu unt, cu untdelemn; a adăuga untură, ulei. **2.** *(fig.; în expr.)* **gesalzen und geschmalzen** scump, piperat.
schmälzen, *schmälzte, geschmälzt, (du, er schmälzt) vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a îmbiba (lână) cu ulei la tors. **2.** v. schmalzen **(1).**
Schmalzfleisch, *-(e)s, n. sg.* pastă de carne grasă.
Schmalzgebackene, *-n (etwas Schmalzgebackenes), n. sg. (reg., cul.)* **1.** clătită. **2.** minciunea.
schmalzig *adj.* **1.** gras, unsuros. **2.** *(fig.)* sentimental, dulceag; onctuos; **eine ~e Stimme** o voce mieroasă, dulceagă.
Schmalzkübel, *-s, -, m.* bidon, garniță de untură.
Schmalzler, *-s, m. sg. (reg.)* tabac de prizat preparat cu untură.
Schmalzpfanne, *-n, f.* tigaie.
Schmalz|stulle, *-n, f.* felie de pâine, tartină cu untură.
Schmalztolle, *-n, f. (fam., glumeț)* păr, ciuf dat cu pomadă.
Schmalztopf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală de untură.
Schmal|züngler, *-s, -, m. (zool.)* animal cu limba îngustă, subțire.
Schmankerl, *-s, -(n), n. (reg.; austr.)* **1.** cornet copt dintr-un aluat dulce și foarte subțire. **2.** (și *fig.*) delicatesă.
Schmant, *-(e)s, m. sg. (reg.)* **1.** smântână; caimac (la laptele fiert). **2.** *(reg.)* noroi, mocirlă, glod.
schmarotzen, *schmarotzte, schmarotzt (du, er schmarotzt), vb. (h) intr. (biol.)* a trăi parazitar; (și *fig.*) a trăi ca parazit pe socoteala altuia; **er schmarotzt bei mir** trăiește pe spinarea mea.
Schmarotzer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* (și *fig.*) parazit(ă).
Schmarotzerbiene, *-n, f. (entom.)* trântor *(Nomada lathburiana).*
Schmarotzerei, *-en, f.* parazitism.
schmarotzer|haft, schmarotzerisch *adj.* de parazit, parazitar.
Schmarotzerkrebs, *-es, -e, m. (zool.)* rac parazitar *(Sapphirina ovatolanceolata).*
Schmarotzerleben, *-s, n. sg.* viață de parazit, viață parazitară.
Schmarotzermilan, *-s, -e, m. (ornit.)* uligaie, gaie parazitară *(Milvus aegytius).*
Schmarotzerpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă parazită.
Schmarotzertier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* animal parazit.
Schmarotzertum, *-s, n. sg.* **1.** parazitism. **2.** paraziți.
Schmarotzerwespe, *-n, f. (entom.)* viespe parazită *(Bethylinae).*
Schmarre, *-n, f. (fam.)* cicatrice mare.
Schmarren, *-s, -, m.* **1.** un soi de prăjitură din aluat de clătite (făcută în tigaie). **2.** *(fam.)* fleac; gogoși; spanac; **er kann einen ~** nu știe nimic, știe pe dracu; **das Buch ist ein rechter ~** cartea nu valorează doi bani; **er redet einen ~** spune gogoși.
schmarrig *adj.* cu cicatrice.
schmarten, *schmartete, geschmartet (du schmartest, er schmartet), vb. (h) tr. (mar.)* a bandaja (o parâmă) pentru a (o) proteja.
Schmasche, *-n, f. (reg.)* blană fină de miel.
Schmatz, *-es, -e* (și *Schmätze), m.* **1.** sărutare zgomotoasă, pupat (zgomotos), pupic. **2.** *(elv.)* bucată de drum. **3.** *(ornit.)* nume al mai multor specii de păsări cântătoare.
Schmätzchen, *-s, -, n. (fam.)* guriță, pupic.
Schmatze, *-n, f. (reg.)* trunchi de copac; butuc.
schmatzen, *schmatzte, geschmatzt (du, er schmatzt) vb. (h) intr.* **1.** a săruta cu zgomot. **2.** a plescăi (din gură).
Schmätzer, *-s, -, m.* v. Schmatz **(3).**
Schmauch, *-(e)s, -e* (și *Schmäuche), m. (reg.)* **1.** fum gros. **2.** fum tras din pipă.
schmauchen, *schmauchte, geschmaucht, vb. (h)* **I.** *intr.* a fumega, a scoate fum. **II.** *intr.* și *tr. (fam.)* a fuma; **die Pfeife ~** a trage din pipă, din lulea. **III.** *tr. (tehn.)* a afuma, a usca la căldură (obiecte de ceramică).
schmäuchen, *schmäuchte, geschmäucht, vb. (h) tr. (reg.)* a afuma, a goni cu fum.
Schmaucher, *-s, -, m. (fam.)* mare fumător (de pipă).
Schmauchfeuer, *-s, -, n. (reg.)* foc potolit, mocnit.
Schmauch|spur, *-en, f.* urmă de praf de pușcă nears în urma unui foc de armă.
schmauken, *schmaukte, geschmaukt, vb. (h) tr. (elv.)* a mânca în taină, pe ascuns.
Schmaus, *-es, Schmäuse, m.* ospăț, banchet; **einen ~ geben** a da o masă mare, un ospăț.
Schmäus|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Schmaus) mic ospăț.
schmausen, *schmauste, geschmaust (du, er schmaust) vb. (h) intr.* a mânca bine, a se ospăta; a benchetui.
Schmauser, *-s, -, m. (fam.)* mâncău.
Schmauserei, *-en, f. (fig.)* ospăț, masă mare.
schmauserig *adj.* savurând cu plăcere.
schmecken, *schmeckte, geschmeckt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a gusta; *(fig.)* **die Freuden des Lebens ~** a gusta bucuriile vieții. **2.** a simți (gustul); **ich schmecke nichts** nu simt nici un gust; **man schmeckt nur das Salz** se simte numai gustul de sare; *(fig.)* **er hat schon das Gefängnis geschmeckt** a și făcut cunoștință cu închisoarea. **3.** *(reg.)* a mirosi. **II.** *intr.* **1.** a avea gust; **gut ~** a avea gust bun; **es schmeckt bitter** are gust amar; **das Essen schmeckt heute nach Zwiebeln** mâncarea are azi gust de ceapă; *(fam.)* **dieses Gericht schmeckt nach mehr** ar putea să mai fie din mâncarea asta. **2.** a avea un iz, a mirosi; **dieser Wein schmeckt nach dem Fasse** acest vin are un iz de butoi; *(fig.)* **das schmeckt nach Verrat** miroase a trădare. **3.** a(-i) plăcea (cuiva ceva); **schmeckt dir dieser Wein?** îți place acest vin? **mir will nichts ~** nu îmi mai place nimic; **es sich** *(dat.)* **gut ~ lassen** a mânca cu poftă; **es hat mir (gut) geschmeckt** mi-a plăcut, am mâncat cu poftă; *(fig., fam.)* **die Arbeit schmeckt mir nicht** nu-mi place să muncesc.
Schmecken, *-s, n. sg.* gustat.
Schmecker, *-s, -, m.* **1.** *(vân.)* gură (la cerbi, căprioare etc.). **2.** *(reg.)* persoană cu gust rafinat; gurmet; **er hat einen feinen ~** știe ce e bun.
Schmee, *-s, -n, m., (reg.)* minciună.
Schmeel, *-s, n. sg.,* **Schmeele**, *-n, f. (bot., reg.)* iarbă-albastră *(Molinia coerulea).*
Schmeiche *f. sg. (reg.)* v. Schlichte **(1).**
Schmeichelblick, *- (e)s, -e, m.* privire lingușitoare, insinuantă.
Schmeichelei, *-en, f.* lingușeală, măgulire, compliment, cuvânt de măgulire, de laudă (exagerată); **~en sagen** a face complimente (exagerate).
schmeichelhaft *adj.* măgulitor; lingușitor.
Schmeichelkatze, *-n, f.,* **Schmeichelkätzchen**, *-s, -, n. (fam.)* persoană lipicioasă, tandră, insinuantă; perie, periuță.
Schmeichelmund, *-(e)s, -münder, m.* persoană insinuantă, care știe să măgulească, să flateze, să facă complimente.
schmeicheln, *schmeichelte, geschmeichelt (ich schmeich(e)le), vb. (h) intr.* (cu *dat.*) **1.** a măguli, a flata; a linguși, a peria; **der Maler hat mir in dem Bilde geschmeichelt** pictorul m-a flatat în portretul pe care mi l-a făcut; **das schmeichelte seiner Eitelkeit** treaba aceasta îi măgulea vanitatea; **er hat mir das Buch aus den Händen geschmeichelt** s-a lingușit până mi-a scos cartea din mâini. **2.** a dezmierda, a alinta, a mângâia; a fi drăgălaș, drăgăstos (cu cineva); a se vârî în sufletul cuiva. **3.** (și *tr.*) a se simți măgulit; **sich** *(dat.)* **~** a spera, a-și închipui, a se amăgi, a-și face iluzii; **er hat sich mit eitlen Hoffnungen geschmeichelt** s-a amăgit cu speranțe deșarte; **er schmeichelte sich, ein großer Künstler zu sein** își închipuia, își făcea iluzii că este un artist mare; **er fühlt sich sehr geschmeichelt** se simte foarte măgulit; *(impers.)* **es schmeichelt mir** (sau **mich)** mă simt măgulit.
Schmeichelname, *-ns, -n, m.* nume de alintare.
Schmeichelrede, *-n, f.* **1.** cuvinte măgulitoare. **2.** cuvântare lingușitoare.
Schmeichelwort, *-(e)s, -e, n.* v. Schmeichelei.
Schmeichler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* lingușitor(-oare); **ein kriecherischer ~** un lingușitor servil, un lingușitor și jumătate.
schmeichlerisch *adj.* lingușitor; măgulitor.
schmeidig *adj.* flexibil, mlădios, maleabil; suplu.
schmeidigen, *schmeidigte, geschmeidigt, vb. (h) tr.* a face flexibil, mlădios.
Schmeiße, *-n, f.* v. Schmeißfliege.
schmeißen[1], *schmiss, geschmissen (du, er schmeißt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a arunca, a azvârli; **zu Boden ~** a trânti la pământ; **jn. mit einem Steine ~** a arunca, a da în cineva cu o piatră, a lovi pe cineva cu o piatră; aus dem Zimmer ~ a da afară din cameră; (fig.) alles **auf einen Haufen ~** a lăsa totul baltă. **2.** *(reg.)* a bate, a plesni, a șfichiui. **3.** *(fam.)* a o scoate la capăt; **das werden wir schon ~** asta o scoatem noi la capăt, asta se face. **4.** *(fam.)* a face cinste (cu ceva), a da; **eine Runde Bier ~** a da, a plăti un rând de bere. **5.** *(fam.)* a abandona; **das Studium ~** a abandona facultatea. **II.** *intr.* a zvârli; **das Pferd schmeißt** calul zvârle; **mit Geld um sich ~** a arunca banii cu amândouă mâinile, a risipi banii.
schmeißen[2], *schmeißte, geschmeißt, vb. (h) intr.* **1.** *(vân.; despre păsări răpitoare)* a lepăda excremente. **2.** *(despre insecte)* a depune ouă.
Schmeißfliege, *reg.* **Schmeize**, *-n, f. (entom.)* muscoi, muscă albastră *(Calliphora vomitoria).*
Schmelz, *-es, -e, m.* **1.** smalț, email; **mit ~ verzieren** a ornamenta cu email. **2.** smalț (al dintelui); **der ~ des Zahnes ist beschädigt** smalțul dintelui e atacat. **3.** glazură. **4.** *(poet.)* timbru plăcut, dulce, cald (al vocii); farmec; **sie hat eine Stimme von wunderbarem ~** are un timbru cald, dulce, plăcut; are o voce melodioasă; **den ~ der Jugend verlieren** a-și pierde farmecul tinereții.
Schmelz|aggregat, *-(e)s, -e, n.,* **Schmelz|anlage**, *-n, f. (metal.)* instalație de topit, agregat de topire.
Schmelz|arbeit, *-en, f.* **1.** topire, operație de topire. **2.** smălțuire, emailare. **3.** *pl.* obiecte smălțuite, emailate.
Schmelz|arbeiter, *-s, -, m.* **1.** topitor. **2.** smălțuitor.
Schmelzbad, *-(e)s, -bäder, n. (tehn.)* baie de smălțuire, de emailare; *(metal.)* **~ beim Schweißen** baie de sudare.
schmelzbar *adj.* fuzibil, care se poate topi.
Schmelzbarkeit *f. sg.* fuzibilitate.
Schmelzblau, *-(e)s, n. sg.* albastru de smalț.
Schmelzbutter *f. sg.* unt topit.
Schmelzdecke, *-n, f. (metal.)* strat de spumă, de zgură.
Schmelze, *-n, f.* **1.** topire, fuziune. **2.** topitorie, furnal de topit metale. **3.** *(metal.)* șarjă, materie topită. **4.** topire a zăpezii.
Schmelz|einsatz, *-es, -sätze, m. (electr.)* bușon fuzibil de siguranță.
Schmelz|eisen, *-s, n. sg.* fontă de retopire.
Schmelz|elektrolyt, *-s* (și *-en), -e* (și *-en), m.* electrolit topit.
schmelzen, *schmolz, geschmolzen (du, er schmilzt), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** și *schmelzte, geschmelzt (du, er schmelzt)* a topi, a lichefia; **das Erz wurde geschmolzen** sau **geschmelzt** minereul a fost topit; **die Sonne schmelzt das Eis** soarele topește gheața. **2.** *(fig.)* a înmuia; **seine Tränen ~ mir das Herz** lacrimile lui îmi înmoaie inima, mă înduioșează. **II.** *intr. (s)* **1.** a se topi, a se lichefia; a se dezgheța; **der Schnee ist geschmolzen** zăpada s-a topit; *(fig.)* **du schmilzt vor Liebe** te topești de amor; **mir schmolz das Herz bei diesem Anblick** mi s-a înmuiat inima văzând ce se petrece; **endlich ist sein harter Sinn geschmolzen** în sfârșit a devenit mai înțelegător. **2.** a se topi, a dispărea; **das Geld schmilzt ihm unter den Händen** banul se topește în mâna lui; **meine Zweifel sind geschmolzen** îndoielile mele au dispărut.
Schmelzen, *-s, n. sg.* **1.** *(metal.)* topire. **2.** topire, dezgheț.
schmelzend **I.** *part. prez.* de la schmelzen. **II.** *adj. (despre voce, cântat)* cald, dulce, mângâios.
Schmelzer, *-s, -, m.* oțelar, topitor.
Schmelzerei, *-en, f.* topitorie, oțelărie.
Schmelzfarbe, *-n, f.* **1.** culoare a smalțului. **2.** vopsea de email.
Schmelzfeuer, *-s, -, n.* foc de topire.
Schmelzfluss, *-es, -flüsse, m. (metal.)* topitură.
schmelzflüssig *adj.* topit; devenit lichid prin topire.
Schmelzglas, *-es, -gläser, n.* smalț, email.
Schmelzgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de topire, de fuziune.
Schmelzgrenze, *-n, f. (metal.)* punct de topire.
Schmelzgut, *-(e)s, n. sg. (metal.)* materie pentru topire.
Schmelzhitze, *-n, f.* temperatură de topire, căldură de fuziune.

Schmelzhütte, *-n, f. (tehn.)* **1.** topitorie. **2.** turnătorie.
Schmelzkäse, *-s, -, m.* brânză topită.
Schmelzkegel, *-s, -, m. (fiz.)* con pirometric, con Seger.
Schmelzkessel, *-s, -, m.* (şi *tipogr.)* cazan de topit.
Schmelzkunst *f. sg.* artă a smălţuitului.
Schmelzleistung, *-en, f. (metal.)* capacitate de topire; ~ **des Ofens** producţie de metal lichid a cuptorului.
Schmelzmaler, *-s, -, m.* pictor în smalţ, în email.
Schmelzmalerei, *-en, f.* pictură în smalţ, în email.
Schmelzmeister, *-s, -, m. (metal.)* maistru topitor.
Schmelz|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de topire.
Schmelzpfanne, *-n, f. (metal.)* oală de topit.
Schmelzpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fiz.)* punct de topire. **2.** *(metal.)* punct de fuziune.
Schmelzröhrchen, *-s, -, n. (metal.)* suflător, suflai (pentru dirijarea flăcării).
Schmelzsäule, *-n, f. (metal.)* coloană de încărcătură (în furnal).
Schmelzschupper *pl. (iht.)* ganoizi *(Ganoidei).*
Schmelzschweißung, *-en, f. (tehn.)* sudare prin topire.
Schmelzsicherung, *-en, f. (electr.)* siguranţă fuzibilă, fuzibil.
Schmelz|stahl, *-(e)s, -stähle* (şi *-e), m. (metal.)* oţel brut.
Schmelz|stöpsel, *-s, -, m. (electr.)* buşon cu fuzibil.
Schmelztemperatur, *-en, f. (fiz.)* temperatură de topire.
Schmelztiegel, *-s, -, m. (metal.)* creuzet de topire.
Schmelzung, *-en, f. (tehn.)* topire, fuziune; **reduzierende** ~ topire reductoare; **verschluckende** ~ topire la care se produce zgură.
Schmelzwärme, *-n, f. (met.)* căldură de topire; *(metal.)* căldură de fuziune.
Schmelzwasser, *-s,* n. *sg.* apă din topirea zăpezii.
Schmelzwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** topitorie. **2.** turnătorie. **3.** obiecte smălţuite, de email.
Schmelz|zone, *-n, f. (metal.)* zonă de fuziune.
Schmelz|zusätze *pl. (metal.)* adaosuri de topire.
Schmer, *-(e)s, n.* (sau *m.) sg.* **1.** osânză; untură de porc. **2.** *(reg.)* unsoare.
Schmerbauch, *-(e)s, -bäuche, m. (fam.)* **1.** burduhan mare, gras; *(fig.)* **lass es dir zum ~ gedeihen!** să-ţi fie de bine! vezi de trage un folos din asta! **2.** *(iron., glumeţ)* om gras, burtos, pântecos.
Schmerfluss, *-es, m. sg. (fiziol.)* seboree.
Schmergel, *-s, m. sg.* v. Schmirgel **(1).**
Schmerl, *-s, -e, m. (ornit.)* vindereu *(Falco aesalon).*
Schmerle, *-n, f. (iht.)* grindel *(Nemachilus (Cobitis) barbatulus).*
Schmerling, *-s, -e, m. (bot.)* pitaşcă *(Boletus granulatus* L.).
Schmerwurz *f. sg. (bot.)* **1.** fluierătoare *(Tamus communis* L.). **2.** iarbă-de-şoaldină *(Sedum telephium).*
Schmerz, *-es, -en, m.* **1.** durere, suferinţă (fizică); **heftige ~en** dureri violente; **bohrender** ~ durere pătrunzătoare; **stechender** ~ durere ascuţită; **dumpfer** ~ durere surdă; **vor** ~ de durere; **unter ~en** în dureri, cu dureri; **mit ~en** cu dureri. **2.** durere, supărare, mâhnire; **sie empfand beim Abschied keinen** ~ la despărţire n-a simţit nici o suferinţă; **mit ~en erkennen** a-şi da seama cu mâhnire; *(fig., fam.)* **haben Sie sonst noch ~en?** mai doriţi ceva? vă mai supără şi altceva? *(fig.)* **jn. voller ~en erwarten** a aştepta pe cineva cu nerăbdare.
Schmerzbekämpfung, *-en, f. (med.)* analgezie.
schmerzbeladen *adj.* copleşit de durere.
Schmerz betäubend *adj. (med.)* analgezic.
schmerz|empfindlich *adj.* sensibil la durere.
Schmerz|empfindlichkeit, *-en, f.* sensibilitate la durere.
Schmerz|empfindung, *-en, f.* senzaţie de durere.
schmerzen, *schmerzte, geschmerzt (du, er schmerzt), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *intr. (unipers.)* **1.** a durea; **mir** (sau **mich) schmerzt der Kopf** mă doare capul; **heute schmerzt es noch schlimmer** azi doare şi mai rău. **2.** a durea, a fi mâhnit, întristat; **es schmerzt mich sehr** sunt foarte mâhnit, mă doare; **ihr Tod hat ihn sehr geschmerzt** moartea ei l-a durut foarte mult; **es schmerzt mich, das zu hören** mă doare, mă întristează să aud aşa ceva. **II.** *tr. (numai la pers. 1* şi *a 2-a)* a îndurera, a mâhni, a supăra; *(poet.)* **du schmerzest mich mit deinen Worten** mă mâhneşti cu cuvintele tale.
schmerzend I. *part. prez.* de la schmerzen. **II.** *adj.* dureros; chinuitor.
schmerzenreich *adj.* v. schmerzensreich.
Schmerzensgeld, *-(e)s, -er, n.* despăgubire; daune-interese pentru o vătămare fizică.
Schmerzenskind, *-(e)s, -er, n.* copil crescut cu griji şi necazuri; *(fig.)* grijă permanentă.
Schmerzenslager, *-s, -, n.* pat de suferinţă.
Schmerzenslaut, *-(e)s, -e, m.* icnitură, geamăt de durere.
Schmerzensmutter *f. sg. (bis. cat., arte)* Mater dolorosa.
Schmerzensnachricht, *-en, f.* veste tristă, dureroasă.
schmerzensreich *adj.* plin de durere, de chin, de suferinţă.
Schmerzensreiche *f. sg.* v. Schmerzensmutter.
Schmerzensruf, Schmerzens|schrei, *-(e)s, -e, m.* strigăt de durere.
schmerz|erfüllt *adj.* îndurerat, plin de durere; ~ **geben wir bekannt** îndureraţi aducem la cunoştinţă.
schmerzfrei *adj.* v. schmerzlos.
Schmerzgefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment de durere, sentiment dureros.
schmerzgeplagt *adj.* chinuit de durere.
Schmerzgrenze, *-n, f.* prag al durerii.
schmerzhaft *adj.* dureros; **es war ~ für mich** a fost dureros pentru mine.
Schmerzhaftigkeit *f. sg.* sensibilitate.
schmerzlich *adj.* şi *adv.* dureros; **ein ~er Verlust** o pierdere dureroasă; **das berührt mich** ~ aceasta mă doare profund, mă afectează mult, mă mâhneşte.
schmerzlindernd *adj.* sedativ, calmant; anesteziant.
Schmerzlinderung, *-en, f.* atenuare a durerii, calmare, sedare.
schmerzlos *adj.* fără durere; **eine ~e Entbindung** o naştere fără dureri; *(fam.; în expr.)* **kurz und ~!** fără ceremonie! fără multă vorbă!
Schmerzlosigkeit *f. sg.* lipsă de durere.
Schmerzmittel, *-s, -, n.* analgezic; anestezic; calmant.
Schmerzschwelle, *-n, f.* v. Schmerzgrenze.
schmerzstillend *adj.* v. schmerzlindernd.
Schmerz|stillung *f. sg.* calmare, alinare a durerilor; *(med.)* analgezie.
Schmerztablette, *-n, f.* v. Schmerzmittel.
schmerz|un|empfindlich *adj.* insensibil la durere.
schmerzverzerrt *adj. (despre faţă)* desfigurat de durere.
schmerzvoll *adj.* dureros; trist, chinuitor.
Schmetten, *-s, m. sg. (reg.)* smântână.
Schmettenkäse, *-s, -, m. (reg.)* brânză grasă.
Schmetterball, *-(e)s, -bälle, m. (tenis)* (lovitură) smeci.
Schmetterling, *-(e)s, -e, m. (entom.)* fluture *(Lepidoptera).*
Schmetterlings|art, *-en, f.* specie de fluture.
schmetterlings|artig *adj.* **1.** ca fluturele. **2.** *(fig.)* fluşturatic.
Schmetterlingsblüte, *-n, f. (bot.)* floare a leguminoaselor.
Schmetterlingsblütler *pl. (bot.)* familie a leguminoaselor *(Leguminosae).*
Schmetterlingsfang, *-(e)s, m. sg.* prindere a fluturilor.
Schmetterlingsflügel, *-s, -, m.* aripă de fluture.
Schmetterlingskasten, *-s, -, m.* insectar (cu fluturi).
Schmetterlingskunde *f. sg.* lepidopterologie.
Schmetterlingsnetz, *-es, -e, n.* plasă de (prins) fluturi.
Schmetterlings|sammler, *-s, -, m.* colecţionar de fluturi.
Schmetterlings|sammlung, *-en, f.* colecţie de fluturi.
Schmetterlings|schwimmen, *-s, n. (sport)* nataţie, înot în stil fluture.
Schmetterlings|stil, *-(e)s, m. sg. (nataţie)* stil fluture.
schmettern, *schmetterte, geschmettert, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a arunca cu putere, a azvârli, a trânti; **zu Boden** ~ a trânti (cu violenţă) la pământ; a doborî; **an die Wand** ~ a izbi de perete; **die Tür ins Schloss** ~ a trânti uşa. **2.** a cânta tare (la instrumente de suflat); a cânta cu voce sonoră; **er schmetterte ein Lied** a cântat un cântec cu voce tare. **3.** *(fam.)* a bea; **wir wollen eins (**sau **einen)** ~ ia să-i tragem una la măsea. **II.** *intr.* **1.** *(h)* a răsuna puternic; **es ~ die Trompeten** sună goarnele. **2.** *(h) (despre păsări)* a cânta, a scoate triluri. **3.** *(s)* a se prăbuşi; **der Fels schmetterte in die Tiefe** stânca s-a prăbuşit în prăpastie. **4.** *(s)* a cădea, a se lovi cu putere; **er ist mit dem Kopf gegen die Wand geschmettert** s-a lovit rău, cu violenţă cu capul de perete.
schmetternd I. *part. prez.* de la schmettern. **II.** *adj.* răsunător; **ein ~er Gesang** un cântec răsunător.
Schmetterschlag, *-(e)s, -schläge, n. (sport)* lovitură smeci.
Schmicke, *-n, f. (reg.)* **1.** şfichi. **2.** fundătură.
Schmied, *-(e)s, -e, m.* fierar, potcovar; *(în expr.)* **jeder ist seines Glückes** ~ cum îţi vei aşterne aşa vei dormi.
schmiedbar *adj.* forjabil; maleabil.
Schmiedbarkeit *f. sg.* forjabilitate, maleabilitate.
Schmiede, *-n, f.* fierărie, potcovărie; *(fig.)* **vor die rechte ~ gehen** a se adresa unde trebuie.
Schmiede|amboss, *-es, -e, m.* nicovală.
Schmiede|arbeit, *-en, f.* **1.** lucru de fierar, de potcovar. **2.** (lucrare în) fier forjat.
Schmiedebalg, *-(e)s, -bälge, m.* foale de fierărie.
Schmiedeblock|kokille, *-n, f. (metal.)* lingotieră pentru lingouri de forjă.
Schmiede|eisen, *-s, n. sg. (tehn.)* fier forjat; fier forjabil; **sehniges** ~ fier cu renuri.
Schmiede|eisenschrott, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* deşeu de fier forjat.
schmiede|eisern *adj.* de fier forjat.
Schmiede|esse, *-n, f.* vatră de fierărie.
Schmiedefeuer, *-s, -, n.* foc de fierărie.
Schmiedegerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă de fierar; unealtă de forjă.
Schmiedegeselle, *-n, -n, m.* calfă de fierar.
Schmiedegesenk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* matriţă de forjare.
Schmiede|hammer, *-s, -hämmer, m.* **1.** ciocan de fierar; ciocan de forjă. **2.** presă de fierărie; de forjat.
Schmiede|handwerk, *-(e)s, n. sg.* meserie de fierar.
Schmiede|herd, *-(e)s, -e, m.* v. Schmiedeesse.
Schmiedeknecht, *-(e)s, -e, m.* calfă de fierar.
Schmiedekohle, *-n, f.* cărbune de forjă.
Schmiedekunst *sg. f.* **1.** ştiinţă, cunoaştere a fierăritului; **die ~ erlernen** a învăţa meseria fierăritului. **2.** arta fierăritului; **die ~ des Barock** arta barocă a fierăritului.
Schmiedemeister, *-s, -, m.* meşter fierar.
schmieden, *schmiedete, geschmiedet (du schmiedest, er schmiedet), vb. (h) tr.* **1.** a bate fierul (cu ciocanul); a forja; **ein Hufeisen** ~ a bate, a făuri o potcoavă; **in Ketten** ~ a pune în lanţuri; *(în expr.)* **man muss das Eisen ~, solange es heiß ist** bate fierul cât e cald. **2.** *(fig.)* a făuri; a născoci; **Pläne** ~ a făuri planuri; **Ränke** ~ a face, a băga intrigi; *(glumeţ)* **Verse** ~ a scrie poezii proaste.
Schmiede|ofen, *-s, -öfen, n.* forjă de fierar.
Schmiedepresse, *-n, f.* presă de fierărie; presă de forjat.
Schmiede|stahl, *-(e)s, -stähle* (şi *-e), m.* oţel forjabil.
Schmiede|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* butuc (de lemn) pentru nicovală.
Schmiede|stück, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* piesă forjată.
Schmiedewalzmaschine, *-n, f. (metal.)* maşină de forjat cu cilindri.
Schmiedeware, *-n, f.* obiecte de fierărie.
Schmiedezange, *-n, f.* cleşte de fierar.
Schmiedhütte, *-n, f.* atelier de fierărie.
schmiedig *adj. (reg.)* mlădios, flexibil.
Schmiedung, *-en, f.* forjare.
Schmiege, *-n, f.* **1.** riglă (de măsurat); metru pliabil. **2.** echer pliant, cu articulaţie. **3.** şablon (de desen), florar. **4.** colţar (de tâmplar).
schmiegen, *schmiegte, geschmiegt, vb. (h)* **I.** *tr.* a îndoi, a mlădia, a adapta (după ceva). **II.** *refl.* **1.** *(an* cu *ac.)* a se îndoi, a se mlădia, a se mula (după ceva); **das Kleid schmiegte sich an ihre Gestalt** rochia se mula după corpul ei. **2.** *(an* cu *ac.)* a se lipi (de cineva

cu dragoste sau căutând protecție). 3. a se acomoda, a se adapta; **sich biegen und** ~ a se acomoda, a se supune, a fi docil.

schmiegsam *adj.* 1. flexibil, mlădios. 2. acomodabil, docil.

Schmiegsamkeit *f. sg.* 1. flexibilitate. 2. caracter îngăduitor, acomodabil, docil.

Schmiegung, *-en, f.* flexibilitate; mlădiere.

Schmiegungs|ebene, *-n, f. (mat.)* plan osculator.

Schmiegungskreis, *-es, -e, m. (mat.)* cerc osculator.

Schmiegziegel, *-s, -, m. (constr.)* cărămidă-pană.

Schmiele, *-n, f.* 1. *(bot.)* păiuș, pipiriguță *(Aira caespitosa* L.). 2. *(reg.)* dungă, vargă (roșie pe piele).

Schmielgras, *-es, n. sg.* v. Schmiele **(1).**

Schmier, *-(e)s, -e, n. (reg.)* 1. osânză, untură. 2. unsoare.

Schmieralie [-liə], *-n, f.(glumeț)* v. Schmiererei.

Schmierbohrung, *-en, f. (maș.)* orificiu, gaură de ungere.

Schmierbrand, *-(e)s, m. sg. (bot.)* mălură, tăciune *(Tilletia tritici).*

Schmierbuch, *-(e)s, -bücher, n.* 1. (caiet) maculator. 2. *(com.)* registru de mână curentă, strață.

Schmierbüchse, *-n, f.* bidon de ulei; păcorniță; cutie de unsoare.

Schmierbürste, *-n, f.* periuță de uns (la cutia de unsoare).

Schmiere, *-n, f.* 1. unsoare; *(fam.)* smac. 2. *(fam.)* bătaie; ~ **bekommen** a mânca bătaie. 3. murdărie; jeg; porcărie; *(fam.)* **jetzt sitz' ich in der** ~ am intrat la apă; **was kostet die ganze** ~? cât costă toată chestia asta? **es ist nun alles eine** ~ de-acu e tot un drac. 4. *(peior.)* teatru de bâlci, trupă de mâna a treia. 5. *(argou; în expr.)* ~ **stehen** a sta de pază, la pândă, a pândi. 6. *(reg.)* **a)** ceva de uns pe pâine; **b)** felie de pâine unsă cu ceva (unt etc.). 7. *(limbaj școlăresc)* fițuică.

schmieren, *schmierte, geschmiert, vb. (h)* **I.** *tr.* 1. a unge; **ein Butterbrot** ~ a unge o felie de pâine cu unt; **Salbe auf eine Wunde** ~ a unge o rană cu alifie; **das Schloss** ~ a unge lacătul, broasca; **mit Teer** ~ a cătrăni, a gudrona; *(fam.)* **jm. etwas ins Maul** ~ a da cuiva ceva mură-n gură; **sich** *(dat.)* **die Kehle** ~ a trage la măsea; **jm. das Maul mit Honig** ~ a duce pe cineva cu zăhărelul. 2. a mitui, a unge. 3. *(fam.)* a mâzgăli; **er hat einen neuen Roman geschmiert** iar a mai scris un roman prost. 4. *(fam.; în expr.)* **jm. den Buckel** ~ a trage cuiva o bătaie; **jm. eine Ohrfeige** ~ a trage, a arde, a rade, a șterge cuiva o palmă; **das geht wie geschmiert** merge ca pe roate; **wer gut schmeert** (pentru **schmiert**), **der gut fährt** unge roțile dacă vrei să meargă căruța. **II.** *intr.* 1. a murdări; **diese Tinte schmiert** cerneala aceasta murdărește; **diese Presse schmiert** presa asta murdărește. 2. a scrie urât, a mâzgăli; **der Schüler schmiert fürchterlich** elevul scrie foarte urât. 3. *(la jocuri de cărți în partidă)* a da o carte majoră peste cartea majoră a partenerului; a pune gros.

Schmierenkomödiant, *-s, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* actor (actriță) de mâna a treia.

Schmierenthe|ater, *-s, -, n.* v. Schmiere **(4).**

Schmierer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* 1. lucrător(-oare) care unge roțile vagoanelor. 2. *(fam.)* mâzgălitor(-oare); pictor(iță) slab(ă). 3. persoană care mituiește, unge.

Schmiererei, *-en, f.* 1. murdărie; porcărie. 2. mâzgălitură; mânjeală. 3. *(fam.)* mâzgăleală, pictură proastă. 4. *(fam.)* mituială.

schmierfähig *adj. (despre uleiuri, unsori)* care unge, lubrifiază bine.

Schmierfett, *-(e)s, -e, n.* unsoare.

Schmierfilm, *-(e)s, -e, m.* film de proastă calitate.

Schmierfink, *-en, -en, m.* 1. *(fam.)* persoană murdară; om soios, jegos. 2. *(glumeț)* mâzgălitor, persoană care scrie urât, neciteț.

Schmiergeld, *-(e)s, -er, n. (fam.)* mită,; **~er zahlen** a mitui.

Schmier|heft, *-(e)s, -e, n.* maculator.

schmierig *adj.* 1. unsuros. 2. murdar; lipicios; slinos; jegos; îngălat; *(fig.)* murdar; fără perdea; **~e Witze** glume fără perdea. 3. murdar, incorect; zgârcit; **er macht ~e Geschäfte** face afaceri murdare; *(fig.)* **ein ~es Lachen** un râs răutăcios. 4. *(mar.; despre atmosferă)* cețos.

Schmierkanal, *-s, -kanäle, m. (maș.)* canal de uns.

Schmierkanne, *-n, f.* cană, biuretă de ulei.

Schmierkäse, *-s, m. sg.* brânză topită moale.

Schmierkur, *-en, f. (med.)* tratament cu alifie de mercur contra sifilisului.

Schmierlappen, *-s, -, m.* 1. otreapă, cârpă de uns. 2. *(fig., fam.)* om murdar, jegos.

Schmierleitung, *-en, f. (tehn.)* conductă de ungere.

Schmierliese *f. sg. (fam.)* femeie murdară, îngălată.

Schmierloch, *-(e)s, -löcher, n. (maș.)* orificiu, gaură de ungere.

Schmiermittel, *-s, -, n. (auto., maș.)* lubrifiant.

Schmiernapf, *-(e)s, -näpfe, m. (maș.)* adâncitură de ungere.

Schmiernippel, *-s, -, m. (maș.)* niplu de uns.

Schmiernut, *-en, f. (tehn.)* canelură, șanț de ungere.

Schmier|öl, *-(e)s, -e, n. (maș.)* ulei de ungere, ulei lubrifiant.

Schmier|öl|umlauf, *-(e)s, läufe, m. (maș.)* circuit al uleiului de ungere.

Schmierplan, *-(e)s, -pläne, m. (auto., maș.)* schemă de uns.

Schmierpresse, *-n, f. (maș.)* pompă de gresat.

Schmier|ring, *-(e)s, -e, m. (maș.)* inel de ungere.

Schmiersalbe, *-n, f.* alifie.

Schmierseife, *-n, f.* săpun lichid, de potasiu.

Schmier|spritze, *-n, f. (maș.)* pompă, seringă de uns.

Schmier|stelle, *-n, f. (tehn.)* loc de uns.

Schmier|stoff, *-(e)s, -e, m. (maș.)* unsoare, lubrifiant.

Schmierung, *-en, f. (maș.)* ungere, gresare.

Schmiervor|richtung, *-en, f. (maș.)* dispozitiv de gresare, de ungere.

Schmierzettel, *-s, -, m. (fam.)* 1. ciornă. 2. *(limbaj școlăresc)* fițuică.

schmilzt *ind. prez. pers.* a 2-a și a 3-a *sg.* de la schmelzen.

Schminkbeere, *-n, f. (bot.)* cârmâz *(Phytolacca decandra* L.).

Schminkbohne, *-n, f. (bot.)* fasole de grădină *(Phaseolus vulgaris* L.).

Schminkbüchse, Schminkdose, *-n, f.* cutie cu farduri.

Schminke, *-n, f.* fard, suliman; ~ **auflegen** a se farda; *(fig.)* **seine Höflichkeit ist nur** ~ politețea lui e doar spoială.

schminken, *schminkte, geschminkt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) farda, a (se) sulimeni; a (se) machia.

Schmink|kasten, *-s, -kästen* (și -), *m.* cutie cu set de farduri.

Schminkläppchen, *-s, -, n.* puf de machiat.

Schminkmeister, *-s, -, m. (teatru)* machior.

Schminkpflästerchen, *-s, -, n.* benghi, mursă.

Schminkpinsel, *-s, -, m.* pensulă de fardat.

Schmink|stift, *-(e)s, -e, m.* 1. ruj de buze. 2. *(arte)* baton de fard. 3. creion de machiaj.

Schminktisch, *-(e)s, -e, m.* masă pentru machiat.

Schminktopf, *-(e)s, -töpfe, m.* borcan, cutie de fard.

Schminkwasser, *-s, -, n.* loțiune cosmetică.

Schminkweiß, *-es, n. sg.* alb de bismut, nitrat bazic de bismut.

Schmirgel, *-s, m. sg.* 1. *(mineral.)* șmirghel, emeri. 2. zeamă de tutun adunată în lulea.

Schmirgel|leinwand *f. sg.* pânză de șmirghel, pânză de emeri, pânză abrazivă; hârtie de șmirghel.

schmirgeln, *schmirgelte, geschmirgelt (ich schmirg(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* 1. a șlefui cu șmirghel. 2. *(reg.)* a prăji în untură; **II.** *intr. impers. (reg.)* **es schmirgelt** miroase a untură râncedă.

Schmirgelpapier, *-s, -e, n.* hârtie de șmirghel, hârtie abrazivă.

Schmirgelpulver [-fɐ și -vɐ], *-s, -, n.* praf de șmirghel, praf de șlefuit.

Schmirgelrad, *-(e)s, -räder, n.* disc abraziv.

Schmirgler, *-s, -, m.* șlefuitor.

schmirksen, *schmirkste, geschmirkst (du, er schmirkst), vb. (h) intr. (reg.)* a plesni din limbă.

schmiss *ind. imperf. pers.* I și a 3-a *sg.* de la schmeißen.

Schmiss, *-es, -e, m.* 1. *(limbaj studențesc)* cicatrice (de sabie). 2. *sg. (fam.)* avânt, elan; eleganță, șic; linie, ținută; **die Kapelle musiziert mit** ~ orchestra cântă cu avânt; **er hat** ~ e dinamic; are ținută, știe să se poarte. 3. *(argou de teatru)* eșec.

schmissig *adj. (fam.)* cu avânt, cu elan; elegant; nostim.

Schmitz, *-es, -e, m.* 1. lovitură (cu biciul); șfichiuială. 2. dungă, vargă. 3. pată; murdărire; defect. 4. *(tipogr.)* pată, murdărie, târșire, dublare a tiparului. 5. v. Schmitze **(1).**

Schmitze, *-n, f.* 1. șfichi, pleasnă. 2. *(mine)* strat intermediar subțire. 3. *(text.)* măsură de lungime (de 3,12 m).

schmitzen, *schmitzte, geschmitzt (du, er schmitzt), vb. (h) tr.* 1. a plesni, a șfichiui, a trage (una) cu biciul. 2. *(tipogr.)* a murdări, a păta, a târși. 3. a vopsi (piei).

Schmock, *-(e)s, -e, m.* 1. publicist amoral; gazetăraș, trepăduș. 2. scriitoraș fără valoare.

schmoden, *schmodete, geschmodet (du schmodest, er schmodet), vb. (h) intr. (forest.)* a arde rădăcinile, a defrișa, a lăzui, a cura.

Schmok, *-s, m. sg. (reg.)* 1. rumeguș. 2. fum; fum de pipă.

Schmök, *-s, -e, m. (reg.)* lulea, pipă.

schmoken, *schmokte, geschmokt,* **schmöken**, *schmökte, geschmökt, vb. (h) intr. (reg.)* 1. a pufăi (din pipă), a fuma. 2. a fumega. 3. a mirosi. 4. a avea gust (de...).

Schmöker, *-s, -, m.* 1. *(reg.)* fumător. 2. *(fam.)* hârțoagă, terfeloagă; carte ușoară, distractivă.

schmökern, *schmökerte, geschmökert, vb. (h) tr.* și *intr. (fam.)* 1. v. schmoken **(1).** 2. *(fam.)* a răsfoi într-o carte; a citi literatură distractivă. 3. *(fam.)* a sta cu nasul în cărți.

schmölen, *schmölte, geschmölt, vb. (h) intr. (reg.)* v. schmoken **(1, 2).**

Schmolle, *-n, f. (reg.)* miez de pâine.

Schmoll|ecke, *-n, f.* v. Schmollwinkel.

schmollen, *schmollte, geschmollt, vb. (h) intr.* 1. a fi supărat; a face pe supăratul; a face mutre, a fi îmbufnat, a se bosumfla; **sie schmollt (mit) ihm** e supărată pe el, îi face mutre, face pe supărata. 2. *(reg.)* a zâmbi (pe sub mustață).

schmollieren, *schmollierte, schmolliert, vb. (h) intr. (limbajul studențesc)* a stabili cu cineva relații «per tu», a bea bruderșaft.

Schmollis, -, -, *n. (argou studențesc)* noroc! ura! sănătate! ~ **trinken** (sau **machen** sau **schließen**) a bea bruderșaft.

Schmoll|lippe, *-n, f. (fam.),* **Schmollmund**, *-(e)s, -münder, m.* mutră bosumflată, bot.

Schmollwinkel, *-s, -, m. (în expr.)* **sich in den** ~ **zurückziehen** a se retrage jignit și bosumflat.

schmolz *ind. imperf. pers.* I și a 3-a *sg.* de la schmelzen.

Schmonzes, -, *m. sg. (fam.)* vorbe goale, palavre; prostii.

Schmorbraten, *-s, -, m.* friptură înăbușită.

schmoren *vb. (h)* **I.** *tr.* a fierbe, a frige înăbușit în sucul lui. **II.** *intr.* 1. *(despre carne, legume)* a se fierbe, a se frige înăbușit, în suc propriu. 2. *(fig., fam.)* a se înăbuși, a se coace; a muri de căldură; **ich lasse ihn noch** ~ nu-i spun încă, îl mai las să se perpelească; **er ließ den Antrag** ~ a lăsat cererea să zacă.

Schmorfleisch, *-(e)s, n. sg.* v. Schmorbraten.

Schmor|hitze *f. sg. (fam.)* căldură înăbușitoare.

Schmorkohl, *-(e)s, m. sg.* varză călită.

Schmorpfanne, *-n, f.* tigaie.

Schmortopf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală cu capac.

Schmu, *-s, m. sg. (fam.)* câștig necinstit; afacere, învârteală; **(einen)** ~ **machen** a face o afacere (incorectă), a se învârti, a trage pe sfoară.

schmuck *adj.* fercheș, drăguț, frumușel; **er macht sich** ~ se dichisește; **ein ~es Häuschen** o căsuță drăguță, îngrijită.

Schmuck, *-(e)s, -e, m.* 1. podoabă; găteală; ornament, ornamentație. 2. *sg.* bijuterii, giuvaieruri; **sie trägt kostbaren** ~ poartă bijuterii scumpe; **alter** ~ bijuterii vechi; *(fig.)* **die Straßen prangten im** ~ **der Fahnen** străzile erau frumos împodobite cu steaguri.

Schmuck|arbeit, *-en, f.* giuvaiericale.

Schmuck|arbeiter, *-s, -, m.* giuvaiergiu.

Schmuckblatt|telegramm, *-s, -e, n.* telegramă (de felicitare) tipărită pe o coală cu poză.

schmücken, *schmückte, geschmückt, vb. (h)* **I.** *tr.* a împodobi, a ornamenta, a decora; a găti; **die Straßen mit Fahnen** ~ a împodobi străzile cu steaguri; **die Braut** ~ a găti, a aranja mireasa; **die Tafel** ~ a aranja frumos, a împodobi masa. **II.** *refl.* a se găti, a se împodobi; **sich für die Hochzeit** ~ a se găti, a se împodobi pentru nuntă; **die Stadt hat sich geschmückt** orașul s-a îmbrăcat într-o haină sărbătorească; *(fig.)* **sich mit fremden Federn** ~ a se împăuna cu merite străine.

schmückend I. *part. prez.* de la schmücken. **II.** *adj.* care împodobește, ornamentează; **kein ~es Beiwerk** sobru, fără podoabe; *(stil.)* **~es Beiwort** epitet.
Schmuck|ente, *-n, f. (ornit.)* rață pompoasă *(Lampronessa sponsa).*
Schmuckgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* obiect de podoabă, de ornament; bijuterie; bibelou.
Schmuckgeld, *-(e)s, -er, n.* podoabă cu valoare de monedă (la popoarele primitive).
schmuckhaft *adj.* împodobit; pompos.
Schmuckhändler, *-s, -, m.* bijutier, giuvaiergiu.
Schmuckhandlung, *-en, f.* magazin de bijuterii.
Schmuckheit *f. sg.* frumusețe, eleganță.
Schmuck|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie de giuvaieruri.
Schmuck|kästchen, *-s, -, n.*, **Schmuck|kasten**, *-s, -kästen* și *-, m.* casetă de bijuterii; *(fig.)* **ein wahres ~** un adevărat giuvaier; **der Garten ist ein ~** grădina e o bijuterie.
Schmuckladen, *-s, - (și -läden), m.* v. Schmuckhandlung.
schmucklos *adj.* fără podoabe; simplu; sobru; **das Innere des Schlosses war ~** interiorul castelului era fără nici un ornament.
Schmucklosigkeit *f. sg.* lipsă de ornamente, de podoabe; simplitate.
Schmucknadel, *-n, f.* broșă.
Schmuck|otter, *-n, f. (zool.)* specie de viperă *(Callophis).*
Schmuckplatz, *-es, -plätze, m.* grădină mică ornamentală.
Schmuckring, *-(e)s, -e, m.* inel.
Schmucksachen *pl.* bijuterii, giuvaiericale.
Schmuck|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră scumpă, piatră prețioasă, nestemată.
Schmuck|stück, *-(e)s, -e, n.* bijuterie, giuvaier; *(fig.)* **dieses Gedicht ist ein ~ unserer Literatur** poezia aceasta e o bijuterie a literaturii noastre.
Schmückung *f. sg.* împodobire, ornamentare.
schmuckvoll *adj.* v. schmuckhaft.
Schmuckwaren *pl.* bijuterii, giuvaieruri.
Schmuddel[1], *-s, m. sg. (fam.)* **1.** jeg, murdărie. **2.** persoană murdară, îngălată.
Schmuddel[2], *-n, f. (austr.)* femeie ușoară și neîngrijită.
Schmuddelei, *-en, f. (fam.)* mâzgăleală; murdărie, noroi, mâzgă.
schmuddelig *adj. (fam.)* murdar, jegos, soios; zângălit, îngălat.
Schmuddelkind, *-(e)s, -er, n.* copil murdar, neîngrijit, fără căpătâi.
schmuddeln, *schmuddelte, geschmuddelt (ich schmudd(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a murdări, a mâzgăli; a lucra neîngrijit, murdar.
Schmuddelwetter, *-s, n. sg.* vreme urâtă, cu burniță sau lapoviță.
schmudig *adj. (reg.)* cald, înăbușitor.
Schmuggel, *-s, m. sg.* contrabandă; **mit Zigaretten ~ treiben** a face contrabandă cu țigări.
Schmuggelei, *-en, f.* contrabandă; înșelătorie; *(fam.)* învârteală.
Schmuggelgut, *-(e)s, -güter, n.* v. Schmuggelware.
Schmuggelhandel, *-s, m. sg.* comerț (cu obiecte) de contrabandă.
schmuggeln, *schmuggelte, geschmuggelt (ich schmugg(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a transporta, a aduce prin contrabandă; **jn. über die Grenze ~** a trece pe cineva clandestin peste graniță. **2.** a strecura; **er schmuggelte ihm einen Zettel in die Tasche** el i-a strecurat un bilet în buzunar. **II.** *intr.* a face contrabandă.
Schmuggel|organisation, *-en, f.* organizație de contrabandiști.
Schmuggelware, *-n, f.* marfă de contrabandă.
Schmuggler, *-s, -, m.*, **~ in**, *-nen, f.* contrabandist(ă).
Schmugglerbande, *-n, f.*, **Schmuggler|ring**, *-(e)s, -e, m.* bandă de contrabandiști; **eine(n) ~ aufdecken** a descoperi, a prinde banda de contrabandiști.
Schmugglerschiff, *-(e)s, -e, n.* vapor de contrabandă.
Schmugroschen, *-s, -, m. (fam.)* ciubuc; șperț.
schmulen, *schmulte, geschmult, vb. (h) intr. (reg.)* a avea strabism, a se uita șașiu.
schmunzeln, *schmunzelte, geschmunzelt (ich schmunz(e)le), vb. (h) intr.* a zâmbi pe sub mustață; **über etwas ~** a râde pe sub mustață de ceva, a mustăci, a zâmbi șmecherește.
schmurgeln, *schmurgelte, geschmurgelt (ich schmurg(e)le) (reg.)* a prăji.
schmürzeln, *schmürzelte, geschmürzelt (ich schmürz(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a fi zgârcit, a se zgârci. **2.** *(unipers.)* a mirosi a pârlit.
Schmus, *-es, m. sg.* **1.** *(fam.)* vorbărie, flecăreală; **er macht mir ~** mă bate la cap. **2.** vorbe dulci (spuse cu scopul de a obține un câștig, un avantaj). **3.** câștig al samsarului.
Schmusekater, *-s, -, m.*, **Schmusekatze**, *-n, f.* persoană căreia îi place să se alinte.
Schmusekurs, *-es, -e, m (politică)* direcție, direcționare (politică) ce vizează apropierea.
schmusen, *schmuste, geschmust (du, er schmust) vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a flecări, a trăncăni. **2.** a trăncăni, a trăda, a nu ține un secret. **3.** a spune vorbe dulci; a linguși. **4.** a se alinta; a se giugiuli. **II.** *tr.* a oferi spre vânzare (lăudându-și marfa).
Schmuser, *-s, -, m.* **1.** flecar; lingușitor. **2.** iubit; gagic. **3.** intermediar, mijlocitor de căsătorii.
schmusterig *adj. (reg.)* îndoielnic dar ispititor.
schmustern, *schmusterte, geschmustert, vb. (h) intr. (reg.)* v. schmunzeln.
Schmutt, *-es, -e, m. (reg.)* ploaie fină, măruntă, ciobănească.
Schmutz, *-es, m. sg.* **1.** murdărie; **der ~ der Straße** murdăria străzii; **der Stoff nimmt leicht ~ an** stofa se murdărește ușor; **den ~ fegen** a mătura, a înlătura murdăria; (și *fig.*) **mit ~ bewerfen** a murdări; *(fig.)* **an dieser Sache ist ~** afacerea e murdară; **in den ~ treten** a băga în lături; *(fam.)* **einen Kübel voll ~ über jn. gießen** a ponegri, a împroșca cu noroi pe cineva; **etwas** sau **jm. durch** (sau **in**) **den ~ ziehen** a ponegri. **2.** *(reg.)* grăsime; untură de porc. **3.** *(reg.)* sărutare. **4.** *(reg.)* lovitură de bici. **5.** *(reg.)* aversă.
Schmutz abweisend *adj.* care nu se murdărește (ușor).
Schmutz|arbeit, *-en, f.* muncă insalubră, murdară, care murdărește.
Schmutz|ärmel, *-s, -, m.* mânecuță de protecție, cotieră.
Schmutzbesatz, *-es, -sätze, m.* tiv de protecție (la pantaloni).
Schmutzbogen, *-s, - (și -bögen), m. (tipogr.)* coală de protecție intercalată.
Schmutzbürste, *-n, f.* perie de noroi.
schmutzen, *schmutzte, geschmutzt (du, er schmutzt), vb. (h) intr.* **1.** a face murdărie, a murdări. **2.** a se murdări (ușor); **dieser Stoff schmutzt leicht** această stofă se murdărește repede. **3.** *(reg.)* a unge (cu grăsime, ulei); **das Backblech ~** a unge tava.
Schmutzer, *-s, -, m. (reg.)* zgârcit, cărpănos.
Schmützer, *-s, -, m. (zool.)* șoarece cu bot ascuțit *(Sorex* L.).
Schmutzerei, *-en, f.* **1.** lucru murdar. **2.** necuviință; obscenitate. **3.** *(reg.)* zgârcenie, calicie.
schmutzfalb *adj. (despre cai)* șarg-cenușiu.
Schmutzfänger, *-s, -, m.* **1.** *(auto.)* apărătoare de noroi. **2.** *(tehn.)* prinzător de impurități. **3.** *(fam.)* obiect (de decor inutil) pe care se depune ușor praful.
Schmutzfarbe, *-n, f.* culoare închisă, suferitoare, culoare antijeg.
Schmutzfink, *-en, -en, m.* **1.** *(ornit., reg.)* cinteză *(Fringilla coelebs).* **2.** *(fam.)* om murdar, jegos, persoană neglijentă.
Schmutzfleck, *-(e)s, -e,* **Schmutzflecken**, *-s, -, m.* pată de murdărie.
Schmutzgeier, *-s, -, m. (ornit.)* hoitar alb *(Neophron percnopterus).*
Schmutzhammel, *-s, -, m.* v. Schmutzfink **(2).**
schmutzig *adj.* **1.** murdar; **sich ~ machen** a se mânji, a se murdări, a se păta; *(fig.)* **~e Farben** culori care bat în gri; **ein ~er Krieg** un război murdar, nedrept; **ein ~es Geschäft** o afacere murdară, frauduloasă; **waschen Sie Ihre ~e Wäsche nicht vor den Leuten!** spălați-vă rufele murdare în familie!; *(iron.)* **du machst dich wohl nicht gern ~!** nu prea îți place să te murdărești, să muncești! **2.** necuviincios, murdar, obscen; **eine ~e Fantasie haben** a se gândi numai la porcării. **3.** zgârcit, cărpănos, calic, meschin; **in solchen Sachen ist er immer ~** în asemenea situații e întotdeauna meschin.
Schmutzigkeit *f. sg.* calicie, meschinărie.
Schmutzkammer, *-n, f. (text.)* cameră de captare, de acumulare a prafului.
Schmutzkanal, *-s, -näle, m.* canal (de scurgere), cloacă.
Schmutzkittel, *-s, -, m.* salopetă.
Schmutzkonkurrenz, *-en, f. (fam.)* concurență neloială, murdară.
Schmutzkruste, *-n, f.* crustă de murdărie, de jeg.
Schmutzlappen, *-s, -, m.* otreapă.
Schmutzleiste, *-n, f. (tipogr.)* șină, reglet de sprijin (pentru prevenirea murdăririi, la presa de tipar).
Schmutzliese, *-n, f. (fam.)* femeie murdară, neglijentă, îngălată.
Schmutzliteratur *f. sg.* literatură pornografică, obscenă.
Schmutznickel, *-s, -, m.* v. Schmutzfink **(2).**
Schmutzpapier, *-s, n. sg.* v. Schmutzbogen.
Schmutzpartikel, *-s, -, n.* și *-n, f.* particulă de murdărie, poluantă.
Schmutzschicht, *-en, f.* strat de murdărie.
Schmutz|stoff, *-(e)s, -e, m.* substanță care murdărește.
Schmutzteilchen, *-s, -, n.* v. Schmutzpartikel.
Schmutztitel, *-s, -, m. (tipogr.)* șmuttitlu, copertă falsă, interioară.
Schmutzventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* supapă, ventil de curățire.
schmutzverschmiert *adj.* mânjit cu murdărie.
Schmutzwasser, *-s, -wässer, n.* apă reziduală.
Schmutzwort, *-(e)s, -e, n.* cuvânt obscen, murdar.
Schmutz|zulage, *-n, f.* indemnizație pentru munci insalubre.
Schnabel, *-s, Schnäbel, m.* **1.** cioc, plisc; **mit dem ~ picken** a ciuguli cu ciocul. **2.** *(fig., fam.)* plisc, gură, bot; **das ist nicht für deinen ~** asta nu e de nasul tău; **rede doch, wie dir der ~ gewachsen ist!** vorbește cum îți vine, vorbe pe față!; **den ~ halten** a-și ține gura, pliscul; **sperr den ~ auf!** deschide gura, vorbește! **3.** cioc (la un vas); **der ~ der Teekanne** ciocul ceainicului. **4.** *(mar.)* provă; pinten. **5.** *(iht.)* scobar *(Chondrostoma nasus).* **6.** muștiuc (la instrumente de suflat din lemn).
Schnabelbinse, *-n, f. (bot.)* specie de pipirig *(Rhynchospora alba).*
Schnäbelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Schnabel) cioculeț.
Schnabeldelphin, *-s, -e, m. (zool.)* delfin cu cioc *(Platanista gangetica).*
Schnäbelei, *-en, f. (fam.)* pupătură, giugiuleală.
Schnabelfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește cu cioc *(Chelmo longirostris).*
Schnabelflöte, *-n, f. (muz.)* flûte à bec.
schnabelförmig *adj.* în formă de cioc.
Schnabelhieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură de cioc.
schnabelieren, *schnabelierte, schnabeliert, vb. (h) intr. (reg.)* v. schnabulieren.
Schnabeljungfer, *-n f. (entom.)* musca-scorpiei *(Callimorpha dominula).*
Schnabelkerfe *pl. (entom.)* insecte cu aripi jumătate în carcasă; ploșnițe *(Rhynchota).*
Schnabelkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* ciocul-berzei *(Geranium pratense* L.).
Schnabelkrokodil, *-s, -e, m. (zool.)* crocodil cu cioc, gavial *(Gavialis gangeticus).*
schnäbeln, *schnäbelte, geschnäbelt (ich schnäb(e)le), vb. (h) intr.* și *refl.* **1.** *(despre păsări)* a (se) ciuguli. **2.** *(fam.)* a se giugiuli; a se săruta.
Schnabelschötchen, *-s, -, n. (bot.)* plantă din familia cruciferelor *(Euclidium syriacum).*
Schnabelschuh, *-(e)s, -e, m. (ist.)* gheată cu vârf ascuțit întors în sus.
Schnabeltasse, *-n, f.* ceașcă cu cioc (pentru copii și bolnavi).
Schnabeltier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* ornitorinc *(Ornithorhynchus paradoxus).*
Schnabelwal, *-(e)s, -e, m. (zool.)* balenă cu dungi, cu brazde *(Ziphiinae).*
Schnabelweide, *-n, f. (fam.)* mâncare gustoasă, aleasă; deliciu.
Schnabelzange, *-n, f.* clește cu cioc.
schnäblig *adj.* cu cioc.
Schnäbler, *-s, -, m.* v. Schnabel **(5).**
schnabulieren, *schnabulierte, schnabuliert, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a ciuguli, a gusta. **2.** a mânca cu poftă (delicatese); a se ospăta.
Schnabus, *-, -busse, m. (glumeț)* rachiu.
Schnack, *-(e)s, m. sg. (reg., fam.)* **1.** flecăreală, pălăvrăgeală. **2.** vorbă goală, prostie. **3.** glumă, istorioară, banc. **4.** *(în expr.)* **ein anderer ~ sein** a fi de o clasă superioară.
schnackeln, *schnackelte, geschnackelt (ich schnack(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a plescăi (din limbă); a pocni din degete. **2.** a trosni; *(fig.)* **es hat bei ihnen geschnackelt a)** ei s-au certat; **b)** le-a ieșit, le-a reușit; **c)** au înțeles; **d)** s-au îndrăgostit; **e)** s-au înfuriat.
schnacken, *schnackte, geschnackt, vb. (h) intr.* **1.** a flecări, a sta la taifas, la taclale. **2.** *(reg.)* a vorbi, a povesti; a spune o glumă, un banc. **3.** *(reg.)* a pocni, a plesni. **4.** *(reg.) (impers.; în expr.)* **es schnackt** (îmi vine să) sughiț.
Schnackerl, *-s, m.* (și *n*) *(reg.)* sughiț.
schnackig *adj. (reg.)* **1.** vorbăreț, guraliv; flecar. **2.** poznaș. **3.** curios, ciudat, țicnit, sucit; **er ist heute etwas ~** e cam sucit astăzi, astăzi nu e în toane bune.
Schnackler, *-s, m. sg. (reg.)* v. Schnackerl.
schnacksch *adj. (reg.)* v. schnackig.

Schnada|hüpfe(r)l, **Schnader|hüpfe(r)l**, *-s, -, n. (pop.)* cântec popular (în formă de catren) cu iodler.

schnafte *adj. (reg., fam., înv.)* grozav, minunat.

Schnake, *-n, f. (reg.)* **1.** *(entom.)* țânțar (de cal) *(Culex pipiens)*. **2.** glumă, poznă, festă; **er hat nichts als ~n im Kopf** îi stă mintea numai la pozne; **~n und Schnurren erzählen** a povesti snoave, glume. **3.** *(zool.)* năpârcă gulerată *(Tropidonotus natrix)*. **4.** melc.

schnaken, *schnakte, geschnakt, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a se târî. **2.** v. schnacken.

schnäken, *schnäkte, geschnäkt, vb. (h) tr. (reg.)* a mânca, a gusta pe furiș.

Schnakenplage, *-n, f.* invazie de țânțari.

Schnaken|stich, *-(e)s, -e, m. (reg.)* înțepătură de țânțar.

Schnäker, *-s, -, m. (reg.)* gurmand, mâncău.

schnäkig *adj. (reg.)* **1.** pretențios la mâncare. **2.** ahtiat după gustări pe furiș.

schnakig, **schnakisch** *adj. (reg.)* poznaș, glumeț.

Schnällchen, *-s, -, n. dim.* de la Schnalle **(1).**

Schnalle, *-n, f.* **1.** cataramă, pafta, agrafă, încheietoare. **2.** *(reg.)* clanță. **3.** *(reg., bot.)* mac sălbatic *(Papaver rhoeas* L.). **4.** *(vân., reg.)* organe genitale la femela de vulpe, lup, câine. **5.** *(reg., vulg.)* prostituată. **6.** *(fam.)* fată, tânără.

schnallen, *schnallte, geschnallt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a încătărăma, a prinde în cataramă. **2.** a prinde în curele; **man schnallte ihn auf den Operationstisch** a fost fixat pe masa de operație. **3.** *(fam.)* a păcăli, a înșela. **4.** *(fam.)* a înțelege, a se prinde; **hat er's geschnallt?** s-a prins? a înțeles? **II.** *intr. (reg.)* a plescăi (cu limba).

Schnallendorn, *-(e)s, -e, m.* limbă de cataramă.

Schnallenfabrik, *-en, f.* fabrică de catarame.

Schnallengürtel, *-s, -, m.* cingătoare, cordon cu cataramă.

Schnallenkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (ferov.)* cap de bielă furcat.

Schnallenschuh, *-(e)s, -e, m.* gheată cu cataramă.

Schnallenverschluss, *-es, -schlüsse, m. (tehn.)* broască cu clanță.

Schnaller, *-s, -*, **Schnalz**, *-es, -e, m.* plescăit, pocnitură (din limbă).

schnalzen, *schnalzte, geschnalzt (du, er schnalzt), vb. (h) intr.* a plesni, a plescăi (cu limba), a pocni (cu degetele); **mit der Peitsche ~** a pocni din bici.

Schnalzer, *-s, -, m.* v. Schnaller.

Schnalzlaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* clic.

schnapp! *interj.* **1.** poc! pleosc! **2.** zdup! **3.** haț!

Schnapp, *-s, -e, m. (fam.)* **1.** înhățat, înșfăcat. **2.** bobârnac. **3.** afacere, lovitură.

Schnäppchen, *-s, -, n. (fam.)* articol cumpărat ieftin, avantajos; ofertă, chilipir.

Schnäppchenjagd, *-en, f. (fam.)* căutare (insistentă), vânătoare de oferte, de solduri, de cumpărături avantajoase, de chilipiruri.

Schnäppchenjäger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care umblă după cumpărături avantajoase, după oferte cu preț redus, după chilipiruri.

Schnappe, *-n, f. (reg.)* **1.** cioc. **2.** hulubărie.

schnappen, *schnappte, geschnappt, vb.* **A.** *tr. (h)* **1.** *(fam.)* a înhăța, a înșfăca. **2.** *(în expr.)* **Luft ~** a lua o gură de aer. **3.** *(fam.)* a pricepe, a înțelege; **das hat er geschnappt** asta a înțeles-o. **B.** *intr.* **I.** *(h)* **1.** **(nach)** a căuta să înhațe, să înșface, să prindă (cu gura, cu dinții); **der Hund schnappt nach dem Fleisch** câinele se repede să înhațe carnea; **nach Luft ~** a-și trage răsuflarea, a sufla din greu. **2.** *(în expr.)* **mit den Fingern ~** a pocni din degete. **3.** *(impers., fam.; în expr.)* **es hat geschnappt** sau **nun hat es (aber) geschnappt** s-a isprăvit, gata, ajunge; **es hat bei ihm geschnappt a)** și-a pierdut răbdarea; **b)** s-a îndrăgostit brusc. **II.** *(s)* **1.** *(despre broaște, lacăte, uși, capace)* a se închide, a se înclicheta. **2.** *(fam.)* a se repezi, a sări; **in die Höhe ~** a sări în sus.

Schnapper, *-s, -, m. (reg.)* **1.** mușcătură. **2.** apucătură. **3.** răsuflare; gură de aer. **4.** furt. **5.** pocnet, plescăit. **6.** filfizon. **7.** *(tehn.)* clichet de blocare; opritor cu bilă; zăvor cu resort. **8.** *(iht.)* pește albastru *(Pomatomus saltatrix)*.

Schnäpper, *-s, -, m.* **1.** *(med.)* lanțetă de lăsat sânge. **2.** v. Schnapper **(8). 3.** *(ornit.)* muscar *(Muscicapinae)*. **4.** clanță.

Schnäpperfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește-chirurg *(Acanthurus chirurgus)*.

schnäppern, *schnäpperte, geschnäppert, vb. (h)* **I.** *tr. (biliard; în expr.)* **den Ball ~** a lovi bila jos (făcând-o să sară). **II.** *intr. (reg.)* a flecări, a trăncăni, a pălăvrăgi.

Schnapperschloss, *-es, -schlösser, n. (tehn.)* zăvor cu resort.

Schnappfeder, *-n, f.* arc, resort.

Schnapp|hahn *-(e)s, -hähne, m. (fam.)* șnapan, bandit, tâlhar.

schnappig *adj. (reg.) (despre nas)* mucos.

Schnappmesser, *-s, -, n.* briceag, cuțit pliant.

Schnappriegel|schloss, *-es, -schlösser, n. (tehn.)* broască cu zăvor cu arc.

Schnappring, *-(e)s, -e, m.* carabină.

Schnappsack, *-(e)s, -säcke, m.* raniță, rucsac, sac de merinde.

Schnappschalter, *-s, -, m. (electr.)* întrerupător basculant.

Schnappschildkröte, *-n, f. (zool.)* broască țestoasă aligator *(Chelydra serpentina)*.

Schnappschloss, *-es, -schlösser, n.* v. Schnapperschloss.

Schnappschuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** lovitură de armă trasă la nimereală. **2.** *(fot.)* instantaneu.

Schnappverschluss, *-es, -schlüsse, m.* încheietoare cu resort, cu înclichetare.

Schnaps, *-es, Schnäpse, m.* **1.** rachiu; țuică. **2.** păhăruț de rachiu. **3.** *(înv.)* înghițitură.

Schnapsbrenner, *-s, -, m.* țuicar, rachier.

Schnapsbrennerei, *-en, f.* rachierie, povarnă, distilerie de rachiu; cazan de țuică, alambic.

Schnapsbruder, *-s, -brüder, m. (fam.)* bețiv, bețivan.

Schnapsbude, *-n, f. (fam.)* debit de rachiu; cârciumă proastă.

Schnäps|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Schnaps) țuiculiță.

Schnapsdrossel, *-n, f.* v. Schnapsbruder.

schnäpseln, *schnäpselte, geschnäpselt (ich schnäps(e)le), vb. (h) intr.* v. schnapsen **(1).**

schnapsen, *schnapste, geschnapst (du, er schnapst), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a se țuicări, a bea rachiu. **2.** *(fam.)* a căuta să înhațe, să înșface. **II.** *tr. (fam.)* a înhăța, a înșfăca.

Schnapsfabrik, *-en, f.* fabrică de rachiu, distilerie de rachiu, de țuică, rachierie.

Schnapsflasche, *-n, f.* sticlă de rachiu, clondir de țuică.

Schnapsglas, *-es, -gläser, n.* păhărel de rachiu, țoi de țuică.

Schnaps|idee, *-n, f. (fam.)* idee proastă, ciudată; inspirație nefericită.

schnapsig *adj. (argou)* prost inspirat.

Schnapskneipe, *-n, f.* v. Schnapsbude.

Schnapsleiche, *-n, f. (fam. glumeț)* persoană beată turtă.

Schnapsnase, *-n, f.* nas roșu de bețiv.

Schnaps|pulle, *-n, f. fam.* v. Schnapsflasche.

Schnaps|säufer, **Schnaps|trinker**, *-s, -, m.* băutor de rachiu, bețiv, bețivan.

Schnapszahl, *-en, f. (glumeț)* număr format din aceeași cifră.

schnarchen, *schnarchte, geschnarcht vb. (h) intr.* **1.** a sforăi. **2.** a hârâi; **die Pumpe schnarcht** pompa hârâie. **3.** *(reg.)* a adulmeca; a-și băga nasul.

Schnarcher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care sforăie. **2.** *(fam.)* spion, iscoadă. **3.** *m.* sforăitură.

Schnarcherei *f. sg.* sforăială, sforăit.

Schnarchkonzert, *-(e)s, -e, n. (glumeț)* sforăit puternic și simultan al mai multor persoane.

schnarp(f)en, *schnarp(f)te, geschnarp(f)t, vb. (h) intr. (reg.)* a scrâșni.

Schnarrbass, *-es, -bässe, m. (muz.)* bas pedalist, profund.

Schnarrdrossel, *-n, f. (ornit.)* cocozar, sturz *(Turdus viscivorus)*.

Schnarre, *-n, f.* **1.** pârâitoare, hârâitoare, morișcă. **2.** v. Schnarrdrossel.

schnarren, *schnarrte, geschnarrt, vb. (h) intr.* **1.** a zbârnâi. **2.** a hârâi. **3.** a fornăi, a vorbi pe nas. **4.** a graseia.

Schnarrlauf, *-(e)s, -läufe, m.* hârâit, zbârnâit.

Schnarrwerk, *-(e)s, -e, n. (muz.)* denumire mai veche pentru totalitatea registrelor cu ancii (la orgă).

Schnat, *-en*, **Schnate**, *-n, f. (reg.)* **1.** *(agr.)* vlăstar tăiat; puiet. **2.** hotar.

Schnätel, *-s, -, n. (reg.)* fluieraș (de salcie).

Schnatterei, *-en, f.* **1.** gâgâit; măcăit. **2.** *(fam.)* flecăreală, pălăvrăgeală, trăncăneală. **3.** zgomot, larmă.

Schnatter|ente, *-n, f.* **1.** rață care măcăie. **2.** v. Schnattergans.

Schnatterer, *-s, -, m. (fam.)* flecar, guraliv.

Schnattergans, *-gänse, f. (iron.)* persoană guralivă, vorbăreață.

schnatter|haft *adj. (fam.)* guraliv, vorbăreț, flecar.

Schnatter|hans, *-en, -en, m.* v. Schnatterer.

schnatterig *adj.* v. schnatterhaft.

Schnatterliese, *-n, f. (fam.)* femeie guralivă, vorbăreață.

Schnattermaul, *-(e)s, -mäuler, n.* v. Schnatterer.

schnattern, *schnatterte, geschnattert, vb. (h) intr.* **1.** *(despre gâște)* a gâgâi; *(despre rațe)* a măcăi. **2.** *(fig.)* a flecări, a sporovăi. **3.** a dârdâi; **vor Angst und Kälte ~** a dârdâi de teamă și de frig.

schnattrig *adj. (reg., fam.)* vorbăreț, guraliv.

Schnatz, *-es, Schnätze, m. (reg.)* cunună, parură de mireasă; găteală pentru cap.

schnatzeln, *schnatzelte, geschnatzelt (ich schnatz(e)le), vb. (h) tr.* și *intr. (reg., pop.)* a găti, a împodobi.

schnatzen, *schnatzte, geschnatzt (du, er schnatzt), vb. (h) tr.* și *refl. (reg.)* **1.** a-și aranja părul ca o cunună. **2.** a se găti.

schnatzig *adj. (fam.)* fercheș.

Schnau, *-en, f. (mar.)* șnau, un fel de bric.

schnauben, *schnaubte, geschnaubt* și *schnob, geschnoben, vb. (h)* **I.** *intr. (despre animale)* a sforăi, a fornăi; *(despre oameni)* a sforăi, a sufla zgomotos; a sufla din greu; a gâfâi; **die Rosse ~ vor Ungeduld** caii fornăie de nerăbdare; **beim Steigen muss er ~** la urcuș gâfâie; **der Nordwind schnaubt** șuieră crivățul. **II.** *tr.* și *intr. (în expr.)* **(vor) Wut ~** a spumega de furie; **(vor) Rache ~** a arde de dorul răzbunării. **III.** *tr. (reg.; în expr.)* **sich** *(dat.)* **die Nase ~** a-și sufla nasul. **IV.** *refl. (reg.)* a-și sufla nasul.

schnäubig *adj. (reg.)* mofturos la mâncare.

Schnaue, *-n, f.* v. Schnau.

Schnauf, *-(e)s, -e, m. (fam.)* **1.** respirație zgomotoasă, sforăit, fornăit. **2.** gâfâit.

schnaufeln, *schnaufelte, geschnaufelt (ich schnauf(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* v. schnüffeln.

schnaufen, *schnaufte, geschnauft, vb. (h) intr.* **1.** a gâfâi, a sufla greu. **2.** *(despre animale)* a fornăi. **3.** *(reg.)* a răsufla, a inspira aer.

Schnaufer, *-s, -, m. (fam.)* **1.** persoană care respiră, suflă greu, persoană care gâfâie. **2.** *(reg.)* respirație; suflare; **er hat keinen ~ gemacht** nu s-a odihnit deloc; **bis zum letzten ~** până la ultima suflare. **3.** persoană încrezută, fudulă, cu nasul pe sus. **4.** *(elv.)* băiat tânăr, necopt la minte.

Schnauferl, *-s, -, n. (reg., glumeț)* **1.** motocicletă mică, automobil mic. **2.** mașină veche, oldtimer.

Schnaupe, *-n, f. (reg.)* v. Schnauze **(3).**

Schnauz, *-es, Schnäuze, m.* v. Schnauzer.

Schnauzbart, *-(e)s, -bärte, m.* **1.** mustață mare, pleoștită. **2.** *(fam.)* mustăcios, persoană cu mustață mare.

schnauzbärtig *adj.* **1.** mustăcios. **2.** *(fig., fam.)* grosolan, aspru, repezit.

Schnauzbärtigkeit *f. sg. (fam.)* grosolănie; asprime.

Schnäuzchen, *-s, -, n. (dim.* de la Schnauze) **1.** botișor; mutrișoară. **2.** mustăcioară.

Schnauze, *-n, f.* **1.** bot, rât (de porc); **der Hund hat eine kalte ~** câinele are un bot rece. **2.** *(fig., fam.)* gură, plisc; **Schnauze!** st!, tăcere!; **wir haben die ~ voll** ne ajunge, ne-am săturat; **halt die ~!** taci din gură, ține-ți gura! **eine große ~ haben** a fi cu gura mare, a face pe grozavul; **die ~ weit aufreißen** a se lăuda, a face pe grozavul; **du kriegst eins auf die ~!** te plesnesc peste bot! **eine unflätige ~** gură spurcată; **die ~ (nicht) aufkriegen** a (nu) reuși să spună o vorbă; **sich** *(dat.)* **die ~ verbrennen** pasărea pe limba ei piere; **nach ~** sau **frei (nach) ~** după plac; **eine freche** sau **lose ~ haben** a avea o gură rea. **3.** față, mutră; *(fam.)* **jm. in die ~ schlagen** sau **jm. die ~ polieren** sau **jm. eins vor die ~ geben** a lovi pe cineva în față, a-i da la moacă; **auf die ~ fallen** a rata, a o da în bară; **auf der ~ liegen** a fi învins, bătut. **4.** *(fam.)* nas. **5.** cioc (la ulcioare, căni etc.) **6.** *(constr.)* ieșind. **7.** *(mar.)* cioc (la nave). **8.** *(reg.)* plug de zăpadă.

Schnäuze, *-n, f.* **1.** mucarniță. **2.** *(reg.)* plug de zăpadă.

schnauzen, *schnauzte, geschnauzt (du, er schnauzt), vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a se răsti, a face gură, scandal. **2.** *(reg.)* a curăța zăpada cu plugul. **3.** *(reg.)* a alerga, a se grăbi.

schnäuzen, *schnäuzte, geschnäuzt (du, er schnäuzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a șterge nasul (cuiva). **2.** a mucări, a curăța fitilul (lumânării). **3.** *(fam.)* a înșela, a trage pe sfoară; **man hat mich ums Geld geschnäuzt** m-au ușurat de bani. **II.** *refl.* a-și sufla nasul, a-și șterge nasul.

Schnauzer, *-s, -, m.* **1.** (câine) schnauzer. **2.** v. Schnauzbart.

schnauzig *adj. (fam.)* cu gura mare; grosolan.
Schnäuztuch, *-(e)s, -tücher, n.* v. Taschentuch.
schnazeln, *schnazelte, geschnazelt (ich schnaz(e)le), vb. (h) tr.* și *intr. (reg.)* a ciopli, a tăia.
Schnẹck, *-s, -en, m.* **1.** *(reg.)* melc. **2.** *(cuvânt de alintare)* puișor, păpușică, copilaș scump.
Schnẹcke, *-n, f.* **1.** *(zool.)* melc *(Gastropoda)*; *(fig.)* **er bewegt sich wie eine Schnecke** se mișcă ca un melc, foarte încet; **jn. zur ~ machen** a face pe cineva de două parale. **2.** *(constr.)* volută, ornament în spirală. **3.** *(anat.)* melc. **4.** *(fiz.)* elice, spirală; *(tehn.)* melc; șurub fără fine; **eingängige ~** șurub cu un singur filet; **linksgängige ~** șurub cu filet spre stânga; **mehrgängige ~** șurub cu filet multiplu. **5.** *(muz.)* cap al viorii. **6.** *(reg.)* scară în spirală. **7.** *(reg.)* căruță de cărat fânul cu tălpige de sanie în locul roților din față. **8.** melcișor, coc pe ureche. **9.** *(cul.)* (prăjitură) melc, trandafir. **10.** *(vulgar)* prostituată. **11.** *(fam.)* fată, femeie.
schnẹckeln, *schneckelte, geschneckelt (ich schneck(e)le)*, **schnẹcken**, *schneckte, geschneckt, vb. (h) intr. (fam.)* a se târî, a se mișca încet, ca melcul.
Schnẹcken|achse, *-n, f. (arhit.)* axă a volutei.
Schnẹcken|antrieb, *-(e)s, -e, m.* acționare, transmisie cu melc.
Schnẹcken|art, *-en, f.* **1.** *(zool.)* specie de melc. **2.** *(fig.; în expr.)* **nach ~** ca melcul, încet.
schnẹcken|artig I. *adj.* **1.** în formă de melc, de spirală. **2.** de melc. **II.** *adv.* ca melcul, încet.
Schnẹcken|aufzug, *-(e)s, -züge, m. (tehn.)* palan cu melc.
Schnẹckenbekämpfung *f. sg. (agr.)* combatere a invaziei de melci.
Schnẹckenblume, *-n, f. (bot.)* splină *(Chrysosplenium)*.
Schnẹckenbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu spiral, elicoidal.
Schnẹckenfeder, *-n, f.* drot, tel; *(tehn.)* resort elicoidal, conic; arc volut.
Schnẹckenförderer, *-s, -, m. (maș.)* transportor elicoidal.
schnẹckenförmig *adj.* în formă de melc, de spirală.
Schnẹckenfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză pentru șuruburi fără fine, freză-melc.
Schnẹckenfraß, *-fraßes, m. sg. (agr.)* pagubă pricinuită de melci.
Schnẹckenfrisur, *-en, f.* (pieptănătură) cu melcișori pe urechi.
Schnẹckengang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** mers foarte încet, ca de melc. **2.** *(anat.)* labirint. **3.** *(tehn.)* pas al melcului, al filetului; elevator elicoidal.
Schnẹckenge|häuse, *-s, -, n.* **1.** *(auto.)* casetă de direcție cu melc. **2.** *(maș.)* carcasă a melcului. **3.** v. Schneckenhaus.
schnẹckengerollt *adj.* desfășurat în spirală, spiralat.
Schnẹckengetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* transmisie elicoidală; angrenaj cu melc.
Schnẹckengewinde, *-s, -, n. (tehn.)* filet cu pas mare.
Schnẹckengewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă în formă de melc.
schnẹckenhaft I. *adj.* de melc. **II.** *adv.* cu încetineala melcului, ca melcul.
Schnẹckenhaus, *-es, -häuser, n.* cochilie, casă a melcului.
Schnẹckenhorn, *-(e)s, -hörner, n.* corn de melc.
Schnẹckenkegel, *-s, -, m. (tehn.)* con în spirală, elicoid conic.
Schnẹckenklee, *-s, m. sg. (bot.)* lucernă *(Medicago sativa)*.
Schnẹckenkorn, *-(e)s, n. sg.* granulat pentru combaterea melcilor.
Schnẹckenlenkung, *-en, f. (auto.)* direcție cu șurub fără fine.
Schnẹckenlinie, *-n, f. (mat.)* elice, spirală.
Schnẹckenmantel, *-s, -mäntel, m. (tehn.)* carcasă a melcului.
Schnẹcken|nudeln *pl.* (paste făinoase) melcișori.
Schnẹckenpost *f. sg. (fam., glumeț)* ritm de melc; mod foarte încet de a se mișca; **mit der ~ fahren** a merge în ritm de melc; **mit der ~** foarte încet.
Schnẹckenrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată dințată elicoidală.
Schnẹckenradgetriebe, *-s, -, n.* transmisie cu roată elicoidală și șurub fără fine.
Schnẹckenradlenkung, *-en, f. (maș.)* comandă cu roată-melc.
Schnẹckenschale, *-n, f.* v. Schneckenhaus.
Schnẹcken|speiser, *-s,-, m. (tehn.)* alimentator cu melc.
Schnẹckentempo, *-s, -s, n. (fam.)* ritm de melc.
Schnẹckentreppe, *-n, f.* scară în spirală.
Schnẹckenturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină hidraulică cu cameră de admisiune spirală.
Schnẹcken|übersetzung, *-en, f. (maș.)* transmisie cu șurub fără fine.
schnẹckenweise *adv.* ca melcul.
Schnẹckenwelle, *-n, f. (text.)* arbore melc.
Schnẹckenwerk, *-(e)s, -e, n. (maș.)* mecanism cu melc.
Schnẹckenwindlung, *-en, f.* spirală; *(maș.)* circumvoluție elicoidală.
schnẹckig *adj.* **1.** foarte încet, de melc. **2.** *(tehn.)* spiralat, elicoidal.
schnedderengdẹng, schnetterengtẹng! *interj. (onomat., imitând sunetul trompetelor)* ta-ra-ta-ta!
Schnee, *-s, m. sg.* **1.** zăpadă, omăt, nea; **weiß wie ~** alb ca zăpada; **der ~ fällt in dicken Flocken** ninge cu fulgi mari; **vom ewigen ~ bedeckt sein** a fi acoperit de zăpadă veșnică; **der ~ knirscht** zăpada scârțâie; **driftender ~** zăpadă în deplasare; *(în expr.)* **und wenn der ganze ~ verbrennt** în ciuda tuturor piedicilor; *(fig.)* **Anno ~** demult, cândva; **das ist ~ von gestern** asta e o poveste veche. **2.** spumă de ou; **Eiweiß zu ~ schlagen** a bate albușul spumă. **3.** *(jargon)* drog sub formă de pulbere albă, mai ales cocaină.
Schnee|anzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** *(mil.)* îmbrăcăminte albă pentru camuflaj (în timpul iernii). **2.** *(sport)* costum de schi.
schnee|arm *adj.* cu ninsori puține.
Schneebahn, *-en, f.* pârtie de zăpadă.
Schneeball, *-(e)s, -bälle* (și *-en*), *m.* **1.** *(pl. -bälle)* bulgăre de zăpadă; **sich mit Schneebällen werfen** a se bate cu bulgări de zăpadă. **2.** *(bot.)* călin *(Viburnum opulus* L.).
Schneebällchen, *-s, -, n. (cul.)* gălușcă de cartof.
schneeballen, *schneeballte, geschneeballt, vb. (h) intr.* și *refl. reciproc* a se bate cu bulgări de zăpadă.
Schneeballschlacht, *-en, f. (fam.)* bătaie cu bulgări de zăpadă; **eine ~ machen** a se bate cu bulgări de zăpadă.
Schneeball|spier|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* boschet de *Physocarpus opulifolia.*
Schneeball|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* v. Schneeball **(2).**
Schneeballsystem, *-s, -e, n.* **1.** *(com.)* sistem de desfacere a mărfii bazat pe obligația cumpărătorului de a găsi noi clienți. **2.** transmitere obligatorie de la om la om a unei știri.
Schneeballverfahren, *-s, -, n.* v. Schneeballsystem.
schneebedeckt *adj.* acoperit cu zăpadă.
Schneebeere, *-n, f. (bot.)* hurmuz *(Symphoricarpus racemosus)*.
Schneeberg, *-(e)s, -e, m.* **1.** munte de zăpadă. **2.** munte acoperit cu zăpezi veșnice.
Schneebericht, *-(e)s, -e, m. (met.)* buletin despre starea zăpezii.
Schneebesen, *-s, -, m.* **1.** *(cul.)* tel. **2.** *(muz.)* bețișoare de tobă.
Schneebirne, *-n, f. (bot.)* păr nins *(Pyrus nivalis)*.
schneeblind *adj.* orbit de luciul zăpezii.
Schneeblindheit *f. sg. (med.)* orbire provocată de strălucirea zăpezii, oftalmie de zăpadă.
Schneeblume, *-n, f. (bot.)* nume al unui arbust exotic *(Chionanthus)*.
Schneebock, *-(e)s, -böcke, m. (zool.)* țap de munte *(Oreamnos americanus)*.
Schneebrett, *-(e)s, -er, n.* zăpadă cu o crustă înghețată la suprafață de pe povârnișurile munților.
Schneebrille, *-n, f.* ochelari de protecție contra luciului zăpezii, ochelari de zăpadă.
Schneebruch, *-(e)s, -brüche, m. (forest.)* frângere a copacilor sub greutatea zăpezii.
Schneebrücke, *-n, f.* pod de zăpadă peste o crevasă, peste un pârâu.
Schneedecke, *-n, f.* pătură, strat de zăpadă.
schnee|er|hellt *adj.* luminat prin reflexia zăpezii.
Schnee-Eule, *-n*, **Schnee|eule**, *-n, f. (ornit.)* bufniță albă *(Nyctea nyctea)*.
Schneefall, *-(e)s, -fälle, m.* ninsoare, cădere a zăpezii.
Schneefang, *-(e)s, -fänge, m.* gard, grilaj de protecție contra zăpezii; *(ferov.)* parazăpezi.
Schneefegen, *-s, n. sg.* **1.** curățire a zăpezii. **2.** *(met.)* transport de zăpadă la sol.
Schneefeld, *-(e)s, -er, n.* suprafață mare acoperită cu zăpadă.
Schneefläche, *-n, f.* suprafață acoperită cu zăpadă.
Schneeflocke, *-n, f.* fulg de zăpadă; **es schneit mit großen ~n** ninge cu fulgi mari.
Schneeflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion cu schiuri.
Schneefräse, *-n, f.* plug de zăpadă.
schneefrei *adj.* fără zăpadă.
Schneegans, *-gänse, f.* **1.** *(ornit.)* gâscă sălbatică *(Anser hyperboreus)*. **2.** *(fam.)* gâscă, proastă.
Schneegebirge, *-s, -, n.* munți cu zăpadă veșnică.
Schneege|stöber, *-s, -, n.* viscol.
schneeglatt *adj.* alunecos din cauza zăpezii înghețate.
Schneeglätte, *-n, f.* lunecuș datorită zăpezii înghețate.
Schneegleiskette, *-n, f.* v. Schneekette.
Schneeglöckchen, *-s, -, n. (bot.)* ghiocel *(Galanthus nivalis* L.).
Schneegrenze *f. sg. (geogr.)* limită a zăpezii veșnice.
Schnee|hang, *-(e)s, -hänge, m.* pantă, povârniș, versant acoperit(ă) cu zăpadă.
Schnee|hase, *-n, -n, m. (zool.)* iepure alpin *(Lepus timidus)*.
Schnee|haufen, *-s, -, m.* grămadă de zăpadă.
Schnee|heide, *-n, f. (bot.)* iarbă-neagră *(Erica carnea)*.
Schnee|hemd, *-(e)s, -en, n.* v. Schneemantel **(1).**
Schnee|höhe, *-n, f.* grosime a zăpezii.
Schnee|huhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* găinușă, corlă *(Lagopus alba)*.
Schnee|hütte, *-n, f.* iglu, colibă din blocuri de zăpadă.
schnee|ig *adj.* **1.** acoperit cu zăpadă; **~e Berge** munți acoperiți cu zăpadă; *(fig.)* **es ist ~e Luft** se simte zăpada (în aer). **2.** alb ca zăpada.
Schneekanone, *-n, f.* tun de zăpadă.
Schneekatze, *-n, f. (tehn., sport)* aparat de pregătit, de bătătorit pista de schi.
Schneekauz, *-es, -käuze, m. (ornit.)* cucuvaie *(Nyctea)*.
Schneekette, *-n, f. (auto.)* lanț antiderapant.
Schneeklumpen, *-s, -, m.* bulgăre de zăpadă.
Schneekönig, *-s, -e, m. (ornit.)* sfredeluș, pitulice *(Troglodytes troglodytes)*; *(fig.; în expr.)* **er freut sich wie ein ~** el nu mai poate de bucurie.
Schneekrähe, *-n, f. (ornit.)* cioară de munte *(Pyrrhocorax graculus)*.
Schneekristall, *-s, -e, m.* cristal de gheață care formează fulgul de zăpadă.
Schneekruste, *-n, f.* crustă de zăpadă; zăpada înghețată de la suprafață.
Schneekufe, *-n, f. (av.)* patină, schi de aterizare.
Schneekuppe, *-n, f.* pisc, vârf de munte înzăpezit.
Schneelandschaft, *-en, f.* regiune, câmp acoperit(ă) de zăpadă; peisaj de iarnă.
Schneelatte, *-n, f.* șipcă apărătoare de zăpadă (la acoperișuri etc.).
Schneelast, *-en, f.* greutate a zăpezii (depuse).
Schneelaue, *-n (reg.)*, **Schneelauene**, *-n (elv.)*, **Schneelawine**, *-n, f.* avalanșă.
Schneeleopard, *-en, -en, m.* leopard de zăpadă, irbis.
Schneelicht, *-(e)s, n. sg.* reverberație a zăpezii.
Schneelinie [-niə], *-n, f.* v. Schneegrenze.
schneelos *adj.* fără zăpadă.
Schneeluft *f. sg* aer rece cu iz de zăpadă.
Schneemann, *-(e)s, -männer, m.* om de zăpadă.
Schneemantel, *-s, -mäntel, m.* **1.** *(mil.)* pelerină de camuflaj în zăpadă. **2.** *(poet.)* mantie, haină de zăpadă.
Schneemasse, *-n, f.* masă de zăpadă.
Schneematsch, *-(e)s, m. sg.* fleașcă (în urma topirii zăpezii).
Schneemaus, *-mäuse, f. (zool.)* șoricel-de-zăpadă *(Microtus nivalis)*.
Schneemensch, *-en, -en, m.* omul zăpezii (Yeti).
Schneemobil, *-s, -e* și *-s, n.* sanie motorizată.
Schneemonat, *-(e)s, -e*, **Schneemond**, *- (e)s, -e, m. (înv., poet.)* ianuarie, genar.
Schnee|öde, *-n, f.* zăpadă cât vezi cu ochii, regiune pustie acoperită cu zăpadă.
Schneepflug, *-(e)s, -pflüge, m.* **1.** *(tehn.)* plug de zăpadă; mașină de curățat și taluzat zăpada. **2.** *(sport)* plug, frânare (la schi).
Schneeräumer, *-s, -, m.*, **Schneeräumgerät**, *-es, -e, n.* v. Schneepflug **(1).**
Schneeräumkommando, *-s, -s, n.* echipă de deszăpezire.
Schneeräumung, *-en, f.* deszăpezire.
Schneeraupe, *-n, f. (tehn.)* tractor cu șenile pentru amenajarea pistei de schi.
Schneeregen, *-s, -, m.* ploaie cu ninsoare, lapoviță.
Schneeregion, *-en, f.* regiune a zăpezii veșnice.
schneereich *adj.* cu multă zăpadă.
Schneereifen, *-s,, m.* **1.** v. Schneeschuh **(3).** **2.** *(auto.)* anvelopă pentru zăpadă.

Schneerinde, *-n, f.* crustă de zăpadă, coajă a zăpezii.
Schneerose, *-n, f. (bot.)* v. C h r i s t b l u m e.
Schneerute, *-n, f. (austr.)* v. S c h n e e b e s e n.
Schneeschauer, *-s, -, m.* ninsoare de scurtă durată.
Schneeschaufel, *-n, f.* **1.** lopată de zăpadă. **2.** lopată, plug de zăpadă (la un vehicul).
Schneeschicht, *-en, f.* strat de zăpadă.
Schneeschieber, *-s, -, m.* v. S c h n e e s c h a u f e l **(1).**
Schneeschimmel, *-s, m. sg. (agr.)* boală a grâului de iarnă care apare după topirea zăpezii (provocată de ciuperca *Fusarium nivale).*
Schneeschippe, *-n, f.* **1.** v. S c h n e e s c h a u f e l **(1). 2.** plug de zăpadă.
Schneeschippen, *-s, n. sg.* curățat al zăpezii.
Schneeschirm, *-(e)s, -e, m.* panou parazăpadă.
Schneeschläger, *-s, -, m.* v. S c h n e e b e s e n.
Schneeschleuder, *-n, f.* plug de zăpadă rotativ.
Schneeschmelze, *-n, f.* topire a zăpezii.
Schneeschuh, *-(e)s, -e, m.* **1.** șoșon. **2.** *(înv.)* schi; **er läuft ~** schiază. **3.** hârzob din curele (pentru mers în zăpadă); rachetă de zăpadă.
Schneeschuhfahren, *-s, n. sg. (înv.)* schiat.
schneesicher *adj. (despre localități)* în care este (cu siguranță) destulă zăpadă pentru practicarea sporturilor de iarnă.
Schnee|sturm, *-(e)s, -stürme, m.* viscol.
Schnee|sturz, *-es, -stürze, m. (met.)* cădere a maselor de zăpadă (în momentul topirii).
Schneeteller, *-s, -, m. (sport)* **1.** farfurie, rondelă la bățul de schi. **2.** v. S c h n e e s c h u h **(3).**
Schneetreiben, *-s, n. sg.* viscol, transport de zăpadă la înălțime.
Schneetrift, *-en, f. (ferov.)* înzăpezire; grămezi de zăpadă.
Schneetropfen, *-s, -, m. (reg.)* v. S c h n e e g l ö c k c h e n.
Schneever|hältnisse *pl. (met.)* situație privind căderea sau grosimea zăpezii.
Schneeverwehung, *-en, f.* înzăpezire, troienire.
Schneewächte, *-n, f.* **1.** masă de zăpadă suspendată. **2.** v. S c h n e e w e h e.
Schneewasser, *-s, n. sg.* zăpadă topită, apă din zăpadă.
Schneewebe, *-n, f. (înv.),* **Schneewechte**, *-n,* **Schneewehe**, *-n, f.* troian, nămete (de zăpadă).
Schneewehen, *-s, n. sg.* v. S c h n e e t r e i b e n.
Schneewehr, *-en, f.* apărătoare, dig împotriva zăpezii.
schneeweiß *adj.* alb ca zăpada.
Schneeweißchen, *-s, n. sg. (basm)* Albă ca zăpada.
Schneewetter, *-s, n. sg.* **1.** ninsoare, vreme de ninsoare. **2.** lapoviță.
Schneewind, *-(e)s, -e, m.* vânt care aduce zăpadă.
Schneewittchen, *-s, n. sg. (basm)* Albă ca zăpada.
Schneewolke, *-n, f.* nor de zăpadă.
Schneewüste, *-n, f.* v. S c h n e e ö d e.
Schneezaun, *-(e)s, -zäune, m.* v. S c h n e e f a n g.
Schneezeit *f. sg.* v. S c h n e e w e t t e r.
Schneeziege, *-n, f. (zool.)* capră de munte *(Oreamnos americanus).*
Schnegel, *-s, -, m. (reg.)* melc fără casă.
Schneid, *-(e)s, m.* (și *f.*) *sg. (fam.)* **1.** curaj, îndrăzneală; siguranță; tupeu; **er hat** (sau **entwickelt** sau **zeigt**) **~** are curaj, e îndrăzneț, sigur de el; **jm. den** (sau **die**) **~ abkaufen** a lua cuiva curajul. **2.** energie, vlagă; **er hat keinen ~** n-are nici o vlagă, e molâu. **3.** poftă; chef; **auf** (cu *ac.*) **etwas ~ haben** a râvni la ceva.
Schneidbacke, *-n, f. (tehn.)* bac de filieră.
Schneidbank, *-bänke, f.* masă a dogarului.
schneidbar *adj.* **1.** care poate fi tăiat. **2.** *(tehn.)* prelucrabil prin așchiere.
Schneidbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu de filet, tarod.
Schneidbrenner, *-s, -, m. (tehn.)* suflai pentru tăiat la flacără.
Schneide, *-n, f.* **1.** tăiș, lamă (de cuțit); **eine scharfe ~** un tăiș bine ascuțit; **eine schartige ~** un tăiș știrb; **die ~ der Axt** tăișul securei; *(fig.)* **es steht auf des Messers ~** e pe muche de cuțit. **2.** ascuțime; **die Sichel hat ihre ~ verloren** secera s-a tocit. **3.** *(poet.)* spadă. **4.** *(reg.)* culme. **5.** *(reg.)* hotar, hat. **6.** *(reg.)* v. S c h n e i d.
Schneide|apparat, *- (e)s, -e, m. (tehn.)* aparat, dispozitiv de tăiat, de filetat.
Schneidebohnen *pl. (bot.)* fasole verde (varietate de *Phaseolus vulgaris).*
Schneidebrett, *-(e)s, -er, n.* tocător, fund, cârpător.
Schneidediamant, *-en, -en, m.* diamant pentru tăiat.
Schneidegerät, *-(e)s, -e, n.* aparat, unealtă pentru tăiat.
Schneide|holz, *-es, n. sg.* lemne de tăiat, de foc.
Schneid|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* **1.** filieră de șuruburi. **2.** cuțit tăietor.
Schneid|eisenbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu de filieră.
Schneidekante, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* muchie așchietoare. **2.** *(ind. lemnului)* tăiș de cuțit de rindea.
Schneidekopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap de filetat; freză cu cuțite demontabile.
Schneidel|holz, *-es, n. sg.* cetină (tăiată).
Schneidemaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de tăiat; **selbsttätige ~** mașină de tăiat automată.
Schneidemesser, *-s, -, n.* **1.** cuțit de tăiat. **2.** satâr, cuțit mare de tocat.
Schneidemühle, *-n, f.* fabrică de cherestea, joagăr, ferăstrău (acționat cu apă).
schneiden, *schnitt, geschnitten (du schneidest, er schneidet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tăia; **Brot in Stücke ~** a tăia pâinea felii; **die Haare ~** a tunde, a tăia părul; **Gras ~** a cosi. **2.** a opera, a tăia, a deschide; **den Finger ~** a opera degetul, a face operație la deget; *(med. vet.)* a castra; **den Kater ~** a castra motanul. **3.** a cresta, a ciopli; **Figuren ins Holz ~** a tăia, a cresta figuri în lemn. **4.** a fileta; **Gewinde ~** a fileta, a tăia un ghivent. **5.** *(mat.)* a tăia, a intersecta. **6.** a tăia; a scurta; a reteza (un cot, o curbă, un colț); *(auto.)* **eine Kurve ~** a tăia o curbă; *(biliard)* **den Ball ~** a lovi bila într-o parte. **7.** *(fig.; în expr.)* **Gesichter ~** a face mutre, a se strâmba; **einer Dame die Kur ~** a face curte unei doamne; **das Glas ~** a nu pune paharul plin. **8.** *(fig., fam.)* a ignora pe cineva, a nu da atenție cuiva, a se face că nu vede pe cineva, a trece peste (sau pe lângă) cineva. **9.** a dilua, a falsifica, a boteza (vinul). **10.** *(la jocuri de cărți)* a tăia. **11.** *(film)* a monta; **einen Film ~** a face montajul unui film. **12.** a croi; **das Kleid ist gut geschnitten** rochia este croită bine. **II.** *intr.* **1.** a tăia; **das Messer schneidet gut** cuțitul taie bine; **der Strick schneidet ihm in die Hand** sfoara îl taie la mână; *(fig.)* **deine Worte ~ mir ins Herz** cuvintele tale îmi sfâșie inima; **er ist seinem Vater wie aus dem Gesicht geschnitten** seamănă foarte bine cu tatăl său, e leit tatăl său; **ein fein geschnittenes Gesicht** o față, o figură cu trăsături fine. **2.** a spinteca, a despica; **das Schiff schneidet durch die Wellen** vaporul spintecă valurile. **3.** a se tăia; **ich habe mir in den Finger geschnitten** m-am tăiat la deget; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **ins eigene Fleisch ~** a-și face singur rău. **4.** *(impers.; în expr.)* **es schneidet mir im Leibe** mă doare burta, am crampe, îmi trec cuțite prin burtă. **III.** *refl.* **1.** a se tăia; **ich habe mich geschnitten** m-am tăiat. **2.** *(fig., fam.)* a se păcăli; **er hat sich in dieser Hinsicht gewaltig geschnitten** s-a păcălit amarnic în privința asta. **3.** a se tăia, a se întretăia, a se întâlni, a se intersecta; **hier ~ sich die beiden Straßen** aici se întretaie cele două străzi; *(mat.)* **zwei Geraden ~ sich** două drepte se intersectează.
Schneiden, *-s, n. sg.* **1.** tăiat; tăiere; **das ~ des Weizens** seceratul grâului; **das ~ des Grases** cositul ierbii. **2.** *(film)* montare; **das ~ eines Films** montarea unui film. **3.** *(tehn.)* așchiere; tăiere; **autogenes ~** tăiere autogenă.
schneidend I. *part. prez.* de la s c h n e i d e n. **II.** *adj.* **1.** tăios, ascuțit. **2.** violent, tăios, pătrunzător; strașnic; **~er Schmerz** durere violentă; **man hörte einen ~en Pfiff** s-a auzit o fluierătură ascuțită, pătrunzătoare, stridentă; **eine ~e Kälte** un frig pătrunzător. **3.** tăios, aspru; ironic, sarcastic; **~er Hohn** sarcasm incisiv; **eine ~e Stimme** o voce tăioasă.
Schneidende, *-n, f. (mat.)* secantă.
Schneider, *-s, -, m.* **1.** croitor; **einen Anzug beim ~ machen** (sau **anfertigen) lassen** a-și face un costum de haine la croitor; *(fig., fam.)* **frieren wie ein ~** a îngheța, a degera, a se zgribuli; **leicht wie ein ~** ușor ca pana, slab, puțintel. **2.** *(în expr., la joc de cărți)* **~ werden** a nu face treizeci de puncte; **aus dem ~ sein a)** *(la joc de cărți)* a avea mai mult de treizeci de puncte; **b)** *(glumeț)* a fi trecut de treizeci de ani; **c)** a fi trecut greul. **3.** *(zool.)* păianjen de câmp, croitor, cizmar *(Phalangium opilio).* **4.** *(fam.)* cută făcută din greșeală la călcat. **5.** *(tehn.)* mașină de tăiat. **6.** *(vân.)* animal puțin dezvoltat. **7.** *(tenis de masă)* unsprezece puncte făcute într-un set. **8.** vier castrat.
Schneider|arbeit, *-en, f.* muncă, lucru de croitor, croitorie.
Schneide|raum, *-(e)s, -räume, m. (film)* sală, cabină de montaj.
Schneiderbedarf, *-(e)s, m. sg.* furnituri pentru croitorie.
Schneiderberuf, *-(e)s, -e, m.* v. S c h n e i d e r h a n d w e r k.
Schneiderbursche, *-n, -n, m.* v. S c h n e i d e r l e h r l i n g.
Schneiderbüste, *-n, f.* bust de croitorie.
Schneiderei, *-en, f.* **1.** (atelier de) croitorie. **2.** *sg.* croitorie (meserie); **~ haben** a avea croitoreasă în casă.
Schneidergeselle, *-n, -n, m.* calfă de croitor.
Schneider|handwerk, *-(e)s, n. sg.* meserie de croitor, croitorie.
Schneiderin, *-nen, f.* croitoreasă.
Schneiderkarpfen, *-s, -, m. (glumeț)* scrumbie, hering.
Schneiderkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de comandă.
Schneiderkostüm, *-s, -e, n.* taior de comandă.
Schneiderkreide, *-n, f.* cretă de croitorie.
Schneiderlehrling, *-s, -e, m.* ucenic de croitor.
Schneiderleinen, *-s, n. sg.* v. S t e i f l e i n e n.
Schneiderlohn, *-(e)s, -löhne, m.* plată a lucrului de croitorie.
Schneidermeister, *-s, -, m.* croitor.
Schneidermuskel, *-s, -n, m. (anat.)* mușchiul sartorius.
schneidern, *schneiderte, geschneidert, vb. (h)* **I.** *intr.* a face croitorie; **nur für Damen ~** a lucra numai pentru doamne, a fi croitor(-easă) de damă. **II.** *tr.* a coase, a lucra (un costum, o rochie etc.).
Schneiderpuppe, *-n, f.* manechin (de croitorie).
Schneider|rechnung, *-en, f.* notă (de plată) de la croitor.
Schneiderschere, *-n, f.* foarfece de croitorie.
Schneiderseele, *-n, f. (fam.)* fricos, inimă de iepure.
Schneidersitz, *-es, m. sg.* poziție șezând turcește.
Schneidervogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* nume al unei păsări exotice *(Sutoria sutoria).*
Schneiderwerk|statt, *-stätten, f.* atelier de croitorie.
Schneidesäge, *-n, f.* ferăstrău de spintecat.
Schneidescheibe, *-n, f. (tehn.)* freză-disc pentru tăiat roți dințate.
Schneide|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e), m. (tehn.)* cuțit, unealtă de așchiere.
Schneide|stapel, *-s, -, m. (tipogr.)* teanc de hârtie de tăiat.
Schneidetechnik, *-en, f.* tehnică de crestare în lemn.
Schneidetisch, *-(e)s, -e, m. (film)* masă de montaj.
Schneidewerkzeug, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* unealtă de tăiat, de așchiere.
Schneidewinkel, *-s, -, m. (tehn.)* unghi de tăiere.
Schneidezahn, *-(e)s, -zähne, m. (anat.)* dinte incisiv.
schneidfähig *adj. (tehn.)* **1.** care poate fi tăiat. **2.** *(rar)* care taie, care poate tăia.
Schneidfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă-cuțit.
Schneidflamme, *-n, f. (metal.)* flacără de tăiat.
Schneidgerät, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* aparat de tăiere.
Schneidhärte *f. sg.* duritate a muchiei tăietoare (la cuțite).
schneidig *adj.* **1.** tăios. **2.** *(fig.)* curajos, îndrăzneț; energic; avântat; cu alură de militar; **ein ~er Kerl** un om milităros, energic; **~e Märsche** marșuri cântate vioi, marșuri antrenante.
Schneidigkeit *f. sg.* v. S c h n e i d.
Schneidkiefer, *-s, -, m. (iht.)* pește cu gura tăioasă.
Schneidkluppe, *-n, f. (tehn.)* filieră.
Schneidkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap de filetat.
Schneidlade, *-n, f. (ind. lemnului)* port-butuc, port-buștean.
Schneidlampe, *-n, f. (tehn.)* arzător de tăiat.
Schneidmaschine, *-n, f.* v. S c h n e i d e m a s c h i n e.
Schneidrücken, *-s, -, m.* spate al tăișului.
Schneidwaren *pl.* unelte, obiecte tăioase (de exemplu cuțite, foarfeci, aparate de ras).
Schneidwerkzeug, *-(e)s, -e, n.* v. S c h n e i d e w e r k z e u g.
Schneidzahn, *-(e)s, -zähne, m. (tehn.)* dinte de freză.
Schneidzange, *-n, f. (tehn.)* clește tăietor.
Schneidzirkel, *-s, -, m. (metal.)* foarfece circular.
Schneidzylinder, *-s, -, m. (tipogr.)* cilindru de tăiat.

schneien, *schneite, geschneit, vb. intr.* **I.** *impers. (h)* a ninge; **es schneit in dichten Flocken** ninge dens. **II.** *(s) (fig.)* a pica, a veni pe neaşteptate; **er ist mir ins Haus geschneit** mi-a picat în casă.

Schneise, *-n, f.* **1.** porţiune defrişată în pădure. **2.** *(tel.)* radiobaliză (la radar). **3.** *(vân.)* laţ.

schneiteln, *schneitelte, geschneitelt (ich schneit(e)le), vb. (h) tr. (forest.)* a reteza crengile laterale (ale copacilor); **einen Baum** ~ a curăţa un pom de crengi nefolositoare.

schnell *adj.* şi *adv.* **1.** repede, grabnic, iute; rapid; **so ~ als (sau wie) möglich** cât se poate de repede; **in ~er Folge** în succesiune rapidă; **ein ~ es Auto** o maşină rapidă; **eine ~e Straße** o stradă rapidă; **mach ~!** grăbeşte-te! **der Puls geht** ~ pulsul bate repede; **einen Schritt ~er gehen** a amerge (ceva) mai repede; **eine ~e Bedienung** un serviciu prompt (la restaurant); ~ **wie der Blitz** iute ca fulgerul. **2.** *(forest.)* strâmbat de vânt.

Schnell|arbeitsmethode, *-n, f.* metodă rapidă de lucru.

Schnell|arbeits|stahl, *-(e)s, -stähle* (şi *-e*), *m.* v. Schnelllaufstahl.

Schnell|aufzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** *(foto.)* armare rapidă. **2.** ascensor rapid.

Schnell|ausbildung, *-en, f.* (şi *mil.*) instruire rapidă.

Schnell|auslöser, *-s, -, m. (tehn.)* declanşor instantaneu.

Schnell|automaten|stahl, *-(e)s, -stähle* (şi *-e*), *m. (tehn.)* oţel pentru automate rapide.

Schnellbahn, *-en, f.* **1.** tren, metrou, tramvai rapid (de cursă lungă). **2.** *(ferov.)* cale cu circulaţie rapidă.

Schnellband, *-(e)s, -bänder, n. (tehn.)* bandă rapidă.

Schnellbauweise *f. sg. (constr.)* metodă de construire rapidă, cu prefabricate.

Schnellbe|heizung, *-en, f.* încălzire rapidă.

Schnellbesohl|an|stalt, *-en, f.* atelier de pingelit rapid.

schnell bindend *adj. (tehn.; despre ciment)* cu priză rapidă.

Schnellbleiche, *-n, f. (fam., glumeţ)* curs rapid de calificare.

Schnellbohrmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de perforat rapidă.

Schnellboot, *-(e)s, -e, n. (mar.)* vedetă rapidă.

Schnellbremsung, *-en, f. (ferov.)* frânare rapidă.

Schnellbüfett, *-(e)s, -e, n.* bufet automat.

Schnellbügelei, *-en, f. (reg.)* v. Schnellreinigung.

Schnellbus, *-ses, -se, m.* autobuz rapid.

Schnelldampfer, *-s, -, m.* vapor rapid.

Schnelldenker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care gândeşte repede, cu o minte ageră.

Schnelldienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu rapid.

Schnelldrehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung rapid.

Schnelldreher, *-s, -, m. (ec., com.)* produs repede vandabil.

Schnelldreh|stahl, *-(e)s, -stähle* (şi *-e*), *m.* v. Schnelllaufstahl.

Schnelldrehverfahren, *-s, -, n. (tehn.)* procedeu de strunjit rapid.

Schnelldruck, *-(e)s, -e, m.* imprimare rapidă.

Schnelldrucker, *-s, -, m.* imprimantă rapidă.

Schnelldrusch, *-(e)s,-e, m. (agr.)* treierat rapid.

Schnelldurchgang, *-(e)s, -gänge*, **Schnelldurchlauf**, *-es, -läufe, m.* trecere (rapidă) în revistă.

Schnelle, *-n, f.* **1.** iuţeală, viteză; rapiditate; **in der** ~ în grabă. **2.** curs rapid de apă; cascadă, cataractă. **3.** praştie. **4.** *(înv.)* ulcior înalt cu capac. **5.** veche unealtă de tortură şi de execuţie.

schnellen, *schnellte, geschnellt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a arunca, a lansa, a azvârli; a da drumul, a slobozi; **etwas in die Höhe** ~ a arunca ceva în sus. **2.** *(fam.)* a păcăli; a trage pe sfoară; **er hat ihn geschnellt** l-a păcălit, l-a dus; i-a făcut figura. **3.** *(fam.)* a fura; **Geld** ~ a fura, a şterpeli bani. **II.** *intr. (s)* **1.** a sări, a se repezi; a porni; a ţâşni; **in die Höhe** ~ a sări în sus. **2.** a-şi da drumul, a se destinde (brusc), a se slobozi; **ein Gummiband ~ lassen** a da drumul unui elastic. **3.** *(în expr.)* **mit den Fingern** ~ a pocni din degete.

Schnell|entladung, *-en, f. (electr.)* descărcare rapidă.

Schnell|entwickler, *-s, -, m. (foto.)* revelator rapid.

Schneller, *-s, -, m.* **1.** dispozitiv de lansare; catapultă. **2.** *(reg.)* bobârnac. **3.** *(mil.)* percutor. **4.** cârlig de piedică (la car). **5.** *(reg.)* bilă (de joc). **6.** *(muz.)* tril. **7.** *(text.)* scul.

Schnellfahren, *-s, n. sg.* mers cu viteză (al vehiculelor).

Schnellfeder, *-n, f.* **1.** resort. **2.** basculă (de fereastră).

Schnellfeuer, *-s, -, n. (mil.)* foc, tir rapid, tragere rapidă.

Schnellfeuergeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* tun cu tragere rapidă.

Schnellfeuergewehr, *-(e)s, -e, n. (mil.)* armă cu tragere rapidă, armă automată.

Schnellfeuerpistole, *-n, f. (mil.)* pistol automat.

Schnellfeuerwaffe, *-n, f. (mil.)* armă automată.

Schnellfixierbad, *-(e)s, -bäder, n. (fot.)* baie de fixare rapidă.

Schnellfixiersalz, *-es, -e, n. (fot.)* sare de fixare rapidă, fixator rapid.

Schnellflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor de viteză.

Schnellfotograf, *-en, -en, m.* fotograf la minut.

Schnellfotografie *f. sg* **1.** fotografiere la minut. **2.** fotografie la minut.

Schnellfräsbank, *-bänke, f. (tehn.)* freză rapidă.

schnellfüßig *adj.* iute de picior, sprinten, agil.

Schnellfüßigkeit *f. sg.* sprinteneală.

Schnellgalgen, *-s, -, m.* unealtă veche de tortură şi de execuţie.

Schnellgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** *(auto.)* viteză multiplicată. **2.** *(mec.)* mers rapid.

Schnellgast|stätte, *-n, f.* restaurant cu autoservire, snack-bar.

Schnellgericht, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(jur.)* instanţă de urgenţă. **2.** *(cul.)* (fel de) mâncare ce se prepară rapid, la minut.

Schnellgerichts|verfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură specială (de urgenţă).

Schnellgussverfahren, *-s, -, n. (tehn.)* procedeu de turnare rapidă.

Schnellhase, *-n, -n, m. (tipogr., argou)* culegător rapid.

Schnellhefter, *-s, -, m.* dosar cu mecanism, clasor.

Schnellheit *(înv.)*, **Schnelligkeit** *f. sg.* iuţeală, repeziciune; viteză; ~ **im Handeln** promptitudine.

Schnell|imbiss, *-es, -e, m.* gustare (luată repede); masă frugală.

Schnell|imbiss|stube, *-n, f.* bufet expres, snack-bar, local pentru gustări rapide.

Schnellkäfer, *-s, -, m. (entom.)* faur, purecul-dracului *(Elater segetum)*.

Schnellkaffee, *-s, -s, m. (reg.)* cafea expres.

Schnellkocher, *-s, -, m.* reşou de gătit rapid.

Schnellkochplatte, *-n, f.* ochi de plită, de aragaz cu încălzire rapidă.

Schnellkochtopf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală minune, oală sub presiune.

Schnellkraft *f. sg.* elasticitate.

schnellkräftig *adj.* elastic.

Schnellkugel, *-n, f.* bilă (de joc).

Schnellkurs(us), *-(es), -kurse, m.* curs intensiv, curs rapid (de instruire).

Schnell|laster, **Schnell|lastwagen**, *-s, -, m.* camion de cursă rapidă.

Schnell|lauf, *-(e)s, m. sg.* **1.** pas alergător; **im** ~ în pas alergător. **2.** *(sport)* alergare, cursă de viteză.

Schnell|läufer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** alergător(-oare) (de viteză). **2.** (cal) fugaci.

schnell|läufig *adj.* care funcţionează rapid.

Schnell|lauf|stahl, *-(e)s, -stähle* (şi *-e*), *m. (tehn.)* oţel rapid, oţel de aşchiere rapidă.

schnell|lebig *adj.* **1.** de scurtă durată, trecător. **2.** hectic, agitat, precipitat, fără timp de gândire.

Schnell|lokomotive [-və], *-n, f. (ferov.)* locomotivă de tren accelerat sau rapid.

Schnellmaler, *-s, -, m.* portretist la minut.

Schnellmethode, *-n, f.* metodă rapidă.

Schnellpflügen, *-s, n. sg. (agr.)* arat rapid.

Schnellpost, *-en, f.* poştă rapidă, expres.

Schnellpresse, *-n, f.* **1.** presă mecanică. **2.** *(tipogr.)* maşină plană.

Schnellregler, *-s, -, m. (tehn.)* regulator instantaneu.

Schnellreinigung, *-en, f.* curăţătorie rapidă.

Schnellreparaturmethode, *-n, f.* procedeu rapid de reparare.

Schnellrestaurant [-rɛsto'rã:], *-s, -s, n.* v. Schnellgaststätte.

Schnellrichter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* judecător(-oare) a(l) unei proceduri de urgenţă.

Schnellschmelzverfahren, *-s, -, n. (metal.)* procedeu rapid de topire.

Schnellschneideverfahren, *-s, -, n. (tehn.)* procedeu de tăiere rapidă.

Schnellschnitt|stahl, *-(e)s, -stähle* (şi *-e*), *m. (tehn.)* oţel rapid pentru cuţite de strung.

Schnellschreibekunst *f. sg.* v. Schnellschrift.

Schnellschreiber, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* stenograf. **2.** *(tel.)* imprimator rapid.

Schnellschreibgerät, *-(e)s, -e, n. (tel.)* înregistrator rapid.

Schnellschrift, *-en, f. (înv.)* stenografie.

Schnellschritt, *-(e)s, -e, m.* pas grăbit, accelerat, alergător.

Schnellschuss, *-es, -schüsse, m. (tipogr.)* executare rapidă, urgentă (a unui imprimat).

Schnellsegler, *-s, -, m. (mar.)* velier rapid.

Schnellsiedekurs, *-es, -e, m. (ironic)* curs rapid de calificare, de instruire.

Schnellsieder, *-s, -, m.* lampă portativă de gătit.

Schnell|stahl, *-(e)s, -stähle* (şi *-e*), *m.* v. Schnelllaufstahl.

Schnell|starter, *-s, -, m. (auto.)* demaror rapid.

schnellstens *adv.* foarte repede, cât mai urgent; **er soll das ~ erledigen** să rezolve cât mai rapid această chestiune.

schnellstmöglich *adv.* cât (se poate) mai repede.

Schnell|straße, *-n, f.* autostradă, şosea pentru circulaţie rapidă.

Schnell|stromverdampfer, *-s, -, m.* vaporizator cu circuit forţat.

Schnellsuche, *-n, f. (inform.)* căutare rapidă.

Schnelltriebwagen, *-s, -, m. (ferov.)* automotor.

Schnelltrocken|apparat, *-(e)s, -e*, **Schnelltrockner**, *-s, -, m.* uscător rapid.

Schnell|übertragung, *-en, f.* transmitere rapidă, transfer rapid.

Schnellverband, *-(e)s, -bände, m. (med.)* pansament provizoriu, aplicat rapid.

Schnellverbindung, *-en, f.* legătură (la mijloace de transport) rapidă.

Schnellverfahren, *-s, -, n.* **1.** *(jur.)* procedură specială (de urgenţă). **2.** *(tehn.)* metodă rapidă, procedeu rapid.

Schnellverkehr, *-s, m. sg.* circulaţie rapidă, trafic rapid.

Schnellverknüpfung, *-en, f. (inform.)* link rapid.

Schnellverschluss, *-es, -schlüsse, m. (tehn.)* obturator, închizător rapid.

Schnellwaage, *-n, f.* balanţă romană; balanţă automată.

Schnellwäscherei, *-en, f.* spălătorie rapidă.

Schnellwirkung, *-en, f.* **1.** acţiune, efect rapid(ă). **2.** acţionare rapidă.

schnellwüchsig *adj.* care creşte repede.

Schnellwüchsigkeit, *-en, f. (bot.)* creştere, dezvoltare rapidă.

Schnellzeichner, *-s, -, m.* desenator, portretist rapid.

Schnellzer|spanung, *-en, f. (tehn.)* aşchiere rapidă.

Schnellzug, *-(e)s, -züge, m.* (tren) accelerat.

Schnellzugriff, *-(e)s, -e, m.* acces rapid.

Schnellzugslinie [-niə], *-n, f. (ferov.)* linie principală (pentru accelerate).

Schnellzugszuschlag, *-(e)s, -schläge, m. (ferov.)* supliment de viteză la (tren) accelerat.

schnellzüngig *adj. (fam.)* bun de gură, limbut.

Schnellzüngigkeit *f. sg. (fam.)* limbuţie.

Schnepfe, *-n, f.* **1.** *(ornit.)* sitar, becaţă *(Scolapax rusticola)*. **2.** *(argou studenţesc)* gologani. **3.** *(argou)* prostituată, femeie care face trotuarul.

Schnepfendreck, *-(e)s, m. sg. (cul.)* mâncare preparată din intestine de sitar tocate şi fripte; delicatesă de sitar.

Schnepfenfang, *-(e)s, -fänge, m.* capcană, laţ de sitari.

Schnepfenfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* peşte-sitar *(Centriscidae)*.

Schnepfenjagd, *-en, f.* vânătoare de sitari.

Schnepfenläufer, *-s, -, m. (ornit.)* sitar-fluierar *(Limicola platyrhyncha.)*.

Schnepfenralle, *-n, f. (ornit.)* fluierar exotic *(Rostratula rhynchaea)*.

Schnepfen|strauß, *-es, -e, m. (ornit.)* pasăre kivi *(Apterix orveni)*.

Schnepfen|strich, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(vân.)* zbor al sitarilor în perioada de împerechere. **2.** *(vulg.)* stradă, cartier de prostituate.

Schnepfenzeit, *-en, f. (vân.)* perioadă de vânare a sitarilor.

Schnepfenzug, *-(e)s, -züge, m.* migrare a sitarilor primăvara şi toamna.

Schneppe, *-n, f. (reg.)* **1.** v. Schnepfe **(1, 3)**. **2.** cioc (la vase). **3.** muchie. **4.** *(modă, înv.)* prelungire ascuţită a taliei.

Schneppenhaube, *-n, f. (ist.)* scufie cu cioc în frunte.

Schnẹpper, *-s, -, m.* **1.** *(sport)* mişcare bruscă de îndreptare. **2.** *(reg.)* v. Schnäpper.
Schnẹpper|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (sport)* săritură în voltă, voltă.
Schnere, *-n, f. (reg.)* ochi, laţ, zbilţ.
Schnẹrfer, *-s, -, m. (reg.)* rucsac, raniţă.
schnetteretẹng! *interj. (onomat., imită sunetul de trompetă)* ta-ta-ra-ta-ta!
schnẹtzeln, *schnetzelte, geschnetzelt (ich schnetz(e)le), vb. (h) tr.* v. schnitzeln.
Schneuß, *-en, f. (arhit.)* ornament gotic în formă de băşică de peşte.
Schneuze, *-n, f. (înv.)* v. Schnäuze.
Schneuzel, *-s, -, n.* gură, cioc (la ulcioare).
schneuzen, *schneuzte, geschneuzt (du, er schneuzt) vb. (h)* v. schnäuzen.
Schneuztuch, *-(e)s, -tücher, n. (înv.)* v. Schnäuztuch.
Schnịck, *-(e)s, m. sg. (reg.)* rachiu de cartofi.
Schnịcke, *-n, f. (reg.)* **1.** v. Schnecke **(1)**. **2.** vas pescăresc.
Schnịckelweg, *-(e)s, -e, m. (reg.)* drum întortocheat.
schnịcken, *schnickte, geschnickt, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a mişca repede, a da; a pocni, a plescăi; **mit den Fingern ~** a pocni din degete; **das Pferd schnickt mit dem Schwanz** calul dă din coadă. **2.** a suspina, a sughiţa de plâns. **3.** a ciopli, a sculpta.
schnịcker *adj. (reg.)* ferches, drăguţ.
Schnịckschnack, *-s, m. sg. (fam.)* **1.** flecăreală, sporovăială, prostii, verzi şi uscate. **2.** zorzoane, fleacuri.
schnieben, *schniebte, geschniebt* (şi *schnob, geschnoben*), *vb. (h) intr. (reg.)* v. schnauben.
Schniedel, *-s, -, m.*, **Schniedelwutz**, *-es, -e, m. (fam., glumeţ)* penis.
schniefen, *schniefte, geschnieft, vb. (h) intr.* a se smiorcăi.
Schniegel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** melc. **2.** pieptănătură îngrijită, aranjată.
schniegeln, *schniegelte, geschniegelt (ich schnieg(e)le), vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) ferchezui; a (se) găti, a (se) spilcui; **geschniegelt und gebügelt (**sau **gestriegelt)** spilcuit, scos ca din cutie. **2.** *(înv.)* a (se) curăţa.
schnieke *adj. (fam.)* **1.** spilcuit, gătit; ferches. **2.** super, formidabil.
Schniepel, *-s, -, m.* **1.** *(glumeţ)* frac. **2.** *(fam.)* filfizon. **3.** penis (al băieţilor mici).
schnịffeln, *schniffelte, geschniffelt (ich schniff(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a-şi băga nasul, a spiona, a iscodi. **2.** *(impers.)* a burniţa.
Schnịgge, *-n, f. (reg.)* ambarcaţie de pescar.
Schnịpfel, *-s, -, m.*, **Schnịpfelchen**, **Schnịpflein**, *-s, -, n. (reg.)* v. Schnippel **(1)**.
schnịpfeln, *schnipfelte, geschnipfelt (ich schnipf(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* v. schnippeln.
schnịpp! *interj. (onomat., zgomot care imită închiderea foarfecii)* ţac! **~ schnapp!** ţac, ţac! clic!
Schnịpp, *-(e)s, -e, m.* **1.** pocnit din degete. **2.** bobârnac.
Schnịppchen, *-s, -, n. (dim.* de la Schnipp **(1, 2)**) *(fam.)* **1.** pocnit din degete; bobârnac. **2.** festă; păcăleală; **jm. ein ~ schlagen** a juca cuiva o festă; a păcăli pe cineva.
Schnịppe, *-n, f. (reg.)* pată albă pe botul calului.
Schnịppel, *-s, -, m.* (şi *n.*) **1.** *(fam.)* bucăţică (tăiată), peticuţ, rest, colţişor; **ein ~ Papier** o bucăţică de hârtie. **2.** *(glumeţ)* frac.
schnịppeln, *schnippelte, geschnippelt (ich schnipp(e)le), vb. (h) tr.* şi *intr. (fam.)* a tăia (în) bucăţele, a ciopârţi; **Papier ~** a tăia hârtie în bucăţele mici.
schnịppen, *schnippte, geschnippt, vb. (h)* **I.** *tr.* a azvârli, a arunca (cu o mişcare a degetului arătător); **die Zigarrenasche in die Aschenschale ~** a scutura scrumul de ţigară în scrumieră. **II.** *intr.* **1.** v. schnicken **(1)**. **2.** a ţăcăni (cu foarfeca).
schnịppisch *adj.* impertinent, arogant, obraznic.
schnịpps!, **schnips!** *interj.* v. schnipp.
Schnịpsel, *-s, -, n.* v. Schnippel **(1)**.
schnịpseln, *schnipselte, geschnipselt (ich schnips(e)le), vb. (h) tr.* şi *intr.* v. schnippeln.
schnịpsen, *schnipste, geschnipst (du, er schnipst) vb. (h) tr.* şi *intr.* v. schnippen.
Schnịpser, *-s, -, m. (fam.)* bătaie uşoară cu degetul (pentru a arunca sau scutura ceva).
Schnịrkel, *-s, -, m. (reg.)* v. Schnörkel.
schnịtt *ind. imperf. pers.* 1 şi 3 *sg.* de la schneiden.
Schnịtt, *-(e)s, -e, m.* **1.** tăietură; **ein ~ mit dem Messer** o tăietură cu cuţitul. **2.** *(chir.)* tăietură, incizie. **3.** croială, fason; model; **nach dem neu(e)sten ~** după ultima croială; **ein Kleid von einfachem ~** o rochie cu croială simplă. **4.** tipar, şablon; **der ~ für eine Bluse** tiparul pentru o bluză. **5.** felie; tartină. **6.** cosit; seceriş; **der erste ~ des Grases** prima coasă a ierbii; **der ~ des Getreides** secerişul grâului. **7.** formă; fizionomie; trăsătură; **ein Gesicht von römischem ~** o faţă cu trăsături romane. **8.** *(constr.)* profil, secţiune. **9.** *(mat.)* intersecţie, segment, secţiune; **der Goldene ~** secţiunea de aur. **10.** *(fam.)* medie; **er fährt 50 km im ~** în medie merge cu 50 de km. **11.** *(reg.)* bucăţică, tăietură (din ceva). **12.** *(reg.)* şnit (de bere); pahar mic de bere; pahar de bere umplut pe jumătate. **13.** *(film)* decupaj; montaj. **14.** tăietură; cioplitură, incizie; gravură; **der ~ des Stempels** modelul, tăietura ştampilei; **dieser ~ in Holz ist sehr schön** această gravură în lemn este foarte frumoasă. **15.** *(tipogr.)* tăietură, floare de literă; **grober ~** gravură puternică, cu floare neagră; **kleiner ~** floare subţire, floare măruntă. **16.** *(fam.; în expr.)* **einen guten ~ machen** sau **an etwas ~ machen** a face o afacere bună, a da o lovitură.
Schnịtt|ansicht, *-en, f. (tehn.)* secţiune cu vedere.
Schnịttbild|entfernungsmesser, *-s, -, m.* **1.** telemetru de coincidenţă. **2.** *(fot.)* telemetru cu rupere de imagine.
Schnịttblume, *-n, f.* floare tăiată (spre comercializare).
Schnịttbohne, *-n, f. (bot.)* fasole verde (varietate de *Phaseolus vulgaris*).
Schnịttbreite, *-n, f. (tehn.)* **1.** lăţime a tăieturii. **2.** lăţime de aşchiere.
Schnịttbrot, *-(e)s, -bröte, n.* pâine feliată.
Schnịttchen, *-s, n. sg. (dim.* de la Schnitt) **1.** felioară. **2.** sandviş. **3.** *(fam.)* mică învârteală.
Schnịtte, *-n, f.* felie; tartină, sandviş; **eine ~ Brot** o felie de pâine.
Schnịtt|ebene, *-n, f. (mat.)* plan secant.
Schnịtt|entbindung, *-en, f. (med.)* naştere prin cezariană.
Schnịtter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* secerător(-oare), cosaş(ă).
Schnịtterkaserne, *-n, f. (înv.)* baracă pentru cazarea secerătorilor.
Schnịtterlohn, *-(e)s, -löhne, m. (înv.)* plată pentru secerători.
schnịttfest *adj.* destul de consistent pentru a fi tăiat felii; **~e Tomaten** roşii tari, bune de tăiat felii.
Schnịttfläche, *-n, f.* **1.** *(mec.)* suprafaţă de tăiere, secţiune de tăiere. **2.** *(mat.)* secţiune, suprafaţă a unei intersecţii. **3.** *(tehn.)* suprafaţă de aşchiere.
Schnịttfrisur, *-en, f.* coafură făcută prin tunsoare.
Schnịttführung, *-en, f.* mod de executare a unei tăieturi, a unei croieli.
Schnịttgang, *-(e)s, -gänge, m. (tehn.)* trecere activă (de tăiere), cursă de lucru a cuţitului.
Schnịttgeschwindigkeit, *-en, f. (tehn.)* viteză de tăiere.
Schnịttgesenk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* ştanţă de tăiat, de decupat.
Schnịttgrün, *-s, n. sg.* verdeaţă pentru buchete de flori.
Schnịttgut, *-(e)s, n. sg.* tocătură; tăiţei.
Schnịttgüte *f. sg. (tehn.)* calitate a tăierii.
Schnịtt|handel, *-s, m. sg. (înv.)* comerţ cu amănuntul, cu bucata.
Schnịtt|holz, *-es, -hölzer, n.* **1.** lemne de tăiat; lemne tăiate. **2.** *(ind. lemnului)* material lemnos tăiat, cherestea.
schnịttig *adj.* **1.** precis conturat. **2.** bine proporţionat; frumos croit. **3.** *(despre animale)* vioi. **4.** *(despre cereale şi iarbă)* copt, bun de secerat, de cosit.
Schnịttkante, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* muchie aşchietoare. **2.** *(tipogr.)* muchie de retezare.
Schnịttkörper, *-s, -, m. (mat.)* corp de intersecţie.
Schnịttkurve [-və şi -fə], *-n, f.* curbă de tăiere.
Schnịttlauch, *-(e)s, m. sg. (bot.)* arpagic *(Allium schoenoprasum* L.*)*.
Schnịttling, *-s, -e, m.* **1.** *(bot.)* v. Schnittlauch. **2.** butaş; puiet. **3.** taur recent castrat.
Schnịttlinie [-niə], *-n, f.* **1.** (şi *mat.*) linie de tăiere, linie de intersecţie. **2.** linie de demarcaţie.
Schnịttmeister, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (TV, film, radio)* persoană care face montajul, cutter.
Schnịttmenge, *-n, f. (mat.)* mulţime a tuturor elementelor comune a două mulţimi.
Schnịttmesser, *-s, -, n.* **1.** cuţit. **2.** cuţit de cioplit. **3.** *(med.)* bisturiu.
Schnịttmuster, *-s, -, n.* tipar, şablon, model (de croit).
Schnịttmusterbogen, *-s, -bögen, m.* coală cu mai multe tipare (de croit).
Schnịttpunkt, *- (e)s, -e, m.* (şi *mat.*) punct de intersecţie.
schnịttreif *adj.* bun de secerat, de cosit.
Schnịttrichtung, *-en, f. (tehn.)* direcţie de tăiere.
Schnịtt|salat, *-(e)s, -e, m. (bot.)* lăptucă, salată de grădină *(Lactuca sativa* L. var. *longifolia)*.
Schnịtt|skizze, *-n, f. (tehn.)* schiţă, desen de secţiune.
Schnịtt|stelle, *-n, f.* **1.** tăietură. **2.** *(inform.)* interfaţă.
Schnịtt|stempel, *-s, -, m. (maş.)* poanson de decupat.
Schnịtt|tiefe, *-n, f. (tehn.)* adâncime de tăiere.
Schnịttverfahren, *-s, -, n. (tehn.)* procedeu de tăiere, de secţionare.
Schnịttware, *-n, f.* **1.** *pl.* textile, metraje, furnituri. **2.** cherestea.
Schnịttwarengeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin, prăvălie de textile, de metraje.
Schnịttwarenhändler, *-s, -, m.* negustor de textile, de metraje.
schnịttweise *adv.* cu felia; în felii.
Schnịttwerkzeug, *-s, -e, n. (mec.)* unealtă de tăiere, de aşchiere; ştanţă de decupat.
Schnịttwinkel, *-s, -, m.* **1.** *(mec.)* unghi de tăiere. **2.** *(mat.)* unghi de intersecţie.
Schnịttwunde, *-n, f.* rană prin tăiere, tăietură.
Schnịtt|zwiebel, *-n, f.* v. Schnittlauch.
Schnịtz, *-es, -e, m. (reg.)* **1.** bucăţică, felie (mică); aşchie, ţandără; **~e für Kompott** felioare (de fructe uscate) pentru compot. **2.** impozit rural.
Schnịtz|altar, *-(e)s, -altäre, m.* altar cu figuri sculptate în lemn.
Schnịtz|arbeit, *-en, f.* sculptură, cioplitură în lemn.
Schnịtzbank, *-bänke, f.* masă de lucru a cioplitorului, a sculptorului în lemn.
Schnịtzbild, *-(e)s, -er, n.* imagine sculptată în lemn.
Schnịtzel, *-s, -, n.* **1.** felioară, bucăţică (tăiată). **2.** (şi *m.*) hârtiuţă, colţ, rest de hârtie. **3.** răzătură, tăiţei (de sfeclă). **4.** *(cul.)* şniţel; **Wiener ~** şniţel vienez.
Schnịtzelbank, *-bänke, f.* **1.** v. Schnitzbank. **2.** versuri umoristice spuse la teatrul de estradă. **3.** *(la carnaval)* desene, imagini umoristice însoţite de versuri.
Schnitzelei, *-en, f.* **1.** *sg.* ciopârţeală, ciopârţit. **2.** sculptură, cioplit în lemn; încrestare.
Schnịtzeljagd, *-en, f. (sport)* joc de urmărire a unui călăreţ (care lasă în urma sa bucăţi de hârtie pentru marcarea traseului).
Schnịtzelmaschine, *-n, f.* maşină de tăiat sfecla.
Schnịtzelmesser, *-s, -, n.* cuţit de cioplit.
schnịtzeln, *schnitzelte, geschnitzelt (ich schnitz(e)le), vb. (h) tr.* a tăia (în) bucăţele, a ciopârţi.
schnịtzen, *schnitzte, geschnitzt (du, er schnitzt) vb. (h) tr.* şi *intr.* a ciopli, a sculpta în lemn, os etc.; **geschnitzte Möbel** mobilă sculptată; *(fig.)* **er ist aus hartem Holz geschnitzt** e un om dur, tare, rezistent.
Schnịtzer, *-s, -, m.* **1.** sculptor în lemn, os etc., cioplitor. **2.** cuţit de cioplit, de sculptat. **3.** *(fig., fam.)* greşeală, boroboaţă; lapsus; **er hat einen groben ~ gemacht** a nimerit cu oiştea-n gard, a făcut o boacănă; **er macht noch manchen sprachlichen ~** mai face câte o greşeală de limbă.
Schnitzerei, *-en, f.* **1.** *sg. (fam.)* sculptură, sculptat, cioplit în lemn, os etc.; **was ist mit dieser ewigen ~?** ce-i cu cioplitul ăsta veşnic? **2.** piesă sculptată, cioplită în lemn, os etc., sculptură în lemn, os etc.
schnịtzer|haft *adj. (fam.)* prost, neglijent, plin de greşeli.
schnịtzern, *schnitzerte, geschnitzert, vb. (h) intr. (fam.)* a face boroboaţe.
Schnịtzholz, *-es, -hölzer, n.* lemn pentru sculptat.
Schnịtzkunst *f. sg.* arta cioplirii în lemn, os etc., sculptură, sculptat.
Schnịtzmesser, *-s, -, n.* cuţit de cioplit, de sculptat în lemn, os etc.
Schnịtzwerk, *-(e)s, -e, n.* sculptură, piesă sculptată în lemn, os etc.
schnobern, *schnoberte, geschnobert, vb. (h) intr.* v. schnuppern.
Schnọdder, *-s, -, m. (reg.)* muci.
schnọdd(e)rig *adj. (fam.)* cu gura mare, obraznic, înfipt, impertinent.
Schnọdd(e)rigkeit *f. sg. (fam.)* impertinenţă; obrăznicie, aroganţă.
schnọddern, *schnodderte, geschnoddert, vb. (h) intr. (fam.)* a fi cu gura mare, a fi înfipt, obraznic la vorbă.
schnöd(e) *adj.* şi *adv.* **1.** dispreţuitor; jignitor, ofensator; batjocoritor; **er behandelt mich ~** mă tratează cu dispreţ; **eine ~ Abweisung** un refuz jignitor, ofensator. **2.** ruşinos, mârşav, josnic; mizerabil, ticălos; **~er Undank** nerecunoştinţă crasă; **ein ~er Verrat** o trădare ruşinoasă, josnică, mârşavă. **3.** detestabil, păcătos; **~er Mammon** bani păcătoşi,

murdari; ~ **er Geiz** zgârcenie detestabilă. **4.** fără considerație, brutal; fără scrupule. **5.** *(reg.)* sărac, lipsit, nevoiaș.

schnöden, *schnödete, geschnödet (du schnödest, er schnödet), vb. (h) intr. (elv.)* a se exprima, a vorbi disprețuitor, jignitor, batjocoritor.

Schnödheit, **Schnödigkeit** *f. sg.* **1.** dispreț, ofensă. **2.** ticăloșie, josnicie, mârșăvie. **3.** lipsă de considerație, brutalitate. **4.** *(reg.)* sărăcie, lipsă.

schnofeln, *schnofelte, geschnofelt (ich schnof(e)le), vb. (h) intr. (austr., fam.)* a fonfăi.

Schnoferl, *-s, -, m. (austr., fam.)* mutră acră.

schnökern, *schnökerte. geschnökert, vb. (h) intr. (reg.)* a scormoni, a căuta; a adulmeca, a-și băga nasul.

schnopern, *schnoperte, geschnopert,* **schnoppern**, *schnopperte, geschnoppert, vb. (h) intr. (reg.)* v. schnuppern.

Schnorchel, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* tub de alimentare cu aer a submarinului în imersiune. **2.** *(sport)* tub de respirație (pentru scafandri).

schnorcheln, *schnorchelte, geschnorchelt (ich schnorch(e)le), vb. (h) intr. (sport)* a face sport de scafandru.

Schnörkel, *-s, -, m.* **1.** ornament (baroc) în formă de spirală. **2.** *(fam.)* codiță, floricică, linie întortocheată (în scris, la iscălit). **3.** *pl. (fam.)* floricele de stil (în vorbire); *(muz.)* triluri.

Schnörkelei, *-en, f. (fam.)* înfloritură; întortochere, împopoțonare; zorzoane.

schnörkelhaft *adj.* **1.** împopoțonat, încărcat; întortocheat, complicat. **2.** capricios, alintat, răzgâiat.

schnörkelig *adj.* **1.** plin de întortocheri. **2.** încărcat; baroc.

Schnörkelkram, *-(e)s, m. sg.* zorzoane.

schnörkel|los *adj.* **1.** fără înflorituri, fără zorzoane. **2.** simplu, sobru, direct.

Schnörkelmuster, *-s, -, n.* motiv ornamental cu spirale.

schnörkeln, *schnörkelte, geschnörkelt (ich schnörk(e)le), vb. (h) intr.* a ornamenta (literele), a înzorzona (scrisul).

Schnörkelschrift *f. sg.* scris ornamentat; scris întortocheat, cu înflorituri.

schnörklig *adj.* v. schnörkelig.

schnörplig *adj. (reg.)* fin, delicat.

schnorpsen, *schnorpste, geschnorpst (du, er schnorpst), vb. (h) intr. (reg., fam., impers.)* a merge bine; **es schnorpst** merge bine, merge treaba.

Schnorre, *-n, f. (reg.),* **Schnörre**, *-n, f. (elv.)* gură; bot.

schnorren, *schnorrte, geschnorrt, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a cerși. **2.** *(argou studențesc)* a asista (fără să fie înscris) la o prelegere, la un curs.

schnörren, *schnörrte, geschnörrt, vb. (h) intr. (elv.)* a trăncăni, a vorbi mult.

Schnorrer, *-s, -, m.* v. Schnurrer.

Schnorrerei, *-en, f. (fam.)* cerșeală.

Schnösel, *-s, -, m. (fam.)* crai arogant; fante; filfizon.

schnös(e)lig *adj. (fam.)* încrezut, arogant; obraznic.

Schnuck, *-s, -e, m.* **1.** *(fam.)* puiul mamei. **2.** *(reg.)* sughiț de plâns. **3.** *(reg.)* smucitură.

Schnucke, *-n, f.* rasă de oi mici *(Ovis aries).*

Schnuckelchen, *-s, -, n. (fam.)* v. Schnuck **(1).**

schnuckelig *adj.* drăguț, atrăgător, plăcut.

schnucken, *schnuckte, geschnuckt, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a suspina. **2.** a sughița.

schnuckerig *adj.* v. schnuckrig.

schnuckern, *schnuckerte, geschnuckert, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** v. schnucken. **2.** a se mișca încet, agale, alene.

schnückern, *schnückerte, geschnückert, vb. (h) intr. (reg.)* a adulmeca, a-și băga nasul; a spiona, a iscodi.

Schnucki, *-s, -s, n.,* **Schnuckiputz**, *-es, -e, m. (fam.)* v. Schnuck **(1).**

schnuckrig *adj. (fam.)* gingaș, drăgălaș.

Schnuddel, *-s, m. sg. (reg.)* muci (la nas).

schnudd(e)lig *adj.* **1.** *(fam.)* murdar; neîngrijit. **2.** *(reg.)* delicios, gustos.

schnuddeln, *schnuddelte, geschnuddelt (ich schnudd(e)le), vb. (h) intr.* a-și trage nasul, mucii.

Schnüffel, *-s, -, m. (reg.)* nas.

Schnüffelei, *-en, f.* **1.** indiscreție, curiozitate. **2.** iscodire; spionaj.

schnuffeln, *schnuffelte, geschnuffelt (ich schnuff(e)le), vb. (h) intr.* v. schnüffeln **(1).**

schnüffeln, *schnüffelte, geschnüffelt (ich schnüff(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a trage aer pe nas, a fornăi. **2.** a adulmeca. **3.** *(fig.)* a-și vârî nasul; a spiona, a iscodi, a urmări, a pândi. **4.** a scotoci.

Schnüffelnase, *-n, f. (fam.)* v. Schnüffler.

Schnüffel|stoff, *-(e)s, -e, m.* narcotic de tras pe nas (tutun, drog etc.).

Schnüffler, *-s, -, m.* **1.** persoană curioasă, indiscretă. **2.** iscoadă, spion; copoi.

schnullen, *schnullte, geschnullt, vb. (h) intr. (reg.)* a suge, a trage din suzetă.

Schnuller, *-s, -, m.* suzetă.

Schnulze, *-n, f.* cântec, șlagăr, film siropos, piesă (de teatru) de calitate proastă; revistă muzicală siropoasă.

schnulzen, *schnulzte, geschnulzt (du, er schnulzt), vb. (h) tr.* și *intr.* a cânta siropos, sentimental.

schnulzig *adj.* siropos, de proastă calitate.

schnupfen, *schnupfte, geschnupft, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** (și *tr.)* a priza, a trage tutun sau droguri (cocaină) pe nas. **2.** *(reg.)* a suspina. **3.** *(mine; despre zăcăminte)* a sărăci, a se epuiza. **II.** *tr. (unipers.; în expr.)* **es schnupft mich** mă necăjește, mă supără, mă indispune.

Schnupfen, *-s, -, m.* guturai; **sich** *(dat.)* **einen ~ holen** a se alege cu un guturai, a face un guturai.

schnupfen|artig *adj.* ca guturaiul.

Schnupfenfieber, *-s, -, n. (med.)* gripă, influență; răceală.

Schnupfer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care prizează tabac.

Schnupftabak, *-(e)s, -e, m.* tabac de prizat.

Schnupftabak(s)dose, *-n, f.* tabacheră de tutun de prizat.

Schnupftuch, *-(e)s, -tücher, n. (reg.)* batistă.

schnuppe *adj. invar. (fam.)* indiferent; **das ist mir ~** puțin îmi pasă, mi-e totuna, mă lasă rece.

Schnuppe, *-n, f.* **1.** stea căzătoare. **2.** fitil ars, muc de lumânare. **3.** *(reg.)* guturai. **4.** *(reg.)* bot.

schnuppen, *schnuppte, geschnuppt, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a priza (tabac). **2.** a gusta, a mânca pe furiș.

Schnuppen, *-s, -, m. (reg.)* v. Schnupfen.

schnupper *adj. (reg.)* încrezut, îngâmfat.

Schnupperkurs, *-es, -e, m. (fam.)* curs de inițiere, de începători.

schnuppern, *schnupperte, geschnuppert, vb. (h) intr.* a mirosi, a adulmeca.

Schnur[1], *Schnüre* (și *-en), f.* **1.** șnur; șiret, găitan, tresă; **mit Schnüren besetzen** a aplica găitane. **2.** sfoară; **~ zum Messen** sfoara zidarilor; *(fig.)* **über die ~ hauen a)** a întrece măsura, a sări peste cal; **b)** a face escapade, a-și face de cap; *(fig., fam.)* **alles geht nach der ~** totul merge șnur. **3.** șirag, șir; **eine ~ Perlen** un șir de mărgele. **4.** *(mine)* ramificație a filonului principal. **5.** cordon, șnur; **die ~ vom Bügeleisen** cordonul de la fierul de călcat. **6.** *(vân.)* lesă.

Schnur[2], *-en, f. (înv.)* noră.

schnur|artig *adj.* în formă de sfoară, de șnur.

Schnur|assel, *-n, f. (zool.)* miriapod *(Julidae).*

Schnürband, *-(e)s, -bänder, n.* șiret (de ghete).

Schnurbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* salcâm japonez *(Sophora japonica).*

Schnurbäumchen, *-s, -, n. (bot.)* salcie pletoasă *(Salix babylonica* L.).

Schnurbesatz, *-es, -sätze, m.* **1.** tiv de tresă. **2.** trese, găitane aplicate (la uniforme).

Schnürboden, *-s, -böden, m.* **1.** *(teatru)* parte superioară a scenei, pod al sforilor (la o scenă de teatru). **2.** *(mar.)* sală de trasaj.

Schnürbrust, *-brüste, f. (înv.)* v. Schnürleib.

Schnürchen, *-s, -, n. (dim.* de la Schnur[1]) șnurulet, sforicică; *(fig., fam.)* **es geht (alles) wie am ~** (totul) merge strună; **jn. am ~ haben** a învârti pe cineva pe degete; **seine Aufgabe wie am ~ können** a ști foarte bine lecția, a spune lecția ca pe apă.

schnüren, *schnürte, geschnürt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lega, a strânge (cu o sfoară, cu un șiret, cu o curea); **seine Schuhe ~** a se lega la pantofi (cu șireturi); *(fig.)* **sein Bündel ~** a-și strânge catrafusele, a pleca. **2.** a înșira; **Perlen ~** a înșira mărgele. **3.** *(fam.)* a păcăli, a înșela, a trage pe sfoară. **II.** *refl.* a se strânge în corset. **III.** *intr. (vân., despre vulpe)* a merge furișat.

schnurg(e)rade I. *adj.* (perfect) drept, drept ca lumânarea; **die Bäume stehen in ~er Reihe** copacii stau într-un șir perfect drept. **II.** *adv.* **1.** în linie dreaptă, drept, ață. **2.** imediat, îndată, numaidecât.

Schnür|haken, *-s, -, m.* agrafă, copcă.

Schnurkeramik *f. sg. (arh.)* ceramică ornamentală cu impresiuni de șnur.

Schnürleib, *-(e)s, -er, m.,* **Schnürleibchen**, *-s, -, n.* corset.

Schnürleibmacher, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* corsetier(ă).

Schnürlein, *-s, -, n. (dim.* de la Schnur) sforicică, șnurulet.

Schnürleine, *-n, f.* șiret; șnur, sfoară.

Schnürloch, *-(e)s, -löcher, n.* gaură, ochi pentru petrecut șnurul.

schnurlos *adj.* fără fir.

Schnürl|regen, *-s, -, m. (reg.)* ploaie măruntă, de durată.

Schnürl|samt, *-(e)s, -e, m. (austr.; text.)* cord, catifea reiată.

Schnurmacher, *-s, -, m.* ceaprazar.

Schnürmieder, *-s, -, n.* v. Schnürleib.

Schnürnadel, *-n, f.* ac pentru petrecut șiretul.

schnurpsen, *schnurpste, geschnurpst (du, er schnurpst), vb. (h) intr. (reg.)* a ronțăi.

Schnurralien [-liən] *pl. (glumeț)* catrafuse, boarfe; fleacuri; chestii.

Schnurrant, *-en, -en, m. (fam.)* muzicant cerșetor.

Schnurrbart, *-(e)s, -bärte, m.* mustață; **einen ~ tragen** a avea, a purta mustață.

Schnurrbartbinde, *-n, f.* fileu pentru mustăți.

Schnurrbartbürste, *-n, f.* periuță de mustăți.

schnurrbärtig *adj.* mustăcios.

schnurrbartlos *adj.* fără mustață.

Schnurre[1], *-n, f.* **1.** *(reg.)* v. Schnarre. **2.** snoavă, istorioară comică. **3.** poznă, caraghioslâc. **4.** *(reg.)* babă; **alte ~** babornită. **5.** bot al pisicii.

Schnurre[2], *-n, -n, m. (glumeț)* paznic de noapte.

schnurren, *schnurrte, geschnurrt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a zbârnâi; a sfârâi; **das Spinnrad schnurrt** roata de tors sfârâie. **2.** *(despre pisici)* a toarce. **3.** *(fam.)* v. schnorren. **II.** *tr. (fam.)* **1.** a aduna cerșind. **2.** a beneficia (de ceva) pe nedrept.

Schnurrer, *-s, -, m. (fam.)* **1.** cerșetor. **2.** profitor; student, călător, spectator etc. clandestin.

Schnurr|haare *pl.* mustăți de pisică, de iepure etc.

Schnür|riemen, *-s, -, m.* cureluşă.

schnurrig *adj.* comic, amuzant, hazliu, caraghios; *(fam.)* **ein ~er Kauz** un tip hazliu.

Schnurrigkeit, *-en, f.* caraghioslâc; caracter comic.

Schnür|rock, *-(e)s, -röcke, m. (înv.)* haină cu ceaprazuri, cu găitane.

Schnur|rolle, *-n, f. (constr.)* scripete pentru frânghie; rolă acționată prin sfoară.

Schnurrpfeife, *-n, f.* fluierice-hârâitoare.

Schnurrpfeiferei, *-en, f. (înv.)* **1.** bagatelă, fleac. **2.** poznă, farsă.

Schnurrvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* vrabie americană *(Pipridae).*

Schnurscheibe, *-n, f.* **1.** roată de transmisie prin curea (cu secțiune rotundă). **2.** *(tel.)* disc de ghidare a cordonului.

Schnurschlag, *-(e)s, -schläge, m. (constr.)* trasare cu sfoara colorată.

Schnürschuh, *-(e)s, -e, m.* **1.** gheată cu șireturi. **2.** pantof cu șireturi.

Schnürsenkel, *-s, -, m.* v. Schnürband.

schnur|springen, *schnurgesprungen, vb. (h)* și *(s) (numai la inf. și part. trec.) (austr.)* a sări coarda.

Schnür|stiefel, *-s, -, m.* **1.** v. Schnürschuh **(1).** **2.** cizmă cu șireturi, cu curele.

schnur|stracks *adv.* v. schnurgerade **(II)**; **er kam ~ auf mich zu** a venit drept la mine.

Schnürung, *-en, f.* **1.** legat, legare, strângere. **2.** legătură făcută prin legare.

Schnurverzierung, *-en, f.* împodobire cu găitane; garnitură, ornament de trese, de șnururi, de fireturi.

Schnurwerk, *-(e)s, n. sg.* ceaprăzărie.

Schnurwirker, *-s, -, m.* ceaprazar, găitănar.

Schnurwirtel, *-s, -, m. (text.)* rotiță de mosorat șnururi.

Schnurwurm, *-(e)s, -würmer, m. (zool.)* vierme nemertin *(Nemertini).*

schnurz *adj. (fam.; în expr.)* **das ist mir** ~ mi-e indiferent, ce-am avut și ce-am pierdut!
schnurz|egal, schnurzpiepe, schnurzpiep|egal *adj. (fam.)* v. schnuppe.
Schnütchen, *-s, -, n. (dim.* de la Schnute) mutrișoară.
Schnute, *-n, f.* **1.** *(reg.)* bot; *(fam.)* **halt die ~!** ține-ți gura, clanța! **2.** strâmbătură; mutră acră.
schob *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la schieben.
Schober, *-s, -, m.* stog; claie; căpiță; **ein ~ Heu** o căpiță de fân.
Schöberl, *-s, -, n. (cul., austr.)* garnitură pentru supă (dintr-un aluat moale).
schöbern, *schöberte, geschöbert,* **schobern**, *schoberte, geschobert, vb. (h) tr.* a strânge în stog; a face clăi, căpițe.
Schochen, *-s, Schöchen, m. (reg.)* căpiță (mică) de fân.
Schock[1], *-s, -s* (și *-e), m.* **1.** șoc, izbire, lovitură. **2.** șoc nervos, criză de nervi.
Schock[2], *-(e)s, -e, n.* **1.** *(unitate de măsură)* șaizeci de bucăți; **zwei ~ Eier** o sută douăzeci de ouă **2.** *(fig., fam.)* grămadă, mulțime; **ein ~ Neuigkeiten** o grămadă de noutăți, un sac de vești; **ein ~ Kinder** o droaie de copii.
schockant *adj. (înv.)* șocant, indecent, necuviincios; scandalos; revoltător.
schock|artig *adj.* sub formă de șoc.
Schockbe|handlung, *-en, f. (med.)* **1.** tratare a unui șoc. **2.** v. Schocktherapie.
Schockelei, *-en, f.* v. Schuckelei.
schockeln, *schockelte, geschockelt (ich schock(e)le), vb. (h) tr.* și *intr.* v. schuckeln.
schocken, *schockte, geschockt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(sport)* a împinge, a arunca (din mână). **2.** *(med.)* a trata provocând șocuri artificiale. **3.** v. schockieren. **4.** *(mar.)* a scoate de pe uscat (o navă eșuată). **II.** *intr. (despre nave)* a începe să se desprindă de fund.
Schocker, *-s, -, m. (fam.)* film, roman de groază.
schockfarben *adj.* în culori țipătoare.
schockfrosten, *schockgefrostet, vb. (h) tr. (numai la inf. și part. trec.)* a congela rapid, subit.
schockgefroren *adj.* congelat rapid.
schockieren, *schockierte, schockiert, vb. (h) tr.* **1.** a șoca, a scandaliza; **sein Benehmen hat mich arg schockiert** purtarea sa m-a șocat puternic. **2.** *(reg.)* a speria.
Schockmal, *-(e)s, -e, n. (sport)* **1.** poartă (la crichet). **2.** careu în fața porții (la crichet).
Schockmal|linie [-niə], *-n, f. (sport)* linie de poartă (la crichet).
Schockschwerenot! *(invar.) interj.* mii de draci! la naiba!
Schocktherapie, *-n* [-piːən], *f. (med.)* terapie prin șocuri (artificiale).
schockweise *adv.* **1.** câte șaizeci, câte 5 duzini. **2.** în cete, cu droaia, în număr mare.
Schockwirkung, *-en, f.* **1.** efect, urmare a(l) unui șoc. **2.** recul. **3.** efect provocator de șoc. **4.** caracter șocant.
Schof, *-(e)s, -e* (și *Schöfe), m.* **1.** *(reg.)* așternut de paie. **2.** *(vân.)* când de rațe sălbatice, gâște sălbatice sau lebede.
schofel *adj. (argou)* **1.** meschin, calic, zgârcit. **2.** ordinar, mizerabil, păcătos; **ein schofler Kerl** un om josnic; **ein schofles Benehmen** o comportare josnică, demnă de dispreț.
Schofel, *-s, -, m. (fam.)* marfă proastă, gunoi.
schofelig *adj.* v. schofel.
Schöffe, *-n, -n, m.* **1.** *(jur.)* jurat. **2.** *(înv.)* asesor (la tribunal).
Schöffen|amt, *-(e)s, -ämter, n.* funcție de jurat, de asesor.
Schöffenbank, *-bänke, f. (jur.)* bancă a juraților.
schöffenbar *adj.* eligibil ca asesor.
Schöffengericht, *-(e)s, -e, n.*, **Schöffen|stuhl**, *-(e)s, -stühle, m. (jur.)* Curte de jurați.
Schofför, *-s, -e, m.* șofer.
schoflig *adj.* v. schofelig.
Schokolade, *-n, f.* ciocolată; **eine Tafel ~** o tabletă de ciocolată.
schokoladefarben *adj.* de culoarea ciocolatei, ciocolatiu.
schokoladen *adj.* din ciocolată; de ciocolată.
schokoladenbraun *adj.* brun ca ciocolata, de culoarea ciocolatei, ciocolatiu.
Schokoladen|ei, *-(e)s, -er, n.* ou de ciocolată.
Schokoladen|eis, *-es, n. sg.* înghețată de ciocolată.
Schokoladenfabrik, *-en, f.* fabrică de ciocolată.
Schokoladenfabrikant, *-en, -en, m.* fabricant de ciocolată.
schokoladenfarben, schokoladenfarbig *adj.* v. schokoladefarben.
Schokoladenguss, *-es, -güsse, m.* glazură de ciocolată.
Schokoladenhändler, *-s, -, m.* negustor de ciocolată.
Schokoladenhase, *-n, -n, m.* iepuraș din ciocolată.
Schokoladenkanne, *-n, f.* cană de servit ciocolata.
Schokoladenplätzchen, *-s, -, n.* **1.** pastilă de ciocolată. **2.** biscuit cu glazură de ciocolată.
Schokoladenpudding, *-s, -e* (și *-s), m.* budincă de ciocolată.
Schokoladenpulver [-fe și -ve], *-s, m. sg.* **1.** praf de cacao sau de ciocolată. **2.** *(mil., glumeț)* explozibil.
Schokoladenraspel *f. sg.* ciocolată dată prin răzătoare.
Schokoladenseite *f. sg. (fig., fam.)* **1.** parte mai avantajoasă a feței. **2.** parte plăcută; **er zeigte sich beim ersten Besuch von der ~** la prima vizită a fost foarte amabil.
Schokoladen|streusel, *-s, -, n.* ciocolată granulată.
Schokoladentafel, *-n, f.* tabletă de ciocolată.
Schokoladentorte, *-n, f.* tort de ciocolată.
schokoladen|überzogen *adj.* cu o glazură de ciocolată.
schokolieren, *schokolierte, schokoliert, vb. (h) tr.* a glazura cu ciocolată.
Schokoriegel, *-s, -, m.* baton de, îmbrăcat în ciocolată.
Scholar, *-en, -en, m. (înv.)* student (călător); școlar (în evul mediu).
Scholarch, *-en, -en, m. (înv.)* inspector școlar (la școli mănăstirești în evul mediu).
Scholarchat, *-(e)s, -e, n. (înv.)* autoritate superioară școlară (în evul mediu).
Scholast, *-en, -en, m. (înv.)* **1.** v. Scholar. **2.** învățat, savant. **3.** v. Scholarch.
Scholastik *f. sg. (fil.)* scolastică.
Scholastiker, *-s, -, m.* **1.** scolastic. **2.** *(fig.)* pedant.
Scholastikum, *-s, -lastika, n. (înv.)* lucrare (scrisă) în clasă.
scholastisch *adj.* **1.** scolastic. **2.** *(fig.)* pedant, subtil.
Scholastizismus, *-, m. sg.* scolasticism.
Scholderer, *-s, -, m. (înv.)* persoană care aranjează jocuri de noroc.
Scholiast, *-en, -en, m.* scoliast.
Scholie [-liə], *-n, f.* scolie.
Scholienschreiber, *-s, -, m.* v. Scholiast.
Scholle, *-n, f.* **1.** bulgăre de pământ; brazdă; glie; **die heimatliche ~** pământul natal; **an der ~ kleben** a fi atașat de glie. **2.** bloc de gheață, sloi; **treibende ~n** sloiuri plutitoare, banchize. **3.** *(iht.)* cambulă *(Pleuronectes)*. **4.** *(iht.)* calcan *(Rhombus)*. **5.** *(geol.)* placă tectonică.
Schollenbrecher, *-s, -, m. (agr.)* sfărâmător, spărgător de bulgări.
Schollen|eis, *-es, n. sg. (geogr.)* ghețari plutitori, banchize.
Schollengebirge, *-s, -, n. (geol.)* munți tectonici.
schollern, *schollerte, geschollert, vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* a brăzda, a tăia brazde; a ara (ogorul). **II.** *intr. (fam.)* a bubui, a hurui, a durdui; a produce un zgomot înăbușit.
schollig *adj.* **1.** acoperit cu bulgări. **2.** format din bulgări.
Schöllkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* negelariță, rostopască *(Chelidonium majus* L.).
Schollung, *-en, f.* formare de bulgări.
Schöllwurz *f. sg.* v. Schöllkraut.
Schölp *f. (reg.)* **1.** v. Scholle **(1)**. **2.** solz.
Scholte, *-n, -n, m. (reg.)* v. Scholz.
Scholtisei, *-en, f. (reg.)* **1.** primărie. **2.** funcție de primar.
scholu *adj. (reg.)* **1.** timid. **2.** gelos.
Scholz, *-en, -en, m. (reg.)* primar.
schon *adv.* **1.** deja; și; încă; **er ist ~ da!** a și venit! **~ lange** încă de mult; **ich habe ~ gegessen** am mâncat deja, am și mâncat; **er hat ~ gewählt** a și ales; **wir müssen ~ gehen** trebuie să plecăm deja; **~ immer wollte ich dich fragen, ob ...** de mult am vrut să te întreb dacă ...; **das ist ~ besser** e ceva mai bine. **2.** și așa; **das ist ~ teuer genug** și așa e destul de scump; **von Liebe ist ~ gar nicht mehr zu reden** de dragoste nici vorbă nu mai poate fi. **3.** numai; doar; chiar; măcar; **~ der Name wirkt** chiar și numele impresionează; **~ um ihn zu überzeugen** măcar pentru a-l convinge. **4.** odată; **schweig doch ~!** taci odată! **red' ~!** hai, vorbește odată! **5.** *(în expr., cu sens concesiv* sau *restrictiv)* **~ gut** e în regulă; **das ~, aber ...** asta așa e, dar ..., bine, bine, însă ...; **wenn ~, dann...** dacă (trebuie), atunci (cel puțin)...; **er wird ~ kommen** lasă c-o să vină; **das ist ~ wahr, aber...** admit că e adevărat, dar...; **was kann er ~ wollen?** ce o mai fi vrând? **es wird ~ gehen** (nici o grijă) o să meargă.
schön I. *adj.* **1.** frumos; **die ~en Künste** artele frumoase, belearte; **~es Wetter** vreme frumoasă, bună, timp frumos; **~e Augen machen** a cocheta, a face ochi dulci; *(iron)* **das ist eine ~e Geschichte** frumoasă afacere! **~e Worte tun** (sau **machen**) a se linguși; *(iron.)* **das wäre noch ~er!** asta mai lipsea! **das ist ~ von ihm** e frumos din partea lui; **sich ~ machen** a se dichisi; **eines ~en Tages** într-o bună zi. **2.** considerabil; strașnic; **ein ~es Alter** o vârstă frumoasă, respectabilă. **II.** *adv.* **1.** frumos; bine; **~!** bine, s-a făcut! **danke ~!** mulțumesc! **bitte ~!** poftiți, mă rog! *(despre câini)* **~ machen** a face sluj; *(fam.)* **Sie haben ~ lachen** îți dă mâna să râzi; **da sind wir ~ dran!** frumos ne șade! **2.** strașnic; **da hat er sich ~ gewundert** știu că s-a mirat; **das hört sich ja ~ an, aber ...** strașnică idee, frumos ce spui, dar ...; **da hast du dich aber ~ geirrt** te-ai păcălit de-a binelea; *(fam.)* **da bist du ja ~ raus** te-ai descurcat grozav; **ich wäre ja ~ dumm, wenn ich das täte** mare fraier aș fi, dacă aș face asta! **sei ~ brav!** fii cuminte!
Schön *m. sg. (reg.)* vreme bună, timp frumos.
Schönbartlaufen, *-s, n. sg.*, **Schönbart|spiel**, *-(e)s, -e, n.* obicei medieval de carnaval.
Schonbezug, *-(e)s, -züge, m.* husă de protecție.
schönblind *adj. (med. vet., despre cai)* bolnav de amauroză.
Schönblindheit *f. sg. (med. vet.)* amauroză.
Schöndruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar pe fața hârtiei.
Schöne[1], *-n (ein Schönes), n. sg.* frumos; **etwas ~s** ceva frumos; *(iron.)* **da hast du etwas ~s angerichtet** frumoasă treabă, ai încurcat-o! *(fam.)* **du hast mir etwas ~s eingebrockt** mi-ai făcut-o!
Schöne[2], *-n, f. (poet.)* **1.** (și *iron.)* femeie frumoasă; **die ~n der Stadt** frumoasele orașului. **2.** frumusețe.
Schön|echse, *-n, f. (zool.)* șopârlă policromă *(Calotes versicolor)*.
schonen, *schonte, geschont, vb. (h)* **I.** *tr. (înv.* și cu *gen.)* a menaja, a cruța, a feri, a păstra; **js. Leben ~** a cruța viața cuiva. **II.** *refl.* a se menaja, a se cruța; a se feri; **du musst dich mehr ~!** trebuie să te menajezi mai mult, să ai mai multă grijă de tine; *(iron.)* **er weiß sich zu ~** are el grijă să nu se obosească!
schönen, *schönte, geschönt, vb. (h) tr.* **1.** *(text.)* a înviora, a aviva (culorile). **2.** a limpezi artificial vinul.
Schönen, *-s, n. sg.* limpezire artificială a vinului.
schonend I. *part. prez.* de la schonen. **II.** *adj.* cu menajamente, atent, grijuliu, blând. **III.** *adv.* cu atenție, cu grijă, cu cruțare, cu băgare de seamă, cu indulgență, blând; **~ behandeln** a trata cu menajamente; **bring ihm die Nachricht ~ bei** dă-i vestea cu menajamente, cu băgare de seamă.
schöner *adj.* și *adv. (comp.* de la schön) mai frumos, mai frumoasă; **~ machen** a înfrumuseța.
Schoner, *-s, -, m.* **1.** dispozitiv de protecție, husă; îmbrăcăminte de protecție. **2.** *(mar.)* goeletă.
schönfärben, *färbte schön, schöngefärbt, vb. (h) tr.* a înfrumuseța (lucrurile), a descrie într-o lumină roză.
Schönfärber, *-s, -, m.* persoană care prezintă lucrurile în roz.
Schönfärberei, *-en, f.* manie de a descrie totul în roz, într-o lumină trandafirie.
schönfärberisch *adj.* care înfrumusețează, care prezintă lucrurile în roz.
Schonfrist, *-en, f.* **1.** timp, răgaz de menajare, de refacere. **2.** *(ec.)* termen de grație.
Schongang, *-(e)s, -gänge, m. (auto.)* viteză optimă.
schöngebaut *adj. (despre oameni)* bine făcut, bine proporționat.
Schöngeist, *-(e)s, -er, m.* estet; persoană cu înclinații artistice.
Schöngeisterei *f. sg. (mai ales iron.)* (paradă, ostentație de) preocupări artistice.
schöngeistig *adj.* cu înclinații, cu preocupări artistice; **die ~e Literatur** beletristica.
Schönheit, *-en, f.* **1.** frumusețe; **der Dichter beschreibt ihre ~** poetul descrie frumusețea ei. **2.** femeie frumoasă; **sie ist eine vollendete ~** e o frumusețe desăvârșită.
schönheitsbegeistert *adj.* entuziasmat de frumos.
Schönheitsbegriff, *-(e)s, -e, m.* noțiune de frumos.
Schönheits|empfinden, *-s, n. sg.* v. Schönheitssinn.
Schönheitsfehler, *-s, -, m.* mic defect, neajuns, cusur.
Schönheitsfleck, *-(e)s, -e, m.* v. Schönheitspflästerchen.

Schönheitsgefühl, *-(e)s, n. sg.* simț al frumosului, gust pentru frumos.
Schönheitsgrübchen, *-s, -, n.* gropiță în obraz.
Schönheitskönigin, *-nen, f.* regină a frumuseții.
Schönheitskonkurrenz, *-en, f.* v. Schönheitswettbewerb.
Schönheitslehre *f. sg. (înv.)* estetică.
Schönheitsmittel, *-s, -, n.* produs cosmetic.
Schönheits|pflästerchen, *-s, -, n.* benghi, aluniță artificială.
Schönheits|pflege *f. sg.* cosmetică; **Salon für** ~ salon de cosmetică.
Schönheits|sinn, *-(e)s, m. sg.* simț, gust pentru frumos, simț estetic.
schönheits|trunken *adj. (poet.)* îmbătat, beat de frumusețe.
Schönheitswasser, *-s, n. sg.* apă de toaletă, loțiune cosmetică.
Schönheitswettbewerb, *-(e)s, -e, m.* concurs de frumusețe.
Schonkost *f. sg.* mâncare dietetică, regim, dietă.
Schönling, *-s, -e, m.* filfizon, crai.
schönmachen, *machte schön, schöngemacht, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) găti, a (se) dichisi; a (se) face mai frumos. **II.** *intr.* a face sluj.
Schönmalerei *f. sg.* v. Schönfärberei.
Schönpflästerchen, *-s, -, n.* v. Schönheitspflästerchen.
Schonplatz, *-es, -plätze, m.* loc cu muncă mai ușoară, pentru reconvalescenți.
schönrechnen, *rechnete schön, schöngerechnet (du rechnest schön, er rechnet schön), vb. (h) tr. (pol.)* a prezenta cifrele mai favorabil.
schönreden, *redete schön, schöngeredet (du redest schön, er redet schön), vb. (h) intr.* **1.** a linguși, a măguli. **2.** a vorbi declamator, afectat.
Schönredner, *-s, -, m.* **1.** lingușitor. **2.** orator bun, persoană care are darul vorbirii.
Schönred(n)erei, *-en, f.* **1.** lingușire. **2.** vorbire afectată, declamatoare.
schönrednerisch *adj.* **1.** lingușitor. **2.** retoric, declamator; afectat. **3.** care vorbește frumos.
Schonrevier [-vīɐ], *-(e)s, -e, n. (forest., vân.)* rezervație.
schonsam *adj. (înv.)* **1.** v. schonend **(II)**. **2.** economic, economicos.
Schönschreib(e)kunst *f. sg.*, **Schönschreiben**, *-s, n. sg.* caligrafie.
schönschreiben, *schrieb schön, schöngeschrieben, vb. (h) tr.* și *intr.* a caligrafia.
Schönschreiber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* caligraf(ă).
Schönschreibheft, *-(e)s, -e, n.* caiet de caligrafie.
Schönschrift *f. sg.* caligrafie; scriere caligrafică.
Schönschwätzer, *-s, -, m. (fam.)* **1.** guraliv, vorbăreț, flecar. **2.** lingușitor.
Schönseher, *-s, -, m.* optimist, persoană care vede totul în roz.
schönste *adj.* și *adv. (sup.* de la schön) cel mai frumos, cea mai frumoasă.
schönstens *adv.* foarte frumos, prea frumos; **danke** ~ mii de mulțumiri; ~ **grüßen lassen** a trimite multe salutări, multe complimente; **ich habe alles ~ erledigt** am rezolvat totul în cele mai bune condiții.
schöntuend **I.** *part. prez.* de la schöntun. **II.** *adj.* **1.** galant. **2.** afectat. **3.** lingușitor.
Schöntuer, *-s, -, m.* **1.** persoană galantă. **2.** lingușitor.
Schöntuerei, *-en, f.* **1.** galanterie. **2.** cochetărie; atitudine afectată. **3.** lingușire.
schöntuerisch *adj.* v. schöntuend **(II)**.
schöntun, *tat schön, schöngetan, vb. (h) intr.* **1.** a fi galant, a face complimente; **mit jm.** ~ a cocheta cu cineva. **2.** a linguși. **3.** a fi afectat; a se fandosi.
Schonung, *-en, f.* **1.** *sg.* menajament, cruțare, indulgență; blândețe; **jn. mit ~ behandeln** a menaja pe cineva; ~ **der Gesundheit** cruțare a sănătății; **jn. um ~ bitten** a cere indulgență, menajament; **ohne ~ vorgehen** a acționa fără menajamente. **2.** *(forest.)* pădure tânără ocrotită.
Schönung, *-en, f.* **1.** *(text.)* înviorare, avivare (a culorilor). **2.** limpezire a vinului.
schonungsbedürftig *adj.* care are nevoie de menajamente; gingaș, debil.
Schonungsbrille, *-n, f.* ochelari de protecție.
schonungslos *adj.* fără cruțare, necruțător, fără menajamente; fără milă, neîndurător, nemilos.
Schonungslosigkeit, *-en, f.* lipsă de cruțare, de menajament.
schonungsvoll *adj.* v. schonend **(II)**.
Schonwaschgang, *-(e)s, -gänge, m.* program de spălare pentru lenjerie fină.
Schönwetterkumulus, *-, -li* (și *-se), m. (met.)* cumulus de vreme frumoasă.
Schönwetterlage *f. sg. (met.)* condiții favorabile pentru vreme frumoasă.
Schönwetterwolke, *-n, f.* v. Schönwetterkumulus.
Schonzeit, *-en, f. (vân.)* perioadă de interdicție pentru vânat și pescuit.
Schopf, *-(e)s, Schöpfe, m.* **1.** smoc de păr; moț; chică; **jm. einen ~ Haare ausreißen** a smulge cuiva un smoc de păr din cap; *(fig.)* **die Gelegenheit beim ~ fassen** (sau **nehmen**) a folosi prilejul, a prinde ocazia; **jn. beim ~e haben** (sau **halten**) a avea pe cineva la mână. **2.** moț (la păsări). **3.** coroană (a copacului). **4.** *(reg.; elv.)* șopron, remiză (deschis(ă), fără pereți laterali). **5.** *(reg.)* coridor, gang. **6.** *(înv.)* coamă de munte.
Schopf|antilope, *-n, f. (zool.)* antilopă moțată *(Cephalophus)*.
schopf|artig *adj.* în formă de moț.
schöpfbar *adj.* care poate fi scos cu lingura, cu găleata.
Schopfbaum, *-(e)s, -bäume, m.* copac cu coroană plină de frunze.
Schöpfbrett, *-(e)s, -er, n. (mar.)* paletă de zbat.
Schopfbraten, *-s, -, m. (reg.)* friptură de porc (din carne de la grumazul porcului).
Schöpfbrunnen, *-s, -, m.* puț, fântână (cu găleată).
Schopfdach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* acoperiș (de șopron) cu patru versante.
Schöpfe, *-n, f. (înv.)* **1.** vas, găleată de scos apă. **2.** groapă de unde se scoate apă din râu sau din pârâu.
Schöpf|eimer, *-s, -, m.* găleată (de scos apă).
schöpfen, *schöpfte, geschöpft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a scoate un lichid cu lingura, cu polonicul, cu găleata; **Wasser** ~ a scoate apă. **2.** *(fig.)* a trage, a prinde, a lua, a căpăta; **Mut** ~ a prinde curaj; **Verdacht** ~ a deveni bănuitor, a începe să bănuiască; **Hoffnung** ~ a trage nădejde; **(tief) Atem** (sau **Luft**) ~ a respira adânc, a-și trage răsuflarea; **aus dem vollen** ~ a se folosi din plin (de ceva), a lua cu ambele mâini; **die Gestalten des Romans sind aus dem Leben geschöpft** personajele romanului sunt luate din viață. **3.** *(înv., elevat)* a crea. **II.** *intr. (vân.; despre cerb)* a se adăpa, a bea.
Schöpfer, *-s, -, m.* **1.** creator; autor. **2.** muncitor la pompă, la excavator, la mașina hidraulică. **3.** polonic; căuș; găleată. **4.** *sg. (rel.)* creator, Dumnezeu; **der allmächtige** ~ creatorul atotputernic.
Schöpfergeist, *-(e)s, -er, m.* spirit creator; geniu.
Schöpfer|hand, *-hände, f.* mână a creatorului.
Schöpferin, *-nen, f.* autoare; creatoare.
schöpferisch *adj.* creator; fecund, productiv; **~e Tätigkeit** activitate creatoare; **~er Geist** spirit creator.
Schöpferkraft, *-kräfte, f.* putere, forță creatoare.
Schöpfermacht, *-mächte, f.* putere a creatorului.
Schöpfertum, *-s, n. sg.* creativitate.
Schopf|fisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește cu moț *(Lophotos cepedianus)*.
Schöpfgefäß, *-es, -e,* **Schöpfgeschirr**, *-(e)s, -e, n.* vas de scos (apă etc.).
Schopfhuhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* găină moțată.
Schöpfkanne, *-n, f.* cană de scos (apă etc.).
Schöpfkelle, *-n, f.* căuș, lingură mare.
Schopfköpfe *pl. (iht.)* pești moțați *(Lophotidae)*.
Schöpflöffel, *-s, -, m.* polonic, lingură mare.
Schopfmeise, *-n, f. (ornit.)* pițigoi moțat *(Parus cristatus)*.
Schöpfrad, *-(e)s, -räder, n.* roată cu cupe (pentru scos apă etc.).
Schöpfschaufel, *-n, f. (tehn.)* paletă colectoare, paletă a roții hidraulice.
Schopftaube, *-n, f. (ornit.)* porumbel moțat *(Ocyphaps lophotes)*.
Schöpftopf, *-(e)s, -töpfe, m.* v. Schöpfgefäß.
Schöpfung, *-en, f.* **1.** *sg.* creare. **2.** *sg.* lume, univers; *(iron.)* **die Herren der** ~ bărbații. **3.** creație, operă.
Schöpfungs|akt, *-(e)s, -e, m.* act al creației; act de creare.
Schöpfungsbericht, *-(e)s, -e, m.*, **Schöpfungsgeschichte**, *-n, f. (rel.)* istorie a creației, geneză.
Schöpfungskraft v. Schöpferkraft.
Schöpfungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi a creației.
Schöpfungswerk, *-(e)s, -e, n.* operă a creației, creație.
Schöpfwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* **1.** instalație de pompare cu cupe; elevator cu cupe. **2.** excavator. **3.** mașină hidraulică.
Schöppchen, *-s, -, n. (dim.* de la Schoppen) păhărel de băutură.
Schöppe, *-n, -n, m. (înv.* și *reg.)* v. Schöffe.
schöppeln, *schöppelte, geschöppelt (ich schöpp(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a-și bea regulat porția; a trage la măsea.
schoppen, *schoppte, geschoppt, vb. (h)* **I.** *intr. (despre bluze, haine)* a sta umflat. **II.** *(reg., austr., elv.)* a băga, a îndesa.
Schoppen, *-s, -, m.* **1.** măsură veche pentru băuturi; litră, țap; **ein ~ Bier** un țap de bere. **2.** *(fam.)* păhărel (de băutură); dușcă; **gehen wir auf einen ~!** mergem să bem un pahar! **3.** *(reg.)* v. Schuppen.
schoppenweise *adv.* câte un sfert de litru; păhărel cu păhărel.
Schöps, *-es, -e, m.* **1.** berbec castrat, batal. **2.** *(fig., fam.)* prost, nătărău. **3.** *(reg.)* bere subțire.
Schöpsenbraten, *-s, -, m.* friptură de berbec.
Schöpsenfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de berbec.
Schöpsenkeule, *-n, f.* pulpă de berbec.
schöpsig *adj. (pop.)* prost, nătărău, prostănac.
schor *ind. imperf. pers.* I și a 3-a *sg.* de la scheren.
Schore, *-n, f.* **1.** *(reg.)* hârleț. **2.** *(mar.)* proptea; școndru de reazem. **3.** *(constr.)* piatră-consolă. **4.** *(text.)* tunsoare.
schoren, *schorte, geschort, vb. (h) intr. (reg.)* a săpa, a răsturna săpând.
schören, *schörte, geschört, vb. (h) intr. (reg.)* a curăța, a căra gunoiul.
Schören *pl. (reg.)* v. Scherben.
Schorf, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(med.)* crustă, coajă (de rană). **2.** *(bot.)* rugină (a frunzelor).
schorf|artig *adj.* ca o crustă.
Schorfbildung, *-en, f.* **1.** *sg.* formare a cojii, a crustei pe răni. **2.** formație în formă de crustă, de coajă.
schorfig *adj.* **1.** *(med.)* (acoperit) cu crustă, cu coajă. **2.** *(bot.)* ruginit.
Schorfkrankheit, *-en, f.* v. Schorf **(2)**.
Schörl, *-s, -e, m. (mineral.)* turmalină neagră.
Schörlaken *f. sg. (reg.)* scarlatină.
Schorle, Schorlemorle, *-n, f.* (și *-s, -s, n.)* șpriț.
Schorn|stein, *-(e)s, -e, m.* coș, horn; **den ~ fegen** a curăța coșul, hornul; *(fig.)* **eine Summe in den ~ schreiben** a pune cruce la o sumă (datorată).
Schorn|stein|aufsatz, *-es, -sätze, m. (constr.)* căciulă, capac de coș.
Schorn|steinbrand, *-(e)s, -brände, m.* aprindere a coșului.
Schorn|steinfeger, *-s, -, m.* coșar, hornar.
Schorn|steinfegerkrebs, *-es, m. sg.* **1.** *(med.)* cancer testicular, boală profesională la hornari. **2.** fărâmițare a căptușelii hornului.
Schorn|steinhaube, Schorn|steinkappe, *-n, f.* v. Schornsteinaufsatz.
Schorn|steinkasten, *-s, -* (și *-kästen), m. (constr.)* coș cu mai multe fumuri, bloc de fumuri.
Schorn|steinmantel, *-s, -mäntel, m. (constr.)* cămașă a coșului.
Schorn|steinmarke, *-n, f. (mar.)* emblemă a armatorului sau a societății de navigație pusă pe coș.
Schorn|steinmündung, *-en, f.* gură a coșului de fum.
Schorn|steinröhre, *-n, f.* urloi, burlan de coș.
Schorn|steinsockel, *-s, -, m. (constr.)* soclu al coșului.
Schorn|steinventilator [-vɛn-], *-s, -en, m.* ventilator al coșului.
Schorn|steinverband, *-(e)s, -bände, m. (constr.)* apanaj al coșului.
Schorn|steinversottung, *-en, f. (termo.)* astupare a coșului cu negru de fum.
Schorn|steinwandung, *-en, f. (constr.)* căptușire a coșului.
Schorn|steinzug, *-(e)s, -züge, m.* tiraj al coșului.
Schose, *-n, f. (fam.)* treabă, chestie; **so geht die ~ nicht** așa nu merge.
schoss *ind. imperf. pers.* I și 3 *sg.* de la schießen.
Schoss[1], *-es, -e, m.* **1.** vlăstar, mlădiță; **~e treiben** a da vlăstare. **2.** *(reg.)* etaj, nivel, cat. **3.** *(reg.)* sertar. **4.** *(reg.)* grămadă, mulțime, droaie. **5.** *(reg.)* ferestruică rabatabilă, glisantă (într-un geam mai mare). **6.** *(ornit.)* cânepar.
Schoss[2], *-es, -e (-n* sau *Schösser), m. (înv.)* vamă; impozit, dare.

Schoß, *-es, Schöße, m.* **1.** poală; **ein Kind auf seinem ~ halten** a ține un copil în poală; **auf js. ~ sitzen** a ședea în brațele cuiva; *(fig.)* **die Hände in den ~ legen** a sta cu mâinile în sân, a lenevi; **das Glück fiel ihm in den ~** a dat norocul peste el; **dem Glück im ~ sitzen** a fi favorizat de soartă; **das ist ihm nicht in den ~ gefallen** n-a luat-o degeaba, a trebuit să muncească pentru asta. **2.** pântece; **im ~(e) der Mutter** în pântecele mamei. **3.** *(fig.)* sân; **im ~e seiner Familie** în sânul, în mijlocul familiei sale; **wie in Abrahams ~** ca în sânul lui Avraam; **im ~e der Erde** în fundul pământului; **das ruht noch im ~e der Zeit** e încă o chestiune de viitor. **4.** *(austr.* și *f.)* fustă, poală. **5.** pulpană (a fracului).

schossbar *adj. (înv.)* impozabil, supus unei dări, unei taxe.

Schoßbluse, *-n, f.* bluză purtată peste fustă.

Schossbrett, *-(e)s, -er, m. (reg.)* scândură de protecție.

Schossbuch, *-(e)s, -bücher, n. (înv.)* carte funduară.

Schößchen, *-s, -, n.* volan în talie (la bluze, jachete), basc (la rochii).

Schößel, *-s, -, n. (austr.)* **1.** v. Schößchen. **2.** pulpană (la frac).

schossen, *schosste, geschosst (du, er schosst), vb. (h) intr. (înv.)* **1.** a crește, a lăstări, a da mlădițe. **2.** a plăti impozite, dări, taxe.

Schosser, *-s, -, m. (bot.)* plantă bienală care crește înalt și înflorește chiar din primul an.

Schösser, *-s, -, m. (înv.)* încasator, perceptor.

Schösserei, *-en, f. (înv.)* vamă, percepție, oficiu de încasare a impozitului, a taxelor.

Schossfass, *-es, -fässer, n.* butoi de răcit berea.

schossfrei *adj. (înv.)* scutit de impozite, de taxe.

Schossgabel, *-n, f.* furcă de cartofi (cu dinți îngroșați la capăt).

Schossgatter, *-s, -, n.* v. Fallgatter.

Schossgerinne, *-s, -, n.* **1.** *(constr.)* jgheab în jurul burlanelor și coșurilor. **2.** *(mine)* canal de mijloc.

Schossgesetz, *-es, -e, n. (înv.)* lege a impozitelor, lege privitoare la taxe.

Schoßhund, *-(e)s, -e, m.* cățel de salon.

Schoßhündchen, *-s, -, n. (dim.* de la Schoßhund) cățeluș de salon.

Schoßjahre *pl.* ani de pubertate.

Schosskelle, *-n, f.* **1.** codârlă (la căruță). **2.***(reg.)* capră a căruței.

Schoßkind, *-(e)s, -er, n.* copil răsfățat, puiul mamei; **ein ~ des Glücks** un om răsfățat de noroc.

Schössling[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** vlăstar, mlădiță, puiet; **~e treiben** a scoate puieți, a lăstări; **~ der Rebe** butaș de viță. **2.** *(înv.)* turnură (la rochii). **3.** *(reg.)* șorț.

Schößling[2], *-(e)s, -e, m.* v. Schoßhündchen.

schosspflichtig *adj.* v. schossbar.

Schossrebe, *-n, f.* butaș de viță.

Schossrinne, *-n, f.* v. Schossgerinne.

Schoßrock, *-(e)s, -röcke, m. (înv.)* haină lungă bărbătească (cu pulpană).

Schot, *-en, f. (reg.)* v. Schote[2] **(3).**

Schotchen, *-s, -, n. dim.* de la Schote[2] **(1).**

Schote[1], *-n, -n, m. (reg.)* prostănac, nătărău.

Schote[2], *-n, f.* **1.** *(bot.)* păstaie, teacă. **2.** *(fam.)* mazăre verde. **3.** *(mar.)* școtă. **4.** *(fam.)* poveste deșucheată. **5.** *(argou)* palmă, scatoalcă.

schoten|artig *adj.* ca o păstaie, în formă de păstaie.

Schotenbaum, *-(e)s, -bäume,* **Schotendorn**, *-(e)s, -en, m. (bot.)* plătică, glădiță *(Gleditschia triacanthos* L.).

Schotendotter, *-s, -, m. (bot.)* micsandră sălbatică *(Erysimum* L.).

Schoten|erbse, *-n, f.* **1.** *(bot.)* mazăre *(Pisum sativum* L.). **2.** *(cul.)* mazăre verde.

schotenförmig *adj.* v. schotenartig.

Schotenfrucht, *-früchte, f. (bot.)* silicvă.

Schotengewächse *pl. (bot.)* plante silicve; plante leguminoase *(Leguminosae).*

Schotenklee, *-s, m. sg. (bot.)* ghizdei mare *(Tetragonolobus siliquosus).*

Schotenpfeffer, *-s, -, m. (bot.)* ardei *(Capiscum annuum* L.).

Schotenpflanzen *pl.* v. Schotengewächse.

Schotenzwetsche, *-n, f. (bot.)* varietate de prun *(Prunus domestica).*

Schöterich, *-s, -e, m.* v. Schotendotter.

Schot|horn, *-(e)s, -hörner, n. (mar.)* colț de școtă.

Schott[1], *-s, -e, m. (geogr.)* fund de lac sărat (în nordul Africii).

Schott[2], *-s, -e, n.* **1.** *(mar.)* școtă. **2.** *(metal.)* perete despărțitor. **3.** *(hidr.)* poartă de ecluză.

Schotte[1], *-n, -n, m.* **1.** scoțian. **2.** *(reg.)* scrumbie tânără. **3.** *(reg.)* negustor ambulant.

Schotte[2], *-n, f. (reg.)* **1.** zer. **2.** brânză de vacă.

Schotten, *-s, -, m.* stofă ecosez.

Schottenmuster, *-s, -, n.* model ecosez.

Schottenrock, *-(e)s, -röcke, m.* **1.** fustă de scoțian. **2.** fustă ecosez.

Schottenwitz, *-es, -e, m.* banc, glumă cu scoțieni, cu zgârciți.

Schotter, *-s, -, m.* **1.** *sg.* pietriș, prundiș. **2.** *(ferov.)* balast. **3.** *(geol.)* aluviune.

Schotterbelag, *-(e)s, -läge, m.* strat de pietriș.

Schotterbeton [și -tõ:], *-s, -s* (și *-e), m. (constr.)* beton cu prundiș.

Schotterbett, *-(e)s, -en, n. (drumuri)* pat de balast.

Schotterboden, *-s, -böden, m.* sol cu pietriș.

Schotterdamm, *-(e)s, -dämme, m. (drumuri)* rambleu de pietriș.

Schotterdecke, *-n, f.* (îm)pietruire.

Schottergrube, *-n, f.* carieră cu pietriș, balastieră.

schotterig *adj.* cu pietriș; **eine ~e Straße** drum pietruit.

Schotterlage, *-n, f.* strat de pietriș.

schottern, *schotterte, geschottert, vb. (h) tr.* **1.** a pietrui, a așterne cu pietriș. **2.** *(ferov.)* a balasta.

Schotterschicht, *-en, f.* v. Schotterbelag.

Schotterschlegel, *-s, -, m.* ciocan, mai de mărunțit piatra.

Schotter|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de prundiș.

Schotter|straße, *-n, f.* drum pietruit; drum de macadam.

Schotterterrasse, *-n, f. (geol.)* terasă aluvionară.

Schotterung, *-en, f.* pietruire; balastare.

Schotterwagen, *-s, -, m.* car cu pietriș.

Schotterweg, *-(e)s, -e, m.* v. Schotterstraße.

Schottin, *-nen, f.* scoțiană.

schottisch *adj.* **1.** scoțian. **2.** *(text.)* ecosez, cadrilat; **~ er Stoff** stofă ecosez.

Schottische, *-n (ein Schottischer), m.* ecoseză, dans scoțian.

Schottländer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** scoțian(ă). **2.** v. Schottische.

schottländisch *adj.* v. schottisch **(1).**

Schraffe, *-n, f. (mai ales la pl.)* hașuri.

schraffen, *schraffte, geschrafft,* **schraffieren**, *schraffierte, schraffiert, vb. (h) tr.* a hașura, a trage hașuri.

Schraffierung, **Schraffur**, *-en, f.* hașurare.

schräg *adj.* și *adv.* pieziș, oblic; în diagonală; aplecat, înclinat (pe. față de...); **den Kopf ~ halten** a ține capul într-o parte; **eine ~e Linie** o linie oblică; *(fam.)* **~e Musik** muzică ritmică zgomotoasă; **er wohnt ~ gegenüber** stă, locuiește mai încolo peste drum.

Schräg|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* tăietură oblică.

Schräg|ansicht, *-en, f. (fot.)* poziție oblică.

Schräg|aufnahme, *-n, f.* **1.** *(fot.)* fotografie, fotografiere înclinată. **2.** *(mat.)* vedere oblică.

Schräg|aufzug, *-(e)s, -züge, m. (tehn.)* elevator înclinat.

Schrägbahn, *-en, f. (mec.)* traiectorie înclinată.

Schrägbalken, *-s, -, m. (her.)* bară oblică în stemă.

Schrägband, *-(e)s, -bänder, n. (croitorie)* panglică bie pentru festonat.

Schrägbau, *-(e)s, m. sg. (mine)* v. Schrägstoß **(2).**

Schrägbild, *-(e)s, -er, n. (mat.)* imagine oblică.

Schrägboden, *-s, -* (și *-böden), m. (constr.)* teren înclinat.

Schräge, *-n, f.* oblicitate; pantă; înclinație; taluzare; **die ~ einer Mauer** înclinația unui zid.

Schrägelbein, *-(e)s, -e, n. (reg.)* persoană cu picioarele strâmbe, care umblă crăcănat.

schrägeln, *schrägelte, geschrägelt (ich schräg(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a umbla crăcănat, a fi cu picioarele strâmbe.

schragen, *schragte, geschragt, vb. (h) intr. (înv.)* a face schelărie, a lega grinzi.

schrägen, *schrägte, geschrägt, vb. (h) tr.* **1.** a tăia pieziș, oblic; a teși, a taluza; a șanfrena. **2.** *(fig.)* a trece cu vederea (pe cineva).

Schragen, *-s, -, m.* **1.** capră de tăiat lemne. **2.** grămadă, stivă de lemne (puse cruciș). **3.** schelărie. **4.** *(reg.)* catafalc. **5.** *(reg.)* scaun de măcelar.

Schragengerüst, *-(e)s, -e, n. (constr.)* schelă pe capră.

Schrägfenster, *-s, -, n.* ferestruică aplecată.

Schrägfläche, *-n, f.* plan înclinat.

Schräg|gesims, *-es, -e, n. (constr.)* cornișă înclinată.

Schrägheck, *-(e)s, -e, n. (auto.)* spate oblic (la mașini).

Schrägheit *f. sg.* oblicitate; înclinație; pantă.

schräghin *adv.* oblic, înclinat, pieziș.

Schräghobel, *-s, -, m.* rindea oblică.

Schrägkante, *-n, f.* teșitură; margine tăiată oblic.

Schrägkreuz, *-es, -e, n. (tehn.)* cruce cu brațe oblice.

Schräglage, *-n, f.* (și *sport)* poziție înclinată; oblicitate.

Schräglager, *-s, -, n. (tehn.)* palier, lagăr oblic, înclinat.

schräg laufend *adj.* oblic; în diagonală.

Schräglinie [-niə], *-n, f.* diagonală.

Schrägnaht, *-nähte, f.* cusătură în verif.

Schrägschliff, *-(e)s, -e, m. (mecanică fină)* bizotare.

Schrägschnitt, *-(e)s, -e, m.* secțiune oblică; tăietură în diagonală.

Schrägschrift, *-en, f.* scriere oblică, înclinată; caracter de literă cursiv, italic.

Schrägschuss, *-es, -schüsse, m. (mil.)* **1.** traiectorie oblică; tir, tragere oblic(ă). **2.** rană provocată de un glonte tras oblic.

Schräg|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (drumuri)* bară, baghetă, ștachetă oblică, diagonală; șpraiț.

Schräg|stellung, *-en, f.* poziție oblică, înclinată.

Schräg|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** *(ferov.)* joantă oblică de cale. **2.** *(mine)* front diagonal; abataj înclinat.

Schräg|stoßschweißung, *-en, f. (tehn.)* sudură înclinată prin presiune.

Schräg|streifen, *-s, -, m. (croitorie)* panglică, fâșie în bie.

Schräg|strich, *-(e)s, -e, m.* bară, linie de separare; linie (de fracție) înclinată; *(inform.)* slash.

schräg|über *adv.* oblic, pieziș, de-a curmezișul.

Schrägung, *-en, f.* **1.** *sg.* oblicitate, înclinare. **2.** teșire, șanfrenare; taluzare. **3.** margine tăiată oblic.

Schrägverzahnung, *-en, f. (tehn.)* **1.** dințare înclinată. **2.** dințare elicoidală.

Schrägwalzenglättmaschine, *-n, f. (tehn.)* laminor finisor cu cilindri oblici.

Schrägzahnkegelrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată conică cu dinți oblici.

Schräkelbein, *-(e)s, -e, n.* v. Schrägelbein.

schral *adj. (reg.)* **1.** *(mar.)* oblic din față. **2.** slab, neîndestulător, pe sponci.

schralen, *schralte, geschralt, vb. (h) intr. (mar.; despre vânt)* a sufla oblic din față.

Schram, *-(e)s, Schräme, m.* **1.** făgaș, scobitură. **2.** *(mine)* havare.

Schrambohrer, **Schrämbohrer**, *-s, -, m. (mine)* burghiu de sfredelit.

schrämen, *schrämte, geschrämt, vb. (h) tr. (mine)* a sfredeli, a hava.

Schrämhammer, *-s, -hämmer, m. (mine)* ciocan-daltă.

Schrämhaue, *-n, f. (mine)* târnăcop de abataj.

Schräm|maschine, *-n, f. (mine)* mașină de havat, haveză.

Schramme, *-n, f.* zdrelitură, julitură, zgârietură, rană superficială.

Schrammelmusik *f. sg.,* **Schrammeln** *pl.* taraf vienez (de muzică populară).

schrammen, *schrammte, geschrammt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) zgâria, a (se) zdreli, a (se) juli. **II.** *intr. (an* cu *ac.)* a se freca (de cineva sau de ceva).

schrammig *adj.* zgâriat, julit, zdrelit, plin de zgârieturi, de zdrelituri, de julituri.

Schrammschuss, *-es, -schüsse, m.* rană superficială de glonț.

Schramm|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de bordură, de colț.

Schrämwerkzeug, *-(e)s, -e, n. (mine)* unealtă de havat.

Schrank, *-(e)s, Schränke, m.* **1.** dulap. **2.** stelaj. **3.** *(vân.)* deviere laterală a urmei cerbului. **4.** strâmbare, îndoire a dinților ferăstrăului. **5.** funie de legat snopi.

Schrankbett, *-(e)s, -en, n.* pat rabatabil, pat-dulap.

Schränkchen, *-s, -, n. (dim.* de la Schrank) dulăpior.

Schranke, *-n, f.* **1.** barieră; **die ~n waren geschlossen** barierele erau coborâte; **~n errichten** (sau **setzen**) a pune bariere. **2.** *(fig.)* margine, limită, hotar, stavilă, frâu; **jn. in den ~n halten** a ține pe cineva în frâu; a nu lăsa pe cineva să întreacă limitele; **~n setzen** a stăvili, a pune stavilă; **die ~n übersteigen** a întrece marginile; a sări peste cal; **sich in den ~n halten** a se stăpâni. **3.** îngrăditură, arenă, incintă, câmp de luptă; **in den ~n erscheinen** a intra în luptă; *(fig.)* **für jn. in die ~n treten** a interveni cu curaj în favoarea cuiva, a lua apărarea cuiva; **jn. in die ~n fordern** a provoca pe cineva la luptă; **jn. in die ~n weisen** a chema la ordine pe cineva; a pune pe cineva la punct. **4.** bară a justiției; tribunal; **vor den ~n erscheinen** a se înfățișa în fața justiției.

Schrank|eisen, **Schränk|eisen**, *-s, -, n. (tehn.)* ceapraz.

Schrank|element, *-(e)s, -e, n.* șifonier combinabil, modular.

schränken, *schränkte, geschränkt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a încrucișa; **er schränkt die Arme über der Brust** încrucișează brațele pe piept. **2.** a ceaprăzui; **die Zähne an der Säge ~** a îndoi alternativ la dreapta și stânga dinții ferăstrăului. **3.** *(text.)* a face rostul, a încrucișa (firele din urzeală). **II.** *intr.* **1.** *(vân.; despre cerbi)* a merge lăsând urme paralele două câte două. **2.** *(argou)* a face o spargere, a forța o casă (de bani).

Schranken, *-s, -, m. (austr.)* v. Schranke **(1)**.

Schrankendurchlass, *-es, -lässe, m.* trecere cu barieră.

schrankenlos *adj.* **1.** nemăsurat, imens; nemărginit, nelimitat; **eine ~e Unverschämtheit** o nerușinare fără margini. **2.** fără măsură; impetuos, neînfrânat.

Schrankenlosigkeit, *-en, f.* **1.** nemărginire; imensitate. **2.** lipsă de disciplină, de stăpânire; desfrânare, destrăbălare.

Schrankenwärter, *-s, -, m.* cantonier, paznic de barieră.

Schränker, *-s, -, m. (argou)* **1.** unealtă cu care se forțează o casă de bani. **2.** spărgător de seifuri.

Schrankfach, *-(e)s, -fächer, n.* **1.** raft în dulap. **2.** sertar de dulap.

schrankfertig *adj. (despre rufe)* spălate și călcate, gata pentru a fi puse în dulap.

Schrank|koffer, *-s, -, m.* geamantan-dulap.

Schrankreihe, *-n, f. (tel.)* comutator telefonic.

Schranktür, *-en, f.* ușă de dulap.

Schränkung, *-en, f.* ceaprăzuire (a dinților de ferăstrău).

Schrankwand, *-wände, f.* perete de dulap.

Schrankzimmer, *-s, -, n.* cameră-garderobă; cameră de îmbrăcat și dezbrăcat.

Schranne, *-n, f. (reg.)* **1.** tejghea de măcelărie, de brutărie. **2.** piață, târg de cereale. **3.** *(înv.)* bancă la tribunal (dispusă în careu).

Schrannenhalle, *-n, f. (reg.)* hală (de vânzare la piață).

Schrannenplatz, *-es, -plätze, m. (reg.)* piață, târg.

Schranz, *-es, Schränze, m. (reg., elv.)* sfâșietură, ruptură triunghiulară.

Schranze, *-n, -n, m.*, **Schranze**, *-n, f. (peior.)* curtean(ă) slugarnic(ă).

schranzen, *schranzte, geschranzt (du, er schranzt), vb. (h) intr. (înv.)* a (se) linguși.

schranzenhaft *adj.* lingușitor.

Schrape, *-n, f.* v. Schrapper.

schrapen, *schrapte, geschrapt, vb. (h) tr.* și *intr. (reg.)* v. schrappen.

Schraper, *-s, -, m. (reg.)* v. Schrapper.

Schrapnell, *-s, -e* (și *-s*), *n.* **1.** *(mil.)* șrapnel. **2.** *(peior.)* femeie urâtă, muma-pădurii.

Schrapnellzünder, *-s, -, m. (mil.)* focos de șrapnel.

Schrapp|eisen, *-s, -, n.* v. Schrapper **(2)**.

schrappen, *schrappte, geschrappt, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** *(reg.)* a răzui, a rade. **2.** *(argou)* a dansa.

Schrapper, *-s, -, m.* **1.** screper. **2.** rașchetă; răzuitor.

Schrapperbagger, *-s, -, m.* excavator cu screper.

Schraps, *-es, m. sg.* lucruri fără valoare, catrafuse, gunoaie.

Schrapsel, *-s, -, n.* răzătură.

Schrat, *-(e)s, -e*, **Schrätel**, *-s, -, m.* **1.** *(mit.)* spirit al pădurii. **2.** sperietoare, muma-pădurii.

Schrat|segel, *-s, -, n. (mar.)* velă triunghiulară.

Schratt, *-(e)s, -e, m.* v. Schrat.

Schratte, *-n, f. (reg.)* crăpătură, crevasă, cheie (în munți calcaroși).

Schratten, *-s, -, m. (geol.)* munte calcaros canelat, cu crăpături, cu crevase.

Schraubdeckel, *-s, -, m.* capac cu ghivent.

Schraube, *-n, f.* **1.** șurub, bulon; **linke ~** șurub cu filet stânga; **flachgängige ~** șurub cu filet pătrat; **eingelassene ~** șurub cu cap înecat; **scharfgängige ~** șurub cu filet ascuțit; **eingepasste ~** șurub potrivit; **eine ~ anziehen** a strânge un șurub; *(fig.)* **bei ihm ist eine ~ los** (sau **locker**) îi lipsește o doagă; **seine Worte auf ~n stellen** a vorbi cu două înțelesuri; *(în expr.)* **auf ~ stehen** a sta pe muchie de cuțit; **eine ~ ohne Ende** o poveste cu cocoșul roșu. **2.** *(mar., av.)* elice; **vierflügelige ~** elice cu patru pale. **3.** *(sport)* piruetă; *(natație)* săritură-șurub. **4.** *(sport)* aruncare înapoi a mingii. **5.** *(argou* și *în expr.)* **alte ~** fată bătrână sucită.

Schraubel, *-n, f. (bot.)* inflorescență monofazială *(Bostryx)*.

schrauben, *schraubte, geschraubt* (și rar *schrob, geschroben*), *vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înșuruba; a răsuci; **fester ~** a strânge mai tare (șurubul); *(fig.)* **den Preis in die Höhe ~** a ridica prețul; **seine Rede** (sau **seinen Stil**) **~** a-și meșteșugi stilul, a vorbi înflorit, pretențios. **2.** a necăji, a chinui, a sâcâi. **3.** *(fam.)* a înșela pe cineva; **jn. um sein Geld ~** a scutura pe cineva de bani. **II.** *refl.* **1.** a se ridica în spirală; **das Flugzeug schraubt sich in die Höhe** avionul prinde înălțime. **2.** a se furișa, a se strecura. **3.** *(fam.)* a-și da importanță, a se umfla în pene, a face pe grozavul.

Schrauben|alge, *-n, f. (bot.)* algă de tipul mătasea-broaștei *(Spirogyra)*.

Schrauben|antrieb, *-(e)s, -e, m. (av.)* acționare cu elice.

schrauben|artig *adj.* în formă de șurub, elicoidal.

Schrauben|automat, *-en, -en, m.* mașină automată de filetat șuruburi.

Schraubenbakterium, *-s, -rien* [-riən], *n. (biol.)* spirochet.

Schraubenbewegung, *-en, f.* mișcare elicoidală.

Schraubenbohrer, *-s, -, m.* tarod, burghiu de filet.

Schraubenbolzen, *-s, -, m.* bolț, bulon filetat.

Schraubendampfer, *-s, -, m.*, **Schraubendampfschiff**, *-(e)s, -e, n. (mar.)* vapor cu elice.

Schraubenfeder, *-n, f.* resort elicoidal.

Schraubenfederung, *-en, f. (auto.)* suspensie cu arcuri elicoidale.

Schraubenfeile, *-n, f.* pilă rombică.

Schraubenflieger, *-s, -, m.* v. Schraubenflugzeug.

Schraubenflügel, *-s, -, m. (mar., av.)* pală a elicei.

Schraubenflugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* elicopter.

schraubenförmig *adj.* în formă de șurub, elicoidal.

Schraubengang, *-(e)s, -gänge, m.* pas al filetului.

Schraubengetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* angrenaj cilindric încrucișat.

Schraubengewinde, *-s, -, n.* filet; **schlüpfriges ~** filet cu joc.

Schraubenhals, *-es, -hälse, m.* corp al șurubului.

Schraubenkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap de șurub.

Schraubenkupplung, *-en, f. (tehn.)* cuplaj elastic cu bolțuri.

Schraubenlehre, *-n, f.* micrometru, palmer.

Schraubenlinie [-niə], *-n, f. (geom.)* linie elicoidală, elice.

Schraubenlüfter, *-s, -, m. (tehn.)* ventilator elicoidal cu pale, axial.

Schraubenmühle, *-n, f.* moară cu melc.

Schraubenmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliță.

Schrauben|nagel, *-s, -nägel, m.* cui filetat.

Schraubenpfahl, *-(e)s, -pfähle, m. (constr., geol.)* pilot înșurubat, pilot elicoidal.

Schraubenpresse, *-n, f.* teasc.

Schraubenpropeller, *-s, -, m. (mar.)* elice.

Schraubenpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă elicoidală, axială.

Schraubenrad, *-(e)s, -räder, n.* roată elicoidală dințată.

Schraubenschiff, *-(e)s, -e, n.* v. Schraubendampfer.

Schraubenschließzeug, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* răstav cu șuruburi.

Schraubenschlüssel, *-s, -, m. (tehn.)* cheie de strâns șuruburi; **englischer** (sau **französischer**) **~** cheie franceză.

Schraubenschneidemaschine, *-n, f.* mașină de filetat (prin așchiere).

Schraubenschneiden, *-s, n. sg. (tehn.)* filetare.

Schraubenschub, *-(e)s, -schübe, m. (av., mar.)* tracțiune a elicei.

Schraubensicherung, *-en, f. (tehn.)* șaibă de siguranță pentru șurub.

Schrauben|spindel, *-n, f. (tehn.)* fus, arbore filetat.

Schrauben|strahl, *-(e)s, -en, m. (av.)* jet al elicei.

Schraubenturbine, *-n, f. (maș.)* turbină elicoidală.

Schraubenventilator [-vɛn-], *-s, -en, m.* v. Schraubenlüfter.

Schraubenverbindung, *-en, f. (tehn.)* îmbinare cu filet.

Schraubenwelle, *-n, f. (mar.)* arbore portelice.

Schraubenwinde, *-n, f.* cric, vinci cu șurub.

Schraubenzahnkegelrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată conică cu dinți elicoidali.

Schraubenzahnrad, *-(e)s, -räder, n. (maș.)* roată dințată elicoidală.

Schraubenziege, *-n, f. (zool.)* capră cu coarne răsucite din Tibet *(Capra falconeri)*.

Schraubenzieher, *-s, -, m.* șurubelniță.

Schraubenzirkel, *-s, -, m.* compas cu șurub.

Schraubenzug, *-(e)s, -züge, m.* forță de tracțiune a elicei.

Schraubenzwinge, *-n, f.* v. Schraubzwinge.

Schrauberei, *-en, f.* **1.** înșurubare. **2.** *(fam.)* bătaie de joc.

Schraubgetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* v. Schraubengetriebe.

schraubig *adj.* elicoidal, în formă de șurub, de spirală.

Schraubkappe, *-n, f. (maș.)* capac filetat.

Schraubknecht, *-(e)s, -e, m. (ind. lemnului)* menghină cu picior.

Schraublehre, *-n, f.* v. Schraubenlehre.

Schraubrahmen, *-s, -, m. (tipogr.)* cadru cu șuruburi.

Schraubring, *-(e)s, -e, m.* inel filetat.

Schraubsockel, *-s, -, m.* soclu filetat.

Schraub|stahl, *-(e)s, -e* (și *-stähle*), *m.* pieptene de filetat.

Schraub|steckdose, *-n, f. (electr.)* priză cu șurub.

Schraub|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (tehn.)* menghină; *(fig.)* **sein Griff ist wie ein ~** strânsoarea lui e ca de menghină.

Schraub|stockbacke, *-n, f.* falcă a menghinei.

Schraub|stock|spindel, *-n, f.* ax filetat al menghinei.

Schraub|stollen, *-s, -, m.* ștol (care se înșurubează) în potcoavele cailor.

Schraub|stöpsel, *-s, -, m. (electr.)* bușon de siguranță cu filet.

Schraubung, *-en, f. (tehn.)* mișcare elicoidală; înșurubare.

Schraubverschluss, *-es, -schlüsse, m. (tehn.)* asigurare prin șurub.

Schraubzwinge, *-n, f.* clește, menghină cu șurub de strâns sau presat; teasc, crivală.

Schraufen, *-s, -, m. (reg.)* **1.** v. Schraube **(1)**. **2.** *(sport)* pierdere, înfrângere.

Schrebergarten, *-s, -gärten, m.* grădiniță de zarzavat (într-o regiune de grădini la marginea orașului).

Schrebergärtner, *-s, -, m.* **1.** proprietar al unei grădini de zarzavat (la marginea orașului). **2.** *(fam.)* om mărginit, cu vederi înguste.

Schreck, *-(e)s, -e, m.* **1.** v. Schrecken. **2.** *(reg.)* crăpătură, fisură (în porțelan).

schreckbar *adj.* sperios.

Schreckbarkeit *f. sg.* fire sperioasă.

Schreckbild, *-(e)s, -er, n.* tablou, imagine de groază.

Schrecke, *-n, f. (entom.)* lăcustă, cosaș *(Locusta)*.

schrecken, *vb.* **I.** *schreckte, geschreckt, tr. (h)* **1.** a speria, a înspăimânta, a îngrozi. **2.** a face să tresară; **jn. aus dem Schlaf ~** a trezi brusc pe cineva. **3.** *(mar.)* a izbi brusc. **4.** *(fam.)* a răci brusc; **Eier ~** a răci ouăle fierte cu apă rece. **5.** *(reg.)* a face să sară în aer, a dinamita. **II.** *schrak, geschrocken (du schrickst, er schrickt) intr.* **1.** a se speria, a sări speriat. **2.** *(despre căpriori)* a brăhni. **3.** *(reg.)* a crăpa, a plesni.

Schrecken, *-s, -, m.* **1.** grozăvie, oroare; **~ und Graus** grozăvie; **die ~ des Krieges** ororile războiului; **ein Ende mit ~** un sfârșit oribil, cumplit. **2.** spaimă, groază; **er war der ~ der Gesellschaft** era spaima societății; **einen ~ bekommen** (sau **in ~ geraten**) a se speria, a se înspăimânta; **der ~ ist mir in die Glieder gefahren** mi-a intrat frica în oase; **starr vor ~** împietrit de spaimă; **mit dem ~ davonkommen** a scăpa cu spaima; *(fam.)* **jm. einen schönen ~ einjagen** a băga pe cineva în sperieți; **ein blinder ~ ergriff die Menge** o spaimă oarbă a cuprins mulțimea; *(fam.)* **ach, du mein lieber ~!** vai de mine! vai, Doamne!

schrẹckener|regend *adj.* înspăimântător, cumplit.
Schrẹckensbild, *-(e)s, -er, n.* imagine înspăimântătoare.
schrẹckensbleich *adj.* palid de spaimă.
Schrẹckensbote, *-n, -n, m.* aducător de vești înspăimântătoare.
Schrẹckensbotschaft, *-en, f.* veste îngrozitoare, înspăimântătoare.
Schrẹckensge|heul, *-(e)s, n. sg.* urlet de groază.
Schrẹckensherrschaft, *-en, f.* regim de teroare, regim terorist.
Schrẹckensjahr, *-(e)s, -e, n.* an cumplit, an de groază.
Schrẹckenskammer, *-n, f.* cameră roșie, de groază (într-un muzeu de bâlci).
Schrẹckenskind, *-(e)s, -er, n.* copil prost-crescut, copil teribil.
Schrẹckenskunde, *-n, f.* v. Schreckensbotschaft.
Schrẹckenslaut, *-(e)s, -e, m.* țipăt, strigăt de spaimă.
Schrẹckensmeldung, *-en, f.* veste îngrozitoare.
Schrẹckensnachricht, *-en, f.* v. Schreckensbotschaft.
Schrẹckensnacht, *-nächte, f.* noapte de spaimă, de groază.
Schrẹckens|post *f. sg. (înv.)* v. Schreckensbotschaft.
Schrẹckensregierung, *-en, f.* guvern terorist.
Schrẹckensregiment, *-(e)s, -e, n.* v. Schreckensherrschaft.
Schrẹckensruf, *-(e)s, -er, m.* v. Schreckenslaut.
Schrẹckens|schrei, *-(e)s, -e, m.* țipăt, strigăt de groază.
Schrẹckens|system, *-s, -e, n.* terorism; sistem terorist.
Schrẹckens|szene, *-n, f.* scenă înspăimântătoare, de groază.
Schrẹckens|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de groază.
Schrẹckens|tat, *-en, f.* faptă oribilă, îngrozitoare.
schrẹckensvoll *adj.* îngrozitor, înspăimântător.
Schrẹckenszeit, *-en, f.* epocă îngrozitoare, vreme de groază.
schrẹck|erfüllt *adj.* plin de groază.
schrẹck|er|regend *adj.* v. schreckenerregend.
schrẹck|er|starrt *adj.* înțepenit de groază.
Schrẹckfarben *pl. (zool.)* culori de protecție, avertizante.
Schrẹckfärbung, *-en, f. (zool.)* colorit de protecție, avertizant.
Schrẹckge|spenst, *-(e)s, -er, n.*, **Schrẹckge|stalt**, *-en, f.* fantomă; spectru; monstru.
schrẹckgeweitet *adj. (despre ochi)* holbat de spaimă.
schrẹckhaft *adj.* sperios, timid; spăimos.
Schrẹckhaftigkeit *f. sg.* timiditate; însușirea de a se speria ușor.
Schrẹcklähmung, *-en, f. (med.)* paralizie din spaimă.
Schrẹcklaut, *-(e)s, -e, m. (vân.)* țipăt de spaimă, de avertizare.
schrẹcklich I. *adj.* teribil, cumplit, groaznic, îngrozitor, oribil; **eine ~e Nachricht** o veste groaznică; **er fand ein ~es Ende** a avut un sfârșit groaznic, cumplit; **oh, wie ~!** vai ce îngrozitor! *(fam.)* **ein ~er Mensch** un om groaznic. **II.** *adv. (fam.)* foarte, extrem, grozav, teribil; **sie hat ~ viel geschenkt bekommen** a primit teribil de multe cadouri; **es dauerte ~ lang** a durat groaznic de mult; **es ist mir ~, das zu sagen** mi-e foarte penibil să spun aceasta.
Schrẹckliche, *-n (etwas Schreckliches), n. sg.* grozăvie, lucru cumplit, groaznic.
Schrẹcklichkeit, *-en, f.* **1.** oroare, caracter înspăimântător. **2.** lucru îngrozitor.
Schrẹckmittel, *-s, -, n.* mijloc de intimidare; amenințare; sperietoare, gogoriță.
Schrẹcknis, *-ses, -se, n. (livr.)* ceea ce produce spaimă; oroare, grozăvie.
Schrẹckpistole, *-n, f.* **1.** revolver de alarmă. **2.** pușcoci.
Schrẹckschraube, *-n, f. (fam., peior.)* fată, femeie groaznică.
Schrẹckschuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** împușcătură în aer, de intimidare; împușcătură de avertizare. **2.** *(fig.)* alarmă falsă.
Schrẹck|starre *f. sg.* v. Schrecklähmung.
Schrẹck|stellung, *-en, f. (entom.)* înțepenire (a unor insecte) de spaimă sau pentru a speria.
Schrẹck|stoff, *-(e)s, -e, m. (entom., iht.)* substanță chimică de apărare, de alungare a dușmanului.
Schrei, *-(e)s, -e, m.* țipăt, strigăt; **ein ~ der Verzweiflung** un strigăt de disperare; *(fam.)* **der letzte ~ der Mode** ultima noutate, ultimul răcnet a(l) modei, ultima modă.
Schreib|arbeit, *-en, f.* lucru care trebuie scris.
Schreib|ärmel, *-s, -, m.* mânecuțe de birou, cotiere.
Schreib|art, *-en, f.* stil; mod, tip de a scrie.
Schreib|bedarf, *-(e)s, m. sg.* rechizite de birou, articole de papetărie, ustensile de scris.
Schreib|blei, *-(e)s, -e, m. (înv.)* creion.
Schreib|block, *-(e)s, -blöcke, m.* bloc de scris, blocnotes; bloc de corespondență.
Schreib|büro, *-s, -s, n.* birou, serviciu de dactilografie.
Schreibe *f. sg. (fam.)* **1.** mod de a scrie. **2.** lucruri scrise. **3.** *(fam.)* unealtă de scris. **4.** *(lingv., jargon)* limbaj scris.
Schreib|empfang, *-(e)s, -fänge, m. (tel.)* recepție pe bandă (imprimată).
schreiben, *schrieb, geschrieben, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* a scrie; **schön ~** a scrie frumos; **groß ~** a scrie cu inițială mare; **die Feder schreibt gut** penița scrie bine; **Noten ~** a scrie note; **ins Reine ~** a transcrie pe curat; **auf** (sau **mit**) **der Schreibmaschine ~** (sau **Maschine ~**) a bate la mașină; **einen Roman ~** a scrie un roman; **für eine Zeitung ~** a scrie pentru un ziar; **ein gutes Deutsch ~** a scrie într-o germană frumoasă, corectă; *(rel.)* **es steht geschrieben...** scrie în biblie...; **über etwas ~** a scrie despre ceva; *(com.)* **eine Rechnung ~** a face o notă de plată; (și *fig.*) **etwas auf js. Konto ~** a trece ceva în contul cuiva; *(în expr.)* **was ~ wir heute?** ce dată avem azi? **man schrieb das Jahr 1848** era în anul 1848; **er hat sich krank ~ lassen** și-a luat concediu medical; *(fig.)* **er hat, sage und schreibe, fünf Fehler gemacht** a făcut exact cinci greșeli; *(fam.)* **schreib dir dies hinter die Ohren!** ține minte treaba asta, bagă-ți în cap treaba asta! *(fam.)* **die Rolle ist ihm wie auf den Leib geschrieben** rolul i se potrivește de minune. **II.** *refl.* **1.** a coresponda (cu cineva); **sie ~ sich seit langem** își scriu de mult. **2.** *(impers., fam.)* a se scrie; **mit dieser Feder schreibt es sich gut** cu penița aceasta se scrie bine; **der Name schreibt sich mit ß** numele se scrie cu ß. **3.** a se numi, a se chema; **wie schreibst du dich?** cum te cheamă? cum îți zice? **4.** a se trage, a proveni din; **wo schreibt sich das her?** de unde vine asta?

Schreiben, *-s, -, n.* **1.** înscris; scrisoare; document, act; notă; raport. **2.** *sg.* scriere, scris; **sie hat Talent zum ~** are talent la scris, are condei.
schreibenskundig *adj.* v. schreibkundig.
Schreiber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care scrie, care a scris (ceva). **2.** copist(ă); secretar(ă) (într-o cancelarie de avocat, de notar etc.). **3.** *m. (tel.)* înregistrator (de telegraf).
Schreiber|amt, *-(e)s, -ämter, n.*, **Schreiberdienst**, *-(e)s, -e, m.* funcție de secretar.
Schreiberei, *-en, f.* **1.** *(fam.)* scriptologie. **2.** *(reg.)* birou, cancelarie.
Schreiberling, *-s, -e, m. (iron.)* scrib, conțopist.
Schreiberposten, *-s, -, m.* post de copist, de secretar.
Schreiberseele, *-n, f. (fam.)* mentalitate de conțopist; de birocrat; de scriptolog.
Schreiber|stelle, *-n, f.* v. Schreiberposten.
schreibfaul *adj.* leneș la scris.
Schreibfaulheit *f. sg.* lene la scris.
Schreibfeder, *-n, f.* peniță.
Schreibfehler, *-s, -, m.* **1.** greșeală ortografică. **2.** greșeală (în scris) din neatenție. **3.** *(inform.)* eroare de scriere.
schreibfertig *adj.* **1.** gata pentru scris, pregătit pentru a fi folosit la scris. **2.** *(rar)* îndemânatic la scris.
Schreibfertigkeit *f. sg.* îndemânare la scris.
Schreibgebühr, *-en, f.* taxă pentru copiat sau scris (acte, scrisori etc.); taxă pentru dactilografiere.
Schreibgerät, *-(e)s, -e, n.* ustensile de scris, rechizite de birou.
schreibgeschützt *adj. (inform.)* protejat împotriva scrierii; **~e Disketten** dischete protejate împotriva scrierii.
schreibgewandt *adj.* **1.** îndemânatic la scris. **2.** talentat la scris.
Schreibheft, *-(e)s, -e, n.* caiet dictando.
Schreibhilfe, *-n, f.* v. Schreibkraft.
Schreibkohle *f. sg.* grafit mineral.
Schreibkraft, *-kräfte, f.* dactilograf(ă).
Schreibkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m.* crampă din cauza scrisului, grafospasm.
Schreibkreide, *-n, f.* cretă de scris.
schreibkundig *adj.* care știe să scrie.
Schreibkunst *f. sg.* scris, arta de a scrie; caligrafie.
Schreiblehrer, *-s, -, m.* profesor de caligrafie.
Schreiblesekopf, *-(e)s, -köpfe, m. (inform.)* cap de scriere și de citire.
Schreiblust *f. sg.* poftă, plăcere de a scrie.
schreiblustig *adj.* bucuros să scrie, căruia îi place să scrie.
Schreibmappe, *-n, f.* **1.** mapă de corespondență. **2.** mapă de birou.
Schreibmarke, *-n, f. (inform.)* cursor.
Schreibmaschine, *-n, f.* mașină de scris; **auf der ~ schreiben** a scrie la mașina de scris.
Schreibmaschinenband, *-(e)s, -bänder, n.* panglică la mașina de scris.
Schreibmaschinenmanuskript, *-(e)s, -e, n.* manuscris dactilografiat.
Schreibmaschinenpapier, *-s, -e, n.* hârtie pentru mașina de scris, pentru dactilografie.
Schreibmaschinenschrift, *-en, f.* scris de mașină (de scris); caracter de literă al mașinii de scris.
Schreibmaschinentisch, *-(e)s, -e, m.* măsuță pentru mașina de scris.
Schreibmaterial, *-s, -lien* [-liən], *n.* v. Schreibbedarf.
Schreibpapier, *-s, n. sg.* hârtie de scris.
Schreibpergament, *-(e)s, -e, n,* pergament pentru scris.
Schreibplatte, *-n, f.* placă de scris; **eine herausziehbare ~** o placă de scris extensibilă.
Schreibpult, *-(e)s, -e, n.* pupitru-birou.
Schreibschale, *-n, f.* recipient (pe birou) pentru unelte de scris.
Schreibschrank, *-(e)s, -schränke, m.* (dulap-)secretar.
Schreibschrift *f. sg. (tipogr.)* caractere care imită scrisul (de mână); literă caligrafică.
Schreibschule, *-n, f.* școală de caligrafie.
Schreibschüler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* elev(ă) care învață să scrie.
Schreibschutz, *-es, m. sg. (inform.)* protecție împotriva scrierii; *(ec.)* securitate a documentului, înscrisului.
schreibschützen, *schreibgeschützt, vb. (h) tr. (numai la inf. și part. trec.) (inform.)* a proteja contra scrierii.
Schreibsekretär, *-s, -e, m.* v. Schreibschrank.
schreibselig *adj.* v. schreiblustig.
Schreibseligkeit *f. sg. (fam.)* mâncărime de condei, manie de a scrie.
Schreib|stift, *-(e)s, -e, m. (ist.)* stil (de scris); condei (de ardezie).
Schreib|stil, *-s, -e, m.* **1.** mod de exprimare în scris. **2.** stil de scriere.
Schreib|stube, *-n, f.* birou, cancelarie.
Schreib|stubenhengst, *-es, -e, m. (mil., fam.)* soldat care lucrează la birou.
Schreib|stunde, *-n, f.* oră, lecție de caligrafie.
Schreib|sucht *f. sg.* v. Schreibseligkeit.
Schreibtafel, *-n, f.* tăbliță (de scris).
Schreibtinte, *-n, f.* cerneală de scris.
Schreibtisch, *-(e)s, -e, m.* birou, masă de scris.
Schreibtischgarnitur, *-en, f.* garnitură de birou.
Schreibtischkalender, *-s, -, m.* calendar de birou.
Schreibtischlampe, *-n, f.* lampă de birou.
Schreibtisch|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* scaun de birou.
Schreibtischtäter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* autor(-oare) teoretic(ă) de crimă, patron mafiot.
Schreibtrommel, *-n, f. (tehn.)* tobă de înregistrat.
Schreib|übung, *-en, f.* exercițiu de ortografie; exercițiu de caligrafie.
Schreibung, *-en, f.* scriere (corectă); ortografie.
schreib|unkundig *adj.* neștiutor de carte.
Schreib|unterlage, *-n, f.* mapă, bloc, carton, suport pe care se pune hârtia de scris.
Schreib|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* v. Schreibstunde.
Schreib|utensilien [-liən] *pl.* v. Schreibzeug.
Schreibverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicție de a scrie.
Schreibver|ständige, *-n, -n (ein Schreibverständiger), m. (înv.)* expert grafolog.

Schreibvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* metodă de scriere.
Schreibvorlage, *-n, f.* model după care se scrie, se copiază; model pentru exerciţii de caligrafie, de ortografie.
Schreibwalze, *-n, f.* sul la maşina de scris.
Schreibware, *-n, f. (mai ales la pl.)* articole de papetărie.
Schreibwarengeschäft, *-(e)s, -e, n.*, **Schreibwarenhandlung**, *-en, f.* papetărie.
Schreibweise, *-n, f.* **1.** mod de a scrie, stil; **die kaufmännische** ~ stilul comercial. **2.** grafie; ortografie. **3.** *(autom.)* notaţie; cod. **4.** *(mat.)* sistem de notaţie.
Schreibwut *f. sg.* poftă, chef mare de a scrie.
Schreibzeug, *-(e)s, n. sg.* ustensile de scris.
Schreibzimmer, *-s, -, n.* v. Schreibstube.
schreien, *schrie, geschrie(e)n, vb. (h).* **I.** *intr.* **1.** a striga, a ţipa, a zbiera; **aus vollem Halse** ~ a ţipa cât îl ţine gura; **um Hilfe** ~ a striga după ajutor; **vor Angst** ~ a ţipa de frică; *(fam.)* **wie am Spieß** ~ a ţipa ca din gură de şarpe; **Zetermordio** ~ a ţipa: săriţi! **Ach und Weh** ~ a ţipa văicărindu-se; *(fig.)* **das schreit zum Himmel** e strigător la cer; **nach Rache** ~ a cere răzbunare. **2.** *(despre animale)* a scoate ţipete ascuţite; a ţipa, a chirăi. **3.** *(vân.; despre cerbi)* a boncălui, a mugi. **4.** a scârţâi; **die Säge schreit** scârţâie ferăstrăul. **5.** *(fam.; despre culori)* a fi strident, ţipător, bătător la ochi; **das Gelb schreit in dieser Farbenzusammenstellung** galbenul este ţipător în această combinaţie de culori. **6.** *(reg.)* a plânge. **II.** *tr.* a striga, a ţipa; **er schrie ihm die Worte ins Ohr** i-a strigat în ureche cuvintele; **jn. aus dem Schlafe** ~ a trezi pe cineva prin strigăte. **III.** *refl. (în expr.)* **sich heiser** ~ a răguşi ţipând.
Schreien, *-s, n. sg.* strigăt, ţipăt; *(fam.)* **das ist zum** ~ **a)** îţi vine să ţipi, să urli, e insuportabil; **b)** e nemaipomenit de caraghios.
schreiend I. *part. prez.* de la schreien. **II.** *adj.* **1.** flagrant; strigător la cer; **ein ~es Unrecht** o nedreptate flagrantă, strigătoare la cer. **2.** strident, ţipător, bătător la ochi; **~e Farben** culori bătătoare la ochi, ţipătoare.
Schreier, *-s, -, m.* **1.** scandalagiu; om certăreţ; om gălăgios; gură-mare. **2.** copil plângăcios, miorlăit. **3.** *(ornit., fam.)* gaiţă.
Schreierei, *-en, f. (fam.)* ţipete, zbierete, scandal.
schreierisch *adj.* **1.** scandalagiu; violent. **2.** plângăcios, miorlăit.
Schrei|hals, *-es, -hälse, m.* **1.** copil care zbiară, plânge, copil miorlăit. **2.** persoană care ţipă; gură-mare.
Schreikrampf, *-(e)s, -krämpfe, m. (med.)* criză nervoasă cu ţipete convulsive.
Schrein, *-(e)s, -e, m.* **1.** dulap; scrin. **2.** ladă, lădiţă, casetă; raclă.
Schreiner, *-s, -, m. (reg.)* tâmplar.
Schreiner|arbeit, *-en, f. (reg.)* lucru de tâmplar.
Schreinerei, *-en, f.(reg.)* **1.** v. Schreinerhandwerk. **2.** (atelier de) tâmplărie.
Schreinergeselle, *-n, -n, m. (reg.)* calfă de tâmplar.
Schreiner|handwerk, *-(e)s, n. sg. (reg.)* tâmplărie, meserie de tâmplar.
Schreinerlehrling, *-s, -e, m. (reg.)* ucenic de tâmplar.
Schreinermeister, *-s, -, m. (reg.)* maistru tâmplar.
schreinern, *schreinerte, geschreinert, vb. (h) intr. (reg.)* a lucra tâmplărie.
Schreipuppe, *-n, f.* păpuşă care vorbeşte.
Schreitbagger, *-s, -, m.* excavator păşitor.
Schreite, *-n, f. (reg.)* v. Abdaclung **(1).**
schreiten, *schritt, geschritten (du schreitest, er schreitet), vb. (s) intr.* **1.** a păşi, a călca, a merge; **vorwärts** ~ a înainta; **er schreitet schnell** păşeşte repede; **das Unglück schreitet schnell** nenorocirea vine repede; (şi *fig.*) **über** (cu *ac.*) **etwas** ~ a trece peste ceva. **2. (zu)** a începe, a proceda (la), a se apuca (de), a trece (la); **zur Abstimmung** ~ a proceda, a trece la votare; **zur Arbeit** ~ a se apuca de lucru; **er schreitet zum Angriff** porneşte la atac.
Schreitfuß, *-es, -füße, m. (zool.)* picior de păşit.
schreitlings *adv.* v. schrittlings.
Schrei|ton, *-(e) s, -töne, m.* ton ţipător, strident.
Schreit|tanz, *-es, -tänze, m. (înv.)* dans cu paşi lenţi.
Schreitvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* piciorong *(Himantopus himantopus).*
Schreitwanze, *-n, f. (entom.)* specie de ploşniţă *(Reduviidae).*
Schreivogel, *-s, -vögel, m.* pasăre ţipătoare.
Schrenz, *-es, -e, m.*, **Schrenzpapier**, *-s, n. sg.* **1.** hârtie de proastă calitate. **2.** hârtie sugativă. **3.** carton subţire. **4.** maculator.
Schretel, *-s, -*, **Schretz**, *-es, -e, m.* v. Schrätel.
Schrick, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** butuc de prins odgoanele plutelor. **2.** capră (pentru tăiat lemne).
Schrickzeug, *-(e)s, n. sg. (reg.)* odgoane de prins pluta.
schrie *ind. imperf. pers.* 1 şi 3 *sg.* de la schreien.
schrieb *ind. imperf. pers.* 1 şi 3 *sg.* de la schreiben.
Schrieb, *-(e)s, -e, m. (fam., peior.)* scrisoare, hârţoagă.
Schrift, *-en, f.* **1.** scriere; **gotische** ~ scriere gotică; **kyrillische** ~ scriere chirilică. **2.** *(tipogr.)* caracter al literei; **verschiedene ~en** diferite caractere de litere; **halbfette** ~ scriere cu caractere seminegre, aldine; **fette** ~ scriere cu caractere negre, litere grase; **kursive** ~ scriere cu caractere, cu litere cursive; **magere** ~ scriere cu caractere subţiri; **schmale** ~ scriere cu caractere, cu litere înguste. **3.** scris (de mână); **er hat eine schöne** ~ are un scris frumos; **unleserliche** ~ scris neciteţ. **4.** scriere, lucrare, operă; text; **philosophische ~en** scrieri filozofice; **Goethes gesammelte ~en** operele complete ale lui Goethe. **5.** *(rel.)* **die Heilige** ~ Sfânta Scriptură, biblia. **6.** revers de monedă; **Kopf oder ~?** cap sau pajură? **7.** *(ec.)* poliţă.
Schrift|art, *-en, f.* fel, caracter de literă; *(inform.)* font; **die** ~ **ändern** a schimba fontul; **~en nutzen** a folosi fonturi.
Schrift|ausleger, *-s, -, m. (bis.)* tălmăcitor, exeget al Sfintei Scripturi.
Schrift|auslegung, *-en, f. (bis.)* exegeză, hermeneutică.
Schriftbarsch, *-(e)s, -e,* (şi *-bärsche*)*, m. (iht.)* specie de biban din Mediterana *(Serranus scriba).*
Schriftbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** formă (exterioară) a scrisului. **2.** *(tipogr.)* imagine grafică a paginii; floare a literei.
Schriftblei, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* plumb tipografic.
Schriftblindheit *f. sg. (med.)* alexie, incapacitate de a înţelege scrisul.
Schriftcharakter, *-s, -e, m.* **1.** v. Schrift **(2). 2.** grafic; scris.
Schriftdenkmal, *-s, -mäler* (şi *-e*)*, n.* monument literar.
Schriftdeuter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* grafolog(ă).
schriftdeutsch *adj.* în limba germană literară.
Schriftdeutsch(e), *-(e)n (etwas Schriftdeutsches), n. sg.* limba germană literară.
Schriftdeutung, *-en, f.* grafologie.
Schriften|aus|tausch, *-(e)s, m. sg.* schimb de publicaţii.
Schriftenkiste, *-en, f.* casetă cu documente.
Schriftenmappe, *-n, f.* mapă cu acte.
Schriften|nachweis, *-es, -e, m.* v. Schriftenverzeichnis.
Schriftenreihe, *-n, f.* serie de scrieri publicate de o editură.
Schriftenverzeichnis, *-ses, -se, n.* listă de publicaţii; indice, listă bibliografic(ă).
Schrift|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* silvanit.
Schrift|experte, *-n, -n, m.* v. Schriftsachverständige.
Schrift|expertise, *-n, f. (înv.)* v. Schriftvergleichung.
schriftfähig *adj.* v. schriftkundig.
Schriftfälscher, *-s, -, m.* plastograf, falsificator al scrisului.
Schriftfälschung, *-en, f.* plastografie, falsificare a scrisului, a semnăturii.
Schriftform, *-en, f.* **1.** *(tipogr.)* formă de tipar, de text. **2.** formă scrisă; **in** ~ în scris.
Schriftforschung, *-en, f. (rel.)* studiu al Sfintei Scripturi.
Schriftführer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** secretar(ă). **2.** secretar(ă) de şedinţă.
Schriftgattung, *-en, f.* v. Schriftart.
Schriftgebrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* întrebuinţare a scrisului.
Schriftgelehrte, *-n, -n (ein Schriftgelehrter), m. (bibl.)* rabin cunoscător şi exeget al scrierilor religioase la vechii evrei.
schriftgemäß *adj.* **1.** conform scrisului. **2.** în formă scrisă.
Schriftgießer, *-s, -, m. (tipogr.)* turnător de litere.
Schriftgießerei, *-en, f. (tipogr.)* **1.** turnătorie de litere. **2.** turnare de litere.
schriftgläubig *adj.* ortodox.
Schriftgrad, *-(e)s, -e, m.*, **Schriftgröße**, *-n, f. (tipogr.)* corp de literă.
Schrift|höhe, *-n, f. (tipogr.)* înălţime a literei.
Schriftkasten, *-s, -* (şi *-kästen*)*, m. (tipogr.)* casă de litere.
Schriftkastenfach, *-(e)s, -fächer, n. (tipogr.)* casetă.
Schriftkatalog, *-s, -e, m. (tipogr.)* probar de litere.
Schriftkegel, *-s, -, m. (tipogr.)* grosime a literei.
schriftkundig *adj.* care ştie carte; care ştie să scrie.
Schriftkundige, *-n, -n (ein Schriftkundiger), m.* şi *f.* persoană ştiutoare de carte.
Schriftkürzung, *-en, f. (stenografie)* prescurtare, abreviaţie.
Schriftleiter, *-s, -, m.* redactor (responsabil).
Schriftleitung, *-en, f.* redacţie; **die** ~ **der Zeitschrift** redacţia revistei.
Schriftler, *-s, -, m. (peior.)* scrib, scriitoraş.
Schriftlesung, *-en, f. (rel.)* citire a textului bibliei (în timpul slujbei).
Schriftletter, *-n, f. (tipogr., înv.)* literă.
schriftlich I. *adj.* scris; **~e Prüfung** probă scrisă; **~e Vereinbarung** convenţie scrisă. **II.** *adv.* în scris; **etwas** ~ **beantworten** a răspunde la ceva în scris; **etwas** ~ **niederlegen** (sau **festlegen**) a stabili în scris, a pune pe hârtie; *(fam.)* **das gebe ich dir** ~ asta îţi dau în scris.
Schriftlichkeit *f. sg.* confirmare prin semnătură proprie (autentificată).
Schriftlohn, *-(e)s, -löhne, m. (înv.)* onorariu de scriitor.
schriftmäßig *adj.* v. schriftgemäß.
Schriftmater, *-n, f. (tipogr.)* matriţă de litere.
Schriftmaterial, *-s, -lien* [-liən]*, n. (tipogr.)* material tipografic, litere.
Schriftmetall, *-s, -e, n. (tipogr.)* metal pentru litere de tipar.
Schriftmutter, *-n, f. (tipogr.)* v. Schriftmater.
Schriftprobe, *-n, f.* **1.** mostră de scris. **2.** *(tipogr.)* probar de litere; probă de zaţ. **3.** *(tipogr.)* culegere model.
Schriftrolle, *-n, f. (ist.)* sul scris, document în formă de sul.
Schriftsachver|ständige, *-n, -n (ein Schriftsachverständiger), m.* expert grafolog.
Schriftsatz, *-es, -sätze, m.* **1.** *(tipogr.)* zaţ, text cules. **2.** *(jur.)* memoriu; act, piesă (scrisă).
Schrift|schneider, *-s, -, m.* gravor de litere.
Schriftseite, *-n, f.* **1.** pagină tipărită sau scrisă. **2.** revers de monedă.
Schriftsetzer, *-s, -, m.* zeţar, culegător (de litere).
Schriftsetzmaschine, *-n, f. (tipogr.)* maşină de cules.
Schriftsetzung *f. sg. (tipogr.)* culegere, cules.
Schrift|sprache, *-n, f.* limbă literară; **die neuhochdeutsche** ~ limba germană literară modernă.
schrift|sprachlich *adj.* de limbă literară.
Schrift|stelle, *-n, f. (rel.)* pasaj din Sfânta Scriptură.
Schrift|steller, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* scriitor(-oare).
Schrift|stellerei *f. sg.* îndeletnicire de literat, de scriitor.
Schrift|steller|heim, *-(e)s, -e, n.* cămin al scriitorilor.
schrift|stellerisch *adj.* şi *adv.* scriitoricesc, de scriitor; literar; ~ **tätig sein** a fi literat, a activa ca scriitor, în domeniul literar, a scrie (opere literare).
Schrift|stellerkollektiv, *-s, -e* [-və] (şi *-s*)*, n.* colectiv de scriitori.
Schrift|stellerkongress, *-es, -e, m.* congres al scriitorilor.
schrift|stellern, *schriftstellerte, geschriftstellert, vb. (h) intr.* a scrie, a fi literat, a fi scriitor.
Schrift|stellernamen, *-s, -, m.* nume de scriitor, pseudonim.
Schrift|stellertagung, *-en, f.* v. Schriftstellerkongress.
Schrift|stellerverband, *-(e)s, -bände, m.* uniune a scriitorilor.
Schrift|stempel, *-s, -, m. (tipogr.)* poanson de literă.
Schrift|stück, *-(e)s, -e, n.* act (scris), document, hârtie oficială, înscris.
Schrift|system, *-s, -e, n. (tipogr.)* sistem de litere; scriere; scris.
Schrift|tellur, *-s, n. sg.* v. Schrifterz.
Schrift|text, *-(e)s, -e, m. (rel.)* text al Sfintei Scripturi.
Schrift|tum, *-s, n. sg.* **1.** literatură. **2.** bibliografie.
Schrift|typ, *-s, -en, m. (tipogr.)* v. Schriftgattung.
Schrift|type, *-n, f.* v. Drucktype.
Schriftverfälscher, *-s, -, m.* falsificator de documente.

Schriftverfälschung, *-en, f.* falsificare de documente.
Schriftvergleichung, *-en, f.* confruntare a scrisurilor, a textelor; expertiză grafologică comparativă, examinare grafologică.
Schrift|verkehr, *-s, m. sg.* v. Schriftwechsel.
Schriftver|ständige, *-n, -n (ein Schriftverständiger), m.* și *f. (rel.)* cunoscător al bibliei.
Schriftvor|rat, *-(e)s, -räte, m. (tipogr.)* rezervă de litere tipografice.
Schriftwart, *-(e)s, -e, m. (înv.)* v. Schriftführer.
Schriftwechsel, *-s, -, m.* corespondență, schimb de documente, de scrisori; schimb de publicații; *(com.)* **den ~ führen** a face corespondența.
Schriftwerk, *-(e)s, -e, n.* operă scrisă.
schriftwidrig *adj. (rel.)* care contravine, contrar Sfintei Scripturi.
Schrift|zeichen, *-s, -, n.* semn grafic, literă; *(tipogr.)* caracter de literă.
Schrift|zeichensetzung, *-en, f.* punctuație.
Schrift|zeug, *-(e)s, n. sg. (tipogr.)* **1.** litere uzate. **2.** aliaj de litere.
Schrift|zug, *-(e)s, -züge, m.* trăsătură de condei; scris, caracteristică a scrisului (de mână).
schrill *adj.* strident, țipător, ascuțit.
schrillen, *schrillte, geschrillt, vb. (h) intr.* a țipa, a scoate sunete stridente, ascuțite; **das Telefon schrillt** sună telefonul (pe un ton ascuțit).
schrinden, *schrund, geschrunden (du schrindest, er schrindet), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(despre piele, pământ, gheață etc.)* a crăpa, a plesni. **2.** *(reg.)* a ustura, a durea; **die Wunde schrindet** rana mă ustură. **II.** *refl.* a se juli, a se zgâria.
Schrind|stelle, *-n, f. (reg.)* petic de pământ uscat, crăpat (în ogor).
schrinnen, *schrinnte, geschrinnt, vb. (h) intr. (reg.)* v. schrinden **(I, 2)**.
Schrippe, *-n, f. (reg.)* chiflă, păinișoară.
schritt *ind. imperf. pers.* I și a 3-a *sg.* de la schreiten.
Schritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** pas; **fünf ~ weit** la cinci pași (depărtare); **im (gleichen) ~ gehen** a ține cadența; *(mil.)* **im ~!** cadența! **den ~ wechseln** a schimba pasul (cadența); **(im) ~ fahren** a merge la pas; **auf ~ und Tritt** la fiecare pas; (și *fig.*) **~ für** (sau **vor**) **~** pas cu pas, încetul cu încetul, treptat, progresiv; **mit schnellen, hastigen ~en** cu pași grăbiți; **die ~e verdoppeln** a-și iuți pasul, a se grăbi; **mit festen ~n** cu pași apăsați, hotărâți; (și *fig.*) **(mit der Zeit) ~ halten** a ține pasul; a merge în pas (cu timpul); **drei ~ vom Leib bleiben** a nu se apropia, a ține distanța. **2.** *(în expr.)* **die Hose ist im ~ zu eng** pantalonii mă țin, mă împiedică la mers, sunt strâmți în tur. **3.** *(fig.)* pas; demers, intervenție, măsură; **~e tun** (sau **unternehmen**) a face demersuri, a lua măsuri; **wir sind keinen ~ vorangekommen** n-am înaintat, n-am progresat deloc; **den ersten ~ tun** a face primul pas, a începe; **ich gehe noch einen ~ weiter und behaupte, dass...** merg mai departe și susțin că...; **das war ein unüberlegter ~** asta a fost un pas nechibzuit. **4.** *(reg.)* pas, unitate de măsură de 85 cm.
Schrit|tempo, *(înv.)* v. Schritttempo.
Schrittfahren, *-s, n. sg.* mers la pas.
Schrittfehler, *-s, -, m. (baschet, handbal)* pas.
Schrittfolge, *-n, f.* secvență de pași.
Schrittgänger, *-s, -, m.* cal care umblă la pas.
Schrittgeschwindigkeit *f. sg. (auto.)* viteză redusă, la pas.
Schritt|halten, *-s, n. sg.* cadență.
Schrittkombination, *-en, f.* combinație de pași (figuri) la un dans.
Schrittlänge, *-n, f.* lungime a pasului.
schrittlings *adv.* **1.** *(înv.)* pas cu pas. **2.** *(reg.)* în poziție de fandare.
Schrittmacher, *-s, -, m.* **1.** *(sport)* motociclist care duce trena cursei. **2.** ciclist care conduce în cursă. **3.** *(hipism)* cal care conduce în cursă. **4.** *(med.) presc.* de la Herzschrittmacher stimulator cardiac. **5.** *(fig.)* pionier, inițiator, promotor.
Schrittmacherbetrieb, *-(e)s, -e, m. (ec.)* întreprindere pilot.
Schrittmachermaschine, *-n, f. (ciclism)* motocicletă care duce trena cursei.
Schrittmacherzweig, *-(e)s, -e, m. (ec.)* ramură pilot.
Schrittmesser, *-s, -, m.* pedometru.
Schrittschmelze, *-n, f. (metal.)* topire a fierului vechi.
Schrittschuh, *-(e)s, -e, m. (înv.)* patină.
Schritt|stellung, *-en, f. (sport)* poziție de mers.
Schritt|tempo, *-s, -s, n.* viteză redusă, la pas.
schrittweise *adv.* pas cu pas.
Schrittweite, *-n, f. (croitorie)* lungime interioară a pantalonului.
Schritt|zähler, *-s, -, m.* v. Schrittmesser.
schro *adj. (reg.)* **1.** dur, brutal; aspru. **2.** urât, uscățiv.
schrob *ind. imperf. (înv.) pers.* I și a 3-a *sg.* de la schrauben.
Schrobel, *-s, -, m. (text.)* cardă fină.
Schrobhobel, *-s, -, m.* rindea cioplitoare, de degroșat.
Schröder, *-s, -, m. (reg.)* **1.** cărăuș, căruțaș, camionagiu (la berării). **2.** croitor.
Schrofen, *-s, -, m. (reg.)* stâncă nu prea abruptă.
schroff *adj.* **1.** abrupt, povârnit, prăpăstios. **2.** nepoliticos; dur, aspru, sever; **eine ~e Abweisung erfahren** a primi un refuz categoric; **ein ~es Benehmen** o comportare aspră, neprietenoasă. **3.** brusc; **ein ~er Übergang** o trecere bruscă (de la o stare la alta); **~er Gegensatz** contrast izbitor.
Schroff, *-(e)s* (și *-en*), *-en, m.*, **Schroffe**, *-n, f.*, **Schroffen**, *-s, -, m.* râpă, colț, ţanc.
Schroffheit, *-en, f.* **1.** caracter abrupt, prăpăstios. **2.** asprime, duritate, severitate.
schroh v. schro.
Schrökel, *-s, -, m. (reg.)* infirm; schilod.
Schroll, *-s, -en*, **Schrollen**, *-s, -, m. (reg.)* **1.** bulgăre, glie. **2.** *(iht.)* ghibort, clovăț *(Acerina cernua)*. **3.** *(fig.)* golan, mitocan.
schrollig *adj. (reg.)* **1.** bolovănos; butucănos, grosolan, necioplit. **2.** *(fig.)* aiurit, zăpăcit.
Schrom, *-s, -e, m. (reg.)* **1.** zgârietură, julitură. **2.** linie, dungă.
schröpfen, *schröpfte, geschröpft, vb. (h) tr.* **1.** *(med.)* a lua sânge, a aplica ventuze. **2.** *(fam.)* a stoarce de bani; **das schröpft tüchtig seine Geldbörse** asta îi ușurează serios punga. **3.** *(agr.)* a tăia, a reteza vârfurile (unor cereale). **4.** *(pom.)* a cresta (pomi fructiferi). **5.** *(reg.)* a frâna (roțile căruței). **6.** *(reg.)* a smulge (buruieni), a plivi.
Schröpfglas, *-es, gläser.* **Schröpfhorn**, *-(e)s, -hörner, n.*, **Schröpfkopf**, *-(e)s, -köpfe, m. (med.)* ventuză.
Schröpfschnäpper, **Schröpfschnepper**, *-s, -, m. (med.)* sacrificator.
Schröpfung, *-en, f.* **1.** *(med.)* aplicare de ventuze. **2.** *(agr.)* tăiere a vârfurilor la unele cereale. **3.** *(pom.)* crestare a pomilor fructiferi. **4.** *(reg.)* fus al frânei. **5.** *(reg.)* plivit.
Schröpfzeug, *-(e)s, n. sg. (med.)* ustensile pentru punerea ventuzelor.
Schrot, *-(e)s, -e, m.* (sau *n.*) **1.** alică. **2.** ur(l)uială; **das Vieh mit ~ füttern** a hrăni vitele cu ur(l)uială. **3.** v. Schrott. **4.** *(monetărie)* greutate brută a monedei; *(fig.)* **von echtem** (sau **altem** sau **gutem**) **~ und Korn** de soi bun, de neam bun, integru, cinstit. **5.** *(reg.)* slănină slabă, costiță. **6.** *(text., reg.)* bată, margine de stofă. **7.** sul, val (de pânză).
Schrot|axt, *-äxte, f.* secure, topor de doborât arbori.
Schrotbaum, *-(e)s, -bäume, pl.* bârne folosite la încărcarea sau descărcarea (prin alunecare a) greutăților, a butoaielor.
Schrotbeil, *-(e)s, -e, n.* topor de cioplit.
Schrotbeutel, *-s, -, m.* pungă, săculeț cu alice.
Schrotblatt, *-(e)s, -blätter, n. (tipogr.)* imprimat (de probă) de pe formă de cupru.
Schrotboden, *-s, -böden, m. (ind. berei)* încăpere în care se macină orzul.
Schrotbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine integrală.
Schrotbüchse, *-n, f.* pușcă cu alice.
Schrot|eisen, *-s, -, n.* unealtă de pilit; daltă pentru găuri.
schroten, *schrotete, geschrotet* și *(înv.) geschroten (du schrotest, er schrotet), vb. (h) tr.* **1.** a fărâmița, a sfărâma. **2.** a măcina grosolan, mare, a ur(l)ui (cereale). **3.** *(despre viermi și animale rozătoare)* a mânca, a roade, a ronțăi; *(fam.: despre oameni)* a mesteca, a ronțăi. **4.** *(mine)* a înainta prin steril perpendicular pe zăcământ. **5.** a degroșa, a ciopli, a da la rindea din gros. **6.** a rostogoli, a împinge, a încărca, a descărca (greutăți mari). **7.** *(reg.)* a croi.
Schröter, *-s, -, m.* **1.** *(entom.)* rădașcă *(Lucanus cervus)*. **2.** v. Schröder **(1)**.
Schrotfeile, *-n, f.* pilă de degroșat.
Schrotflinte, *-n, f. (vân.)* flobert, pușcă ușoară de vânătoare.
schrotförmig *adj.* ca alicele.
Schrotgewehr, *-(e)s, -e, n.* pușcă cu alice.
Schrotgießerei, *-en, f.* turnătorie de alice.
Schrot|hacke, *-n, f.* v. Schrotaxt.
Schrot|hammer, *-s, -hämmer, m.* daltă-ciocan.
Schrot|hobel, *-s, -, m.* v. Schrobhobel.
Schrotkäfer, *-s, -, m.* v. Hirschkäfer.
Schrotkorn, *-(e)s, -körner,* **Schrotkörnchen**, *-s, -, n.*, **Schrotkugel**, *-n, f.* (bob, grăunte de) alice.
Schrotladung, *-en, (vân.)* încărcătură de alice.
Schrotleiter, *-n, f.* v. Schrotbaum.
Schrötling, *-s, -e, m. (monetărie)* bucată de metal pentru imprimare.
Schrotmehl, *-(e)s, n. sg.* **1.** făină integrală, făină măcinată grosolan. **2.** ur(l)uială.
Schrotmeißel, *-s, -, m.* daltă de degroșat.
Schrotmesser, *-s, -, n.* satâr.
Schrotmühle, *-n, f.* moară de ur(l)uit.
Schrotpatrone, *-n, f.* cartuș cu alice.
Schrotrauschen, *-s, n. sg. (radio.)* bruiaj.
Schrotsäge, *-n, f.* joagăr, ferăstrău de doborât arbori.
Schrotschere, *-n, f.* foarfece de tăiat metal.
Schrotseil, *-(e)s, -e, n.* frânghie groasă.
Schrot|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e*), *m. (tehn.)* daltă de scobit; cuțit de degroșat.
Schrott, *-(e)s, -e, m.* **1.** fier vechi; **~ sammeln** a strânge fier vechi; **etwas zu ~ fahren** a face praf, a distruge ceva. **2.** boarfe, troace, vechituri. **3.** lucruri fără valoare, prostii.
Schrott|handel, *-s, m. sg.* comerț cu fier vechi.
Schrott|haufen, *-s, -, m.* morman, maldăr de fier vechi.
Schrottkarre, **Schrottkiste**, *-n, f.* v. Schrottmühle.
Schrottmühle, *-n, f. (fam.)* mașină veche, hodoroagă.
Schrottplatz, *-es, -plätze, m.* loc, parc de (depozitat) fier vechi.
schrottreif *adj.* bun de dat la fier vechi.
Schrottsammlung, *-en, f.* colectare de fier vechi.
Schrottver|hüttung, *-en, f. (metal.)* procedeu metalurgic de topit fier vechi.
Schrottwert, *-(e)s, m. sg.* valoare ca fier vechi.
Schrotwaage, *-n, f.* nivelă cu bulă de aer.
Schrot|zeug, *-(e)s, n. sg.* unelte de tăiat, de curățit.
Schrot|zimmerung, *-en, f. (mine)* armătură în cruci de lemn a unui puț.
Schrubb|besen, *-s, -, m.* târn, mătură cu coadă.
Schrubbdrehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung de degroșat.
schrubbeln, *schrubbelte, geschrubbelt (ich schrubb(e)le), vb. (h) tr. (text.)* a dărăci, a pieptăna.
schrubben, *schrubbte, geschrubbt, vb. (h) tr.* **1.** a curăța frecând, a freca apăsat; a mătura (cu un măturoi grosolan); **den Fußboden ~** a freca podeaua cu peria. **2.** a prelucra brut. **3.** *(real.)* a munci, a trage din greu.
Schrubber, *-s, -, m.* **1.** perie de frecat; perie cu coadă; mătură de nuiele. **2.** *(reg.)* calic, zgârcit.
schrubbern, *schrubberte, geschrubbert, vb. (h) tr.* **1.** v. schrubben. **2.** a degroșa.
Schrub|besen *(înv.)* v. Schrubbbesen.
Schrubbhobel, *-s, -, m.* v. Schrobhobel.
Schrubbtuch, *-(e)s, -tücher, n.* cârpă de șters pe jos.
Schrulle, *-n, f.* toană, capriciu, ciudățenie, manie, sticleți; *(fam.; în expr.)* **alte ~** baborniță, babă sucită.
schrullenhaft, **schrullig** *adj.* cu toane, capricios.
Schrulligkeit *f. sg.* toane, faptul de a fi capricios.
schrumm! *interj. (onomatopee, imitând instrumente cu coarde)* bang! *(fig.)* gata!
Schrumm, *-s, m. sg. (argou)* bal, petrecere cu dans.
schrummfidebum! *interj.* v. schrumm.
Schrump, *-en, f. (reg.)* vioară, scripcă.
Schrumpel, *-n, f. (reg.)* **1.** zbârcitură, rid. **2.** *(iron.)* babă, cotoroanță, babornită.
schrumpelig *adj. (reg.)* zbârcit, ridat.

schrumpeln, *schrumpelte, geschrumpelt (ich schrump(e)le), vb. (s) intr. (fam.)* **1.** a se strânge, a se chirci, a intra (la spălat). **2.** *(reg.)* a se zbârci, a se rida.
schrumpen, *schrumpte, geschrumpt, vb. (h) intr. (reg.)* a cânta, a scârțâi la vioară.
Schrumpf, *-(e)s, -e, m.* **1.** contractare, micșorare în volum și greutate; zbârcire, sfrijire, chircire. **2.** *(med.)* sclerozare, cirozare.
schrumpfbe|ständig *adj. (tehn.)* rezistent la contracție.
Schrumpfel, *-n, f.* v. Schrumpel **(1).**
schrumpfen, *schrumpfte, geschrumpft, vb. (s) intr.* **1.** a se strânge, a se aduna, a se micșora; a se diminua; *(ec.)* **das Kapital schrumpft** capitalul scade. **2.** a se zbârci, a se sfriji; **die Haut schrumpft** pielea se zbârcește. **3.** a intra la spălat. **4.** *(med.)* a se scleroza, a deveni cirotic.
Schrumpf|folie [-liə], *-n, f. (tehn.)* bandă, folie de contracție.
schrumpf|frei *adj. (text.)* care nu intră la apă.
schrumpfig *adj.* v. schrumpelig.
Schrumpfkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* trofeu al vânătorilor de capete.
Schrumpfleber, *-n, f. (med.)* ficat cirotic.
Schrumpfniere, *-n, f. (med.)* rinichi cirotic.
Schrumpfring, *-(e)s, -e, m.* cerc (de butoi).
Schrumpfung, *-en, f.* **1.** v. Schrumpf. **2.** *(met.)* subsidență.
Schrumpfungs|theorie, *-n, f. (geogr.)* teorie a contracției.
schrumplig *adj.* v. schrumpelig.
Schrund, *-(e)s, Schründe, m. (despre relief)* crăpătură; fisură; prăpastie.
Schrunde, *-n, f. (med.)* crăpătură, fisură a epidermei.
schrundig *adj.* **1.** crăpat. **2.** prăpăstios.
Schrupp|arbeit, *-en, f. (tehn.)* degroșare.
schruppen, *schruppte, geschruppt, vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a curăța, a freca, a lustrui. **2.** a gelui din gros. **3.** v. schrubben **(3).**
Schrupp|feile, *-n, f.* pilă aspră.
Schrupp|hobel, *-s, -, m.* v. Schrobhobel.
Schrupp|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e*), *m.* v. Schrotstahl.
Schrute, *-n, f. (reg.)* curcă.
Schrut|hahn, *-(e)s, -hähne, f. (reg.)* curcan.
Schtetl, *-s, -, n.* orășel cu populație preponderent evreiască.
Schub, *-(e)s, Schübe, m.* **1.** *sg.* împingere, forță de împingere. **2.** brânci, ghiont, lovitură; **jm. einen ~ geben** a da brânci cuiva; **mit einem ~** dintr-odată, dintr-o lovitură. **3.** încărcătură, transport; rând, serie; *(fam.)* **mit dem ersten ~** cu primul transport, în prima serie. **4.** *(fam.)* transport sub escortă; **per ~** sub escortă; **auf den ~ bringen** a trimite sub escortă. **5.** *(reg.)* dulap, cutie; ladă; sertar. **6.** *(popice)* aruncătură, lovitură; **den ersten ~ haben** a fi protos. **7.** schimbare a dinților (la cai). **8.** *(ec.)* puseu.
Schubbejack, *-s* (sau *-en), -s* (sau *-e*, sau *-en*,), *m. (reg.)* ticălos, mizerabil, mișel, nemernic.
schubben, *schubbte, geschubbt,* **schubbern**, *schubberte, geschubbert, vb. (h) (reg.) tr.* și *refl. (reg.)* **1.** a (se) freca, a (se) curăța; a (se) zgâria, a (se) scărpina. **2.** a (se) împinge încoace și încolo.
Schub|blech, *-(e)s, -e, n.* capac al gurii cuptorului.
Schub|bühne, *-n, f.* scenă culisantă.
Schübel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** smoc de păr. **2.** cantitate mică, picătură. **3.** îmbucătură, înghițitură. **4.** bulgăre de pământ.
schübeln, *schübelte, geschübelt (ich schüb(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a ara, a săpa cu brazdă mare.
Schuber, *-s, -, m.* **1.** apărătoare de carte din carton. **2.** *(austr.)* zăvor.
Schubfach, *-(e)s, -fächer, n.* sertar.
Schubfeder, *-n, f. (tehn.)* arc împingător.
Schubfenster, *-s, -, n.* fereastră-ghilotină.
Schubfestigkeit *f. sg. (fiz.)* rezistență la forfecare.
Schubiack, *-s* (sau *-en), -s* (sau *-e*, sau *-en), m.* v. Schubbejack.
Schubkarre, *-n, f.,* **Schubkarren**, *-s, -, m.* roabă, tărăboanță.
Schubkärrner, *-s, -, m.* cărăuș cu roaba.
Schubkasten, *-s, -* (și *-kästen), m.* scrin, comodă.
Schubkeilverschluss, *-es, -schlüsse, m.* zăvor.
Schubkraft, *-kräfte, f. (tehn.)* forță de forfecare.
Schublade, *-n, f.* sertar.
Schubladendenken, *-s, n. sg.* gândire ruptă de realitate.
schubladisieren, *schubladisierte, schubladisiert, vb. (h) tr. (elv.)* a pune la arhivă, a nu se mai ocupa de ceva.
Schubladkasten, *-s, -kästen, m.* comodă.
Schublager, *-s, -, n. (tehn.)* palier axial.
Schublehre, *-n, f. (tehn.)* șubler.
Schubleistung *f. sg.* v. Schubkraft.
Schübling, *-s, -e, m.* **1.** *(fam.)* persoană dusă sub escortă (peste frontieră). **2.** *(reg.)* nume al unui soi de cârnat.
Schubmodul, *-s, -n, m. (mec.)* coeficient de elasticitate transversală.
Schubmoment, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* moment al forțelor tăietoare.
Schubpass, *-es, -pässe, m. (fam.)* ordin de trimitere sub escortă din post în post.
Schubriegel, *-s, -, m.* zăvor.
Schubs, *-es, -e, m. (fam.)* ghiont, brânci; izbitură; **jm. einen ~ geben** a da cuiva un ghiont; *(fig.)* a stimula, a îndemna pe cineva.
Schubsack, *-(e)s, -säcke, m. (inv.)* buzunar.
Schubschiff, *-(e)s, -e, n.,* **Schubschlepper**, *-s, -, m. (mar.)* bac, șlep de împins.
schubsen, *schubste, geschubst (du, er schubst), vb. (h) tr. (fam.)* a îmbrânci, a înghionti; a împinge.
Schubser, *-s, -, m.* v. Schubs.
Schub|spannung, *-en, f. (mec.)* tensiune de forfecare.
Schub|stange, *-n, f. (maș.)* bielă.
Schubtor, *-(e)s, -e, n.* poartă glisantă.
Schubtransformator, *-s, -en, m. (electr.)* transformator (de sudură) cu înfășurarea primară mobilă.
Schubtransport, *-(e)s, -e, m.* transport sub escortă.
Schubverlust, *-(e)s, -e, m. (av.)* pierdere a forței de tracțiune.
schubweise *adv.* **1.** împingând puțin câte puțin, încetul cu încetul. **2.** în serie, rând pe rând. **3.** sub escortă.
schüchtern *adj.* timid, sfios; rușinos; stângaci; **ein ~er Versuch** o încercare timidă; **ein ~es Mädchen** o fată timidă, sfioasă.
Schüchternheit *f. sg.* timiditate, sfială.
Schuckelei *f. sg. (fam.)* bălăbăneală, bălăngăneală, clătinat.
schuckeln, *schuckelte, geschuckelt (ich schuck(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a se clătina, a se legăna, a se bălăbăni. **2.** *(reg.)* a arunca (cu mingea).
schuckern, *schuckerte, geschuckert, vb. (h) tr. (reg.; impers.; în expr.)* **mich schuckert a)** mi-e frig, mă trec fiori; **b)** sughiț.
schüdden, *schüddete, geschüddet (du schüddest, er schüddet), vb. (h) intr. (reg.)* v. schuddern **(II).**
Schudder, *-s, -, m. (reg.)* dârdâială, zgribuleală.
schudderig *adj. (reg.)* friguros, zgribulit.
schuddern, *schudderte, geschuddert, vb. (h)* **I.** *intr. (reg.)* a se înfiora, a tremura, a dârdâi. **II.** *tr.* a scutura.
Schüdderump, *-s, -s, m. (reg.)* **1.** pâlnie de cereale (la moară). **2.** dric. **3.** căruță de transportat poșta.
schuf *ind. imperf. pers.* I și a 3-a *sg.* de la schaffen².
schufeln, *schufelte, geschufelt (ich schuf(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a aluneca, a glisa.
Schuffel, *-s, -, m. (reg.)* săpăligă.
Schuft, *-(e)s, -e, m.* **1.** mișel, ticălos, mizerabil, nemernic; **zum ~ an ihr werden** a necinsti (o fată), a se comporta ca un nemernic (cu o fată). **2.** spată (de vită, de porc etc.).
schuften, *schuftete, geschuftet (du schuftest, er schuftet), vb. (h) intr. (fam.)* a munci din greu, a munci pe rupte, a roboti, a se speti muncind; **er schuftete von früh bis abends** a muncit, a tras de dimineață până seara.
Schufterei¹, *-en, f.* v. Schuftigkeit.
Schufterei², *-en, f. (fam., peior.)* muncă grea, istovitoare, robotă.
schuftig *adj.* mișelesc, ticălos, mizerabil, josnic.
Schuftigkeit, *-en, f.* mișelie, ticăloșie, josnicie.
Schufut, *-(e)s, -e, m. (ornit., reg.)* bufniță.
Schuh, *-(e)s, -e, m.* **1.** încălțăminte; gheată, pantof; **die ~e anziehen** a se încălța; **hohe ~e** cizmulițe, ghete; **dieser ~ sitzt gut** pantoful vine bine; *(fig.; în expr.)* **jm. etwas in die ~e schieben** a arunca, a da vina pe cineva; a acuza pe cineva (gratuit); **er weiß, wo ihn der ~ drückt** știe ce-l doare; știe unde-i buba; **das habe ich mir längst an den ~en abgelaufen** asta o știu de când lumea; *(în expr.)* **umgekehrt wird ein ~ daraus** trebuie s-o iei de la coadă spre cap. **2.** picior (unitate de măsură); **sechs ~ hoch** înalt de șase picioare. **3.** *(constr., ferov.)* sabot; papuc; ferecătură (la căpătâiul stâlpilor). **4.** frână (la căruță). **5.** potcoavă. **6.** *(reg.)* copită (la vite).
Schuh|absatz, *-es, -sätze, m.* toc.
Schuh|ab|streifer, *-s, -, m.* ștergător, preș (în fața intrărilor).
Schuh|ahle, *-n, f.* sulă de cizmărie.
Schuh|anzieher, *-s, -, m.* v. Schuhlöffel.
Schuh|arbeitergewerkschaft, *-en, f.* sindicat al cizmarilor.
Schuh|auszieher, *-s, -, m.* pisică (de tras cizmele), mariță.
Schuhband, *-(e)s, -bänder, (austr.)* **Schuhbandel**, *-s, -, (elv.)* **Schuhbändel**, *-s, -, n.* șiret de ghete.
Schuhbremse, *-n, f. (tehn.)* frână de sabot.
Schuhbürste, *-n, f.* perie de ghete.
Schuh|chen, Schüh|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Schuh), pantofior, ghetuță.
Schuhcreme, *-s, f.* cremă de ghete.
Schuh|einlage, *-n, f.* suport în pantofi; suport ortopedic.
schuhen, *schuhte, geschuht, vb. (h) tr.* **1.** a tălpui, a pingeli. **2.** a încăputa. **3.** *(tehn.)* a pune saboți.
Schuh|erzeugung *f. sg.* producție de încălțăminte.
Schuhfabrik, *-en, f.* fabrică de încălțăminte.
Schuhfabrikation *f. sg.* fabricație de încălțăminte.
Schuhfleck, *-(e)s, -en, m.* petic, flec.
Schuhflicker, *-s, -, m.* cizmar, pantofar care execută numai reparații, cârpaci.
Schuhgarn, *-(e)s, -e, n.* sfoară de cizmărie.
Schuhgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de încălțăminte.
Schuhgröße, *-n, f.* mărime, număr la încălțăminte.
Schuh|industrie *f. sg.* industrie a încălțămintei.
Schuhkarton, *-s, -s, m.* cutie de (ambalat) pantofi.
Schuhknecht, *- (e)s, -e, m.* v. Schuhauszieher.
Schuhknöpfer, *-s, -, m. (inv.)* croșetă, cârlig de încheiat ghetele (cu nasturi).
Schuhkrem, *-s,* (și *-en) f.* v. Schuhcreme.
Schuhladen, *-s, -* (și *-läden), m.* v. Schuhgeschäft.
Schuhlappen, *-s, -, m.* cârpă de șters pantofii.
Schuhleder, *-s, n. sg.* piele pentru încălțăminte.
Schühlein, *-s, -, n.* v. Schühchen.
Schuhleisten, *-s, -, m.* calapod, șan.
Schuhlöffel, *-s, -, m.* limbă de încălțat, încălțător.
Schuhmacher, *-s, -, m.* cizmar.
Schuhmacherei, *-en, f.* cizmărie.
Schuhmacherfeile, *-n, f.* pilă de cizmar.
Schuhmachergeselle, *-n, -n, m.* calfă de cizmar.
Schuhmacher|handwerk, *-(e)s, n. sg.* cizmărie, meserie de cizmar.
Schuhmacherlehrling, *-s, -e, m.* ucenic de cizmar.
Schuhmachermeister, *-s, -, m.* maistru cizmar.
Schuhmacherzunft, *-zünfte, f. (ist.)* breaslă a cizmarilor.
Schuhmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* târg de încălțăminte.
Schuhmodell, *-s, -e, n.* model de pantof.
Schuhnagel, *-s, -nägel, m.* cui de cizmărie.

Schuhnaht, *-nähte, f.* cusătură (la pantof).
Schuhnestel, *-n, f.* v. Schuhband.
Schuhnummer, *-n, f.* v. Schuhgröße.
Schuhpaste, *-n, f.* v. Schuhcreme.
Schuhpflege *f. sg.* întreţinere a încălţămintei.
Schuhpflock, *-(e)s, -pflöcke, m.* v. Schuhstift.
schuhplatteln, *schuhplattelte, geschuhplattelt, vb. (h) intr.* a juca dansul popular bavarez «Schuhplattler».
Schuhplattler, *-s, -, m.* dans popular bavarez.
Schuhputzer, *-s, -, m.* lustragiu.
Schuhreparatur|an|stalt, *-en, f.* atelier de reparat încălţăminte.
Schuhriemen, *-s, -, m.* curea de bocanci; *(fig.)* **er ist nicht wert, ihm die ~ zu lösen** nu-i vrednic nici să-l descalţe; nu-i vrednic să-i stea în faţă.
Schuhschmiere, *-n, f.* unsoare de încălţăminte.
Schuhschnabel, *-s, -schnäbel, m. (ornit.)* bâtlan uriaş, bâtlan-de-Egipt *(Balaeniceps rex)*.
Schuhschnalle, *-n, f.* cataramă de pantofi.
Schuhsenkel, *-s, -, m.* v. Schuhband.
Schuhsohle, *-n, f.* pingea, talpă.
Schuh|spanner, *-s, -, m.* şan cu arc.
Schuh|spitze, *-n, f.* vârf al încălţămintei, bombeu.
Schuh|stift, *-(e)s, -e, m. (cizmărie)* cui de lemn.
Schuhwaren *pl.* articole de încălţăminte, încălţăminte.
Schuhwarenhändler, *-s, -, m.* negustor de încălţăminte.
Schuhwerk, *-(e)s, n. sg.* încălţăminte.
Schuhwichse, *-n, f.* cremă de ghete.
Schuhzeug, *-(e)s, n. sg.* v. Schuhwerk.
Schuhzwecke, *-n, f.* v. Schuhstift.
Schuko|steckdose, *-n, f. (electr.)* priză (legată la pământ), priză şuco.
Schuko|stecker, *-s, -, m. (electr.)* ştecăr şuco.
Schul|abgang, *-(e)s, -gänge, m.* terminare, absolvire a şcolii.
Schul|abgänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* absolvent(ă) de şcoală.
Schul|abhandlung, *-en, f.* teză (de şcoală).
Schul|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* încheiere de studii şcolare.
Schul|aktus, *-, -, m. (înv.)* serbare şcolară.
Schul|alter, *-s, n. sg.* vârstă şcolară.
Schul|amt, *-(e)s, -ämter, n.* **1.** inspectorat şcolar. **2.** *(înv.)* direcţie a şcolii.
Schul|amtskandidat, *-en, -en, m. (înv.)* (profesor) suplinitor.
Schul|anfang, *-(e)s, m. sg.* începere a şcolii, a cursurilor.
Schul|anfänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* elev(ă) de clasa întâi primară.
Schul|an|stalt, *-en, f.* instituţie de învăţământ, şcoală.
Schul|arbeit, *-en, f.* **1.** teză. **2.** lecţie, temă.
Schul|arrest, *-(e)s, -e, m. (înv.)* arest şcolar.
Schul|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic şcolar.
Schul|ärztin, *-nen, f.* doctoriţă de şcoală.
schul|ärztlich *adj.* de medic şcolar.
Schul|atlas, - (şi *-lasses), -lanten* (şi *-e), m.* atlas (geografic) şcolar.
Schul|aufbau, *-(e)s, m. sg.* structură a învăţământului şcolar.
Schul|auf|führung, *-en, f.* reprezentaţie dată de şcoală.
Schul|aufgabe, *-n, f.* lecţie, temă.
Schul|aufsatz, *-es, -sätze, m.* compunere şcolară.
Schul|aufseher, *-s, -, m.* inspector şcolar.
Schul|aufsicht *f. sg.* inspectare a şcolilor.
Schul|aufsichtsbe|hörde, *-n, f.* inspectorat şcolar.
Schul|ausflug, *-(e)s, -flüge, m.* excursie şcolară.
Schul|ausgabe, *-n, f.* ediţie şcolară (a unei opere).
Schul|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet şcolar.
Schulbank, *-bänke, f.* bancă de şcoală; *(fam.)* **die ~ drücken** a toci băncile şcolii; a merge la şcoală.
Schulbau, *-(e)s, -ten, m.* **1.** clădire a şcolii, şcoală. **2.** *sg.* construire de şcoli, construire a unei şcoli.
Schulbegehung, *-en, f. (înv.)* inspecţie şcolară, vizitare a şcolilor.
Schulbeginn, *-(e)s, m. sg.* v. Schulanfang.
Schulbe|hörde, *-n, f.* autoritate şcolară, inspectorat şcolar.
Schulbeirat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** comitet de şcoală. **2.** membru al comitetului de şcoală.
Schulbei|spiel, *-(e)s, -e, n.* exemplu clasic, edificator, tipic.
Schulbekanntschaft, *-en, f.* cunoştinţă făcută pe băncile şcolii.
Schulbesuch, *-(e)s, -e, m.* **1.** frecventare a şcolii. **2.** vizitare a şcolii.
Schulbetrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** proces didactic. **2.** întreprindere şcolară, atelier şcolar.
Schulbezirk, *-(e)s, -e, m.* circumscripţie şcolară.
Schulbibliothek, *-en, f.* bibliotecă şcolară, a şcolii.
Schulbildfunk, *-(e)s, m. sg.* televiziune şcolară.
Schulbildung *f. sg.* instrucţie şcolară.
Schulblatt, *-(e)s, -blätter, n.* revistă şcolară.
Schulbub, *-en, -en, m. (reg.)* elev, şcolar; **jn. wie einen ~en behandeln** a trata pe cineva ca pe un copil de şcoală.
Schulbuch, *-(e)s, -bücher, n.* manual, carte şcolară, didactică.
Schulbücherei, *-en, f.* v. Schulbibliothek.
Schulbuch|handlung, *-en, f.* librărie şcolară.
Schulbuchverlag, *-(e)s, -e, m.* editură didactică.
Schulbus, *-ses, -se, m.* autobuz, cursă pentru elevi.
schuld *adj. (predicativ)* ~ **sein** a fi vinovat, a fi de vină; **er ist an allem** ~ el e vinovat de toate; **er ist ~, dass es geschah** el e de vină că s-a întâmplat.
Schuld, *-en, f.* **1.** datorie; **ausstehende, rückständige, offene** ~ datorie de primit, restantă, flotantă, deschisă; **fällige** ~ datorie exigibilă, scadentă, de plătit; **kurzfristige, langfristige** ~ datorie pe termen scurt, pe termen lung; **öffentliche** ~ datorie publică; **schwebende** ~ datorie flotantă; **~en machen** a face datorii; **in ~en geraten** a ajunge să aibă datorii; *(fam.)* **in ~en stecken** a fi înecat, băgat în datorii; **jm. eine ~ erlassen** a anula o datorie; **~en einziehen (**sau **eintreiben** sau **einkassieren)** a încasa datoriile; *(fig.)* **die ~ der Natur bezahlen** a muri; **ich stehe tief in deiner** ~ îţi sunt adânc îndatorat, adânc recunoscător. **2.** vină; **ohne meine** ~ fără vina mea; **die ~ fällt auf ihn (**sau **die ~ trägt er (daran))** vina cade asupra lui; **die ~ liegt bei ihm** vina e a lui; **die ~ auf andere abwälzen** a da vina pe alţii; **jm. die ~ geben** a acuza pe cineva, a da vina pe cineva; **einen Teil der ~ auf sich nehmen** a lua asupra sa o parte din vină. **3.** vină, păcat, greşeală mare; **er hat** ~ el este vinovat, el e de vină; **er hat eine schwere ~ begangen (**sau **auf sich geladen)** a săvârşit un păcat mare; **er leugnet seine** ~ nu-şi recunoaşte vina, fapta; ~ **und Sühne** vină şi ispăşire.
Schuld|ablösung, *-en, f. (fin.)* amortizare a unei datorii.
Schuld|an|erkenntnis, *-ses, -se, n.*, **Schuld|an|erkennung**, *-en, f. (fin.)* recunoaştere a unei datorii.
Schuld|arrest, *-(e)s, -e, m.* v. Schuldgefängnis.
schuldbar *adj. (înv.)* dator vândut.
schuldbefleckt *adj.* cu prestigiul pătat de vină.
Schuldbeitritt, *-(e)s, -e, m. (fin.)* preluare de datorii.
Schuldbekenntnis, *-ses, -se, n.* mărturisire, recunoaştere a vinei.
schuldbeladen *adj.* vinovat, încărcat de păcate, de vinovăţie.
Schuldbetrag, *-(e)s, -träge, m.* datorie, sumă datorată.
Schuldbeweis, *-es, -e, m.* dovadă a vinei; corp delict.
schuldbewusst *adj.* conştient de vina sa; spăsit.
Schuldbewusst|sein, *-s, n. sg.* conştiinţă a vinovăţiei, a vinei.
Schuldbrief, *-(e)s, -e, m. (ec.)* scrisoare, titlu de gaj.
Schuldbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de datorii.
Schuldbuchforderung, *-en, f. (ec.)* creanţă înscrisă în registrul de datorii.
schulden, *schuldete, geschuldet (du schuldest, er schuldet), vb. (h) tr.* a fi dator, a datora; **ich schulde ihm 10 Euro** îi sunt dator 10 euro; *(fig.)* **er schuldet ihm sein Leben** lui îi datorează viaţa; **ich schulde dir nichts** n-am nici o obligaţie faţă de tine, nu-ţi datorez nimic.
Schulden|abdeckung, *-en, f.* achitare (în rate) a datoriilor.
Schulden|abzug, *-(e)s, -züge, m.* reţinere, scădere a datoriilor.
Schuldenbereinigung, *-en, f.* lichidare, achitare a datoriilor.
Schulden|erlass, *-es, -lässe, m.* scutire, iertare de datorii.
Schuldenfalle, *-n, f.* capcana datoriilor.
schuldenfrei *adj.* fără datorii; neipotecat; **sich ~ machen** a-şi achita toate datoriile.
Schuldenhaftung, *-en, f. (ec.)* garanţie pentru datorii.
Schuldenherabsetzung, *-en, f.* reducere, scădere a datoriilor.
Schuldenlast, *-en, f.* povară a datoriilor; **eine große ~ auf dem Halse haben** a fi dator până în gât.
Schuldenmachen, *-s, n. sg.* contractare de datorii.
Schuldenmacher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care face datorii.
Schuldenmasse *-n, f. (com.)* pasiv, datorii (la faliment).
Schuldenmoratorium, *-s, -rien* [-riən], *n. (ec.)* moratoriu de trezorerie.
Schuldenrückzahlung, *-en, f.* achitare a datoriilor.
Schuldensenkung, *-en, f.* v. Schuldenherabsetzung.
Schulden|streichung, *-en, f. (ec.)* anulare a datoriilor.
Schuldentilgung, *-en, f. (com.)* amortizare, lichidare a datoriilor.
Schuldentilgungsfonds [-fõ:], - [-fõ:(s)], - [fõ:s], *m. (com.)* fond de amortizare.
Schuldentilgungskasse, *-n, f. (com.)* casă de amortizare a datoriilor.
Schuldentrennung, *-en, f. (jur.)* separare a datoriilor.
Schuldenwesen, *-s, n. sg.* **1.** datorie publică. **2.** totalitate a problemelor privitoare la datoria publică.
Schul|deputation, *-en, f.* delegaţie şcolară.
Schuld|erklärung, *-en, f. (jur.)* verdict de culpabilitate.
Schuld|erlass, *-es, -e, m.*, **Schuld|erlassung**, *-en, f.* iertare a datoriilor.
schuldfähig *adj. (jur.)* apt de a-şi recunoaşte vina.
Schuldforderung, *-en, f. (com.)* creanţă, datorie de încasat.
Schuldfrage, *-n, f. (jur.)* problemă a culpabilităţii.
schuldfrei *adj.* nevinovat.
Schuldgefangene, *-n, -n (ein Schuldgefangener), m. (ist.)* deţinut, arestat pentru datorii.
Schuldgefängnis, *-ses, -se, n. (ist.)* închisoare pentru datornici.
Schuldgefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment de vinovăţie, de culpabilitate.
Schuldge|ständnis, *-ses, -se, n.* v. Schuldbekenntnis.
schuldhaft *adj.* **1.** păcătos; criminal. **2.** *(înv., reg.)* vinovat.
Schuldhaft *f. sg.* detenţiune pentru datorii.
Schuldiener, *-s, -, m.*, ~ **in**, *-nen, f.* om, femeie de serviciu la o şcoală.
Schuldienst, *-(e)s, m. sg.* activitate didactică, învăţământ; **er ist im** ~ lucrează în învăţământ.
schuldig *adj.* **1.** dator; ~ **sein** a datora, a fi dator (bani); **was sind wir ~?** cât datorăm? cât avem de plată? **Gott und aller Welt ~ sein** a avea datorii în toate părţile, a fi îndatorat până peste cap; **keine Antwort ~ bleiben** a nu rămâne dator cu răspunsul; *(fam.)* **sie bleiben einander nichts** ~ nici unul nu s-a lăsat mai prejos, şi-au plătit-o (unul altuia). **2.** dator, obligat; ~ **sein, etwas zu tun** a fi obligat să facă un lucru; **jm. Rechenschaft ~ sein** a fi dator să dea socoteală cuiva; **das bin ich mir selber** ~ cu aceasta sunt dator faţă de mine însumi; **den ~en Gehorsam leisten** a da ascultarea cuvenită; **die ~e Achtung zollen** a da, a acorda respectul cuvenit. **3.** vinovat, culpabil; **sich ~ bekennen** a se recunoaşte vinovat; **sich eines Vergehens ~ machen** a se face vinovat de un delict; ~ **sprechen** a declara vinovat; **des Todes ~ sein** a fi vinovat de moarte; **das Gericht erkannte auf** ~ tribunalul l-a găsit vinovat; **sich ~ fühlen** a se simţi vinovat; *(substantivat; în expr.)* **ein Schuldig beantragen** a cere o condamnare.
Schuldige, *-n, -n (ein Schuldiger), m.* şi *f.* vinovat(ă).
Schuldiger, *-s, -, m. (rel.)* păcătos; (care a) greşit.
schuldigermaßen *adv.* pe merit, pe drept, conform cu vina.
Schuldigkeit *f. sg.* **1.** obligaţie, datorie, îndatorire; **er hat seine ~ getan** şi-a făcut datoria. **2.** *(înv.)* datorie; **was ist unsere ~?** cât suntem datori? cât datorăm?
Schuldig|sprechung *f. sg. (jur.)* verdict, sentinţă de culpabilitate.
schuldigst *adv. (înv.)* cum se cuvine.

Schuldirektor, *-s, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* director(-oare) de şcoală.
Schuldisziplin *f. sg.* disciplină şcolară.
Schuldklage, *-n, f. (jur.)* acţiune, urmărire judiciară pentru datorii.
Schuldknechtschaft, *-en, f.* **1.** *(drept roman)* trecere a debitorului în sclavia creditorului pentru neachitarea datoriilor. **2.** situaţie, stare grea din cauza datoriilor.
Schuldkomplex, *-es, -e, m.* complex de vinovăţie, de culpabilitate.
Schuldkonto, *-s, -ten* (şi *-s* sau *-ti*), *n. (cont.)* cont debitor.
schuldlos *adj.* nevinovat, inocent.
Schuldlosigkeit *f. sg.* nevinovăţie, inocenţă.
Schuldner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* datornic(ă), debitor(-oare); **zahlungsunfähiger ~** debitor nesolvabil; **säumiger ~** debitor neglijent, care nu onorează termenele.
Schuldnerbegünstigung, *-en, f.* favorizare (frauduloasă) a debitorului.
Schuldnerberatung, *-en, f.* consiliere, asistenţă pentru datornici.
schuldnerisch *adj.* dator.
Schuldnerland, *-(e)s, -länder, n.* ţară debitoare.
Schuldnerschutz, *-es, m. sg. (jur.)* ocrotire a debitorilor.
Schuldner|staat, *-(e)s, -en, m.* stat debitor.
Schuldnerver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport debitor.
Schuldnerverzeichnis, *-ses, -se, n.* listă cu debitorii.
Schuldnerverzug, *-(e)s, -züge, m.* datorie în întârziere.
Schuldposten, *-s, -, m. (cont.)* post debitor.
Schuldrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept privind obligaţiile.
Schuldregister, *-s, -, n.* registru al datoriilor.
Schuldschein, *-(e)s, -e, m. (fin.)* obligaţie; titlu de creanţă.
Schuld|spruch, *-(e)s, m. sg. (jur.)* v. Schuldigsprechung.
Schuldsumme, *-n, f.* sumă datorată.
Schuldtitel, *-s, -, m.* titlu de creanţă.
schuldtragend *adj.* vinovat.
Schuldturm, *-(e)s, -türme, m.* v. Schuldgefängnis.
Schuld|übernahme, *-n, f.* preluare a datoriei, a vinei.
Schuld|umwandlung, *-en, f. (fin.)* v. Umschuldung.
schuld|unfähig *adj. (jur.)* inapt de a-şi recunoaşte vina.
Schuld|urkunde, *-n, f.* v. Schuldschein.
Schuldver|hältnis, *-ses, -se, n. (jur.)* raporturi de obligaţie; **das Recht der ~se** dreptul obligaţiilor.
Schuldverpflichtung, *-en, f. (jur.)* obligaţie.
Schuldverschreibung, *-en, f. (fin.)* obligaţie, titlu de împrumut; **Inhaber einer ~** posesor al unei obligaţii; **nicht übertragbare ~** obligaţie nominativă.
Schuldverschreibungs|ausgabe, *-n, f.* emisiune, emitere a titlului de împrumut.
Schuldverschreibungs|einlösung, *-en, f.* rambursare a obligaţiunii, a împrumutului.
Schuldver|sprechen, *-s, -, n.* promisiune privind obligaţiile, datoriile.
schuldvoll *adj.* încărcat, plin de păcate.
Schuldwechsel, *-s, -, m. (fin.)* cambie pe datorii.
Schuldzins, *-es, -e, m.* dobândă la datorie.
Schuldzuweisung, *-en, f.* atribuire de vină, acuzare.
Schule, *-n, f.* **1.** şcoală; **höhere ~** şcoală medie; **die ~ besuchen** a frecventa şcoala, a merge la şcoală; **auf die ~ kommen** a ajunge la şcoală; **hinter (sau neben) die ~ gehen (sau laufen)** sau *(fam.)* **die ~ schwänzen** a chiuli, a trage chiulul de la şcoală; **die ganze ~** întreaga şcoală, toţi profesorii şi elevii; *(fig.)* **die ~ des Lebens** şcoala vieţii; **durch alle ~n laufen** a avea multă experienţă, a fi trecut prin multe, a fi trecut prin ciur şi prin dârmon; **durch eine harte ~ gehen** a avea parte de o educaţie aspră, severă; a trece printr-o experienţă grea, crudă; *(fam.)* **aus der ~ schwatzen (sau plaudern)** a divulga un secret, a-i umbla gura cuiva, a fi indiscret; **frisch von der ~ kommen** a se întoarce ca proaspăt absolvent. **2.** şcoală, cursuri, lecţii; **die ~ fängt um 8 Uhr an** cursurile încep la ora 8; **heute haben wir keine ~** astăzi nu avem cursuri, nu avem şcoală; **~ halten** a ţine cursuri, ore. **3.** manual metodă. **4.** şcoală, curent; **die ~ Hegels** şcoala lui Hegel; **die romantische ~** şcoala romantică; **er macht ~** face şcoală, face discipoli. **5.** *(călărie; în expr.)* **Hohe ~** înaltă clasă. **6.** pepinieră. **7.** *(zool.)* ceată de peşti.
schul|eigen *-en, f.* aparţinând şcolii.
Schul|einrichtung, *-en, f.* dotare a şcolii.
schulen, *schulte, geschult, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a învăţa,a instrui; a forma; **Truppen ~** a instrui trupe; **den Verstand ~** a exersa mintea; **das Auge ~** a(-şi) forma ochiul. **2.** *(sport)* a antrena; **eine Mannschaft ~** a antrena o echipă. **3.** a dresa; **einen Polizeihund ~** a dresa un câine poliţist. **II.** *intr. (reg.)* **1.** a pândi, a sta la pândă. **2.** a se piti, a se ascunde. **3.** a se chiori.
schul|entlassen *adj.* care a terminat şcoala.
schul|entwachsen *adj.* trecut de vârsta şcolară.
Schüler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** elev(ă), şcolar, şcolăriţă. **2.** elev(ă), discipol(ă).
Schüler|arbeit, *-en, f.* **1.** lucrare de şcolar. **2.** lucrare de începător, lucrare şcolărească.
Schüler|aus|tausch, *-(e)s, -e, m.* schimb de elevi.
Schüler|ausweis, *-es, -e, m.* legitimaţie de elev.
Schülerbibliothek, *-en, f.* bibliotecă pentru şcolari.
Schülerbogen, *-s, -, m. (pedag.)* fişă pedagogică (de elev).
schüler|haft I. *adj.* de şcolar, şcolăresc. **II.** *adv.* ca un şcolar, şcolăreşte.
Schüler|haftigkeit *f. sg.* caracter şcolăresc, stângăcie, lipsă de maturitate.
Schüler|heim, *-(e)s, -e, n.* cămin de elevi.
Schülerkarte, *-n, f.* bilet, permis pentru elevi.
Schülerliste, *-n, f.* catalog (de şcoală).
Schülerlotse, *-n, -n, m.* elev care asigură traversarea străzii de către elevii mai mici.
schülermäßig *adj.* v. schülerhaft.
Schülermütze, *-n, f.* şapcă de elev.
Schülerschaft *f. sg.* totalitatea elevilor unei şcoli.
Schüler|sprache, *-n, f. (lingv.)* argou şcolăresc, limbaj al elevilor.
Schüler|sprecher, *-s, -, m.* purtător de cuvânt al elevilor.
Schüler|streich, *-(e) s, -e, m.* festă, farsă, poznă de şcolar.
Schülervertretung, *-en, f.* **1.** comitet reprezentativ al elevilor. **2.** participare a elevilor la administrarea şcolii.
Schülerverzeichnis, *-ses, -se, n.* v. Schülerliste.
Schülerwettbewerb, *-(e)s, -e, m.* concurs între elevi.
Schülerzahl, *-en, f.* număr de elevi.
Schülerzeitung, *-en, f.* ziar, gazetă şcolar(ă).
Schul|erziehung, *-en, f.* educaţie în şcoală.
Schul|exerzieren, *-s, n. sg. (mil.)* instrucţie.
Schulfach, *-(e)s, -fächer, n.* obiect de şcoală, materie de studiu în şcoală.
schulfähig *adj.* apt de şcoală.
Schulfahrt, *-en, f.* excursie şcolară.
Schulfall, *-(e)s, -fälle, m.* v. Schulbeispiel.
Schulfarm, *-en, f.* fermă experimentală.
Schulfeier, *-n*, **Schulfeierlichkeit**, *-en, f.* serbare, festivitate şcolară.
Schülfer, *-n, f. (bot.)* solzişori formaţi din peri stilaţi concrescuţi.
Schulferien [-rīən] *pl.* vacanţă şcolară.
Schulfernsehen, *-s, n. sg.* televiziune (cu circuit închis) într-o şcoală.
Schulfest, *-(e)s, -e, n.* v. Schulfeier.
Schulflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor de instrucţie.
Schulflugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* avion de şcoală.
Schulfrage, *-n, f.* chestiune, problemă şcolară.
schulfrei *adj.* şi *adv.* liber de la şcoală; **wir haben heute ~** azi avem liber, azi nu avem şcoală.
Schulfreund, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* coleg(ă), camarad(ă), prieten(ă) din şcoală.
Schulfreundschaft, *-en, f.* prietenie din şcoală.
Schulfuchs, *-es, -füchse, m. (fam., înv.)* pedant, chiţibuşar.
Schulfuchserei, *-en, f. (fam., înv.)* pedanterie, meschinărie.
schulfuchsig *adj. (înv.)* pedant.
Schulfunk, *-(e)s, m. sg.* **1.** şcoală, învăţământ prin radio. **2.** emisiune pentru şcolari.
Schulgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** drum, plecare spre şcoală. **2.** *(călărie)* pas de şcoală.
Schulgebäude, *-s, -, n.* clădire a şcolii, şcoală.
Schulgebrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* uz şcolar; **für den ~** pentru uzul şcolilor.
Schulgebühren *pl.* taxe şcolare.
Schulgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Schulfach.
Schulgeld, *-(e)s, -er, n.* taxă şcolară.
schulgeldfrei *adj.* scutit de taxă şcolară.
Schulgeldfrei|heit *f. sg.* scutire de taxă şcolară; gratuitate a învăţământului.
Schulgelehrsamkeit *f. sg.* v. Schulweisheit.
Schulgemeinde, *-n, f.* comunitate şcolară.
Schulgenosse, *-n, -n, m.* camarad, tovarăş de şcoală.
schulgerecht *adj.* şcolar, metodic, după regulile şcolii; ortodox; pedant; **ein ~er Beweis** o dovadă formală.
Schulgesetz, *-es, -e, n.* **1.** lege şcolară. **2.** regulament şcolar.
Schulgesundheits|pflege *f. sg.* v. Schulhygiene.
Schulglocke, *-n, f.* clopoţel de şcoală.
Schulgrammatik, *-en, f.* **1.** gramatică elementară. **2.** manual de gramatică.
Schulhalter, *-s, -, m.* director de şcoală particulară.
Schulhaus, *-es, -häuser, n.* v. Schulgebäude.
Schulheft, *-(e)s, -e, n.* caiet de şcoală.
Schulhof, *-(e)s, -höfe, m.* curte a şcolii.
Schulhygiene [-'gie:-] *f. sg.* igienă şcolară.
Schul|inspektion, *-en, f.* inspecţie şcolară.
Schul|inspektor, *-s, -en, m.* inspector şcolar.
Schul|inspektorat, *-(e)s, -e, n.* inspectorat şcolar.
Schul|inventar [-vɛn-], *-s, -e, n.* **1.** mobilier şcolar. **2.** inventar şcolar.
schulisch *adj.* privind şcoala, referitor la şcoală.
Schuljahr, *-(e)s, -e, n.* **1.** an şcolar. **2.** clasă.
Schuljugend *f. sg.* tineret şcolar.
Schuljunge, *-n, -n, m.* elev, şcolar, băiat de şcoală.
Schulkamerad, *-en, -en, m.* coleg, camarad, tovarăş de şcoală.
Schulkenntnisse *pl.* cunoştinţe dobândite în şcoală.
Schulkind, *-(e)s, -er, n.* elev(ă), şcolar, şcolăriţă.
Schulklasse, *-n, f.* clasă.
schulklug *adj.* şi *adv. (fam., iron.)* savant, ca din carte.
Schulknabe, *-n, -n, m.* v. Schuljunge.
Schulkollege, *-n, -n, m.* coleg de şcoală.
Schulkollektiv, *-s, -e, n.* colectiv de şcoală.
Schulkommission, *-en, f.* comisie şcolară.
schulkrank *adj. (glumeţ)* care chiuleşte de la şcoală prefăcându-se că e bolnav.
Schulkrankheit, *-en, f. (glumeţ)* chiul; lene.
Schulkreis, *-es, -e, m.* cerc şcolar.
Schul|landheim, *-(e)s, -e, n.* cămin-şcoală special aflat la ţară (destinat atât desfăşurării procesului de învăţământ cât şi recreaţiei elevilor şi cadrelor).
Schul|leben, *-s, n. sg.* viaţă de şcoală.
Schul|lehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* învăţător(-oare), institutor(-oare).
Schul|lehrerbildungs|an|stalt, *-en, f.* şcoală pedagogică; şcoală normală; institut pedagogic.
Schul|lehrerkonferenz, *-en, f.* conferinţă de învăţători, consfătuire.
Schul|lehrerseminar, *-s, -e, n.* v. Schullehrerbildungsanstalt.
Schul|lehrer|stelle, *-n, f.* post de învăţător, de institutor.
Schul|leistung, *-en, f.* rezultat la învăţătură.
Schul|leiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Schuldirektor.
Schul|leitung, *-en, f.* **1.** conducere a şcolii. **2.** direcţie a şcolii.
Schul|leute *pl.* de la Schulmann.
Schul|lokal, *-(e)s, -e, n.* local al şcolii.
Schulmädchen, *-s, -, n.* elevă, şcolăriţă.
Schulmann, *-(e)s, -leute, m.* dascăl, pedagog, cadru didactic.

Schulmannschaft, *-en, f.* **1.** echipă școlară. **2.** *(mil.)* formație de școală.
Schulmappe, *-n, f.* ghiozdan (fără bretele), servietă.
schulmäßig *adj.* și *adv.* școlar; didactic, metodic, sistematic.
Schulmaß|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* criteriu școlar.
Schulmedizin *f. sg.* medicină care se predă la facultate.
Schulmeister, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** învățător(-oare), institutor(-oare); dascăl, dăscăliță. **2.** persoană pedantă, sâcâitoare.
Schulmeisterei *f. sg.* pedantism, pedanterie, sâcâială.
schulmeister|haft, **schulmeisterlich** *adj.* pedant; meschin.
schulmeistern, *schulmeisterte, geschulmeistert, vb. (h) tr.* a dăscăli, a muștrului.
Schulmeister|stelle, *-n, f.* v. Schullehrerstelle.
Schulmeisterton, *-(e)s, m. sg. (peior.)* ton didactic, pedant.
Schulmethode, *-n, f.* metodă didactică.
schulmüde *adj.* plictisit de școală.
Schulmünze, *-n, f.* medalie de onoare (atribuită elevilor silitori).
Schulmusik *f. sg.* **1.** activitate muzicală în școală. **2.** muzică școlară (obiect de studiu).
Schulnote, *-n, f.* notă la școală.
Schul|ordnung, *-en, f.* **1.** regulament școlar. **2.** *sg.* disciplină școlară.
Schulp, *-(e)s, -e, m.*, **Schulpe**, *-n, f. (zool.)* **1.** *(reg.)* scoică. **2.** placă osoasă a sepiei.
Schulpferd, *-(e)s, -e, n.* cal de manej.
Schulpflicht *f. sg.* obligativitate a învățământului; **die allgemeine ~** obligativitatea generală a învățământului.
schulpflichtig *adj.* supus învățământului obligatoriu; dator să urmeze școala; **~es Kind** copil de vârstă școlară.
Schulphilosophie *f. sg. (fil.)* filozofie scolastică.
Schulpraktikum, *-s, -ka, n.* practică pedagogică în școală.
Schulprogramm, *-(e)s, -e, n.* programă analitică.
Schulprüfung, *-en, f.* examen.
Schulränzel, *-s, - (reg.), n.*, **Schulranzen**, *-s, -, m.* ghiozdan.
Schulrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** inspector școlar. **2.** *(elv.)* inspectorat școlar.
Schulrecht, *-(e)s, n. sg.* drept școlar.
Schulrede, *-n, f.* discurs ținut la o serbare școlară.
Schulreform, *-en, f.* reformă școlară, reformă a învățământului.
Schulreformer, *-s, -, m.* reformator al învățământului.
Schulregel, *-n, f.* **1.** regulament școlar. **2.** *(peior.)* regulament școlăresc, pedant.
Schulregulativ, *-es* [-vəs], *-e* [-və], *n.* regulament de școală.
schulreif *adj.* apt de școlarizare.
Schulreife *f. sg.* **1.** vârstă școlară. **2.** aptitudine de școlarizare.
Schulreiten, *-s, n. sg.* călărie artistică, acrobatică.
Schulreiter, *-s, -, m.* **1.** dresor de cai. **2.** călăreț de înaltă școală.
Schulsache, *-n, f.* **1.** chestiune, problemă școlară. **2.** *pl.* obiecte școlare, rechizite școlare.
Schulsack, *-(e)s, -säcke, m. (elv.)* v. Schulranzen.
Schulschießen, *-s, n. sg. (mil.)* trageri de instrucție.
Schulschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă-școală.
Schulschluss, *-es, m. sg.* închidere, terminare a cursurilor **a)** în fiecare zi; **b)** în ajunul vacanței; **c)** la absolvire.
Schulschritt, *-(e)s, -e, m. (călărie)* pas de înaltă școală.
Schulschwänzer, *-s, -, m*, **~in**, *-nen, f.* chiulangiu, chiulangioaică.
Schulschwester, *-n, f.* **1.** soră la cabinetul medical al școlii. **2.** călugăriță profesoară.
Schulschwierigkeiten *pl.* dificultăți în școală.
Schul|speisung, *-en, f.* masă, gustare distribuită la școală.
Schul|sprecher, *-s, -, m.* v. Schülersprecher.
Schul|strafe, *-n, f.* pedeapsă dată la școală.
Schul|stress, *-es, m. sg.* stres, suprasolicitare la școală.
Schul|stube, *-n, f.* v. Schulzimmer.
Schul|stufe, *-n, f.* ciclu, treaptă școlar(ă).
Schul|stunde, *-n, f.* oră de clasă, lecție.
Schultafel, *-n, f.* tablă (școlară).
Schultag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi de școală. **2.** zi în care este școală, se țin cursuri.
Schultasche, *-n, f.* v. Schulranzen.
Schulter, *-n, f.* **1.** umăr; **~ an ~** umăr la umăr; **jm. die kalte ~ zeigen** a întoarce spatele cuiva; **etwas zwischen den ~n schleppen** a duce ceva în spinare; **auf die ~ klopfen** a bate pe umăr; **mit den ~n zucken** a da, a ridica din umeri; *(fig.)* **auf seine ~n nehmen** (sau **legen** sau **laden)** a o lua pe răspunderea sa, pe seama sa; **auf js. ~n stehen** a se baza pe cineva; **eine breite ~ haben** a suporta multe, a ține la tăvăleală, a avea o cherestea solidă; **etwas auf die leichte ~ nehmen** a trata cu indiferență, a o lua ușor, a nu-și bate capul. **2.** spată (la animale). **3.** *(tipogr.)* spinare a literei.
Schulterband, *-(e)s, -bänder, n.* **1.** *(anat.)* ligament al umărului. **2.** bretea.
Schulterbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os al umărului, humerus.
Schulterbinde, *-n, f.* eșarfă, lentă.
Schulterblatt, *-(e)s, -blätter, n. (anat.)* omoplat.
Schulterblech, *-(e)s, -e, n. (ist.)* umerar (la armură).
Schulterbreite, *-n, f.* lățime a umerilor.
Schulter|eisen, *-s, -, n.* unealtă de curățat coșul, hornul.
schulterfrei *adj.* fără umeri; **ein ~es Abendkleid** o rochie de seară fără umeri.
Schulterge|henk, *-(e)s, -e, n. (mil.)* eșarfă, portsabie.
Schultergelenk, *-(e)s, -e, n. (anat.)* articulație scapulo-humerală; încheietură a umărului.
Schultergräte, *-n, f. (anat.)* spina scapulară.
Schultergurt, *-(e)s, -e, m.* v. Schulterriemen.
Schultergürtel, *-s, -, m. (anat.)* centură scapulară.
Schulter|halfter, *-s, -, n.* toc de pistol purtat pe umăr.
schulter|hoch *adj.* înalt până la umeri.
Schulter|höhe, *-n, f.* înălțime a umărului; **er stand bis ~ im Wasser** stătea în apă până la înălțimea umerilor.
schulterig *adj.* spătos, lat în umeri.
Schulterklappe, *-n, f. (mil.)* epolet.
Schulterknochen, *-s, -, m.* v. Schulterbein.
Schulterkragen, *-s, -* (și *reg. -krägen*), *m.* pelerină.
Schulterkreisen, *-s, n. sg. (sport)* mișcare de rotație a umerilor.
schulterlang *adj.* lung până la umeri.
Schultermauer, *-n, f. (constr.)* zid de proptire, zid contrafort.
Schultermuskel, *-s, -n, m. (anat.)* mușchi deltoid.
schultern, *schulterte, geschultert, vb. (h) tr.* **1.** a pune, a lua pe umăr; a lua în spinare; *(mil.; în expr.)* **das Gewehr ~** a pune arma pe umăr. **2.** *(lupte)* a pune la pământ; **den Gegner ~** a-și pune adversarul la pământ.
Schulternaht, *-nähte, n.* v. Schulterklappe.
Schulterpolster, *-s, -, n. (croitorie)* perniță pentru umeri.
Schulter|riegel, *-s, -, m.* v. Schulterklappe.
Schulter|riemen, *-s, -, m. (mil.)* diagonală.
Schulterschluss, *-es, m. sg.* unire, coeziune a unor grupuri de interese; **der ~ der Koalitionsparteien** coeziunea partidelor de coaliție.
Schulterschnur, *-schnüre, f.* eghilet.
Schultersicherung, *-en, f. (alpinism)* protejare a umărului.
Schultersieg, *-(e)s, -e, m. (lupte)* învingerea adversarului prin culcarea sa la pământ.
Schulter|stand, *-(e)s, -stände, m. (sport)* (poziție) stat pe umeri (cu picioarele în sus).
Schulter|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(cul.)* spată. **2.** *(mil.)* epolet de ofițer. **3.** v. Schulterblech.
Schultertasche, *-n, f.* geantă de purtat pe umăr.
Schultertuch, *-(e)s, -tücher, n.* fular, basma, șal.
schulterwärts *adv.* spre umăr.
Schulterwehr, *-en, f. (mil.)* val, dâmb în fața unei tranșee.
Schulterwurf, *-(e)s, -würfe, m. (lupte)* priză prin care adversarul este culcat la pământ.
Schulterzucken, *-s, n. sg.* dat, ridicat din umeri.
Schult|heiß, *-en, -en, m. (înv.)* **1.** primar rural, șoltuz. **2.** *(elv.)* președinte al consiliului de guvernare (în cantonul Lucerna).
Schult|heißen|amt, *-(e)s, -ämter, n.*, **Schult|heißerei**, *-en, f. (înv.)* **1.** primărie. **2.** funcție de primar.
Schul|theke, *-n, f. (elv.)* ghiozdan.
Schulton, *-(e)s, m. sg.* v. Schulmeisterton.
Schulträger, *-s, -, m. (adm.)* instituție, autoritate care sprijină financiar o școală.
schultrig *adj.* v. schulterig.
Schultür, *-en, f.* poarta, ușa școlii.
Schultüte, *-n, f.* cornet lung din carton umplut cu dulciuri primit de copii în prima zi de școală.
Schultyp, *-s, -en, m.* tip de școală.
Schul|übung, *-en, f.* exercițiu în clasă.
Schulung, *-en, f.* **1.** învățătură, studiu, instrucție, educație. **2.** curs de scurtă durată; instructaj.
Schulungs|abend, *-s, -e, m.* seară de curs, de instructaj.
Schulungs|arbeit, *-en, f.* muncă de instruire, de educare.
Schulungsfrage, *-n, f.* **1.** problemă de instructaj. **2.** problemă de școlarizare.
Schulungskommission, *-en, f.* **1.** comisie de instructaj. **2.** comisie educativă.
Schulungskurs, *-(e)s, -e, m.* v. Schulung **(2).**
Schulungsleiter, *-s, -, m.* director de cursuri.
Schulungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de instructaj.
Schulungs|tagung, *-en, f.* **1.** consfătuire în probleme educative. **2.** ședință de instructaj.
Schulungs|thema, *-s, -themen* (și *-ta*), *n.* subiect, temă de instructaj.
Schulungswesen, *-s, n. sg.* **1.** sistem de școlarizare. **2.** sistem de instructaje.
Schul|uniform, *-en, f.* uniformă școlară.
Schul|unter|richt, *-(e)s, -e, m.* învățământ, instrucție școlară.
Schulverfassung, *-en, f.* regulament școlar.
Schulver|hältnisse *pl.* situație existentă în școală, în învățământ.
Schulver|ordnung, *-en, f.* dispoziție școlară.
Schulversagen, *-s, n. sg.* eșec școlar.
Schulversammlung, *-en, f.* adunare, întrunire școlară.
Schulversäumnis, *-ses, -se, n.*, **Schulversäumnis**, *-se, f.* absență (de la școală).
Schulversuch, *-(e)s, -e, m.* experimentare a noi forme de organizare școlară și de învățământ.
Schulverwalter, *-s, -, m.* administrator școlar.
Schulverwaltung, *-en, f.* **1.** administrație a școlii. **2.** *sg.* administrare a școlii.
Schulvisitation [-vi-], *-en, f.* v. Schulaufsicht.
Schulvor|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** direcție de școală. **2.** director al școlii.
Schulvor|steher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Schuldirektor.
Schulwart, *-(e)s, -e, m.* administrator, intendent de școală.
Schulwechsel, *-s, -, m.* mutare la altă școală.
Schulweg, *-(e)s, -e, m.* drum spre școală.
Schulweisheit, *-en, f.* cunoștințe teoretice seci, școlărești.
Schulwesen, *-s, n. sg.* învățământ public, instrucțiune publică.
Schulwissen, *-s, n. sg.* v. Schulkenntnisse.
Schulwörterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* dicționar școlar.
Schulze, *-n, -n, m. (înv.)* v. Schultheiß.
Schulzeit *f. sg.* **1.** timp al școlii, al orelor de curs. **2.** ani de școală, durată de școlarizare.
Schulzen|amt, *-(e)s, -ämter, n.* v. Schultheißenamt.
Schulzentrum, *-s, -zentren, n.* complex de clădiri în care se află diferite școli.
Schulzeugnis, *-ses, -se, n.* certificat școlar.
Schulzimmer, *-s, -, n.* clasă, sală de clasă.
Schulzucht *f. sg.* disciplină școlară.
Schulzwang, *-(e)s, m. sg.* v. Schulpflicht.
Schulzweck, *-(e)s, -e, m.* scop educativ; **für ~e** pentru școală, pentru scopuri școlare, pentru uz școlar.
Schum *m. sg. (fam.; în expr.)* **im ~** pilit, cherchelit, amețit, băut.
Schummel[1], *-s, -, m. (reg.)* **1.** slugă. **2.** cenușăreasă, persoană prost tratată (în familie). **3.** *(fam.)* șmecherie, înșelătorie; **mit ~ gewinnen** a câștiga prin înșelătorie.
Schummel[2], *-n, f.* fată ușuratică.
Schummelei, *-en, f. (fam.)* păcăleală, înșelătorie.

schummeln, *schummelte, geschummelt (ich schumm(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a înşela, a trişa. **2.** a copia (la şcoală). **3.** a pleca, a o şterge. **4.** a vagabonda, a umbla hai-hui, a hoinări. **II.** *tr.* **1.** a chinui. **2.** a curăţi. **3.** a obţine, a lua prin şiretlic.

Schummer, *-s, -, m. (reg.)* v. Schummern.

schummerig *adj. (reg.)* crepuscular; *(fig.)* vag, nehotărât, nedesluşit.

Schummerlicht, *-(e)s, n. sg.* v. Schummern.

schummern, *schummerte, geschummert, vb. (h)* **I.** *tr.* a da umbre (la un desen). **II.** *intr.* **1.** *(impers.)* a amurgi, a se însera. **2.** *(fam., reg.)* a se odihni, a sta de vorbă pe înserat(e).

Schummern, *-s, n. sg.*, **Schummer|stunde**, *-n, f.* amurg, crepuscul; *(în expr.)* **im Schummern** în amurg, pe înserat(e).

Schummerung, *-en, f.* dat al umbrelor (la un desen).

Schummler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* trişor(-oare), măsluitor(-oare), înşelător(-oare).

schummrig *adj.* v. schummerig.

Schumperlied, *-(e)s, -er, n. (reg.)* cântec de dragoste licenţios.

schumpern, *schumperte, geschumpert, vb. (h) tr. (reg.)* a legăna pe genunchi.

schund *ind. imperf. pers.* I şi a 3-a *sg.* de la schinden.

Schund, *-(e)s, m. sg.* **1.** marfă proastă, lucru prost, fără valoare. **2.** deşeu, rebut. **3.** v. Schundliteratur; **~ und Schmutz** produse artistice, literare fără valoare sau pornografice.

Schundfeger, *-s, -, m.* vidanjor.

Schundfilm, *-(e)s, -e, m.* film prost, fără valoare, neinteresant.

Schundheft, *-(e)s, -e, n.* revistă, broşură care conţine literatură fără valoare sau pornografică.

schundig *adj.* prost, fără valoare.

Schundliteratur, *-en, f.* literatură proastă, senzaţională, pornografică.

Schundpreis, *-es, -e, m. (fam.)* preţ derizoriu, preţ de batjocură.

Schundroman, *-s, -e, m.* roman prost, senzaţional.

Schundware, *-n, f.* marfă proastă, ordinară, de proastă calitate.

Schundzeug, *-(e)s, n. sg.* v. Schund.

Schuner, *-s, -, m,* v. Schoner **(2)**.

Schunkel, *-n, f. (fam.)* v. Schaukel.

Schunkel|lied, *-(e)s, -er, n.* cântec de petrecere cu legănare în grup.

schunkeln, *schunkelte, geschunkelt (ich schunk(e)le), vb. (h) intr.* şi *refl. (fam.)* **1.** v. schaukeln. **2.** *(la petreceri)* a se legăna în grup, cu braţele prinse şi cântând.

Schunkelwalzer, *-s, -, m.* vals legănat.

Schupf, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Schubs.

Schupfe, *-n, f. (reg.)* v. Schaukel.

schupfen, *schupfte, geschupft, vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* **1.** a împinge, a îmbrânci, a înghionti. **2.** a arunca. **II.** *intr.* a se da în leagăn, în scrânciob.

Schupfen, *-s, -, m. (reg.)* v. Schuppen.

Schupfer, *-s, -, m. (fam.)* v. Schub **(5)**.

Schupfnudel, *-n, f. (cul., reg.)* puţişoare.

Schupo[1] *f. sg. presc.* de la Schutzpolizei.

Schupo[2], *-s, -, m. presc.* de la Schutzpolizist.

Schupoleute *pl.* de la Schupomann.

Schupomann, *-(e)s, -leute, m.* v. Schupo[2].

Schupp, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(reg.)* brânci, ghiont; **auf dem ~ sitzen** a fi gata, pregătit; a fi pe picior de plecare. **2.** *(zool.)* urs spălător *(Procyonlotor)*. **3.** blană de urs spălător; şubă din blană de urs spălător.

Schüppchenlose *pl. (zool.)* **1.** animale fără solzi. **2.** animale cu lobul urechii în formă de aripă.

Schuppe, *-n, f.* **1.** *(zool., bot.)* solz; **es fiel mir wie ~n von den Augen** deodată mi s-au deschis ochii. **2.** *pl.* mătreaţă. **3.** plăcuţă de metal.

Schüppe, *-n, f. (reg.)* v. Schippe.

Schüppel, *-s, -, m. (reg.)* smoc, legătură.

schüppeln, *schüppelte, geschüppelt (ich schüpp(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a împinge, a rostogoli.

schuppen[1], *schuppte, geschuppt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a curăţa de solzi. **II.** *refl.* a se coji, a se descuama, a se scoroji.

schuppen[2], *schuppte, geschuppt, vb. (h) tr. (reg.)* v. schubsen.

schüppen, *schüppte, geschüppt, vb. (h) tr. (reg.)* v. schippen.

Schuppen, *-s, -, m.* **1.** şopron, hambar, magazie. **2.** *(av.)* hangar. **3.** *(peior.)* clădire urâtă. **4.** *(fam.)* local mare; **die neue Disco ist ein toller ~** noua discotecă este excelentă.

schuppen|artig *adj.* ca solzii, în formă de solzi.

Schuppenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* lepidodendron *(Lepidodendron)*.

Schuppenbildung, *-en, f.* apariţia mătreţii.

Schuppenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* v. Schuppe **(1)**.

Schuppendeckung, *-en, f. (constr.)* acoperiş cu ţigle în formă de solzi.

Schuppenfell, *-(e)s, -e, n.* blană de urs spălător.

Schuppenfisch, *-(e)s, -e, m.* peşte cu solzi.

Schuppenflechte *f. sg. (med.)* psoriazis.

Schuppenflosser *pl. (iht.)* peşti frumos coloraţi cu aripioare acoperite cu solzi *(Squamipennes)*.

schuppenförmig *adj.* v. schuppenartig.

Schuppenfuß, *-es, -füße, m. (zool.)* şopârlă în formă de şarpe cu picioarele posterioare în formă de solzişori *(Pygapodidae)*.

Schuppengrind, *-(e)s, m. sg. (med.)* râie, scabie.

Schuppengrün, *-s, n. sg. (bot.)* specie de ferigă *(Aspidium lonchitis)*.

Schuppenhaar, *-(e)s, -e, n. (bot.)* trihom în formă de solz.

Schuppenharnisch, *-s, -e, m.* armură flexibilă, din solzi.

Schuppenhaut, *-häute, f.* piele cu solzi.

Schuppenkette, *-n, f. (mil., înv.)* subarbă cu solzi metalici.

Schuppenkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (bot.)* sipică *(Cephalaria transsilvanica)*.

Schuppenkrankheit, *-en, f.* **1.** *(med.)* ihtioză. **2.** *(vet.)* pecingine.

Schuppenkriechtiere *pl. (zool.)* reptile cu solzi *(Reptilia)*.

schuppenlos *adj.* fără solzi; **~e Fische** peşti fără solzi.

Schuppenmiere, *-n, f. (bot.)* hrana-vacii *(Spergula arvensis* L.).

Schuppen|naht, *-nähte, f. (anat.)* sutură parieto-temporală.

Schuppenpanzer, *-s, -, m.* **1.** v. Schuppenharnisch. **2.** *(zool.)* cuirasă de solzi.

Schuppenpelz, *-es, -e, m.* v. Schuppenfell.

Schuppenpilz, *-es, -e, m. (bot.)* burete-şerpesc *(Lepiota procera)*.

Schuppen|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* lepidolit.

Schuppentanne, *-n, f. (bot.)* specie de brad din America de Sud *(Araucaria)*.

Schuppentier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* **1.** şopârlă cu solzi. **2.** mamifer cu solzi *(Manis)*.

Schuppenverzierung, *-en, f. (constr.)* ornament în formă de solzi.

schuppenweise *adv.* în solzi; solz cu solz.

Schuppenwurm, *-(e)s, -würmer, m.* v. Schuppenkriechtiere.

Schuppenziegel, *-s, -, m. (constr.)* ţiglă în formă de solzi.

schuppicht, **schuppig** *adj.* **1.** solzos, cu solzi. **2.** scorţos. **3.** cu mătreaţă; cu descuamaţii.

Schups, *-es, -e, m.* v. Schubs.

schupsen, *schupste, geschupst (du, er schupst), vb. (h) tr.* v. schubsen.

Schupser, *-s, -, m. (fam.)* v. Schubs.

Schur[1], *-en, f.* **1.** tuns al lânii. **2.** lână tunsă. **3.** cosit. **4.** fân; otavă. **5.** tuns al postavului. **6.** scame de pâslă sau postav. **7.** şubă. **8.** lovitură la jocul de popice. **9.** *(fam.)* necaz, neplăcere, supărare; **er tut es mir zur ~** mi-o face în necaz, în ciudă.

Schur[2], *-(e)s, -e, n.* sau *m. (reg.)* **1.** fior. **2.** adăpost. **3.** şopron, şură, hangar. **4.** *(metal.)* scorie. **5.** *(pop.)* ciudă, necaz; **er hat es mir zum ~e getan** mi-a făcut asta în ciudă, în necaz.

Schür|eisen, *-s, -, n.* vătrai.

schuren, *schurte, geschurt, vb. (h) tr. (reg.)* a adăposti, a găzdui.

schüren, *schürte, geschürt, vb. (h) tr.* **1.** a aţâţa, a aprinde; **das Feuer ~** a aţâţa focul. **2.** a aţâţa, a zgândări; **einen Streit ~** a aţâţa vrajba. **3.** *(reg.)* a curăţa frecând.

Schürer, *-s, -, m.* **1.** vătrai. **2.** fochist.

Schur|erz, *-es, -e, n. (metal.)* minereu prăjit.

Schurf, *-s, Schürfe, m.* **1.** cavitate, scobitură. **2.** crăpătură, zgârietură, julitură, zdrelitură. **3.** *(mine)* puţ de explorare.

Schurf|anlage, *-n, f. (mine)* instalaţie de prospectare, de explorare.

Schürf|arbeiten *pl. (geol., mine)* explorare, sondaj.

Schurfbau, *-(e)s, m. sg.* v. Schurfarbeit.

schurfberechtigt *adj. (mine)* cu drept de explorare.

Schürf|eisen, *-s, -, n. (mine)* răzuitoare.

schürfen, *schürfte, geschürft, vb. (h)* **I.** *intr. (nach)* **1.** *(geol.)* a explora, a prospecta. **2.** *(fig.)* a căuta, a cerceta. **II.** *tr.* **1.** *(geol.)* a explora, a prospecta. **2.** a răzui. **3.** *(reg.)* a ara superficial, a zgâria pământul. **III.** *tr.* şi *refl.* a (se) zgâria, a (se) zdreli, a (se) juli.

Schürfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (geol.)* explorator(-oare), prospectant(ă).

Schürf|freiheit, *en, f. (geol.)* drept de explorare.

Schürfgebiet, *-(e)s, -e, n. (geol.)* teren, regiune de explorare, de prospectare.

Schürfgrube, *-n, f. (mine)* groapă de sondaj.

Schürfkübel, *-s, -, m.* găleată de miner.

Schürfrecht, *-(e)s, n. sg. (geol.)* drept de explorare, de prospectare.

Schürfschein, *-(e)s, -e, m. (geol.)* document conţinând aprobarea de prospectare, de explorare.

Schürf|stollen, *-s, -, m. (mine)* galerie de explorare.

Schürfung, *-en, f.* **1.** *(geol.)* explorare, prospectare, sondare. **2.** *(fig.)* cercetare atentă, sondare. **3.** zgâriere, zdrelire. **4.** *(med.)* zgârietură, zdrelitură.

Schürfungsrecht, *-(e)s, n. sg.* v. Schürfrecht.

Schürfwunde, *-n, f.* julitură, zgârietură.

schürgen, *schürgte, geschürgt, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a împinge, a înghionti. **2.** a pârî. **3.** a mâna (vite).

Schür|haken, *-s, -, m.* vătrai.

Schür|herd, *-(e)s, -e, m.* vatră.

Schurigelei, *-en, f. (fam.)* chin, sâcâială, şicană, muştruluială.

schurigeln, *schurigelte, geschurigelt, (ich schurig(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* a chinui, a sâcâi, a necăji, a muştrului.

Schurke, *-n, -n, m.* nemernic, netrebnic, ticălos, mizerabil; mişel; escroc.

Schurken|streich, *-(e)s, -e, m.* şarlatanie, pungăşie; ticăloşie, nemernicie, mişelie, mârşăvie.

Schurkerei, *-en, f.* v. Schurkenstreich.

Schurkin, *-nen, f.* femeie nemernică, netrebnică, ticăloasă.

schurkisch **I.** *adj.* ticălos, nemernic, mişelesc. **II.** *adv.* mişeleşte; **er hat ihn ~ getötet** l-a ucis mişeleşte.

Schürknecht, *-(e)s, -e, m.* v. Schürhaken.

Schürloch, *-(e)s, -löcher, n. (metal.)* gură de alimentare a focarului.

Schurre, *-n, f.* jilip, jgheab pentru transportat lemne sau pietre.

schurren, *schurrte, geschurrt, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a aluneca, a se prăvăli. **2.** a scormoni.

Schurrmurr, *-(e)s, m. sg. (reg.)* **1.** vechituri, catrafuse. **2.** harababură, talmeş-balmeş. **3.** persoană impulsivă, violentă.

Schurwolle *f. sg.* **1.** v. Schur[1] **(2)**. **2.** lână naturală.

schurwollen *adj.* din lână naturală.

Schurz, *-es, -e* (şi *Schürze*), *m.* **1.** şorţ de protecţie la lucru; **der lederne ~ des Schmiedes** şorţul de piele al fierarului. **2.** v. Lendenschurz. **3.** *(reg.)* v. Schürze. **4.** *(reg.)* arbitraj, tribunal de arbitri.

Schürzchen, *-s, -, n. (dim.* de la Schürze) şorţuleţ.

Schürze, *-n, f.* **1.** şorţ; **an Mutters ~ hängen** a se ţine de poala mamei. **2.** *(fig., fam.)* fiinţă feminină; **hinter jeder ~ herlaufen** a fugi după toate fustele, a fi mare crai.

schürzen, *schürzte, geschürzt (du, er schürzt) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a sufleca, a sumete; **den Rock ~** a-şi ridica fusta; **die Hemdärmel ~** a-şi sufleca mânecile de la cămaşă; **die Lippen ~** a se îmbufna. **2.** a lega, a înnoda; **einen Knoten ~** a face nod; *(teatru)* **den Knoten (des Dramas) ~** a pregăti punctul culminant (al dramei). **II.** *refl.* a se pregăti, a-şi sufleca mânecile; **sich zu etwas ~** a se pregăti pentru ceva.

Schürzenband, *-(e)s, -bänder, n.* şiret, baieri al(e) şorţului.

Schürzenjäger, *-s, -, m. (fam.)* crai, vânător de fuste.

Schürzenkittel, *-s, -, m.* halat (de protecţie).

Schürzenregiment, *-(e)s, -e, n. (glumeţ)* domnie a fustelor.

Schürzen|stipendium, *-s, -dien* [-diən], *n. (glumeţ)* bursă, sprijin obţinut(ă) prin protecţia unei femei.

Schürzentasche, *-n, f.* buzunar al şorţului.

Schürzenzipfel, *-s, -, m.* colț al șorțului; **jm. am ~ hängen** a se ține de poala cuiva.
Schurzfell, *-(e)s, -e, n.* șorț de piele.
Schurzholz, *-es, -hölzer, n.* **1.** *(mine)* ramă, cadru de lemn. **2.** *(constr.)* bârnă, dulap gros.
Schurzleder, *-s, n. sg.* șorț de piele.
Schurzrahmen, *-s, -, m. (constr.)* jug, ramă a(l) hornului.
Schürzung, *-en, f.* **1.** suflecare. **2.** *(și fig.)* înnodare; **~ des Dramas** pregătirea punctului culminant al dramei.
Schuss, *-es, Schüsse, m.* **1.** împușcătură, lovitură, foc de armă; detunătură, descărcare; **zwei ~** (sau **Schüsse**) **abgeben** (sau **abfeuern**) a trage două focuri (de armă); **es fiel ein ~** s-a tras un foc; **ein ~ ins Schwarze** o lovitură în plin; **ein ~ ins Blaue** un foc tras la întâmplare; **ein ~ in den Ofen** un eșec total; **weit vom ~** departe de linia de bătaie; departe de primejdie; **jm. einen ~ vor den Bug setzen** sau **geben** a avertiza pe cineva în fața unor neplăceri. **2.** împușcătură, rană (de glonț). **3.** încărcătură (de armă); *(în expr.)* **er ist keinen ~ Pulver wert** nu face nici cât o ceapă degerată. **4.** *(mine)* încărcătură (de exploziv); pușcătură, dinamitare. **5.** *(sport)* **a)** șut, lovitură la poartă (la fotbal, handbal etc.); **ein ~ aufs Tor** un șut la poartă; **der ~ ging ins Aus** mingea a ieșit în afara terenului; **ein ~ gegen die Latte** o lovitură în bara porții; **einen strammen ~ (im rechten Bein) haben** a fi un adevărat golgheter; **b)** cursă rapidă la schi; **im ~ zu Tal fahren** a coborî în vale fără oprire. **6.** lăstar; **Schüsse treiben** a lăstări, a da lăstari. **7.** creștere rapidă (a plantelor, a copiilor); **einen ~ tun** sau **machen** a crește. **8.** avânt, elan, mișcare; **in ~ sein** a înainta, a progresa; **in ~ kommen** a porni, a se urni; **etwas in ~ haben** a avea ceva în bună regulă, așa cum trebuie. **9.** *(text.)* băteală, bătătură. **10.** *(mine)* gaură de mină cu explozibil; explozie în vederea extragerii de minereu. **11.** porție, strop, pic; **eine Tasse Tee mit einem ~ Rum** o ceașcă de ceai cu un strop de rom. **12.** *(fam.; în expr.)* **den ~ haben a)** a avea sticleți, a-i lipsi (cuiva) o doagă; **b)** a fi în mare grabă. **13.** injecție cu un drog; **sich** *(dat.)* **einen ~ setzen** sau **drücken** a-și injecta un drog; **der goldene ~** supradoză mortală.
Schussbahn, *-en, f.* traiectorie de proiectil.
schussbändig *adj. (despre cai)* obișnuit cu împușcăturile.
Schussbartei, *-s, m. (reg.)* v. Schussel[1] **(1).**
Schussbein, *-(e)s, -e, n. (sport)* picior de tragere, de șut.
Schussbereich, *-(e)s, -e, m. (mil.)* rază a tirului (la tragere), bătaie a puștii, rază de bătaie a puștii.
schussbereit *adj.* gata de tragere.
Schussbrett, *-(e)s, -er, n. (mine)* scândură de protecție la împușcare.
Schussbruch, *-es, -brüche, m. (text.)* rupere a bătăturii, a bătelii.
Schussdichte *f. sg. (text.)* desime a bătăturii, a bătelii.
Schussel[1], *-s, -, m.*, **Schussel**, *-n, f. (reg.)* **1.** persoană pripită, agitată. **2.** v. Schusselbahn.
Schussel[2], *-n, f. (reg.)* jilip, jgheab.
Schüssel, *-n, f.* **1.** strachină, castron, blid; **vor leeren ~n sitzen** a flămânzi, a răbda de foame. **2.** fel de mâncare, de bucate. **3.** *(peior.)* mașină; **eine alte ~ fahren** a avea o mașină veche. **4.** *(fam.)* antenă parabolică; **eine ~ auf dem Dach** o antenă parabolică pe acoperiș.
Schusselbahn, *-en, f. (reg.)* lunecuș, pârtie.
Schüsselbrett, *-(e)s, -er, n.* poliță, raft; blidar.
Schüsselchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Schüssel) castronaș, străchinuță. **2.** *(bot.)* potir de floare.
Schüsselflechte, *-n, f. (bot.)* lichen frondos *(Parmelia).*
schüsselförmig *adj.* de forma unui castron.
schusselig *adj. (fam.)* pripit; agitat; neastâmpărat, nestatornic.
Schusseligkeit, *-en, f. (fam.)* agitație, neastâmpăr.
schusseln, *schusselte, geschusselt (ich schuss(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a se pripi, a se agita. **2.** a aluneca, a se da pe gheață.
Schüsselschrank, *-(e)s, -schränke, m.* bufet, dulap pentru vase.
Schuss|entfernung, *-en, f.* distanță de tragere.
Schusser *m. (reg.)* bilă (de jucărie).
schusserln, *schusserlte, geschusserlt, vb. (h) intr.* v. schusseln.
schussern, *schusserte, geschussert, vb. (h) intr. (reg.)* a juca bile.
Schussfaden, *-s, -fäden, m. (text.)* v. Schussgarn.
Schussfahrt, *-en, f.* **1.** plecare a glonțului din armă. **2.** *(schi)* șus.
Schussfeld, *-(e)s, -er, n.* bătaie (a armei); rază de tragere, rază a focului de armă; **freies ~ haben** a avea câmp de tragere liber.
schussfertig *adj.* v. schussbereit.
schussfest *adj.* rezistent la gloanțe, blindat.
Schussfraktur, *-en, f. (med.)* fractură prin împușcare.
schussfrei *adj.* ferit de gloanțe.
Schussgarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* (ață, fir de) bătătură, (de) băteală.
Schussgatter, *-s, -, n.* grătar (la hidrocentrale).
Schussgeld, *-(e)s, -er, n. (vân.)* taxă de împușcare.
Schussgelegenheit, *-en, f. (sport)* ocazie de șut, de tragere.
schussgerecht *adj.* în bătaia puștii.
Schussgeschwindigkeit, *-en, f. (mil.)* **1.** viteză de tragere. **2.** viteză a proiectilului.
schussgewaltig *adj. (sport)* care posedă mare putere de a trage, a lovi.
Schussglück, *-(e)s, n. (sport)* noroc când se lovește la poartă.
schussig *adj.* v. schusselig.
Schusskanal, *-s, -kanäle, m.* traseu al unui glonț prin corp (la răniri prin împușcare).
Schusskraft *f. sg. (sport)* putere, forță a șutului, a tragerii.
Schusskreis, *-es, -e, m.* **1.** *(sport)* punct negru în ținta de tir. **2.** *(handbal)* semicerc din fața porții.
Schussleistung, *-en, f. (sport)* număr de lovituri, palmares.
Schussler, *-s, -, m. (reg.)* copil care joacă bile.
schusslich, **schusslig** *adj.* v. schusselig.
Schussligkeit, *-en, f.* v. Schusseligkeit.
Schusslinie [-niə], *-n, f.* linie de tir.
schussmäßig *adj.* v. schussgerecht.
Schussnähe *f. sg. (mil.)* bătaie a puștii; **in ~** în bătaia puștii.
schussneidisch *adj. (despre vânători)* invidios.
Schuss|ort, *-(e)s, -e, m. (mine)* loc al pușcării, al exploziei.
Schuss|pfennig, *-s, -e, m.* monedă găurită la mijloc.
Schuss|probe, *-n, f.* **1.** probă de tragere. **2.** *(constr.)* probă de rezistență; **~ des Betons** probă a rezistenței betonului.
schussrecht *adj.* v. schussgerecht.
Schussrichtung, *-en, f.* v. Schusslinie.
Schussriegel, *-s, -, m. (constr.)* traversă, grindă de-a curmezișul schelei.
Schussrinne, *-n, f. (constr.)* jgheab în jurul lucarnelor și coșurilor.
schuss|scheu *adj. (despre animale)* care se teme de împușcături.
schuss|schwach *adj. (sport)* nu este în stare să tragă la poartă; **ein ~er Stürmer** un atacant slab.
schuss|sicher *adj.* v. schussfest.
Schuss|spule, *-n, f. (text.)* țeavă de bătătură, de băteală.
Schuss|spulenhalter, *-s, -, m. (text.)* cutie a țevilor de bătătură, de băteală.
schuss|stark *adj. (sport)* care trage bine la poartă.
Schuss|tafel, *-n, f. (mil.)* panou de trageri.
Schussverletzung, *-en, f.* rănire prin împușcare.
Schusswächter, *-s, -, m. (text.)* oprire automată (la războaie mecanice) la ruperea firelor de bătătură.
Schusswaffe, *-n, f.* armă de foc.
Schusswechsel, *-s, -, m.* schimb de focuri (de arme).
schussweise *adv.* deodată în cantitate sau număr mare.
Schussweite, *-n, f. (mil.)* bătaie a armei; **außer ~** în afară de bătaia armei.
Schusswinkel, *-s, -, m. (sport)* unghi de tragere, de șut.
Schusswunde, *-n, f. (med.)* rană prin împușcătură.
Schusszahl, *-en, f.* număr de împușcături.
Schusszeichen, *-s, -, n. (vân.)* semn al rănirii (vânatului).
Schusszeit, *-en, f.* timp de vânătoare.
Schuster, *-s, -, m.* **1.** cizmar, pantofar; *(fam.)* **auf ~s Rappen reisen, kommen** a merge pe jos; **~, bleib bei deinem Leisten** rămâi la ceea ce te pricepi să faci; tu vezi-ți de meseria ta. **2.** cârpaci; meșter nepriceput. **3.** *(zool.)* păianjen de câmp *(Phalangium).* **4.** *(entom.)* cosaș *(Locusta).* **5.** *(bot.)* roșcovă *(Ceratonia siliqua* L.). **6.** *(reg.)* cută făcută din greșeală la călcat. **7.** om lingușitor, slugarnic.
Schuster|ahle, *-n, f.* sulă de cizmar.
Schuster|arbeit, *-en, f.* **1.** lucru de cizmar. **2.** *(fam.)* cârpăceală, lucru de cârpaci.
Schusterbass, *-es, m. sg. (fam.; glumeț)* bas cu o octavă mai jos decât vocea principală (ca acompaniament).
Schusterblume, *-n, f. (bot.)* dedițel *(Pulsatilla pratensis).*
Schusterbrust, *-brüste, f. (med.)* malformație a sternului la cizmari datorată poziției de lucru.
Schusterbube, *-n, -n, m.* v. Schusterlehrling.
Schusterdraht, *-(e)s, -drähte, m.* ață de cizmărie.
Schusterei, *-en, f.* **1.** cizmărie. **2.** atelier de cizmărie. **3.** treabă de cârpaci, cârpăceală.
Schustergeselle, *-n, -n, m.* calfă de cizmar.
Schustergewerbe, *-s*, **Schuster|handwerk**, *-(e)s, n. sg.* meserie de cizmar.
Schusterjunge, *-n, -n, m.* **1.** v. Schusterlehrling. **2.** *(tipogr., argou)* rând de început de alineat, singur pe pagina anterioară sau în șpaltul anterior. **3.** *(reg.)* chiflă de secară. **4.** *(reg.)* **es regnet ~n** plouă foarte tare.
Schusterkarpfen, *-s, -, m. (iht.)* **1.** lin, pește țigănesc *(Tinca vulgaris).* **2.** beldiță *(Alburnus bipunctatus).*
Schusterkneif, *-(e)s, -e, m.* cuțit de cizmar.
Schusterkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m.* v. Schreibkrampf.
Schusterkugel, *-n, f. (ist.)* balon de sticlă umplut cu apă care se folosea ca o lentilă în atelierele de cizmărie pentru a concentra lumina asupra lucrului.
Schusterlaibchen, *-s, -*, **Schusterlaibl**, *-s, -(n), n. (austr.)* chiflă, pâiniță din secară presărată cu chimen.
Schusterlehrling, *-s, -e, m.* ucenic de cizmar.
Schusterleibl, *-s,-, m. (reg.)* pâine lungă de secară.
schustern, *schusterte, geschustert, vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a face cizmărie. **2.** *(fig., fam.)* a lucra prost, de mântuială, a face treabă de cârpaci, a cârpăci. **3.** *(reg.)* a se linguși, a peria.
Schusterpech, *-(e)s, -e, n.* smoală de cizmărie.
Schusterpfriem, *-(e)s, -e, m.* v. Schusterahle.
Schusterschemel, *-s, -, m.* scăunel de cizmar.
Schusterwerk|statt, *-stätten*, **Schusterwerk|stätte**, *-n, f.* atelier de cizmărie.
Schusterzeug, *-(e)s, n. sg.* unelte de cizmar.
Schusterzunft, *-zünfte, f. (ist.)* breaslă a cizmarilor.
Schute, *-n, f.* **1.** *(mar.)* șalandă, mahrană. **2.** *(reg.)* șorț. **3.** *(reg.)* pălărie mare de damă. **4.** *(reg.)* cozoroc de șapcă.
Schutt, *-(e)s, m. sg.* **1.** moloz, dărâmături; **die Stadt liegt in ~ und Asche** orașul e distrus, praf și cenușă s-a ales de oraș. **2.** deșeuri. **3.** *(rar)* cotă, uium la treieriș.
Schütt, *-en, f. (reg.)* **1.** moloz. **2.** banc de nisip.
Schutt|abladeplatz, *-es, -plätze, m.* loc de depunere a molozului.
Schüttbeton, *-s, -s* (și *-e), m. (constr.)* beton turnat.
Schuttbingelkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* trepădătoare, buruiană-câinească *(Mercurialis annua* L.).
Schüttboden, *-s, -* (și *-böden), m.* hambar de grâne.
Schüttdamm, *-(e)s, -dämme, m.* terasament; taluz.
Schütte, *-n, f.* **1.** grămadă. **2.** *(reg.)* snop de paie. **3.** *(reg.)* așternut de paie. **4.** *(elv.)* hambar, grânar. **5.** *(forest.)* cădere a frunzelor datorată unei boli. **6.** *(vân.)* hrană de iarnă (dată vânatului). **7.** ploaie rapidă, aversă. **8.** *(mar.)* instalație în plan înclinat pentru încărcarea cărbunilor.
Schüttelbecher, *-s, -, m.* mixer.
Schüttelbewegung, *-en, f.* mișcare de scuturare.
Schüttelfeuerung, *-en, f. (tehn.)* focar cu grătar oscilant, cu alimentare continuă.
Schüttelfrost, *-(e)s, m. sg. (med.)* friguri, frisoane.
Schüttelkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m. (med.)* spasm traumatic.

Schüttel|lähmung, *-en, f. (med)* boala lui Parkinson, parkinsonism.
schütteln, *schüttelte, geschüttelt (ich schütt(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* a scutura; a clătina; **den Kopf** ~ a da din cap (negativ); **vor dem Gebrauch** ~ a se agita înainte de întrebuințare; *(impers.)* **es schüttelt mich** mă cutremur, mă înfior; **jm. die Hand** ~ a strânge mâna cuiva; *(fig.)* **den Staub von den Füßen** ~ a rupe cu trecutul plecând și începând o viață nouă; *(fig.)* **aus dem Ärmel** ~ a improviza, a da o soluție rapidă. **II.** *refl.* a se scutura; **der nasse Hund schüttelt sich** câinele ud se scutură; **sich vor Lachen** ~ a se tăvăli de râs.
Schüttelreim, *-(e)s, -e, m. (lit.)* joc de cuvinte cu schimbarea literelor din rimă.
Schüttelrinne, **Schüttelrutsche**, *-n, f.* jgheab, scoc oscilant.
Schüttelrost, *-(e)s, -e, m.* grătar mobil la sobe pentru îndepărtarea cenușii.
Schüttelung, *-en, f.* scuturare; clătinare.
Schüttelvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de scuturat, de agitat.
Schüttelwelle, *-n, f. (maș.)* arbore vibrator.
Schüttelzylinder, *-s, -, m. (tehn.)* cilindru vibrator, separator cu cilindru vibrator.
schütten, *schüttete, geschüttet (du schüttest, er schüttet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a turna, a vărsa; **Wasser auf das Tischtuch** ~ a vărsa apă pe fața de masă; **Korn in den Sack** ~ a turna grâu în sac, a umple sacul cu grâu; **den Weizen in Haufen** ~ a pune grâul în grămezi; *(fig.)* **seinen Grimm über jn.** ~ a-și vărsa focul pe cineva; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **Futter in den Leib** ~ a se îndopa; *(fig.)* **Öl auf die Wogen** ~ a potoli o ceartă, o mânie. **2.** *(vân.; despre cățele și lupoaice)* a făta, a face pui. **II.** *intr.* **1.** *(agr.)* a produce, a aduce; **das Getreide schüttet gut** cerealele produc bine. **2.** *(despre copaci)* a-și pierde frunzele. **3.** *(impers.)* a ploua cu găleata, a turna.
schütter *adj. (reg.)* **1.** rar, puțin des; **der Wald ist** ~ pădurea este rară; **er hat ~es Haar** are părul rar. **2.** *(despre lichide)* subțire, diluat.
schüttern, *schütterte, geschüttert, vb. (h) intr. (reg.)* a tremura, a se clătina, a se zdruncina, a se zgudui.
Schütterung, *-en, f.* tremurat.
Schuttfeld, *-(e)s, -er, n.* suprafață acoperită cu pietriș.
Schuttflora *f. sg. (bot.)* plante ruderale, floră ruderală.
Schüttgut, *-(e)s, -güter, n.* marfă vărsată, în vrac, la cântar.
Schutt|halde, *-n, f.* **1.** *(geol.)* grohotiș de pantă. **2.** *(mine)* haldă.
Schutt|haufen, *-s, -, m.* grămadă de moloz.
Schutt|hederich, *-s, -e, m. (bot.)* bărbușoară, micsandră galbenă *(Erysimum repandum)*.
Schutt|hügel, *-s, -, m.* movilă de dărâmături, de moloz.
schüttig *adj.* care se surpă ușor.
Schuttkarren, *-s, -, m.* cotigă.
Schuttkärrner, *-s, -, m.* cotigar.
Schüttkasten, *-s, -* (și *-kästen*), *m.* hambar.
Schuttkegel, *-s, -, m. (geogr.)* con de dejecție al torentului sau al afluentului.
Schuttlage, *-n, f.* strat de balast, de alicărie; pat de balast; balast, alicărie împrăștiat(ă).
Schüttler, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* vibrator. **2.** *(med.)* persoană care suferă de boala Parkinson.
Schüttlerwelle, *-n, f. (tehn.)* ax al vibratorului.
Schütt|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de prăjire asemănător unui cuptor cu cuvă.
Schuttpflanzen *pl.* v. Schuttflora.
Schuttplatz, *-es, -plätze, m.* v. Schuttabladeplatz.
Schütt|stein, *-(e)s, -e, m. (elv.)* chiuvetă, țeavă de scurgere.
Schütt|stroh, *-(e)s, n. sg.* snop de paie lungi.
Schüttung, *-en, f.* **1.** umplutură, rambleu. **2.** vrac. **3.** turnare. **4.** debit (al unei surse).
Schüttvolumen [-vo-], *-s, n. sg.* cantitate în vrac, în grămadă.
Schutz, *-es, m. sg.* apărare, ocrotire, protecție; adăpost, refugiu; ~ **des öffentlichen Eigentums** protejare a proprietății publice; **rechtlicher** ~ protecție legală; **in** ~ **nehmen** a proteja, a lua sub protecție, a apăra; **ein Bündnis zu** ~ **und Trutz** o alianță defensivă; **unter dem** ~ **der Nacht** sub pavăza nopții; **warme Kleidung bietet** ~ **vor Kälte** îmbrăcămintea călduroasă apără de frig; *(tehn.)* ~ **gegen Korrosion** protecție contra coroziunii; *(com.)* **er nimmt den Wechsel in** ~ își asigură polița; *(inform.)* ~ **gegen Angriffe aus dem Internet** protecție împotriva atacurilor de pe Internet.
Schütz[1], *-en, -en, m.* v. Schütze[1] **(1)**.
Schütz[2], *-es, -e, n.* și *m.* v. Schütze[2].
Schutz|an|strich, *-(e)s, -e, m.* acoperire, strat de protecție, strat (de vopsea) de protecție.
Schutz|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de protecție.
Schutz|ärmel, *-s, -, m.* mânecuță, cotieră.
schützbar *adj.* care poate fi apărat.
Schutzbarriere [-riɛ:rə], *-n, f.* barieră apărătoare, balustradă, parapet de apărare.
Schutzbau, *-(e)s, -ten, m. (constr.)* construcție de protecție.
Schutzbedürfnis, *-ses, n. sg.* nevoie de protecție.
schutzbedürftig *adj.* care are nevoie de ocrotire.
schutzbefohlen *adj.* protejat.
Schutzbefohlene, *-n, -n (ein Schutzbefohlener), m.* și *f.* protejat(ă).
Schutzbe|hälter, *-s, -, m.* recipient special pentru diverse substanțe în vederea protecției mediului.
Schutzbe|hauptung, *-en, f. (jur.)* afirmație inexactă cu scopul de a ascunde vina.
Schutzbekleidung, *-en, f.* v. Schutzkleidung.
Schutzbe|stimmung, *-en, f.* dispoziție de apărare.
Schutzbinde, *-n, f.* bandaj de protecție.
Schutzblech, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tehn.)* placă de protecție. **2.** *(auto.)* aripă apărătoare de noroi.
Schutzbrett, **Schützbrett**, *-(e)s, -er, n.* **1.** scândură apărătoare. **2.** poartă a stăvilarului, scândură de zăgaz.
Schutzbrief, *-(e)s, -e, m.* salvconduct, document de liberă trecere.
Schutzbrille, *-n, f.* **1.** ochelari de protecție. **2.** ochelari de soare.
Schutzbund, *-(e)s, m. sg.*, **Schutzbündnis**, *-ses, -se, n. (pol.)* alianță defensivă.
Schutzdach, *-(e)s, -dächer, n.* **1.** șopron. **2.** streașină.
Schutzdamm, *-(e)s, -dämme, m.* dig (de apărare).
Schütze[1], *-n, -n, m.* **1.** țintaș; arcaș. **2.** *(mil.)* infanterist, vânător; pușcaș. **3.** *(fotbal etc.)* trăgător (la poartă). **4.** *sg. (astron.)* Săgetător; **im Zeichen des ~n geboren sein** a fi născut în zodia Săgetătorului. **5.** *(ind. text.)* suveică. **6.** *(iht.)* specie de pește exotic *(Toxotes jaculator)*. **7.** *(argou)* meșter.
Schütze[2], *-n, f.* **1.** *(hidr.)* stavilă. **2.** *(electr.)* releu electromagnetic.
Schutz|einrichtung, *-en, f.* instalație, dispozitiv de protecție.
schützen, *schützte, geschützt (du, er schützt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(vor* cu *dat.; gegen)* a apăra; a ocroti, a feri (de...), a proteja, a adăposti; **die Natur** ~ a ocroti natura; **das Kind vor Gefahren** ~ a feri copilul de primejdii; **das Vaterland gegen Angreifer** ~ a apăra patria de agresori. **2.** a pune zăgaz, a opri; **das Wasser** ~ a stăvili apa. **3.** *(jur.)* a apăra; **das Gericht schützte die Klage** tribunalul a dat dreptate reclamantului; **eine Erfindung durch ein Patent** ~ a proteja o descoperire printr-un patent. **4.** *(inform.)* **ein Programm** ~ a proteja un program; **eine Datei** ~ a proteja un fișier. **5.** *(reg.)* a zălogi, a da ca gaj. **II.** *refl.* a se apăra, a se păzi, a se feri; **sich gegen Kälte** ~ a se apăra de frig.
Schützen|aufzug, *-(e)s, -züge, m. (hidr.)* dispozitiv de ridicare pentru stavilă plană.
Schützenbahn, *-en, f. (text.)* cursă a suveicii.
Schützenbataillon [-taljo:n], *-s, -e, n. (mil.)* batalion de vânători, de infanterie.
Schützenbruder, *-s, -brüder, m.* membru al unei asociații de tir, de arcași, de trăgători la țintă.
Schützendivision [-vi-], *-en, f. (mil.)* divizie de infanterie.
Schützenfest, *-(e)s, -e, n.* serbare populară cu ocazia concursului de tir.
Schützenfeuer, *-s, -, n.* foc de tiraliori.
Schützenfisch, *-(e)s, -e, m.* v. Schütze[1] **(6)**.
Schutz|engel, *-s, -, m. (rel.)* înger păzitor.
Schützengesellschaft, *-en,* **Schützengilde**, *-n, f.* v. Schützenverein.
Schützengraben, *-s, -gräben, m. (mil.)* tranșee.
Schützengraben|spiegel, *-s, -, m. (mil.)* periscop de tranșee.
Schützenhaus, *-es, -häuser, n.* poligon, stand de tir.
Schützenhilfe *f. sg. (fam.)* sprijin și protecție; **jm.** ~ **gewähren** a asigura cuiva sprijin și protecție.
Schützenkette, *-n, f.* v. Schützenlinie.
Schützenkönig, *-s, -e, m.* învingător la o întrecere de tir, cel mai bun țintaș.
Schützenlinie [-niə], *-n, f. (mil.)* lanț de trăgători.
Schützenloch, *-(e)s, -löcher, n. (mil.)* groapă individuală.
Schützenmeister, *-s, -, m.* v. Schützenkönig.
Schützenmulde, *-n, f. (mil.)* adâncitură, groapă din care se trage.
Schützenpanzer, *-s, -, m.* tanc care servește deplasării trăgătorilor.
Schützenplatz, *-es, -plätze, m.* poligon de trageri.
Schützenschnur, *-schnüre, f.* galon de trăgător (de elită).
Schützen|stand, *-(e)s, -stände, m. (mil.)* **1.** banchet(ă). **2.** poligon de tragere, de tir.
Schützen|steuerung, *-en, f. (electr.)* comanda unui aparat, unei instalații printr-un releu electromagnetic.
Schützenver|ein, *-(e)s, -e, m.* societate, asociație, corporație de tir.
Schützenwehr, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* baraj cu stavile.
Schützenzunft, *-zünfte, f. (elv.)* v. Schützenverein.
Schützer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** apărător(-oare), protector(-oare). **2.** *m. (tehn.)* instalație de protecție.
Schutzfarbe, *-n, f.* **1.** *(zool.)* culoare de protecție. **2.** vopsea de protecție. **3.** *(mil.)* camuflaj.
Schutzfärbung, *-en, f.* v. Schutzfarbe **(1, 3)**.
Schutzfilm, *-(e)s, -e, m.* strat subțire protector.
Schutzforst|zone, *-n, f. (forest.)* zonă de protecție a pădurii.
Schutzfrau, *-en, f. (bis.)* patroană, sfântă ocrotitoare.
Schutzfrist, *-en, f. (jur.)* perioadă de protecție (a drepturilor de autor).
Schutzgas, *-es, -e, n. (fiz.)* gaz inert, gaz de protecție.
Schutzgas(dichtbogen)schweißung, *-en, f. (metal.)* sudare electrică cu gaz de protecție.
Schutzgas|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor cu atmosferă controlată.
Schutzgatter, *-s, -, n. (tehn.)* barieră de apărare.
Schutzgebiet, *-(e)s, -e, n.* **1.** rezervație naturală. **2.** *(pol.)* **1.** protectorat, colonie (sub mandat).
Schutzgebühr, *-en, f.* **1.** *(ec.)* taxă de ocrotire. **2.** *(fig.)* taxă de protecție.
Schutzgeist, *-(e)s, -er, m. (poet.)* spirit protector; geniu tutelar.
Schutzgeld, *-(e)s, -er, n.* v. Schutzgebühr **(2)**.
Schutzgeld|erpressung, *-en, f.* percepere prin șantaj a unei taxe de protecție.
Schutzgeleit, *-(e)s, -e, n.* escortă.
Schutzgemeinschaft, *-en, f. (jur., ec.)* uniune realizată pentru apărarea intereselor posesorilor de hârtii de valoare nesigure.
Schutzgewahrsam, *-s, m. sg.* **1.** protecție. **2.** v. Schutzhaft.
Schutzgitter, *-s, -, n.* grilă de protecție.
Schutzglas, *-es, -gläser, n.* **1.** v. Schutzbrille. **2.** v. Schutzscheibe.
Schutzglocke, *-n, f.* capac de protecție, cupolă protectoare.
Schutzgott, *-(e)s, -götter, m.* zeu protector.
Schutzgott|heit, *-en, f.* zeitate protectoare.
Schutzgöttin, *-nen, f.* zeiță protectoare.
Schutzgraben, *-s, -gräben, m.* șanț de apărare.
Schutzhafen, *-s, -häfen, m. (mar.)* port de adăpost, de refugiu.
Schutzhaft *f. sg.* arest preventiv.
Schutzhaftlager, *-s, -, n.* lagăr de internare (preventivă).
Schutzhäftling, *-(e)s, -e, m.* deținut în arest preventiv.
Schutzhandschuh, *-(e)s, -e, m. (med., tehn.)* mănușă de protecție.
Schutzhaube, *-n, f.* cască de protecție.
Schutzhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** cabană, refugiu (alpin). **2.** azil.
Schutzheilige, *-n, -n (ein Schutzheiliger), m.* și *f. (bis.)* patron(-oană), sfânt(ă) protector(-oare).
Schutzhelm, *-(e)s, -e, m.* cască de protecție.
Schutzherr, *-n, -en, m.* protector.
schutzherrlich *adj.* de protector.
Schutzherrschaft *f. sg.* protectorat; protecție.
Schutzholz, *-(e)s, n. sg. (forest.)* perdea de protecție; fâșie plantată cu foioase pentru apărarea pădurilor de conifere de foc, furtună și ger.
Schutzhülle, *-n, f.* înveliș protector; ambalaj; husă.

Schutzhülse, *-n, f.* **1.** teacă, toc de protecție. **2.** apărător de creion.
Schutzhund, *-(e)s, -e, m.* câine de pază.
Schutzhütte, *-n, f.* v. Schutzhaus **(1).**
schutz|impfen, *schutzimpfte, schutzgeimpft, vb. (h) tr.* a vaccina preventiv.
Schutz|impfung, *-en, f. (med.)* vaccinare preventivă.
Schutz|insel, *-n, f.* refugiu (în mijlocul străzii).
Schutzkappe, *-n, f. (tehn.)* capac de protecție.
Schutzkarton, *-s, -s, m.* cutie de carton pentru protecția cărților.
Schutzkasten, *-s, - (și -kästen), m.* cutie de protecție.
Schutzklausel, *-n, f. (ec.)* clauză de supraveghere.
Schutzkleidung, *-en, f.* îmbrăcăminte de protecție.
Schutzkontakt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* contact (priză și ștecăr) șuco.
Schutzkontakt|steckdose, *-n, f. (electr.)* priză protejată, priză șuco.
Schutzkontakt|stecker, *-s, -, m. (electr.)* fișă de contact protejată, ștecher șuco.
Schutzkrieg, *-(e)s, -e, m.* război defensiv, de apărare.
Schutzleder, *-s, -, n. (sport)* apărătoare de piele.
Schutzleiste, *-n, f.* șipcă de protecție.
Schutzleute *pl.* de la Schutzmann.
Schützling, *-s, -e, m.* protejat.
schutzlos *adj.* fără apărare, lipsit de apărare, lipsit de sprijin; ~ **dem Unwetter preisgegeben sein** a fi fără adăpost, fără apărare în fața furtunii.
Schutzlosigkeit *f. sg.* lipsă de sprijin, lipsă de apărare, de protecție.
Schutzmacht, *-mächte, f.* putere protectoare, putere tutelară.
Schutzmann, *-(e)s, -männer (și Schutzleute), m.* sergent de stradă; polițist; milițian; gardian.
Schutzmannschaft, *-en, f.* **1.** jandarmerie. **2.** escortă.
Schutzmantel, *-s, -mäntel, m.* **1.** manta de protecție. **2.** *(forest.)* v. Schutzholz.
Schutzmantelbild, *-(e)s, -er, n.*, **Schutzmantelmadonna**, *-donnen*, **Schutzmantelmaria**, *-rien* [-ri:ən], *f. (bis.)* icoană a Maicii Domnului care cuprinde cu mantia pe toți credincioșii.
Schutzmarke, *-n, f. (ec.)* marcă de fabrică, marcă depusă.
Schutzmaske, *-n, f. (tehn.)* mască de protecție.
Schutzmaßnahme, *-n*, **Schutzmaßregel**, *-n, f.* măsură de protecție.
Schutzmauer, *-n, f.* zid de apărare; meterez.
Schutzmittel, *-s, -, n.* **1.** mijloc de apărare, de protecție; mijloc preventiv. **2.** *(zool., bot.)* mijloc de apărare, organ protector.
Schutznetz, *-es, -e, n.* **1.** plasă de protecție (la circ etc.). **2.** plasă contra țânțarilor.
Schutz|ort, *-(e)s, -e, m.* adăpost, azil.
Schutzpanzer, *-s, -, m.* cuirasă, blindaj, zale, carcasă de protecție.
Schutzpatron, *-s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Schutzheilige.
Schutzpfahl, *-(e)s, -pfähle, m. (tehn.)* pilot de protecție.
Schutzpflanzung, *-en, f. (forest., agr.)* **1.** plantare de plante, de perdele de protecție. **2.** plante, perdea de protecție.
Schutzplane, *-n, f.* foaie de cort, folie de protecție.
Schutzplatte, *-n, f.* placă de protecție.
Schutzpocken|impfung, *-en, f. (med.)* vaccinare (preventivă) împotriva variolei.
Schutzpolizei *f. sg.* jandarmerie; poliție.
Schutzpolizist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* jandarm; polițist(ă).
Schutzraum, *-(e)s, -räume, m.* adăpost antiaerian.
Schutzrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de protecție juridică asupra proprietății intelectuale.
Schutzrede, *-n, f.* discurs de apărare, apologie.
Schutzredner, *-s, -, m.* apărător, apologet.
Schutzring, *-(e)s, -e, m. (electr.)* inel de gardă.
Schutzrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* țeavă de protecție.
Schutzscheibe, *-n, f. (auto.)* parbriz.
Schutzscheide, *-n, f. (bot.)* endoderm.
Schutzschicht, *-en, f.* strat de protecție, strat protector.
Schutzschiene, *-n, f. (ferov.)* contrașină.
Schutzschild, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mil.)* scut, pavăză, placă de cuirasă blindată. **2.** *(tehn.)* apărător.
Schutzschleuse, *-n, f. (hidr.)* ecluză de gardă.
Schutzschirm, *-(e)s, -e, m.* protecție împotriva radiațiilor.
Schutzschrift, *-en, f.* scriere de apărare, apologie.
Schutz|stempel, *-s, -, m. (mine)* stâlp de siguranță.
Schütz|steuerung, *-en, f.* v. Schützensteuerung.
Schutz|stoff, *-(e)s, -e, m.* substanță care determină protecția biologică (anticorpi, vaccinuri).
Schutztruppen *pl. (mil., înv.)* trupe coloniale.
Schutztuch, *-(e)s, -tücher, n.* șervet de frizer.
Schutz|überzug, *-(e)s, -züge, m.* husă.
Schutz|umschlag, *-(e)s, -schläge, m. (tipogr.)* copertă de protecție (la cărți), supracopertă.
Schutzverband, *-(e)s, -bände, m.*, **Schutzver|ein**, *-(e)s, -e, m.* asociație defensivă.
Schutzvorkehrung, *-en, f.* v. Schutzmaßnahme.
Schutzvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de protecție.
Schutzwache, *-n, f. (mil.)* escortă.
Schutzwaffe, *-n, f.* **1.** *(mil.)* armă defensivă. **2.** *(fig.)* mijloc, armă de apărare.
Schutzwaldung, *-en, f.* pădure, perdea de protecție.
Schutzwall, *-(e)s, -wälle, m.* **1.** *(mil.)* val de apărare. **2.** dig de protecție.
Schutzwand, *-wände, f.* zid, perete de apărare (contra vântului etc.).
Schutzweg, *-(e)s, -e, m. (austr.)* trecere de pietoni.
Schutzwehr, *-en, f.* **1.** zid de apărare, întăritură, val (la fortărețe). **2.** *sg. (fig.)* apărare, sprijin, reazem.
Schutz|zeuge, *-n, -n, m. (jur.)* martor al apărării.
Schutz|zoll, *-(e)s, -zölle, m. (ec.)* taxă vamală de protecție, tarif vamal protecționist.
Schutz|zollpolitik, *-en, f. (ec.)* politică protecționistă, protecționism vamal.
Schutz|zollpolitiker, *-s, -, m. (ec.)* politician care susține sistemul vamal protecționist.
Schutz|zollsystem, *-s, -e, n.* sistem vamal protecționist, protecționism.
Schutz|zone, *-n, f. (forest.)* zonă de apărare.
Schw. *presc.* de la Schwester soră.
Schwa, *-s, -s, n. (fon.)* e [ə] neaccentuat.
Schwabacher *f. sg. (tipogr.)* tip de literă gotică.
Schwabbelei, *-en, f. (fam.)* **1.** revărsare a lichidelor datorită balansului vasului. **2.** tremurat, clătinat (al unei mase gelatinoase). **3.** sporovăială, flecăreală; taifas.
Schwabbelfritze, *-n, -n, m. (fam.)* flecar, palavragiu, gură-spartă.
schwabbelig *adj.* **1.** tremurător, clătinat. **2.** moale, ca piftia, gelatinos. **3.** flecar, palavragiu.
Schwabbel|liese, *-n, f. (fam.)* gaiță, moară-stricată.
Schwabbelmeier, *-s, -, m. (fam.)* v. Schwabbelfritze.
schwabbeln, *schwabbelte, geschwabbelt (ich schwabb(e)le)*, **schwabben**, *schwabbte, geschwabbt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(despre lichide)* a se revărsa datorită balansului vasului. **2.** *(fam.)* a tremura, a se mișca (ca piftia), a se clătina. **3.** *(fig.)* a trăncăni, a flecări, a pălăvrăgi. **II.** *tr. (metal.)* a lustrui cu discuri de pâslă.
Schwabber, *-s, -, m. (mar.)* mătură de curățat partea metalică a navei.
schwabbern, *schwabberte, geschwabbert, vb. (h)* **I.** *tr. (mar.)* a face curățenie (pe vas). **II.** *intr.* v. schwabbeln.
schwabblig *adj.* v. schwabbelig.
Schwabe[1], *-n, -n, m.* **1.** suab. **2.** șvab (din Banat).
Schwabe[2], *-n, -n, m.* **1.** *(entom.)* libarcă, gândac, șvab *(Blatta orientalis)*. **2.** *(bot., reg.)* banică, cărbuni *(Phyteuma)*.
schwäbeln, *schwäbelte, geschwäbelt (ich schwäb(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a vorbi în dialectul suab. **2.** a vorbi șvăbește.
Schwaben|alter, *-s, n. sg. (glumeț)* vârstă de 40 de ani, vârstă matură.
Schwabenkäfer, *-s, -, m.* v. Schwabe[2].
Schwabenland, *-(e)s, n. sg. (pop.)* țara șvabilor.
Schwaben|spiegel, *-s, m. sg. (ist., jur.)* cod suab.
Schwaben|streich, *- (e)s, -e, m.* șotie; gogomănie, prostie.
Schwäbin, *-nen, f.* **1.** suabă. **2.** șvăboaică (din Banat).
schwäbisch **I.** *adj.* **1.** suab, din Suabia. **2.** șvab, șvăbesc (din Banat). **II.** *adv.* **1.** în dialect suab. **2.** în felul suabilor, după obiceiul suabilor. **3.** șvăbește.
schwach *(schwächer, der, die, das schwächste) adj.* **1.** slab, șubred; debil, fără putere, fără rezistență; **er ist noch ganz** ~ e încă foarte slab, foarte slăbit; **eine ~e Gesundheit** o sănătate șubredă; **ein ~es Gedächtnis** o memorie slabă, proastă; **~e Augen** ochi slabi; **das steht auf ~en Füßen** lucrul acesta n-are o bază solidă; **das ~e Geschlecht** sexul slab; **eine ~e Stunde** un moment de slăbiciune; **die ~e Seite** punctul slab; **ein ~er Vater** un tată slab, prea îngăduitor. **2.** slab, lipsit de intensitate; **~es Licht** lumină slabă; *(adverbial)* **die Stimme klingt** ~ vocea sună slab. **3.** slab, subțire, diluat, apătos; **~e Milch** lapte subțire; **~er Wein** vin slab. **4.** slab, prost, de proastă calitate; **ein ~es Buch** o carte slabă. **5.** slab, puțin numeros; **~e Truppen** trupe puține, slabe; *(adverbial)* **das Kino ist ~ besucht** cinematograful e slab frecventat. **6.** *(gram.)* slab; **die ~e Deklination** declinarea slabă.
schwach|atmig *adj.* (și *fig.*) cu respirația scurtă.
schwach begabt *adj.* slab dotat, puțin înzestrat; **ein ~er Schüler** un elev slab dotat.
schwach betont *adj.* puțin, slab accentuat; **eine ~e Silbe** o silabă slab accentuată.
schwach bevölkert *adj.* puțin populat; cu populația puțin numeroasă; **ein ~es Gebiet** un ținut slab populat.
schwach bewegt *adj.* puțin mișcat, puțin agitat.
schwachblau *adj.* albastru deschis, spălăcit.
Schwäche, *-n, f.* **1.** (și *med.*) slăbiciune, debilitate; astenie, adinamism; **er ist vor ~ umgefallen** a leșinat de slăbiciune. **2.** parte slabă, punct slab; scădere; **jeder Mensch hat seine ~n** fiecare om are părțile sale slabe. **3.** predilecție, slăbiciune; **ich habe eine ~ für sie** am o slăbiciune pentru ea. **4.** *(ec.)* scădere; ~ **der Binnennachfrage** scădere a cererii interne.
Schwäche|anfall, *-(e)s, -fälle, m.* atac, criză de slăbiciune.
Schwächegefühl, *-(e)s, -e, n.* senzație de slăbiciune.
schwächeln, *schwächelte, geschwächelt (ich schwäch(e)le), vb. (h) intr.* a ceda, a slăbi, a nu mai da randament; **der Euro schwächelt** moneda euro e în scădere.
schwächen, *schwächte, geschwächt, vb. (h) tr.* **1.** a slăbi, a istovi, a extenua. **2.** a micșora; a împuțina; **js. Ansehen** ~ a discredita pe cineva. **3.** a atenua. **4.** *(jur.)* a contesta, a declara nul. **5.** *(înv.)* a deflora, a viola.
schwach entwickelt *adj.* slab dezvoltat.
Schwächepunkt, *-(e)s, -e, m.* punct slab.
schwächer *adj. (comp.* de la schwach) mai slab.
Schwächezu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare de slăbiciune.
Schwachgas, *-es, -e, n. (chim.)* gaz sărac.
schwachgläubig *adj.* slab în credință.
Schwach|heit, *-en, f.* slăbiciune; *(fam.)* **bilde dir keine ~en ein!** nu te aștepta ca dorința să-ți fie îndeplinită.
schwach|herzig *adj.* slab de caracter; slab de înger.
Schwach|herzigkeit *f. sg.* slăbiciune de caracter.
Schwachkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* prost, imbecil.
schwachköpfig *adj.* prost, imbecil.
Schwachköpfigkeit *f. sg.* prostie, imbecilitate.
schwächlich *adj.* slăbuț, firav; debil, bolnăvicios; șubred.
Schwächlichkeit *f. sg.* slăbiciune, debilitate.
Schwächling, *-s, -e, m.* **1.** slăbănog, debil. **2.** persoană slabă, lipsită de energie, molâu.
Schwachmatikus, *-, -se (și -ker), m. (fam., glumeț)* om de nimic, molâu.
schwachmütig *adj.* lipsit de curaj, laș.
schwachnervig [-fIç și -vIç] *adj.* neurastenic, cu nervii slabi.
Schwachpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct slab.
schwachsichtig *adj.* cu vedere slabă; ambliop.
Schwachsichtigkeit *f. sg.* vedere slabă; ambliopie.
Schwachsinn, *-(e)s, m. sg.* prostie, idioție, imbecilitate; debilitate mintală.
schwachsinnig *adj.* idiot, imbecil, debil mintal, cretin.
schwächste *adj. (sup.* de la schwach) cel mai slab.
Schwach|stelle, *-n, f.* loc, aspect predispus la deranjamente.
Schwach|strom, *-(e)s, m. sg. (electr.)* curent slab.
Schwach|stromkabel, *-s, -, n. (electr.)* cablu de curent slab.
Schwach|stromleitung, *-en, f. (electr.)* conductă de curent slab.

Schwächung, *-en, f.* **1.** slăbire; istovire, extenuare. **2.** micşorare; împuţinare. **3.** atenuare. **4.** *(înv.)* deflorare, violare; **die ~ eines Mädchens** deflorarea unei fete.
Schwad, *-en, -en, m.* v. Schwaden.
schwaddern, *schwadderte, geschwaddert, vb. (h) (fam.)* **I.** *tr.* **1.** a vărsa, a goli. **2.** a limpezi (rufe). **II.** *intr. (impers.)* a ploua cu găleata, a turna.
Schwade, *-n, f.* v. Schwaden **(3, 4).**
Schwadem, *-s, -, m.* v. Schwaden **(1, 2).**
Schwaden, *-s, -, m.* **1.** aburi groşi, negură. **2.** *(mine)* gaze explozibile, grizu. **3.** brazdă de iarbă cosită, polog; **das Getreide liegt in ~** cerealele sunt cosite în brazde. **4.** *(bot.)* nume al mai multor graminee *(Panicum sanguinale).*
Schwadenrechen, *-s, -, m.* greblă mecanică pentru fân.
schwadenweise *adv.* **1.** brazdă cu brazdă, în brazde, polog cu polog. **2.** în aburi groşi; **der Nebel zog ~ durch das Tal** negura a acoperit în aburi groşi valea.
schwadern, *schwaderte, geschwadert, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a gâgâi. **2.** a clipoci. **3.** a trăncăni, a flecări, a pălăvrăgi.
Schwadron, *-en, f. (mil.)* escadron.
Schwadroneur [-'nø:ɐ], *-s, -e, m.* lăudăros, fanfaron, palavragiu.
schwadronieren, *schwadronierte, schwadroniert, vb. (h) intr.* a se lăuda, a spune palavre, a se grozăvi, a se făli.
Schwafelei, *-en, f. (fam.)* trăncăneală, pălăvrăgeală.
schwafeln, *schwafelte, geschwafelt (ich schwaf(e)le), vb. (h) tr.* şi *intr. (reg., fam.)* a vorbi, a spune bazaconii, prostii; a trăncăni, a pălăvrăgi.
Schwager, *-s, Schwäger, m.* **1.** cumnat; rudă prin alianţă; **wir sind Schwäger** suntem rude prin alianţă. **2.** *(fam.)* cumătru. **3.** *(iron.)* prieten, amic al casei. **4.** *(înv., ca formă de adresare pentru)* poştalion, surugiu.
Schwägerin, *-nen, f.* **1.** cumnată. **2.** *(pop.)* băciţă.
schwägerlich *adj.* ca de cumnat.
Schwägerschaft, *-en, f.* **1.** rudenie prin alianţă. **2.** *(reg.)* cumetrie; cuscrie. **3.** *sg. (fam.)* cumnăţime, cumnaţi.
Schwäher, *-s, -, m. (înv.)* **1.** socru. **2.** cumnat.
Schwäherschaft *f. sg.* v. Schwägerschaft **(3).**
Schwaich, *-en, f. (reg.)* v. Schwaige.
schwaien, *schwaite, geschwait, vb. (h) intr.* v. schwoien.
Schwaige, *-n, f. (reg.)* **1.** fermă de vite. **2.** păşune alpină (pentru vaci); suhat.
schwaigen, *schwaigte, geschwaigt, vb. (h) intr. (reg.)* a prepara caş, brânză.
Schwaiger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* văcar, văcăriţă.
Schwaighof, *-(e)s, -höfe, m. (reg.)* fermă de vite (în Alpi).
Schwälbchen, *-s, -, n. (dim* de la Schwalbe) rândunică mică.
Schwalbe,*-n, f.* **1.** *(ornit.)* rândunică *(Hirundo rustica);* **eine ~ macht noch keinen Sommer** cu o floare nu se face primăvară. **2.** *(fam.)* palmă, scatoalcă. **3.** *(sport)* (săritură) rândunică.
schwalben|artig *adj.* ca o rândunică.
Schwalbenfalk, *-en, -en, m. (ornit.)* şoim american *(Cerchneis sparveria).*
Schwalben|nest, *-(e)s, -er, n.* **1.** cuib de rândunele. **2.** *(mil.)* epolet (de paradă) la muzicanţi. **3.** *(cul.)* cuib de rândunică.
Schwalbenschwanz, *-es, -schwänze, m.* **1.** coadă de rândunică. **2.** *(ornit.)* gaie roşie *(Milvus milvus).* **3.** *(entom.)* coada-rândunicii *(Papilio machaon).* **4.** *(glumeţ)* frac.
Schwalbenschwanzkristall, *-s, -e, m. (mineral.)* cristal dublu de ghips, cristal în fier de lance.
Schwalbenschwanzverbindung, Schwalbenschwanz|zinkung, *-en, f. (tehn.)* îmbinare în coadă de rândunică.
Schwalbenschwanz|zwillinge *pl.* v. Schwalbenschwanzkristall.
Schwalben|stelze, *-n, f. (ornit.)* codobatură exotică cu coada bifurcată *(Enicurus Ceschenaulti).*
Schwalbenweihe, *-n, f. (ornit.)* **1.** gaie *(Milvus regalis).* **2.** milan cu coadă de rândunică *(Elanoides forficatus).*
Schwalbenwürger, *-s, -, m. (ornit.)* uliu păsărar *(Accipiter nisus).*
Schwalbenwurz *f. sg. (bot.)* **1.** iarba-fiarelor, rândunită *(Cynanchum vincetoxicum).* **2.** iarba-ciutei, urechelniţă *(Sempervivum tectorum* L.).
Schwalbenwurzgewächse *pl. (bot.)* plante asclepiadacee *(Asclepiadaceae).*
Schwalch,*-(e)s, -e, m.* **1.** *(metal., înv.)* gură de cuptor. **2.** *(reg.)* chef, risipă. **3.** *(reg.)* abur; fum gros. **4.** unduire, tălăzuire; revărsare.
schwalchen, *schwalchte, geschwalcht, vb. (h) intr.* a fumega, a fila.
Schwalg, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Schwalch **(3).**
schwalgen, *schwalgte, geschwalgt, vb. (h) intr. (reg.)* v. schwalchen.
Schwalk, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** abur; fum gros. **2.** rafală de vânt.
schwalken, *schwalkte, geschwalkt, vb. (s) intr. (reg.)* a hoinări, a umbla haimana.
Schwall, *-(e)s, -e, m.* **1.** şuvoi, torent, puhoi; *(fig.)* **ein ~ von Worten** un potop de cuvinte; **ein ~ von Flammen** un torent de flăcări. **2.** burlan lateral. **3.** *(metal.)* scorie de fier. **4.** *(mar.)* creştere a apelor în valuri înalte, piezişe şi frecvente.
schwallen, *schwallte, geschwallt, vb. (h) intr. (limbaj juvenil)* a vorbi repede şi interminabil numai prostii.
Schwalm, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ornit.)* specie de rândunică din Australia şi Asia de sud *(Podargidae).* **2.** *(reg.)* v. Schwalbe **(1).** **3.** *(reg.)* v. Schwall **(1).**
schwamm *ind. imperf. pers.* l şi a 3-a *sg.* de la schwimmen.
Schwamm, *-(e)s, Schwämme, m.* **1.** burete (de spălat, de şters etc.); **~ drüber!** să nu mai vorbim de aceasta, să ştergem cu buretele; *(glumeţ)* **er kann sich mit dem ~ frisieren** e chel; *(fam.)* **der ganze ~** toată afacerea. **2.** *(zool.)* burete *(Spongiae poriferae).* **3.** *(bot.)* burete, ciupercă; burete parazit care creşte pe copaci; iască *(Polyporus);* ciupercă de pivniţă, burete de casă *(Menulius lacrymans).* **4.** *(med.)* v. Schwämmchen **(2).**
schwamm|artig *adj.* **1.** ca un burete, ca o ciupercă. **2.** spongios, buretos. **3.** *(med.)* funguos.
Schwämmchen, *-s, -, n.* **1.** *dim.* de la Schwamm **(1, 2, 3).** **2.**(*med.)* mărgăritărel, mughet, momiliază; *(fam.)* **da kann man die ~ kriegen** îţi vine să turbezi, să sari pe pereţi (de nerăbdare).
Schwammerl, *-s, -, n.,* **Schwammerling**, *-s, -e, m. (bot., reg.)* burete, ciupercă (comestibilă).
Schwammgewächs, *-es, -e, n.* v. Schwamm **(3).**
Schwammgummi, *-s, n. sg.* cauciuc moale, poros, cu capacitate mare de absorbţie.
Schwammhalter, *-s, -hälter, m.* buretieră.
schwammicht, schwammig *adj.* **1.** spongios, ca buretele. **2.** *(med.)* funguos.
Schwammigkeit *f. sg.* **1.** spongiozitate; porozitate. **2.** *(med.)* funguozitate.
Schwammkürbis, *-ses, -se, m. (bot.)* dovleac spongios, lufă *(Luffa cylindrica).*
Schwammnäpfchen, *-s, -, n.* v. Schwammhalter.
Schwammparenchym, *-s, -e, n. (bot.)* parenchim spongios.
Schwamm|spinner, *-s, -, m. (entom.)* specie de mironosiţă *(Lymantria dispar).*
Schwamm|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* spongită, piatră ponce.
Schwammtuch, *-(e)s, -tücher, n.* (spălător din) material spongios.
Schwan, *-(e)s, Schwäne, m. (ornit.)* lebădă *(Cygnus).*
Schwänchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Schwan) lebădă mică. **2.** *(reg.)* cadou mic, atenţie.
schwand *ind. imperf. pers.* l şi a 3-a *sg.* de la schwinden.
Schwand, *-(e)s, m. sg. (reg.)* **1.** coastă, clină. **2.** scădere, micşorare.
schwanen, *schwante, geschwant, vb. (h) intr. (impers.,* cu *dat.)* a avea presimţiri; **mir schwant nichts Gutes** nu-mi miroase a bine.
Schwanen|arm, *-(e)s, -e, m. (poet.)* braţ de albeaţa lebedei.
Schwanenblume, *-n, f. (bot.)* roşăţea *(Butomus umbellatus).*
Schwanenblumengewächse *pl. (bot.)* butomacee *(Butomaceae).*
Schwanenbrust, *-brüste, f.,* **Schwanenbusen**, *-s, -, m. (poet.)* sân de albeaţa lebedei.
Schwanenfeder, *-n, f.* pană de lebădă.
Schwanengesang, *-(e)s, -sänge, m.* (şi *fig.)* cântec de lebădă.
Schwanenhals, *-es, -hälse, m.* **1.** gât de lebădă. **2.** *(poet.)* gât zvelt, alb. **3.** *(tehn.)* gât-de-lebădă (ţeavă curbată). **4.** *(mar.)* gât-de-lebădă (răsuflătoare). **5.** *(tel.)* suport de microfon în formă de S. **6.** *(vân.)* capcană gât-de-lebădă. **7.** *(fig.)* barometru cu apă. **8.** *(agr.)* prăşitoare.
Schwanenhalsbogen, *-s, -* (şi *-bögen), m. (constr.)* arc în formă de S.
Schwanenhalsbohrmaschine, *-n, f. (maş.)* maşină de găurit cu coloană.
Schwanenhalshacke, *-n, f. (agr.)* sapă cu teacă curbată (de umplut brazdele).
Schwanenhals|presse, *-n, f. (metal.)* presă cu o singură coloană.
Schwanenhalsziehklinge, *-n, f. (tehn.)* cuţitoaie cu contur scobit (gât-de-lebădă).
Schwanenjungfrau, *-en, f. (mit.)* valchirie care se putea transforma în lebădă.
Schwanenlied, *-(e)s, -er, n.* v. Schwanengesang.
Schwanenritter, *-s, -, m. (lit.)* cavalerul lebedei, Lohengrin.
Schwanenteich, *-(e)s, -e, m.* eleşteu cu lebede.
schwanenweiß *adj. (poet.)* alb ca lebăda.
schwang *ind. imperf. pers.* l şi a 3-a *sg.* de la schwingen.
Schwang, *-(e)s, m. sg. (înv.)* obicei, cutumă; *(în expr.)* **im ~e sein** a fi obişnuit, uzual; **in ~ kommen** a deveni obişnuit, uzual, a ajunge la modă.
schwanger *adj.* **1.** însărcinată, gravidă; **~ werden** a rămâne însărcinată; **sie geht ~** este însărcinată. **2.** *(fig.)* încărcat, plin; **mit großen Plänen ~ gehen** a făuri planuri măreţe.
Schwangere, *-n, f.* gravidă, femeie însărcinată.
Schwangerenberatung, *-en, f.* consultaţii pentru femei gravide.
Schwangerenfürsorge *f. sg.* asistenţă socială acordată de stat gravidelor.
Schwangerengelüst, *-(e)s, -e, n.* poftă de femeie gravidă.
Schwangerengymnastik, *-en, f.* gimnastică specială pentru gravide pentru uşurarea naşterii.
Schwangerenkonfliktberatung, *-en, f.* consiliere în cazul unei sarcini nedorite.
Schwangerenvorsorge, *-n, f.* prevenire a complicaţiilor în timpul sarcinii şi la naştere.
Schwängerer, *-s, -, m.* tată al copilului nenăscut.
schwängern, *schwängerte, geschwängert, vb. (h) tr.* **1.** a lăsa gravidă. **2.** *(fig.)* a satura; a impregna, a îmbiba; **die Luft mit Wohlgerüchen ~** a îmbiba aerul cu miresme.
Schwangerschaft, *-en, f.* sarcină, graviditate.
Schwangerschafts|ab|bruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* întrerupere de sarcină.
Schwangerschaftsberatung, *-en, f.* v. Schwangerenberatung.
Schwangerschaftsbeschwerden *pl.* greutăţi, neplăceri de sarcină.
Schwangerschafts|erbrechen, *-s, n. sg.* stare de rău, caracterizată prin greaţă şi vărsături în primele trei luni de sarcină.
Schwangerschaftsgymnastik, *-en, f.* v. Schwangerengymnastik.
Schwangerschaftskonflikt, *-(e)s, -e, m.* stare conflictuală în legătură cu o sarcină nedorită.
Schwangerschaftskonfliktberatung, *-en, f.* v. Schwangerenkonfliktberatung.
Schwangerschaftsnarben *pl.,* **Schwangerschafts|streifen** *pl. (med.)* vergeturi.
Schwangerschafts|test, *-(e)s, -s* (şi *-e), m.* test de sarcină.
Schwangerschafts|unterbrechung, *-en, f. (med.)* v. Schwangerschaftsabbruch.
Schwangerschafts|urlaub, *-(e)s, -e, m.* concediu de maternitate.
Schwangerschaftsver|hütung, *-en, f.* v. Empfängnisverhütung.
Schwangerschaftsver|hütungsmittel, *-s, -, n.* mijloc anticoncepţional.
Schwangerschaftszeichen, *-s, -, n.* simptom de graviditate.
Schwängerung, *-en, f.* **1.** faptul de a lăsa gravidă. **2.** *(fig.)* saturare; impregnare, îmbibare.
Schwängerungsklage, *-n, f. (jur.)* acţiune pentru paternitate.
schwanig *adj.* v. schwanenweiß.
Schwanjungfrau, *-en, f.* v. Schwanenjungfrau.
schwank *adj.* **1.** flexibil, mlădios, elastic, subţire. **2.** *(fig.)* nesigur, nestabil, care se clatină; *(fig.)* **er ist wie ein ~es Rohr im Winde** e ca o trestie în bătaia vântului; e nehotărât, nestatornic. **3.** destins, nestrâns; **ein ~es Seil** o frânghie destinsă.
Schwank, *-(e)s, Schwänke, m.* **1.** glumă, festă. **2.** *(teatru)* farsă. **3.** *(lit.)* snoavă, anecdotă hazlie.
schwanken, *schwankte, geschwankt, vb. (h) intr.* **1.** a se clătina, a se mişca, a se balansa, a oscila. **2.** a varia, a oscila, a fluctua. **3.** *(fig.)* a ezita, a şovăi.
Schwanken, *-s, n. sg.* **1.** clătinare, clătinat; oscilaţie, balans. **2.** fluctuaţie, variaţie, oscilare; **ins ~ geraten** a oscila, a fi în fluctuaţie. **3.** *(fig.)* şovăire, ezitare.
schwankend **I.** *part. prez.* de la schwanken. **II.** *adj.* **1.** legănat, clătinat; **ein ~er Gang** un mers legănat. **2.** oscilant, variant, fluctuant. **3.** *(fig.)* nehotărât, şovăielnic; nesigur, nestatornic.
Schwankung, *-en, f.* **1.** clătinare, mişcare, balansare. **2.** variabilitate, oscilare, fluctuaţie; *(ec.)* **saisonbedingte ~** fluctuaţie sezonieră. **3.** ezitare, şovăială, nehotărâre; nesiguranţă, nestatornicie.

Schwankungsbereich, *-(e)s, -e, m.* domeniu, sector de fluctuație.
Schwankungsbreite, *-n, f.* marjă de fluctuație.
Schwankungsgrenze, *-n, f. (ec.)* limită, prag de fluctuație.
Schwanz, *-es, Schwänze, m.* **1.** coadă; **den ~ einziehen** a pleca cu coada între picioare; *(fig.)* **das Pferd beim ~ aufzäumen** a face un lucru pe dos; a începe un lucru de la coadă; *(fig.)* **jm. auf den ~ treten** a călca pe cineva pe coadă, pe bătătură; **das trägt die Maus auf dem ~e fort** asta e foarte puțin, nimica toată; *(fam.)* **das glaubt kein ~** asta n-o crede nimeni. **2.** capăt, coadă; *(fig.)* **wir bildeten den ~ in der Reihe der Wartenden** noi eram la urma cozii celor care așteptau. **3.** *(av.)* coadă a avionului. **4.** codiță (la iscălitură). **5.** trenă a rochiei. **6.** *(muz.)* croșă a unei note. **7.** *(glumeț)* coadă, cosiță (împletită). **8.** *(mine)* aripă conducătoare. **9.** codârlă, șireglă. **10.** *(vulg.)* penis. **11.** *(iron.)* șontorog; **alter ~** șontorog bătrân. **12.** *(argou studențesc)* absență nemotivată, chiul. **13.** *(argou studențesc)* examen de corigență.
Schwanzbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os coccigian, coccis.
Schwänzchen, *-s, -, n. (dim.* de la Schwanz) codiță.
Schwänze *f. sg. (com.)* stocare, acaparare de mărfuri pentru a exclude concurența.
Schwänzelei, *-en, f.* **1.** dat din coadă. **2.** lingușire. **3.** fâțâială, fandoseală.
schwänzeln, *schwänzelte, geschwänzelz (ich schwänz(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(despre câini)* a da din coadă. **2.** (și *fig.)* a se gudura, a se linguși; **er schwänzelt um ihn** îl lingușește, se gudură pe lângă el. **3.** a se fâțâi; a se fandosi.
Schwänzelpfennig, *-s, -e, m. (fam.)* mic câștig necinstit.
schwänzen, *schwänzt, geschwänzt (du, er schwänzt) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(fam.)* a se eschiva (de la lucru), a chiuli, a trage chiulul; **die Schule ~** a trage la fit, a chiuli de la școală. **2.** a pune coadă. **3.** *(muz.)* a pune croșa unei note. **4.** *(muz.)* a sări note. **5.** a tunde coada calului. **6.** a face (banii) fișic. **II.** *intr.* **1.** a se fandosi; a se fâțâi. **2.** a chiuli, a trage chiulul.
Schwanz|ende, *-s, -n, n.* extremitate, vârf a(l) cozii.
Schwänzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* chiulangiu, chiulangioaică.
Schwänzerei, *-en, f. (fam.)* chiul, chiulangeală.
Schwanzfäule *f. sg. (agr.)* bacterioză, gumoză, boală a morcovilor.
Schwanzfeder, *-n, f.* pană de la coadă.
Schwanzflosse, *-n, f.* aripioară de la coada peștelui.
Schwanzhaar, *-(e)s, -e, n.* păr de la coadă.
Schwanzhammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan cu coadă.
Schwanzknochen, *-s, -, m.* v. Schwanzbein.
Schwanzkufe, *-n, f. (av.)* patină de coadă.
Schwanzlandung, *-en, f. (av.)* aterizaj pe coadă.
schwanzlastig *adj. (av.; despre avion)* îngreuiat, încărcat la coadă.
Schwanzleitwerk, *-(e)s, -e, n. (av.)* ampenaj.
schwanzlos *adj.* fără coadă, berc.
Schwanzlurch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* batracian cu coadă *(Caudata, Urodela).*
Schwanzmeise, *-n, f. (ornit.)* țiglean *(Acredula).*
Schwanzmeister, *-s, -, m. (av.)* maestru-pilot.
Schwanzpolitik *f. sg. (pol.)* codism.
Schwanzquaste, *-n, f.* moț de la vârful cozii.
Schwanzriemen, *-s, -, m.* pofil.
Schwanzrübe, *-n, f.* rădăcina cozii calului.
Schwanzschraube, *-n, f.* chiulasă.
schwanzschwer *adj. (av.)* v. schwanzlastig.
Schwanzschwimmer, *-s, -, m. (av.)* flotor de coadă (la hidroavioane).
Schwanz|spitze, *-n, f.* vârf al cozii.
Schwanz|sporn, *-(e)s, -sporen, m. (av.)* bechie.
Schwanz|stachel, *-s, -n, m. (zool.)* ac de la coadă.
Schwanz|stern, *- (e)s, -e, m. (inv.)* cometă.
Schwanz|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(cul.)* coadă, carne de la coadă. **2.** *(mil.)* fălcea de afet.
Schwanzträger, *-s, -, m. (av.)* suport de ampenaj.
schwanzwedelnd *adj.* și *adv.* dând din coadă, gudurându-se.
Schwanzwelle, *-n. f. (mar.)* arbore al elicei.
Schwanzwirbel, *-s, -, m. (anat.)* vertebră caudală.
Schwanzwurzel, *-n, f. (anat.)* rădăcină a cozii.
schwapp! *interj.* plici! pleosc!
Schwapp, *-(e)s, -e, m. (fam.)* **1.** plescăială, plescăit; bălăceală. **2.** udătură cu apă aruncată.
schwappelig *adj.* v. schwabbelig.
schwappeln, *schwappelte, geschwappelt (ich schwapp(e)le), vb.* **I.** *intr.* **1.** *(h* și *s) (despre lichide)* a se clătina în vas dând pe dinafară. **2.** *(h) (fig.)* a flecări, a sta la taifas. **II.** *(h) tr.* a vărsa (un lichid).
schwappen, *schwappte, geschwappt, vb. (h* și *s) intr.* și *tr.* v. schwappeln.
schwappend I. *part. prez.* de la schwappen. **II.** *adj. (despre lichide)* care se clatină, se mișcă, care plescăie.
schwäppern, *schwäpperte, geschwäppert, vb. (h) intr.* și *tr.* v. schwappeln.
schwapplig *adj.* v. schwabbelig.
schwaps! *interj.* v. schwapp.
Schwaps, *-es, -e, m.* v. Schwapp.
schwapsen, *schwapste, geschwapst (du, er schwapst), vb. (h* și *s) intr.* v. schwappeln.
Schwär, *-(e)s, -e, m.* v. Schwäre.
schwarben, *schwarbte, geschwarbt, vb. (h) tr.* a cosi în pale.
Schwäre, *-n, f.*, **Schwären**, *s, -, m. (med.)* **1.** abces. **2.** ulcer. **3.** furuncul; buboi.
schwären, *schwärte, geschwärt, vb. (h) intr. (med.)* a coace, a face puroi, a supura.
schwärig *adj.* cu puroi, copt, abcedat.
Schwarm, *-(e)s, Schwärme, m.* **1.** *(apic.)* roi. **2.** cârd, stol. **3.** mulțime, ceată, gloată, hoardă. **4.** *(mil.)* v. Schwarmlinie. **5.** *(fam.)* pasiune, slăbiciune; simpatie. **6.** *(fiz.)* grup, cuib, roi, nor. **7.** *(reg.)* chef, orgie. **8.** *(reg.)* orbire, prostie; **er hat einen ~ im Kopf** aiurează, și-a ieșit din minți.
Schwarm bildend *adj.* care formează roiuri, stoluri, cete.
schwärmen, *schwärmte, geschwärmt, vb. (h) intr.* **1.** *(apic.)* a roi. **2.** a zbura (în stoluri), a fâlfâi (din loc în loc). **3.** a mișuna; **es schwärmt von Menschen auf der Straße** strada e un furnicar de oameni, mișună de oameni. **4.** *(mil.)* a se desfășura în trăgători. **5.** *(vân.; despre câini)* a căuta cu nesiguranță. **6.** a visa, a fi cu capul în nori; **er schwärmt wieder** iar visează, este iar cu capul în nori. **7.** *(für)* a fi încântat (de cineva), a adora, a simpatiza (pe cineva); **er schwärmt für seine Braut** își adoră logodnica; **sie ~ für alte Baukunst** ei se pasionează pentru arhitectură veche. **8.** a duce o viață de petreceri; **die ganze Nacht ~** a chefui, a petrece toată noaptea.
Schwärmer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **I.** *m.* și *f.* **1.** visător(-oare). **2.** entuziast(ă), fanatic(ă). **II.** *m.* **1.** artificiu; pocnitoare; rachetă. **2.** *(entom.)* sfinx, specie de fluture *(Sphingidae).* **3.** *(mil.)* trăgător (în linie de atac). **4.** *(vân.)* câine care urmărește cu nesiguranță. **5.** *(bot.)* v. Schwarmspore. **6.** *(maș.)* mandrină cu strângere prin rotire.
Schwärmerei, *-en, f.* **1.** înclinație spre visare, spre reverie. **2.** entuziasm, exaltare, fanatism; **in ~ geraten** a se exalta. **3.** simpatie, adorație.
Schwärmergeist, *-(e)s, -er, m.* v. Schwärmer **(I, 2).**
schwärmerisch I. *adj.* **1.** visător. **2.** entuziasmat; exaltat; fanatic. **II.** *adv.* **1.** cu entuziasm. **2.** în mod exaltat, fanatic, cu exaltare, cu fanatism.
Schwarmgeist, *-(e)s, -er, m.* fanatic religios.
Schwarmlinie [-niə], *-n, f. (mil.)* linie de trăgători (în atac).
Schwarmnetz, *-es, -e, n. (apic.)* plasă cu care se prinde roiul de albine.
Schwarm|spore, *-n, f. (bot.)* spor roinic, mobil, vibrator.
schwarmweise *adv.* **1.** în roiuri; în cete, în cârduri. **2.** *(mil.)* desfășurați în trăgători.
Schwarmzeit, Schwärmzeit, *-en, f. (apic.)* vreme a roitului, perioadă de roire.
Schwarte, *-n, f.* **1.** șorici. **2.** *(blănărie)* blană de vară. **3.** blană de bursuc, de mistreț. **4.** *(glumeț)* piele; **jm. auf die ~n klopfen** a bate, a buși pe cineva; **er arbeitet, dass ihm die ~ kracht** lucrează pe brânci. **5.** bătătură. **6.** carte veche, terfelog, hârțoagă. **7.** *(depreciativ)* tablou. **8.** scândură netivită, lătunoi. **9.** *(metal.)* crustă de minereu (în cuptor). **10.** *(argou studențesc)* fițuică. **11.** *(reg.)* potop de cuvinte, puhoi de vorbe.
schwarten, *schwartete, geschwartet (du schwartest, er schwartet), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(fam.)* a fi cufundat în lectură. **2.** a citi o carte proastă. **II.** *tr.* **1.** a jupui, a coji. **2.** *(fam.)* a buși, a bate.
Schwartenbrett, *-(e)s, -er, n.* v. Schwarte **(8).**
Schwartengatter, *-s, -, n. (ind. lemnului)* gater de degroșat.
Schwartenhals, *-es, -hälse, m. (fam.)* golan, coate-goale.
Schwartenmagen, *-s, -, m.*, **Schwartenwurst**, *-würste, f. (cul.)* tobă (de porc).
schwartig *adj.* **1.** cu pielea groasă. **2.** cu șoric.
Schwartling, *-(e)s, -e, m. (mine)* bandaj.
schwarz *(schwärzer, der, die, das schwärzeste) adj.* **1.** negru; **~e Erde** pământ negru, cernoziom; **~e Katze** pisică neagră; **~ auf weiß** negru pe alb; **das Schwarze Brett** avizierul; *(fig.)* **der Schwarze Tod** ciuma. **2.** murdar; **sich ~ machen** a se murdări. **3.** negru, foarte bronzat. **4.** negru, sumbru; posomorât; trist, lugubru; **ein ~er Tag** o zi neagră, de doliu; *(rel.)* **die ~e Woche** Săptămâna Patimilor; *(adverbial)* **alles ~ sehen** a vedea totul în negru, a fi pesimist; *(glumeț)* **sich ~ ärgern** a muri de necaz. **5.** negru; total ascuns; interzis, oprit; neoficial; clandestin; **die Schwarze Kunst** magia neagră; vrăjitoria; **der ~e Markt** bursa neagră; **ein ~er Plan** un plan mârșav; *(adverbial)* **er arbeitet ~** lucrează la negru, pe ascuns, neoficial, clandestin; **jn. ~ anschreiben** a ponegri pe cineva la cineva. **6.** *(în expr.; la jocuri de cărți)* **jn. ~ machen** a face marț pe cineva; **~ sein** a fi marț. **7.** *(pol.)* creștin-democrat, conservator; **im ~en Bayern** în Bavaria creștin-democrată; **~ wählen** a vota cu creștin-democrații.
Schwarz, *-(e)s, n. sg.* **1.** negru, culoare neagră; **eine Frau in ~** o femeie în negru, în doliu; *(fig.)* **aus ~ Weiß machen** a înfrumuseța lucrurile. **3.** *(la jocuri de cărți)* culoare neagră, negru, pică.
Schwarz|amsel, *-n, f. (ornit.)* mierlă neagră *(Merula vulgaris, Turdus merula).*
Schwarz|apparat, *-(e)s, -e, m. (fam.)* aparat de radio sau televizor nedeclarat.
Schwarz|arbeit, *-en, f.* muncă neoficială, muncă pe sub mână, clandestină, la negru.
schwarz|arbeiten, *arbeitete schwarz, schwarzgearbeitet (du arbeitest schwarz, er arbeitet schwarz), vb. (h) intr.* a lucra clandestin, la negru.
Schwarz|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) care prestează muncă neoficială, la negru.
Schwarz|ätzen, *-s, n. sg. (tehn.)* corodare cu negru; niello.
schwarz|äugig *adj.* cu ochi negri.
schwarzbärtig *adj.* cu barbă neagră.
Schwarzbeere, *-n, f. (bot.)* **1.** afină *(Vaccinium myrtillus* L.). **2.** mură. **3.** mătrăgună *(Atropa belladonna* L.).
Schwarzbeinigkeit *f. sg. (bot.)* boală prin care baza tulpinii se înnegrește.
Schwarzblattern *pl. (med.)* variolă, vărsat negru.
schwarzblau *adj.* albastru foarte închis.
Schwarzblech, *-(e)s, -e, n. (metal.)* tablă neagră.
Schwarzblei|erz, *-es, n. sg. (metal.)* ceruzit, minereu de plumb.
Schwarzblütigkeit *f. sg. (med.)* melanemie, pigmentare a sângelui cu pigmentul malariei.
Schwarzbrache, *-n, f. (agr.)* ogor negru.
schwarzbraun *adj.* cafeniu închis.
schwarzbrennen, *brannte schwarz, schwarzgebrannt, vb. (h) tr.* a înfiera, a arde cu fierul roșu.
Schwarzbrenner, *-s, -, m.* povarnagiu, rachier, țuicar clandestin.
Schwarzbrennerei, *-en, f.* velniță, povarnă clandestină.
Schwarzbrot, *- (e)s, -e, n.* pâine neagră; pâine de secară.
schwarzbrüchig *adj. (tehn.)* suprafață de rupere neagră.
schwarzbunt *adj. (despre vite)* cu pete albe și negre.
Schwarzdorn, *-(e)s, -e(n), m. (bot.)* porumbar *(Prunus spinosa* L.).
Schwarzdrossel, *-n, f.* v. Schwarzamsel.
Schwarze[1], *-n, -n (etwas Schwarzes), n.* (și *fig.)* punct negru, suprafață neagră, culoare neagră; **das ~ im Auge** pupilă; **ins ~ treffen** a nimeri drept în țintă.
Schwarze[2], *-n, -n (ein Schwarzer), m.* și *f.* **1.** negru, negresă. **2.** persoană oacheșă, brunetă. **3.** *m.* coșar, hornar. **4.** *(austr.)* cafea neagră. **5.** *m. sg.* diavolul, necuratul.
Schwärze *f. sg.* **1.** negreală, culoare neagră. **2.** cremă de ghete. **3.** *(tipogr.)* cerneală neagră de tipar. **4.** întunecime; **die ~ der Nacht** întunecimea nopții. **5.** *(fig.)* mârșăvie, faptă ordinară. **6.** *(mine)* vână metalică neagră. **7.** v. Schwarzfäule.
Schwarz|eiche, *-n, f. (bot.)* stejar, gorun *(Quercus sessiliflora).*

schwärzen, *schwärzte, geschwärzt (du, er schwärzt) vb. (h)* **1.** *tr.* a înnegri, a afuma. **2.** *(reg.)* a face contrabandă. **3.** a întuneca. **4.** a unge cu cerneală de tipar. **5.** *(reg.)* a ponegri. **II.** *refl.* a se înnegri.

Schwärzer, *-s, -, m.* **1.** persoană care înnegrește (ceva). **2.** *(reg.)* defăimător, clevetitor. **3.** *(reg.)* contrabandist; afacerist la negru.

Schwarz|erde *f. sg.* pământ negru, cernoziom.

Schwarz|erdegebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune de cernoziom.

Schwarz|erle, *-n, f. (bot.)* anin negru, arin *(Alnus glutinosa).*

Schwarz|erz, *-es, n. sg. (mineral.)* tetraedrit.

schwarzfahren, *fuhr schwarz, schwarzgefahren (du fährst schwarz, er fährt schwarz), vb.* **I.** *intr. (s)* a călători clandestin, fără bilet valabil. **II.** *tr. (h)* a conduce (un vehicul) fără permis.

Schwarzfahren, *-s, n. sg.* **1.** mers, călătorit clandestin, fără autorizație, fără bilet. **2.** conducere fără permis. **3.** transport clandestin, fără autorizație.

Schwarzfahrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* călător(-oare) clandestin(ă).

Schwarzfahrt, *-en, f.* călătorie clandestină, fără bilet; **eine ~ machen** a face o călătorie pe ascuns, fără bilet, fără permis.

Schwarzfärber, *-s, -, m.* **1.** boiangiu care vopsește negru. **2.** *(fig.)* persoană care vede totul în negru, pesimist.

Schwarzfärberei, *-en, f.* **1.** boiangerie care vopsește în negru. **2.** *(fig.)* pesimism.

Schwarzfärbung *f. sg.* **1.** culoare neagră. **2.** colorare în negru.

Schwarzfäule *f. sg. (bot.)* putregai negru (provocat de *Physalospora Bodwelli* sau *Phoma uvicola).*

Schwarzfilter, *-s, -, m. (opt.)* filtru roșu dens permeabil numai pentru lumină roșie.

Schwarzfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne afumată.

Schwarzföhre, *-n, f. (bot.)* pin negru *(Pinus nigra).*

Schwarzfuchs, *-es, -füchse, m. (zool.)* **1.** vulpe neagră canadiană. **2.** blană de vulpe neagră canadiană. **3.** cal murg-roșcat cu părul coamei și al cozii de culoare deschisă.

schwarzgallicht, **schwarzgallig** *adj. (pop.)* posomorât, melancolic, depresiv.

Schwarzgalligkeit *f. sg. (pop.)* melancolie.

schwarz gefleckt *adj.* cu pete negre.

schwarzgehen, *ging schwarz, schwarzgegangen, vb. (s) intr.* **1.** *(vân.)* a bracona, a vâna clandestin. **2.** a trece granița clandestin.

Schwarzgeld, *-(e)s, -er, n.* bani neoficiali, neimpozați.

schwarz gelockt *adj.* v. schwarzlockig.

schwarz gerändert *adj.* cu margini negre, cu chenar negru.

schwarz geräuchert *adj.* afumat tare.

Schwarzgeschäft, *-(e)s, -e, n.* v. Schwarzhandel.

schwarz ge|streift *adj.* cu dungi negre.

schwarzgrau *adj.* cenușiu-închis, gri fer.

schwarzgrün *adj.* verde-închis, verde-negricios.

Schwarzgrundel, *-n, f. (iht.)* guvid negru *(Gobius niger).*

Schwarzgültig|erz, *-es, n. sg. (mineral.)* ștefanit.

Schwarzguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* fontă maleabilă cu inimă neagră.

schwarzhaarig *adj.* cu părul negru.

Schwarzhandel, *-s, m. sg.* comerț la negru, speculă ilicită, comerț clandestin.

Schwarzhändler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* negustor(-easă) la negru, clandestin(ă).

Schwarzhemd, *-(e)s, -en, n. (ist.)* **1.** cămașă neagră (a fasciștilor italieni). **2.** fascist italian.

Schwarzholz, *-es, -hölzer, n.* v. Ebenholz.

schwarzhören, *hörte schwarz, schwarzgehört, vb. (h) intr.* **1.** a folosi aparate radio și TV nedeclarate. **2.** *(înv.)* ascultător clandestin la facultate.

Schwarzhörer, *-s, -, m. (fam.)* **1.** posesor de radio clandestin. **2.** persoană care audiază cursurile universitare fără a fi înscris.

Schwarz|impuls, *-es, -e, m. (tel.)* impuls de stingere.

Schwarzkäfer, *-s, -, m. (entom.)* specie de gândac negru exotic *(Tenebrionidae).*

Schwarzkauf, *-(e)s, -käufe, m.* achiziție făcută pe sub mână, la negru.

Schwarzkehlchen, *-s, -, n. (ornit.)* mărăcinar negru, mărăcinar mare *(Saxicola torquata).*

Schwarzkiefer, *-n, f.* v. Schwarzföhre.

Schwarzkittel, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* mistreț. **2.** *(peior.)* popă.

Schwarzkochung, *-en, f. (ind. hârtiei)* fierbere neagră.

Schwarzkohle, *-n, f. (mineral.)* **1.** antracit, cărbune de piatră. **2.** lignit ceh.

Schwarzkompression, *-en, f. (tel.)* compresiune a nivelului de negru.

Schwarzkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap negru; persoană cu părul negru. **2.** *(ornit.)* pitulice cu cap negru *(Sylvia atricapilla).*

schwarzköpfig *adj.* cu părul negru; cu capul negru.

Schwarzkopie [-pi:, *austr.* -pīə], *-n, f. (inform.)* copie pirat.

Schwarzkümmel, *-s, -, m. (bot.)* **1.** chica-voinicului *(Nigella damascena).* **2.** negrilică, chimion-negru *(Nigella sativa).*

Schwarzkunst, *-künste, f. (arte, tipogr.)* mezzotinta.

Schwarzkünstler, *-s, -, m.* scamator, vrăjitor.

Schwarzkupfer, *-s, n. sg. (metal.)* cupru brut.

Schwarzkupferverblasen, *-s, n. sg. (metal.)* rafinare a cuprului brut.

schwärzlich *adj.* negricios.

schwarzlockig *adj.* cu bucle negre.

Schwarzlücke, *-n, f. (tv.)* timp de stingere a spotului; pauză în semnalul video pe timpul transmiterii impulsului de stingere.

schwarz malen, *malte schwarz, schwarz gemalt, vb. (h) tr.* a fi pesimist, a vedea totul în negru; **immer muss er alles ~** mereu trebuie să vadă totul în negru.

Schwarzmaler, *-s, -, m.* v. Schwarzseher.

Schwarzmalerei *f. sg. (fam.)* prezentare prea pesimistă.

Schwarzmangan|erz, *-es, n. sg. (mineral.)* minereu de mangan negru, hausmannit.

Schwarzmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață clandestină, bursă neagră.

Schwarzmarktpreis, *-es, -e, m.* preț la negru, preț de speculă.

Schwarzmeise, *-n, f. (ornit.)* pițigoi negru *(Parus major).*

Schwarznessel, *-n, f. (bot.)* urzică-moartă, cătușe *(Ballota nigra* L.).

Schwarz|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de sfeclă.

Schwarzpappel, *-n, f. (bot.)* plop negru *(Populus nigra* L.).

Schwarzpegel, *-s, -, m. (tel.)* nivel de negru.

Schwarzplatte, *-n, f.* v. Schwarzblech.

Schwarzpulver [-fɐ și -vɐ], *-s, n. sg (înv.)* praf de pușcă, pulbere neagră.

Schwarzrock, *-(e)s, -röcke, m. (fam.)* popă.

Schwarzrost, *-(e)s, m. sg. (bot.)* rugină neagră a cerealelor *(Puccinia graminis).*

schwarzrot *adj.* roșu-închis.

Schwarzrotgold, **Schwarz-Rot-Gold**, *n. sg.* negru-roșu-auriu (culorile steagului Germaniei).

schwarzrotgolden, **schwarz-rot-golden** *adj.* negru-roșu-auriu (culorile steagului Germaniei); **die ~e Fahne** steagul negru-roșu-auriu.

Schwarzrückenducker, *-s, -, m. (zool.)* antilopă moțată cu spatele negru *(Cephalophus dorsalis).*

Schwarzsalbe *f. sg. (chim.)* balsam de Peru.

Schwarzsättigung *f. sg. (tv.)* saturație în domeniul negru.

Schwarzsauer, *-s, -, n. (cul.)* măruntaie de vită, de porc, de gâscă sau de iepure cu sos marinat preparat din sângele animalului.

Schwarzschimmel, *-s, -, m.* cal cenușiu cu pete negre.

schwarzschlachten, *schlachtete schwarz, schwarzgeschlachtet (du schlachtest schwarz, er schlachtet schwarz), vb. (h) tr.* și *intr.* a tăia vite la negru, clandestin.

Schwarzschlachtung, *-en, f.* tăiere clandestină (de vite).

Schwarzschulter, *-n, f. (tv.)* palier de negru, palier al impulsului de stingere.

Schwarzschur, *-en, f.* tuns al oilor cu lâna nespălată.

schwarzsehen[1], *sah schwarz, schwarzgesehen (du siehst schwarz, er sieht schwarz), vb. (h) intr. (fam.)* a urmări clandestin transmisiile unui post de televiziune.

schwarz sehen[2], *sah schwarz, schwarz gesehen (du siehst schwarz, er sieht schwarz), vb. (h) tr.* a fi pesimist, a vedea totul în negru; **für das Examen sehe ich schwarz** cred că am să pic la examen.

Schwarzseher, *-s, -, m.* **1.** pesimist. **2.** telespectator clandestin.

Schwarzseherei *f. sg.* pesimism.

schwarzseherisch *adj.* pesimist.

Schwarzsender, *-s, -, m. (tel.)* emițător neautorizat, clandestin.

Schwarz|specht, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* ghionoaie neagră *(Dryocopus martius).*

Schwarz|spießglanz|erz, *-es, n. sg. (mineral.)* bournonit.

Schwarz|storch, *-(e)s, -störche, m. (ornit).* barză neagră *(Ciconia nigra).*

schwarz|streifig *adj.* cu dungi negre.

Schwarztanne, *-n, f. (bot.)* molid *(Picea excelsa).*

schwarztüpfelig *adj.* cu picățele negre.

schwarz umflort *adj.* cu voal, cu eșarfă neagră (în semn de doliu).

schwarz umrändert *adj.* cu chenar negru.

schwarz umrandet *adj.* cu margine neagră.

Schwärzung, *-en, f.* **1.** colorare în negru. **2.** *(fot., tehn.)* înnegrire.

Schwärzungs|ab|stufung, *-en, f. (fiz.)* gradare a înnegririi, gradare a densității optice.

Schwärzungs|intervall [-val], *-(e)s, -e, n. (fot.)* interval de înnegrire.

Schwärzungskontrast, *-(e)s, -e, m. (fot.)* contrast de înnegrire.

Schwärzungsmesser, *-s, -, m. (fiz.)* densitometru.

Schwärzungs|umfang, *-(e)s, -fänge, m. (tipogr.)* interval de densități optice.

Schwarzvogel, *-s, -vögel, f. (ornit.)* trupial *(Quiscalus).*

Schwarzwälder[1] *adj.* din Pădurea Neagră; **~ Kirschwasser** rachiu de cireșe, specialitate din Pădurea Neagră.

Schwarzwälder[2], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Pădurea Neagră.

schwarzwalzen, *schwarzwalzte, schwarzgewalzt (du, er schwarzwalzt), vb. (h) tr. (metal.)* a lamina la rece.

Schwarzwasserfieber, *-s, n. sg. (med.)* hemoglobinurie, melanurie.

schwarzweiß, **schwarz-weiß** *adj.* alb și negru; în alb și negru.

Schwarzweiß|aufnahme, **Schwarz-Weiß-Aufnahme**, *n, f.* fotografie alb-negru.

Schwarzweißfernseher, **Schwarz-Weiß-Fernseher**, *-s, -, m.*, **Schwarz-Weiß-Fernsehgerät**, *-(e)s, -e, n.* televizor alb-negru.

Schwarzweißkunst, **Schwarz-Weiß-Kunst** *f. sg.* grafică, artă grafică.

schwarz-weiß malen, *malte schwarz-weiß, schwarz-weiß gemalt, vb. (h) tr.* a prezenta lucrurile unilateral.

Schwarz-Weiß-Rot, *-, n. sg.* negru-alb-roșu (culorile steagului Germaniei din 1871–1918 și 1933–1945).

Schwarzwild, *-(e)s, n. sg. (vân.)* mistreț.

Schwarzwurz, *-en*, **Schwarzwurzel**, *-n, f. (bot.)* tătăneasă *(Symphytum officinale* L.).

Schwatz, *-es, -e* (și *Schwätze), m. (fam.)* taifas, parolă, șuetă; flecărit, trăncăneală, bârfeală.

Schwatzbase, *-n, f.* femeie gurалivă, limbută.

Schwätzchen, *-s, -, n.* v. Schwatz.

schwatzen, *schwatzte, geschwatzt (du, er schwatzt),* **schwätzen**, *schwätzte, geschwätzt (du, er schwätzt) vb. (h)* **I.** *intr. (fam.)* **1.** a sta de vorbă, a sta la taifas, la trăncăneală, la o parolă, la o șuetă. **2.** a flecări, a sporovăi, a trăncăni; **ins Blaue hinein ~** a îndruga verzi și uscate, vrute și nevrute. **3.** *(reg.)* a vorbi; **gut ~ können** a fi bun de gură. **4.** *(argou școlăresc)* a vorbi în timpul lecțiilor. **II.** *tr.* a spune, a povesti, a vorbi; **lauter dummes Zeug ~** a vorbi vrute și nevrute.

Schwätzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** guraliv(ă), limbut(ă). **2.** flecar(ă).

Schwätzerei, *-en, f.* **1.** taifas. **2.** flecăreală, trăncăneală. **3.** palavre, bârfe.

schwätzerisch, **schwatzhaft** *adj.* **1.** vorbăreț, guraliv, limbut. **2.** flecar, indiscret.

Schwatzhaftigkeit *f. sg.* **1.** limbuție. **2.** indiscreție.

schwätzig *adj.* v. schwätzerisch.

Schwatzliese, *-n, f. (fam.)* fată căreia îi place să trăncănească, să bârfească.

Schwatzmaul, *-(e)s, -mäuler, n. (fam.)* persoană limbută, indiscretă; flecar.

schwatzsüchtig *adj.* dornic de flecăreală, de palavre, de bârfeli.

Schweb, *-s, m. sg. (hidr.)* aluviuni în suspensie; impurități fine aduse de ape.

Schweb|anlage, *-n, f. (metal.)* instalație de flotație.

Schwebe *f. sg.* **1.** (și *fig.)* suspensie; **sich in der ~ halten** a plana, a pluti; *(fig.)* **etwas bleibt in der ~** ceva rămâne în suspensie, nerezolvat, nelămurit. **2.** *(sport)* suspensie.

Schwebebahn, *-en, f.* **1.** cale ferată suspendată, aeriană. **2.** funicular, teleferic.

Schwebebalken, *-s, -*, **Schwebebaum**, *-(e)s, -bäume, m. (sport)* bârnă de echilibru.
Schwebefähre, *-n, f.* bac suspendat, pod umblător suspendat.
Schwebeflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor plutit, planat.
Schwebegeschwindigkeit,*-en, f. (fiz.)* viteză de plutire.
Schwebe|hang, *-(e)s, hänge, m. (gimn.)* exercițiu la bară fixă, paralele sau inele, în care corpul este suspendat, iar picioarele sunt întinse în față.
Schweb|eis, *-es, n. sg.* particule de gheață în suspensie.
Schwebekante, *-n, f.* v. Schwebestange.
Schwebekörper, *-s, -, m. (metrologie)* plutitor (la debitmetre).
Schwebekünstler, *-s, -, m.* echilibrist.
Schwebel, *-s, m. sg. (reg.)* v. Schwefel.
Schwebe|latte, *-n, f. (constr.)* riglă de rigiditate.
Schwebemakrele, *-n, f. (iht.)* scrumbie plutitoare *(Scomber scomber)*.
Schwebemantelmatrize, *-n, f. (metal.)* matriță flotantă.
Schwebemittel, *-s, -, n. (metal.)* substanță de flotație.
schweben, *schwebte, geschwebt, vb. (h și s) intr.* **1.** a pluti, a plana; **der Vogel hat lange in der Luft geschwebt** pasărea a plutit mult timp în aer; **der Adler ist über dem Abgrund geschwebt** vulturul a plutit deasupra prăpastiei; *(fig.)* **es schwebt mir auf der Zunge** îmi stă pe limbă; *(fig.)* **in Ungewissheit** ~ a nu fi sigur (pe ceva); a nu ști încă, a se afla în incertitudine; *(fig.)* **in Gefahr** ~ a se afla în primejdie; *(fig.)* **es schwebt ein Unglück über mir** asupra mea planează o nenorocire. **2.** a fi indecis, a oscila; **er schwebt zwischen Leben und Tod** e între viață și moarte; *(muz.)* **der Ton schwebt zwischen e und eis** tonul se află între do și do-diez. **3.** *(jur.)* a fi în suspensie, pendinte; **dieser Prozess schwebt noch** procesul a rămas în suspensie, e pendinte.
schwebend I. *part. prez.* de la schweben. **II.** *adj.* **1.** plutitor, suspendat; **~e Brücke** pod suspendat. **2.** *(com.)* neachitat, nerezolvat, flotant; **~e Schuld** datorie flotantă. **3.** ușor; elastic; **~er Schritt** pas ușor. **4.** *(jur.)* în suspensie, nehotărât, pendinte. **5.** *(mine)* în pantă, înclinat. **6.** *(maș.)* cu orientare automată, flotant.
Schwebe|organismen *pl. (biol.)* organisme planctonice, plancton.
Schwebepflanzen *pl. (bot.)* plante plutitoare pe apă, fitoplancton.
Schweber *m. pl. (entom.)* nume al unor specii de muște *(Syrphidae)*.
Schwebe|reck, *-(e)s, -e, n. (sport)* trapez.
Schwebeschritt, *-(e)s, -e, m. (dans)* balanseu.
Schwebe|stange, *-n, f. (sport)* bârnă în suspensie pentru echilibristică.
Schwebe|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim)* v. Schwebstoff.
Schwebe|stütz, *-es, -e, m. (sport)* sprijin în suspensie.
Schwebeteilchen, *-s, -, n. (chim.)* v. Schwebstoff.
Schwebetiere *pl. (zool.)* animale planctonice, zooplancton.
Schwebevermögen, *-s, n. sg.* posibilitate de a pluti, de a sta suspendat, în echilibru.
Schwebeweihe, *-n, f. (ornit.)* uliu, șoim american *(Ictinia mississippiensis)*.
Schwebezu|stand, , *-(e)s, m. sg.* stare de incertitudine, nesiguranță; **ein politischer** ~ o stare de incertitudine politică.
Schweb|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* substanță în suspensie.
Schwebung, *-en, f.* **1.** *(muz.)* suprapunere a vibrației sunetelor a două țevi cu aproape același registru (la orgă). **2.** *(acustică)* bătaie.
Schwebungs|empfang, *-(e)s, -empfänge, m. (tel.)* recepție heterodină.
Schwede, *-n, -n, m.* **1.** suedez. **2.** *(fam.; în expr.)* **alter ~!** dragul meu! nene! șefule! **3.** *(fam., înv.)* chibrit; **eine Schachtel ~n** o cutie de chibrituri suedeze.
Schwedenklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoi suedez *(Trifolium hybridum)*.
Schwedenplatte, *-n, f.* (tavă, farfurie cu) aperitive reci variate.
Schwedenpunsch, *-(e)s, -e* (și *-pünsche), m.* punci, crușon rece.
Schweder, *-s, m. sg. (reg.)* momițe de vițel.
Schwedin, *-nen, f.* suedeză.
schwedisch *adj.* suedez; **~es Turnen** gimnastică suedeză; *(fam.; în expr.)* **hinter ~en Gardinen sitzen** a sta la răcoare, la zdup, la închisoare; *(adverbial)* ~ **sprechen** a vorbi (în) limba suedeză.
Schwedisch(e), *-(e)n, n. sg.* limba suedeză, suedeza.
Schwefel, *-s, m. sg. (chim.)* sulf, pucioasă; *(iron.)* **sie halten zusammen wie Pech und** ~ sunt nedespărțiți, ca tusea și junghiul.
Schwefel|ader, *-n, f. (mine)* vână, filon de pucioasă.
schwefel|artig *adj.* sulfuros, ca pucioasa.
Schwefel|äther, *-s, m. sg. (chim.)* eter sulfuric.
Schwefel|aus|stoß, *-es, -stöße, m.* emanație sulfuroasă.
Schwefelbad, *-(e)s, -bäder, n.* **1.** *(med.)* baie sulfuroasă. **2.** stațiune balneară cu ape sulfuroase.
Schwefelbakterien [-riən] *pl. (bot.)* sulfobacterii *(Thiobacteria)*.
Schwefelbande, *-n, f. (fam.)* bandă de ștrengari; *(peior.)* derbedei, haimanale, adunătură, șleahtă de vagabonzi.
Schwefelbarium, *-s, n. sg. (chim.)* sulfură de bariu.
Schwefelbergwerk, *-(e)s, -e, n.* mină de sulf, de pucioasă.
Schwefelblei, *-(e)s, n. sg. (chim.)* sulfură de plumb.
Schwefelblume, **Schwefelblüte** *f. sg. (chim.)* floare de sulf.
Schwefelbrunnen, *-s, -, m.* izvor sulfuros, de apă minerală sulfuroasă.
Schwefeldampf, *-(e)s, -dämpfe, m.* abur sulfuros.
Schwefeldioxid, **Schwefeldioxyd**, *-(e)s, -e, n. (chim.)* dioxid de sulf.
Schwefeldunst, *-(e)s, -dünste, m.* exalație sulfuroasă.
Schwefel|eisen, *-s, n. sg. (chim.)* sulfură de fier.
Schwefel|erz, *-es, -e, n.* minereu de sulf; minereu cu sulf.
Schwefelfaden, *-s, -fäden, m.* fitil sulfurat.
Schwefelfarbe *f. sg.* culoare a sulfului.
schwefelfarben, **schwefelfarbig** *adj.* de culoarea sulfului.
Schwefelfarb|stoff, *-(e)s, -e, m.* colorant cu sulf.
schwefelgelb *adj.* de culoarea sulfului, galben ca pucioasa.
Schwefelgeruch, *-(e)s, -rüche, m.* miros de sulf, de pucioasă.
Schwefelge|stank, *-(e)s, m. sg.* miros, putoare de pucioasă.
Schwefelgrube, *-n, f. (mine)* mină de sulf.
schwefelhaltig *adj.* care conține sulf, sulfuros.
Schwefelholz, *-es, -hölzer,* **Schwefelhölzchen**, *-s, -, n. (înv.)* chibrit.
Schwefelhütte, *-n, f. (tehn.)* fabrică de sulf.
schwefelicht *(înv.)*, **schwefelig** *adj.* sulfuros.
Schwefelkalkbrühe *f. sg. (agr., hort.)* soluție sulfo-calcică.
Schwefelkammer, *-n, f.,* **Schwefelkasten**,*-s,-* (și *-kästen), m. (text.)* etuvă în care se trece lâna prin aburi de pucioasă.
Schwefelkies, *-es, m. sg. (mineral.)* pirită.
Schwefelkohlen|stoff, *-(e)s, m. sg. (chim.)* sulfură de carbon.
Schwefelkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (bot.)* specie de ciupercă sălbatică *(Hypholoma fasciculare)*.
Schwefelkupfer, *-s, n. sg. (chim.)* sulfură de cupru.
Schwefelkur, *-en, f. (med.)* cură cu ape minerale sulfuroase.
Schwefel|leber *f. sg. (chim.)* ficat de pucioasă.
Schwefelmilch *f. sg.* lapte de pucioasă.
schwefeln, *schwefelte, geschwefelt (ich schwef(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a înmuia în pucioasă; a afuma, a dezinfecta cu pucioasă aprinsă. **2.** a sulfura. **3.** *(fam.)* a pălăvrăgi, a flecări, a vorbi verzi și uscate.
Schwefelpfanne, *-n, f.* afumătoare cu pucioasă.
Schwefelquelle, *-n, f.* v. Schwefelbrunnen.
Schwefelrauch, *-(e)s, m. sg.* fum de pucioasă.
Schwefelregen, *-s, m. sg.* polen pe suprafața apei.
Schwefelsalbe, *-n, f. (farm.)* alifie sulfuroasă.
schwefelsauer *adj. (chim.: în expr.)* **~es Natrium** sulfat de natriu; **~es Salz** sulfat.
Schwefelsäure *f. sg. (chim.)* acid sulfuric.
Schwefelsäurekammer, *-n, f. (chim.)* cameră pentru acid sulfuric.
Schwefelsäurewerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de acid sulfuric.
Schwefelung, *-en, f. (tehn.)* tratare cu sulf; afumare cu sulf, sulfurare, sulfitare, sulfurizare, ungere cu pucioasă.
Schwefelverbindung, *-en, f. (chim.)* compus al sulfului.
Schwefelwasser, *-s, -wässer, n.* apă sulfuroasă.
Schwefelwasser|stoff, *-(e)s, m. sg. (chim.)* hidrogen sulfurat.
Schwefelwerk, *- (e)s, -e, n.* v. Schwefelhütte.
schweflicht, **schweflig** *adj.* v. schwefelig.
Schwegel, *-n, f.* **1.** fluier, tilincă, flaut. **2.** tub de orgă.
Schwegler, *-s, -, m. (înv.)* persoană care cântă la tilincă.
Schweif, *-(e)s, -e, m. (la animale și comete)* coadă.
schweifen, *schweifte, geschweift, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a hoinări, a vagabonda, a cutreiera, a rătăci; **er schweifte in der Stadt** hoinărea prin oraș. **2.** a rătăci, a umbla; **seine Blicke ~ in die Ferne** privirile lui rătăcesc în depărtare; **er lässt seine Gedanken** ~ își lasă gândurile în voie. **II.** *tr. (h)* **1.** a curba, a arcui, a scobi, a rotunji (decupând). **2.** a clăti, a limpezi (rufe). **3.** a pune coadă. **4.** *(text.)* a arunca (suveica). **5.** *(reg.)* a mătura. **III.** *refl. (tehn.)* a se curba.
Schweif|feile, *-n, f. (tehn.)* pilă semirotundă.
Schweifkrähe, *-n, f. (ornit.)* coțofană *(Pica caudata)*.
Schweifsäge, *-n, f.* ferăstrău de decupat.
Schweif|stern, *-(e)s, -e, m. (astron.)* cometă.
Schweif|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* **1.** *(metal.)* nicovală de tinichigiu. **2.** *(text.)* urzitor manual; ramă de urzit.
Schweiftaube, *-n, f. (ornit.)* porumbel cu coadă lungă.
Schweifung, *-en, f. (tehn.)* cotitură, curbură, sinuozitate, arcuire.
schweifwedeln, *schweifwedelte, geschweifwedelt (ich schweifwed(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(despre câini)* a da din coadă, a se gudura. **2.** *(fam.)* a se linguși, a se gudura, a se înjosi, a se umili.
Schweifwedler, *-s, -, m.* lingușitor.
Schweigegebiet, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* zonă de tăcere.
Schweigegebot, *-(e)s, -e, n.* v. Schweigepflicht.
Schweigegeld, *-(e)s, -er, n.* bani dați cuiva ca să tacă, mită.
Schweigekegel, *-s, -, m.* v. Schweigegebiet.
Schweigekegel|orter, *-s, -, m. (tel.)* aparat de detectare a zonei de tăcere.
Schweigemarsch, *-(e)s, -märsche, m.* marș al tăcerii.
Schweigeminute, *-n, f.* minut de tăcere, de reculegere.
schweigen, *schwieg, geschwiegen, vb. (h)* **I.** *intr.* a tăcea; **von** (sau **über** cu *ac.*) **etwas** ~ a trece ceva sub tăcere; **aus Angst** ~ a tăcea de frică; **in sieben Sprachen** ~ a fi de o discreție desăvârșită; a tăcea chitic; **wer schweigt, bejaht** a tăcea înseamnă a consimți; **ganz zu ~ von...** ca să nu mai pomenim de...; **die Musik schweigt** muzica tace; *(fam.)* **darüber schweigt des Sängers Höflichkeit** despre aceasta mai bine să nu vorbim; ~ **können** a ști să tacă; a ști să păstreze un secret. **II.** *tr. (reg.)* a face (pe cineva) să tacă.
Schweigen, *-s, n. sg.* tăcere, liniște; **das ~ des Waldes** liniștea pădurii; **jn. zum ~ bringen** a reduce pe cineva la tăcere; **sich in ~ hüllen** a păstra o tăcere misterioasă; **das ~ brechen** a rupe tăcerea; **das ~ bewahren** a păstra tăcerea; **~ gebieten** a impune tăcere; **Reden ist Silber, ~ ist Gold** vorba e de argint, tăcerea e de aur.
schweigend I. *part. prez.* de la schweigen. **II.** *adj.* tăcut, liniștit; **mit ~er Hingabe** cu abnegație mută. **III.** *adv.* în tăcere; **~ seine Pflicht tun** a-și face datoria fără vorbă.
Schweigepflicht *f. sg.* obligație de a păstra secretul profesional.
Schweiger, *-s, -, m.* **1.** om tăcut, taciturn. **2.** *(reg.)* baci.
Schweigezone, *-n, f. (fiz.)* zonă de tăcere, în care nu parvine rezonanța unui zgomot.
schweigsam *adj.* tăcut, taciturn; scump la vorbă.
Schweigsamkeit *f. sg.* caracter tăcut, taciturn.
Schwein, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(zool.)* porc *(Sus scrofa domestica)*; **junges** ~ purcel; **wildes** ~ porc mistreț; **~e mästen** a îngrășa porci; *(fig.; în expr.)* **wann haben wir zusammen die ~e gehütet?** de când am păzit porcii cu tine? de când am mâncat dintr-un blid? **wer sich unter die Kleie mischt, den fressen die ~e** nu te băga în tărâțe că te mănâncă porcii. **2.** *(fig.)* om murdar, porcos, porc; **du ~!** porcule! **kein** ~ nimeni. **3.** *(fam.)* noroc porcesc, baftă; **er hat ~ gehabt** a avut noroc porcesc, baftă. **4.** pată de cerneală, purcel.
Schweinchen, *-s, -, n. (dim.* de la Schwein) purcel.
Schweine|arbeit, *-en, f.* muncă grea, speteală; muncă murdară.

Schweinebacke, *-n, f.* **1.** *(cul.)* carne de la maxilarul porcului (mai ales pentru bucătăria nord-germană). **2.** *(peior.)* om murdar, porcos.
Schweinebandwurm, *-(e)s, -würmer, m. (zool.)* tenie, panglică *(Taenia solium).*
Schweinebauch, *-(e)s, -bäuche, m. (cul.)* carne de pe burta porcului.
Schweinebe|stand, *-(e)s, -stände, m.* efectiv de porcine.
Schweineborste, *-n, f.* v. Schweinsborste.
Schweinebraten, *-s, -, m.* friptură de porc.
Schweinefett, *-(e)s, n. sg.* untură de porc.
Schweinefilet [-fi'le:], *-s, -s, n. (cul.)* file de porc.
Schweinefleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de porc.
Schweinefraß, *-es, m. sg. (fam.)* mâncare proastă.
Schweinefutter, *-s, n. sg.* hrană pentru porci.
Schweinegeld, *-(e)s, n. sg.* bani mulți nemeritați.
Schweinegulasch, *-(e)s, -e, n.* și *m. (cul.)* gulaș din carne de porc.
Schweinehackfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de porc tocată.
Schweine|handel, *-s, m. sg.* negoț de porci.
Schweine|händler, *-s, -, m.* negustor de porci.
Schweine|hatz, *-en, f. (vân.)* hăituială de mistreți.
Schweine|herde, *-n, f.* turmă de porci.
Schweine|hirt(e), *-(e)n, -(e)n, m.* porcar.
Schweine|hund, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fam., injurios)* porc, câine; **den inneren ~ überwinden** a-și învinge ticăloșia și lașitatea. **2.** *(vân.)* câine de vânătoare pentru mistreți.
Schweinejagd, *-en, f.* vânătoare de mistreți.
Schweinekoben, **Schweinekofen**, *-s, -, m.* v. Schweinestall.
Schweinekotelett, *-s, -s, n. (cul.)* cotlet de porc.
Schweineleber, *-n, f.* ficat de porc.
Schweineleder, *-s, n. sg.* piele de porc.
Schweinelende, *-n, f.* v. Schweinefilet.
Schweinemarkt, *-(e)s, -märkte, m.* târg de porci.
schweinemäßig *adj.* foarte rău, mizerabil; **das Wetter war ~** vremea era mizerabilă.
Schweinemast *f. sg.* îngrășare a porcilor.
Schweinemästerei, *-en, f.* îngrășătorie de porci.
Schweinemetzger, *-s, -, m.* măcelar.
Schweinemetzgerei, *-en, f.* măcelărie.
Schweinepest *f. sg. (vet.)* pestă porcină.
Schweinepriester, *-s, -, m. (vulg.)* om mizerabil, porcos.
Schweinerei, *-en, f. (fam.)* **1.** porcărie, murdărie. **2.** vorbă murdară, murdărie, porcărie. **3.** porcărie, faptă josnică.
Schweinerippchen, *-s, -, n.*, **Schweinerippe**, *-n, f. (cul.)* costiță de porc.
schweinern *adj.* de porc.
Schweinerne, *-n (etwas Schweinernes), n. sg. (reg., cul.)* carne de porc.
Schweinerotlauf, *-(e)s, m. sg. (vet.)* rujet.
Schweinerücken, *-s, -, m. (cul.)* spată de porc.
Schweinerüssel, *-s, -, m.* rât de porc.
Schweineschlachten, *-s, n. sg.* tăiatul porcului.
Schweineschlächter, *-s, -, m.* măcelar.
Schweineschlächterei, *-en, f.* măcelărie; cârnățărie.
Schweineschmalz, *-es, n. sg.* v. Schweinefett.
Schweineschnitzel, *-s, -, n. (cul.)* șnițel de porc.
Schweineschwänzchen, *-s, -, n.* **1.** coadă de porc. **2.** *(text.)* cârlig conducător de fir.
Schweineseuche, *-n, f. (vet.)* v. Schweinepest.
Schweine|stall, *-(e)s, -ställe, m.* **1.** cocină de porci. **2.** *(fig., vulg.)* casă murdară, dezordonată, părăginită; proastă gospodărire.
Schweinetreiber, *-s, -, m.* v. Schweinehirt.
Schweinetrog, *-(e)s, -tröge, m.* troacă de porci, vălău.
Schweinetrüffel, *-n, f. (bot.)* specie de trufă *(Choiromyces maeandriformis).*
Schweinevolk, *-(e)s, n. sg.* porcine.
Schweinewirtschaft, *-en, f.* **1.** crescătorie de porci. **2.** *sg. (fig., peior.)* porcărie, lucru de mântuială.
Schweinezucht, *-en, f.* creștere a porcilor.
Schwein|igel, *-s, -, m.* **1.** *(fam., peior.)* om murdar, slinos. **2.** om porcos, porc. **3.** *(zool., reg., înv.)* arici *(Erinaceus europaeus).*
Schwein|igelei, *-en, f. (fam.)* porcărie.
schwein|igeln, *schweinigelte, geschweinigelt (ich schweinig(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a spune porcării.
schweinisch *adj. (fam.)* porcos, murdar, obscen.
Schweins|affe, *-n, -n, m. (zool.)* specie de maimuță din Borneo cu coadă scurtă puțin păroasă *(Nemestrinus).*
Schweins|auge, *-s, -n*, **Schweins|äuglein**, *-s, -, n.* **1.** ochi al porcului. **2.** ochi mici (ca de porc).
Schweinsblase, *-n, f.* bășică de porc.
Schweinsborste, *-n, f.* păr de porc.
Schweinsbraten, *-s, -, m.* v. Schweinebraten.
Schweinsfisch, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(iht.)* specie de pește din Marea Mediterană *(Balistes capriscus).* **2.** *(zool., pop.)* delfin brun *(Phocaena phocaena).*
Schweinsgalopp, *-s, m. sg. (în expr.)* **im ~** în mare grabă și neglijent, superficial.
Schweinshachse, **Schweinshaxe**, *-n, f. (cul.)* ciolan de porc.
Schweinshirsch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* specie de cerb din India *(Rusa porcinus).*
Schweinsjagd, *-en, f.* vânătoare de mistreți.
Schweinskerl, *-s,-e (și-s), m. (fam.)* om porcos, porc.
Schweinskeule, *-n, f. (cul.)* pulpă de porc; jambon.
Schweinskopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** căpățână de porc. **2.** *(peior.) (despre oameni)* porc.
Schweinskotelett, *-s, -s, n.* cotlet de porc.
Schweinsleder, *-s, -, n. sg.* v. Schweineleder.
schweinsledern *adj.* de piele de porc.
Schweinslende, *-n, f.* v. Schweinefilet.
Schweinsmagen, *-s, -mägen, m.* **1.** stomac de porc. **2.** v. Schweinigel **(1).**
Schweins|ohr, *-(e)s, -en, n.* **1.** ureche de porc. **2.** *(cul.)* colțunaș cu carne, urechiușă. **3.** *(bot.)* urechea-porcilor *(Cantharellus clavatus).*
Schweinsrippchen, *-s, -, n.*, **Schweinsrippe**, *-n, f. (austr., reg., cul.)* v. Schweinerippchen.
Schweinsrücken, *-s, -, m.* **1.** spinare de porc. **2.** *(constr.)* cep triunghiular, spinare de porc. **3.** *(maș.)* prismă de ghidare triunghiulară.
Schweinsrüssel, *-s, -, m.* v. Schweinerüssel.
Schweins|schnitzel, *-s, -, n. (austr., cul.)* v. Schweineschnitzel.
Schweins|stelze, *-n, f. (austr., cul.)* v. Eisbein.
Schweinswurst, *-würste, f.* cârnat de porc.
Schweinszunge, *-n, f.* limbă de porc.
Schweiß, *-es, -e, m.* **1.** sudoare, transpirație, nădușeală; **in ~ gebadet** scăldat în transpirație; **in ~ geraten** a asuda; **das hat viel ~ gekostet** asta s-a făcut cu mare trudă și osteneală; **kalter ~** sudoare rece; **der ~ bricht ihm aus (den Poren)** îl trec toate sudorile; **der ~ läuft ihm von der Stirne** îi curge sudoarea pe frunte; **im ~e seines Angesichtes** cu sudoarea frunții, muncind, trudind din greu; **mit saurem ~ erwerben** a agonisi muncind din greu. **2.** *(vân.)* sânge. **3.** abureală.
Schweiß|absonderung, *-en, f.* **1.** transpirare. **2.** transpirație.
Schweiß|aggregat, *-(e)s, -e, n.* agregat de sudură.
Schweiß|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de sudură.
Schweiß|aufhärtung *f. sg. (metal.)* durificare prin sudare.
Schweiß|ausbruch, *-(e)s, -brüche, m.* val de sudoare.
Schweiß|ausrüstung, *-en, f. (metal.)* echipament de sudare.
Schweißbad, *-(e)s, -bäder, n. (med.)* sudație.
Schweißband, *-(e)s, -bänder, n.* **1.** v. Schweißleder. **2.** *(sport)* bandaj de transpirație.
schweißbar *adj.* sudabil.
Schweißbarkeit *f. sg.* sudabilitate.
schweißbedeckt *adj.* plin de sudoare.
Schweiß befördernd *adj.* v. Schweiß treibend.
Schweißbildung, *-en, f. (med.)* transpirație.
Schweißblase, *-n, f. (med.)* veziculă umedă.
Schweißblatt, *-(e)s, -blätter, n.* subrau.
Schweißbrenner, *-s, -, m. (tehn.)* suflai de sudură.
Schweißbrille, *-n, f.* ochelari de sudor.
Schweißdraht, *-(e)s, -drähte, m. (tehn.)* sârmă, vergea de sudură.
Schweißdrüse, *-n, f. (anat.)* glandă sudoripară.
schweiß|echt *adj.* rezistent la transpirație.
Schweiß|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* fier, oțel sudat.
Schweiß|elektrode, *-n, f.* electrod de sudură.
schweißen, *schweißte, geschweißt (du, er schweißt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(tehn.)* a suda. **2.** *(vân.)* a răni, a însângera. **II.** *intr.* **1.** *(vân.)* a sângera. **2.** *(reg.)* a transpira, a asuda.
Schweißer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* sudor(-iță).
Schweißerei, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* sudură. **2.** atelier de sudură.
Schweißfachleute *pl.* de la Schweißfachmann.
Schweißfachmann, *-(e)s, -männer* (și *-leute*), *m.* sudor calificat.
Schweißfährte, *-n, f. (vân.)* urmă de sânge.
schweißfeucht *adj.* umed din cauza transpirației; **~e Haare** păr ud de la transpirație.
Schweißfeuer, *-s, -, n. (tehn.)* foc de forjă.
Schweißfieber, *-s, -, n. (med.)* febră cu transpirație; friguri cu nădușeală.
Schweißfleck, *-(e)s, -e, m.* pată de nădușeală, de sudoare.
Schweißfuchs, *-es, -füchse, m.* cal roib cu coama și coada mai închise.
Schweißfuß, *-es, -füße, m.* picior care transpiră; transpirație la picioare.
Schweißfutter, *-s, -, n.* v. Schweißleder.
Schweißgas, *-es, -e, n. (tehn.)* gaz de sudură.
schweißgebadet *adj.* scăldat în sudoare, lac de apă.
Schweißgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat de sudură.
Schweißgeruch, *-(e)s, m. sg.* miros de transpirație, de sudoare.
Schweiß hemmend *adj.* antisudorific.
Schweißhitze, *-n, f. (tehn.)* temperatură de sudare.
Schweißhund, *-(e)s, -e, m. (vân.)* limier, copoi.
schweißig *adj.* **1.** nădușit, asudat, transpirat. **2.** *(vân.)* sângerând; **~e Fährte** urmă de sânge.
Schweißkanal, *-s, -näle, m. (anat.)* canal sudoripar.
Schweißleder, *-s, -, n.* bandă, panglică de piele în interiorul pălăriei.
Schweißloch, *-(e)s, -löcher, n.* v. Schweißpore.
Schweißmaschine, *-n, f.* aparat de sudură.
Schweißmittel, *-s, -, n. (med.)* sudorific, medicament pentru provocarea transpirației, diaforetic.
Schweißnaht, *-nähte, f. (tehn.)* cusătură de sudură, îmbinare sudată.
schweißnass *adj.* ud de transpirație.
Schweißnerv, *-s, -en, m. (anat.)* nerv al glandei sudoripare.
Schweißperle, *-n, f.* v. Schweißtropfen.
Schweißpistole, *-n, f.* v. Schweißbrenner.
Schweißpore, *-n, f. (anat.)* por sudoripar.
Schweißpulver [-fe și -ve], *-s, -, n. (tehn.)* praf de sudură.
Schweißrand, *-(e)s, -ränder, m.* (mai ales *pl.*) urme de transpirație pe haine.
Schweißsekretion, *-en, f.* v. Schweißabsonderung.
Schweiß|spur, *-en, f.* v. Schweißfährte.
Schweiß|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e*), *m. (tehn.)* oțel sudat.
Schweiß|stelle, *-n, f. (tehn.)* loc de sudură.
Schweißtechnik, *-en, f.* tehnică de sudură.
Schweiß treibend *adj. (med.)* diaforetic, sudorific.
schweißtriefend *adj.* plin, ud leoarcă de sudoare; **mit ~er Stirne** cu fruntea plină de sudoare.
Schweißtropfen, *-s, -, m.* picătură de sudoare.
Schweißtuch, *-(e)s, -tücher, n.* **1.** batistă de șters sudoarea. **2.** giulgiu; *(rel.)* **~ der Veronika** năframa sfintei Veronica.

schweiß|über|strömt *adj.* plin de sudoare.

Schweiß|umformer, *-s, -, m. (tehn.)* convertitor de sudură.

Schweißung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* sudură. **2.** *(vân.)* sângerare.

Schweißverfahren, *-s, -, n.* procedeu de sudură.

schweißverklebt *adj.* îmbâcsit de sudoare.

Schweißwolle, *-n, f. (text.)* lână necurățată de grăsimea animalului.

Schweißzentrum, *-s, -tren, n. (anat.)* centru nervos al transpirației.

Schweitze, Schweize *f. sg.(reg.; cul.)* sos alb, ciulama.

Schweizer[1], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** elvețian(ă). **2.** *m. (bis.)* țârcovnic, paracliser. **3.** *m. (ist.)* mercenar în serviciul papei. **4.** proprietar de lăptărie; văcar; baci. **5.** *presc.* de la ~ **Käse** șvaițer.

Schweizer[2] *adj. invar.* elvețian, din Elveție; ~ **Uhren** ceasuri din Elveția.

Schweizerbürger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* cetățean(ă) elvețian(ă).

Schweizerdegen, *-s, -, m. (tipogr.)* culegător-tipăritor.

schweizerdeutsch *adj.* în dialect german elvețian.

Schweizerdeutsch, *-(e)s, n. sg.* variantă elvețiană a limbii germane.

Schweizerdeutsche, *-n, -n (ein Schweizerdeutscher), m.* și *f.* german(ă) elvețian(ă).

Schweizerei, *-en, f.* lăptărie, stână.

Schweizergarde, *-n, f. (ist.)* **1.** gardă elvețiană a regilor Franței. **2.** gardă elvețiană a papei.

Schweizer|haus, *-es, -häuser,* **Schweizer|häuschen**, *-s, -, n.* casă țărănească în stil elvețian.

schweizerisch I. *adj.* elvețian. **II.** *adv.* în dialect elvețian; după obiceiul elvețian, în felul elvețienilor.

Schweizerpille, *-n, f. (farm.)* purgativ vegetal pur.

Schweizer|reise, *-n, f.* călătorie în Elveția.

Schweizervolk, *-(e)s, n. sg.* popor elvețian.

Schwẹl, *-s, -e, m. (reg.)* vapor, abur de apă.

Schwẹlbrand, *-(e)s, -brände, m.* ardere fără flacără.

Schwẹlchmalz, *-es, n. sg.* malț uscat la aer.

Schwẹle, *-n, f. (metal.)* arsură de forjare.

schwẹlen, *schwelte, geschwelt, vb. (h)* **I.** *intr.* a mocni, a arde înăbușit, a arde fără flacără. **II.** *tr. (tehn.)* a arde; a semicarboniza; a distila; **Teer** ~ a distila gudron.

Schwẹlen, *-s, n. (tehn.)* semicarbonizare a cărbunilor, semicocsificare.

Schwẹler, *-s, -, m.* cărbunar.

Schwelerei, *-en, f. (tehn.)* uzină de semicarbonizare.

Schwẹlfeuer, *-s, -, n.* v. Schwelbrand.

Schwẹlgas, *-es, -e, n.* gaz de semicarbonizare.

schwẹlgen, *schwelgte, geschwelgt, vb. (h) intr.* **1.** a se îmbuiba, a se ghiftui, a se desfăta cu mâncăruri alese. **2.** **(in** cu *dat.)* a savura (ceva), a se deda cu pasiune, cu voluptate (la ceva); **in Erinnerungen** ~ a-și depăna cu voluptate amintirile.

Schwẹlger, *-s, -, m.* epicurian; sibarit.

Schwelgerei, *-en, f.* **1.** sibaritism; desfătare a simțurilor. **2.** plăcere, voluptate, desfătare.

schwẹlgerisch *adj.* bogat, luxos; exuberant, somptuos; **die ~e Pracht** fastul extraordinar, exorbitant.

Schwẹlholz, *-es, -hölzer, n.* lemn rășinos.

Schwẹlke, *-n, f.* cămară pentru uscarea malțului.

Schwẹlkohle, *-n, f. (tehn.)* cărbune pentru semicarbonizare.

Schwẹlkoks, *-es, m. sg.* semicocs.

Schwẹll, *-(e)s, -e, m.* **1.** v. Schwellung **(1)**. **2.** *(mar.)* val (stârnit de vas) ce se propagă spre țărm.

Schwẹllbohle, *-n, f. (constr.)* prag al tocului, grindă, dulap a(l) pragului.

Schwẹlle, *-n, f.* **1.** prag; **an der ~ stehen bleiben** a se opri în prag; **er darf meine ~ nicht betreten** nu are voie să-mi calce pragul. **2.** *(ferov.)* traversă; **die ~ tanzt** traversa se mișcă. **3.** *(constr.)* centură inferioară. **4.** banc de nisip. **5.** *(fig.)* prag, început; **an der ~ einer neuen Zeit** în pragul unei noi epoci; *(psih.)* **die ~ des Bewusstseins** pragul conștiinței; **psychologische ~** prag psihologic. **6.** umflătură.

schwẹllen, *schwoll, geschwollen (du schwillst, er schwillt)* și *schwellte, geschwellt (du schwellst, er schwellt), vb.* **I.** *intr. (s) (schwoll, geschwollen)* **1.** *(med.)* a se umfla, a se inflama, a se tumefia; **die Hand ist geschwollen** s-a umflat mâna. **2.** *(fig.)* a se umfla, a crește, a se îngroșa, a se dilata; **das Herz schwillt mir vor Wonne** îmi crește inima de bucurie; *(fam.)* **ihm schwillt der Kamm** își ia nasul la purtare; se umflă în pene; **die Flut schwillt** apele cresc; **der Mut schwoll ihm** a prins curaj, a devenit curajos. **II.** *tr. (h) (schwellte, geschwellt)* **1.** a umfla; **der Wind schwellt die Segel** vântul umflă pânzele; *(fig.)* **das Glück schwellt ihm die Brust** fericirea îi umple inima. **2.** *(reg.)* a pune un prag sau o traversă. **3.** *(reg., cul.)* a fierbe, a clocoti.

Schwẹllen|ab|stand, *-(e)s, -stände, m. (ferov.)* distanță între traverse.

Schwẹllen|angst, *-ängste, f. (psih.)* reținere de a păși într-un magazin, într-o instituție publică.

Schwẹllenbohrer, *-s, -, m. (ferov.)* burghiu de găurit traverse.

Schwẹllen|effekt, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* efect de prag.

Schwẹllen|einteilung, *-en, f.* împărțire a unei traverse.

Schwẹllen|empfindlichkeit, *-en, f. (fot.)* sensibilitate de prag.

Schwẹllenkappe, *-n, f. (ferov.)* locaș de șină.

Schwẹllenklammer, *-n, f. (ferov.)* scoabă de traversă.

Schwẹllenland, *-(e)s, -länder, n.* țară în curs de dezvoltare, care prin progresul tehnic se apropie de țările industrializate.

Schwẹllenlänge, *-n, f. (ferov.)* lungime a traversei.

Schwẹllenpreis, *-(e)s, -e, m.* preț de prag.

Schwẹllenrost, *-(e)s, -e, m. (ferov.)* grătar de traverse; *(drumuri)* grătar de grinzi.

Schwẹllenschraube, *-n, f. (tehn.)* tirfon.

Schwẹllen|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de prag.

Schwẹllen|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (ferov.)* scaun de traversă, cuzinet.

Schwẹllenteilung, *-en, f.* v. Schwelleneinteilung.

Schwẹllenverlust, *-(e)s, -e, m. (hidr.)* pierdere de energie la prag.

Schwẹllenwert, *-(e)s, -e, m. (fiz., autom.)* valoare limită.

Schwẹllenzaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard cu traverse de lemn.

Schwẹller, *-s, -, m. (muz.)* levier de crescendo, de amplificare (la orgă, armoniu etc.).

Schwẹllfuß, *-es, -füße, m. (med.)* picior umflat, tumefiat.

Schwẹllhöhe, *-n, f. (hidr.)* înălțime a pragului.

Schwẹllkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** mască în forma unui cap uriaș, purtată la carnavaluri. **2.** purtător al unei asemenea măști.

Schwẹllkörper, *-s, -, m. (anat.)* corp cavernos.

Schwẹllkraft, *-kräfte, f. (tehn.)* forță de umflare.

Schwẹllton, *-(e)s, -töne, m. (muz.)* crescendo.

Schwẹllung, *-en, f.* **1.** umflare, inflamare, tumefiere. **2.** umflătură; inflamație, edem. **3.** *(constr.)* convexitate, bombare. **4.** *(geogr.)* ridicătură.

Schwẹl|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de semicarbonizare.

Schwẹlteer, *-(e)s, -e, m.* gudron de semicocsificare.

Schwẹlung, *-en, f. (metal.)* semicarbonizare, semicocsificare; ardere, distilare (lentă).

Schwẹmmbagger, *-s, -, m. (hidr.)* dragă refulantă.

Schwẹmmboden, *-s, -(și -böden), m.* sol aluvionar, teren aluvionar.

Schwẹmme, *-n, f.* **1.** vad, loc de scăldat (pentru vite); adăpătoare; **er reitet das Pferd in die ~** duce calul la scăldat. **2.** *(fam.)* berărie, bodegă, crâșmă. **3.** plută; plutărit. **4.** *(austr., com.)* supraofertă, abundență de mărfuri (care se vând la preț redus).

schwẹmmen, *schwemmte, geschwemmt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(despre apă)* a depune, a aduce (aluviuni); **der Fluss schwemmt Sand ans Ufer** râul depune nisip pe mal. **2.** a transporta, a căra pe apă, a plutări; **Holz** ~ a plutări lemne. **3.** a limpezi, a spăla, a clăti; **Häute** ~ a flota piei. **II.** *intr. (reg.)* a înota.

Schwẹmmgold, *-(e)s, n. sg.* aur spălat.

Schwẹmmgut, *-(e)s, -güter, n.* obiecte aduse de ape, de viitură, de valuri.

Schwẹmmholz, *-es, n. sg.* lemne plutărite.

Schwẹmmkanal, *-s, -kanäle, m.* **1.** canal de spălare, de limpezire. **2.** canal de plutărit.

Schwẹmmland, *-(e)s, n. sg.* teren, pământ aluvionar.

Schwẹmmplatz, *-es, -plätze, m.* v. Schwemme **(1)**.

Schwẹmmsand, *-(e)s, -e, m.* nisip aluvionar.

Schwẹmm|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* tuf.

Schwẹmmwasser, *-s, -, n. (chim.)* apă de spălare.

Schwẹnde, *-n, f. (reg.)* **1.** defrișare (a pădurii). **2.** pădure defrișată, laz.

schwẹnden, *schwendete, geschwendet (du schwendest, er schwendet), vb. (h) tr. (reg.)* a defrișa, a cura, a lăzui.

Schwẹngel, *-s, -, m.* **1.** limbă de clopot. **2.** *(mine)* balansier. **3.** cumpănă de puț. **4.** braț de pârghie. **5.** cruce a căruței. **6.** manivelă (de roată).

Schwẹngelbrunnen, *-s, -, m.* fântână, puț cu cumpănă.

Schwẹngelpresse, *-n, f.* presă (de tipar) cu drug.

Schwẹngelpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă cu pârghie, cu drug, cu balansier.

Schwẹnk, *-(e)s, -s* (și *-e), m.* **1.** întoarcere, schimbare de direcție; **2.** *(film, tv.)* întoarcere, comutare (a camerei); **ein rascher** ~ o întoarcere rapidă, bruscă.

Schwẹnk|achse, *-n, f. (maș.)* ax oscilant.

Schwẹnk|arm, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* braț pivotant, articulat, oscilant.

Schwẹnkbagger, *-s, -, m.* excavator cu placă turnantă.

schwẹnkbar *adj.* oscilant, pivotant; articulat; orientabil; pendular.

Schwẹnkbereich, *-(e)s, -e, m.* zonă în care se pot executa întoarceri, schimbări de direcție; **der ~ eines Krans** zona de acțiune a unei macarale.

Schwẹnkbühne, *-n, f.* rampă, platformă (de protecție) turnantă.

Schwẹnke, *-n, f. (reg.)* leagăn, scrânciob.

schwẹnken, *schwenkte, geschwenkt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a agita, a mișca, a flutura, a fâlfâi, a învârti; **die Fahne** ~ a flutura steagul. **2.** a clăti, a spăla, a limpezi. **3.** *(tehn.)* a vira, a roti; **das Geschütz** ~ a orienta tunul. **4.** *(fam.)* a exclude, a elimina; **einen Schüler** ~ a elimina un elev. **II.** *intr. (s* rar și *h)* **1.** *(mil.)* a schimba direcția, a face o schimbare de front; **rechts schwenkt – marsch!** la dreapta – marș! **2.** a coti; a se întoarce. **3.** *(fig.)* a-și schimba părerea; a trece de la un partid la altul.

Schwẹnker, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* chelar, pivnicer. **2.** *(fam., pol.)* transfug; persoană care trece de la un partid la altul. **3.** *(reg.)* redingotă. **4.** pahar de coniac.

Schwẹnkglas, *-es, -gläser, n.* v. Schwenker **(4)**.

Schwẹnkhahn, *-(e)s, -hähne, m.* robinet orientabil.

Schwẹnk|kartoffeln *pl.* cartofi soté.

Schwẹnk|kran, *-s, -e* (și *-kräne), m. (tehn.)* macara pivotantă.

Schwẹnklager, *-s, -, n. (maș.)* lagăr oscilant.

Schwẹnkmotor, *-s, -en, m. (maș.)* motor pivotant.

Schwẹnkrad, *-(e)s, -räder, n. (maș.)* roată pivotantă.

Schwẹnkrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă articulată.

Schwẹnktisch, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* masă pivotantă, basculantă.

Schwẹnkung, *-en, f.* **1.** schimbare a direcției, întoarcere; întorsătură, cotitură. **2.** *(fam.)* schimbare a părerii; **er hat eine ~ gemacht** și-a schimbat părerea. **3.** trecere de la un partid la altul. **4.** *(tehn.)* rotire, virare; pendulare.

schwẹnten, *schwentete, geschwentet (du schwentest, er schwentet), vb. (h) tr.* v. schwenden.

schwẹppern, *schwepperte, geschweppert, vb. (h) tr. (reg.)* a turna, a vărsa; **eins** ~ a trage o dușcă (de bere).

schwer I. *adj.* **1.** greu; **eine ~e Last** o sarcină grea; **~es Gepäck** bagaje grele, bagaj mare; **~es Geschütz** tun de calibru mare; **~e Artillerie** artilerie grea; **ein ~er Kreuzer** un crucișător de mare tonaj; **eine ~e Zunge haben** a vorbi, a se exprima greu. **2.** greu, apăsător; **~e Wolken** nori grei; **~e Luft** aer greu; **mein Herz ist ~** mi-e inima grea; **ein ~er Traum** un vis greu, apăsător; **~e Sorgen lasteten auf ihm** avea griji mari, apăsătoare. **3.** greu, dificil, anevoios; **~e Arbeit** muncă grea; **eine ~e Aufgabe** o problemă grea; **es waren ~e Zeiten** erau vremuri grele; **ein ~er Kampf** o luptă grea, îndârjită; **einen ~en Gang tun** a face un drum neplăcut, greu. **4.** greu, grav; **~e Krankheit** boală grea, gravă; **ein ~er Unfall** un accident grav; **er hat mir ~en Schaden zugefügt** mi-a pricinuit pagube mari; **eine ~e Strafe erhalten** a primi o pedeapsă mare; **~es Verbrechen** crimă gravă; *(fam.)* **ein ~er Junge** un hoț, un tâlhar, un criminal. **5.** greu, greoi; **ein ~er Gang** un umblet, un mers greoi; **er ist ~ von Begriff** e greu de cap, pricepe greu. **6.** greu, indigest; **~e Speisen** mâncăruri grele. **7.** greu, tare, concentrat; **~er Wein** vin greu, vin tare; **ein ~er Boden** un pământ gras; *(fiz.)* **~es Wasser** apă grea. **8.** însărcinată, gravidă, grea. **9.** *(fam.)*

mult, mare, considerabil; **eine ~e Menge** o mulțime mare; **~es Geld** bani grei. **II.** *adv.* **1.** greu; ~ **beladen** încărcat greu; ~ **wiegen** a fi greu, a trage greu la cântar; **der Brief ist nur drei Gramm** ~ scrisoarea nu cântărește decât trei grame; *(fig.)* a trage greu în cumpănă. **2.** greu, dificil, anevoios; **das Buch liest sich** ~ cartea se citește greu; ~ **hören** a auzi prost; **du machst es dir zu** ~ te complici prea mult; îți faci prea mult de lucru; **der Abschied fiel ihm** ~ i-a căzut greu despărțirea. **3.** greu, grav; ~ **verwundet** grav rănit. **4.** foarte, tare; *(fam.)* **ich werde mich ~ hüten, es zu sagen** n-am să suflu o vorbă, o să tac chitic; *(fam.)* **er ist ~ geladen** e supărat foc; ~ **reich** putred de bogat; ~ **betrunken** beat mort.

Schwer|arbeit, *-en, f.* muncă grea.

Schwer|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) la muncă grea.

Schwer|arbeit|zulage, *-n, f. (ec.)* spor de muncă grea.

Schwer|athlet, *-en, -en, m. (sport)* **1.** halterofil. **2.** luptător.

Schwer|athletik *f. sg. (sport)* atletică grea; haltere.

schwer atmend *adj.* respirând greu, scurt.

schwer|atmig *adj.* cu respirație scurtă; *(med.)* dispneic.

Schwer|atmigkeit *f. sg.* respirație grea; *(med.)* dispnee.

schwer be|hindert *adj.* invalid, grav handicapat.

Schwerbe|hinderte, *-n, -n (ein Schwerbehinderter), m.* și *f.* invalid(ă), persoană grav handicapată.

Schwerbe|hinderten|ausweis, *-es, -e, m.* legitimație de handicap grav.

Schwerbe|hindertengesetz, *-es, -e, n.* lege pentru integrarea persoanelor cu handicap în societate, în muncă.

schwer beladen *adj.* greu încărcat; **ein ~er Wagen** o căruță încărcată bine, un car cu greutate mare.

schwer belastet *adj.* **1.** greu încărcat; (încărcat) cu poveri, cu sarcini grele. **2.** *(jur.)* învinovățit grav (de dovezile aduse, de martori etc.).

schwer beschädigt *adj.* grav vătămat, avariat, rănit.

Schwerbeschädigte, *-n, -n (ein Schwerbeschädigter), m.* și *f.* persoană grav rănită; invalid(ă).

Schwerbeschädigten|abteil, *-s, -e, n. (ferov.)* compartiment pentru invalizi.

Schwerbeschädigtengesetz, *-es, -e, n. (jur.)* lege privitoare la persoane grav rănite, invalide.

schwer betrübt *adj.* foarte mâhnit.

schwer bewaffnet *adj.* **1.** înarmat până în dinți. **2.** prevăzut cu arme grele.

schwerblütig *adj.* **1.** tacticos, greoi, greu de urnit, încet, lent. **2.** grav; chibzuit.

Schwerblütigkeit *f. sg.* fire greoaie, tacticoasă, înceată, gravă.

Schwere *f. sg.* **1.** greutate; *(fiz.)* gravitație; **das Gesetz der ~** legea gravitației; *(fig.)* **bleierne ~ in den Gliedern** (senzație de) plumb în membre. **2.** dificultate. **3.** gravitate; însemnătate; seriozitate; **die (ganze) ~ der Strafe** (toată) gravitatea, severitatea pedepsei; **die ~ des Verbrechens** gravitatea crimei; **die ~ dieser Worte** importanța, însemnătatea acestor cuvinte.

Schwerefeld, *-(e)s, -er, n. (fiz.)* câmp gravitațional, al gravitației.

schwerelos *adj. (fiz.)* imponderabil.

Schwerelosigkeit *f. sg. (fiz.)* imponderabilitate.

Schweremesser, *-s, -, m. (fiz.)* gravimetru.

Schweremessung, *-en, f. (fiz.)* gravimetrie.

Schwerenot *f. sg. (fam.)* **1.** *(înv.)* epilepsie. **2.** *(în expr.)* **dass dich die ~!** să te ia naiba! **es ist, um die ~ zu kriegen** îți vine să turbezi, să căpiezi.

Schwerenöter, *-s, -, m.* **1.** crai, curtezan; **den ~ spielen** a face pe craiul. **2.** *(fam.)* persoană descurcăreață, înfiptă, îndrăzneață.

Schwer|erde *f. sg. (mineral.)* baritină.

schwer er|rungen *adj.* dobândit, câștigat greu, cu sacrificii mari.

schwer erziehbar *adj. (despre copii)* greu de crescut, de educat; dificil.

schwer fallen, *fiel schwer, schwer gefallen (es fällt schwer), vb. (s) intr. (unipers.)* (cu *dat.*) a-i veni, a-i cădea cuiva greu; **das Laufen ist ihm schwergefallen** fuga l-a obosit; i-a fost greu să fugă.

schwerfällig *adj.* greoi; lipsit de suplețe.

Schwerfälligkeit *f. sg.* fire greoaie; lipsă de vioiciune, de agerime.

schwerflüchtig *adj. (fiz.)* greu evaporabil.

schwerflüssig *adj. (tehn.; despre lichide)* vâscos, dens.

Schwerflüssigkeit *f. sg. (tehn.)* vâscozitate.

schwergängig *adj. (tehn.)* greu de mișcat, înțepenit.

schwer gepanzert *adj. (mil.)* cu blindaj gros.

schwer geprüft *adj.* greu încercat (de suferințe, de necazuri).

Schwergewicht, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(sport)* categorie grea. **2.** *(fig.)* atenție principală, greutate, accent; **das ~ auf etwas legen** a pune accentul pe un lucru; **das ~ fällt jetzt auf die Kulturenpflege** atenția principală se îndreaptă acuma spre întreținerea culturilor.

Schwergewichtboxen, *-s, n. sg. (sport)* box de categorie grea.

schwergewichtig *adj.* de greutate corporală mare.

Schwergewichtler, *-s, -, m. (sport)* boxer, luptător, halterofil de categorie grea.

Schwergewichts|klasse, *-n, f. (sport)* categoria grea.

Schwergewichtsmeister, *-s, -, m. (sport)* campion la categoria grea.

Schwergewicht(s)meisterschaft, *-en, f. (sport)* campionat la categoria grea.

Schwergut, *-(e)s, -güter, n. (mar.)* încărcătură de greutate mare.

schwergründig *adj. (elv.)* **1.** greu. **2.** grav, cu greutate, serios, esențial, important.

schwer halten, *hielt schwer, schwer gehalten (es hält schwer), vb. (h) intr. (impers.)* a fi greu, dificil de realizat; **es wird ~, ihn zu überreden** va fi greu să-l convingem.

schwerhörig *adj.* (cam) surd; tare de urechi.

Schwerhörige, *-n, -n (ein Schwerhöriger), m.* și *f.* persoană care nu aude bine.

Schwerhörigkeit *f. sg.* auz slab, surzenie.

Schwer|industrie, *-n* [-striːən], *f.* industrie grea.

Schwer|industrielle [-striɛlə], *-n, -n, m.* mare industriaș.

Schwerkörperbe|hinderte, *-n, -n (ein Schwerkörperbehinderter), m.* și *f.* persoană cu o gravă infirmitate fizică.

Schwerkraft *f. sg. (fiz.)* gravitație, forță de gravitație.

Schwerkraft|abscheider, *-s, -, m.* separator prin gravitație.

Schwerkraftfeld, *-(e)s, -er, n. (mec.)* câmp gravitațional.

Schwerkraftwagen, *-s, -, m.* v. Schwerlastwagen.

Schwerkraftwarmwasser|heizung, *-en, f. (termo.)* încălzire (centrală) cu apă caldă cu circulație naturală.

schwer krank *adj.* **1.** grav bolnav. **2.** *(vân.)* grav rănit.

Schwerkranke, *-n, -n (ein Schwerkranker), m.* și *f.* persoană grav bolnavă.

Schwerkriegsbeschädigte, *-n, -n (ein Schwerkriegsbeschädigter), m.* mare mutilat de război, mare invalid de război.

Schwerlastverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulație a vehiculelor de mare tonaj.

Schwerlaster, *-s, -, m.*, **Schwerlastwagen**, *-s, -, m.* camion de mare tonaj.

Schwerlastzug, *-(e)s, -züge, m.* camion de mare tonaj cu remorcă.

schwerlehrig *adj.* greoi la învățătură, care învață greu.

schwerlich *adv.* cu greu, anevoie; **er wird ~ weggehen** nu cred că o să plece; **bis morgen werde ich das ~ machen können** nu cred că voi putea face aceasta până mâine.

schwer löslich *adj.* greu solubil.

schwerlötig *adj.* greoi.

schwer machen, *machte schwer, schwer gemacht, vb. (h) tr.* a îngreuia, a face să devină greu; **jm. das Leben ~** a face cuiva greutăți, mizerii; a provoca cuiva necazuri.

Schwermaschinenbau, *-(e)s, m. sg.* fabricare de mașini pentru industria grea.

Schwermetall, *-s, -e, n. (chim.)* metal greu.

Schwermut *f. sg.* melancolie, tristețe.

schwermütig *adj.* melancolic, trist.

Schwermütigkeit *f. sg.* v. Schwermut.

schwer nehmen, *nahm schwer, schwer genommen (du nimmst schwer, er nimmt schwer), vb. (h) tr.* a pune ceva la inimă, a suferi din cauza unui lucru; **er nimmt alles viel zu schwer** prea le pune pe toate la inimă.

Schwer|öl, *-(e)s, -e, n.* **1.** țiței greu, păcură. **2.** motorină.

Schwer|ölmotor, *-s, -en, m. (tehn.)* motor cu motorină, motor Diesel.

Schwerpunkt, *-(e)s, -e, m. (fiz.* și *fig.)* centru de greutate; *(mil.)* punct principal; forță principală; **den ~ auf die rechte Flanke ansetzen** a pune centrul de greutate pe flancul drept.

Schwerpunktbe|stimmung, *-en, f. (fiz.* și *fig.)* determinare a centrului de greutate.

Schwerpunktbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere axată pe producerea anumitor produse (în fosta R.D.G.).

Schwerpunktbildung, *-en, f. (mil.* și *fig.)* concentrare a forțelor.

Schwerpunkt|industrie, *-n* [-striːən], *f.* ramură-cheie a industriei.

Schwerpunktlage, *-n, f.* poziție a centrului de greutate.

schwerpunktmäßig *adj.* axat pe anumite aspecte.

Schwerpunktprogramm, *-s, -e, n.* program concentrat pe anumite teme.

Schwerpunkt|streik, *-(e)s, -e, m.* grevă în anumite puncte cheie.

Schwerpunkt|thema, *-s, -men* (și *-ta*), *n.* temă centrală, principală.

Schwerpunktverlagerung, *-en, f. (fiz.* și *fig.)* deplasare, mutare a centrului de greutate.

schwer|reich *adj. (fam.)* foarte bogat; **ein ~er Mann** un om putred de bogat.

schwersinnig *adj.* v. schwermütig.

Schwer|spat, *-(e)s, -e* (și *-späte*), *m. (mineral.)* baritină, barit.

Schwerst|arbeit, *-en, f.* munca cea mai grea.

Schwerst|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) la muncile cele mai grele.

Schwerstbe|hinderte, *-n, -n (ein Schwerstbehinderter), m.* și *f.* invalid(ă) de gradul I.

Schwer|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* scheelit.

Schwerstverletzte, *-n, -n (ein Schwerstverletzter), m.* și *f.* persoană foarte grav rănită.

Schwert, *-(e)s, -er, n.* **1.** spadă; paloș; sabie; **mit Feuer und ~** prin foc și sabie; **das ~ zücken** (sau **ziehen**) a trage spada; **zum ~e verurteilen** a condamna la moartea prin decapitare; **das ~ führen** a mânui sabia; **zum ~ greifen** a pune mâna pe sabie, a recurge la arme; **die ~er kreuzen** a lupta, a încrucișa săbiile, armele; **mit dem ~ hinrichten** a decapita; **ein zweischneidiges ~** o sabie cu două tăișuri; **das ~ des Damokles** sabia lui Damocles. **2.** *(mar.)* înotătoare, derivor; **hissbares ~** înotătoare ce poate fi ridicată. **3.** *(constr.)* contrafișă (la eșafodaj), bară de distanțare în diagonală. **4.** Schwertlilie.

Schwertbohne, *-n, f. (bot.)* fasole arcuită *(Phaseolus vulgaris)*.

Schwertboot, *-(e)s, -e, n.* barcă cu derivor.

Schwertbrüder|orden, *-s, -, m.* ordin al cavalerilor spadei.

Schwertel, *-s, -, m.* v. Schwertlilie.

Schwertergeklirr, *-(e)s, n. sg.* zăngănit de săbii, de arme.

Schwertertanz, *-es, -tänze, m.* dans al săbiilor.

Schwertfeger, **Schwertfegermeister**, *-s, -, m. (ist.)* armurier.

Schwertfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă-cuțit.

Schwertfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* xifie, pește-sabie *(Xiphias gladius)*.

schwertförmig *adj.* în formă de spadă.

Schwertfortsatz, *-es, -sätze, m. (anat.)* apofiză, prelungire a sternului.

Schwertgeklirr, *-(e)s, n. sg.* v. Schwertergeklirr.

Schwert|hieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură de spadă.

Schwertkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă cu sabia.

Schwertkämpfer, *-s, -, m.* spadasin.

Schwertknauf, *-(e)s, -knäufe, m.* mâner de sabie.

Schwertlehen, *-s, -, n. (ist.)* feudă bărbătească, feudă care se transmite pe linie bărbătească.

Schwertleiste, *-n, f. (constr.)* proptea în diagonală; șipcă în diagonală.

Schwertleite *f. sg. (ist.)* învestire a unui cavaler (prin lovitura cu sabia).

Schwertlilie [-liːliə], *-n, f. (bot.)* stânjenel, iris, săbiuță *(Iris germanica* L.).

Schwertliliengewächse *pl. (bot.)* plante din familia iridaceelor *(Iridaceae)*.

Schwertmage, *-n, -n, m. (înv.; jur.)* rudă dinspre tată.

Schwert|orden, *-s, m. sg. (ist.)* ordin cavaleresc al spadei.

Schwer|transport, *-(e)s, -e, m.* transport de bunuri, mărfuri de mare greutate.

Schwer|transporter, *-s, -, m.* v. Schwerlaster.

Schwert|ritter, *-s, -, m. (ist.)* cavaler al ordinului spadei.

Schwert|schlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** v. Schwerthieb. **2.** *(ist.)* lovitură de sabie (la investirea cavalerului).

Schwertschlucker, *-s, -, m.* înghițitor de săbii (la circ).

Schwertschnabel, *-s, -schnäbel, m. (ornit.)* colibri cu cioc de sabie *(Docimastes ensifer)*.

Schwert|stich, *-(e)s, -e, m.* împunsătură de spadă.

Schwertstreich, *-(e)s, -e, m.* lovitură de sabie; **ohne** ~ fără luptă.
Schwertanz, *-es, -tänze, m.* v. Schwertertanz.
Schwertträger, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* spătar. **2.** *(iht.)* pește exotic din familia crapilor *(Xiphophorus helleri).*
Schwertwal, *-(e)s, -e, m. (zool.)* delfin cu aripă în formă de spadă *(Orcinus orca).*
Schwerverbrecher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* criminal(ă).
schwer verdaulich *adj.* greu de digerat; *(fig.)* **ein ~er Mensch** un om greu de suportat.
schwer verletzt *adj.* grav rănit.
Schwerverletzte, *-n, -n (ein Schwerletzter), m.* și *f.* persoană grav rănită.
schwer verständlich *adj.* greu de înțeles, neclar, confuz.
schwer verträglich *adj.* (și *fig.*) greu de digerat, de suportat.
schwer verwundet *adj.* v. schwerverletzt.
Schwerverwundete, *-n, -n (ein Schwerwundeter), m.* și *f.* v. Schwerverletzte.
Schwerwasser, *-s, -, n. (chim.)* apă grea.
schwerwiegend *adj.* **1.** greu. **2.** foarte grav, serios; esențial, important; ~ **e Gründe** motive foarte serioase.
Schwester, *-n, f.* **1.** soră. **2.** soră (de caritate), infirmieră. **3.** *(bis.)* călugăriță, maică, măicuță.
Schwesteranstalt, *-en, f.* instituție de același tip, instituție-soră.
Schwesterchen, *-s, -, n. (dim.* de la Schwester) surioară.
Schwesterfirma, *-men, f.* întreprindere-soră, firmă-soră.
Schwesterherz, *-ens, n. sg. (înv., glumeț)* soră iubită.
Schwesterkind, *-(e)s, -er, n. (înv.)* nepot, nepoată de soră.
schwesterlich I. *adj.* **1.** de soră; **~e Liebe** dragoste de soră. **2.** devotat, credincios, plin de abnegație. **II.** *adv.* ca o soră, frățește, frățesc; ~ **helfen** a ajuta frățește.
Schwesterliebe *f. sg.* dragoste de soră.
Schwestermann, *-(e)s, -männer, m. (înv.)* cumnat.
Schwestermord, *-(e)s, -e, m.* fratricid.
Schwesternhaube, *-n, f.* **1.** bonetă de soră (de caritate). **2.** scufie de călugăriță.
Schwesternhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** cămin pentru infirmiere. **2.** casă în care trăiesc și lucrează călugărițe.
Schwesternhelferin, *-nen, f.* îngrijitoare.
Schwesternliebe *f. sg.* dragoste între surori.
Schwesternorden, *-s, -, m. (bis.)* ordin de călugărițe.
Schwesternpaar, *-(e)s, -e, n.* două surori, pereche de surori.
Schwesternschaft, *-en, f.* **1.** *sg.* calitate de soră. **2.** comunitate de infirmiere sau călugărițe. **3.** societate, comunitate, organizație de fete.
Schwesternschule, *-n, f.* școală sanitară, școală de infirmiere.
Schwesterntracht, *-en, f.* uniformă de soră (de caritate), uniformă de călugăriță.
Schwesternwohnheim, *-(e)s, -e, n.* cămin pentru infirmiere.
Schwesternzimmer, *-s, -, n.* camera infirmierelor într-un spital.
Schwesterpartei, *-en, f.* partid de același tip, cu aceleași scopuri politice sau asemănătoare, din străinătate.
Schwesterpartei, *-en, f. (pol.)* partid de aceeași orientare politică din altă țară.
Schwesterschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă de același tip, navă-soră.
Schwesterschülerin, *-nen, f.* elevă a unei școli de infirmiere.
Schwestersohn, *-(e)s, -söhne, m. (înv.)* nepot de soră.
Schwestertochter, *-töchter, f. (înv.)* nepoată de soră.
Schwesterunternehmen, *-s, -, n.* întreprindere de același tip, întreprindere-soră; întreprindere afiliată.
Schwibbogen, *-s, -bögen, m.* **1.** *(arhit.)* arc liber între doi pereți, arc-butant. **2.** *(pop.)* sfeșnic din metal sau lemn de forma unui arc.
schwichten, *schwichtete, geschwichtet (du schwichtest, er schwichtet), vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a întinde prin împletire parâmele din babord și din tribord. **2.** *(reg.)* a face să tacă; a liniști, a potoli.
schwieg *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la schweigen.
Schwiegel, *-n, f.* v. Schwegel.
Schwieger, *-n, f. (înv.* și *reg.)* soacră.
schwiegerelterlich *adj.* al socrilor, (ca) de socri.
Schwiegereltern *pl.* socri.
Schwiegerin, *-nen, f. (reg.)* **1.** soacră. **2.** noră. **3.** cumnată.
Schwiegerkind, *-(e)s, -er, n. (reg.)* **1.** noră; ginere. **2.** cumnat(ă).
schwiegerlich *adj. (înv.)* de socri; de soacră; de cumnat(ă); prin alianță, încuscrit.
Schwiegermutter, *-mütter, f.* soacră.
Schwiegersohn, *-(e)s, -söhne, m.* ginere.
Schwiegertochter, *-töchter, f.* noră.
Schwiegervater, *-s, -väter, m.* socru.
Schwiele, *-n, f.* **1.** bătătură, calozitate. **2.** dungă, vargă, vânătaie.
Schwielensohler *pl. (zool.)* animale cu pernițe la picioare *(Tylopoda).*
schwielig *adj.* cu bătături, calos.
Schwiemel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** beție; chercheleală; chef. **2.** amețeală; leșin. **3.** chefliu, ușuratic.
Schwiemelei, *-en, f. (reg.)* chef, beție.
Schwiemeler, *-s, -, m. (reg.)* chefliu, ușuratic.
schwiemelig *adj. (reg.)* **1.** amețit. **2.** băut, cherchelit.
schwiemeln, *schwiemelte, geschwiemelt (ich schwiem(e)le), vb. (h) intr. (reg., fam.)* **1.** a ameți; **ich schwiemele** amețesc. **2.** a face chefuri, a duce o viață ușuratică; a benchetui, a umbla dintr-o crâșmă într-alta.
schwiemen, *schwiemte, geschwiemt, vb. (h) intr. (reg.)* a leșina.
Schwiemer, *-s, -, m. (ornit.)* șoimuleț, vindereu *(Falco subbuteo; Milvus milvus).*
Schwiemler, *-s, -, m.* v. Schwiemeler.
schwiemlig *adj.* v. schwiemelig.
Schwiemnis, *-se, f. (reg.)* leșin.
Schwieping, *-en, f. (mar.)* capăt ascuțit de parâmă, coadă-de-șoarece.
Schwier, *-en, f. (reg.)* **1.** noră. **2.** stâlp.
schwierig *adj.* **1.** greu, anevoios, dificil; **ein ~es Gelände** un teren dificil, greu; **ein ~es Unternehmen** o întreprindere grea; **eine ~e Frage** o chestiune dificilă; **ein ~es Werk** o muncă complicată. **2.** dificil, cârcotaș, cusurgiu; **ein ~es Kind** un copil dificil. **3.** *(reg., înv.)* bubos, plin de bube.
Schwierigkeit, *-en, f.* greutate, dificultate; complicație; **~en aus dem Wege räumen** a înlătura dificultăți; **jm. ~en bereiten** a provoca cuiva dificultăți; **auf ~en stoßen** a da de greutăți; **mit allen ~en fertig werden** a învinge toate greutățile.
Schwierigkeitsgrad, *- (e)s, -e, m.*, **Schwierigkeitsstufe**, *-n, f.* grad de dificultate.
Schwimmabzeichen, *-s, -, n.* distincție pentru performanțe la înot.
Schwimmanstalt, *-en, f.* v. Schwimmbad.
Schwimmanzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de baie.
Schwimmart, *-en, f.* stil de înot.
Schwimmassel, *-n, f. (zool.)* cărăiac înotător *(Scolopendra cingulata).*
Schwimmaufbereitung, *-en, f. (mine)* flotație.
Schwimmbad, *-(e)s, -bäder, n.* ștrand; bazin de înot, piscină.
Schwimmbagger, *-s, -, m.* dragă plutitoare.
schwimmbar *adj.* flotabil, care poate pluti.
Schwimmbassin [-basɛ̃:], *-s, -s*, **Schwimmbecken**, *-s, -, n.* bazin de înot, piscină.
Schwibmmbewegung, *-en, f.* (mai ales *pl.*) mișcare de înot.
Schwimmblase, *-n, f. (iht.)* bășică (a peștelui).
Schwimmblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* **1.** frunză plutitoare. **2.** ferigă de apă *(Salvinia natans).*
Schwimmdock, *-(e)s, -e* (și *-s*), *n. (mar.)* doc plutitor.
schwimmen, *schwamm, geschwommen, vb.* **I.** *intr. (s* și *h)* **1.** *(s)* a înota; a se deplasa înotând; **er ist über den Fluss geschwommen** a traversat râul înot; **ans Land** ~ a înota la mal; **auf dem Rücken** ~ a înota pe spate; **wie eine bleierne Ente** ~ a înota prost; (și *fig.*) **mit dem Strom** ~ a se lăsa dus de curent; (și *fig.*) **gegen den Strom ~ a)** a înota împotriva curentului; **b)** a merge împotriva curentului, contra vântului. **2.** *(h)* a înota, a pluti, a rămâne la suprafață; **das Öl schwimmt auf dem Wasser** uleiul plutește la suprafața apei. **3.** *(h)* a fi ud leoarcă, a fi inundat; **der Boden schwimmt** solul este inundat, este foarte ud, înoată în apă; **seine Augen ~ in Tränen** ochii săi sunt plini de lacrimi, îi joacă în lacrimi. **4.** *(h)* **(in** cu *dat.)* a înota (în...), a avea din plin; **er schwimmt im Überfluss** trăiește în belșug; **die Speise schwimmt in Fett** mâncarea înoată în grăsime; **5.** *(s)* a se șterge, a se estompa; **es schwimmt ihm vor den Augen** totul i se șterge înaintea ochilor, i se împăienjenesc ochii. **6.** *(h) (fam.)* a nu fi sigur; **dieser Schauspieler schwimmt** actorul acesta nu este sigur pe rolul său.
schwimmend I. *part. prez.* de la schwimmen. **II.** *adj.* **1.** înotător, care înoată. **2.** plutitor, care plutește; *(com.)* **~e Ware** marfă transportată pe apă; **~es Hotel** hotel plutitor. **III.** *adv.* înot; **er konnte sich ~ retten** a putut să se salveze înot.
schwimmen lassen, *ließ schwimmen, schwimmen gelassen (du lässt schwimmen, er lässt schwimmen), vb. (h) tr.* **1.** a lăsa să înoate, să se ducă pe apă. **2.** *(fig.)* a lăsa baltă.
Schwimmer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** înotător(-oare). **2.** plută; geamandură; balizaj. **3.** *m.* flotor. **4.** *m. (tehn.)* plutitor.
Schwimmerbecken, *-s, -, n.* bazin de înot cu adâncime mare.
Schwimmerei *f. (fam.)* bălăceală.
Schwimmergrenze, *-n, f.* limită a zonei admise pentru natație.
Schwimmerflugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* hidroavion cu flotoare.
schwimmerisch I. *adj.* de înot, privitor la înot. **II.** *adv.* înot, înotând.
Schwimmermesser, *-s, -, n. (hidr.)* dispozitiv de măsurare cu flotor.
Schwimmernadel, *-n, f. (tehn.)* ac de reglare (la carburator); ac al plutitorului.
Schwimmerregler, *-s, -, m. (maș.)* regulator cu flotor.
Schwimmertopf, *-(e)s, -töpfe, m.* **1.** *(auto.)* cameră a plutitorului. **2.** *(agr., maș.)* vas al plutitorului.
Schwimmerventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* ventil acționat de un plutitor.
schwimmfähig *adj.* capabil de a pluti, flotabil.
Schwimmfähigkeit *f. sg.* capacitate de plutire; flotabilitate.
Schwimmfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* **1.** peștișoară *(Salvinia natans).* **2.** *pl.* plante înrudite cu feriga de apă *(Salviniaceae).*
Schwimmfeder, *-n, f.* v. Schwimmflosse.
Schwimmfertigkeit *f. sg.* aptitudine la înot; îndemânare la înot.
Schwimmfest, *-(e)s, -e, n.* serbare sportivă cu spectacol de înot.
Schwimmflosse, *-n, f.* **1.** înotătoare, aripioară (la pești). **2.** labă de cauciuc (pentru înot).
Schwimmfuß, *-es, -füße, m. (zool.)* picior palmat.
Schwimmgerüst, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* carcasă flotantă.
Schwimmgürtel, *-s, -, m.* centură, colac de salvare, de înot.
Schwimmhalle, *-n, f.* bazin (de înot) acoperit.
Schwimmhaut, *-häute, f. (zool.)* membrană interdigitală a palmipedelor.
Schwimmhose, *-n, f. (sport)* chiloți de baie; slip.
Schwimmjacke, *-n, f. (mar.)* centură de salvare.
Schwimmkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gândac de baltă *(Dytiscus marginalis; Dytiscidae).*
Schwimmkissen, *-s, -, n.* pernă de înot.
Schwimmklub, *-s, -s, m.* club de înot.
Schwimmkörper, *-s, -, m.* corp plutitor, flotor.
Schwimmkraft, *-kräfte, f. (fiz.)* forță de plutire, de emersiune.
Schwimmkrähe, *-n, f. (ornit.)* cormoran *(Phalacrocorax carbo).*
Schwimmkran, *-s, -e (și -kräne), m. (mar.)* macara plutitoare.
schwimmkundig *adj.* care știe să înoate.
Schwimmkunst *f. sg.* înot, natație.
Schwimmlage, *-n, f.* poziție de înot.
Schwimmländerkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* concurs internațional de natație.
Schwimmlehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* profesor, profesoară de natație, de înot.
Schwimmlinie [-niə], *-n, f. (mar.)* linie de plutire.
Schwimmmeister, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** supraveghetor(-oare) într-un ștrand, la un bazin de înot. **2.** campion(-oană) la înot. **3.** antrenor(-oare) de înot.
Schwimmmeisterschaft, *-en, f. (sport)* campionat de înot.
Schwimmnatter, *-n, f. (zool.)* șarpe de casă, șarpe inelat *(Tropidonotus natrix).*
Schwimmoberfläche, *-n, f.* suprafață de plutire.
Schwimmöl, *-(e)s, -e, n. (mine)* ulei de flotație.
Schwimmpflanzen *pl. (bot.)* plante plutitoare.

Schwimmpolyp, *-en, -en, m. (zool.)* meduză cu bășică *(Physophora hydrostatica).*
Schwimmring, *-(e)s, -e, m.* colac pentru înot.
Schwimmsand, *-(e)s, m. sg.* rocă curgătoare; nisip curgător.
Schwimmschule, *-n, f.* școală de înot, de natație.
Schwimm|sport, *-(e)s, m. sg. (sport)* înot, natație.
Schwimm|stadion, *-s, -dien* [-diən], *n.* bazin de înot, de natație (pentru concurs).
Schwimm|stil, *-(e)s, -e, m. (sport)* stil de înot.
Schwimm|strecke, *-n, f.* distanță de înotat.
Schwimm|stunde, *-n, f.* lecție de înot, de natație.
Schwimmtaucher, *-s, -, m. (ornit.)* pescăruș albastru *(Alcedo ispida).*
Schwimmtor, *-(e)s, -e, n. (constr. hidr.)* poartă plutitoare.
Schwimmtrikot [-triko:], *-s, -s, n.* costum de baie.
Schwimm|übungen *pl.* exerciții de înot.
Schwimm|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* lecții de înot, de natație.
Schwimmvogel, *-s, -vögel, m.* pasăre înotătoare, palmiped *(Natatores).*
Schwimmver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație de înot, de natație.
Schwimmwaage, *-n, f. (tehn.)* areometru.
Schwimmwagen, *-s, -, m.* automobil amfibiu.
Schwimmwanze, *-n, f. (entom.)* cornățar *(Naucoris cimicoides).*
Schwimmwasserläufer, *-s, -, m. (entom.)* insectă de apă din familia *Tringinae.*
Schwimmweste, *-n, f.* centură de salvare, de plutire.
Schwimmwettkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* concurs de înot.
Schwimmzeit, *-en, f.* timp necesar pentru parcurgerea unei distanțe înot.
Schwimmzug, *-(e)s, -zuge, m.* mișcare de înot.
Schwindel, *-s, -, m.* **1.** amețeală; **der ~ packt** (sau **ergreift** sau **erfasst**) **ihn** amețește, îl apucă amețeala; **er leidet unter ~** suferă de amețeală. **2.** înșelătorie; șarlatanie, coțcărie, escrocherie; *(fam.)* **lauter fauler ~** înșelătorie curată; **ein aufgelegter ~** o înșelătorie evidentă; *(fam.)* **das ist nichts als ~** totul e înșelătorie. **3.** *(fam.)* mărunțișuri, fleacuri; **was kostet der ganze ~?** cât costă toate chestiile astea? **ich will von dem ganzen ~ nichts mehr hören!** să nu mai aud nimic de treaba asta!
Schwindel|anfall, *-(e)s, -fälle, m.* (criză de) amețeală.
Schwindel|angebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă înșelătoare, escrocherie.
Schwindelbank, *-en, f. (fam.)* bancă frauduloasă.
Schwindelbeere, *-n, f. (bot.)* mătrăgună *(Atropa belladonna* L.).
Schwindelei, *-en, f.* înșelătorie, coțcărie, fraudă, escrocherie, șarlatanie.
Schwindel|empfindung, *-en, f.* senzație de amețeală.
schwindeler|regend *adj.* amețitor; vertiginos; **eine ~e Höhe** o înălțime amețitoare.
schwindelfrei *adj.* care nu amețește, nu are vertij.
Schwindelgefühl, *-(e)s, -e, n.* v. Schwindelempfindung.
Schwindelgeschäft, *-(e)s, -e, n.* afacere frauduloasă.
Schwindelhafer, *-s, m. sg. (bot.)* odos *(Avena fatua).*
schwindelhaft *adj.* **1.** amețitor. **2.** fraudulos, înșelător; amăgitor.
Schwindelhuber, *-s, -, m.* v. Schwindelmeier.
schwindelig *adj.* v. schwindlig.
Schwindelkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* **1.** persoană cherchelită, amețită. **2.** persoană nechibzuită, zăpăcită.
Schwindelkorn, *-(e)s, n. sg. (bot., reg.)* **1.** coriandru *(Coriandrum sativum).* **2.** sălbăție *(Lolium temulentum).*
Schwindelkurs, *-(e)s, -e, m.* curs de schimb paralel.
Schwindelmeier, *-s, m. sg. (fam.)* mare mincinos.
schwindeln, *schwindelte, geschwindelt (ich schwind(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* a avea amețeli, a ameți, a fi amețit; *(impers.* cu *dat.)* **mir schwindelt** sunt amețit, amețesc, îmi vine amețeală. **II.** *tr.* **1.** a minți; **das hat er alles geschwindelt** a spus numai minciuni. **2.** și *refl.* a (se) strecura; a (se) învârti; **eine Flasche in den Koffer ~** a strecura o sticlă în geamantan; **sich durchs Leben ~** a se strecura prin viață.
schwindelnd **I.** *part. prez.* de la schwindeln. **II.** *adj.* amețitor; **eine ~e Höhe** o înălțime amețitoare.
Schwindel|operation, *-en, f.* operație, faptă de escroc.
Schwindelpropaganda *f. sg.* propagandă mincinoasă.
Schwindel|spekulation, *-en, f.* speculație frauduloasă.
Schwindel|unternehmen, *-s, -, n.* întreprindere, afacere necinstită, veroasă.
Schwindelwurz *f. sg. (bot.)* tabac sălbatic *(Doronicum perdaliantes).*
schwinden, *schwand, geschwunden (du schwindest, er schwindet), vb. (s) intr.* **1.** a descrește, a se împuțina, a scădea; **seine Kräfte ~ mehr und mehr** puterile-i scad din ce în ce mai mult. **2.** *(tehn.)* a se contracta; **das Metall schwindet beim Guss** metalul se contractă la turnare. **3.** a se usca, a se sfriji; **die Bretter ~** scândurile se usucă; **die Haut schwindet** pielea se zbârcește. **4.** a dispărea, a înceta, a se pierde; **das Schiff schwand uns aus den Augen** vaporul a dispărut din fața ochilor noștri; **die Sinne schwanden mir** mi-am pierdut cunoștința; **der Ton schwindet** dispare tonul, sonorul. **5.** a se spălăci; a se șterge; **die Farbe schwindet** culoarea se șterge, se spălăcește. **6.** *(reg.)* a leșina.
Schwinden, *-s, n. sg.* **1.** descreștere, împuținare, scădere; contracție; **das ~ des Betons** reducerea, contracția betonului; **das ~ des Holzes** contracția lemnului prin uscare. **2.** dispariție; *(radio.)* **das ~ des Tons** feding; **das ~ der Schönheit** dispariția frumuseții.
Schwinderling, *-s, -e, m. (reg.)* palmă.
Schwindgrube, *-n, f.* groapă pentru lături, puț absorbant.
Schwindler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* mincinos(-oasă), înșelător(-oare), șarlatan(ă), escroc, escroacă, coțcar.
Schwindlerbande, *-n, f.* bandă de escroci.
schwindler|haft, **schwindlerisch** *adj.* fraudulos, înșelător; sarlatanesc.
schwindlig *adj.* **1.** amețit; **~ werden** a ameți; **mir wurde ~** am amețit, m-a apucat amețeala. **2.** amețitor.
Schwindling, *-s, -e, m. (bot.)* soi de bureți *(Agaricus scorodonius).*
Schwindmaß, *-es, -e, n.* **1.** *(ind. lemn.)* adaos pentru contracție la uscare. **2.** *(metal.)* mărime de contracție.
Schwindmaß|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* **1.** *(metal.)* metru de modelărie. **2.** regulă de contracție.
Schwindring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* fretă.
Schwindriss, *-es, -e, m. (constr., metal.)* fisură de contracție.
Schwind|spannung *f. sg. (constr.)* tensiune provocată prin contracție.
Schwindsucht *f. sg. (med.)* tuberculoză, oftică, ftizie; **galoppierende ~** tuberculoză galopantă.
schwindsüchtig *adj.* tuberculos, ofticos, ftizic.
Schwindsüchtige, *-n, -n (ein Schwindsüchtiger), m.* și *f.* tuberculos(-oasă).
Schwindsuchtskandidat, *-en, -en, m.* candidat la tuberculoză.
Schwindung, *-en, f. (tehn.)* contracție, retragere.
Schwing|achse, *-n, f. (auto.)* osie oscilantă.
Schwing|alge, *-n, f. (bot.)* algă oscilatoare *(Oscillatoricaeae).*
Schwing|arm, *-(e)s, -e, m. (maș.)* braț oscilant.
Schwing|audion, *-s, -s* (și *-dien* [-diən]), *n. (radio.)* autodină.
Schwingbahn, *-en, f. (fiz.)* orbită oscilantă.
Schwingbeil, *-(e)s, -e, n.* topor de dulgherie.
Schwingbewegung, *-en, f. (mec.)* mișcare oscilatorie, vibratorie.
Schwingblatt, *-(e)s, -blätter, n. (tehn.)* membrană.
Schwingboden, *-s, -böden, m. (sport)* planșeu oscilant.
Schwinge, *-n, f.* **1.** *(poet.)* aripă; *(fig.)* **seine ~n über etwas breiten** a-și întinde aripile asupra unui lucru; a lua sub aripi (ceva sau pe cineva); **auf den ~n der Poesie** pe aripile poeziei. **2.** *(agr.)* vânturătoare. **3.** *(sport)* legănare. **4.** *(reg.)* fofează (la carul cu loitre). **5.** *(reg.)* coș lunguieț și plat cu două mânere; **eine ~ Pflaumen** un coș de prune. **6.** *(tehn.)* culisă. **7.** *(text.)* balansier (la războiul de țesut).
Schwingel, *-s, -, m.* **1.** *(sport)* coardă de cățărat. **2.** *(bot.)* festucă *(Festuca* L.).
schwingen, *schwang, geschwungen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a flutura, a face să fâlfâie, a agita, a învârti; **die Fahne ~** a flutura steagul; **die Arme ~** a-și agita în aer brațele; **den Säbel ~** a învârti sabia; *(fig.)* **das Tanzbein ~** a dansa; *(fig.)* **eine Rede ~** a ține un discurs; *(fam.)* **die große Klappe ~** a pălăvrăgi. **2.** *(reg.)* a vântura (cereale). **3.** *(agr.)* a melița (in, cânepă). **4.** *(elv.)* a trânti, a lua la trântă. **II.** *intr.* **1.** a vibra; **die Saite schwingt** coarda vibrează; **die Wellen ~** undele se propagă vibrând. **2.** a oscila; **das Pendel schwingt** pendulul oscilează. **3.** *(elv.; mit)* a se lua la trântă cu cineva. **4.** *(sport)* a se balansa, a se legăna; **der Turner schwingt** gimnastul se balansează. **5.** *(tehn.)* a oscila, a bascula; **schwingender Zylinder** cilindru oscilant (la piese de tipar). **III.** *refl.* **1.** a se bomba; a se bolti. **2.** *(fig.)* a se avânta, a se ridica, a se urca, a se sui; **sich in die Luft ~** a se ridica în aer; **sich aufs Pferd ~** a se arunca pe cal; **sich über die Mauer ~** a sări zidul; **der Vogel schwingt sich in die Luft** pasărea își ia zborul.
Schwingen, *-s, n. sg. (elv.)* trântă.
Schwingenschlag, *-(e)s, -schläge, m. (poet.)* bătaie de aripă.
Schwingen|stein, *-(e)s, -e, m. (maș.)* culisou.
Schwingenwelle, *-n, f. (maș.)* arbore oscilant.
Schwinger, *-s, -, m.* **1.** *(box)* croșeu, sving, lovitură laterală. **2.** *(mec.)* oscilator, vibrator. **3.** mașină tipografică cu cilindru oscilant. **4.** vânturătoare.
Schwinget, *-s, -, m. (elv.)* v. Schwingfest.
Schwingfeder, *-n, f. (tehn.)* arc oscilant.
Schwingfest, *-(e)s, -e, n. (elv.)* serbare sportivă cu concurs de trântă.
Schwingflachs, *-es, m. sg.* in melițat.
Schwing|größe, *-n, f. (fiz.)* amplitudine a oscilației.
Schwinghanf, *-(e)s, m. sg.* cânepă melițată.
Schwinghebel, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* balansier; pârghie oscilantă. **2.** *(auto.)* culbutor.
Schwinghebel|achse, *-n, f. (auto.)* ax al culbutorului.
Schwingkammer, *-n, f. (tel.)* cameră rezonantă.
Schwingklappe, *-n, f. (hidr.)* clapetă oscilantă.
Schwingkraft *f. sg. (fiz.)* forță de oscilație.
Schwingkreis, *-es, -e, m. (tel.)* circuit oscilant.
Schwingleistung, *-en, f. (tel.)* putere a oscilațiilor.
Schwingmaschine, *-n, f.* **1.** *(agr.)* mașină vibratoare. **2.** *(text.)* mașină bătătoare (pentru in și cânepă).
Schwingmetall, *-s, -e, m. (maș.)* tampon elastic.
Schwingmotor, *-s, -en, m. (auto.)* motor flotant.
Schwingpflug, *-(e)s, -pflüge, m. (agr.)* plug basculant.
Schwingquarz, *-es, -e, m. (tel.)* cristal rezonant (pentru stabilizarea frecvenței oscilațiilor).
Schwingrichtung, *-en, f. (mec.)* direcție a oscilației.
Schwingröhre, *-n, f. (tel.)* tub oscilator.
Schwingsäge, *-n, f. (forest.)* ferăstrău pendular.
Schwingschütze, *-n, f. (hidr.)* vană rabatabilă.
Schwing|spule, *-n, f. (tehn.)* bobină mobilă.
Schwing|spulenzähler, *-s, -, m. (tehn.)* contor oscilant.
Schwing|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* scândură, limbă a meliței.
Schwingtor, *-(e)s, -e, n.* poartă automată de garaj care se ridică orizontal.
Schwingtür, *-en, f.* ușă basculantă.
Schwingung, *-en, f.* **1.** legănare, balansare. **2.** *(fiz., mec., tel.)* oscilație; vibrație, vibrare; *(fiz.)* **abklingende ~** oscilație amortizată; *(mec.)* **erregende ~** oscilație excitatoare; *(mec.)* **wilde ~en** oscilații parazitare. **3.** pendulare. **4.** vânturare. **5.** curbură.
Schwingungs|achse, *-n, f. (mec.)* ax de oscilație.
Schwingungsbahn, *-en, f. (fiz.)* câmp de oscilație.
Schwingungsbewegung, *-en, f. (mec.)* mișcare oscilatorie.
Schwingungsdämpfer, *-s, -, m. (electr.)* amortizor de oscilații.
Schwingungsdauer *f. sg. (fiz.)* durată a oscilației.
Schwingungs|ebene, *-n, f. (mec.)* plan de vibrație.
Schwingungsfähigkeit, *-en, f. (fiz.)* capacitate de vibrație, de oscilație.
Schwingungsfestigkeit *f. sg. (mec.)* rezistență la vibrații.
schwingungsfrei *adj.* fără oscilații.
Schwingungsgrenze, *-n, f. (mec.)* limită de oscilație.
Schwingungsknoten, *-s,-, m. (fiz.)* nod de oscilații.
Schwingungskreis, *-es, -e, m.* **1.** *(auto.)* cerc de oscilare. **2.** *(fiz.)* circuit oscilant.
Schwingungsmesser, *-s,-, m. (fiz.)* vibroscop.
Schwingungs|periode, *-n, f. (fiz.)* perioadă de oscilație.
Schwingungsvorgang, *-(e)s, -gänge, m. (fiz.)* proces oscilator.

Schwingungsweite, *-n, f.* v. Schwingweite.
Schwingungszahl, *-en, f. (fiz.)* număr de oscilații; frecvență (a oscilației).
Schwingungszeit, *-en, f. (fiz.)* perioadă, ciclu de oscilație.
Schwingungszu|stand, *-(e)s, m. sg.* stare de oscilație.
Schwingweite, *-n, f. (fiz.)* amplitudine a oscilației.
schwipp! I. *interj.* țuști! fleoșc!. **II.** *adj.* și *adv. (reg.)* **1.** repede, iute. **2.** mlădios, elastic.
Schwippe, *-n, f. (reg.).* **1.** vargă, nuia. **2.** șfichi al biciului.
schwippen, *schwippte, geschwippt, vb.* **I.** *intr. (h* și *s)* **1.** a se legăna, a se balansa. **2.** *(despre lichide)* a se clătina, a se mișca. **II.** *tr. (h)* **1.** a plesni, a lovi, a șfichiui. **2.** *(fam., reg.)* a stropi, a vărsa (lichide).
Schwippschwager, *-s, -schwäger, m. (fam.)* cumnat al fratelui sau al surorii; cumnat al soțului sau al soției.
Schwippschwägerin, *-nen, f. (fam.)* cumnată a fratelui sau a surorii; cumnată a soțului sau a soției.
schwips! *interj.* v. schwapp.
Schwips, *-es, -e, m. (fam.)* **1.** amețeală, chercheleală; **einen ~ haben** a fi cherchelit, băut; **sich einen ~ kaufen** a se chercheli, a se ameți, a se pili. **2.** *(reg.)* lovitură, șfichiuială.
Schwirbel, *-s, -, m. (reg.)* vertij, amețeală.
schwirb(e)lig *adj. (reg.)* amețitor; **mir ist ~** sunt amețit, amețesc, mă ia amețeala.
schwirbeln, *schwirbelte, geschwirbelt (ich schwirb(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a se învârti. **2.** *(impers.* cu *dat.)* a ameți; **mir schwirbelt** amețesc.
schwirren, *schwirrte, geschwirrt, vb. intr.* **I.** *(h)* **1.** a vibra, a zbârnâi; a țârâi; a bâzâi; **die Saite hat geschwirrt** coarda a vibrat, a zbârnâit; **die Grille schwirrt** greierele țârâie. **2.** a vâjâi, a vui; **der Kopf schwirrt mir** sau *(impers.* cu *dat.)* **es schwirrt mir im Kopf** îmi vâjâie capul; *(impers.* cu *dat.)* **mir schwirrt es vor den Augen** mi se învârtesc toate înaintea ochilor, amețesc. **II.** *(s)* **1.** a trece, a zbura șuierând, vâjâind; a șuiera, a vâjâi; **der Pfeil ist durch die Luft geschwirrt** săgeata a șuierat, a trecut șuierând prin aer. **2.** a zbura grămadă, a roi, a se mișca în vârtej, a se învârti prin aer; **Mücken ~ in der Luft** în aer roiesc musculițe; *(fig.)* **Gerüchte ~** zvonurile se răspândesc, zboară din gură-n gură.
Schwirrfliege, *-n, f. (entom.)* muscă din specia *Syrphidae.*
Schwirrvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* colibri *(Trochilidae).*
Schwite, *-n, f. (reg.)* năzbâtie; escrocherie.
schwitig *adj. (elv.)* lacom; înfometat.
Schwitz *m. (invar., fam.; în expr.)* **jn. auf den ~ bringen** a scoate untul din cineva.
Schwitzbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie de aburi, sudație; saună.
Schwitze, *-n, f.* **1.** *(cul.)* rântaș. **2.** *(tăb.)* hămușire, depărare.
schwitzen, *schwitzte, geschwitzt (du, er schwitzt) vb. (h)* **I.** *intr.* a asuda, a năduși, a transpira; a aburi; **am ganzen Leibe ~** a fi plin de sudoare; **vor Aufregung ~** a transpira de emoție; *(impers.,* cu *ac.)* **mich schwitzt es an den Händen** îmi transpiră mâinile, transpir la mâini; *(fig.)* **das Fenster schwitzt** fereastra se aburește; **die Wände ~** pereții transpiră. **II.** *tr.* **1.** *(cul.)* a frige (în grăsime, unt); **Mehl ~** a prăji făină (pentru rântaș). **2.** *(tăb.)* a hămuși, a depăra. **3.** *(în expr.)* **Blut ~** a asuda sânge; a se speti; a muri de frică.
Schwitzer, *-s, -, m. (fam.)* jerseu, sveter.
schwitzig *adj. (reg.)* asudat, transpirat, nădușit.
Schwitzkammer, *-n, f.* cameră de sudație.
Schwitzkasten, *-s, -kästen, m.* etuvă; *(fig.)* baie de aburi.
Schwitzkur, *-en, f. (med.)* tratament prin sudație.
Schwitzmittel, *-s, -, n.* sudorific, diaforetic.
Schwitzpackung, *-en, f. (med.)* împachetare sudorifică, sudație prin împachetare.
Schwitzpulver [-fɐ și -vɐ], *-s, -, n.* praf sudorific, diaforetic.
Schwitz|stube, *-n, f.* v. Schwitzkammer.
schwöden, *schwödete, geschwödet (du schwödest, er schwödet), vb. (h) tr.* v. schwitzen **(II, 2).**
Schwof, *-(e)s, -e, m. (fam.)* **1.** coadă. **2.** serată dansantă, reuniune (cu dans).
schwofen, *schwofte, geschwoft, vb. (h) intr. (argou studențesc)* a merge la bal, la reuniune; a dansa (la bal).
schwögen, *schwögte, geschwögt, vb. (h) intr. (reg.)* a vorbi pretențios, a-și da aere.
schwoien, *schwoite, geschwoit,* **schwojen**, *schwojte, geschwojt, vb. (h) intr. (mar.; despre nave)* a gira în ancoră sau la geamandură după vânt și curent.
schwoll *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la schwellen.
schwor[1] *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la schwären.
schwor[2] *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la schwören.
schwören, *schwor (înv. schwur), geschworen, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a jura; a depune jurământ; a promite; **ich möchte nicht darauf ~** n-aș jura că este așa; **ich könnte ~, dass es heute regnet** aș putea să jur că astăzi plouă; **Stein und Bein (sau hoch und teuer) ~** a jura pe toți sfinții; **falsch** sau **einen falschen Eid (sau einen Meineid) ~** a jura strâmb; **bei (sau auf) etwas ~** a jura pe ceva; **ich schwöre es dir bei meiner Ehre** ți-o jur pe cinstea mea; **vor Gericht ~** a jura în fața instanței; **auf die Fahne ~** a depune jurământ pe steag; *(fig.)* **zu js. Fahne ~** a se alătura la partidul cuiva; **Treue ~** a jura credință; **Rache ~** a jura răzbunare. **2. (auf** cu *ac.)* a crede, a se încrede orbește în cineva sau ceva; **ich schwöre auf seine Ehrlichkeit** pun mâna în foc că e cinstit; **er schwört auf dieses Mittel** se încrede orbește în medicamentul acesta. **3.** *(înv.)* a înjura, a blestema.
Schwuchtel, *-n, f. (fam., peior.)* homosexual pasiv, bărbat efeminat.
schwuchten, *schwuchtete, geschwuchtet (du schwuchtest, er schwuchtet),* **schwuddern**, *schwudderte, geschwuddert, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a duce o viață ușoară, a se destrăbăla. **2.** a flecări.
schwul *adj. (argou)* homosexual; pervers.
schwül *adj.* **1.** înăbușitor, apăsător, sufocant; **es ist ~** e zăpușeală, e zăduf; **~es Wetter** vreme sufocantă, înăbușitoare. **2.** *(fig.)* apăsător, greu; **ihm wurde ~ zumute** a avut o presimțire apăsătoare; **mir ist ~ ums Herz** mi-e grea inima, mă apasă o presimțire; **~e Stimmung** atmosferă încărcată. **3.** senzual; **~e Bilder** imagini senzuale apăsătoare.
schwule *adj. (reg., glumeț)* v. schwül.
Schwüle *f. sg.* **1.** căldură înăbușitoare, zăpușeală, zăduf. **2.** *(fig.)* atmosferă încărcată; tensiune.
Schwule, *-n, -n (ein Schwuler), m. (argou)* om homosexual, pervers.
Schwulenbewegung, *-en, f.* mișcare de revendicare a egalității în drepturi a homosexualilor.
Schwulenszene, *-n, f.* mediu al homosexualilor.
Schwulentreff, *-s, -s, m.* loc de întâlnire a homosexualilor.
Schwulheit *f. sg.* homosexualitate.
Schwulibus *(fam.; în expr.)* **in ~ sein** a fi într-o mare încurcătură.
Schwulität, *-en, f. (fam.)* încurcătură; **in ~en kommen (sau geraten)** a intra în încurcături; **in ~en sein** a avea greutăți, încurcături (bănești).
Schwulsein, *-s, n. sg.* v. Schwulheit.
Schwulst, *-(e)s, Schwülste, m.,* (rar și) **Schwulst**, *Schwülste, f.* **1.** umflătură, tumoare. **2.** *(fig.)* patos, emfază, stil bombastic. **3.** zorzoane. **4.** *(reg.)* îngâmfare.
schwulstig *adj.* umflat; **~e Lippen** buze groase, răsfrânte.
schwülstig *adj.* **1.** cu emfază, bombastic; **~e Rede** vorbire bombastică. **2.** încărcat; înzorzonat.
Schwulst|stil, *-(e)s, -e, m.* **1.** stil baroc. **2.** stil emfatic, pompos, bombastic.
Schwulstzeit *f. sg.* epocă a barocului târziu.
Schwülstigkeit, *-en, f.* v. Schwulst **(2, 3).**
schwumm(e)rig, schwummerlich *adj. (reg.)* **1.** amețit. **2.** *(fig.)* încurcat; **die Sache schaut ~ aus** treaba-i încurcată, lucrurile stau prost.
Schwumse, *-n, f. (reg.)* v. Prügel.
Schwund, *-(e)s, m. sg.* **1.** scădere; dispariție; **der ~ von Kapital** micșorarea, reducerea capitalului. **2.** *(med.)* atrofie. **3.** *(com.)* scădere, pierdere de greutate. **4.** *(radio.)* feding.
Schwund|ausgleich, *-(e)s, -e, m. (tel.)* reglare a amplificării; antifeding.
Schwund|erscheinung, *-en, f.* **1.** *(radio.)* feding. **2.** *(med.)* fenomen de atrofie. **3.** *(gram.)* eliziune.
Schwundform, *-en, f. (gram.)* formă contrasă.
Schwundgeld, *-(e)s, -er, n. (com.)* bani suplimentari (pentru pierderi la mărfuri).
Schwund|stufe, *-n, f. (gram.)* eliziune.
Schwung, *-(e)s, Schwünge, m.* **1.** avânt, elan; **sich** *(dat.)* **~ nehmen (beim Schaukeln)** a-și lua avânt (la legănat); **den Ball mit kräftigem ~ werfen** a arunca mingea cu un elan puternic; **jn. in ~ bringen** a pune pe cineva în mișcare; **mit einem ~** dintr-o mișcare. **2.** elan, avânt; entuziasm; vervă; **der rednerische ~** verva oratorică; **der ~ der Gedanken** avântul gândurilor; **die Sache kommt in ~** lucrurile încep să meargă bine; *(fam.)* **der hat ~!** are o vervă deosebită!; **jetzt ist er erst richtig in ~** abia acuma și-a căpătat verva sa; **es ist kein richtiger ~ drin** lipsește entuziasmul. **3.** linie, trăsătură; **der ~ seines Pinsels ist unverkennbar** trăsătura penelului său e inconfundabilă. **4.** *(fam.)* cantitate, mulțime; **der ganze ~** toți, cu toții; **ein ~ Essen** o porție bună de mâncare. **5.** *(glumeț)* băiat de prăvălie.
Schwungbein, *-(e)s, -e, n.* picior de lansare, de avânt (la sărit).
Schwungbewegung, *-en, f.* mișcare oscilantă.
Schwungbrett, *-(e)s, -er, n.* trambulină.
Schwungfeder, *-n, f. (ornit.)* pană remigă.
schwunghaft *adj.* energic; cu elan; **~er Handel** comerț înfloritor.
Schwunghebel, *-s, -, m. (maș.)* pârghie oscilantă.
Schwungkraft, *-kräfte, f.* **1.** forță motrice; *(fiz.)* forță centrifugă. **2.** *(mec.)* forță de inerție. **3.** *(fig.)* energie; dinamism.
Schwungkraft|anlasser, *-s, -, m. (maș.)* demaror cu volant.
schwunglos *adj.* lipsit de avânt; fără vervă; plat; anost.
Schwungmaschine, *-n, f.* centrifugă.
Schwungmasse, *-n, f. (mec.)* masă în rotație.
Schwungrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* volant.
Schwungrad|antrieb, *-(e)s, -e, m. (maș.)* acționare cu volant.
Schwungradkranz, *-es, -kränze, m. (tehn.)* coroană a volantului.
Schwungradmagnet, *-(e)s, -e* (și *-en, -en) m. (auto.)* volant magnetic.
Schwungradpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă centrifugă.
Schwungradzahnkranz, *-es, -kränze, m. (tehn.)* coroană dințată a volantului.
schwungreich *adj.* v. schwungvoll.
Schwungring, *-(e)s, -e, m.* v. Schwungradkranz.
Schwungschaufel, *-n, f.* **1.** *(hidr.)* lopată olandeză, cupă suspendată. **2.** *(constr.)* lopată mecanică (pendulară).
Schwungscheibe, *-n, f. (auto.)* volant.
Schwungseil, *-(e)s, -e, n. (constr.)* cablu de ancorare.
schwungvoll *adj.* **1.** plin de avânt, de vervă; avântat; entuziast; **eine ~e Rede** discurs plin de vervă; **~e Musik** muzică antrenantă, dinamică. **2.** elastic, ușor. **3.** elegant, arcuit cu eleganță, cu îndrăzneală.
schwupp! *interj.* **1.** haț! **2.** *(exprimând o mișcare bruscă)* hop! țuști!
Schwupp, *-(e)s, -e, m.* v. Schwups.
schwuppdiwupp! *interj. (reg.)* v. schwupp **(2).**
Schwupper, *-s, -, m. (reg.)* greșeală.
Schwups, *-es, Schwüpse, m. (fam.)* **1.** lovitură, izbitură, ghiont. **2.** impuls, avânt. **3.** stropeală, stropitură.
schwups! *interj.* v. schwupp.
schwur *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la schwören.
Schwur, *-(e)s, Schwüre, m.* jurământ; **einen ~ leisten (sau ablegen)** a jura; a depune jurământ; **den ~ brechen** a-și călca jurământul.
schwurbrüchig *adj.* sperjur.
Schwurfinger *pl.* degete (de la mâna dreaptă) cu care se jură.
Schwurformel, *-n, f.* formulă de jurământ.
Schwurgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* Curte cu jurați.
Schwurgerichts|senat, *-(e)s, -e, m. (jur.)* senat al Curții cu jurați.
Schwurgerichtsver|handlung, *-en, f. (jur.)* dezbatere la Curtea cu jurați.
Schwur|hand, *-hände, f.* mână (dreapta) cu care se jură.
schwurvergessen *adj.* v. schwurbrüchig.
Schwyzer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din (cantonul elvețian) Schwyz.
Schwyzerdütsch, *-(s), n. sg.* limba germană vorbită în Elveția.
schwyzerisch *adj.* elvețian.
Schwyzertütsch, *-(s), n. sg.* v. Schwyzerdütsch.
Score [skɔːɐ], *-s, -s, m.* **1.** *(sport)* scor, rezultat. **2.** *(psih.)* rezultat de test.
scoren [ˈskoːrən], *scorte, gescort, vb. (h) tr. (sport)* a înscrie un punct.
Scrip [sk-], *-s, -, m. (fin.)* aviz de plată (scutit de dobânzi) pentru creditori străini.
s.d. *presc.* de la **1.** siehe dies vezi asta. **2.** siehe dort vezi acolo.

S-Drehung, *-en, f.* curbură în formă de S.
Seal [si:l], *-s, -s, m.* **1.** *(zool.)* urs de mare *(Arctocephalus ursinus)*. **2.** silskin, blană de urs de mare.
Sealskin ['si:lskın], *-s, -s, m.* (şi *n.*) v. S e a l **(2).**
Seance (se'ã:s(ə)], *-n, f.* şedinţă de spiritism.
Sebenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* cetină-de-negi *(Juniperus sabina* L.).
Sebor|rhö, *-en, f. (med.)* seboree.
sec I. *presc.* de la **a)** S e k a n s; **b)** S e k u n d e. **II.** *adj. invar.* sec.
Sech, *-(e)s, -e, n.* custură; cuţit de plug.
sechs *num. card.* şase; **es waren unser** ~ eram şase (la număr); **zu ~en (**sau **~t)** în (număr de) şase; **es ist ~ (Uhr) vorbei (**sau **vorüber)** e (ora) şase trecut; **es geht auf** ~ este aproape şase; **halb** ~ cinci şi jumătate; **nach ~ (Uhr)** trecut de (ora) şase, după (ora) şase; *(înv.)* **mit ~en fahren** a merge cu o trăsură cu şase cai.
Sechs, *-en, f.* (cifra şi numărul) şase; **eine ~ schreiben** a scrie un şase; **eine ~ würfeln** a da un şase la zaruri; **mit der ~ fahren** a merge cu (tramvaiul, autobuzul etc.) şase; *(glumeţ)* **meiner ~!** pe legea mea!
sechs|achsig *adj.* cu şase axe, osii.
Sechs|achser, *-s, -, m.* (şi *ferov.)* vehicul, vagon cu şase osii.
Sechs|achteltakt, *-(e)s,-e, m. (muz.)* măsură de 6/8.
sechs|armig *adj.* cu şase braţe; **ein ~er Leuchter** o lustră cu şase braţe.
sechsbändig *adj.* în şase volume.
sechsbeinig *adj.* cu şase picioare.
sechsblätt(e)rig *adj. (bot.)* cu şase foi; hexapetal.
sechse *num. card. (fam.)* v. s e c h s.
Sechs|eck, *-(e)s, -e, n. (mat.)* hexagon.
sechs|eckig *adj.* hexagonal.
sechs|einhalb *num. card.* şase şi jumătate.
Sechs|ender, *-s, -, m. (vân.)* cerb de şase ani, cerb cu şase ramuri (ale coarnelor).
Sechser, *-s, -, m.* **1.** (numărul şi cifra) şase. **2.** monedă mică (de 5 fenigi); *(fig., fam.)* **er hat nicht für einen ~ Verstand** nu are minte nici de două parale. **3.** v. S e c h s e n d e r. **4.** *(mil., fam.)* soldat al Regimentului şase.
sechserlei *num. variativ* de şase feluri; **auf ~ Weise** în şase feluri.
Sechserpack, *-s, -s* (şi *-e), m.*, **Sechserpackung**, *-en, f.* pachet cu şase bucăţi (dintr-o marfă).
Sechser|reihe, *-n, f.* rând de şase.
sechsfach *num. multipl.* înşesit, luat de şase ori, în şase.
Sechsfache, *-n (ein Sechsfaches), n. sg.* număr, cantitate de şase ori mai mare.
sechsfächerig *adj.* cu şase despărţituri.
sechsfingerig *adj.* cu şase degete.
Sechsflach, *-(e)s, -e, n.*, **Sechsflächner**, *-s, -, m. (mat.)* hexaedru.
sechsflächig *adj.* hexaedric, cu şase feţe.
Sechsfüßer, *-s, -, m.* **1.** *(lit.)* hexametru. **2.** *(entom., înv.)* insectă.
sechsfüßig *adj.* cu şase picioare; **ein ~er Vers** un hexametru.
sechsgeschossig *adj.* cu şase etaje.
sechsgliedrig *adj. (mat.)* cu şase elemente.
sechshebig *adj.* v. s e c h s f ü ß i g.
sechshundert *num. card.* şase sute.
sechsjährig *adj.* de şase ani; care ţine, durează (de) şase ani; **ein ~es Kind** un copil de şase ani.
sechsjährlich *adj.* şi *adv.* (care se întâmplă, revine, se repetă) la şase ani, din şase în şase ani.
Sechsjahrplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de şase ani, şesenal.
sechskantig *adj. (mat.)* hexagonal.
Sechskant|eisen, *-s, -, n. (metal.)* fier hexagonal.
Sechskantkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (maş.)* cap hexagonal.
Sechskampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (sport)* hexatlon.
Sechskantmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliţă hexagonală.
Sechskantschraube, *-n, f. (tehn.)* şurub cu cap hexagonal.
Sechskant|stahl, *-(e)s, -stähle* (şi *-e), m. (tehn.)* oţel hexagonal.
Sechskantwinkel, *-s, -, m. (metr.)* şablon hexagonal.
sechsköpfig *adj.* cu şase capete; **eine ~e Familie** o familie de şase persoane; **ein ~er Ausschuss** un comitet format din şase membri.
sechsläufig *adj.* (*mil.; despre arme)* cu şase ţevi.
Sechsling, *-s, -e, m.* unul din şase gemeni.
sechslötig *adj.* de şase uncii.
sechsmal *num. iter.* de şase ori.
sechsmalig *adj.* repetat de şase ori.
sechsmonatig *adj.* cu durata de şase luni.
sechsmonatlich I. *adj.* semestrial, de şase luni. **II.** *adv.* semestrial, din şase în şase luni.
sechsmotorig *adj. (despre avioane)* cu şase motoare.
Sechs|pfünder, *-s, -, m. (mil.)* tun de calibrul şase.
sechs|pfündig *adj.* **1.** *(mil.)* de calibrul şase. **2.** de trei kilograme.
sechs|phasig *adj. (tehn.)* hexafazat.
sechs|prozentig *adj.* de, cu şase la sută.
Sechs|polröhre, *-n, f. (tel.)* hexodă.
sechsrädrig *adj.* cu şase roţi.
Sechsradwagen, *-s, -, m.* vehicul cu şase roţi.
sechsreihig *adj.* cu, în şase rânduri; de şase rânduri.
sechsruderig *adj.* cu şase rame.
sechs|saitig *adj. (muz.)* hexacord, cu şase coarde.
sechs|schüssig *adj. (despre arme de foc)* cu şase lovituri, gloanţe.
sechs|seitig *adj.* **1.** de şase pagini. **2.** *(mat.)* hexagonal.
sechs|silbig *adj.* hexasilab, cu şase silabe.
Sechs|sitzer, *-s, -, m.* vehicul cu şase locuri.
sechs|sitzig *adj.* cu şase locuri.
Sechs|spänner, *-s, -, m.* trăsură, atelaj cu şase cai.
sechs|spännig *adj.* cu şase cai (înhămaţi).
sechs|spurig *adj. (drumuri)* cu şase benzi.
sechs|stellig *adj. (despre numere)* cu şase cifre.
Sechs|stern, *-(e)s, -e, m.* hexagramă.
sechs|stimmig *adj.* pe şase voci.
sechs|stöckig *adj.* cu şase nivele, etaje.
sechs|strahlig *adj.* **1.** cu şase raze, colţuri; **2.** *(av.)* cu şase duze, jeturi.
Sechs|strahlschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (zool.)* burete cu spicule silicioase cu şase raze.
sechs|stündig *adj.* de şase ore, care ţine, durează şase ore.
sechs|stündlich *adj.* şi *adv.* repetat din şase în şase ore, la şase ore.
sechst *num. distributiv* şase; **zu ~** în număr de şase.
Sechs|tagerennen, *-s, -, n. (ciclism, motociclism* etc.) cursă de şase zile.
Sechs|tagewoche, *-n, f.* săptămână de lucru de şase zile.
sechs|tägig *adj.* de şase zile, care ţine, durează şase zile.
sechstäglich *adj.* repetat din şase în şase zile.
sechs|tausend *num. card.* şase mii.
Sechs|tausender, *-s, -, m. (geogr.)* vârf de munte de (peste) 6 000 m.
sechste *num. ord. (der, die, das ~)* al şaselea, a şasea; **der ~ Tag** ziua a şasea; **den ~n Sinn für etwas haben** a avea un simţ deosebit pentru ceva; *(indicând date calendaristice)* **heute ist der ~ August** sau **heute haben wir den ~n August** azi este şase august; **am ~n August** la şase august; *(substantivat)* **er ist der Sechste in der Klasse** e al şaselea din clasă.
sechst(e) halb *num. card. (fam.)* cinci şi jumătate.
sechs|teilig *adj.* compus din şase părţi; împărţit în şase.
Sechstel, *-s, -, n.* a şasea parte, şesime; **ein ~ des Weges** a şasea parte din drum; *(adjectival)* **ein ~ Zentner** o şesime de chintal.
sechstens *num. adverbial* în al şaselea rând, ca punctul şase.
Sechs|tonner, *-s, -, m.* vehicul de şase tone.
sechs|und|einhalb *(num. fracţ.)* şase şi jumătate.
Sechs|undsechzig, *-, n. sg. (joc de cărţi)* şaizeci şi şase.
Sechsvierteltakt [-'fırtəl-], *-(e)s, -e, m. (muz.)* măsură de 6/4.
sechswertig *adj. (chim.)* hexavalent.
sechswink(e)lig *adj. (mat.)* hexagonal.
sechswöchentlich *adj.* şi *adv.* repetat din şase în şase săptămâni.
sechswöchig *adj.* de şase săptămâni; **ein ~es Kind** un copil de şase săptămâni; **eine ~e Schulung** un curs care durează şase săptămâni.
Sechswöchnerin, *-nen, f.* lăuză.
Sechter, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* măsură de 6 litri. **2.** *(austr.)* găleată; doniţă.
sechszackig *adj.* cu şase colţuri.
sechszeilig *adj.* de şase rânduri; cu şase rânduri; **~e Strophe** sextină.
Sechszylinder, *-s, -, m. (fam.)* automobil, maşină cu şase cilindri.
Sechszylindermotor, *-s, -en, m.* motor cu şase cilindri.
sechzehn *num. card.* şaisprezece.
Sechzehn, *-en, f.* (semnul grafic şi numărul) şaisprezece.
Sechzehn|ender, *-s, -, m. (vân.)* cerb de şaisprezece ani, cu şaisprezece ramuri (la coarne).
sechzehnerlei *num. variativ* de şaisprezece feluri.
sechzehnfach *num. multipl.* (luat) de şaisprezece ori, în şaisprezece.
sechzehnhundert *num. card. (despre ani)* o mie şase sute.
sechzehnjährig *adj.* de şaisprezece ani.
sechzehnmalig *adj.* repetat de şaisprezece ori.
Sechzehnpfünder, *-s, - m. (mil.)* tun de calibrul şaisprezece.
sechzehnte *num. ord. (der, die, das ~)* al şaisprezecelea, a şaisprezecea; **der ~ Platz** locul al şaisprezecelea; **Ludwig der Sechzehnte** Ludovic al XVI-lea; *(indicând date calendaristice)* şaisprezece; **heute ist der ~ Mai** sau **heute haben wir den ~n Mai** astăzi este şaisprezece mai; *(substantivat)* **der Sechzehnte des Monats** şaisprezece ale lunii; **der Sechzehnte ist an der Reihe** al şaisprezecelea e la rând.
Sechzehntel, *-s, -,* n. şaisprezecime, a şaisprezecea parte; *(muz.)* şaisprezecime (1/16); *(adjectival)* **ein sechzehntel Bogen** o şaisprezecime de coală.
Sechzehntelformat, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* format în 16, de şaisprezece.
Sechzehntelnote, *-n, f. (muz.)* notă de o şaisprezecime, jumătate de croşă.
Sechzehntelpause, *-n, f. (muz.)* pauză de o şaisprezecime.
sechzehntens *adv.* în al şaisprezecelea rând.
sechzig *num. card.* şaizeci; **ein ~ Jahre alter Mann** un om de şaizeci de ani; **rund ~ Personen** aproximativ şaizeci de persoane.
Sechzig, *-en, f.* **1.** (cifra şi numărul) şaizeci. **2.** *invar.* (vârsta de) şaizeci de ani; **er kommt in die ~** se apropie de (vârsta de) şaizeci de ani, împlineşte şaizeci (de ani).
sechziger *adj. invar. (în expr.)* **der ~ Jahrgang a)** anul şaizeci; **b)** promoţia din şaizeci; **im ~ Jahr(e)** în anul şaizeci; **in den ~ Jahren (des vorigen Jahrhunderts)** în deceniul al şaptelea (al secolului trecut); *(substantivat)* **er kommt in die Sechziger** intră în (anii) şaizeci.
Sechziger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** sexagenar(ă), persoană între şaizeci şi şaptezeci de ani; **er ist ein hoher ~** e mult trecut de şaizeci, are mult peste şaizeci (de ani). **2.** *m.* vin vechi din anul 1960.
Sechzigerjahre *pl.* deceniul al şaptelea, anii dintre 60 şi 70.
sechzigfach *num. multipl.* (luat) de şaizeci ori.
sechzigjährig *adj.* sexagenar, de şaizeci de ani.
sechzigjährlich *adj.* şi *adv.* repetat din şaizeci în şaizeci de ani.
sechzigmal *num. iter.* de şaizeci de ori.
sechzigste *num. ord. (der, die, das ~)* al şaizecilea, a şaizecea.
Sechzigstel, *-s, -, n.* a şaizecea parte.
SED *(ist.) presc.* de la S o z i a l i s t i s c h e E i n h e i t s p a r t e i D e u t s c h l a n d s Partidul Socialist Unit din Germania.
sedat *adj. (înv.)* calm, aşezat, liniştit.
sedativ *adj. (med.)* calmant, liniştitor, sedativ.
Sedativ, *-s, -e*, **Sedativum** [-vʊm], *-s, -va, n.* medicament calmant, sedativ.
sedentär *adj. (înv.)* sedentar; stabil; casnic.
Sedez, *-es, n. sg. (tipogr.)* sedez (format cu 16 file per coală).

Sedezband, *-(e)s, -bände, m.*, **Sedezformat**, *-(e)s, -e n. (tipogr.)* format de 1/16 dintr-o coală.
sedieren, *sedierte, sediert, vb. (h) tr. (med.)* a calma; a da un calmant, un sedativ.
Sediment, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(geol., chim.)* sediment. **2.** depunere; drojdie.
sedimentär *adj. (geol., chim.)* sedimentar.
Sedimentärge|stein, *-(e)s, -e, n. (geol.)* rocă sedimentară.
Sedimentation, *-en, f. (geol., chim.)* sedimentare.
Sedimentge|stein, *-(e)s, -e, n.* v. Sedimentärgestein.
sedimentieren, *sedimentierte, sedimentiert, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a (se) sedimenta, a (se) depune. **2.** *(chim., med. despre lichide)* a forma zaț, a se precipita.
Sedisvakanz [-va-], *-en, f. (bis.)* vacanță a unui scaun episcopal sau papal.
Sedition, *-en, f. (înv.)* revoltă, insurecție.
Seduktion, *-en, f. (înv.)* seducere.
Sedum, *-s, Seda, n. (bot.)* iarbă grasă *(Sedum* L.).
See[1], *-n* ['ze:ən], *f.* **1.** mare, ocean; **zur** (sau **auf**) ~ pe mare; **in ~ gehen** (sau **stechen**) a ieși în larg, a pleca cu vaporul; **offene** (sau **hohe**) ~ largul mării; **an der** ~ pe malul mării, la mare; **stürmische** ~ mare agitată; **tobende** ~ mare furioasă; **Handel zur** ~ comerț maritim. **2.** *(mar.)* val, talaz; **eine lange** ~ un val întreg.
See[2], *-s, -n* ['ze:ən], *m.* lac; **auf einem ~ rudern** a merge cu barca pe lac; **im ~ baden** a face baie, a se scălda în lac.
See|aal, *-(e)s, -e, m. (iht.)* țipar, fusar-de-mare *(Conger (Anguilla) vulgaris).*
See|adler, *-s, -, m. (ornit.)* vultur de mare, codalb *(Haliaëtus albicilla).*
See|akademie, *-n,* [-mi:ən], *f.* academie navală.
See|amt, *-(e)s, -ämter, n.* inspectorat maritim.
See|anemone, *-n, f. (zool.)* anemonă, dedițel-de-mare, hexacoralier *(Actiniaria).*
see|artig *adj.* ca un lac, în formă de lac.
See|assekuranz, *-en, f.* asigurare maritimă.
See|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* termen marinăresc, expresie marinărească.
See|aufklärer, *-s, -, m. (mil.)* hidroavion de recunoaștere.
Seebad, *-(e)s, -bäder, n.* **1.** stațiune balneară maritimă. **2.** baie de mare.
Seebär, *-en, -en, m.* **1.** *(zool.)* urs-de-mare *(Arctocephalus ursinus).* **2.** *(geogr.)* fenomen de flux subit (la Marea Baltică). **3.** *(glumeț)* marinar vechi și încercat, lup de mare.
Seebarbe, *-n, f. (iht.)* barbun de mare *(Mullus barbatus).*
Seebarsch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* biban de mare *(Labrax lupus).*
Seebeben, *-s, -, n.* cutremur marin.
Seebeerengewächse *pl. (bot.)* haloragidacee *(Halorrhagidaceae).*
Seebe|hörde, *-n, f.* autoritate maritimă; autoritate portuară.
seebeschädigt *adj. (mar.)* avariat.
Seebeschädigung, *-en, f.* avarie (la vase marine).
Seebeschreibung, *-en, f.* hidrografie.
Seebe|stattung, *-en, f.* înmormântare în mare, în largul mării.
Seebezirk, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mar. mil.)* district al armatei marine. **2.** regiune cu lacuri. **3.** regiune maritimă, marină.
Seebinse, *-n, f. (bot.)* pipirig *(Scirpus lacustris).*
Seeblase, *-n, f. (zool.)* hidrozoar sifonofor *(Physophora).*
Seeblick, *-(e)s, -e, m.* vedere spre mare; **ein Zimmer mit** ~ o cameră cu vedere spre mare.
Seebrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** certificat din registrul de proprietate a navelor, matricolă a navei. **2.** conosament.
Seebrise, *-n, f.* briză marină.
Seebrücke, *-n, f. (mar.)* debarcader, chei de acostare.
Seebusen, *-s, -, m.* golf (la mare).
Seedampfer, *-s, -, m.* navă oceanică, vapor maritim.
Seedienst, *-(e)s, -e, m.* inspectorat maritim.
Seedorn, *-(e)s, -e(n), m. (bot.)* cătină albă *(Hippophaë rhamnoides* L.).
Seedrache, *-n, -n, m. (zool.)* zmeu-de-mare *(Chimaera monstrosa).*
See|einhorn, *-(e)s, -hörner, n. (zool.)* narval *(Monodon monoceros).*
See-Elefant și **See|elefant**, *-en, -en, m. (zool.)* focă gigantică, elefant-de-mare *(Macrorhinus leoninus).*
See-Ente și **See|ente**, *-n, f. (ornit.)* rață cu puf, rață-de-Islanda *(Fuligulinae).*
see|erfahren *adj.* având experiență de navigație pe mare.
See-Erfahrung și **See|erfahrung** *f. sg.* experiență de navigație pe mare.
seefähig *adj. (despre nave)* în stare să plece în larg.
seefahrend *adj.* maritim; navigator.
Seefahrer, *-s, -, m.* **1.** navigator. **2.** marinar.
Seefahrernation, *-en, f.* națiune de navigatori.
Seefahrt, *-en, f.* **1.** *sg.* navigație pe mare; ~ **treibend** care se ocupă cu navigația pe mare. **2.** călătorie pe mare.
Seefahrtbuch, *-(e)s, -bücher, n.* livret de marinar.
Seefahrtschule, *-n, f.* școală de navigație.
seefest *adj.* **1.** *(despre vapoare)* în stare să plutească pe mare. **2.** *(despre oameni)* deprins cu marea, care rezistă la rău de mare; ~ **machen** a amarina.
Seefisch, *-(e)s, -e, m.* pește de mare.
Seefischerei *f. sg.* pescuit maritim.
Seeflieger|horst, *-(e)s, -e, m. (mil.)* bază aeriană maritimă.
Seeflotte, *-n, f.* flotă maritimă.
Seeflugzeug, *-(e)s, -e, n.* v. Wasserflugzeug.
Seeforelle, *-n, f. (iht.)* păstrăv de apă stătătoare *(Salmo lacustris).*
Seefracht, *-en, f.* navlu, taxă pentru un transport maritim.
Seefrachtbrief, *-(e)s, -e, m. (com.)* conosament.
Seefunk, *-s, m. sg. (tehn.)* radio maritim, transmisiuni pe mare.
Seefunkdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de radio maritim, de transmisiuni pe mare.
Seegang, *-(e)s, m. sg.* mișcare, bătaie a valurilor; **hoher** ~ mare furtunoasă, valuri mari; **es herrscht** ~ marea e agitată.
Seegebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune maritimă; **im ~ von…** în apele teritoriale ale…
Seegefahr, *-en, f.* primejdie pe mare.
Seegefecht, *-(e)s, -e, n. (mil.)* luptă pe mare, luptă navală.
Seegefrörne, *-n, f. (elv.)* îngheț al lacului.
seegehend *adj.* v. seetüchtig.
Seegemälde, *-s, -, n. (arte)* marină.
Seegericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal maritim.
Seegeruch, *-(e)s, m. sg.* miros de mare.
Seegeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust de apă de mare.
Seegesetzbuch, *-(e)s, -bücher, n. (jur.)* cod maritim.
Seege|stade, *-s, -, n. (poet.)* mal al mării.
seege|stützt *adj. (mil.)* staționat pe o navă de război.
Seegewächs, *-es, -e, n.* plantă marină.
Seegras, *-es, n. sg.* **1.** *(bot.)* iarbă de mare *(Zostera marina).* **2.** *(tapițerie)* zegras, iarbă de mare.
Seegrasmatratze, *-n, f.* saltea din zegras, din iarbă de mare.
Seegrenze, *-n, f.* frontieră maritimă.
Seegrund, *-(e)s, -gründe, m.* **1.** fund al mării. **2.** fund al lacului.
Seegurke, *-n, f. (zool.)* holoturie *(Holothurioidea).*
See|hafen, *-s, -häfen, m.* port maritim.
See|hafenprivileg [-vi-], *-(e)s, -ien* [-iən] și *-e, n.* privilegiu acordat unui port maritim.
See|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (iht.)* cocoș-de-mare *(Trigla hirundo).*
See|handel, *-s, m. sg.* comerț maritim.
See|handelsgesellschaft, *-en, f.* societate, companie de comerț maritim.
See|handelsverkehr, *-(e)s, m. sg.* trafic comercial maritim.
See|hase, *-n, -n, m. (iht.)* specie de pește spinos din mările nordice *(Cylopterus lumpus).*
See|heilbad, *-(e)s, -bäder, n.* stațiune balneară marină.
See|held, *-en, -en, m.* erou al mării.
See|herrschaft, *-en, f.* supremație maritimă.
See|höhe, *-n, f.* altitudine (față de nivelul mării).
See|hospiz, *-es, -e, n.* spital, ospiciu al marinei.
See|hund, *-(e)s, -e, m. (zool.)* focă, vițel-de-mare *(Phoca vitulina).*
See|hundsfänger, *-s, -, m.* vânător de foci.
See|hundsfell, *-(e)s, -e, n.* blană de focă.
Seehundsjagd, *-en, f.* vânătoare de foci.
See|hunds|tran, *-(e)s, m. sg.* grăsime de focă.
See|igel, *-s, -, m. (zool.)* arici-de-mare *(Echinoidea).*
Seejungfer, *-n, f.* **1.** *(zool.)* libelulă de apă *(Calopteryx virgo).* **2.** *(zool.)* dugon, specie de sirenă *(Dugongidae).* **3.** v. Seejungfrau.
Seejungfrau, *-en, f. (mit.)* sirenă, zână a apelor.
Seekabel, *-s, -, n.* cablu submarin.
Seekadett, *-en, -en, m.* elev de școală navală.
Seekalb, *-(e)s, -kälber, n.* v. Seekuh.
Seekampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (mil.)* luptă navală, luptă pe mare.
Seekampf|flugzeug, *-(e)s, -e, n.* hidroavion de război.
Seekanne, *-n, f. (bot.)* plutică *(Limanthemum nymphoides).*
Seekarte, *-n, f.* hartă marină, hidrografică.
Seekasse, *-n, f.* casă de asigurare pentru cei ocupați în marină.
Seekatze, *-n, f. (iht.)* pisică-de-mare, specie de pește din Marea Baltică *(Chimaera monstrosa).*
seeklar *adj. (mar.)* pregătit pentru a ieși în larg.
Seeklima, *-s, n. sg.* climă maritimă.
Seekonnossement [-kɔnɔsəmɛnt], *-(e)s, -e, n. (com.)* conosament maritim.
seekrank *adj.* suferind de rău de mare; **sie ist leicht** ~ suferă puțin de rău de mare.
Seekrankheit *f. sg.* rău de mare.
Seekrieg, *-(e)s, -e, m.* război naval, maritim.
Seekriegsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu la marina militară.
Seekuh, *-kühe, f. (zool.)* sirenă *(Sirenia).*
Seekunde *f. sg.* oceanografie.
Seeküste, *-n, f.* coastă a mării, țărm al mării.
Seelachs, *-es, -e, m. (iht.)* somon de mare *(Gadus virens).*
Seelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Seele) suflețel.
Seele, *-n, f.* **1.** suflet; **er hauchte seine ~ aus** și-a dat sufletul; **es tut mir in der ~ Leid** (sau **weh**) mi se rupe inima; **mit ganzer** ~ sau **aus ganzer** sau **tiefster** ~ din tot sufletul; **er redet sich die ~ aus dem Leibe** a încercat totul pentru a-l convinge; **ich danke dir aus tiefster** ~ îți mulțumesc din tot sufletul; **ihrem Gesang fehlt die** ~ cântă fără suflet; **sie ist ihm an die ~ gewachsen** i s-a lipit de suflet; **das liegt mir auf der** ~ țin mult la aceasta, mă apasă pe inimă; **auf die ~ binden** a insista, a atrage atenția în mod deosebit; *(fig.)* **ein Herz und eine ~ sein** a fi strâns uniți, a fi trup și suflet; *(fam.)* **jetzt hat die liebe ~ Ruh!** acum totul s-a sfârșit, totul e bine; *(în expr.)* **meiner Seel!** zău! pe legea mea; **eine treue** ~ un suflet credincios, un om de credință, de nădejde; **er ist eine ~ von einem Menschen** e un om minunat, o bomboană de om; *(fig.)* **er hat eine schwarze** ~ e un om rău, are un suflet negru; **in seiner Brust wohnen zwei ~n** e un om cu două fețe, un om nehotărât; **er spricht mir aus der** ~ parcă aș vorbi eu, sunt întru totul de acord. **2.** suflet, om, locuitor; **dieses Dorf hat tausend ~n** acest sat are o mie de suflete, o mie de locuitori; **es war keine (menschliche) ~ da** n-a fost suflet de om acolo. **3.** suflet, motor, sursă de energie, centru; **die ~ der Gesellschaft** sufletul societății; **die ~ des Aufstandes** sufletul răscoalei. **4.** *(metal.)* inimă a cablului. **5.** *(mil.)* gol al țevii (armelor de foc). **6.** *(iht.)* plevușcă *(Leucaspinus delineatus).*
Seelen|achse, *-n, f. (mil.)* axă a unei arme de foc.
Seelen|adel, *-s, m. sg.* noblețe sufletească.
Seelen|amt, *-(e)s, n. sg. (bis. cat.)* (slujbă pentru) parastas, recviem.
Seelen|angst, *-ängste, f.* chin sufletesc, spaimă, groază.
Seelen|arzt, *-(e)s, -ärzte, m.* medic psihiatru.
Seelenblindheit *f. sg. (med.)* cecitate psihică.
Seelenbräutigam, *-s, -e, m. (rel.)* Iisus Hristos.
Seelendurchmesser, *-s, -, m. (mil.)* calibru (la armele de foc.)
Seelendrama, *-s, -men, n. (lit.)* dramă psihologică.
Seelenfang, *-(e)s, -fänge, m.* acaparare de credincioși.
Seelenforscher, *-s, -, m.* psiholog.
Seelenforschung *f. sg.* psihologie.

Seelenfreund, *-(e)s, -e, m.* prieten intim.
Seelenfriede(n), *-(n)s. m. sg.* pace, liniște, împăcare sufletească.
seelenfroh *adj.* foarte mulțumit; foarte vesel; încântat.
Seelengemeinschaft *f. sg.* comunitate sufletească.
Seelengröße *f. sg.* mărinimie.
seelengut *adj.* v. seelensgut.
Seelengüte *f. sg.* v. Seelensgüte.
seelenhaft *adj.* spiritualizat.
Seelenhaushalt, *-(e)s, m. sg. (fam.)* dispoziție sufletească.
Seelenheil, *-(e)s, n. sg.* (și *rel.)* mântuire a sufletului; liniște sufletească; **auf sein ~ bedacht sein** a fi preocupat de mântuirea sufletului.
Seelenheilkunde *f. sg.* psihiatrie.
Seelenhirt(e), *-(e)n. -(e)n, m. (poet.)* preot, păstor sufletesc.
Seelenkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă interioară, sufletească.
Seelenklempner, *-s, -, m. (glumeț)* psiholog.
seelenkrank *adj.* psihopat; cu sufletul bolnav.
Seelenkunde *f. sg.* psihologie.
seelenkundig *adj.* cunoscător al sufletului.
seelenkundlich *adj.* psihologic.
Seelenlage, *-n, f. (psih.)* dispoziție psihică momentană.
Seelenleben, *-s, n. sg.* viață sufletească, viață interioară.
Seelenlehre *f. sg.* v. Seelenkunde.
Seelenleiden, *-s, -, n.* suferință sufletească.
seelenlos *adj.* **1.** fără suflet, fără inimă, lipsit de căldură. **2.** fără viață, fără expresie, fără duh; **ein ~er Blick** o privire inexpresivă, fără viață.
Seelenmassage [-sa:ʒə], *-n, f. (fam.)* muștruluială.
Seelenmesse, *-n, f. (bis. cat.)* (slujbă pentru) parastas; pomenire a morților; recviem.
Seelen|not, *-nöte, f.*, **Seelenpein** *f. sg.*, **Seelenqual**, *-en, f.* neliniște adâncă, tortură sufletească, chin sufletesc.
Seelenrohr, *-(e)s, -e, n. (drumuri)* burlan de tubaj.
Seelenroman, *-s, -e, m. (lit.)* roman psihologic.
Seelenruhe *f. sg.* **1.** liniște sufletească, echilibru interior. **2.** *(fam.)* calm imperturbabil.
seelenruhig *adv.* calm, liniștit; imperturbabil.
Seelenschmalz, *-es, n. sg.* sentimentalitate exagerată.
Seelenschmerz, *-es, -en, m.* durere sufletească.
seelensgut *adj.* foarte bun.
Seelensgüte *f. sg.* bunătate sufletească.
Seelen|stärke *f. sg.* tărie sufletească, tărie de caracter.
Seelentaubheit *f. sg. (med., psih.)* agnozie acustică.
Seelentier, *-(e)s, -e, n. (mit.)* animal în care s-a reîncarnat un suflet.
Seelentrost, *-(e)s, m. sg.* mângâiere sufletească.
Seelentröster, *-s, -, m. (fam.)* păhărel, pahar (cu vin) pentru alinarea sufletului.
Seelenverfassung, *-en, f.* v. Seelenlage.
seelenvergnügt *adj.* extrem de vesel, de mulțumit.
Seelenverkäufer, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* ambarcațiune veche, nesigură. **2.** trădător, vânzător.
seelenverwandt *adj.* apropiat sufletește, cu afinități sufletești; **jm. ~ sein** a avea afinitate sufletească cu cineva; a-i fi cuiva simpatic.
Seelenverwandtschaft, *-en, f.* simpatie; afinitate sufletească.
seelenvoll *adj.* sensibil; sentimental; expresiv.
Seelenvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* proces psihic.
Seelenwanderung *f. sg. (fil., mit.)* metempsihoză.
Seelenwärmer, *-s, -, m. (glumeț)* jachetică de lână.
Seelenweite, *-n, f. (tehn.)* calibru; **~ des Geschützes** calibru al tunului.
Seelenzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare sufletească.
Seeleuchte, *-n, f. (mar.)* fanal, far.
Seeleute *pl.* de la Seemann.
Seelilie [-liə], *-n, f. (bot.)* nufăr alb *(Nymphaea alba* L.).
seelisch *adj.* psihic, sufletesc; **~e Kräfte** puteri sufletești; **~e Kämpfe** luptă sufletească; **das ~e Gleichgewicht verlieren** a-și pierde echilibrul sufletesc.
Seelotse, *-n, -n, m. (mar.)* pilot pe mare.
Seelöwe, *-n, -n, m. (zool.)* leu-de-mare, focă urecheată *(Eumetopias (Otaria) jubatus).*
Seelsorge *f. sg. (bis.)* **1.** asistență duhovnicească, spirituală. **2.** funcție, misiune de duhovnic.
Seelsorger, *-s, -, m. (bis.)* **1.** preot. **2.** duhovnic.
Seelsorger|amt, *-(e)s, n. sg. (bis.)* **1.** funcție de preot. **2.** v. Seelsorge **(2).**
Seelsorgerdienst, *-(e)s, -e, m.* v. Seelsorge **(1).**
seelsorgerisch, **seelsorgerlich**, **seelsorglich** *adj. (bis.)* duhovnicesc.
Seeluft *f. sg.* aer de mare, aer marin.
Seeluft|streitkräfte *pl.* aviație maritimă de război.
Seemacht, *-mächte, f.* **1.** putere maritimă. **2.** flotă maritimă, forță navală.
Seemann, *-(e)s, Seeleute, m.* marinar.
seemännisch I. *adj.* de marinar; **~er Ausdruck** termen marinăresc. **II.** *adv.* ca marinarii.
Seemanns|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou, oficiu de înscriere, de înregistrare maritimă.
Seemanns|art *f. sg.* mod, fel de a fi, de a proceda al marinarilor; **nach ~** după obicei marinăresc, ca marinarii.
Seemanns|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* termen marinăresc.
Seemannsbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* obicei marinăresc.
Seemannsbraut, *-bräute, f.* prietenă, iubită de marinar.
Seemannschaft, *-en, f.* echipaj maritim.
Seemannsgang, *-(e)s, m. sg.* mers (legănat) de marinar.
Seemannsgarn, *-(e)s, -e, n. (iron.)* aventuri, istorioare de marinar.
Seemannsgesetz, *-es, -e, n.* lege privind statutul de marinar.
Seemannshaus, *-es, -häuser, n.* casă, cămin, loc de întâlnire, de petrecere pentru marinari.
Seemannsheim, *-(e)s,-e, n.* cămin de marinari.
Seemannsknoten, *-s, -, m.* nod marinăresc.
Seemannsleben, *-s, n. sg.* viață marinărească, viață de marinar.
Seemannslied, *-(e)s, -er, n.* cântec marinăresc.
Seemannslos, *-es, n. sg.* soartă de marinar.
Seemanns|ordnung, *-en, f. (mar.)* regulament de ordine pentru echipaj.
Seemanns|schule, *-n, f.* școală navală.
Seemanns|sprache, *-n, f.* limbaj marinăresc.
Seemanns|tod, *-(e)s, m. sg.* moarte de marinar (într-un naufragiu).
Seemanöver [-vɐ], *-s, -, n. (mar. mil.)* manevre navale.
Seemarke, *-n, f. (mar.)* marcă de navigație.
Seemaus, *-mäuse, f. (iht.)* icre de rechin.
Seemeile, *-n, f.* milă marină.
Seemine, *-n, f. (mar. mil.)* mină marină.
Seemuschel, *-n, f.* scoică de mare.
Seenadel, *-n, f. (iht.)* ac de mare *(Syngnathus acus).*
seen|artig ['ze:ən-] *adj.* v. seeartig.
See|nebel, *-s, -, m.* ceață pe mare.
Seenessel, *-n, f. (zool.; înv.)* meduză, urzică-de-mare *(Actiniae).*
Seengebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune de lacuri.
Seenkunde *f. sg.* limnologie.
seenkundlich *adj.* limnologic.
Seenot *f. sg. (mar.)* primejdie pe mare; **das Schiff ist in ~** vasul e în primejdie.
Seenotrettungsdienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu de salvare pe mare.
Seenotruf, *-(e)s, -e, m.*, **Seenot|signal**, *-(e)s, -e*, **Seenot|zeichen**, *-s, -, n. (mar)* semnal S.O.S.
Seen|platte ['ze:ən-], *-n, f. (geogr.)* regiune de lacuri.
seenreich *adj.* cu multe lacuri.
See|nymphe, *-n, f. (mit.)* nereidă.
See|offizier, *-s, -e, m.* ofițer de marină.
See|offiziercharge [-ʃarʒə],*-n, f. (înv.)* rang de ofițer de marină.
See|otter, *-n, f. (zool.)* vidră marină *(Latax (Enhydris) lutris).*
Seepapagei, *-s* (sau *-en*), *-e* (sau *-en*), *m. (ornit.)* papagal de mare *(Fratercula arctica).*
Seepass, *-es, -pässe, m.* v. Seefahrtbuch.
Seepferd, *-(e)s, -e*, **Seepferdchen**, *-s, -, n. (iht.)* căluț-de-mare *(Hippocampus antignorum).*
Seepflanze, *-n, f. (bot.)* plantă marină.
Seepocke, *-n, f. (zool.)* rac *(Balanidae).*
Seepolizei *f. sg.* poliție maritimă.
Seeprotest, *-(e)s, -e, m.* protest de mare; reclamație privind avarierea unui vapor.
Seequappe, *-n, f. (iht.)* mihalț marin *(Motella mustela).*
Seerabe, *-n, -n, m. (ornit.)* cormoran *(Phalacrocora carbo).*
Seeratte, *-n, f. (iht.)* specie de pește din Marea Baltică *(Chimaera monstrosa).*
Seeraub, *-(e)s, m. sg.* piraterie.
Seeräuber, *-s, -, m.* pirat; corsar.
Seeräuberei, *-en, f.* piraterie.
Seeräubergeschichte, *-n, f.* poveste, întâmplare cu pirați.
seeräuberisch I. *adj.* de pirat, pirateresc. **II.** *adv.* ca un pirat; ca pirații.
Seeräuberkrieg, *-(e)s, -e, m.* război pirateresc.
Seeräuberschiff, *-(e)s, -e, n.* vas de pirați.
Seeräubertum, **Seeräuberwesen**, *-s, n, sg.* piraterie.
Seeraupe, *-n, f. (zool.)* vierme marin obișnuit *(Aphrodite aculeata).*
Seerecht, *-(e)s, n. sg.* drept maritim.
seerechtlich *adj.* de drept maritim; **~er Pakt** pact de drept maritim.
Seeregenpfeifer, *-s, -, m. (ornit.)* specie de pescăruș *(Charadrius (Aegialilis) alexandrinus).*
Seereise, *-n, f.* călătorie pe mare, croazieră.
Seerose, *-n, f. (bot.)* nufăr *(Nymphaea).*
Seerüstung, *-en, f. (mil.)* înarmare maritimă.
Seesack, *-(e)s, -säcke, m.* sac de marinar.
Seesalz, *-es, n. sg.* sare marină.
Seesand, *-(e)s, m. sg.* nisip marin.
Seeschaden, *-s, -schäden, m. (mar.)* avarie.
Seescheide, *-n, f. (zool.)* ascidie *(Ascidia).*
Seeschiff, *-(e)s, -e, n.* vas maritim.
Seeschiff|fahrt, *-en, f.* navigație maritimă.
Seeschiff|fahrts|straße, *-n, f.* traseu, linie de navigație.
Seeschildkröte, *-n, f. (zool.)* broască țestoasă marină *(Chelonoidea).*
Seeschlacht, *-en, f.* luptă navală.
Seeschlag, *- (e)s, -schläge, m. (mar.)* **1.** val care se sparge peste vas (pe furtună). **2.** eroziune, săpare (de valuri la mal).
Seeschlange, *-n, f.* **1.** *(zool.)* șarpe de mare *(Hydrophiinae).* **2.** *(fam.)* veste mincinoasă (marinărească). **3.** *(mit.)* monstru marin.
Seeschlepper, *-s, -, m.* remorcher de vase maritime, oceanice.
Seeschnepfe, *-n, f. (ornit.)* șnep de mare, becață de mare *(Centriscus scolopax).*
Seeschule, *-n, f.* școală navală.
Seeschwalbe, *-n, f. (ornit.)* specie de pescăruș, rândunică-de-mare *(Sterninae).*
Seeseite, *-n, f.* parte, versant spre mare.
Seesieg, *-(e)s, -e, m.* victorie navală.
Seeskorpion,*-s,-e, m. (zool.)* scorpion de mare *(Cottus scorpios).*
Seesoldat, *-en, -en, m.* soldat în marina militară.
See|sperre, *-n, f. (mar.)* interzicere a accesului (într-o zonă maritimă).
See|spiegel, *-s, -, m. (poet.)* oglindă, suprafață (netedă) a lacului sau a mării.
See|spinnen *pl. (zool.)* crabi, păianjeni-de-mare *(Magidae).*
See|sprache, *-n, f.* v. Seemannssprache.
See|staat, *-(e)s, -en, m.* putere maritimă.
See|stadt, *-städte, f.* oraș maritim.
See|stern, *- (e)s, -e, m. (zool.)* stea-de-mare *(Asteroidea).*
See|stichling, *-s, -e, m. (zool.)* costreș spinos de mare *(Spinachia vulgaris).*
See|strand, *-(e)s, -e, m.* plajă, țărm de mare.
See|straße, *-n, f. (mar.)* rută maritimă.
See|straßen|ordnung, *-en, f.* regulament al traficului maritim.
See|streitkräfte *pl.* forțe militare navale, marină militară; flotă militară.

See|strich, *-(e)s, -e, m.* regiune maritimă.
See|strömung, *-en, f.* curent marin.
See|stück, *-(e)s, -e, n. (arte)* marină.
See|sturm, *-(e)s, -stürme, m.* furtună pe mare.
Seetang, *-s, m. sg. (bot.)* iarbă de mare *(Fucus).*
Seetaucher, *-s, -, m. (ornit.)* scufundar, bodârlău, pescărel *(Colymbus glacialis).*
Seeteufel, *-s, -, m. (zool.)* drac-de-mare *(Lophius piscatoris).*
Seetier, *-(e)s, -e, n.* animal marin.
Seetonne, *-n, f.* baliză.
Seetransport, *-(e)s, -e, m.* transport maritim.
Seetrift, *-en, f. (mar.)* sfărâmături (de corabie naufragiată) aruncate la țărm.
seetriftig *adj. (mar.)* aruncat de mare.
Seetruppen *pl. (mar. mil.)* trupe de debarcare.
seetüchtig *adj. (mar.)* **1.** *(despre vase)* în stare bună, solid, rezistent. **2.** *(despre marinari)* deprins cu marea.
Seetüchtigkeit *f. sg. (mar.)* **1.** *(despre nave)* stare bună (de funcționare). **2.** *(despre marinari)* deprindere cu marea.
See|ufer, *-s, -, n.* **1.** țărm, coastă. **2.** mal al lacului.
See|unfall, *-(e)s, -fälle, m.* accident pe mare.
See|unge|heuer, *-s, -.* **See|ungetüm**, *-(e) s, -e, n.* monstru marin.
see|untüchtig *adj. (mar.)* **1.** care nu poate ieși pe mare. **2.** neobișnuit cu marea.
Seeverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulație pe mare; trafic maritim.
Seeverkehrsversicherungsgeschäft, *-(e)s, -e, n.* afacere, operație de asigurare a transportului maritim.
Seeversicherung, *-en, f.* asigurare maritimă.
Seevogel, *-s, -vögel, m.* pasăre de mare.
Seevolk, *-(e)s, -völker, n.* popor de marinari.
Seewalze, *-n, f.* v. Seegurke.
Seewarte, *-n, f.* observator maritim.
seewärtig *adj.* **1.** pe partea dinspre mare; îndreptat spre mare; **~er Wind** vânt care bate spre mare. **2.** *(com.)* de transportat pe cale maritimă; **~er Außenhandel** comerț exterior maritim.
seewärts *adv.* către mare, spre mare, spre larg.
Seewasser, *-s, n. sg.* apă de mare.
Seewasser|speisung, *-en, f. (mar.)* alimentare cu apă de mare (a cazanelor).
Seewasser|straße, *-n, f.* linie de navigație.
Seeweg, *-(e)s, -e, m.* cale maritimă; **auf dem ~** pe cale maritimă.
Seeweib, *- (e)s, -er, n. (mit.)* v. Seejungfrau.
Seewesen, *-s, n. sg.* marină.
Seewetter|amt, *-(e)s, -ämter, n. (mar.)* oficiu meteorologic pentru navigație.
Seewetterdienst, *-(e)s, -e, m. (mar.)* serviciu meteorologic pentru navigație.
Seewind, *-(e)s, -e, m.* vânt de mare.
Seewissenschaft, *-en, f.* știință nautică.
Seewolf, *-(e)s, -wölfe, m. (iht.)* lup-de-mare *(Anarrhichas lupus).*
Seewörterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* dicționar de terminologie marină.
Seewurf, *-(e)s, -würfe, m. (mar.)* aruncare în mare.
Seezeichen, *-s, -, n.* semn maritim, balizaj, marcă de navigație.
Seezollgrenze, *-n, f.* frontieră vamală spre larg.
Seezunge, *-n, f. (iht.)* limbă-de-mare *(Solea vulgaris).*
Segel, *-s, -, n.* **1.** *(mar., sport)* velă, pânză de corabie, vântrea; **unter ~ gehen** a porni cu corabia; **die ~ streichen a)** a coborî pânzele; **b)** *(fig.)* a ceda, a capitula; (și *fig.*) **mit vollen (sau prallen) ~n** cu vântul în pânze, cu toate pânzele sus; din plin; din răsputeri; direct; **die ~ aufziehen (sau hissen)** a ridica velele; *(fig.)* **das war Wind in seinen ~n** asta i-a dat apă la moară; *(fig.)* **jm. den Wind aus den ~n nehmen** a lua cuiva apa de la moară. **2.** *(înv.)* corabie; **die Flotte zählte zwanzig ~** flota era de douăzeci de corăbii. **3.** pânză, paravan. **4.** *(anat.)* văl al palatului, cerul gurii. **5.** *(reg.)* pecete, sigiliu.
Segel|anweisung, *-en, f. (inv.)* instrucțiuni pentru navigație.
segel|artig *adj.* ca o velă.
Segelbarke, *-n, f.* barcă mică cu pânze.
Segel|baum, *-(e)s, -bäume, m. (mar., sport)* catarg; ghin.
Segelboot, *-(e)s, -e, n.* barcă, ambarcație cu pânze.
Segel|echse, *-n, f. (zool.)* hidrosaur *(Hydrosaurus amboinensis).*
Segelfahrt, *-en, f.* călătorie, plimbare cu o ambarcație cu pânze.
Segelfalter, *-s, -, m. (entom.)* specie de fluture *(Papilios podalirius).*
segelfertig *adj. (despre ambarcații cu pânze)* gata de plecare.
Segelfliegen, *-s, -, n. (av.)* planorism.
Segelflieger, *-s, -, m. (av.)* planorist.
Segelflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor cu planorul.
Seegelflug|sport,*-(e)s, m, sg. (av.)* planorism sportiv.
Segelflug|sportler, *-s, -, m. (av.)* planorist sportiv.
Segelflugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* planor.
Segelgarn, *-(e)s, n. sg.* ață pescărească.
Segeljacht, *-en, f. (sport)* cuter cu pânze.
segelklar *adj. (mar.)* gata de a ridica velele; **sich ~ machen** a se pregăti de plecare.
Segelklub, *-s, -s, m.* asociație sportivă nautică.
Segel|leinwand *f. sg.* v. Segeltuch **(2).**
segel|los *adj.* fără pânze.
Segelmacher, *-s, -, m.* persoană care confecționează vele, pânze de corăbii.
Segelmacherei, *-en, f.* atelier unde se lucrează și se repară pânzele de corăbii.
segeln, *segelte, gesegelt (ich seg(e)le), vb.* **I.** *tr. (h) (mar., înv.)* a transporta cu corabia, cu barca cu vele. **II.** *intr. (h* și *s)* **1.** a naviga, a merge cu corabia, cu barca cu pânze; a face sport nautic; **auf hoher See ~** a naviga în larg (cu o barcă cu pânze); **gegen den Wind ~** a naviga împotriva vântului; **ich bin (sau habe) eine Stunde gesegelt** m-am plimbat o oră cu o barcă cu pânze; **das Schiff segelt unter englischer Flagge** corabia navighează sub pavilion englez; *(fig.)* **er weiß mit jedem Winde zu ~** știe să se dea după cum bate vântul; *(fig.: argou școlăresc)* **er ist gesegelt** a picat, a căzut. **2.** a pluti; *(av.)* a plana; **am Himmel segelt eine Wolke** pe cer plutește un nor.
Segel|ohren *pl. (fam.)* urechi clăpăuge.
Segelregatta, *-tten, f. (sport)* regată de ambarcații cu pânze.
Segelschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* corabie, navă cu vele, velier.
Segelschiff|fahrt, *-en, f.* navigație cu veliere, cu ambarcații cu pânze.
Segelschlitten, *-s, -, m.* sanie cu pânze.
Segelschulschiff, *-(e)s, -e, n.* navă-școală velieră.
Segel|stange, *-n, f. (mar.)* vergă.
Segeltau, *-(e)s, -e, n. (mar.)* ancablură.
Segeltuch, *-(e)s, -tücher, n.* **1.** foaie de cort; doc. **2.** *(mar.)* pânză de vele.
Segeltuchschuhe *pl.* pantofi din pânză.
Segelwerk, *-(e)s, -e, n. (mar.)* pânze ale corăbiei.
Segelwind, *-(e)s, -e, m. (mar.)* vânt favorabil.
Segelyacht, *-en, f.* v. Segeljacht.
Segen, *-s, -, m.* **1.** binecuvântare; benedicțiune; **den ~ erteilen** a binecuvânta; *(fig., glumeț)* **meinen ~ hat er** eu nu mă opun, treaba lui, din partea mea… **2.** har, grație divină; *(fig.)* noroc, belșug, prosperitate; **~ bringen** a aduce noroc; **auf seiner Arbeit ruht kein ~** n-are noroc la treabă; **der ~ der Felder** recolta; *(fig., fam.)* **das ist der ganze ~** asta e tot; **sie ist ein ~ für unser Haus** e o binefacere pentru casa noastră, avem noroc cu ea. **3.** *(reg.)* rugăciune; *(în expr.)* **den ~ machen** a face cruce. **4.** formulă magică, farmec, vorbă de vrajă.
Segen bringend *adj.* binefăcător.
Segen|erteilung, *-en, f.* binecuvântare.
segenlos *adj.* fără noroc.
Segensformel, *-n, f.* formulă de binecuvântare.
Segensfülle *f. sg.* belșug, abundență.
Segen spendend *adj.* v. Segen bringend.
Segen|spendung, *-en, f.* v. Segenerteilung.
segensreich *adj.* binecuvântat, îmbelșugat; care aduce noroc, binefacere; prosper.
Segens|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* (formulă de) binecuvântare.
Segenswunsch, *-(e)s, -wünsche, m.* urare de fericire, de prosperitate; binecuvântare.
Segerz, *-e, f. (reg.)* bardă (cu tăiș rotund).
Segese, *-n, f. (reg.)* coasă.
Segge, *-n, f. (bot., reg.)* rogoz *(Carex).*
Segis, *-, f. (reg.)* v. Segese.
Segler, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* velier; ambarcație cu pânze, corabie. **2.** *(mar.)* corăbier. **3.** *(sport)* velist. **4.** *(av.)* planor. **5.** *(poet.)* zburător; **die ~ der Lüfte** norii. **6.** *(entom.)* specie de fluture *(Papiliosinon).* **7.** *(ornit.)* lăstun *(Micropus apus).* **8.** *(reg.)* oaie bolnavă de capie.
Segment, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mat.)* segment. **2.** *(zool.)* articulație.
segmental *adj.* în forma unui segment.
segmentär *adj.* segmentar.
Segmentation, *-en, f.* segmentare.
Segmentbogen, *-s, -* (și *-bögen), m. (constr.)* arc segment, arc plan.
segmentieren, *segmentierte, segmentiert, vb. (h) tr.* a segmenta.
Segmentierung, *-en, f.* **1.** segmentare. **2.** *(zool.)* v. Metamerie.
Segmentlager, *-s, -, n. (maș.)* lagăr segmental.
Segmentrad, *-(e)s, -räder, n. (maș.)* roată segmentată.
Segmentventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* vană segment.
Segmentwehr, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* stăvilar-segment.
segnen, *segnete, gesegnet (du segnest, er segnet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a binecuvânta; **der Vater segnete seine Kinder** tatăl și-a binecuvântat copiii; *(fig.)* **das Glück segnet ihn** norocul îl ajută: **ich segne die Stunde, wo...** binecuvântez ceasul în care… **2.** (și *iron.*) a înzestra, a prevedea; a umple, a ferici. **3.** *(înv.)* a saluta, a lăuda. **4.** *(în expr.)* **das Zeitliche ~** a răposa, a muri. **II.** *refl. (reg.)* a-și face cruce.
Segnung, *-en, f.* **1.** binecuvântare. **2.** binefacere; fericire; **die ~en der Zivilisation** binefacerile civilizației.
Segregat, *-(e)s, -e, n. (înv.)* secreție.
Segregation, *-en, f.* **1.** *(biol., chim.)* segregație. **2.** *(înv.)* segregare.
segregieren, *segregierte, segregiert, vb. (h) tr.* a segrega.
Seh|achse, *-n, f. (fiz.)* axă vizuală, axă optică.
sehbar *adj.* vizibil.
Sehbarkeit *f. sg.* vizibilitate.
sehbe|hindert *adj.* **1.** orb. **2.** cu tulburări de vedere.
Sehbeschwerden *pl.* v. Sehstörungen.
Sehe, *-n, f. (înv.)* **1.** *(anat.)* pupilă. **2.** vedere.
sehen, *sah, gesehen (du siehst, er sieht), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a vedea; **gut ~** a vedea bine, a avea ochi buni; **deutlich ~** a vedea clar, deslușit; **wir werden ja (sau schon) ~** vom vedea; **er kann wieder ~** vede din nou; *(fig., fam.)* **hast du** *(pop.* **haste) nicht gesehen** cât ai clipi din ochi, cât ai bate din palme, într-o clipită; *(fig.)* **durch ein eichenes Brett ~ können** a avea ochi de vultur, a avea mintea ageră, ascuțită. **2.** a privi, a se uita; **jm. in die Augen ~** a privi pe cineva în ochi; **in den Spiegel ~** a se uita în oglindă; **nach oben ~** a privi în sus; *(fig.)* **auf jn. von oben herab ~** a se uita la cineva de sus; **sieh(e), da kommt er** iată-l că vine; *(în cărți)* **siehe (sau s.) Seite 20** vezi (v.) pag. 20; **siehst du?** vezi?; *(fam.)* **da seh' doch einer** sau **sieh doch nur** sau **sieh da!** ia te uită! **auf** (cu *ac.*) **etwas ~ a)** a se uita la ceva; **b)** a fi cu băgare de seamă, a fi atent la ceva; **c)** a ține la ceva; **auf Ordnung ~** a ține, a pune mare preț pe ordine; **die Dinge ~, wie sie sind** a privi lucrurile, cum sunt; *(fig.)* **nur auf seinen Vorteil ~** a nu-și urmări decât interesul; *(fig.)* **jm. auf die Finger ~** a supraveghea pe cineva; **nicht aus den Augen ~ können** a nu putea deschide ochii, a nu vedea cu ochii; *(fig.)* **der Schalk sieht ihr aus den Augen** are ochi de ștrengăriță, îi joacă ochii în cap; **aus dem Fenster ~** a se uita pe fereastră; *(fig.)* **durch die Finger ~** a trece cuiva cu vederea, a fi indulgent cu cineva; **menschlich gesehen** omenește vorbind; **in die Zukunft ~** a privi în viitor; *(fig.)* **jm. in die Karten ~** a se uita în cărțile cuiva; a ghici jocul cuiva; **nach der Uhr ~** a se uita cât e ceasul; **um sich ~** a privi împrejur. **3.** a arăta, a semăna; **jm. ähnlich ~** a semăna (cu cineva); *(fig.,*

fam.) **das sieht ihm ähnlich** nici nu mă aşteptam la altceva din partea lui; **sauer** ~ a avea o mutră acră, posomorâtă. **4.** a fi orientat, a da; **das Fenster sieht nach Süden** fereastra e orientată spre sud, dă spre sud. **5.** a avea grijă (de); a se uita la; **nach etwas** ~ **a)** a se uita după ceva; **b)** a avea grijă de ceva, a veghea asupra unei persoane, unui lucru; **nach dem Kranken** ~ a avea grijă de bolnav; **nach dem Rechten** ~ a se îngriji ca totul să meargă bine. **5.** a putea fi văzut, a ieşi la suprafaţă; **nur eine Ecke sah noch aus dem Wasser** numai un colţ mai ieşea din apă. **II.** *tr.* **1.** a vedea; **ich habe ihn kommen** ~ l-am văzut venind; **ich freue mich, dich wieder zu** ~ mă bucur că te revăd; **etwas gerne** ~ a vedea ceva cu ochi buni, cu plăcere; **überall gern gesehen sein** a fi apreciat, primit peste tot; **ich kann ihn nicht mehr** ~ nu mai pot să-l văd, să-l sufăr; *(fam.)* **das möchte ich doch einmal** ~! aş vrea s-o mai văd şi pe asta!; **den möchte ich** ~, **der das kann** aş vrea să-l văd pe acela care ştie să facă asta; **sein blaues Wunder** ~ a vedea şi a nu-şi crede ochilor, a trăi ceva extraordinar; **was ist (sau gibt es) da zu** ~? ce este acolo? ce se poate vedea acolo? **etwas doppelt, unklar** ~ a vedea ceva dublu, neclar; *(fam.)* **es gibt nichts weiter zu** ~ nu-i nimic de văzut; *(fig.)* **weiße Mäuse** ~ a fi cherchelit; **alles in rosigem Licht** ~ a vedea totul în roz; **er sieht es gern, wenn...** îi face plăcere dacă...; **er sieht Gespenster** vede stafii, îi e frică. **2.** a încerca, a căuta, a se strădui, a vedea; a chibzui; **ich will** ~, **ob ich dir helfen kann** am să văd (dacă pot) să te ajut; am să caut să te ajut; **ein jeder sieht, wie er's treibt** fiecare face după cum îl taie capul, după cum îl duce mintea. **3.** a vedea, a-şi da seama, a constata; **ich sehe, dass du recht hast** văd că ai dreptate; **ich will** ~, **was er verspricht** am să văd ce ştie, ce poate. **4.** a lua la cunoştinţă; *(în acte)* **Gesehen!** văzut! **III.** *refl.* **1.** a se vedea; **ich sehe mich im Spiegel** mă văd în oglindă; **ich sehe mich betrogen** mă văd înşelat, văd că sunt înşelat, că am fost păcălit; **ich sah mich gezwungen, den Fall zu melden** m-am văzut obligat să anunţ cazul (autorităţilor); *(reciproc)* **wir haben uns lange nicht gesehen** nu ne-am văzut, nu ne-am întâlnit de mult. **2.** *(în expr.)* **sich (an** cu *dat.*; **etwas) satt** ~ a se sătura privind (ceva), a privi (ceva) după pofta inimii; **sich** ~ **lassen** a se arăta; *(fam.)* **damit kannst du dich** ~ **lassen** cu asta poţi să te prezinţi, să te arăţi în lume, poţi fi mândru de asta.

Sehen, *-s, n. sg.* vedere; **das** ~ **hat man umsonst** nu costă nimic să te uiţi; **vom** ~ **kennen** a cunoaşte din vedere; *(fam.)* **vor Schmerz verging ihm Hören und** ~ a văzut stele verzi de durere.

sehend I. *part. prez.* de la sehen. **II.** *adj.* care vede; **er ist mit ~en Augen blind** nu vede cu ochii deschişi, nu vede ce vede toată lumea; *(fig.)* **er läuft mit ~en Augen in sein Verderben** se duce la pieire în mod conştient; **ich werde ihn** ~ **machen** am să-i deschid cu ochii.

sehenswert, sehenswürdig *adj.* vrednic de văzut, remarcabil; rar.

Sehenswürdigkeit, *-en, f.* lucru demn de a fi văzut; curiozitate; monument; obiectiv turistic; **die** ~ **en der Stadt** monumentele oraşului.

Seher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** profet(ă), vizionar(ă); ghicitor(-oare); persoană care priveşte în viitor; **der Dichter ist oft ein** ~ poetul este adesea profet. **2.** *(vân.)* ochi (la iepuri, vulpi etc.).

Seherblick, *-(e)s, -e, m.* viziune, privire profetică.

Sehergabe, *-n, f.* dar al profeţiei.

seherisch *adj.* profetic, vizionar.

Sehfehler, *-s, -, m.* defect de vedere.

Sehfeld, *-(e)s, -er, n. (fiz.)* câmp vizual.

sehgeschädigt *adj.* handicapat vizual.

Seh|hilfe, *-n, f.* instrument de vedere (ochelari, ochean etc.).

Seh|hügel, *-s, -, m. (anat.)* talamus.

Sehkraft, *-kräfte, f.* putere, facultate vizuală.

Sehkreis, *-es, -e, m.* orizont; orizont vizual.

Sehkunst, Sehlehre *f. sg. (rar)* optică.

Sehlinie [-niə], *-n, f.* **1.** linie vizuală. **2.** *(geod.)* axă de vizare.

Sehlinse, *-n, f. (anat.)* cristalin.

Sehloch, *-(e)s, -löcher, n. (anat.)* pupilă.

Sehluke, *-n, f.* ferestruică (în pod, în pivniţă).

Sehne, *-n, f.* **1.** *(anat.)* tendon; ligament. **2.** coardă (la arc). **3.** *(mat.)* coardă.

sehnen, *sehnte, gesehnt, vb. (h) refl. (nach)* a dori (ceva) foarte mult, a duce dorul unui lucru; a-i fi dor (de cineva); a aspira, a năzui; **ich sehne mich danach, sie wiederzusehen** mi-e dor s-o revăd; **ich sehne mich nach Ruhe** nu-mi doresc altceva decât linişte; **ich sehne mich fort** doresc să plec de aici.

Sehnen, *-s, n. sg.* dor, nostalgie; **sie dachte mit heißem** ~ **an ihn** se gândea la el cu dor fierbinte.

Sehnen|ent|zündung, *-en, f.* v. Sehnenscheidenentzündung.

Sehnenfaser, *-n, f. (anat.)* fibră a tendonului.

Sehnengalle, *-n, f. (med. vet.)* umflătură moale la genunchiul calului.

Sehnenscheide, *-n, f. (anat.)* teacă tendinoasă.

Sehnenscheiden|ent|zündung, *-en, f. (med.)* tendo-vaginită.

Sehnenschnitt, *-(e)s, -e, m. (ind. lemnului)* secţiune tangenţială.

Sehnenvier|eck, *-s, -e, n. (mat.)* patrulater înscris într-un cerc.

Sehnenzerrung, *-en, f. (med.)* entorsă.

Sehnerv, *-s, -en, m. (anat.)* nerv optic.

sehnig *adj.* **1.** vânos, cu vine multe; cu tendoane. **2.** vânjos, puternic.

sehnlich *adj.* şi *adv.* plin de dor, cu dor; nostalgic; arzător, fierbinte; **ein ~er Wunsch** o dorinţă fierbinte; **~st wünschen** a dori cu ardoare; ~ **erwarten** a aştepta cu nerăbdare, cu dor, plin de dor.

Sehnsucht, *(rar) -süchte, f.* dor; nostalgie; ~ **bekommen** a fi cuprins de dor, a i se face dor, a-l apuca dorul; ~ **nach der Heimat** dor de casă, de patrie; **mit** ~ **erwarten** a aştepta cu nerăbdare; **vor** ~ **vergehen** a se topi de dor.

sehnsüchtig, sehnsuchtsvoll *adj.* şi *adv.* dornic, plin de dor; duios; **ein ~er Blick** o privire duioasă; ~ **nachblicken** a se uita cu ardoare (după ceva sau cineva).

Seh|öffnung, *-en, f.* v. Sehloch.

Seh|organ, *-s, -e, n.* organ al vederii.

Sehprüfung, *-en, f. (med.)* examen al vederii.

sehr[1] *adv.* foarte (mult), prea; ~ **gut** foarte bine; **wie** ~ **auch** oricât; **wie** ~ cât; **zu** ~ peste măsură; prea mult; **nicht so** ~ nu prea; **so** ~, **dass...** atât de mult încât...; **so** ~ **du dich auch sträubst** oricât (de mult) te-ai opune, te-ai împotrivi; **bitte** ~! vă rog! **danke** ~! mulţumesc mult! **Sehr verehrter Herr M.!** Mult stimate domnule M.! **er erhielt die Note «~ gut»** a primit nota «foarte bine»; **Sie sind** ~ **freundlich** sunteţi prea amabil(ă).

sehr[2] *adj. (reg., înv.)* dureros.

Sehr, *-s, -e, n.* şi *m. (reg.)* durere.

sehren, *sehrte, gesehrt, vb. (h) tr. (reg., înv.)* a vătăma, a deteriora.

Seh|rohr, *-(e)s, -e, n. (mar.)* periscop.

Seh|rohrtiefe, *-n, f. (mar.)* lungime a periscopului.

Seh|schärfe *f. sg.* acuitate a vederii.

Seh|schlitz, *-es, -e, m.* **1.** *(anat.)* fantă palpebrală. **2.** *(tehn.)* fantă de privire.

seh|schwach *adj.* cu vedere slabă.

Seh|störungen *pl. (med.)* tulburări de vedere.

Sehtäuschung, *-en, f.* iluzie optică.

Sehtest, *-(e)s, -e, m.* test de acuitate a vederii.

Sehvermögen, *-s, n. sg.* **1.** v. Sehkraft. **2.** *(fiz.)* capacitate vizuală.

Sehweise, *-n, f.* mod de a privi lucrurile.

Sehweite, *-n, f.* (şi *fiz.*) distanţă vizuală.

Sehwinkel, *-s, -, m.* **1.** unghi de vedere. **2.** *(fiz., geod.)* unghi vizual.

Sehzentrum, *-s, -tren, n. (anat.)* centru vizual.

sei *imperativ pers.* a 2-a *sg.* şi *conj. prez. pers. 1 şi a 3-a sg.* de la sein.

Seiber, *-s, m. sg. (reg.)* salivă, bale.

seibern, *seiberte, geseibert, vb. (h) intr. (reg.)* a(-i) curge (cuiva) balele, a saliva.

Seich, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(reg.)* urină. **2.** *(fam.)* pălăvrăgeală, vorbărie.

Seiche *f. sg.* v. Seich **(1).**

seichen, *seichte, geseicht, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a urina. **2.** a flecări, a pălăvrăgi.

seicht *adj.* **1.** puţin adânc, mic; **~es Wasser** apă puţin adâncă; ~ **werden** a scădea, a se micşora. **2.** *(fig.)* superficial, plat, searbăd, sec; **~e Reden** vorbe goale; **ein ~er Kopf** un cap sec.

Seichte, Seicht|heit, Seichtigkeit *f. sg.* **1.** adâncime mică. **2.** *(fig.)* superficialitate, platitudine.

Seide, *-n, f.* mătase; **reine** ~ mătase naturală; **mit** ~ **gefüttert** căptuşit cu mătase; *(fig.)* **keine** ~ **bei etwas spinnen** a nu avea noroc la ceva, a nu se alege cu nimic din ceva; *(fam.)* **die beiden spinnen keine gute** ~ cei doi nu sunt în relaţii bune unul cu celălalt; cei doi nu se pot înghiţi; **in Samt und** ~ **gehen** a fi gătit, luxos.

Seidel, *-s, -, n.* **1.** pahar (de bere); **großes** ~ halbă; **kleines** ~ ţap. **2.** măsură veche de capacitate (de 0,3 l sau 0,5 l).

Seidelbast, *-(e)s, m. sg. (bot.)* tulichină *(Daphne mezereum* L.).

Seidelbastgewächse *pl. (bot.)* timeleacee *(Thymelaeaceae).*

seiden *adj.* **1.** de mătase; **~er Faden** fir de mătase. **2.** v. seidig.

Seiden|abfall, *-(e)s, -fälle, m.* deşeuri de mătase.

Seiden|affe, *-n, -n, m. (zool.)* specie de maimuţe cu păr mătăsos *(Callithrix jacchus).*

Seiden|arbeit, *-en, f.* lucru de mătase.

Seiden|arbeiter, *-s, -, m.* mătăsar.

seiden|artig *adj.* mătăsos, ca mătasea.

Seiden|atlas, *-ses, -se, m. (text.)* atlas de mătase, satin.

Seidenband, *-(e)s, -bänder, n.* panglică de mătase.

Seidenbast, *-(e)s, -e, m. (text.)* sericină.

Seidenbau, *-(e)s, m. sg.* sericicultură.

Seidenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (ind. text.)* cilindru, sul de urzeală (la războiul de mătase).

Seidenbiene, *-n, f. (entom.)* albină mătăsoasă *(Colletes).*

Seidenbluse, *-n, f.* bluză de mătase.

Seidenborte, *-n, f. (text.)* bordură de mătase.

Seidendamast, *-(e)s, -e, m. (text.)* damasc de mătase.

Seidendraht, *-(e)s, -drähte, m. (electr.)* sârmă cu izolaţie de mătase.

Seiden|ernte, *-n, f.* recoltă de gogoşi (de viermi de mătase).

Seidenfabrik, *-en, f.* fabrică de mătăsuri.

Seidenfabrikant, *-en, -en, m.* fabricant de mătăsuri.

Seidenfaden, *-s, -fäden, m.* fir de mătase.

Seidenfärber, *-s, -, m.* boiangiu de mătăsuri.

Seidenfärberei, *-en, f.* boiangerie de mătăsuri.

Seidenflor, *-s, -e, m.* voal de mătase.

Seidengarn, *-(e)s, -e, n.* fire de mătase.

Seidengaze, *-n, f.* ţesătură de mătase pentru sită.

Seidenge|häuse, *-s, -, n.* v. Seidengespinst.

Seidengeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de mătăsuri.

Seidenge|spinst, *-(e)s, -e, n.* gogoaşă de (vierme de) mătase.

Seidengewebe, *-s, -, n.* ţesătură de mătase.

Seidenglanz, *-es, m. sg.* luciu mătăsos, luciu al mătăsii.

Seidenhaar, *-(e)s, -e, n.* păr mătăsos.

seidenhaarig *adj.* cu părul mătăsos, ca mătasea.

Seidenhandel, *-s, m. sg.* negoţ, comerţ cu mătăsuri.

Seidenhändler, *-s, -, m.* mătăsar; negustor, comerciant de mătăsuri.

Seidenhandlung, *-en, f.* v. Seidengeschäft.

Seidenhase, *-n, -n, m. (zool.)* iepure de angora *(Lepus cuniculus* L.).

Seidenhaspel, *-s, -, m.*, **Seidenhaspel**, *-n, f. (text)* depănătoare, maşină de depănat mătase, vârtelniţă de mătase.

Seidenhemd, *-(e)s, -en, n.* cămaşă de mătase.

Seidenhund, *-(e)s, -e, m. (zool.)* rasă de câine cu păr mătăsos.

Seidenhut, *-(e)s, -hüte, m.* pălărie de mătase.

Seidenkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de mătase.

Seidenkokon, *-s, -s, m.* gogoaşă de mătase.

Seidenknäuel, *-s, -, m.* (şi *n.*) ghem de mătase.

Seidenladen, *-s, -läden* (şi -), *m.* v. Seidengeschäft.

Seidenleim, *-(e)s, -e, m.* v. Seidenbast.

Seidenmalerei, *-en, f.* pictură pe mătase.

Seidenmantel, *-s, -mäntel, m.* haină, pardesiu de mătase.

seidenmatt *adj.* lucind mat ca mătasea.

Seidenmühle, *-n, f. (text.)* mașină de răsucit firul de mătase.
Seidenpapier, *-s, n. sg.* **1.** foiță. **2.** hârtie satinată.
Seidenpflanze, *-n, f. (bot.)* asclepia *(Asclepias volubilis, Asclepias curassavica)*.
Seidenraupe, *-n, f.* vierme de mătase *(Bombyx mori)*.
Seidenraupenzucht, *-en, f.* v. Seidenbau.
Seidenraupenzüchter *-s, -, m.* sericicultor.
Seidenreiher, *-s, -, m. (ornit.)* specie de stârc alb din Europa de sud și Asia *(Herodias garzetta)*.
Seidenschwanz, *-es, -schwänze, m. (ornit.)* mătăsar *(Bombycilla)*.
seidenschwarz *adj.* negru mătăsos.
Seiden|spinner, *-s, -, m.* **1.** *(text.)* filator de mătase. **2.** *(entom.)* fluture de mătase *(Bombyx mori)*.
Seiden|spinnerei, *-en, f. (text.)* filatură de mătase.
Seiden|spinnerin, *-nen, f.* filatoare de mătase.
Seiden|spitz, *-es, -e, m.* (câine) spiț mătăsos.
Seiden|spitze, *-n, f.* dantelă de mătase.
Seiden|spule, *-n, f.* mosor de mătase.
Seiden|sticker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care brodează mătase.
Seiden|stickerei, *-en, f.* broderie de mătase.
Seiden|stoff, *-(e)s, -e, m.* țesătură, material de mătase.
Seidentuch, *-(e)s, -tücher, n.* basma, șal de mătase.
seiden|um|sponnen *adj. (text.)* înfășurat cu fir de mătase.
Seidenver|arbeitung, *-en, f. (text.)* prelucrare a mătăsii.
Seidenware, *-n, f.* țesătură, obiect, articol, confecție de mătase; mătăsuri.
Seidenweber, *-s, -, m.* țesător de mătăsuri.
Seidenweberei, *-en, f.* țesătorie de mătăsuri.
Seidenweberin, *-nen, f.* țesătoare de mătăsuri.
seidenweich *adj.* moale ca mătasea, mătăsos.
Seidenwickler, *-s, -, m.* depănător de mătase.
Seidenwirker, *-s, -, m.* v. Seidenweber.
Seidenwurm, *- (e)s, -würmer, m.* v. Seidenraupe.
Seidenzeug, *-(e)s, n. sg.* material din mătase.
Seiden|zwirn, *-(e)s, -e, m. (text.)* ață, arnici de mătase.
Seidenzucht, *-en, f.* v. Seidenbau.
Seidenzüchter, *-s, -, m.* v. Seidenraupenzüchter.
seidig *adj.* mătăsos.
Seiende, *-n (etwas Seiendes), n. sg. (fil.)* ceea ce este, ființează.
Seife, *-n, f.* **1.** săpun; ~ **sieden** a face, a fierbe săpun; **ein Stück** ~ o bucată de săpun; **grüne** ~ săpun crud, moale. **2.** *(geol.)* zăcământ aluvionar metalifer. **3.** instalație de spălat aurul. **4.** *(reg.)* teren mlăștinos.
seifen, *seifte, geseift, vb. (h) tr.* **1.** a săpuni. **2.** a spăla minereuri. **3.** *(fam.)* a înșela, a păcăli. **4.** *(fam.)* a îmbăta, a chercheli.
seifen|artig *adj.* ca săpunul, săpunos.
Seifenbad, *-(e)s, -bäder, n. (med.)* baie de săpun.
Seifenbau, *-(e)s, -e, m. (mine)* exploatare aluvionară.
Seifenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore-săpun *(Quillaja saponaria* L.).
Seifenbaumgewächse *pl. (bot.)* plante din familia sapindaceelor.
Seifenbe|hälter, *-s, -, m.* savonieră, săpunieră.
Seifenbereitung *f. sg.* fabricare, fabricație a săpunului.
Seifenbeton [și -bɛtɔ̃:], *-s, -s* (și *-e), m. (constr.)* beton înspumat.
Seifenbildung *f. sg.* saponificare.
Seifenblase, *-n, f.* bășică, balon de săpun; *(fig.)* **wie eine ~ zerplatzen** a plesni ca un balon de săpun, a dispărea repede.
Seifenbrühe, *-n, f.* v. Seifenlauge.
Seifen|erde *f. sg. (geol.)* pământ săpunos, argilă smectică.
Seifenfabrik, *-en, f.* fabrică de săpun.
Seifenfeld, *-(e)s, -er, n. (geol.)* teren aluvionar metalifer.
Seifenflasche, *-n, f.* flacon cu săpun lichid.
Seifenflocken *pl.* fulgi de săpun.
Seifengebirge, *-s, -, n. (geol.)* brecie.
Seifengold, *-(e)s, n. sg.* aur extras prin spălare.
Seifenhalter, *-s, -, m.* v. Seifenbehälter.
seifenhaltig *adj.* care conține săpun.
Seifenkiste, *-n, f. (fam.)* automobil jucărie fără motor, confecționat de copii.
Seifenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* odogaci, săpunel *(Saponaria officinalis* L.).
Seifenkugel, *-n, f.* calup rotund de săpun.
Seifenlappen, *-s, -, m.* mănușă de baie.
Seifenlauge, *-n, f.* leșie din săpun.
Seifen|napf, *-(e)s, -näpfe, m.* săpunieră; ~ **zum Rasieren** savonieră, lighenaș pentru bărbierit.
Seifen|oper, *-n, f. (fam.)* serial siropos la radio sau TV.
Seifenpflaster, *-s, -, n.* emplastru, plasture cu săpun.
Seifenpulver [-fɐ și -vɐ], *-s, -, n.* săpun praf.
Seifenschale, *-n, f.* v. Seifennapf.
Seifenschaum, *-(e)s, m. sg.* spumă de săpun.
Seifensieder, *-s, -, m.* săpunar; *(fig., glumeț)* **jetzt geht mir ein ~ auf!** acum pricep! acum vin de-acasă!
Seifensiederei, *-en, f.* **1.** *sg.* fabricare a săpunului. **2.** săpunărie, fabrică de săpun.
Seifensiederlauge, *-n, f.* leșie caustică pentru saponificare.
Seifen|späne *pl.* v. Seifenflocken.
Seifen|stein, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(chim.)* sodă caustică tehnică. **2.** *(mineral.)* saponit, piatră de săpun.
Seifenwäscher, *-s, -, m. (mine)* spălător de minereuri.
Seifenwasser, *-s, n. sg.* **1.** apă cu săpun, soluție de săpun. **2.** clăbuc de săpun.
Seifenwerk, *-(e)s, -e, n. (mine)* spălătorie de minereu aluvionar.
Seifenzäpfchen, *-s, -, n.* supozitor cu săpun.
Seifenzinn *-(e)s, n. sg. (mineral.)* casiterit, staniu de aluviune.
Seifer, *-s, -, m.* **1.** v. Seifenwäscher. **2.** *(reg.)* salivă, bale.
seifern, *seiferte, geseifert, vb. (h) intr.* v. seibern.
Seifert, *-s, -, m.* v. Seifenwäscher.
seificht, **seifig** *adj.* **1.** ca săpunul; lunecos; spumos; bălos. **2.** plin de săpun, săpunit.
Seifner, *-s, -, m.* v. Seifenwäscher.
Seige, *-n, f. (mine)* jgheab vertical.
Seigel, *-s, -, m.* v. Seiger.
seigen, *seigte, geseigt, vb. (h) tr. (reg.)* v. seihen.
seiger *adj. (mine)* vertical.
Seiger, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* pendul; fir cu plumb. **2.** *(înv.)* cumpănă medievală (pentru monede). **3.** *(reg.)* ceasornic de perete. **4.** *(reg.)* clepsidră, nisiparniță, ceasornic de nisip. **5.** *(elv.)* spiță, fuscel de scară.
Seigergang, *-(e)s, -gänge, m. (mine)* filon vertical.
Seiger|herd, *-(e)s, -e, m. (metal.)* cuptor de afinare prin retopire.
Seiger|hütte, *-n, f. (metal.)* instalație pentru segregare.
Seigerkristall, *-s, -e, n. (metal.)* segregat.
seigern, *seigerte, geseigert, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** *(mine)* a săpa vertical. **2.** *(metal.)* a curăța (metale), a segrega. **3.** a strecura, a filtra. **II.** *intr. (s)* **1.** a picura, a se strecura, a se prelinge. **2.** a se precipita; a (se) cristaliza.
Seiger|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor, furnal de licuație.
Seigerschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puț vertical.
Seigerung, *-en, f. (metal.)* licuație, segregație.
Seigerungs|erscheinung, *-en, f. (fiz., geol.)* fenomen de segregare, de stratificare.
Seigneur [sɛ'njø:ɐ], *-s, -e* (și *-s), m. (ist.)* senior.
Seigneurialrecht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* drept seniorial.
Seihboden, *-s, -* (și *-böden), m.* v. Seiheboden.
Seihe, *-n, f. (reg.)* v. Seiher.
Seiheblech, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* tablă găurită (pentru mantaua filtrelor); tablă de filtrare.
Seiheboden, *-s, -* (și *-böden), m.* fund de strecurătoare.
Seihekasten, *-s, -* (și *-kästen), m.* v. Seiher **(1).**
seihen, *seihte, geseiht, vb. (h) tr.* a strecura, a filtra.
Seiheplatte, *-n, f.* placă de filtrare.
Seiher, *-s, -, m.* **1.** strecurătoare; filtru. **2.** reziduu, depozit, sediment, zaț, drojdie.
Seihe|stein, *-(e)s, -e, m.* pietriș de filtrare.
Seihetrichter, *-s, -, m.* pâlnie de strecurat.
Seih(e)tuch, *-(e)s, -tücher, n.* pânză de strecurătoare, de filtru.
Seihpapier, *-s, -e, n.* hârtie de filtru.
Seihung, *-en, f.* strecurat, filtrare.
Seil, *-(e)s, -e, n.* **1.** funie, frânghie; cablu; *(mar., av.)* odgon; **ein langes** ~ o funie lungă; **am gleichen ~ ziehen** a fi de aceeași părere (cu cineva); a acționa în aceeași direcție (cu cineva); *(elv., fam.)* **jemanden am ~ herunterlassen** a da cuiva speranțe neîntemeiate, a trage pe sfoară. **2.** *(reg.)* vintrea, velă, pânză de corabie.
Seil|antrieb, *-(e)s, -e, m.* antrenare cu cablu.
seil|artig *adj.* ca o funie.
Seilbahn, *-en, f.* funicular; teleferic.
Seilbeförderung, *-en, f.* transport prin funicular.
Seilbetrieb, *-(e)s, -e, m.* transmisiune cu cablu.
Seilbohr|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de sondaj cu cablu.
Seilbohrer, *-s, -, m.* sfredel cu cablu.
Seilbrücke, *-n, f.* pod suspendat (pe cabluri).
Seilchen, *-s, -, n. (dim.* de la Seil) frânghiuță; funie subțire.
seilen[1], *seilte, geseilt, vb. (h) intr.* a face frânghii.
seilen[2], *seilte, geseilt, vb. (h) intr. (reg.)* a naviga cu pânze.
Seiler, *-s, -, m.* funier, frânghier; *(fam.)* **mit des ~s Tochter Hochzeit halten** sau **des ~s Tochter heiraten** a fi spânzurat.
Seiler|arbeit, *-en, f.* frânghierie.
Seilerbahn, *-en, f.* atelier de fabricat frânghii, frânghierie.
Seilerei, *-en, f.* **1.** atelier de fabricat frânghii, frânghierie. **2.** *sg.* confecționare, fabricare a frânghiilor.
Seilergarn, *-(e)s, n. sg.* fir, tort de frânghie.
Seilergeschirr, *- (e)s, -e, n. (text.)* sucitoare (de frânghii).
Seiler|handwerk, *-(e)s, n. sg.* meserie de frânghier, frânghierie.
Seilerkamm, *-(e)s, -kämme, m.* unealtă de frânghier.
Seilermeister, *-s, -, m.* meșter frânghier.
Seiler|rad, *-(e)s, -räder, n.* roată de tors fire pentru funii.
Seilerwaren *pl.* frânghii.
Seilfähre, *-n, f.* bac cu cablu.
Seilförderung, *-en, f.* v. Seilbeförderung.
seilhüpfen, *seilgehüpft, vb. (s) intr. (numai la inf. și part. trec.)* v. seilspringen.
Seilkatze, *-n, f. (tehn.)* cărucior al macaralei funiculare, vagonet de funicular.
Seilkausche, *-n, f. (tehn.)* tobă moartă.
Seilklampe, *-n, f. (mar.)* tachet.
Seilklemme, *-n, f. (tehn.)* fixator de cablu.
Seilklotz, *-es, -klötze, m. (mar.)* ochi la capătul unui cablu, al unei sârme.
Seilknoten, *-s, -, m.* nod de frânghie.
Seilkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap de cablu.
Seilkorb, *-(e)s, -körbe, m. (tehn.)* cabină de ascensor, de funicular.
Seilkranbahn, *-en, f. (constr.)* macara funiculară.
Seilkünstler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Seiltänzer.
Seil|lösungsvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de declanșare a cablului.
Seilmacher, *-s, -, m.* v. Seiler.
Seilmannschaft, *-en, f.* v. Seilschaft.
Seilpolygon, *-s, -e, n. (mec.)* poligon funicular.
Seilrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată, rolă de cablu, de funii.
Seilreibung *f. sg.* frecare a cablului.
Seilrolle, *-n, f. (tehn.)* v. Seilrad.
Seilschaft, *-en, f. (sport)* echipă de alpiniști asigurați prin aceeași coardă.

Seilscheibe, *-n, f. (mine)* disc de cablu, roată, moletă a cablului de extracție.
Seilscheibenrille, *-n, f. (tehn.)* scobitură a discului de cablu.
Seilscheibenschwungrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată motoare cu disc de cablu.
Seilschwebebahn, *-en, f.* v. Seilbahn.
Seilsicherung, *-en, f. (sport)* asigurare cu frânghii.
Seil|spanner, *-s, -, m. (tehn.)* întinzător de cablu.
Seil|spleißung *f. sg.* înnădire a cablului, a funiei.
seil|springen, *seilgesprungen, vb. (s) intr. (numai la inf. și part. trec.) (sport)* a sări coarda.
Seilspringen, *-s, n. sg.* săritură cu coarda.
Seiltanz, *-es, -tänze, m.* dans pe sârmă, pe frânghie.
seiltanzen, *seilgetanzt, vb. (h) intr. (numai la inf. și part. trec.)* a dansa pe sârmă.
Seiltänzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* dansator(-oare) pe sârmă; echilibrist(ă).
Seiltänzerei, *-en, f. (fig., iron.)* echilibristică, expediente.
seiltänzerisch *adj.* de saltimbanc, neserios.
Seiltänzerkunst *f. sg.* **1.** arta de a dansa pe sârmă. **2.** *(fig., iron.)* echilibristică.
Seiltänzer|stange, *-n, f.* prăjină de echilibrare a dansatorilor pe sârmă.
Seiltrommel, *-n, f.* tobă pentru cablu.
Seilwerk, *-(e)s, n. sg.* frânghii, funii.
Seilwinde, *-n, f. (tehn.)* troliu de cablu.
Seilziehen, *-s, n. sg. (sport)* tras cu funia.
Seim, *-(e)s, -e, m.* **1.** miere. **2.** materie vâscoasă, lipicioasă; mâzgă.
seimen, *seimte, geseimt, vb. (h)* **I.** *tr. (în expr.)* **den Honig** ~ a limpezi mierea. **II.** *intr.* a produce o materie vâscoasă.
Seimhonig, *-s, m. sg.* miere scursă din faguri.
seimig *adj.* vâscos.
sein[1], *war, gewesen (ich bin, du bist, er ist), vb. (s)* **I.** *intr.* **1.** a fi, a exista; a se afla; a avea loc; **auf der Welt** ~ a fi pe lume; **nicht mehr** ~ a nu mai fi, a fi murit; **du bist bei ihm gewesen** ai fost la el; **er war eben hier** adineauri a fost aici; **er ist in Not** are necazuri, are greutăți; **gestern war Markt** ieri a fost târg, bâlci; **es ist an dem** așa este, ai dreptate, chiar așa; **wie dem auch sei** oricum ar fi, oricum ar sta lucrurile; **sei es auch noch so wenig** oricât de puțin ar fi; **es sei denn, dass er nicht könnte** afară numai dacă n-ar putea; **sei still!** stai liniștit, stai locului, potolește-te! **2.** *(mat.)* a face, a fi egal (cu); **zwei und zwei ist vier** doi și cu doi fac patru. **II.** *(copulativ)* a fi; **das Mädchen ist schön** fata este frumoasă; *(impers.; în expr.)* **es ist kalt** e frig; **es ist Nacht** e noapte; **es ist zehn Uhr** este ora zece; *(în expr., cu dat.)* **was ist dir?** ce-i cu tine? ce ai? **mir ist besser** mi-e mai bine; *(cu gen.)* **sie ist des Teufels** e dată dracului; **der Meinung** (sau **der Ansicht**) ~ a fi de părere; **des Glaubens** ~ a crede; **des Todes** ~ a fi destinat, hărăzit morții; (cu *pron. pos.)* **ich bin dein** sunt al tău (a ta). **III.** *(auxiliar)* **1.** *(formează timpurile trecute)* **er ist gewesen** a fost; **er war geworden** devenise; **wir sind gelaufen** noi am fugit; **die Blumen waren erblüht** florile înfloriseră. **2.** *(cu determinări locale, cu eliziunea verbului)* **nun ist sie fort** acum a plecat, acum nu mai e aici; **sie ist in die Stadt** a plecat în oraș.
sein[2] **I.** *(seine, ~) pron., pos.* a(l) lui, al său, a sa; **der Stock ist** ~ bastonul e al lui, al său; **das Haus ist** ~ casa e a lui, a sa. **II.** **(seine, ~)** *adj. pos.* lui, său, sa; ~ **Haus** casa lui, casa sa; **eine ~er Schwestern** una din surorile lui; **~e Eltern** părinții lui; *(pop.)* **dem Vater** ~ **Stock** bastonul tatii; *(pop.)* **wem** ~ **Hund ist das?** al cui e câinele? **III.** *(înv.) (gen. sg.* de la *pron. pers.* er și es) al lui; de el; la el; **ich erinnere mich** ~ îmi amintesc, îmi aduc aminte de el; **ich gedenke** ~ mă gândesc la el.
Sein, *-s, n. sg.* ființă, existență; ~ **und Schein** realitate și aparență; *(fil.)* **das** ~ **und das Seiende** ființa și ceea ce ființează; **die Lehre vom** ~ teoria existențialistă; **ideales und materiales** ~ existență ideală și materială.
seine *pron. pos. (der, die, das ~)* a(l) lui, al său, a sa; **wessen Hund ist das? Es ist der** ~ al cui e câinele? – e al lui; *(substantivat)* **er tut das Seine** își face datoria; face și el ce poate; se ostenește cât poate; **jedem das Seine** fiecăruia ce i se cuvine; **die Seinen** ai lui, rudele lui; **das Seine** averea lui, bunul lui, proprietatea lui.
seiner **I.** *pron. pers. (gen. sg.* de la er și es) al lui, de el; la el; **ich erinnere mich** ~ îmi amintesc, îmi aduc aminte de el; **anstatt** ~ în locul lui; **wegen** ~ din cauza lui, din pricina lui, pentru el, de dragul lui. **II.** *(~, seine, seines) pron. pos.* a(l) lui, al său, a sa.
seinerseits *adv.* **1.** din partea sa, din partea lui. **2.** la rândul său.
seinerzeit *adv.* **1.** odinioară, pe vremuri, altădată. **2.** la timpul său, mai târziu.
seinerzeitig *adj.* de atunci.
seinesgleichen *pron. invar.* semen, egal; **jn. wie** ~ **behandeln** a trata pe cineva pe picior de egalitate; a se bate pe burtă cu cineva; **er hat nicht** ~ sau **das sucht** ~ e incomparabil.
seinet|halben, **seinetwegen** *adv.* **1.** pentru el, de dragul lui. **2.** din cauza lui, din pricina lui.
seinetwillen *adv. (în expr.)* **um** ~ pentru el, de dragul lui.
seinige *pron. pos. (der, die, das ~)* v. seine.
sein lassen, *ließ sein, sein gelassen (du, er lässt sein), vb. (h) tr.* **1.** a nu face, a renunța să facă. **2.** a înceta o activitate.
Seising, *-s, -e, n. (mar.)* legătură.
Seismik *f. sg.* v. Seismologie.
seismisch ['zaes] *adj.* seismic.
Seismogramm, *-(e)s, -e, n.* seismogramă.
Seismograf, **Seismograph**, *-en, -en, m.* seismograf.
Seismologie *f. sg.* seismologie.
Seismometer, *-s, -, n.* seismometru.
seit **I.** *prep.* (cu *dat.)* de, din, de la; ~ **gestern** de ieri; ~ **wann?** de când? de câtă vreme? ~ **zwei Jahren** de doi ani; ~ **seiner Kindheit** din copilărie; ~ **kurzem** nu de mult, de curând. **II.** *conj.* de când; ~ **ich dies sah** de când am văzut aceasta.
seit|ab *adv.* alăturea, deoparte, lateral.
seitdem **I.** *conj.* de când. **II.** *adv.* de atunci; ~ **bin ich krank** de atunci sunt bolnav.
Seite, *-n, f.* **1.** parte (a unui lucru), latură; **die drei ~n eines Dreiecks** cele trei laturi ale unui triunghi; **die vordere** ~ **eines Gebäudes** fațada unei clădiri; **auf die** ~ **treten** a se da la o parte; **von allen ~n** din toate părțile, de pretutindeni; **von beiden ~n** din ambele părți, dintr-o parte și din cealaltă; **etwas auf die** ~ **schaffen (bringen)** **a)** a da ceva deoparte; **b)** a sustrage ceva; **jn. auf die** ~ **schaffen** a înlătura, a îndepărta pe cineva; a ucide; **von der** ~ **ansehen** a se uita chiorâș; **von meiner** ~ din partea mea. **2.** *(fig.)* parte, latură, aspect; **die schwache** ~ parte slabă, slăbiciune, cusur; **er hat auch gute ~n** are și părți bune, calități; **jedes Ding hat seine zwei ~n** orice lucru are două fețe, două aspecte; **alles von der guten** ~ **nehmen** (sau **auffassen**) a vedea avantajele, a lua partea bună a lucrurilor; **jn. auf seine** ~ **bringen** a câștiga pe cineva de partea sa; **auf js.** ~ **treten** a trece de partea cuiva; **die Lacher auf seiner** ~ **haben** a avea simpatiile de partea sa. **3.** parte, latură (a corpului); **Stiche in der** ~ junghiuri într-o parte; **die Hände in die ~n stemmen** a sta cu mâinile în șold; **auf der** ~ **liegen** a fi, a sta culcat pe o parte; **sich** *(dat.)* **vor Lachen die ~n halten** a se ține cu mâinile de burtă de râs; **an js.** ~ **gehen** a merge (pe) lângă cineva; **jm. nicht von der** ~ **gehen** **a)** a nu părăsi pe cineva; **b)** a se ține scai de cineva; *(fam.)* **er saß an meiner grünen** ~ a stat la dreapta mea; **jm. zur** ~ **stehen** **a)** a sta alături de cineva; **b)** *(fig.)* a ajuta pe cineva; **sich jm. an die** ~ **stellen** a se pune pe aceeași treaptă cu cineva; **ihm kann nichts an die** ~ **gestellt werden** nimeni nu se poate compara cu el. **4.** pagină; ~ **14** pagina 14; **die vordere** ~ prima pagină, recto, fața unei foi; **die umgekehrte** ~ verso, dosul unei foi. **5.** *(despre materiale)* față; **die rechte** ~ fața; **die linke** ~ dosul. **6.** *(mil.)* flanc, aripă; **den Feind von der** ~ **angreifen** a ataca dușmanul din flanc. **7.** parte, adversar; **keine der beiden ~n wollte nachgeben** nici una din părți n-a vrut să cedeze. **8.** linie genealogică; **von väterlicher** ~ din partea tatălui. **9.** *(în expr.)* **eine** ~ **Speck** o slănină întreagă (de pe o jumătate de porc).
seiten *prep. (în expr.)* **von** ~ (cu *gen.)* de la, din partea; **auf** ~ (cu *gen.)* de partea.
Seiten|abriss, *-es, -e, m. (tehn.)* profil.
Seiten|abweichung, *-en, f. (mil.; av.)* derivație.
Seiten|achse, *-n, f. (tehn.)* axă laterală.
Seiten|ader, *-n, f. (mine)* filon lateral.
Seiten|allee, *-n* [-le:ən], *f.* alee laterală.
Seiten|altar, *-(e)s, -altäre, m.* altar lateral, secundar.
Seiten|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac din flanc.
Seiten|ansicht, *-en, f.* vedere laterală, profil.
Seiten|arm, *-(e)s, -e, m.* braț lateral (al unui râu).
Seiten|ast, *-(e)s, -äste, m.* ramură laterală.
Seiten|ausgang, *-(e)s, -gänge, m.* ieșire laterală.
Seitenbau, *-(e)s, -ten, m.* aripă laterală, construcție, clădire laterală.
Seitenbewegung, *-en, f.* mișcare laterală.
Seitenbild, *-(e)s, -er, n.* profil.
Seitenblick, *-(e)s, -e, m.* **1.** privire dintr-o parte. **2.** privire piezișă, chiorâșă.
Seitendeckung, *-en, f. (mil.)* apărare a flancului.
Seitendreh|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e), m. (tehn.)* cuțit lateral de strung.
Seitendruck, *-(e)s, -drücke, m. (fiz.)* presiune laterală.
Seitendrucker, *-s, -, m.* imprimantă pentru pagini.
Seiten|eingang, *-(e)s, -gänge, m.* intrare laterală.
Seiten|ein|steiger, *-s, -, m. (jargon)* avenit cu carieră rapidă.
Seiten|erbe, *-n, -n, m.* moștenitor colateral.
Seiten|erbschaft, *-en, f.* moștenire colaterală.
Seitenfach, *-(e)s, -fächer, n.* **1.** sertar lateral. **2.** *(rar)* materie secundară.
Seitenfeuerungs|ofen, *-s, -öfen, m.* sobă cu focar lateral.
Seitenfläche, *-n, f.* (supra)față laterală.
Seitenflügel, *-s, -, m.* aripă laterală (a unei clădiri).
Seitenfront, *-en, f.* fațadă laterală.
Seitenführung *f. sg. (auto.)* aderență a pneurilor în curbe.
Seitengang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** culoar lateral, galerie laterală. **2.** alee laterală. **3.** *(teatru)* culisă.
Seitengasse, *-n, f.* stradă, uliță laterală.
Seitengebäude, *-s, -, n.* aripă (a unei clădiri); pavilion.
Seitenge|spräch, *-(e)s, -e, n. (teatru)* aparteu.
Seitengewehr, *-(e)s, -e, n. (mil.)* baionetă; **das** ~ **aufpflanzen** a pune baioneta la armă.
Seitengiebel, *-s, -, m. (constr.)* fronton lateral.
Seitenhalbierende, *-n, f. (mat.)* mediană, linie mediană.
Seitenhieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(scrimă)* lovitură laterală. **2.** *(fig.)* aluzie răutăcioasă.
Seitenhut *f. sg. (mil.)* apărare din flanc.
Seitenkissen, *-s, -, n.* pernă laterală.
Seitenkühler, *-s, -, m. (av.)* radiator lateral.
Seitenlage, *-n, f.* poziție culcat pe o parte.
Seitenlähmung, *-en, f. (med.)* hemiplegie.
seitenlang *adj.* (lung) de mai multe pagini.
Seitenlaterne, *-n, f.* lumină laterală.
Seitenlehne, *-n, f.* braț (de fotoliu).
Seitenleitwerk, *-(e)s, n. sg. (av.)* ampenaj vertical.
Seitenleuchte, *-n, f. (tehn., auto.)* lanternă laterală, de poziție, de gabarit.
Seitenlinie [-niə], *-n, f.* **1.** *(ferov.)* linie secundară. **2.** linie colaterală. **3.** *(sport)* tușă laterală; ~ **für das Einzelspiel** linie laterală pentru jocul simplu.
Seitenloge [-lo:ʒə], *-n, f. (teatru)* lojă laterală.
Seitenmauer, *-n, f.* zid lateral.
Seitenmoräne, *-n, f. (geol.)* morenă laterală.
Seiten|naht, *-nähte, f.* cusătură laterală.
Seiten|neigung, *-en, f.* înclinare laterală.
Seiten|nerv, *-s, -en, m. (bot.)* nerv lateral.
Seiten|ordner, *-s, -, m. (tipogr.)* adunător de coli.
Seitenpfad, *-(e)s, -e, m.* cărare laterală, ascunsă.
Seitenportal, *-s, -e, n.* intrare laterală.
Seitenrand, *-(e)s, -ränder, m.* margine laterală.
Seitenriss, *-es, -e, m. (tehn.)* vedere din profil, laterală.
Seitenrohrkessel, *-s, -, m. (tehn.)* cazan cu tub-focar excentric.
seitens *prep. (cu gen.)* de la, din partea; ~ **der Eltern** din partea părinților.
Seitenscheitel, *-s, -, m.* cărare într-o parte (în păr).
Seitenschiff, *-(e)s, -e, n. (arhit.)* navă laterală a unei biserici.
Seitenschritt, *-(e)s, -e, m.* pas lateral.
Seiten|sparren, *-s, -, m. (constr.)* căprior lateral.
Seiten|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* **1.** săritură în lături. **2.** *(fig.)* escapadă.

Seiten|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e), m. (tehn.)* cuțit lateral (la mașini-unelte).
Seiten|stechen, *-s, n. sg.* junghi intercostal.
Seiten|steg, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* regletă, șteg lateral.
Seiten|steuer, *-s, -, n. (av.)* cârmă de direcție.
Seiten|stoß, *-es, -stöße, m.* ghiont.
Seiten|straße, *-n, f.* stradă laterală.
Seiten|streifen, *-s, -, m.* fâșie laterală.
Seiten|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** bucată laterală. **2.** *(cul.)* coastă. **3.** pereche a unui lucru, pandant.
Seitental, *-(e)s, -täler, n.* vale laterală.
Seitentasche, *-n, f.* buzunar lateral.
Seitenteil, *-(e)s, -e, m.* parte laterală.
Seitenträger, *-s, -, m. (mar.)* carlingă laterală.
Seitentrieb, *-(e)s, -e, m.* mlădiță, lăstar lateral.
Seitentrift, *-en, f. (av.)* derivă laterală.
Seitentür, *-en, f.* ușă laterală.
Seiten|überschrift, *-en, f. (tipogr.)* colontitlu.
seitenverkehrt *adj. (fot.)* cu laturile inversate; inversat lateral; *(tipogr.)* necongruent.
Seitenverwandte, *-n, -n (ein Seitenverwandter), m.* și *f.* rudă colaterală.
Seitenverwandtschaft, *-en, f.* rudenie colaterală.
Seitenwaffe, *-n, f.* v. Seitengewehr.
Seitenwand, *-wände, f.* perete lateral.
Seitenweg, *-(e)s, -e, m.* drum lateral; drum indirect, ocolit; *(fig.)* **~e gehen** a merge pe căi ascunse, a face lucruri nepermise.
seitenweise *adv.* pe pagini întregi, pe mai multe pagini.
Seitenwendung, *-en, f.* întoarcere laterală.
Seitenwind, *-(e)s, -e, m.* vânt dintr-o parte, lateral.
Seitenwurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină laterală, ramură de rădăcină, rădăcină adventivă.
Seitenzahl, *-en, f.* **1.** număr de pagini. **2.** *(tipogr.)* coloncifru, numerotare.
Seitenzimmer, *-s, -, n.* cameră laterală.
Seit|halte, *-n, f. (gimn.)* poziție stând cu brațele lateral.
seit|her *adv.* de atunci încoace.
seit|herig *adj.* de atunci, care a urmat.
seitlich *adj.* și *adv.* lateral.
Seit|spreizen, *-s, n. sg. (gimn.)* ridicare a piciorului în lateral.
seitwärts *adv.* pe de lături; alături; într-o parte, (în) lateral.
Seitwärtsbeugen, *-s, n. sg. (gimn.)* aplecare laterală.
Sek. *presc.* de la Sekunde secundă.
Sekans, *-, -anten, m. (mat.)* secantă (funcție trigonometrică).
Sekante, *-n, f. (mat.)* (linie) secantă.
sekkant *adj. (reg.)* sâcâit, cicălitor.
Sekkatur, *-en, f. (reg.)* **1.** sâcâială. **2.** persoană sâcâitoare, cicălitoare.
sekkieren, *sekkierte, sekkiert, vb. (h) tr. (reg.)* a sâcâi, a cicăli, a șicana.
Sekondhieb, *-(e)s, -e, m. (scrimă)* lovitură cu tăișul în partea inferioară a corpului.
Sekondlage, *-n, f. (scrimă)* poziție de secundă.
Sekondleutnant, *-s, -e* (și *-s), m. (înv.)* sublocotenent.
Sekr. *presc.* de la Sekretär secretar.
sekret *adj. (înv.)* **1.** secret, tainic, confidențial. **2.** tăinuit, separat.
Sekret[1], *-(e)s, -e, n. (biol.)* secreție.
Sekret[2], *-(e)s, -e, n.* secret, comunicare confidențială.
Sekret[3], *-en, f. (bis. cat.)* parte a liturghiei.
Sekretär, *-s, -e, m.* **1.** secretar. **2.** birou, masă de scris tip secretar. **3.** *(ornit.)* specie de vultur din stepa africană *(Sagittarius serpentarius).*
Sekretär|adjunkt, *-en, -en, m.* subsecretar.
Sekretärfunktion, *-en, f.* funcție de secretar.
Sekretariat, *-s, -e, n.* secretariat.
Sekretariatsmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru al secretariatului.
Sekretariats|sitzung, *-en, f.* ședință a secretariatului.
Sekretärin, *-nen, f.* secretară.
sekretieren, *sekretierte, sekretiert, vb. (h) tr.* **1.** *(biol.)* a secreta. **2.** *(despre cărți)* a trece la fondul de materiale secrete, interzise.
Sekretion, *-en, f.* **1.** *(biol.)* secreție. **2.** *(geol.)* scurgere.
Sekretionsgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** *pl. (biol.)* canale de secreție. **2.** *(geol.)* arteră de scurgere.
Sekretionsgewebe, *-s, -, n. (biol.)* țesut secretor.
sekretorisch *adj.* secretor, de secreție.
Sekt, *-(e)s, -e, m.* șampanie.
Sekte, *-n, f.* sectă.
Sekten|anhänger, *-s, -, m.* v. Sektierer.
Sektflasche, *-n, f.* sticlă de șampanie.
Sektglas, *-es, -gläser, n.* pahar de șampanie.
Sektierer, *-s, -, m.* sectant, aderent, adept al unei secte.
sektiererisch *adj.* sectar.
Sektierertum, *-s, m. sg.* sectarism.
Sektion, *-en, f.* **1.** secție. **2.** *(med.)* disecție. **3.** *(tehn.)* partea prefabricată (a unei nave).
Sektionalkessel, *-s, -, m. (tehn.)* cazan secțional.
Sektionsbefund, *-(e)s, -e, m.* rezultat al disecției.
Sektionsrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consilier de secție. **2.** consiliu pe secții.
sektionsweise *adv.* pe secții.
Sektkelch, *-(e)s, -e, m.* pahar de șampanie în formă de potir.
Sektkellerei, *-en, f.* fabrică de șampanie.
Sektkorken, *-s, -, m.* dop de șampanie.
Sektkübel, *-s, -, m.* frapieră.
Sektkühler, *-s, -, m.* frapieră.
Sektor, *-s, -toren, m.* **1.** *(mat.)* sector. **2.** cerc, zonă, sector; domeniu; **der internationale ~ des Hafens** zona internațională a portului; *(ec.)* **investitionsaufwendiger ~** sector cu costuri de investiție; **öffentlicher ~** sector public; **rückständiger ~** sector, domeniu rămas în urmă; **selbstverwalteter ~** sector autogestionat. **3.** *(ist.)* sector de oraș sub ocupația aliaților (la Berlin după 1945).
Sektorengrenze, *-n, f. (ist.)* margine, limită, hotar dintre sectoare **(3).**
Sektschale, *-n, f.* cupă de șampanie.
Sekt|steuer *f. sg.* impozit pentru șampanie.
Sekund, *-en, f. (austr., muz.)* v. Sekunde **(2).**
Sektorwehr, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* stavilă-sector.
sekunda *adj. (com.)* de calitate inferioară; **die Ware ist ~** marfa e de calitate inferioară.
Sekunda, *-den, f.* **1.** *(austr.)* a 2-a clasă de gimnaziu. **2.** penultimele două clase de liceu (în Germania antebelică; în R.F.G.).
Sekund|akkord, *-(e)s, -e, m. (muz.)* acord de secundă.
Sekundaner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** *(austr.)* elev(ă) în clasa a 2-a de gimnaziu. **2.** elev(ă) în clasa penultimă de liceu (în Germania antebelică; în R.F.G.).
Sekundant, *-en, -en, m.* **1.** secundant, martor (la un duel), secund. **2.** *(sport)* secundant.
Sekundanz *f. sg. (sport și duel)* acordare de asistență.
sekundär *adj.* secundar.
Sekundar|arzt, *-(e)s, -ärzte, m. (austr.)* medic asistent, secundar.
Sekundärbahn, *-en, f. (înv.)* cale ferată secundară, locală.
Sekundärbedarf, *-(e)s, -dürfnisse, m.* cerere, nevoie derivată, secundară.
Sekundär|einkommen, *-s, -, n.* venituri secundare, obținute prin transfer.
Sekundär|emission, *-en, f. (electr.)* emisie secundară.
Sekundär|erscheinung, *-en, f.* (și *med.*) fenomen, simptom secundar.
Sekundärliteratur, *-en, f.* bibliografie.
Sekundär|roh|stoff, *-(e)s, -e, m.* material vechi, deșeu recuperabil (fier, sticlă etc.).
Sekundarschule, *-n, f. (elv.)* școală medie.
Sekundär|speicher, *-s, -, m. (inform.)* memorie secundară.
Sekundär|spule, *-n, f. (electr.)* bobină secundară.
Sekundär|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent secundar.
Sekundar|stufe *f. sg.* învățământ secundar, treaptă după învățământul primar.
Sekundärverteilung, *-en, f.* repartiție secundară, redistribuire.
Sekundärwicklung, *-en, f. (electr.)* înfășurare secundară.
Sekundawechsel, *-s, -, m. (com.)* a doua poliță.
Sekunde, *-n, f.* **1.** secundă; **in einer ~ bin ich wieder da** mă înapoiez într-o clipă. **2.** *(muz.)* secundă. **3.** *(geom.)* secundă, a 3 600-a parte a unui grad. **4.** *(tipogr.)* signatură.
sekundenlang *adj.* și *adv.* (timp) de secunde.
Sekundenschlaf, *-(e)s, m. sg. (fam.)* ațipire scurtă.
sekundenschnell *adj.* și *adv.* foarte repede, subit, momentan.
Sekundenschnelle *f. sg. (în expr.)* **in ~** foarte repede, subit.
Sekunden|uhr, *-en, f.* ceas cu secundar.
Sekundenzeiger, *-s, -, m.* secundar (la ceas).
sekundieren, *sekundierte, sekundiert, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** *(sport)* a secunda, a ajuta (la scrimă și box). **2.** *(muz.)* a acompania.
sekundlich, sekündlich *adj.* în fiecare secundă.
Sekundogenitur și **Sekundogenitur**, *-en, f. (jur.)* drept de secundogenitură.
Sekurität *f. sg.* securitate, siguranță.
sel. *presc.* de la selig răposat.
sela! *interj. (fam.)* de acord.
Seladon[1] și **Seladon** [-'dõ:], *-s, -s, m.* celadon, amorez ridicol.
Seladon[2], *-s, n. sg. (ceramică)* glazură verde palid.
seladongrün *adj.* verde palid.
Selaginelle, *-n, f. (bot.)* struțișori, motocei, ferigă *(Selaginella).*
Selam și **Selam**, *-s, m. sg. (salut musulman)* selam.
selb *adj. dem.* același, aceeași; **zur ~en Stunde** la aceeași oră; **im ~en Hause** în aceeași casă.
Selb, *-s, -e, m. (rar)* automat.
selb|ander *adv. (înv.)* amândoi, câte doi, în doi; *(reg.)* **sie geht ~** e însărcinată, gravidă.
selbdritt *adv. (înv.)* în (grup de) trei; *(arte)* **die heilige Anna ~** (numele tabloului) Sfânta Ana cu fecioara Maria și pruncul Isus.
selber *pron. dem. invar.* v. selbst **(I)**; **das muss ich ~ sehen** asta trebuie s-o văd eu însumi (însămi); **~ essen macht fett** fiecare pentru sine.
Selbermachen, *-s, n. sg.* confecționare proprie, personală a unui lucru.
selbige I. *adj. dem. (der, die, das ~)* același, aceeași; **in ~r Stunde** în aceeași oră. **II.** *pron. dem.* v. selbiger.
selbiger, selbige, selbiges *pron. dem. (în limbaj biblic și de cancelarie)* acesta, aceasta.
selbst I. *pron. dem. invar.* însumi, însămi; însuți, însăți; însuși, însăși; înșine, însene; înșivă, însevă; înșiși; înseși; singur(ă), în persoană; **das ist er ~** e chiar el, el însuși, el în persoană; *(fam.)* în carne și oase; **tue es ~** s-o faci tu însuți; **um deiner ~ willen** de dragul tău însuți; **zu sich** *(dat.)* **~ kommen** a-și veni în fire; **er ist die Bosheit ~** e răutatea personificată; *(în expr.)* **~ ist der Mann** descurcă-te singur, nu te baza, nu te lăsa pe altul. **II.** *adv.* **1.** (și *în expr.*) **von ~** singur, de la sine; fără ajutor; din proprie inițiativă; automat. **2.** chiar; **~ wenn ich wollte** chiar dacă aș voi; **deine Freunde ~ haben dich verlassen** chiar prietenii tăi te-au părăsit.
Selbst, *-(e)s, n. sg.* eul propriu, propria persoană; **sein besseres ~** eul său cel bun; *(iron.)* **zuerst das liebe ~** mai întâi, în primul rând propria-ți persoană.
Selbst|abholer, *-s, -, m. (com.)* client care-și ridică singur marfa.
Selbst|achtung *f. sg.* stimă, respect de sine.
selb|ständig și **selbst|ständig** *adj.* și *adv.* independent; autonom, de la sine.
Selb|ständigkeit și **Selbst|ständigkeit** *f. sg.* **1.** independență. **2.** autonomie.
Selbst|anklage, *-n, f.* autoacuzare.
Selbst|anlass, *-es, m. sg. (tehn.)* autodemarare, autopornire.
Selbst|anlasser, *-s, -, m. (tehn.)* demaror automat.
Selbst|anlauf, *-(e)s, -läufe, m. (electr.)* pornire automată.
selbst ansaugend *adj. (maș.)* cu aspirație automată.
Selbst|anleger, *-s, -, m. (tipogr.)* puitor automat (la mașina de imprimare).
Selbst|anschluss, *-es, -schlüsse, m. (tel.)* conectare automată.

Sẹlbst|anschluss(fern|sprecher)|amt, *-(e)s, -ämter, n.*, **Sẹlbst|anschlusszentrale**, *-n, f.* centrală telefonică automată.
sẹlbst arbeitend *adj.* care muncește independent; **~er Bauer** țăran care își muncește singur pământul.
Sẹlbst|aufgabe *f. sg.* autoabandonare; renunțare la viață.
Sẹlbst|auf|opferung, *-en, f.* sacrificiu de sine.
Sẹlbst|aufzug, *-(e)s, -züge, m. (tehn.) (despre ceasuri automatice)* încărcare automată.
Sẹlbst|ausleger, *-s, -, m. (tipogr.)* dispozitiv automat de eliminare.
Sẹlbst|auslöser, *-s, -, m. (tehn., fot.)* declanșator automat.
Sẹlbst|auslösung, *-en, f. (tehn.; fot.)* declanșare automată; debreiere automată.
Sẹlbst|aus|schalter, *-s, -, m. (tehn.)* întrerupător automat; disjunctor.
Sẹlbst|aus|schaltung *f. sg. (tehn.)* întrerupere automată.
Sẹlbst|austausch, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* schimb automat neforțat.
Sẹlbstbedienung *f. sg.* autoservire.
Sẹlbstbedienungsgast|stätte, *-n, f.* restaurant cu autoservire.
Sẹlbstbedienungsladen, *-s, -läden, m.* magazin cu autoservire.
Sẹlbstbefleckung *f. sg.* onanie.
Sẹlbstbefreiung *f. sg.* **1.** *(jur.)* autoeliberare, evadare. **2.** *(psih.)* eliberare prin sine însuși.
Sẹlbstbefriedigung *f. sg.* **1.** autosatisfacere. **2.** onanie.
Sẹlbstbefruchtung, *-en, f. (biol.)* autofecundare.
Sẹlbstbe|hauptung, *-en, f.* afirmare a (propriei) personalități(i), autoafirmare.
Sẹlbstbe|herrschung *f. sg.* stăpânire (de sine), autocontrol.
Sẹlbstbekenntnis, *-ses, -se, n.* confesiune.
Sẹlbstbeköstigung, *-en, f.* alimentație, întreținere pe cheltuială proprie.
Sẹlbstbe|ob|achtung, *-en, f.* autoanaliză.
Sẹlbstbeschädigung, *-en, f.* automutilare.
Sẹlbstbescheidung, *-en, f.* renunțare, resemnare voluntară.
Sẹlbstbeschränkung, *-en, f.* autorestrângere, autolimitare.
Sẹlbstbeschränkungs|abkommen, *-s, -, n. (com.)* acord de autolimitare (de restricție a exportului).
Sẹlbstbeschuldigung, *-en, f.* v. Selbstanklage.
Sẹlbstbesinnung *f. sg.* reculegere; introspecție.
sẹlbstbe|ständig *adj.* consecvent; constant.
Sẹlbstbe|stäubung, *-en, f. (bot.)* autopolenizare.
Sẹlbstbe|stimmung *f. sg. (pol.)* autodeterminare.
Sẹlbstbe|stimmungsrecht, *-(e)s, -e, n. (pol.)* drept la autodeterminare.
Sẹlbstbetätigung *f. sg. (tehn.)* acționare automată.
Sẹlbstbeteiligung, *-en, f.* (asigurare cu) participare personală.
Sẹlbstbetrachtung *f. sg.* introspecție.
Sẹlbstbetrieb, *-(e)s, -e, m. (ec.)* autoadministrație, administrație proprie.
Sẹlbstbetrug, *-(e)s, m. sg.* autoînșelare; iluzie.
Sẹlbstbe|urteilung *f. sg.* autoapreciere.
Sẹlbstbewaffnung *f. sg. (pol.)* autoînarmare.
sẹlbst bewegend *adj. (tehn.)* automotor.
Sẹlbstbewegung, *-en, f. (tehn.)* mișcare proprie, automișcare.
Sẹlbstbewirtschaftung *f. sg. (ec.)* economie, gospodărie independentă, autogospodărire.
Sẹlbstbewunderung *f. sg.* autoadmirație; narcisism; autoidolatrie.
sẹlbstbewusst *adj.* **1.** conștient (de sine). **2.** arogant, înfumurat.
Sẹlbstbewusstsein, *-s, n. sg.* **1.** conștiință de sine, sentiment al valorii proprii. **2.** aroganță, îngâmfare.
sẹlbstbezogen *adj.* raportat la propria persoană, la eul propriu.
Sẹlbstbild, *-(e)s, -er, n. (psih.)* imagine despre sine însuși.
Sẹlbstbildnis, *-ses, -se, n.* autoportret.
Sẹlbstbildung, *-en, f.* **1.** *sg.* instruire autodidactă. **2.** autoformație.
Sẹlbstbinder, *-s, -, m.* cravată.
Sẹlbstbiograph (și **-graf**), *-en, -en, m.* autor al unei autobiografii.
Sẹlbstbiographie (și **-grafie**), *-n* [-fi:ən], *f.* autobiografie.
Sẹlbstdar|stellung, *-en, f.* **1.** prezentare proprie. **2.** v. Selbstbildnis.
Sẹlbstdenken, *-s, n. sg.* gândire proprie, independentă.
sẹlbst|eigen *adj.* al său propriu, **seine ~en Kinder** chiar copiii săi.
Sẹlbst|einschalter, *-s, -, m. (tehn.)* comutator automat.
sẹlbst|ein|stellbar *adj. (tehn.)* cu ajustare, cu reglare, cu orientare automată.
Sẹlbst|einschätzung, *-en, f.* **1.** apreciere de sine, autoapreciere. **2.** *(fin.)* declarare a veniturilor proprii (pentru comisia de impunere).
Sẹlbst|emanzipation *f. sg.* autoemancipare.
sẹlbsten *pron. dem. (reg.)* v. selbst.
Sẹlbst|ent|äußerung, *-en, f.* renunțare totală la interesele proprii (în folosul cuiva sau al unei cauze), abnegație.
Sẹlbst|entfaltung, *-en, f.* desfășurare, dezvoltare a capacităților proprii.
Sẹlbst|entlader, *-s, -, m.* descărcător automat.
Sẹlbst|entladewagen, *-s, -, m. (mine)* vagon autobasculant.
Sẹlbst|entleibung, *-en, f.* v. Selbstmord.
Sẹlbst|entsagung *f. sg.* abnegație; renunțare voluntară.
Sẹlbst|entzünder, *-s, -, m. (electr.)* aprinzător automat.
sẹlbst|entzündlich *adj.* autoinflamator, care se aprinde spontan.
Sẹlbst|entzündung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* autoaprindere, autoinflamare; aprindere spontană. **2.** *(med.)* inflamație idiopatică.
sẹlbst erfunden *adj.* inventat personal (de cineva).
Sẹlbst|er|haltung *f. sg.* conservare a propriei persoane, autoconservare.
Sẹlbst|er|haltungs|trieb, *-(e)s, m. sg.* instinct de autoconservare.
Sẹlbst|erkenntnis *f. sg.* autocunoaștere; cunoaștere a propriei persoane, a eului propriu.
sẹlbst erlebt *adj.* trăit personal (de cineva).
Sẹlbst|erniedrigung *f. sg.* umilire a propriei persoane, autoumilire.
Sẹlbst|er|regung *f. sg. (electr.)* autoexcitație.
Sẹlbst|erzeuger, *-s, -, m.* producător direct.
sẹlbst erzeugt *adj.* **1.** *(biol.)* de autogeneză. **2.** de fabricație proprie.
Sẹlbst|erzeugung *f. sg.* **1.** *(biol.)* autogeneză. **2.** fabricație proprie.
Sẹlbst|erziehung *f. sg.* autoeducație.
Sẹlbstfahrer, *-s, -, m.* **1.** trăsură condusă de proprietarul ei. **2.** automobil. **3.** cărucior pentru bolnav (pus în mișcare de acesta).
sẹlbst gebacken *adj. (despre prăjituri)* făcut în casă, de casă.
Sẹlbstgebrauch, *-(e)s, m. sg.* uz propriu, uz personal.
sẹlbstgefällig *adj.* mulțumit de sine; orgolios, trufaș; vanitos.
Sẹlbstgefälligkeit *f. sg.* mulțumire de sine; orgoliu, trufie; vanitate.
Sẹlbstgefühl, *-(e)s, n. sg.* **1.** conștiință de sine; mândrie. **2.** vanitate; orgoliu, trufie.
sẹlbst gemacht *adj.* făcut acasă, de casă; **~e Wurst** cârnat de casă.
sẹlbstgenügsam *adj.* nepretențios față de sine însuși; satisfăcut de sine, suficient.
Sẹlbstgenügsamkeit *f. sg.* lipsă de pretenții față de sine însuși, suficiență.
sẹlbstgerecht *adj.* convins de propria dreptate; lipsit de spirit autocritic; îngâmfat.
Sẹlbstgerechtigkeit *f. sg.* lipsă de spirit autocritic; îngâmfare.
sẹlbst geschrieben *adj.* autograf, scris de mână proprie; **ein ~er Lebenslauf** o autobiografie autografă.
Sẹlbstge|spräch, *-(e)s, -e, n.* monolog.
Sẹlbstge|ständnis, *-ses, -se, n.* mărturisire voluntară.
sẹlbstgewiss *adj.* v. selbstbewusst.
sẹlbst gezogen *adj.* cultivat în gospodăria proprie; **~e Tomaten** roșii din grădina proprie.
Sẹlbstgreifer, *-s, -, m. (tehn.)* graifăr automat.
sẹlbst|haftend *adj.* v. selbstklebend.
sẹlbsthärtend *adj. (metal.; despre oțel)* autocălibil.
Sẹlbsthärtung *f. sg. (metal.)* autocălire (a oțelului).
sẹlbstheilend *adj. (med.)* **1.** care se vindecă singur. **2.** care se regenerează.
Sẹlbst|heit *f. sg.* individualitate.
sẹlbst|herrlich *adj.* **1.** suveran; autocrat. **2.** autoritar; tiranic. **3.** fanfaron.
Sẹlbst|herrlichkeit *f. sg.* **1.** suveranitate. **2.** autocrație, tiranie. **3.** autoritate. **4.** autoîngâmfare.
Sẹlbst|herrschaft, *-en, f.* autocrație.
Sẹlbst|herrscher, *-s, -, m. (pol.)* autocrat.
Sẹlbst|hilfe *f. sg.* organizație de întrajutorare a unei comunități (fără sprijinul statului).
Sẹlbst|induktion, *-en, f. (electr.)* inducție proprie, autoinducție, selfinducție.
Sẹlbst|induktionsko|effizient [-tsiɛnt], *-en, -en, m.* coeficient de autoinducție, de inducție proprie, de selfinducție.
Sẹlbst|induktivität [-vi-] *f. sg. (electr.)* autoinductivitate, inductivitate proprie.
sẹlbstisch *adj.* egoist.
Sẹlbst|isolierung, *-en, f.* autoizolare.
Sẹlbstkäufer, *-s, -, m.* cumpărător direct.
Sẹlbstklebefolie [-liə], *-n, f.* folie autocolantă.
sẹlbstklebend *adj.* autocolant.
sẹlbstklug *adj.* prezumțios, încrezut.
Sẹlbstklugheit *f. sg.* prezumție, aroganță, îngâmfare.
Sẹlbstkosten *pl. (fin.)* cheltuieli proprii; preț de cost; cheltuieli de producție; cheltuieli de regie; **die ~ bestimmen** a determina costurile de fabricație; **durchschmittliche ~** costuri unitare (de fabricație); costuri medii.
Sẹlbstkostenberechnung, *-en, f.* calculul prețului de cost; evoluare a cheltuielilor proprii.
Sẹlbstkosten|entwicklung, *-en, f.* evoluție a costurilor de producție.
Sẹlbstkostenplan, *-(e)s, -pläne, m. (fin.)* plan de cheltuieli de producție.
Sẹlbstkostenpreis, *-es, -e, m. (ec.)* preț de cost; **Herabsetzung des ~es** reducere a prețului de cost.
Sẹlbstkostensenkung, *-en, f. (ec.)* reducere a cheltuielilor de producție.
Sẹlbstkostenvergleich, *-(e)s, -e, m.* comparare a costurilor de producție.
Sẹlbstkritik *f. sg.* autocritică.
sẹlbstkritisch *adj.* autocritic.
Sẹlbstladegewehr, *-(e)s, -e, n.* v. Selbstladewaffe.
Sẹlbstladepistole, *-n, f.* pistol automat.
Sẹlbstlader, *-s, -, m. (mil.)* **1.** armă automată. **2.** pistol automat.
Sẹlbstladewaffe, *-n, f. (mil.)* armă automată.
Sẹlbstlauf, *-(e)s, m. sg.* **1.** desfășurare de la sine, fără intervenție din afară. **2.** *(tehn.)* mișcare automată.
sẹlbstläufig *adj.* **1.** care se desfășoară de la sine. **2.** *(tehn.)* care funcționează automat.
Sẹlbstlaut, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* vocală.
sẹlbstleuchtend *adj.* luminiscent, fosforescent.
Sẹlbstliebe *f. sg.* egoism.
Sẹlbstling, *-s, -e, m.* egoist, egocentric.
Sẹlbstlob, *-(e)s, n. sg.* laudă de sine.
sẹlbstlos *adj.* și *adv.* dezinteresat, altruist.
Sẹlbstlosigkeit *f. sg.* altruism; abnegație.
Sẹlbstmedikation, *-en, f.* automedicație.
Sẹlbstmeldung, *-en, f.* anunțare voluntară.
Sẹlbstmitleid, *-(e)s, n. sg.* autocompătimire.
Sẹlbstmord, *-(e)s, -e, m.* sinucidere; **~ begehen** a se sinucide; *(fig., fam.)* **das ist ja der reinste ~!** asta e o faptă extrem de necugetată, o mare prostie.
Sẹlbstmörder, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* sinucigaș(ă).
sẹlbstmörderisch *adj.* sinucigaș; **in ~er Absicht** cu intenție sinucigașă.
Sẹlbstmordgedanke, *-ns, -n, m.* gând, intenție de sinucidere.
Sẹlbstmordkommando, *-s, -s, n. (mil.)* comando de sacrificiu.
Sẹlbstmordversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de sinucidere.
Sẹlbst|öler, *-s, -, m. (tehn.)* ungător automat.
Sẹlbstpassivierung [-vi:-], *-en, f. (chim.)* autopasivizare.
Sẹlbstpeinigung, *-en, f.* masochism; autotortură.
Sẹlbstprogrammierung, *-en, f. (autom.)* programare automată.
Sẹlbstprüfung, *-en, f.* examen de conștiință.
sẹlbstquälerisch *adj.* care se chinuiește pe sine însuși, care se frământă.
sẹlbstredend **I.** *adj.* de la sine înțeles, evident, natural, firesc, indiscutabil. **II.** *adv.* bineînțeles, se înțelege (de la sine), natural, firește, fără îndoială.

Selbstregenerierung, *-en, f. (fiz.)* autoregenerare.
Selbstregierung, *-en, f.* autoguvernare.
Selbstregler, *-s, -*, **Selbstregulator**, *-s, -en, m. (tehn.)* regulator automat, autoregulator.
Selbstregulierung, *-en, f.* autoreglare, reglare automată.
selbstreinigend *adj. (biol.)* autoasanator, autoregenerator.
Selbstreinigung, *-en, f. (biol.)* autoasanare, autoregenerare.
selbstreziprok *adj. (mat.)* autoreciproc.
Selbstroller, *-s, -, m. (constr.)* autoînfășurător (la oblonul unei ferestre).
Selbst|schalter, *-s, -, m. (tehn.)* întrerupător, disjunctor automat.
Selbst|schatten, *-s, m. sg.* umbră proprie.
Selbst|schlussventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (maș.)* supapă de închidere cu clapetă; valvă automată.
Selbst|schreiber, *-s, -, m. (tehn.)* înregistrator automat.
Selbst|schuss, *-es, -schüsse, m.* împușcătură declanșată automat.
Selbst|schutz, *-es, m. sg.* **1.** autoapărare. **2.** *(fiz.)* autoprotecție, autoecranare.
selbst|sicher *adj.* sigur de sine; îndrăzneț.
Selbst|sicher|heit *f. sg.* siguranță de sine; îndrăzneală.
Selbst|spanner, *-s, -, m. (maș.)* mandrină cu prindere automată.
Selbst|spannung, *-en, f. (mec.)* autoîntindere, autoarmare.
Selbst|sperre, *-n, f. (tehn.)* mecanism automat de blocare.
selbst|ständig și **selb|ständig** *adj.* independent, autonom.
Selbst|ständige și **Selbst|ständige**, *-n, -n (ein Selbstständiger), m.* și *f.* liber profesionist(ă), persoană cu profesie independentă.
Selbst|ständigkeit și **Selb|ständigkeit** *f. sg.* independență, autonomie.
Selbst|steuer, *-s, -, n. (autom., mar., av.)* pilot automat.
Selbst|steuergerät, *-(e)s, -e, n. (autom., av.)* aparat de autoghidare.
Selbst|steuerung, *-en, f.* **1.** *(av.)* conducere automată. **2.** *(auto.)* comandă automată.
Selbst|studium, *-s, -dien* [-diən], *n.* studiu individual.
Selbstsucht *f. sg.* egoism; egocentrism.
selbstsüchtig *adj.* egoist; interesat pentru sine; egocentric.
Selbstsüchtling, *-s, -e, m.* v. Selbstling.
selbst|tätig *adj.* **1.** *(tehn.)* automat. **2.** spontan.
Selbst|tätigkeit *f. sg. (tehn.)* funcționare automată.
Selbst|täuschung, *-en, f.* autoînșelare; lipsă a simțului realității; iluzie, autoiluzionare.
selbst tönend *adj. (fot.)* celofix; **~es Papier** hârtie celofixă.
Selbst|tor, *-(e)s, -e, n. (sport)* autogol.
selbst tragend *adj. (tehn.)* autoportant.
Selbst|tränke, *-n, f.* adăpătoare automată.
Selbst|über|hebung *f. sg.* prezumție, orgoliu, aroganță, îngâmfare.
Selbst|überlassenheit *f. sg.* starea celui lăsat în propria grijă.
Selbst|überschätzung *f. sg.* v. Selbstüberhebung.
Selbst|überwindung *f. sg.* autodepășire (în momente dificile).
Selbst|unterbrecher, *-s, -, m. (electr.)* întrerupător automat.
Selbst|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* învățare autodidactă; autoinstruire; **Leitfaden für den ~** manual pentru autoinstruire.
Selbstver|achtung *f. sg.* dispreț față de propria persoană.
selbstver|antwortlich *adj.* cu răspundere proprie.
Selbstver|antwortung *f. sg.* răspundere proprie.
selbstverblendet *adj.* lipsit de spirit autocritic, subiectiv; încântat de sine însuși.
Selbstverblendung *f. sg.* lipsă de spirit autocritic; subiectivitate.
Selbstverbrennung, *-en, f.* **1.** autoincendiere. **2.** *(tehn.)* combustie, ardere spontană.
selbst verfasst *adj.* conceput, redactat personal.
selbstvergessen *adj.* dus pe gânduri, absent, distrat.
Selbstvergessenheit *f. sg.* uitare de sine.
Selbstvergötterung *f. sg.* autoadorare, autoidolatrie.
Selbstverlag, *-(e)s, -e, m.* publicare pe spezele autorului.
Selbstverleugnung *f. sg.* abnegație, altruism.
Selbstvermarktung *f. sg. (com.)* vânzare de către producător.
Selbstvernichtung *f. sg.* autonimicire, distrugere a propriei ființe, autodistrugere.
Selbstverpflichtung, *-en, f.* angajament spontan.
selbst verschuldet *adj.* din vină proprie.
selbstversorgend *adj.* cu aprovizionare proprie.
Selbstversorger, *-s, -, m.* persoană care se aprovizionează singură.
Selbstversorgung *f. sg.* aprovizionare proprie, autoaprovizionare.
selbstver|ständlich I. *adj.* de la sine înțeles, natural, firesc, indiscutabil. **II.** *adv.* bineînțeles, se înțelege de la sine, natural, firește; fără îndoială, nu mai încape vorbă.
Selbstver|ständlichkeit, *-en, f.* lucru de la sine înțeles, evidență; **das ist eine ~** aceasta se înțelege de la sine.
Selbstver|ständnis, *-ses, n. sg.* conștiință de sine.
Selbstver|stümmelung, *-en, f.* automutilare.
Selbstverteidigung *f. sg.* **1.** apărare personală, autoapărare. **2.** legitimă apărare.
Selbstvertrauen, *-s, n. sg.* încredere în sine.
Selbstverwaltung *f. sg. (pol.)* autoguvernare, autonomie.
Selbstverwaltungsgebiet, *-(e)s, -e, n. (pol.)* teritoriu autonom.
Selbstverwaltungs|organ, *-s, -e, n. (pol.)* organ de autoguvernare, autoadministrare.
Selbstverwaltungsrecht, *-(e)s, n. sg. (pol.)* drept de autoguvernare.
Selbstverwertung *f. sg. (ec.)* autovalorificare.
Selbstverwertungsgrad, *-(e)s, -e, m. (ec.)* grad de autovalorificare.
Selbstverwirklichung *f. sg. (psih.)* dezvoltare a capacităților proprii.
Selbstvorwurf, *-(e)s, -würfe, m.* remușcare.
Selbstwählerferndienst, *-(e)s, -e, m.*, **Selbstwählerfernverkehr**, *-(e)s, m. sg. (tel.)* telefonie automată interurbană.
selbstwillig *adj.* autoritar; arbitrar, samavolnic.
selbstwirkend *adj.* v. selbsttätig.
selbst wirtschaftend *adj. (ec.)* care face gospodărie independentă.
Selbst|zerfleischung, *-en, f.* autoflagelare.
selbst|zer|störerisch *adj.* autodistrugător.
Selbst|zucht *f. sg.* autodisciplină.
selbst|zufrieden *adj.* mulțumit de sine; lipsit de spirit autocritic; prezumțios, încrezut, suficient.
Selbst|zufriedenheit *f. sg.* mulțumire de sine; lipsă de spirit autocritic; prezumție, îngâmfare, suficiență.
selbst|zündend *adj. (tehn.)* care se aprinde automat, cu autoaprindere.
Selbst|zünder, *-s, -, m. (tehn.)* aprinzător automat.
Selbst|zündung, *-en, f. (tehn.)* autoaprindere.
Selbst|zweck, *-(e)s, -e, m.* scop în sine, scop absolut.
Selbst|zweifel, *-s, -, m. (psih.)* îndoială de sine.
Selch, *-en, f.* v. Selchkammer.
selchen, *selchte, geselcht, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a afuma (carne, pește etc.); **Würste ~** a afuma cârnați. **2.** a usca.
Selcher, *-s, -, m. (reg.)* cârnățar, mezelar.
Selcherei, *-en, f. (reg.)* **1.** cârnățărie, mezelărie. **2.** *sg.* afumături.
Selchfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne afumată.
Selchkammer, *-n, f. (reg.)* afumătoare.
Selchwaren *pl.* afumături; mezeluri.
Selekta, *Selekten, f. (înv.)* clasă de elită.
Selektaner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.)* elev(ă) a(l) unei clase de elită.
selektieren, *selektierte, selektiert, vb. (h) tr.* a selecționa; *(inform.)* a selecta.
Selektion, *-en, f.* selecție.
Selektionsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de selecție.
selektiv *adj.* selectiv.
Selektivität [-vi-] *f. sg.* selectivitate.
Selen, *-s, n. sg. (chim.)* seleniu.
selenhaltig, **selenig** *adj. (chim.)* care conține seleniu.
Selenit[1], *-(e)s, -e, n. (mineral.)* selenit.
Selenit[2], *-en, -en, m. (lit. fantastică)* selenit, locuitor al lunii.
selenitisch *adj. (chim.)* care conține sulfat de calciu.
Selenmetall, *-s, n. sg. (chim.)* seleniu metalic.
Selenographie *f. sg. (astron.)* selenografie.
Selensäure, *-n, f.* acid selenic.
Selenzelle, *-n, f. (electr.)* celulă (fotoelectrică) cu seleniu.
Selfaktor [zɛlˈfaktɔɐ], *-s, -(s), m. (text.)* selfactor.
selig *adj.* **1.** fericit, ferice; *(rel.)* **~ machen** a mântui; *(rel.)* **~ werden** a fi mântuit; **Gott hab' ihn ~** Dumnezeu să-l ierte; **~ preisen** a ferici; **ein ~es Lächeln** un zâmbet fericit; *(fam.)* **er ist ganz ~** nu mai poate de bucurie. **2.** răposat; fie iertat; **mein ~er Vater** sau **mein Vater ~** răposatul meu tată, fie iertat. **3.** *(fam.)* bine dispus, cherchelit; **er kam ~ nach Hause** a venit acasă cu chef.
Selige, *-n, -n (ein Seliger), m.* și *f.* răposat(ă).
selig ge|sprochen *adj. (bis.)* beatificat.
Seligkeit *f. sg.* **1.** beatitudine, fericire. **2.** *(rel.)* mântuire.
selig machend *adj. (rel.)* mântuitor.
Seligmacher, *-s, m. sg. (rel.)* Mântuitorul.
Seligmachung *f. sg. (rel.)* mântuire.
selig preisen, *pries selig, seliggepriesen (du, er preist selig), vb. (h) tr.* a ferici, a socoti fericit.
Seligpreisung *f. sg. (rel.)* fericire, preamărire.
selig sprechen, *sprach selig, selig gesprochen (du sprichst selig, er spricht selig), vb. (h) tr. (bis.)* a beatifica.
Selig|sprechung, *-en, f. (bis.)* beatificare.
Sellerie [ˈzɛləri:], *-s, -s, m.*, **Sellerie** [-i:ən], *-n, f. (bot.)* țelină *(Apium graveolens* L.).
Selleriesalat, *-(e)s, -e, m.* salată de țelină.
Selleriesuppe, *-n, f.* supă de țelină.
Selleriewurzel, *-n, f.* rădăcină de țelină.
selten I. *adj.* rar; neobișnuit; deosebit; excepțional; **ein ~er Vogel** o pasăre rară; **eine ~e Güte** o bunătate rară, excepțională; **eine ~e Gelegenheit** o ocazie rară; **Sie machen sich sehr ~** vă arătați foarte rar. **II.** *adv.* **1.** rar, rareori; **nicht ~** nu arareori; **möglichst ~** cât se poate de rar. **2.** excepțional, foarte; **~ gut** foarte bun, excepțional de bun.
Seltene, *-n (etwas Seltenes), n. sg.* ceea ce e rar; raritate; **es ist nichts ~s** nu e o raritate, e ceva banal.
Seltenheit, *-en, f.* **1.** raritate; curiozitate; **in der Sammlung sind viele Seltenheiten** colecția conține multe exemplare rare. **2.** *sg.* raritate, lipsă de frecvență.
Seltenheitswert, *-(e)s, -e, m.* valoare de raritate; **das Bild hat ~** tabloul este un exemplar rar, de mare valoare.
Selters, *-, n. sg. (fam.)*, **Selterswasser**, **Selterwasser**, *-s, -wässer, n.* **1.** apă gazoasă. **2.** *sg.* sifon. **3.** apă minerală carbogazoasă.
seltsam *adj.* **1.** ciudat, straniu, curios, bizar, neobișnuit; **sein Verhalten war ~** a avut o comportare ciudată; **eine ~e Begebenheit** o întâmplare stranie. **2.** *(reg.)* rar.
seltsamerweise *adv.* ciudat, straniu, curios, bizar: **~ hat es mir gefallen** curios, dar mi-a plăcut.
Seltsamkeit, *-en, f.* ciudățenie, bizarerie.
Sem, *-s, -e, n. (lingv.)* sem.
Semantik *f. sg. (lingv.)* semantică.
semantisch *adj. (lingv.)* semantic.
Semaphor, *-s, -e, n.* (și *m.*) *(mar.)* semafor.
Semasiologie *f. sg. (lingv.)* semasiologie.
semasiologisch *adj. (lingv.)* semasiologic.
Semem, *-s, -e, n. (lingv.)* semem.
Semen, *-s, Semina, n. (bot.)* sământă.
Semester, *-s, -, n.* semestru, jumătate de an; semestru (universitar); *(fam.)* **ein altes ~** student bătrân.
Semesterferien [-riən] *pl.* vacanță între două semestre; vacanță de iarnă.
Semesterschluss, *-es, m. sg.* sfârșit de semestru.
Semesterzeugnis, *-ses, -se, n.* certificat semestrial.
semestral *adj.* semestrial.
Semestralprüfung, *-en, f.* examen de semestru.

Semifinale, *-s, -s* (şi *-li), n. (sport)* semifinală.
Semikolon [-'ko:lɔn], *-s, -s* (şi *-kola), n. (lingv.)* punct şi virgulă.
Seminar, *-s, -e* (şi *-ien* [-riən]), *n.* **1.** seminar. **2.** institut academic, universitar. **3.** seminar teologic. **4.** *(înv.)* şcoală normală. **5.** *(înv.)* seminar pedagogic.
Seminardirektor, *-s, -en, m.* director de seminar.
Seminargruppe, *-n, f.* grupă de seminar.
seminarisch *adj.* v. seminaristisch.
Seminarist, *-en, -en, m.* seminarist.
seminaristisch *adj.* de seminar.
Seminarkursus, *-, -kurse, m.* curs de seminar teologic.
Seminarlehrer, *-s, -, m.* profesor la un seminar teologic.
Seminarleiter, *-s, -, m.* conducător al seminarului.
Seminarschein, *-(e)s, -e, m.* carnet de participare (activă) la un seminar.
Seminarzimmer, *-s, -, n.* sală de seminar.
Semiologie *f. sg.* semiologie.
Semiotik *f. sg.* semiotică.
Semit, *-en, -en,* **Semite**, *-n, -n, m.* semit.
Semitin, *-nen, f.* semită.
semitisch *adj.* semit, semitic.
Semitist, *-en, -en, m.* semitolog.
Semitistik *f. sg.* semitologie.
Semivokal [-vo-], *-s, -e, m. (lingv.)* semivocală.
Semmel, *-n, f.* franzeluţă, chiflă; *(fam.)* **wie warme ~n weggehen** a se vinde ca pâinea caldă.
Semmelbäcker, *-s, -, m.* franzelar.
semmelblond *adj.* blond deschis.
Semmelbrösel *n. pl. (cul.)* pesmet de pâine albă.
Semmelbrot, *-(e)s, -e, n.* franzelă.
semmelfalb *adj. (despre cai)* şarg-deschis.
Semmelkloß, *-es, -klöße, m.,* **Semmelklößchen**, *-s, -, n.,* **Semmelknödel** *-s, -, m. (cul.)* găluşcă de franzelă.
Semmelmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de franzelă, făină albă.
Semmelpilz, *-es, -e,* **Semmelporling**, *-s, -e, m. (bot.)* buretele-oilor *(Polyporus confluens).*
Semmelschmarren, *-s, m. sg. (cul.)* budincă de franzelă.
Semmelteig, *-(e)s, -e, m. (cul.)* aluat, cocă de franzelă.
Semmelross, *-es, -e, n. (reg.)* cal şarg-roşcat; *(fam.)* persoană blond-roşcată.
semmelrossig *adj. (reg.; despre cai)* şarg-roşcat; *(fam.; despre oameni)* blond-roşcat.
semper *adj. (reg.)* mofturos, dificil (la mâncare).
sempern, *semperte, gesempert, vb. (h) intr. (reg.)* a vorbi mult, nesărat, a bate apa-n piuă.
sen. *presc.* de la senior.
Senat, *-(e)s, -e, m.* senat.
Senator, *-s, -toren, m.* senator.
senatorisch *adj.* de senator, senatorial.
Senatsbeschluss, *-es, -schlüsse, m.* hotărâre a senatului.
Senats|präsident, *-en, -en, m.* preşedinte al senatului.
Send, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(înv.)* sinod; tribunal clerical. **2.** *(reg.)* iarmaroc, bâlci. **3.** *(reg.)* baci.
Sendbote, *-n, -n, m.* trimis, curier.
Sendbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare deschisă; mesaj scris.
Sende|anlage, *-n, f. (radio., tv.)* instalaţie de emisiune.
Sende|an|stalt, *-en, f.* instituţie de emisiune radio, TV.
Sende|apparat, *-(e)s, -e, m. (electr.)* aparat de emisiune.
Sendebereich, *-(e)s, -e, m. (radio., tv.)* rază de emisiune.
Sendefolge, *-n, f. (radio., tv.)* program de emisiuni.
Sendegebiet, *-(e)s, -e, n.* v. Sendebereich.
Sendegerät, *-(e)s, -e, n.* v. Sendeapparat.
Sendeleistung, *-en, f. (electr.)* putere de emisiune.
Sendeleiter, *-s, -, m. (radio., tv.)* regizor de emisiune.
Sendemast, *-(e)s, -e(n), m. (radio., tv.)* antenă de emisiune.
senden, *sandte, gesandt* şi *sendete, gesendet (du sendest, er sendet), vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a trimite; a expedia; **einen Boten ~** a trimite un sol; *(inform.)* **Nachrichten ~** a trimite mesaje. **2.** a emite; a răspândi; a trimite; **die Sonne sendet heiße Strahlen** soarele împrăştie raze fierbinţi. **3.** *(sendete, gesendet) (radio., tv.)* a emite, a difuza; **Nachrichten ~** a difuza ştiri.
Sendepause, *-n, f. (radio., tv.)* pauză în emisiune.
Sendeplan, *-(e)s, -pläne, m. (radio., tv.)* program de emisiuni.
Sender, *-s, -, m.* **1.** *(radio., tv.)* emiţător; post de emisiune. **2.** *(ec.)* expeditor.
Senderaum, *-(e)s, -räume, m. (radio., tv.)* studio.
Sendereihe, *-n, f. (radio, TV)* emisiuni coerente tematic, serie.
Senderöhre, *-n, f. (electr.)* tub emiţător.
Sendeschluss, *-es, -schlüsse, m. (radio., tv.)* închidere a emisiunii.
Sende|spiel, *-(e)s, -e, n.* piesă radiofonică, piesă de televiziune.
Sende|stärke, *-n, f. (electr.)* putere de emisie.
Sende|station, *-en, f. (radio., tv.)* post de emisiune.
Sende|störung, *-en, f. (electr.)* deranjament de emisiune; *(radio, tv.)* defecţiune tehnică.
Sende|strahl, *-(e)s, -en, m. (fiz.)* rază electromagnetică.
Sendezeit, *-en, f. (radio., tv.)* timp de emisiune.
Sendgericht, *-(e)s, -e, n. (înv.)* v. Send **(1).**
Sendling, *-s, -e, m. (înv.)* trimis, emisar, sol.
Sendschreiben, *-s, -, n.* v. Sendbrief.
Sendung, *-en, f.* **1.** trimitere, expediere; **die ~ dieser Waren** expedierea acestor mărfuri; **~ gegen Nachnahme** expediere contra ramburs; **portofreie ~** expediere franco. **2.** lucru expediat, pachet; **eine ~ Kleider** un colet de haine. **3.** *(radio., tv.)* emisiune; **eine ~ für die Jugend** o emisiune pentru tineret. **4.** misiune, însărcinare; **die diplomatische ~ des Außenministers** misiunea diplomatică a ministrului de Externe.
Senesblätter *pl.* v. Sennesblätter.
Seneschall, *-s, -e, m. (ist.)* seneşal, stolnic.
Senf, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(bot.)* muştar *(Sinapis arvensis* L.). **2.** *(cul.)* muştar; *(fam.)* **seinen ~ dazugeben** a-şi da (cu) părerea, a-şi spune părerea; *(fam.)* **einen langen ~ machen** a întinde, a lungi vorba.
Senfbrühe, *-n, f. (cul.)* sos de muştar.
Senfbüchse, *-n, f.* **1.** cutie de muştar. **2.** muştarieră, muştarniţă.
senf|farben, senf|farbig *adj.* (de culoarea) muştar(ului).
Senfgas, *-es, -e, n. (chim., mil.)* iperită.
senfgelb *adj.* galben-muştar.
Senfglas, *-es, -gläser, n.* borcan cu muştar.
Senfgurken *pl. (cul.)* castraveţi muraţi cu (boabe de) muştar.
Senfkohl, *-(e)s, m. sg. (bot.)* muştar negru *(Brassica nigra).*
Senfkorn, *-(e)s, -körner, n. (bot.)* grăunte de muştar.
Senfmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de muştar.
Senf|öl, *-(e)s, n. sg. (chim., farm.)* ulei de muştar.
Senfpackung, *-en, f. (med.)* împachetare cu muştar.
Senfpapier, *-s, -e,* **Senfpflaster**, *-s, -, n. (med.)* sinapism, cataplasmă de muştar.
Senfranke, *-n, f. (bot.)* voinicică *(Sisymbrium loeselii).*
Senfsame, *-ns, -n,* **Senfsamen**, *-s, -, m.* sământă de muştar.
Senf|spiritus, *-, m. sg. (farm.)* spirt de muştar.
Senfteig, *-(e)s, -e, m.* terci din făină de muştar.
Senftopf, *-(e)s, -töpfe, m.* v. Senfbüchse **(2).**
Senf|umschlag, *-(e)s, -schläge,* **Senfwickel**, *-s, -, m.* v. Senfpackung.
Senge, *-n, f.* **1.** *(text.)* maşină de pârlit. **2.** *sg. (reg.)* bătaie, chelfăneală; *(fam.)* **~ kriegen** a încasa o bătaie.
sengen, *sengte, gesengt, vb. (h)* **I.** *tr.* a pârli, a pârjoli; *(fig.)* a pustii; **~ und brennen** a pustii prin foc. **II.** *intr.* a se pârli, a se pârjoli.
sengerig *adj.* pârlit, ars; **~ riechen** a mirosi a ars, a pârlit; *(fam.)* **die Sache kommt mir ~ vor** treaba mi se pare suspectă, nu miroase (a) bine, parcă nu-i lucru curat; *(fam.)* **es wird ~** se încurcă lucrurile, e de rău.
senil *adj.* senil.
Senilität *f. sg.* senilitate.
senior *adj. invar.* senior.
Senior, *-s, -oren, m.* **1.** bărbat mai în vârstă. **2.** cel mai vârstnic. **3.** preşedinte, decan de vârstă. **4.** *(sport)* senior.
Seniorat, *-(e)s, -e, n.* seniorat; decanat de vârstă.
Seniorchef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* patron al unei firme în care lucrează şi fiul său, şeful cel bătrân.
Seniorenheim, *-(e)s, -e, n.* v. Altersheim.
Seniorenkarte, *-n, f.* bilet de călătorie (cu preţ redus) pentru bătrâni.
Seniorenkonvent [-vɛnt], *-(e)s, -e, m. (pol., înv.)* adunare a consiliului decanilor.
Seniorenpass, *-es, -pässe, m.* legitimaţie de călătorie (cu preţ redus) pentru bătrâni.
Seniorin, *-nen, f.* **1.** femeie mai în vârstă. **2.** cea mai vârstnică. **3.** *(sport)* senioară.
Senk|ansatzmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliţă cu umăr înecat.
Senk|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* dispozitiv de coborâre.
Senk|ausbau, *-(e)s, -e, m. (mine)* susţinere cu trusă tăietoare.
Senkblei, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mar.)* sondă. **2.** *(constr.)* fir cu plumb.
Senkbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* adâncitor.
Senkbolzen, *-s, -, m. (maş.)* bolţ cu cap înecat.
Senkbrunnen, *-s, -, m. (constr.)* cheson, puţ coborât (pentru fundaţii etc.).
Senke, *-n, f.* **1.** surpătură de teren; povârniş. **2.** *(geogr., geol.)* depresiune. **3.** *(mine)* puţ puţin adânc. **4.** *(hidr.)* sursă negativă (hidrodinamică). **5.** *(drumuri)* construcţie la adâncime (fundaţie). **6.** hazna. **7.** vizieră (la coif). **8.** *(tehn.)* matriţă; ştanţă.
Senkel, *-s, -, m.* **1.** şiret de ghete. **2.** *(constr.)* v. Senkblei **(2). 3.** *(reg.)* buboi, abces.
senken, *senkte, gesenkt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a coborî, a lăsa în jos, a apleca; **den Blick ~** a-şi pleca ochii, a-şi lăsa privirea în jos; **den Kopf ~** a-şi pleca capul; **die Stimme ~** a coborî vocea. **2.** a coborî, a scădea, a micşora; **die Preise ~** a scădea, a coborî preţurile. **3.** a coborî; a cufunda; *(mine)* a coborî în puţ. **4.** a sădi; *(fig.)* **Vertrauen in die Herzen ~** a sădi încredere în inimi. **II.** *refl.* a se lăsa (în jos); a se tasa; a se cufunda; a se apleca; a se coborî; **die Mauer hat sich gesenkt** zidul s-a aplecat; *(fig.)* **die Nacht senkt sich auf die Erde** noaptea se lasă peste pământ.
Senker, *-s,-, m.* **1.** *(bot.)* butaş. **2.** *(tehn.)* teşitor.
Senkfaschine,*-n, f. (constr., hidr.)* fascină cufundată.
Senkfuß, *-es, -füße, m. (med.)* formă de picior plat *(pes planus).*
Senkgrube, *-n, f.* hazna.
Senkhammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de ambutisat.
Senk|kasten, *-s, -* (şi *-kästen), m. (constr.)* cheson (de fundaţie).
Senk|kastengründung, *-en, f. (constr., hidr.)* fundaţie cu chesoane deschise.
Senk|kopfschraube, *-n, f. (tehn.)* şurub cu cap înecat.
Senk|korb, *-(e)s, -körbe, m.* coş de scufundat.
Senk|kübel, *-s, -, m. (mine)* benă; **der ~ mit dem Einsatz** bena cu încărcătură.
Senkloch, *-(e)s, -löcher, n.* gură de descărcare, gură de canal.
Senklot, *-(e)s, -e, n.* v. Senkblei.
Senkmutter, *-n, f. (tehn.)* mutelcă, piuliţă înecată.
Senknadel, *-n, f.* sondă.
Senkniet, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* nit cu cap înecat.
Senkrebe, *-n, f. (agr.)* butaş de vie.
senkrecht *adj.* şi *adv.* **1.** *(mat.)* vertical, perpendicular. **2.** *(fam.)* drept; **halt dich ~!** ţine-te drept! stai drept!
Senkrechte[1], *-n, f. (mat.)* verticală; perpendiculară; **eine ~ ziehen** a duce o perpendiculară.
Senkrechte[2], *-n (etwas Senkrechtes), n. sg. (fam.)* ceea ce e just, drept, corect; **das ist das einzig(e) ~** acesta este singurul lucru drept; aşa e bine, este soluţia (bună).
Senkrechtfräsmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de frezat verticală.
Senkrecht|hobeln, *-s, n. sg.* geluire verticală.
Senkrechtschweißung, *-en, f. (tehn.)* sudare verticală.
Senkrecht|start, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(av.)* decolare verticală. **2.** *(fig.)* carieră ascendentă rapidă; ascensiune rapidă.

Senkrecht|starter, *-s, -, m.* **1.** *(av.)* elicopter. **2.** și **~in**, *-nen, f. (fig.)* persoană cu carieră ascendentă rapidă.
Senkrechtvorschub, *-(e)s, -schübe, m. (tehn.)* avans vertical.
Senkreis, *-es, -er, n. (agr.)* butaș.
Senkreuse, *-n, f. (pescuit)* vârșă.
Senkrücken, *-s, -, m. (vet.)* spinare deșelată (la animale).
Senkschacht, *-(e)s, -schächte, m.* v. Senkgrube.
Senkschnur, *-schnüre, f.* v. Senkblei.
Senkschraube, *-n, f. (tehn.)* șurub cu cap înecat, îngropat.
Senk|spindel, *-n, f.* v. Senkwaage.
Senkung, *-en, f.* **1.** pantă, înclinare. **2.** cufundare, lăsare în jos, coborâre. **3.** tasare. **4.** *(geogr.)* depresiune. **5.** micșorare, scădere, reducere; ~ **der Arbeitslosigkeit** reducere a șomajului; ~ **des Diskontsatzes** diminuare a ratei (taxei) de scont; ~ **der Kaufkraft** scădere a puterii de cumpărare; ~ **der Leitzinsen** reducere a dobânzii de referință; ~ **der Produktionskosten** scădere a costurilor de producție; ~ **der Sparquote** scădere a ratei de economisire; ~ **der Steuer** reducere a impozitului. **6.** *(metr.)* silabă scurtă neaccentuată.
Senkungsgeschwindigkeit, *-en, f. (med.)* viteză de sedimentare.
Senkvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de coborâre.
Senkwaage, *-n, f. (tehn.)* areometru.
Senkwalze, *-n, f. (tehn.)* cilindru inversat.
Senn, *-s, -e, m.,* **~in**, *-nen, f.* v. Senner.
Senna *f. sg. (farm.)* foi de sena.
Senne[1], *-n, -n, m.* v. Senner.
Senne[2], *-n, f.* **1.** pășune alpină. **2.** *(înv., poet.)* coardă.
sennen, *sennte, gesennt, vb. (h) intr.* a face caș, brânză (la stână).
Sennenhund, *-(e)s, -e, m.* câine ciobănesc.
Senner, *-s, -, m.,* **~ in**, *-nen, f.* baci, băciță.
Sennerei, *-en, f.* **1.** cășărie. **2.** stână.
Sennesbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* siminichie, senamechie *(Cassia angustifolia)*.
Sennesblätter *pl. (farm.)* foi de siminichie; foi de sena.
Sennes|pflanze, *-n, f.* v. Sennesbaum.
Sennes|schote, *-n, f. (bot.)* păstaie de siminichie.
Sennes|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* v. Sennesbaum.
Sennhütte, *-n, f.* v. Sennerei **(2)**.
Senntum, *-(e)s, -tümer, n. (elv.)* turmă de vite încredințată unui văcar.
Sensal, *-s, -e, m. (austr.)* samsar, misit.
Sensalie [-liə], **Sensarie** [-riə], *-n, f. (austr.)* taxă, plată a samsarului.
Sensation, *-en, f.* senzație; ~ **machen** a face senzație.
sensationell *adj.* și *adv.* senzațional; ~ **wirken** a face senzație.
Sensationsgier *f. sg.* goană după senzațional.
Sensationshascherei, *-en, f.* tendință de a stârni senzație.
sensationslüstern *adj.* dornic de senzații, de senzațional.
Sensationsmeldung, *-en, f.* anunț senzațional.
Sensationsroman, *-s, -e, m.* roman senzațional.
sensations|süchtig *adj. (peior.)* v. sensationslüstern.
Sense, *-n, f.* coasă; *(fig., fam.; în expr.)* **nun ist aber ~!** acum gata! să isprăvim odată!
sensen, *senste, gesenst (du, er senst), vb. (h) tr.* a cosi, a tăia cu coasa.
Sensenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Sensenstiel.
Sensenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* lamă de coasă.
Sensenfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește cordoniform *(Trachypterus foenis)*.
sensenförmig *adj.* în formă de coasă.
Sensenklinge, *-n, f.* fier de coasă.
Sensenkorb, *-(e)s, -körbe, m. (agr.)* crivea, greblă de coasă.
Sensenmann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** *(înv.)* cosaș. **2.** *sg. (euf.)* moartea.
Sensenschmied, *-(e)s, -e, m.* fierar de coase.
Sensen|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de ascuțit coasa, gresie, cute.
Sensen|stiel, *-(e)s, -e, m.* coadă de coasă, coporâie.
Sensenträger, *-s, m. sg.* v. Sensenmann **(2)**.
Sensenwurf, *-(e)s, -würfe, m.* mâner al coasei.
sensibel *adj.* sensibil, simțitor.
Sensibelchen, *-s, -, n. (fam., glumeț)* persoană prea sensibilă.
Sensibilisator, *-s, -toren, m.* sensibilizator.
sensibilisieren, *sensibilisierte, sensibilisiert, vb. (h) tr.* **1.** a face (mai) sensibil, (mai) receptiv. **2.** *(med.)* a sensibiliza. **3.** *(fot.)* a face sensibil la acțiunea luminii.
Sensibilität *f. sg.* sensibilitate.
sensitiv *adj.* ușor excitabil, (exagerat de) simțitor, sensibil.
Sensitivität [-vi-] *f. sg. (livr.)* excitabilitate, senzibilitate exagerată.
Sensor, *-s, -oren, m.* senzor.
Sensualismus, *-, m. sg. (fil.)* senzualism.
Sensualist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f. (fil.)* adept(ă) a(l) concepției senzualiste.
Sensualität *f. sg.* senzualitate.
sensuell *adj.* senzual.
Sensus, *-, -, m.* **1.** *(med.)* putere de percepere (a unui organ). **2.** *(în expr.) (fam.)* **einen** (sau **keinen**) ~ **für etwas haben** (sau **besitzen**) a (nu) avea simț pentru un lucru.
Sente, *-n, f. (reg.)* **1.** pășune alpină; stână. **2.** șipcă elastică.
Sentenz, *-en, f.* **1.** sentență, maximă, cugetare. **2.** *(înv.)* sentință, hotărâre.
sentenziös *adj.* sentențios.
Sentiment [sãti'mã:], *-s, -s, n.* sentiment.
sentimental *adj.* sentimental.
sentimentalisch *adj. (lit.)* sentimental.
Sentimentalismus, *-, m. sg.* sentimentalism.
Sentimentalität *f. sg.* sentimentalitate.
separat *adj.* separat.
Separat|(ab)druck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* extras.
Separat|ausgabe, *-n, f.* ediție separată (a unei opere literare, științifice etc.).
Separatbeschluss, *-es, -schlüsse, m. (jur.)* decizie, hotărâre separată.
Separat|eingang, *-(e)s, -gänge, m.* intrare separată.
Separatfriede, *-ns,* **Separatfrieden**, *-s, m. sg. (pol.)* pace separată.
Separation, *-en, f.* separare, separație, despărțire.
Separations|anlage, *-n, f.* instalație de triere.
Separations|apparat, *-(e)s, -e, m.* v. Separator.
Separationswerk, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* stăvilar de separare.
Separatisierung, *-en, f. (inform.)* separare; ~ **von Tastenblöcken** separare a blocurilor de taste.
Separatismus, *-, m. sg.* separatism.
Separatist, *-en, -en, m.* separatist.
Separatistenregierung, *-en, f.* guvern separatist.
separatistisch *adj.* separatist.
Separatkonto, *-s, -s* (și *-konten* sau *-konti*), *n. (ec.)* cont particular.
Separator, *-s, -toren, m. (tehn.)* separator.
Separatregierung, *-en, f.* guvern separat.
Separat|staat, *-(e)s, -en, m.* stat disident.
Separatvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract separat.
Separatwahl, *-en, f.* alegere separată, alegere parțială.
Separat|zimmer, *-s, -, n.* cameră rezervată.
Separee și **Séparée** [sepa're:], *-s, -s, n.* separeu; nișă într-un restaurant.
separieren, *separierte, separiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) separa, a (se) despărți.
Sephardim *pl.* evrei de rit sefard.
sephardisch *adj.* de rit sefard.
sepia *adj.* (de culoare) sepia.
Sepia, *-pien* [-piən], *f.* **1.** *(zool.)* sepie *(Sepia officinalis)*. **2.** *sg.* (culoarea) sepia.
Sepiazeichnung, *-en, f.* desen făcut în sepia.
Sepie [-piə], *-n* [-piən], *f.* v. Sepia.
Sepplhose, *-n, f. (fam.)* pantaloni scurți cu bretele, pantaloni tirolezi.
Sepsis *f. sg. (med.)* septicemie.
Sept, *-en, f.* v. Septime.
September, *-s, -, m.* septembrie.
Septembertag, *-(e)s, -e, m.* zi de septembrie.
Septemvir [-viɐ], *-s, -en, m.* septemvir.
Septennat, *-(e)s, -e,* **Septennium**, *-s, -* (și *-tennien* [-niən]) *n.* septenat, septeniu.
septentrional *adj.* septentrional, nordic.
Septett, *-(e)s, -e, n. (muz.)* septet.
Sept|hämie, Septikämie, Septikhämie, *-n, f. (med.)* v. Sepsis.
Septima, *-men, f. (austr.)* clasa a șaptea de liceu.
Septimaner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (austr.)* elev(ă) în clasa a șaptea de liceu.
Septime și **Septime**, *-n, f. (muz.)* septimă.
septisch *adj. (med.)* septic.
Septuagesima *f. sg.* a noua duminică înainte de Paști.
Septuaginta *f. sg.* septuaginta.
Septum, *-s, -ta, n. (anat.)* sept.
sepulkral *adj.* sepulcral.
Sequenz, *-en, f.* **1.** urmare, șir, serie, succesiune. **2.** secvență.
Sequester, *-s, -, m. (jur.)* **1.** sechestru. **2.** administrator al unei averi sechestrate.
Sequestration, *-en, f. (jur.)* sechestrare, punere de sechestru.
Sequestrator, *-s, -toren, m. (jur.)* persoană care pune sechestru.
sequestrieren, *sequestrierte, sequestriert, vb. (h) tr.* a sechestra, a pune poprire.
Serai(l) [ze'rai(l) și ze'ra:j], *-s, -s, n.* **1.** serai. **2.** *(text.)* stofă (fină) de lână de culoare deschisă.
Seraph, *-s, -e* (și *-im*), *m. (rel.)* serafim.
seraphisch *adj.* serafic, îngeresc.
Serbe[1], *-n, -n, m.* sârb.
Serbe[2], *-n, f. (reg.)* boală lungă; bolit; lâncezeală.
serbeln, *serbelte, geserbelt (ich serb(e)le), vb. (h) intr.* v. serben **(I)**.
serben, *serbte, geserbt, vb. (h) (reg.)* **I.** *intr. (despre plante)* a se ofili, a se veșteji, a se atrofia, a se usca. **II.** *tr.* **1.** a reteza (plante) **2.** a desfunda. **3.** a pune ventuze.
Serbin, *-nen, f.* sârboaică.
serbisch I. *adj.* sârbesc. **II.** *adv.* sârbește.
Serbling, *-s, -e, m. (elv.)* **1.** plantă atrofiată, ofilită. **2.** persoană bolnăvicioasă, pipernicită.
serbokroatisch și **serbokroatisch** *adj.* sârbo-croat.
Serbokroatische și **Serbokroatische**, *-n, n. sg.* limba sârbo-croată.
seren *adj.* senin, bine dispus.
Serenade, *-n, f.* serenadă.
Serenissimus, *-, -issimi, m. (înv.)* **1.** alteță. **2.** șef al unui stat mic. **3.** *(glumeț)* tip de principe ușor senilizat.
Serenität *f. sg. (înv.)* seninătate.
Serge ['sɛrʒ(ə)], *-n, f. (text.)* serj.
Sergeant [-'ʒant], *-e, -en, m. (mil., înv.)* sergent.
Serie, *-n* [-riən], *f.* serie.
seriell [-'riɛl] *adj.* și *adv.* serial; *(inform.)* **~er Drucker** imprimantă serială; *(inform.)* **~e Maus** maus serial.
Serien|anfertigung, *-en, f.* v. Serienfabrikation.
Serien|architektur *f. sg.* arhitectură de serie.
Serien|auto, *-s, -s, n.* automobil produs în serie.
Serienbau, *-(e)s, -ten, m.* casă, construcție-tip.
Serienbrief, *-(e)s, -e, m.* circulară, scrisoare-tip.
Seriendynamo, *-s, -s, m, (electr.)* dinam cu excitație în serie.
Serienfabrikation, Serienfertigung, Serien|her|stellung, *-en, f.* fabricație, producție în serie.
Serienkiller, *-s, -, m.* ucigaș în serie.
Serienlos, *-es, -e, n.* loz dintr-o serie.
Serienmaschine, *-n, f. (electr.)* mașină cu excitație în serie.
serienmäßig I. *adj.* de serie. **II.** *adv.* în serie, serial.
Serienmörder, *-s, -, m.* v. Serienkiller.
Seriennummer, *-n, f.* număr de serie.

Serienproduktion, *-en, f.* v. Serienfabrikation.
Serienschaltung, *-en, f. (electr.)* montaj în serie.
Serienschaltungslampe, *-n, f. (electr.)* lampă de montaj în serie.
Serientäter, *-s, -, m.* criminal, făptaş serie.
Serien|übertragung, *-en, f.* transmitere, transfer în sau de serie.
Serienwagen, *-s, -, m.* v. Serienauto.
serienweise *adv.* în serie.
seriös *adj.* serios; **ein ~es Angebot** o ofertă serioasă.
Sermon, *-s, -e, m.* **1.** *(bis.)* predică. **2.** dojană.
Serodiagnostik *f. sg. (med.)* serodiagnostic, diagnostic serologic.
Serologie *f. sg.* serologie.
serologisch *adj.* serologic.
serös *adj. (biol.)* seros.
Serpel, *-n, f. (zool.)* vierme anelid tubular *(Serpulidae)*.
Serpent, *-s, -e, n. (muz.)* instrument în formă de şarpe.
Serpentin, *-s, -e, m. (mineral.)* serpentină.
Serpentine, *-n, f.* **1.** cotitură, cot; drum în serpentine, drum şerpuit. **2.** panglică de hârtie, serpentină.
Serpentinenmarmor, *-s, m. sg.* marmură serpentin.
Serpentinen|straße, *-n, f.* drum cu serpentine.
Serradella, *-dellen, f. (bot.)* seradelă *(Ornithopus sativus)*.
Sersche, *-n, f. (reg.)* v. Serge.
Serum, *-s, Seren (şi Sera), n. (med.)* **1.** ser sangvin. **2.** ser.
Serumheilkunde *f. sg.*, **Serumtherapie**, *-n* [-pi:ən], *f.* seroterapie.
Serval [-val], *-s, -e (şi -s), m. (zool.)* serval *(Felis serval)*.
Servante [-'vantə], *-n, f.* v. Serviertisch.
Servelatwurst [-ve-], *-würste, f.* v. Zervelatwurst.
Server ['sə:vɐ], *-s, -, m. (inform.)* server; **der ~ bietet Dienste an** serverul oferă servicii; **den ~ anrufen** a apela telefonic serverul; **den ~ konfigurieren** a configura serverul; **den ~ in Betrieb setzen** a pune serverul în funcţiune; **einen ~ verwenden** a utiliza un server; **als ~ einsetzen** a folosi ca server; **auf einen ~ verzichten** a renunţa la un server.
serverbasiert *adj.* bazat pe un server; **~es Netzwerk** reţea bazată pe un server.
Serverfunktion, *-en, f.* funcţia serverului.
Serverkonzept, *-(e)s, -e, n.* concept de server.
Serverliste, *-n, f.* listă de server.
serverseitig *adj.* şi *adv.* de către server; **~ generiert werden** a fi generat de către server.
Serverzentrale, *-n, f.* centrală server.
serverzentriert *adj.* şi *adv.* centrat pe server; **~e Versionen** versiuni centrate pe server.
Service[1] [zɛr'vi:s], *- [-'vi:s] sau -s [-'vi:səs], - [-'vi:s sau -'vi:sə] n.* **1.** serviciu (de masă, de ceai etc.). **2.** *(mil., reg.)* indemnizaţie de instalare, de chirie.
Service[2] ['zœ:vis], *-, -s [-vis sau -visis], m. (şi n.)* **1.** *(gastronomie)* serviciu. **2.** *(auto.)* service. **3.** service (operaţii de întreţinere) după vânzare. **4.** *(tenis)* serviciu.
Servicegelder [zɛr'vi:s-] *pl.* v. Servis[1] **(2)**.
Servicekosten *pl.* costuri de servisare.
Servicenetz, *-(e)s, -e, n.* reţea de servisuri.
Serviceprogramm, *-s, -e, n.* program de service.
Serviceteil, *-(e)s, -e, n.* piesă dintr-un serviciu.
Service|unternehmen ['sə:vIs-], *-s, -, n.* întreprindere de prestări servicii.
Servicezulage, *-n, f.* v. Servis **(1)**.
servieren [-vi:-], *servierte, serviert, vb. (h)* **I.** *tr.* a servi, a pune la masă (mâncarea). **II.** *intr.* a servi la masă.
Serviererin, *-nen, f.* v. Kellnerin.
Servierfräulein, **Serviermädchen** [-'vi:ɐ-], *-s, -, n. (înv.)* v. Kellnerin.
Serviertisch, *-(e)s, -e, m.* măsuţă de servit, servantă.
Serviertochter, *-töchter, f. (elv.)* v. Kellnerin.
Servierwagen, *-s, -, m.* măsuţă rulantă de servit, servantă rulantă.
Serviette [-'viɛtə], *-n, f.* şervetel.
Serviettenband, *-(e)s, -bänder, n.* pachet de şerveţele (de hârtie prinse cu o banderolă).
Serviettenring, *-(e)s, -e, m.* inel de şervet.
servil [-'vi:l] *adj.* servil, slugarnic.
Servilismus [-vi-], *-, m. sg.*, **Servilität** *f. sg.* servilism, slugărnicie.
Servis [-'vi:s], *-es, -es, m.* (şi *n.*) *(înv.)* **1.** *(pl. -gelder) (mil.)* indemnizaţie de instalare, de chirie. **2.** *(reg.)* bacşiş.
Servisgelder *pl.* v. Servis **(1)**.
Serviteur [-vi'tœ:ɐ], *-s, -e, m.* **1.** v. Serviertisch. **2.** plastron. **3.** plecăciune.
Servitut [-vi-], *-en, f.*, **Servitut**, *-(e)s, -e, n. (jur.)* servitute.
Servitutpränotation, *-en, f. (jur.)* prenotare a servituţii.
Servitutsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de servitute.
Servobremse [-vo-], *-n, f. (tehn.)* servofrână.
Servolenkung, *-en, f. (auto.)* conducere servo.
Servomotor, *-s, -en, m. (tehn.)* servomotor.
Servus! [-vus] *interj. (reg.)* servus! salut!
Sesam, *-s, m. sg.*, **Sesamkraut**, *-(e)s, n. sg. (bot.)* susan *(Sesamum indicum* L.).
Sesamkuchen, *-s, -, m. (agr.)* turtă de susan.
Sesampflanze, *-n, f.* v. Sesam.
Sesel, *-s, -, m. (bot.)* smeoaie *(Seseli* L.).
Sessel, *-s, -, m.* **1.** jilţ, fotoliu; *(reg.)* scaun. **2.** scăunel, taburet. **3.** *(înv.)* lectică; litieră.
Sesselbahn, *-en, f.* telescaun.
Sesselfurzer, *-s, -, m. (vulg., peior.)* funcţionar mic şi inactiv, conţopist.
Sessel|lehne, *-n, f.* spătar de fotoliu.
Sessel|lift, *-(e)s, -e, m.* v. Sesselbahn.
Sesselträger, *-s, -, m. (înv.)* purtător de lectică.
sesshaft *adj.* **1.** cu domiciliu stabil; **sich ~ machen** a se statornici. **2.** *(glumeţ)* sedentar; lipit locului; **ein ~er Gast** un oaspete, un musafir care nu mai pleacă, care face vizite armeneşti.
Sesshaftigkeit *f. sg.* stabilitate a domiciliului.
Session, *-en, f.* **1.** sesiune. **2.** *(reg.)* recrutare.
Sester, *-s, -, m. (reg., înv.)* măsură veche pentru grâne; baniţă, obroc.
Sesterz [zɛs'tɛrts], *-es, -e, m. (ist.)* sesterţiu.
Set, *-s, -s, n.* **1.** (şi *m.*) set, garnitură. **2.** milieu. **3.** stare, dispoziţie fizică şi psihică. **4.** *(tipogr.)* unitate de măsură pentru grosimea literelor, set.
settaner *adv. (reg.)* câte doi, în doi.
Sette, *-n, f.* **1.** *(metal.)* vas pentru scoaterea spumei. **2.** *(reg.)* castron de lapte.
Setter, *-s, -, m.* seter (câine de vânătoare).
settig *pron. dem. invar. (reg.)* astfel de...
Setup [sɛt'ʌp], *-s, -s, n.* instalare; **das ~ eines Programms** instalarea unui program.
Setz|arbeit, *-en, f.* **1.** *(tipogr.)* zaţ. **2.** *(mineral.)* depunere, limpezire, precipitare.
Setzbühne, *-n, f. (mine)* masă de spălare.
Setz|ei, *-(e)s, -er, n. (reg., cul.)* ochi la capac.
setzen, *setzte, gesetzt (du, er setzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a aşeza (pe scaun, bancă etc.); **das Kind an den Tisch ~** a aşeza copilul la masă pe scaun; **wir können zwanzig Personen ~** avem locuri pentru douăzeci de persoane; *(în expr.)* **auf den Thron ~** a aşeza pe tron, a înscăuna în domnie. **2.** a pune, a aşeza; **die Teller auf den Tisch ~** a pune farfuriile pe masă; **den Hut auf den Kopf ~** a(-şi) pune pălăria pe cap; **eine Henne auf Eier ~** a pune cloşca pe ouă, a pune o găină la clocit; **einen Stein im Spiel ~** a muta o piesă la joc; **das Glas an den Mund ~** a duce, a ridica paharul la gură; *(în expr.)* **an(s) Land ~** a debarca; **jn. über den Fluss ~** a trece pe cineva peste râu; **etwas in die Zeitung ~** a da ceva la gazetă; **jn. ins Gefängnis ~** a băga pe cineva la închisoare, a închide pe cineva; **jn. an die (frische) Luft** (sau **auf die Straße**) **~** sau **jm. den Stuhl vor die Türe ~** a da pe cineva (pe uşă) afară; **jn. über etwas ~** a pune pe cineva să conducă, să controleze, să administreze ceva; a pune pe cineva mai mare peste ceva; **unter Wasser ~** a inunda; **einen Text in Musik** (sau **in Noten**) **~** a pune un text pe note, a face, a compune muzica unui text; **den Punkt aufs i ~** a pune punctul pe i; **jm. die Pistole auf die Brust ~** a pune cuiva pistolu-n piept, cuţitu-n beregată; **jm. etwas in den Kopf ~** a băga, a vârî cuiva ceva în cap; **in Betrieb ~** a pune în funcţiune; **Himmel und Hölle in Bewegung ~** a face pe dracu-n patru; **außer Gebrauch ~** a scoate din uz; **in Freiheit ~** a pune în libertate; **auf freien Fuß ~** a elibera de sub arest, a pune în libertate; **in Kraft ~** a pune în vigoare; *(fig.)* **jn. in Nahrung ~** a pune pe cineva în pâine; **in Brand ~** a aprinde, a incendia; **in Furcht ~** a speria, a înspăimânta; **in Erstaunen ~** a uimi; **jn. in Nachteil ~** a dezavantaja pe cineva; **jn. matt ~** a scoate pe cineva din joc; *(fig.)* a lua cuiva posibilitatea, libertatea de mişcare; **sein Vertrauen in jn. ~** a se încrede în cineva. **3.** a aşeza, a clădi, a ridica, a dura; a face, a alcătui; **einen Ofen ~** a zidi, a clădi o sobă; *(jm.)* **ein Denkmal ~** a ridica, a face (cuiva) un monument. **4.** *(agr.)* a sădi, a planta, a pune. **5.** *(vân.; în expr.)* **Junge ~** a făta, a face pui. **6.** *(tipogr.)* a culege, a face zaţul. **7.** a pune, a aşeza, a institui; a stabili, a fixa, a hotărî; **eine Frist** (sau **einen Termin**) **~** a fixa un termen; **einen Preis (auf etwas) ~** a pune un premiu (pe ceva); **den Fall ~** a admite cazul, a presupune; **eine Grenze ~** a stabili un hotar; *(fig.* cu *dat.)* a pune limită (unui lucru); (cu *dat.*) **ein Ende ~** a termina, a pune capăt (unui lucru). **8.** a pune în joc, a angaja, a risca; **sein Geld auf etwas ~** a-şi risca banii pentru ceva; **seine Ehre an etwas ~** a-şi pune în joc cinstea pentru ceva. **II.** *intr.* **1.** *(s)* a sări, a face un salt; **über einen Graben ~** a sări peste un şanţ, peste o groapă; a trece un şanţ, o groapă dintr-o săritură. **2.** a miza, a juca; **auf eine Karte ~** a miza, a juca pe o carte; **auf Pferde ~** a juca la curse de cai; **im Lotto ~** a juca la loto. **3.** *(impers., fam.; în expr.)* **es setzt Prügel** (sau **Schläge**) e rost de bătaie; **es wird Verdruss ~** o să se lase cu supărare. **III.** *refl.* **1.** a se aşeza; **sich auf den Stuhl ~** a se aşeza pe scaun; **sich auf das Pferd ~** a încăleca; *(fig.)* **sich auf das hohe Ross ~** a privi, a vorbi de sus, a face pe grozavul, a deveni arogant. **2.** a se pune; **sich an js. Stelle ~ a)** a se aşeza în locul cuiva; **b)** *(fig.)* a lua locul cuiva; **c)** *(fig.)* a se transpune în situaţia cuiva, a se pune în locul cuiva; *(în expr.)* **sich in Marsch ~** a se pune în mişcare, a porni în marş; **sich zur Wehr ~** a se apăra, a trece în defensivă; **sich zur Ruhe ~** a se retrage, a ieşi la pensie; **sich mit jm. ins Einvernehmen ~** a cădea de acord cu cineva, a cădea la o înţelegere cu cineva. **3.** a se aşeza, a se depune, a se depozita, a se sedimenta; **die Hefe setzt sich** drojdia se aşază, se depune; **der Wein hat sich gesetzt** vinul s-a aşezat, s-a limpezit. **4.** a se lăsa; a se tasa; **das Haus hat sich gesetzt** casa s-a lăsat; **das Erdreich hat sich gesetzt** terenul, pământul s-a tasat.
Setzer, *-s, -, m.* zeţar.
Setzer|ahle, *-n, f. (tipogr.)* sulă de corectură.
Setzerei, *-en, f. (tipogr.)* zeţărie.
Setzerfehler, *-s, -, m.* v. Setzfehler.
Setzerlehrling, *-s, -e, m.* ucenic la tipografie.
Setzerlohn, *-(e)s, -löhne, m.* plată a zeţarului.
Setzersaal, *-(e)s, -säle, m.* sală de zeţărie.
Setz|erz, *-es, -e, n. (metal.)* minereu sedimentat.
Setzfehler, *-s, -, m. (tipogr.)* greşeală de tipar.
Setzhammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de planare, de netezit.
Setzhase, *-n, -n, m. (vân.)* iepuroaică.
Setzherd, *-(e)s, -e, m. (mine)* masă de zeţaj.
Setzholz *-es, -hölzer, n.* **1.** pervaz (la ferestre). **2.** *(hort.)* plantator.
Setzkarpfen, *-s, -, m.* crap de crescătorie.
Setzkasten, *-s, -* (şi *-kästen*), *m.* **1.** *(tipogr.)* casă de culegere. **2.** *(constr.)* cămin de sedimentare. **3.** *(mine)* cuvă de zeţaj.
Setzkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** *(tehn.)* cap de strângere, de închidere a nitului. **2.** *(reg.)* încăpăţânare.
Setzkunst *f. sg. (tipogr.)* zeţuit, cules.
Setzling, *-s, -e, m.* **1.** *(hort.)* răsad. **2.** *(pisc.)* puiet.
Setzlinie [-niə], *-n, f.* **1.** *(tipogr.)* linie de cules. **2.** *(geod.)* linie de calare, de bază (la o nivelă).
Setzmaschine, *-n, f.* **1.** *(tipogr.)* maşină de zeţuit, de cules. **2.** *(mine)* maşină de zeţaj.
Setzmaß, *-es, -e, n. (constr., agr.)* proporţie de tasare, de scădere.
Setzmilch *f. sg.* chişleag, lapte acru.
Setzpfosten, *-s, -, m. (constr.)* grinda pragului.
Setzprobe, *-n, f.* **1.** *(chim.)* probă de precipitare. **2.** *(metal.)* probă de rezistenţă.
Setzregal, *-s, -e, n. (tipogr.)* stănoagă, regal, pupitru de lemn pentru cules.

Setzreis, *-es, -er, n.* butaş.
Setzschiff, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* şif, galion.
Setzteich, *-(e)s, -e, m. (pisc.)* lac, eleşteu de crescătorie.
Setzung, *-en, f.* **1.** stabilire; **die ~ von Normen** stabilirea de norme. **2.** tasare; **die ~ des Schnees** tasarea, întărirea zăpezii.
Setzwaage, *-n, f. (constr.)* cumpănă de zidar, boloboc, nivelă.
Setz|zeit, *-en, f. (vân.)* perioadă de fătare.
Seuche, *-n, f.* boală contagioasă, epidemie, molimă, epizootie.
seuchen|artig *adj.* cu caracter de epidemie.
Seuchenbekämpfung, *-en, f.* luptă antiepidemică.
seuchenfest *adj. (med.)* rezistent contra molimelor, contra epidemiilor.
Seuchengefahr, *-en, f.* primejdie de epidemie.
Seuchengesetz, *-es, -e, n.* lege pentru combaterea molimilor.
Seuchenherd, *-(e)s, -e, m.* focar epidemic.
Seuchenkommission, *-en, f.* comisie antiepidemică.
Seuchenschutz, *-es, m. sg.* apărare antiepidemică.
Seuchen|stoff, *-(e)s, -e, m.* materie contagioasă.
Seuchenver|hütung, **Seuchenvorbeugung** *f. sg.* profilaxie antiepidemică.
seufzen, *seufzte, geseufzt (du, er seufzt), vb. (h) intr.* a ofta, a suspina; *(fig.)* a suferi; **schwer ~** a ofta adânc, a geme; **er seufzt nach ihr** suspină, suferă de dorul ei.
Seufzer, *-s, -, m.* oftat, suspin.
Sèvres|porzellan ['sɛ:vr- şi 'sɛ:vrə-], *-s, -e, n.* porţelan de Sèvres.
Sexagesima *f. sg.* a opta duminică înainte de Paşti.
Sexappeal, Sex-Appeal [...əpi:l], *-s, m. sg.* sexappeal.
Sexbesessenheit *f. sg.* obsesie sexuală.
Sexbiene, Sexbombe, *-n, f. (fam.)* femeie exercitând o atracţie sexuală puternică.
Sexer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** sortator(-oare) de puiet după sex. **2.** *m.* v. Sexfilm.
Sexfilm, *-(e)s, -e, m.* film erotic.
Sex|idol, *-s, -e, n.* idol sexual, erotic.
Sexmagazin, *-s, -e, n.* revistă erotică.
Sexmodell, *-s, -e, n.* model sexy pentru reviste şi fotografii erotice.
Sexmuffel, *-s, -, m. (fam., peior.)* persoană indiferentă faţă de problemele sexuale.
Sexologie *f. sg.* sexologie.
sexologisch *adj.* sexologic.
Sex|orgie [-giə], *-n, f.* orgie sexuală.
Sexprotz, *-es, -e, m. (fam., glumeţ)* bărbat care-şi etalează potenţa virilă.
Sext, *-en, f.* **1.** *(muz.)* v. Sexte. **2.** *(bis. cat.)* a treia rugăciune a zilei.
Sexta, *Sexten, f.* **1.** clasa I de liceu (în Germania antebelică şi în R.F.G.). **2.** clasa a VI-a de liceu (în Austria).
Sextaner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** elev(ă) în clasa I de liceu (în Germania antebelică şi în R.F.G.). **2.** elev(ă) în clasa a VI-a de liceu (în Austria).
Sextant, *-en, m.* sextant.
Sexte, *-n, f. (muz.)* sextă.
Sextett, *-s, -e, n. (muz.)* sextet.
Sextillion, *-en, f.* un milion la puterea a şasea, 10^{36}.
Sextourismus [-tu-], *-, m. sg.* turism cu scop erotic.
sexual *adj.* v. sexuell.
Sexual|aufklärung *f. sg.* informare privitoare la viaţa sexuală.
Sexual|erziehung *f. sg.* educaţie sexuală.
Sexualforschung, *-en, f.* cercetări în domeniul sexologiei.
Sexualhormon, *-s, -e, n.* hormon sexual.
sexualisieren, *sexualisierte, sexualisiert, vb. (h) tr.* a sexualiza, a aduce sexualitatea în prim-plan.
Sexualität *f. sg.* sexualitate.
Sexualkunde *f. sg.* educaţie sexuală (în şcoli).
Sexualkunde|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* ore de educaţie sexuală.
Sexual|leben, *-s, n. sg.* viaţă sexuală.
Sexualmord, *-(e)s, -e, m.* crimă sexuală.
Sexual|straftat, *-en, f.* v. Sexualverbrechen.
Sexualtäter, *-s, -, m. (jur.)* delincvent sexual.
Sexualtrieb, *-(e)s, m. sg.* instinct sexual.
Sexualverbrechen, *-s, -, n. (jur.)* crimă sexuală, delict sexual.
Sexualver|halten, *-s, n. sg.* comportament sexual.
Sexualverkehr, *-s, m. sg.* contact sexual.
Sexualwissenschaft *f. sg.* v. Sexologie.
Sexualzyklus, *-, m. sg. (med.)* ciclu sexual.
sexuell *adj.* sexual.
Sexwelle, *-n, f.* val, modă de libertate sexuală.
sezernieren, *sezernierte, sezerniert, vb. (h) tr.* a secreta; a elimina.
Sezession, *-en, f.* **1.** secesiune, despărţire. **2.** *(arte)* sécession.
Sezessionist, *-en, -en, m.* secesionist.
Sezessionskrieg, Sezessionistenkrieg, *-(e)s, m. sg. (ist.)* război de secesiune.
Sezession|stil, *-(e)s, m. sg.* v. Sezession **(2).**
sezieren, *sezierte, seziert, vb. (h) tr. (med.)* a diseca; **eine Leiche ~** a diseca un cadavru.
Seziermesser, *-s, -, n.* scalpel, bisturiu de disecţie.
Seziersaal, *-(e)s, -säle, m.* sală de disecţii.
Seziertisch, *-(e)s, -e, m.* masă de disecţii.
S-Falz, *-es, -e, n. (tehn.)* gardină-falţ sau în formă de S.
s-förmig, S-förmig *adj.* în formă de s.
Sgraffito, *-s, -s (şi -ti), n. (arte)* sgrafit.
Shake[1] [ʃe:k], *-s, -s, m.* **1.** băutură (obţinută dintr-un amestec), shake. **2.** dans la modă.
Shake[2], *-s, -s, n.* vibraţie puternică în muzica de jazz.
Shakehands ['ʃe:khɛndz], *-, -, n.* strângere de mână.
Shaker ['ʃe:kɐ], *-s, -, m.* aparat pentru amestecarea băuturilor.
Shampoo [ʃɛm'pu: şi ʃam'pu:], *-s, m. sg.* şampon.
shampoonieren, *shampoonierte, shampooniert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a spăla cu şampon; a şampona (părul).
Shapingmaschine ['ʃe:pɪŋ-], *-n, f. (tehn.)* şeping, maşină de rabotat.
Shawl [ʃa:l], *-s, -s, m.* v. Schal.
Shed|dach [ʃɛt-], *- (e)s, -dächer,* v. Scheddach.
Sheriff ['ʃɛrif], *-s, -s, m.* şerif.
Sherpa ['ʃɛr-], *-s, -s, m.* şerpaş.
Sherry ['ʃɛri], *-s, m. sg.* vin de Jerez.
Shimmy [ʃi-], *-s, -s, m.* dans de societate din anii '20.
Shintoismus [ʃin-], *-, m. sg.* şintoism.
Shirt [ʃœ:(ɐ)t], *-s, -s, n.* cămaşă de bumbac (cu mânecă scurtă).
Shit [ʃit], *-s, m.* şi *n. (fam., jarg.)* haşiş.
shocking ['ʃokIŋ] *adj.* scandalos, revoltător, şocant, indecent.
shoppen ['ʃɔpən], *shoppte, geshoppt, vb. (h) intr. (fam.)* a face cumpărături.
Shopping, *-s, -s, n. (fam.)* mersul la cumpărături.
Shorts [ʃɔrts şi ʃo:ɐts] *pl.* pantaloni scurţi.
Show [ʃoʊ], *-s, f.* spectacol; **eine ~ abziehen** a se da în spectacol; **eine ~ machen a)** a se lăuda; **b)** a face pe mironosiţa; **jm. die ~ stehlen** a se impune în locul cuiva, a intra în centrul atenţiei înlăturând pe cineva.
Showbiz [-bIz], *-, n. sg. presc.* de la Showbusiness, **Showgeschäft**, *(e)s, n. sg. (jargon)* domeniu al spectacolelor distractive.
Showmaster, *-s, -, m.* prezentator de spectacole distractive.
Shredder ['ʃred-], *-s, -, m. (tehn.)* instalaţie de sfărâmat maşini vechi sau lemne.
Shrimp [ʃrImp], *-s, -s, m. (zool.)* crab mic comestibil.
Shuttle [ʃʌtl], *-s, -s, m.* **1.** modul cosmic. **2.** circulaţie dus-întors, navetă. **3.** automobil, avion care face naveta.
Shuttlebus, *-ses, -se, m.* autobuz-navetă.
Siamese, *-n, -n, m.* siamez.
Siamesin, *-nen, f.* siameză.
siamesisch *adj.* siamez; **~e Zwillinge** gemeni siamezi.
Siamkatze, *-n, f.* pisică siameză.
Sibilant, *-en, -en, m. (fon.)* sibilantă.
Sibirier [-riɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* siberian(ă).
sibirisch *adj.* siberian; **der ~e Winter** iarna siberiană.
Sibylle, *-n, f. (mit.)* sibilă.
sibyllinisch *adj.* sibilic.
sich *pron. refl.* **I.** *(dat.)* **1.** *(pers. a 3-a sg.* şi *pl.)* îşi; **~ die Hände waschen** a se spăla pe mâini; **~ selbst schaden** a-şi dăuna sieşi; **~ etwas aneignen** a-şi însuşi ceva; **~ etwas einbilden** a-şi închipui ceva; **~ etwas anmaßen** a-şi aroga ceva, a-şi permite să; **sie kaufen ~ ein Auto** îşi cumpără o maşină; **~ etwas zum Muster nehmen** a-şi lua ceva ca model; **jeder ist ~ selbst der nächste** fiecare se gândeşte întâi la el; de tine mi-e milă, dar de mine mi se rupe inima. **2.** *(pers. a 2-a a pron. de politeţe)* vă; **Sie haben ~ den Unfall selbst vorzuwerfen** accidentul trebuie să vi-l reproşaţi singur(i). **3.** (cu *prep.*) **an ~** în sine; **das Ding an ~** lucrul în sine; **an ~ halten** a se reţine, a se stăpâni; **bei ~ haben** a avea la sine, asupra sa; **bei ~ sein** a fi în toate minţile, conştient; **es in ~ haben** a fi surprinzător de bun, de tare etc.; **wissen Sie, wen Sie vor ~ haben?** ştiţi cu cine aveţi de-a face, cu cine staţi de vorbă?; **jn. zu ~ nehmen** a lua pe cineva în gazdă; **zu ~ kommen a)** a se trezi din leşin; **b)** a-şi recăpăta liniştea; **von ~ (aus)** de la sine, spontan; **mit ~ bringen** a aduce cu sine, a avea ca urmare, drept consecinţă; **was hat das auf ~?** ce importanţă are? ce înseamnă asta, ce-i cu asta? **II.** *(ac.)* **1.** *(pers. a 3-a sg.* şi *pl.)* se; **~ freuen** a se bucura; **~ täuschen** a se înşela; **~ gedulden** a avea răbdare; **sie kämmt sich** se piaptănă; **~ auf etwas beziehen** a se referi la ceva; **es schickt ~ nicht** nu se cade, nu se cuvine; **das lässt ~ nicht voraussehen** asta nu se poate prevedea; *(în expr.)* **~ müde schreien** a obosi ţipând; **~ krank arbeiten** a se îmbolnăvi de atâta muncă; **~ in die Heimat wünschen** a dori să ajungă în ţară, acasă; *(impers.)* **es fragt ~** se naşte întrebarea, se pune întrebarea; **hier ruht es ~ gut** aici se odihneşte omul bine. **2.** *(pers. a 3-a pl. reciproc)* se; **sie lieben ~** ei se iubesc; **sie grüßen (helfen, streiten) ~** ei (ele) se salută (se ajută reciproc, se ceartă). **3.** *(pers. a 2-a pron. de politeţe)* vă; **Sie haben ~ getäuscht** v-aţi înşelat. **4.** (cu *prep.*) **etwas für ~ haben** a avea ceva pozitiv, a fi avantajos; **um ~** în jur(ul său); **an und für ~** în sine, propriu-zis; **in ~ gehen** a se căi, a regreta.
Sichdrücken, *-s, n. sg. (fam.)* eschivare.
Sichel, *-n, f.* **1.** seceră; *(fig.)* **~ des Mondes** secera lunii. **2.** *(reg.)* coasă mică.
sichel|artig *adj.* ca secera; în formă de seceră.
Sicheldolde, *-n, f.* Sichelmöhre.
Sicheler, *-s, -, m.* **1.** *(agr.)* secerător. **2.** *(ornit.)* bâtlan, stârc *(Ardea).*
sichelförmig *adj.* ca secera, în formă de seceră.
Sichelklee, *-s, m. sg. (bot.)* culbecească, cobilcească, ghizdei *(Medicago falcata* L.).
Sichelkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** gălbinare *(Serratula tinctoria* L.). **2.** v. Sichelmöhre.
Sichel|luzerne, *-n, f.* v. Sichelklee.
Sichelmöhre, *-n, f. (bot.)* darnic *(Falcaria vulgaris).*
sicheln, *sichelte, gesichelt (ich sich(e)le), vb. (h) tr.* a secera.
Sichelschnäbler, *-s, -, m.* v. Sicheler **(2).**
sicher I. *adj.* **1.** (cu *gen.*) sigur, convins; **ich bin ~, dass es so kommen wird** sunt sigur, n-am nici o îndoială că se va întâmpla aşa; **ich bin meiner Sache ~** sunt sigur de ce spun. **2.** sigur, ferit, apărat; **ein ~er Hafen** un port sigur, ferit de primejdii; **seines Lebens nicht ~ sein** a nu-şi şti viaţa în siguranţă; **~ gegen Feuer** asigurat împotriva focului, ferit de foc; **~ vor** *(dat.)* **Diebstahl** asigurat împotriva furtului; **~ (sau im Sichern) sein** a fi în siguranţă, a fi la adăpost. **3.** sigur, de încredere, serios; **ein ~er Freund** un prieten sigur, de încredere; **eine ~e Anlage** o investiţie sigură; **etwas aus ~er Hand** (sau **Quelle) haben** a deţine ceva din sursă sigură. **4.** sigur, cert, neîndoielnic; **eine ~e Nachricht** o ştire sigură, certă. **5.** sigur, neşovăielnic, fără greş; **eine ~e Hand** o mână sigură. **II.** *adv.* sigur, cu siguranţă, desigur, fără îndoială, negreşit; **er wird ~ kommen** va veni cu siguranţă, negreşit; **Sie können ~ darauf rechnen** puteţi să contaţi cu siguranţă, în mod cert pe aceasta.
Sicher *n. sg. (fam.; în expr.)* **Nummer ~** închisoare; **er ist auf Nummer ~** e la gros, la răcoare.

sichergehen, *ging sicher, sichergegangen, vb. (s) intr.* a se asigura, a merge la sigur.

Sicher|heit, *-en,f.* **1.** *sg.* siguranță, securitate; ~ **des Arbeitsplatzes** siguranța, securitatea locului de muncă; **materielle** ~ siguranță materială; **soziale** ~ securitate socială; **in** ~ **bringen** a pune în siguranță, la loc sigur; a pune la adăpost; **die öffentliche** ~ securitatea publică. **2.** *sg.* siguranță, seriozitate; fermitate, certitudine; **die** ~ **der Nachricht** seriozitatea informației; **etwas mit großer** ~ **behaupten** a susține ceva cu tărie, cu certitudine; **mit** ~ **auf etwas rechnen** a conta ferm pe ceva. **3.** *(jur., ec.)* garanție, asigurare; **er leistet** ~ garantează, dă garanții. **4.** dezinvoltură; **etwas mit nachtwandlerischer** ~ **tun** a face ceva cu dezinvoltură, fără grijă.

Sicher|heits|ab|stand, *-(e)s, -stände, m. (auto.)* distanță de siguranță.

Sicher|heits|agent, *-en, -en, m.* agent de siguranță, agent al securității.

Sicher|heits|anschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** *(constr.)* sprijinire, proptire de siguranță. **2.** *(maș.)* opritor de siguranță.

Sicher|heits|auslauf, *-(e)s, -läufe, m. (constr.)* scurgere prin preaplin.

Sicher|heits|aus|schuss, *-es, -schüsse, m. (ist.)* comitet al binelui public.

Sicher|heitsbe|auftragte, *-n, -n (ein Sicherheitsbeauftragter), m.* și *f.* ofițer de pază (într-o întreprindere).

Sicher|heitsbe|hörde, *-n, f.* organ de securitate publică, birou al securității publice.

Sicher|heitsbe|stand, *-(e)s, -bestände, m. (ec.)* stoc de siguranță.

Sicher|heitsbe|stimmungen *pl.* reglementări de securitate.

Sicher|heitsbüro, *-s, -s, n.* birou al securității.

Sicher|heitsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de securitate.

Sicher|heitsfach, *-(e)s, -fächer, n.* sertar secret.

Sicher|heitsfaktor, *-s, -en, m. (tehn.)* coeficient de siguranță.

Sicher|heitsfarbe, *-n, f.* culoare de protecție (la uniforme și haine de lucru).

Sicher|heitsfilm, *-(e)s, -e, m.* film, peliculă greu inflamabil(ă).

Sicher|heitsgeleit, *-(e)s, n. sg.* salvconduct, liberă trecere.

Sicher|heits|glas, *-es, -gläser, n.* geam securit.

Sicher|heitsgrad, *-(e)s, -e, m.* coeficient, grad de securitate, de siguranță; **der** ~ **bei Dateioperationen** gradul de siguranță la operații cu fișiere.

Sicher|heitsgründe *pl. (în expr.)* **aus ~n** din motive de securitate.

Sicher|heitsgurt, *-(e)s, -e* (și *-en*), **Sicher|heitsgürtel**, *-s, -, m.* centură de siguranță.

Sicher|heitshaft *f. sg.* arest preventiv.

sicher|heitshalber *adv.* pentru siguranță.

Sicher|heitsholz, *-es, -hölzer, n. (ferov.)* traversă de siguranță.

Sicher|heitshub, *-(e)s, -hübe, m. (maș.)* cursă de siguranță.

Sicher|heitskammer, *-n, f. (mine)* cameră de refugiu.

Sicher|heitskäppchen, *-s, -, n. (tehn.)* capac de protecție.

Sicher|heitskette, *-n, f.* lanț de siguranță.

Sicher|heitklappe, *-n, f. (tehn.)* clapetă de siguranță.

Sicher|heitskoeffizient [-koɛfitsiɛnt], *-en, -en, m.* coeficient de siguranță.

Sicher|heitskontakt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* contact de siguranță, de alarmă.

Sicher|heitskräfte *pl.* forțe (polițienești) de securitate.

Sicher|heitskupplung, *-en, f. (tehn.)* cuplă, cuplaj de siguranță; cuplaj limitator de cuplu.

Sicher|heitslampe, *-n, f. (mine)* lampă de siguranță.

Sicher|heitsleistung, *-en, f.* garantare; garanție; *(jur.)* depunere de garanție, de cauțiune.

Sicher|heitslinie [-niə], *-n, f. (tipogr.)* linie de siguranță.

Sicher|heitsmantel, *-s, -mäntel, m. (tehn.)* recipient, manta de siguranță.

Sicher|heitsmaßnahme, **Sicher|heitsmaßregel**, *-n, f.* măsură de siguranță.

Sicher|heitsmitnehmerscheibe, *-n, f. (metal.)* flanșă de antrenare de siguranță.

Sicher|heitsnadel, *-n, f.* ac de siguranță.

Sicher|heitsniveau [-nivo:], *-s, -s, n.* nivel de securitate.

Sicher|heits|organ, *-s, -e, n.* organ al securității publice.

Sicher|heits|organisation, *-en, f.* **1.** *sg.* organizare a securității. **2.** organizație de securitate.

Sicher|heits|pfand, *-(e)s, -pfänder, n.* contraamanet.

Sicher|heits|polizei, *-en, f.* securitate.

Sicher|heitsrat, *-(e)s, m. sg. (pol.)* consiliu de securitate.

Sicher|heitsregler, *-s, -, m.* regulator de siguranță.

Sicher|heits|schalter, *-s, -, m. (electr.)* întrerupător de siguranță, întrerupător cu blocare.

Sicher|heits|schloss, *-es, -schlösser, n.* **1.** broască, lacăt de siguranță. **2.** placă de siguranță (la armă).

Sicher|heits|schlüssel, *-s, -, m.* cheie de siguranță.

Sicher|heits|schuh, *-(e)s, -e, m. (text.)* papuc de siguranță.

Sicher|heits|schütze, *-n, f. (hidr.)* vană pentru cazuri de avarie.

Sicher|heits|schwelle, *-n, f.* limită de siguranță.

Sicher|heits|streifen, *-s, -, m.* zonă de protecție, de siguranță (a unui sistem de apărare).

Sicher|heits|system, *-s, -e, n.* sistem de securitate; **kollektives** ~ sistem de securitate colectivă.

Sicher|heitsventil [-vɛn-], *-(e)s, -e, n. (tehn.)* ventil supapă de siguranță.

Sicher|heitsverschluss, *-es, -schlüsse, m.* încuietoare de siguranță.

Sicher|heitsvorkehrung, *-en, f.* v. Sicherheitsmaßnahme.

Sicher|heitsvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* stoc de protecție, de siguranță.

Sicher|heitsvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de siguranță.

Sicher|heitsvorschrift, *-en, f.* dispoziție, regulament de siguranță.

Sicher|heitswache, *-n, f.* **1.** gardă, trupă de pază. **2.** clădire, cameră de gardă. **3.** *(ist.: în Austro-Ungaria)* poliție de stat.

Sicher|heitsweiche, *-n, f. (ferov.)* ramificație, macaz de siguranță.

Sicher|heitswelle, *-n, f. (tehn.)* arbore portunealtă.

sicher|heitswidrig *adj.* care contravine siguranței; contrar dispozițiilor de siguranță.

Sicher|heitswindung, *-en, f. (tehn.)* spiră de siguranță.

Sicher|heitszünder, *-s, -, m. (mil., mine)* amorsă de siguranță.

sicherlich *adv.* sigur, desigur, cu siguranță, negreșit, fără îndoială.

sichern, *sicherte, gesichert, vb. (h)* **I.** *tr.* a asigura; a pune la adăpost; **seine Zukunft** ~ a-și asigura viitorul; **er sichert das Brett durch einen Nagel** întărește scândura cu un cui; **die Waffe** ~ a pune piedica (de siguranță) la armă; **das Fahrrad** ~ a prinde bicicleta cu lanț (ca să nu se fure); **sich** *(dat.)* **einen Platz** ~ a-și asigura un loc. **II.** *intr. (vân.)* a adulmeca; **das Reh sichert** căprioara adulmecă, mușină.

sicher|stellen, *stellte sicher, sichergestellt, vb. (h) tr.* **1.** a asigura, a pune la adăpost; **er will die Wohnung für mich** ~ vrea să rezerve locuința pentru mine. **2.** a fixa, a stabili; **wir müssen den Vertrag noch heute** ~ trebuie să întocmim încă azi contractul. **3.** a lua sub pază polițienească. **4.** *(inform.)* a securiza.

Sicher|stellung, *-en, f.* **1.** asigurare, garantare. **2.** garanție, acoperire; **sein Haus dient als** ~ casa lui servește drept acoperire, garanție.

Sicherung, *-en, f.* **1.** *sg.* asigurare; siguranță; **zur** ~ **der Grenzen** pentru securitatea hotarelor; *(inform.)* ~ **der Daten** securitate a datelor. **2.** *(tehn., mil.)* (dispozitiv de) siguranță; opritoare; piedică (la arme de foc). **3.** întărire, fortificație. **4.** *(electr.)* siguranță (fuzibilă); bușon de siguranță; **die** ~ **ist durchgebrannt** s-a ars siguranța. **5.** *(ec.)* garanție.

Sicherungs|anschluss, *-es, -schlüsse, m. (electr.)* bornă de siguranță.

Sicherungs|aus|schnitt, *-(e)s, -e, m. (maș.)* fantă de siguranță.

Sicherungs|auswechslung, *-en, f. (electr.)* schimbare de siguranță.

Sicherungsband, *-(e)s, -bänder, n. (auto.)* bandă de siguranță.

Sicherungsbrett, *-(e)s, -er, n. (electr.)* tablou de siguranțe.

Sicherungsbrücke, *-n, f. (electr.)* punte de siguranță.

Sicherungsbügel, *-s, -, m. (auto.)* etrier de siguranță.

Sicherungsdeckel, *-s, -, m. (auto.)* capac de siguranță.

Sicherungsdienst, *-(e)s, m. sg. (mil.)* serviciu de pază.

Sicherungsdraht, *-(e)s, -drähte, m. (tehn.)* sârmă pentru siguranță, liță.

Sicherungsgeber, *-s, -, m. (ec.)* debitor care acordă o garanție.

Sicherungshaken, *-s, -, m.* cârlig de siguranță, de fixare.

Sicherungshebel, *-s, -, m. (mil.)* piedică, opritoare (a armei).

Sicherungskasten, *-s, -kästen, m. (electr.)* tablou cu siguranțe.

Sicherungskopie [-kopi:, *austr.* -ko:piə], *-n, f. (inform.)* copie de siguranță, de salvare; ~ **eines Programms** copia de siguranță a unui program.

Sicherungsleuchte, *-n, f.* lampă, far de avertizare.

Sicherungsmaßnahme, *-n, f.* v. Sicherheitsmaßnahme.

Sicherungsmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliță de siguranță, contrapiuliță.

Sicherungsnehmer, *-s, -, m. (ec.)* creditor care primește o garanție.

Sicherungs|platte, *-n, f. (tehn.)* plăcuță, șaibă de siguranță (la șuruburi).

Sicherungs|programm, *-s, -e, n. (inform.)* program de securitate.

Sicherungsring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel de siguranță, de protecție.

Sicherungsrolle, *-n, f. (tehn.)* rolă de siguranță.

Sicherungs|satz, *-es, -sätze, m. (auto.)* set de siguranțe fuzibile.

Sicherungs|scheibe, *-n, f* v. Sicherungsplatte.

Sicherungs|system, *-s, -e, n. (tehn.)* sistem de siguranță.

Sicherungs|über|eignung, *-en, f. (ec.)* transfer de garanții.

Sicherungsventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* ventil de siguranță.

Sicherungsverwahrte, *-n, -n (ein Sicherungsverwahrter), m.* și *f.* persoană arestată ca măsură de protecție.

Sicherungsverwahrung, *-en, f.* arestare ca măsură de protecție.

Sicherungswarze, *-n, f. (tehn.)* camă de siguranță.

sicher wirkend *adj.* (cu efect) sigur; **eine ~e Arznei** un medicament cu efect sigur.

Sichfügen, *-s, -n. sg.* supunere; adaptare.

Sichler, *-s, -, m. (ornit.)* țigănuș *(Plegadis falcinellus* L., *Ibis falcinellus, Falcinellus igneus).*

Sichling, *-s, -e, m. (iht.)* săbioară *(Pelecus cullratus).*

Sicht *f. sg.* **1.** vedere, vizibilitate; **gestern war gute** ~ ieri a fost o vizibilitate bună; **in** ~ în raza vizuală; *(fig.)* în apropiere; **er ist in** ~ este vizibil, se vede, este aproape; **in** ~ **der Küste** aproape de coastă; **Schiff in** ~ navă la orizont. **2.** perspectivă; **eine Politik auf weite** ~ politică cu perspectivă largă. **3.** *(com.; în expr.)* **auf** ~ la vedere, la prezentare; **die Tratte lautet auf** ~ polița este valabilă la vedere; **auf** ~ **zahlbar** plătibil la vedere.

Sicht|akkreditiv, *-s, -e* [-və], *n. (com.)* acreditiv la vedere.

sichtbar I. *adj.* **1.** vizibil; ~ **sein** a fi vizibil, a se vedea; ~ **werden** a se arăta, a ieși la iveală; *(fam.)* **ich bin noch nicht** ~ încă nu sunt gata, nu sunt îmbrăcat; *(inform.)* ~ **machen** a vizualiza. **2.** evident, vădit; **der Schaden wird** ~ stricăciunea devine vizibilă. **II.** *adv.* **1.** văzând cu ochii. **2.** (în mod) evident, vădit.

Sichtbarkeit *f. sg.* **1.** vizibilitate. **2.** evidență.

sichtbarlich *adv.* **1.** vizibil, văzând cu ochii. **2.** evident, învederat.

Sichtbarwerden, *-s, n. sg.* apariție, ivire.

Sichtbe|hinderung, *-en, f.* **1.** *(med.)* tulburări de vedere. **2.** *(auto., mar.)* îngreunări de vedere (prin ceață etc.).

Sichte, *-n, f. (reg.)* v. Sichel **(2).**

Sicht|einlage, *-n, f. (ec.)* depozit la vedere, pe termen scurt.

sichten, *sichtete, gesichtet (du sichtest, er sichtet), vb. (h) tr.* **1.** a vedea, a zări, a observa; **ein Schiff** ~ a zări un vapor în zare. **2.** a alege, a selecționa, a tria; **Papiere** ~ a tria hârtii, documente. **3.** *(reg.)* a cerne, a ciurui; **den Weizen von der Spreu** ~ a separa grâul de pleavă, a vântura.

Sichter, *-s, -, m.* **1.** selector. **2.** controlor. **3.** *(reg.)* ajutor la brutărie.

Sichtgerät, *-(e)s, -e, n. (inform.)* dispozitiv de vizualizare.

Sichtgrenze, *-n, f.* limită vizuală; orizont, zare.

sichtig *adj. (mar.; despre vreme)* limpede, senin.

Sichtkarte, *-n, f.* legitimație de călătorie.

Sichtkarten|inhaber, *-s, -, m.* posesorul unei legitimații de călătorie.

sichtlich I. *adj. (în expr.)* **vor ~en Augen** văzând cu ochii. **II.** *adv.* **1.** vizibil, văzând cu ochii. **2.** evident; vădit; **er war** ~ **erfreut** era evident bucuros, se vedea cât de colo că se bucură.

Sichtlinie [-niə], *-n, f.* linie vizuală.

Sichtmaschine, *-n, f.* mașină de sortat.

Sicht|tag, *-(e)s, -e, m.* scadență.

Sicht|tratte, *-n, f. (fin.)* trată la vedere.

Sichtung, *-en, f.* **1.** vedere, observare. **2.** alegere, selecționare, triere, sortare. **3.** *(reg.)* ciuruire, cernere.

Sichtver|hältnisse *pl. (auto.)* vizibilitate.

Sichtvermerk, *-(e)s, -e, m.* viză.

sichtvermerkfrei *adj.* scutit de viză.

sichtvermerkpflichtig *adj.* obligat de a avea, de a cere viză.
Sichtwechsel, *-s, -, m. (com.)* poliță plătibilă la vedere.
Sichtweise, *-n, f.* mod de a vedea (lucrurile).
Sichtweite, *-n, f.* **1.** rază vizuală; orizont. **2.** *(mar.)* distanță a vizibilității.
Sichtwerbung, *-en, f.* agitație vizuală, reclamă.
Sicht|zeichen, *-s, -, n.* semnal vizual.
Sicke, *-n, f.* **1.** *(reg.)* femeiușcă (la păsări); femelă. **2.** *(tehn.)* renură, bordură.
sicken, *sickte, gesickt, vb. (h) tr. (tehn.)* **1.** a zicui. **2.** a bordura.
Sickenmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de răsfrânt margini de tablă, mașină de bordurat.
Sicker|anlage, *-n, f. (tehn.)* **1.** construcție drenantă. **2.** instalație de drenaj.
Sickerbecken, *-s, -, n. (tehn.)* bazin de infiltrație.
Sickerbrunnen, *-s, -, m.* puț de scurgere, puț absorbant.
Sickergraben, *-s, -gräben, m.* șanț de scurgere.
Sickergrube, *-n, f.* groapă de scurgere.
sickern, *sickerte, gesickert, vb. (s) intr.* a picura, a se scurge, a se strecura, a se prelinge.
Sicker|rohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de drenaj.
Sickerschacht, *-(e)s, -schächte, m.* v. Sickerbrunnen.
Sickerschicht, *-en, f.* strat permeabil.
Sickerwasser, *-s, n. sg.* apă de infiltrație.
sideral, **siderisch** *adj.* sideral.
Siderit, *-s, m. sg. (mineral.)* siderit.
Siderographie, *-n, f.* siderografie.
sie *pron. pers.* **I.** *(pers. a 3-a sg. f.)* **1.** *(nom.)* ea; dânsa; ~ **kommt** ea vine. **2.** *(ac.)* pe ea, pe dânsa; o; **wen siehst du?** ~ pe cine vezi? – pe ea; pe dânsa; **ich sehe** ~ o văd; **durch** ~ prin ea, printr-însa; **über** ~ despre ea, despre dânsa. **II.** *(pers. a 3-a pl. m., f.* și *n.)* **1.** *(nom.)* ei, ele; dânșii, dânsele. **2.** *(ac.)* pe ei, pe ele; pe dânșii, pe dânsele; îi, le; **ich höre** ~ îi aud; le aud; **für** ~ pentru ei, pentru ele; pentru dânșii, pentru dânsele.
Sie[1], *pron. pers. de politețe* **1.** *(nom.)* dumneata; dumneavoastră; **Entschuldigen** ~! Scuzați! **auch** ~? și dumneata? și dumneavoastră? **jn.** «~» **nennen** a-i spune cuiva «dumneavoastră». **2.** *(ac.)* pe dumneata, te; pe dumneavoastră, vă; **ich erwarte** ~ **bestimmt** te aștept sigur; vă aștept sigur; **für** ~ pentru dumneata; pentru dumneavoastră; **gegen** ~ împotriva dumitale; împotriva dumneavoastră.
Sie[2], *-en* ['zi:ən] (și *-s), f. (fam.)* persoană sau animal de sex feminin; femelă; femeiușcă.
Sieb, *-(e)s, -e, n.* sită; ciur; *(fig.)* **Wasser mit einem** ~ **schöpfen** a căra apa cu ciurul; **er hat ein Gedächtnis wie ein** ~ are memoria scurtă.
sieb|ähnlich, **sieb|artig** *adj.* ca o sită, ca un ciur; găurit.
Sieb|bein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* etmoid.
Sieb|boden, *-s, -böden, m. (tehn.)* fund găurit, ciuruit.
Siebdruck, *-(e)s, -e, m.*, **Siebdruckverfahren**, *-s, n. sg. (tipogr.)* **1.** serigrafie. **2.** tipăritură serigrafică.
sieben[1], *siebte, gesiebt, vb. (h) tr.* **1.** a cerne, a ciurui; **Mehl** ~ a cerne făină. **2.** a alege, a selecționa; a epura; **bei der Aufnahme ins Lyzeum werden die Schüler gesiebt** la admiterea în liceu elevii sunt selecționați.
sieben[2] *num. card.* șapte; **die** ~ **Zwerge** cei șapte pitici; **wir waren unser** ~ eram șapte (la număr); **halb** ~ (ora) șase și jumătate; **nach** ~ după ora șapte; **es ist** ~ **(Uhr) vorbei** (sau **vorüber**) e trecut de (ora) șapte; e șapte trecut; **es geht auf** ~ e aproape șapte; *(fig.)* **ein Buch mit** ~ **Siegeln** o enigmă, o carte cu șapte peceți.
Sieben, *-en, f.* **1.** (numărul și cifra) șapte: **schreibe eine römische** ~ scrie un șapte roman. **2.** linia (de tramvai, autobuz etc.) șapte. **3.** *(argou școlăresc)* nota șapte. **4.** *(fam.; în expr.)* **eine** (sau **die**) **böse** ~ o zgripțuroaică.
sieben|armig *adj.* cu șapte brațe.
siebenblätt(e)rig *adj.* cu șapte frunze, cu șapte foi.
Siebenbürger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* ardelean(că), transilvănean(că).
siebenbürgisch **I.** *adj.* ardelenesc, transilvănean. **II.** *adv.* ardelenește.
Sieben|eck, *-(e)s, -e, n.* heptagon.
sieben|eckig *adj.* heptagonal.
sieben|einhalb *num. card.* șapte și jumătate.
Siebener, *-s, -, m.* **1.** (numărul și cifra) șapte. **2.** v. Sieben **(3)**. **3.** *(la cărți)* șeptar.
siebenerlei *num. variativ* de șapte feluri.
Siebener|reihe, *-n, f.* rând de șapte.
siebenfach *num. multipl.* înșeptit.
Siebenfache, *-n (ein Siebenfaches), n. sg.* cantitate, număr etc. înșeptit(ă), de șapte ori mai mare.
siebenfältig *adj.* v. siebenfach.
siebengescheit *adj. (iron.)* foarte deștept, deștept foc.
Siebenge|stirn, *-(e)s, n. sg. (astron.)* **1.** Pleiada, Cloșca cu pui. **2.** Carul mare, Ursa mare.
Siebengezeig, **Siebengezeit**, *-en, n. (bot.)* sulcină albastră *(Trigonella coerulea)*.
siebenhügelig *adj.* cu șapte coline.
Siebenhügel|stadt *f. sg.* orașul celor șapte coline (Roma).
siebenhundert și **siebenhundert** *num. card.* șapte sute.
siebenjährig *adj.* de șapte ani; *(ist.)* **der Siebenjährige Krieg** războiul de șapte ani.
siebenjährlich *adj.* și *adv.* (care se întâmplă, revine, se repetă) din șapte în șapte ani, la șapte ani o dată.
Siebenjahrschule și **Siebenjahrschule**, *-n, f.* școală de șapte ani.
siebenköpfig *adj.* **1.** *(basm)* cu șapte capete. **2.** compus din șapte inși.
siebenmal *num. iter.* de șapte ori.
siebenmalig *adj.* de șapte ori în șir, care se repetă de șapte ori.
Siebenmeilenschritt, *-(e)s, -e, m. (basm)* pas (de) uriaș.
Siebenmeilen|stiefel *pl. (basm)* cizme de șapte mile; *(fam.)* **mit ~n** ca vântul, ca gândul.
siebenmonatig *adj.* de șapte luni, cu o durată de șapte luni.
siebenmonatlich *adj.* și *adv.* (care se întâmplă, se repetă, revine) din șapte în șapte luni.
Siebenmonatskind, *-(e)s, -er, n.* copil născut la șapte luni.
siebenpfündig *adj.* de șapte funți (sau 3,5 kg).
Siebenpunkt, *-(e)s, -e, m. (entom.)* v. Marienkäfer.
Siebensachen *pl. (fam.)* catrafuse; **er packt seine** ~ își ia catrafusele.
siebensaitig *adj. (muz.)* cu șapte coarde.
Siebenschläfer, *-s, -, m.* **1.** *(zool.)* pârș cenușiu *(Glis glis)*. **2.** *(pop.)* ziua de 27 iunie. **3.** *(fam.)* mare somnoros.
sieben|stellig *adj. (mat.)* cu șapte cifre.
sieben|stimmig *adj.* și *adv. (muz.)* pe șapte voci.
sieben|stöckig *adj.* cu șapte etaje.
Sieben|stundenkraut și **Sieben|stundenkraut**, *-(e)s, n. sg.* v. Siebengezeig.
Sieben|stundentag, *-(e)s, -e, m.* zi de muncă de șapte ore.
sieben|stündig *adj.* de șapte ore, cu o durată de șapte ore.
sieben|stündlich *adj.* și *adv.* care se repetă la interval de șapte ore; o dată la șapte ore.
siebent *num. distr. (în expr.)* **zu** ~ de câte șapte, în șapte.
siebentägig *adj.* cu durată de șapte zile.
siebentäglich *adj.* și *adv.* care se repetă la interval de șapte zile; o dată la șapte zile.
siebentausend și **siebentausend** *num. card.* șapte mii.
Siebentausender, *-s, -m,* munte, pisc înalt de 7 000 de metri.
siebente *num. ord. (der, die, das ~)* **1.** al șaptelea, a șaptea; **der ~ Tag** ziua a șaptea; *(substantivat)* **er ist der Siebente in der Klasse** e al șaptelea din clasă. **2.** *(indicând date calendaristice)* șapte; **heute ist der ~ Mai** sau **heute haben wir den ~n Mai** azi este șapte mai; **am ~n Mai** la șapte mai; *(substantivat)* **der Siebente des Monats** ziua de șapte, șapte ale lunii.
siebente|halb *num. card. (înv.)* șase și jumătate.
siebenteilig *adj.* în sau din șapte părți.
Siebentel, *-s, -, n.* șeptime, a șaptea parte.
siebentens *num. adv.* în al șaptelea rând, ca punctul șapte.
siebenthalb *num. card.* v. siebentehalb.
siebentorig *adj.* cu șapte porți.
Sieben|uhrvor|stellung, *-en, f.* spectacol, reprezentație de la ora șapte.
Sieben|uhrzug, *-(e)s, -züge, m.* tren de la ora șapte.
sieben|und|einhalb *num. card.* v. siebeneinhalb.
siebenwertig *adj. (chim.)* heptavalent.
siebenwöchentlich *adj.* și *adv.* care se repetă la șapte săptămâni; o dată la șapte săptămâni.
siebenwöchig *adj.* cu durată de șapte săptămâni.
siebenzackig *adj.* cu șapte colțuri; cu șapte raze.
Siebenzahl, *-en, f.* **1.** cifra șapte. **2.** numărul șapte.
siebenzählig *adj.* și *adv.* șapte la număr, în număr de șapte.
siebenzehn *num. card.* v. siebzehn.
siebenzehnte *num. ord.* v. siebzehnte.
siebenzehntel, *-s, -, n.* v. Siebzehntel.
siebenzehntens *adv.* v. siebzehntens.
siebenzeilig *adj.* cu șapte rânduri.
siebenzig *num. ord.* v. siebzig.
Siebenziger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Siebziger.
siebenzigjährig *adj.* v. siebzigjährig.
siebenzigste *num. ord.* v. siebzigste.
Siebenzigstel, *-s, -, n.* v. Siebzigstel.
Sieber, *-s, -, m. (reg.)* v. Siebmacher.
Siebkette, *-n, f. (tel.)* lanț de filtre.
Siebkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap de filtru.
Siebkreis, *-es, -e, m. (tel.)* circuit de filtraj.
Siebkugelmühle, *-n, f.* moară cu bile cu sită.
Siebleder, *-s, -, n. (ind. hârtiei)* piele de sită.
Siebmacher, *-s, -, m.* ciurar.
Siebmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de ciuruit, de cernut.
Siebmehl, *-(e)s, n. sg.* făină cernută.
Siebnummer, *-n, f. (tehn.)* dimensiune, număr de sită.
Siebschaltung, *-en, f. (electr.)* filtru de frecvență.
Sieb|staub, *-(e)s, m. sg. (morărit)* praf de cernere.
siebt *num. card.* v. sieben.
siebte *num. ord. (reg.)* v. siebente.
siebte|halb *num. card. (reg.)* v. siebentehalb.
Siebteil, *-(e)s, -e, m. (bot.)* parte cu vase liberiene în fasciculul vascular.
Siebtel, *-s, -, n. (reg.)* v. Siebentel.
siebtens *adv.* v. *(reg.)* siebentens.
Siebtrommelbedeckung, *-en, f. (tehn.)* înveliș al tamburului bătător.
Siebtuch, *-(e)s, -tücher, n.* pânză de sită.
Siebung, *-en, f.* **1.** cernut, trecere prin sită. **2.** selecționare.
Siebwespe, *-n, f. (entom.)* specie de viespe *(Vespa crabio)*.
siebzehn *num. card.* șaptesprezece.
Siebzehn, *-en, f.*, **Siebzehner**, *-s, -, m.* (semnul grafic și numărul) șaptesprezece.
siebzehnhundert *num. card.* o mie șapte sute.
siebzehnjährig *adj.* de șaptesprezece ani.
siebzehnte *num. ord. (der, die, das ~)* **1.** al șaptesprezecelea, a șaptesprezecea; **der ~ Kranke ist an der Reihe** pacientul al șaptesprezecelea e la rând; *(substantivat)* **der Siebzehnte ist an der Reihe** al șaptesprezecelea e la rând. **2.** *(indicând date calendaristice)* șaptesprezece; **heute ist der ~ Mai** sau **heute haben wir den ~n Mai** azi este șaptesprezece mai; *(substantivat)* **der Siebzehnte des Monats** ziua de șaptesprezece, șaptesprezece al lunii.
Siebzehntel, *-s, -, n.* șaptesprezecime, a șaptesprezecea parte.
siebzehntens *num. adv.* a șaptesprezecea oară, în al șaptesprezecelea rând, ca punctul șaptesprezece.
siebzig *num. card.* șaptezeci; **ein ~ Jahre alter Mann** un om de șaptezeci de ani.
Siebzig, *-en, f.* **1.** (semnul grafic și numărul) șaptezeci. **2.** *invar.* (vârsta de) șaptezeci de ani; **er ist Mitte der ~** este bine trecut de șaptezeci (de ani); **er kommt in die ~** se apropie de șaptezeci, împlinește șaptezeci (de ani); **der Mensch über ~** omul trecut de șaptezeci (de ani).

siebziger *adj. invar. (în expr.)* **in den ~ Jahren des vorigen Jahrhunderts** în deceniul al optulea al secolului trecut; **der ~ Jahrgang a)** anul şaptezeci (la publicaţii); **b)** contingentul anului şaptezeci; **im ~ Jahr(e)** în anul şaptezeci.
Siebziger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** septuagenar(ă), persoană între şaptezeci şi optzeci de ani; **er ist ein hoher ~** e trecut bine de şaptezeci de ani. **2.** *m.* vin vechi din anul 1970.
Siebzigerjahre *pl.* anii '70, deceniul dintre 1970 şi 1979.
siebzigjährig *adj.* de şaptezeci de ani.
siebzigste *num. ord. (der, die, das ~)* al şaptezecelea, a şaptezecea.
Siebzigstel, *-s, -, n.* şaptezecime, a şaptezecea parte.
siech *adj.* bolnăvicios; suferind; infirm; slăbănog.
Siechbett, *-(e)s, -en. n.* pat de suferinţă.
siechen, *siechte, gesiecht, vb. (h) intr.* a zăcea, a boli indelung.
Siechenhaus, *-es, -häuser, n.* azil de bătrâni.
Siechtum, *-s, n. sg.* boală lungă, bolit.
Siedbrunnen, *-s, -, m. (hidr.)* izvor de la fundul apei.
Siede *f. sg. (reg.)* terci, nutreţ fiert.
Siede|analyse, *-n, f. (chim.)* analiză prin distilare fracţionată.
Siede|haus, *-es, -häuser, n.* sărărie.
siede|heiß *adj.* **1.** la temperatura de fierbere. **2.** *(fam.)* foarte fierbinte; clocotit; încins.
Siede|hitze, *-n, f.* **1.** temperatură de fierbere. **2.** *(fam.)* fierbinţeală, căldură mare.
Siede|hütte, *-n, f.* fabrică de salpetru, de silitră.
Siedekessel, *-s, -, m. (tehn.)* cazan cu ţevi fierbătoare; cazan de fierbere.
Siedekolben, *-s, -, m. (chim.)* balon de fierbere.
Siedekühlung, *-en, f. (tehn.)* răcire prin evaporare.
Siedel, *-s, -, n.* şi *m. (inv.)* **1.** scaun; loc de şezut. **2.** domiciliu.
siedelbar *adj.* potrivit pentru întemeierea unei aşezări.
Siedelei, *-en, f.* **1.** *sg.* colonizare. **2.** colonie, aşezare.
Siedeler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Siedler.
Siedel|land, *-(e)s, -länder, n.* regiune colonizată.
siedeln, *siedelte, gesiedelt (ich sied(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a se aşeza, a se stabili, a se statornici; **diese Stämme siedelten westlich des Stromes** aceste triburi s-au aşezat în partea de apus a fluviului. **2.** a se aşeza în calitate de colonist; a întemeia o colonie. **3.** a întemeia o gospodărie ţărănească nouă.
Siedelung, *-en, f.* v. Siedlung.
Siedelungs|anlage, *-n, f.* v. Siedlungsanlage.
Siedelungsbau, *-(e)s, -ten, m.* v. Siedlungsbau.
Siedelungsgesellschaft, *-en, f.* v. Siedlungsgesellschaft.
Siedelungshaus, *-es, -häuser, n.* v. Siedlungshaus.
Siedemeister, *-s, -, m.* maistru rafinor (la sărărie).
sieden, *sott, gesotten* şi *siedete, gesiedet (du siedest, er siedet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a fierbe, a pune să fiarbă, să clocotească; **Kartoffeln ~** a fierbe cartofi. **2.** a produce prin fierbere, prin evaporare; **Salz ~** a produce sare (prin evaporare); **Zucker ~** a rafina zahăr; **Seife ~** a face săpun. **II.** *intr.* a fierbe, a clocoti; **Wasser siedet bei 100°C** apa fierbe la 100°C; *(fig.)* **vor Wut ~** a clocoti de mânie.
siedend **I.** *part. prez.* de la sieden. **II.** *adj.* **1.** clocotit, în clocot; **~es Wasser** apă clocotită; **~ heiß** foarte fierbinte. **2.** *(fam.)* foarte fierbinte, insuportabil de cald, clocotit; încins.
Siedepfanne, *-n, f. (tehn.)* oală de fierbere; oală de evaporare.
Siedepunkt, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* punct de fierbere.
Sieder, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* persoană care fierbe, rafinează (zahăr, sare, săpun). **2.** reşou, fierbător. **3.** *(tehn.)* vaporizator.
Siederei, *-en, f.* **1.** *sg.* fiert, fierbere. **2.** rafinărie (de săpun, de zahăr).
Siede|rohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* ţeavă fierbătoare.
Siederohrkessel, *-s, -, m. (tehn.)* cazan acvatubular.
Siedesalz, *-es, n. sg. (chim.)* sare obţinută prin evaporare.
Siedesaturation, *-en, f. (chim.)* saturare prin fierbere.
Siedetemperatur, *-en, f. (fiz.)* temperatură de fierbere.
Siedethermometer, *-s, -, n.* termometru ebuliometric.
Siedetrennung *f. sg. (chim.)* separare prin distilare.
Siedeverlauf, *-(e)s, -läufe, m. (fiz.)* curbă de fierbere.
Siedeverzug, *-(e)s, -züge, m. (fiz.)* încetinire a fierberii.
siedewarm *adj.* v. siedeheiß.
Siedfleisch, *-(e)s, n. sg. (cul.)* carne pentru supă, pentru fiert.
Siedler, *-s, -, m.* **1.** colonist. **2.** locuitor al unei gospodării ţărăneşti noi.
Siedlung, *-en, f.* **1.** colonie. **2.** gospodărie ţărănească nouă; sat nou; cătun nou. **3.** cartier cu case-tip individuale. **4.** aşezare.
Siedlungs|anlage, *-n, f.* cartier nou; cartier cu case-tip individuale.
Siedlungsbau, *-(e)s, -ten, m.* clădire într-un cartier nou de case-tip individuale.
Siedlungsdichte *f. sg.* densitate a populaţiei.
Siedlungsgebiet, *-(e)s, -e, n.* **1.** teritoriu, zonă, teren de colonizare. **2.** zonă colonizată.
Siedlungsgeographie *f. sg.* geografia aşezării.
Siedlungsgeschichte *f.* istoria aşezării.
Siedlungsgesellschaft, *-en, f.* societate pentru construirea de (cartiere de) case-tip individuale.
Siedlungshaus, *-es, -häuser, n.* **1.** casă într-un cartier de case-tip individuale. **2.** casă într-o colonie.
Siedlungskern, *-(e)s, -e, m.* centru al unei aşezări.
Siedlungsland, *-(e)s, -länder, n.* ţară, teren (de) colonizat.
Siedlungsnetz, *-es, -e, n.* reţea urbană şi rurală.
Siedlungs|struktur, *-en, f.* structură a aşezării.
Sieg, *-(e)s, -e, m.* izbândă, biruinţă, victorie; **den ~ davontragen** (sau **erringen**) a câştiga victoria, a învinge; **er gewinnt den ~ über sich selbst** se învinge pe sine însuşi.
Siegel, *-s, -, n.* **1.** pecete, sigiliu; **gerichtliches ~** sigiliu oficial; **sein ~ auf etwas drücken** a-şi pune pecetea pe ceva, a pecetlui ceva; **etwas unter ~ legen** a sigila ceva, a pune peceţi pe ceva; **das ~ abnehmen** a ridica sigiliul; *(fig.)* **Brief und ~ geben** a promite, a asigura solemn; **ein Buch mit sieben ~n** un secret, o enigmă, carte cu şapte peceţi; **unter dem ~ der Verschwiegenheit** în mare taină. **2.** *(reg.)* cep.
Siegel|abdruck, *-(e)s, -drücke, m.* amprentă de sigiliu.
Siegelbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* sigilarie *(Sigillaria)*.
Siegelbewahrer, *-s, -, m. (ist.)* păstrător al sigiliului (de stat).
Siegelbild, *-(e)s, -er, n.* imagine a sigiliului.
Siegelbruch, *-(e)s, -brüche, m.* violare de sigiliu.
Siegelkapsel, *-n, f. (ist.)* capsulă de sigiliu.
Siegelkenntnis, **Siegelkunde** *f. sg.* sigilografie.
Siegel|lack, *-(e)s, -e, m.* ceară roşie de sigilii.
Siegel|lack|stange, *-n, f.* baton de ceară roşie.
Siegelmarke, *-n, f. (jur.)* fâşie (ştampilată) pentru sigilat.
siegeln, *siegelte, gesiegelt (ich sieg(e)le), vb. (h) tr.* a pecetlui, a sigila.
Siegelring, *-(e)s, -e, m.* inel de sigiliu; şevalieră.
Siegelsammlung, *-en, f.* colecţie de sigilii.
Siegelung, *-en, f.* v. Sieglung.
Siegelwachs, *-es, n. sg.* v. Siegellack.
siegen, *siegte, gesiegt, vb. (h) intr.* a birui, a învinge, a ieşi învingător; **er siegte über alle Feinde** a biruit toţi duşmanii.
Sieger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* învingător(-oare), biruitor(-oare).
Sieger|ehrung, *-en, f. (sport)* festivitate de premiere.
Siegergruppe, *-n, f.* echipă învingătoare, fruntaşă.
siegerisch *adj.* v. sieghaft.
Siegerjustiz *f. sg.* dreptul învingătorului.
Siegerkranz, *-es, -kränze, m.*, **Siegerkrone**, *-n, f.* cunună de lauri, de învingător.
Siegerlorbeer, *-s, -en, m.* laurii victoriei.
Siegermacht, *-mächte, f.* putere armată victorioasă, biruitoare.
Siegermannschaft, *-en, f. (sport)* echipă învingătoare.
Siegermiene *f. sg.* expresie triumfătoare (pe faţă).
Siegerpodest, *-(e)s, -e, n.* podiumul învingătorului.
Siegerpokal, *-s, -e, m. (sport)* cupa învingătorului.
Sieger|runde, *-n, f. (sport)* tur al învingătorilor, al câştigătorilor.
Sieger|staat, *-(e)s, -en, m.* stat victorios, biruitor, învingător.
Sieger|stolz, *-es, m. sg.* mândrie a învingătorului, a biruitorului.
Sieger|straße, *-n, f. (sport) (în expr.)* **auf der ~ sein, auf die ~ kommen** a avea şanse de victorie.
Sieges|aufzug, *-(e)s, -züge, m.* cortegiu triumfal.
Siegesbericht, *-(e)s, -e, m.* buletin, raport despre victorie.
siegesbewusst *adj.* conştient, sigur de victorie.
Siegesbewusstsein, *-s, n. sg.* conştiinţă, siguranţă a victoriei.
Siegesbogen, *-s, -* (şi *- bögen*), *m.* arc de triumf.
Siegesbotschaft, *-en, f.* veste despre victorie, despre izbândă, despre biruinţă.
Siegesdenkmal, *-s, -e* (şi *-mäler*), *n.* monument (comemorativ) al victoriei.
Sieges|einzug, *-(e)s, -züge, m.* intrare triumfală.
Siegesfahne, *-n, f.* steag al victoriei.
Siegesfeier, *-n*, **Siegesfeierlichkeit**, *-en, f.*, **Siegesfest**, *-(e)s, -e, n.* sărbătorire a unei victorii.
Siegesfreude, *-n, f.* bucurie, triumf a(l) biruinţei.
Siegesgepränge, *-s, -, n.* pompă triumfală.
Siegesgesang, *-(e)s, -sänge, m.* imn triumfal.
Siegesgeschrei, *-(e)s, n. sg.* strigăte, urale de triumf, de biruinţă.
siegesgewiss *adj.* sigur de victorie.
Siegesgewissheit *f. sg.* conştiinţă, siguranţă a biruinţei.
Siegesgöttin *f. sg. (mit.)* victoria, zeiţa victoriei.
Siegesheld, *-en, -en, m.* erou învingător.
Siegesjubel, *-s, m. sg.* bucurie a triumfului.
Siegeskranz, *-es, -kränze, m.* cunună de lauri.
Siegeslied, *-(e)s, -er, n.* imn triumfal.
Siegeslorbeer, *-s, -en, m. (elevat)* laurii victoriei.
Siegesnachricht, *-en, f.* v. Siegesbotschaft.
Sieges|palme, *-n, f.* ramură de palmier ca simbol al izbânzii.
Sieges|pforte, *-n, f.* v. Siegesbogen.
Siegespodest, *-(e)s, -e, n.* v. Siegerpodest.
Sieges|preis, *-es, -e, m.* preţ al victoriei.
Siegesrausch, *-(e)s, m. sg.* beţie a victoriei.
Sieges|säule, *-n, f.* columnă triumfală.
sieges|sicher *adj.* sigur de izbândă.
Sieges|taumel, *-s, m. sg* v. Siegesrausch.
Sieges|tor, *-(e)s, -e, n.* **1.** arc de triumf. **2.** *(sport)* gol decisiv.
Sieges|treffer, *-s, -, m. (sport)* punct decisiv pentru victorie.
Sieges|trophäe [-fe:ə], *-n, f.* v. Siegeszeichen.
sieges|trunken *adj.* ameţit de victorie.
Siegeswagen, *-s, -, m. (ist.)* car de triumf.
Siegeswille, *-ns, m. sg.* voinţă de a învinge.
Siegeszeichen, *-s, -, n.* trofeu.
Siegeszug, *-(e)s, -züge, m.* cortegiu, marş triumfal.
Siegeszuversicht *f. sg.* încredere în victorie, nădejde în biruinţă.
sieg|gekrönt *adj.* încununat de glorie.
sieg|gewohnt *adj.* obişnuit să învingă.
sieghaft *adj.* **1.** sigur de succes, de victorie. **2.** *(inv.)* victorios.
Sieglauch, *-(e)s, m. sg.* v. Siegwurz.
sieglos *adj.* fără succes, fără izbândă.
Sieglung, *-en, f.* pecetluire, sigilare.
siegreich *adj.* biruitor, victorios.
Siegrist, *-en, -en, m.* v. Sigrist.
Sieg verheißend *adj.* prevestitor de biruinţă.
Sieg verkündend *adj.* care anunţă victoria.
Siegwette, *-n, f.* pariu câştigător (la cursele de cai).
Siegwurz, *-en, f. (bot.)* săbiuţă, gladiolă *(Gladiolus imbricatus* L.).

sieh(e) **1.** *imperativ* de la sehen; ~ **Seite 3** vezi pag. 3. **2.** *interj.* (şi *în expr.*) **siehe da!** ia te uită! ce să mai zici!
Sieke, *-n, f. (reg.)* v. Sicke.
sieken, *siekte, gesiekt, vb. (h) tr.* v. sicken.
Siekenmaschine, *-n, f.* v. Sickenmaschine.
Siel, *-(e)s, -e, m.* (sau *n.*) **1.** ecluză (într-un dig). **2.** *(reg.)* canal (de scurgere). **3.** *(reg.)* tub, ţeavă. **4.** *(reg.)* golf. **5.** *(reg.)* băltoacă, mocirlă.
Siele, *-n, f.* **1.** pieptar (la ham). **2.** ham, harnaşament; *(fig.)* **er starb in den ~n** a murit în plină activitate, muncind; **in den ~n grau werden** a îmbătrâni, a albi muncind (din greu).
sielen, *sielte, gesielt, vb. (h) refl.* **1.** *(vân.)* a se bălăci (în noroi). **2.** *(reg., fam.)* a se tolăni, a lenevi.
Sielengeschirr, *-(e)s, -e, n.*, **Sielenzeug**, *-(e)s, n. sg.* harnaşament, ham cu pieptar.
Siemens-Martin-Ofen, *-s, -Öfen, m. (metal.)* cuptor Siemens-Martin.
Siemens-Martin-Stahl, *-(e)s, -Stähle, m.* oţel Siemens-Martin.
siena ['sie:na] *adj. (pict.)* siena, brun-roşcat.
Siena|erde *f. sg.* vopsea de culoare brun-roşcată.
sienafarben, **sienafarbig** *adj.* de culoare siena, brun-roşcat.
Siesta ['siɛsta], *-ten, f.* siestă, odihnă de după-amiază; ~ **halten** a se odihni după masă, a-şi face siesta.
Sietland, *-(e)s, n. sg.* păşune, fâneaţă în depresiuni (pe malul mării).
Sietwende, *-n*, **Sietwendung**, *-en, f.* dig de protecţie pentru depresiuni (pe malul mării).
siezen, *siezte, gesiezt (du, er siezt), vb. (h) tr.* a se adresa cuiva cu «dumneavoastră».
Sigamber, *-s, -, m. (ist.)* sicambru, membru al tribului sicambrilor (popor germanic).
Sigel, *-s, -, n.* siglă.
sigeln, *sigelte, gesigelt (ich sig(e)le), vb (h.) tr.* a exprima printr-o siglă.
Sigg|eis, *-es, n. sg.* ace de gheaţă aduse de ape.
Sigill, *-s, -e, n. (inv., poet.)* v. Siegel.
sigillieren, *sigillierte, sigilliert, vb. (h) tr. (inv., poet.)* a sigila.
Sigle, *-n, f.*, **Sigle**, *-s, -n, n.* v. Sigel.
Sigma, *-s, -s, n.* litera greacă sigma.
Sigmarskraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* nalbă creaţă *(Malva alcea)*.
Signal, *-s, -e, n.* **1.** semnal; *(mil.)* **er gibt das ~ zum Angriff** dă semnalul de atac; *(ferov.)* **das ~ auf «Halt» stellen** a pune semnalul pe «oprire»; **ein ~ beachten** a respecta un semnal; *(ferov.)* **mehrarmiges ~** semnal cu braţe multiple; **optisches ~** semnal luminos; **selbsttätiges ~** semnal automat; *(inform.)* **~e verarbeiten** a prelucra semnale.
Signal|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalaţie de semnalizare.
Signal|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de semnalizare, semnalizator.
Signal|arm, *-(e)s, -e*, **Signal|ausleger**, *-s, -, m. (ferov.)* braţ de semnalizator, de semafor.
Signalband, *-(e)s, -bände, m. (tipogr.)* exemplar semnal.
Signalbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Signalmast.
Signalbrücke, *-n, f. (ferov.)* punte de semnalizare.
Signalbuch, *-(e)s, -bücher, n. (mar.)* cod de semnale.
Signalement [-'mã: şi -'mɛnt], *-s, -s, n.* **1.** semnalment. **2.** *(zool.)* descriere, calificare (a unui animal).
Signalfähnchen, *-s, -, n.* fanion de semnalizare.
Signalfarbe, *-n, f.* culoare puternică de semnalizare.
Signalfeuer, *-s, -, n.* foc de semnalizare.
Signalflagge, *-n, f. (mar.)* pavilion (de semnalizare).
Signalflügel, *-s, -, m. (ferov.)* braţ de semafor.
Signalführer, *-s, -, m. (autom.)* comutator de semnale.
Signalgast, *-(e)s, -en, m. (mar.)* timonier.
Signalgeber, *-s, -, m.* **1.** persoană care dă semnale. **2.** *(tehn.)* emiţător de semnale.
Signalgebung *f. sg.* semnalizare; transmitere de semnale.
Signalgerät, *-(e)s, -e, n.* v. Signalanlage.
Signalgeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* proiectil de semnalizare.
Signalglocke, *-n, f.* clopot de semnalizare.
Signalhorn, *-(e)s, -hörner, n.* sirenă; trompetă, goarnă de semnalizare.
Signal|impuls, *-es, -e, m. (tehn.)* impuls de semnal.
signalisieren, *signalisierte, signalisiert, vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a semnaliza, a înştiinţa prin semnale; **mit jm.** ~ a comunica cu cineva cu ajutorul semnalelor; **eventuelle Fehler auf der Diskette** ~ a semnaliza eventuale erori de pe dischetă.
Signalisierung, *-en, f.* semnalizare.
Signalisierungsmodus, *-, -modi, m.* mod de semnalizare.
Signalknopf, *-(e)s, -knöpfe, m. (tehn.)* buton de semnalizare.
Signal|lampe, *-n, f.* lampă de semnalizare.
Signal|laterne, *-n, f. (ferov.)* felinar de semnalizare.
Signal|licht, *-(e)s, -er, n.* semnal luminos.
Signalmast, *-(e)s, -en, m.* **1.** *(mar.)* catarg de semnalizare, stâlp de semnal. **2.** *(ferov.)* stâlp al semaforului.
Signal|ordnung, *-en, f.* **1.** *(ferov.)* regulament de semnalizare. **2.** *(mar.)* cod de semnalizare.
Signalpatrone, *-n, f. (mil.)* cartuş de semnalizare.
Signalpfeife, *-n, f.* fluier de semnalizare; signal.
Signalreflexion, *-en, f.* reflexia semnalului; **die ~ verhindern** a împiedica reflexia semnalului.
signalrot *adj.* roşu aprins.
Signalruf, *-(e)s, -e, m. (mil.)* strigăt de semnalizare.
Signalscheibe, *-n, f. (ferov.)* disc de semnalizare.
Signalscheinwerfer, *-s, -, m.* reflector de semnalizare.
Signalschuss, *-es, -schüsse, m.* foc, împuşcătură de semnalizare; foc de avertizare.
Signal|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (ferov.)* paletă de semnalizare.
Signal|station, *-en, f. (ferov.)* staţie, post de semnalizare.
Signal|stellung, *-en, f. (ferov.)* poziţie a semnalului.
Signalsystem, *-s, -e, n. (ferov.)* sistem de semnalizare; **dreibegriffenes ~** sistem de semnalizare tripartit.
Signaltafel, *-n, f. (autom.)* tablou de semnalizare.
Signal|übertragung, *-en, f. (autom., tel.)* transmitere, transmisie a unui semnal.
Signalvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de semnalizare.
Signalwimpel, *-s, -, m. (mar.)* ghidon.
Signalwirkung, *-en, f.* efect de semnal.
Signatar, *-s, -e, m. (rar)* semnatar.
Signatarmacht, *-mächte, f.* stat semnatar, putere semnatară.
Signatar|regierung, *-en, f.* guvern semnatar.
Signatar|staat, *-(e)s, -en, m.* stat semnatar; **die ~en des Friedensvertrages** statele semnatare ale tratatului de pace.
Signatur, *-en, f.* **1.** semnătură; parafă. **2.** etichetă; marcă. **3.** *(tipogr.)* signatură; ~ **des Bogens** signatura colii; ~ **des Buchstabens** signatura literei. **4.** *(cartografie)* simbol, semn (convenţional). **5.** cotă (a cărţii dintr-o bibliotecă). **6.** *(fig.)* semn caracteristic.
Signet [zIn'je: şi zɪ'gnɛt], *-s, -s* (şi *-e*), *n.* **1.** *(tipogr.)* signet, emblemă a(l) tipografului, a(l) editorului. **2.** sigiliu (personal, particular).
signieren, *signierte, signiert, vb. (h) tr.* **1.** a însemna. **2.** a semna, a iscăli, a da iscălitura. **3.** a parafa, a eticheta.
Signiermaschine, *-n, f.* maşină de etichetat.
Signierung, *-en, f.* semnare, ratificare.
signifikant, *(rar)* **signifikativ** *adj.* semnificativ.
Signifikanz *f.* semnificaţie.
Signifikat, *-s, -e, n. (lingv.)* semnificat.
signifizieren, *signifizierte, signifiziert, vb. (h) tr.* **1.** a semnaliza. **2.** a denumi, a semnifica.
Signum, *-s, Signa, n.* **1.** semn, etichetă; ex-libris. **2.** semn, parafă.
Sigrist şi **Sigrist**, *-en, -en, m. (elv.)* paracliser.
Sikkativ, *-s, -e, n. (chim.)* sicativ.
Silage [-'a:ʒə], *-n, f. (agr.)* nutreţ însilozat.
Silau, *-s, m. sg. (bot., reg.)* v. Rosskümmel.
Silbe, *-n, f.* silabă; **in ~n einteilen** a silabisi, a împărţi în silabe; **~n verschlucken** a înghiţi silabe, a vorbi neclar; *(fig.)* **ich verstehe keine ~ davon** nu înţeleg nici o iotă; **er hat mir keine ~ davon gesagt** nu mi-a spus, nu mi-a suflat nici o vorbă despre asta; *(fam.)* **~n stechen** a tăia firul în patru.
Silben|akzent, *-(e)s, -e, m. (fon.)* accent tonic.
Silbenbau, *-(e)s, m. sg. (fon.)* formare, formă a silabelor.
Silbenbrechung *f. sg. (lingv.)* împărţire în silabe.
Silbenfall, *-(e)s, m. sg. (lingv., metr.)* ritm.
Silbenklauber, *-s, -, m. (fam.)* pedant, chiţibuşar.
Silbenklauberei, *-en, f. (fam.)* pedantism, chiţibuşărie.
Silbenlänge, *-n, f. (metr.)* lungime, cantitate a silabei.
Silbenmaß, *-es, -e, n. (metr.)* măsură.
Silbenmessung *f. sg. (metr.)* prozodie.
Silbenrätsel, *-s, -, n.* şaradă.
Silben|stecher, *-s, -, m.* **1.** v. Silbenklauber. **2.** *(iron.)* literat; scriitor.
Silben|stecherei, *-en, f.* v. Silbenklauberei.
Silbentrennung, *-en, f. (lingv.)* împărţire, despărţire în silabe.
silbenweise *adv.* **1.** în silabe. **2.** silabă cu silabă.
Silber, *-s, n. sg.* **1.** argint; **gediegenes ~** argint greu; **einen Stein in ~ fassen** a monta o piatră în argint; *(fig.)* **das ~ ihres Lachens** râsul ei cristalin; **Reden ist ~, Schweigen ist Gold** vorba e de argint, tăcerea de aur. **2.** argintărie, tacâmuri de argint; **sie speisen von ~** mănâncă din vase şi cu tacâmuri de argint.
Silber|ader, *-n, f.* vână de argint; filon de argint.
Silber|a|horn, *-(e)s, -e, n. (bot.)* arţar roşu *(Acer saccharinum)*.
Silber|arbeit, *-en, f.* lucrare în argint.
Silber|arbeiter, *-s, -, m.* argintar.
silber|artig *adj.* ca argintul.
Silberbarren, *-s, -, m. (metal.)* lingou de argint.
Silberbergwerk, *-(e)s, -e, n.* mină de argint.
Silberbeschlag, *-(e)s, -schläge, m.* ferecătură, garnitură în argint.
Silberbe|steck, *-(e)s, -e, n.* argintărie, tacâmuri de argint.
silberbe|stickt *adj.* cusut cu fir de argint.
Silberblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** foaie de argint. **2.** *(bot.)* lunariţă *(Lunaria rediviva* L.).
Silberblättchen, *-s, n. sg.* poleială, staniol.
Silberblech, *-(e)s, -e, n.* tablă de argint.
Silberblende, *-n, f. (mineral.)* blendă argentiferă.
Silberblick, *-(e)s, -e, m.* **1.** sclipire, scânteiere. **2.** *(tehn.)* sclipire argintie (când argintul se separă de plumb).
Silberborte, *-n, f.* garnitură, margine de culoare argintie.
Silberbraut, *-bräute, f.* femeie care îşi serbează nunta de argint.
Silberbräutigam, *-s, -e, m.* bărbat care îşi serbează nunta de argint.
Silberbrennen, *-s, n. sg. (metal.)* rafinare a argintului.
Silberbrokat, *-s, -e, m.* brocart cu fire de argint.
Silberchlorid [-klo-], *-(e)s, -e, n. (chim.)* clorură de argint.
Silberdistel, *-n, f. (bot.)* **1.** armurariu *(Silybum marianum)*. **2.** pălămidă *(Cirsium heterophyllum)*. **3.** turtă *(Carlina acaulis* L.).
Silberdraht, *-(e)s, -drähte, m.* sârmă de argint.
Silber|erz, *-es, -e, n.* minereu de argint.
Silberfaden, *-s, -fäden, m.* fir de argint.
Silberfarbe *f. sg.* argintiu, culoarea argintului.
silberfarben, **silberfarbig** *adj.* argintiu, de culoarea argintului.
Silberfasan, *-s, -e, m. (ornit.)* fazan argintiu *(Gennaeus nycthemerus)*.
Silberfingerkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* coada-racului *(Potentilla anserina* L.).
Silberfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* **1.** peştişor auriu *(Carassius auratus)*. **2.** tarpon *(Megalops atlanticus)*.
Silberfisch|chen, *-s, -, n. (entom.)* specie de gândăcei *(Lepisma saccharina)*.
Silberflitter, *-s, -, m.* beteală (de argint).
Silberfolie [-liə], *-n, f.* **1.** foiţă de argint. **2.** *(tipogr.)* folie de argint.
Silberforelle, *-n, f. (iht.)* păstrăv argintiu *(Salmo trutta lacustris)*.
Silberfuchs, *-es, -füchse, m. (zool.)* vulpe argintie *(Canis virginianus)*.
Silbergang, *-(e)s, -gänge, m. (mine)* filon de argint.

silbergefasst *adj.* montat în argint.
Silberge|halt, *-(e)s, -e, m. (despre monede, bijuterii* etc.) titlu de aliaj în argint.
Silbergeld, *-(e)s, n. sg.* bani de argint.
Silbergerät, **Silbergeschirr**, *-(e)s, -e, n.* argintărie, veselă de argint.
silberge|stickt *adj.* brodat cu argint.
Silbergewinnung *f. sg. (mine)* producție, extracție de argint.
Silberglanz, *-es, m. sg.* **1.** *(mineral.)* argentit. **2.** luciu argintiu; **der ~ des Mondes** strălucirea argintie a lunii.
silberglänzend *adj.* cu luciu argintiu.
Silberglimmer, *-s, m. sg. (mineral.)* mică argintie.
Silbergras, *-es, -gräser, n. (bot.)* iarbă de pampas *(Corynephorus).*
silbergrau *adj.* gri-argintiu.
Silbergroschen, *-s, -, m. (înv.)* groș, monedă de argint.
Silbergrube, *-n, f.* v. Silberbergwerk.
Silbergulden, *-s, -, m.* florin, gulden de argint.
Silber|haar, *-(e)s, -e, n. (poet.)* păr argintiu.
silber|haarig *adj. (poet.)* cu păr argintiu.
silber|haltig *adj.* argentifer, care conține argint.
Silber|handel, *-s, m. sg.* comerț cu argintărie.
Silber|händler, *-s, -, m.* argintar, negustor de articole de argint.
silber|hell *adj. (poet.; despre sunete)* cristalin.
Silber|hochzeit, *-en, f.* nuntă de argint.
Silber|hütte, *-n, f. (metal.)* topitorie de argint.
silberig *adj.* (cu luciu) argintiu, ca argintul.
Silberkette, *-n, f.* lanț de argint.
Silberklang, *-(e)s, -klänge, m.* **1.** sunet provocat de ciocănitul argintului. **2.** *(poet.)* sunet cristalin.
Silberklumpen, *-s, -, m.* bloc, bulgăre de argint.
Silberkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** argințică *(Dryas octopetala* L.). **2.** pelin *(Artemisia absinthium* L.). **3.** pana-zburătorului *(Lunaria annua).* **4.** coada-racului *(Potentilla anserina* L.). **5.** iarbă-grasă *(Sedum).*
Silberlegierung, *-en, f. (metal.)* aliaj de argint.
Silberleuchter, *-s, -, m.* sfeșnic din argint.
Silberlicht, *-(e)s, -er, n. (poet.)* lumină argintie.
Silberlinde, *-n, f. (bot.)* tei alb *(Tilia tomentosa* L.).
Silberling, *-s, -e, m.* monedă (veche) de argint.
Silberlocke, *-n, f. (poet.)* buclă argintie.
Silberlöwe, *-n, -n, m. (zool.)* puma *(Felis concolor).*
Silbermedaille [-daljə], *-n, f.* medalie de argint.
Silbermine, *-n, f.* v. Silberbergwerk.
Silbermöwe, *-n, f. (ornit.)* pescăruș argintiu *(Larus argentatus).*
Silbermünze, *-n, f.* monedă de argint.
silbern *adj.* **1.** de argint; **~e Hochzeit** nuntă de argint. **2.** *(poet.)* argintat, argintiu; *(despre sunete)* cristalin.
Silber|oxid (și **-oxyd**), *-(e)s, n. sg. (chim.)* oxid de argint.
Silberpapier, *-s, -e, n.* hârtie argintată; foiță, poleială, staniol.
Silberpappel, *-n, f. (bot.)* plop alb *(Populus alba* L.).
Silberplatte, *-n, f.* placă de argint.
Silberplattierung, *-en, f.* argintare; **mit ~** suflat cu argint, argintat.
Silberprobe, *-n, f.* încercare a argintului.
Silberputzmittel, *-s, -, n.* praf de curățat argintăria.
Silberquell(e), *-n, f. (poet.)* izvor argintiu, cristalin.
Silber|regen, *-s, -, m. (bot.)* **1.** sânziene albe *(Galium mollugo* L.) **2.** salcâm *(Robinia pseudacacia* L.).
silber|reich *adj.* bogat în argint; argentifer.
Silber|reiher, *-s, -, m. (ornit.)* stârc, bâtlan alb *(Herodias alba).*
silber|rein *adj.* curat ca argintul.
Silber|rubel, *-s, -, m.* rublă de argint.
Silber|sachen *pl.* v. Silberwaren.
Silbersand, *-(e)s, m. sg.* nisip argentifer.
Silberschale, *-n, f.* cupă de argint.
Silberscheidung, *-en, f. (metal.)* separare a argintului.
Silberschein, *-(e)s, -e, m.* luciu, licăr argintiu.
Silberschicht, *-en, f.* strat de argint.
Silberschimmel, *-s, -, m.* cal sur.
Silberschimmer, *-s, m. sg.* v. Silberschein.
Silberschmied, *-(e)s, -e, m.* argintar.
Silberschmuck, *-(e)s, m. sg.* podoabe de argint.
Silberschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap pentru argintărie.
Silber|stange, *-n, f.* bară de argint.
Silber|stimme, *-n, f. (poet.)* glas cristalin.
Silber|stoff, *-(e)s, -e, m.* brocart, lamé argintiu.
Silber|strähne, *-n, f.* șuviță căruntă sau albă (de păr).
Silber|streifen, *-s, -, m.* dungă, fâșie argintie; *(fig.)* **ein ~ am Horizont** o rază de lumină, o mică speranță.
Silber|stück, *-(e)s, -e, n.* monedă de argint.
Silber|stufe, *-n, f. (mineral.)* eșantion de argint.
Silbertanne, *-n, f. (bot.)* v. Edeltanne.
Silberton, *-(e)s, -töne, m.* sunet al argintului; *(poet.)* sunet cristalin.
Silbertresse, *-n, f.* galon de argint.
silbervergoldet *adj.* din argint suflat cu aur.
Silbervorkommen, *-s, -, n.* zăcământ de argint.
Silberwährung, *-en, f.* valută-argint.
Silberwaren *pl.* argintărie, articole din argint.
Silberwarenmanufaktur, *-en, f.* manufactură de argintărie.
Silberweide, *-n, f. (bot.)* răchită albă, salcie alburie *(Salix alba* L.).
silberweiß *adj.* alb ca argintul, argintiu.
Silberwert, *-(e)s, -e, m.* **1.** valoare în argint. **2.** valoare a argintului.
Silberwurz *f. sg. (bot.)* argințică *(Dryas octopetala* L.).
Silberzeug, *-(e)s, n. sg.* v. Silbersachen.
silbisch *adj. (lingv.)* silabic.
silbrig *adj.* v. silberig.
Sild, *-(e)s, -e, m.* v. Sill[1].
Silentium [-tsĭ-], *-s, -tien* [-tsĭən], *n.* tăcere; liniște; *(interj)* **~!** tăcere!
Silge, *-n, f. (bot.)* îngerea *(Selinum carvifolia* L.).
Silhouette [zilu'ɛtə], *-n, f.* siluetă.
silhouettieren, *silhouettierte, silhouettiert, vb. (h) tr.* a face, a desena silueta cuiva.
Silicium [-tsĭʊm], *-s, n. sg. (chim.)* siliciu.
Silicium|eisen, *-s, n. sg. (metal.)* ferosiliciu.
Siliciumge|stein, *-(e)s, -e, n. (geol.)* rocă silicatizată; silicate.
siliciumhaltig *adj.* cu conținut de siliciu.
silieren, *silierte, siliert, vb. (h) tr. (agr.)* a însiloza.
Silifikation, *-en, f.* **1.** *(chim.)* silicatizare. **2.** *(constr.)* umplere cu pietriș.
Silikamörtel, *-s, m. (constr.)* mortar silica, mortar dinas.
Silikat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* silicat.
Silikon, *-s, -e, n. (chim.)* silicon.
Silizium, *-s, n. sg.* v. Silicium.
Silk, *-s, -s, m. (text.)* lustrin.
Sill[1], *-(e)s, -e, m. (reg.)* hering, scrumbie marinat(ă).
Sill[2], *-s, -e, n.*, **Sille**, *-n, f. (elv.)* **1.** ham; hăț. **2.** bretele, ham pentru copii (când învață să meargă).
Sillscheit, *-(e)s, -e(r), n. (reg.)* cruce a carului.
Silo, *-s, -s, m.* siloz; **in einen ~ einlagern** a însiloza.
Silofutter, *-s, n. sg.* nutreț însilozat.
Silur, *-s, n, sg. (geol.)* silurian.
silurisch *adj. (geol.)* silurian.
Silvester [-vɛstɐ], *-s, -, m.* (și *n.),* **Silvester|abend**, *-s, -e, m.* **1.** noaptea Anului Nou. **2.** revelion.
Silvesterball, *-(e)s, -bälle, m.* bal de Anul Nou.
Silvesterfeier, *-n, f.* serbare a Anului Nou.
Silvesterglocken *pl.* clopotele de Anul Nou.
Silvesternacht, *-nächte, f.* noaptea de Anul Nou.
Silvesterscherz, *-es, -e, m.* glumă, șotie de revelion.
Sima[1], *-s* (și *-men), f. (arhit.)* jgheab de acoperiș (la temple antice).
Sima[2], *-(s), n. sg. (geol.)* sima.
Simand(e)l, **Simerl**, *-s, -, m.* (sau *n.) (reg.)* bărbat sub papuc.
Simili, *-s, -s, m.* (și *n.)* imitație (de pietre prețioase).
Simili|stein, *-(e)s, -e, m.* imitație de piatră prețioasă.
simmeln, *simmelte, gesimmelt (ich simm(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a măcina mărunt.
simmen, *simmte, gesimmt, vb. (h) intr.* a zumzăi subțire.
Simmer, *-s, -, n.* (și *m.) (reg.)* **1.** veche măsură de capacitate (pentru cereale). **2.** *(înv.)* v. Korbflechter.
Simmer|ring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* simiring.
Simonie, *-n, f. (bis. cat.)* simonie.
simonisch *adj.* simoniac.
simpel *adj.* **1.** simplu. **2.** neghiob, prostănac; **er ist etwas ~** e cam neghiob.
Simpel, *-s, -, m. (fam.)* neghiob, nătărău, prostănac.
simpelhaft I. *adj.* prostesc. **II.** *adv.* prostește.
simpeln, *simpelte, simpelt (ich simp(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a vorbi fără sens, fără duh, aiurea. **2.** a se holba.
Simperl, *-s, -, n. (reg.)* **1.** coșuleț împletit din paie. **2.** coș de brutar.
Simplex, *-es, -e* (și *-lizia), n.* **1.** *(lingv.)* cuvânt simplu, simplex. **2.** *(mat.)* simplex.
Simplexleitung, *-en, f. (electr.)* linie simplex.
Simplexschaltung, *-en, f. (electr.)* circuit, legătură (în) simplex.
Simplifikation, *-en, f.* v. Simplifizierung.
simplifizieren, *simplifizierte, simplifiziert, vb. (h) tr.* a simplifica.
Simplifizierung, *-en, f.* simplificare.
Simplizität *f. sg.* **1.** simplicitate. **2.** neghiobie.
Simplum, *-s, -pla, n. (ec.)* impozit simplu.
Sims, *-es, -e, m.* (sau *n.) (constr.)* **1.** cornișă, pervaz. **2.** ciubuc, friz, brâu, mulură (la zid). **3.** chenar (la ușă și ferestre).
simsalabim! *interj.* hocus-pocus!
Simsbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură de pervaz.
Simse, *-n, f. (bot.)* pipirig, rogoz *(Scirpus holoschoenus).*
simsen, *simste, gesimst (du, er simst), vb. (h) tr.* **1.** a trimite un SMS. **2.** a comunica prin SMS.
Simshobel, *-s, -, m.* rindea gură-de-broască, ciubucar.
Simsleiste, *-n, f.* șipcă la bordură.
Sims|profil, *-s, -e, n. (constr.)* secțiune a cornișei, a mulurii.
Sims|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de mulură, de pervaz.
Simswerk, *-(e)s, -e, n. (constr.)* muluri, ciubucării (la ziduri).
Simsziegel, *-s, -, m. (constr.)* cărămidă cu cornișă.
Simulant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* simulant(ă); *(mil.)* chiulangiu, soldat care se sustrage corvezilor.
Simulation, *-en, f.* simulare; prefăcătorie.
Simulationsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de simulare.
Simulator, *-s, -toren, m.* **1.** *(tehn.)* aparat-simulator. **2.** *(fam.)* v. Simulant.
simulieren, *simulierte, simuliert, vb. (h)* **I.** *tr.* a simula; a se preface. **II.** *intr. (fam.;* **über** cu *ac.)* a reflecta, a medita (asupra unui lucru).
simultan *adj.* simultan, în același timp, concomitent.
Simultan|aufnahme, *-n, f.* înregistrare simultană.
Simultanbetrieb, *-(e)s, -e, m. (tel.)* funcționare simultană.

Simultandolmetschen, *-s, n. sg.* traducere simultană.
Simultan|empfang, *-(e)s, -fänge, m. (tel.)* recepție simultană, multiplex.
Simultane|ität [-nei-], *f. sg.* simultaneitate.
Simultangerät, *-(e)s, -e, n. (tel.)* comutator emisiune-recepție.
Simultanität *f. sg.* v. Simultaneität.
Simultankirche, *-n, f.* biserică interconfesională.
Simultanschule, *-n, f.* școală interconfesională.
Simultan|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc simultan (la șah).
Simultan|übersetzung, *-en, f.* traducere simultană.
Simultan|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* predare simultană (mai multe clase într-o singură încăpere).
Simultanver|arbeitung, *-en, f.* prelucrare, tratare simultană.
sind *pers. a 3-a pl. ind. prez.* de la sein.
Sinekure, *-n, f.* sinecură.
Sinfonie, *-n* [-ni:ən], *f. (muz.)* simfonie.
Sinfoniekonzert, *-(e)s, -e, n.* concert simfonic.
Sinfonie|orchester [-kɛs-], *-s, -, n.* orchestră simfonică.
Sinfoniker, *-s, -, m.* **1.** compozitor de simfonii, simfonist. **2.** membru al unei orchestre simfonice.
sinfonisch *adj.* simfonic; **sinfonische Dichtung** poem simfonic.
Sing. *presc.* de la Singular.
Sing|akademie, *-n* [-mi:ən], *f.* academie de muzică; conservator, școală superioară de canto.
Singalese, *-n, -n, m.* singalez.
singbar *adj.* care se poate cânta, cantabil.
Singbeutel, *-s, -, m. (reg.)* risipitor; mână-spartă.
Singchor [-ko:ɐ], *-(e)s, -chöre, m.* cor.
Singdrossel, *-n, f. (ornit.)* sturz *(Turdus musicus)*.
Singel, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* zid al orașului. **2.** *(reg.)* vacă bălțată (cu dungi).
Singeltrüdchen, *-s, -, n. (reg.)* greier.
singen, *sang, gesungen, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* a cânta; **im Chor** ~ a cânta în cor; **vom Blatte** ~ a cânta «a prima vista»; **leise vor sich hin** ~ a cânta încet, fredonat; **dieses Lied singt sich leicht** e un cântec ușor, acest cântec e ușor de cântat; **ein Kind in den Schlaf** ~ a adormi un copil cântând; *(fam.)* **davon kann er ein Lied** ~ știe el multe despre asta; a pățit-o și el; *(livresc)* ~ **und sagen** a povesti; **wie die Alten sungen, so zwitschern die Jungen** copiii repetă ce aud de la părinți. **II.** *tr. (poet.)* a cânta în versuri, a scrie, a face, a compune versuri (despre ceva). **III.** *refl. (în expr.)* **sich heiser** ~ a cânta până răgușește.
Singen, *-s, n. sg.* **1.** cântat. **2.** oră de muzică (la școala elementară).
singend **I.** *part. prez.* de la singen. **II.** *adj.* care cântă; melodios, armonios. **III.** *adv.* (pe un ton) cântat, cântând.
Singer, *-s, -, m. (înv.)* cântăreț.
Singerei, *-en, f. (fam.)* cântat plicticos, continuu.
Singhabicht, *-s, -e, m. (ornit.)* erete de seară *(Falco vespertinus; Melierax canorus)*.
Singhalle, *-n, f.* sală de muzică (corală).
Single[1], *-s, -s, n. (sport)* joc de unul singur.
Single[2], *-s, f. (muz.)* disc single.
Single[3], *-s, -s, m.* persoană singură, fără partener; burlac.
Singlehrer, *-s, -, m.* profesor de canto.
Sing|oper, *-n, f.* operă cântată (fără text vorbit).
Singpult, *-(e)s, -e, n.* pupitru pentru note; *(bis.)* pupitru din strană.
Sin|grün, *-s, n. sg. (bot.)* saschiu, brebenec (*Vinca minor* L.).
Singsang, *-s, m. sg. (fam.)* **1.** cântat plicticos, monoton. **2.** ton cântat, tărăgănat.
Singschlüssel, *-s, -, m. (muz.)* cheie.
Singschule, *-n, f.* **1.** școală de canto. **2.** culegere de exerciții pentru canto.
Singschwan, *-(e)s, -schwäne, m. (ornit.)* specie de lebădă *(Cygnus cygnus musicus)*.
Sing|spiel, *-(e)s, -e, n.* comedie muzicală; gen premergător operetei.
Sing|spieldichter, *-s, -, m.* libretist al unei comedii muzicale.
Sing|spielhalle, *-n, f.* teatru, sală de varietăți.
Sing|stimme, *-n, f.* **1.** voce. **2.** partitură, știmă pentru voce.
Sing|stück, *-(e)s, -e, n.* bucată de muzică vocală.
Sing|stunde, *-n, f.* lecție, oră de canto.
singulär *adj.* **1.** singular, izolat; rar. **2.** ciudat, bizar, neobișnuit.
Singular și **Singular**, *-s, -e, m. (gram.)* (numărul) singular.
Singularetantum, Singulariatantum, *-s, -s, n. (gram.)* cuvânt defectiv de plural, singularia tantum.
Singularis, *-, -lare, m.* v. Singular.
singularisch *adj.* singular, la singular.
Singularität, *-en, f.* **1.** singularitate, caracter special. **2.** caz, fenomen singular, excepțional.
Singvogel, *-s, -vögel, m.* pasăre cântătoare.
Singweise, *-n, f.* **1.** mod de a cânta. **2.** melodie.
Singzikade, Singzirpe, *-n, f. (entom.)* greier *(Cicadidae)*.
sinister *adj. (rar)* sinistru, groaznic.
sinken, *sank, gesunken, vb. (s) intr.* **1.** a coborî, a se lăsa; **die Nacht sinkt** noaptea coboară, se lasă; **die Sonne sinkt** soarele coboară, apune; *(fig.)* **den Mut** ~ **lassen** a-și pierde curajul, a-și pierde din curaj; **er lässt die Stimme** ~ își coboară vocea; **er ist in meinen Augen gesunken** a pierdut, a coborât în ochii mei; **sein Einfluss sinkt** influența sa scade. **2.** a se scufunda; **das Schiff sinkt** vaporul se scufundă; **bis zu den Knöcheln in den Schlamm** ~ a se scufunda, a intra în noroi până la glezne; *(fig.)* **er möchte vor Scham in die Erde** ~ îi vine să intre în pământ de rușine. **3.** a cădea; **zu Boden** ~ a cădea jos; **sie sinkt ihm in die Arme** îi cade în brațe; **er sank vor ihr in die Knie** a căzut în genunchi în fața ei; **in Ohnmacht** ~ a leșina; **in Schlaf** ~ a adormi. **4.** a scădea; **die Preise** ~ scad prețurile; **die Temperatur sinkt** scade temperatura. **5.** a decădea; **er sank immer tiefer** a decăzut tot mai mult.
Sinken, *-s, n. sg.* scădere, diminuare.
Sinkgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză de cădere, de coborâre.
Sink|kasten, *-s, -* (și *kästen*), *m.* **1.** *(hidr.)* trapă de canalizare, hazna, gură de canal. **2.** *(tehn.)* sifon de decantare (la canalizare).
Sink|stoff, *-(e)s, -e, m. (geol.)* sediment.
Sinkventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (mar.)* ventil, supapă de scufundare.
Sinkwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tehn.)* cutie de limpezire. **2.** *(mine)* instalație de spălare gravitațională.
Sinn, *-(e)s, -e, m.* **1.** simț; **die fünf ~e** cele cinci simțuri; **mit den ~en wahrnehmen** a percepe cu simțurile, senzorial; *(fam.)* **seine fünf ~e beisammen haben** a judeca limpede, a vedea clar, a avea mintea întreagă, a fi cu picioarele pe pământ; **seine fünf ~e nicht mehr beisammen haben** a nu mai fi cu mintea întreagă; **die ~e schwanden ihm** și-a pierdut cunoștința, a leșinat. **2.** minte; cunoștință; gând; judecată; **es will mir nicht in den** ~ nu pot să pricep, nu-mi intră-n cap; **das kommt mir nicht aus dem** ~ nu-mi iese din cap treaba asta; **das trübt mir den** ~ asta mă întristează; **von ~en sein** sau **nicht bei ~en sein** a nu fi în toate mințile, a fi ieșit din minți; **seiner ~e nicht mehr mächtig sein** a-și pierde controlul, stăpânirea, a nu mai ști ce face; **etwas im ~e haben** a avea ceva de gând, a intenționa ceva; *(fam.)* **das schlag dir aus dem ~!** asta să ți-o scoți din cap; ia-ți gândul de la asta! **anderen ~es werden** a-și schimba gândul, părerea, intenția; **aus den Augen, aus dem** ~ ochii care nu se văd se uită; **viele Köpfe, viele ~e** câte capete, atâtea păreri. **3.** simț, înțelegere, înclinație, gust, interes; **er hat keinen** ~ **für Humor** n-are simțul umorului; **er hat** ~ **für Kunst** are simț, gust, interes pentru artă; **der** ~ **für Musik geht ihm völlig ab** nu simte, nu înțelege muzica deloc. **4.** fire, caracter; vederi, concepție; fel de a gândi; **das ist ganz in seinem ~e** corespunde întru totul concepției sale, vederilor sale; **ein gerader** ~ o fire cinstită; **ein froher** ~ o fire veselă. **5.** sens, direcție. **6.** sens, înțeles, accepțiune; rost, rațiune; **im vollsten ~e des Wortes** în adevăratul înțeles al cuvântului; **im strengsten ~e des Wortes** în sensul cel mai strict al cuvântului; **hat das Ganze einen ~?** are treaba aceasta vreun rost? **dadurch bekommt die Sache einen anderen** ~ asta face ca lucrurile să se schimbe; **dem ~e nach wiedergeben** a reda (ceva) după sens (nu textual); **den** ~ **des Lebens erfassen** a înțelege rostul vieții; **das hat keinen** ~ n-are nici un rost, nici un sens.
sinnberückend, sinnbetäubend, sinnbetörend *adj.* amețitor, fascinant.
Sinnbezirk, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* câmp semantic.
Sinnbild, *-(e)s, -er, n.* simbol; alegorie; **das** ~ **der Gerechtigkeit** simbolul dreptății.
sinnbildlich *adj.* și *adv.* simbolic; ~ **darstellen** a simboliza; ~ **erklären** a explica printr-o alegorie.
Sinn|einheit, *-en, f. (lingv.)* unitate semantică.
sinnen, *sann, gesonnen, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** **(über** cu *ac.)* a gândi, a cugeta, a medita, a reflecta; **hin und her** ~ a-și bate capul, a chibzui. **2.** **(auf** cu *ac.)* a căuta, a gândi, a plănui; **auf Mittel und Wege** ~ a căuta mijloace, a medita asupra căilor; **auf Rache** ~ a se gândi la răzbunare; **auf Böses** ~ a plănui ceva rău. **II.** *tr.* a gândi; **was sinnst du?** ce gândești? la ce te gândești? **ich bin nicht gesonnen zu...** nu am intenția să..., nu sunt dispus să...
Sinnen, *-s, n. sg.* **1.** cugetare, meditare, reflectare; **all sein** ~ **und Trachten** toate gândurile sale. **2.** visare, visuri.
sinnend **I.** *part. prez.* de la sinnen. **II.** *adj.* visător; dus pe gânduri.
sinnenfällig *adj.* v. sinnfällig.
Sinnenfreude, *-n, f.* v. Sinnenlust.
sinnenfroh *adj.* plin de plăceri senzuale, de voluptate.
Sinnengenuss, *-es, -nüsse, m.* plăcere senzuală, plăcere a simțurilor.
Sinnenlust *f. sg.* plăcere senzuală, voluptate.
Sinnenmensch, *-en, -en, m.* om senzual, om al simțurilor.
sinnen|nahe *adj.* ușor sensibil, ușor perceptibil.
Sinnenrausch, *-(e)s, m. sg.* beție a simțurilor.
Sinnenreiz, *-es, -e, m.* excitație a simțurilor.
Sinnentaumel, *-s, m. sg.* v. Sinnenrausch.
sinn|entleert *adj. (lingv.)* golit de sens, care și-a pierdut sensul.
sinn|ent|sprechend *adj.* conform sensului.
sinn|ent|stellend *adj.* care schimbă, deformează înțelesul, sensul.
Sinnenwelt *f. sg.* lume a simțurilor, lume fizică.
sinn|erfüllt *adj.* cu sens, împlinit.
Sinn|ergänzung, *-en, f. (gram.)* determinant semantic obligatoriu al verbului, complinire obligatorie.
Sinnes|änderung, *-en, f.* schimbare a părerii, a mentalității, a opiniei.
Sinnes|art, *-en, f.* mentalitate; mod de a gândi.
Sinnes|eindruck, *-(e)s, -drücke, m.* senzație.
Sinnes|empfindung, *-en, f. (psih.)* senzație.
Sinnes|organ, *-s, -e, n. (anat.)* organ senzorial.
Sinnesreiz, *-es, -e, m.* v. Sinnenreiz.
Sinnes|schärfe *f. sg.* ascuțime, acuitate a simțurilor.
Sinnes|störung, *-en, f.* tulburare a simțurilor.
Sinnes|täuschung, *-en, f.* iluzie a simțurilor; halucinație.
Sinnesverwirrung, *-en, f.* confuzie, nebunie.
Sinnesvor|stellung, *-en, f. (psih.)* reprezentare.
Sinneswahrnehmung, *-en, f. (psih.)* percepție senzorială.
Sinneswandel, *-s, m. sg.* schimbare a părerii, a mentalității, a concepției.
Sinneswerkzeug, *- (e)s, -e, n.* v. Sinnesorgan.
sinnfällig *adj.* **1.** plauzibil. **2.** clar, evident.
Sinnfälligkeit *f. sg.* **1.** perceptibilitate. **2.** caracter evident, plauzibil.
Sinngebung, *-en, f.* interpretare.
Sinngedicht, *-(e)s, -e, n. (lit.)* epigramă.
Sinnge|halt, *-(e)s, m. sg.* conținut de idei.
sinngemäß, sinngetreu *adj.* fidel înțelesului, păstrând sensul exact, în conformitate cu sensul.
sinngleich *adj.* sinonim.
sinnhaft *adj.* cu înțeles, cu sens, cu rost.
sinnieren, *sinnierte, sinniert, vb. (h) intr. (reg.)* a reflecta, a medita, a sta pe gânduri, a fi căzut pe gânduri.
Sinnierer, *-s, -, m.* persoană care meditează, care stă pe gânduri, care reflectează mult.
sinnig *adj.* **1.** înțelept, bine gândit, bine chibzuit; cu înțeles. **2.** ingenios; fin; **ein ~es Geschenk** un cadou fin, delicat.
sinnigerweise *adv. (mai ales iron.)* în mod judicios, adânc gândit.

Sinnigkeit *f. sg.* **1.** caracter înțelept, înțelepciune. **2.** ingeniozitate.
Sinnkopplung, *-en, f.* împerechere de sensuri.
sinnlich *adj.* **1.** senzorial. **2.** senzual; **ein ~er Mensch** un om senzual; **~er Tanz** dans lasciv; **~e Gedanken** gânduri voluptuoase; **~e Triebe** instincte senzuale.
Sinnlichkeit *f. sg.* **1.** senzorialitate. **2.** senzualitate; lascivitate; voluptate.
sinnlos *adj.* **1.** fără rost, fără sens, fără înțeles, absurd; **jeder Widerstand ist ~** orice rezistență e absurdă. **2.** nesocotit, nechibzuit, nebunesc; **eine ~e Tat** o faptă nechibzuită, nebunească; **~e Maßnahmen** măsuri nesocotite, negândite.
Sinnlosigkeit, *-en, f.* **1.** absurditate. **2.** nebunie, nesocotință, inconștiență.
sinnmäßig *adj.* v. sinngemäß.
Sinnpflanze, *-n, f. (bot.)* sensitiva *(Mimosa pudica).*
sinnreich *adj.* **1.** ingenios. **2.** plin de înțeles; profund, adânc; inteligent.
Sinn|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* sentință, maximă.
sinnverwandt *adj.* **1.** înrudit, apropiat, asemănător (ca sens), sinonim; **~es Wort** sinonim. **2.** cu aceleași idei, cu aceleași concepții.
Sinnverwandtschaft *f. sg.* **1.** apropiere, înrudire de sensuri, sinonimie. **2.** afinitate intelectuală.
sinnverwirrend *adj.* care tulbură gândurile, amețitor.
sinnvoll *adj.* **1.** judicios; cu tâlc. **2.** util.
sinnwidrig *adj.* absurd.
Sinnwidrigkeit, *-en, f.* absurditate.
Sinnwort, *-(e)s, -wörter, n. (lingv.)* cuvânt purtător de sens.
Sinnzusammenhang, *-(e)s, -hänge, m. (lingv.)* **1.** context. **2.** legătură de sens.
Sinolog(e), *-(e)n, -(e)n, m.* sinolog.
Sinologie *f. sg.* sinologie.
sintemal(en) *conj. (înv.)* fiindcă; *(în expr.)* **~ und alldieweil** deoarece, pentru că.
Sinter, *-s, -, m.* **1.** *(mineral., geol.)* sinter; stalactită. **2.** *(metal.)* arsură; cenușă (de fier). **3.** cenușă din lemn putrezit.
Sinter|anlage, *-n, f. (metal.)* instalație de aglomerare.
Sinter|eisen, *-s, -, n. (metal.)* fier sinterizat.
Sinterkeramik, *-en, f.* ceramică vitrificată.
sintern, *sinterte, gesintert, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** *(constr.)* a se infiltra; a se strecura. **2.** a forma concrețiuni, stalactite. **II.** *tr. (h)* **1.** *(metal.)* a frita; a sinteriza; a aglomera. **2.** *(ceramică)* a concreționa.
Sinter|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (metal.)* oțel sinterizat.
Sinterterrasse, *-n, f. (geol.)* terasă de concrețiune.
Sinterung, *-en, f.* **1.** sinterizare. **2.** vitrificare. **3.** infiltrație. **4.** concrețiune.
Sinterwasser, *-s, n. sg. (constr.)* apă de infiltrație.
Sintflut *f. sg.* potop (al lui Noe), diluviu.
sintflut|artig *adj.* ca un potop.
Sinus, *-, -* (și *-se*), *m.* **1.** golf. **2.** *(mat., anat.)* sinus.
Sinusfunktion, *-en, f. (mat.)* funcție sinus.
Sinusgröße, *-n, f. (mat.)* mărime sinusoidală.
Sinuskurve [-və și -fə], *-n*, **Sinuslinie** [-iə], *-n, f. (mat.)* sinusoidă.
Sinusreihe, *-n. f. (mat.)* serie trigonometrică cu termeni în sinus.
Sinus|schwingung, *-en, f. (mec.)* oscilație sinusoidală.
Sinuswelle, *-n, f. (fiz.)* undă sinusoidală.
Sinuswert, *-(e)s, -e, m. (mat.)* valoarea sinusului.
sinwell *adj. (elv.)* rotund.
Sipho [-fo], *-s, -phonen, m.* **1.** tub. **2.** *(zool.)* trahee.
Siphon [-fɔn] și **Siphon**, *-s, -s, m.* **1.** sticlă de sifon. **2.** *(austr.)* v. Sodawasser. **3.** *(tehn.)* sifon.
Sippe[1], *-n, f.* **1.** neam; trib; stirpe; gintă. **2.** *(fam.)* clică, gașcă.
Sippe[2], *-n, -n, m. (reg.)* rudă.
Sippenforschung, *-en, f.* genealogie.
sippengemäß, sippenhaft *adj.* după neam.
Sippenhaft *f. sg.* arest ca urmare a răspunderii familiale.
Sippenhaft(ung) *f. sg.* **1.** *(jur.)* răspundere familială. **2.** persecutare a membrilor de familie a adversarilor politici.
Sippenkunde *f. sg.* v. Sippenforschung.
sippenkundlich *adj.* genealogic.
Sippenverband, *-(e)s, -bände, m.* **1.** uniune de ginți. **2.** v. Sippe[1] **(1).**
Sippschaft *f. sg.* **1.** rudenie. **2.** familie, rude, rubedenii. **3.** *(peior.)* v. Sippe[1] **(2).**
Sirene, *-n, f.* **1.** *(mit.)* sirenă. **2.** *(tehn., mil.)* sirenă. **3.** v. Seekuh.
Sirenenge|heul, *-(e)s, n. sg.* urlet al sirenelor.
Sirenengesang, *-(e)s, -sänge, m. (mit.)* cântec de sirene.
sirenenhaft *adj. (poet.)* ca o sirenă; ca de sirenă; ademenitor.
Sirenen|stimme, *-n, f. (poet.)* voce de sirenă.
sirren, *sirrte, gesirrt, vb. (h) intr.* a zbârnâi, a bâzâi; a zumzăi.
Sirup, *-s, -e, m.* **1.** sirop. **2.** melasă.
sirup|artig *adj.* ca siropul, vâscos.
Sisal|agave [-və], *-n, f. (bot.)* agavă pentru fibre de sisal *(Agave rigida).*
Sisalhanf, *-(e)s, m. sg.* fibre de agave, de sisal.
sistieren, *sistierte, sistiert, vb. (h) tr.* **1.** a sista, a suspenda; a înceta, a opri. **2.** a aresta (pentru verificarea identității). **3.** *(jur.)* a chema în justiție.
Sistierung, *-en, f. (jur.)* **1.** suspendare; sistare, oprire; **~ des Verfahrens** suspendare a procedurii. **2.** arestare (pentru verificarea identității). **3.** citare, chemare (în justiție).
Sisyphus|arbeit, *-en, f.* muncă sisifică, muncă inutilă.
Site [saet], *-s, f. (inform.)* site; **eine ~ ist online** un site este online; **sich** *(dat.)* **eine Web-~ ansehen** a se uita într-un site; **eine Web-~ entwickeln** a crea un Web-site; **die ~ linkt zur Designfirma** site-ul se conectează la firma de design.
Sitte, *-n, f.* **1.** obicei, datină; **~n und Gebräuche** obiceiuri și datini; **so ist es bei uns ~** așa este obiceiul pe la noi; **eine althergebrachte ~** un obicei strămoșesc; **mit den alten ~n brechen** a rupe cu obiceiurile vechi; **es ist ~, dass...** se obișnuiește ca... **2.** purtare, moravuri; **ein Mensch von guten ~n** un om cu purtări frumoase, un om bine crescut, bine educat; **feine ~n** maniere alese; **böse Beispiele verderben gute ~n** exemplele rele strică moravurile bune; *(în expr.)* **andere Zeiten, andere ~n** alte timpuri, alte moravuri. **3.** comportare morală; decență; bună-cuviință; **er bewahrt immer ~ und Anstand** știe să păstreze totdeauna decența; **gegen die guten ~n verstoßen** a contraveni bunei-cuviințe, moralei. **4.** *(argou)* poliție de moravuri.
Sitten|apostel, *-s, -, m.* persoană moralizatoare.
Sittenbild, *-(e)s, -er,* **Sittengemälde**, *-s, -, n. (lit.)* tablou, frescă de moravuri.
Sittendezernat, *-(e)s, -e, n.* secția moravuri a poliției.
Sittengeschichte, *-n, f.* istorie a moravurilor.
Sittengesetz, *-es, -e, n.* lege privind moravurile.
Sittenkodex, *-es, -e, m.* codul bunelor moravuri.
Sittenkontrolle, *-n, f.* control, razie a poliției de moravuri.
Sittenlehre, *-n, f.* **1.** *sg.* morală, etică. **2.** tratat de morală, de etică.
Sittenlehrer, *-s, -, m. (iron.)* moralist.
sittenlos *adj.* **1.** imoral, depravat, corupt. **2.** indecent; necuviincios; scandalos.
Sittenlosigkeit, *-en, f.* **1.** imoralitate, depravare, libertinaj. **2.** indecență; necuviință.
Sittenpolizei *f. sg.* poliție de moravuri; **unter der Aufsicht der ~ stehen** a fi înregistrat la poliția de moravuri; a fi sub observația poliției de moravuri.
Sittenprediger, *-s, -, m.* v. Sittenlehrer.
Sittenpredigt, *-en, f. (iron.)* morală, predică.
Sittenregel, *-n, f.* regulă de morală.
sittenrein *adj.* moral, integru, ireproșabil din punct de vedere moral.
Sittenreinheit *f. sg.* moralitate, integritate morală.
Sittenrichter, *-s, -, m.* **1.** judecător de moravuri, cenzor. **2.** *(iron.)* arbitru al moralității; moralist.
sittenrichterlich *adj. (jur.)* de cenzor.
Sittenroman, *-s, -e, m.* roman de moravuri.
Sittenschilderer, *-s, -, m. (lit.)* scriitor de literatură de moravuri.
Sittenschilderung, *-en, f.* descriere, zugrăvire a moravurilor.
Sitten|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* maximă morală.
sitten|streng *adj.* auster; sobru.
Sitten|strenge *f. sg.* austeritate; sobrietate.
Sitten|strolch, *-(e)s, -e, m.* afemeiat, pedofil.
Sitten|stück, *- (e)s, -e, n. (lit., teatru)* piesă de moravuri; piesă moralizatoare.
Sittenverderbnis *f. sg.* corupție, depravare.
Sittenverfall, *-(e)s, m. sg.* decădere morală; corupție.
Sittenverfeinerung *f. sg.* rafinare a moravurilor.
Sittenverwilderung *f. sg.* v. Sittenverfall.
sittenwidrig *adj.* contrar moralei, bunelor maniere, bunei-cuviințe.
Sittenzeugnis, *-ses, -se, n.* certificat de bună purtare; certificat de moralitate.
Sittenzwang, *-(e)s, m. sg.* etichetă.
Sitter, *-s, -, m. (bot.)* mlăștiniță *(Epipactis).*
Sittich, *-s, -e, m. (ornit.)* specie de papagal *(Psittacus).*
sittig *adj. (înv.)* cuviincios, modest, cuminte, cumsecade, bine-crescut.
sittigen, *sittigte, gesittigt, vb. (h) tr. (înv.)* a educa în spiritul bunei-cuviințe, a civiliza.
sittlich *adj.* **1.** moral, etic; **die ~e Grundlage** baza morală; **~e Pflicht** obligație morală; **sein ~es Verhalten** comportarea sa morală. **2.** moral, corect, decent; pudic, sobru; **ein ~er Mensch** un om cu purtări bune, morale. **3.** obișnuit, îndătinat; *(în expr.)* **ländlich ~ a)** conform tradiției; **b)** *(fam., glumeț)* ca la țară; așa e pe la noi.
Sittlichkeit *f. sg.* moralitate.
Sittlichkeitsgefühl, *-(e)s, -e, n.* simț moral.
Sittlichkeitsregel, *-n, f.* regulă, normă morală.
Sittlichkeitsverbrechen, *-s, -, n.* **1.** delict împotriva moralității. **2.** atentat la pudoare.
sittsam *adj.* **1.** modest, cuviincios, decent, cuminte. **2.** feciorelnic, cast; pudic.
Sittsamkeit *f. sg.* **1.** modestie, bună-cuviință, decență, cumințenie. **2.** castitate, pudicitate.
Situation, *-en, f.* **1.** situație; **aussichtsreiche ~** situație promițătoare; **demographische ~** situație demografică; **ökologische ~** situație ecologică; **unvorhersehbare ~** situație imprevizibilă; **wirtschaftliche ~** situație economică; **die ~ erfassen** a înțelege situația; **der ~ gewachsen sein** a fi stăpân pe situație, a fi la înălțimea problemelor, a face față situației; *(fig.)* **die ~ retten** a salva situația; **Herr der ~ bleiben** a rămâne stăpân pe situație. **2.** *(ec.)* conjunctură; **wirtschaftliche ~** conjunctură economică.
situationell *adj. (lingv.)* situativ.
situationsbedingt *adj.* condiționat de situație, în funcție de situație.
situationsgebunden *adj.* legat de situație, în funcție de situație.
situationsgerecht *adj.* conform, adaptat (la) situația dată.
Situationskomik *f. sg.* comic de situație, comic al situației.
Situations|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de situație; plan de bătaie.
situieren, *situierte, situiert, vb. (h) tr.* a situa, a pune, a așeza.
situiert I. *part. trec.* de la situieren. **II.** *adj. (în expr.)* **gut ~ sein** a sta bine, a avea o situație (materială) bună.
Sitz, *-es, -e, m.* **1.** loc (de șezut, de stat jos); scaun; **ein bequemer ~** un loc (de șezut) comod; **ein Wagen mit zwei ~en** un vehicul cu două locuri; **ein Zuschauerraum mit 300 ~en** o sală de spectacol cu 300 de locuri; **sich von den ~en erheben** a se scula, a se ridica de pe locuri, de pe scaune; **der ~ des Präsidenten** fotoliul prezidențial; **~ und Stimme im Vorstand haben** a fi membru al comitetului cu drept de vot; **einen ~ im Parlament haben** a fi deputat în parlament; *(fig., fam.)* **er aß alles auf einen ~ auf** a mâncat totul la o singură masă, dintr-o dată. **2.** jeț (la căruță). **3.** pernă (a scaunului, a fotoliului etc.); tăblie (de scaun); **gepolsterter ~** scaun (cu tăblie) tapițat(ă). **4.** domiciliu, locuință; *(fam.)* **seinen ~ aufschlagen** a se stabili. **5.** reședință, sediu; **der ~ der Regierung** reședința guvernului; **der ~ der Genossenschaft** sediul cooperativei; **~ des Unternehmens** sediul întreprinderii, firmei. **6.** ținută (pe cal, în șa). **7.** tăietură, croială, linie; **ein Anzug mit gutem ~** o haină care vine bine, o haină bine croită. **8.** *(tehn.)* ajustaj, locaș.
Sitz|an|ordnung, *-en, f.* dispunere, aranjare a locurilor (la o masă, recepție etc.).
Sitz|arbeit *f. sg.* muncă sedentară.
Sitzbad, *-(e)s, -bäder, n. (med.)* baie de jumătate; baie de șezut.
Sitzbadewanne, *-n, f.* v. Sitzwanne.
Sitzbank, *-bänke, f.* bancă (de stat jos).

Sitzbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* (os) ischion.
Sitzblockade, *-n, f.* acțiune de protest prin așezare pe o cale de trecere (linie ferată, șosea).
Sitzbrett, *-(e)s, -er, n.* **1.** scândură pe care se poate ședea. **2.** strapontină.
Sitz|ecke, *-m, f.* garnitură de primire (în living sau sufragerie).
sitzen, *saß, gesessen (du, er sitzt), vb. (h și reg. s)* **I.** *intr.* **1.** a ședea, a sta jos; **auf dem Stuhl** ~ a ședea pe scaun, a sta pe scaun; **neben jm.** ~ a ședea, a sta lângă cineva; **bequem** ~ a sta, a ședea comod; **zu Pferde** ~ a sta călare; **unter lauter Fremden** ~ a sta printre străini, printre necunoscuți; **hinterm Ofen** ~ **a)** a sta lângă sobă, la căldură; **b)** *(fig.)* a nu se mișca din casă; **dem Maler (als Modell)** ~ a poza unui pictor (șezând); **über einer Arbeit** ~ a se ocupa intens de un lucru; **über den Büchern** ~ a citi, a studia (intens); (și *fig.)* **fest im Sattel** ~ **a)** a se ține bine în șa; **b)** a avea o poziție bună, a nu putea fi înlăturat; **c)** a fi bine pregătit (profesional), a stăpâni bine materia; *(fig.)* **auf hohem Ross** ~ a fi încrezut; a fi cu nasul pe sus; **bei Tisch** ~ a sta la masă. **2.** a sta, a se afla, a se găsi, a fi; **im Gefängnis, im Kerker, hinter Gittern,** *(fam.)* **bei Wasser und Brot** ~ a sta în închisoare, la pușcărie, la răcoare; **er sitzt a)** *(fam.)* e la răcoare; **b)** *(glumeț)* e la ședință; **c)** e la toaletă; **die Verfolger saßen ihm auf den Fersen** (sau **im Nacken)** urmăritorii erau pe urmele lui; **da sitzt der Fehler** aici e greșeala; *(fam.)* **da ~ wir nun!** iată buclucul! cum o scoatem la capăt? **da sitzt das Übel!** aici e buba!; (și *fig.)* **der Schmerz sitzt tief** e o durere adâncă, din interior; *(fam.)* **hier sitzt mir's** aici mă doare, aici se află focarul bolii; **im Fett** (sau **in der Wolle)** ~ a-i merge cuiva bine, a trăi în belșug; **im Glück** ~ a avea noroc; *(fam.)* **in der Patsche** (sau **Tinte)** ~ a fi la ananghie, într-o situație încurcată; a da de bucluc; **an der Quelle** ~ a se afla la (prima) sursă; **wie auf glühenden Kohlen** ~ a sta ca pe jăratec; a fi nerăbdător; **das Messer sitzt ihm locker** sare repede la bătaie, scoate repede cuțitul; **der Schelm sitzt ihm im Nacken** îi place să facă pozne, glume; **auf dem Trockenen** ~ a fi lefter; *(fam.)* **du hast einen** ~ **a)** ești amețit, cherchelit, afumat; **b)** ești cam țicnit, îți lipsește o doagă. **3.** a avea o funcție; **in einer Kommission** ~ a fi membru într-o comisie; **auf einem Thron** ~ a fi rege, a sta pe tron; **über etwas zu Rate** ~ a se sfătui (despre ceva); **über jn. zu Gericht** ~ a judeca pe cineva. **4.** *(despre haine)* a sta, a veni bine; **der Anzug sitzt gut** costumul vine bine, îi stă bine. **5.** a nimeri; **der Schuss saß** glontele a nimerit; **der Hieb sitzt** l-a nimerit bine; *(fam.* și *fig.)* **das sitzt** l-a atins, nu glumă. **6.** a fi bine fixat; **das Gedicht sitzt** știe poezia pe de rost; **die Vokabeln** ~ a învățat bine cuvintele. **7.** *(despre păsări)* a cloci. **8.** a ține ședință; **das Kollegium sitzt heute nicht** colegiul nu ține astăzi ședința. **9.** a locui, a-și avea reședința, domiciliul. **II.** *refl. (în expr.)* **sich müde** ~ a obosi stând pe scaun; *(fam.)* **sich wund** ~ a face bătături de atâta stat pe scaun.
sitzen bleiben, *blieb sitzen, sitzen geblieben, vb. (s) intr.* **1.** a rămâne pe scaun, a nu se scula. **2.** *(fam.)* a rămâne repetent. **3.** *(fam.; despre o fată)* **a)** a nu se mărita, a rămâne fată bătrână, a rămâne pe vatră; **b)** a nu fi invitată la dans. **4.** *(despre aluat)* a nu dospi, a nu crește. **5.** a rămâne, a nu se dezlipi; **der Verdacht blieb auf ihm sitzen** a rămas bănuiala asupra lui; **auf einer Ware** ~ a nu putea vinde o marfă.
Sitzenbleiber, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (fam., peior.)* elev(ă) repetent(ă).
sitzend I. *part. prez.* de la s i t z e n. **II.** *adj.* **1.** șezând, așezat. **2.** sedentar; **~e Lebensweise** viață sedentară.
sitzen lassen, *ließ sitzen, sitzen gelassen (du lässt sitzen, er lässt sitzen), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a părăsi, a lăsa baltă, a lăsa mofluz, cu buzele umflate; **ein Mädchen** ~ **a)** a nu se însura cu o fată, a nu lua o fată; **b)** a nu invita o fată la dans. **2.** a lăsa repetent. **3.** a accepta, a înghiți; **eine Beleidigung auf sich** *(dat.)* ~ a înghiți o ofensă, o jignire, a nu protesta împotriva unei ofense. **4.** *(în expr.)* **Geld** ~ a cheltui, a risipi, a pierde bani.
Sitzfläche, *-n, f.* **1.** loc pentru stat jos. **2.** *(tehn.)* suprafață de contact. **3.** *(fam.)* șezut.
Sitzfleisch, *-(e)s, n. sg. (în expr.)* **kein ~ haben** a nu avea astâmpăr, a nu putea sta într-un loc; a nu fi perseverent; a nu avea răbdare (să termine în liniște o treabă).
Sitzgelegenheit, *-en, f.* **1.** posibilitate de a ședea, de a sta jos. **2.** loc de stat jos; scaun, bancă etc.
Sitzgruppe, *-n, f.* v. S i t z e c k e.
Sitzhaltung, *-en, f.* ținută a corpului la stat jos.
Sitzkissen, *-s, -, n.* pernă, perniță de scaun.
Sitzkorb, *-(e)s, -körbe, m.* scaun-cabină (portativă) pentru plajă.
sitzlings *adv. (fam.)* șezând.
Sitzmöglichkeit, *-en, f.* v. S i t z g e l e g e n h e i t.
Sitz|ordnung, *-en, f.* v. S i t z a n o r d n u n g.
Sitzpirouette [-piruɛtə], *-n, f. (sport)* piruetă executată șezând.
Sitzplatz, *-es, -plätze, m.* loc (de stat jos, de șezut).
Sitzplatztribüne, *-n, f.* tribună cu locuri (pe bancă, pe scaune).
Sitzpolster, *-s, -, n.* (și *m.*) pernă de scaun.
Sitzreihe, *-n, f.* rând de locuri (într-o sală de spectacole etc.).
Sitz|stange, *-n, f.* stinghie pentru păsări (și în colivii).
Sitz|streik, *-s, -s, m. (pol.)* grevă a brațelor încrucișate.
Sitzung, *-en, f.* **1.** ședință; **eine ~ anberaumen** a convoca o ședință; **eine ~ eröffnen** a deschide o ședință; **eine ~ vertagen** a amâna o ședință; *(fig., glumeț)* **eine lange** ~ un chef prelungit, o masă prelungită; **er malte ihr Bild in drei ~en** i-a făcut portretul în trei ședințe. **2.** *(inform.)* sesiune.
Sitzungsbericht, *-(e)s, -e, m.* proces-verbal al ședinței; raport al ședinței.
Sitzungsgeld, *-(e)s, -er, n.* indemnizație de ședință.
Sitzungs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de desfășurare a ședinței.
Sitzungs|pause, *-n, f.* pauză în cursul ședinței.
Sitzungs|periode, *-n, f.* sesiune (a parlamentului, consiliului etc.); **zwischen den ~n** între două sesiuni, în intervalul dintre două sesiuni.
Sitzungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* ordine de zi a ședinței.
Sitzungs|protokoll, *-s, -e, m.* v. S i t z u n g s b e r i c h t.
Sitzungsraum, *-(e)s, -räume,* **Sitzungs|saal**, *-(e)s, -säle, m.* sală de ședințe.
Sitzungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de ședință.
Sitzungszimmer, *-s, -, n.* cameră, sală (mică) de ședințe.
Sitzver|stellung, *-en, f. (auto.)* reglare a scaunului.
Sitzverteilung, *-en, f.* repartizare a locurilor, a mandatelor în parlament.
Sitzwanne, *-n, f.* cadă pentru baie de jumătate, baie de șezut.
Sitzweile, *-n, f. (sport)* roată în agățat înapoi (la bară fixă).
Six! *interj.* (și *în expr.)* **meiner ~!** pe legea mea!
sixtinisch *adj.* sixtin.
Sizilianer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* v. S i z i l i e r.
sizilianisch *adj.* v. s i z i l i s c h.
Sizilier [-liɐ], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* sicilian(ă).
sizilisch *adj.* sicilian.
Skabies [-biɛs] *f. sg. (med.)* râie, scabie.
skabiös *adj. (med.)* râios.
Skabiose, *-n, f. (bot.)* sipică *(Scabiosa ochroleuca* L.).
Skabiosenflockenblume, *-n, f. (bot.)* sglăvoc *(Centaurea scabiosa* L.).
skabrös *adj. (înv.)* scabros.
Skai, *-s, -s, n.* piele artificială, sintetică; imitație de piele, scai.
Skala, *-len* (sau *-las), f.* **1.** *(radio.)* scală; *(tehn.)* cadran gradat. **2.** scară, gradație; **arithmetische** ~ scală aritmetică; **gleitende** ~ scală mobilă. **3.** *(muz.)* gamă. **4.** *(tipogr.)* serie de culori (pentru ofset).
Skalar, *-s, -e, m. (mat.)* scalar.
Skalarisierung, *-en, f.* scalarizare.
Skalarisierungs|prinzip, *-s, -ien* [-iən], *n.* principiu de scalarizare.
Skalarmultiplikation, *-en, f.* multiplicare scalară.
Skalarwert, *-(e)s, -e, m.* valoare scalară.
Skalde, *-n, -n, m. (lit.)* scald, vechi poet scandinav.
Skalden|dichtung, *-en, f. (lit.)* poezie scaldă.
skaldisch *adj. (lit.)* de scald.
Skale, *-n, f.* v. S k a l a.
Skalen|antrieb, *-(e)s, m. sg. (radio.)* dispozitiv de antrenare a acului indicator pe scală.
Skalenbeleuchtung, *-en, f. (radio.)* iluminat al cadranului.
Skalenbezifferung, *-en, f. (metr.)* numerotare a scării.
Skalen|einteilung, *-en, f.* **1.** gradație a scării, a cadranului. **2.** diviziune a scării.
Skalen|erträge *pl.* economii de scară.
Skalenfaktor, *-s, -en, m.* factor de scară.
Skalenparameter, *-s, -, m.* parametru de scară.
Skalenscheibe, *-n, f.* cadran; disc gradat.
Skalenwert, *-(e)s, -e, m.* valoare a unei diviziuni la o scară.
Skalenzeiger, *-s, -, m.* ac indicator de scală.
skalierbar *adj.* scalabil; ~ **sein** a fi scalabil.
skalieren, *skalierte, skaliert, vb. (h) tr.* a scala.
Skalierung, *-en, f.* scalare.
Skalp, *-s, -e, m.* scalp.
Skalpell, *-s, -e, n. (chir.)* scalpel; bisturiu.
skalpieren, *skalpierte, skalpiert, vb. (h) tr.* a scalpa.
Skandal, *-s, -e, m.* **1.** scandal; rușine; **das ist ein** ~ e scandalos, rușinos; **es kam zu einem öffentlichen** ~ s-a ajuns la un scandal public. **2.** scandal, larmă, gălăgie.
Skandal|affäre, *-n, f.* v. S k a n d a l g e s c h i c h t e.
Skandalblatt, *-(e)s, -blätter, n.* fițuică, foaie de scandal.
Skandalchronik [-kro:-], *-en, f.* cronică de scandal (a unui ziar).
Skandalgeschichte, *-n, f.* afacere scandaloasă, chestiune scandaloasă, scandal.
skandalieren, *skandalierte, skandaliert, vb. (h) intr. (înv.)* a face scandal, gălăgie.
skandalisieren, *skandalisierte, skandalisiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) scandaliza.
Skandalmacher, *-s, -, m. (fam.)* scandalagiu.
Skandalnudel, *-n, f. (fam.)* femeie care stârnește veșnic scandal.
skandalös *adj.* scandalos.
Skandalpresse *f. sg.* presă de scandal, de bulevard.
Skandalprozess, *-es, -e, m.* proces de scandal.
Skandalsucht *f. sg.* manie de a face scandal.
skandalsüchtig *adj.* avid de scandaluri, scandalagiu.
skandieren, *skandierte, skandiert, vb. (h) tr.* și *intr.* a scanda.
Skandinavier [-viɐ], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* scandinav(ă).
skandinavisch *adj.* scandinav.
Skandium, *-s, n. sg. (chim.)* scandiu.
Skapulier, *-s, -e, n. (bis. cat.)* tunică de călugăr (purtată peste veșminte).
Skarabäus, *-, -bäen, m.* **1.** *(entom.)* scarabeu *(Skarabeus).* **2.** scarabeu artificial (ca amuletă etc.).
Skat, *-s, -e, m.* **1.** scat. **2.** talon (la jocul de scat).
skartieren, *skartierte, skartiert, vb. (h) tr. (austr.)* a tria și a nimici acte vechi.
Skatbruder, *-s, -brüder, m. (fam.)* v. S k a t s p i e l e r.
skaten[1], *skatete, geskatet (du skatest, er skatet), vb. (h) intr.* a juca scat.
skaten[2] ['skeitən], *skatete, geskatet (du skatest, er skatet), vb. (h) intr.* a merge cu skateboardul.
Skater[1], *-s, -, m. (fam.)* v. S k a t s p i e l e r.
Skater[2] ['skeitɐ], *-s, -, m. (fam.)* persoană care merge cu skateboardul.
Skatologie, *-n* [-gi:ən], *f. (med.)* scatologie, coprologie.
Skatpartie, *-n* [-ti:ən], *f.* partidă de scat.
Skatrunde, *-n, f.* **1.** cerc de jucători de scat. **2.** joc, tur, rundă de scat.
Skat|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** joc de scat. **2.** partidă de scat. **3.** set de cărți de scat.
Skat|spieler, *-s, -, m.* jucător de scat.
Skelet *-s, -s, n.* v. S k e l e t t.
Skeleton ['skɛlətən], *-s, -s, n. (sport)* (sanie) skeleton.
Skelett, *- (e)s, -e, n. (anat., constr.* și *fig.)* schelet; osatură; *(fam.)* **er ist das reinste** ~ e slab ca un schelet, ca o scândură; *(fig.)* **das ~ einer Rede** scheletul unui discurs; **das ~ eines Bauwerkes** scheletul unei construcții.
skelett|artig *adj.* ca un schelet; de schelet.
Skelettbau, *-(e)s, m. sg. (constr.)* construcție cu schelet, cu osatură.
Skelettbauweise *f. sg. (constr.)* mod de a construi cu schelet, cu osatură.
skelettieren, *skelettierte, skelettiert, vb. (h) tr.* **1.** *(chir.)* a diseca până la schelet, a dezgoli scheletul. **2.** *(biol., despre dăunători)* a roade, a mânca până la nervuri.
Skepsis *f. sg.* îndoială; scepticism; rezervă.

Skeptiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* sceptic(ă).
skeptisch *adj.* sceptic.
Skeptizismus, *-, m. sg.* scepticism.
Sketch [skɛtʃ], **Sketsch**, *- (şi -es), -e (sau -s) m.* **1.** schiţă. **2.** *(teatru)* scheci.
Ski [ʃiː], *-s, -er* [ˈʃiːɐ], *m. (sport)* schi; ~ **fahren** (sau **laufen**) a schia.
Skilanzug, *-(e)s, -züge, m. (sport)* costum de schi.
Skilausrüstung, *-en, f.* echipament de schi.
Skibindung, *-en, f.* legătură de schi.
Skibrett, *-(e)s, -er, n.* talpă a schiului.
Skibrille, *-n, f.* ochelari de protecţie pentru schiori.
Skifahrer, *-s, -, m.* v. Skiläufer.
Skiff, *-(e)s, -e, n. (sport)* schif.
Skifliegen, *-s, n. sg. (sport)* v. Skispringen.
Skiflug, *-(e)s, -flüge, m. (sport)* v. Skisprung.
Skigebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune cu terenuri bune pentru schiat.
Skigelände, *-s, -, n.* teren pentru schiat.
Skilhaserl, *-s, -n, n. (austr., glumeţ)* schioare tânără.
Skilanglauf, *-(e)s, m. sg. (sport)* schi de fond.
Skilauf, *-(e)s, m. sg.*, **Skilaufen**, *-s, n. sg. (sport)* schiat.
Skiläufer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (sport)* schior(-oare).
Skilehrer, *-s, -, m.* antrenor, instructor de schi.
Skilift, *-(e)s, -s, m. (sport)* teleschi.
Skin, *-s, -s, m. presc.* de la Skinhead.
Skinhead [ˈskInhɛd], *-s, -s, n.* tânăr tuns zero, extremist de dreapta.
Skink, *-(e)s, -e, m. (zool.)* şopârlă de Sahara *(Scincus officinalis).*
Skipass, *-es, -pässe, m. (sport)* abonament la teleschi.
Skipiste, *-n, f.* pârtie de schi.
Skipper, *-s, -, m. (jargon)* căpitan de iaht.
Skirennen, *-s, -, n. (sport)* concurs de schi.
Skisaison [ˈʃiːzɛzõː], *-s, f. (sport)* sezon de schi.
Skischanze, *-n, f. (sport)* trambulină de sărituri cu schiurile.
Skischuh, *-(e)s, -e, m.* v. Skistiefel.
Skischule, *-n. f. (sport)* şcoală de schi.
Skilspringen, *-s, n. sg. (sport.)* concurs de sărituri cu schiurile.
Skilsprung, *-(e)s, -sprünge, m. (sport)* săritură cu schiurile.
Skilspur, *-en, f.* urmă, dâră lăsată de schiuri.
Skilstiefel, *-s, -, m.* bocanc de schi, clăpar.
Skilstock, *-(e)s, -stöcke, m. (sport)* băţ de schi.
Skitour [-tuːɐ], *-en, f.* plimbare, excursie cu schiurile.
Skiwachs, *-es, n. sg. (sport)* ceară de schiuri.
Skiwetter, *-s, n. sg. (sport)* vreme pentru schiat; **gutes** ~ vreme bună, favorabilă pentru schi.
Skiwiese, *-n, f. (sport)* pistă de schi.
Skizze, *-n, f.* schiţă; crochiu; schemă; **eine flüchtige** ~ o schiţă sumară.
Skizzenblock, *-(e)s, -s, m.* bloc de schiţe.
Skizzenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* album, carnet de schiţe.
skizzenhaft *adj.* în formă de schiţă, schiţat.
Skizzenheft, *- (e)s, -e, n.* v. Skizzenbuch.
Skizzenmappe, *-n, f.* mapă de schiţe.
skizzieren, *skizzierte, skizziert, vb. (h) tr.* a schiţa; a face o schemă; **in großen Zügen** (sau **in groben Umrissen**) ~ a schiţa în linii mari.
Skizzierung, *-en, f.* schiţare.
Sklave [-və], *-n, -n, m. (ist.)* sclav, rob; **jn. wie einen ~n behandeln** a trata pe cineva ca pe un sclav, a se purta brutal cu cineva; *(fig.)* **er ist ~ seiner Leidenschaften** este robul pasiunilor sale.
Sklavenlarbeit, *-en, f. (ist.;* şi *fig.)* muncă de sclavi.
Sklavenlaufseher, *-s, -, m. (ist.)* supraveghetor de sclavi.
Sklavenlauflstand, *-(e)s, -stände, m. (ist.)* răscoală, revoltă a sclavilor.
Sklavenlausbeutung *f. sg. (ist.)* exploatare a sclavilor.
Sklavenbefreiung *f. sg. (ist.)* eliberare, emancipare a sclavilor.
Sklavenbesitzer, *-s, -, m.* v. Sklavenhalter.
Sklavendasein, *-s, n. sg.* v. Sklavenleben.
Sklavendienst, *-(e)s, -e, m.* (şi *fig.)* muncă de sclav, servicii de rob.
Sklavengesellschaft *f. sg.* v. Sklavenhaltergesellschaft.
sklavenhaft *adj.* **1.** (ca) de sclav. **2.** ca un sclav, ca un rob, ca sclavii.
Sklavenhalter, *-s, -, m. (ist.)* proprietar de sclavi; exploatator de sclavi.
Sklavenhaltergesellschaft, **Sklavenhalterlordnung** *f. sg. (ist.)* societate, orânduire sclavagistă.
Sklavenhandel, *-s, m. sg. (ist.)* negoţ, comerţ cu sclavi.
Sklavenhändler, *-s, -, m. (ist.)* negustor de sclavi.
Sklavenkrieg, *-(e)s, -e, m. (ist.)* război al sclavilor.
Sklavenleben, *-s, n. sg. (ist.* şi *fig.)* viaţă de sclav, de rob; **ein ~ führen** a duce o viaţă de rob, o viaţă grea.
Sklavenmarkt, *-(e)s, -märkte, m. (ist.)* târg de sclavi.
Sklavenmoral *f. sg.* (şi *fig.)* morală de sclav.
Sklavenschiff, *-(e)s, -e, n. (ist.)* corabie, galeră cu sclavi.
Sklavenseele *f. sg.* suflet de sclav, slugarnic, servil.
Sklavensinn, *-es, m. sg.* servilism.
Sklavensystem, *-s, -e, n. (ist.)* sistem sclavagist.
Sklaventum, *-s, n. sg.* sclavie, robie.
Sklavenverlhältnis, *-ses, -se, n.* relaţie sclavagistă.
Sklavenvolk, *-(e)s, -völker, n.* popor de sclavi.
Sklavenwirtschaft *f. sg. (ist.)* economie sclavagistă.
Sklaverei *f. sg.* sclavie, robie.
Sklavin, *-nen, f.* sclavă, roabă.
sklavisch I. *adj.* **1.** de sclav, de rob. **2.** *(fig.)* slugarnic, servil; **~e Nachahmung** imitaţie servilă. **II.** *adv.* **1.** ca un rob. **2.** *(fig.)* (în mod) servil, slugarnic; **sich ~ an die Vorschriften halten** a nu se abate cu o iotă de la prescripţii, a aplica în mod servil, rigid dispoziţiile; **~e Gesinnung** mentalitate de slugă, de sclav.
Sklera, *Skleren, f. (anat.)* scleră.
Sklerem, *-s, m. sg. (med.)* scleremă, induraţie cutanată.
Sklerenchym [-çyːm], *-s, -e, n. (bot.)* sclerenchim.
Sklerenchymfaser, *-n, f. (bot.)* fibră sclerenchimatoasă.
Skleritis, *-tiden, f. (med.)* sclerită, congestie a sclerei.
Sklerometer, *-s, -, n. (fiz.)* sclerometru.
Sklerose, *-n, f. (med.)* scleroză.
Sklerotiker, *-s, -, m. (med.)* sclerotic, persoană bolnavă de scleroză.
sklerotisch *adj. (med.)* sclerozat.
Skoliose, *-n, f. (med.)* scolioză.
skontieren, *skontierte, skontiert, vb. (h) tr. (com.)* a sconta; a acorda un scont, o reducere.
Skonto, *-s, -s, m.* (sau *n.*) **1.** *(com.)* scont. **2.** *(ec.)* discont (la plată); **ein(en) ~ gewähren** a acorda un discont.
Skontration *-en, f.* **1.** *(com.)* stabilire a stocului de mărfuri prin inventariere. **2.** *(banc.)* compensare.
skontrieren, *skontrierte, skontriert, vb. (h) tr. (com.)* **1.** a compensa, a lichida (un scont). **2.** a inventaria, a controla.
Skontro, *-s, -s, n. (com.)* **1.** compensare, lichidare. **2.** inventariere. **3.** registru de transport. **4.** registru de magazie. **5.** registru al poliţelor.
Skontrobuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de evidenţă a stocului.
Skop, *-s, -s, m. (ist.)* poet şi cântăreţ din suita unui principe vestgermanic.
Skorbut, *-(e)s, m. sg. (med.)* scorbut.
skorbutisch *adj. (med.)* scorbutic.
skoren, *skorte, geskort, vb. (h) intr. (fotbal; austr.)* a marca un gol.
Skorpion, *-s, -e, m.* **1.** *(zool.)* scorpion, scorpie *(Scorpionidae).* **2.** *(astr.)* Scorpion, Scorpie.
Skorpionenlstich, *-(e)s, -e, m.* înţepătură de scorpion.
Skorpionskraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** coronişte *(Coronilla varia* L.). **2.** vanilie sălbatică *(Heliotropium europaeum* L.).
Skorpionslspinne, *-n, f. (zool.)* specie de păianjen *(Pedipalpi).*
Skribent, *-en, -en, m.* scriitoraş, copist; scrib.
Skribifax, *- (şi -es), -e,* **Skribler**, *-s, -, m. (glumeţ, iron.)* v. Skribent.
Skript, *-s, -en,* **Skriptum**, *-s, -ta* (sau *-ten), n.* **1.** concept; document scris. **2.** notiţe (luate la un curs). **3.** scenariu (de film). **4.** *(înv.)* compunere, exerciţiu scris (la şcoală).
Skriptur, *-en, f. (înv.)* document, înscris, hârtie.
Skrofel, *-n, f. (med.)* scrofulă.
Skrofelkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* buberic, iarbă-neagră *(Scrophularia nodosa* L.).
skrofulös *adj. (med.)* scrofulos.
Skrofulose, *-n, f. (med.)* scrofuloză.
Skrubber, *-s, -, m.* **1.** *(constr.)* instalaţie de spălat pietriş. **2.** *(chim.)* scruber, turn de spălare; spălător de gaze.
Skrupel[1], *-s, -, m.* scrupul; remuşcare; mustrare de cuget; **sich** *(dat.)* **über etwas ~ machen** (sau **~ haben**) a-şi face scrupule pentru ceva, a avea scrupule; **keine ~ kennen** a nu-şi face, a nu avea scrupule.
Skrupel[2] *-s, -, n. (înv.)* unitate de măsură folosită în farmacie; greutate de 1,25 grame.
skrupellos *adj.* lipsit de scrupule.
Skrupellosigkeit *f. sg.* lipsă de scrupule.
skrupulös *adj. (înv.)* **1.** scrupulos; minuţios, meticulos. **2.** timorat.
Skrutinium, *-s, -nien* [-niən], *n. (bis. cat.* şi *pol.)* scrutin.
Skullboot, *-(e)s, -e, n. (sport)* barcă (uşoară) cu vâsle, schif.
skulptieren, *skulptierte, skulptiert, vb. (h) tr.* a sculpta.
Skulptur, *-en, f.* sculptură.
Skulpturensammlung, *-en, f.* colecţie de sculpturi.
Skunk, *-s, -s, m.* **1.** *(zool.)* sconcs *(Mellivora mephitis).* **2.** blană de sconcs.
skurril *adj.* caraghios, grotesc; glumeţ.
Skurrilität, *-en, f.* caraghioslâc; caracter grotesc.
Skythe, *-n, -n, m.* scit.
Skythin, *-nen, f.* scită.
skythisch *adj.* scit.
Slalom, *-s, -s, m. (sport)* slalom.
Slalomlauf, *-(e)s, -läufe, m. (sport)* cursă de slalom.
Slalomläufer, *-s, -, m. (sport)* concurent la slalom.
Slalomski [-ʃiː], *-s, -er* [-ʃiːɐ], *m. (sport)* schi de slalom.
Slang [slɛŋ], *-s, -s, m.* slang; argou.
Slawe, *-n, -n, m.* slav.
Slawenkolonie, *-n* [-niːən], **Slawensiedlung**, *-en, f.* colonie slavă.
Slawentum, *-s, n. sg.* lumea slavă.
Slawin, *-nen. f.* slavă.
slawisch *adj.* slav, care ţine de slavi, de limbile slave.
Slawisch, *-(en), n. sg.* slavă, limbi slave.
slawisieren, *slawisierte, slawisiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) slaviza, a (se) asimila cu slavii.
Slawismus, *-, -men, m. (lingv.)* slavism, element slav.
Slawist, *-en, -en, m.* slavist.
Slawistik *f. sg.* slavistică.
slawonisch *adj.* slavon.
Slawophile [-ˈfiː-] *-n, -n, m.* slavofil.
Slibowitz, *-es, -e, m.* şliboviţă, ţuică de prune.
Slip, *-s, -s, m.* **1.** *(mar.)* plan înclinat (într-un şantier naval); cală de lansare. **2.** slip, chilot. **3.** *(tehn.)* slip. **4.** *(înv.)* bon de casă.
Slipper, *-s, -(s), m.* **1.** papuc, pantof comod. **2.** *(austr.)* pardesiu bărbătesc sport.
Sliwowitz, *-es, -e, m.* v. Slibowitz.
Slogan, *-s, -s, m.* slogan.
Slot, *-s, -s, m. (inform.)* slot.
Slowake, *-n, -n, m.* slovac.

Slowakin, *-nen, f.* slovacă.
slowakisch *adj.* slovac.
Slowene, *-n, -n, m.* sloven.
Slowenin, *-nen, f.* slovenă.
slowenisch *adj.* sloven.
Slowfox ['slo:fɔks], *-(es), -e, m.* (dans) slow(fox).
Slum [slʌm], *-s, -s, m. (mai ales la pl.)* străduță dosnică murdară; cartier al mizeriei (în Anglia).
Slump, *-s, -s, m. (bursă)* cădere bruscă.
sm. *presc.* de la Seemeile milă marină.
S.M. *presc.* de la Seine Majestät Maiestatea sa.
Smalte, *-n, f.* v. Schmalte.
Smaragd, *-(e)s, -e, m.* smarald, smaragd.
smaragden *adj.* **1.** din smaralde, cu smaralde. **2.** ca smaraldul.
smaragdgrün *adj.* verde ca smaraldul.
smart *adj.* **1.** dezghețat, isteț, deștept; abil; șmecher. **2.** elegant, ca scos din cutie, impecabil.
S.M.-Ofen, *-s, -Öfen, m. presc.* de la Siemens-Martin-Ofen cuptor Siemens-Martin.
Smog, *-(s), -s, m.* smog (deasupra orașelor industriale), poluare a aerului.
smoken, *smokte, gesmokt, vb. (h) tr.* a încreți (o stofă, o țesătură).
Smoking, *-s, -s, m.* smoching.
S.M.S. *presc.* de la Seiner Majestät Schiff nava Maiestății sale.
Smyrnaer, *-s, -, m. (ist.)* locuitor din Smirna.
Smyrnateppich, *-s, -e, m.* covor de Smirna.
Snackbar ['snɛk-], *-s, f.* snackbar; (bufet) expres.
Snob [snɔp], *-s, -s. m.* snob.
Snobismus, *-, -men, m.* snobism.
so I. *adv.* **1.** așa; astfel; în felul acesta; ~ **ist es** așa este; **es bleibt ~, wie es ist** rămâne așa cum este; **ich kann ~ nicht mehr leben** așa nu mai pot să trăiesc; **hat man je ~ etwas gehört?** cine a mai auzit una ca asta? ~ **wahr mir Gott helfe** așa să-mi ajute Dumnezeu; **er redet bald ~, bald ~** vorbește când așa, când așa; **das habe ich bloß ~ gesagt** asta am spus-o numai așa, într-o doară; **recht ~!** sau **gut ~!** bine! e în regulă! ~ **oder ~ a)** așa sau așa; **b)** în orice caz, orice-ar fi; *(cu rol de interj.)* **a)** *(exprimând mirare, indignare)* **~?!** așa?! **b)** *(exprimând nemulțumire, dezaprobare)* **~! ~!** va să zică așa! **c)** *(exprimând nerăbdare)* **~! nun ist's genug!** așa! (acum) ajunge! **d)** *(exprimând nedumerire)* **na ~ was!** ce spui! **e) ach ~! ja ~!** (va să zică) așa da! înțeleg! **2.** tot așa, tot astfel, tot atât, la fel, în același fel; **mein Junge ist ~ groß wie dein Töchterchen** băiatul meu e **a)** la fel de înalt; **b)** de aceeași vârstă ca fetița ta; **wie du mir, ~ ich dir** am să-ți fac și eu la fel. **3.** foarte, așa de, atât de; **er war ~ krank** a fost atât de bolnav; **sie ist ~ gut** e atât de bună; **ich habe mich ~ nach dir gesehnt** mi-a fost așa de dor de tine; **ich bin ~ frei und bediene mich** dacă-mi dați voie, mă servesc. **4.** cât de; ~ **schnell wie möglich** cât se poate de repede, cât de repede. **5.** cam, aproximativ, așa, vreo; **es waren ~ hundert** erau vreo sută; **ich bin nicht ~ recht gesund** nu sunt chiar așa de sănătos, nu mă simt prea bine; ~ **gegen fünf** cam pe la cinci. **6.** oricât de; ~ **arm er auch sein mag** oricât ar fi de sărac. **7.** *(reg.)* și-așa, în orice caz; **ich komme ~ vorbei** și-așa am să trec, trec în orice caz; *(reg.)* **Heizung hat man hier ~** încălzirea e aici gratuită, pe deasupra. **II.** *conj.* **1.** atunci; **wenn du das tust, ~ wirst du es bereuen** dacă faci asta, are să-ți pară rău; **suchet, ~ werdet ihr finden** căutați și veți găsi; ~ **gib doch nun endlich das Buch her!** dar dă odată cartea! **2.** *(înv.)* dacă; ~ **Gott will** dacă vrea Dumnezeu. **3.** *(înv.)* deși; când colo; dar; **er beklagte seinen Sohn als tot, ~ er doch lebte** își credea fiul mort și îl plângea, deși el trăia. **4.** *(în construcția înv.)* **~... ~** cu cât, cu atât; ~ **die Städte wachsen, ~ entwickeln sich die Verkehrsmittel** cu cât cresc orașele, cu atât se dezvoltă mijloacele de transport. **III.** *pron. rel. invar. (înv.)* care; **die Menschen, ~ hier leben** oamenii care trăiesc aici.
s.o. *presc.* de la siehe oben vezi mai sus.
So. *presc.* de la Sonntag duminică.
SO *presc.* de la Südosten sud-est.
sobald *conj.* de îndată ce, cum, în momentul în care; ~ **die Ernte eingebracht ist** de îndată ce recolta este adusă, strânsă; cum s-a strâns recolta.
Sobri|etät [-brie-] *f. sg. (înv.)* sobrietate.
Söckchen, *-s, -, n. (dim.* de la Socke*)* șosetă.
Socke, *-n, f.* șosetă; *(fam.)* **sich auf die ~n machen** a fugi, a șterge putina; *(fam.)* **jm. auf den ~n sein** a urmări pe cineva, a fi pe urmele cuiva; *(fam.)* **von den ~n sein** a fi surprins, uimit.
Sockel, *-s, -, m.* soclu; piedestal, postament.
sockel|artig *adj.* ca un soclu.
Sockelfries, *-es, -e, m. (constr.)* friz al soclului; soclu al ușii.
Sockelgeschoss, *-es, -e, n. (geol.)* etaj inferior.
Sockelgesims, *-es, -e, n. (constr.)* mulură, brâu a(l) soclului.
Sockelhöhe, *-n, f.* înălțime a soclului.
Sockelmauer, *-n, f. (constr.)* zid al soclului.
socken, *sockte, gesockt, vb. (s) intr. (fam.)* a se grăbi, a o lua la fugă.
Socken, *-s, -, m. (reg.)* v. Socke.
Sockenhalter, *-s, -, m.* jartieră.
Sod, *-(e)s, -e, m. (înv.)* **1.** fierbere. **2.** *(reg.)* fiertură, zeamă. **3.** v. Sodbrennen. **4.** *(reg.)* fântână (cu cumpănă).
Soda, *-s, n. sg.*, **Soda** *f. sg. (chim.)* **1.** sodă. **2.** *(austr.)* sifon.
Sodafabrikation *f. sg.* fabricație de sodă.
Sodage|halt, *-(e)s, -e, m.* conținut în sodă.
Sodalauge, *-n, f.* leșie de sodă.
Sodale, *-n, -n, m.* membru al unei asociații, corporații (catolice); camarad; tovarăș.
Sodalität, *-en, f.* **1.** asociație, corporație (catolică). **2.** *(ist.)* ordin cavaleresc.
sodann *adv.* și *conj.* atunci, apoi.
Sodasalz, *-es, -e, n.* **1.** sare sodică, sodă. **2.** sare specială cu care se poate prepara apă gazoasă, sifon.
so dass și **sodass** *conj.* așa că, așa încât, astfel că.
Sodawasser, *-s, (rar) -wässer, n.* sifon; apă gazoasă.
Sodawerk, *-(e)s, -e, n.* uzină de sodă.
Sodbrennen, *-s, n. sg. (med.)* pirozis; arsură la stomac.
Sodbrunnen, *-s, -, m. (elv.)* fântână cu cumpănă.
Sode, *-n, f.* **1.** bucată de gazon; brazdă de iarbă. **2.** bucăți tăiate de turbă uscată. **3.** *(înv.)* sărărie.
Sodomie *f. sg.* sodomie.
sodomisieren, *sodomisierte, sodomisiert, vb. (h) intr.* a face sex anal.
Sodomit, *-en, -en, m.* sodomit; **a)** locuitor al Sodomei; **b)** persoană care practică sodomia.
sodomitisch *adj.* de sodomit.
Sodoma|apfel, *-s, -äpfel, m.* gală, gogoașă de ristic.
so|eben *adv.* tocmai; **er ist ~ gekommen** tocmai a venit, a venit în clipa asta; **ich erfahre ~, dass er weg ist** aflu chiar acum că a plecat; **die Uhr hat ~ vier geschlagen** ceasul a bătut în clipa asta patru.
Sofa *-s, -s, n.* sofa, canapea.
Sofa|ecke, *-n, f.* **1.** colț de sofa. **2.** colț pentru sofa.
Sofakissen, *-s, -, n.* pernă de canapea.
Sofaschoner, *-s, -, m.* husă de divan.
sofern *conj.* numai dacă, în caz că; în măsura în care; ~ **er fleißig gearbeitet hat** numai dacă a lucrat cu hărnicie; ~ **er seine Pflicht getan hat** în măsura în care și-a îndeplinit obligațiile.
soff *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la saufen.
Soff, *-(e)s, m. sg. (fam.)* **1.** băutură de proastă calitate, poșircă. **2.** v. Suff.
Söffel, Söffer, *-s, -, m. (reg.)* bețivan.
Soffitte, *-n, f.* **1.** *(teatr.)* friză (a scenei). **2.** *(electr.)* sofită.
Sofittenbeleuchtung, *-en, f.* iluminare cu tuburi.
Sofittenlampe, *-n, f.* lampă sofită, tubulară.
sofort *adv.* numaidecât, imediat, îndată; ~ **lieferbar** livrabil pe loc; **ab ~ gültig** cu valabilitate imediată; *(în anunțuri)* **für ~ gesucht** angajăm imediat.
Sofort|adresse, *-n, f.* adresă imediată.
Sofort|aktion, *-en, f.* acțiune imediată.
Sofortbedarf, *-(e)s, m. sg.* nevoie imediată.
Sofortbildkamera, *-s, f.* aparat foto Polaroid.
Sofort|hilfe, *-n, f.* ajutor imediat.
sofortig *adj.* imediat, fără amânare; **mit ~er Wirkung** cu efect imediat.
Sofortkupplung, *-en, f. (tehn.)* cuplare rapidă; acuplaj rapid.
Sofortmaßnahme, *-n, f.* măsură, dispoziție imediată.
Sofortprogramm, *-s, -e, n.* program imediat, de urgență.
Sofort|zugriff, *-(e)s, -e, m.* acces imediat.
Soft|ware ['sɔftwɛə], *-, -s, f. (inform.)* software; ~ **kaufen** a cumpăra un soft; ~ **verwenden** a utiliza un soft; ~ **knacken** a sparge un soft; ~ **herunterladen** a descărca un soft din rețea; ~ **hochladen** a descărca în rețea un soft; ~ **anbieten** a oferi soft; ~ **anwenden** a aplica un soft.
Software-Anwendung, *-en, f.* aplicare a softului.
softwaregestützt *adj.* asistat de soft.
Software-Markt, *-(e)s, -märkte, m.* piață de soft.
sog *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la saugen.
sog. *presc.* de la sogenannt așa-zis.
Sog, *-s, m. sg.* **1.** *(mar.)* efect de sugere. **2.** *(tehn.)* sucțiune, forță de sucțiune; (efect de) aspirație. **3.** *(fig.)* forță de antrenare, de atracție, vârtej al evenimentelor.
sogar *adv.* chiar, până și; **ja ~** ba chiar; **alle, ~ auch die Kinder** toți, chiar și copiii.
so genannt *adj.* așa-numit, așa-zis; pretins.
soggen, *soggte, gesoggt, vb. (h) intr. (chim.)* a se precipita, a se cristaliza (prin concentrarea soluției).
sogleich *adv.* v. sofort.
so|hin *adv. (înv.)* v. somit.
Sohlbank, *-bänke, f. (constr.)* solbanc.
Sohle, *-n, f.* **1.** *(anat.)* talpă; **vom Scheitel bis zur ~** din creștet până în tălpi; *(fig.)* **es brennt ihm unter den ~n** stă ca pe jar; **auf leisen ~n** tiptil, încet. **2.** talpă, pingea; **die ~ ist zerrissen** talpa s-a rupt; *(fig., fam.)* **sich auf die ~n machen** a pleca, a fugi, a șterge putina. **3.** *(mine)* culcuș de zăcământ; orizont; galerie de etaj; talpă; vatră (a unui tunel, a unui șantier de abataj etc.). **4.** *(hidr.)* albie de râu; fund. **5.** *(tehn.)* radier (de tunel). **6.** *(constr.)* tălpiță. **7.** *(reg.)* minciună.
sohlen, *sohlte, gesohlt, vb. (h)* **I.** *tr.* a pune tălpi, a pingeli. **II.** *intr. (reg.)* a trage la minciuni.
Sohlenbenagelmaschine, *-n, f.* mașină de bătut cuie în pingele.
Sohlenbeschlag, *-(e)s, -schläge, m.* v. Sohlennagel.
Sohlendurchnähmaschine, *-n, f. (pielărie)* mașină de cusut (talpa) pe dinăuntru.
Sohlengänger, *-s, -, m. (zool.)* plantigrad *(Ursidae, Procyonidae)*.
Sohlengebirge, *-s, -, n. (geol.)* rocă de vatră.
Sohlengefälle, *-s, -, n. (hidr.)* pantă a fundului.
Sohlengewölbe, *-s, -, n.* **1.** *(constr.)* boltă răsturnată. **2.** *(mine)* boltă de vatră.
Sohlenholz, *-es, -hölzer, n. (constr.)* prag.
Sohlen|imprägnierungsmittel, *-s, -, n.* preparat pentru impregnarea tălpilor.
Sohlenleder, *-s, -, n.* piele pentru pingele, talpă.
Sohlenlinie [-niə], *-n, f. (constr.)* linie a fundului; linie orizontală.
Sohlen|nagel, *-s, -nägel, m.* cui de talpă; țintă.
Sohlen|neigung, *-en, f.* **1.** înclinare a vetrei, a terenului. **2.** *(mine)* plan înclinat.
Sohlenschoner, *-s, -, m.* blacheu.
Sohlenschwelle, *-n, f. (hidr.)* prag de fund.
Sohlen|stift, *-(e)s, -e, m.* cui de pingele.
Sohlenstraße, *-n, f. (mine)* vatră de galerie.
Sohlen|strecke, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* linie subterană (la tuneluri). **2.** *(mine)* galerie de etaj.
söhlig *adj. (tehn., mine)* orizontal, de orizont.
Sohlkanal, *-s, -kanäle, m. (metal.)* canal sub vatră.
Sohl|leder, *-s, -, m.* v. Sohlenleder.
Sohlschicht, *-en, f. (mine)* strat de vatră.

Sohn, *-(e)s, Söhne, m.* **1.** fiu; **er ist ganz der ~ seines Vaters** e fiul tatălui, seamănă, e leit tatăl său; **ein wohlgeratener ~** un fiu reuşit; *(fig.)* **ein treuer ~ seines Volkes** un fiu credincios al poporului; *(fig.)* **der ~ der Berge** fiu, locuitor al munţilor; *(fig.)* **Irrtum ist der Übereilung ~** graba strică treaba. **2.** *(ca apelativ)* fiule! nepoate!
Söhnchen, *-s, -, n. (dim.* de la Sohn) băieţel, flăcăiaş.
Söhnerin, *-nen,* **Sohnesfrau**, *-en, f. (înv.)* v. Schwiegertochter.
Sohnemann, *-(e)s, -männer,* **Sohnematz**, *-es, -mätze, m. (fam., glumeţ)* fiu mic, fiuleţ, băieţel.
Sohneskind, *-(e)s, -er, n.* nepot, nepoată.
Sohnesliebe *f. sg.* dragoste filială.
Sohnes|pflicht, *-en, f.* datorie de fiu.
sohr *adj. (reg.)* veştejit, uscat.
Sohr, *-(e)s, m. sg. (reg.)* arsură la stomac.
Söhre *f. sg. (reg.)* secetă.
sohren, *sohrte, gesohrt,* **söhren**, *söhrte, gesöhrt, vb. (s) intr.* a se usca, a se veşteji; a seca.
soigniert [soa'nji:rt] *adj.* îngrijit.
Soiree [soa're:], *-n* [-re:ən], *f.* serată.
Soja, *-jen,* **Sojabohne**, *-n, f. (bot.)* soia, fasole japoneză *(Glycine hispida).*
Sojabrot, *-(e)s, -e, n.* pâine de soia.
Sojamehl, *-(e)s, n. sg.* făină de soia.
Soja|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de soia.
Sokratiker, *-s, -, m. (fil.)* adept al filozofiei lui Socrate.
Sol[1], *-s, -e, n. (chim.)* soluţie coloidală.
Sol[2], *-s, -s, m.* sol, monedă peruană.
solang(e) *conj.* atâta timp cât, până ce; **~ ich lebe** cât trăiesc.
Solanin, *-s, n. sg. (chim.)* solanină.
solar(isch) *adj.* solar.
Solarisation, *-en, f. (fot.)* solarizare.
Solarjahr, *-(e)s, -e, n. (astr.)* an solar.
Solarkonstante, *-n, f. (fiz.)* constantă solară.
Solarkraftwerk, *-(e)s, -e, n.* centrală helioterma.
Solar|öl, *(e)-s, -e, n.* petrol de calitatea a doua; ulei solar.
Solar|strom, *-(e)s, -ströme, m.* curent electric obţinut din baterii solare.
Solarwind, *-(e)s, -e, m. (astron.)* v. Sonnenwind.
Solarzelle, *-n, f.* celulă solară, fotocelulă.
Solawechsel, *-s, -, m.* poliţă unică; cambie; bilet la ordin.
Solbad, *-(e)s, -bäder, n.* **1.** baie de apă sărată. **2.** staţiune balneară de ape sărate.
solch *pron. dem. invar.* aşa de, astfel de; **~ ein Mensch** sau **~ einer** un astfel de om; **~ ein Lärm!** ce gălăgie!; **~ gute Luft** un aer aşa de bun; **~ nette Leute** oameni atât de drăguţi, de amabili.
solchenfalls *adv.* în asemenea caz, în cazul acesta.
solcher, solche, solches *pron. dem.* atare, asemenea, astfel de; atât de; **solcher Stoff** astfel de stofă; **solches Wetter** asemenea timp; **ich habe solchen Durst** mi-e atât de sete; **es war eine solche Kälte** a fost atât de frig; **auf solche Weise** în felul acesta; **der Fall als solcher** cazul ca atare; **eine solche Tat** o astfel de faptă; **ein solcher Held** un asemenea erou; **bei solcher intensiven** (sau **intensiver**) **Strahlung** la o radiaţie atât de intensă.
solcher|art *adv.* atare, astfel; de asemenea natură.
solcherge|stalt *adv.* în acest chip, în acest fel; de aşa manieră.
solcherlei *adj.* atare, asemenea, aşa fel de.
solchermaßen *adv.* v. solchergestalt.
solcherweise *adv.* în felul, în modul acesta.
Sold, *-(e)s, -e, m. (mil.)* soldă; plată, leafă; **in js. ~e stehen** a fi în serviciul, în solda cuiva; *(fig.)* **der ~ der Minne** răsplata iubirii.
Soldanella, *-nellen, f. (bot.)* degetăruţ *(Soldanella).*
Soldat, *-en, -en, m.* **1.** soldat, ostaş; **~ werden** a se încorpora, a pleca militar, a pleca la oaste; **gemeiner ~** ostaş simplu, de rând; **ein ausgedienter ~** un veteran; **die ~en** militarii. **2.** *(şah)* pion. **3.** *(zool.)* **a)** loricarie *(Loricaria cataphracta);* **b)** melc con *(Conus miles);* **c)** *(entom.)* vaca-domnului *(Pyrrhocovis apterus).*
Soldaten|art *f. sg.,* **Soldatenbrauch**, *-(e)s, -brauche, m.* obicei soldăţesc, cazon; **nach ~** ca soldaţii, milităreşte.
Soldatenbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine cazonă.
Soldatendeputierte, *-n, -n (ein Soldatendeputierter), m.* deputat al soldaţilor.
Soldatendienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu militar.
Soldaten|eid, *-(e)s, -e, m.* jurământ militar.
Soldatenfriedhof, *-s, -höfe, m.* cimitir militar.
Soldatengeist, *-(e)s, m. sg.* spirit militar; spirit milităresc.
Soldatengesetz, *-es, -e, n.* lege privind statutul militarilor.
Soldatengesindel, *-s, n. sg.* v. Soldateska.
Soldatengrab, *-(e)s, -gräber, n.* mormânt de militar, de soldat.
soldatenhaft *adj.* soldăţesc, cazon.
Soldatenhandwerk, *-(e)s, n. sg.* militărie, meserie de militar.
Soldatenherrschaft, *-en, f.* militarism; regim militar.
Soldatenkind, *-(e)s, -er, n.* **1.** copil de soldat. **2.** copil de trupă.
Soldatenknabenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* paranici *(Orchis militaris* L.).
Soldatenkönig, *-s, m. sg. (ist.)* regele-soldat, supranume al lui Friedrich-Wilhelm I al Prusiei.
Soldatenkost *f. sg.* mâncare cazonă; *(fam.)* mâncare de la cazan.
Soldatenleben, *-s, n. sg.* **1.** viaţă de soldat, de militar. **2.** viaţă de tabără.
Soldatenlied, *-(e)s, -er, n.* cântec ostăşesc.
Soldatenmantel, *-s, -mäntel, m.* manta soldăţească.
Soldatenmasse, *-n, f.* masă de soldaţi, soldaţii.
soldatenmäßig *adj.* şi *adv.* v. soldatisch.
Soldaten|natur, *-en, f.* fire de soldat, de militar.
Soldatenpferd, *-(e)s, -e, n.* cal de trupă.
Soldatenpflicht, *-en, f.* datorie de militar.
Soldatenrat, *-(e)s, -räte, m. (ist.)* consiliu al soldaţilor; **Arbeiter-und-Soldaten-Rat** consiliu al muncitorilor şi soldaţilor.
Soldatenrock, *-(e)s, -röcke, m.* uniformă, haină de militar.
Soldatenschenke, *-n, f.* cantină militară.
Soldaten|sprache, *-n, f.* argou, limbaj soldăţesc.
Soldaten|stand, *-(e)s, m. sg.* soldăţie, situaţie de militar, militărie; **sich dem ~ widmen** a-şi alege cariera militară.
Soldaten|stiefel, *-s, -, m.* cizmă soldăţească.
Soldatentod, *-(e)s, m. sg.* moarte de soldat.
Soldatentum, *-s, n. sg.* v. Soldatenstand.
Soldaten|unruhe, *-n, f.* tulburări în armată.
Soldatenverband, *-(e)s, -bände, m.* uniune a veteranilor.
Soldatenvolk, *-(e)s, n. sg.* soldăţime, ostăşime.
Soldatenwirt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* cantinier, popotar.
Soldatenzeit, *-en, f.* timpul milităriei.
Soldatenzucht *f. sg.* disciplină militară.
Soldateska, *-ken, f. (peior.)* soldăţime (sălbatică, brutală).
soldatisch I. *adj.* soldăţesc, militar. **II.** *adv.* soldăţeşte, milităreşte.
Soldbuch, *-(e)s, -bücher, n. (mil.)* carnet, livret de soldă.
Soldklasse, *-n, f. (mil.)* categorie de salarizare.
Söldling, *-s, -e,* **Söldner**, *-s, -, m.* mercenar.
Söldner|armee, *-n* [-me:ən], *f.* v. Söldnerheer.
Söldnerformation, *-en, f.* formaţie, unitate de mercenari.
Söldner|heer, *-(e)s, -e, n.* armată de mercenari.
Söldnertruppe, *-n, f.* trupă de mercenari.
Söldnerverband, *-(e)s, -bände, m.* detaşament de mercenari.
Soldschreiber, *-s, -, m.* furier.
Soldtruppe, *-n, f.* v. Söldnertruppe.
Sole, *-n, f.* (izvor, soluţie de) apă sărată; saramură; **die ~ geht zu Salz** sarea se cristalizează.
Solebad v. Solbad.
Sol|ei, *-(e)s, -er, n. (cul.)* ou fiert în apă sărată.
Solenleitung, *-en, f.* conductă de apă sărată.
solenn *adj. (înv.)* solemn.
Solennität, *-en, f. (înv.)* solemnitate.
Solequelle, *-n, f.* v. Solquelle.
Solesalz, *-es, -n, sg.* sare obţinută prin evaporare.
Solewasser, *-s, -wässer, n.* v. Solwasser.
Solfatara, Solfatare, *-ren, f. (geol.)* solfatară.
solfeggieren [zɔlfɛ'dʒi:rən], *solfeggierte, solfeggiert, vb. (h) intr.* a solfegia.
Solfeggio [zɔl'fɛdʒo], *-s, -gien* [-iən], *n. (muz.)* solfegiu.
solid *adj.* **1.** solid, sigur, trainic; **eine ~e Arbeit** un lucru solid, de calitate; **ein ~es Unternehmen** o întreprindere serioasă; **ein ~er Regen** o ploaie zdravănă, bună. **2.** (şi *adv.*) cumpătat, sobru; **er lebt ~** trăieşte cumpătat, cu chibzuinţă; **ein ~er Mensch** un om serios, de nădejde.
Solidarbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* impozit de solidaritate.
Solidarbürge, *-n, -n, m. (jur.)* garant solidar.
Solidar|haftung, *-en, f. (jur.)* garanţie, răspundere solidară.
solidarisch *adj.* şi *adv.* solidar; **mit jm. ~ verbunden sein** a fi solidar cu cineva; **~ verpflichtet** obligat în mod solidar; **~ haftbar** cu răspundere solidară.
solidarisieren, *solidarisierte, solidarisiert, vb. (h) refl.* a se solidariza.
Solidarität *f. sg.* solidaritate; **die internationale ~ der Arbeiterklasse** solidaritatea internaţională a clasei muncitoare.
Solidaritäts|abgabe, *-n, f.* v. Solidarbeitrag.
Solidaritäts|adresse, *-n, f.* scrisoare de solidaritate.
Solidaritäts|aktion, *-en, f.* acţiune de solidaritate.
Solidaritätsbewegung, *-en, f.* mişcare de solidarizare.
Solidaritäts|erklärung, *-en, f.* declaraţie de solidaritate.
Solidaritätsgedanke, *-ns, m. sg.* idee de solidaritate.
Solidaritätsgefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment al solidarităţii.
Solidaritätskundgebung, *-en, f.* manifestaţie de solidaritate.
Solidaritäts|streik, *-(e)s, -e, m.* grevă de solidaritate.
Solidaritäts|tag, *-(e)s, -e, m.* zi a solidarităţii.
Solidaritätszuschlag, *-(e)s, -schläge, m.* v. Solidaritätsabgabe.
Solidarschuld *f. sg. (jur.)* datorie solidară.
Solidarschuldner, *-s, -, m. (jur.)* debitor solidar.
Solidarverpflichtung, *-en, f. (jur.)* obligaţie solidară.
solide *adj.* v. solid.
solidieren, *solidierte, solidiert, vb. (h) tr. (înv.)* a fortifica, a face solid.
Solidität *f. sg.* **1.** soliditate, tărie; stabilitate. **2.** seriozitate, probitate.
Solipsismus, *-, m. sg. (fil.)* solipsism.
Solist, *-en, -en, m. (muz., cor.* şi *fig.)* solist.
Solistenkonzert, *-(e)s, -e, n. (muz.)* recital.
Solistin, *-nen, f. (muz.* şi *fig.)* solistă.
solistisch *adj. (muz.)* **1.** de solist, solistic. **2.** pentru solist, pentru solo.
solitär *adj.* solitar, unic, singur.
Solitär, *-s, -e, m.* **1.** solitar, diamant mare (montat singur). **2.** sihastru. **3.** stea solitară; animal, copac solitar.
Soll[1], *-(s), n. sg.* **1.** *(com.)* debit; **(das) ~ und (das) Haben** debit(ul) şi credit(ul). **2.** sarcină de plan, normă (de îndeplinit); prestaţie obligatorie; **sein ~ erfüllen** a-şi îndeplini sarcina de plan, norma, obligaţiile. **3.** sumă (care ar trebui să existe.)
Soll[2], *-s, Sölle, n. (geogr.)* dolină.
Soll-Ausgabe şi **Soll|ausgabe**, *-n, f. (cont.)* volum planificat de cheltuieli.
Soll-Be|stand şi **Sollbe|stand**, *-(e)s, -stände, m. (cont.)* activ (efectiv) prevăzut, planificat.
Soll-Betrag şi **Sollbetrag**, *-(e)s, -träge, m. (cont.)* sumă, volum planificat(ă).
Sollbruch|stelle, *-n, f.* loc al unei posibile rupturi.
Sollbuchung, *-en, f. (cont.)* înscris în debit.
Soll-Ein|nahme şi **Soll|einnahme**, *-n, f. (cont.)* încasări planificate, plan de încasări.

sollen, *sollte, gesollt (ich soll, du sollst, er soll), vb. (h) intr.* **1.** a trebui, a avea obligația morală; **wir tun nicht immer, was wir ~** nu facem întotdeauna ceea ce ar trebui (să facem); **du hättest es sagen ~** trebuia s-o spui; **du solltest dich bei deiner Schwester sehen lassen** ar trebui să-i faci o vizită surorii tale. **2.** *(exprimă o poruncă)* **er soll kommen!** să vină! **ich befehle, dass er hinausgehen soll** ordon să iasă; *(fam.)* **den soll der Kuckuck (sau Teufel) holen!** să-l ia dracu'! **3.** *(cu sens de viitor)* **Sie ~ es sehen** veți vedea; **er soll seine Undankbarkeit schon bereuen** își va regreta ingratitudinea, îl voi face eu să regrete; **es soll nicht wieder vorkommen** asta nu se va mai întâmpla; **das soll dir schlecht bekommen!** o să-ți pară rău! **das soll er mir büßen!** o să mi-o plătească! **4.** *(arată posibilitatea sau probabilitatea)* **soll man da nicht böse werden?** și să nu te superi? **man soll nicht einmal mehr reden dürfen?** nici să vorbești nu mai e voie? **wenn es regnen sollte** dacă ar ploua; **man sollte meinen** s-ar putea crede; **sollte er krank sein?** să fie bolnav (oare)? **es sollte mich nicht wundern, wenn er morgen schon zurück ist** nu m-aș mira, dacă s-ar întoarce deja mâine; **er soll das getan haben?** să fi făcut el una ca asta? **sollten Sie ihn sehen, so sagen Sie ihm** în caz că-l vedeți, spuneți-i. **5.** se zice, se pretinde că, se zvonește; **er soll sehr krank sein** se zice că ar fi foarte bolnav; **es soll in diesem Jahr einen strengen Winter geben** se spune că anul acesta va fi o iarnă grea; **er soll der Schuldige sein** se zvonește că el ar fi cel vinovat; **das soll Peter sein?** să fie oare Peter? **6.** *(în construcții eliptice de infinitiv)* **was soll das? a)** ce vrea să însemne asta? **b)** la ce bun? **was soll mir das Leben?** la ce-mi folosește viața? **was soll der Lärm?** ce vrea să însemne gălăgia aceasta? **wem soll dieser Strauß?** pentru cine e buchetul acesta? **er soll nach Paris** el trebuie să se ducă la Paris.

Söller, *-s, -, m.* **1.** balcon; foișor; pridvor; galerie; terasă (neacoperită). **2.** *(reg.)* pod, hambar. **3.** *(elv.)* podea.

Soll-Erfüllung, *-en, f. (ec.)* îndeplinire a normei, a planului.

Soll-Ist-Vergleich, *-(e)s, -e, m.* comparare dintre realizare și planificare.

Sollizitant, *-en, -en, m. (înv.)* solicitant, petiționar.

Sollizitation, *-en, f. (înv.)* **1.** rugăminte. **2.** cerere, petiție, jalbă. **3.** urmărire a rezolvării unei petiții.

sollizitieren, *sollizitierte, sollizitiert, vb. (h) tr. (înv.)* a solicita, a cere.

Sollkaufmann, *-(e)s, -leute, m.* comerciant prin eventualitate.

Soll-Konto, *-s, -ti* (sau *-s* sau *-ten*), *m. (ec.)* cont de debit.

Soll-Leistung, *-en, f. (ec.)* randament nominal, realizare prevăzută.

Soll-Menge, *-n, f. (ec.)* cantitate planificată.

Soll-Posten și **Sollposten**, *-s, -, m. (ec.)* post debitor.

Sollsaldo, *-s, -den, m. (cont.)* sold debitor.

Soll-Seite și **Sollseite**, *-n, f. (cont.)* (parte de) debit, (pagina cu) debit.

Soll-Spalte, *-n, f. (cont.)* coloană a debitului.

Soll-Stärke și **Soll|stärke** *f. sg. (ec.)* efectiv teoretic, planificat.

Soll-Über|erfüllung, *-en, f. (ec.)* depășire a normei.

Soll-Wert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* valoare nominală.

Soll-Zeit, *-en, f. (ec.)* timp nominal, timp prevăzut.

Sollzinsen *pl.* dobânzi plătite pentru creditele luate.

Sollzins|satz, *-es, -sätze, m.* rata dobânzilor debitoare.

Solmisation *f. sg. (muz.)* solmizare.

solmisieren, *solmisierte, solmisiert, vb. (h) intr. (muz.)* a solmiza.

solo *adv.* singur, solo.

Solo, *-s, -s* și *Soli, n. (muz., cor, jocuri de cărți* etc.) solo; **ein ~ singen** a cânta un solo (dintr-o piesă muzicală).

Sologesang, *-(e)s, -sänge, m. (muz.)* solo voce.

Solosänger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* cântăreț(-eață) solist(ă).

Solo|spieler, *-s, -, m.* solist (la instrument).

Solo|stimme, *-n, f. (muz.)* solo voce.

Solo|stück, *-(e)s, -e, n. (muz.)* bucată pentru solo.

Solotanz, *-es, -tänze, m.* dans solo.

Solotänzer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (cor.)* solist(ă), prim balerin, primă balerină.

Solözismus, *-, -men, m. (lingv.)* solecism.

Solper, *-s, -, m. (reg.)* saramură.

Solperfleisch, *-(e)s, n. sg. (reg.)* carne sărată, pastramă.

Solquelle, *-n, f.* izvor sărat.

Solsalz, *-es, -e, n.* v. Solesalz.

Solstitium, *-s, -titien* [-tsiən], **Solstiz**, *-es, -e, n.* solstițiu.

Solt, *-(e)s, -e, n. (reg.)* sare.

solubel *adj. (chim.)* v. solvabel **(1)**.

solvabel [-va-] *adv.* **1.** *(ec.)* solvabil. **2.** dizolvabil; solubil.

Solvens [-vɛns], *-, -venzien* [-tsiən] (și *-ventia* [-tsĭa]), *n. (farm.)* solvent.

solvent *adj. (ec.)* solvabil.

Solvenz *f. sg. (ec.)* solvabilitate.

solvieren [-vi:-], *solvierte, solviert, vb (h) tr.* **1.** *(ec.)* a solva, a restitui. **2.** *(chim)* a dizolva.

Solwasser, *-s, -wässer, n.* apă sărată.

somatisch *adj. (antrop.)* somatic.

somatogen *adj. (antrop.)* somatogen.

Somatologie *f. sg. (antrop.)* somatologie.

somit *conj.* prin urmare, așadar, deci.

Sommer, *-s, -, m.* **1.** vară; **im ~** sau *(înv.)* **des ~s** vara; **mitten im ~** în plină vară; **ein verregneter ~** o vară ploioasă; *(fig.)* **das ist wie ~ und Winter** se contrazice, nu se potrivește, e ca ziua și noaptea; **~ und Winter** tot anul; **eine Schwalbe macht noch keinen ~** cu o floare nu se face primăvară. **2.** *(poet.)* an; primăvară; **sie zählt erst zwölf ~** n-are decât douăsprezece primăveri. **3.** *(în expr.)* **fliegender ~** funigei.

Sommer|abend, *-s, -e, m.* seară de vară.

Sommer|anfang, *-(e)s, -fänge, m.* început de vară.

Sommer|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de vară, haină de vară.

Sommer|arbeit, *-en, f.* muncă de vară.

Sommer|aster, *-n, f. (bot.)* ochiul-boului *(Callistephus chinensis)*.

Sommer|auf|enthalt, *-(e)s, -e, m.* **1.** vilegiatură. **2.** reședință de vară.

Sommerbirne, *-n, f.* pară văratică.

Sommerblume, *-n, f.* floare de vară.

Sommerdeich, *-(e)s, -e, m. (constr. hidr.)* dig mai puțin înalt.

Sommer|eiche, *-n, f. (bot.)* stejar, gorun *(Quercus robur* L.).

Sommer|endivie [-viə], *-n, f. (bot.)* lăptucă *(Lactuca sativa* L.).

Sommer|er|holung *f. sg.* odihnă în timpul verii, vilegiatură.

Sommerfäden *pl.* funigei.

Sommerfahrplan, *-(e)s, -pläne, m. (despre trenuri, autobuze)* mers, orar de vară.

Sommerfell, *-(e)s, -e, n. (zool.)* blană (năpârlită) de vară.

Sommerferien [-riən] *pl.* vacanță de vară.

Sommerfest, *-(e)s, -e, n.* serbare de vară.

Sommerfleck, *-(e)s, -e, m.* v. Sommersprossen.

Sommerfrische, *-n, f.* vilegiatură; **er geht in die ~** pleacă în vilegiatură.

Sommerfrischler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* vilegiaturist(ă).

Sommerfrucht, *-früchte, f.* v. Sommergetreide.

Sommerfutter, *-s, -, n.* nutreț verde.

Sommergast, *-(e)s, -gäste, m.* vilegiaturist, vizitator al unei stațiuni balneare sau climaterice.

Sommergerste *f. sg.* orz de vară.

Sommergetreide, *-s, -, n.* cereale de primăvară.

Sommergewächs, *-es, -e, n.* plantă anuală; plantă estivală.

sommer|haft *adj.* văratic, de vară.

Sommer|halbjahr, *-(e)s, -e, n.* semestru de vară.

Sommer|häus|chen, *-s, -, n.* căsuță de vară.

Sommer|hitze *f. sg.* căldură de vară, canicula.

Sommer|hut, *-(e)s, -hüte, m.* pălărie de vară.

sommerig *adj.* v. sommerhaft.

sömmerig *adj. (reg.)* de o vară.

Sommerkleid, *-(e)s, -er, n.* **1.** rochie de vară. **2.** *(zool.)* blană de vară; *(ornit.)* penaj de vară.

Sommerkleidung, *-en, f.* îmbrăcăminte de vară.

Sommerkorn, *- (e)s, n. sg.* v. Sommerweizen.

Sommerkur|ort, *-(e)s, -e, m.* stațiune (balneo-climaterică) de vară.

Sommerladen, *-s, -* (și *-läden*), *m.* jaluzea.

Sommerlandschaft, *-en, f.* peisaj de vară.

Sommerlaube, *-n, f.* umbrar, boltă de frunze.

Sommerlauch, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ceapă de vară *(Allium ampeloprasum* L.).

sommerlich *adj.* și *adv.* de vară, văratic; **sich ~ kleiden** a se îmbrăca (cu haine) de vară.

Sommerlinde, *-n, f. (bot.)* tei *(Tilia platyphyllos)*.

Sommerloch, *-(e)s, -löcher, n.* sezon mort.

Sommerluft *f. sg.* aer de vară.

Sommermantel, *-s, -mäntel, m.* pardesiu de vară.

sommermäßig *adj.* v. sommerhaft.

Sommermonat, *-(e)s, -e, m.* lună de vară.

Sommermond, *-(e)s, m. sg.* luna iunie.

Sommermorgen, *-s, -, m.* dimineață de vară.

sommern, *sommerte, gesommert,* **sömmern**, *sömmerte, gesömmert, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(impers)* a se face vară; **es sommert** se face vară. **2.** *(despre arbori)* a fi în plină vegetație. **II.** *tr.* **1.** (și *refl.*) a (se) expune la soare; a (se) însori; **die Hühner ~ sich** găinile stau la soare; **Holz ~** a usca lemne la soare. **2.** *(hort.)* a emonda (copaci). **3.** *(în expr.)* **ein Feld ~** a semăna grâu de vară; **Vieh ~** a lăsa vitele să pască în timpul verii; **einen Teich ~** a seca un eleșteu. **4.** *(tehn.)* a recondiționa (pneuri).

Sommernacht, *-nächte, f.* noapte de vară.

Sommernachts|traum, *-(e)s, m. sg.* visul unei nopți de vară.

Sommer|obst, *-(e)s, n. sg* fructe văratice.

Sommer|ölfrucht, *-früchte, f. (hort.)* sământă de oleifere pusă primăvara.

Sommer|olympiade, *-n, f.* olimpiadă de vară.

Sommerpalast, *-(e)s, -läste, m.* palat, reședință de vară.

Sommerpause, *-n, f.* pauză, vacanță de vară (a parlamentului etc.).

Sommerpflanze, *-n, f.* plantă de vară.

Sommerpreis, *-es, -e, m.* preț de vară, de sezon.

Sommerquartier, *-s, -e, n. (zool.)* loc de migrare pe timpul verii.

Sommer|raps, *-es, m. sg. (bot.)* napi, rapiță semănată primăvara *(Brassica napus)*.

Sommer|regen, *-s, -, m.* ploaie de vară.

Sommer|reifen, *-s, -, m. (auto.)* pneu de vară.

Sommer|reise, *-n, f.* călătorie, voiaj în timpul verii.

Sommer|residenz, *-en, f.* reședință de vară.

Sommer|rettich, *-s, -e, m. (bot.)* ridiche de vară *(Raphanus sativus* L.).

Sommer|rock, *-(e)s, -röcke, m.* **1.** fustă de vară. **2.** *(reg.)* haină de vară.

Sommer|roggen, *-s, m. sg. (bot.)* secară de primăvară *(Secale cereale)*.

sommers *adv.* în timpul verii; **~ und winters** tot anul, vara și iarna.

Sommersaat, *-en, f.* semănătură de primăvară.

Sommersachen *pl.* haine de vară.

Sommersaison [-sɛzõ:], *-s, f.* sezon de vară.

Sommers|anfang, *-(e)s, -fänge, m.* început de vară.

Sommerschlaf, *-(e)s, m. sg. (la unele animale)* estivație.

Sommerschule, *-n, f.* cursuri de vară.

Sommerseite, *-n, f. (reg.)* parte dinspre miazăzi.

Sommerschlussverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* târg de vară (cu reducere de prețuri), vânzare (solduri) la sfârșit de vară.

Sommerschuhe *pl.* pantofi de vară.

Sommersemester, *-s, -, n.* semestru de vară.

Sommersitz, *-es, -e, m.* reședință de vară.

Sommer|skigebiet [-ʃi-], *-(e)s, -e, n.* regiune pentru schi de vară.

Sommersolstitium, *-s, -titien* [-tsiən], *n.*, **Sommersonnenwende** *f. sg.* solstițiu de vară.

Sommer|spiegel, *-s, -, m. (hidr.)* nivel de vară al apei.

Sommer|spiele *pl. (în expr.)* **die Olympischen ~** jocurile olimpice de vară.

Sommer|sprossen *pl.* pistrui.

sommer|sprossig *adj.* cu pistrui, pistruiat.
Sommer|stoff, *-(e)s, -e, m.* stofă (subțire) de vară.
sommers|über *adv.* toată vara; peste vară.
Sommerszeit, *-en, f.* v. Sommerzeit.
Sommertag, *-(e)s, -e, m.* zi de vară.
sommertags *adv.* în zilele de vară.
Sommerthe|ater, *-s, -, n.* teatru de vară.
Sommertrüffel, *-n, f. (bot.)* trufă de vară *(Tuber aestivum).*
Sommer|überzieher, *-s, -, m.* v. Sommermantel.
Sommerung *f. sg.* v. Sommergetreide.
Sömmerung *f. sg.* **1.** *(reg.)* expunere la soare; însorire. **2.** *(hort.)* emondare. **3.** *(agr.)* semănare a grâului de vară. **4.** *(reg.)* vărare a vitelor la pășune. **5.** secare de eleșteu.
Sommer|urlaub, *-(e)s, -e, m.* concediu de vară.
Sommervogel, *-s, -vögel, m. (elv.)* fluture.
Sommerwasser, *-s, n. sg.* v. Sommerspiegel.
Sommerweg, *-(e)s, -e, m.* drum de vară, drum practicabil numai în timpul verii; potecă nepietruită între șosea și șanț.
Sommerweide, *-n, f.* pășune de vară.
Sommerweizen, *-s, m. sg. (bot.)* grâu de primăvară *(Triticum aestivum* L.).
Sommerwetter, *-s, n. sg.*, **Sommerwitterung**, *-en, f.* vreme de vară.
Sommerwohnung, *-en, f.* locuință de vară.
Sommerwurz *f. sg. (bot.)* verigel *(Orobanche caryophyllacea).*
Sommerzeit *f. sg.* **1.** timp de vară. **2.** oră de vară.
Sommerzeug, *-(e)s, n. sg.* v. Sommerkleidung.
Sommerzwiebel, *-n, f. (bot.)* ceapă de vară *(Allium cepa* L.).
Sommität, *-en, f. (mai ales la pl.)* somitate, somități.
somnambul *adj.* somnambul, lunatic.
Somnambule, *-n, -n, m.* și *f.* somnambul(ă), lunatic(ă).
Somnambulismus, *-, m. sg.* somnambulism.
son, **sone** *pron. dem. (argou) presc.* de la solch ein, solch eine un, o astfel de, un, o asemenea.
sonach *conj.* deci, prin urmare, așadar.
Sonant, *-en, -en, m. (fon.)* sonantă.
Sonate, *-n, f. (muz.)* sonată.
Sonatensatz, *-es, -sätze, m. (muz.)* mișcare de sonată.
Sonatine, *-n, f. (muz.)* sonatină.
Sonde, *-n, f.* **1.** *(med.)* sondă. **2.** *(petr.)* sondă pentru luarea probelor. **3.** *(fiz.)* balon-sondă.
Sondenbohrer, *-s, -, m. (geol., petr.)* burghiu de sondaj.
Sondenfeld, *-(e)s, -er, n. (fiz.)* câmp al sondei.
sonder *(înv.)* **I.** *prep.* (cu *ac. nearticulat)* fără; ~ **Furcht** fără frică. **II.** *adv.* separat, special.
Sonder(ab)druck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* extras.
Sonder|abgabe, *-n, f.* taxă, contribuție specială.
Sonder|abkommen, *-s, -, n.* acord, aranjament special, particular.
Sonderab|schreibung, *-en, f.* amortizare excepțională.
Sonder|abteilung, *-en, f.* secție specială.
Sonder|abzug, *-(e)s, -züge, m.* v. Sonderabdruck.
Sonder|anfertigung, *-en, f.* confecționare specială.
Sonder|angebot, *-(e)s, -e, m, (ec.)* ofertă specială ocazională, promoțională.
Sonder|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* pretenție deosebită, specială.
Sonder|arbeit, *-en, f.* lucrare specială, deosebită.
Sonder|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* misiune specială.
Sonder|ausbildung, *-en, f.* (și *mil.)* instruire, pregătire specială.
Sonder|ausführung, *-en, f.* execuție specială (la comandă).
Sonder|ausgabe, *-n, f.* ediție specială.
Sonder|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet special, extraordinar, comisie specială.
Sonder|aus|stattung, *-en, f.* mobilare, utilare specială.
Sonder|ausweis, *-es, -e, m.* legitimație, adeverință specială; certificat special; ~ **für Dienstreisen** legitimație specială pentru călătorii de serviciu.
sonderbar *adj.* și *adv.* curios, ciudat, straniu; **es kommt mir ~ vor** mi se pare ciudat; **ich finde es ~ von dir** găsesc că e curios că tu...; **ein ~er Mensch** *(fam.* **Kauz)** un om ciudat, curios, un individ straniu, un original; **ein ~es Benehmen** o comportare neobișnuită, ciudată.
sonderbarerweise *adv.* în mod ciudat, curios; **er ist ~ nicht gekommen** este curios că n-a venit.
Sonderbarkeit, *-en, f.* ciudățenie, originalitate, particularitate, curiozitate, bizarerie.
Sonderbe|auftragte, *-n, -n (ein Sonderbeauftragter), m.* și *f.* delegat(ă) special(ă); trimis(ă) special(ă); **ich fahre als ~r** călătoresc ca delegat special.
Sonderbedeutung, *-en, f. (lingv.)* sens, semnificație special(ă).
Sonderbe|handlung, *-en, f.* **1.** tratare, tratament special(ă), deosebit(ă). **2.** *(termen nazist)* lichidare.
Sonderbeilage, *-n, f.* supliment special (la ziare, reviste etc.).
Sonderbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* contribuție specială.
Sonderbelastung, *-en, f. (ec.)* sarcină specială; (și *fig.)* greutate specială.
Sonderbericht, *-(e)s, -e, m.* raport special, extraordinar.
Sonderbericht|er|statter, *-s, -, m.* corespondent special.
Sonderbe|stimmung, *-en, f.* dispoziție specială, extraordinară.
Sonderbe|strebung, *-en, f.* tendință particulară.
Sonderbevollmächtigte, *-n, -n (ein Sonderbevollmächtigter), m.* și *f.* împuternicit(ă) special(ă).
Sonderbezeichnung, *-en, f.* denumire specială.
Sonderbotschafter, *-s, -, m.* trimis extraordinar; ambasador cu misiune specială.
Sonderbriefmarke, *-n, f.* v. Sondermarke.
Sonderbroschüre, *-n, f.* broșură specială.
Sonderbündler, *-s, -, m. (pol., înv.)* separatist.
Sonderbus, *-ses, -se, m.* autobuz pentru curse speciale.
Sonderdeponie, *-n* [-ni:ən], *f.* tomberon, haldă special(ă) pentru deșeuri toxice.
Sonderdienst, *-(e)s, -e, m.* **1.** birou, serviciu special. **2.** muncă specială, suplimentară.
Sonderdruck, - *(e)s, -e, m.* v. Sonderabdruck.
Sonder|einkommen, *-s, -, n.* venit ocazional, special.
Sonder|ein|nahme, *-n, f. (com.)* încasare specială, venit suplimentar, extraordinar.
Sonder|einsatz, *-es, -sätze, m. (mil.)* misiune specială.
Sonder|erlaubnis, *-se, f.* aprobare specială.
Sonder|ermäßigung, *-en, f.* reducere specială.
Sonderfahrt, *-en, f.* călătorie, cursă specială.
Sonderfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz special, particular.
Sonderflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor cu scop special; zbor suplimentar.
Sonderfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m.* fond special.
Sonderfrieden, *-s, -, m. (pol.)* pace separată.
Sonderfunktion, *-en, f.* funcție specială.
Sondergebiet, *-(e)s, -e, n.* domeniu special, specialitate (restrânsă).
Sondergenehmigung, *-en, f.* autorizație specială.
Sondergericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal, judecătorie, Curte special(ă).
Sondergesetz, *-es, -e, n.* lege specială.
Sonderge|spräch, *-(e)s, -e, n.* convorbire specială, separată; *(pol.)* **~e führen** a duce tratative separate.
sondergleichen *adj.* fără seamăn, neasemuit.
Sondergut, *-(e)s, -güter, n.* patrimoniu special, separat.
Sonder|heft, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* fasciculă specială, număr special.
Sonder|heit, *-en, f.* v. Besonderheit; *(mai ales în expr.)* **in ~** mai ales, cu deosebire.
Sonder|interesse, *-s, -n, n.* interes particular, deosebit.
Sonderkindergarten, *-s, -gärten, n.* grădiniță specială.
Sonderklasse, *-n, f.* **1.** clasă specială (la o școală). **2.** *(com.)* calitate, clasă superioară.
Sonderkommando, *-s, -s, n. (mil.)* comando special.
Sonderkomitee, *-s, -s, n.*, **Sonderkommission**, *-en, f* v. Sonderausschuss.
Sonderkonto, *-s, -s* (și *-konten* sau *-konti), n. (ec.)* cont special.
Sonderkorrespondent, *-en, -en, m.* v. Sonderberichterstatter.
Sonderkosten *pl. (ec.)* cheltuieli, speze suplimentare.
Sonderleistung, *-en, f.* **1.** prestație specială, suplimentară. **2.** *(ec.)* randament excepțional. **3.** impozit excepțional pe venit.
sonderlich I. *adj.* **1.** v. sonderbar. **2.** (prea) mare, (prea) mult; **ohne ~en Schaden** fără pagubă prea mare; **ich habe keine ~e Lust dazu** nu prea am poftă de asta; **kein ~er Unterschied** fără deosebiri, diferențe prea mari. **II.** *adv.* deosebit de; **er ist nicht ~ reich** nu este prea bogat; **er ist nicht ~ geschickt** nu e deosebit de îndemânatic.
Sonderliche, *-n (etwas Sonderliches), n. sg.* lucru ciudat, deosebit; ciudățenie; bizarerie.
Sonderlichkeit, *-en, f.* v. Sonderbarkeit.
Sonderling, *-s, -e, m.* **1.** om straniu, ciudat, excentric, original; **den ~ spielen** a face pe originalul. **2.** om singuratic, solitar.
Sondermarke, *-n, f.* timbru special.
Sondermaschine, *-n, f.* avion special.
Sondermeinung, *-en, f.* opinie separată; opinie originală.
Sondermeldung, *-en, f.* buletin, comunicat special.
Sondermüll, *-s, m. sg.* deșeuri toxice cu regim special.
sondern[1] *conj.* dar, ci, dimpotrivă; **nicht ich, ~ du...** nu eu, ci tu...; **nicht nur, ~ auch...** nu numai, ci și...
sondern[2], *sonderte, gesondert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** *(mai ales despre obiecte)* a (se) separa, a (se) izola; (și *fig.)* **die Spreu vom Weizen ~** a alege grâul de pleavă. **2.** a (se) distinge, a (se) deosebi.
Sondernummer, *-n, f. (tipogr.)* ediție specială; număr special, fasciculă specială.
Sonder|operation, *-en, f. (mil.)* operație specială.
Sonder|organisation, *-en, f.* organizație specială, separată.
Sonderpädagoge, *-n, -n, m.* pedagog de școală specială.
Sonderpädagogik *f. sg. (med.)* pedagogie terapeutică.
Sonderpreis, *-es, -e, m. (ec.)* preț special, ocazional, de sezon.
Sonderprofit, *-(e)s, -e, m. (ec.)* **1.** profit excepțional. **2.** supraprofit.
Sonder|rabatt, *-(e)s, -e, m.* rabat special.
Sonder|recht, *-(e)s, -e, n.* drept special, privilegiu; **jm. ~e erteilen** a acorda cuiva drepturi speciale.
Sonder|regelung, *-en, f.* reglementare separată, deosebită.
Sonder|rück|stellung, *-en, f.* provizion excepțional.
sonders *adv.* **1.** *(în expr.)* **samt und ~** cu toții, toți împreună. **2.** v. besonders.
Sonderschicht, *-en, f.* schimb special, schimb extraordinar, suplimentar; **eine ~ einführen** a introduce o tură suplimentară.
Sonderschule, *-n, f.* școală specială.
Sonderschulung, *-en, f.* curs de specializare.
Sondersendung, *-en, f. (TV, radio)* emisiune specială.
Sondersignal, *-s, -e, n.* semnal special.
Sondersitzung, *-en, f.* ședință specială, extraordinară.
Sonder|sprache, *-n, f. (lingv.)* argou, limbaj special.
Sonder|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e), m.* oțel special.
Sonder|status, *-, -, m.* statut, situație special(ă).
Sonder|stellung, *-en, f.* situație, poziție specială.
Sonder|stempel, *-s,-, m.* **1.** ștampilă specială. **2.** timbru special, comemorativ.
Sonder|steuer, *-n, f.* impozit special, suplimentar.
Sonder|strom, *-(e)s, m. sg. (electr.)* curent separat.
Sondertarif, *-(e)s, -e, m.* tarif special.
Sonderturbine, *-n, f.* turbină specială.
Sonderung, *-en, f.* **1.** separare, despărțire. **2.** *(tehn.)* selecționare, triere; *(metal.)* segregație.
Sonder|urlaub, *-(e)s, -e, m.* concediu suplimentar, separat; *(mil.)* permisie specială.
Sonderver|einbarung, *-en, f.* înțelegere specială, separată.
Sonderverfahren, *-s, n. sg.* **1.** *(jur.)* procedură specială. **2.** *(tehn.)* metodă specială.
Sondervergütung, *-en, f.* indemnizație specială.
Sonderverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare cu reducere de preț.
Sonderverpflichtung, *-en, f.* **1.** angajament special. **2.** îndatorire, obligație specială.

Sọndervertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract separat.
Sọnderverzahnung, *-en, f. (tehn.)* dințare specială.
Sọndervollmacht, *-en, f.* mandat special.
Sọndervorschrift, *-en, f.* prescripție, dispoziție specială.
Sọnderwagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon special.
Sọnderwunsch, *-(e)s, -wünsche, m.* dorință specială.
Sọnderziehungsrechte *pl. (fin.)* drepturi speciale de tragere (bani artificiali).
Sọnderzug, *-(e)s, -züge, m.* tren special; tren suplimentar.
Sọnderzulage, *-n, f.* alocație specială, suplimentară.
Sọnderzu|stellung, *-en, f.* remitere specială (prin poștă).
Sọnderzuteilung, *-en, f.* **1.** repartiție, repartizare specială, separată. **2.** rație suplimentară (de alimente etc.).
Sondierballon, *-s, -, m. (meteo.)* balon-sondă.
sondieren, *sondierte, sondiert, vb. (h) tr.* **1.** *(med., tehn., mar.)* a sonda, a măsura, a explora. **2.** *(fig.)* a sonda, a cerceta în prealabil, a examina.
Sondierung, *-en, f.* **1.** *(med., tehn., mar.)* sondare, sondaj; examen cu sonda. **2.** *(fig.)* sondare, cercetare, pătrundere.
Sondierungsge|spräche *pl.* discuții de tatonare.
sone v. s o n.
Sonẹtt, *-(e)s, -e, n. (lit.)* sonet.
Sọng [sɔŋ], *-s, -s, m.* song, cântec.
Sọnn|abend, *-s, -e, m.* sâmbătă; **am ~** sâmbătă.
sọnn|abends *adv.* sâmbăta, în fiecare sâmbătă.
sọnndurchflutet *adj.* v. s o n n e n d u r c h f l u t e t.
Sọnne, *-n, f.* **1.** soare; **die ~ geht auf** soarele răsare; **eine strahlende ~** un soare strălucitor; *(poet.)* **Frau ~** soarele; **die ~ lacht vom Himmel** soarele râde, strălucește pe cer; **sich von der ~ braten lassen** a se bronza, a se prăji la soare, a face plajă; *(fig.)* **er erkämpft sich einen Platz an der ~** își câștigă un loc sub soare; **die Sonne bringt es an den Tag** adevărul iese, va ieși la iveală; **das Kind ist seine ~** copilul este bucuria lui; **es geschieht nichts Neues unter der ~** nimic nu e nou sub soare; **er ist nicht wert, dass ihn die ~ bescheint** face umbră pământului degeaba. **2.** radiator electric. **3.** soare (piesă de artificii în formă de roată).
sọnnen, *sonnte, gesonnt, vb. (h)* **I.** *tr.* a așeza, a expune la soare. **II.** *refl.* **1.** a se așeza, a sta la soare. **2.** *(fig.)* a se delecta, a se bucura de; **sich in seinem Ruhm ~** a se scălda în gloria sa. **III.** *intr. (înv.; despre soare)* a străluci, a răspândi raze.
Sọnnen|anbeter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (rel.)* adorator(-oare) a(l) soarelui.
Sọnnen|anbetung *f. sg. (rel.)* cult al soarelui.
Sọnnen|aufgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** răsărit de soare. **2.** *(poet.)* orient, est.
Sọnnenbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie de soare; **ein ~ nehmen** a face plajă.
sọnnenbaden, *sonnenbadete, sonnengebadet (du sonnenbadest, er sonnenbadet), vb. (h) intr. (mai ales la inf. și part. trec.)* a face plajă, a sta la soare.
Sọnnenbahn *f. sg. (astron.)* orbită a soarelui; ecliptică.
Sọnnenball, *-(e)s, -bälle, m.* glob solar.
Sọnnenbarsch, *-(e)s, -e* (și *-bärsche), m. (iht.)* pește înrudit cu bibanul *(Eupomotis gibbosus)*.
Sọnnenbatterie, *-n* [-riːən], *f. (tehn.)* baterie, celulă solară, generator solar.
sọnnenbeglänzt *adj. (poet.)* v. s o n n e n b e s c h i e n e n.
sọnnenbe|heizt *adj. (tehn.)* încălzit cu energie solară.
sọnnenbeschienen *adj.* luminat de soare.
Sọnnenbe|strahlung *f. sg.* expunere la radiații solare.
Sọnnenblende, *-n, f.* **1.** jaluzele; stor de pânză. **2.** *(fot.)* parasolar. **3.** *(auto.)* apărătoare de soare.
Sọnnenblume, *-n, f. (bot.)* floarea-soarelui *(Helianthus annuus* L.).
Sọnnenblumenkern, *-(e)s, -e, m.* sământă de floarea-soarelui.
Sọnnenblumen|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de floarea-soarelui.
Sọnnenbrand, *-(e)s, m. sg.* **1.** arșiță a soarelui. **2.** arsură de soare; **sich einen ~ holen** a căpăta o arsură de la soare. **3.** *(bot.)* insolație.
Sọnnenbräune *f. sg.* bronzare (a pielii de soare).
Sọnnenbrille, *-n, f.* ochelari de soare.
Sọnnenbruder, *-s, -brüder, m. (fam.)* vagabond.
Sọnnencreme, *-s, f.* cremă pentru plajă.
Sọnnendach, *-(e)s, -dächer, n.* **1.** marchiză. **2.** stor. **3.** *(auto.)* acoperiș care se poate deschide.
Sọnnendeck, *-(e)s, -e, n. (mar.)* tendă, punte principală.
Sọnnendienst, *-(e)s, m. sg.* v. S o n n e n a n b e t u n g.
sọnnendurchflutet *adj.* scăldat în razele soarelui, plin de soare, pătruns de soare.
Sọnnendurchmesser, *-s, -, m.* diametru al soarelui.
Sọnnen|ein|strahlung, *-en, f. (meteo.)* insolație.
Sọnnen|energie [-giːən], *-n, f.* energie solară.
Sọnnen|eruption, *-en, f.* erupție solară.
sọnnenfern *adj.* afelic, depărtat de soare.
Sọnnenferne, *-n, f. (astron.)* afeliu.
Sọnnenfernrohr, *-(e)s, -e, n.* telescop solar.
Sọnnenfinsternis, *-se, f.* eclipsă de soare.
Sọnnenfisch, *-(e)s, -e, m.* **1.** v. S o n n e n b a r s c h. **2.** pește-lună *(Orthagoriscus mola)*.
Sọnnenfleck, *-(e)s, -en*, **Sọnnenflecken**, *-s, -, m.* **1.** *(astron., mai ales pl.)* pete solare. **2.** pistrui. **3.** pată de soare, porțiune însorită.
Sọnnenfleckenperiode, *-n, f. (astron.)* perioadă a petelor solare.
sọnnengebräunt *adj.* bronzat de soare.
sọnnengereift *adj.* copt, maturizat la soare.
Sọnnenge|stirn, *-(e)s, n. (poet.)* soare.
Sọnnenglanz, *-es, m. sg.* strălucire a soarelui.
Sọnnenglas, *-es, -gläser, n.* helioscop.
Sọnnenglast, *- (e)s, m. sg.* v. S o n n e n g l a n z.
Sọnnenglut, *-en, f.* arșiță a soarelui.
Sọnnengott, *-(e)s, m. sg. (mit.)* zeu al soarelui.
sọnnenhalb *adv.* partea dinspre soare (a unei văi), spre miazăzi.
Sọnnenhaus, *-es, -häuser, n.* clădire încălzită cu energie solară.
Sọnnenheizung, *-en, f. (tehn.)* încălzire cu energie solară.
sọnnenhell *adj.* **1.** luminos ca soarele; *(fig.)* clar, limpede ca lumina soarelui. **2.** luminat de soare, însorit.
Sọnnenhitze *f. sg.* v. S o n n e n g l u t.
Sọnnenhöhe *f. sg. (astron.)* înălțime a soarelui.
sọnnenhungrig *adj.* dornic de soare.
Sọnnenhut, *-(e)s, -hüte, m.* **1.** pălărie de soare. **2.** *(bot.)* mărită-mă mamă, ruji galbene *(Rudbeckia laciniata* L.). **3.** *(zool.)* meduză *(Medusa umbrella)*.
Sọnnenjahr, *-(e)s, -e, n. (astron.)* an solar.
Sọnnenkäfer, *-s, -, m. (entom.)* cărăbușel, cărăbuș de iarbă *(Amphimallus solstitialis)*.
sọnnenklar *adj.* evident, învederat, clar, limpede ca lumina zilei.
Sọnnenkollektor, *-s, -en, m.* colector solar.
Sọnnenkompass, *-es, -e, m. (mar.)* compas solar.
Sọnnenkorona, *-nen, f. (astron.)* coroană solară.
Sọnnenkraftwerk, *-(e)s, -e, n.* centrală solară.
Sọnnenkreis, *-es, -e, m.* cerc solar.
Sọnnenkugel, *-n, f.* v. S o n n e n b a l l.
Sọnnenkultus, *-, -kulte, m.* v. S o n n e n a n b e t u n g.
Sọnnenlicht, *-(e)s, n. sg.* lumină a soarelui.
Sọnnenlichtbe|strahlung, *-en, f.* v. S o n n e n b e s t r a h l u n g.
Sọnnenmesser, *-s, -, m.* heliometru.
sọnnen|nah *adj.* apropiat de soare.
Sọnnen|nähe, *-n, f. (astron.)* periheliu.
Sọnnen|oberfläche *f. sg.* suprafață solară.
Sọnnen|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei contra arsurilor de soare.
Sọnnenpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă heliotropă.
Sọnnenrad, *-(e)s, -räder, n.* **1.** *(maș.)* roată dințată planetară. **2.** *(poet.)* disc solar.
Sọnnenralle, *-n, f. (ornit.)* bâtlan din America de Sud *(Eurypyga helias)*.
Sọnnenrand, *-(e)s, -ränder, m.* periferie a soarelui.
Sọnnenregen, *-s, -, m.* ploaie cu soare.
sọnnenreich *adj.* expus la soare, însorit.
Sọnnenrös|chen, *-s, -, n. (bot.)* mălăoaie, iarba-osului *(Helianthemum alpestre)*.
Sọnnenrose, *-n, f. (bot.)* **1.** v. S o n n e n b l u m e. **2.** turtă *(Carlina acaulis* L.).
Sọnnenscheibe, *-n, f.* disc solar.
Sọnnenschein, *-(e)s, m. sg.* lumină a soarelui, soare; **im ~** la soare; **wir haben ~** e soare; *(fig.)* **auf Regen folgt ~** după ploaie se face iar frumos, iese iarăși soarele.
Sọnnenschirm, *-(e)s, -e, m.* umbrelă de soare.
Sọnnenschutz, *-es, m. sg.* parasolar, apărătoare de soare; **der ~ eines Objektivs** apărătoare contra soarelui la lentile.
Sọnnenschutzcreme, *-s, f.* v. S o n n e n c r e m e.
Sọnnenschutzmittel, *-s, -, m.* articol, produs cosmetic împotriva arsurii de soare.
Sọnnenschutz|öl, *-(e)s, -e, n.* v. S o n n e n ö l.
Sọnnensegel, *-s, -, n.* apărătoare de soare (la bărci).
Sọnnenseite, *-n, f.* **1.** parte expusă la soare, parte însorită; parte cu fața spre miazăzi. **2.** *(fig.)* parte frumoasă; **die ~n des Lebens** bucuriile vieții.
sọnnenseitig *adj.* cu fața spre miazăzi.
Sọnnensonde, *-n, f.* sondă solară.
Sọnnenspektrum, *-s, -tren* (și *-tra), n. (fiz.)* spectru solar.
Sọnnen|stand, *-(e)s, m. sg.* poziție a soarelui.
Sọnnen|stäubchen, *-s, -, n.* fir de praf (vizibil în lumina soarelui).
Sọnnen|stich, *-(e)s, m. sg. (med.)* insolație; *(fig.)* **einen ~ haben** a fi nebun, țicnit.
Sọnnen|still|stand, *-(e)s, m. sg.* v. S o n n e n w e n d e **(1)**.
Sọnnen|strahl, *-(e)s, -en, m.* rază solară.
Sọnnen|strahlung, *-en, f. (meteo.)* radiație solară.
Sọnnen|strand, *-(e)s, -strände, m.* plajă însorită.
Sọnnen|sturm, *-(e)s, -stürme, m.* furtună solară.
Sọnnensystem, *-s, -e, n. (astron.)* sistem solar.
Sọnnentag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi cu soare; *(fig.)* zi fericită. **2.** *(astron.)* zi solară.
Sọnnentau, *-(e)s, m. sg. (bot.)* roua-cerului *(Drosera rotundifolia* L.).
Sọnnentierchen, *-s, -, n. (zool.; mai ales pl.)* protozoare de ape dulci *(Heliozoa, Actinophrys)*.
Sọnnen|uhr, *-en, f.* cadran solar.
Sọnnen|untergang, *-(e)s, m. sg.* apus de soare.
sọnnenverbrannt *adj.* **1.** ars, pârlit de soare. **2.** bronzat.
Sọnnenvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* privighetoare chineză *(Leiothrix lulea)*.
Sọnnenwagen, *-s, -, m. (mit.)* carul zeului soarelui.
Sọnnenwärme *f. sg.* căldură a soarelui.
Sọnnenwärmekraftwerk, *-(e)s, -e, n.* v. S o n n e n k r a f t w e r k.
Sọnnenwarte, *-n, f.* observator astronomic pentru soare.
Sọnnenwedel, *-s, -, m. (bot.)* cicoare *(Cichorium intybus* L.).
Sọnnenwelt, *-en, f.* v. S o n n e n s y s t e m.
Sọnnenwende *f. sg.* **1.** *(astron.)* solstițiu. **2.** *(bot.)* vanilie sălbatică *(Heliotropium europaeum* L.).
Sọnnenwendfeier, *-n, f.* serbare a solstițiului.
Sọnnenwendfeuer, *-s, -, n.* foc aprins la serbarea solstițiului.
Sọnnenwendigkeit *f. sg. (bot.)* heliotropism.
Sọnnenwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* mecanism cu roți planetare.
Sọnnenwind, *-(e)s, -e, m. (astron.)* vânt solar.
Sọnnenwolfsmilch *f. sg. (bot.)* alior, laptele-cucului *(Euphorbia helioscopia* L.).
Sọnnenzelle, *-n, f. (fiz., electr.)* celulă solară.
Sọnnenzelt, *-(e)s, -e, n.* cort (împotriva soarelui).
Sọnnenzirkel, *-s, -, m. (astron.)* ciclu solar.
sọnngebräunt *adj. (austr., elv.)* bronzat.
sọnnicht *(reg.)*, **sọnnig** *adj.* cu soare, însorit; *(fig.)* luminos, radios, senin, strălucitor; **ein ~er Blick** o privire senină, luminoasă; **ein ~ es Gemüt** o fire senină, deschisă.
Sọnnigkeit *f. sg.* **1.** lumină a soarelui; expunere la soare; însușirea de a fi însorit. **2.** *(fig.)* seninătate, luminozitate.

Sonnseite, *-n, f.* v. Sonnenseite.
sonnseitig *adj.* v. sonnenseitig.
Sonntag, *-(e)s, -e, m.* duminică; **am ~** duminică; **an Sonn- und Feiertagen ist geschlossen** duminica și în zilele de sărbătoare e închis; *(fig.)* **es ist nicht alle Tage ~** nu este în fiecare zi sărbătoare, nu se întâmplă în fiecare zi să ai bucurii.
Sonntag|abend, *-s, -e, m.* duminică seară.
sonntägig *adj.* de duminică, duminical.
sonntäglich I. *adj.* duminical; **ein ~es Aussehen** un aer de sărbătoare. **II.** *adv.* **1.** în fiecare duminică. **2.** de duminică; **sich ~ anziehen** a se găti de duminică.
Sonntagmorgen, *-s, -, m.* duminică dimineața.
sonntags *adv.* duminica, în fiecare duminică.
Sonntags|andacht, *-en, f. (rel.)* slujbă de duminică.
Sonntags|anzug, *-(e)s, -züge, m.* haine, costum de duminică.
Sonntags|arbeit, *-en, f.* muncă de duminică.
Sonntags|ausflug, *-(e)s, -flüge, m.* excursie de duminică.
Sonntags|ausgabe, *-n, f.* ediție de duminică (a unui ziar).
Sonntagsbeilage, *-n, f.* supliment duminical (al unui ziar).
Sonntagsblatt, *-(e)s, -blätter, n.* ziar care apare (numai) duminica.
Sonntagsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de duminică.
Sonntagsfahrer, *-s, -, m. (peior.)* automobilist de ocazie, care circulă cu mașina numai duminica.
Sonntagsfahrkarte, *-n, f.* bilet de călătorie de duminică.
Sonntagsfahrverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicție de a circula duminica.
Sonntagsgebet, *-(e)s, -e, n.* v. Sonntagsandacht.
Sonntagsgericht, *-(e)s, -e, n.* mâncare de duminică.
Sonntagsgesicht, *-(e)s, -er, n.* față voioasă, luminoasă.
Sonntagsgottesdienst, *-(e)s, -e, m. (bis.)* slujbă de duminică.
Sonntagsheiligung, *-en, f. (bis.)* sanctificare duminicală.
Sonntagsjäger, *-s, -, m. (fam.)* vânător de ocazie, care se duce foarte rar la vânătoare.
Sonntagskind, *-(e)s, -er, n.* **1.** copil născut duminica. **2.** om norocos, persoană fericită, norocoasă.
Sonntagskleid, *-(e)s, -er, n.* haină, rochie de duminică, de sărbătoare.
Sonntagsmaler, *-s, -, m.* pictor amator, ocazional.
Sonntags|predigt, *-en, f.* predica de duminica.
Sonntagsraucher, *-s, -, m.* fumător de ocazie.
Sonntagsreiter, *-s, -, m. (fam.)* **1.** călăreț de ocazie. **2.** călăreț prost.
Sonntagsrückfahrkarte, *-n, f. (ferov.)* bilet de călătorie dus și întors (cu preț redus) valabil duminica.
Sonntagsruhe *f. sg.* repaus duminical.
Sonntags|schule, *-n, f. (rel.)* **1.** slujbă pentru copii. **2.** lecție pentru copii (la Armata salvării), școală de duminică.
Sonntags|spaziergang, *-(e)s, -gänge, m.* plimbare de duminică, promenadă duminicală.
Sonntags|staat, *-(e)s, m. sg. (fam.)* ținută, toaletă de duminică.
Sonntags|tisch, *-(e)s, -e, m.* masă de duminică.
Sonntagsvergnügen, *-s, -, n.* distracție duminicală, de duminică.
Sonntagsverkehr, *-s, m. sg.* circulație de duminică, trafic duminical.
Sonntagswetter, *-s, n. sg. (fam.)* timp frumos; **heute ist richtiges ~** azi e o vreme splendidă, ca de duminică.
Sonntagszeitung, *-en, f.* ziar de duminică.
sonnverbrannt *adj.* v. sonnenverbrannt.
Sonnwendblume, *-n, f. (bot.)* filimică *(Calendula officinalis* L.).
Sonnwende, *-n, f.* v. Sonnenwende.
Sonnwendfeier, *-m, f.* v. Sonnenwendfeier.
Sonnwendfeuer, *-s, -, n.* v. Sonnenwendfeuer.
Sonnwendkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* sunătoare, pojarniță *(Hypericum perforatum* L.).
sonor *adj.* sonor, sunător.
sonst *adv.* **1.** altfel; **~ bin ich verloren** altfel sunt pierdut; **beeilen Sie sich, ~ kommen Sie zu spät** grăbiți-vă, altfel întârziați. **2.** (în) afară de; încolo; altfel; **~ hast du keine Schmerzen?** în afară de asta n-ai dureri? n-ai alte dureri? **~ nichts** nimic altceva, nimic afară de aceasta; **wer ~ als er?** cine altul decât el? **~ noch etwas?** mai e ceva? mai doriți ceva? **~ war niemand da** în afară de... n-a fost nimeni aici; **er ist ~ sehr bescheiden** altfel e foarte modest. **3.** de obicei; **wie ~** ca de obicei; **mehr als ~** mai mult ca de obicei. **4.** altădată, odinioară; **~ hattest du immer gute Zeugnisse** altădată aveai întotdeauna note bune; **hier ist noch alles wie ~** aici totul e ca odinioară, totul e cum a fost.
Sonst, *-s, n. sg. (în expr.)* **das ~ und das Jetzt** trecutul și prezentul.
sonst einer, sonst eine, sonst eines *pron. nehot.* v. sonst jemand.
sonsten *adv. (înv.)* v. sonst.
sonstig *adj.* **1.** de odinioară. **2.** alt, celălalt; **seine ~en Eigenschaften** celelalte calități ale sale; **~e Unkosten** alte cheltuieli; *(substantivat)* **~es** altele.
sonst jemand *pron. nehot.* altcineva.
sonst was *pron. nehot.* altceva.
sonst wer *pron. nehot.* v. sonstjemand.
sonst wie *adv.* **1.** altfel. **2.** *(fam.)* foarte; **der Alte hat ~ geschimpft** bătrânul a înjurat pe cinste.
sonst wo *adv.* altundeva, într-altă parte; aiurea.
sonst woher *adv.* de altundeva.
sonst wohin *adv.* într-altă parte.
Sood, *-(e)s, Söde, m. (reg.)* v. Brunnen.
so|oft *adv.* (ori) de câte ori; **~ ich Heine lese** de câte ori îl citesc pe Heine; **~ du kommst** ori de câte ori vii.
Soor, *-(e)s, -e, m. (med.)* soor, mugure (în cavitatea bucală).
Sophienkraut [-'fi:ən-], *-(e)s, n. sg. (bot.)* brâncuță *(Sisymbrium sophia).*
Sophisma, *-s, -men, n.*, **Sophismus**, *-, men, m.* sofism.
Sophist, *-en, -en, m.* sofist.
Sophisterei, *-en, f. (peior.)* sofisticărie.
Sophistik *f. sg. (fil.)* sofistică.
sophistisch *adj.* sofistic.
sophokleisch [-kle:lʃ] *adj. (lit.)* de Sofocle.
Sophore, *-n, f. (bot.)* soforă, salcâm boieresc, acaț japonez *(Sophora japonica* L.).
soporös *adj. (med.)* amețit.
Sopran, *-s, -e, m. (muz.)* **1.** sopran. **2.** v. Sopransängerin.
Sopranistin, Sopransängerin, *-nen, f.* soprană.
Sopranschlüssel, *-s, -, m. (muz.)* cheie de sopran, cheie de sol.
Sopran|stimme, *-n, f. (muz.)* voce de sopran.
Sorbe, *-n, -n, m.*, **Sorbin**, *-nen, f.* sorb, sorbă.
Sorbet ['zɔrbɛt și sɔr'be:], *-s, -s*, **Sorbett**, *-(e)s, -e, m.* sau *n. (cul.)* **1.** băutură răcoritoare din suc de fructe, vin și frișcă. **2.** înghețată de vin cu fructe și frișcă. **3.** șerbet.
Sorbinsäure *f. sg.* acid sorbic.
sorbisch *adj.* sorb.
Sordine, *-n, f. (muz.)* surdină.
Sordun, *-s, -e, m.* sau *n. (înv.)* tub de orgă care imită sunetul de fluier.
Sore, *-n, f. (argou)* lucru furat.
Sorge, *-n, f.* **1.** grijă, neliniște; **in ~ sein** a fi neliniștit; **seien Sie außer ~** să n-aveți nici o grijă; **dein Zustand macht mir ~n** starea ta mă îngrijorează; **sie ist in ~ (um ihren Sohn)** își face griji (din pricina fiului ei); *(fam.)* **diese ~ bin ich los** de necazul acesta am scăpat; **das ist meine geringste ~** puțin îmi pasă (de treaba asta); **andere ~n im Kopf haben** a avea alte griji. **2.** grijă, îngrijire; **für jn. ~ tragen** a îngriji pe cineva; **lass das meine ~ sein** lasă asta în grija, în seama mea; **du hast viel ~ und Mühe damit gehabt** te-ai ostenit mult cu treaba asta.
sorgen, *sorgte, gesorgt, vb.* **I.** *tr. (h)* a îngrijora, a neliniști; **das sorgt ihn** aceasta îl îngrijorează. **II.** *intr. (h)* **1.** *(für)* a se îngriji de, a avea grijă de; a ajuta; **er hat für eine zahlreiche Familie zu ~** trebuie să se îngrijească de o familie numeroasă; **dafür lass mich ~!** asta e treaba mea! asta las-o în seama mea! **es ist gesorgt dafür, dass...** s-a avut grijă ca...; **ich habe für alles gesorgt** am avut grijă de toate; m-am ocupat de toate; **für die nötigen Bücher ~** a-și procura cărțile necesare. **2.** **(auf;** *reg.)* a avea grijă de, a crește; **auf das Nachbarskind ~** a avea grijă de, a sta cu copilul vecinului. **III.** *refl.* **(um)** a fi îngrijorat (de, pentru); **ich sorge mich um ihn** sunt îngrijorat pentru el; **sich zu Tode ~** a se omorî cu grijile; **du brauchst dich um seine Zukunft nicht zu ~** nu trebuie să-ți faci griji pentru viitorul lui.
Sorgenbrecher, *-s, m. sg. (poet.)* vin.
Sorgenfalte, *-n, f. (mai ales pl.)* rid care apare datorită grijilor.
sorgenfrei *adj.* fără griji, liniștit.
Sorgenfrei|heit *f. sg.* lipsă de griji.
Sorgenkind, *-(e)s, -er, n.* copil, persoană care pricinuiește multe griji.
Sorgenlast, *-en, f.* povară a grijilor.
sorgenlos *adj.* v. sorglos **(1).**
Sorgenlosigkeit *f. sg.* v. Sorglosigkeit **(1).**
sorgenschwer *adj.* plin de griji, copleșit de griji.
Sorgen|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (fam.)* fotoliu.
sorgenvoll *adj.* îngrijorat, cu griji; plin de griji.
Sorgepflicht *f. sg. (jur.)* obligație de întreținere.
Sorgerecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept de întreținere.
Sorgfalt *f. sg.* grijă, atenție, băgare de seamă; scrupulozitate, exactitate; **viel ~ auf etwas legen** a face ceva cu multă grijă, cu atenție; **es an der nötigen ~ fehlen lassen** a fi, a lucra neglijent, superficial.
sorgfältig *adj.* și *adv.* îngrijit, cu îngrijire, cu băgare de seamă; grijuliu, exact, scrupulos; **etwas ~ aufbewahren** a păstra ceva cu grijă; **eine ~e Wahl treffen** a alege judicios, cu băgare de seamă.
Sorgfältigkeit *f. sg.* v. Sorgfalt.
Sorgfalts|pflicht *f. sg.* obligația de a fi scrupulos, cu băgare de seamă.
Sorgho|hirse *f. sg. (bot.)* gaolean, mătură cu bobul negru *(Sorghum vulgare* var. *saccharatum).*
Sorgleine, *-n, f. (mar.)* atârnător al cârmei.
sorglich *adj.* cu băgare de seamă; grijuliu.
sorglos *adj.* fără griji, liniștit; nepăsător.
Sorglosigkeit *f. sg.* lipsă de griji; nepăsare, indolență.
sorgsam *adj.* **1.** îngrijit, scrupulos. **2.** *(înv.)* îngrijorat.
Sorgsamkeit *f. sg.* grijă, atenție, băgare de seamă.
Sorption, *-en, f. (chim.)* sorbție.
sorren, *sorrte, gesorrt, vb. (h) tr. (mar.)* a amara; a lega bine.
Sorrtau, *-(e)s, -e, n. (mar.)* parâmă de amarare.
Sortung *f. sg. (mar.)* legătură.
Sorte, *-n, f.* **1.** categorie, specie, sort, sortiment; soi; *(agr.)* **eine frühe ~** un soi timpuriu; **verschiedene ~n von Zigaretten, Kaffee** diferite feluri, sorturi de țigări, cafea; *(com.)* **mittlere ~** (produs de) calitate medie; *(despre oameni; peior.)* **eine schöne ~!** bun soi! poamă bună! **diese ~ Mensch mag ich nicht** genul acesta de oameni nu-mi place; **ich kenne noch mehr von der ~** mai cunosc oameni de soiul ăsta. **2.** *pl. (ec.)* devize.
sorten, *sortete, gesortet (du sortest, er sortet), vb. (h) tr.* v. sortieren.
Sorten|amt, *-(e)s, -ämter, n. (agr., hort.)* oficiu de înregistrare și protecție a purității soiurilor.
Sorten|auswahl *f. sg. (com.)* colecție de diferite sorturi.
sorten|echt *adj. (agr.)* de soi pur.
Sortenfertigung, *-en, f.* producție pe loturi (pe sorturi).
Sortengeschäft, *-(e)s, -e, n. (fin.)* tranzacție în devize; afacere, magazin în devize.
Sortenhandel, *-s, m. sg.* comerț cu devize (la bursă).
Sortenhonig, *-s, m. sg.* miere monofloră.
Sortenkalkulation, *-en, f.* calculare a costurilor unei producții pe sortimente.
Sortenkurs, *-es, -e, m. (fin.)* curs al devizelor.
Sortenliste, *-n, f. (agr., hort.)* evidență a soiurilor înregistrate, patentate.
Sortenmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață în devize.
Sortenproduktion, *-en, f. (ec.)* producție pe sortimente; producție a diferitelor sorturi.
sortenrein *adj. (agr.)* de soi curat.
Sortensaatgut, *-(e)s, -güter, n.* sămânță selecționată.

Sortenschutz, *-es, m. sg. (agr., hort.)* protecție a soiurilor patentate.
Sortenverzeichnis, *-ses, -se, n.* **1.** *(agr.)* listă a soiurilor vegetale. **2.** *(com.)* listă cu sortimente de mărfuri.
Sortenwahl *f. sg.* v. Sortenauswahl.
Sortenzettel, *-s, -, m.* **1.** *(fin.)* cotă a devizelor (la bursă). **2.** v. Sortenverzeichnis **(2).**
Sorter ['sɔːtɐ], *-sm -, m.* v. Sortiermaschine.
Sortier|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de sortare.
sortieren, *sortierte, sortiert, vb. (h) tr.* **1.** a sorta, a tria, a separa (după calitate etc.), a clasa; *(inform.)* **nach der Zeit** ~ a tria după oră. **2.** a potrivi perechi.
Sortierer, *-s, -, m.*, ~**in**, *-nen, f.* **1.** sortator, persoană care sortează. **2.** *m. (tehn.)* dispozitiv de triere, aparat de sortare.
Sortierkriterium, *-, rien* [-rɪən], *n.* criteriu de sortare, de triere.
Sortiermaschine, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* mașină de sortat, sortator. **2.** *(agr.)* selector.
Sortiermethode, *-n, f.* metodă de sortare, de triere.
sortiert I. *part. trec.* de la sortieren. **II.** *adj.* **1.** asortat, bine aprovizionat. **2.** ales, selectat, de înaltă valoare.
Sortiertisch, *-(e)s, -e, m.* masă de sortat.
Sortierung, *-en, f.* **1.** sortare, triere, separare (după calitate etc.); ~ **für Ausfuhr** sortare pentru export. **2.** potrivire de perechi.
Sortierverfahren, *-s, -, n, (tehn.)* metodă de triere, procedeu de sortare.
Sortierzeit, *-en, f.* timp de triere.
Sortierzylinder, *-s, -, m. (tehn.)* cilindru de sortat, trior.
Sortiment, *-(e)s, -e, n.* **1.** sortiment. **2.** asortiment. **3.** v. Sortimentsbuchhandlung.
Sortimenter, *-s, -, m.* v. Sortimentsbuchhändler.
Sortimentsbegrenzung, *-en, f.* limitare a sortimentelor.
Sortimentsbreite, *-n, f.* amploare, lărgire a sortimentului.
Sortimentsbuch|händler, *-s, -, m.* librar.
Sortimentsbuch|handlung, *-en, f.* librărie cu o gamă largă de cărți.
sortimentsfremd *adj. (com.)* în afara sortimentului.
sortimentsgerecht *adj. (com.)* conform sortimentului.
SOS v. SOS-Ruf.
sosehr *conj.* oricât; ~ **ich das auch billige** oricât aș aproba.
So|sein *sg. n. (fil.)* esență, natură interioară.
soso I. *adv.* așa și așa, nici bine, nici rău; **es steht damit** ~ chestiunea nu stă nici bine, nici rău, așa și așa; *(fam.)* ~ **lala** așa și așa. **II.** *interj.* așa! aha!
SOS-Ruf, *-(e)s, -e, m. (mar.)* semnal S.O.S.
Soße, *-n, f.* sos.
Soßenschüssel, *-n, f.* sosieră.
sotan *adj. (înv.)* astfel de; **unter ~en Umständen** în astfel de împrejurări.
Sotnie [-nĭə], *-n, f.* sotnie, centurie.
sott *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la sieden.
Sott, *-(e)s, m.* (sau *n.*) *sg. (reg.)* funingine.
sottig *adj. (reg.)* cu funingine.
Sottise, *-n, f.* **1.** prostie. **2.** obrăznicie, grosolănie.
Soubrette [zu-], *-n, f. (operetă)* subretă.
Soufflé [zu'fleː], **Sofflee**, *-s, -s, n. (cul.)* sufleu.
Souffleur [zu'fløːɐ], *-s, -e, m. (teatru)* sufleor.
Souffleurkasten, *-s, -* (și *-kästen*), *m. (teatru)* cușcă a sufleorului.
Souffleuse [-fløːzə], *-n, f.* sufleoză.
soufflieren, *soufflierte, souffliert, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** *(teatru)* a sufla. **2.** *(fig.)* a influența, a-i insufla cuiva părerea proprie.
Soundkarte [saʊnd-], *-n, f.* placă de sunet.
so|undso I. *adj.* cutare, atâta și atâta; **das findest du beim Paragraphen** ~ asta o găsești la paragraful cutare; *(substantivat; în expr.)* **Herr Soundso** domnul cutare. **II.** *adv.* **1.** așa și așa, cutare; **er heißt** ~ se numește așa și așa. **2.** atâta și atâta; **das Zimmer muss** ~ **groß sein** camera trebuie să fie atâta și atâta de mare.
so|undsoviel *num. nehot.* atât și atât; ~ **Getreide** atâtea și atâtea cereale; **~e Menschen** atâția (și atâția) oameni.
so|undsovielte *num. ord.* a(l) atâtelea (atâta), cutare; **der** ~ **Paragraph** paragraful cutare; *(substantivat)* **am Soundsovielten des Monats** la cutare zi a lunii.
Souper [zu'peː], *-s, -s, n.* supeu.
soupieren, *soupierte, soupiert, vb. (h) intr.* a supa, a cina.
Soutane [zu-], *-n, f. (bis.)* sutană, antereu.
Souterrain ['zuːtɛrɛ̃ː, zuːtɛ'rɛ̃ː și zuːtɛ'rɛŋ], *-s, -s, n.* subsol; demisol; **im** ~ **wohnen** a sta, a locui la demisol, la subsol.
Souterrainwohnung, *-en, f.* locuință la subsol, la demisol.
Souvenir [zuvə'niːɐ], *-s, -s, n.* amintire, suvenir(e).
Souvenirladen, *-s, -läden, m.* prăvălie, magazin de suveniruri.
souverän [zuvə'rɛːn] *adj.* **1.** suveran, suprem; absolut. **2.** *(fig.)* suveran; independent; superior, care se află deasupra tuturor; **mit ~em Lächeln** cu un zâmbet de superioritate.
Souverän, *-s, -e, m.* suveran.
Souveränität *f. sg.* suveranitate; independență.
Souveränitäts|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* pretenție de suveranitate.
Souveränitätsrechte *pl.* drepturi de suveranitate.
so viel *adv.* atât; ~ **für heute** atât pentru astăzi; **Ihr Schweigen bedeutet** ~ **wie eine Zusage** tăcerea dv. este egală cu o acceptare; **doppelt** ~ de două ori atât; ~ **wie** (sau **als**) **möglich** cât se poate de mult.
soviel *conj.* după cât, pe cât; ~ **ich weiß, hat er zugestimmt** după câte știu a fost de acord, a consimțit.
sovielmal *num. nehot.* de atâtea ori.
Sowchos [zɔf'χɔs sau zɔf'çɔs], *-, -e, m.*, **Sowchose** [zɔfχoːzə sau zɔf'çoːzə], *-n, f.* sovhoz.
so weit *adv.* într-atâta, în măsura în care; **es geht ihm** ~ **gut, nur…** îi merge în general bine, dar…; ~ **ich die Lage beurteilen kann** așa cum văd eu situația; *(în expr.)* **ich bin** ~ sunt gata (putem pleca, începe).
soweit *conj.* după cât, atâta cât; ~ **mir bekannt ist** după cât îmi este cunoscut; ~ **als möglich will ich nachgeben** o să cedez cât se poate.
so wenig *adv.* atât de puțin; **ich kann es** ~ **wie du** mă pricep la aceasta tot atât de puțin ca și tine; **ich habe** ~ **Geld wie du** am bani tot așa de puțini ca și tine.
sowenig *conj.* chiar dacă nu; ~ **du auch gelernt hast, das wirst du schon wissen** oricât de puțin ai învățat, asta tot ai s-o știi; ~ **ich davon verstehe** cu toate că mă pricep foarte puțin la aceasta.
sowie *conj.* **1.** îndată ce; ~ **er gesund wurde, meldete er sich im Büro** îndată ce s-a însănătoșit, s-a prezentat la birou. **2.** precum și; **Männer, Frauen** ~ **Kinder** bărbați, femei, precum și copii.
sowieso *adv.* oricum, și așa, și fără asta; **das weißt du ja** ~ asta o știi oricum; *(fam.)* **aus dir wird** ~ **nichts** din tine tot nu se alege nimic; *(substantivat; în expr.)* **Herr Sowieso** domnul cutare.
Sowjet [și 'sɔvjɛt], *-s, -s, m. (ist.)* soviet; **daa Land der ~s** Țara Sovietelor; **der Oberste** ~ **der UdSSR** Sovietul Suprem al U.R.S.S.
Sowjet|armee, *-n, f. (ist.)* armata sovietică.
Sowjetbürger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (ist.)* cetățean(ă) sovietic(ă).
Sowjetdemokratie [-tiː] *f. sg. (ist.)* democrație sovietică.
Sowjetfrau, *-en, f. (ist.)* femeie sovietică.
Sowjetfunktionär, *-s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f. (ist.)* activist(ă) a(l) sovietului.
Sowjetgebiet, *-(e)s, -e, n. (ist.)* teritoriu sovietic.
sowjetisch *adj. (ist.)* sovietic.
Sowjetkongress, *-es, -e, m. (ist.)* congres al sovietelor.
Sowjetland, *-(e)s, -länder, n. (ist.)* țară sovietică.
Sowjetliteratur *f. sg. (ist.)* literatură sovietică.
Sowjetmacht *f. sg. (ist.)* putere sovietică.
Sowjetmensch, *-en, -en, m. (ist.)* om sovietic.
Sowjetregierung, *-en, f. (ist.)* guvern sovietic.
Sowjetrepublik, *-en, f. (ist.)* republică sovietică; **autonome sozialistische ~en** republici sovietice socialiste autonome.
sowjetrussisch *adj. (ist.)* referitor la Rusia sovietică, al Rusiei sovietice.
Sowjetrussland, *-(e)s, n. sg. (ist.)* Rusia sovietică.
Sowjetsoldat, *-en, -en, m. (ist.)* soldat sovietic.
Sowjet|staat, *-(e)s, -en, m. (ist.)* stat sovietic.
Sowjet|stern, *-(e)s, m. sg. (ist.)* stea sovietică.
Sowjetsystem, *-s, -e, n.* regim sovietic, orânduire de stat sovietică.
Sowjet|union *f. sg. (ist.)* Uniunea Sovietică.
Sowjetverfassung, *-en, f. (ist.)* constituție sovietică.
Sowjetvolk, *-(e)s, -völker, n. (ist.)* popor sovietic.
Sowjet|zone *f. sg.* **1.** *(ist.)* zona de ocupație sovietică în Germania de Est după 1945. **2.** *(înv., peior.)* R.D.G.
sowohl *conj. (în corelație cu* als *sau* wie auch*)* atât… (cât și…).
Sozi, *-s, -s, m. (peior.)* social-democrat.
soziabel *adj.* sociabil.
Soziabilität *f. sg.* sociabilitate.
sozial *adj.* social; **~e Gegensätze** contradicții sociale; **~e Klassen** clase sociale; **~e Fürsorge** ocrotire socială; **~e Gerechtigkeit** dreptate socială; **~e Einrichtungen** instituții, organizații sociale; **~er Wohnungsbau** construcție de locuințe din fonduri sociale; **die ~e Frage lösen** a rezolva problema socială.
Sozial|abgaben *pl.* cotizații, contribuții pentru asigurări și ajutoare sociale.
Sozial|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou, oficiu de asistență socială, de ajutor social.
Sozial|arbeit *f. sg.* v. Sozialfürsorge.
Sozial|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care lucrează oficial pe tărâm social, care acordă asistență socială.
Sozial|ausgaben *pl.* cheltuieli sociale.
Sozialbauten *pl.* construcții, clădiri sociale.
Sozialbe|amte, *-n, -n (ein Sozialbeamter), m.* funcționar la oficiul de asistență publică.
Sozialbeiträge *pl.* v. Sozialabgaben.
Sozialberuf, *-(e)s, -e, m.* profesie în domeniul asistenței sociale.
Sozialbevollmächtigte, *-n, -n (ein Sozialbevollmächtigter), m.* și *f.* reprezentant(ă), împuternicit(ă) pe probleme sociale.
Sozialbrache, *-n, f. (ec.)* teren arabil necultivat din interes economic comun.
Sozialchauvinismus [-ʃovi-], *-, m, sg.* șovinism al socialiștilor de dreapta.
Sozialdemagogie [-giː] *f. sg.* demagogie a socialiștilor de dreapta.
Sozialdemokrat, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* social-democrat(ă).
Sozialdemokratie [-tiː], *-n, f.* social-democrație.
sozialdemokratisch *adj.* social-democrat.
Sozialdemokratismus, *-, m. sg.* v. Sozialdemokratie.
Sozial|einkommen, *-s, -s, n. sg.* venit din ajutoare sociale și subvenții.
Sozial|einrichtung, *-en, f.* instituție, stabiliment social(ă).
Sozial|etat [-etaː], *-s, -s, m.* buget pentru cheltuieli sociale.
Sozialfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz social, persoană care beneficiază de ajutor social.
Sozialfürsorge *f. sg.* ocrotire, asistență socială.
Sozialgericht, *-(e)s, -e, n.* instanță pe probleme sociale.
Sozialgesetzgebung, *-en, f.* legislație socială.
Sozialhilfe *f. sg.* ajutor social (material), subvenție.
Sozialhilfe|empfänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care primește ajutor social.
Sozial|imperialist, *-en, -en, m.* social-imperialist.
Sozialisation *f. sg. (psih.)* încadrare în societate.
sozialisieren, *sozialisierte, sozialisiert, vb. (h) tr.* a socializa.
Sozialisierung, *-en, f.* socializare.
Sozialismus, *-, m. sg.* socialism; **der wissenschaftliche** ~ socialismul științific; **der Aufbau des** ~ construirea socialismului.
Sozialist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* socialist(ă).
Sozialistengesetz, *-es, n. sg. (ist.)* legea antisocialistă a lui Bismarck.
Sozialistenkongress, *-es, -e, m.* congres al socialiștilor.
sozialistisch *adj.* socialist; **das ~e Eigentum** proprietatea socialistă; **der ~e Aufbau** construirea socialismului.

Sozialkonsens, *-es, m. sg.* consens social; **den ~ aufrechterhalten** a menține consensul social; **den ~ erleichtern** a facilita consensul social.
Sozialkunde *f. sg.* sociologie (ca materie de învățământ).
Sozial|lasten *pl.* v. Sozialabgaben.
Sozial|lehre, *-n, f.* etică socială a bisericilor creștine.
Sozial|leistungen *pl.* obligații de ajutor social (ale statului, întreprinderilor și instituțiilor), prestații sociale.
Sozial|lohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu, venit, leafă stabilit(ă) pe criterii sociale (nu pe muncă).
Sozialminister, *-s, -, m.* ministru al ocrotirilor sociale.
Sozialneid, *-(e)s, m.* invidie socială.
Sozial|ökonomik *f. sg.* economie politică.
sozial|ökonomisch *adj.* de economie politică.
Sozial|ordnung, *-en, f.* orânduire socială.
Sozialpartner, *-s, -, m. (pol.)* părți contractante în dezbateri tarifare, patroni și angajați; partener social.
Sozialpflichtversicherung, *-en, f.* asigurări sociale.
Sozialpolitik *f. sg.* politică socială.
Sozialpolitiker, *-s, -, m.* **1.** specialist în politică socială. **2.** politician adept al politicii sociale.
Sozialprodukt, *-(e)s, -e, n. (ec.)* produs social.
Sozialprogramm, *-s, -e, n.* program social.
Sozialpsychologie, *-n* [-gi:ən], *f.* psihologie socială.
Sozialrecht, *-(e)s, -e, n.* drept social.
sozialrechtlich *adj.* de drept social.
Sozialreform, *-en, f.* reformă socială.
Sozialreformer, *-s, -, m.* reformator social.
Sozialrente, *-n, f.* pensie socială.
Sozialrentner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care beneficiază de o pensie socială.
Sozial|staat, *-(e)s, -en, m.* stat democratic preocupat de rezolvarea problemelor sociale.
Sozial|station, *-en, f.* instituție de asistență socială ambulantă.
Sozialtarif, *-s, -e, m.* tarif redus (pentru anumite categorii sociale).
Sozialver|halten, *-s, n. sg.* comportament social.
Sozialvermögen, *-s, -, n.* capital social.
Sozialversicherte, *-n, -n (ein Sozialversicherter), m.* asigurat social.
Sozialversicherung, *-en, f.* asigurare socială.
Sozialversicherungs|an|stalt, *-en, f.* instituție de asigurări sociale.
Sozialversicherungsbei|hilfe, *-n, f.* ajutor de la asigurările sociale.
Sozialversicherungsbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* contribuție, cotizație la asigurările sociale.
Sozialversicherungsfonds [-fɔ̃-], *-s*[-fɔ̃:s], *-s* [-fɔ̃:s], *m.* fond al asigurărilor sociale.
Sozialversicherungskasse, *-n, f.* fond al asigurărilor sociale.
Sozialversicherungsleistung, *-en, f.* prestație de asigurare socială.
Sozialversicherungs|pflicht *f. sg.* obligație de înscriere la asigurare socială.
Sozialversicherungs|pflichtgrenze, *-n, f.* plafon până la care sunt obligatorii asigurările sociale.
Sozialversicherungsrente, *-n, f.* pensie de asigurare socială.
Sozialversicherungs|ystem, *-s, -e, n.* v. Sozialversicherungswesen.
Sozialversicherungswesen, *-s, n. sg.* sistem al asigurărilor sociale.
Sozialversorgung *f. sg.* asigurare socială.
sozialverträglich *adj.* compatibil cu interesele sociale ale cetățenilor.
Sozialwaise, *-n, f.* copil neglijat, abandonat de familie.
Sozialwesen, *-s, n. sg.* domeniu al asistenței sociale.
Sozialwissenschaft, *-en, f.* știință socială.
sozialwissenschaftlich *adj.* referitor la științele sociale, de știință socială.
Sozialwohnung, *-en, f.* locuință cu regim de asistență socială.
Sozialzulage, *-n, f.* supliment social la salariul tarifar.
Sozietät [-tsie-], *-en, f.* societate.
Sozietätsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract al unei societăți.
soziieren, *soziierte, soziiert, vb. (h) refl.* a se asocia.
Soziolekt, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* sociolect, limbaj al unui grup social.
Soziolinguistik *f. sg.* sociolingvistică.
Soziolog(e), *-(e)n, -(e)n, m.* sociolog.
Soziologie *f. sg.* sociologie.
soziologisch *adj.* sociologic.
Sozius ['zo:tsiʊs], *-, -se* (și *Sozii*), *m.* **1.** *(com.)* asociat, tovarăș, companion. **2.** *(motociclism)* însoțitor. **3.** *(fam.)* tovarăș, fârtat; *(iron.)* **ein hübscher ~!** bun băiat!
Sozius|sitz, *-es, -e, m. (motociclism)* șa pentru însoțitor.
sozusagen *adv.* ca să spun așa, așa zicând.
SP. *presc.* de la Siedepunkt punct de fierbere.
spach *adj. (reg.)* v. spack.
Spachtel, *-s, -, m. (med., tehn., arte)* spatulă, șpaclu.
Spachtelkitt, *-(e)s, -e, m. (constr.)* chit de șpacluit.
Spachtelmalerei *f. sg.* pictură la care se folosește spatula.
spachteln, *spachtelte, gespachtelt (ich spacht(e)le), vb. (h)* **I.** *tr. (tehn.)* a astupa crăpăturile, a șpaclui. **II.** *intr. (fam.)* a mânca; **wir haben mit Genuss gespachtelt** am mâncat cu mare poftă.
spack *adj. (reg.)* **1.** uscat, găunos. **2.** spart, crăpat, cu găuri. **3.** strâmt, îngust. **4.** econom.
Spadd, *-en, f. (reg.)* urmă.
Spaden, *-s, -, m. (reg.)* v. Spaten.
Spadi, *-s, -s, m. (austr., fam.)* sabie.
spadifankeln, *spadifankelte, spadifankelt (ich spadifank(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a face prostii.
Spadille [-'dɪljə], *-n, f.* as de pică.
späg *adj. (reg.; despre oameni)* lung și subțire.
Spagat, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(reg.)* sfoară. **2.** (și *n.*) *(gimn.)* șpagat.
Spagetti [spa'gɛti], **Spaghetti** *pl. (cul.)* spaghete.
Spagirik *f. sg.* **1.** *(chim., farm.)* producere de medicamente pe bază mineralo-chimică. **2.** *(în evul mediu)* alchimie.
spähen, *spähte, gespäht, vb. (h) intr.* a pândi, a iscodi, a spiona; a observa; **in die Ferne ~** a căuta în zare; **um die Ecke ~** a pândi, a iscodi pe după colț; **nach etwas ~** a căuta să descopere ceva.
Späher, *-s, -, m.* observator; iscoadă, spion; **feindliche ~** spioni din partea inamicului; **~ aussenden (sau ausschicken)** a trimite iscoade.
Späher|auge, *-s, -n, n.* ochi ager, vedere ageră.
Späherblick, *-(e)s, -e, m.* privire iscoditoare.
Späherei, *-en, f.* spionare, iscodire.
Spahi, *-s, -s, m.* **1.** *(ist.)* spahiu, călăreț nord-african din armata colonială franceză. **2.** *(înv.)* spahiu, călăreț turc.
Spähpanzer, *-s, -, m. (mil.)* tanchetă de recunoaștere.
Spähpatrouille [-patrʊljə], *-n, f. (mil.)* v. Spähtrupp.
Spähtrupp, *-s, -s, m. (mil.)* patrulă de recunoaștere.
Spake, *-n, f. (mar.)* **1.** manelă. **2.** iliu (spiță) de la timonă.
Späke, *-n, f. (reg.)* v. Span.
spakig *adj. (reg.)* putred, mucegăit.
Spalet, *(e)s, -e, n. (constr.)* spalet, gard din scândură, din leațuri; perete de scândură.
Spalett, *-(e)s, -e, n. (austr.)* oblon.
Spalier, *-s, -e, n.* **1.** *(hort.)* spalier. **2.** șir, rând; **die Leute stehen ~** șir de ambele părți format de oameni în onoarea cuiva. **3.** *(reg.)* tapet.
Spalierbaum, *-(e)s, -bäume, m.* pom spalier.
spalierförmig *adj.* în formă de spalier.
Spalier|obst, *-(e)s, n. sg.* fructe de pomi spalier.
Spalier|obstbaum, *-(e)s, -bäume, m.* pom spalier.
Spalier|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* tufă în formă de spalier.
Spaliertür, *-en, f.* ușă tapisată.
Spalt, *-(e)s, -e, m.* **1.** crăpătură, deschizătură. **2.** crestătură. **3.** *(geogr.)* crăpătură, crevasă; *(fig.)* **ein tiefer ~ klafft zwischen Vater und Sohn** a apărut o prăpastie adâncă între tată și fiu. **4.** *(reg.)* felie, bucată, așchie.
Spalt|akt, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* act de fisiune.
Spalt|algen *pl. (bot.)* alge albastre *(Cyanophyceae, Schizophyceae)*.
Spalt|anlage, *-n, f. (chim.)* instalație de cracare.
spaltbar *adj.* **1.** care poate fi despicat, spintecat, cracat. **2.** *(fiz.)* fisionabil. **3.** *(mineral.)* clivabil.
Spaltbarkeit *f. sg.* **1.** *(fiz.)* fisionabilitate. **2.** *(mineral.)* clivaj.
Spaltbenzin, *-s, -e, n.* benzină de cracare.
spaltbereit *adj.* v. spaltbar.
Spaltbild, *-(e)s, -er, n. (fiz.)* imagine, aspect al fisiunii.
Spaltblende, *-n, f. (fiz.)* fantă de colimație.
Spaltbombe, *-n, f. (fiz., mil.)* bombă de fisiune, bombă atomică „A".
spaltbreit *adj.* cât o crăpătură.
Spaltbreit, *-s, m. sg.* lățime de o crăpătură, deschidere mică.
Spaltbreite, *-n, f.* lățime a crăpăturii, a fantei.
Spaltbrüchigkeit *f. sg. (mineral.)* tendință de desprindere prin clivaj.
Spaltdampf, *-(e)s, -dämpfe, m. (tehn.)* abur de cracare.
Spalte, *-n, f.* **1.** v. Spalt **(1, 2)**. **2.** *(tipogr.)* șpalt, coloană de zaț.
Spalt|ebene, *-n, f. (mineral.)* plan de clivaj.
Spalt|eisen, *-s, -, n. (mec.)* pană de spintecare.
spalten, *spaltete, gespalten* (și *gespaltet*) *(du spaltest, er spaltet), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a despica, a crăpa; **Holz ~** a crăpa lemne; *(fig.)* **Haare ~** a despica firul în patru. **2.** *(fiz., chim.)* a craca, a disocia, a descompune; **das Prisma spaltet den Lichtstrahl in sieben Farben** prisma descompune raza de lumină în șapte culori. **3.** *(fig.)* a dezbina, a învrăjbi. **II.** *refl. (h)* **1.** a se sparge, a se crăpa. **2.** a se bifurca. **3.** *(fig.)* a se dezbina, a se învrăjbi. **III.** *intr. (s)* a (se) crăpa; **trockenes Holz spaltet leicht** lemnele uscate crapă ușor.
Spaltenbreite, *-n, f.* **1.** v. Spaltbreite. **2.** *(tipogr.)* lățime a șpaltului, a coloanei de zaț.
Spalt|energie, *-n* [-i:ən], *f. (fiz.)* energie de fisiune.
spaltenlang *adj.* **1.** *(tipogr.)* de lungimea unui șpalt. **2.** pe șpalturi, pe coloane întregi.
Spaltenlinie [-niə], *-n, f. (tipogr.)* linie de coloană; linie (separatoare) între două coloane.
spaltenweise *adv. (tipogr.)* în șpalturi, în coloane.
Spalter, *-s, -m (pol.)* scizionist, fracționist.
spalt|erbig *adj. (biol.)* heterozigot.
Spaltergenossenschaft, *-en, f. (pol.)* sindicat disident, asociație scizionistă.
Spalter|internationale *f. sg. (pol.)* internațională scizionistă.
spalterisch *adj.* disident, scizionist.
Spalterpartei, *-en, f. (pol.)* partid disident, scizionist.
Spaltertätigkeit *f. sg. (pol.)* activitate scizionistă, fracționistă.
Spaltfläche, *-n, f. (mineral.)* plan de clivaj.
Spaltfrost, *-(e)s, -fröste, m.* înghețare a apei infiltrate în fisurile pietrei.
Spaltfrucht, *-früchte, f. (bot.)* fruct mericarp, schizocarp.
Spaltfuß, *-es, -füße, m. (zool.)* copită crăpată, picior despicat.
Spaltfüßer, *-s, -, m. (mai ales pl.; zool.)* raci mici cu opt perechi de picioare toracale despicate *(Schizopoda)*.
Spalt|holz, *-es, -hölzer, n.* lemn de despicat, lodbă.
Spalt|hufer, *-s, -, m. (mai ales pl. zool.)* mamifere cu copita crăpată.
spaltig *adj.* **1.** cu crăpătură. **2.** care se crapă ușor. **3.** *(tipogr.)* în coloane. **4.** *(vet.)* cu umflătură osoasă.
Spalt|irresein, *-s, n. sg. (med.)* schizofrenie.
Spaltkeil, *-(e)s, -e, m.* pană de despicat.
Spaltmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n. (fiz.)* material fisionabil.
Spaltmesser, *-s, -, n. (hort.)* cuțit pentru altoit.
Spalt|öffnung, *-en, f.* **1.** crăpătură. **2.** *(bot.)* stomată.
Spaltpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă schizofită.
Spaltpilz, *-es, -e, m (bot.)* bacterie, schizomicet.
Spalt|produkt, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(fiz.)* produs radioactiv în urma fisiunii nucleare. **2.** *(chim.)* produs rezultat din descompunerea unei substanțe.
Spaltquelle, *-n, f.* izvor țâșnind dintr-o crăpătură a stâncii.
Spalt|überdruck, *-(e)s, -drücke, m. (tehn.)* presiune efectivă la interstație (la turbine).

Spạltung, *-en, f.* **1.** despicare, spintecare, crăpare. **2.** despicătură, crăpătură. **3.** bifurcare. **4.** *(chim., fiz.)* descompunere, fisiune. **5.** *(mineral.)* clivare. **6.** *(pol.)* sciziune, disidenţă. **7.** *(bis.)* schismă.

Spạltungs|arbeit *f. sg.* activitate distructivă, fracţionistă, de dezbinare.

spạltungs|irre *adj.* schizofrenic.

Spạltungs|politik *f. sg.* politică scizionistă.

Spạltungs|tätigkeit *f. sg.* v. Spaltungsarbeit.

spạlt|zähnig *adj.* cu dinţi crăpaţi.

Spạn, *-(e)s, Späne, m.* **1.** surcea, aşchie, ţandără; talaş; *(tehn.)* şpan; *(fig.)* **wo man Holz haut, fallen Späne** unde e foc iese şi fum; **das geht über'n ~!** asta-i culmea! asta-i prea de tot! **nicht einen ~** nimic; **zubeißen und den Mund voll Späne haben** a fi dezamăgit în aşteptări. **2.** *(text.)* şpan. **3.** *(mine)* găleată. **4.** supărare; râcă; ceartă; **einen ~ wider jn.** sau **mit jm. haben** a avea un ghimpe împotriva cuiva; a fi în râcă cu cineva; **er macht viel Späne** caută nod în papură; *(fam.)* **mach keine Späne!** nu face greutăţi! nu face mofturi! **5.** *(fam.)* bani, biştari; **Späne haben** a avea bani. **6.** chelfăneală. **7.** *(fam.)* nebunie; **einen ~ haben** a fi într-o ureche. **8.** *(pop.)* v. Grünspan.

Spạ̈n, *-(e)s, -e, m. (reg.)* ţâţă.

spạnạbhebend *adj. (tehn.)* prin aşchiere.

Spạnbildung, *-en, f.* formare de aşchii, de şpanuri.

Spạ̈nchen[1], *-s, -, n (dim.* de la Span) aşchiuţă, surceluţă.

Spạ̈nchen[2], *-s, -, n. (dim.* de la Spän) ţâţişoară.

Spạ̈ne|absaug|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalaţie de absorbire a aşchiilor.

spạnen, *spante, gespant, vb. (h) tr. (tehn.)* a aşchia, a prelucra prin aşchiere.

spạ̈nen, *spänte, gespänt, vb. (h) tr.* **1.** a dezobişnui. **2.** a înţărca. **3.** *(tehn.)* a şlefui cu şpan metalic.

Spạ̈neschutz, *-es, m. sg. (maş.)* protecţie contra aşchiilor.

Spạnferkel, *-s, -, n.* purcel de lapte.

Spạnfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* peşte-secerã *(Trachypterus arcticus)*.

Spạnge, *-n, f.* **1.** agrafă. **2.** catarama; pafta. **3.** baretă (la pantof). **4.** brăţară. **5.** *(fam.)* decoraţie. **6.** *(stomat.)* aparat de corectură dentară. **7.** *(fam.)* cătuşe. **8.** v. Spanne **(1)**. **9.** *(reg.)* paiete. **10.** *(reg.)* jeton (la jocul de cărţi).

Spạngenschuh, *-(e)s, -e, m.* pantof cu baretă.

Spạngenwerk, *-(e)s, n. sg. (înv.)* feronerie (la uşi şi ferestre).

Spạnhobelmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de fălţuit şpanul.

Spaniel ['ʃpa:nɪɛl şi 'spænjəl] *-s, -s, m.* câine spaniol (de vânătoare).

Spanier [-nɪɐ], *-s, -, m,* **~in**, *-nen, f.* spaniol(ă).

Spaniọl, *-s, -e, m.* tabac spaniol.

Spaniọle, *-n, -n, m.* **1.** *(mai ales pl.)* evreu spaniol. **2.** v. Spanier. **3.** v. Spaniol.

spạnisch I. *adj.* **1.** spaniol; **~e Wand** paravan; *(mil.)* **~er Reiter** capră, cal de friză (obstacol); *(entom.)* **~e Fliege** cantaridă *(Lytta vesicatoria)*; *(bot.)* **~er Pfeffer** ardei. **2.** ciudat, bizar; **das sind mir ~e Dörfer** nu pricep nimic, e chinezeşte pentru mine; *(fig.)* **~e Schlösser** castele în Spania. **3.** *(tipogr.)* **~e Kreide** cretă boloneză, alb de Veneţia. **II.** *adv.* **1.** spanioleşte. **2.** ciudat, straniu; **das kommt mir ~ vor** asta îmi pare ciudat.

Spạnisch, *-(s),* **Spạnische**, *-en, n. sg.* (limba) spaniolă.

Spạnkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coş împletit din aşchii subţiri.

Spạnloch, *-(e)s, -löcher, n. (tehn.)* deschidere pentru talaş.

spạnlos *adj.* fără aşchii.

spạnn *ind. imperf. pers.* I şi a 3-a *sg.* de la spinnen.

Spạnn[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** *(anat.)* partea superioară a labei piciorului. **2.** v. Spanne **(1)**. **3.** şi *n. (reg.)* v. Gespann.

Spạnn[2], *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mar.)* coastă de vas. **2.** v. Gespann.

Spạnn|ader, *-n, f. (anat., înv.)* tendon.

spạnnbar *adj.* extensibil.

Spạnnbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă principală.

Spạnnbeton [şi -tɔ̃], *-s, -s* (şi *-e), m. (constr.)* beton pretensionat.

Spạnnbetonbrücke, *-n, f.* pod din beton pretensionat.

Spạnnbett|tuch, *-(e)s, -tücher, n.* cearşaf elastic, de întins pe saltea relaxa.

Spạnnbüchse, *-n, f. (tehn.)* bucşă de fixare.

Spạnndienst, *-(e)s, -e, m. (ist.)* prestaţie de cărăuşie, corvoadă cu carul.

Spạnndorn, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* mandrice extensibil.

Spạnndraht, *-(e)s, -drähte, m.* **1.** *(av.)* sârmă de extensie, fretă. **2.** aţă de cizmărie, fir smolit.

Spạnne, *-n, f* **1.** palmă (măsură); **keine ~ breit** nici de-o palmă lăţime. **2.** interval (scurt) de timp; **eine kurze ~ Zeit** un timp scurt. **3.** *(rar)* distanţă. **4.** *(com.)* diferenţă dintre preţul de cumpărare şi de vânzare (a mărfurilor), marjă. **5.** *(forest.)* clupă.

Spạnn|eisen, *-s, -, n. (metal.)* bridă de strângere.

spạnnen, *spannte, gespannt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a întinde, a încorda; **ein Seil (einen Bogen) ~** a întinde o funie (un arc); **den Dampf ~** a intensifica presiunea aburilor; *(fig.)* **js. Neugierde aufs höchste ~** a stârni la maximum curiozitatea cuiva. **2.** a înstruna; **Saiten auf die Geige ~** a pune coarde la vioară; *(fig.)* **die Saiten** (sau **die Forderungen) zu hoch ~** a întinde prea mult coarda, a avea pretenţii prea mari. **3.** a strânge în ceva, a prinde în ceva, a fixa; **etwas in den Schraubstock ~** a înţepeni ceva în menghină; **jn. auf die Folter(bank) ~ a)** a pune pe cineva pe scaunul de tortură; **b)** *(fig.)* a lăsa pe cineva într-o nesiguranţă chinuitoare. **4.** a înjuga, a înhăma; **die Ochsen ins Joch ~** a înjuga boii; **das Pferd vor den Pflug ~** a înhăma calul la plug. **5.** a priponi, a împiedica. **II.** *intr.* **1. (auf** cu *ac.; fam.)* a aştepta cu nerăbdare, a fi încordat, curios; **ich spanne auf das Erscheinen des angekündigten Buches** aştept cu nerăbdare apariţia cărţii anunţate; **die Katze spannt auf die Maus** pisica pândeşte şoarecele. **2.** a interesa, a captiva; **der Roman spannt sehr** romanul captivează. **3.** a întinde; **der Vogel spannt 1 Meter** aripile întinse ale păsării au un metru. **4.** a strânge, a fi prea îngust; **der Rock spannt** fusta e prea strâmtă. **5.** a se potrivi; *(în expr.)* **die beiden ~ nicht miteinander** cei doi nu se înţeleg. **III.** *refl.* a se întinde, a se încorda; **die Brücke spannt sich über den Fluss** podul se întinde peste râu; **die Sehne spannt sich a)** tendonul se încordează; **b)** coarda se întinde.

spạnnend I. *part. prez.* de la spannen. **II.** *adj.* interesant, captivant, palpitant; **ein ~es Buch** o carte palpitantă.

spạnnenlang *adj.* lung de o palmă.

Spạnner, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** întinzător, dispozitiv de întindere. **2.** *(reg.)* căruţaş. **3.** *(ist.)* proprietar de cai supus angaralei, clăcaş cu căruţa. **4.** *(reg.)* companion, coproprietar. **5.** *(entom.)* specie de fluture *(Amphidasis betularia)*. **6.** dispozitiv de întins încălţăminte; calapod, şan. **7.** v. Spannmuskel. **8.** *(constr.)* arc răsturnat. **9.** *(text.)* contrabaghetă; dispozitiv de frânare.

Spạnnfeder, *-n, f. (tehn.)* resort, arc de presiune, de întindere; resort de armare.

Spạnnflaschenzug, *-(e)s, -züge, m. (tehn.)* palan de întindere.

Spạnnfutter, *-s, -, n. (tehn.)* mandrină de întindere.

Spạnngardine, *-n, f.* perdea prinsă în partea de sus şi de jos a geamului.

Spạnnhaken, *-s, -, m. (tehn.)* cârlig de întindere.

Spạnnhang, *-(e)s, m. sg. (gimn.)* suspensie încordată, atârnare.

spạnnhoch *adj.* înalt de o palmă.

Spạnnhülse, *-n, f. (tehn.)* bucşă, manşon de strângere.

Spạnnhülsenkugel|lager, *-s, -, n. (tehn.)* rulment cu bile şi bucşă de fixare.

Spạnnkabel, *-s, -, n. (av.)* cablu de tensiune.

Spạnnkegel, *-s, -, m. (tehn.)* con de prindere.

Spạnnkeil, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* pană de prindere, de înţepenire.

Spạnnkette, *-n, f.* **1.** piedică, opritoare (la cai, la roţi). **2.** lanţ (pentru măsurat terenuri).

Spạnnkettenrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată întinzătoare de lanţ.

Spạnnklaue, *-n, f. (tehn.)* gheară de prindere.

Spạnnklinke, *-n, f. (tehn.)* clichet.

Spạnnkloben, *-s, -, m. (tehn.)* menghină de mână.

Spạnnkluppe, *-n, f. (tehn.)* clemă de prindere.

Spạnnkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap de prindere; cap de întindere (la benzi de transport).

Spạnnkraft *f. sg.* **1.** *(fiz.)* efort. **2.** *(fig.)* capacitate, putere de încordare (intelectuală); energie; atenţie maximă.

spạnnkräftig *adj. (fiz.)* elastic, extensibil.

Spạnnlaken, *-s, -, n.* v. Spannbetttuch.

Spạnnleiste, *-n, f.* **1.** *(constr.)* chenar, stinghie, brâu de tensionare. **2.** *(tipogr.)* bară de întindere.

Spạnnmagnet, *-(e)s, -e* (şi *-en, -en), m. (tehn.)* magnet de prindere.

Spạnnmaschine, *-n, f. (metal.)* maşină de îndreptat table subţiri.

Spạnnmuffe, *-n, f. (tehn.)* manşon de strângere.

Spạnnmuskel, *-s, -n, m.* muşchi tensor.

Spạnn|nagel, *-s, -nägel, m.* **1.** cui de oişte. **2.** piuneză.

Spạnnpatrone, *-n, f. (tehn.)* teacă, capsulă de strângere, bucşă elastică.

Spạnnpatronenfutter, *-s, -, n. (tehn.)* mandrină cu bucşă de strângere.

Spạnnplatte, *-n, f. (tehn.)* placă, lamă întinzătoare.

Spạnnpratze, *-n, f. (tehn.)* gheară de strângere.

Spạnnrad, *-(e)s, -räder, n.* roată de curea, de întindere.

Spạnnrahmen, *-s, -, m. (tehn.)* cadru de întins şi uscat.

Spạnnreck, *-(e)s, -e, n. (sport)* bară fixă.

Spạnnriegel, *-s, -, m.* **1.** *(constr.)* bară de tensionare, de strângere. **2.** *(mine)* coardă.

Spạnnriemen, *-s, -, m. (cizmărie)* curea de picior, curea de fixat calapodul de lemn.

Spạnnring, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(constr.)* grindă inelară de strângere. **2.** *(fot.)* inel de armare. **3.** *(tehn.)* inel de prindere; inel de strângere.

Spạnnritzel, *-s, -, m. (tehn.)* roată pentru întinderea lanţului.

Spạnnrolle, *-n, f. (tehn.)* roată, rolă de întindere.

Spạnnsäge, *-n, f.* fierăstrău.

Spạnnsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziţie subordonată.

Spạnnscheibe, *-n, f. (tehn.)* disc de întindere.

Spạnnschichte, *-n, f. (constr.)* lintou în arc prins.

Spạnnschloss, *-es, -schlösser, n. (tehn.)* tendor.

Spạnnschnur, *-schnüre, f.* coardă (la ferăstrău).

Spạnnschraube, *-n, f. (tehn.)* şurub întinzător.

Spạnnseil, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* cablu de întindere.

Spạnnseite, *-n, f. (mat., înv.)* ipotenuză.

Spạnn|stange, *-n, f.* pârghie.

Spạnn|station, *-en, f. (tehn.)* staţiune din vale (a telefericului).

Spạnn|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (tehn.)* pană.

Spạnntau, *-(e)s, -e, n. (mar.)* cablu de ghidaj la un pod mobil.

Spạnnung, *-en, f.* **1.** întindere, încordare, tensiune. **2.** *(fig.)* încordare, atenţie încordată; relaţii încordate; **in der Weltpolitik gab es ~en** în politica mondială au existat stări de tensiune; *(ec.)* **die inflationären ~en eindämmen** a diminua tensiunile inflaţioniste. **3.** deschizătură a unui arc. **4.** *(mec.)* presiune, forţă de încordare (a aburilor); **zusammengesetzte ~** forţă de încordare combinată. **5.** *(electr.)* tensiune, potenţial electric. **6.** *(med.)* tensiune, presiune.

Spạnnungs|abfall, *-(e)s, -fälle, n. (electr.)* cădere de tensiune.

Spạnnungs|änderung, *-en, f. (electr.)* schimbare de tensiune.

Spạnnungsdifferenz, *-en, f.* v. Spannungsunterschied.

Spạnnungs|ellipsoid, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* elipsoid al tensiunilor.

Spạnnungs|er|höhung, *-en, f.* creştere a tensiunii.

Spạnnungsfeld, *-(e)s, -er, n. (electr.)* câmp de tensiune.

spạnnungsfrei *adj.* fără tensiune.

spạnnungsführend *adj. (electr.)* sub tensiune.

Spạnnungsgebiet, *-(e)s, -e, n.* focar de tensiune.

Spạnnungsgefälle, *-s,-, n.* v. Spannungsabfall.

spạnnungsgeladen *adj.* încărcat, în tensiune; **eine ~e Stimmung** o atmosferă încărcată.

Spạnnungsgrenze, *-n, f. (electr.)* limită a tensiunii.

Spạnnungsherd, *-(e)s, -e, m. (pol.)* focar de tensiune.

Spạnnungs|irresein *n. (med.)* catatonie.

Spạnnungskoeffizient [-koɛfitsiɛnt], *-en, -en, m. (electr.)* coeficient de tensiune.

Spạnnungskreis, *-es, -e, m. (tehn.)* **1.** cerc al eforturilor (specifice). **2.** cerc al rezistenţelor. **3.** cerc al tensiunilor.

spạnnungslos *adj.* fără tensiune; *(fig.)* neinteresant.

Spạnnungsmesser, *-s, -, m. (electr.)* voltmetru.

Spạnnungsmessung, *-en, f. (electr.)* măsurare a tensiunii.

Spannungsmoment, -(e)s, -e, n. moment de tensiune, de încordare.
Spannungs|optik f. sg. (tehn.) fotoelasticitate.
Spannungs|prüfer, -s, -, m. v. Spannungssucher.
Spannungsregelung, -en, f. (tehn.) reglare a tensiunii.
Spannungsregler, -s, -, **Spannungsregulator**, -s, -en, m. **1.** (tehn.) regulator de tensiune. **2.** (electr.) stabilizator de tensiune.
spannungsreich foarte tensionat.
Spannungsriss, -es, -e, m. (tehn.) fisură, crăpătură produsă de tensiune.
Spannungs|schwankung, -en, f. (electr.) variație de tensiune.
Spannungs|sprung, -(e)s, -sprünge, m. (electr.) salt de tensiune.
Spannungs|sucher, -s, -, m. (electr.) detector de tensiune.
Spannungs|teiler, -s, -, m. (electr.) reductor de tensiune, potențiometru.
Spannungs|unterschied, -(e)s, -e, m. (electr.) diferență de tensiune, de potențial.
Spannungsver|hältnis, -ses, -se, n. relație tensionată, încordată.
Spannungsverlust, -(e)s, -e, m. (electr.) pierdere, cădere de tensiune.
Spannungszeiger, -s, -, m. (electr.) vector, indicator de tensiune; voltmetru.
Spannungszu|stand, -(e)s, -stände, m. stare de tensiune.
Spannvor|richtung, -en, f. (tehn.) dispozitiv de întindere.
Spannweite, -n, f. **1.** întindere; (fig.) dimensiuni. **2.** (av., tehn., constr., ornit.) anvergură. **3.** v. Spannkraft.
Spannzeug, -(e)s, n. sg. (sport) presă de schi.
Spanplatte, -n, f. (tehn.) placă aglomerată fibro-lemnoasă.
Spant, -(e)s, -en, n. **1.** (mar.) coastă, crevace (la ambarcațiuni). **2.** (constr.) montant intermediar. **3.** (av.) cadru de fuzelaj.
Spantenfeld, -(e)s, -er, n. (mar.) interval între coaste.
Spantenkurve [-və și -fə], -n, f. (mar.) contur de coastă desenat.
Spantenriss, -es, -e, m. (desen tehn.) secțiune transversală prin corpul navei.
Spanung, -en, f. (tehn.) așchiere.
Spar|anlage, -n, f. plasament de economisire.
Spar|aufkommen, -s, -, n. economisire.
Sparbank, -en, f. v. Sparkasse.
Sparbauweise, -n, f. (constr.) sistem economic de executare a lucrărilor de construcție; mod eficient de construcție.
Sparbetrag, -(e)s, -träge, m. sumă, venit economisit.
Sparbogen, -s, -bögen, n. (constr.) arc cu zăbrele.
Sparbrenner, -s, -, m. arzător economic.
Sparbrett, -(e)s, -er, n. (arte) paletă.
Sparbuch, -(e)s, -bücher, n. libret, carnet de economii.
Sparbüchse, -n, f. pușculiță (de bani).
Spardüse, -n, f. (tehn.) jiclor, ajutaj economizor (cu consum redus).
Spar|einlage, -n, f. depunere (la bancă, la casa de economii).
sparen, sparte, gespart, vb. (h) **I.** tr. **1.** a economisi, a strânge; **Geld** ~ a strânge bani; **Zeit** ~ a economisi timp. **2.** (fig.) a cruța, a menaja; **weder Mühe noch Geld** ~ a nu se uita nici la oboseală, nici la bani; **sein Leben nicht** ~ a nu-și cruța viața; **die Mühe hättest du dir** ~ **können** puteai să te scutești de oboseală. **II.** intr. a face economii; **mit dem Papier** ~ a face economie de hârtie; **man sparte nicht am Wein** nu s-a făcut economie cu vinul.
Sparen, -s, -, n. v. Sparaufkommen.
Sparer, -s,-, m. **1.** om econom. **2.** depunător la bancă.
Sparfeuerung, -en, f. încălzire economică.
Sparflamme, -n, f. flacără de siguranță, flacără economică; (glumeț; în expr.) **er arbeitet auf** ~ își cruță forțele, nu se omoară.
Sparförderung, -en, f. (măsură de) stimulare a economisirii.
Sparformen pl. forme de economisire.
Sparfutter, -s, -, n. (constr.) căptușeală zăbrelită.
Spargel, -s, -, m. (bot.) sparanghel (Asparagus officinalis L.); ~ **stechen** a tăia, a recolta sparanghel.
Spargelbau, -(e)s, m. sg. (hort.) cultură de sparanghel.
Spargelbeet, -(e)s, -e, n. strat cu sparanghel.
Spargelder pl. economii, bani economisiți.
Spargel|erbse, -n, f., **Spargelklee**, -s, m. sg. (bot.) dungățea (Tetragonolobus purpureus).
Spargelgemüse, -s, n. sg. (cul.) mâncare de sparanghel.
Spargelkohl, -(e)s, m. sg. (bot.) conopidă italiană (Brassica oleracea var. botrytis cymosa).
Spargelkraut, -(e)s, n. sg. tulpină și frunze de sparanghel.
Spargelmesser, -s, -, n., **Spargel|stecher**, -s, -, m. cuțit pentru recoltat sparanghel.
Spargelsuppe, -n, f. supă de sparanghel.
Spargewohnheit, -en, f. obișnuință de a economisi.
Spargroschen pl. (fam.) economii; bani economisiți; bani albi pentru zile negre.
Spargut|haben, -s, -, n. (ec.) sold de economii; depuneri pe livret; fond economisit.
Spar|herd, -(e)s, -e, m. mașină de gătit, plită economică.
Spark, -(e)s, m. sg. (bot.) hrana-vacii (Spergula arvensis L.).
Sparkasse, -n, f. bancă, casă de depuneri, de economii.
Sparkassenbuch, -(e)s, -bücher, n. v. Sparbuch.
Sparkassengeld, -(e)s, -er, n. bani depuși.
Sparkassen|netz, -es, -e, n. rețea de case de economii.
Sparkonto, -s, -ten (sau -s, sau -ti), n. cont de economii.
Sparkurs, -es, -e, m. curs de austeritate.
Sparlampe, -n, f. lampă economică.
spärlich adv. neîndestulător, sărăcăcios; rar; **ein ~es Auskommen haben** a avea strictul necesar.
Spärlichkeit f. sg. neîndestulare, sărăcie; raritate.
Sparlicht, -(e)s, -er, n. lumină economică.
Sparmaßnahme, -n, f. măsură de economisire, de austeritate.
Sparmethode, -n, f. metodă de economisire.
Sparneigung, -en, f. tendința, înclinația spre economisire.
Sparniveau [-vo:], -s, -s, n. nivelul economiilor, nivel de economisire.
Spar|ofen, -s, -öfen, m. sobă economică.
Sparpaket, -(e)s, -e, n. pachet de economii.
Sparpfennig, -s, -e, m. v. Spargroschen.
Sparplan, -(e)s, -pläne, m. plan de economii.
Sparpolitik, -en, f. politică de austeritate.
Sparprogramm, -s, -e, n. program de austeritate.
Sparquote, **Spar|rate**, -n, f. rata economisirii.
Sparre, -n, f. **1.** v. Sparren **(I)**. **2.** v. Spurre.
sparren, sparrte, gesparrt, vb. (h) intr. (box) a se antrena.
Sparren, -s, -, m. **1.** (constr.) căprior (de acoperiș). **2.** blazon. **3.** (mar.) bază de distanțare. **4.** (fam.; în expr.) **er hat einen** ~ îi lipsește o doagă, e într-o ureche.
Sparrendach, -(e)s, -dächer, n. acoperiș cu căpriori.
Sparrenfach, -(e)s, -fächer, **Sparrenfeld**, -(e)s, -er, n. (constr.) spațiu între căpriori.
Sparrenholz, -es, -hölzer, n. lemn pentru căpriori.
Sparrenkopf, -(e)s, -köpfe, m. (constr.) cap de căprior.
Sparrenlatte, -n, f. (constr.) astereală.
Sparren|stütze, -n, f. (constr.) proptea pentru căprior.
Sparrenverbindung, -en, f. (constr.) asamblare a căpriorilor.
Sparrenweite, -n, f. v. Sparrenfach.
Sparrenwelle, -n, f. (constr.) cosoroabă.
Sparrenwerk, -(e)s, n. sg. (constr.) căpriorcală, șarpantă.
sparrig adj. (bot.) răsfirat, stufos.
sparsam I. adj. **1.** econom. **2.** economic. **II.** adv. economic, cu economie; ~ **leben** a trăi cu economie; ~ **umgehen** a proceda cu economie.
Sparsamkeit f. sg. **1.** economie; **lohnpolitische** ~ austeritate în politica salarială. **2.** economicitate; spirit de economie; **kleinliche** ~ zgârcenie.
Sparsamkeits|prinzip, -s, -ien [-iən], n. principiu de economisire.
Sparsamkeitsrücksicht, -en, f. (în expr.) **aus ~en** din cauză de economie, pentru a face economie.
Sparschwein, -(e)s, -e, n. (fam.) pușculiță (în formă de purcel).
Sparschwelle, -n, f. prag de economisire, de economie.
Sparsinn, -(e)s, m. sg. simț al economiei.
Spar|stahl, -(e)s, -stähle (și -e), m. oțel de înlocuire.
Spar|strumpf, -(e)s, -strümpfe, m. (fam.) ciorap pentru economii.
Spart, -(e)s, -e, n. (sau m.) nume colectiv pentru două erbacee (Lygeum spartum și Stipa tenacissima) folosite pentru împletituri.
Spartakiade, -n, f. (sport) spartachiadă.
Spartakist [sp- și ʃp-], -en, -en, m. (ist.) spartachist, membru al fracțiunii social-democrate Spartakusbund.
Spartaner, -s, -, m., **~in**, -nen, f. (ist. și fig.) spartan(ă).
spartanisch adj. (ist. și fig.) spartan.
Spartarif, -s, -e, m. tarif redus.
Spartätigkeit, -en, f. operație de economisire.
Sparte, -n, f. ramură, sector, diviziune (a științei, a industriei, a sportului etc.).
Sparten|egoismus, -, m. sg. egoism profesional.
Sparterieware, -n, f. (com.) împletituri din nuiele subțiri sau rafie.
spartieren, spartierte, spartiert, vb. (h) tr. (muz.) a transpune în partituri.
Spartgras, -es, -gräser, n. v. Spart.
Sparto, -s, -s, m. v. Spart.
Spartransformator, -s, -en, m. (electr.) transformator, divizor de tensiune.
Spar|über|hang, -(e)s, -hänge, m. exces de economisire, de economie.
Sparver|halten, -s, -, n. comportament de austeritate.
Sparverkehr, -(e)s, m. sg. trafic de austeritate.
Sparvertrag, -(e)s, -träge, m. contract de economisire.
Sparvolumen [-vo-], -s, -, n. volum de economii.
Sparzins, -es, -en, m. dobândă la economii.
spasmisch, **spasmodisch** adj. (med.) spasmic.
spasmolytisch adj. (med.) spasmolitic.
Spasmus, -, -men, m. (med.) spasm.
Spaß, -es, Späße, m. **1.** glumă, haz, șagă; **zum** ~ în glumă; **ohne** ~ sau ~ **beiseite** fără glumă, lăsând gluma la o parte; **sich** (dat.) **mit jm. einen** ~ **erlauben** a-și permite cu cineva o glumă; **im** ~ **gesagt, im Ernst gemeint** adevăruri spuse pe ton de glumă; **keinen** ~ **verstehen** a nu înțelege de glumă; **das geht über den** ~ asta întrece orice glumă, e prea de tot. **2.** plăcere, distracție; **das macht mir** ~ asta-mi face plăcere; **seinen** ~ **mit** (sau **an**) **etwas finden** (sau **haben**) a se distra, a se bucura de ceva; **viel ~!** distracție bună, petrecere frumoasă! **jm. den** ~ **versalzen** (sau **verderben**) a strica cuiva plăcerea.
Späßchen, -s, -, n. (dim. de la Spaß) glumă nevinovată.
spaßen, spaßte, gespaßt (du, er spaßt), vb. (h) intr. a glumi; **ohne zu** ~ fără a glumi; **du spaßt wohl?** glumești? (fig.) **mit ihm ist nicht zu** ~ cu el nu e de glumit.
Spaßer, -s, -, m. v. Spaßvogel.
Spaßerei, -en, f. glume.
spaßeshalber adv. pentru a glumi, în glumă.
Spaßettel(n) pl. (austr.) glume, farse.
spaßhaft adj. **1.** glumeț, șăgalnic. **2.** caraghios.
Spaßhaftigkeit, -en, f. **1.** fire glumeață, nebunatică. **2.** caraghioslâc.
spaßig adv. v. spaßhaft.
Spaßigkeit, -en, f. v. Spaßhaftigkeit.
Spaß liebend adj. glumeț, hazos, șugubăț.
Spaßmacher, -s, -, m. v. Spaßvogel.
Spaßverderber, -s, -, m. om lipsit de umor, care strică și plăcerea altora.
Spaßvogel, -s, -vögel, m. (fam.) om glumeț, mucalit.
spaßweise adv. în glumă.
spat adv. (reg.) v. spät.
Spat, -(e)s, -e, m. **1.** (mineral.) spat. **2.** sg. (vet.) spavan, eparven.

spät *adj.* și *adv.* târziu; **zu ~er Stunde** la oră târzie; **in ~er Nacht** noaptea târziu; **zu ~ kommen** a veni prea târziu, a întârzia; **besser ~er als nie** mai bine mai târziu decât niciodată; **wie ~ ist es?** cât e ceasul? **früh und ~** mereu, tot timpul.
Spät|abend, *-s, -e, m.* seara târziu.
spät|abends *adv.* seara târziu.
Spät|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr de iarnă.
spat|artig *adj. (mineral.)* de spat.
Spät|aus|siedler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană emigrată în Germania după 1980.
Spätbarock, *-s, n.* și *m. sg.* baroc târziu.
spät blühend *adj.* care înflorește târziu.
Spätdienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu de seară târziu.
Späte *f. sg.* **1.** timp înaintat. **2.** întârziere.
Spat|eisen|stein, *-(e)s, m. sg.* v. Eisenspat.
Spatel, *-s, -, m.*, **Spatel**, *-n, f.* spatulă, lopățică.
spatelförmig *adj.* în formă de lopățică.
spaten, *spatete, gespatet (du spatest, er spatet), vb. (h) tr. (reg.)* a săpa cu cazmaua.
Spaten, *-s, -, m.* **1.** hârleț, casma. **2.** *(la jocuri de cărți)* pică.
Spatenforschung, *-en, f. (arh.)* cercetări arheologice, săpături.
Spaten|stich, *-(e)s, -e, m.* tăietură de hârleț; *(în expr.)* **den ersten ~ tun** a face începutul.
Spät|entwickler, *-s, -, m. (biol.)* copil întârziat (în dezvoltare).
später *adj.* și *adv. (comp.* de la spät) (de) mai târziu, ulterior; **früher oder ~** mai curând sau mai târziu; **~ datieren** a postdata.
später|hin *adv.* în urmă, mai târziu, mai apoi, ulterior, după aceea.
spätestens *adv.* cel mai târziu, nu mai târziu de.
Spätfährte, *-n, f. (vân.)* urmă veche.
Spätfolge, *-n, f.* urmare întârziată, consecință târzie.
Spätfrost, *-(e)s, -fröste, m.* ger de primăvară.
Spätgebärende, *-n, f.* femeie însărcinată la o vârstă înaintată.
Spätgeburt, *-en, f.* **1.** naștere peste termen. **2.** copil născut peste termen.
Spätgotik *f. sg.* goticul târziu.
spat|haltig *adj. (mineral.)* care conține spat.
Spät|heimkehrer, *-s, -, m.* persoană întoarsă după ani mulți din prizonierat.
Spät|herbst, *-(e)s, -e, m.* sfârșit de toamnă, toamnă târzie.
Spät|herbst|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de sfârșit de toamnă.
Spatienkeil [-tsiən-], *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* cail, pană de spații la mașina de cules.
Spatienring, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* inel de spațiu.
spatig *adj.* **1.** v. spathaltig. **2.** *(vet.)* cal cu spavan.
spati|ieren [-tsi-], *spatiierte, spatiiert,* **spationieren**, *spationierte, spationiert, vb. (h) intr. (tipogr.)* v. sperren **(3).**
spatiös [-tsiø:s] *adj.* spațios, larg.
Spatium, *-s, -tien* [-tsiən], *n. (tipogr.)* spațiu.
Spätjahr, *-(e)s, n. sg.* toamnă.
Spätlatein, *-s, n. sg. (lingv.)* latină târzie.
Spätlese, *-n, f.* (vin din) recoltă târzie.
Spätlinde, *-n, f. (bot.)* tei pădureț, tei-pucios *(Tilia parvifolia).*
Spätling, *-s, -e, m.* **1.** fruct, rod târziu. **2.** animal născut la sfârșitul sezonului. **3.** copil născut din părinți vârstnici. **4.** persoană întârziată, care vine târziu.
Spätmittelalter, *-s, n. sg.* evul mediu târziu.
Spätnachmittag, *-s, -e, m.* după-amiază târzie.
spätnachmittags *adv.* târziu după-masă.
Spätnachrichten *pl.* știri de ultimă oră.
spätnachts *adv.* noaptea târziu.
Spät|obst, *-(e)s, n. sg.* fructe iernatice.
spätreif *adj.* care se coace târziu.
Spätrenaissance [-rənɛsã:s] *f. sg.* Renașterea târzie.
Spätschaden, *-s, -schäden, m.* v. Spätfolge.
Spätschicht, *-en, f.* schimbul trei, de noapte.
Spätsommer, *-s, m. sg.* sfârșit de vară; vară târzie.
Spät|starter, *-s, -, m.* persoană care are o carieră târzie.
Spät|stil, *-(e)s, -e, m.* stilul târziu al operei unui artist.
Spät|tracht, *-en, f. (la albine)* cules târziu.
Spätvor|stellung, *-en, f.* prezentare a unui film sau piese de teatru la ore târzii.
Spätwerk, *-(e)s, -e, n.* operă târzie, de la sfârșitul vieții.
Spatz, *-en, -en, m. (ornit., reg.)* vrabie *(Fringilla domestica); (fig.)* **ein alter ~** un vulpoi bătrân; *(fam.)* **die ~en pfeifen es von allen Dächern** e un lucru știut de toată lumea, e secretul lui Polichinelle; *(fam.)* **mit Kanonen nach ~en schießen** a lua măsuri exagerate; *(fam.)* **er hat ~en im Kopf** e încrezut.
Spätzchen, *-s, -, n. (dim.* de la Spatz) vrăbiuță.
Spät|zeit, *-en, f.* epocă târzie, fază târzie a unei epoci.
Spatzen(ge)hirn, *-(e)s, -e, n. (fam.)* minte de găină.
spatzenhaft *adj.* **1.** ca o vrabie. **2.** *(fig.)* obraznic.
Spatzenzunge, *-n, f. (bot.)* limba-vrabiei *(Thymelaea passerina).*
Spätzin, *-nen, f.* vrabie (femelă).
Spätzle, *-s, -, n. (reg.)* **1.** gălușcă. **2.** colțunaș.
Spätzlein, *-s, -, n.* v. Spätzchen.
Spätwirkung, *-en, f.* efect întârziat.
Spät|zünder, *-s, -, m.* **1.** persoană care pricepe greu. **2.** copil întârziat (în dezvoltare).
Spät|zündung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* aprindere întârziată. **2.** *(fam.)* reacție întârziată.
späudig *adj. (reg.)* grabnic, grăbit.
spazieren, *spazierte, spaziert, vb. (s) intr.* a se plimba.
spazieren fahren, *fuhr spazieren, spazieren gefahren (du fährst spazieren, er fährt spazieren), vb. (s) intr.* a se plimba cu un vehicul.
spazieren führen, *führte spazieren, spazieren geführt, vb. (h) tr.* a duce la plimbare.
spazieren gehen, *ging spazieren, spazieren gegangen, vb. (s) intr.* a se plimba, a face o plimbare (pe jos).
Spazierfahrt, *-en, f.* plimbare cu un vehicul.
Spaziergang, *-(e)s, -gänge, m.* plimbare (pe jos).
Spaziergänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care se plimbă, care face o plimbare.
Spazierplatz, *-es, -plätze, m.* promenadă, loc de plimbare.
Spazier|ritt, *-(e)s, -e, m.* plimbare călare.
Spazier|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* baston.
Spazierweg, *-(e)s, -e, m.* drum de plimbare, promenadă.
SPD *presc.* de la Sozialdemokratische Partei Deutschlands Partidul Social-Democrat al Germaniei.
Speaker ['spi:kɐ], *-s, -, m.* crainic, spicher.
Specht, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* ciocănitoare, ghionoaie *(Picus dendrocopus).*
Spechtmeise, *n, f. (ornit.)* țiclete, scorțar, ciocârleț *(Sitta europaea).*
Spechtwurz, *-en, f. (bot.)* frăsinel *(Dictamnus albus* L.).
Speck, *-(e)s, -e, m.* **1.** slănină *(fam.)* **~ ansetzen** a se îngrășa; *(fam.)* **wie die Made im ~ sitzen** a avea de toate; *(fig.)* **den ~ spicken** a băga seu în carne grasă, a exagera, a întrece orice limită; **er riecht den ~** simte ciubucul gras. **2.** v. Specksatz. **3.** *(tipogr.)* șpec, material refolosit. **4.** *(argou)* loc (de stat) în picioare.
speck|artig *adj.* ca slănina.
Speckbauch, *-(e)s, -bäuche, m. (fam.)* **1.** burtă mare, burduhan. **2.** grăsan, persoană cu burtă mare.
Speckbohne, *-n, f.* fasole grasă.
Speckbrühe, *-n, f.* supă cu slănină.
Speckfresser, *-s, -, m. (tipogr., argou)* culegător în acord.
Speckgeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* lipom.
Speckglanz, *-es, m. sg. (text.)* luciu gras, sticlos.
Speckgriebe, *-n, f.* jumări (din slănină).
Speckhals, *-es, -hälse, m.* **1.** gât gras. **2.** *(despre cai)* cu gât gros (și șolduri scurte).
Speckhändler, *-s, -, m.* cârnățar.
Speckhaut, *-häute, f.* **1.** v. Speckschwarte. **2.** *(med.)* pată pe piele.
speckig *adj.* **1.** plin de slănină. **2.** *(fam.)* unsuros; murdar, jegos; **dreckig und ~** foarte murdar. **3.** *(reg.)* lipicios. **4.** *(tipogr., argou; despre un text)* cu multe spații albe. **5.** *(tipogr.; despre cerneală)* cu aspect gras.
Speck|käfer, *-s, -, m.* vierme-de-slănină *(Dermestes lardarius).*
Speck|kalk, *-(e)s, m. sg. (constr.)* var gras.
Speck|knödel, *-s, -, m. (austr., cul.)* gălușcă cu bucățele de slănină.
Speck|kraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* iarbă-de-șoaldină, iarba-urechii *(Sedum* L.).
Speck|kuchen, *-s, -, m.* plăcintă cu slănină.
Speckmesser, *-s, -, n.* cuțit pentru slănină.
Specknacken, *-s, -, m.* ceafă groasă.
Speckpolster, *-s, -, n.* strat gros de slănină, rotunjime.
Specksatz, *-es, -sätze, m. (tipogr., argou)* text cu multă albitură, text ușor de cules.
Speckscheibe, *-n, f.* v. Speckschnitte.
Speckschicht, *-en, f.* strat de grăsime, de slănină.
Speckschneider, *-s, -, m.* mașină de tăiat slănină.
Speckschnitte, *-n, f.* felie de slănină.
Speckschwarte, *-n, f.* șorici.
Speckseite, *-n, f.* slănină întreagă de pe o jumătate de porc; *(fig.)* **mit der Wurst nach der ~ werfen** a fi ieftin la făină și scump la tărâțe.
Specksoße, *-n, f.* sos cu slănină, sos gras.
Speck|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* steatit, talc gras.
spedieren, *spedierte, spediert, vb. (h) tr.* a expedia, a trimite.
Spediteur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m. (com.)* expeditor; firmă de expediție (a mărfurilor).
Spediteur|empfang|schein, *-(e)s, -e, m. (com.)* recipisă a expeditorului.
Spedition, *-en, f. (com.)* **1.** expediere, trimitere. **2.** birou, firmă de expediție.
Speditions|abteilung, *-en, f.* serviciu de expediție.
Speditionsbedigungen *pl.* condiții de expediție.
Speditionsbetrieb, *-(e)s, -e, m.* firmă, întreprindere de expediție și transport.
Speditionsfirma, *-nen, f.* firmă de transport, de expediție.
Speditionsgebühr, *-en, f. (com.)* taxă de expediere, cheltuieli de transport.
Speditionsgeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* contract de expediție, de transport.
Speditionshandel, *-s, m. sg.* expediție și transport.
Speditionshaus, *-es, -häuser, n.* v. Speditionsbetrieb.
Speditionskosten *pl. (com.)* cheltuieli de transport.
Speditionsmakler, *-s, -, m.* curier, agent de transporturi.
Speditions|papiere *pl. (com.)* acte de transport.
Speditionsrechnung, *-en, f.* factură de expediție.
Speditions|spesen *pl.* v. Speditionskosten.
Speech [spi:tʃ], *-es, -e, m.* cuvântare.
Speed [spi:d], *-s, m. sg.* **1.** viteză. **2.** *(reg.)* v. Spurt. **3.** drog.
Speek, *-en, f. (reg.)* **1.** v. Speiche. **2.** v. Handhebel.
Speer, *-(e)s, -e, m.* **1.** lance. **2.** *(sport)* suliță. **3.** *(constr.)* șarpantă a acoperișului. **4.** *(mat.)* dreapta lui E. Study. **5.** *(mar.)* harpon.
speerförmig *adj.* **1.** în formă de lance. **2.** *(arh., bot.)* lanceolat.
Speerkies, *-es, m. sg. (mineral.)* marcasit.
Speerschaft, *-(e)s, -schäfte, m.* coadă de lance.
Speer|spitze, *-n, f.* **1.** vârf de lance. **2.** *(pol.)* exponent de frunte.
Speerträger, *-s, -, m. (ist.)* lăncier.
Speerwerfen, *-s, n. sg. (sport)* aruncare cu sulița.
Speerwerfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (sport)* aruncător(-oare) de suliță, sulițaș.
Speerwurf, *-(e)s, -würfe, m.* **1.** aruncare de lance. **2.** v. Speerwerfen.
speiben, *spieb, gespieben, vb. (h) tr.* și *intr. (reg.)* **1.** a scuipa. **2.** a vomita, a voma.
Speiche, *-n, f.* **1.** spiță; *(fig.)* **jm. in die ~n fallen** a pune cuiva bețe în roate; **greife mit in die ~n!** ajută și tu! **2.** *(anat.)* os radial, radius.
Speichel, *-s, m. sg.* salivă, scuipat.
Speicheldrüse, *-n, f. (anat.)* glandă salivară.
Speichelfluss, *-es, -flüsse, m.* salivație.
Speichelgang, *-(e)s, -gänge, m. (anat.)* canal salivar.

Speichel|lecken, *-s, n. sg.* v. Speichelleckerei.
Speichel|lecker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* linguşitor(-oare) ordinar(ă), lingău.
Speichel|leckerei, *-en, f.* linguşire ordinară.
speicheln, *speichelte, gespeichelt (ich speich(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a saliva. **2.** a scuipa.
Speichelsauger, *-s, -, m. (dentistică)* aspirator.
speichen, *speichte, gespeicht, vb. (h)* **I.** *tr.* a pune spiţe (la roată). **II.** *intr. (reg.)* a se trudi.
Speichen|anker, *-s, -, m. (electr.)* rotor cu spiţe.
Speichenkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap de spiţă.
Speichenkranz, *-es, -kränze, m. (tehn.)* coroană, obadă a roţii cu spiţe.
Speichenrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată cu spiţe.
Speichenschwungrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* volant cu spiţe.
Speichen|stummel, *-s, -, m. (tehn.)* vârf al spiţei.
Speicher, *-s, -, m.* **1.** hambar, magazie, antrepozit, siloz. **2.** *(reg.)* pod. **3.** rezervor de apă. **4.** acumulator. **5.** *(autom., mat.)* memorie, dispozitiv de memorizare, registru; *(inform.)* **in den ~ laden** a încărca în memorie; **aus dem ~ löschen** a şterge din memorie.
Speicher|adresse, *-n, f. (inform.)* adresă de memorie.
Speicher|anlage, *-n, f.* **1.** antrepozit. **2.** *(hidr.)* uzină hidroelectrică cu lac de acumulare pentru regularizarea debitului; uzină hidroelectrică cu acumulare şi pompare.
Speicher|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor la depozit; docher.
Speicher|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* printare a memoriei.
speicherbar *adj. (inform.)* care se poate memora, stoca.
Speicherbecken, *-s, -, n. (hidr.)* rezervor de acumulare.
Speicherbedarf, *-(e)s, m. sg. (inform.)* necesar de memorie; **den ~ ermitteln** a stabili necesarul de memorie.
Speicherbereich, *-(e)s, -e, m.* domeniu de memorie.
Speicherbetrieb, *-(e)s, -e, m. (hidr.)* **1.** regim de acumulare, de regularizare. **2.** v. Speicherkraftwerk.
Speicherbild, *-(e)s, -er, n. (fiz.)* hologramă.
Speicherblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* frunză de înmagazinare.
Speicherbremsung, *-en, f. (tehn.)* frânare cu energie de acumulare.
Speicherchip [-tʃIp], *-s, -s, m.* cip de memorie.
Speicherfunktion, *-en, f.* funcţie de memorie.
Speichergewebe, *-s, -, n. (bot.)* ţesut de înmagazinare.
Speicherkapazität, *-en, f.* capacitate de memorare, de stocare.
Speicherkarte, *-n, f.* placă de memorie.
Speicherkette, *-n, f.* rezervoare montate în serie; serie de acumulatoare.
Speicherkraftwerk, *-(e)s, -e, n.* centrală hidraulică cu bazin de acumulare.
Speichermanager [-mænidʒɐ], *-s, -, m.* manager de memorie.
Speichermodul, *-s, -e, n.* modul de memorie.
speichern, *speicherte, gespeichert, vb. (h) tr.* **1.** a pune în hambar, a depozita, a înmagazina; a strânge. **2.** *(electr.)* a acumula. **3.** *(calculatoare)* a memora, a stoca (informaţii).
Speicherplatz, *-es, -plätze, m.* loc de stocare.
Speicher|raum, *-(e)s, -räume, m.* spaţiu de stocare.
speicher|sparend *adj.* care economiseşte memorie.
Speicherturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină hidraulică alimentată dintr-un lac de acumulare.
Speicherung *f. sg.* **1.** depozitare, înmagazinare, acumulare. **2.** *(inform.)* memorare, stocare, înregistrare.
Speichervariable, *-n, f.* variabilă de memorie.
Speicherverwaltung, *-en, f.* administrare a memoriei.
Speicherverwaltungs|programm, *-s, -e, n.* program de administrare a memoriei.
Speichervorgang, *-(e)s, -gänge, m.* procedeu de memorare, de stocare.
Speicherwart, *-(e)s, -e, m.* magaziner.
Speicherweiher, *-s, -, m.* bazin de acumulare.
Speicherwerk, *-(e)s, -e, n. (calculatoare)* memorie.
Speicherwurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină de înmagazinare.
Speicherzugriff, *-(e)s, -e, m.* acces la memorie.
Speichgriff, *-(e)s, -e, m. (sport)* apucat de sus, priză radială.
speichig *adj.* **1.** cu spiţe. **2.** radial.
speien, *spie, gespien* [-'ʃpi:ən], *vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a scuipa; **Blut ~** a scuipa sânge; *(fig.)* **(über jn.) Gift und Galle ~** a-şi vărsa veninul asupra cuiva; **Feuer ~** a scuipa foc. **2.** a vărsa, a împrăştia. **II.** *intr. (med.)* a vomita, a voma.
Speier, *-s, -, m.* scuipător.
Speierei *f. sg.* **1.** scuipat. **2.** vomitat.
Speierling, *-s, -e, m. (bot.)* scoruş *(Sorbus domestica* L.).
Speigatt, *-(e)s, -en* (şi *-s), n. (mar.)* ţeavă de scurgere a apei, scurgeri de punte şi de bord.
Speigattrost, *-(e)s, -e, m. (mar.)* grătar de jgheab.
Speigefäß, *-es, -e, n.* v. Speinapf.
Speigel, *-s, -, m. (reg.)* oglindă.
Spei|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (maş.)* robinet de purjare.
Speik, *-(e)s, -e, m. (bot.)* denumire a mai multor plante aromate (levănţică, odolean etc.).
Speil, *-(e)s, -e, m.*, **Speile**, *-n, f.*, **Speiler**, *-s, -, m.* **1.** aşchie, beţişor ascuţit (cu care se strânge cârnatul la capăt). **2.** frigare.
speilen, *speilte, gespeilt, vb. (h) tr.* a închide cu un beţişor.
Speil|löffel, *-s, -, m. (cizmărie)* raşpel de ras cuiele dinăuntru.
Speinapf, *-(e)s, -näpfe, m.* scuipătoare.
Speirinne, *-n, f. (constr.)* **1.** uluc de scurgere. **2.** jgheab opritor de valuri (la pereţii bazinelor de inot).
Speis[1], *-en, f. (austr.)* v. Speisekammer.
Speis[2], *-es, m. sg. (reg.)* v. Speise **(4)**.
Speise, *-n, f.* **1.** mâncare, hrană, aliment; **~ und Trank** mâncare şi băutură; **er nimmt keine ~ zu sich** nu mănâncă nimic. **2.** bucate, fel de mâncare. **3.** *(reg.)* prăjitură, dulciuri. **4.** *(constr.)* mortar. **5.** *(metal.)* mată cuproasă.
Speise|an|stalt, *-en, f.* local de alimentaţie publică.
Speisebrei, *-(e)s, -e, m. (biol.)* chim.
Speise|eis, *-es, n. sg.* îngheţată.
Speisefett, *-(e)s, -e, n.* grăsime comestibilă.
Speisefisch, *-(e)s, -e, m.* peşte comestibil.
Speisegang, *- (e)s, -gänge, m.* **1.** *(anat.)* tract digestiv. **2.** *(tehn.)* canal de alimentare.
Speise|halle, *-n, f.* sală de mese.
Speise|haus, *-es, -häuser, n.* v. Speiseanstalt.
Speisekammer, *-n, f.* cămară.
Speisekarte, *-n, f.* meniu, listă de bucate (la restaurant).
Speisekeller, *-s, -, m.* pivniţă pentru alimente.
Speisekorb, *-(e)s, -körbe, m.* coş cu mâncare, cu merinde.
Speiseleitung, *-en, f. (tehn.)* conductă, linie, cablu de alimentare; fider.
Speiselokal, *-s, -e, m.* restaurant.
Speise|lorche(l), *-n, f. (bot.)* sbârciog gras *(Gyromitra esculenta)*.
Speisemaschine, *-n, f.* maşină alimentatoare.
Speisemeister, *-s, -, m.* (părinte) econom (al unei mănăstiri).
Speisemorchel, *-n, f. (bot.)* ciuciulete, sbârciog *(Morchella esculenta)*.
speisen, *speiste, gespeist (du, er speist), vb. (h)* **I.** *intr. (elevat)* a lua masa, a mânca; **zu Mittag ~** a lua prânzul, a prânzi; **zu Abend ~** a cina. **II.** *tr.* **1.** *(elevat)* a mânca; **heute ~ wir Hasenfleisch** azi mâncăm carne de iepure. **2.** a hrăni; a nutri. **3.** *(tehn.)* a alimenta, a aproviziona.
Speisen|aufzug, *-(e)s, -züge, m.* lift pentru mâncăruri.
Speise|netz, *-es, -e, n. (electr.)* reţea de alimentare (cu energie electrică).
Speisenfolge *f. sg.* meniu.
Speisenkarte, *-n, f.* v. Speisekarte.
Speisenwärmer, *-s, -, m.* încălzitor de masă (pentru ceainic, pentru mâncăruri).
Speise|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei comestibil.
Speise|opfer, *-s, -, n.* jertfă de mâncare.
Speise|ordnung *f. sg.* ordine de servire a bucatelor.
Speisepilz, *-es, -e, m.* ciupercă comestibilă.
Speiseplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de meniuri.
Speiseplatte, *-n, f. (maş.)* placă de alimentare.
Speiseraum, *- (e)s, -räume, m.* v. Speisesaal.
Speiserest, *-(e)s, -e, m.* rest de mâncare.
Speiseröhre, *-n, f. (anat.)* esofag.
Speisesaal, *-(e)s, -säle, m.* sală de mese, sufragerie.
Speisesaft, *-(e)s, -säfte, m. (biol.)* chil.
Speisesalz, *-es, n. sg.* sare de masă.
Speiseschnecke, *-n, f.* **1.** melc comestibil. **2.** *(tehn.)* distribuitor cu macara.
Speiseschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap de alimente; bufet.
Speise|stärke *f. sg.* amidon alimentar, comestibil.
Speisetisch, *-(e)s, -e, m.* **1.** masă de sufragerie. **2.** *(tehn., text.)* masă de alimentare.
Speisewagen, *-s, -, m.* vagon-restaurant.
Speisewalze, *-n, f. (tehn.)* cilindru alimentator.
Speisewalzenreiniger, *-s, -, m. (tehn.)* dispozitiv pentru curăţarea alimentatorului.
Speisewasser, *-s, n. sg. (tehn.)* apă de alimentare.
Speisewasservorwärmer, *-s, -, m. (tehn.)* preîncălzitor de apă de alimentare.
Speisewirt, *-(e)s, -e, m.* birtaş.
Speisewirtschaft, *-en, f.* birt, restaurant ieftin.
Speisewürze, *-n, f. (cul.)* condiment lichid.
Speisezettel, *-s, -, m.* meniu familial.
Speisezimmer, *-s, -, n.* **1.** sufragerie. **2.** mobilă de sufragerie.
Speisezylinder, *-s, -, m. (text.)* cilindru de alimentare.
Speisung, *-en, f.* **1.** hrănire, nutrire, ospătare. **2.** *(tehn.)* alimentare.
Speitäubling, *-s, -e*, **Speiteufel**, *-s, -, m. (bot.)* pânişoară piperată *(Russula emetica)*.
spei|übel *adj.* rău de la stomac; **mir wurde ~** am avut senzaţie de vomă.
spektabel *adj. (înv.)* remarcabil, vrednic de văzut.
Spektabilität, *-en, f. (în expr.)* **Eure ~** formulă de adresare pentru decanul facultăţii.
Spektakel[1], *-s, -, m. (fam.)* gălăgie, zgomot, larmă, tărăboi; **großen ~ machen** a face mare gălăgie, zgomot mult.
Spektakel[2], *-s, -, n. (înv.)* feerie, piesă cu decor fastuos.
spektakeln, *spektakelte, spektakelt (ich spektak(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a face gălăgie, a se da în spectacol.
Spektakel|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă de senzaţie.
spektakulär *adj.* spectaculos.
spektral [spɛk-] *(fiz.)* spectral.
Spektral|analyse, *-n, f. (fiz.)* analiză spectrală.
Spektral|farbe, *-n, f. (fiz.)* culoare spectrală.
Spektral|linie [-niə], *-n, f. (fiz.)* linie spectrală.
Spektrograf, **Spektrograph**, *-en, -en, m. (fiz.)* spectrograf.
Spektrometer, *-s, -, n.* **1.** *(fiz.)* spectrometru. **2.** (şi *geom.)* goniometru.
Spektroskop, *-s, -e, n. (fiz.)* spectroscop.
Spektroskopie, *-n* [-i:ən], *f. (fiz.)* spectroscopie.
Spektrum, *-s, -tren* (şi *-tra), n. (fiz.)* spectru.
Spekulant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* speculant(ă).
Spekulation, *-en, f.* (şi *fil.)* speculaţie.
Spekulationsgeschäft, *-(e)s, -e, n.* operaţie, afacere speculativă.
Spekulationsgewinn, *-(e)s, -e, m.* câştig, profit speculativ.
Spekulationskauf, *-(e)s, -käufe, m.* achiziţionare, cumpărătură speculativă.
Spekulationsverbrechen, *-s, -, n.* delict de speculă.
Spekulationswert, *-(e)s, -e, m.* valoare speculativă.
Spekulationswut *f. sg.* manie de a specula.
Spekulatius [-tsiUs], *-, -, m. (cul.)* fel de biscuiţi aromaţi (cu scorţişoară etc.).
spekulativ *adj.* **1.** *(fil.)* speculativ. **2.** speculant.
spekulieren, *spekulierte, spekuliert, vb. (h) intr.* **1.** a conta (pe ceva). **2.** a face speculaţii (la bursă). **3.** (şi *fil.)* a medita, a face speculaţii.
Spekulum [spe:-], *-s, -la, n. (med.)* specul.
Speläologie *f. sf.* speologie.

spellen, *spellte, gespellt, vb. (h)* **I.** *tr.* a tăia în bucăți, a crăpa, a despica. **II.** *intr.* a crăpa, a plesni.
Spelt, *-(e)s, -e, m. (bot.)* alac *(Triticum spelta* L.).
Spelunke, *-n, f.* (și *fig.)* speluncă.
Spelz, *-es, -e, m.* v. Spelt.
Spelzblütler, *-s, -, m. (mai ales pl.)* glumiflore *(Glumiflorae gramineae).*
Spelze, *-n, f. (bot.)* glumă (la graminee).
spelzig *adj.* cu pleavă.
spendabel *adj. (fam.)* generos, darnic.
Spende, *-s, f.* dar, donație, ofrandă, prinos.
spenden, *spendete, gespendet (du spendest, er spendet), vb. (h) tr.* a da, a dona; **jm. Lob** ~ a lăuda pe cineva; **Beifall** ~ a aplauda.
Spenden|aktion [-tsio:n], **Spendensammlung**, *-en, f.* colectă publică.
Spenden|aufkommen *-s, n. sg.* venituri, resurse din donații.
Spenden|aufruf, *-(e)s, -e, m.* chemare, mobilizare de a face donații.
Spendenbescheinigung, *-en, f.* confirmare, adeverință de donație.
Spenden|geld, *-(e)s, -er, n.* fonduri din donații.
Spendenkonto, *-s, -ten, n.* cont deschis pentru donații.
Spendenliste, *-n, f.* listă de donații.
Spender, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* donator(-oare).
Spender|herz, *-ens, -en, n.* inima unui donator de organe.
Spenderniere, *-n, f.* rinichiul unui donator de organe.
spendieren, *spendierte, spendiert, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a dona, a dărui. **2.** a face cinste.
spendierfreudig *adj.* darnic, mărinimos.
Spendier|hosen *pl. (fam.; în expr.)* **die ~ anhaben** a face cinste.
Spendung, *-en, f.* donație.
Spengler, *-s, -, m. (reg.)* tinichigiu.
Spenglerei, *-en, f.* **1.** atelier de tinichigiu, tinichigerie. **2.** *sg.* meserie de tinichigiu.
Spenglerlot, *-(e)s, -e, n. (reg.)* sudură de tinichigiu.
spenkern, *spenkerte, gespenkert, vb. (h) tr. (reg.)* a vâna.
Spense, *-n, f. (reg.)* cămară.
Spenser, Spenzer, *-s, -, m.* **1.** spențer. **2.** sacou scurt.
Sperbe, *-n, f.* v. Sperberbaum.
Sperbenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* cebare *(Poterium sanguisorba).*
Sperber, *-s, -, m. (ornit.)* șoim, erete *(Pallo accipiter nisus).*
Sperber|adler, *-s, -, m. (ornit.)* șoim american *(Morphnus guianensis).*
Sperberbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* sorb *(Sorbus* L.).
Sperber|eule, *-n, f. (ornit.)* specie de bufniță din regiunile nordice *(Surnia ulula).*
sperbern, *sperberte, gesperbert, vb. (h) intr. (elv.)* **(auf** cu *ac.)* a scruta, a fixa cu privirea.
Sperenzchen, Sperenzien [-tsiən] *pl.* nazuri, mofturi; **mach keine ~!** nu face mofturi!
Spergel, *-s, -, m. (bot.)* v. Spörgel.
Sperling, *-s, -e, m. (ornit.)* vrabie *(Fringilla domestica);* **ein ~ in der Hand ist besser als eine Taube auf dem Dach** nu da vrabia din mână pe cioara de pe gard.
Sperlings|eule, *-n, f. (ornit.)* cucuvaie pitică *(Glaucidium passerinum).*
Sperlingskraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** limba-vrabiei *(Thymelaea passerina).* **2.** scânteuță *(Anagallis arvensis* L.).
Sperlingsnest, *-(e)s, -er, n.* cuib de vrabie.
Sperma [spɛr-], *-s, -men* (și *-ta), n. (biol.)* spermă.
Spermator|rhö [-rø:], *-n, f. (med.)* spermatoree.
Spermatozoid [-tso-], *-(e)s, -en, n. (biol.)* spermatozoid.
Spermatozoon, *-s, -zoen* [-zo:ən], *n. (biol.)* spermatozoe.
Spermin, *-s, n. sg. (med.)* spermin.
Spermium, *-s, -ien* [-miən], *n.* v. Spermatozoon.
Spermogonien [-niən] *s. pl. (bot.)* spermogonii.
Sperrad v. Sperrrad.
Sperradgetriebe v. Sperrradgetriebe.
sperr|angelweit *adv.* larg de tot; **die Tür stand ~ offen** ușa era larg deschisă.
Sperrbalken, *-s, -, m.* v. Sperrbaum **(1).**
Sperrballon [-'lɔ̃:], *-s, -e* (și *-s), m. (av.)* balon captiv, de protecție.
Sperrbaum, *-(e)s, -bäume, m.* **1.** barieră. **2.** *(mil.)* arici.
Sperrbe|stand, *-(e)s, -stände, m. (com.)* stoc de mărfuri poprite, consemnate, blocate.
Sperrbetrag, *-(e)s, -träge, m. (fin.)* sumă poprită, consemnată, blocată.
Sperrbezirk, *-(e)s, -e, m.* **1.** sector, zonă de embargo. **2.** zonă a orașului unde este interzisă prostituția.
Sperrbuhne, *-n, f. (hidr.)* pinten de baraj.
Sperrdruck, *-(e)s, m. sg. (tipogr.)* tipar spațiat; tipar cu rărite; **in ~ vermerkt werden** a fi indicat în tipar spațiat.
Sperre, *-n, f.* **1.** închidere; barare. **2.** zăvor. **3.** punct de control al biletelor (în gări etc.). **4.** *(mil.)* blocadă; baraj, obstacol. **5.** *(ec.)* blocare, blocadă; embargo; interdicție, poprire; ~ **über die Einfuhr und Ausfuhr** blocadă, embargo asupra importului și exportului. **6.** *(hidr.)* baraj. **7.** *(med.)* obstrucție.
Sperr|eisen, *-s, -, n.* v. Sperrhaken.
Sperr|elektromagnet, *-(e)s, -e* (și *-en, -en), m.* electromagnet de blocaj.
sperren, *sperrte, gesperrt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a închide; a bara, a baricada; *(mil.)* a bloca; **die Tore ~** a închide porțile; **den Weg ~** a bloca drumul; *(mil.)* **eine Stellung ~** a bloca o poziție. **2.** *(jn.)* a închide (pe cineva); **ins Gefängnis ~** a băga la închisoare; **ins Haus ~** a închide în casă. **3.** *(tipogr.)* a spația, a evidenția (cuvinte) prin spațiere; **gesperrt drucken** a tipări spațiat. **4.** a opri, a interzice, a prohibi; **die Einfuhr ~** a interzice importul. **5.** a opri; a închide; **den Strom ~** a opri curentul; **das Gas ~** a închide gazul. **6.** *(sport)* a desface larg, a depărta (picioarele, mâinile). **II.** *refl. (fig.)* a se împotrivi, a se încăpățâna; **er sperrte sich mit Händen und Füßen dagegen** se împotrivea din răsputeri.
Sperrfeder, *-n, f. (tehn.)* resort de închidere, opritoare.
Sperrfeuer, *-s, -, n. (mil.)* foc de baraj.
Sperrfort, *-s, -s, n. (mil.)* fort de baraj.
Sperrfrist, *-en, f. (jur.)* termen limitat (pentru suspendarea unei acțiuni, a unei activități).
Sperrgebiet, *-(e)s, -e, n.* zonă interzisă; *(mil.)* regiune închisă, zonă militară închisă.
Sperrgeld, *-(e)s, -er, n.* taxă, plată pentru deschiderea porții (noaptea).
Sperrgesetz, *-es, -e, n.* lege prohibitivă.
Sperrgetriebe, *-s, -e, n. (tehn.)* mecanism de transmisie cu opritor.
Sperrgürtel, *-s, -, m. (și mil.)* cordon de închidere, de blocare, de barare.
Sperrgut, *-(e)s, -güter, n.* încărcătură, marfă prea voluminoasă.
Sperrgut|haben, *-s, -, n.* **1.** *(ec.)* depunere (de bani) pe termen lung. **2.** *(ec.)* avere blocată, credit blocat.
Sperr|haken, *-s, -, m.* **1.** cheie falsă, șperaclu. **2.** *(tehn.)* clichet, dolie.
Sperr|hebel, *-s, -, m.(tehn.)* pârghie, bară de închidere, de oprire.
Sperr|holz, *-es, -hölzer, n.* **1.** placaj. **2.** *(tehn.)* bară de distanțare, traversă.
Sperr|holzplatte, *-n, f.* placă de placaj.
Sperriegel v. Sperrriegel.
sperrig *adj.* **1.** *(sport; despre picioare)* deschis larg, depărtat; răscrăcănat. **2.** voluminos, care ocupă loc mult. **3.** *(reg.)* îndărătnic. **4.** *(reg.)* țeapăn.
Sperring v. Sperrring.
Sperrjahr, *-(e)s, -e, n.* termen de suspendare de un an.
Sperrkette, *-n, f.* lanț de blocare.
Sperrklappe, *-n, f. (tehn.)* clapă de închidere, reținător cu clapă.
Sperrklausel, *-n, f.* clauză de interdicție.
Sperrklinke, *-n, f.* **1.** *(auto.)* clichet de zăvorâre. **2.** *(constr.)* clanță cu închizător; copci de închidere. **3.** *(tehn)* clichet de blocare.
Sperrkonto, *-s, -s* (și *-ten* sau *-ti), n. (ec.)* cont blocat.
Sperrkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** scara-Domnului *(Polemonium coeruleum* L.). **2.** dornic *(Falcaria vulgaris).*
Sperrkreis, *-es, -e, m. (radio., tv.)* circuit-dop.
Sperrling, *-s, -e, m. (înv.)* căluș.
Sperrmauer, *-n, f. (hidr.)* (zid de) baraj.
Sperrminorität, *-en, f.* minoritate cu drept de veto.
Sperrmüll, *-s, m. sg.* gunoaie, deșeuri voluminoase.
Sperr|rad, *-(e)s, -räder, n.* roată de clichet.
Sperr|radgetriebe, *-s, -, n.* mecanism de transmitere cu roată de clichet.
Sperr|riegel, *-s, -, m. (tehn.)* zăvor de închidere, de blocare, de oprire.
Sperr|ring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel de închidere, de strângere.
Sperrschanze, *-n, f. (mil.)* baricadă.
Sperrschicht, *-en, f. (constr.)* strat izolator.
Sperrschicht|zeile, *-n, f. (fiz.)* celulă cu strat de oprire.
Sperrschloss, *-es, -schlösser, n.* lacăt de siguranță.
Sperrschrift, *-en, f. (tipogr.)* culegere spațiată, scriere rărită.
Sperrschwelle, *-n, f. (ferov.)* traversă opritoare.
Sperrsechserl, *-s, -, n. (înv.)* v. Sperrgeld.
Sperrsee, *-s, -n, m.* lac de acumulare (cu baraj).
Sperrsitz, *-es, -e, m.* loc numerotat; fotoliu de orchestră.
Sperr|stunde, *-n, f.* oră de închidere.
Sperrung, *-en, f.* **1.** închidere, astupare, baricadare. **2.** oprire, interzicere, prohibire. **3.** v. Sperrschrift. **4.** *(mil.)* blocadă. **5.** îndepărtare, răscrăcănare. **6.** *(com., fin.)* blocare, suspendare. **7.** *(inform.)* blocare.
Sperrvermerk, *-(e)s, -e, m.* mențiune de blocare, de oprire.
Sperrvor|richtung, *-en, f.* **1.** *(maș., tel.)* dispozitiv de blocare, de înclichetare. **2.** *(ferov.)* traversă de închidere a liniei.
sperrweit *adj.* deschis larg, deschis de tot.
Sperrzahn *-(e)s, -zähne, m.* dinte, camă de blocare; dinte al roții de clichet.
Sperrzeit, *-en, f.* **1.** timp, perioadă de blocare. **2.** v. Sperrstunde.
Sperrzoll, *-(e)s, -zölle, m. (ec.)* taxă vamală prohibitivă.
Sperrzone, *-n, f. (mil.)* zonă oprită.
Spesen *pl.,* **Spesen|aufwand**, *-(e)s, m. sg. (com.)* cheltuieli, speze.
Spesenberechnung, *-en, f.* **1.** calcul al cheltuielilor. **2.** repartizare a cheltuielilor.
Spesen|ersatz, *-es, m. sg.* restituire a cheltuielilor.
spesenfrei *adj. (com.)* fără cheltuieli, gratuit.
Spesenkonto, *-s, -s* (și *-ten* sau *-ti), n. (ec.)* cont de cheltuieli.
Spesen|note, *-n, f. (ec.)* notă de cheltuieli.
Spesenrechnung, *-en, f. (ec.)* calcul al cheltuielilor.
Spesenvergütung, *-en, f. (ec.)* acoperire a cheltuielilor; rambursare a cheltuielilor.
spetten, *spettete, gespettet (du spettest, er spettet), vb. (h) intr. (elv.)* a munci cu ziua, cu ora, ca personal auxiliar.
Spetter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (elv.)* muncitor(-oare) cu ziua, cu ora; personal auxiliar.
Spezerei, *-en, f.* **1.** mirodenii. **2.** v. Spezereiware. **3.** articole de drogherie.
Spezerei|händler, *-s, -, m.* băcan; droghist.
Spezerei|handlung, *-en, f.,* **Spezereiladen**, *-s, -* (și *-läden), m.* băcănie.
Spezereiware, *-n, f.* articol de băcănie; coloniale.
Spezereiwarengeschäft, *-(e)s, -e, n.* v. Spezereihandlung.
Spezereiwarenhändler, *-s, -, m.* v. Spezereihändler.
Spezereiwarenhandlung, *-en, f.* v. Spezereihandlung.
Spezi[1], *-s, -s, m. (reg.)* prieten intim, camarad, tovarăș.
Spezi[2], *-s, -(s), m.* sau *n. (fam.)* băutură din limonadă și cola.
spezial *adj.* v. speziell.
Spezial, *-s, -e, m. (reg.)* **1.** v. Spezi. **2.** vin bun la butoi. **3.** băcan. **4.** farmacist. **5.** măsură pentru vin sau bere.
Spezial|abteilung, *-en, f.* secție specială.
Spezial|anfertigung, *-en, f.* fabricare specială, la comandă.
Spezial|anlagen *pl.* echipament special.
Spezial|arbeiter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) specializat(ă).
Spezial|arzt, *-es, -ärzte, m.,* **Spezial|ärztin**, *-nen, f.* medic specialist.
Spezial|aufgabe, *-n, f.* **1.** problemă specială. **2.** însărcinare specială.
Spezial|ausbildung, *-en, f.* pregătire specială.
Spezial|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* termen de specialitate.
Spezialbank, *-en, f.* bancă primară, specializată.

Spezialbauverfahren, *-s, -, n.* procedeu special de construcție.
Spezialbericht, *-(e)s, -e, m.* raport special.
Spezialbildschirm, *-(e)s, -e, m.* ecran special.
Spezial|eisen, *-s, -, n.* oțel special.
Spezialfach, *-(e)s, -fächer, n.* specialitate.
Spezialfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* autospecială.
Spezialfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz special.
Spezialfrage, *-n, f.* chestiune specială.
Spezialfreund, *-(e)s, -e, m.* prieten intim.
Spezialgebiet, *- (e)s, -e, n.* v. Spezialfach.
Spezialgeschäft, *- (e)s, -e, n. (com.)* magazin de specialitate.
Spezialglas, *-es, -gläser, n. (tehn.)* sticlă specială.
Spezialien [-liən] *pl.* particularități; detalii.
Spezialisation, *-en, f.* v. Spezialisierung.
spezialisieren, *spezialisierte, spezialisiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) specializa; **er will sich** ~ vrea să se specializeze.
Spezialisierung, *-en, f.* specializare.
Spezialisierungs|abkommen, *-s, -, n.* acord de specializare.
Spezialisierungsform, *-en, f.* formă de specializare.
Spezialisierungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de specializare.
Spezialisierungsver|einbarung, *-en, f.* convenție de specializare.
Spezialist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* specialist(ă).
Spezialisten|ausbildung, *-en, f.* formare, pregătire de specialiști.
Spezialität, *-en, f.* specialitate.
Spezialkarte, *-n, f. (geogr.)* hartă specială.
Spezialkommission, *-en, f.* comisie specială.
Spezialmaschine, *-n, f.* mașină specială de cusut.
Spezialmaschinen|näherin, *-nen, f.* cusătoreasă la mașină specială.
Spezialmittel, *-s, -, n.* remediu specific.
Spezialpapier, *-s, -e, n. (tehn.)* hârtie specială.
Spezialschule, *-n, f.* școală de specialitate.
Spezial|studium, *-s, -dien* [-diən], *n.* studiu de specialitate.
Spezialtarif, *-s, -e, m.* taxă specială, tarif special.
Spezialverfahren, *-s, -, n.* procedeu, acțiune special(ă).
Spezialverkaufs|stelle, *-n, f.* loc de vânzare, de desfacere special.
Spezialwagen, *-s, -, m.* vagon special.
Spezialwissen, *-s, n. sg.* cunoștințe de specialitate într-un domeniu restrâns.
Spezialwörterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* dicționar de specialitate.
Spezialzeichen, *-s, -, n.* caracter, semn, simbol special.
speziell [-tsiɛl] **I.** *adj.* special, deosebit. **II.** *adv.* îndeosebi, mai ales; **du** ~ mai ales tu.
Spezies [-tsiɛs], - [-tsiɛ:s], *f.* **1.** fel, categorie; (și *biol.*) specie. **2.** *(mat.)* operație fundamentală; **die vier** ~ cele patru operații. **3.** *(farm.)* amestec de ceaiuri.
Spezies|taler, *-s, -, m. (fin., înv.)* taler de metal.
Spezifik *f. sg.* (caracter) specific; **die ~ der Wirtschaftsstruktur** specificul structurii economice.
Spezifikation, *-en, f.* specificare.
Spezifikum, *-s, -ka, n.* **1.** specific, particularitate. **2.** medicament specific.
spezifisch *adj.* specific; *(chim.)* **~es Gewicht** greutate specifică.
spezifizieren, *spezifizierte, spezifiziert, vb. (h) tr.* a specifica.
Spezifizierung, *-en, f.* specificare.
Spezimen [ˈspe:tsimɛn], *-s, -zimina, n.* specimen; mostră; probă; lucrare de probă.
Sphäre [ˈsfɛ:-], *-n, f.* **1.** *(astron., mat.)* sferă. **2.** *(geogr.)* sferă, glob. **3.** *(fig.)* sferă de activitate, domeniu; **das liegt außerhalb meiner** ~ este în afara domeniului meu.
Sphärenmusik *f. sg.* armonie a sferelor, armonie celestă.
sphärisch *adj.* **1.** *(astron.)* privind bolta cerului. **2.** *(mat.)* sferic; **das ~e Dreieck** triunghiul sferic.
Sphäro|id, *-(e)s, -e, n. (mat.)* sferoid.
sphäro|idisch *adj. (mat.)* sferoid.
Sphärometer, *-s, -, n. (mat., fiz.)* sferometru.
Sphinkter, *-s, -e* [sfɪŋkˈte:rə], *m. (anat.)* sfincter.
Sphinx [sfɪŋks], *-e, f.,* **Sphinx**, *-(es), -e* și *Sphingen, m.* **1.** *(mit.)* sfinx. **2.** *(entom.)* sfinx *(Sphingidae)*.
Sphragistik [sfra-] *f. sg.* sfragistică.
Spick, *-(e)s, -e, m.* v. Spickzettel.
Spick|aal, *-(e)s, -e, m. (cul.)* anghilă afumată.
Spickel, *-s, -, m. (elv.)* v. Zwickel.
spicken, *spickte, gespickt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a împăna cu slănină. **2.** *(fig.)* a umple, a îndesa, a ticsi; **seine Rede mit französischen Brocken** ~ a-și împăna discursul cu frânturi franțuzești. **3.** *(argou)* a mitui, a unge. **II.** *intr. (argou școlăresc)* a copia.
Spicker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** *(fam.)* elev(ă) care copiază. **2.** *m.* v. Spickzettel.
Spickgans, *-gänse, f. (cul.)* gâscă afumată, piept de gâscă afumat.
Spicknadel, *-n, f.* crăcană de împănat (cu slănină).
Spick|speck, *-(e)s, -e, m.* slănină pentru împănat.
Spickung, *-en, f.* **1.** împănare. **2.** tixire, îndopare. **3.** *(argou)* mituire, ungere.
Spickzettel, *-s, -, m. (argou școlăresc)* fițuică (pentru copiat).
spie *ind. imperf. pers.* I și a 3-a *sg.* de la speien.
Spiegel, *-s, -, m.* **1.** oglindă; *(fig.)* **jm. den ~ vorhalten** a-i arăta cuiva defectele; *(fig.)* **das wird er sich** *(dat.)* **nicht hinter den ~ stecken** nu va fi tocmai încântat (de ceea ce i-am spus). **2.** rever de mătase (la smoching etc.). **3.** (și *med.*) nivel (al unui lichid). **4.** *(tir)* centru al țintei. **5.** *(mil.)* periscop. **6.** *(mil.)* petliță. **7.** *(ist.)* cod, nume dat unor cărți care conțin anumite reguli; **der Sachsenspiegel** codul de legislație saxon. **8.** *(constr.)* căptușeală, tăblie la ușă. **9.** *(vân.)* oglindă (pată albă pe partea dinapoi a căprioarelor și caprelor negre). **10.** *(mar.)* oglindă a pupei, tablou al pupei. **11.** ochi, pată (pe aripa fluturelui sau pată albă de sub coada păsărilor). **12.** *(tipogr.)* pagină. **13.** *(arh.)* panou central de boltă. **14.** *(reg.)* ochelari.
Spiegel|achse, *-n, f.* **1.** axă de simetrie. **2.** *(mineral.)* axă de oglindire (binară).
Spiegel|ausgleich, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fiz.)* compensare cu oglinzi. **2.** *(hidr.)* echilibrare de nivel.
Spiegel|aus|schlag, *-(e)s, -schläge, m. (hidr.)* amplitudine de oscilație a nivelului.
Spiegelbeleger, *-s, -, m.* lăcuitor de oglinzi.
Spiegelbelegung, *-en, f.* lăcuire a oglinzilor cu nitrat de argint.
Spiegelbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** imagine în oglindă; imagine simetrică. **2.** *(tipogr.)* imagine inversată lateral, necongruentă.
Spiegelbild|isomer, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* izomer-imagine.
spiegelbildlich *adj. (mat.)* prin reflexie.
spiegelblank *adj.* poleit, neted, lucios ca oglinda.
Spiegelbrennpunkt, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* focar al oglinzii.
Spiegeldecke, *-n, f.* tavan de oglinzi.
Spiegel|ei, *-(e)s, -er, n. (cul.)* ochi (la capac).
Spiegel|eisen, *-s, -, n. (metal.)* fontă-oglindă.
Spiegelfabrik, *-en, f.* fabrică de oglinzi.
Spiegelfechten, *-s, n. sg.* v. Spiegelfechterei.
Spiegelfechter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* șarlatan(ă).
Spiegelfechterei, *-en, f.* **1.** luptă simulată; șarlatanie. **2.** *(fig.)* fantasmagorie, iluzie, nălucire.
Spiegelfenster, *-s, -, n.* **1.** geam cu oglindă. **2.** geam din sticlă fină.
Spiegelfernrohr, *-(e)s, -e, n.* telescop.
Spiegelfisch, *-(e)s, -e, m.* v. Spiegelkarpfen.
Spiegelfläche, *-n, f.* suprafață a unei oglinzi, suprafață netedă.
Spiegelgewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă cu panou central drept.
Spiegelgießer, *-s, -, m.* fabricant de oglinzi.
Spiegelglas, *-es, -gläser, n.* sticlă de oglinzi.
spiegelglatt *adj.* poleit, neted, lucios ca oglinda.
spiegelgleich *adj.* simetric.
Spiegelgleich|heit, *-en, f.* simetrie.
Spiegelhütte, *-n, f.* v. Spiegelfabrik.
spiegelicht *(înv.)*, **spiegelig** *adj.* ca o oglindă, lucios.
Spiegeligkeit *f. sg. (rar)* simetrie.
Spiegelkarpfen, *-s, -, m. ((iht.)* crap (de crescătorie) cu solzi mari, rari și lucioși *(Cyprinus specularis)*.
Spiegelkasten, *-s, -* (și *-kästen), m.* **1.** dulap cu oglinzi. **2.** *(fiz.)* cutie catoptrică.
Spiegel|lehre *f. sg.* catoptrică.
Spiegelmacher, *-s, -, m.* v. Spiegelgießer.
Spiegelmalerei *f. sg. (arte)* pictură pe sticlă cu folii metalizate.
spiegeln, *spiegelte, gespiegelt (ich spieg(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a luci, a străluci, a fi lucios ca oglinda. **2.** *(reg.)* a strânge spicele. **II.** *tr.* **1.** a oglindi, a reflecta. **2.** *(mat.)* a simetriza. **3.** a glasa (un tort etc.). **III.** *refl.* **1.** a se oglindi, a se reflecta. **2.** a se uita în oglindă. **3.** *(fig.)* a se lăuda (cu), a se afișa.
Spiegelpfau, *-(e)s, -en, m. (ornit.)* fazan-păun *(Polipectron bicalcaratum)*.
Spiegelpfeiler, *-s, -, m.* loc, stâlp cu oglindă (între două ferestre).
Spiegelrahmen, *-s, -, m.* ramă de oglindă.
Spiegelreflexkamera, *-s, f. (fot.)* aparat de fotografiat cu oglindă de vizare.
Spiegelreflexsucher, *-s, -, m. (fot.)* vizor reflex, vizor cu oglindă.
Spiegelsaal, *-(e)s, -säle, m.* sală cu oglinzi.
Spiegelscheibe, *-n, f.* sticlă de oglindă.
Spiegelschleifer, *-s, -, m.* șlefuitor de oglinzi.
Spiegelschnitt, *-(e)s, -e, m. (forest.)* tăiere radială.
Spiegelschrift, *-en, f.* scris descifrabil prin oglindă, sens oglindit, reflectat, inversat.
Spiegelschuppe, *-n, f. (iht.)* solz mare, lucios.
Spiegeltaube, *-n, f. (ornit.)* porumbel lucios din Australia (familia *Columbidae)*.
Spiegelteleskop, *-s, -e, n.* telescop cu oglindă.
Spiegeltisch, *-(e)s, -e, m.* masă cu oglindă; masă de toaletă.
Spiegeltür, *-en, f.* ușă cu oglindă.
Spieg(e)lung, *-en, f.* **1.** oglindire, reflectare. **2.** reflex, miraj.
Spiegelungsfläche, *-n, f.* suprafață de reflectare.
spiegelungsgleich *adj. (geom.)* simetric.
Spiegelungs|theorie, *-n* [-ri:ən], *f. (mat.)* teorie a reflecției.
spiegelverkehrt *adj.* invers, oglindit, negativ.
Spiegelwand, *-wände, f.* perete de oglinzi.
Spiek, *-(e)s, -e, m.,* **Spieke**, *-n, f.* v. Speik.
Spieker, *-s, -, m. (reg.)* **1.** clădire anexă a gospodăriei țărănești saxone. **2.** hambar. **3.** *(mar.)* cavilă de matisat.
spiekern, *spiekerte, gespiekerte, vb. (h) tr. (mar.)* a fixa cu cavile de matisat.
Spieknarde, *-n, f. (bot.)* odolean *(Valeriana officinalis* L.).
Spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** joc, joacă; **die Kinder spielen ein lustiges** ~ copiii joacă un joc vesel; **das ~ der Kräfte** jocul forțelor; *(sport)* **er liefert ein starkes** ~ joacă tare; **die Olympischen ~e** Jocurile Olimpice; *(fig.)* **eine gute Miene zum bösen ~ machen** a face haz de necaz, a nu-și trăda supărarea; **~ mit der Liebe** jocul cu dragostea; **ein ~ des Zufalls** un joc al întâmplării; **ein ~ des Schicksals** un capriciu al sorții; **ein ~ der Winde sein** a pluti în voia sorții. **2.** lucru ușor, fleac; **das ist ein ~ für mich** asta este un fleac pentru mine. **3.** glumă, haz, joacă; **sein ~ mit jm. treiben** a râde de cineva, a-și bate joc de cineva. **4.** *(teatru)* piesă; **ein ~ von Liebe und Tod** o piesă despre dragoste și moarte. **5.** joc, interpretare; **glänzendes ~ der Darsteller** interpretare excelentă a actorilor. **6.** *(muz.)* cântat, interpretare (la un instrument); **er hat ein ausdrucksvolles** ~ realizează o interpretare expresivă, cântă expresiv. **7.** joc de cărți, partidă; (și *fig.*) **das ~ gewinnen** a câștiga partida; **dem ~e ergeben sein** a fi cartofor; (și *fig.*) **aufs ~ setzen** a pune în joc, a risca; (și *fig.*) **das ~ verloren geben** a renunța la joc; **ein ~ Karten** un pachet de cărți (de joc); **jm. das ~ verderben** a strica planurile cuiva; *(fig.)* **der Teufel ist mit im ~e** asta nu-i lucru curat; *(fig.)* **abgekartetes** ~ lucru pus la cale; **er bleibt aus dem** ~ nu se amestecă în afacere; **freies ~ haben** a avea libertate de acțiune; *(fig.)* **js. ~ durchschauen** a intui intențiile, acțiunile cuiva; (și *fig.*) **ins ~ kommen** a intra în joc, a avea un cuvânt de spus, a juca un rol important într-o situație dată; **bei jm. gewonnenes ~ haben** a si sigur de acordul cuiva; **aus dem ~ bleiben** a nu participa, a nu se amesteca; *(fig.)* **ein doppeltes** ~

spielen a acționa în taină, având intenții ascunse, a țese intrigi; *(fig.)* **ein falsches ~ mit jm. treiben** a păcăli, a trage pe sfoară pe cineva; *(și fig.)* **bei** sau **mit jm. leichtes ~ haben** a se impune cu ușurință în fața cuiva, a obține ceva facil; *(și fig.)* **im ~ sein** a participa la un joc; a fi implicat în derularea unei acțiuni; *(fig.)* **lassen Sie mich aus dem ~!** lăsați-mă în pace!, nu vreau să fiu implicat(ă) în această chestiune. **8.** *(tehn.)* joc; **das ~ des Kolbens** jocul pistonului; **das ~ der Waage** jocul cântarului. **9.** *(vân.)* coada cocoșului de munte sau a fazanului. **10.** *(elv.)* formație muzicală a unei unități militare; **das ~ der 3. Division** fanfara diviziei a III-a. **11.** *(în expr.)* **das ~ hat sich gewendet** lucrurile au luat altă întorsătură; **ein ~ mit dem Feuer** un joc cu focul, o faptă riscantă; **auf dem ~ stehen** a fi în joc; **sein Ansehen steht auf dem ~** e în joc reputația lui.

Spiel|ab|bruch, *-(e)s, -brüche, m. (sport)* întrerupere a jocului.

Spiel|alter, *-s, n. sg.* vârstă a copilăriei; vârstă de joacă.

Spiel|anweisung, *-en, f.* regulă de joc, indicații privind jocul.

Spiel|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de joc, șpilhozen.

Spiel|art, *-en, f.* **1.** *(biol.)* varietate, rasă. **2.** mod de a juca, joc.

Spielball, *-(e)s, -bälle, m.* **1.** minge, bilă, bilă de biliard. **2.** *(fig.)* jucărie; **~ des Windes** jucărie a vântului, a sorții. **3.** *(tenis)* minge de ghem.

Spielbank, *-en, f.* v. Spielkasino.

spielbar *adj.* care se poate juca, interpreta, cânta.

Spielbeginn, *-(e)s, m. sg.* (și *sport)* începere a jocului; începere a unui spectacol.

Spielbein, *-(e)s, -e, n. (arte, sport)* picior fără nici o greutate pe el.

Spielblättchen, *-s, -, n. (muz.)* plectron (pentru mandolină, ghitară).

Spielbrett, *-(e)s, -er, n.* panou, tablă de joc, eșichier.

Spielbruder, *-s, -brüder, m.* cartofor.

Spielchen, *-s, -, n. (dim.* de la Spiel) joculeț.

Spieldauer *f. sg.* durată a jocului.

Spieldose, *-n, f.* casetă, cutiuță cu muzică.

Spiel|ecke, *-n, f.* colț de joacă (pentru copii).

Spiel|einsatz, *-es, -sätze, m.* miză.

spielen *vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a juca; **Karten ~** a juca cărți; **jm. einen Streich ~** a juca cuiva o festă. **2.** *(teatru)* a juca, a interpreta un rol, o piesă; **er spielt die Hauptrolle** el joacă rolul principal. **3.** *(fig.)* a simula, a face pe…; **er spielt den Beleidigten** face pe ofensatul; *(fig.)* **alle Beziehungem ~ lassen** a-și activa toate relațiile în scopul influențării. **4.** a cânta (la un instrument muzical); **Geige ~** a cânta la vioară; *(și fig)* **falsch ~ a)** a cânta fals la un instrument; **b)** a juca incorect, necinstit, fals. **5.** a strecura (în mână), a face să parvină; **er spielte ihm den Brief in die Hände** el făcu să-i parvină scrisoarea. **6.** a scoate; **jm. etwas aus der Tasche ~** a-i scoate cuiva ceva din buzunar. **II.** *intr.* **1.** a se juca; **mit der Puppe ~** a se juca cu păpușa. **2.** *(despre o acțiune etc.)* a se petrece; **die Handlung spielt in Bukarest** acțiunea se petrece în București. **3.** *(despre culori)* a bate în; **dieser Stoff spielt ins Bläuliche** stofa aceasta bate în albăstrui. **4.** a fi în mișcare, în funcțiune; **das Geschütz ~ lassen** a pune artileria în funcțiune. **III.** *refl. (în expr.)* **sich arm (reich) ~** a se ruina (a se îmbogăți) prin jocul de cărți; **sich um sein Vermögen ~** a-și pierde averea la cărți.

spielend I. *part. prez.* de la spielen. **II.** *adv. (fig.)* ușor, fără oboseală.

Spiel|ende, *-s, -n, n.* sfârșit de joc.

Spieler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** jucător(-oare). **2.** actor(-triță).

Spielerei, *-en, f.* **1.** joc, glumă, copilărie. **2.** jucărie, nimica toată, fleac. **3.** mărunțișuri.

spieler|haft *adj.* ca un jucător de cărți; neserios.

spielerig *(rar)*, **spielerisch** *adj.* jucăuș, iubitor de joacă, copilăresc; neserios.

spielfähig *adj.* apt de joacă, de interpretare (la teatru).

Spielfeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(sport)* teren sportiv, arenă. **2.** *(fig.)* câmp de activitate.

Spielfigur, *-en, f.* piesă de joc (la șah etc.).

Spielfilm, *-(e)s, -e, m.* film artistic.

Spielfläche, *-n, f. (teatru)* scenă.

Spielfolge, *-n, f. (teatru)* program.

spielfrei *adj.* fără reprezentație sau competiție; **~er Tag** relaș.

Spielführer, *-s, -, m. (sport)* căpitan de echipă.

Spielgebrauch, *- (e)s, -bräuche, m.* v. Spielregel.

Spielgefährte, *-n, -n, m.* tovarăș de joc, prieten din copilărie.

Spielgefährtin, *-nen, f.* tovarășă de joc, prietenă din copilărie.

Spielgehilfe, *-n, -n, m.* crupier (într-un cazinou).

Spielgeld, *-(e)s, -er, n.* miză.

Spielgenoss, *-en, -en (rar)*, **Spielgenosse**, *-n, -n, m.* v. Spielgefährte.

Spielgenossin, *-nen, f.* v. Spielgefährtin.

Spielgerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă, aparat pentru joacă.

Spielgesellschaft, *-en, f.* **1.** cerc de jucători. **2.** societate de joacă.

Spielgesetz, *-es, - e, n.* v. Spielregel.

Spielglück, *-(e)s, n. sg.* noroc la joc; **das ~ nutzen** a profita de noroc.

Spielhahn, *-(e)s, -hähne, m. (ornit.)* cocoș de mesteacăn *(Lyrurus tetrix).*

Spielhälfte, *-n, f. (sport)* repriză.

Spielhalle, *-n, f.* sală cu jocuri mecanice.

Spielhaus, *-es, -häuser, n.* v. Spielkasino.

Spielhölle, *-n, f.* tripou.

Spielhonorar, *-s, -e, n. (teatru)* indemnizație de joc (pentru fiecare reprezentație).

Spielhös|chen, *-s, -, n.* șpilhozen, pantalonaș lejer pentru copii.

spielig *adj.* **1.** în bună condiție de joc. **2.** copilăros, jucăuș; neserios.

Spielkamerad, *-en, -en, m.* tovarăș de joc.

Spielkarte, *-n, f.* carte de joc.

Spielkasino, *-s, -s, n.* cazino cu jocuri de noroc.

Spielkind, *-(e)s, -er, n.* **1.** copil preșcolar. **2.** copil care se mai joacă.

Spielklub, *-s, -s, m.* club de jucători.

Spielkonsole, *-n, f. (inform.)* consolă de jocuri.

Spielkreis, *-es, -e, m.* cerc de muzicieni sau actori amatori.

Spiel|leidenschaft, *-en, f.* patimă a jocului, pasiune pentru joc.

Spiel|leiter, *-s, -, m.* **1.** *(teatru)* regizor. **2.** *(radio, tv.)* conducător de concurs, examinator.

Spiel|leitung, *-en, f.* regie.

Spielmacher, *-s, -, m. (sport)* jucător care hotărăște soarta echipei.

Spielmann, *-(e)s, Spielleute, m.* **1.** muzicant, instrumentist. **2.** *(mil.)* gornist, trâmbițaș, toboșar. **3.** *(lit.)* menestrel.

Spielmannsdichtung *f. sg. (lit.)* poezie a menestrelilor.

Spielmannszug, *-(e)s, -züge, m. (muz., mil.)* fanfară din flautiști și toboșari.

Spielmarke, **Spielmünze**, *-n, f.* jeton, fisă de joc.

Spielminute, *-n, f.* minut de joc.

Spielmusik *f. sg.* muzică ușoară, facilă, de divertisment.

Spiel|oper, *-n, f. (muz.)* operă ușoară cu părți vorbite.

Spiel|ordnung, *-en, f.* totalitate a regulilor de joc, regulament.

Spielothek, *-en, f.* **1.** centru de împrumutat piese. **2.** v. Spielhalle.

Spielpacht, *-en, f.* închiriere a unui local de jocuri de noroc.

Spielpächter, *-s, -, m.* antreprenor al unui local de jocuri de noroc.

Spielpfennig, *-s, -e, m.* v. Spielmarke.

Spielplan, *-(e)s, -pläne, m.* **1.** *(teatru)* repertoriu. **2.** plan al unei loterii.

Spielplatz, *-es, -plätze, m.* **1.** loc pentru joacă; teren de joc. **2.** *(fig.)* domeniu de activitate în care o persoană acționează dând dovadă de mult devotament.

Spielprobe, *-n, f. (teatru)* repetiție.

Spielratte, *-n, f. (fam.)* **1.** jucător pasionat. **2.** copil căruia îi place mult să se joace.

Spielraum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** *(fig.)* latitudine, libertate (de acțiune; de mișcare). **2.** *(tehn.)* joc, toleranță, spațiu liber. **3.** *(log. mat.)* domeniu de realizare; domeniu de valabilitate.

Spielraumblech, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(ferov.)* adaos între șine. **2.** *(metr.)* calibru de grosime.

Spielregel, *-n, f.* regulă de joc.

Spielsaal, *-(e)s, -säle, m.* sală de joc.

Spielsachen *pl.* jucării.

Spielschar, *-en, f.* echipă artistică a tineretului.

Spielschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap pentru jucării.

Spielschuld, *-en, f.* datorie de joc(uri de noroc).

Spielschule, *-n, f.* **1.** *(înv.)* grădiniță (de copii). **2.** grădiniță pentru copii handicapați.

Spielschwankung, *-en, f. (tehn.)* oscilație a jocului.

Spiel|stand, *-(e)s, -stände, m. (sport)* scor.

Spiel|stärke *f. sg. (sport)* **1.** forță de joc. **2.** număr al jucătorilor (dintr-o echipă).

Spiel|stein, *-(e)s, -s, m.* piatră (de joc).

Spiel|straße, *-n, f.* stradă fără trafic rutier, special marcată de indicatoare, în care copiii au voie să se joace pe partea carosabilă.

Spiel|stunde, *-n, f.* oră de joc, de recreație.

Spielsucht *f. sg.* pasiune a jocului.

Spieltante, *-n, f.* educatoare la grădinița de copii.

Spielteller, *-s, -, m.* caniotă.

Spielteufel, *-s, -, m.* demon al jocului.

Spiel|theorie, *-n* [-ri:ən], *f. (ec.)* teorie a jocurilor.

Spieltherapie, *-en, f.* terapie prin joacă administrată copiilor.

Spieltisch, *-(e)s, -e, m.* masă de joc.

Spieltrieb, *-(e)s, -e, m. (psih.)* instinct de joc; plăcere de a se juca.

Spiel|uhr, *-en, f.* ceas cu muzică.

Spielverbot, *-(e)s, -e, n. (sport)* interdicție de joc, suspendare (a unui jucător sau a unei echipe).

Spielverderber, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.,* **Spielverläufer**, *-s, -, m.* persoană care strică jocul, plăcerea, atmosfera.

Spielver|einigung, *-en, f. (presc.* SV) denumire de club sportiv.

Spielverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere la joc.

Spielwaren *pl. (com)* v. Spielsachen.

Spielwarengeschäft, *-(e)s, -e, n.,* **Spielwarenhandlung**, *-en, f.* magazin de jucării.

Spielwaren|industrie *f. sg.* industrie de jucării.

Spielwarenmesse, *-n, f.* târg, salon de jucării.

Spielwart, *-(e)s, -e, m. (teatru)* regizor de culise.

Spielweise, *-n, f.* **1.** mod, stil de joc. **2.** fel, stil de a cânta dintr-un instrument.

Spielwerk, *-(e)s, -e, n.* mecanism al unui ceasornic sau al unei cutiuțe cu muzică.

Spielwert, *-(e)s, m. sg.* valoare a jocului.

Spielwut *f. sg.* v. Spielsucht.

Spielwiese, *-n, f.* v. Spielplatz.

Spielzeit, *-en, f.* **1.** *(sport)* timp, durată de joc. **2.** recreație.

Spielzeug, *-(e)s, n. sg.* jucărie, jucării.

Spielzeug|eisenbahn, *-en, f.* tren-jucărie.

Spielzeugher|steller, *-s, -, m. (ec.)* fabricant de jucării.

Spielzimmer, *-s, -, n.* **1.** sală de joc. **2.** cameră de joacă.

Spielzug, *-(e)s, -züge, m. (sport)* mișcare; fază.

spienzeln, *spienzelte, gespinzelt (ich spienz(e)le), vb. (h) intr. (elv.)* **1.** a arăta cu mândrie, a se făli cu ceva. **2.** a se uita cu jind.

Spier, *-(e)s, -e, m.* (sau *n.) (reg.)* **1.** *(ornit.)* v. Rauchschwalbe. **2.** vârf ascuțit. **3.** firicel de iarbă (ieșind din pământ), colț al ierbii.

Spierchen, *-s, n. sg.* bucățică; **ein ~** puțin de tot, un pic.

Spiere, *-n, f.* **1.** *(mar.)* scondru. **2.** v. Spierstrauch. **3.** v. Rauchschwalbe.

Spierenboje, **Spierentonne**, *-n, f. (mar.)* geamandură cu baston.

Spierling, *-s, -e, m.* **1.** *(bot.)* scoruș *(Sorbus aucuparia* L.). **2.** *(iht.)* stint *(Osmerus eperlanus).* **3.** *(fig.)* țâr, persoană slabă.

Spierlingsbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Spierling **(1).**

Spier|staude, *-n, f.,* **Spier|strauch**, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* taulă *(Spiraea callosa).*

Spieß, *-es, -e, m.* **1.** suliță, lance; *(fig.)* **den ~ umdrehen** (sau **umkehren**) a întoarce ceva împotriva cuiva, a plăti cu aceeași monedă. **2.** țeapă, țepușă. **3.** frigare; *(fig.)* **er schreit wie am ~** țipă ca din gură de șarpe. **4.** *(vân.)* suliță (coarne neînrămurite ale căpriorului în primul an de viață). **5.** *(tipogr.)* șpis (pată cauzată de albituri între cuvinte); **einen ~ niederdrücken** a bate în jos o albitură, un șpis. **6.** *(mil., fam.)* sergent-major, majur. **7.** *(metal.)* rangă pentru destupat gura de descărcare (la furnale).

Spießbock, *-(e)s, -böcke, m.* **1.** *(entom.)* croitor, gornic *(Cerambyx heros).* **2.** *(zool.)* antilopă cu cornițe *(Oryx).* **3.** v. Spießer **(2).**

Spießbraten, *-s, -, m.* carne la frigare, frigăruie.
Spießbürger, *-s, -, m. (peior.)* mic-burghez; filistin, burtăverde.
spießbürgerlich *adj. (peior.)* mic-burghez; filistin, de burtăverde.
Spießbürgertum, *-s, n. sg. (peior.)* mică-burghezime; burtăverzime, filistinism.
Spießchen, *-s, -, n. (dim.* de la Spieß) țepușă.
Spießdreher, *-s, -, m.* **1.** aparat de învârtit frigarea. **2.** ajutor de bucătar (care învârtește frigarea).
spießen, *spießte, gespießt (du, er spießt) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a străpunge (cu sulița etc.); a înțepa (cu acul); **einen Schmetterling** ~ a fixa un fluture cu un ac. **2.** a trage în țeapă. **3.** a pune la frigare. **II.** *refl.* a se împiedica, a înțepeni; **der Faden spießt sich auf der Häkelnadel** ața se împiedică în croșetă.
Spieß|ente, *-n, f. (ornit.)* rață-sulițar *(Anas acuta).*
Spießer, *-s, -, m.* **1.** v. Spießbürger. **2.** *(vân.)* sulițar (căprior cu coarnele neînrămurite). **3.** lăncier.
Spießergeschmack, *-(e)s, m. sg. (peior.)* gust de filistin.
spießer|haft, spießerisch *adj. (peior.)* v. spießbürgerlich.
Spießermethode, *-n, f.* procedeu de mic-burghez.
Spießerphantasie și **-fantasie**, *-n* [-zi:ən], *f.* fantazie de mic-burghez, de filistin.
Spießertum, *-s, n. sg.* v. Spießbürgertum.
spießförmig *adj.* **1.** în formă de suliță. **2.** *(bot.)* hastat, lanceolat.
Spießgang, *-(e)s, -gänge, m.* partea a treia a coridei.
Spießgeselle, *-n, -n, m.* **1.** complice, părtaș la o faptă rea. **2.** *(înv.)* tovarăș de luptă.
Spießglanz, *-es, m. sg. (mineral.)* antimonit.
Spießglanzbutter *f. sg. (chim.)* triclorură de antimoniu.
Spießhirsch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* cerb american *(Mazama nemovivaga).*
spießig *adj.* **1.** cu vârf ascuțit, țuguiat. **2.** *(despre metale și piei)* rigid, aspru. **3.** *(despre metale)* casant. **4.** mărginit, zgârcit. **5.** v. spießbürgerlich.
Spießigkeit *f. sg.* concepție de filistin, de burtăverde.
Spießkantkaliber, *-s, -, n.* calibru romboidal.
Spießruten *pl.* nuiele, vergi; *(ist.)* **jn.** ~ **laufen lassen** a bate pe cineva la stroi.
Spießrutenlaufen, *-s, n. sg.* **1.** bătaie la stroi. **2.** *(fig., fam.)* trecere prin furci caudine.
Spießträger, *-s, -, m. (înv.)* sulițaș, lăncier.
Spike [spaik], *-s, -s, m. (sport)* **1.** crampon pentru pantofii de alergări. **2.** pantof cu ținte, pantof de alergări. **3.** *(auto.)* cui la pneuri antiderapante. **4.** v. Spikesreifen.
Spike(s)reifen, *-s, -, m. (auto.)* pneu antiderapant cu cuie.
Spill, *-(e)s, -e* (și *-s*), *n.* **1.** *(tehn.)* troliu, vârtej. **2.** *(mar.)* cabestan.
Spillage [spi'la:ʒə și ʃpi-], *-n, f. (ec.) (despre mărfuri)* pierdere în greutate prin uscare.
Spillbaum, *-(e)s, -bäume, m.* **1.** *(mar.)* manelă de cabestan. **2.** *(constr.)* fus, ax, pivot.
Spillbett, *-(e)s, -en, n. (mar.)* postament al cabestanului.
Spille, *-n, f.* **1.** *(reg.)* fus. **2.** bonetă de noapte. **3.** v. Spill **(2)**. **4.** v. Spindelbaum.
spillerig *adj. (reg.)* slab, subțire.
Spillgeld, *-(e)s, -er, n.* bani de buzunar (ai soției, ai gospodinei).
Spilling, *-s, -e, m. (bot., reg.)* prun goldan *(Prunus insititia).*
Spillmage, *-n, -n, m. (înv.)* rudă în linie femeiască.
Spin [spɪn], *-s, m. sg. (fiz.)* spin, învârtire a electronului în jurul propriei sale axe.
Spina ['spi:-], *Spinen, f. (anat.)* **1.** ghimpe (al vertebrei), spină. **2.** șira spinării.
spinal *adj. (anat.)* spinal, al șirei spinării.
Spinal|anästhesie, *-n* [-zi:ən], *f.* injecție anestezică în șira spinării.
Spinalsystem, *-s, -e, n. (anat.)* sistem spinal.
Spinat [ʃpi'na:t], *-(e)s, -e, m. (bot.)* spanac *(Spinacia oleracea* L.).
Spinatwachtel, *-n, f. (fam.)* femeie bătrână care flecărește mult.
Spinatwächter, *-s, -, m. (austr., iron.)* paznic de câmp, polițai (cu uniformă verde).
Spind, *-(e)s, -e, n.* (sau *m.*), **Spinde**, *-n, f.* dulap.
Spindel, *-n, f.* **1.** fus (de tors); *(fig.)* **dürr wie eine** ~ slab ca un țâr. **2.** *(tehn.)* arbore, ax principal, fus, tijă; pivot. **3.** *(bot.)* axă principală a frunzei. **4.** *(constr.)* stâlp al scării în spirală.
Spindelbank, *-bänke, f. (text.)* bancă a fuselor; flaier.
Spindelbarsch, *-(e)s, -e* (și *-bärsche), m. (iht.)* pește-fus *(Aspro).*
Spindelbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* salbă *(Evonymus verrucosus).*
Spindelbeine *pl. (fam.)* picioare ca fusele.
Spindelbüchse, *-n, f. (tehn.)* bucșă a fusului.
Spindeldocke, *-n, f. (tehn.)* păpușă fixă (la strung).
spindeldünn *adj.* subțire ca un fus.
spindeldürr *adj.* slab, uscat ca un țâr.
spindelförmig *adj.* în formă de fus, fusiform.
Spindelfuß, *-es, -füße, m. (text.)* picior al fusului.
Spindelgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** *(orlog.)* pas al pivotului. **2.** *(text.)* învârtire a fusului.
Spindelmacher, *-s, -, m.* meșter de fuse.
Spindelmage, *-n, -n, m.* v. Spillmage.
Spindelmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliță a șurubului conducător.
spindeln, *spindelte, gespindelt (ich spind(e)le), vb. (h)* **I.** *intr. (despre plante)* a da muguri. **II.** *tr. (auto.)* a controla cu o tijă. **III.** *refl.* a se înfășura.
Spindelnäpfchen, *-s, -, n.* v. Spinnwirtel.
Spindelsäule, *-n, f.* coloană fusiformă.
Spindelschnecke, *-n, f. (zool.)* gasteropod cu scoica lungă și ascuțită *(Fusus).*
Spindel|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (metal.)* păpușă fixă.
Spindel|strauch, *- (e)s, m. sg.* v. Spindelbaum.
Spindeltreppe, *-n, f.* scară în spirală, în melc.
Spindelwelle, *-n, f.* mosor, bobină.
Spinell, *-s, -, m. (mineral.)* spinel.
Spinett, *-s, -e, n. (muz.)* spinetă.
Spinnaker, *-s, -, m. (mar.)* spinacher.
Spinn|angel, *-n, f.* undiță deosebit de elastică, din bambus.
spinnbar *adj.* filabil, care se poate toarce.
Spinndrüse, *-n, f.* glandă ce produce firul de păianjen.
Spinndüse, *-n, f. (tehn.)* duză pentru producerea firelor sintetice.
Spinne, *-n, f.* **1.** *(zool.)* păianjen *(Aranea).* **2.** *(fig.)* sticleți, gărgăuni; **jm. ~n in den Kopf setzen** a băga cuiva gărgăuni în cap; **pfui** ~! ptiu, drace! **3.** *(peior.)* femeie rea, uscățivă. **4.** intersecție cu cinci sau mai multe străzi.
spinnefeind *adj. (în expr.)* **jm.** ~ **sein** a urî de moarte pe cineva.
spinnen, *spann, gesponnen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a toarce; **Wolle** ~ a toarce lână; *(fig.)* **keine Seide bei einer Sache** ~ a nu câștiga mai nimic la o afacere. **2.** *(fig.)* a unelti, a țese, a urzi; **Ränke** ~ a țese intrigi; **Verrat** ~ a pune la cale o trădare. **3.** *(fig.)* a inventa, a povesti; **ein Garn** ~ a spune povești. **II.** *intr.* **1.** a aiura; **du spinnst!** ți-ai pierdut mințile, aiurezi! **2.** *(pop.)* a face închisoare. **3.** *(despre pisici)* a toarce. **4.** a medita; **über etwas** ~ a medita asupra unui lucru.
Spinnenbein, *-(e)s, -e, n.* **1.** picior de păianjen. **2.** picior foarte lung și slab.
Spinnenfinger *pl. (fig.)* degete lungi și strâmbe.
Spinnenfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește-păianjen (specie de porcușor) *(Callionymus lyra).*
Spinnengewebe, *-s, -, n.* v. Spinngewebe.
Spinnen|netz, *-es, -e, n.* plasă de păianjen.
Spinnentier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* v. Spinne **(1)**.
Spinnenwebe, *-n, f.* v. Spinngewebe.
Spinner, *-s, -, m.* **1.** torcător, filator. **2.** *(entom.)* fluture mare și păros, a cărui omidă se învelește în gogoașă *(Bombyx).* **3.** *(pescuit)* pește artificial, momeală, linguriță. **4.** *(glumeț)* subofițer prea zelos. **5.** *(fam.)* nebun, țicnit, aiurit.
Spinnerei, *-en, f.* torcătorie, filatură.
Spinnereimaschine, *-n, f.* mașină de tors, de filare.
Spinnerin, *-nen, f.* torcătoare, filatoare.
Spinnerlied, *-(e)s, -er, n. (ist.)* cântec fredonat de torcători(-oare).
Spinnerlohn, *-(e)s, -löhne, m.* plată a torsului.
spinnert *adj. (reg.)* cam nebun, țicnit.
Spinneweb, *- (e)s, -e, n. (pop.)* v. Spinngewebe.
Spinnfaden, *-s, -fäden, m.* fir tors.
Spinnfabrik, *-en, f.* v. Spinnerei.
spinnfähig *adj.* v. spinnbar.
Spinnfaser, *-n, f.* fibră textilă.
Spinnfilter, *-s, -, m. (ind. text.)* filtru pentru filarea fibrelor chimice.
Spinnfrau, *-en, f.* v. Spinnerin.
Spinngewebe, *-s, -, n.* pânză de păianjen.
Spinngrenze, *-n, f. (text.)* limită de filare (a fineții firului).
Spinngut, *-(e)s, n. sg. (tehn.)* material filabil.
Spinnhaus, *-es, -häuser, n. (înv.)* închisoare (în care se torcea).
spinnig *adj.* **1.** ca de păianjen. **2.** *(fig.)* viclean, rău; ~ **wie eine Spinne** viclean ca un șarpe. **3.** v. spinnert.
Spinn|industrie, *-n* [-'stri:ən], *f.* industrie de filatură.
Spinnkokon, *-s, -s, m. (text.)* gogoașă pregătită pentru filat.
Spinnmaschine, *-n, f.* v. Spinnereimaschine.
Spinnmattierung, *-en, f. (text.)* îndepărtare a luciului la tors, matisare a firelor.
Spinnmeister, *-s, -, m.* maistru torcător, filator.
Spinnrad, *-(e)s, -räder, n.* roată de tors.
Spinnraupe, *-n, f.* v. Seidenraupe.
Spinnrocken, *-s, -, m.* furcă (de tors).
Spinnseide, *-n, f.* borangic.
Spinn|stoff, *-(e)s, -e, m.* material textil din fir tors.
Spinn|stube, *-n, f.* **1.** șezătoare (la tors). **2.** cameră unde se toarce.
Spinntopf, *-(e)s, -töpfe, m. (text.)* **1.** oală de filat (la mașina de filat centrifugă). **2.** cană pentru bandă; dispozitiv de depunere a benzii în cană.
Spinnverfahren, *-s, -, n.* procedeu de tors.
Spinnweb, *-(e)s, -e, n.*, **Spinnwebe**, *-n, f.* v. Spinngewebe.
Spinnwebenhauswurz *f. sg. (bot.)* urechelniță *(Sempervivum arachnoideum).*
Spinnwirtel, *-s, -, m.* prâsnel, nucă a fusului.
Spinnwolle *f. sg.* fuior, caier (de tors).
spinös [spi-] *adj.* **1.** dificil, spinos. **2.** *(fig.)* mușcător, înțepător.
Spinozismus *m. sg. (fil.)* spinozism.
Spint, *-s, -e, n.* (sau *m.*) **1.** măsură veche pentru grâne. **2.** *(glumeț)* pălărie. **3.** *(reg.)* grăsime.
Spinthariskop, *-s, -e, n. (fiz.)* spintariscop.
spintisieren, *spintisierte, spintisiert, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a scormoni cu gândul, a medita adânc. **2.** a avea idei ciudate.
Spion, *-s, -e, m.* **1.** spion. **2.** *(fig.)* oglindă la fereastră, geam de iscodit. **3.** *(tehn.)* spion, lame pentru măsurarea jocului dintre piese, leră.
Spionage [-ʒə] *f. sg.* spionaj.
Spionage|abwehr *f. sg. (mil.)* contraspionaj, contrainformații.
Spionage|affäre, *-n, f.* afacere de spionaj.
Spionage|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* misiune de spionaj.
Spionagebüro, *-s, -s, n.* agenție de spionaj.
Spionagedienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de spionaj.
Spionagefall, *-(e)s, -fälle, m.* caz de spionaj.
Spionagematerial, *-s, -ien* [-liən], *n.* material de spionaj.
Spionagenetz, *-es, -e, n.* rețea de spionaj.
Spionage|organisation, *-en, f.* organizație de spionaj.
Spionageprozess, *-es, -e, m.* proces de spionaj.
Spionagering, *-(e)s, -e, m.* cerc de spionaj.
Spionagetätigkeit, *-en, f.* activitate de spionaj.
Spionagezentrum, *-s, -tren, n.* centru de spionaj.
spionieren, *spionierte, spioniert, vb. (h) intr.* a spiona.
Spioniererei, *-en, f. (peior.)* spionare, iscodire.
Spioniersystem, *-s, -e, n.* sistem de spionaj.
Spionin, *-nen, f.* spioană.
Spiräe [spi-], *-n, f.* v. Spierstrauch.
spiral *adj.* spiral, elicoidal.
Spiralband, *-(e)s, -bänder, n. (tehn.)* bandă spirală.

Spiralbandkupplung, *-en, f. (tehn.)* cuplaj cu bandă spirală.
Spiralbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu elicoidal, burghiu spiral.
Spiraldrahtlampe, *-n, f. (electr.)* lampă cu filament spiral.
Spiraldraht|seil, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* cablu de oțel elicoidal.
Spirale, *-n, f.* **1.** *(mat., av.)* spirală. **2.** *(tehn)* cameră de admisiune spirală (la turbine hidraulice).
Spiralendecke, *-n, f. (tehn.)* capac al camerei de admisiune spirală.
Spiralenhöhe, *-n, f. (tehn.)* înălțime a camerei de admisiune spirală.
Spiralenring, *-(e)s, -e, m. (maș.)* antestator (la turbine hidraulice).
Spiralenwand, *-wände, f. (tehn.)* perete al camerei de admisiune spirală.
Spiralenzeichner, *-s, -, m. (mat.)* aparat de desenat spirale.
Spiralenzirkel, *-s,-, m. (tehn.)* compas de desenat spirale.
Spiralfeder, *-n, f. (tehn.)* resort spiral, arc spiral, păr (de ceas).
spiralförmig *adj.* în formă de spirală.
Spiralfräser, *-s, -, m. (maș.)* freză-melc.
Spiralgleitflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor planat în spirală.
spiralig *adj.* v. spiral.
Spiralkegelrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată conică elicoidală.
Spiralkeilwelle, *-n, f. (maș.)* arbore canelat cu canele elicoidale.
Spiralklopfwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (text.)* lup bătător spiral.
Spiral|linie [-niə], *-n f.* v. Spirale **(1)**.
Spiralnebel, *-s, -, m. (astron.)* spirală nebuloasă.
Spiralpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă centrifugă cu carcasă spirală.
Spiralreib|ahle, *-n, f. (tehn.)* alezor elicoidal.
Spiralwindung, *-en, f.* spiră.
Spirans ['spi:-], *Spiranten, f.*, **Spirant**, *-en, -en, m. (lingv.)* spirantă.
Spiritismus [și spi-], *-, m. sg.* spiritism.
Spiritist, *-en, -en, m.* spiritist.
spiritistisch *adj.* spiritist.
spiritual *adj.* **1.** bisericesc. **2.** spiritual. **3.** supranatural.
Spiritual[1], *-en, -en, m. (bis. cat.)* confesor.
Spiritual[2], *-s, -s, n.* cântec religios al negrilor nordamericani.
Spiritualien [-liən] *pl.* **1.** probleme de credință; atribuții clericale. **2.** daruri spirituale.
spiritualisieren, *spiritualisierte, spiritualisiert, vb. (h) tr.* a spiritualiza.
Spiritualismus, *-, m. sg. (fil.)* spiritualism.
Spiritualist, *-en, -en, m.* spiritualist.
spiritualistisch *adj.* spiritualist.
Spiritualität [spi-] *f. sg.* spiritualitate.
spirituell *adj.* v. spiritual.
spirituos, spirituös *adj.* cu conținut de spirt, spirtos.
Spirituose, *-n, f. (de regulă la pl.)* băutură spirtoasă.
Spirituosengeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de băuturi spirtoase.
Spiritus, *-, - (și -se), m.* **I.** spirt, alcool. **II.** ['spi-] **1.** spirit, duh, minte; *(fam.)* ~ **familiaris** confident al familiei. **2.** *(lingv.)* aspirație, spirit (semn grafic folosit în limba greacă); ~ **asper** spirit aspru (aspirat); ~ **lenis** spirit lin.
spiritus|artig *adj.* alcoolic; ca alcoolul.
Spiritusbrenner, *-s, -, m.* lampă de spirt.
Spiritusbrennerei, Spiritusfabrik, *-en, f.* fabrică, distilerie de spirt.
Spiritusfabrikant, *-en, -en, m.* fabricant de spirt.
Spiritusflamme, *-n, f.* flacără de spirt.
Spiritusge|halt, *-(e)s, -e, m.* conținut în alcool.
Spiritusglühlichtlampe, *-n, f.* lampă cu alcool.
spiritushaltig *adj.* cu conținut de alcool.
Spirituskocher, *-s, -, m.* mașină de gătit cu spirt.
Spirituslampe, *-n, f.* v. Spiritusbrenner.
Spiritus|steuer, *-n, f.* impozit pe alcool.
Spiritusverwertung, *-en, f.* valorificare a spirtului.
Spirochäte [spiro'çɛ:tə] *-n, f. (biol.)* spirochetă.
spirrbeinig *adj. (reg.)* v. dünnbeinig.
Spirre, *-n, f. (bot.)* antelă.
spirrig *adj.* subțire, slab, costeliv, uscat, uscățiv.
Spital, *-s, Spitäler, n.* **1.** *(austr., elv., reg.)* spital. **2.** *(înv.)* azil.
Spitalbrand, *-(e)s, -brände, m. (înv.)* cangrenă.
Spitaler, Spitäler, *-s, -, m.* v. Spittler **(2)**.
spitalmäßig *adj.* (ca) de spital, spitalicesc.
Spitals|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic de spital.
Spitals|ärztin, *-nen, f.* doctoriță de, în spital.
Spitalsbe|handlung, *-en, f.* tratament de spital.
Spital(s)kosten *pl. (austr., elv.)* costuri de ședere în spital, de spitalizare.
Spital(s)pflege, *-n, f. (austr., elv.)* tratament de, în spital.
Spitalschiff, *-(e)s, -e, n.* navă-spital, vas-spital.
Spitalverwalter, *-s, -, m.* administrator de spital.
Spitt, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Spieß.
Spittel, *-s, -, n.* (și *m.)* **1.** *(reg., fam.)* spital. **2.** *(înv.)* azil.
spittelig *adj. (reg.)* slab, bolnăvicios.
Spittler, *-s, -, m. (înv.)* **1.** pensionar al azilului de săraci. **2.** *(reg.)* bolnav internat în spital.
spitz *adj.* **1.** ascuțit, cu vârf; **der Dolch ist sehr** ~ pumnalul e foarte ascuțit; *(geom.)* **~er Winkel** unghi ascuțit. **2.** subțire, slab; **er sieht ~ aus** e slab, are fața trasă; *(fig.)* **~er Wein** vin slab. **3.** înțepător, sarcastic, ironic; **~e Antworten geben** a răspunde înțepător; **eine ~e Zunge haben** a avea limba ascuțită. **4.** *(reg.; în expr.)* **etwas ~ kriegen** a pricepe ceva; **etwas mit ~en Fingern angreifen** a apuca ceva cu scârbă, cu vârful degetelor; **auf jn.** sau **etwas ~ sein** a râvni la cineva sau ceva. **5.** *(despre sunete)* strident. **6.** *(fam.)* seducător, atractiv, sexual.
Spitz, *-es, -e, m.* **1.** (câine) spiț. **2.** *(fam.)* beție ușoară, chercheleală; **er hat einen** ~ e cherchelit. **3.** *(reg.)* pisc, vârf de deal. **4.** *(austr., elv., în expr.)* **auf ~ und Knopf** sau ~ **auf Knopf stehen** a fi pe muchie de cuțit. **5.** *(austr., cul., presc.* de la Tafelspitz) rasol de vacă.
Spitz|a|horn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* arțar *(Acer platanoides* L.).
Spitz|amboss, *-es, -e, m.* nicovală cu coarne.
Spitzbalg, *-(e)s, -bälge, m. (tehn.)* foale în formă de inimă.
Spitzbalken, *-s, -, m.* v. Firstbalken.
Spitzbart, *-(e)s, -bärte, m.* **1.** țăcălie, cioc; barbă de țap. **2.** bărbat cu cioc, cu țăcălie.
spitzbärtig *adj.* cu țăcălie, cu cioc.
Spitzbauch, *-(e)s, -bäuche, m.* burtă mare.
Spitzbein, *-(e)s, -e, n. (cul.)* **1.** picior de porc. **2.** piftie.
spitzbekommen, *bekam spitz, spitzbekommen, vb. (h) tr.* v. herausbekommen **(3)**.
Spitzbergenrentier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* ren de Spitzbergen *(Rangifer platyrhynchus)*.
Spitzbock, *-(e)s, -böcke, m.* v. Spießbock.
Spitzboden, *-s, -böden, m.* pod sub coama acoperișului.
Spitzbogen, *-s, -(și -bögen), m. (constr.)* ogivă, arc gotic.
Spitzbogen|stil, *-(e)s, -e, m. (constr.)* stil gotic, stil ogival.
spitzbogig *adj. (constr.)* cu arc ascuțit, ogiv.
Spitzboje, *-n, f. (mar.)* geamandură conică.
Spitzbohne, *-n, f. (glumeț)* surogat de cafea.
Spitzbohrer, *-s, -, m. (maș.)* burghiu lat.
Spitzbube, *-n, -n, m.* **1.** pungaș, hoț; trișor. **2.** ticălos, nemernic, netrebnic. **3.** *(fam.)* ștrengar.
Spitzbubenbande, *-n, f.* **1.** ceată de pungași, de hoți, de ticăloși, de nemernici. **2.** *(fam.)* ceată de ștrengari.
Spitzbubengesicht, *-(e)s, -er, n.* mutră de pungaș, de derbedeu.
Spitzbuben|sprache, *-n, f.* argou al pungașilor.
Spitzbuben|streich, *-(e)s, -e, m.*, **Spitzbüberei**, *-en, f.* **1.** pungășie, hoție. **2.** ticăloșie, nemernicie. **3.** *(fam.)* ștrengărie.
spitzbübisch *adj.* **1.** pungășesc, hoțesc. **2.** ticălos, nemernic, mișelesc. **3.** ștrengăresc.
Spitzchen, *-s, -, n.* **I.** *(dim.* de la Spitz) **1.** (câine) spiț mic. **2.** *(fam.)* chercheleală; **sein ~ haben** a fi cherchelit. **II.** *(dim.* de la Spitze) **1.** danteluță. **2.** *(fam.)* vârf mic de munte.
spitze *adj. invar. (fam.)* grozav, minunat, excelent; **der Film ist** ~ filmul este minunat.
Spitze, *-n, f.* **1.** vârf, ascuțiș, pisc, culme, creștet; **in eine ~ auslaufen** a se termina cu un vârf ascuțit; *(fig.)* **einer Sache die ~ abbrechen** a face inofensiv, a potoli; *(fig.)* **etwas auf die ~ treiben** a împinge ceva la extrem; *(în expr.)* **jn. vor die ~ fordern** a provoca pe cineva la duel; **jm. die ~ bieten** a se opune cuiva; *(fig.)* **die ~ eines Eisbergs** aspect parțial cunoscut al unei situații scandaloase; *(fig.)* **sie gab ihm die ~ zurück** ea i-a răspuns cu aceeași monedă; *(fig.)* **das ist eine ~ gegen dich** este un afront la adresa ta. **2.** *(fig.)* vârf, somitate, frunte; **die ~n der Stadt** vârfurile, fruntașii, somitățile orașului. **3.** dantelă; **~n klöppeln** a împleti dantele cu ciocănele. **4.** răutate, aluzie răutăcioasă. **5.** *(com.)* marfă nevândută. **6.** *(ec.)* prisos, sold; **freie** ~ prisos liber (ce rămâne peste cotă).
Spitz|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* șpiț.
Spitzel, *-s, -, m. (peior.)* agent secret de poliție, copoi, spion.
Spitzeldienst, *-(e)s, -e, m. (mai ales pl.)* serviciu de informare a poliției prin agenți de urmărire.
Spitzelei, *-en, f.* denunțare, delațiune.
spitzeln, *spitzelte, gespitzelt (ich spitz(e)le), vb. (h) tr.* și *intr.* a spiona.
spitzen, *spitzte, gespitzt (du, er spitzt) vb. (h)* **I.** *tr.* a ascuți; **den Bleistift** ~ a ascuți creionul; *(fig.)* **die Ohren** ~ a ciuli urechile, a asculta cu luare aminte; *(fam.)* **den Mund** ~ a țuguia buzele. **II.** *intr.* **1.** *(fam.)* a râvni; **auf etwas** ~ a râvni la ceva. **2.** a ieși din pământ, a răsări, a încolți; **die Saat spitzt** semănăturile dau colț. **3.** *(fam.)* a se îndrepta, a viza; a adresa; **das ist auf mich gespitzt** asta este la adresa mea, e îndreptat împotriva mea. **4.** *(pop.)* a trage la măsea. **III.** *refl.* **1.** a se termina cu vârf. **2.** *(în expr.)* **sich auf etwas** ~ a aștepta ceva cu nerăbdare.
Spitzen|arbeit, *-en, f.* v. Spitzenwerk **(1)**.
Spitzen|arbeiter, *-s, -, m.*, ~ **in**, *-nen, f.* muncitor(-oare), fruntaș(ă), fruntaș(ă) în muncă.
Spitzen|ärmel, *-s, -, m.* mânecă cu dantelă.
spitzen|artig *adj.* ca dantela, dantelat.
Spitzenbelastung, *-en, f. (tehn.)* solicitare maximă; *(electr.)* sarcină de vârf.
Spitzenbelastungszeit, *-en, f. (transp.)* oră de trafic intens.
Spitzenbereich, *-(e)s, -e, m.* sector, domeniu de vârf.
Spitzenbesatz, *-es, -sätze, n.* garnitură de dantelă.
Spitzenbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere fruntașă.
Spitzendrehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung cu vârfuri.
Spitzen|effekt, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* efect maxim, de vârf.
Spitzen|elektrode, *-n, f.* electrod cu vârf ascuțit.
Spitzen|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs de calitate superioară.
Spitzenfilm, *-(e)s, -e, m.* film de excepție.
Spitzenflechtmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de confecționat dantelă.
Spitzenflugzeug, *-(e)s, -e, n. (av. mil.)* avion de comandă (din fruntea escadrilei).
Spitzenfunktionär, *-s, -e, m.* funcționar din conducere.
Spitzengeschwindigkeit *f. sg. (auto.)* viteză maximă.
Spitzengruppe, *-n, f.* grupă de fruntași.
Spitzenhandel, *-s, m. sg.* negoț cu dantele, dantelărie.
Spitzenhändler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* negustor(easă) de dantele.
Spitzenhandlung, *-en, f.* magazin care vinde dantelă, dantelărie.
Spitzenhäubchen, *-s, -, n.*, **Spitzenhaube**, *-n, f.* bonetă cu (sau de) dantelă.
Spitzenhut, *-(e)s, -hüte, m.* pălărie cu dantele.
Spitzenkandidat, *-en, -en, m.* prim candidat (pe o listă).
Spitzenklasse, *-n, f.* **1.** calitatea întâi. **2.** *(sport)* categorie de frunte, prima categorie.
Spitzenkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie cu (sau de) dantelă.
Spitzenklöppel, *-s, -, m.* ciocănaș de împletit dantelă.
Spitzenklöppelei *f. sg.* **1.** manufactură de dantelă împletită. **2.** producere de dantelă împletită.
Spitzenklöppler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* lucrător(-oare) de dantele, dantelar, dantelăreasă.
Spitzenkraft, *-kräfte, f.* specialist, lucrător de nădejde, de primă calitate.
Spitzenkragen, *-s, -, m.* guler de dantelă.
Spitzenkrause, *-n, f.* dantelă încrețită (la guler, manșetă etc.).
Spitzenlast, *-en, f.* v. Spitzenbelastung.
Spitzenleistung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* putere maximă, randament maxim. **2.** realizare, rezultat de vârf. **3.** *(sport)* performanță de valoare.

Spitzenlohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu maxim(al).
Spitzenmacher, *-s, -, m.* v. Spitzenklöppler.
Spitzenmannschaft, *-en, f. (sport)* echipă fruntaşă.
spitzenmäßig *adj. (fam.)* excelent, grozav, minunat.
Spitzen|nadel, *-n, f. (text.)* ac de croşetat.
Spitzen|nadel|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (text.)* război de ţesut dantelă.
Spitzen|organisation, *-en, f.* organizaţie fruntaşă.
Spitzen|ökonom, *-s, -en, m.* economist de vârf.
Spitzenpapier, *-s, -e, n.* **1.** hârtie dantelată (pentru torturi etc.). **2.** *(ec.)* hârtie de valoare foarte lucrativă.
Spitzenplatz, *-es, -plätze, m.* loc de frunte.
Spitzenpolitiker, *-s, -, m.* politician de prim rang.
Spitzenqualität, *-en, f.* calitate superioară.
Spitzenredner, *-s, -, m.* orator de frunte.
Spitzenreiter, *-s, -, m.* **1.** campion la călărie, călăreţ foarte bun. **2.** persoană, grup, lucru în poziţie de frunte. **3.** *(fig., fam.)* piesă (de teatru, film etc.) cu mare succes de public. **4.** *(fam.)* articol senzaţional.
Spitzenschicht, *-en, f.* pătură stăpânitoare.
Spitzenschleier, *-s, -, m.* voal de dantelă.
Spitzen||spieler, *-s, -, m. (sport)* jucător de frunte.
Spitzen|sportler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* sportiv(ă) de frunte.
Spitzen|stellung, *-en, f.* poziţie de frunte.
Spitzen|stoß, *-es, -stöße, m. (med.)* şoc apexian.
Spitzen|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de intensitate maximă.
Spitzen|stunde, *-n, f.* oră de vârf (în muncă, producţie, circulaţie etc.).
Spitzentanz, *-es, -tänze, m.* dans pe poante.
Spitzentänzerin, *-nen, f.* balerină, dansatoare care stăpâneşte dansul pe poante.
Spitzentechnologie, *-n, f.* tehnologie de vârf.
Spitzentuch, *-(e)s, -tücher, n.* **1.** broboadă, şal de dantelă. **2.** batistă cu dantelă.
Spitzenverkehr, *-s, m. sg.* trafic de vârf.
Spitzenverkehrszeit, *-en, f.* oră de vârf (de trafic).
Spitzenvorhang, *-(e)s, -hänge, m.* perdea de dantelă.
Spitzenwachs|tum, *-s, n. sg. (bot.)* creştere la vârful axei.
Spitzenwein, *-(e)s, -e, m.* vin de calitate excepţională.
Spitzenwert, *-(e)s, -e, m. (bursă)* valoare maximă.
Spitzenwerk, *-(e)s, -e, n.* dantelărie.
Spitzenwirkung, *-en, f. (electr.)* acţiune maximă, de vârf; efect maxim.
Spitzenzeit, *-en, f.* **1.** perioadă de vârf. **2.** *(sport)* timpul cel mai bun.
Spitzer, *-s, -, m.* **1.** ascuţitoare. **2.** v. Spitz **(1)**. **3.** *(reg.)* om cherchelit, afumat.
Spitzfeile, *-n, f.* pilă ascuţită.
Spitzfindelei, *-en, f. (fig.)* despicare a firului în patru.
spitzfindig *adj. (peior.)* exagerat de subtil, de rafinat; sofistic, arguţios.
Spitzfindigkeit, *-en, f. (peior.)* subtilitate pedantă, sofisticărie, arguţie; rafinament excesiv.
Spitzfleisch, *-(e)s, n. sg. (cul.)* carne de calitate superioară.
Spitzgewinde, *-s, -, n. (tehn.)* filet conic.
Spitzglas, *-es, -gläser, n.* pahar cu picior (pentru şampanie).
spitzhaben, *hatte spitz, spitzgehabt (du hast spitz, er hat spitz), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a fi aflat, a fi dat de (ceva). **2.** a se pricepe (la ceva), a fi prins şpilul.
Spitzhacke, *-n, f.* târnăcop cu vârf ascuţit; picon.
Spitzhammer, *-s, -hämmer, m. (constr.)* ciocan ascuţit.
Spitzhaue, *-n, f.* v. Spitzhacke.
Spitzheit, *-en, f.* **1.** ascuţime. **2.** *(fig.)* aluzie răutăcioasă, împunsătură, înţepătură; sarcasm.
Spitzhörnchen, *-s, -, n. (zool.)* tupaia *(Tupaiidae)*.
spitzig *adj. (înv.)* **1.** ascuţit. **2.** *(fig.)* înţepător.
Spitzigkeit, *-en, f. (înv.)* **1.** ascuţime, formă ascuţită. **2.** *(fig.)* v. Spitzheit **(2)**.
Spitzkarpfen, *-s, -, m. (iht.)* caracudă *(Cyprinus carassius acuminatus)*.
Spitzkant, *-(e)s, -e, m.* latura ascuţită a piramidei.
Spitzkehre, *-n, f.* **1.** *(ferov.)* mustaţă de evitare. **2.** *(drumuri)* curbă în loc; **~ einer Straße** curbă în «U». **3.** *(schi)* întoarcere pe loc.
Spitzkeimer *pl. (bot.)* monocotiledonate.
Spitzkiel, *-(e)s, -e, m. (bot.)* luntricică *(Oxytropis campestris)*.
Spitzklee, *-s, m. sg.* trifoi de munte *(Trifolium montanum* L.).
Spitzklette, *-n, f. (bot.)* scaietele-popii *(Xanthium strumarium)*.
Spitzkolumne, *-n, f. (tipogr.)* coloană de sfârşit.
Spitzkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap alungit; dolihocefal.
spitzköpfig *adj.* alungit; dolihocefal.
spitzkriegen, *kriegte spitz, spitzgekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* a ghici (intenţiile), a-şi da seama (de ceva); a afla, a prinde şpilul.
Spitzkrokodil, *-s, -e, n. (zool.)* crocodil american *(Crocodilus americanus)*.
Spitzkugel, *-n, f. (mil.)* glonţ conic.
Spitzling, *-s, -e, m. (entom.)* ploşniţă de cereale *(Aelia acuminata)*.
Spitzmaschine, *-n, f.* maşină de ascuţit (creioane); ascuţitoare.
Spitzmaul, *-(e)s, -mäuler, n.* **1.** bot ascuţit. **2.** *(iht.)* specie de ţipar *(Conger myrus)*. **3.** *(iht.)* peşte-cocoş; raia *(Raja oxyrhynchus)*.
spitzmäulig *adj.* cu botul ascuţit.
Spitzmaus, *-mäuse, f.* **1.** *(zool.)* chiţcan (insectivor) *(Sorex vulgaris)*. **2.** *(fam.)* persoană cu faţa mică, alungită, cu nas ascuţit.
Spitzmäus|chen, *-s, -, n. (entom.)* gândac dăunător cu trompă lungă *(Apion apricans)*.
Spitzmeißel, *-s, -, m.* daltă ascuţită; *(petr.)* sapă-lance.
Spitzmorchel, *-n, f. (bot.)* zbârciog *(Morchella conica)*.
Spitzname, *-ns, -n, m.* poreclă.
Spitznase, *-n, f.* nas ascuţit.
spitznasig *adj.* cu nas ascuţit.
spitz|ohrig *adj.* cu urechi ascuţite.
Spitzpfahl, *-(e)s, -pfähle, m. (constr.)* pilot cu vârf ascuţit.
Spitzpfeiler, *-s, -, m. (arhit.)* v. Spitzsäule.
Spitzpocken *pl. (reg.)* v. Windpocken.
Spitzsäge, *-n, f.* ferăstrău coadă-de-şoarece, ferăstrău pentru găuri.
Spitzsäule, *-n, f. (constr.)* coloană ascuţită; obelisc.
Spitzschädel, *-s, -, m.* v. Spitzkopf.
Spitzschraube, *-n, f.* şurub cu vârf.
Spitz|senker, *-s, -, m. (metal.)* teşitor conic.
Spitz|spaten, *-s, -, m.* cazma ascuţită.
Spitz|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* v. Spitzmeißel.
Spitz|stampfer, *-s, -, m. (drumuri)* mai ascuţit.
Spitztonne, *-n, f. (mar.)* geamandură conică.
Spitzwegerich, *-s, -e, m. (bot.)* pătlagină *(Plantago lanceolata* L.).
Spitzwinkel, *-s, -, m. (mat.)* unghi ascuţit.
spitzwink(e)lig *adj.* cu (sau în) unghi ascuţit.
Spitz|zahn, *-(e)s, -zähne, m.* **1.** v. Eckzahn. **2.** *(tehn.)* dinte ascuţit (la roţi).
Spitz|zange, *-n, f.* cleşte cu cioc.
Spitz|zapfen, *-s, -, m. (tehn.)* dop ascuţit, cep.
Spitz|zirkel, *-s, -, m.* compas măsurător, distanţier; **~ mit Feststellvorrichtung** compas, distanţier cu scară.
spitz|züngig *adj.* cu limbă ascuţită, ironic, răutăcios.
Spledder, *-s, -, m. (reg.)* v. Splitt.
Spleen [spli:n şi ʃpli:n], *-s, -e* (şi *-s*), *m.* **1.** comportare curioasă, capriciu, idee fixă, scrânteală, fire sucită. **2.** splin, plictiseală, dezgust de viaţă.
spleenig *adj.* sucit, scrântit, ţicnit.
Spleiß, *-es, -e, m.* **1.** *(mar.)* matisare. **2.** v. Spleiße.
Spleiße, *-n, f. (reg.)* ţandără, aşchie.
spleißen, *spliss, gesplissen (du, er spleißt), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a despica, a spinteca, a crăpa. **2.** *(autom.)* a înnădi (fire), a face o legătură. **3.** *(mar., metal.)* a matisa. **II.** *intr. (reg.) (s)* a se despica, a se spinteca, a se crăpa.
spleißig *adj.* uşor de despicat; fisibil.
splendid [ʃplɛn'di:t] *adj.* **1.** splendid, strălucitor, superb; măreţ, somptuos. **2.** generos, darnic. **3.** *(tipogr.)* **~er Satz** tipăritură cu rânduri rărite, distanţate (între ele).
Splendidität *f. sg. (înv.)* generozitate, dărnicie.
Spließ, *-es, -e, m.* şindrilă.
Spließdach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiş simplu de ţigle-solzi.
Splint, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(bot.)* alburn, albeţ. **2.** *(tehn.)* cui spintecat, şplint.
Splintbolzen, *-s, -, m. (maş.)* bolţ cu şplint.
Splintdorn, *-(e)s, -e, m. (metal.)* extractor de pană.
splinten, *splintete, gesplintet (du splintest, er splintet), vb. (h) tr. (tehn.)* a fixa cu ştifturi, cu spini.
Splintfäule *f. sg. (bot.)* putrezire a alburnului.
Splint|holz, *-es, -hölzer, n. (silv.)* lemn compus din alburn.
Splintkohle, *-n, f. (mine)* antracit.
Splintloch, *-(e)s, -löcher, n. (tehn.)* gaură pentru şplint.
spliss *ind. imperf. pers.* 1 şi a 3-a *sg.* de la spleißen.
Spliss, *-isses, -isse, m.* **1.** *(mar.)* v. Spleiß. **2.** v. Spleiße.
Splisse, *-n, f.* v. Spleiße.
splissen, *splisste, gesplisst (du, er splisst) vb. (h) tr. (mar.)* v. spleißen **(I. 3)**.
Splisshammer, *-s, -hämmer, m. (mar.)* ciocan de matisat.
Splitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** savură, piatră sfărâmată, concasată, criblură. **2.** *(reg.)* v. Spleiße.
Splitter, *-s, -, m.* aşchie, ţandără; şpan; schijă, ciob; **die Vase zersprang in tausend ~** vaza s-a făcut ţăndări; **ich habe mir einen ~ in den Finger gezogen** mi-a intrat o aşchie în deget; *(fig., fam.)* **aus einem ~ eine Fuhre Holz spalten** a exagera, a face din ţânţar armăsar.
Splitterbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* fractură cominutivă.
Splitterchen, *-s, -, n. (dim.* de la Splitter) aşchiuţă, ţandără mică.
splitterfasernackt *adj.* v. splitternackt.
splitterfrei *adj.* fără aşchii, schije, cioburi.
Splittergewerkschaft, *-en, f.* sindicat disident.
Splittergraben, *-s, -gräben, m. (mil.)* tranşee de apărare împotriva schijelor.
Splittergruppe, *-n, f.* grup de disidenţi.
splitterig *adj.* **1.** în ţăndări. **2.** care se crapă repede, care se face uşor ţăndări; casant.
splittern, *splitterte, gesplittert, vb.* **I.** *tr. (h)* a despica, a sparge, a face ţăndări. **II.** *intr. (h* şi *s)* a se despica, a se sparge, a se face ţăndări.
splitternackt *adj. (fam.)* gol puşcă.
splitter|richten, *richtete splitter, splittergerichtet (du richtest splitter, er richtet splitter), vb. (h) tr. (înv.)* a critica minuţios, pedant, meschin.
Splitter|richter, *-s, -, m. (înv.)* critic minuţios, om pedant; cenzor.
Splitter|richterei *f. sg.* critică minuţioasă, pedantă.
Splitterschutz, *-es, m. sg.* v. Splitterwehr.
splittersicher *adj.* asigurat contra schijelor.
splittertoll *adj. (reg.)* supărat foc.
Splitterverletzung, *-en, f.* rănire prin schije.
Splitterwehr, *-en, f.* apărare împotriva schijelor.
Splittingverfahren, *-s, -, n.* **1.** *(fin.)* metoda splitting, formă de impozitare a veniturilor unei perechi căsătorite. **2.** *(ec.)* împărţire a unei acţiuni. **3.** *(pol.)* împărţire a votului întâi şi al doilea pe diferite partide. **4.** *(gram.)* împărţire în masculin şi feminin a aceluiaşi cuvânt (de ex. **Schüler(innen)** sau **SchülerInnen** sau **Schüler/-innen**).
splittrig *adj.* v. splitterig.
Spodium, *-s, n. sg. (chim.)* spodiu, cărbune de oase.
Spohn, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** şpan. **2.** butoi.
Spöke, *-n, f. (iht., reg.)* pisică-de-mare *(Chimadera monstrosa)*.
Spökenkieker, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* persoană care vede strigoi, fantome. **2.** *(fam.)* om retras, îngândurat.
Spoliant [şi spo-], *-en, -en, m. (înv.)* spoliator.
Spoliation *f. sg. (înv.)* jefuire, spoliere.
spoliieren [şi spo-], *spoliierte, spoliiert, vb. (h) tr.* a spolia, a jefui, a prăda.

Spolium [şi spo-], *-s, -lien* [-liən], *n. (ist.)* pradă.
spöltern, *spölterte, gespöltert, vb. (h) tr. (reg.)* a stropi, a vărsa.
Spompernadelns *pl. (reg.)* fasoane; **mach keine** ~ nu face fasoane.
Sponde, *-n, f. (reg.)* pat (pe capre).
spondeïsch [spɔn'de:ɪʃ şi ʃpɔn...] *adj. (metr.)* spondeic.
Spondeus [spɔn'de:us şi ʃpɔn...] -, *-deen* [-'deən], *m. (metr.)* spondeu.
Spondylose, *-n, f. (med.)* spondiloză.
spondylotisch *adj.* privitor la spondiloză.
Spongia [spɔn-], *-gien* [-giən], *f.* burete.
spongiös [spɔŋ'giø:s şi ʃpɔŋ...] *adj.* spongios.
Spongiosa *f. sg. (anat.)* ţesut spongios (al oaselor).
Sponsalien [spɔn'za:liən] *s. pl.* **1.** *(inv.)* contract de căsătorie. **2.** cadouri de logodnă sau de nuntă.
sponsern, *sponserte, gesponsert, vb. (h) tr.* a sponsoriza, a sprijini (materialiceşte).
sponsieren, *sponsierte, sponsiert, vb. (h) intr. (inv.)* a face curte.
Sponsor ['ʃpɔ- şi 'spɔ-], *-s, -soren, m.* sponsor.
Sponsorschaft, *-en, f.* rol, calitate, funcţie de sponsor.
spontan [şi spɔn-] *adj.* spontan, de la sine.
Spontaneität *f. sg.* spontaneitate.
Spor[1], *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** ipsos. **2.** v. Sporn. **3.** mucegai.
Spor[2], *-en, f. (reg.)* urmă; urmă de car, făgaş.
sporadisch [şi spo-] *adj.* sporadic.
Sporangium [spo'raŋgiʊm şi ʃpo...], *-s, -gien* [-giən], *n. (bot.)* sporangiu.
Spore, *-n, f. (bot.)* spor.
sporen, *sporte, gesport, vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* **1.** v. spornen **(2)**. **2.** a face economie, a economisi. **II.** *intr.* **1.** *(despre ghearele pisicii)* a se retrage. **2.** a mucegăi.
spören, *spörte, gespört, vb. (h) tr. (elv.)* a simţi.
Sporen *pl.* de la Sporn.
Sporen|ammer, *-n, f. (ornit.)* presură de tundră *(Calcarius lapponicus)*.
Sporenbe|hälter, *-s, -, m. (bot.)* v. Sporangium.
Sporenbildung, *-en, f. (bot.)* sporulaţie, formare de spori.
Sporengans, *-gänse, f. (ornit.)* gâscă pintenată *(Plectopterus gambensis)*.
Sporenkapsel, *-n, f. (bot.)* capsulă cu spori.
sporenklirrend *adj.* zăngănind din pinteni.
Sporenkuckuck, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* cuc pintenat *(Centropus sinensis)*.
Sporenpflanze, *-n, f. (bot.)* criptogamă, plantă cu spori, sporofită.
Sporen|stiefel, *-s, -, m.* cizmă cu pinten.
Sporentierchen, *-s, -, n. (zool.)* sporozoar *(Sporozoa)*.
Sporenträger, *-s, -, m.* **1.** *(bot.)* plantă cu spori, sporofită. **2.** curea de fixare a pintenului; suport pentru pinteni.
Spörgel, *-s, m. sg. (bot.)* hrana-vacii *(Spergula arvensis* L).
sporig *adj.* mucegăit.
Sporkel, Spörkel, *-s, m. sg. (reg.)* februarie, faur, făurar.
Sporn, *-(e)s, Sporen, m.* **1.** pinten; **dem Pferde die Sporen geben** a da pinteni calului; **Sporen tragen** a purta, a avea pinteni (la cizme); **bösem Rosse gehört scharfer** ~ calul nărăvaş trebuie ţinut din scurt. **2.** *(fig.)* imbold, îndemn; **der ~ des Ehrgeizes** imboldul ambiţiei; **er bedarf des ~es** are nevoie de imbold; **sich** *(dat.)* **die Sporen verdienen** a se distinge, a se evidenţia. **3.** *(mar.)* pinten, spărgător de gheaţă. **4.** *(la bocanci)* colţ pentru gheaţă. **5.** *(av.)* bechie. **6.** *(zool.)* pinten; **der ~ des Hahnes** pintenul cocoşului. **7.** *(geogr.)* peninsulă formată prin cotitura unui râu. **8.** *pl.* cute, riduri la colţul ochiului. **9.** *(tehn.)* piron.
sporn|artig *adj.* ca un pinten.
Spornblume, *-n, f. (bot.)* **1.** pintenaş *(Delphinium consolida* L.). **2.** pintenoagă *(Kentrophyllum lanatum* L.).
spornen, *spornte, gespornt, vb. (h) tr.* **1.** şi *refl.* a(-şi) pune pinteni la cizme, a (se) împintena; *(fig.)* **gestiefelt und gespornt** gata de drum, gata de plecare. **2.** a da pinteni (calului). **3.** *(fig.)* a încuraja, a stimula, a îmboldi.
Spornfederung, *-en, f. (av.)* amortizare a bechiei.
spornförmig *adj. (bot.)* calcariform.
Spornfrosch, *-(e)s, -frösche, m. (zool.)* broască cu gheare *(Xenopus laevis)*.
Spornfüße *pl. (ornit.)* picioare pintenate.
Spornhalter *-s, -, m.*, **Spornleder**, *-s, -, n.* curea care susţine pintenul.
Spornrad, *-(e)s, -räder, n. (av.)* roată a bechiei.
Spornrädchen, *-s, -, n.* rotiţă a pintenului.
Spornriemen, *-s, -, n.* v. Spornleder.
Spornschuh, *-(e)s, -e, m. (av.)* sabot al bechiei.
sporn|streichs *adv.* **1.** în fuga mare, în galop. **2.** imediat, urgent.
Spornträger *-s, -, m.* v. Spornleder.
Sporophyt, *-en, -en, m. (bot.)* sporofit.
Sport, *-(e)s, -e, m.* **1.** sport; ~ **treiben** a face sport; **(verdienter) Meister des ~s** maestru (emerit) al sportului; **der weiße** ~ sportul de iarnă; **nichts für den ~ übrighaben** a nu-i plăcea cuiva sportul; ~ **am Sonntag** duminică sportivă. **2.** pasiune, plăcere; **er sammelt Briefmarken als** ~ filatelia este pasiunea lui; *(fam.)* **du machst dir einen ~ draus, mich zu ärgern** îţi faci o plăcere din a mă sâcâi.
Sport|abzeichen, *-s, -, n.* insignă sportivă; ~ **verleihen** a acorda o insignă sportivă; **olympische** ~ insigne sportive olimpice.
Sport|angelegenheit, *-en, f.* problemă sportivă.
Sport|angeln, *-s, n. sg.* pescuit sportiv.
Sport|angler, *-s, -, m.* pescar sportiv.
Sport|anlage, *-n, f.* bază sportivă cu terenuri şi sală de sport, complex sportiv.
Sport|anzug, *- (e)s, -züge, m.* **1.** costum sport. **2.** costum de sport.
Sport|art, *-en, f.* ramură de sport, ramură sportivă.
Sport|artikel, *-s, -, m.* articol, obiect de sport.
Sport|artikelfirma, *-men, f.* firmă de articole sportive.
Sport|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic sportiv.
Sport|ausrüstung, *-en, f.* echipament de sport.
Sport|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet sportiv.
Sportbedarfs|artikel, *-s, -, m.* v. Sportartikel.
sportbegeistert *adj.* pasionat de sport.
Sportbeilage, *-n, f.* supliment sportiv (al unui ziar).
Sportbericht, *-(e)s, -e, m.* reportaj sportiv, ştiri sportive.
Sportbericht|er|statter, *-s, -, m.* reporter, cronicar sportiv.
Sportbewegung, *-en, f.* mişcare sportivă.
Sportdeck, *-(e)s, -e, n. (mar.)* punte de sport.
Sportdress, - (şi *-dresses)*, - (şi *-dresse), m.* costum sportiv, trening.
Sport|ehrenzeichen, *-s, -, n.* insignă de onoare sportivă, decoraţie sportivă.
Sportel, *-n, f. (mai ales pl.)* **1.** venituri suplimentare. **2.** taxă percepută de un funcţionar pentru servicii prestate. **3.** *(reg.)* dar, cadou.
sporteln, *sportelte, gesportelt (ich sport(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a face sport.
Sporteltaxen *pl.* taxă de cheltuieli, speze.
Sport|er|eignis, *-ses, -se, n.* eveniment sportiv.
Sportfechten, *-s, n. sg.* scrimă.
Sportfeld, *-(e)s, -er, n.* teren de sport, arenă sportivă.
Sportfest, *-(e)s, -e, n.* serbare cu manifestări sportive.
Sportfilm, *-(e)s, -e, m.* film sportiv.
Sportfischen, *-s, n. sg.*, **Sportfischerei** *f. sg.* pescuit sportiv.
Sportflugzeug *-(e)s, -e, n.* avion de sport.
Sportförderung *f. sg.* încurajare, cultivare a sportului.
Sportfreund, *-(e)s, -e, m.* amator de sport.
Sportfunk, *-s, m. sg.* emisiune sportivă, ştiri sportive (la radio sau televiziune).
Sportgattung, *-en, f.* v. Sportart.
Sportgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit sportiv.
Sportgelände, *-s, n. sg.* teren de sport.
Sportgemeinschaft, *-en, f.* asociaţie sportivă.
Sportgerät, *-(e)s, -e, n.* **1.** aparat de gimnastică. **2.** material sportiv, articol pentru sport.
sportgerecht *adj.* sportiv, conform cu cerinţele sportive.
Sportgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de sport.
Sportgeschehen, *-s, -, n.* manifestare sportivă; **das ~ am Wochenende** manifestările sportive de la sfârşit de săptămână.
Sport|halle, *-n, f.* hală de sport.
Sport|hemd, *-(e)s, -en, n.* tricou de sport, maiou.
Sport|herz, *-ens, -en, n. (med.)* inimă de sportiv.
Sport|hose, *-n, f.* chiloţi (de sport).
Sportjacke, *-n, f.* veston, haină sport.
Sportkamerad, *-en, -en, m.* tovarăş de sport, de echipă.
Sportkanone, *-n, f. (fam.)* sportiv de excepţie.
Sportkinderwagen, *-s, -, m.* cărucior sport pentru copii.
Sportkleidung, *-en, f.* îmbrăcăminte specifică fiecărui sport în parte.
Sportklub, *-s, -s, m.* club sportiv.
Sportkostüm *-s, -e, n.* v. Sportanzug.
Sportlaufbahn *f. sg.* carieră sportivă.
Sportleben, *-s, n. sg.* viaţă sportivă.
Sportlehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară) de gimnastică, de educaţie fizică, de sport.
Sportleistung, *-en, f.* performanţă sportivă.
Sportleiter, *-s, -, m.* conducător, director sportiv.
Sportler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen.* **1.** *f.* sportiv(ă). **2.** *(glumeţ)* persoană care face pariuri la curse, turfist(ă).
sportlerisch *adj.* de sportiv.
sportliebend *adj.* iubitor de sport.
sportlich *adj.* **1.** sportiv; conform cu cerinţele sportive. **2.** referitor la sport.
Sportlichkeit *f. sg.* sportivitate.
Sportliebhaber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Sportfreund.
Sportmantel, *-s, -mäntel, m.* pardesiu sport.
sportmäßig *adj.* v. sportlich **(1)**.
Sportmeldungen *pl.* ştiri sportive.
Sportmodell, *-s, -e, m.* model (de croială) sport.
Sportmütze, *-n, f.* şapcă sport.
Sportnachrichten *pl.* v. Sportmeldungen.
Sport|organisation, *-en, f.* organizaţie sportivă.
Sportpalast, *-(e)s, -paläste, m.* palat al sporturilor.
Sportparade, *-n, f.* paradă sportivă.
Sportplatz, *-es, -plätze, m.* teren de sport.
Sportpresse *f. sg.* presă sportivă.
Sportredaktion, *-en, f.* redacţie de sport (a unui ziar).
Sportreferent, *-en, -en, m.* referent, responsabil sportiv.
Sportreiten, *-s, n. sg.* călărie sportivă, călărit sportiv.
Sportreportage [-ʒə], *-n, f.* reportaj sportiv.
Sportrubrik, *-en, f.* rubrică de sport (a unui ziar).
Sportschlitten, *-s, -, m.* sanie de sport.
Sport|schuh, *-(e)s, -e, m.* pantof (de) sport.
Sport|schule, *-n, f.* şcoală de sport, şcoală sportivă.
Sportseite, *-n, f.* pagină sportivă (din ziar).
Sportsendung, *-en, f. (radio, TV)* emisiune sportivă.
Sports|geist, *-(e)s, m. sg.* spirit de sportivitate.
Sportskanone, *-n, f. (fam.)* artilerie grea (în sport), as.
Sportsmann, *-(e)s, -männer* (şi *Sportsleute), m.* v. Sportler **(1)**.
sportsmäßig *adj.* de sportiv.
Sport|stätte, *-n, f.* bază sportivă.
Sport|strumpf, *-(e)s, -strümpfe, m.* ciorap de sport.
Sport|student, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* student(ă) la sport.
Sport|stunde, *-n, f.* oră de sport.
Sport|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de sport.

Sportlteil, *-(e)s, -e, m.* v. Sportseite.
Sport-Toto, Sportltoto, *-s, -s, n.* pronosport.
Sport treibend *adj.* care face sport, sportiv.
Sportltreibende, *-n, -n (ein Sporttreibender), m.* și *f.* sportiv(ă), persoană care practică sport.
Sportltrikot [-triko:], *-s, -s, n.* maiou de sport.
Sportlunterlricht, *-(e)s, m. sg.* lecții de sport.
Sportverlanlstaltung, *-en, f.* manifestare sportivă.
Sportverband, *-(e)s, -bände, m.* asociație, uniune sportivă.
Sportverlein, *-(e)s, -e, m.*, **Sportverleinigung**, *-en, f.* club sportiv, asociație sportivă.
Sportwaffe, *-n, f.* armă de sport.
Sportwagen, *-s, -, m.* automobil, mașină sport.
Sportware, *-n, f.* v. Sportartikel.
Sportwarenhandlung, *-en, f.* magazin de sport.
Sportwelt *f. sg.* lume sportivă.
Sportwettkampf, *-es, -kämpfe, m.* competiție sportivă.
Sportlzeitung, *-en, f.* ziar, revistă de sport.
Spot [spɔt], *-s, -s, m.* spot (publicitar).
Spott, *-(e)s, m. sg.* **1.** bătaie de joc, batjocură, zeflemea, zeflemiseală, luare în râs; **seinen ~ mit etwas** sau **mit jm. treiben** a-și bate joc de ceva sau de cineva; **feiner ~** ironie fină; **bitterer ~** sarcasm; **er ist Gegenstand des allgemeinen ~s** este obiectul batjocurii tuturor; *(în expr.)* **wer den Schaden hat, braucht für den ~ nicht zu sorgen** cine păgubește se alege și cu batjocura. **2.** *(înv.)* glumă. **3.** moft, fleac; **etwas um einen ~ kaufen** a cumpăra ceva la un preț derizoriu, pe un preț de nimic.
Spottbenennung, *-en, f.* poreclire.
Spottbild, *-(e)s, -er, n.* caricatură.
spottbillig *adj.* la un preț ridicol, extrem de ieftin.
Spottdichter, *-s, -, m.* poet satiric.
Spottdrossel, *-n, f. (ornit.)* varietate de mierlă *(Mimus polyglotta)*.
Spöttelei, *-en, f.* zeflemiseală, persiflare, bătaie de joc, batjocură.
spötteln, *spöttelte, gespöttelt (ich spött(e)le), vb. (h) intr.* a zeflemisi, a vorbi în râs, a ironiza, a persifla.
spotten, *spottete, gespottet (du spottest, er spottet), vb. (h) intr.* (cu *gen.* sau **über** cu *ac.*) **1.** a-și bate joc, a batjocori, a lua în râs; a persifla; *(livr.)* **sie spottete seiner** ea l-a persiflat, l-a luat în râs; **über jn. ~** a-și bate joc de cineva, a-l lua peste picior. **2.** a disprețui, a nu se sinchisi de, a trece peste; **der Gefahren ~** a disprețui, a sfida primejdiile; **einer Sache ~** a nu se sinchisi de ceva; **sein Eifer spottet aller Hindernisse** zelul său sfidează orice dificultate; **das spottet jeder Beschreibung** este ceva de nedescris.
Spötter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* zeflemist(ă).
Spötterei, *-en, f.* batjocură, luare în râs, zeflemiseală, persiflare.
Spöttermaul, *-(e)s, -mäuler, n.* individ zeflemist.
Spottfigur, *-en, f.* figură grotescă, caricatură.
Spottgeburt, *-en, f.* lepădătură, monstru.
Spottgedicht, *-(e)s, -e, n. (lit.)* satiră, poezie satirică.
Spottgeist, *-(e)s, -er, m.* spirit batjocoritor, spirit de persiflare.
Spottgelächter, *-s, -, n.* râs batjocoritor.
Spottgeld, *-(e)s, -er, n. (fam.)* preț derizoriu; **für ein ~** pe mai nimic.
spöttisch *adj.* batjocoritor; zeflemist; ironic, satiric, persiflator; **~es Lächeln** zâmbet batjocoritor; **~e Bemerkung** observație zeflemistă, remarcă ironică.
Spöttler, *-s, -, m.*, **~in** *-nen, f.* v. Spötter.
Spottlied, *-(e)s, -er, n.* cântec satiric.
Spottlust *f. sg.* plăcere de a-și bate joc.
spottlustig *adj.* dispus să-și bată joc, să ia în zeflemea.
Spottmiene, *-n, f.* aer ironic, mutră batjocoritoare.
Spottname, *-ns, -n, m.* poreclă; nume de batjocură.
Spottpreis, *-es, -e, m.* v. Spottgeld; **zu einem ~** la un preț derizoriu, de nimic, ridicol de ieftin.
Spottrede, *-n, f.* discurs satiric.
Spottlschrift, *-en, f. (lit.)* satiră, scriere satirică.
spottlschlecht *adj. (fam.)* foarte rău, păcătos.
Spottlsucht *f. sg.* manie de a-și bate joc, de-a ironiza, de-a zeflemisi, de-a persifla.
spottlsüchtig *adj.* care are mania de a-și bate joc, de a ironiza, de a zeflemisi, de a persifla.
Spottvers [-fɛʀs], *-es, -e, m.* v. Spottgedicht.
Spottvogel, *-s, -vögel, m.* **1.** *(ornit.)* pasăre care imită glasul altor păsări. **2.** *(ornit.)* pitulice *(Silvia curruca)*. **3.** *(fig.)* v. Spötter.
spottweise *adv.* în derâdere, ironic, în bătaie de joc.
spottwenig *adv. (fam.)* ridicol de puțin, foarte puțin.
spottwohlfeil *adj.* v. spottbillig.
sprach *ind. imperf. pers.* I și a 3-a *sg.* de la sprechen.
Sprachlähnlichkeit, *-en, f.* asemănare lingvistică.
Sprachlarmut *f. sg.* sărăcie de limbaj.
Sprachlart, *-en, f. (înv.)* dialect, idiom.
Sprachlatlas, -(sau *-ses*), *-se* (și *-lanten*), *m.* atlas lingvistic.
Sprachlaufsatz, *-es, -sätze, m.* teză, lucrare cu un subiect de limbă.
Sprachbau, *-(e)s, m. sg.* **1.** structură a unei limbi. **2.** *(gram.)* sintaxă, construcție gramaticală; topică.
sprachbegabt *adj.* talentat pentru limbi (străine).
Sprachbegabung *f. sg.* talent pentru limbi (străine).
Sprachbemerkung, *-en, f.* observație asupra limbii.
Sprachbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* v. Sprachgebrauch.
Sprachdenkmal, *-(e)s, -mäler* (și *-male*), *n.* monument de limbă.
Sprache, *-n, f.* **1.** limbă, idiom; **die alten ~n** limbile antice; **er beherrscht die deutsche ~** cunoaște bine limba germană; **die menschliche ~** graiul omenesc; **er studiert neuere ~n** studiază limbi moderne; *(fig.)* **das redet eine deutliche ~** aceasta e elocvent, grăitor, semnificativ; *(fig.)* **er spricht jetzt eine ganz andere ~** acum vorbește altfel, pe alt ton. **2.** limbaj; limbă; **die gehobene ~** limbajul elevat; **die gesprochene ~** limba vorbită; **die ~ des Volkes** limbajul popular; **vertrauliche ~** limbaj familiar. **3.** grai, vorbire; glas, voce; **die ~ verlieren** a amuți; *(fam.)* **mit der ~ herausrücken** a vorbi, a nu mai tăcea, a se explica; **mit der ~ nicht herauswollen** a nu îndrăzni să vorbească, să dea explicații; *(fam.)* **heraus mit der ~!** haide, vorbește! *(fam.)* **es hat ihm die ~ verschlagen** a rămas paf, nu a mai avut ce spune; **eine sanfte ~ haben** a avea o voce blândă; **an der ~ erkennen** a recunoaște după voce, după glas. **4.** vorbă; **etwas zur ~ bringen** a aduce vorba despre ceva; **die Sache wird zur ~ kommen** chestiunea va fi discutată. **5.** *(inform.)* limbaj.
Sprachlecke, *-n, f.* rubrică de limbă (a unui ziar).
Sprachleigenheit, Sprachleigentümlichkeit, *-en, f.* idiotism, particularitate lingvistică; **deutsche ~** germanism; **lateinische ~** latinism.
Sprachlempfinden, *-s, n. sg.* v. Sprachgefühl.
Sprachenlausgleich, *-(e)s, -e, m.* nivelare a limbii.
Sprachenfrage, *-n, f.* problemă de limbă.
Sprachengewirr, *-(e)s, n. sg.* babilonie, amestec de limbi.
Sprach(en)kampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* **1.** luptă între (două sau mai multe) limbi. **2.** luptă pentru limba națională.
Sprachenkarte, *-n, f.* v. Sprachkarte.
sprachenkundig *adj.* v. sprachkundig.
Sprachenrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* lege privind folosirea diferitelor limbi într-un stat.
Sprachenschule, *-n, f.* școală de limbi (străine).
Sprachlentwicklung, *-en, f.* dezvoltare a limbii.
Sprachenlverwirrung, *-en, f.* amestecare, încurcare a limbilor.
Sprachlerscheinung, *-en, f.* fenomen lingvistic.
Sprachlerwerb, *-(e)s, m. sg.* învățare a limbii materne.
Sprachlerziehung *f. sg.* logopedie.
Sprachfähigkeit *f. sg.* capacitate de comunicare prin limbă; competență lingvistică.
Sprachfälschung, *-en, f.* falsificare a limbii.
Sprachfamilie, *-n* [-liən], *f.* familie de limbi.
Sprachfeger, *-s, -, m. (peior.)* v. Sprachreiniger.
Sprachfehler, *-s, -, m.* **1.** greșeală de limbă; greșeală gramaticală. **2.** defect de vorbire.
sprachfertig *adj.* v. sprachgewandt.
Sprachfertigkeit, *-en, f.* ușurință în vorbire, în exprimare, îndemânare, talent de a vorbi, de a replica; elocvență, elocință.
sprachfest *adj.* stăpân pe limbă sau pe vorbire.
Sprachfetzen *pl.* frânturi de vorbire.
Sprachform, *-en, f.* formă lingvistică.
Sprachforscher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* lingvist(ă), filolog(ă), cercetător în domeniul lingvisticii.
Sprachforschung, *-en, f.* lingvistică.
Sprachführer, *-s, -, m.* ghid, dicționar de conversație (pentru străini).
Sprachfülle *f. sg.* bogăție a limbii.
Sprachgebiet, *-(e)s, -e, n.* domeniu al unei limbi.
Sprachgebrauch, *-(e)s, m. sg.* uz al limbii; circulație, folosire a unor termeni, forme, construcții ale limbii; uz al vorbirii.
Sprachgefühl, *-(e)s, -e, n.* simț al limbii.
Sprachgelehrte, *-n, -n (ein Sprachgelehrter), m.* și *f.* v. Sprachforscher.
Sprachgemeinschaft, *-en, f.* comunitate lingvistică.
Sprachgemisch, *-(e)s, -e, n.* amestec de limbi.
Sprachgenie [-ʒeni:], *-s, -s, n.* geniu lingvistic.
Sprachgeographie *f sg.* geografie lingvistică.
sprachgerecht *adj.* potrivit normelor limbii; corect din punct de vedere lingvistic.
Sprachgeschichte, *-n, f.* istorie a limbii.
sprachgeschichtlich *adj.* referitor la istoria limbii.
Sprachgesellschaft, *-en, f. (ist.)* cerc, societate de cultivare și purificare a limbii (din sec. al XVII-lea).
Sprachgesetz, *-es, -e, n.* lege lingvistică.
Sprachgewalt *f. sg.* elocvență, putere de convingere.
sprachgewaltig *adj.* cu mare putere de expresie.
sprachgewandt *adj.* care se exprimă ușor; elocvent.
Sprachgewandtlheit, *-en, f.* v. Sprachfertigkeit.
Sprachgrenze, *-n, f.* graniță lingvistică.
Sprachgut, *-(e)s, n, sg.* tezaur lingvistic, vocabular.
Sprachlhandlung, *-en, f. (lingv.)* act lingvistic.
Sprachlheilkunde *f. sg* logopedie.
Sprachlheimat *f. sg.* patrie a limbii.
Sprachlinsel, *-n, f.* insulă, colonie lingvistică (înăuntrul teritoriului altei limbi).
Sprachlinterferenz, *-en, f.* interferență lingvistică.
Sprachkarte, *-n, f.* hartă lingvistică.
Sprachkenner, *-s, -, m.* **1.** cunoscător de limbi, poliglot. **2.** (bun) cunoscător al limbii (materne). **3.** specialist în filologie, în lingvistică.
Sprachkenntnis, *-se, f.* cunoștințe în domeniul limbii; competență lingvistică; **~se haben** (sau **besitzen**) **a)** a ști mai multe limbi; **b)** a cunoaște (temeinic) limba (maternă).
Sprachkritik, *-en, f.* critică lingvistică.
Sprachkultur *f. sg.* **1.** nivel de cultură în mânuirea limbii. **2.** cultivare a limbii.
Sprachkunde *f. sg.* lingvistică.
sprachkundig *adj.* **1.** care știe mai multe limbi, poliglot. **2.** care cunoaște (bine) limba.
Sprachkundige, *-n, -n (ein Sprachkundiger), m.* și *f.* v. Sprachkenner.
Sprachkundler, *-s, -, m. (înv.)* lingvist.
sprachkundlich *adj. (înv.)* lingvistic.
Sprachkunst *f. sg.* artă a cuvântului, artă a vorbirii.
Sprachlabor, *-s, -s* (și *-e*), *n.* laborator lingvistic.
Sprachlähmung, *-en, f.* paralizie a aparatului articulator.
Sprachlaut, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* sunet al limbii, fon.
Sprachlehre, *-n, f.* **1.** gramatică. **2.** manual de învățare a unei limbi.
Sprachlehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară) de limbă (străină).
Sprachlenkung *f. sg.* ghidare, influențare a limbii.

sprachlich *adj.* referitor la limbă, de limbă; ~**e Fehler machen** a face greşeli de limbă, greşeli gramaticale.

sprachlos *adj.* **1.** fără grai, mut. **2.** *(fig., fam.)* buimăcit, stupefiat, perplex; **ich bin einfach** ~ am rămas buimăcit, nu găsesc cuvinte.

Sprachlosigkeit *f. sg.* **1.** absenţă a facultăţii de a vorbi; afonie, muţenie. **2.** *(fig.)* buimăceală, stupefacţie.

Sprachmeister, *-s, -, m.* **1.** bun cunoscător al limbii (materne). **2.** v. Sprachlehrer.

Sprachmelodie, *-n, f. (lingv.)* intonaţie.

Sprachmengerei, *-en, f.* manie de a împăna o limbă cu cuvinte străine.

Sprachmischung, *-en, f.* amestec de limbi, împrumut din altă limbă; interferenţă lingvistică.

Sprachmittler, *-s, -, m.* interpret, tălmaci.

Sprachenmodul, *-s, -e, n. (inform.)* modul de limbă.

Sprachneuerer, *-s, -, m.* inovator în limbă.

Sprachneuerung, *-en, f.* **1.** inovaţie în limbă. **2.** neologism.

Sprach|organ, *-s, -e, n.* organ de publicitate, purtător de cuvânt.

Sprachperzeption *f. sg.* v. Sprachverstehen.

Sprachpflege *f. sg.* cultivare a limbii.

Sprachphilosophie *f. sg.* filozofie a limbii.

Sprachpsychologie *f. sg* psiholingvistică.

Sprachraum, *- (e)s, -räume, m.* arie lingvistică.

Sprachregel, *-n, f.* regulă gramaticală.

Sprachregelung, *-en, f.* regim lingvistic; normare a limbii.

Sprachreinheit *f. sg.* puritate a limbii.

Sprachreiniger, *-s, -, m.* purist (în limbă), purificator al limbii.

Sprachreinigung *f. sg.* purism (în limbă); epurare a limbii (de elemente străine).

sprachrichtig *adj.* corect (din punct de vedere) gramatical.

Sprachrichtigkeit *f. sg.* corectitudine gramaticală.

Sprachrohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** (şi *mar.*) portavoce; megafon. **2.** *(fig.)* purtător de cuvânt; **ein** ~ **der Regierung** un purtător de cuvânt al guvernului; **sich zum** ~ **einer Sache machen** a se face în public susţinătorul, apărătorul, exponentul unei cauze.

Sprach|schatz, *-es, -schätze, m.* vocabular, lexic, fond lexical; tezaur al unei limbi.

Sprach|schicht, *-en, f.* strat al limbii.

Sprach|schnitzer, *-s, -, m. (fam.)* greşeală gramaticală, greşeală de limbă; **grobe** ~ **machen** a stâlci o limbă, a face greşeli grosolane de limbă.

Sprach|schöpfer, *-s, -, m.* creator de limbă.

Sprach|schöpfung, *-en, f.* creaţie lingvistică.

Sprach|schulung, *-en, f.* instruire pentru folosirea corectă a limbii.

Sprach|schwelgerei, *-en, f.* beţie de cuvinte.

Sprach|schwierigkeiten *pl.* dificultăţi de a înţelege (sau de a se face înţeles într-)o limbă străină.

Sprach|schwingung, *-en, f. (tel.)* oscilaţie de frecvenţă vocală.

sprach|selig *adj.* vorbăreţ, limbut; flecar.

Sprach|silbe, *-n, f. (lingv.)* silabă lexicală, morfem.

Sprach|stamm, *-(e)s, -stämme, m. (lingv. înv.)* tulpină comună a unui grup de limbi; arbore genealogic al unui grup de limbi înrudite.

Sprach|störung, *-en, f.* defect de vorbire; disfonie.

Sprach|studium, *-s, -dien* [-diən], *n.* **1.** *sg.* învăţare a limbilor. **2.** studiu lingvistic.

Sprach|stufe, *-n, f.* etapă, treaptă în evoluţia unei limbi.

Sprachtalent, *-(e)s, -e, n.* talent pentru limbi (străine).

Sprachteilhaber, *-s, -, m.* vorbitor al unei limbi.

Sprachtum, *-s, n. sg.* esenţă, fiinţă a limbii.

Sprach|übung, *-en, f.* exerciţiu de limbă, de stil.

Sprach|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* **1.** predare a limbilor (străine). **2.** limbă maternă (ca materie de predare); lecţii, exerciţii de limbă.

Sprachverbesserer, *-s, -, m.* reformator al unei limbi.

Sprachverbesserung, *-en, f.* reformare a unei limbi.

Sprachverderber, *-s, -, m.* persoană care strică, stâlceşte limba.

Sprachver|ein, *-(e)s, -e, m.* societate, asociaţie pentru cultivarea limbii.

sprachvergleichend *adj. (lingv.)* de lingvistică comparată.

Sprachvergleichung *f. sg.* lingvistică comparată.

Sprachvermögen, *-s, n. sg.* facultate, capacitate de a vorbi.

Sprachver|stehen, *-s, n. sg. (lingv.)* înţelegere a limbii.

Sprachverwandtschaft, *-en, f.* înrudire între limbi.

Sprachverwilderung, *-en, f.* degenerare a limbii; vulgarizare a limbii.

Sprachverwirrung, *-en, f.* **1.** v. Sprachenverwirrung. **2.** stricare, stâlcire a limbii.

Sprachwandel, *-s, m. sg.* evoluţie a limbii; schimbări în limbă.

Sprachwellen *pl. (tel.)* unde vocale.

Sprachwerkzeuge *pl.* v. Sprechwerkzeuge.

sprachwidrig *adj.* incorect, contrar spiritului unei limbi.

Sprachwidrigkeit, *-en, f.* greşeală gramaticală, incorectitudine, incongruenţă de limbă; barbarism.

Sprachwissenschaft *f. sg.* lingvistică; **vergleichende** ~ lingvistică comparată; **historische** ~ lingvistică istorică.

Sprachwissenschaftler, *-s, -, m.,* ~ **in**, *-nen, f.* lingvist(ă).

sprachwissenschaftlich *adj.* lingvistic.

Sprachzentrum, *-s, -zentren, n. (anat.)* centru motor al vorbirii.

Sprachzuge|hörigkeit *f. sg.* apartenenţă lingvistică.

Sprachzweig, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* ramură a unei familii de limbi.

sprang *ind. imperf. pers.* 1 şi a 3-a *sg.* de la springen.

sprasseln, *sprasselte, gesprasselt (ich sprass(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a ţâşni în toate părţile; a se împrăştia, a stropi în jur. **2.** *(metal.)* a se denivela, a face noduri.

Spray [spre: sau ʃpre:], *-s, -s, m.* (sau *n.*) spray.

Spraydose, *-n, f.* recipient, flacon cilindric cu spray.

sprayen, *sprayte, gesprayt, vb. (h) tr.* a pulveriza; a da cu spray.

Sprayer, *-s, -, m.,* ~**in**, *-nen, f.* persoană care se foloseşte de substanţe colorante în scop de a picta diferite suprafeţe.

Spreadingmaschine ['spre-], *-n, f. (ind. cauciucului)* maşină de uns.

Sprech|abschnitt, *-(e)s, -e, m. (tel.)* secţiune de transmisie (a convorbirilor).

Sprech|akt, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* act de vorbire, de comunicare lingvistică.

Sprech|anlage, *-n, f.* interfon, instalaţie de intercomunicaţie.

Sprech|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat telefonic.

Sprech|art, *-en, f.* v. Sprechweise.

Sprechblase, *-n, f.* balon (desenat) cu vorbele unui personaj (în comicsuri).

Sprechbühne, *-n, f.* **1.** teatru. **2.** tribună (pentru oratori).

Sprech|chor [-ko:ɐ], *-(e)s, -chöre, m.* **1.** declamaţie în cor. **2.** grup, ansamblu pentru declamaţie în cor; grup care strigă lozinci.

Spreche *f. sg. (lingv.)* limbă vorbită.

sprechen, *sprach, gesprochen (du sprichst, er spricht), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a vorbi, a grăi; **das Kind lernt** ~ copilul învaţă să vorbească; **frei** ~ a vorbi liber; **leise** ~ a vorbi încet. **2.** a vorbi, a discuta, a se întreţine; ~ **wir nicht mehr darüber** să nu mai vorbim despre aceasta; **über ein Thema** ~ a trata o temă; **von Geschäften** ~ a discuta despre afaceri; **alle Anzeichen** ~ **dafür, dass...** toate semnele ne spun că...; **zum Volk** ~ a se adresa poporului (într-un discurs); **aus ihm spricht der Neid** vorbeşte invidia din el; **ich habe mit Ihnen zu** ~ am ceva de discutat cu dv.; **er hat mir aus der Seele gesprochen** a spus exact ceea ce simt şi eu, a exprimat propriile mele gânduri; **in Rätseln** ~ a se exprima obscur; **gut (sau schlecht) zu** ~ **sein auf** (cu *acuz.)* a vorbi frumos (sau urât) de, a avea părere bună (sau proastă) despre; **das spricht für dich** asta pledează în favoarea ta; **das spricht gegen ihn** aceasta este o probă, o dovadă împotriva lui; **er ist nicht zu** ~ e ocupat, nu se poate vorbi cu el; **er sprach frei von der Leber weg** şi-a spus sincer părerea; **es spricht sich herum** se zvoneşte, se vorbeşte. **3.** a vorbi, a ţine cuvântări, conferinţe; **zu einem Publikum** ~ a vorbi în faţa unui public; **der Redner hat zu lange gesprochen** oratorul a vorbit prea mult; **frei** ~ a vorbi liber. **II.** *tr.* **1.** a vorbi, a spune; **jn.** ~ a vorbi cu cineva; *(fig.)* **das spricht Bände** aceasta spune multe; **kein Wort** ~ a nu scoate un cuvânt; **er spricht drei Sprachen** vorbeşte trei limbi. **2.** *(jur.)* a pronunţa (o sentinţă); **Recht** ~ a judeca. **3.** *(bis.)* **den Segen** ~ a binecuvânta. **III.** *refl.* a vorbi; **sich müde** ~ a obosi vorbind; **sich** *(dat.)* **die Lunge aus dem Leibe** ~ a-şi sparge plămânii vorbind; **wir** ~ **uns noch** mai vorbim noi.

Sprechen, *-s, n. sg.* vorbire, exprimare; grăire; rostire; **ein zum** ~ **ähnliches Bildnis** un portret foarte asemănător; **jn. zum** ~ **bringen** a face pe cineva să vorbească.

sprechend I. *part. prez.* de la sprechen. **II.** *adj.* **1.** care vorbeşte, vorbitor. **2.** evident, grăitor, clar. **III.** *adv. (în expr.)* ~ **ähnlich** foarte asemănător.

Sprecher, *-s, -, m.,* ~**in**, *-nen, f.* **1.** orator(-oare), vorbitor(-oare); conferenţiar(ă). **2.** preşedinte al Camerei Comunelor din Anglia sau al Camerei Reprezentanţilor din S.U.A. **3.** *(radio., tv.)* crainic(ă), spicher(iţă). **4.** interlocutor. **5.** participant la discuţii. **6.** purtător de cuvânt; ~ **der Regierung** purtător de cuvânt al guvernului.

sprecherisch *adj.* de vorbitor, de orator; **eine** ~**e Leistung** o realizare oratorică.

Sprech|erziehung *f. sg.* cultivare a dicţiunii; cultivare a calităţilor oratorice.

Sprechfenster, *-s, -, n. (la mănăstire)* vorbitor, ferestruică pentru vorbit.

Sprechfilm, *-(e)s, -e, m.* film sonor.

Sprechfunk, *-s, m. sg.* radiotelefonie.

Sprechfunkgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat radiotelefonic.

Sprechgebühr, *-en, f.* taxă pentru o convorbire telefonică.

Sprechgesang, *-(e)s, -sänge, m. (muz.)* parlando.

Sprechkapsel, *-n, f. (tel.)* capsulă de microfon.

Sprechkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap de înregistrare, de imprimare.

Sprechkunde *f. sg.* **1.** v. Specherziehung. **2.** curs de oratorie, de dicţiune.

Sprechkunst *f. sg.* retorică practică, pricepere la vorbă.

Sprechkünstler, *-s, -, m.* orator, maestru în arta vorbitului.

Sprechlage, *-n, f.* **1.** poziţie a organelor vorbirii. **2.** *(radio etc.)* frecvenţă a tonului, a sunetului.

Sprechmaschine, *-n, f. (înv., fam.)* gramofon, patefon.

Sprechmuschel, *-n, f.* microfon al receptorului telefonic.

Sprech|oper, *-n, f. (muz.)* v. Singspiel.

Sprechpause, *-n, f.* pauză în vorbire.

Sprechplatte, *-n, f.* placă, disc cu text vorbit.

Sprechrolle, *-n, f. (teatru)* rol vorbit (într-o piesă muzicală).

Sprechsilbe, *-n, f. (lingv.)* silabă fonetică.

Sprech|stelle, *-n, f.* post tefefonic.

Sprech|störung, *-en, f.* deranjament, deficienţe de vorbire, parafrazie.

Sprech|strom, *-(e)s, -ströme, m. (tehn.)* curent acustic, curent vocal, sonor (în telefonie).

Sprech|stunde, *-n, f.* oră de primire, de audienţă; oră de consultaţie.

Sprech|stundenhilfe, *-n, f.* asistentă la cabinetul de consultaţii.

Sprechtag, *-(e)s, -e, m.* zi de audienţe.

Sprechtakt, *-(e)s, -e, m.* ritm, cadenţă a vorbirii.

Sprechtechnik *f. sg.* tehnică a vorbirii, dicţiune, pronunţie.

Sprechtempo, *-s, -s, n.* ritm al vorbirii.

Sprechtrichter, *-s, -, m.* cornet acustic.

Sprech|übung, *-en, f.* exerciţiu de vorbire, de dicţiune, de pronunţie.

Sprech|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* curs de dicţiune.

Sprechversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de vorbire (a copiilor mici).

Sprechweise, *-n, f.* fel de a vorbi.

Sprechwerkzeuge *pl. (anat.)* organe ale vorbirii, aparat fonator.

Sprechzeit, *-en, f.* **1.** timp de vorbire. **2.** timp rezervat unei convorbiri. **3.** *(rar)* oră de consultaţie.

Sprechzelle, *-n, f.* cabină telefonică.

Sprechzimmer, *-s, -, n.* **1.** sală de primire, cameră de audienţe; vorbitor. **2.** cabinet de consultaţii (al medicului). **3.** *(reg.)* cancelarie (a profesorilor).

Spreewasser, *-s, n. sg.* apă din râul Spree; **mit** ~ **getauft sein** a fi originar din Berlin.

Sprehe, *-n,* **Sprei**, *-e, f. (ornit., reg.)* graur *(Sturnus).*

Spreißel, *-s, -, m.* (şi *n.*) *(reg.)* **1.** aşchie, ţandără. **2.** treaptă, fuscel (la scară). **3.** ramură a cornului (de cerb).

spreißeln, *spreißelte, gespreißelt (ich spreiß(e)le), vb. (s) intr. (reg.)* a se face ţăndări, a se sparge, a se despica.

Spreißholz, *-es, n. sg. (austr.)* lemn despicat, spart.
Spreitdecke, *-n, f.* v. Spreite **(3)**.
Spreite, *-n, f.* **1.** *(bot.)* suprafață a frunzei. **2.** *(agr., reg.)* poziție pentru treierat a grâului. **3.** *(reg.)* pătură (de pat), față (de masă) etc.
spreiten, *spreitete, gespreitet (du spreitest, er spreitet), vb. (h) tr.* a întinde.
Spreizbaum, *-(e)s, -bäume, m. (constr.)* proptea, contrafișă, pop.
spreizbeinig *adv.* cu picioare depărtate, crăcănate.
Spreize, *-n, f.* **1.** *(constr.)* șpraiț, grindă de distanțare, susținător, reazem, proptea, contrafișă, pop; *(mine)* proptă, strângător. **2.** *(gimn.)* săritură cu picioarele depărtate.
spreizen, *spreizte, gespreizt (du, er spreizt) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a crăcăna, a desface în lături. **2.** a propti, a sprijini, a șpraițui; **ein altes Gebäude ~** a propti o clădire veche. **II.** *refl.* **1.** a se sprijini, a se rezema. **2.** *(fig.)* a se împotrivi. **3.** *(fam.)* a se umfla în pene, a-și da ifose; **wie er sich spreizt!** ce se mai umflă-n pene!
Spreizen, *-s, n. sg.* **1.** *(sport)* depărtare a picioarelor. **2.** *(fig.)* împotrivire.
Spreizfuß, *-es, -füße, m. (med.)* picior rotund anterior.
spreizig *adj. (fam.)* arogant, orgolios.
Spreizklimmer, *-s, -, m. (bot.)* plante cățărătoare *(Liane)*.
Spreiz|sprung, *-(e)s, - sprünge, m.* v. Spreize **(2)**.
Spreiz|stange, *-n, f.* proptea, bară de proptit, de rezemare, șpraiț.
Spreizung, *-en, f.* **1.** proptire, sprijinire. **2.** *(constr.)* distanțier.
Spreizwinkel, *-s, -, m. (tehn.)* unghi de înclinare laterală a pivotului.
Spreng|arbeit, *-en, f. (mine, drumuri)* lucrări de explodare, de împușcare; lucrări pentru așezarea unei încărcături explozive.
Sprengbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă cu contrafișe.
Sprengband, *-(e)s, -bänder, n. (constr.)* legătură de strângere a contrafișei.
sprengbar *adj.* **1.** ce poate fi aruncat în aer. **2.** care poate fi spart.
Sprengbock, *-(e)s, -böcke, m. (mine)* dispozitiv, schelet, eșafodaj pentru explodare.
Sprengbombe, *-n, f. (mil.)* bombă explozivă.
Sprengbüchse, *-n, f. (mil.)* casetă de explozie.
Spreng|eisen, *-s, -, n.* rangă; *(mine)* ic pentru lucrări de împușcare.
Sprengel, *-s, -, m. (bis.)* **1.** dioceză, eparhie; parohie. **2.** sfeștoc, pămătuf.
sprengen, *sprengte, gespremgt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a face să explodeze, a arunca în aer; a dinamita; *(mine)* a împușca; **die Brücke ~** a arunca podul în aer. **2.** a rupe, a sparge (cu forța), a forța; (și *fig.*) **die Ketten ~** a rupe lanțurile; **die Tür ~** a sparge ușa; *(fig.) (la jocuri de noroc)* **die Bank ~** a sparge banca, a arunca banca în aer; *(mil.)* **die feindliche Umklammerung ~** a rupe, a sparge încercuirea inamicului; *(fig.)* **das würde den Rahmen des Vortrags ~** aceasta ar depăși cadrul conferinței. **3.** *(fig.)* a împrăștia cu forța; a dispersa; **eine Versammlung ~** a împrăștia cu forța o adunare. **4.** a uda (rufe), a stropi (strada). **II.** *intr. (s)* **1.** a goni (călare), a galopa; a sări; **über einen Graben ~** a sări (călare) peste un șanț; **gesprengt kommen** a veni în galop; **auf die Feinde ~** a da năvală asupra dușmanului. **2.** *impers. (reg.)* **es sprengt** burnițează, burează.
Sprengen, *-s, n. sg.* **1.** aruncare în aer; dinamitare. **2.** spargere, rupere, forțare. **3.** stropire, udare; stropit; udat.
Sprenger, *-s, -, m.* **1.** stropitor, aspersor. **2.** *(mine)* proptă. **3.** *(mine)* maistru artificier.
Spreng|erz, *-es, -e, n. (mine)* minereu împușcat.
Sprengflüssigkeit, *-en, f.* lichid exploziv.
Sprenggarbe, *-n, f.* **1.** *(mil.)* snop de explodare. **2.** *(mine)* pâlnie de împușcare.
Spreng|geschoss, *-es, -e, n. (mil.)* proiectil exploziv, brizant.
Spreng|grube, *-n, f.* **1.** *(mine)* șanț de împușcare. **2.** *(mil.)* șanț de mină (unde se pune explozibil).
Sprengkabel, *-s, -, n.* cablu de aprindere a explozivului.
Sprengkammer, *-n, f. (constr., mine)* cameră de mină.
Sprengkanne, *-n, f.* cană de stropit, de udat.
Sprengkapsel, *-n, f.* capsă detonantă, amorsă.
Sprengkeil, *-(e)s, -e, m.* pană pentru crăpat sau despicat; *(mine)* ic pentru lucrări de împușcare.
Sprengkessel, *-s, -, m. (bis.)* vas pentru apă sfințită, căldărușă; aghiazmatar.
Sprengkommando, *-s, -s, n.* trupă, comando de detonatori.
Sprengkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (mil.; la bombe, rachete)* focos.
Sprengkörper, *-s, -, m. (mil.)* corp exploziv; *(mine)* cartuș.
Sprengkraft, *-kräfte, f.* putere explozivă, brizanță.
Sprengkugel, *-n, f. (mil.)* **1.** glonț exploziv. **2.** *(înv.)* grenadă; bombă explozivă.
Sprengladung, *-en, f. (mil.)* încărcătură explozivă.
Sprenglaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* oclusivă; (consoană) explozivă.
Sprengloch, *-(e)s, -löcher, n. (mine)* gaură de mină.
Sprengluft, *-lüfte, f. (mine)* atmosferă explozivă.
Sprengmaschine, *-n, f.* **1.** mașină infernală, bombă. **2.** aparat, mașină de stropit.
Sprengmaterial, *-s, -ien* [-liən], *n.* material exploziv.
Sprengmeister, *-s, -, m. (mine)* maistru artificier.
Sprengmittel, *-s, -, n.* exploziv.
Sprengmittelfabrik, *-en, f.* fabrică de explozivi.
Sprengmittelmagazin, *-s, -e, n.* depozit de explozivi.
Spreng|öl, *-(e)s, n. sg.* nitroglicerină.
Sprengpatrone, *-n, f. (înv.)* cartuș.
Sprengpulver [-fɐ și -vɐ], *-s, -, n.* pulbere de mine.
Sprengpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct de explodare.
Sprengring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel de rezistență.
Sprengsatz, *-es, -sätze, m.* v. Sprengladung.
Sprengschacht, *-(e)s, -e* (și *-schächte*), *m.* puț de mină explozivă.
Sprengschuss, *-es, -e, m.* **1.** *(mine)* împușcare, explozie. **2.** exploziv, petardă.
Sprengsel, *-s, -, n.* v. Sprenkel.
Spreng|sphäre [-sfɛ:-], *-n, f.* sferă de explozie, rază de acțiune a exploziei.
Spreng|stein, *-(e)s, -e, m. (mine)* piatră, rocă împușcată.
Spreng|stoff, *-(e)s, -e, m.* material, substanță exploziv(ă), exploziv.
Spreng|stoff|anschlag, *-(e)s, -schläge, m.* atentat cu bombe.
Spreng|stofflager, *-s, -, n.* depozit, magazie de explozivi.
Spreng|stollen, *-s, -, m. (mine)* galerie de explozie.
Spreng|strebe, *-n, f. (constr.)* șpraiț de rigidizare.
Spreng|stück, *-(e)s, -e, n.* schijă de obuz, de bombă, de grenadă.
Sprengtrichter, *-s, -, m.* pâlnie de mină.
Sprengtruppe, *-n, f. (mil.)* detașament de artificieri; pionieri.
Sprengtuch, *-(e)s, -tücher, n. (la pompieri)* plasă de salvare.
Sprengtunnel, *-s, -* (și *-s*), *m.* v. Sprengstollen.
Sprengung, *-en, f.* **1.** aruncare în aer, dinamitare; explozie, detonație. **2.** spargere, forțare (a unei uși, porți, a unui lacăt etc.). **3.** împrăștiere, dispersare; **~ einer Versammlung** împrăștiere cu forța a unei adunări. **4.** stropit.
Sprengvorbereitung, *-en, f. (mil.)* pregătire pentru explozie.
Sprengvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv pentru declanșarea exploziei.
Sprengwagen, *-s, -, m.* autocisternă de stropit, autostropitoare.
Sprengwedel, *-s, -, m.* v. Sprengel **(2)**.
Sprengweite *f. -sg. (mine, mil.)* v. Sprengsphäre.
Sprengwerk, *-(e)s, -e, n. (constr.)* grindă cu contrafișă, fermă cu zăbrele.
Sprengwerkbrücke, *-n, f. (constr.)* pod cu grinzi cu contrafișe, cu ferme, cu zăbrele.
Sprengwerkdach|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (constr.)* șarpantă întinsă cu tirant.
Sprengwerk|stütze, *-n, f. (constr.)* suport al unei construcții zăbrelite.
Sprengwirkung, *-en, f.* efect al exploziei.
Sprenkel, *-s, -, m.* **1.** *(la animale)* pestrițătură, pată. **2.** picățele (la stofă). **3.** laț (de prins păsări).
Sprenkelgarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fir melanj, fir de amestec.
sprenk(e)lig *adj.* pestriț, împestrițat; bălțat; cu pete; cu picățele.
sprenkeln, *sprenkelte, gesprenkelt (ich sprenk(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a decora cu picățele; a împestrița. **2.** *(reg.)* a stropi.
Sprenz, *-es, -e, m.*, **Sprenze**, *-n, f.* **1.** *(ornit.)* uliu *(Accipiter nisus)*. **2.** *(reg.)* v. Sprenkel **(1)**. **3.** *(reg.)* stropitoare.
Sprenzel, *-s, -, m. (reg.)* treaptă, fuscel (la scară).
sprenzen, *sprenzte, gesprenzt (du, er sprenzt), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a stropi (puternic). **2.** *impers.* a ploua.
Spreu *f. sg.* pleavă; *(fig.)* drojdie, lepădătură; **die ~ vom Weizen sondern** a alege grâul de neghină; a alege ce-i bun de ce-i rău.
spreu|artig *adj.* ca pleava.
Spreublättchen, *-s, -, n. (bot.)* palee, bractee din capitulele compozeelor.
Spreublume, *-n, f. (bot.)* plevaiță *(Xeranthemum annuum* L.).
Spreugebläse, *-s, -, n. (agr.)* vânturătoare de pleavă.
spreuig *adj.* cu pleavă.
Spreuregen, *-s, -, m.* burniță, ploaie măruntă.
Sprichwort, *-(e)s, -wörter, n.* proverb, zicătoare, zicală; **wie es im ~ heißt** (sau **wie das ~ sagt**) cum spune proverbul.
Sprichwörterlexikon, *-s, -lexika* (și *-lexiken*), *n.* dicționar de proverbe.
Sprichwörtersammlung, *-en, f.* culegere de proverbe.
sprichwörtlich *adj.* proverbial; **~e Redensart** dicton; **~ werden** a deveni proverbial.
sprickern *adj. (reg.)* plăpând.
Spriegel, *-s, -, m.* **1.** *(la trăsuri)* arc al coviltirului. **2.** *(ferov.)* arc de acoperiș (la vagoane). **3.** par, țăruș; arc, cârlig de agățare.
Spriеße, *-n, f. (reg.)* **1.** v. Spreize **(1)**. **2.** v. Sprosse[2] **(1)**. **3.** așchie, țandără; crengi pentru foc.
sprießen[1], *sprießte, gesprießt (du, er sprießt), vb. (h) tr.* v. spreizen **(I, 2)**.
sprießen[2], *spross, gesprossen (du, er sprießt), (s și h) intr. (bot.,* și *fig.)* a încolți, a răsări; a crește.
Sprießholz, *-es, -hölzer, n.* proptea.
Spriet, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mar.)* vergă (de velă). **2.** *(reg.)* prăjină.
Spriet|segel, *-s, -, n. (mar.)* velă cu vergă, cu spetează.
Spring[1], *-(e)s, -e, m. (poet.)* izvor.
Spring[2], *-e, f. (mar.)* șpring, odgon prins de lanțul ancorei.
Spring|affe, *-n, -n, m. (zool.)* maimuță săritoare *(Callicebus)*.
Spring|anker, *-s, -, m.* ancoră de mare.
Spring|antilope, *-n, f. (zool.)* varietate de antilopă *(Antidorcas)*.
Springball, *-(e)s, -bälle, m.* minge elastică.
Springbeutler *pl. (zool.)* macropozi, marsupiale australiene *(Macropodidae)*.
Springbock, *-(e)s, -böcke, m.* **1.** *(gimn.)* capră. **2.** v. Springantilope. **3.** *(entom.)* specie de insectă apterigotă *(Sminthurus fuscus)*.
Springbrett, *-(e)s, -er, n.* trambulină.
Springbrunnen, *-s, -, m.* fântână arteziană, țâșnitoare.
Springel, *-s, -, m. (gimn., înv.)* v. Springbock **(1)**.
springen, *sprang, gesprungen, vb. (s)* **I.** *intr.* **1.** a sări, a sălta, a țopăi; **vor Freude in die Höhe ~** a sări în sus, a țopăi de bucurie; **über den Graben ~** a sări peste șanț; **der Zeiger sprang auf 12** arătătorul a sărit la 12; **der Bunker sprang in die Luft** adăpostul a sărit în aer; *(fig.)* **nicht über seinen Schatten ~ können** a nu-și putea schimba firea. **2.** *(fam.)* a alerga, a da o fugă, a se repezi; a se grăbi; **spring mal schnell in die Apotheke** dă fuga până la farmacie; **ich spring ja schon!** alerg, mă reped deja! **3.** *(despre armăsari, tauri, țapi etc.)* a goni, a se împerechea, a face monta. **4.** a țâșni; **der Wasserstrahl springt in die Höhe** jetul de apă țâșnește în sus; **aus dem Stein sprangen Funken** din piatră ieșeau scântei; **eine Quelle springt aus dem Boden** din pământ țâșnește un izvor. **5.** a plesni, a crăpa, a se sparge; **der Teller ist gesprungen** farfuria a crăpat, s-a spart; **in Stücke ~** a se face țăndări, bucăți; **die Saite (der Geige) ist gesprungen** coarda (de la vioară) a plesnit; *(fig.)* **alle Minen ~ lassen** a se folosi de toate mijloacele. **6.** a se desface, a se desprinde; **der Putz springt von der Wand** tencuiala cade de pe perete. **7.** a se desface, a plesni; **die Knospen ~ schon** mugurii au început să se desfacă, să plesnească. **8.** *(fig.; în expr.)* **das springt in die Augen** asta sare în ochi, este evident; *(fam.)* **etwas ~ lassen** a cheltui, a face cinste; **eine Million Lei ~ lassen** a risca, a pune la bătaie un milion de lei; **einige Flaschen Wein ~ lassen** a face cinste cu câteva sticle cu vin; **jn. über die Klinge ~ lassen** a omorî, a ucide pe cineva; **jn. über die Zunge ~ lassen** a vorbi de rău, a calomnia pe cineva. **II.** *refl. (h)* a sări; **sich müde ~** a obosi sărind.
Springen, *-s, n. sg.* **1.** sărit, săritură. **2.** *(sport)* (probă de) sărituri. **3.** montă.

sprịngend I. *part. prez.* de la springen. **II.** *adj.* sărind; *(fig.)* **das ist der ~e Punkt bei der Sache** acesta este punctul esențial, esențialul în această treabă.
Sprịnger, *-s, -, m.* **1.** *(sport)* săritor; **der beste ~** cel mai bun săritor, campion la sărituri. **2.** *(șah)* cal. **3.** *(vet.)* oaie căpiată. **4.** animal de montă, de reproducție. **5.** *(pescuit)* plută, flotor. **6.** claviculă (de pasăre), iadeș. **7.** *pl.* cătușe.
Springerẹi, *-en, f. (fam.)* zvăpăială, neastâmpăr.
Sprịngerin, *-nen, f. (sport)* săritoare.
Sprịngerl, *-s, -, n. (reg.)* limonadă spumoasă.
Sprịngerle, *-s, -, n. (reg.)* (un fel de) fursecuri (făcute de Crăciun).
Sprịngfeder, *-n, f. (tehn.)* resort, arc de împiedicare.
Sprịngflut, *-en, f.* maree înaltă, flux subit și violent (al mării).
Sprịngform, *-en, f.* formă (demontabilă) pentru torturi.
Sprịngfrosch, *-(e)s, -frösche, m. (zool.)* broască de pădure *(Rana agilis)*.
Sprịngfrucht, *-früchte, f. (bot.)* fruct dehiscent.
Sprịng|gurke, *-n, f. (bot.)* plesnitoare *(Ecballium elaterium)*.
Sprịnghase, *-n, -n, m. (zool.)* varietate de iepure *(Pedetes caffer)*.
Sprịnghelm, *-(e)s, -e, m.* cască de parașutist.
Sprịnghengst, *-es, -e, m.* armăsar de montă.
Sprịng|insfeld, *-(e)s, -e, m. (fam.)* ștrengar, neastâmpărat, zvăpăiat; om ușuratic, nechibzuit.
Sprịngkäfer, *-s, -, m. (entom.)* purecul-dracului *(Elater segetum)*.
Sprịngkontakt, *-(e)s, -e, m. (auto., electr.)* contact cu arc, rapid.
Sprịngkraft *f. sg.* elasticitate, forță elastică.
Sprịngkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* balsamină, pomușor băiețesc *(Impatiens noli-tangere* L.).
Sprịngkrautgewächse *pl. (bot.)* balsaminacee *(Balsaminaceae)*.
Sprịngkunst, *-künste, f. (sport)* tehnică a săriturii.
sprịnglebẹndig *adj. (fam.)* vioi, sănătos tun.
Sprịngmaus, *-mäuse, f. (zool.)* șoarece de deșert *(Dipus, Iaculus orientalis)*.
Sprịngnager *pl. (zool.)* dipodide *(Dipodidae)*.
Sprịngpferd, *-(e)s, -e, n.* cal dresat pentru sărituri.
Sprịngprozession, *-en, f.* moment al slujbei de Rusalii.
Sprịngquelle, *-n, f.* fântână țâșnitoare, izvor artezian, gheizer.
Sprịngreiten, *-s, n. sg.* sărituri la călărie.
Sprịngschnur, *-schnüre, f.* coardă de sărit.
Sprịngschwanz, *-es, -schwänze, m. (entom.)* **1.** purice de zăpadă *(Entomobrya nivalis)*. **2.** v. Springschwanzartigen.
Sprịngschwanz|artigen *pl. (entom.)* poduride *(Collembola)*.
Sprịngseil, *- (e)s, -e, n.* v. Springschnur.
Sprịng|spinne, *-n, f. (zool.)* varietate de păianjen *(Epiblemum scenicum)*.
Sprịng|ständer, *-s, -, m. (sport)* stâlp de ștachetă pentru sărituri.
Sprịng|stange, *-n, f. (sport)* prăjină (de sărit).
Sprịng|stunde, *-n, f.* pauză, fereastră între două ore (de cursuri etc.).
Sprịngtanz, *-es, -tänze, m.* dans cu pași săriți, săltați.
Sprịngturm, *-(e)s, -türme, m. (natație)* turn pentru sărituri (în apă).
Sprịngwelle, *-n, f.* undă a mareei înalte.
Sprịngwurz, *-en*, **Sprịngwurzel**, *-n, f. (bot.)* frăsinel *(Dictamnus albus* L).
Sprịngzeit, *-en, f.* **1.** *(zootehnie)* sezon de montă. **2.** *(mar.)* oră a fluxului.
Sprịnkler, *-s, -, m. (tehn.)* aparat de stropit suprafețe mari; stropitor (rotativ).
Sprịnkler|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalație drencer, șprinkler, instalație de protecție contra incendiilor.
Sprịnt [sp... sau ʃp...], *-s, -s, m. (sport)* sprint, alergare de viteză pe distanță scurtă.
sprịnten, *sprintete, gesprintet (du sprintest, er sprintet), vb. (h și s) intr.* **1.** *(sport)* a alerga cu mare viteză. **2.** *(fam.)* a fugi repede.
Sprịnter, *-s, -, m. (sport)* sprinter, alergător de viteză pe distanță scurtă.
Sprịnt|strecke, *-n, f. (sport)* distanță pentru probă de sprint.
Sprịt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fam.)* carburant, benzină; **wir können nicht weiter, der ~ ist alle** nu putem merge mai departe, nu mai avem benzină. **2.** *(fam.)* alcool, spirt. **3.** *sg. (chim.)* alcool etilic.
Sprịtge|halt, *-(e)s, -e, m.* conținut în alcool.
sprịtlöslich *adj.* solubil în alcool.
Sprịtverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de carburant, de benzină.
Sprịtz|apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** aparat de stropit; pulverizator; șpriț. **2.** *(tipogr.)* aerograf.
Sprịtz|arbeit, *-en, f.* v. Spritzmalerei.
Sprịtzbad, *-(e)s, -bäder, n.* **1.** duș. **2.** *(constr.)* baie de duș.
Sprịtzbeton [și -tɔ̃:], *-s, -s (și -e), m. (constr.)* beton torcretat.
Sprịtzbeutel, *-s, -, m. (cul.)* șpriț pentru ornamentat.
Sprịtzbewurf, *-(e)s, -würfe, m. (constr.)* tencuială stropită.
Sprịtzblech, *-(e)s, -e, n. (constr.)* dolie de tablă.
Sprịtzbrühe, *-n, f. (agr.)* soluție de stropit.
Sprịtzdecke, *-n, f.* v. Spritzleder.
Sprịtzdüse, *-n, f. (auto., maș.)* jiclor; ajutaj de injecție.
Sprịtze, *-n, f.* **1.** seringă. **2.** injecție; **jm. eine ~ geben** a face cuiva o injecție. **3.** pompă de incendiu; tulumbă; *(fig.)* **der (erste) Mann an der ~** persoană influentă, om important, persoană-cheie. **4.** pulverizator, stropitoare; șpriț. **5.** șpriț (de decorație pentru torturi). **6.** *(mil., fam.)* flintă, pușcoaie. **7.** *(argou)* fată, tipă.
sprịtzen, *spritzte, gespritzt (du, er spritzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a stropi, a uda; **Wasser ins Feuer ~** a stropi focul cu apă; **Wäsche ~** a stropi rufe; **Blumen ~** a uda flori; **eine Wand ~** a zugrăvi (prin șprițuire) un perete; **die Straße ~** a stropi strada; **den Weingarten ~** a stropi via. **2.** a injecta, a face injecție. **3.** a pregăti un șpriț (cu sifon). **4.** *(vulg.)* a șterpeli, a sufla (cuiva ceva). **II.** *intr.* **1.** a stropi, a țâșni, a împroșca; **das Blut spritzt aus der Wunde** sângele țâșnește din rană; **der Regen spritzt gegen die Scheiben** ploaia bate în geamuri (stropindu-le); **die Feder spritzt** penița stropește. **2.** *(fam.)* a alerga, a fugi. **3.** *(austr.)* a vorbi afectat limba literară.
Sprịtzen, *-s, n. sg.* **1.** stropit, stropire. **2.** pulverizare. **3.** injectare, injecție. **4.** *(tehn.)* mulaj prin injectare.
Sprịtzenhaus, *-es, -häuser, n.* remiză a pompelor de incendiu, remiză de pompieri.
Sprịtzenmacher, *-s, -, m.* lucrător care face pompe.
Sprịtzenmann, *-(e)s, -männer* (și *Spritzenleute*), *m.* pompier.
Sprịtzenmeister, *-s, -, m.* căpitan, șef de pompă (la pompieri).
Sprịtzenrohr, *-(e)s, -rohre, n.*, **Sprịtzenröhre**, *-n, f.* țeavă de refulare (la furtunul pompierilor).
Sprịtzenschlauch, *-(e)s, -schläuche, m.* furtun de incendiu.
Sprịtzer, *-s, -, m.* **1.** stropitură (de noroi); stropire. **2.** *(fam.)* aversă, stropeală. **3.** *(fam.)* v. Spritzfahrt. **4.** *(fam.)* pușcă, flintă. **5.** *(reg., fam.)* șpriț. **6.** *(tipogr.)* stropituri de metal (la mașina de cules). **7.** *(fam.; în expr.)* **einen ~ haben** a fi cam țicnit, a fi într-o ureche.
Sprịtzfahrt, *-en, f. (fam.)* excursie mică, plimbare.
Sprịtzflasche, *-n, f. (chim.)* pisetă.
Sprịtzgebackene, *-n, -n (etwas Spritzgebackenes), n.*, **Sprịtzgebäck**, *-(e)s, n. sg.* v. Spritzkuchen.
Sprịtzgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat de stropit, stropitoare.
Sprịtzgurke, *-n, f. (bot.)* v. Springgurke.
Sprịtzguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* **1.** turnare sub presiune, mulaj prin injecție. **2.** piesă turnată sub presiune.
Sprịtzgussfabrik, *-en, f.* fabrică de piese turnate sub presiune.
Sprịtzgussform, *-en, f. (metal.)* formă pentru turnare prin injecție.
Sprịtzgussmasse, *-n, f. (plast.)* masă, amestec termoplastic (pentru turnare sub presiune).
Sprịtzhahn, *-(e)s, -hähne, m.* robinet de stropit.
sprịtzig *adj.* **1.** iute, pișcător, picant; **~er Wein** vin pișcător, spumos; **~e Musik** muzică antrenantă. **2.** zburdalnic, zvăpăiat; cu toane. **3.** spiritual. **4.** *(reg.)* pornit, coleric, iute la mânie.
Sprịtzkännchen, *-s, -, n. (maș.)* pompă de uns (cu ulei).
Sprịtzkanne, *-n, f. (elv.)* stropitoare.
Sprịtzkuchen, *-s, -, m. (cul.)* (un fel de) gogoașă.
Sprịtzlack, *-(e)s, -e, m. (plast.)* lac pentru aplicare prin pulverizare.
Sprịtzlackieren, *-s, n. sg.*, **Sprịtzlackierung**, *-en, f. (auto.)* lăcuire prin stropire, cu pistolul de vopsit.
Sprịtzleder, *-s, -, n.* apărătoare impermeabilă de noroi.
Sprịtzmalerei, *-en, f.* pictură cu tiparul, cu șablonul.
Sprịtzmittel, *-s, -, n.* soluție pentru stropit, insecticid (pulverizabil).
Sprịtzmörtel, *-s, m. sg. (constr.)* mortar stropit.
Sprịtz|ölung, *-en, f. (maș.)* ungere (cu gresor) sub presiune.
Sprịtzpistole, *-n, f.* pistol de vopsit, de pulverizat.
Sprịtzregen, *-s, -, m.* ploaie de scurtă durată; aversă; stropeală.
Sprịtzrohr, *-(e)s, -e, n.*, **Sprịtzröhre**, *-n, f.* canulă adaptată la seringă.
Sprịtzschmierung, *-en, f. (maș.)* ungere prin stropire.
Sprịtzschutz, *-es, m. sg.* protecție contra stropirii.
Sprịtz|technik, *-en, f. (tipogr.)* tehnică aerografică.
Sprịtz|tour [-tu:ɐ], *-en, f.* v. Spritzfahrt.
Sprịtzverfahren, *-s, -, n.* **1.** procedeu de stropire. **2.** *(metal.)* procedeu de turnare prin injecție.
Sprịtzwasser, *-s, n. sg.* **1.** soluție pentru stropit. **2.** *(hidr.)* apă pulverizată.
Sprịtzwurf, *-(e)s, -würfe, m. (constr.)* calcio-vecchio.
sprọck *adj. (reg.)* v. spröde.
Sprọck, *-(e)s, -e, n.* (și *m*). *(reg.)* **1.** lemn uscat. **2.** *(fig.)* om slab, neputincios.
sprọckeln, *sprockelte, gsprockelt (ich sprock(e)le), vb. (h) intr. (reg.) (despre grăsimi, alimente)* a se frige sfârâind, a sfârâi.
sprö̤d(e) *adj.* **1.** sfărâmicios, nemaleabil, casant, fragil, aspru, rigid; **~s Glas** sticlă casantă. **2.** *(fig.)* rece, năzuros, inaccesibil; disprețuitor; ursuz, posac; nesociabil; **~ tun a)** a face pe sfântul (sau sfânta), pe virtuosul(-oasa); **b)** a privi de sus, cu dispreț.
Sprö̤de, *-n, f.* **1.** *(fam.)* femeie rece, inaccesibilă, năzuroasă; **die ~ spielen** a face pe sfânta, pe virtuoasa. **2.** *sg.* v. Sprödigkeit.
Sprö̤dheit *(înv.)*, **Sprö̤digkeit** *f. sg.* **1.** asprime (la pipăit). **2.** nemaleabilitate, fragilitate, friabilitate. **3.** *(fig.)* răceală, nazuri, inaccesibilitate; falsă virtute, ipocrizie.
Sprọss, *-es, -en, m.* **1.** *(bot.)* lăstar, mlădiță. **2.** *(fig.)* urmaș, descendent, vlăstar. **3.** *(vân.)* ramură, ramificație, rază (la coarne de cerb).
sprọss *ind. imperf. pers.* a 3-a *sg.* de la sprießen.
Sprọsse[1], *-n, -n, m.* v. Spross **(2)**.
Sprọsse[2], *-n, f.* **1.** fuscel (de scară). **2.** spiță, fofează, spetează (la loitră). **3.** *(constr.)* traversă; stinghie (de fereastră). **4.** *(vân.)* v. Spross **(3)**. **5.** pistrui, pată de soare.
sprọssen, *sprosste, gesprosst (du, er sprosst) vb. (h și s) intr.* a lăstări, a da lăstare.
Sprọssenfenster, *-s, -, n. (constr.)* fereastră cu șprosuri.
Sprọssenkohl, *-(e)s, n. sg. (austr.)* v. Rosenkohl.
Sprọssenknolle, *-n, f. (bot.)* nod de lăstar.
Sprọssenleiter, *-n, f.* scară cu fuștei.
Sprọssenrad, *-(e)s, -räder, n.* roată cu spițe.
Sprọssentau, *-(e)s, -e, n. (mar.)* parâmă cu noduri.
Sprọssenwand, *-wände, f. (sport)* spalier, scară suedeză.
Sprọsser, *-s, -, m. (ornit.)* varietate de privighetoare *(Erithacus philomela, Luscinia luscinia)*.
Sprọssknoten, *-s, -, m. (bot.)* nod de lăstar.
Sprö̤ssling, *-s, -e, m.* v. Spross **(1, 2)**.
Sprọsspilze *pl. (bot.)* drojdii *(Saccharomyces cerevisiae)*.
Sprọssranke, *-n, f. (bot.)* lujer.
Sprọssung, *-en, f. (bot.)* încolțire, răsărire; lăstărire.
Sprọssvokal [-vo-], *-s, -e, m. (fon.)* vocală eufonică, svarabhacti.
Sprọtt, *-(e)s, -e, m.*, **Sprọtte**, *-n, f. (iht.)* șprot *(Clupea sprattus)*.
Sprụch, *-(e)s, Sprüche, m.* **1.** maximă, sentință (morală), aforism; zicală; *(fig., fam.)* **Sprüche machen** a se lăuda; a face vorbărie. **2.** *(jur.)* sentință, hotărâre; verdict; **der ~ des Gerichtes ist gefällt** hotărârea judecătoriei s-a pronunțat; *(fig.)* **der ~ des Schicksals** voința destinului. **3.** *(lit.)* poezie (sau strofă) gnomică (din literatura medievală germană); verset (din Biblie).
Sprụchband, *-(e)s, -bänder, n.* **1.** placardă, panglică cu inscripție. **2.** *(heraldică)* banderolă.
Sprụchbuch, *- (e)s, -bücher, n.* v. Spruchsammlung.
Sprụchdichter, *-s, -, m. (lit.)* poet gnomic.
Sprụchdichtung, *-en, f. (lit.)* poezie gnomică.

Sprücheklopfer, *-s, -, m. (iron.)* lozincard.
Sprüchelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Spruch) **1.** verset mic. **2.** sentință, maximă, zicală scurtă.
spruchfähig, spruchfertig *adj.* v. spruchreif.
spruch|haft *adj.* proverbial.
Spruchkammer, *-n, f. (jur.)* **1.** cameră de consiliu. **2.** cameră arbitrală; juriu.
Sprüchlein, *-s, -, n.* v. Sprüchelchen.
Spruchregister, *-s, -, n.* culegere, repertoriu de versete (biblice).
spruchreich *adj.* bogat în sentințe.
spruchreif *adj. (jur.; despre procese)* care poate fi judecat, asupra căruia se poate pronunța un verdict; *(fig.)* **die Sache ist noch nicht** ~ afacerea, problema încă nu e coaptă, nu poate fi încă discutată.
Spruchreim, *-(e)s, -e, m.* sentință, maximă în versuri, rimata.
Spruch|sammlung, *-en, f.* culegere de maxime, de zicale, de versete, de sentințe.
spruchweise *adv.* în formă de sentință (morală), de zicală; sentențios.
Spruchweisheit *f. sg. (lit.)* învățătură, înțelepciune formulată în aforisme.
Sprudel, *-s, -, m.* **1.** clocotire, clocot. **2.** țâșnire, țâșnitură; țâșnitoare; izvor țâșnitor (de apă minerală). **3.** apă minerală; apă gazoasă; ~ **mit Geschmack** băutură răcoritoare acidulată. **4.** *(fig.)* torent, potop (de cuvinte etc.).
Sprudelkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* fire iute, precipitată; persoană căreia îi sare repede țandăra.
sprudeln, *sprudelte, gesprudelt (ich sprud(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a clocoti, a fierbe. **2.** a țâșni clocotind. **3.** *(despre băuturi)* a face spumă, bășici. **4.** *(fig.)* a țâșni, a se revărsa; **die Worte sprudelten von seinen Lippen** curgeau cuvintele potop din gura lui; **er sprudelt von Witz** e foarte spiritual. **II.** *tr.* **1.** a vorbi repede, cu volubilitate; **Witze** ~ a spune glume multe; **Beleidigungen** ~ a profera insulte numeroase. **2.** a amesteca cu putere; **den Teig** ~ a amesteca coca.
sprudelnd I. *part. prez.* de la sprudeln. **II.** *adj.* **1.** care țâșnește; **eine ~e Quelle** un izvor țâșnitor. **2.** *(despre băuturi)* spumos, efervescent. **3.** *(fig.)* spiritual, sclipitor.
Sprudelquelle, *-n, f.* izvor gazos.
Sprudelsalz, *-es, -e, n.* sare de izvor mineral.
Sprudel|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* aragonită.
Sprudelwasser, *-s, n. sg.* **1.** apă gazoasă. **2.** apă termală.
Sprudler, *-s, -, m.* **1.** *(fam., despre oameni)* gură-spartă, flecar. **2.** *(austr.)* făcăleț; tel. **3.** dispozitiv de amestecat ouăle în lapte.
Sprühblaser, *-s, -, m. (tehn.)* pulverizator.
Sprühdose, *-n, f.* spray.
sprühen, *sprühte, gesprüht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a împrăștia, a arunca în toate părțile; **das Feuer sprüht Funken** focul aruncă scântei. **2.** a stropi, a umezi; **Wasser** ~ a arunca apă; **Flüssigkeit** ~ a pulveriza (o soluție). **II.** *intr.* **1.** a se împrăștia, a zbura în toate direcțiile; **Funken** ~ zboară scântei. **2.** *(fig.)* a scânteia; a străluci; a radia; **er sprüht von Witz** e scânteietor, e foarte spiritual; **seine Augen** ~ **von Leben** ochii săi radiază plini de viață. **3.** *(impers.)* a ploua mărunt, a bura, a burnița.
Sprühen, *-s, n. sg.* **1.** împrăștiere, aruncare în toate direcțiile. **2.** pulverizare, udare.
Sprühfeuer, *-s, -, n.* ploaie de scântei; foc care aruncă scântei.
Sprühgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat de stropit, de pulverizat.
Sprühmittel, *-s, -, n.* substanță, soluție de stropit.
Sprühregen, *-s, -, m.* ploaie măruntă, burniță.
Sprühteufel, *-s, -, m.* **1.** foc de artificii. **2.** *(fig.)* persoană spirituală.
Sprung, *-(e)s, Sprünge, m.* **1.** săritură, salt; **der ~ ins Wasser** săritura în apă, plonjonul; **in großen Sprüngen davoneilen** a se îndepărta în salturi mari; **mit einem** ~ dintr-un salt; *(fig.)* **wir können keine großen Sprünge machen** nu ne putem permite multe, resursele noastre sunt modeste; **jm. auf die Sprünge helfen** a ajuta pe cineva (să-și aducă aminte sau din punct de vedere material); **jm. auf die Sprünge kommen** a descoperi uneltirile cuiva, a demasca intrigile cuiva; **auf dem ~e sein** a fi gata (de ceva); **wir sind auf dem ~, das Haus zu verlassen** suntem pe punctul de a pleca de acasă; **den ~ ins Ungewisse wagen** a risca saltul în necunoscut. **2.** *(fig.)* distanță scurtă, timp scurt; **es ist nur ein ~ bis ins nächste Dorf** satul vecin e doar la doi pași de aici; **es ist nur ein ~ bis dahin** sunt numai doi pași până acolo; **wir kommen auf einen** ~ venim doar pentru o clipă. **3.** trecere (sau transformare) subită, salt; **die Natur macht keine Sprünge** natura nu face salturi; **ein qualitativer** ~ un salt calitativ. **4.** crăpătură, plesnitură, fisură; *(geol.)* falie; **die Tasse hat einen** ~ ceașca e crăpată; **der Teller hat Sprünge bekommen** farfuria este plesnită. **5.** *(mar.)* șelatură (curtura punții). **6.** *(vân.)* picior dindărăt la iepure. **7.** împerechere, montă (la animale). **8.** *pl.* turmă (de cerbi). **9.** *(text.)* răritură, rost.
Sprung|anlage, *-n, f. (sport)* trambulină; amenajare (specială) pentru sărituri.
Sprungbahn, *-en, f. (schi)* pistă de sărituri.
Sprungbalken, *-s, -, m. (sport)* prag pentru sărituri.
Sprungbecken, *-s, -, n. (sport)* bazin (cu apă) pentru sărituri.
Sprungbein, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(anat.)* astragal, arșic. **2.** *(sport)* picior de bătaie.
sprungbereit *adj. (sport)* gata să sară, pregătit pentru săritură, pentru salt, pentru plonjon; *(fig.)* gata să plece.
Sprungbock, *-(e)s, -böcke, m.* **1.** *(gimn.)* capră. **2.** v. Springantilope.
Sprungbrett, *-(e)s, -er, n. (sport)* trambulină (rigidă); *(fig.)* **diese Stellung wurde ihm zum** ~ situația aceasta i-a servit drept trambulină, drept punct favorabil de plecare.
Sprungdeckel, *-s, -, m.* capac cu arc (la ceasurile de buzunar).
Sprungfeder, *-n, f.* arc spiral, drot.
Sprungfedermatratze, *-n, f.* somieră cu droturi.
sprungfertig *adj.* v. sprungbereit.
sprungfrei *adj.* fără crăpături.
Sprung|gelenk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(anat.)* articulație tibio-tarsiană. **2.** *(la cai)* corlet, jaret.
Sprung|grube, *-n, f. (sport)* groapă de sărituri, groapă cu nisip.
sprunghaft *adj.* **1.** pe sărite, în salturi; cu întreruperi; incoerent; **~e Bewegungen** mișcări bruște; **sich ~ entwickeln** a se dezvolta în salturi. **2.** *(fig.)* nestatornic, inegal; **ein ~er Mensch** un om nestatornic.
Sprunghaftigkeit *f. sg.* **1.** incoerență; inconstanță. **2.** *(fig.)* nestatornicie, inegalitate.
Sprunghöhe, *-n, f. (geol.)* înălțime, adâncime a faliei.
Sprunghügel, *-s, -, m.* v. Sprungschanze.
Sprungkäfer, *-s, -, m.* v. Springkäfer.
Sprungkasten, *-s, -kästen, m. (gimn.)* aparat pentru sărituri.
Sprungkraft, *-kräfte, f.* **1.** *(sport)* detentă. **2.** *(fig.)* energie.
Sprunglatte, *-n, f. (sport)* ștachetă (pentru sărituri).
Sprunglauf, *-(e)s, -läufe, m. (schi)* competiție de sărituri.
Sprungleine, *-n, f. (sport)* coardă.
Sprungmatte, *-n, f. (sport)* saltea.
Sprungpferd, *-(e)s, -e, n. (sport)* cal pentru sărituri (fără mânere).
Sprungriemen, *-s, -, m.* **1.** piedică (la picioarele calului). **2.** curelușă, bentiță sub ghete sau cizme (care ține pantalonul în jos).
Sprungring, *-(e)s, -e, m. (sport)* cerc pentru sărituri.
Sprungschanze, *-n, f. (schi)* trambulină.
Sprungschi, *-s, -er* [-ʃiːɐ], *m.* schi pentru sărituri.
Sprungschicht, *-en, f. (hidr.)* strat de salt (al apei).
Sprungseil, *-(e)s, -e, n.* (și *sport)* coardă (de sărit).
Sprung|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (sport)* prăjină pentru sărituri.
Sprung|stange, *-n, f. (sport)* ștachetă de sărit.
Sprungtisch, *-(e)s, -e, m. (gimn.)* masă de sărituri.
Sprungtuch, *-(e)s, -tücher, n. (pompieri; circ)* plasă de salvare.
Sprungturm, *-(e)s, -türme, m. (natație)* turn pentru sărituri.
sprungweise *adv.* prin sărituri, în salturi; pe sărite.
Sprungweite, *-n, f. (sport)* lungime a săriturii.
Sprungwelle, *-n, f. (hidr.)* mascaret.
Sprungzeit, *-en, f. (zool.)* epocă de împerechere.
sprütten, *sprüttete, gesprüttet (du sprüttest, er sprüttet)*, **sprützen**, *sprützte, gesprützt (du, er sprützt), vb. (h) tr. (reg.)* a stropi.
Spruz, *-en, f. (reg.)* v. Spritzfahrt.
Spucht, *-(e)s, -e, m. (reg.)* tânăr mărunțel, slăbuț.
spuchtig *adj. (reg.)* mărunțel, slăbuț.
Spucke *f. sg. (fam.)* salivă, scuipat; **da bleibt mir die ~ weg!** mi-a luat graiul, piuitul! **mit Geduld und ~ fängt man manche Mucke** încetul cu încetul se face oțetul; cu răbdare și cu tăcere se face agurida miere.
spucken, *spuckte, gespuckt, vb. (h) intr.* și *tr.* **1.** a scuipa; **Blut** ~ a scuipa sânge; *(fig., fam.)* **wir wollen einmal in die Hände ~!** și acum să ne apucăm de treabă! **er spuckt große Bogen** e încrezut; **ich spucke darauf** puțin îmi pasă, mă lasă rece; **jm. in die Suppe** ~ a zădărnici planurile cuiva; **jm. auf den Kopf** ~ a disprețui pe cineva; **der hat gespuckt!** era tare furios; făcea spume la gură. **2.** *(despre sobe)* a fi încins, a da căldură mare. **3.** *(tehn., despre motoare)* a da rateuri, a merge dereglat. **4.** *(reg.)* a vomita, a voma.
Spuckerei *f. sg. (peior.)* scuipat continuu, obiceiul de a scuipa mereu.
Spuck|kasten, *-s, -* (și *-kästen), m.* v. Spucknapf.
Spuck|kuchen, *-s, -, m. (fam.)* prăjitură din fructe cu sâmburi.
Spucknapf, *-(e)s, -näpfe, m.* scuipătoare.
Spuk, *-(e)s, -e, m.* **1.** fantomă, nălucă, vedenie, stafie, duh; arătare; **hier treiben Gespenster ihren** ~ pe aici umblă stafii. **2.** *(fig.)* gălăgie, zgomot; *(fam.)* **mach keinen ~! a)** să nu faci gălăgie, nu mă deranja! **b)** nu te mai complica! **mach nicht so viel ~ um diese Angelegenheit** nu te mai agita atâta pentru treaba asta. **3.** *(fig.)* lucru necurat, vrăjitorie; întâmplare neplăcută; **ich werde manchen ~ mit ihm haben** o să am de furcă cu el, o să-mi dea mult de lucru; *(fam.)* **seinen ~ mit jm. treiben** a necăji, a sâcâi pe cineva.
spuken, *spukte, gespukt, vb. (h) intr.* **1.** *impers.* a bântui (stafii); **es spukt in der alten Ruine** în ruina cea veche umblă stafii. **2.** *(fig.)* a nu fi lucru curat; **es spukt in seinem Kopfe** e cam sărit; **dieser Gedanke spukt seit langem in seinem Kopf** această idee îi umblă prin cap, îl bântuie de mult. **3.** a face zgomot, a face gălăgie; a produce încurcături.
Spukerei, *-en, f. (fam.)* bântuire de fantome, de vedenii, de stafii.
Spukgeist, *-(e)s, -er, m.*, **Spukge|stalt**, *-en, f.* v. Spuk **(1)**.
Spukgeschichte, *-n, f.* poveste cu stafii.
spukhaft *adj.* fantomatic.
Spukwesen, *-s, -, n.* v. Spukgeist.
Spül|ab|ort, *-(e)s, -e, m.* v. Spülklosett.
Spül|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalație de spălare.
Spül|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de spălare, de limpezire.
Spul|apparat, *-(e)s, -e, m. (text.)* mașină de depănat (pe mosor).
Spülbagger, *-s, -, m. (maș.)* dragă aspiratoare.
Spülbecken, *-s, -, n.* **1.** chiuvetă de spălat vase. **2.** *(stomatologie)* scuipătoare.
Spülbe|hälter, *-s, -, m.* rezervor de spălare.
Spülbohrung, *-en, f. (petr.)* forare prin spălare, prin injectare.
Spülbord, *-(e)s, -e, m. (mar.)* sparge-val (la bărci).
Spülbottich, *-s, -e, m.* bazin de clătit.
Spule, *-n, f.* **1.** mosor, bobină. **2.** *(electr.)* bobină; *(tel.)* self; **die primäre** ~ bobina primară; **die sekundäre** ~ bobina secundară. **3.** *(ornit.)* tijă a penei.
Spüle, *-n, f.* v. Spülbecken.
Spül|eimer, *-s, -, m.* găleată de spălat pe jos.
spulen, *spulte, gespult, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a depăna pe mosor. **2.** *(electr.)* a bobina. **II.** *intr. (fam.)* a se făli, a spune gogoși.
spülen, *spülte, gespült, vb. (h) tr.* **1.** a clăti, a spăla; a scălda; a iriga; **den Mund** ~ a-și clăti gura; **Wäsche** ~ a clăti rufe; **Geschirr** ~ a spăla vase; **das Klosett** ~ a trage apa la closet; **das Meer spült den Strand** marea scaldă țărmul; *(fig.)* **er spült sich** *(dat.)* **die Gurgel** trage la măsea. **2.** *(despre apă)* a arunca, a duce; **die Wellen spülten eine Leiche ans Land** valurile au aruncat un cadavru la mal.
Spülen, *-s, n. sg.* spălat, clătit, clătire.
Spulen|ab|stand, *-(e)s, -stände, m. (text.)* pas de pupinizare.
Spulenbank, *-bänke, f. (text.)* bancă de depănat, bancă a bobinelor.
Spulenbrett, *-(e)s, -er, n. (text.)* rastel pentru bobine.
Spulendraht, *-(e)s, -drähte, m. (electr.)* sârmă de bobinaj.
Spulenge|stell, *-(e)s, -e, n. (text.)* rastel, portbobină.
Spulenhalter, *-s, -, m. (text.)* ramă de alimentare, suport pentru bobine.
Spulenkasten, *-s, -kästen, m. (radio., tel.)* carcasă a bobinei.

Spulenkern, *-(e)s, -e, m. (electr., fot.)* miez al bobinei.
Spulenlänge, *-n, f.* lungime a bobinei.
Spulenmaschine, *-n, f. (text.)* bobinatoare.
Spulensatz, *-es, -sätze, m. (tel.)* set de bobine.
Spulenteller, *-s, -, m. (fot.)* disc al bobinei.
Spulen|umschaltung, *-en, f. (electr.)* comutare a bobinelor, a polilor.
Spulen|unterteilung, *-en, f. (electr.)* sector de bobină.
Spulenwechsel, *-s, -, m.(text.)* schimbare a bobinelor.
Spulenwicklung, *-en, f. (electr.)* bobinare, înfăşurare în galeţi (la transformatoare).
Spulenzündung, *-en, f. (auto.)* aprindere prin bobină.
Spuler, *-s, -, m.* **1.** ştift pentru bobină (la maşina de cusut). **2.** bobinator(-oare).
Spüler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** *(tehn.)* pompă, maşină de spălat. **2.** buton, mâner de declanşare a apei (la WC-uri). **3.** persoană care spală vase.
Spulerei, *-en, f.* atelier de depănat.
Spülfrau, *-en, f.* (femeie) spălătoare de farfurii, ajutoare la bucătărie.
Spülgang, *-(e)s, -gänge, m.* fază de clătire (la maşinile de spălat).
Spülgefäß, *-es, -e, n.* vas de clătit, de spălat.
Spülicht, *- (e)s, -e, n.* **1.** v. Spülwasser. **2.** *(reg.)* lături pentru porci.
Spüljauche, *-n, f.* apă de canal, apă murdară.
Spülkanne, *-n, f.* irigator.
Spülkasten, *-s, -kästen, m.* rezervor de apă pentru closet.
Spülklosett, *-(e)s, -e* (şi*-s*), *n.* closet cu apa curentă.
Spül|lappen, **Spül|lumpen**, *-s, -, m.* spălător, cârpă de spălat vase.
Spülmädchen, *-s, -, n.*, **Spülmagd**, *-mägde, f.* v. Spülerin.
Spul|maschine, *-n, f.* **1.** *(text.)* maşină de depănat. **2.** *(electr.)* maşină de bobinat.
Spülmaschine, *-n, f.* maşină de spălat.
spülmaschinenfest *adj. (despre veselă etc.)* rezistent la spălare cu maşina.
Spülmittel, *-s, -, n.* produs de spălat (vase).
Spülnapf, *-(e)s, -näpfe, m.* vas de clătit.
Spülpumpe, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* pompă de baleiaj. **2.** *(petr.)* pompă de foraj.
Spulrad, *-(e)s,-räder, n.* **1.** *(text.)* vârtelniţă. **2.** *(tehn.)* roată de bobinat, de depănat.
Spülschüssel, *-n, f.* lighean de spălat, de clătit.
Spül|stein, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Spülbecken **(1).**
Spültuch, *-(e)s. -tücher, n.* v. Spüllappen.
Spülung, *-en, f.* **1.** clătire; spălare; *(med.)* spălătură; **~ des Magens** spălătură stomacală. **2.** *(tehn.)* spălare; suflare, suflaj, purjare, baleiaj.
Spulung, *-en, f. (electr.)* bobinare.
Spülvor|richtung, *-en, f.* instalaţie de clătit, de spălat.
Spulwagen, *-s, -, m. (text.)* văl de pretort; **der ~ mit Kreuzspulen** vălul de pretort cu înfăşurare în cruce.
Spülwagen, *-s, -, m.* v. Sprengwagen.
Spülwanne, *-n, f.* cadă, lighean mare de clătit (rufe).
Spülwasser, *-s, n. sg.* **1.** lături, zoaie; **2.** apă de clătit (rufe, vase).
Spulwurm, *-(e)s, -würmer, m. (zool.)* limbric *(Ascaris).*
Spund, *-(e)s, Spünde, m.* **1.** vrană, cep (de butoi). **2.** dop, buşon. **3.** *(constr.)* lambă şi uluc. **4.** *(fig., reg.)* flăcău cu caş la gură; recrut.
Spundbohle, *-n, f. (constr.)* palplanşă.
Spundbohrer, *-s, -, m.* burghiu-lingură de vrană.
Spund|daube, *-n, f.* doagă (de bute) de vrană.
spunden, *spundete, gespundet (du spundest, er spundet),* **spünden**, *spündete, gespündet (du spündest, er spündet), vb. (h) tr.* **1.** a astupa vrana cu un cep; a închide (un butoi). **2.** a îmbina cu nut şi feder; a îmbina cu lambă şi uluc. **3.** *(fig., fam.)* a băga la închisoare, la răcoare.
Spundgeld, *-(e)s, -er, n. (înv.)* taxă de băuturi.
Spundhahn, *-(e)s, -hähne, m.* canea.
Spundhobel, *-s, -, m.* rindea pentru lambă şi uluc.
spundig, **spündig** *adj. (despre pâine)* lipicios, cocos.
Spundloch, *-(e)s, -löcher, n.* vrană, locaş de cep.
Spundnut|hobel, *-s, -, m.* rindea de canelat.
Spundtiefe *f. sg.* adâncime a butoiului.
Spundung, *-en, f.* **1.** astupare a vranei. **2.** îmbinare cu uluc şi lambă. **3.** *(constr.)* batere de palplanşe.
Spundwand, *-wände, f. (constr.)* perete de palplanşe.
Spundwand|eisen, *-s, -, n. (constr.)* palplanşă metalică.
Spundzapfen, *-s, -, m.* cep.
Spundzieher, *-s, -, m.* unealtă de scos cepul din butoi.
Spur, *-en, f.* **1.** urmă, făgaş, dâră; **die ~ des Wildes** urma vânatului; **~ des Wagens** făgaş, urmă lăsat(ă) de căruţă; (şi *fig.*) **js. ~ verfolgen** a urmări pe cineva; **jm. auf der ~ sein** a fi pe urmele cuiva; **auf die ~ kommen** a da de urmă; **auf eine falsche ~ bringen** a călăuzi pe o urmă greşită; **alle ~en verwischen** a şterge toate urmele; *(fig.)* **in js. ~en treten** a călca pe urmele cuiva. **2.** *(fig.)* urmă, semn rămas, rămăşiţă; **es ist keine ~ zu sehen** nu se vede nici o urmă; **ihr Gesicht zeigte ~en von einstiger Schönheit** pe faţa ei se vedeau urmele frumuseţii de odinioară; **keine ~ von Leben** nici urmă de viaţă; **die ~en einer alten Kultur** urmele unei vechi culturi. **3.** *(fig.)* pic, puţin, nimica toată, idee; **keine ~ von Anstand** nici un pic, nici urmă de bună-cuviinţă; **eine ~ Salz** puţină sare; **keine ~!** nici gând! nici vorbă! **4.** *(ferov., auto.)* ecartament, distanţă între şine, între roţi. **5.** *(metal.)* jgheab de scurgere. **6.** *(fiz., mat.)* urmă. **7.** *(electr., bandă magnetică)* pistă. **8.** *(drumuri)* bandă de circulaţie.
Spur|abschnitt, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* segment de urmă.
spürbar *adj.* sensibil, care poate fi simţit.
Spurbreite, *-n, f. (ferov.)* ecartament, distanţă între şine sau linii; lăţime a căii.
spuren, *spurte, gespurt, vb. (h) intr.* **1.** *(schi)* a deschide drum în zăpada proaspătă. **2.** *(despre roţi)* a merge în făgaşul roţii din faţă, a merge pe o urmă veche. **3.** *(fig., fam.)* a se adapta; a se supune, a respecta (disciplina, ordinele).
spüren, *spürte, gespürt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a simţi, a-şi da seama; **den Schmerz ~** a simţi durerea; **keine Besserung ~** a nu simţi nici o ameliorare, îmbunătăţire; **die Nähe der Geliebten ~** a simţi apropierea iubitei; *(fam.)* **er bekam den Stock zu ~** a simţit băţul pe spinare; **er bekam es am eigenen Leibe zu ~** a simţit-o pe propria-i piele. **2.** *(vân.)* a mirosi; **der Hund spürt das Wild** câinele miroase vânatul. **II.** *intr.* a urmări, a lua urma, a căuta (să descopere), a mirosi, a adulmeca; **nach etwas ~** a fi în căutare de ceva.
Spuren|analyse, *-n, f.* metodă de analizare a particulelor.
Spuren|element, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(chim.)* microelement. **2.** *(fiz.)* element trasor.
Spurenmaterial, *-s, -ien* [-liən], *n. (fiz.)* material cu urme.
Spuren|nachweis, *-es, -e, m. (fiz.)* punere în evidenţă a urmelor.
Spurensicherung, *-en, f. (criminalistică)* conservare a urmelor.
Spuren|stoff, *-(e)s, -e, -m.* v. Spurenelement.
Spürer, *-s, -, m.* **1.** copoi. **2.** *(fig.)* iscoditor, spion.
Spurengerät, *-(e)s, -e, n.* detector, sondă.
Spür|hund, *-(e)s, -e, m.* câine dresat pentru căutare de urme.
Spurkranz, *-es, -kränze, m. (ferov.)* buză de bandaj.
Spurlager, *-s, -, n. (maş.)* crapodină.
Spurlehre, *-n, f. (ferov.)* tipar de cale, calibru de ecartament.
spurlos *adj.* şi *adv.* fără urmă; **ein ~es Verschwinden** o dispariţie fără urme; **sie sind ~ veschwunden** au dispărut fără urme.
Spürnase, *-n, f.* **1.** nas fin, nas de copoi. **2.** *(fig.)* fler.
Spurpunkt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* urmă.
Spurre, *-n, f. (bot., reg.)* cuiporiţă *(Holosteum umbellatum).*
Spur|rille, *-n, f.* urmă adâncă, făgaş lăsat(ă) de roţi.
Spur|rippe, *-n, f. (mar.)* roată cu zbaturi.
Spurschiene, *-n, f.* şină de linie ferată.
Spurschnee, *-s, m. sg. (vân.)* zăpadă proaspătă (pe care poate fi bine urmărit vânatul).
spursicher *adj. (despre câini de vânătoare)* care nu dă greş (în urmărirea vânatului).
Spürsinn, *-(e)s, m. sg.* **1.** miros foarte fin (la animale). **2.** fler.
Spur|stange, *-n, f. (auto.)* bară de direcţie.
Spurt [şi spɔ:t], *-s, -e* (şi *-s*), *m. (sport)* finiş, sprint, efort final.
spurten, *spurtete, gespurtet (du spurtest, er spurtet), vb. (s) intr.* a sprinta.
Spurwechsel, *-s, -, m. (auto.)* schimbare a benzii, trecere pe altă bandă.
Spurweite, *-n, f.* v. Spurbreite.
Spusi, *-s, -s, m. (reg.)* iubit.
sputen, *sputete, gesputet (du sputest, er sputet), vb. (h) refl.* a se grăbi.
Sputnik, *-s, -s, m.* sputnic.
Sputum, *-s, Sputa, n. (med.)* spută, expectoraţie.
spützen, *spützte, gespützt (du, er spützt) vb. (h) intr. (reg.)* a scuipa.
Spuz, *-es, -e, m. (reg.)* **1.** scuipat. **2.** glumă, farsă. **3.** excursie cu trăsura.
Square [skwɛ:ɐ], *-(s), -s, n.* scuar.
Squaw [skvɔ:], *-s, f.* femeie indiană.
Sr. *presc.* de la Seiner; **~ Exzellenz** Excelenţei Sale.
SSO *presc.* de la Südsüdost(en) *(geogr.)* sud-sud-est.
SSW *presc.* de la Südsüdwest(en) *(geogr.)* sud-sud-vest.
st! *interj.* st! şt! linişte! tăcere!
St. *presc.* de la **1.** Stück bucată. **2.** Sankt sfânt. **3.** Stunde oră.
s.t. *presc.* de la sine tempore exact, la oră fixă.
Staat, *-(e)s, -en, m.* **1.** stat; **selbständiger, unabhängiger ~** stat independent; **nichtpaktgebundener ~** stat nealiniat; **neutraler ~** stat neutru; **kriegführende ~en** state beligerante; **einen ~ im ~e bilden** a forma un stat în stat; **zum Wohle des ~es** spre binele statului. **2.** *pl. (fam.)* Statele Unite ale Americii. **3.** *sg. (fig.)* lux, pompă, decor; **großen ~ machen** a face, a etala (un) lux mare; **damit kannst du keinen ~ machen** cu asta nu poţi face paradă, nu te poţi lăuda; **er ist in vollem ~** este în mare ţinută; **das ist nur zum ~e** asta e doar de paradă. **4.** *(reg.)* stare, situaţie, poziţie; **der ~ der Dinge** starea lucrurilor. **5.** *(entom.)* colonie.
Staatenbeschreibung *f. sg.* geografie politică.
Staaten bildend *adj. (entom.)* care trăiesc în colonii.
Staatenbund, *-(e)s, -bünde, m.* ligă, confederaţie de state.
Staatenbündnis, *-ses, -se, n.* federaţie.
Staatengemeinschaft, *-en, f.* comunitate de state.
Staatengeschichte *f. sg. (înv.)* istorie politică.
Staatenkunde *f. sg.* ştiinţă despre state, ştiinţă politică.
staatenlos *adj.* fără cetăţenie, apatrid.
Staatenlose, *-n, -n (ein Staatenloser), m.* şi *f.* apatrid(ă).
Staatenlosigkeit *f. sg.* stare de apatrid.
Staatenver|einigung, *-en, f.* v. Staatenbund.
staatlich *adj.* de stat, statal; public; **~er Betrieb** întreprindere de stat; **~e Einrichtung** instituţie publică; **unter ~er Aufsicht** sub control de stat; **~es Gebäude** clădire publică.
staatlicherseits *adv.* din partea statului.
Staatlichkeit *f. sg.* statalitate.
Staats|abgaben *pl.* impozite publice, dări către stat.
Staats|akt, *-(e)s, -e, m.* **1.** act de stat, de guvernământ. **2.** ceremonie oficială.
Staats|aktion, *-en, f.* **1.** acţiune politică (de stat); eveniment politic; *(fig.)* **aus etwas eine ~ machen** a umfla o chestiune, a da proporţii exagerate unui lucru. **2.** *(lit., înv.)* **Haupt- und ~** dramă de capă şi spadă.
Staats|amt, *-(e)s, -ämter, n.* **1.** funcţie publică. **2.** oficiu de stat.
Staats|ange|hörige, *-n, -n (ein Staatsangehöriger), m.* şi *f.* cetăţean(ă).
Staats|ange|hörigkeit *f. sg.* cetăţenie.
Staats|angelegenheit, *-en, f.* afacere, chestiune de stat.
Staats|ange|stellte, *-n, -n (ein Staatsangestellter), m.* şi *f.* funcţionar(ă) de stat.
Staats|anleihe, *-n, f.* împrumut de stat.
Staats|an|stalt, *-en, f.* instituţie de stat.
Staats|anwalt, *-(e)s, -wälte, m. (jur.)* procuror.
Staats|anwältin, *-nen, f.* femeie procuror.
Staats|anwaltschaft, *-en, f. (jur.)* procuratură, parchet.
staats|anwaltschaftlich *adj.* şi *adv. (jur.)* de parchet, pe calea procuraturii.
Staats|anwaltsge|hilfe, *-n, -n, m. (jur.)* substitut de procuror.

Staats|anweisung, *-en, f.* asignat, bon de tezaur.

Staats|anzeiger, *-s,-, m.* monitor oficial, buletin oficial.

Staats|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de stat.

Staats|archiv, *-s, -e* [-və], *n.* arhivele statului.

Staats|aufbau, *-(e)s, m. sg.* **1.** reconstrucție a statului. **2.** structură, alcătuire a statului.

Staats|aufsicht, *-en, f.* control de stat.

Staats|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* comandă de stat.

Staats|ausgaben *pl.* cheltuieli bugetare, de stat.

Staats|ausgabenquote, *-n, f.* rata cheltuielilor statului.

Staats|autorität *f. sg.* autoritate de stat.

Staatsbahn, *-en, f.* cale ferată a statului.

Staatsbank, *-en, f.* bancă de stat.

Staatsbankrott, *-(e)s, -e, m.* bancrută, faliment de stat.

Staatsbau, *-(e)s, -e* (și *-ten*), *m.* **1.** construcție publică. **2.** v. Staatsgebäude.

Staatsbe|amte, *-n, -n (ein Staatsbeamter), m.,* **Staatsbe|amtin**, *-nen, f.* funcționar(ă) de stat.

Staatsbedürfnisse *pl.* necesități, nevoi ale statului.

Staatsbegräbnis, *-ses, -se, n.* funeralii oficiale, naționale, de stat.

Staatsbe|hörde, *-n, f.* autoritate publică; autorități.

Staatsbei|hilfe, *-n, f.* ajutor, subvenție de stat.

Staatsbesitz, *-es, -e, m.* proprietate de stat, națională.

Staatsbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită oficială.

Staatsbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere de stat.

Staatsbewusstsein, *-s, n. sg.* conștiință cetățenească.

Staatsbibliothek, *-en, f.* bibliotecă de stat, națională.

Staatsbon [-bɔ̃:], *-s* [-bɔ̃:s], *-s* [-bɔ̃:s], *m.* bon de tezaur.

Staatsbudget [-bydʒe:], *-s,-s, n.* v. Staatshaushalt.

Staatsbürger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* cetățean(ă).

Staatsbürgerkunde *f. sg.* instrucție civică; educație cetățenească (ca obiect de predare în școală).

staatsbürgerlich *adj.* cetățenesc, civic.

Staatsbürgerpflicht, *-en, f.* obligație cetățenească.

Staatsbürger|recht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drepturi cetățenești.

Staatsbürgerschaft *f. sg.* cetățenie.

Staatsbürgertum, *-s, n. sg.* calitate de cetățean.

Staatsbürgschaft, *-en, f.* garanție dată de stat.

Staats|chef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* șef de stat.

Staatsdame, *-n, f.* doamnă, damă de onoare.

Staatsdegen, *-s, -, m.* sabie de paradă.

Staatsdepartement [-departəmã:], *-s, n. sg.* Departamentul de Stat (al Statelor Unite ale Americii).

Staatsdiener, *-s, -, m.* **1.** slujbaș al statului. **2.** *(fig.)* cetățean.

Staatsdienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu de stat, serviciu public; **im ~ stehen** a avea serviciu în administrația de stat, a fi funcționar într-un serviciu de stat.

Staatsdisziplin *f. sg.* disciplină cetățenească.

Staatsdruckerei, *-en, f.* tipografie, imprimerie de stat.

Staatsdomäne, *-n, f.* domeniu de stat, domeniu public.

Staats|effekten *pl. (ec.)* efecte, titluri de stat.

staats|eigen *adj.* în proprietatea statului, de stat; **~er Betrieb** întreprindere de stat.

Staats|eigentum, *-s, -tümer, n.* proprietate de stat.

Staats|eingriff, *-(e)s, -e, m.* intervenție a statului.

Staats|einkommen, *-s, -, n.,* **Staats|einkünfte**, **Staats|einnahmen** *pl.* venituri, încasări ale statului.

Staats|einrichtung, *-en, f.* instituție de stat.

Staats|empfang, *-(e)s, -fänge, m.* primire oficială; recepție.

Staats|examen, *-s, -* și *-mina, n.* examen de stat.

Staatsfarben *f. pl.* v. Staatsflagge **(2).**

Staatsfeind, *-(e)s, -e, m.* dușman al statului.

staatsfeindlich *adj.* antistatal.

Staatsfeindschaft *f. sg.* atitudine antistatală.

Staatsfinanzen *pl.* finanțe ale statului.

Staatsflagge, *-n, f.* **1.** pavilion, drapel de stat. **2.** culorile statului, ale țării.

Staatsforderung, *-en, f. (fin.)* creanță de stat.

Staatsform, *-en, f.* formă de stat, regim politic.

Staatsführung, *-en, f.* conducere a statului.

Staatsfunktion, *-en, f.* funcție de stat.

Staatsfunktionär, *-s, -e, m.* **1.** activist de stat. **2.** *(reg.)* funcționar de stat.

Staatsgarantie, *-n* [-ti:ən], *f.* garanție de stat.

Staatsgast, *-(e)s, -gäste, m.* oaspete oficial, de stat.

Staatsgebäude, *-s, -, n.* **1.** clădire publică. **2.** *(fam.)* clădire mare și frumoasă.

Staatsgebiet, *-(e)s, -e, n.* teritoriu al statului.

Staatsgebilde, *-s, -, n.* formație statală.

Staatsgebühr, *-en, f. (mai ales la pl.)* impozit(e), taxă fiscală, taxă către stat.

Staatsgedanke, *-ns, -n, m.* idee de stat.

Staatsgefährdung, *-en, f.* atentat la securitatea statului.

staatsgefährlich *adj.* primejdios pentru stat, împotriva statului, antistatal.

Staatsgefangene, *-n, -n (ein Staatsgefangener), m.* deținut politic.

Staatsgefängnis, *-ses, -se, n.* închisoare pentru deținuți politici.

Staatsgefüge, *-s, n, sg.* structură a statului.

Staatsge|heimnis, *-ses, -se, n.* secret de stat.

Staatsgelder *pl.* fonduri publice, bani ai statului.

Staatsgerichtshof, *-(e)s, -höfe, m. (jur.)* Curte Supremă.

Staatsgeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** magazin de stat. **2.** afacere de stat.

Staatsgesetz, *-es, -e, n.* lege de stat, lege organică.

Staatsgewalt *f. sg.* putere de stat; **die höchste ~** putere supremă de stat.

Staatsgläubiger, *-s, -, m.* creditor al statului.

Staatsgrenze, *-n, f.* frontieră de stat.

Staatsgründe *pl. (în expr.)* **aus ~n** din interese de stat, din rațiuni de stat.

Staatsgrundgesetz, *-es, n. sg.* lege fundamentală a statului, constituție.

Staatsgrundsatz, *-es, -sätze, m.* principiu de stat, deviză politică (a guvernului).

Staatsgut, *-(e)s, -güter, n.* **1.** bun al statului. **2.** domeniu al statului; gospodărie de stat.

Staatshandel, *-s, m. sg.* comerț de stat.

Staatshaushalt, *-(e)s, -e, m.* buget de stat; **ausgeglichener ~** buget echilibrat.

Staatshaushalts|ausgaben *pl.* cheltuieli bugetare ale statului.

Staatshaushalts|einnahmen *pl.* încasări la bugetul de stat.

Staatshaushaltsfinanzierung, *-en, f.* finanțare a bugetului de stat.

Staatshaushalts|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de buget al statului.

Staatshilfe, *-n, f.* subvenție, ajutor de stat.

Staatsho|heit *f. sg.* suveranitate de stat, a statului.

Staats|interesse, *-s, -n, n.* interese naționale, de stat.

Staatskalender, *-s, -, m.* anuar oficial.

Staatskapitalismus, *-, m. sg.* capitalism de stat.

staatskapitalistisch *adj.* de capitalism de stat.

Staatskarosse, *-n, f. (înv.)* trăsură oficială.

Staatskasse, *-n, f.* tezaur public, vistierie publică.

Staatskassenschein, *-(e)s, -e, m.* bon de tezaur.

Staatskerl, *-(e)s, -e, m. (fam.)* om strașnic.

Staatskirche, *-n, f.* biserică predominantă în stat.

Staatskleid, *-(e)s, -er, n.* haină de gală.

staatsklug *adj.* politic, versat în politică.

Staatsklugheit *f. sg.* pricepere, înțelepciune în politică.

Staatskonjunktur, *-en, f.* conjunctură de stat.

Staatskommissar, *-s, -e, m.* comisar, împuternicit guvernamental.

Staatskontrolle, *-n, f.* control de stat.

Staatskosten *pl. (în expr.)* **auf ~** pe cheltuiala statului.

Staatskredit, *-(e)s, -e, m.* credit de stat.

Staatskrise, *-n, f.* criză de stat, criză politică.

Staatskunde *f. sg.* v. Staatsbürgerkunde.

Staatskunst *f. sg.* artă a guvernării, artă politică; diplomație.

Staatskutsche, *-n, f.* v. Staatskarosse.

Staatslasten *pl.* datorie publică; sarcini bugetare, de stat.

Staatslehre, *-n, f.* științe politice, teorie a statului.

Staatsleih|haus, *-es, -häuser, n.* casă de împrumut de stat.

Staatslehre *f. sg.* v. Staatsrechtswissenschaft.

Staatslotterie, *-n,* [-ri:ən], *f.* loterie de stat.

Staatsmacht, *-mächte, f.* putere de stat.

Staatsmann, *-(e)s, -männer, m.* om, bărbat de stat; om politic.

staatsmännisch *adj.* de om de stat, de om politic.

Staatsmaschine, *-n,* **Staatsmaschinerie**, *-n* [-ri:ən], *f. (peior.)* aparat de stat.

Staatsmaxime, *-n, f.* deviză politică.

Staatsmechanismus, *-, -nismen, m.* v. Staatsmaschine.

Staatsminister, *-s, -, m.* ministru de stat.

Staatsmittel *pl.* fonduri publice.

Staatsmonopol, *-s, -e, n.* monopol de stat.

staatsmonopolistisch *adj.* de (sau referitor la) monopolul de stat.

Staatsmonopolkapitalismus, *-, m. sg.* monopol capitalist de stat.

Staatsnote, *-m, f.* hârtie-monedă, bancnotă (de stat).

Staatsnot|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare de necesitate la nivel de stat.

Staats|ober|haupt, *-(e)s, -häupter, n.* șef, conducător al statului.

Staats|obligation, *-en, f.* obligație de stat.

Staats|ökonomie *f. sg.* economie politică.

Staats|oper, *-n, f.* operă de stat.

Staats|ordnung *f. sg.* orânduire de stat.

Staats|organ, *-s, -e, n.* organ de stat.

Staats|organisation, *-en, f.* organizație de stat.

Staats|pächter, *-s, -, m.* arendaș al unui domeniu de stat.

Staats|papiere *pl.* efecte publice, titluri de stat.

Staats|papiergeld, *-(e)s, -er, n.* hârtie-monedă, bancnotă (emisă de stat).

Staats|pferd, *-(e)s, -e, n. (fam.)* cal de paradă.

Staats|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de stat.

staats|politisch *adj.* de politică de stat, politic.

Staats|polizei *f. sg.* poliție (de stat); **geheime ~** securitate, organe de siguranță, poliție secretă.

Staats|posten, *-s, -, m.* post politic.

Staats|präsident, *-en, -en, m.* președinte al statului.

Staats|preis, *-es, -e, m.* premiu de stat.

Staats|preisträger, *-s, -, m.,* **~ in**, *-nen, f.* laureat(ă) a(l) premiului de stat.

Staats|prüfung, *-en, f.* v. Staatsexamen.

Staatsräson și **Staatsraison** [-rɛ'zɔŋ] *f. sg.* rațiune de stat.

Staatsrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consiliu de stat. **2.** membru al consiliului de stat; consilier de stat.

Staatsrechnungshof, *-(e)s, -höfe, m.* Curte de conturi.

Staatsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept public; drept constituțional.

Staatsrechtlehre *f. sg.* v. Staatsrechtswissenschaft.

Staatsrechtler, *-s, -, m.* specialist în drept public.

staatsrechtlich *adj.* și *adv.* de drept public; în baza dreptului public.

Staatsrechtslehrer, *-s, -, m.* profesor de drept public.

Staatsrechtswissenschaft *f. sg.* drept public, de stat (ca știință).

Staatsregel, *-n, f.* regulă politică.

Staatsregime [-ʒi:m], *-s, -* (și *-s*), *n. (peior.)* regim statal, sistem politic.

Staatsreligion, *-en, f.* religie de stat.

Staatsrente, *-n, f.* **1.** rentă de stat. **2.** pensie de stat.

Staatsrentner, *-s, -, m.* **1.** rentier de stat. **2.** pensionar de stat.

Staatsreserve [-və], *-rn, f.* rezervă de stat.
Staatsroman, *-s, -e, m. (lit.)* roman utopic, utopie.
Staatsruder, *-s, n. sg.* cârmă a statului.
Staats|sache, *-n, f.* afacere de stat.
Staats|säckel, *-s, -, m. (fam.)* fisc, vistierie a statului.
Staats|schatz, *-es, -schätze, m.* tezaur public, al statului.
Staats|schuld, *-en, f.* datorie publică.
Staats|schuldschein, *-(e)s, -e, m.* obligație, titlu de stat.
Staats|schuldverschreibung, *-en, f.* titlu de împrumut, obligațiune de stat.
Staats|schutz, *-es, m. sg.* protecție, apărare a statului.
Staats|sekretär, *-s, -e, m.* secretar de stat.
Staats|sekretariat, *-s, n. sg.* secretariat de stat.
Staats|sektor, *-s, -en, m.* sector public; **den ~ stärken** a întări, a fortifica sectorul public.
Staats|sicher|heit *f. sg.* siguranță, securitate a statului.
Staats|sicherheitsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de securitate a statului.
Staats|sicherheits|organ, *-s, -e, n.* organ al siguranței statului, organ de securitate.
Staats|siegel, *-s, -, n.* sigiliu de stat.
Staats|sozialismus, *-, m. sg.* socialism de stat.
Staats|sprache, *-n, f.* limbă oficială de stat.
Staats|stellung, *-en, f.* funcție publică.
Staats|steuer, *-n, f.* impozit de stat.
Staats|straße, *-n, f.* șosea națională.
Staats|streich, *-(e)s, -e, m.* lovitură de stat.
Staats|subsidien [-diən] *pl.*, **Staats|subvention** [-vεn-] *-en, f.* ajutor, subvenție de stat.
Staats|system, *-s, -e, n.* sistem politic.
Staats|tätigkeit, *-en, f.* activitate a statului.
Staats|the|ater, *-s, -, n.* teatru de stat.
Staats|theorie, *-n, f.* teorie a statului.
Staats|trauer *f. sg.* doliu național.
Staats|trust, *-(e)s, -e (și -s), m.* trust de stat.
Staats|typus, *-, -typen, m.* tip de stat.
staats|umwälzend *adj.* revoluționar.
Staats|umwälzung, *-en, f.* revoluție politică.
Staats|uniform, *-en, f.* mare ținută, uniformă de gală, de paradă.
Staats|unternehmen, *-s, -, n.* întreprindere stat.
Staatsverband, *-(e)s, -bände, m.* uniune politică.
Staatsverbrauch, *-(e)s, m. sg. (ec.)* consum public, de stat.
Staatsverbrechen, *-s, -, n.* delict politic.
Staatsverbrecher, *-s, -, m.* delincvent politic.
Staatsverfassung, *-en, f.* constituție (a țării).
Staatsver|hältnisse *pl.* raporturi, relații politice; situație a statului.
Staatsverleumdung, *-en, f.* calomniere, defăimare a statului, a națiunii.
Staatsvermögen, *-s, n. sg.* avere a statului, bunuri publice.
Staatsverschuldung, *-en, f.* contractare de datorii de către stat.
Staatsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* tratat, convenție, acord de stat.
Staatsverwaltung *f. sg.* administrație de stat; guvernare.
Staatsvolk, *-(e)s, -n, sg.* **1.** populație a unui ținut dintr-un stat. **2.** totalitatea cetățenilor unui stat.
Staatswagen, *-s, -, m.* trăsură, mașină oficială de gală.
Staatswappen, *-s, -, n.* stemă a statului.
Staatsweisheit *f. sg.* înțelepciune politică.
Staatswesen, *-s, -, n.* **1.** esență a statului. **2.** stat, organism de stat.
staatswidrig *adj.* v. staatsfeindlich.
Staatswirtschaft *f. sg.* **1.** economie națională. **2.** sector de stat al economiei.
staatswirtschaftlich *adj.* de economie națională, național-economic.
Staatswissenschaften *pl.* științe despre stat, politice.
staatswissenschaftlich *adj.* referitor la științele despre stat, politice.
Staatswohl, *-(e)s, n. sg.* bine public, bunăstare obștească.
Staatswürdenträger, *-s, -, m.* demnitar de stat.
Staatsziel, *-(e)s, -e, n. (jur.)* obiectiv de stat; **Umweltschutz als ~** protecția mediului ca obiectiv de stat.
Staatszimmer, *-s, -, n. (fam.)* cameră de gală, salon.
Staatszuschuss, *-es, -schüsse, m.* subvenție guvernamentală, de stat; **durch ~ unterstützt** subvenționat de către stat.
Staatszweck, *-(e)s, -e, m.* scop politic.
Stab, *-(e)s, Stäbe, m.* **1.** băț, toiag; baston; vergea; drug; **er stützt sich auf einen ~** se sprijină într-un toiag; *(fig.)* **den ~ ergreifen** a porni la drum; **er sitzt hinter Stäben** stă după gratii, la închisoare. **2.** *(muz.)* baghetă; **den ~ führen** a dirija (orchestra). **3.** *(jur., înv.)* vergea (de judecător); **den ~ über jn. brechen** a condamna pe cineva. **4.** cârjă (de episcop). **5.** baston (de mareșal). **6.** *(sport)* prăjină (pentru sărituri); baston de gimnastică; baston de ștafetă. **7.** *(mil.)* stat-major. **8.** suită; **der leitende Arzt mit seinem ~e** medicul șef cu suita sa; **er hat einen großen ~ von Mitarbeitern** are mulți colaboratori, mulți asistenți; **wissenschaftlicher ~** corp științific, grup de oameni de știință. **9.** *(com.)* metru. **10.** *(constr.)* bară, grindă. **11.** doagă.
Stab|algen *pl. (bot.)* diatomee *(Diatomeae)*.
Stab|antenne, *-n, f. (radio.)* antenă verticală.
Stab|bau, *-(e)s, -e, m. (constr.)* construcție din bare cu zăbrele.
Stab|bogen|brücke, *-n, f. (constr.)* pod cu arcuri întinse.
Stäbchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Stab) bastonaș, baghetă. **2.** balenă; **~ für Hemdkragen** balene pentru guler. **3.** *(fam.)* țigară.
Stab|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* oțel în drugi, oțel în bare, țagle de oțel.
stabeln, *stabelte, gestabelt (ich stab(e)le)*, **stäbeln**, *stäbelte, gestäbelt (ich stäb(e)le), vb. (reg.)* **I.** *tr. (h)* a lega plante de araci; a arăci. **II.** *intr. (s)* a înțepeni, a rigidiza.
staben, *stabte, gestabt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(înv.)* a silabisi, a sloveni; **den Eid ~** a citi formula de jurământ. **2.** a măsura cu metrul. **II.** *intr. (metr.)* a rima prin aliterație.
Stab|erde, *-n, f. (radio.)* vergea pentru legătura cu pământul.
Stabfeder, *-n, f. (tehn.)* bară de torsiune.
Stabfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă lungă, tubulară.
stabförmig *adj.* în formă de bară.
Stabführer, *-s, -, m. (muz.)* dirijor.
Stabführung, *-en, f. (muz.; în expr.)* **unter ~ von ...** sub bagheta lui ...
Stabfußboden, *-s, -böden, m.* pardoseală de parchet.
Stabgold, *-(e)s, n. sg.* aur în bare.
Stabhalter, *-s, -, m.* **1.** demnitar (de exemplu decan al baroului, al colegiului de avocați); *(elv.)* ajutor de primar. **2.** *(geod.)* purtător al mirei.
Stabhobel, *-s, -, m.* rindea pentru bare, pentru fasonat.
stabhoch|springen, *stabhochgesprungen, vb. (s) intr. (numai la inf. și part. trec.) (sport)* a sări cu prăjina.
Stabhoch|springer, *-s, -, m. (sport)* săritor cu prăjina.
Stabhoch|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (sport)* săritură cu prăjina.
stabig, stäbig *adj. (reg.)* înțepenit.
stabil [și sta-] *adj.* stabil, statornic, constant, solid, durabil; **das ~e Gleichgewicht** echilibrul stabil; **~e Währung** valută stabilă; *(fam.)* **ein ~er Bursche** un băiat serios, așezat.
Stabilisation, *-en, f.* v. Stabilisierung.
Stabilisationsröhre, *-n, f. (tel.)* tub stabilizator.
Stabilisator, *-s, -toren, m. (tehn.)* stabilizator.
stabilisieren, *stabilisierte, stabilisiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) stabiliza, a (se) statornici, a (se) consolida; **die Währung wurde stabilisiert** moneda a fost stabilizată.
Stabilisierung, *-en, f.* stabilizare; statornicire, consolidare; *(ec.)* **~ der Rohstoffpreise** stabilizare a prețurilor la materiile prime.
Stabilisierungs|abkommen, *-s, -, n. (ec.)* acord de stabilizare.
Stabilisierungsfaktor, *-s, -en, m. (tehn.)* factor de stabilizare.
Stabilisierungsfläche, *-n, f. (av.)* suprafață de stabilizare.
Stabilisierungsflosse, *-n, f. (av.)* plan fix de stabilizare.
Stabilisierungsmaßnahme, *-n, f.* măsură de stabilizare.
Stabilisierungs|politik *f. sg.* politică de stabilizare.
Stabilisierungsziel, *-(e)s, -e, n. (ec.)* obiectiv de stabilizare.
Stabilität *f. sg.* stabilitate; statornicie; durabilitate.
Stabilitätsbedingung, *-en, f. (ec.)* condiție de stabilitate.
Stabilitätsgebiet, *-(e)s, -e, n.* domeniu, zonă de stabilitate.
Stabilitätsgesetz, *-es, -e, n.* lege a stabilității economice.
Stabilitätsgrenze, *-n, f. (mec.)* limită de stabilitate.
Stabilitätskurve [-fə și -və], *-n, f. (mar.)* curbă de stabilitate (a unei nave).
Stabilitätslehre, *-n, f. (mec.)* teorie a stabilității.
Stabilitäts|periode, *-n, f.* perioadă de stabilitate.
Stabilitätswert, *-(e)s, -e, m. (mec.)* coeficient de stabilitate, de flambaj.
Stabilitätsziel, *-(e)s, -e, m.* obiectiv de stabilitate.
Stabilmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină staționară.
Stabkörper, *-s, -, m.* corp al riglei.
Stabkraft, *-kräfte, f. (mec.)* forță din bară.
Stablampe, *-n, f.* lanternă electrică de formă cilindrică.
Stabliniensystem [-niən-], *-s, -e, n. (ec.)* organizare ierarhică combinată cu structuri de stat major; staff and line.
Stabmagnet, *-(e)s, -e, m.* magnet în formă de bară.
Stabpolygon, *-s, -e, n. (mec.)* poligon de bare.
Stabpresse, *-n, f. (metal.)* presă cu coloane.
Stabreim, *-(e)s, -e, m. (metr.)* aliterație.
stabreimen, *stabreimend, vb. (h) intr. (numai la inf. și part. prez.)* v. staben **(II)**.
stabreimend **I.** *part. prez.* de la stabreimen. **II.** *adj. (metr.)* cu aliterație.
Stabs|arzt, *-es, -ärzte, m. (mil.)* medic-căpitan; *(austr.)* medic-maior.
Stabsbatterie, *-n* [-ri:ən], *f. (mil., înv.)* grup, baterie de comandă (a(l) unui regiment de artilerie).
Stabsbefehl, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ordin dat de statul-major.
Stabs|chef [-ʃεf], *-s, -s, m. (mil.)* șef al statului-major.
Stabschrecke, *-n, f. (entom.)* **1.** cosaș-bacil *(Bacillus rossii)*. **2.** frunză călătoare *(Phyllium pulchrifolium)*.
Stabschule, *-n, f. (mil., înv.)* școală de ofițeri superiori.
Stabsfeldwebel, *-s, -, m.* plutonier-major; *(fig., fam.)* **er geht wie ein ~** umblă țanțoș, cu capul sus.
Stabsgefreite, *-n, -n (ein Stabsgefreiter), m. (mil.)* caporal(-major).
Stabshornist, *-en, -en, m. (mil.)* sergent-major gornist.
Stabsichtigkeit *f. sg. (med.)* astigmatism.
Stabsilber, *-s, n. sg.* argint în bare.
Stabskomitee, *-s, -s, n.* comitet de stat-major.
Stabskompanie, *-n* [-ni:ən], *f. (mil.)* companie de cartier general.
Stabsmusikmeister, *-s, -, m. (mil.)* șef de fanfară cu grad de căpitan.
Stabs|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* **1.** ofițer superior. **2.** ofițer de stat-major.
Stab|springen, *-s, n. sg. (sport)* v. Stabhochspringen.
Stabsquartier, *-s, -e, n. (mil.)* cartier general.
Stab|stahl, *-(e)s, -stähle (și -e), m. (metal.)* oțel în bare.
Stabsveterinär [-vε-], *-s, -e, m. (mil.)* medic veterinar-căpitan.
Stabswache, *-n, f. (mil.)* gardă de stat-major, a statului-major.
Stabtierchen, *-s, -, n.* bacterie.
Stabträger, *-s, -, m.* **1.** v. Stabhalter **(1)**. **2.** *(constr.)* perete de vergi, de nuiele.
Stabtransformator, *-s, -en, m. (electr.)* transformator cu coloane.
Stab|übungen *pl. (gimn.)* exerciții cu bastonul.
Stabwechsel, *-s, m. sg. (sport)* schimb (de baston) la ștafetă.
Stabwerk, *-(e)s, -e, n. (constr.)* perete cu schelet de lemn; construcție cu zăbrele.
Stabwurz *f. sg. (bot.)* pelin *(Artemisia)*.
staccato [ʃt- și st-] *adv. (muz.)* staccato.
Staccato, *-s, -s, (și -ti), n. (muz.)* staccato.
stach *ind. imperf. pers.* I și a 3-a *sg.* de la stechen.

Stachanowbewegung, *-en, f. (ist.)* mişcare stahanovistă.
Stachanowismus, -, *m. sg. (ist.)* stahanovism.
Stachanowist, *-en, -en, m.*, ~ **in**, *-nen, f. (ist.)* stahanovist(ă).
stachanowistisch *adj. (ist.)* stahanovist.
Stachanowmethode, *-n, f. (ist.)* metodă stahanovistă.
Stachel, *-s, -n, m.* **1.** spin, ghimpe; **der ~ der Distel** ghimpele mărăcinelui. **2.** ţeapă; **die ~n des Igels** ţepii ariciului; *(fig.)* **einer Sache den ~ nehmen** a înlătura partea neplăcută a unui lucru. **3.** ac cu gămălie. **4.** pinten; *(fig.)* **wider den ~ löcken** a se împotrivi (la ceva). **5.** *(fig.)* stimul, imbold; **der ~ des Ehrgeizes trieb ihn weiter** ambiţia l-a împins mai departe. **6.** ac de cataramă.
Stachelbeere, *-n, f. (bot.)* agrişă *(Ribes uvacrispa)*.
Stachelbeer|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* tufă de agrişe.
Stacheldraht, *-(e)s, -drähte, m.* sârmă ghimpată; **hinter ~ sein** a fi închis în lagăr.
Stacheldrahtver|hau, *-(e)s, -e, m.* (şi *n.) (mil.)* baraj, gard de sârmă ghimpată.
Stacheldraht|zaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard de sârmă ghimpată.
Stachel|egge, *-n, f. (agr.)* grapă-arici.
Stachelfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* plevuşcă cu ţepi, cu ghimpi *(Gasterosteus aculeatus)*.
Stachelflosser *m. pl. (iht.)* acantopterigieni *(Acanthopterygii)*.
stachelförmig *adj.* **1.** în formă de ghimpe, de ţeapă. **2.** *(bot., mineral.)* aculeiform.
Stachelfortsatz, *-es, -sätze, m. (anat.)* apofiză spinoasă.
Stachelfrucht, *-früchte, f. (bot.)* fruct cu ghimpi, cu ţepi.
Stachelgras, *-es, -gräser, n. (bot.)* costrei, iarbă-bărboasă *(Echinochloa crusgalli)*.
Stachelhai, *-(e)s, -e, m. (iht.)* rechin cu ţepi *(Squalus acanthias)*.
Stachelhalsband, *-(e)s, -bänder, n.* zgardă ghimpată.
Stachelhaut, *-häute, f. (zool.)* echinoderm.
Stachelhäuter *pl. (zool.)* echinoderme *(Echinodermata)*.
Stachelhülle, *-n, f. (bot.)* pericarp ghimpos.
stachelicht, stachelig *adj.* v. stachlig.
Stachel|igel, *-s, -, m. (zool.)* echidneu *(Echidna)*.
Stachelkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (zool.)* acantocefal *(Echinorhynchus)*.
Stachel|lattich, *-s, -e, m. (bot.)* lăptucă sălbatică *(Lactuca scariola* L.).
Stachel|loch, *-(e)s, -löcher, n. (anat.)* foramen spinos.
stachel|los *adj.* (şi *zool., bot.)* fără ghimpi, fără ţepi, fără spini, fără ac.
Stachelmaul, *-(e)s, -mäuler, n. (iht.)* peşte cu ghimpi în gură *(Echiostoma barbatum)*.
stacheln, *stachelte, gestachelt (ich stach(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a împunge, a înţepa. **2.** a prevedea cu ţepi sau ace. **3.** a imbolди, a impulsiona. **4.** *(fig.)* a tachina, a înţepa; **er stachelte ihn fortwährend** îl înţepa, îl necăjea continuu.
Stachelpilz, *-es, -e, m. (bot.)* flocoşel *(Hydnum repandum)*.
Stachelrede, *-n, f.* vorbă înţepătoare, înţepătură; sarcasm, ironie.
Stachelroche, *-n(s), -n*, **Stachelrochen**, *-s, -, m. (iht.)* calcan ţepos (din familia *Trygonidae)*.
Stachelschwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* v. Stachelpilz.
Stachelschwanz, *-es, -schwänze, m.* **1.** *(zool.)* coadă înarmată cu un ghimpe veninos. **2.** *(iht.)* (peşte) chirurg *(Acanthurus chirurgus)*.
Stachelschwein, *-(e)s, -e, n. (zool.)* porc spinos *(Hystrix)*.
Stacheltier, *-(e)s, -e, n.* animal cu ghimpi, cu ţepi.
stacheltragend *adj.* prevăzut cu ghimpi, acantofor.
Stachelträger *pl. (entom.)* insecte cu ghimpi.
Stachelwalze, *-n, f.* **1.** *(agr.)* tăvălug cu colţi, ghimpat. **2.** *(text.)* cilindru rupător.
Stachelwels, *-es, -e, m. (iht.)* somn ţepos *(Arius)*.
Stachelwürmer *pl. (zool.)* acantocefali.
Stachelzaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard viu, gard de mărăcini.
stachlig *adj.* **1.** spinos, ghimpos, ţepos. **2.** *(bot., mineral.)* acantoid, aculeiform. **3.** *(fig.)* înţepător; caustic, muşcător.
Stackel, *-s, -, m. (reg.)* om amărât, necăjit, de compătimit.
Stackholz, *-es, -hölzer, n. (reg.)* par pentru gard.
stad *adj. (austr., reg.)* liniştit; cuminte.
Stadel, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* şopron, şură; grajd; hambar. **2.** *(mineral.)* cuptor de prăjire.
Staden, *-s, -, m. (reg.)* **1.** chei de încărcare. **2.** chei (stradă).
stadial *adj. (înv.)* pas cu pas, periodic, pe etape.
Stadion, *-s, -dien* [-diən], *n.* stadion.
Stadium, *-s, -dien* [-diən], *n.* stadiu, fază; **das höchste ~** gradul cel mai înalt, treapta cea mai dezvoltată; **letztes ~ einer Krankheit** ultima fază a unei boli.
Stadt, *Städte, f.* oraş; **außerhalb der ~** în afara oraşului; **die innere ~** centrul oraşului; **~ und Land** oraşele şi satele; **ich gehe ein wenig in die ~** ies puţin în oraş; **die ganze ~ weiß es schon** ştie deja tot oraşul; **die Ewige ~** Cetatea Eternă, Oraşul Etern, Roma; **die Heilige ~** Oraşul Sfânt, Ierusalim.
Stadt|abgaben *pl.* taxe urbane.
Stadt|abge|ordnete, *-n, -n (ein Stadtabgeordneter), m.* deputat orăşenesc.
Stadt|adel, *-s, m. sg. (ist.)* **1.** nobilime patriciană, patriciat. **2.** nobilime orăşenească, de la oraş.
Stadt|am|man, *-(e)s, m. sg (elv.)* **1.** primar. **2.** executor.
Stadt|amt, *-(e)s, -ämter, n.* primărie a oraşului.
Stadt|amtmann, *-(e)s, -amtleute, m. (reg.)* primar al oraşului.
Stadt|anleihe, *-n, f.* împrumut urban.
Stadt|anschluss, *-es, -schlüsse, m. (tel.)* legătură cu oraşul.
Stadt|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic al oraşului.
Stadt|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* consiliu, comitet orăşenesc.
stadt|auswärts *adv.* ieşind din oraş, afară din oraş.
Stadt|autobahn, *-en, f.* autostradă urbană, în interiorul oraşelor.
Stadtbahn, *-en, f.* tren (electric) urban.
Stadtbahn|netz, *-es, -e, n.* reţea (de cale ferată) urbană.
Stadtbann, *-(e)s, m. sg. (ist.)* jurisdicţie urbană.
Stadtbau, *-(e)s, -ten, m.* construcţie urbană.
Stadtbaudirektion, *-en, f.* direcţie a construcţiilor urbane, edilitare.
Stadtbaumeister, *-s, -, m.* arhitect municipal.
Stadtbe|amte, *-n,-n (ein Stadtbeamter), m.* funcţionar municipal.
Stadtbebau|ungsplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de amenajare urbană.
Stadtbefestigung, *-en, f. (mil.)* fortificaţie a oraşului.
Stadtbe|hörde, *-n, f.* autoritate orăşenească; municipalitate.
stadtbekannt *adj.* de notorietate publică, cunoscut de toţi, de tot oraşul; **er ist ~** îl ştie tot oraşul.
Stadtbevölkerung, *-en, f.* populaţie urbană.
Stadtbewohner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* orăşean(că).
Stadtbezirk, *-(e)s, -e, m.* sector al oraşului, cartier.
Stadtbibliothek, *-en, f.* bibliotecă orăşenească.
Stadtbild, *-(e)s, -er, n.* aspect al oraşului, fizionomie a oraşului; peisaj urban.
Stadtbote, *-n, -n, m.* mesager, curier al primăriei oraşului.
Stadtbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare loco.
Stadtbücherei, *-en, f.* v. Stadtbibliothek.
Stadtbummel, *-s, -, m. (fam.)* plimbare, hoinăreală prin oraş.
Stadtbürger, *-s, -, m.* cetăţean al oraşului.
Stadtbürger|recht, *-(e)s, n. sg.* drept civic, cetăţenesc.
Städtchen şi **Stădtchen**, *-s, -, n. (dim.* de la Stadt) orăşel.
Stadtchronik [-kro-], *-en, f.* cronică a oraşului.
Stadtdirektor, *-s, -en, m. (fam.)* primar al oraşului.
Städtebau, *-(e)s, m. sg.* urbanism, urbanistică.
Städtebauer, *-s, -, m.* arhitect urbanist.
städtebaulich *adj.* urbanistic, privitor la urbanistică.
Städtebauprojekt, *-(e)s, -e, n.* plan de construcţie a oraşului, plan urbanistic.
Städtebezwinger, *-s, -, m. (ist.)* cuceritor de oraşe, de cetăţi.
Städtebund, *-(e)s, -bünde, m.* uniune de oraşe.
Städte|er|oberer, *-s, -, m.* v. Städtebezwinger.
stadt|einwärts *adv.* în oraş, spre centrul, spre interiorul oraşului.
Städtekampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (sport)* competiţie, întrecere între reprezentativele oraşelor.
Stadt|entwässerung, *-en, f.* canalizare a oraşului.
Stadt|entwicklungsplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de urbanizare.
Städte|ordnung, *-en f.* regulament, statut al oraşelor.
Städtepartnerschaft, *-en, f.* înfrăţire între două oraşe.
Städteplanung, *-en, f.* urbanism, proiectare, planificare, sistematizare urbanistică.
Städter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* orăşean(că).
Städterecht, *-(e)s, -e, n.* drept al oraşelor.
Städte|spiel, *-(e)s, -e, n.* v. Städtekampf.
Städtetag, *-(e)s, -e, m.* congres al delegaţilor oraşelor.
Städte|urkundenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de documente, de acte ale oraşului.
Städtewachs|tum, *-s, n. sg.* expansiune urbană.
Städtewesen, *-s, n. sg.* organizare urbană, a oraşelor; **das ~ des Mittelalters** organizarea oraşelor în evul mediu.
Städtewettkampf, *- (e)s,-kämpfe, m.* v. Städtekampf.
Stadt|exekutivkomitee, *-s, -s, n.* comitet executiv orăşenesc.
Stadtfahrt, *-en, f. (auto.)* circulaţie, drum prin oraş.
stadtfein *adj. (glumeţ, în expr.)* **sich ~ machen** a se îmbrăca la patru ace.
Stadtfern|sprechbetrieb, *-(e)s, -e, m.* serviciu urban de telefoane.
Stadtfestung, *-en, f.* citadelă.
Stadtflucht *f. sg.* exod, fugă din oraş.
Stadtforst, *-(e)s, -e, m.* pădure a oraşului.
Stadtfrack, *-(e)s, -s* (şi *-fräcke), m. (iron.)* târgoveţ, surtucar.
Stadtführer, *-s, -, m.* ghid al oraşului.
Stadtgarten, *-s, -gärten, m.* v. Stadtpark.
Stadtgebiet, *-(e)s, -e, n.* teritoriu, perimetru al oraşului, rază a oraşului.
Stadtgefängnis, *-ses, -se, n.* închisoare locală, închisoare a oraşului.
Stadtgegend, *-en, f.* cartier, parte a oraşului.
Stadtgemeinde, *-n, f.* comună urbană.
Stadtgerechtigkeit *f. sg.* drepturi, privilegii ale oraşelor.
Stadtgerede, *-s, n. sg.* v. Stadtgespräch.
Stadtgericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal orăşenesc de primă instanţă.
Stadtgerichtsbarkeit *f. sg.* jurisdicţie orăşenească.
Stadtgerichtsdirektor, *-s, -en, m.* preşedinte de tribunal orăşenesc de primă instanţă.
Stadtgerichtsrat, *-(e)s, -räte, m.* consilier la tribunalul orăşenesc.
Stadtgerücht, *-(e)s, -e, n.* zvon public.
Stadtge|spräch, *-(e)s, -e, n.* **1.** gura târgului, cancanuri citadine; **zum ~ werden** a ajunge în gura lumii. **2.** *(tel.)* convorbire telefonică locală, în oraş.
Stadtgraben, *-s, -gräben, m. (ist.)* şanţ de apărare a oraşului.
Stadtgut, *-(e)s, -güter, n.* avere comunală, a oraşului.
Stadt|halle, *-n, f.* sală de festivităţi, de spectacole a oraşului.
Stadt|hauptkasse, *-n, f.* casierie orăşenească centrală.
Stadt|hauptmann, *-(e)s, -hauptleute, m.* comandant al gărzii oraşului.
Stadt|haus, *-es, -häuser, n.* **1.** primărie a oraşului. **2.** casă de oraş.
Stadt|haushalt, *-(e)s, -e, m.* **1.** gospodărie orăşenească, urbană. **2.** buget orăşenesc.
Stadt|innere, *-n, -n, n.* v. Stadtkern.
städtisch I. *adj.* orăşenesc, urban, citadin; **die ~en Behörden** municipalitatea; **das ~e Leben** viaţa de oraş; **~er Beamter** funcţionar municipal; **~e Verwaltung** administraţie comunală (a oraşului). **II.** *adv.* orăşeneşte, ca la oraş; **~ gekleidet** îmbrăcat orăşeneşte.
Stadtkämmerer, *-s, -, m.* casier; administrator al bunurilor oraşului.
Stadtkasse, *-n, f.* casierie orăşenească.
Stadtkern, *-(e)s, -e, m.* centru al oraşului.
Stadtkind, *-(e)s, -er, n.* copil de oraş; persoană născută şi crescută la oraş.
Stadtklatsch, *-(e)s, -e, m.* v. Stadtgespräch **(1)**.
Stadtklatsche, *-n, f. (fam.)* cumătră, ţaţă, gura-târgului.
Stadtkoffer, *-s, -, m.* valijoară, geantă.
Stadtkommandant, *-en, -en, m.* comandant al oraşului, al pieţei; comandant al garnizoanei oraşului.
Stadtkreis, *-es, -e, m.* district, sector orăşenesc.

stadtkundig *adj.* cunoscător al orașului.
Stadtlampe, *-n, f.* v. Stadtlicht.
Stadtleben, *-s, n. sg.* viață citadină, de oraș.
Stadtleute *pl.* orășeni, citadini.
Stadtlicht, *-(e)s, -er, n. (auto.)* lumină de oraș, fază mică.
Stadtluft *f. sg.* aer de oraș; **ein wenig ~ atmen** a gusta puțin din viața orașului.
Stadtmauer, *-n, f. (ist.)* zid (de apărare, de fortificație) al orașului.
Stadtmensch, *-en, -en, m.* **1.** v. Stadtkind. **2.** *(înv.)* v. Städter.
Stadtmeister, *-s, -, m. (înv.)* primar.
Stadtmitte, *-n, f.* centru al orașului.
Stadtmüll, *-s, m. sg.* deșeuri, gunoi urban.
Stadtmusikant, *-en, -en,* **Stadtmusikus**, *-, -musizi, m. (înv., fam.)* muzicant al orașului.
stadtnah *adj.* în apropierea orașului.
Stadtnetz, *-es, -e, n.* rețea urbană.
Stadt|obligation, *-en, f. (com.)* obligație urbană.
Stadt|obrigkeit, *-en, f.* municipalitate, autorități ale orașului.
Stadt|ökonomik *f. sg. (ec.)* economie urbană; **werturteilsfreie ~** economie urbană pozitivă.
Stadt|organisation, *-en, f.* organizare urbană, orășenească.
Stadtpark, *-(e)s, -e* (și *-s*), *m.* parc al orașului.
Stadtparlament, *-s, -e, n.* parlament, consiliu orășenesc.
Stadtpfarre, *-n, f.* **1.** parohie urbană. **2.** protopopie.
Stadtpfarrer, *-s, -, m.* prim-preot al orașului.
Stadtpfeifer, *-s, -, m. (înv.)* v. Stadtmusikus.
stadtpflichtig *adj.* supus jurisdicției orașului.
Stadtphysikus, *-, -se, m. (înv.)* v. Stadtarzt.
Stadtplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan al orașului.
Stadtplanung, *-en, f.* plan de sistematizare a orașului.
Stadtplanungs|abteilung, *-en, f.* secție de sistematizare a orașului.
Stadtpolizei *f. sg.* poliție, miliție a orașului.
Stadtpost *f. sg.* **1.** *(tel.)* serviciu poștal local. **2.** *(fam.)* v. Stadtklatsche.
Stadtrand, *-(e)s, -ränder, m.* margine, periferie a orașului.
Stadtrandsiedlung, *-en, f.* așezare suburbană, periferică.
Stadtrat, *-(e)s, -räte, m* **1.** consiliu orășenesc. **2.** consilier orășenesc.
Stadtreinigung, *-en, f.* salubritate a orașului.
Stadtrecht, *-(e)s, n. sg.* legislație municipală.
Stadtreporter, *-s, -, m.* corespondent, reporter pentru un oraș.
Stadtrepublik, *-en, f. (ist.)* oraș-republică.
Stadtrichter, *-s, -, m.* judecător al orașului.
Stadtrundfahrt, *-en, f.* tur al orașului.
Stadtsäckel, *-s, -, m. (înv.)* v. Stadtkasse.
Stadtschreiber, *-s, -, m. (înv.)* secretar la primăria orașului; grefier al orașului.
Stadtschreiberei, *-en, f. (înv.)* secretariat al primăriei, cancelaria orașului.
Stadtschuld, *-en, f.* datorie a unui oraș.
Stadtschule, *-n, f.* școală la oraș.
Stadtschulrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consiliu școlar al orașului. **2.** inspector al școlilor orășenești.
Stadtschult|heiß, *-es, -e, m. (înv., reg.)* primar; șoltuz.
Stadtschwalbe, *-n, f. (ornit.)* rândunică de casă *(Chelidon urbica)*.
Stadt|siegel, *-s, -, n.* sigiliu al orașului.
Stadtsoldat, *-en, -en, m. (ist.)* soldat din garda municipală.
Stadtsowjet, *-s, -s, m.* soviet orășenesc.
Stadt|staat, *-(e)s, -en, m. (ist.)* oraș-stat.
Stadt|steuer, *-n, f.* impozit orășenesc.
Stadt|streicher, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană fără domiciliu stabil în oraș; vagabond(-oandă) citadin(ă).
Stadt|tag, *-(e)s, -e, m. (înv.)* congres, consiliu orășenesc.
Stadt|tasche, *-n, f.* geantă (de oraș), sacoșă.
Stadt|teil, *-(e)s, -e, m.* parte a orașului, cartier.
Stadt|telegramm, *-s, -e, n.* telegramă locală, loco.
Stadt|the|ater, *-s, -, n.* teatru orășenesc.
Stadt|tierarzt, *-es, -ärzte, m.* medic veterinar al orașului.
Stadt|tor, *-(e)s, -e, n. (ist.)* poartă a orașului.
Stadtväter *pl. (înv.)* consilieri ai municipalității, edili.
Stadtverkehr, *-s, m. sg.* circulație, trafic în oraș.
Stadtver|ordnete, *-n, -n (ein Stadtverordneter), m.* consilier, delegat, deputat orășenesc.
Stadtver|ordnetenversammlung, *-en, f.* adunare a consilierilor sau deputaților orășenești, consiliu orășenesc.
Stadtver|ordnetenvor|steher, *-s, -, m.* președinte al consiliului orășenesc.
Stadtvertretung, *-en, f.* consiliu orășenesc; reprezentanță a orașului.
Stadtverwaltung, *-en, f.* administrație orășenească.
Stadtviertel, *-s, -, n.* cartier.
Stadtvogt, *-(e)s, -vögte, m. (ist.)* guvernator al orașului.
Stadtwaage, *-n, f.* cântar public, comunal.
Stadtwache, *-n, f. (ist.)* gardă municipală.
Stadtwagen, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* trăsură de piață, birjă. **2.** automobil (mic) de oraș.
Stadtwald, *-(e)s, -wälder, m.* v. Stadtforst.
Stadtwall, *-(e)s, -wälle, m. (ist.)* meterez, val de apărare, de întărire a unui oraș.
Stadtwappen, *-s, -, n.* blazon, stemă a(l) orașului.
Stadtweide, *-n, f.* pășune comunală, izlaz.
Stadtwerke *pl.* uzină a orașului.
Stadtwohnung, *-en, f.* locuință la oraș; casă, reședință urbană.
Stadtzelle, *-n, f.* circumscripție urbană.
Stadtzentrum, *-s, -tren, n.* v. Stadtmitte.
Stadtzoll, *-(e)s, -zölle, m. (ist.)* vamă orășenească.
Stadtzollgrenze, *-n, f. (ist.)* frontieră vamală a orașului.
Stafel, *-s, -, m. (elv.)* **1.** cabană, căsuță alpină. **2.** pășune alpină.
Stafette, *-n, f.* **1.** *(sport)* ștafetă. **2.** *(ist.)* curier, sol, ștafetă.
Stafettenläufer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (sport)* component al ștafetei.
Stafettenmannschaft, *-en, f. (sport)* echipă a ștafetei.
Stafettenritt, *-(e)s, -e, m. (hipism)* ștafetă.
Staffage [-'fa:ʒə], *-n, f.* **1.** *(pict.)* figuri animatoare în peisaj. **2.** accesorii; decor; *(fig.)* aparențe, iluzii.
Staffel, *-n, f.* **1.** treaptă, spiță. **2.** *(mil.)* eșalon, patrulă. **3.** *(av.)* escadrilă. **4.** *(sport)* schimb, ștafetă. **5.** *(fig.)* treaptă, grad; fază; clasă de salarizare. **6.** *(reg.)* scară exterioară la casă; odihnă la scară. **7.** *(reg.)* picior de mobilă. **8.** *(reg.)* v. Stapel.
staffel|artig *adj.* **1.** în trepte. **2.** *(mil.)* în eșaloane, eșalonat.
Staffel|auf|stellung, *-en, f. (mil.)* eșalonare.
Staffel|auszug, *-(e)s, -züge, m. (ec.)* barem de dobânzi.
Staffelbe|steuerung, *-en, f. (ec.)* impozit progresiv.
Staffelbetrieb, *-(e)s, -e, m. (tel.)* trafic eșalonat.
Staffelbewegung, *-en, f.* mișcare, înaintare eșalonată, în etape, în trepte.
Staffelbild, *-(e)s, -er, n.* v. Staffeleigemälde.
Staffelei, *-en, f.* șevalet, stativ.
Staffeleigemälde, *-s, -, n.* tablou de șevalet.
Staffelfeuer, *-s, -, n. (mil.)* foc eșalonat.
Staffelflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor în escadrile.
Staffelform, *-en, f.* formă eșalonată.
staffelförmig *adj.* **1.** dispus în trepte, etajat. **2.** *(mil.)* în eșaloane, eșalonat; *(adverbial)* **~ aufstellen** a eșalona.
Staffelgiebel, *-s, -, m. (arhit., constr.)* fronton în trepte.
staffelig *adj.* v. staffelförmig.
Staffelkapitän, *-s, -e, m. (av.)* șef, comandant de escadrilă.
Staffel|lauf, *-(e)s, m. sg. (sport)* (alergare de) ștafetă.
Staffel|leitung, *-en, f. (electr)* circuit în serie.
Staffelmannschaft, *-en, f. (sport)* schimb, echipă de ștafetă.
staffeln, *staffelte, gestaffelt (ich staff(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a ridica, a dispune, a așeza în trepte. **2.** și *refl.* a (se) eșalona; **die Steuern ~** a eșalona impozitele.
Staffel|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor etajat, cu vatră multiplă.
Staffelpreis, *-es, -e, m. (ec.)* preț eșalonat.
Staffelrechnung, *-en, f. (ec.)* calcul progresiv.
Staffelrecht, *-(e)s, n. sg.* v. Stapelrecht.
Staffelsatz, *-es, -sätze, m. (com.)* preț, taxă progresiv(ă).
Staffel|stellung, *-en, f. (mil.)* eșalonare.
Staffel|steuer, *-n, f.* impozit progresiv.
Staffeltarif, *-(e)s, -e, m. (com.)* tarif, fraht eșalonat.
Staffelung, *-en, f. (ec.)* eșalonare; **~ der Steuersätze** progresie a ratei de impozitare; **~ der Zahlungen** eșalonare a plăților; *(av.)* eșalonare a avioanelor unei escadrile.
staffelweise *adv.* (în mod) eșalonat, în eșalonare; în trepte.
Staffelwettbewerb, *-(e)s, -e, m. (sport)* concurs de ștafetă.
staffieren, *staffierte, staffiert, vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a înzestra, a prevedea (cu). **2.** *(austr.)* a garnisi, a împodobi, a găti. **3.** *(pict.)* a picta figuri.
Staffierer, *-s, -, m. (austr.)* **1.** persoană care înzestrează, care împodobește. **2.** pictor decorator.
Staffierung, *-en, f.* **1.** *(înv.) sg.* înzestrare. **2.** *(austr.)* garnisire, împodobire. **3.** *(austr.)* garnitură.
Stag, *-(e)s, -e, n. (mar.)* odgon de susținere a catargului; **über (den) ~ gehen** a face volta.
Stagflation, *-en, f. (ec.)* stagflație.
Stagflations|phase, *-n, f.* fază de recesiune; **in eine ~ eintreten** a intra într-o fază de recesiune.
Stagnation, *-en, f.* stagnare.
Stagnationsbefürchtung, *-en, f. (ec.)* teamă de stagflație.
stagnieren, *stagnierte, stagniert, vb. (h) intr.* a stagna.
Stag|segel, *-s, -, n. (mar.)* velă strai.
stahl *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la stehlen.
Stahl[1], *- (e)s, Stähle* (și *-e*), *m.* **1.** oțel; **angelassener ~** oțel revenit; **beruhigter ~** oțel calmat; **feuerfester ~** oțel refractar; **gehärteter ~** oțel călit; **geschmiedeter ~** oțel forjat; **nichtrostender** (sau **rostfreier** sau **rostsicherer**) **~** oțel inoxidabil; **aus ~** de oțel; *(fig.)* **ganz in ~** înarmat din cap până-n picioare, până-n dinți; *(fig.)* **ein Charakter von ~** un caracter de fier. **2.** *(maș.)* cuțit de strung; **gekröpfter ~** cuțit de strung curbat; **linksseitiger ~** cuțit de strung pe stânga. **3.** *(poet.)* spadă, pumnal, jungher; **jm. den ~ ins Herz stoßen** a înfige pumnalul în inima cuiva. **4.** *(fig.)* duritate, putere. **5.** amnar. **6.** oțel pentru ascuțit (obiecte tăioase).
Stahl[2], *-(e)s* (și *-en*), *Stähle* (și *-n*), *m. reg.* **1.** mostră, model, eșantion. **2.** *(com.)* marcă, ștampilă.
Stahl|achse, *-n, f. (maș.)* ax, arbore de oțel.
Stahl|arbeit, *-en, f.* **1.** lucru, lucrare de oțel. **2.** *(metal.)* afinare a oțelului.
Stahl|arbeitergewerkschaft, *-en, f.* sindicat al muncitorilor din industria oțelului.
Stahl|armierung, *-en, f. (constr.)* armătură de oțel.
stahl|artig *adj.* ca oțelul, de natura oțelului.
Stahl|arznei, *-en, f. (med.)* medicament feruginos.
Stahl|auflage, *-n, f. (metal.)* placaj de oțel.
Stahlbad, *-(e)s, -bäder, n.* **1.** *(med.)* baie feruginoasă. **2.** stațiune balneară cu ape feruginoase. **3.** *(metal.)* baie de oțel. **4.** *(tipogr.)* baie de feruire.
Stahlband, *-(e)s, -bänder, n. (metal.)* oțel-balot.
Stahlbaron, *-s, -e, m. (peior.)* magnat al oțelului.
Stahlbau, *-(e)s, -ten, m.* construcție metalică, de oțel.
stahlbepanzert *adj.* blindat cu oțel.
Stahlbereitung, *-en, f. (metal.)* elaborare a oțelului.
Stahlbesen, *-s, -, m. (muz.)* bețișor din sârmă (pentru baterie).
Stahlbeton[-tõ: și -to:n], *-s, -s* (și *-e*), *m. (constr.)* beton armat.
Stahlbetonbau, *-(e)s, -ten, m. (metal.)* construcție de beton armat.
Stahlbetonplatte, *-n, f. (constr.)* placă de beton armat.
stahlbewehrt *adj. (constr.)* armat cu oțel.
Stahlbewehrung, *-en, f. (constr.)* armătură de oțel-beton.

Stahlbildung, *-en, f.* transformare în oțel.
stahlblank *adj.* lucios ca lama unei săbii.
stahlblau *adj.* oțeliu, vânăt.
Stahlblech, *-(e)s, -e, n. (metal.)* tablă de oțel.
Stahlblechpanzer, *-s,-, m. (hidr.)* căptușeală de tablă de oțel.
Stahlblechrad, *-(e)s, -räder, n. (maș.)* roată din tablă de oțel.
Stahlblock, *- (e)s, -blöcke, m. (metal.)* lingou de oțel.
Stahlbogen, *-s, -bögen, m.* arc de oțel.
Stahlbombe, *-n, f. (metal.)* butelie de oțel.
Stahlbrunnen, *-s, -, m.* izvor feruginos.
Stahlbürste, *-n, f. (metal.)* perie de oțel.
Stahldraht, *-(e)s, -drähte, m.* sârmă de oțel.
Stahldrahtmatratze, *-n, f.* somieră.
Stahldraht|tau, *-(e)s, -e, n.* cablu de oțel.
Stahl|eisen, *-s, n. sg. (metal.)* fontă de afinare.
Stahl|eisen|stein, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* (sfero)siderit.
stählen, *stählte, gestählt, vb. (h)* **I.** *tr.* a căli, a oțeli, a ecruisa. **II.** *tr.* și *refl. (fig.)* a (se) oțeli, a (se) căli; **die Arbeit hat ihn gestählt** munca l-a fortificat, l-a călit.
Stählen, *-s, n. sg. (metal.,* și *fig.)* oțelire, călire.
stählern *adj.* **1.** din, de oțel. **2.** *(fig.)* tare, de fier; **ein ~er Wille** o voință de fier.
Stahl|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* cinabru cenușiu.
Stahl|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs de oțel.
Stahl|erzeugung, *-en, f.* producție de oțel.
Stahlfabrik, *-en, f.* v. Stahlhütte.
Stahlfabrikat, *-(e)s, -e, n.* produs de oțel.
Stahlfabrikation *f. sg.* v. Stahlerzeugung.
Stahlfach, *-(e)s, -fächer, n.* seif; casetă (de oțel).
Stahlfachwerk, *-(e)s, -e, n. (constr.)* schelet de oțel cu zăbrele.
Stahlfarbe, *-n, f.* culoare a oțelului.
Stahlfeder, *-n, f.* **1.** resort, arc de oțel. **2.** peniță de oțel.
Stahlfedermatratze, *-n, f.* somieră.
Stahlflasche, *-n, f.* butelie de oțel.
Stahlformgießerei, *-en, f.* turnătorie de oțel.
Stahlformguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* **1.** piesă de oțel turnat; **warmfester ~** oțel turnat refractar. **2.** turnare a oțelului.
Stahlgeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* proiectil de oțel.
Stahlge|häuse, *-s, -, n. (tehn.)* carter (de oțel).
Stahlgerüst, *-(e)s, -e, n. (constr.)* schelă metalică, eșafodaj metalic.
Stahlgewinnungsverfahren, *-s, -n, n. (metal.)* procedeu de fabricare a oțelului.
Stahlgießer, *-s, -, m. (metal.)* turnător de oțel.
Stahlgießerei, *-en, f. (metal.)* turnătorie de oțel.
Stahlgießpfanne, *-n, f. (metal)* oală de turnat oțel.
Stahlglanz, *-es, m. sg.* luciu de oțel.
Stahlgranate, *-n, f. (mil.)* obuz de oțel.
stahlgrau *adj.* cenușiu ca oțelul, de culoarea oțelului, gri-fer.
Stahlgrau, *-s, n. sg.* (culoare) gri-fer.
Stahlgriff, *-(e)s, -e, m.* mâner de oțel.
Stahlguss, *-es, -güsse, m.* v. Stahlformguss.
Stahlgußform, *-en, f. (metal.)* formă de oțel.
Stahlhalter, *-s, -, m. (tehn.)* port-cuțit.
stahlhaltig *adj.* **1.** feruginos. **2.** *(metal.)* cu conținut de oțel.
Stahlhammer, *-s, -hämmer, m. (metal.)* **1.** ciocan de forjat oțelul. **2.** ciocan de oțel.
stahlhart *adj.* tare, dur ca oțelul; *(fig.)* **~e Köpfe** capete tari ca oțelul.
Stahlhärte, *-n, f.* **1.** *(metal.)* duritate a oțelului. **2.** *(fig.)* duritate de oțel.
Stahlhartgussgranate, *-n, f. (mil.)* obuz de fontă călită.
Stahlhärtung, *-en, f.* călire a oțelului.
Stahlhaus, *-es, -häuser. n.* casă cu schelet de oțel.
Stahlhelm, *-(e)s, -e, m. (mil.)* cască de oțel.
Stahlhof, *-(e)s, m. sg. (ist.)* reprezentanță comercială hanseatică la Londra.
Stahlhochbau, *-(e)s, -ten, m.* construcție, bloc cu schelet metalic.
Stahlholm, *-(e)s, -e, m. (maș.)* lonjeron de oțel.
Stahlhütte, *-n, f.*, **Stahlhüttenwerk**, *-(e)s, -e, n.* oțelărie, turnătorie de oțel.
Stahl|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie a oțelului.
Stahlkabel, *-s, -, n.* cablu de oțel.
Stahlkammer, *-n, f.* seif; cameră blindată (la bănci).
Stahlkeil, *-(e)s, -e, m.* **1.** pană de oțel. **2.** drug de oțel.
Stahlkerngeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* proiectil perforant în oțel.
Stahlkessel, *-s, -, m.* căldare, cazan de oțel.
Stahlkette, *-n, f.* lanț de oțel.
Stahlklasse, *-n, f. (metal.)* sortiment, calitate de oțel.
Stahlklinge, *-n, f.* lamă de oțel.
Stahlklotz, *-es, -klötze, m. (metal.)* **1.** lingou, taglă de oțel. **2.** unealtă pentru gravură în cupru.
Stahlknopf, *-(e)s, -knöpfe, m. (med.)* nasturele lui Corrigan (pentru cauterizări).
Stahlkoloss, *-es, -e, m.* colos de, din oțel.
Stahlkonstruktion, *-en, f. (constr.)* schelet metalic, construcție de oțel.
Stahlkopfschiene, *-n, f. (ferov.)* șină cu ciuperci de oțel.
Stahlkugel, *-n, f.* **1.** *(mil.)* glonț de oțel. **2.** *(metal.)* bilă de oțel.
Stahl|lauf, *-(e)s, -läufe, m. (mil.)* țeavă de oțel (la armele de foc).
Stahl|legierung, *-en, f. (metal.)* aliaj de oțel.
Stahlmagnet, *-s* (și *-en), -e* (și *-en), m. (electr.)* magnet de oțel.
Stahlmantel, *-s, -mäntel, m. (tehn.)* manta, perete exterior din oțel.
Stahlmantelgeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* proiectil cu manta de oțel.
Stahlmarke, *-n, f.* marcă, calitate a oțelului.
Stahlmarkt, *-(e)s, -märkte, m. (ec.)* piață a oțelului.
Stahlmaß|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (metrol.)* riglă gradată (de metal).
Stahlmast, *-(e)s, -en* (și *-e), m.* pilon, stâlp de oțel.
Stahlmessband, *-(e)s, -bänder, n. (metrol.)* ruletă de măsurat de oțel.
Stahlmittel, *-s, -, n.* v. Stahlarznei.
Stahlnadel, *-n, f. (tehn.)* ac de oțel.
Stahlnase, *-n, f. (metal.)* cap al cuțitului.
Stahl|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de topit oțel.
Stahlpanzer, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* blindaj de oțel. **2.** cuirasă, platoșă de oțel.
Stahlpanzer|rohr, *-(e)s, -e, n.* tub blindat de oțel.
Stahlpille, *-n, f. (farm.)* pilulă feruginoasă.
Stahlplatte, *-n, f.* placă, tablă de oțel.
Stahlpreis, *-es, -e, m. (ec.)* preț al oțelului.
Stahlpulver [-fɐ și -vɐ], *-s, -, n. (farm.)* preparat de fier în pulbere *(Ferrum pulveratum).*
Stahlqualität, *-en, f.* calitate a oțelului.
Stahlquelle, *-n, f.* v. Stahlbrunnen.
Stahlrädchen, *-s, -, n. (tehn.)* rotiță de oțel (la dispozitivul de tăiat geamuri).
Stahlreifen, *-s,-, m. (ferov., metal.)* bandaj de oțel.
Stahlrohr, *-(e)s, -e, n. (metal.)* țeavă de oțel.
Stahlröhre, *-n, f. (radio.)* tub metalic.
Stahlrohrgerüst, *-(e)s, -e, n. (constr.)* schelă metalică tubulară.
Stahlrohrmast, *-(e)s, -en* (și *-e), m. (tel.)* stâlp tubular de oțel.
Stahlrohrmöbel, *-s, -, n.* mobilă din țevi de oțel.
Stahlross, *-es, -e, n. (glumeț)* bicicletă.
Stahlsaite, *-n, f. (muz.)* coardă de oțel.
Stahlsaitenbeton, *-s, -s* (și *-e), n.* beton cu armătură pretensionată.
Stahlsäuerling, *-s, -e, m.* apă minerală acidulată feruginoasă.
Stahlschliff, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* șlefuire a oțelului.
Stahlschlitten, *-s, -, m. (maș.)* sanie port-cuțit (la strung).
Stahlschmelzer, *-s, -, m.* oțelar topitor.
Stahlschmiede, *-n, f. (metal.)* forjă de oțel.
Stahlschmuck, *-(e)s, -e, m.* ornament, podoabă de oțel.
Stahlschnellschmelzer, *-s, -, m. (metal.)* oțelar topitor de șarjă rapidă.
Stahlschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap, casă (de bani) de oțel.
Stahlschrott, *-(e)s, m. sg.* deșeuri de oțel.
Stahlseil, *-(e)s, -e, n.* v. Stahlkabel.
Stahlskelett, *- (e)s, -e, n.* v. Stahlgerüst.
Stahlskelettbau, *-(e)s, -ten, m. (constr.)* construcție cu schelet metalic.
Stahl|span, *-(e)s, -späne, m. (metal.)* așchie de oțel.
Stahl|speichenrad, *-(e)s, -räder, n. (auto.)* roată cu spițe de oțel.
Stahl|spitze, *-n, f. (metal.)* vârf al cuțitului.
Stahl|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (metal.)* bară de oțel.
Stahl|stecher, *-s, -, m.* gravor în oțel, siderograf.
Stahl|stecherkunst *f. sg.* siderografie, gravură în oțel.
Stahl|stein, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* sferosiderit.
Stahl|stich, *-(e)s, -e, m.* gravură în oțel, siderografie; **unechter ~** termogravură, gravură în oțel imitată.
Stahlstichdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar în oțel, siderografie.
Stahl|strebe, *-n, f. (constr.)* v. Stahlträger **(2).**
Stahlsyndikat, *-(e)s, -e, n.* sindicat al oțelului.
Stahlteil, *-(e)s, -e, n.* piesă din oțel.
Stahlträger, *-s, -, m.* **1.** *(maș.)* port-cuțit. **2.** *(constr.)* stâlp, suport, proptea din oțel.
Stahltrommel, *-n, f. (maș.)* tobă, tambur de oțel.
Stahltropfen *pl. (farm.)* picături feruginoase.
Stahltrosse, *-n, f. (tehn., mar.)* parâmă, odgon, cablu de oțel.
Stahltrust [-trʊst sau -trʌst], *-(e)s, -e* (și *-s), m.* trust al oțelului.
Stahltür, *-en, f.* ușă din oțel.
Stahlverbrauch, *-(e)s, m. sg. (ec.)* consum de oțel.
Stahlverwendungsgebiet, *-(e)s, -e, n.* domeniu de utilizare a oțelului.
Stahlverformung, *-en, f. (tehn.)* modelare a pieselor de oțel.
Stahlwalzwerk, *-(e)s, -e, n.* laminor de oțel.
Stahlwaren *pl.* mărfuri, articole de oțel.
Stahlwarenfabrik, *-en, f.* fabrică de obiecte de oțel.
Stahlwarenhandlung, *-en, f.* prăvălie, magazin de mărfuri, articole de oțel.
Stahlwasser, *-s, -wässer, n.* apă feruginoasă.
Stahlwechsel, *-s, -, m. (maș.)* schimbare, înlocuire a cuțitelor (la strung).
Stahlwein, *-(e)s, -e, m. (farm.)* vin feruginos.
Stahlwein|stein, *-(e)s, m. sg.* tartru feruginos.
Stahlwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină metalurgică; oțelărie.
Stahlwerker, *-s,-, m.* oțelar.
Stahlwerkzeug, *-(e)s, -e, n.* unealtă de oțel.
stak *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la stecken.
Stake, *-n, f.* v. Staken **(1, 2).**
stakelig *adj.* v. staksig.
staken, *stakte, gestakt, vb.* **I.** *tr.* și *intr. (h) (reg.)* **1.** a împinge, a duce (barca) cu ghionderul. **2.** a așeza (snopii) cu furca. **II.** *intr. (reg.)* **1.** a propti cu pari, cu șipci. **2.** a face garduri, pereți din șipci (cu chirpici sau lut). **3.** *(s) (fam.)* a umbla cu pași mari, țepeni.
Staken, *-s, -, m., (reg.)* **1.** par, prăjină (de împins plute), ghionder; *(mar.)* cange. **2.** gard de stacheți. **3.** *sg.* claie, șiră, stog.
Staker, *-s, -, m. (reg.)* încărcător de snopi.
Staket, *-(e)s, -e, n. (reg.)* gard de ștachete, uluci.
Stakete, *-n, f. (austr.)* leaț, ulucă.
Staket(en)zaun, *-(e)s, -zäune, m. (reg.)* v. Staket.
stakig *adj.* v. staksig.
stakkato *adv.* v. staccato.
Stakkato [sta-], *-s, -s* (și *-ti), m.* v. Staccato.
staksen, *stakste, gestakst (du, er stakst), vb. (s) intr.* a păși bățos, țeapăn, greoi.
staksig *adj. (fam.)* bățos, țeapăn, greoi.

Stakung, *-en, f.* **1.** *(constr.)* contravântuire cu grinzi. **2.** *(reg.)* împingere (a bărcii etc.) cu ghionderul.
Stal, *-(e)s, -e, m.* v. Stahl[2].
Stalagmit [sta-], *-(e)s* (şi *-en), -e(n), m.* stalagmită.
Stalaktit [sta-], *-(e)s* (şi *-en), -e(n), m.* stalactită.
Stalaktitenhöhle, *-n, f.* peşteră cu stalactite.
Stalden *-s, -, m. (elv.)* drum povârnit, în pantă (repede).
Stalen, *-s, -, m.* v. Stahl[2].
Stalhof, *- (e)s, m. sg.* v. Stahlhof.
Stall, *-(e)s, Ställe, m.* **1.** grajd, staul; *(fig.)* **einen ~ ausmisten** a pune ordine, a face rânduială; *(fig.)* **das beste Pferd im ~** cel mai bun muncitor, cea mai bună forţă de muncă. **2.** v. Rennstall **(1)**. **3.** *(peior.)* cocioabă; **er wohnt in einem ~** locuieşte, stă într-un grajd, într-o cocioabă. **4.** *(reg.)* urină de cal. **5.** *(fam.)* hangar, garaj, depou.
Stallampe v. Stall|lampe.
Stall|anzug, *-(e)s, -züge, m.* haine de grajd.
Stallaterne v. Stall|laterne.
Stallbaum, *-(e)s, -bäume, m.* stănog.
Stallbediente, *-n, -n (ein Stallbedienter), m. (înv.)* v. Stallknecht.
Stallbesen, *-s, -, m.* mătură pentru grajd, târn.
Stallbursch(e), *-(e)n, -(e)n, m.* grăjdar (la cai); valet la cai de curse.
Stallbürste, *-n, f.* perie de ţesălat, ţesală.
Stallbutter *f. sg.* unt obţinut prin stabulaţie.
Ställchen, *-s, -, n. (dim.* de la Stall) *(fam.)* ţarc pentru copii mici.
Stalldecke, *-n, f.* pătură, cergă, ţol pentru cai.
Stalldienst, *-(e)s, m.* **1.** serviciu de zi al grăjdarului. **2.** *(mil.)* serviciu la grajduri.
Stalldirne, *-n, f. (reg.)* v. Stallmagd.
Stalldung, *-(e)s, m. sg.*, **Stalldünger**, *-s, -, m.* gunoi de grajd; bălegar.
stallen, *stallte, gestallt, vb. (h)* **I.** *tr.* a băga în grajd; a ţine în grajd. **II.** *intr.* **1.** *(despre animale)* a sta în grajd, în staul. **2.** a râni, a curăţa grajdul. **3.** *(despre cai)* a urina; *(argou studenţesc)* a urina. **III.** *refl. (fam.; în expr.)* **sich (miteinander) ~** a se înţelege, a se împăca.
Stall|entlüftung, *-en, f.* ventilaţie a grajdului.
Staller, *-s, -, m. (reg.)* **1.** *(înv.)* dregător, demnitar. **2.** grăjdar (la cai).
Stallfeind, *-(e)s, -e, m. (vet.; elv.)* febră aftoasă.
Stallfenster, *-s, -, n.* fereastră a grajdului.
Stallfliege, *-n, f. (entom.)* muscă de grajd *(Musca stabulans).*
Stallfütterung, *-en, f. (zootehnie)* hrănire a vitelor în grajd.
Stallgabel, *-n, f.* furcă.
Stallgang, *-(e)s, -gänge, m.* trecere, loc de trecere, culoar în grajd.
Stallgeld, *-(e)s, -er, n.* chirie pentru grajd.
Stallgeruch, *-(e)s, m. sg.* miros de grajd.
Stallhaltung, *-en, f. (zootehnie; în expr.)* **~ des Viehs** stabulaţie.
Stallhase, *-n, -n, m. (zool.)* iepure de casă *(Lepus cuniculus).*
Stallhengst, *-es, -e, m.* armăsar.
Stallhof, *-(e)s, -höfe, m.* curte în faţa grajdului.
Stalljacke, *-n, f.* v. Stallkittel.
Stalljunge, *-n, -n, m.* v. Stallknecht.
Stallkaninchen, *-s, -, n.* v. Stallhase.
Stallkittel, *-s, -, m.* halat de grăjdar.
Stallknecht, *-(e)s, -e, m.* grăjdar, rândaş; văcar.
Stall|lampe, *-n, f.* lampă de grajd.
Stall|laterne, *-n, f.* felinar de grajd.
Stallmagd, *-mägde, f.* slujnică (la vite), rândăşoaică.
Stallmast, **Stallmästung**, *-en, f. (agr.)* îngrăşare a vitelor în grajd.
Stallmeister, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* comis. **2.** *(mil.)* ofiţer instructor de cavalerie. **3.** administrator, antrenor într-un grajd cu cai de curse.
Stallmiete, *-n, f.* v. Stallgeld.
Stallmist, *-(e)s, m. sg.* bălegar, gunoi de grajd.
Stall|ordnung, *-en, f. (mil.)* regulament al grajdurilor.
Stallraum, *-(e)s, -räume, m.* v. Stall **(1)**.
Stallung, *-en, f.* **1.** *pl.* grajduri. **2.** băgare a vitelor în grajd; *(zootehnie)* stabulaţie. **3.** *(vân.)* loc împrejmuit pentru vânătoare.
Stallvieh, *-(e)s, n. sg.* vite ţinute în grajd.
Stallwache, *-n, f. (mil.)* **1.** *sg.* pază a grajdurilor. **2.** planton la grajduri.
Stallwohnung, *-en, f.* locuinţă în grajd.
Stamm, *-(e)s, Stämme, m.* **1.** trunchi (de copac), tulpină; **knorriger ~** trunchi noduros, cu noduri; **verdrehter ~** tulpină răsucită. **2.** neam; trib, seminţie; gintă; rasă, viţă, soi; familie; **der Letzte seines ~es** ultimul vlăstar al neamului; **die deutschen Stämme** seminţiile germane; *(fam.)* **er ist vom ~e Nimm** îi place să ia, nu să dea. **3.** *(lingv.)* tulpină, radical, rădăcină, temă. **4.** bază (a personalului); clientelă de bază; cadre, efectiv de bază; **der alte ~ der Belegschaft** nucleul, cadrele vechi, de bază ale salariaţilor; **ein fester ~ von Kunden** o clientelă stabilă, fixă; *(fam.)* **einen ~ bitte!** meniul casei, vă rog! **5.** *(mil.)* cadre; **der ~ eines Regiments** cadrele unui regiment. **6.** capital (de bază). **7.** *(jocuri de cărţi)* talon, miză. **8.** partidă, joc; **einen ~ kegeln** a face o partidă de popice. **9.** *(agr.)* nucleu (al turmei). **10.** stup.
Stamm|akkord, *-(e)s, -e, m. (muz.)* acord principal, acord de bază.
Stamm|akkreditiv, *-s, -e* [-və], *n. (com.)* acreditiv iniţial (primul exemplar).
Stamm|aktie [-aktsiə], *-n, f. (fin.)* acţiune iniţială, din primă emisiune.
Stamm|anlage, *-n, f.* v. Stammeinlage.
Stamm|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor permanent, din cadrele de bază.
Stamm|ast, *-(e)s, -äste, m.* creangă principală.
Stammbahn, *-en, f.* v. Stammlinie **(1)**.
Stammbataillon [-bataljo:n], *-s, -e, n. (mil.)* batalion de depozit, de rezervă.
Stammbaum, *-(e)s, -bäume, m.* arbore genealogic; **der ~ des Hundes** pedigriul câinelui.
Stammbelegschaft, **Stammbesatzung**, *-en, f.* personal de bază.
Stammblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* frunză crescută pe trunchi.
Stammbruch, *-(e)s, -brüche, m. (ec.)* fracţiune unitară.
Stammbuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** album de amintiri; *(fam.)* **das werde ich ihm ins ~ schreiben!** asta ca s-o ţină minte! **2.** registru genealogic.
Stammbuchblatt, *-(e)s, -blätter, n.* pagină de album.
Stammbuchvers [-fɛɛs], *-es, -e, m.* poezie scrisă într-un album.
Stammburg, *-en, f.* cetate, castel strămoşesc(-ească), ereditar(ă).
Stämmchen, *-s, -, n. (dim.* de la Stamm) trunchiuleţ, tulpiniţă.
Stammdatei, *-en, f.* fişier principal.
Stammdaten *pl.* date principale, de bază.
Stamm|einlage, *-n, f. (fin.)* depunere (de capital) iniţială.
stammeln, *stammelte, gestammelt (ich stamm(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a se bâlbâi. **2.** (şi *tr.)* a bâigui.
Stammeln, *-s, n. sg.* bâlbâit; bâiguit.
Stamm|eltern *pl.* strămoşi.
stammen, *stammte, gestammt, vb. (h) intr.* **(von, aus)** a se trage, a coborî (din), a descinde; a fi originar; a proveni, a veni; a data; **er stammt aus guter Familie** e dintr-o familie bună; **aus einfachen Verhältnissen ~** a fi de origine modestă; **er stammt aus Deutschland** e originar din Germania; **das Wort stammt aus dem Mittelalter** cuvântul datează din evul mediu; **woher stammt das?** de unde (pro)vine aceasta?
Stamm|ende, *-s, -n, n.* capăt al trunchiului, al tulpinii.
Stamm|erbe, *-n, -n, m.* moştenitor al unei familii.
stammern, *stammerte, gestammert, vb. (h) tr.* şi *intr. (reg.)* v. stammeln.
Stammes|ange|hörige, *-n, -n (ein Stammesangehöriger), m.* membru al unui trib, al unui clan, al unei familii etc.
Stammesbewusstsein, *-s, n. sg.* conştiinţă de gintă, de neam, de popor.
Stammes|eigenheit, **Stammes|eigentümlichkeit**, *-en, f.* particularitate genealogică specifică unui neam.
Stammes|entwicklung, *-en, f. (biol.)* filogeneză.
Stammesfehde, *-n, f. (ist.)* conflict, luptă, ceartă între triburi, familii etc.
Stammesführer, *-s, -, m.* şef de trib.
Stammesgefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment de gintă, de neam.
Stammesgemeinschaft, *-en, f.* comunitate tribală.
Stammesgenosse, *-n, -n, m.* membru al aceluiaşi trib, clan, al aceleiaşi familii.
Stammesgeschichte *f. sg.* **1.** istorie a unui popor, neam, trib. **2.** istorie genealogică. **3.** *(biol.)* filogenie.
Stammeshäuptling, *-s, -e, m.* căpetenie, şef de trib.
Stammeskunde *f. sg.* genealogie (ca ştiinţă).
Stammesname, *-ns, -n, m.* nume de trib, de neam.
Stammes|ordnung, *-en, f.* organizare tribală.
Stammesrecht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* drept tribal.
Stammes|sprache, *-n, f.* limbă a tribului.
Stammes|sitten *pl.* moravuri ale tribului, obiceiuri tribale.
Stammesverband, *-(e)s, -bände, m.* uniune de triburi.
Stammeszuge|hörigkeit *f. sg.* apartenenţă genealogică, apartenenţă la o familie.
Stammfolge, *-n, f.* filiaţie genealogică.
Stammform, *-en, f.* **1.** *(lingv.)* formă iniţială, de bază; temă; radical. **2.** *(biol.)* formă ancestrală.
Stammfrüh|stück, *-(e)s, -e, n.* mic dejun pentru clienţii casei.
Stammgast, *-(e)s, -gäste, m.* client, vizitator obişnuit, permanent (al unei cafenele, al unui restaurant, cabaret etc.).
Stammgeld, *-(e)s, -er, n. (com.)* capital iniţial, fond bănesc principal.
Stammgericht, *-(e)s, -e, n. (cul.)* fel de mâncare permanent, tradiţional.
Stammglied, *-(e)s, -er, n. (bot.)* organ primitiv, articulaţie.
Stammgut, *-(e)s, -güter, n.* **1.** moşie strămoşească, părintească, ereditară (în linie bărbătească). **2.** bunuri ale tribului, ale familiei etc.; patrimoniu.
stammhaft *adj.* **1.** corespunzător specificului tribului, clanului etc. **2.** rânduit după triburi, clanuri etc. **3.** v. stämmig.
Stammhalbmesser, *-s, -, n.* rază a trunchiului.
Stammhalter, *-s, -, m.* fiul cel mai mare; moştenitor, descendent, urmaş în linie bărbătească.
Stammhäuptling, *-s, -e, m.* v. Stammeshäuptling.
Stammhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** casă strămoşească. **2.** linie principală a unei familii. **3.** *(com.)* firmă principală, centrală.
Stammholz, *-es, n. sg. (forest.)* copaci cu trunchiul înalt.
Stammiete v. Stamm|miete.
stämmig *adj.* **1.** *(despre copaci)* cu trunchiul înalt. **2.** *(despre oameni)* masiv, solid, viguros, voinic, robust; bondoc şi ţeapăn, îndesat.
Stämmigkeit *f. sg.* **1.** vigoare, putere, robusteţe. **2.** talie scundă, bondoacă şi îndesată.
Stammkader *pl.* cadre de bază.
Stammkapital, *-s, -e* (şi *-ien* [-liən]), *n. (com.)* capital, fond iniţial.
Stammkneipe, *-n, f.* cârciumă frecventată cu regularitate (de cineva).
Stammkunde, *-n, -n, m.* client obişnuit, permanent.
Stammkundschaft, *-en, f.* clientelă obişnuită, permanentă.
Stammland, *-(e)s, -länder, n.* ţară de obârşie, patrie.
Stammlehen, *-s, -, n. (ist.)* feudă familială, bun feudal familial.
Stammleitung, *-en, f.* conductă principală.
Stammler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* gângav(ă), bâlbâit(ă).
Stammlinie [-niə], *-n* [-niən], *f.* **1.** *(ferov.)* linie principală. **2.** linie principală ereditară (bărbătească) a unei familii.
Stammliste, *-n, f.* v. Stammrolle.
Stammlokal, *-(e)s, -e, n.* local frecventat în mod obişnuit (de cineva).
stammlos *adj. (bot.)* fără trunchi; fără tulpină.
Stamm|miete, *-n, f.* abonament de teatru.
Stamm|morphem, *-s, -e, n. (lingv.)* morfem de bază, radical.
Stamm|mutter, *-mütter, f.* **1.** strămoaşă, străbună. **2.** *(mit.)* Eva.
Stamm|oberfläche, *-n, f.* suprafaţă a trunchiului.
Stammorphem v. Stamm|morphem.
Stammpersonal, *-s, n. sg.* personal stabil, de bază; cadre.

Stammpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă-mamă, plantă de origine.
Stammplatz, *-es, -plätze, m.* loc obişnuit, permanent al cuiva (într-un restaurant etc.).
Stammprioritäts|aktie [-tsiə], *-n, f. (fin.)* acţiune privilegiată.
Stammregister, *-s, -, n.* v. Stammbuch **(2).**
Stammreihe, *-n, f.* linie genealogică.
Stammreis, *-es, -er, n. (bot.)* lăstar care creşte pe trunchi.
Stammrolle, *-n, f. (mil.)* registru-matricolă al trupei; **in die ~ eintragen** a înmatricula.
Stammsatz, *-es, -sätze, m. (ec.)* înregistrare principală.
Stammschloss, *-es, -schlösser, n.* castel strămoşesc.
Stammsilbe, *-n, f. (lingv.)* silabă radicală.
Stammsitz, *-es, -e, m.* **1.** loc de origine; reşedinţă (de bază) a unei familii; ~ **eines Volkes** patrie originară (a unui popor). **2.** loc permanent (prin abonament) la un teatru, într-un local, la o masă etc.
Stamm|speicher, *-s, -, m.* rezervor principal.
Stammtafel, *-n, f.* tabel, tablou genealogic.
Stammtisch, *-(e)s, -e, m.* masa obişnuită, permanentă a clientului (într-un local, la cafenea etc.).
Stammtischrunde, *-n, f.* cerc obişnuit, permanent (care stă la aceeaşi masă) într-un local.
Stammton, *-(e)s, -töne, m. (muz.)* sunet natural.
Stammutter v. Stamm|mutter.
Stammvater, *-s, -väter, m.* **1.** strămoş; fondator al unei familii, al unei case etc. **2.** *(mit.)* Adam.
Stammvermögen, *-s, -, n. (com.)* capital, fond principal; avere de bază, familială, ereditară.
stammverwandt *adj.* **1.** din acelaşi trib, clan; înrudit, de acelaşi neam, de aceeaşi familie. **2.** de aceeaşi limbă (dar locuind în locuri diferite).
Stammverwandtschaft, *-en, f.* înrudire; comunitate de neam, de rasă, de trib, de limbă.
Stammverzeichnis, *-ses, -se, n. (inform.)* repertoriu de bază.
Stammvieh, *-(e)s, n. sg.* şeptel (de bază); vite de prăsilă.
Stammvokal [-vo-], *-(e)s, -e, m. (lingv.)* vocală (din silaba) radicală.
Stammvolk, *-(e)s, -völker, n.* popor originar, străbuni.
Stammwappen, *-s, -, n.* blazon al familiei.
stammweise *adv.* în triburi, în clanuri.
Stammwort, *-(e)s, -wörter, n. (lingv.)* **1.** cuvânt primar, nederivat. **2.** etimon.
Stammwurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină principală.
Stammzelle, *-n, f. (biol.)* hemoblast.
Stampe, *-n, f. (reg.)* bodegă; cârciumă; local (de dans).
Stamperl, *-s, -, n. (reg.)* pahar de rachiu, ciocan, ţoi.
Stampf, *-(e)s, -e, m.* v. Stampfe.
Stampfbau, *-(e)s, -ten, m.* zidărie de lut bătucit.
Stampfbeton [şi -tɔ̃:], *-(e)s, -e, m. (constr.)* beton bătut, compact.
Stampfbohle, *-n, f. (constr.)* dulap de compactare (la drumuri).
Stampfbüchse, *-n, f.* piuliţă (de pisat).
Stampfe, *-n, f.* **1.** v. Stampfer **(1). 2.** v. Stamperl.
stampfen, *stampfte, gestampft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a bătători; a îndesa; **Asphalt** ~ a comprima, a nivela asfaltul, a da cu tăvălugul. **2.** a pisa; a (s)fărâma, a zdrobi, a strivi; *(reg.)* a toca; **Kartoffeln** ~ a fărâma, a terciui cartofi; **Kraut** ~ a tăia, a toca varză; *(fig., fam.)* **etwas aus der Erde** (sau **aus dem Boden**) ~ a scoate ceva din pământ, din iarbă verde, a face repede rost de ceva. **II.** *intr.* **1.** a tropăi; a bate din picioare; **das Pferd stampft** calul tropăie; **er stampft vor Ungeduld** tropăie de nerăbdare. **2.** a călca, a păşi greoi. **3.** *(mar.)* a avea tangaj.
Stampfen, *-s, n. sg.* **1.** pisat. **2.** bătătorit. **3.** tropăit. **4.** *(mar.)* tangaj. **5.** *(ind. pielii)* ştampare.
Stampfer, *-s, -, m.* **1.** pisălog, bătător, mai. **2.** *(fam.)* persoană care tropăie. **3.** om care bate cu maiul. **4.** *(mar.)* tangaj; navă care tanghează mult. **5.** *(reg.)* v. Stamperl.
Stampf|erde *f. sg.* pământ bătut, pilonat.
Stampfgang, *-(e)s, -gänge, m. (reg.)* moară de pisat, de sfărâmat.
Stampfgrube, *-n, f. (reg.)* piuliţă de pisat.
Stampfhammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de pisat, de sfărâmat, de îndesat.
Stampfhonig, *-s, m. sg. (apic.)* miere bătută.
Stampfkalander, *-s, -, m.* v. Stampfmaschine **(2).**
Stampfloch, *- (e)s, -löcher, n.* v. Stampfgrube.
Stampfmaschine, *-n, f.* **1.** *(metal.)* maşină de ştampat. **2.** *(text.)* maşină de bătut, de piuat.
Stampfmasse, *-n, f.* **1.** *(constr.)* masă bătută, compactată. **2.** *(metal.)* masă de ştampat.
Stampfmühle, *-n, f.* **1.** moară de pisat, de fărâmiţat. **2.** *(text.)* moară de piuat. **3.** *(mine)* şteamp, instalaţie de şteampuri.
Stampfnagel, *-s, -nägel, m.* piron de pisat.
Stampfschuh, *-(e)s, -e, m. (constr.)* sabot de batere (cu maiul).
Stampfwalze, *-n, f.* **1.** *(drumuri)* cilindru compresor de compactare. **2.** *(agr.)* tăvălug.
Stampfwelle, *-n, f. (maş.)* arbore al morii de fărâmiţat.
Stampfwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(text.)* piuă. **2.** v. Stampfmühle **(3). 3.** *(tehn.)* maşină de îndesat.
Stampfzucker, *-s, m. sg.* zahăr pisat, zahăr pudră.
Stampiglie [-'pi:ljə], *-n, f. (austr.)* ştampilă, pecete.
stand *ind. imperf. pers.* 1 şi a 3-a *sg.* de la stehen.
Stand, *-(e)s, Stände, m.* **1.** poziţie, loc; *(vân.)* ştand; **seinen ~ wechseln** a-şi schimba locul; *(sport)* **Sprung aus dem** ~ săritură fără elan, de pe loc. **2.** stare, situaţie; poziţie, amplasament; conjunctură; cotă, nivel; **festen ~ fassen** a se stabili; *(fig.)* **er hat bei ihm keinen leichten** ~ are de luptat din greu cu el, este într-o situaţie grea; **der ~ der Dinge** starea lucrurilor; **der ~ der Sonne, der Gestirne** poziţia soarelui, configuraţia stelelor; **der ~ des Wassers** nivelul apei; **der ~ des Barometers** cota indicată de barometru; **der ~ der Wirtschaft** conjunctura, situaţia economică; **der heutige ~ der Wissenschaften** stadiul actual al ştiinţelor; *(sport)* **der ~ des Spiels** scorul jocului; **er ist gut im ~e a)** e într-o situaţie bună; **b)** este sănătos; **jn. in dem ~ setzen, etwas zu tun** a determina, a pune pe cineva într-o situaţie de a face ceva; **er setzt ihn in ~, dies zu erreichen** îl pune în situaţia de a obţine aceasta; **etwas in gutem ~e erhalten** a păstra ceva în bună stare; **seinen ~ an einem Orte haben** a se situa într-un loc; *(com.)* **~ des Goldes** curs al aurului; *(com.)* **~ der Preise** cotă a preţurilor; **den höchsten ~ erreichen** a atinge cota maximă, nivelul maxim. **3.** ştand, tarabă, chioşc, gheretă; **die Stände der Händler in der Markthalle** ştandurile negustorilor în hală. **4.** boxă pentru animale; **der ~ der Pferde im Stall** boxa cailor în grajd. **5.** stare socială; categorie profesională; clasă; castă; rang; **seinen ~ wechseln** a-şi schimba profesia; **er ist seines ~es Arzt** este medic de profesie; **der geistliche** ~ clerul; **der weltliche** ~ starea laică, lumească; *(ist.)* **der dritte** ~ starea a treia, burghezia, poporul; **er ist bürgerlichen ~ es** este burghez; **ein Mann von niedrigem ~e** un om de jos, de rând; **die höheren Stände** păturile de sus, clasele sus-puse; nobilimea; **ein Mann von** ~ un om de rang; **was ist sein ~?** cărei clase îi aparţine? ce rang are? **der ledige** ~ celibatul; **in den ~ der Ehe treten** a se căsători; **unter seinem ~ heiraten** a se căsători cu o persoană de condiţie inferioară. **6.** *pl. (ist.)* state generale, parlament, dietă. **7.** loc de tir. **8.** staţie (de taxiuri, de trăsuri); loc de staţionare (a vehiculelor). **9.** *(tipogr.)* poziţie a formei de tipar (în presă); **den ~ machen** a potrivi poziţia formei (în presă). **10.** *(in expr.)* **außer ~e** (şi **außerstande)** incapabil; **außer ~e** (şi **außerstande) sein** a nu fi în stare; **außer ~ setzen** a pune în imposibilitate; **ich fühle mich außer ~e, dir zu helfen** îmi este peste puţinţă să te ajut; **im ~e** (şi **imstande) sein** a fi în stare; **in ~** (şi **instand) halten** a întreţine (în bună stare); **in ~** (şi **instand) setzen** a repara, a readuce în bună stare; **zu ~e** (şi **zustande) bringen** a înfăptui, a realiza, a izbuti; **zu ~e** (şi **zustande) kommen** a se înfăptui; a se realiza, a reuşi, a izbuti.
Standard ['ʃtan-] şi ['stan-], *-s, -s, m.* **1.** nivel (de viaţă), standard. **2.** *(tehn.)* normă, standard. **3.** mostră, eşantion, model. **4.** titlu (la metale preţioase).
Standard|anzeige, *-n, f.* afişaj standard.
Standard|auflösung, *-en, f.* rezoluţie standard.
Standard|ausführung, *-en, f. (tehn.)* model, tip standard.
Standard|ausrüstung, *-en, f.* echipament-tip.
Standardbei|spiel, *-(e)s, -e, n.* exemplu-tip.
Standardbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare obişnuită.
Standard|dar|stellung, *-en, f.* reprezentare standard.
Standard|erzeugnis, *-ses, -se, n. (tehn.)* produs-tip, STAS.
Standardfehler, *-s, -, m.* eroare tip, standard.
Standardfestplatte, *-n, f. (inform.)* disc dur standard.
Standardgröße, *-n, f.* mărime standard.
Standardhaus, *-es, -häuser, n. (constr.)* casă-tip, casă-standard.
Standardisation, *-en, f.* v. Standardisierung.
standardisieren, *standardisierte, standardisiert, vb. (h) tr.* a standardiza; a norma.
Standardisierung, *-en, f. (ec., tehn.)* standardizare; normare.
Standardkabel, *-s, -, n. (electr.)* cablu standardizat.
Standardkalkulation, *-en, f. (ec.)* calculaţie standardizată, normată.
Standardkosten *pl. (ec.)* preţ de cost standard.
Standardlänge, *-n, f.* lungime standard.
Standardmenge, *-n, f.* cantitate standard.
Standardmodell, *-s, -e, n.* model standardizat, de serie.
Standardpreis, *-es, -e, m. (ec.)* preţ standardizat; preţ-etalon.
Standardschnitt|stelle, *-n, f.* interfaţă standard.
Standard|sprache, *-n, f. (lingv.)* limbă standard; limbă literară.
standard|sprachlich *adj. (lingv.)* de limbă standard; de limbă literară.
Standardteil, *-(e)s, -e, n.* piesă standard.
Standardwagen, *-s, -, m.* maşină standard.
Standardware, *-n, f.* marfă standardizată.
Standardwert, *-(e)s, -e, m.* valoare standard.
Standardwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** lucrare standard; lucrare, operă capitală, fundamentală. **2.** uzină model.
Standardzeit, *-en, f.* ora oficială.
Standarte, *-n, f.* **1.** *(ist.)* stindard, fanion, pavilion (al unui şef de stat). **2.** *(mil.)* prapur, drapel (de cavalerie). **3.** *(vân.)* coadă la vulpe şi la pisica sălbatică.
Standartenjunker, *-s, -, m.* v. Standartenträger.
Standarten|stange, *-n, f.* coadă a stindardului.
Standartenträger, *-s, -, m.* stegar, port-drapel.
Standbaum, *-(e)s, -bäume, m.* **1.** stănog, despărţitoare în grajd. **2.** *(vân.)* arbore de adăpost (al păsărilor). **3.** *(constr.)* stâlp de schelă.
Standbein, *-(e)s, -e, n. (sculpt., coregrafie)* picior care susţine greutatea corpului, picior de sprijin.
Standbild, *-(e)s, -er, n.* statuie.
Standbrücke, *-n, f.* pod fix.
Standbüchse, *-n, f. (mil., înv.)* archebuză, flintă grea.
Standbühne, *-n, f. (maş.)* platformă de deservire.
Ständchen, *-s, -, n.* **1.** serenadă; **er bringt ihr ein** ~ îi face o serenadă. **2.** *(fam.)* palavre, taclale în drum, de-a-n-picioarele.
Stande, *-n, f. (reg.)* butoi, putină (pe trei picioare).
Stände *pl. (ist.)* v. Stand **(6).**
Ständegesellschaft, *-en, f.* societate caracterizată prin diferite pături sociale structurate ierarhic.
Stände|haus, *-es, -häuser, n.* palat al dietei.
Ständel *(înv.* **Stendel)**, *-s, -, m. (bot.)* v. Ständelwurz.
Ständelgewächse *n. pl. (bot.)* orhidacee *(Orchidaceae).*
Ständelkraut, *-(e)s, n. sg.*, **Ständelkwurz** *f. sg. (bot.)* gen de orhidee *(Scrapius).*
Standen, *-s, -, m. reg.* v. Stande.
Stände|ordnung *f. sg. (ist.)* guvernare prin dietă; statut de dietă.
Stander, *-s, -, m.* **1.** pavilion în formă de triunghi. **2.** *(mar.)* cablu fix.
Ständer, *-s, -, m.* **1.** suport, stativ; piedestal, pupitru (pentru note etc.). **2.** *(constr.)* stâlp, picior, suport, montant, pilon, coloană. **3.** *(vân.)* picior de pasăre. **4.** cuier; rastel. **5.** *(reg.)* stup. **6.** *(electr.)* stator. **7.** *pl. (glumeţ)* picioare (butucănoase). **8.** v. Stande.
Stände|rat, *-(e)s, -räte, m. (elv.)* **1.** Cameră, reprezentanţă a cantoanelor. **2.** membru în Camera, reprezentanţa cantoanelor.
Stände|recht, *-(e)s, n. sg. (ist.)* privilegiu al păturilor sociale de sus.
Ständerbau, *-(e)s, -ten, m.* construcţie de paiantă.
Ständerbohrmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de găurit cu montanţi.
Ständer|hobelmaschine, *-n, f. (tehn.)* raboteză cu montanţi.
Ständerlampe, *-n, f. (elv.)* lampadar.
Ständerling, *-s, -e, m. (fam.)* v. Ständchen **(2).**

Stạndermikrophon, *-s, -e, n.* microfon cu stativ.
Stạnderpfosten, *-s, -, m. (constr.)* stâlp, montant de susținere (a schelei).
Stạnderpilze *pl. (bot.)* bazidii.
Stạnderschleifmaschine, *-n, f. (metal.)* mașină de polizat stabilă.
Stạnder|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (apic.)* stup.
Stạndertor, *-(e)s, -e, n.* **1.** poartă cu stâlpi, cu piloni. **2.** *(hidr.)* poartă de ecluză cu montanții drept grinzi principale.
Stạnderwand, *-wände, f.* perete cu schelete de lemn.
Stạnde|saal, *-(e)s, -säle, m. (ist.)* sală a dietei.
Stạndes|abzeichen, *-s, -, n.* semn, insignă a rangului.
Stạndes|adel, *-s, m. sg. (ist.)* nobilime străveche, de sânge.
Stạndes|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu al stării civile.
stạndes|amtlich *adj.* civil; prin, de oficiul stării civile; **~e Trauung** cununie civilă.
Stạndes|amtsbezirk, *-(e)s, -e, m.* circumscripție a oficiului stării civile.
Stạndes|amtsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de stare civilă.
Stạndes|ausweis, *-es, -e, m.* certificat de stare civilă.
Stạndesbe|amte, *-n, -n (ein Standesbeamter), m.* ofițer al stării civile.
stạndesbewusst *adj.* conștient de apartenența la un rang, la o clasă, la o castă.
Stạndesbewusstsein, *-s, n. sg.* **1.** conștiință profesională. **2.** conștiință de clasă, de castă, de rang.
Stạndesdünkel, *-s, m. sg.* fumuri, ifose, orgoliu (de castă).
Stạndes|ehe, *-n, f.* căsătorie de conveniență.
Stạndes|ehre *f. sg.* onoare profesională.
Stạndes|er|höhung, *-en, f. (ist.)* înaintare în rang; înnobilare.
stạndesgemäß *adj.* conform, potrivit rangului, după rang; conform clasei, poziției sociale.
Stạndesgenosse, *-n, -n, m.* egal ca poziție socială; egal în rang.
Stạndesgleich|heit *f. sg.* egalitate de rang; egalitate socială.
Stạndesherr, *-(e)n, -en, m. (ist.)* nobil, senior.
stạndesherrlich *adj.* nobil; seniorial, nobiliar.
Stạndesherrschaft, *-en, f. (ist.)* nobilime seniorială; nobilime latifundiară.
Stạndeshochmut, *-(e)s, m. sg.* orgoliu, aroganță de castă.
Stạndes|interessen *pl.* interese de castă; interese de clasă; interese de corporație.
stạndesmäßig *adj.* și *adv.* v. standesgemäß.
Stạndes|person, *-en, f.* persoană de rang; notabilitate.
Stạndes|pflicht, *-en, f.* obligație legată de apartenența de castă, de clasă.
Stạndesprivileg [-vi-], *-s, -ien* [-iən], *n.* privilegiu de castă, de clasă.
Stạndesrecht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* drepturi ale unei clase sociale, ale unei caste.
Stạndesregister *-s, -, n.* **1.** registru de stare civilă. **2.** arhondologie, registru de noblețe, de ranguri.
Stạndesrücksichten *pl.* considerații de rang, de poziție socială.
Stạndes|schranke, *-n, f.* barieră socială.
Stạndes|sprache, *-n, f.* limbaj social.
Stạnde|staat, *-(e)s, -en, m. (ist.)* stat corporativ.
Stạndes|unterschied, *-(e)s, -e, m.* deosebire de rang; deosebire de clasă, de castă.
Stạndesvor|recht, *-(e)s, -e, n.* privilegiu de clasă, de castă.
Stạndesvor|urteil, *-s, -e, n.* prejudecată de clasă, de castă, de rang.
Stạndeswappen, *-s, -, m.* blazon al stării sociale, blazon al corporației.
stạndeswidrig *adj.* contrar rangului, poziției sociale.
stạndeswürdig *adj.* cu autoritatea rangului, a poziției sociale.
Stạndeszuge|hörigkeit *f. sg.* apartenență de castă, de clasă.
Stạndetag, *-(e)s, -e, m.*, **Stạndeversammlung**, *-en, f. (ist.)* dietă, adunare a statelor generale.
Stạndewesen, *-s, n. sg. (ist.)* feudalism.
stạndfähig *adj.* capabil să stea vertical.
Stạndfähigkeit *f. sg.* capacitate de a sta vertical.
stạndfest *adj.* stabil; fix.
Stạndfestigkeit *f. sg.* stabilitate.
Stạndfieber, *-s, n. sg. (med.)* febră staționară.
Stạndfläche, *-n, f. (tehn.)* suprafață de susținere.
Stạndfuß, *-es, -füße, m.* v. Standbein.
Stạndgas, *-es, n. sg. (auto.)* carburant în faza de ralanti.
Stạndgebühr, *-en, f.* **1.** v. Standgeld. **2.** *(ferov.)* taxă de staționare.
Stạndgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** chirie pentru o tarabă, taxă de piață. **2.** taxă de staționare (a autovehiculelor etc.).
Stạndgerät, *-(e)s, -e, n.* televizor cu piedestal.
Stạndgericht, *-(e)s, -e, n.* Curte marțială.
Stạndgerüst, *-(e)s, -e, n. (constr.)* schelă independentă.
Stạndglas, *-es, -gläser, n. (chim.)* tub indicator de nivel.
stạndhaft *adj.* și *adv.* **1.** constant, statornic; perseverent; neclintit, ferm, nestrămutat; neînduplecat; **~ bleiben** a rămâne ferm (pe poziție). **2.** *(mine; despre straturi)* rezistent.
Stạndhaftigkeit *f. sg.* constanță, statornicie; perseverență, tărie, fermitate; neînduplecare.
stạndhalten, *hielt stand, standgehalten (du hältst stand, er hält stand), vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a ține piept, a rezista, a nu da înapoi, a nu ceda; **einer Gefahr ~** a nu ceda în fața unei primejdii.
Stạndheizung *f. sg. (auto.)* încălzire în faza de ralanti.
Stạndhochbahn, *-en, f. (ferov.)* cale ferată aeriană.
stạndig *adj.* și *adv.* permanent, continuu; perpetuu, statornic, constant; **~es Einkommen** venit fix; **eine ~e Anstellung** serviciu permanent; **~er Sekretär** secretar permanent; **~er Wohnsitz** domiciliu stabil, permanent; **~es Mitglied** membru permanent; **er wird ~ gestört** e mereu deranjat.
stạndisch *adj. (ist.)* **1.** care ține de dietă, de parlament; corporativ. **2.** de castă; pe clase.
Stạndkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (sport)* luptă în picioare.
Stạndkrämer, *-s, -, m.* negustor la tarabă.
Stạndl, *-s, -, n. (reg.)* gheretă, ștand de vânzare.
Stạndlager, *-s, -, n. (mil.)* cantonament, lagăr.
Stạndlampe, *-n, f.* lampă cu picior, lampadar.
Stạndlaut, *-(e)s, m. sg. (vân.)* lătrat de depistare.
Stạndler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* vânzător(-oare) la gheretă, la ștand.
Stạndleuchte, *-n, f. (auto.)* lumină de poziție.
stạndlich *adj. (elv.)* v. ständisch **(2).**
Stạndlicht, *-(e)s, -er, n. (auto.)* lumină de poziție.
Stạndlinie [-niə], *-n* [-niən], *f. (geod.)* linie de bază.
Stạndmiete, *-n, f.* v. Marktgeld **(2).**
Stạndnetz, *-es, -e, n.* năvod fix, legat de mal.
Stạnd|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor fix, principal.
Stạnd|ort, *-(e)s, -e, m.* **1.** loc, poziție; loc de staționare (a autovehiculelor); *(mar.)* **den ~ bestimmen** a determina poziția vasului; *(av.)* **den ~ angeben** a indica poziția avionului. **2.** *(mil.)* garnizoană. **3.** amplasament, loc de amplasare. **3.** *(ec.)* loc de implantare, localizare; **~ der Investitionen** localizarea investițiilor.
Stạnd|ort|älteste, *-n, -n (ein Standortältester), m. (mil.)* comandant de garnizoană.
Stạnd|ortbedingungen *pl.* condiții locale.
Stạnd|ortbe|stimmung, *-en, f. (av., mar.)* determinare a poziției.
Stạnd|ortfaktor, *-s, -en, m.* factor de localizare.
Stạnd|ortkonzeption, *-en, f.* concepție de amenajare a unui teritoriu, schemă de implantare.
Stạnd|ortlazarett, *-(e)s, -e, n. (mil.)* infirmerie a garnizoanei.
Stạnd|ortnachteil, *-(e)s, -e, m. (ec.)* dezavantaj de amplasament.
Stạnd|ortsicherungsgesetz, *-es, -e, n.* lege a asigurării condițiilor-cadru pentru investiții.
Stạnd|ortverlegung, *-en, f. (mil.)* mutare a garnizoanei.
Stạnd|ortverteilung, *-en, f.* repartizare teritorială.
Stạnd|ortvorteil, *-(e)s, -e, m. (ec.)* avantaj de amplasament.
Stạndpauke, *-n, f. (glumeț)* dojană, mustrare, morală; **er hält ihm eine ~** îi face morală, îi trage o săpuneală.
Stạndpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* pilot, stâlp de sprijin.
Stạndpferd, *-(e)s, -e, n.* cal odihnit, cal de schimb.
Stạndpirouette [-piruɛtə], *-n, f. (sport)* piruetă pe loc.
Stạndplatz, *-es, -plätze, m.* **1.** loc, poziție. **2.** *(bot.)* loc de găsire, de apariție. **3.** loc în picioare.
Stạndpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** poziție, loc; punct (de observație). **2.** punct de vedere; poziție, concepție; orientare; **einen ~ vertreten** a susține un punct de vedere; **jm. gründlich den ~ klarmachen** a-i spune cuiva părerea clar în față; **das ist ein überwundener ~** acesta este un punct de vedere perimat, o concepție depășită; **vom politischen ~(e aus)** din punct de vedere politic.
Stạndquartier, *-s, -e, n. (mil.)* cantonament; garnizoană; *(fig.)* loc, punct (de staționare) de bază.
Stạndrecht, *-(e)s, n. sg. (mil.)* **1.** lege marțială; stare de asediu; **das ~ verhängen** a decreta legea marțială. **2.** justiție sumară.
stạndrechtlich *adj.* după legea marțială; sub stare de asediu; **jn. ~ erschießen** a împușca pe cineva după legea marțială.
Stạndrede, *-n, f.* **1.** cuvântare scurtă, improvizată (în aer liber); **~ am Grabe** discurs funebru. **2.** dojană, mustrare, predică, morală.
Stạndredner, *-s, -, m.* **1.** vorbitor care ține un discurs (improvizat) în aer liber. **2.** *(fam.)* persoană care face morală.
Stạndriss, *-es, -e, m. (constr.)* vedere frontală, în elevație.
Stạndscheibe, *-n, f.* țintă fixă, panou (la tir).
Stạndschütze, *-n, -n, m. (mil.)* pușcaș.
stạndsicher *adj.* v. standfest.
Stạndsicher|heit *f. sg.* v. Standfestigkeit.
Stạnd|spiegel, *-s, -, m.* oglindă cu piedestal.
Stạnd|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (sport)* săritură din poziția stând.
Stạnd|spur, *-en, f. (auto.)* bandă de refugiu, de parcare (în caz de nevoie).
Stạnd|stoß, *-es, -stöße, m. (sport)* aruncare (de greutăți) din poziția stând.
Stạnd|streifen, *-s, -, m.* v. Standspur.
Stạnd|tier, *-(e)s, -e, n. (vân.)* vânat sedentar; vânat stabil.
Stạnd|treiben, *-s, n. sg. (vân.)* goană în linie; goană spre trăgători ficși.
Stạnd|uhr, *-en, f.* (ceas) pendulă.
Stạndvermögen, *-s, n. sg.* putere de rezistență, putere de a îndura.
Stạndversuch, *-(e)s, -e, m.* test de rezistență.
Stạndvisier [-vi-], *-(e)s, -e, n. (mil.)* înălțător (la armă).
Stạndvogel, *-s, -vögel, m.* pasăre stabilă, care nu migrează, pasăre sedentară.
Stạndwaage, *-n, f. (sport)* cumpănă; **~ vorlings** cumpănă înainte.
Stạndwild, *-(e)s, n. (vân.) sg.* vânat sedentar.
Stạnge, *-n, f.* **1.** prăjină; stinghie; drug, coadă de steag; jalon; *(sport)* **Klettern auf der ~** cățărat pe prăjină; *(fig.)* **jm. die ~ halten** a lua apărarea, partea cuiva, a sprijini pe cineva; **jn. bei der ~ halten a)** a ține pe cineva din scurt; **b)** a încuraja pe cineva să nu abandoneze, să nu plece; **bei der ~ bleiben** a fi perseverent, a nu-și schimba părerea, vorba; a nu abandona; **mit der ~ im Nebel herumfahren** a se zbate orbește, a se strădui zadarnic; *(fig., fam.)* **eine lange ~** o prăjină de om. **2.** *(tehn.)* pârghie, bară, tijă; bielă; rangă. **3.** oiște. **4.** stănog, stinghie. **5.** arac. **6.** baton, bară; lingou; **eine ~ Siegellack** un baton de ceară roșie; **eine ~ Gold** un lingou de aur; **eine ~ Schokolade** un baton de ciocolată; **Schwefel in ~n** sulf în bastonașe; *(fig.)* **das kostet eine ~ Geld** aceasta costă o avere; *(fam.)* **~n angeben** a se făli, a se lăuda. **7.** zăbală. **8.** *(vân.)* trunchi al coarnelor de cerb. **9.** *(vân.)* coadă de lup, de vulpe. **10.** pahar înalt, cilindric; regală. **11.** *(bot.)* tijă. **12.** *(tipogr.)* ștangă, vergea împărțitoare (la linotip).
Stạnge, *-n, f.* v. Stenge.
Stạngel, *-s, -, (înv.* **Stẹngel)** *m.* **1.** *(bot.)* tulpină; lujer; tijă; **kriechender ~** tulpină târâtoare; *(fig., fam.)* **fall nicht vom ~** vezi să nu cazi. **2.** coadă, băț, bară subțire.
stạngel|artig *adj.* în formă de tulpină.
Stạngelblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* frunză tulpinală, caulinară.
Stạngelblume, *-n, f. (bot.)* floare pedunculată.
Stạngelbrechmaschine, *-n, f.* mașină de melițat firele de in, cânepă etc.
Stạngelchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Stange) prăjină mică; druguleț; batonaș. **2.** *(dim.* de la Stängel) tulpiniță.
Stạngel|eberwurz, *-en, f. (bot.)* turtă, ceapa-ciorii, sita-zânelor *(Carlina vulgaris L.)*.

Stängel|erbse, *-n, f.* mazăre arăcită.
Stängelfaden, *-s, -fäden, m.* fir de pe lujer.
Stängelfaser, *-n, f.* fibră textilă vegetală.
stängelförmig *adj.* v. stängelartig.
Stängelfutter, *-s, n. sg.* furaj, nutreț proaspăt.
Stängelglas, *-es, -gläser, n.* pahar cu picior.
Stängelglied, *-(e)s, -er, n. (bot.)* articulație, nod al unei tulpini, internod.
stängelig *adj.* **1.** *(bot.)* cu tulpină, caulescent. **2.** lunguieț, ca o tijă; *(mineral.)* **~e Kristalle** fire de cristale lunguiețe.
stängel|los *adj. (bot.)* acaul, fără tulpină.
stängeln, *stängelte, gestängelt (ich stäng(e)le), vb. (h)* **I.** *intr. (bot.)* a face tulpină. **II.** *tr. (hort.)* a arăci.
stängel|ständig *adj. (bot.)* caulinar.
Stängel|stein, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* picnit.
Stängel tragend *adj. (bot.)* caulifer.
Stängel umfassend *adj. (bot.)* care înfășoară tulpina, amplexicaul; **mit ~en Blättern** cu frunze amplexicaule.
Stangen|antrieb, *-s, -e, m. (ferov.)* acționare prin timonerie; *(maș.)* acționare prin tijă, prin bielă.
Stangenbarriere [-bariɛ:rə],*-n, f. (ferov.)* barieră-cumpănă.
Stangenbesen, *-s, -, m.* mătură cu coadă lungă.
Stangenbier, *-(e)s, -e, n.* bere la regală.
Stangenblei, *-(e)s, n. sg.* plumb în bare.
Stangenbohne, *-n, f. (bot.)* fasole pe araci, fasole cățărătoare *(Phaseolus vulgaris)*.
Stangenbohrer, *-s, -, m. (petrol.)* sapă cu prăjini de foraj; *(tehn.)* burghiu mare.
Stangenbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine-baghetă.
Stangenbrücke, *-n, f. (drumuri)* pod de bârne rotunde.
Stangenbürste, *-n, f.* perie cu coadă lungă.
Stangendränung, *-en, f. (hidro.)* drenaj cu pereți de pari.
Stangen|eisen, *-s, -, n.* **1.** *(metal.)* fier în bare, în drugi. **2.** *(vân.)* capcană de fier.
Stangen|erbse, *-n, f. (bot.)* mazăre agățătoare *(Pisum elatius)*.
stangenförmig *adj.* în drugi, în bare; în formă de drug, de bară.
Stangengatter, *-s, -, n.* v. Stangenbarriere.
Stangengebiss, *-es, -e, n.* zăbală.
stangengerade *adj.* drept ca lumânarea.
Stangengerüst, *-(e)s, -e, n. (constr.)* schelă din manele, din bile.
Stangengießform, *-en, f. (metal.)* cochilie de turnat bare.
Stangengitter, *-s, -, n.* grilaj, gard de drugi, de vergele.
Stangengold, *-(e)s, n. sg.* aur în lingouri.
Stangengriff, *-(e)s, -e, m. (maș.)* manetă.
Stangenholz, *-es, n. sg.* **1.** pădurice de arbuști. **2.** lemn rotund; catarg; bilă.
Stangen|imprägnier|an|stalt, *-en, f. (ind. lemnului)* uzină de impregnat stâlpi de telegraf (de lemn).
Stangenklettern, *-s, n. sg. (sport)* cățărat pe prăjină.
Stangenkohle, *-n, f. (mine)* cărbune în bare.
Stangenkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (ferov., maș.)* cap al barei, al bielei, al pârghiei.
Stangenkultur, *-en, f. (agr.)* cultură pe araci.
Stangenkupfer, *-s, n. sg.* cupru în bare, aramă în drugi.
Stangenlack, *-(e)s, -e, m.* **1.** lac în batoane; baton de lac. **2.** v. Stangensiegellack.
Stangenlaterne, *-n, f.* felinar pe stâlp.
Stangenleiter, *-n, f.* prepeleac, scară simplă.
Stangenmetall, *-s, -e, n.* metal în drugi, în bare.
Stangenlinie [-niə], *-n* [-niən], *f.* linie electrică pe stâlpi.
Stangen|netz, *-es, -e, n. (pescuit)* năvod fixat cu pari; crâsnic.
Stangenpferd, *-(e)s, -e, n.* cal rotaș.
Stangenpomade, *-n, f.* pomadă, alifie în batoane.
Stangenpresse, *-n, f. (tipogr.)* presă cu pârghie.
Stangenpuffer, *-s, -, m. (ferov.)* tampon cu bare.
Stangenreiter, *-s, -, m.* călăreț pe cal rotaș.
Stangenschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puț de sondare; puț pentru prăjini.
Stangenschwefel, *-s, m. sg.* baton de sulf.
Stangenseife, *-n, f.* săpun în bare.
Stangensiegel|lack, *-(e)s, -e, m.* baton de ceară roșie.
Stangensilber, *-s, n. sg.* argint în bare, în lingouri.
Stangen|spargel, *-s, -, m. (bot.)* sparanghel *(Asparagus officinalis* L.).
Stangen|springen, *-s, n. sg. (sport)* săritură cu prăjina.
Stangen|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e), m. (metal.)* oțel în bare.
Stangen|strom|abnehmer, *-s, -, m. (electr.)* troleu cu bară.
Stangentabak, *-s, -e, m.* tutun în suluri.
Stangenwaage, *-n, f. (tehn.)* cruce a oiștei.
Stangenweißbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine albă baghetă.
Stangenwerk, *-(e)s, -e, n. (constr.)* estacadă, palisadă, construcție de pari.
Stangenzaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard din pari.
Stangenzeichen, *-s, -, n. (mar.)* jalon, țăruș de semnalizare.
Stangenzirkel, *-s, -, m. (tehn.)* compas pentru raze mari.
Stangerl, *-s, -, n. (dim.* de la Stange) *(cul.)* baton, cornuleț.
stangig *adj.* în formă de prăjină, de vergea, de par, de drug.
Stänglein, *-s, -, n.* v. Stängelchen.
Stanitzel, *-s, -, n.* (și *m.) (reg.; austr.)* pungă de hârtie în formă de con.
stank *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la stinken.
Stank, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(rar)* putoare. **2.** *(fam.)* ceartă; gâlceavă; **~ machen** a stârni ceartă, scandal.
Stänker, *-s, -, m.* **1.** *(vulg.)* om, animal, lucru puturos. **2.** *(zool., reg.)* dihor *(Mustela putorius)*. **3.** *(fam.)* scandalagiu, zurbagiu. **4.** *(fam.)* iscoadă, spion, copoi.
Stänkerei, *-en, f. (fam.)* **1.** intrigă; zâzanie, ceartă. **2.** iscodire, spionaj.
Stänkerer, *-s, -, m.* v. Stänker **(3, 4)**.
stänkerig *adj. (fam.)* **1.** intrigant. **2.** indiscret, curios; înfigăreț.
stänkern, *stänkerte, gestänkert, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a băga zâzanie, a țese intrigi, a unelti; a provoca ceartă. **2.** a iscodi, a spiona, a-și băga nasul în treburile altora.
Stanniol [și sta-], *-s, -e, n.* staniol, poleială.
Stanniolbelag, *-(e)s, -beläge, m.* amalgam de cositor cu mercur pentru oglinzi.
Stanniolblatt, *-(e)s, -blätter, n.* v. Stanniolpapier.
Stanniolhammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de întins staniol.
Stanniolkapsel, *-n, f.* capsulă din staniol.
Stanniolkondensator, *-s, -en, m. (electr.)* condensator cu armătură de staniol.
Stanniolpackung, *-en, f.* ambalaj de staniol.
Stanniolpapier, *-s, -e, n.* foiță de staniol, de poleială.
Stanniolschlägerei *f. sg.* întindere a staniolului în foițe.
Stanniol|streifen, *-s, -, m.* panglică, bandă de staniol.
Stannit, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* stanit.
stante pede *adv.* imediat, pe loc.
Stanza|it, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* andaluzit.
Stanz|apparat, *-(e)s, -e, m. (maș.)* aparat de ștanțat.
Stanze[1], *-n, f. (lit.)* stanță (de opt versuri).
Stanze[2], *-n, f.* **1.** *(tehn.)* ștanță, matriță, presă de ștanțat; mașină de perforat. **2.** *(monetărie)* stampă.
Stanz|eisen, *-s, -, n. (tipogr.)* ștanță.
stanzen, *stanzte, gestanzt (du, er stanzt) vb. (h) tr. (tipogr., metal.)* a ștanța; a matrița; a perfora; a stampa.
Stanzen, *-s, n. sg. (metal., tipogr.)* ștanțare, matrițare; perforare.
Stanzenpunzen, *-s, -, m. (tăb.)* preducea.
Stanzer, *-s, -, m.* **1.** perforator. **2.** *(metal.)* matrițer. **3.** *(tăb.)* ștanțor.
Stanzerei, *-en, f.* **1.** stampare; găurire; ștanțare. **2.** atelier de ștanțat.
Stanzform, *-en, f. (metal.)* matriță, ștanță.
Stanzhammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan de perforat.
Stanzmaschine, **Stanzpresse**, *-n, f.* mașină, presă de ștanțat, de perforat.
Stanztisch, *-(e)s, -e, m. (tăb.)* masă de ștanțare.
Stapel, *-s, -, m.* **1.** grămadă, morman, maldăr, vraf, teanc; **ein ~ Papier** un teanc de hârtie; **ein ~ Bücher** un vraf de cărți. **2.** *(mar)* cală de construcție; **vom ~ (laufen) lassen** a lansa (o navă); *(fig.)* **eine Rede vom ~ lassen** a ține un discurs. **3.** depozit, antrepozit de mărfuri. **4.** stivă. **5.** *(text.)* ștapel, lungime (comercială) a fibrei (de bumbac, lână). **6.** smoc de lână.
Stapel|artikel, *-s, -, m.* v. Stapelware.
Stapel|ausleger, *-s, -, m. (tipogr.)* dispozitiv de eliminare în stivă.
stapelbar *adj.* **1.** depozitabil. **2.** supus legilor de depozitare.
Stapeldatei, *-en, f. (inform.)* fișier de comenzi.
Stapelfaser, *-n, f. (text.)* fibră artificială.
Stapelgerechtigkeit *f. sg.* v. Stapelrecht.
Stapelguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* turnare etajată.
Stapelgut, *-(e)s, -güter, n.* v. Stapelware.
Stapelhandel, *-s, m. sg.* comerț de antrepozit, direct din depozit.
Stapelhöhe, *-n, f.* înălțime a stivei.
Stapelholz, *-es, -hölzer, n.* lemn stivuit, în stive; lemn pentru stivuit.
Stapel|lager, *-s, -, n.* v. Stapel **(3)**.
Stapel|lauf, *-(e)s, -läufe, m. (mar.)* lansare a unei nave (de pe cală).
Stapel|leiste, *-n, f.* stinghie, leaț pentru stive, șipcă de stivuit.
Stapelmist, *-(e)s, m. sg.* gunoi strâns în grămadă.
stapeln, *stapelte, gestapelt (ich stap(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a stivui, a așeza teanc. **2.** a depozita, a stoca, a înmagazina. **II.** *intr.* **1.** a păși țanțoș, îndesat. **2.** *(fam.)* a mânca din traistă la birt. **3.** *(reg.; despre vehicule)* a căuta pasageri, a da târcoale. **4.** *(argou)* a cerși.
Stapel|ort, *-(e) s, -e,* **Stapelplatz**, *-es, -plätze, m. (com.)* loc de depozitare, magazie, antrepozit.
Stapelrecht, *-(e)s, n. sg. (com., jur.)* drept de depozitare.
Stapelung, *-en, f.* așezare în teancuri; depozitare.
Stapelware, *-n, f.* **1.** marfă de serie. **2.** marfă supusă dreptului de depozitare.
stapelweise *adv.* în stive.
Stapf, *-en, -en, m.,* **Stapfe**, *-n, f.* v. Stapfen.
stapfen, *stapfte, gestapft, vb. (h* și *s) intr.* a călca apăsat, a păși greoi; **er stapft durch sumpfiges Land** se căznește să străbată un teren mlăștinos, mocirlos.
Stapfen, *-s, -, m.* urmă (de pas, de picior).
Staphylokokkus, *-, -kokken, m. (med.)* stafilococ.
Stapler, *-s, -, m. (tehn.)* stivuitor; mașină de transportat stive.
stappen, *stappte, gstappt, vb. (s* și *h) intr.* v. stapfen.
Staps, *-es, -e, m. (reg.)* om greoi, neîndemânatic, grosolan, din topor.
stapsen, *stapste, gestapst, vb. (s* și *h) intr.* v. stapfen.
Star[1], *-(e)s* (și *-en), -e, m. (ornit.)* graur *(Sturnus vulgaris)*.
Star[2], *-(e)s, -e, m. (med.)* cataractă; **grauer ~** cataractă, albeață la ochi; **grüner ~** glaucom; **weißer ~** leucom; **schwarzer ~** amauroză, gutta serena; **jm. den ~ stechen a)** *(înv.)* a opera pe cineva de cataractă; **b)** *(fig.)* a deschide ochii cuiva.
Star[3] [sta:ɐ și ʃta:ɐ], *-s, -s, m. (teatru, film* etc.) stea, star, vedetă.
Stär, *-(e)s, -e, m. (zool., reg.)* berbec.
Star|allüren *pl.* aere de vedetă.
star|artig *adj. (ornit.)* asemănător sturnidelor.
starb *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la sterben.
star|blind *adj. (med.)* care suferă de cataractă; orb din cauza cataractei.
Starblindheit *f. sg. (med.)* orbire din cauza cataractei.
Starbrille, *-n, f. (med.)* ochelari pentru persoane operate de cataractă.
Stärchen, *-s, -, n. (dim.* de la Star) graur mic.
stären, *stärte, gestärt, vb. (h) intr. (unipers.; despre oi)* a fi în călduri.
Starenkasten, *-s, -kästen, m.* v. Starkasten.
Star|haken, *-s, -, m. (med.)* lanțetă pentru operarea cataractei.

stark *(stärker, der, die, das stärkste)* **I.** *adj.* **1.** tare, puternic; viguros; robust; **ein ungewöhnlich ~er Mensch** un om neobişnuit de puternic; **~e Kampfverbände** puternice formaţiuni de luptă; **Einigkeit macht** ~ unirea dă putere; **~es Mittel** leac, remediu puternic; *(fig.)* **der ~e Mann** omul puternic, persoana care ţine frânele în mână; *(fig.)* **das ist seine ~e Seite** aceasta e partea lui tare; **~e Erkältung** răceală puternică; **es weht ein ~er Wind** bate un vânt puternic; **~e Schmerzen** dureri puternice; **~e Gründe** motive puternice; *(fam.)* **er ist ~ in Geschichte** e tare la istorie. **2.** tare, solid; rezistent; **ein ~es Gebäude** o clădire solidă; **~er Stoff** stofă rezistentă, durabilă. **3.** tare, concentrat; **~er Kaffee** cafea tare; **~er Ausdruck** expresie tare; *(fam.)* **das ist ~er Tobak** asta e prea din cale afară, prea de tot; *(fam.)* **das ist ein ~es Stück** asta întrece măsura. **4.** *(fam.)* gras, voinic; ~ **werden** a se îngrăşa; **er ist ein wenig** ~ e cam gras. **5.** gros; **ein zwei Zoll ~es Brett** o scândură groasă de doi ţoli; **~er Rauch** fum gros. **6.** numeros, mare; **eine ~e Familie** o familie mare, numeroasă; **wir waren zehn Mann** ~ eram zece oameni; **wie stark ist das Heer?** cât de mare e armata? **7.** pronunţat; tare; vârtos; mare; **~e Steigung** urcuş pronunţat; **ein ~er Esser** un mare mâncăcios, un mare mâncău; **ein ~er Raucher** un mare fumător; **~e Begabung** mare talent; **der Vortrag hatte einen ~en Andrang** la conferinţă a fost mare afluenţă. **8.** *(gram.)* tare; **~e Beugung** declinare tare; **ein ~es Verb** verb de conjugarea tare. **II.** *adv.* **1.** tare; cu putere; ~ **klopfen** a bate tare, cu putere; ~ **laufen** a fugi din răsputeri. **2.** tare, foarte, foarte tare; ~ **besucht** foarte frecventat; **es riecht** ~ miroase tare.

Star|kasten, *-s,* - (şi *-kästen*), *m.* căsuţă pentru grauri, pentru păsări.

stark bevölkert *adj.* foarte populat, cu populaţie deasă.

Starkbier, *-(e)s, -e, m.* v. Doppelbier.

Starke, *-n, f.* v. Sterke.

Stärke, *-n, f.* **1.** forţă, putere, vigoare, tărie; **seine ~ ist unglaublich** are o putere de necrezut; **die ~ des Weins** tăria vinului; **die ~ des Motors** forţa motorului; *(fig.)* **das ist seine** ~ asta e forţa lui, partea lui tare. **2.** intensitate; **die ~ des Lichtes** intensitatea luminii. **3.** grosime; **die ~ der Mauer** grosimea zidului. **4.** rezistenţă; trăinicie; **die ~ des Tuches** trăinicia stofei. **5.** *(fam.)* corpolenţă, grăsime. **6.** efectiv (numeric); **die ~ des Heeres** efectivul armatei. **7.** *(mai ales sg.)* amidon, scrobeală, feculă. **8.** *(reg.)* grincă.

stärke|artig *adj.* amilaceu, feculoid.

Stärkebildner, *-s, -, m. (chim.)* amiloplast.

Stärkeblau, *-s, n. sg.* scrobeală albastră.

Stärkebrei, *-(e)s, -e, m.* pastă de scrobeală.

Stärkefabrik, *-en, f.* fabrică de amidon.

Stärkege|halt, - *(e)s, -e, m.* conţinut, procent de amidon.

Stärkegrad, *-(e)s, -e, m.* grad de tărie; intensitate.

Stärkegummi, *-s, -s, m. (chim.)* (pap, clei de) dextrină.

stärke|haltig *adj.* care conţine amidon, feculent, amilaceu.

Stärke|händler, *-s, -, m.* vânzător de scrobeală.

Stärkekalander, *-s, -, m. (text.)* maşină de apretat.

Stärkekleister, *-s, -, m.* clei, pap de amidon.

Stärkekorn, *-(e)s, -körner, n. (bot.)* grăunte de amidon.

Stärkelösung, *-en, f.* soluţie de amidon.

Stärkemaschine, *-n, f.* v. Stärkekalander.

Stärkemehl, *-(e)s, n. sg.* scrobeală, făină de amidon.

Stärkemesser, *-s, -, m.* aparat de măsurat intensitatea, forţa.

Stärkemessung, *-en, f.* măsurare a intensităţii.

stärken, *stärkte, gestärkt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a întări, a fortifica, a consolida; *(med.)* a tonifica; *(fig.)* **jm. das Rückgrad** ~ a da cuiva curaj, a îmbărbăta pe cineva. **2.** a scrobi, a apreta. **II.** *refl.* **1.** a se întări, a se fortifica, a se reface. **2.** *(fam.)* a bea, a trage la măsea.

Stärken, *-s, n. sg.* **1.** apretare. **2.** fortificare, întărire.

stärkend I. *part. prez.* de la stärken. **II.** *adj.* întăritor, fortifiant, tonic; **ein ~es Getränk** o băutură tonică.

stärker *adj. (comp.* de la stark) mai tare, mai puternic; mai rezistent, mai solid, mai gras; mai gros; mai mare.

Stärker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (text.)* apretor(-oare).

Stärkerwerden, *-s, n. sg.* **1.** întărire, înzdrăvenire. **2.** creştere, progresare. **3.** îngrăşat. **4.** îngroşare.

Stärkesame, *-ns, -n,* **Stärkesamen**, *-s, -, m. (bot.)* sămânţă cu conţinut de amidon.

Stärkeschicht, *-en, f. (bot.)* strat de amidon.

Stärkewäsche *f. sg.* lenjerie, rufărie scrobită; lenjerie, rufărie de scrobit.

Stärkewasser, *-s, n. sg.* soluţie de scrobeală.

Stärkewert, *-(e)s, -e, m.* valoare, echivalent în amidon (a(l) nutreţului).

Stärkezucker, *-s, -, m.* glucoză.

stark fließend *adj. (despre ape)* repede.

starkgeistig *adj.* v. starkmütig.

starkgläubig *adj.* tare în credinţă, foarte credincios.

starkglied(e)rig *adj.* voinic, solid, robust.

stark|knochig *adj.* osos, bine legat.

starkleibig *adj.* corpolent, gras.

Starkleibigkeit *f. sg.* corpolenţă; **große** ~ obezitate.

starkmuskelig *adj.* musculos.

Starkmut, *-(e)s, m. sg. (înv.)* tărie, curaj.

starkmütig *adj. (înv.)* tare, curajos.

star|krank *adj.* suferind de cataractă.

starkschnäbelig *adj. (ornit.)* cu cioc puternic.

stärkste *(der, die, das ~) adj. (sup.* de la stark) cel mai tare, cel mai puternic; cel mai rezistent, cel mai solid; cel mai gras; cel mai gros; cel mai mare.

stark|stimmig *adj.* cu voce puternică.

Stark|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent tare.

Stark|stromkabel, *-s, -, n. (electr.)* cablu pentru curenţi tari.

Stark|stromkreis, *-es, -e, m. (electr.)* circuit de curenţi tari.

Stark|stromleitung, *-en, f. (electr.)* linie, conductă pentru curenţi tari.

Stark|strom|motor, *-s, -en, m. (electr.)* motor pentru curenţi tari.

Stark|stromnetz, *-es, -e, n. (electr.)* reţea de curenţi tari.

Stark|strom|steuerung, *-en, f. (electr.)* comandă de curent tare.

Stark|stromtechnik, *-en, f. (electr.)* electroenergetică, tehnică a curenţilor tari.

Stark|stromzaun, *-(e)s, -zäune, m. (electr.)* gard de sârmă cu curenţi tari.

Starkton, *-(e)s, -töne, m. (lingv.)* accent principal.

Stärkung, *-en, f.* **1.** *sg.* întărire, fortificare, consolidare. **2.** fortifiant, tonic. **3.** *(fam.)* gustare.

Stärkungsmittel, *-s, -, n.* fortifiant, tonic, leac, medicament întremător, băutură întăritoare.

starkwandig *adj.* cu pereţi groşi.

stark wirkend *adj.* cu efect puternic; **~es Abführmittel** purgativ drastic.

Stärlein, *-s, -, n. (ornit.) (dim.* de la Star) grăuraş.

Starlett [sta:rlɛt], *-s, -s, n. (film, teatru)* starletă, (tânără) artistă care începe să se afirme.

Stärling, *-s, -e, m. (ornit.)* graur din familia *Icteridelor.*

Starmatz, *-es, -e, m. (fam.)* v. Star[1].

Starmeste, *-n, f.* v. Starkasten.

Starnadel, *-n, f. (med.)* ac, lanţetă pentru operaţia de cataractă.

Star|operation, *-en, f. (med.)* operaţie de cataractă.

Starost [sta'rɔst], *-en, -en, m. (ist.)* **1.** staroste. **2.** subprefect.

Starostei, *-en, f. (ist.)* **1.** starostie. **2.** subprefectură.

starr *adj.* **1.** ţeapăn, rigid; amorţit; fix; *(fig.)* încremenit, înmărmurit; ~ **werden** a înţepeni; **~er Blick** privire fixă; **~e Regeln** reguli, norme rigide; ~ **vor Entsetzen** încremenit de groază; ~ **vor Staunen** stupefiat, uluit (de mirare); **vor Kälte** ~ înţepenit, amorţit de frig; *(fig.)* **er hat einen ~en Nacken** e foarte încăpăţânat; *(fam.)* **da war ich einfach** ~ am rămas complet înlemnit. **2.** tare, ferm; neînduplecat; încăpăţânat.

Starr|auge, *-s, -n, n.* ochi fix, ochi de peşte, ochi holbat.

starr|äugig *adj.* cu ochi holbaţi, cu privire fixă.

starrblind *adj. (fam.)* orb de tot, complet orb.

Starrbrustfrosch, *-(e)s, -frösche, m. (zool.)* broască cu torace rigid *(Firmis ternia).*

Starrdecker, *-s, -, m. (fam.)* limuzină.

Starre *f. sg.* v. Starrheit.

starren, *starrte, gestarrt, vb. (h) intr.* **1.** a privi fix, a privi ţintă; a se holba; **auf etwas** ~ a privi ţintă la ceva; **ins Leere** ~ a se uita (cu o privire pierdută, fixă) în gol. **2.** *(poet.)* a se înălţa, a se ridica; **die Berge starrten düster gen Himmel** munţii se înălţau sumbru spre cer. **3.** a fi înţepenit, amorţit; **das Blut starrt in den Adern** îngheaţă sângele în vine. **4.** (cu *von* şi *vor*) a fi plin, ticsit, îmbâcsit (de ceva); a mişuna; **seine Kleider ~ vor Schmutz** hainele îi sunt îmbâcsite de murdărie; **die Stadt starrt von Militär** în oraş mişună soldaţii; **von Eis** ~ a fi acoperit de gheaţă; **von Waffen** ~ a fi înarmat până-n dinţi.

Starrfett, *-(e)s, -e, n. (maş.)* unsoare consistentă.

Starrflügelflugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* avion cu pale (de elice) fixe.

Starr|heit *f. sg.* **1.** rigiditate. **2.** amorţeală. **3.** *(fig.)* neînduplecare, încăpăţânare, îndărătnicie; ~ **des Charakters** inflexibilitate de caracter.

Starrkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* persoană încăpăţânată, îndărătnică, cap pătrat.

starrköpfig *adj.* încăpăţânat, îndărătnic; tare de cap.

Starrköpfigkeit *f. sg.* încăpăţânare, îndărătnicie.

Starrkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m. (med.)* **1.** tetanos. **2.** catalepsie, transă cataleptică; **gegen den ~ wirkend** anticataleptic, antitetanic.

starrkrampf|ähnlich *adj. (med.)* cataleptic, tetanic.

Starrkrampfbazillus, *-, -en, m. (med.)* bacil tetanic.

Starrleinen, *-s, -, n.* pânză tare (pentru croitorie).

Starrluft|schiff, *-(e)s, -e, n. (av.)* dirijabil rigid (zepelin).

Starrsinn, - *(e)s, m. sg.* v. Starrköpfigkeit.

starrsinnig *adj.* v. starrköpfig.

Starrsucht *f. sg. (med.)* catalepsie; catatonie.

starrsüchtig *adj. (med.)* cataleptic.

Start, *-(e)s, -e* (şi *-s*), *m.* **1.** *(sport)* start; **die Pferde gehen an den** ~ caii merg la (linia de) start; ~ **frei!** start! **misslungener** ~ start greşit; *(fig.)* **der ~ ins Leben** intrarea în viaţă; **er hat einen guten ~ gehabt** a avut un debut fericit în viaţă, a păşit cu dreptul în viaţă. **2.** *(mec.)* demarare, lansare. **3.** *(av.)* decolare.

Startbahn, *-en, f. (av.)* pistă de decolare.

startberechtigt *adj. (sport)* îndreptăţit de a lua startul.

startbereit *adj. (sport)* pregătit, gata pentru start.

Startblock, *-(e)s, -blöcke, m. (înot)* platformă, bloc de start, start-bloc.

Startboje, *-n, f. (av.)* baliză de decolare.

Startdeck, *-(e)s, -s, n. (av.)* punte de decolare.

starten, *startete, gestartet (du startest, er startet), vb.* **I.** *(h* şi *s) intr.* **1.** *(sport* şi *fig.)* a porni, a lua startul. **2.** *(av.)* a decola. **II.** *(h) tr.* **1.** *(sport)* a da startul. **2.** *(tehn.)* a porni, a demara, a lansa; **einen Motor** ~ a porni motorul; **einen Satelliten** ~ a lansa un satelit; (şi *fig.*) **eine Offensive** ~ a porni, a declanşa o ofensivă; **ein Unternehmen** ~ a porni o acţiune.

Starter, *-s, -, m.* **1.** *(sport)* starter. **2.** *(tehn.)* demaror, starter.

Starterdruck|knopf, *-(e)s, -knöpfe, m. (auto.)* buton de pornire.

Start|erlaubnis, *-se, f.* **1.** *(sport)* permis de participare la start, la competiţie. **2.** *(av.)* autorizaţie de decolare.

Startfahne, *-n, f.* v. Startflagge.

Startfeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(av.)* pistă de decolare. **2.** *(fiz.)* câmp de pornire.

Startflagge, *-n, f. (sport, av.)* stegulet de start.

Startfolge, *-n, f. (sport)* ordine de aliniere la start (pe culoare).

Startgeld, *-(e)s, -er, n. (sport)* **1.** taxă de participare la un concurs. **2.** plata sportivilor profesionişti.

Startgeschwindigkeit, *-en, f.* **1.** *(sport)* viteză de pornire. **2.** *(av.)* viteză de decolare.

Startgewicht, *-(e)s, -e, n. (av.)* greutate de decolare.

Start|hilfe, *-n, f.* **1.** ajutor (financiar) pentru început. **2.** *(tehn.)* baterie suplimentară pentru uşurarea pornirii. **3.** *(auto.)* şoc. **4.** *(av.)* rachetă de acceleraţie la decolare.

startklar *adj.* v. startbereit.

Startkommando, *-s, -s, n. (sport)* comandă de start.

Startlänge, *-n, f. (av.)* lungime de rulare la decolare.

Startleistung, *-en, f. (av.)* putere la decolare.

Startlinie [-niə], *-n* [-niən], *f. (sport)* linie de pornire, linie de start.

Startmannschaft, *-en, f. (av.)* personal auxiliar al pistei de decolare.

Startmeldung, *-en, f. (av.)* radiogramă pentru decolare.
Startnummer, *-n, f. (sport)* număr de start, de concurs.
Startparameter, *-s, -, m.* parametru inițial, de lansare.
Startpistole, *-n, f.* pistol de starter.
Startplatz, *-es, -plätze, m. (av.)* teren de decolare.
Startpult, *-(e)s, -e, n. (av.)* panou de decolare.
Startrakete, *-n, f. (av.)* rachetă (acceleratoare) de decolare.
Startrampe, *-n, f.* rampă de lansare.
Startrichtung, *-en, f.* **1.** direcție de start. **2.** *(av.)* direcție de decolare.
Startrille, *-n, f.* șanț de pornire al discului (de patefon).
Start|schleuder, *-n, f. (av.)* catapultă.
Start|schlitten, *-s, -, m. (av.)* patine de decolare, de catapultare.
Start|schuss, *-es, -schüsse, m. (sport)* semnal, împușcătură de start.
Start|seil, *-(e)s, -e, n. (av., sport)* cablu de lansare (a planorului).
Start|signal, *-s, -e, n.* v. Startzeichen.
Start|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (înot)* săritură, plonjon de start.
Start-Stop-Prinzip, *-s, -ien* [-iən], *n. (tel.)* principiu pornire-oprire.
Start|strecke, *-n, f. (av.)* distanță de parcurs de decolare.
Startverbot, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(sport)* interzicere de a se prezenta la start, suspendare din competiție. **2.** *(av.)* interdicție de decolare.
Startvorbereitungen *pl. (av.)* preparative pentru decolare.
Startwagen, *-s, -, m.* mașină însoțitoare (a alergătorilor pe traseu).
Start|zeichen, *-s, -, n.* semnal de start, de pornire, de decolare.
Stase, *-n*, **Stasis**, *Stasen, f. (med.)* stază.
Stasi[1] *f. sg. presc.* de la Staatssicherheitsdienst *(fam.)* serviciu de securitate în (fosta) R.D.G.
Stasi[2], *-s, -s, m.* agent al serviciului de securitate a statului în (fosta) R.D.G.
stät *adj. (reg.)* **1.** permanent, continuu; constant; stabil. **2.** *(despre cai)* nărăvaș.
statarisch *adj.* lent, progresând încet; *(în expr.)* **~e Lektüre** lectură întreruptă de explicații.
statieren, *statierte, statiert, vb. (h) intr. (teatru)* a face figurație.
stätig *adj.* v. stät.
Stätigkeit *f. sg. (reg.)* nărav (al calului).
Statik [și sta:-] *f. sg.* **1.** *(fiz.)* statică. **2.** *(fig.)* caracter static.
Statiker, *-s, -, m.* inginer constructor specializat în statică.
Station, *-en, f.* **1.** haltă, popas; **~ machen** a se opri, a face o haltă; **er machte in Leipzig ~** s-a oprit, a făcut un popas la Leipzig; *(în expr.)* **freie ~ haben** a avea casă și masă gratuit. **2.** stație; gară; haltă; **wo hat der Bus seine ~?** unde este stația de autobuz? **3.** *(bis.)* capelă pentru rugăciuni. **4.** *(jur.)* stagiu. **5.** secție (în spital); **er liegt auf der chirurgischen ~** e internat la secția de chirurgie. **6.** stațiune (experimentală, științifică); **wetterkundliche ~** stațiune meteorologică. **7.** *(radio.)* post.
stationär *adj.* staționar; fix; **~e Dampfmaschine** motor cu abur fix; *(fiz.)* **~e Strömung** curent staționar; *(med.)* **~e Behandlung** tratament la spital, aplicat persoanelor spitalizate.
Stationenfolge, *-n, f.* ordine a stațiilor, a gărilor, a opririlor.
Stationenverzeichnis, *-ses, -se, n.* listă de stații, de gări.
stationieren, *stationierte, stationiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a plasa. **II.** *intr. (mil.)* a staționa.
Stationierung *f. sg.* **1.** plasare. **2.** staționare.
Stationierungs|streitkräfte *pl. (mil.)* forțe staționare.
Stations|ab|stand, *-(e)s, -stände, m. (ferov.)* distanță între stații.
Stations|arzt, *-(e)s, -ärzte, m.* medic (șef) de secție (la un spital).
Stations|assistent, *-en, -en, m.* asistent al medicului (șef) de secție (la un spital).
Stationsbe|amte, *-n, -n (ein Stationsbeamter), m. (ferov.)* funcționar de cale ferată în gară.
Stations|chef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* **1.** *(ferov.)* șef de stație, de gară. **2.** *(mar.)* comandant al unei stațiuni navale.
Stationsfallhöhe, *-n, f. (hidr.)* înălțime de sarcină la o hidrocentrală.
Stationsgebäude, *-s, -, n.* clădire a gării.
Stationshilfe, *-n, f.* infirmieră (de spital).
Stations|schiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* vas staționar.
Stations|schwester, *-n, f.* soră-șefă (de spital).
Stationsvor|stand, *-(e)s, -stände*, **Stationsvor|steher**, *-s, -, m. (ferov.)* șef de gară, de stație.
statiös [statsiø:s] *adj. (reg.)* impunător, măreț, falnic.
statisch *adj.* static.
stätisch *adj.* v. stät.
Statist, *-en, -en, m.-,* **~ in**, *-nen, f. (teatru)* figurant(ă).
Statistik [și sta-], *-en, f.* statistică; **eine ~ aufstellen** a întocmi o statistică.
Statistiker, *-s, -, m.* statistician.
statistisch *adj.* statistic; **~e Erhebungen** anchete statistice; **etwas ~ erfassen** a cuprinde statistic, a face statistică.
Stativ, *-s, -e, n.* stativ; șevalet; trepied; piedestal.
Stativkompass, *-es, -e, m.* busolă cu stativ.
Stator ['ʃta:- și 'sta:-], *-s, -toren, m. (electr.)* stator.
stätsch *adj.* v. stät.
statt[1] **I.** *prep.* (cu *gen., reg.* cu *dat.*) în locul; **~ meiner** în locul meu; **~ dessen a)** în loc de care; **der Präsident, ~ dessen der Außenminister gekommen ist, lässt grüßen** președintele în locul căruia a venit ministrul de Externe vă transmite salutări; **b)** în loc de aceasta; **~ jeder Antwort** în loc de vreun răspuns; **~ besonderer Anzeigen** în locul oricărei alte înștiințări; **~ rechts fuhr er links** în loc s-o ia la dreapta, a luat-o la stânga; **hier wäre Strenge ~ Güte am Platze** aici ar fi indicată severitatea în loc de îngăduință. **II.** *conj.* în loc să; **~ zu beginnen, unterhält er sich** în loc să înceapă, stă de vorbă; **er las, ~ dass er arbeitete** citea în loc să muncească.
statt[2] *adv.* ca și, cu funcția de, în loc de; *(în expr.)* **an Kindes ~ annehmen** a adopta, a înfia (un copil); **an meiner ~** în locul meu; *(jur.)* **an Eides ~ erklären** a declara formal, fără prestare de jurământ; **an Zahlungs ~** în loc de plată, ca plată.
Statt *f. sg.* loc; **er hat keine bleibende ~** n-are domiciliu stabil; *(poet.)* **gutes Wort findet eine gute ~** cuvântul bun nu se pierde; **da hat das Schweigen bessere ~** aici tăcerea este de aur.
stattdessen (și **statt dessen**) *adv.* în schimb, în loc de aceasta; **möchtest du ~ eine Tasse Tee?** dorești în schimb o ceașcă cu ceai?; **der Direktor durfte nicht fliegen, ~ schickte er seine Secretärin** directorul nu a avut voie să zboare, în schimb și-a trimis secretara.
Stätte, *-n, f.* **1.** loc, lăcaș, adăpost; **die ~ des Ereignisses** locul unde s-a petrecut evenimentul; **~ der Erinnerung** loc al amintirilor; **~ der Verwüstung** loc devastat; *(bis.)* **die heiligen ~n** locurile sfinte; **geweihte ~** locaș sfânt, sanctuar. **2.** centru, focar.
stättelos *adj. (poet.)* fără casă, fără domiciliu stabil.
Stätteplatz, *-es, -plätze, m. (înv.)* șantier.
stattfinden, *fand statt, stattgefunden (du findest statt, er findet statt), vb. (h) intr.* a avea loc, a se petrece, a se întâmpla; **die Versammlung hat nicht stattgefunden** adunarea nu a avut loc.
stattgeben, *gab statt, stattgegeben (du gibst statt, er gibt statt), vb. (h) intr.* a da curs, a permite, a admite; **einer Bitte ~** a da urmare, curs unei cereri, unei rugăminți; **einem Antrag ~** a admite, a aproba o cerere.
statt|haben, *hatte statt, stattgehabt (du hast statt, er hat statt), vb. (h) intr. (livr.)* v. stattfinden.
statt|haft *adj.* permis, admis(ibil), legal, reglementar.
Statt|haftigkeit *f. sg.* caracter admisibil, legal, reglementar.
Statt|halter, *-s, -, m.* locțiitor; *(ist.)* guvernator, regent.
Statt|halterei, *-en, f. (ist.)* **1.** locotenență; regență. **2.** palat al guvernatorului.
Statt|haltereibezirk, *-(e)s, -e, m. (ist.)* circumscripție de guvernământ.
Statt|halter|rat, *-(e)s, -räte, m. (ist.)* dietă, consiliu al guvernatorului.
Statt|halterschaft *f. sg.* v. Statthalterei **(1).**
Statt|halterwürde, *-n, f.* demnitate de guvernator, de regent.
stattlich *adj.* **1.** impunător, impozant, falnic, măreț, chipeș; **~es Aussehen** înfățișare impunătoare; **~es Gebäude** clădire impozantă; **ein ~er Mann** un bărbat chipeș. **2.** considerabil; **~es Vermögen** avere considerabilă; **~e Summe** sumă mare, importantă.
Stattlichkeit *f. sg.* **1.** înfățișare impunătoare, falnică, măreață, chipeșă. **2.** însemnătate, importanță.
statuarisch [și sta-] *adj.* sculptural, privind sculptura, statuar.
Statue [și 'sta:-], *-n, f.* statuie; **stehende ~** statuie în picioare.
Statuette, *-n, f.* statuetă.
statuieren, *statuierte, statuiert, vb. (h) tr.* a statua, a stabili; **ein Exempel ~** a da un exemplu (pentru luare aminte, drept avertisment).
Statur, *-en, f.* statură, stat; **von mittlerer ~** de statură mijlocie.
Status [și 'sta:-], *-, -, m.* **1.** stare, situație, statut, condiție; **der soziale ~** statutul social; **rechtlicher ~** statut juridic; **der ~ als Mensch** condiția de om; **der ~ quo** statu-quo, stare prezentă, situație actuală. **2.** situație financiară, economică; *(com.)* inventar. **3.** *(jur.)* anexă, codicil, stare. **4.** *(med.)* stare.
Statusregister, *-s,-, n.* registru de indicatori, de inventar.
Status|symbol, *-s, -e, n.* simbol al poziției înalte în societate.
Statuszeile, *-n, f. (inform.)* bară de stare; **die ~ einschalten** a activa bara de stare; **die ~ ausschalten** a inhiba bara de stare.
Statut, *-(e)s, -en, n.* statut, regulament; **gemäß dem ~ des Vereins** conform statutului asociației; **durch die ~en bestimmt** determinat de regulament; **die ~en aufsetzen** a stabili, a redacta statutul, regulamentul.
statutarisch *adj.* statutar, conform statutului, regulamentului.
Statutar|recht, *- (e)s, -e, n.* v. Statutenrecht.
Statuten|änderung, *-en, f.* modificare de statut, de regulament.
Statutenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* culegere de statute, de regulamente.
Statuten|entwurf, *-(e)s, -würfe, m.* proiect de statut.
statutengemäß, **statutenmäßig** *adj.* v. statutarisch.
Statutenrecht, *-(e)s, -e, n.* drept statutar.
Statut|entwurf, *-(e)s, -würfe, m.* v. Statutenentwurf.
statutenwidrig *adj.* contrar statutului, nestatutar.
Stau, *-(e)s, -e* sau *-s, m.* **1.** *(hidr.)* staționare, oprire, retenție; **das Wasser ist im ~** apa este staționară, între flux și reflux; **das Wasser im ~ halten** (sau **haben**) a opri apele; *(fam.)* **er hat es im ~** are de toate din belșug. **2.** *(auto.)* coloană staționară, aglomerație de mașini (pe șosea) în așteptare. **3.** *(meteo.)* oprire, barare (a curenților de aer).
Stau|anlage, *-n, f. (hidr.)* baraj; construcție de retenție.
Staub, *-(e)s, m. sg. (tehn. -e* și *Stäube)* **1.** praf, pulbere; **zu ~ werden** a se preface în pulbere; **~ aufwirbeln a)** a ridica praf; **b)** *(fig.)* a stârni vâlvă; **kosmischer ~** praf cosmic; **den ~ saugen** a aspira praful; **~ wischen** a șterge praful; *(fig.)* **in den ~ treten** (sau **ziehen**) a umili, a înjosi; *(fam.)* **sich aus dem ~e machen** a o șterge, a o tuli; **jn. aus dem ~e erheben** a scoate pe cineva din mizerie; *(fig.)* **vor jm. im ~e liegen** a se târî la picioarele cuiva; *(fam.)* **blas mir den ~ weg!** șterge-o! dispari!; **den ~ von den Füßen schütteln** a părăsi definitiv, cu silă. **2.** *(poet., bibl.)* țărână, rămășițe pământești; **wieder zu ~ werden** a muri. **3.** *(bot.)* v. Blütenstaub. **4.** *(argou)* făină.
Staub|ablagerung, *-en, f.* depunere de praf.
Staub|absaugungs|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalație de aspirație a prafului.
Staub|abscheider, *-s, -, m. (tehn.)* filtru, separator de praf; *(maș.)* instalație de desprăfuire.
Staub|abscheidung, *-en, f. (tehn.)* desprăfuire.
Staub abweisend *adj.* care nu se prăfuiește, nu prinde praful; **~e Oberfläche** suprafață care nu se prăfuiește.
staub|ähnlich, **staub|artig** *adj.* ca praful, pulverulent.
Stau|barriere [-rïɛ:rə], *-n, f. (hidr.)* zăgaz pentru oprirea sau ridicarea apelor.
Staub|aufsauger, *-s, -, m.* v. Staubsauger.
Staub|bach, *-(e)s, -bäche, m.* cascadă la care se pulverizează apa.
Staub|bad, *-(e)s, -bäder, n.* baie de praf (pentru găini).
staub|bedeckt *adj.* acoperit cu praf.
staub|be|heizt *adj.* încălzit cu cărbune pulverizat.
Staub|bekämpfung *f. sg.* combatere a prafului.
Staub|belag, *-(e)s, -läge, m.* strat (acoperitor) de praf.
Staub|besen, *-s, -, m.* pămătuf de (șters) praf, mătuică de pene.
Staub|beutel, *-s, -, m.* **1.** *(bot.)* anteră. **2.** pungă de praf la aspirator.

staub|beutelförmig *adj. (bot.)* anteroid, anteriform.
staub|beutel|ständig *adj. (bot.)* anteral.
Staub|beutel tragend *adj. (bot.)* anterifer.
Staub bindend *adj.* care reține, absoarbe praful.
Staub|blatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* stamină.
Staub|blattkreis, *-es, -e, m. (bot.)* ciclu staminal.
Staub|blattregion, *-en, f. (bot.)* regiune staminală.
Staub|blüte, *-n, f. (bot.)* floare cu stamine, floare masculină.
Staub|blütenkätzchen, *-s, -, n. (bot.)* mâțișor masculin.
Staub|brand, *-(e)s, m. sg. (bot.)* tăciune *(Ustilago)*.
Staub|brille, *-n, f.* ochelari de praf.
Staub|bürste, *-n, f.* perie de praf.
Stäubchen, *-s, -, n. (dim.* de la Staub) firicel de praf.
Staubdecke, *-n, f.* **1.** strat de praf. **2.** husă de protecție contra prafului.
Staubdeckel, *-s, -, m.* **1.** *(auto.)* capac de protecție contra prafului. **2.** capac exterior (la ceasul de buzunar).
staubdicht *adj.* etanș, impermeabil la praf.
Stau|becken, *-s, -, n. (hidr.)* bazin de reținere, de acumulare, rezervor (de baraj).
stauben, *staubte, gestaubt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a face, a stârni, a ridica praf. **2.** (și *impers.)* a fi praf; **es staubt** e praf; **die Wege** ~ drumurile sunt prăfuite. **3.** *(austr.)* a adăuga făină (pentru îngroșat). **II.** *refl. (despre păsări)* a se scălda în praf.
stäuben, *stäubte, gestäubt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a șterge de praf. **2.** a prăfui, a presăra cu pulbere. **3.** a alunga, a împrăștia. **II.** *intr.* **1.** a se pulveriza; **das Wasser stäubt** apa se pulverizează. **2.** *(impers.)* v. stauben **(I, 2)**. **III.** *refl.* v. stauben **(II)**.
Stäuber, *-s, -, m.* **1.** cârpă, pămătuf de praf. **2.** *(înv.)* aspirator de praf. **3.** *(vân.)* loc unde se scaldă în praf potârnichile. **4.** *(agr.)* pulverizator, prăfuitor.
Staub|erde *f. sg.* pământ afânat, țărână fină.
stäubern, *stäuberte, gestäubert, vb. (h) intr. (reg.)* a șterge de praf.
Staub|explosion, *-en, f.* explozie de materie pulverizată.
Staubfaden, *-s, -fäden, m. (bot.)* filament.
Staubfädenbündel, *-s, -, n. (bot.)* mănunchi de filamente staminale.
staubfadenförmig *adj. (bot.)* filamentos.
staubfadenlos *adj. (bot.)* cu antere sesile, fără filamente.
Staubfänger, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* filtru, aspirator de praf, colector de praf. **2.** obiect (mai ales mobilă) pe care se depune ușor praful.
Staubfangtasche, *-n, f.* pungă pentru captarea prafului.
staubfein *adj.* fin ca praful.
Staubfetzen, *-s, -, m.* v. Staubtuch.
Staubfeuerung, *-en, f. (tehn.)* focar pentru cărbune pulverizat.
Staubfilter, *-s, -, m. (tehn)* filtru de praf.
Staubflügler *pl. (entom.)* lepidoptere *(Lepidoptera)*.
staubförmig *adj.* pulverulent, ca praful.
staubfrei *adj.* fără praf.
staubgeboren *adj. (poet.)* născut din țărână.
Staubgeborene, *-n, -n (ein Staubgeborener), m.* și *f. (poet.)* muritor(-oare), cei născuți din țărână.
Staubgefäß, *-es, -e, n. (bot.)* stamină.
Staubge|halt, *-(e)s, -e, m.* conținut de praf.
staubhaltig *adj.* prăfos, plin de praf, conținând praf.
Staubhanf, *-(e)s, m. sg. (bot.)* cânepă bărbătească *(Cannabis sativa)*.
Staubhemd, *-(e)s, -en, n.* v. Staubkittel.
Staubhülle, *-n, f.* **1.** strat gros de praf. **2.** *(poet.)* trup de țărână.
staubig *adj.* **1.** prăfuit; **es ist sehr** ~ e mult praf. **2.** pulverulent.
Staubkalk, *-(e)s, m. sg.* praf de var.
Staubkamm, *-(e)s, -kämme, m.* pieptene des.
Staubkappe, *-n, f. (tehn.)* cască, capac, glugă de apărare contra prafului.
Staubkittel, *-s, -, m.* bluză, halat (pentru praf).
Staubkohle, *-n, f. (termo.)* cărbune pulverizat.
Staubkohlendüse, *-n, f. (tehn.)* injector de cărbune pulverizat.
Staubkohlen|explosion, *-en, f. (mine)* explozie de praf de cărbune.
Staubkolben, *-s, -, m.* v. Staubbeutel **(1)**.
Staubkorn, *-(e)s, -körner, n.* v. Staubteilchen.
Staublappen, *-s, -, m.* cârpă de praf.
Staublawine, *-n, f.* avalanșă de zăpadă pufoasă.
Stäubling, *-s, -e, m. (bot.)* gogoașă *(Lycoperdon bovista)*.
Staublunge, *-n, f. (med.)* pneumoconioză.
Staubmantel, *-s, -mäntel, m.* haină de poplin de culoare deschisă, haină de balonseide.
Staubmehl, *-(e)s, n. sg.* praf de făină, făină de calitate superioară.
Staubmeteorit, *-en, -en, m. (astron.)* micrometeorit.
Staubpilz, *-es, -e, m.* v. Stäubling.
Staubpinsel, *-s, -, m. (tehn.)* pămătuf de șters praful.
Staubregen, *-s, m. sg.* ploaie măruntă, burniță.
Staubreiniger, *-s, -, m. (tehn.)* desprăfuitor.
Staubsammler, *-s, -, m. (tehn.)* colector de praf.
Staubsand, *-(e)s, m. sg.* nisip fin, mărunt.
staubsaugen, *staubsaugte, gestaubsaugt (du staubsaugst, er staubsaugt)* sau **Staub saugen**, *saugte Staub, Staub gesaugt, vb. (h) intr.* a da cu aspiratorul de praf.
Staubsauger, *-s, -, m.* aspirator de praf.
Staubschicht, *-en, f.* strat de praf.
Staubschnee, *-s, m. sg.* zăpadă pufoasă, afânată.
Staubschutz, *-es, m. sg.* protecție contra prafului.
Staubschwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* v. Stäubling.
Staub|sieb, *-(e)s, -e, n.* sită de praf pentru cereale.
Staub|spritze, *-n, f. (med.)* pulverizator.
Staubtee, *-s, -s, m.* ceai pulverizat.
Staubteilchen, *-s, -, n.* particulă, fir de praf.
staubtrocken *adj.* uscat ca iasca; *(despre vopsea)* uscat până la neaderența prafului.
Staubtrombe, *-n, f. (met.)* trombă, vârtej de praf.
Staubtuch, *-(e)s, -tücher, n.* cârpă de praf.
Staubwedel, *-s, -, m.* pămătuf de pene pentru praf.
Staubweg, *-(e)s, -e, m. (bot.)* stil.
Staubwirbel, *-s, -, m.* vârtej de praf.
Staubwolke, *-n, f.* nor de praf.
Staubzucker, *-s, m. sg.* zahăr pudră.
Stauch|ansatz, *-es, -sätze, m. (metal.)* parte a nicovalei pentru refulat.
Stauchdraht, *-(e)s, -drähte, m. (metal.)* sârmă pentru refulare.
Stauche[1], *-ns, -n, m.* **1.** *(reg.)* mănușă fără degete; manșon. **2.** *(elv.)* basma, năframă, voal.
Stauche[2], *-ns, -n, m.* și *-n, f.* **1.** păpușă, mănunchi, legătură (de in, cânepă). **2.** claie, căpiță. **3.** *(fam.)* chin, necaz, cazna.
stauchen, *stauchte, gestaucht, vb. (h) tr.* **1.** a izbi, a zdruncina, a trânti; **jn. an die Wand** ~ a trânti pe cineva de perete. **2.** a îndesa, a tasa; a aglomera; **er staucht einen Sack** îndeasă un sac (ridicându-l și lăsându-l să cadă la pământ). **3.** a scrânti; **er hat sich** *(dat.)* **den Fuß gestaucht** și-a scrântit piciorul. **4.** *(reg.)* a așeza în clăi. **5.** *(reg.)* a zăgăzui, a opri. **6.** *(metal.)* a refula; a turti. **7.** *(reg.)* a fierbe înăbușit. **8.** *(fig., fam.)* a lua la rost, a mustra, a săpuni, a trage cuiva o săpuneală. **9.** *(fam.)* a șterpeli.
Stauchen, *-s, n. sg.* **1.** tasare, îndesare. **2.** zdrobire, turtire. **3.** *(metal.)* refulare.
Staucher, *-s, -, m.* **1.** lovitură, izbitură. **2.** *(fam.)* mustrare, dojană, perdaf. **3.** *(reg.)* manșon. **4.** *(fam.)* chin, cazna, trudă.
Stauch|hammer, *-s, -hämmer, m. (metal.)* ciocan de refulat.
Stauchkaliber, *-s, -, n. (metal.)* calibru de refulare.
Stauchkraft, *-kräfte, f. (mec.)* forță de refulare.
Stauchmaschine, *-n, f.* **1.** *(metal.)* mașină de refulat. **2.** *(mine)* mașină de perforat, de sondare.
Stauchung, *-en, f.* v. Stauchen.
Stauchungs|probe, *-n, f. (metal.)* probă de refulare.
Staudamm, *-(e)s, -dämme, m.* zăgaz, dig, baraj de reținere.
Stäudchen, *-s, -, n. (dim.* de la Staude) arbust mic, tufișoară.
Staude, *-n, f. (bot.)* **1.** v. Staudengewächs. **2.** *(reg.)* arbust, tufă. **3.** *(reg.)* căpățână.
Stau|deich, *-(e)s, -e, m. (hidr.)* dig de reținere.
stauden, *staudete, gestaudet (er staudet), vb. (h) intr. unipers.* **1.** *(bot.)* a face ramuri, a crește ca arbuștii, stufos. **2.** *(despre salată, varză)* a face căpățână.
stauden|artig *adj.* ca un arbust, stufos.
Staudenbeere, *-n, f. (bot.)* afină.
staudenförmig *adj.* în formă de arbust, stufos.
Staudengewächs, *-es, -e, n. (bot.)* plantă perenă.
Staudengruppe, *-n, f.* grup de arbuști, tufiș.
Staudensalat, *-(e)s, -e, m. (reg.)* lăptucă; căpățână de salată.
Staudensonnenblume, *-n, f. (bot.)* nap porcesc *(Helianthus tuberosus* L.).
staudig *adj. (bot.)* **1.** peren. **2.** stufos.
Stau|druck, *-(e)s, -e, m. (hidr., av., auto.)* presiune dinamică.
stauen, *staute, gestaut, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a opri, a zăgăzui, a îndigui, a stăvili; **Wasser** ~ a opri, a bara apa; **der Damm staut den Fluss** barajul zăgăzuiește râul. **2.** a așeza în stivă, a stivui; *(mar.)* a stiva (încărcătura); **Ballen** ~ a așeza baloturi. **II.** *refl.* **1.** a stagna, a se opri; **der Verkehr staut sich** circulația se oprește, se blochează, stagnează. **2.** a se îngrămădi, a se aduna; a se acumula; **das Wasser staut sich** apa se acumulează, se adună; **die Menge staut sich vor dem Eingang** mulțimea se îmbulzește, se îngrămădește la intrare. **3.** *(med.)* a se congestiona.
Stau|ende, *-s, -n, n.* capătul, sfârșitul, coada coloanei de mașini care staționează pe șosea.
Stauer, *-s, -, m. (mar.)* stivator; încărcător.
Stauer|attest, *-(e)s, -e, n. (mar.)* certificat de arimare.
Stauf, *-(e)s, -e, m. (reg.)* cupă, pahar.
Staufferbüchse, *-n, f. (tehn.)* gresor de presiune (sistem Stauffer).
Staufferfett, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* unsoare consistentă.
Stau|höhe, *-n, f. (hidr.)* nivel de reținere.
Stauklappe, *-n, f. (hidr.)* clapetă de baraj, de retenție a apei.
Staumauer, *-n, f.* zid al barajului, zid de baraj.
staunen, *staunte, gestaunt vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a se mira, a fi uimit; **da staunst du, was?** ești surprins, nu? **über etwas** ~ a se mira de ceva. **2.** *(elv.)* a visa. **3.** *(elv.)* a medita. **II.** *tr. (glumeț; în expr.)* **Bauklötze** ~ a rămâne, a sta uimit, cu gura căscată.
Staunen, *-s, n. sg.* mirare, uimire; **in** ~ **versetzen** a uimi, a face să se mire; **aus dem** ~ **nicht herauskommen** a nu-și reveni din mirare, din uimire.
Staunen er|regend, **staunenswert**, **staunenswürdig** *adj.* uimitor, uluitor.
Staupbesen, *-s, -, m.* bici, nuia, vergea, gârbaci.
Staupe[1], *-n, f.* **1.** *(ist.)* biciuire, bătaie cu vergele (în public). **2.** *(fig.)* chin.
Staupe[2], *-n, f. (vet.)* jigodie.
Stäupe, *-n, f.* v. Staupe[1] **(1)**.
stäupen, *stäupte, gestäupt vb. (h) tr. (ist.)* a biciui, a bate cu vergele (în public).
Stäupung, *-en, f.* v. Staupe[1] **(1)**.
Staupunkt, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* punct de acumulare, de oprire.
Stauraum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** *(mar.)* loc de stivuit. **2.** spațiu de oprire la intersecții (în R.D.G.). **3.** *(tehn.)* spațiu pentru apa de acumulare. **4.** loc unde se poate depune ceva.
Staurohr, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* tub Pitot.
Stausee, *-s, -n, m. (hidr.)* bazin mare de retenție, iaz; lac de acumulare.
Stau|strahltriebwerk, *-(e)s, -e, n. (av.)* motor statoreactor.
Stau|stufe, *-n, f.* ecluză pe cursul unui râu.
Stau|ung, *-en, f.* **1.** *(hidr.)* barare, retenție a apei. **2.** *(mar.)* stivare; arimaj. **3.** stagnare, oprire; îngrămădire; ~ **im Verkehr** blocare a circulației; *(med.)* ~ **des Blutes** stază.
Stauwasser, *-s, -wässer, n.* apă stagnantă; *(hidr.)* ape barate.
Stauwehr, *-(e)s, -e, n.* dig de reținere, baraj, stăvilar.
Stauweiher, *-s, -, m.* lac de acumulare pe lângă o moară (de apă).
Stauwerk, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* baraj, construcție de retenție.
Std. *presc.* de la Stunde oră.
Steak [ste:k, rar ʃte:k], *-s, -s, n. (cul.)* biftec.

Stearin [şi ste-], *-s, -e, n.* stearină.
Stearinfabrik, *-en, f.* fabrică de stearină.
Stearinkerze, *-n, f.*, **Stearinlicht**, *-(e)s, -er, n.* lumânare de stearină.
Stearinsäure *f. sg. (chim.)* acid stearic.
Steatit, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* steatit.
Stech|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* ciumăfaie, ciuma-fetei, bolândariță, laur *(Datura stramonium* L.).
Stechbahn, *-en, f. (ist.)* arenă, loc de luptă (pentru jocurile cavalerești).
Stechbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* v. Stechpalme.
Stechbecken, *-s, -, n. (înv.)* ploscă (pentru bolnavi).
Stechbeere, *-n, f. (bot.)* v. Seidelbast.
Stechbeitel, *-s, -, m.* daltă cu tăiș oblic.
Stechdorn, *-(e)s, -e* (și *-en), m. (bot.)* **1.** salcâm veritabil *(Robinia Pseudacacia* L.). **2.** păliur *(Paliurus spina-Christi).*
Stech|eiche, *-n, f. (bot.)* stejar țepos *(Quercus ilex).*
Stech|eisen, *-s, -, n.* **1.** țeapă metalică; daltă lată. **2.** *(metal.)* rangă pentru destupparea furnalului.
stechen, *stach, gestochen (du stichst, er sticht), vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* **1.** a înțepa, a împunge; **die Bienen** ~ albinele înțeapă; **eine Biene hat mich** (sau **mir**) **ins Bein gestochen** o albină m-a înțepat în picior; **jm. den Degen durch den Leib** ~ a străpunge pe cineva cu spada; **nach jm.** ~ a da în cineva cu o armă albă; **den Gegner vom Pferd** ~ a doborî adversarul de pe cal cu lancea; **jm. den Star** ~ **a)** *(med., înv.)* a opera pe cineva de cataractă; **b)** *(fig.)* a deschide cuiva ochii; *(fig., fam.)* **der Hafer sticht ihn** nu are astâmpăr, nu-și mai încape în piele, zburdă; *(fig.)* **in ein Wespennest** ~ a se băga într-un cuib de viespi, a da de belea; *(în expr.)* **in die Augen** ~ a bate la ochi. **2.** a ustura, a arde, a înțepa; **die Sonne sticht** soarele arde; *(impers.)* **es sticht mich** am junghiuri, mă junghie; **die Wunde sticht (mich)** rana (mă) ustură. **3.** a grava; **(ein Bild) in Kupfer** ~ a grava (un desen) în aramă; **ein Monogramm** ~ a grava o monogramă; *(fig.)* **er schreibt wie gestochen** scrie ca pictat; *(fig.; în expr.)* **das ist weder gehauen noch gestochen** nu-i nici caldă, nici rece, nici laie, nici bălaie. **4.** *(mar.)* a înnoda. **II.** *tr.* **1.** a tăia; **ein Schwein** ~ a tăia, a înjunghia un porc; **Spargel** ~ a recolta sparanghel; **Torf** ~ a scoate turbă (cu cazmaua). **2.** a scoate; **Wasser** ~ a scoate apă; **Wein** ~ a scoate vin din butoi. **3.** *(metal.)* a goli; **den Hochofen** ~ a descărca furnalul (de șarjă). **4.** *(jocuri de cărți)* a bate, a tăia (cu atu); **der König sticht den Buben** popa bate valetul; *(în expr.)* **Karten** ~ a da în cărți. **5.** (și *sport)* a învinge, a bate, a tăia; a concura (pe cineva) într-un baraj; a decide o întrecere într-un baraj. **III.** *intr.* **1.** *(s) (mar.; în expr.)* **in See** ~ a porni în larg. **2.** *(despre culori;* **in** cu *ac.)* a bate (în...); **es sticht ins Blaue** bate în albastru. **3.** *(reg.)* a fi, a se afla. **IV.** *refl.* a se înțepa, a se împunge.
Stechen, *-s, n. sg.* **1.** înțepare, împungere; *(fig.)* **mit jm. auf Hauen und** ~ **stehen** a fi cu cineva la cuțite, pe picior de război. **2.** înjunghiere, tăiere (de animale). **3.** *(med.)* junghi; ~ **in der Seite** junghiuri intercostale. **4.** *(ist.)* luptă cu lancea pe cai. **5.** *(metal.)* golire a furnalului. **6.** gravare, gravură.
stechend **I.** *part. prez.* de la stechen. **II.** *adj.* înțepător, străpungător; **~er Blick** o privire pătrunzătoare; **~er Schmerz** durere sfâșietoare, acută, junghi; **~er Geruch** miros înțepător.
Stecher, *-s, -, m.* **1.** gravor. **2.** limbă de zăvor. **3.** cocoș (la armă). **4.** *(vân.)* cioc al sitarului. **5.** *(vân.)* accelerator (la armă). **6.** *(ist.)* luptător cu lancea. **7.** *(fam.)* binoclu; lunetă.
Stecherfeder, *-n, f. (text.)* arc de suveică.
Stecherlohn, *-(e)s, -löhne, m.* plată a gravorului.
Stecherschloss, *-es, -schlösser, n.* v. Stechschloss.
Stechfliege, *-n, f. (entom.)* muscă înțepătoare *(Stomoxys calcitrans).*
Stechgabel, *-n, f.* furcă.
Stechginster, *-s, -, m. (bot.)* ginistru de Anglia *(Ulex europaeus).*
Stech|heber, *-s, -, m.* pipetă(-sifon); țeavă de tras vin.
Stechkahn, *-(e)s, -kähne, m.* barcă, lotcă propulsată cu prăjina.
Stechkarre, *-n, f.*, **Stechkarren**, *-s, -, m. (ferov.)* roabă basculantă; cărucior de bagaje.
Stechkarte, *-n, f.* **1.** *(jocuri de cărți)* (carte de) atu. **2.** *(ec.)* cartelă de pontaj.
Stechkontakt, *-(e)s, -e, m. (fam., reg.)* v. Steckkontakt.
Stechkunst *f. sg.* gravură.
Stechmaschine, *-n, f.* mașină de găurit, de perforat; *(text.)* război de țesut ajur.
Stechmücke, *-n, f. (entom.)* țânțar *(Culex pipiens).*
Stechnadel, *-n, f. (pielărie)* sulă.
Stechpaddel, *-s, -, n. (sport)* padelă cu o singură pală.
Stechpalme, *-n, f. (bot.)* laur *(Ilex aquifolium* L.).
Stechpalmengewächse *pl. (bot.)* acvifoliacee *(Aquifoliaceae).*
Stechrüssel, *-s, -, m. (entom.)* trompă de înțepat.
Stech|salat, *-(e)s, m. sg. (cul.)* salată de lăptuci.
Stech|schritt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* pas de paradă.
Stech|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e), m.* sulă, daltă, unealtă de gravat.
Stech|uhr, *-en, f.* ceas, aparat de control, ceas de pontaj.
Stechvieh, *-(e)s, n. sg. (austr.)* vite pentru sacrificat.
Stechzirkel, *-s, -, m. (tehn.)* compas de măsurat; *(mat.)* distanțier.
Steck|amboss, *-es, -e, m. (tehn.)* nicovală.
Steck|anschluss, *-es, -schlüsse, m. (electr.)* racordare la fișă.
Steckbecken, *-s, -, n.* v. Stechbecken.
Steckbrief, *-(e)s, -e, m.* anunț de punere sub urmărire a unui criminal, conținând fotografia acestuia.
steckbrieflich *adv.* prin anunț de urmărire; ~ **verfolgen** a urmări un criminal lansând un mandat de arestare.
Steckdose, *-n, f. (electr.)* priză (de contact).
stecken, *steckte, gesteckt vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune, a băga, a vârî; **einen Brief in den Kasten** ~ a pune o scrisoare la cutie; **den Schlüssel ins Schlüsselloch** ~ a băga cheia în broască; **steck noch etwas Geld zu dir** mai ia-ți ceva bani; **das Schwert in die Scheide** ~ a băga sabia în teacă; **die Hände in die Tasche** ~ **a)** a-și vârî mâinile în buzunar; **b)** *(fig.)* a nu mișca nici degetul cel mic, a sta cu mâinile în sân; *(fig., fam.)* **er steckt sie alle in die Tasche (**sau **in den Sack)** pe toți îi duce; pe toți îi are la cheremul lui; **ins Gefängnis** ~ a băga la închisoare; *(fig.)* **die Füße noch unter den Tisch des Vaters stecken** a mai depinde (din punct de vedere material) de tată; **Geld in ein Geschäft** ~ a investi bani într-o afacere; *(fig., fam.)* **seine Nase in alles** ~ a-și vârî nasul în toate; *(fig.)* **den Kopf in den Sand** ~ a-și băga capul în nisip; **sich** *(dat.)* **etwas hinter den Spiegel** ~ a ține minte, a-și vârî în cap ceva. **2.** a înfige, a împlânta; **eine Nadel in etwas** ~ a înfige un ac în ceva; **an den Spieß** ~ a pune în frigare. **3.** a planta, a sădi; **Bohnen** ~ a sădi fasole. **4.** a prinde în ace, cu ace; **sich** *(dat.)* **die Haare** ~ a-și prinde părul în ace; **sich** *(dat.)* **einen Knoten** ~ a-și prinde părul în coc; **eine Brosche ans Kleid** ~ a pune o broșă la rochie. **5.** *(fam.)* **jm. etwas** ~ a strecura, a da cuiva ceva pe furiș; a șopti, a spune cuiva la ureche ceva. **6.** *(fam.)* a-i întoarce cuiva ceva, a se răzbuna pe cineva pentru ceva; **dem habe ich es gesteckt** i-am plătit-o, i-am spus-o. **7.** *(în expr.)* **sich** *(dat.)* **ein Ziel** ~ a-și propune ceva, a urmări un scop, un țel; **in Brand** ~ a aprinde, a da foc, a pune foc. **II.** *refl.* **1.** a se băga, a se vârî; **sich ins Bett** ~ a se vârî, a se băga în pat; **sich in Unkosten** ~ a se băga în cheltuieli. **2.** a se ascunde; *(fig.)* **sich hinter jn.** ~ a se lăsa apărat de cineva. **III.** *intr. (steckte* și *stak, gesteckt)* a fi băgat, vârât, a se afla, a se găsi; **der Ring steckt an seinem Finger** inelul este în degetul lui; **der Pfahl steckt in der Erde** parul e vârât în pământ; **der Schlüssel steckt (im Schloss)** cheia e în broască; *(fig.)* **dieses Unternehmen steckt noch in den Kinderschuhen** această întreprindere, acest proiect se află încă la început; **in der Arbeit stak (**sau **steckte) viel Mühe** această lucrare a costat multă trudă; *(fam.)* **er steckt schon im Bett** s-a băgat deja în pat; **in dem Sprichwort steckt viel Weisheit** acest proverb conține multă înțelepciune; **ich möchte nicht in seiner Haut** ~ n-aș vrea să fiu în pielea lui; **ich stecke tief in Schulden** sunt înglodat în datorii; **zwischen Tür und Angel** ~ a fi între ciocan și nicovală; **wo hast du gesteckt?** unde ai fost? **da steckt's!** aici e! asta e! **es steckt etwas dahinter** e ceva la mijloc, în spatele acestui lucru se ascunde ceva; **mit jm. unter einer Decke** ~ a cânta pe aceeași strună, a fi înțeles cu cineva; **er steckt voller Einfälle** este plin de idei; **tief in der Arbeit** ~ a fi vârât în lucru până peste cap; **mitten in den Vorbereitungen** ~ a se afla în toiul pregătirilor; **in ihm steckt mehr als du denkst** în privința lui te înșeli, e mai priceput decât crezi; **er stak (**sau **steckte) tüchtig in der Patsche** s-a aflat într-o mare încurcătură, i se înfundase.
Stecken, *-s, -, m.* baston, băț; *(fig., fam.)* **heute steht wieder einmal kein** ~ **grade** azi merg iarăși toate anapoda; **Dreck am** ~ **haben** a avea conștiința încărcată, a se simți vinovat.
stecken bleiben, *blieb stecken, stecken geblieben, vb. (s) intr.* a se împotmoli, a rămâne în drum; *(fig.)* a se opri, a se împiedica; **im Dreck** ~ a se împotmoli în noroi; **er bleibt in der Rede** ~ se oprește din vorbit, se împiedică în vorbe; **das Wort bleibt ihm im Halse** ~ i s-a oprit vorba în gât.
Steck|endgang, *-(e)s, -gänge, m. (mine)* filon cu orientarea de la nord la sud.
Steckenknecht, *-(e)s, -e, m. (reg.)* temnicer, gardian de închisoare.
stecken lassen, *ließ stecken, stecken lassen* și *(rar) stecken gelassen (du lässt stecken, er lässt stecken), vb. (h) tr.* **1.** a lăsa (ceva) băgat, vârât, înfipt (în ceva); **er hat den Schlüssel** ~ **lassen** sau *(rar)* ~ **gelassen** el a lăsat cheia în broască. **2.** *(fig.)* a părăsi, a lăsa baltă; **er hat ihn in der größten Not** ~ l-a părăsit, l-a lăsat baltă la cea mai mare ananghie.
Steckenpferd, *-(e)s, -e, n.* **1.** căluț cu coadă de lemn (pentru copii). **2.** *(fig.)* cal de bătaie, marotă, hobby, pasiune; **das ist sein** ~ asta e pasiunea, marota lui.
Stecken|streich, *-(e)s, -e, m.* lovitură de baston.
Steckenzaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard de pari.
Stecker, *-s, -, m. (electr.)* fișă de contact, ștecăr.
Stecker|anschluss, *-es, -schlüsse, m. (electr.)* priză de curent cu fișă, racord cu conector.
Steckerbrett, *-(e)s, -er, n. (electr.)* tablou cu fișe; tablou de comutare.
Steck|erbsen *pl. (bot.)* mazăre agățătoare *(Pisum sativum* L.).
Steckerkontakt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* contact cu fișe.
Steckerleitung, *-en, f. (electr.)* șnur de priză.
steckern, *steckerte, gesteckert, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** v. stochern. **2.** a lovi, a da cu bățul.
Steckgarn, *-(e)s, -e, n. (vân.)* plasă de prins potârnichi, fazani și iepuri.
Steck|kamm, *-(e)s, -kämme, m.* pieptene de purtat în păr.
Steck|karte, *-n, f. (inform.)* cip.
Steck|kartoffel, *-n, f. (agr.)* cartof de plantat.
Steck|kissen, *-s, -, n.* pernă port-bebe, pufuleț.
Steck|kontakt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* priză.
Steckleiter, *-n, f.* scară de pompieri.
Steckleuchter, *-s, -, m.* aplică, lampă de perete.
Steckling, *-s, -e, m. (hort.)* butaș.
Stecknadel, *-n, f.* ac cu gămălie; **jn.** (sau **etwas) wie eine** ~ **suchen** a căuta acul în carul cu fân.
Stecknadeldose, *-n, f.* acăriță, acarniță.
Stecknadelfabrik, *-en, f.* fabrică de ace cu gămălie.
Stecknadelkissen, *-s, -, n.* perniță de ace cu gămălie.
Stecknadelkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* gămălie (de ac).
Stecknadel|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc cu ace cu gămălie.
Stecknagel, *-s, -nägel, m.* piron de grinzi.
Steckreis, *-es, -er, n.* v. Steckling.
Steckrübe, *-n, f. (bot.)* (specie de) nap *(Brassica napus* L.).
Steckschach, *-s, n. sg.* șah cu figuri de înfipt în tablă.
Steckschale, *-n, f.* vas pentru aranjamente florale.
Steckschloss, *-es, -schlösser, n.* siguranță pentru broască.
Steckschlüssel, *-s, -, m. (tehn.)* cheie tubulară.
Steckschuss, *-es, -schüsse, m.* glonț rămas în corp.
Steckschwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* burete pentru aranjamente florale.
Steckvase [-va:], *-n, f.* vas ascuțit de înfipt în pământ.
Steckvor|richtung, *-en, f. (electr.)* complex din priză și ștecăr.
Steckzirkel, *-s, -, m. (tehn.)* compas de trasat (cu vârfuri de schimb).
Steckzwiebel, *-n, f. (hort.)* **1.** bulb, fir de ceapă. **2.** *(reg.)* arpagic.
Steeplechase ['sti:p(ə)ltʃe:s], *-n, f. (hipism)* alergare cu obstacole.
Steg, *-(e)s, -e, m.* **1.** cărare, potecă; **ich weiß weder Weg noch** ~ nu mă pot descurca, nu pot să ies din încurcătură. **2.** punte, pasarelă. **3.** traversă. **4.** *(tipogr.)* reglet. **5.** *(muz.)*

căluș, scăunaș. **6.** cureluşă pe sub gheată (la pantaloni). **7.** *(la ochelari)* şa, şpraiţ, arcadă (de legătură). **8.** *(constr.)* nervură.

Stegblech, *-(e)s, -e, n.* inimă a grinzii (metalice).

Stegbrücke, *-n, f.* v. Steg **(2).**

Stegdiele, *-n, f. (constr.)* pardoseală cu nervuri (din plăci de beton); tablă striată.

Steg|glied, *-(e)s, -er, n. (constr.)* element (de construcţie) cu nervuri.

Steghose, *-n, f.* pantalon de schi strâns pe corp.

Stegkette, *-n, f. (tehn.)* lanţ cu zale, cu punte.

Stegleitung, *-en, f. (electr.)* cablu bifilar.

Stegreif, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(înv.)* scară de şa. **2.** *(fig.; în expr.)* **aus dem** ~ pe nepregătite, fără o pregătire prealabilă; **aus dem** ~ **reden** a improviza, a ţine un discurs improvizat.

Stegreifdichter, *-s, -, m.* poet improvizator.

Stegreifdichtung, *-en, f.* improvizaţie, poezie, producţie literară improvizată.

Stegreifgedicht, *-(e)s, -e, n.* poezie improvizată, versuri improvizate.

Stegreifrede, *-n, f.* discurs improvizat.

Stegreifritter, *-s, -, m.* v. Raubritter.

Stegreif|spiel, *-(e)s, -e, n.* teatru de text improvizat.

Steh|achse, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* axă stabilă. **2.** *(geod.)* ax vertical.

Steh|auf, *-, -, m.*, **Steh|aufchen**, **Steh|aufmanderl**, **Steh|aufmännchen**, *-s, -, n.* **1.** hopa-Mitică. **2.** *(fig.)* optimist.

Stehbar, *-s, f.* bar, bufet expres (unde se consumă stând în picioare).

Stehbier, *-(e)s, -e, n.* bere băută repede, în picioare.

Stehbier|halle, *-n, f.* berărie-bar.

Stehbild, *-(e)s, -er, n.* statuie în picioare.

Stehblech, *-(e)s, -e, n. (constr.)* coamă de tablă.

Stehbolzen, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* bulon de distanţare. **2.** *(maş.)* antretoază.

Stehbrett, *-(e)s, -er, n.* stativ cu planşetă.

Stehbündchen, *-s, -, n. (croitorie)* v. Stehkragen.

Steh|empfang, *-(e)s, -fänge, m.* cocteil, recepţie.

stehen, *stand, gestanden, vb. (h* şi *reg. s)* **I.** *intr.* **1.** a sta, a sta în picioare; **ich habe den ganzen Abend gestanden** toată seara am stat în picioare; **ich kann kaum** ~ abia mai stau, abia mă mai ţin pe picioare; **er steht krumm** stă strâmb, se ţine strâmb; **er steht und lauscht** stă şi trage cu urechea; *(fam.)* **auf den Händen** ~ a sta pe mâini; *(fig.)* **auf eigenen Füßen** ~ a sta pe propriile picioare, a fi independent (din punct de vedere material); *(fig.)* **mit beiden Beinen** (sau **Füßen) auf der Erde** ~ a sta cu ambele picioare pe pământ; **auf sicherem Grund** ~ a avea o bază sigură. **2.** a sta; a se afla, a se găsi; a fi; **wieviel Betten können in diesem Zimmer** ~? câte paturi încap în camera aceasta? **da steht er!** iată-l! uitaţi-vă la el! **vor Gericht** ~ a sta, a se afla în faţa instanţei; *(fig.)* **ich weiß nicht, wo mir der Kopf steht** nu ştiu unde-mi stă capul; **jm. im Wege** ~ a sta cuiva în drum (sau în cale); **zur Verfügung** ~ a sta la dispoziţie; **jm. zur Seite** ~ a fi alături de cineva, a sta cuiva în ajutor; **es steht (nun einmal) so** aşa stau lucrurile, aceasta e situaţia; **wie steht es noch mit ihm?** care mai este situaţia sa? **es steht schlecht um ihn a)** este grav bolnav; **b)** se află într-o situaţie grea, complicată; **er steht bei ihm gut angeschrieben** e bine văzut de el, e bine notat la el; **so arg** ~ **die Sachen?** aşa de prost stau lucrurile? atât de gravă e situaţia? **der Hafer steht gut** recolta de ovăz e bună, stă bine; **die Sonne stand schon hoch am Himmel** soarele era deja sus pe cer; **das Barometer steht auf veränderlich** barometrul arată timp variabil; *(fam.)* **wie geht's, wie steht' s?** cum mai merge, cum mai stai, ce mai faci? **3.** a sta, a sta pe loc, a se opri, a nu mai merge; **meine Uhr steht** ceasul meu stă; **die Maschine steht** maşina nu mai merge; *(fam.)* **der Verstand steht mir still** îmi stă mintea-n loc. **4.** a fi, a exista, a rămâne (pe loc), a se menţine; **ein einziges Haus steht noch** o singură casă a rămas (în picioare), mai există; **so lange die Welt steht a)** de când (e) lumea (şi pământul); **b)** cât o fi lumea, cât îi hăul; **die Mannschaft steht und fällt mit ihm** existenţa echipei depinde de el. **5.** a scrie, a fi; **was steht Neues in der Zeitung?** ce mai scrie la gazetă? **es steht im Buche** scrie în carte; **das stand nicht auf dem Programm** asta nu era trecut în program. **6.** a fi; **im Verdachte** ~ a fi suspect; **unter Wasser** ~ a fi inundat; **auf der Liste** ~ a fi, a figura pe listă; **im Wettbewerb** ~ a fi în întrecere; **das Fass steht voll Wasser** butoiul este plin cu apă; **bei uns steht alles noch auf dem Kopf** la noi sunt încă toate cu susul în jos, este mare dezordine; **er steht gut mit ihm** este în raporturi bune cu el; **mittendrin** ~ a fi în toiul, în miezul, în centrul lucrurilor; **im Begriffe** ~ a fi pe cale, pe punctul (de a...); **es steht zu erwarten** este de aşteptat; **höher im Rang** ~ a fi mai mare în grad, a avea o funcţie mai mare; **im schlechten Ruf** (sau **Geruch)** ~ a avea o faimă proastă; **im 50. Lebensjahr** ~ a merge spre cincizeci de ani; **zur Wahl** ~ a fi la alegere; *(fam.)* **unter dem Pantoffel** ~ a fi sub papuc; **die Kompanie steht unter dem Befehl des Hauptmanns** compania este sub comanda unui căpitan; **mit jm. auf du und du** ~ a se tutui cu cineva; **bei jm. in Arbeit** ~ a fi angajat la cineva; **bei jm. in Gunst** ~ a avea trecere la cineva; **vor vollendeter Tatsache** ~ a se afla în faţa unui fapt împlinit; **das Spiel steht 3 zu 2** scorul (jocului) este de 3 la 2; **das Spiel steht unentschieden** scorul este egal; *(gram.)* **das Verb steht im Infinitiv** verbul e la infinitiv; **der Dativ steht nach folgenden Präpositionen** dativul se construieşte cu următoarele prepoziţii. **7.** a i se cuveni, a i se cădea cuiva; a i se potrivi, a-i veni, a-i sta cuiva; **so ein Betragen steht dir nicht** o astfel de purtare nu-ţi stă bine, nu se potriveşte cu tine; **dieser Hut steht dir (gut)** pălăria aceasta îţi stă bine. **8.** a indica, a arăta; **der Wind steht nach Norden** vântul bate spre nord; *(fig.)* **sein Sinn steht nach anderen Dingen** gândurile sale se îndreaptă spre alte lucruri. **9.** a garanta, a răspunde; a face faţă; a ţine (cu), a fi de partea; **ich musste selber für alles** ~ a trebuit să răspund singur de toate, a trebuit eu singur să fac faţă la toate; **sie** ~ **alle für einen** toţi sunt solidari; **als Bürge** ~ a garanta; **zu jm.** ~ a apăra pe cineva; **zu seinem Wort** ~ a-şi respecta cuvântul dat; **zur Regierung** ~ a fi de partea guvernului. **10.** a fi gata; **das Gebäude steht schon** clădirea e deja terminată; *(fam.)* **bis Montag muss das Referat** ~ referatul trebuie să fie gata până luni. **11.** *(în expr.)* **mir standen die Haare zu Berge** mi s-a făcut părul măciucă; **es steht bei dir** depinde de tine; **es steht dir frei, zu gehen** eşti liber să pleci, n-ai decât să pleci; **es steht nicht in meiner Macht** nu stă în puterea mea; **Geld bei jm.** ~ **haben** a avea bani depuşi la cineva; **sein Geld auf Zinsen** ~ **haben** a avea bani depuşi cu dobândă; **es steht Todesstrafe darauf** pentru aceasta se prevede pedeapsa capitală; **dieser Punkt steht nicht zur Diskussion** punctul acesta nu se discută, nu se află pe ordinea de zi; **das kommt dich teuer zu** ~ asta te costă scump; **Posten** ~ a sta de pază, a sta (de) planton; **seinen Mann** ~ a face faţă, a nu se face de râs, de ruşine; **Rede** ~ a răspunde, a da socoteală, a da seama; **die Wette** ~ a primi pariul, rămăşagul. **II.** *refl.* **1.** a se înţelege, a se împăca; **wie** ~ **Sie sich mit ihm?** cum te împaci cu el? în ce raporturi eşti cu el? **2.** a câştiga, a fi situat; **sich gut** ~ a fi bine situat; **er steht sich auf wenigstens 10 000 Euro** câştigă cel puţin zece mii de euro.

Stehen, *-s, n. sg.* **1.** stat în picioare; **das** ~ **fällt ihm schwer** îi vine greu să stea în picioare; *(fig.)* **das lässt sich im** ~ **erledigen** asta se poate rezolva uşor, din mers. **2.** oprire; **zum** ~ **bringen** a opri.

stehen bleiben, *blieb stehen, stehen geblieben, vb. (s) intr.* **1.** a se opri, a rămâne pe loc; **die Uhr ist stehen geblieben** ceasul s-a oprit; **bitte nicht** ~**!** vă rugăm circulaţi! nu vă opriţi! **plötzlich** ~ a se opri brusc; *(fig.)* **wo sind wir stehen geblieben?** unde am rămas, unde ne-am oprit? **er ist auf dem Stand der siebziger Jahre stehen geblieben** a rămas, s-a oprit la nivelul, la stadiul anilor şaptezeci; **drei Fehler sind stehen geblieben** au rămas trei greşeli necorectate; **ein Schirm ist in der Garderobe stehen geblieben** o umbrelă a fost uitată la garderobă. **2.** a rămâne în picioare; **ein einziges Haus ist stehen geblieben** o singură casă a rămas în picioare. **3.** a rămâne, a se păstra.

stehend I. *part. prez.* de la stehen. **II.** *adj.* **1.** *(tehn.)* vertical; *(mine)* **~er Gang** galerie verticală. **2.** nemişcat, stagnant; stătător; **~e Gewässer** ape stătătoare; **~er Zug** tren care s-a oprit, care nu circulă. **3.** stabil, fix; *(mar.)* **~es Gut** greement fix al velierului pentru manevre. **4.** durabil, continuu, permanent; persistent; **~er Ostwind** vânt persistent dinspre răsărit; **in ~er Ehe** în timpul căsătoriei; **das ~e Heer** armata permanentă; **~e Bühne** scenă permanentă; **~e Redensart** expresie fixă; *(în expr.)* **~en Fußes** numaidecât, imediat; **~es Gewerbe** ocupaţie sedentară; *(tipogr.)* **~e Anzeige** anunţ care se repetă; **~er Satz** zaţ, material cules care se păstrează; *(fig., substantivat)* **alles in meiner Macht Stehende** tot ce depinde de mine.

stehen lassen, *ließ stehen, stehen gelassen* (şi *stehen lassen) (du, er lässt stehen), vb. (h) tr.* **1.** a lăsa, a părăsi; **alles stehen und liegen lassen** a lăsa totul baltă; **jn.** ~ a părăsi, a abandona pe cineva, a întoarce cuiva spatele; **er wurde stehen gelassen** a fost părăsit; **ich habe ihn stehen lassen** l-am părăsit. **2.** a nu se atinge (de ceva); a lăsa să persiste; **einen Fehler** ~ a lăsa, a nu corecta o greşeală; **den Schirm** ~ a uita umbrela; **den Bart** ~ a-şi lăsa barbă; **das Essen** ~ a nu se atinge de mâncare. **3.** *(în expr.)* **das Geld** ~ a nu achita.

Steher, *-s, -, m. (sport)* **1.** cal de curse pentru distanţe mari. **2.** concurent pe bicicletă cu tracţiune mecanică. **3.** *(austr.)* stâlp de gard.

Steher|rennen, *-s, -, n. (motociclism)* competiţie cu start de pe loc.

Stehfalz, *-es, -e, m. (constr.)* falţ vertical.

Stehklappe, *-n, f.* chepeng vertical.

Stehknecht, *-(e)s, -e, m.* slugă a tâmplarului.

Stehkneipe, *-n, f.* berărie-expres.

Stehkolben, *-s, -, m. (chim.)* balon cu fund plat.

Stehkragen, *-s, -, m.* guler scrobit tare, drept (pentru frac); guler montant.

Stehlager, *-s, -, n. (drumuri)* sabot cu corp înalt.

Stehlampe, *-n, f.* lampă cu picior, lampadar.

stehlbar *adj.* care poate fi furat.

Steh|leiter, *-n, f.* scară dublă.

stehlen, *stahl, gestohlen (du stiehlst, er stiehlt), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *intr.* a fura; **jm. die Börse** ~ a fura cuiva punga cu bani, portmoneul; *(fam.)* **er stiehlt wie ein Rabe** fură ca în codru, fură de stinge; *(fig., fam.)* **dem lieben Herrgott die Zeit** (sau **den Tag)** ~ a pierde vremea, a căsca gura, a trândăvi; **jm die Zeit** ~ a reţine pe cineva de la treabă, a face să-şi piardă timpul; *(fam.)* **er kann mir gestohlen bleiben** nu-mi pasă de el, să-l ia naiba. **II.** *refl.* a se furişa, a se strecura; **sich aus dem Hause** ~ a se furişa din casă; **er stiehlt sich in ihr Herz** se furişează în inima ei; **sich in ein Zimmer** ~ a se strecura într-o cameră.

Stehlen, *-s, n. sg.* furt.

Stehler, *-s, -, m. (înv.)* hoţ.

Stehlsucht *f. sg.* cleptomanie.

stehlsüchtig *adj.* cleptoman.

Stehltrieb, *-(e)s, -e, m.* v. Stehlsucht.

Stehmännchen, *-s, -, n.* v. Stehaufmännchen.

Steh|ohr, *-(e)s, -en, n. (zool.)* ureche verticală, ciulită.

Stehparty, *-s, f.* primire, petrecere în picioare.

Stehplatz, *-es, -plätze, m.* loc în picioare (la teatru, în tren etc.).

Stehpult, *-(e)s, -e, n.* pupitru de scris în picioare.

Stehr, *-s, -e, m. (reg.)* **1.** berbec. **2.** cârlan.

Stehsatz, *-es, -sätze, m. (tipogr.)* şpec.

Stehseidel, *-s, -, n.* pahar de bere băut în picioare.

Stehsieb, *-(e)s, -e, n.* ciur înclinat (pentru nisip).

Stehtisch, *-(e)s, -e, m.* masă înaltă de mâncat în picioare (la bufet-expres).

Steh|uhr, *-en, f.* ceas de masă.

Steh|umlegekragen, *-s, -, m.* guler tare dublu.

Stehvermögen, *-s, n. sg. (sport, mil.)* capacitate de rezistenţă.

Stehzeit, *-en, f. (ec.)* timp mort.

steif I. *adj.* **1.** ţeapăn, rigid; ~ **vor Kälte werden** a înţepeni de frig; **~e Glieder** membre înţepenite, anchilozate; *(med.)* **~er Hals** gât înţepenit, torticolis. **2.** tare scrobit; ~ **machen** a scrobi; **~er Hut** pălărie tare; **~er Kragen** guler scrobit tare; **~e Manschette** manşetă scrobită. **3.** gros; **ein ~er Brei** terci gros. **4.** tare, puternic; **~er Grog** grog tare; **~er Wind** vânt puternic. **5.** rigid; stângaci; forţat; ceremonios; **~es Benehmen** comportare rigidă, forţată; ~ **in den Bewegungen** rigid, ţeapăn în mişcări; **~e Unterhaltung** conversaţie lipsită de cordialitate; **~es Lächeln** surâs forţat. **II.** *adv. (în expr.)* cu tărie; puternic; ~ **und fest behaupten** a afirma ceva sus şi tare; ~ **und fest glauben** a crede morţiş, orbeşte.

steifbeinig *adj.* ţeapăn (de picioare).

Steife, *-n, f.* **1.** înţepeneală, rigiditate. **2.** scrobeală. **3.** clei. **4.** *(reg.)* proptea.

steifen, *steifte, gesteift, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a face ţeapăn; *(fig.)* **jm. den Nacken** ~ a îndemna pe cineva să se împotrivească, să nu se plece, a susţine, a încuraja; a ridica moralul cuiva. **2.** *(reg.)* a scrobi; **die Wäsche** ~ a scrobi rufele. **3.** *(reg.)* a propti. **II.** *refl.* **(auf** cu *ac.)* a se crampona, a ţine morţiş, a se agăţa (de ceva).

steif halten, *hielt steif, steif gehalten (du hältst steif, er hält steif), vb. (h) tr. (fam.; în expr.)* **die Ohren** ~ a nu-şi pierde curajul; **den Nacken** ~ a nu da înapoi, a se ţine bine.

Steifheit, **Steifigkeit** *f. sg.* **1.** înţepeneală, rigiditate; *(fig.)* ~ **in den Bewegungen** rigiditate în mişcări; lipsă de flexibilitate; *(med.)* anchiloză. **2.** amorţeală. **3.** tensiune; încordare; stângăcie.

steifleinen *adj.* **1.** din pânză tare. **2.** *(fig.)* grav, ceremonios, rigid.

Steifleinen, *-s, n. sg.*, **Steifleinwand** *f. sg.* pânză tare, vatir.

Steifpapier, *-s, -e, n.* carton.

Steifrahmen, *-s, -, m.* ramă rigidă, cadru rigid.

Steifsäge, *-n, f.* ferăstrău cu pânză rigidă.

steifsinnig *adj. (rar)* încăpăţânat, îndărătnic.

Steifung, *-en, f.* **1.** înţepenire. **2.** scrobire. **3.** proptire.

Steifwerden, *-s, n. sg.* întărire, înţepenire.

Steig, *-(e)s, -e, m.* cărare, potecă (de munte).

Steigbrunnen, *-s, -, m.* fântână arteziană.

Steigbügel, *-s, -, m.* **1.** scăriţă, scară (de şa); **die ~ länger schnallen** a lungi scările; **aus den ~n kommen** a pierde scările. **2.** *(anat.)* scăriţă.

Steigbügelriemen, *-s, -, m.* curea a scării de şa.

Steige, *-n, f. (reg.)* **1.** urcuş, ascensiune; drum abrupt. **2.** scară, treaptă. **3.** coteţ de găini.

Steig|eisen, *-s, -, n.* **1.** *(tehn.)* cârlig, colţ, pisică. **2.** *(sport)* colţar (pentru gheaţă). **3.** scară, treaptă de metal (pe coşuri de fabrici).

steigen, *stieg, gestiegen, vb. (s) intr.* **1.** a (se) urca, a (se) sui; a se înălţa; **er steigt auf den Berg** urcă dealul; **die Lerche steigt** ciocârlia se înalţă; **das Flugzeug stieg bis auf 9 000 Meter (Höhe)** avionul s-a înălţat până la 9 000 de metri; **zu Pferde** ~ a încăleca; **den Drachen ~ lassen** a înălţa zmeul; **das Blut steigt ihm ins Gesicht** i se urcă sângele în obraz, se îmbujorează la faţă; **der Wein steigt ihm zu Kopfe** vinul i se urcă la cap; *(fig.)* **der Erfolg ist ihm zu Kopf gestiegen** succesul i s-a urcat la cap; *(în expr.)* **wer hoch steigt, fällt tief** cu cât eşti mai sus, cu atât cazi mai jos; *(argou studenţesc; în expr.)* **ein Lied ~ lassen** a începe, a cânta un cântec; (cu *prep.)* **auf den Stuhl** ~ a se urca pe scaun; **aufs Pferd** ~ a încăleca; **über die Mauer** ~ a sări peste zid; **durch das Fenster** ~ a intra (sau a ieşi) pe fereastră; **in den Zug** ~ a se urca în tren; *(argou studenţesc)* **in die Prüfung** ~ a intra în examen; **in die Kanne** ~ a bea. **2.** a creşte; a (se) urca; **das Wasser steigt** apa creşte; **die Milch steigt** laptele se umflă; **die Stimmung im Saal stieg** buna dispoziţie a sălii creştea; **er ist in meiner Achtung gestiegen** a crescut în ochii mei; **die Preise sind gestiegen** preţurile au crescut; **die Temperatur steigt** temperatura se ridică, creşte. **3.** a coborî; **aus dem Zug** ~ a coborî din tren; **vom Pferd** ~ a descăleca; **vom Fahrrad** ~ a se da jos de pe bicicletă; **ans Land** ~ a debarca. **4.** *(despre cai)* a se ridica în două picioare, a cabra; **das Pferd steigt** calul se ridică în două picioare. **5.** a începe, a avea loc; **die Unterhaltung steigt am Sonntag** petrecerea are loc duminică. **6.** *(fam.)* a umbla; **hinter den Frauen** ~ a se ţine după femei.

Steigen, *-s, n. sg.* **1.** urcare, suire; **beim** ~ la urcare. **2.** ridicare, creştere.

Steiger, *-s, -, m.* **1.** maistru miner. **2.** pompier servant (la scări). **3.** *(fam.)* crai.

Steigerer, *-s, -, m.* licitator.

steigern, *steigerte, gesteigert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a urca, a ridica, a mări, a spori, a intensifica; **die Produktion** ~ a mări producţia; **seine Leistung** ~ a-şi intensifica efortul; **die Geschwindigkeit** ~ a mări viteza; **er steigert die Preise** (el) ridică preţurile; **den Druck** ~ a mări presiunea. **2.** *(gram.)* a trece (adjective, adverbe) prin gradele de comparaţie. **3.** *(reg.)* a oferi mai mult, a licita. **II.** *refl.* a se mări, a se ridica, a se înteţi; **der Wind steigerte sich zum Sturm** vântul s-a înteţit, devenind furtună.

Steige|rohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* tub ascendent.

Steigerung, *-en, f.* **1.** urcare, ridicare, suire, mărire, intensificare; ~ **der Ansprüche** creştere a pretenţiilor; ~ **der Temperatur** ridicare a temperaturii; ~ **der Arbeitsproduktivität** creşterea productivităţii muncii. **2.** *(gram.)* comparaţie. **3.** licitare, licitaţie. **4.** *(med.)* exacerbare, paroxism.

steigerungsfähig *adv.* **1.** care poate fi mărit. **2.** *(gram.)* care are grade de comparaţie.

Steigerungsform, *-en, f.*, **Steigerungsgrad**, *-(e)s, -e, m. (gram.)* grad de comparaţie.

Steigerungsrate, *-n, f. (ec.)* rată de creştere.

Steigerungs|satz, *-(e)s, -sätze, m.* rată de creştere.

Steigerungs|stufe, *-n, f.* v. Steigerungsform.

Steigfähigkeit, *-en, f.* **1.** *(auto.)* capacitate de urcare în pantă. **2.** *(av.)* capacitate de ascensiune.

Steigfell, *-(e)s, -e, n. (sport)* piele de focă (la schiuri).

Steigflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor în urcare.

Steig|geschwindigkeit, *-en, f.* viteză de ridicare, de urcare.

Steighöhe, *-n, f.* înălţime de ridicare, de ascensiune.

Steigkraft, *-kräfte, f. (mec.)* forţă de ascensiune.

Steigleistung, *-en, f. (av.)* viteză de ascensiune; *(mec.)* putere ascensională.

Steigleiter, *-n, f.* scară verticală fixată în perete.

Steigleitung, *-en, f.* **1.** *(tel.)* coloană montantă. **2.** *(electr.)* coloană de distribuţie.

Steigrad, *-(e)s, -räder, n.* roată regulatoare (la pendulă).

Steigriemen, *-s, -, m.* curea a scării (la şa).

Steigrohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(metal.)* canal alimentat de turnare în sifon. **2.** *(tehn.)* ţeavă de presiune. **3.** *(hidr.)* conductă de refulare. **4.** *(tehn.)* coloană ascendentă.

Steigrohrleitung, *-en, f.* **1.** *(constr.)* coloană ascensională. **2.** *(metal.)* conductă de distribuire a alimentatorului la turnare în sifon.

Steigröhre, *-n, f.* v. Steigrohr.

Steig|stromvergaser, *-s, -, m. (auto.)* carburator cu curent ascendent, carburator de presiune.

Steigtropf|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* stalagmită.

Steigung, *-en, f.* **1.** urcare, urcuş, ascensiune. **2.** *(tehn.)* înălţime a treptei, rampă. **3.** *(mec.)* pas al filetului. **4.** *(mat.)* pantă, creştere a unei funcţii.

Steigungsmesser, *-s, -, m. (metrol.)* aparat de măsurat panta.

Steigungs|tafel, *-n, f. (ferov.)* indicator de declivitate.

Steigungs|toleranz, *-en, f. (drumuri)* depăşire admisibilă la pantă.

Steigungswinkel, *-s, -, m.* **1.** unghi de pantă. **2.** *(av.)* unghi al pasului elicei.

Steigwachs, *-es, n. sg. (sport)* ceară de căţărat.

Steigwinkel, *-s, -, m. (av.)* unghi de ridicare, de decolare.

Steigzeit, *-en, f. (av.)* durată de urcare.

steil *adj.* şi *adv.* abrupt, în pantă, povârnit; **dieser Hang ist zu** ~ panta aceasta este prea abruptă; ~ **abfallende Küste** coastă abruptă; **ein ~er Aufstieg a)** o ascensiune cu pantă abruptă; **b)** *(fig.)* o ascensiune spectaculoasă (într-o carieră).

Steil|abfall, *-(e)s, -fälle, m.* taluz abrupt.

Steil|aufzug, *-(e)s, -züge, m.* ascensor cu înclinare mare.

Steilbahn, *-en, f.* **1.** cale ferată de munte. **2.** traiectorie cu înclinaţie mare.

Steildach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiş în pantă.

Steile, *-n, f.* povârniş, repeziş, pripor.

steilen, *steilte, gesteilt, vb. (h) intr. (poet.)* a se ridica drept în sus, a urca repede; **der Weg steilt** drumul urcă repede; **der Berg steilt** muntele se ridică drept în sus.

Steilfeuer, *-s, -, n. (mil.)* foc atârnat, cu unghi mare; tir vertical.

Steilfeuergeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* tun cu traiectorie înaltă, cu traiectorie curbă.

Steilhang, *-(e)s, -hänge, m.* povârniş, pantă abrupt(ă).

Steilheit *f. sg.* v. Steile.

Steilkurve [-və şi -fə], *-n, f.* **1.** curbă cu rază mare. **2.** *(av.)* viraj în verticală.

Steilküste, *-n, f.* coastă abruptă, faleză.

Steilpass, *-es, -pässe, m. (fotbal)* pasă (lungă) cu boltă.

Steilschrift *f. sg.* scriere dreaptă.

Steilschuss, *-es, -schüsse, m. (mil.)* tir indirect.

Steil|stellung, *-en, f. (stenografie)* poziţie verticală.

Steil|ufer, *-s, -, n.* faleză.

Steilwand, *-wände, f.* perete, versant abrupt (al muntelui).

Stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** piatră; **spitzer** ~ piatră ascuţită; **ein Denkmal aus** ~ un monument din piatră; **in ~ gehauen (**sau **gemeißelt)** cioplit, sculptat, săpat în piatră; **er wird zu** ~ se împietreşte, se pietrifică; **mit ~en nach jm. werfen** a da, a arunca cu pietre în cineva; *(fig.)* **es friert ~ und Bein** e un ger de crapă pietrele; *(fig.)* **er legt ihm ~e in den Weg** îi pune beţe în roate; **jm. ~e aus dem Weg räumen** a netezi drumul cuiva, a înlătura obstacole din calea cuiva; **der ~ des Anstoßes** motivul supărării; **der ~ der Weisen** piatra filozofală; **ein Herz von** ~ o inimă de piatră; **ein ~ fällt ihm vom Herzen** îi cade o piatră de pe inimă; *(fig., fam.)* **er hat bei ihm einen ~ im Brett** are trecere la el; **der ~ kommt ins Rollen** treaba începe să mişte; **wie ein Tropfen auf einen heißen** ~ ca o picătură în mare; **keinen ~ auf dem anderen lassen** a distruge până în temelie, a nu lăsa piatră peste piatră; **über Stock und** ~ peste orice obstacol; ~ **und Bein schwören** a jura pe toţi sfinţii; ~ **statt Brot geben** a face promisiuni deşarte; **den ersten ~ auf jn. werfen** a începe să acuze în public; **weinen, dass es einen ~ erweichen könnte** a plânge cu hohote; **dabei fällt dir kein ~ aus der Krone** n-o să-ţi cadă coroana din cap. **2.** piatră scumpă; **ein echter** ~ o piatră scumpă, veritabilă. **3.** *(med.)* piatră, calcul. **4.** stâncă, rocă. **5.** sâmbure. **6.** cărămidă. **7.** *(la jocul de dame etc.)* piatră, figură. **8.** *(tipogr.)* piatră de frecat cerneala, piatră litografică.

Stein|abdruck, *-(e)s, -drucke, m.* v. Steindruck.

Stein|abfall, *-(e)s, -fälle, m.* reziduu de piatră.

Stein|abmessungen *pl.* **1.** dimensiuni ale pietrei. **2.** dimensiuni ale cărămizii, ale bolţarului.

Stein|acker, *-s, -äcker, m.* ogor pietros.

Stein|ader, *-n, f. (mine)* vână de rocă.

Stein|adler, *-s, -, m. (ornit.)* vultur mare, iepurar, hultan *(Aquila chrysaetus)*.

stein|ähnlich *adj.* ca piatra.

stein|alt *adj.* **1.** străvechi. **2.** bătrân de tot.

Stein|alter, *-s, n. sg.* v. Steinzeit.

Stein|amsel, *-n, f. (ornit.)* mierlă de stâncă *(Turdus saxatilis)*.

Stein|anbetung *f. sg.* litolatrie.

Stein|ansatz, *-(e)s, -sätze, m.* depunere de piatră.

Stein|arbeit, *-en, f.* lucrare în piatră.

Stein|arbeiter, *-s, -, m.* pietrar, cioplitor în piatră.

stein|arm *adj.* **1.** sărac în piatră. **2.** *(fig.)* sărac lipit (pământului).

Stein|art, *-en, f.* **1.** *(geol.)* fel de piatră, rocă; natură a pietrei. **2.** *(constr.)* tip de cărămidă.

stein|artig *adj.* ca piatra, pietros, litoid.

Stein auflösend *adj. (med.)* dizolvant al calculilor, litolitic.

Stein|ausbau, *-(e)s, m. sg. (constr.)* zidărie de piatră.

Stein|aus|sonderung, *-en, f.* sortare, triere a pietrei.

Stein|axt, *-äxte, f. (ist.)* topor de piatră, silex.

Steinbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă de piatră.

Steinbank, *-bänke, f.* **1.** bancă de piatră. **2.** *(geol.)* strat orizontal de piatră.

Steinbau, *-(e)s, -ten, m.* construcţie, clădire de piatră.

Steinbaukasten, *-s, -, m.* cutie cu cuburi de clădit, de construit (jucărie).

Steinbe|arbeitung, *-en, f.* cioplire, prelucrare a pietrei.

Steinbe|arbeitungsmaschine, *-n, f.* maşină de cioplit, de prelucrat piatra.

Steinbeere, *-n, f. (bot.)* **1.** rug arctic *(Lubus saxatilis)*. **2.** merişor *(Vaccinium vitis-idaea* L.).

Steinbeil, *-(e)s, -e, n.* v. Steinaxt.

Steinbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os pietros.

Steinbeißer, *-s, -, m. (iht.)* chişcar *(Cobitis fossilis)*.

Steinbekleidung, *-en, f. (constr.)* căptuşeală, placaj de piatră.

Steinberg, *-(e)s, -e, m.* munte de piatră.

Steinbeschreibung, *-en, f.* petrografie.

Steinbeschwerde, *-n, f. (med.)* afecţiune litiazică, calculoasă; litiază.

Steinbild, *-(e)s, -er, n.* statuie de piatră.

Steinbildung, *-en, f.* **1.** formare a pietrei. **2.** formaţie stâncoasă. **3.** *(med.)* formaţie litiazică.

Steinbindung, *-en, f. (constr.)* legare, îmbrăcare a pietrei.

Steinblock, *-(e)s, -blöcke, m.* bloc de piatră.

Steinbock, *-(e)s, -böcke, m.* **1.** *(zool.)* ţap sălbatic *(Capra ibex)*. **2.** *(astron.)* Capricorn.

Steinboden, *-s, -böden, m.* **1.** teren stâncos, pietros. **2.** *(constr.)* pereu, pardoseală de piatră.

Steinbohrer, *-s, -, m.* sfredel pentru piatră.

Steinbohrmaschine, *n, f. (tehn.)* maşină, burghiu de găurit piatra.

Steinböschung, *-en, f.* taluz de piatră.

Steinbrand, *-(e)s, m. sg. (bot.)* mălură *(Tilletia tritici)*.

Steinbrech, *-(e)s, -e, m. (bot.)* iarba-surzilor, ochii-şoarecelui, strugurel *(Saxifraga)*.

Steinbrecher, *-s, -, m.* **1.** pietrar. **2.** *(tehn.)* concasor pentru pietre.

Steinbrechgewächse *pl. (bot.)* saxifragacee *(Saxifragaceae).*
Steinbrechmaschine, *-n, f.* v. Steinbrecher **(2).**
Steinbrocken, *-s, -, m.* bolovan de piatră.
Steinbruch, *-(e)s, -brüche, m.* carieră de piatră.
Steinbruch|abtrag, *-(e)s, m. sg.* excavaţie în carieră de piatră.
Steinbruch|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor în cariere de piatră.
Steinbruchbetrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** întreprindere de produse de carieră. **2.** carieră de piatră.
Steinbruchgerät, *-(e)s, -e, n.* utilaj de extragere a pietrei din carieră.
Steinbrücke, *-n, f.* pod de zidărie, de piatră.
Steinbuche, *-n, f. (bot.)* carpen *(Carpinus betulus* L.).
Steinbuhne, *-n, f. (hidr.)* epiu de anrocamente.
Steinbutt, *-(e)s, -e, m.*, **Steinbutte**, *-n, f. (iht.)* calcan *(Pleuronectes, Rhombus maximus).*
Steinchen, *-s, -, n. (dim.* de la Stein) **1.** pietricică. **2.** pion. **3.** sâmburaş.
Steindach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiş din plăci, din lespezi de piatră.
Steindamm, *-(e)s, -dämme, m.* baraj, dig de piatră.
Steindecke, *-n, f. (constr.)* planşeu de cărămizi cu mortar.
Steindeckel, *-s, -, m.* capac de piatră.
Steindeich, *-(e)s, -e, m.* v. Steindamm.
Steindolle, *-n, f. (constr.)* gujon, cep de piatră.
Steindrossel, *-n, f.* v. Steinamsel.
Steindruck, *-(e)s, -e, m.* tipar litografic, litografie.
Steindrucker, *-s, -, m. (tipogr.)* litograf.
Steindruckerei, *-en, f. (tipogr.)* atelier de litografie.
Steindruck|kalk|stein, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* piatră litografică.
Steindruckpresse, *-n, f. (tipogr.)* presă de litografie, presă litografică.
Steindübel, *-s, -, m. (constr.)* diblu de piatră.
Stein|eiche, *-n, f. (bot.)* gorun *(Quercus sessiliflora).*
Stein|ein|sturz, *-es, -stürze, m. (geol.)* surpare de piatră (în mecanica solului).
Stein|eisen, *-s, -, n.* daltă de pietrar.
Stein|eisenwand, *-wände, f. (constr.)* perete despărţitor din zidărie armată.
steinern *adj.* de piatră.
Stein|ersatz, *-(e)s, m. sg.* înlocuitor de piatră.
Stein|ersatzmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* material de înlocuire a pietrei.
Stein|erweichen *n. (sg. invar.) (fig., fam.; numai în expr.)* **sie weint zum ~** plânge de înmoaie pietrele.
Stein|esche, *-n, f. (bot.)* frasin mare *(Fraxinus excelsior).*
Stein|esel, *-s, -, m.* măgar care învârteşte piatra de moară.
Stein|eule, *-n, f. (ornit.)* strigă *(Strix flammea).*
Steinfachwerk, *-(e)s, n. sg. (constr.)* zidărie zăbrelită de piatră.
Steinfall, *-(e)s, -fälle, m.* avalanşă, cădere de pietre.
Steinfänger, *-s, -, m. (constr.)* opritor de piatră.
Steinfassung, *-en, f.* montură a unei pietre preţioase.
Steinfeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** pământ, câmp pietros. **2.** grohotiş.
Steinfilter, *-s, -, m.* filtru cu piatră.
Steinflachs, *-es, m. sg.* **1.** *(mineral.)* amiant. **2.** *(bot.)* colilie *(Stipa pennata* L.).
Steinflechte, *-n, f. (bot.)* lichen de stâncă *(Lichenes saxicoli).*
Steinfliese, *-n, f. (constr.)* dală de piatră.
steinförmig *adj.* litoid.
Stein|frucht, *-früchte, f.* **1.** *(bot.)* drupă. **2.** fruct fosilizat, litocarp.
Steinfüllung, *-en, f. (constr.)* umplutură cu piatră.
Steinfundament, *-(e)s, -e, n.* fundaţie de piatră.
Steinfußboden, *-s, -böden, m.* pardoseală de piatră.
Steingalle, *-n, f.* **1.** *(vet.)* bleimă (la cai). **2.** *(mine)* rocă sterilă.
Steingarten, *-s, -gärten, m. (bot.)* biotop cu plante de stâncă.
Steingeiß, *-en, f. (zool.)* femelă a ţapului sălbatic *(Capra ibex).*
Steingelenk, *-(e)s, -e, n. (drumuri)* articulaţie de piatră.
Steingerinne, *-s, -, n.* canal, jgheab de piatră.
Steingeröll, *-(e)s, n. sg. (geol.)* grohotiş; detritus.
Steingrab, *-(e)s, -gräber, n. (ist.)* mormânt megalitic.
steingrau *adj.* cenuşiu, de culoarea pietrei.
Steingraveur [-vøːʁ], *-s, -e, m. (poligr.)* litograf.
Steingravüre [-vyːrə], *-n, f. (poligr.)* gravură în piatră.
Steingrube, *-n, f.* v. Steinbruch.
Steingrund, *-(e)s, -gründe, m.* fund pietros.
Steingut, *-(e)s, n. sg.* ceramică, faianţă.
Steingutfabrik, *-en, f.* fabrică de produse ceramice.
Steingutgeschirr, *-(e)s, -e, n.* vas de ceramică.
Steingut|ofen, *-s, -öfen, m.* sobă de teracotă.
Steingut|ton, *-(e)s, -e, m.* argilă pentru produse ceramice.
Steingutware, *-n, f.* obiecte de ceramică, de faianţă.
Steinhagel, *-s, m. sg.* avalanşă de piatră.
Steinhalde, *-n, f.* grohotiş.
steinhaltig *adj.* pietros.
Steinhammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan pentru (sfărâmat) piatră.
steinhart *adj.* tare ca piatra.
Steinhärte *f. sg.* tărie, duritate a pietrei.
Steinhaue, *-n, f.* târnăcop de spart piatră.
Steinhauer, *-s, -, m.* v. Steinmetz.
Steinhauersäge, *-n, f. (mine)* ferăstrău de tăiat piatră.
Steinhaufen, *-s, -, m.* morman de pietre.
Steinhaumaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de tăiat piatră.
Steinhaus, *-es, -häuser, n.* v. Steinbau.
Steinhirse *f. sg. (bot.)* mei pietros, mei păsăresc *(Lithospermum officinale* L.).
Steinholz, *-es, n. sg.* **1.** lemn tare ca piatra. **2.** lemn pietrificat. **3.** *(zool.)* specie de corali *(Lithodendron).* **4.** *(constr.)* xilolit.
Steinhuhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* potârniche de munte *(Alectoris graeca).*
steinicht, **steinig** *adj.* pietros.
steinigen, *steinigte, gesteinigt, vb. (h) tr.* a lapida.
Steinigung, *-en, f.* lapidare.
Steinkabinett, *-(e)s, -e, n.* colecţie petrografică, geologică.
Steinkalk, *-(e)s, -e, m. (constr.)* piatră de var.
Steinkarausche, *-n, f.*, **Steinkarpfen**, *-s, -, m. (iht.)* porcuşor, caracudă *(Cyprinus gibelio).*
Steinkarren, *-s, -, m.* căruţă pentru căratul pietrelor.
Steinkastenfangdamm, *-(e)s, -dämme, m. (constr.)* batardou cu căsoaie (umplute) cu piatră.
Steinkastenwehr, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* dig din căsoaie (umplute) cu piatră.
Steinkatze, *-n, f. (zool.)* pisică sălbatică *(Felis catus).*
Steinkauz, *-es, -käuze, m. (ornit.)* cucuvaie, huhurez, ciovică *(Athene noctua).*
Steinkenner, *-s, -, n.* litolog, mineralog.
Steinkenntnis, *-se, f.* litologie, mineralogie.
Steinkern, *-(e)s, -e, m.* sâmbure pietros.
Steinkistenwehr, *-(e)s, -e, n.* v. Steinkastenwehr.
Steinkitt, *-(e)s, -e, m.* chit pentru piatră, litocol.
Steinklaue, *-n, f. (constr.)* lup.
Steinklee, *-s, m. sg. (bot.)* **1.** trifoi alb *(Trifolium repens* L.). **2.** molostru, sulfină albă *(Melilotus albus);* **blauer ~** sulfină albastră *(Trigonella coerulea).*
Steinklette, *-n, f. (bot.)* scaietele-popii, cornuţi *(Xanthium strumarium* L.).
Steinklippe, *-n, f.* recif.
Steinklopfer, *-s, -, m.* muncitor care mărunţeşte piatra cu ciocanul.
Steinklotz, *-es, -klötze, m.* v. Steinbrocken.
Steinkluft, *-klüfte, f.* crăpătură, fisură în stâncă.
Steinknochen, *-s, -, m.* v. Steinbein.
Steinkohle, *-n, f. (mineral.)* huilă.
Steinkohlen|ab|bau, *-(e)s, m. sg.* v. Steinkohlenbergbau.
Steinkohlen|asche *f. sg.* cenuşă de huilă.
Steinkohlenbecken, *-s, -, n.* bazin de huilă.
Steinkohlenbergbau, *-(e)s, m. sg. (mine)* exploatare de huilă.
Steinkohlenbergwerk, *-(e)s, -e, n.* mină de huilă.
Steinkohlendestillation, *-en, f. (chim.)* distilare a huilei.
Steinkohlenfeu(e)rung, *-en, f.* focar pentru huilă.
Steinkohlenfirstenbau, *-(e)s, m. sg. (mine)* exploatare de huilă în trepte răsturnate.
Steinkohlenflöz, *-es, -e, n. (geol., mine)* strat de huilă.
Steinkohlenförderung, *-en, f.* exploatare a unei mine de huilă, extracţie de huilă.
Steinkohlen führend *adj. (mine)* carbonifer.
Steinkohlengas, *-es, n. sg.* gaz de huilă.
Steinkohlengräber, *-s, -, m.* v. Steinkohlenhäuer.
Steinkohlengrieß, *-es, m. sg. (mine)* griş, mărunt de huilă.
Steinkohlengrube, *-n, f.* v. Steinkohlenbergwerk.
Steinkohlenhäuer, *-s, -, m.* miner (în mine de huilă).
Steinkohlenheizung, *-en, f.* încălzire cu huilă.
Steinkohlen|industrie, *-n, f.* industrie a huilei.
Steinkohlenklein, *-s, n. sg. (mine)* praf de huilă.
Steinkohlenlager, *-s, -, n.*, **Steinkohlenlager|stätte**, *-n, f. (geol., mine)* depozit, zăcământ de huilă.
Steinkohlen|öl, *-(e)s, -e, n. (chim.)* ulei de huilă.
Steinkohlenroh|eisen, *-s, n. sg. (metal.)* fontă topită cu huilă.
Steinkohlenschicht, *-en, f.* strat de huilă.
Steinkohlenschwelgas, *-es, -e, n. (chim.)* gaz rezultat din semicarbonizarea huilei.
Steinkohlenschwelkoks, *-es, -e, m. (chim.)* semicocs de huilă.
Steinkohlenschwel|ofen, *-s, -öfen, m. (chim.)* cuptor pentru semicarbonizarea huilei.
Steinkohlenschwelteer, *-(e)s, -e, m. (chim.)* gudron din semicarbonizarea huilei.
Steinkohlenteer, *-(e)s, -e, m.* gudron de huilă.
Steinkohlenteerbenzin, *-s, e, n. (chim.)* benzen, benzol.
Steinkohlenteerpech, *-(e)s, -e, n. (chim.)* catran extras din cărbune, gudron de huilă.
Steinkohlenzeche, *-n, f.* mină de huilă.
Steinkohlenziegel, *-s, -, m.* brichetă de huilă.
Steinkolik, *-en, f. (med.)* colică litiazică.
Steinkonstruktion, *-en, f.* construcţie de piatră.
Steinkoralle, *-n, f. (zool.)* madreporarie *(Madreporaria).*
steinkrank *adj. (med.)* bolnav de litiază.
Steinkrankheit *f. sg. (med.)* litiază.
Steinkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** *(reg.)* iarbă roşioară *(Silene acaulis).* **2.** ochii-şoricelului *(Saxifraga granulata).* **3.** barbişoară *(Alyssum saxatile* L.).
Steinkrebs, *-es, -e, m. (zool.)* rac de piatră, rac de torenţi *(Astacus torrentium).*
Steinkresse, *-n, f. (bot.)* splină *(Chrysosplenium alternifolium* L.).
Steinkrug, *-(e)s, -krüge, m.* ulcior (de pământ ars).
Steinkruste, *-n, f.* coajă, crustă pietroasă.
Steinkugel, *-n, f.* sferă, glob, bilă, ghiulea de piatră.
Steinkunde *f. sg. (înv.)* litologie, petrografie.
Steinlage, *-n, f. (constr.)* asiză (la zidărie).
Steinlager, *-s, -, n.* **1.** *(constr.)* fundaţie de piatră. **2.** *(orlog.)* lagăr de piatră.
Steinlawine, *-n, f.* avalanşă de pietre.
Steinlinde, *-n, f. (bot.)* filarie *(Phillyrea).*
Steinmandl, *-s, -n, n. (austr., reg.)* semn de drum, de hotar din pietre.
Steinmarder, *-s, -, m. (zool.)* belhiţă *(Mustela foina).*
Steinmasse, *-n, f.* masă de piatră.
Steinmehl, *-(e)s, n. sg.* praf de piatră.
Steinmeißel, *-s, -, m.* daltă de pietrar.
Steinmesser, *-s, -, n.* **1.** *(chir.)* litotom, cistotom. **2.** *(arh.)* cuţit de silex.
Steinmetz, *-en, -en, m.* pietrar, cioplitor în piatră.
Steinmetzgilde, *-n, f.* breaslă a cioplitorilor în piatră.
Steinmetzhandwerk, *-(e)s, -e, n.* meserie de pietrar.
Steinmetzmeister, *-s, -, m.* **1.** maistru pietrar. **2.** maistru cioplitor în piatră.

Steinmispel [-spəl], *-n, f. (bot.)* bârcoace *(Cotoneaster vulgaris).*
Steinmörser, *-s, -, m.* piuliță, mojar de piatră.
Steinmörtel, *-s, -, m.* beton.
Steinmühle, *-n, f.* moară de sfărâmat piatră, concasor pentru pietre.
Stein|nelke, *-n, f. (bot.)* varietate de garoafă *(Dianthus silvester).*
Stein|nuss, *-nüsse, f.* nucă cu coajă tare.
Stein|obst, *-(e)s, n. sg.* v. Steinfrucht.
Stein|obstgewächse *pl. (bot.)* plante cu drupe, fructe cu sâmbure tare.
Stein|öl, *-(e)s, -e, n.* țiței.
stein|ölhaltig *adj.* petrolifer.
Stein|operation, *-en, f. (med.)* litotomie, extragere a calculilor.
Steinpech, *-(e)s, n. sg.* bitum natural, catran.
Steinpfeffer, *-s, m. sg. (bot.)* iarbă-de-șoaldină *(Sedum acre* L.).
Steinpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* pilastru de piatră, pilă (de pod) de piatră.
Steinpflaster, *-s, -, n.* pavaj de piatră.
Steinpflasterung, *-en, f.* **1.** *sg.* pavare cu piatră. **2.** v. Steinpflaster.
Steinpilz, *-es, -e, m. (bot.)* mânătarcă *(Boletus edulis).*
Steinpitzger, *-s, -, m.* v. Steinbeißer.
Steinplatte, *-n, f.* **1.** placă de piatră. **2.** dală de piatră.
Steinplattenbelag, *-(e)s, -läge, m.* pavaj din dale de piatră.
Steinplattendach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* acoperiș învelit cu ardezie naturală.
Steinpolieren, *-s, n. sg. (constr.)* șlefuire a pietrei.
Steinpresse, *-n, f. (tehn.)* presă de cărămidă.
Steinputz, *-es, -e, m. (constr.)* tencuială de piatră, stucatură; tencuieli la fațade, rezistente la intemperii.
Steinquader, *-s, -, m.* bloc de piatră, piatră cubică.
Steinquendel, *-s, m. sg. (bot.)* **1.** cimbru *(Thymus).* **2.** izmușoară *(Calamintha).*
Steinramme, *-n, f.* mai, ciocan mare.
Steinraute, *-n, f. (bot.)* **1.** rotoțele *(Achillea eluvenae).* **2.** rută, virnan *(Ruta graveolens* L.).
Steinregen, *-s, m. sg.* v. Steinhagel.
steinreich *adj.* **1.** *(rar)* bogat în piatră, pietros; **ein ~es Gelände** un teren pietros. **2.** *(fig.)* putred de bogat; **ein ~er Mann** un om putred de bogat.
Steinrinde, *-n, f. (geol.)* scoarță pietroasă, calcaroasă.
Steinrinne, *-n, f.* v. Steingerinne.
Steinröhrling, *-s, -e, m.* v. Steinpilz.
Steinsäge, *-n, f.* ferăstrău de (tăiat) piatră.
Steinsalz, *-es, n. sg.* sare gemă.
Steinsalzbergwerk, *-(e)s, -e, n.,* **Steinsalzgrube**, *-n, f.* ocnă, salină.
Steinsalzlager, *-s, -, n.* depozit de sare gemă.
Steinsame, *-ns, -n,* **Steinsamen**, *-s, -, m. (bot.)* v. Steinhirse.
Steinsammlung, *-n, f.* colecție mineralogică.
Steinsand, *-(e)s, m. sg.* **1.** pietriș. **2.** *(med.)* concrement nisipos.
Steinsarg, *-(e)s, -särge, m.* sarcofag.
Steinsäure *f. sg. (chim.)* acid litic.
Steinschale, *-n, f.* **1.** *(bot.)* coajă pietroasă, tare. **2.** *(bot.)* caliciu pietros. **3.** ceașcă, cupă de ceramică.
Steinschicht, *-en, f.* strat de piatră.
Steinschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** prăbușire, avalanșă de pietre. **2.** *sg. (constr.)* piatră spartă, concasată.
Steinschlag|gefahr *f. sg. (drumuri)* primejdie de cădere de pietre.
Steinschlag|pflaster, *-s, -, n.* pavaj de piatră spartă, macadam.
Steinschleifer, *-s, -, m. (tehn.)* șlefuitor, lustruitor de piatră.
Steinschleifmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de lustruit piatra.
Steinschleuder, *-n, f.* **1.** praștie. **2.** *(ist.)* catapultă.
Steinschliff, *-(e)s, m. sg.* **1.** șlefuire de piatră. **2.** formă a unei pietre (prețioase) șlefuite.
Steinschlossflinte, *-n, f.,* **Steinschlossgewehr**, *-(e)s, -e, n. (mil., înv.)* pușcă cu cremene.
Steinschmätzer, *-s, -, m. (ornit.)* varietate de mărăcinar (care trăiește între stânci) *(Saxicola).*
Steinschmerzen *pl. (med.)* colică litiazică.
Steinschneidekunst *f. sg.* gliptică, litogliptică.
Steinschneiden, *-s, n. sg.* **1.** cioplire, șlefuire a pietrelor prețioase. **2.** gravare în pietre prețioase. **3.** *(med., înv.)* litotomie.
Steinschneider, *-s, -, m.* **1.** tăietor de piatră. **2.** gravor, gliptograf. **3.** *(med., înv.)* litotomist.
Steinschnitt, *- (e)s, -e, m.* v. Steinschneiden.
Steinschnittlehre *f. sg. (constr.)* știință a cioplirii pietrei, stereotomie.
Steinschnittmesser, *-s, -, n. (med., înv.)* litotom.
Steinschotter, *-s, m. sg. (ferov.)* balast.
Steinschraube, *-n, f. (tehn.)* șurub de scelment, de fixare, de fundație.
Steinschrift, *-en, f. (tipogr.)* (caractere) lapidare.
Steinsetzer, *-s, -, m. (constr.)* **1.** pavator. **2.** așezător de cărămizi.
Steinsonde, *-en, f. (med.)* litoscop, sondă pentru evidențierea litiazei veziculare.
Stein|stoßen, *-s, n. sg. (sport)* împingere de greutăți (de piatră).
Stein|sturz, *-es, -stürze, m. (geol.)* prăbușire de piatră (în mecanica solului).
Steintafel, *-n, f.* placă, tablă de piatră.
Steintäschel, *-s, -, n. (bot.)* tășculiță *(Aethionema saxatilis).*
Steintiere *pl. (zool.)* polipifere.
Steintopf, *-(e)s, -töpfe, m.* vas de gresie.
Stein|unterlage, *-n, f.* temelie, postament de piatră.
Stein|ver|härtung, *-en, f.* petrificare.
Steinwahrsagerei si **Steinwahrsagerei** *f. sg.* litomanție.
Steinwall, *-(e)s, -wälle, m.* zid, dig, meterez de piatră.
Steinwand, *-wände, f.* **1.** perete de piatră; perete de cărămidă. **2.** perete de stâncă.
Steinwaren *pl.* obiecte de faianță, de gresie.
Steinweg, *-(e)s, -e, m.* drum pavat cu piatră.
Steinweichsel, *-n, f. (bot.)* vișin sălbatic *(Prunus mahaleb* L.).
Steinwerk, *-(e)s, -e, n.* întreprindere de cariere de piatră.
Steinwild, *-(e)s, n. sg. (vân.)* țap de munte.
Steinwolle *f. sg. (tehn.)* fire de azbest.
Steinwurf, *-(e)s, -würfe, m.* lovitură cu piatra, aruncătură de piatră; **auf einen ~** la o aruncătură de piatră.
Steinwurfmaschine, *-n, f.* v. Steinschleuder **(2).**
Steinwurzel, *-n, f. (bot.)* osul-iepurelui, sudoarea-calului *(Ononis* L.).
Steinwüste, *-n, f.* deșert, pustiu stâncos.
Steinzange, *-n, f.* **1.** *(constr.)* lup. **2.** *(med.)* forceps litotomic.
Steinzeichner, *-s, -, m.* litograf.
Steinzeichnung, *-en, f.* litografie.
Steinzeit *f. sg. (ist.)* epocă de piatră; **aus der ~** din epoca de piatră.
steinzeitlich *adj.* din epoca de piatră.
Steinzelle, *-n, f. (bot.)* celulă pietroasă, petrificată, sclerenchimatică.
Steinzeug, *-(e)s, -e, n.* majolică, faianțărie, ceramică.
Steiper, *-s, -, m. (reg.)* reazem, proptea.
steipern, *steiperte, gesteipert, vb. (h) tr. (reg.)* a rezema, a sprijini, a propti.
Steirer, *-s, -, m.* locuitor din Stiria.
steirisch *adj.* stirian.
Steirische, *-n, n. sg. (lingv.)* dialect stirian.
Steiß, *-es, -e, m.* șezut.
Steißbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* coccis, os coccigian, noadă.
Steißbeinband, *-(e)s, -bänder, n. (anat.)* ligament sacro-coccigian.
Steißbeinhörner *pl. (anat.)* protuberanțe coccigiene.
Steißfleck, *-(e)s, -e, m. (antrop.)* pată mongolă.
Steißfuß, *-es, -füße, m. (zool.)* **1.** pescărel *(Podiceps).* **2.** picior inserat în regiunea caudală.
Steißfüßer *pl. (zool.)* pygopode, podicipede.
Steißgeburt, *-en, f. (med.)* naștere pelviană.
Steißwirbel, *-s, -, m. (anat.)* vertebră caudală, coccigiană.
Stek, *-s, -s, m. (mar.)* nod.
Stele ['ste:lə], *-n, f.* **1.** *(arh.)* stelă (funerară). **2.** *(bot., anat.)* stel, cilindru central.
Stelladen v. Stellladen.
Stellage [ʃtɛ'la:ʒə și stɛ-], *-n, f.* raft, etajeră, stelaj, rastel.
Stellage|geschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* afacere (la bursă) cu plata la termen.
stellar [ste-] *adj. (astron.)* stelar.
Stellar|astronom, *-en, -en, m.* specialist în astronomie stelară.
stellbar *adj.* reglabil, mobil, ajustabil.
Stellbarkeit *f. sg.* mobilitate, putință de a fixa (un obiect), ajustabilitate.
Stellblech, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* placă-suport.
Stellbock, *-(e)s, -böcke, m. (tehn.)* capră de ajustare, de reglare, de sprijin.
Stelldich|ein, *-(s), -, n.* întâlnire; **sich** *(dat.)* **ein ~ geben** a-și da întâlnire.
Stelle, *-n, f.* **1.** loc; **von der ~ bringen** a urni din loc; **er kommt nicht von der ~** nu poate înainta; **sich nicht von der ~ rühren** a nu se clinti din loc; **an Ort und ~** pe loc, la fața locului; **zur ~ schaffen** (sau **bringen**) a aduce; **zur ~ sein** a fi prezent; **zur ~!** prezent! *(mil.,* și *fig.)* **auf der ~ treten** a bate pasul pe loc; **auf der ~** pe loc, îndată, la moment; **an passender ~** la locul potrivit; **er reicht das Gesuch bei der zuständigen ~ ein** înaintează cererea autorităților competente; **an seiner ~** în locul lui; **js. ~ vertreten** a suplini pe cineva, a ține locul cuiva; **an ~ von Worten** în loc de cuvinte; **Hass ist an die ~ der Liebe getreten** ura a luat locul iubirii. **2.** post, funcție, serviciu; **befristete ~** post temporar; **offene ~** post vacant; **man besetzt die ~** se ocupă locul; **eine ~ suchen** a căuta serviciu; **sich um eine ~ bewerben** a solicita un post. **3.** loc, punct; **die fehlerhafte ~ des Stoffes** partea cu defect a stofei; **das ist seine wunde ~** acesta este punctul lui slab, vulnerabil. **4.** parte, pasaj, fragment; **die beste ~ des Buches** pasajul cel mai reușit al cărții; **die schönste ~ der Oper** partea cea mai frumoasă din operă. **5.** *(mat.)* număr întreg.
stellen, *stellte, gestellt, vb. (h)* **I.** *tr.* a pune, a așeza; a aranja; **in den Stall ~** a băga în grajd; **auf den Tisch ~** a pune pe masă; **warm ~** a ține la cald; a nu lăsa să se răcească; **an die Mauer ~** a așeza, a pune la perete; **nach der Schnur ~** a aranja în linie dreaptă; **zur Schau ~** a expune; **vor Augen ~** a înfățișa; **jm. eine Aufgabe ~** a da cuiva o însărcinare, o problemă de rezolvat; **eine Frage ~ a)** a pune o întrebare; **b)** a ridica o chestiune; **ein Bein ~ a)** a pune piedică; **b)** a întinde o cursă; **einen Antrag ~** a face o propunere; **etwas in Abrede ~** a contesta, a tăgădui, a nega ceva; **zur Verfügung ~** a pune la dispoziție; **etwas in js. Belieben** (sau **Ermessen**) **~** a lăsa ceva la aprecierea cuiva; **zur Rede ~** a cere socoteală; *(vân.)* **das Wild ~** a închide drumul vânatului; **(etwas) in Zweifel ~** a pune (ceva) la îndoială; **er stellt die Uhr** potrivește ceasul; **er stellt die Weichen** pune macazul, acele; **er stellt Forderungen** ridică pretenții; **sein Augenmerk auf etwas ~** a-și îndrepta atenția asupra unui lucru; **jn. auf die Probe ~** a pune pe cineva la încercare; **Zeugen ~** a pune martori; **Bürgschaft ~** a depune garanție; **etwas zur Debatte** (sau **zur Diskussion**) **~** a aduce ceva în discuție; **vor Gericht ~** a da în judecată; *(tipogr.)* **den Winkelhaken ~** a potrivi culegarul. **II.** *intr. (în expr.)* **jm. nach dem Leben ~** a atenta la viața cuiva. **III.** *refl.* **1.** a se pune, a se așeza; **er stellt sich ans Fenster** se așază la fereastră; **und wenn du dich auf den Kopf stellst** chiar dacă te dai peste cap, orice ai face; **sich auf die Hinterbeine ~** a se împotrivi; **sich jm. würdig an die Seite ~** a se arăta demn de cineva. **2.** a se înfățișa, a se prezenta; **sich zur Aushebung ~** a se prezenta la recrutare; **der Dieb hat sich gestellt** hoțul s-a predat; **sich als Gefangener ~** a se preda ca prizonier. **3.** a fi în raporturi bune, a se înțelege; **sich mit jm. gut ~** a se pune bine cu cineva. **4.** a se preface; **sich krank ~** a se preface bolnav; **er stellt sich nur so** se preface. **5.** a se comporta, a reacționa; **wie stellt er sich dazu?** ce poziție are (el) față de acest lucru? **6.** *(com.)* a costa, a se ridica la (un preț). **7.** *(despre animale)* a ciuli, a ridica; **die Ohren ~** a ciuli urechile. **8.** a întocmi, a elabora; **eine Prognose ~** a întocmi o prognoză.
Stellen|ab|bau, *-(e)s, m. sg.* reducere a posturilor.
Stellen|angebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă de serviciu.
Stellen|anzeige, *-n, f.* rubrică cu oferte de serviciu.
Stellen|aus|schreibung, *-en, f.* publicare de posturi libere.
Stellenbesetzung, *-en, f.* ocupare de post(uri).
Stellendienst|alter, *-s, n. sg.* vechime în muncă pe un anumit post.
Stellen|ein|sparung, *-en, f.* reducere a efectivului de personal.
Stellengesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de serviciu.

Stẹllenjäger, *-s, -, m.* vânător de posturi înalte.

Stellenjägerei, *-en, f.* vânătoare de posturi înalte.

stẹllenlos *adj.* fără serviciu, șomer.

Stẹllenlose, *-n, -n (ein Stellenloser), m.* și *f.* v. Stellungslose.

Stẹllenlosigkeit *f. sg.* șomaj.

Stẹllenmarkt, *-(e)s, -märkte, m. (ec.)* piață a brațelor de muncă.

Stẹllen|nachweis, *-es, m. sg.* v. Stellenvermittlungsbüro.

Stẹllensammlung, *-en, f.* culegere de citate.

Stẹllen|suchende, *-n, -n (ein Stellensuchender), m.* și *f.* solicitant(ă), persoană care caută serviciu.

Stẹllenvermittler, *-s, -, m.* mijlocitor de posturi, misit.

Stẹllenvermittlung, *-en, f.*, **Stẹllenvermittlungsbüro**, *-s, -s, n.* birou, oficiu de plasare a brațelor de muncă.

Stẹllenwechsel, *-s, -, m.* **1.** schimb de posturi, de servicii. **2.** *(sport)* schimbare a locurilor.

stẹllenweise *adv.* pe alocurea, ici-colo.

Stẹllenwert, *-(e)s, -e, m.* valoare pozițională (a poziției).

Stẹllenzeiger, *-s, -, m. (mat.)* caracteristică (la logaritmi).

Stẹller, *-s, -, m.* regulator.

Stẹllfeder, *-n, f.* resort de oprire (la ceas).

Stẹllfläche, *-n, f.* suprafață de amplasare.

Stẹllgarn, *-(e)s, -e, n.* plasă de prins pește.

Stẹllgeschäft, *-(e)s, -e, n.* v. Stellagegeschäft.

Stẹllhebel, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie de reglare, de manevră.

Stẹllholz, *-es, -hölzer, n.* suport mobil.

Stẹllhund, *-(e)s, -e, m.* (câine) prepelicar.

stẹllig *adj. (austr., în expr.)* **jn. ~ machen** a găsi, a afla pe cineva.

Stẹlling, *-en, f. (mar.)* schelă.

Stẹlljagd, *-en, f. (vân.)* vânătoare la care se întind curse.

Stẹllknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* roată de reglare (la ceasornic).

Stẹll|laden, *-s, -läden, m.* persiană, oblon, jaluzea.

Stẹllmacher, *-s, -, m.* rotar, carosier.

Stẹllmacher|arbeit, *-en, f.* lucru de rotărie.

Stellmacherei, *-en, f.* rotărie.

Stẹllmutter, *-n, f. (tehn.)* contrapiuliță, piuliță de ajustare, de reglare.

Stẹllnocken, *-s, -, m. (tehn.)* camă de ajustare, de reglare, de fixare.

Stẹllplatz, *-es, -plätze, m.* **1.** *(camping)* loc de amplasare, de așezare. **2.** loc de adunare, de întâlnire. **3.** *(auto.)* loc de parcare.

Stẹllplatz|abdeckung, *-en, f.* acoperire a necesarului de locuri de parcare.

Stẹllplatz|abmessungen *pl.* dimensiuni ale locului de parcare.

Stẹllplatz|anforderung, *-en, f.* solicitare a unui loc de parcare.

Stẹllplatz|angebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă de locuri de parcare.

Stẹllplatz|anlage, *-n, f.* **1.** amenajare pentru locuri de parcare. **2.** parcaj. **3.** garaj.

Stẹllplatz|anzahl *f. sg.* număr de locuri de parcare.

Stẹllplatzbedarf, *-(e)s, -e, m.* necesar de locuri de parcare.

Stẹllplatzbewirtschaftung, *-en, f.* exploatare a locurilor de parcare.

Stẹllplatzgebühren *pl.* taxe de utilizare a locurilor de parcare.

Stẹllplatzkapazität, *-en, f.* capacitate de locuri de parcare.

Stẹllplatz|zahl, *-en, f.* număr de locuri de parcare.

Stẹllprobe, *-n, f. (teatru)* repetiție pentru mișcarea de scenă.

Stẹllpult, *-(e)s, -e, n.* pupitru de comandă.

Stẹllrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată de ajustare, de reglare.

Stẹllrechen, *-s, -, m.* regulator (la ceasornic).

Stẹllriegel, *-s, -, m.* încuietoare cu zăvor.

Stẹllscheibe, *-n, f.* rozetă pentru potrivit ceasul.

Stẹllschmiege, *-n, f. (constr.)* echer mobil.

Stẹllschraube, *-n, f. (tehn.)* șurub de fixare, de strângere.

Stẹll|spiegel, *-s, -, m.* oglindă mobilă, turnantă, reglabilă.

Stẹll|stift, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mec.)* spin de ajustaj, cui de fixare. **2.** regulator (la ceasornic).

Stẹllung, *-en, f.* **1.** așezare, poziție; **die ~ der Gestirne** poziția aștrilor; **natürliche ~** poziție naturală; **ungezwungene ~** poziție degajată; **leitende ~** poziție conducătoare; *(ec.)* **marktbeherrschende ~** poziție dominantă pe piață; **~ nehmen** a lua poziție; **für etwas ~ nehmen** a lua atitudine pentru ceva; **gegen etwas ~ nehmen** a lua poziție împotriva unui lucru. **2.** post, serviciu; situație; funcție; **er bekleidet eine hohe ~** ocupă o funcție înaltă; **in ~ gehen** a intra în serviciu; **ohne ~ sein** a nu avea post. **3.** *(mil.)* poziție, formație; **rückwärtige ~** poziție din spate; **die ~ beziehen** a ocupa poziția; **die feindlichen ~en** pozițiile inamicului. **4.** regulator. **5.** *(ec.)* constituire, prezentare; **~ von Sicherheiten** constituire de garanții.

Stẹllungnahme *f. sg.* luare de poziție, atitudine, punct de vedere.

Stẹllungs|abschnitt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* sector.

Stẹllungsbefehl, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ordin de prezentare.

Stẹllungsbezirk, *-(e)s, -e, m. (mil.)* cerc de recrutare.

Stẹllungsflügel, *-s, -, m.* resort de oprire (la ceasornic).

stẹllungsfrei *adj. (mil.)* scutit de serviciul militar.

Stẹllungsgesuch, *- (e)s, -e, n.* v. Stellengesuch.

Stẹllungsjahr, *-(e)s, -e, n. (mil.)* an de recrutare.

Stẹllungskampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (mil.)* luptă de poziție.

Stẹllungskommission, *-en, f. (mil.)* comisie de recrutare.

Stẹllungskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de poziții.

stẹllungslos *adj.* v. stellenlos.

Stẹllungslose, *-n, -n (ein Stellungsloser), m.* și *f.* persoană fără slujbă, șomer.

Stẹllungslosigkeit *f. sg.* șomaj.

stẹllungs|pflichtig *adj. (mil.)* supus serviciului militar.

Stẹllungs|suche *f. sg.* căutare de post.

stẹllungs|suchend *adj.* care caută slujbă.

Stẹllungs|suchende, *-n, -n (ein Stellungssuchender), m.* și *f.* v. Stellensuchende.

Stẹllungswechsel, *-s, -, m.* **1.** schimbare de poziție. **2.** schimbare a locului de muncă.

stẹllvertretend *adj.* suplinitor, delegat.

Stẹllvertreter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locțiitor(-oare), suplinitor(-oare), delegat(ă), reprezentant(ă).

Stẹllvertretung, *-en, f.* înlocuire, suplinire; reprezentanță; **in ~ des Direktors** pentru director.

Stẹllvertretungskosten *pl.* cheltuieli de reprezentare, de suplinire.

Stẹllvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de reglare, de ajustare.

Stẹllwagen, *-s, -, m. (înv.)* omnibuz; diligență.

Stẹllwand, *-wände, f.* panou, simeză.

Stẹllwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(ferov.)* post de manevrare, post de centralizare. **2.** *(autom.)* mecanism de poziționare.

Stẹllwerkswärter, *-s, -, m. (ferov.)* acar.

Stẹllwerkturm, *-(e)s, -türme, m. (ferov.)* cabină de centralizare cu etaj.

Stẹllwerkweiche, *-n, f. (ferov.)* macaz centralizat.

Stẹllwinkel, *-s, -, m. (tehn.)* unghi de reglare, de orientare.

Stẹllzapfen, *-s, -, m. (maș.)* cep reglabil, cep de ajustare.

Stẹllzeiger, *-s, -, m.* arătător (de ceas).

Stẹllzeug, *-(e)s, -e, n. (maș.)* mecanism de ajustare, de reglare.

Stẹllzirkel, *-s, -, m.* compas de măsurat cu șurub de reglare.

Stẹlzbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore cu rădăcini aeriene.

Stẹlzbein, *-(e)s, -e, n.* v. Stelzfuß.

Stẹlzbogen, *-s, -bögen, m. (constr.)* naștere ridicată a bolții.

Stẹlze, *-n, f.* **1.** picioroange, catalige; **auf ~n gehen a)** a umbla pe picioroange, pe catalige; **b)** *(fig.)* a-și da ifose, a umbla cu nasul pe sus; **sie geht wie auf ~n** umblă țanțoșă, înțepată. **2.** coturn; *(glumeț)* pantof cu toc înalt. **3.** *(ornit.)* pasăre din familia codobaturilor *(Motacillidae)*. **4.** picior de lemn (la obiecte); proptea. **5.** *(reg., cul.)* pulpă.

stẹlzen, *stelzte, gestelzt (du, er stelzt) vb. (h* și *s) intr.* **1.** a umbla pe picioroange, pe catalige. **2.** *(fig.)* a umbla țeapăn, țanțoș, înțepat. **3.** *(constr.)* a pune popi, a bate pari. **4.** *(tehn.)* a întinde, a rigidiza.

Stẹlzenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* copac cu rădăcini aeriene.

Stẹlzenfundament, *-(e)s, -e, n. (constr.)* fundație pe piloți.

Stẹlzenfüß(l)er *m. pl. (ornit.)* ordin al păsărilor cu picioare foarte lungi *(Grallatores)*.

Stẹlzengang, *-(e)s, m. sg.* **1.** mers pe picioroange. **2.** *(fig.)* mers înțepat, țanțoș.

Stẹlzengänger, *-s, -, m.* persoană pe picioroange.

Stẹlzengeier, *-s, -, m. (ornit.)* secretar *(Sagittarius serpentarius)*.

Stẹlzenläufer, *-s, -, m.* **1.** v. Stelzengänger. **2.** *(ornit.)* piciorong *(Himantopus himantopus)*.

Stẹlzenpflug, *-(e)s, -pflüge, m.* plug cu roți cu pinteni.

Stẹlzenschuh, *-es, -e, m.* pantof, sandală cu talpa foarte groasă.

Stẹlzer, *-s, -, m.* **1.** v. Stelzengänger. **2.** persoană cu un picior de lemn.

Stẹlzfuß, *-es, -füße, m.* **1.** picior de lemn; proteză. **2.** persoană cu un picior de lemn.

stẹlzfüßig *adj.* **1.** invalid, cu picior de lemn. **2.** *(fig)* țeapăn, țanțoș, înțepat.

Stẹlzgang, *-(e)s, m. sg.* v. Stelzengang.

Stẹlzgänger, *-s, -, m.* v. Stelzengänger.

stẹlzig *adj.* ca pe picioroange, țeapăn.

Stẹlzläufer, *-s, -, m.* v. Stelzenläufer.

Stẹlzpflug, *-(e)s, -pflüge, m. (agr.)* plug cu roată de suport.

Stẹlzschuh, *-(e)s, -e, m. (înv.)* sandală cu talpa groasă de lemn, coturn.

Stẹlzung, *-en, f. (constr.)* înălțare a arcului.

Stẹlzvögel *pl.* v. Stelzenfüß(l)er.

Stẹlzwurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină aeriană.

Stẹmmaschine v. Stemmmaschine.

Stẹmmbeitel, *-s, -, m.* daltă de pietrar.

Stẹmmbogen, *-s, -bögen, m.* **1.** *(mine)* scobitură, făgaș arcuit(ă). **2.** *(schi)* ocolire prin plug.

Stẹmmbrett, *-(e)s, -er, n. (sport)* palomer.

Stẹmme, *-n, f.* reazem, suport, proptea.

Stẹmm|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* ștemuitor, daltă.

Stẹmmeißel v. Stemmmeißel.

stẹmmen, *stemmte, gestemmt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a se opinti; a ridica; a sprijini, a propti; a rezema; **die Füße gegen die Wand ~** a-și rezema picioarele de perete; **den Ellbogen auf den Tisch ~** a-și rezema cotul de masă; **er stemmt die Hände in die Seiten** stă cu mâinile în șold. **2.** *(tehn.)* a dăltui, a scobi; a mătui; a ștemui; **Löcher ~** a scobi găuri cu dalta. **3.** *(forest.)* a doborî; **einen Baum ~** a tăia un copac. **4.** a frâna. **5.** a înțepeni, a fixa bine. **6.** *(hidr.* a face să se ridice; **Wasser ~** a face să se ridice apa. **7.** *(sport)* a sălta, a ridica (greutăți). **II.** *refl.* **1.** a se opinti; a se sprijini, a se propti. **2.** *(fig.)* **(gegen** cu *ac.)* a se opune, a se împotrivi.

Stẹmmer, *-s, -, m.* **1.** *(sport)* halterofil. **2.** *(tehn.)* ștemuitor.

Stẹmmkamin, *- (e)s, -e, m. (alpinism)* ramonaj.

Stẹmmknüppel, *-s, -, m. (tehn.)* ciocan de lemn.

Stẹmm|maschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de mortezat.

Stẹmm|meißel, *-s, -, m.* daltă de ștemuit, de scobit, de mătuit.

Stẹmmnaht, *-nähte, f. (tehn.)* rost mătuit, ștemuit, îmbinare mătuită.

Stẹmmsetze, *-n, f.* v. Stemmmeißel.

Stẹmpel, *-s, -, m.* **1.** ștampilă, pecete; *(fig.)* **das Werk trägt den ~ eines hervorragenden Geistes** opera poartă pecetea, amprenta unui spirit eminent. **2.** marcă, timbru. **3.** *(bot.)* pistil. **4.** *(tipogr.)* ștampilă; patriță. **5.** *(mine)* stâlp, grindă de susținere, proptea. **6.** *(constr.)* pop, bilă, contrafișă (scurtă). **7.** *(fiz.)* pistil; marcaj. **8.** *(metal.)* poanson.

Stẹmpel|abdruck, *-(e)s, -e, m.* amprentă a ștampilei.

Stẹmpel|abgabe, *-n, f.* taxă a timbrului.

Stẹmpel|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou, oficiu de timbrare.

Stẹmpel|ansatz, *-es, -sätze, m. (bot.)* pistil rudimentar (la florile masculine).

Stẹmpel|aufdruck, *-(e)s, -e, m.* v. Stempelabdruck.

Stẹmpel|ausbau, *-(e)s, m. sg. (mine)* susținere cu stâlpi.

Stẹmpelblüte, *-n, f. (bot.)* floare cu pistil, fără stamine, floare feminină.

Stẹmpelbogen, *-s, -bögen, m.* coală de timbre.

Stẹmpelbruder, *-s, -brüder, m. (fam.)* șomer.

Stẹmpelbündel, *-s, -, n. (mine)* mănunchi de stâlpi de susținere.

Stẹmpeldruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar cu ștampile.

Stẹmpel|einschlag, *-(e)s, -schläge, m. (tipogr.)* ștanțare cu poansonul.
Stẹmpelfarbe, *-n, f.* tuș de ștampilat.
stẹmpelfrei *adj.* scutit de timbru.
Stẹmpelfreiheit *f. sg.* scutire de timbru.
Stẹmpelgebühr, *-en, f.* **1.** taxă de timbru fiscal. **2.** *(com.)* taxă de marcare.
Stẹmpelgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** v. Stempelgebühr. **2.** *(fam.)* ajutor de șomaj.
Stẹmpelgesetz, *-es, -e, n.* lege a timbrului.
Stẹmpelglanz, *-s, m. sg. (numismatică)* luciu al monedelor noi.
Stẹmpelholz, *-es, - hölzer, n. (mine)* lemn de mină.
Stẹmpelkarte, *-n, f.* carnet de înscriere a șomerului la oficiul de plasare.
Stẹmpelkissen, *-s, -, n.* tușieră.
Stẹmpelkosten *pl.* taxe de timbru.
stẹmpelmännig *adj. (bot.)* ginandru.
Stẹmpelmarke, *-n, f.* **1.** timbru fiscal. **2.** timbru, marcă.
Stẹmpelmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de ștampilat.
Stẹmpelmeister, *-s, -, m.* șef al biroului de timbrare.
stẹmpeln, *stempelte, gestempelt (ich stemp(e)le), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a ștampila. **2.** a timbra. **3.** *(fig.)* a eticheta, a caracteriza, a califica; **jn. zum Lügner ~** a califica pe cineva drept mincinos. **II.** *intr. (s) (fam.; în expr.)* **~ gehen** a se înregistra la oficiul de plasare, a fi șomer.
Stẹmpelpapier, *-s, -e, n. (com.)* hârtie timbrată.
Stẹmpelpflicht *f. sg.* obligație de a timbra.
stẹmpelpflichtig *adj.* supus timbrării.
Stẹmpelpochwerk, *-(e)s, -e, n. (mine)* șteamp, instalație de șteampuri.
Stẹmpelpresse, *-n, f.* **1.** *(ind. hârtiei)* presă de ștampilat. **2.** *(mine)* presă hidraulică pentru stâlpi metalici.
Stẹmpelquer|haupt, *-(e)s, -häupter, n. (metal.)* traversă portpoanson de presă.
Stẹmpelschein, *-(e)s, -e, m.* v. Stempelkarte.
Stẹmpelschneidemaschine, *-n, f. (tipogr.)* mașină de gravat ștampile.
Stẹmpelschneider, *-s, -, m.* **1.** gravor de ștampile. **2.** *(tipogr.)* dispozitiv de gravat ștampile.
Stẹmpelsicherung, *-en, f. (constr.)* asigurare, susținere cu stâlpi.
Stẹmpel|skala, *-skalen, f.* scară de timbrare.
Stẹmpel|ständer, *-s, -, m.* suport pentru ștampile.
Stẹmpel|stelle, *-n, f.* oficiu de plasare.
Stẹmpel|steuer, *-n, f.* v. Stempelabgabe.
Stẹmpel|stiel, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ginofor.
Stẹmpelstreifen, *-s, -, m.* banderolă francată.
Stẹmpeltaxe, *-n, f.* v. Stempelgebühr.
Stẹmpel tragend *adj. (bot.)* ginofor, pistilifer.
Stẹmpel|uhr, *-en, f.* v. Stechuhr.
Stẹmpelung *f. sg.* **1.** ștampilare. **2.** timbrare, francare. **3.** batere a monedei.
Stẹmpelzeichen, *-s, -, n.* v. Stempel **(1, 2).**
Stẹmpen, *-s,-, m. (austr.)* stâlp scurt, jalon.
Stẹmpler, *-s, -, m.* persoană, funcționar care ștampilează.
Stẹmplung *f. sg.* v. Stempelung.
Stẹndel, *-s, -, m.* v. Ständel.
Stẹndelgewächse *pl. (bot.)* v. Ständelgewächse.
Stẹndelkraut, *-(e)s, n. sg.* v. Ständelkraut.
Stẹndelwurz *f. sg. (bot.)* v. Ständelwurz.
Stẹnge, *-n, f. (mar.)* arboret (parte componentă la catarge înalte).
Stẹngel, *-s, -, m.* v. Stängel.
stẹngel|artig *adj.* v. stängelartig.
Stẹngelblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* v. Stängelblatt.
Stẹngelblume, *-n, f. (bot.)* v. Stängelblume.
Stẹngelbrechmaschine, *-n, f.* v. Stängelbrechmaschine.
Stẹngelchen, *-s, -, n.* v. Stängelchen.
Stẹngel|eberwurz, *-en, f. (bot.)* v. Stängeleberwurz.
Stẹngel|erbse, *-n, f.* v. Stängelerbse.
Stẹngelfaden, *-s, -fäden, m.* v. Stängelfaden.
Stẹngelfaser, *-n, f.* v. Stängelfaser.
stẹngelförmig *adj.* v. stängelförmig.
Stẹngelfutter, *-s, n. sg.* v. Stängelfutter.
Stẹngelglas, *-es, -gläser, n.* v. Stängelglas.
Stẹngelglied, *-(e)s, -er, n. (bot.)* v. Stängelglied.
stẹngelig *adj.* v. stängelig.
stẹngel|los *adj.* v. stängellos.
stẹngeln *vb.* v. stängeln.
stẹngel|ständig *adj.* v. stängelständig.
Stẹngel|stein, *-(e)s, m. sg.* v. Stängelstein.
Stẹngel tragend *adj.* v. Stängel tragend.
Stẹngel umfạssend *adj.* v. Stängel umfassend.
Stẹngepardune, *-n, f. (mar.)* patarațină.
Stẹnge|stag|segel, *-s, -, n. (mar.)* velă a straiului zburătorului mare, velă a straiului picului.
Stẹnoblei|stift ['ʃtɛno-], *-(e)s, -e, m.* creion (cu mină moale) pentru stenografie.
Stẹnoblock, *-(e)s, -blöcke, m* .v. Stenogrammblock.
Stenodạktylo, *-s, f. (elv.)* stenodactilografă.
Stenograf și **Stenograph**, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* stenograf(ă).
Stenografenbüro și **Stenographenbüro**, *-s, -s, n.* birou de stenografiat.
Stenografenver|ein și **Stenographenver|ein**, *-(e)s, -e, m.* asociație de stenografi.
Stenografie și **Stenographie** *f. sg.* stenografie.
stenografieren și **stenographieren**, *stenografierte, stenografiert, vb. (h) tr.* a stenografia.
stenografisch și **stenographisch** *adj.* stenografic.
Stenogrạmm, *-s, -e, n.* stenogramă.
Stenogrạmmblock, *-(e)s, -blöcke, m.* bloc pentru stenografiere.
Stenograph, *-en, en, m.* v. Stenograf.
Stenose, *-n*, **Stenosis**, *-osen, f. (med.)* stenoză.
Stẹno|stift, *-(e)s, -e, m.* v. Stenobleistift.
stenotypieren, *stenotypierte, stenotypiert, vb. (h) tr.* a stenodactilografia.
Stenotypịst, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* stenodactilograf(ă).
stẹntor|haft *adj. (despre voce)* răsunător.
Stẹntor|stimme, *-n, f.* voce de stentor, glas răsunător, asurzitor.
Stẹnz, *-es, -e, m. (fam.)* fîlfizon.
stẹnzen, *stenzte, gestenzt (du, er stenzt), vb. (h) intr. (fam.)* a umbla brambura, a hoinări.
Stẹp [stɛp], *-s, -s, m.* v. Stepp.
Stẹp|eisen, *-s, -, n.* v. Steppeisen.
Stepp [ʃtɛp și stɛp], *-s, -s, m. (dans)* step.
Stẹppbett, *-(e)s, -en, n.* saltea.
Stẹppdecke, *-n, f.* plapumă.
Stẹppe, *-n, f. (geogr.)* stepă.
Stẹpp|eisen, *-s, n. sg.* blacheu pentru pantofi cu care se dansează step.
stẹppen[1] ['ʃtɛ- și stɛ-], *steppte, gesteppt, vb. (h) tr.* a tigheli.
stẹppen[2] ['ʃtɛ- și stɛ-], *steppte, gesteppt, vb. (h) intr.* a dansa step.
Stẹppen|adler, *-s, -, m. (ornit.)* vultur de stepă *(Aquila bifasciata).*
Stẹppen|antilope, *-n, f. (zool.)* antilopă de stepă *(Colus tataricus, Saiga tatarica).*
Stẹppenbewohner, *-s, -, m.* locuitor al stepei.
Stẹppenboden, *-s, -böden, m.* sol, pământ de stepă.
Stẹppenbrand, *-(e)s, -brände, m.* incendiu, foc de stepă.
Stẹppen|esel, *-s, -, m. (zool.)* măgar de stepă *(Equus asinus).*
Stẹppenflora *f. sg.* floră de stepă.
Stẹppenfuchs, *-es, -füchse, m. (zool.)* vulpe de stepă, corsac *(Vulpes corsac).*
Stẹppengebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune de stepă.
Stẹppengras, *-es, n. sg. (bot.)* năgară, pănușiță *(Stipa).*
Stẹppenhuhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* găinușă de stepă, potârniche de bărăgan *(Centrocercus urophasianus, Syrraptes paradoxus).*
Stẹppenhund, *-(e)s, -e, m. (zool.)* hienă *(Hyaena).*
Stẹppenpferd, *-(e)s, -e, n.* cal de stepă.
Stẹppenschar, *-en, f. (agr.)* plug special pentru fânețe.
Stẹppensee, *-s, -n, m.* lac de stepă.
Stẹppentier, *-(e)s, -e, n.* animal de stepă.
Stẹppenweihe, *-n, f. (ornit.)* uligaie, erete de stepă *(Circus macrourus).*
Stẹppenwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (zool.)* lup de stepă, coiot *(Canis latrans).*
Stẹpper[1], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* plăpumar(-măreasă); lucrător(-oare) care tighelește, trage la mașină.
Stẹpper[2] [ʃtɛ- și stɛ-], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* dansator(-oare) de step.
Stepperei, *-en, f.* **1.** tighel. **2.** tighelit. **3.** atelier de cusut.
Stẹppfaden, *-s, -fäden, m.* fir de cusut.
Stẹppfuß, *-es, -füße, m. (tehn.)* talpă a presorului.
Stẹppfutter, *-s, -, n.* căptușeală matlasată.
Stẹppjacke, *-n, f.* haină, scurtă matlasată.
Stẹppke, *-(s), -s, m. (fam.)* puști, pici.
Stẹppmantel, *-s, -mäntele, m.* palton, manta matlasat(ă).
Stẹppnadel, *-n, f.* ac de dat tighel.
Stẹppnaht, *-nähte, f.* **1.** tighel. **2.** *(pielărie)* cusătură în două fire.
Stẹppschritt, *-(e)s, -e, m. (dans)* pas de step.
Stẹppschweißen, *-s, n. sg. (metal.)* sudare prin puncte.
Stẹpp|stich, *-(e)s, -e, m.* punct de tighel.
Stẹpptanz, *-es, -tänze, m.* dans step.
Stẹpptänzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* dansator(-oare) de step.
Stẹppweste, *-n, f.* vestă matlasată.
Stẹptanz, *-es, -tänze, m.* v. Stepptanz.
Stẹptänzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Stepptänzer.
Ster, *-s, -e* (sau *-s*), *m.* metru cub, ster.
Stẹrbe *f. sg.* epizootie, molimă (la animale).
Stẹrbe|amt, *-(e)s, -ämter, n. (bis. cat.)* **1.** recviem, slujbă de înmormântare. **2.** parastas, slujbă pentru morți.
Stẹrbe|attest, *-(e)s, -e, n.* certificat de deces.
Stẹrbebett, *-(e)s, -en, n.* pat de moarte.
Stẹrbeblick, *-(e)s, -e, m.* privire de muribund.
Stẹrbebuch, *-(e)s, -bücher, n.* v. Sterbematrikel.
Stẹrbefall, *-(e)s, -fälle, m.* caz de deces.
Stẹrbegebet, *-(e)s, -e, n. (bis.)* rugăciune pentru muribunzi.
Stẹrbegedanken *pl.* gânduri de moarte, gânduri macabre.
Stẹrbegeläut(e), *-(e)s, n. sg.* sunet de clopote de înmormântare.
Stẹrbegeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** ajutor (bănesc) de înmormântare, indemnizație în caz de deces. **2.** primă de asigurare de deces.
Stẹrbegesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec funebru.
Stẹrbegewand, *-(e)s, -wänder, n.* haină mortuară.
Stẹrbeglocke, *-n, f.* clopot tras pentru mort.
Stẹrbe|haus, *-es, -häuser, n.* casă mortuară.
Stẹrbe|helfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* medic eutanasist.
Stẹrbe|hemd, *-(e)s, -en, n.* cămașă mortuară.
Stẹrbe|hilfe, *-n, f.* **1.** v. Sterbegeld. **2.** eutanasie.
Stẹrbejahr, *-(e)s, -e, n.* an al morții.
Stẹrbekasse, *-n, f.* casă de ajutor pentru înmormântare.
Stẹrbekerze, *-n, f. (bis.)* lumânare de mort.
Stẹrbekleid, *- (e)s, -er, n.* v. Sterbegewand.
Stẹrbeklinik, *-en, f.* clinică de asistență a bolnavilor irecuperabili.
Stẹrbekreuz, *-es, -e, n. (bis. cat.)* crucifix pus în mâinile unui muribund.
Stẹrbelager, *-s, -, n.* v. Sterbebett.
Stẹrbelied, *-(e)s, -er, n.* v. Sterbegesang.
Stẹrbeliste, *-n, f.* registru de decese.
Stẹrbematrikel, *-n, f.* matricolă, registru de decese.
Stẹrbemesse, *-n, f.* v. Sterbeamt.

Stẹrbemonat, *-(e)s, -e, m.* lună a decesului.
stẹrben, *starb, gestorben (du stirbst, er stirbt), vb. (s)* **I.** *intr.* a muri, a deceda, a răposa; **er ist gestorben** a murit; **als er zu ~ kam** când trăgea să moară; **er starb in Ausübung seines Berufes** a murit în exercițiul funcțiunii; *(înv.)* **er starb seinem Volke** și-a dat viața pentru poporul său; **er starb vor Hunger** a murit de foame; **er starb an seinen Wunden** a murit din cauza rănilor sale; **woran ist er gestorben?** din ce cauză a murit? **sie starb bei ihrem Kinde** a murit la nașterea copilului; **er starb keines natürlichen Todes** n-a murit de moarte bună; **sie starb aus Gram** a murit de inimă rea, de supărare; **darauf will ich leben und ~** e o chestiune de viață și de moarte pentru mine; **er starb der Welt** pentru el lumea e moartă, s-a retras din viața lumii; **Hungers ~** a muri de foame; *(fam.)* **da stirbt man vor Langeweile** aici mori de plictiseală; *(fam.)* **davon wirst du auch noch nicht ~** n-ai să mori de asta; **er stirbt nicht an Herzdrücken** nu-și ascunde părerea, ce-i în gușă și-n căpușă; **er starb über seinen Plänen** a murit nemaiapucând să-și realizeze planurile. **II.** *tr. (în expr.)* **der Held starb den Tod fürs Vaterland** eroul a murit pentru patrie; **einen Tod kann der Mensch nur ~** o dată moare omul. **III.** *refl. (impers.: în expr.)* **es stirbt sich schwer** e greu să mori.
Stẹrben, *-s, n. sg.* moarte; **im ~ liegen** a trage să moară, a fi pe moarte, în agonie; **es geht um Leben und ~** e o chestiune de viață și de moarte; **wenn's zum ~ kommt** în clipa morții; *(fam.)* **es war zum ~ langweilig** era plicticos de moarte.
stẹrbend **I.** *part. prez.* de la s t e r b e n. **II.** *adj.* **1.** în agonie, pe moarte. **2.** care se stinge, care dispare; muribund; **mit ~er Stimme** cu voce stinsă, de muribund.
Stẹrbens|angst, *-ängste, f.* **1.** frică de moarte. **2.** frică groaznică.
stẹrbensbang *adj.* speriat de moarte, foarte înfricoșat.
stẹrbens|elend *adj.* și *adv.* sleit de puteri; *(fig.)* foarte nenorocit.
stẹrbenskrank *adj.* bolnav pe moarte.
stẹrbenslangweilig *adj. (fam.)* plicticos de moarte.
stẹrbensmatt, **stẹrbensmüde** *adj.* mort de oboseală, istovit de moarte.
Stẹrbens|seele *f. sg. (în expr.)* **keine ~** nici țipenie de om.
Stẹrbens|silbe *f. sg.* v. S t e r b e n s w o r t.
stẹrbens|übel *adj.* și *adv.* cu grețuri foarte mari.
Stẹrbenswort, *-(e)s, -e, n.*, **Stẹrbenswörtchen**, *-s, -, n. (în expr.)* **kein ~** nici un cuvânt.
Stẹrbe|ort, *-(e)s, -e, m.* loc al morții, al decesului.
Stẹrberegister, *-s, -, n.* v. S t e r b e l i s t e.
Stẹrbe|sakramente *pl. (bis.)* sacramente care se primesc la moarte; ultima împărtășanie și maslu.
Stẹrbe|stunde, *-n, f.* ceasul morții.
Stẹrbe|szene, *-n, f.* scenă la patul de moarte.
Stẹrbet, *-s, m. sg. (elv.)* deces în masă.
Stẹrbetag, *-(e)s, m. sg.* zi a morții.
Stẹrbe|urkunde, *-n, f.* act de deces.
Stẹrbeversicherung, *-en, f.* asigurare de deces.
Stẹrbezahl *f. sg.* cifră, număr total de decese.
Stẹrbezeit *f. sg.* timp al decesului.
Stẹrbeziffer, *-n, f.* rată a mortalității.
Stẹrbezimmer, *-s, -, n.* cameră mortuară.
stẹrblich **I.** *adj.* muritor; **keine ~e Seele** nici țipenie de om; **die ~en Reste des Verblichenen** rămășițele pământești ale răposatului. **II.** *adv.* de moarte, mortal; *(fig.)* **~ verliebt** foarte îndrăgostit, amorezat lulea.
Stẹrbliche, *-n, -n (ein Sterblicher), m.* și *f.* muritor(-oare); **ein glücklicher ~r** un muritor fericit.
Stẹrblichkeit *f. sg.* mortalitate; **es herrschte große ~ in dieser Gegend** mortalitatea era mare în regiunea aceasta.
Stẹrblichkeitsliste, *-n, f.* listă a mortalității.
Stẹrblichkeitsrate, *-n, f.* rată a mortalității.
Stẹrblichkeits|tabelle, *-n, f.* v. S t e r b l i c h k e i t s l i s t e.
Stẹrblichkeitsziffer, *-n, f.* cifră a mortalității.
Stẹrbling, *-s, -e, m.* ființă neviabilă; lucru neviabil.
stẹreo [și ste-] *adj.* **1.** *presc.* de la s t e r e o p h o n. **2.** *(jargon)* bisexual.
Stẹreo ['ste:reo], *-s, -s, n.* **1.** *presc.* de la S t e r e o p h o n i e. **2.** *(tipogr.)* placă stereo(tipă).
Stẹreo|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalație stereo.
Stẹreo|aufnahme, *-n, f. (fot.)* fotografie stereoscopică.
Stẹreobetrachtungs|apparat, *-(e)s, -e, m. (tv.)* aparat de stereoviziune.
Stẹreobild, *-(e)s, -er, n.* imagine stereografică.
Stẹreodruckform, *-en, f. (tipogr.)* formă de stereotipie.
Stẹreodurchleuchtung, *-en, f. (med.)* stereoradioscopie.
Stẹreo|empfang, *-(e)s, m. sg.* recepție stereo.
Stẹreofilm, *-(e)s, -e, m.* film tridimensional.
Stẹreogerät, *-(e)s, -e, n.* instrument, aparat stereoscopic.
Stẹreokamera, *-s, f. (fot.)* aparat de stereofotografiat.
Stẹreolaut|sprecher, *-s, -, m.* megafon stereo.
Stereomẹter, *-s, -, n. (fot.)* stereometru.
Stereometrie *f. sg. (mat.)* stereometrie.
stereomẹtrisch *adj.* stereometric.
stereophon *adj.* stereofon; **eine ~e Übertragung** o transmisiune stereo.
Stereophonie *f. sg. (fiz.)* stereofonie.
Stereophonverfahren, *-s, -, n. (fiz.)* procedeu stereofonic (de înregistrare a sunetului).
Stẹreorundfunkgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat radio stereo.
Stẹreosendung, *-en, f.* emisiune stereo.
Stereoskop, *-s, -e, n.* stereoscop.
stereoskopisch *adj.* stereoscopic.
Stereotomie *f. sg.* stereotomie.
stereotyp *adj.* stereotip, banal, șablon; **eine ~e Antwort** un răspuns stereotip.
Stereotyp, *-s, -e, n. (psih.)* **1.** stereotip, clișeu. **2.** *(med., psih.)* exprimare sau mișcare stereotipă.
Stereotyp|ausdruck, *-(e)s, m. sg. (tipogr.)* imprimare prin stereotipie.
Stereotyp|ausgabe, *-n, f. (tipogr.)* ediție stereotipă.
Stereotypdrucker, *-s, -, m. (tipogr.)* v. S t e r e o t y p e u r.
Stereotype, *-n, f. (tipogr.)* **1.** stereotip. **2.** atelier de stereotipie.
Stereotypeur [-ty'pø:ɐ], *-s, -e, m. (tipogr.)* stereotipist.
Stereotypguss, *-es, -güsse, m.* stereotipar, stereotipie.
Stereotypie, *-n, f. (tipogr.)* stereotipie.
stereotypieren, *stereotypierte, stereotypiert, vb. (h) tr. (tipogr.)* a stereotipa.
steril [ste-] *adj.* **1.** steril, sterp, neproductiv, nefertil. **2.** *(med.)* steril.
Sterilisation, *-en, f. (med.)* sterilizare.
Sterilisations|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de sterilizare.
Sterilisations|technik, *-en, f.* tehnică de sterilizare.
Sterilisator, *-s, -toren, m. (med.)* sterilizator.
sterilisieren, *sterilisierte, sterilisiert, vb. (h) tr. (med.)* a steriliza.
Sterilisier|raum, *-(e)s, -räume, m. (med.)* cameră de sterilizare.
Sterilisiertrommel, *-n, f. (med.)* etuvă de sterilizare, autoclavă.
Sterilisierung, *-en, f.* v. S t e r i l i s a t i o n.
Sterilisierungsdosis, *-dosen, f.* doză de sterilizare.
Sterilität *f. sg.* **1.** sterilitate, neproductivitate, nefertilitate. **2.** *(med.)* sterilitate.
Stẹrke, *-n, f. (reg.)* juncă, juncană, junincă.
Stẹrlet ['ʃtɛrlɛt], *-s, -e, m. (iht.)* cegă *(Acipenser ruthenus).*
Stẹrling [și stɛ:lɪŋ], *-s, -e, m. (fin.; în expr.)* **Pfund ~** liră sterlină.
Stẹrlingblock, *-(e)s, m. sg.*, **Stẹrling|gebiet**, *-(e)s, -e, n.* țări ale lirei sterline.
Stẹrn, *-(e)s, -e, m.* **1.** stea, astru; **ein heller ~** o stea strălucitoare; **ein mehrfacher ~** o stea multiplă; **ein fallender ~** o stea căzătoare; **ein ~ zweiter Größe** o stea de gradul al doilea; **ein aufgehender ~** o stea care apare, o stea în ascensiune; **ein polnaher ~** o stea circumpolară; **die ~e blinken** sau **flimmern** sau **leuchten** stelele strălucesc, luminează; **unter fremden ~en leben** a trăi în străinătate; *(fig.)* **ein neuer ~ geht auf** se ridică o nouă stea; *(fig.)* **~e sehen** a vedea stele verzi; *(fig.)* **nach den ~en greifen** sau **die ~e vom Himmel holen wollen** a căuta să faci imposibilul. **2.** stea, zodie, soartă, destin, noroc; **sein guter ~** norocul lui; **sich nach den ~en richten a)** a se călăuzi după stele; **b)** *(fig.)* a fi superstițios; **es steht in den ~en geschrieben** așa e scris; **er ist unter einem unglücklichen ~ geboren** s-a născut într-o zodie fără noroc; **er hat weder Glück noch ~** nu-i reușește nimic, toate-i dau greș; **sein ~ ist im Aufgehen** steaua lui se ridică, începe să facă carieră. **3.** stea; decorație, ordin; **der fünfzackige ~** steaua cu cinci colțuri. **4.** rond (punct în care se întâlnesc mai multe alei, străzi). **5.** stea, star, vedetă; **ein ~ der Bühne** o vedetă a scenei. **6.** *(vân.)* iris. **7.** *(med.)* spică. **8.** *(bot.)* narcisă albă *(Narcissus poëticus* L.). **9.** *(tipogr.)* asterisc, fulg. **10.** țintă, stea (pată albă pe fruntea calului). **11.** mielușel, pată albă (pe unghie). **12.** *(mar.)* pupă.
Stẹrn|ader, *-n, f.* venă caudală (la cai).
Stẹrn|anbeter, *-s, -, m.* astrolatru.
Stẹrn|anbetung *f. sg.* astrolatrie.
Stẹrn|anis, *-es, -e, m. (bot.)* anason cu fruct în formă de stea *(Illicium anisatum).*
Stẹrn|anker, *-s, -, m. (electr.)* rotor cu poli aparenți; rotor legat în stea.
Stẹrn|arm, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* rază stelară, braț stelar.
stẹrn|artig *adj.* stelar, ca o stea, în chip de stea.
Stẹrn|asbest, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* azbest granular.
stẹrnbesät *adj. (poet.)* presărat cu stele, spuzit de stele, (în)stelat.
Stẹrnbeschreiber, *-s, -, m.* astrograf.
Stẹrnbeschreibung *f. sg.* astrografie.
Stẹrnbewegung, *-en, f.* mișcare a aștrilor (văzută de pe pământ).
Stẹrnbild, *-(e)s, -er, n. (astron.)* constelație, asterism; **das ~ des Schwans** constelația Lebedei.
Stẹrnblende, *-n, f. (fiz., tipogr.)* diafragmă în formă de stea.
Stẹrnblume, *-n, f. (bot.)* steliță, ochiul-boului *(Aster amellus* L.).
stẹrnblumen|artig *adj. (bot.)* asteroid.
Stẹrnchen, *-s, -, n. (dim.* de la S t e r n) **1.** steluță. **2.** asterisc, steluță.
Stẹrnchen|nudel, *-n, f. (cul.)* steluță din paste făinoase.
Stẹrndeuter, *-s, -, m.* astrolog.
Sterndeuterei, **Stẹrndeuterkunst**, **Stẹrndeutung** *f. sg.* astrologie.
Stẹrndienst, *-(e)s, m. sg.* v. S t e r n a n b e t u n g.
Stẹrndistel, *-n, f. (bot.)* scai ghimpos, scaiete *(Centaurea calcitrapa* L.).
Stẹrndolde, *-n, f. (bot.)* ștevie *(Astrantia major* L.).
Stẹrndrei|eckschalter, *-s, -, m. (electr.)* întrerupător stea-triunghi.
Stẹrndrei|eck|umschalter, *-s, -, m. (electr.)* v. S t e r n d r e i e c k s c h a l t e r.
Stẹrn|egge, *-n, f. (agr.)* grapă în formă de stea.
stẹrnen, *sternte, gesternt, vb. (h) tr.* **1.** a împodobi cu stele. **2.** a pune asterisc, steluță.
Stẹrnen|all, *-s, n. sg.* univers astral.
Stẹrnen|auge, *-s, -n, n. (poet.)* ochi strălucitor.
Stẹrnenbahn, *-en, f.* orbită a aștrilor.
Stẹrnenbanner, *-s, -, n.* drapel cu stele (al S.U.A.).
Stẹrnendecke *f. sg. (poet.)* v. S t e r n e n z e l t.
Stẹrnenfeld, *-(e)s, n. sg.* v. S t e r n e n h i m m e l.
Stẹrnenglanz, *-es, m. sg.* luciul stelelor.
Stẹrnenheer, *-(e)s, n. sg. (poet.)* puzderie de stele.
stẹrnenhell *adj.* luminat de stele.
Stẹrnenhelle *f. sg.* lumină a stelelor.
Stẹrnenhimmel, *-s, -, m.* cer înstelat.
stẹrnenklar *adj.* v. s t e r n k l a r.
Stẹrnenkranz, *-es, -kränze, m.*, **Stẹrnenkrone**, *-n, f. (poet.)* cunună de stele.
Stẹrnenlicht, *-(e)s, n. sg.* lumină a stelelor.
Stẹrnenmeer, *-(e)s, n. sg. (poet.)* mare, potop de stele.
Stẹrnen|nacht, *-nächte, f. (poet.)* noapte înstelată.
Sternenraum, *- (e)s, -räume, m.* spațiu astral, sideral.
Stẹrnenschein, *-(e)s, m. sg.* v. S t e r n e n l i c h t.
stẹrnenweit *adv.* foarte departe, în infinit.
Stẹrnenwelt, *-en, f. (poet.)* lume a stelelor.
Stẹrnenzelt, *-(e)s, -e, n. (poet.)* boltă înstelată.
Stẹrnfahrt, *-en, f. (auto.)* raliu.

stẹrnförmig *adj.* în formă de stea, radial.
Stẹrnforscher, *-s, -, m.* astronom.
Stẹrngeister *pl. (mit.)* spirite, duhuri astrale.
Stẹrngewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă în stea.
Stẹrnglobus, *-, -ben* (și *-busses, -busse), m.* glob ceresc, planetariu.
Stẹrngriff, *-(e)s, -e, m.* mâner în formă de stea.
Stẹrngruppe, *-n, f.* constelație.
Stẹrngucker, *-s, -, m. (fam.)* astronom.
stẹrnhagelbesoffen, **stẹrnhagelvoll** *adj. (fam.)* beat turtă.
Stẹrnhaufe, *-ns, -n,* **Stẹrnhaufen**, *-s, -, m. (astron.)* aglomerare de stele, nebuloasă.
stẹrnhell *adj.* v. Sternenhell.
Stẹrnherz, *-ens, -en, n. (ind. lemnului)* inimă stelată.
Stẹrnhimmel, *-s, -, m.* v. Sternenhimmel.
Stẹrnholz, *-es, -hölzer, n.* lemn stratificat stelat.
Stẹrnjahr, *-(e)s, -e, n. (astron.)* an sideral.
Stẹrnkabel, *-s, -, n. (tel.)* cablu răsucit în dublă stea.
Stẹrnkarte, *-n, f. (astron.)* hartă cerească.
Stẹrnkenner, *-s, -, m.* astronom.
stẹrnklar *adj.* înstelat, senin.
Stẹrnkolben, *-s, -, m. (auto.)* piston de motor în stea.
Stẹrnkoralle, *-n, f. (zool.)* solipier, astrid, madreporar *(Chadocora speciosa)*.
Stẹrnkörper, *-s, -, m. (astron.)* corp ceresc.
Stẹrnkreuz, *-es, n. sg. (astron., înv.)* Crucea Sudului.
Stẹrnkunde *f. sg.* astronomie.
stẹrnkundig *adj.* cunoscător al astronomiei.
Stẹrnkundige, *-n, -n (ein Sternkundiger), m.* și *f.*, **Stẹrnkundler**, *-s, -, m. (fam.)* astronom.
Stẹrnkurve [-fə și -və], *-n, f. (mat.)* asteroidă.
Stẹrnlehre *f. sg.* astronomie.
Stẹrnlein, *-s, -, n. (dim.* de la Stern) steluță.
stẹrnlos *adj.* fără stele, neînstelat.
Stẹrnmeißel, *-s, -, m. (tehn.)* sapă în cruce.
Stẹrnmiere, *-n, f. (bot.)* steluță *(Stellaria nemorum* L.).
Stẹrnmoos, *-es, n. sg. (bot.)* mușchi stelat *(Mnium)*.
Stẹrnmotor, *-s, -en, m. (tehn.)* motor în stea.
Stẹrn|name, *-ns, -n, m.* nume de stea.
Stẹrn|netz, *-es, -e, n. (electr.)* rețea radială; *(inform.)* rețea stelară.
Stẹrn|nudeln *pl. (cul.)* steluțe (din paste făinoase).
Stẹrnplatz, *-es, -plätze, m.* piață în formă de stea (în construcția orașelor).
Stẹrnpunkt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* punct neutru.
Stẹrnrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată stelată, roată în stea.
Stẹrnrevolver [-volvə], *-s, -, m. (tehn.)* cap-revolver cu turelă poligonală.
Stẹrnringel, *-s, -, m. (agr.)* tăvălug cu cilindru cu dinți.
Stẹrnriss, *-es, -e, m. (la lemn)* crăpătură de miez.
Stẹrnschaltung, *-en, f. (electr.)* conexiune în stea.
Stẹrnschanze, *-n, f. (mil., ist.)* fortificație în formă de stea.
Stẹrnschildkröte, *-n, f. (zool.)* broască țestoasă cu carapace în formă de stea *(Testudo elegans)*.
Stẹrnschnuppe, *-n, f.* stea căzătoare.
Stẹrnschnuppenfall, *-(e)s, -fälle, m.*, **Stẹrnschnuppenregen**, *-s, m. sg.* cădere de stele, ploaie de stele.
Stẹrn|seher, *-s, -, m.* **1.** astrolog. **2.** *(iht.)* pește-astronom *(Uranoscopus scaber)*.
Stẹrnsingen, *-s, n. sg.* cântat, colindat cu steaua (în Germania, Austria, Elveția de bobotează).
Stẹrn|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune de fază.
Stẹrn|struktur, *-en, f.* structură stelară.
Stẹrn|stunde, *-n, f.* **1.** *(astron.)* oră siderală. **2.** *(fig.)* epocă de strălucire. **3.** clipă hotărâtoare.
Stẹrnsucher, *-s, -, m.* astroscop.
Stẹrntafel, *-n, f.* tabelă astronomică.
Stẹrntag, *-(e)s, -e, m.* zi stelară.
Stẹrntopologie, *-n, f. (tehn.)* topologie stelară.
Stẹrn|uhr, *-en, f.* cadran sideral.
Stẹrnverband, *-(e)s, -bände, m. (constr.)* îmbinare în stea.
Stẹrnverbindung, *-en,* **Stẹrnverkettung**, *-en, f. (electr.)* legătură în stea.
Stẹrnverseilung, *-en, f. (tel.)* torsadare în stea.
Stẹrnwahrsager, *-s, -, m.* astrolog.
Stẹrnwahrsagerei și **Sternwahrsagerei** *f. sg.* astrologie.
Stẹrnwalze, *-n, f. (agr.)* vălătuc-stea, tăvălug stelat.
Stẹrnwarte, *-n, f.* observator astronomic.
stẹrnwärts *adv. (poet.)* spre stele.
Stẹrnwelle, *-n, f. (maș.)* arbore canelat.
Stẹrnwetterkunde *f. sg.* astrometeorologie.
Stẹrnwissenschaft *f. sg.* astronomie.
Stẹrnwolke, *-n, f. (astron.)* nor stelar.
Stẹrnwurm, *-(e)s, -würmer, m. (zool.)* stea de mare *(Gephyrei)*.
Stẹrnzeichen, *-s, -, n.* **1.** v. Tierkreiszeichen. **2.** *(tipogr.)* asterisc, steluță.
Stẹrnzeit *f. sg.* timp sideral.
Stẹrt, *-es, -e, m.* **1.** *(pescuit)* cutac, fund al sacului. **2.** *(reg.)* coadă.
Stẹrz, *-es, -e, m.*, **Stẹrze**, *-n, f.* **1.** *(reg.)* coadă. **2.** corn al plugului. **3.** *(reg.)* terci de hrișcă.
stẹrzeln, *sterzelte, gesterzelt (ich sterz(e)le), vb. (h) intr. (despre albine)* a-și ridica abdomenul în sus.
stẹt *adj.* **1.** permanent, continuu; constant; stabil; **~er Tropfen höhlt den Stein** picătură cu picătură se face marea; **~e Treue** fidelitate constantă. **2.** *(reg.)* liniștit, calm.
Stẹte, **Stẹt|heit** *f. sg.* permanență, continuitate; constanță, stabilitate.
Stethoskọp [steto-], *-s, -e, n. (med.)* stetoscop.
stẹtig *adj.* **1.** staționar, permanent; stabil; constant; neîntrerupt; **~er Fleiß** hărnicie constantă; **~ er Wind** vânt continuu. **2.** *(mat.)* continuu.
Stẹtigförderer, *-s, -, m. (mine)* transportor continuu.
Stẹtigkeit *f. sg.* **1.** v. Stete. **2.** *(mat.)* continuitate; **die ~ der Menge** continuitatea mulțimii; **gleichmäßige ~** continuitate uniformă.
Stẹtigkeitsbedingungen *pl. (metal.)* condiții de continuitate.
Stẹtigkeitsgleichung, *-en, f. (mat.)* ecuație de continuitate.
Stẹtigmischer, *-s, -, m. (maș.)* amestecător continuu.
Stẹtig|spinner, *-s, -, m. (text.)* mașină de filat cu acțiune continuă.
stẹtig wịrkend *adj.* cu acționare continuă.
stẹtisch *adj. (reg.)* încăpățânat, îndărătnic, neastâmpărat.
stẹts *adv.* totdeauna, mereu, în permanență, fără întrerupere, neîncetat; **er ist ~ hilfsbereit** e mereu gata să vină în ajutor; **du bist mir ~ willkommen** ești oricând binevenit la mine.
Steuer[1], *-n, f.* **1.** impozit; **direkte ~** impozit direct; **indirekte ~** impozit indirect; **~n zahlen** a plăti impozitul; **~n hinterziehen** a comite o evaziune fiscală; **eine Sache mit einer hohen ~ belegen** a pune impozit mare pe un lucru; **der Staat erhebt ~n** statul percepe impozite. **2.** percepție. **3.** *(înv.)* cotizație, contribuție, obol, sprijin; **zur ~ der Wahrheit** ca să spun adevărul. **4.** *(înv.)* combatere, anihilare, remediu; **zur ~ der Rattenplage** pentru combaterea invaziei de șobolani.
Steuer[2], *-s, -, n.* cârmă; volan; *(mar.)* timonă; *(fig.)* **das ~ ergreifen** a prelua conducerea; **das ~ herumwerfen a)** a schimba direcția; **b)** *(fig.)* a-și schimba atitudinea, părerea.
Steuer|abgabe, *-n, f. (fin.)* plată a impozitelor.
Steuer|abwehr *f. sg.* măsură luată de contribuabil pentru reducerea impozitului.
Steuer|abzug, *(e)s, -züge, m. (fin.)* **1.** reducere de impozit. **2.** reținere a impozitului (din salariu etc.).
Steuer|amt, *-(e)s, -ämter, n.* percepție; secție financiară.
Steuer|anlage, *-n, f.* **1.** *(fin.)* așezare a impozitelor. **2.** *(auto., av.)* instalație de conducere, de comandă.
Steuer|ansage, *-n, f. (fin.)* declarație de impozit.
Steuer|ansatz, *-(e)s, -sätze, m. (fin.)* rată de impozitare.
Steuer|anschlag, *-(e)s, -schläge, m. (fin.)* evaluare a veniturilor în vederea stabilirii impozitelor.
Steuer|art, *-en, f. (fin.)* tip de impozit.
Steuer|aufkommen, *-s, n. sg. (fin.)* venit total al fiscului din impozitele percepute pe timp de un an.
Steuer|aufschlag, *-(e)s, -schläge, m. (fin.)* suprataxă.
Steuer|aufseher, *-s, -, m. (fin.)* controlor financiar.
steuerbar *adj.* **1.** care poate fi condus. **2.** v. steuerpflichtig.
Steuer|ausgleich, *-(e)s, -e, m. (fin.)* repartizare egală a impozitului.
Steuerbe|amte, *-n, -n (ein Steuerbeamter), m.* funcționar la fisc.
Steuerbefreiung, *-en, f. (fin.)* scutire de impozit.
Steuerbegünstigung, *-en, f. (fin.)* **1.** reducere de impozit. **2.** înlesnire la plata impozitului.
Steuerbe|hörde, *-n, f. (fin.)* autoritate financiară.
Steuerbelastung, *-en, f.* împovărare cu impozite; **übermäßige ~** fiscalitate excesivă.
Steuerbemessung, *-en, f. (fin.)* stabilire a impozitelor, impunere.
Steuerbemessungsgrundlage, *-n, f. (fin.)* bază de calcul a impozitului.
Steuerbemessungskommission, *-en, f.* comisie de impunere.
Steuerberater, *-s, -, m.* jurist consilier în probleme de impozite.
Steuerbescheid, *-(e)s, -e, m.* înștiințare pentru plata impozitului.
Steuerbetrag, *-(e)s, -träge, m.* total al impozitelor.
Steuerbevollmächtigte, *-n, -n (ein Steuerbevollmächtiger), m.* și *f.* v. Steuerberater.
Steuerbewilligung, *-en, f.* votare de impozite.
Steuerbewilligungsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de a vota impozitele.
Steuerbilanz, *-en, f. (fin.)* bilanț fiscal.
Steuerblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** *(mar.)* șafran. **2.** *(av.)* ampenaj.
Steuerblech, *-(e)s, -e, n.* aripioară de direcție (la bombe, rachete).
Steuerblock, *-(e)s, -s, m.* bloc de control, de comandă.
Steuerbord, *-(e)s, -e, n. (mar.)* tribord.
steuerbord(s) *adv. (mar.)* spre, la tribord; la dreapta.
Steuerbuch, *-(e)s, -bücher, n.* rol al contribuțiilor, rol fiscal.
Steuerbühne, *-n, f. (autom.)* platformă de manevră, de comandă.
Steuerbußgeldverfahren, *-s, -, n. (fin.)* procedură referitoare la amenzile fiscale.
Steuerdeklaration, *-en, f.* v. Steuererklärung.
Steuerdestinatar, *-s, -e, m.* destinatar al impozitului.
Steuerdirektor, *-s, -en, m.* director financiar.
Steuerdruck, *-(e)s, m. sg.* povară a impozitelor.
Steuer|ein|nahme, *-n, f.* percepere de impozite.
Steuer|ein|nehmer, *-s, -, m. (înv.)* perceptor.
Steuer|einschätzung, *-en, f. (fin.)* v. Steuerbemessung.
Steuer|eintreibung, *-en, f. (fin.)* încasare, percepere de impozite.
Steuer|ende, *-s, n. sg. (mar.)* pupă.
Steuer|entrichtung, *-en, f. (fin.)* achitare a impozitului.
Steuerer, *-s, -, m.* conducător, cârmaci.
Steuer|er|heber, *-s, -, m. (fin.)* perceptor.
Steuer|er|hebung, *-en, f. (fin.)* percepere a impozitelor.
Steuer|er|höhung, *-en, f. (fin.)* mărire a impozitului.
Steuer|erklärung, *-en, f. (fin.)* declarație de impunere.
Steuer|erlass, *-es, -e* (și *-lässe), m. (fin.)* înlesnire la plata impozitelor.
Steuer|erleichterungen *pl. (fin.)* facilități fiscale.
Steuer|ermäßigung, *-en, f. (fin.)* reducere de impozite.
Steuer|er|stattung, *-en, f. (fin.)* restituire a impozitelor plătite în plus.
Steuer|ertragsho|heit, *-en, f. (fin.)* autoritate asupra veniturilor fiscale.
Steuer|exekutor, *-s, -en, m.* v. Steuererheber.
Steuerfach, *-(e)s, n. sg. (fin.)* domeniu financiar al impozitelor.
Steuerfachmann, *-(e)s, -leute, m. (fin.)* specialist în impozite.
steuerfähig *adj.* **1.** *(fin.)* impozabil, contribuabil. **2.** *(tehn.)* manevrabil.
Steuerfähigkeit *f. sg. (tehn.)* manevrabilitate.
Steuerfahndung, *-en, f. (ec.)* control fiscal.

Steuerfeder, *-n, f. (ornit.)* rectrix, pană rectrică, pană de cârmă.
Steuerfestsetzung, *-en, f.* v. Steuerbemessung.
Steuerfläche, *-n, f. (av.)* ampenaj (principal, orizontal, vertical).
Steuerflucht *f. sg. (fin., jur.)* evaziune fiscală.
steuerfrei *adj. (fin.)* scutit de impozite.
Steuerfreibetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă scutită de impozite.
Steuerfrei|heit *f. sg. (fin.)* scutire de impozite.
Steuerfrist, *-en, f. (fin.)* termen de plată a impozitelor.
Steuergast, *-(e)s, -en, m. (mar.)* timonier.
Steuergattung, *-en, f. (fin.)* fel, categorie de impozit.
Steuerge|heimnis, *-ses, -se, n. (fin.)* secret fiscal.
Steuergeld, *-(e)s, -er, n.* fonduri rezultate din impozite.
Steuergerechtigkeit *f. sg. (fin.)* justiție fiscală.
Steuergesetz, *-es, -e, n. (fin.)* lege fiscală.
Steuergesetzgebung, *-en, f.* legislație fiscală.
Steuergitter, *-s, -, n. (tel.)* grilă de comandă.
Steuergläubige, *-n, -n (ein Steuergläubiger), m.* și *f. (fin.)* creditor(-oare) fiscal(ă).
Steuergrundsätze *pl. (fin.)* principii ale impozitării.
Steuer|haus, *-es, -häuser, n. (mar.)* comandă, timonerie.
Steuer|hebel, *-s, -, m. (av.)* pârghie de comandă, de manevră; manșă.
Steuer|her|absetzung, *-en, f. (fin.)* micșorare a impozitului, fiscalității.
Steuer|her|aufsetzung, *-en, f. (fin.)* creștere a fiscalității.
Steuer|hinterziehung, *-en, f. (fin., jur.)* v. Steuerflucht.
Steuer|ho|heit *f. sg.* îndreptățire de a ridica impozite.
Steuer|inspektorat, *-(e)s, -e, n.* inspectorat financiar.
Steuerjahr, *-(e)s, -e, n.* an fiscal.
Steuerkabel, *-s, -, n. (autom., electr.)* cablu al circuitului de comandă, cablu al circuitului operativ.
Steuerkanal, *-s, -känale, m.* canal de control, de comandă.
Steuerkasse, *-n, f.* percepție.
Steuerkassierer, *-s, -, m.* perceptor.
Steuerknüppel, *-s, -, m. (av.)* manetă.
Steuerkollegium, *-s, -gien* [-gīən], *n. (fin.)* consiliu superior financiar.
Steuerkommission, *-en, f. (fin.)* comisie de impunere.
Steuerkurs, *-es, -e, m. (av., mar.)* direcție de navigare.
Steuerlast, *-en, f.* povară a impozitelor.
Steuerleine, *-n, f. (mar.)* sfoară a cârmei, troță.
Steuerleistung, *-en, f. (fin.)* plată a impozitului.
Steuerleitung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de manevrare a cârmei, transmisiune a cârmei.
steuerlich *adj.* fiscal.
steuerlos *adj. (mar., av.)* fără cârmă, fără conducere.
Steuermahnung, *-en, f. (fin.)* somație de plată a impozitului.
Steuermann, *-(e)s, -männer* (și *Steuerleute*), *m. (mar.)* cârmaci, timonier.
Steuermannskunst *f. sg.* măiestrie de cârmaci; pilotaj.
Steuermannsmaat, *-(e)s,-e, m. (mar.)* ajutor de cârmaci, de timonier.
Steuermarke, *-n, f.* **1.** timbru fiscal. **2.** plăcuță de plata impozitului (pentru câini). **3.** *(mar.)* punct de direcție.
Steuermeister, *-s, -, m.* v. Steuermann.
Steuermessbescheid, *-(e)s, -e, m. (fin.)* înștiințare de stabilire a impozitelor.
Steuermess|zahl, *-en, f. (fin.)* coeficient de colectare a impozitului.
Steuerminderung, *-en, f.* v. Steuererlass.
Steuermittel *pl.* v. Steuergeld.
Steuermotor, *-s, -en, m. (mar.)* servmotor al cârmei.
steuern, *steuerte, gesteuert, vb.* **I.** *(h) tr.* și *intr.* **1.** *(mar., av., auto.)* a conduce, a ghida; **ein Schiff** ~ a cârmi o navă; **das Flugzeug nach Norden** ~ a conduce avionul spre nord; **den Wagen** ~ a conduce automobilul. **2.** (și *fig.*) a cârmui, a guverna. **3.** *(elv.)* a plăti impozite. **II.** *tr. (h) (înv.)* a impune; **ein Gut** ~ a impune, a pune impozit pe o moșie. **III.** *intr. (h)* (cu *dat.*) a înfrâna, a stăvili; a remedia; **dem Blutvergießen** ~ a pune capăt vărsării de sânge; **diesem Missbrauch muss man** ~ trebuie stăvilit acest abuz. **IV.** *intr. (s)* **(auf** cu *ac.)* **1.** a naviga (spre...); **er ist auf Hamburg gesteuert** a navigat spre Hamburg; **nahe beim Winde** ~ a naviga cu vânt puternic. **2.** *(fam.)* a se îndrepta (spre...); **er steuerte auf mich zu** se îndrepta, venea spre mine. **3.** a ținti, a viza; a intenționa.
Steuernachlass, *-es, -lässe, m.* v. Steuererlass.
Steuer|oase, *-n, f.* țară, canton în care se percep impozite mici sau deloc.
Steuer|objekt, *-(e)s, -e, n. (fin.)* obiect al impozitării.
Steuer|operation, *-em, f.* operație de comandă, de control.
Steuerpächter, *-s, -, m. (ist.)* arendaș de impozite.
Steuerpaket, *-(e)s, -e, n.* pachet de măsuri fiscale.
Steuerparadies, *-es, -e, n.* v. Steueroase.
Steuerpflicht *f. sg. (fin.)* obligație de a plăti impozite.
steuerpflichtig *adj.* impozabil.
Steuerpflichtigkeit *f. sg.* obligație de a plăti impozite.
Steuerpolitik, *-en, f. (fin.)* politică fiscală.
Steuerprogression, *-en, f. (fin.)* progresie fiscală.
Steuerprüfer, *-s, -, m. (fin.)* controlor financiar.
Steuerpult, *-(e)s, -e, n. (electr.)* pupitru de comandă.
Steuerquote, *-n, f.* cotă de impozit(are).
Steuer|rad, *-(e)s, -räder, n.* **1.** *(mar.)* timonă. **2.** *(auto.)* volan.
Steuer|rat, *-(e)s, -räte, m. (fin.)* consilier financiar.
Steuer|recht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* reglementare legală a impozitelor.
Steuer|reform, *-en, f. (fin.)* reformă fiscală.
Steuer|rolle, *-n, f.* v. Steuerbuch.
Steuer|rück|er|stattung, *-en, f. (fin.)* restituire de impozite.
Steuer|rück|stand, *-(e)s, -stände, m. (fin.)* restanță, rămășiță de impozite.
Steuer|ruder, *-s, -, n. (mar.)* ramă de guvernare.
Steuersachbe|arbeiter, *-s, -, m. (fin.)* referent în domeniul impozitelor.
Steuersachver|ständige, *-n, -n (ein Steuersachverständiger), m.* și *f. (fin.)* expert(ă) în materie de impozite.
Steuersack, *-(e)s, -säcke, m. (av.)* sac stabilizator.
Steuersatz, *-es, -sätze, m.* **1.** *(fin.)* cotă de impozit. **2.** *(tel.)* aparataj complet de (tele)comandă.
Steuerschalter, *-s, -, m.* comutator de comandă.
Steuerschaltung, *-en, f. (tehn.)* comutare de comandă.
Steuerschein, *-(e)s, -e, m. (fin.)* chitanță de plata impozitelor.
Steuerschraube *f. sg. (fam.; în expr.)* **man zieht die ~ an** se urcă impozitele, se strânge cureaua.
Steuerschuld, *-en, f.* **1.** datorie fiscală, impozit neplătit. **2.** obligația de a plăti impozite.
Steuerschuldner, *-s, -, m.* contribuabil.
Steuerseil, *-(e)s, -e, n. (av.)* **1.** cablu de comandă; **~e für Querruder** cabluri pentru manevrarea direcției; **~e für die Höhenruder** cabluri pentru manevrarea profundorului. **2.** cablu de comandă al parașutei.
Steuersender, *-s, -, m. (tel.)* oscilator-pilot.
Steuersenkung, *-en, f. (fin.)* reducere de impozite.
Steuersicherung, *-en, f. (auto.)* dispozitiv de asigurare a comenzii.
Steuersitz, *-es, -e, m. (sport)* scaun al cârmaciului.
Steuer|staffelung, *-en, f.* v. Steuerprogression.
Steuer|strafrecht, *-(e)s, n. sg.* cod penal pentru abateri fiscale.
Steuer|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de comandă.
Steuer|stundung, *-en, f. (fin.)* amânare de plată a impozitelor.
Steuer|subjekt, *-(e)s, -e, n.* v. Steuerträger.
Steuer|system, *-s, -e, n.* sistem de impozite.
Steuertabelle, *-n, f.* barem de impozite.
Steuertarif, *-(e)s, -e, m.* tarif fiscal.
Steuerträger, *-s, -, m.* contribuabil.
Steuertransparenz *f. sg.* transparență fiscală.
Steuer|überwälzung *f. sg. (fin.)* pasare a sarcinii fiscale; incidență fiscală.
Steuer|umgehung, *-en, f. (fin., jur.)* evaziune fiscală.
Steuerung, *-en, f.* **1.** comandă, conducere (a unei nave, avion, automobil). **2.** guvernare, cârmuire, conducere. **3.** *(tehn.)* distribuție (la mașini), reglaj, comandă. **4.** înfrânare, stăvilire. **5.** *(inform.)* ghidare.
Steuerungs|anlage, *-n, f.* v. Steuerungsvorrichtung.
Steuerungs|antrieb, *-(e)s, -e, m.* mecanism de comandă al distribuitorului.
Steuerungs|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat regulator, de comandă.
Steuerungs|aufgabe, *-n, f. (fin.)* operație de reglare.
Steuerungsbock, *-(e)s, -böcke, m. (ferov.)* capra cârmei.
Steuerungsbogen, *-s, -, m. (maș.)* culisă de comandă, de distribuție, de inversare.
Steuerungsbühne, *-n, f. (autom.)* v. Steuerbühne.
Steuerungscomputer [-kɔmpju:tɐ], *-s, -, m. (inform.)* calculator de comandă, central.
Steuerungsdämpfer, *-s, -, m. (sport)* amortizor.
steuerungsfähig *adj. (psih.)* apt de conducere.
Steuerungsfeld, *-(e)s, -er, n. (autom., electr.)* panou de comandă.
Steuerungsge|häuse, *-s, -, n. (autom., maș.)* carcasă a mecanismului de comandă, de distribuție.
Steuerungsge|stänge, *-s, -, n. (maș.)* timonerie de comandă, de distribuție.
Steuerungshahn, *-(e)s, -hähne, m. (tehn.)* robinet de comandă, de distribuție.
Steuerungshebel, *-s, -, m. (mec.)* pârghie de distribuție, de comandă.
Steuerungs|prüfung, *-en, f. (electr.)* verificare a comenzii.
steuerungs|stabil *adj. (autom.)* stabil la comandă, la reglaj.
Steuerungs|taste, *-n, f. (inform.)* tastă de control.
Steuerungs|technik, *-en, f.* tehnică de comandă.
Steuerungsventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* ventil de comandă.
Steuerungsverwaltungskompetenz, *-en, f.* competență a administrării unui impozit.
Steuerungsvorgang, *-(e)s, -gänge, m. (tehn.)* proces de dirijare, de cârmuire, de conducere.
Steuerungsvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de comandă.
Steuerungswelle, *-n, f.* v. Steuerwelle.
Steuervariable [-va-], *-n, f.* variabilă de control, de comandă.
Steuervektor [-vɛk-], *-(e)s, -en, m.* vector de control, de comandă.
Steuerver|anlagung, *-en, f. (fin., jur.)* stabilire a restanțelor la plata impozitelor.
Steuervergehen, *-s, -, n. (jur.)* abatere de la legea impozitelor.
Steuervergünstigung, *-en, f. (fin.)* avantaj la impunere; reducere fiscală.
Steuerverwaltung, *-en, f. (fin.)* administrație, secție financiară.
Steuerverweigerung, *-en, f.* refuz de a plăti impozitul.
Steuerverzicht, *-(e)s, -e, m. (fin.)* scutit fiscal.
Steuervor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de comandă.
Steuervorschrift, *-en, f. (fin.)* dispoziție fiscală.
Steuervorteil, *-(e)s, -e, m.* avantaj fiscal.
Steuerwelle, *-n, f. (tehn.)* arbore cu came, arbore de distribuție, de comandă.
Steuerwert, *-(e)s, -e, m.* valoare de control, de comandă.
Steuerwesen, *-s, n. sg.* fisc, sistem fiscal.
Steuerwirkungen *pl.* efecte ale impozitării.
Steuerzahler, *-s, -, m.* contribuabil.
Steuerzahlung, *-en, f.* plată a impozitului.
Steuerzettel, *-s, -, m.* chitanță de plata impozitului.
Steuerzurückzahlung, *-en, f.* returnare a unei părți din impozit (în urma declarării venitului global).
Steuerzuschlag, *-(e)s, -schläge, m.* majorare de impozit.
Steuerzylinder, *-s, -, m. (tehn.)* cilindru de distribuție.
Steurer, *-s, -, m.* v. Steuerer.
Steurung, *-en, f.* v. Steuerung.
Steven ['ste:vən], *-s, -, m. (mar.)* etravă.
Steward ['stju:ərt], *-s, -s, m. (mar., av.)* însoțitor, steward.
Stewardess, *-en, f. (av.)* stewardesă, însoțitoare de bord.
Sthenie [ste'ni:], *f. sg.* vigoare, plină putere.

sthenisch ['ste:nɪʃ] *adj.* în plină putere, în plină vigoare.

stibitzen, *stibitzte, stibitzt (du, er stibitzt), vb. (h) tr. (fam.)* a șterpeli, a ciordi; **einen Bleistift** ~ a șterpeli un creion.

Stich, *-(e)s, -e, m.* **1.** înțepătură, împunsătură; pișcătură (de insectă); **der ~ einer Biene** înțepătura unei albine; **ein ~ mit der Nadel** o împunsătură cu acul; **~ der Wanze** pișcătură de ploșniță; **~ mit dem Degen** împunsătură cu spada; *(fig.)* **im ~e lassen** a părăsi, a abandona în mod laș, a lăsa baltă. **2.** junghi; **ein ~ in der Seite** un junghi intercostal. **3.** *(la broderii)* împunsătură; punct. **4.** *(fig.)* aluzie, înțepătură; **das ist ein ~ auf mich** e o aluzie la adresa mea; **jm. einen ~ ins Herz geben** a băga cuiva un spin, un cui în inimă. **5.** gravură; **alte ~e sammeln** a colecționa gravuri vechi. **6.** levată (la jocuri de cărți); **einen hohen ~ machen** a face o levată majoră. **7.** iz; **dieser Wein hat einen ~** vinul acesta a început să dea în acru; *(fig., fam.)* **er hat einen ~** e cam zurliu. **8.** comerț de schimb, troc; **auf den ~ handeln** a face schimb. **9.** *(mar.)* (un fel de) nod. **10.** *sg.* nuanță de culoare; **die Farbe hat einen ~ ins Blaue** culoarea bate în albastru. **11.** *(constr.)* săgeată a unui arc, a unei bolți. **12.** *(vân.)* piept al vânatului mare. **13.** *(metal.)* trecere o singură dată prin laminor. **14.** *(în expr.)* **~ halten** a fi trainic, viabil; **der Beweis hält nicht ~** dovada nu este fondată; **seine Gründe halten nicht ~** motivele sale nu rezistă, n-au valoare.

Stich|ahle, *-n, f.* sulă, potricală.

Stich|anker, *-s, -, m. (constr.)* ancoră de grindă, etrier.

Stich|axt, *-äxte, f.* topor de dulgherie; teslă; bardă cu lamă lungă, îngustă, de netezit.

Stichbahn, *-en, f. (ferov.)* linie laterală scurtă.

Stichbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă întreruptă.

Stichblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** *(la săbii)* gardă. **2.** *(fig.)* țintă; **als ~ des Spottes dienen** a servi drept țintă a batjocurii. **3.** atu.

Stichbogen, *-s, -* (și *-bögen), m. (constr.)* arc decorativ, arc plan.

stichdunkel *adj.* întuneric beznă.

Stich|ein|stellung, *-en, f. (tehn.)* șurub pentru reglarea pasului.

Stich|eisen, *-s, -, n. (metal.)* rangă pentru destuparea găurii de descărcare.

Stichel, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** stichel, daltă de gravor, dălțiță; cuțit de gravat. **2.** hârleț.

Stichelei, *-en, f.* **1.** cusut anevoios. **2.** malițiozitate, împunsătură, răutate.

Stichelfuchs, *-es, -füchse, m.* cal roib cu pete albe.

Stichelführung, *-en, f.* mânuire a daltei de gravat.

stichelhaarig *adj.* **1.** zbârlit. **2.** *(despre cai)* cu peri albi, înspicat. **3.** *(despre câini)* sârmos.

Stichelhalter, *-s, -, m. (tehn.)* portcuțit.

Stichelhaus|schlitten, *-s, -, m. (tehn.)* sanie portcuțit.

sticheln, *stichelte, gestichelt (ich stich(e)le), vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a grava, a lucra cu dalta de gravor. **2.** a broda, a coase cu împunsături mici. **3.** *(fig.)* a înțepa; **auf jn.** ~ a-i spune cuiva răutăți.

Stichelrede, *-n, f.* v. Stichelei **(2)**.

Stich|entscheid, *-(e)s, -e, m.* hotărâre prin balotaj.

Stichfarbe, *-n, f.* culoare de nuanțare.

Stichfehler, *-s, -, m.* defect de gravură.

stichfest *adj.* **1.** trainic, rezistent; invulnerabil; **hieb- und ~** complet invulnerabil. **2.** rezistent la împunsătură (de sabie, de spadă).

Stichflamme, *-n, f. (tehn.)* jet de flacără.

Stichfrage, *-n, f.* întrebare de baraj.

stichfrei *adj.* invulnerabil.

Stichgang, *-(e)s, -gänge, m.* gang, coridor, culoar secundar, înfundat.

Stichgarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* ață de brodat.

Stichgewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă plană.

Stichgraben, *-s, -gräben, m. (mil., înv.)* v. Sappe.

Stich halten, *hielt Stich, Stich gehalten (du hältst Stich, er hält Stich), vb. (h) intr.* **1.** a rezista. **2.** a fi valabil, întemeiat.

stich|haltig *adj.* temeinic, întemeiat, valabil; **dieser Beweis ist nicht ~** această mărturie nu e valabilă.

Stich|haltigkeit *f. sg.* valabilitate, temeinicie, trăinicie.

Stich|heber, *-s, -, m.* v. Stechheber.

Stich|höhe, *-n, f. (constr.)* săgeată a bolții, a arcului.

stichig *adj. (despre mâncăruri, băuturi)* cu un iz; acrit, iute.

Stichjahr, *-(e)s, -e, n.* an fixat ca termen, ca soroc.

Stichkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (sport)* meci de baraj.

Stichkanal, *-s, -kanäle, m.* **1.** *(metal.)* jgheab de descărcare (la furnale). **2.** *(hidr.)* canal pionier la tăierea coturilor de râu.

Stichkappe, *-n, f. (constr.)* lunetă (la bolți).

Stichklinge, *-n, f.* lamă ascuțită, tăiș ascuțit.

Stichkultur, *-en, f. (biol.)* cultură de microbi prin inoculare.

Stichleitung, -en, *f. (tel.)* linie de compensare.

Stichler, *-s, -, m.* zeflemist; om răutăcios, malițios, ironic.

Stichling, *-s, -e, m. (iht.)* plevușcă ghimpoasă *(Gasterosteus aculeatus)*.

Stichloch, *-(e)s, -löcher, n. (metal.)* orificiu de descărcare (la furnale).

Stichloch|stopfmaschine, *-n, f. (metal.)* mașină de astupat gura de scurgere.

Stichmal, *-(e)s, -e, n.* urmă de împunsătură.

Stichmaß, *-es, -e, n.* **1.** *(constr.)* măsură fixă; riglă de dimensionare. **2.** *(pielărie)* puncte cizmărești.

Stichmaßlehre, *-n, f. (metrol.)* calibru-vergea.

Stichnadel, *-n, f. (text.)* ac de înțepat.

Stichprobe, *-n, f.* **1.** (control prin) sondaj; **zufällige ~** sondaj aleatoriu. **2.** mostră (la întâmplare).

Stichprobenbe|obachtung, *-en, f.* observare a eșantionului.

Stichproben|er|hebung, *-en, f.* ridicare, alegere a eșantioanelor.

Stichproben|umfang, *-(e)s, -fänge, m.* efectiv, volum al eșantioanelor.

Stichprobenverteilung, *-en, f.* distribuire, distribuție a eșantioanelor.

stichprobenweise *adv.* sub formă de eșantion, prin eșantioane.

Stichpunkt, *-(e)s, -e, m.* v. Stichwort **(6)**.

Stichreihe, *-n, f.* rând de împunsături (la cusături).

Stich|säge, *-n, f. (tehn.)* ferăstrău coadă-de-șoarece.

Stich|straße, *-n, f.* stradă înfundată cu loc de întoarcere.

Stichtag, *-(e)s, -e, m.* termen, soroc, zi fixă, stabilită.

Stichtagsbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* stoc la un moment dat, la o anume dată.

Stichverletzung, *-en, f.* v. Stichwunde.

Stichwaffe, *-n, f.* armă albă.

Stichwahl, *-en, f.* balotaj.

Stichwort, *-(e)s, -wörter, n.* **1.** parolă, lozincă; **das ist heutzutage das ~** acuma aceasta e lozinca. **2.** cuvânt-titlu (în dicționare). **3.** titlu al unui capitol. **4.** *(teatru)* replică. **5.** cuvânt-cheie, cifru. **6.** notiță, reper.

stichwort|artig *adj.* de repere, de cuvinte-cheie.

Stichwortverzeichnis, *-ses, -se, n.* registru de cuvinte-cheie (la sfârșitul cărților).

Stichwortschloss, *-es, -schlösser, n.* lacăt cu cifru, cu combinație de litere.

Stichwunde, *-n, f.* împunsătură, înțepătură.

Stichzahl, *-en, f.* **1.** cifră limită. **2.** număr de puncte executate de o mașină de cusut într-un minut. **3.** *(tehn.)* turație specifică.

Stick [și stɪk], *-s, -s, m.* **1.** *(cul.)* stic. **2.** stic cosmetic, deodorant.

Stick|anfall, *-(e)s, -fälle, m. (med.)* acces de sufocare.

Stick|arbeit, *-en, f.* v. Stickerei.

Stickel, *-s, -, m. (reg.)* arac.

sticken, *stickte, gestickt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a broda; **eine Tischdecke ~** a broda o față de masă. **2.** *(înv.)* a înfige. **II.** *intr. (s)* **1.** a broda; **in Gold ~** a broda cu fir de aur. **2.** v. ersticken.

stickend I. *part. prez.* de la sticken. **II.** *adj.* sufocant, înăbușitor.

Sticker[1], *-s, -, m., ~* **in**, *-nen, f.* broder, brodeză.

Sticker[2] ['stɪkɐ], *-s, -, m.* etichetă lipită.

Stickerei, *-en, f.* broderie.

Stickereiweb|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* mașină de brodat.

Stickfaden, *-s, -fäden, m.* ață de brodat.

Stickfieber, *-s, n. sg.* criză febrilă de astmă.

Stickfluss, *-es, -flüsse, m. (med., înv.)* edem pulmonar.

Stickgarn, *-(e)s, -e, n.* fir de brodat.

Stickgas, *-es, -e, n. (înv.)* **1.** azot, nitrogen. **2.** gaz sufocant.

Stickgaze [-ga:zə], *-n, f.* canava de broderie.

Stickhusten, *-s, m. sg. (med.)* tuse convulsivă, tuse măgărească.

stickig *adj.* înăbușitor, sufocant.

Stick|kelte, *-n, f.* urzeală pentru brodat.

Stickluft *f. sg.* aer sufocant, înăbușitor, viciat.

Stickmuster, *-s, -, n.* model de broderie.

Sticknadel, *-n, f.* ac de brodat.

Stick|oxid și **Stick|oxyd**, *-(e)s, -e, n.* oxid de azot.

Stickrahmen, *-s, -, m.* gherghef.

Stickrübe, *-n, f. (bot.)* cucurbețea *(Bryonia alba* L.).

Stickseide, *-n, f.* mătase de brodat.

Stick|stoff, *-(e)s, m. sg. (chim.)* azot, nitrogen.

Stick|stoffdünger, *-s, -, m.* îngrășământ cu azot.

stick|stoff|frei *adj.* care nu conține azot.

Stick|stoffgas, *-es, n. sg.* v. Stickstoff.

stick|stoffhaltig *adj.* care conține azot.

Stick|stoff|oxid și **Stick|stoff|oxyd**, *-(e)s, n. sg. (chim.)* oxid de azot.

Stick|stoffsättigung *f. sg. (chim.)* saturare cu azot.

Stick|stoffsäure *f. sg. (chim.)* acid azotic.

Stick|stoffverbindung, *-en, f.* compus al azotului.

Stick|stoffwerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de azot.

Stickzeug, *-(e)s, n. sg.* scule, trusă de brodat.

Stiebel, *-s, -, m. (reg.)* v. Stiefel.

stieben, *stob, gestoben* și *stiebte, gestiebt, vb. (s)* **I.** *intr.* a se împrăștia, a zbura în toate părțile. **II.** *tr. (stiebte, gestiebt)* a împrăștia, a alunga în toate părțile.

Stiefbruder, *-s, -brüder, m.* frate vitreg.

Stiefel, *-s, -, m.* **1.** cizmă; *(ist.)* **spanische ~** cizme de tortură; *(fig.)* vas (în formă de cizmă); **einen ordentlichen ~ trinken** a bea zdravăn. **2.** gheată, bocanc. **3.** *(tehn.)* cilindru de pompă. **4.** *(în expr.)* **einen ~ zusammenreden** a vorbi verzi și uscate, a bate câmpii, a sporovăi; **es ging alles den alten ~ weiter** totul a continuat ca mai înainte; **seinen ~ arbeiten** a lucra după cum se pricepe; **jm. die ~ lecken** a linguși pe cineva; **jn. aus den ~n hauen** a surprinde, a-i lua cuiva graiul; *(vulg.)* **jm. in die ~ scheißen** a supăra tare pe cineva; **sich** *(dat.)* **einen ~ einbilden** a fi foarte încrezut; **seinen alten ~ weitermachen** a continua în felul său.

Stiefel|absatz, *-es, -sätze, m.* toc de cizmă.

Stiefel|anzieher, *-s, -, m.* limbă de pantofi, încălțător.

Stiefelbrett, *-(e)s, -er, n.* v. Stiefelholz **(1)**.

Stiefelbürste, *-n, f.* perie de cizme, de ghete.

Stiefelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Stiefel) **1.** cizmuliță. **2.** gheată, ghetuță, botină.

Stiefel|eisen|stift, *-(e)s, -e, m.* țintă pentru bocanci, pentru cizme.

Stiefelette, *-n, f.* cizmuliță, botină.

stiefelförmig *adj.* în formă de cizmă.

Stiefelfuchs, *-es, -füchse, m.* v. Stiefelputzer.

Stiefelgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de încălțăminte.

Stiefelhaken, *-s, -, m.* v. Stiefelknecht.

Stiefelholz, *-es, -hölzer, n.* **1.** calapod; **die Stiefel über das ~ spannen** a trage cizmele pe calapod. **2.** suport la plasa de prins pește.

Stiefelhose, *-n, f.* pantalon de cizmă.

Stiefelhuf|eisen, *-s, -, n.* blacheu de cizmă.

Stiefelknecht, *-(e)s, -e, m.* mariță, trăgătoare de cizme.

Stiefelknöpfer, *-s, -, m.* cârlig de încheiat cizmulițele.

Stiefel|laden, *-s, -läden, m.* v. Stiefelgeschäft.

Stiefel|lecker, *-s, -, m.* v. Speichellecker.

Stiefel|leder, *-s, -, n.* piele pentru ghete, pentru cizme, pentru bocanci.

Stiefel|leisten, *-s, -, m.* calapod pentru ghete, pentru cizme, pentru bocanci.

Stiefelmacher, *-s, -, m.* cizmar.

stiefeln, *stiefelte, gestiefelt (ich stief(e)le), vb.* **I.** *intr. (s) (fam.)* a umbla, a merge cu pași mari; **wo ~ Sie hin?** încotro vă grăbiți? **II.** *tr. (h)* **1.** și *refl.* a (se) încălța cu cizme. **2.** a arăci.

Stiefel|ohr, *-(e)s, -en, n.* ureche la cizmă.

Stiefelputzer, *-s, -, m.* lustragiu.

Stiefelrohr, *-(e)s, -e, n.*, **Stiefelschaft**, *-(e)s, -schäfte, m.* carâmb de cizmă.

Stiefel|sohle, *-n, f.* talpă de cizmă.

Stiefel|strippe, *-n, f.* v. Stiefelohr.

Stiefel|stulpe, *-n, f.* rever de cizmă.

Stief|eltern *pl.* părinți vitregi.

Stiefelung *f. sg.* încălțăminte.

Stiefelwichse, *-n, f.* vax de cizme, cremă de ghete.

Stiefelwichser, *-s, -, m.* v. Stiefelputzer.

Stiefgeschwister *pl.* frați (băieți și fete) vitregi.

Stiefkind, *- (e)s, -er, n.* copil vitreg; *(fig.)* **er ist ein ~ des Glückes** este vitregit de noroc.

Stiefkönig, *-s, -e, m. (ist.)* pretendent nelegitim la tron.

Stiefmutter, *-mütter, f.* mamă vitregă, mașteră.

Stiefmütterchen, *-s, -, n. (bot.)* trei-frați-pătați, panseluță de câmp, catifeluță *(Viola tricolor* L.).

stiefmütterlich **I.** *adj.* vitreg, aspru, nedrept. **II.** *adv.* vitreg, cu vitregie; **jn. ~ behandeln** a se purta vitreg cu cineva.

Stiefschwester, *-n, f.* soră vitregă.

Stiefsohn, *-(e)s, -söhne, m.* fiu vitreg.

Stieftochter, *-töchter, f.* fiică vitregă.

Stiefvater, *-s, -väter, m.* tată vitreg.

Stiefvaterland, *-(e)s, -länder, n. (poet.)* patrie adoptivă.

stiefväterlich **I.** *adj.* de tată vitreg. **II.** *adv.* ca un tată vitreg, cu vitregie, aspru.

stieg *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la steigen.

Stieg, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Steig.

Stiege[1], *-n, f.* **1.** scară abruptă și îngustă. **2.** *(austr.)* ladă pentru fructe.

Stiege[2], *-n, f. (înv.)* douăzeci de bucăți; **eine ~ Leinwand** douăzeci de coți de pânză.

Stiegel, *-s, -, m. (reg.)* par; bârnă.

Stiegen|absatz, *-(e)s, -sätze, m.* treaptă a scării.

Stiegen|arm, *-(e)s, -e, m.* balustradă de scară.

Stiegengang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** gang, culoar, coridor cu trepte. **2.** scară cuprinsă între doi pereți.

Stiegengeländer, *-s, -, n. (austr., reg.)* balustradă a scării.

Stiegenhaus, *-es, -häuser, n.* casă a scării.

Stieglitz, *-es, -e, m. (ornit.)* sticlete *(Carduelis elegans)*.

stiekum *adv. (fam.)* încet, tiptil, pe tăcute.

Stiel, *-(e)s, -e, m.* **1.** mâner; coadă; *(fig.)* **der Axt einen ~ suchen** a căuta pricină, ceartă. **2.** *(bot.)* tijă; pețiol; peduncul; codiță; pedicul; **mit Stumpf und ~ ausrotten** a eradica, a scoate din rădăcină.

Stiel|augen *pl. (zool.)* ochi stipitați; *(fam.)* **~ machen** a privi cu ochi lacomi.

stiel|äugig *adj.* **1.** *(zool.)* cu ochi stipitați. **2.** *(fam.)* holbat.

Stielbesen, *-s, -, m.* mătură cu coadă.

Stielblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* frunză pețiolată.

stielblütig *adj. (bot.)* cu flori pedicelate.

Stielbonbon [-bɔ̃bɔ̃:], *-s, -s, m.* (sau *n.*) bomboană pe băț, acadea.

Stielbrille, *-n, f.* lornion, lornietă.

Stielbürste, *-n, f.* perie cu coadă.

Stielchen, *-s, -, n. (dim.* de la Stiel) codiță; cotor mic.

Stieldolde, *-n, f. (bot.)* umbelă pedunculată.

Stiel|eiche, *-n, f. (bot.)* gorun *(Quercus pedunculata)*.

stielen, *stielte, gestielt, vb. (h) tr.* a pune mâner, coadă (la ceva).

Stiel|ende, *-s, -n, n.* **1.** capăt de mâner, extremitate a unei cozi. **2.** *(bot.)* extremitate a unui peduncul, a unei tulpini.

stielförmig *adj.* ca o codiță.

Stielglas, *- es, -gläser, n.* pahar cu picior.

Stiel|hammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan cu coadă, ciocan de mână.

Stiel|handgranate, *-n, f. (mil.)* grenadă cu mâner.

Stielkamm, *-(e)s, -kämme, m.* pieptene cu coadă.

Stielkloben, *-s, -, m. (tehn.)* menghină cu mâner.

stiel|los *adj.* **1.** fără mâner, fără coadă. **2.** *(bot.)* sesil.

Stielnarbe, *-n, f. (bot.)* stigmat stipitat.

Stielpfanne, *-n, f.* tigaie cu coadă.

Stielsamenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* plantă înrudită cu scorțonera *(Podospermum)*.

stiel|ständig *adj. (bot.)* stipitat, pedunculat, pedicelat.

Stiel|stich, *-(e)s, -e, m. (broderie)* punct în șnur, de linie.

Stiem, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** viscol, vârtej de zăpadă. **2.** dojană, perdaf. **3.** amețeală, pileală, chercheleală.

stiemen, *stiemte, gestiemt, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a ninge din plin, din belșug. **2.** a fumega.

Stiemwetter, *-s, n. sg. (meteo., reg.)* viscol.

stier **I.** *adj.* **1.** fix; **ein ~er Blick** o privire fixă. **2.** înspăimântat, rătăcit. **3.** *(austr., elv., fam.)* lefter. **II.** *adv.* fix, țintă; **~ blicken** a se uita țintă, holbat.

Stier, *-(e)s, -e, m.* **1.** taur; *(fig.)* **den ~ bei** (sau **an) den Hörnern fassen** (sau **packen**) a apuca taurul de coarne. **2.** *(astron.)* (constelația) Taurul(ui). **3.** *(reg.)* bou.

stier|ähnlich, **stier|artig** *adj.* taurin, ca taurul.

Stierblut, *-(e)s, n. sg.* **1.** sânge de taur. **2.** (soi de) vin roșu.

stieren, *stierte, gestiert, vb. (h) intr.* **1.** a privi țintă, fix, a se holba. **2.** *(despre vaci)* a se goni, a fi în călduri.

Stieren|auge, *-s, -n, n. (cul., elv.)* ochiuri.

Stierfechter, *-s, -, m.* v. Stierkämpfer.

Stiergefecht, *-(e)s, -e, n.* v. Stierkampf.

Stierge|spann, *-(e)s, -e, n.* **1.** pereche de tauri înhămați. **2.** *(reg.)* pereche de boi de jug.

stierig *adj. (despre vaci)* în călduri.

Stierjagd, *-en, f.* vânătoare de tauri.

Stierkalb, *-(e)s, -kälber, n.* tăuraș, tăurean.

Stierkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă de tauri.

Stierkämpfer, *-s, -, m.* toreador.

Stierkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap de taur. **2.** cerbicie, îndărătnicie. **3.** persoană îndărătnică.

stierköpfig *adj.* îndărătnic, încăpățânat.

Stierleder, *-s, -, n.* piele de bou, box.

Stiermensch, *-en, -en, m. (mit.)* minotaur.

Stiernacken, *-s, -, m.* **1.** ceafă de taur, ceafă puternică, groasă. **2.** persoană îndărătnică.

stiernackig *adj.* cu ceafa groasă.

Stier|opfer, *-s, -, n.* jertfire a unui taur.

Stiertöter, *-s, -, m.* matador.

Stiesel, *-s, -, m. (fam.)* prostănac, nătărău.

stieselig *adj. (fam.)* de nătărău, prostesc.

stieß *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la stoßen.

Stießel, *-s, -, m.* v. Stiesel.

stieß(e)lig *adj.* v. stieselig.

Stift[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** știft; piron; țăruș. **2.** creion, mină de creion. **3.** *(tehn.)* spin, știft; cui mic de metal. **4.** pivot (de dinte). **5.** *(fam.)* băiat de prăvălie. **6.** *(fam.)* pici, puști, fărâmă de om, omuleț.

Stift[2], *-(e)s, -e(r), n.* **1.** așezământ, fundație. **2.** *(bis.)* abație, mănăstire, schit. **3.** *(înv.)* școală de fete. **4.** cămin de bătrâni.

Stiftband, *-(e)s, -bänder, n.* cuișor la balamalele unui zăvor.

Stiftchen, *-s, -, n. (dim.* de la Stift **(1)**) știft, cui mic.

Stiftdraht, *-(e)s, -drähte, m.* sârmă pentru cuie.

Stift|eisen, *-s, n. sg. (tehn.)* fier pentru bătut cuie.

stifteln, *stiftelte, gestiftelt (ich stift(e)le), vb. (h) intr.* a tăia în bucăți mărunte și lunguiețe.

stiften[1], *stiftete, gestiftet (du stiftest, er stiftet), vb. (h) tr.* **1.** a dărui, a dona, a ctitori, a institui o fundație; *(fam.)* **ein Bier ~** a face cinste cu o bere. **2.** a fonda, a înființa, a întemeia; a ctitori; **eine Kirche ~** a ctitori o biserică. **3.** a face, a pricinui; **Gutes ~** a face bine; **Frieden ~** a împăca, a face pace; **Nutzen ~** a aduce folos, a fi folositor; **eine Ehe ~** a pune la cale o căsnicie; **Aufruhr ~** a ațâța la răscoală; **Händel ~** a învrăjbi pe oameni, a provoca ceartă; **da hast du etwas Schönes gestiftet!** ai făcut-o lată!

stiften[2], *stiftete, gestiftet (du stiftest, er stiftet), vb. (h) tr. (tehn.)* a prinde cu cuie.

stiften gehen, *ging stiften, stiften gegangen, vb. (s) intr. (fam.)* a o șterge pe șest.

Stiftenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** tunsoare scurtă, perie. **2.** persoană care poartă părul scurt, tuns perie.

Stifter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** fondator(-oare), întemeietor(-oare); ctitor(-iță). **2.** donator(-oare). **3.** instigator(-oare), ațâțător(-oare); autor(-oare).

Stifterfigur, *-en, f. (arte)* sculptură a ctitorului.

stiftisch *adj. (bis.)* de mănăstire, de schit.

Stiftkupplung, *-en, f. (tehn.)* acuplaj cu buloane.

Stiftler, *-s, -, m.* **1.** seminarist. **2.** pensionar al unui așezământ.

Stiftling, *-s, -e, m.* bursier, pensionar al unei fundații.

Stiftpfründe, *-n, f. (bis.)* canonicat.

Stifts|amt, *-(e)s, -ämter, n. (bis.)* **1.** canonicat. **2.** sediu al sinodului.

Stiftschraube, *-n, f. (tehn.)* prizon, șurub prizonier, gujon, tijă filetată.

Stiftsdame, *-n, f.* **1.** superioară a unei mănăstiri de maici. **2.** pensionară a unui așezământ de bătrâne nobile.

Stiftsfrau, *-en, f.*, **Stiftsfräulein**, *-s, -, n.* v. Stiftsdame **(2)**.

Stiftsgemeinde, *-n, f.* comunitate a bisericii catedrale.

Stiftsgut, *-(e)s, -güter, n. (bis.)* proprietate ecleziastică.

Stiftshauptmann, *-(e)s, -leute, m. (ist.)* loctiitor civil al ținuturilor unui episcop.

Stiftshaus, *-es, -häuser, n.* **1.** *(bis.)* abație, așezământ al unui ordin călugăresc. **2.** așezământ caritabil, institut de ocrotire.

Stiftsherr, *-(e)n, -en, m. (bis.)* canonic.

Stiftshütte, *-n, f.* cort al mărturiei (în cultul mozaic).

Stiftskanzler, *-s, -, m. (fin.)* cancelar al sinodului.

Stiftskirche, *-n, f. (bis.)* **1.** catedrală. **2.** biserică din incinta unei mănăstiri, a unei abații.

Stifts|pfründe, *-n, f.* v. Stiftpfründe.

Stifts|prediger, *-s, -, m.* predicator la o catedrală.

Stifts|schule, *-n, f.* școală a domului, școală confesională.

Stifts|stelle, *-n, f.* v. Stiftpfründe.

Stiftsversammlung, *-en, f.* adunare a canonicilor.

Stiftsvor|steherin, *-nen, f.* v. Stiftsdame **(1)**.

Stiftung, *-en, f.* **1.** fondare, întemeiere, instituire; ctitorire; **die ~ des Ordens «Ehrenzeichen»** instituirea ordinului «Insigna de Onoare»; **die ~ eines Waisenhauses** înființarea unui orfelinat; **die ~ eines Klosters** ctitorirea unei mănăstiri. **2.** fundație, așezământ; ctitorie; **eine ~ zur Förderung junger Künstler** o fundație pentru sprijinirea tinerilor artiști; **dieses Kloster ist eine ~ von...** această mănăstire este o ctitorie a lui... **3.** donație.

Stiftungsbrief, *- (e)s, -e, m.* v. Stiftungsurkunde.

Stiftungsfeier, *-n, f.*, **Stiftungsfest**, *-es, -e, n.* aniversare a întemeierii unei fundații, a unei societăți.

Stiftungsjahr, *-(e)s, -e, n.* an de întemeiere.

stiftungsmäßig *adj.* conform statutului societății, fundației.

Stiftungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi a fondării, a întemeierii.

Stiftungs|urkunde, *-n, f.* act, document, hrisov de întemeiere.

Stift|zahn, *-(e)s, -zähne, m. (stomatologie)* dinte (fals) pe pivot.

Stigma ['stɪg-], *-s, -men* (și *-ta*), *n.* **1.** semn, stigmat. **2.** *(bot.)* stigmat. **3.** *(entom.)* orificiu pentru respirație.

stigmatisieren, *stigmatisierte, stigmatisiert, vb. (h) tr.* a stigmatiza.

Stil [și sti:l], *-(e)s, -e, m.* **1.** stil; **er schreibt in einem guten ~** scrie într-un stil frumos; **byzantinischer ~** stil bizantin. **2.** stil, fel de trai; **in großem ~** în stil mare, pe picior mare; **das war ~ bei uns** asta era obișnuit la noi. **3.** stil, calendar; **neuen ~s** după calendarul, după stilul nou.

Stil|art, *-en, f.* fel al stilului, stil.

Stil bildend *adj.* și *adv.* determinant pentru stil(ul unei epoci).
Stilblüte, *-n, f. (glumeț)* greșeală de exprimare.
Stilbruch, *-(e)s, -brüche, m.* inconsecvență stilistică.
Stilbühne, *-n, f. (teatru)* decor de scenă din elemente stilizate.
Stil|ebene, *-n, f.* nivel stilistic.
stil|echt *adj.* de stil veritabil; **~ e Möbel** mobilă stil.
Stil|empfinden, *-s, n. sg.* v. Stilgefühl.
Stilett, *-(e)s, -e, n.* stilet, pumnal.
Stilfehler, *-s, -, m.* greșeală de stil.
Stilfigur, *-en, f. (lit.)* figură de stil.
Stilgefühl, *-(e)s, -e, n.* simț pentru stil.
stilgemäß, **stilgerecht** *adj.* conform unui (anumit) stil.
stilisieren, *stilisierte, stilisiert, vb. (h) tr.* a stiliza.
Stilisierung, *-en, f.* stilizare.
Stilist, *-en, -en, m. (lit.)* stilist.
Stilistik *f. sg.* stilistică.
stilistisch *adj.* stilistic.
Stilkunde *f. sg.* v. Stilistik.
Stilkünstler, *-s, -, m.* maestru al stilului.
still *adj.* **1.** liniștit, calm; domol; tăcut, silențios, încet; **~es Wetter** timp liniștit, frumos; *(poet.)* **der Wind ward ~** vântul s-a domolit; **~er Schmerz** durere mută; **sie gehen ihren ~en Schritt** merg tăcut, cu pas măsurat; **~e Zeit** sezon mort; **eine ~e Übereinkunft** o înțelegere tacită; *(med.)* **~er Wahnsinn** demență apatică; **eine ~e Messe** o liturghie citită; **~es Gebet** rugăciune făcută în tăcere; **ein ~es Glas leeren** a bea un pahar în amintirea unui mort; **wir bitten um ~es Beileid** nu se primesc vizite de condoleanțe; **Stiller Ozean** Oceanul Pacific; *(bis.)* **die Stille Woche** Săptămâna Mare; **der Stille Freitag** Vinerea Mare; *(fig.)* **~e Wasser sind tief** apele line sunt adânci; **~!** tăcere! **~ davon!** să nu mai vorbim de asta; *(adverbial)* **sich ~ verhalten** a sta, a fi liniștit, a avea o atitudine liniștită. **2.** *(fig.)* secret, tainic, ascuns; **~e Liebe** amor secret; **sich dem ~en Suff** (sau **Trunk**) **ergeben** a bea pe ascuns; **~e Reserven** rezerve ascunse; **~er Gesellschafter** comanditar; *(fam., euf.)* **auf den ~en Ort** (sau **das ~e Örtchen**) **gehen** a merge la toaletă.
Still|amme, *-n, f.* doică.
Still|arbeit *f. sg. (pedag.)* studiu, exercițiu individual în timpul lecției (mai ales în predarea simultană).
stillbeglückt *adj.* liniștit și fericit, fericit în sinea lui.
stillbleiben, *blieb still, stillgeblieben, vb. (s) intr.* a rămâne liniștit, pe loc, nemișcat; a tăcea.
stille *adj. (înv.; fam.)* v. still.
Stille *f. sg.* **1.** liniște, tăcere, calm. **2.** tăcere, taină; **in aller ~** în cea mai mare taină; *(fam.)* **in der ~ abziehen** a se retrage neobservat.
Still|leben v. Stillleben.
stil|legen v. stilllegen.
Stil|legung v. Stilllegung.
Stil|lehre *f. sg.* v. Stilistik.
stillen, *stillte, gestillt, vb. (h) tr.* **1.** a liniști, a alina, a potoli, a calma; a opri; **das Blut ~** a opri sângele; **den Durst ~** a potoli setea. **2.** a alăpta; **die Mutter stillt ihr Kind** mama își alăptează copilul.
stillend I. *part. prez.* de la stillen. **II.** *adj. (med.)* calmant, sedativ.
Stillgeld, *-(e)s, -er, n.* ajutor de alăptare (plătit de asigurările sociale).
stillge|standen I. *part. trec.* de la stillstehen. **II.** *interj. (mil., sport)* drepți!
Stillhalte|abkommen, *-s, -, n. (jur.)* înțelegere între debitor și creditor prin care se suspendă temporar plata datoriilor.
stillhalten, *hielt still, stillgehalten (du hältst still, er hält still), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a sta liniștit, nemișcat. **2.** a tăcea, a păstra liniștea. **II.** *tr.* a ține nemișcat, liniștit; **die Hand ~** a nu mișca mâna; **den Mund ~** a-și ține gura, a tăcea.
Still|leben, *-s, n. (arte)* natură statică.
still|legen, *legte still, stillgelegt, vb. (h) tr.* a opri, a închide, a suspenda (activitatea, lucrul etc.); **eine Fabrik ~** a închide o fabrică.
Still|legung, *-en, f.* închidere, oprire, suspendare (a activității); **die ~ eines Betriebes** închiderea unei întreprinderi.
still|liegen, *lag still, stillgelegen, vb. (h* și *reg. s) intr.* **1.** a sta culcat liniștit. **2.** a stagna, a sta pe loc; **1934 lagen viele Fabriken still** în 1934 multe fabrici nu lucrau.
stil|los *adj.* fără stil, lipsit de stil.
Stillraum, *-(e)s, -räume, m.* sală pentru alăptare (în maternități).
stillschweigen, *schwieg still, stillgeschwiegen, vb. (h) intr.* a tăcea.
Stillschweigen, *-s, n. sg.* tăcere, liniște; **jm. ~ auferlegen** a impune cuiva tăcere deplină; **~ bewahren** a păstra tăcere deplină; **etwas mit ~ übergehen** a trece ceva sub tăcere.
stillschweigend I. *part. prez.* de la stillschweigen. **II.** *adj.* **1.** liniștit, tăcut. **2.** tacit. **III.** *adv.* **1.** în tăcere. **2.** pe tăcute.
stillsitzen, *saß still, stillgesessen (du, er sitzt still), vb. (h* și *reg. s) intr.* **1.** a sta (jos), a ședea liniștit. **2.** a sta inactiv, a sta degeaba.
Still|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** nemișcare. **2.** încetare, suspendare, întrerupere a activității; stagnare.
Still|stand|zeiten *pl.* timpi morți; **planmäßige ~** timpi de oprire programați.
still|stehen, *stand still, stillgestanden, vb. (h* și *reg. s) intr.* **1.** a sta liniștit. **2.** a sta pe loc, a nu se mișca. **3.** a se opri; **da steht mir der Verstand still** îmi stă mintea-n loc; **der Mund steht ihm nie still** nu-i tace gura niciodată; **meine Uhr steht still** mi s-a oprit ceasul.
still|stehend I. *part. prez.* de la stillstehen. **II.** *adj.* staționar, imobil, stagnant.
Still|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* scaun pentru alăptare.
Stillung, *-en, f.* **1.** alinare, potolire, calmare; oprire (a sângelui). **2.** satisfacere. **3.** alăptare.
Stillungsmittel, *-s, -, n. (med.)* calmant, sedativ.
stillvergnügt *adj.* mulțumit, satisfăcut, încântat.
Stillwasser, *-s, -, n.* **1.** apă stătătoare. **2.** *(mar.)* mare staționară.
Stillzeit, *-en, f.* oră de alăptare.
Stilmerkmal, *-(e)s, -e, n.* caracteristică de stil.
Stilmittel, *-s, -, n.* mijloc de stil.
Stilmöbel, *-s, -, n.* (mai ales la *pl.*) mobilă stil, de epocă.
Stilrichtung, *-en, f.* orientare stilistică.
Stilschicht, *-en, f.* nivel stilistic.
stilsicher *adj.* sigur în menținerea stilului.
Stil|übung, *-en, f.* exercițiu de stil, exercițiu stilistic.
stilvoll *adj.* cu stil; cu gust, cu pricepere artistică.
stilwidrig *adj.* lipsit de stil, fără gust.
Stimm|abgabe, *-n, f.* votare, vot, sufragiu.
Stimm|aufwand, *-(e)s, m. sg.* efort vocal.
Stimmband, *-(e)s, -bänder, n. (anat.)* coardă vocală.
stimmbar *adj. (muz.)* acordabil.
stimmbegabt *adj.* cu voce frumoasă.
stimmberechtigt *adj.* cu drept de vot.
Stimmberechtigte, *-n, -n (ein Stimmberechtigter), m.* și *f.* persoană cu drept de vot.
Stimmberechtigung, *-en, f.* drept de vot.
Stimmbeugung, *-en, f. (muz.)* modulație a vocii.
Stimmbezirk, *-(e)s, -e, m.* circumscripție electorală.
stimmbildend *adj.* **1.** *(fon.)* fonator. **2.** *(muz.)* de fonare, de cultivare a vocii.
Stimmbildung *f. sg.* **1.** *(fon.)* fonațiune. **2.** (și *muz.*) cultivare a vocii.
Stimmblock, *-(e)s, -blöcke, m.* **1.** *(pol.)* coaliție în alegeri. **2.** *(muz.)* cutie rezonatoare.
Stimmbruch, *-(e)s, m. sg.* schimbare a vocii.
Stimmbücher *pl. (muz., înv.)* partituri pentru fiecare voce în parte.
Stimmbürger, *-s, -, m. (elv.)* cetățean cu drept de vot, alegător.
Stimmchen, *-s, n. (dim.* de la Stimme **(1)**) glăscior.
Stimme, *-n, f.* **1.** voce, glas; **eine angenehme ~** o voce plăcută, un timbru plăcut; **mit gedämpfter ~** cu voce înăbușită, surdă, slabă; **mit lauter ~** cu glas tare; **die ~ erheben** a ridica vocea; **die ~ sinken lassen** a coborî tonul; **mit leiser ~** încet; **er hat ~** are voce; **gut bei ~ sein** a fi în voce, a fi în formă; **klangreiche ~** voce melodioasă; **sie hat eine volle und weiche ~** are o voce plină și catifelată. **2.** *(muz.)* partitură; știmă; **Gesang für eine ~** piesă canto pentru o voce; solo; **Gesang für zwei ~n** piesă canto pentru două voci; duet; **die vier ~n** cele patru voci; **zweite ~** vocea a doua, alto; **eine ~ ausschreiben** a transcrie o partitură. **3.** *(muz.)* registru (la orgă). **4.** vot, votare, sufragiu; **die ~ abgeben** a-și da votul; **die ~n zählen** a număra voturile; **er hat Sitz und ~ im Rate** este consilier cu vot deliberativ; **beratende ~ haben** a avea vot consultativ.
stimmen, *stimmte, gestimmt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(muz.)* a acorda; **Geigen ~** a acorda viori; **höher ~** a acorda pe o tonalitate mai înaltă. **2.** a dispune (pe cineva); **dieser Anblick stimmte ihn heiter** această priveliște l-a dispus, l-a înveselit; **er stimmt ihn milder** îl face mai îngăduitor; **er ist übel gestimmt** e prost dispus; **jn. gegen jn. ~** a învrăjbi pe cineva împotriva cuiva; **jn. traurig ~** a întrista pe cineva; **wie ist er gestimmt?** în ce dispoziție e? **II.** *intr.* **1.** a vota; **dafür oder dawider ~** a vota pro sau contra; **für dieselbe Partei ~** a vota pentru același partid. **2.** a fi în ordine, a se potrivi; a fi exact; **seine Handlungen ~ nicht zu seinen Reden** faptele sale nu se potrivesc cu vorbele; **die Rechnung stimmt nicht** socoteala nu e exactă, nu e corectă; **(das) stimmt!** așa e, e în ordine, în regulă!
Stimmen|anteil, *-(e)s, -e, m.* parte, procentaj de voturi.
Stimmen|anzahl *f. sg.* număr de voturi.
Stimmen|auszählung, *-en, f.* numărarea voturilor.
Stimmen|einbruch, *-(e)s, -brüche, m. (fam.)* pierdere masivă de voturi.
Stimmen|einheit, **Stimmen|einhelligkeit** *f. sg.* unanimitate de voturi; **er wurde mit ~ gewählt** a fost ales cu unanimitate de voturi.
Stimmenfang, *-(e)s, m. sg.* obținere (necinstită) de voturi.
Stimmenführung *f. sg.* v. Stimmführung.
Stimmengewinn, *-(e)s, m. sg.* câștigare, plus de voturi.
Stimmengewirr, *-(e)s, n. sg.* vociferare, zgomot confuz de voci.
Stimmengleich|heit *f. sg.* paritate, egalitate de voturi.
Stimmenkauf, *-(e)s, -käufe, m.* corupere, cumpărare de voturi.
Stimmenkreuzung, *-en, f. (muz.)* încrucișare de voci.
Stimmenmehr|heit, *-en, f.* majoritate de voturi.
Stimmenminder|heit, *-en, f.* minoritate de voturi.
Stimmenprüfung, *-en, f.* verificare a voturilor.
Stimmensammler, *-s, -, m. (pol.)* persoană delegată cu verificarea voturilor.
Stimmensammlung *f. sg. (pol.)* strângere a voturilor.
Stimm|ent|haltung, *-en, f.* abținere de la vot; **er bekam 12 Stimmen bei 4 ~ en** a obținut 12 voturi pentru și 4 abțineri.
Stimmenver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport, proporție de voturi.
Stimmenverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere de voturi.
Stimmenzahl, *-en, f.* v. Stimmenanzahl.
Stimmenzähler, *-s, -, m.* v. Stimmensammler.
Stimmenzählung, *-en, f.* numărare a voturilor.
Stimmer, *-s, -, m. (muz.)* acordor.
stimmfähig *adj.* cu drept de vot.
Stimmfall, *-(e)s, m. sg.* coborâre a vocii.
Stimmfehler, *-s, -, m.* defect de voce.
Stimmführung, *-en, f. (muz.)* conducere, aranjare, desfășurare a vocilor.
Stimmgabel, *-n, f. (muz.)* diapazon (cu bară în formă de U).
Stimmgang, *-(e)s, -gänge, m. (anat.)* laringe.
Stimmgeber, *-s, -, m.* alegător, votant.
Stimmgebung, *-en, f.* v. Stimmabgabe.
stimmgewaltig *adj.* cu voce puternică.
stimmhaft *adj. (fon.)* sonor; **ein ~er Konsonant** o consoană sonoră.
Stimmhaftigkeit *f. sg. (fon.)* sonoritate.
Stimmhammer, *-s, -hämmer, m.* cheie de acordat.
Stimmholz, *-es, n. sg. (muz.)* lemn de rezonanță din interiorul viorii.
Stimmittel v. Stimmmittel.
Stimmkarte, *-n, f.* buletin de vot.
Stimmkraft, *-kräfte, f.* putere a votului.

Stimmkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m. (med.)* spasm al musculaturii laringiene.
Stimmlage, *-n, f. (muz.)* registru.
Stimmlähmung, *-en, f. (med.)* paralizie a coardelor vocale.
stimmlich *adj.* vocal.
Stimmliste, *-n, f.* listă electorală.
stimmlos *adj.* **1.** fără glas, afon. **2.** *(fon.)* surd; **ein ~er Konsonant** o consoană surdă.
Stimmlosigkeit *f. sg.* **1.** afonie, muțenie. **2.** *(fon.)* caracter surd, surditate.
Stimm|mittel *pl. (fon.)* mijloace vocale, de fonațiune.
Stimmnerv, *-s, -en, m. (anat.)* nerv vocal.
Stimm|organ, *-s, -e, n.* organ fonator.
Stimmpfeife, *-n, f.* diapazon (cu ancie); fluier de acordare.
Stimmrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de vot; **allgemeines ~** sufragiu universal.
Stimmrechtlerin, *-nen, f.* sufragetă.
Stimmritze, *-n, f. (anat.)* glotă; **falsche ~** glotă falsă; **eigentliche ~** glotă veritabilă.
Stimmritzenkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m. (med.)* spasm al glotei.
Stimmschein, *-(e)s, -e, m.* buletin de vot.
Stimmschlüssel, *-s, -, m. (muz.)* cheie de acordaj.
Stimm|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (muz.)* **1.** v. Stimmholz. **2.** bară de susținere a ciocănelelor. **3.** cui de acordaj.
Stimmton, *-(e)s, -töne, m. (muz.)* v. Kammerton.
Stimm|umfang, *-(e)s, m. sg.* volum al vocii.
Stimmung, *-en, f.* **1.** dispoziție; **guter ~ sein** a fi bine dispus; **allgemeine ~** dispoziție generală; **hier ist ~!** aici e veselie! **ich bin nicht in der ~ zu scherzen** nu sunt dispus să glumesc. **2.** atmosferă; **für etwas ~ machen** a face atmosferă pentru ceva; **die ~ einer Landschaft** atmosfera unui peisaj; climat; opinie publică. **3.** *(muz.)* acordare; **einem Instrument die rechte ~ geben** a acorda bine un instrument.
Stimmungs|aufheller, *-s, -, m.* mijloc, leac antidepresiv.
Stimmungsbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(pict.)* tablou de atmosferă. **2.** tablou al atmosferei, al opiniei generale.
stimmungsgemäß *adj.* după dispoziție.
Stimmungskanone, *-n, f. (fam., glumeț)* animator(-oare), persoană antrenantă.
Stimmungsmacher, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** v. Stimmungskanone. **2.** persoană care face atmosferă (pentru, contra ceva).
Stimmungsmalerei, *-en, f.* pictură de atmosferă.
Stimmungs|umschwung, *-(e)s, -schwünge, m.* **1.** schimbare a dispoziției. **2.** schimbare de atmosferă.
stimmungsvoll *adj.* și *adv.* plin de atmosferă.
Stimmungswechsel, *-e, m. sg.* v. Stimmungsumschwung.
Stimmvieh, *-(e)s, n. sg. (peior.)* alegător manipulat.
Stimmwechsel, *-s, m. sg.* schimbare a vocii.
Stimmzähler, *-s, -, m.* v. Stimmenzähler.
Stimmzählung, *-en, f.* v. Stimmenzählung.
Stimmzettel, *-s, -, m.* buletin de vot.
Stimulans ['sti:-], *-, -lantia* [-tsia] (sau *-lanzien* [-tsiən]), *n.* stimulent.
Stimulation, *-en, f.* stimulare; ațâțare, îmboldire.
stimulieren, *stimulierte, stimuliert, vb. (h) tr.* a stimula; a îmboldi, a îndemna, a ațâța.
Stimulierung, *-en, f.* stimulare, încurajare.
Stimulierungsfunktion, *-en, f.* funcție stimulativă; **eine ~ ausüben** a exercita o funcție stimulativă.
Stimulierungsmaßnahmen *pl.* măsuri de stimulare.
Stimulierungs|system, *-s, -e, n.* sistem de stimulare.
Stimulus, *-, -muli, m.* **1.** impuls, stimul. **2.** *(fig.)* imbold, stimul.
Stinkadores, *-, f. (glumeț)* **1.** brânză mirositoare. **2.** țigară de foi proastă, rău mirositoare.
Stinkbeere, *-n, f. (bot., reg.)* mălin *(Padus racemosa)*.
stinkbesoffen *adj. (vulg.)* beat criță.
Stinkbombe, *-n, f.* bombă cu conținut rău mirositor.
Stinkbrand, *-(e)s, m. sg. (bot.)* mălură, tăciune plin *(Tilletia tritici)*.
Stinkdachs, *-es, -e, m. (zool.)* viezure-puturos *(Mydadus meliceps)*.
Stinkdrüse, *-n, f. (biol.)* glandă fetidă.
Stinkefinger, *-s, -, m. (fam.)* deget mijlociu ridicat cu palma întoarsă în semn de dispreț.
stinken, *stank, gestunken, vb. (h) intr.* a mirosi urât, a puți; **es stinkt nach Schwefel** miroase a pucioasă; **Geld stinkt nicht** banul n-are miros; *(fig., fam.)* **Selbstlob (sau Eigenlob) stinkt** lauda de sine nu miroase a bine; **die Bücher ~ mir** nu-mi plac cărțile; **er stinkt vor Faulheit** pute de lene, pute locul sub el de lene; **das stinkt zum Himmel** e strigător la cer.
stinkend **I.** *part. prez.* de la stinken. **II.** *adj.* urât mirositor, puturos, împuțit, fetid, infect; *(fam.)* **eine ~e Lüge** o minciună sfruntată.
Stinker, *-s, -, m.* **1.** *(argou)* persoană care miroase urât. **2.** persoană care deranjează pe vorbitor.
stinkfaul *adj.* puturos, leneș.
Stinkfinger *pl. (în expr.) (argou)* **nimm deine (dreckigen) ~ da weg!** jos laba!
Stinkfluss, *-es, -flüsse, m. (mineral.)* flux bituminos.
Stinkfritz(e), *-(e)s, -(e)n, m. (argou)* v. Stinker **(1)**.
Stinkfuß, *-es, -füße, m. (fam.)* **1.** picior împuțit. **2.** persoană nespălată, împuțită.
stinkig *adj.* împuțit, urât mirositor, puturos; stricat; **das Ei ist ~** oul s-a clocit, s-a împuțit; *(fam.)* **~e Laune** proastă dispoziție, mahmureală.
Stink|käfer, *-s, -, m. (entom.)* cărăbuș de gunoi *(Geotrupes stercorarius)*.
Stink|kalk, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* calcar bituminos.
Stink|käse, *-s, -, m.* brânză urât mirositoare.
Stink|kohle, *-n, f. (mineral.)* **1.** cărbune sulfuros. **2.** dysodyl.
Stinklachs, *-es, -e, m. (iht.)* lostriță puturoasă, somon puturos *(Osmerus)*.
stinklangweilig *adj.* plictisitor de moarte.
Stinklaune *f. sg. (argou)* proastă dispoziție.
Stinkmarder, *-s, -, m. (zool.)* dihor *(Mustela putorius)*.
Stinkmergel, *-s, m. sg. (mineral.)* marnă bituminoasă.
Stinkmorchel, *-n, f. (bot.)* burete pucios *(Ithyphallus impudicus)*.
Stinknase, *-n, f. (med.)* ozenă, miros fetid al nasului.
stinknormal *adj. (argou)* foarte normal, obișnuit.
Stink|öffnung, *-en, f. (entom.)* osteolă.
Stinkratz, *-es, -en, m.* v. Stinkmarder.
stinkreich *adj.* putred de bogat.
stinksauer *adj.* foarte supărat.
Stink|stein, *-(e)s, m. sg.* v. Stinkkalk.
Stink|stiefel, *-s, -, m. (fam.)* persoană veșnic morocănoasă, nepoliticoasă și nesăritoare.
Stinktier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* **1.** sconcs *(Mephitis)*. **2.** surilho *(Conepatus mapurito)*.
stinkvornehm *adj. (argou)* al naibii de select, de distins.
Stinkwacholder, *-s, m. sg. (bot.)* cetină-de-negi *(Juniperus sabina* L.).
Stinkwanze, *-n, f. (entom.)* varietate de ploșniță *(Palomena frasina)*.
Stinkwut *f. (fam.)* mânie cumplită; **eine ~ haben** a fi mânios la culme.
Stint, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(iht.)* pietroșel *(Osmerus eperlanus)*. **2.** *(reg.)* nătărău, prostănac cumsecade; **sich wie ein ~ freuen** a se bucura ca un prost; a nu mai putea de bucurie.
Stipendiat, *-en, -en,* **Stipendist**, *-en, -en, m.* stipendiat, bursier.
Stipendium, *-s, -dien* [-diən], *n.* stipendiu, bursă.
Stipp, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fam.)* nimicuri, fleacuri, mărunțișuri; bucățică. **2.** punct, pată datorat(ă) unei boli (la plante). **3.** bubuliță, spuzeală. **4.** sos.
Stippbesuch, *-(e)s, -e, m.* v. Stippvisite.
Stippe, *-n, f.* v. Stipp.
Stippel, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* muștar. **2.** *(vet.)* capie.
stippen, *stippte, gestippt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* a înttinge, a muia; **Brot in Milch ~** a muia pâine în lapte. **II.** *intr.* **(an** cu *ac.)* a pipăi, a atinge ușor; **an die Mütze ~** a atinge șapca ușor (în semn de salut). **III.** *tr. (reg.)* a propti, a sprijini.
stippig *adj.* punctat, pătat; spuzit.
Stippvisite [-vi-], *-n, f.* vizită scurtă.
Stipulation, *-en, f.* stipulație; condiție; clauză.
stipulieren, *stipulierte, stipuliert, vb. (h) tr.* a stipula; a prevedea; a conveni, a stabili.
Stirn, *-en, f.* **1.** frunte; **eine hohe ~** o frunte înaltă; **er runzelt die ~** încrețește fruntea, se încruntă; **jm. die ~ bieten** a înfrunta pe cineva; **mit offener ~** cu fruntea sus, pe față; **dazu gehört eine eherne ~** pentru aceasta trebuie neobrăzare; **er hatte die ~ (es mir zu sagen)** a avut obrazul (să-mi spună). **2.** *(constr.)* capăt obtuz (la grinzi). **3.** *(constr.)* front, fațadă.
Stirn|ader, *-n, f. (anat.)* arteră frontală.
Stirn|augenbrauenmuskel, *-s, -, m. (anat.)* mușchi ridicător al pleoapei superioare.
Stirnband, *-(e)s, -bänder, n.* bantă împodobită, bentiță; diademă.
Stirnbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os frontal.
Stirnbinde, *-n, f.* v. Stirnband.
Stirnblatt, *-(e)s, -blätter, n.* fruntar, placă de metal (pe fruntea cailor).
Stirnbogen, *-s, -* (și *-bögen), m. (constr.)* arc frontal.
Stirne, *-n, f.* v. Stirn.
Stirnfalte, *-n, f.* cută, rid pe frunte.
Stirnfläche, *-n, f.* suprafață, fațadă frontală.
Stirnfortsatz, *-es, -sätze, m. (anat.)* apofiză frontală.
Stirnfräser, *-s, -, m. (metal.)* freză frontală.
Stirnfuge, *-n, f. (constr.)* încheietură, angrenare frontală.
Stirngegend *f. sg. (anat.)* regiune frontală.
Stirngetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* angrenaj cilindric.
Stirnhaar, *-(e)s, -e, n.* păr pe frunte, moț; breton.
Stirnhöcker, *-s, -, m. (zool.)* corn, cucui frontal.
Stirnhöhle, *-n, f. (anat.)* sinus frontal.
Stirnholz, *-(e)s, -hölzer, n.* **1.** grindă aparentă. **2.** căprior aparent.
Stirnhorn, *-(e)s, -hörner, n. (zool.)* **1.** corn pe frunte, corn frontal. **2.** gaial *(Bos frontalis)*.
Stirnkühler, *-s, -, m. (av.)* radiator frontal.
Stirnleiste, *-n, f. (constr.)* stinghie din față.
Stirnlocke, *-n, f.* moț, buclă, zuluf pe frunte.
Stirnmuskel, *-s, -, m. (anat.)* mușchi frontal.
Stirnrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* pinion cilindric cu dinți axiali.
Stirnrad|differential [-tsia:l], *-s, -e, n. (tehn.)* diferențial cu pinioane cilindrice.
Stirnreif, *-en, -en, m.* cerc metalic purtat pe frunte, diademă.
Stirnriemen, *-s, -, m.* fruntar (la animale de tracțiune).
Stirnrunzeln, *-s, n. sg.* încruntat al frunții; **mit ~** încrețindu-și fruntea.
stirnrunzelnd *adj.* și *adv.* încruntat.
Stirnsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție care începe cu verbul finit.
Stirnschiene, *-n, f. (mil.)* placă frontală a unui afet, pat de tun.
Stirnseite, *-n, f.* **1.** *(constr.)* fațadă principală, fronton. **2.** *(mil.)* linia întâi, front.
Stirn|spiegel, *-s, -, m. (med.)* oglindă frontală.
Stirn|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(constr.)* frontispiciu. **2.** *(anat.)* porțiune centrală a osului frontal.
Stirntuch, *-(e)s, -tücher, n.* eșarfă de doliu (la cai).
Stirnturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină frontală.
stirn|umwölkt *adj.* morocănos, posomorât.
Stirnvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* șapu, pasăre de Montezuma *(Cassicus cristatus – Ostinops decumanus)*.
Stirnwand, *-wände, f.* perete frontal; *(tehn.)* **die ~ des Kolbens** peretele din față al pistonului.
Stirnzapfen, *-s, -, m. (anat.)* prelungire cornoasă a osului frontal.
Stirnziegel, *-s, -, m. (constr.)* antefix.
Stirzel, *-s, -, n.* cotor de varză, de salată.
Stize, *-n, f. (elv.)* vas, cană.
Stoa *f. sg. (ist.)* portic.
stob *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la stieben.
stoben, *stobte, gestobt,* **stöben**, *stöbte, gestöbt, vb. (h)* **1.** *intr. (reg.)* a vântura grâne. **2.** *tr.* v. stowen.
Stöber, *-s, -, m. (vân.)* v. Stöberer **(1)**.
Stöberei, *-en, f.* scotoceală; *(fam.)* dereticat, curățenie mare.
Stöberer, *-s, -, m.* **1.** *(vân.)* câine scotocitor. **2.** *(reg.)* crai, vânător de fuste.

Stöber|hund, *-(e)s, -e, m.* v. Stöberer (1).
stöberig *adj.* scotocitor.
Stöberjagd, *-en, f. (vân.)* vânătoare cu câini scotocitori.
stöbern, *stöberte, gestöbert, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a scotoci, a scormoni. **2.** *(impers.)* a viscoli; **es stöbert** viscolește. **II.** *tr.* a stârni (vânatul).
Stöberwetter, *-s, -, n.* **1.** viscol. **2.** ploaie măruntă cu rafale de vânt.
stocheln, *stochelte, gestochelt (ich stoch(e)le), vb. (h) tr.* și *intr.* v. stochern.
Stocher, *-s, -, m.* **1.** vătrai. **2.** scobitoare.
stochern, *stocherte, gestochert, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* a scormoni; a zgândări, a ațâța; **im Feuer ~** a zgândări focul; **in den Zähnen ~** a se scobi în dinți. **II.** *intr. (în expr.)* **auf jn. ~** a pisa, a sâcâi, a bate la cap pe cineva.
Stock[1], *-(e)s, Stöcke* (și *-s*), *m.* **1.** baston, băț; **ein dünner ~** un baston subțire; **ein dicker ~** un baston gros; **der Verwundete geht am ~** rănitul umblă în baston; *(fig., fam.)* **am ~ gehen a)** a fi foarte bolnav; **b)** a fi lefter; **er bekommt den ~ zu fühlen** (sau **zu schmecken**) capătă o bătaie; **er steht da wie ein ~** stă de parcă ar fi înghițit un baston. **2.** *(sport)* crosă. **3.** *(biliard)* tac. **4.** *(muz.)* baghetă de dirijat. **5.** butuc (de trandafiri, de viță etc.). **6.** tulpină, trunchi, butuc; **über ~ und Stein springen** a o lua razna; **der ~ des Zahnes** tulpina dintelui. **7.** *(ist.)* butuc; **in den ~ legen** a pune în butuci. **8.** temelie; **der ~ des Ambosses** temelia nicovalei. **9.** stog, claie. **10.** masiv muntos. **11.** stup. **12.** *(arte, tipogr.)* clișeu.
Stock[2], *-(e)s, -, m. presc.* de la Stockwerk etaj; **ein drei ~ hohes Haus** o casă cu trei etaje; **im dritten ~** la etajul al treilea.
Stock[3], *-s, -s, m. (ec.)* **1.** stoc de mărfuri. **2.** stoc, capital de bază.
Stock|ameise, *-n, f. (entom.)* furnică călătoare.
Stock|amsel, *-n, f. (ornit.)* mierloi gulerat *(Turdus merula)*.
Stock|aus|schlag, *-(e)s, -schläge, m. (bot., forest.)* înmugurire a tulpinii.
Stockball, *-(e)s, m. sg. (sport)* hochei.
Stockbau, *-(e)s, -e, m. (geol.)* structură în etaje.
stockbesoffen *adj. (peior.)* beat ca un porc.
stockbetrunken *adj. (fam.)* beat mort.
Stockbett, *-(e)s, -en, n.* v. Stockwerkbett.
stockblind *adj.* complet orb.
Stöckchen, *-s, -, n. (dim.* de la Stock[1]) bastonaș, bețișor.
Stockdegen, *-s, -, m.* baston cu șiș.
stockdumm *adj. (fam.)* prost de dă în gropi.
stockdunkel *adj.* întuneric beznă.
stockdürr *adj.* foarte slab, sfrijit, slab ca un țâr.
stockduster *adj. (fam.)* v. stockdunkel.
Stock|eisen, *-s, -, n. (constr.)* buciardă.
Stöckel[1], *-s, -, m.* toc înalt.
Stöckel[2], *-s, -, n. (tehn.)* piesă din nicovală.
Stöckel[3], *-s, -, n. (austr.)* v. Nebengebäude.
Stöckel|absatz, *-es, -sätze, m.* v. Stöckel[1].
stöckeln, *stöckelte, gestöckelt (ich stöck(e)le), vb. (s) intr.* a umbla cu tocuri prea înalte.
Stöckelpflaster, *-s, -, n.* pavaj cu butuci.
Stöckelschuh, *-(e)s, -e, m.* pantof cu toc înalt.
stocken, *stockte, gestockt, vb.* **I.** *intr. (h)* **1.** a se opri, a stagna; **das Blut stockt ihm in den Adern** îi îngheață sângele în vine; **das Geld stockt** banul nu circulă; **der Handel stockt** comerțul stagnează, lâncezește; **das Unternehmen stockte** întreprinderea a stagnat; **es stockt mit dieser Sache** chestiunea a ajuns la un punct mort; **die Unterhandlungen stockten** tratativele s-au oprit; **das Gespräch stockt** conversația lâncezește; **er stockte im Reden** și-a întrerupt vorba; s-a oprit din vorbă; **ihm stockte der Atem** i s-a oprit răsuflarea. **2.** a mucegăi, a se păta de mucegai; **die Wäsche hat gestockt** rufele (s-)au mucegăit; **das Holz stockt** lemnul putrezește. **II.** *tr. (h)* **1.** *(mar.)* a monta (cu un drug); **den Anker ~** a pune un drug la ancoră. **2.** *(agr.)* a arăci; **die Weinstöcke ~** a arăci vița de vie. **III.** *intr. (h)* și *(s) (reg.)* a se închega, a se coagula, a se prinde; **die Milch hat** sau **ist gestockt** laptele s-a prins.
Stocken, *-s, n. sg.* **1.** oprire, încetare, întrerupere, stagnare; **das ~ der Unterhandlungen** întreruperea tratativelor; **das ~ des Wagenverkehrs** oprirea traficului, a circulației de vehicule; **ins ~ geraten** a se opri, a stagna; **das ~ des Geldes** oprirea circulației banilor. **2.** *(reg.)* închegare; coagulare; **das ~ der Milch** închegarea laptelui. **3.** putrezire; mucegăire; *(pop.)* carierе (a dinților).
Stock|ente, *-n, f.*, **Stocker**, *-s, -, m. (ornit.)* rață sălbatică *(Anas platyrhynchos)*.
Stöcker, *-s, -, m.* **1.** *(iht.)* varietate de pește marin *(Cavanx trachurus)*. **2.** temnicer, paznic de închisoare.
Stockerl, *-s, n. (reg.)* taburet.
Stockfäule *f. sg. (bot.)* putrezire a miezului trunchiului de copac (provocată de ciuperci).
Stockfechter, *-s, -, m. (fam.)* bătăuș.
Stockfehler, *-s, -, m. (hochei)* lovitură nepermisă cu crosa.
stockfinster *adj.* v. stockdunkel.
Stockfisch, *-(e)s, -e, m.* **1.** pește din familia codului, sărat și uscat pe bețe. **2.** *(fam.)* persoană tacitură și anostă.
Stockfischfang, *-(e)s, m. sg.* pescuit al codului (pentru uscare).
Stockfleck, *-(e)s, -e, m.* pată de mucegai (în țesături).
stockfleckig *adj.* cu pete de mucegai.
Stockflinte, *-n, f.* baston-pușcă.
stockfremd *adj.* străin de tot.
Stockhaar, *-(e)s, n. sg.* blană spicată, flocoasă.
Stockhändler, *-s, -, m.* negustor de bastoane.
Stockhaus, *-es, -häuser, n. (ist.)* temniță, închisoare.
stockheiser *adj.* răgușit total.
Stockhieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură de baston, de ciomag; **zu 20 ~en verurteilen** a condamna la 20 de lovituri cu bastonul.
Stockholz, *-es, -hölzer, n.* ciot, rădăcină de copac tăiat.
stockig *adj.* **1.** mucegăit, umed. **2.** cariat. **3.** *(despre fructe)* lemnos, teios.
stöckisch *adj.* încăpățânat, îndărătnic, căpățânos, capsoman.
Stockjobber [și -dʒɔbɐ], *-s, -, m. (com.)* speculant la bursă.
Stockjobberei *f. sg. (com.)* speculație la bursă.
stock|katholisch *adj.* papistaș fanatic.
stock|konservativ [-va-] *adj.* **1.** foarte conservator. **2.** *(pol., fam.)* conservator înrăit.
Stock|knopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* măciulie de baston.
Stocklaterne, *-n, f.* lampion purtat pe o prăjină.
Stöcklein, *-s, -, n.* v. Stöckchen.
Stockleuchter, *-s, -, m.* sfeșnic.
Stöckli, *-s, -, n. (elv.)* partea rămasă părinților după cedarea averii, partea sufletului.
Stocklocke, *-n, f.* zuluf, buclă.
Stockmakler, *-s, -, m.* samsar, misit.
Stockmalve [-və], *-n, f. (bot.)* nalbă de grădină, nalbă roșie, rujalină *(Althaea rosea)*.
Stockmeister, *-s, -, m. (înv.)* temnicer, paznic de închisoare.
Stockmorchel, *-n, f. (bot.)* zbârciog gras *(Gyromitra esculenta)*.
stocknüchtern *adj.* și *adv.* cu capul complet limpede, perfect lucid.
Stockpfeife, *-n, f. (înv.)* fluier montat într-un baston.
Stockprügel *pl.* bastonadă, bătaie cu bastonul.
Stockpuppe, *-n, f. (teatru)* păpușă pe băț, marionetă.
Stockre|aktionär, *-s, -e, m.* reacționar înrăit.
Stockreis, *-es, -er, n.* lăstar, mlădiță care crește pe trunchi.
Stockrodung, *-en, f. (forest.)* exploatare a buștenilor.
Stockrose, *-n, f.* v. Stockmalve.
stocksauer *adj. (peior.)* extrem de supărat.
Stocksbesitzer, *-s, -, m.* acționar, deținător de bonuri de tezaur.
Stockschirm, *-(e)s, -e, m.* baston-umbrelă.
Stockschlag, *-(e)s, -schläge, m.* v. Stockhieb.
Stockschlagen, *-s, -, n. (hochei)* lovitură nepermisă cu crosa.
Stockschnupfen, *-s, -, m. (med.)* rinită cronică, guturai cronic.
Stockschraube, *-n, f. (tehn.)* șurub de ancorare, de fundație.
Stockschüppling, *-s, -e*, **Stockschwamm**, *-(e)s, -schwämme, m.*, **Stockschwämmchen**, *-s, -, n. (bot.)* popinci *(Pholiota mutabilis)*.
Stock|spitze, *-n, f.* vârf (metalic) de baston.
Stock|ständer, *-s, -, m.* cuier, rastel de bastoane.
Stock|stärke, *-n, f. (silv.)* diametru inferior (al trunchiului).
stock|steif *adj.* țeapăn ca un băț; *(fig., fam.)* **~es Benehmen** comportare formalistă; *(adverbial)* **~ dasitzen** a sta țeapăn pe scaun; **~ gefroren** înghețat bocnă.
stock|still *adv.* **1.** tăcut ca un pește. **2.** nemișcat, smirnă.
Stock|streich, *-(e)s, -e, m.* v. Stockhieb.
stock|stumm *adj.* mut total.
stocktaub *adj.* surd ca o ciubotă, surd de tot.
Stock|uhr, *-en, f.* ceas-pendulă sub glob de sticlă.
Stockung, *-en, f.* **1.** stagnare; lâncezire, oprire; stază; **eine ~ des Verkehrs** o stagnare a circulației (rutiere). **2.** coagulare; închegare; **die ~ des Blutes** coagularea sângelui. **3.** îngrămădire; stocare, stocaj. **4.** *(ec.)* încetare, întrerupere; stagnare.
Stockviole [-vi-], *-n, f. (bot.)* micșunea de grădină *(Mathiola)*.
Stockwerk, *-(e)s, -e, n.* etaj, cat, nivel.
Stockwerkbett, *-(e)s, -en, n.* pat supraetajat.
Stockwerksbau, *-(e)s, m. sg. (mine)* exploatare etajată, în etaje.
Stockwinde, *-n, f. (tehn.)* vinci cu șurub.
Stockwinder, *-s, -, m. (mar.)* șalandă pentru scos bușteni din apă.
Stockzahn, *-(e)s, -zähne, m.* **1.** *(reg.)* măsea. **2.** dinte dublu la ferăstrău.
Stockzange, *-n, f. (tehn.)* clește de apucat blocuri.
Stockzirkel, *-s, -, m.* compas cu tijă.
Stockzwinge, *-n, f. (tehn.)* manșon de strângere (la cozi de unelte).
Stoff, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(text.)* stofă, material, țesătură; **glatte, schlichte ~e** stofe, materiale simple; **dicht gewebter ~** stofă cu țesătură deasă; **wasserdichter ~** material impermeabil. **2.** materie, substanță; *(chim.)* corp; **einfacher ~** corp simplu, element; **flüchtiger ~** corp volatil, eteric; **organischer ~** materie organică; *(fig.)* **er ist aus anderem ~ gemacht** e din altă stofă, e din alt aluat. **3.** *(fig.)* material, subiect de tratat, motiv; **~ für eine Ballade** subiect de baladă; **das gibt ~ zum Denken** asta dă de gândit; **~ zur Unterhaltung** subiect de conversație; **~ zum Lachen** motiv de râs. **4.** *(argou studențesc)* bere; băutură; **ein edler ~** vin; **es fehlt an ~** n-avem băutură. **5.** *(argou)* droguri; **sich** *(dat.)* **~ besorgen** a-și procura droguri. **6.** *(fam.)* benzină, combustibil; **bleifreier ~** benzină fără plumb; **~!** mai repede, dă-i bătaie.
Stoff|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* cupon.
Stoffänger *(înv.)* v. Stofffänger.
Stoffarbe *(înv.)* v. Stofffarbe.
Stoff|auflauf, *-(e)s, -läufe, m. (ind. hârtiei)* scurgere a pastei pe sită.
Stoff|aus|tausch, *-(e)s, -e, m. (chim., fiz.)* schimb de substanțe.
Stoff|auswahl, *-en, f.* **1.** sortiment de stofe, de materiale. **2.** *(lit.)* texte alese.
Stoffbahn, *-en, f.* fâșie de stofă.
Stoffballen, *-s, -, m.* balot de stofă.
Stoffbe|hang, *-(e)s, -hänge, m.* draperie, cuvertură de stofă.
Stoffbezeichnung, *-en, f. (gram.)* nume de materie sau substanță.
Stoffdichte, *-n, f. (fiz.)* densitate.
Stoffdruck, *-(e)s, -e, m. (text.)* imprimare a țesăturilor, a stofei.
Stoffdrücker, *-s, -, m. (text.)* presor (la mașina de cusut).
Stoffel, *-s, -, m. (fam.)* nătărău, găgăuță, prostănac; persoană necioplită.
stoffelig *adj.* prost, nătărău, nătăfleț.
stoffen *adj. (înv.)* de stofă.
Stoff|fänger, *-s, -, m. (ind. hârtiei)* recuperator de fibre.
Stoff|farbe, *-n, f.* culoare a stofei, a materialului.
Stoff|fetzen, *-s, -, m.* **1.** *(text.)* deșeu de stofă. **2.** zdreanță, petic de stofă.
Stoff|fülle *f. sg.* **2.** abundență de materie, de material. **2.** substanțialitate.
Stoffgebiet, *-(e)s, -e, n.* domeniu de specialitate.
Stoffgemisch, *-(e)s, -e, n.* amestec de materiale.

stoffhaltig *adj.* substanțial.
Stoffhaltigkeit *f. sg.* substanțialitate.
Stoffhülle, *-n, f.* îmbrăcăminte, husă din stofă, din textile.
Stofflehre *f. sg. (înv.)* chimie.
stofflich *adj.* **1.** material. **2.** referitor la substanță, la conținut.
Stofflichkeit *f. sg.* materialitate, caracter material.
stofflig *adj.* v. stoffelig.
stofflos *adj.* **1.** imaterial. **2.** gol, fără conținut.
Stofflosigkeit *f. sg.* imaterialitate.
Stoffmasse, *-n, f.* masă a materiei, a substanței.
Stoffmühle, *-n, f. (ind. hârtiei)* rafinor.
Stoffmuster, *-s, -, n.* **1.** model, imprimeu al țesăturii. **2.** mostră de stofă.
Stoffname, *-ns, -n, m. (gram.)* nume de materie.
Stoffnormung, *-en, f.* standardizare a materialelor.
Stoffpresser, *-s, -, m.* v. Stoffdrücker.
Stoffprobe, *-n, f.* probă de material.
Stoffpuppe, *-n, f.* păpușă din cârpe.
stoffreich *adj.* bogat în materie, substanțial.
Stoffrest, *-(e)s, -e, m.* rest, cupon de material.
Stoffsammlung, *-en, f.* culegere, adunare de material (pentru un roman etc.).
Stoffschauer, *-s, -, m. (text.)* controlor de țesătură.
Stoff|speicherung, *-en, f. (bot.)* depozitare, înmagazinare.
Stoffteilchen, *-s, -, n.* particulă de materie.
Stofftier, *-(e)s, -e, n.* animal-jucărie din stofă.
Stoffülle *(înv.)* v. Stofffülle.
Stoffverwandtschaft *f. sg. (chim.)* analogie chimică.
Stoffwechsel, *-s, m. sg. (biol.)* metabolism.
Stoffwechselkrankheit, *-en, f.* boală bazată pe tulburări de metabolism.
Stoffwechsel|störung, *-en, f. (med.)* tulburare de metabolism.
Stoffzuschneidemaschine, *-n, f.* mașină de croit.
stöhnen, *stöhnte, gestöhnt, vb. (h) intr.* a geme; **vor Schmerz** ~ a geme de durere; **über etwas** ~ a ofta, a se văita din cauza unui lucru, a unei situații.
Stoiker [și sto:-], *-s, -, m. (fil.)* stoic.
stoisch *adj. (fil.)* stoic.
Stoi|zismus, *-, m, sg. (fil.)* stoicism.
Stola [și sto:-], *-len,* **Stole**, *-n, f.* **1.** *(bis.)* patrafir. **2.** *(ist.)* stola. **3.** eșarfă de blană.
Stolgebühr [și sto:-], *-en, f. (bis.)* bani de patrafir.
Stollbeule, *-n, f. (vet.)* higroma cotului (la cal).
Stolle, *-n, f. (cul., reg.)* cozonac cu stafide, migdale, marțipan și citrice glasate.
Stollen,*-s,-, m.* **1.** *(mine, mil.)* galerie; tunel. **2.** știol (de potcoavă). **3.** picior (rotund) de mobilă; **der ~ des Kastens** piciorul dulapului. **4.** *(constr.)* pilot, căprior. **5.** *(tăb., reg.)* unealtă de netezit pielea. **6.** *(stil.)* parte a strofei (din poezia maeștrilor cântăreți). **7.** v. Stolle. **8.** *(pielărie)* știoluire, știoluit.
Stollen|abwäger, *-s, -, m. (mine)* nivelator în galerii.
Stollen|anlage, *-n, f. (mine)* instalație de extracție cu galerie de coastă.
Stollen|arbeit, *-en, f. (mine)* muncă în galerie.
Stollen|arbeiter, *-s, -, m. (mine)* muncitor care lucrează în galerii.
Stollenbäcker, *-s, -, m. (reg.)* cofetar.
Stollenbau, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mine)* exploatare la zi prin galerii. **2.** *(drumuri)* construcție de galerii.
Stollenbefahrung, *-en, f. (mine)* inspectare, vizitare a galeriilor.
Stollenbergbau, Stollenbetrieb, *-(e)s, -e, m. (mine)* exploatare cu galerii.
Stollenbreite, *-n, f. (mine)* lărgime a galeriei.
Stollen|eisen, *-s, -, n.* **1.** *(ind. pielii)* unealtă de știoluit. **2.** *(la potcoave)* colț de gheață, hac, știol.
Stollengang, *-(e)s, -gänge, m.* v. Stollen **(1).**
Stollengeschworene, *-n, -n (ein Stollengeschworener), m. (mine)* inspector de galerii.
Stollenge|stänge, *-s, -, n. (mine)* armătură a galeriei.
Stollengevier, *-(e)s, -e, n. (mine)* cadru de armare (al galeriei).
Stollenhauer, *-s, -häuer, m.* v. Stollenarbeiter.
Stollenmauerung, *-en, f. (mine)* armătură a galeriei.
Stollen|öffnung, *-en, f. (mine)* gură de galerie, intrare în galerie.
Stollenprofil, *-s, -e, n. (mine)* profil de galerie.
Stollenschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puț de galerie.
Stollenschneidemaschine, *-n, f.* mașină de excavat, de săpat galerii.
Stollensohle, *-n, f. (mine.)* talpă a galeriei.
Stollentiefe, *-n, f. (mine)* adâncime a galeriei de coastă.
Stollen|ulm(e), *-(e)n, f. (mine)* perete al galeriei de coastă.
Stollenvortrieb, *-(e)s, -e, m. (mine)* înaintare în galerie.
Stollenwagen, *-s, -, m. (mine)* vagonet de mină.
Stollenwasser, *-s, -wässer, n. (mine)* apă care se scurge dintr-o galerie.
Stollenwasserschloss, *-es, -schlösser, n. (hidr.)* cameră de echilibru la castelul de apă.
stollenweise *adv. (mine)* în formă de galerii, de la orizont la orizont.
Stollenzeche, *-n, f. (mine)* mină deschisă cu galerie de coastă.
Stollenzimmerung, *-en, f. (mine)* armătură de lemn a galeriei.
Stollner, *-s, -, m. (mine)* **1.** proprietar de galerie. **2.** muncitor în galerie.
Stolper, *-s, -, m.* poticnire, împiedicare.
Stolperdraht, *-(e)s, -drähte, m.* sârmă întinsă la mică distanță de sol cu intenția de a pune piedică adversarului.
Stolperei, *-en, f.* mers împiedicat, poticnit, nesigur; bâjbâială.
Stolperer, *-s, -, m.* persoană care se poticnește.
stolperig *adj.* **1.** cu gropi, cu hârtoape, cu denivelări; **~er Weg** drum accidentat, cu gropi. **2.** *(despre oameni)* împiedicat.
stolpern, *stolperte, gestolpert, vb. (s) intr.* a se împiedica, a se poticni; **er ist auf der Treppe gestolpert** s-a împiedicat pe scări; **sie ~ durch die Dunkelheit** merg poticnindu-se prin întuneric; **über** (cu *ac.*) **etwas ~ a)** a se împiedica de ceva; **über einen Fachausdruck ~** a se poticni la un termen de specialitate; **b)** a fi deranjat de ceva, a se lega de ceva; **mit der Zunge ~** a i se împletici limba; **c)** a se întâlni cu cineva pe neașteptate, a da de cineva; **im Urlaub stolperte er über eine alte Bekannte** în concediu s-a întâlnit cu o veche cunoștință.
Stolper|stein, *-(e)s, -e, m.* piedică, dificultate; **manchen ~ aus dem Weg räumen** a înlătura multe piedici.
Stolpertritt, *-(e)s, -e, m.* umblet, mers, pas împiedicat, poticnit.
stolprig *adj.* v. stolperig.
stolz *adj.* **1.** mândru; **der Vater ist auf seinen Sohn ~** tatăl e mândru de fiul său. **2.** orgolios; fudul; trufaș, îngâmfat; **eine ~e Sprache führen** a vorbi de sus, cu înfumurare; **~ wie ein Pfau** fudul ca un păun. **3.** măreț, superb; **~ er Wuchs** statură maiestuoasă; **ein ~es Gebäude** o clădire impozantă. **3.** *(fam.)* considerabil, impresionant; **eine ~e Summe** o sumă importantă.
Stolz, *-es, m. sg.* **1.** mândrie; **er ist der ~ seines Vaters** el este mândria tatălui său. **2.** orgoliu; fudulie, trufie, îngâmfare; **unbeugsamer ~** trufie care nu se pleacă; **er setzt seinen ~ darein** face din lucrul acesta o chestiune de ambiție, de orgoliu.
stolzgeschwellt *adj.* plin de mândrie.
stolzieren, *stolzierte, stolziert, vb. (s) intr.* a umbla țanțoș.
Stoma ['sto:-], *-s, Stomen* (și *-mata), n.* **1.** *(anat.)* orificiu bucal. **2.** *(bot.)* stomă.
Stomatitis *f. sg. (med.)* stomatită.
Stomatologie *f. sg. (med.)* stomatologie.
stoned [stoUnd] *adj. (fam.)* drogat; **der Sänger war ~** cântărețul era drogat.
stonewashed ['stoUnwɔʃt] *adj.* prespălat; **~ Jeans** blugi prespălați.
stop! [și stɔp] **I.** *adv.* stop; *(în telegrame)* punct. **II.** *(interj.)* v. stopp.
Stop-and-go-Verkehr ['stɔpənd'goU-], *-s, m. sg.* circulație bară la bară.
Stopf|arbeit, *-en, f.* cârpitură; cârpit; stopat.
Stopfbuchse, Stopfbüchse, *-n, f. (tehn.)* presgarnitură.
Stopf|ei, *-(e)s, -er, n.* ou (din lemn) pentru țesut ciorapi.
stopfen, *stopfte, gestopft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înfunda, a îndesa, a vârî; a umple; **sich** *(dat.)* **etwas in die Taschen ~** a-și băga ceva în buzunare; **etwas in den Sack ~** a îndesa ceva în sac; **einen Sessel ~** a tapița un scaun; **die Pfeife ~** a umple pipa. **2.** a astupa; **ein Loch ~** a astupa o gaură; *(fig.)* **jm. den Mund ~** a închide, a astupa gura cuiva. **3.** a cârpi, a țese, a stopa; **Strümpfe ~** a țese ciorapi. **4.** *(reg.)* a îndopa, a îngrășa; **eine Gans ~** a îndopa o gâscă; **sich** *(dat.)* **den Leib ~** a se îndopa (cu mâncare). **5.** *(med.)* a cicatriza; a opri; **die Diarrhö ~** a opri diareea; **das stopft die Wunde** aceasta cicatrizează rana; **das stopft die Blutung** aceasta oprește hemoragia. **6.** *(mil.)* a opri, a sista; **das Feuer ~** a sista focul. **II.** *intr.* **1.** *(med.)* a constipa; **Käse stopft** brânza constipă. **2.** *(reg.)* a se opri; **das Schiff stopft** vasul se oprește. **3.** *(fam.)* a sătura; **Brei stopft** terciul satură. **III. 1.** *refl.* a se înghesui, a se ticsi; **die Menge stopft sich beim Eingang** mulțimea se înghesuie la intrare. **2.** a se îndopa, a se îmbuiba.
Stopfen[1], *-s, -, m. (reg.)* dop.
Stopfen[2], *-s, n. sg.* **1.** înfundare, îndesare; umplere. **2.** astupare. **3.** cârpit, țesut, stopat. **4.** *(fam.)* îndopat, îmbuibare. **5.** *(mil.)* oprire, sistare.
Stopfen|stange, *-n, f. (metal.)* prăjină de astupare.
Stopfer, *-s, -, m.* unealtă de îndopat și presat.
Stopfgarn, *-(e)s, -e, n.* ață de cârpit, de țesut (ciorapi).
Stopfhaar, *-(e)s, -e, n.* câlți, păr de tapițerie.
Stopfhacke, *-n, f. (ferov.)* ciocan de burat.
Stopfkugel, *-n, f.* v. Stopfpilz.
Stopflappen, *-s, -, m.* petic (pentru stopat).
Stopfmaschine, *-n, f.* **1.** mașină de stopat. **2.** *(tehn.)* mașină de îndesat, de umplut.
Stopfmaterial, *-s, -lien* [-liən], *n.* **1.** material de umplut. **2.** v. Stopfhaar.
Stopfmittel, *-s, -, n. (med.)* constipant.
Stopfmuskel, *-s, -, m. (anat.)* mușchi obturator.
Stopfnadel, *-n, f.* ac de stopat, de țesut (ciorapi).
Stopfnaht, *-nähte, f.* cârpitură, stopaj.
Stopfnudeln *pl.* cocoloașe de cocă de îndopat păsări.
Stopfpilz, *-es, -e, m.* ciupercă (de țesut ciorapi).
Stopf|stich, *-(e)s, -e, m.* punct de țesut.
Stopfung, *-en, f.* **1.** îndopare, îndesare. **2.** material de umplutură.
Stopfwasser, *-s, n. sg. (mar.)* curent contrar.
Stopfwerg, *-(e)s, n. sg.* câlți de umplutură.
Stopfwolle *f. sg.* lână pentru țesut (șosete).
stopp! *interj.* stop! stai!
Stopp, *-s, m. sg.* **1.** oprire; sistare. **2.** *(elv., fam.; în expr.)* **einen ~ reißen** a frâna brusc.
Stoppel, *-n, f.* **1.** *(agr.)* rest de paie tăiate; *(pl.)* miriște. **2.** *pl.* tulei (de barbă); **barbă** nerasă. **3.** *(austr)* v. Stöpsel **(1).**
Stoppel|acker, *-s, -, m.* v. Stoppelfeld.
Stoppelbart, *-(e)s, -bärte, m. (fam.)* barbă nerasă, țepoasă.
Stoppeldach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș de paie.
Stoppeler, *-s, -, m.* v. Stoppler.
Stoppelfeder, *-n, f. (ornit.)* coadă, tijă de pană; tuleu.
Stoppelfeld, *-(e)s, -er, n. (agr.)* miriște.
Stoppelfrisur, *-en, f.* tunsoare scurtă (la bărbați).
Stoppelgedicht, *-(e)s, -e, n.* poezie compilată.
Stoppelgras, *-es, -gräser, n.* iarbă crescută pe miriște, iarbă de toamnă.
Stoppelhaar *n. sg.* păr tuns foarte scurt.
stoppelhaarig *adj.* cu păr foarte scurt.
stoppelhaft, stoppelig *adj.* țepos; plin de tulei.
Stoppelkorn, *-(e)s, n. sg.* grâu semănat în miriște întoarsă, grâu de toamnă.
stoppeln, *stoppelte, gestoppelt (ich stopp(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a culege spicele după recoltă. **2.** *(fam.)* a compila; a înjgheba din bucăți; a cârpăci.
Stoppel|obst, *-(e)s, n. sg.* fructe culese.
Stoppelpilz, *-es, -e, m. (bot.)* v. Stoppelschwamm.
Stoppelrübe, *-n, f. (bot.)* rapiță albă, turnep *(Brassica rapa* L.).
Stoppelschneidemaschine, *-n, f.,* **Stoppelschneider**, *-s, -, m.* mașină de dezmiriștit.

Stoppelschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* flocoşel *(Hydnum repandum).*
Stoppelschwein, *-(e)s, -e, n.* porc îngrăşat pe mirişte.
Stoppel|sturz, *-es, m. sg. (agr.)* dezmiriştit.
Stoppelweide, *-n, f.* păşune pe mirişte.
Stoppelwerk, *-(e)s, -e, n. (fam.)* compilaţie.
Stoppelzeit, *-en, f.* sezon al culesului.
Stoppelzieher, *-s, -, m. (austr.)* tirbuşon.
stoppen, *stoppte, gestoppt, vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a opri, a stopa; **der Polizist stoppt den Verkehr** poliţistul opreşte circulaţia; **er war nicht zu** ~ nu a putut fi oprit; **die Produktion** ~ a opri producţia; *(inform.)* **ein Programm** ~ a opri un program; *(ec.)* **die Preise** ~ a maximaliza preţurile. **2.** a reduce viteza. **3.** *(sport)* a cronometra; **einen Läufer** ~ a cronometra un alergător; **die Zeit** ~ a cronometra.
Stopper, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* legătură portugheză. **2.** *(fotbal)* stoper, fundaş central.
Stoppine, *-n, f. (mil.)* fitil ce se pune în ţeava tunului.
Stoppler, *-s, -, m.* **1.** spicuitor. **2.** *(fam.)* compilator, plagiator.
Stopplicht, *-(e)s, -er, n. (auto.)* lampă de stop, de frână.
stopplig *adj.* v. stoppelig.
Stopp|preis, *-es, -e, m.* preţ maximal.
Stopp|schild, *-(e)s, -er, n.* indicator de circulaţie cu semnul oprire.
Stopp|signal, *-s, -e, m.* semnal acustic sau vizual de oprire a unui vehicul.
Stopp|straße, *-n, f.* arteră secundară cu indicatorul «stop».
Stopp|uhr, *-en, f.* (ceas) cronometru.
Stöpsel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** dop. **2.** *(electr.)* contact-banană; dop; cheie. **3.** *(fam.)* pici, puşti.
Stöpselchen, *-s, -, n. (dim.* de la Stöpsel) dopuleţ.
Stöpselkontakt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* contact cu fişă.
stöpseln, *stöpselte, gestöpselt (ich stöps(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a astupa, a pune dop. **2.** *(electr.)* a face legătura (cu contact cu fişă).
Stöpselsicherung, *-en, f. (electr.)* siguranţă cu fişă.
Stöpsel|umschalter, *-s, -, m. (electr.)* comutator cu fişă.
Stör[1], *-(e)s, -e, m. (iht.)* nisetru *(Acipenser sturio).*
Stör[2], *-en, f. (reg.)* lucru efectuat de un meseriaş la domiciliul clientului; **in** (sau **auf**) **die** ~ **gehen** a se duce la lucru acasă la client; **auf die** ~ **kommen** a veni acasă la client; **auf der** ~ **arbeiten** a lucra la domiciliul clientului.
stör|anfällig *adj. (electr.)* sensibil, uşor dereglabil.
stör|artig *adj. (iht.)* acipenseroid.
Storax ['sto:-], *-es, m. sg.* storax, răşină aromată.
Störbefreiung *f. sg. (tel.)* eliminare a bruiajului.
Storch, *-(e)s, Störche, m. (ornit.)* barză *(Ciconia ciconia);* **das Märchen vom** ~ povestea cu barza; **wie ein** ~ **im Salat gehen** a merge ţanţoş; **der** ~ **hat sie ins Bein gebissen** ea aşteaptă un copil; *(în expr.)* **jetzt brat mir einer 'nen** ~! asta-i bună! **so ein** ~! ce picioare subţiri are! *(ornit.)* **ägyptischer** ~ ibis *(Tantalus ibis).*
storch|artig *adj. (ornit.)* pelargomorf, pelargic.
Storchbein, *-(e)s, -e, n.* **1.** picior de barză. **2.** *(fam.)* picior lung şi subţire; fus.
storchbeinig *adj.* cu picioare (subţiri) ca fusele.
storchen, *storchte, gestorcht, vb. (s) intr.* a umbla ţanţoş.
Storchenbiss, *-es, -e, m.* semn din naştere la ceafă.
Storchengang, *-(e)s, m. sg.* mers ţanţoş.
Storchen|nest, *-(e)s, -er, n.* cuib de barză.
Storchenpaar, *-(e)s, -e, n.* pereche de berze.
Storchenschnabel, *-s, -schnäbel, m.* v. Storchschnabel **(1).**
Störchin, *-nen, f.* (femelă de) barză.
Storchschnabel, *-s, -schnäbel, m.* **1.** cioc de barză. **2.** *(bot.)* priboi, pălăria-cucului *(Geranium macrorrhizum* L.). **3.** *(tehn.)* pentograf.
Storch|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* belemnit.
Storchweibchen, *-s, -, n.* v. Störchin.
Stördienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de deranjamente.
Store [sto:ʁ], *-s, -s, m.* şi *(elv.), -n, f.* **1.** stor, jaluzea. **2.** *(mar.)* cală.
stören, *störte, gestört, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tulbura, a deranja, a incomoda, a împiedica; **lassen Sie sich nicht** ~! nu vă deranjaţi! **die Ruhe** ~ a tulbura liniştea; *(radio.)* **die Sendung** ~ a bruia emisiunea. **2.** a întrerupe, a altera, a deregla. **II.** *intr.* **1.** *(reg., despre meseriaşi)* a munci pe la case, a lucra acasă la clienţi. **2.** *(reg.)* a cerceta, a căuta, a scotoci. **III.** *refl. (fam.)* a fi deranjat de ceva; **sich an den Autos** ~ a fi deranjat de maşini.
Storen, *-s, -, m. (elv.)* **1.** v. Store **(1). 2.** marchiză (la intrare).
Störenfried, *-(e)s, -e, m.* **1.** zurbagiu. **2.** persoană care strică cheful celorlalţi.
Störer, *-s, -, m.,* ~ **in**, *-nen, f.* **1.** persoană care deranjează, care tulbură, care stinghereşte. **2.** *(reg.)* meseriaş care lucrează pe la casele clienţilor. **3.** *(radio.)* aparat de bruiaj.
Störerei, *-en, f.* tulburări continue, deranj permanent.
Störfaktor, *-s, -en, m.* factor de perturbaţie.
Störfall, *-(e)s, -fälle, m.* deranjament la o centrală atomică.
störfest *adj. (radio.)* rezistent la bruiaje, la deranjamente.
Störfeuer, *-s, -, n. (mil.)* v. Störungsfeuer.
Störfrequenz, *-en, f. (radio)* frecvenţă care determină un bruiaj sonor.
storgen, *storgte, gestorgt, vb. (h) intr. (înv.)* **1.** a face comerţ ambulant. **2.** a umbla haimana, a vagabonda.
Storger, *-s, -, m. (înv.)* **1.** comerciant ambulant. **2.** haimana.
Störgeräusch, *-(e)s, -e, n. (radio.)* bruiaj.
stornieren [stɔr-], *stornierte, storniert, vb. (h) tr. (com.)* a storna; a corecta greşeli de contabilitate; a anula.
Stornierung, *-en, f. (com.)* stornare, storno; corectare a greşelilor de contabilitate; anulare.
Storno, *-s, Storni, m. (com.)* storno.
Stornobuchung, *-en, f. (com., fin.)* v. Stornierung.
Storno|gebühr, *-en, f. (com.)* taxă de stornare.
störrig *adj.* v. störrisch.
Störrigkeit *f. sg.* încăpăţânare, îndărătnicie, cerbicie, recalcitranţă.
störrisch *adj.* încăpăţânat, îndărătnic, recalcitrant.
Stör|rogen, *-s, -, m.* caviar; icre negre, icre de nisetru.
Störschall, *-(e)s, -e* (sau *-schälle), m. (tel.)* sunet perturbator.
Störschneider, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (reg.)* croitor(easă) care lucrează la domiciliul clientului.
Störsender, *-s, -, m.* v. Störstation.
störsicher *adj.* v. störfest.
Störsignal, *-s, -e, n.* semnal care periclitează recunoaşterea unui mesaj.
Stör|stange, *-n, f. (pescuit)* prăjină de tulburat apa.
Stör|station, *-en,* **Stör|stelle**, *-n, f. (radio.)* post de bruiaj.
Störtrupp, *-s, -s, m.* grup de persoane care organizează acţiuni de diversiune.
Störung, *-en, f.* **1.** tulburare, deranj, împiedicare. **2.** perturbare, dezordine, dereglare, dezorganizare. **3.** *(radio.)* tulburări atmosferice, paraziţi; bruiaj.
Störungsfeuer, *-s, -, n. (mil.)* foc de hărţuire.
störungsfrei *adj.* **1.** fără tulburări, fără incidente. **2.** *(radio.)* fără paraziţi, fără bruiaj.
Störungsfront, *-en, f. (mil.)* front de hărţuire.
Störungsquelle, *-n, f.* (şi *radio.)* sursă de perturbaţii.
Störungs|stelle, *-n, f. (tel.)* serviciu de reclamaţii al deranjamentelor.
Störungs|sucher, *-s, -, m. (tel.)* detector de deranjamente.
Störungs|ursache, *-n, f. (radio.)* cauză a alterării sunetului; cauză de perturbări; motiv al deranjamentului, al dereglării.
Störversuch, *-(e)s, -e, m. (radio.)* încercare de bruiaj.
Stoß, *-es, Stöße, m.* **1.** lovitură, izbitură; şoc; zguduitură; **ein** ~ **mit dem Fuß** o lovitură cu piciorul; **jm. einen** ~ **geben** (sau **versetzen**) a da brânci cuiva; *(fam.)* **seinem Herzen** (sau **sich** la *dat.)* **einen** ~ **geben** a-şi lua inima în dinţi; **ein** ~ **des Windes** o rafală de vânt; **das Gewehr hat einen starken** ~ puşca are un recul puternic; **ein ungeschickter** ~ o lovitură proastă; *(fig.)* **das gab ihm den letzten** ~ asta i-a dat lovitura de graţie; **es hat mir einen** ~ **gegeben** asta m-a şocat, m-a izbit; am simţit o lovitură. **2.** *(mil.)* atac, înaintare; **den** ~ **des Feindes aufhalten** a opri atacul adversarului. **3.** *(geofiz.)* v. Erdstoß. **4.** sunet; ~ **ins Horn** sunet de goarnă. **5.** *(vân.)* pene de la coadă, de la târtiţă. **6.** *(vân.)* capcană, cursă. **7.** vraf, teanc, stivă; **ein** ~ **Papier** un vraf de hârtii; **ein** ~ **Bücher** un teanc de cărţi. **8.** *(tehn.)* îmbinare, joantă; **der** ~ **der Schienen** joanta şinelor. **9.** *(mine)* front; perete (de cărbune). **10.** bulon de plug. **11.** tiv fals. **12.** *(reg.)* păşune.
Stoß|ab|bau|strecke, *-n, f. (mine)* galerie de abataj.
Stoß|angriffs|punkt, *-(e)s, -e, m. (mec.)* punct de aplicaţie a impulsului.
Stoß|anlassen, *-s, n. sg. (maş.)* demarare bruscă.
Stoß|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* dispozitiv de mortezat.
Stoß|arbeit, *-en, f.* muncă în asalt.
Stoß|arbeiter, *-s, -, m.,* ~ **in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) fruntaş(ă).
Stoß|arbeiter|abzeichen, *-s, -, n.* insignă a muncitorilor fruntaşi.
stoß|artig *adj.* sub formă de şocuri, în smucituri.
Stoß|ausbeute, *-n, f. (fiz.)* randament de ciocniri.
Stoß|aus|schlag, *-(e)s, -schläge m. (mec., mil.)* deviaţie balistică.
Stoß|axt, *-äxte, f.* topor forestier.
Stoßbähre, *-n, f. (elv.)* v. Schubkarren.
Stoß|balken, *-s, -, m. (hidr.)* bară disipatoare de energie (a curentului).
Stoßbau, *-(e)s, -e, m. (mine)* exploatare cu camere; **firstweiser** ~ exploatare cu camere de tipul treptelor răsturnate; **querschlägiger** ~ exploatare cu camere transversale.
Stoßbaum, *-(e)s, -bäume, m.* proţap (la roată).
Stoßbe|an|spruchung, *-en, f. (tehn.)* solicitare la lovire.
Stoßbecken, *-s, -, n. (hidr.)* bazin disipator.
Stoßbeiwert, *-(e)s, -e, m. (mec.)* coeficient de ciocnire.
Stoßbelastung, *-en, f. (tehn.)* sarcină dinamică (de şoc).
Stoßbetrieb, *-(e)s, m. sg.* v. Hochbetrieb **(1).**
Stoßbewegung, *-en, f.* mişcare propulsivă, mişcare sacadată de propulsie.
Stoßbohrer, *-s, -, m. (mine)* sfredel (de piatră) percutant.
Stoßborte, *-n, f. (croitorie)* bentiţă de protecţie, apărătoare (la margini).
Stoßbrigade, *-n, f.* brigadă fruntaşă, brigadă de şoc.
Stoßbrigadenbewegung, *-en, f.* mişcare a brigăzilor fruntaşe.
Stoßbrigadier, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) dintr-o brigadă fruntaşă.
Stoßbutterfass, *-es, -fässer, n.* putinei (de bătut untul).
Stößchen, *-s, -, n. (dim.* de la Stoß) stivă mică, teanc, vraf mic.
Stoßdämpfer, *-s, -, m. (tehn.)* amortizor.
Stoßdauer *f. sg. (fiz.)* durată a ciocnirii.
Stoßdegen, *-s, -, m.* floretă.
Stoßdurchschlagsfestigkeit *f. sg. (electr.)* rezistenţă de străpungere la şoc.
Stoß|ebene, *-n, f. (tehn.)* plan al ciocnirii.
Stoß|einwirkung, *-en, f. (hidr.)* efect de izbire, de şoc.
Stoß|eisen, *-s, -, n.* **1.** *(med.)* daltă, instrument de extras rădăcinile de dinţi din alveole. **2.** blacheu. **3.** *(mar.)* daltă de călăfătuit. **4.** *(pielărie)* fier de lustruit, de călcat.
Stößel, *-s, -, m.* **1.** pisălog, pilug; mai. **2.** resteu. **3.** bulon la plug. **4.** *(constr.)* berbec de sonetă.
stoß|empfindlich *adj.* sensibil la şocuri.
stoßen, *stieß, gestoßen (du, er stößt), vb. (h* şi *s)* **I.** *tr.* (şi *intr.) (h)* a împinge, a îmbrânci, a lovi, a izbi; a zgudui, a zdruncina; **jn. an die Wand** ~ a izbi pe cineva de perete; **mit dem Fuße** ~ a da cu piciorul; **mit dem Ellbogen** ~ a îmbrânci cu cotul; **einen Pfahl in die Erde** ~ a bate un ţăruş în pământ; **von sich** ~ a alunga; **aus dem Hause** ~ a da afară din casă; **über den Haufen** ~ a răsturna; **mit den Hörnern** ~ a împunge cu coarnele; **aneinander** ~ a se ciocni, a se izbi unul de altul; **jm. den Degen durch den Leib** ~ a străpunge pe cineva cu spada; **ihn stieß ein Schluchzen** l-a zguduit un plâns înfundat; *(fig.)* **vom Throne** ~ a detrona; **ins Elend** ~ a ruina; **vor den Kopf** ~ a ofensa, a jigni; **die Flinte stößt** puşca are recul; **der Wagen stößt** trăsura zgâlţâie; **es stößt auf diesem Wagen** zdruncină în acest vehicul; **das Fahrrad** ~ a împinge bicicleta. **II.** *tr. (h)* **1.** a fixa, a potrivi; **zwei Bretter aneinander** ~ a potrivi două scânduri. **2.** a pisa; **Zucker** ~ a pisa zahăr; **zu Pulver** ~ a pulveriza. **III.** *intr. (înv.) (h)* **1.** a sufla; **ins Horn** ~ a sufla în corn; *(fig.)* **in die Posaune des Lobes** ~ a înălţa imnuri de slavă. **2.** *(apic.)* a roi. **3.** *(tipogr.)* a bate coliile. **4.** a se învecina; **an etwas** ~ a se mărgini cu…; **sein Garten stößt an den Sportplatz** grădina sa se învecinează cu terenul de sport. **IV.** *refl. (h)* **1.** a se lovi, a se izbi; **sich heftig an etwas** ~ a se lovi puternic de ceva. **2.** a se formaliza, a

se scandaliza; **daran dürfen Sie sich nicht** ~ nu trebuie să vă scandalizați de aceasta. **3.** *(reg.; despre lapte)* a se închega, a se prinde. **V.** *intr. (s)* **1.** a se ciocni (de ceva); **das Schiff stößt auf eine Klippe** vasul se izbește de o stâncă; **auf den Grund** ~ a da de fund; *(fig.)* **mit dem Kopfe gegen die Wand** ~ a se lovi, a da cu capul de perete; **auf Schwierigkeiten** ~ a se izbi de greutăți. **2.** a da peste, a descoperi; **auf einen Schatz** ~ a descoperi o comoară; **auf den Feind** ~ a da peste dușman. **3.** a se alătura; **er ist wieder zu seinem Regiment gestoßen** s-a întors la regimentul său; **die Truppe stößt zum Heer** trupa se alătură armatei. **4.** a se năpusti; **der Falke ist auf das Rebhuhn gestoßen** șoimul s-a năpustit asupra potârnichii. **5.** *(în expr.)* **ans Land** ~ a se apropia de țărm; **vom Lande** (sau **Ufer)** ~ a se depărta, a se desprinde de țărm.

Stoßen, *-s, n. sg. (sport)* aruncare; **das beidarmige** ~ aruncarea cu ambele brațe.

stoßend *(elv.)* **I.** *part. prez.* de la stoßen. **II.** *adj.* supărător, revoltător.

Stoßer, *-s, -, m. (ornit.)* erete *(Accipiter nisus).*

Stößer, *-s, -, m.* **1.** v. Stoßer. **2.** v. Stößel. **3.** *(reg.)* joben.

Stoß|erde *f. sg.* pământ bătătorit; vălătuci.

Stoßerei, *-en, f.* îmbrânceală, înghesuială.

Stoß|er|regung, *-en, f. (fiz.)* excitare prin impulsuri, prin șoc.

Stoßfalke, *-n, -n, m. (vân.)* șoim dresat.

Stoßfänger, *-s, -, m. (tehn.)* amortizor de șoc; tampon; *(auto.)* bară parașoc.

Stoßfechten, *-s, n. sg.* scrimă cu floretă.

Stoßfeder, *-n, f. (tehn.)* resort de ciocnire.

Stoßfeile, *-n, f. (mec.)* pilă (dreptunghiulară) de degroșat.

stoßfertig *adj. (despre animale)* gata să se năpustească (asupra prăzii).

stoßfest *adj.* rezistent la lovire, la șocuri.

Stoßfischer, *-s, -, m. (ornit.)* pescăruș cenușiu *(Ceryle rudis).*

Stoßfläche, *-n, f.* suprafață de îmbinare, de lovire, de tamponare.

stoßfrei *adj. (tehn.)* lin, curgător, fără bătăi, fără vibrații, fără șocuri; **~er Gang** mers liniștit, funcționare fără zgomot.

Stoßfuge, *-n, f. (tehn.)* rost de îmbinare.

Stoßgarn, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mar.)* material pentru repararea unei parâme uzate. **2.** *(vân.)* plasă de prins ulii și șoimi.

Stoßgebet, *-(e)s, -e, n.* rugăciune scurtă, spusă în fugă.

Stoßgeier, *-s, -, m. (ornit.)* vindereu, șoricar *(Milvus regalis).*

Stoßgeschäft, *-(e)s, -e, n.* v. Hochbetrieb **(1).**

Stoßgeschwindigkeit *f. sg.* viteză de ciocnire.

stoßgesichert *adj. (tehn.)* asigurat contra șocurilor.

Stoßgewehr, *-(e)s, -e, n. (mil.)* baionetă.

Stoßgruppe, *-n, f. (mil.)* grupă, detașament de șoc.

Stoßgruppierung, *-en, f. (mil.)* formație de atac.

Stoßheber, *-s, -, m. (hidr.)* berbec hidraulic.

Stoßhobel, *-s, -, m.* rindea de teșit colțurile.

Stoßhobelmaschine, *-n, f.* mașină de rindeluit colțurile.

stößig *adj.* **1.** *(despre vaci etc.)* care împunge. **2.** *(fam.)* arțăgos, răutăcios, ursuz.

Stoßkante, *-n, f. (croitorie)* tiv întărit (la pantaloni).

Stoßklinge, *-n, f.* lamă de floretă, de spadă.

Stoßkraft *f. sg.* **1.** *(fiz.)* forță de izbire, de șoc. **2.** *(mil.)* putere de șoc.

Stoßlade, *-n, f.* corp de rindea.

Stoßlasche, *-n, f. (tehn.)* eclisă de joantă, de îmbinare.

Stoßlatte, *-n, f. (tehn.)* șipcă, stinghie de acoperire.

Stoßleuchten, *-s, n. sg. (fiz.)* lumină de ciocnire.

Stoßlokomotive [-və], *-n, f. (ferov.)* locomotivă de împingere.

Stoßmaschine, *-n, f.* mașină de mortezat.

Stoßmatte, *-n, f. (mar.)* paiet englez.

Stoßmeißel, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** cuțit de mortezat. **2.** sapă percutantă.

stoßmildernd *adj.* de amortizare a șocurilor.

Stoßmittelpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mec.)* centru de ciocnire, de percursiune. **2.** hipocentru de cutremur.

Stoßnaht, *-nähte, f.* cusătură cap la cap.

Stoßnase, *-n, f. (hidr.)* prag aval al disipatorului de energie.

Stoßnetz, *-es, -e, n. (vân.)* plasă de prins păsări.

Stoß|ort[1], *-(e)s, -örter, m. (mine)* front de abataj.

Stoß|ort[2], *-(e)s, -e, m. (fiz.)* loc de ciocnire.

Stoßprobe, *-n, f. (metal.)* epruvetă pentru încercare la șoc.

Stoßpuffer, *-s, -, m. (ferov.)* tampon.

Stoßpunkt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* punct de impact.

Stoßrapier, *-s, -e, n.* floretă.

Stoßrichtung, *-en, f. (mil.)* direcție de șoc, de atac.

Stoß|säge, *-n, f.* ferăstrău manual cu ramă.

Stoß|scheibe, *-n, f. (mil.)* șaibă de izbire.

Stoß|schiene, *-n, f.* **1.** *(auto.)* v. Stoßstange. **2.** *(text.)* șină împingătoare.

Stoß|schlepper, *-s, -, m. (mar.)* împingător.

Stoß|schweißung, *-en, f. (metal.)* sudare cap la cap.

Stoß|seufzer, *-s, -, m.* oftat adânc, suspin greu.

stoß|sicher adj. *(tehn.)* v. stoßfest.

Stoß|spannung, *-en, f. (tehn.)* tensiune de impuls.

Stoß|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e*), *m.* v. Stoßmeißel **(1).**

Stoß|stange, *-n, f. (tehn.)* bară de protecție.

Stoß|stelle, *-n, f.* **1.** *(electr.)* punct de dezadaptare electrică. **2.** *(tehn.)* loc de îmbinare.

Stoßtempo, *-s, -s* (și *-tempi*), *n.* timp record.

Stoßtrupp, *-s, -s, m. (mil.)* detașament de șoc.

Stoßtruppen *f. pl. (mil.)* unități de șoc.

Stoßventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* **1.** *(tehn.)* supapă pulsatoare. **2.** *(muz.)* ventil de aer (la orgă).

Stoßverbindung, *-en, f.* **1.** *(ferov.)* joantă. **2.** *(constr.)* îmbinare cap la cap; **einfache** ~ îmbinare dreaptă cap la cap.

Stoßverkehr, *-s, m. sg.* perioadă de vârf în circulație.

Stoßvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* pasăre răpitoare.

Stoßwaffe, *-n, f.* armă albă.

Stoßwagen, *-s, -, m.* cărucior pentru copii mici.

stoßweise *adv.* **1.** smucit; în șocuri, în răstimpuri. **2.** cu grămada.

Stoßwelle, *-n, f. (fiz.)* undă de șoc.

Stoßwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** presă de bătut monede. **2.** matriță de bătut monede. **3.** *(maș.)* mașină de mortezat.

Stoßwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (constr.)* rezistență la împingere, la lovire, la ciocnire (la o conductă).

Stoßwind, *-(e)s, -e, m.* vânt în rafale; rafală de vânt.

Stoßwinkel, *-s, -, m. (fiz.)* unghi de ciocnire.

Stoßzahl, *-en, f.* **1.** *(fiz.)* număr de ciocniri. **2.** *(electr.)* număr de impulsuri, de șocuri.

Stoßzahn, *-(e)s, -zähne, m. (zool.)* colț.

Stoßzange, *-n, f. (tehn.)* clește al mașinii de trefilat.

Stoßzeit, *-en, f.* perioadă de vârf.

Stoßziffer, *-n, f. (mec.)* coeficient de impact.

Stotterei *f. sg.* bâlbâială.

Stotterer, *-s, -, m.*, **Stotterin**, *-nen, f.* persoană care se bâlbâie; bâlbâit(ă).

stotterig *adj.* bâlbâit.

stottern, *stotterte, gestottert, vb. (h) intr.* a se bâlbâi, a pierde șirul vorbelor.

Stottern, *-s, n. sg.* bâlbâit; *(fig., pop.; în expr.)* **auf** ~ **kaufen** a cumpăra în rate.

stottrig *adj.* v. stotterig.

Stotz, *-es, -e*, **Stotzen**, *-s, -, m. (reg.)* **1.** butuc, buturugă; ciot. **2.** putină.

stotzen, *stotzte, gestotzt (du, er stotzt), vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a sprijini; a rezema. **2.** a îndopa, a îndesa.

stotzig *adj. (reg.)* abrupt.

Stövchen [-fçən], *-s, -, n.* **1.** suport prevăzut cu o mică lumânare pentru menținerea caldă a ceainicului la masă. **2.** *(reg.)* mangal (din tablă pentru încălzit picioarele).

Stove [-və], *-n, f. (reg.)* cameră de uscare; uscătorie.

stoven, *stovte, gestovt*, **stowen**, *stowte, gestowt, vb. (h) tr. (cul., reg.)* a fierbe, a prăji înăbușit.

StPO *presc.* de la Strafprozessordnung procedură penală.

Str. *presc.* de la Straße stradă.

strabanzen, *strabanzte, strabanzt (du, er strabanzt), vb. (h) intr. (reg.)* a hoinări, a umbla fără rost, a umbla creanga.

Strabanzer, *-e, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană fără căpătâi, pierde-vară.

Strabismus, *-, m. sg. (med.)* strabism.

strack *adj. (reg.)* **1.** drept, întins; **mit ~en Haaren** cu părul întins. **2.** înfipt, drept, ceremonios; *(adverbial)* **sich** ~ **aufstellen** a se ridica ceremonios, țeapăn. **3.** *(fig.)* hotărât; **~e Forderung** pretenție hotărâtă.

Strackheit *f. sg.* ținută țeapănă, rigidă.

stracks *adv.* **1.** direct, întins, de-a dreptul. **2.** numaidecât, la moment. **3.** riguros, exact; **sich** ~ **an die Vorschriften halten** a se ține riguros de instrucțiuni.

Straf|abteilung, *-en, f. (mil.)* pluton disciplinar.

Straf|akte, *-n, f. (jur.)* dosar penal.

Straf|aktion, *-en, f.* acțiune de pedeapsă.

Straf|änderung, *-en, f. (jur.)* comutare a pedepsei.

straf|androhend *adj.* cominatoriu, amenințător.

Straf|androhung, *-en, f. (jur.)* amenințare cu pedeapsa, cominațiune.

Straf|an|stalt, *-en, f.* penitenciar.

Straf|antrag, *-(e)s, -träge, m.* rechizitoriu; **der Staatsanwalt stellt einen** ~ procurorul propune pedepsirea.

Straf|anzeige, *-n, f.* anunțare a unui delict la organele în drept; *(ec.)* imputare.

Straf|arbeit, *-en, f.* **1.** lucrare (scrisă) dată ca pedeapsă. **2.** corvoadă de pedeapsă.

Straf|arrest, *-(e)s, -e, m.* arest; *(mil.)* carceră.

Straf|art, *- en, f.* fel de pedeapsă.

Straf|aufhebung, *-en, f. (jur.)* suspendare definitivă a pedepsei.

Straf|aufschub, *-(e)s, -schübe, m.* amânare a executării pedepsei.

Straf|ausmaß, *- es, -e, n.* cuantum al pedepsei.

Straf|aus|setzung, *-en, f.*, **Straf|aus|stand**, *-(e)s, -stände, m. (jur.)* suspendare vremelnică a pedepsei.

Straf|bank, *-bänke, f. (sport)* bancă de pedeapsă.

strafbar *adj.* culpabil, pedepsibil, pasibil de pedeapsă, supus pedepsei, vrednic de pedeapsă; **sich** ~ **machen** a se face pasibil de pedeapsă.

Strafbarkeit *f. sg.* culpabilitate.

Strafbataillon [-taljõ:], *-s, -e, n. (mil.)* **1.** batalion disciplinar. **2.** batalion de represiune.

Strafbefehl, *-(e)s, -e, m.* **1.** decizie de amendare. **2.** decizie de pedeapsă corecțională.

Strafbefugnis, *-se, f.* capacitate, competență a unei instanțe de a pedepsi.

Strafbemessung, *-en, f.* stabilire a pedepsei, a amenzii.

Strafbe|stimmung, *-en, f.* dispoziție, prevedere a codului penal.

strafbewehrt *adj.* pasibil de pedeapsă, pedepsit de lege.

Strafbezirksgericht, *-(e)s, -e, n.* judecătorie penală de ocol.

Strafbuch, *-(e)s, -bücher, n.* cod penal.

Strafdauer *f. sg.* durată a pedepsei.

Strafe, *-n, f.* **1.** pedeapsă; **bei** ~ sub pedeapsă; **zur** ~ ca (sau drept) pedeapsă; **gerechte** ~ pedeapsă dreaptă, justă; **körperliche** ~ pedeapsă corporală; **entehrende** ~ pedeapsă dezonorantă, infamantă; **seine** ~ **absitzen** a-și ispăși pedeapsa în închisoare; **eine** ~ **verhängen** a aplica o pedeapsă; **eine** ~ **aufheben** a ridica o pedeapsă; **eine** ~ **vollstrecken** a executa o pedeapsă. **2.** amendă; ~ **bezahlen** a plăti amendă; **in** ~ **nehmen** a amenda. **3.** *(mil.)* exercițiu disciplinar; corvoadă (peste rând).

Straf|einsatz, *-es, -sätze, m. (jocuri de cărți)* sumă dată ca pedeapsă.

strafen, *strafte, gestraft, vb. (h) tr.* **1.** a pedepsi; **mit Gefängnis** ~ a pedepsi cu închisoarea; **den Diebstahl** ~ a pedepsi furtul; **am Leben** ~ a pedepsi cu moartea; **am Leibe** ~ a aplica o pedeapsă corporală. **2.** a amenda; **jn. um Geld** ~ a amenda pe cineva. **3.** *(în expr.)* **mit Worten** ~ a dojeni, a mustra; **Lügen** ~ **a)** a dezminți; **b)** a dovedi cuiva că minte.

strafend I. *part. prez.* de la strafen. **II.** *adj.* **1.** pedepsitor, răzbunător. **2.** dojenitor; **ein ~er Blick** o privire dojenitoare.

Straf|engel, *-s, -, m.* înger răzbunător, înger al răzbunării.

Straf|entlassene, *-n, -n (ein Strafentlassener), m.* și *f.* persoană care și-a ispășit pedeapsa, eliberat(ă) (din închisoare etc.).
Straf|erkenntnis, *-se, f.* sentință de condamnare.
Straf|erlass, *-es, -lasse* (și *-lässe), m.* amnistie; **allgemeiner** ~ amnistie generală.
Straf|erlassung, *-en, f.* grațiere.
Straf|ermessung, *-en, f.* v. Strafbemessung.
Straf|exerzieren, *-s, n. sg. (mil.)* instrucție disciplinară.
Straf|expedition, *-en, f. (mil.)* expediție de pedepsire, de represiune.
Straf|extrakt, *-(e)s, -e, m.* extras dintr-un proces-verbal penal.
straff *adj.* și *adv.* **1.** întins, încordat; **die Zügel ~ anziehen** a întinde tare hățurile; *(fig.)* a ține din scurt; **der Rock liegt ~ an** fusta vine lipită pe corp. **2.** *(fig.)* sever, aspru; **~e Manneszucht** disciplină aspră.
Straf|fall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** caz disciplinar. **2.** *(jur.)* v. Strafsache.
straf|fällig *adj.* pasibil de pedeapsă; culpabil; ~ **werden** a-și atrage o pedeapsă; **von neuem ~ werden** a recidiva.
Straf|fälligkeit *f. sg.* culpabilitate; **wiederholte** ~ recidivă.
straffen, *straffte, gestrafft, vb. (h) tr.* și *refl.* a întinde, a încorda; **seine Haltung** ~ a-și îndrepta spinarea; **sich** ~ a se îndrepta, a se întinde; **seine Züge ~ sich** trăsăturile feței i se înăspresc, se încordează.
straff ge|spannt *adj.* (tare) întins, încordat.
Straffheit *f. sg.* **1.** tensiune, tărie, încordare, desime; *(text.)* ~ **des Aufwindens** desimea împletiturii (a mosorului) de bumbac. **2.** *(fig.)* ținută încordată; atitudine țeapănă. **3.** *(fig.)* severitate, rigoare.
straf|frei *adj.* nepedepsit, scutit de pedeapsă; ~ **ausgehen** a scăpa nepedepsit.
Straf|frei|heit, *-en, f.* scutire de pedeapsă, impunitate.
Straffung, *-en, f.* încordare, întindere.
Strafgebot, *- (e)s, -e, n.* v. Strafbefehl.
Strafgefangene, *-n, -n (ein Strafgefangener), m.* și *f.* ocnaș, deținut(ă).
Strafgefängnis, *-ses, -se, n.* închisoare, penitenciar; temniță.
Strafgeld, *-(e)s, -er, n.* amendă.
Strafgericht, *-(e)s, -e, n.* **1.** tribunal penal. **2.** *(fig.)* pedeapsă, răfuială; **ein ~ des Himmels** o pedeapsă a cerului; **ein ~ über sich ergehen lassen** a suporta o săpuneală.
strafgerichtlich *adj.* (de drept) penal.
Strafgerichtsbarkeit *f. sg.* jurisdicție penală.
Strafgerichtshof, *-(e)s, -höfe, m.* curte penală.
Strafgerichts|ordnung, *-en, f.* cod de procedură penală.
Strafgesetz, *-es, -e, n.* lege penală.
Strafgesetzbuch, *-(e)s, -bücher, n.* cod penal.
Strafgesetzgebung, *-en, f.* legislație penală.
Strafgewalt *f. sg.* putere disciplinară, drept de a pedepsi.
Strafhaft *f. sg.* detențiune.
Strafhaus, *-es, -häuser, n. (înv.)* casă de corecție.
Strafjustiz *f. sg.* justiție penală.
Strafkammer, *-n, f. (jur.)* cameră corecțională (de punere sub acuzare).
Strafkasse, *-n, f.* casă pentru amenzi.
Strafklage, *-n, f.* acțiune penală.
Strafklausel, *-n, f.* clauză penală.
Strafkodex, *-es* (și -), *-e* (și *-dizes), m.* v. Strafgesetzbuch.
Strafkolonie, *-n, f.* colonie penitenciară, colonie de deținuți.
Strafkompanie, *-n, f. (mil.)* companie disciplinară.
Straflager, *-s, -, n.* lagăr disciplinar.
sträflich *adj.* **1.** culpabil, pasibil de pedeapsă. **2.** blamabil, condamnabil, de neiertat; **~er Leichtsinn** ușurință condamnabilă. **3.** pedepsitor.
Sträflichkeit *f. sg.* culpabilitate.
Sträfling, *-s, -e, m.* deținut, ocnaș, pușcăriaș.
Sträflings|anzug, *-(e)s, -züge, m.* zeghe, haină de pușcăriaș.
straflos *adj.* v. straffrei.
Straflosigkeit *f. sg.* v. Straffreiheit.
Strafmandat, *-(e)s, -e, n.* înștiințare de amendă.
Strafmaß, *-es, -e, n.* cuantum al pedepsei, grad de pedeapsă; **höchstes** ~ maximum de pedeapsă.
Strafmaßnahme, *-n, f.* măsură disciplinară; *(ec.)* sancțiune penală.
Strafmaßregel, *-n, f.* reguli de aplicare a pedepsei.
strafmildernd *adj. (jur.)* de reducere, de atenuare a pedepsei; **~e Umstände** circumstanțe atenuante.
Strafmilderung, Strafminderung, *-en, f.* reducere, ușurare, scădere, comutare a pedepsei.
Strafminute, *-n, f. (sport)* minut de pedeapsă.
Strafmittel, *-s, -, n.* mijloc de pedepsire.
strafmündig *adj.* de vârsta responsabilității penale.
Straf|organ, *-s, -e, n.* instanță pentru aplicarea unei pedepse.
Strafporto, *-s, -s* (și *-porti), n.* suprataxă poștală.
Strafprediger, *-s, -, m.* moralist.
Strafpredigt, *-en, f.* săpuneală, morală; **jm. eine ~ halten** a trage cuiva o săpuneală, a face cuiva morală.
Strafprotokoll, *-s, -e, n.* proces-verbal penal.
Strafprotokoll|auszug, *-(e)s, -züge, m.* extras din procesul-verbal penal.
Strafprozess, *-es, -e, m.* proces penal.
Strafprozess|ordnung, *-en, f.* cod de procedură penală.
Strafprozessrecht, *-(e)s, n. sg.* drept procedural penal.
Strafpunkt, *-(e)s, -e, m. (sport)* punct realizat dintr-o penalizare, din penalti.
Strafrahmen, *-s, -, m. (jur.)* latitudine (admisă de codul penal) de stabilire a pedepsei.
Strafraum, *-(e)s, m. sg. (sport)* spațiu de pedeapsă.
Strafrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* **1.** drept de a pedepsi. **2.** drept penal.
Strafrechtler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* jurist(ă) specializat(ă) în drept penal.
strafrechtlich *adj. (jur.)* penal.
Strafrechtslehrer, *-s, -, m.* profesor de drept penal.
Strafrechtsreform, *-en, f.* reformă a dreptului penal.
Strafrede, *-n, f.* v. Strafpredigt.
Strafregister, *-s, -, n.* cazier judiciar.
Strafrichter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* judecător(-oare) la secția penală.
Strafsache, *-n, f.* **1.** chestiune penală. **2.** cauză penală.
Strafsenat, *-(e)s, -e, m. (jur.)* cameră de punere sub acuzare.
Strafsoldat, *-en, -en, m. (mil.)* soldat dintr-o unitate disciplinară sau de represiune.
Straf|stoß, *-es, -stöße, m. (sport)* lovitură de pedeapsă.
Straf|stoßmarke, *-n, f. (sport)* v. Strafmarke.
Straftat, *-en, f.* infracțiune, delict.
Straftatbe|stand, *-(e)s, m. (jur.)* caracteristici stabilite prin lege pentru pedepsirea unei fapte.
Straftäter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* delincvent(ă).
Straftilgung, *-en, f. (jur.)* ștergere a pedepsei.
Straftilgungsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de ștergere a pedepsei.
Straf|umwandlung, *-en, f.* comutare a pedepsei.
Straf|unterbrechung, *-en, f.* v. Strafaussetzung.
Straf|untersuchung, *-en, f.* instrucție penală.
Straf|urteil, *-s, -e, n.* sentință penală.
Strafverbüßung, *-en, f.* ispășire a pedepsei.
Strafver|eitelung, *-en, f. (jur.)* împiedicare intenționată a pedepsirii unui delincvent.
Strafverfahren, *-s, -, n.* acțiune penală; **ein ~ gegen jn. einleiten (einstellen)** a porni (a suspenda) o acțiune penală contra cuiva.
Strafverfolgung, *-en, f.* urmărire penală.
Strafverfügung, *-en, f.* ordin de pedepsire.
Strafver|handlung, *-en, f.* dezbatere penală.
Strafvermerk, *-(e)s, -e, m.* însemnare în cazierul judiciar.
Strafverschärfung, *-en, f.* înăsprire a pedepsei.
strafversetzen, *strafversetzt (numai la inf.* și *part. trec.) vb. (h) tr.* a muta disciplinar.
Strafversetzung, *-en, f.* mutare disciplinară.
Strafverteidiger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (jur.)* apărător(-oare) într-o cauză penală.
Strafverzeigung, *-en, f. (elv.)* v. Strafanzeige.
Strafvoll|streckung, Strafvollziehung, *-en, f.,* **Strafvollzug**, *-(e)s, m. sg.* aplicare, executare, împlinire a pedepsei.
Strafvollzugs|an|stalt, *-en, f.* v. Gefängnis.
Strafvollzugsbe|amte, *-n, -n (ein Strafvollzugsbeamter), m.* și *f.* funcționar(ă) care supraveghează deținuții, gardian(că).
Strafwache, *-n, f. (mil.)* gardă peste rând (ca pedeapsă).
strafweise *adv.* disciplinar, ca pedeapsă; **er wurde ~ versetzt** a fost mutat disciplinar.
strafwürdig *adj.* pasibil de pedeapsă, culpabil.
Strafwürdigkeit *f. sg.* culpabilitate.
Strafwurfmarke, *-n, f. (sport)* linie a loviturii de pedeapsă.
Strafzeit *f. sg.* durată a pedepsei; **er hat seine ~ abgesessen** (sau **hinter sich** *(dat.)*) și-a ispășit pedeapsa.
Strafzettel, *-s, -, m. (fam.)* v. Strafmandat.
Strafzumessung, *-en, f.* fixare a pedepsei.
Strafzuschlag, *-(e)s, -schläge, m.* v. Strafporto.
Stragel, *-s, -, m. (bot.)* cosaci *(Astragalus)*.
Strahl, *-(e)s, -en, m.* **1.** *(fiz.)* rază; fascicul de raze; **der ~ der Sonne** raza soarelui; **gebrochener** ~ rază refractată; **zurückgeworfener** ~ rază reflectată; **~en aussendend** radiind; **~en schießen** a face să țâșnească raze. **2.** *(poet.)* fulger. **3.** vână, jet, țâșnitură (de lichid). **4.** spiță (de roată); **die ~en eines Rades** spițele unei roți. **5.** *(med. vet.)* furcuță (copită). **6.** *(mineral., reg.)* cristal de stâncă. **7.** *(mat.)* semidreaptă. **8.** *(geod.)* linie de vizare la ridicări cu planșeta. **9.** *(înv.)* săgeată.
Strähl, *-(e)s, -e, m.* v. Strähle.
Strahl|ablenker, *-s, -, m.* **1.** *(tel.)* deflector. **2.** *(mar.)* tub în formă de pâlnie.
Strahl|antrieb, *- (e)s, -e, m. (av.)* propulsie prin reacție; **intermittierender** ~ propulsie intermitentă prin reacție.
Strahl|apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fiz.)* aparat de iradiere. **2.** *(tehn.)* injector cu vână.
strahl|artig *adj.* în formă de rază; în formă de jet.
Strähle, *-n, f. (reg.)* pieptene.
Strahlemann, *-(e)s, -männer, m. (fam.)* persoană zâmbăreață.
strahlen, *strahlte, gestrahlt, vb. (h)* **I.** *tr.* a radia, a emite raze. **II.** *intr.* **1.** (și *fig.*) a luci, a străluci; **die Sonne strahlt** soarele strălucește; **vor Vergnügen und Gesundheit** ~ a radia de mulțumire și sănătate. **2.** *(reg.)* a urina.
strählen, *strählte, gestrählt, vb. (h) tr. (reg.)* a pieptăna, a țesăla.
Strahlen|abschirmung, *-en, f. (fiz.)* ecranare, protejare contra radiațiilor.
Strahlen|affektion, *-en, f.* afecțiune, leziune produsă de radiații.
Strahlen|anteil, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* fracțiune de radiație.
Strahlen|art, *-en, f. (fiz.)* tip, fel de radiație.
Strahlen|auf|fänger, *-s, -, m. (fiz.)* capcană de radiații.
Strahlen|auge, *-s, -n, n. (poet.)* ochi strălucitor, radios.
Strahlen|aus|tritt, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* emergență a razelor.
Strahlenbe|handlung, *-en, f. (med.)* tratament cu raze.
Strahlenbiologie *f. sg.* direcție de cercetare, care studiază efectul razelor ionizate asupra celulelor, țesuturilor etc.
Strahlenblume, *-n, f. (bot.)* gherghină, dalie *(Dahlia variabilis)*.
Strahl(en)blüte, *-n, f. (bot.)* floare radiată, floare cu petale în formă de raze.
Strahlenbrechung, *-en, f. (fiz.)* refracție.
Strahlenbruch, *-(e)s, -brüche, m. (fiz.)* frângere a razelor prin refracție.
Strahlenbündel, Strahlenbüschel, *-s, -, n. (fiz., mat.)* fascicul de raze.
strahlend **I.** *part. prez.* de la strahlen. **II.** *adj.* radios, radiant, (stră)lucitor; **~e Sonne** soare strălucitor; *(fig.)* **mit ~em Gesicht** cu față radioasă; **~e Wärme** căldură radiantă.
Strahlendosis, *-dosen, f. (med.)* doză de raze ionizate.
Strahlen|ebene, *-n, f. (mat.)* plan format de raze.
strahlen|empfindlich *adj.* sensibil la raze.

strahlenförmig *adj.* radiat, dispus în raze.
strahlenhell *adj.* strălucitor, radios, luminos.
Strahlenkater, *-s, m. sg. (med.)* rău de raze.
Strahlenkleidung *f. sg.* îmbrăcăminte de protecție contra radiațiilor.
Strahlenkrankheit, *-en, f. (med.)* boală de iradiere.
Strahlenkranz, *-es, -kränze, m.*, **Strahlenkrone**, *-n, f.* nimb, aureolă.
Strahlenkunde *f. sg.* radiologie.
Strahlenmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* material de protecție contra radiațiilor.
Strahlenmessung, *-en, f. (fiz.)* dozimetrie, măsurătoare dozimetrică de protecție (sau sanitară).
Strahlenpilz, *-es, -e, m. (biol.)* actinomicet *(Actinomycetes)*.
Strahlenquelle, *-n, f. (fiz.)* substanță de la care pornesc raze ionizate.
Strahlenrichtung, *-en, f. (fiz.)* direcție a razelor.
Strahlenriss, *-es, -e, m. (constr.)* crăpătură radială.
Strahlenschaden, *-s, -schäden, m.*, **Strahlenschädigung**, *-en, f. (fiz., med.)* deteriorare, leziune produsă prin iradiere.
Strahlenschutz, *-es, m. sg.* apărare, protecție contra radiațiilor.
Strahlenschwächung, *-en, f. (fiz.)* atenuare a radiației.
strahlensicher *adj.* protejat, asigurat contra radiațiilor.
Strahlensymmetrie *f. sg. (geom.)* simetrie radială.
Strahlentherapie *f. sg. (med.)* terapie cu raze, röntgenterapie, radioterapie.
Strahlentierchen, *-s, -, n. (zool.)* radiolar *(Radiolaria)*.
Strahlentod, *-(e)s, m. sg.* moarte provocată de radiații, moarte prin iradiere.
Strahlen|überwachung *f. sg. (fiz.)* (serviciu de) protecție contra radiațiilor; dozimetrie; supraveghere a radiațiilor.
Strahlen|unfall, *-(e)s, -fälle, m.* accident radioactiv.
strahlenverseucht *adj.* radiat prin acțiunea razelor ionizate.
Strahlenwirkung, *-en, f.* efect al iradiațiilor.
Strahler, *-s, -, m.* **1.** radiator, emițător; sursă de radiații. **2.** *(tel.)* element radiant. **3.** *(elv., înv.)* căutător de cristal de stâncă.
Strähler, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* pieptănar, meseriaș care confecționează piepteni. **2.** v. Strählerbacke.
Strählerbacke, *-n, f. (tehn.)* pieptene de filetat, bac de clupă cu cuțite-pieptene de filetat.
Strahl|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* clinoclaz.
strahlig *adj.* **1.** radiat. **2.** (stră)lucitor, radios.
Strahling, *-s, -e, m.* v. Strahlentierchen.
Strahlkraft, *-kräfte, f. (fiz.,* și *fig.)* putere radiantă.
Strahlpilz, *-es, -e, m.* v. Strahlenpilz.
Strahlrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* țeavă de refulare.
Strahlrohr|spritze, *-n, f. (tehn.)* pompă de incendiu cu țeavă de refulare.
Strahl|stärke, *-n, f.* intensitate a radiației.
Strahltriebwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* motor cu reacție.
Strahlturbine, *-n, f.* turbină cu acțiune, cu impulsie; turboreactor.
Strahlung, *-en, f.* radiație, iradiere; **kosmische** ~ radiație cosmică.
Strahlungs|anteil, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* fracțiune, componentă de radiație.
Strahlungsdichte, *-n, f. (fiz.)* densitate a iradierii.
Strahlungsdruck, *-(e)s, -drücke, m. (fiz.)* presiune de radiație.
strahlungsdurchlässig *adj. (fiz.)* transparent.
Strahlungs|einbruch, *-(e)s, -brüche, m. (fiz.)* pătrundere bruscă a radiației, val de radiații.
Strahlungs|empfänger, *-s, -, m. (fiz.)* receptor de radiație.
Strahlungs|energie, *-n* [-gi:ən], *f. (fiz.)* energie trimisă, transmisă sau primită sub formă de radiații.
Strahlungsfluss, *-es, -flüsse, m. (fiz.)* cantitate de energie iradiată per unitate de timp.
Strahlungsgleichgewicht, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* echilibru radiativ.
Strahlungsgürtel, *-s, m. sg.* centură de radiație (în cosmos).
Strahlungs|härte, *-n, f. (fiz.)* duritate a radiației.
Strahlungs|inhalt, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* conținut radioactiv, conținut de radiații.
Strahlungs|intensität *f. sg. (fiz.)* intensitate a radiației.
Strahlungsleistung, *-en, f. (fiz.)* v. Strahlungsfluss.
Strahlungs|pyrometer, *-s, -, n. (fiz.)* pirometru cu radiație.
Strahlungs|stromdichte, *-n, f.* densitate a fasciculului de radiație.
Strahlungsverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere de radiație.
Strahlungswärme *f. sg. (fiz.)* căldură de radiație.
Strahl|unterdrückung, *-en, f. (tel.)* stingere a fasciculului.
Strahl|unterfläche, Strahl|unterkante, *-n, f. (fiz.)* limită inferioară a radiației.
Strähn, *-(e)s, -e, m. (austr.)* v. Strähne.
Strähnchen *pl.* șuvițe blonde, vopsite; **morgen lasse ich mir ~ machen** mâine îmi fac șuvițe.
Strähne, *-n, f.* **1.** șuviță (de păr), coadă. **2.** jurubiță, scul, ghiul.
strähnen, *strähnte, gesträhnt, vb. (h) tr.* **1.** a face scul. **2.** a aranja în șuvițe.
strähnig *adj.* **1.** (păr) cu plete. **2.** *(despre sfoară, cablu)* cu mai multe vițe, toroane.
Strak, *-(e)s, -e, n. (mar.)* selatură; șablon; curbură longitudinală a punții navei.
straken, *strakte, gestrakt, vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* a întinde. **II.** *intr. (mar.)* a avea selatură.
Stralzierung, *-en, f.*, **Stralzio**, *-s, -s, m. (com.)* lichidare.
Stramin, *-s, m. sg. (text.)* canava.
stramm *adj.* și *adv.* **1.** strâns, întins (încordat); **das sitzt zu ~** asta vine prea strâns pe corp; *(fam.)* **jm. die Hosen ~ ziehen** a trage cuiva o bătaie zdravănă, a face cuiva fundul pantalonilor tobă. **2.** *(fig.)* viguros, voinic, vânjos, fercheș; **ein ~er Junge** un flăcău voinic; **~er Soldat** soldat fercheș. **3.** sever; **~ stehen** a sta drepți, smirnă; **~e Zucht** creștere, disciplină severă. **4.** *(tipogr.; despre cerneală)* consistentă, vâscoasă.
strammen, *strammte, gestrammt, vb. (h)* **I.** *tr.* a strânge, a încorda. **II.** *refl.* **1.** a se încorda. **2.** *(despre haine)* a veni ca turnat pe corp.
Strammheit *f. sg.* v. Straffheit.
stramm|stehen, *stand stramm, strammgestanden, vb. (h)* și *(s) intr.* a sta drepți, milităresște, smirnă.
strammziehen, *zog stramm, strammgezogen, vb. (h) tr.* a întinde, a trage ca să stea întins.
Strampel|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costumaș tricotat (pentru copii mici).
Strampelhös|chen, *-s, -, n.*, **Strampelhose**, *-n, f.* ciorap-pantalon (pentru copii mici).
strampeln, *strampelte, gestrampelt (ich stramp(e)le), vb. (h) intr.* a da din picioare.
Strampelsack, *-(e)s, -säcke, m.* cămășuță-sac, săculeț (pentru sugaci).
strampfen, *strampfte, gestrampft, vb. (h) tr. (austr.)* a scutura din picior; **den Schmutz von den Schuhen ~** a scutura murdăria de pe pantofi.
Strampler, *-s, -, m.* v. Strampelanzug.
Strähn, *-(e)s, -e, m.*, **Strähne**, *-n, f.* **1.** șuviță (de păr), coadă. **2.** jurubiță, scul, ghiul.
Strand, *-(e)s, -e* (sau *Strände*), *m.* plajă, țărm, coastă, litoral; **ein sandiger ~** o plajă nisipoasă; **ein felsiger ~** un mal stâncos; *(mar.)* **auf ~ laufen** a eșua.
Strand|amt, *-(e)s, -ämter, n. (mar.)* serviciu maritim de salvare (de persoane și bunuri).
Strand|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de plajă.
Strandbad, *-(e)s, -bäder, n.* ștrand.
Strandbatterie, *-n, f. (mil.)* baterie de coastă.
Strandbewohner, *-s, -, m.* locuitor al litoralului.
Strandbinse, *-n, f. (bot.)* rogoz de țărm *(Scirpus maritimus)*.
Strandburg, *-en, f.* castel de nisip.
Strandcafé, *-s, -s, n.* cafenea pe plajă.
Strand|distel, *-n, f. (bot.)* vitrigon *(Eryngium maritimum* L.).
Strand|dorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat de coastă, de litoral.
stranden, *strandete, gestrandet (du strandest, er strandet), vb. (h* și *s) intr. (mar.,* și *fig.)* a eșua, a se pune pe uscat; *(fig.)* **die Regierung ist mit ihrer Politik gestrandet** guvernul a eșuat în politica sa.
Strandfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește de țărm *(Cymatogaster aggregatus)*.
Strandfischer, *-s, -, m.* pescar de coastă, de țărm.
Strandfischerei *f. sg.* pescuit de coastă.
Strandflechtbinse, *-n, f.* v. Strandbinse.
Strandgerechtigkeit *f. sg. (înv.)* v. Strandrecht.
Strandgräber, *-s, -, m. (zool.)* specie de rozătoare *(Bathyergus maritimus)*.
Strandgut, *-(e)s, -güter, n.* obiecte, bunuri aduse de ape la țărm.
Strandhafer, *-s, m. sg.* specie de iarbă de coastă *(Elymus arenarius)*.
Strandhaubitze, *-n, f. (înv.)* tun de coastă; *(numai în expr.)* **voll** sau **blau** sau **betrunken sein wie eine ~** a fi beat turtă.
Strandhauptmann, *-s, -leute, m.* șef al serviciului maritim de salvare.
Strandhotel, *-s, -s, n.* hotel de plajă.
Strandhut, *-(e)s, -hüte, m.* pălărie de plajă.
Strandklee, *-s, m. sg. (bot.)* sulfină de țărm *(Melilotus dentatus)*.
Strandkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de plajă.
Strandkorb, *-(e)s, -körbe, m.* fotoliu-coș de nuiele (pentru plajă).
Strandläufer, *-s, -, m.* **1.** *(ornit.)* ciovlică de mare *(Glareola pratincola)*. **2.** persoană care se plimbă pe plajă; persoană care își desfășoară afacerile pe plajă.
Strandleben, *-s, -, n.* activități pe plajă în timpul verii.
Strandlinie [-niə], *-n, f.* **1.** *(geogr.)* linie între apă și uscat. **2.** *(hidr.)* nivel al apelor la țărm.
Strandnelke, *-n, f. (bot.)* sică, garofiță de mare *(Statice latifolia)*.
Strandnelkengewächse *pl. (bot.)* plumbaginacea *(Plumbaginaceae)*.
Strand|ordnung, *-en, f.* regulament costier, regulament de coastă.
Strandpfeifer, *-s, -, m. (ornit.)* fluierar, purcăruș *(Aegialitis dubia)*.
Strandpflanzen *pl. (bot.)* plante litorale.
Strandpromenade, *-n, f.* promenadă a plăjii.
Strandräuber, *-s, -, m.* hoț de bunuri aruncate de mare la țărm.
Strandrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept de a-și însuși bunurile aruncate de mare la țărm.
strandrechtlich *adj.* referitor la dreptul asupra bunurilor aruncate de mare la țărm.
Strandroggen, *-s, m. sg. (bot.)* perișor, limă *(Elymus arenarius)*.
Strandschuh, *-(e)s, -e, m.* sandală de plajă, espadrilă.
Strandsee, *-s, -n, m.* lac aflat în zona litorală.
Strandsegeln, *-s, n. sg. (sport)* cursă cu velă pe nisip.
Strandung, *-en, f.* eșuare; aruncare la țărm.
Strandvogel, *-s, -vögel, m.* pasăre de coastă.
Strandvogt, *-(e)s, -vögte, m.* inspector al litoralului.
Strandwache, *-n, f. (mil.)* pază a coastei, a litoralului.
Strandweg, *-(e)s, -e, m.* drum pe litoral, de coastă.
Strandwegerich, *-s, -e, m. (bot.)* pătlagină de țărm *(Plantago maritima)*.
Strandzelt, *-(e)s, -e, n.* cort de plajă.
Strang, *-(e)s, Stränge, m.* **1.** ștreang, funie, frânghie; **zum Tode durch den ~ verurteilen** a condamna la moarte prin ștreang. **2.** șleau, trăgătoare (de hamuri); *(fig.)* **wenn alle Stränge reißen** în cazul cel mai rău; **über die Stränge schlagen (hauen)** a depăși orice limită; **am gleichen (an demselben) ~ ziehen** a urmări același scop. **3.** jurubiță, scul. **4.** linie (de cale ferată, de tramvai); **toter ~** linie moartă. **5.** împletitură de păr.
Strangdachziegel, *-s, -, m. (constr.)* țiglă presată cu nervuri longitudinale.
strängen, *strängte, gesträngt, vb. (h) tr. (înv.)* a înhăma.
strangförmig *adj.* în formă de scul, de jurubiță.
Strangleder, *-s, -, n.* ștuț de piele (la hamuri).
Strangpresse, *-n, f. (tehn.)* presă cu filieră.
Strangulation, *-en, f.* **1.** sugrumare, strangulare, spânzurare. **2.** *(med.)* ocluzie intestinală, ileus.
strangulieren, *strangulierte, stranguliert, vb. (h) tr.* a strangula, a sugruma.
Strangulierung, *-en, f.* v. Strangulation.
Strangziegelpresse, *-n, f.* presă pentru țigle de acoperiș.
Stranze, *-n, f. (reg.)* v. Schlampe **(1)**.
Stränze, *-n, f. (bot.)* ștevie, cinstea-câmpului *(Astrantia major* L.).
Strapaze, *-n, f.* efort mare, osteneală, oboseală mare; muncă grea; **~n auf sich nehmen** a se supune la mari eforturi; **der ~ nicht gewachsen sein** (sau **standhalten**) a nu rezista la eforturi mari.
strapazfähig, strapazierbar *adj.* care nu are nevoie să fie cruțat, menajat; rezistent.
strapazieren, *strapazierte, strapaziert, vb. (h)* **I.** *tr.* a obosi, a încorda; a nu cruța, a prăpădi; **einen Anzug ~** a nu cruța un costum. **II.** *refl.* a se obosi, a se încorda; **er strapaziert sich den ganzen Tag** se trudește toată ziua.

strapazierfähig *adj.* v. strapazfähig.
Strapazier|hose, *-n, f.* pantalon de purtare, de lucru.
Strapazierschuhe *pl.* încălţăminte de purtare, de lucru.
strapaziös *adj.* obositor, extenuant.
Straps, *-es, -e, m.* **1.** jartieră. **2.** portjartier.
Strass, *-es, -e, m.* stras, imitaţie de diamant.
straß|ab *adv.* în josul străzii.
straß|auf *adv.* în susul străzii.
Straße, *-n, f.* **1.** stradă, şosea, drum; **einspurige ~** şosea, stradă cu o singură bandă de circulaţie; **öffentliche ~** drum public; **auf offener ~** în mijlocul străzii; **eine sehr lebhafte ~** o stradă foarte animată; *(fig.)* **jn. auf die ~ setzen** a lăsa pe cineva pe drumuri; **auf die ~ gehen a)** a demonstra, a ieşi în stradă; **b)** a deveni prostituată; **jn. auf. die ~ schicken** a trimite să se prostitueze; *(fig.)* **dieser Mensch liegt immer auf der ~** omul acesta bate mereu drumurile; **von der ~ aufgelesen** cules de pe drumuri; **seine ~ ziehen** a pleca, a-şi vedea de drum; **eine ~ anlegen** a construi un drum; **an der ~ gelegen** aşezat de-a lungul drumului; **nach allen vier ~n der Welt** în toate colţurile lumii; **geh (zieh) deine(r) ~!** vezi-ţi de drum! **die rechte ~** drumul cel bun; *(astron.)* **die bestirnte ~** Calea Laptelui; **eine wichtige ~ des Handelsverkehrs** o linie importantă a traficului comercial. **2.** strâmtoare (de mare); **die ~ von Gibraltar** strâmtoarea Gibraltar. **3.** *(mine)* galerie. **4.** *(metal.)* linie (de laminat); **gestaffelte ~** linie de laminor în trepte; **rein kontinuierliche ~** linie de laminor continuă.
Straßen|ablauf, *-(e)s, -läufe, m.* şanţ lateral de drum (pentru scurgerea apei).
Straßen|abnutzung *f. sg.* uzură a drumului.
Straßen|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* porţiune de stradă.
Straßen|anlage, *-n, f.* traseu rutier.
Straßen|ansicht, *-en, f. (arhit.)* privire, vedere din stradă.
Straßen|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de stradă, de toate zilele.
Straßen|arbeit, *-en, f.* muncă rutieră, la drumuri.
Straßen|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor rutier.
Straßen|aufseher, *-s, -, m.* supraveghetor de drumuri.
Straßen|aufsicht *f. sg.* serviciu de supraveghere a drumurilor.
Straßenbahn, *-en, f.* tramvai.
Straßenbahner, *-s, -, m.* lucrător la tramvaie.
Straßenbahnfahrer, *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f.* **1.** vatman. **2.** persoană care circulă cu tramvaiul.
Straßenbahngeleise, *-s, -,* **Straßenbahngleis**, *-es, -e, n.* linie de tramvai.
Straßenbahnhalte|stelle, *-n, f.* staţie de tramvai.
Straßenbahnhauptwerk|statt, *-stätten, f.* atelier principal de reparaţie a tramvaielor.
Straßenbahnschaffner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* taxator(-oare) la tramvai.
Straßenbahnschiene, *-n, f.* şină de tramvai.
Straßenbahn|störung, *-en, f.* deranjament în circulaţia tramvaielor.
Straßenbahnwagen, *-s, -, m.* vagon de tramvai.
Straßenbankett, *-s, -s, n. (drumuri)* acostament.
Straßenbau, *-(e)s, -e, m.* construcţie de drumuri.
Straßenbau|amt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciu de construcţie a drumurilor.
Straßenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* arbore de pe marginea şoselei.
Straßenbau|maschine, *-n, f. (constr.)* maşină rutieră.
Straßenbekanntschaft, *-en, f.* cunoştinţă de pe stradă.
Straßenbelag, *-(e)s, -beläge, m.* pavaj; caldarâm; îmbrăcăminte rutieră.
Straßenbeleuchtung, *-en, f.* luminat al străzilor.
Straßenbenutzungsgebühr, *-en, f.* v. Straßenzoll.
Straßenbeschaffenheit, *-en, f.* calitate a unui drum, a unei şosele.
Straßenbe|sprengung *f. sg.* stropit al străzilor.
Straßenbild, *-(e)s, -er, n.* imaginea străzii; **etwas passt nicht ins ~** ceva nu se potriveşte în imaginea străzii.
Straßenbord, *-(e)s, -e, n. (elv.)* v. Straßenrand.
Straßenböschung, *-en, f. (drumuri)* taluz al şoselei.
Straßenbreite, *-n, f.* lărgime a străzii.
Straßenbrücke, *-n, f.* pod pentru şosea, pod rutier.
Straßenbube, *-n, -n, m.* v. Straßenjunge.
Straßencafé, *-s, -s, n.* cafenea la stradă, în zona pietonală.
Straßendamm, *-(e)s, -dämme, m.* rambleu, platformă a(l) unui drum; acostament.
Straßendealer [-di:lə], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* traficant(ă) de droguri care vinde marfa pe stradă.
Straßendecke, *-n, f.* îmbrăcăminte rutieră, pavaj.
Straßendemonstration, *-en, f.* v. Straßenkundgebung.
Straßendieb, *-(e)s, -e, m.* tâlhar, hoţ de drumul mare.
Straßendirne, *-n, f.* femeie de stradă.
Straßendorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat la şosea, la drum.
Straßendreck, *-s, m. sg. (fam.)* murdărie de pe stradă.
Straßendurchlass, *-es, -lässe, m.* podeţ de şosea.
Straßen|ecke, *-n, f.* colţ de stradă.
Straßen|egge, *-n, f. (tehn.)* scarificator rutier.
Straßen|eingang, *-(e)s, -gänge, m.* capăt de stradă.
Straßen|einlauf, *-(e)s, -läufe, m. (hidr.)* punct de captare a apei din ploi şi zăpezi de pe o stradă.
Straßen|entwässerung, *-en, f.* canalizare a străzii.
Straßenfahrbahn, *-en, f. (drumuri)* parte carosabilă.
Straßenfahrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* biciclist(ă) care participă la o cursă.
Straßenfeger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* măturător(-oare) de stradă.
Straßenfertiger, *-s, -, m. (drumuri)* agregat de asfaltare.
Straßenfest, *-(e)s, -e, n.* sărbătoare organizată pe stradă.
Straßenfront, *-en, f.* faţadă la stradă (a unei case).
Straßenführung, *-en, f. (constr.)* curs, desfăşurare a unei străzi, a unei şosele.
Straßenglätte *f. sg.* alunecuş pe stradă, pe şosea.
Straßengraben, *-s, -gräben, m.* şanţ.
Straßenhandel, *-s, m. sg. (com.)* v. Straßenverkauf.
Straßenhändler, *-s, -, m.* negustor ambulant.
Straßenhydrant, *-en, -en, m. (hidr.)* hidrant pe stradă.
Straßenjunge, *-n, -n, m.* ştrengar, haimana, golan.
straßenjungen|artig *adj.* ca o haimana.
Straßenkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă de stradă.
Straßenkanal, *-s, -näle, m.* canal de stradă.
Straßenkarneval [-val], *-s, -e* şi *-s, m.* carnaval care se desfăşoară pe stradă.
Straßenkarte, *-n, f.* hartă a şoselelor şi străzilor.
Straßenkehrer, *-s, -, m.* v. Straßenfeger.
Straßenkind, *-(e)s, -er, n.* copil al străzii.
Straßenkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de stradă.
Straßenkörper, *-s, -, m.* corp al şoselei, al drumului.
Straßenköter, *-s, -, m.* câine vagabond.
Straßenkreuzer, *-s, -, m. (fam.)* limuzină mare.
Straßenkreuzung, *-en, f.* încrucişare de drumuri, de străzi; răscruce, răspântie; intersecţie; **schienengleiche ~** intersecţie cu pasaj de nivel.
Straßenkrone, *-n, f. (drumuri)* coronament al şoselei.
Straßenkundgebung, *-en, f.* demonstraţie, miting de stradă.
Straßenkunst *f.* artă oferită în locuri publice.
Straßenkünstler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* artist(ă) ambulant(ă).
Straßenlage *f. sg. (auto.)* stabilitate pe şosea.
Straßenlampe, *-n, f.* felinar de stradă.
Straßenlärm, *-(e)s, m. sg.* zgomotul străzii.
Straßenlaterne, *-n, f.* felinar de stradă.
Straßenlied, *-(e)s, -er, n.* cântec, şlagăr cântat pe toate drumurile.
Straßenmädchen, *-s, -, n.* v. Straßendirne.
Straßenmaschine, *-n, f.* maşină rutieră.
Straßenmeister, *-s, -, m.* responsabil cu întreţinerea drumurilor.
Straßenmeisterei *f.* serviciu responsabil cu întreţinerea drumurilor.
Straßenmusikant, *-en, -en, m.* muzicant ambulant.
Straßen|name, *-ns, -n, m.* nume de stradă.
Straßen|netz, *-es, -e, n.* reţea de drumuri, de străzi; reţea rutieră.
Straßenpassant, *-en, -en, m.* trecător (de pe stradă), pieton.
Straßenpflaster, *-s, -, n.* pavaj.
Straßenpöbel, *-s, m. sg. (peior.)* mojicime, golănime, scursura străzilor.
Straßenpolizei *f. sg.* poliţie de circulaţie.
Straßenprostitution *f.* formă de prostituţie în care prostituata se oferă pe stradă.
Straßenrand, *-(e)s, -ränder, m.* bordură, margine de drum.
Straßenraub, *-(e)s, m. sg.* (şi *fig.*) tâlhărie la drumul mare.
Straßenräuber, *-s, -, m.* tâlhar, hoţ de drumul mare.
Straßenräuberei, *-en, f.* v. Straßenraub.
straßenräuberisch *adj.* tâlhăresc.
Straßenrecht, *-(e)s, -e, n.* drept al căilor de comunicaţie, legislaţie rutieră.
Straßenreinigung *f. sg.* curăţat al străzilor.
Straßenrennen, *-s, -, n.* cursă de biciclete desfăşurată pe stradă.
Straßenrenner, *-s, -, m.* **1.** bicicletă de cursă. **2.** maşină sport.
Straßensammlung, *-en, f.* colectă făcută pe stradă.
Straßensänger, *-s, -, m.* cântăreţ ambulant.
Straßenschild, *-(e)s, -er, m.* tăbliţă indicatoare cu numele străzii.
Straßenschlacht, *-en, f. (mil.)* lupte de stradă.
Straßenschmutz, *-es, m. sg.* murdărie de pe stradă.
Straßenschuh, *-(e)s, -e, m.* pantof de stradă.
Straßenseite, *-n, f.* parte dinspre stradă (a unei clădiri).
Straßensignal, *-s, -e, n. (elv.)* v. Verkehrszeichen.
Straßen|sperre, *-n, f.* baricadă pe stradă; blocare a străzii.
Straßen|sperrung *f. sg.* **1.** baricadare a străzilor. **2.** blocare a străzilor.
Straßen|staub, *-(e)s, m. sg.* praf de pe stradă, praful străzii.
Straßen|strecke, *-n, f.* sector, porţiune de şosea.
Straßen|strich, *-(e)s, m. sg.* v. Straßenprostitution.
Straßenthe|ater, *-s, -m. sg.* teatru (politic) reprezentat pe stradă; trupă care prezintă piese de teatru în locuri publice.
Straßentransport, *-(e)s, m. sg.* transport rutier.
Straßentunnel, *-s, -s, m.* tunel cu şosea.
Straßentür, *-en, f.* uşă la stradă.
Straßen|überführung, *-en, f.* pasaj superior de şosea.
Straßen|übergang, *-(e)s, -gänge, m.* încrucişare de drumuri.
Straßen|unfall, *-(e)s, -fälle, m.* accident rutier.
Straßen|unterbau, *-(e)s, -e, m. (constr.)* infrastructură a căii.
Straßen|unterführung, *-en, f.* pasaj subteran de traversare.
Straßenverbindung, *-en, f.* legătură rutieră.
Straßenver|hältnisse *pl.* v. Straßenzustand.
Straßenverkauf, *-(e)s, m. sg.* comerţ ambulant, stradal.
Straßenverkäufer, *-s, -, m.* comerciant ambulant, stradal.
Straßenverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulaţie rutieră, trafic rutier.
Straßenverkehrs|ordnung, *-en, f.* regulament de circulaţie rutieră.
Straßenverkehrsrecht, *-(e)s, n. sg.* legea circulaţiei publice.
Straßenversammlung, *-en, f.* miting.
Straßenverwaltung, *-en, f.* administraţie a drumurilor.
Straßenwaage, *-n, f.* cântar pentru greutăţi mari, basculă.
Straßenwalze, *-n, f. (tehn.)* cilindru compresor rutier.
Straßenwärter, *-s, -, m.* cantonier la întreţinerea drumurilor publice.
straßenweise *adv.* pe străzi, stradă cu stradă.
Straßenwesen, *-s, n. sg.* v. Straßenverwaltung.
Straßenwischer, *-s, , m. (elv.)* v. Straßenfeger.
Straßenzeile, *-n, f.* şir de case de-a lungul străzii (pe o parte).
Straßenzelle, *-n, f.* **1.** cabină de telefon pe stradă. **2.** *(pol.)* celulă de stradă.

Straßenzimmer, *-s, -, n.* cameră la stradă.
Straßenzoll, *-(e)s, -zölle, m.* taxă de trecere pe un drum, pe o șosea.
Straßenzug, *-(e)s, -züge, m.* stradă cu două șiruri de case.
Straßenzu|stand, *-(e)s, m. sg.* stare a căilor rutiere.
Straßenzu|standsbericht, *-(e)s, -e, m.* informații rutiere.
Strateg(e), *-(e)n, -(e)n, m.* strateg, conducător de oști.
Strategem, *-s, -e, n.* stratagemă.
Strategie, *-n* [-'gi:ən], *f.* strategie; *(ec.)* **betriebliche** ~ strategie de întreprindere.
Strategie|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc strategic.
Strategiker, *-s, -, m.*, strateg.
strategisch *adj.* strategic.
Stratifikation [stra-], *-en, f.* stratificație.
Stratosphäre [stra-] *f. sg.* stratosferă.
Stratosphärenballon, *-s, -e* (și *-s), m.* balon stratosferic, stratostat.
Stratus ['stra:], -, *Strati, m.*, **Stratuswolke**, *-n, f. (met.)* (nor) stratus.
straub *adj. (reg.)* **1.** *(despre păr, pene)* zbârlit; țepos. **2.** *(despre piele)* crăpată, aspră.
Straube, *-n, f. (reg.)* prăjitură cu suprafața zgrunțuroasă.
Straubel, *-n, f. (reg.)* **1.** capăt crăpat al unui băț. **2.** *(tehn.)* așchie de metal desprinsă de pe o sculă.
sträuben, *sträubte, gesträubt, vb. (h)* **I.** *tr.* a zbârli; **der Hahn sträubt die Federn** cocoșul își înfoaie penele. **II.** *refl.* **1.** *(despre păr)* a se ridica, a se zbârli; a se face măciucă; *(fig.)* **die Haare ~ sich ihm (vor Entsetzen)** i se face părul măciucă (de spaimă). **2.** a se împotrivi, a se opune; **sich tapfer ~** a se opune voinicește; **er sträubte sich gegen die Verhaftung** s-a împotrivit arestării.
Straubfuß, *-es, -füße, m. (med. vet.)* picior cu limfangită (la cai), cu ariceală neglijată.
straubig *adj. (reg.)* **1.** zbârlit, ciufulit; **~es Haar** păr ciufulit. **2.** îndărătnic, încăpățânat.
Strauch, *-(e)s, Sträucher, m.* arbust; tufă; *(fig.)* **er klopft auf den ~** dibuie, sondează terenul.
strauch|artig *adj.* în formă de arbust, de tufă.
Strauchdieb, *-(e)s, -e, m.* bandit, brigand.
Strauche, *-n, f. (austr.)* guturai.
straucheln, *strauchelte, gestrauchelt (ich strauch(e)le), vb. (h și s) intr.* **1.** a se poticni, a se împiedica; *(fig.)* **~ ist noch nicht fallen** a se poticni nu înseamnă a cădea. **2.** *(fig.)* a greși, a păcătui.
Strauchen, *-s, -, m. (austr.)* v. Schnupfen.
Strauchfingerkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* scrântitoare *(Potentilla fruticosa).*
Strauchflechten *pl. (bot.)* licheni în formă de tufe.
Strauchgürtel, *-s, -, m. (bot., geogr.)* zonă de tufișuri.
Strauch|holz, *-es, -hölzer, n.* tufiș, hățiș.
Strauch|hopfen, *-s, m. sg. (bot.)* hamei sălbatic *(Humulus lupulus* L.).
strauchig *adj.* **1.** în formă de tufă, tufos. **2.** zbârlit, păros. **3.** acoperit cu tufe.
Strauchkirsche, *-n, f. (bot.)* vișinel de stepă *(Prunus chamaecerasus).*
Strauchpappel, *-n, f. (bot.)* salvie albă *(Lavatera).*
Strauchratte, *-n, f. (zool.)* cățelul-pământului *(Octodem degus).*
Strauchritter, *-s, -, m. (ist.)* cavaler-brigand.
Strauchwerk, *-(e)s, n. sg.* tufiș, crâng.
Strauchwicke, *-n, f. (bot.)* coroniște (în formă de arbust) *(Coronilla emerus).*
Strauken, *-, f. (austr.)* v. Strauche.
Strauß[1], *-es, Sträuße, m.* **1.** buchet (de flori); **einen ~ binden** a face un buchet. **2.** penaj, egretă; moț. **3.** tufiș, desiș; **durch Busch und ~ fliehen** a o lua razna. **4.** *(bot.)* inflorescență. **5.** *(fig., înv.)* luptă, ceartă, încăierare, duel; **mit jm. einen harten ~ ausfechten** a susține o luptă dârză împotriva cuiva.
Strauß[2], *-es, -e, m. (ornit.)* struț *(Struthio camelus).*
Straußbinderin, *nen, f.* buchetieră.
Sträußchen, *-s, -, n. (dim.* de Strauß[1] **(1)**) buchețel.
sträußen|ähnlich *adj.* ca un struț.
Strauß(en)ei, *-(e)s, -er, n.* ou de struț.
Straußenfarm, *-en, f.* fermă unde se cresc struți.
Straußenfeder, *-n, f.* v. Straußfeder.
Strauß(en)magen, *-s, -* (și *-mägen), m.* stomac de struț; *(fig.)* stomac de fier; **er hat einen ~** mistuie orice.
Straußfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* feriga-struțului *(Onoclea struthiopteris).*
Straußfeder, *-n, f.* pană de struț.
Straußgras, *-es, n. sg. (bot.)* iarba-câmpului *(Agrotiss alba).*
Sträußlein, *-s, -, n.* v. Sträußchen.
Straußvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* pasăre din ordinul *Struthiones.*
Straußwachtel, *-n, f. (ornit.)* prepeliță moțată *(Cryptonyx cristatus).*
Straußwirtschaft, *-en, f. (reg.)* gospodărie care are vin de vânzare.
strawanzen, *strawanzte, strawanzt (du, er strawanzt), vb. (h) intr. (reg.)* v. strabanzen.
Strawanzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Strabanzer.
Strazze, *-n, f.* maculator, terfelog; *(com.)* strață.
Streb, *-(e)s, -e, m.* v. Strebe **(2)**.
Streb|bau, *-(e)s, -e, m. (mine)* abataj direcțional, abataj frontal.
Strebe, *-n, f.* **1.** *(constr.)* proptea, contrafișă, spetează; **mit ~n stützen** a propti. **2.** *(mine)* abataj; front de abataj.
Strebebalken, *-s, -, m.* căprior.
Strebeband, *-(e)s, -bänder, m. (constr.)* contrafișă.
Strebebogen, *-s, -* (și *-bögen), m. (constr.)* arc butant.
Strebe|holz, *-es, -hölzer, n. (constr.)* contrafișă.
Strebekraft, *-kräfte, f.* forță de tensiune.
Strebemauer, *-n, f. (constr.)* zid proptitor, contrafort.
streben, *strebte, gestrebt, vb. (h) intr. (nach)* a tinde, a aspira, a năzui; **nach Glück ~** a tinde spre fericire; **vorwärts ~** a aspira la progres; **wider den Strom ~** a se lupta contra curentului; **alle Körper ~ nach dem Mittelpunkte** toate corpurile tind spre centru; **die Pflanzen ~ nach dem Licht** plantele tind spre lumină.
Streben, *-s, n. sg.* aspirație, năzuință; **das ~ nach Glück** aspirație spre fericire.
Strebenfachwerk, *-(e)s, -e, n. (constr.)* construcție cu zăbrele simetrice.
Strebenfuß, *-es, -füße, m. (constr.)* picior, talpă a contravântuirii.
Strebenglocke, *-n, f. (constr.)* sabot de sprijin.
Strebenschraube, *-n, f. (tehn.)* tijă filetată, șurub de stâlp proptitor.
Strebenschuh, *- (e)s, -e, m.* v. Strebenglocke.
Strebepfeiler, *-s, -, m. (constr.)* sprijin-contrafort; contrafișă.
Streber[1], *-s, -, m. (iht.)* fusar *(Aspro streber).*
Streber[2], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* arivist(ă), ambițios(-oasă), persoană care vrea să parvină.
Streberei, *-en, f.* arivism, parvenitism; ambiție nemăsurată.
streber|haft *adj.* arivist, răzbătător, înfigăreț.
Strebe|rippe, *-n, f. (constr.)* nervură de contravântuire.
streberisch *adj.* v. streberhaft.
strebern, *streberte, gestrebert, vb. (h) intr. (peior.)* a se înfige; a parveni, a răzbate.
Strebertum, *-s, n. sg.* v. Streberei.
strebsam *adj.* stăruitor, zelos, sârguitor, sârguincios, harnic, plin de râvnă.
Strebsamkeit *f. sg.* străduință, ambiție, zel, sârguință, râvnă.
Strebung, *-en, f.* năzuință.
Streckbank, *-bänke, f.* v. Folterbank.
streckbar *adj.* **1.** extensibil; care poate fi întins, lungit, lățit. **2.** *(mat.)* rectificabil. **3.** *(fiz.)* ductil.
Streckbarkeit *f. sg.* extensibilitate; maleabilitate.
Streckbett, *-(e)s, -en, n. (med.)* pat de extensie.
Strecke, *-n, f.* **1.** întindere, porțiune de drum, distanță; sector; **eine große ~ Landes** o mare întindere de pământ; **eine gute ~ Weges** o bucată bună de drum; **eine kleine ~** o distanță mică; **von ~ zu ~** din loc în loc; **eine ~ zurücklegen** a parcurge o distanță; **auf der ~ bleiben** a abandona, a rămâne pe drum. **2.** interval de timp. **3.** *(mat.)* segment de (linie) dreaptă. **4.** *(ferov.)* sector, zonă; linie; **die ~ freimachen** a elibera linia; **der Zug hielt auf freier ~** trenul s-a oprit pe linie, în plin câmp. **5.** *(mine)* galerie; **~ im Flöz** galerie în stratul de cărbuni; **schwebende ~** galerie piezișă; **~n treiben** a deschide o galerie. **6.** *(ind. pielii)* întinzător de piele. **7.** *(ind. text.)* banc, tren de laminat, de întins. **8.** *(vân.)* rezultat al vânătorii; **er brachte einen Hirsch zur ~** a împușcat un cerb; **eine große ~ wurde erreicht** s-a împușcat mult vânat.
Streck|eisen, *-s, -, n.* **1.** *(metal.)* gâtuitor de întindere. **2.** *(ind. pielii)* gripcă, fier de șlituit, de ștrecuit.
strecken, *streckte, gestreckt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a întinde; a lungi; **die Beine unter den Tisch ~** a întinde picioarele sub masă; *(fig., fam.)* **die Beine noch unter Vaters Tisch ~** a fi încă întreținut de părinți; **die Hände gegen den Himmel ~** a-și ridica mâinile spre cer; **die Glieder ~** a-și întinde membrele; **unter dem Hammer ~** a întinde cu ciocanul; *(fig.)* **die Arbeit ~** a întinde, a lungi treaba; **den Kopf aus dem Fenster ~** a scoate capul pe fereastră; **die Zunge aus dem Munde ~** a scoate limba; *(fam.)* **alle viere von sich** *(dat.)* **~ a)** a se lăți ca broasca; **b)** a crăpa, a muri. **2.** a dilua; a lungi, a diminua, a micșora; **den Wein mit Wasser ~** a dilua vinul cu apă; **die Rationen ~** a micșora rațiile. **3.** a doborî, a culca la pământ; **jn. zu Boden ~** a doborî pe cineva. **4.** *(mil.)* a depune; **die Waffen ~** a depune armele. **II.** *refl.* **1.** a se culca, a se tolăni; a se întinde, a se lungi; **sich zur Ruhe ~** a se întinde la odihnă; **er streckt sich ins Gras** se culcă în iarbă; **der Weg streckt sich in die Länge** drumul se întinde înainte; **die Küste streckt sich von Norden nach Süden** litoralul se întinde de la nord la sud; **sich ~ und recken** a se întinde în voie; *(fig.)* **sich nach der Decke ~** a se întinde cât îi e plapuma, a se acomoda împrejurărilor. **2.** a crește; **das Kind streckt sich** copilul se lungește, crește.
Strecken|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* porțiune de drum, de linie.
Strecken|anzeiger, *-s, -, m.* indicator de drum.
Strecken|arbeiter, *-s, -, m. (ferov.)* muncitor de linie ferată.
Streckenband, *-(e)s, -bänder, n. (ind. text.)* bandă de laminor.
Streckenbau, *-(e)s, -ten, m. (mine)* construcție a unei galerii.
Streckenbegehung, *-en, f. (ferov.)* control de linie.
Streckendienst, *-(e)s, -e, m. (ferov.)* serviciu pe linie.
Streckenfahrer, *-s, -, m. (sport)* concurent la o cursă auto (sau moto etc.) pe o anumită distanță.
Streckenfahrt, *-en, f. (sport)* cursă auto (sau moto etc.) pe o anumită distanță.
Streckenfirst, *-(e)s, -e, m. (mine)* tavan al galeriei.
Streckenflug, *-(e)s, -flüge, m. (sport)* zbor pe o anumită distanță.
Streckenführung, *-en, f.* desfășurare a unei distanțe.
Streckengezimmer, *-s, -, n. (mine)* cadru de susținere a galeriei.
Streckengleis, *-es, -e, n.* **1.** *(ferov.)* sector de linie ferată. **2.** *(mine)* cale ferată de galerie.
Streckenkarte, *-n, f.* **1.** *(mil., av.)* hartă de navigație; *(ferov.)* hartă de cale ferată; hartă a drumurilor. **2.** *(ferov.)* bilet de zonă. **3.** abonament de tramvai.
Streckenlast, *-en, f.* încărcătură divizată.
Streckenlauf, *-(e)s, -läufe, m. (sport)* întrecere la alergări pe o anumită distanță.
Strecken|netz, *-es, -e, n. (ferov., av.)* rețea de linii.
Streckenrekord, *-(e)s, -e, m. (sport)* record pe o anumită distanță.
Streckentrenner, *-s, -, m. (electr.)* izolator de linie (sector).
Streckenvortrieb, *-(e)s, -e, m. (mine)* galerie de înaintare.
Streckenwächter, **Streckenwärter**, *-s, -, m. (ferov.)* paznic de linie, cantonier.
streckenweise *adv.* pe alocuri, pe anumite porțiuni (ale drumului); pe ici, pe colo; din sector în sector; porțiune cu porțiune.
Streckenzimmerung, *-en, f. (mine)* dulgherie a galeriei; armare (cu lemn) a galeriei.
Strecker, *-s, -, m.* **1.** *(anat.)* (mușchi) extensor. **2.** *(tehn.)* întinzător. **3.** *(ind. pielii)* înmuietor. **4.** *(constr.)* butisă. **5.** suflător (de sticlă). **6.** parte a undiței.
Streckerschicht, *-en, f. (constr.)* asiză de butise.
Streckerverband, *-(e)s, -bände, m. (constr.)* apareiaj cu butise.
Streckfuge, *-n, f. (constr.)* rost vertical (în zidărie).
Streckgrenze, *-n, f. (tehn.)* limită de întindere.
Streckhammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan de întins, ciocan întinzător.
Streckhang, *-(e)s, -hänge, m. (gimn.)* poziție atârnat întins (la spalier).
Streckholz, *-es, -hölzer, n. (constr.)* grindă de legătură.
Streck|kaliber, *-s, -, n. (metal.)* calibru întinzător, calibru de întindere.
Streck|kopf, *-(e)s, -köpfe, m. (text.)* cap laminor.

Strẹcklage, *-n, f.* poziție întins.
Strẹckleiter, *-n, f. (ist.)* scară de întins oasele (instrument de tortură).
Strẹckmaschine, *-n, f. (text.)* laminor; mașină de întins.
Strẹckmetall, *-s, -e, n. (tehn.)* metal desfășurat.
Strẹckmittel, *-s, -, n. (cul.)* adaos pentru lungit, pentru sporit (un aliment).
Strẹckmuskel, *-s, -n, m.* v. Strecker **(1)**.
Strẹck|ovalkaliber [-va:l-], *-s, -, n. (metal.)* calibru de întindere oval (la laminoare).
strẹckplanieren, *streckplanierte, streckplaniert, vb. (h) tr. (metal.)* a îndrepta prin întindere.
Strẹckprobe, *-n, f. (tehn.)* probă de întindere (până la limită).
Strẹckschicht, *-en, f. (constr.)* asiză de legătură.
Strẹck|sitz, *-(e)s, -e, m. (gimn.)* poziție șezând cu picioarele întinse.
Strẹck|spinnverfahren, *-s, -, n. (text.)* procedeu de filare cu etirare.
Strẹck|stütz, *-(e)s, -e, m. (gimn.)* poziție culcat rezemat.
Strẹckträger, *-s, -, m. (constr.)* moază.
Strẹckung, *-en, f.* **1.** lungire, întindere. **2.** *(tehn.)* netezire (a cutelor).
Strẹckverband, *-(e)s, -bände, m. (med.)* pansament de extensie.
Strẹckvlies [-fli:s], *-es, -e, n. (text.)* panglică, bandă laminată.
Strẹckwalze, *-n, f. (tehn.)* cilindru laminor; cilindru întinzător.
Strẹckwerk, *-(e)s, -e, n. (text.)* laminor, tren de laminat.
Strẹckziehen, *-s, n. sg. (metal.)* tragere, trefilare.
Strẹckzylinder, *-s, -, m. (text.)* cilindru laminor (la trenul de laminare).
Streich, *-(e)s, -e, m.* **1.** lovitură, bătaie; **auf einen ~** dintr-o lovitură; **~ mit umgekehrter Hand** lovitură cu dosul mâinii; **es setzt noch ~e** se va sfârși cu bătaie; **ein ~ mit dem Schwert** o lovitură cu spada; *(în expr.)* **mit jm. gut zu ~e kommen** a se potrivi bine cu cineva; *(fig.)* **er hat einen ~ zu wenig (zu viel)** îi lipsește o doagă. **2.** festă, poznă, renghi; **dummer ~** prostie; **lustiger ~** năzbâtie; **schlechter ~** glumă proastă; **toller ~** nebunie; **unbesonnener ~** ispravă nesocotită; **jm. einen ~ spielen** a juca cuiva o festă; *(despre copii)* **er hat wieder dumme ~e gemacht** a făcut iar ștrengării.
Streichbalken, *-s, -, m. (constr.)* babă, grindă de planșeu lipită de perete.
Streichbaum, *-(e)s, -bäume, m. (text.)* **1.** sul de urzeală. **2.** *(pielărie)* capră de cenușărit, boc.
Streichblech, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(agr.)* cormană. **2.** *(text.)* placă curățitoare.
Streichblume, *-n, f. (bot.)* margaretă aurie *(Chrysanthemum coronarium)*.
Streichbogen, *-s, - (și -bögen), m. (muz.)* arcuș.
Streichbrett, *-(e)s, -er, n.* **1.** v. Streichblech **(1, 2)**. **2.** *(constr.)* mală.
Streichbürste, *-n, f.* bidinea.
Streiche, *-n, f.* **1.** (un fel de) bidinea, pensulă. **2.** *(mine)* direcție, orientare, parcurs a(l) stratului. **3.** *(mil., înv.)* flanc al unei fortificații.
Streich|eisen, *-s, -, n. (constr.)* fier de rostuit.
Streichel|einheit, *-en, f. (psih.)* și *(fam., glumeț)* porție de mângâiere.
streicheln, *streichelte, gestreichelt (ich streich(e)le), vb. (h) tr.* a mângâia (cu mâna), a dezmierda.
Streichelzoo, *-s, -s, m.* grădină zoologică unde animalele pot fi observate din apropiere și mângâiate.
Streichemacher, *-s, -, m.* poznaș, hâtru.
streichen, *strich, gestrichen, vb.* **I.** *(h) tr.* **1.** a netezi; a freca; **ein Zündholz ~** a scăpăra un chibrit; **den Bart (das Haar) ~** a netezi barba (părul); **den Schnurrbart nach oben ~** a-și întinde mustața în sus; **ein Rasiermesser ~** a ascuți un brici. **2.** a întinde (pe); a unge (cu); a vopsi, a picta; **Tische, Schränke, eine Wand (mit Farbe) ~** a vopsi mese, dulapuri, un perete; **Butter auf das Brot ~** a unge pâinea cu unt, a întinde unt pe pâine. **3.** a trage linii. **4.** a scoate, a șterge; **ein Wort ~** a tăia un cuvânt; **js. Schulden ~** a șterge datoriile cuiva. **5.** a lovi, a bate cu nuiaua. **6.** a netezi, a rade (banița, căușul); **das Maß, den Scheffel voll ~** a rade banița. **7.** a pieptăna; **die Wolle ~** a pieptăna lâna. **8.** *(mar.)* a coborî, a lăsa (vela, pânza, pavilionul); **die Segel ~** a lăsa pânzele, velele; **die Flagge ~ a)** a coborî pavilionul; **b)** *(fig.)* a se preda. **9.** *(muz.)* a cânta la un instrument cu coarde; **die Geige, den Bass ~** a cânta la vioară, la contrabas; *(iron.)* **das Wimmerholz ~** a scârțâi la vioară. **10.** *(text.)* a carda. **11.** a prinde păsări cu plasa. **12.** *(reg.)* a mulge. **13.** și *refl. (despre câini, lupi)* a fi în călduri. **II.** *intr.* **1.** *(h)* a trece peste, a netezi; **mit der Hand über das Gesicht, über das Haar ~** a trece mâna pe obraz, prin păr. **2.** *(h)* a se târî; **das Kleid streicht an der Erde** rochia se târăște pe jos. **3.** *(s)* a se întinde, a se îndrepta, a o lua spre; a străbate, a trece prin; **von hier aus ~ die Alpen nach Osten** de aici Alpii se întind spre răsărit; *(mine)* **zu Tage ~** a ieși la suprafață; **durch Feld und Wald ~** a hoinări prin câmpii și păduri; **das Schiff streicht durch die Wellen** vasul spintecă valurile; **der Nebel streicht abwärts ins Tal** ceața se lasă în vale; **die Vögel strichen nach dem Walde** păsările au zburat spre pădure; **vom Horste ~** a părăsi cuibul; **in ein anderes Land ~** a emigra. **4.** *(h)* a depune icre; **die Fische ~** peștii își depun icrele.
Streicher, *-s, -, m.* **1.** vagabond, hoinar. **2.** vopsitor. **3.** racletă; lamă; cuțit curățitor. **4.** netezitor, piatră de frecat. **5.** lovitură de sabie. **6.** *(muz.) pl.* persoane care cântă la instrumente cu coarde (cu arcușul).
streichfähig *adj.* care poate fi întins, uns (pe ceva).
streichfertig *adj.* gata de întins, de uns (pe ceva).
Streichfeuer, *-s, n. sg. (mil.)* foc de secerare.
Streichfläche, *-n, f.* suprafață de frecare, de scăpărat.
Streichgarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fir de lână cardată.
Streich|holz, *-es, -hölzer,* **Streich|hölzchen**, *-s, -, n.* chibrit.
Streich|holzfabrik, *-en, f.* fabrică de chibrituri.
Streich|holzschachtel, *-n, f.* cutie de chibrituri.
Streich|instrument, *-(e)s, -e, n. (muz.)* instrument cu coarde.
Streichkäse, *-s, -, m.* brânză topită.
Streichkonzert, *-(e)s, -e, n. (muz.)* concert de orchestră de coarde (cu arcuș).
Streichleder, *-s, -, n.* **1.** curea de ascuțit brice. **2.** *(med. vet.)* cămașă pentru apărarea buletului (la caii care se cosesc).
Streichlinie [-niə], *-n, f. (mil.)* linie de apărare (a unui front fortificat).
Streichmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de scărmănat, de cardat.
Streichmaß, *-es, -e, n.* **1.** măsură (baniță) rasă. **2.** *(metal.)* trasator, dispozitiv de trasat paralel. **3.** *(ind. lemn.)* zgârieci.
Streichmesser, *-s, -, n. (pielărie)* cuțit pentru ștoluit.
Streichmusik *f. sg.* **1.** orchestră de instrumente cu coarde (cu arcuș). **2.** muzică pentru instrumente cu coarde (cu arcuș).
Streich|orchester [-kεs-], *-s, -, n.* orchestră de coarde.
Streichquartett, *-(e)s, -e, n. (muz.)* cvartet de instrumente de coarde.
Streichquintett, *-(e)s, -e, n.* cvintet de instrumente de coarde.
Streichriemen, *-s, -, m.* curea de tras briciul.
Streichschiene, *-n, f. (tehn.)* șină de ghidare.
Streich|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* oțel de ascuțit cuțite.
Streich|stange, *-n, f. (constr.)* moază de schelă.
Streich|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de ascuțit, de tras.
Streich|stempel, *-s, -, m. (tipogr.)* filetă (în legătorie).
Streichung, *-en, f.* ștergere, tăiere; ștersătură.
Streichwehr, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* **1.** dig longitudinal paralel cu râul. **2.** dig sub un unghi față de curent și care poate fi deversat. **3.** deversor lateral (pe digul unui canal).
Streichwerk, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* dig de regularizare a albiei.
Streichwinkel, *-s, -, m. (mine)* unghi de direcție.
Streichwolle, *-n, f. (text.)* lână cardată.
Streichwollkrempel, *-n, f. (text.)* cardă pentru filatura de lână cardată.
Streichwurst, *-würste, f. (cul.)* salam pastă, de întins pe pâine.
Streichzeit, *-en, f.* timp al migrării, al plecării (păsărilor).
Streif, *-(e)s, -e, m.* v. Streifen.
Streif|abteilung, *-en, f. (mil.)* **1.** detașament de partizani. **2.** detașament de recunoaștere; detașament mobil.
Streifbalken, *-s, -, m.* v. Streichbalken.
Streifband, *-(e)s, -bänder, n.* bandă pentru imprimate, banderolă; **unter ~** sub bandă.
Streifblick, *-(e)s, -e, m.* ocheadă.
Streifchen, *-s, -, n. (dim.* de la Streifen) **1.** dunguliță. **2.** panglicuță.
Streife, *-n, f. (mil.)* **1.** patrulă, patrulare. **2.** razie (polițienească). **3.** *(vân.)* vânătoare cu pușcașii intercalați în aceeași linie cu hăitașii. **4.** *(înv.)* v. Streifzug **(2)**.
streifen, *streifte, gestreift, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a atinge ușor; a zgâria, a freca; **den Boden ~** a atinge pământul; **die Kugel hat nur sein Gesicht gestreift** glontele i-a zgâriat numai obrazul; **der Vortrag streifte diese Frage nur** conferința a atins numai în treacăt această problemă. **2.** a scoate, a lepăda; a sufleca; **den Ring vom Finger ~** a scoate inelul de pe deget; **die Ärmel in die Höhe ~** a sufleca mânecile. **3.** a trage (peste); **die Kapuze über den Kopf ~** a trage gluga pe cap, a ridica gluga. **4.** a vărga; **zebraartig gestreift** cu dungi ca zebra; **den Acker ~** a brăzda ogorul; **eine Säule ~** a canela o coloană. **5.** *(vân.)* a jupui de piele; **einen Hasen ~** a jupui un iepure; *(fig.)* **das Fell über die Ohren ~** a lua pielea de pe cineva. **6.** *(arhit.)* a împodobi cu ciubuce (un zid). **II.** *intr.* **1.** *(h)* a se atinge de ceva în treacăt; a friza; *(fig.)* **das streift an Frechheit** aceasta e aproape obrăznicie, frizează obrăznicia. **2.** *(s)* a hoinări, a umbla; **er ist durch das Land gestreift** a hoinărit prin țară. **III.** *refl. (h)* a se zgâria; *(despre cal)* a-și juli gleznele.
Streifen, *-s, -, m.* **1.** (și *tehn.)* fâșie, bandă; ștraif, lamă; **etwas in ~ schneiden** a tăia ceva (în) fâșii. **2.** dungă, linie, vargă; canelură, striu, striu (pe minereuri, cochilii etc.); *(fig.)* **das passt in den ~** se potrivește cu planul, cu socotelile; *(fig.)* **der passt in den ~ a)** e de aceeași părere (cu...); **b)** e solidar (cu...), participă la toate. **3.** peliculă (de film). **4.** *(mil.)* vipușcă, lampas. **5.** fâșie de pământ; brazdă; **mit in den ~ hauen a)** a lucra pământ împreună; **b)** *(fig.)* a ține cu cineva; **c)** *(fig.)* a imita pe cineva, a urma exemplul cuiva. **6.** *(tipogr.)* streif.
Streifenbarbe, *-n, f. (iht.)* barbun roșu *(Mullus surmulatus, Barbus vittatus)*.
Streifenbeamte, *-n, -n (ein Streifenbeamter), m.* polițist care merge în patrulă.
Streifendienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu de patrulare.
Streifenfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* **1. schwarzer ~** părul-Maicii-Domnului *(Asplenium adianthum-nigrum* L.). **2. braunstieliger ~** strașnic *(Asplenium trichomanes* L.).
Streifenfäule *f. sg. (bot.)* putrezire în dungi (a frunzelor), sfâșiere.
streifenförmig *adj.* de forma unei fâșii.
Streifengang, *-(e)s, -gänge, m.* tur, rond de patrulă.
Streifengefüge, *-s, -, n. (tehn.)* structură lamelară.
Streifenhügel, *-s, -, m. (anat.)* corp striat *(corpus striatum)*.
Streifenlippfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește buzat *(Labrus mixtus)*.
Streifenmolch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* salamandră pestriță *(Molge vulgaris)*.
Streifenmuster, *-s, -, n.* model în dungi.
Streifenpolizist, *-en, -en, m.*, **-in**, *-nen, f.* v. Streifenbeamte.
Streifenritt, *-(e)s, -e, m.* tur, rond de patrulă călare.
Streifensaat, *-en, f. (agr.)* semănătură în brazde.
Streifenschere, *-n, f. (tehn.)* foarfece de tăiat benzi, fâșii.
Streifensicherung, *-en, f. (electr.)* siguranță lamelară, lamă fuzibilă.
Streifen|stoff, *-(e)s, -e, m. (text.)* material în dungi.
Streifenwagen, *-s, -, m.* mașină de patrulă (a poliției).
streifenweise *adv.* în fâșii; în dungi; fâșie cu fâșie.
Streifer, *-s, -, m.* hoinar, pribeag.
Streiferei, *-en, f.* hoinărit, vagabondaj.
Streifhetze, *-n, f. (vân.)* goană în linie dreaptă (cu pușcașii în aceeași linie cu hăitașii).
Streifhieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură superficială (cu sabia).
streifig *adj.* vărgat, dungat, în dungi.
Streifjagd, *-en, f.* v. Streifhetze.
Streifkorps [-ko:r], *- [-ko:rs], - [-ko:rs], n. (mil.)* detașament de incursiune.
Streiflein, *-s, -, n.* v. Streifchen.
Streiflicht, *-(e)s, -er, n.* lumină laterală, piezișă (care trece repede peste ceva).
Streifpartie [-ti:ən], *-n, f.* excursie.
Streifregen, *-s, -, m.* ploaie locală, parțială; aversă.
Streifschuss, *-es, -schüsse, m. (med.)* rană superficială (de glonț).
Streifwache, *-n, f. (mil.)* patrulă.
Streifwunde, *-n, f.* rană ușoară, superficială; zgârietură.
Streifzug, *- (e)s, -züge, m.* **1.** incursiune de recunoaștere; raid. **2.** excursie; colindare. **3.** *(fig.)* scurtă privire de ansamblu (asupra unui anumit domeniu).

Streik, *-(e)s, -s* (şi *-e*), *m.* grevă; **ein spontaner** ~ o grevă spontană; **unbefristeter** ~ grevă nelimitată; **ungesetzlicher** ~ grevă ilegală; **einen** ~ **ausrufen** a convoca o grevă; **einen** ~ **auslösen** a declanşa o grevă; **in (den)** ~ **treten** a intra în grevă; **den** ~ **beenden** a înceta greva.
Streik|ab|stimmung, *-en, f.* votare (a muncitorilor) pentru grevă.
Streik|ankündigung, *-en, f.* preaviz de grevă.
Streik|aufruf *-(e)s, -e, m.* chemare la grevă.
Streikbewegung, *-en, f.* mişcare grevistă.
Streikbrecher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* spărgător(-toare) de grevă.
Streikbrechergarde, *-n, f.* gardă a greviştilor împotriva spărgătorilor de grevă.
Streikbrecher|organisation, *-en, f.* organizaţie pentru spargerea grevei.
Streikbruch, *-(e)s, -brüche, m.* spargere de grevă.
streikbrüchig *adj.* (de) spărgător de grevă.
Streikdrohung, *-en, f.* ameninţare cu greva.
streiken, *streikte, gestreikt, vb. (h) intr.* **1.** a face (a intra în) grevă. **2.** *(fam.)* a refuza de a lua parte la ceva, a se pune în grevă.
Streikende, *-n, -n (ein Streikender), m.* şi *f.*, **Streiker**, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* grevist(ă).
Streik|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes ca rezultat al grevei.
Streikfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m.* fond pentru susţinerea grevei.
Streikfrei|heit *f. sg.* libertate de a face grevă.
Streikführung, *-en, f.* conducere a grevei; comitet de grevă.
Streikgeld, *-(e)s, -er, n.* bani acordaţi de sindicate greviştilor în cazul neplăţii salariilor.
Streik|kampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă grevistă.
Streik|kasse, *-n, f.* fond (de rezervă al sindicatului pentru caz) de grevă.
Streik|komitee, *-s, -s, n.* comitet de grevă.
Streikleitung, *-en, f.* v. Streikführung.
Streikparole, *-n, f.* **1.** apel la grevă. **2.** lozincă a grevei.
Streikposten, *-s, -, m.* pichet de grevă.
Streikprogramm, *-s, -e, n.* program al grevei.
Streikrecht, *-(e)s, n. sg.* drept la grevă.
Streiktag, *-(e)s, -e, m.* zi de grevă.
Streikversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de grevă.
Streikwache, *-n, f.* v. Streikposten.
Streikwelle, *-n, f.* val de greve.
Streit, *-(e)s, -e, m.* **1.** conflict; ceartă; dispută; controversă; diferend, neînţelegere; **mit jm.** ~ **anfangen** a căuta cuiva ceartă; **in** ~ **geraten** a se lua la ceartă; **mit jm. im ~e liegen** a fi certat (sau în ceartă) cu cineva; **ein** ~ **bricht aus** izbucneşte o ceartă; **immer** ~ **suchen** a căuta mereu ceartă; **einen** ~ **schlichten** a soluţiona un conflict; **ohne** ~, **das ist richtig!** indiscutabil, asta e adevărat! *(fig.)* ~ **um des Kaisers Bart** ceartă pentru nimic; **einen** ~ **vom Zaune brechen** a căuta ceartă cu lumânarea. **2.** discuţie; **einen** ~ **führen** a avea o discuţie cu cineva; **darüber kann kein** ~ **sein** nu încape discuţie asupra acestui lucru. **3.** *(jur.)* proces, litigiu; **mit jm. im ~e liegen** a fi în proces cu cineva. **4.** *sg. (înv.)* luptă, bătălie; **die Trommel schlägt zum ~e** toba cheamă la luptă.
Streit|axt, *-äxte, f.* secure (de luptă), baltag; *(fig.)* **die** ~ **begraben** a face pace.
streitbar *adj.* **1.** capabil de a lupta; apt pentru luptă. **2.** belicos, bătăios. **3.** certăreţ.
Streitbarkeit *f. sg.* dor de luptă, vitejie.
streiten, *stritt, gestritten (du streitest, er streitet), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a se certa; a se hărţui; **um jede Kleinigkeit** ~ a se certa pentru toate fleacurile; **vor Gericht** ~ a se judeca. **2.** a discuta, a avea o discuţie în contradictoriu; **mit jm. über eine Frage** ~ a avea o discuţie, a se certa cu cineva într-o problemă; **darüber lässt sich** ~ asta e discutabil, rămâne de văzut. **3.** a lupta, a se bate; **fürs Vaterland** ~ a lupta pentru patrie; **sie stritten wie die Löwen** se luptau ca leii. **II.** *tr. (reg.)* a contesta, a nega, a tăgădui; **er streitet, den Brief empfangen zu haben** neagă că ar fi primit scrisoarea; **das ist nicht zu** ~ asta nu se poate nega. **III.** *refl.* a se certa (cu cineva); **sich um das Fell des Bären** ~ a se certa pe blana ursului din pădure; **sich um des Kaisers Bart** ~ a se certa, a se judeca pentru nimic (sau nimica toată).
streitend I. *part. prez.* de la streiten. **II.** *adj.* în ceartă; în conflict; beligerant; **die ~en Parteien** părţile adverse; **die ~en Mächte** puterile beligerante; **die ~e Kirche** biserica militantă.
Streiter, *-s, -, m.* **1.** militant, campion; ~ **der Wahrheit** apărător al adevărului. **2.** *(mil.)* luptător, războinic, combatant. **3.** polemist.
Streiterei, *-en, f.* ceartă, discuţie interminabilă, dispută, gâlceavă.
Streitfall, *-(e)s, -fälle, m.* (chestiune de) controversă; (chestiune în) litigiu.
streitfertig *adj.* gata de luptă, de harţă; arţăgos.
Streitfrage, *-n, f.* chestiune litigioasă.
Streitgedicht, *-(e)s, -e, n.* poezie polemică; *(ist. lit.)* joc partit.
Streitgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* obiect de discuţie, de ceartă.
Streitge|spräch, *-(e)s, -e, n.* dispută, controversă.
Streitgier *f. sg.* poftă de ceartă.
Streit|hahn, *-(e)s, -hähne, m.* **1.** cocoş de luptă. **2.** *(fig., fam.)* persoană certăreaţă, gâlcevitoare, gata de harţă; bătăuş; scandalagiu.
Streit|hammel, *-s, -, m.* v. Streithahn **(2).**
Streit|hammer, *-s, -hämmer, m. (înv.)* ciocan de luptă cu două capete.
Streit|handel, *-s, -händel, m.* gâlceavă, pricină.
Streit|hans(e)l, *-s, -, m. (austr., fam.)* v. Streithahn **(2).**
Streit|hengst, *-es, -e, m.* **1.** armăsar de luptă, de război. **2.** v. Streithahn **(2).**
streitig *adj.* în ceartă, în litigiu; litigios, discutabil, contestabil; controversat; **jm. etwas** ~ **machen** a contesta cuiva ceva; **~er Punkt** punct discutabil, litigios; **mit jm. über etwas** ~ **sein** a polemiza cu cineva despre ceva.
Streitigkeit, *-en, f.* **1.** ceartă, învrăjbire. **2.** dispută, diferend, discuţie, controversă.
Streitkolben, *-s, -, m.* buzdugan.
Streitkräfte *pl. (mil.)* forţe armate.
Streitlust *f. sg.* poftă de ceartă; spirit războinic.
streitlustig *adj.* **1.** războinic. **2.** dornic de discuţie, gâlcevitor, cu poftă de ceartă, arţăgos, certăreţ.
Streitmacht, *-mächte, f. (înv.)* forţe armate disponibile.
Streitpredigt, *-en, f.* controversă.
Streitpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct litigios, discutabil; obiect al controversei.
Streitross, *-es, -e, n. (înv.)* cal de luptă, de bătălie.
Streitsache, *-n, f.* **1.** pricină, proces. **2.** controversă, dispută, litigiu; chestiune litigioasă.
Streitsatz, *-es, -sätze, m.* teză controversată.
Streitschlichter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* împăciuitor(-oare).
Streitschrift, *-en, f.* (scriere) polemică; pamflet.
Streitsucht *f. sg.* poftă de ceartă, de zâzanie; arţag; agresivitate; combativitate.
streitsüchtig *adj.* certăreţ, cârcotaş; arţăgos; agresiv; combativ.
Streit|teil, *-(e)s, -e, m. (austr.)* parte adversă.
Streitwaffe, *-n, f.* armă de luptă.
Streitwagen, *-s, -, m. (ist.)* car de luptă.
Streitwert, *-(e)s, -e, m. (jur.)* valoare a obiectului în litigiu.
Strek, *-(e)s, -e, m. (reg.)* dungă, vargă.
strekig *adj. (reg.)* dungat, vărgat.
Strelitze, *-n, -n, m. (ist.)* persoană din garda personală a ţarului (în sec. 16 şi 17).
Strem, *-s, -en*, **Stremel**, *-s, -, m.* **1.** fâşie lungă; **einen ganzen** ~ o cantitate mare; **ein** ~ **Brot** un codru de pâine. **2.** puţin timp.
stremmen, *stremmte, gestremmt, vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* şi *intr.* a apăsa, a jena, a tăia respiraţia. **II.** *refl.* a se încorda, a se sforţa.
streng *adj.* şi *adv.* **1.** sever, riguros, straşnic, aspru; **ein ~es Gesetz** o lege severă; **aufs ~ste** cât mai sever; **er hält seine Kinder zu** ~ îşi ţine copiii prea din scurt; **~es Examen** examen sever; **~e Maßregeln** măsuri severe; **~e Miene** faţă severă; **~es Verfahren** procedură severă; **sich** ~ **an etwas halten** a respecta ceva cu stricteţe; **jn.** ~ **bestrafen** a pedepsi aspru pe cineva; ~ **gegen jn. verfahren** a proceda cu asprime contra cuiva. **2.** strict, exact; **im ~sten Sinne des Wortes** în înţelesul cel mai strict al cuvântului; **~st entgegengesetzt** diametral opus; **Eintritt** ~ **verboten** intrarea strict oprită. **3.** *(fig.)* tare, aspru; **~er Frost** ger aspru; **~es Klima** climă aspră; **im ~sten Winter** în toiul iernii. **4.** acru, aspru (la gust); greu (la miros); **~er Geschmack** gust aspru. **5.** *(înv.)* forte; **mit ~er Hand** cu mână forte. **6.** masiv, compact; **~e Farbe** vopsea compactă; **~er machen** *(despre cerneală)* a face mai consistentă, mai compactă.
strenge *adv.* sever, strict, riguros.
Strenge *f. sg.* **1.** severitate, rigoare, asprime, străşnicie, tărie, stricteţe; ~ **des Charakters** tărie de caracter; ~ **der Haft** severitate a detenţiunii; **nach der** ~ **des Gesetzes richten (verfahren)** a judeca după litera legii; **von seiner** ~ **nachlassen** a face concesii. **2.** *(med.)* renitenţă, sforţare (la urinare).
strengen, *strengte, gestrengt, vb. (h) tr.* a întinde până la refuz.
strengflüssig *adj.* **1.** *(fiz.)* vâscos. **2.** refractar.
Strengflüssigkeit *f. sg.* **1.** *(fiz.)* viscozitate. **2.** caracter refractar.
streng genommen *adv.* exact vorbind, în sensul strict al cuvântului; ~ **ist das nicht ganz richtig** la drept vorbind nu e tocmai corect.
streng|gläubig *adj. (rel.)* habotnic(ă).
Streng|gläubige, *-n, -n (ein Strenggläubiger), m.* şi *f.* persoană dreptcredincioasă.
Strenglot, *-(e)s, -e, m. (metal.)* aliaj dur de lipit.
streng nehmen, *nahm streng, streng genommen (du nimmst streng, er nimmt streng), vb. (h) tr.* a lua, a înţelege în sens strict, riguros.
strengstens *adv.* în modul cel mai riguros, cât se poate de strict; **Eintritt** ~ **verboten** intrarea strict oprită.
Strenze, *-n, f.* v. Stränze.
Streptomyzin [strεpto-], *-s, n. sg. (farm.)* streptomicină.
Stress [st- sau ʃt-], *-es, -e, m.* stres.
stressen, *stresste, gestresst (du, er stresst), vb. (h) tr.* a suprasolicita, a obosi, a stresa.
stressfrei *adj.* fără stres.
stressgeplagt *adj.* stresat.
stressig *adj.* obositor, istovitor, stresant.
Streu, *-en, f.* culcuş, aşternut din paie, frunze etc.; **Pferde mit** ~ **versehen** a aşterne paie cailor; **auf der** ~ **schlafen** a dormi pe paie.
Streubesitz, *-(e)s, m.* acţiuni aflate în păstrare la mai mulţi investitori.
Streubettung, *-en, f.* aşternut, culcuş de paie.
Streubüchse, *-n, f.* solniţă, piperniţă, zaharniţă, cenuşarniţă; cutie de presărat.
Streudienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu responsabil cu împrăştierea de nisip, de sare pe timpul iernii.
Streudorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat risipit.
Streudose, *-n, f.* v. Streubüchse.
Streudüse, *-n, f. (hidr.)* ajutaj pulverizator.
Streue, *-n, f. (elv.)* v. Streu.
streuen, *streute, gestreut, vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a împrăştia, a presăra, a răspândi; **Blumen** ~ a presăra cu flori; **die Straßen mit Salz** ~ a împrăştia sare pe străzi; *(fig.)* **jm. Sand in die Augen** ~ a arunca praf în ochii cuiva, a-l zăpăci; **in den Wind** ~ **a)** a arunca în vânt; **b)** *(vân.)* a împrăştia (alicele); **das Gewehr streut** arma împrăştie, bate împrăştiat. **2.** a propaga; **revolutionäre Ideen ins Volk** ~ a propaga idei revoluţionare în popor. **3.** *(agr.)* a aşterne paie (vitelor). **4.** *(despre raze, lumină, particule)* a divaga. **5.** *(statistică)* a se îndepărta (de la medie). **6.** *(med.)* a dispersa.
Streuer, *-s, -, m.* **1.** v. Streubüchse. **2.** maşină de presărat. **3.** plasă de pescuit.
Streufahrzeug, *-(e)s, -e, n.* v. Streuwagen.
Streufaktor, *-s, -en, m. (electr., hidr.)* coeficient, factor de dispersie.
Streufehler, *-s, -, m. (fiz.)* eroare de difuziune.
Streufeld, *-(e)s, -er, n. (electr.)* câmp de dispersie.
Streufeuer, *-s, n. sg. (mil.)* foc de secerare.
Streufluss, *-es, -flüsse, m. (electr.)* flux de scăpări.
Streugabel, *-n, f.* furcă de fân, de grajd.
Streuglas, *-es, n. sg.* sticlă opacă, mată.
Streugold, *-(e)s, n. sg. (metal.)* pulbere de aur.
Streugut, *-(e)s, n. sg.* material (nisip, sare etc.) de presărat pe drumurile publice.
Streukegel, *-s, -, m. (metal.)* con de repartizare (la furnale).
Streukopplung, *-en, f. (tel.)* cuplaj parazit de dispersie, cuplaj nedorit.

Streulicht, *-(e)s, n. sg.* lumină divergentă.
Streulinse, *-n, f. (fiz.)* lentilă divergentă.
Streumine, *-n, f. (mil.)* mină de baraj.
streunen, *streunte, gestreunt, vb. (s)* și *(h) intr.* a hoinări; **durch die Stadt** ~ a hoinări prin oraș.
Streuner, *-s, -, n.*, **~in**, *-nen, f.* hoinar(ă).
Streu|obstwiese, *-n, f.* livadă cu specii diferite de pomi.
Streupflicht *f. sg.* obligație de a presăra nisip pe drumurile publice (în timp de iarnă).
Streupulver [-fɐ și -vɐ], *-s, -, n. (agr.* și *tehn.)* praf de presărare.
Streusalat, *-(e)s, m. sg. (bot.)* salată măruntă *(Lactuca sativa* var. *longifolia* L.).
Streusalz, *-es, n. sg.* sare de împrăștiat (pe străzi).
Streusand, *-(e)s, m. sg.* **1.** nisip de aderență. **2.** *(înv.)* nisip de călimară; *(fig., glumeț)* **Schluss und ~ drauf!** și cu asta basta!
Streusandbüchse, *-n, f. (înv.)* nisiparniță.
Streusel, *-s, m.* (sau *n.*) *sg. (cul.)* **1.** răzătură (de nuci, migdale etc. care se presară pe prăjituri). **2.** pesmet pisat.
Streuselkuchen, *-s, -, m.* prăjitură presărată cu nuci, migdale etc.
Streu|stroh, *-(e)s, n. sg.* paie de așternut.
Streuung, *-en, f.* **1.** împrăștiere, presărare, răspândire. **2.** *(fiz.)* dispersie, pierdere, scăpare. **3.** *(hidr.)* aluviune. **4.** *(geol.)* șistificare. **5.** *(opt.)* difuzie.
Streuungsgarbe, *-n, f.*, **Streuungskegel**, *-s, -, m.* v. Streukegel.
Streuwagen, *-s, -, m.* mașină care împrăștie material antiderapant pe străzi.
Streuwiese, *-m, f.* pajiște cu multe specii de plante.
Streuzucker, *-s, m. sg.* zahăr pudră.
strich *ind. imperf. pers.* I și a 3-a *sg.* de la streichen.
Strich, *-(e)s, -e, m.* **1.** linie, trăsătură; **ein ~ mit der Feder** o trăsătură de condei; **~ für ~ a)** punct cu punct; **b)** precis; **in einem ~** dintr-o trăsătură, dintr-un condei; **in großen ~en** în linii mari; **er hat keinen ~ getan** n-a tras nici o linie, n-a lucrat absolut nimic; **durch einen ~ bezeichnen** a indica printr-o (sau cu o) linie; **der ~ des Kompasses** linia de orientare a busolei; *(fig.)* **das macht uns einen ~ durch die Rechnung** asta ne încurcă socotelile; **einen (dicken) ~ unter etwas ziehen** a considera drept încheiat; **unter dem** sau *(fam.)* **unterm ~** drept rezultat; **noch auf dem ~ gehen können** a nu fi încă beat; **unter dem ~ sein** a fi sub nivel, a fi foarte prost. **2.** *(arte)* hașurare. **3.** trăsătură (de condei, de arcuș, de pensulă); **er hat einen kräftigen ~ a)** are un scris energic; **b)** trage tare cu arcușul, are un arcuș puternic; **c)** are o tușă viguroasă, energică; **~ mit der Bürste** perietură. **4.** *(rar)* fâșie, limbă de pământ. **5.** grad, linie (pe o scală). **6.** direcție (a părului, a fibrelor); **gegen den ~ hobeln** a gelui contra fibrei; **nach dem ~ bürsten** a peria în direcția părului; **gegen den ~** în răspăr; **nach ~ und Faden** temeinic, cum trebuie; *(fig.)* **das ist** (sau **geht**) **ihm gegen den ~** asta nu-i place; *(fig.)* **den Kerl habe ich auf dem ~** pe acest individ nu-l pot înghiți, am pică pe omul acesta. **7.** direcție, mers; *(mine)* direcție a filonului; **der Gang führt einen kurzen ~** filonul este scurt; **~ der Wolken** trecere a norilor; **das Schiff hält den ~** vaporul ține direcția; **~ der Luft** curent de aer; *(pescuit)* **die Garne zu ~ stellen** a așeza năvoadele în direcția curentului (apei). **8.** *(vân.)* **a)** zbor lin și jos; **der ~ der Schnepfen** zborul sitarilor; **b)** stol, cârd de păsări în zbor; **ein ~ Wildenten** un stol de rațe sălbatice. **9.** *(com.)* partidă (de marfă); **ein ~ Ziegel** o partidă de cărămizi (fasonată dintr-o șarjă). **10.** *(reg.)* țâță (de muls). **11.** prostituție; **auf den ~ gehen** a face trotuarul.
Strich|ätzung, *-en, f. (tipogr.)* corodare de clișee liniare, clișeu liniar.
Strichcode [-koUd și -ko:t], *-s, -s, m.* cod de bare.
Strich|einteilung, *-en, f.* scală, gradare cu linii.
Strichelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Strich) liniuță, linioară.
Strichel|linie [-nie], *-n, f.* linie de hașură.
stricheln, *strichelte, gestrichelt (ich strich(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a hașura, a schița (sau a desena) din linii întrerupte. **2.** a vărga.
Strichelung, *-en, f.* hașurare.
Stricher, *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f. (peior.)* persoană care se ocupă cu prostituția.
strichförmig *adj.* în formă de trăsătură, de linie.
Strichjunge, *-n, -n, m.* v. Stricher.
Strichkreuz, *-es, -e, n.* v. Fadenkreuz.
strichlieren, *strichlierte, strichliert, vb. (h) tr. (austr.)* v. stricheln.
Strich|linie [-niə], *-n, f.* linie hașurată.
Strichliste, *-n, f.* listă de prezență, apel.
Strichmädchen, *-s, -, n. (fam.)* cocotă.
Strichmännchen, *-s, -, n.* desen al unui om doar din câteva linii.
Strichmaß, *-es, -e, n.* v. Streichmaß **(2).**
Strichpunkt, *-(e)s, -e, m. (gram.)* punct și virgulă.
Strichregen, *-s, -, m.* ploaie parțială.
Strichvogel, *-s, -vögel, m.* pasăre călătoare, migratoare.
Strichvokalisation [-vo-], *-en, f. (stenografie)* notare cu linii de vocale.
strichweise *adv.* **1.** linie cu linie. **2.** pe ici pe colo, pe alocuri; **es regnet ~** plouă local. **3.** în cârduri, în stoluri.
Strichzeichnung, *-en, f.* desen realizat din câteva linii, fără umbre.
Strichzeit, *-en, f. (vân.)* perioadă de zbor lin, la mică înălțime, al păsărilor migratoare.
Strichzieher, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** trasor. **2.** hașurator.
Strick, *-(e)s, -e, m.* **1.** sfoară; frânghie, funie subțire; șnur gros; *(fig.)* **jm. einen ~ drehen** a contribui la nereușita (sau pieirea) cuiva, a băga pe cineva la apă; *(fig.)* **wenn alle ~e reißen** în cazul cel mai rău; *(fig.)* **jm. ~e legen** a întinde cuiva o cursă, a urzi intrigi contra cuiva; *(fig.)* **am gleichen ~ ziehen** a urmări același scop; *(înv.)* **den ~ nicht wert sein** a fi un om de nimic, a nu face doi bani. **2.** *(fam.)* ștrengar, derbedeu; **fauler ~** golan puturos. **3.** *sg. (fam.)* tricotaje, confecții tricotate.
Strick|arbeit, *-en, f.* împletitură, lucru de mână; tricotaj.
Strickbeutel, *-s, -, m.* săculeț pentru lucru de mână, pentru împletit, pentru tricotat.
stricken, *strickte, gestrickt, vb. (h) tr.* **1.** a împleti (cu andrele), a tricota; **einen Strumpf ~** a tricota un ciorap; *(fig.)* **die Arme um jn. ~** a cuprinde pe cineva cu brațele. **2.** a construi schelăria; **ein Haus ~** a construi schelăria unei case.
Stricker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* tricoter(-ează).
Strickerei, *-en, f.* **1.** v. Strickarbeit. **2.** atelier de tricotaje.
Strickerlohn, *-(e)s, -löhne, m.* plată a manoperei la tricotaje.
Strickgarn, *-(e)s, -e, n.* fir de tricotat.
Strickjacke, *-n, f.* jachetă tricotată, jerseu împletit, flanelă.
Strich|kleid, *-(e)s, -er, n.* rochie tricotată.
Strick|korb, *-(e)s, -körbe, m.* coșuleț de împletit.
Strickleiter, *-n, f.* scară de funie.
Strickmasche, *-n, f.* ochi (de împletitură), fir (la ciorap).
Strickmaschine, *-n, f.* mașină de tricotat.
Strickmuster, *-s, -, n.* model de tricotat.
Strickmütze, *-n, f.* căciuliță tricotată.
Stricknadel, *-n, f.* andrea de împletit, de tricotat.
Strickscheide, *-n, f.* acarniță, portandrele.
Strickschule, *-n, f.* școală de tricotaj.
Strick|strumpf, *-(e)s, -strümpfe, m.* ciorap împletit.
Strickwaren *pl.* tricotaje.
Strichweste, *-n, f.* vestă tricotată.
Strickzeug, *-(e)s, -e, n.* **1.** lucru de mână la care se tricotează. **2.** unelte pentru împletit, pentru tricotat.
Stride [straid], *-s, -s, m. (hipism)* lungime de săritură la galop a unui cal de curse.
Striegel, *-s, -, m.* **1.** țesală. **2.** *(agr.)* fâșie de pământ.
striegeln, *striegelte, gestriegelt (ich strieg(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a țesăla. **2.** a trata rău; **jn. ~** a trata rău pe cineva, a-l jupui, a-l jecmăni.
Strieme, *-n, f.*, **Striemen**, *-s, -, m.* **1.** dungă. **2.** vânătaie; cicatrice.
striemen, *striemte, gestriemt, vb. (h) tr.* a provoca, a lăsa dungi (prin bătaie).
striemig *adj.* cu dungi, cu vânătăi.
Striezel, *-s, -, m.* sau *f.* **1.** *(reg.)* cozonac împletit. **2.** *(reg.)* ștrengar; pușlama.
striezen, *striezte, gestriezt (du, er striezt), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a șicana, a trata prost. **2.** a șterpeli, a fura.
Striezen, *-s, -, m.* v. Striezel.
strikt ['ʃtr- și 'str-] *adj.* strict, exact, riguros; **~er Befehl** poruncă strictă.
strikte ['ʃtr- și 'str-] *adv.* în mod strict, exact; **sich ~ an die Vorschrift halten** a respecta cu strictețe indicația.
Striktur, *-en, f. (med.)* strictură, îngustare, gâtuire.
stringent *adj.* stringent, acut, imperios.
Stringer ['ʃtr- și 'str-], *-s, -, m. (mar.)* stringher.
Strippe, *-n, f.* **1.** sfoară; ață; șnur; șiret; *(fig.)* **es regnet ~n** plouă cu găleata; **jn. fest an der ~ haben** (sau **halten**) a trata cu severitate pe cineva. **2.** *(glumeț)* (fir de) telefon; **sie hängt immer an der ~** mereu vorbește la telefon. **3.** ureche (de cizmă). **4.** *(fam.)* bentiță la pantaloni (pe sub talpa ghetei).
strippen, *strippte, gestrippt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** *(tipogr.)* a monta (peliculă fotografică). **2.** *(reg.)* a bate, a lovi. **3.** *(reg.)* a mulge. **II.** *intr.* **1.** *(h)* a face striptease. **2.** *(s)* a câștiga un ciubuc.
Strippenzieher, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* electrician. **2.** omul din umbră, cel care trage sforile.
Stripper, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* dansator de striptease. **2.** *(med.)* instrument de îndepărtare a unui cheag de sânge. **3.** *(reg.)* bătător, palmă de bătut (covoare).
Stripteaselokal ['strIpti:s-], *-s, -e, n.* local de striptease.
Stripteasetänzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Stripper **(1).**
stritt *ind. imperf. pers.* I și a 3-a *sg.* de la streiten.
Stritt, *-(e)s, m. sg. (reg.)* v. Streit.
Stritten, *-s, -, m. (reg.)* trepied; scaun cu trei picioare; pirostrii.
strittig *adj.* discutabil, litigios; **eine ~e Frage** o problemă litigioasă.
Strizzi, *-s, -s, m. (austr.)* **1.** persoană ușuratică; papițoi; pușlama. **2.** proxenet.
strizzi|haft *adj. (austr.)* ca un papițoi; ușuratic.
Strobel, *-s, -, m.* **1.** păr ciufulit, zbârlit. **2.** persoană cu părul ciufulit, zbârlit.
strob(e)lig *adj.* v. strubb(e)lig.
Strobelkopf, *- (e)s, -köpfe, m.* v. Strubbelkopf.
strobeln, *strobelte, gestrobelt (ich strob(e)le), vb. (h) tr.* a ciufuli.
Stroh, *-(e)s, n. sg.* paie; **Bäume mit ~ umwickeln** a înveli pomii cu paie; **auf dem ~ liegen a)** a se culca pe paie; **b)** *(fig.)* a trăi în mizerie; *(fig.)* **jn. aufs ~ bringen** a aduce pe cineva la sapă de lemn; **mit ~ löschen** a pune paie pe foc; **er hat Geld wie ~** are bani gârlă; **die Suppe schmeckt wie ~** supa n-are nici un gust; *(fig.)* **leeres ~ dreschen** a bate apa-n piuă, a vorbi fără rost; *(fig.)* **~ im Kopfe haben** a avea tărâțe în cap.
Strohballen, *-s, -, m. (agr.)* balot de paie.
Strohband, *-(e)s, -bänder, n.* legătură de paie.
Strohbett, *-(e)s, -en, n.* culcuș de paie.
Strohbinder, *-s, -, m. (agr.)* mașină de legat baloturi de paie.
strohblond *adj.* blond pai, blond deschis, bălai.
Strohblume, *-n, f. (bot.)* siminoc *(Helichrysum arenarium).*
Strohbude, *-n, f.* v. Strohhütte.
Strohbund, *-(e)s, -bünde, m.*, **Strohbündel**, *-s, -, n.* mănunchi de paie.
Strohbutter *f. sg.* unt de iarnă.
Strohdach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș de paie.
Strohdecke, *-n, f.* ștergător, preșuleț de papură (pentru picioare).
strohdumm *adj.* prost de pică, prost de dă-n gropi.
strohe(r)n *adj.* **1.** de paie. **2.** *(fig.)* insipid, banal, de nimic, sec.
Strohfackel, *-n, f.* torță de paie.
Strohfarbe *f. sg.* culoare a paiului.
strohfarben, **strohfarbig** *adj.* de culoarea paiului.
Strohfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă aspră, de degroșat.
Strohfeime, *-n, f.*, **Strohfeimen**, *-s, -, m. (reg.)* stog, șiră de paie.
Strohfeuer, *-s, -, n.* **1.** foc de paie. **2.** *(fig.)* izbucnire trecătoare, pasiune trecătoare, foc de paie.
Strohflasche, *-n, f.* damigeană, sticlă îmbrăcată în împletitură de paie.
Strohflechter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* împletitor(-oare) de obiecte din paie.
Strohfutter, *-s, n. sg.* nutreț de paie.
strohgedeckt *adj.* acoperit cu paie.

Strohgeflecht, *-(e)s, -e, n.* împletitură de paie.
strohgelb *adj.* galben pai, galben deschis.
Strohgewicht, *-(e)s, -e, n. (box)* categoria pană.
Stroh|halm, *-(e)s, -e, m.* fir de pai, pai; *(fig.)* **sich** *(ac.)* **an einen ~ klammern** sau **nach dem rettenden ~ greifen** a se agăța de un pai; **den ~ ziehen** a trage la sorți.
Stroh|haufen, *-s, -, m.* grămadă de paie.
Stroh|hut, *-(e)s, -hüte, m.* pălărie de pai.
Stroh|hütte, *-n, f.* colibă, bordei acoperit(ă) cu paie.
strohig *adj.* de, din paie.
Strohkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* om prost ca noaptea, cap sec.
Strohkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coș de pai.
Strohlager, *-s, -, n.* culcuș de paie.
Strohlehm, *-(e)s, -e, m.* chirpici.
Strohmann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** momâie (de speriat păsările), sperietoare. **2.** *(fig.)* om de paie. **3.** *(la jocuri de cărți)* masă, carte de schimb, ștroman.
Strohmatte, *-n, f.* rogojină de paie.
Strohmiete, *-n, f.* stog de paie.
Strohmist, *-(e)s, m. sg.* gunoi de paie.
Strohpresse, *-n, f.* presă de paie.
Strohpappe *f. sg.* carton din pastă de paie.
Strohpuppe, *-n, f.* v. Strohmann **(1, 2).**
Strohsack, *-(e)s, -säcke, m.* saltea de paie; *(fam.)* **gerechter (heiliger)** ~ Sfinte Sisoie!
Strohschneidemaschine, *-n, f. (agr.)* tocătoare de paie, șișcarniță.
Strohschober, *-s, -, m.* v. Strohmiete.
Strohschütte, *-n, f.* culcuș, așternut de paie.
Strohschüttler, *-s, -, m.* scuturător de paie, cal (la mașina de treierat).
Strohseil, *-(e)s, -e, n.* legătură, funie de paie.
Stroh|stern, *-(e)s, -e, m.* podoabă de pom de iarnă din pai în formă de stea.
Stroh|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* scaun împletit din paie.
strohtrocken *adj.* foarte uscat, secetos.
Strohwagen, *-s, -, m.* car cu paie.
Strohwaise, *-n, f.* copil ai cărui părinți sunt plecați în călătorie, orfan de moment.
Strohwein, *-(e)s, -e, m.* vin de struguri uscați pe paie.
Strohwisch, *-(e)s, -e, m.* măturică; mănunchi de paie.
Strohwitwe, *-n, f. (fam.)* soție al cărei bărbat e plecat în călătorie, văduvă de moment.
Strohwitwentum, *-s, n. sg. (fam.)* falsă văduvie.
Strohwitwer, *-s, -, m. (fam.)* soț a cărui soție e plecată în călătorie, văduv de moment.
Strohwulst, *-wülste, f.* colac de paie.
Strohzell|stoff, *-(e)s, -e, m.* celuloză de paie.
Strolch, *-(e)s, -e, m.* vagabond, haimana; pierde-vară, fluieră-vânt.
strolchen, *strolchte, gestrolcht, vb. (h și s) intr.* a vagabonda, a umbla creanga.
Strolchenfahrt, *-en, f. (reg.)* călătorie fără bilet, călătorie clandestină.
Strom, *-(e)s, Ströme, m.* **1.** fluviu; **ein reißender ~** un fluviu cu ape repezi. **2.** puhoi, torent; **zum ~e werden** a se revărsa puhoi; **es gießt (sau regnet) in Strömen** plouă cu găleata; **Ströme von Tränen vergießen** a vărsa șiroaie de lacrimi; **ein ~ von Worten** un potop de cuvinte. **3.** curent; **~ im Meere** curent marin; **mit dem ~ schwimmen a)** a înota în josul apei; **b)** *(fig.)* a se adapta împrejurărilor; **gegen den ~ schwimmen a)** a înota în susul apei; **b)** a se opune curentului; *(fig.)* **der ~ der öffentlichen Meinung** curentul opiniei publice; **im ~e der Welt** în vâltoarea lumii. **4.** *(electr.)* curent; **elektrischer ~** curent electric; **geschlossener ~** curent închis; **induzierter ~** curent indus; **den ~ ausschalten** a întrerupe curentul; **vagabundierende Ströme** curenți vagabonzi, curenți Foucault. **5.** *(reg.)* tânăr vechil (administrator de moșie).
strom|ab *adv.* v. stromabwärts.
Strom|ableser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* încasator(-oare) de taxe pentru lumină.
Strom|abnahme *f. sg.* **1.** *(electr.)* slăbire, reducere a curentului. **2.** folosire, consumare a curentului.
Strom|abnehmer, *-s, -, m. (electr.)* **1.** consumator de curent. **2.** captator, receptor electric.
Strom|abnehmer|stange, *-n, f. (electr.)* bară de captator.
strom|abwärts *adv.* în josul apei, în aval.
strom|an *adv.* v. stromaufwärts.
Strom|anwohner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* riveran(ă).
Strom|arm, *-(e)s, -e, m.* braț de fluviu.
strom|auf(wärts) *adv.* în susul apei, în amonte.
Strom|ausfall, *-(e)s, -fälle, m. (electr.)* întrerupere de curent.
Strom|aus|tausch, *-(e)s, -e, m. (electr.)* schimb de curent.
Strombahn, *-en, f.* **1.** *(hidr.)* albie a unui curs de apă. **2.** linie ferată electrică. **3.** *(electr.)* cale a curentului.
Strombau, *-(e)s, -ten, m.* construcție în curentul apei, lucrări hidraulice.
Strombauch, *-(e)s, -bäuche, m. (tel.)* ventru de curent.
Strombecken|stufe, *-n, f. (hidr.)* scară de albie.
Strombegrenzer, *-s, -, m. (electr.)* limitor de curent, limitor de intensitate.
Strombegrenzungsdrossel, *-n, f. (electr.)* inductanță de protecție.
Strombelag, *-(e)s, -e, m. (electr.)* număr de amperspire pe unitate de lungime.
Strombelastung, *-en, f.* sarcină electrică.
Strombett, *-(e)s, -en, n.* albie de fluviu.
Strombild, *-(e)s, -er, n. (fiz.)* diagramă de curgere.
Strombrecher, *-s, -, m. (hidr.)* pinten (pentru spargerea curentului apei).
Strombreite, *-n, f.* lățime a fluviului.
Strombrücke, *-n, f.* pod peste fluviu.
Stromdichte, *-n, f. (electr.)* densitate de curent.
strömen, *strömte, geströmt, vb. (h și s)* **I.** *intr.* **1.** a curge repede, a se revărsa, a inunda; **die Flut strömt durch die Bresche des Dammes** puhoiul, curentul se revarsă prin spărtura digului; **der Regen strömt** plouă, toarnă cu găleata; **Tränen ~ aus seinen Augen** îi curg lacrimile șiroaie; **das Blut strömte ihm nach dem Kopfe** i s-a urcat sângele la cap; **die Kinder ~ aus der Schule** copiii năvălesc grămadă din școală. **2.** *(mar.)* a lăsa să plutească; **die Ankerboje ~ lassen** a lăsa să plutească căpățâna de ancoră. **II.** *tr.* **1.** a revărsa, a vărsa; *(poet.)* **er strömte sein Leid in sein Spiel** și-a vărsat durerea cântând (la un instrument). **2.** *(despre râuri)* a duce, a depune; **der Fluss strömt Sand ans Ufer** râul duce, depune nisip la țărm.
stromen, *stromte, gestromt, vb. (h) intr.* v. stromern.
Strom|enge, *-n, f.* gâtuitură a fluviului.
Strom|entnahme *f. sg. (electr.)* consum, prelevare de curent.
Stromer, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* vagabond, haimana. **2.** *(reg.)* administrator (de moșie) tânăr.
stromern, *stromerte, gestromert, vb. (h) intr.* a vagabonda, a hoinări, a umbla haimana.
Strom|erzeuger, *-s, -, m.* generator electric.
Strom|erzeugung, *-en, f.* generare de curent electric.
Stromgebiet, *-(e)s, -e, n. (geogr.)* bazin al unui fluviu.
Stromgefälle, *-s, -, n. (top.)* declivitate (a fluviului).
Stromgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză a curentului (apei).
stromig *adj. (poet.)* **1.** curgător, torențial. **2.** bogat în râuri.
Strom|impuls, *-es, -e, m. (inform.)* impuls electric.
Strom|intensität, *-en, f. (electr.)* intensitate a curentului.
Stromkabel, *-s, -, n.* cablu de alimentare cu energie electrică.
Stromkarte, *-n, f.* hartă hidrografică.
Stromkorrektion, *-en, f. (hidr.)* regularizare a râurilor.
Stromkreis, *-es, -e, m. (electr.)* circuit electric; **den ~ schließen** a închide circuitul; **der sekundäre ~** circuitul secundar.
Stromlauf, *-(e)s, -läufe, m.* direcție a curentului.
Stromleiter, *-s, -, m. (electr.)* conductor.
Stromleitung, *-en, f. (electr.)* conductă.
Stromleitungsmast, *-(e)s, -e, m.* stâlp de cablu electric.
Stromlieferung, *-en, f. (electr.)* **1.** alimentare cu curent. **2.** livrare de curent.
Strömling, *-s, -e, m. (iht.)* scrumbie măruntă (din zona Mării Baltice) *(Clupea harengus).*
Stromlinie [-niə], *-n, f. (fiz.)* linie de curent.
Stromlinienform, *-en, f. (auto., av.)* formă aerodinamică, fuzelată.
stromlinienförmig *adj.* aerodinamic.
stromlos *adj. (electr.)* fără curent.
Strom|messer, *-s, -, m. (electr.)* ampermetru.
Strom|messung, *-en, f. (electr.)* măsurare a curentului.
Strom|miliz, *-en, f.* v. Strompolizei.
Strom|mündung, *-en, f.* vărsare a fluviului.
Stromnetz, *-es, -e, n.* **1.** *(geogr.)* rețea de fluvii. **2.** *(electr.)* rețea de curent.
Strompfeiler, *-s, -, m. (constr.)* pilă de pod.
Strompolizei *f. sg.* poliție fluvială.
Strompreis, *-es, -e, m.* preț al curentului electric.
Stromquelle, *-n, f. (electr.)* sursă de curent.
Stromrechnung, *-en, f.* notă de plată a curentului; factură de energie electrică.
Stromregler, *-s, -, m. (electr.)* regulator de curent.
Stromregulierung, *-en, f.* **1.** regularizare a râurilor. **2.** *(electr.)* reglare a curentului.
stromreich *adj.* bogat în râuri.
Stromrichter, *-s, -, m. (electr.)* mutator.
Stromrichtung, *-en, f. (electr.)* **1.** sens al curentului. **2.** transformare a curentului printr-un mutator; redresare.
Stromrinne, *-n, f.* albie a fluviului.
Stromschalter, *-s, -, m. (electr.)* întrerupător de curent.
Stromschiene, *-n, f. (ferov.)* șină de contact.
Stromschiff|fahrt, *-en, f.* navigație fluvială.
Stromschlag, *-(e)s, -schläge, m.* curentare.
Stromschnelle, *-n, f.* curent repede, vârtej într-un fluviu; cataractă.
Stromschwankung, *-en, f. (electr.)* fluctuație de intensitate de curent.
Strom|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune a curentului.
Strom|speicher, *-s, -, m.* instalație de stocare a curentului electric.
Strom|sperre, *-n, f.* **1.** *(electr.)* blocare a curentului. **2.** dispozitiv de blocare a curentului. **3.** limitare a consumului de energie electrică. **4.** *(hidr.)* barare, zăgăzuire (a curentului de apă).
Strom|stärke, *-n, f.* **1.** *(electr.)* intensitate a curentului. **2.** *(hidr.)* forță a curentului apei.
Strom|störung, *-en, f. (electr.)* deranjare de curent.
Strom|stoß, *-es, -stöße, m. (electr.)* impulsie, șoc de curent.
Strom|strecke, *-n, f. (hidr.)* sector al unui curs de apă.
Strom|strich, *-(e)s, -e, m.* fir al apei.
Stromsystem, *-s, -e, n. (electr.)* sistem electric; **asymmetrisches ~** sistem de curent asimetric.
Stromtarif, *-s, -e, m. (electr.)* tarif de consum al energiei electrice.
Strom|übergang, *-(e)s, -gänge, m.* trecere, pod peste un fluviu.
Strömung, *-en, f.* (și *fig.*) curent; curgere; curs; **die ~ des Wassers** curentul apei; *(fig.)* **eine revolutionäre ~** un curent revoluționar.
Strömungs|abweiser, *-s, -, m. (maș.)* deflector de piston (la capul pistonului unui motor în doi timpi).
Strömungsbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(av.)* spectru aerodinamic. **2.** *(hidr.)* rețea hidrodinamică, spectru hidrodinamic.
Strömungsform, *-en, f.* formă de revărsare.
strömungsgünstig *adj. (tehn.)* aerodinamic.
Strömungslehre, *-n, f. (fiz.)* mecanica fluidelor.
Strömungsmaschine, *-n, f.* turbomașină (hidraulică și cu gaz), mașină (hidraulică ori cu gaz) cu rotor.
Strömungswider|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** *(hidr.)* rezistență hidraulică opusă curentului. **2.** *(mar.)* rezistență de curent.
Strömungswinkel, *-s, -, m. (hidr.)* unghi de direcție al curentului.
Strömungszu|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** *(hidr.)* regim de curgere. **2.** *(av.)* fel, stare (al) a curgerii.
Strom|unterbrecher, *-s, -, m. (electr.)* ruptor de curent.
Strom|unterbrechung, *-en, f.* întrerupere a curentului electric.
Stromverband, *-(e)s, -bände, m. (constr.)* legătură diagonală, transversală.

Stromverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de curent electric.
Stromverbraucher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* consumator(-oare) de curent electric.
Stromverlust, *-(e)s, m. sg.* pierdere de curent electric.
Stromversorgung, *-en, f.* **1.** aprovizionare cu electricitate; **flächendeckende** ~ aprovizionare cu curent electric într-o anumită zonă. **2.** alimentare cu energie electrică.
Stromverteilung, *-en, f.* distribuire de curent electric.
Stromverteilungs|anlage, *-n, f. (electr.)* instalaţie pentru distribuirea curentului.
Stromverzweigung, *-en, f. (electr.)* ramificaţie de curent.
Stromwächter, *-s, -, m. (electr.)* releu de supracurent; automat de protecţie.
Stromwärme *f. sg.* căldură produsă prin curent electric.
stromweise *adv.* în şiroaie, în torente.
Stromweite, *-n, f.* lăţime a fluviului.
Stromwender, *-s, -, m. (electr.)* comutator.
Stromwirtschaft, *-en, f.* v. Energiewirtschaft.
Stromzähler, *-s, -, m. (electr.)* contor.
Stromzeiger, *-s, -, m. (electr.)* indicator de curent, ampermetru.
Stromzuführung, *-en, f. (electr.)* alimentare cu curent.
Stromzuleitung, *-en, f. (electr.)* conductă de curent.
Strontium ['strɔntsiUm], *-s, m. sg. (chim.)* stronţiu.
Strophe ['ʃtro:fə], *-n, f.* strofă.
Strophenbau, *-(e)s, m.* construcţie prozodică a strofei.
Strophenform, *-en, f.* formă prozodică.
Strophengedicht, *-(e)s, -e, n.* poezie alcătuită din strofe.
strophisch *adj.* strofic; din strofe.
Stropp, *-s, -s, m. (reg.)* **1.** *(mar.)* ochi de odgon. **2.** *(reg.)* agăţătoare. **3.** *(fam.)* hoţoman, puşlama.
Strosse, *-n, f.* **1.** *(mine)* treaptă de abataj. **2.** *(constr.)* stros; galerie laterală (la tuneluri). **3.** *(anat., reg.)* trahee.
strossen, *strosste, gestrosst (du, er strosst), vb. (h) intr. (mine)* a face trepte (în abataj).
strotzen, *strotzte, gestrotzt (du, er strotzt), vb. (h) intr. (von, vor)* a abunda, a fi plin de, doldora, umflat de: **von Fehlern** ~ a fi plin de greşeli; **von Hochmut** ~ a fi foarte îngâmfat; **er strotzt vor Gesundheit** plesneşte de sănătate, e sănătos tun; **er strotzt von Geld** are bani gârlă, e plin de bani.
strubb(e)lig *adj. (despre păr)* ciufulit, zbârlit.
Strubbelkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap ciufulit, zbârlit. **2.** ciufulici.
Strudel, *-s, -, m.* **1.** vârtej, vâltoare; **dieser Fluss führt gefährliche** ~ în acest râu sunt vâltori primejdioase; *(fig.)* **im** ~ **der Geschäfte** în toiul, în vâltoarea afacerilor; **der** ~ **des Lebens** tumultul vieţii; **der** ~ **der Vergnügungen** vâltoarea plăcerilor. **2.** *(cul., austr., reg.)* ştrudel.
strudelig *adj.* **1.** cu vârtejuri, tumultuos; **eine ~e Stelle** un loc cu vârtejuri. **2.** *(fig.)* zvăpăiat, fluieră-vânt, zburdalnic.
Strudelkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* om zăpăcit; persoană care se înfurie repede; om zvăpăiat, fluşturatic, hai-hui.
strudelköpfisch *adj. (fam.)* zăpăcit, zurliu, fluşturatic, zvăpăiat, hai-hui.
strudeln, *strudelte, gestrudelt (ich strud(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a se roti, a se învârti; a se învârteji; **hier strudelt der Strom** aici fluviul formează vârtejuri. **2.** a clocoti, a se învolbura; **das Wasser kocht und strudelt** apa clocoteşte şi se învolburează. **3.** a se purta uşuratic, zvăpăiat. **II.** *tr. (reg.)* a amesteca (cu făcăleţul); a bate (cu telul).
Strudelteig, *-(e)s, -e, m. (cul.)* foaie de plăcintă.
Strudeltopf, *-(e)s, -töpfe, m.* bulboană, vâltoare.
Strudelwurm, *-(e)s, -würmer, m. (zool.)* mesoostom *(Turbellaria)*.
Struktur [şi struk-], *-en, f.* structură, construcţie, alcătuire.
Strukturalismus, *-, m. sg.* structuralism.
Strukturalist, *-en, -en, m.* structuralist.
strukturalistisch *adj.* structuralist.
Struktur|analyse, *-n, f.* analiza elementelor structurale.
Struktur|änderung, *-en, f.* modificare structurală, schimbare a structurii.
Strukturbaum, *-(e)s, -bäume, m. (lingv.)* schemă, diagramă dependenţială.
Strukturbegriff, *-(e)s, -e, m.* noţiune, concept de structură.
strukturell *adj.* structural.
Struktur|entwicklung, *-en, f.* evoluţie a structurii, evoluţie structurală.
Strukturformel, *-n, f. (chim.)* formulă structurală.
strukturieren, *strukturierte, strukturiert, vb. (h) tr.* a structura; *(inform.)* **strukturiertes Programm** program structurat.
Strukturierung, *-en, f.* structurare.
Struktur|information, *-en, f. (inform.)* informaţie structurală.
Strukturkrise, *-n, f. (ec.)* criză structurală prin regresul cererii şi producţiei.
Strukturpolitik, *-en, f.* măsuri de politică economică pentru redresarea economiei.
strukturschwach *adj. (ec.)* slab dezvoltat.
Strukturwandel, *-s, -, m.* transformare a structurii economice, sociale etc.
strullen, *strullte, gestrullt, vb. (h) intr. (pop.)* a urina.
Struma ['stru:-], *-men, f. (med.)* guşă.
strumös *adj. (med.)* ca guşa; cu caracter de guşă.
Strumpf, *-(e)s, Strümpfe, m.* **1.** ciorap; **kurzer** ~ şosetă; **sein Geld in den** ~ **stecken** a pune banii la ciorap, a face economii; *(fam.)* **sich auf die Strümpfe machen** a spăla putina, a o lua la picior; **einem auf die Strümpfe helfen** a ajuta pe cineva să se pună pe picioare. **2.** *(tehn.)* sită (la lampa cu gaze). **3.** *(înv.)* trunchi; buştean. **4.** *(agr.)* parcelă.
Strumpfband, *-(e)s, -bänder, n.* jartieră.
Strumpfbandfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* peşte din familia *Trichiuridae (Lepidopus caudatus)*.
Strümpfchen, *-s, -, n. (dim.* de la Strumpf) ciorăpel.
Strumpfgarn, *-(e)s, -e, n.* fir de (împletit) ciorapi.
Strumpfgürtel, *-s, -, m.* portjartier, centură.
Strumpfhalter, *-s, -, m.* v. Strumpfband.
Strumpfhose, *-n, f.* ciorap-pantalon.
Strumpfmasche, *-n, f.* ochi de ciorap; **die** ~ **läuft** a scăpat un ochi, un fir la ciorap.
Strumpfmaske, *-n, f.* ciorap folosit ca mască de către hoţi.
Strumpfnaht, *-en, f.* dungă la ciorap.
Strumpfrepassiermaschine, *-n, f.* maşină de remaiat ciorapi.
Strumpfsocke, *-n, f.* ciorap bărbătesc.
Strumpfsohle, *-n, f.* talpă a ciorapului.
Strumpf|stopferin, *-nen, f.* v. Strumpfflickerin.
Strumpf|stricker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* împletitor(-oare) de ciorapi.
Strumpf|strickerei, *-en, f.* atelier, fabrică de ciorapi.
Strumpfwaren *pl. (com.)* ciorapi.
Strumpfweber, Strumpfwirker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) care tricotează ciorapi.
Strumpfwirkerei, *-en, f.* v. Strumpfstrickerei.
Strumpfwirkmaschine, *-n, f.* maşină de împletit ciorapi.
Strunk, *-(e)s, Strünke, m. (bot.)* **1.** cotor, cocean (de varză etc.). **2.** tulpină, trunchi de copac, buştean.
Strunsel, Strunze, *-n, f. (fam.)* femeie dezordonată, şleampătă.
strunzen, *strunzte, gestrunzt (du, er strunzt), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a se lăuda, a se făli. **2.** a urina.
Strupf, *-(e)s, -e, m.* **1.** şiret, şnur. **2.** şuviţă de păr. **3.** ureche (la ghete).
Strupfe, *-n, f.* **1.** v. Straubfuß. **2.** *(reg.)* sfoară, funie, şnur.
strupfen, *strupfte, gestrupft, vb. (h) tr. (reg.)* a descălţa (ciorapii); a da jos, a scoate (mănuşi, mâneci ş.a.).
strupp|haarig *adj.* zbârlit, ciufulit.
struppieren, *struppierte, struppiert, vb. (h) tr.* a obosi prea mult, a extenua (caii).
struppig, struppicht *adj.* **1.** zbârlit, ciufulit; ţepos. **2.** *(fig.)* dezmăţat.
Struppigkeit *f. sg.* **1.** zbârlire, ciufuleală. **2.** *(fig.)* dezmăţ(are).
Struse, *-n, f. (reg.)* şaland.
struw *adj. (reg.)* aspru, tare.
struwwelig *adj.* v. strubbelig.
Struwwelkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* v. Strubbelkopf.
Struwwel|liese, *-n, f. (iron.)* femeie ciufulită.
Struwwelpeter, *-s, -, m.* **1.** v. Strubbelkopf. **2.** *(iron.)* (Petrică) Ciufulici (personaj din poveştile pentru copii).
Struz, *-es, -e, m. (reg.)* buchet.
Strüzchen, *-s, -, n. (dim.* de la Struz) *(reg.)* bucheţel.
Strychnin [ʃtrʏç'ni:n sau str-], *-s, n. sg. (chim.)* stricnină.
Stubbe, *-n, f.*, **Stubben**, *-s, -, m.* ciot (rămas în pământ după tăierea copacului), rădăcină.
Stübchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Stube **(1)**) cămăruţă, odăiţă. **2.** *(reg.)* măsură de patru litri.
Stube, *-n, f.* **1.** cameră; odaie; **in der** ~ **hocken** a cloci în cameră, a sta mereu în casă; **immer 'rein in die gute ~!** poftiţi de intraţi în camera de primire! **2.** *(înv.)* cameră de baie. **3.** *(ist.)* breaslă, corporaţie.
Stuben|älteste, *-n, -n (ein Stubenältester), m.* (şi *mil.*) şef de dormitor.
Stuben|arrest, *-(e)s, -e, m. (mil.)* arest de cameră.
Stuben|aufseher, *-s, -, m. (înv.)* supraveghetor de cameră (la internat).
Stubenbursche, *-n, -n, m.* om de serviciu (care deretică camera), camerist.
Stubendecke, *-n, f.* tavan.
Stubendiele, *-n, f.* podea, pardoseală, podină.
Stubendienst, *-(e)s, -e, m. (mil.)* serviciu de interior.
Stubenfarbe *f. sg. (fam.)* paloare, paliditate a omului care stă mult în casă; **er hat** ~ e palid.
Stubenfliege, *-n, f. (entom.)* muscă de casă *(Musca domestica)*.
Stubenfrau, *-en, f.* cameristă.
Stubengelehrsamkeit *f. sg.* ştiinţă fără contingenţă cu viaţa practică.
Stubengelehrte, *-n, -n (ein Stubengelehrter), m.* savant de cabinet (fără contingenţe cu viaţa practică).
Stubengenosse, *-n, -n, m.*, **Stubengenossin**, *-nen, f.* coleg(ă) de cameră.
Stubenhocker, *-s, -, m.* persoană care stă mereu acasă, cloşcă.
Stubenhockerei *f. sg.* şedere acasă, cloceală în casă.
Stubenhund, *-(e)s, -e, m.* câine de casă, de interior.
Stubenkamerad, *-en, en, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Stubengenosse.
Stubenluft *f. sg.* aer închis.
Stubenmädchen, *-s, -, n.* fată în casă, cameristă.
Stubenmaler, *-s-, -, m.* zugrav.
Stuben|ordnung *f. sg. (mil., internat)* regulament de cameră.
Stuben|orgel, *-n, f.* orgă portativă, armoniu.
stubenrein *adj. (despre câini, pisici)* curat, care nu face murdărie în cameră.
Stubenschlüssel, *-s, -, m.* cheie a camerei.
Stubensitzer, *-s, -, m.* v. Stubenhocker.
Stubentür, *-en, f.* uşă a camerei.
Stuben|uhr, *-en, f.* pendulă.
Stubenvogel, *-s, -vögel, m.* **1.** pasăre în colivie. **2.** v. Stubenhocker.
Stubenwagen, *-s, -, m.* coşuleţ împletit cu roţi pentru sugari.
stubenwarm *adj.* de temperatura camerei; **~es Wasser** apă călduţă, la temperatura camerei.
Stüber, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* stuvru (veche monedă măruntă olandeză). **2.** *(înv.)* bobârnac, ghiont. **3.** *(reg.)* proptea.
Stübete, *-n, f. (reg.)* vizită.
Stüblein, *-s, -, n. (poet.) (dim.* de la Stube **(1)**) odăiţă, cămăruţă.
Stubsnase, *-n, f.* v. Stupsnase.
Stuck, *-(e)s, m. sg. (constr.)* stuc; **mit** ~ **bewerfen** a tencui cu stuc.
Stück, *-(e)s, -e* (rar *-er*), *n.* **1.** bucată; ~ **für** ~ bucată cu bucată; **abgebrochenes** ~ frântură; **abgehauenes** ~ trunchi, ciot; **in ~e gehen** a se face bucăţi; **aus einem** ~ dintr-o bucată; *(fig.)* **ein hübsches** ~ **Geld** o sumă frumuşică de bani; *(fig.)* **große ~e auf jn. halten** a ţine mult la cineva; **sich für jn. in ~e reißen lassen** a face totul pentru cineva; **ein** ~ **Papier** o foaie de hârtie; **im** sau **am** ~ bucată întreagă, nefeliat; **in einem** ~ întruna, fără întrerupere. **2.** persoană, exemplar; fiinţă; cap (de vită); **ein freches** ~ o fiinţă impertinentă; **ein** ~ **Vieh** un cap de vită. **3.** *(mil., înv.)* tun. **4.** piesă de teatru etc.; **ein neues** ~ **geben** a juca o piesă nouă. **5.** pasaj (dintr-o carte), fragment. **6.** măsură de vin (1 200 l).

7. faptă; **ein starkes** ~ o ispravă cam obraznică; **aus freien ~en** de bunăvoie; **ein schweres ~ liefern** a săvârşi o faptă brutală. 8. privinţă; **in allen ~en** în toate privinţele; **in vielen ~en** în multe privinţe.
Stuck|arbeit, *-en, f.* stucatură.
Stück|arbeit *f. sg. (ec.)* muncă în acord, lucru cu bucata.
Stuck|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* stucator(-oare).
Stück|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) cu bucata, în acord.
Stuckateur [-tø:ɐ], *-s, -e, m.* v. Stuckarbeiter.
Stuckatur, *-en, f. (constr.)* stucatură.
Stuckaturdecke, *-n, f. (constr.)* tavan cu stucatură.
Stückbett, *-(e)s, -en, n.* v. Stücklafette.
Stückbohrer, *-s, -, m. (mil.)* împingător de tun.
Stückchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Stück) bucăţică. **2.** *(muz.)* piesă mică (vocală sau instrumentală). **3.** *(fam.)* festă; bucată; **jm. ein ~ spielen** a juca cuiva o festă, a-i face cuiva bucata.
stückchenweise *adv.* cu bucăţica, bucăţică cu bucăţică.
Stuckdecke, *-n, f. (arhit.)* tavan cu stucatură.
stückeln, *stückelte, gestückelt (ich stück(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a înnădi, a combina din petice cusute laolaltă. **2.** v. stücken.
Stückelung, *-en, f.* înnădire, combinare din petice.
stucken, *stuckte, gestuckt, vb. (h) tr. (austr.)* v. büffeln.
stücken, *stückte, gestückt, vb. (h) tr.* a repara, a cârpi, a pune petice.
Stück(en)zucker, *-s, m. sg.* zahăr bucăţi, zahăr cubic.
Stücker *pl. (fam.)* bucăţi; **etwa sechs ~** aproximativ şase bucăţi.
stuckerig *adj.* denivelat, cu gropi şi hârtoape.
stuckern, *stuckerte, gestuckert, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a scobi, a zgândări. **2.** *(impers.)* **es stuckert** se închează, se prinde.
Stückeschreiber, *-s, -, m.* autor dramatic.
Stückfass, *-es, -fässer, n.* **1.** butoi mare. **2.** măsură de capacitate (10-12 hectolitri).
Stückform, *-en, f. (metal.)* formă de turnat tunuri, tipar de tun.
Stückgießer, *-s, -, m.* turnător de tunuri.
Stückgießerei, *-en, f.* turnătorie de tunuri.
Stückgut, *-(e)s, -güter, n.* **1.** *(com.)* marfă la bucată. **2.** *(ferov.)* coletărie; colete, bagaje însoţite.
stuckieren, *stuckierte, stuckiert, vb. (h) tr. (constr.)* a decora cu stuc.
stückig *adj.* compus din bucăţi mari, bolovănos.
Stück|kohle, *-n, f. (tehn.)* cărbuni mari în bucăţi, cărbune bulgări.
Stück|kosten *pl. (ec.)* costuri pe bucată.
Stück|kugel, *-n, f. (mil.)* proiectil de tun.
Stücklader, *-s, -, m. (mil.)* încărcător (de tun).
Stückladung, *-en, f. (mil.)* încărcătură de tun.
Stücklafette, *-n, f. (mil.)* afet de tun.
Stückliste, *-n, f. (com.)* listă de articole, specificaţie.
Stücklohn, *-(e)s, m. sg. (ec.)* plată cu bucata, în acord.
Stuckmarmor, *-s, -e, m.* imitaţie de marmură.
Stückpforte, *-n, f. (mar. mil.)* sabord (pentru piesele de artilerie din borduri).
Stückpreis, *-es, -e, m. (com.)* preţ la bucată.
Stuckputz, *-es, m. sg. (constr.)* tencuială ornamentală de stuc.
Stückrichter, *-s, -, m. (mil.)* ochitor în direcţie (la tun).
Stückrichtung *f. sg. (mil.)* punere în direcţie de tragere (a unui tun).
Stückverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare cu bucata, cu amănuntul.
Stückverzeichnis, *-ses, -se, n.* v. Stückliste.
Stuckverzierung, *-en, f. (arhit.)* ornament de stucatură.
Stückware, *-n, f. (ec.)* marfă vândută cu bucata.
stückweise *adv.* cu bucata; bucată cu bucată.
Stuckwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Stuckatur.
Stückwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** lucrare rămasă bucăţi, neterminată; cârpăceală; **diese Arbeit ist ein ~** lucrarea aceasta este o cârpăceală. **2.** v. Stückarbeit.
Stückwischer, *-s, -, m. (mil.)* vergea, ştergător (de tun).
Stückzahl *f. sg.* număr de exemplare, de bucăţi.
Stückzucker, *-s, m. sg.* v. Stück(en)zucker.
Stud. *presc.* de la Studiosus.
Student, *-en, -en, m.*, **~ in**, *-nen, f.* **1.** student(ă); **~ der Medizin** student(ă) în, la medicină; **~ der Rechte** student(ă) în, la drept. **2.** *(austr.)* elev(ă) de şcoală medie.
Studenten|aus|tausch, *-(e)s, m. sg.* schimb de studenţi.
Studenten|ausweis, *-es, -e, m.* legitimaţie de student.
Studentenbewegung, *-en, f.* mişcare studenţească.
Studentenblume, *-n, f. (bot.)* crăiţă, vâzdoagă, zămoşiţă, macu-cioarei *(Tagetes erecta* L.).
Studentenbrot, *-(e)s, -e, n. (cul.)* chec cu smochine, migdale, stafide şi alune.
Studentenbude, *-n, f. (fam.)* cameră (închiriată) studenţilor.
Studentenbund, *-(e)s, -bünde, m.* uniune a studenţilor; **der Internationale ~ (ISB)** Uniunea Internaţională a Studenţilor (UIS).
Studentendelegation, *-en, f.* delegaţie studenţească.
Studenten|ehe, *-n, f.* căsătorie între studenţi.
Studentenfutter, *-s, n. sg.* nuci, alune, stafide etc. amestecate.
studentenhaft *adj.* studenţesc, de student.
Studentenheim, *-(e)s, -e, n.* cămin studenţesc.
Studentenjahr, *-(e)s, -e, n.* an de studiu.
Studentenkongress, *-es, -e, m.* congres studenţesc.
Studentenleben, *-s, n. sg.* viaţă de student, viaţă studenţească.
Studentenlied, *-(e)s, -er, n.* cântec studenţesc.
Studentenmeister, *-s, -, m. (sport)* campion universitar.
Studentenmütze, *-n, f.* şapcă (sau beretă) de student.
Studenten|organisation, *-en, f.* organizaţie studenţească.
Studentenpfarrer, *-s, -, m.* preot al unei asociaţii religioase de studenţi.
Studentenrat, *-(e)s, -räte, m.* consiliu studenţesc.
Studentenrös|chen, *-s, -, n. (bot.)* şopârliţă albă *(Parnassia palustris* L.).
Studentenschaft *f. sg.* **1.** studenţime. **2.** asociaţie studenţească.
Studenten|sprache, *-n, f. (lingv.)* limbaj, argou studenţesc.
Studenten|streich, *-(e)s, -e, m.* ispravă studenţească, festă de student.
Studenten|streik, *-(e)s, -s* (şi *-e), m.* grevă studenţească.
Studententum, *-s, n. sg.* **1.** studenţime; studenţi. **2.** studenţie, viaţă studenţească.
Studenten|unruhen *pl.* v. Studentenbewegung.
Studentenverbindung, **Studentenver|einigung**, *-en, f.* asociaţie studenţească.
Studentenviertel, *-s, -, n.* cartier studenţesc.
Studentenwahl, *-en, f.* alegeri studenţeşti.
Studentenwerk, *-(e)s, -n. sg.* asistenţă studenţească.
Studentenwohnheim, *-(e)s, -e, n.* cămin studenţesc.
Studentenzeit *f. sg.* (ani de) studenţie.
Studentenzirkel, *-s, -, m.* cerc studenţesc.
studentisch I. *adj.* studenţesc. **II.** *adv.* studenţeşte.
Studie [-diə], *-n, f.* **1.** studiu; disertaţie. **2.** *(arte)* schiţă, studiu, proiect.
Studien|ab|brecher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care îşi întrerupe studiile.
Studien|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* examen de încheiere a studiilor.
Studien|anfänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* student(ă) de anul I, începător(-oare), boboc.
Studien|an|stalt [-diən-], *-en, f. (înv.)* instituţie de învăţământ superior.
Studien|assessor, *-s, -en, m.* profesor suplinitor (de liceu).
Studien|auf|enthalt, *-(e)s, -e, m.* şedere pentru studii.
Studien|aufseher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* pedagog(ă), supraveghetor(-oare).
Studien|ausflug, *-(e)s, -flüge, m.* excursie ştiinţifică, de studii.
Studien|ausgabe, *-n, f.* ediţie cu preţ redus, pentru studii.
Studienberatung, *-en, f.* asistenţă profesională pentru studenţi.
Studienbewerber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* concurent(ă), candidat(ă) (la concursul de admitere).
Studienbewerbung, *-en, f.* concurs de admitere la o şcoală superioară.
Studienbrief, *-(e)s, -e, m.* curs trimis studenţilor la secţia fără frecvenţă.
Studienbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carnet de student.
Studiendirektor, *-s, -en, m.* director de studii.
Studienfach, *-(e)s, -fächer, n.* obiect de studiu.
Studienfahrt, *-en, f.* v. Studienreise.
Studienfreund, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* prieten(ă) de studenţie, din timpul studiilor.
Studiengang, *-(e)s, -gänge, m.* studii.
Studiengebühr, *-en, f.* taxă de studii.
Studiengenosse, *-n, -n, m.*, **~in**, *-nen, f.* tovarăş(ă) de studii, coleg(ă) de studenţie.
Studiengesellschaft, *-en, f.* societate ştiinţifică.
studienhalber *adv.* din motive de studii, datorită studiilor, de dragul studiilor.
Studienjahr, *-(e)s, -e, n.* an de studii; an şcolar, universitar.
Studienkolleg, *-s, -ien* [-iən], *n.* an pregătitor.
Studienkontrolle, *-n, f.* control al studiilor.
Studienkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (arte)* cap de studiu.
Studienkreis, *-es, -e, m.* cerc de studii.
Studien|ordnung, *-en, f.* regulament de studii.
Studienplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de studii.
Studienplatz, *-es, -plätze, m.* loc de studii (la o facultate).
Studienrat, *-(e)s, -räte, m.* profesor titular definitiv (de liceu, de curs secundar).
Studienrätin, *-nen, f.* profesoară titulară definitivă (de liceu, de curs secundar).
Studienreferendar, *-s, -e, m.* profesor titular provizoriu (de liceu, de curs secundar).
Studienreise, *-n, f.* călătorie ştiinţifică, de studii.
Studientag, *-(e)s, -e, m.* zi de studiu individual.
Studienzeichnung, *-en, f.* (desen) studiu.
Studienzeit, *-en, f.* ani de studii; vreme a studenţiei; **während meiner ~** în anii mei de studenţie, în timpul studenţiei mele.
Studienzeugnis, *-ses, -se, n.* certificat de studii.
Studienziel, *-(e)s, -e, n.* obiectiv al studiilor.
Studienzirkel, *-s, -, m.* v. Studienkreis.
Studienzweck, *-(e)s, -e, m.* scop al studiilor.
studieren, *studierte, studiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a studia; **Jura ~** a urma dreptul; **er studiert jetzt das Griechische** acum studiază greaca; **was studiert er?** ce studiază? **II.** *intr.* **1.** a studia, a urma cursurile universitare; a frecventa o formă de învăţământ; a învăţa la şcoală; **er hat acht Semester studiert** a studiat opt semestre. **2.** *(fam.)* a medita, a reflecta, a se gândi la ...
Studierende, *-n, -n (ein Studierender), m.* şi *f.* student(ă).
Studierlampe, *-n, f.* lampă de birou.
Studier|stube, *-n, f.* cabinet, cameră de lucru.
studiert I. *part. trec.* de la studieren. **II.** *adj.* instruit, cult.
Studierte, *-n, -n (ein Studierter), m. şi f.* învăţat(ă), persoană cu studii universitare, om cu carte.
Studierzimmer, *-s, -, n.* v. Studierstube.
Studiker, *-s, -, m (înv., fam.)* student.
Studio[1] [şi 'stu:-], *-s, -s, n.* **1.** cabinet de lucru. **2.** atelier (artistic, fotografic), studio. **3.** *(teatru, radio, tv.)* studio. **4.** laborator de cercetări.
Studio[2], *-s, -s, m., (înv.)* **Studiosus**, *-, -diosen* (şi *-diosi), m.* student.
Studiobühne, *-n, f.* scenă-studio.
Studiogast, *-es, -gäste, m. (TV)* oaspete în studio.
studiomäßig *adv.* în condiţii de studio.
Studium, *-s, -dien* [-diən], *n.* studiu, învăţătură; studiere; **sein ~ beenden** a-şi termina studiile; **naturwissenschaftliche Studien** studii de ştiinţe naturale.
stuf *adj., adv. (fam., reg.)* **1.** tocit, bont. **2.** *(în expr.)* **~ vor** (cu) puţin înainte.
Stufe, *-n, f.* **1.** treaptă (de scară); **die Stiege hat drei ~n** scara are trei trepte. **2.** *(fig.)* grad, rang; **von ~ zu ~** din treaptă în treaptă; **~ um ~** treptat, puţin câte puţin; *(fig.)* **sich auf die gleiche ~ mit jm. stellen** a se pune pe aceeaşi treaptă cu cineva. **3.** *(gram.)* grad de comparaţie. **4.** *(av.)* redan (la hidroplan, glisor). **5.** nuanţă (de culoare). **6.** probă (de minereu). **7.** *(muz.)* interval (între sunete), treaptă. **8.** *(tehn.)* fază (de funcţionare); treaptă (la rachete). **9.** *(croitorie)* cută orizontală.

stufen, *stufte, gestuft, vb. (h) tr.* **1.** a prevedea cu scări; a tăia în trepte. **2.** *(fig.)* a orândui, a grupa după rang, pe trepte.
stufen|artig *adj.* ca treptele, în trepte.
Stufenbahn, *-en, f. (constr.)* scară rulantă.
Stufenbarren, *-s, -, m. (sport)* paralele inegale.
Stufenbelag, *-(e)s, -läge, m.* **1.** înveliş, pardoseală de scări. **2.** preş (pe scări).
Stufenbreite, *-n, f.* lărgime a unei trepte de scară.
Stufenbremsung, *-en, f. (tehn.)* frânare treptată.
Stufendach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiş în trepte (la pagode).
Stufenfolge, *-n, f. (fig.)* scară; gradaţie, ierarhie; progresie; suită; succesiune.
stufenförmig *adj.* şi *adv.* **1.** în formă de trepte. **2.** treptat, gradat.
Stufengang, *-(e)s, -gänge, m.* v. Stufenfolge.
Stufengiebel, *-s, -, m. (arhit.)* fronton în trepte.
Stufenhals, *-es, -hälse, m. (constr.)* capăt îngust al treptei (la scările elicoidale).
stufenhaft *adj., adv.* v. stufenweise.
Stufenhöhe, *-n, f. (constr.)* înălţime a treptei.
Stufen|impuls, *- (e)s, -e, m. (tel.)* impuls în trepte.
Stufenkolben, *-s, -, m. (tehn.)* piston diferenţial.
Stufenkolbendampfmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină cu abur cu piston diferenţial, motor diferenţial cu abur.
Stufenleiter, *-n, f.* **1.** scară gradată. **2.** *(fig.)* succesiune, ierarhie; **die ganze ~ durchlaufen** a parcurge toate treptele ierarhice. **3.** *(muz.)* scală.
stufenlos *adj. (tehn.)* fără faze, lin.
Stufen|nase, *-n, f. (constr.)* ciubuc al treptei.
Stufen|nut, *-en, f. (tehn.)* uluc pentru îmbinare la trepte.
Stufenplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan (de dezvoltare) în trepte, în faze.
Stufenprodukt, *-(e)s, -e, n.* produs intermediar.
Stufenprozess, *-es, -e, m.* curs, proces progresiv, treptat.
Stufenrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* con de roţi dinţate.
Stufenrock, *-(e)s, -röcke, m.* fustă în volane.
Stufenschalter, *-s, -, m. (electr.)* întrerupător (cu pârghie) cu trepte.
Stufenschnitt, *-(e)s, -e, m.* tunsoare în trepte.
Stufentarif, *-(e)s, -e, m.* tarif gradat, progresiv.
Stufenturbine, *-n, f.* turbină cu etaje de presiune.
Stufenwehr, *-(e)s, -e, n. (constr.)* baraj deversor în trepte.
stufenweise *adv.* treptat, gradat; progresiv.
Stufenzähne *pl. (tehn.)* dinţi etajaţi.
Stufenzahnrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată dinţată etajată.
stufig *adj.* **1.** în (formă de) trepte, (de) terase; terasat. **2.** cu trepte.
Stufung, *-en, f.* **1.** dispunere în trepte, în terase. **2.** *(fig.)* gradare.
Stuhl, *-(e)s, Stühle, m.* **1.** scaun; jeţ; jilţ; **geflochtener (gepolsterter) ~** scaun împletit (tapisat); *(fig.)* **sich zwischen zwei Stühle setzen** a alerga după doi iepuri, a nu se alege cu nimic; *(fig.)* **jm. den ~ vor die Türe setzen** a da pe cineva (pe uşă) afară; **(fast) vom ~ fallen** a fi foarte surprins; **jn. vom ~ reißen** a uimi pe cineva. **2.** scaun, reşedinţă; **bischöflicher ~** episcopie, (oraş de) scaun episcopal; **der Päpstliche (Apostolische, Römische, Heilige) ~** scaunul apostolic, Sfântul Scaun. **3.** scaun de judecător, judecătorie. **4.** *(înv.)* closet (portativ) de cameră. **5.** v. Stuhlgang. **6.** *(constr.)* scaun de acoperiş. **7.** v. Webstuhl. **8.** *(tehn.)* batiu, postament. **9.** v. Stuhlbezirk. **10.** *(bis. cat.)* confesional.
Stuhl|arm, *-(e)s, -e, m.* braţ de fotoliu, de jilţ.
Stuhlbein, *-(e)s, -e, n.* picior de scaun.
Stuhlbezirk, *-(e)s, -e, m. (înv.)* pretură, plasă.
Stühlchen, *-s, -, n. (dim.* de la Stuhl **(1)**) scăunel, scăunaş.
Stuhldrang, *-(e)s, m. sg.* necesitate urgentă de dejecţie, de defecaţie, de ieşire afară.
Stuhl|entleerung, *-en, f.* v. Stuhlgang.
Stuhlflechter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* împletitor(-oare) de scaune.
Stuhlgang, *-(e)s, m. sg.* scaun, ieşire afară, dejecţie, defecaţie; **keinen ~ haben** a suferi de constipaţie; **den ~ befördernd** laxativ.
Stuhlgericht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* tribunal secret (medieval).
Stuhlgerüst, *-es, -e, n. (constr.)* şarpantă cu scaune.
Stuhl|herr, *-(e)n, -en, m. (înv.)* judecător.
Stuhlkissen, *-s, -, n.* pernă de scaune.
Stuhl|lehne, *-n, f.* spetează (de scaun), rezemătoare.
Stuhlmacher, *-s, -, m.* meseriaş care face scaune.
Stuhlpolster, *-s, -, n.* (şi *m.*) v. Stuhlkissen.
Stuhlreihe, *-n, f.* rând de scaune.
Stuhlrichter, *-s, -, m. (ist.)* **1.** pretor; jude scăunal. **2.** judecător de tribunal secret.
Stuhlsäule, *-n, f. (constr.)* pop, montant de acoperiş.
Stuhlschiene, *-n, f. (constr.)* şină cu cap dublu.
Stuhlschlitten, *-s, -, m.* sanie-scaun cu rezemătoare.
Stuhl|stein, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* piatră de pat; cub de sprijin al liniei.
Stuhl|strebe, *-n, f. (constr.)* sprijin cu (sau în) scaun.
Stuhlver|haltung, *-en, f.* v. Stuhlverstopfung.
Stuhlvermieter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* închirietor(-oare) de scaune (în parcuri, la ştrand etc.).
Stuhlver|stopfung, *-en, f.* constipaţie.
Stuhlwagen, *-s, -, m.* trăsură, vehicul cu scaune suspendate.
Stuhlwand, *-wände, f. (constr.)* contravântuire longitudinală a unei şarpante cu scaune.
Stuhlzäpfchen, *-s, -, n. (fam.)* supozitor laxativ.
Stuhlzwang, *-(e)s, m. sg. (med.)* tenesme.
Stuka, *-s, -s, m. (av.) (presc.* de la Sturzkampfflugzeug) ştuka, avion german de bombardament în picaj.
stuken, *stukte, gestukt, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a muia într-un lichid. **2.** v. stupsen.
Stukkateur [-'tøːɐ], *-s, -e, m. (înv.)* v. Stuckateur.
Stukkatur, *-en, f. (înv.)* v. Stuckatur.
Stukkaturdecke, *-n, f. (înv.)* v. Stuckaturdecke.
Stukko, *-s, m. sg.* v. Stuck.
Stulle, *-n, f. (reg.)* sandviş; *(fig., fam.)* **jm. etwas auf die ~ schmieren** a reproşa cuiva ceva.
Stulp, **Stülp**, *-s, -e, m.* v. Stulpe.
Stulpdecke, **Stülpdecke**, *-n, f. (constr.)* tavan căptuşit.
Stulpe, *-n, f.* **1.** manşetă (de cizmă, de mănuşă); manşetă (de mânecă). **2.** capac (la vase). **3.** *(tehn.)* bordură, tiv. **4.** *(tehn.)* manşetă, piston (manşetă de gumă).
stülpen, *stülpte, gestülpt, vb. (h) tr.* **1.** a răsfrânge (marginile), a sufleca; **die Ärmel ~** a-şi sufleca mânecile. **2.** *(tipogr.)* **Papierbogen ~** a întoarce colile (în decursul tipăririi). **3.** a pune, a acoperi; **den Deckel auf den Topf ~** a acoperi oala cu capacul; **den Hut auf den Kopf ~** a îndesa pălăria pe cap. **4.** a întoarce pe dos, cu interiorul în afară; **die Taschen ~** a întoarce buzunarele. **5.** a deşerta, a vărsa prin răsturnare; **alles Kleingeld aus dem Beutel ~** a vărsa tot mărunţişul din portmoneu. **6.** *(reg.)* a pune (un vas) cu fundul în sus.
Stulp(en)handschuh, *-(e)s, -e, m.* **1.** mănuşă lungă cu manşetă. **2.** mănuşă lungă de sport (pentru motociclism, scrimă etc.).
Stulp(en)|stiefel, *-s, -, m.* cizmă răsfrântă.
Stulpnase, **Stülpnase**, *-n, f.* nas cârn.
stülpnasig *adj.* cârn.
Stulpwand, *-wände, f. (constr.)* perete căptuşit cu scânduri.
stumm *adj.* **1.** mut; fără glas; **er ist ~ geboren** e mut din naştere; **er wurde ~** a amuţit, a rămas fără glas, şi-a pierdut graiul; **jn. ~ machen** a ucide, a achita pe cineva; **~ vor Staunen** amuţit de mirare; **~ wie ein Fisch** mut ca un peşte. **2.** tăcut, taciturn; amuţit, mut; *(teatru)* **~e Person** figurant; **~es Spiel** pantomimă; **der ~e Diener** servantă (mobilă). **3.** *(lingv.; despre consoane)* mut, surd, fără sonoritate; **das ~e h** h mut.
Stumme, *-n, -n (ein Stummer), m.* şi *f.* mut(ă).
Stummel, **Stümmel**, *-s, -, m.* **1.** rest, capăt; crâmpei, ciot; muc (de lumânare); muc (de ţigară); chiştoc; colţ (de măsea). **2.** ciot.
Stummel|affe, *-n, -n, m. (zool.)* maimuţă-satan *(Colobus satanas).*
Stummelfüßer *pl. (zool.)* şerpi din familia *Peropoda.*
stummelhaft *adj.* bont, ciung, ciunt; ciuntit.
Stummelmöwe, *-n, f. (ornit.)* varietate de pescăruş *(Rissa tridactyla).*
stümmeln, *stümmelte, gestümmelt (ich stümm(e)le), vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a mutila, a ciunti. **2.** *(agr.)* a ogorî miriştea, a dezmirişti. **3.** *(reg.)* a curăţa pomii tăind prea mult.
Stummelpfeife, *-n, f. (fam.)* pipă scurtă.
Stummelschwanz, *-es, -schwänze, m.* coadă tăiată, scurtată.
Stummfilm, *-(e)s, -e, m.* film mut.
Stummheit *f. sg.* **1.** muţenie. **2.** tăcere; mutism.
Stummlaut, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* sunet mut, surd.
Stump, *-(e)s, -e, m.* v. Stumpe.
Stümpchen, *-s, -, n.* v. Stümpfchen.
Stumpe, *-n, -n, m.*, **Stumpen**, *-s, -, m.*, **1.** *(reg.)* buştean, buturugă, ciot, trunchi. **2.** muc de ţigară, chiştoc. **3.** ţigară de foi (retezată la capete). **4.** fetru de pălării.
Stümper, *-s, -, m.* cârpaci, lucrător prost, persoană care lucrează de mântuială, ageamiu.
Stümperei, *-en, f.* cârpăceală, lucru de mântuială.
stümper|haft *adj.* prost făcut, făcut de nepriceput, de cârpăceală, de mântuială.
stümpern, *stümperte, gestümpert, vb. (h) intr.* **1.** a lucra prost, de mântuială, a cârpăci. **2.** a zdrăngăni (dintr-un instrument).
stumpf *adj.* **1.** bont, neascuţit, fără vârf; tocit; teşit; fără tăiş; cârn; **dieses Messer ist ~** acest cuţit nu e tăios; **das Messer ~ machen** a toci cuţitul; **~e Kante** muchie teşită; **~er Stoßdegen** floretă cu buton în vârf; **~e Nase** nas cârn; **~e Zähne** dinţi tociţi. **2.** *(tipogr.)* plin, fără stare; **~ anfangen** a începe aliniatul fără stare; **~ ausgehen** a termina aliniatul cu un rând plin. **3.** ros, fără luciu. **4.** *(mat.)* obtuz, trunchiat; **~er Winkel** unghi obtuz; **~er Kegel** con trunchiat. **5.** *(constr.)* transversal; *(despre grinzi)* **~ abgesetzt** aşezat transversal. **6.** *(metr.)* **~er Reim** rimă masculină. **7.** slab, moale; **~e Farbe** culoare slabă, ştearsă; **~er Wein** vin slab. **8.** tâmp, tâmpit; obtuz (la minte); **~er Verstand** minte înceată. **9.** insensibil, nesimţitor; **~ werden** a deveni nesimţitor.
Stumpf, *-(e)s, Stümpfe, m.* **1.** trunchi, ciot; buturugă, buştean; **mit ~ und Stiel ausrotten (vertilgen)** a stârpi din rădăcină. **2.** colţ de măsea.
Stümpfchen, *-s, -, n. (dim.* de la Stumpf) **1.** trunchi; cioturel, buturugă mică, buştean mic. **2.** colţişor (de măsea).
stumpf|eckig *adj.* **1.** *(mat.)* cu unghiuri obtuze. **2.** cu colţuri tocite.
Stumpf|ende, *-s, -n, n.* vârf tocit, capăt bont, obtuz.
Stumpf|feile, *-n, f.* pilă pătrată.
Stumpf|fuß, *-es, -füße, m.* picior ciuntit.
Stumpfgleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie moartă.
Stumpfheit *f. sg.* **1.** ciunteală. **2.** stupiditate, tâmpenie; nesimţire, insensibilitate.
stumpfkantig *adj.* cu muchii teşite, şanfrenat.
Stumpfkegel, *-s, -, m. (mat.)* trunchi de con.
Stumpfkrokodil, *-s, -e, n. (zool.)* crocodil cu nasul turtit *(Ostenlaemus tetraspis).*
Stumpflöten, *-s, n. sg.*, **Stumpfnahtlötung**, *-en, f. (metal.)* lipire cap în cap.
Stumpfnäs|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Stumpfnase **(1)**) năsuc cârn.
Stumpfnase, *-n, f.* **1.** nas cârn. **2.** *(poreclă)* cârnul.
Stumpfnasen|affe, *-n, -n, m. (zool.)* maimuţă cu nasul cârn *(Rhinopithecus roxellanae).*
stumpfnasig *adj.* cârn.
Stumpfschwanz, *-es, -schwänze, m.* **1.** coadă tăiată. **2.** câine, cal berc, cu coadă tăiată.
Stumpfschwanzpapagei, *-s, -e* (şi *-en, -en), m. (ornit.)* papagal cu coada scurtă *(Amazona amazonica).*
Stumpfschweißung, *-en, f. (metal.)* sudare cap în cap.
stumpfsichtig *adj.* cu vedere slabă.
Stumpfsinn, *-(e)s, m. sg.* **1.** tâmpenie, prostie, năuceală, stupiditate. **2.** insensibilitate, nesimţire.
stumpfsinnig *adj.* **1.** tâmpit, năuc. **2.** insensibil.
Stumpfsinnigkeit *f. sg.* v. Stumpfsinn.
Stumpfwerden, *-s, n. sg.* **1.** tocire, uzare; **das ~ der Zähne** tocirea dinţilor. **2.** *(fig.)* năucire, tâmpire.
stumpfwink(e)lig *adj. (mat.)* cu unghi obtuz.
Stumpfzahn, *-(e)s, -zähne, m.* colţ de măsea.
Stumpfzieher, *-s, -, m. (forest.)* maşină de defrişat.

stund *(înv.) ind. imperf. pers.* 1 şi a 3-a *sg.* de la stehen.
Stündchen, *-s, -, n. (dim.* de la Stunde) timp de aproximativ o oră; **ein ~ Schlaf** un pui de somn cam de o oră; **sein letzes ~ ist gekommen** sau **hat geschlagen** e pe moarte, i-a sunat ceasul din urmă.
Stunde, *-n, f.* **1.** oră, ceas; **eine halbe ~** jumătate de oră; **eine knappe ~** aproximativ o oră; **zwei ~n lang** timp de două ore; **ganze ~n lang** ore întregi; **von ~ zu ~** din oră în oră; **vor zwei ~n** acum două ore; **zwei ~n vorher** cu două ore înainte, mai devreme; **eine ~ früher (später)** cu o oră mai devreme (mai târziu); **pro ~** pe oră; **~ um ~** oră de oră; **zur ~** acum, pe loc; **eine volle ~** o oră întreagă; **eine ~ nachher** o oră mai târziu; **eine geschlagene ~** o oră bătută pe muchie; **diese Uhr schlägt die ~n** acest ceas bate orele; **was ist die ~?** cât e ceasul? **zur rechten ~** la ora potrivită; **zur guten, glücklichen ~!** într-un ceas bun, cu noroc! *(fig.)* **seine ~ hat geschlagen** i-a sunat ceasul; **schwere ~** naştere, facere; **in zwölfter ~** în ceasul al doisprezecelea, în ultimul moment; **zu allen ~n bereit sein** a fi gata în orice clipă; **eine ~ (Weges) bis in die Stadt** cale de o oră până la oraş; **wissen, was die ~ geschlagen hat** a cunoaşte situaţia, a şti despre ce este vorba; **ein Mann der ersten ~** persoană care a participat de la început; *(poet.)* **blaue ~** ora înserării; **das Gebot der ~** necesar în acest moment; **seine (große) ~ ist gekommen** i-a sosit momentul de a se afirma; **zu vorgerückter ~** la ore târzii; **zur ~** în momentul de faţă; **zur gewohnten ~** la ora obişnuită; **die ~ der Wahrheit** ora adevărului; **die ~ null** ora zero, ora H; **von Stund an** din momentul de faţă, de acum înainte. **2.** lecţie, meditaţie; **die deutsche ~** ora de germană; **er nimmt ~n** el ia ore, meditaţii; **~n geben** a da lecţii (particulare). **3.** *(mine)* a 24-a parte a compasului de mâner. **4.** *(înv.)* leghe. **5.** *(înv.)* clepsidră.
stunden, *stundete, gestundet (du stundest, er stundet), vb.(h) tr.* a amâna, a păsui (o plată); **jm. ein Summe ~** a amâna cuiva plata unei sume.
Stunden|ab|stand, *-(e)s, -stände, m.* interval de o oră.
Stundenblume, *-n, f.* v. Stundeneibisch.
Stundenbuch, *-(e)s, -bücher, n. (bis.)* ceaslov, orologhion.
Stundendeputat, *-(e)s, -e, n.* normă didactică.
Stunden|eibisch, *-(e)s, -e, m. (bot.)* zămoşiţă *(Hibiscus trionum* L.).
Stunden|einteilung, *-en, f.* împărţire a orelor, în ore.
Stundenfrau, *-en, f.* femeie (de serviciu), menajeră cu ora.
Stundengeber, *-s, -, m.,* **~ in**, *-nen, f.* profesor(-oară) particular(ă), meditator(-oare).
Stundengebet, *-(e)s, -e, n. (rel.)* rugăciune peste zi.
Stundengeld, *-(e)s, -er, n.* onorar, plată cu ora.
Stundengeschwindigkeit *f. sg.* viteză orară.
Stundenglas, *-es, -gläser, n.* ceasornic de nisip, clepsidră.
Stundengrundlohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu de bază pe oră.
Stundenhalt, *-(e)s, -e, m. (elv.)* popas la interval de o oră.
Stundenhilfe, *-n, f.* v. Stundenfrau.
Stundenhotel, *-s, -s, n.* hotel pentru întâlniri amoroase.
Stundenkilometer, *-s, -, n.* kilometru-oră.
Stundenkreis, *-es, -e, m. (astron.)* cerc orar.
stundenlang *adv.* ore întregi, ceasuri de-a rândul.
Stundenleistung, *-en, f.* muncă, producţie pe oră; randament orar; prestare în ore.
Stundenlohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu orar, pe oră.
Stundenmarke, *-n, f.* fişă pentru plata unei lecţii (particulare).
Stundenmesser, *-s, -, m.* cronometru.
Stundenmittel, *-s, n. sg.* viteză medie orară.
Stundenplan, *-(e)s, -pläne, m.* orar (al lecţiilor).
Stundenrad, *-(e)s, -räder, n.* rotiţă (de ceas) de antrenare a axului orar.
Stundensäule, *-n, f. (înv.)* stâlp indicator de distanţă.
Stundenschlag, *-(e)s, -schläge, m.* bătaie a ornicului, a ceasului.
Stundentabelle, *-n, f.* v. Stundenplan.
Stundentafel, *-n, f.* plan de învăţământ.
Stundentakt, *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **im ~** cu regularitate din oră în oră.
Stunden|uhr, *-en, f.* ceas care arată numai orele.
Stunden während *adj.* care durează ore.
stundenweise *adv.* **1.** cu ora, cu ceasul; oră de oră. **2.** cu lecţia.
Stundenweiser, *-s, -, m. (înv.)* ceasornic.
stundenweit *adj.* la depărtare de ore (de drum).
Stundenwinkel, *-s, -, m. (astron.)* unghi orar.
Stundenzahl *f. sg.* număr de ore.
Stundenzeiger, *-s, -, m.* limbă mică, arătător mic a(l) ceasului, orar.
Stündlein, *-s, -, n.* **1.** v. Stündchen. **2.** *(în expr.)* **sein letztes ~ hat geschlagen** i-a sunat ceasul (morţii).
stündlich *adj.* şi *adv.* la fiecare oră, din oră în oră; **dreimal ~** de trei ori pe oră, pe ceas.
Stundung, *-en, f.* păsuire, amânare a termenului de plată.
Stundungsfrist, *-en, f.* termen de păsuire (pentru o plată).
Stundungsgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de păsuire, de amânare a termenului de plată.
Stunk, *-s, m. sg. (fam.)* **1.** ceartă, ciorovăială; **~ machen** a produce zâzanie. **2.** minciună, calomnie.
Stunt [stʌnt], *-s, -s, m.* cascadorie.
Stuntman ['stʌntmən], *-s, -men, m.* cascador.
Stupefaktion [stu-], *-en, f.* stupefacţie, stupefiere.
stupend [stu-] *adj.* uimitor, extraordinar de...
Stupf, *-(e)s, -e, m. (reg.)* împingere, îmbrânceală, brânci, ghiont.
stupfen, *stupfte, gestupft, vb. (h) tr.* **1.** a împinge, a îmbrânci, a îmboldi, a înghionti; **einen in die Seite ~** a înghionti pe cineva cu cotul. **2.** *(fig.)* a îndemna, a zori; **jn. ~** a zori pe cineva.
Stupfer, *-s, -, m.* **1.** *(fig.)* v. Stupf. **2.** *(reg.)* butaş.
stupid(e) [şi stu-] *adj.* stupid, tâmpit.
Stupidität, *-en, f.* stupiditate, nerozie.
Stupp, *-s, n. sg. (metal.)* mercur cu impurităţi (produs intermediar).
stuppen, *stuppte, gestuppt, vb. (h) tr. (austr.)* v. pudern.
stuprieren, *stuprierte, stupriert, vb. (h) tr. (înv.)* a batjocori, a viola, a dezonora.
Stuprum, *-s, -ra, n. (înv.)* batjocură, viol(are), dezonorare.
Stups, *-es, -e, m. (fam.)* brânci.
stupsen, *stupste, gestupst (du, er stupst) vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a împinge, a lovi uşor. **2.** *(fig.)* a îmboldi, a îndemna.
Stupser, *-s, -, m.* v. Stupf.
Stupsnase, *-n, f.* nas cârn.
stur *adj.* **1.** *(fam.)* v. stier. **2.** încăpăţânat; **er ist ein ~er Bock** e un încăpăţânat. **3.** nătărău, prostuţ, redus (la minte). **4.** *(reg.)* fercheş, prezentabil; mândru.
Stur|heit *f. sg.* **1.** încăpăţânare, îndărătnicie. **2.** tâmpenie.
sturm *adv. (reg.)* ameţit.
Sturm, *-(e)s, Stürme, m.* **1.** furtună, vijelie, vifor(niţă), uragan; **heftiger ~** furtună puternică; (şi *fig.*) **~ im Anzuge!** se apropie furtuna! **der ~ brach los** furtuna s-a dezlănţuit; *(fig.)* **der ~ im Wasserglas** furtună într-un pahar cu apă; **~ und Drang** v. Sturm-und-Drang-Periode. **2.** *(mil.)* asalt, atac; năvală; iureş; **~ laufen** a da năvală; **einen ~ abschlagen** a respinge un asalt; **die Festung wurde im ~ genommen** fortăreaţa a fost luată cu asalt. **3.** alarmă; **~ blasen** a suna alarma; **~ läuten** a trage clopotele în dungă (a primejdie). **4.** impetuozitate; dezlănţuire; avânt; furie; **der ~ der Empfindungen** dezlănţuirea simţămintelor; **der ~ der Revolution** dezlănţuirea, furia revoluţiei. **5.** vin nou, tulburel, must în fierbere. **6.** *(reg.)* coleaşă, păsat, terci. **7.** *(ist.)* unitate de 100–200 oameni (în formaţiunile paramilitare naziste).
Sturm|abteilung, *-en, f.* **1.** *(mil.)* detaşament de asalt. **2.** *(ist.)* detaşament de şoc (în formaţiunile paramilitare naziste).
Sturm|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* asalt, atac.
Sturm|anlauf, *-(e)s, m. sg.* năvală, asalt, iureş.
Sturmbahn, *-en, f. (met.)* cale a uraganului; **Umbiegen der ~** deviere a căii uraganului.
Sturmbalken, *-s, -, m. (mil.)* berbec (de asalt).
Sturmband, *-(e)s, -bänder, n.* curea sub bărbie (la cască).
Sturmbann, *-(e)s, -e, m. (ist.)* unitate militară din trupele SS.
stürmbar *adj.* **1.** gata de asalt. **2.** care poate fi luat cu asalt.
Sturmbö(e), *-(e)n, f.* rafală puternică de vânt.
Sturmbock, *-(e)s, -böcke, m.* v. Sturmbalken.
Sturmbrausen, *-s, n. sg.* vâjâit, urlet al furtunii.
Sturmbrett, *-(e)s, -er, n. (sport)* trambulină.
Sturmbruch, *-(e)s, -brüche, m.* v. Windbruch.
Sturmbrücke, *-n, f. (mil.)* pod de asalt.
Sturmdach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* apărătoare.
Sturmdeich, *-(e)s, -e, m.* dig de apărare contra valurilor.
stürmen, *stürmte, gestürmt, vb.* **I.** *tr. (h) (mil.* şi *fig.)* a asalta, a lua cu asalt; a da năvală; **eine Festung ~** a lua o cetate cu asalt; **in zwei Stunden stürmten wir die Stellung** în două ore am luat poziţia cu asalt. **II.** *intr.* **1.** *(h)* şi *impers. (despre vânt)* a sufla furtunos; **der Wind stürmt** vântul suflă turbat; **das Wetter stürmt** e vijelie, furtună; **es stürmt** s-a dezlănţuit furtuna, viscolul. **2.** *(sport)* a ataca, a juca drept atacant. **3.** *(h)* a suna alarma; **die Glocken ~** clopotele sunt trase într-o dungă (a primejdie). **4.** *(s)* a alerga, a da buzna; **er ist ins Zimmer gestürmt** a dat buzna în odaie; **er stürmte aus dem Hofe** a fugit din curte ca o furtună.
stürmend I. *part. prez.* de la stürmen. **II.** *adj.* **1.** năvălitor; în asalt; **mit ~er Hand** cu asalt. **2.** furtunos, vijelios, aprig. **III.** *adv.* cu asalt, în iureş.
Stürmer, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* năvălitor, autor al unui asalt. **2.** *(sport)* înaintaş (la fotbal etc.). **3.** *(ist. lit.; în expr.)* **~ und Dränger** poet din curentul literar Sturm und Drang. **4.** uragan, furtună. **5.** *(înv.)* şapcă studenţească. **6.** *(înv.)* bicorn. **7.** must în fierbere, tulburel. **8.** *(mar.)* val de flux.
Stürmer|reihe, *-n, f. (sport)* linie de înaintare, de atac.
Sturmesnacht, *-nächte, f.* noapte furtunoasă.
Sturmesnot, *-nöte, f. (mar.)* pericol din cauza furtunii.
Sturmfahne, *-n, f.* **1.** steag al revoluţiei. **2.** *(mil.)* drapel de atac.
sturmfest *adj.* **1.** inexpugnabil, de necucerit; de neclintit. **2.** sigur, asigurat împotriva furtunii.
Sturmflut, *-en, f.* maree înaltă, de furtună.
sturmfrei *adj.* **1.** *(mil., înv.)* inexpugnabil, care nu poate fi atacat. **2.** *(argou studenţesc)* cu intrare separată; **~e Bude** cameră cu intrare separată.
Sturmführer, *-s, -, m. (ist.)* conducător de unitate (în formaţiunile paramilitare naziste).
Sturmgeläute, *-s, n. sg.* sunet al clopotului de alarmă; bătaie în dungă (a clopotului).
sturmgepeitscht *adj.* răscolit de furtună; **die ~e See** marea răscolită de furtună.
Sturmgeschrei, *-(e)s, n. sg.* strigăt de asalt.
Sturmgeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* tun de asalt.
Sturmglocke, *-n, f.* clopot de alarmă; **man läutet die ~** se trage clopotul de alarmă.
Sturmhaken, *-s, -, m.* cârlig de fixat (ferestrele deschise în afară).
Sturmhaube, *-n, f. (ist.)* coif de asalt.
Sturmhelm, *-(e)s, -e, m.* cască de război.
Sturmhut, *-(e)s, -hüte, m.* **1.** v. Sturmhaube. **2.** *(bot.)* omag galben *(Aconitum anthora* L.).
stürmisch *adj.* (şi *fig.*) furtunos, vijelios, năvalnic, impetuos; **~er Beifall** aplauze furtunoase; **~e Liebe** dragoste înfocată, pătimaşă; **~e Rede** discurs violent.
Sturmkolonne, *-n, f. (mil.)* coloană de asalt.
Sturmlaterne, *-n, f.* felinar de vânt.
Sturmlatte, *-n, f. (constr.)* contravântuire.
Sturmlauf, *-(e)s, m. sg.*, **Sturmlaufen**, *-s, n. sg.* atac, asalt, năvală, iureş.
Sturmläufer, *-s, -, m.* năvălitor, atacant.
Sturmläuten, *-s, n. sg.* sunare a clopotului de alarmă, batere a clopotului în dungă.
Sturmleiter, *-n, f.* **1.** *(mil.)* scară de asalt. **2.** *(mar.)* scară de pisică.
Sturmlücke, *-n, f.* breşă, spărtură (făcută de furtună, prin atac etc.).
Sturm|möwe, *-n, f. (ornit.)* pescăruş *(Larus canus)*.
Sturmnacht, *-nächte, f.* v. Sturmesnacht.
Sturmnot *f. sg.* v. Sturmesnot.
Sturmpanzer, *-s, -, m. (mil.)* tanc de atac.
Sturmpfahl, *-(e)s, -pfähle, m. (mil., înv.)* palancă, palisadă orizontală la creasta meterezului.
sturmreif *adj. (mil.)* **1.** pregătit pentru asalt. **2.** în situaţia de a fi luat cu asalt.
Sturmreihe, *-n, f. (sport)* linia întâi, de atac.
Sturmriemen, *-s, -, m.* v. Sturmband.

Sturmschaden, *-s, -schäden, m.* pagube, daune provocate de furtună.
Sturmschritt, *-(e)s, m. sg. (mil.)* pas de asalt.
Sturmsee, *-n* [-ze:ən], *f.* v. Sturmflut.
Sturmsegel, *-s, -, n. (mar.)* velă de ţinut la capă.
Sturmsignal, *-s, -e, n.* **1.** semnal de asalt. **2.** *(mar., av.)* semnal de furtună.
Sturm|stärke, *-n, f.* viteză de furtună a vântului.
Sturm|stellung, *-en, f. (mil.)* poziţie, dispozitiv de asalt.
Sturm|stoßtruppe, *-n, f. (mil.)* trupă de asalt.
Sturmtaucher, *-s, -, m. (ornit.)* cobe *(Puffinus puffinus).*
Sturmtide, *-n, f. (mar.)* maree influenţată de furtună.
Sturmtief, *-s, -e, n. (meteo.)* zonă de minim barometric cu viteză mare a vântului.
Sturmtrupp, *-s, -s, m. (mil.)* detaşament de asalt.
Sturm-und-Drang-Periode, **Sturm-und-Drang-Zeit** *f. sg. (ist. lit.)* perioada Sturm und Drang (curent în literatura germană de la sfârşitul sec. al 18-lea).
Sturmvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* albatros, pasărea furtunii *(Diomedea exulans).*
sturmvoll *adj.* furtunos, vijelios; impetuos.
Sturmwarnung, *-en, f. (mar.)* alarmă de furtună.
Sturmwetter, *-s, n. sg.* vreme de furtună, vijelie.
Sturmwind, *-(e)s, -e, m.* vijelie, uragan; volbură, vârtej.
Sturmwolke, *-n, f.* nor de furtună.
Sturmzeichen, *-s, -, n. (mar.)* semnal de alarmă de furtună.
Sturmzeit, *-en, f.* **1.** v. Sturmwetter. **2.** *(fig.)* vremuri furtunoase.
sturmzerzaust *adj.* răvăşit de furtună; **~e Bäume** copaci răvăşiţi de furtună.
Sturz, *-es, Stürze, m.* **1.** (şi *fig.*) cădere, prăbuşire; răsturnare; năruire; **~ vom Pferde** cădere de pe cal; **~ von der Leiter** cădere de pe scară; **der ~ der Regierung** căderea guvernului. **2.** faliment; **er ist dem ~e nahe** e aproape de faliment. **3.** *(constr.)* lintou, buiandrug. **4.** *(com.)* verificare, control a(l) casei. **5.** capac (pentru vase). **6.** impetuozitate, vehemenţă, acţiune neaşteptată; **alles mit einem** (sau **auf den**) **~ tun** a pune claie peste grămadă, a încurca totul; **ein ~ auf die Feinde** un atac prin surprindere asupra duşmanului. **7.** *(mine)* loc, haldă de descărcare. **8.** *(înv.)* buturugă, ciot. **9.** braţ amputat, ciung; ciot; **der ~ des Armes** ciotul braţului; **der ~ der Statue** ciob, fragment de statuie. **10.** *(vân.)* coadă scurtă. **11.** *(reg.)* clopot de sticlă (deasupra ceasului etc.). **12.** *(reg.)* tinichea. **13.** cascadă, cădere de apă. **14.** *(reg.)* şorţ. **15.** văl de doliu. **16.** fustă. **17.** duşcă; **auf einen ~ austrinken** a bea dintr-o duşcă.
Sturz|acker, *-s, -äcker, m. (agr.)* ogor desţelenit.
Sturzbach, *-(e)s, -bäche, m.* torent, puhoi.
Sturzbad, *-(e)s, -bäder, n.* duş.
Sturzbalken, *-s, -, m. (constr.)* buiandrug.
Sturzbecher, *-s, -, m.* cană (de băut) cu capac, hanap.
Sturzboden, *-s, -* (şi *-böden*), *m.* v. Sturzdecke.
Sturzbogen, *-s, -, m. (constr.)* buiandrug în arc.
Sturzbomber, *-s, -, m. (av.)* bombardier în picaj, avion de bombardament în picaj.
Sturzbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură de căptuşit.
Sturzbügel, *-s, -, m.* **1.** *(la motociclete de curse)* bară de protecţie laterală. **2.** *(înv., călărie)* scară cu clanşare.
Stürzchen, *-s, -, n. (dim.* de la Sturz **(5)**) căpăcel.
Sturzdecke, *-n, f. (constr.)* planşeu pe grinzi.
Stürze, *-n, f.* **1.** capac (la oale). **2.** pâlnie de amplificare (a instrumentelor de suflat); megafon; portavoce. **3.** *(agr.)* pârloagă, ţelină. **4.** *(metal.)* şturţ (produs intermediar la laminarea platinelor în tablă).
Sturzel, **Stürzel**, *-s, -, m.* **1.** ramură tăiată scurt. **2.** ciot, buturugă. **3.** coadă de cal tăiată scurt. **4.** v. Stoppel **(2)**. **5.** *(reg.)* v. Stürze **(1)**.
stürzen, *stürzte, gestürzt (du, er stürzt), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a cădea, a se răsturna, a se nărui, a se prăbuşi; **der Baum ist gestürzt** copacul s-a prăbuşit; **in einen Abgrund ~** a se rostogoli în prăpastie; **vom Pferde ~** a cădea de pe cal; **der Berg stürzt hier ins Tal** muntele coboară abrupt în vale; *(fig.)* **die Preise ~** preţurile scad vertiginos. **2.** a intra brusc, a năvăli, a ţâşni; a se arunca; **ins Zimmer ~** a da buzna, a se repezi în cameră; **das Blut stürzt aus der Wunde** sângele ţâşneşte din rană; **jm. in die Arme ~** a se arunca în braţele cuiva; **jm. zu Füßen ~** a se arunca, a cădea la picioarele cuiva. **II.** *tr. (h)* **1.** a face să cadă, a prăvăli; a trânti (la pământ), a doborî; **er stellte ihm das Bein und stürzte ihn** i-a pus piedică şi l-a trântit jos; **jn. vom Felsen ~** a prăvăli pe cineva de pe stâncă; *(fig.)* **ins Elend (Unglück, Verderben) ~** a arunca în mizerie, a duce la pierzanie; *(fig.)* **die Regierung ~** a răsturna guvernul. **2.** a răsturna, a întoarce; **den Pudding auf die Schüssel ~** a răsturna budinca pe farfurie; **den Inhalt des Kübels in die Gosse ~** a vărsa conţinutul găleţii în canalul de scurgere; **einen Behälter ~** a răsturna un vas; **ein Glas Wasser ~** a da pe gât un pahar cu apă; **nicht ~!** nu răsturnaţi! **3.** *(agr.)* a ara, a întoarce (brazda); **das Brachfeld ~** a răsturna, a ara ogorul; **Getreide ~** a vântura cereale **4.** *(argou studenţesc)* a arunca, a azvârli; **jm. einen dummen Jungen ~** sau **jm. eins ~** a arunca cuiva o insultă în faţă. **5.** *(com.)* **die Kasse ~** a face verificarea numerarului din casă. **III.** *refl. (h)* **1.** a se arunca, a se azvârli, a se repezi; **der Tiger stürzt sich auf die Beute** tigrul se aruncă asupra prăzii; **sich ins Wasser ~** a se arunca în apă; *(fig.)* **sich ins Verderben ~** a se ruina; **sich in Ausschweifungen ~** a se deda la orgii; **sich in Schulden ~** a se îngloda în datorii; **sich in Unkosten ~** a se pune pe cheltuieli; **er stürzte sich in sein Schwert** s-a străpuns cu spada. **2.** a se grăbi.
Sturzfeld, *-(e)s, -er, n.* v. Sturzacker.
Sturzflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor în picaj.
Sturzflugbremse, *-n, f. (av.)* frână de picaj.
Sturzflug|geschwindigkeit *f. sg. (av.)* viteză de zbor în picaj.
Sturzflut, *-en, f.* (şi *fig.*) maree înaltă; şuvoi, torent vijelios.
Sturzfurche, *-n, f.* primă brazdă (de desţelenire).
Sturzgeburt, *-en, f. (med.)* naştere rapidă.
Sturzgerüst, *-(e)s, -e, n. (mine, constr.)* estacadă de descărcare.
Sturzgesims, *-es, -e, n. (constr.)* cornişă de buiandrug.
Sturzguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* turnare directă.
Stürzgut, *-(e)s, -güter, n. (com.)* marfă (expediată) în vrac, neîmpachetată.
Sturzhelm, *-(e)s, -e, m. (sport, av.)* cască de protecţie.
Sturzkampf|flieger, *-s, -, m. (av.)* pilot de bombardier în picaj.
Sturzkampf|flugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* bombardier în picaj.
Sturzkappe, *-n, f.* v. Sturzhelm.
Sturzkarren, **Stürzkarren**, *-s, -, m.* vagonet, cărucior basculant; tomberon.
Sturzpritsche, *-n, f. (constr., hidr.)* treaptă de amortizare la căderea apei.
Sturzregen, *-s, -, m.* aversă de ploaie.
Sturzrinne, *-n, f. (constr.)* jgheab, uluc de descărcare.
Sturz|see, *-n, f. (mar.)* val care se sparge pe bord.
Sturztram, *-(e)s, -e* (şi *-träme*), *m. (constr.)* grindă de tavan.
Stürzung, *-en, f.* strâmbare a spiţelor (la roată).
Sturzwehr, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* baraj cu coronament înclinat în amonte.
Sturzwelle, *-n, f.* **1.** v. Sturzsee. **2.** *(sport)* rostogolire înainte (la bară fixă).
Sturzwipper, *-s, -, m. (tehn.)* răsturnător.
Stuss, *-es, m. sg. (fam.)* prostie, absurditate; **rede keinen ~!** nu vorbi prostii!
Stutbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru genealogic al cailor.
Stute, *-n, f.* **1.** femelă a unor patrupede mari; iapă, măgăriţă, cămilă. **2.** *(reg.)* v. Stuten.
Stuten, *-s -, m. (cul., reg.)* franzelă cu lapte şi ouă.
Stutenbiss, *-es, -e, m. (fam.)* comportament agresiv al unei femei faţă de alte femei (considerate concurente).
stutenbissig *adj. (despre femei)* agresiv faţă de alte femei.
Stutenfohlen, **Stutenfüllen**, *-s, -, n.* mânză.
Stutenmilch *f. sg.* lapte de iapă.
Stutenwochen *f. pl.*, **Stutenmond**, *-(e)s, -e, m. (reg.)* lună de miere.
Stuterei, *-en, f.* herghelie.
Stutz, *-es, -e, m.* **1.** *(reg.)* ciot. **2.** impuls, imbold; **auf den ~** la moment, instantaneu, deodată. **3.** *(reg.)* povârniş (abrupt), râpă.
Stütz, *-es, -e, m. (sport)* poziţie stând în mâini.
Stutz|ärmel, *-s, -, m.* mânecă scurtă, mânecuţă.
Stützbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă, bârnă de susţinere, de sprijin.
Stutzbart, *-(e)s, -bärte, m.* barbă tăiată scurt.
Stutzbeutler, *-s, -, m. (zool.)* bursuc, viezure (cu două degete) *(Choeropus castanotis).*
Stützblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* bractee.
Stutzbock, *-(e)s, -böcke, m.* **1.** ţap fără coarne. **2.** bătaie cap în cap, ciocnire a capetelor.
Stützbogen, *-s, -* (şi *-bögen*), *m. (constr.)* arc de sprijin.
Stutzbüchse, *-n, f. (mil.)* carabină.
Stutzdegen, *-s, -, m.* spadă scurtă.
Stütze, *-n, f.* **1.** *(constr.)* suport, proptea, sprijin, reazem; **die ~ der Mauer** propteaua zidului; **schräg stehende ~** proptea înclinată; **einen Balken als ~ setzen** a aşeza o grindă de susţinere. **2.** *(hort.)* tutore, proptea, arac; **dem Obstbaum seine ~ geben** a propti pomul fructifer. **3.** *(fig.)* sprijin, stâlp; **er ist die ~ der Familie** e stâlpul familiei.
Stutz|echse, *-n, f. (zool.)* şopârlă cu coada obtuză *(Trachysaurus rugosus).*
stützeln, *stützelte, gestützelt (ich stütz(e)le), vb. (h) intr. (sport)* a lua poziţia culcat sprijinit pe braţe.
Stützeln, *-s, n. sg. (sport)* poziţie culcat sprijinit pe braţe.
stutzen, *stutzte, gestutzt (du, er stutzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tunde, a reteza, a scurta; **das Haar ~** a tăia, a tunde părul; **die Bäume ~** a curăţa pomii de ramuri. **2.** *(arhit.)* a degaja. **3.** *(fam.)* a aranja; a dichisi; **jn. zum Ball ~** a găti pe cineva pentru bal; **wir werden die Sache schon ~** vom aranja noi treaba asta. **II.** *intr.* **1.** a rămâne încremenit, uimit, stupefiat; a se opri scurt; a ezita; **bei diesen Worten stutzte er** la cuvintele acestea a devenit bănuitor, vorbele astea l-au nedumerit; **das Pferd stutzte** calul a dat înapoi. **2.** a fi împopoţonat, a fi în mare ţinută.
stützen, *stützte, gestützt (du, er stützt), vb. (h)* **I.** *tr.* a sprijini, a propti; a rezema; **der Stock stützt die Pflanze** aracul susţine planta; **einen Baum ~** a propti un pom; **die Mauer mit Pfeilern ~** a propti zidul cu piloni; *(mine)* **den Stollen ~** a propti galeria; **die Ellenbogen auf den Tisch stützen** a sprijini coatele pe masă; **den Kopf in die Hände ~** a-şi sprijini capul în mâini; *(fig.)* **die Armee stützt ihren rechten Flügel auf die Flussmündung** armata îşi sprijină aripa dreaptă pe delta fluviului; **seine Ansicht mit Beweisen ~** a-şi susţine părerea cu dovezi; **die Behauptung auf Tatsachen ~** a-şi sprijini afirmaţia pe fapte. **II.** *refl.* **1.** a se sprijini, a se propti, a se rezema; **sich auf einen Stock ~** a se rezema în baston. **2.** a se bizui, a se baza; a se întemeia; **sich auf sein Recht ~** a se baza pe dreptul său; **worauf ~ Sie sich dabei?** pe ce vă bizuiţi?
Stutzen, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* carabină, muschetă. **2.** *(tehn.)* căpătâi, ştuţ, tabulură. **3.** jambieră (de lână). **4.** pahar cu picior scurt.
Stützendruck, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* apăsare pe reazem.
Stützen|isolator, *-s, -en, m. (electr.)* izolator de reazem.
Stützenmoment, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* moment de reazem.
Stützensenkung, *-en, f. (constr.)* tasare a reazemelor.
Stützenwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (constr.)* rezistenţă a reazemului.
Stutzer, *-s, -, m.* om fercheş, elegant; dandi, filfizon.
stutzer|haft *adj.* sclivisit, ca un filfizon.
Stutzertum, *-s, n. sg.* fire de filfizon; atitudine de fante; maimuţăreală.
Stützfaser, *-n, f. (biol.)* fir sprijinitor (la divizarea celulelor).
Stutzflügel, *-s, -, m. (muz.)* pian cu coadă scurtă.
Stützgerüst, *-(e)s, -e, n.* schelă de sprijin.
Stützgewebe, *-s, -, n. (biol.)* ţesut de sprijin, de întărire.
Stützhaken, *-s, -, m.* balama.
Stützhantel, *-n, f. (sport)* halteră pentru sprijin.
Stutzholz, *-es, -hölzer, n. (constr.)* proptea de lemn.
stutzig *adj.* mirat, uimit, surprins; **~ machen** a nedumeri; **~ werden** a-l cuprinde pe cineva uimirea: *(despre cai)* a se speria.
Stutzkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gândac de bălegar *(Hister fimetarius).*
Stützkegel, *-s,-, m.* v. Stützhaken.
Stützkorsett, *-(e)s, -e, n.* corset ortopedic.
Stützkraft, *-kräfte, f. (mec.)* reacţie a reazemului.
Stützkurs, *-es, -e, m.* curs de meditaţii pentru elevi slabi.
Stützlager, *-s, -, n. (tehn.)* crapodină.

Stützmauer, *-n, f. (constr.)* zid de sprijin.
Stützmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliță de sprijin.
Stutz|ohr, *-(e)s, -en, n.* ureche ciuntită, crestată.
Stutzpfeiler, Stützpfeiler, Stützpfosten, *-s, -, m. (constr.)* stâlp de susținere.
Stützpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** (și *fig.*) punct de sprijin. **2.** *(mil.)* bază; **militärische ~e** baze militare.
Stützrad, *-(e)s, -räder, n.* roată de siguranță (la biciclete pentru copii etc.).
Stutzrohr, *-(e)s, -e, n.* carabină.
Stützrolle, *-n, f. (tehn.)* rolă de reazem.
Stutzsäbel, *-s, -, m.* sabie scurtă.
Stutzsäule, *-n, f. (constr.)* coloană, pilastru de sprijin.
Stutzschere, *-n, f.* foarfece de tuns.
Stutzschwanz, *-es, -schwänze, m.* coadă scurtată.
Stützschwimmer, *-s, -, m. (av.)* flotor de sprijin.
Stütz|stange, *-n, f.* bară, pilon, bârnă de sprijin.
Stütz|strumpf, *-(e)s, -strümpfe, m.* jambieră elastică.
Stütz|uhr, *-en, f.* ceas de masă.
Stutzung, *-en, f.* tuns, tundere, retezare.
Stützung, *-en, f.* sprijinire, rezemare, proptire.
Stützverband, *-(e)s, -bände, m. (med.)* pansament de susținere.
Stützweite, *-n, f. (constr.)* deschidere teoretică, distanță între axele reazemelor.
Stützwurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină aeriană de sprijin.
Stütz|zapfen, *-s, -, m. (constr.)* pivot, fus de sprijin.
Stütz|zelle, *-n, f. (biol.)* celulă de sprijin.
StVO *presc.* de la S t r a ß e n v e r k e h r s o r d n u n g regulament de circulație rutieră.
stygisch ['sty:-] *adj.* **1.** din infern, infernal. **2.** îngrozitor; jalnic, abominabil.
stylen ['stailən], *stylte, gestylt, vb. (h) tr.* **1.** a face designul unui obiect. **2.** a avantaja (ca machiaj, coafură, toiletă).
Stylit [sty:-], *-en, -en, m. (rel.)* sfânt, stâlnic.
Stylographie, *-n* [-fi:ən], *f.* stilografie.
s.u. *(presc.* de la s i e h e u n t e n) vezi mai jos.
SU *(presc.* de la S o w j e t u n i o n) *(ist.)* Uniunea Sovietică.
Suada *f. sg.*, **Suade**, *-n, f.* ușurință la vorbă.
sub|alpinisch *adj. (geogr.)* subalpin.
sub|altern *adj.* subaltern, inferior.
Sub|alternation [-tsi-], *-en, f.* subordonare.
Sub|alternbe|amte, *-n, -n (ein Subalternbeamter), m.* funcționar inferior, subaltern.
sub|alternieren, *subalternierte, subalterniert, vb. (h) tr.* a subordona.
Sub|altern|offizier, *-s, -e, m.* ofițer subaltern.
Suberin, *-s, n. sg.* suber, materie de plută.
subfebril *adj. (med.)* subfebril.
Subhastation, *-en, f.* licitație forțată.
subhastieren, *subhastierte, subhastiert, vb. (h) tr. (înv.)* a vinde la o licitație forțată.
Subjekt, *-(e)s, -e, n.* **1.** subiect, individ, persoană. **2.** *(gram.)* subiect.
subjektiv *adj.* subiectiv, personal; unilateral.
subjektivieren [-vi], *subjektivierte, subjektiviert, vb. (h) tr. (livr.)* a considera, a interpreta conform conștiinței subiective.
Subjektivismus [-'vIs-], *-, m. sg.* subiectivism.
subjektivistisch *adj.* subiectivist.
Subjektivität *f. sg.* subiectivitate.
Subjektsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție subiectivă.
Subjunktion, *-en, f. (gram.)* subjuncție.
Subjunktiv, *-s, -e, m. (gram.)* (mod) subjonctiv, conjunctiv.
Subkommission, *-en, f.* subcomisie.
subkutan *adj. (med.)* subcutan, subcutanat; **~e Einspritzung** injecție subcutanată.
sublim *adj.* sublim; măreț; superb, minunat.
Sublimat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* sublimat.
Sublimation, *-en, f. (chim.)* sublimare.
sublimieren, *sublimierte, sublimiert, vb. (h) intr.* **1.** a înnobila, a îmbunătăți; a sublima. **2.** *(chim.)* a sublima.
Sublimierung, *-en, f.* **1.** înnobilare, îmbunătățire; sublimare. **2.** *(chim.)* sublimare.
sublunarisch *adj.* pământesc; trecător.
submarin *adj.* submarin.
Submergenz *f. sg.* submersie.
submers *adj. (despre frunzele plantelor acvatice)* submers.
Submersion, *-en, f.* **1.** *(geol.)* scufundare a uscatului sub nivelul mării. **2.** *(înv.)* inundație; **3.** *(teol.)* scufundare a copilului în apa de botez.
submiss *adj.* umil, plecat, smerit.
Submission, *-en, f.* **1.** supunere, subordonare. **2.** *(ec.)* submisiune, licitație; **im Wege der ~** prin licitație. **3.** ofertă.
Submissionsbedingungen *pl. (com.)* caiet de sarcini.
Submissionsverfahren, *-s, -, n.* procedură de scoatere la licitație.
Submittent, *-en, -en, m.* concurent, ofertant.
submittieren, *submittierte, submittiert, vb. (h) tr.* **1.** a prezenta (mostre, mărfuri). **2.** a solicita o lucrare; a concura.
Sub|ordination *f. sg.* subordonare, supunere.
Sub|ordinationsvergehen, *-s, -, n. (mil.)* nesupunere.
subordinieren, *subordinierte, subordiniert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) subordona, a (se) supune.
subsidiär, subsidiarisch *adj.* subsidiar, ajutător.
Subsidiarität *f. sg.* subsidiaritate.
Subsidium, *-s-, -dien* [-diən], *n.* **1.** subsidiu, ajutor în bani. **2.** ajutor, sprijin.
Subsistenz, *-en, f.* întreținere, subzistență.
Subsistenzmittel, *-s, -, n.* mijloace de trai, de subzistență.
Subsistenzwirtschaft, *-en, f.* economie de subzistență, independentă de piață.
subsistieren, *subsistierte, subsistiert, vb. (h) intr.* a subzista; a se întreține, a se menține.
Subskribent, *-en, -en, m.* abonat; subscriptor.
subskribieren, *subskribierte, subskribiert, vb. (h) intr.* a se abona, a subscrie; **ich subskribiere auf das Buch** comand cartea.
Subskription, *-en, f.* subscripție.
Subskriptions|anzeige, *-n, f.* prospect de abonament, de comandă.
Subskriptionsliste, *-n, f.* listă de subscripție.
Subskriptions|preis, *-es, -e, m. (despre cărți)* preț de comandă, de abonament.
Subspezies [și -'spe:tsiεs], *-, f. (biol.)* subspecie.
Substantialität, *-en, f. (înv.)* v. S u b s t a n z i a l i t ä t.
substantiell *adj. (înv.)* v. s u b s t a n z i e l l.
Substantiv, *-s, -e, n. (gram.)* substantiv.
substantivieren [vi:-], *substantivierte, substantiviert, vb. (h) tr. (gram.)* a substantiva.
Substantivierung, *-en, f. (gram.)* substantivare.
substantivisch *adj. (gram.)* substantivat, substantival.
Substantivum, *-s, -va, n. (înv.)* v. S u b s t a n t i v.
Substanz, *-en, f.* **1.** (și *fil.*) substanță; materie. **2.** substanță, esență, parte esențială a unui lucru; **~ haben** a avea consistență, a conține ceva esențial; **das geht ihm an die ~** asta îl consumă, îl deprimă profund. **3.** avere; **von der ~ leben** a trăi din capital.
Substanzgesetz, *-es, -e, n. (fiz.)* legea conservării materiei.
Substanzialität, *-en, f. (fil.)* substanțialitate; esențialitate.
substanziell *adj.* **1.** substanțial; esențial. **2.** substanțial, hrănitor.
substituieren [-sti-], *substituierte, substituiert, vb. (h) tr.* a substitui, a înlocui.
Substituierung, *-en, f.* (și *mat.*) substituire; înlocuire.
Substitut[1], *-en, -en, m.* substitut, locțiitor.
Substitut[2], *-s, -e, n.* surogat, înlocuitor.
Substitution, *-en, f.* v. S u b s t i t u i e r u n g.
Substrat, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(fil.)* substrat, bază, temelie. **2.** *(chim., agr., lingv.)* substrat.
subsumieren, *subsumierte, subsumiert, vb. (h) tr.* a include, a încadra, a subordona.
Subsumption, Subsumtion, *-en, f.* subsumare, subsumție.
subtil *adj.* **1.** subtil, ager, iscusit, abil, fin. **2.** subtil, foarte subțire, ușor, fin. **3.** subtil, greu de sesizat; adânc; fin.
Subtilität, *-en, f.* **1.** subtilitate; finețe; rafinament. **2.** profunzime.
Subtrahend, *-en, -en, m. (mat.)* scăzător.
subtra|hieren, *subtrahierte, subtrahiert, vb. (h) tr. (mat.)* a scădea.
Subtra|hieren, *-s, n. sg. (mat.)* scădere.
Subtraktion, *-en, f. (mat.)* scădere.
Subtraktionszeichen, *-s, -, n.* semn minus, semn al scăderii.
Subtropen *pl. (geogr.)* zonă subtropicală.
subtropisch *adj. (geogr.)* subtropical.
Sub|unternehmen, *-s, -, n. (ec.)* subîntreprindere, întreprindere subordonată alteia.
Subvention [-vεn-], *-en, f.* subvenție, alocație, indemnizație.
subventionieren, *subventionierte, subventioniert, vb. (h) tr.* a subvenționa.
Subventions|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de subvenționare.
Subversion, *-en, f.* subversiune.
subversiv *adj.* subversiv; **~e Elemente** elemente subversive.
Such|aktion, *-en, f.* acțiune de căutare, de investigare.
Such|anzeige, *-n, f.* anunț de căutare a unei persoane dispărute.
Such|automatik *f. sg. (tehn.)* automatism de depistare, de localizare, de detectare.
Suchbild, *-(e)s, -er, n.* v. V e x i e r b i l d.
Suchbohrung, *-en, f. (mine)* foraj de cercetare, de detectare.
Suchdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de căutare a unor persoane dispărute.
Suche *f. sg.* **1.** căutare; **auf der ~ nach einer Sache sein** a fi în căutarea unui lucru; **auf die ~ gehen** a porni în căutare; **die ~ war erfolgreich (vergeblich)** căutarea a fost încoronată de succes (zadarnică). **2.** *(vân.)* chetă; adulmecare, urmărire; **der Hund hat eine ~** câinele are o chetă.
Such|eisen, *-s -, n. (med.)* sondă.
suchen, *suchte, gesucht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a căuta; **den verlorenen Handschuh ~** a căuta mănușa pierdută; **ich habe den Brief gesucht und wieder gesucht** am căutat și am răscăutat scrisoarea; **einander ~** a se căuta reciproc; **wen ~ Sie?** pe cine căutați? **Abenteuer ~** a căuta aventuri; **eine Stelle ~** a căuta un post; **was hast du hier zu ~?** ce cauți aici? **er sucht seine Ehre darin, ihm zu helfen** consideră ca datoria sa de onoare să-l ajute; **das hätte ich hinter ihm (sau in ihm) nicht gesucht** nu m-aș fi așteptat de la el la așa ceva; **Streit ~** a căuta ceartă; **das Weite ~** a o șterge; *(inform.)* **eine Datei ~** a căuta un fișier; **mit dem Scanner ~** a căuta cu scannerul; **nach dem Packer ~** a căuta compactorul; *(fig.; în expr.)* **er sucht den Esel und sitzt darauf** își caută pipa și pipa e în gură. **2.** a cere, a pofti, a dori; **Hilfe ~** a cere ajutor; **Rat ~** a cere sfat; **sein Recht ~** a-și cere dreptul; **etwas an jm. ~** a pretinde ceva de la cineva. **3.** a se strădui, a se sili; a încerca (să); **zu gefallen ~** a căuta să placă; **er sucht mir zu schaden** vrea să-mi facă rău; **er sucht sich beliebt zu machen** vrea să devină popular, caută popularitatea. **II.** *intr.* **1.** *(vân.)* a căuta; **der Hund sucht gut** câinele caută bine (vânatul). **2.** a căuta; **ich suche nach ihm** îl caut; **wer sucht, der findet** cine caută, găsește.
Suchen, *-s, n. sg.* căutare, căutat.
Sucher, *-s, -, m.* **1.** *(fot., radio.)* (căutător) vizor, detector. **2.** *(auto.)* proiector mobil.
Sucherei, *-en, f.* căutare (repetată și inutilă).
Sucherlampe, *-n, f.* lampă de control, de detectare.
Suchfunktion, *-en, f. (inform.)* funcție de căutare; **die ~ einsetzen** a folosi funcția de căutare.
Suchmaschine, *-n, f. (inform.)* mașină de căutare.
Such|scheinwerfer, *-s, -, m.* **1.** v. S u c h e r **(2)**. **2.** *(mil.)* reflector.
Sucht, *Süchte, f. (mai ales în compuse sau urmat de determinări)* **1.** patimă, manie; **die ~ nach Geld** setea de bani. **2.** boală; *(med.)* **fallende ~** epilepsie.
Suchtgift, *-(e)s, -e, n.* stupefiant.
Suchtkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* ciumărea *(Galega officinalis* L.).
süchtig *adj.* **1.** bolnav, suferind. **2.** tuberculos. **3.** toxicoman.
Sud, *-(e)s, -e, m.* fierbere, fiert, fiertură; decoct.
Süd, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(invar.)* v. S ü d e n. **2.** *(mar., poet.)* vânt dinspre sud.
Südbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* gară de sud.
süd|deutsch *adj.* din Germania de sud.

Sudel, *-s, -, m.* **1.** mocirlă. **2.** murdărie, gunoi. **3.** ciornă, bruion.
Sudel|arbeit, *-en, f.* mâzgăleală; cârpăceală.
Sudel|buch, *-(e)s, -bücher, n.* maculator; strață.
Sudelei, *-en, f.* **1.** murdărie; porcărie. **2.** mâzgălitură, mâzgăleală.
Sudeler, *-s, -, m.* **1.** om murdar. **2.** cârpaci, lucrător nepriceput.
sudelhaft, **sudelig** *adj.* **1.** murdar, mânjit. **2.** mâzgălit.
Sudelkoch, *-(e)s, -köche, m.* bucătar prost; *(fig.)* meșter-strică.
Sudelköchin, *-nen, f.* bucătăreasă proastă.
sudeln, *sudelte, gesudelt (ich sud(e)le), vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a mâzgăli, a mânji. **2.** a face treabă proastă, de cârpaci; a scrie lucrări proaste; *(cul.)* a găti murdar și prost.
Sudelwetter, *-s, n. sg. (reg.)* vreme ploioasă, urâtă.
Süden, *-s, m. sg.* sud, miazăzi; **(ge)gen** ~ spre sud; **die Orange wächst im** ~ portocala crește în sud; **ich reise nach dem** ~ plec spre sud, în țările sudice.
Südfrucht, *-früchte, f.* fruct sudic, meridional.
Südgrenze, *-n, f.* frontieră de sud.
Südhalbkugel, *-n, f. (geogr.)* emisferă sudică.
Südhang, *-(e)s, -hänge, m.* versant sudic.
Sudhaus, *-es, -häuser, n.* secție a fabricilor de bere unde se fierbe malțul.
Südküste, *-n, f.* coastă meridională.
Südländer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* meridional(ă).
südländisch *adj.* meridional.
Sudler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** mâzgălitor(-oare). **2.** cârpaci, meșter-strică. **3.** bucătar prost.
südlich I. *adj.* sudic, meridional, austral; **~e Breite** latitudine sudică. **II.** *adv.* spre sud; la sud; ~ **von Berlin** la sud de Berlin.
Südlicht, *-(e)s, -er, n.* auroră boreală la Polul Sud.
Süd|ost, *-(e)s, m. sg.*, **Süd|osten**, *-s, m. sg.* **1.** sud-est. **2.** v. Südostwind.
südöstlich 1. *adj.* de la sud-est, sud-estic. **2.** *adv.* spre sud-est.
süd|ostwärts *adv.* spre sud-est.
Südostwind, *-(e)s, -e, m.* vânt dinspre sud-est.
Südpflanze, *-n, f.* plantă sudică.
Südpol, *-s, m. sg.* polul sud.
Südpunkt, *-(e)s, m. sg.* punct sudic.
Südsee *f. sg.* partea de sud a Oceanului Pacific.
Südseite, *-n, f.* parte sudică.
Süd|spitze, *-n, f.* promontoriu, cap de sud (al unei insule).
Süd|staaten *pl.* state federale sudice ale S.U.A.
Südsüd|osten, *-s, m. sg.* sud-sud-est.
Südsüdwesten *-s, m. sg.* sud-sud-vest.
Südvolk, *-(e)s, -völker, n.* popor meridional.
Südwand, *-wände, f. (alpinism)* perete, versant sudic.
südwärts *adv.* spre sud.
Südwest, *-(e)s*, **Südwesten**, *-s, m. sg.* **1.** sud-vest; **der ~ des Landes blieb vom Kriege verschont** războiul a cruțat partea sud-vestică a țării. **2.** vânt dinspre sud-vest.
Südwester, *-s, -, m.* pălărie de protecție purtată de marinari.
südwestlich I. *adj.* de la sud-vest. **II.** *adv.* la, spre sud-vest.
südwestwärts *adv.* spre sud-vest, în direcția sud-vest.
Südwestwind, *-(e)s, -e, m.* vânt dinspre sud-vest.
Südwind, *-(e)s, -e, m.* vânt dinspre sud.
Suff, *-(e)s, m. sg. (fam.)* **1.** beție. **2.** înghițitură, dușcă. **3.** (om) bețiv.
Süffel, *-s, -, m. (fam.)* băutor, alcoolic, bețiv.
süffeln, *süffelte, gesüffelt (ich süff(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a face o beție, a bea.
süffig *adj. (fam.; despre băuturi)* băubil, care se bea ușor; de chef; **dieser Wein ist** ~ acest vin se lasă băut.
suffigieren, *suffigierte, suffigiert, vb. (h) tr. (gram.)* a sufixa.
Suffisance [zyfi'zã:s] *f. sg.* suficiență, înfumurare, încredere exagerată în sine.
süffisant *adj.* suficient, încrezut, închipuit, înfumurat.
Süffisanz *f. sg.* v. Suffisance.
Suffix, *-es, -e, n. (gram.)* sufix.
suffizient *adj. (livr.)* suficient, îndestulător.
Süffler, *-s, -*, **Süffling**, *-s, -e. m.* băutor, chefliu.
Suffraganbischof, *-s, -schöfe, m. (bis. cat.)* episcop sufragant.
Suffragette [syfrə'dʒɛt și syfra'ʒɛt(ə)], *-n, f.* sufragetă.
suggerieren, *suggerierte, suggeriert, vb. (h) tr.* a sugera, a inspira.
suggestibel [-'sti:-] *adj.* sugestionabil, influențabil.
Suggestion, *-en, f.* sugestie, inspirație.
suggestiv [-'sti:f] *adj.* sugestiv.
Suggestivfrage, *-n, f.* întrebare sugestivă (care sugerează răspunsul).
Suggestivität [-stivi-] *f. sg.* sugestivitate.
Suhle, *-n, f.* mlaștină, smârc (în care se tăvălesc mistreții, porcii etc.); *(vân.)* scăldătoare.
suhlen, *suhlte, gesuhlt*, **sühlen**, *sühlte, gesühlt, vb. (h) tr.* și *refl. (despre cerbi și mistreți)* a (se) tăvăli în noroi, în scăldătoare; a (se) scălda.
Sühn|altar, *-(e)s, -täre, m. (bis.)* altar de ispășire.
sühnbar *adj.* de ispășit, expiator.
Sühnbock, *-(e)s, -böcke, m. (fig.)* v. Sündenbock.
Sühne, *-n, f.* **1.** ispășire, pocăință, răscumpărare; expiațiune, expiere. **2.** împăcare, împăciuire.
Sühnegeld, *-(e)s, -er, n.* amendă; despăgubire.
Sühnekreuz, *-es, -e, n.* cruce comemorativă la loc de accident.
sühnen, *sühnte, gesühnt, vb. (h) tr.* **1.** a ispăși, a expia; **er sühnt seine Schuld** el își ispășește vina. **2.** a împăca, a reconcilia.
Sühneversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de împăcare, de reconciliere.
Sühn|opfer, *-s, -, n. (bis.)* jertfă de ispășire; sacrificiu expiatoriu; *(la vechii evrei)* holocaust, ardere de tot.
Sühntod, *-es, m. sg.* moarte pentru ispășire.
Sühnung, *-en, f.* ispășire, expiere.
Suite ['svi:tə și 'syi:t(ə)], *-n, f.* **1.** alai, suită. **2.** *(muz.)* suită. **3.** ștrengărie, poznă; **~n machen** a face năzbâtii, a zburda.
Suitier [svi'tje:], *-s, -s, m. (înv.)* (om) ușuratic; crai.
Suizid, *-(e)s, -e, m.* sau *n. (livr.)* sinucidere.
Sujet [sy'ʒe:], *-s, -s, n.* **1.** subiect, temă. **2.** *(peior.)* tip, individ, ins.
Sukkade, *-n, f.* coajă zaharisită de citrice.
Sukkubus, *-, -kuben, m. (în credințele evului mediu)* spirit rău.
sukkulent *adj.* **1.** suculent; cu mult suc, zemos; hrănitor. **2.** bun, gustos.
Sukkulente, *-n, f. (bot.)* (plantă) suculentă.
Sukkulenz *f. sg.* (și *bot.*) suculență.
Sukkurs, *-es, -e, m.* ajutor, asistență, sprijin.
Sukkursale, *-n, f.* sucursală.
sukzedieren, *sukzedierte, sukzediert, vb. (h) intr.* a succeda.
Sukzession, *-en, f.* **1.** succesiune. **2.** *(jur.)* succesiune, moștenire.
sukzessionsfähig *adj.* cu drept de succesiune (la tron).
Sukzessionskrieg, *-(e)s, -e, m. (ist.)* război de succesiune.
sukzessive [-və] *adv.* succesiv; consecutiv.
Sukzessor, *-s, -ssoren, m.* (și *jur.*) succesor.
Sulfanilsäure, *-n, f.* acid sulfanilic.
Sulfat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* sulfat.
Sulfid, *-(e)s, -e, n. (chim.)* sulfură.
Sulfit, *-(e)s, -e, n. (chim.)* sulfit.
Sülfmeister, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* proprietar, inspector, supraveghetor al unei saline. **2.** *(reg.)* cârpaci, meșter nepriceput.
Sulfonamid, *-(e)s, -e, n. (chim.)* sulfamid.
Sulfur, *-s, n. sg. (chim.)* sulf, pucioasă.
sulfurös *adj. (chim.)* sulfuros.
Sulky ['sʌlki:], *-s, -s, m.* sulky, cabrioletă de curse.
Süll, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** prag de ușă. **2.** margine.
Süllbord, *-(e)s, -e, n.*, **Süllrand**, *-(e)s, -ränder, m.* sparge-val (la bărci).
Sultan, *-s, -e, m.* sultan.
Sultanat, *-(e)s, -e, n.* sultanat.
Sultanine, *-n, f.* stafidă fină.
Sulz(e), *-(e)n (reg.)*, **Sülze**, *-n, f.* **1.** salină. **2.** *(vân.)* drob de sare de lins. **3.** saramură. **4.** piftie, aspic; răcitură.
sulzen, *sulzen, gesulzt (du, er sulzt)*, **sülzen**, *sülzte, gesülzt (du, er sülzt), vb. (h) tr.* **1.** *(vân.)* a da sare de lins. **2.** a face piftie, răcituri.
sulzig *adj.* **1.** gelatinos, ca piftia. **2.** *(despre zăpadă)* fleșcăit, în curs de topire.
Sülzmilch *f. sg. (reg.)* lapte acru, lapte prins.
Sulzschnee, *-s, m. sg.* zăpadă veche fărâmicioasă.
Sumach, *-s, -e*, **Sumachbaum**, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* scumpie, oțetar *(Rhus typhina)*.
summ! *interj. (imitând insecte)* bâz!
Summa *f. sg.* **1.** sumă; **in** ~ în total, cu totul. **2.** privire de ansamblu; rezumat, sumar.
Summand, *-en,-en, m. (mat.)* număr de adunat; **der erste** ~ primul număr de adunat.
summarisch I. *adj.* **1.** total; **~e Übersicht** privire de ansamblu. **2.** sumar, succint. **II.** *adv.* în total, în general.
Sümmchen, *-s, -, n. (dim.* de la Summe) sumuliță.
Summe, *-n, f.* **1.** sumă, total; **die ~ der Auslagen** totalul cheltuielilor; **er zieht die ~ daraus** (el) face suma. **2.** sumă (de bani); **eine ~ von 2000 Lei** o sumă de 2 000 de lei.
summen, *summte, gesummt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a fredona; **ein Liedchen** ~ a fredona un cântecel. **II.** *refl.* a se aduna. **III.** *tr.* și *intr.* **1.** a bâzâi, a zbârnâi, a zumzăi; *(despre urechi)* a țiui; **es summt mir in den Ohren** îmi țiuie urechile. **2.** a totaliza. **3.** *(înv.)* a crește.
Summer, *-s, -, m. (electr.)* zumer, buzzer.
summieren, *summierte, summiert, vb. (h)* **I.** *tr. (mat.)* a aduna; a face suma. **II.** *refl.* a se ridica; a se acumula, a crește.
Summieren, *-s, n. sg. (mat.)* adunare.
Summierung, *-en, f.* totalizare.
Sumpf, *-(e)s, Sümpfe, m.* **1.** mlaștină, smârc; mocirlă; **jn. auf den ~ locken** a-l atrage pe cineva în mlaștină; a momi pe cineva; *(fig.)* **der ~ der Leidenschaften** mocirla patimilor. **2.** *(tehn.)* bazin de decantare, de sedimentare. **3.** *(mine)* porțiunea inferioară a puțului pentru colectarea apelor.
Sumpf|ab|biss, *-es, -e, m. (bot.)* mușcatu-dracului *(Succisella inflexa)*.
Sumpfbeere, *-n, f. (bot.)* răchițele *(Vaccinium oxycoccus* L.).
Sumpfbiber, *-s, -, m. (zool.)* nutria *(Myocastor coypus)*.
Sumpfbinse, *-n, f. (bot.)* **1.** pipiriguț *(Heleocharis palustris)*. **2.** rugină de baltă *(Juncus tenagea)*.
Sumpfblume, *-n, f.* v. Sumpfpflanze.
Sumpfblut|auge, *-s, n. sg. (bot.)* șapte-degete *(Comarum palustre* L.).
Sumpfboden, *-s, -böden, m.* teren mocirlos, sol mlăștinos.
Sumpfdotterblume, *-n, f. (bot.)* untișor *(Caltha palustris)*.
sumpfen, *sumpfte, gesumpft, vb. (h) intr.* **1.** a fi (sau a deveni) mlăștinos, mâlos. **2.** *(argou studențesc)* a fi stâlp de cafenea, a-și duce viața în chefuri.
sümpfen, *sümpfte, gesümpft, vb. (h) intr.* **1.** *(mine)* a scoate apa din mină. **2.** *(olărie)* a frământa lutul, argila.
Sumpf|erz, *-es. n. sg. (mineral.)* limonit.
Sumpf|farn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ferigă de baltă *(Nephrodium thelypteris)*.
Sumpf|fieber, *-s, n. sg.* friguri palustre, malarie.
Sumpfgas, *-es, -e, n.* gaz metan.
Sumpfgebiet, *-(e)s, -e, n.*, **Sumpfgegend**, *-en, f.*, **Sumpfgelände**, *-s, -, n.* ținut mlăștinos, regiune mlăștinoasă.
Sumpfglöckchen, *-s, -, n. (bot.)* peștișoară *(Salvinia natans)*.
Sumpfgras, *-es, n. sg. (bot.)* **1.** ghimpariță, iarbă de mlaștină *(Cyrpsis aculeata)*. **2.** *(reg.)* rogoz *(Carex* L.).
Sumpfhahnenfuß, *-es, m. sg. (bot.)* boglari, rănunchi *(Ranunculus sceleratus* L.).
Sumpfhaus, *-es, -häuser, n. (tehn.)* depozit de macerare.
Sumpfheidelbeere, *-n, f.* **1.** afin *(Vaccinium uliginosum* L.). **2.** afină.
Sumpfherzblatt, *-(e)s, n. sg. (bot.)* șopârlaiță albă *(Parnassia palustris* L.).
Sumpfhornklee, *-s, m. sg. (bot.)* ghizdei mare *(Lotus uliginosus)*.

Sumpfhuhn, *-(e)s, -hühner, n.* **1.** *(zool.)* găinuşă de baltă *(Gallinula chloropus)*. **2.** *(glumeț)* pierde-vară.
Sumpfhühnchen, *-s, n. sg. (ornit.)* găinuşă pitică *(Porzana parva)*.
sumpficht, sumpfig *adj.* mlăştinos, mocirlos.
Sumpfkresse, *-n, f. (bot.)* lingurea de baltă *(Roripa palustris)*.
Sumpfkrokodil, *-s, -e, n. (zool.)* crocodil de mlaştină *(Crocodilus palustris)*.
Sumpflabkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* drăgaică de baltă *(Galium palustre)*.
Sumpflache, *-n, f.* mlaştină, smârc, mocirlă, rovină.
Sumpfland, *-(e)s, -länder, n.* pământ, teren mlăştinos, mocirlos.
Sumpfläusekraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* pintenel *(Pedicularis palustris* L.).
Sumpfloch, *- (e)s, -löcher, n.* v. Sumpflache.
Sumpfluft *f. sg.* aer de mlaştină.
Sumpfmeise, *-n, f. (ornit.)* cintez brun *(Parus palustris)*.
Sumpfmoor, *- (e)s, -e, n.* v. Sumpfland.
Sumpfmoos, *-es, -e, n. (bot.)* muşchi de turbă, bungeac *(Sphagnum)*.
Sumpf|ohr|eule, *-n, f. (ornit.)* bufniță urecheată *(Asio flammeus)*.
Sumpf|otter, *-n, f. (zool.)* nurcă *(Mustela lutreola)*.
Sumpf|pflanze, *-n, f.* plantă de mlaştină, heleofită.
Sumpfporst, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ruginare *(Ledum palustre)*.
Sumpfquendel, *-s, -, m. (bot.)* mătreață *(Peplis portula* L.).
Sumpfralle, *-n, f. (ornit.)* cârstei de baltă *(Rallus aquaticus)*.
Sumpfrose, *-n, f. (bot.)* plutică *(Nymphoides peltata)*.
Sumpfschachtelhalm, *-(e)s, -e, m. (bot.)* coada-calului *(Equisetum palustre)*.
Sumpfschildkröte, *-n, f. (zool.)* broască țestoasă de baltă *(Emys orbicularis)*.
Sumpfschnepfe, *-n, f. (ornit.)* sitar de baltă *(Gallinago)*.
Sumpfsegge, *-n, f. (bot.)* rogoz *(Carex riparia)*.
Sumpf|spier|staude, *-n, f. (bot.)* taulă de baltă, crețuşcă *(Filipendula ulmaria)*.
Sumpfvegetation [-ve-], *-en, f.* vegetație de baltă.
Sumpfvogel, *-s, -vögel, m.* pasăre de baltă.
Sumpfwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure mlăştinoasă.
Sumpfwasser, *-s, -, n.* apă de mlaştină.
Sumpfwiese, *-n, f.* luncă nămoloasă, mocirloasă, mlăştinoasă.
Sumpfwurz *f. sg. (bot.)* mlăştiniță *(Epipactis palustris)*.
Sumpfziest, *-(e)s, -e, m. (bot.)* bălbisă de baltă *(Stachys palustris* L.).
Sumpfzweizahn, *-(e)s, -zähne, m. (bot.)* dentiță *(Bidens)*.
Sumpfzypresse, *-n, f. (bot.)* chiparos de baltă *(Taxodium distichum)*.
sumptuös *adj. (livr.)* somptuos, luxos.
Sums, *-es, m. sg. (fam.)* **1.** zumzet, vuiet, zgomot, zarvă, larmă; **sie haben einen großen ~ gemacht** au făcut mare tărăboi. **2.** fasoane; mofturi; **keinen ~!** fără fasoane!
sumsen, *sumste, gesumst (du, er sumst), vb. (h) intr.* **1.** v. summen **(I 1)**. **2.** *(fam.)* a face fasoane, mofturi. **3.** a face tărăboi.
Sund, *-(e)s, -e, m. (geogr.)* strâmtoare (de mare).
Sünde, *-n, f.* păcat; **eine ~ begehen** a comite un păcat, a păcătui; *(fig.)* **ein Kind der ~** un copil nelegitim, un copil din flori; *(fam.)* **es ist eine ~ und Schande, so verschwenderisch zu sein** e o ruşine să fii aşa de risipitor.
Sündenbabel, *-s, n. sg. (peior.)* loc de viață depravată, deşănțată.
Sündenbahn *f. sg.* drum al păcatului, drum al pierzaniei.
Sündenbekenntnis, *-ses, -se, n.* mărturisire a păcatelor.
Sündenbock, *-(e)s, -böcke, m. (fig.)* țap ispăşitor.
Sünden|erlass, *-es, -lässe, m. (bis.)* iertare, absolvire de păcate.
Sündenfall, *-(e)s, m. sg.* păcat; păcatul originar.
sündenfrei *adj.* fără păcate.
Sündengeld, *-(e)s, -er, n. (fam.)* sumă foarte mare, exagerată; avere; **das kostet ein ~** asta costă o avere.
Sündenknecht, *-(e)s, -e, m.* om păcătos, sclav al păcatelor.
Sündenlast, *-en, f.* povară a păcatelor.
Sündenleben, *-s, n. sg.* viață depravată.
Sündenlohn, *-(e)s, -löhne, m.* **1.** pedeapsă pentru păcatele comise. **2.** răsplată pentru o faptă rea, o crimă. **3.** *(glumeț)* salariu foarte mare.
sündenlos *adj.* v. sündlos.
Sündenlosigkeit *f. sg.* nevinovăție.
Sündenlust, *-lüste, f.* voluptate.
Sündenpfuhl, *-(e)s, m. sg.* mocirlă a păcatelor.
Sündenregister, *-s, -, n.* listă a păcatelor comise; **er hält ihm das ~ vor** îi înşiră păcatele, fărădelegile comise.
Sündenschuld *f. sg. (bis. cat.)* vină, culpă.
Sünden|strafe, *-n, f.* v. Sündenlohn **(1)**.
Sündentilger, *-s, m. sg. (rel.)* Mântuitorul.
Sündentilgung, *-en, f.*, **Sündenvergebung** *f. sg.* v. Sündenerlass.
sündenvoll *adj.* păcătos, vinovat.
Sünder, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* păcătos(-oasă), nelegiuit(ă); *(înv.)* **der arme ~** condamnatul la moarte.
Sündermiene, *-n, f.* față, mutră, mină vinovată.
Sündflut *f. sg. (mit.)* v. Sintflut.
sündhaft I. *adj.* păcătos; vinovat; nelegiuit. **II.** *adv. (fam.; ajută la formarea superlativului)* foarte; **sie ist ~ schön** e extraordinar de frumoasă; **das ist ~ teuer** e groaznic de scump.
Sündhaftigkeit *f. sg.* păcătoşenie.
sündig *adj.* v. sündhaft **(I)**.
sündigen, *sündigte, gesündigt, vb. (h) intr.* a păcătui, a greşi; **er sündigt gegen die Natur** păcătuieşte împotriva naturii.
Sündiger, *-s, -, m.*, **~ in**, *-nen, f.* v. Sünder.
Sündigkeit *f. sg.* v. Sündhaftigkeit.
sündlich *adj.* v. sündhaft **(I)**.
Sündlichkeit *f. sg.* nelegiuire, vină, culpabilitate.
sündlos *adj.* fără păcate, nevinovat.
Sündlosigkeit *f. sg.* nevinovăție.
sündteuer *adj. (austr.)* scump foc.
supen, *supte, gesupt, vb. (h) tr. (reg.)* a bea alcool, a trage la măsea.
super *adj. invar.* grozav, excelent.
Super[1], *-s, -, m. (radio.)* superheterodină.
Super[2], *-s, n. sg. presc.* de la Superbenzin benzină super.
super|arbitrieren, *superarbitrierte, superarbitriert, vb. (h) tr.* **1.** a supraarbitra. **2.** *(mil.)* a revizui medical pe cei declarați inapți pentru serviciul militar.
Super|arbitrierung, *-en, f.*, **Super|arbitrium**, *-s, -trien* [-triən] (şi *-tria), n.* **1.** supraarbitrare, supraarbitraj. **2.** *(mil.)* revizuire medicală pentru cei declarați inapți pentru serviciul militar.
superb *(austr.)*, **süperb** *adj.* superb, splendid.
Superding, *-(e)s, -e, n. (fam.)* lucru extraordinar, grozav.
superfein *adj.* suprafin, foarte fin.
Superfestung, *-en, f. (av.)* suprafortăreață zburătoare.
superfiziell I. *adj.* superficial, de suprafață. **II.** *adv.* uşuratic, superficial.
Superfrau, *-en, f.* **1.** femeie extraordinară, eroină. **2.** femeie deosebit de atrăgătoare.
Super|intendent, *-en, -en, m. (bis. evang.)* supraintendent, decan, episcop.
Super|intendentur, *-en, f. (bis. evang.)* supraintendență.
Superior, *-s, -rioren, m.*, **Superiorin**, *-nen, f.* superior(-oară), stareț(ă) (la o mănăstire).
Superiorität, *-en, f.* superioritate.
Superkargo, *-s, -s, m. (com., mar.)* controlor al mărfii încărcate în port.
superklug *adj. (iron.)* deştept foc, deştept de nu mai poate.
Superlativ sau **Superlativ**, *-s, -e, m. (gram.)* superlativ; **in ~en sprechen** a exagera.
superlativisch [-vɪʃ] *adj.* **1.** superlativ. **2.** exagerat.
superleicht *adj.* foarte, extrem de uşor.
Superleichtgewicht, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(box, judo)* categorie muscă. **2.** sportiv de categorie muscă.
Supermacht, *-mächte, f. (pol.)* mare putere.
Supermann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** bărbat extraordinar, erou. **2.** bărbat deosebit de viril.
Supermarkt, *-(e)s, -märkte, m.* mare magazin (alimentar) cu autoservire.
Supernaturalismus, *-, m. sg.* credință în supranatural.
Supernaturalist, *-en, -en, m.*, **~ in**, *-nen, f.* adept(ă) a(l) credinței în supranatural.
Super|oxid, Super|oxyd, *-s, -e, n. (chim.)* peroxid.
Superpreis, *-es, -e, m. (fam.)* preț foarte convenabil.
Super|revision [-vi-], *-en, f.* (şi *tipogr.)* ultimă revizie.
superschlank *adj.* foarte, extrem de zvelt, de subțire.
superschlau *adj. (iron.)* deştept foc.
Superschwergewicht, *-(e)s, n. sg. (sport)* **1.** categorie super-grea. **2.** sportiv de categoria super-grea.
Superstition, *-en, f.* superstiție.
superwichtig *adj.* foarte, extrem de important.
Superzement, *-(e)s, -e, m. (constr.)* ciment superior.
Supinum, *-s, -pina, n. (lingv.)* supin.
Süppchen, *-s, -, n. (dim.* de la Suppe) supică; *(fig.)* **sein ~ am Feuer anderer kochen** a profita de pe urma altora; **sein eigenes ~ kochen** a trăi doar pentru sine.
Suppe, *-n, f.* supă, ciorbă; *(fig.)* **die ~ auslöffeln** a plăti oalele sparte; *(fig.)* **jm. die ~ versalzen** a strica plăcerea cuiva; *(fig.)* **ein Haar in der ~ finden** a fi meticulos; *(fig.)* **der hat uns eine schöne ~ eingebrockt!** ne-a făcut-o! *(fam., fig.)* **die rote ~** sânge; **jm. in die ~ spucken** a strica plăcerea cuiva; *(fam.)* **jm. in die ~ fallen** a vizita pe cineva în timp ce mănâncă.
suppen, *suppte, gesuppt, vb. (h) intr. (reg.)* a secreta lichid, a musti.
Suppen|an|stalt, *-en, f.* cantină pentru săraci.
Suppen|einlage, *-m, f. (cul.)* adaos la supă (găluşti, paste etc.).
Suppenfleisch, *-(e)s, n. sg.* rasol.
Suppengemüse, *-s, n. sg.* zarzavat de supă.
Suppengewürz, *-es, -e, n.* **1.** condiment pentru supă. **2.** *(reg.)* v. Suppengemüse.
Suppengrün, *-s, n. sg.* **1.** verdeață pentru supă. **2.** v. Suppengemüse.
Suppenhuhn, *-(e)s, -hühner, n.* **1.** găină pentru supă. **2.** rasol de găină.
Suppenkasper, *-s, -, m. (fam.)* nume dat copiilor care nu-şi mănâncă supa.
Suppenkelle, *-n, f.* v. Suppenlöffel **(2)**.
Suppenkerbel, *-s, -, m. (bot.)* asmățui zemos *(Anthriscus cerefolium)*.
Suppenkoch, *-(e)s, -köche, m.* bucătar care găteşte supe.
Suppenkraut, *-(e)s, -kräuter, n.* v. Suppengrün.
Suppenküche, *-n, f.* centru de binefacere care oferă mâncare caldă la săraci.
Suppenlöffel, *-s, -, m.* **1.** lingură de supă. **2.** polonic.
Suppen|nudel, *-n, f. (mai ales pl.)* tăiețel pentru supă.
Suppenschildkröte, *-n, f. (zool.)* broască țestoasă uriaşă *(Chelonia mydas)*.
Suppenschüssel, *-n, f.* supieră, castron de supă.
Suppentasse, *-n, f.* ceaşcă pentru supă.
Suppenteller, *-s, -, m.* farfurie adâncă.
Suppenterrine, *-n, f.* v. Suppenschüssel.
Suppentopf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală de supă.
Suppenwürfel, *-s, -, m. (cul.)* cub (de extract) pentru supă.
suppicht, suppig *adj. (despre lichide)* ca supa.
Supplement, *-s, -e, n.* supliment, adaos.
supplementär *adj.* suplimentar.
Supplementband, *-(e)s, -bände, m.* volum suplimentar.
Supplementwinkel, *-s, -, m. (mat.)* unghi suplimentar.
Supplent, *-en, -en, m. (reg.)* profesor suplinitor.
supplieren, *supplierte, suppliert, vb. (h) tr.* **1.** a întregi, a completa; a adăuga. **2.** a suplini.
Supplik, *-en, f. (ist.)* suplică, cerere, jalbă, plângere.
Supplikant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** *(înv.)* petiționar(ă). **2.** *(bis. cat., ist.)* suplicant(ă).
supplizieren, *supplizierte, suppliziert, vb. (h) intr.* a face o cerere, a petiționa, a înainta un memoriu.
supponieren, *supponierte, supponiert, vb. (h) intr.* a presupune, a bănui.

Support, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* suport.
Supposition, *-en, f.* presupunere, bănuială.
Suppositorium, *-s, -rien* [-riən], *n. (med.)* supozitor.
Suppression, *-en, f.* suprimare, reprimare, înăbuşire.
suppressiv *adj.* represiv; asupritor, înăbuşitor.
supprimieren, *supprimierte, supprimiert, vb. (h) tr.* a suprima.
Suppuration, *-en, f. (med.)* supuraţie.
Supraleiter, *-s, -, m. (electr.)* supraconductor.
Supranaturalismus, *-, m. sg.* v. Supernaturalismus.
Supraporte, *-n, f. (arh.)* decor, tablou deasupra pragului unei uşi.
Supra|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* supracurent.
Supremat, *-(e)s, -e, m.* (şi *n.*), **Suprematie** [-'ti:], *-n, f.* suprematie.
Sur, *-en, f. (austr.)* supă de carne afumată.
Sure, *-n, f. (rel.)* sura, capitol din Coran.
Surfbrett ['sə:f-], *-(e)s, -er, n.* talpă, scândură pentru surfing.
surfen ['zø:ɐfən], *surfte, gesurft, vb. (h) intr.* **1.** *(sport)* a practica surfing. **2.** *(inform.)* a naviga (în Internet, pe Web), a surfa.
Surfer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (inform.)* navigator(-oare), surfer(-iţă).
Surfleisch, *-(e)s, n. sg. (austr.)* carne afumată.
Surplus [syr'ply:], *-, n. sg.* surplus; prisos, excedent.
Surplus|arbeiterpopulation, *-en, f. (ec.)* populaţie muncitorească excedentară, suprapopulaţie muncitorească.
Surplus|arbeitszeit, *-en, f. (ec.)* timp de muncă suplimentar.
Surplus|produkt, *-(e)s, -e, n. (ec.)* plusprodus.
Surplus|produktivität [-vi-] *f. sg. (ec.)* productivitate suplimentară.
Surplus|produktivkraft, *-kräfte, f. (ec.)* forţă productivă suplimentară.
Surplus|profit, *-(e)s, -e, m. (ec.)* supraprofit, profit suplimentar.
Surplusrate, *-n, f. (ec.)* rată specială de profit, rată a supraprofitului.
surre|al [zyre'a:l] *adj.* nereal, fantastic.
Surre|alismus, *-, m. sg. (arte, lit.)* suprarealism.
Surre|alist, *-en, -en, m. (arte, lit.)* suprarealist.
surre|alistisch *adj.* suprarealist.
surren, *surrte, gesurrt, vb. (h) intr.* a zbârnâi, a bâzâi, a zumzăi.
Surrogat, *-(e)s, -e, n.* surogat.
Suse, *-n, f. (fam., iron.)* denumire dată unor persoane feminine pasive, molatice, plângăreţe.
suspekt *adj.* suspect.
suspendieren, *suspendierte, suspendiert, vb. (h) tr.* **1.** a suspenda, a îndepărta vremelnic (din serviciu). **2.** a suspenda, a amâna, a opri. **3.** a suspenda, a atârna.
Suspendierung, **Suspension**, *-en, f.* **1.** suspendare, amânare, oprire. **2.** *(tehn., fiz., chim.)* stare de suspensie, planare. **3.** *(med.)* suspensie.
suspensiv *adj.* suspensiv.
Suspensorium, *-s, -rien* [-riən], *n. (med.)* suspensor, bandaj pentru hernie.
süß *adj.* **1.** dulce; **~er Wein** vin dulce. **2.** *(fig.)* dulce, plăcut, delicios; **~e Träume** visuri (vise) plăcute; **~e Ruhe** odihnă plăcută. **3.** *(fig.)* dulce, fermecător, drăguţ; **ein ~es Geschöpf** o fiinţă fermecătoare; **sie hat einen ~en Hut** are o pălărie drăguţă.
Süß|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr dulce.
Süßbrot, *-(e)s, -e, n.* azimă, pâine nedospită.
Süßchen, *-s, -, n. (fam.)* **1.** bomboană. **2.** iubită.
Süßdolde, *-n, f. (bot.)* asmăţui mirositor, iarbă-de-smirnă *(Myrrhis odorata).*
Süße *f. sg.* însuşirea de a fi dulce, dulceaţă.
süßen, *süßte, gesüßt (du, er süßt), vb. (h) tr.* a îndulci.
Süßgewässer, *-s, -, n.* curs, lac de apă dulce.
Süßgras, *-es, -gräser, n. (bot.)* mană de ape *(Glyceria aquatica).*
Süßholz, *-es, n. sg. (bot.)* lemn-dulce *(Glycyrrhiza glabra* L.); *(fig.)* **~ raspeln** a spune vorbe dulci, a face curte, a face pe galantul.
Süßholzraspler, *-s, -, m.* linguşitor; curtenitor.
Süßholzsaft, *-(e)s, -säfte, m.* suc de lemn-dulce.
Süßigkeit, *-en, f.* **1.** dulceaţă; dulciuri; dulce. **2.** *(fig.)* vorbe dulci.
Süßkirsche, *-n, f.* **1.** *(bot.)* cireş dulce *(Cerasus).* **2.** cireaşă dulce.
Süßklee, *-s, m. sg. (bot.)* dulcişor *(Hedysarum obscurum* L.).
süßlich *adj.* dulceag.
Süßliebchen, *-s, -, n. (fam.)* drăguţ(ă), iubiţel, iubiţică.
Süßling, *-s, -e, m.* **1.** om mieros, dulceag. **2.** *(bot.)* vineţică cu lapte *(Lactarius volenus).*
Süßmaul, *-(e)s, -mäuler, n. (fam.)* (om) lacom la dulciuri.
Süßmittel, *-s, -, n.* îndulcitor; **Sacharin ist ein ~** zaharina este un îndulcitor.
Süßmost, *-(e)s, m. sg.* must dulce.
Süßrahm, *-(e)s, m. sg. (reg.)* smântână proaspătă, dulce (pentru frişcă).
süß|sauer *adj.* dulce-acrişor.
Süß|speise, *-n, f.* dulciuri, desert.
Süß|stoff, *-(e)s, -e, m.* materie, substanţă pentru îndulcit; înlocuitor de zahăr.
süß tönend *adj.* cu sunet plăcut, dulce.
Süßwaren *pl. (com.)* dulciuri, zaharicale.
Süßwarengeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de dulciuri.
Süßwarenhändler, *-s, -, m.* negustor de dulciuri.
Süßwasser, *-s, -, n.* apă dulce.
Süßwasserfauna *f. sg.* faună de apă dulce.
Süßwasserfisch, *-(e)s, -e, m.* peşte de apă dulce.
Süßwasserflora *f. sg.* floră de apă dulce.
Süßwasserkalk, *-(e)s, -e, m.* calcar de apă dulce.
Süßwasserpflanzen *pl. (bot.)* plante de apă dulce.
Süßwasserschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (zool.)* burete de apă dulce *(Spongilla fluviatilis).*
Süßwein, *-(e)s, -e, m.* vin dulce şi greu.
Sust, *-en, f. (elv.)* adăpost public.
Sustentation, *-en, f.* întreţinere, sprijin, aprovizionare.
suszeptibel *adj.* **1.** susceptibil, predispus. **2.** susceptibil, sensibil, iritabil, emotiv.
Suszeptibilität *f. sg.* **1.** susceptibilitate, predispoziţie. **2.** susceptibilitate, iritabilitate, emotivitate.
suszipieren, *suszipierte, suszipiert, vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a primi, a prelua. **2.** *(bot.)* a primi, a prelua un impuls.
Sütterlinschrift *f. sg.* scriere rondă.
Sutur, *-en, f. (med.)* sutură.
suzerän *adj. (ist.)* suzeran.
Suzerän, *-s, -e, m. (ist.)* suzeran.
SV *presc.* de la Sportverein asociaţie sportivă.
sva. *presc.* de la soviel als atât cât.
SVA *presc.* de la Sozialversicherungsanstalt institut de asigurări sociale.
SVK *presc.* de la Sozialversicherungskasse Casa Asigurărilor Sociale.
svw. *presc.* de la soviel wie atât cât.
SW *presc.* de la Südwest(en) sud-vest.
Swastika, *-ken, f.* zvastică, cruce încârligată.
Sweater ['svɛtɐ], *-s, -, m.* flanelă, pulover, jerseu.
Swimmingpool ['svImIŋpu:l], *-s, -s, m.* piscină.
Swin|egel, *-s, -, m. (reg.)* v. Igel.
swingen ['svIŋən], *swingte, geswingt, vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a face muzică în stil swing. **2.** a dansa pe muzică swing. **3.** a se comporta în ritm de swing. **4.** *(euf.)* a face sex în grup.
Sybarit, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* sibarit(ă), persoană care trăieşte în lux şi desfrâu.
sybaritisch *adj.* sibarit, desfrânat, luxos.
Syenit, *-s, -e, m. (mineral.)* sienit.
Sykomore, *-n, f. (bot.)* sicomor *(Ficus sycomorus).*
Sykophant, *-en, -en, m.* sicofant, denunţător, delator.
Syllabar, *-s, -e,* **Syllabarium**, *-s, -rien* [-riən], *n.* abecedar.
syllabieren, *syllabierte, syllabiert, vb. (h) tr.* a silabisi.
syllabisch *adj.* silabic, pe silabe.
Syllepse, **Syllepsis**, *Syllepsen, f. (lingv.)* silepsă.
Syllogismus, *-, -men, m. (log.)* silogism.
syllogistisch *adj. (log.)* silogistic.
Sylphe, *-n, -n, m.,* **Sylphe**, *-n, f., (mit.)* silf, silfă.
Sylphide, *-n, f.* **1.** *(mit.)* v. Sylphe. **2.** fată tânără, graţioasă.
sylphidenhaft *adj.* graţios, gingaş.
Symbiose, *-n, f. (biol.)* simbioză.
symbiotisch *adj. (biol.)* simbiotic.
Symbol, *-s, -e, n.* **1.** simbol; **die Taube ist das ~ des Friedens** porumbelul este simbolul păcii. **2.** *(mat.)* simbol. **3.** *(rel.)* crez.
symbolhaft *adj.* v. symbolisch.
Symbolik, *-en, f.* **1.** (şi *teol., log.*) simbolică. **2.** *(mat.)* expresie simbolică.
symbolisch *adj.* simbolic, alegoric.
symbolisieren, *symbolisierte, symbolisiert, vb. (h) tr.* a simboliza.
Symbolisierung, *-en, f.* simbolizare.
Symbolismus, *-, m. sg. (lit., arte)* simbolism.
Symbolist, *-en, -en, m.,* **~ in**, *-nen, f. (lit., arte)* simbolist(ă).
symbolistisch *adj.* simbolist.
Symbolkraft *f. sg.* forţă simbolică.
Symbolkunde *f. sg.* iconologie.
Symbol|leiste, *-n, f. (inform.)* bară de simboluri; **die ~ einblenden** a afişa bara de simboluri; **die ~ ausblenden** a inhiba bara de simboluri.
Symbol|sprache, *-n, f.* **1.** *(inform.)* asamblor. **2.** *(lit.)* limbaj poetic plin de simboluri.
symbolträchtig *adj.* purtător de caracter simbolic; având semnificaţie simbolică.
Symmetrie, *-n, f.* simetrie.
Symmetrie|achse, *-n, f. (mat.)* axă de simetrie.
Symmetrie|ebene, *-n, f. (mat.)* plan de simetrie.
symmetrisch *adj.* simetric.
sympathetisch *adj.* **1.** simpatetic, sugestiv. **2.** *(despre cerneală)* simpatic.
Sympathie, *-n, f.* simpatie.
Sympathie|äußerung, **Sympathiebekundung**, **Sympathiekundgebung**, *-en, f.* manifestare, declaraţie de simpatie.
Sympathie|streik, *-s, -e, m.* grevă de solidaritate.
sympathisch *adj.* simpatic.
sympathisieren, *sympathisierte, sympathisiert, vb. (h) intr. (mit* cu *dat.)* a simpatiza (cu).
sympathisierend **I.** *part. prez.* de la sympathisieren. **II.** *adj.* care simpatizează, simpatizant.
Sympathisierende, *-n, -n (ein Sympathisierender), m.* şi *f.* simpatizant(ă).
Symphonie, *-n, f. (muz., înv.)* simfonie.
Symphoniekonzert, *-(e)s, -e, n. (înv.)* concert simfonic.
symphonisch *adj. (înv.)* simfonic.
Symposion, **Symposium**, *-s, -sien* [-ziən], *n. (în antichitate* şi *lit.)* simpozion.
Symptom, *-s, -e, n.* simptom.
symptomatisch *adj.* simptomatic, semnificativ.
Synagoge, *-n, f. (rel.)* sinagogă.
Synalöphe [-'lø:fə], *-n, f. (fon.)* sinalefă.
Synärese, *-n,* **Synäresis**, *-resen, f. (fon.)* sinereză.
Synästhesie, *-n, f. (psih.)* sinestezie.
synchron [-'kro:n] *adj.* sincron, sincronic.
Synchron|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalaţie sincronă.
Synchrongenerator, *-s, -en, m. (electr.)* generator sincron.
Synchrongetriebe, *-s, -, n.* schimbător de viteză cu roţi sincronizate.
Synchronie, *-n, f. (lingv.)* sincronie.
Synchronisation, *-en, f.* sincronizare.
synchronisch *adj.* **1.** v. synchron. **2.** *(lingv.)* sincronic.
synchronisieren, *synchronisierte, synchronisiert, vb. (h) tr.* a sincroniza.
Synchronismus, *-, -men, m.* sincronism.
synchronistisch *adj.* sincronistic.

Synchronmotor, *-s, -en, m. (electr.)* motor sincron.
Synchrotron, *-s, -e, n. (electr.)* sincrotron.
Syndikalismus, -, *m. sg. (pol.)* sindicalism.
Syndikalist, *-en, -en, m. (pol.)* adept al sindicalismului.
Syndikat, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(în ţări latine)* uniune a lucrătorilor şi patronilor din aceeaşi ramură de producţie. **2.** *(ec.)* sindicat, cartel. **3.** funcţie de jurisconsult, sindic.
Syndikus, -, *-dizi* (şi *-diken), m.* jurisconsult, sindic.
Synedrium, *-s, n. sg. (ist.)* sanhedrin.
Synekdoche [-χe], *-n, f. (lit.)* sinecdocă.
Synkope, *-n, f. (muz., lingv., med.)* sincopă.
Synkretismus, -, *m. sg.* sincretism.
synodal *adj. (bis.)* sinodal, sinodic.
Synodalbeschluss, *-es, -schlüsse, m.* hotărâre a sinodului.
Synodale, *-n, -n, m. (bis.)* membru al sinodului.
Synode, *-n, f. (bis.)* sinod.
synonym *adj. (lingv.)* sinonim.
Synonym, *-s, -e, n. (lingv.)* sinonim.
Synonymik *f. sg. (lingv.)* sinonimică.
Syn|opse, *-n*, **Syn|opsis**, *-en, f.* privire de ansamblu.
synoptisch *adj.* sinoptic.
Syntagma, *-s, -men, n. (gram.)* sintagmă.
syntaktisch *adj. (lingv.)* sintactic.
Syntax, *-en, f.* sintaxă; *(inform.)* **die ~ eines Programms** sintaxa unui program.
Synthese, *-n*, **Synthesis**, *-thesen, f.* (şi *fil., chim.)* sinteză.
synthetisch *adj.* (şi *fil., chim.)* sintetic.
synthetisieren, *synthetisierte, synthetisiert, vb. (h) tr.* a sintetiza.
Syphilis *f. sg. (med.)* sifilis.
Syphilitiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* sifilitic(ă).
syphilitisch *adj.* sifilitic.
Syrer, **Syrier** [-riɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* sirian(ă).
Syringe, *-n, f. (bot.)* liliac *(Syringa vulgaris* L.).
syrisch *adj.* sirian.
Syrolog(e), *-(e)n, -(e)n, m.* sirolog, specialist în limba, istoria şi cultura siriană.
Syrte, *-n, f. (geogr., înv.)* banc de nisip, loc puţin adânc.
System, *-s, -e, n.* sistem.
System|ab|sturz, *-es, -stürze, m. (inform.)* oprire a sistemului.
System|änderung, *-en, f.* modificare de sistem.
Systematiker, *-s, -, m.* sistematician.
systematisch *adj.* sistematic; *(tipogr.)* **~er Ausschluss** albitură sistematică; **~e Schriftlinie** aliniere sistematizată a literelor.
systematisieren, *systematisierte, systematisiert, vb. (h) tr.* a sistematiza.
Systematisierung, *-en, f.* sistematizare.
systembedingt *adj.* condiţionat, determinat de sistem.
Systemdatei, *-en, f. (inform.)* fişier de sistem.
Systemdiskette, *-en, f. (inform.)* dischetă sistem; **die ~ befindet sich im Laufwerk** discheta sistem se află în unitate.
system|eigen *adj.* propriu, specific sistemului.
system|er|haltend *adj.* susţinător, păstrător al sistemului (socio-politic).
systemfeindlich *adj.* neconform sistemului.
systemfremd *adj.* care nu face parte din sistem.
system|intern *adj.* intern, imanent sistemului, care face parte din sistem.
systemlos *adj.* lipsit de sistem, fără sistem, nesistematic.
Systemlosigkeit, *-en, f.* lipsă de sistem, nesistematizare.
System|speicher, *-s, -, m. (inform.)* memorie de sistem.
Systemver|änderung, *-en, f.* modificare, răsturnare de sistem (socio-politic).
Systemzusammenbruch, *-(e)s, -brüche, m. (inform.)* v. Systemabsturz.
Systemzwang, *-(e)s, -zwänge, m.* constrângere prin sistem.
Systole (şi **Systole**), *-n* [zys'to:lən], *f. (anat.)* sistolă.
s.Z. *presc.* de la seinerzeit la timpul respectiv, la timpul său.
Szekler, *-s, -, m.* secui.
Szenarium, *-s, -rien* [-riən], *n.* scenariu.
Szene, -, *f.* **1.** *(teatru)* scenă; **etwas in ~ setzen** a pune în scenă; **in ~ gehen** a ajunge pe scenă; **die ~ wechselt** scena se schimbă; **auf offener ~** pe scena deschisă; **die ~ beherrschen** a domina, a fi în prim-plan; **in ~ gehen** a fi jucat, a se da la teatru; **sich in ~ setzen** a se afirma, a se pune în faţă. **2.** scenă, ceartă, scandal; **jm. eine ~ machen** a face cuiva o scenă, a face reproşuri violente. **3.** domeniu de activitate; **die literarische ~** scena literară; **die politische ~** scena politică. **4.** preocupare comună.
Szenegänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (fam.)* persoană care face parte dintr-un grup cu preocupări comune.
Szenekneipe, *-n, f. (fam.)* local mic în care se întâlnesc cei cu preocupări comune.
Szenen|applaus, **Szenenbeifall**, *-(e)s, m. sg. (teatru)* aplauze la scenă deschisă.
Szenenfolge, *-n, f. (teatru, film)* **1.** ordine a scenelor. **2.** grup, număr de scene, de secvenţe.
Szenenwechsel, *-s, -, m. (teatru)* schimbare de decor, de scenă.
Szenerie, *-n* [-'ri:ən], *f.* **1.** *(teatru)* decoruri; scenografie; loc de desfăşurare a acţiunii. **2.** (tablou înfăţişând un) peisaj.
Szenetreff, *-s, -s, m. (fam.)* loc de întâlnire a grupului cu preocupări comune.
szenisch *adj.* scenic; teatral.
Szepter, *-s, -, n.* sceptru.
Szientismus [stsiɛn-], -, *m. sg. (fil.)* scientism.
Szintillation, *-en, f.* **1.** *(electr., astron.)* scintilaţie. **2.** sclipire, strălucire, scânteiere.
szintillieren, *szintillierte, szintilliert, vb. (h) intr.* a sclipi, a străluci, a scânteia.
Szission, *-en, f.* sciziune, scizionare, fracţionare.
Szythe, *-n, -n, m.* v. Skythe.

T, t, -, -, *n.* (litera și sunetul) T, t.
t *presc.* de la **a)** Tonne; **b)** tempo.
T *presc.* de la *(chim.)* Tritium.
Ta *presc.* de la Tara.
Tabagie [-'ʒi:], *-n* [-'ʒi:ən], *f.* *(înv.)* cârciumă.
Tabak, Tabak și **Tabak**, *-(e)s, -e, m.* **1.** *sg.* *(bot.)* tutun *(Nicotiana).* **2.** tutun, tabac; *(fig., fam.)* **das ist starker** ~ asta e de rău; nu-i a bine; **er raucht (kaut, schnupft)** ~ fumează (mestecă, prizează) tutun; **eine Pfeife** ~ o pipă, o lulea de tutun.
Tabak|anbau, *-(e)s, m. sg.* v. Tabakbau.
Tabak|asche *f. sg.* scrum de tutun.
Tabak|aufbereitung *f. sg.* preparare a tutunului.
Tabakbau, *-(e)s, m. sg.* cultură a tutunului, cultură de tutun.
Tabakblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie de tutun.
tabakbraun *adj.* de culoare tabac.
Tabakbrühe, *-n, f.* decoct de tutun.
Tabak|ernte, *-n, f.* recoltă de tutun.
Tabakfabrik, *-en, f.* fabrică de tutun.
Tabakfeld, *-(e)s, -er, n.* teren cultivat cu tutun.
Tabakgeschäft, *-(e)s, -e, n.* tutungerie, debit de tutun.
Tabakhandel, *-s, m. sg.* comerț cu tutun.
Tabakhändler, *-s, -, m.* debitant, tutungiu, vânzător într-o tutungerie; comerciant de tutun.
Tabakhandlung, *-en, f.* v. Tabakladen.
Tabak|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie a tutunului.
Tabakladen, *-s, -läden, m.* debit de tutun, tutungerie.
Tabakmissbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* abuz de tutun.
Tabakmonopol, *-s, -e, n.* monopol al tutunului.
Tabakpflanze, *-n, f.* v. Tabak **(1).**
Tabakpflanzer, *-s, -, m.* plantator, cultivator de tutun.
Tabakpflanzung, *-en, f.* plantație de tutun.
Tabakqualm, *-(e)s, m. sg.* fum gros de tutun.
Tabakraucher, *-s, -, m.* fumător de tutun.
Tabakregie [-'ʒi:], *-n* [-'ʒi:ən], *f.* regie a tutunului.
Tabak(s)beutel, *-s, -, m.* pungă de tutun.
Tabakschnupfer, *-s, -, m.* persoană care prizează tutun.
Tabak(s)dampf, *-(e)s, -dämpfe, m.* fum de tutun.
Tabak(s)dose, *-n, f.* tabacheră.
Tabak(s)geruch, *-(e)s, -rüche, m.* miros de tutun.
Tabak(s)gesellschaft, *-en, f.* v. Tabakskollegium.
Tabak(s)handlung, *-en, f.* v. Tabakladen.
Tabak(s)kauer, *-s, -, m.* mestecător de tutun.
Tabak(s)kollegium, *-s, -gien* [-giən], *n.* club de fumători.
Tabak(s)laden, *-s, -läden, m.* v. Tabakladen.
Tabak(s)lager, *-s, -, n.* depozit de tutun.
Tabak(s)päckchen, *-s, -, n.* pachet de tutun.
Tabak(s)packung, *-en, f.* pachet, cutie (mare) de tutun de țigări.
Tabak(s)papier, *-s, -e, n.* foiță de țigară.
Tabaks|pfeife, *-n, f.* lulea, pipă.
Tabak(s)pflanzer, *-s, -, m.* v. Tabakpflanzer.
Tabak(s)pflanzung, *-en, f.* v. Tabakpflanzung.
Tabaksqualm, - *(e)s, m. sg.* v. Tabakqualm.
Tabak(s)rauch, *-(e)s, m. sg.* fum de tutun.
Tabak(s)raucher, *-s, -, m.* fumător.
Tabak|steuer, *-n, f.* taxă, impozit asupra tutunului.
Tabaks|tod, *-(e)s, m. sg.* *(bot.)* lupoaie *(Orobanche ramosa* L.).
Tabak|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* v. Tabak **(1).**
Tabaktrafik, *-en, f.* *(reg.)* v. Tabakhandlung.
Tabakvergiftung, *-en, f.* intoxicație tabagică.
Tabakwaren *pl.* tutun, țigări.
Tabatiere [-'tiɛ:rə], *-n, f.* *(înv.)* tabacheră.
tabellarisch *adj.* în formă de tabel; sinoptic; **~er Lebenslauf** tabel biografic cronologic; *(tipogr.)* **~er Satz** zaț tabelar, culegere tabelară.
tabellarisieren, *tabellarisierte, tabellarisiert, vb. (h) tr.* și *intr.* a întocmi un tabel; a trece pe tabel, pe listă, a prezenta într-un tabel.
Tabellarisierung, *-en, f.* trecere pe tabel, pe listă, prezentare într-un tabel, în formă de tabel.
Tabellarium, *-s, -ria, n.* anexă cu tabele (la o carte).
Tabelle, *-n, f.* tabel, tablou, listă; *(ec.)* barem, clasificare.
Tabellen|ende, *-s, -n, n.* *(sport)* ultimul (loc) de pe o listă, într-un clasament.
Tabellen|erste, *-n, -n (ein Tabellenerster), m.* și *f.* (și *sport)* cap de serie, care conduce în clasament.
Tabellenform, *-en, f.* formă a unui tabel.
tabellenförmig *adj.* v. tabellarisch.
Tabellenführer, *-s, -, m.* v. Tabellenerste.
Tabellenführung, *-en, f.* *(sport)* conducere în clasament.
Tabellenkalkulation, *-en, f.* *(inform.)* calcul tabelar.
Tabellenletzte, *-n, -n (ein Tabellenletzter), m.* și *f.* *(sport)* care ocupă ultimul loc în clasament.
Tabellen|spitze, *-n, f.* *(sport)* v. Tabellenerste.
Tabellenwert, *-(e)s, -e, m.* *(mat.)* valoare tabelară.
tabellieren, *tabellierte, tabelleriert, vb. (h) tr.* a prezenta în formă de tabel, a tabela.
Tabelliermaschine, *-n, f.* *(tehn.)* tabulator.
Tabernakel,*-s, -, n.* (și *m.)* *(bis.)* tabernacol.
Tabes *f. sg.* *(med.)* tabes, ataxie locomotorie progresivă.
tabetisch *adj.* *(med.)* tabetic, ataxic.
Tabiker, *-s, -, m.* *(med.)* bolnav de tabes, de ataxie.
tabisch *adj.* v. tabetisch.
Tableau [-'blo:], *-s, -s, n.* **1.** pictură, desen (în grup); (și *teatru)* tablou; *(fig., fam; în expr.)* **~!** am rămas tablou! **2.** *(reg.* și *austr.)* tablou, tabel, listă (generală). **3.** tablou de distribuție (pentru chei într-un hotel, un imobil mare etc.).
Table d'hôte [ta:blə'do:t] *f. sg.* masă comună (la restaurante).
Tablett, *-(e)s, -e, n.* tavă, platou.
Tablette, *-n, f.* *(farm.)* tabletă, pastilă, comprimat.
tabletten|abhängig *adj.* dependent **a)** de medicamente, de tablete; **b)** de droguri.
tabletten|süchtig *adj.* **1.** ahtiat după tablete. **2.** dependent de droguri.
tablettieren, *tablettierte, tablettiert, vb. (h) tr. (farm.)* a tableta.
tabu *adj.* tabu; **das ist** ~ aceasta este tabu.
Tabu, *-s, -s, n.* tabu.
tabuieren, *tabuierte, tabuiert,* **tabuisieren**, *tabuisierte, tabuisiert, vb. (h) tr.* a declara tabu, a tabuiza.
tabu|istisch *adj.* și *adv.* ca un tabu, de tabu.
Tabula rasa *f. sg.* *(în expr.)* ~ **machen** a face tabula rasa, a da, a șterge cu buretele.
Tabulator, *-s, -toren m.* tabulator (la mașini de scris, de socotit); *(inform.)* tabulator.
Tabulatur, *-en, f.* **1.** *(lit.)* norme poetice sau de compoziție ale maeștrilor cântăreți. **2.** *(muz.)* sistem vechi de scriere a notelor.
Tabulett, *-(e)s, -e, n.* coropcă, raft pentru mărfuri (purtat în spate de negustorii ambulanți).
Tabulettkrämer, *-s, -, m.* coropcar, negustor ambulant.
Tabulettkrämerei *f. sg.* comerț ambulant.
Taburett, *-(e)s, -e, n.* taburet, scăunel.
Tabuschranke, *-n, f.* barieră creată de un tabu.
Tabuverletzung, *-en, f.* încălcare a unui tabu.
Tabuwort, *-(e)s, -wörter, n.* *(lingv., psih.)* cuvânt tabu.
Tacheometer, *-s, -, m.* v. Tachymeter.
tachinieren [taχi-], *tachinierte, tachiniert, vb. (h) intr. (austr., fam.)* a trage la fit, a trage chiulul, a lenevi.
Tachinierer, *-s, -, m.* *(austr., fam.)* chiulangiu, leneș.
Tacho, *-s, -s, m. presc.* de la Tachometer.
Tachograph, *-en, -en, m.* *(auto.)* tahograf.
Tachometer, *-s, -, n.* *(auto., metr.)* tahometru, vitezometru.
Tachtel, *-n, f.* *(fam.)* palmă, cârpeală.
Tachygraph, *-en, -en, m.* tahigraf.
Tachygraphie *f. sg.* tahigrafie.
tachygraphisch *adj.* tahigrafic.
Tachykardie *f. sg.* *(med.)* tahicardie.

Tachymeter, *-s, -, n. (geod.)* tahimetru, vitezometru.
tack! *interj.* tac! ţac!
Tackeluhr, *-en, f. (fam.)* pendulă.
tacken, *tackte, getackt, vb. (h) intr.* a ţăcăni, a bate.
Täcks, Tacks, *-es, -e, m.* cui tecs, cuişor de cizmărie.
Tadel, *-s, -, m.* **1.** blam, reproş, mustrare, avertisment, dojană; **einen ~ erhalten** sau **sich** *(dat.)* **einen ~ zuziehen** a primi, a-şi atrage o mustrare, o dojană; **der ~ trifft mich nicht** mă simt nevinovat, nu mi se poate reproşa nimic. **2.** cusur, defect; **ohne ~** fără cusur, ireproşabil; **es ist kein ~ an ihm** n-are nici un defect, e fără cusur; *(ist. lit.)* **Ritter ohne Furcht und ~** cavaler fără frică şi fără prihană.
Tadelei, *-en, f.* mustrări, critici necontenite.
tadelfrei *adj.* v. tadellos.
tadelhaft *adj.* v. tadelnswert.
tadel|los *adj.* ireproşabil, fără cusur; **die Hose sitzt ~** pantalonii vin perfect.
Tadel|lust *f. sg.* v. Tadelsucht.
tadeln, *tadelte, getadelt (ich tad(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a blama, a dojeni, a mustra; **jn. wegen etwas ~** a mustra pe cineva pentru ceva. **2.** a dezaproba, a învinui, a acuza; **an allem etwas zu ~ finden** a găsi cusur la toate; **ich kann Sie deshalb nicht ~** nu vă pot învinui pentru aceasta.
tadelnd I. *part. prez.* de la tadeln. **II.** *adj.* mustrător, reprobator, dojenitor; **ein ~er Blick** o privire reprobatoare; **ein zu ~es Benehmen** o comportare demnă de reprobare.
tadelnswert, tadelnswürdig *adj.* **1.** reprobabil, care merită să fie mustrat. **2.** condamnabil, care merită să fie învinuit.
Tadelrede, *-n, f.* dojană, mustrare.
Tadels|antrag, *-(e)s, -träge, m.* propunere de mustrare; *(în parlament)* moţiune de blam.
Tadelsucht *f. sg.* manie de a critica, de a mustra, de a cicăli.
tadelsüchtig *adj.* şicanator, cicălitor.
Tadelsvotum [-vo-], *-s, -ten* (şi *-ta), n.* vot de blam.
Tadler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană dojenitoare, care critică, mustră.
Tafel, *-n, f.* **1.** placă, tabletă; **eine ~ Schokolade** o tabletă de ciocolată; **eine ~ aus Metall** o placă metalică, din metal. **2.** tabelă; *(tehn.)* panou, grafic; *(tipogr.)* planşă; *(mat.)* **logarithmische ~n** tabele logaritmice. **3.** tablă (neagră, de şcoală); **an die ~ schreiben** a scrie la tablă. **4.** tăbliţă (de ardezie) pentru scris. **5.** *(elevat)* masă; **die ~ decken** a pune masa; **die ~ aufheben** a se ridica de la masă; **offene ~ halten** a avea totdeauna musafiri la masă.
Tafel|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr de desert.
Tafel|arbeit, *-en, f.* tâmplărie.
tafel|artig *adj.* în formă de placă, de tablă.
Tafel|aufsatz, *-es, -sätze, m.* platou de argint sau ceramică (pentru fructe sau flori) aşezat în mijlocul mesei ca decor.
Tafel|aus|stoßmaschine, *-n, f. (tăb.)* maşină cu masă de întins pielea.
Tafelbauweise, *-n, f. (constr.)* sistem de construcţie în panouri.
Tafelberg, *-(e)s, -e, m. (geogr.)* munte cu platou.
Tafelbe|steck, *-(e)s, -e, n.* tacâm de masă.
Tafelbild, *-(e)s, -er, n.* pictură pe lemn.
Tafelbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine de masă.
Tafelbutter *f. sg.* unt de masă.
Täfelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Tafel) tăbliţă.
Tafeldecken, *-s, n. sg.* aranjare, punere a mesei.
Tafel|ente, *-n, f. (ornit.)* raţă sălbatică *(Aythia ferina).*
tafelfertig *adj.* gata de servit, gata de pus pe masă.
tafelförmig *adj.* în formă de placă, de tablă.
Tafelfreuden *pl.* plăceri ale mesei.
Tafelgebirge, *-s, -, n.* v. Tafelberg.
Tafelgelder *pl.* fonduri de reprezentare (pentru masă etc.).
Tafelgerät, *-(e)s, n. sg.* tacâmuri, veselă, serviciu de masă.
Tafelgeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* operaţie, tranzacţie la ghişeu.
Tafelgeschirr, *-(e)s, -e, n.* v. Tafelgerät.
Tafelglas, *-es, n. sg.* geam gros de vitrine, sticlă pentru ferestre; plăci de sticlă de oglindă; sticlă plană.
Tafelklasse, *-n, f. (austr., fam.)* primul an de şcoală, clasa întâi de şcoală.
Tafelklavier [-vi:ɐ], *-(e)s, -e, n.* pian pătrat.
Tafel|land, *-(e)s, -länder, n. (geogr.)* platou.
Tafel|lappen, *-s, -, m.* cârpă de şters tabla.
Tafel|leim, *-(e)s, -e, m.* clei în formă de plăci.
Tafel|leuchter, *-s, -, m.* sfeşnic de masă.
Tafelmalerei *f. sg.* pictură pe lemn.
Tafelmusik *f. sg. (inv.)* muzică cântată în timpul unui festin.
tafeln, *tafelte, getafelt, vb. (h) intr.* a sta la masă; a se ospăta; *(fam.)* a benchetui.
täfeln, *täfelte, getäfelt, vb. (h) tr.* a căptuşi cu lemn, a pardosi cu scânduri, a lambrisa; **die Wände ~** a lambrisa pereţii.
Täfeln, *-s, n. sg.* căptuşire cu plăci de lemn, pardosire; lambrisare; parchetat.
Tafel|obst, *-(e)s, n. sg.* fructe de masă.
Tafel|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de masă.
Tafelrunde, *-n, f.* **1.** comeseni. **2.** ospăţ.
Tafelsaal, *-(e)s, -säle, m.* sufragerie, sală de mese; sală de banchete.
Tafelsalz, *-es, n. sg.* sare (fină) de masă.
Tafelschalung, *-en, f. (constr., mine)* cuvelaj, cofraj în panouri.
Tafelscheibe, *-n, f.* v. Tafelglas.
Tafelschere, *-n, f.* foarfece de tăiat tablă.
Tafelschiefer, *-s, m. sg.* ardezie în plăci; tăbliţă de ardezie.
Tafelschmuck, *-(e)s, m. sg.* aranjare, ornare, decorare a mesei.
Tafelschwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* burete pentru şters tabla (neagră).
Tafelservice [-vi:s], *-s* [-vi:səs], *-* [-vi:sə], *n.* v. Tafelgeschirr.
Tafelsilber, *-s, n. sg.* tacâmuri de argint, argintărie.
Tafel|spitz, *-es, -e, m. (austr., cul.)* rasol de vită.
Tafel|stein, *-(e)s, -e, m.* diamant tăiat cu faţa plană.
Tafel|stift, *-(e)s, -e, m.* creion, condei pentru tăbliţa de ardezie (de şcoală).
Tafeltresor, *-s, -e, m.* casă de fier, casă de bani.
Tafeltuch, *-(e)s, -tücher, n.* faţă de masă.
Tafel|uhr, *-en, f.* ceas de masă.
Täfelung, *-en, f. (constr.)* lambriu de lemn; lambrisaj.
Tafelwaage, *-n, f.* cântar, balanţă cu terezii, cu talere.
Tafelwagen, *-s, -, m.* car, căruţă plan(ă).
Tafelwasser, *-s, -wässer, n.* apă minerală de masă.
Tafelwein, *-(e)s, -e, m.* vin de masă.
tafelweise *adv.* în tăbliţe.
Tafelwerk, Täfelwerk, *-(e)s, n. sg.* **1.** căptuşire cu scânduri, pardoseală. **2.** v. Täfelung.
Tafelzeug, *- (e)s, n. sg.* v. Tafelgerät.
Täfer, *-s, -, n. (elv.)* v. Täfelung.
Täferlklasse, *-n, f. (austr., glumeţ)* v. Tafelklasse.
täfern, *täferte, getäfert, vb. (h) tr. (elv.)* v. täfeln.
taff *adj. (fam.)* robust, dur; **ein ~er Typ** un tip dur.
Taffet, *-(e)s, -e, m.* v. Taft.
Taffetband, *-(e)s, -bänder, n.* panglică de tafta.
taffeten *adj.* v. taften.
Täflein, *-s, -, n.* v. Täfelchen.
Täflung, *-en, f.* v. Täfelung.
Taft, *-(e)s, -e, m. (text.)* tafta.
taften *adj.* de tafta.
Taftkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de tafta.
Tag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi; **am ~e** sau **bei ~e** ziua, în cursul zilei; **guten ~!** bună ziua! **den ganzen ~ über** toată ziua; **bei ~ und bei Nacht** ziua şi noaptea, mereu; **ein Unterschied wie zwischen ~ und Nacht** o diferenţă ca de la cer la pământ; **es wird ~** sau **der ~ bricht an** se crapă de ziuă; **am hellen sau hellichten ~(e)** în plină zi, ziua-n amiaza mare; **es ist noch früh am ~(e)** e încă dimineaţă; *(fam.)* **den lieben langen ~** toată ziulica; *(fam.)* **dem lieben Gott den ~ stehlen** a pierde vremea; **das Licht des ~es scheuen** a fi necinstit, a se ascunde; *(fig.)* **jetzt wird's ~** se face lumină, acum se explică totul; *(în expr.)* **es ist noch nicht aller ~e Abend** s-o vedea la timpul său; **man soll den ~ nicht vor dem Abend loben** urma alege; **einen ~ begehen** a sărbători o zi, a aniversa; **der ~ neigt sich** sau **geht zur Neige** ziua se apropie de sfârşit; **im Laufe des ~es** în cursul zilei; **den ~ vor(her)** cu o zi înainte, în ajun; **am ~(e) darauf** sau **am folgenden ~** ziua următoare; **von ~ zu ~** din zi în zi; **~ für ~** zi de zi; **eines ~es** într-o zi; **(heute) über acht ~e** (de azi) în opt zile; **zwei ~e lang** timp de două zile; **vor acht ~en** acum opt zile; **einen ~ vereinbaren (sau festlegen)** a fixa o zi; **am heutigen ~(e)** în ziua de azi; **in diesen ~en (sau dieser ~e)** zilele acestea; zilele trecute; **eines schönen ~(e)s** într-o bună zi; **seit Jahr und ~** de mult; **der Held des ~es** eroul zilei; **der Jüngste ~** ziua Judecăţii de Apoi; **der astronomische ~** ziua astronomică; **was ist heute für ein ~?** ce zi este azi? **seine ~e sind gezählt** zilele îi sunt numărate; **auf seine alten ~e** la bătrâneţe; **sich einen guten ~ machen** a trăi o zi fără griji, a-şi aranja o zi (liberă) cu bucurii; **sie hat bessere ~e gesehen** a trăit zile mai frumoase; *(fig.)* **einen guten ~ leben** a trăi fără griji; **den ~ totschlagen** a-şi petrece ziua fără rost; **in den ~ hinein leben** a trăi de azi pe mâine; **in den ~ hinein reden** a vorbi ca să se afle-n treabă; **bis in den ~ hinein schlafen** a dormi până târziu; **an den ~ bringen** a dezvălui, a face cunoscut; **an den ~ legen** a manifesta; **Zuversicht an den ~ legen** a-şi manifesta încrederea; **an den ~ kommen** a ieşi la iveală, la lumină. **2.** *(mine)* suprafaţă (a pământului); **über ~** la suprafaţă; **Erz zu ~e fördern** a extrage minereu; **unter ~e** sub pământ.
Tag [tæg], *-s, -s, n. (inform.)* tag, simbol.
tag|aktiv *adj. (zool.)* activ ziua.
Tag|arbeit, *-en, f. (mine)* muncă la suprafaţă, exploatare la zi.
tag|aus *adv. (în expr.)* **~ tagein** zi de zi, toată ziua.
Tagbergwerk, *-(e)s, -e, n.* mină de suprafaţă.
tagblind *adj. (med.)* nictalop.
Tagblindheit *f. sg. (med.)* nictalopie.
Tagbomber, *-s, -, m. (av.)* bombardier de zi.
Tagchen! *dim.* de la Tag *(reg.)* bună ziua!
Tagdienst, *-(e)s, -e, m.* (ore de) serviciu cât ţine lumina zilei.
Tage|arbeit, *-en, f.* muncă cu ziua.
Tage|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* zilier(ă).
Tagebau, *-(e)s, -e, m. (mine)* exploatare la zi.
Tag(e)blatt, *-(e)s, -blätter, n.* ziar zilnic, cotidian.
Tagebuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** jurnal (intim, personal). **2.** *(com.)* registru, jurnal.
Tagebuch|eintrag, *-(e)s, -träge, m.*, **Tagebuch|eintragung**, *-en, f.* notă, însemnare în jurnalul personal.
Tagedieb, *-(e)s, -e, m. (fam.)* trântor, pierde-vară.
Tagefrist, *-en, f. (com.)* termen; **wir bitten die Ware auf ~ zu liefern** vă rugăm să livraţi marfa la termen.
Tagegeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** diurnă, indemnizaţie zilnică. **2.** alocaţie zilnică de spital (plătită de Casa de asigurări).
tag|ein *adv.* v. tagaus.
tagelang *adj.* zile întregi, zile de-a rândul.
Tagelicht, *-(e)s, -er, n. (reg.)* luminator, lucarnă.
Tagelohn, *-(e)s, -löhne, m.* simbrie zilnică, salariu cu ziua; **im ~ arbeiten** a lucra cu ziua.
Tagelöhner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* lucrător(-oare) cu ziua, zilier(ă).
Tagelöhner|arbeit, *-en, f.* muncă de zilier.
tag(e)löhnern, *tagelöhnerte, getagelöhnert, vb. (h) intr.* a se tocmi cu ziua, a munci cu ziua.
Tagemarsch, *-(e)s, -märsche, m.* v. Tagesmarsch.
tagen, *tagte, getagt, vb. (h)* **1.** *intr.* a ţine şedinţă, a se întruni. **2.** *(impers.)* a se face ziuă, a se crăpa de ziuă; *(fig.)* **es tagt bei ihm** începe să înţeleagă.
Tagereise, *-n, f.* drum, călătorie, cale de o zi.
Tages|ablauf, *-(e)s, -läufe, m.* desfăşurare a programului zilnic.

Tages|anbruch, *-(e)s, m. sg.* revărsat al zorilor, crăpat de ziuă; **bei ~** în zorii zilei; **bis ~** până în zorii zilei.
Tages|angabe, *-n, f.* indicare a zilei, datare, dată.
Tages|arbeit, *-en, f.* muncă de o zi.
Tages|auf|ent|halt, *-(e)s, m. sg.* şedere peste zi.
Tages|aufgabe, *-n, f.* sarcină a zilei, sarcină pentru ziua respectivă.
Tages|ausflug, *-(e)s, -flüge, m.* excursie de o zi.
Tages|auszug, *-(e)s, -züge, m. (com., fin.)* extras din contul de zi.
Tagesbedarf, *-(e)s, m. sg.* cerinţă, trebuinţă zilnică.
Tagesbefehl, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ordin de zi.
Tagesbericht, *-(e)s, -e, m.* buletin, raport, comunicat zilnic; comunicat al zilei.
Tagesbeschäftigung, *-en, f.* îndeletnicire zilnică; ocupaţie din timpul zilei.
Tagesbestleistung, *-en, f. (ec.)* producţie maximă pe zi, vârf de producţie zilnică.
Tagesbillett [-biljεt], *-(e)s, -e, n.* bilet dus-întors (în aceeaşi zi).
Tagescreme [-kre:m], *-s, f.* cremă de zi.
Tagesdecke, *-(e)s, -m, f.* cuvertură de pat.
Tagesdienst, *-(e)s, -e, m. (mil.)* serviciu de zi; de jurnă; **vom ~** de serviciu ziua; **~ haben** a fi de jurnă.
Tagesdosis, *-dosen, f. (med.)* doză zilnică.
Tages|ein|nahme, *-n, f. (com.)* încasare zilnică.
Tages|einteilung, *-en, f.* program al zilei.
Tages|er|eignis, *-ses, -se, n.* eveniment al zilei.
Tages|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes efemer, trecător.
Tagesfahrt, *-en, f.* v. Tagereise.
Tagesforderungen *pl.* cerinţe urgente, cerinţe ale zilei.
Tagesförderung, *-en, f. (mine)* extracţie, producţie zilnică.
Tagesfrage, *-n, f.* problemă, chestiune a zilei, problemă de actualitate.
Tagesfrist, *-en, f.* termen de o zi; **in ~** în douăzeci şi patru de ore, în curs de o zi.
Tagesgeld, *-(e)s, -er, n.* v. Tagegeld.
Tagesgericht, *-(e)s, -e, n. (la restaurant)* fel de mâncare al zilei.
Tagesgeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* tranzacţie care se rezolvă în termen de trei zile.
Tagesgeschehen, *-s, n. sg.* evenimente, întâmplări ale zilei.
Tagesge|spräch, *-(e)s, -e, n.* noutăţi ale zilei, cancanuri ale zilei.
Tagesgrauen, *-s, n. sg.* zori ai zilei, revărsat al zorilor.
Tagesheim, *-(e)s, -e, n.*, **Tagesheim|stätte**, *-n, f.* cămin de zi.
Tageshelle *f. sg.* lumină a zilei.
Tageshöchst|temperatur, *-en, f. (met.)* temperatură maximă a zilei.
Tages|interesse, *-s, -n, n.* chestiune, problemă a zilei.
Tageskarte, *-n, f.* **1.** listă de bucate a zilei. **2.** bilet de călătorie valabil pentru o zi.
Tageskasse, *-n, f.* **1.** casă, ghişeu de zi. **2.** control zilnic al casei; **ich mache die ~** fac casa, controlul casei la zi. **3.** încasare zilnică.
Tageskauf, *- (e)s, -käufe, m.* v. Tagesgeschäft.
Tageskleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de zi.
Tageskrippe, *-m, f.* cămin de copii cu program prelungit.
Tageskurs, *-es, -e, m. (ec.)* curs al zilei (la bursă), curs al valutelor în ziua respectivă.
Tageslauf, *-(e)s, -läufe, m.* decurs, desfăşurare, program a(l) zilei.
Tageslehrgang, *-(e)s, -gänge, m.* învăţământ, curs de zi.
Tagesleistung, *-en, f.* randament, realizare, producţie zilnic(ă).
Tagesleuchtfarbe, *-n, f. (tipogr.)* cerneală fluorescentă.
Tageslicht, *-(e)s, n. sg.* lumină a zilei; *(fig.)* **das ~ erblicken** a vedea lumina zilei; **ans ~ kommen** a ieşi la lumină, la iveală, a se descoperi; **das ~ scheuen** a fi necinstit, a avea ceva de ascuns.
Tageslichtprojektor, *-s, -en, m.* aparat de proiecţie pentru folii.
Tageslosung, *-en, f.* parolă, lozincă a zilei.
Tagesmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* (şi *mil.)* marş de o zi; etapă.
Tagesmeldung, *-en, f.* **1.** v. Tagesnachrichten. **2.** *(mil.)* raport zilnic.
Tagesmittelwert, *-(e)s, -e, m. (met.)* valoare medie într-o zi.
Tagesmode, *-n, f.* **1.** modă actuală, a zilei. **2.** modă a îmbrăcămintei de zi.
Tagesmutter, *-mütter, f.* femeie care îngrijeşte copii peste zi.
Tagesnachrichten *pl.* ştiri, informaţii ale zilei.
Tagesneuigkeit, *-en, f.* noutate, veste a zilei.
Tagesnorm, *-en, f.* normă zilnică.
Tages|ordnung, *-en, f.* ordine de zi (la adunări, şedinţe); (şi *fig.)* **es ist an der ~** e la ordinea zilei; **von der ~ absetzen** a scoate de pe ordinea de zi; **zur ~ übergehen** a trece la ordinea de zi; **die ~ annehmen** a adopta, a vota ordinea de zi; **auf der ~ stehen** a figura, a fi trecut pe ordinea de zi.
Tages|ordnungs|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct de pe ordinea de zi.
Tages|pensum, *-s, -sen* şi *-sa, n.* normă, porţie zilnică (de lucru).
Tages|pflegerin, *-nen, f.* îngrijitoare de zi.
Tages|politik *f. sg.* politică a zilei, politică cotidiană.
Tages|praxis *f. sg.* practică zilnică, practică de fiecare zi.
Tages|preis, *-es, -e, m.* preţ al zilei.
Tages|presse *f. sg.* presă cotidiană, presă zilnică.
Tages|produktion *f. sg.* producţie zilnică.
Tagesration, *-en, f.* raţie zilnică.
Tagesraum, *-(e)s, -räume, m.* cameră de zi.
Tages|satz, *-es, -sätze, m.* **1.** *(com.)* cotă, taxă zilnică. **2.** *(jur.)* câştig mediu pe zi. **3.** *(la spital)* taxă pe zi.
Tages|schicht, *-en, f.* v. Tagschicht.
Tages|schau *f. sg.* telejurnal.
Tages|schule, *-n, f.* şcoală-cămin de zi.
Tages|soll, *-(s), -(s), n.* normă zilnică.
Tages|spiegel, *-s, m. sg. (în ziare)* cronică a zilei, evenimente ale zilei.
Tages|stätte, *-n, f.* v. Tagesheim.
Tages|stempel, *-s, -, m.* ştampilă cu indicarea zilei, a datei.
Tages|strecke, *-n, f.* distanţă, cale de o zi.
Tages|stunde, *-n, f.* oră a zilei.
Tages|umsatz, *-es, -sätze, m. (com.)* dever zilnic.
Tages|urlaub, *-(e)s, -e, m.* concediu de o zi.
Tagesverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum zilnic, consumaţie zilnică.
Tagesverdienst, *-(e)s, -e, m.* câştig pe o zi, câştig zilnic.
Tagesverladung, *-en, f. (ferov.)* încărcare zilnică.
Tagesverpflegung, *-en, f.* raţie alimentară pentru o zi.
Tageswache, *-n, f.* **1.** (serviciu de) pază de zi. **2.** paznic de zi.
Tageswert, *-(e)s, -e, m. (com.)* preţ, curs al zilei.
Tageszeit, *-en, f.* oră din zi, timp al zilei; **bei früher ~** dis-de-dimineaţă; **zu jeder ~** la orice oră; **die helle ~** amiaza mare.
Tageszeitung, *-en, f.* ziar cotidian.
Tageszettel, *-s, -, m.* buletin (zilnic).
Tagesziel, *-(e)s, -e, n.* obiectiv al zilei.
Tageszug, *-(e)s, -züge, m.* tren de zi.
Tagetes *f. sg. (bot.)* crăiţă *(Tagetes erecta* L.).
tag(e)weise *adv.* cu ziua.
Tag(e)werk, *-(e)s, n. sg.* **1.** muncă de o zi. **2.** muncă zilnică. **3.** *(înv.)* măsură de suprafaţă, iugăr.
Tagfahrt, *-en, f. (elv.)* termen.
Tagfalter, *-s, -, m. (entom.)* fluture de zi *(Diurni).*
taggen ['tægən], *taggte, getaggt, vb. (h) intr. (inform.)* a folosi taguri.
taghell *adj.* luminos ca ziua; **es ist ~** se vede ca ziua.
Taghörnchen, *-s, -, n. (zool.)* veveriţă *(Sciurus vulgaris).*
tägl. *presc.* de la täglich zilnic.
täglich I. *adj.* zilnic, de toate zilele; **das ~e Brot** pâinea cea de toate zilele. **II.** *adv.* zilnic, în fiecare zi; **dreimal ~** de trei ori pe zi; **im Betrieb arbeitet man ~ acht Stunden** în uzină se lucrează opt ore pe zi; **das kommt ~ vor** aşa ceva se întâmplă zilnic.
Taglichtnelke, *-n, f. (bot.)* opaiţă *(Melandryum pratense).*
Taglilie [-līə], *-n, f. (bot.)* crin galben *(Hemerocallis flava* L.).
Taglohn, *-(e)s, -löhne, m.* v. Tagelohn.
Taglöhner, *-s, -, m.* v. Tagelöhner.
Tagnelke, *-n, f. (bot.)* specie de garofiţă *(Melandryum);* **rote ~** luminiţă-de-munte *(Melandryum rubrum);* **weiße ~** opaiţă albă *(Melandryum album.)*
Tagner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (reg.)* v. Tagelöhner.
tagneutral *adj. (bot.)* indiferent la lumina zilei.
Tagpfauen|auge, *-s, -n, n. (entom.)* ochiul-păunului *(Vanessa io).*
Tagposten, *-s, -, m. (mil.)* santinelă de zi.
Tagraubvogel, *-s, -vögel, m. (mai ales pl.)* pasăre răpitoare de zi, răpitoare diurnă.
Tagreiher, *-s, -, m. (ornit.)* bâtlan, stârc; **grauer ~** bâtlan, stârc-cenuşiu *(Ardea cinerea);* **weißer ~** bâtlan-alb *(Herodias alba).*
tags *adv.* ziua; **~ darauf** a doua zi; **~ zuvor** în ajun, în ziua precedentă.
Tag|satzung, *-en, f.* **1.** *sg. (elv.)* dietă cantonală. **2.** *(jur., austr.)* termen.
Tagschicht, *-en, f.* schimb de zi; **~ haben** a lucra în schimbul de zi, a fi de zi.
Tagschmetterling, *-s, -e, m.* v. Tagfalter.
Tagseite *f. sg.* parte îndreptată spre soare; *(fig.)* parte luminoasă, plăcută.
tags|über *adv.* în cursul zilei, peste zi.
tagtäglich *adj.* în fiecare zi, zilnic; **seine ~e Arbeit** munca sa de zi cu zi.
Tagtraum, *-(e)s, -träume, m.* iluzie deşartă.
Tag- und Nachtbetrieb, *-(e)s, -e, m.* serviciu permanent, întreprindere care lucrează zi şi noapte.
Tagundnachtgleiche, *-n, f. (astron.)* echinox, echinocţiu.
Tagung, *-en, f.* sesiune; şedinţă, adunare, conferinţă, congres; **an einer ~ teilnehmen** a participa la o sesiune, la o conferinţă; **konstituierende ~** şedinţă de constituire.
Tagungsbüro, *-s, -s, n.* birou permanent pe durata unui congres.
Tagungsgebäude, *-s, -, n.* v. Tagungsort.
Tagungsgebühr, *-en, f.* taxă de înscriere la conferinţă.
Tagungs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc unde se ţine conferinţa, sesiunea, adunarea, congresul.
Tagungs|teilnehmer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* participant(ă) la o sesiune, la o şedinţă, la o adunare, la un congres, la o conferinţă.
Tagwache, *-n, f. (mil.)* **1.** gardă de zi. **2.** *(austr., elv.)* (semnal, strigăt de) deşteptare.
Tagwasser, *-s, n. sg. (mine)* apă de suprafaţă, de afară.
tagweise *adv.* v. tageweise.
Tagweite, *-n, f. (înv.)* cale de o zi.
Tagwerk, *- (e)s, -e, n.* v. Tagewerk.
Taifun, *-s, -e, m.* taifun.
Taille ['taljə], *-n, f.* **1.** talie; **eine schlanke ~** o talie zveltă; **auf ~ gearbeitet** lucrat pe talie. **2.** corsaj, corset. **3.** tăiere a cărţilor (de joc).
taillenbetont *adj.* pe talie.
taillen|eng *adj.* strâns pe talie.
taillenlos *adj.* drept, fără talie.
Taillen|umfang, *-(e)s, -fänge, m.*, **Taillenweite**, *-n, f.* circumferinţă a taliei.
Tailleur[1] [ta'jø:ʁ], *-s, -s, m.* croitor.
Tailleur[2], *-s, -s, n. (elv.)* taior.
taillieren [tal'ji:- şi ta'ji:-], *taillierte, tailliert, vb. (h) tr.* **1.** a lucra pe talie. **2.** a tăia cărţile de joc.
Takel, *-s, -, n. (mar.)* palanc.
Takelage [-'la:ʒə], *-n, f. (mar.)* greement al navei.
Takeler, **Takelmeister**, *-s, -, m. (mar.)* persoană care greează o navă.
takeln, *takelte, getakelt (ich tak(e)le), vb. (h) tr. (mar.)* a greea o navă.
Takelung, *-en, f. (mar.)* greeare.
Takelwerk, **Takelzeug**, *-(e)s, -e, n. (mar.)* v. Takelage.
Takler, *-s, -, m.* v. Takeler.
Takt, *-(e)s, -e, m.* **1.** tact, măsură, cadenţă, ritm; **im ~ gehen** a merge în cadenţă; **~ halten** a ţine tactul, măsura; **den ~ schlagen** a bate tactul; a dirija; **den ~ angeben** a indica măsura, tactul; **aus dem ~ kommen a)** *(muz.)* a pierde măsura, ritmul; **b)** a pierde cadenţa;

c) *(fig.)* a se zăpăci. **2.** *(muz.)* tact, unitate de măsură; **mitten im ~ abbrechen** a întrerupe în mijlocul tactului. **3.** *sg.* tact, bun-simț; **~ haben** a avea tact; **es fehlt ihm an ~** e lipsit de tact.

tạkten, *taktete, getaktet (du taktest, er taktet), vb. (h) tr. (tehn.)* **1.** a prelucra ritmic. **2.** a face să meargă ritmic.

Tạktfehler, *-s, -, m.* greșeală de tact; lipsă de judecată, de bun-simț.

tạktfest *adj.* **1.** *(muz.)* care păstrează ritmul, care ține bine tactul; *(fig., fam.)* **er ist nicht mehr ~** nu stă bine pe picioare, e cherchelit. **2.** *(fig.)* ferm, tare; priceput; *(fam.)* tare; tobă (de carte); **er ist in seinem Fach ~** e competent, se pricepe în specialitatea sa.

Tạktfestigkeit *f. sg.* siguranță în tact.

Tạktfrequemz, *-en, f. (inform.)* frecvență de ceas.

Tạktgefühl, *-(e)s, n. sg.* **1.** simț al ritmului, al tactului. **2.** *(fig.)* tact, bun-simț.

taktieren, *taktierte, taktiert, vb. (h) intr.* **1.** a da, a bate tactul. **2.** a proceda cu îndemânare tactică.

Tạktik, *-en, f. (mil.,* și *fig.)* tactică.

Tạktiker, *-s, -, m.* tactician.

tạktisch *adj.* tactic.

tạktlos *adj.* lipsit de tact, fără bun-simț, nedelicat.

Tạktlosigkeit *f. sg.* lipsă de tact, de bun-simț; **eine ~ begehen** a comite o nedelicatețe; a face o gafă.

tạktmäßig *adj.* ritmic, cadențat.

Tạktmesser, *-s, -, m. (muz.)* metronom, metrometru.

Tạktpause, *-n, f. (muz.)* pauză de tact.

Tạktschritt, *-(e)s, -e, m.* pas cadențat.

Tạkt|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* baghetă, baston de dirijat.

Tạkt|strich, *-(e)s, -e, m. (muz.)* semn al tactului, linie de tact, bară de măsură.

tạktvoll *adj.* cu mult tact, simțit, delicat.

tạktwidrig *adj. (muz.)* ieșit din ritm, aritmic.

Tạktzeiten *pl. (ec.)* ritm al producției; **die ~ beschleunigen** a crește ritmul producției.

Tal, *-(e)s, Täler, n.* vale; **enges ~** vale îngustă; **zu ~** la vale; **kleines ~** vâlcea; **über Berg und ~** peste munți și văi.

tal|ab(wärts) *adv.* la vale; în josul apei, în aval.

Talar, *-s, -e, m.* talar, robă (de magistrat etc.).

Tal|aue, *-n, f.* lunca văii.

tal|auf(wärts) *adv.* la deal, în amonte.

tal|aus *adv.* ieșind din vale, afară din vale.

Talbecken, *-s, -, n.* bazin al văii.

Talbewohner, *-s, -, m.* locuitor al unei văi.

Talboden, *-s, -böden, m.* v. Talsohle.

Talbrücke, *-n, f. (constr.)* viaduct.

Tal|ebene, *-n, f.* șes al văii.

Tal|eingang, *-(e)s, -gänge, m.* gură a văii.

tal|ein(wärts) *adv.* intrând în vale.

Tal|enge, *-n, f. (geogr.)* strâmtoare a unei văi, defileu, pas.

Talẹnt, *-(e)s, -e, n.* **1.** talent, capacitate, dar; **er hat ~ dazu** are talent pentru aceasta. **2.** *(ist.)* talant.

Talẹntförderung, *-en, f.* provocare a talentelor.

talentiert *adj.* talentat, înzestrat.

talẹntlos *adj.* fără talent.

Talẹntlosigkeit *f. sg.* lipsă de talent.

Talẹntprobe, *-n, f.* probă de aptitudine, încercare a talentului.

Talẹntschmiede, *-n, f. (fam.)* lăcaș pentru formarea tinerelor talente.

talẹntvoll *adj.* talentat, plin de talent.

Taler, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* taler (monedă de argint). **2.** *(pop.)* monedă.

talergroß *adj.* mare cât un taler, de mărimea unui taler.

Taler|stück, *-(e)s, -e, n.* v. Taler.

Talfahrt, *-en, f.* **1.** coborâre în vale (cu schiurile, cu sania, cu un vehicul). **2.** *(mar.)* mers, navigat în josul râului, în aval. **3.** *(fig.)* regres. **4.** *(ec.)* perioadă de recesiune, marasm economic.

Talg, *-(e)s, m. sg.* v. Talgfett.

talg|artig *adj.* ca seul.

Talgdrüse, *-n, f. (anat.)* glandă sebacee.

Tal|ge|hänge, *-s, -, n.* coastă a văii.

talgen, *talgte, getalgt, vb. (h) tr.* a unge cu seu.

Talgfett, *-(e)s, n. sg.* seu.

talgicht, **talgig** *adj.* cu seu.

Talgkerze, *-n, f.*, **Talglicht**, *-(e)s, -er (înv., poet.* și *-e), n.* lumânare de seu.

Tal|grund, *-(e)s, m. sg.* fund al văii.

Talg|seife, *-n, f.* săpun de seu.

Talhang, *-(e)s, -hänge, m.* pantă, coastă a văii.

Talion *f. sg. (jur.)* talion.

Talion|system, *-s, n. sg. (jur.)* sistem al talionului.

Talisman, *-s, -e, m.* talisman.

Talje, *-n, f. (mar.)* palanc.

taljen, *taljte, getaljt, vb. (h) intr. (mar.)* a ridica cu palancul.

Talk, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(mineral.)* talc. **2.** aluat crud, cocă (lipicioasă).

talk|artig *adj.* ca talcul.

Talk|erde *f. sg. (chim.)* oxid de magneziu.

talkhaltig *adj.* care conține talc.

talkig *adj.* v. talkartig.

Talk|kalk, *-(e)s, m. sg.* var cu conținut de talc.

Tal|kessel, *-s, -, m.* v. Talmulde.

Talkpuder, *-s, n. sg.* pudră de talc.

Talk|schiefer, *-s, -, m. (mineral.)* șist cu talc.

Talk|stein, *-(e)s, -e, m.* talc.

Talkum, *-s, n. sg.* v. Talk.

Tal|lehne, *-n, f.* coastă a văii.

Talmi, *-s, n. sg.* imitație de aur; *(fig.)* imitație, lucruri fără valoare.

Talmigold, *-(e)s, n. sg.* imitație de aur.

Talmiware, *-n, f.* marfă de imitație.

talmudisch *adj.* **1.** talmudic. **2.** *(fig.)* subtil, rafinat.

Talmulde, *-n, f. (geogr.)* depresiune, căldare.

Talmündung, *-en, f.* gură a văii.

Talon [-'lõ:], *-s, -s, m.* **1.** *(ec.)* cotor, talon. **2.** talon (la jocul de cărți). **3.** mâner de arcuș. **4.** plăsea (la briceag).

Talon|steuer, *-n, f. (ec.)* impozit pe hârtii de valoare, pe efecte.

Talpass, *-es, -pässe, m. (geogr.)* trecătoare.

Talrand, *-(e)s, -ränder, m.* margine a văii.

Talrinne, *-n, f.* albie, depresiune a văii.

Talsaum, *-(e)s, -säume, m.* v. Talrand.

Talschaft *f. sg.* **1.** *(elv.)* obște a unei văi. **2.** *(geogr.)* sistem de văi (în munții înalți).

Talschlucht, *-en, f. (geogr.)* vale înfundată, văgăună.

Talsee, *-s, -n* [-ze:ən], *m.* lac așezat într-o vale.

Talseite, *-n, f.* partea spre vale (a unui drum de coastă).

Talsenke, *-n, f.* v. Talmulde.

Talsohle, *-n, f.* **1.** fund al văii. **2.** *(ec.)* punct critic a recesiunii.

Tal|sperre, *-n, f.* zăgaz, stăvilar, baraj al văii (pentru crearea unui lac de acumulare).

Tal|station, *-en, f.* stație de teleferic de jos, în aval.

Tal|stern, *- (e)s, -e, m. (bot.)* ștevie *(Astrantia maior* L.).

Tal|straße, *-n, f.* șosea în vale.

Tal|überführung, *-en, f. (drumuri)* viaduct.

Talung, *-en, f. (geogr.)* depresiune, șanț, groapă.

Talwand, *-wände, f.* perete, coastă a văii.

talwärts *adv.* la vale, în jos.

Talweg, *-(e)s, -e, m.* **1.** drum de-a lungul văii. **2.** *(geogr.)* talveg, fir al văii, al albiei.

Talweite, *-n, f.* lărgime a văii.

Talweitung, *-en, f.* lărgire a văii.

Tamarịnde, *-n, f.*, **Tamarịndenbaum**, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* tamarind *(Tamarindus indica).*

Tamarịske, *-n, f. (bot.)* cătină mică, tamariscă *(Myricaria germanica).*

Tạmbour și **Tambour** [-bu:ɐ], *-s, -e, m.* **1.** toboșar. **2.** tobă. **3.** *(constr., tehn.)* tambur. **4.** *(text.)* cilindru de cardă.

Tạmbourmajor, *-s, -e, m. (mil.)* tambur-major, șef al orchestrei.

Tạmbour|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (mil.)* insignă, baston a(l) tamburului-major.

Tạmbur, *-s, -e, m.* gherghef rotund.

tamburieren, *tamburierte, tamburiert, vb. (h) intr.* a broda (pe un gherghef rotund).

Tạmburin și **Tamburin**, *-s, -e, n.* **1.** tamburină, dairea. **2.** v. Tambur.

Tạmp, *-s, -s, m.* (și *n.*), **Tạmpen**, *-s, -, m. (mar.)* capăt de părâmă.

Tampon [și tã'põ:], *-s* [tã'põ:s], *-s* [tã'põ:s], *m.* **1.** *(med.)* tampon. **2.** absorbant igienic.

tamponieren, *tamponierte, tamponiert, vb. (h) tr. (med.)* a tampona.

Tamtam și **Tạmtam**, *-s, -s, n.* **1.** gong, tam-tam. **2.** și *m. sg. (fam.)* tam-tam, zarvă; **mit viel ~** cu mare tam-tam; **viel ~ machen** a face multă zarvă, multă reclamă.

Tạnd, *-(e)s, m. sg.* jucării; *(fig.)* nimicuri, fleacuri.

Tändelei, *-en, f.* **1.** preocupări pentru fleacuri, pentru nimicuri; joacă; **sich mit ~en beschäftigen** a se ocupa cu nimicuri. **2.** cochetărie, flirt.

Tạ̈ndeler, *-s, -, m.* v. Tändler.

tạ̈ndelhaft, **tạ̈ndelig** *adj.* care se ocupă cu fleacuri, cu nimicuri.

Tạ̈ndelkram, *-(e)s, m. sg.* vechituri.

Tạ̈ndelmarkt, **Tạ̈ndelmarkt**, *-(e)s, -märkte, m. (reg.)* hală, târg de vechituri, talcioc.

tạ̈ndeln, *tändelte, getändelt (ich tänd(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a cocheta, a flirta. **2.** a se ocupa cu nimicuri, a tândăli. **3.** *(reg.)* a face comerț ambulant, a face comerț cu vechituri.

Tạ̈ndelwochen *pl. (fam.)* săptămânile din luna de miere.

Tạndem, *-s, -s, n.* **1.** tandem. **2.** cabrioletă cu doi cai înhămați unul după altul. **3.** *(tehn.)* mașină-tandem.

Tạndem|an|ordnung *f. sg.(tehn.)* dispoziție, așezare în tandem.

Tạndemdampfmaschine, *-n, f.* mașină cu aburi în tandem.

Tạndemfahrer, *-s, -, m.* biciclist în tandem.

Tạndemverbund|dampfmaschine, *-n, f.* mașină compound cu aburi în tandem.

Tạ̈ndler, **Tạndler**, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care se ocupă cu nimicuri, cu fleacuri, care tândălește. **2.** telal, coropcar; negustor(easă) de vechituri.

Tạndwerk, *- (e)s, n. sg.* v. Tändelei.

Tạng, *-(e)s, m. sg. (bot.)* algă brună *(Fucus vesiculosus).*

Tạngens, *-, -, m. (mat.)* tangentă (funcție trigonometrică).

Tạngenslineal, *-s, -e, n. (tehn.)* riglă tangențială.

Tangẹnte, *-n, f. (mat.)* tangentă.

Tangẹntenbussole, *-n, f.* busolă de tangente.

Tangẹntenfläche, *-n, f. (mat.)* suprafață tangentă (a unei curbe în spațiu).

Tangẹntensatz, *-es, -sätze, m. (mat.)* lege a tangentelor.

tangential [-tsia:l] *adj.* tangențial.

Tangentialbeschleunigung *f. sg. (mec.)* accelerație tangențială.

Tangential|ebene, *-n, f. (mat.)* plan tangent.

Tangentialkraft, *-kräfte, f. (fiz.)* forță tangențială.

Tangentialschnitt, *-(e)s, -e, m. (ind. lemnului)* secțiune tangențială.

Tangential|stellung, *-en, f. (tehn.)* poziție tangențială.

Tangentialwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (mec.)* rezistență tangențială.

tangieren, *tangierte, tangiert, vb. (h) tr. (mat.)* a fi tangent, a atinge; *(fig.)* a se referi la, a avea legătură cu, a atinge.

Tạngo, *-s, -s, m.* tangou.

Tạnk, *-(e)s, -e* (și *-s*), *m.* **1.** rezervor (de benzină). **2.** *(mil.)* tanc.

Tạnk|abwehr *f. sg. (mil.)* apărare antitanc.

Tạnk|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac de tancuri.

Tạnk|anhänger, *-s, -, m. (auto.)* remorcă-cisternă.

Tạnkdeckel, *-s, -, m.* capac pentru rezervoare de carburanți.

tanken, *tankte, getankt, vb. (h) intr. (auto.)* a se alimenta, a lua combustibil; a face plinul.
Tanker, *-s, -, m.* **1.** petrolier, navă-cisternă, navă-tanc, vas-tanc. **2.** manipulant la stația de benzină.
Tankerflotte, *-n, f. (mar.)* flotă de petroliere.
Tankfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* autocisternă.
Tankflugzeug, *-(e)s,-e, n. (av.)* avion-cisternă.
Tankgeschwader, *-s, -, n. (mil.)* escadră de tancuri.
Tank|inhalt, *-(e)s, -e, m.* **1.** volum al rezervorului. **2.** carburant existent în rezervor.
Tankist, *-en, -en, m. (mil.)* tanchist.
Tank|karren, *-s, -, m.* cisternă de alimentare.
Tank|kraftwagen, *-s, -, m.* autocisternă cu combustibil.
Tanklager, *-s, -, n.* punct de aprovizionare cu carburanți.
Tanklastwagen, *-s, -, n.* v. Tankwagen.
Tanklastzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** autocisternă mare, cu remorcă, pentru combustibil. **2.** v. Tankwagen **(2).**
Tanklöschfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* autocisternă de pompieri.
Tanksäule, *-n, f.* coloană de alimentare (cu combustibil), coloană de distribuire.
Tankschiff, *-(e)s, -e, n.* vas-cisternă, navă-tanc, petrolier.
Tank|stelle, *-n, f. (auto.)* benzinărie, stație, centru de alimentare (cu benzină); coloană de alimentare (cu combustibil lichid).
Tankstellenwart, *-(e)s, -e, m.* v. Tankwart.
Tank|uhr, *-en, f. (auto.)* indicator de combustibil.
Tankverschluss, *-es, -schlüsse, m.* dispozitiv de închidere a rezervorului de benzină pentru mașini.
Tankwagen, *-s, -, m.* **1.** autocisternă cu combustibil. **2.** *(ferov.)* vagon-cisternă.
Tankwaggon, *-s,-s, m.* v. Tankwagen **(2).**
Tankwart, *-(e)s, -e, m.*, vânzător la stația de benzină.
Tann, *-(e)s, -e, m. (poet.)* pădure de conifere.
Tannalbin, *-s, n. sg. (med.)* tanalbină.
Tann|ast, *-(e)s, -äste, m.* v. Tannenast.
Tännchen, *-s, -, n. (dim.* de la Tanne) brăduleț, brăduț.
Tanne, *-n, f. (bot.)* brad (alb) *(Abies pectinata)*; **schlank wie eine ~** zvelt ca bradul.
Tannebaum, *-(e)s, -bäume, m. (înv.)* v. Tannenbaum.
tannen[1] *adj.* de brad.
tannen[2], *tannte, getannt, vb. (h) tr. (mar.)* a impregna cu tananți (vela, funia, năvodul).
Tannen|apfel, *-s, -äpfel, m.* v. Tannenzapfen.
Tannen|ast, *- (e)s, -äste, m.* v. Tannenzweig.
Tannenbärlapp, *-s, -e, m. (bot.)* brădișor *(Lycopodium selago* L.).
Tannenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* **1.** brad. **2.** pom de iarnă.
Tannenbe|stand, *-(e)s, -stände, m., (forest.)* efectiv al pădurii de brad.
Tannenge|hölz, *-(e)s, -e, n.* brădet.
Tannengrün, *-s, n. sg.* cetină.
Tannenhäher,*-s, m. (ornit.)* gaiță de brădet *(Nucifraga caryocatactes).*
Tannenharz, *-es, -e, n.* rășină de brad.
Tannenhirsch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* cerb *(Cervus elaphus).*
Tannenholz, *-es, n. sg.* lemn de brad.
Tannenklee, *-s, m. sg. (bot.)* vătămătoare, iarba-ranei *(Anthyllis vulneraria* L.).
Tannenlaus, *-läuse, f. (entom.)* afidă, păduche de brad *(Chermes abietis).*
Tannen|nadel, *-n, f.* ac, frunză de brad.
Tannenpilz,*-es, -e, m. (bot.)* văcălie de brad *(Polyporus abietinus).*
Tannenreisig, *-s, n. sg.* cetină de brad.
Tannensterben, *-s, n. sg. (biol.)* uscare periodică a brazilor (datorită poluării și dăunătorilor).
Tannenwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de brazi.
Tannenwedel, *-s, -, m. (bot.)* coada-calului *(Hippuris vulgaris; Elatine).*
Tannenzapfen, *-s, -, m.* con de brad.
Tannenzweig, *-(e)s, -e, m.* ramură de brad.
Tannicht, **Tännicht**, *-(e)s, -e, n.* desiș de brad.
tannieren, *tannierte, tanniert, vb. (h) tr.* a tăbăci, a (pre)lucra cu tanin.
Tannin, *-s, n. sg. (chim.)* tanin.
Tanninbeize, *-n, f. (tăb.)* baiț de tanin.
Tännling, *-s, -e, m. (reg.)* brad tânăr.
Tantal, *-s, n. sg. (chim.)* tantal.
Tantal|lampe, *-n, f.* lampă cu filament de tantal.
Tantalusqualen *pl. (mit.)* chinurile lui Tantal.
Tant|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Tante) mătușică.
Tante, *-n, f.* **1.** mătușă. **2.** *(fam.; ca formulă de adresare)* tanti. **3.** *(pop.; în expr.)* **zu ~ Meier gehen** a se duce la WC.
tantenhaft *adj. (peior.)* ca o mătușă, ca o fată bătrână.
Tantieme [tãˈtiɛːmə], *-n, f. (com.)* tantiemă, cotă-parte, participație.
Tanz, *-es, Tänze, m.* **1.** dans, joc; **zum ~ gehen** a se duce la dans; **zum ~ auffordern** a invita la dans; **sie tanzen einen ~** ei dansează un dans; **sie nahm den ~ an** a acceptat invitația la dans; *(fig.)* **das ist ein ~ auf dem Vulkan** se joacă cu focul. **2.** *(fam.)* ceartă, scenă, tapaj, răfuială; **der ~ geht los** începe cearta. **3.** *(muz.)* (bucată de) dans. **4.** petrecere cu dans, horă.
Tanz|abend, *-s, -e, m.* serată dansantă.
Tanzbar, *-s, f.* bar, local de dans.
Tanzbär, *-en, -en, m.* urs dresat.
Tanzbein, *-(e)s, n. sg. (fam.; în expr.)* **das ~ schwingen** a dansa.
Tanzbelustigung, *-en, f.* distracție, petrecere cu dans.
Tanzboden, *-s, -böden, m.* sală de dans, ring de dans.
Tanzcafé, *-s, -s, n.* cafenea cu ring de dans.
Tänzchen, *-s, -, n. (dim.* de la Tanz) dans scurt.
Tanzdiele, *-n, f.* v. Tanzboden.
tänzeln, *tänzelte, getänzelt (ich tänz(e)le), vb. (h) intr.* a sălta, a țopăi; *(despre cai)* a tropăi (cu picioarele din față).
tanzen, *tanzte, getanzt (du, er tanzt) vb. (h) tr.* și *intr.* a dansa, a juca; **eine Polka ~** a dansa o polcă; **das Boot tanzt auf den Wellen** barca se leagănă pe valuri; *(fig.)* **nach js. Pfeife ~** a juca după cum i se cântă, a sta sub influența altuia; *(fig.)* **aus der Reihe ~** a nu se încadra în ceva; **das Herz tanzt ihm vor Freude** îi crește, îi saltă inima de bucurie; **es tanzt ihm vor den Augen** i se împăiănjenesc ochii, îi joacă în fața ochilor.
Tänzer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* dansator(-oare).
Tanzerei, *-en, f. (fam.)* dans continuu, țopăit.
tänzerisch *adj.* coregrafic.
Tanzfest, *-(e)s, -e, n.* petrecere, festival cu dans.
Tanzfigur, *-en, f.* figură de dans.
Tanzfläche, *-n, f.* v. Tanzboden.
Tanzfliege, *-n, f. (entom.)* varietate de muște *(Empis tesselata).*
Tanzgesellschaft, *-en, f.* serată dansantă, ceai dansant.
Tanzgruppe, *-n, f.* ansamblu de dans(uri), grup de dansatori și dansatoare.
Tanzherr, *-en, -en, m.* cavaler (la dans).
Tanzkapelle, *-n, f.* orchestră de muzică de dans.
Tanzkarte, *-n, f. (înv.)* carnet de bal, listă a partenerilor de dans.
Tanzkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de dans, de bal.
Tanzkränzchen, *-s, -, n.* **1.** serată dansantă. **2.** cerc de prieteni care organizează ceaiuri dansante.
Tanzkunst *f. sg.* coregrafie.
Tanzkurs, *-es, -e, m.* curs de dans; curs de coregrafie.
Tanzlehrer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară) de dans.
Tanzlied, *-(e)s, -er, n.* cântec, melodie de muzică de dans.
Tanzlokal, *-(e)s, -e, n.* local de dans.
Tanzlust *f. sg.* poftă, chef de dans.
tanzlustig *adj.* dornic de dans; **eine ~e Person** o persoană căreia îi place să danseze.
Tanzmeister, *-s, -, m. (înv.)* maestru de dans.
Tanzmusik, *-en, f.* muzică de dans.
Tanz|orchester [-kɛstɐ], *-s, -, n.* orchestră de muzică de dans.
Tanz|ordnung, *-en, f.* ordine a dansurilor.
Tanzpaar, *-(e)s, -e, n.* pereche de dansatori.
Tanzpartner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* partener(ă) de dans.
Tanzplatz, *-es, -plätze, m.* loc, ring de dans (sub cerul liber).
Tanzsaal, *-(e)s, -säle, m.* sală de dans, de bal.
Tanzschritt, *-(e)s, -e, m.* pas de dans.
Tanzschuh, *-(e)s, -e, m.* pantof de dans.
Tanzschule, *-n, f.* școală de dans.
Tanzschüler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* elev(ă) a(l) unei școli de dans.
Tanz|stunde, *-n, f.* lecție, curs, oră de dans.
Tanz|stundendame, *-n, f.* parteneră la lecția de dans.
Tanzsuite [-sviːtə] și [-suiːtə], *-n, f. (muz.)* suită de dansuri.
Tanztee, *-s, -s, m.* ceai dansant.
Tanztruppe, *-n, f.* echipă, ansamblu de dansuri.
Tanzturnier, *-s, -e, n.* concurs de dans sportiv.
Tanz|unter|haltung, *-en, f.* petrecere cu dans, bal.
Tanz|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* lecții de dans.
Tanzver|an|staltung, *-en, f.* petrecere cu dans.
Tanzvergnügen, *-s, n. sg.* v. Tanzbelustigung.
Tanzweise, *-n, f.* melodie de muzică de dans.
Tanzwut *f. sg.* furie, nebunie a dansului.
Tapergreis, *-es, -e, m. (fam.)* om bătrân, slăbănog.
taperig *adj. (reg.)* **1.** stângaci, neîndemânatic. **2.** bătrân, rablagit, senil.
tapern, *taperte, getapert, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a fi neîndemânatic, stângaci, a se mocăi. **2.** a merge încet, cu prudență.
Tapet, *-(e)s, -e, n. (înv.)* față de masă (într-o sală de ședințe); *(în expr.)* **etwas aufs ~ bringen** a pune o chestiune pe tapet, a pune în discuție.
Tapete, *-n, f.* tapet; *(fig., fam.)* **die ~n wechseln** a schimba decorul.
Tapetenbahn, *-en, f.* porțiune de zid de lățimea unui tapet.
Tapetenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie de tapet.
Tapetenflunder, *-n, f. (glumeț)* ploșniță, stelniță.
Tapetenhändler, *-s, -, m.* negustor de tapete.
Tapetenkleister, *-s, -, m.* clei, lipici de tapete.
Tapetenleiste, *-n, f.* șipcă pentru tapete.
Tapetenmacher, *-s, -, m.* lucrător de tapete.
Tapetenmuster, *-s, -, n.* model, desen de pe tapete.
Tapetentür, *-en, f.* ușă secretă (mascată cu tapet).
Tapetenwand, *-wände, f.* perete tapetat; perete camuflat.
Tapetenwechsel, *-s, -, m. (fam., fig.)* schimbare de anturaj.
Tapetenwirker, *-s, -, m.* țesător de tapete.
Tapezier, *-s, -e, m.* v. Tapezierer.
Tapezier|arbeit, *-en, f.* **1.** tapetare. **2.** *(austr.)* capitonare.
Tapezierbürste, *-n, f.* perie de tapetat.
tapezieren, *tapezierte, tapeziert, vb. (h) tr.* **1.** a tapeta, a acoperi cu tapet. **2.** *(austr.)* a tapisa, a capitona.
Tapezierer, *-s, -, m.* tapițer.
Tapezierschere, *-n, f.* foarfece de tapițer.
Tapeziertafel, *-n, f.,* **Tapeziertisch**, *-(e)s, -e, m.* **1.** masă pentru tăiat tapete. **2.** masă de tapițer.
Tapezierung, *-en, f.* **1.** tapetare. **2.** *(austr.)* tapisat.
Tapfe, *-n, f.,* **Tapfen**, *-s, -, m.* urmă (de picior).
tapfer I. *adj.* și *adv.* viteaz, curajos, îndrăzneț, intrepid; *(fam.)* **sich ~ halten** a se ține bine; **~ kämpfen** a lupta vitejește; **eine ~e Tat** o faptă curajoasă, de bravură. **II.** *adv. (fam.)* mult, bine; **er arbeitet ~** el lucrează cu râvnă; **~ trinken** a bea zdravăn; **~ zugreifen** a se apuca voinicește (de mâncat).
Tapferkeit *f. sg.* vitejie, voinicie, bravură.
Tapferkeitsmedaille [-daljə], *-n, f.* medalie de vitejie.

Tapioka *f. sg.* tapiocă, feculă pentru supă.
Tapioka|stärke *f. sg.* amidon de tapiocă.
Tapir, *-s, -e, m. (zool.)* tapir *(Tapirus).*
Tapisserie, *-n* [-i:ən], *f.* **1.** tapiserie. **2.** *(înv.)* magazin de tapiserie.
tapp! *interj.* trop!
Tapp[1], *-(e)s,-e, m.* lovitură uşoară, bătaie (uşoară).
Tapp[2], *-s, n. sg. (reg.)* un joc de cărţi.
Tappe, *-n, f.* **1.** labă, brâncă. **2.** urmă de picior.
tappeln, *tappelte, getappelt (ich tapp(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** v. tippeln **(II)**. **2.** a se bălăbăni în mers, a merge legănându-se (ca raţa).
täppeln, *täppelte, getäppelt (ich täpp(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a pierde timpul, a tândăli.
tappen, *tappte, getappt, vb. (h* şi *s) intr.* **1.** a merge greoi. **2.** a dibui, a bâjbâi; *(fig.)* a fi nesigur, neîndemânatic, a acţiona la întâmplare, stângaci; **im Finstern** ~ a orbecăi prin întuneric; *(fig.)* **im Dunkeln** ~ a bâjbâi, a nu avea siguranţă.
tappig, täppisch *adj.* greoi, stângaci, nedibaci, neîndemânatic.
Taps, *-es, -e, m.* **1.** om neîndemânatic. **2.** v. Tapp[1].
tapsen, *tapste, getapst (du, er tapst), vb. (s) intr.* **1.** a fi stângaci, neîndemânatic. **2.** a se împiedica, a merge greoi.
tapsig *adj.* v. tappig.
Tara, *-ren, f.*, **Taragewicht**, *-(e)s, -e, n. (com.)* tară, dara.
Tarantel, *-n, f. (zool.)* tarantulă (păianjen mare) *(Lycosa tarentula); (fig.)* **er ist wie von der ~ gestochen** parcă a dat strechea în el.
Tarantella, *-s* (şi *-tellen), f.* tarantelă (dans).
Tarantismus, *-, m. sg.* v. Tanzwut.
Tarar, *-(e)s, -e, m. (morărit)* tarar, separator, ventilator (de boabe).
Targetkern [-gIt-], *-(e)s, -e, m. (fiz.)* nucleu-ţintă.
Targetmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n. (fiz.)* material al ţintei.
tarieren, *tarierte, tariert, vb. (h) tr. (com.)* a cântări greutatea ambalajului, a lua daraua.
Tarierwaage, *-n, f. (com.)* cântar de tară, de dara.
Tarif, *-s, -e, m.* tarif; **einheitlicher** ~ tarif unitar, uniform; **ermäßigter** ~ tarif redus; **fester** ~ tarif fix; **öffentlicher** ~ tarif public.
Tarif|abkommen, *-s, -, n.* v. Tarifvertrag.
Tarif|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* încheiere, fixare a tarifului.
Tarif|ange|stellte, *-n, -n (ein Tarifangestellter), m.* şi *f.* angajat(ă) pe baza unui contract tarifar.
tarifarisch *adj.* tarifar.
Tarif|änderung, *-en, f.* modificare a tarifului, a preţului.
Tarif|aus|ein|andersetzung, *-en, f.* discuţii, litigii pentru un nou tarif.
Tarif|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* v. Tarifkommission.
Tarif|autonomie *f. sg. (ec.)* autonomie tarifară a partenerilor sociali.
Tarifbegünstigung, *-en, f.* tarif redus, privilegiat; reducere de tarif (acordată în mod excepţional).
Tarif|bereich, *-(e)s, -e, m.* domeniu în care un tarif are valabilitate.
Tarifbe|stimmung, *-en, f. (ec.)* dispoziţie tarifară, privind aplicarea tarifelor.
Tarif|er|höhung, *-en, f.* urcare, majorare, creştere a tarifului.
Tarif|ermäßigung, *-en, f.* reducere a tarifului.
tarif|fähig *adj.* îndreptăţit de a duce tratative, negocieri tarifare.
Tarif|festsetzung, *-en, f.* stabilire a tarifului, a preţului.
Tarifgebiet, *-(e)s, -e, n.* v. Tarifbereich.
Tarifgemeinschaft, *-en, f.* comunitate tarifară.
Tarifhoheit *f. sg. (ec.)* drept (al statului) de a fixa taxe şi tarife.
tarifieren, *tarifierte, tarifiert, vb. (h) tr.* a tarifa, a fixa preţul.
Tarifierung, *-en, f.* tarifare, fixare a preţului.
Tarifkommission, *-en, f.* comisie de stabilire a tarifului.
Tarifkonflikt, *-(e)s, -e, m.* conflict între partenerii sociali privitor la tarife.
tariflich *adj.* tarifar, conform cu tariful.
Tariflohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu tarifar.
tarifmäßig *adj.* v. tariflich.
Tarif|ordnung, *-en, f.* regulament tarifar, de tarife.
Tarifpartei, *-en, f.* unul din cei doi parteneri la un contract tarifar.
Tarifpartner, *-s, -,m.* partener la un contract tarifar.
Tarifrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept tarifar.
Tarifrunde, *-n, f.* negocieri tarifare periodice.
Tarifsatz, *-es, -sätze, m.* mărime, cotă a tarifului.
Tarif|streitigkeiten *pl.* conflict în legătură cu contractele tarifare.
Tarif|stufen *pl.* trepte tarifare.
Tarifsystem, *-s, -e, n.* sistem tarifar.
Tariftabelle, *-n, f. (fin.)* barem.
Tarifver|einbarung, *-en, f.* convenţie referitoare la mărimea tarifului.
Tarifver|handlungen *pl.* negocieri, tratative tarifare, privind contractele tarifare.
Tarifvertrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* contract colectiv; convenţie pentru fixarea tarifului.
Tarifvertragsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept la contract colectiv.
Tarifwesen, *-s, n. sg.* sistem tarifar.
Tarifzone, *-n, f. (ec.)* zonă tarifară.
Tarlatan, *-s, -e, m. (text.)* tarlatan (fel de muselină).
Tarn|an|strich, *-(e)s, -e, m. (mil.)* vopsea de camuflaj.
Tarn|anzug, *-(e)s, -züge, m.* haină, costum, veşmânt de camuflare.
Tarnbezeichnung, *-en, f.* denumire deghizată, camuflată.
tarnen, *tarnte, getarnt, vb. (h) tr. (mil.,* şi *fig.)* a camufla.
Tarnfarbe, *-n, f.* culoare de camuflare.
Tarnfärbung *f. sg. (zool.)* culoare de protecţie.
Tarnfirma, *-men, f.* firmă fictivă.
Tarnhelm, *-(e)s, -e, m (mil.)* coif, cască de camuflare.
Tarnkappe, *-n, f. (mit.)* glugă, căciulă fermecată (care te face invizibil).
Tarn|name, *ns, -n, m.* nume conspirativ.
Tarn|netz, *-es, -e, n. (mil.)* plasă de camuflaj.
Tarnung, *-en, f.* camuflaj, mascare, deghizare.
Tarnungsmanöver [-vɐ], *-s, -, n.* manevră de camuflare, de diversiune.
Tarock, *-s, m.* (şi *n.*) *sg. (joc de cărţi)* taroc.
tarocken, *tarockte, tarockt,* **tarockieren**, *tarockierte, tarockiert, vb. (h) intr.* a juca taroc.
Tarock|karten *pl.* cărţi de joc pentru taroc.
Tarockpartie, *-n* [-i:ən], *f.* partidă, joc de taroc.
Tartar, *-en, -en, m.* v. Tatar.
Tartaros, Tartarus[1], *-, m. sg. (mit.)* tartar.
Tartarus[2], *-, m. sg. (chim.)* tartrat.
Tartsche, *-n, f. (ist.)* scut (cristat).
Tartüff, *-s, -e, m. (fig.)* făţarnic, prefăcut, ipocrit.
Täsch|chen, *-s, -, n. (dim* de la Tasche) **1.** buzunar mic. **2.** geantă mică. **3.** săculeţ.
Tasche, *-n, f.* **1.** buzunar; **etwas in die ~ stecken** a băga ceva în buzunar; **die Hände in die ~ stecken a)** a băga mâinile în buzunar; **b)** *(fig.)* a sta cu mâinile în sân, a nu lucra; *(fig., fam.)* **ich stecke ihn in die** ~ îi sunt superior; **den habe ich in der** ~ îl am la mână, e la cheremul meu; **jn.** sau **etw. wie seine eigene ~ kennen** a cunoaşte pe cineva ca pe buzunarul său. **2.** *(fig.)* buzunar, (pungă de) bani; **ich muss es aus meiner ~ bezahlen** trebuie s-o plătesc din buzunarul meu; **er hat die Hand immer in der** ~ face multe cheltuieli; **er liegt mir auf der** ~ trăieşte pe banii mei, trebuie să-l întreţin eu; **die Hände auf der ~ halten** a număra fiecare ban; **er muss tief in die ~ greifen** asta îl costă, trebuie să plătească mulţi bani; *(peior.)* **er wirtschaftet in die eigene** ~ caută să adune avere pe o cale necinstită. **3.** geantă, servietă, sacoşă; **ich habe meine ~ liegen lassen** mi-am uitat poşeta, servieta; **das hat keinen Platz in der** ~ asta n-are loc în sacoşă. **4.** *(tehn.)* cupă (la excavator). **5.** *(pop.)* fleancă; **halt die ~!** taci din gură, tacă-ţi fleanca! **6.** *(peior.)* femeie; **so eine alte** ~ ce mai hârcă bătrână.
Täschelkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* punguliţă, tăşculiţă *(Capsella).*
Taschen|ausgabe, *-n, f.* ediţie de buzunar (a unei cărţi), format mic.
Taschenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** *(tipogr.)* carte de format mic, ediţie de buzunar. **2.** vademecum; îndreptar. **3.** carnet, agendă, blocnotes.
Taschendieb, *-(e)s, -e, m.*, **-in**, *-nen, f.* hoţ, hoaţă de buzunare.
Taschendieberei, *-en, f.* pungăşie, buzunăreală.
Taschendieb|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* pungăşie, hoţie de buzunar.
Taschenfeitel, *-s, -, n. (austr., reg., fam.)* briceag.
Taschenformat, *-(e)s, -e, n.* format de buzunar (al unei cărţi).
Taschengeld, *-(e)s, -er, n.* bani de buzunar.
Taschengeld|entzug, *-(e)s, -züge, m.* reţinere a banilor de buzunar.
Taschenkalender, *-s, -, m.* calendar, agendă de buzunar.
Taschenklappe, *-n, f.* clapă de buzunar.
Taschenkrankheit *f. sg. (bot.)* tafrină, boală a frunzelor sau fructelor provocată de *Taphrina.*
Taschenkrebs, *-es, -e, m. (zool.)* varietate de crab *(Cancer pagurus).*
Taschenlampe, *-n, f.* lanternă de buzunar.
Taschenmacher, *-s, -, m.* marochiner.
Taschenmaus, *-mäuse, f. (zool.)* şoarece marsupial *(Dipodomys phillipsi).*
Taschenmesser, *-s, -, n.* briceag.
Taschen|nager, *-s, -, m. (zool.)* rozător marsupial *(Saccomyidae).*
Taschenpuffer, *-s, -, m. (fam.)* pistol de buzunar.
Taschenratte, *-n, f. (zool.)* şobolan, guzgan marsupial *(Geomys bursarius).*
Taschenrechner, *-s, -, m.* calculator de buzunar.
Taschenscheinwerfer, *-s, -, m. (mil.)* lampă, reflector de buzunar.
Taschenschere, *-n, f.* forfecuţă de buzunar.
Taschenschirm, *-(e)s, -e, m.* umbrelă mică pliantă.
Taschen|spiegel, *-s, -, m.* oglindă de buzunar.
Taschen|spiel, *-(e)s, -e, n.* v. Taschenspielerei.
Taschen|spieler, *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f.* scamator(-oare), prestidigitator(-oare).
Taschen|spielerei *f. sg.*, **Taschen|spielerkunst** *f. sg.* scamatorie, prestidigitaţie.
Taschen|spieler|stück, *-(e)s, -e, n.* număr, act de scamatorie.
Taschentuch, *-(e)s, -tücher, n.* batistă.
Taschen|uhr, *-en, f.* ceas de buzunar.
Taschenwörterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* dicţionar de buzunar.
Taschenzwetsche, *-n, f.* hurlup, prună tânără, necoaptă (deformată de ciuperca parazitară *Exoascus (Taphrina pruni)).*
Tascherl, *-s, -n, n. (austr., cul.)* colţunaş umplut.
Täschner, Taschner, *-s, -, m.* v. Taschenmacher.
Täschnerei, *-en, f.* marochinărie.
Täschner|handwerk, *-(e)s, n. sg.* meseria de marochiner.
Taschnerware, *-n, f.* articol de marochinărie.
Task-Leiste, *-m, f. (inform.)* bară de sarcini.
Täss|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Tasse) ceşcuţă.
Tasse, *-n, f.* **1.** ceaşcă (cu farfurioară cu tot); **eine ~ Kaffee trinken** a bea o ceaşcă de cafea; *(fig., fam.)* **der hat nicht alle ~n im Schrank** parcă îi lipseşte o doagă, nu-i în toate minţile; **der ist eine trübe ~!** e un posac, un morocănos. **2.** *(austr.)* tavă.
tassenfertig *adj.* gata de băut, de servit.
Tassenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* ceaşcă (fără farfurioară).
Tastatur, *-en, f.* claviatură (la maşina de scris, la pian etc.); *(inform.)* tastatură.
Tastaturbefehl, *-(e)s, -e, m. (inform.)* comandă de pe tastatură.
tastbar *adj.* palpabil.
Tastbarkeit *f. sg.* palpabilitate.
Taste, *-n, f.* clapă; buton; tastă; **die schwarzen ~n des Klaviers** clapele negre ale pianului; **eine ~ anschlagen a)** a apăsa o clapă la pian; **b)** a face o bătaie la maşina de scris; *(inform.)* **ein ~ betätigen** a acţiona, a utiliza o tastă; **eine ~ niederhalten** a ţine apăsat o tastă.
Tast|empfindung, *-en, f.* senzaţie tactilă.
tasten, *tastete, getastet (du tastest, er tastet), vb. (h)* **I.** *tr.* a pipăi, a atinge cu mâna. **II.** *intr.* **1.** şi *refl.* a căuta cu mâinile, a dibui; **sich zur Tür** ~ a se duce până la uşă pe pipăite. **2.** *(fig.)* a sonda, a încerca (terenul). **3.** *(tehn.)* a bate, a folosi o claviatură, o tastatură.

Tast(en)brett, *-(e)s, -er, n.* claviatură.
Tastendruck, *-(e)s, -e, m. (inform.)* apăsare pe buton, pe tastă.
Tastenfolge, *-n, f. (inform.)* succesiune de taste.
Tast(en)harmonika, *-s, f. (muz.)* armonică cu clape, acordeon.
Tasten|instrument, *-(e)s, -e, n.* instrument cu claviatură.
Tastenlocher, *-s, -, m. (automatică)* perforator cu claviatură.
Tastensatz, *-es, -sätze, m. (tel.)* claviatură.
Tastenschalter, *-s, -, m.* întrerupător cu buton.
Tastentelefon, *-s, -e, m.* telefon cu clape.
Tastenwerk, *-(e)s, -e, n.* (și *tel.*) claviatură.
Taster, *-s, -, m.* **1.** *(entom.)* antenă. **2.** *(tel.)* manipulator căutător. **3.** clapă, tastă. **4.** *(tehn.)* calibru-compas de exterior; palpator. **5.** *(tipogr.)* monotaster. **6.** tasterist.
Tast|haar, *-(e)s, -e, n.(zool.)* păr tactil; *(bot.)* perișori tactili.
Tastknopf, *-(e)s, -knöpfe, m. (tel.)* buton de manipulare.
Tastkörperchen, *-s, -, n.* corpuscul tactil.
Tastkreis, *-es, -e, m. (tel.)* circuit al manipulatorului.
Tast|organ, *-s, -e, n.* organ al pipăitului, organ tactil.
Tastsinn, *-(e)s, m. sg.* pipăit, simț tactil, simț al pipăitului.
Tastung *-en, f.* **1.** pipăire, pipăit. **2.** *(tel.)* manipulare la distanță (Morse).
Tastversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare precaută de apropiere.
Tastvor|richtung, *-en, f. (tel.)* dispozitiv de manipulare.
Tastwerk, *-(e)s, -e, n. (tel.)* manipulator.
Tastwerkzeug, *- (e)s, -e, n.* v. Tastorgan.
Tastzeit, *-en, f. (tel.)* perioadă de emisiune a impulsurilor.
Tastzirkel, *-s, -, m. (tel.)* compas de măsurare, taster.
tat *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la tun.
Tat, *-en, f.* faptă; acțiune; act; **eine edle** ~ o faptă nobilă; **eine mutige** ~ un act de curaj; **Mann der** ~ om de acțiune, om al faptelor; **in die** ~ **umsetzen** a transpune în fapte; a realiza; **mit Rat und** ~ **beistehen** a ajuta cu toate mijloacele; **auf der frischen** (sau **auf frischer**) ~ **ertappen** a prinde asupra faptului, în flagrant delict; *(jur.)* **vorsätzliche** ~ act premeditat; **in der** ~ realmente, în fapt; **zur** ~ **schreiten** a trece la fapte.
Tatar[1], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* tătar(ă).
Tatar[2], *-s, -e, n.*, **Tatarbeefsteak** [-bi:fstek], *-s, -s, n.* biftec tătar (carne de vită crudă tocată amestecată cu ouă și condimente).
Tatarenmeldung, **Tataren|nachricht**, *-en, f.* știre, veste de groază.
tatarisch I. *adj.* tătăresc. **II.** *adv.* tătărește.
tatauieren, *tatauierte, tatauiert, vb. (h) tr.* v. tätowieren.
Tatauierung, *-en, f.* v. Tätowierung.
Tatbericht, *- (e)s, -e, m.* raport (asupra faptului), expunere de fapte.
Tatbe|stand, *-(e)s, -bestände, m.* situație, stare de lucruri; *(jur.)* stare de fapt; **einen** ~ **aufnehmen** a face, a dresa un proces-verbal de constatare.
Tatbe|stand(s)|aufnahme, *-n,* **Tatbe|stand(s)|erhebung**, *-en, f. (jur.)* proces-verbal de constatare.
Tatbeweis, *-es, -e, m. (jur.)* probă materială, dovadă prin fapte; **den** ~ **erbringen** a proba, a dovedi prin fapte.
taten, *tatete, getatet (du tatest, er tatet), vb. (h) intr. (în expr.)* ~ **und raten** a ajuta cu fapte și sfaturi.
tatenbegierig *adj.* dornic de fapte (mari).
Tatendrang, **Tatendurst**, *-(e)s, m. sg.* dorință, sete de fapte (mari); nevoie de activitate.
tatendurstig *adj.* dornic de fapte mari.
tatenfroh *adj.* gata de fapte (mari); plin de inițiativă; activ.
tatenlos *adj.* inactiv, fără nici o activitate.
Tatenlust *f. sg.* v. Tatendrang.
tatenlustig *adj.* v. tatendurstig.
tatenreich *adj.* plin de fapte importante, bogat în evenimente.
tatentrunken *adj.* amețit de fapte (mari).
tatenvoll *adj.* v. tatenreich.
Tater, *-n,-n, m. (înv., reg.)* țigan.
Täter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** făptuitor(-oare), făptaș(ă); autor(-oare). **2.** vinovat(ă), culpabil(ă); răufăcător(-oare); contravenient(ă).
Tat|er|hebung, *-en, f.* constatare, consemnare a faptelor.
Täterkreis, *-es, -e, m.* cerc, grup de făptași.
Täterschaft *f. sg. (jur.)* vinovăție, culpabilitate; **die** ~ **leugnen** a nega culpabilitatea.
Tatform *f. sg. (gram.)* formă, diateză activă.
tatfroh *adj.* v. tatenfroh.
Tat|handlung, *-en, f. (jur.)* **1.** acțiune, procedeu de fapt. **2.** act de violență.
Tat|hergang *-(e)s, -gänge, m.* desfășurare a faptei.
tätig *adj.* **1.** activ, în funcțiune; ~ **sein** a activa; **als Professor** ~ **sein** a lucra în calitate de profesor; **er ist nicht mehr** ~ nu mai lucrează; **er ist noch** ~ mai lucrează, e încă activ; **~en Anteil an etwas nehmen** a participa activ la ceva. **2.** eficace; efectiv; **~e Hilfe** ajutor eficace, ajutor efectiv; **~e Mitwirkung** colaborare efectivă.
tätigen, *tätigte, getätigt, vb. (h) tr.* a realiza, a înfăptui; a executa; a perfecta, a încheia; *(com.)* **ein Geschäft** ~ a încheia o tranzacție.
Tätigkeit, *-en, f.* **1.** activitate, acțiune; **in** ~ **treten** a intra în acțiune, în funcțiune; **geistige** ~ activitate intelectuală, spirituală; **seine** ~ **wieder aufnehmen** a-și relua activitatea; **eine fieberhafte** ~ **entfalten** a desfășura o activitate febrilă; *(ec.)* **ausfürende** ~ funcție de execuție; **freiberufliche** ~ exercitare a unei profesiuni liberale; **wirtschaftliche** ~ activitate economică; **der Vulkan ist in** ~ vulcanul e activ. **2.** eficacitate.
Tätigkeitsbereich, *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) sferă, domeniu de activitate.
Tätigkeitsbericht, *-(e)s, -e, m.* **1.** raport de activitate. **2.** raport de gestiune.
Tätigkeitsbeschreibung, *-en, f.* descriere a activității într-un anumit domeniu.
Tätigkeitsdrang, *-(e)s, m. sg.* dorință, nevoie, sete de activitate.
Tätigkeitsfeld, *-(e)s, -er, n.* v. Tätigkeitsbereich.
Tätigkeitsform *f. sg.* v. Tatform.
Tätigkeitsgebiet, *-(e)s, -e, n.*, **Tätigkeitskreis**, *-es, -e, m.* v. Tätigkeitsbereich.
Tätigkeitsmerkmal, *-s, -e, n.* caracteristică a activității.
Tätigkeits|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de activitate, de funcționare.
Tätigkeitswort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* verb.
Tätigung, *-en, f. (com.)* efectuare.
Tatkraft *f. sg.* energie, putere de a înfăptui.
tatkräftig *adj.* energic, activ; impetuos; ~ **unterstützen** a sprijini energic, activ.
tätlich *adj.* care se manifestă prin fapte violente; **gegen jn.** ~ **werden** a uza de violență, a lovi, a maltrata pe cineva; **sich an jm.** ~ **vergreifen** a pune mâna pe cineva, a lovi pe cineva; **jn.** ~ **misshandeln** a maltrata pe cineva.
Tätlichkeiten *pl.* violență, acte de violență; bătaie; **es kam zu** ~ s-au bătut, au ajuns la acte de violență.
Tatmensch, *-en, -en, m.* om de acțiune.
Tat|ort, *-(e)s, -e, m.* loc al faptei, loc al acțiunii criminale; **am** ~ la fața locului.
tätowieren, *tätowierte, tätowiert, vb. (h) tr.* a tatua.
Tätowierung, *-en, f.* **1.** tatuaj. **2.** tatuare.
Tatsache, *-n, f.* fapt; realitate; **eine entscheidende** ~ fapt decisiv; **zur** ~ **werden** a se realiza; **jn. vor eine vollendete** ~ **stellen** a pune pe cineva în fața unui fapt împlinit; **die** ~ **ist bewiesen** faptul e dovedit; **angesichts der** ~ având în vedere fapta; în fața acestei situații; **die nackten ~n zeigen es** o dovedesc faptele în sine.
Tatsachenbericht, *-(e)s, -e, m.* dare de seamă amănunțită, raport, articol documentar.
Tatsachenmaterial, *-s, n. sg.* material faptic, material documentar.
Tatsachenmensch, *-en, -en, m.* om pozitiv, realist.
Tatsachenroman, *-s, -e, m.* roman inspirat de fapte reale.
tatsächlich și **tatsächlich I.** *adj.* real; **~er Wert** valoare reală. **II.** *adv.* în fapt, în realitate; realmente, într-adevăr.
Tatsch, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** terci, piure. **2.** noroi.
Tätsch, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** lovitură, lovire. **2.** *(cul.)* clătită.
Tatsche, *-n, f. (reg.)* **1.** labă, mână. **2.** lovire ușoară.
Tätschelei, *-en, f.* mângâiere (cu mâna).
tätscheln, *tätschelte, getätschelt (ich tätsch(e)le), vb. (h) tr.* a mângâia (lovind ușor cu palma).
tatschen, *tatschte, getatscht,* **tätschen**, *tätschte, getätscht, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a atinge, a apuca (tare). **2.** v. tätscheln. **3.** a bate.
Tattergreis, *-es, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* moșneag, babă senil(ă).
Tatterich, *-s, m. sg. (fam.)* tremurici; **er hat den** ~ l-a apucat tremuriciul.
tatt(e)rig *adj. (fam.)* tremurând.
tattern, *tatterte, getattert, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a tremura, a se bâțâi. **2.** a flecări, a pălăvrăgi.
Tattersall, *-s, -s, m.* manej, școală de călărie combinată cu posibilitatea de închiriere sau cumpărare de cai.
Tatverdacht, *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **unter** ~ **stehen** a fi suspectat de a fi făptașul.
tatverdächtig *adj.* suspect de a fi făptașul.
Tatwaffe, *-n, f.* arma crimei.
Tätzchen, *-s, -, n. (dim.* de la Tatze **(1)**) lăbuță.
Tatze, *-n, f.* **1.** labă, brâncă. **2.** *(fam.)* mână (mare). **3.** *(tehn.)* gheară. **4.** *(reg.)* lovitură (pe mână). **5.** *(reg.)* tavă (de lemn pentru servit).
Tat|zeit, *-en, f.* ora faptei.
Tatzelwurm, *-(e)s, -würmer, m. (reg., în basme)* balaur, zmeu.
tatzen, *tatzte, getatzt (du, er tatzt), vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a lovi, a plesni cu palma. **2.** a apuca cu laba.
tatzenförmig *adj.* în formă de labă.
Tatzenhieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură de labă.
Tatzenmotor, *-s, -en, m. (tehn.)* motor cu gheare.
Tat|zeuge, *-n, -n, m.* martor al faptei.
Tätzlein, *-s, -, n. (dim.* de la Tatze **(1)**) lăbuță.
Tau[1], *-(e)s, m. sg.* rouă; **vor Tag und** ~ la revărsatul zorilor, când se crapă de ziuă; *(iron.)* **der hört den** ~ **fallen** ăsta aude cum crește iarba; *(poet.)* **der** ~ **der Tränen** roua lacrimilor.
Tau[2], *-(e)s, -e, n. (mar.)* funie, odgon.
taub *adj.* **1.** surd; **~en Ohren predigen** a predica în pustiu; **gegen alle Bitten** ~ **sein** a fi surd la orice rugăminte; **sich** ~ **stellen** a face pe surdul. **2.** gol, sec; fără miez, fără conținut; **~e Ähre** spic gol; *(mineral., geol.)* **~es Gestein** rocă sterilă; **die Nuss ist** ~ nuca este seacă, nu are miez. **3.** fără gust, fără putere, fără luciu; **der Pfeffer ist** ~ piperul este trezit; **~e Kohle** cărbune stins; **das Metall ist** ~ metalul e mat, nu are luciu. **4.** *(despre membre)* amorțit; **die Hand ist mir** ~ **geworden** mi-a amorțit mâna. **5.** *(reg.)* supărat.
taub|blind *adj.* surd și orb.
Täubchen, *-s, -, n. (dim.* de la Taube) porumbel mic, pui de porumbel; *(fam.)* **mein** ~ puiculița, porumbița mea.
Taube[1], *-n, -n (ein Tauber), m.* și *f.* surd(ă).
Taube[2], *-en, f. (ornit.)* porumbel, hulub *(Columba livia)*; *(fam.)* **er wartet, dass ihm die gebratenen ~n in den Mund fliegen** așteaptă să-i pice mură-n gură; pică pară mălăiață; **besser ein Sperling in der Hand als eine** ~ **auf dem Dach** nu da vrabia din mână pe cioara de pe gard; ce-i în mână nu-i minciună.
Taubecher, *-s, -, m. (bot.)* crețișoară *(Alchemilla vulgaris* L.).
Taubeere, *-n, f. (bot., reg.)* afin(ă) *(Vaccinum myrtillus* L.).
Tauben|aus|stellung, *-en, f.* expoziție de porumbei.
taubenblau *adj.* v. taubengrau.
Taubendreck, *-(e)s, m. sg.* v. Taubenmist.
Tauben|ei, *-(e)s, -er, n.* ou de porumbel.
tau|benetzt *adj.* înrourat, acoperit cu rouă.
Taubenfalke, *-n, -n, m. (ornit.)* uliu porumbar *(Astur palumbarius).*
Taubenfarbe *f. sg.* culoare cenușie (ca a porumbelului).
taubenfarben, **taubenfarbig** *adj.* de culoarea porumbelului.
taubengrau *adj.* cenușiu-albăstrui.
Taubenhabicht, *-s, -e, m.* v. Taubenfalke.
Taubenhaus, *-es, -häuser, n.*, **Taubenkobel**, *-s, -, m. (austr., reg.)* v. Taubenschlag.
Taubenkot, **Taubenmist**, *-(e)s, m. sg.* gunoi, găinaț de porumbei.
Tauben|nest, *-(e)s, -er, n.* cuib de porumbei.

Taubenpaar, *-(e)s, -e, n.* pereche de porumbei; *(fig.)* pereche de îndrăgostiți.
Taubenpost *f. sg.* poștă cu porumbei.
Taubenschießen, *-s, n. sg.* petrecere populară cu întreceri de împușcare, cu vânătoare de porumbei.
Taubenschlag, *-(e)s, -schläge, m.* porumbar, coteț de porumbei; *(fam.)* **hier ist's wie in einem** ~ aici e ca la moară.
Tauben|unschuld *f. sg.* blândețe, nevinovăție de porumbel.
Taubenzucht, *-en, f.* crescătorie de porumbei.
Taubenzüchter, *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f.* crescător(-oare) de porumbei.
Tauber, **Täuber**, *-s, -*, **Tauberich**, **Täuberich**, *-s, -e, m.* porumbel (bărbătuș).
taubgeboren *adj.* surd din naștere.
Taubhafer, *-s, m. sg. (bot.)* obsigă *(Bromus sterilis* L.).
Taubheit *f. sg.* **1.** surzenie. **2.** amorțeală. **3.** *(mine)* sterilitate. **4.** *(reg.)* supărare, necaz, mânie.
Täubin, *-nen, f.* porumbiță.
Täublein, *-s, -, m.* v. Täubchen.
Täubling, *-s, -e, m. (bot.)* **1.** măr domnesc *(Malus pumila)*. **2.** vinețică *(Russula delica)*; **grünlicher** ~ vinețică verzuie; **ledergelber** ~ vinețică gălbuie; **grünschuppiger** ~ burete domnesc verde.
Taubnessel, *-n, f. (bot.)* urzică moartă *(Lamium maculatum* L.).
taub|stumm *adj.* surdomut.
Taub|stumme, *-n, -n (ein Taubstummer), m.* și *f.* surdomut(ă).
Taub|stummen|alphabet, *-(e)s, -e, n.* alfabet pentru surdomuți.
Taub|stummen|an|stalt, *-en, f.*, **Taub|stummen|institut**, *-(e)s, -e, n.* școală, institut pentru surdomuți.
Taub|stummenlehrer, *-s, -, m.* institutor, profesor de surdomuți.
Taub|stummen|sprache, *-n, f.* limbaj al surdomuților, vorbire prin semne.
Taub|stummen|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* învățământ pentru surdomuți.
Taub|stummheit *f. sg.* surdomutism.
Taubwerden, *-s, n. sg.* **1.** (a)surzire. **2.** amorțire.
Tauchboot, *-(e)s, -e, n.* **1.** barcă de scafandru. **2.** submarin.
Tauch|elektrode, *-n, f. (electr.)* electrod de imersiune.
tauchen, *tauchte, getaucht, vb.* **I.** *tr. (h)* a cufunda; **die Hand ins Wasser** ~ a băga mâna în apă; *(fig.)* **seine Hände in Blut** ~ a-și mânji mâinile cu sânge. **II.** *intr. (h* și *s)* **1.** a se scufunda; a sta sub apă; **unter das Wasser** ~ a se scufunda în apă; **das U-Boot hat** (sau **ist**) **getaucht** submarinul a intrat sub apă. **2.** a ieși (din apă); **aus den Fluten** ~ a ieși din valuri.
Tauchen, *-s, n. sg.* imersiune, (s)cufundare, afundare.
Tauch|ente, *-n, f. (ornit.)* rață moțată *(Fuligula)*.
Taucher, *-s, -, m.* **1.** scafandru, scafandrier. **2.** *(ornit.)* (s)cufundac, bodârlău *(Podiceps cristatus)*. **3.** *(mar.)* geamandură, baliză.
Taucher|anzug, *-(e)s, -züge, m.* scafandru, costum de scafandru.
Taucher|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de scafandru.
Taucher|ausrüstung, *-en, f.* echipament de scafandru.
Taucherboot, *-(e)s, -e, n. (mar.)* bac-scafandru.
Taucherbrille, *-n, f.* ochelari de scafandru.
Taucherglocke, *-n, f. (constr.)* clopot scufundător.
Taucher|helm, *-(e)s, -e, m.* cască de scafandru.
Taucher|hühnchen, *-s, -, n. (ornit.)* specie de cârstei *(Heliornis fulica)*.
Taucherkrankheit *f. sg. (med.)* boală de cheson.
Tauchermöwe, *-n, f. (ornit.)* pescăruș, vornic *(Larus glaucus)*.
tauchfähig *adj. (mar.)* submersibil.
Tauchfähigkeit *f. sg. (mar.)* submersibilitate.
Tauchfalte, *-n, f. (geol.)* cută cufundată.
Tauchfärbung, *-en, f. (text.)* vopsire prin imersare.
Tauchgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat de scufundare.
Tauchgewicht, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* greutate imersată.
Tauchkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gândac scufundător *(Hydrophilus, Dytiscus)*.
Tauchkolben, *-s, -, m. (tehn.)* piston plonjor.
Tauchkolbenpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă cu piston plonjor.
Tauchkondensator, *-s, -en, m. (termo.)* condensator înecat.
Tauch|ölung, *-en, f. (maș.)* ungere în baie.
Tauchrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* țeavă cufundată.
Tauchschmierung, *-en, f.* v. Tauchölung.
Tauchsieder, *-s, -, m.* termoplonjor, fierbător plonjor imersibil.
Tauch|strahl, *-(e)s, -en, m. (hidr.)* vână lichidă înecată.
Tauchtank, *-(e)s, -s, m. (mar.)* tanc de imersiune.
Tauchtiefe, *-n, f.* adâncime de scufundare.
Tauchung *f. sg.* scufundare, afundare.
Tauchverfahren, *-s, -, n. (tehn., mar.)* metodă de cufundare.
Tauchvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* cufundar *(Colymbus)*.
Tauchwalze, *-n, f. (tipogr.)* cilindru alimentator scufundat (la prese de tipar); *(text.)* cilindru de afundare.
tauen[1], *taute, getaut, vb. (h) intr. (impers.)* a cădea rouă, a roura; **es hat getaut** a căzut rouă; *(poet.)* **der ~de Morgen** dimineața cu rouă, înrourată.
tauen[2], *taute, getaut, vb. (h* și *s) intr.* a se dezgheța, a se topi; **der Schnee taut** zăpada se topește; **es taut** se dezgheață.
tauen[3], *taute, getaut, vb. (h) tr. (mar.)* a trage la edec.
Tauen, *-s, n. sg. (reg.)* dimineață.
Tau|ende, *-s, -n, n. (mar.)* capăt de funie, de odgon; *(fam.)* **das** ~ **kosten** a lua bătaie.
Tauer, *-s, -, m. (mar., înv.)* navă trasă pe parâme.
Tauerei, *-en, f. (mar.)* navigație prin tragere pe parâme.
Tauerseil, *-(e)s, -e, n. (mar.)* cablu de remorcă.
Tauf|akt, *-(e)s, -e, m.* v. Taufhandlung.
Tau|fall, *-(e)s, -fälle, m.* cădere de rouă.
Taufbecken, *-s, -, n.* cristelniță.
Taufbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de botez.
Taufbund, *-(e)s, m. sg. (rel.)* legământ ritual făcut la botez.
Taufe, *-n, f.* botez; **die** ~ **empfangen** a primi botezul; **(das Kind) aus der** ~ **heben** **a)** a boteza copilul; **b)** *(fig.)* a fonda, a institui.
taufen, *taufte, getauft, vb. (h) tr.* **1.** a boteza; **sich** ~ **lassen** a se boteza, a primi botezul (fiind adult); **man taufte ihn Karl** l-au botezat Karl; *(fam.)* **er lässt alle Jahre** ~ în fiecare an i se naște un copil. **2.** *(fam.; despre băuturi)* a lungi, a subția, a boteza; **den Wein** ~ a boteza vinul.
Täufer, *-s, -, m. (bis.)* **1.** botezător; **Johannes der** ~ Ioan Botezătorul. **2.** anabaptist.
tau|feucht *adj.* umed de rouă, stropit cu rouă.
Tauf|formel, *-n, f.* formulă sacramentală a botezului.
Taufgebühr, *-en, f.*, **Taufgeld**, *-(e)s, -er, n.* taxă de botez.
Taufgeschenk, *-(e)s, -e, n.* dar de botez.
Taufhandlung, *-en, f. (rel.)* ceremonie a botezului, act al botezului.
Taufkapelle, *-n, f.* baptisteriu.
Taufkind, *-(e)s, -er, n.* fin(ă) (de botez).
Taufkirche, *-n, f.* baptisteriu.
Taufkissen, *-s, -, n.* pernă, port-bebe de botez.
Täufling, *-s, -e, m.* **1.** persoană care primește botezul; copil de botezat. **2.** v. Taufkind.
Taufmatrikel, *-n, f.* v. Taufbuch.
Taufname, *-ns, -n, m.* nume de botez, prenume.
Taufpate, *-n, -n, m.* naș.
Taufpatin, *-nen, f.* nașă.
Taufregister, *-s, -, n.* v. Taufbuch.
tau|frisch *adj.* proaspăt, fraged; plin de prospețime, de frăgezime.
Taufschein, *-(e)s, -e, m.* certificat de botez.
Taufschmaus, *-es, -schmäuse, m.* banchet, ospăț de botez.
Tauf|stein, *-(e)s, -e, m.* v. Taufbecken.
Tauftag, *-(e)s, m. sg.* zi a botezului.
Taufvater, *-s, -väter, m. (reg.)* v. Taufpate.
Taufwasser, *-s, n. sg. (bis.)* apă de botez, de botezat.
Taufzeuge, *-n, -n, m.* v. Taufpate.
Taufzeugin, *-nen, f.* v. Taufpatin.
Taufzeugnis, *-ses, -se, n.* v. Taufschein.
taugen, *taugte, getaugt, vb. (h) intr.* a fi bun, util, folositor, a servi la; a face, a fi apt, capabil; a valora; **dieses Pferd taugt nur zum Reiten** calul acesta e bun numai de călărit; **er taugt nicht dazu** nu este bun pentru aceasta; **er taugt zu nichts** nu e bun de nimic, e un om de nimic; **das taugt nichts** n-are nici o valoare, e bun de aruncat; *(fam.)* **das taugt in meinen Kram** aceasta îmi convine; **er taugt zum Soldaten** (sau **als Soldat**) este bun de soldat; **taugt auch der Kopf nicht viel, das Herz ist desto besser** dacă nu este prea deștept, are în schimb o inimă de aur.
Taugenichts, *-* (și *-es*), *-e, m.* pierde-vară; om de nimic, netrebnic.
tauglich *adj.* bun (pentru), destoinic; *(mil.)* apt; ~ **sein a)** *(mil.)* a fi apt pentru serviciul militar; **b)** *(zu)* a fi apt, potrivit (pentru...), a fi capabil (de...), a putea servi (la...).
Tauglichkeit *f. sg.* **1.** aptitudine, capacitate. **2.** utilitate, folos.
Tauglichkeits|attest, *-(e)s, -e, n.* (și *mil.*) certificat de capacitate.
Tauglichkeits|grad, *-(e)s, -e, m. (mil.)* treaptă, grad a(l) aptitudinii.
Tauglichkeits|zeugnis, *-ses, -se, n.* v. Tauglichkeitsattest.
tauig *adj.* cu rouă, plin de rouă.
Tauluft *f. sg.* aer călduț, vânt călduț, vânt care dezgheață.
Taumel, *-s, m. sg.* **1.** amețeală, buimăceală; împleticire. **2.** *(fig.)* vârtej, beție, delir, încântare; **im** ~ **der Freude, der Lust** în beția bucuriei, a plăcerii; **im** ~ **der Begeisterung** în delirul entuziasmului.
Taumelei, *-en, f.* **1.** amețeală continuă; clătinat continuu. **2.** *(fig.)* v. Taumel **(2)**.
taumelig *adj.* amețit, buimăcit.
Taumelkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gândac de apă *(Gyrinidae)*.
Taumelkerbel, *-s, m. sg. (bot.)* cerfoi amețitor *(Chaerophyllum temulum)*.
Taumel|lolch, *-(e)s, -e, m. (bot.)* sălbăție, zizanie *(Lolium temulentum L.)*.
taumeln, *taumelte, getaumelt (ich taum(e)le), vb. (h* și *s) intr.* **1.** a fi amețit, buimăcit; **zu Boden** ~ a cădea amețit la pământ; **der Kopf taumelt mir** am amețit. **2.** a se clătina pe picioare; a se împletici; **ins Zimmer** ~ a intra în cameră clătinându-se.
Taumeltrunk, *-(e)s, -trünke, m.* băutură amețitoare.
Taumler, *-s, -, m.* **1.** *(vet.)* oaie cu cenuroză, cu capie. **2.** *(fam.)* persoană care se împleticește.
Taumlerkrankheit *f. sg. (vet.)* cenuroză (a oilor), capie.
taumlig *adj.* v. taumelig.
taunass *adj.* ud de rouă.
taupe ['to:p] *adj.* de culoarea cârtiței, gri fer.
Tauperle, *-n, f.* strop, picătură de rouă.
Taupunkt, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* punct de rouă, temperatură de rouă.
Tauregen, *-s, m. sg.* ploaie călduță, măruntă (care topește zăpada).
Tausalz, *-(e)s, -e, n.* sare granulată, pentru topirea zăpezii, gheții.
Tausch, *-(e)s, -e, m.* **1.** schimb; **einen** ~ **machen** a face schimb; **in** ~ **nehmen** a accepta în schimb; **einen guten (schlechten)** ~ **machen** a face un schimb avantajos (prost). **2.** *(ec.)* schimb, troc (de mărfuri).
Tausch|angebot, *- (e)s, -e, n. (ec.)* ofertă pentru schimb.
Tauschbeziehung, *-en, f. (ec.)* relație de schimb.
tauschen, *tauschte, getauscht, vb. (h) tr.* și *intr.* a schimba, a face schimb; **ich möchte nicht mit ihm** ~ n-aș vrea să fiu în locul lui; n-aș vrea să fac schimb cu el; (și *fig.*) **die Rollen** ~ a schimba, a inversa rolurile, locurile.
täuschen, *täuschte, getäuscht, vb. (h)* **I.** *tr.* a înșela, a amăgi; a induce în eroare, a trișa; a trage pe sfoară; **getäuschte Hoffnungen** nădejdi, speranțe deșarte; **der Schein (das Äußere) täuscht** aparența înșală. **II.** *refl.* a se înșela, a se amăgi, a greși; **sich in jm.** ~ a se înșela în privința cuiva; **sich in etwas** ~ a se înșela asupra unui lucru.
täuschend **I.** *part. prez.* de la täuschen. **II.** *adj.* amăgitor, înșelător; ~ **ähnlich sein** a semăna leit; **eine ~e Nachahmung** o imitație de o asemănare frapantă.
Tauscher, *-s, -, m. (înv.)* vânzător, negustor de vechituri.
Täuscher, *-s, -, m.* **1.** înșelător; trișor. **2.** *(înv.)* negustor (mai ales de cai).

Tauscherei, *-en, f.* schimb continuu.
Tauschgeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* tranzacție, afacere de schimb; troc.
Tausch|handel, *-s, m. sg. (ec.)* schimb (în natură), troc; ~ **treiben** a face schimb (în natură).
tauschieren, *tauschierte, tauschiert, vb. (h) tr.* a încrusta (metale nobile în metale de rând).
Tauschierung, *-en, f.* încrustare (în fier, în oțel).
Tauschkontrakt, *-(e)s, -e, m. (ec.)* contract de schimb.
tauschlustig *adj.* dornic de a face schimb.
Tauschmittel, *-s, -, n.* mijloc de schimb.
Tausch|objekt, *-(e)s, -e, n.* obiect de schimb.
Tauschpartner, *-s, -, m.* partener de schimb.
Täuschung, *-en, f.* **1.** amăgire; înșelare, înșelătorie, inducere în eroare; mistificare; ~ **des Gegners a)** *(mil.)* manevră de diversiune, de inducere în eroare a inamicului; **b)** *(sport)* fentare a adversarului. **2.** eroare; iluzie; ~ **der Sinne** amăgire a simțurilor; **optische** ~ iluzie optică; **man gebe sich darüber keiner** ~ **hin** să nu ne facem iluzii.
Täuschungs|absicht, *-en, f.* intenție de înșelare, de inducere în eroare.
Täuschungs|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac de diversiune.
Täuschungsmanöver [-vɐ],*-s, -, n.* **1.** *(mil.)* manevră de diversiune. **2.** *(fig.)* manevră de mistificare.
Täuschungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare, tentativă de înșelare, de inducere în eroare.
Tauschver|hältnis, *-ses, -se, n. (ec.)* raport de schimb.
Tauschvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de schimb.
Tauschvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* proces de schimb.
Tauschware, *-n, f. (com.)* marfă de schimb.
Tauschweg, *-(e)s, m. sg.* cale de schimb; **auf dem** (sau **im**) ~ pe cale de schimb.
tauschweise *adv.* în schimb, ca schimb, cu schimbul.
Tauschwert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* valoare de schimb.
Tauschwirtschaft *f. sg. (ec.)* economie de schimb; economie bazată pe troc.
tausend *num. card.* **1.** o mie; ~ **Euro** o mie de euro; **einige** sau **viele** sau **mehrere** ~ (**și Tausend) Pferde** câteva sau multe sau mai multe mii de cai; **ein paar** ~ (**și Tausend) Bäume** câteva mii de pomi; ~ **und aber** ~ (**și Tausend und Abertausend)** mii și mii; **an die** ~ **Menschen** aproape o mie de oameni; *(fam.)* **seit** ~ **Jahren habe ich ihn nicht gesehen** nu l-am mai văzut de un veac. **2.** multe, mii de; ~ **Grüße** multe salutări; ~ **Dank!** mii de mulțumiri; ~ **Sachen zu erledigen** multe treburi de rezolvat.
Tausend I. *-(e)s, -e, n.* mie; **zu ~en** cu miile; **es geht in die ~e** se urcă (până) la mii; **~e von armen Menschen** (sau **~e armer Menschen)** mii de oameni săraci; **viele ~e (einige ~e, mehrere ~e) von Menschen** multe (câteva, mai multe) mii de oameni; **~e und aber ~e von Menschen** mii și mii de oameni; **ein halbes** ~ jumătate dintr-un întreg de o mie; cinci sute; **jetzt kommt das zweite** ~ **an die Reihe** acum începem cu al doilea pachet (stoc, grup) de o mie; *(înv.; în expr.)* **potz ~!** sau **(ei) der ~!** ei, drace! ei, drăcia dracului! **II.** *-en, f.* o mie (număr); **schreib eine** ~ scrie numărul o mie.
tausend|armig *adj.* cu mii de brațe.
Tausendblatt, *-(e)s, n. sg. (bot.)* peniță *(Myriophyllum verticillatum* L.).
tausendblätt(e)rig *adj.* cu mii de frunze.
tausend|eins *num. card.* o mie unu.
Tausender, *-s, -, m.* **1.** *(mat.)* mie (ca număr). **2.** *(fam.)* bancnotă, hârtie de o mie.
tausenderlei *adj. invar.* de o mie de feluri; foarte felurit, foarte variat.
tausendfach I. *adj.* înmiit; **eine ~e Vergrößerung** mărire de o mie de ori. **II.** *adv.* de o mie de ori.
Tausendfache, *-n (ein Tausendfaches), n. sg.* cantitate înmiită.
tausendfältig *adj.* și *adv.* v. tausendfach.
Tausendfältige, *-n (ein Tausendfältiges), n. sg.* v. Tausendfache.
Tausendfuß, *-es, -füße,* **Tausendfüß(l)er**, *-s, -, m. (zool.)* miriapod *(Myriapoda).*
Tausendguldenkraut, **Tausendgüldenkraut**, *-(e)s, n. sg. (bot.)* țintaură, cintaură, frigurică, potroacă *(Centaurium umbellatum).*
Tausendjahrfeier *-n, f.* aniversare de o mie de ani.
tausendjährig *adj.* de o mie de ani, milenar.
Tausendkünstler, *-s, -, m.* **1.** scamator. **2.** *(fam.)* meșter priceput la toate.
tausendmal *adv.* de o mie de ori.
tausendmalig *adj.* (repetat) de o mie de ori.
Tausendmarkschein, *-(e)s, -e, m. (ist.)* bancnotă de o mie de mărci.
tausendpfündig *adj.* de o mie de livre.
Tausendpreis, *-es, -e, m.* preț la o mie de bucăți.
tausendsackerment! *interj.* pe toți dracii! drace!
Tausendsapermenter, *-s, -, m.*, **Tausendsassa**, *-s, -(s), m.* drac de om, om al naibii, al dracului; șmecher, hâtru.
Tausendschön, *-s, -e,* **Tausendschönchen**, *-s, -, n. (bot.)* părăluță, bănuț, bănuțel, bumbușor *(Bellis perennis* L.).
tausendseitig *adj.* de o mie de pagini; **ein ~es Buch** o carte de o mie de pagini.
tausendste (*der, die, das* ~) *num. ord.* al mielea, a mia; **der** ~ **Besucher** al o mielea vizitator.
Tausendste, *-n, m., f.* și *n. sg.* al mielea, a mia; **das weiß der** ~ **nicht** nici unul dintr-o mie nu știe acest lucru; *(fig.)* **vom Hundertsten ins** ~ **kommen** a bate câmpii.
Tausendstel, *-s, -, n.* miime, a mia parte.
tausendstens [-stəns] *adv.* în al o mielea rând.
tausendstimmig *adj.* din mii de guri, de mii de voci, de glasuri.
tausend|und|eins *num. card.* o mie și unu (una); **ein Märchen aus Tausendundeiner Nacht** un basm din O mie și una de nopți.
tausendweise *adv.* cu miile.
Tautologie, *-n, f. (log., stil.)* tautologie.
tautologisch *adj. (log., stil.)* tautologic.
Tautropfen, *-s, -, m.* picătură de rouă.
Tauwerk, *-(e)s, n. sg. (mar.)* greement.
Tauwetter, *-s, n. sg.* dezgheț, moină.
Tauwind, *-(e)s, -e, m.* vânt călduț, vânt de moină, vânt de dezgheț.
Tauziehen, *-s, -, n.* **1.** *(sport)* tracțiune, tragere cu funia. **2.** ciorovăială, ceartă.
Taverne [-'vɛr-], *-n, f.* tavernă, cârciumă.
Taxameter, *-s, -, n.* (sau *m.*) **1.** automat, aparat de taxat. **2.** taximetru, mașină de piață, taxi.

Taxameterdroschke, *-n, f. (înv.)* mașină de piață, taxi.
Taxameter|uhr, *-en, f.* v. Taxameter **(1).**
Taxation, *-en, f.* v. Taxierung.
Taxator, *-s, -toren, m.*, **~in**, *-nen, f.* taxator(-oare); evaluator(-oare), prețuitor(-oare).
Taxe, *-n, f.* **1.** taxă. **2.** preț fix; tarif. **3.** valoare a obiectelor scoase la licitație. **4.** taximetru, taxi. **5.** *(ec.)* contribuție, taxă.
Tax|einheit *f. sg.* unitate de taxă.
taxen, *taxte, getaxt (du, er taxt), vb. (h) tr.* v. taxieren **(1).**
taxfrei *adj.* scutit de taxe.
Taxi, *-s, -s, n. (elv. m.)* v. Taxe **(4).**
Taxichauffeur [-ʃɔfø:ɐ], *-s, -e, m.* v. Taxifahrer.
taxierbar *adj.* care poate fi taxat, evaluat, estimat.
taxieren, *taxierte, taxiert, vb. (h) tr.* **1.** a taxa. **2.** a prețui; a evalua; **das ist zu hoch taxiert** e supraestimat, este evaluat la un preț prea mare.
Taxierer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* taxator(-oare).
Taxierung, *-en, f.* taxare, evaluare, prețuire.
Taxifahrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* șofer(-iță) de taxi.
Taxi|stand, *-(e)s, -stände, m.* stație de taxiuri.
Taxus, *-,* **Taxusbaum**, *-es, -bäume, m. (bot.)* tisă, tisar, tisoi *(Taxus baccata* L.).
Taxus|hecke, *-n, f.* gard de tise.
Taxwert, *-(e)s, -e, m.* preț de taxare, valoare estimată.
Taylorsystem ['te:lezyste:m], *-s, n. sg. (ec.)* taylorism.
Tazette, *-n, f. (bot.)* varietate de narcisă *(Narcissus tazetta* L.).
Tazzelwurm, *-(e)s, -würmer, m.* v. Tatzelwurm.
Tb v. Tbc.
T-Balken ['te:-], *-s, -, m. (constr.)* grindă T.
Tbc *presc.* de la Tuberkulose tuberculoză.
Tbc-Heilmittel [tebe'tse:-], *-s, -, n. (med.)* medicament antituberculos.
Tbc-krank *adj. (med.)* bolnav de tbc.
Tbc-Kranke, *-n, -n (ein Tbc-Kranker), m.* și *f. (med.)* tebecist(ă), bolnav(ă) de tbc, de tuberculoză.
Teakbaum ['ti:k-], *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* tic *(Tectona grandis).*
Teakholz, *-es, n. sg.* lemn de tec.
Team [ti:m], *-s, -s, n. (sport)* echipă; *(fig.)* colectiv.
Team|arbeit, *-en, f.* muncă în echipă.
teamfähig *adj.* capabil să lucreze în echipă.
Teamgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit de echipă, de colectiv.
Tebs, *-es, m. sg. (reg.)* zgomot infernal, hărmălaie îngrozitoare.
technifizieren, *technifizierte, technifiziert, vb. (h) tr.* a tehniciza.
Technifizierung, *-en, f.* tehnicizare.
Technik *f.* **1.** *sg.* tehnică; **das Zeitalter der** ~ epoca, era tehnicii; **fortschrittliche** ~ tehnică avansată, tehnică pusă în slujba progresului; **eine höher entwickelte** ~ o tehnică mai înaintată; **umweltverträgliche** ~ tehnică ecologică; **fondsintensive** ~ tehnică cu un ridicat coeficient de capital; **veraltete** ~ tehnică învechită. **2.** *pl. -en* tehnică, procedeu.
Techniker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* tehnician(ă); inginer(ă).
Technikum, *-s, -ken* (sau *-ka), n.* școală tehnică; școală de ingineri.
technisch *adj.* tehnic; **~er Ausdruck** termen tehnic; *(mil.)* **~e Truppen** trupe de geniu; **aus ~en Gründen** din motive tehnice; **er studiert an einer ~en Hochschule** studiază la un institut politehnic; **~e Chemie** chimie industrială; **~e Lieferbedingungen** condiții tehnice de livrare; **ein ~er Zeichner** un desenator tehnic; **~es Personal** personal tehnic; **~er Leiter** director tehnic; inginer-șef; **das ist** ~ **unmöglich** nu e posibil din punct de vedere tehnic.
technisieren, *technisierte, technisiert, vb. (h) tr.* a mecaniza, a înzestra tehnic.
Technisierung *f. sg.* mecanizare, înzestrare tehnică.
Technizismus, *-, -men, m. (lingv.)* termen tehnic.
Technokrat, *-en, -en, m.* tehnocrat.
Technokratie [-'ti:] *f. sg.* tehnocrație.
Technologe, *-n, -n, m.* tehnolog.
Technologie *f. sg.* tehnologie; **arbeits|sparende** ~ tehnologie cu economie de muncă; **fortgeschrittene** ~ tehnologie avansată; **überholte** ~ tehnologie depășită.
technologisch *adj.* tehnologic.
Techtelmechtel, *-s, -, n. (fam.)* **1.** legătură ușoară de dragoste; flirt; încurcătură; **mit jm. ein** ~ **haben** a avea un flirt cu cineva; a fi încurcat cu cineva. **2.** înțelegere tainică, în mare secret.
Teckel, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* baset. **2.** *(argou)* jandarm.
Teddy, *-s, -s, m.* **1.** poreclă dată soldaților nord-americani în timpul primului război mondial. **2.** ursuleț de stofă (jucărie).
Teddybär, *-en, -en, m.* v. Teddy **(2).**
Tee, *-s, -s, m.* **1.** ceai; **zum** ~ **einladen** a invita la ceai; **den** ~ **ziehen lassen** a lăsa să se facă ceaiul, să stea câteva minute; *(fig., fam.)* **abwarten und** ~ **trinken** a mai aștepta cu luarea unei hotărâri, cu aprecierea unei situații, a unei persoane etc.; **im** ~ **sein a)** a fi bine notat, a fi în grațiile cuiva, a fi favoritul cuiva; **b)** a fi beat; *(reg.)* **jetzt hat er seinen** ~ **(gekriegt)** acum a înghițit și el hapul, a fost pus la punct și el. **2.** ceai, petrecere; **einen** ~ **geben** a da un ceai (dansant).
TEE *presc.* de la Trans-Europa-Express expres transeuropean.
Tee|abend, *-s, -e, m.* ceai, serată, invitație fără pretenții (seara); **einen** ~ **geben** a da, a invita la un ceai, a avea invitați la ceai (seara).
Tee|anbau, *-(e)s, m. sg.* cultură de ceai.
Teebeutel, *-s, -, m.* pliculeț cu ceai.
Teeblatt, *-(e)s, -blätter, n.* frunză de ceai.
Teebrett, *-(e)s, -er, n.* tavă, platou de ceai.
Teebrötchen, *-s, -, n.* tartină, sandviș (la ceai).
Teebüchse, *-n, f.* cutie pentru ceai.
Teebutter *f. sg.* unt de masă.
Tee-Ei și **Tee|ei**, *-(e)s, -er, n.* strecurătoare de ceai (în formă de ou).
Tee-Ernte, *-n, f.* recoltă de ceai.

Teegebäck, *-(e)s, -e, n.* uscățele pentru ceai, fursecuri.
Teegeschirr, *-(e)s, -e, n.* serviciu de ceai.
Teegesellschaft, *-en, f.* five-o'clock, ceai, reuniune (fără pretenții).
Tee|haus, *-es, -häuser, n.* ceainărie.
Teekanne, *-n, f.* ceainic.
Teekessel, *-s, -, m.* **1.** ceainic, samovar. **2.** *(fig., fam.)* prostănac, nerod. **3.** *(fam.)* ghicește-mă (joc de societate).
Teekind, *-(e)s, -er, n. (fam.)* (copil) favorit.
Teeklatsch, *-es, m. sg. (fam.)* bârfă, cancan (de five-o'clock).
Teeküche, *-n, f.* chicinetă.
Teekuchen, *-s, -, m. (cul.)* chec, cozonac pentru ceai.
Teelicht, *-(e)s, -er, n.* lumânare pentru suportul de încălzit.
Teelöffel, *-s, -, m.* linguriță.
teelöffelweise *adv.* cu lingurița.
Teemaschine, *-n, f.* samovar.
Teen|ager ['ti:neidʒɐ], *-s, -, m.* tânăr(ă) între 13 și 19 ani.
Teeplantage [-ta:ʒə], *-n, f.* plantație de ceai.
Teepflücker, *-s, -, m.* **-in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) ce culege frunze de ceai.
Teer, *-(e)s, -e, m.* gudron; catran; **mit ~ bestreichen** a cătrăni, a gudrona.
Teer|abscheider, *-s, -, m.* separator de gudron.
Teer|an|strich, *-(e)s, -e, m. (constr.)* gudronare.
teer|artig *adj.* ca gudronul.
teerbeschmiert *adj.* mânjit cu catran.
Teerbeton [-tõ], *-s, -s, m. (constr.)* beton asfaltat, cu adaos de gudron.
Teerbrenner, *-s, -, m.* **1.** distilator de gudron. **2.** arzător cu gudron.
Teerbrennerei, *-en, f.* **1.** distilerie de gudron. **2.** instalație de ars gudron.
Teerdach, *-(e)s, -dächer, n.* v. Teerpappendach.
Teerdachpappe, *-n,* carton asfaltat.
Teerdecke, *-n, f.* strat de gudron, de asfalt.
Teerdestillation, *-en, f. (chim.)* distilare a gudroanelor.
teeren, *teerte, geteert, vb. (h) tr.* a gudrona, a asfalta.
Teerfarbe, *-n, f.,* **Teerfarb|stoff**, *-(e)s, -e, m. (chim.)* colorant obținut din gudroane.
teer|haltig *adj.* care conține gudron.
Teer|hütte, *-n, f.* distilerie de gudron.
teerig *adj.* **1.** de consistența gudronului. **2.** uns, impregnat cu gudron. **3.** care conține gudron; rășinos. **4.** v. teerartig.
Teerjacke, *-n, f.* **1.** jachetă impermeabilă. **2.** *(argou)* marinar.
Teerleinwand *f. sg.* pânză gudronată.
Teermakadam, *-s, -e, m.* sau *n. (constr.)* macadam gudronat.
Teermeiler, *-s, -, m. (chim.)* bocșă pentru gudroane.
Teer|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor pentru distilarea gudronului.
Teer|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de catran, de gudron.
Tee|rose, *-n, f. (bot.)* trandafir de lună *(Rosa chinensis* var. *fragrans, Rosa odorata, Rosa indica).*
Teer|pappe *f. sg.* carton gudronat, asfaltat.
Teerpappendach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș de carton asfaltat.
Teer|rück|stand, *-(e)s, -stände, m.* reziduu de gudron.
Teersalbe *f. sg. (farm.)* alifie cu gudron.
Teerscheider, *-s, -, m.* separator de gudron.
Teerschwelerei, *-en, f. n.* v. Teerbrennerei.
Teerseife, *-n, f.* săpun cu gudron.
Teersiederei, *-en, f. (tehn.)* uzină de distilare a gudronului.
Teer|straße, *-n, f.* drum, stradă asfaltat(ă).
Teertuch, *-(e)s, -tücher, n.* pânză gudronată.
Teerung, *-en, f.* gudronare.
Teervorlage, *-n, f. (chim.)* conductă colectoare de gudron.
Teerwasser, *-s, n. sg. (chim.)* apă de gudron, apă pirolignoasă.
Tee|salon [-zalõ:, *austr.* -salo:n], *-s, -s, n.* **1.** ceainărie. **2.** salon pentru ceai.
Teeschale, *-n, f.* ceașcă de ceai.
Teeseiher, *-s, -, m.* v. Teesieb.
Teeservice [-vi:s], *-s* [-vi:səs], - [-vi:sə], *n.* serviciu de ceai.
Teesieb, *-(e)s, -e, n.* strecurătoare de ceai.
Tee|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* arbust de ceai *(Thea sinensis).*
Tee|stube, *-n, f.* v. Teesalon **(1).**
Tee|stunde, *-n, f. (fam.)* întâlnire familiară, prietenească, intimă după-amiază la un ceai.
Teetasse, *-n, f.* v. Teeschale.
Teetisch, *-(e)s, -e, m.* masă de ceai.
Teetopf, *-(e)s, -töpfe, m.* ceainic.
Teetrinker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* băutor(-oare) de ceai.
Teewagen, *-s, -, m.* servantă.
Teewasser, *-s, n. sg.* apă pentru ceai.
Teewurst, *-würste, f.* pastă de salam afumată.
Tegel, *-s, -, m.* **1.** *sg. (mineral.)* argilă calcaroasă. **2.** *(reg.)* cărămidă.
Tegler, *-s, -, m. (reg.)* cărămidar.
Teich, *-(e)s, -e, m.* baltă, iaz, eleșteu; *(fig., fam.)* **der große ~** Oceanul Atlantic; **über den großen ~ gehen** a călători în America.
Teichbinse, *-n, f. (bot.)* pipirig, țipirig *(Scirpus lacustris).*
Teichblume, *-n, f. (bot.)* plutică *(Limmanthemum nymphoides).*
Teichdamm, *-(e)s, -dämme, m. (hidr.)* stăvilar de iaz.
Teichfaden, *-s, -fäden, m. (bot.)* mătriță *(Zannichelia palustris* L.).
Teichfisch, *-(e)s, -e, m.* pește de iaz, de baltă.
Teichfischerei, *-en, f.* **1.** *sg.* pescuit în eleșteu. **2.** pescărie de iaz, de eleșteu.
Teich|huhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* găinușă de baltă *(Gallinula chloropus).*
Teichkarpfen, *-s, -, m. (iht.)* crap de iaz, de eleșteu *(Cyprinus carpio).*
Teichkolben, *-s, -, m. (bot.)* papură *(Typha angustifolia* L.).
Teichlilie [-liə], *-n, f. (bot.)* nufăr alb *(Nymphaea alba* L.).
Teichmuschel, *-n, f. (zool.)* scoică de iazuri *(Anodonta cygnea).*
Teichpflanzen *pl.* plante de baltă.
Teichrechen, *-s, -, m. (hidr.)* grătar de reținere a impurităților de lac, pe iaz.
Teichrohr, *-(e)s, n. sg.* v. Teichkolben.
Teichrohrsänger, *-s, -, m. (ornit.)* pitulice de baltă *(Acrocephalus streperus).*
Teichrose, *-n, f. (bot.)* nufăr galben *(Nymphaea).*
Teichschildkröte, *-n, f. (zool.)* broască țestoasă de baltă.
Teichschilf, *-(e)s, n. sg. (bot.)* stuf de baltă *(Phragmites communis).*
Teich|spiegel, *-s, -, m.* oglindă a iazului, a lacului.
Teichwasser, *-s, n. sg.* apă de baltă.
Teichwirtschaft, *-en, f.* crescătorie de pești (în eleșteu, în iaz).
Teiding, *-s, -e, n. (înv.)* **1.** discuții, tratative; înțelegere. **2.** *(fam.)* pălăvrăgeală.
teig *adj. (reg.)* **1.** *(despre aluat)* necopt, copt pe jumătate, crud pe jumătate; cleios. **2.** *(despre fructe)* mălăieț.
Teig, *-(e)s, -e, m.* **1.** aluat, cocă; **den ~ kneten** a frământa aluatul; (și *fig.)* **aus demselben ~** din același material, din același aluat; *(fig.)* **er ist aus einem anderen ~** e făcut din alt aluat. **2.** masă vâscoasă, cleioasă.
Teig|affe, *-n, -n, m. (glumeț)* brutar.
teig|artig *adj.* ca aluatul, cleios.
Teigfarbe, *-n, f. (rar)* culoare pastel.
Teigfladen, *-s, -, m.* **1.** bucată întinsă de aluat. **2.** plăcintă, lipie, scovardă.
Teig|gärung, *-en, f. (alim.)* dospire.
teigig *adj.* **1.** păstos, cleios, de consistența aluatului, ca aluatul. **2.** v. teig **(2).**
Teigkessel, *-s, -, m.* cazan pentru aluat.
Teigknetmaschine, *-n, f.* mașină de frământat aluat, malaxor.
Teigmasse, *-n, f.* aluat; masă păstoasă.
Teigmulde, *-n, f.* copaie, covată pentru aluat.
Teigrädchen, *-s, -, n. (cul.)* rotiță de tăiat aluatul.
Teigrolle, *-n, f.* **1.** sucitor, vergea (de întins foi de aluat). **2.** sul din aluat.
Teig|stecher, *-s, -, m.* formă de tăiat aluatul.
Teigtasche, *-n, f. (cul.)* colțunaș.
Teigwaren *pl.* paste făinoase.
Teil, - *(e)s, -e, m.* și *n.* **1.** parte; porțiune; bucată; **dieses Buch besteht aus vier ~en** cartea aceasta se compune din patru părți; **zum ~** (în) parte; **zum großen (sau größten) ~** în (cea mai) mare parte; **ein guter ~** o bună parte; **die Maschine in ihre ~e zerlegen** a demonta o mașină în bucăți; **jedes ~ prüfen** a controla fiecare piesă, parte; **sie erbten zu gleichen ~en** toți au moștenit părți egale; *(fig.)* **an etwas kein(en) ~ haben** a nu avea nici un amestec, nici o vină într-o chestiune; **ich habe ihm sein(en) ~ gegeben** i-am dat (i-am spus) ce i se cuvine, ce merită; **ich für mein(en) ~** în ceea ce mă privește, din partea mea; **er denkt sich sein(en) ~** știe el ce știe; **er hat sein(en) ~ weg a)** a pățit-o și el, are și el pagube; **b)** i s-a înfundat, a fost un eșec pentru el; **er hat auch sein ~ abbekommen** și-a primit și el partea lui. **2.** *m. (jur.)* parte; **der klagende ~** pârâtorul; **der verklagte ~** pârâtul; **man muss beide ~e hören** trebuie audiate ambele părți.
Teil|abkommen, *-s, -, n.* acord, înțelegere, învoială parțial(ă).
Teil|abrechnung, *-en, f. (com.)* decont parțial.
Teil|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* tronson.
Teil|aktie [-tsiə], *-n, f. (ec.)* parte de acțiune, acțiune parțială.
Teil|akzept, *-(e)s, -e, m. (fin.)* accept parțial.
Teil|ansicht, *-en, f.* vedere parțială.
Teil|auf|stand, *-(e)s, -stände, m.* răscoală parțială.
Teil|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* comandă parțială.
teilbar *adj.* divizibil.
Teilbarkeit *f. sg.* divizibilitate.
Teilbegriff, *-(e)s, -e, m.* noțiune parțială.
Teilbereich, *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) parte a unui domeniu, domeniu parțial; (și *mat.*) subdomeniu.
teilbeschäftigt *adj.* care este angajat cu normă redusă.
Teilbeschäftigte, *-n, -n (ein Teilbeschäftigter), m.* și *f.* angajat cu normă redusă.
Teilbesitzer, *-s, -, m.* posesor parțial, prin diviziune.
Teilbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă parțială, fracționară; rată.
Teilbewegung, *-en, f. (mec.)* mișcare componentă.
Teilbild, *-(e)s, -er, n. (tel.)* semicadru.
Teilbrett, *-(e)s, -er, n. (tehn.)* grătar separator.
Teilbruch, *-(e)s, -brüche, m. (mat.)* fracție parțială.
Teilchen, *-s, -, n. (dim.* de la Teil) **1.** părticică. **2.** *(fiz.)* particulă; **kernaktives ~** particulă radioactivă.
Teilchenbahn, *-en, f. (fiz.)* orbită a particulei.
Teilchenbeschleunigung, *-en, f. (fiz.)* accelerare de particule.
Teilchenbeschuss, *-es, -schüsse, m. (fiz.)* bombardament cu particule.
Teilchenfluss, *-es, -flüsse, m. (fiz.)* flux de particule.
Teilchen|strahlung, *-en, f. (fiz.)* radiație corpusculară.
Teilchenzähler, *-s, -, m. (fiz.)* contor de particule.
teilen, *teilte, geteilt, vb. (h) tr.* **1.** (și *refl.)* a (se) împărți, a (se) diviza; a (se) despărți; *(mat.)* **eine Zahl mit (sau durch) 3 ~** a împărți un număr cu 3; **eine Erbschaft (brüderlich) unter sich ~** a împărți (frățește) o moștenire; **der Fluss teilt die Stadt in zwei Teile** râul împarte orașul în două părți; **der Strom teilt sich in zwei Arme** fluviul se desparte în două brațe; **die Straße teilt sich** strada se bifurcă; **sich mit jm. in eine Arbeit ~** a face (împreună) cu cineva o lucrare; **sich in die Kosten ~** a împărți cu cineva cheltuielile; **das Schiff teilt die Wellen** corabia despică valurile. **2.** a împărtăși, a împărți; **ich teile seine Ansichten** împărtășesc părerile sale; **Speise und Trank mit jm. ~** a împărți mâncarea și băutura cu cineva; **mit jm. das Zimmer ~** a locui cu cineva în aceeași cameră; **sie ~ miteinander Freud und Leid** împart împreună bucuria și durerea; **geteilte Freude ist doppelte Freude** bucuria împărtășită este bucurie îndoită.
Teilen, *-s, n. sg. (mat.)* împărțire.
Teil|entschädigung, *-en, f* despăgubire parțială.
Teiler, *-s, -, m. (mat.)* împărțitor, divizor; **(größter) gemeinsamer (**sau **gemeinschaftlicher) ~** (cel mai mare) divizor comun; **komplementärer ~** divizor complementar.

Teil|erfassung, *-en, f. (statistică)* culegere parțială de date; recensământ incomplet.
Teil|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes parțial, reușită parțială.
teilerfremd *adj. (mat.; despre numere)* prim, indivizibil.
Teil|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultat parțial.
Teil|er|hebung, *-en, f. (ec.)* încasare parțială.
Teil|erneuerung, *-en, f.* înnoire, renovare parțială.
Teilfehler, *-s, -, m.* **1.** greșeală de împărțire. **2.** *(maș.)* eroare de divizare.
Teilfinsternis, *-se, f. (astr.)* eclipsă parțială.
Teilforderung, *-en, f. (jur.)* pretenție, creanță parțială.
Teilfrage, *-n, f.* chestiune de amănunt.
Teilfrucht, *-früchte, f. (bot.)* mericarpiu.
Teilfunktion, *-en, f. (mat.)* funcție parțială.
Teilgebiet, *-(e)s, -e, n.* **1.** parte a unui ținut. **2.** *(fig.)* subdomeniu; secție; branșă.
Teilge|ständnis, *-ses, -se, n.* mărturisire parțială; recunoaștere parțială.
Teilgruppe, *-n, f. (mat.)* grup parțial.
Teilhabe, *-n, f.* **1.** *(com.)* cotă-parte; participație. **2.** calitate de asociat.
teilhaben, *hatte teil, teilgehabt (ich habe teil, du hast teil, er hat teil), vb. (h) intr.* **(an** cu *dat.)* a participa, a lua parte, a fi cointeresat (la); **an etwas** ~ a participa, a avea cotă parte la ceva; a avea o contribuție la ceva.
Teilhaber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* copărtaș(ă), asociat(ă), participant(ă).
Teilhaberpapier, *-s, -e, n.* titlu de participație.
Teilhaberzahl, *-en, f.* numărul asociaților.
Teilhaberschaft *f. sg.* participare, participație; calitate de asociat, de participant; **mit jm. eine ~ eingehen** a se asocia cu cineva.
teilhaft *adj. (înv.)* **1.** v. teilbar. **2.** v. teilhaftig.
Teilhafter, *-s, -, m.* comanditar, coproprietar.
teilhaftig *adj. (gen.*, sau **an** cu *dat.)* **1.** participant, care participă, care ia parte (la...); **jn. einer Sache ~ machen** a face părtaș pe cineva la un lucru; **einer Sache ~ werden** a avea parte de un lucru. **2.** înzestrat (cu...).
Teilhaftung, *-en, f.* responsabilitate parțială.
Teil|invalidität [-va-] *f. sg.* invaliditate parțială.
Teilkaskoversicherung, *-en, f.* asigurare casco parțială.
Teilkegel, *-s, -, m. (tehn.)* con divizor.
Teilklasse, *-n, f. (mat.)* subclasă.
Teilkonzession, *-en, f.* concesie parțială.
Teilkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (maș.)* cap divizor.
Teilkörper, *-s, -, m. (mec.)* corp component.
Teilkosten *pl.* costuri parțiale.
Teilkostenrechnung, *-en, f.* calcul al costurilor parțiale.
Teilkraft, *-kräfte, f. (fiz.)* forță componentă.
Teilkreis, *-es, -e, m. (tehn.)* **1.** cadran gradat. **2.** cerc de divizare (la roți dințate).
Teilkrise, *-n, f.* criză parțială.
Teil|ladung *-en, f. (mil.)* încărcătură redusă.
Teil|leistung, *-en, f.* realizare, prestație parțială.
Teil|lieferung, *-en, f. (com.)* livrare parțială.
Teil|lösung, *-en, f.* rezolvare parțială.
Teilmaschine, *-n, f.* **1.** mașină de divizat. **2.** mașină componentă (a unui utilaj); **jede ~ liefert der zunächstfolgenden ihr Rohmaterial** fiecare mașină-parte componentă alimentează pe cea imediat următoare cu materie primă corespunzătoare.
Teilmenge, *-n, f. (mat.)* submulțime, cantitate parțială; **eigentliche** ~ cantitate parțială propriu-zisă.
Teilmessung, *-en, f.* **1.** *(metrol.)* gradare, divizare. **2.** măsurare a unei părți.
Teilmobilmachung, *-en, f. (mil.)* mobilizare parțială.
teilmöbliert *adj.* semimobilat.
teilmotorisiert *adj.* semimotorizat.
Teilnahme *f. sg.* **(an** cu *dat.)* **1.** participare; colaborare, cooperare. **2.** complicitate; **~ am Verbrechen** complicitate la crimă. **3.** împărtășire, interes, compătimire, compasiune.
Teilnahmebedingungen *pl.* condiții de participare.
teilnahmeberechtigt *adj.* îndreptățit la participare, care este autorizat să participe.
Teilnahmeberechtigte, *-n, -n (ein Teilnahmeberechtigter), m.* și *f.* persoană îndreptățită la participare.
Teilnahmeberechtigung, *-en, f.* drept la participare.
Teilnahmegebühr, *-en, f.* taxă de participare.
Teilnahmeschein, *-(e)s, -e, m.* v. Teilnehmerschein.
teilnahmslos *adj.* indiferent, nepăsător, rece; absent, distrat, dus pe gânduri; apatic.
Teilnahmslosigkeit *f. sg.* indiferență, nepăsare, lipsă de interes, apatie.
teilnahmsvoll *adj.* plin de simpatie, de interes, de compătimire.
teilnehmen, *nahm teil, teilgenommen (du nimmst teil, er nimmt teil), vb. (h) intr.* **(an** cu *dat.)* a lua parte, a participa; a colabora; a împărtăși; **an einer Versammlung** ~ a participa la o reuniune, la un miting; **an js. Schmerz** ~ a împărtăși durerea cuiva.
teilnehmend I. *part. prez.* de la teilnehmen. **II.** *adj.* v. teilnahmsvoll.
Teilnehmer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* auditor(-oare), participant(ă); **~ des Lehrganges** participanți la curs, cursanți; **~ am Weltbewerb** concurent, participant la concurs; **er ist ~ an der Endrunde** e finalist.
Teilnehmerkreis, *-es, -e, m.* cerc al participanților.
Teilnehmerliste, *-n, f.* listă de participanți.
Teilnehmerschein, *-(e)s, -e, m.* bilet, tichet de participare, de participant.
Teilnehmer|staat, *-(e)s, -en, m.* stat participant.
Teilnehmerzahl *f. sg.* număr de participanți.
Teilpacht, *-en, f. (ec.)* arendă parțială.
Teilpackung, *-en, f. (com.)* parte ambalată separat.
Teilpartie, *-n, f. (com.)* (marfă) partidă.
Teilpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă individuală (dintr-un grup).
Teilplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de amănunt, plan parțial.
Teilprivatisierung [-va-], *-en, f.* privatizare parțială.
Teilprodukt, *-(e)s, -e, n. (mat.)* produs parțial.
Teilrechnung, *-en, f.* calcul parțial, notă de plată parțială.
Teilrente, *-n, f.* rentă, pensie parțială.
Teilring, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(maș.)* inel gradat; inel secționat. **2.** *(mat.)* inel parțial.
Teilrissgerade, *-n, f. (tehn.)* linie gradată, linie cu diviziuni.
Teilrisskegel, *-s, -, m.* v. Teilkegel.
teils *adv.* (în) parte; parțial; **teils..., teils...** în parte... în parte...; **er verbringt seine Zeit ~ mit Arbeit, ~ mit Erholung** își petrece timpul în parte cu lucru, în parte cu odihna; **es ist ~ in Gold, ~ in Silber gearbeitet** e lucrat parte în aur, parte în argint.
Teilschaden, *-s, -schäden, m.* pagubă, avarie parțială.
Teilscheibe, *-n, f. (tehn.)* disc gradat, divizor; cadran divizor.
Teilschuldverschreibung, *-en, f. (fin.)* obligație parțială.
Teilsendung, *-en, f.* trimitere parțială, a unei părți.
Teilsieg, *-(e)s, -e, m.* victorie, biruință parțială.
Teil|strecke, *-n, f.* **1.** *(ferov.)* zonă, sector de cale ferată. **2.** *(mine)* galerie de panou. **3.** porțiune de drum.
Teil|streckenkarte, *-n, f. (ferov.)* bilet de zonă.
Teil|streik, *-(e)s, -s* (și *-e), m.* grevă parțială.
Teil|streitkraft, *-kräfte, f. (mil.)* parte a forțelor armate; **die Marine ist eine** ~ marina este o parte a forțelor armate.
Teil|strich, *-(e)s, -e, m.* linie divizoare (la aparate de măsurat etc.); diviziune de scară.
Teil|stromkreis, *-es, -e, m. (electr.)* circuit parțial.
Teil|stück, *-(e)s,-e, n.* parte a unui întreg, fragment.
Teilsystem, *-s, -e, n.* subsistem.
Teiltrommel, *-n, f. (maș.)* tambur divizor.
Teilturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină cu admisiune parțială.
Teil|übertragung, *-en, f.* **1.** traducere parțială. **2.** *(radio., tv.)* (re)transmisie parțială. **3.** *(jur.)* transmitere, cesiune a unei părți. **4.** *(ec.)* raport parțial.
Teilung, *-en, f.* împărțire, divizare, separare, despărțire; *(mat.)* diviziune; *(tehn.)* segment; gradare; **~ eines Reiches** dezmembrare a unui imperiu; **~ in Parzellen** împărțire în parcele; parcelare; *(tehn.)* **~ des Zahnrades** pas circular (al roții dințate); *(biol.)* **Fortpflanzung durch** ~ sciziparitate.
Teilungs|artikel, *-s, -, m. (gram.)* articol partitiv.
Teilungsdamm, *-(e)s, -dämme, m. (hidr.)* dig de compartimentare.
Teilungsglied, *-(e)s, -er, n. (log.)* membru de diviziune.
Teilungsklage, *-n, f. (jur.)* acțiune de partaj.
Teilungsmasse *f. sg. (jur.)* masă de partaj.
Teilungs|punkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** punct de împărțire. **2.** punct de despărțire, de ramificare.
Teilungs|urkunde, *-n, f. (jur.)* act de partaj, de împărțire.
Teilungsver|hältnis, *-ses, -se, n.* **1.** *(jur.)* raport de partaj. **2.** *(mat.)* raport de diviziune.
Teilungsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de partaj, de împărțire.
Teilungszahl, *-en, f. (mat.)* deîmpărțit.
Teilungszeichen, *-s, -, n.* semn de divizare, semn de împărțire.
Teilungszwang, *-(e)s, -zwänge, m. (jur.)* obligație de a proceda la partaj.
Teilverflechtungsbilanz, *-en, f. (ec.)* balanță între branșe elaborată pentru o parte din economia națională.
Teilverladung, *-en, f.* încărcare parțială.
Teilverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere parțială.
teilweise *adv.* în parte, parțial.
Teilweit, *-(e)s, -e, m.* valoare parțială.
Teilzahl, *-en, f. (mat.)* (număr) divizor.
Teilzahlung, *-en, f.* plată în rate; **auf ~ kaufen** a cumpăra (cu plata) în rate; **monatliche** ~ plată lunară.
Teilzahlungsgeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** vânzare cu plata în rate. **2.** firmă, prăvălie care vinde pe credit.
Teilzahlungskauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare cu plata parțială, în rate.
Teilzahlungskredit, *-(e)s, -e, m. (com.)* credit acordat pentru plata în rate.
Teilzahlungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* barem al vânzărilor pe credit.
Teilzahlungs|preis, *-es, -e, m. (ec.)* preț integral incluzând plata ratelor și dobânzilor.
Teilzahlungs|system, *-s, -e, n. (com.)* sistem de plată în rate.
Teilzahnrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată dințată divizoare.
Teilzeit, *-en, f.* program redus; *(în expr.)* **in ~ arbeiten** a lucra cu program redus.
Teilzeit|arbeit, *-en, f.* v. Teilzeitbeschäftigung.
Teilzeitbeschäftigte, *-n, -n (ein Teilzeitbeschäftigter), m.* și *f.* angajat(ă), muncitor(-oare) cu program redus, cu ora.
Teilzeitbeschäftigung, *-en, f.* **1.** muncă, angajare cu ora. **2.** muncă cu program redus.
Teilzeitjob [-dʒɔb], *-s, -s, m. (fam.)* v. Teilzeitbeschäftigung.
Teilzeit|schule, *-n, f.(înv.)* școală cu orar redus.
Teilzeit|stelle, *-n, f.* loc de muncă cu program redus.
Teilzirkel, *-s, -, m.* compas de divizare.
Teilzuge|ständnis, *-ses, -se, n.* concesie parțială.
Tein [te'i:n], *-s, n. sg. (chim.)* v. Thein.
Teint [tɛ̃: și tɛŋ], *-s, -s, m.* ten.
T-Eisen ['te:aezən], *-s, -, n. (metal.)* grindă de fier T.
Teiste, *-n, f. (ornit.)* garia *(Uria alle).*
Tektonik *f. sg. (geol.)* tectonică.
tektonisch *adj. (geol.)* tectonic; **~es Erdbeben** cutremur tectonic.
Tektur, *-en, f.* acoperire; învelitoare, copertă, tectură.
Telamon, *-s, -monen, m.* (sau *n.*) *(arh.)* atlant.
Tele|arbeit *f. sg. (inform.)* muncă, colaborare la distanță (prin computer).
Teledrucker, *-s, -, m.* teleimprimator.
Telefax, *-es, -e, n. (inform.)* telefax.
Telefon, *-s, -e, n.* telefon.
Telefon|anruf, *-s, -e, m.* telefon, apel telefonic; convorbire telefonică (cu apel din afară).
Telefon|ansagedienst, *-(e)s, -e, m.* robot telefonic care dă informații speciale (scoruri sportive, programe teatre etc.).

Telefon|anschluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** racord telefonic; legătură telefonică. **2.** post (telefonic) de abonat.
Telefon|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de telefon.
Telefonat, *-(e)s, -e, n.* convorbire telefonică.
Telefon|auftragsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu telefonic pentru îndeplinirea unor sarcini date de abonat.
Telefon|auskunft, *-künfte, f.* serviciu telefonic de informații.
Telefonbe|amte, *-n, -n (ein Telefonbeamter), m.* funcționar la telefoane.
Telefonbe|antworter, *-s, -, m.* robot telefonic.
Telefonbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de telefon.
Telefondienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu telefonic.
Telefondraht, *-(e)s, -drähte, m.* fir telefonic.
Telefonfräulein, *-s, -s, n.* telefonistă.
Telefongabel, *-n, f.* furcă (la aparatul) de telefon.
Telefongebühr, *-en, f.* taxă de telefon.
Telefonge|heimnis, *-ses, -se, n.* secret al convorbirilor telefonice.
Telefongesellschaft, *-en, f.* societate de telefoane.
Telefonge|spräch, *-(e)s, -e, n.* convorbire telefonică; **dringendes** ~ convorbire telefonică urgentă; **ein** ~ **führen** a vorbi la telefon.
Telefonge|sprächszähler, *-s, -, m.* contor de convorbiri telefonice.
Telefonhörer, *-s, -, m.* receptor de telefon.
Telefonie *f. sg.* telefonie; **drahtlose** ~ telefonie fără fir.
telefonieren, *telefonierte, telefoniert, vb. (h) tr.* și *intr.* a telefona, a vorbi la telefon, a da un telefon.
telefonisch *adj.* telefonic; **~e Mitteilung** comunicare, notă telefonică; **jn.** ~ **erreichen** a găsi pe cineva cu telefonul.
Telefonist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* telefonist(ă).
Telefonkabel, *-s, -, n.* cablu telefonic.
Telefonkabine, *-n, f.* v. Telefonzelle.
Telefonkarte, *-n, f.* cartelă telefonică.
Telefonleitung, *-en, f.* linie telefonică; **die** ~ **ist besetzt** linia e ocupată.
Telefon|neben|stelle, *-n, f.* cuplaj telefonic.
Telefon|netz, *-es, -e, n.* rețea telefonică.
Telefon|nummer, *-n, f.* număr de telefon.
Telefonrechnung, *-en, f.* factură de plata telefonului.
Telefonrund|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* transmisiune radiofonică pe circuite telefonice.
Telefonseelsorge *f. sg.* consultații duhovnicești la telefon.
Telefonsex, *-es, m. sg.* telefon erotic.
Telefonsignal, *-s, -e, n.* semnal telefonic.
Telefon|station, *-en, f.* post telefonic.
Telefonterror, *-s, m. sg.* amenințări la telefon.
Telefon|überwachung, *-en, f.* observare, supraveghere, ascultare în secret a telefonului.
Telefonverbindung, *-en, f.* legătură telefonică.
Telefonverkehr, *-s, m. sg.* comunicație telefonică.
Telefonverzeichnis, *-ses, -se, n.* carte a abonaților telefonici.
Telefonzelle, *-n, f.* cabină telefonică.
Telefonzentrale, *-n, f.* centrală telefonică.
Telefoto, *-s, -s, n.*, **Telefotografie**, *-n, f.* telefotografie.
telegen *adj.* telegenic.
Telegonie *f. sg. (biol.)* telegonie.
Telegraf, *-en, -en, m.* telegraf.
Telegrafen|alphabet, *-(e)s, -e, n.* alfabet telegrafic, alfabet Morse.
Telegrafen|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu telegrafic.
Telegrafenbe|amte, *-n, -n (ein Telegrafenbeamter), m.* funcționar la telegraf, telegrafist.
Telegrafenbe|amtin, *-nen, f.* funcționară la telegraf, telegrafistă.
Telegrafenbüro, *-s, -s, n.* oficiu telegrafic.
Telegrafendienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu telegrafic.
Telegrafendraht, *-(e)s, -drähte, m.* fir telegrafic.
Telegrafenleitung, *-en*, **Telegrafenlinie** [-niə], *-n, f.* linie telegrafică.
Telegrafenmast, *-(e)s, -e(n), m.* stâlp de telegraf.
Telegrafen|netz, *-es, -e, n.* rețea telegrafică.
Telegrafenpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* v. Telegrafenmast.
Telegrafenschlüssel, *-s, -, m.* carte cu explicația prescurtărilor telegrafice.
Telegrafen|stange, *-n, f.* v. Telegrafenmast.
Telegrafen|station, *-en, f.* stație telegrafică.
Telegrafenwesen, *-s, n. sg.* telegrafie.
Telegrafie, *f. sg.* telegrafie; **drahtlose** ~ telegrafie fără fir.
telegrafieren, *telegrafierte, telegrafiert, vb. (h) tr.* și *intr.* a telegrafia.
telegrafisch *adj.* telegrafic; **auf ~em Wege** (pe cale) telegrafic(ă).
Telegrafist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* telegrafist(ă).
Telegramm, *-s, -e, n.* telegramă; **drahtloses** ~ radio-telegramă, telegramă prin radio; **ein** ~ **schicken** (sau **aufgeben**) a trimite o telegramă; **telefonisch zugestelltes** ~ telegramă telefonată.
Telegramm|adresse, *-n, f.* adresă telegrafică.
Telegramm|an|nahme, *-n, f.* ghișeu de primire a telegramelor.
Telegrammbote, *-n, -n, m.*, **-botin**, *-nen, f.* curier(ă), poștaș de telegrame.
Telegrammbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare-telegramă.
Telegrammformular, *-s, -e, n.* formular de telegramă.
Telegrammgebühr, *-en, f.* taxă pentru telegrame.
Telegrammnachricht, *-en, f.* știre, informație telegrafică.
Telegrammschalter, *-s, -, m. (poștă)* ghișeu de telegrame.
Telegramm|stil, *-(e)s, -e, m.* stil telegrafic, lapidar.
Telegramm|übermittlung, *-en, f.* transmitere, remitere a telegramelor.
Telegrammwechsel, *-s, -, m.* schimb de telegrame.
Telegraph v. Telegraf.
Telekarte, *-n, f.* v. Telefonkarte.
Telekolleg, *-s, -s* și *-ien* [-iən], *n.* curs televizat.
Telekommunikation *f. sg.* **1.** telecomunicație, telecomunicare. **2.** *(inform.)* comunicație telefonică.
Telekommunikationsnetz, *-es, -e, n.* rețea de telecomunicații.
Telekopierer, *-s, -, m.* telecopiator.
Telemark, *-s, -s*, **Telemarkschwung**, *-(es), -schwünge, m. (schi)* (ocolire și oprire în) telemarc.
Telematikdienst, *-(e)s, -e, m. (inform.)* serviciu telematic.
Telemeter, *-s, -, n. (fiz.)* telemetru.
Telemetrie *f. sg. (fiz., geod.)* telemetrie.
Tele|objektiv, *-s, -e, n.* teleobiectiv.
Teleologie *f. sg. (fil.)* teleologie.
teleologisch *adj. (fil.)* teleologic.
Telepathie *f. sg.* telepatie.
telepathisch *adj.* telepatic.
Telephon v. Telefon.
Telephotographie, *-n, f.* v. Telefotografie.
Teleskop, *-(e)s, -e, n.* telescop.
Teleskop|federung, *-en, f.* amortizor, suspensie telescopică.
Teleskop|fisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* caras cu ochi bulbucați *(Carassius auratus)*.
teleskopisch *adj.* telescopic.
Teletextdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de teletext.
Television [-vi-] *f. sg.* televiziune.
Telex, *-, n. sg.* telex.
Telexnetz, *-es, -e, n. (inform.)* rețea telex.
Teller, *-s, -, m.* **1.** farfurie; **kleiner** ~ farfurie mică; **flacher** ~ farfurie întinsă; **tiefer** ~ farfurie adâncă. **2.** taler; talger; tavă; **mit dem** ~ **Geld einsammeln** a strânge bani cu talerul. **3.** v. Handteller. **4.** *(vân.)* ureche (de mistreț).
Tellerbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu cu taler; *(mine)* sfredel spiral conic.
Tellerbrett, *-(e)s, -er, n.* raft, poliță, etajeră pentru farfurii.
Tellerchen, *-s, -, n. (dim.* de la Teller) farfurioară.
Tellerdrehen, *-s, n. sg. (la circ)* acrobație cu farfurii.
Teller|egge, *-n, f.* grapă cu discuri.
Teller|eisen, *-s, -, n. (vân.)* cursă, capcană cu paletă, cu pedală; cursă cu fălci duble.
Tellerfeder, *-n, f. (maș.)* arc-disc.
Tellerfleisch, *-(e)s, n. sg.* rasol de vacă.
tellerförmig *adj.* în formă de taler, de disc, ca o farfurie.
Tellergas|abscheider, *-s, -, m. (tehn.)* separator de gaze cu talere.
Tellergeklapper, *-s, n. sg.* zăngănit de farfurii.
Tellergericht, *-(e)s, -e, n. (la restaurant)* fel, mâncare aranjată gata și servită într-o farfurie.
Tellerlecker, *-s, -, m. (fam.)* mâncău.
Tellerleckerei, *-en, f. (fam.)* lăcomie la mâncare.
Tellermine, *-n, f. (mil.)* mină plată, în formă de disc.
Tellermütze, *-n, f.* șapcă, caschetă plată.
tellern, *tellerte, getellert, vb. (h) intr.* **1.** a strânge bani cu farfuria, cu talerul. **2.** a înota pe spate, a face pluta.
Teller|rand, *-(e)s, -ränder, n.* marginea farfuriei; *(fig.)* **über den** ~ **blicken** (sau **schauen**) a avea priviri mai largi.
Tellersäge, *-n, f.* ferăstrău circular concav.
Tellersammlung, *-en, f.* **1.** colectă de bani cu talerul. **2.** colecție de farfurii (artistic lucrate).
Tellerscheibe, *-n, f. (maș.)* disc.
Tellerschrank, *-(e)s, -schränke, m.* bufet, dulap pentru vase.
Teller|speiser, *-s, -, m. (maș.)* disc-alimentator, alimentator cu disc.
Teller|stapel, *-s, -, m.* stivă de farfurii.
Tellertuch, *-(e)s, -tücher, n.* șervet de șters farfurii.
Tellerwärmer, *-s, -, m.* încălzitor de farfurii, grătar de încălzit farfuriile.
Tellerwäscher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* spălător(-oare) de vase (la restaurant).
Tellur, *-s, n. sg. (chim.)* telur.
Tellur|erz, *-es, -e, n. (geol.)* minereu de telur.
tellur|haltig *adj. (chim.)* care conține telur.
tellurig *adj. (chim.)* teluric, conținând telur.
tellurisch *adj.* teluric.
Tellurit, *-s, -e, n. (chim.)* telurit.
Tellurium, *-s, -rien* [-riən], *n.* planetariu.
Tellursäure *f. sg. (chim.)* acid teluric.
Tellurwasser|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* hidrogen telurat.
Tempel, *-s, -, m.* **1.** templu; *(fig., fam.)* **zum** ~ **hinauswerfen** a da pe ușă afară. **2.** *(fig.)* sanctuar. **3.** *(fam.)* bancă (la jocuri de noroc).
Tempelbau, *-(e)s, -e, m.* construcție, edificare a unui templu.
Tempelbruder, *-s, -brüder, m.* v. Tempelherr.
Tempeldiener, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* slujitor(-oare) a(l) templului.
Tempeldienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu divin.
Tempelherr, *-(e)n, -en, m. (ist.)* (cavaler) templier.
Tempelhof, *-(e)s, -höfe, m.* curte a unui templu.
Tempelmädchen, *-s, -, n.* baiaderă.
tempeln, *tempelte, getempelt (ich temp(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a juca «Tempeln». **2.** (și *refl.) (reg.)* a (se) înălța ca un turn.
Tempeln, *-s, n. sg.* joc de noroc (cu cărți).
Tempel|orden, *-s, m. sg. (ist.)* Ordin al templierilor.
Tempelraub, *-(e)s, m. sg.* jefuire de temple.
Tempelräuber, *-s, -, m.* jefuitor de temple.
Tempelritter, *-s, -, m.* v. Tempelherr.
Tempelschänder, *-s, -, m.* profanator de temple.
Tempelschändung, *-en, f.* pângărire, profanare de temple.
Tempelweihe, *-n, f.* sfințire a unui templu.
Tempera *f. sg. (pict.)* tempera.

Temperafarbe, *-n, f. (pict.)* culoare tempera.
Temperamalerei, *-en, f.* pictură (cu) tempera.
Temperament, *-(e)s, -e, n.* temperament; **er hat** ~ e plin de viață, de temperament.
Temperamentbolzen, *-s, -, m. (fam.)* persoană cu mult temperament.
temperamentlos *adj.* fără temperament, lipsit de temperament.
Temperaments|ausbruch, *-(e)s, -brücher, m.* izbucnire de temperament.
Temperaments|sache *f. sg. (în expr.)* **das ist** ~ e o chestiune de temperament, depinde de temperament.
temperamentvoll *adj.* plin de temperament.
Temperatur, *-en, f.* temperatură; *(med.)* febră; **effektive** ~ temperatură efectivă; ~ **im Schatten** temperatură la umbră; *(fiz.)* **kritische** ~ temperatură critică; *(med.)* **erhöhte** ~ temperatură ușor crescută; **er hat** ~ are temperatură, are febră.
Temperatur|abfall, *-(e)s, -fälle, m.* v. Temperaturückgang.
temperatur|abhängig *adj.* dependent de temperatură.
Temperatur|abnahme, *-n, f.* scădere a temperaturii.
Temperatur|änderung, *-en, f.* schimbare a temperaturii, variație de temperatură.
Temperatur|an|stieg, *-(e)s, -e, m.* urcare, creștere a temperaturii.
Temperatur|ausgleich, *-(e)s, -e, m. (met.)* egalizare a temperaturii.
temperaturbe|ständig *adj.* termostabil; rezistent la temperatură.
Temperaturbe|ständigkeit *f. sg. (termo.)* rezistență la temperatură.
Temperatur|einfluss, *-es, -flüsse, m.*, **Temperatur|einwirkung**, *-en, f.* înrâurire, influență a temperaturii.
Temperatur|empfindlichkeit *f. sg.* sensibilitate la temperatură.
Temperatur|extreme, *-n, f. (met.)* valoare extremă a temperaturii.
temperaturfest *adj.* v. temperaturbeständig.
Temperaturgefälle, *-s, -, n. (met.)* gradient termic, diferență de temperatură.
Temperaturko|effizient [-koɛfitsiɛnt], *-en, -en, m. (fiz.)* coeficient de temperatură.
Temperaturkorrektur, *-en, f.* corecție de temperatură.
Temperaturkurve [-və și -fə], *-n, f.* curbă de temperatură.
Temperaturmessung, *-en, f.* măsurare a temperaturii.
Temperatur|regelung, *-en, f.* reglare a temperaturii.
Temperatur|regler, *-s, -, m. (tehn.)* regulator de temperatură, termostat.
Temperatur|rückgang, *-(e)s, -gänge, m.* scădere a temperaturii.
Temperaturschwankung, *-en, f.* fluctuație, oscilație de temperatură.
Temperaturskala, *-len, f.* scară termometrică, scară de temperatură.
Temperatur|sturz, *-es, -stürze, m.* scădere bruscă a temperaturii.
Temperatur|unterschied, *-(e)s, -e, m.* diferență de temperatură.
Temperaturverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere de temperatură.
Temperaturwechsel, *-s, -, m.* schimbare a temperaturii.
Temperaturzone, *-n, f.* zonă de temperatură.
Temper|eisen, *-s, -, n. (metal.)* v. Temperguss.
Temperenz *f. sg. (rar)* temperanță, cumpătare; abstinență (mai ales de la alcool).
Temperenzler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* adept(ă) a(l) temperanței, a(l) cumpătării; abstinent(ă).
Tempergießer, *-s, -, m. (metal.)* turnător de fontă maleabilă.
Tempergießerei, *-en, f. (metal.)* **1.** turnătorie de fontă maleabilă. **2.** sg. turnare de fontă maleabilă.
Temperguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* fontă maleabilă.
temperieren, *temperierte, temperiert, vb. (h) tr.* **1.** a tempera, a regula temperatura; *(fig.)* a potoli; a domoli. **2.** *(metal.)* a maleabiliza; *(tehn.)* a modera. **3.** *(muz.)* a tempera.
temperiert I. *part. trec.* de la temperieren. **II.** *adj.* temperat; *(muz.)* **~e Tonleiter** scală temperată.
Temperkohle, *-n, f. (metal.)* carbon de recoacere; grafit în cuiburi.
tempern, *temperte, getempert, vb. (h) tr. (metal.)* a tempera, a maleabiliza (fontă).
Templer, *-s, -, m. (ist.)* templier.
Templer|orden, *-s, -, m. (ist.)* v. Tempelorden.
Tempo, *-s, -s* (sau *Tempi), n.* **1.** (și *muz.)* măsură, tact, tempo; ritm. **2.** viteză; **in rasendem** ~ într-o viteză nebună; ~ **vorlegen** a forța ritmul, tempoul; **im** ~ **nachlassen** a reduce din viteză, din ritm. **3.** *(scrimă)* tempo. **4.** *(ec.)* dinamică, ritm.
Tempo, Tempo! *interj.* repede! dă-i zor!
Tempobegrenzung, *-en, f. (auto.)* limitare de viteză.
Tempo-30-Zone, *-n, f. (auto.)* zonă cu viteză maximă admisă de 30 km/h.
Tempolimit, *-s, n. sg. (auto.)* limită, restricție de viteză.
temporal[1] *adj.* temporal, de timp; *(gram.)* **~e Bestimmung** complement de timp.
temporal[2] *adj. (anat.)* temporal, de la tâmple.
Temporalbe|stimmung, *-en, f. (gram.)* complement circumstanțial de timp.
Temporalien [-liən] *pl.* venituri ecleziastice.
Temporalsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție temporală.
temporär *adj.* temporar, vremelnic, trecător.
temporell *adj. (înv.)* lumesc, pământesc; vremelnic.
temporisieren, *temporisierte, temporisiert, vb. (h) intr. (înv.)* **1.** a temporiza, a tărăgăna, a zăbovi. **2.** a se acomoda împrejurărilor. **3.** a aștepta circumstanțe prielnice.
Temposünder, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (fam.)* contravenient(ă) prin depășirea vitezei legale.
Tempotaschentuch, *-(e)s, -tücher, n.* șervețel, batistă de hârtie.
Tempoverlust, *-(e)s, -e, m. (sport)* pierdere de timp, de tempo.
Tempus, *-, -pora, n. (gram.)* timp (verbal).
Tempusgebrauch, *-(e)s, m. sg. (gram.)* folosire a timpurilor (verbale).
Tenakel, *-s, -, n. (tipogr.)* tenaclu, port-manuscris.
Tenazität *f. sg. (fiz., chim.* și *fig.)* tenacitate.
Tendenz, *-en, f.* **1.** (și *fin.*) tendință; **feste** ~ tendință statornică (la bursă); **steigende** ~ tendință de creștere, de urcare (la bursă); **weichende** ~ tendință de scădere (la bursă); **anhaltende** ~ tendință persistentă. **2.** *(fig.)* năzuință.
Tendenzdichtung, *-en, f.* poezie cu tendință.
tendenziell [-tsiɛl] *adj.* conform cu tendința.
tendenziös *adj.* tendențios.
Tendenzliteratur, *-en, f. (peior.)* literatură cu tendință.
Tendenzroman, *-s, -e, m.* roman cu tendință.
Tendenz|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă de teatru cu tendință.
Tendenz|umkehrung, *-en, f. (ec.)* răsturnare a tendințelor.
Tendenzwende, *-n, f.* modificare a tendințelor.
Tender, *-s, -, m.* **1.** *(ferov.)* tender. **2.** *(mar.)* navă-anexă; ambarcație auxiliară. **3.** *(ec.)* licitație.
Tenderlokomotive [-və], **Tendermaschine**, *-n, f. (ferov.)* locomotivă-tender.
Tenderverfahren, *-s, -, n. (ec.)* procedură de licitație.
tendieren, *tendierte, tendiert, vb. (h) intr.* a tinde, a înclina (spre...).
Tenne, *-n, f.* arie (de treierat, mai ales în șură); *(fig.)* **glatt wie eine** ~ neted ca palma.
Tennenboden, *-s, -böden, m.* temelie a ariei.
Tennis, *-, n. sg.* tenis; ~ **spielen** a juca tenis.
Tennisball, *-(e)s, -bälle, m.* minge de tenis.
Tennishalle, *-n, f.* sală de tenis.
Tennisklub, *-s, -s, m.* club de tenis.
Tennismeister, *-s, -, m.* campion la tenis.
Tennismeisterschaft, *-en, f.* campionat de tenis.
Tennis|platz, *-es, -plätze, m.* teren de tenis.
Tennis|schläger, *-s, -, m.* rachetă de tenis.
Tennis|schuh, *-(e)s, -e, m.* încălțăminte pentru tenis.
Tennis|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de tenis.
Tennis|spieler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* jucător(-oare) de tenis.
Tennis|turnier, *-s, -e, n.* turneu de tenis.
Tenor[1], *-s, m. sg.* **1.** ținută. **2.** *(jur.)* conținut, cuprins al unui act; formulă, text a(l) sentinței. **3.** *pl. Tenores, (muz.)* melodie principală.
Tenor[2], *-s, Tenöre (austr.* și *-e), m.* **1.** v. Tenorsänger. **2.** v. Tenorstimme.
Tenorbariton, *-s, -e, m. (muz.)* bariton-tenor.
Tenor|horn, *-(e)s, -hörner, n.* corn tenor.
Tenorist, *-en, -en*, **Tenorsänger**, *-s, -, m. (muz.)* (cântăreț) tenor.
Tenorsaxophonist, *-en, -en, m.* saxofonist tenor.
Tenorschlüssel, *-s, -, m. (muz.)* cheie de do.
Tenor|stimme, *-n, f.* voce de tenor.
Tension, *-en, f. (mec.)* tensiune.
Tensometer, *-s, -, n. (mec.)* tensometru.
Tensor, *-s, -soren, m.* **1.** *(mat.)* tensor. **2.** *(anat.)* (mușchi) tensor.
Tentakel, *-s, -, m.* (sau *n.) (bot., zool.)* tentacul.
Tentamen, *-s, -mina, n. (med.)* **1.** probă; examen preliminar (la studiul medicinei). **2.** încercare, probă.
tentieren, *tentierte, tentiert, vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a încerca; a cerceta, a examina. **2.** *(austr.)* a intenționa.
Tenü, Tenue [-'ny], *-s, -s, n. (elv.)* **1.** costum. **2.** uniformă.
Tenuis ['te:nuɪs], *Tenues f. (fon.)* oclusivă surdă.
Tepp, *-en, -en, m. (reg.)* prostănac, nerod, tont.
teppern, *tepperte, geteppert, vb. (h) tr. (reg.)* a arunca zăngănind.
teppert *adj. (austr.)* prostănac, tont, nerod.
Teppich, *-s, -e, m.* covor; **den** ~ **klopfen** a bate covorul; **kleiner** ~ carpetă; *(fig., reg.)* **mit jm. auf den breiten** ~ **treten** a se căsători cu cineva; **auf dem** ~ **bleiben** a rămâne la subiect; **etwas unter den** ~ **kehren** a mușamaliza ceva.
Teppichbeet, *-(e)s, -e, n.* covor, aranjament de flori (într-un parc etc.).
Teppichboden, *-s, -böden, m.* (dușumea acoperită cu) mochetă.
Teppichfliese, *-n, f.* plăcuță de mochetă (pentru dușumele).
Teppichgarn, *-(e)s, -e, n.* ață, fir de covor.
Teppichgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de covoare.
Teppich|händler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* comerciant(ă) de covoare.
Teppich|handlung, *-en, f.* v. Teppichgeschäft.
Teppichkehrer, *-s, -, m.* dispozitiv (cu perii) pentru măturat covoare.
Teppichklopfer, *-s, -, m.* palmă, bătător de covoare.
Teppichklopf|stange, *-n, f.* v. Teppichständer.
Teppichknüpfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* producător(-oare), lucrător(-oare) de covoare persane.
Teppichmacher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Teppichweber.
Teppichmuster, *-s, -, n.* model de covor.
Teppich|schaum, *-(e)s, m. sg.* detergent pentru covoare.
Teppich|ständer, *-s, -, m.*, **Teppich|stange**, *-n, f.* suport pentru baterea covoarelor.
Teppichweber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* țesător(-oare) de covoare.
Teppichweberei, *-en, f.* țesătorie de covoare.
Teppichweb|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* război de țesut covoare.
Teppichwirker, *-s, -, m.* v. Teppichweber.
Teppichwirkerei, *-en, f.* v. Teppichweberei.
tepschen, *tepschte, getepscht, vb. (h) tr. (austr.)* a teși, a turti; a lovi.
Tepscher, *-s, -, m. (austr.)* lovitură, teșitură; **der Hut hat einen** ~ pălăria are o teșitură, e turtită.
Terbium, *-s, n. sg. (chim.)* terbiu.
Terebinthe, *-n, f. (bot.)* terebint *(Pistacia terebinthus).*
Term, *-s, -e, m. (mat.)* termen.
Terme, *-n, -n, m. (înv.)* piatră de hotar.
Termin, *-s, -e, m.* termen, soroc, dată; **einen** ~ **vereinbaren** (sau **festsetzen**) a fixa, a stabili de comun acord un termen; **letzter** ~ ultimul termen, dată limită; **ich habe morgen** ~ **a)** *(jur.)* am înfățișare mâine; **b)** am mâine un termen fixat (la medic etc.); **einen** ~ **verschieben** a amâna o dată fixată; **einen** ~ **überschreiten** a depăși un termen stabilit.
terminal *adj. (înv.)* terminal.
Terminalknoten, *-s, -, m. (inform.)* nod de terminal.
Termin|änderung, *-en, f.* schimbare de dată, de termen.
Termin|arbeit, *-en, f.* lucru cu termen fix; lucrare urgentă.
Terminbüro, *-s, -s, n.* birou, serviciu de planificare.
Termindruck, *-(e)s, m. sg.* v. Zeitdruck.
Termin|einlage, *-n, f. (bancă)* depunere cu termen fix.
termingebunden *adj.* legat de termen, cu termen fix.
Termingeld, *-(e)s, -er, n.* v. Termineinlage.

termingemäß, termingerecht *adj.* în termen, la termen, potrivit termenului (fixat).
Termingeschäft, *-(e)s, -e, n.*, **Terminhandel**, *-s, m. sg. (com.)* tranzacție de livrare la termene fixe.
terminieren, *terminierte, terminiert, vb. (h) tr.* **1.** a termina. **2.** *(reg.)* a stabili un termen.
Terminkalender, *-s, -, m.* calendar, agendă de termene.
Terminkarte, *-n, f.* foaie de termene.
Terminkauf, *-(e)s, -käufe, m. (com.)* cumpărare cu termen.
Terminologie, *-n, f.* terminologie.
terminologisch *adj.* terminologic.
Terminplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan cu termene (fixe).
Terminrechnung, *-en, f. (jur.)* calculare a termenului.
Termin|schwierigkeiten *pl.* dificultăți în respectarea termenelor.
Termin|überschreitung, *-en, f.* depășire de termen.
Terminus, *-, -mini, m.* **1.** termen tehnic, termen special. **2.** *(înv.)* termen, soroc.
Terminverkauf, *-(e)s, -käufe, m. (com.)* vânzare la termen.
Terminverlängerung, *-en, f.* prelungire, amânare a termenului, a scadenței.
Terminversäumnis, *-ses, -se, n.* pierdere a termenului.
Terminverschiebung, *-en, f.* amânare de termen.
terminweise *adv.* în rate.
Terminzahlung, *-en, f.* plată în termen, la termen; plată eșalonată, în rate.
Termite, *-n, f. (entom.)* termită *(Termes bellicosus)*.
Termitenhügel, *-s, -, m.* mușuroi, cuib de termite, termitieră.
ternär *adj.* ternar.
Ternblech, *-(e)s, -e, n.* tinichea, tablă din metalul «terne».
Terne, *-n, f.* formație de trei numere (la loterie).
Terpentin, *-s, -e, n. (austr.* și *m.) (chim.)* terebentină.
Terpentinbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Terebinthe.
Terpentinfritze, *-n, -n, m. (peior.)* mâzgălitor, cârpaci; pictor prost.
Terpentingeist, *-(e)s, m. sg.* esență de terebentină.
Terpentin|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de terebentină.
Terpentinseife, *-n, f.* săpun de terebentină.
Terrain [tɛ'rɛ̃:], *-s, -s, n.* teren, loc; regiune; teritoriu.
Terrain|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* sector de teren.
Terrain|aufnahme, *-n, f. (geod.)* releveu.
Terrainbeschaffenheit *f. sg.* natură a terenului.
Terrainbeschreibung, *-en, f.* descriere a terenului, topografie.
Terraindar|stellung, *-en, f.* reprezentare a terenului, plan figurat al terenului.
Terrainhindernis, *-ses, -se, n.* obstacol de teren.
Terrainhöhe, *-n, f.* înălțime de teren, nivel al terenului.
Terrainlehre *f. sg. (mil.)* studiu al terenului.
Terrainregulierung, *-en, f. (geod.)* nivelare, regularizare a unui teren.
Terrainschwierigkeit, *-en, f.* dificultate, accidentare de teren.
Terrainsenkung, *-en, f. (geod.)* tasare, înclinare a terenului.
Terrainskizze, *-n, f.* schiță topografică.
Terrain|spekulation, *-en, f.* speculă cu terenuri.
Terrainver|hältnisse *pl.* condiții ale terenului.
Terrakotta, *-kotten,* **Terrakotte**, *-n, f.* **1.** *sg.* teracotă. **2.** (obiect de) teracotă.
Terrasse, *-n, f.* terasă.
terrassen|artig *adj.* în formă de terasă, în terase.
Terrassendach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* acoperiș în formă de terasă, acoperiș-terasă.
Terrassenfeldbau, *-(e)s, -e, m.* plantare terasată.
terrassenförmig *adj.* v. terrassenartig.
Terrassengarten, *-s, -gärten, m.* grădină în terase.
terrassieren, *terrassierte, terrassiert, vb. (h) tr.* a amenaja în terase, a terasa.
Terrazzo, *-s, -zzi, m. (constr.)* terrazzo, pardoseală de mozaic.
terrestrisch *adj.* terestru; **~es Beben** cutremur de pământ.
terribel *adj.* teribil, îngrozitor.
Terrier [-riɐ], *-s, -, m.* (câine) terier.
Terrine, *-n, f.* castron, supieră.
territorial *adj.* teritorial.
Territorial|an|sprüche *pl.* pretenții, revendicări teritoriale.
Territorial|armee, *-n, f.* armată teritorială.
Territorialbe|hörde, *-n, f.* autoritate teritorială.
Territorialgewalt *f. sg.* putere, suveranitate teritorială.
Territorialgewässer *pl.* ape teritoriale.
Territorialheer, *-(e)s, -e, n. (mil.)* oaste teritorială formată din rezerviști.
Territorialho|heit *f. sg.* suveranitate teritorială.
Territorialität *f. sg. (pol.)* teritorialitate.
Territorialplanung, *-en, f. (ec.)* planificare teritorială.
Territorialsystem, *-s, -e, n.* sistem teritorial, teritorialism.
Territorialtruppen *pl. (mil.)* trupe teritoriale.
Territorialverteidigung, *-en, f. (mil.)* apărare teritorială prin armată.
Territorium, *-s, -rien* [-rīən], *n.* teritoriu.
Terror, *-s, m. sg.* teroare.
Terror|akt, *-(e)s, -e, m.* act de teroare, de terorism.
Terror|angriff, *-(e)s, -e, m.* atac terorist.
Terror|anschlag, *-(e)s, -schläge, m.* acțiune teroristă.
Terror|herrschaft, *-en, f.* regim de teroare, regim terorist.
terrorisieren, *terrorisierte, terrorisiert, vb. (h) tr.* a teroriza.
Terrorisierung, *-en, f.* terorizare.
Terrorismus, *-, m. sg.* terorism.
Terrorist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* terorist(ă).
terroristisch *adj.* terorist.
Terrormaßnahme, *-n, f.* măsură teroristă, de teroare.
Terror|regime [-reʒi:m], *-s, -s, n.* v. Terrorherrschaft.
Terror|szene *f. sg.* cercuri teroriste.
Terrorwelle, *-n, f.* val de acțiuni teroriste.
Tertia ['tɛrtsia], *-tien* [-tsiən], *f.* **1.** clasa a 4-a și a 5-a de liceu (în școlile din Germania federală). **2.** *(austr.)* clasa a 3-a de gimnaziu. **3.** *(tipogr.)* terția, literă de corp 16.
Tertianafieber, *-s, n. sg. (med.)* friguri intermitente, febră terțiană.
Tertianer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* elev(ă) de clasa a 4-a și a 5-a de liceu (în școlile din Germania federală).
tertiär [tɛrtsi'ɛ:ɐ] *adj.* **1.** ocupând locul trei, al treilea. **2.** *(geol.)* terțiar.
Tertiär [tɛrtsi'ɛ:ɐ], *-s, n. sg. (geol.)* terțiar.
Tertiärbahn, *-en, f. (înv.)* cale ferată locală, secundară; linie industrială.
Tertiärbildung, *-en,* **Tertiärformation**, *-en, f. (geol.)* formațiune terțiară.
Tertie ['tɛrtsiə], *-n, f.* a șaizecea parte a unei secunde.
Terz, *-en, f. (muz., scrimă, jocuri de cărți)* terță.
Terzerol, *-s, -e, n. (înv.)* pistol mic de buzunar.
Terzeron, *-en, -en,* **Terzerone**, *-n, -n, m.* descendent al unui alb și al unei mulatre.
Terzett, *-(e)s, -e, n. (muz.)* terțet, trio.
Terzhieb, *-(e)s, -e, m. (scrimă)* terță.
Terzine, *-n, f. (lit.)* terțină.
Tesafilm, *-(e)s, -e, m.* panglică de lipit, scotch.
Tesching, *-s, -e* (și *-s*). **Tesching|gewehr**, *-s, -e, n.* armă de salon (de calibru mic).
Tesla|strom, *-(e)s, m. sg. (electr.)* curent de înaltă tensiune.
tessellarisch *adj.* în carouri, în pătrățele, cadrilat.
Test, *-(e)s, -e* (și *-s*), *m.* **1.** test. **2.** *(reg.)* magiun, marmeladă. **3.** *(reg.)* murdărie.
Testament, *-(e)s, -e, n.* testament; **durch ~ vermachen** a lăsa (moștenire) prin testament; *(bis.)* **das Alte (Neue) ~** Vechiul (Noul) Testament.
testamentarisch I. *adj.* testamentar; **der ~e Erbe** moștenitorul testamentar; **~e Verfügung** dispoziție testamentară. **II.** *adv.* prin testament.
Testaments|anfechtung, *-en, f.* contestație referitoare la testament.
Testamentsbe|stimmung, *-en, f.* dispoziție testamentară.
Testaments|erbe, *-n, -n, m.,* **Testaments|erbin**, *-nen, f.* moștenitor(-oare) prin testament.
Testaments|er|öffnung, *-en, f.* deschidere a testamentului.
Testament|er|richtung, *-en, f. (jur.)* întocmire a unui testament.
Testamentsnachtrag, *-(e)s, -träge, m. (jur.)* codicil.
Testamentsverfügung, *-en, f.* v. Testamentsbestimmung.
Testamentsvoll|strecker, *-s, -, m. (jur.)* executor testamentar.
Testamentsvoll|streckung, *-en, f.,* **Testamentsvollziehung**, *-en, f.* execuție testamentară.
Testamentsvollzieher, *-s, -, m. (jur.)* v. Testamentsvollstrecker.
Testamentszeuge, *-n, -n, m.* martor testamentar.
Testat, *-(e)s, -e, n.* certificat, adeverință, atestat.
Testator, *-s, -toren, m. (jur.)* testator.
Testbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere pilot.
Testbild, *-(e)s, -er, n. (tv.)* imagine de control.
Testbogen, *-s, -bögen, m.* foaie, formular de test.
testen, *testete, getestet (du testest, er testet), vb. (h) tr.* a examina, a ancheta (prin teste), a face un test.
Tester, *-s, -, m.* persoană care face un test.
Testfahrer, *-s, -, m.* șofer de probă, de testare a mașinilor noi.
Testfahrt, *-en, f.* deplasare de probă, de încercare.
Testflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor de probă, de încercare.
Testgelände, *-s, -, n.* poligon de încercare.
testieren, *testierte, testiert, vb. (h) tr.* **1.** *(jur.)* a testa, a lăsa prin testament. **2.** a atesta, a certifica; **den Besuch einer Vorlesung ~** a certifica (unui student) frecventarea unui curs.
Testierer, *-s, -, m.* v. Testator.
Testierfähigkeit *f. sg. (jur.)* capacitate de a face testament.
Testierfrei|heit *f. sg.* libertate de a face testament.
testier|unfähig *adj. (jur.)* incapabil de a testa.
Testierung *f. sg.* **1.** întocmire a testamentului. **2.** atestare, certificare.
testifizieren, *testifizierte, testifiziert, vb. (h) tr.* a dovedi cu martori.
Testikel, *-s, -, m. (anat.)* testicul.
Testimonium, *-s, -nien* [-nıən], *n. (jur.)* certificat.
Testlauf, *-(e)s, -läufe, m. (tehn.)* încercare, mers de probă.
Testmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață de testare a produselor.
Testmethode, *-n, f.* metodă a testului, procedeu de test.
Test|objekt, *-(e)s, -e, n.* obiect al testului.
Testpilot, *-en, -en, m. (av.)* pilot de încercare, pilot recepționer.
Testreihe, Testserie, *-n, f.* **1.** serie de teste. **2.** serie (de produse) de probă, pentru testare.
Test|stopp, *-s, -s, m.* încetare a experimentelor nucleare.
Test|strecke, *-n, f.* poligon, șosea de testare.
Test|streifen, *-sm -, m. (med.)* tester, stic de testare.
Testung, *-en, f.* testare.
Testverfahren, *-s, -, n.* procedeu de testare.
Testverkaufs|stelle, *-n, f.* magazin de vânzare pentru testarea mărfurilor.
Testwahl, *-en, f.* sondaj de opinii pentru alegeri la diferite niveluri.
Tetanie, *-n* [-'ni:ən], *f. (med.)* tetanie.
tetanisch *adj. (med.)* tetanic.
Tetanus, *-, m. sg. (med.)* tetanos.
Tetanusbazillus, *-, -zillen, m.* bacil de tetanos.
Tetanus|impfung, *-en, f. (med.)* vaccinare antitetanică.
Tetanus|spritze, *-n, f. (med.)* injecție antitetanică.
Tetrachord [-kɔrt], *-(e)s, -e, m.* (sau *n.*) *(muz.)* **1.** secvență de patru note dintr-o gamă. **2.** tetracord, liră cu patru coarde (din antichitate).
Tetra|eder, *-s, -, n. (mat.)* tetraedru.
Tetralogie, *-n, f. (lit.)* tetralogie.
Tetrarch, *-en, -en, m. (ist.)* tetrarh.
Tetrazin, *-s, -e, n. (chim.)* tetrazină.
Tetrode, *-n, f. (radio.)* tetrodă.

teuer *adj.* **1.** scump; **~e Zeiten** vremuri de scumpete; **~ werden** a se scumpi; **wie ~?** cât costă? **~ verkaufen** a vinde scump; *(fam.)* **Paris ist ein ~es Pflaster** Parisul te costă scump, viața e scumpă la Paris; *(fig., fam.)* **das wird ihn ~ zu stehen kommen** asta are s-o plătească scump; **er sieht aus wie die ~e Zeit** e slab ca un țâr; **sein Leben ~ verkaufen** a-și vinde scump pielea. **2.** *(fig.)* scump, drag, prețios; **ich schwöre bei allem, was mir ~ ist** jur pe tot ce am mai scump; **mein teurer Freund** dragul meu prieten; **mein ~es Vaterland** scumpa mea patrie. **3.** *(înv.)* rar; **da ist guter Rat ~** e greu de dat un sfat în cazul acesta. **4.** *(înv.)* vrednic, brav; excelent.

Teuerung, *-en, f.* scumpire; scumpete.

Teuerungs|ausgleich, *-(e)s, -e,* **Teuerungsbeitrag**, *-(e)s, -träge, m.* indemnizație de scumpire, compensație financiară acordată ca urmare a creșterii prețurilor.

Teuerungsrate, *-n, f. (ec.)* rata inflației.

Teuerungswelle, *-n, f.* val de scumpire.

Teuerungszulage, *-n, f.,* **Teuerungszuschlag**, *-(e)s, -schläge, m.* v. Teuerungsbeitrag.

teuerwert *adj. (fam.)* scump și drag; de mare preț.

Teufe, *-n, f. (mine)* adâncime; **in einer ~ von 30 Lachtern** la o adâncime de 60 de metri.

Teufel, *-s, -, m.* drac, diavol, necurat; *(fam.)* **armer ~!** săracu(l) de el; **ein armer ~** un amărât, un pârlit; **des ~s sein** a fi dat dracului; **hol dich der ~ (sau scher dich zum ~)!** dracul să te ia, să te ia naiba! **der ~ soll mich holen, wenn...** să fiu a(l) dracului dacă...; **hol's der ~!** naiba s-o ia!; **ich kümmere mich den ~ darum** nu-mi pasă, din partea mea naiba s-o ia; **das weiß der ~** dracul știe; **zum ~ jagen** a da dracului; **zum ~ gehen** a se duce dracului; **der ~ steckt in ihm** sau **der hat den ~ im Leibe** sau **der ~ reitet ihn** are draci, e plin de draci; **da ist der ~ los** acolo e mare aiureală, tărăboi; **das muss mit dem ~ zugehen** ăsta nu-i lucru curat; **pfui ~ !** ce porcărie!, ptiu drace!; **zum ~ noch mal!** sau **da soll doch gleich der ~ dazwischenfahren! (**sau **dreinschlagen)** măi, să fie a(l) dracului! ei, drăcia dracului!; *(pop.)* **beim ~ seiner Großmutter** la dracu-n praznic; *(în expr.)* **man soll den ~ nicht an die Wand malen** să nu te joci cu focul; nu cobi! **in der Not frisst der ~ Fliegen** de foame a mâncat ogarul turcului și mere pădurețe; **wenn man vom ~ spricht, so ist er nicht weit** vorbești de lup și lupul la ușă; **in drei ~s Namen!** pe toți dracii! la naiba!; **etwas fürchten wie der ~ das Weihwasser** a se teme grozav de ceva; **auf ~ komm raus** din răsputeri, în draci; **in ~s Küche kommen** a da de dracul, a da de belea; **jn. zum ~ wünschen** a trimite pe cineva la dracu; **~ noch (ein)mal!** ei, drăcia dracului!

Teufel|austreibung, *-en, f. (rel.)* exorcizare, exorcism.

Teufelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Teufel) drăcușor, aghiuță.

Teufelei, *-en, f.* drăcovenie.

Teufelin, *-nen, f.* drăcoaică, diavoliță.

teufelisch *adj.* v. teuflisch.

teufelmäßig *adj.* diabolic, drăcesc.

teufeln, *teufelte, geteufelt (ich teuf(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a urla, a se zbuciuma; a spumega de furie. **2.** a juca, a face pe diavolul.

Teufels|ab|biss, *-es, -e, m. (bot.)* ruin, mușcatul-dracului *(Succisa pratensis).*

Teufels|anbetung *f. sg.* satanism.

Teufels|arbeit, *-en, f.* muncă foarte grea, îndrăcită.

Teufels|auge, *-s, -n, n. (bot.)* ruscuță *(Adonis* L.).

Teufels|austreibung, *-en, f.* exorcism.

Teufelsbann, *-(e)s, -e, m. (rel.)* exorcizare.

Teufelsbanner, **Teufelsbeschwörer**, *-s, -, m. (rel.)* exorcist.

Teufelsbeschwörung, *-en, f.* v. Teufelaustreibung.

Teufelsbraten, *-s, -, m. (fam.)* om al dracului.

Teufelsbrut *f. sg. (fam).* sămânță, neam a(l) dracului.

Teufelsdreck, *-(e)s, m. sg. (bot.)* asa fetida, aerel *(Asa foetida).*

Teufelsfratze, *-n, f.* fizionomie diabolică, mutră de drac.

Teufelsglaube, *-ns, m. sg.* credință în existența diavolului.

Teufelsglück, *-(e)s, n. sg. (fam.)* noroc porcesc, baftă.

Teufelsjunge, *-n, -n, m. (fam.)* băiat isteț, băiat dat dracului, un drac și jumătate.

Teufelskerl, *-s, -e, m. (fam.)* un drac și jumătate, un drac de om.

Teufelskind, *-(e)s, -er, n. (fam.)* un drac de copil.

Teufelskirsche, *-n, f. (bot.)* **1.** beladonă, mătrăgună *(Atropa belladonna* L.). **2.** *(reg.)* caprifoi *(Lonicera xylosteum* L.).

Teufelskreis, *-es, -e, m.* cerc vicios.

Teufelskunst, *-künste, f.* necromanție; magie neagră.

Teufelslärm, *-(e)s, m. sg. (fam.)* gălăgie infernală; **einen ~ machen** a face o gălăgie infernală.

Teufelslist, *-en, f.* vicleșug drăcesc.

Teufels|pferd, *-(e)s, -e, n. (entom., pop.)* calul-dracului, libelulă *(Libellula pratensis).*

Teufels|streich, *-(e)s, -e, m.* festă drăcească.

Teufelsweib, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(peior.)* muiere a dracului. **2.** *(admirativ)* drăcoaică.

Teufelswerk, *-(e)s, -e, n.* lucru diabolic, lucru al dracului; operă infernală.

teufelswild *adj. (fam.)* turbat de mânie, infernal.

Teufelswurz *f. sg. (bot., reg.)* **1.** omag *(Aconitum napellus* L.). **2.** brândușă de toamnă *(Colchicum autumnale* L.).

Teufelszeug, *-(e)s, n. sg. (peior.)* lucru afurisit, periculos.

Teufelszwirn, *-(e)s, m. sg. (bot.)* **1.** lițiană *(Lycium vulgare).* **2.** cuscută *(Cuscuta europaea* L.).

teufen, *teufte, geteuft, vb. (h) tr.* și *intr. (mine)* a săpa în adâncime; a săpa un puț.

Teufkarte, *-n, f. (mine)* plan al profilului unui puț.

teuflisch *adj.* drăcesc, diabolic, satanic, demoni(a)c; infernal.

Teufung, *-en, f. (mine)* săpare în adâncime, săpare a unui puț.

Teurung, *-en, f.* v. Teuerung.

Teutone, *-n, -n, m.* (și *peior.)* teuton.

teutonisch *adj.* (și *peior.)* teuton(ic).

teutsch *adj.* v. deutsch.

Text[1], *-es, -e, m.* text; **der ~ der Rede** textul discursului; **der ~ einer Urkunde** textul unui document; *(muz.)* **der ~ der Oper** libretul operei; *(bis.)* **der ~ zur Predigt** pasajul, versetul din Biblie pentru predică; **~ mit Anmerkungen** text adnotat; *(fig., fam.)* **aus dem ~ kommen** a se zăpăci, a se încurca, a-și pierde șirul; *(fig.)* **aus dem ~ bringen** a zăpăci, a încurca; *(fig.)* **weiter im ~!** mai departe! continuă! **jm. den ~ lesen** a-i face cuiva morală; *(inform.)* **einen ~ eingeben** a introduce un text; **einen ~ digitalisieren** a digitaliza un text.

Text[2] *f. sg. (tipogr.)* text, literă de corp 20.

Text|ab|bildung, *-en, f. (tipogr.)* figură (într-un text).

Text|abdruck, *-(e)s, -drucke, m.* text tipărit.

Text|analyse, *-n, f.* analiză a textului; analiză de text.

Text|änderung, *-en, f.* modificare a textului.

Text|aufgabe, *-n, f. (mat.)* problemă.

Text|ausgabe, *-n, f.* ediție de texte.

Text|auslegung, *-en, f.* interpretare a textului; *(bis.)* exegeză.

Textbuch, *-(e)s, -bücher, n. (muz.)* text, libret.

Textdatei, *-en, f. (inform.)* fișier text.

Textdichter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* libretist(ă).

Text|eingabe, *-n, f. (inform.)* introducere a textului.

texten, *textete, getextet, vb. (h) intr.* a scrie un text (pentru un șlagăr, pentru o reclamă).

Texter, *-s, -, m.* **1.** textier. **2.** redactor pentru texte de publicitate.

Text|erkennung, *-en, f. (inform.)* recunoaștere a textului.

Textfassung, *-en, f.* variantă a unui text.

textfest *adj. (teatru)* stăpân pe text.

Textfile [-fael], *-s, -s, n. (inform.)* fișier text.

Textformatierung, *-en, f. (inform.)* formatare de text.

textgemäß *adj.* conform cu textul.

Textge|staltung, *-en, f. (muz., film, tv.)* redactare a textului.

textieren, *textierte, textiert, vb. (h) tr.* a pune titlul unei figuri, unei gravuri etc.

Textil, *-s, -ien* [-iən], *n.* **1.** material textil. **2.** *(rar)* piesă de îmbrăcăminte.

Textil|arbeiter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* lucrător(-oare) textilist(-ă).

Textilbetrieb, *-(e)s, -e, m.* v. Textilfabrik.

Textil|chemie *f. sg.* chimie a textilelor.

Textildruck, *-(e)s, -e, m.* imprimare a textilelor.

Textil|erzeugnisse *pl.* produse textile.

Textil|fabrik, *-en, f.* fabrică de textile, țesătorie.

Textil|färberei, *-en, f.* **1.** vopsire de textile. **2.** boiangerie de textile.

Textilfasern *pl.* fibre textile.

textilfrei *adj. (glumeț)* nud, nudist.

Textilgewerbe, *-s, n. sg.* industrie și comerț de textile.

Textilhandel, *-s, m. sg.* comerț cu textile.

Textilien [-liən-] *pl.* textile.

Textil|industrie, *-n, f.* industrie textilă.

Textil|ingenieur [-ʒeniøːɐ], *-s, -e, m.* inginer textilist.

Textilkombinat, *-(e)s, -e, n.* combinat textil.

Textil|laden, *-s, -läden, m.* magazin de textile.

Text|illustration, *-en, f.* ilustrație în text.

Textilmaschine, *-n, f.* mașină pentru industria textilă.

Textilpflanze, *-n, f.* plantă textilă.

Textilproduktion *f. sg.* producție textilă.

Textil|strand, *-(e)s, -strände, m.* plajă unde se poartă costume de baie.

Textiltechnik, *-en, f.* tehnică textilă.

textilver|arbeitend *adj.* prelucrător de textile.

Textilver|ed(e)lung, *-en, f.* totalitatea procedeelor de îmbunătățire și înfrumusețare a textilelor.

Textilware, *-n, f.* marfă textilă, textile.

Textilzell|stoff, *-(e)s, -e, m.* celuloză textilă.

Text|interpretation, *-en, f.* v. Textauslegung.

Textkörper *-s, -, m. (inform.)* corp al textului.

Textkritik, *-en, f.* critică de text.

textkritisch *adj.* de critică de text.

textlich *adj.* textual.

Textlinguistik *f. sg. (lingv.)* lingvistica textelor.

textmäßig *adj.* conform textului.

Textschrift *f. sg. (tipogr.)* **1.** caracter de corp 20. **2.** litere de text (spre deosebire de litere de titlu).

Text|sorte, *-n, f. (lingv.)* tip, specie de text.

Text|stelle, *-n, f.* pasaj dintr-un text; *(bis.)* pasaj din Biblie.

Text|teil, *-(e)s, -e, m. (inform.)* parte de text.

Textur, *-en, f.* textură.

Textver|arbeitung, *-en, f. (inform.)* prelucrare de text.

Textvergleichung, *-en, f.* comparație a unui text (cu altul); colaționare.

Textworte *pl.* cuvinte, citat din text; *(bis.)* pasaj, citat din Biblie.

Tezett și **Tezett** [teːˈtsɛt] *n. sg.* literele tz; *(fam.; în expr.)* **bis zum ~** complet, integral; **bis ins ~ kennen** a cunoaște profund, toate amănuntele.

T-förmig [ˈteː-] *adj. (tehn.)* în formă de T.

Tgb. *presc.* de la Tagebuch.

TH *presc.* de la Technische Hochschule Institut politehnic, Politehnică.

thailändisch *adj.* tailandez, de Tailanda.

Thallium, *-s, n. sg. (chim.)* taliu.

Thallophyten *pl. (bot.)* talofite, mușchi *(Thallophyta).*

The|ater, *-s, -, n.* **1.** teatru; scenă; spectacol; **das ~ beginnt pünktlich um 8 Uhr** reprezentația începe la ora 8 fix; **zum ~ gehen** a se face actor; **~ spielen a)** a juca într-o piesă; **b)** *(fig.)* a juca teatru; *(fig.)* **~ machen** a face teatru; a face o scenă; a face scandal, a se da în spectacol; a se preface; **das ist alles nur ~** asta nu e decât teatru. **2.** teatru; artă dramatică.

The|ater|abend, *-s, -e, m.* seară de teatru.

The|ater|agentur, *-en, f.* agenție de teatru.

The|ater|auf|führung, *-en, f.* reprezentație teatrală, spectacol de teatru.

The|aterbericht, *-(e)s, -e, m.* cronică teatrală.

The|aterbesuch, *-(e)s, -e, m.* frecventare a teatrului.

The|aterbesucher, *-s, -,m.*, ~ **in**, *-nen, f.* spectator(-oare) la teatru.
The|aterbillett [-biljɛt], *- (e)s, -e, n.* v. Theaterkarte.
The|atercoup [-ku:], *-s, -s, m.* lovitură de teatru, surpriză, întorsătură neașteptată.
The|aterdekoration, *-en, f.* decoruri (de teatru).
The|aterdichter, *-s, -, m.* autor dramatic.
The|aterdirektor, *-s, -en, m.* director de teatru.
The|ater|effekt, *-(e)s, -e, m.* efect teatral, efect de teatru.
The|aterferien *pl.* relaș, perioadă de timp fără reprezentații teatrale.
The|aterfreund, *-(e)s, -e, m.* amator de teatru.
The|atergeschichte *f. sg.* istorie a teatrului.
The|atergeschichtler, *-s, -, m.* cronicar teatral; cercetător al istoriei teatrului.
The|atergesetz, *-es, -e, n.* lege a teatrului.
The|aterglas, *-es, -gläser, n.* binoclu.
the|ater|haft *adj.* teatral.
The|ater|held, *-en, -en, m.* erou de teatru.
The|aterkapelle, *-n, f.* orchestră de teatru.
The|aterkarte, *-n, f.* bilet de teatru.
The|aterkasse, *-n, f.* casă de teatru, casă a teatrului.
The|aterkritik, *-en, f.* critică de teatru.
The|aterkritiker, *-s, -, m.* critic teatral.
The|aterleben, *-s, n. sg.* viață de teatru, viață de artist.
The|aterloge [-lo:ʒə], *-n, f.* lojă de teatru.
The|atermaler, *-s, -, m.* pictor scenograf.
The|aterprobe, *-n, f. (teatru)* repetiție.
The|aterpublikum, *-s, n. sg. (teatru)* public spectator.
The|ater|regisseur [-sø:ɐ], *-s, -e, m.* regizor de teatru.
The|atersaal, *-(e)s, -säle, m.* sală de teatru.
The|aterschaffende, *-n, -n (ein Theaterschaffender), m.* și *f.* om de teatru.
The|aterschauspieler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* actor (actriță) de teatru.
The|aterschneider, *-s, -, m. (teatru)* costumier.
The|aterschule, *-n, f.* școală de artă dramatică.
The|ater|streich, *- (e)s, -e, m.* v. Theatercoup.
The|ater|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă de teatru.
The|ater|unternehmen, *-s, -, n.* întreprindere teatrală.
The|ater|unternehmer, *-s, -, m.* proprietar de teatru.
The|ater|vor|hang, *-(e)s, -hänge, m.* cortină.
The|atervor|stellung, *-en, f.* reprezentație teatrală.
The|aterwesen, *-s, n. sg.* teatru, scenă, artă dramatică, mișcare teatrală.
The|aterwissenschaft, *-en, f.* teatrologie.
The|aterzettel, *-s, -, m.* program (de teatru); afiș de teatru.
The|atralik *f. sg.* teatralitate, lipsă de naturalețe; caracter artificial, afectat.
the|atralisch *adj.* (și *fig.)* teatral; afectat, căutat.
thebanisch *adj.* teban, din Teba.
The|in [te'i:n], *-s, n. sg. (chim.)* teină, alcaloid al ceaiului.
The|ismus, *-, m. sg. (fil.)* teism.
The|ist, *-en, -en, m.* teist, adept al teismului.
the|istisch *adj.* teist.
Theke, *-n, f.* **1.** tejghea; bar. **2.** *(reg.* și *austr.)* mapă, caiet.
Thelematologie *f. sg. (fil.)* telematologie.
Thema, *-s, -men* (sau *-ta), n.* (și *muz., arte* etc.) temă, subiect; **das ~ des Vortrages** subiectul conferinței; **ein unerschöpfliches ~** o temă inepuizabilă; **ein undankbares ~** un subiect dificil, ingrat; **vom ~ abweichen (**sau **abschweifen)** a se îndepărta de la subiect; **zum ~ Ernährung ist Folgendes zu sagen** referitor la alimentație putem spune următoarele. **Variationen über ein ~ von Mozart** variațiuni pe o temă de Mozart.
Thematik, *-en, f.* tematică.
thematisch *adj.* tematic.
thematisieren, *thematisierte, thematisiert, vb. (h) tr.* a trata ca temă.
Themenkreis, *-es, -e, m.* complex de teme; tematică.
Themenplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de teme.
Themenwechsel, *-s, -, m.* schimbare de temă, trecere la alt subiect.
Theodizee, *-n* [-'tse:ən], *f. (fil.)* teodicee.
Theodolit, *-(e)s, -e, m. (metr.)* teodolit.
Theognosie *f. sg. (fil.)* teognoseologie.
Theogonie, *-n* [-'ni:ən], *f. (fil.)* teogonie.
Theokrat, *-en, -en, m. (ist.)* teocrat.
Theokratie, *-n* ['-ti:ən], *f.* teocrație.
Theolatrie, *-n* [-'tri:ən], *f. (înv.)* teolatrie, adorare a lui Dumnezeu.
Theolog(e), *-(e)n, -(e)n, m.* teolog.
Theologie, *-n* [-gi:ən], *f.* teologie.
Theologin, *-nen, f.* teologă.
theologisch *adj.* teologic.
Theomanie, *-n* [-ni:ən], *f.* manie religioasă.
Theorbe, *-n, f. (muz.)* teorbă, lăută veche.
Theorem, *-s, -e, n. (log., mat.)* teoremă.
Theoretiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* teoretician(ă).
theoretisch I. *adj.* teoretic. **II.** *adv.* (în mod) teoretic, din punct de vedere teoretic; **~ hast du recht** din punct de vedere teoretic ai dreptate.
theoretisieren, *theoretisierte, theoretisiert, vb. (h) intr.* a teoretiza.
Theorie, *-n* [-ri:ən], *f.* teorie; **eine ~ aufstellen** a emite o teorie; **~ und Praxis** teorie și practică; **nur in der ~** numai în teorie.
Theosoph, *-en, -en, m. (fil.)* teozof.
Theosophie, *-n* [-'fi:ən], *f.* teozofie.
theosophisch *adj.* teozofic.
Therapeut, *-en, -en, m.* terapeut, medic curant; medic practician.
Therapeutik *f. sg.* terapeutică.
Therapeutiker, *-s, -, m.* v. Therapeut.
Therapeutikum, *-s, -ka, n.* mijloc terapeutic; medicament.
therapeutisch *adj.* terapeutic.
Therapie, *-n* [-pi:ən], *f.* terapie.
Theriak, *-s, m. sg. (înv.)* leac, medicament universal.
Theriakwurz *f. sg. (bot.)* **1.** pătrunjel de câmp *(Pimpinella)*. **2.** anghelică *(Archangelica officinalis)*.
thermal *adj.* termal.
Thermalbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie termală.
Thermalquelle, *-n, f.* izvor termal.
Thermalschwimmbad, *-(e)s, -bäder, n.* bazin de înot cu apă termală.
Therme, *-n, f.* **1.** v. Thermalbad. **2.** v. Thermalquelle.
Thermen *pl. (ist.)* terme, băi publice (la romani).
Thermik *f. sg.* **1.** *(fiz.)* termică. **2.** *(av.)* curent termic.
thermisch *adj.* termic.
Thermitbombe, *-n, f. (mil.)* bombă cu termit.
Thermitgießschweißung, *-en, f. (metal.)* sudură aluminotermică.
Thermitpress|schweißung, *-en, f. (metal.)* sudură aluminotermică prin presiune.
Thermobe|hälter, *-s, -, m.* recipient termos.
Thermochemie *f. sg.* termochimie.
Thermodrucker, *-s, -, m. (inform.)* imprimantă termică.
Thermodynamik *f. sg. (fiz.)* termodinamică.
Thermo|effekt, *-(e)s, -e, m.* efect termic.
Thermo|elektrizität *f. sg.* termoelectricitate.
Thermo|element, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* termocuplu, pilă termoelectrică.
Thermograph, *-en, -en, m. (fiz.)* termograf, aparat de măsurat căldura.
Thermokauter, *-s, -, m. (chir.)* termocauter.
Thermometer, *-s, -, n.* termometru; **das ~ steht auf…** termometrul arată…
Thermometersäule, *-n, f.* coloană a termometrului.
Thermometer|stand, *-(e)s, m. sg.* indicație a termometrului.
thermometrisch *adj.* termometric.
thermonuklear *adj. (fiz.)* termonuclear.
Thermonuklearwaffen *pl.* arme termonucleare.
Thermopanefenster [-'pe:n-], *-s, -, n.* geam cu termopan.
Thermophor [-'fo:ɐ], *-s, -e, m.* **1.** *(med.)* termofor, pernă electrică. **2.** *(fiz.)* calorifer, aparat pentru transmiterea unor cantități de căldură exact determinate. **3.** recipient izolator de metal (pentru transportul mâncării calde).
Thermoplasten *pl.* materiale termoplastice.
Thermore|aktor, *-s, -toren, m. (fiz. at.)* termoreactor.
Thermosäule, *-n, f. (fiz.)* pilă termoelectrică.
Thermosbe|hälter, *-s, -, m.* recipient termos, conteiner calorific.
Thermosflasche, *-n, f.* termos.
Thermostat, *-(e)s, -e* (și *-en, -en*), *m. (fiz.)* termostat.
thermostatisch *adj.* termostatic.
Thermo|strom, *-(e)s, m. sg. (electr.)* curent termoelectric.
Thermotherapie, *-n* [-pi:ən], *f. (med.)* termoterapie.
Thermotriebwerk, *-s, -e, n.* termopropulsor.
Thermozelle, *-n, f.* v. Thermoelement.
thesaurieren, *thesaurierte, thesauriert, vb. (h) tr.* a tezauriza.
Thesaurierung, *-en, f.* tezaurizare.
Thesaurus, *-, -ren* (și *-ri*), *m.* tezaur (de cuvinte, de opere).
These, *-n, f.* teză, principiu.
thesenhaft *adj. (despre afirmații, concluzii)* sub forma unor teze.
Thesenpapier, *-s, -e, n.* foaie care conține enumerarea tezelor.
Thesis, *Thesen, f. (metr., muz.)* tesis.
Thespiskarren ['tespIs-], *-s, -, m. (fig., fam.)* caravană a unui teatru ambulant.
thessalisch *adj.* tesalic, din Tesalia.
Thing, *-s, -e, n. (ist.)* adunare populară (la triburile germanice).
Thingplatz, *-es, -plätze, m.*, **Thing|stätte**, *-n, f.* loc de adunare populară.
Thomaner, *-s, -, m.* **1.** elev al școlii Sf. Toma. **2.** cântăreț în corul bisericii Sf. Toma din Leipzig.
Thomas, *-, -se, m. (în expr.)* **er ist ein ungläubiger ~** e Toma necredinciosul; e un om neîncrezător.
Thomas|eisen, *-s, -, n. (metal.)* oțel Thomas.
thomasieren, *thomasierte, thomasiert, vb. (h) tr. (metal., înv.)* a trata, a obține oțelul prin procedeul Thomas.
Thomasmehl, *-(e)s, n. sg. (agr.)* zgură Thomas.
Thomas|schlacke, *-n, f. (metal.)* zgură Thomas.
Thomas|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e*), *m. (metal.)* oțel Thomas.
Thomasverfahren, *-s, -, n. (metal.)* procedeu Thomas.
Thomismus, *-, m. sg. (fil.)* tomism.
Thora *f. sg. (rel.)* tora.
Thon, *-s, -s* și *-e, m. (elv.)* v. Tunfisch.
thorakal *adj. (med)* toracic.
Thorakopiastik, *-en, f. (chir.)* toracoplastie.
Thorax, *-es, -e, m. (anat.)* torace.
Thoraxverfahren, *-s, n. sg. (med.)* respirație artificială prin apăsarea toracelui.
Thor|erde *f. sg. (chim.)* bioxid de toriu.
Thorium, *-s, n. sg. (chim.)* toriu.
thrakisch, **thrazisch** *adj.* tracic.
Thriller ['θrilɐ], *-s, -, m.* film (piesă, roman) de groază.
Thrombose, *-n, f. (med.)* tromboză.
Thromboseneigung, *-en, f. (med.)* predispoziție pentru tromboză.
Thrombus, *-, -ben, m. (med.)* trombus, cheag de sânge.
Thron, *-(e)s, -e, m.* tron; **den ~ besteigen** a se urca pe tron; **jn. vom ~ stoßen** a detrona pe cineva.
Thron|anwärter, *-s, -, m.* pretendent la tron.

Thronbe|steigung, *-en, f.* urcare pe tron, venire la tron.
Thronbewerber, *-s, -, m.* pretendent la tron.
thronen, *thronte, gethront, vb. (h) intr.* (și *fig.*) a trona.
Thron|entsagung, *-en, f.* renunțare la tron.
Thron|erbe, *-n, -n, m.* moștenitor al tronului.
Thron|erbin, *-nen, f.* moștenitoare a tronului.
Thronfolge *f. sg.* succesiune la tron.
Thronfolger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* moștenitor(-oare) a(l) tronului, urmaș(ă) la tron.
Thronhimmel, *-s, -, m.* baldachin al tronului.
Thronprätendent, *-en, -en, m.* v. Thronbewerber.
Thronräuber, *-s, -, m.* uzurpator al tronului.
Thronrede, *-n, f.* mesaj, discurs al coroanei, al tronului.
Thronsaal, *-(e)s, -säle, m.* sală a tronului.
Thronsessel, *-s, -, m.* tron.
Thron|streitigkeit, *-en, f.* ceartă pentru tron.
Thron|stufen *pl.* trepte ale tronului.
Thronverzicht, *-(e)s, -e, n.* v. Thronentsagung.
Thronwechsel, *-s, -, m.* schimbare a domnitorului, a regelui.
Thuja, *-s, f. (bot.)* tuia, arborele-vieții *(Thuja* L.).
Thulium, *-s, n. sg. (chim.)* tuliu.
Thunfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* ton *(Thynnus thynnus)*.
Thymian, *-s, -e, m. (bot.)* cimbru *(Thymus* L.).
Thymus, *-, m. sg.*, **Thymusdrüse**, *-n, f. (anat.)* (glandă) timus.
Tiara [tia:-], *Tiaren*, **Tiare**, *-n, f.* **1.** tiară, mitră papală. **2.** *(ist.)* tiară, coroană a unor regi orientali.
tibetanisch, **tibetisch** *adj.* tibetan.
Tic, *-s, -s, m. (med.)* tic (muscular).
Tick, *-(e)s, -s* (sau *-e), m.* **1.** v. Tic. **2.** tic; obicei, nărav prost; **einen ~ haben** a avea un tic. **3.** *(fam.)* nuanță; **einen ~ besser** un pic mai bine. **4.** *(fam.)* îngâmfare, închipuire.
ticken, *tickte, getickt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a face tic-tac, a ticăi; **die Uhr tickt** ceasul ticăie; **die Fernschreiber ~** telegrafele țăcăne. **2.** v. tippen **(I. 1)**. **II.** *tr.* **1.** *(argou)* a bate și a jefui. **2.** v. kapieren.
Ticken, *-s, n. sg.* tic-tac; **das ~ der Uhr** tic-tacul ceasului.
Ticker, *-s, -, m.* **1.** *(med.)* bolnav suferind de un tic. **2.** *(med.)* aparat de controlat pulsul. **3.** *(fam.)* telegraf automat. **4.** *(argou)* bătăuș, jefuitor.
tickern, *tickerte, getickert, vb. (h) tr. (fam.)* a transmite știri prin telegraful automat.
Ticket, *-s, -s, n.* **1.** bilet de călătorie (cu avionul sau vaporul). **2.** *(rar)* bilet de intrare. **3.** *(rar)* program electoral.
Ticketack(e) *f. sg. (glumeț, în limbajul copiilor)* ceas.
ticktack *interj.* tic-tac.
Ticktack, *-s, n. sg.* tic-tac al ceasului.
Tid(e), *-(e)n, f. (reg.)* **1.** timp, vreme. **2.** *(mar.)* maree.
Tidegebiet, *-(e)s, -e, n. (mar.)* zonă supusă acțiunii mareelor.
Tide|hub, **Tidenhub**, *-s, m. sg. (mar.)* diferență de nivel între flux și reflux.
tief *adj.* și *adv.* **1.** adânc; **2 m ~** adânc de 2 m; **ein ~er See** un lac adânc; **sich ~ beugen** a se pleca până la pământ; **~ in Schulden stecken** a fi înglodat în datorii; *(în expr.)* **stille Wasser sind ~** apele line sunt adânci; *(fam.)* **er hat zu ~ ins Glas geblickt** a tras prea mult la măsea. **2.** jos; scăzut; **~e Temperatur** temperatură scăzută; **~ im Tale** jos în vale. **3.** adânc, departe; **~ im Walde** departe în pădure, în desimea codrului; **~ in der Nacht** noaptea târziu, în plină noapte; **im ~sten Winter** în plină iarnă, în toiul iernii; **das lässt ~ blicken** asta spune multe, asta dă de gândit. **4.** *(fig.)* adânc, profund; **~ schlafen** a dormi adânc, a dormi buștean, a dormi dus; **~e Trauer** durere adâncă, doliu mare; **~es Denken** gândire profundă; **~es Geheimnis** mare secret; **aus ~stem Herzen** din adâncul inimii; **er ist ~ gesunken** a decăzut total; **~ eingewurzelt** adânc înrădăcinat; **~ atmen** a respira adânc. **5.** *(despre sunete)* profund, grav, jos; **~e Stimme** voce joasă; **ein ~er Bass** un bas grav. **6.** *(despre culori)* închis, întunecat; **ein ~es (Schwarz)rot** un roșu (negru) închis.
Tief, *-(e)s, -s, n.* **1.** *(met.)* depresiune atmosferică, minim. **2.** *(mar.)* fund adânc.
Tief|angriff, *-(e)s, -e, m. (av.)* atac la înălțime mică.
tief|äugig *adj.* cu ochii duși în fundul capului.
tief ausgeschnitten *adj.* **1.** scobit adânc. **2.** decoltat adânc.
Tief|ätzung, *-en, f.* **1.** *(metal.)* atac adânc cu acizi. **2.** *(tipogr.)* corodare în adâncime.
Tiefbagger, *-s, -, m. (constr.)* excavator cu cupă inversă, excavator de adâncime.
Tiefbahn, *-en, f.* linie (ferată) subterană.
Tiefbau, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(constr.)* construcție subterană. **2.** *(mine)* exploatare subterană. **3.** lucrări de terasament. **4.** construcții de drumuri și poduri.
Tiefbau|amt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciu de construcții publice (de drumuri și poduri).
Tiefbau|ingenieur [-ʒeniø:ɐ] *-s, -e, m.* **1.** inginer specializat în construcții subterane. **2.** inginer specialist în drumuri și poduri.
Tiefbau|stollen, *-s, -, m. (mine)* galerie subterană.
tief betrübt *adj.* adânc mâhnit.
Tiefbettfelge, *-n, f. (auto.)* jantă cu adâncitură.
tief bewegt *adj.* adânc mișcat, profund emoționat.
tiefblau *adj.* albastru-închis.
Tiefblick, *-(e)s, m. sg.* **1.** putere de pătrundere; clarviziune; perspicacitate. **2.** cunoaștere profundă (a unei probleme).
tief blickend *adj.* adânc, profund; pătrunzător, perspicace.
Tiefbohr|anlage, *-n, f. (petr., constr.)* instalație de foraj.
tiefbohren, *bohrte tief, tiefgebohrt, vb. (h) intr.* a fora adânc.
Tiefbohrgerät, *-(e)s, -e, n. (petr., constr.)* utilaj de foraj la mari adâncimi.
Tiefbohrtechnik, *-en, f.* tehnică a forajului adânc.
Tiefbohrung, *-en, f. (petr., mine)* foraj de adâncime, foraj adânc.
tiefbraun *adj.* maro închis, brun.
Tiefbrunnen, *-s, -, m.* fântână adâncă, puț adânc.
Tiefdecker, *-s, -, m. (av.)* avion cu aripă joasă.
tiefdenkend *adj.* profund în gândire.
tief dringend *adj.* pătrunzător.
Tiefdruck, *-(e)s, -e, m.* **1.** *sg. (met.)* depresiune (atmosferică). **2.** *(tipogr.)* tifdruc, tipar adânc.
Tiefdruck|ätze, *-n, f. (tipogr.)* gravură în adâncime.
Tiefdrucker, *-s, -, m. (tipogr.)* rotoheliografist.
Tiefdruckgebiet, *-(e)s, -e, n. (met.)* zonă de presiune mică, joasă, câmp de joasă presiune, zonă de depresiune; **permanentes ~** zonă permanentă de depresiune.
Tiefdruckrinne, *-n, f. (met.)* canal de presiune joasă, canal de depresiune.
tiefdunkel *adj.* foarte întunecat, foarte închis.
Tiefe, *-n, f.* **1.** adâncime, profunzime. **2.** *(muz.)* profunzime, gravitate (a unui ton, a unei voci etc.). **3.** grad de saturație (a unei culori, a unei nuanțe). **4.** *(fig.)* profunzime (a sentimentului, a gândirii). **5.** adâncitură; prăpastie. **6.** v. Tief.
Tief|ebene, *-n, f. (geogr., geol.)* câmpie joasă, șes, depresiune.
tief empfunden *adj.* adânc simțit; sincer.
tiefen, *tiefte, getieft, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a adânci, a scobi. **2.** *(mar.)* a sonda. **3.** *(petr.)* a fora.
Tiefenbe|strahlung, *-en, f. (med.)* tratament radiologic intern.
Tiefen|eis, *-es, n. sg. (hidr.)* gheață de fund, de adâncime.
Tiefenge|stein, *-(e)s, -e, n. (mineral.)* rocă abisală; rocă plutonică.
Tiefengliederung, *-en, f. (mil.)* eșalonare în adâncime.
Tiefengrundwasser, *-s, n. sg.* apă freatică de adâncime.
Tiefenkote, *-n, f. (geogr.)* cotă de adâncime.
Tiefenmesser, *-s, -, m. (metrol.)* batometru; șubler de adâncime.
Tiefenmessung, *-en, f. (metrol.)* măsurare în adâncime; batimetrie.
Tiefenpsychologie *f. sg.* psihologie abisală.
Tiefenruder, *-s, -, n.* **1.** *(mar.)* cârmă orizontală, de adâncime. **2.** v. Tiefensteuer.
Tiefenschärfe, *-n, f. (fot.)* profunzime a câmpului.
Tiefensehen, *-s, n. sg. (opt.)* viziune în relief.
Tiefen|steuer, *-s, -, n. (av.)* cârmă de profunzime, profundor.
Tiefen|steuerung *f. sg. (av.)* comandă a profundorului.
Tiefen|streu|ung, *-en, f. (metal.)* acțiune în profunzime.
Tiefen|strömung, *-en, f. (geogr.)* curent de apă la mare adâncime.
Tiefen|struktur, *-en, f. (gram.)* structură de adâncime.
Tiefenver|stellung, *-en, f. (tehn.)* reglaj în adâncime.
Tiefenvorschub, *-(e)s, -schübe, m. (maș.)* avans de adâncime.
Tiefenwirkung, *-en, f.* **1.** efect de adâncime; efect profund. **2.** *(opt.)* efect de relief. **3.** *(metal.)* efect în adâncime. **4.** *(med.)* acțiune în profunzime (a razelor).
Tiefenzug, *-(e)s, -züge, m. (sport)* urechiușă pentru cablu (la schiuri).
tief ergreifend *adj.* profund mișcător, copleșitor de emoționant.
tief ergriffen *adj.* profund mișcat, profund emoționat.
Tiefer|legung *f. sg.* coborâre a nivelului.
tief|ernst *adj.* foarte serios; solemn.
Tief|flieger, *-s, -, m. (av.)* avion care zboară la altitudine mică.
Tief|flug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor razant.
Tiefgang, *-(e)s, m. sg. (mar.)* pescaj.
tiefgängig *adj. (mar.)* cu pescaj mare.
Tiefgarage [-a:ʒə], *-n, f.* garaj subteran.
tief gebeugt *adj.* **1.** plecat; încovoiat; cocârjat. **2.** *(fig.)* deprimat, mâhnit adânc, zdrobit.
tiefgefrieren, *tiefgefroren, vb. (h) tr. (numai la inf. și part. trec.)* a congela, a refrigera; a conserva prin frig.
tiefgefrostet *adj.* congelat.
tief gefühlt *adj.* adânc simțit.
tief gehend *adj.* **1.** *(mar.)* care intră adânc în apă. **2.** *(fig.)* profund, adânc; care pătrunde în miezul lucrurilor.
tief gekränkt *adj.* foarte jignit, adânc mâhnit.
tiefgekühlt *adj.* congelat, refrigerat.
Tiefgeschoss, *-es, -e, n.* v. Kellergeschoss.
tief greifend *adj.* profund, adânc; privind esența lucrurilor; **~e Wandlungen** schimbări profunde.
tiefgrün *adj.* verde închis.
tiefgrundig *adj.* adânc, cu fundul adânc.
tiefgründig *adj.* profund, adânc; care are cauze adânci; pătrunzând în esența lucrurilor, temeinic.
Tiefgründung, *-en, f. (constr.)* fundație de adâncime.
Tiefkühl|anlage, *-n, f.* instalație de congelare.
tiefkühlen, *tiefgekühlt, vb. (h) tr. (numai la inf. și part. trec.)* v. tiefgefrieren.
Tiefkühlen, *-s, n. sg.* conservare prin frig.
Tiefkühlfach, *-(e)s, -fächer, n.* raft pentru congelare (în frigider).
Tiefküklkost *f. sg.* produse alimentare congelate.
Tiefkühltruhe, *-n, f.* congelator, refrigerator.
Tiefkühlung, *-en, f.* congelare, refrigerare.
Tieflade|anhänger, *-s, -, m. (auto.)* remorcă cu șasiu coborât.
Tiefladelinie [-niə], *-n, f. (mar.)* linie de plutire a navei încărcate.
Tieflader, *-s, -, m. (auto.)* v. Tiefladeanhänger.
Tiefladewagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon cu planșeu coborât.
Tiefland, *-(e)s, -länder, n. (geogr.)* v. Tiefebene.
tief liegend *adj.* **1.** situat jos, în adâncime. **2.** înfundat, adâncit.
Tieflöffelbagger, *-s, -, m. (constr.)* excavator cu cupe pentru adâncimi.
Tief|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor adânc.
Tief|ofenkran, *-(e)s, -kräne, m. (tehn.)* macara (cu clește) pentru cuptor adânc, pentru blocuri.
Tiefpassfilter, *-s, -, m. (electr.)* filtru trece-jos.
Tiefpflug, *-(e)s, -pflüge, m.* plug pentru arat adânc.
Tiefpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** punct de maximă adâncime. **2.** punct minim; cel mai de jos, cel mai slab punct (al unui proces în desfășurare).
Tiefrahmenwagen, *-s, -, m.* automobil cu șasiu coborât.
tiefreligiös *adj.* de o religiozitate adâncă.
tiefrot *adj.* roșu închis.
Tiefschlaf, *-(e)s, m. sg.* somn adânc.

Tiefschlag, *-(e)s, -schläge, m. (box)* lovitură sub centură, lovitură joasă.
Tiefschnee, *-s, m. sg.* zăpadă adâncă.
tief schürfend *adj. (despre săpături)* adânc, de adâncime; *(fig.)* profund, de profunzime, care pătrunde în adâncul lucrurilor.
tiefschwarz *adj.* negru închis, intens.
Tiefsee *f. sg. (geogr.)* zonă abisală a mărilor și oceanelor.
Tiefseefisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește abisal.
Tiefseeforscher, *-s, -, m.* oceanograf, cercetător al profunzimilor mării.
Tiefseeforschung *f. sg.* cercetări oceanografice abisale; oceanografie.
Tiefseekabel, *-s, -, n.* cablu submarin (de mare adâncime).
Tiefseetauch|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de scafandru pentru adâncimi mari.
Tiefseetaucher, *-s, -, m.* scafandru de mare adâncime.
Tiefseetiere *pl.* faună abisală.
Tiefsinn, *-(e)s, m. sg.* **1.** profunzime de gândire. **2.** tristețe; melancolie.
tiefsinnig *adj.* **1.** adânc, profund; cu înțeles adânc. **2.** visător; trist; melancolic.
Tiefsinnigkeit *f. sg.* v. Tiefsinn.
Tief|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* săritură în adâncime.
Tief|stand, *-(e)s, m. sg.* nivel scăzut (la care s-a ajuns prin regres); *(fig.)* depresiune; stare de inferioritate.
Tiefst|angebot, *-(e)s, -e, n. (com.)* ofertă la preț minim.
tief|stapeln, *stapelte tief, tiefgestapelt (ich stap(e)le tief), vb. (h) intr.* a prezenta sub valoarea reală, a diminua.
tief stehend *adj.* cu nivel scăzut; *(fig.)* în stare de inferioritate.
Tief|stellung, *-en, f.* **1.** poziție inferioară. **2.** *(stenografie)* adâncire.
tief|stimmig *adj.* cu voce joasă, gravă.
Tiefstpreis, *-es, -e, m.* prețul cel mai mic, minim.
Tief|strahler, *-s, -, m.* reflector.
Tiefstwert, *-(e)s, -e, m. (met.* și *fig.)* valoare minimă; **die ~e der vergangenen Nacht** valorile minime ale nopții trecute.
tieftauchen, *tauchte tief, tiefgetaucht, vb. (s* și *n) intr.* a se scufunda la mare adâncime.
Tiefton, *-(e)s, -töne, m.* **1.** *(muz.)* sunet grav. **2.** *(radio.)* sunet de frecvență joasă.
Tieftonbereich, *-(e)s, -e, m. (radio.)* sector al sunetului de frecvență joasă.
tieftraurig *adj.* foarte, foarte trist.
Tiefungs|probe, *-n, f. (metal.)* probă de ambutisare adâncă.
tief verletzt *adj.* adânc jignit.
tief verschneit *adj.* acoperit de zăpadă abundentă.
tief wurzelnd *adj.* înrădăcinat adânc, profund înrădăcinat.
Tiefwurzler, *-s, -,m. (bot.)* plantă cu rădăcini adânci.
Tiefziehblech, *-(e)s, -e, n. (metal.)* tablă pentru ambutisare adâncă.
Tiefziehen, *-s, n. sg. (metal.)* ambutisare adâncă.
Tiegel, *-s, -, m.* **1.** tigaie. **2.** borcan. **3.** *(tehn.)* creuzet. **4.** *(tipogr.)* presă, mașină de tipar tighel.
Tiegelbetrieb, *-(e)s, -e, m. (metal.)* topire în creuzet.
Tiegeldruck, *-(e)s, m. sg. (tipogr.)* imprimare la tighel.
Tiegeldruckpresse, *-n, f. (tipogr.)* mașină, presă de tipar tighel, tighel.
Tiegelguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* **1.** *sg.* turnare din creuzet. **2.** piesă turnată din creuzet.
Tiegelguss|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e), m. (metal.)* oțel de creuzet.
Tiegelhälter, *-s, -, m. (metal.)* suport de creuzet.
Tiegelpresse, *-n, f.* v. Tiegeldruckpresse.
Tiegelschmelz|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor (de topit) cu creuzet.
Tiegel|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e), m.* v. Tiegelgussstahl.
Tiegeltrag|gabel, *-n, f. (metal.)* furcă de creuzet.
Tiegelzange, *-n, f. (metal.)* clește cu brațe curbate, clește de prins creuzete.
Tiekbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* (arbore) tic *(Tectona grandis).*
Tiekholz, *-es, -hölzer, n.* lemn de tic.
Tiene, *-n, f (reg.)* butoi; putină.
Tier, *-(e)s, -e, n.* **1.** animal; **ein zahmes ~** un animal îmblânzit; **ein wildes ~** un animal sălbatic; **zum ~ herabsinken** a decădea la nivelul animalelor, a se bestializa; **das ~ im Menschen** bestia din om; *(fam.)* **ein großes** (sau **hohes**) **~** un personaj mare, un mare grangur; *(fam.)* **ein armes ~** un biet nenorocit. **2.** *(vân.)* cerboaică, ciută.
tier|ähnlich *adj.* ca animalele; animalic.
Tier|anbeter, *-s, -, m.* zoolatru.
Tier|anbetung *f. sg.* zoolatrie.
Tier|art, *-en, f.* specie, soi, varietate de animal; rasă de animale.
Tier|arznei, *-en, f.* medicament pentru animale.
Tier|arznei|institut, *-(e)s, -e, n. (înv.)* institut veterinar.
Tier|arzneikunde *f. sg. (înv.)* v. Tierheilkunde.
Tier|arzneischule, *-n, f. (înv.)* școală veterinară.
Tier|arzt, *-es, -ärzte, m.,* **~ärztin**, *-nen, f.* medic veterinar, doctor(iță) veterinar(ă).
tier|ärztlich *adj.* veterinar; **die Tierärztliche Hochschule** Facultatea de medicină veterinară.
Tierbändiger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* îmblânzitor(-oare) de animale.
Tierbeschreiber, *-s, -, m.* zoograf.
Tierbeschreibung, *-en, f.* zoografie.
Tierbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* efectiv, număr de animale; șeptel.
Tierbild, *-(e)s, -er, n.* tablou, imagine, fotografie reprezentând un animal.
Tierbildhauer, *-s, -, m.* sculptor animalier.
Tierbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte cu animale.
Tierbude, *-n, f.* v. Tierhaus.
Tierchen, *-s, -, n. (dim.* de la Tier) animal mic; *(fig., fam.)* **jedes ~ hat sein Pläsierchen** fiecare cu plăcerile, cu slăbiciunile sale.
Tierdichtung, *-en, f.* poezie, literatură animalieră.
Tier|epos, *-, -epen, n.* epopee animalieră.
Tier|ernährung *f. sg.* hrănire a animalelor, a vitelor.
Tier|erzählung, *-en, f. (lit.)* poveste cu animale, despre animale.
Tierfabel, *-n, f.* fabulă animalieră.
Tierfährte, *-n, f.* urme de animal.
Tierfang, *-(e)s, m. sg.* prindere, captură de animale.
Tierfänger, *-s, -, m.* cel care prinde animale sălbatice.
Tierfreund, *-(e)s, -e, m.,* **~in**, *-nen, f.* amator(-oare) de animale, iubitor(-oare) de animale.
Tiergarten, *-s, -gärten, m.* grădină zoologică.
Tiergattung, *-en, f.* specie de animale.
Tierge|hege, *-s, -, n.* țarc, rezervație pentru animale.
Tiergemälde, *-s, -, n.* tablou animalier.
Tier|geographie *f. sg.* zoogeografie.
Tiergeschichte, *-n, f.* **1.** poveste cu animale. **2.** carte despre animale.
tier|haft *adj.* ca un animal, animalic.
Tier|halter, *-s, -, m.* proprietar legal al unui animal; crescător de animale.
Tier|haltung *f. sg.* creștere a animalelor.
Tier|haus, *-es, -häuser, n.* menajerie.
Tier|haut, *-häute, f.* piele de animal.
Tier|heilkunde *f. sg.* medicină veterinară.
Tier|heim, *-(e)s, -e, n.* azil pentru animale.
Tier|heit *f. sg.* animalitate.
tierisch I. *adj.* **1.** animalic, de animal; **~e Fette** grăsimi animale. **2.** *(fig.)* animalic, bestial, brutal; josnic. **II.** *adv. (fam.)* foarte tare, extrem de...
Tierkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă între animale.
Tierkenner, *-s, -, m.* cunoscător al animalelor, persoană care se pricepe la animale.
Tierkohle *f. sg.* cărbune animal.
Tierkreis, *-es, m. sg. (astron.* și *astrologie)* zodiac.
Tierkreislicht, *-(e)s, n. sg. (astron.)* lumină zodiacală.
Tierkreiszeichen, *-s, -, n.* semn zodiacal.
Tierkult, *-(e)s, -e, m.* v. Tieranbetung.
Tierkunde *f. sg.* v. Zoologie.
Tierkundige, *-n, -n (ein Tierkundiger), m.* și *f.* zoolog(ă).
Tierlaus, *-läuse, f. (entom.)* păduche de animale *(Zoophthires).*
Tierlaut, *-(e)s, -e, m.* glas de animal.
Tierlazarett, *-(e)s, -e, n.* spital de animale.
Tierleben, *-s, n. sg.* viață a animalelor.
Tierlehre *f. sg.* v. Zoologie.
tierlieb *adj.* iubitor de animale.
Tiermaler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* pictor(iță) animalier(ă).
Tiermedizin, *-en, f.* **1.** medicină veterinară. **2.** v. Tierarznei.
Tiermensch, *-en, -en, m. (peior.; despre oameni)* animal, brută.
Tiermilbe, *-n, f. (zool.)* acarian parazitar *(Gamasidae).*
Tiername, *-ns, -n, m.* nume de animal.
Tiernatur *f. sg.* (și *peior.)* natură de animal, natură animalică.
Tier|organismus, *-, -men, m.* organism animal.
Tierpark, *-s, -e, m.* v. Tiergarten.
Tierpflanze, *-n, f. (bot.)* zoofit.
Tierpfleger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* îngrijitor(-oare) de animale.
Tierquäler, *-s, -, m.* persoană care chinuiește animalele.
Tierquälerei *f. sg.* **1.** chinuire, maltratare a animalelor. **2.** *(fig., fam.)* cruzime, sadism.
Tier|reich, *-(e)s, m. sg.* regn animal.
Tiersage, *-n, f. (lit.)* fabulă, poveste cu animale.
Tierschau, *-en, f.* expoziție de animale; menajerie.
Tierschutz, *-es, m. sg.* protecție a animalelor.
Tierschutzgebiet, *-(e)s, -e, n.* rezervație de animale.
Tierschutzver|ein, *-(e)s, -e, n.* societate pentru protecția animalelor.
Tierseuche, *-n, f. (med. vet.)* epizootie.
Tier|sprache, *-n, f.* limbaj al animalelor.
Tier|stimme, *-n, f.* voce de animal, strigăt; **eine ~ nachahmen** a imita vocea unui animal.
Tier|stück, *- (e)s, -e, n.* v. Tierbild.
Tierversuch, *-(e)s, -e, m.* experiență pe animale.
Tierwärter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* îngrijitor(-oare) de animale (într-o grădină zoologică).
Tierwelt *f. sg.* v. Tierreich.
Tierwirtschaft *f. sg.* economia creșterii animalelor.
Tierzucht *f. sg.* creștere a animalelor, zootehnie.
Tierzüchter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* crescător(-oare) de animale, zootehnician(ă).
tifteln, *tiftelte, getiftelt (ich tift(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a migăli.
Tiftikwolle, *-n, f. (text.)* lână de angora.
Tiger, *-s, -, m. (zool.)* tigru *(Panthera tigris).*
Tiger|auge, *-s, -n, n. (mineral.)* cuarț ochi-de-tigru.
Tigerblume, *-n, f. (bot.)* varietate de iris *(Tigridia).*
Tigerdecke, *-n, f.* v. Tigerfell.
tigerfarbig *adj.* tigrat, de culoarea tigrului.
Tigerfell, *-(e)s, -e, n.* blană de tigru.
tigerfleckig *adj.* v. tigerfarbig.
Tiger|haut, *-häute, f.* piele, blană de tigru.
Tiger|hund, *-(e)s, -e, m.* v. Iltis.
Tigerin, *-nen, f.* tigroaică.
Tigerkatze, *-n, f.* **1.** *(zool.)* v. Tiger. **2.** pisică-tigru *(Felis pardalis).*
tigern[1], *tigerte, getigert, vb.* **I.** *tr. (h)* a vopsi, a colora, a vărga în felul blănii de tigru. **II.** *intr. (s) (fam.)* a hoinări, a umbla încoace și încolo.
tigern[2] *adj.* vărgat ca blana tigrului.
Tigerpferd, *-(e)s, -e, n. (zool.)* **1.** cal vărgat *(Equus caballus).* **2.** zebră *(Equus zebra).*
Tigerschlange, *-n, f. (zool.)* (șarpe) piton *(Python molurus).*
Tigerweibchen, *-s, -, n.* tigroaică, femelă a tigrului.
Tigerwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (zool.)* hienă *(Hiena crocuta).*
Tilde, *-n, f. (tipogr.)* tildă.
tilgbar *adj.* **1.** care poate fi distrus, șters. **2.** *(ec., despre datorii)* amortizabil; *(despre credite)* rambursabil.

Tilgbarkeit *f. sg.* **1.** *(fin.)* putință, posibilitate de a fi șters, de a fi distrus. **2.** *(ec.)* posibilitate de a fi amortizat, rambursat.

tilgen, *tilgte, getilgt, vb. (h) tr.* **1.** a desființa; a lichida; a stârpi; a extermina; a nimici; **dieser Zustand ist zu** ~ această situație va trebui să înceteze; **das Übel mit der Wurzel** ~ a stârpi răul din rădăcină; **Spuren** ~ a face să dispară urmele, a șterge orice urmă. **2.** *(ec., despre datorii)* a amortiza, a stinge, a rambursa, a lichida; **Schulden** ~ a plăti datorii; *(cont.)* **der Posten wurde in unseren Büchern getilgt** postul acesta a fost anulat în registrele noastre; **eine Hypothek** ~ a anula o ipotecă; **eine Anleihe** ~ a rambursa, a înapoia un împrumut (de bani).

Tilgung, *-en, f.* **1.** desființare; lichidare, stârpire; exterminare; extirpare. **2.** *(ec.)* amortizare, stingere (a unei datorii), rambursare (a unui credit).

Tilgungs|abkommen, *-s, -, n. (ec.)* convenție de amortizare.

Tilgungs|anleihe, *-n, f. (ec.)* împrumut amortizabil.

Tilgungsbedingungen *pl. (ec.)* condiții de rambursare.

Tilgungsbetrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* sumă, rată de amortizare.

Tilgungsdauer *f. sg. (ec.)* durată de amortizare.

Tilgungsfrist, *-en, f.* termen de rambursare.

Tilgungskasse, *-n, f. (ec.)* casă de amortizare.

Tilgungskredit, *-(e)s, -e, m. (ec.)* credit amortizabil.

Tilgungs|plan, *-(e)s, -pläne, m. (ec.)* plan de amortizare.

Tilgungsquote, *-n, f. (ec.)* cotă de amortizare.

Tilgungsrate, *-n, f. (ec.)* rată de amortizare.

Tilgungs|schein, *-(e)s, -e, m. (ec.)* bon, cupon de amortizare.

Tilgungs|schuld, *-en, f. (ec.)* datorie de amortizat.

Tilgungs|tabelle, *-n, f. (ec.)* tabelă de amortizare.

Tilgungs|termin, *-s, -e, m. (ec.)* termen de amortizare.

Tilsiter *adj. (în expr.)* ~ **Käse** cașcaval tilsit.

Timbre ['tɛ̃:brə], *-s, -s, n. (muz.)* timbru (al sunetului).

timbrieren [tɛ̃:'bri:-], *timbrierte, timbriert, vb. (h) tr. (muz.)* a nuanța, a da un anumit timbru.

timen ['taemən] *timte, getimt, vb. (h) tr.* **1.** a măsura timpul cu cronometrul, a cronometra. **2.** a stabili un termen.

timid(e) *adj. (înv.)* timid; retras.

Timokratie [-'ti:], *-n, f.* plutocrație, timocrație.

Timotheegras, Timotheegras, Timotheusgras, Thimothygras, *-es, n. sg. (bot.)* timoftică *(Phleum pratense).*

Timpe, *-n, f. (reg.)* colț, vârf, tâmpă.

tingeln, *tingelte, getingelt (ich ting(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a umbla cu șușaneaua, a da spectacole ambulante de proastă calitate.

Tingeltangel, *-s, -, m.* (sau *n.)* **1.** varieteu de mâna a doua, șantan. **2.** muzică de bâlci.

tingieren, *tingierte, tingiert, vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* a vopsi. **2.** *(rel.)* a muia (anafura) în vin.

Tinktur, *-en, f.* tinctură.

Tinnef, *-s, n.* (și *m.) sg. (fam., reg.)* **1.** marfă proastă. **2.** prostii, fleacuri.

Tinte, *-n, f.* **1.** cerneală; *(fig., fam.)* **in der** ~ **sitzen** (sau **stecken**) a fi într-o mare încurcătură, a i se încurca cuiva ițele, a fi la ananghie; ~ **gesoffen haben** a nu fi în toate mințile, a fi băut gaz, a fi într-o ureche; ~ **schwitzen** a se strădui din răsputeri. **2.** *(pict.)* tentă; degradeu.

Tintenblätterpilz, *-es, -e, m. (bot.)* **1.** burete-de-rouă *(Coprinus micaceus).* **2.** burete de prund *(Collybia esculenta).*

Tintenfass, *-es, -fässer, n.* călimară.

Tintenfisch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* sepie *(Sepia officinalis).*

Tintenflasche, *-n, f.* sticlă de cerneală.

Tintenfleck, *-(e)s, -e, m.* v. Tintenklecks.

tintenfleckig *adj.* pătat cu cerneală.

Tintengummi, *-s, -(s), n.* (și *m.)* gumă, radieră pentru cerneală.

Tintenkiller, *-s, -, m. (limbajul elevilor)* creion de șters cerneală, scrisul.

Tintenklecks, *-es, -e, m.* pată de cerneală.

Tintenkuli, *-s, -s, m.* **1.** *(glumeț)* scrib. **2.** stilou cu pastă.

Tintenlöscher, *-s, -, m.* **1.** tampon de sugativă. **2.** creion de șters cerneala.

Tintenschnecke, *-n, f.* v. Tintenfisch.

tintenschwarz *adj.* negru ca cerneala.

Tinten|stift, *-(e)s, -e, m.* creion chimic.

Tinten|strahldrucker, *-s, -, m. (inform.)* imprimantă cu jet de cerneală.

Tintenwischer, *-s, -, m.* **1.** tampon (de sugativă). **2.** petic pentru șters penița.

tintig *adj.* **1.** plin, pătat de cerneală. **2.** ca cerneala.

Tip, *-s, -s, m. (înv.)* v. Tipp.

Tipp, *-s, -s, m.* indiciu, indicație, pronostic; *(fam.)* **einen** ~ **geben** a vinde un pont.

tipp! *interj.* ~ **tapp!** tipa-tipa!

Tippdruck|knopf, *-(e)s, -knöpfe, m. (tehn.)* buton de pornire automată.

Tippel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** punct; **der** ~ **auf dem i** punctul pe i. **2.** vârf.

Tippelbruder, *-s, -brüder, m.* **1.** *(înv.)* calfă călătoare; tovarăș de călătorie. **2.** *(fam.)* vagabond, hoinar, pribeag.

Tippelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Tippel **(1)**); *(fig.)* amănunt neînsemnat; **es stimmt bis aufs** ~ corespunde până în cele mai mici amănunte; se potrivește exact.

Tippelei *f. sg. (fam.)* **1.** mers pe jos. **2.** hoinăreală, vagabondare.

tippelig *adj. (reg.)* meschin, mic, mărunt.

tippeln, *tippelte, getippelt (ich tipp(e)le), vb.* **I.** *tr. (h) (reg.)* a stropi cu puncte, cu picățele. **II.** *intr. (s)* **1.** *(reg.)* a umbla cu pași mărunți, a umbla tipa-tipa; a umbla pe jos. **2.** *(fam.)* a hoinări, a vagabonda.

Tippelschickse, *-n, f. (argou)* vagaboandă.

tippen, *tippte, getippt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** și *intr.* a atinge ușor; **daran ist nicht zu** ~ aici nu-i nimic de zis, e lucru fără cusur. **2.** *(fam.)* a bate, a scrie la mașină; *(inform.)* a tasta. **II.** *intr.* **1.** *(fam.)* a pronostica, a prevedea; a presupune; **ich tippe auf Berlin (beim Fußballtoto)** merg cu Berlinul (la pronosport); **ich tippe auf 2:0 für Berlin** prevăd rezultatul de 2:0 pentru Berlin. **2.** a paria (la curse); a miza; **auf etwas** ~ a miza pe ceva.

Tipper, *-s, -, m. (auto.)* regulator al plutitorului (la carburator).

Tippfehler, *-s, -, m.* greșeală, eroare de dactilografiere.

Tippfräulein, *-s, -, n. (fam.)* dactilografă.

Tippler, *-s, -, m. (argou)* cerșetor, vagabond.

Tippmamsell, *-en (reg. -s), f. (peior.)* v. Tippfräulein.

Tippschein, *-(e)s, -e, m.* buletin de pronosport, de pariu.

Tippse, *-n, f. (peior.)* v. Tippfräulein.

tipptopp *adj.* și *adv. (fam.)* **1.** elegant, ca scos din cutie. **2.** perfect, ireproșabil; strașnic.

Tippzettel, *-s, -, m.* v. Tippschein.

Tipse, *-n, f.* v. Tippfräulein.

Tipster, *-s, -, m. (pop.)* persoană care vinde pronosticuri pentru pariuri (la sport).

Tirade, *-n, f.* **1.** tiradă. **2.** *(muz.)* pasaj.

Tirailleur [tiral'jø:ɐ], *-s, -e, m. (mil., înv.)* tiralior.

tiraillieren [tiral'ji:-], *tiraillierte, tirailliert, vb. (h) intr. (înv.)* a se hărțui.

tirili! *interj. (imită trilul păsărilor)* cirip, cirip!

tirilieren, *tirilierte, tiriliert, vb. (h) intr. (despre păsări)* a ciripi, a cânta cu triluri.

tiro! *interj. (la vânătoare)* trage!

Tiro, *-s, -onen, m. (înv.)* începător, novice; *(mil.)* recrut.

Tiroler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* tirolez(ă).

Tiroler|hut, *-(e)s, -hüte, m.* pălărie tiroleză.

tirol(er)isch *adj.* tirolez.

Tisch, *-(e)s, -e, m.* **1.** masă; **am** ~ **sitzen** a sta la masă; **um den** ~ **sitzen** a sta în jurul mesei; **den** ~ **decken** a pune masa; **runder (viereckiger)** ~ masă rotundă (pătrată); **ein zusammenklappbarer** ~ o masă pliantă; **ausziehbarer** ~ masă extensibilă; *(fig.)* **unter den** ~ **fallen lassen** a desconsidera, a nu da atenție, a renunța; a nu mai vorbi despre un lucru; a nu se mai ocupa de ceva; **einen** ~ **reservieren** a rezerva o masă (la restaurant); **der grüne** ~ **a)** masa verde, masa de joc; **b)** masa de tratative, masa verde; **etwas am grünen** ~ **erledigen** a rezolva o problemă prin tratative; *(fig.)* **reinen** ~ **machen a)** a lămuri o situație, a da cărțile pe față; **b)** a face tabula rasa; **jn. unter den** ~ **trinken** a îmbăta pe cineva până cade sub masă; **auf den** ~ **hauen** (sau **schlagen**) a bate cu pumnul în masă; **jn. über den** ~ **ziehen** a păcăli, a înșela pe cineva; *(fig.)* **sich an einen** ~ **setzen** a duce tratative, a vorbi cu cineva; **das ist vom** ~ asta s-a rezolvat; **vom** ~ **müssen** a trebui rezolvat; **vom** ~ **fegen** (sau **wischen**) a da la o parte, nefiind important. **2.** masă, mâncare; **sich zum (an den)** ~ **setzen** a se așeza la masă; **zu** ~**e bitten** a invita la masă; **bitte zu Tisch!** poftiți la masă!; **bei jm. zu** ~**e bleiben** a rămâne la cineva la masă; **er ist bei uns gern zu** ~**e gesehen** este poftit cu plăcere la noi la masă; **bei** ~ la masă, în timpul mesei; **vor** ~ înainte de masă; **nach** ~ după masă; *(fig.)* **einen guten** ~ **führen** a trăi bine; **offenen** ~ **haben** a avea totdeauna musafiri la masă, a ține casă deschisă; **er hat bei uns** ~ **und Wohnung** are la noi masă și casă; *(fig.)* **die Beine (Füße) unter fremde** ~**e stecken** a trăi pe socoteala altuia; **jm. freien** ~ **geben** a da cuiva masă gratuită; *(jur.)* **sie sind von** ~ **und Bett geschieden** trăiesc despărțiți în fapt, sunt despărțiți (la pat și la masă); *(bis.)* **der** ~ **des Herrn a)** altar pentru cuminecătură; **b)** cuminecătură; *(bis.)* **zum** ~ **des Herrn treten** a se împărtăși. **3.** masă, societate; **das Gelächter des ganzen** ~**es** râsetele întregii mese, râsetele tuturor. **4.** *(tehn.)* masă, suprafață plană; masă a presei; **rotierender** ~ masă rotativă; **kippbarer** ~ masă basculantă.

Tisch|apparat, *-(e)s, -e, m.* v. Tischtelefon.

Tisch|aufsatz, *-es, -sätze, m.* fructieră.

Tischbein, *-(e)s, -e, n.* picior de masă.

Tischbesen, *-s, -, m.* perie pentru firimituri.

Tischbe|steck, *-(e)s, -e, n.* tacâm de masă.

Tischblatt, *-(e)s, -blätter,* n. v. Tischplatte.

Tischbutter *f. sg.* unt de masă.

Tisch|chen, *-s, -, n.* v. Tischlein.

Tischdame, *-n, f.* doamnă de onoare la masă; doamnă care stă lângă un domn la masă; comeseană.

Tischdecke, *-n, f.* față de masă pe care nu se mănâncă.

Tischdrehbank, *-bänke, f. (maș.)* strung de banc.

Tisch|ecke, *-n, f.* colț al mesei.

tischen, *tischte, getischt, vb. (h) intr. (reg.)* a pune, a aranja masa.

Tisch|ende, *-s, -n, n.* cap al mesei; **das untere** ~ coada mesei.

tischfertig *adj.* gata de servit la masă.

Tischfräsmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de frezat.

Tischfuß, *-es, -füße, m.* v. Tischbein.

Tischfußball, *-(e)s, -bälle, m.* joc mecanic de fotbal (cu figurine).

Tischgänger, *-s, -, m.* abonat la masă, la o pensiune, pensionar.

Tischgast, *-(e)s, -gäste, m.* oaspete, invitat, musafir la masă.

Tischgebet, *-(e)s, -e, n.* rugăciune înainte sau după masă.

Tischgedeck, *-(e)s, -e, n.* **1.** tacâm. **2.** serviciu de masă.

Tischgenosse, *-n, -n, m.* comesean.

Tischgenossenschaft, *-en, f.* v. Tischgesellschaft.

Tischgenossin, *-nen, f.* comeseană.

Tischgerät, *-(e)s, -e, n.* serviciu de masă.

Tischgeschirr, *-(e)s, -e, n.* veselă.

Tischgesellschaft, *-en, f.* comeseni; masă.

Tischge|spräch, *-(e)s, -e, n.* conversație la masă.

Tischge|stell, *-(e)s, -e, n.* schelet de masă.

Tischglocke, *-n, f.* sonerie, clopoțel de masă.

Tisch|herr, *-n, -en, m.* domn de onoare la masă; vecin la masă; comesean.

Tisch|hobelmaschine, *-n, f. (tehn.)* raboteză, mașină de rabotat longitudinal cu masa alunecătoare.

Tischkante, *-n, f.* margine, dungă a mesei, cant al mesei.

Tischkarte, *-n, f.* bilet cu numele comesenilor, al invitaților la masă.

Tischkartei, *-en, f.* cartotecă portativă.

Tischkasten, *-s, -* (sau *-kästen), m.* sertar al mesei; *(fam.)* **er langweilt sich wie der Mops im** ~ se plictisește de moarte.

Tischklammer, *-n, f.* v. Tischtuchklammer.

Tischklemme, *-n, f. (tehn.)* menghină de masă.

Tischklopfen, *-s, n. sg.* spiritism (practicat cu ajutorul mesei).
Tischlampe, *-n, f.* lampă de masă.
Tischläufer, *-s, -, m.* tișlaifăr.
Tischlein, *-s, -, n.* (*dim.* de la Tisch) măsuță; *(în basme)* ~ **deck dich!** pun'te masă!
Tischleindeckdich, -, *n. sg. (în basme)* masă fermecată cu mâncăruri și băuturi; **der hat sein** ~ oriunde găsește masa întinsă.
Tischleinen, *-s, -, n.*, **Tischleinwand** *f. sg.* pânzeturi, albituri pentru fețe de masă.
Tischler, *-s, -, m.* tâmplar.
Tischler|arbeit, *-en, f.* tâmplărie, lucru de tâmplar.
Tischlerbank, *-bänke, f.* tejghea de tâmplărie.
Tischlerei, *-en, f.* **1.** *sg.* v. Tischlerhandwerk. **2.** v. Tischlerwerkstatt.
Tischlergeselle, *-n, -n, m.* calfă de tâmplar.
Tischler|hammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de tâmplărie.
Tischler|handwerk, *-(e)s, n. sg.* meserie de tâmplar, tâmplărie.
Tischlerlehrling, *-s, -e, m.* ucenic de tâmplar.
Tischlerleim, *-(e)s, m. sg.* clei (de tâmplărie).
Tischlermeister, *-s, -, m.* maistru tâmplar.
tischlern, *tischlerte, getischlert, vb. (h) intr.* și *tr.* a lucra tâmplărie.
Tischlerwerk|statt, *-stätten*, **Tischlerwerk|stätte**, *-n, f.* atelier de tâmplărie.
Tischlerwerkzeug, *-(e)s, -e, n.* unealtă de tâmplar.
Tischlied, *-(e)s, -er, n.* cântec de masă.
Tischmanieren *pl.* bonton la masă.
Tischmaschine, *-n, f.* mașină de calculat.
Tischmesser, *-s, -, n.* cuțit de masă.
Tischmessmaschine, *-n, f. (maș.)* aparat de măsurat pentru mecanică fină.
Tischnachbar, *-s* (și *-n), -n, m.*, **~in**, *-nen,* vecin(ă) de masă, vecin(ă) la masă, comesean(ă).
Tisch|ordnung, *-en, f.* ordine de așezare la masă.
Tischplatte, *-n, f.* **1.** placă, tăblie de masă. **2.** *(inform.)* mousepad.
Tischpunktmaschine, *-n, f. (maș.)* mașină de banc pentru sudat.
Tischrede, *-n, f.* toast, discurs la banchet.
Tischrücken, *-s, n. sg.* v. Tischklopfen.
Tischrunde, *-n, f.* v. Tischgesellschaft.
Tisch|schmuck, *-(e)s, m. sg.* decor de masă.
Tisch|schublade, *-n, f.* sertar al mesei.
Tisch|segen, *-s, -, m.* v. Tischgebet.
Tisch|sitte, *-n, f.* obicei la masă.
Tischtelefon, *-s, -e, n.* aparat telefonic de masă.
Tischtennis, *-, n. sg. (sport)* tenis de masă, ping-pong.
Tischtennismeisterschaft, *-en, f.* campionat de tenis de masă.
Tischtennis|platte, *-n, f.* masă de ping-pong.
Tischtennis|schläger, *-s, -, m.* paletă de ping-pong.
Tischtennisweltmeisterschaft, *-en, f.* campionat mondial de tenis de masă.
Tischtenniszimmer, *-s, -, n.* sală de tenis de masă.
Tischtuch, *-(e)s, -tücher, n.* față de masă pentru mâncat; *(fig.)* **das ~ zwischen sich zerschneiden** a rupe relațiile, a strica prietenia.
Tischtuchklammer, *-n, f.* clamă de prins fața de masă (de tăblia mesei).
Tisch|uhr, *-en, f.* ceas de masă.
Tischwaage, *-n, f.* **1.** cântar de masă. **2.** basculă format masă.
Tischwachs|tuch, *-(e)s, -tücher, n.* mușama.
Tischwäsche *f. sg.* albituri de masă.
Tischwein, *-(e)s, -e, m.* vin de masă.
Tischzarge, *-n, f.* ramă, bordură de masă.
Tischzeit *f. sg.* oră a mesei.
Tischzeug, *-(e)s, -e, n.* **1.** tacâmuri. **2.** v. Tischwäsche.
Tit. *presc.* de la Titel titlu.
Titan[1], *-en, -en, m. (mit.)* titan, uriaș.
Titan[2], *-s, n. sg. (chim.)* titan.
Titane, *-n, -n, m.* v. Titan[1].
Titan|eisen|erz, *-es, n. sg. (mineral.)* ilmenit.
titanenhaft *adj.* v. titanisch.
titanhaltig *adj.* titanifer, care conține titan.
titanisch *adj.* titanic.
Titan|oxid, **Titan|oxyd**, *-(e)s, -e, n. (chim.)* oxid titanic.
Titansäure, *-n, f. (chim.)* acid titanic.
Titan|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e), m. (metal.)* oțel aliat cu titan.
Titanverbindung, *-en, f. (chim.)* combinație de titan.
Titanweiß, *-(es), n. sg. (chim.)* alb de titan.
Titel, *-s, -, m.* **1.** titlu, intitulare; **einen ~ führen** a avea un titlu; **das Buch mit einem ~ versehen** a da un titlu cărții; *(fig.)* ~ **ohne Mittel** fală goală. **2.** *(jur.)* titlu drept; **den ~ zu etwas haben** a avea dreptul la ceva; **unter welchem ~?** cu ce titlu? **3.** *(fig.)* titlu, poziție, rang; **jn. mit seinem ~ anreden** a se adresa cuiva cu titlul său; **einen ~ verleihen** a acorda un titlu; *(sport)* **einen ~ erringen** a cuceri un titlu (de campion). **4.** pasaj, parte.
Titel|anwärter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* (și *sport*) aspirant(ă) la un titlu, la un rang.
Titel|auflage, **Titel|ausgabe**, *-n, f.* reeditare.
Titelbewerber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Titelanwärter.
Titelbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(tipogr.)* frontispiciu. **2.** ilustrație pe coperta (sau pe prima pagină a) unei cărți.
Titelblatt, *-(e)s, -blätter, n.* v. Titelseite.
Titelbogen, *-s, -* (și *-bögen), m. (tipogr.)* foaie de titlu.
Titelbuch|stabe, *-ns, -n, m. (tipogr.)* literă de titlu.
Titelei, *-en, f. (tipogr.)* titulatură, ansamblu al titlurilor.
Titel|erklärung, *-en, f. (jur.)* declarare (indicare) a titlului de drept; **~en zu den Digesten** indicarea titlurilor din Digeste.
Titelge|stalt, *-en, f. (lit.)* personaj titular.
Titelhalter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Titelinhaber.
Titelheld, *-en, -en, m. (lit.)*, **~in**, *-nen, f.* erou titular, eroină titulară.
Titel|inhaber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (sport)* deținător(-oare) a(l) titlului, campion(-oană).
Titelkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* frontispiciu, titlu principal **a)** al ziarului; **b)** al articolului.
Titelkupfer, *-s, n. sg.* v. Titelbild.
titel|los *adj.* fără titlu.
titeln, *titelte, getitelt (ich tit(e)le), vb. (h) tr.* **1.** *(rar)* a titula, a da un titlu. **2.** a transforma în titlu (de ziar, revistă etc.).
Titelnarr, *-en, -en, m.* maniac după titluri.
Titelrolle, *-n, f. (teatru, film)* rol titular; **er hat die ~ übernommen** el va juca, va interpreta rolul titular.
Titelsatz, *-es, -sätze, m. (tipogr.)* culegere a titlului.
Titelschleife, *-n, f.* fundă cu titlu (în reviste).
Titelschutz, *-es, m. sg. (jur.)* protecție, apărare a titlului.
Titelseite, *-n, f. (tipogr.)* pagină de titlu; frontispiciu.
Titelsucht *f. sg.* titlomanie.
titelsüchtig *adj.* titloman.
Titelträger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (sport)* deținător(-oare), apărător(-oare) a(l) titlului de campion.
Titelverleihung, *-en, f.* conferire de titlu.
Titelverteidiger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Titelträger.
Titelvignette [-vɪnjɛtə], *-n, f. (tipogr.)* vinietă de frontispiciu.
Titelwesen, *-s, n. sg.* sistem de titulaturi.
Titelzeile, *-n, f.* rând de titlu.
Titer, *-s, -, m. (chim.)* titru.
Titration, *-en, f. (chim.)* titrare.
Titre ['ti:tɐ], *-s, -s, m. (metal.)* titru.
Titrier|analyse, *-n, f. (chim.)* titrare.
Titrier|apparat, *-(e)s, -e, m. (chim.)* aparat de titrare.
titrieren, *titrierte, titriert, vb. (h) tr. (chim.)* a titra.
Titrierkolben, *-s, -, m. (chim.)* pahar, balon de titrare.
Titriermethode, *-n, f.* v. Titrieranalyse.
Titrierung, *-en, f. (chim.)* titrare.
Titrierverfahren, *-s, -, n.(chim.)* v. Titrieranalyse.
titschen, *titschte, getitscht, vb. (h) tr. (reg.)* a (în)muia.
Titte, *-n, f. (vulg.)* sân, țâță.
Titular, *-s, -e, m. (înv.)* titular, posesor, purtător de titlu.
Titularbischof, *-s, -schöfe, m. (bis.)* episcop numai cu titlu, episcop onorific.
Titularprofessor, *-s, -en, m.* profesor universitar titular.
Titular|rat, *-(e)s, -räte, m.* consilier onorific.
Titulatur, *-en, f.* titulatură, intitulare.
titulieren, *titulierte, tituliert, vb. (h) tr.* **1.** a intitula; a numi, a califica; *(glumeț)* **er titulierte ihn einen Ochsen** l-a făcut bou. **2.** a i se adresa cuiva cu toate titlurile.
Titulierung, *-en, f.* **1.** intitulare; calificare. **2.** formulă de adresare (folosindu-se titlul persoanei căreia te adresezi).
tja! *interj. (fam.)* **1.** mda! **2.** de!
Tjost, *-en, f.*, **Tjost**, *-(e)s, -e, m. (ist.)* duel călare între cavaleri.
Toast [to:st], *-(e)s, -e* (sau *-s), m.* **1.** felie de pâine prăjită. **2.** toast; **auf jn. einen ~ ausbringen** a ține un toast pentru cineva, a toasta.
Toast|brot, *-(e)s, -e, n.* **1.** pâine (tăiată felii) pentru prăjit. **2.** v. Toast **(1).**
toasten ['to:stən], *toastete, getoastet (du toastest, er toastet), vb. (h)* **I.** *tr.* a prăji (pâinea). **II.** *intr.* a ține un toast, a toasta.
Toaster *-s, -, m.* aparat (electric) de prăjit pâine.
Toback, *-s, m. sg.*, **Tobak**, *-s, -e, m. (înv., fam.)* tutun; *(fig.)* **das ist starker ~** asta e cam prea de tot; *(fig.)* **Anno ~** în vremuri de demult, când era lupul cățel.
Tobel, *-s, -, m.* (sau *n.*) *(reg., austr., elv.)* văgăună, râpă în pădure.
toben, *tobte, getobt, vb. (h) intr.* **1.** *(despre oameni)* a face gălăgie; a țipa, a urla, a trânti; a fi furios; a spumega, a turba de mânie; **der Kranke tobte und schrie** bolnavul vocifera și striga; **Kinder, tobt nicht so!** copii, nu urlați, nu faceți atâta gălăgie, atâta tărăboi; *(fam.)* **wie ein Berserker ~** a urla, a spumega ca un besmetic. **2.** *(fig., despre valuri, furtună etc.)* a vui, a se agita; **das Meer tobt** marea vuiește; **der Sturm tobt** furtuna vuiește.
Toben, *-s, n. sg.* furie, agitație, tulburare, vacarm; **das ~ der Elemente (der Natur)** furia elementelor (naturii).
tobend I. *part. prez.* de la toben. **II.** *adj.* urlând, țipând, spumegând; vuind.
toblustig *adj.* gălăgios, zgomotos, certăreț, agitat.
Toboggan [și tə'bɔgən], *-s, -s, m. (sport)* (sanie) tobogan.
Tobsucht *f. sg. (med.)* nebunie, furie, demență furioasă.
tobsüchtig *adj.* nebun, dement furios.
Tobsuchts|anfall, *-(e)s, -fälle, m. (med.)* acces de furie, de nebunie.
Tochter, *Töchter, f.* fiică, fată; **sie ist die echte ~ ihrer Mutter** e fiica maică-sii; **um die Hand der ältesten ~ anhalten** a cere mâna fiicei celei mai mari; **er hat eine heiratsfähige ~** are o fată de măritat; *(mit.)* ~ **des Schaumes** fiica spumei mării, Venus; **die Bewunderung ist eine ~ der Unwissenheit** admirația este un copil al ignoranței.
Tochter|an|stalt, *-en, f.* sucursală, filială.
Tochterbetrieb, *-(e)s, -e, m. (ec.)* filială, sucursală.
Töchterchen, *-s, -, n. (dim.* de la Tochter) fetiță.
Tochterfirma, *-men, f.* sucursală, filială (a unei firme).
Tochtergemeinde, *-n, f. (bis.)* filială a parohiei.
Tochtergeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* metastază.
Tochtergesellschaft, *-en, f.*, **Tochter|haus**, *-es, -häuser, n. (com.)* filială, sucursală (a societății, a firmei).
Töchter|haus, *-es, -häuser, n. (înv.)* bordel.
Töchter|heim, *-(e)s, -e, n.* pension de fete.
Tochterkind, *-(e)s, -er, n. (înv.* și *reg.)* nepot, nepoată de fiică.
Tochterkirche, *-n, f.* biserică anexă.
Tochterknolle, *-n, f. (bot.)* bulb nou; ~ **mit Blüte** bulb nou cu floare.
Tochterland, *-(e)s, -länder, n.* colonie.
töchterlich *adj.* filial, de fiică.

Tochterliebe *f. sg.* iubire filială, iubire de fiică.
Tochtermann, *-(e)s, -männer, m. (înv.* și *reg.)* ginere.
Tochterprodukt, *-(e)s, -e, n. (fiz. atomică)* produs derivat.
Töchterschule *-n, f. (înv.)* școală de fete; colegiu de fete; **höhere** ~ școală secundară de fete; liceu de fete.
Tochtersohn, *-(e)s, -söhne, m. (înv.* și *reg.)* nepot de fiică.
Tochter|sprache, *-n, f. (lingv.)* limbă-fiică, limbă născută, derivată dintr-altă limbă.
Tochter|staat, *-(e)s, -en, m.* stat-colonie.
Tochter|stadt, *-städte, f.* oraș-colonie.
Tochtersubstanz, *-en, f. (chim.)* substanță derivată.
Tochter|unternehmen, *-s, -, n.* intreprindere-filială.
Tochterzelle, *-n, f. (biol.)* celulă-fiică.
Tocke, *-n, f. (reg.)* **1.** v. Docke[1] **(8). 2.** v. Toque.
Tod, *-(e)s, -e, m.* **1.** moarte, deces; **der Weiße** ~ moarte albă, prin îngheț, printr-un accident la munte (în timpul iernii); **der Schwarze** ~ ciuma neagră, pesta; **zu ~e verwundet** rănit de moarte; *(fig.)* **zu ~e betrübt** foarte supărat, mâhnit de moarte; **bis in den** ~ până la moarte; **eines natürlichen ~ es sterben** a muri de moarte bună; **eines gewaltsamen ~es sterben** a muri de moarte violentă; **plötzlicher** ~ moarte subită; ~ **aus Altersschwäche** moarte de bătrânețe; **in den** ~ **gehen** a se duce la moarte; ~ **durch Erschießen** moarte prin împușcare; ~ **auf dem Schlachtfeld** moarte militară, pe câmpul de luptă; **(ein Kind) des ~es sein** a fi sortit morții; **auf den** ~ **krank liegen** a fi bolnav de moarte; a fi pe moarte; **sich** *(dat.)* **den** ~ **holen** a contracta o boală mortală; **den** ~ **eines Helden sterben** a muri ca un erou; **auf Leben und** ~ **kämpfen** a se lupta pe viață și pe moarte; **zum ~e verurteilen** a condamna la moarte; **vom ~e erretten** a salva de la moarte; *(elevat)* **zu ~e kommen** a muri; *(înv.)* **mit** ~ **abgehen** a muri; **mit dem ~(e) ringen** a se lupta cu moartea; (și *fig.)* **zu ~e quälen** a chinui de moarte; **dem** ~ **ins Auge sehen** a fi în pericol de moarte; *(fig.)* **er ist mir in den** ~ **verhasst** sau **ich kann ihn in den** ~ **nicht leiden** îl urăsc de moarte, nu-l pot suferi; **er sieht aus wie der leibhaftige** ~ arată ca moartea în persoană; **wider den** ~ **ist kein Kräutlein gewachsen** moartea nu are leac, de moarte nu scapă nimeni; *(fig.)* **zu ~e erschrecken** a (se) speria de moarte; **sich zu ~e langweilen** a se plictisi de moarte; *(fig., fam.)* **sich zu ~e lachen** a muri de râs; **sich zu ~e arbeiten** (sau **schinden)** a se prăpădi, a se omorî muncind; **ein Pferd zu ~e reiten** a omorî un cal călărindu-l fără milă; **das ist mein** ~ asta e moartea mea; asta mă bagă în groapă, în mormânt; *(în expr.)* ~ **und Teufel!** drăcia dracului! mii de draci!; **sich nicht vor** ~ **und Teufel fürchten** a nu se teme de nimic. **2.** *(fitopatologie)* tăciune, mălură, cărbune *(Ustilago).*
todbang(e) *adj.* îngrozit, înspăimântat, speriat de moarte.
todblass, **todbleich** *adj.* palid ca moartea.
todbringend *adj.* mortal, care aduce, provoacă moartea.
Toddy *-(s), -s, m.* **1.** băutură alcoolică. **2.** vin de palmier.
tod|elend *adj.* mizerabil (de tot); **mir ist** ~ mi-e foarte rău.
tod|ernst *adj.* foarte serios, grav; **er machte ein ~es Gesicht** avea, făcea o mină foarte serioasă, gravă.
todes|ähnlich *adj.* asemănător cu moartea, letargic.
Todes|ahnung, *-en, f.* presimțire a morții.
Todes|angst, *-ängste, f.* frică de moarte; **in Todesängsten** îngrozit de moarte.
Todes|anzeige, *-n, f.* anunț mortuar, ferpar de deces.
Todes|art, *-en, f.* fel de moarte; cauză a morții; **es gibt viele ~en** în multe feluri se poate muri.
todesbereit *adj.* gata de sacrificiul suprem, de moarte.
Todesbereitschaft *f. sg.* faptul de a fi gata de moarte, de sacrificiul suprem.
todesblass *adj.* v. todblass.
Todesblässe *f. sg.* paloare cadaverică.
Todesbote, *-n, -n, m.* vestitor, mesager al morții.
Todesbotschaft, *-en, f.* veste despre moarte(a cuiva), veste de moarte.
Todesdatum, *-s, -daten, n.* data morții.
Todesdrohung, *-en, f.* amenințare cu moartea.
Todes|engel, *-s, -, m.* înger al morții.
Todes|erklärung, *-en, f.* **1.** declarație de deces. **2.** *(jur.)* declarație de moarte prezumtivă.
Todesfackel, *-n, f. (fig.)* făclie a morții.
Todesfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz mortal, deces; **im** ~ **(e)** în caz de moarte.
Todesfall|aufnahme, *-n, f.* înregistrare a declarației de deces.
Todesfallversicherung, *-en, f.* asigurare pe viață.
Todesfurcht *f. sg.* v. Todesangst.
Todesgedanke, *-ns, -n, m.* gând de moarte; **sich** *(dat.)* **~n machen** a se gândi la moarte.
Todesgefahr, *-en, f.* pericol, primejdie de moarte; **in** ~ **sein** (sau **schweben)** a fi în primejdie, în pericol de moarte; **jn. aus** ~ **retten** a salva pe cineva de la moarte, a-i salva cuiva viața.
Todesgesang *-(e)s, -sänge, m.* **1.** v. Totengesang. **2.** cântec de lebădă.
Todesgrauen, *-s, n. sg.* groază de moarte.
Todesgrube, *-n, f.* groapă de mormânt.
Todesjahr, *-(e)s, -e, n.* an al morții.
Todeskampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* (și *fig.)* agonie.
Todeskandidat, *-en, -en, m.* **1.** muribund. **2.** condamnat, candidat la moarte.
Todeskeim, *-(e)s, -e, m.* germene al morții.
Todeskrampf, *-(e)s, -krämpfe, m.* spasm de agonie.
Todeslager, *-s, -, n.* lagăr al morții.
Todesmut, *-(e)s, m. sg.* temeritate, îndrăzneală mare.
todesmutig *adj.* temerar; îndrăzneț; care disprețuiește moartea.
Todesnachricht, *-en, f.* v. Todesbotschaft.
Todesnacht *f. sg.* noapte a morții.
Todesnot, *-nöte, f.* **1.** agonie. **2.** primejdie de moarte. **3.** *(fig.)* nevoie extremă.
Todes|opfer, *-s, -, n.* victimă, mort.
Todes|pein *f. sg.*, **Todesqual**, *-en, f.* (și *fig.)* chinuri ale morții; ~ **ausstehen a)** *(rel.)* a trece prin chinurile morții (ale iadului); **b)** a trece prin chinuri foarte mari.
Todesröcheln, *-s, n. sg.* horcăit de moarte.
Todes|schauer, *-s, -, m.* fiori ai morții.
Todes|schlaf, *-(e)s, m. sg.* **1.** somn al morții. **2.** letargie.
Todes|schlummer, *-s, m. sg. (poet.)* somn de veci.
Todes|schrecken, *-s, -, m.* groază de moarte; *(fig.)* frică îngrozitoare.
Todes|schuss, *-es, -schüsse, m.* lovitură, împușcătură mortală.
Todes|schütze, *-n, -n, m.* (trăgător) ucigaș.
Todes|schweiß, *-es, m. sg.* sudoare a morții.
Todes|sehnsucht *f. sg.* dorință de moarte.
Todes|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* salt mortal.
Todes|starre *f. sg.* rigiditate cadaverică.
Todes|stille *f. sg.* tăcere de moarte, tăcere mormântală.
Todes|stimme, *-n, f.* voce ca din mormânt, voce sepulcrală.
Todes|stoß, *-es, -stöße, m.* lovitură mortală; **jm. den** ~ **geben** (sau **versetzen)** a da cuiva lovitura de grație.
Todes|strafe, *-n, f.* pedeapsă cu moartea, pedeapsă capitală; **bei** ~ sub pedeapsă cu moartea; **darauf steht** ~ aceasta se pedepsește cu moartea.
Todes|streich, *-(e)s, -e, m.* v. Todesstoß.
Todes|stunde, *-n, f.* ceasul morții.
Todes|szene, *-n, f. (teatru)* scenă a morții.
Todes|tag, *-(e)s,-e, m.* **1.** zi a morții. **2.** comemorare a morții.
Todes|urkunde, *-n, f.* certificat de deces.
Todes|ursache, *-n, f.* cauză a morții; **die** ~ **feststellen** a stabili cauza morții.
Todes|urteil, *-s, -e, n.* sentință de moarte, condamnare la moarte; **das** ~ **vollstrecken** a executa sentința capitală.
Todesver|achtung *f. sg.* **1.** dispreț față de moarte; **sich mit** ~ **in die Gefahr stürzen** a se arunca în pericol disprețuind moartea. **2.** *(fam.)* dispreț suveran; **etwas mit** ~ **essen** a mânca ceva în silă, fără poftă.
Todesverbrechen, *-s, -, n.* crimă capitală.
Todesvermutung, *-en, f.* presupunere de deces.
Todeswunde, *-n, f.* rană mortală.
todeswürdig *adj.* care merită moartea.
Todeszeichen, *-s, -, n.* semn al morții.
Todeszeit *f. sg.* data și ora decesului.
Todeszelle, *-n, f.* celula morții (pentru condamnații la moarte).
Todfeind, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* dușman(că) de moarte.
todfeind *adj.* dușman de moarte; **jm.** ~ **sein** a dușmăni pe cineva de moarte, a fi cu cineva la cuțite.
Todfeindschaft, *-en, f.* dușmănie de moarte.
todgeweiht *adj.* sortit morții, pieirii.
todkrank *adj.* bolnav pe moarte.
todlangweilig *adj.* plictisitor de moarte.
tödlich *adj.* și *adv.* mortal; **er ist** ~ **verunglückt** s-a accidentat mortal; *(fam.)* **sich** ~ **langweilen** a se plictisi de moarte; **jn.** ~ **hassen** a urî de moarte pe cineva; *(fig.)* **mit** ~ **er Sicherheit eintreten** a fi inevitabil, fatal.
Tödlichkeit *f. sg.* caracter mortal.
todmatt *adj. (fam.)* obosit de moarte, istovit de moarte, surmenat.
todmüde *adj. (fam.)* mort, frânt de oboseală.
todschick *adj. (fam.)* foarte șic.
todsicher *adj. (fam.)* absolut sigur; **er kommt** ~ vine precis, absolut sigur.
Todsünde, *-n, f. (bis.)* păcat de moarte.
todtraurig *adj.* foarte trist, extrem de trist.
tod|unglücklich *adj. (fam.)* profund nefericit, distrus.
todwund *adj.* rănit mortal.
töff *interj. (imitând motoare, motociclete)* taca-taca.
Töff *-s, -s, n.* (și *m.) (elv.)* motocicletă.
Toffel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** papuc. **2.** v. Töffel.
Töffel, *-s, -, m. (fam.)* neghiob, gogoman, nătăfleț.
töffelig *adj. (fam.)* neghiob, nătărău, nerod.
töffen, *töffte, getöfft, vb. (h) intr. (glumeț)* a claxona.
Töfftöff, *-s, -s, n. (limbajul copiilor)* automobil, mașină, motocicletă.
Toga, *-gen, f. (ist.)* togă.
Tohuwabohu [-hu-hu], *-(s), -s, n.* încurcătură, dezordine, haos, harababură, talmeș-balmeș.
Toilette [toa-], *-n, f.* **1.** toaletă, rochie, îmbrăcăminte (elegantă); ~ **machen**, a se găti, a se îmbrăca elegant; **in großer** ~ în mare ținută. **2.** (masă de) toaletă. **3.** toaletă, closet, W.C.
Toiletten|artikel *pl.* articole de toaletă.
Toilettenbecken, *-s, -, n.* vas de WC.
Toilettenfrau, *-en, f.* femeie de serviciu la toaletele publice.
Toilettengarnitur, *-en, f.* garnitură de toaletă.
Toilettengegen|stände *pl.* obiecte, articole de toaletă.
Toilettenkoffer, *-s, -, m.* trusă de toaletă.
Toilettenpapier, *-s, -e, n.* hârtie de toaletă, hârtie igienică.
Toilettenseife, *-n, f.* săpun de toaletă.
Toilettensitz, *-es, -e, m.* colac de WC.
Toiletten|spiegel, *-s, -, m.* oglindă de toaletă.
Toilettentisch, *-(e)s, -e, m.* (masă de) toaletă.
Toilettenwasser, *-s, -wässer, n.* apă de toaletă, colonie.
Toilettenzimmer, *-s, -, m.* cameră de toaletă, budoar.
toi, toi, toi! *interj. (fam.)* să bat în lemn!
Tokaier și **Tokajer**, *-s, -*, **Tokaierwein** și **Tokajerwein**, *-(e)s, -e, m.* vin de Tokay.
Tokkata, *-ten, f. (muz.)* toccată.
Töle, *-n, f. (reg.;* și *peior.)* câine; javră.
Toledo|arbeit, *-en, f.* broderie de Toledo; toledo.
tolerabel *adj.* tolerabil; suportabil.
tolerant *adj.* tolerant.
Toleranz *f. sg.* (și *tehn.)* toleranță.
Toleranzbereich, *-(e)s, -e, m.* marjă de toleranță.

Toleranzdosis, *-dosen, f. (fiz.)* doză de toleranță, limită.

Toleranz|edikt, *-(e)s, -e, n. (ist.)* edict de toleranță (religioasă).

Toleranzfeld, *-(e)s, -er, n. (tehn., fiz.)* câmp de toleranță.

Toleranzgewicht, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* greutate admisibilă, toleranță de greutate.

Toleranzgrenze, *-n, f. (tehn.)* limită de toleranță.

Toleranzmarke, *-n, f. (metr.)* semn indicator de toleranță.

Toleranzschwelle, *-n, f.* v. Toleranzgrenze.

tolerierbar *adj.* v. tolerabel.

tolerieren, *tolerierte, toleriert, vb. (h) tr.* a tolera, a suporta, a răbda; a admite.

toll I. *adj.* **1.** *(înv.)* nebun, furios; **es ist zum ~ werden** îți vine să înnebunești; **nach etwas ~sein** a fi nebun după ceva; **~ werden über** (sau **vor** cu *dat.*) a înnebuni (de...); **wie ~** ca nebun, ca posedat, ca scos din minți; *(fam.)* **~ und voll** beat mort. **2.** v. tollwütig. **3.** *(fam.)* extravagant; nebunesc; trăsnit; **~er Streich** poznă, nebunie, trăsnaie; **~ er Einfall** idee extravagantă; **~e Wirtschaft** dezordine, haos, harababură. **4.** *(fam.)* grozav, teribil; **es war ein ~es Gedränge** a fost o învălmășeală nebună; **ein ~es Tempo** un ritm infernal; **ein ~er Film** un film grozav; **eine ~e Geschichte** o întâmplare senzațională; **eine ~e Sache!** grozavă treabă! **II.** *adv.* grozav, valabil; prea de tot; **es (jm.) zu ~ machen** a-i o face cuiva lată rău; **~!** valabil!

Tollbeere, *-n, f.* v. Tollkirsche.

Tolldocke, *-n, f. (bot.)* găinuși *(Isopyrum thalictroides* L.).

tolldreist *adj.* obraznic, nerușinat.

Tolle[1], *-n, -n (ein Toller), m.* și *f.* turbat(ă), nebun(ă).

Tolle[2], *-n, f. (fam.)* **1.** moț (mai ales la copii). **2.** ciucure.

tollen[1], *tollte, getollt, vb. (h* și *s) intr.* a se zbengui, a face nebunii; a fi neastâmpărat (la joacă), a fi gălăgios; **die ganze Woche hat er nur getollt** toată săptămâna s-a ținut numai de nebunii.

tollen[2], *tollte, getollt, vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* a ondula, a friza (părul). **2.** a plisa (stofe, pânzeturi etc.).

Tollerei, *-en, f.* zbenguială, zburdălnicie; gălăgie, zgomot.

Tollhaus, *-es, -häuser, n.* (și *fig.)* casă de nebuni; balamuc.

Tollhäusler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* nebun(ă), dement(ă), alienat(ă).

Tollheit, *-en, f.* **1.** *sg. (fam.)* nebunie. **2.** poznă, ștrengărie, prostie, șotie.

Tollkerbel, *-s, -, m. (bot.)* cucută *(Conium maculatum* L.).

Tollkirsche, *-n, f. (bot.)* mătrăgună *(Atropa belladonna).*

Tollkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* om nebun, zvăpăiat, trăsnit.

tollköpfig *adj. (fam.)* nebun, zvăpăiat, trăsnit.

Tollkörbel, *-s, -, m. (bot.)* hașmaciucă de pădure *(Anthriscus silvestris).*

Tollkörfel, *-s, -, m. (reg.)* v. Schierling.

Tollkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** laur porcesc, ciumăfaie *(Datura stramonium* L.). **2.** v. Schierling. **3.** *(reg.)* v. Wasserschierling.

tollkühn *adj.* foarte îndrăzneț, temerar.

Tollkühnheit *f. sg.* temeritate.

Tollpatsch, *-(e)s, -e, m. (fam.)* v. Tölpel.

tollpatschig *adj.* **1.** neîndemânatic; stângaci. **2.** necioplit, nătărău, neghiob, nerod; tont.

Tollpatschigkeit *f. sg.* **1.** stângăcie, neîndemânare. **2.** necioplire; neghiobie.

Tollrübe, *-n, f. (bot., reg.)* cucută de apă *(Cicuta virosa* L.).

Tollwut *f. sg. (med., vet.)* turbare.

tollwütig *adj. (med., vet.)* turbat.

Tolpatsch, *-(e)s, -e, m. (înv.)* v. Tollpatsch.

Tölpel, *-s, -, m.* **1.** (om) neîndemânatic, stângaci; (om) necioplit. **2.** neghiob, nătâng, prostănac; tont; mocofan. **3.** *(vet.)* capie (a oilor). **4.** *(ornit.)* pasăre înotătoare (din familia *Sulidae).*

Tölpelei, *-en, f. sg.* v. Tollpatschigkeit.

tölpelhaft *adj.* v. tollpatschig.

Tölpelhaftigkeit *f. sg.* v. Tollpatschigkeit.

tölpeln, *tölpelte, getölpelt (ich tölp(e)le), vb. (h* și *s) intr. (fam.)* **1.** a se purta ca un bădăran. **2.** a merge, a călca nesigur, a merge împiedicat.

Tölpelseeschwalbe, *-n, f.* v. Tölpel **(4).**

tölpisch *adj.* v. tölpelhaft.

Toluol, *-s, n. sg. (chim.)* toluen.

Tomahawk ['tɔmahɔ:k], *-s, -s, m.* tomahawk, bardă (a indienilor americani).

Tomate, *-n, f. (bot.)* pătlăgea roșie *(Solanum lycopersicum* L.); **rot werden wie eine ~** a roși, a se îmbujora; *(fig., glumeț)* **eine treulose ~** o persoană necredincioasă.

Tomatenmark, *-(e)s, n. sg.* pastă de roșii, bulion.

Tomatensaft, *-(e)s, -säfte, m.* suc de roșii.

Tomatensauce [-zo:sə], **Tomatensoße**, *-n, f.* sos de roșii.

Tomatensuppe, *-n, f.* supă de roșii.

Tomatentrester *pl.* coji și semințe de roșii (stoarse).

tomat(is)ieren, *tomat(is)ierte, tomat(is)iert, vb. (h) tr. (cul.)* a adăuga bulion de roșii.

Tombak, *-s, m. sg.* **1.** *(metal.)* tombac. **2.** *(fam.)* bijuterie falsă.

tombaken *adj.* de tombac.

Tombola, *-s* (și *-len), f.* tombolă.

Tommy, *-s, -, m. (glumeț)* soldat englez.

Tömpel, *-s, -, m.* pană (la războiul de țesut).

Ton[1], *-(e)s, Töne, m.* **1.** ton, sunet; **es gibt keinen ~ (von sich)** nu sună; **er gibt keinen ~ (von sich)** nu zice nimic, tace chitic, tace ca peștele; **in höchsten Tönen von etwas reden** a vorbi elogios despre ceva; *(fam.)* **keinen ~ mehr!** nici o vorbă! *(fam.)* **hast du Töne?** e de necrezut; îți stă mintea-n loc; **mir verschlägt's den ~** nu găsesc cuvinte, mi-a pierit graiul (de mirare); **mitklingender ~** rezonanță. **2.** *(muz.)* ton; tonalitate; timbru (al unei voci, al unui instrument); **tiefe und hohe Töne** tonuri joase și înalte; **ganze und halbe Töne** tonuri și semitonuri; (și *fig.)* **den ~ angeben** a da tonul; **das Stück geht in einen anderen ~ über** bucata schimbă tonalitatea; **der ~ ihrer Stimme** timbrul vocii ei; *(fig.)* **einen anderen ~ anschlagen** a schimba placa; a deveni mai sever. **3.** *(fon.)* accent; **den ~ auf die erste Silbe legen** a accentua prima silabă; *(fig.)* **den ~ auf etwas legen** a pune accent pe ceva. **4.** ton, manieră; **der gute** (sau **feine**) **~** bunele maniere. **5.** ton, inflexiune, intonație; **in gebieterischem ~e reden** a vorbi cu un glas sever, poruncitor; **in dem ~e geht es nicht mehr** pe acest ton nu mai merge; **in scharfem ~** pe un ton sever, aspru; **in ironischem ~** cu o voce ironică. **6.** nuanță (de culoare).

Ton[2], *-(e)s, -e, m.* argilă, lut; **feuerfester ~** argilă refractară; **gebrannter ~** argilă arsă; *(fig.)* **aus gröberem ~ geschaffen** nu e așa de sensibil.

Ton|abnehmer, *-s, -, m.* picup.

Ton|ab|stand, *-(e)s, -stände, m. (muz.)* interval, pauză (între tonuri).

Ton|ab|stimmung, *-en, f. (radio.)* reglare a tonalității.

Ton|ab|stufung, *-en, f.* **1.** gradație de ton, de nuanță, de culoare. **2.** *(radio., tv.)* scară de intensitate sonoră.

tonal *adj. (muz.)* tonal.

Tonalität, *-en, f. (muz.)* tonalitate.

ton|angebend *adj. (muz.,* și *fig.)* care dă tonul, dătător de ton.

Ton|angeber, *-s, -, m. (muz.,* și *fig.)* persoană care dă tonul.

Ton|arm, *-(e)s, -e, m.* braț al picupului.

Ton|art, *-en, f. (muz.)* tonalitate; *(fig.)* **in allen ~en** în toate felurile, nuanțele.

ton|artig *adj.* argilos; ca argila, ca lutul.

Ton|aufnahme, *-n, f.* înregistrare sonoră.

Ton|aufnahmegerät, *-(e)s, -e, n.* aparat de înregistrare sonoră; magnetofon.

Ton|aufzeichnung, *-en, f.* înregistrare (pe bandă de magnetofon sau disc); **elektromagnetische ~** înregistrare electromagnetică.

Ton|ausfall, *-(e)s, -fälle, m. (radio, TV)* dispariția sonorului.

Tonbad, *-(e)s, -bäder, n. (fot.)* baie de tonare.

Tonband, *-(e)s, -bänder, n.* bandă de magnetofon, bandă magnetică de înregistrare sonoră; **die Sendung auf ~ aufnehmen** a înregistra emisiunea pe bandă de magnetofon.

Tonband|aufnahme, *-n, f.* înregistrare pe bandă de magnetofon.

Tonbandgerät, *-(e)s, -e, n.* magnetofon.

Tonbank, *-bänke, f. (reg.)* tejghea, tarabă.

Tonbereich, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* domeniu (de frecvență) al tonului.

Tonbeton [-tõ: și -tɔŋ, *austr.* to:n], *-s, -s, m.* beton cu argilă.

Tonbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(fiz.)* imagine a sunetului. **2.** *(arte)* sculptură din argilă.

Tonbildung, *-en, f.* formare a sunetului, a tonului.

Tonblende, *-n, f. (radio., tv.)* regulator de tonalitate.

Tonboden, *-s, -böden, m.* teren, sol argilos.

Tonbrechung, *-en, f. (fiz.)* refracție a sunetului.

Tondämpfer, *-s, -, m. (muz.)* surdină.

Tondichter, *-s, -, m.* compozitor.

Tondichtung, *-en, f. (muz.)* compoziție, operă muzicală.

Tondinas, *-, -, n. (constr.)* cărămidă dinas de argilă.

Tondruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipărire a petelor de culoare.

Ton|eisen|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* siderit argilos, sferosiderit.

tonen, *tonte, getont, vb. (h) tr. (fot.)* a vira, a tona.

tönen, *tönte, getönt, vb. (h)* **I.** *intr.* a (ră)suna; a produce un sunet; **durch die Luft ~** a răsuna în aer; **von fern tönte Musik** de departe se auzea muzică. **II.** *tr.* a colora; a da nuanțe de culori.

Tönen, *-s, n. sg.* **1.** (ră)sunet. **2.** vopsit (al părului).

tönend I. *part. prez.* de la tönen. **II.** *adj.* răsunător.

Toner, *-s, -, m. (tipogr.)* toner.

Tonerpulver, *-s, -, n.* pulbere, praf de toner.

Ton|erde *f. sg. (chim.)* oxid de aluminiu, alumină; **essigsaure ~** acetat de aluminiu.

Ton|erdege|halt, *-(e)s, m. sg.* conținut de alumină.

tönern *adj.* de argilă, de lut.

Tonfall, *-(e)s, -fälle, m.* intonație; cadență; modulație; accent, accentuare.

Tonfarbe, *-n, f.* timbru muzical, tonalitate.

Tonfigur, *-en, f. (muz.)* figură.

Tonfilm, *-(e)s, -e, m.* film sonor.

Tonfilmkino, *-s, -s, n.* v. Tonkino.

Tonfilter, *-s, -, m.* **1.** *(fiz.)* filtru acustic. **2.** *(tel.)* filtru de tonalitate.

Tonfixierbad, *-(e)s, -bäder, n. (fot.)* baie de fixare (a hârtiei cu înnegrire directă).

Tonfliese, *-n, f. (constr.)* flisă, placă de gresie.

Tonfolge, *-n, f. (muz.)* succesiune de tonuri, de sunete; melodie.

Tonfrequenz, *-en, f. (tel.)* audiofrecvență; frecvență acustică.

Tonfülle *f. sg. (muz.)* plenitudine (de ton).

Tongalle, *-n, f. (geol.)* lentilă, galet de argilă.

Tongebung *f. sg.* intonație; fel al producerii tonului.

Tongefäß, *-es, -e, n.* vas de lut, de ceramică.

Tongeschirr, *-(e)s, -e, n.* veselă de lut, de ceramică.

Tongrube, *-n, f.* carieră de argilă.

Tongut, *-(e)s, n. sg.* vase, obiecte din ceramică.

Tongutgeschirr, *-(e)s, -e, n.* v. Tongeschirr.

Tonhalle, *-n, f.* sală de concert.

tonhaltig *adj.* argilos.

Tonhöhe, *-n, f. (fiz., muz.)* înălțime a tonului; *(fiz.)* frecvență a sunetului.

Tonholzschnitt, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* gravură pe lemn cu semitonuri.

tonig *adj.* argilos, lutos.

Tonika, *-ken, f. (muz.)* tonica.

Tonikum, *-s, -ka, n. (farm.)* medicament tonic, fortifiant.

Ton|industrie, *-en* [-ri:ən], *f.* industrie ceramică.

Ton|ingenieur [-Inʒɛnjø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer de sunet.

tonisch *adj. (farm., med.)* tonic, fortifiant.

tonisieren, *tonisierte, tonisiert, vb. (h) tr. (med.)* a întări, a spori tonusul.

Tonkabohne, *-n, f. (bot.)* fasole Tonca *(Dipteryx).*

Tonkalk, *-(e)s, -e, m.* var argilos.

Tonkino, *-s, -s, n.* cinematograf sonor.

Tonkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap de citire a tonului (la magnetofon).

Tonkrug, *-(e)s, -krüge, m.* ulcior de lut.

Tonkunst *f. sg.* muzică, artă muzicală.

Tonkünstler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muzician(ă), compozitor(-oare).
Tonlage, *-n, f. (muz.)* registru.
Tonlager, *-s -, n. (geol.)* strat argilos.
Tonlehre *f. sg. (fiz.)* acustică.
Tonleiter, *-n, f. (muz.)* gamă.
tonlos *adj.* **1.** *(fon.)* surd, afon. **2.** neaccentuat. **3.** fără glas, slab, şoptit.
Tonlosigkeit *f. sg.* **1.** afonie. **2.** lipsă de accent. **3.** lipsă de glas, de sunet.
tonmalend *adj.* **1.** onomatopeic. **2.** *(muz.)* descriptiv, redând anumite sunete, tonuri.
Tonmalerei, *-en, f.* **1.** onomatopee. **2.** muzică descriptivă. **3.** pictură de nuanţe.
Tonmaß, *-es, -e, n.* **1.** *(muz.)* măsură. **2.** *(metr.)* metru, măsură.
Tonmeister, *-s,-, m.(cinem., radio.)* maistru de sunet.
Tonmergel, *-s, -, m. (mineral.)* marnă argiloasă.
Tonmesser, *-s, -, m. (fiz.)* indicator de volum (sonor), tonometru, sonometru.
Tonmessung, *-en, f.* sonometrie.
Tonmischmaschine, *-n, f.* malaxor de argilă.
Tonmixer, *-s, -, m. (cinem., radio.)* specialist care realizează mixajul sunetului.
Tonnage [-'na:ʒə], *-n, f.* tonaj.
Tönnchen, *-s, -, n. (dim.* de la Tonne) butoiaş.
Tonne, *-n, f.* **1.** butoi. **2.** tonă. **3.** *(mar.)* geamandură, baliză.
Tonnenband, *-(e)s, -bänder, n.* cerc de butoi.
Tonnenblech, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* tablă de oţel pentru butoaie.
Tonnenbrücke, *-n, f. (constr.)* pod plutitor montat pe butoaie.
Tonnendach, *-(e)s, -dächer, n. (constr., ferov.)* acoperiş curbat, boltit.
Tonnenfisch, *-(e)s, -e, m.* peşte (sărat) la butoi; lacherdă.
Tonnenförderung, *-en, f. (mine)* transport cu chibla.
tonnenförmig *adj.* în formă de butoi.
Tonnenge|halt, *-(e)s, m. sg. (mar.)* tonaj; **brutto** ~ capacitate brută de încărcare.
Tonnengewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă cilindrică dreaptă.
Tonnenkilometer, *-s, -, n.* (şi *m.) (transporturi)* tonă-kilometru.
Tonnenlager, *-s, -, n.* **1.** depozit de butoaie. **2.** *(tehn.)* rulment cu role-butoiaş.
tonnenlägig *adj.* v. tonnlägig.
Tonnenmacher, *-s, -, m.* dogar.
Tonnenmaß, *-es, -e, n.* tonaj.
Tonnen|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (tehn.)* doagă de butoi.
tonnenweise *adv.* cu tonele.
Tonnlage, *-n, f. (mine)* puţ de înclinare.
tonnlägig *adj. (mine)* înclinat.
Ton|objektiv, *-(e)s, -e, n. (fot.)* obiectiv al sistemului optic sonor.
Ton|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de argilă.
Tonpfeife, *-n, f.* lulea, pipă de lut.
Tonplatte, *-n, f.* **1.** placă de argilă, de lut. **2.** placă pentru tipărituri în culori, placă de fond. **3.** disc de patefon.
tonreich *adj.* **1.** sonor. **2.** bogat în argilă.
Tonreihe,*-n, f. (muz.)* gamă.
tonrichtig *adj. (tipogr.)* cu tonuri corecte.
Tonröhre, *-n, f.* tub din argilă arsă.
Tonsatz, *-es, -sätze, m. (muz.)* compoziţie; frază muzicală.
Tonsäule, *-n, f. (electr.)* coloană sonoră.
Tonschicht, *-en, f.* strat de argilă.
Tonschiefer, *-s, -, m. (mineral.)* şist argilos.
Tonschindel, *-n, f.* olan, ţiglă de argilă.
Tonschlag, *-(e)s, -schläge, m. (constr.)* pardoseală din lut bătut; saltea de argilă.
Tonschneider, *-s, -, m.* **1.** *(constr.)* dispozitiv de tăiat argilă, tăietor de argilă. **2.** *(tipogr.)* dispozitiv de gravat forme în semitonuri.
Tonschnitt, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* gravare în semitonuri.
Tonschöpfer, *-s, -, m. (înv.)* compozitor.
Tonschöpfung, *-en, f.* creaţie, operă muzicală.
Tonsender, *-s, -, m. (tel.)* emiţător de sunet.
Tonsetzer *-s, -, m.* compozitor.
Tonsetzung, *-en, f. (muz.)* compoziţie.
Tonsignal, *-s, -e, n.* semnal acustic.
Tonsilbe, *-n, f. (lingv.)* silabă accentuată.
Tonsille, *-n, f. (anat.)* tonsilă, amigdală.
Tonsillotom, *-s, -e, n. (med.)* amigdalotom.
Ton|skala, *-len, f.* **1.** *(muz.)* gamă. **2.** *(radio.)* scală. **3.** *(pict.)* scară a nuanţelor.
Ton|spur, *-en, f. (cinem.)* pistă sonoră.
Ton|stärke, *-n, f.* intensitate a sunetului; tărie a sunetului; volum acustic.
Ton|stein, *-(e)s, m. sg. (geol.)* argilit.
Ton|störung, *-en, f. (tel.)* pană de sunet.
Ton|streifen, *-s, -, m.* bandă sonoră (în cinema).
Ton|stück, *-(e)s, -e, n. (muz.)* bucată, piesă muzicală.
Ton|stufe, *-n, f.* **1.** v. Tonhöhe. **2.** *(tipogr.)* treaptă de ton.
Tonsummer, *-s, -, m. (tel.)* buzzer.
Tonsur, *-en, f.* tonsură (la preoţi şi călugări catolici).
Tontastgerät, *-(e)s, -e, n. (tel.)* manipulator în frecvenţă vocală.
Tontaube, *-n, f.* porumbel de argilă, glob de ipsos sau de sticlă (ca ţintă pentru tragere).
Tonträger, *-s, -, m. (tel.)* purtătoare de sunet; suport de înregistrare.
Tonung, *-en, f.* **1.** *(fot.)* tonare, nuanţare, virare. **2.** *(tipogr.)* tonare; tonalitate; accentuare a celui de-al doilea ton (la cerneluri cu dublu ton).
Tönung, *-en, f.* **1.** nuanţă. **2.** *(fig.)* nuanţare.
Tönungs|skala, *-len, f. (tel.)* scară de gradaţie a sunetului.
Ton|unterdrückung, *-en, f. (tel.)* rejecţie a purtătoarei de sunet.
Tonus, *-, m. sg. (med.)* tonus.
Tonver|änderung, *-en, f.* schimbare a tonului; nuanţă.
Tonver|hältnis, *-ses, -se, n.* relaţie (între sunete).
Tonwagen, *-s, -, m.* car de reportaj pentru transmiterea sau înregistrarea sunetului.
Tonwahl, *-en, f.* selectare a tonului.
Tonwaren *pl.* olărie; obiecte de ceramică.
Tonwelle, *-n, f.* undă sonoră.
Tonwerk, *-(e)s, -e, n.* operă muzicală.
Tonwerkzeug, *-(e)s, -e, m.* instrument muzical.
Tonwiedergabe, *-n, f. (radio, TV, film)* redare de sunet.
Tonzeichen, *-s, -, n.* **1.** *(muz.)* notă. **2.** *(lingv.)* accent, semn diacritic.
Tonziegel, *-s, -, m.* cărămidă de lut.
Top, *-s, -e, m. (sport)* lovitură de top (la golf).
top|aktu|ell *adj.* de mare actualitate.
Topas, *-es, -e, m. (mineral.)* topaz.
topasfarben *adj.* de culoarea topazului.
Topf, *-(e)s, Töpfe, m.* **1.** oală; **irdener** ~ oală de lut; *(fig.)* **alles in einen ~ werfen** a le pune pe toate în aceeaşi oală, a amesteca, a încurca lucrurile; *(fam.)* **das ist ~ wie Deckel** cum e turcul şi pistolul; *(fig.)* **das ist nicht in seinem ~ gekocht** asta nu-i din capul lui; **jeder ~ findet seinen Sturz (**sau **Deckel)** şi-a găsit sacul peticul; **wie ~ und Deckel zusammenpassen** a se potrivi de minune; **seine Nase in alle Töpfe stecken** a fi foarte curios; **jm. in die Töpfe gucken** a se preocupa curios de cineva. **2.** oală de noapte; **er muss mal auf den** ~ trebuie să iasă afară, să-şi facă nevoile. **3.** ghiveci; **Geranien in Töpfen** muşcate în ghivece. **4.** *(filatură)* cană colectoare; **der ~ mit Kammzug** cana colectoare cu panglică.
Topfballen, *-s, -, m.* răsad cu ghiveci.
Topfblume, *-n, f.* floare de ghiveci.
Topfbrennerei, *-en, f.* v. Töpferei.
Topfbrett, *-(e)s, -er, n.* poliţă pentru oale.
Töpfchen, *-s, -, n. (dim.* de la Topf) **1.** ulcică, căniţă; oală mică. **2.** *(fam.)* oală de noapte, oliţă, ţucal.
Topfdeckel, *-s, -, m.* capac (de oală).
topf|eben *adj.* complet neted, întins, orizontal.
topfen, *topfte, getopft, vb. (h) tr.* **1.** *(rar)* a planta, a pune în ghiveci. **2.** *(fam.)* a pune (un copil) pe oliţă.
Topfen, *-s, m. sg. (reg.)* brânză de vaci.
Topfenfleckerl *pl. (cul., reg.)* v. Topfennudeln.
Topfenknödel, *-s, -, m. (cul., reg.)* găluşcă cu brânză de vaci, papanaş fiert.
Topfenmehl|speise, *-n, f. (cul., reg.)* prăjitură cu brânză de vaci.
Topfen|nudeln *pl. (cul., reg.)* fidea, tăiţei cu brânză de vaci.
Topfen|strudel, *-s, -, m. (cul., reg.)* plăcintă, ştrudel cu brânză de vaci.
Topfentascherl, *-s, -, n. (cul.)* colţunaş cu brânză de vaci.
Töpfer *-s, -, m.* olar.
Töpfer|arbeit, *-en, f.* olărie; ceramică.
Töpferei, *-en, f.* **1.** *sg.* olărie; oale, vase de lut, de ceramică. **2.** v. Töpferwerkstatt. **3.** v. Töpferhandwerk.
Töpfer|erde *f. sg.* v. Töpferton.
Töpfergeschirr, *-(e)s, -e, n.* olărie, ceramică.
Töpfergut, *-(e)s, n. sg.* v. Töpferei **(1)**.
Töpfer|handwerk, *-(e)s, n. sg.* olărit.
Töpferkunst *f. sg.* meşteşug al olăritului.
Töpfermeister *-s, -, m.* meşter olar.
töpfern[1] *adj.* de lut, de argilă.
töpfern[2], *töpferte, getöpfert, vb. (h) tr.* şi *intr.* a face olărie, a lucra ca olar.
Töpferscheibe, *-n, f.* roată a olarului.
Töpferton, *-(e)s, m. sg.* argilă plastică.
Töpfervogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* olar *(Furnarius rufus)*.
Töpferware, *-n, f.* mărfuri, produse de olărie, de ceramică.
Töpferwerk|statt, *-stätten, f.* (atelier de) olărie.
Töpferwespe, *-n, f. (entom.)* soi de viespe *(Trypoxylon figulus)*.
Topf|flicker, *-s, -, m.* lipitor de oale.
topf|förmig *adj.* în formă de oală.
Topfgewächs, *-es, -e, n.* plantă de interior, de ghiveci.
Topfgewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă de cărămidă cu goluri.
Topfgucker, *-s, -, m. (fam.)* indiscret, înfigăreţ, persoană care-şi bagă nasul unde nu-i fierbe oala.
Topfguckerei *f. sg. (fam.)* indiscreţie.
Topfhändler, *-s, -, m.* negustor de oale.
topfit *adj. (invar.)* în cea mai bună formă.
Topfkieker, *-s, -, m. (reg.)* v. Topfgucker.
Topfkratzer, *-s, -, m.* sârmă de curăţat vase.
Topfkuchen, *-s, -, m. (cul.)* (fel de) cozonac.
Topflager, *-s, -, n. (hort.)* magazie de ghivece.
Topflappen, *-s, -, m.* cârpă, mănuşă de apucat oale fierbinţi.
Topflecker, *-s, -, m. (fam.)* linge-blide.
Topfmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* târg de oale.
Topf|pflanze, *-n, f.* v. Topfgewächs.
Topfreiniger, *-s, -, n.* burete de curăţat oale.
Topfrösten *-s, n. sg. (metal.)* prăjire în creuzet.
Topfschlacke, *-n, f. (metal.)* zgură de creuzet.
Topf|spinnmaschine, *-n, f.* maşină de tors centrifugală.
Topf|stein, *-(e)s, m. sg.* tartru, piatră de cazan.
Topf|sturz, *-es, -stürze, m.*, **Topf|stürze**, *-n, f.* v. Topfdeckel.
Topf|tiefe, *-n, f. (fiz.)* adâncime a gropii (de potenţial).
Topik *f. sg. (lingv.)* topică.
Topinambur, *-en, f. (bot.)* nap porcesc, cartoful-porcului *(Helianthus tuberosus* L.).
topisch *adj. (med.)* topic, local.
Toplader, *-s, -, m.* **1.** maşină de spălat cu uşa deasupra. **2.** (video)casetofon care se încarcă de sus.
Toplicht, *-(e)s, -er, n.* v. Topplicht.

Topmast, *-(e)s, -e(n), m.* v. Toppmast.
Topograph, *-en, -en, m.* topograf.
Topographie, *-n, f.* topografie.
topographisch *adj.* topografic.
Topologie *f. sg.* topologie.
Topos, -, *Topoi, m. (lit.)* figură de stil.
topp! *interj.* bine! s-a făcut! în regulă!
Topp, *-s, -e* (sau *-s*), *m.* **1.** *(mar.)* gabie. **2.** *(fam.)* cucurigu, galerie într-o sală de spectacol (cu locurile cele mai ieftine). **3.** *(fam.)* oală.
Topp|anlage, *-n, f. (petr.)* instalație de degazolinare; instalație de stabilizare.
toppen, *toppte, getoppt, vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a mânui catargul; a întinde balansinele, a încrucișa (o vergă); a aplica (un pic). **2.** *(reg.)* a lovi, a atinge (ușor). **3.** *(golf)* a lovi mingea în jumătatea de sus. **4.** *(petr.)* a separa benzina de țiței (prin distilare).
Topp|ende, *-s, -n, n. (constr.)* capăt îngust al unei grinzi.
Topp|flagge, *-n, f. (mar.)* micul pavoaz.
Topp|fraktion, *-en, f. (petr.)* stabilizare a țițeiului.
Toppknopf, *-(e)s, -knöpfe, m. (mar.)* măr (de catarg).
topplastig *adj. (mar.)* încărcat la partea superioară.
Toppleiter, *-n, f. (mar.)* scară de catarg.
Topplicht, *-(e)s, -er, n. (mar.)* lumină de la catarg.
Toppmast, *-(e)s, -e(n), m. (mar.)* cap, vârf de catarg.
Toppsegel, *-s, -, n. (mar.)* contrarandă.
Toppzeichen, *-s, -, n. (mar.)* semn (de geamandură).
Toque [tɔk], *-s, f.* tocă, pălărie mică de damă.
Tor[1], *-(e)s, -e, n.* **1.** poartă; **ein offenes ~** o poartă deschisă; *(fam.)* **wie die Kuh vor dem neuen ~** ca vițelul la poarta nouă. **2.** *(sport)* poartă; gol; **ein ~ schießen** a trage în poartă, a marca un gol.
Tor[2], *-en, -en, m.* nebun, nătărău, prost; **armer ~!** biet nătărău!
Tor|angel, *-n, f.*, **Torband**, *-(e)s, -bänder, n.* țâțână, balama de poartă.
Tor|aus, -, *n. sg. (sport)* aut de poartă.
Torbogen, *-s, -bögen, m. (constr.)* boltă a porții.
tordieren, *tordierte, tordiert, vb. (h) tr. (tehn.)* a întoarce, a înșuruba peste limită, a răsuci.
Toreador, *-s, -e* (și *-en, -en*), *m.* toreador.
Tor|einfahrt, *-en, f.* intrare prin poartă.
Tor|ein|nehmer, *-s, -, m.* accizar, perceptor de taxe (la barieră).
Torero, *-s, -, m.* torero.
Tores|schluss, *-es, m. sg.* v. Torschluss.
Torf, *-(e)s, m. sg.* turbă; **erdiger ~** turbă pământoasă; **filziger ~** turbă fibroasă; **~ stechen** a extrage turbă.
Tor|fahrt, *-en, f.* v. Torweg.
torf|artig *adj.* în formă de turbă, ca turba.
Torf|asche, *-n, f.* cenușă de turbă.
Torfboden, *-s, -böden, m.* v. Torfland.
Torfbruch, *-(e)s, -brüche, m.* v. Torfgrube.
Torf|eisen|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* minereu de fier de turbărie.
Torf|erde *f. sg. (geol.)* turbă pământoasă.
Torf|feuerung, *-en, f.* încălzire cu turbă.
Torfgrube, *-n, f.* turbărie, exploatare de turbă.
Torfgrus, *-es, -e, m. (geol.)* grus de turbă.
Torfhalde, *-n, f.* haldă de turbă.
torfhaltig *adj.* care conține turbă.
torfig *adj.* **1.** din turbă. **2.** v. torfhaltig.
Torfkäse, *-s, m. sg.* brichetă de turbă.
Torfkohle, *-n, f.* cărbune de turbă.
Torflager, *-s, -, n.* zăcământ de turbă.
Torfland, *-(e)s, -länder, n.* teren cu turbă; turbărie.
Tor|flügel, *-s, -, m.* **1.** *(constr.)* canat de poartă. **2.** *(hidr.)* panou al porții (de ecluză navigabilă).
Torfmaschine, *-n, f.* presă de brichetat turbă.
Torfmoor, *-(e)s, -e, n.* turbă de baltă.
Torfmoos, *-es, -e, n. (bot.)* sfagnum, bungeac, mușchi de turbă *(Sphagnum)*.
Torfmoosmoor, *-(e)s, -e, n.* smârc cu mușchi de turbă, turbărie.
Torfmull, *-(e)s, m. sg.* praf de turbă.
Torfrau, *-en, f. (sport)* portar femeie.
Torfpappe, *-n, f.* carton de turbă.
Torf|stechen, *-s, n. sg.* extragere a turbei.
Torf|stecher, *-s, -, m.*, **~ in**, *-nen, f.* lucrător(-oare) la o exploatare de turbă.
Torf|stecherei, *-en, f. (mine)* exploatare de turbă.
Torf|stein, *-(e)s, -e, m.* v. Torfkäse.
Torf|stich, *-(e)s, -e, m.* **1.** *sg.* extragere a turbei. **2.** turbărie.
Torf|strang, *-(e)s, -stränge, m. (mine)* vână de turbă.
Torgeld, *-(e)s, -er, n.* taxă de intrare, acciz.
Torgelegenheit, *-en, f. (sport)* șansă de a băga un gol.
Torglocke, *-n, f.* **1.** clopot la poartă. **2.** clopot care sună închiderea porților.
Tor|heit, *-en, f.* **1.** *sg.* nechibzuință, prostie, nebunie. **2.** faptă nechibzuită, nebunească; prostie; **Alter schützt vor ~ nicht** prostii se fac și la bătrânețe.
Tor|hüter, *-s, -, m.* **1.** portar, paznic. **2.** *(sport)* v. Torwart.
töricht *adj.* nechibzuit, necugetat, prost(esc), nebun(esc).
törichterweise *adv.* (în mod) nechibzuit, necugetat; prostește, nebunește.
Törin, *-nen, f.* (femeie) nechibzuită, necugetată; nebună, proastă.
Tor|inspektion, *-en, f.* supraveghere a porții.
törisch *adj. (austr., reg.)* surd, hipoacuzic.
Torjäger, *-s, -, m. (sport)* golgheter.
Torkammer, *-n, f. (constr.)* cameră a porții (la ecluze).
Torkel[1], *-s, -, m.*, **Torkel**[1], *-n, f.* **1.** *(înv.)* teasc, presă de struguri. **2.** *(reg., fam.)* noroc, baftă.
Torkel[2], *-s, -, m.* **1.** *sg. (reg.)* amețeală; stare de ebrietate. **2.** *(fam.)* baftă. **3.** nebun; neghiob; om cu capul în nori.
torkelig *adj. (reg.)* amețit, nesigur pe picioare.
torkeln, *torkelte, getorkelt (ich tork(e)le), vb. (h* și *s) intr.* a se clătina pe picioare; a merge împleticindu-se; a umbla pe două cărări.
Torkretbeton [și -tõ:], *-s, -s, m. (constr.)* beton torcretat.
Torkretieren, *-s, n. sg. (constr.)* torcretare, tencuire cu beton împroșcat.
Törl, *-s, n. sg. (austr.)* trecătoare printre stânci, pas.
Torlatte, *-n, f. (sport)* bara porții.
Torlauf, *-(e)s, -läufe, m. (schi)* slalom.
Torlinie, *-n, f. (sport)* careu.
Tormann, *-(e)s, -männer, m.* v. Torwart.
Tormentill, *-s, m.* **1.** *(bot.)* sclipeț *(Potentilla silvestris, Tormentilla erecta)*. **2.** drog obținut din rădăcină de sclipeț.
Törn, *-s, -s, m. (mar.)* **1.** călătorie, tur cu o ambarcațiune cu vele. **2.** cart, tură, schimb. **3.** nod, încurcătură în funii. **4.** *(fam.)* stare euforică provocată de droguri (mai ales de hașiș).
Tornado, *-s, -s, m. (met.)* tornadă.
Tornetz, *-es, -e, n. (sport)* plasa porții.
Tornister, *-s, -, m. (mil.)* raniță.
tornistern, *tornisterte, tornistert, vb. (h) intr. (mil.)* a mărșălui cu ranița.
Tornister|riemen, *-s, -, m* curea de raniță.
Torpeder, *-s, -, m. (mar. mil.)* ofițer torpilor, torpilor.
torpedieren, *torpedierte, torpediert, vb. (h) tr.* și *intr. (mar. mil.)* a torpila; *(fig.)* **einen Plan ~** a torpila un proiect, un plan.
Torpedierung, *-en, f. (mar. mil.)* torpilare.
Torpedo, *-s, -s, n.* **1.** *(mar. mil.)* torpilă. **2.** *(iht.)* pește-torpilă *(Torpedo marmorata)*.
Torpedoboot, *-(e)s, -e, n. (mar. mil.)* torpilor.
Torpedoboot|zer|störer, *-s, -, m. (mar. mil.)* distrugător de torpiloare.
Torpedoflugzeug, *-(e)s, -e, n. (av. mil.)* avion torpilor.
Torpedokessel, *-s, -, m. (mar. mil.)* rezervor de aer la torpile.
Torpedolancier|rohr [-si:r-], **Torpedolanzier|rohr**, *-(e)s, -e, n. (mar. mil.)* aparat pentru lansarea torpilelor.
Torpedoschiff, *-(e)s, -e, n. (mar. mil.)* (vas) torpilor.
Torpedozer|störer, *-s, -, m.* v. Torpedobootzerstörer.
Torpförtchen, *-s, -, n.* portiță (în poarta mare).
Torpfosten, *-s, -, m.* stâlp de poartă.
torpid *adj.* istovit; insensibil; leneș; molatic; apatic, moleșit.
torquieren, *torquierte, torquiert, vb. (h) tr. (înv.)* **1.** a chinui, a tortura. **2.** a răsuci, a întoarce.
Torschließer, *-s, -, m.* portar, paznic.
Torschluss, *-es, m. sg.* **1.** *(ist.)* (timp de) închidere a porții (cetății). **2.** *(fig.)* oprire a accesului; **kurz** (sau **knapp**) **vor ~** în ultimul moment; la spartul târgului.
Torschreiber, *-s, -, m.* accizar.
Torschuss, *-es, -schüsse, m. (sport)* șut la poartă.
Torschütze, *-n, -n, m. (sport)* trăgător (la poartă), autor al unui gol.
Torschweile, *-n, f. (constr.)* prag de poartă.
Torse, *-n, f. (mat.)* torsă, suprafață desfășurabilă pe un plan.
Torsion, *-en, f. (tehn.)* torsiune, răsucire.
Torsions|achse, *-n, f. (tehn.)* axă de torsiune.
Torsions|aufhängung *f. sg. (electr.)* suspensie cu arc spiral.
Torsions|elastizität *f. sg. (tehn.)* elasticitate la răsucire, la torsiune.
Torsionsfestigkeit *f. sg. (tehn.)* rezistență la răsucire, la torsiune.
Torsions|indikator, *-s, -en, m. (tehn.)* torsiometru.
Torsionsknickung, *-en, f. (mec.)* flambaj prin torsiune.
Torsionskraft, *-kräfte, f. (fiz.)* efort de răsucire, de torsiune.
Torsionsmodul, *-s, -n, m. (fiz.)* modul de torsiune.
Torsionsmoment, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* moment de torsiune.
Torsionsnase, *-n, f. (av.)* bord de atac al aripii rezistent la torsiune.
Torsions|pendel, *-s, -, n. (fiz.)* pendul de torsiune.
Torsionswaage, *-n, f. (fiz.)* balanță de torsiune.
Torso, *-s, -s* (și *-si*), *m. (arte plastice)* tors.
Tor|sperre *f. sg.* v. Torschluss.
Tor|stange, *-n, f. (sport)* **1.** stâlp de poartă (la fotbal etc.). **2.** șachetă de poartă (la schi).
Tor|steuer, *-n, f.* v. Torzoll.
Tort, *-(e)s, m. sg.* neplăcere; nedreptate, prejudiciu; **jm. einen ~ antun** sau **jm. etwas zum ~ antun** a pricinui cuiva un rău, un prejudiciu, o neplăcere.
Tört|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Torte) tort mic, tortuleț.
Torte, *-n, f. (cul.)* tort.
Tortenbäcker, *-s, -, m.* cofetar.
Tortenblech, *-(e)s, -e, n.* tavă pentru copt tort.
Tortenboden, *-s, -böden, m. (cul.)* blat pentru tort.
Tortenform, *-en, f.* **1.** formă rotundă în care se coc torturi. **2.** formă a tortului.
Tortenguss, *-es, -güsse, m. (cul.)* glazură de tort.
Tortenheber, *-s, -, m.* paletă de tort.
Tortenplatte, *-n, f.* platou pentru torturi.
Tortenschaufel, *-n, f.* v. Tortenheber.
Torten|spritze, *-n, f.* șpriț pentru ornat torturi.
Torten|stück, *-(e)s, -e, n.* bucată, porție de tort.
Tortenteig, *-(e)s, -e, m. (cul.)* aluat de tort.
Tortur, *-en, f.* tortură, schingiuire; chin, cazně; **es war für mich eine ~, dieses Buch zu lesen** a fost un chin pentru mine să citesc această carte.
Torver|hältnis, *-ses, -se, n. (sport)* raport de goluri, golaveraj.
Torverlust, *-(e)s, -e, m. (hidr.)* pierdere de apă prin filtrație la porți de ecluză navigabilă.
Torverschluss, *-es, -schlüsse, m. (hidr.)* închidere cu porți (de ecluză navigabilă).
Torwache, *-n, f. (ist.)* gardă la poarta cetății.
Torwächter, *-s, -, m.* v. Torhüter.
Torwart, *-(e)s, -e, m. (sport)* portar.
Torwärter, *-s, -, m.* v. Torhüter.
Torweg, *-(e)s, -e, m.* drum care duce la poartă.

Torzettel, *-s, -, m.* bilet de intrare într-o instituție, bilet de ieșire dintr-o instituție.
Torzoll, *-(e)s, -zölle, m. (ist.)* vamă de acces la poarta orașului.
Torzwinger, *-s, -, m. (ist.)* spațiu lângă poarta cetății, între zidul exterior și cel interior.
Tosbecken, *-s, -, n. (hidr.)* radier disipator de energie.
tosen, *toste, getost (du, er tost) vb. (h) intr.* **1.** *(despre apă, vânt etc.)* a vâjâi, a vui; **der Wasserfall tost** cascada vuiește. **2.** a face gălăgie; *(fig.)* **er tobt und tost** e foarte furios, e supărat foc, face un scandal monstru.
tosend I. *part. prez.* de la tosen. **II.** *adj.* **1.** vâjâitor; asurzitor; clocotitor; **die ~en Wellen** valurile clocotitoare. **2.** *(fig.)* furtunos; **~er Beifall** aplauze furtunoase.
Tost, *-es, -e, m.* **1.** v. Toast. **2.** *(reg.)* smoc (de păr).
tot *adj.* **1.** mort; decedat; defunct; **~ umfallen** a cădea mort; **sich ~ stellen** a face pe mortul; **ein ~es Tier** un animal mort; *(fig.)* **~ und begraben** de mult dat uitării; **mehr ~ als lebendig sein** a fi epuizat, terminat; **halb ~ vor Angst** mort de frică. **2.** *(fig.)* mort, fără viață; ieșit, scos din funcție; *(geogr.)* **das Tote Meer** Marea Moartă; **~e Sprache** limbă moartă; **~er Punkt** punct mort; *(mil.)* **~er Winkel** unghi mort; **~es Geleise** linie moartă; **auf ~es Geleise fahren** a trece pe linie moartă; **~er Arm eines Flusses** braț mort al unui râu; **~es Gewicht** greutate proprie (a unui vehicul); *(jocuri de cărți)* **~e Hand** mână moartă; *(ec.)* **~es Kapital** capital mort. **3.** *(despre roci, mine)* steril. **4.** *(despre plante, despre lemn)* uscat; **eine ~e Pflanze** o plantă uscată. **5.** *(despre culori)* șters, palid. **6.** *(despre alergări)* nedecis.
total *adj.* total.
Total|ansicht, *-en, f.* privire de ansamblu.
Total|ausfall, *-(e)s, -fälle, m.* oprire totală.
Total|ausverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare totală, lichidare falimentară de stocuri.
Totale, *-n, f. (film, foto)* vedere totală.
Total|effekt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* plină sarcină, efect total.
Total|eindruck, *-(e)s, -drücke, m.* impresie totală, generală, de ansamblu.
Total|ein|nahme, *-n, f.* venit total.
Total|erfassung, *-en, f. (statistică)* recensământ total.
Totalfinsternis, *-se, f. (astron.)* eclipsă totală.
Totalisator, *-s, -toren, m.* **1.** totalizator de pariuri (la curse de cai). **2.** *(met.)* pluviometru totalizator.
totalisieren, *totalisierte, totalisiert, vb. (h) tr.* a totaliza, a aduna, a însuma.
Totalitarismus, *-, -men, m. (pol.)* totalitarism.
Totalität, *-en, f.* totalitate.
totaliter *adj. (elevat)* de tot, cu totul, complet.
Total|leistung, *-en, f. (tehn.)* putere totală.
Total|lieferung, *-en, f. (ec.)* livrare, prestație totală; randament total.
Totalmehrwert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* plusvaloare totală.
Totalmobilisierung, *-en, f.* (și *mil.*) mobilizare totală.
Totalrad|stand, *-(e)s, -stände, m. (ferov.)* ampatament total.
Totalreflexion *f. sg. (fiz.)* reflexie totală.
Totalschaden, *-s, -schäden, m.* avarie totală, distrugere completă; *(ec.)* prejudiciu, pierdere integral(ă).
Total|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune totală.
Totalsumme, *-n, f.* sumă totală, total.
Totalverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere totală.
Totalwert, *-(e)s, -e, m.* valoare totală.
tot|arbeiten, *arbeitete tot, totgearbeitet (du arbeitest dich tot, er arbeitet sich tot), vb. (h) refl. (fam.)* a munci din greu, a se surmena, a se omorî muncind.
tot|ärgern, *ärgerte tot, totgeärgert (du ärgerst dich tot, er ärgert sich tot), vb. (h) refl. (fam.)* a se supăra foc.
Tot|arm, *-(e)s, -e, m. (hidr.)* braț mort (de râu).
totbeißen, *biss tot, totgebissen (du, er beißt tot), vb. (h) tr.* a omorî mușcând.
Totbereich, *-(e)s, -e, m. (autom.)* zonă moartă.
totbetrübt *adj.* întristat de moarte.
totbrennen, *brannte tot, totgebrannt, vb. (h) tr. (tehn.)* a arde excesiv (varul).
Tote, *-n, -n (ein Toter), m.* și *f.* mort; moartă; **die ~n schweigen** morții tac; **von ~n soll man nur Gutes reden** de morți să nu vorbești decât de bine.
Totem, *-s, -s* (și *-e*), *n.* totem.
Totemfigur, *-en, f.* figurină totem.
Totemglaube, *-ns, -n, m.*, **Totemismus**, *-, m. sg.* totemism.
töten, *tötete, getötet (du tötest, er tötet), vb. (h)* **I.** *tr.* a omorî, a ucide; **du sollst nicht ~!** să nu ucizi! **einen Nerv ~** a omorî, a insensibiliza un nerv; *(fig.)* **die Zigarette ~** a stinge țigara; *(fig.)* **das Fleisch ~** a se mortifica, a-și chinui trupul. **II.** *refl.* a se omorî, a se sinucide.
Töten, *-s, n. sg.* ucidere, omorâre.
Toten|acker, *-s, -äcker, m. (poet.)* cimitir.
toten|ähnlich *adj.* asemănător cu moartea; **~er Schlaf** somn letargic.
Toten|amt, *-(e)s, -ämter, n.* v. Totenmesse.
Totenbahre, *-n, f.* catafalc, năsălie.
Totenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* **1.** *(ist.)* sicriu cioplit dintr-un trunchi de copac. **2.** *(elv.)* sicriu, coșciug.
Totenbein, *-(e)s, -e, n.* os de mort, os dintr-un schelet.
Totenbeschau *f. sg. (med.)* stabilire a cauzei decesului.
Totenbeschwörung, *-en, f.* necromanție.
Totenbe|stattung, *-en, f.* înhumare.
Totenbett, *- (e)s, n. sg.* v. Sterbebett.
totenblass *adj.* palid ca un mort, ca un cadavru.
Totenblässe *f. sg.* paloare cadaverică.
totenbleich *adj.* v. totenblass.
Totenbleiche *f. sg.* v. Totenblässe.
Totenblume, *-n, f. (bot.)* **1.** filimică *(Calendula officinalis* L.). **2.** vâzdoage *(Tagetes erecta* L.). **3.** *(reg.)* urechelniță *(Sempervivum tectorum* L.). **4.** *(reg.)* mac roșu *(Papaver rhoeas* L.).
Totenbuch, *-(e)s, -bücher, n. (etnogr.)* **1.** papirus cu maxime ca accesoriu funerar. **2.** text funebru rostit de preot (în Tibet).
tötend I. *part. prez.* de la töten. **II.** *adj.* ucigător; **~e Blicke** priviri ucigașe.
Toten|ehrung *f. sg.* cult al morților.
totenfahl *adj.* v. totenblass.
Totenfarbe *f. sg.* v. Totenblässe.
Totenfeier, *-n, f.* **1.** ceremonie funerară. **2.** comemorare a morților; parastas; pomenire.
Totenfest, *-(e)s, -e, n. (bis.)* zi a morților.
Totenflecke *pl.* pete cadaverice.
Totengedächtnis, *-ses, n. sg. (bis.)* pomenirea morților.
Totengeläute, *-s, n. sg.* sunet al clopotelor de înmormântare.
Totengeleit, *-(e)s, n. sg.* cortegiu funerar, funebru; **jm. das ~ geben** a însoți pe cineva pe ultimul drum.
Totengerippe, *-s, -, n.* schelet.
Totengeruch, *-(e)s, m. sg.* miros de cadavru.
Totengerüst, *-(e)s, -e, n.* catafalc.
Totengesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec funebru, litanie.
Totenglocke, *-n, f.* clopot de înmormântare.
Totengräber, *-s, -, m.* **1.** gropar; cioclu. **2.** *(entom.)* gropar, necrofor *(Necrophorus vespillo).*
Totengruft, *-grüfte, f.* criptă, cavou.
totenhaft *adj.* **1.** cadaveric. **2.** de moarte; **~e Stille** liniște de mormânt.
Totenhammer, *-s, -, m.* v. Totenuhr.
Totenhand, *-hände, f.* mână de mort; *(fig.)* mână rece, ca de mort.
Totenhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** casă în care a murit cineva. **2.** morgă.
Totenhemd, *-(e)s, -en, n.* cămașă de mort.
Totenkammer, *-n, f.* **1.** *(arh.)* cameră sepulcrală. **2.** morgă.
Totenkäfer, *-s, -, m.* v. Totengräber **(2).**
Totenklage, *-n, f.* bocet.
Totenkleid, *-(e)s, -er, m.* haină de mort.
Totenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap de mort, craniu; hârcă. **2.** *(entom.)* cap-de-mort, strigă, buha-ciumei *(Acherontia atropos).*
Totenkranz, *-es, -kränze, m.* coroană funerară.
Totenkreuz, *-es, -e, n.* cruce de mormânt.
Totenkrone, *-n, f.* v. Totenkranz.
Totenkult, *-(e)s, -e, m.* cult al morților; cult al strămoșilor.
Totenlade, *-n, f. (poet.)* coșciug.
Totenlied, *-(e)s, -er, n.* v. Totengesang.
Totenliste, *-n, f.* registru de decese.
Totenmahl, *-(e)s, -e, n.* praznic, pomană, masă dată în amintirea unui mort.
Totenmal, *-(e)s, -e, n.* piatră funerară, monument funerar.
Totenmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* marș funebru.
Totenmaske, *-n, f.* mască mortuară.
Totenmesse, *-n, f. (rel.)* slujbă pentru un mort; pomenire a morților; parastas, prohod; recviem.
Toten|opfer, *-s, -, n. (etnogr.)* jertfă adusă morților.
Totenregister, *-s, -, n.* v. Totenbuch.
Totenreich, *-(e)s, n. sg. (mit.)* imperiu al morților.
Totenschädel, *-s, -, m.* v. Totenkopf **(1).**
Totenschau, *-en, f. (jur.)* constatare a decesului.
Totenschein, *-(e)s, -e, m.* act de deces.
Totenschrein, *-(e)s, -e, m.* v. Sarg.
Totensonntag, *-(e)s, -e, m. (bis. cat.)* Duminica Morților.
Toten|stadt, *-städte, f.* necropolă.
Toten|starre *f. sg.* rigiditate cadaverică.
toten|still *adj.* și *adv.* tăcut ca un mort; liniștit ca mormântul.
Toten|stille *f. sg.* liniște mormântală; tăcere de mormânt.
Totentanz, *-es, -tänze, m.* dans macabru.
Totenträger, *-s, -, m.* cioclu.
Totentrompete, *-n, f. (bot.)* trâmbița piticilor *(Craterellus cornucopioides).*
Totentuch, *-(e)s, -tücher, n.* v. Leichentuch.
Toten|uhr, *-en, f. (entom.)* car de casă *(Anobium pertinax).*
Totenverbrennung, *-en, f.* incinerare.
Totenver|ehrung *f. sg.* v. Totenkult.
Totenvogel, *-s, -vögel, m. (ornit., pop.)* cucuvea *(Athene noctua).*
Totenwache, *-n, f.* priveghi (la mort).
Totenzimmer, *-s, -, n.* cameră mortuară.
Töter, *-s, -, m.* ucigaș.
totfahren, *fuhr tot, totgefahren (du fährst tot, er fährt tot), vb. (h) tr.* a călca mortal (cu un vehicul).
totgebaut *adj. (mine)* complet exploatat.
tot geboren *adj.* **1.** născut mort; avortat. **2.** *(fig.)* născut mort, fără sorți de izbândă; **dieses Projekt ist ~** acest proiect nu are sorți de izbândă, e născut mort.
Totgeburt, *-en, f.* naștere a unui copil mort.
Totgeglaubte, *-n, -n (ein Totgeglaubter), m., f.* și *n.* persoană considerată moartă.
totge|hetzt I. *part. trec.* de la tothetzen. **II.** *adj.* obosit de moarte, gonit până la epuizare totală.
Totgerbung, *-en, f. (tăb.)* tăbăcire moartă.
Totgesagte, *-n, -n (ein Totgesagter), m., f.* și *n.* persoană declarată moartă.
Totgewicht, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* greutate proprie, moartă.
tot glauben, *glaubte tot, tot geglaubt, vb. (h) tr.* a crede, a presupune (pe cineva) mort.
tot|hetzen, *hetzte tot, totgehetzt (du, er hetzt tot), vb. (h)* **I.** *tr.* a goni până la epuizare completă; *(fig.)* **eine Redensart ~** a uza, a toci o expresie. **II.** *refl.* a se obosi peste măsură, a se obosi de moarte; a se epuiza total.
Tot|holz, *-es, -hölzer, n. (mar.)* parte din coca navei aflată sub linia de plutire, care se umple cu balast.
Tot|hub, *-(e)s, -hübe, m. (maș.)* cursă moartă.

totkriegen, *kriegte tot, totgekriegt, vb. (h) tr. (fam., glumeț)* a omorî, a da gata; **er ist nicht totzukriegen** este inepuizabil, are foarte multă energie.
totküssen, *küsste tot, totgeküsst (du, er küsst tot), vb. (h) tr. (fig.)* a omorî în sărutări.
totlachen, *lachte tot, totgelacht, vb. (h) refl. (fig.)* a muri de râs.
Totlachen, *-s, n. sg. (în expr)* **es ist zum** ~ să mori de râs!
Totlage *f. sg. (tehn.)* poziție la punctul mort.
Totlast, *-en, f. (tehn.)* v. Totgewicht.
totlaufen, *lief tot, totgelaufen (du läufst tot, er läuft tot), vb. (h) refl.* **1.** a alerga până la epuizare. **2.** *(fig.)* a se termina fără succes, a se opri de la sine; **die Sache hat sich totgelaufen** problema s-a împotmolit, s-a terminat printr-un insucces.
Totlaufen, *-s, n. sg. (constr.)* terminare, bordură; ~ **des Gesimses** loc de întâlnire a unei cornișe cu un ieșind.
totmachen, *machte tot, totgemacht, vb. (h) tr.* **1.** a ucide, a omorî. **2.** *(fig.)* a nimici prin concurență.
Totmannbremse, *-n, f. (tehn.)* frână «om mort».
Totmannknopf, *-(e)s, -knöpfe, m. (tehn.)* buton «om mort».
Toto, *-s, -s, m.* **1.** *(fam.) presc.* de la Totalisator totalizator de pariuri. **2.** (și *n.*) loto, pronosport.
Toto|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultat de pronosport.
Totogewinn, *-(e)s, -e, m.* câștig la pronosport.
Toto|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc la pronosport.
Totozettel, *-s, -, m.* bilet la pronosport.
Totpunkt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* punct mort.
Totraum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** *(auto., maș.)* spațiu vătămător, dăunător; spațiu inutilizabil pentru încărcătură. **2.** *(hidr.)* volum mort (la fundul unui lac de acumulare, sub cota golirii de fund).
totreden, *redete tot, totgeredet (du redest tot, er redet tot), vb. (h) tr. (fig.)* a omorî cu vorba; a vorbi prea mult despre ceva.
Totreife *f. sg. (agr.)* coacere excesivă a grânelor.
totreiten, *ritt tot, totgeritten (du reitest tot, er reitet tot), vb. (h) tr.* **1.** a omorî un cal călărind. **2.** *(fig., fam.)* a discuta interminabil despre o temă.
totrösten, *röstete tot, totgeröstet (du röstest tot, er röstet tot), vb. (h) tr. (tehn.)* a face scrum, a arde de tot.
totsagen, *sagte tot, totgesagt, vb. (h) tr.* a declara (pe cineva) mort; a răspândi zvonul despre moartea cuiva.
totschämen, *schämte tot, totgeschämt, vb. (h) refl.* a-i fi foarte rușine, a se rușina de moarte.
totschießen, *schoss tot, totgeschossen (du, er schießt tot), vb. (h) tr. (fam.)* a împușca mortal.
Totschlag, *-(e)s, -schläge, m. (jur.)* omor prin lovire; **vorsätzlicher** ~ omor prin lovire cu premeditare.
totschlagen, *schlug tot, totgeschlagen (du schlägst tot, er schlägt tot), vb. (h) tr.* a omorî, a ucide (prin lovire); *(fig.)* **die Zeit** ~ a-și omorî timpul; *(fam.)* **dafür lass ich mich** ~ să-mi tai capul dacă nu e așa; pentru asta îmi pun capul.
Totschläger, *-s, -, m.* **1.** ucigaș. **2.** măciucă. **3.** *(fam.)* băutură foarte tare.
totschweigen, *schwieg tot, totgeschwiegen, vb. (h) tr.* **1.** a trece sub tăcere; a mușamaliza. **2.** a ignora; a da uitării.
totsöhlig *adj. (mine)* orizontal, de orizont; perfect drept.
tot|stechen, *stach tot, totgestochen (du stichst tot, er sticht tot), vb. (h) tr.* a înjunghia.
tot|stellen, *stellte tot, totgestellt, vb. (h) refl.* a se preface mort, a face pe mortul.
Totsucher, *-s, -, m. (maș.)* aparat indicator al punctului mort.
tot|trampeln, *trampelte tot, totgetrampelt (ich tramp(e)le tot)*, **tot|treten**, *trat tot, totgetreten (du trittst tot, er tritt tot), vb. (h) tr.* a ucide călcând în picioare, a strivi călcând.
Tot|überwindung *f. sg. (tehn.)* depășire a punctului mort.
Totum, *-s, Tota, n. (elevat)* întreg, tot.
Tötung *f. sg.* **1.** ucidere; omorâre; **fahrlässige** ~ omor prin imprudență. **2.** *(rel.)* mortificare; **die** ~ **des Fleisches** mortificarea trupului.
Tötungs|absicht, *-en, f.* intenție de ucidere.
totwalzen, *walzte tot, totgewalzt (du, er walzt tot), vb. (h) tr. (tehn.)* a rebuta din laminare.
Totwasser, *-s, -, n.* **1.** *(geol.)* apă stătătoare, stagnantă, moartă. **2.** rezervă de apă intangibilă (pe navă). **3.** *(mar.)* siaj.
Totweichglühen, *-s, n. sg. (metal.)* recoacere completă.
Tot|zeit, *-en, f. (tehn.)* timp mort.
Tot|zeitverluste *pl.* pierderi prin timpi morți.
touchieren [tu'ʃi:-], *touchierte, touchiert, vb. (h) tr.* **1.** (și *sport*) a atinge. **2.** *(med.)* a palpa. **3.** *(med.)* a cauteriza.
Toupet [tu'pe:], *-s, -s, n.* **1.** buclă (de pe frunte). **2.** păr fals, perucă.
toupieren [tu-], *toupierte, toupiert, vb. (h). tr.* a tapa (părul).
Tour [tu:ɐ], *-en, f.* **1.** plimbare, excursie; tur; raită; **auf (einer)** ~ **sein a)** a face o călătorie prin țară; **b)** *(ec.)* a fi în călătorie de afacere; *(fam.)* **in einer** ~ fără întrerupere, întruna. **2.** *(tehn.)* rotație, turație, tură; **der Motor kommt auf hohe ~en** motorul ajunge la o turație înaltă; **auf vollen ~en laufen** a funcționa din plin; *(fig.)* **jn. auf ~en bringen a)** a anima, a stimula pe cineva; **b)** a înfuria pe cineva; *(text.)* raport de bătătură. **3.** *(la dansuri, jocuri* și *sport)* rundă, tură; **einige ~en im Saale machen** a face câteva ture în sală. **4.** rând; **ich bin an der** ~ sunt la rând. **5.** *(fam., peior.)* mod, metodă de a obține ceva; **auf die sanfte** ~ cu blândețe; **die** ~ **zieht bei mir nicht** nu mă impresionează metoda asta; **seine** ~ **kriegen (**sau **haben)** a deveni prost dispus, cu toane; **die** ~ **ist schief gegangen** nu i-a mers; **für dich ist die** ~ **gelaufen** ai avut ghinion.
touren ['tu:rən], *tourte, getourt, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a merge în turneu. **2.** a face o călătorie.
Touren|schi, *-s, -er, m. (sport)* schi obișnuit.
Touren|stellzeug, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* regulator de turație.
Touren|uhr, *-en, f. (text.)* contor.
Tourenwagen, *-s, -, m.* mașină, autoturism pentru raliu.
Tourenzahl, *-en, f.* număr al turelor; *(tehn.)* turație.
Tourenzähler, *-s, -, m. (tehn.)* tahimetru, contor.
Tourismus [tu'rɪs-], *-, m. sg.* turism.
Tourismus|aus|stellung, *-en, f. (ec.)* salon de turism.
Tourist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* turist(ă).
Touristenführer, *-s, -, m.* ghid turistic.
Touristengebiet, *-(e)s, -e, n.* zonă turistică.
Touristenklasse *f. sg.* clasă pentru turiști (mai ales pe nave).
Touristenklub, *-s, -s, m.* club al turiștilor, cămin alpin.
Touristen|strom, *-(e)s, -ströme, m.* flux de turiști.
Touristenverkehr, *-s, m. sg.* trafic de turiști.
Touristenweg, *-(e)s, -e, m.* drum turistic, potecă pentru turiști.
Touristik *f. sg.* **1.** turism. **2.** știința despre turism.
Touristik|unternehmen, *-s, -, n.* întreprindere de turism.
touristisch *adj.* turistic.
Tournedos [turnə'do:], *-, -, m. (cul.)* turnedo, carne marinată friptă repede pe ambele părți.
Tournee [tʊr'ne:], *-s* (sau *-n* [-'ne:ən]), *f.* **1.** turneu. **2.** tură.
Tournier, *-s, -e, n.* v. Turnier.
tournieren, *tournierte, tourniert, vb. (h) tr.* **1.** *(cul.)* a decupa în forma dorită. **2.** *(la jocuri de cărți)* a da (cărțile) pe față.
Tourniquet [turni'kɛ: și turni'ke:], *-s, -s, n.* **1.** *(înv., med.)* garou de arteră. **2.** cruce, barieră rotativă.
Tour-retourbillett [tu:ɐre'tu:ɐbiljɛt], *-(e)s, -e, n. (reg.)* bilet dus-întors.
Tour-retourfahrt, *-en, f. (reg.)* călătorie dus-întors.
Towergehäuse ['taʊɐ-], *-s, -, n. (inform.)* carcasă turn.
Toxikologie *f. sg. (med.)* toxicologie.
toxikologisch *adj.* toxicologic, de toxicologie.
Toxikum, *-s, -ka, n.* toxic, otravă.
Toxin, *-s, -e, n. (med.)* toxină.
toxisch *adj.* toxic.
Trab, *-(e)s, m. sg.* **1.** trap; **starker** ~ trap întins; **im** ~ în trap. **2.** pas alergător; *(fam.)* **jn. in** ~ **bringen** a băga în viteză pe cineva; **sich in** ~ **setzen** a o porni repede.
Trabant, *-en, -en, m.* **1.** *(astron.* și *fig.)* trabant, satelit. **2.** *(înv.)* dorobanț. **3.** *pl. (glumeț)* puștime; **dort kommt er mit seinen ~en** iată-l că sosește cu puștimea sa.
Trabanten|stadt, *-städte, f.* oraș satelit.
traben, *trabte, getrabt, vb. (h* și *s) intr.* **1.** a merge la trap. **2.** *(fam.)* a se grăbi; a merge, a alerga.
Traber, *-s, -, m.* **1.** (cal) trăpaș. **2.** *(vet.)* oaie capie.
Träber, *-s, -, m.* v. Treber.
Traber|sportklub, *-s, -s, m.* club sportiv al jocheilor de trap.
Traberwagen, *-s, -, m. (sport)* sulky.
Trabgang, *-(e)s, m. sg.* mers la trap.
Trabgänger, *-s, -, m.* v. Traber **(1)**.
Trabreiten, *-s, n. sg.* călărit la trap.
Trabrennbahn, *-en, f.* hipodrom de alergări la trap, hipodrom trap.
Trabrennen, *-s, -, n.* alergare trap, cursă de trap.
Trabukozigarre, *-n, f.* trabuc.
Trachee[-'χe:ə], *-n, f. (anat.)* trahee.
Tracheenmilbe, *-n, f. (zool.)* acarian cu trachee *(Acarina)*.
Trache|ide, *-n, f. (bot.)* celulă traheidă.
Tracheotomie, *-n* [-'mi:ən], *f. (med.)* traheotomie.
Trachom, *-s, -e, n. (med.)* trahom.
Tracht, *-en, f. sg.* **1.** port, costum; **die** ~ **des 19. Jahrhunderts** portul, costumele din secolul al 19-lea; **in bayrischer** ~ în port bavarez. **2.** înfățișare, aspect, prezentare, ținută. **3.** povară, sarcină, încărcătură; **eine** ~ **Holz** o încărcătură de lemne; **die** ~ **einer Biene** încărcătura de polen adunată de o albină. **4.** rație, porție, cotă-parte; *(fam.)* **eine** ~ **Prügel** o mamă de bătaie, o sfântă de bătaie. **5.** *(vân.)* mitră (la animalele cu blană). **6.** cobiliță. **7.** o parte a potcoavei; parte a șeii. **8.** *(mar.)* pescaj.
Trachtbiene, *-n, f. (apic.)* albină lucrătoare încărcată cu polen.
trachten, *trachtete, getrachtet (du trachtest, er trachtet), vb. (h) intr.* **(nach** cu *dat.)* **1.** a tinde, a năzui, a aspira (spre); **nach js. Leben** ~ sau **jm. nach dem Leben** ~ a atenta la viața cuiva; **nach einem Amte** ~ a aspira la o funcție; **dahin trachtet er** spre aceasta tinde. **2.** a se strădui, a se osteni, a încerca (să).
Trachten, *-s, n. sg.* **1.** năzuință, dorință; tendință, aspirație; **sein (ganzes) Sinnen und** ~ toate gândurile și năzuințele sale. **2.** sforțare, străduință.
Trachtenball, *-(e)s, -bälle, m.* bal costumat.
Trachtenfest, *-(e)s, -e, n.* serbare a costumelor (naționale).
Trachtengruppe, *-n, f.* grup, formație de dansuri populare.
Trachtenkapelle, *-n, f.* taraf, formație îmbrăcată în costum național popular.
Trachtenverein, *-(e)s, -e, m.* asociație pentru promovarea costumului și obiceiurilor naționale populare.
trächtig *adj. (despre animale femele)* gestantă.
Trächtigkeit *f. sg. (la animale)* gestație.
Trachtpflanze, *-n, f.* plantă meliferă.
Tracht|spesen *pl.* cheltuieli de încărcare, de încărcătură.
Trachyt, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* trahit.
tradieren, *tradierte, tradiert, vb. (h) tr. (înv.)* a transmite oral, prin tradiție.
Tradition *-en, f.* tradiție; obicei; uzanță; **eine** ~ **fortsetzen** a continua o tradiție; **an der** ~ **festhalten** a păstra tradiția.
Traditionalismus *-, m. sg.* tradiționalism.
Traditionalist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* tradiționalist(ă).
traditionalistisch *adj.* tradiționalist.
traditionell *adj.* tradițional; conform cu tradiția.
traditionsbewusst *adj.* legat de tradiții, care respectă tradițiile.
traditionsgebunden *adj.* legat de tradiție.
traditionsgemäß *adj.* conform tradiției, tradițional.
traditionsreich *adj.* bogat în tradiții, cu multe tradiții.
traf *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la treffen.
Trafik, *-en, f. (austr.)* tutungerie, debit de tutun, comerț cu tutun.
Trafikant, *-en, -en, m. (austr.)* tutungiu.

Trafo, *-s, -s, m. (electr.) presc.* de la Transformator transformator.
Traft, *-en, f.* plută (de bârne).
träg *adj.* v. träge.
Trag|achse, *-n, f. (tehn.)* osie purtătoare, ax purtător.
Trag|altar, *-(e)s, -täre, m. (rel.)* altar portativ.
Tragant, *-(e)s, -e, m. (bot.)* astragal, unghia-găii *(Astragalus glycyphyllos* L.).
Tragantgummi, *-s, m. sg.* sacâz, colofoniu de rășină (de astragal).
Trag|arm, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* suport-consolă.
Trag|art, *-en, f.* mod de a purta, de a căra.
Tragbahre, *-n, f.* targă, brancardă.
Tragbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă portantă, principală.
Tragband, *-(e)s-, -bänder, n.* **1.** *pl.* bretele. **2.** *(chir.)* eșarfă. **3.** *(constr.)* contrafișă, antretoază. **4.** *(electr.)* clemă de suspensie.
tragbar *adj.* **1.** portativ; portabil. **2.** *(despre haine)* practic la purtat. **3.** roditor, fertil. **4.** *(fig.)* suportabil.
Tragbare, *-n (ein Tragbares), n. sg. (fig.)* ceea ce este suportabil; **im Rahmen des ~n** în limitele suportabilului.
Tragbarkeit *f. sg.* **1.** portabilitate, posibilitatea de a fi purtat sau transportat. **2.** fecunditate, fertilitate.
Tragbaum, *-(e)s, -bäume, m.* **1.** targă. **2.** inimă a carului.
Tragbett, *-(e)s, -en, n.* v. Tragbahre.
Tragblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* bractee.
Trage, *-n, f.* **1.** v. Tragbahre. **2.** v. Traggestell.
träge *adj.* **1.** leneș, trândav. **2.** (și *fiz.*) inert.
Tragebügel, *-s, -, m.* **1.** toartă, mâner. **2.** *(autom.)* balansier. **3.** *(ferov.)* ancoră de reazem. **4.** *(electr.)* clemă de suspensie. **5.** *(mine)* șa, centură de coborât în puț; toartă.
Tragedeck, *-s, -s, n. (av.)* platformă de susținere.
Tragedraht, *-(e)s, -drähte, m. (electr.)* cablu purtător.
Trage|eigenschaft, *-en, f.* calitate a materialelor textile la purtare.
Tragegriff, *-(e)s, -e, m.* mâner (de transportat).
Tragegurt, *-(e)s, -e, m.* v. Trageriemen.
Tragekorb, *-(e)s, -körbe, m.* v. Tragkorb.
tragen, *trug, getragen (du trägst, er trägt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a duce, a căra, a purta; **leicht zu ~** ușor de dus, de cărat; **meine Beine (sau Knie) ~ mich kaum noch** de-abia mai pot să merg; **laufen, so schnell die Füße ~** a fugi cât te țin picioarele; **zu Grabe ~** a duce la groapă; *(fig.)* **jn. auf Händen ~** a răsfăța pe cineva; **seine Haut zu Markte ~** a-și risca viața; *(fig.)* **an etwas schwer zu ~ haben** a duce o povară grea, a suporta cu greu; **ein Kind unter dem Herzen ~** a fi însărcinată; *(fig.)* **die Nase hoch ~** a fi cu nasul pe sus. **2.** a avea, a purta; **Bedenken ~** a șovăi, a sta pe gânduri, a-și face scrupule; **Rechnung ~** a ține socoteală; **die Schuld (an etwas) ~** a fi vinovat (de ceva); **Verlangen ~** a jindui, a dori; **einen Titel ~** a deține, a avea un titlu; **Sorge für etwas ~** a purta de grijă, a avea grijă de ceva. **3.** a suporta, a susține, a ține, a rezista; **die Säulen ~ das Gewölbe** stâlpii susțin bolta; **die Kosten ~** a suporta cheltuielile, a plăti; *(substantivat)* **zum Tragen kommen** a deveni eficient, a putea fi aplicat. **4.** a produce, a aduce; **Früchte ~** a produce fructe; **Zinsen ~** a aduce procente, venit. **5.** a suporta, a suferi; **Leid ~** a fi îndurerat. **6.** a purta, a fi îmbrăcat cu; **einen neuen Anzug ~** a purta un costum nou; **Trauer ~** a purta doliu; **eine Brille ~** a purta ochelari. **II.** *intr.* **1.** a ajunge departe; **das Gewehr trägt weit** pușca bate departe; **diese Stimme trägt** vocea aceasta are volum; **mein Gesicht trägt nicht so weit** nu văd așa departe. **2.** *(despre femelele animalelor)* a avea pui, a fi gestantă. **3.** *(despre gheață)* a fi tare, a rezista. **III.** *refl.* **1.** a se purta; **dies trägt sich unbequem** aceasta nu se duce comod, nu se poate purta comod; **dieser Stoff trägt sich gut** stofa aceasta se poartă bine, e practică; **sich einfach ~** a se îmbrăca simplu; **sich gerade ~** a se ține drept, a sta drept. **2.** a se preocupa; **sich mit etwas ~** a fi preocupat de ceva, a avea de gând (să facă ceva); **sich mit einem Plan ~** a plănui ceva.
Trage|orgel, *-n, f.* orgă portativă.
Tragepfeiler, **Tragepfosten**, *-s, -, m. (constr.)* pilastru portant.
Träger, *-s, -, m.* **1.** purtător. **2.** hamal. **3.** *(constr.)* grindă, fermă. **4.** *(fiz.)* frecvență purtătoare. **5.** v. Trägergestein. **6.** bretea. **7.** *presc.* de la Gepäckträger portbagaj. **8.** brancardier. **9.** susținător legal.
Träger|analyse, *-n, f. (fiz. atomică)* analiză cu ajutorul purtătorilor.
Träger|anlauf, *-(e)s, -läufe, m. (constr.)* vută (de beton armat); îngroșare pe reazem.
Trägerdecke, *-n, f. (constr.)* planșeu cu grinzi metalice.
Trägerfach, *-(e)s, -fächer, n. (constr.)* interval, distanță între grinzi.
Trägerfällung, *-en, f. (fiz. atomică)* precipitare cu purtători.
Trägerfeld, *-(e)s, -er, n. (constr.)* câmp, compartiment portant.
Trägerflansch, *-(e)s, -e, m. (constr.)* centură a grinzii.
Trägerflugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* avion purtător.
Trägergas, *-es, -e, n. (geol.)* gaz sub presiune.
Trägerge|stein, *-(e)s, n. sg. (geol.)* rocă-magazin, rocă colectoare.
Trage|riemen, *-s, -, m.* curea de purtat greutăți.
Trägerin, *-nen, f.* purtătoare.
Trägerkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie cu bretele.
Trägerlohn, *-(e)s, -löhne, m.* plată a hamalului.
trägerlos *adj.* fără bretele.
Träger|rakete, *-n, f. (tehn.)* rachetă purtătoare.
Träger|rock, *-(e)s, -röcke, m.* fustă cu bretele.
Trägerschaft, *-em, f.* **1.** totalitatea susținătorilor legali. **2.** calitate de a fi susținător legal.
Trägerschürze, *-m, f.* șorț cu bretele.
Tragesattel, *-s, -sättel, m.* v. Tragsattel.
Tragesessel, *-s, -*, **Trage|stuhl**, *-(e)s, -stühle, m.* lectică, litieră.
Tragetasche, *-n, f.* sacoșă, pungă.
Tragetuch, *-(e)s, -tücher, n.* basma, eșarfă de purtat copii mici.
Tragezeit, *-en, f.* v. Tragzeit.
tragfähig *adj.* **1.** rezistent (la purtatul greutăților) **2.** *(tehn.)* cu capacitate de încărcare.
Tragfähigkeit *f. sg. (tehn.)* capacitate portantă; *(auto.)* capacitate de încărcare, tonaj al șasiului; *(ferov.)* încărcătură utilă (netă); *(mec.)* capacitate de ridicare; *(ec.)* capacitate de încărcare, tonaj.
Tragfeder, *-n, f. (tehn.)* arc de suspensie.
Tragfestigkeit *f. sg. (tehn.)* rezistență la încărcare.
Tragfläche, *-n, f. (av.)* plan, aripă; suprafață portantă.
Tragflügel, *-s, -, m. (av.)* aripă.
Tragfuß, *-es, -füße, m. (tehn.)* picior, talpă de susținere.
Trag|gerüst, *-(e)s, -e, n.* structură de rezistență, de susținere.
Trag|ge|stell, *-(e)s, -e, n.* stativ pentru căratul în spate al cărămizilor etc.
Trag|gurt, *-(e)s, -e, m.* v. Tragegurt.
Trägheit *f. sg.* **1.** lene, trândăvie; indolență. **2.** (și *fiz.*) inerție.
Trägheitsgesetz, *-es, n. sg. (fiz.)* lege a inerției.
Trägheitskraft *f. sg. (fiz.)* forță de inerție.
Traghimmel, *-s, -, m.* baldachin.
Tragholz, *-es, -hölzer, n.* v. Fruchtholz.
Tragik *f. sg.* **1.** artă a tragediei. **2.** eveniment, situație tragic(ă). **3.** categorie estetică a tragicului. **4.** caracter tragic, tragism.
Tragiker, *-s, -, m.* **1.** autor tragic, autor de tragedii. **2.** actor tragic, tragedian.
tragikomisch *adj.* tragicomic.
Tragikomödie [-diə], *-n, f.* tragicomedie.
tragisch *adj.* și *adv.* tragic; **es ~ nehmen** a o lua (prea) în tragic, (prea) în serios; **eine ~e Wendung nehmen** a lua o întorsătură tragică.
Tragjoch, *-(e)s, -e, n.* v. Traggestell.
Tragkabel, *-s, -, n.* cablu de suspensie.
Tragkette, *-n, f. (constr.)* lanț portant.
Tragkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coșniță de purtat în spinare.
Tragkraft *f. sg. (tehn.)* forță de tracțiune.
Tragkranz, *-es, -kränze, m.* **1.** *(tehn.)* arc suspendat. **2.** *(mine)* colac de mână. **3.** oblanic; colac pus sub greutățile duse pe cap.
Traglager, *-s, -, n. (tehn.)* lagăr de rezemare, de susținere.
Traglast, *-en, f.* povară.
Tragleiste *-n, f. (constr.)* șipcă de reazem, de susținere.
Tragmast, *-(e)s, -e(n), m. (electr.)* stâlp de susținere.
Tragmodul, *-s, -n, m. (constr.)* modul al limitei de elasticitate.
Tragöde, *-n, -n, m.* tragedian, actor tragic.
Tragödie [-diə], *-n, f.* tragedie.
Tragödiendichter *-s, -, m.* autor de tragedii.
Tragödien|spieler *-s, -, m.* v. Tragöde.
Tragödin, *-nen, f.* tragediană.
Tragpfahl, *-(e)s, -pfähle, m. (constr.)* pilot portant.
Tragpfeiler, *-s, -, m.* v. Tragepfeiler.
Tragriemen, *-s, -, m.* v. Trageriemen.
Tragring, *-(e)s, -e, m.* inel de sprijin.
Tragrolle, *-n, f. (tehn.)* rolă de susținere, galet de sprijin.
Tragrollenkette, *-n, f. (tehn.)* lanț de role de susținere.
Tragsattel, *-s, -sättel, m.* samar.
Tragsäule, *-n, f. (constr.)* stâlp portant.
Tragscheibe, *-n, f. (mine)* rolă purtătoare, galet.
Tragschicht, *-en, f.* **1.** *(mine)* strat portant. **2.** *(drumuri)* terasament.
Tragschraube, *-n, f. (av.)* elice de sustentație.
Tragschraubenflugzeug, *-(e)s, -e, n.*, **Tragschrauber**, *-s, -, m. (av.)* autogir.
Tragseil, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* cablu purtător, cablu de susținere, de suspensie, de rulare.
Tragsessel, *-s, -, m.* v. Tragesessel.
Trag|stein, *- (e)s, -e, m. (constr.)* cărămidă de susținere, piatră-cuzinet, consolă.
Trag|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* v. Tragesessel.
Tragtasche, *-n, f.* v. Tragetasche.
Tragtier, *-(e)s, -e, n.* animal de povară, animal de tracțiune.
Tragtram, *-(e)s, -e* (sau *-träme), m. (drumuri)* grindă portantă.
Tragtrog, *-(e)s, -tröge, m. (mine)* troc.
Tragvermögen, *-s, n. sg.* v. Tragfähigkeit.
Tragweite, *f. sg.* **1.** bătaie (a unei arme de foc). **2.** *(fig.)* proporții; importanță; **Ereignisse von großer ~** evenimente de mare amploare. **3.** *(constr.)* deschidere a unei grinzi.
Tragwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(av.)* suprafață portantă; schelet al aripii. **2.** *(constr.)* construcție portantă, structură de rezistență, sistem portant.
Tragzapfen, *-s, -, m. (tehn.)* fus de reazem.
Tragzeit, *-en, f.* durată a sarcinii, a gestației (la animale).
Trailer ['treilɐ], *-s, -, m.* **1.** *(auto.)* trailer. **2.** *(film)* secvență în avanpremieră. **3.** *(film)* blanc.
Train [trɛ̃:], *-s, -s, m. (mil.)* tren, convoi.
Trainer ['trɛ:nɐ și 'trei-], *-s, -, m. (sport)* antrenor.
Trainerbank, *-bänke, f.* banca de rezervă.
Trainerlizenz, *-en, f.* **Trainerschein**, *-(e)s, -e, m.* licență de antrenor.
trainieren [trɛ'ni:-], *trainierte, trainiert, vb. (h) tr., intr.* și *refl.* a (se) antrena; **sich auf etwas ~** a face antrenament pentru ceva.
Trainieren, *-s, n. sg.*, **Training** ['trɛ:niŋ și 'tre:-], *-s, -s, n.* antrenament.
Trainings|anzug, *-(e)s, -züge, m.* trening.
Trainingsarbeit, *-en, f. (sport)* muncă de antrenament.
Trainingsdress, *-es, -e, m.* echipament de sport.
Trainings|einheit, *-en, f.* moment, unitate, fază a antrenamentului.
Trainingshalle, *-n, f. (sport)* hală de antrenament.
Trainingshose, *-n, f.* pantalon de trening.
Trainingsjacke, *-n, f.* bluză de trening.
Trainingslager, *-s, -, n. (sport)* cantonament.
Trainingsmöglichkeit, *-en, f.* **1.** posibilitate de antrenament. **2.** exercițiu posibil de antrenament.
Trainings|programm, *-s, -e, m.* program de antrenament.

Trainings|schuh, *-(e)s, -e, m.* pantof sport, pentru antrenament.
Trainings|tag, *-(e)s, -e, m. (sport)* zi de antrenament.
Trainingszeit, *-en, f. (sport)* timp realizat în cadrul antrenamentului, la antrenament; **ihre ~ war von 11,9 Sekunden** timpul ei de la antrenament a fost de 11,9 secunde.
Trainkolonne ['trɛ̃:-], *-n, f. (mil.)* coloană de tren.
Trainkommandant, *-en, -en, m. (mil.)* comandant de tren.
Trainmannschaft, *-en, f. (mil.)* trupă, soldați de tren.
Train|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* ofițer de tren.
Trainsoldat, *-en, -en, m. (mil.)* soldat de tren.
Trainwagen, *-s, -, m. (mil.)* furgon.
Trainwesen, *-s, n. sg. (mil.)* serviciu al trenului.
Trajekt, *-s, -e, m.* (sau *n.*), **Trajektschiff**, *-(e)s, -e, n. (mar.)* feribot (fluvial).
Trajektorie [-riə], *-n, f. (mat., tehn.)* traiectorie, curbă.
Trakehner, *-s, -, m.* rasă de cai germană.
Trakt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(anat.)* tract, traiect. **2.** aripă, parte, corp de clădire. **3.** *(bis. cat.)* parte a liturghiei.
Traktament, *-(e)s, -e, n.* **1.** cinste, tratație; *(mil.)* soldă. **2.** *(med.)* tratament.
Traktandenliste, *-n, f. (reg.)* ordine de zi.
Traktandum, *-s, -den, n. (reg.)* obiect, subiect al discuției.
Traktat, *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) **1.** tratat, înțelegere; convenție. **2.** tratat, lucrare științifică. **3.** *(rel.)* tratat, broșură.
Traktätchen, *-s, -, n.* (*dim.* de la Traktat **(3)**) mic tratat religios.
traktieren, *traktierte, traktiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a trata; a se purta; **jn. schlecht ~** a trata rău pe cineva. **2.** a trata, a cinsti, a ospăta. **II.** *intr.* **(mit jm.)** a trata, a duce tratative (cu cineva).
Traktion, *-en, f.* **1.** *(fiz., tehn.)* tragere, tracțiune. **2.** *(ferov.)* tracțiune.
Traktionsbatterie, *-n, f.* baterie de tracțiune (la autovehicule cu acumulator).
Traktions|programm, *-s, -e, n.* program de încărcare a locomotivelor electrice.
Traktor, *-s, -toren, m. (agr.)* tractor.
Traktorenbau, *-(e)s, m. sg.* v. Traktorenindustrie.
Traktorenführer, *-s, -, m.* v. Traktorist.
Traktoren|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie de tractoare.
Traktorenkolonne, *-n, f.* coloană de tractoare.
Traktorenpflug, *-(e)s, -pflüge, m.* plug de tractor.
Traktoren|station, *-en, f.* stațiune de tractoare.
Traktorenwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină, fabrică de tractoare.
Traktorenzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** *sg.* tracțiune cu tractorul. **2.** convoi de tractoare.
Traktorfahrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Traktorist.
traktorisieren, *traktorisierte, traktorisiert, vb. (h) tr.* a echipa cu tractoare.
Traktorist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* tractorist(ă).
Tralge, Tralje, *-n, f.* grilaj (la geamuri, balustrade).
trallala! *interj.* tralala!
trällern, *trällerte, geträllert, vb. (h) tr.* și *intr.* a fredona, a lălăi.
Trällern, *-s, n. sg.* fredonare, lălăit.
Tram[1], *-(e)s, -e* (și *Träme), m. (reg.)* v. Tramen.
Tram[2], *-s, -s, n.*, **Tram**, *-s, f.*, **Trambahn**, *-en, f.* tramvai.
Trambahnschaffner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* taxator(-oare) de tramvai.
Trambus, *-ses, -se, m. (fam.)* autobuz.
Trame, *-n, f. (text.)* fir de mătase slab răsucit (pentru bătătură).
Trämel, *-s, -, m.* **1.** capră de tăiat lemne. **2.** *(elv.)* buștean. **3.** măciucă, bâtă. **4.** *(apic.)* trântor.
Tramen, *-s, -, m.* **1.** *(constr.)* grindă de susținere; **~ einer Brücke** lonjeron. **2.** fuscel, spiță, treaptă.
Tramholz, *-es, -hölzer, n. (ind. lemnului)* grindă (de peste 15 cm grosime).
Traminer, *-s, -, m.* **1.** soi de viță de vie. **2.** soi de vin.
Tramp ['trɛmp și 'tramp], *-(e)s, -e, m.* **1.** vagabond. **2.** *(mar.)* v. Trampschiff. **3.** drumeție, plimbare (pe jos).
Trampel, *-s, -, m.* (și *n.*) *(fam.) (mai ales despre fete)* persoană stângace, greoaie.
trampeln, *trampelte, getrampelt (ich tramp(e)le), vb. (h) intr.* și *tr.* a tropăi, a boncăni; **Beifall ~** a tropăi, a boncăni (în semn de aplauze); **durch die Felder ~** a trece prin lanuri strivind culturile; **einen Weg durch den Schnee ~** a bătători o pârtie prin zăpadă; **auf etwas ~** a călca ceva în picioare.
Trampeln, *-s, n. sg.* tropăit, boncănit; mers greoi.
Trampelpfad, *-(e)s, -e, m.* potecă, cărare.
Trampeltier, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(zool.)* cămilă cu două cocoașe *(Camelus bactrianus)*. **2.** *(fig.)* om greoi, stângaci.
trampen ['trɛmpn̩ și trampn̩], *trampte, getrampt, vb. (h) intr.* **1.** a vagabonda, a umbla aiurea. **2.** a face autostopul.
Tramper ['trɛmpɐ], *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f.* autostopist(ă).
Trampolin, *-s, -e, n.*, **Trampoline**, *-n, f. (sport)* trambulină.
Trampolin|springer, *-s, -, m. (sport)* săritor de la trambulină.
Trampolin|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (sport)* săritură de la trambulină.
Trampschiff, *-(e)s, -e, n.* navă fără trasee fixe.
trampsen, *trampste, getrampst (du, er trampst), vb. (h) intr.* v. trampeln.
Tramseide, *-n, f.* v. Trame.
Tramwagen, *-s, -, m.* vagon de tramvai.
Tramway ['tramvai], *(-s), -s, f.* (sau *m.*) tramvai.
Tran, *-s, -e m.* untură de pește; *(fam.)* **im ~ sein a)** a fi cherchelit, amețit; **b)** a fi buimac de somn.
Tranbrennerei, *-en, f.* fabrică de untură de pește.
Trance [tra:ns și 'trã:s(ə)], *-n, f.* transă.
trance|artig *adj.* ca în transă.
Trancezu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare de transă.
Tranche ['trã:ʃ(ə)], *-n, f.* **1.** *(cul.)* felie, bucată de carne sau pește. **2.** *(fin.)* tranșă, parte dintr-un împrumut.
Tranchee [trã:'ʃe:], *-n* [-'ʃe:ən], *f. (mil.)* tranșee.
Tränchen, *-s, -, n.* (*dim.* de la Träne) lăcrimioară; *(fig.)* picătură mică, piculeț.
Trancheur [trã:'ʃø:ɐ], *-s, -e, m.* măcelar care taie, care tranșează carne în bucăți, în porții, în felii.
Tranchierbe|steck [trã:'ʃi:ɐ-] *-(e)s, -e, n.* tacâm de tăiat carne.
Tranchierbrett, *-(e)s, -er, n.* fund, planșetă pentru tranșat.
tranchieren, *tranchierte, tranchiert, vb. (h) tr.* a tranșa, a tăia carne în felii, în bucăți.
Träne, *-n, f.* **1.** lacrimă; **unter ~n gestehen** a mărturisi plângând, printre lacrimi; **unter ~n lachen** a râde printre lacrimi; **~n lachen** a râde cu lacrimi; *(fig.)* **~n trocknen** a consola; *(glumeț)* **mit einer ~ im Knopfloch a)** cu un ușor regret; **b)** emoționat; **in ~n ausbrechen** a izbucni în lacrimi; **~n treten ihm in die Augen** îi dau lacrimile; **~n laufen ihr über die Wangen** îi curg lacrimile pe obraji; **bei ihr sitzen die ~n locker** ea plânge ușor; **er ist keiner ~ wert** nu merită să îl regreți, să plângi după el; **jm.** sau **einer Sache keine ~ nachweinen** a nu regreta, a nu-i părea rău după cineva sau ceva; **zu ~n gerührt werden** a fi mișcat până la lacrimi; **~n vergießen** a vărsa lacrimi, a plânge; **~n der Wut** lacrimi de mânie. **2.** *(fig.)* picătură, strop, pic; **du hast nur eine ~ im Glas** mai ai doar un pic în pahar. **3.** *(fam.)* persoană plictisitoare, neplăcută.
tränen, *tränte, geträn, vb. (h) intr.* **1.** a lăcrima; **die Augen ~ ihm** îi lăcrimează ochii. **2.** *(înv.)* a plânge. **3.** a curge, a se scurge în picături, a se separa în picături. **4.** *(bot.)* a lăcrima.
Tränen|auge, *-s, n. sg. (med.)* epiforă.
Tränenbach, *-(e)s, -bäche, m. (fig.)* râu de lacrimi.
Tränenbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os lacrimal.
tränenbenetzt *adj.* udat cu lacrimi, scăldat în lacrimi.
Tränenbeutel, *-s, -, m.* v. Tränensack.
tränend I. *part. prez.* de la tränen. **II.** *adj.* înlăcrimat; **mit ~en Augen** cu ochii înlăcrimați.
Tränendrüse, *-n, f. (anat.)* glandă lacrimală; **auf die ~n drücken** a apela la latura sentimentală.
Tränen er|regend *adj.* **1.** care provoacă lacrimi, lacrimogen. **2.** *(fig.)* emoționant până la lacrimi; *(iron.)* lacrimogen, sentimental.
tränen|er|stickt *adj.* înecat de lacrimi.
Tränen erzeugend *adj.* v. tränenerregend.
tränenfeucht *adj.* ud de lacrimi, înlăcrimat.
Tränenfistel, *-n, f. (med.)* fistulă lacrimală.
Tränenfluss, *-es, -flüsse, m.* **1.** șiroi de lacrimi. **2.** *(med.)* lăcrimare.
Tränenflut *f. sg. (fig.)* potop de lacrimi.
Tränengang, *-(e)s, -gänge, m. (anat.)* canal lacrimal.
Tränengas, *-es, n. sg. (chim.)* gaz lacrimogen.
Tränengasbombe, *-n, f. (mil.)* bombă lacrimogenă.
Tränengefäße *pl. (anat.)* vase lacrimale.
Tränengras, *-es, -gräser, n. (bot.)* lacrimile-Maicii-Domnului *(Coix lacryma-jovi* L.).
Tränenguss, *-es, -güsse, m.* v. Tränenflut.
tränenleer, tränenlos *adj.* fără lacrimi, sec, secat; **~e Augen** ochi seci, ochi secați de lacrimi.
Tränen|nasengang, *-(e)s, -gänge, m. (anat.)* duct nazolacrimal.
tränen|nass *adj.* ud de lacrimi, udat cu lacrimi.
Tränenquelle, *-n, f.* izvor de lacrimi.
tränenreich *adj.* v. tränenschwer.
Tränenröhrchen, *-s, -, m. (anat.)* duct lacrimal.
Tränensack, *-(e)s, -säcke, m.* **1.** *(anat.)* sac lacrimal. **2.** pungă sub ochi.
Tränenschleier, *-s, -, m.* văl de lacrimi.
tränenschwer *adj.* plin de lacrimi.
tränenselig *adj.* sentimental, care plânge ușor.
Tränen|spur, *-en, f.* urmă de lacrimi.
Tränen|strom, *-(e)s, -ströme, m. (fig.)* râu, fluviu de lacrimi.
Tränental, *-(e)s, n. sg. (fig.)* vale a plângerii.
Tränentier, *-(e)s, -e, n. (fam.)* **1.** persoană care plânge ușor. **2.** persoană neplăcută, plictisitoare.
tränen|über|strömt *adj.* scăldat în lacrimi.
tränen|umflort *adj.* întunecat de lacrimi.
Tränen|urne, *-n, f. (ist.)* urnă pentru păstrarea lacrimilor vărsate la înmormântări (la vechii romani).
tränenvoll *adj.* plin de lacrimi, scăldat în lacrimi.
Tränenwinkel, *-s, -, m. (anat.)* unghi intern al ochiului din care curg lacrimile.
Tranfunzel, *-n, f.* **1.** v. Tranlampe **(1)**. **2.** persoană greoaie, înceată la minte.
Tran|gerbung, *-en, f.* tăbăcire cu untură de pește.
Tran|geruch, *-(e)s, -rüche, m.* miros de untură de pește.
tranicht *adj.* v. tranig.
tränicht *adj. (înv.)* în lacrimi, înlăcrimat.
tränieren, *tränierte, träniert, vb. (h) tr.* și *refl.* v. trainieren.
Tränieren, *-s, n. sg.* v. Trainieren.
tranig *adj.* **1.** cu gust sau miros de untură de pește. **2.** îmbibat de untură de pește. **3.** *(fig., fam.)* fad, anost, plictisitor; adormit.
tränig *adj.* înlăcrimat.
trank *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la trinken.
Trank, *-(e)s, Tränke, m.* **1.** *(poet.)* băutură; **Speise und ~** mâncare și băutură, masă. **2.** *(med.)* poțiune. **3.** *(farm.)* decoct. **4.** *(reg.)* lături, mâncare pentru porci.
Tränk|anlage, *-n, f.* **1.** instalație de adăpat, adăpătoare. **2.** instalație de udat, de stropit.
Tränk|an|stalt, *-en, f. (ferov.)* uzină de impregnat (traverse).
Tränkchen, *-s, -, n.* v. Tränklein.
Tränke, *-n, f.* **1.** adăpătoare, jgheab (pentru adăpat vitele). **2.** băutură pentru vite.
Tränk|eimer, *-s, -, m.* v. Trankfass **(2)**.
tränken, *tränkte, getränkt, vb. (h) tr.* **1.** a adăpa, a da de băut; **das Vieh ~** a adăpa vitele. **2.** a impregna, a îmbiba; **einen Lappen mit Öl ~** a îmbiba o cârpă cu ulei.
Tränke|station, *-en, f. (ferov.)* stație de alimentare cu apă.
Trankfass, Tränkfass, *-es, -fässer, n.* **1.** găleată, vas de adăpat. **2.** hârdău de lături pentru porci.
Tränklegierung, *-en, f. (metal.)* aliaj dur înglobat în masa metalului.
Tränkloch, *-(e)s, -löcher, n. (petr.)* sondă de injecție.
Tränklein, *-s, -, n.* (*dim.* de la Trank) băuturică, mixtură, decoct, poțiune.
Trank|opfer, *-s, -, n. (bis.)* libațiune.
Trank|steuer, *-n, f.* impozit pe băuturi.

Tränk|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* substanță cu care se impregnează materialele.
Tränktrog, *-(e)s, -tröge, m.* jgheab de adăpat.
Tränkung, *-en, f.* **1.** adăpat. **2.** alăptare. **3.** îmbibare, impregnare.
Tränkvollholz, *-es, -hölzer, n. (ind. lemn.)* lemn înnobilat prin impregnare, lemn masiv impregnat.
Tranlampe, *-n, f.* **1.** opaiț alimentat cu untură de pește. **2.** *(fam.)* persoană plicticoasă, anostă.
Tranquillität *f. sg. (înv.)* liniște, impasibilitate.
Trans|aktion *-en, f.* tranzacție.
Trans|aktionskosten *pl. (ec.)* costuri tranzacționale.
trans|alpin(isch) *adj.* transalpin (văzut dinspre Roma).
trans|atlantisch *adj.* transatlantic.
Transchierbe|steck, *-(e)s, -e, n. (austr.)* v. Tranchierbesteck.
transchieren, *transchierte, transchiert, vb. (h) tr. (austr.)* v. tranchieren.
Transchiermesser, *-s, -, n.* cuțit de tranșat (carne).
transdanubisch *adj.* transdanubian.
Transept, *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) *(arhit.)* transept.
Transfer, *-s, -s, m. (ec., psih., lingv., inform.)* transfer.
transferabel *adj. (ec.)* potrivit, apt de a fi schimbat în valută, în monedă străină.
Transfer|abkommen, *-s, -, n. (com.)* convenție, acord de transfer.
Transfer|anlage, *-n, f. (tehn.)* linie automată de transfer.
Transferbarkeit *f. sg. (financiar)* transferabilitate.
Transferbefehl, *-(e)s, -e, m. (inform.)* ordin de transferare.
Transfergold, *-(e)s, n. sg. (tipogr.)* aur aplicat prin transfer.
transferieren, *transferierte, transferiert, vb. (h) tr. (com.)* a transfera, a plăti în valută străină; *(inform.)* **Daten** ~ a transfera date.
Transferliste, *-n, f. (sport, fotbal)* listă de transferuri.
Transferprotokoll, *-s, -e, n. (inform.)* protocol de transfer.
Transfer|rate, *-n, f. (inform.)* rata de transfer.
Transfer|straße, *-n, f. (autom.)* linie de transfer.
Transferzeit, *-en, f. (inform.)* timp de transfer.
Transfiguration *-en, f. (rel.)* transfigurare, schimbare la față.
transfinit *adj. (mat., fil.)* transfinit.
Transformation, *-en, f.* **1.** transformare, schimbare. **2.** *(mat.)* transformare. **3.** *(electr.)* transformare a curentului electric.
Transformationskoeffizient [-koɛfitsiɛnt], *-en, -en, m. (electr.)* raport de transformare.
Transformations|schleife, *-n, f. (tel.)* buclă de adaptare.
Transformations|theorie *f. sg. (biol.)* transformism.
Transformationsver|hältnis, *-ses, -se, n. (electr.)* raport de transformare.
Transformationsvierpol, *-(e)s, -e, m. (tel.)* cvadripol de adaptare.
Transformator, *-s, -toren, m. (electr.)* transformator; **abgestimmter** ~ transformator acordat, rezonant.
Transformator|anlage, Transformatoren|anlage, *-n, f.* instalație de transformator.
Transformatorenblech, *-(e)s, n. sg.* tablă pentru transformatoare.
Transformatorenhäus|chen, *-s, -, n. (electr.)* cabină de transformatoare, căsuță de transformatoare.
Transformatoren|spule, *-n, f. (electr.)* bobină de transformator.
Transformatoren|station, *-en, f. (electr.)* stație de transformatoare.
Transformatorenwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină de transformatoare.
Transformator|häus|chen, *-s, -, n.* v. Transformatorenhäuschen.
Transformatorkern, *-(e)s, -e, m. (electr.)* miez al transformatorului.
transformieren, *transformierte, transformiert, vb. (h) tr.* **1.** a transforma, a schimba, a modifica. **2.** *(electr.)* a transforma.
transfundieren, *transfundierte, transfundiert, vb. (h) tr. (med.)* a transfuza, a face o transfuzie.
Transfusion, *-en, f.* **1.** *(med.)* transfuzie. **2.** *(fiz.)* difuzare, transfuzare a gazelor printr-un perete poros.
transgredieren, *transgredierte, transgrediert, vb. (h) tr. (geol.; despre ape)* a inunda, a se extinde lent asupra uscatului.
Transgression, *-en, f. (geol., hidr)* transgresiune (a țărmului mării).
Transhumanz, *-en, f.* transhumanță.
Transi, *-s, -s, m. (fam.)* transvestit.
Tran|siederei, *-en, f.* v. Tranbrennerei.
transigieren, *transigierte, transigiert, vb. (h) intr. (com.)* a negocia, a duce sau a încheia tratative.
Transistor, *-s, -toren, m. (electr.)* **1.** tranzistor. **2.** *presc.* de la Transistorradio.
Transistorblitzgerät, *-(e)s, -e, n. (fot.)* lampă-fulger tranzistorizată.
Transistor|element, *-(e)s, -e, n. (autom.)* element cu semiconductori, cu tranzistori.
Transistor|empfänger, *-s, -, m. (tel.)* receptor tranzistorizat.
Transistor|ersatzschaltbild, *-(e)s, -er, n. (tel.)* schemă echivalentă a tranzistorului.
Transistorgegentakt|end|stufe, *-n, f. (tel.)* etaj final în contratimp cu tranzistoare.
Transistorgerät, *-(e)s, -e, n.* v. Transistorradio.
transistorieren, *transistorierte, transistoriert, vb. (h) tr.* a tranzistoriza.
transistorisch *adj. (tehn.)* tranzistorizat.
Transistormessbrücke, *-n, f. (autom.)* punte de măsurat parametrii semiconductorilor.
Transistor|radio, *-s, -s, m.* aparat radio cu tranzistori.
Transistor|rundfunkgerät, *-(e)s, -e, n.* radioreceptor tranzistorizat.
Transistorschaltung, *-en, f. (tel.)* circuit cu tranzistoare; schemă a tranzistorului.
Transistor|speicher, *-s, -, m. (autom.)* memorie cu tranzistori.
Transit [-'zɪt, -'zi:t] și **Transit**, *-(e)s, -e, m. (com.)* tranzit.
Transit|abkommen, *-s, -, n.* acord (între state) referitor la tranzit.
Transitdokumente *pl.* documente de tranzit.
transitfähig *adj.* **1.** *(ferov.)* capabil de tranzitare; transportabil. **2.** *(mat.)* tranzitiv; **einfach** ~ simplu tranzitiv.
Transitgebühr, *-en, f. (com.)* taxă de tranzit.
Transitgut, *-(e)s, -güter, n. (com.)* marfă de tranzit.
Transit|hafen, *-s, -häfen, m.* port de tranzit.
Transit|halle, *-n, f.* sală de așteptare pentru pasagerii în tranzit dintr-un aeroport.
Transit|handel, *-s, m. sg.* comerț de tranzit.
transitieren, *transitierte, transitiert, vb. (h) tr. (com.)* a tranzita, a transporta prin tranzit.
Transition, *-en, f.* trecere, tranziție.
transitiv și **transitiv** *adj. (gram., mat.)* tranzitiv; **~e Verben** verbe tranzitive.
Transitiv, *-s, -e*, **Transitivum** [-vʊm], *-s, -va, n.* verb tranzitiv.
transitivieren, *transitivierte, transitiviert, vb. (h) tr. (lingv.)* a transforma în verb tranzitiv.
Transitland, *-(e)s, -länder, n.* țară de tranzit.
transitorisch *adj.* de tranziție, tranzitoriu, trecător.
Transitraum, *-(e)s, -räume, m.* v. Transithalle.
Transitreisende, *-n, -n (ein Transitreisender), m.* și *f.* călător(-oare) în tranzit.
Transit|straße, *-n, f.* drum de tranzit.
Transit|strecke, *-n, f.* traseu de tranzit.
Transitverbot, *-(e)s, -e, m.* interzicere a tranzitului.
Transitverkehr, *-s, m. sg.* **1.** trafic de tranzit. **2.** v. Transithandel.
Transitvisum [-vi-], *-s, -visa, n.* viză de tranzit.
Transitware, *-n, f.* marfă de tranzit.
Transitwechsel, *-s, -, m. (com.)* poliță de tranzit.
Transitweg, *-(e)s, -e, m.* v. Transitstrecke.
Transit|zoll, *-(e)s, -zölle, m.* vamă de tranzit.
transkontinental *adj.* transcontinental.
transkribieren, *transkribierte, transkribiert, vb. (h) tr.* a transcrie; **ein Musikstück** ~ a transcrie o piesă muzicală originală pentru alte sau mai multe instrumente muzicale.
Transkript, *-(e)s, -e, n.* text transcris.
Transkription, *-en, f. (muz., fon.)* transcriere.
transkristallin *adj. (fiz.)* intercristalin, transcristalin.
Translation, *-en, f.* **1.** traducere. **2.** *(fiz.)* translație, transmisiune. **3.** *(bis. cat.)* transportare a moaștelor la altă biserică.
Translator, *-s, -toren, m.* traducător, translator.
Translokation *-en, f.* transferare, strămutare, schimbare de loc.
translozieren, *translozierte, transloziert, vb. (h) tr.* a transfera, a strămuta.
transluzent, transluzid *adj.* translucid.
Transmission, *-en, f. (tehn., radio.)* transmitere, transmisiune.
Transmissions|antrieb, *-(e)s, -e, m. (maș.)* acționare prin transmisiune.
Transmissionsgrad, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* coeficient de transmisiune, de permeabilitate.
Transmissionsriemen, *-s, -, m. (tehn.)* curea de transmisie.
Transmissions|seil, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* cablu de transmisie.
Transmissionswelle, *-n, f. (tehn.)* arbore de transmisie.
Transmissionswipper, *-s, -, m. (mine)* culbutor intermediar.
Transmitter, *-s, -, m. (autom., tel.)* traductor, emițător; transmițător; **elektronischer** ~ traductor electronic.
transmittieren, *transmittierte, transmittiert, vb. (h) tr.* a transmite.
transmontan *adj.* **1.** *(geogr.)* transmontan, de dincolo de munți. **2.** *(ist.)* roman, papal.
Transmutation, *-en, f.* **1.** *(fiz.)* transmutație. **2.** *(biol.)* transformism.
Transmutations|theorie *f. sg. (biol.)* teoria transformistă, transformism.
transmutieren, *transmutierte, transmutiert, vb. (h) tr.* a transmuta.
transnational *adj. (ec., pol.)* transnațional, supranațional.
Trans|ozeandampfer, *-s, -, m.* vapor transoceanic.
Trans|ozeanflug, *-(e)s, -flüge, m.* zbor transoceanic.
trans|ozeanisch *adj.* transoceanic.
Transp. *presc.* de la Transport.
transparent *adj.* transparent, străveziu.
Transparent, *-(e)s, -e, n.* **1.** tablou luminat prin transparență. **2.** placat, reclamă. **3.** lozincă (pe fâșii de hârtie sau pânză).
Transparentpapier, *-s, -e, n.* hârtie de calc.
Transparentsignal, *-s, -e, n. (ferov.)* semnal transparent.
Transparenz *f. sg.* transparență.
Transparenzliste, *-n, f.* listă (comparativă) a medicamentelor de pe piață.
Transpiration *f. sg.* transpirație, sudoare.
transpirieren, *transpirierte, transpiriert, vb. (h) intr.* a transpira, a asuda.
Transplantat, *-(e)s, -e, n.* organ, țesut transplantat.
Transplantation, *-en, f. (biol., med.)* transplantare, transplant de țesut.
transplantieren, *transplantierte, transplantiert, vb. (h) tr.* a transplanta.
transponieren, *transponierte, transponiert, vb. (h) tr.* **1.** *(muz.)* a transpune, a transcrie. **2.** *(tehn.)* a transpune frecvențele semnalelor telefonice.
Transponierung, *-en, f. (muz., tehn.)* transpunere.
Trans|ponierungs|empfänger, *-s, -, m. (tel.)* receptor superheterodină.
Trans|ponierungs|steilheit, *-en, f. (tel.)* pantă de conversiune.
Trans|poniervor|richtung, *-en, f. (fiz.)* dispozitiv de conversiune, de transpoziție.
Transport, *-(e)s, -e, m.* **1.** transport; ~ **auf dem Landweg** transport rutier; ~ **auf dem Luftweg** transport aerian; ~ **auf dem Wasserweg** transport fluvial, maritim. **2.** *(cont.)* sumă de trecut pe pagina sau coloana următoare, transport; report.
transportabel *adj.* transportabil.
Transport|anlage, *-n, f.* instalație de transport.
Transport|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) la transporturi.
Transport|arbeitergewerkschaft, *-en, f.* sindicat al muncitorilor din transport.
Transportation, *-en, f. (rar)* v. Transportierung.
Transport|ausrüstung, *-en, f.* echipament de transport.
Transportband, *-(e)s, -bänder, n. (tehn.)* bandă de transportat; ~ **ohne Ende** bandă de transportat fără fine.
Transportbecher, *-s, -, m. (tehn.)* cupă de transport.
Transportbe|hälter, *-s, -, m.* container de transport.
Transportbe|stimmungen *pl.* condiții de transport.
Transportbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere de transport.
Transporter, *-s, -, m.* vehicul pentru transporturi (pe distanță mare).
Transporteur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* **1.** transportor. **2.** *(geom.)* raportor. **3.** *(tehn.)* dispozitiv la mașina de cusut care împinge stofa.

transportfähig *adj.* transportabil.
Transportfähigkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* transportabilitate. **2.** capacitate de transport.
Transportfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* v. Transporter.
Transportfirma, *-firmen, f.* firmă, întreprindere de transport.
Transportflugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* avion de transport.
Transportführer, *-s, -, m.* şef de transport.
Transportgefährdung, *-en, f. (jur.)* periclitare a circulaţiei.
Transportgut, *-(e)s, -güter, n.* marfă de transportat.
transportieren, *transportierte, transportiert, vb. (h) tr.* a transporta.
Transportiergraben, *-s, -gräben, m. (mar.)* canal de transport.
Transportierung, *-en, f.* transportare.
Transport|infrastruktur, *-en, f.* infrastructura de transport.
Transportkapazität, *-en.* capacitate de transport.
Transportkarren, *-s, -, m. (tipogr.)* cărucior de transport.
Transportkasten, *-s, -, m.* ladă de transport, conteiner.
Transportkette, *-n, f. (maş.)* transportor cu lanţ.
Transportkiste, *-n, f.* ladă de transport.
Transportkosten *pl.* cheltuieli de transport, cheltuieli de expediţie.
Transportkühlung, *-en, f. (termo.)* răcire pentru transport.
Transportlaufkran, *-(e)s, -kräne, m. (maş.)* pod rulant transportor.
Transportleistung, *-en, f.* efectuare, muncă de transport.
Transportmethode, *-n, f.* mod(alitate) de transport.
Transportmittel, *-s, -, n.* mijloc de transport; **öffentliche** ~ mijloace de transport în comun.
Transportnetz, *-es, -e, n.* reţea de transport.
Transportpapier, *-s, -e, n.* v. Transportschein.
Transportpersonal, *-s, -e, n.* personal de expediţie, de transport.
Transportplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de expediţie, de transport.
Transportpolizist, *-en, -en, m. (ferov.)* poliţist feroviar.
Transportpreis, *-es, -e, m.* v. Transportkosten.
Transportrad, *-(e)s, -räder, n. (maş.)* roată de transport.
Transportraum, *-(e)s, -räume, m.* spaţiu de expediţie, de transport.
Transportrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* conductă de transport.
Transportschaden, *-s, -schäden, m.* pagubă, avariere în transport.
Transportschein, *-(e)s, -e, m.* fraht, certificat de transport.
Transportschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* cargou, navă de transport.
Transportschnecke, *-n, m.*, **Transportschraube**, *-n, f. (tehn.)* melc de transport, transportor elicoidal.
Transportschwierigkeit, *-en, f.* greutăţi de transport, de expediţie.
Transport|spesen *pl.* v. Transportkosten.
Transport|staffel, *-n, f. (tehn.)* scară de transport.
Transport|stufenscheibe, *-n, f. (maş.)* roată de curea în trepte.
Transport|system, *-s, -e, n.* sistem de transport, de expediţie.
transport|unfähig *adj.* netransportabil.
Transport|unterlagen *pl.* documente de transport.
Transport|unternehmen, *-s, -n.* întreprindere de transport, de expediţie, de cărăuşie.
Transportvermögen, *-s, n. sg.* capacitate de transport.
Transportversicherung, *-en, f.* asigurare a transportului.
Transportvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de transport.
Transportwagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon de transport.
Transportwalzen *pl. (constr.)* cilindri de avans.
Transportwanne, *-n, f. (metal.)* vatră de cuptor; **fahrbare** ~ vatră de cuptor mobilă.
Transportwasser, *-s, -wässer, n. (hidr.)* apă de transport.
Transportwesen, *-s, n. sg.* (domeniu al) transporturi(lor); serviciu de transporturi.
Transportzwang, *-(e)s, m. sg. (ferov.)* obligaţie de transport.
Transposition, *-en, f.* **1.** *(mat.)* transpoziţie. **2.** *(muz., lingv.)* transpunere, transcriere.
Transputer [-pju:tɐ], *-s, -, m.* microcomputer performant cu multe procesoare.
Trans|sexualismus, *-es, -men, m.*, **Trans|sexualität**, *-, -en, f. (med., psihol.)* transsexualitate.
trans|sexuell *adj.* transsexual.
Trans|sexuelle, *-n, -n (ein Transsexueller), m.* şi *f.* transsexual(ă).
trans|sibirisch *adj.* transsiberian; **~e Bahn** cale ferată transsiberiană.
trans|silvanisch [-va:-] *adj.* transilvănean, transilvan, ardelean.
Trans|substantiation [-tsiatsio:n] *f. sg. (rel.)* transsubstanţiaţiune, transsubstanţiere.
Trans|sudat, *-(e)s, -e, n. (med.)* transsudat.
Tran|suse, *-n, f. (fam.)* femeie anostă, plicticoasă, adormită.
transversal [-vɛr-] *adj.* transversal.
Transversalbahn, *-en, f. (ferov.)* linie ferată transversală.
Transversalbeschleunigung, *-en, f. (mec.)* acceleraţie transversală.
Transversale, *-n*, **Transversal|linie** [-niə], *-n, f. (geom.)* secantă, transversală.
Transversalschermaschine, *-n, f. (text.)* maşină de tuns transversal.
Transversalschieferung, *-en, f. (geol.)* şistificare transversală.
Transversalschwingung, *-en, f. (mec.)* oscilaţie transversală.
transvestieren [-vɛs-], *transvestierte, transvestiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) travesti.
Transvestit, *-en, -en, m.* transvestit.
transzendent *adj. (fil., mat.)* transcendent; **~e Erweiterung** extindere transcendentă; **~e Gleichung** ecuaţie transcendentă.
transzendental *adj.* transcendental.
Transzendentalismus, *-, m. sg.*, **Transzendentalphilosophie** *f. sg. (fil.)* transcendentalism.
Transzendenz *f. sg. (fil., mat.)* transcendenţă.
transzendieren, *transzendierte, transzendiert, vb. (h) tr. (fil.)* a transcede, a se ridica deasupra, mai presus de.
Trantiegel, *-s, -, m. (fig., fam.)* visător.
Trantute, *-n, f.* v. Transuse.
Trapez, *-es, -e, n. (mat., sport)* trapez.
trapez|ähnlich, trapezförmig *adj.* trapezoidal.
Trapez|akt, *-(e)s, -e, m.* număr (de circ) executat la trapez.
Trapezkünstler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* acrobat(ă) de trapez, trapezist(ă).
Trapezo|id, *-(e)s, -e, n. (geom.)* trapezoid.
trapp! *interj. (fam.)* trap! repede! fuga!
Trapp[1], *-(e)s, -e, m. (geol.)* trap, rocă bazaltică.
Trapp[2], *-s, -e, m.* pas greoi, zgomotos, tropăitor.
Trappe, *-n, f.* **1.** urmă de picior. **2.** *(mar.)* scară, podeţ improvizat. **3.** v. Trappgans **(1)**. **4.** *(fig.)* om greoi, stângaci. **5.** capcană, cursă, trapă.
trappeln, *trappelte, getrappelt (ich trapp(e)le), vb. (h) intr.* a alerga cu paşi mărunţi.
trappen, *trappte, getrappt, vb. (h şi s) intr.* a călca greu, a tropăi.
Trappenjagd *f. sg.* vânătoare de dropii.
Trappenvogel, *-s, -vögel, m.* v. Trappgans.
Trapper, *-s, -, m.* vânător care prinde animalele pentru blană cu capcane (în America de Nord).
Trappgang, *-(e)s, -gänge, m. (geol., mineral.)* vână de trap, de bazalt.
Trappgans, *-gänse, f.* **1.** *(ornit.)* dropie *(Otis tarda)*. **2.** *(fam.)* femeie greoaie, din topor.
Trappist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (bis.)* călugăr(-iţă) trapist(ă).
Trappistenkäse *-s, -, m.* (brânză) trapist.
Trappisten|orden *-s, m. sg.* ordin al călugărilor trapişti.
trapsen, *trapste, getrapst (du, er trapst), vb. (h) intr.* v. trappen.
trara! *interj. (redând sunetul trompetelor)* ta-ra-ta-ta!
Trara, *-s, n. sg. (fam.)* tărăboi, gălăgie, tam-tam, zarvă; **etwas mit viel ~ in Szene setzen** a înscena ceva cu mare tam-tam.
Trash [træʃ], *-s, m. sg.* rebut, lucru fără valoare.
Trash|kultur, *-en, f.* înclinaţie spre lucruri ieftine, ţipătoare, lipsite de gust.
Trass, *-es, -e, m. (constr.)* trass.
Trassant, *-en, -en, m. (com.)* trăgător, persoană care trage o poliţă asupra cuiva.
Trassat, *-en, -en, m. (com.)* tras, persoană care achită o poliţă.
Trassbeton [şi -tõ:], *-s, -s, m. (constr.)* beton cu trass.
Trasse, *-n, f.*, **Trassee**, *-s, -s, n. (elv.)* traseu.
trassieren, *trassierte, trassiert, vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** **(auf** cu *ac.*; *com.*) a trage, a desemna pe cineva ca tras al unei poliţe; **ein trassierter Wechsel** o trată. **2.** a trasa o linie.
Trassieren, *-s, n. sg. (constr.)* trasare.
Trassierleine, *-n, f.* v. Trassierschnur.
Trassierpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* v. Trassierstange.
Trassierpflock, *-(e)s, -pflöcke, m. (constr.)* fişă de pichetat.
Trassierschnur, *-schnüre, f.* sfoară de trasat.
Trassier|stange, *-n, f. (geod.)* jalon de trasat.
Trassierung, *-en, f.* **1.** *(com.)* tragere de poliţă asupra cuiva. **2.** trasare.
Trassmehl, *-(e)s, n. sg. (constr.)* trass măcinat.
Trassmörtel, *-s, m. sg. (constr.)* mortar cu trass.
Trassportlandzement, *-(e)s, m.* (şi *n.*) *sg. (constr.)* ciment portland cu trass.
Trass|zement, *-(e)s, m.* (şi *n.*) *sg. (constr.)* ciment cu trass.
trat *ind. imperf. pers.* 1 şi a 3-a *sg.* de la treten.
trätabel *adj.* cu care te poţi înţelege, conciliant.
trätieren, *trätierte, trätiert, vb. (h) tr.* a trata.
Tratsch, *-(e)s, m. sg. (fam.)* trăncăneală, pălăvrăgeală, flecăreală, bârfeală.
Tratsche, *-n, f. (fam.)* ţaţă, persoană care bârfeşte.
tratschen, *tratschte, getratscht, vb. (h) tr.* şi *intr. (fam.)* a trăncăni, a pălăvrăgi, a bârfi.
Tratscherei, *-en, f. (fam.)* trăncăneală, bârfeală, flecăreală, bârfă continuă.
Tratschtrommel, *-n, f. (mine)* tobă de spălat.
Tratt, *-en, f. (reg.)* imaş, obleagă, ţelină, paragină.
Tratte, *-n, f. (com.)* trată, poliţă trasă asupra cuiva.
Tratten|aviso [-vi-], *-s, -s, n. (com.)* aviz de tragere a poliţei.
Trattenbetrag, *-(e)s, -träge, m. (com.)* sumă a tratei.
Trattenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de acceptare a tratelor.
tratzen, *tratzte, getratzt (du, er tratzt), vb. (h) tr. (reg.)* a tachina, a necăji.
Trau, *-en, f. (reg.)* **1.** nuntă. **2.** cadou de nuntă.
Trau|altar, *-(e)s, -täre, m.* altar (de căsătorie); **jn zum ~ führen** a lua în căsătorie pe cineva; **(mit jm.) vor den ~ treten** a se cununa religios (cu cineva).
Träubchen, *-s, -, n. (dim.* de la Traube) strugurel; ciorchinaş.
Traube, *-n, f.* **1.** v. Weintraube. **2.** ciorchine de struguri şi alte fructe; **die ~n von Johannisbeeren** ciorchinii de coacăze; *(fig.)* **die ~n hängen ihm zu hoch** îi sunt acri strugurii; *(fig.)* **sauere ~n** lucruri inaccesibile, de neatins. **3.** *(bot.)* inflorescenţă în formă de ciorchine; **die ~n des Goldregens** ciorchinii (florilor) de bobiţel *(Laburnum anagyroides)*. **4.** *(fiz. atomică)* blob, conglomerat (în fotoemulsie). **5.** *(metal.)* piese turnate în ciorchine.
trauben|artig *adj.* ca strugurele, ca ciorchinele.
Traubenbeere, *-n, f.* boabă de strugure.
Traubenblut, *-(e)s, n. sg.* **1.** must. **2.** *(reg.)* vin.
traubenblütig *adj.* cu flori în formă de ciorchine.
Traubenbranntwein, *-(e)s, -e, m.* rachiu de drojdie; tescovină.
Trauben|eiche, *-n, f. (bot.)* gorun *(Quercus petraea)*.
Trauben|ernte, *-n, f.* v. Traubenlese.
traubenförmig *adj.* în formă de ciorchine.
Traubengeländer, *-s, -, n.* grilaj pentru viţă de vie.
Traubengold, *-(e)s, n. sg.* vin nobil.
Traubenholunder, *-s, -, m. (bot.)* soc roşu *(Sambucus racemosa* L.).
Traubenhyazinthe, *-n, f. (bot.)* **1.** porumbei, ceapa-ciorii *(Muscari racemosum)*. **2. schopfige** ~ zambilă moţată.
Traubenkamm, *-(e)s, -kämme, m.* ciorchine curăţat de boabe.
Traubenkern, *-(e)s, -e, m.* sâmbure de strugure.
Traubenkirschbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* mălin *(Cerasus padus)*.
Traubenkirsche, *-n, f. (bot.)* mălină, fruct al mălinului.
Traubenkorallenpilz, *-es, -e, m. (bot.)* burete de conopidă *(Ramaria coralloides)*.
Traubenkrankheit, *-en, f. (bot.)* făinare, boală a strugurilor.
Traubenkur, *-en, f.* cură de struguri.
Traubenlese, *-n, f.* cules de vii, cules al viilor.

Traubenmaische, *-n, f.* borhot de struguri.
Traubenmost, *-(e)s, m. sg.* must de struguri.
Traubenmühle, *-n, f.* zdrobitor de struguri.
Traubenpilze *pl. (bot.)* nume dat mai multor specii de ciuperci, care atacă boabele de struguri *(Uncinula, Plasmopara, Botrytos).*
Traubenpresse, *-n*, **Traubenquetsche**, *-n, f.* teasc, presă de struguri.
Traubenrapunzel, *-n, f. (bot.)* **1.** agriș *(Ribes grossularia).* **2.** agrișă.
Traubenrosine, *-n, f.* stafidă.
Traubensaft, *- (e)s, m. sg.* **1.** v. Traubenmost. **2.** *(poet.)* vin. **3.** suc de struguri.
Traubensäure, *-n, f. (chim.)* acid tartric din struguri.
Traubenschere, *-n, f.* foarfecă de viticultor.
traubenweise *adv.* în ciorchine, în formă de ciorchine.
Traubenzeit, *-en, f.* timp de coacere a strugurilor.
Traubenzucker, *-s, m. sg. (chim.)* glucoză, dextroză.
traubig *adj.* **1.** ca strugurii. **2.** plin, încărcat de struguri.
Traubrief, *-(e)s, -e, m.* v. Trauschein.
trauen, *traute, getraut, vb. (h)* **I.** *intr.* (cu *dat.)* **1.** a crede, a se încrede (în cineva sau în ceva); **jm. nicht über den Weg (**sau **über die Gasse** sau **um die Ecke)** ~ a nu avea nici un pic de încredere în cineva; **trau, schau wem!** nu te încrede în oricine! **ich traue meinen Augen kaum** nu-mi vine să-mi cred ochilor; **ich traue dem Frieden nicht** mă păzesc, sunt precaut; **dem Glück ist nicht zu** ~ nu te poți încrede în noroc, norocu-i schimbător. **2.** *(reg.)* a crede, a fi de părere. **II.** *tr.* a cununa, a căsători; **sich auf dem Standesamte** ~ **lassen** a se căsători la oficiul stării civile. **III.** *refl.* a îndrăzni, a risca; a se încumeta; **ich traue mich nicht ins Haus** nu îndrăznesc să intru în casă; **du traust dich nicht, ihr zu widersprechen** nu ai curajul să o contrazici.
Trauer *f. sg.* **1.** întristare, mâhnire, jale; regret; **jn. in** ~ **versetzen** a întrista, a mâhni pe cineva, a cauza cuiva durere, jale. **2.** doliu; ~ **tragen** sau **in** ~ **gehen** a purta doliu; **tiefe** ~ doliu mare; ~ **anlegen** a pune doliu.
Trauer|akt, *-(e)s, -e, m.* ceremonie (oficială) funerară.
Trauer|anzeige, *-n, f.* anunț mortuar.
Trauer|anzug, *-(e)s, -züge, m.* haină de doliu.
Trauerbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore exotic din genul *Nyctanthes.*
Trauerband, *-(e)s, -bänder, n.*, **Trauerbinde**, *-n, f.* v. Trauerflor.
Trauerbirke, *-n, f. (bot.)* mesteacăn *(Betula verrucosa).*
Trauerbotschaft, *-en, f.* știre tristă, știre funestă.
Trauerbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de doliu, cu chenar negru.
Trauer|ente, *-n, f. (ornit.)* rață neagră *(Oidemia nigra).*
Trauerfahne, *-n, f.* steag de doliu.
Trauerfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz de moarte, de deces.
Trauerfarbe *f. sg.* culoare de doliu.
Trauerfeier, *-n, f.* ceremonie de doliu, funeralii.
Trauerfliege, *-n, f. (entom.)* varietate de țânțar *(Sciara).*
Trauerflor, *-(e)s, -e, m.* panglică, brasardă, banderolă de doliu din crep negru.
Trauergast, *-(e)s, -gäste, m.* participant la funeralii (și praznic).
Trauergedicht, *-(e)s, -e, n. (lit.)* poem funebru, elegie.
Trauergefolge, *-s, -, n.* v. Trauergeleit.
Trauergefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment de tristețe, de doliu.
Trauergeläute, *-s, n. sg.* sunet funebru al clopotului la înmormântare.
Trauergeleit, *-(e)s. n. sg.* convoi funebru, cortegiu funerar; **wir gaben ihm das** ~ l-am petrecut pe drumul din urmă.
Trauergemeinde, *-n, f.* asistență la o ceremonie de doliu.
Trauergepränge, *-s, -, n.* pompă funebră.
Trauergerüst, *-(e)s, -e, n.* catafalc.
Trauergesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec funebru.
Trauergeschichte, *-n, f.* istorie tragică.
Trauergeschrei, *-(e)s, n. sg.* bocet.
Trauergesellschaft, *-en, f.* participanți la praznic.
Trauerge|stalt, *-en, f.* figură tristă, figură jalnică; *(fig.)* persoană de compătimit.
Trauergottesdienst, *-(e)s, -e, m.* slujbă religioasă de înmormântare.
Trauer|haus, *-es, -häuser, n.* casă mortuară, îndoliată.
Trauer|hut, *-(e)s, -hüte, m.* pălărie de doliu.
Trauerjahr, *-(e)s, -e, n.* **1.** an de doliu. **2.** *(fig.)* an trist.
Trauerkäfer, *-s, -, m. (entom.)* borză, gândacul-morților *(Blaps mortisaga).*
Trauerkarte, *-n, f.* carte poștală de doliu, cu chenar negru.
Trauerkleid, *-(e)s, -er, n.*, **Trauerkleidung** *f. sg.* îmbrăcăminte, haină de doliu.
Trauerkloß, *-es, -klöße, m. (fam.)* om ursuz.
Trauerkundgebung, *-en, f.* manifestație, miting de doliu.
Trauerkutsche, *-n, f.* dric.
Trauermahl, *-(e)s, -e, n.* pomană, praznic, comândare.
Trauermantel, *-s, -mäntel, m.* **1.** v. Trauerkleid. **2.** *(entom.)* fluture negru *(Vanessa antiopa).*
Trauermarsch, *-(e)s, -märsche, m. (muz.)* marș funebru.
Trauermesse, *-n, f. (bis.)* prohod, slujbă de înmormântare.
Trauermiene, *-n, f. (fam.)* mutră plouată.
Trauermusik *f. sg.* muzică funebră, muzică de înmormântare.
trauern, *trauerte, getrauert, vb. (h) intr.* **(um** sau **über** cu *ac.)* **1.** a fi în doliu, a purta doliu. **2.** a fi îndurerat, întristat, mâhnit. **3.** a deplânge, a jeli.
Trauern, *-s, n. sg.* **1.** tristețe, mâhnire; durere. **2.** jelire; jale. **3.** doliu.
Trauernachricht, *-en, f.* **1.** anunț mortuar. **2.** știre funestă, jalnică.
Trauer|ordnung, *-en, f. (inv.)* obiceiuri, datini în caz de doliu.
Trauerpapier, *-s, -e, n.* hârtie de doliu, hârtie cu chenar negru.
Trauerparade, *-n, f.* paradă funerară.
Trauerpost, *-en, f.* v. Trauerbotschaft.
Trauer|rand, *-(e)s, -ränder, m.* **1.** chenar negru. **2.** *(fam.)* negreață, doliu la unghii.
Trauer|rede, *-n, f.* cuvântare funebră, discurs funebru.
Trauer|redner, *-s, -, m.* orator la înmormântare.
Trauerschleier, *-s, -, m.* voal de doliu.
Trauerschwan, *-(e)s, -schwäne, m. (ornit.)* lebădă neagră *(Anthrax morio).*
Trauerschweber, *-s, -, m.* v. Trauerfliege.
Trauer|spiel, *-(e)s, -e, n. (teatru, lit.)* tragedie.
Trauer|spieldichter, *-s, -, m. (lit.)* autor de tragedii.
Trauer|stück, *-(e)s, -e, n. (lit.)* piesă tragică, tragedie.
Trauertag, *- (e)s, -e, m.* zi de doliu.
Trauerton, *-(e)s, -töne, m.* ton trist.
Trauertuch, *-(e)s, -tücher, n.* pânză de doliu, zăbranic.
trauervoll *adj.* **1.** trist, mâhnit, îndurerat. **2.** îndoliat.
Trauerwagen, *-s, -, m.* car funebru, dric.
Trauerweide, *-n, f.* **1.** *(bot.)* salcie pletoasă *(Salix babylonica* L.). **2.** *(fig., fam.)* om plângăreț.
Trauerzeit *f. sg.* perioadă de doliu.
Trauerzimmer, *-s, -, n.* cameră mortuară.
Trauerzug, *-(e)s, -züge, m.* convoi funebru.
Trauf, *-(e)s, -e, m. (silv., reg.)* lizieră, margine de pădure.
Traufdach, *-(e) s, -dächer, n.* streașină.
Traufe, *-n, f.* **1.** jgheab de acoperiș. **2.** apă care se scurge pe jgheab; *(fig.)* **aus dem Regen in die** ~ **kommen** a cădea din lac în puț.
Traufel, *-n, f. (reg.)* v. Kelle **(1).**
träufeln, *träufelte, geträufelt (ich träuf(e)le), vb. (h) tr.* și *intr.* a picura, a pica.
traufen, *traufte, getrauft*, **träufen**, *träufte, geträuft, vb. (reg.)* **I.** *intr. (h* și *s)* a curge în picături mari **II.** *tr. (h)* a picura, a face să picure în stropi mari.
Trauf|fass, *-es, -fässer, n.* butoi pentru apa de ploaie.
Traufgesims, *-es, -e, n. (constr.)* cornișă de scurgere a apei.
Traufkante, *-n, f.* streașină; jgheab al streșinii.
Traufleiste, *-n, f. (constr.)* lăcrimar.
Trau|formel, *-n, f.* formulă de căsătorie (rostită de ofițerul stării civile sau de preot).
Trau|formular, *-s, -e, n.* formular de căsătorie.
Traufrinne, **Traufröhre**, *-n, f.* jgheab de acoperiș, uluc.
Trauf|stein, *-(e)s,-e, m.* țiglă de scurgere la cornișe.
Traufwasser, *-s, n. sg.* apă de ploaie scursă de pe acoperiș.
Traugebühr, *-en, f.*, **Traugeld**, *-(e)s, -er, n.* taxă de cununie.
Trauge|spräch, *-(e)s, -e, n.* convorbire a preotului cu mirii despre căsătorie.
Trau|handlung, *-en, f.* ceremonie de cununie.
traulich *adj.* și *adv.* familiar, intim, confidențial.
Traulichkeit, *-en, f.* familiaritate, intimitate.
Traum, *-(e)s, Träume, m.* **1.** vis; **einen** ~ **haben** a avea un vis, a visa ceva; **Träume sind Schäume** visurile se spulberă; **quälender** ~ coșmar. **2.** vis, visare, reverie, iluzie, dorință; **der** ~ **meines Lebens** visul vieții mele; **der** ~ **ist aus** visul s-a sfârșit; **unsere kühnsten Träume sind in Erfüllung gegangen** visurile noastre cele mai îndrăznețe s-au realizat; **jm. seinen** ~ **zerstören** a spulbera iluziile cuiva. **3.** frumusețe, splendoare, vis, minune; **das Kleid ist ein** ~ rochia e (frumoasă ca) un vis. **4.** (stare de) somnolență, apatie; **du sprichst im ~e!** visezi! **5.** *(ca întărire a negației)* **ich habe nicht im** ~ **daran gedacht** nici prin gând nu mi-a trecut; **das fällt mir nicht im** ~ **ein** nici nu mă gândesc.
Trauma, *-s, -men* (sau *-ta), n. (med.)* **1.** traumatism, rană; contuzie. **2.** traumă, șoc, dezechilibru psihic.
traumatisch *adj. (med.)* **1.** pricinuit de o rană, de o contuzie. **2.** traumatic.
Traum|ausleger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Traumdeuter.
Traumberuf, *-(e)s, -e, m.* slujbă, loc de muncă ideal(ă), a(l) visurilor.
Traumbild, *-(e)s, -er, n.* vis, vedenie, fantomă; *(fig.)* viziune, himeră.
Traumbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de vise.
Traumdeuter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* tălmăcitor(-oare) de visuri.
Traumdeuterei, **Traumdeutung**, *-en, f.* tălmăcire de visuri, oniromanție.
Traumdichtung, *-en, f. (lit.)* literatură, poezie onirică.
träumen, *träumte, geträumt, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a visa (în timpul somnului); **von jm.** ~ a visa pe cineva; **schlaf gut und träum süß!** somn ușor și vise plăcute!; *(impers.)* **mir träumte** sau **es träumte mir** am visat, visam. **2.** a visa (făcându-și iluzii); a dori ceva cu ardoare; **sie träumt davon, Schauspielerin zu werden** visează să devină actriță; **das hätte er sich nicht** ~ **lassen** nici n-a visat așa ceva, nici nu i-a trecut așa ceva prin cap; **mit offenen Augen** ~ sau **in den Tag hinein** ~ a visa cu ochii deschiși, a fi absent.
Träumen, *-s, n. sg.* **1.** visat, visare. **2.** *(fig.)* visare.
Träumer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* visător(-oare), fantast(ă), vizionar(ă).
Träumerei, *-en, f.* **1.** visuri, visare; reverie, visătorie, înclinație spre visare; **sich in ~en verlieren** a se pierde în visuri, în reverie. **2.** himeră, viziune, fantasmă, nălucire; **~en nachhängen** a urmări himere, a umbla după cai verzi pe pereți.
Traum|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultat ideal.
träumerisch *adj.* visător, fantast; **~er Mensch** om visător; vizionar.
Traumfabrik, *-en, f.* studio cinematografic, ale cărui filme ilustrează vise, dorințe; fabrică de vise (referitor de obicei la Hollywood).
Traumfrau, *-en, f.* femeie ideală.
Traumgesicht, *-(e)s, -e, n.* vedenie, viziune, nălucire.
Traumge|spinst, *-(e)s, -e, n.*, **Traumge|stalt**, *-en, f.* fantasmă, nălucă.
Traumgott, *-(e)s, m. sg. (mit.)* zeu al visurilor, al somnului (Morfeu).
traumhaft *adj.* și *adv.* ca în vis, supranatural, fantastic; **ein ~es Glück** un noroc fantastic.
Trauminet, *-s, -s, m. (austr., fam.)* laș, fricos.
Traumland, *-(e)s, -länder, n. (fig.)* țară de vis, țară a visurilor.
Traumleben, *-s, n. sg.* **1.** vise, totalitate a viselor; **ein intensives** ~ **haben** a visa frecvent și intens. **2.** viață ca în vis; **ein** ~ **führen** a trăi ca în țara visurilor.
traumlos *adj.* fără visuri.
Traum|mann, *-(e)s, -männer, m.* bărbat ideal.
Traumpaar, *-(e)s, -e, n.* pereche ideală.
traumselig *adj.* somnambul.
Traum|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** vis amăgitor, nălucire, fantasmagorie. **2.** *(teatru)* feerie.
Traumtänzer, *-s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f. (peior.)* visător(-oare) incurabil(ă), persoană care visează la lucruri imposibil de realizat sau ajuns.

traumverloren *adj.* pierdut, cufundat în visuri, visător; absent.

traumwandeln, *traumwandelte, getraumwandelt (ich traumwand(e)le), vb. (h* și *s) intr.* v. schlafwandeln.

Traumwandler, *-s, -, m.* v. Schlafwandler.

Traumwelt, *-en, f.* lume a viselor.

traun! *interj. (înv.)* zău! pe legea mea! desigur!

Trauner, *-s, -, m.* bac.

Traurede, *-n, f.* cuvântare de căsătorie, de cununie (ținută de ofițerul stării civile sau de preot).

Trauregister, *-s, -, n.* registru de cununii.

traurig *adj.* **1.** trist, mâhnit, supărat; melancolic; ~ **sein** a fi trist; **zu Tode** ~ întristat de moarte. **2.** întristător, deplorabil, funest; **eine ~e Rolle spielen** a juca un rol deplorabil. **3.** *(fam.)* jalnic, de plâns, nenorocit; **ein ~er Kerl** un nenorocit.

Traurigkeit *f. sg.* tristețe, întristare, mâhnire; melancolie.

Trauring, *-(e)s, -e, m.* verighetă.

Trauschein, *-(e)s, -e, m.* **1.** act de căsătorie, extras de căsătorie. **2.** permis de căsătorie.

Trau|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* maximă, cuvânt biblic ales (aleasă) de miri pentru cununie.

traut *adj. (poet.)* scump, iubit; intim, apropiat sufletește; **ein ~er Freund** un prieten apropiat.

Trautag, *-(e)s, -e, m.* zi de căsătorie, de cununie.

Traute *f. sg. (fam.)* curaj, hotărâre; încredere; **keine** ~ **haben** a nu se hotărî, a nu avea curaj; **ich habe keine rechte** ~ **zu dieser Sache** nu am încredere în această afacere.

Traut|heit *f. sg.* **1.** căldură, gingășie, tandrețe. **2.** intimitate, confort (în locuință).

Trau|ung, *-en, f.* cununie, căsătorie.

Trau|ungsbuch, *- (e)s, -bücher, n.* v. Trauungsregister.

Trau|ungsfeierlichkeit, *-en, f.* celebrare a căsătoriei, festivitate nupțială.

Trau|ungsregister, *-s, -, n.* registru de căsătorii (la oficiul stării civile).

Trau|ungs|tag, *-(e)s, -e, m.* v. Trautag.

Trauzeuge, *-n, -n, m.,* **Trauzeugin**, *-nen, f.* martor(ă) la cununie; naș(ă).

travers *adj. (industrie textilă)* cu dungi oblice, în diagonală.

Traverse [-vɛr-], *-n, f.* **1.** *(constr.)* traversă, grindă transversală. **2.** *(alpinism)* escaladare transversală a unui versant sau perete. **3.** *(mil.)* meterez.

Traversflöte, *-n, f.* v. Querflöte.

Traversen|stiege, *-n, f. (constr.)* scară de oțel profilat.

traversieren, *traversierte, traversiert, vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a traversa, a trece oblic prin, a trece de-a curmezișul; *(fig.)* a împiedica. **2.** *(la călărie)* a trece prin manej în diagonală. **3.** *(sport)* a evita o lovitură printr-un pas lateral (la scrimă). **4.** *(alpinism)* a traversa un versant în linie orizontală.

Traversierung, *-en, f.* traversare.

Travestie [-vɛs-], *-n, f.* **1.** *(lit.)* parodie. **2.** travestire, travesti.

travestieren, *travestierte, travestiert, vb. (h) tr.* **1.** *(lit.)* a lua în derâdere într-o parodie. **2.** a ridiculiza, a lua în bătaie de joc.

Travestierung, *-en, f. (lit.)* parodiere.

Trawl [trɔ:l], *-s, -s. n. (pisc.)* traul.

Trawler, *-s, -, m. (pisc.)* trauler.

Trebe *f. sg. (reg.)* hoinăreală, vagabondaj; **auf (der)** ~ **sein** sau **sich auf (der)** ~ **befinden** sau **auf (die)** ~ **gehen** a vagabonda, a hoinări.

Trebe|gängerei, *-en, f. (fam.)* hoinăreală, vagabondaj al adolescenților fugiți de acasă.

Treber *pl. (vit., ind. berii)* tescovină.

Treberwein, *-(e)s, -e, m.* vin de reziduuri, vin prost, poșircă.

Trecento [tre'tʃɛnto], *-(s), n. sg. (artă., lit.)* renaștere italiană timpurie.

Treck, *-(e)s, -s, m.* **1.** convoi de căruțe cu emigranți (transmigranți, refugiați). **2.** *(reg.)* pornire; imbold, înclinație. **3.** *(reg.)* plasă, năvod.

trecken, *treckte, getreckt, vb. (h)* **I.** *tr.* a trage, a târî; *(mar.)* a remorca la edec. **II.** *intr.* a emigra (cu un convoi). **III.** *refl.* a rămâne în urmă, a se da înapoi.

Trecker, *-s, -, m.* v. Traktor și Treckschiff.

Treckergruppe, *-n, f.* grup de tractoare.

Treckschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* remorcher.

Treckschute, *-n, f. (mar.)* navă trasă la edec.

Treckseil, *-(e)s, -e, n. (mar.)* parâmă pentru remorcaj; remorcă de edec.

Treckweg, *-(e)s, -e, m. (mar.)* drum de remorcaj.

Treff[1], *-(e)s, -s, m.* **1.** lovitură, izbitură. **2.** *(reg.)* noroc, nimerire a țintei, reușită. **3.** *(fam.; în expr.)* **einen** ~ **haben** a fi trăsnit, sucit, puțin nebun. **4.** cuvânt nimerit, vorbă de duh, spirit. **5.** *(fam.)* întâlnire; loc de întâlnire.

Treff[2], *-s, -s, n.* **1.** *(la jocuri de cărți)* treflă; ~ **sticht** trefla taie. **2.** *(fam.)* v. Treff[1] **(5).**

Trefflass, *-es, -e, n.* as de treflă.

Treffbube, *-n, -n, m.* valet de treflă.

Treffdame, *-n, f.* damă de treflă.

treffen, *traf, getroffen (du triffst, er trifft), vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* **1.** a nimeri, a lovi, a atinge; **ins Schwarze** ~ a nimeri drept în centru, drept la țintă; **jn. tödlich** ~ a nimeri, a lovi, a răni mortal pe cineva; *(fig.)* **das Ziel (nicht)** ~ a (nu) reuși; **der Schlag hat ihn getroffen** l-a lovit damblaua; **es traf mich das Unglück** m-a lovit nenorocirea, a căzut năpasta pe mine; **das Los traf ihn** sorții au căzut pe el; **die Reihe trifft dich** e rândul tău, ți-a venit rândul; **den Nagel auf den Kopf** ~ a nimeri tocmai acolo unde trebuie; **wen trifft die Schuld?** cine e vinovatul? **2.** a răni, a ofensa, a jigni, a atinge; **jn. tief** ~ a atinge pe cineva unde-l doare, a-l jigni adânc; **jn. mit den Pfeilen des Spottes** ~ a batjocori, a ofensa pe cineva; **jedes Wort trifft** fiecare cuvânt lovește în plin; **das trifft Sie!** asta este pentru dumneata, asta pe dumneata te vizează! **3.** a întâlni, a găsi pe cineva; **jn. auf der Straße** ~ a întâlni pe cineva pe stradă; **da trifft er ja Bekannte** acolo se întâlnește cu cunoscuți; **wann sind Sie zu** ~ ? când puteți fi găsit? **4.** **(auf** cu *ac.*) a găsi (din întâmplare), a descoperi, a da peste…; **der Spähtrupp traf plötzlich auf den Feind** patrula a nimerit deodată peste dușman; **mein Geburtstag trifft diesmal auf Sonntag** aniversarea mea cade de data asta duminică. **5.** a reuși, a nimeri, a brodi, a ghici; **Sie haben es (beinahe) getroffen** (aproape) ai ghicit; **getroffen!** asta e! ai ghicit! **es gut** ~ sau **das Rechte** ~ a nimeri bine, a o nimeri, a o brodi; **wir haben es glänzend getroffen** am avut noroc; *(muz.)* **den Ton** ~ a cânta just, a prinde bine tonul; *(pict.)* **ein Porträt gut** ~ a prinde, a reuși un portret. **6.** *(în expr.)* **eine Entscheidung** ~ a lua o hotărâre; **Maßregeln** ~ a lua măsuri; **Dispositionen** ~ a da dispoziții; **Anstalten** ~ a face pregătiri, preparative. **II.** *refl. reciproc* **1.** a se întâlni; **wir** ~ **uns im Theater** ne întâlnim la teatru. **2.** *(impers.)* a se întâmpla, a se brodi, a se nimeri; **es traf sich, dass…** s-a întâmplat, s-a nimerit să…; **es trifft sich gut** se nimerește bine; **wie sich das trifft!** ce întâmplare!

Treffen, *-s, n. sg.* **1.** întâlnire, întrunire, reuniune. **2.** (și *sport)* luptă ușoară; întrecere; încăierare, ciocnire; **ins** ~ **führen a)** a duce la luptă; **b)** *(fig.)* a aduce argumente; **wenn's zum** ~ **kommt** în caz de mare nevoie, în caz extrem. **3.** *(ist.)* linie (la legiunile romane). **4.** *(mar. mil.)* linie de escadrile de luptă.

treffend **I.** *part. prez.* de la treffen. **II.** *adj.* și *adv.* **1.** nimerit, potrivit; **das ~e Wort** cuvântul potrivit. **2.** just, exact, precis; **~e Bemerkung** observație justă. **3.** *(fot., pict.)* de o asemănare izbitoare, frapant.

Treffenkommandant, *-en, -en, m. (mar.)* comandant de escadrilă de luptă.

Treffenkommando, *-s, -s, n. (mar.)* comando al unei escadrile de luptă.

Treffentaktik, *-en, f. (mar.)* tactică a escadrilelor de luptă.

Treffer, *-s, -, m.* **1.** împușcătură, lovitură care și-a atins ținta. **2.** loz câștigător. **3.** *(sport)* punct; gol. **4.** *(fig.)* noroc; **einen** ~ **(gemacht) haben** a avea noroc.

Treffgenauigkeit *f. sg.* precizie la tir.

Treffkönig, *-s, -e, m.* rigă de treflă.

trefflich *adj.* și *adv.* excelent, eminent, perfect, foarte bun.

Trefflichkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* perfecțiune. **2.** lucru excelent, perfect.

Treff|objekt, *-(e)s, -e, n.* (obiect de) țintă.

Treffpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** loc de întâlnire. **2.** *(mil.)* punct de întâlnire (al unei ținte aeriene). **3.** loc important, centru; **Paris ist** ~ **der Mode** Paris este centrul modei. **4.** *(mat.)* punct de convergență a două drepte.

Treffschuss, *-es, -schüsse, m.* v. Treffer **(1).**

treffsicher *adj.* **1.** care trage sigur, care nimerește (la) sigur. **2.** potrivit; precis. **3.** *(fig.)* care merge la sigur.

Treffsicher|heit *f. sg.* **1.** siguranță de lovire; mână sigură. **2.** *(fig.)* siguranță, precizie în a nimeri (lucrul esențial). **3.** *(tel.)* precizie a scării unui radioreceptor.

Treib|achse, *-n, f. (tehn.)* **1.** arbore, ax conducător, de antrenare. **2.** osie motoare.

Treib|anker, *-s, -, m. (mar.)* ancoră plutitoare.

Treib|arbeit, *-en, f.* reliefare, ambutisare.

Treib|beet, *-(e)s, -e, n. (hort.)* **1.** strat gunoit. **2.** răsad timpuriu.

Treib|brühe, *-n, f. (tăb.)* soluție de pretăbăcit.

Treibdorn, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(maș.)* mandrină lărgitoare. **2.** *(metal.)* dorn de presat, de bătut.

Treib|eis, *-es, n. sg.* sloiuri plutitoare în derivă.

Treib|eisen, *-s, -, n. (mine)* ciocan de abataj.

treiben, *trieb, getrieben, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a pune în mișcare, a conduce, a mâna; **eine Maschine** ~ a pune în mișcare o mașină; **ein Rad** ~ a învârti o roată; **das Pulver treibt die Kugel** praful de pușcă pune glonțul în mișcare; **der Fluss treibt Eis** fluviul duce sloiuri; **Aspirin treibt den Schweiß** aspirina provoacă transpirație; **Tränen in die Augen** ~ a provoca lacrimi. **2.** a împinge; a îndemna, a îmboldi; a mâna; **in die Höhe** ~ a împinge în sus, a face să se urce; **die Leute zur Arbeit** ~ a îmboldi lumea la muncă; **das Vieh auf die Weide** ~ a mâna vitele la pășune; **jm. das Blut ins Gesicht** ~ a face pe cineva să roșească; **die Preise in die Höhe** ~ a face să se urce prețurile, a provoca urcarea prețurilor; *(fig.)* **etwas über das Ziel** ~ a merge prea departe, a întrece limita; **die Leute zu größerer Eile** ~ a zori lumea, a o îndemna să se grăbească; **ich werde die Sache so weit als möglich** ~ am să împing lucrurile cât mai departe posibil; **aufs Äußerste, auf die Spitze** sau **auf den Gipfel** ~ a împinge lucrurile la extrem; **in die Enge** ~ a băga la strâmtoare, a încolți; **jn. ins Elend** ~ a împinge pe cineva în mizerie; **jn. in den Tod** ~ a împinge pe cineva la moarte; **jn. zur Verzweiflung** ~ a aduce pe cineva la desperare; **jn. in den Wahnsinn** ~ a înnebuni pe cineva; **jn. zum Äußersten** ~ a împinge, a aduce pe cineva la limită; *(impers.)* **es treibt mich, das zu tun** simt nevoia să fac aceasta; **es treibt mich in die Heimat** dorul mă mână spre patrie; **es treibt mich fort** simt un dor de ducă. **3.** a înfige; **einen Pfahl in die Erde** ~ a bate un țăruș în pământ; **ein Keil treibt den anderen** cui pe cui se scoate. **4.** a alunga, a izgoni; **jn. aus dem Hause** ~ a goni pe cineva din casă; **zu Paaren** ~ a fugări, a alunga, a izgoni; **ins Exil** ~ a exila; **in die Flucht** ~ a pune pe fugă; **jn. aus dem Besitze** ~ a deposeda pe cineva; **jn. vom Amte** ~ a concedia pe cineva. **5.** *(bot.)* a scoate, a încolți, a da (muguri, lăstari etc.); **Knospen** ~ a înmuguri, a da muguri. **6.** a se îndeletnici, a se ocupa (cu); a face; **was treibst du?** ce faci? cu ce te ocupi? **was** ~ **Sie für ein Handwerk?** ce meserie practicați? **Handel** ~ a se ocupa de comerț, a face comerț; **Sport** ~ a face sport; **Possen** ~ a face drăcii, nebunii; **Unsinn** ~ a se ține de prostii; **Kurzweil** ~ a se distra; **mit jm. Schindluder** ~ a-și bate joc de cineva; **mit jm. Scherz** ~ a glumi cu cineva; **es zu arg (sau zu bunt)** ~ a merge prea departe, a se întrece cu gluma; **wie man's treibt, so geht's** cum îți așterni, așa dormi. **7.** *(vân.)* a goni, a hăitui. **8.** *(fam.; despre medicamente)* a avea efect laxativ; **diese Arznei treibt sehr** acest medicament are efect laxativ puternic. **9.** *(metal.)* a întinde cu ciocanul, a forja; a cizela; a ambutisa. **10.** *(mine)* a extrage, a exploata; **Erz** ~ a exploata, a extrage minereu; **Strecken** ~ a tăia galerii. **11.** *(tăb.)* a argăsi. **12.** a cultiva; **Nelken in Gewächshäusern** ~ a cultiva garoafe în sere. **13.** a băga, a introduce prin lovituri; **einen Keil in einen Baumstamm** ~ a băga o pană într-un trunchi. **14.** a crea prin forare; **einen Tunnel durch den Berg** ~ a săpa un tunel în munte. **II.** *intr. (h* și *s)* **1.** a fi purtat (de apă, de curent, de vânt); a pluti; **das Schiff treibt mit dem Strom** vasul plutește în voia curentului, în derivă; **das Eis treibt auf dem Fluss** sloiurile plutesc, alunecă pe fluviu; **der Schnee treibt** zăpada e spulberată de vânt; *(fig.)* **wir** ~ **im Strom des Lebens** suntem purtați de valurile vieții; **man weiß nicht, wohin die Dinge** ~ nu se știe, unde vor ajunge lucrurile; **die Dinge** ~ **lassen** a lăsa lucrurile în voia lor. **2.** a se revărsa, a da pe din afară; a (se) umfla, a crește; **der Strom treibt über die Äcker** fluviul se revarsă peste ogoare; **das Bier treibt aus dem Fasse** berea se umflă, iese din butoi; *(cul.)* **den Teig** ~ **lassen** a pune aluatul la dospit. **3.** a pulsa, a curge; **das Blut treibt in den Adern** sângele pulsează în vine; **der Saft treibt im Holze** seva pulsează în arbore. **4.** *(despre animale)* a se împerechea, a fi în perioada de rut. **5.** *(eufemism, în expr.)* **es (mit jm.) treiben** a avea contact sexual cu cineva. **6.** *impers. (în expr.)*; **es toll** sau **bunt** ~ a face nebunii; **es arg** sau **zu weit** ~ a exagera. **III.** *refl. (h)* a se mișca, a înainta; a avansa; **sich** ~ **lassen** a se lăsa dus de val.

Treiben, *-s, n. sg.* **1.** (și *tehn.)* punere în mișcare, acționare, propulsie; conducere. **2.** *(fig.)* zorire, urgentare, mânare. **3.** îndeletnicire; preocupare. **4.** *(fig.)* animație, agitație, activitate intensă; forfoteală; **das ~ der Welt** agitația lumii; **ein tolles ~** babilonie, balamuc, nebunie; **sein Tun und ~** întreaga sa conduită. **5.** *(agr.)* încolțire, înmugurire. **6.** *(metal.)* ambutisare, reliefare. **7.** *(mine)* exploatare, excavare. **8.** fermentare; tulburare a vinului. **9.** *(chim.)* sublimare, afinare. **10.** *pl.* -, *(vân.)* teritoriu pe care are loc o goană.

treibend I. *part. prez.* de la treiben. **II.** *adj.* **1.** care pune în mișcare, care mână, conduce, împinge; **~e Kraft** forță motrice. **2.** care plutește, plutitor. **3.** *(med.)* care are efect laxativ.

Treiber, *-s, -, m.* **1.** persoană care mână animale de povară. **2.** *(vân.)* hăitaș, gonaș. **3.** *(text.)* picher, tachet. **4.** *(mar.)* bate-pupa. **5.** *(dogărie)* bașchie. **6.** *(tipogr.)* dispozitiv de acționare (la mașina de cusut cu sârmă). **7.** *(tel.)* excitator; amplificator prefinal. **8.** *(inform.)* driver, emulator; **~ für den Drucker** driver pentru imprimantă.

Treiberei, *-en, f.* v. Treibjagd.

Treiberprogramm, *-s, -e, n. (inform.)* program de driver.

Treiber|reihe, *-n, f. (vân.)* linie a hăitașilor, a gonașilor.

Treibertransformator, *-s, -en, m. (tel.)* transformator de submodulație.

Treibfass, *-es, -fässer, n. (tăb.)* butoi de argăseală.

Treibfäustel *-s, -, m. (mine)* ciocan de mână; mai.

Treibflaschenzug, *-(e)s, -züge, m. (mec.)* palan diferențial.

Treibgas, *-es, -e, n.* **1.** gaz carburant. **2.** gaz comprimat.

Treibgemüse, *-s, -, n.* legumă de seră, de solariu.

Treibgut, *-(e)s, -güter, n.* obiect, bun adus de valuri.

Treibgrund, *-(e)s, -gründe, m. (agr.)* pământ mobil, nisipos (impropriu pentru cultură).

Treibhammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan de ambutisat.

Treibhaus, *-es, -häuser, n.* seră.

Treibhaus|effekt, *-(e)s, m. sg.* efect de seră.

Treibhausgewächs, *-es, -e, n.* **1.** plantă de seră. **2.** *(fig.)* persoană cocoloșită, răsfățată.

Treibhauskultur *f. sg.* cultură de seră.

Treibhaus|pflanze, *-n, f.* v. Treibhausgewächs.

Treibherd, *-(e)s, -e, m. (metal.)* **1.** cuptor de afinat (argint); cuptor de cupelație. **2.** cuvă de cuptor de afinat.

Treibholz, *-es, n. sg.* **1.** lemn transportat prin plutărit. **2.** lemn plutitor, lemn de apă.

Treibjagd, *-en, f. (vân.)* goană, hăituială, vânătoare cu gonaci.

Treibkraft, *-kräfte, f.* v. Triebkraft.

Treibkurbel, *-n, f.* manivelă motoare.

Treibladung, *-en, f. (mil.)* încărcătură de luptă.

Treibland, *-(e)s, n. sg.* teren aluvionar.

Treibmine, *-n, f. (mil.)* mină plutitoare.

Treibmittel, *-s, -, n.* **1.** agent motor; combustibil. **2.** *(cul.)* praf de copt, drojdie de bere etc. pentru dospitul aluatului.

Treibneigung, *-en, f. (constr.)* tendință de expandare, de umflare.

Treibnetz, *-es, -e, n. (pisc.)* năvod plutitor, voloc, plasă, setcă de derivă.

Treib|ofen *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de afinat (argint); cuptor de cupelat.

Treib|öl, *-(e)s, -e, n.* motorină.

Treibrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată motoare, roată de antrenare.

Treibrampe, *-n, f. (ferov.)* rampă de descărcare (prin rostogolire).

Treibreis, *-es, -er, m. (bot.)* ramură, lujer.

Treibriemen, *-s, -, m. (tehn.)* curea de transmisie, de antrenare.

Treibriss, *-es, -e, m.* crăpătură provocată de umflare.

Treibsand, *-(e)s, m. sg.* barcane, nisipuri zburătoare.

Treibschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puț de transport.

Treibscheibe, *-n, f. (tehn.)* roată stelată motoare.

Treibschraube, *-n, f.* **1.** *(av.)* elice tractivă. **2.** *(mar.)* elice de propulsie.

Treibsegel, *-s, -, n. (mar.)* velă bate-pupa.

Treibseil, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* cablu de transmisie, de antrenare.

Treib|spiegelgeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* proiectil subcalibrat.

Treib|stachel, *-s, -n, m.* nuia de mânat vitele.

Treib|stange, *-n, f. (tehn.)* bielă motoare.

Treib|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (metal)* nicovală de ambutisat.

Treib|stoff, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* carburant, combustibil.

Treib|stoff|steuer, *-n, f.* impozit pe carburanți.

Treib|stoffverbrauch, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* consum de carburant, de combustibil.

Treib|stoffversorgung, *-en, f.* aprovizionare cu carburanți.

Treibwasser, *-s, n. sg.* apă de exploatare (la centrale hidroelectrice).

Treibwasser|ableitung, *-en, f.* canal de fugă (la hidrocentrale electrice).

Treibwasser|einfang, *-(e)s, -fänge, m.* captare a apei de exploatare.

Treibwelle, *-n, f. (tehn.)* osie motoare, arbore motor.

Treibwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* mecanism de acționare, de transmisie.

Treibwerk|kugel|lager, *-s, -, n. (tehn.)* palier cu bile al arborelui motor.

Treibzapfen, *-s, -, m. (ferov.)* buton motor (la osie).

Treibzeug, *-s, n. sg.* **1.** lemn adus de apă, de viitură. **2.** *(tehn.)* mecanism de antrenare, de acționare.

Treidel, *-s, -, m. (mar.)* parâmă de tras la edec.

Treidelei, *-en, f.* v. Treideln.

treideln, *treidelte, getreidelt (ich treid(e)le), vb. (h) tr. (mar.)* a trage la edec.

Treideln, *-s, n. sg. (mar.)* tragere la edec.

Treidelpfad, **Treidel|steg**, **Treidelweg**, *-(e)s, -e, m. (mar.)* drum de edec.

Treidler, *-s, -, m.* edecar.

treilen, *treilte, getreilt, vb. (h) tr.* v. treideln.

Treil|segel, *-s, -, n. (mar.)* velă de furtună.

Trekker, *-s, -, m.* v. Trecker.

Trekking, *-s, -s, n.* excursie, drumeție în munți, pe durata mai multor zile, însoțită de un ghid.

trem. *presc.* de la tremolando.

Trema, *-s, -s* (sau *-ta), n.* **1.** *(gram.)* tremă. **2.** strungăreață, spațiu între cei doi incisivi mijlocii superiori. **3.** *sg. (med.)* tremur, frică, anxietate.

tremolando *adv. (muz.)* în tremolo.

tremolieren, *tremolierte, tremoliert, vb. (h) intr.* **1.** *(muz.)* a cânta cu tremolo. **2.** *(pop.)* a cânta la țiteră.

Tremolit, *-s, m. sg. (mineral.)* gramatit, tremolit (varietate de amfibol).

Tremolo, *-s, -s, n. (muz.)* tremolo.

Tremor, *-s, -mores, m. (med.)* tremulație.

Tremse, *-n, f. (bot., reg.)* cicoare, albăstrea *(Centaurea cyanus* L.).

Tremulant, *-en, -en, m. (muz.)* tremolo (dispozitiv de orgă).

tremulieren, *tremulierte, tremuliert, vb. (h) intr.* v. tremolieren.

Trenchcoat ['trɛntʃkoʊt], *-(s), -s, m.* trenci, trencicot.

Trend, *-s, -s, m.* **1.** tendință, evoluție monoton crescătoare sau scăzătoare; **allgemeiner ~** tendință generală; **exponentieller ~** tendință exponențială; **linearer ~** tendință liniară. **2.** modă; **der neueste ~** ultima modă; **er liegt voll im ~** este în pas cu moda, foarte la modă.

Trendel, *-s, -, m.* titirez, sfârlează.

trendeln, *trendelte, getrendelt (ich trend(e)le), vb. (h) intr.* a sta pe loc, a pierde vremea, a tândăli.

Trend|ermittlung, *-en, f. (statistică)* determinare a tendinței.

Trendler, *-s, -, m. (pop.)* tândală, moacă.

Trend|typ, *-s, -en, m.* tip de tendință.

Trendwende, *-n, f.* schimbare a tendinței.

Trendwert, *-(e)s, -e, m.* valoare a tendinței.

trendy *adj.* la modă.

Trennbankensystem, *-s, -e, n. (ec.)* sistem bancar despărțit.

trennbar *adj.* separabil, divizibil, care poate fi despărțit; *(gram.)* **~e Präfixe** prefixe separabile.

Trennbarkeit *f. sg.* posibilitate de separare; divizibilitate.

Trennbuhne, *-n, f. (hidr.)* epiu, pinten deflector.

Trenndiät, *-en, f.)* v. Trennkost.

trennen, *trennte, getrennt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a despărți, a separa; a desprinde, a desface; **nichts soll uns ~!** nimic să nu ne despartă! *(ist.)* **den Kopf vom Rumpfe ~** a despărți capul de trup, a decapita; **eine Ehe ~** a desface o căsătorie, a divorța; **Eiweiß vom Eigelb ~** a separa albușul de gălbenuș. **2.** a descoase; **eine Naht ~** a desface o cusătură, a descoase. **3.** a discerne, a deosebi; **die Person von der Sache ~** a deosebi persoana de chestiune. **4.** a distanța, a deosebi; **uns ~ Welten** suntem foarte deosebiți, cu totul altceva. **5.** *(tel.)* a întrerupe; **bei dem Gespräch sind wir getrennt worden** am fost întrerupți din convorbire. **6.** *(fig.)* a despărți, a dezbina. **7.** *(radio.)* a selecta; **der Empfänger trennt gut** aparatul selectează bine. **8.** *(gram.)* a despărți (cuvântul în silabe). **II.** *refl.* a se despărți, a se detașa; **sich von ihrem Mann ~** a se despărți de soț; **sich von einem Truppenteil ~** a se desprinde de un corp de trupă; **wir ~ uns vor der Haustür** ne despărțim în fața ușii.

Trennen, *-s, n. sg.* **1.** despărțire, separare; desfacere. **2.** descusut. **3.** *(tel.)* întrerupere. **4.** *(radio.)* selectat. **5.** desprindere.

Trenner, *-s, -, m. (tehn.)* separator, clasator.

Trennholm, *-(e)s, -e, m. (av.)* lonjeron separator.

Trennkeil, *-(e)s, -e, m.* pană de spintecat (lemne).

Trennklinke, *-n, f. (electr.)* jack de ruptură.

Trennkontakt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* contact de separare, de întrerupere.

Trennkost *f. sg.* regim disociat.

Trennkreis, *-es, -e, m. (electr.)* circuit de decuplare.

Trennlasche, *-n, f. (electr.)* eclisă de separare.

Trennleiste, *-n, f. (agr.)* stinghie despărțitoare, stănog (în stauluri).

Trennlinie [-niə], *-n, f.* v. Trennungslinie.

Trennlochung, *-en, f.* perforare.

Trennmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de retezat metal cu disc de fricțiune; mașină de retezat cu disc, prin scânteiere.

Trennmesser, *-s, -, n. (electr.)* cuțit de separator.

Trennpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct de despărțire, de separare.

Trennrakete, *-n, f. (av., mil.)* rachetă în trepte.

Trennregelung, *-en, f. (tel.)* reglaj al selectivității.

Trennsäge, *-n, f. (ind. lemnului)* ferăstrău de spintecat.

Trennschalter, *-s, -, m. (electr.)* separator.

trennscharf *adj.* **1.** *(radio.)* selectiv. **2.** *(filos.)* care separă, delimitează exact.

Trennschärfe *f. sg.* **1.** *(fiz., tel.)* selectivitate. **2.** *(fot.)* putere rezolvantă, separatoare. **3.** *(filos.)* delimitare exactă.

Trennscheibe, *-n, f.* **1.** perete despărțitor din sticlă. **2.** *(tehn.)* burghiu-șaibă pentru tăiat.

Trennschicht, *-en, f.* strat izolator, strat separator.

Trennschleuder, *-n, f. (tehn.)* (mașină) centrifugă.

Trennung, *-en, f.* **1.** despărțire, detașare, separare; desperechere; *(mar.* și *fig.)* **Zeichen zur ~** semnal de ridicare a ancorei. **2.** despărțire a unui cuplu; **~ von Tisch und Bett** despărțire în fapt. **3.** despărțire, rămas-bun. **4.** *(fig.)* despărțire, dezbinare. **5.** *(radio.)* selectare. **6.** *(tehn.)* întrerupere, separare.

Trennungsfläche, *-n, f. (fiz.)* suprafață de discontinuitate, de separație.

Trennungslinie [-niə], *-n, f.* limită; linie de despărțire, de secționare; linie de demarcație.

Trennungs|punkt, *-(e)s, -e, m. (gram.)* tremă.

Trennungs|schmerz, *-es, -en, m. (fig.)* durere a despărțirii.

Trennungs|strich, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(gram., tipogr.)* semn de despărțire, cratimă. **2.** v. Trennungslinie.

Trennungs|stunde, *-n, f.* oră a despărțirii.

Trennungswand, *-wände, f.* **1.** perete despărțitor. **2.** *(fig.)* cortină.

Trennungs|zeichen, *-s, -, n.* v. Trennungsstrich **(1).**

Trennungs|zeit *f. sg.* durată a separării.

Trennwand, *-wände, f.* v. Trennungswand.

Trennwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (mec.)* rezistență la separare.

Trennzeichen, *-s, -, n. (tel.)* **1.** semnal de separare (în telegrafie). **2.** semnal de liberare (în telefonie).

Trense, *-n, f.* **1.** frâu fără zăbale, dârlog. **2.** *(reg.)* șnur subțire, galon, găitan.

trensen, *trenste, getrenst (du, er trenst)*, **trenzen**, *trenzte, getrenzt (du, er trenzt), vb. (h) intr. (despre cerb)* a horcăi scurt în perioada rutului.

Trepan, *-s, -e, m. (med.)* trepan.

Trepanation, *-en, f. (med.)* trepanare, trepanație.

trepanieren, *trepanierte, trepaniert, vb. (h) tr. (med.)* a trepana.

Trepanierung, *-en, f.* v. Trepanation.

trepp|ab *adv.* pe scară în jos.

trepp|auf *adv.* pe scară în sus.

Treppchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Treppe **(1)**) scară mică. **2.** *(sport)* podium al învingătorilor.

Treppe, *-n, f.* **1.** scară; **fahrbare ~** scară mobilă. **2.** *(fig.)* etaj; **drei ~n hoch** la etajul al treilea; **eine ~ höher ziehen** a se muta cu un etaj mai sus; *(fig.)* **die Haare in ~n schneiden** a tăia părul în scări; *(iron., fam.)* **die ~n runtergefallen sein** a-i fi fost tuns părul prea scurt; *(iron.)* **die ~n hinauffallen** a profita de pe urma unor împrejurări nefavorabile.

Treppelweg, *-(e)s, -e, m.* v. Treidelweg.

Treppen|absatz, *-es, -sätze, m.* palier, repaus.

treppen|artig *adj.* în formă de scară.

Treppen|aufgang, *-(e)s, -gänge, m.* v. Treppenhaus.

Treppenbacke, *-n, f.* v. Treppenwange.

Treppenbau, *-(e)s, -ten, m. (constr.)* construire a scării.

Treppenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (constr.)* stâlp central al unei scări în spirală.

Treppenbeleuchtung, *-en, f.* iluminare a scării.

Treppendohle, *-n, f. (constr.)* pasaj în trepte.

Treppen|effekt, *-(e)s, -e, m. (inform.)* efect în trepte.

Treppen|ende, *-s, -n, n.* cap al scării.

Treppenfenster, *-s, -, n.* fereastră a scării.

Treppenflur, *- (e)s, -e, m.* v. Hausflur.

treppenförmig *adj.* v. treppenartig.

Treppengebiss, *-es, -e, n.* zăbală în formă de trepte.

Treppengeländer, *-s, -, n.* balustradă a scării.

Treppenhaus, *-es, -häuser, n. (constr.)* casă a scării.

Treppenlauf, *-(e)s, -läufe, m. (constr.)* rampă de scară.

Treppenläufer, *-s, -, m.* covor de scară.

Treppenluke, *-n, f. (mar.)* tambuchi.

Treppenpfosten, *-s, -, m. (constr.)* montant de scară.

Treppenrost, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* grătar în trepte.

Treppensatz, *-es, -sätze, m. (stil.)* frază cu propoziții subordonate în ordine descendentă.

Treppenschritt, *-(e)s, -e, m. (schi)* urcare în trepte.

Treppen|spindel, *-n, f. (arhit.)* stâlp al scării în spirală.

Treppen|steigen, *-s, n. sg.* urcat al scărilor, urcare pe scări.

Treppen|stoß, *-es, -stöße, m. (constr.)* îmbinare în trepte.

Treppen|stufe, *-n, f.* treaptă de scară.

Treppen|umlauf, *-(e)s, -läufe, m. (constr.)* parapet plin.

Treppenvisier [-vi-], *-(e)s, -e, n. (mil.)* înălțător gradat.

Treppenwange, *-n, f. (constr.)* vang.

Treppenwechsel, *-s, -, m. (constr.)* odihnă a scării.

Treppenwitz, *-es, -e, m.* **1.** glumă greoaie, întârziată; **er hat ~** (el) gândește încet. **2.** glumă ordinară. **3.** întâmplare ce pare o glumă proastă.

Tresen, *-s, -, m. (reg.)* tejghea.

Tresor, *-s, -e, m. (com.)* casă de bani, seif, tezaur.

Tresorfach, *-(e)s, -fächer, n.* compartiment al casei de bani.

Tresorpendel, *-s, -, m.* și *n. (electr.)* semnalizator de alarmă pentru case de bani.

Tresorschein, *-(e)s, -e, m.* bon de tezaur; bilet de bancă.

Tresorschlüssel, *-s, -, m.* cheie pentru casa de bani, pentru seif.

Trespe, *-n, f. (bot.)* obsigă, iarba-vântului *(Bromus ramosus)*.

trespig *adj. (agr.)* cu obsigă, cu iarba vântului.

Tresse, *-n, f.* tresă, galon; **mit ~n besetzen** a galona, a pune galoane; *(mil.)* **die ~n bekommen** a deveni ofițer.

Tressenbesatz, *-es, -sätze, m.* garnitură de trese, de galoane.

Tressenhut, *-(e)s, -hüte, m.* pălărie cu galoane.

Tressenrock, *-(e)s, -röcke, m.* veston cu galoane.

Tressen|streifen *pl. (mil.)* galoane.

Trester *pl.* **1.** tescovină (din struguri). **2.** resturi de la fabricarea berii (ca nutreț de vite).

Tresterbranntwein, *-(e)s, -e, m.* rachiu de tescovină.

Tresterwein, *-(e)s, -e, m.* băutură din tescovină amestecată cu apă, poșircă.

Tret|auto, *-s, -s, n.* automobil cu pedale (jucărie).

Tretbalg, *-(e)s, -bälge, m.* foaie de acționat cu piciorul.

Tretboot, *-(e)s, -e, n.* hidrobicicletă.

Tretbrief, *-(e)s, -e, m. (fam.)* (scrisoare de) somație.

Tretbutte, *-n, f.* v. Tretkufe.

Tret|eimer, *-s, -, m.* găleată cu capac acționat prin pedală.

treten, *trat, getreten (du trittst, er tritt), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a călca, a păși, a merge; **auf etwas ~** a călca pe ceva; **ins Leere ~** a călca în gol; **leise ~** a merge, a păși încet, cu băgare de seamă; **kurz ~** a scurta pasul; **(jm.) auf die Zehen ~** a călca (pe cineva) pe picior; *(mil., fig.)* **auf der Stelle ~** a bate pasul pe loc; **von einem Fuß auf den anderen ~** a se muta de pe un picior pe altul (de nerăbdare etc.); **~ Sie näher!** apropiați-vă! **vor jn. ~ a)** a se posta în fața cuiva; **b)** a se prezenta la cineva; **zu jm. ~** a se apropia de cineva; **jm. unter die Augen ~** a apărea în fața cuiva; **in js. Fußstapfen ~** a călca pe urmele cuiva; **beiseite ~** a se da la o parte; **ans Fenster ~** a se duce la fereastră; **ins Zimmer ~** a păși, a intra în cameră; **unter jms. Dach ~** a se adăposti la cineva; **an Land ~** a debarca; **ich bin mitten unter euch getreten** am venit în mijlocul vostru; *(fig.)* **an die Spitze ~** a trece în frunte, a prelua conducerea; **auf die Rednerbühne ~** a se urca la tribună; **kalter Schweiß trat ihm auf die Stirne** l-au trecut sudori reci; *(mil., fam.)* **ins Gewehr ~** a trece la arme, a lua arma în mână; **an js. Stelle ~** a trece în locul cuiva; **aus dem Dienst ~** a demisiona; **in Dienst ~** a intra în serviciu; **auf die Bremse ~** a pune frâna; **Tränen traten ihr in die Augen** i-au dat lacrimile; **in den Vordergrund ~ a)** a veni în față; **b)** a se evidenția, a ieși în relief, în evidență; **in den Hintergrund ~ a)** a se retrage; **b)** a dispărea; *(gram.)* **die Endung tritt an den Stamm** desinența se adaugă la rădăcină; **ans Licht** (sau **zutage** sau **in Erscheinung**) **~ a)** a ieși la lumină, la iveală; **b)** a se manifesta; **über die Ufer** (sau **aus den Ufern**) **~** a se revărsa; *(fig.)* **über die Schnur ~** a depăși limita, a sări peste cal; **einer Sache näher ~** a se ocupa mai îndeaproape de ceva; *(fig.)* **jm. auf die Hühneraugen ~** sau **jm. zu nahe ~** a călca pe cineva pe coadă, a jigni, a ofensa pe cineva; **jm. in den Weg ~** a se pune în calea cuiva; a bara drumul (cuiva); **vor den Riss ~** a se expune; **ins Mittel ~** a interveni; **auf js. Seite ~** a trece de partea cuiva. **2.** a intra; *(fig.)* **ins Leben ~** a se naște; *(fig.)* **in die Ehe ~** a se căsători; **in Verbindung ~** a lua legătura, a intra în relații; **in Briefwechsel ~** a intra în corespondență; **die Sonne ist hinter die Wolken getreten** soarele a intrat în nori; **in den Streik ~** a declara grevă; **in Aktion ~** a intra în acțiune; a interveni; **in Kraft ~** a intra în vigoare. **3.** a se revărsa; **der Fluss ist über die Ufer getreten** râul s-a revărsat peste maluri. **II.** *tr. (h)* **1.** a călca; **etwas mit Füßen ~** sau **unter die Füße ~** a călca în picioare; **die Schuhe schief ~** a scâlcia pantofii; **einen Weg ~ a)** a bătători un drum (de umblat mult); **b)** a păși, a merge pe un drum; **Trauben ~** a călca struguri; **den Ton ~** a frământa argila cu picioarele; **den Takt ~** a bate tactul cu piciorul; **in Stücke ~** a sfărâma, a strivi; **zu Boden** (sau **in den Staub**) **~** a zdrobi cu picioarele, a face una cu pământul; **den Blasebalg ~** a umfla foalele; **Pflaster ~** a hoinări prin oraș; **Wasser ~** a călca apa (la înot). **2.** *(fam.)* a soma, a avertiza; a trage pe cineva de urechi. **3.** *(despre păsări)* a călca. **4.** a apăsa cu piciorul, a lovi cu piciorul; a șuta; a da un șut; **er hat den Hund getreten** a dat un șut câinelui; **der Esel tritt** măgarul lovește cu copita; *(sport, fotbal)* **den Ball ins Aus ~** a trimite mingea în afara terenului; **die Pedale ~** a apăsa pe pedale.

Treten, *-s, n. sg.* **1.** *(vân.)* ieșire a copitatelor din pădure pe câmpii. **2.** *(ornit.)* împerechere.

Treter *pl. (fam.)* **1.** cizme, pantofi grosolani, mari. **2.** *(fotbal)* jucător agresiv, brutal.

Tretfass, *-es, -fässer, n.* v. Tretkufe.

Tretgebläse, *-(e)s, -e, n.* suflantă cu pedală.

Tret|haspel, *-n, f. (tehn.)* sucală cu pedală.

Tret|hebel, *-s, -, m. (maș.)* pedală.

Tret|hebelschalter, *-s, -, m. (tehn.)* întrerupător cu pedală.

Tretkufe, *-n, f.* vas, lin pentru călcat, pentru zdrobit struguri.

Tretkurbel, *-n, f. (tehn.)* braț al pedalei; manivelă a pedalei.

Tretmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină acționată cu pedală.

Tretmine, *-n, f. (mil.)* mină contra infanteriei; mină antitanc.

Tretmühle, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* vinci cu pedală. **2.** *(fig.)* muncă grea; **wieder in die ~** din nou la muncă, la treabă, din nou în ham.

Tretrad, *-(e)s, -räder, n.* **1.** *(maș.)* roată acționată prin călcare. **2.** *(text.)* vârtelniță cu pedală.

Tretroller, *-s, -, m.* trotinetă.

Tretschemel, *-s, -, m.* **1.** pedală de orgă. **2.** *(text.)* pedală de vârtelniță.

Tretschlitten, *-s, -, m.* sanie de sport; bob.

Tretvogel, *-s, -vögel, m. (argou)* creditor.

Tretwagen, *-s, -, m. (glumeț)* bicicletă.

Tretwelle, *-n, f. (tehn.)* ax al pedalei.

Tretwerk, *-(e)s, -e, n.* mecanism pus în mișcare prin călcare.

treu *adj.* **1.** credincios, fidel, loial; sincer, devotat; **~ ergeben** devotat, credincios; **~ gesinnt** de bună-credință, loial, sincer, credincios; **~ sorgend** grijuliu; *(fam.)* **eine ~e Seele** un suflet credincios, devotat, un om sincer; **~e Liebe** dragoste fidelă, sinceră; **seinem Worte ~ bleiben** a se ține de cuvânt; **seinem Versprechen ~** conform promisiunii; **etwas zu ~en Händen übergeben** a da ceva pe mâini sigure; a da pe mâini bune; **sich** *(dat.)* **selbst ~ bleiben** a rămâne la convingerile proprii. **2.** fidel, exact, corect, veridic; **~e Übersetzung** traducere exactă, corectă, fidelă; **eine ~e Wiedergabe (der Wirklichkeit)** o redare fidelă (a realității). **3.** *(fam.)* credul, naiv.

Treu *f. sg. (înv.)* v. Treue **(1)**.

Treubekenntnis, *-ses, -se, n.* profesiune de credință.

Treubrecher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care-și calcă jurământul de credință, trădător(-oare).

Treubruch, *-(e)s, -brüche, m.* călcare a jurământului de credință, trădare, act de perfidie; felonie.

treubrüchig *adj.* care-și calcă credința; trădător, perfid.

treudeutsch *adj. (peior.)* (după obiceiul, conform cu obiceiul) german.

treudoof *adj. (fam., peior.)* naiv și prostănac.

Treue *f. sg.* **1.** credință; fidelitate, loialitate; sinceritate; devotament; **eheliche ~** fidelitate conjugală; **~ geloben** a jura credință; **die ~ brechen** a-și călca jurământul de fidelitate, a trăda; **die ~ halten** a fi credincios, fidel, a nu înșela (pe cineva); *(în expr.)* **etwas auf Treu und Glauben nehmen** a lua ceva pe încredere, fără a verifica; *(fam.)* **meiner Treu!** pe legea mea! pe cuvântul meu! **2.** fidelitate, exactitate, precizie; **die ~ der Wiedergabe** fidelitatea, exactitatea, veridicitatea reproducerii.

Treuegelöbnis, *-ses, -se, n.*, **Treu|eid**, *-(e)s, -e, m.* jurământ de credință.

treu|eifrig *adj.* zelos în credința sa, în loialitatea sa.

Treuepflicht *f. sg. (jur.)* obligație de a respecta interesele partenerului de contract.

Treueprämie, *-n, f.* primă de fidelitate.

Treue|rabatt, *-(e)s, -e, m. (com.)* rabat de fidelitate.

Treueschwur, *-(e)s, -schwüre, m.* v. Treueid.

Treuever|sprechen, *-s, -, n.* v. Treuegelöbnis.

Treu|hand *f. sg.* custodie (fără garanție juridică), tutelă.

Treuhand|abkommen, *-s, -, n.* convenție de tutelă.

Treu|hand|an|stalt, *-en, f. (ist.)* oficiu de privatizare.

Treu|händer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* custode, tutore (fără garanție juridică), agent(ă) fiduciar(ă).

treu|händerisch *adj. (jur.)* fiduciar.

Treu|handgebiet, *- (e)s, -e, n. (pol.)* teritoriu sub tutelă; colonie; protectorat.

Treu|handgesellschaft, *-en, f.* asociație de tutori (fără garanție juridică); societate fiduciară.

Treu|handschaft *f. sg.* **1.** *(pol.)* tutelă. **2.** custodie.

Treu|handsystem, *-s, -e, n. (pol.)* regim de tutelă.
Treu|handvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract fiduciar.
Treu|handverwaltung, *-en, f. (jur.)* administrație fiduciară.
Treu|heit *f. sg.* fidelitate, devotament.
treu|herzig *adj.* **1.** sincer, deschis, franc. **2.** încrezător, naiv.
Treu|herzigkeit *f. sg.* **1.** bună-credință, sinceritate, franchețe. **2.** naivitate, candoare.
treulich *adj.* și *adv.* credincios, sincer, fidel; loial, cinstit, de bună-credință; conștiincios.
Treuliebchen, *-s, -, n.* drăguț(ă).
treulos *adj.* necredincios, nesincer, infidel, neloial, perfid, trădător.
Treulosigkeit *f. sg.* infidelitate; necredință, rea-credință, neloialitate, perfidie, trădare.
Treupfand, *-(e)s, -pfänder, n.* gaj (al credinței, al fidelității).
Treupflicht *f. sg. (jur.)* v. Treuepflicht.
Treuschwur, *-(e)s, -schwüre, m.* v. Treueid.
Trevira [-vi:-], *-, n. sg. (text.)* țesătură trevira (din fire sintetice).
Tri|ade, *-n, f.* **1.** triadă. **2.** treime, trinitate. **3.** organizație secretă de comerț cu droguri a chinezilor. **4.** *(ec.)* grupul celor mai importante trei regiuni economice ale globului (S.U.A., Europa, Japonia).
Tri|age [tri'a:ʒə], *-n, f. (ec., med.)* triaj, sortare.
Trial ['traiəl], *-s, -s, n. (motociclism)* trial; probă de îndemânare.
Triangel, *-s, -, m.* **1.** triunghi. **2.** *(muz.)* trianglu. **3.** *(reg.)* ruptură (a stofelor) în formă de unghi drept.
triangulär *adj.* triunghiular.
Triangulation, *-en, f. (geod.)* triangulație.
Triangulationsnetz, *-es, -e, n. (geod.)* rețea de triangulație.
Triangulations|punkt, *-(e)s, -e, m. (geod.)* punct de triangulație.
triangulieren, *triangulierte, trianguliert, vb. (h) tr. (geod.)* a triangula, a efectua o triangulație.
Triangulieren, *-s, n. sg. (hort.)* altoire în triunghi.
Triangulierung, *-en, f.* v. Triangulation.
Tri|archie, *-n, f. (ist.)* triarhie.
Tri|arier [-riɐ], *-s, -, m.* **1.** *pl. (ist.)* triari, soldați din linia a treia. **2.** *(fig.)* soldat încercat. **3.** *(fig.)* ultimă speranță.
Trias *f. sg.* **1.** triadă, număr de trei. **2.** *(geol.)* triasic. **3.** *(muz.)* acord de bază.
Triasformation, *-en, f. (geol.)* formațiune triasică.
tri|assisch *adj. (geol.)* triasic.
Tri|athlet, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f. (sport)* participant(ă) la proba de triatlon.
Tri|athlon, *-s, -s, n. (sport)* triatlon.
Tribadie *f. sg.*, **Tribadismus**, *-, m. sg.* iubire lesbiană, lesbianism.
Tribometer, *-s, -s, n. (metrol.)* tribometru, aparat de măsurat forța de frecare.
Tribrachys [-χys], *-, -, m. (metr.)* tribrah.
tribschen, *tribschte, getribscht, vb. (h) intr. (reg.)* a ezita, a șovăi.
Tribulation, *-en, f.* necaz, chin, tribulație.
tribulieren, *tribulierte, tribuliert, vb. (h) tr.* a chinui, a necăji, a sâcâi pe cineva (cu rugăminți).
Tribun, *-en* (și *-s*), *-en* (și *-e*), *m.* tribun.
Tribunal, *-s, -e, n.* tribunal.
Tribunalrat, *-(e)s, -räte, m.* consilier de tribunal.
Tribunat, *-(e)s, -e, n. (ist.)* tribunat.
Tribüne, *-n, f.* **1.** tribună; estradă. **2.** spectatorii de la tribună.
tribunizisch *adj.* care ține de funcția de tribun.
Tribus, *-, f.* **1.** *(ist.)* trib, circumscripție în Roma antică. **2.** *(zool., bot.)* subspecie.
Tribut, *-(e)s, -e, m.* tribut.
Tribut|abkommen, *-s, -, n. (ist.)* acord privind plata tributului.
tributär *adj. (înv.)* tributar.
tributfrei *adj.* scutit de tribut.
tributpflichtig *adj.* v. tributär.
Tribut|zahlung, *-en, f. (ist.)* plată a tributului.
Trichine [-'çi:-], *-n, f. (zool.)* trichină *(Trichina spiralis).*
trichinenhaltig *adj.* v. trichinös.
Trichinenkrankheit *f. sg.* v. Trichinose.
Trichinenschau, *-en, f. (med.)* examen trichineloscopic.
Trichinenschauer, *-s, -, m.* controlor de carne (pentru constatarea trichinei).
trichinös *adj.* ca trichina, trichinos.
Trichinose *f. sg. (med.)* trichineloză.
Trichom, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(bot.)* trichom. **2.** *(fig.)* împâslire a părului.
Trichotomie, *-n* [-i:ən], *f.* **1.** trihotomie, divizare, împărțire în trei. **2.** *(fig.)* pedanterie exagerată.
trichotomisch *adj.* împărțit în trei.
Trichter, *-s,-, m.* **1.** pâlnie; *(fig.; glumeț în expr.)* **der Nürnberger ~** mod mecanic de a băga știința în capul cel mai tare; **jn. auf den richtigen ~ bringen** a arăta cuiva drumul cel just (spre un anumit țel); **auf den (richtigen) ~ kommen** a pricepe. **2.** crater; **~ eines Vulkans** crater al unui vulcan; **die Bombenexplosion hinterließ einen großen ~** explozia bombei a provocat un crater mare. **3.** cornet acustic. **4.** v. Trichtermündung.
Trichterbucht, *-en, f. (geogr.)* golf în formă de pâlnie.
Trichterfeld, *-(e)s, -er, n. (mil.)* câmp cu cratere (provocate de explozia bombelor).
Trichterform *f. sg.* formă de pâlnie; pâlnie.
trichterförmig *adj.* în formă de pâlnie.
Trichterlaut|sprecher, *-s, -, m.* difuzor cu pâlnie.
Trichterling, *-s, -e, m. (bot.)* specie de ciupercă comestibilă *(Clitocybe odora).*
Trichtermine, *-n, f. (mil.)* mină cu efect exterior, care lasă un crater prin explozie.
Trichtermündung, *-en, f. (geogr.)* estuar.
trichtern, *trichterte, getrichtert, vb. (h) tr.* a turna printr-o pâlnie, a umple cu pâlnia.
Trichter|öffnung, *-en, f.* gură a pâlniei; **~ eines Vulkans** crater al unui vulcan.
Trichter|rand, *-(e)s, -ränder, m.* margine a craterului.
Trichter|stellung, *-en, f.* poziție în formă de pâlnie.
Trichterwagen, *-s, -* (și *-wägen*), *m. (ferov.)* vagon-pâlnie.
Trichterwinde, *-n, f. (bot.)* zorea *(Ipomaea purpurea).*
Trichterwirkung *f. sg. (mil.)* efect al exploziei unei mine.
Trichterzange, *-n, f. (tehn.)* clește în formă de pâlnie (pentru lărgit).
Trick, *-(e)s, -s* (sau *-e*), *m.* truc, șiretlic, artificiu; *(fam.)* **~ siebzehn** metoda potrivită.
Trick|aufnahme, *-n, f. (film)* trucaj.
Trickfilm, *-(e)s, -e, m.* **1.** film cu trucaje; film trucat. **2.** film de desene animate.
Trickkiste, *-n, f.* totalitatea artificiilor, trucurilor, metodelor cunoscute de o persoană; **(tief) in die ~ greifen** a apela la (toate) trucurile cunoscute.
Trickmaschine, *-n, f. (fot.)* mașină de trucat.
trickreich *adj.* plin de trucuri.
Trickschieber, *-s, -, m. (tehn.)* sertar Trick.
tricksen, *trickste, getrickst (du, er trickst), vb. (h) tr. (fam., sport)* a se folosi de trucuri, de șiretlicuri, a păcăli.
Trickser, *-s,-, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană șireată, care se folosește de trucuri, artificii.
Trick|ski[1] [-ʃi:], *-s, -er, m.* tip de schiuri mai elastic.
Trickski[2], **Trick|skilaufen**, *-s, n. sg.* schi acrobatic.
Tricktrack, *-s, n. sg.* joc de table.
Trickzeichner, *-s, -, m.* desenator de desene animate.
Trident, *-(e)s, -e, m.* trident.
trieb *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la treiben.
Trieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** *sg. (bot.)* forță vegetativă. **2.** *(bot.)* mlădiță, lăstar. **3.** instinct, pornire, înclinație; *(fig.)* imbold, impuls; **er hat keinen ~ zum Studieren** n-are înclinație spre învățătură; **natürlicher ~** instinct; **sinnlicher ~** dorință senzuală; **den ~en nachgeben** a ceda instinctelor, dorințelor. **4.** ducere, mânare a vitelor la pășunat; pășunat. **5.** *(reg.)* aluat cu drojdie.
Trieb|achse, *-n, f. (maș.)* osie motoare, conducătoare.
trieb|artig *adj.* **1.** instinctiv. **2.** impulsiv.
trieb|bedingt *adj.* legat de dorințe, de instincte.
Trieb|befriedigung, *-en, f.* satisfacere a instinctelor, a dorințelor.
Triebel, *-s, -, m.* **1.** cioacă, bașchie de dogar. **2.** manivelă, mâner.
Triebfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* v. Triebwagen.
Triebfeder, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* arc, resort motor. **2.** *(fig.)* motiv, îndemn, impuls, cauză.
triebhaft *adj.* **1.** instinctiv. **2.** pasional; impulsiv.
Triebhaftigkeit *f. sg.* **1.** impulsivitate. **2.** instinctualitate, pasionalitate.
Trieb|handlung, *-en, f.* acțiune sub influența instinctelor.
Triebkraft, *-kräfte, f.* **1.** forță propulsoare, impulsie, forță motoare. **2.** *(fig.)* forță motrice; motor; **~ der wirtschaftlichen Tätigkeit** motor al activității economice. **3.** mobil; **die ~ seines Handelns** mobilul acțiunii sale.
Triebleben, *-s, -, n.* viață instinctuală.
Triebmaß, *-es, -e, n. (tehn.)* calibru de pinioane (la orologiu).
triebmäßig *adj.* instinctiv.
Triebmensch, *-en, -en, m.* om impulsiv; om al instinctelor, al pasiunilor; om primitiv.
Triebmittel, *-s, -, n. (cul.)* v. Treibmittel.
Triebrad, *-(e)s, -räder, n.* v. Treibrad.
Triebsand, *-(e)s, m. sg.* **1.** nisip neconsolidat; dună mișcătoare. **2.** *(agr.)* chișai.
Triebscheibe, *-n, f. (maș.)* roată motoare de transmisie, roată conducătoare.
Triebschraube, *-n, f. (tehn.)* elice propulsoare.
Trieb|stange, *-n, f. (tehn.)* bielă.
Trieb|steckling, *-s, -e, m. (hort.)* butaș cu vârf vegetativ.
Trieb|stoff, *-(e)s, -e, m.* v. Treibstoff.
Triebtäter, *-s, -, m. (jur.)* delincvent care a comis o crimă din instinct (animalic).
Triebverbrechen, *-s, -, n. (jur.)* crimă comisă din instinct (animalic).
Triebverbrecher, *-s, -, m.* v. Triebtäter.
Triebwagen, *-s, -, m. (ferov.)* (vagon) automotor, vagon-motor.
Triebwagenzug, *-(e)s, -züge, m. (ferov.)* tren-automotor.
Triebwasser, *-s, -wässer, n. (tehn.)* apă de exploatare.
Triebwelle, *-n, f.* v. Treibwelle.
Triebwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(av.)* propulsor, instalație de forță. **2.** *(maș.)* mecanism de acționare, de transmisie.
Triebwerks|anlage, *-n, f. (av.)* instalație de forță.
Triebwerkskasten, *-s, -kästen* (și *-), m. (auto.)* cutie de viteze; *(maș.)* cutie de transmisie.
Trief|auge, *-s, -n, n. (med.)* ochi urduros, lăcrămos.
trief|äugig *adj.* cu ochi lăcrămoși, înlăcrimați, urduroși.
triefen, *triefte, getrieft* și *troff, getroffen, vb. intr.* **1.** *(s) (troff, getroffen)* a picura, a curge, a se prelinge; **der Regen trieft vom Dach** ploaia se prelinge de pe acoperiș; **die Augen ~ ihm** îi lăcrimează, îi curg ochii; **seine Nase trieft** îi curge nasul. **2.** *(h) (triefte, getrieft)* a fi îmbibat, a fi plin de apă; **die Kleider ~** hainele sunt ude leoarcă; **von Schweiß ~** a fi transpirat leoarcă; *(fig.)* **er trieft nur so von Sarkasmus** el este extrem de sarcastic.
Triefen, *-s, n. sg.* picurare, prelingere, curgere.
triefend I. *part. prez.* de la triefen. **II.** *adj.* **1.** leoarcă, mustind de apă; **~ nass** ud leoarcă. **2.** *(despre ochi)* urduros, înlăcrimat, ectropic.
Triefnase, *-n, f.* nas mucos.
triefnasig *adj. (fam.)* mucos.
triefnass *adj.* ud leoarcă.
Triel, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ornit.)* corlă, specie de fluierar *(Oedycnemus crepitans).* **2.** *(reg.)* bot.
trielen, *trielte, getrielt, vb. (h) intr. (reg.)* a saliva.
Trieler, *-s, -, m. (reg.)* bavetă, bavețică (pentru copii).
tri|ennal *adj.* trienal.
Tri|ennium, *-s, -nien* [-niən], *n.* trieniu, interval de trei ani.
Tri|erarch, *-en, -en, m. (ist.)* trierarh, comandant al unei galere (la greci).
Tri|ere [tri'e:rə], *-n, f. (ist.)* triremă.
Triesel, *-s, -, m. (reg.)* titirez, sfârlează.
trieselig *adj. (reg.)* amețit.
trieseln, *trieselte, getrieselt (ich tries(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a i se învârti (cuiva) capul; a fi buimac.
Trieur [-'ø:ɐ], *-s, -e, m. (agr.)* trior, mașină de vânturat (cereale).
Trieze, *-n, f. (reg.)* macara, scripete.

triezen, *triezte, getriezt (du, er triezt), vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a sâcâi, a chinui, a bate la cap. **2.** *(reg.)* a trage în sus, a ridica cu macaraua.

Trifolium, *-s, -lien* [-liən], *n. (bot.)* trifoi (*Trifolium* L.).

Triforium, *-s, -rien* [-riən], *n. (constr.)* triforiu, boltitură triplă deasupra coloanelor din mijlocul unei biserici, coloană cu trei deschideri.

Trift, *-en, f.* **1.** păşune, imaş, izlaz. **2.** drum care duce la păşune. **3.** *(mar.)* curent marin, derivă. **4.** plutărit (liber).

Trift|eis, *-es, n. sg. (geogr.)* gheţuri, banchize plutitoare.

triften, *triftete, getriftet (du triftest, er triftet), vb. (h) tr.* a transporta (lemnul) în plutăritul liber, lemn cu lemn.

Triftgeld, *-(e)s, -er, n.* taxă de păşunat.

Triftgerechtigkeit *f. sg. (jur.)* drept de păşunat.

triftig[1] *adj.* **1.** întemeiat, convingător, serios, plauzibil, valabil; **~e Beweise** dovezi convingătoare, concludente; **~e Gründe** motive serioase, bine fondate. **2.** *(reg.)* activ, zelos.

triftig[2] *adj. (mar.)* dus, purtat de curenţi în derivă, *(reg.)* dus, purtat de curent, de valuri, de apă.

Triftigkeit *f. sg.* temeinicie, tărie, soliditate, seriozitate (a unui argument, a unei dovezi etc.).

Triftrecht, *- (e)s, -e, n.* v. Triftgerechtigkeit.

Triftrinne, *-n, f.* jgheab pentru transportul pe apă al buştenilor, jgheab de plutărit liber.

Triftung, *-en, f.* plutire a lemnului, plutărit.

Triftweg, *-(e)s, -e, m.* drum spre păşune.

Trigeminus, *-, -ni, m. (anat.)* (nerv) trigemen.

Trigeminusneuralgie, *-n* [-gi:ən], *f. (med.)* nevralgie a trigemenului.

Triglyph, *-s, -e, m.*, **Triglyphe**, *-n, f. (arhit.)* triglifă, ornament al frizei dorice.

trigonal *adj.* trigonal.

trigonisch *adj. (mat.)* trigonic.

Trigonometer, *-s, -, m. (geod.)* trigonometru.

Trigonometrie *f. sg.* trigonometrie.

trigonometrisch *adj.* trigonometric; **~e Funktion** funcţie trigonometrică; **~er Punkt** punct trigonometric.

triklin, **triklinisch** *adj. (despre cristale)* triclinic.

Triklinium, *-s, -nien* [-niən], *n. (ist.)* tricliniu.

Trikoline *f. sg. (text.)* poplin.

trikolor *adj.* tricolor, în trei culori.

Trikolore, *-n, f.* (drapel) tricolor.

Trikot [-'ko: şi 'trIko], *-s, -s,* **1.** *m. (text.)* tricot. **2.** *n.* maiou, tricou.

Trikotage [-ʒə], *-n, f.* tricotaj.

Trikot|hemd [-'ko:-], *-(e)s, -en, n.* cămaşă din tricot.

Trikotkleidung [-'ko:-], *-en, f.* îmbrăcăminte din tricot.

Trikot|stoff, *-(e)s, -e, m.* (stofă) tricot.

Trikotware, *-n, f.* marfă, articole de tricot.

Trikotwäsche *f. sg.* lenjerie din tricot.

Trikotwerbung, *-en, f.* reclamă, publicitate pe tricourile sportivilor.

trilateral *adj.* cu trei laturi; din trei părţi.

trilinguisch *adj.* în trei limbi.

Triller, *-s, -, m.* **1.** *(muz.)* tril; *(fig., fam.)* **mit einem ~ über die Sache hinweggehen** a lua ceva uşor, a trece uşor peste ceva. **2.** cântat al păsărilor. **3.** *(fam.)* ţăcăneală, nebunie, scrânteală; **einen ~ haben** a fi cam nebun, ţicnit.

trillern, *trillerte, getrillert, vb. (h) tr.* **1.** a face triluri. **2.** *(despre păsărele)* a cânta, a ciripi. **3.** *(fam., în expr.)* **einen ~** a bea o băutură alcoolică.

Trillern, *-s, n. sg. (muz.)* tril.

Trillerpfeife, *-n, f.* fluier cu sunet strident.

Trilliarde, *-n, f.* triliard.

Trillion, *-en, f.* trilion.

Trilogie, *-n* [-gi:ən], *f.* trilogie.

Trimester, *-s, -, n.* trimestru.

Trimesterschluss, *-es, -schlüsse, m.* sfârşit de trimestru, încheiere a trimestrului.

Trimeter, *-s, -, m. (metr.)* trimetru.

Trimm, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(mar.)* asietă. **2.** *(mar.)* stare îngrijită a unei nave. **3.** *(av.)* stabilitate proprie.

Trimm-dich-Pfad, *-(e)s, -e, m.* cărare, pistă în pădure pentru exerciţii de întreţinere a condiţiei fizice.

trimmen, *trimmte, getrimmt, vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a aduce o navă în asietă; **Kohlen ~** a scoate cărbuni din magazia vaporului. **2.** *(mar., av.)* a duce la chilă dreaptă, a orienta (velele). **3.** a friza, a trima (blana unui câine). **4.** *(fam.)* a face eforturi pentru a aranja (ceva), a aduce într-o stare acceptabilă. **5.** *(mar.)* a arima (o navă). **6.** (şi *refl.*) a face exerciţii de întreţinere fizică. **7.** *(fam.)* a forma, a educa. **8.** *(tehn.)* a regla.

Trimmer, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* arimor. **2.** *(electr.)* trimmer.

Trimmerkondensator, *-s, -en, m. (tel.)* condensator ajustabil paralel: trimmer.

Trimmpfad, *-(e)s, -e, m.* v. Trimm-dich-Pfad.

Trimmtrab, *-(e)s, m. sg.* alergare, cros.

Trimmung, *-en, f. (mar.)* **1.** echilibrare, arimaj. **2.** asietă.

Trimmvor|richtung, *-en, f. (av.)* dispozitiv de compensare.

trimorph(isch) *adj. (mineral., biol.)* trimorf.

Trine *f. sg.* **1.** *presc.* de la Kath(a)rine. **2.** *(în expr.)* **dumme ~** proastă, toantă, neroadă.

Trinitarier [-riɐ], *-s, -, m.* **1.** *(rel.)* trinitarian. **2.** *(bis. cat.)* membru al Ordinului trinitarienilor.

trinitarisch *adj.* referitor la trinitate, trinitar.

Trinität *f. sg.* **1.** trinitate, treime. **2.** *(bis.)* Sf. Treime.

Trinitatis *f. sg. (bis.)* prima duminică după Rusalii.

trinkbar *adj.* bun de băut, potabil; **~ es Wasser** apă potabilă.

Trinkbarkeit *f. sg.* potabilitate.

Trinkbecher, *-s, -, m.* cupă, pahar; pocal.

Trinkbruder, *-s, -brüder, m. (fam.)* **1.** tovarăş de beţie, de chef. **2.** beţivan.

Trinkbude, *-n, f. (fam.)* cârciumă.

Trink|eimer, *-s, -, m.* vadră, căldare.

Trink|eisen, *-s, n. sg. (farm.)* sirop, poţiune fieros(-oasă).

trinken, *trank, getrunken, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a bea; **Wasser ~** a bea apă; **auf js. Gesundheit** (sau **Wohl**) **~** a bea în sănătatea cuiva; **er trinkt gern eins** îi place să bea; *(fam.)* **eins über den Durst ~** a se chercheli; **mit jm. Bruderschaft ~** a bea bruderşaft cu cineva; **jn. unter den Tisch ~** a îmbăta tun pe cineva; **keinen Tropfen ~** a nu bea (deloc) băuturi alcoolice, **einen ~** a bea o băutură alcoolică; **sich** *(dat.)* **einen Rausch ~** a se ameţi, a se chercheli; **sich** *(dat.)* **Courage ~** a bea ca să prindă curaj; **ein Glas leer ~** a goli un pahar; **aus der Flasche ~** a bea din sticlă; *(fig.)* **von dieser Brühe trinke ich nicht** nu mă amestec în ciorba asta; **abwarten und Tee ~ !** răbdare şi tutun! **2.** a suge, a absorbi, a înghiţi, a se îmbiba cu; **die Erde trinkt den Regen** pământul absoarbe ploaia; *(înv.)* **Tabak ~** a bea tutun, a fuma. **3.** *(fig.)* a savura; **die Schönheit der Landschaft ~** a savura frumuseţile peisajului. **II.** *refl.* **1.** *(în expr.)* **sich voll ~** a se îmbăta, a se face criţă; **sich um den Verstand ~** a-şi bea minţile; **sich satt ~** a bea până nu mai poate. **2.** a se bea, a fi potabil; **der Wein trinkt sich gut** vinul se bea cu plăcere.

Trinken, *-s, n. sg.* băut; **sich** *(dat.)* **das ~ angewöhnen** a se învăţa cu băutura.

Trinker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* băutor(-oare); beţiv(ă).

Trinkerei, *-en, f.* **1.** *(peior.)* băut (constant). **2.** *(peior.)* alcoolism. **3.** v. Trinkgelage.

Trinker|heil|an|stalt, *-en, f.* casă, clinică de dezalcoolizare, de dezintoxicare de alcool.

trinkfertig *adj.* gata (preparat) pentru băut; **~e Kakaomilch** lapte cu cacao gata preparat.

trinkfest *adj. (fam.)* rezistent la băutură.

Trinkfestigkeit, *-en, f.* rezistenţă la băutură.

trinkfreudig *adj.* dispus oricând să consume băuturi alcoolice.

Trinkgast, *-(e)s, gäste, m.* băutor.

Trinkgefäß, *-es, -e, n.* vas de băut.

Trinkgelage, *-s, -, n.* chef, beţie.

Trinkgeld, *-(e)s, -er, n.* bacşiş.

Trinkgeschirr, *- (e)s, -e, n.* v. Trinkgefäß.

Trinkgesellschaft, *-en, f.* cerc, societate de băutori; cheflii.

Trinkglas, *-es, -gläser, n.* pahar pentru băut, pocal.

Trinkhalle, *-n, f.* **1.** berărie, bar, cârciumă, chioşc cu băuturi. **2.** pavilion al izvorului mineral.

Trinkhalm, *-(e)s, -e, m.* pai de băut.

Trinkhorn, *-(e)s, -hörner, n. (ist.)* corn de băut.

Trink|krug, *-(e)s, -krüge, m.* v. Trinkgefäß.

Trink|kur, *-en, f.* cură de ape minerale.

Trinklied, *-(e)s, -er, n.* cântec de pahar, de petrecere.

Trinklust *f. sg.* plăcere de a bea, chef de băut, poftă de băut.

Trinkmilch *f. sg.* lapte de băut.

Trinknapf, *-(e)s, -näpfe, m.* castronaş cu apă (în colivii sau în coteţe).

Trinkröhrchen, *-s, -, n.* v. Trinkhalm.

Trinkschale, *-n, f.* ceaşcă, cupă, pocal.

Trinkschokolade, *-n, f.* **1.** praf de ciocolată care serveşte la prepararea de diverse băuturi. **2.** ciocolată de băut, lichidă, caldă.

Trinksitte, *-n, f.* obicei legat de consumul băuturilor (de regulă alcoolice).

Trink|springbrunnen, *-s, -, m.* fântână ţâşnitoare de băut, cişmea.

Trink|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* toast.

Trink|stube, *-n, f.* cârciumă; bar.

Trinkwasser, *-s, n. sg.* apă de băut, apă potabilă.

Trinkwassernot, *-nöte, f.* lipsă de apă potabilă.

Trinkwasser|sprudler, *-s, -, m.* instalaţie de sifonare a apei.

Trinkwassertank, *-s, -s, m.* rezervor cu apă de băut.

Trinkwasserversorgung *f. sg.* aprovizionare cu apă potabilă.

Trinkzwang, *-(e)s, -zwänge, m.* obligativitate de a bea.

Trinom, *-s, -e, n. (mat.)* trinom.

trinomisch *adj.* trinomal.

Trio, *-s, -s, n.* **1.** *(muz.,* şi *fig.)* trio. **2.** *(metal.)* laminor trio.

Trioblech|straße, *-n, f. (metal.)* laminor trio pentru tablă.

Trioblock|straße, *-n, f.*, **Trioblockwalzwerk**, *-(e)s, -e, n. (metal.)* laminor-trio pentru blumuri.

Tri|ode, *-n, f. (radio.)* triodă.

Tri|ole, *-n, f. (muz.)* triolet.

Triolett, *-(e)s, -e, n. (lit.)* triolet.

Triowalzwerk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* laminor trio.

Trip, *-s, -s, m.* **1.** excursie. **2.** transă prin drogare; doză de drog halucinogen. **3.** *(fam.)* preocupare intensă, pasiune.

Tripel[1], *-s, m. sg. (geol.)* diatomit, tripoli.

Tripel[2], *-s, -, n.* **1.** *(mat.)* triplet. **2.** *sg.* triplu, întreit.

Tripel|allianz, *-en, f. (drept internaţional)* triplă alianţă.

Tripel|entente [-ãtã:t(ə)] *f. sg. (ist.)* Tripla Înţelegere, Antanta.

Tripel|erde *f. sg.* v. Tripel[1].

Tripelfuge, *-n, f. (muz.)* fugă cu trei teme independente.

Tripelkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert pentru trei instrumente soliste şi orchestră.

tripeln, *tripelte, getripelt (ich trip(e)le), vb. (h) tr. (tehn.)* a poliza, a şlefui, a lustrui.

Triphthong, *-(e)s, -e, m. (fon.)* triftong.

Triplexglas, *-es, -gläser, n.* sticlă triplex.

triplieren, *triplierte, tripliert, vb. (h) tr. (înv.)* a întrei, a tripla.

Triplik, *-en, f. (jur.)* triplică, răspuns al acuzatorului la replica acuzatului.

Triplikat, *-(e)s, -e, n.* a treia copie a unui document.

Triplizität, *-en, f. (înv.)* triplicitate.

Triplum, *-s, -la, n. (înv.)* **1.** lucru triplu. **2.** grup de trei. **3.** cantitate triplă.

Tripmadam, *-en, f. (bot.)* iarbă-grasă, iarbă-de-şoaldină, iarbă-de-urechi *(Sedum rupestre)*.

Tripot [-'po:], *-s, -s, m. (înv.)* tripou, speluncă.

Tripp, *-s, -s* (sau *-e), m. (text.)* pluş.

Trippe, *-n, -n, m. (reg.)* sabot.

trippeln, *trippelte, getrippelt (ich tripp(e)le), vb. (s) intr.* a merge făcând paşi mici, a umbla repede şi cu paşi mărunţi, a lipăi.

Trippelschritt, *-(e)s, -e, m.* pas mărunt.

trippen, *trippte, getrippt, vb. (h) intr. impers. (reg.)* a picura.

Trippenmacher, *-s, -, m. (reg.)* persoană care confecţionează saboţi.

Tripper, *-s, -, m. (med.)* blenoragie, gonoree.
Trippsamt, *-(e)s, -e, m.* v. Tripp.
Triptik, *-s, -s, n.* v. Triptyk.
Triptychon [-çɔn], *-s, -cha* [-ça] (sau *-chen), n. (arte, bis.)* triptic.
Triptyk, *-s, -s, n.* talon (în trei părți) de trecere a graniței (cu automobilul cu rulotă sau cu o ambarcație).
Tripus, -, *Tripoden, m. (înv.)* trepied (pentru vase).
Trisektion, *-en, f. (mat.)* împărțire în trei a unui unghi.
trist *adj.* trist; pustiu.
Triste, *-n, f. (reg., austr., elv.)* claie mare de fân sau de paie.
Tristesse [-'tɛs], *-n, f.* tristețe, melancolie, dezolare.
trisyllabisch *adj.* trisilabic.
Trisyllabum, *-s, -syllaba, n.* cuvânt cu trei silabe.
Tritium, *-s, n. sg. (chim.)* tritiu.
Triton[1], *-onen, -onen, m.* **1.** *(mit.)* triton, zeitate marină. **2.** v. Salamander **(1).**
Triton[2], *-s, -onen, n. (fiz. atomică)* triton, nucleu de tritiu.
Tritons|horn, *-(e)s, -hörner, n. (zool.)* triton, specie de melc *(Triton tritonis).*
Tritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** pas, umblet, mers; **ein fester** ~ un pas, un mers hotărât, sigur; **einen falschen** ~ **tun** a face un pas greșit, a păși alături; **auf Schritt und** ~ la fiecare pas. **2.** *(mil.)* cadență, pas; **im** ~ la pas; ~ **halten** a ține pasul; **aus dem** ~ **kommen** a pierde cadența; ~ **fassen** a prinde pasul; **ohne** ~, **marsch !** fără cadență, marș! **3.** călcătură, urmă de picior. **4.** lovitură de picior; picior; *(fam.)* **jm. einen** ~ **geben (versetzen)** a da cuiva un picior. **5.** treaptă, prag, scară (la vehicule). **6.** *(text.)* pas, pedală; iapă (la războiul de țesut). **7.** pedală (la orgă). **8.** estradă, podiu. **9.** picior al păsărilor mai mici; **die ~e der Taube** picioarele porumbelului.
Trittbetrieb, *-(e)s, -e, m.* pedalare.
Trittbrett, *-(e)s, -er, n.* scară la trăsură, treaptă (la automobil).
Trittbrettfahrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (peior.)* persoană profitoare.
Trittbrettlampe, *-n, f. (auto.)* lampă de scară.
Trittchen, *-s, -, n.* pantofi, ghete.
trittfest *adj.* **1.** stabil, sigur, pe care se poate călca. **2.** rezistent la uzură prin călcare.
Trittfläche, *-n, f.* **1.** suprafață pe care se poate călca; **die** ~ **einer Treppenstufe** treaptă a scării. **2.** *(constr., drumuri)* placă superioară a unei borduri; treaptă.
Tritt|hammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan mecanic cu pedală.
Tritt|harfe, *-n, f. (muz.)* harfă cu pedale.
Tritt|hebel, *-s, -, m.* **1.** *(maș.)* pedală. **2.** *(text.)* pârghie de călcare.
Tritt|höhe, *-n, f.* înălțime de o treaptă.
Trittleiter, *-n, f.* scară dublă.
Trittplatte, *-n, f.* dală.
Trittrahmen, *-s, -, m. (constr.)* chenar al treptei (la scară de lemn).
Trittschemel, *-s, -, m.* scăunel pe care se poate urca.
Trittsiegel, *-s, -, n. (vân.)* urmă (a unui singur picior).
trittsicher *adj.* v. trittfest.
Tritt|spur, *-en, f.* urmă de picior.
Tritt|stange, *-n, f. (tehn.)* tijă de pedală.
Tritt|stufe, *-n, f.* treaptă.
Trittvor|richtung, *-en, f. (text.)* pedale.
Trittwechsel, *-s, -, m.* schimbare a pasului, a cadenței.
Tri|umph [-'ʊmf], *-(e)s, -e, m.* **1.** triumf; **im** ~ triumfător; **einen** ~ **feiern** a triumfa, a obține un triumf. **2.** v. Triumphzug.
triumphal *adj.* triumfal.
Triumphator, *-s, -toren, m. (ist.)* triumfător (la romani), comandant de oști învingătoare.
Triumphbogen, *-s, -* (și *-bögen), m.* arc de triumf.
Tri|umphgeschrei, *-(e)s, n. sg.* strigăte de victorie, de bucurie.
Tri|umphgesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec de victorie.
triumphieren, *triumphierte, triumphiert, vb. (h) intr.* a triumfa.
Tri|umphmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* marș triumfal.
Tri|umphperiode, *-n, f.* epocă de triumf, de glorie.
Tri|umphpforte, *-n, f.* poartă triumfală, arc de triumf.
Tri|umphtag, *-(e)s, -e, m.* zi triumfală, zi de triumf.
Tri|umphwagen, *-s, -, m.* car triumfal.
Tri|umphzug, *-(e)s, -züge, m.* (și *fig.)* marș triumfal; intrare triumfală.
Tri|umvir [-vir], *-s* (sau *-n), -n, m. (ist.)* triumvir (la romani).
Triumvirat [-vi'ra:t], *-(e)s, -e, n. (ist.)* triumvirat (la romani).
trivalent [-va-] *(chim.)* trivalent.
trivial [-via:l] *adj.* banal, plat, comun, trivial.
Trivialität, *-en, f.* banalitate, platitudine, trivialitate.
Trivial|literatur *f. sg.* literatură de consum, fără valoare.
Trivialname, *-ns, -n, m.* nume popular, denumire populară.
Trivialroman, *-s, -e, m.* roman de consum, ieftin, fără valoare.
Trizeps, *-, -e, m. (anat.)* triceps.
trochäisch [-'χe:-] *adj. (metr.)* trohaic.
Trochäus [-'χe:ʊs], *-, -chäen, m. (metr.)* troheu.
trocken I. *adj.* **1.** uscat, sec, arid; **~e Wäsche** rufe uscate; **~es Laub** frunze uscate; **~en Fußes** fără a-și uda picioarul; ~ **es Land a)** uscat; **b)** *(fig., glumeț)* țară în care este interzis alcoolul; **~es Wetter** vreme secetoasă; **~es Brot essen** a mânca pâine goală; **~es Gedeck** mâncare fără băutură; **einen Gast mit** ~ **em Munde sitzen lassen** a lăsa un musafir netratat; **ein ~es Gefühl im Munde haben** a-i fi sete; **~er Husten** tuse seacă; **~e Bäder** băi de nisip; *(fig., fam.)* **er ist noch nicht** ~ **hinter den Ohren** e încă un mucos; **~en Auges** fără a fi emoționat; **er ist seit einen Jahr** ~ nu a mai consumat băuturi alcoolice de un an; *(substantivat, fig.)* **auf dem Trocknen sein** sau **sitzen a)** a se fi împotmolit, a fi în impas, a fi la strâmtoare; **b)** a fi lefter de bani; **c)** a nu avea nimic de băut; **jn. aufs Trockne setzen** a căpătui pe cineva; **etwas ins Trockne bringen** a pune ceva la adăpost, deoparte. **2.** *(fig.)* sec, arid; fad, plicticos; **~er Stil** stil sec, arid; **~er Humor** umor sec; **~e Antwort** răspuns sec, scurt; **~er Empfang** primire rece; **ein ~es Lachen** un râs sec; *(fam.)* **er ist ein ~er Peter** e morocănos, lipsit de umor, de spirit; *(fam.)* **der ist** ~**!** ce fad e! ce nesărat e! **3.** *(despre animale)* cu musculatură și tendoane proeminente. **4.** *(despre vin)* sec. **II.** *adv.* **1.** uscat, sec, în gol; ~ **plätten** a călca uscat; **sich** ~ **rasieren** a se rade cu un aparat electric; **die Kühe stehen** ~ vacile nu dau lapte, sunt sterpe; *(fig.)* **sein Pulver** ~ **halten** a fi gata, a fi pregătit pentru orice eventualitate; *(tehn.)* ~ **laufen** a merge în gol. **2.** drept, fără ocoliș; **die Wahrheit** ~ **sagen** a spune adevărul pe șleau, verde în față.
Trocken|anlage, *-n, f.* uscătorie; instalație de uscare.
Trocken|apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** aparat de uscat, uscător. **2.** *(fot.)* presă de uscat.
Trockenbatterie, *-n* [-ri:ən], *f. (electr.)* baterie cu pile uscate.
Trockenbau, *-(e)s, -ten, m. (constr.)* construcție fără mortar.
Trockenbeere, *-n, f.* boabe de struguri culese special pentru vinuri grele.
Trockenbeton [și -tõ:], *-s, -e* (și *-s), m.* beton uscat.
Trockenblume, *-n, f.* imortelă, floare de paie.
Trockenboden, *-s, -* (și *-böden), m.* pod sau încăpere pentru uscat (rufe, lemne etc.), uscătorie.
Trockenbohrung, *-en, f. (petr.)* foraj uscat.
Trockendestillation, *-en, f. (chim.)* distilare uscată.
Trockendock, *-(e)s, -s* (și *-e), n. (mar.)* doc uscat.
Trocken|ei, *-(e)s, -er, n.* praf de ouă.
Trocken|eis, *-es, n. sg. (chim.)* gheață uscată, zăpadă carbonică.
Trocken|element, *-(e)s, -e, n. (electr.)* pilă uscată.
trockenfallen, *fiel trocken, trockengefallen (du fällst trocken, er fällt trocken). vb. (s) intr.* a rămâne pe uscat din cauza scăderii nivelului apei; **das Boot fällt bei Ebbe trocken** barca stă pe uscat la reflux.
Trockenfarbe, *-n, f.* **1.** *(tipogr.)* cerneală în pulbere. **2.** culoare pudră.
Trockenfirnis, *-ses, -se, m. (chim.)* firnis sicativ.
Trockenfläche, *-n, f. (agr.)* suprafață de uscare.
Trockenfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne uscată.
Trockenfutter, *-s, n. sg.* nutreț uscat.
Trockenfütterung, *-en, f.* hrănire cu nutreț uscat.
Trockengas, *-es, -e, n. (chim.)* gaz uscat.
Trockengebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune secetoasă, aridă.
Trockengemüse, *-s, n. sg.* legume uscate, deshidratate.
Trockengerüst, *-(e)s, -e,* **Trockenge|stell**, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(agr.)* capră de uscat fân, nutreț. **2.** raft de uscare.
Trockengewicht, *-(e)s, -e. n. (auto.)* greutate proprie a automobilului (nealimentat, neechipat).
Trockengut, *-(e)s, -güter, n.* **1.** material de uscat. **2.** material uscat.
Trockenhalle, *-n, f.* v. Trockenkammer.
Trockenhaube, *-n, f.* cască de uscat părul.
Trockenheit *f. sg.* **1.** uscăciune, secetă. **2.** *(fig.)* sărăcie de idei, de imagini; ariditate.
Trockenkammer, *-n, f.* uscătorie; *(tehn.)* cameră de uscare.
Trockenlandpflanze, *-n, f. (agr.)* plantă rezistentă la secetă.
trockenlegen, *legte trocken, trockengelegt. vb. (h) tr.* **1.** a usca; a pune la uscat; **ein Kind** ~ a schimba copilul, a schimba scutecele copilului. **2.** *(agr.)* a drena, a asana; a seca; **einen Sumpf** ~ a asana, a seca, a drena o baltă. **3.** *(glumeț)* a nu da de băut.
Trockenlegen, *-s, n. sg.*, **Trockenlegung**, *-en, f.* **1.** uscare, punere la uscat. **2.** *(agr.)* drenaj, asanare; secare.
Trockenleine, *-n, f.* funie, frânghie de uscat rufe.
Trockenluft *f. sg.* aer uscat; aer de uscare.
Trockenmaß, *-es, -e, n.* coeficient de uscare.
Trockenmasse, *-n, f.* materie, masă uscată.
Trockenmauer, *-n, f. (constr.)* zid, perete uscat.
Trockenmilch *f. sg.* lapte praf.
Trockenmittel, *-s, -, n. (chim.)* agent uscător, sicativ.
Trocken|obst, *-(e)s, n. sg.* fructe uscate, deshidratate; poame.
Trocken|ofen, *-(e)s, -öfen, m.* cuptor de uscat, de uscare.
Trocken|öl, *-s, -e, n.* ulei sicativ.
Trockenperiode, *-n, f.* v. Trockenzeit.
Trockenplatte, *-n, f. (fot.)* placă uscată.
Trockenplatz, *-es, -plätze, m.* loc pentru uscare; uscătorie.
Trockenpresse, *-n, f.* **1.** *(tipogr.)* presă pentru matrițe de stereotipie. **2.** *(maș.)* uscător prin presare.
Trockenrasierer, *-s, -, m.* aparat de ras electric.
Trockenrasur, *-en, f.* rasul cu un aparat de ras electric.
Trockenraum, *-(e)s, -räume, m.* v. Trockenkammer.
trockenreiben, *rieb trocken, trockengerieben, vb. (h) tr.* a usca ștergând, frecând.
Trockenreinigung *f. sg.* curățire uscată.
Trockenrisse *pl.* crăpături de uscare.
Trockenschleifen, *-s, n. sg.* șlefuire uscată.
Trockenschleuder, *-, f.* centrifugă (la mașina de uscat rufe).
trocken|schleudern, *schleuderte trocken, trockengeschleudert, vb. (h) intr.* a usca rufele prin centrifugare.
Trockenschliff, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* rectificare uscată.
Trockenschrank, *-(e)s, -schränke, m. (chim.)* etuvă; *(tehn.)* cameră de uscare.
Trocken|spinnmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de tors la uscat.
Trocken|spiritus, *-ses, m. sg.* spirt solid.
Trocken|ständer, *-s, -, m. (termo.)* schelet de uscare.
Trocken|stellung *f. sg.* uscare, punere la uscat.
Trocken|stempel, *-s, -, m.* timbru sec, ștampilă seacă.
Trocken|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* sicativ.
Trocken|stube, *-n, f.* v. Trockenkammer.
Trockensubstanz, *-en, f.* v. Trockenmasse.
Trockentransformator, *-s, -en, m. (electr.)* transformator uscat (cu răcire de aer).
Trockentrommel, *-n, f. (termo.)* uscător cu tobă.
Trocken|übung, *-en, f. (sport)* exercițiu pe uscat; **die Schlittschuhläufer beginnen die ~en** patinatorii își încep exercițiile pe uscat.
Trockenverfahren, *-s, -, n.* procedeu uscat.

trockenverleimt *adj.* lipit cu sicativ, încleiat uscat.
Trockenvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de uscare.
Trockenwäsche *f. sg.* rufe uscate.
Trockenwerden, *-s, n. sg.* uscare.
trockenwischen, *wischte trocken, trockengewischt, vb. (h) tr.* a usca ştergând.
Trockenwohner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.)* prim(ă) locatar(ă) (nevoiaş(ă)) într-o casă nouă, încă neuscată.
Trockenzeit, *-en, f.* **1.** anotimp secetos. **2.** timp de uscare.
Trockenzylinder, *-s, -, m. (tehn.)* cilindru de uscare.
trocknen, *trocknete, getrocknet (du trocknest, er trocknet), vb.* **I.** *tr.* şi *refl. (h)* a (se) usca, a (se) zvânta; **Wäsche** ~ a usca rufe; **seine Tränen** ~ a-şi şterge lacrimile. **II.** *intr. (s)* a se usca, a se zvânta; **im Winde** ~ a se usca, a se zvânta la vânt.
Trocknen, *-s, n. sg.* uscare, zvântare.
Trockner, *-s, -, m.* **1.** uscător de mâini (în toalete publice). **2.** maşină de uscat rufe. **3.** *(tehn.)* uscător, cameră de uscare.
Trocknis *f. sg. (silv.)* uscăciune.
Trocknung *f. sg.* **1.** uscare. **2.** *(agr.)* secare, asanare.
Troddel, *-n, f.* **1.** ciucure, moţ. **2.** dragon (la sabie).
Troddelblume, *-n, f. (bot.)* degetăruţ *(Soldanella montana).*
Trödel, *-s, m. sg.* **1.** vechituri, boarfe, troace; *(fig.)* **ich habe den ganzen ~ satt** m-am săturat de toate astea. **2.** comerţ cu vechituri. **3.** *(fam.)* harababură; haz nebun. **4.** *(elv.)* defect în aţă, în fir. **5.** v. Trödelmarkt.
Trödelbude, *-n, f.* dugheană, prăvălie de vechituri.
Trödelei *f. sg.* **1.** vechituri, boarfe, troace. **2.** *(fam.)* zăbavă, întârziere, pierdere de timp, tărăgănare.
Trödelfritze, *-n, -n, m. (fam.)* molâu, persoană care rămâne în urmă; tândală.
Trödelfrau, *-en, f.* v. Trödlerin.
Trödelgeschäft, *-(e)s, -e, n.* v. Trödelhandel.
trödelhaft *adj.* şi *adv.* tărăgănat, zăbovitor, cu pierdere de timp.
Trödelhandel, *-s, m. sg.* negoţ cu vechituri, telalâc.
Trödelkram, *-s, m. sg.* v. Trödel **(1).**
Trödel|laden, *-s, -läden, m.* v. Trödelbude.
Trödel|liese, *-n, f. (fam.)* femeie, fată care îşi pierde timpul cu nimicuri, tândălind.
Trödelmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piaţă de vechituri, talcioc.
trödeln, *trödelte, getrödelt (ich tröd(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a face negoţ cu vechituri. **2.** *(fam.)* a zăbovi, a pierde vremea; a lucra încet, a tândăli; a se mocăi; **durch die Stadt** ~ a umbla (fără scop), a hoinări prin oraş. **3.** *(elv.)* a toarce prost.
Trödeln, *-s, n. sg.* **1.** negoţ de vechituri. **2.** *(fam.)* zăbovire, pierdere de vreme; mocăială. **3.** *(elv.)* tors cu defecte.
Trödelware, *-n, f.* v. Trödel **(1).**
Trödler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** negustor(-easă) de vechituri, telal, telăliţă. **2.** persoană moale, înceată, mocăită.
Troer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* troian(ă), locuitor(-oare) a(l) Troiei.
troff *ind. imperf. pers.* 1 şi a 3-a *sg.* de la triefen.
trog *ind. imperf. pers.* 1 şi a 3-a *sg.* de la trügen.
Trog, *-(e)s, Tröge, m.* **1.** albie, copaie, covată; cadă. **2.** troacă; jgheab (pentru adăpatul vitelor). **3.** *(reg.)* ladă.
Trögelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Trog) albiuţă, covăţică, trocuţă; jghebuleţ.
Troglodyt, *-en, -en, m.* troglodit.
Trogon, *-s, -s (*şi *-ten), m. (ornit.)* trogon *(Trogon collaris).*
trohlen, *trohlte, getrohlt, vb. (h) intr. (reg., impers.)* a tuna, a bubui.
tröhlen, *tröhlte, getröhlt, vb. (h) tr. (elv.)* a rostogoli.
Troicart [troa'ka:ʁ], *-s, -s, m.* v. Trokar.
Troika, *-s, f.* troică.
troisch, trojanisch *adj.* troian; **der Trojanische Krieg** războiul troian.
Trokar, *-s, -e, m. (chir.)* trocar.
trölen, *trölte, getrölt, vb. (h) tr. (jur., elv.)* a tărăgăna, a amâna (din cauze minore).
Troll, *-(e)s, -e, m.* **1.** fantomă, stafie, strigoi. **2.** spiriduş, gnom. **3.** *(fig.)* om necioplit. **4.** *(reg.)* nătâng, persoană stângace, greoaie.
Trollblume, Trolle, *-n, f. (bot.)* bulbuci *(Trolius europaeus* L.).
trollen, *trollte, getrollt, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a merge cu paşi mici, a tropăi. **2.** *(vân.)* a tropăi. **3.** *(fam.)* a vagabonda, a hoinări. **II.** *refl. (h) (fam.)* a pleca îmbufnat; a pleca jenat; a se căra, a se cărăbăni.
Trolleybus ['trɔlibʌs şi 'trɔlebus], *-ses, -se, m. (elv., în rest rar)* troleibuz.
Trombe, *-n, f.* trombă de apă, de fum, de praf etc.
Trommel, *-n, f.* **1.** tobă; **kleine** ~ tobă mică; **große** ~ tobă mare; **die ~ rühren** (sau **schlagen)** a bate toba; **der ~ folgen** a se face soldat; *(fig., fam.)* **die ~ für jn.** (sau **etwas) rühren** a face reclamă cuiva (sau pentru ceva). **2.** *(tehn.)* tobă, tambur; bobină, cilindru; **bewegliche** ~ tobă rotativă; *(constr.)* **prismatische** ~ tambur prismatic. **3.** *(mil.)* încărcător (la arme de foc). **4.** *(arhit.)* partea cilindrică a cupolei.
Trommel|anker, *-s, -, m. (electr.)* indus în tobă.
Trommel|aufzug, *-(e)s, -züge, m. (maş.)* ascensor cu tambur.
Trommelblende, *-n, f. (fot.)* diafragmă-tambur.
Trommelbremse, *-n, f. (maş.)* frână de tambur.
Trommelei, *-en, f.* **1.** bătaie continuă de tobă. **2.** *(fig.)* tărăboi.
Trommelfell, *-(e)s, -e, n.* **1.** piele de tobă. **2.** *(anat.)* timpan, membrană a timpanului; **bei dem Lärm platzt einem das** ~ e o gălăgie de îţi sparge timpanele.
Trommelfeuer, *-s, -, n. (mil.)* foc concentrat de artilerie sau de mitralieră.
Trommelfilter, *-s, -, m.* şi *n. (tehn.)* filtru cilindric.
Trommelfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* peşte-toboşar *(Pogonias chromis).*
Trommelheuwender, *-s, -, m. (agr.)* despicător de lan rotativ.
Trommelhöhle, *-n, f. (anat.)* cavitate timpanică.
Trommelklöppel, *-s, -, m.* v. Trommelschlegel.
Trommelkneter, *-s, -, m. (constr.)* malaxor cu tambur.
trommeln, *trommelte, getrommelt (ich tromm(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a bate toba; *(impers.)* **es trommelt** bate toba. **2.** *(fig.)* a lovi, a bate; a imita bătaia tobei; **mit den Fingern auf dem Tisch** ~ a lovi, a bate (tactul) cu degetele în masă; **der Regen trommelt an die Fensterscheiben** ploaia bate în geam; **ihr Herz trommelte** inima ei bătea cu putere; **nicht auf sich ~ lassen** a nu înghiţi, a nu se lăsa călcat pe coadă. **II.** *tr.* **1.** a face cunoscut prin bătăi de tobă. **2.** a stârni prin bătăi de tobă, prin gălăgie; **jn. aus dem Schlaf** ~ a trezi pe cineva din somn (făcând gălăgie la uşă, la poartă).
Trommelpfanne, *-n, f. (tehn.)* oală cilindrică de turnare; **fahrbare** ~ oală cilindrică de turnare basculantă, pe cărucior.
Trommelrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* **1.** tambur pentru cablu. **2.** roată hidraulică.
Trommelrevolver [-vɔlvɐ], *-s, -, m. (maş.)* cap-revolver cilindric.
Trommelrevolverbank, *-bänke, f. (maş.)* strung-revolver cu cap în formă de disc.
Trommelsäge, *-n, f. (tehn.)* ferăstrău cilindric.
Trommelschlag, *-(e)s, -schläge, m.* bătaie, sunet de tobă.
Trommelschläger, *-s, -, m.* v. Trommler.
Trommelschlegel, *-s, -, m.* **1.** (şi **~schlägel)** baghetă, beţişor de tobă. **2.** *(bot.)* porumbei *(Muscari botrysides).* **3.** *(bot., reg.)* rodul-pământului *(Arum maculatum* L.). **4.** *(iht., reg.)* pălămidă *(Sarda sarda).*
Trommelsieb, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* sită cilindrică rotativă.
Trommel|sprache *f. sg. (poet.)* grai al tobelor.
Trommel|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Trommelschlegel **(1).**
Trommelsucht *f. sg.* **1.** *(vet.)* meteorism, balonare, umflare a rumenului. **2.** *(med.)* timpanită.
Trommeltaube, *-n, f. (ornit.)* varietate de porumbel, porumbel-toboşar *(Columba).*
Trommelwaschmaschine, *-n, f.* maşină de spălat cu tambur.
Trommelwicklung, *-en, f. (electr.)* înfăşurare în tobă.
Trommelwirbel, *-s, -, m.* bătaie a tobelor; duruit al tobelor.
Trommler, *-s, -, m.* toboşar.
Trompe, *-n, f. (constr., arhit.)* trompă (de susţinere a unei bolţi.).
Trompete, *-n, f.* trompetă (cu clape), trâmbiţă; **die ~ blasen** a cânta la trompetă; *(fig.)* **laut in die ~ stoßen** a trâmbiţa, a anunţa cu zarvă, cu gălăgie mare; **mit Pauken und ~n** cu surle şi trâmbiţe; **es schmeltern die ~n** răsună trâmbiţele.
trompeten, *trompetete, trompetet (du trompetest, er trompetet), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a suna, a cânta din trompetă, a trâmbiţa. **2.** *(despre elefanţi)* a mugi. **3.** *(glumeţ)* a-şi sufla tare nasul. **II.** *tr.* a cânta la trompetă; **einen Marsch** ~ a cânta un marş la trompetă; *(fig.)* **jn. aus dem Schlafe** ~ a trezi pe cineva din somn cu gălăgie mare; **eine Nachricht** ~ a răspândi o ştire, o veste în gura mare, peste tot.
Trompetenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* catalpă, trâmbiţar *(Catalpa bignonioides).*
Trompetenbläser, *-s, -, m.* gornist, trompetist, trâmbiţaş.
Trompetenblume, *-n, f. (bot.)* narcisă galbenă *(Narcissus pseudonarcissus* L.).
Trompetengeschmetter, *-s, n. sg.* sunete puternice de trâmbiţă.
Trompetengold, *-(e)s, n. sg. (fam.)* alamă.
Trompetenreiter, *-s, -, m. (mil., înv.)* trâmbiţaş, gornist la cavalerie.
Trompetenschall, *-(e)s, -e* (şi *-schälle), m.* sunet de trompete.
Trompetenschnecke, *-n, f. (zool.)* triton, melc din mările calde *(Tritonium nodiferum).*
Trompetensignal, *-s, -e, n.* semnal de trompetă.
Trompeten|stoß, *-es, -stöße, m.* sunet, semnal de trompetă.
Trompeten|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* trâmbiţă *(Tecoma radicans).*
Trompeten|stück, *-(e)s, -e, n. (muz.)* piesă pentru trompetă.
Trompetenton, *-(e)s, -töne, m.* v. Trompetenschall.
Trompetentusch, *-(e)s, -e, m. (muz.)* tuş, semnal, acord de trompetă.
Trompeter, *-s, -, m.* trâmbiţaş, gornist, trompetist, trompet.
Trompetergang, *-(e)s, -gänge, m. (constr.)* galerie a trompetelor, galerie circulară (la turnuri).
Trompeterkorps [-ko:ɐ], - [-ko:ɐ(s)], - [-ko:ɐs], *n. (muz. mil.)* ansamblu de goarne (al unui regiment, al unei companii).
Trompeter|reiter, *-s, -, m.* v. Trompetenreiter.
Trompetervogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* varietate de cocor din America de Sud *(Psophia).*
trompieren, *trompierte, trompiert, vb. (h) tr. (înv.)* a înşela, a amăgi.
Trope, *-n, f. (lit.)* trop.
Tropen *pl. (geogr.)* tropice; **unter den** ~ sub tropice.
Tropen|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum colonial.
Tropen|ausrüstung, *-en, f.* echipament tropical.
tropenfähig *adj.* apt de a trăi la tropice.
tropenfest *adj.* rezistent la clima tropicală.
Tropenfieber, *-s, n. sg. (med.)* febră tropicală, malarie (tropică).
Tropenfrucht, *-früchte, f.* fruct tropical.
Tropengebiet, *-(e)s, -e, n.*, **Tropengegend**, *-en, f.* regiune a tropicelor, regiune tropicală.
Tropenglut, *-en, f.* arşiţă tropicală.
Tropengürtel, *-s, m. sg. (geogr.)* zonă tropicală, brâu al zonei tropicale.
Tropenhelm, *-(e)s, -e, m.* cască colonială.
Tropenhitze, *-n, f.* căldură tropicală.
Tropen|institut, *-(e)s, -e, n.* **1.** institut de cercetare a tropicelor. **2.** institut de medicină tropicală.
Tropenkleidung *f. sg.* îmbrăcăminte adecvată climei tropicale.
Tropenklima, *-s, n. sg.* climă tropicală.
Tropenkoller, *-s, -, m. (med.)* delir tropical.
Tropenkrankheit, *-en, f. (med.)* boală tropicală.
Tropenland, *-(e)s, -länder, n.* ţară tropicală.
Tropenpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă tropicală.
Tropentag, *-(e)s, -e, m. (met.)* zi tropicală, cu temperatură peste 30° C.
tropentauglich *adj.* apt de a lucra în climă tropicală.
Tropenzone, *-n, f.* v. Tropengürtel.
Tropf[1], *-(e)s, Tröpfe, m.* prostănac, găgăuţă, nerod, nătăfleţ; **armer** ~ sau **elender** ~ biet nenorocit, biet om, amărât.
Tropf[2], *-(e)s, -e, m. (med.)* aparat de perfuzie.
Tropfbad, *-(e)s, -bäder, n. (reg.)* duş.
tropfbar *adj.* care se poate scurge în picături, care picură.
tropfbarflüssig *adj.* capabil de a forma picături.
Tropfbarkeit *f. sg.* stare lichidă, consistenţă care permite picurarea.
Tropfbrett, *-(e)s, -er, n. (constr.)* şipcă de picătură la fereastră, lăcrimar.

Trö̩pfchen, *-s, -, n. (dim.* de la Tropf) picăturică; *(fam.)* **ein gutes ~ trinken** a bea un vin bun.

trö̩pfchenweise *adv.* **1.** în picături mici. **2.** *(fig.)* succesiv, în porții mici.

trö̩pfeln, *tröpfelte, getröpfelt (ich tröpf(e)le), vb.* **I.** *intr. (h* și *s)* a picura; *(impers.)* **es fängt an zu ~** începe să picure. **II.** *tr. (h)* a picura, a turna picătură cu picătură; *(med.)* a instila.

Trö̩pfeln, *-s, n. sg.* **1.** picurare, picurat. **2.** turnare (picătură cu picătură); *(med.)* instilare.

trọpfen, *tropfte, getropft, vb.* **I.** *intr. (h* și *s)* a pica, a cădea (în) picături, a picura; **der Wasserhahn tropft** robinetul picură; **der Schweiß tropft ihm von der Stirn** îi picură, i se scurge sudoarea de pe frunte; **Tränen ~ ihr aus den Augen** îi curg lacrimi. **II.** *tr. (h)* a pica, a turna picătură cu picătură.

Trọpfen, *-s, -, m.* **1.** picătură, pic, strop; **es regnet in großen ~** plouă cu stropi mari; **~ auf der Stirn** picuri de sudoare (pe frunte); *(în expr.)* **steter ~ höhlt den Stein** cu răbdare și tăcere se face agurida miere; *(fig.)* **das ist nur ein ~ im Meer** asta e doar cât o picătură în ocean, asta este fără importanță; **ein ~ auf den heißen Stein** prea puțin, o picătură-n vânt; **bis auf den letzten ~** până la ultima picătură; **er hat keinen ~ getrunken** (el) n-a băut nici un strop; *(fig.)* **ein ~ Liebe** un strop de dragoste; *(poet.)* **ein ~ Wermut** un motiv de amărăciune. **2.** *pl. (farm.)* (medicament administrat ca) picături. **3.** băutură de soi; *(în expr.)* **ein edler ~** un vin de soi.

Trọpfen|auto, *-s, -s, n.* automobil aerodinamic.

Trọpfenfall, *-(e)s, -fälle, m.* picurare.

Trọpfenfänger, *-s, -, m.* v. Tropfring.

Trọpfenform, *-en, f.* **1.** *(av.)* formă aerodinamică optimă. **2.** *(fiz.)* formă de picătură.

trọpfenförmig *adj.* ca picătura; în (sau sub formă de) picături.

trọpfenweise *adv.* în picături, picătură cu picătură, strop cu strop.

Trọpfenzähler, *-s, -, m. (farm.)* pipetă, picător.

Trọpf|fläsch|chen, *-s, -, n. (farm.)* sticluță cu picător.

trọpf|flüssig *adj.* care poate forma picături, care se poate scurge în picături, lichid.

Trọpfglas, *-es, -gläser, n. (farm.)* pahar-picător.

Trọpfhahn, *-(e)s, -hähne, m.* robinet care picură, robinet neetanș.

Trọpfhonig, *-s, m. sg.* miere scursă din faguri fără centrifugare.

trọpfnass *adj.* ud leoarcă.

Trọpfring, *-(e)s, -e, m.* inel pentru prinderea picăturilor (la căni cu cioc)..

Trọpfröhrchen, *-s, -, n.* pipetă, picător.

Trọpf|stein, *-(e)s, -e, m. (geol.)* stalactită; stalagmită.

Trọpf|steinbildung, *-en, f. (geol.)* formare de stalactite, de stalagmite.

Trọpf|steinhöhle, *-n, f. (geogr., geol.)* grotă, peșteră cu stalactite și stalagmite.

trọpfwassergeschützt *adj. (tehn.)* apărat împotriva picăturilor de apă.

Trophäe [-'fɛ:ə], *-n, f.* trofeu.

trọphisch [-fɪʃ] *adj. (med.)* trofic.

Trophologie *f. sg.* teoria nutriției.

Trọpika *f. sg. (med.)* formă gravă a malariei.

trọpisch[1] *adj.* tropical; **~e Hitze** arșiță tropicală.

trọpisch[2] *adj. (lit.)* tropic, figurat, metaforic.

Tropịsmus, *-, -men, m. (biol.)* tropism.

Tropo|sphäre *f. sg. (met.)* troposferă.

Trọpus, *-, Tropen, m.* **1.** v. Trope. **2.** *(muz. bis.)* tropar.

trọss *adj. (reg.)* **1.** încăpățânat, îndărătnic. **2.** mândru.

Trọss, *-es, -e, m.* **1.** *(mil., înv.)* parc de vehicule pentru aprovizionare. **2.** suită, alai, convoi. **3.** adunătură, strânsură, grămadă, droaie, mulțime. **4.** încărcătură, povară, balast. **5.** *(mar.)* parâmă.

Trọssbube, *-n, -n, m.* v. Trossknecht.

Trọsse, *-n, f. (mar.)* parâmă.

Trọsse(l), *-s, -, m. (elv.)* trusou, zestre, dotă.

Trọssjunge, *-n, -n,* **Trọssknecht**, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mil., înv.)* soldat la furgoanele de bagaje. **2.** *(mar.)* marinar care manevrează parâmele.

Trọsspferd, *-(e)s, -e, n.* cal de povară.

Trọsswagen, *-s, -, m. (mil.)* furgon de bagaje.

Trọst *-(e)s, m. sg.* **1.** consolare, mângâiere; **schwacher** (sau **schlechter**) **~** slabă mângâiere, consolare; **~ schöpfen** a se mângâia; **~ gewähren** a servi drept mângâiere; **jm. ~ bringen** (sau **zusprechen**) a mângâia, a consola pe cineva; **~ bringend** consolator, care aduce consolare; **jm. ~ geben** a consola, a încuraja pe cineva; **das ist mir ein ~** aceasta e o consolare pentru mine; **zu deinem ~e sei gesagt** spre consolarea ta îți spun…; *(fam.)* **er ist nicht recht bei ~(e)** îi lipsește o doagă, nu e în toate mințile. **2.** *(înv.)* nădejde, speranță; **mein letzter ~** ultima mea nădejde. **3.** *(reg.)* drojdie, sediment.

trö̩stbar *adj.* consolabil.

trọstbedürftig *adj.* care are nevoie de mângâiere, de consolare.

Trọstbedürftigkeit *f. sg.* nevoie de consolare, de încurajare.

Trọstbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de consolare.

trö̩sten, *tröstete, getröstet (du tröstest, er tröstet), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* **1.** a (se) consola, a (se) mângâia. **2.** a încuraja, a-și face curaj. **II.** *tr. (jur., reg.)* a asigura. **III.** *refl. (mit)* a se mulțumi, a se consola cu (ceva); **sich nicht ~ lassen wollen** a fi de neconsolat.

Trö̩sten, *-s, n. sg.* mângâiere, consolare.

trö̩stend **I.** *part. prez.* de la trösten. **II.** *adj.* mângâietor, consolator.

Trö̩ster, *-s, -, m.* **1.** persoană care consolează. **2.** *(rel., înv.)* Sfântul Duh. **3.** *(fam., în expr.)* **ein alter ~** o carte veche. **4.** *(glumeț)* rachiu, țuică. **5.** *(glumeț)* susetă; deget supt de sugari. **6.** *(iron.)* ciomag, bâtă.

Trọstesworte *pl.* v. Trostwort.

Trọstfahren, *-s, -, n. (ciclism)* cursă de consolare.

trö̩stlich *adj.* **1.** consolator; liniștitor; îmbucurător; **~e Nachrichten** știri consolatoare, liniștitoare. **2.** gata să ajute, săritor, îndatoritor. **3.** *(reg.)* vesel, bine dispus.

trọstlos *adj.* și *adv.* **1.** nemângâiat, neconsolat; mâhnit, trist; dezolat, deznădăjduit, disperat. **2.** dezolant; **ein ~es Wetter** o vreme dezolantă, jalnică; **~e Verhältnisse** condiții jalnice; **~er Anblick** priveliște dezolantă, jalnică.

Trọstlosigkeit *f. sg.* **1.** dezolare, disperare; neconsolare. **2.** stare, situație disperată, fără salvare.

Trọstpflaster, *-s, -, n. (glumeț)* premiu de consolare, despăgubire.

Trọstpredigt, *-en, f.* predică de consolare.

Trọstpreis, *-es, -e, m.* premiu de consolare.

Trọstrede, *-n, f.* cuvântare, discurs de consolare.

trọstreich *adj.* consolator, mângâietor.

Trọstrennen, *-s, -, n. (sport)* alergare, cursă de consolare.

Trọstschreiben, *-s, -, n.* v. Trostbrief.

Trọst|spender, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.,* **Trọst|sprecher**, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care consolează, care mângâie.

Trọst|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* maximă, vorbă de consolare, de mângâiere.

Trö̩stung *f. sg.* consolare, mângâiere.

trọstvoll *adj.* v. tröstlich.

Trọstwort, *-(e)s, -e, n.* cuvânt, vorbă de mângâiere, de consolare.

Tröte, *-n, f. (reg.)* **1.** instrument de suflat. **2.** *(glumeț)* megafon.

tröten, *trötete, getrötet (du trötest, er trötet), vb. (h) intr.* a sufla (într-un instrument).

Trọtt, *-(e)s, -e, m.* **1.** trap egal, lent, tropot. **2.** pas greoi, tărăgănat, lent. **3.** *(fig.)* rutină, treabă mereu aceeași; **es geht alles den alten** (sau **gewohnten**) **~** totul merge după tipic, după obișnuință, în vechiul făgaș. **4.** *(reg.)* drept de pășunat.

Trọttbaum, *-(e)s, -bäume, m. (reg.)* arbore al teascului.

Trọtte *-n, f. (reg.)* teasc de struguri.

Trọttel, *-s, -, m. (fam.)* dobitoc, prost, tâmpit, imbecil, nătâng, nerod, cretin.

trọttelhaft, **trọttelig** *adj.* și *adv.* prost, tâmpit, imbecil, nătâng, nerod, cretin.

trọtteln, *trottelte, getrottelt (ich trott(e)le), vb. (h* și *s) intr.* **1.** a merge la trap. **2.** a alerga, a merge încet, greoi, cu pași tărăgănați; a merge fără țintă.

trọtten, *trottete, getrottet (du trottest, er trottet), vb. (s) intr.* a merge cu pas greoi, tărăgănat.

Trottoir [trɔ'toa:ɐ], *-s, -e, n. (înv.)* trotuar.

Trọtz, *-es, m. sg.* încăpățânare, îndărătnicie, îndârjire; **allen Hindernissen zum ~** în ciuda tuturor obstacolelor; **jm. zum ~** în ciuda cuiva, dinadins, pentru a supăra pe cineva; **jm. ~ bieten** a înfrunta pe cineva, a opune cuiva rezistență; **aller Gefahr zum ~** în ciuda oricăror primejdii; **das war nur aus ~ getan** asta a fost făcută doar din încăpățânare.

trọtz *prep.* (cu *gen., rar* și *dat.)* în ciuda; **~ all(e)dem** cu toate acestea, în ciuda tuturor lucrurilor; **er kam ~ der Kälte** a venit cu toate că era frig; **~ meines Befehls** în ciuda ordinului meu; **~ aller Bemühungen** în ciuda tuturor străduințelor, eforturilor.

Trọtzbieten, *-s, n. sg.* sfidare; împotrivire, opoziție.

trọtzdem **I.** *adv.* cu toate acestea, totuși. **II.** *conj.* deși, cu toate că.

trọtzen, *trotzte, getrotzt (du, er trotzt), vb. (h) intr.* **1.** a sfida, a se opune, a se împotrivi, a se încăpățâna; a persista (cu încăpățânare în); **einer Sache** (sau **jm.**) **~** a se opune unui lucru (sau unei persoane), a se încăpățâna, a face (cuiva) în ciudă; **der Gefahr** (sau **dem Tode**) **~** a sfida un pericol (sau moartea). **2.** a se îmbufna, a face pe supăratul; **mit jm. ~** a fi supărat pe cineva.

Trọtzen, *-s, n. sg.* v. Trotzbieten.

Trọtzer, *-s, -, m.,* **~ in**, *-nen, f.* persoană încăpățânată, sfidătoare, îndărătnică.

trọtzig *adj.* și *adv.* **1.** încăpățânat, îndărătnic, recalcitrant; provocator. **2.** îmbufnat, supărat. **3.** *(poet.)* mândru, semeț. **4.** îngâmfat, arogant.

Trọtzigkeit *f. sg.* încăpățânare, îndărătnicie; înfruntare, sfidare; *(poet.)* semeție.

trọtziglich *adj.* și *adv.* v. trotzig.

Trotzkịsmus, *-, m. sg.* troțkism.

Trotzkịst, *-en, -en, m.* troțkist, adept al troțkismului.

trotzkịstisch *adj.* și *adv.* troțkist.

Trọtzkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** încăpățânat, (caracter) îndărătnic. **2.** *(zool.)* car *(Abnobium pertinax).*

Trọtzköpfchen, *-s, -, n. (dim.* de la Trotzkopf **(1)**) copil încăpățânat, îndărătnic.

trọtzköpfig *adj.* și *adv.* v. trotzig.

Trọtzmaul, *-(e)s, -mäuler, n. (fam.)* **1.** mutră îmbufnată. **2.** om care vorbește sfidător, obraznic, impertinent.

Trọtz|sinn, *- (e)s, m. sg.* v. Trotzigkeit.

trọtz|sinnig *adj.* și *adv.* v. trotzig.

Trọtzwinkel, *-s, -, m. (fam.)* budoar.

Troubadour [truba'du:ɐ], *-s, -e* (și *-s), m.* trubadur.

Troubadourpoesie *f. sg. (lit.)* literatură, poezie a trubadurilor.

Troupier [tru'pie:], *-s, -s, m.* **1.** *(mil.)* soldat lăsat la vatră. **2.** *(fig.; peior.)* bătăuș.

Trousseau [tru'so:], *-s, -s, m. (înv.)* **1.** trusou. **2.** legătură de chei.

Treu *f. sg. (reg.)* **1.** v. Treue. **2.** v. Trauung.

Trụb, **Trü̩b**, *-(e)s, m. sg. (reg.)* sediment, drojdie, zaț de vin sau de bere.

trü̩b|äugig *adj.* cu ochi tulburi, cu privirea tulbure.

trü̩b(e) *adj.* și *adv.* **1.** tulbure; **~es Wasser** apă tulbure; **~er Wein** vin tulbure; **~e Augen** ochi tulburi, împăienjeniți; **~ machen a)** a tulbura; **b)** a șterge lustrul; **~ werden a)** a se tulbura, a se spălăci; **b)** a se înnora, a se întuneca; *(substantivat, fig.)* **im Trüben fischen** a pescui în ape tulburi, a profita de o situație neclară. **2.** opac, netransparent; **~es Glas** sticlă opacă; **der Spiegel ist ~** oglinda e aburită. **3.** întunecat, posomorât; **~es Wetter** vreme închisă, întunecată, posomorâtă, înnorată; **es wird ~** se înnorează; **das Licht brennt ~** lumina arde slab. **4.** fără lustru; mat, fără luciu. **5.** *(fig.)* trist, melancolic; întunecat, sumbru, mohorât; **~e Aussichten** perspective sumbre; **~ werden** a se posomorî, a deveni melancolic.

Trü̩be[1] *f. sg.* **1.** aspect tulbure, tulbureală; opacitate; lipsă de lustru. **2.** *(mine)* apă cu mâl, tulbureală. **3.** *(reg.)* drojdie, sediment, zaț de vin sau de bere.

Trü̩be[2], *-n (etwas Trübes), n. sg.* lucru încurcat, dubios, tulbure.

Trü̩b|eis, *-es, n. sg.* gheață artificială opacă.

Trụbel, *-s, m. sg.* **1.** învălmășeală, zăpăceală, harababură. **2.** frământare; larmă; forfotă; **er stürzt sich in den ~ des Lebens** se aruncă în vâltoarea vieții.

trü̩ben, *trübte, getrübt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tulbura; **er sieht aus, als könne er kein Wässerchen ~** pare foarte inofensiv; **das Wasser** (sau **den Wein**) **~** a tulbura apa (sau vinul); *(fig.)* **nichts konnte ihre Freundschaft ~** nimic nu putea tulbura prietenia lor. **2.** a întuneca; **keine Wolke trübte den Himmel** nici un nor nu întuneca cerul, era senin; *(fig.)* **nichts kann seinen Ruhm ~** nimic nu poate întuneca gloria sa. **II.** *refl.* **1.** a se tulbura. **2.** a se întuneca, a-și pierde mințile; **sein Geist trübt sich** i se întunecă mintea. **3.** *(poet.)* a se întuneca, a se întrista, a se mâhni, a se posomorî. **4.** a-și pierde lustrul.

Trüben, *-s, n. sg.* **1.** tulburare. **2.** întunecare. **3.** spălăcire, opacizare. **4.** *(fig.)* întristare, posomorâre.

trübetümp(e)lig *adj.* v. trübsinnig.

Trübglas, *-es, n. sg.* sticlă opacă.

Trübheit *f. sg.* tulbureală, întunecime, opacitate, lipsă de luciu sau lustru.

Trübnis, *-se,* **Trübsal**, *-e, f.* **1.** tristețe (adâncă), mâhnire, disperare, durere; *(fam.)* **Trübsal blasen a)** a fi rău dispus, abătut, posomorât; **b)** a fi în mizerie. **2.** stare de plâns, stare jalnică.

trübselig *adj.* **1.** mâhnit, trist, întristat, abătut, posomorât. **2.** jalnic, de plâns.

Trübseligkeit *f. sg.* v. Trübnis.

Trübsinn, *-(e)s, m. sg.* depresiune psihică; melancolie; tristețe adâncă; descurajare; **in ~ verfallen** a cădea în melancolie.

trübsinnig *adj.* melancolic, trist, sumbru; descurajat.

Trübsinnigkeit *f. sg. (reg.)* v. Trübsinn.

Trübung, *-en, f.* tulburare.

Truche, Truchse, *-n, f. (reg.)* v. Truhe.

Truchsess, *-en* (și *-es*), *-en* (și *-e*), *m. (ist.)* stolnic.

Truck [truk sau trʌk], *-s, -s, m.* **1.** schimb de mărfuri în natură, troc. **2.** camion.

Trücke, *-n, f.* v. Truhe.

Trucksystem [trʌk-], *-s, n. sg.* sistem de plată în natură.

Trude, *-n, f. (rar)* vrăjitoare.

Trudel, *-n, f.* **1.** femeie bondoacă. **2.** *(fam.)* boarfe, vechituri.

Trudelbecher, *-s, -, m.* cornet, pahar pentru zaruri.

trudeln, *trudelte, getrudelt (ich trud(e)le), vb. (s) intr.* **1.** a se clătina; a se roti; a se învârti, a se rostogoli. **2.** *(av.)* a executa o vrie, o vrilă. **3.** *(reg.)* a juca zaruri. **4.** *(reg.)* a se căra, a se cărăbăni.

Trudeln, *-s, n. sg.* **1.** rotire, învârtire, rostogolire. **2.** *(av.)* vrie, vrilă; **ins ~ geraten** (sau **kommen**) a intra în vrilă, în vrie.

Trudschel, *-n, f.* v. Trudel.

Trüffel, *-n, f. (bot.)* trufă (de Périgord) *(Tuber melanosporum).*

Trüffelboden, *-s, -böden, m.* teren cu trufe.

Trüffelhund, *-(e)s, -e, m.* câine dresat pentru căutarea trufelor.

Trüffeljäger, *-s, -, m.* căutător de trufe.

trüffeln, *trüffelte, getrüffelt (ich trüff(e)le), vb. (h) tr.* a garnisi cu trufe.

trüffelreich *adj.* bogat în trufe, plin de trufe.

truffen, *truffte, getrufft, vb. (h) intr. (reg.)* a merge cu pași răsunători, a umbla tropăind.

trug *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la tragen.

Trug, *-(e)s, m. sg.* **1.** înșelăciune, înșelătorie; **Lug und ~** curată înșelătorie. **2.** iluzie, amăgire. **3.** *(apic.)* gunoi de albine.

Trugbild, *-(e)s, -er, n.* nălucă, nălucire, iluzie optică; himeră, fantomă; fantasmagorie.

Trugdolde, *-n, f. (bot.)* cimă.

trügen, *trog, getrogen, vb. (h) tr.* a înșela, a amăgi, a induce în eroare; **der Schein trügt** aparențele înșală; **wenn mich mein Gedächtnis nicht trügt** dacă nu mă înșală memoria.

Trügen, *-s, n. sg.* înșelare, amăgire; **Lügen und ~** curată înșelătorie.

Trüger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (înv.)* înșelător(-oare), amăgitor(-oare).

Trügerei, *-en, f. (înv.)* înșelătorie, amăgire.

trügerisch *adj.* înșelător, amăgitor, care induce în eroare; **das Wetter ist ~** vremea e înșelătoare.

trügg *adv. (reg.)* înapoi.

Trug|gebilde, *-s, -, n.,* **Trug|ge|stalt**, *-en, f.* v. Trugbild.

Trug|gewebe, *-s, -, n.* intrigă, urzeală, înșelătorie.

Trug|grund, *-(e)s, -gründe, m.* argument specios; sofism.

trughaft *adj.* și *adv.* înșelător.

Trughecht, *-(e)s, -e, m. (iht.)* varietate de știucă *(Scombresocidaea).*

Trugkadenz, *-en, f. (muz.)* cadență falsă.

trüglich *adj.* v. trügerisch.

Trüglichkeit *f. sg.* caracter înșelător.

truglos *adj.* loial, leal, cinstit, fără dedesubturi.

Trugnatter, *-n, f. (zool.)* varietate de viperă *(Dipsadomorphinae).*

Trug|otter, *-n, f. (zool.)* viperă neagră *(Pseudechi porphyriacus).*

Trugratte, *-n, f. (zool.)* rozător în America de Sud și Africa *(Octodontidae).*

Trugsal, *-s, -e. n.* v. Trug.

Trugschluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** *(log.)* concluzie falsă, paralogism; sofism. **2.** *(muz.)* cadență evitată.

Trug|spiel, *-(e)s, -e, n.* amăgire, înșelăciune, iluzie.

trugvoll *adj.* v. trughaft.

Trugwerk, *-(e)s, -e, n.* amăgire, iluzie, înșelăciune.

Truhe, *-n, f.* **1.** ladă; cufăr; sipet. **2.** *(reg.)* sicriu, raclă. **3.** *(elv.)* roabă.

trühen, *trühte, getrüht, vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* a aduna, a strânge, a pune în ladă. **II.** *intr.* a se îngrășa.

Truhendeckel, *-s, -, m.* capac de ladă, de cufăr, de sipet.

Truhenläufer, *-s, -, m. (mine)* vagonetar.

Truismus, *-, -men, m.* adevăr arhicunoscut, truism.

Trulla, *-llen,* **Trulle**, *-n, f. (reg., peior.)* **1.** muiere; *(fam.)* **alte ~** babă. **2.** târfă, femeie imorală.

Trülle, *-n, f. (reg.)* **1.** troliu, macara, scripete. **2.** teasc. **3.** clește de spart nuci. **4.** *(ist.)* cușcă mobilă în care se expuneau condamnații.

trüllen, *trüllte, getrüllt, vb. (h) tr. (reg.)* a învârti, a răsuci, a rostogoli.

Trüller, *-s, -, m. (înv.)* saltimbanc; cântăreț ambulant.

Trum, *-(e)s, -e* (sau *Trüme), m.* **1.** *(mine)* secție, porțiune de galerie, de puț. **2.** culoar îngust. **3.** *(tehn.)* parte descoperită, liberă a benzii de transmisie.

Trumeau [try'mo:], *-s, -s, n.* v. Pfeilerspiegel.

Trumeaukasten, *-s, -*(și *-kästen), m.* dulăpior-nișă la oglinda de perete.

Trümel, *-s, -, m. (elv.)* **1.** vârtej, amețeală. **2.** chercheleală, amețeală.

Trumm, *-(e)s, Trümmer, m.* **1.** v. Trum. **2.** *(reg.)* bucată, frântură; parte dintr-un tot; **seinen ~ bekommen** a-și lua partea; *(fig., fam)* **ein ~ von einem Kerl** o namilă de om. **3.** *(fam.)* lucru neîntrerupt; **in einem ~** întruna, tot timpul, până la capăt. **4.** lungime a aței (cât se cere la cusut). **5.** *(reg.)* cap, capăt; **mit dem letzten ~ des Stockes** cu vârful bastonului.

Trümmer *pl.* sfărâmături, cioburi; dărâmături; ruine; **in ~ schlagen** a face bucăți, a preface în cioburi; **unter den ~n** sub dărâmături; **in ~ gehen** (sau **fallen**) a se sparge (în multe bucăți); a se dărâma, a se prăbuși, a se surpa, a se ruina.

trümmer|artig *adj.* din bucăți, fragmentar; *(geol.)* detritic.

Trümmerfeld, *-(e)s, -er, n.* (câmp, teren cu) ruine; morman de dărâmături.

Trümmerflora *f. sg. (bot.)* floră de ruine.

Trümmerfrau, *-en, f. (fam.)* participantă la înlăturarea dărâmăturilor după cel de al doilea război mondial.

Trümmerge|stein, *-(e)s. -e, n. (geol.)* **1.** conglomerat. **2.** brecie.

trümmer|haft *adj.* și *adv.* prăbușit, dărâmat, în ruine.

Trümmer|haufen, *-s, -, m.* **1.** grămadă de dărâmături, de ruine. **2.** ruine.

Trümmer|sperre, *-n, f.* baraj de dărâmături.

Trümmer|stätte, *-n, f.* ruine.

Trümmer|stelle, *-n, f.* ruine, loc cu dărâmături.

Trümmerverwertung, *-en, f.* revalorificare a materialelor provenite din dărâmături, din ruine.

Trummsäge, *-n, f.* beșchie, ferăstrău (mare); joagăr.

Trumpf, *-(e)s, Trümpfe, m.* **1.** atu; **was ist ~?** care e atuul? *(fig.)* **seinen ~ ausspielen** a-și valorifica avantajul; **den letzten ~ ausspielen a)** a juca ultimul atu; **b)** *(fig.)* a juca ultima carte; *(fig.)* **alle Trümpfe in der Hand haben** a avea toate atuurile în mână. **2.** *(constr.)* grindă înlocuitoare.

Trumpf|ass și **Trumpf|ass**, *-es, -e, n.* as de atu.

Trumpfbube, *-n, -n, m.* valet de atu.

Trumpfdame, *-n, f.* damă de atu.

trumpfen, *trumpfte, getrumpft, vb. (h) intr.* și *tr.* a juca atu, a tăia cu atu; *(fig.)* a fi în avantaj, a învinge; a sfida.

Trumpf|farbe, *-n, f.* culoare de atu.

Trumpfkarte, *-n, f.* carte de atu, atu.

Trumpfkönig, *-s, -e, m.* rigă de atu.

Trumscheit, *-(e)s, -e, n.* instrument muzical medieval cu coarde.

Tründelband, *-(e)s, -bänder, n. (reg.)* cerc de butoi.

tründeln, *tründelte, getründelt (ich tründ(e)le), vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* a rostogoli. **II.** *intr.* a se căra, a se cărăbăni.

Trunk, *-(e)s, Trünke, m.* **1.** înghițitură; dușcă; băutură; **einen ~ tun** a trage o dușcă; **wie wär's mit einem ~ ?** ce-ar fi să bem ceva? **das Glas auf einen ~ ausleeren** a goli paharul dintr-o înghițitură. **2.** *sg.* beție, alcoolism; **dem ~e ergeben sein** a fi alcoolic, a avea darul beției. **3.** pahar (de vin, de apă etc.).

Trünkchen, *-s, -, n. (dim.* de la Trunk) băuturică.

Trunkelbeere, *-n, f.* v. Rauschbeere **(1).**

trunken *adj.* **1.** beat. **2.** *(fig.)* îmbătat de ceva; **~ vor** (sau **von**) **Freude** beat de bucurie.

Trunkenbold, *-(e)s, -e, m.* bețivan, bețiv.

Trunkenheit *f. sg.* **1.** stare de beție, de ebrietate. **2.** *(fig.)* îmbătare, încântare.

Trunksucht *f. sg.* beție, alcoolism, patimă a beției.

trunksüchtig *adj.* bețiv; alcoolic.

Trupp, *-s, -s, m.* **1.** ceată, cârd, droaie, haită. **2.** *(mil.)* echipă, mic detașament.

Trüpp|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Truppe) mică trupă.

Truppe, *-n, f.* **1.** *(mil.)* trupă; **die ~n** armata; **er tut Dienst bei der ~** face armata la trupă. **2.** trupă de actori.

truppen, *truppte, getruppt, vb. (h) intr. (vân.)* a se strânge în haită.

Truppen|abzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* retragere de trupe.

Truppen|ansammlung, *-en, f. (mil.)* concentrare de trupe, de armată.

Truppen|arzt, *-es, -ärzte, m. (mil.)* medic de unitate.

Truppen|aushebung, *-en, f. (mil.)* recrutare.

Truppenbewegung, *-en, f. (mil.)* mișcare de trupe, manevră.

Truppendienst, *-(e)s, m. sg. (mil.)* serviciu la trupă, serviciu militar.

Truppendivision [-vi-], *-en, f. (mil., înv.)* divizie.

Truppendivisions|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (mil., înv.)* stat-major al diviziei.

Truppen|einheit, *-en, f. (mil.)* unitate militară.

Truppen|einschiffung, *-en, f. (mil. mar.)* îmbarcare de trupe.

Truppenformation, *-en, f. (mil.)* formațiune militară.

Truppenführer, *-s, -, m. (mil.)* comandant de trupă, de (mare) unitate.

Truppenführung, *-en, f. (mil.)* conducere a trupelor; comandament al armatei, al trupelor.

Truppengattung, *-en, f. (mil.)* armă, specialitate.

Truppengliederung, *-en, f. (mil.)* organizare a unităților militare.

Truppenkommandant, *-en, -en,* **Truppenkommandeur** [-dø:ɐ], *-s, -e. m. (mil.)* comandant de trupă; comandant de mare unitate.

Truppenkommando, *-s, -s, n. (mil.)* v. Truppenführung.

Truppenkörper, *-s, -, m. (mil.)* corp de trupe.

Truppenlager, *-s, -, n. (mil.)* tabără; bivuac.

Truppen|nachschub, *-(e)s, -schübe, m. (mil.)* întăriri, trupe de întărire, de rezervă.

Truppen|offizier, *-s, -e. m. (mil.)* ofițer activ, ofițer la trupă.

Truppenparade, *-n. f.,* **Truppenschau**, *-en f. (mil.)* trecere în revistă a trupelor; paradă militară.

Truppen|stärke *f. sg. (mil.)* efectiv.

Truppenteil, *-(e)s, -e, m.* v. Truppenkörper.

Truppentransport, *-(e)s, -e, m. (mil.)* transport de trupe; convoi.

Truppentransporter, *-s, -, m. (mil.)* vehicul pentru transportul de trupe.

Truppen|übung, *-en, f. (mil.)* exerciții militare, instrucție; manevre.

Truppen|übungs|platz *-es, -plätze, m. (mil.)* câmp, teren de instrucție.

Truppenverband, *-(e)s, -bände, m. (mil.)* unitate mai mare, detașament mai important; mare unitate.

Truppenverbandplatz, *-es, -plätze, m. (mil.)* post de prim ajutor, ambulanță.

Truppenverladung, *-en, f. (mil.)* îmbarcare de trupe (în vapor, tren, camioane, avion).

Truppenverschiebung, *-en, f. (mil.)* deplasare de trupe; manevre tactice.
trupp(en)weise *adv.* **1.** în cete, în cârduri, în grupe. **2.** *(mil.)* în detașamente separate, în grupe.
Truppenzusammenziehung, *-en, f.* v. Truppenansammlung.
Trur, *-en, f. (reg.)* v. Trauer.
trurch, trusch *adv. (reg.)* înapoi.
Truschbock, *-(e)s, -böcke, m. (reg.)* iepure de casă mascul, iepuroi.
Trüsche, *-n, f. (iht.)* mihalț *(Lota vulgaris)*.
Trüsch|hübel, *-s, -, m. (reg.)* prag de ușă.
Truschke, *-s, -s* (și *-n), m.* v. Truschbock.
Trust [și trʌst], *-(e)s, -e* (și -s), *m. (ec.)* trust.
trust|artig *adj.* ca un trust.
Trustbildung, *-en, f. (ec.)* formare a trustului.
trustfrei *adj. (ec.)* nefăcând parte din nici un trust.
trut *adj. (reg.)* v. traut.
Trut|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (ornit.)* curcan *(Meleagris gallopavo)*; *(fam.)* **er ist rot wie ein** ~ e roșu ca un curcan.
Trut|henne, *-n, f.*, **Trut|huhn**, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* curcă.
Trutsch, *-en*, **Trutschel**, *-n, f. (pop.)* femeie grasă, greoaie; fată voinică.
Trutz, *-es, m. sg.* împotrivire, opoziție, îndârjire; **zu Schutz und** ~ pentru apărare și atac, defensiv și ofensiv.
Trutzburg, *-en, f. (ist.)* cetate construită pentru asedierea unei cetăți inamice.
trutzen, *trutzte, getrutzt (du, er trutzt), vb. (h) intr.* v. trotzen.
trutzig *adj.* și *adv.* v. trotzig.
Trypanosoma, *-s, -men, n. (biol.)* tripanosomă, parazit din sângele vertebratelor.
Tschag, Tschak, *- (e)s, -e* (și *-s*), *m. (elv.)* labă, copită.
Tschako, *-s, -s, m. (mil., înv.)* șapcă de uniformă, caschetă, chipiu, ceacău.
Tschank, *-(e)s, Tschänke, m. (reg.)* fustă.
Tschapka, *-s, f. (înv.)* chipiu de ulan.
Tschapperl, *-s, -n, n. (reg.)* tânăr neîndemânatic, neajutorat, stângaci.
Tschappert, *-(e)s, -e, m. (elv.)* vestă, pieptăraș.
Tscharda, *-s, f.* han în pusta maghiară.
Tschardasch, *-(e)s, -e, m.* ceardaș, dans popular maghiar.
Tscheche, *-n, -n, m.* ceh.
Tschecherl, *-s, -n, n. (reg.)* **1.** cafenea. **2.** han de calitate inferioară.
Tschechin, *-nen, f.* cehă, *(fam.)* cehoaică.
tschechisch *adj.* ceh; **die ~e Sprache** limba cehă.
Tschechoslowake, *-n, -n, m. (ist.)* cehoslovac.
tschechoslowakisch *adj. (ist.)* cehoslovac.
Tscherkesse, *-n, -n, m.* cerchez.
Tscherkessin, *-nen, f.* cercheză.
tscherkessisch *adj.* cerchez.
Tscherper, *-s, -, m. (reg.)* cuțit scurt.
Tscherwonez, *-, -wonzen, m. (înv.)* cervoneț, monedă rusească veche.
Tschibuk, *-s, -s, m.* ciubuc, pipă, lulea.
Tschick, *-s, -, m. (austr.)* chiștoc de țigară.
Tschikosch, *-(e)s, -e, m.* crescător de cai din pusta maghiară.
tschilpen, *tschilpte, getschilpt, vb. (h) intr. (despre vrăbii)* a ciripi.
Tschinelle, *-n, f. (muz.)* talger, disc de alamă la fanfare.
tschingbum!, tschingderassabum!, tschingderassassa! *interj.* onomatopee imitând muzica de fanfară.
tschintschen, *tschintschte, getschinscht, vb. (h) intr.* a face comerț la negru, a face bișniță.
T-Schnitt, *-(e)s, -e, m. (hort.)* tăietură, crestătură în formă de T (pentru altoit).
Tschoch, *-(e)s, -s, m. (austr.)* plagă, chin.
Tschocherl, *-s, -n, n. (austr.)* v. Tschecherl.
Tschoppe, *-n, f. (reg.)* jachetă.
tschüs sau **tschüss!** *interj. (fam.)* pa, ciao, la revedere!
Tschüs sau **Tschüss**, *-, -, n. (fam.)* salut de adio.
T-Schweißung, *-en, f. (tehn.)* sudură în T.
Tsetsefliege, *-n, f. (entom.)* muscă țețe *(Glossina)*.
T-Stahl, *-(e)s, -stähle, m. (metal.)* oțel T.
T-Träger, *-s, -, m. (constr.)* grindă în (formă de) T.
TU *presc.* de la Technische Universität Politehnică.
Tuba, *Tuben, f.* **1.** *(muz.)* tubă (instrument de suflat și fluier de orgă). **2.** *(anat.)* trompa lui Eustache. **3.** *(anat.)* trompă uterină.
Tubabläser, *-s, -*, **Tubaist**, *-en, -en, m. (muz.)* tubaist, suflător la tubă.
Tubbe, *-n, f. (reg.)* găleată, vadră.
Tube, *-n, f.* **1.** tub. **2.** v. Tuba.
Tubenschwangerschaft, *-en, f. (med.)* sarcină extrauterină.
Tuberkel, *-s, -, m. (austr.* și *-n, f.) (med.)* tubercul.
tuberkel|artig *adj.* ca tuberculele.
Tuberkelbakterie [-riə], *-n, f.*, **Tuberkelbazillus**, *-, -zillen, m. (med.)* bacil al tuberculozei, bacil Koch.
tuberkelkrank *adj.* tuberculos, bolnav de tuberculoză.
tuberkulös *adj. (med.)* tuberculos.
Tuberkulose *f. sg. (med.)* tuberculoză; ~ **der Lungen** ftizie, oftică.
Tuberkulosebekämpfung *f. sg.* combatere, profilaxie a tuberculozei.
Tuberkulosefürsorge *f. sg.* asistență socială pentru bolnavii de tuberculoză.
tuberkulosekrank *adj.* v. tuberkulös.
Tuberose, *-n, f. (bot.)* chiparoasă, tuberoză *(Polyanthes tuberosa* L.).
tubulär, tubulös *adj.* tubular.
Tubus, *-, -se* (sau *Tuben), m.* **1.** tub, țeavă. **2.** ochean, telescop, lunetă.
tuch *adj. (elv.)* abătut, posomorât, depresiv.
Tuch[1], *-(e)s, -e, n.* postav; stofă de lână; **grobes** ~ postav gros; *(fam.)* **zweierlei (sau das bunte)** ~ uniformă militară; *(fig., fam.)* **wie das rote** ~ **wirken** a turna gaz peste foc.
Tuch[2], *-(e)s, Tücher, n.* **1.** basma, năframă. **2.** batistă. **3.** șervet; cârpă de șters.
Tuch|art, *-en, f.* sort, fel de postav.
tuch|artig *adj.* ca postavul.
Tuchballen, *-s, -, m.* balot de postav, de stofă.
Tuchbereitung, *-en, f.* fabricare a postavului.
Tuch|ecke, *-n, f.* colțuleț, bucățică de postav.
Tüchelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Tuch[2]) băsmăluță, batistă mică.
tuchen *adj.* de postav.
Tuchent, *-en, f.* (sau *-s, -e, n.*), **Tuchert**, *-e, f.* (sau *-s, -e, n.*), **Tuchet**, *-e, f.* (sau *-s, -e(n), n.)* **1.** *(austr., reg.)* plapumă de puf, pilotă, dună, plumo. **2.** *(reg.)* cearșaf-plic.
Tuchfabrik *-en, f.* fabrică de postav.
Tuchfabrikant, *-en, -en, m.* fabricant de postav.
Tuchfärber, *-s, -, m.* vopsitor de postav.
Tuchfühlung *f. sg.* **1.** *(mil.)* contact cot la cot. **2.** *(fig.)* legătură strânsă.
Tuchgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de postavuri, postăvărie.
Tuch|handel, *-s, m. sg.* negoț, comerț cu postavuri.
Tuch|händler, *-s, -, m.* negustor de postav, postăvar.
Tuch|handlung, *-en, f.* v. Tuchgeschäft.
Tuch|hose, *-n, f.* pantaloni de postav.
Tuchkleid, *-(e)s, -er, n.* **1.** haină de postav. **2.** rochie din stofă groasă de lână.
Tuchladen, *-s, -läden, m.* v. Tuchgeschäft.
Tüchlein, *-s, -, n.* v. Tüchelchen.
Tuchmacher, *-s, -, m.* postăvar.
Tuchmacherei *f. sg.* meserie de postăvar; postăvărie.
Tuchmacher|innung, *-en, f.* corporație, breaslă a postăvarilor.
Tuchmacherkunst *f. sg.* v. Tuchmacherei.
Tuchmanufaktur, *-en, f.* manufactură de postav.
Tuchrauher, *-s, -, m. (text.)* **1.** lucrător care se ocupă cu scămoșarea postavului. **2.** darac.
Tuchrest, *-(e)s, -e, m.* cupon de postav.
Tuchrock, *-(e)s, -röcke, m.* **1.** tunică de postav. **2.** fustă din stofă groasă de lână.
Tuchrolle, *-n, f.* sul de postav.
Tuchscherer, *-s, -, m. (text.)* muncitor la mașina de tuns postavul.
Tuchschermaschine, *-n, f. (text.)* mașină de tuns postavul.
Tuchschwenker, *-s, -, m. (iron.)* toreador.
Tuch|seite *f. sg. (despre postav)* față.
tüchtig I. *adj.* **1.** puternic, solid; trainic, tare, rezistent. **2.** harnic, capabil, iscusit, destoinic, vrednic; **ein ~er Arbeiter** un muncitor destoinic, capabil; **eine ~e Hausfrau** o gospodină vrednică. **3.** cumsecade, de ispravă. **4.** însemnat, strașnic, zdravăn; **eine ~e Summe** o sumă frumoasă, însemnată; **eine ~e Tracht Prügel** o bătaie zdravănă; **ein ~er Regen** o ploaie strașnică; **ein ~er Esser** un mare mâncău, un mâncător zdravăn. **5.** *(reg.)* gustos. **II.** *adv.* bine, mult; zdravăn; ~ **arbeiten** a lucra bine, mult; ~ **verdienen** a câștiga bine, a aduna mulți bani; **jn.** ~ **verprügeln** a trage cuiva o bătaie zdravănă.
Tüchtigkeit *f. sg.* **1.** vrednicie, destoinicie, iscusință; hărnicie. **2.** *(fig.)* soliditate.
Tuchwalke, *-n, f.* piuă pentru postav.
Tuchwalken, *-s, n. sg.* piuare a postavului.
Tuchwaren *pl.* postavuri, produse de postav.
Tuchweber, *-s, -, m.* țesător de postav.
Tuchweberei, *-en, f.* țesătorie de postav.
Tuchweb|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* război pentru postav.
Tuck, *-(e)s, Tucke, m. (reg.)* ticăloșie, mișelie, josnicie, nemernicie; perfidie; **jm. einen** ~ **antun** a comite o ticăloșie față de cineva.
tuck *adj.* și *adv. (reg.)* strâns; ~ **halten a)** a ține strâns; **b)** *(fig.)* a sta ferm pe poziție.
Tucke, *-n, f. (fam.)* **1.** femeie nesuferită. **2.** femeie homosexuală.
Tücke, *-n, f.* **1.** perfidie, viclenie, răutate; **List und** ~ intrigi și uneltiri; **die** ~ **des Schicksals** vitregia sorții. **2.** *(la cai)* nărav.
Tückebold, *- (e)s, -e, m.* om răutăcios, perfid, intrigant.
tuckeln, *tuckelte, getuckelt (ich tuck(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a tăinui, a ascunde.
tucken, *tuckte, getuckt, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a bate, a ciocăni. **2.** a ciupi, a trage ușor, a smulge.
tuckern, *tuckerte, getuckert, vb. (h* și *s) intr. (despre motoare)* a merge pufăind, păcănind.
tückisch *adj.* și *adv.* **1.** perfid, viclean; **eine ~e Krankheit** o boală ascunsă, perfidă. **2.** răutăcios; furios; înveninat, veninos; **auf jn.** ~ **sein** a nutri o ură ascunsă împotriva cuiva. **3.** *(despre cai)* nărăvaș.
tücksch *adj.* v. tückisch **(1).**
tückschen, *tückschte, getückscht, vb. (h) intr. (reg.)* a se îmbufna, a face mutre, a se bosumfla.
tucksen, *tuckste, getuckst (du, er tuckst), vb. (h) intr. (reg.)* v. tucken.
tucktuck! *interj.* pui, pui!
tüdelig *adj. (reg., despre bătrâni)* neîndemânatic; senil.
Tuder, Tüder, *-s, -, m. (reg.)* funie, frânghie cu care se leagă vitele la pășune.
Tüderei, *-en, f. (reg.)* harababură, zăpăceală.
tudern, *tuderte, getudert*, **tüdern**, *tüderte, getüert, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a lega de țăruș (o frânghie). **2.** a înnoda superficial. **3.** a deranja, a produce harababură.
Tudorbogen, *-s, -* (și *-bögen), m. (arhit.)* arc Tudor.
Tuerei *f. sg. (fam.)* fasoane, mofturi.
Tuff, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* tuf.
Tüffel[1], *-s, -n, m. (reg.)* papuci.
Tüffel[2], *-n, f.* v. Tüfte.
Tüffelmacher, *-s, -, m. (înv.)* papucar.
Tuff|fels, *-ens, -en*, **Tuff|felsen**, *-s, -, m.* stâncă din tuf.
Tuff|stein, *-(e)s, -e, m.* v. Tuff.
Tüfte, *-n, f. (reg.)* cartof.
Tüftel|arbeit, *-en, f.* muncă anevoioasă, meticuloasă, dificilă.
Tüftelei, *-en, f.* **1.** *(fam.)* meticulozitate, pedanterie, pedantism; subtilitate exagerată. **2.** v. Tüftelarbeit.
Tüft(e)ler, *-s, -, m.* **1.** persoană meticuloasă, migăloasă. **2.** persoană care-și bate capul cu probleme complicate, care îl depășesc. **3.** bricoler.

tüftelig *adj.* **1.** pedant, amănunțit, meticulos. **2.** meschin, mărunt, mic. **3.** greu, dificil, delicat.

tüfteln, *tüftelte, getüftelt (ich tüft(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a raționa prea complicat, a intra în amănunte de prisos, a-și sparge capul cu fleacuri. **2.** a migăli, a lucra ceva complicat.

Tüftler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Tüfteler.

Tüg[1], *-(e)s, -e* (și *-s*), *m. (reg.)* martor.

Tüg[2], *-(e)s, -e* (și *-s*), *n. (reg.)* v. Zeug.

Tugend, *-en, f.* **1.** virtute; **aus der Not eine ~ machen** a face din nevoie o virtute. **2.** *(înv.)* forță, putere, capacitate; **die ~ des Weins** puterea vinului. **3.** onestitate. **4.** *(înv.)* castitate; feciorie; **die ~ des Mädchens** pudoarea, inocența fecioarei, a fetei.

tugend|arm *adj.* sărac în virtuți, lipsit de virtuți.

Tugendbahn, *-en, f.* v. Tugendpfad.

Tugendbild, *-(e)s, -er, n.* model de virtute.

Tugendbold, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(iron.)* model de virtute; paznic al virtuții. **2.** ipocrit.

Tugendbund, *-(e)s, m. sg. (ist.)* Ligă a virtuții (1808–1816).

tugendhaft *adj.* și *adv.* virtuos.

Tugendhaftigkeit *f. sg.* caracter virtuos.

Tugendheld, *-en, -en, m.* **1.** model, exemplu de virtute. **2.** *(iron.)* campion, as al virtuții.

Tugendheuchler, *-s, -, m.* fățarnic, ipocrit, om care simulează a fi virtuos.

Tugendlehre, *-n, f.* morală, etică.

Tugendlehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* moralist(ă).

tugendlos *adj.* fără virtute, lipsit de virtute.

Tugendpfad, *-(e)s, -e, m.* calea virtuții.

tugendreich *adj.* plin de virtuți.

tugendsam *adj.* v. tugendhaft.

Tugend|spiegel, *-s, -, m.* v. Tugendbild.

Tugendwächter, *-s, -, m. (iron.)* apărător al virtuții.

Tuget *f. sg. (elv.)* gust, bun-gust.

Tukan și **Tukan**, *-s, -e, m. (ornit.)* tucan *(Rhamphostos toco)*.

Tulasilber, *-s, n. sg.* argint rusesc, argint de Tula.

Tulban, *-s, -e*, **Tulbend**, *-s, -e, m.* v. Turban.

Tüle, *-n, f. (reg.)* **1.** adâncitură, scobitură ușoară. **2.** depresiune, vale mică.

tulen, *tulte, getult, vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* a ciufuli. **II.** *intr.* a urla.

Tuler, *-s, -, m. (reg.)* v. Töter.

tulich *adj. (înv.)* v. tunlich.

Tulifant, *-(e)s, -e, m.*, **Tulifäntchen**, *-s, -, n.* **1.** trusou, rufărie pentru nou-născuți. **2.** *(fam.)* nume de batjocură pentru o persoană lăudăroasă și ambițioasă.

Tulipan, *-(e)s, -e, m.*, **Tulipane**, *-n, f.* v. Tulpe.

Tüll, *-s, m. sg. (text.)* tul.

tüll|artig *adj.* ca tulul.

Tülle, *-n, f.* **1.** *(fam.)* țurloi, cioc (la ceainic, la carafă etc.); ciur al stropitorii. **2.** tub de fitil (la lampă). **3.** cap, adaos de furtun. **4.** țeavă scurtă.

Tüllfabrikant, *-en, -en, m.* fabricant de tul.

Tüllfabrikation, *-en*, **Tüll|industrie** *-n, f.* industrie de tul.

Tüllgardine, *-n, f.* perdea de tul.

Tüllkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de tul.

Tüllschleier, *-s, -, m.* voal de tul.

Tüll|spitze, *-n, f.* dantelă de tul.

Tulpe, *-n, f.* **1.** *(bot.)* lalea *(Tulipa* L.). **2.** cupă în formă de lalea. **3.** *(mil., fam.)* cască. **4.** *(fam.)* țap de bere.

Tulpen|art, *-en, f.* fel, varietate de lalea.

tulpen|artig *adj.* ca laleaua, în genul lalelei.

Tulpenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore din familia magnoliaceelor *(Liriodendron)*.

Tulpenbeet, *-(e)s, -e, n.* strat de lalele.

Tulpenblüte, *-n, f.* **1.** floare de lalea. **2.** perioadă de înflorire a lalelelor.

Tulpenliebhaber, *-s, -, m.*, **~ in**, *-nen, f.*, **Tulpen|narr**, *-en, -en, m.*, **Tulpen|närrin**, *-nen, f.* mare amator(-oare) de lalele.

Tulpenzucht *f. sg.* cultură de lalele.

Tulpenzüchter, *-s, -, m.* cultivator de lalele.

Tulpenzwiebel, *-n, f. (bot.)* bulb de lalea.

tumb *adj. (iron.)* prost, naiv.

Tumba, *-ben, f.* **1.** monument mortuar; sarcofag. **2.** (*bis. cat.)* raclă cu moaște.

Tumbheit, *-en, f. (iron.)* prostie, naivitate.

Tumeszenz, *-en, f. (med.)* tumefacție, tumescență, umflătură, inflamație.

Tumm, *-s, -s, m. (reg.)* supă din făină de ovăz.

Tummel, *-s, m. sg.* **1.** *(pop.)* beție. **2.** amețeală.

Tummelbank, *-bänke, f. (mar.)* banchetă mobilă cu grătar.

tummelhaft *adj.* care se învârtește agitat de colo-colo.

tummeln, *tummelte, getummelt (ich tumm(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* a plimba, a dresa (un cal). **II.** *refl.* **1.** a face mișcare, a se mișca. **2.** *(fam.)* a zburda; a se fâțâi. **3.** *(fig.)* a se grăbi, a da zor. **4.** *(reg.)* a se clătina.

Tummelplatz, *-es, -plätze, m.* **1.** loc de joacă pentru copii. **2.** *(reg.)* loc de întâlnire. **3.** *(înv.)* manej; arenă (de luptă).

Tummelsattel, *-s, -sättel, m.* șa de manej.

Tummeltaube, *-n, f. (ornit.)* varietate de porumbel care face tumbe în timpul zborului, porumbel jucător *(Columba)*.

Tummler, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* cupă cu fundul boltit care se ridică în poziție verticală ca un hopa-Mitică.

Tümmler, *-s, -, m.* **1.** v. Tummeltaube. **2.** *(iht.)* varietate de delfin *(Tursiops tursio)*.

Tumor, *-s, -moren, m. (med.)* tumoare.

Tumorzelle, *-n, f. (med.)* celulă de tumoare.

Tümp, *-(e)s, -e, m. (reg.)* mulțime, grămadă, ceată, droaie.

Tümpel, *-s, -, m.* **1.** băltoacă; baltă, mocirlă. **2.** *(metal.)* bazin.

Tumpf, *-s, m. sg. (elv.)* îndoitură, adâncitură.

Tumult, *-(e)s, -e, m.* tumult, gălăgie, tărăboi; zarvă, învălmășeală; frământare, tapaj.

tumult|artig *adj.* v. tumultuarisch.

Tumultuant, *-en, -en, m.*, **~ in**, *-nen, f. (rar)* **1.** scandalagiu(-gioaică). **2.** răzvrătit(ă).

tumultuarisch *adj.* și *adv.* tumultuos, zgomotos, dezordonat.

tumultuieren, *tumultuierte, tumultuiert, vb. (h) intr.* **1.** a face zgomot, zarvă, gălăgie, a produce tumult, a tulbura liniștea. **2.** a face rebeliune.

tun, *tat, getan (ich tue, du tust, er, sie, es tut), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a face; **etwas gern, freiwillig, von sich aus ~** a face ceva cu plăcere, voluntar, din proprie inițiativă; **zu ~ haben** a avea treabă, a avea de făcut ceva; **hast du nichts Besseres zu ~?** n-ai nimic mai bun de făcut?; **was (ist zu) ~ ?** ce e de făcut? **ich habe damit nichts zu ~** n-am nimic de-a face cu acest lucru; **das hat damit nichts zu ~** aceasta n-are nici o legătură cu…; *(fam.)* **du wirst es mit mir zu ~ bekommen** o să ai de-a face cu mine, ai s-o pățești cu mine; **er hat alle Hände voll zu ~** e ocupat până peste cap; nu-și vede capul de treabă; **ich weiß nicht, was ich ~ soll** nu știu ce să fac; **so etwas tut man nicht** așa ceva nu se face; **tu, was du willst** fă ce vrei; **was kann ich für Sie ~?** cu ce vă pot fi de folos?; **~ Sie, als ob Sie zu Hause wären** simțiți-vă ca acasă; **jm. einen Gefallen ~ a)** a face cuiva un bine, a servi pe cineva; **b)** a face cuiva o plăcere; **sein Möglichstes ~** a face tot posibilul; **seine Pflicht und Schuldigkeit ~** a-și face datoria; **er sagt ihr, was sie ~ und lassen soll** el îi spune (ei) ce să facă și să nu facă; *(în expr.)* **was du nicht willst, dass man dir tu', das füg' auch keinem anderen zu** ce ție nu-ți place, altuia nu face; **wer alles ~ will, tut nichts recht** cine fuge după doi iepuri nu prinde nici unul; **sich** *(dat.)* **gütlich ~ (an** cu *dat.)* a se regala (cu ceva), a nu-și refuza nimic; **jm. Gutes ~** a face cuiva un bine; **jm. Unrecht ~** a face cuiva o nedreptate; **der Hund tut dir nichts** câinele nu-ți face nimic; **Sie täten besser daran, nach Hause zu gehen** ar fi mai bine (pentru dumneavoastră), dacă ați merge acasă; **tu das mir zuliebe** fă-o de dragul meu; **das tut es auch** ajunge asta; ne putem ajuta și cu atâta; e bine și așa; **damit ist es nicht getan** asta nu e suficient, destul; **ich tue es nicht unter einer Million** nu o fac cu mai puțin de un milion; **er tat so, als ob er nichts wüsste** se (pre)făcea că nu știe nimic; **freundlich ~** a face pe amabilul; **Worte (allein) ~ es nicht** nu mă duci cu vorba; lasă vorbele, faptele contează; **es ist um jn. (sau etwas) getan** s-a zis cu el (cu asta). **2.** a pune; a așeza; **Salz in die Suppe ~** a pune sare în supă; *(fam.)* **tu das in die Schachtel** pune asta în cutie. **3.** a face, a însemna; a interesa; **es ist ihm sehr darum zu ~** e foarte important pentru el; **was tuts, wenn…** ce importanță are dacă…; **was tuts?** ei și? ce are a face; **das tut nichts (zur Sache)** asta n-are importanță, n-are nici o legătură (cu acest lucru). **4.** *(folosit ca verb auxiliar; reg.* și *fam.)* **er tut schlafen** doarme; **er tut immer früh aufstehen** obișnuiește să se scoale devreme; **sie tut nichts als meckern** nu face altceva decât să critice. **II.** *refl.* **1.** *(în expr., fam.)* **sich dick(e) ~ (mit** cu *dat.)* a se lăuda, a se făli cu ceva, a face pe grozavul, a se fandosi. **2.** a se face; a se realiza; **es tut sich nichts** nu se întâmplă nimic; **das tut sich leicht** asta se face ușor.

Tun[1], *-s, n. sg.* mod de a proceda, procedeu; purtare; **das ~ und Lassen (sau Treiben)** purtarea, comportarea, procedeul; **das ist nicht meines ~s** nu-i treaba mea; **sein ~ und Wesen gefällt mir** îmi place felul lui de a fi, de a se purta.

Tun[2], *-(e)s, -e, m. (reg.)* gard, uluc.

Tünche, *-n, f.* **1.** văruială, spoială, zugrăveală; **eine Stube mit frischer ~ versehen** a zugrăvi o cameră. **2.** *(fig.)* spoială, lustru, prefăcătorie, superficialitate; **die ~ der Bildung** spoiala de cultură.

tünchen, *tünchte, getüncht, vb. (h) tr.* a vărui, a spoi, a zugrăvi.

Tüncher, *-s, -, m.* spoitor, zugrav.

Tünchfarbe, *-n, f.* vopsea; **weiße ~** lapte de var.

Tünchpinsel, *-s, -, m.* bidinea.

Tünchtopf, *-(e)s, -töpfe, m.* găleată, vas cu soluție pentru spoit.

Tünchung, *-en, f.* văruire, spoire, zugrăvire.

Tünchwerk, *-(e)s, n. sg.* v. Tünche.

Tundra, *-dren, f.* tundră.

Tunell, *-s, -e, n. (reg.)* v. Tunnel.

Tuneser, **Tunesier** [-zie], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* tunisian(ă).

tunesisch *adj.* tunisian.

Tung|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* **1.** tungsten. **2.** scheelit, wolframat de calciu.

Tunichtgut, - (și *-(e)s*), *-e, m. (fam.; mai ales despre tineri)* pierde-vară; secătură, derbedeu, om de nimic.

Tunika, *-ken, f. (ist.)* tunică, veșmânt la vechii romani.

Tunke, *-n, f. (cul.)* sos (subțire).

tunken, *tunkte, getunkt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a cufunda. **2.** a înmuia, a întinge în ceva; **die Feder ins Tintenfass ~** a muia tocul în cerneală; **in Salz ~** a întinge în sare; **trockenen Kuchen in den Kaffee ~** a muia pesmet în cafea. **II.** *refl. (fam.)* a face baie, a se scălda.

Tunkenschale, **Tunkenschüssel**, *-n, f.* sosieră.

Tunkfarbe, *n, f.* vopsea apoasă.

Tunknäpfchen, *-s, -, n.* vas pentru înmuiat (pensula etc.).

tunlich *adj.* potrivit, oportun, recomandabil.

Tunlichkeit *f. sg.* oportunitate.

tunlichst *adv.* după posibilitate, pe cât posibil; **~ bald** cât mai curând posibil.

Tunn, **Tünn**, *-e, f. (reg.)* v. Tonne.

Tunnel, *-s, -* (și *-s*), *m.* **1.** tunel. **2.** restaurant, bar, local la subsol.

tunnel|ähnlich *adj.* ca un tunel.

Tunnelbahn, *-en, f.* cale ferată subterană; metrou.

Tunnelbau, *-(e)s, -ten, m.* construcție de tunel.

Tunneldurchschlag, *-(e)s, -schläge m.* străpungere a unui tunel.

Tunnel|effekt, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* efect-tunel.

Tunnelge|häuse, *-s, -, n. (auto.)* carter-tunel.

tunnelieren, *tunnelierte, tunneliert, vb. (h) tr.* a străpunge cu un tunel.

Tunnel|lehrbogen, *-s, -bögen, m. (ferov.)* arc șablon de tunel.

Tunnelmundloch, *-(e)s, -löcher, n. (ferov.)* gură de tunel.

Tunnelschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puț de începere a unui tunel, a unei galerii.

Tunnelung, *-en, f.* străpungere cu ajutorul unui tunel.

Tunnelweite, *-n, f. (ferov.)* gabarit de tunel.

Tunnelwiderlager, *-s, -, n. (constr.)* pilon, suport de tunel.

Tunnelzimmerung, *-en, f. (constr.)* armare, căptușire a tunelului.

Tunte, *-n, f.* **1.** *(peior.)* cață fandosită. **2.** *(fam.)* homosexual.

tuntenhaft, **tuntig** *adj. (fam.)* **1.** anost. **2.** ca o cață fandosită; ca un fătălău.

tuntig *adj.* v. tuntenhaft.
Tu(n)wort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* verb.
Tupf, *- (e)s, -e, m.* v. Tupfen.
Tupfbällchen, *-s, -, n.*, **Tupfballen**, *-s, -, m.* tampon.
Tüpfel, *-s, -, m.* sau *n.* **1.** punct; pată (naturală pe corpul animalelor, pe penele păsărilor etc.); *(fig.)* **auf den ~ genau** exact până la cel mai mic amănunt. **2.** bulină, picățea. **3.** *(biol.)* pete pe pereții interiori ai unor celule animale și vegetale.
Tüpfelchen, *-s, -, n.* (*dim.* de la Tüpfel) punctuleț, picățea; **das ~ auf dem i** punctul pe i.
Tüpfelfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* iarbă-dulce, ferEguță (*Polypodium vulgare* L.).
Tüpfelhyäne, *-n, f. (zool.)* hienă pătată *(Crocuta crocuta)*.
tüpf(e)lig *adj.* cu puncte mici, punctat, împestrițat cu punctulețe.
tüpfeln, *tüpfelte, getüpfelt (ich tüpf(e)le), vb. (h) tr.* a puncta, a acoperi cu pestrițături, cu picățele, cu puncte.
tupfen, *tupfte, getupft, vb. (h) tr.* **1.** a atinge ușor, a tampona. **2.** a acoperi cu picățele, a puncta. **3.** *(elv.;* **auf** cu *ac.)* a face aluzie la cineva.
Tupfen, *-s, -, m.* **1.** punct, punctuleț. **2.** picățea, bulină, pestrițătură; **ein blaues Kleid mit weißen ~** o rochie albastră cu buline, cu picățele albe.
Tupfer, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* v. Tupfen. **2.** tampon (de vată sau tifon).
Tupfre|agenzpapier, *-s, n. sg. (chim.)* hârtie reactivă pentru analize în picături.
Tupfzange, *-n, f. (med.)* pensă.
tuppig *adj. (reg.)* v. schwül.
Tür, *-en, f.* **1.** ușă; **von ~ zu ~** din ușă în ușă; **mit jm. ~ an ~ wohnen** a sta, a locui ușă în ușă cu cineva; **die ~ abschließen** a încuia ușa; **vor verschlossene ~en kommen a)** a găsi ușa încuiată; **b)** a nu găsi nici un sprijin; *(fam.)* **jn. vor die ~ setzen** (sau **jm. die ~ weisen** sau **jm. den Stuhl vor die ~ setzen**) a da pe cineva (pe ușă) afară; *(fam.)* **mach die ~ von außen zu** închide ușa pe din afară, cară-te! *(fig.)* **bei verschlossenen ~en** cu ușile închise, în ședință secretă; *(fig.)* **offene ~en einrennen** a forța uși deschise; a insista inutil; **sich** *(dat.)* **noch eine ~ offenhalten** a-și mai păstra o portiță (de scăpare); **Tag der offenen ~en** zi de audiență (la școală); *(fig.)* **ihm stehen alle ~en offen** toate ușile îi sunt deschise; **der 1. Mai steht vor der ~** 1 Mai bate la ușă; **Tor und ~ öffnen** a da voie, a da drumul (la ceva); **mit der ~ ins Haus fallen a)** a o spune direct, pe șleau; a proceda fără menajamente; **b)** a da buzna; **zwischen ~ und Angel** înainte de plecare, în ultima clipă; **hinter der ~ Abschied nehmen** a pleca discret, a o șterge pe furiș, englezește; **kehren Sie vor Ihrer eigenen ~!** vezi-ți de treaba dumitale, fă mai întâi ordine la dumneata acasă! **2.** portieră (la vagon, trăsură etc.).
Tür|abschlusswinkel, *-s, -, m. (constr.)* fier cornier pentru pragul ușii.
Tür|angel, *-n, f.* țâțână, balama de ușă.
Tür|anschlag, *-(e)s, -schläge, m. (constr.)* amortizor-tampon de ușă.
Turas, *-, -, m. (mine)* roată stelată, motoare.
tür|aus, tür|ein *adv.* intrând pe o ușă, ieșind pe cealaltă.
Turban, *-s, -e, m.* turban.
Türband, *-(e)s, -bänder, n.* v. Türangel.
Türbank, *-bänke, f. (constr.)* prag de ușă.
Türbekleidung, *-en, f. (constr.)* căptușeală de ușă.
Türbeschlag, *-(e)s, -schläge, m. (constr.)* feronerie de ușă.
turbieren, *turbierte, turbiert, vb. (h) tr. (înv.)* a neliniști, a tulbura.
Turbine, *-n, f. (tehn.)* turbină.
Turbinen|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalație de turbine.
Turbinen|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* acționare cu turbine.
Turbinen|auslauf, *-(e)s, -läufe, m. (maș.)* emisiune a turbinei.
Turbinenbohren, *-s, n. sg. (tehn.)* foraj cu turbină.
Turbinenbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* turbobur, turbofor.
Turbinendampfer, *-s, -, m. (mar.)* navă cu turbină cu abur.
Turbinen|einlauf, *-(e)s, -läufe, m. (maș.)* admisiune a turbinei.
Turbinenflugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* avion acționat cu turbine.
Turbinenfüllung, *-en, f. (maș.)* grad de admisiune al turbinei.
Turbinenhaus, *-es, -häuser, n.* v. Turbinenraum.
Turbinenmotor, *-s, -en, m. (tehn.)* turbomotor.
Turbinen-Propeller-Flugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* avion de motoare turbopropulsoare.
Turbinen-Propeller-Strahltriebwerk, *-(e)s, -e, n. (av.)* turbopropulsor.
Turbinenrad, *-(e)s, -räder, n. (maș.)* roată de turbină.
Turbinenraum, *-(e)s, -räume, m. (maș.)* sală, încăpere, cameră a turbinelor.
Turbinenschiff, *-(e)s, -e, n.* v. Turbinendampfer.
Turbo, *-s, -s, m.* **1.** *presc.* de la Turbolader. **2.** *presc.* de la Turbomaschine.
Turbodynamo, *-s, -s, m.* v. Turbogenerator.
Türbogen, *-s, -* (și *-bögen), m.* arc al porții.
Turbogenerator, *-s, -en, m. (electr.)* turbogenerator, turbodinam.
Turbolader, *-s, -, m. (maș.)* turbină de supraalimentare (la motoare).
Turboläufer, *-s, -, m. (maș.)* rotor de turbină.
Turbolokomotive [-və], *-n, f. (tehn.)* turbolocomotivă, locomotivă acționată de turbină.
Turboluttengebläse, *-s, -, n. (maș.)* ventilator tubular cu turbină.
Turbomaschine, *-n, f. (tehn.)* turbomașină.
Turbo-Prop-Flugzeug, *-(e)s, -e, n.* v. Turbinen-Propeller-Flugzeug.
Turbo-Prop-Triebwerk, *-(e)s, -e, n. (av.)* v. Turbinen-Propeller-Strahltriebwerk.
Turbo-Strahltriebwerk, *-(e)s, -e, n. (av.)* turboreactor.
Turbo|strom|erzeuger, *-s, -, m.* v. Turbogenerator.
Türbügel, *-s, -, m. (constr.)* v. Türklinke.
turbulent *adj.* turbulent; zgomotos, gălăgios.
Turbulenz, *-en, f.* **1.** turbulență. **2.** vârtej, formare a unui vârtej.
Türchen, *-s,_ -, n. (dim.* de la Tür) ușiță.
Türdrücker, *-s, -, m.* clanță.
Türe, *-n, f. (reg.)* v. Tür.
tür|ein, *adv.* v. türaus.
Tür|einfassung, *-en, f.* pervaz de ușă.
Turf, *-s* (și -), *m. sg. (înv.)* **1.** arenă, câmp de curse hipodrom. **2.** alergări de cai, hipism, curse.
Türfalle, *-n, f. (elv.)* v. Türklinke.
Türfeld, *-(e)s, -er, n.* panou de ușă.
Türflügel, *-s, -, m.* canat, batant, aripă de ușă.
Türfries, *-es, -e, m. (constr.)* friză de ușă.
Türfüllung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* tăblie. **2.** panou de ușă.
Türfutter, *-s, n. sg.* căptușeală a ușii.
Türgesims, *-es, -e, n.* ciubuc de ușă.
Turgeszenz, *-en, f. (fiziol.)* turgor; pletoră, turgescență.
turgeszieren, *turgeszierte, turgesziert, vb. (h) intr. (fiziol.)* a se umfla, a deveni turgescent, turgid, pletoric.
Türglocke, *-n, f.* v. Türklingel.
Turgor, *-s, m. sg. (med.)* turgor.
Turgordruck, *-(e)s, m. sg. (fiziol.)* presiune cauzată prin pletoră, presiune prin turgor.
Türgriff, *-(e)s, -e, m.*, **Tür|hand**, *-hände, f.* clanță, mâner a(l) ușii.
Tür|hüter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.)* ușier(ă), portar(-ăreasă).
Turiner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Torino.
turinisch *adj.* și *adv.* ca la Torino, ca în Torino.
Türke, *-n, -n, m.* turc.
Türken, *-s, m. sg.* v. Türkenmehl.
türken, *türkte, getürkt, vb. (h) tr. (fam.)* a falsifica, a preface.
Türkenbohne, *-n, f. (bot.)* fasole mare, fasole turcească (*Phaseolus coccineus* L.).
Türkenbrot, *-(e)s, n. sg. (cul.)* alune americane învelite în zahăr caramel.
Türkenbund, *-(e)s, -bünde, m.* **1.** turban. **2.** v. Türkenkopf **(1)**. **3.** v. Türkenbundlilie.
Türkenbundlilie [-liə], *-n, f. (bot.)* crin de pădure *(Lilium martagon* L.).
Türkenfreund, *-(e)s, -e, m.* turcofil.
Türkenglaube, *-ns, m. sg. (rar)* islamism, mahomedanism.
Türkenherrschaft *f. sg.* dominație turcească.
Türkenjoch, *-(e)s, n. sg. (ist.)* jug turcesc, dominație, supremație otomană.
Türkenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** *(bot.)* bostan alb *(Cucurbila pepo* var. *melopepo* L.). **2.** *(mar.)* nod de turban.
Türkenkorn, *-(e)s, n. sg. (bot.)* porumb, cucuruz, păpușoi *(Zea mays* L.).
Türkenkrieg, *-(e)s, -e, m. (ist.)* război cu turcii.
Türkenmehl, *-(e)s, n. sg. (austr.)* mălai.
Türkensäbel, *-s, -, m.* sabie turcească, iatagan.
Türkensattel, *-s, -sättel, m. (anat.)* șaua turcească.
Türkensitz, *-es, m. sg.* poziție stând turcește.
Türkentaube, *-n, f. (ornit.)* varietate de porumbel *(Columba)*.
Türkentum, *-s, n. sg.* **1.** turcime. **2.** islamism, mahomedanism. **3.** obiceiuri, tradiții turcești.
Türkenzug, *-(e)s, -züge, m. (ist.)* expediție contra turcilor.
Türkette, *-n, f.* lanț de ușă.
Türkin, *-nen, f.* turcoaică.
türkis *adj.* v. türkisblau.
Türkis, *-es, -e, m. (mineral.)* turcoază, peruzea, kalait.
türkisblau *adj.* bleu-turcoaz.
türkisch I. *adj.* turcesc, turc; *(austr.)* **~er Weizen** porumb; **die ~e Sprache** limba turcă. **II.** *adv.* turcește.
Türkische[1], *-n, -n (ein Türkischer), m.* cafea turcească.
Türkisch(e)[2], *-(e)n, n. sg.* limba turcă.
Türkischrot, *-(e)s, n. sg.* roșu turcesc, roșu de Adrianopol.
türkisen, türkisfarben, türkisfarbig *adj.* v. türkisblau.
türkisieren, *türkisierte, türkisiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) turci.
Türklingel, *-n, f.* clopoțel, sonerie la ușă.
Türklinke, *-n, f.* clanță, ivăr, mâner de ușă; **er hatte schon die ~ in der Hand** era cu mâna pe clanță, era gata de plecare.
Türklopfer, *-s, -, m.* mâner de bătut în ușă, în poartă.
Turkmene, *-n, -n, m.* turkmen, locuitor din Turkmenia.
turkmenisch *adj.* turkmen.
Türknauf, *-(e)s, -knäufe, m.* mâner sferic de ușă.
Turkologe, *-n, -n, m.* turcolog.
Turkologie *f. sg.* turcologie.
Turk|sprache, Türk|sprache, *-n, f. (lingv.)* limbă înrudită cu turca.
Turkvolk, Türkvolk, *-(e)s, -völker, n.* popor înrudit cu turcii.
Turm, *-(e)s, Türme, m.* **1.** turn. **2.** turlă, clopotniță. **3.** *(șah)* tură, turn. **4.** *(înv.)* închisoare. **5.** turn cu trambuline pentru sărituri în apă. **6.** *(mar., mil.; presc.* de la Panzerturm) cupolă cuirasată. **7.** pilon de susținere. **8.** *(ist.)* donjon.
Turmalin, *-s, -e*, **Turmalin|stein**, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* turmalin, turmalină.
turm|artig *adj.* ca un turn, în formă de turn.
Türmatte, *-n, f.* ștergătoare de picioare.
Turmbau, *-(e)s, -ten, m.* **1.** construcție în formă de turn; **~ zu Babel** turnul Babel. **2.** construire a unui turn.
Türmchen, *-s, -, n. (dim.* de la Turm) turnuleț.
Turmdach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș al turnului.
Turmdrehkran, *-(e)s, -kräne* (și *-e), m.* macara-turn.
Turmel, *-s, -s, m. (reg.)* amețeală.
türmen, *türmte, getürmt, vb.* **I.** *tr.* și *refl. (h)* a (se) aduna, a (se) așeza una peste alta, a (se) îngrămădi; **Wolken ~ sich** se adună norii. **II.** *intr. (s) (fam.)* a o șterge, a o rupe la fugă, a o întinde; **der Gefangene ist getürmt** prizonierul a evadat.
Türmer, *-s, -, m.* v. Turmwächter.
Turmfahne, *-n, f.* **1.** *(met.)* giruetă. **2.** steag, flamură arborat(ă) pe turn.
Turmfalke, *-n, -n, m. (ornit.)* vindereu, vânturel *(Falco tinnunculus)*.
turmförmig *adj.* în formă de turn.
Turmglocke, *-en, f.* clopot de turn.
Turmhahn, *-(e)s, -hähne, m.* giruetă în formă de cocoș de pe vârful unui turn.
Turmhaube, *-n, f.* calotă, cupolă a unui turn.

turmhoch *adj.* înalt cât un turn, foarte înalt; *(fig.)* **jm. ~ überlegen sein** a fi cu mult superior cuiva.
Turm(hoch)haus, *-es, -häuser, n.* bloc-turn.
Turmhöhe, *-n, f.* înălțime a unui turn.
Turmhüter, *-s, -, m.* v. Turmwächter.
Turmkessel, *-s, -, m. (termo.)* cazan vertical.
Turmknauf, *-(e)s, -knäufe,* **Turmknopf**, *-(e)s, -knöpfe, m.* glob în vârful turnului.
Turmkran, *-(e)s, -kräne* (și *-e*), *m. (tehn.)* macara-turn.
Türmlein, *-s, -, n.* v. Türmchen.
Turm|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor vertical.
Turmschiff, *- (e)s, -e, n. (mar.)* navă cu turele.
Turmschwalbe, *-n, f. (ornit.)* lăstun mare *(Cypselus apus).*
Turm|spitze, *-n, f.* vârf al unui turn.
Turm|springen, *-s, n. sg. (înot)* săritură în apă de pe turnul cu trambuline.
Turm|springer, *-s, -, m.,* **~ in**, *-nen, f. (înot)* săritor(-oare) de la turnul cu trambuline.
Turm|uhr, *-en, f.* orologiu de turn.
Turmverlies, *-es, -e, n. (ist.)* temniță în turn, beci al unui turn.
Turmwächter, *-s, -, m. (ist.)* paznic al unui turn.
Turmwagen, *-s, -, m. (tehn.)* autoturn.
Turmwärter, *-s, -, m.* v. Turmwächter.
Turmzimmer, *-s, -, n.* cameră în turn.
Turmzinne, *-n, f.* crenel de turn.
Turn[1], *-(e)s, Türne, m. (înv.)* v. Turm.
Turn[2] [tɔ:(ɐ)n], *-s, -s, m.* **1.** *(av.)* întoarcere acrobatică, ranversare, tonou. **2.** *(jargon)* stare de drogare, ebrietate narcotică.
Turn|an|stalt, *-en, f.* școală de gimnastică, institut de gimnastică.
Turn|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de gimnastică.
Turnei, *-(e)s, -e, m. (înv.)* v. Turnier.
turneien, *turneite, turneit, vb. (h) intr. (înv.)* v. turnieren.
turnen[1], *turnte, geturnt, vb. (h) intr.* **1.** a face gimnastică, a se ocupa de educația fizică. **2.** *(fam.)* a se strecura cu îndemânare prin… **3.** *(elv.)* a se izbi, a se lovi cu putere, a ricoșa.
turnen[2] ['tœrnən], *turnte, geturnt, vb. (h) intr.* **1.** a se droga, a se transpune prin hașiș și alte droguri într-o stare euforică. **2.** *(despre droguri)* a avea efect stupefiant.
Turnen, *-s, n. sg.* **1.** gimnastică. **2.** oră de educație fizică.
Turner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* gimnast(ă).
Turnerei *f. sg.* v. Turnen **(1).**
turnerisch *adj.* gimnastic, de gimnastică.
Turner|riege, *-n, f.* echipă de gimnastică.
Turnerschaft, *-en, f.* **1.** club de gimnastică. **2.** gimnaști. **3.** *(înv.)* asociație studențească.
Turnfahrt, *-en, f.* turneu de gimnastică.
Turnfest, *-(e)s, -e, n.* **1.** manifestație sportivă. **2.** competiție, concurs, manifestație de gimnastică.
Turngerät, *-(e)s, -e, n.* aparat de gimnastică.
Turnhalle, *-n, f.* sală de gimnastică, sală de sport.
Turnhemd, *-(e)s, -en, n.* maiou, tricou de gimnastică.
Turnhose, *-n, f.* chiloți de gimnastică.
Turnier, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(ist.)* turnir, luptă de întrecere între cavaleri în evul mediu. **2.** turneu, concurs, întrecere sportiv(ă); **das ~ gewinnen** a câștiga turneul.
Turnierbahn, *-en, f.* arenă, pistă pentru întreceri sportive sau cavalerești.
Turnierdank, *-(e)s, m. sg. (ist.)* răsplată, recompensă, premiu pentru învingător în turnir.
turnieren, *turnierte, turniert, vb. (h) intr.* **1.** *(ist.)* a lua parte la turnir. **2.** a participa la un turneu, la un concurs.
Turnier|helm, *-(e)s, -e, m. (ist.)* cască, coif pentru turnir.
Turnierkleidung, *-en, f. (ist.)* costum, echipament pentru turnir.
turniermäßig *adj.* și *adv. (ist.)* conform uzanțelor turnirului.
Turnierplatz, *-es, -plätze, m.* v. Turnierbahn.
Turnierpreis, *-es, -e, m.* trofeu, premiu care se acordă câștigătorului turneului, al concursului.
Turnier|rennen, *-s, -, n.* concurs de alergări.
Turnier|richter, *-s, -, m.* arbitru la un turneu, la un concurs, la un turnir.
Turnierschranke, *-n, f. (ist.)* barieră a arenei de luptă la turnir.
Turniersieger, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* învingător în turnir. **2.** câștigător într-un concurs sportiv, într-un turneu.
Turnier|spiel, *-(e)s, -e, n.* v. Turnier **(2).**
Turnier|spieler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.,* **Turnierteilnehmer**, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* participant(ă) la concursuri sportive.
Turniervogt, *-(e)s, -vögte, m. (ist.)* conducător al turnirului.
Turnierwaffe, *-n, f. (ist.)* armă pentru turnir.
Turnkleidung, *-en, f.* echipament de sport, de gimnastică.
Turnkunst, *-künste, f.* **1.** gimnastică, măiestrie gimnastică. **2.** *pl.* exercițiu de gimnastică artistică.
Turnlehrer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară) de gimnastică, de educație fizică.
Turnmatte, *-n, f.* saltea pentru gimnastică.
Turnplatz, *-es, -plätze, m.* teren de gimnastică, de sport.
Turnrequisit, *-(e)s, -en, n.* recuzită de gimnastică.
Turnriege, *-n, f.* v. Turnerriege.
Turnsaal, *-(e)s, -säle, m.* sală de gimnastică, de sport.
Turnsachen *pl.* echipament de gimnastică.
Turnschuh, *-(e)s, -e, m.* pantof de gimnastică, de sport.
Turnschule, *-n, f. (reg.)* bază sportivă cu sală de gimnastică.
Turn|spiele *pl.* jocuri sportive.
Turn|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* baston de gimnastică.
Turn|stunde, *-n, f.* oră de gimnastică; oră de educație fizică.
Turn|übung, *-en, f.* exercițiu de gimnastică.
Turn|unter|richt, *-(e)s, -e, m.* lecție de gimnastică; educație fizică (ca obiect de învățământ).
Turnüre, *-n, f.* **1.** *sg. (înv.)* abilitate (în societate), purtare abilă. **2.** *(înv.)* turnură, perniță elastică (la rochie sau fustă). **3.** poziție, ținută a corpului.
Turnus, *-, -se, m.* repriză, serie; ordine, succesiune fixă; alternanță regulată; rând.
turnusgemäß *adj.* conform ordinii stabilite, la rând; **er ist der ~e Vorsitzende** el urmează în ordinea stabilită să fie președinte.
turnusmäßig *adj.* **1.** care se repetă cu regularitate, conform unei ordini stabilite. **2.** v. turnusgemäß.
Turnver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație sportivă de gimnastică.
Turnwart, *-(e)s, -e, m.* antrenor de gimnastică.
Turnwesen, *-s, n. sg.* gimnastică.
Turnzeug, *-(e)s, -e, n.* echipament de gimnastică; inventar, aparate de gimnastică.
Tür|öffner, *-s, -, m.* broască automată (electrică).
Tür|öffnung, *-en, f.* **1.** ochi de ușă. **2.** *(constr.)* gol de ușă.
Türpfosten, *-s, -, m.* ușor, ușcior.
Tür|rahmen, *-s, -, m.* cadru, toc al ușii.
Tür|riegel, *-s, -, m,* zăvor de ușă.
Tür|ritze, *-n, f.* v. Türspalt.
Türsäule, *-n, f.* stâlp, coloană a ușii.
Türschelle, *-n, f.* v. Türklingel.
Türschild, *-(e)s, -er, n.* tăbliță cu numele la ușă.
Türschließer, *-s, -, m,* **1.** dispozitiv pentru închiderea automată a ușii. **2.** plasator la teatru. **3.** *(înv.)* portar.
Türschlitz, *-es, -e, m.* v. Türspalt.
Türschloss, *-es, -schlösser, n.* broască de ușă, încuietoare.
Türschlüssel, *-s, -, m,* cheie de ușă.
Türschnalle, *-n, f. (austr.)* v. Türklinke.
Türschwelle, *-n, f.* prag de ușă.
Tür|spalt, *-(e)s, -e, m.,* **Tür|spalte**, *-n, f.* crăpătură a ușii; **durch den ~** prin crăpătura ușii.
Tür|spion, *-s, -e, m.* vizor.
Tür|staffel, *-n, f. (austr.)* v. Türschwelle.
Tür|steher, *-s, -, m.* ușier, portar.
Tür|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* **1.** toc, cadru, montant vertical de ușă. **2.** *(mine)* susținător de galerie de mină.
Tür|stockrahmen, *-s, -, m.* pervaz, ramă a(l) tocului ușii.
Tür|stocksäule, *-n, f. (constr.)* coloană a cadrului de susținere a ușii.
Tür|sturz, *-es, -stürze, m. (constr.)* buiandrug (al ușii).
Türsummer, *-s, -, m.* v. Türöffner.
turteln, *turtelte, geturtelt (ich turt(e)le), vb. (h) intr.* a ugui, a gânguri, a gurlui.
Turteltaube, *-n, f. (ornit.)* turturică *(Streptopelia turtur);* **sie lieben sich wie die ~n** se iubesc ca turturelele.
Türverkleidung, *-en, f.* pervaz de ușă, căptușeală a ușii.
Türvor|hang, *-(e)s, -hänge, m.* perdea, draperie la ușă.
Türvorlage, *-n, f. (elv.),* **Türvorleger**, *-s, -, m.* preș, ștergător pentru picioare.
Türzarge, *-n, f. (reg.)* v. Türstock **(1).**
Türzuwerfer, *-s, -, m. (fam.)* v. Türschließer **(3).**
Tusch, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(pl.* și *~s) (muz.)* tuș, acord, vivat; **~ blasen** a intona niște acorduri, un vivat la un toast; *(fig., fam.)* **jm. einen ~ blasen** a trage cuiva o săpuneală. **2.** tuș, lovitură la biliard. **3.** *(reg.)* v. Tausch. **4.** *(limbaj studențesc)* provocare la duel. **5.** *(austr.)* v. Tusche.
Tusche, *-n, f.* tuș, cerneală.
Tuschelei, *-en, f.* **1.** șușoteală interminabilă. **2.** observație șoptită.
tuscheln, *tuschelte, getuschelt (ich tusch(e)le), vb. (h) tr.* a șușoti, a șopti, a șopoti.
tuschen, *tuschte, getuscht, vb. (h) tr.* **1.** a da cu tuș. **2.** *(reg., fam.)* a face să tacă, a liniști, a domoli. **3.** *(reg.)* v. tauschen.
tüschen[1], *tüschte, getüscht, vb. (h) tr.* v. tuschen **(2).**
tüschen[2] *prep. (reg.)* v. zwischen.
Tuschen, *-s, n. sg.* colorare cu tuș.
Tuschfarbe, *-n, f.* tuș colorat.
tuschieren, *tuschierte, tuschiert, vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a jigni, a atinge, a ofensa; **das tuschiert mich nicht** nu mă atinge. **2.** *(tehn.)* a tușa, a netezi prin răzuire și tușare.
Tuschkasten *-s, -* (și *-kästen*), *m.* cutie cu tuș.
Tuschnäpfchen, *-s, -, n.* călimară cu tuș.
Tuschpinsel, *-s, -, m.* pensulă pentru tuș.
Tusch|schale, *-n, f.* v. Tuschnäpfchen.
Tuschzeichnung, *-en, f.* desen în tuș.
tuselig *adj. (reg.)* ciufulit, zbârlit.
tusen, *tuste, getust (du, er tust), vb. (h) tr. (reg.)* a trage de păr, a ciufuli, a zbârli.
Tuskulum, *-s, n. sg.* reședință liniștită, de recreare la țară.
tüßeln, *tüßelte, getüßelt (ich tüß(e)le),* **tußen**, *tußte, getußt (du, er tußt), vb. (s) intr. (elv.)* a merge pe vârful picioarelor.
Tussi, *-s,* **Tusse**, *-n. f. (fam., peior.)* **1.** femeie. **2.** amantă, iubită.
tut! tüt! *interj.* tut! tu!
Tütchen, *-s, -, n. (dim.* de la Tüte) cornet mic de hârtie.
Tute, *-n, f.* **1.** *(fam.)* corn, trâmbiță, trompetă. **2.** v. Tüte. **3.** *(peior.)* femeie, fată proastă. **4.** *(fam.)* nas. **5.** v. Tutenbildung.
Tüte, *-n, f.* **1.** cornet, pungă de hârtie; *(fig., fam.)* **das kommt nicht in die ~** în nici un caz (nu o fac); asta nu ține! **~n drehen** a fi negustor, a face comerț; **~n kleben** a sta la închisoare, la răcoare. **2.** cornet, recipient de formă conică. **3.** *(ornit.)* fluierar *(Charadrius pluvialis).* **4.** v. Tutenbildung.
Tutel, *-en, f.* tutelă.
tutelarisch *adj.* tutelar.
tuten, *tutete, getutet (du tutest, er tutet), vb. (h) intr.* **1.** a da semnalul, a fluiera, a suna. **2.** a cânta (prost) din corn, din trompetă, din goarnă etc.
Tutenbildung, *-en, f. (bot.)* ohree.
Tütendreher, *-s, -, m. (peior.)* negustor.
Tütensuppe, *-n, f.* supă concentrată din plic.

tütenweise *adv.* cu punga.
tüterig *adv.* v. tüdelig.
tuterig *adj. (reg.)* neclar, nelămurit, distrat.
Tuterkram, *-(e)s, m. sg. (reg.)* prostii; palavre; gogomănie.
tütern, *tüterte, getütert, vb. (h) tr.* v. tüdern.
Tut|horn, *-(e)s, -hörner, n. (glumeț)* corn, trompetă.
tutig *adj. (reg.)* **1.** sincer, deschis. **2.** naiv, prostuț, încrezător.
Tutor, *-s, -toren, m.* tutore.
Tutte, Tütte, *-n, f.* **1.** sfârc al sânului. **2.** *(reg.)* țâță, sân, piept, mamelă.
Tüttel, *-s, -, m.* (sau *n.*), **Tüttelchen**, *-s, -, n.* **1.** neg mic, neguleț. **2.** punct, punctuleț. **3.** picătură, pic, strop; *(fig.)* **an dieser Nachricht ist kein ~ Wahrheit** în această știre nu-i pic de adevăr.
tüttelig *adj. (reg.)* sensibil, răsfățat.
tutteln, *tuttelte, getuttelt (ich tutt(e)le)*, **tütteln**, *tüttelte, getüttelt (ich tütt(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a ezita, a șovăi, a se codi.
Tuttifrutti, *-(s), -(s), n.* **1.** desert cu sau din diferite fructe. **2.** *(înv.)* tot felul de lucruri.
Tutu [ty'ty], *-(s), -s, n.* tutu, fustă scurtă de balerină.
TÜV *presc.* de la Technischer Überwachungs-Verein Comisie de revizie tehnică (pentru automobile).
Tuwort, *-(e)s, -wörter, n.* v. Verb.
TV 1. *presc.* de la Turnverein. **2.** *presc.* de la Television.
Twalch, *-s, m. sg. (bot., înv.)* **1.** secărea, obsigă, iarba-vântului *(Bromus secalinus* L.). **2.** odos *(Avena fatua* L.). **3.** orzul-șoarecilor *(Hordeum murinum* L.). **4.** specie de zizanie *(Lolium temulentum* L.).
twälen, *twälte, getwält, vb. (h) intr. (reg.).* v. twelen.
Twäschen, *-s, -, n. (reg.)* copil geamăn.
Tweed [twi:d], *-s, -s* (și *-e) m.* tweed, țesătură de lână.
twei *(reg.)* v. **1.** zwei. **2.** entzwei.
Twele, *-n, f. (reg.)* **1.** prosop îngust. **2.** față de masă îngustă.
twelen, *twelte, getwelt, vb. (h) intr. (reg.)* a se bifurca.
Twen, *-(s), -s, m. (fam.)* tânăr.
Twenter, *-s, -, n.* sau *m. (reg.)* cal de doi ani.
Tweschen, *-s, -, n.* v. Twäschen.
Twiete, *-n, f. (reg.)* pasaj; străduță îngustă, lăturalnică.
Twill, *-s, -s* (sau *-e), m. (text.)* material din mătase artificială sau fibre sintetice.
Twing, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** cetate puternică. **2.** circumscripție, district.
Twinge, *-n, f. (elv.)* vale cu o ieșire îngustă.
Twist[1], *-(e)s, -e, m.* fir de bumbac.
Twist[2], *-s, -s, m.* twist (dans).
twisten, *twistete, getwistet (du twistest, er twistet), vb. (h) intr.* a dansa twist.
Twisterei *-en, f.* filatură.
twors *adv. (reg.)* v. zwar.
Tyche *f. sg.* noroc, întâmplare.
Tympanon, *-s, -pana, n. (muz., constr., arhit., anat.)* timpan.
Typ, *-s, -en, m.* **1.** tip. **2.** model.
Typ|anzeige, *-n, f. (inform.)* afișaj al felului, tipului; **~ eines ausführbaren Programms** afișaj al tipului de program executabil.
Type, *-n, f. (tipogr.)* **1.** (caracter de) literă. **2.** literă (la mașina de scris).
typen, *typte, getypt, vb. (h) tr. (tehn.)* a norma, a standardiza, a tipiza.
Typendruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar înalt de pe text.
Typengießmaschine, *-n, f. (tipogr.)* mașină de turnat litere.
Typengieß|setzmaschine, *-n, f. (tipogr.)* mașină de turnat și cules litere.
Typenhebel, *-s, -, m.* pârghie a literei (la mașina de scris).
Typenhebelführung, *-en, f.* ghidaj al pârghiilor port-litere (la mașina de scris).
Typenkörper, *-s, -, m. (tipogr.)* corp de literă.
Typenlehre, *-n, f.* tipologie.
Typenmetall, *-s, -e, n. (tehn.)* metal pentru litere.
Typenrad, *-(e)s, -räder, n. (tel.)* roată cu litere de imprimare.
Typenschild, *-(e)s, -er, n. (auto.)* marcă, placă de construcție.
Typensatz, *-es, -sätze, m. (tipogr.)* zaț cules la monotip.
Typensetzmaschine, *-n, f. (tipogr.)* monotip.
Typensystem, *-s, -e, n. (mat.)* teorie a tipurilor.
Typenzeichnung, *-en, f. (tipogr.)* desen, desenare de caractere de litere.
Typhon, *-s, -e, n.* sirenă de vapor.
typhos *adj. (med.)* tific.
Typhus, *-, m. sg. (med.)* febră tifoidă, tifos.
typhus|artig *adj. (med.)* tific, tifoid, în felul tifosului.
Typhusbazillus, *-, -zillen, m.* bacil tific, tifoid.
Typhus|epidemie, *-n* [-mi:ən], *f. (med.)* epidemie de tifos, de febră tifoidă.
Typhus|er|reger, *-s, -, m. (med.)* agent patogen al tifosului.
Typhusherd, *-(e)s, -e, m. (med.)* focar de tifos.
Typhuskranke, *-n, -n (ein Typhuskranker), m.* și *f.* bolnav(ă) de tifos.
Typik, *-en, f. (psih.)* tipologie.
typisch *adj.* tipic; caracteristic; **das ist ~ für ihn** asta îl caracterizează; **das ~e Bild** imaginea tipică.
typischerweise *adj.* în mod tipic, caracteristic.
typisieren, *typisierte, typisiert, vb. (h) tr.* a tipiza, a reduce la modele-tip.
Typisierung, *-en, f.* tipizare, reducere la modele-tip.
Typograph *-en, -en, m.* **1.** tipograf. **2.** mașină de cules.
Typographie, *-n* [-fi:ən], *f.* tipografie.
typographisch *adj.* tipografic.
Typologie, *-n* [-i:ən], *f.* tipologie.
Typometer, *-s, -, m. (tipogr.)* tipometru, calibru pentru înălțimea literelor.
Typung, *-en, f.* tipizare, standardizare.
Typ|unverträglichkeit, *-en, f. (ec.)* incompatibilitate de tip.
Typus, *-, Typen, m.* tip, formă (de bază), model; caracter; **eine Partei neuen ~** un partid de tip nou.
Tyrann, *-en, -en, m.* **1.** tiran, despot. **2.** *(fig.)* asupritor.
Tyrannei *f. sg.* tiranie, despotism; asuprire.
Tyrannenherrschaft, *-en, f.* stăpânire tiranică, domnie de tiran; tiranie; regim despotic.
Tyrannenjoch, *-(e)s, n. sg.* jug al tiraniei, jug al tiranilor.
Tyrannis *f. sg. (înv.)* v. Tyrannei.
tyrannisch *adj.* și *adv.* tiranic, ca un tiran, despotic.
tyrannisieren, *tyrannisierte, tyrannisiert, vb. (h) tr.* a tiraniza.
Tyrannisierung, *-en, f.* tiranizare.
tyrrhenisch *adj.* tirenian; **das Tyrrhenische Meer** Marea Tireniană.
Tz *presc.* de la Tezett.

U

U, u, -, -, *n.* (sunetul şi litera) U, u; **er lässt sich kein X für ein U vormachen** (el) nu se lasă păcălit, tras pe sfoară.
Ü, ü, -, -, *n.* (sunetul [y, Y] şi litera) Ü, ü.
u. *presc.* de la und şi.
U *presc.* de la **a)** Unterseeboot submarin; **b)** Uran *(chim.)* uraniu.
u. A. *presc.* de la unter Anzeige reclamând.
u. a. *presc.* de la **a)** unter ander(e)m sau unter anderen între altele, între alţii; **b)** und andere sau und anderes şi alţii, şi altele.
u. ä. *presc.* de la und ähnlich şi altele (de acelaşi fel).
u. Ä. *presc.* de la und Ähnliches şi altele asemănătoare.
u. a. m. *presc.* de la und andere(s) mehr şi altele, şi aşa mai departe.
u.A.w.g. *presc.* de la um Antwort wird gebeten aşteptăm răspunsul dumneavoastră.
U-Bahn, *-en, f.* metrou.
U-Bahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* v. Untergrundbahnhof.
U-Bahn-Netz, *-es, -e, n.* reţea de metrou.
U-Bahn-Station, *-en, f.* staţie de metrou.
U-Bahn-Tunnel, *-s, -, m.* tunel de metrou.
übel I. *adj.* rău, prost; **üble Laune** proastă dispoziţie; **übler Geruch** miros urât; **in eine üble Geschichte geraten** a fi vârât, amestecat într-o poveste urâtă; **ein übler Bursche** o secătură, o puşlama; **jm. einen üblen Dienst erweisen** a-i face cuiva un deserviciu, un prost serviciu; *(substantivat)* **Übles tun** a face rău, a comite fapte rele; **von jm. Übles reden** a vorbi pe cineva de rău. **II.** *adv.* rău; ~ **riechen** a mirosi urât; **mir ist** ~ îmi este rău, sunt bolnav; **das ist nicht** ~ nu e rău; ~ **dran sein** a sta prost, a se afla într-o situaţie grea; **es steht** ~ **mit ihm (sau um ihn)** îi merge prost; **es ist ihm** ~ **ergangen** a păţit-o, i-a mers prost; ~ **ankommen** a o păţi; a nu rezolva nimic; **jn.** ~ **zurichten** a maltrata, a brutaliza pe cineva; **jm.** ~ **mitspielen a)** a juca cuiva o festă; a înfunda pe cineva; **b)** a maltrata pe cineva; **jm.** ~ **gesinnt sein** a fi răuvoitor faţă de cineva; ~ **beschaffen** în stare proastă; ~ **angebracht** nelalocul lui, deplasat; ~ **bestellt a)** în stare, într-o situaţie proastă; **b)** rău sfătuit; **etwas** ~ **aufnehmen** a lua ceva în nume de rău, a se formaliza; **wohl oder** ~ vrând, nevrând; de bine de rău; **das klingt nicht** ~ nu sună rău; e un lucru agreabil; **das schmeckt nicht** ~ nu e rău la gust, are gust plăcut; **ich habe nicht** ~ **Lust** am un chef grozav, mi-e poftă grozavă.
Übel, *-s, -, n.* **1.** rău, necaz; **notwendiges** ~ rău necesar; **das** ~ **mit der Wurzel ausrotten** sau **das** ~ **an der Wurzel packen** a smulge răul din rădăcină; **dem** ~ **wehren** sau **steuern** a preîntâmpina, a evita răul; **der Grund, die Wurzel alles** sau **allen ~s** cauza răului, necazului; **alles** ~ **in der Welt** tot răul din lume, necazurile lumii; **das kleinere** ~ răul mai mic. **2.** boală, suferinţă; **an einem** ~ **leiden** a suferi de o boală.
übel aufgeräumt *adj. (fam.)* indispus, fără chef, prost dispus.
Übelbefinden, *-s, n. sg.* indispoziţie.
übel beleum(un)det *adj.* cu renume prost, cu reputaţie proastă.
übel beraten *adj.* rău, prost sfătuit.
übel berüchtigt *adj.* v. übel beleum(un)det.
übelfell *adj. (elv.)* nedumerit, încurcat.
übel ge|artet *adj.* **1.** de soi prost. **2.** nărăvit.
übelge|hörig *adj. (elv.)* tare de urechi, surd.
übel gelaunt *adj.* rău dispus, indispus, ursuz, morocănos.
übel gesinnt *adj.* rău intenţionat, răuvoitor.
Übelkeit, *-en, f.* greaţă, indispoziţie.
Übelkeit er|regend *adj.* greţos.
übel|launig *adj.* v. übel gelaunt.
Übel|launigkeit *f. sg.* indispoziţie, proastă dispoziţie.
übel nehmen, *nahm übel, übel genommen (du nimmst übel, er nimmt übel), vb. (h) tr.* **(jm. etwas)** a lua (cuiva ceva) în nume de rău; **er nimmt es dir nicht übel, wenn du es ihm sagst** nu ţi-o ia în nume de rău dacă i-o spui.
übelnehmerisch *adj.* susceptibil, supărăcios.
übel riechend *adj.* rău mirositor, cu miros greu; puturos.
übel schmeckend *adj.* cu gust prost, rău.
Übelsein, *-s, n. sg.* v. Übelkeit.
Übel|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** inconvenient, dificultate. **2.** lipsuri; neajuns; **einem** ~ **abhelfen** a remedia un neajuns.
Übeltat, *-en, f.* faptă rea, crimă.
Übeltäter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* răufăcător(-oare), delincvent(ă).
übel tun, *tat übel, übel getan, vb. (h) intr.* a face rău; *(livr.)* **du hast übel daran getan** aici ai greşit.
übel wollen, *wollte übel, übel gewollt (ich will übel, du willst übel, er will übel), vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a voi răul (cuiva).
Übelwollen, *-s, n. sg.* rea-voinţă, duşmănie.
übel wollend I. *part. prez.* de la übelwollen. **II.** *adj.* răuvoitor, duşmănos.
üben, *übte, geübt, vb.(h) tr., intr.* şi *refl.* **1.** a (se) exersa (în) ceva, a deprinde ceva, a se îndeletnici, a se ocupa cu ceva; a face exerciţii; **sein Gedächtnis** ~ a-şi exersa memoria; **Klavier** ~ a exersa la pian; *(în expr.)* **früh übt sich, was ein Meister werden will** cine vrea să ajungă departe, trebuie să înceapă devreme. **2.** a folosi, a face uz de ceva, a exercita; a întrebuinţa; **Kritik** ~ a critica; **Nachsicht** ~ a fi indulgent; **Treue** ~ a fi credincios; **Verrat** ~ a trăda; **Gewalt** ~ a întrebuinţa forţă; **Gerechtigkeit** ~ a face dreptate; **Rache an jm.** ~ a se răzbuna pe cineva; **das Gesetz** ~ a aplica legea.
über I. *prep.* (cu *dat.* şi *ac.)* **1.** peste, deasupra, mai sus, mai presus de…; ~ **dem Fenster** deasupra ferestrei; ~ **etwas gesetzt sein** a fi suprapus, a fi pus peste ceva; ~ **den Büchern sitzen (sau hocken)** a sta cu nasu-n cărţi; ~ **jm. (sau etwas) stehen a)** a fi plasat peste cineva (sau ceva); **b)** *(fig.)* a fi superior; ~ **dem Meeresspiegel** deasupra nivelului mării; **einen Mantel** ~ **das Kleid ziehen** a îmbrăca un palton peste rochie; *(fig.)* **Hals** ~ **Kopf** val-vârtej, în goana mare; ~ **den Dingen stehen a)** a privi lucrurile de sus, cu superioritate; **b)** a fi mai presus de evenimente; **das geht mir** ~ **alles andere** aceasta este pentru mine mai presus de orice; **jn.** ~ **alles lieben** a iubi pe cineva mai presus de orice; **es** ~ **sich gewinnen sau** ~ **sein Herz bringen, zu…** a-şi călca pe inimă, a-şi impune să…; ~ **der Sache schwebt Dunkel** afacerea nu este clară, asupra acestui lucru planează un mister; **Fehler** ~ **Fehler** greşeli peste greşeli; **Geld** ~ **Geld** bani peste bani. **2.** peste, dincolo de…, de partea cealaltă; ~ **eine Brücke gehen** a trece peste un pod; ~ **den Graben springen** a sări şanţul; ~ **die Straße gehen** a traversa strada; ~ **dem Berg** peste munte, dincolo de munte; *(fig.)* ~ **alle Berge sein a)** a fi foarte departe; **b)** a fi şters-o. **3.** peste, în plus, mai mult de…, mai bine de…; **es ist noch** ~ **ein Kilo davon** a mai rămas peste un kilogram, mai e un kilogram şi ceva din…; ~ **den Durst trinken** a bea mai mult decât trebuie, a se chercheli; ~ **alles Erwarten** peste toate aşteptările; ~ **Gebühr** sau ~ **alle Maßen** sau ~ **die Grenze** peste măsură, dincolo de orice limită; ~ **alle Begriffe gehen** a fi de neînţeles; ~ **die Kräfte gehen** a fi peste puteri; **das geht** ~ **den Spaß** e prea de tot, întrece gluma; *(fam.)* **das geht** ~ **die Hutschnur** e (prea) din cale afară, e exagerat, e prea de tot; *(fam.)* ~ **die Vierziger hinaus sein** a fi trecut de patruzeci de ani; ~ **die Hälfte der Truppen** mai mult de jumătate din trupe; ~ **100 Euro** mai bine de 100 de euro; **das ist schon** ~ **eine Woche her** a trecut mai mult de o săptămână de atunci; ~ **einen Monat** peste o lună, mai bine de o lună. **4.** peste, în; după; **heute** ~ **acht Tage** peste opt zile, de azi în opt zile; **zehn Minuten** ~ **acht** opt şi zece minute; **~s Jahr** peste un an, într-un an; ~ **eine Weile** după câtva timp; ~ **kurz oder lang** mai devreme sau mai târziu; **einmal** ~ **das andere** una după alta; **Sieg** ~ **Sieg** victorie după victorie. **5.** asupra; ~ **eine Nation herrschen** a domni peste o naţiune; ~ **die Feinde siegen (sau triumphieren)** a învinge duşmanul; ~ **jn. viel vermögen** a avea ascendent asupra cuiva; ~ **jn. Gewalt (sau Macht) haben** a avea influenţă (putere) asupra cuiva; a dirija pe cineva după voia sa; **Fluch** ~ **dich!** blestem asupra ta! fii blestemat! **Weh** ~ **die Mörder!** vai de ucigaşi! **O** ~ **die Jugend!** of! tineretul ăsta! **6.** despre, de, asupra, în legătură cu, referitor la; ~ **jn. etwas hören** a auzi ceva despre cineva; ~ **etwas sprechen** a vorbi despre ceva; ~ **die Größe der Römer** despre măreţia romanilor; ~ **die Flora der Karpaten** cu privire la flora Carpaţilor; ~ **etwas nachdenken** a medita la ceva, a-şi bate capul cu ceva, a se gândi la ceva; **ein Buch** ~ **die Jugend** o carte despre tineret. **7.** pentru, de; **sich** ~ **etwas freuen** a se bucura de ceva; ~ **Hitze klagen** a se plânge de caniculă; **sich** ~ **Ungerechtigkeit beklagen** a se plânge de nedreptate; *(fam.)* **sich** *(dat.)* ~ **etwas graue Haare wachsen lassen** a se frământa, a-şi face griji pentru ceva. **8.** prin; ~ **Land reisen** a voiaja, a călători prin ţară; ~ **Berlin nach Hamburg** trecând prin Berlin spre Hamburg; ~ **Berg und Tal** peste munţi şi văi. **9.** peste, în timpul; **guter Rat kommt oft** ~ **Nacht** noaptea e cel mai bun sfetnic; ~ **Ostern verreisen** a pleca de Paşti; *(cu topică inversată)* **den Tag** ~ toată ziua, peste zi; **die ganze Nacht** ~ **aufbleiben** a sta treaz toată noaptea; **die Feiertage** ~ **war er zu Haus** în timpul sărbătorilor, peste sărbători a fost acasă. **10.** *(mine; în expr.)* ~ **Tag arbeiten** a lucra la suprafaţa pământului, a lucra la zi. **11.** datorită; **er vergisst** ~ **dem Spiele seine Geschäfte** furat de pasiunea jocului uită de afaceri; ~ **der Arbeit sein** a lucra; ~ **dem Essen** în timpul mesei; ~ **dem Lärm etwas überhören** a nu auzi ceva din

pricina zgomotului. **II.** *adv.* **1.** *(în expr.)* ~ **und** ~ de sus până jos, din cap până-n picioare, în întregime, total, complet, cu desăvârșire, cu totul, de tot. **2.** *(mil.; în expr.)* **Gewehr ~!** la umăr arm'!

über|ackern, *überackerte, überackert, vb. (h) tr.* **1.** a ara pentru a doua oară, a întoarce (o semănătură). **2.** a ara superficial.

Über|akkumulation, *-en, f. (ec.)* acumulare (de capital) excesivă, supraacumulare.

über|all sau **über|all** *adv.* peste tot, pretutindeni; **das findet man** ~ se găsește peste tot; **er ist ~ und nirgends** (el) e peste tot și nicăieri.

über|allher sau **über|allher** *adv.* de pretutindeni, de peste tot.

über|allhin sau **über|allhin** *adv.* pretutindeni, în toate direcțiile.

über|altert *adj.* **1.** prea bătrân, îmbătrânit; **die Bevölkerung ist** ~ populația este îmbătrânită. **2.** *(despre întreprinderi etc.)* cu media de vârstă a personalului prea ridicată. **3.** învechit, perimat.

Über|alterung, *-en, f.* **1.** *(la întreprinderi etc.)* creștere excesivă a mediei de vârstă a personalului. **2.** îmbătrânire înaintată. **3.** învechire, perimare.

Über|angebot, *-(e)s, -e, n.* supraofertă; surplus; ofertă excedentară.

über|ängstlich *adj.* prea timid, prea fricos.

über|an|strengen, *überanstrengte, überanstrengt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) obosi peste măsură, a (se) surmena, a (se) extenua; **er hat sich gestern überanstrengt** ieri a lucrat peste puteri.

über|an|strengt I. *part. trec.* de la überanstrengen. **II.** *adj.* obosit peste măsură, surmenat, extenuat.

Über|an|strengung, *-en, f.* obosire excesivă, surmenaj, extenuare.

über|antworten, *überantwortete, überantwortet (du überantwortest, er überantwortet), vb. (h) tr.* a remite, a preda, a înmâna; **jn. dem Gericht** ~ a deferi pe cineva justiției.

Über|antwortung, *f. sg.* remitere, predare, înmânare; *(jur.)* deferire.

Über|anzug, *-(e)s, -züge, m.* salopetă.

Über|arbeit, *-en, f.* muncă suplimentară, excedentară.

über|arbeiten[1], *arbeitete über, übergearbeitet (du arbeitest über, er arbeitet über), vb. (h) intr.* a munci în plus, a face muncă suplimentară.

über|arbeiten[2], *überarbeitete, überarbeitet, vb. (h)* **I.** *tr.* a prelucra, a reface, a retușa, a transforma, a remania; a revizui; **den Roman (das Wörterbuch)** ~ a reface, a revizui romanul (dicționarul). **II.** *refl.* a face eforturi mari, a se surmena, a se extenua,

über|arbeitet I. *part. trec.* de la überarbeiten[2]. **II.** *adj.* **1.** prelucrat, transformat; refăcut. **2.** surmenat, extenuat.

Über|arbeitung, *-en, f.* **1.** prelucrare, revizuire, refacere, remaniere; finisare; retușare. **2.** *sg.* surmenaj.

Über|ärmel, *-s, -, m.* mânecă falsă, mânecuță, mânecă de protecție, cotieră.

über|aus și **über|aus** *adv.* peste măsură de, extrem de.

überbacken, *überbuk* și **überbackte**, *überbacken* (*du überbäckst* și *überbackst, er überbäckt* și *überbackt), vb. (h) tr. (cul.)* a gratina.

Überbau, *-(e)s, -e* (sau *-ten), m.* **1.** *pl. -e (ec., fil.)* suprastructură. **2.** *(jur.)* parte de construcție situată dincolo de granița proprietății. **3.** *(constr.)* suprastructură.

überbauen[1], *baute über, übergebaut, vb. (h) tr. (jur.)* a clădi dincolo de limitele proprietății.

überbauen[2], *überbaute, überbaut, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a clădi peste ceva, a suprazidi. **2.** a acoperi zidind. **II.** *refl.* a se ruina, a-ți depăși posibilitățile construind.

Überbau|ung, *-en, f.* suprazidire, acoperire cu o construcție (acoperiș etc.).

überbe|an|spruchen, *überbeansprucht, vb. (h) tr. (numai la inf. și part. trec.)* a suprasolicita.

Überbe|an|spruchung, *-en, f.* suprasolicitare.

überbefriedigen, *überbefriedigt, vb. (h) tr. (numai la inf. și part. trec.)* a suprasatisface.

überbe|halten, *behielt über, überbehalten (du behältst über, er behält über), vb. (h) tr.* a păstra (pus) pe deasupra; **er hat den Mantel** ~ nu și-a scos paltonul; **Geld** ~ a reține din bani, a nu da tot restul.

Überbein, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(med.)* exostoză; ganglion, chist ganglionar solid (mai ales la încheietura mâinii). **2.** *(med. vet.)* tumoare la piciorul calului.

überbekommen, *bekam über, überbekommen, vb.(h) tr.* **1.** a se sătura, a se plictisi de ceva; **er hat seine Freunde** ~ s-a săturat de prietenii săi. **2.** *(mar.)* a fi lovit de val.

überbelasten, *überbelastet, vb. (h) tr. (numai la inf. și part. trec.)* a supraîncărca.

Überbelastung, *-en, f.* supraîncărcare, suprasarcină; **berufliche** ~ surmenaj profesional.

überbelegen, *überbelegt, vb. (h) tr. (numai la inf. și part. trec.; despre hoteluri, spitale)* a supraaglomera.

überbelegt I. *part. trec.* de la überbelegen. **II.** *adj.* plin până la refuz; **das Spital ist** ~ spitalul e supraaglomerat.

Überbelegung, *-en, f. (la hoteluri, spitale)* supraaglomerare.

überbelichten, *überbelichtet, vb. (h) tr. (numai la inf. și part. trec.) (fot.)* a supraexpune.

überbelichtet I. *part. trec.* de la überbelichten. **II.** *adj. (fot.)* supraexpus.

Überbelichtung, *-en, f. (fot.)* supraexpunere.

überbeschäftigt *adj.* suprasolicitat.

Überbeschäftigung, *-en, f.* suprasolicitare, folosire excesivă; *(ec.)* supraocupare a forței de muncă; supraangajare.

überbesetzt *adj.* v. überbelegt **(II)**; **der Betrieb ist mit Personal** ~ întreprinderea are prea mult personal.

überbe|steuern, *überbesteuert vb. (h) tr. (numai la inf. și part. trec.)* a impune la un impozit prea mare.

Überbe|steuerung, *-en, f. (fin.)* **1.** impunere la un impozit prea mare. **2.** impozit excesiv.

Überbeton [-tɔ̃:, -tɔŋ, *austr.* -to:n], *-s, -s* (și *-e), m. (constr.)* beton de protecție, beton de uzură.

überbetonen, *überbetont, vb. (h) tr. (numai la inf. și part. trec.)* a pune un accent prea mare, a accentua excesiv.

überbetont I. *part. trec.* de la überbetonen. **II.** *adj.* accentuat excesiv.

Überbetonung, *-en, f.* accentuare excesivă.

überbetrieblich *adj.* în afară de întreprindere, între întreprinderi; **~er Wettbewerb** concurs, întrecere între întreprinderi.

Überbett, *-(e)s, -en, n. (reg.)* plapumă, pilotă.

überbeugen, *beugte über, übergebeugt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) îndoi peste ceva. **2.** a (se) apleca peste ceva.

überbevölkert *adj.* suprapopulat.

Überbevölkerung *f. sg.* suprapopulație.

überbewerten, *überbewertet, vb. (h) tr. (numai la inf.* și *part. trec.)* a supraaprecia, a supraevalua.

Überbewertung, *-en, f.* supraapreciere, supraevaluare.

überbezahlen, *überbezahlt, vb. (h) tr. (numai la inf.* și *part. trec.)* a plăti excesiv, a da prea mult (pentru ceva).

Überbezahlung, *-en, f.* plată excesivă, suprapreț.

überbiegen, *bog über, übergebogen, vb. (h) tr.* v. überbeugen.

überbietbar *adj.* care poate fi întrecut, depășit.

überbieten, *überbot, überboten (du überbietest, er überbietet), vb. (h) tr.* **1.** și *reciproc* a (se) concura, a (se) întrece în oferte, a supralicita; **jn. um hundert Euro** ~ a oferi o sută de euro mai mult decât cineva. **2.** *(la jocuri de cărți)* a plusa, a relansa. **3.** și *refl.* a (se) întrece, a (se) depăși; **sich in Höflichkeiten** ~ a se întrece în amabilități, a face exces de politețe; **einen Rekord** ~ a depăși un record; **sich selbst** ~ a se depăși pe sine însuși; **den Jahresplan um zehn Prozent** ~ a depăși planul anual cu zece la sută.

Überbietung, *-en, f.* **1.** supralicitare; supralicitație, supraofertă. **2.** *(la jocuri de cărți)* relansare, plusare. **3.** întrecere, depășire; ~ **des Plans** depășire a planului.

überbilden, *überbildete, überbildet (du überbildest. er überbildet), vb. (h) tr. (arte plastice)* a supradimensiona.

Überbildung, *-en, f.* **1.** *sg.* cultură rafinată. **2.** *(arte plastice)* supradimensionare.

Überbinde, *-n, f. (med.)* bandaj.

überbinden[1], *band über, übergebunden, vb. (h) tr.* a lega peste ceva, a lega pe deasupra.

überbinden[2], *überband, überbunden (du überbindest, er überbindet), vb. (h) tr.* **1.** a lega; **die Wunden** ~ a lega rănile. **2.** *(elv.)* a încredința cuiva ceva; a însărcina pe cineva cu ceva; a trece în seama cuiva ceva; **er überband ihm die Aufsicht der Arbeit** (el) i-a încredințat supravegherea lucrării; **die Kosten wurden dem Staat überbunden** cheltuielile au fost trecute pe seama statului.

überblasen, *blies über, übergeblasen (du, er bläst über), vb. (h) tr. (muz.)* a sufla într-un instrument un ton mai sus decât trebuie.

überblatten, *überblattete, überblattet (du überblattest, er überblattet), vb. (h) tr. (constr., tâmplărie)* a îmbina prin eclizare, a plătui.

überblättern, *überblätterte, überblättert, vb. (h) tr.* **1.** a răsfoi. **2.** a sări, a omite, a scăpa (o pagină); **eine Seite** ~ a sări o pagină în cursul răsfoirii.

Überblattung, *-en, f. (constr., tâmplărie)* îmbinare prin eclizare, plătuire.

überblechen, *überblechte, überblecht, vb. (h) tr.* a acoperi cu tablă.

überbleiben[1], *blieb über, übergeblieben, vb. (s) intr. (fam.)* a prisosi, a rămâne; **es sind viele Päckchen übergeblieben** au rămas multe pachețele.

überbleiben[2], *überblieb, überblieben, vb. (s) intr. (înv.)* a supraviețui.

Überbleibsel, *-s, -, n.* rămășiță, rest; reziduuri; *(fig.)* rămășițe, vestigii; **ein ~ aus der Vergangenheit** o rămășiță a trecutului.

überblenden, *überblendete, überblendet (du überblendest, er überblendet), vb. (h) tr.* **1.** *(fot.)* a suprapune (imagini). **2.** *(tel.)* a mixa.

Überblick, *-(e)s, -e, m.* **1.** priveliște, vedere largă, de ansamblu; **dieser Punkt bietet einen guten** ~ acest punct oferă o priveliște, o vedere de ansamblu bună. **2.** *(fig.)* privire de ansamblu; **einen ~ haben** a avea o idee generală, o privire de ansamblu; **ein zusammenfassender** ~ un rezumat, un expozeu; **er hat keinen** ~ (el) nu are o privire de ansamblu.

überblicken, *überblickte, überblickt, vb. (h) tr.* **1.** a cuprinde, a îmbrățișa cu privirea. **2.** a privi în ansamblu; a trece în revistă, a străbate, a parcurge cu privirea; **die Lage** ~ a avea o privire de ansamblu asupra situației, a se orienta într-o situație.

Überbliebene[1], *-n, -n (ein Überbliebener), m.* și *f.* supraviețuitor(-oare).

Überbliebene[2], *-n, -n (etwas Überbliebenes), n. (reg.)* rămășiță, rest.

überborden, *überbordete, überbordet (du überbordest, er überbordet), vb. (s) intr.* **1.** a se revărsa. **2.** a deborda, a trece peste limite; **ein ~ des Temperament** un temperament exuberant.

überbreit *adj.* excesiv de lat; cu gabaritul depășit în lățime.

Überbreite, *-n, f.* lățime prea mare, gabarit depășit în lățime.

überbreiten, *breitete über, übergebreitet (du breitest über, er breitet über), vb. (h) tr.* a întinde pe deasupra, a acoperi; **man hat eine Decke übergebreitet** a fost întinsă o cuvertură, s-a acoperit cu o cuvertură.

überbrennen, *brannte über, übergebrannt, vb. (h) tr. (fam.)* a arde (cuiva una).

Überbrettl, *-s, -, n. (austr.)* **1.** scenă mică, estradă. **2.** varieteu.

überbringen, *überbrachte, überbracht, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a transmite, a preda, a înmâna, a remite (cuiva ceva); a aduce; **er hat mir den Brief überbracht** el mi-a adus scrisoarea.

Überbringer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* transmițător(-oare); aducător(-oare), purtător(-oare); **zahlbar an den** ~ plătibil purtătorului.

Überbringerklausel, *-n, f. (ec.)* mențiune „la purtător" (element ce figurează pe cec).

Überbringerscheck, *-s, -, m. (ec.)* cec la purtător.

Überbringung, *-en, f.* transmitere, predare, înmânare, remitere; aducere.

Überbringungskredit, *-(e)s, -e, m. (ec.)* credit de funcționare (la trezorerie); credit tehnic.

überbrückbar *adj.* surmontabil, care poate fi depășit; conciliabil.

überbrücken, *überbrückte, überbrückt, vb. (h) tr.* **1.** *(rar)* a face, a construi un pod peste ceva; **einen Fluss** ~ a construi un pod peste un râu. **2.** *(fig.)* a împăca, a concilia; a pune de acord; a învinge, a depăși (obstacole, piedici); **die Gegensätze lassen sich** ~ contradicțiile pot fi depășite.

Überbrückung, *-en, f. (fig.)* împăcare, conciliere; punere de acord.

Überbrückungs(bei)hilfe, *-n, f.* ajutor temporar; ajutor pentru sinistrați.

Überbrückungsheim, *-(e)s, -e, n.* cămin pentru sinistrați.

Überbrückungskredit, *-(e)s, -e, m. (fin.)* credit pe termen scurt; credit de tranziție.

Überbrückungsvor|rat, *-(e)s, -vorräte, m.* rezervă temporară.

überbrüllen, *überbrüllte, überbrüllt, vb. (h) tr.* a urla mai tare decât altul, a acoperi cu urletul.

überbuchen, *überbuchte, überbucht, vb. (h) tr.* a rezerva peste posibilități, peste capacitate.

Überbuchung, *-en, f.* rezervare peste capacitate.

überbunt *adj.* prea pestriț, prea împestrițat.
überbürden, *überbürdete, überbürdet (du überbürdest, er überbürdet), vb. (h) tr.* a supraîncărca, a împovăra peste măsură, excesiv; a istovi peste măsură.
Überbürdung, *-en, f.* supraîncărcare, împovărare excesivă; **geistige ~** suprasolicitare intelectuală.
Überbürdungsklage, *-n, f. (jur.)* introducere a unei acțiuni pentru motive de imposibilitate economică.
Überchlorsäure [-klo:ɐ] *f. sg. (chim.)* acid percloric.
Überdach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* streașină (de adăpost).
überdachen, *überdachte, überdacht, vb. (h) tr. (constr.)* a acoperi, a prevedea cu un acoperiș.
überdacht[1] **I.** *part. trec.* de la überdachen. **II.** *adj.* cu acoperiș, acoperit.
überdacht[2] *part. trec.* de la überdenken.
Überdachung, *-en, f.* **1.** acoperiș (de protecție).
Überdampf, *-(e)s, -dämpfe, m.* abur excedentar.
überdas *adv.* v. überdies.
überdauern, *überdauerte, überdauert, vb. (h) tr.* a depăși în durată, a supraviețui cuiva.
Überdecke, *-n, f.* cuvertură, pătură.
überdecken[1], *deckte über, übergedeckt, vb. (h) tr.* a pune, a întinde peste ceva.
überdecken[2], *überdeckte, überdeckt, vb. (h) tr.* a acoperi, a înveli; **jn. mit einem Mantel ~** a acoperi pe cineva cu o manta.
Überdeckung, *-en, f.* acoperire, învelire.
Überdeckungs|schicht, *-en, f.* strat de acoperire.
überdem *adv.* v. überdies.
überdehnen, *überdehnte, überdehnt, vb. (h) tr.* a supraîntinde, a întinde prea tare.
überdenken, *überdachte, überdacht, vb. (h) tr.* a chibzui, a medita, a (se) gândi (din nou) (la ceva), a reflecta.
überdeutlich *adj.* **1.** foarte, extrem de clar. **2.** prea clar, prea limpede.
überdies *adv.* pe lângă aceasta, pe deasupra, în plus, afară de aceasta; **~ wurde es Abend** afară de asta se mai și înserase.
Überdimension, *-en, f.* supradimensiune.
überdimensionieren, *überdimensionierte, überdimensioniert, vb. (h) tr.* a supradimensiona.
Überdimensionierung, *-en, f.* supradimensionare.
überdosieren, *überdosierte, überdosiert, vb. (h) tr.* a pune doze prea mari, a supradoza.
Überdosis, *-dosen, f. (med.)* doză prea mare, excesivă, supradoză.
Überdrang, *-(e)s, m. sg.* zel excesiv.
überdrehen, *überdrehte, überdreht, vb. (h) tr.* **1.** a învârti, a suci peste limita admisibilă. **2.** *(tehn.)* a strica prin înșurubare (filetul unui șurub). **3.** *(mas.)* a tura prea tare (un motor). **4.** *(film)* a filma mai accelerat decât normal. **5.** *(sport)* a răsuci prea tare, a luxa (membrele, corpul).
überdreht I. *part. trec.* de la überdrehen. **II.** *adj.* **1.** învârtit, sucit (prea mult). **2.** *(tehn.; despre filete)* stricat (prin înșurubare). **3.** *(fig.)* excitat, agitat peste măsură.
Überdruck, *-(e)s, -e* (sau *-drücke), m.* **I.** *(pl. -drücke) (fiz., tehn.)* suprapresiune; **atmosphärischer ~** suprapresiune atmosferică. **II.** *(pl. -e) (tipogr.)* **1.** depășire a tirajului unei coli. **2.** supraimprimare, supratipărire; relitografiere.
Überdruck|anzug, *-(e)s, -züge, m. (mar.)* costum de scafandrier; *(av.)* scafandru de altitudine.
überdrucken, *überdruckte, überdruckt, vb. (h) tr.* a acoperi cu un (alt) text tipărit.
Überdruck|kabine, *-n, f. (av.)* cabină ermetică.
Überdruckturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină cu reacție.
Überdruckzone, *-n, f. (av.)* zonă de suprapresiune.
Überdruss, *-es, m. sg.* plictiseală până la dezgust, scârbă, saturație; **~ erregen** a plictisi, a provoca dezgust; **er hat es mir bis zum ~ wiederholt** mi-a repetat-o până la saturație.
überdrüssig *adj.* sătul, dezgustat, plictisit, scârbit; **ich bin dessen ~** m-am săturat, sunt scârbit de acest lucru; **einer Sache ~ werden** a se plictisi, a fi dezgustat de un lucru.
überdüngen, *überdüngte, überdüngt, vb. (h) tr. (agr.)* a îngrășa, a gunoi prea mult.
Überdüngung, *-en, f. (agr.)* îngrășare excesivă.
überdurchschnittlich *adj.* mai mult decât mediu, peste medie; ieșit din comun; **er ist ~ begabt** este ieșit din comun ca înzestrare, ca talent.
über|eck *adv.* **1.** în sau pe diagonală; peste colț; **~ sitzen** a sta la colțul (celălalt al) mesei. **2.** *(reg.)* pieziș, strâmb. **3.** *(reg.)* pierdut, dispărut; **etwas ~ bringen** a face ceva pierdut.
Über|eifer, *-s, m. sg.* zel excesiv, râvnă excesivă.
über|eifrig *adj.* excesiv, peste măsură de zelos, prea zelos.
über|eignen, *übereignete, übereignet, vb. (h) tr. (jur.; jm. etwas)* a transmite, a trece (cuiva ceva) în proprietate, a ceda.
über|eignet I. *part. trec.* de la übereignen. **II.** *adj. (jur.; despre bunuri)* transmis, trecut, cedat.
Über|eignung, *-en, f. (jur.)* transmitere, cedare (de bunuri).
Über|eile *f. sg.* grabă excesivă.
über|eilen, *übereilte, übereilt, vb. (h)* **I.** *tr.* a precipita, a grăbi, a face ceva în mod pripit. **II.** *refl.* a se grăbi (prea mult), a se precipita; a (se) pripi; **ohne sich zu ~** fără grabă, pe îndelete.
über|eilt I. *part. trec.* de la übereilen. **II.** *adj.* și *adv.* nechibzuit, pripit; **~ handeln** a acționa pripit.
Über|eilung, *-en, f.* **1.** grabă mare, precipitare. **2.** nechibzuință, pripeală.
über|ein *adv.* de acord; *(în expr.)* **~ werden** a cădea de acord.
über|ein|ander, *adv.* **1.** unul peste altul, una peste alta, unii peste alții, unele peste altele. **2.** claie peste grămadă.
über|ein|ander fallen, *fiel übereinander, übereinander gefallen (du fällst übereinander, er fällt übereinander), vb. (s) intr.* **1.** a cădea în dezordine, unul peste altul, claie peste grămadă. **2.** a se dărâma, a se prăbuși.
über|ein|ander greifen, *griff übereinander, übereinander gegriffen, vb. (h) intr.* a se suprapune, a se încăleca.
über|ein|ander legen, *legte übereinander, übereinander gelegt, vb. (h) tr.* a pune, a așeza una peste alta, a suprapune (în poziție orizontală).
über|einander liegen, *lag übereinander, übereinander gelegen, vb. (h* și *reg. s) intr.* a sta, a fi pus una peste alta, claie peste grămadă.
über|ein|ander schichten, *schichtete übereinander, übereinander geschichtet (du schichtest übereinander, er schichtet übereinander), vb. (h) tr.* a așeza în straturi unele peste altele.
über|ein|ander schlagen, *schlug übereinander, übereinander geschlagen (du schlägst übereinander, er schlägt übereinander), vb. (h) tr.* a pune unul peste altul, a încrucișa, a suprapune; **die Beine ~** a încrucișa picioarele, a pune picior peste picior.
über|ein|ander schweißen, *schweißte übereinander, übereinander geschweißt (du, er schweißt übereinander), vb. (h) tr. (tehn.)* a suda prin suprapunere.
über|ein|ander setzen, *setzte übereinander, übereinander gesetzt (du, er setzt übereinander), vb. (h) tr.* v. übereinanderlegen.
über|ein|ander sitzen, *saß übereinander, übereinander gesessen (du, er sitzt übereinander), vb. (h* și *reg. s) intr.* a ședea, a sta unul peste altul, înghesuiți, claie peste grămadă.
über|ein|ander stehen, *stand übereinander, übereinander gestanden, vb. (h* și *reg. s) intr.* a sta unul peste altul, unul deasupra celuilalt.
über|ein|ander stellen, *stellte übereinander, übereinander gestellt, vb. (h) tr.* a pune, a așeza una peste alta, a suprapune în picioare.
über|ein|ander werfen, *warf übereinander, übereinander geworfen (du wirfst übereinander, er wirft übereinander), vb. (h) tr.* a arunca una peste alta, claie peste grămadă, de-a valma.
über|einfallen, *fiel überein, übereingefallen (du fällst überein, er fällt überein), vb. (s) intr.* a fi în acord, a coincide, a se potrivi exact.
Über|einfuhr, *-en, f. (ec.)* import excedentar.
über|einkleiden, *kleidete überein, übereingekleidet (du kleidest überein, er kleidet überein), vb. (h) tr. (înv.)* a îmbrăca în uniformă, a îmbrăca la fel, uniform.
über|einkommen, *kam überein, übereingekommen, vb. (s) intr.* a se învoi, a se înțelege, a conveni, a cădea de acord; **über** *(cu ac.)* **etwas ~** a conveni, a cădea de acord asupra unui lucru.
Über|einkommen[1], *-s, n. sg.* înțelegere, învoială, acord, convenție; contract, tranzacție; **mit jm. zu einem ~ gelangen** sau **mit jm. ein ~ treffen** a ajunge la o înțelegere, a cădea de acord, a conveni cu cineva; **stillschweigendes ~** acord tacit; **gültiges ~** acord amiabil.
Über|einkommen[2], *-s, n. sg.* supravenit.
Über|einkunft, *-künfte, f.* v. Übereinkommen[1].
Über|einkünfte *pl.* v. Übereinkommen[2].
über|ein|stimmen, *stimmte überein, übereingestimmt, vb. (h) intr.* a corespunde, a se potrivi, a se acorda, a fi în concordanță; **mit jm. ~** a fi de acord cu cineva; **ich stimme damit überein** consimt, sunt de acord cu asta; **alle stimmen darin überein, dass...** toți sunt de acord că...; **mit etwas ~ a)** a corespunde, a coincide; **b)** a fi în armonie; *(gram.)* **in Geschlecht und Zahl ~** a se acorda în gen și număr.
über|ein|stimmend I. *part. prez.* de la übereinstimmen. **II.** *adj.* concordant, de acord; armonios. **III.** *adv.* de acord, la unison, unit; **~ wird gesagt, dass...** toată lumea e de părere că...
Über|ein|stimmung, *-en, f.* acord, înțelegere, concordanță; potrivire; coincidență; **in ~ bringen** a pune de acord, în concordanță, în armonie; **Ausgaben mit Einnahmen in ~ bringen** a echilibra cheltuielile cu veniturile; **~ der Zeugenaussagen** potrivire în declarațiile martorilor.
über|eintreffen, *traf überein, übereingetroffen (du triffst überein, er trifft überein), vb. (s) intr.* v. übereinstimmen.
über|empfindlich *adj.* **1.** suprasensibil, susceptibil; **das Kind ist ~** copilul e de o sensibilitate excesivă. **2.** *(med.)* sensibilizat.
Über|empfindlichkeit *f. sg.* **1.** suprasensibilitate, susceptibilitate. **2.** *(med.)* anafilaxie, alergie, sensibilizare.
über|enzig *adj. (reg.)* de prisos, inutil.
über|erfüllen, *übererfüllte, übererfüllt, vb. (h) tr.* a îndeplini cu prisosință, a depăși.
Über|erfüllung, *-en, f.* îndeplinire cu prisosință, depășire; **die ~ des Planes** depășirea planului.
Über|ernährung *f. sg.* supraalimentare, supraalimentație.
über|er|regbar *adj.* **1.** peste măsură de emotiv; surescitabil, irascibil. **2.** *(fiziol.)* supraexcitabil.
Über|er|regbarkeit *f. sg.* supraemotivitate, surescitabilitate, irascibilitate.
Über|er|reger, *-s, -, m. (electr.)* supraexcitatoare.
über|essen[1], *aß über, übergegessen (du isst über, er isst über), vb. (h) refl.* (cu *dat.*) a i se apleca, a i se face greață, a se scârbi (de o mâncare); **sich** *(dat.)* **Spinat ~** a se scârbi de spanac (mâncând prea mult).
über|essen[2], *überaß, übergessen (du, er überisst), vb. (h) refl.* **1.** a mânca prea mult. **2.** a-și strica stomacul (mâncând prea mult).
über|etatmäßig [-eta-] *adj. (fin.)* suprabugetar.
überfachlich *adj.* în afara specialității.
über|fahren[1], *fuhr über, übergefahren (du fährst über, er fährt über), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a transporta, a duce pe cineva sau ceva dincolo, de partea cealaltă; **der Ferge erbot sich, uns überzufahren** luntrașul s-a oferit să ne treacă dincolo. **2.** *(mine)* a încrucișa o ocurență minerală cu o galerie. **II.** *intr. (s)* a trece dincolo, a traversa; **von England fuhr ich über nach Frankreich** din Anglia am trecut (cu vaporul) în Franța.
überfahren[2], *überfuhr, überfahren (du überfährst, er überfährt), vb. (h) tr.* **1.** a călca, a strivi (cu un vehicul); **er sollte das Kind ~** era să calce copilul. **2.** *(fig., fam.)* a duce de nas. **3.** a trece peste ceva; **die Tafel mit dem Schwamm ~** a trece peste tablă cu buretele; *(fig.; impers.)* **es überfuhr seinen Rücken eiskalt** simți fiori de gheață în spate. **4.** a parcurge în fugă, a răsfoi (o carte, o lucrare etc.); **ich überfuhr rasch einige Seiten** am răsfoit repede câteva pagini. **5.** *(despre vizitii)* a mâna caii până la epuizare.
Überfahrt, *-en, f.* trecere (dincolo), traversare.
Überfahrtsgeld, *-(e)s, -er, n.* plată, taxă de trecere, de traversare.
Überfall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** atac neașteptat, prin surprindere; *(mil.)* incursiune; agresiune; **bewaffneter ~** agresiune armată. **2.** *(hidr.)* deversor, cădere de apă. **3.** *(anat., reg.)* omușor, împărătuș, uvulă.
Überfall|anruf, *-(e)s, -e, m.* apel de alarmă (la un atac).
überfallen[1], *fiel über, übergefallen (du fällst über, er fällt über), vb. (s) intr.* a cădea peste, dincolo de ceva, de partea cealaltă.
überfallen[2], *überfiel, überfallen (du überfällst, er überfällt), vb. (h) tr.* **1.** a ataca, a lua prin surprindere, pe neașteptate; **ein Land ~** a invada, a cotropi o țară; **eine Bande**

hat uns ~ ne-a atacat o bandă; *(fig.)* **der Schlaf hat ihn** ~ l-a furat somnul; **die Nacht hat uns** ~ ne-a prins noaptea. **2.** a surprinde, a mira, a uimi; **mit einer Nachricht** ~ a uimi, a surprinde cu o veste, cu o ştire. **3.** *(despre vânat)* a sări peste ceva, a cădea peste ceva.

überfällig *adj.* **1.** întârziat, în întârziere; **das Flugzeug ist seit gestern** ~ avionul trebuia să sosească de ieri. **2.** *(ec.)* cu scadenţă depăşită.

Überfallrohr, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* conductă deversoare.

Überfall(s)kommando, *-s, -s, n.* detaşament de intervenţie al poliţiei.

Überfallsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept asupra fructelor ce cad de la vecin pe terenul propriu.

Überfallwagen, *-s, -, m.* automobil, maşină de poliţie pentru intervenţii rapide.

Überfallwehr, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* stăvilar cu deversare superioară.

Überfang, *-(e)s, -fänge, m. (sticlărie)* strat exterior din sticlă colorată.

überfangen, *überfing, überfangen (du überfängst, er überfängt), vb. (h) tr. (sticlărie)* a acoperi cu un strat subţire de sticlă colorată.

überfärben[1], *färbte über, übergefärbt, vb. (h) tr. (despre culori)* a străbate prin ceva; a se lua.

überfärben[2], *überfärbte, überfärbt, vb. (h) tr.* **1.** a vopsi, a colora din nou, a vopsi încă o dată. **2.** a acoperi cu altă nuanţă.

überfeilen, *überfeilte, überfeilt, vb. (h) tr. (tehn.)* a netezi cu pila.

überfein *adj.* **1.** extrafin, foarte fin, de calitate superioară. **2.** *(fig.)* (prea) rafinat.

überfeinert *adj.* suprarafinat.

Überfeinerung, Überfeinheit, *-en, f.* rafinament (exagerat).

überfett sau **überfettet** *adj.* prea gras.

überfirnissen, *überfirnisste, überfirnisst (du, er überfirnisst), vb. (h) tr. (tehn.)* a acoperi cu lac, a da cu lac, cu firnis.

überfischen, *überfischte, überfischt, vb. (h) tr.* a pescui excesiv, a seca de peşti.

Überfischung, *-en, f.* secare de peşti, pescuire excesivă.

überflattern[1], *flatterte über, übergeflattert, vb. (s) intr.* a zbura de la un obiect la altul; *(fig.)* a trece de la un subiect la altul.

überflattern[2], *überflatterte, überflattert, vb. (h) tr. (despre păsări)* a zbura pe deasupra.

überflechten, *überflocht, überflochten (du überflichst, er überflicht), vb. (h) tr.* a acoperi, a înveli cu o împletitură.

Überfleiß, *-es, m. sg.* exces de zel, exces de hărnicie, de râvnă.

überfleißig *adj.* excesiv de harnic.

überfliegen[1], *flog über, übergeflogen, vb. (s) intr.* a zbura, a trece (până) dincolo, de partea cealaltă.

überfliegen[2], *überflog, überflogen, vb. (h) tr.* **1.** a survola, a trece, a străbate în zbor; **das Meer** ~ a zbura, a trece în zbor peste mare: *(fig.)* **ihre Wangen überflog ein zartes Rot** obrajii ei i s-au îmbujorat uşor. **2.** a parcurge în grabă, a arunca o privire rapidă; **mit den Augen** ~ a privi în fugă; **das Buch** ~ a parcurge, a răsfoi în grabă cartea.

Überfliegen, *-s, n. sg.* survolare, trecere în zbor.

Überflieger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană de o inteligenţă superioară, peste medie.

überfließen[1], *floss über, übergeflossen (du, er fließt über), vb. (s) intr.* a se revărsa, a deborda; *(fig.)* **ihre Augen fließen (von Tränen) über** ochii ei sunt plini de lacrimi; **vor Freude** ~ a nu mai putea de bucurie.

überfließen[2], *überfloss, überflossen, vb.(h) tr.* a inunda, a se revărsa peste ceva; **der Bach hat die Au überflossen** pârâul a inundat lunca.

überflochten I. *part. trec.* de la überflechten. **II.** *adj.* îmbrăcat, acoperit cu o împletitură (de nuiele, de paie etc.).

überfloren, *überflorte, überflort, vb. (h) tr.* a învălui, a acoperi cu văl de doliu.

Überflug, *-(e)s, -flüge, m.* **1.** zbor dincolo, traversare, trecere în zbor dincolo. **2.** survolare. **3.** strat de spoială uşoară.

überflügeln, *überflügelte, überflügelt, vb. (h) tr.* **1.** a întrece, a depăşi (în randament) pe cineva, a o lua înaintea cuiva; a birui, a învinge pe cineva. **2.** *(mil.)* a învălui pe flanc.

Überflüg(e)lung, *-en, f.* **1.** depăşire. **2.** *(mil.)* manevră de învăluire pe flanc.

Überflur|hydrant, *-en, -en, m. (hidr.)* hidrant supraterан.

Überfluss, *-es, m. sg.* belşug, bogăţie, abundenţă, prisosinţă; **im** ~ din abundenţă; **zum** ~ **a)** inutil; **b)** în plus, pe deasupra; **im** ~ **leben** a trăi în belşug.

überflüssig *adj.* de prisos, inutil, superfluu; **ich komme mir hier** ~ **vor** am impresia că sunt de prisos aici.

überflüssigerweise *adv.* în mod inutil, în zadar, de prisos.

Überflüssigkeit, *-en, f.* **1.** caracter de prisos, inutilitate. **2.** *(rar)* lucru de prisos, inutil.

Überflusswirtschaft, *-en, f. (ec.)* economie de abundenţă.

überfluten[1], *flutete über, übergeflutet (du flutest über, er flutet über), vb. (h şi s) intr.* a deborda, a se revărsa.

überfluten[2], *überflutete, überflutet (du überflutest, er überflutet), vb. (h) tr.* **1.** a inunda, a se revărsa peste ceva. **2.** *(fig.)* a copleşi.

Überfluten, *-s, n. sg.* debordare, revărsare.

Überflutung, *-en, f.* inundare, inundaţie.

Überflutungsgefahr, *-en, f.* pericol de revărsare, de inundaţie.

überfordern, *überforderte, überfordert, vb. (h) tr.* a suprasolicita, a pretinde exagerat de mult, a cere prea mult (ca preţ sau volum de muncă); *(fam.)* a jupui.

Überforderung, *-en, f.* pretenţie exagerată; suprasolicitare.

überforsch *adj.* prea îndrăzneţ, prea curajos.

Überfracht, *-en, f.* supragreutate, supraîncărcătură.

überfrachten, *überfrachtete, überfrachtet (du überfrachtest, er überfrachtet), vb. (h) tr.* a supraîncărca (un vehicul).

Überfrachtung, *-en, f.* supraîncărcare.

überfragen, *überfragte, überfragt, vb. (h) tr.* a pune (cuiva) întrebări prea multe sau prea grele (la care nu poate răspunde); **da bin ich überfragt** la asta nu pot să răspund, mă depăşeşte.

überfrech *adj.* extrem de obraznic.

überfremden, *überfremdete, überfremdet (du überfremdest, er überfremdet), vb. (h) tr.* a împestriţa cu elemente străine.

Überfremdung *f. sg.* **1.** pătrundere a elementelor străine. **2.** predominare a elementelor străine.

überfressen, *überfraß, überfressen (du, er überfrisst), vb. (h) refl. (fam., vulg.)* **1.** a se îndopa, a mânca prea mult, a se ghiftui. **2.** a i se apleca (de prea multă mâncare).

überfrieren, *überfror, überfroren, vb. (s) intr.* a se acoperi de gheaţă.

überfromm *adj.* habotnic, exagerat de cuvios, de evlavios.

Überfruchtung, *-en, f. (agr.)* suprafertilizare.

überfuchsen, *überfuchste, überfuchst (du, er überfuchst), vb. (h) tr. (fam.)* a trage pe sfoară, a înşela.

Überfuhr, *-en, f. (austr.)* **1.** bac. **2.** traversare, trecere dincolo.

überführbar *adj.* **1.** care poate fi condus, dus, transferat, transportat dincolo. **2.** *(chim.)* care poate fi transformat, schimbat; **diese Verbindung ist leicht in Zucker** ~ acest compus se poate transforma uşor în zahăr. **3.** *(jur.)* pasibil de învinuire; **der Dieb ist dieses Verbrechens nicht** ~ hoţul nu poate fi dovedit ca vinovat de această infracţiune.

überführen[1], *führte über, übergeführt, vb. (h) tr.* **1.** a transporta, a muta, a transfera, a trece dincolo; **Truppen an** (sau **auf**) **einen anderen Kriegsschauplatz** ~ a transfera trupele pe un alt teatru de operaţiuni; **die Leiche wurde nach Berlin übergeführt** cadavrul a fost transportat la Berlin. **2.** *(fig.)* a transforma, a schimba; **den Vorschlag in die Praxis** ~ a pune propunerea în practică.

überführen[2], *überführte, überführt, vb. (h) tr.* **1.** *(jur.)* a dovedi, a demonstra (vinovăţia cuiva), a convinge; **der Dieb ist überführt** hoţul a fost dovedit ca fiind vinovat; **eines Verbrechens** ~ a dovedi vina (cuiva) privitor la o infracţiune. **2.** a transporta, a duce (cu un vehicul) la destinaţie. **3.** a încărca, a supraaglomera; **den Markt** ~ a supraaproviziona piaţa. **4.** a clădi un pod, un pasaj superior peste un obstacol. **5.** *(reg.)* a acoperi, a presăra; **die Straße mit Schotter** ~ a acoperi şoseaua cu pietriş. **6.** *(reg.)* v. überfahren[2] **(1).**

Überführung, *-en, f.* **1.** transport, transfer, trecere (dincolo). **2.** transportare, transferare; **die** ~ **der Leiche** transportarea, transferarea cadavrului ~ **ins Gemeineigentum** trecere în proprietate colectivă. **3.** *(chim.)* transferare. **4.** pasaj superior, pasarelă. **5.** *(jur.)* dovedire, dovadă a vinovăţiei; demascare.

Überfülle *f. sg.* **1.** belşug, prisos, abundenţă. **2.** obezitate, corpolenţă.

überfüllen[1], *füllte über, übergefüllt, vb. (h) tr.* a deşerta dintr-un vas într-altul; a pritoci, a transvaza; **das Mehl in einen andern Sack** ~ a deşerta făina dintr-un sac într-altul.

überfüllen[2], *überfüllte, überfüllt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) umple prea tare, a (se) ticsi; **den Markt** ~ a aproviziona din belşug piaţa; **sich mit Speisen** ~ a se îndopa cu mâncare.

überfüllt I. *part. trec.* de la überfüllen[2]. **II.** *adj.* prea plin, supraîncărcat, ticsit; **der Saal ist** ~ sala e arhiplină; **~e Züge** trenuri arhipline, supraaglomerate, ticsite.

Überfüllung, *-en, f.* supraîncărcare, ticsire.

Überfunktion, *-en, f. (med.)* hipertrofie; ~ **der Schilddrüse** hipertrofie a glandei tiroide.

überfüttern, *überfütterte, überfüttert, vb. (h) tr.* a supraalimenta, a hrăni excesiv, a da prea multă mâncare; a îndopa.

überfüttert I. *part. trec.* de la überfüttern. **II.** *adj.* îndopat, supraalimentat.

Überfütterung, *-en, f.* îndopare, supraalimentare.

Übergabe, *-n, f.* **1.** predare, înmânare, livrare, remitere; **die** ~ **des Amtes** predarea funcţiei; **die** ~ **des Schlüssels** înmânarea cheii; **schlüsselfertige** ~ predare la cheie. **2.** *(mil.)* capitulare, predare; **zur** ~ **auffordern** a soma să se predea; **bedingungslose** ~ capitulare necondiţionată. **3.** *(mil.)* transmitere (de ordine).

Übergabebahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* gară, staţie de predare.

Übergabebedingungen *pl. (mil.)* condiţii de predare, de capitulare.

Übergabebescheinigung, *-en, f.* certificat, adeverinţă de predare.

Übergabeplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de predare.

Übergabever|handlung, *-en, f. (mil.)* negociere de predare.

Übergabskommission, *-en, f.* comisie de predare.

Übergabs|protokoll, *-s, -e, n.* proces-verbal de predare.

Übergalle, *-n, f. (vet.)* pestă bovină.

Übergang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** trecere (dincolo, peste); traversare; ~ **zum Feinde** trecere la inamic; **der** ~ **über die Alpen** trecerea peste Alpi. **2.** trecătoare, pas. **3.** *(ferov.)* pasaj superior, pasaj de nivel (pentru pietoni). **4.** trecere, tranziţie; **der** ~ **von der Klassik zur Romantik** trecerea de la clasicism la romantism. **5.** *(jur.)* transfer de proprietate. **6.** *(pict.)* nuanţă de trecere.

Übergangs|alter, *-s, n. sg.* vârstă de tranziţie.

Übergangsbahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* gară de tranzit.

Übergangsbe|stimmung, *-en, f.* hotărâre, dispoziţie tranzitorie.

Übergangsbrücke, *-n, f. (ferov.)* punte de comunicaţie.

Übergangs|charakter [-ka-], *-s, -e, m.* caracter de tranziţie; **der** ~ **dieser Wirtschaft** caracterul de tranziţie al acestei economii.

Übergangs|epoche, *-n, f.* epocă de tranziţie.

Übergangs|erscheinung, *-en, f.* apariţie trecătoare, fenomen de tranziţie.

Übergangsform, *-en, f.* formă de trecere, formă tranzitorie, formă de tranziţie.

Übergangsgebilde, *-s, -, n.* imagine, plăsmuire trecătoare.

Übergangsgesetz, *-es, -e, n. (jur.)* lege tranzitorie.

Übergangsjahr, *-(e)s, -e, n.* an de trecere, de tranziţie.

Übergangskennlinie [-niə], *-n, f. (autom.)* caracteristică de transfer.

Übergangskleidung *f. sg.* haine pentru sezonul de tranziţie.

Übergangskonto, *-s, -ten* (şi *-ti*), *n. (fin.)* cont tranzitiv.

Übergangslager, *-s, -, n.* **1.** tabără, lagăr de tranziţie. **2.** depozit provizoriu.

übergangslos *adj.* direct, fără fază tranzitorie.

Übergangslösung, *-en, f.* rezolvare provizorie, de tranziţie, soluţie de moment.

Übergangsmantel, *-s, -mäntel, m.* demiu; pardesiu.

Übergangsmaßnahme, *-n, f.* **1.** măsură, dispoziţie cu caracter provizoriu. **2.** măsură, dispoziţie privitoare la tranziţie, la trecere.

Übergangsmoment, *-(e)s, -e, m.* (şi *n.*) **1.** *m.* timp, moment de tranziţie, de trecere. **2.** *n.* fenomen, moment de tranziţie, de trecere.

Übergangs|periode, *-n, f.* epocă, perioadă de tranziţie, de trecere; ~ **vom Kapitalismus zum Sozialismus** perioadă de trecere de la capitalism la socialism.

Übergangs|punkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ferov.)* loc, punct de trecere peste calea ferată. **2.** *(metal.)* punct de tranziţie.

Übergangsregelung, *-en, f.* reglementare provizorie.

Übergangsregierung, *-en, f.* guvern de tranziţie, guvern provizoriu.

Übergangsrohr, *-(e)s, -e, n.*, **Übergangsröhre**, *-n, f. (tehn.)* țeavă, racord de reducție.
Übergangs|sitz, *-es, -e, m.* **1.** *(tehn.)* contact de trecere. **2.** *(metal.)* ajustaj intermediar.
Übergangs|stadium, *-s, -dien* [-diən], *n.* stadiu, fază, stare de tranziție, de trecere.
Übergangs|station, *-en, f. (ferov.)* **1.** stație de tranzit. **2.** stație de frontieră. **3.** stație de joncțiune.
Übergangs|stelle, *-n, f.* **1.** loc de trecere. **2.** punct de frontieră.
Übergangs|stil, *-(e)s, -e, m. (arte)* stil de tranziție.
Übergangs|stoß, *-es, -stöße, m. (ferov.)* șoc la joantă.
Übergangs|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent tranzitoriu, de scurgere.
Übergangs|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tehn.)* piesă de racordare. **2.** *(maș.)* reducție.
Übergangs|stufe, *-n, f.* treaptă de tranziție.
Übergangs|typ, *-s, -e(n)*, **Übergangs|typus**, *-, -typen, m.* tip de tranziție.
Übergangsverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulație de tranzit.
Übergangsvorschrift, *-en, f. (jur.)* ordonanță, hotărâre pentru perioada de tranziție.
Übergangswahrscheinlichkeit, *-en, f. (ec.)* probabilitate de tranziție.
Übergangswider|stand, *-(e)s, -stände, m. (tel.)* rezistență de trecere, de contact.
Übergangszahl, *-en, f. (fiz.)* coeficient de transfer.
Übergangszeit, *-en, f.* timp, epocă de tranziție; **nur für eine ~ gültig** valabil doar pentru o perioadă de trecere.
Übergangszone, *-n, f.* **1.** zonă de trecere. **2.** zonă de trecere a frontierei.
Übergangszu|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** stare tranzitorie, de tranziție. **2.** *(tehn.)* regim nestaționar.
übergar *adj. (cul.)* trecut, prea fript, prea copt, prea fiert.
Übergardine, *-n, f.* draperie.
übergeben[1], *gab über, übergegeben (du gibst über, er gibt über), vb. (h) tr.* **1.** a da, a pune pe deasupra, peste ceva; **jm. den Mantel ~** a pune cuiva paltonul pe umeri **2.** *(fam.)* a trage (o bătaie); **er hat ihm mit der Peitsche eins übergegeben** i-a tras una cu biciul.
übergeben[2], *übergab, übergeben (du übergibst, er übergibt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a preda, a înmâna, a transmite; **der Öffentlichkeit ~** a da publicității; **dem Druck ~** a preda la tipar; **dem Gericht ~** a deferi justiției; **sein Amt ~** a preda postul, serviciul; **den Brief ~** a înmâna scrisoarea; **den Stab beim Stafettenlauf ~** a transmite ștafeta la o cursă. **2.** *(mil.)* a preda; **eine Festung ~** a preda o cetate. **II.** *refl.* **1.** *(înv.)* a se preda, a capitula. **2.** a vomita, a voma, a vărsa.
Übergeben, *-s, n. sg.* **1.** predare, remitere, înmânare. **2.** predare, capitulare. **3.** vomitare, vomare.
Übergebot, *-(e)s, -e, n. (com.)* supraofertă.
Übergebühr, *-en, f.* supratаxă.
übergehen[1], *ging über, übergegangen, vb. (s)* **I.** *intr.* **1.** a trece (dincolo); a traversa; **auf das andere Ufer ~** a trece pe malul celălalt. **2.** a se revărsa, a da pe din afară; *(fig.)* **die Augen gehen ihm über a)** îl podidesc lacrimile; **b)** *(fam.)* e uimit, rămâne cu ochii holbați; **wes das Herz voll ist, des geht der Mund über** inima plină se dă în vileag. **3.** **(zu)** a trece (la...); **zum Feinde ~** a trece la dușman; **zur Tagesordnung ~** a trece la ordinea de zi. **4.** **(in cu** *ac.***)** a trece (în), a începe (să), a intra (în); **in Fäulnis ~** a începe să putrezească, a intra în putrefacție; **in Gärung ~** a începe să fermenteze; **der Wortstreit ging in ein Handgemenge über** disputa a degenerat, s-a transformat într-o încăierare. **5.** a trece, a intra, a-și schimba situația; *(fig.)* **in Fleisch und Blut ~** a intra în sânge; **dieses Grün geht ins Blaue über** verdele acesta bate în albastru; **in Privatbesitz ~** a trece în proprietate particulară; **in andere Hände ~** a trece în alte mâini, a-și schimba stăpânul. **II.** *tr. (reg.)* a întrece, a i-o lua cuiva înainte.
übergehen[2], *überging, übergangen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a trece peste ceva sau cineva; a uita, a ignora, a nesocoti, a neglija, a nu lua în seamă, a nu ține seamă (de cineva); a omite, a sări; **etwas mit Stillschweigen ~** a trece ceva sub tăcere; **eine Stelle ~** a sări, a omite un pasaj; **jn. bei der Beförderung ~** a omite pe cineva la avansare. **2.** a controla, a revizui. **II.** *refl.* a umbla până la extenuare, a se extenua umblând.
Übergehung, *-en, f.* **1.** ignorare, nesocotire; omitere; **mit ~ dieser Ansicht** trecând peste părerea aceasta. **2.** control, revizuire.
übergelehrt *adj. (iron.)* prea învățat, prea savant, firoscos.
übergenau *adj.* excesiv de exact, pedant.
übergenug *adv.* prea destul, până peste cap; **ich habe genug und ~ davon** mi-e până peste cap, m-am săturat.
überge|ordnet *adj.* supraordonat; **ein ~er Begriff** o noțiune supraordonată; **ein ~er Satz** o propoziție supraordonată, o propoziție regentă; **er ist mir ~** e șeful meu direct.
Übergepäck, *-(e)s, n. sg.* surplus de bagaje.
übergescheit *adj. (iron.)* prea deștept.
übergeschlagen I. *part. trec.* de la ü b e r s c h l a g e n[1]. **II.** *adj.* pus una peste alta, încrucișat; **mit ~en Beinen** picior peste picior.
übergeschnappt I. *part. trec.* de la ü b e r s c h n a p p e n. **II.** *adj.* într-o ureche, țicnit.
Übergewalt, *-en, f. (reg.)* superioritate; putere precumpănitoare.
übergewaltig *adj.* extrem de puternic.
Übergewicht, *-(e)s, -e, n.* **1.** (și *med.*) supragreutate, surplus de greutate; **das Paket hat ~** pachetul cântărește mai mult decât e admis; **das ~ bekommen** a-și pierde echilibrul. **2.** *(fig.)* preponderență; superioritate; **das ~ bekommen** a câștiga superioritatea; a avea ponderea mai mare.
übergewichtig *adj. (despre persoane)* supraponderal; obez.
Übergewinn, *-(e)s, -e, m. (ec.)* superbeneficiu, superprofit; beneficiu, profit excedentar.
übergießen[1], *goss über, übergegossen (du, er gießt über), vb. (h) tr.* **1.** a umple până la refuz, a turna până ce dă pe dinafară. **2.** a pritoci, a transvaza; **ich habe den Wein in eine andere Flasche übergegossen** am turnat, am deșertat vinul într-altă sticlă. **3.** a turna peste ceva; **er gießt ihm den Wasserkübel über** toarnă găleata cu apă peste el.
übergießen[2], *übergoß, übergossen (du, er übergießt), vb. (h) tr.* **1.** a stropi, a uda superficial, la suprafață; a turna peste ceva; **mit heißem Wasser ~** a opări. **2.** *(impers.; în expr.)* **es übergoss ihn purpurrot** s-a înroșit până în vârful urechilor.
Übergießen[1], *-s, n. sg.* pritocit, pritoceală, transvazare, deșertare.
Übergießen[2], *-s, n. sg.* stropit, udat.
übergipfeln, *übergipfelte, übergipfelt (ich übergipf(e)le), vb. (h) tr.* a întrece, a depăși.
übergipsen, *übergipste, übergipst (du, er übergipst), vb. (h) tr.* a acoperi cu ipsos.
überglänzen, *überglänzte, überglänzt (du, er überglänzt), vb. (h) tr.* **1.** a polei, a da lustru. **2.** a acoperi de strălucire. **3.** a întrece în strălucire.
überglasen, *überglaste, überglast (du, er überglast), vb. (h) tr.* **1.** a acoperi cu sticlă. **2.** a glazura.
Überglasung, *-en, f.* **1.** acoperire cu sticlă. **2.** glazurare. **3.** glazură.
überglücklich *adj.* extrem de fericit, peste măsură de fericit.
übergolden, *übergoldete, übergoldet (du übergoldest, er übergoldet), vb. (h) tr.* a auri.
übergossen I. *part. trec.* de la ü b e r g i e ß e n[2]. **II.** *adj.* stropit, udat.
übergrasen, *übergraste, übergrast (du, er übergrast), vb. (h) tr. (agr.)* a deteriora o pășune prin pășunat prea intensiv.
übergreifen[1], *griff über, übergegriffen, vb. (h) intr.* **1.** a se întinde, a se lăți, a se răspândi; **das Feuer hat übergegriffen** focul s-a întins, a luat proporții. **2.** a încălca; a impieta; **in js. Rechte ~** a leza drepturile cuiva.
übergreifen[2], *übergriff, übergriffen, vb. (h) tr.* a forța, a apuca prea tare.
Übergriff, *-(e)s, -e, m.* abuz; intervenție abuzivă; încălcare; **er hat sich mehrere ~e geleistet** a încălcat de mai multe ori legalitatea; a făcut mai multe abuzuri; **~e in bezug auf Löhne und Arbeitsnormen** abuzuri în privința salariilor și a normelor de lucru.
übergroß *adj.* extrem de mare, enorm, de dimensiuni exagerate.
Übergröße, *-n, f.* mărime exagerată, enormitate.
übergrünen, *übergrünte, übergrünt, vb. (h) tr.* a acoperi cu verdeață.
Übergurt, *-(e)s, -e, m.* chingă pusă peste șa.
Überguss, *-es, -güsse, m.* **1.** glazură. **2.** *(cul.)* sos. **3.** *(constr.)* înveliș de tencuială. **4.** *(metal.)* turnare (peste).
Überguss-Tafelland, *-(e)s, -länder, n. (geol.)* platou vulcanic.
über|haben, *hatte über, übergehabt (du hast über, er hat über), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a purta (haina) pe umeri; **er hat den Mantel über** are paltonul pe umeri. **2.** a fi sătul, plictisit, a i se urî (de ceva); **er hat es über** e sătul până peste cap, i s-a urât. **3.** a(-i) prisosi (cuiva) ceva.
über|hagen, *überhagte, überhagt, vb. (h) tr. (reg.)* a muta (ilegal) un gard.
über|halten[1], *hielt über, übergehalten, vb. (h) tr.* a ține deasupra, peste ceva; **den ~** a ține umbrela (peste ceva), a apăra cu umbrela.
über|halten[2], *überhielt, überhalten (du hältst über, er hält über), vb. (h) tr. (fam.)* a cere prea mult (de la cineva), a păcăli (pe cineva) la cumpărături.
Über|hälter, *-s, -, m. (forest.)* semincer.
Über|haltsbetrieb, *-(e)s, -e, m. (forest.)* **1.** cadru cu seminceri. **2.** cadru cu rezerve.
Über|hand *f. sg. (înv.)* v. O b e r h a n d.
Über|handel, *-s, m. sg. (înv.)* comerț exterior peste ocean.
über|händigen, *überhändigte, überhändigt, vb. (h) tr.* v. a u s h ä n d i g e n.
Über|handnahme *f. sg.* creștere, întindere excesivă; **die ~ der Diebstähle** extinderea, înmulțirea excesivă a furturilor.
über|hand nehmen, *nahm überhand, überhand genommen, vb. (h) intr.* **1.** a crește, a spori, a se extinde, a se înmulți excesiv; a deveni preponderent; a ajunge la superioritate numerică, cantitativă; **die Verkehrsunfälle nehmen überhand** accidentele de circulație se înmulțesc rapid; **das Unkraut hat überhand genommen** buruienile au năpădit culturile. **2.** a se întâmpla prea des.
Über|hang, *-(e)s, -hänge, m.* **1.** *(auto.)* consolă-spate. **2.** stâncă suspendată, ieșind (la o stâncă), surplombă. **3.** *(constr.)* ieșind; consolă, surplombă. **4.** crengi care se întind peste gard la vecini. **5.** *(ferov.)* prelungire (la vagoane). **6.** *(fig.)* surplus, excedent. **7.** *(fin.)* rest dintr-un fond necheltuit. **8.** *(tipogr.)* prelungire a liniei literei deasupra rândului. **9.** *(ec.)* excedent, surplus (de mărfuri, de producție).
über|hangen și **über|hängen**[1], *hing über, übergehangen, vb. (h) intr.* a atârna, a se întinde peste (ceva) ieșind în afară, a fi proeminent; *(constr.)* a scoate în consolă.
über|hängen[2], *hängte über, übergehängt, vb. (h) tr.* și *refl.* a atârna pe deasupra; a pune peste ceva, a se acoperi cu ceva; **sie hat sich das Tuch übergehängt** și-a pus șalul, broboada peste umeri; **sich das Gewehr ~** a-și pune arma pe umăr.
über|hängen[3], *überhängte, überhängt, vb. (h) tr.* a acoperi, a atârna peste ceva; **das Bild ist mit einem Trauerflor überhängt** tabloul este acoperit cu un văl de doliu, peste tablou s-a atârnat un văl de doliu.
überhängen[4], *überhing, überhangen, vb. (h) tr.* a acoperi, a atârna peste ceva; **die Zweige überhingen die Mauer** crengile atârnau peste zid.
über|hängend *adj.* ieșind în afară, atârnând peste ceva.
Über|hangsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* reglementare privind proprietățile învecinate.
über|happs *adv. (austr.)* **1.** aproximativ. **2.** superficial.
über|harken, *überharkte, überharkt, vb. (h) tr. (agr.)* a grebla ușor (încă o dată).
über|harschen, *überharschte, überharscht, vb. (h) tr.* a acoperi cu o coajă aspră.
über|hart *adj.* prea tare.
über|hasten, *überhastete, überhastet (du überhastest, er überhastet), vb. (h)* **I.** *tr.* a face în pripă; a precipita; **das Tempo ist überhastet** e un ritm prea precipitat, prea accelerat. **II.** *refl.* a se pripi.
Über|hastung, *-en, f.* pripă, grabă, precipitare.
Über|hau, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(forest.)* parcelă de pădure rămasă netăiată. **2.** *(mine)* puț săpat de jos în sus, suitoare.
über|hauchen, *überhauchte, überhaucht, vb. (h) tr.* a acoperi cu un strat foarte subțire, a sufla, a aburi.
über|haucht I. *part. trec.* de la ü b e r h a u c h e n. **II.** *adj.* suflat, aburit; *(fig.)* **ein rosig ~es Gesicht** o față trandafirie, fragedă.
über|häufen, *überhäufte, überhäuft, vb. (h) tr.* **1.** a îngrămădi; a încărca; **der Tisch ist mit Papieren überhäuft** masa e plină de hârtii, de acte. **2.** a copleși, a supraîncărca, a da prea mult; **jn. mit Wohltaten ~** a copleși pe cineva cu binefaceri; **er war mit Arbeit überhäuft** era supraaglomerat, nu-și mai vedea capul de atâta treabă.
Über|häufung, *-en, f.* **1.** îngrămădire, încărcare. **2.** copleșire, supraîncărcare.
über|haupt și *(reg.)* **überhaupt** *adv.* **1.** în general; mai ales; într-adevăr; **~ nicht** nicidecum, deloc; **wenn er ~ kommt** numai să și vină, dacă vine; **ich bin ~ nicht müde** nu sunt obosit deloc. **2.** *(cu rol de întărire, fără echivalent)* **gibt es ~ eine Möglichkeit?** există oare vreo posibilitate? **das kommt ~ nicht in Frage!** asta în nici un caz! nici nu se pune problema.
über|heben[1], *hob über, übergehoben, vb. (h) tr.* a ridica trecând ceva dincolo.

über|heben[2], *überhob, überhoben, vb. (h)* **I.** *tr.* (cu *gen.)* a scuti, a dispensa (de ceva); a cruța (de ceva); **er überhebt ihn dieser Pflicht** îl scutește de această îndatorire; **dieser Sorge sind wir jetzt überhoben** am scăpat acum de această grijă. **II.** *refl.* **1.** (cu *gen.)* a se sustrage de la ceva; **er überhebt sich seiner Pflichten** își neglijează îndatoririle. **2.** a-și face rău ridicând ceva; a se vătăma. **3.** a se supraaprecia; a se făli, a se mândri.

über|heblich *adj.* arogant, înfumurat, încrezut; fudul, trufaș.

Über|heblichkeit, *-en, f.* îngâmfare, înfumurare, fudulie, aroganță.

Über|hebung, *-en, f.* **1.** scutire, dispensare (de ceva). **2.** îngâmfare; aroganță. **3.** vătămare prin ridicat.

über|heizen, *überheizte, überheizt (du, er überheizt), vb. (h) tr.* a încălzi prea tare, a supraîncălzi, a încinge.

Über|heizung *f. sg.* supraîncălzire.

über|helfen, *half über, übergeholfen (du hilfst über, er hilft über), vb. (h) intr.* (cu *dat.)* a ajuta cuiva să treacă dincolo, peste ceva.

über|hell *adj.* foarte luminos, prea luminos.

Über|hemdchen, *-s, -, n.* pieptăraș; piept de cămașă.

über|hin *adv.* **1.** în grabă, superficial. **2.** *(reg.)* pe deasupra; ~ **ist er noch frech** mai e și obraznic pe deasupra.

über|hitzen, *überhitzte, überhitzt (du, er überhitzt), vb. (h)* **I.** *tr.* v. überheizen. **II.** *refl.* a se înfierbânta peste măsură.

Über|hitzer, *-s, -, m. (termo.)* supraîncălzitor; ~ **eines feststehenden Kessels** supraîncălzitor de căldare stabilă.

Über|hitzer|einheit, *-en, f.*, **Über|hitzer|element**, *-(e)s, -e, n. (termo.)* element de supraîncălzitor.

Über|hitzerklappe, *-n, f. (termo.)* clapă de supraîncălzitor.

Über|hitzer|regelung, *-en, f. (termo.)* reglaj al supraîncălzitorului.

über|hitzt **I.** *part. trec.* de la überhitzen. **II.** *adj.* supraîncălzit; *(fig.)* **~e Gemüter** spirite înfierbântate.

Über|hitzung, *-en, f.* **1.** înfierbântare, încălzire peste măsură; *(fig.)* ~ **der Gemüter** înfierbântare a spiritelor. **2.** *(termo.)* supraîncălzire; ~ **bei Wärmebehandlung** supraîncălzire în tratamente termice. **3.** *(ec.)* înfierbântare, supraîncălzire; ~ **der Weltwirtschaft** înfierbântare a economiei mondiale.

Über|hitzungsheizfläche, *-n, f. (termo.)* suprafață de supraîncălzire.

Über|hitzungs|temperatur, *-en, f. (termo.)* temperatură de supraîncălzire.

über|hobeln, *überhobelte, überhobelt, vb. (h) tr.* a da (ușor) cu rindeaua; a mai da o dată cu rindeaua.

über|hoch *adj.* prea înalt.

über|höflich *adj.* extrem de politicos, exagerat de politicos.

über|höhen, *überhöhte, überhöht, vb. (h) tr.* **1.** a ridica, a înălța. **2.** *(constr.)* a supraînălța. **3.** *(ec.)* a crește, a mări excesiv (taxe, prețuri).

über|höht **I.** *part. trec.* de la überhöhen. **II.** *adj.* **1.** *(constr.)* supraînălțat. **2.** ridicat; **~e Preise** prețuri ridicate.

Über|höhung, *-en, f. (constr., metal.)* supraînălțare; *(metal.)* ~ **der Naht** supraînălțarea cusăturii.

Über|höhungsrampe, *-n, f. (ferov.)* rampă de supraînălțare.

über|holen[1], *holte über, übergeholt, vb. (h)* (și *mar.)* **I.** *tr.* **1.** a trece dincolo. **2.** a aduce de dincolo; **er hat das Boot vom anderen Ufer übergeholt** a adus barca de pe celălalt mal; *(chemare pentru bac)* **hol über!** alo bacul! **die Segel** ~ a înlocui, a schimba velele. **II.** *intr.* a se înclina; **das Schiff holt über** nava se lasă pe flanc.

über|holen[2], *überholte, überholt, vb. (h) tr.* **1.** (și *fig.)* a întrece, a o lua (cuiva) înainte, a lăsa în urmă; a depăși; **sie haben uns überholt** ne-au depășit; **einholen und** ~ a ajunge din urmă și a întrece. **2.** *(tehn.)* a revizui, a controla, a repara; a recondiționa; **den Motor** ~ a recondiționa motorul. **3.** *(ind. pielii)* a trage, a prinde (fețele) pe calapod.

Über|holen, *-s, n. sg.* v. Überholung.

Über|holmanöver, *-s, -, n. (circulație)* manevră de depășire.

Über|holmaschine, *-n, f. (ind. pielii)* mașină de prins (fețe) pe calapod.

Über|hol|spur, *-en, f.* v. Überholungsbahn.

über|holt **I.** *part. trec.* de la überholen[2]. **II.** *adj.* învechit, depășit, perimat, demodat; **diese Bibliographie ist überholt** această bibliografie este depășită.

Über|holung, *-en, f.* **1.** depășire. **2.** *(tehn.)* revizuire, revizie, control; recondiționare.

Über|holungs|arbeit, *-en, f. (tehn.)* reparație generală.

Über|holungsbahn, *-en, f. (circulație)* bandă de depășire (la o autostradă).

über|holungsbedürftig *adj.* care necesită reparații capitale.

Über|holungs|punkt, *-(e)s, -e, m. (circulație)* punct de depășire.

Über|holungswerk|statt, *-stätten, f. (tehn.)* atelier de recondiționare, de reparații generale.

Über|holverbot, *-(e)s, -e, n. (circulație)* interdicție de depășire.

Über|holvorgang, *-(e)s, -gänge, m. (circulație)* fază de depășire.

über|hören[1], *hörte über, übergehört, vb. (h) tr.* a asculta prea des, prea mult.

über|hören[2], *überhörte, überhört, vb. (h) tr.* **1.** a nu auzi; **er hat meine Bitte anscheinend überhört** după cum se pare n-a auzit ce l-am rugat; **das muss ich überhört haben** asta probabil n-am auzit, nefiind atent. **2.** a nu da atenție unui lucru, a te face că nu auzi ceva. **3.** a asculta (la lecție).

Über|hös|chen, *-s, -, n.* pantalonași.

über|hüpfen, *überhüpfte, überhüpft, vb. (h) tr.* **1.** a sări (peste) ceva. **2.** a sări, a omite; **er hat zwei Takte überhüpft** a sărit două măsuri.

Über-Ich, *-(s), -(s), n. (fil., psih.)* supra-eu.

Über|industrialisierung *f. sg.* supraindustrializare.

über|irdisch *adj.* supranatural, ceresc, divin; ~ **schön** de o frumusețe divină.

überjagen[1], *jagte über, übergejagt, vb.* **I.** *tr. (h)* a alunga dincolo, peste ceva. **II.** *intr. (s)* a fugi, a alerga, a goni dincolo.

überjagen[2], *überjagte, überjagt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a obosi prea mult (un cal). **2.** a întrece (pe cineva) în goană. **3.** a face în pripă, a se pripi (cu ceva).

überjährig *adj.* trecut de un an, mai mare de un an.

überkalken, *überkalkte, überkalkt, vb. (h) tr.* a spoi cu var, a vărui.

überkaltet *adj.* răcit peste măsură, prea rece.

überkämmen, *überkämmte, überkämmt, vb. (h) tr.* a acoperi pieptănându-se, prin pieptănătură.

überkandidelt *adj. (fam.)* v. übergeschnappt.

überkaufen, *überkaufte, überkauft, vb. (h) refl.* **1.** a face cumpărături prea scumpe. **2.** a se ruina, a se dezechilibra cumpărând, târguind.

überkehren, *kehrte über, übergekehrt, vb. (h) tr.* a mătura pe deasupra, a da cu mătura (peste ceva).

Überkehricht, *-(e)s, m. sg. (reg.)* **1.** pleavă. **2.** gunoi (de la măturat).

überkippen, *kippte über, übergekippt, vb. (s) intr.* și *(h) tr.* a (se) răsturna, a pierde echilibrul; a bascula.

überkitten, *überkittete, überkittet (du überkittest, er überkittet), vb. (h) tr.* a lipi cu chit.

überkleben, *überklebte, überklebt, vb. (h) tr.* a lipi peste, pe deasupra; **etwas mit Papier** ~ a lipi hârtie peste ceva.

Überkleid, *-(e)s, -er, n.* haină de stradă, care se poartă peste o altă haină; pardesiu, anteriu; scurtă.

überkleiden, *überkleidete, überkleidet (du überkleidest, er überkleidet), vb. (h) tr.* a îmbrăca, a înveli.

Überkleider *pl.*, **Überkleidung**[1], *-en, f.* îmbrăcăminte de stradă, care se poartă peste altă îmbrăcăminte.

Überkleidung[2], *-en, f.* învelire, îmbrăcare.

überkleistern, *überkleisterte, überkleistert, vb. (h) tr.* a acoperi lipind cu pap.

überklettern[1], *kletterte über, übergeklettert, vb. (s) intr.* a trece cățărându-se (până) dincolo, a se cățăra (până) dincolo.

überklettern[2], *überkletterte, überklettert, vb. (h) tr.* a trece (peste) ceva cățărându-se, a se cățăra peste ceva.

überklingeln, *überklingelte, überklingelt (ich überkling(e)le), vb. (h) tr. (despre sonerie)* a acoperi cu sunetul.

überklug *adj. (iron.)* v. übergescheit.

Überklugheit *f. sg. (iron.)* deșteptăciune prea mare.

überknallen, *überknallte, überknallt, vb. (h) tr.* a acoperi cu pocnetul (sau cu pocnete), a pocni mai tare.

überknöcheln, *überknöchelte, überknöchelt (ich überknöch(e)le), vb. (h) tr. (austr., fam.)* a luxa, a scrânti.

überkochen[1], *kochte über, übergekocht, vb. (s) intr.* **1.** a da în foc; **die Milch ist übergekocht** laptele a dat în foc. **2.** *(fam.)* a se înfuria, a se enerva, a-i sări (cuiva) muștarul; **er kocht gar zu leicht über** se înfurie prea repede, o dată îi sare muștarul.

überkochen[2], *überkochte, überkocht, vb. (h) intr.* a lăsa să mai fiarbă o dată puțin, să mai dea un clocot; **das Eingemachte musste nochmals überkocht werden** compotul a trebuit fiert din nou.

Überkohlensäure *f. sg. (chim.)* acid percarbonic.

überkommen[1], *kam über, übergekommen, vb. (s) intr.* a ajunge dincolo.

überkommen[2], *überkam, überkommen, vb.* **I.** *intr. (s)* (cu *dat.)* și *tr. (h) (se folosește mai ales la inf. și part. trec.)* a primi, a moșteni; a prelua; a-i reveni cuiva; **wir haben diese Sitte von den Vorfahren** ~ am moștenit de la străbuni această datină; **ihr Brief ist mir** ~ mi-a parvenit scrisoarea ei; **dieses Haus ist uns vom Vater** ~ această casă o avem (moștenire) de la tata. **II.** *tr. (h)* **1.** *(unipers.)* a fi cuprins (de ceva); **es überkam ihn die Furcht** l-a cuprins frica; **ein Gefühl von Unbehagen hat ihn** ~ a fost cuprins de un sentiment de neliniște. **2.** *(reg.)* a ajunge din urmă. **3.** *(înv.)* a învinge, a birui, a înfrânge.

überkommen[3] **I.** *part. trec.* de la überkommen[2] **(I)**. **II.** *adj.* moștenit, de demult, transmis prin tradiție.

überkompensieren, *kompensierte über, überkompensiert, vb. (h)* a supracompensa.

überkompensiert *adj.* supracompensat.

überkomplett *adj. (fam.)* mai mult decât complet.

überkonfessionell *adj. (bis.)* interconfesional.

überkötig *adj. (vet., despre cai)* cu mers defectuos.

Überkredit, *-(e)s, -e, m. (com.)* supracredit.

überkreuzen, *überkreuzte, überkreuzt (du, er überkreuzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a încrucișa; **die Arme** ~ a încrucișa brațele. **2.** a traversa; **einen Platz** ~ a traversa o piață. **II.** *refl.* a se întretăia, a se intersecta.

überkriechen[1], *kroch über, übergekrochen, vb. (s) intr.* a se târî (până) dincolo, a trece târându-se (până) dincolo.

überkriechen[2], *überkroch, überkrochen, vb. (h) tr.* a trece (peste) ceva târându-se, a se târî peste ceva.

überkriegen, *kriegte über, übergekriegt, vb. (h) tr.* v. überbekommen **(1)**.

überkronen, *überkronte, überkront, vb. (h) tr. (dentistică)* a îmbrăca cu o coroană.

Überkronung, *-en, f. (dentistică)* îmbrăcare cu o coroană.

überkrusten, *überkrustete, überkrustet (du überkrustest, er überkrustet), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) acoperi cu o coajă, cu o crustă.

überkugeln, *überkugelte, überkugelt (ich überkug(e)le), vb. (h) refl.* a se da peste cap, a se da de-a dura, a se rostogoli.

überkühlen, *überkühlte, überkühlt, vb. (h) intr. (austr.) (despre mâncare)* a se răci puțin; **die Speise** ~ **lassen** a lăsa mâncarea să se răcească puțin.

überkühlt **I.** *part. trec.* de la überkühlen. **II.** *adj.* puțin răcit.

Überkunft, *-künfte, f. (reg.)* sosire, venire (dintr-un loc într-altul).

überkünsteln, *überkünstelte, überkünstelt (ich überkünst(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* a meșteri din cale afară de mult.

Überladeleiter, *-n, f.* loitră.

überladen[1], *lud über, übergeladen (du lädst über, er lädt über), vb. (h) tr.* a transborda.

überladen[2], *überlud, überladen* și *überladete, überladen (du überlädst, er überlädt), vb. (h) tr.* **1.** a încărca, a împovăra peste măsură, a supraîncărca; **sich** *(dat.)* **den Magen** ~ a-și supraîncărca stomacul. **2.** a împodobi prea mult, a împopoțona.

überladen[3] **I.** *part. trec.* de la überladen[2]. **II.** *adj.* **1.** supraîncărcat, prea încărcat. **2.** prea împodobit, împopoțonat, încărcat cu zorzoane.

Überladenheit *f. sg.* **1.** supraîncărcare. **2.** împopoțonare.

Überladeperron [-pɛrɔŋ], *-s, -s, m.*, **Überladerampe**, *-n, f. (ferov.)* peron de transbordare.

Überladung, *-en, f.* supraîncărcare.

Überlage, *-n, f.* **1.** strat superior. **2.** *(constr.)* buiandrug.
überlagern, *überlagerte, überlagert, vb. (h) tr.* a fi așezat, depus suprapus; **Lehm überlagerte das Salz** peste sare era depusă argilă; **Wolken ~ den Gipfel** norii acoperă vârful.
überlagert I. *part. trec.* de la überlagern. **II.** *adj.* depus în straturi, suprapus.
Überlagerung, *-en, f.* **1.** suprapunere; depunere în straturi succesive. **2.** *(radio.)* interferență.
Überlagerungs|empfang, *-(e)s, -fänge, m. (radio.)* recepție heterodină, cu oscilator local.
Überlagerungs|empfänger, *-s, -, m. (radio.)* receptor superheterodină; ultradină.
Überlagerungsfrequenz, *-en, f. (radio.)* frecvență de heterodină.
Überlagerungsfrequenzmesser, *-s,-, m. (radio.)* undametru, heterodină.
Überlagerungs|strom, *-(e)s, -ströme, m. (radio.)* curent de heterodinare.
Überlagerungs|ton, *-(e)s, -töne, m. (radio.)* sunet obținut prin interferență.
Überlandbahn, *-en, f.* tramvai interurban.
Überlandbus, *-ses, -se, m.* autobuz interurban.
Überlandfahrt, *-en, f.* călătorie prin mai multe localități.
Überlandflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor de mare distanță, raid.
Überlandkraftwerk, *- (e)s, -e, n.* v. Überlandzentrale.
Überlandleitung, *-en, f. (electr.)* conductă electrică de mare distanță; *(tel.)* linie de transmisie la mare distanță.
Überlandnetz, *-es, -e, n. (tel.)* rețea telefonică interurbană.
Überland|omnibus, *-ses, -se, m.* v. Überlandbus.
Überlandpartie, *-n, f.* excursie prin mai multe localități.
Überlandverbindung, *-en, f.* **1.** legătură intercontinentală. **2.** legătură interurbană.
Überlandverkehr, *-s, m. sg.* circulație interurbană, trafic interurban.
Überlandzentrale, *-n, f.* centrală electrică interregională.
überlang *adj.* prea lung, peste măsură de lung, excesiv de lung.
Überlänge, *-n, f.* lungime excesivă.
überlappen, *überlappte, überlappt, vb. (h) refl.* a se suprapune.
Überlappung, *-en, f.* **1.** suprapunere; *(tehn.)* îmbinare prin suprapunere. **2.** *(constr.)* acoperire.
überlassen[1], *ließ über, übergelassen (du, er lässt über), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a lăsa (un rest); **für morgen ~** a lăsa (ceva) și pentru mâine. **2.** a lăsa să treacă, a da drumul pe partea cealaltă.
überlassen[2], *überließ, überlassen (du, er überlässt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a da; a lăsa; a ceda; a vinde; **jm. seinen Platz ~** a ceda cuiva locul; **er hat ihm das Haus billig ~** i-a vândut casa la un preț mic, i-a lăsat casa ieftin. **2.** a da, a lăsa în seama, în grija cuiva; **er überlässt ihm die ganze Arbeit** lasă toată treaba în seama, în grija lui; **jn. seinem Schicksal ~** a lăsa pe cineva în voia sorții, în plata Domnului, a părăsi pe cineva; **jn. sich selbst ~** a lăsa pe cineva să se descurce singur; **es dem Zufall ~** a lăsa la voia întâmplării, a hazardului; **er hat es mir ~ zu entscheiden** m-a lăsat pe mine să decid, a lăsat în seama mea să hotărăsc; **~ Sie das mir** lăsați asta pe mine, în grija mea. **II.** *refl.* a se lăsa în voia cuiva, pradă cuiva, a se da cu totul; **er überließ sich dem Schmerz** se lăsă pradă durerii; **er überlässt sich dem Zufall** se lasă la voia întâmplării.
Überlasser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (jur.)* cesionar(ă).
Überlassung, *-en, f.* lăsare; cedare; *(jur.)* cesiune, concesiune.
Überlast, *-en, f.* suprasarcină.
überlasten, *überlastete, überlastet (du überlastest, er überlastet), vb. (h)* **I.** *tr.* a împovăra prea tare; a supraîncărca. **II.** *refl.* a se împovăra, a se angaja prea tare; **sich mit Arbeit ~** a munci prea mult, a se angaja în prea multe lucrări.
überlastet I. *part. trec.* de la überlasten. **II.** *adj.* supraîncărcat, foarte aglomerat; **mit Arbeit ~ sein** a fi foarte aglomerat cu lucrul, cu treaba.
überlastig *adj. (mar.)* prea încărcat, cu suprasarcină.
Überlastung, *-en, f.* supraîncărcare.
Überlastungsfallschnecke, *-n, f. (tehn.)* melc de siguranță pentru suprasarcini.
Überlastungs|sicherung, *-en, f. (electr.)* siguranță de supraîncărcare.
Überlauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** *(auto.)* scurgere de preaplin. **2.** *(chim.)* deversor. **3.** *(tehn.)* preaplin.
Überlaufbauwerk, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* construcție de evacuare a debitului; construcție-deversor.
Überlaufbecken, *-s, -, n. (hidr.)* bazin deversor.
überlaufen[1], *lief über, übergelaufen (du läufst über, er läuft über), vb. (s) intr.* **1.** a se revărsa, a deborda, a da pe deasupra, peste margini; **das Wasser ist übergelaufen** s-a revărsat apa; *(fig.)* **die Augen laufen ihm über** îl podidesc lacrimile; **da läuft einem die Galle über** îți plesnește fierea de ciudă. **2.** *(tehn.)* a deversa. **3.** *(fam.)* a dezerta, a trece la dușman; **er ist zum Feind übergelaufen** a trecut la dușman, a dezertat.
überlaufen[2], *überlief, überlaufen (du überläufst, er überläuft), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a răsturna din fugă. **2.** a ataca prin surprindere. **3.** a asalta (pe cineva), a vizita prea des pe cineva; a se îngrămădi (la cineva sau în jurul cuiva); **er wurde von den Journalisten ~** a fost asaltat de ziariști. **4.** a întrece, a depăși la fugă; a fugi până dincolo (de ceva); **er hat die Linie ~** a depășit linia alergând. **5.** a trece; a acoperi; a cuprinde; **der Ausschlag überläuft seinen ganzen Körper** eczema i-a cuprins tot corpul; **die Schamröte überlief sein Gesicht** i s-au roșit obrajii de rușine; *(impers.)* **mich überläuft es kalt** mă trec fiori. **6.** a parcurge cu ochii, a citi în fugă, în treacăt; **ich will noch die Zeitung ~** vreau să mă mai uit prin ziar. **II.** *refl.* a se obosi, a se speti fugind.
überlaufen[3] **I.** *part. trec.* de la überlaufen[2]. **II.** *adj.* aglomerat, asaltat; **der Arzt ist ~** doctorul e foarte aglomerat, e asaltat de pacienți; **wir sind jetzt sehr ~** momentan suntem foarte aglomerați, avem foarte mult de lucru.
Überläufer, *-s, -, m.* **1.** dezertor, transfug. **2.** *(vân.)* mistreț în al doilea an, trecut de un an.
Überlaufhahn, *-(e)s, -hähne, m. (tehn.)* robinet de preaplin.
Überlauf|öffnung, *-en, f. (tehn.)* gaură de preaplin.
Überlaufregler, *-s, -, m. (tehn.)* regulator de preaplin.
Überlaufrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* țeavă de preaplin; conductă deversoare.
Überlaufventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* supapă de preaplin.
überlaut *adj.* prea tare, (prea) zgomotos.
überleben, *überlebte, überlebt, vb. (h)* **I.** *tr.* a supraviețui; **dieses Unglück wird er kaum ~** cu greu va putea rezista acestei nenorociri; **das überlebe ich nicht** de asta nu trec, asta e lovitura de grație pentru mine; **er wird den Winter nicht ~** nu va mai ieși din iarnă. **II.** *refl.* a-și fi trăit traiul; **das hat sich überlebt** e un lucru depășit.
Überleben, *-s, n. sg.* supraviețuire.
Überlebende, *-n, -n (ein Überlebender), m.* și *f.* supraviețuitor(-oare); **es gab keine ~n** nu existau supraviețuitori.
Überlebens|chance [-ʃã:sə], *-n, f.* șansă de supraviețuire.
überlebens|fähig *adj.* capabil de supraviețuire.
Überlebensfrage, *-n, f.* problemă, chestiune de supraviețuire.
überlebensgroß *adj.* mai mare decât în realitate, decât în natură.
Überlebenskampf, *-(e)s, m. sg.* luptă pentru supraviețuire.
Überlebensrente, *-n, f.* pensie de urmaș.
Überlebensversicherung, *-en, f.* asigurare de supraviețuire.
Überlebsel, *-s, -, n. (fam.)* rămășiță.
überlebt I. *part. trec.* de la überleben. **II.** *adj.* depășit, învechit; *(jur.)* prescris; **~e Verordnung** ordonanță prescrisă.
Überlebt|heit *f. sg.* caracter învechit, depășit.
überlegen[1], *legte über, überlegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune peste, (pe) deasupra, a acoperi (cu ceva); **er hat dem Pferd eine Decke übergelegt** a acoperit calul cu o pătură, a pus o pătură pe cal. **2.** *(fam.)* a trage o bătaie. **II.** *refl. (mar.)* a se înclina, a se apleca; **das Schiff legt sich über** vasul se înclină, se apleacă.
überlegen[2], *überlegte, überlegt, vb. (h) tr.* **1.** a se gândi, a reflecta, a cumpăni, a chibzui; **~ Sie die Sache** gândiți-vă serios la lucrul acesta; **das will überlegt sein** treaba aceasta trebuie judecată bine, chibzuită, cumpănită bine; **etwas hin und her ~** a chibzui, a judeca în toate felurile; **es sich** *(dat.)* **reiflich ~** a chibzui, a reflecta matur, din toate punctele de vedere; **ohne lange zu ~** fără să se gândească mult; **wenn man es genau überlegt** dacă te gândești bine. **2.** a se răzgândi; **ich habe es mir (anders) überlegt** m-am răzgândit.
überlegen[3] *adj.* superior, mai tare; **jm. an Verstand ~ sein** a fi superior cuiva din punct de vedere intelectual; **an Zahl ~** mai numeros, superior ca număr, din punct de vedere numeric; **eine ~e Miene** un aer de superioritate; **mit ~er Ruhe** cu un calm suveran.
Überlegenheit *f. sg.* superioritate; **wirtschaftliche ~** superioritate economică; **zahlenmäßige ~** superioritate numerică.
Überlegenheitsgefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment de superioritate.
überlegenswert *adj.* demn de luat în seamă.
überlegt I. *part. trec.* de la überlegen[2]. **II.** *adj.* bine judecat, chibzuit; **ein ~es Handeln ist nötig** este nevoie de o acțiune bine chibzuită.
Überlegung, *-en, f.* reflecție, gândire, chibzuială, chibzuință, cumpănire; **er handelt mit ~** acționează cu judecată; **bei ruhiger ~** chibzuind bine; **nach reiflicher ~** după o matură chibzuință; **ohne gründliche ~** fără o judecată temeinică; **unnütze ~en anstellen** a-și face probleme în mod inutil.
Überlegungsfrist, *-en, f.* răgaz de gândire, de chibzuire.
Überlegungskraft *f. sg.* putere de judecată.
Überlegungszeit, *-en, f.* v. Überlegungsfrist.
überlei *adj. (reg.)* de prisos; din abundență.
Überleistung, *-en, f.* supramuncă; realizare extraordinară.
überleiten, *leitete über, übergeleitet (du leitest über, er leitet über), vb. (h) tr.* a trece, a conduce, a duce dincolo; **das Aktenstück an die zuständige Behörde ~** a înainta actul la autoritatea competentă; *(fig.)* **diese Gedanken leiten zu einem andern Problem über** aceste idei duc la o altă problemă.
Überleitfähigkeit *f. sg. (electr.)* supraconductibilitate.
Überleit|stelle, *-n, (ferov.)* loc de depășire.
Überleitung, *-en, f.* trecere, conducere; *(ec.)* aplicare, introducere a inovațiilor tehnice în producție.
Überleitungs|trieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* mecanism de transmitere.
Überleitungszahl, *-en, f. (mec.)* coeficient de supraconductibilitate.
überlenken, *lenkte über, übergelenkt, vb. (h) tr.* și *intr.* a cârmi, a conduce (până) dincolo; a îndruma dincolo.
überlernen, *überlernte, überlernt, vb. (h) tr.* a repeta (rolul, lecția etc.); a învăța încă o dată.
überlesen, *überlas, überlesen (du, er überliest), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a străbate, a parcurge (repede) cu privirea; a reciti. **2.** a omite, a sări la citit; **er hat den Druckfehler ~** n-a observat greșeala de tipar (când a citit corectura). **II.** *refl.* a obosi, a se surmena de prea mult citit.
überleuchten, *überleuchtete, überleuchtet (du überleuchtest, er überleuchtet), vb. (h) tr.* **1.** a întrece în strălucire, a eclipsa. **2.** a lumina la suprafață.
überlichten, *überlichtete, überlichtet (du überlichtest, er überlichtet), vb. (h) tr. (fot.)* a lumina excesiv, a expune prea mult la lumină.
Überlichtgeschwindigkeit *f. sg. (fiz.)* viteză mai mare decât a luminii.
überliefern, *überlieferte, überliefert, vb. (h) tr.* **1.** a transmite; a lăsa ca tradiție; **der Nachwelt ~** a transmite posterității. **2.** *(înv.)* a deferi, a preda (unei autorități).
überliefert I. *part. trec.* de la überliefern. **II.** *adj.* tradițional; transmis; moștenit; **alle ~en Bräuche** toate obiceiurile moștenite.
Überlieferung, *-en, f.* **1.** transmitere; moștenire; tradiție; **mündliche ~** tradiție orală. **2.** *(înv.)* predare, deferire (unei autorități). **3.** *(ec.)* remitere, predare.
überlieferungsgemäß *adv.* conform tradiției.
überliegen, *lag über, übergelegen, vb. (h) intr. (mar.)* a sta (în port) peste timpul prevăzut, a depăși șederea (în port).
Überliegezeit, *-en, (mar.)* depășire a timpului prevăzut pentru descărcarea unei nave.
überlisten, *überlistete, überlistet (du überlistest, er überlistet), vb. (h) tr.* a păcăli, a înșela, a trage pe sfoară; a întrece în viclenie.
Überlistung, *-en, f.* păcălire, înșelare.
überluven, *luvte über, übergeluvt, vb. (h) tr. (mar.; despre nave)* a cârmi prea mult în direcția vântului.
überm *presc.* de la über dem deasupra.
übermachen[1], *machte über, übergemacht, vb. (h) tr. (reg.)* a pune deasupra.

übermachen[2], *übermachte, übermacht, vb. (h) tr. (înv.)* **1.** a trimite, a expedia. **2.** a lăsa moștenire; **er hat ihr sein ganzes Vermögen übermacht** i-a lăsat (prin testament) întreaga sa avere.

übermacht *adj. (reg.)* exagerat.

Übermacht *f. sg.* superioritate numerică; putere covârșitoare; preponderență, supremație; **erdrückende ~** superioritate zdrobitoare; **der ~ weichen** a ceda în fața superiorității numerice.

übermächtig *adj.* și *adv.* de o putere covârșitoare; extrem de puternic.

übermalen[1] *vb. (h) tr.* și *intr.* a picta, a zugrăvi dincolo de, peste margine.

übermalen[2], *übermalte, übermalt, vb. (h) tr.* **1.** a picta, a vopsi, a zugrăvi pe deasupra, a da încă o dată cu vopsea, cu culoare. **2.** a retușa.

Übermalung, *-en, f.* **1.** pictură făcută pe deasupra; zugrăveală dată pe deasupra. **2.** retuș.

übermangansauer *adj. (chim.; în expr.)* **~es Salz** permanganat.

Übermangansäure *f. sg. (chim.)* acid permanganic.

übermannen, *übermannte, übermannt, vb. (h) tr.* a birui, a învinge, a doborî, a copleși; *(fig.)* **der Schlaf übermannte ihn** l-a biruit somnul; **die Furcht übermannte ihn** l-a cuprins frica.

übermannshoch *adj.* mai înalt decât un om.

Übermantel, *-s, -mäntel, m.* **1.** *(mil.)* manta. **2.** pelerină.

übermarchen, *übermarchte, übermarcht, vb. (h) tr. (elv.)* a depăși o graniță, a trece granița, marginea.

Übermaß, *-es, n. sg.* exces; abundență, prisos, prisosință; **im ~** peste măsură, cu prisosință; **im ~ der Freude, des Glückes** în culmea bucuriei, a fericirii.

übermäßig **I.** *adj.* **1.** excesiv, extrem; **~es Wachstum** hipertrofie. **2.** *(muz.)* mărit; **~e Quinte** cvintă mărită. **II.** *adv.* extrem de, peste măsură; **sie raucht ~ viel** fumează extrem de mult; **ein ~ hoher Preis** un preț exagerat, extrem de mare.

Übermäßigkeit *f. sg.* exces; exagerare.

übermasten, *übermastete, übermastet (du übermastest, er übermastet), vb. (h) tr. (mar.)* a arma nava cu catarge supradimensionate.

übermästen, *übermästete, übermästet (du übermästest, er übermästet), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) îngrășa prea mult.

übermauern, *übermauerte, übermauert, vb. (h) tr.* a supraziди, a acoperi cu un (alt) zid, cu zidărie.

übermeistern, *übermeisterte, übermeistert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) stăpâni; a (se) înfrânge.

Übermensch, *-en, -en, m.* supraom.

Übermenschentum, *-s, n. sg.* calitate de supraom; caracter supranatural.

übermenschlich *adj.* **1.** supraomenesc. **2.** suprapământean, supranatural.

übermessen[1], *maß über, übergemessen (du, er misst über), vb. (h) tr.* și *intr. (înv.)* **1.** a măsura, a cântări în plus; a trece (la cântar). **2.** a deșerta măsurând, cântărind în altceva; **aus einem Sack in den anderen ~** a deșerta dintr-un sac într-altul cântărind, măsurând.

übermessen[2], *übermaß, übermessen (du, er übermisst), vb. (h)* **I.** *tr.* a măsura cu aproximație; a aprecia, a măsura din ochi. **II.** *refl.* a se supraestima.

übermitteln, *übermittelte, übermittelt (ich übermitt(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a preda, a remite. **2.** a transmite; a comunica; **~ Sie ihm, bitte, einen schönen Gruß von mir** vă rog să-i transmiteți multe salutări din partea mea.

Übermitt(e)lung, *-en, f.* **1.** remitere, predare. **2.** transmitere; comunicare.

übermodulieren, *modulierte über, übermoduliert, vb. (h) tr. (electr.)* a supramodula.

übermögen, *übermochte, übermocht (ich übermag, du übermagst, er übermag), vb. (h) tr. (înv.)* a întrece.

übermoosen, *übermooste, übermoost (du, er übermoost), vb. (s) intr.* a se acoperi cu mușchi.

übermorgen *adv.* poimâine; **~ Abend** poimâine seara.

übermorgend *(înv.)*, **übermorgig** *adj.* de poimâine.

übermüde *adj.* obosit peste măsură, surmenat, extenuat.

übermüden, *übermüdete, übermüdet (du übermüdest, er übermüdet), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) extenua, a (se) obosi peste măsură, a (se) surmena.

übermüdet **I.** *part. trec.* de la ü b e r m ü d e n. **II.** *adj.* extenuat, obosit peste măsură, surmenat.

Übermüdung, *-en, f.* surmenaj, extenuare, oboseală extremă; **vor ~ weinen** a plânge de oboseală.

übermund|artlich *adj. (lingv.)* supradialectal, comun.

Übermut, *-(e)s, m. sg.* **1.** voie-bună, exuberanță, vioiciune, neastâmpăr; **sie weiß vor ~ nicht, was sie anfangen soll** nu se mai astâmpără, nu-și mai încape în piele. **2.** semeție, îndrăzneală. **3.** aroganță, obrăznicie; **~ tut selten gut!** nu e bine să umbli cu nasul pe sus, cu aroganța nu prea ajungi departe.

übermütig *adj.* **1.** zburdalnic, neastâmpărat, nebunatic, exuberant. **2.** semeț, îndrăzneț; **das Glück machte ihn ~** norocul l-a făcut semeț. **3.** arogant, obraznic.

Übermutter, *-mütter, f. (fam.)* șefă , persoană feminină dominantă.

übern *presc.* de la **ü b e r d e n** peste.

übernächst *adj.* nu primul, al doilea; nu prima, a doua; **am ~en Tag** poimâine; **in der ~en Woche** nu în prima săptămână ci în a doua, în cea care urmează.

übernachten, *übernachtete, übernachtet (du übernachtest, er übernachtet), vb. (h)* **I.** *intr.* a înnopta, a trage, a rămâne peste noapte; a dormi, a mânea; **im Hotel ~** a înnopta la hotel; **im Freien** sau *(fam.)* **bei Mutter Grün ~** a dormi sub cerul liber. **II.** *tr. (înv.)* a da găzduire (cuiva), a găzdui peste noapte.

übernächtig și *(rar)* **übernächtigt** *adj.* nedormit, obosit de nesomn; **~ aussehen** a arăta obosit, nedormit.

Übernächtler, *-s, -, m. (elv.)* **1.** oaspete care rămâne peste noapte. **2.** boschetar, vagabond.

Übernachtung, *-en, f.* înnoptat, mas; **die ~ kam uns billig** înnoptatul nu ne-a costat mult.

Übernahme, *-n, f.* **1.** luare în primire, preluare, recepționare; **~ eines Amtes** preluare a unei funcții, a unui serviciu. **2.** *(ec.)* **a)** preluare, cumpărare take over; **b)** acceptare; **~ unter Vorbehalt** acceptare sub rezervă.

Übernahmebedingung, *-en, f.* condiție de acceptare, de preluare.

Übernahmebescheinigung, *-en, f.* bon de recepție.

Übernahmekommission, *-en, f.* comisie de preluare, de recepționare.

Übernahmekonnossement, *-(e)s, -e, n. (mar.)* conosament.

Übernahmekosten *pl.* costuri de achiziție.

Übernahmepreis, *-es, -e, m.* preț de preluare, cumpărare.

Übernahmeprotokoll, *-s, -e, n.* proces-verbal de preluare, de recepționare, de recepție.

Übernahmevertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de preluare.

Übernahmeverweigerung, *-en, f.* refuz de livrare, de preluare.

Übername, *-ns, -n*, **Übernamen**, *-s, -, m.* supranume; poreclă.

übernational *adj.* supranațional.

übernatürlich *adj.* supranatural; miraculos.

übernehmen[1], *nahm über, übergenommen (du nimmst über, er nimmt über), vb. (h) tr.* **1.** a lua, a-și pune în spinare, pe umăr; **sich den Mantel ~** a-și pune pardesiul pe umeri; **er nimmt das Gewehr über** își ia pușca pe umăr. **2.** a transborda.

übernehmen[2], *übernahm, übernommen (du übernimmst, er übernimmt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a primi, a lua în primire, a recepționa, a prelua; **er übernimmt das Amt** își ia funcția în primire; **die Waren ~** a recepționa, a lua în primire mărfurile. **2.** a lua asupră-și, a accepta; **die Verantwortung ~** a-și asuma răspunderea; **js. Verteidigung ~** a prelua apărarea cuiva. **3.** a lua în antrepriză; **er hat den Bau übernommen** a luat în antrepriză construcția. **4.** *(fig., înv.)* a cuprinde, a copleși; **die Angst übernahm ihn** l-a cuprins frica; **er lässt sich vom Zorn ~** se lasă furat de mânie. **5.** a împovăra, a cere cuiva prea mult; **die Käufer ~** a cere cumpărătorilor un preț prea mare; **Pferde ~** a obosi prea mult caii. **6.** *(ec.)* a suprataxa. **II.** *refl.* a exagera; a se surmena; a-și supraestima forțele; a face excese; **sich im Essen und Trinken ~** a mânca și a bea fără măsură.

Übernehmer, *-s, -, m.* persoană care preia, care ia în primire; recepționer.

überneigen, *neigte über, übergeneigt, vb. (h) refl.* a se apleca, a se înclina.

übernormal (și *mat.*) supranormal.

übernutzen, *übernutzte, übernutzt (du, er übernutzt), vb. (h) tr.* a exploata în mod excesiv.

Übernutzung, *-en, f.* exploatare excesivă.

über|ordnen, *ordnete über, übergeordnet (du ordnest über, er ordnet über), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a supraordona, a pune mai mare, a pune ca șef (peste…).

Über|organisation, *-en, f.* supraorganizare; exces de măsuri organizatorice.

über|organisieren, *überorganisiert, vb. (h) tr. (numai la inf.* și *part. trec.)* a organiza excesiv, a exagera cu organizarea.

über|ort *adv. (reg)* de-a curmezișul.

über|örtlich *adj.* depășind limitele locale; nelimitat la localitate.

überpacken[1], *packte über, übergepackt, vb. (h) tr.* a împacheta ceva peste altceva.

überpacken[2], *überpackte, überpackt, vb. (h) tr.* **1.** a acoperi (ceva) cu pachete. **2.** a încărca peste măsură.

überparteilich *adj.* suprapartinic, deasupra partidelor.

überpfeffern, *überpfefferte, überpfeffert, vb. (h) tr.* **1.** a pipera prea tare. **2.** a presăra cu piper.

Überpflanze, *-n, f. (bot.)* epifit.

überpflanzen[1], *pflanzte über, übergepflanzt (du, er pflanzt über), vb. (h) tr.* a transplanta, a răsădi.

überpflanzen[2], *überpflanzte, überpflanzt (du, er überpflanzt), vb. (h) tr.* **1.** *(med.)* a transplanta. **2.** *(înv.)* v. **ü b e r p f l a n z e n**[1]. **3.** *(înv.)* a acoperi sădind plante (peste altceva).

Überpflanzung, *-en, f. (med.)* transplant.

überpflügen[1], *pflügte über, übergepflügt, vb. (h) tr.* a trece cu plugul, cu aratul dincolo (de hotar).

überpflügen[2], *überpflügte, überpflügt, vb. (h) tr.* a ara din nou, a ara a doua oară.

überpichen, *überpichte, überpicht, vb. (h) tr. (reg.)* a unge cu smoală, a smoli, a cătrăni.

überpinseln, *überpinselte, überpinselt (ich überpins(e)le), vb. (h) tr.* a da (încă o dată) cu pensula peste ceva; a acoperi cu un strat nou dând cu pensula.

Überplanbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* stoc supranormativ, excedentar.

überplanen, *überplante, überplant, vb. (h) tr.* a acoperi cu o prelată.

Überplanfläche, *-n, f. (agr.)* teren neprevăzut în plan.

Überplangewinn, *-(e)s, -e, m.* beneficiu realizat peste plan.

überplanmäßig *adj.* peste plan; **~ liefern** a livra peste plan.

überplätten, *überplättete, überplättet (du überplättest, er überplättet), vb. (h) tr.* **1.** a călca din nou, a călca a doua oară. **2.** a trece (ușor) cu fierul (peste ceva).

Überpreis, *-es, -e, m. (com.)* suprapreț.

Überproduktion, *-en, f. (ec.)* supraproducție.

Überproduktionskrise, *-n, f. (ec.)* criză de supraproducție.

überprüfbar *adj.* controlabil, verificabil.

überprüfen, *überprüfte, überprüft, vb. (h) tr.* a revizui; a verifica, a examina, a controla; **die Rechnungen ~** a revizui facturile, socotelile; **das Gepäck ~** a verifica, a controla bagajele; *(inform.)* **eine Diskette ~** a verifica o dischetă.

Überprüfung, *-en, f.* revizuire; verificare, control, controlare; **~ der Motoren** verificare a motoarelor; **~ der Personalien** verificare a datelor personale, a identității; **buch|halterische ~** revizie contabilă.

Überprüfungskommission, *-en, f.* comisie de verificare, de revizie.

überpudern, *überpuderte, überpudert, vb. (h) tr.* a da cu pudră (peste ceva).

überpünktlich *adj.* foarte, extrem de punctual.

Überqualifikation *f. sg.* supracalificare.

überqualifiziert *adj.* supracalificat.

überquellen, *quoll über, übergequollen (du quillst über, er quillt über), vb. (h) intr.* a se revărsa, a ieși, a deborda, a da pe dinafară; *(fig., adjectival)* **~de Freude** bucurie debordantă.

überquer *adv. (înv.)* de-a curmezișul; **das kommt mir ~** asta îmi strică socotelile; **es geht ~** merge anapoda.

überqueren, *überquerte, überquert, vb. (h) tr.* a traversa; **die Straße ~** a trece strada; **der Flieger hat den Kanal überquert** aviatorul a traversat canalul.

Überquerung, *-en, f.* traversare.

über|ragen[1], *ragte über, übergeragt, vb. (h) intr.* a ieși în afară, a se ridica deasupra, a fi proeminent; **der Balken hat übergeragt** grinda era ieșită în afară.

über|ragen[2], *überragte, überragt, vb. (h) tr.* a depăși, a întrece în înălțime; a domina; **dieser Berg überragt die übrigen** acest munte se ridică deasupra celorlalți; **jn. um Haupteslänge ~** a fi cu un cap mai mare; *(fig.)* **er hat alle überragt** i-a întrecut pe toți.

über|ragend I. *part. prez.* de la überragen[2]. **II.** *adj.* covârşitor, copleşitor; **von ~er Bedeutung** de importanţă covârşitoare; **eine ~e Persönlichkeit** o personalitate proeminentă, de prim rang.

über|ranken, *überrankte, überrankt, vb. (h) tr.* a acoperi cu ramuri, cu vrejuri.

über|raschen, *überraschte, überrascht, vb. (h) tr.* **1.** a surprinde, a uimi; **dieser Besuch hat ihn sehr überrascht** această vizită l-a surprins tare; **ich war angenehm überrascht** am fost plăcut surprins. **2.** a prinde, a surprinde; **auf frischer Tat ~** a surprinde asupra faptului.

über|raschend I. *part. prez.* de la überraschen. **II.** *adj.* şi *adv.* surprinzător, uimitor; **in ~ kurzer Zeit** într-un timp surprinzător de scurt; **~ schnell** uimitor de repede.

über|raschenderweise *adv.* în mod surprinzător, uimitor.

Über|raschung, *-en, f.* **1.** surpriză; *(fam.)* **war das eine ~!** asta zic şi eu surpriză! **jm. eine (angenehme) ~ bereiten** a pregăti cuiva o surpriză (plăcută). **2.** *sg.* surprindere.

Über|raschungs|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac prin surprindere.

Über|raschungsbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită inopinată.

Über|raschungs|effekt, *-(e)s, -e, m.* efect surprinzător.

Über|raschungs|ei, *-(e)s, -er, n.* ou cu surprize; ou de ciocolată cu surprize.

Über|raschungs|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes surprinzător.

Über|raschungsgast, *-(e)s, -gäste, m.* musafir neaşteptat.

Über|raschungsmoment, *-(e)s, -e, n.* moment, factor de surpriză.

Über|raschungs|sieg, *-(e)s, -e, m.* **1.** victorie obţinută prin surprinderea adversarului. **2.** *(sport)* victorie neaşteptată.

Über|raschungs|tor, *-(e)s, -e, n. (sport)* gol neaşteptat.

über|rauschen, *überrauschte, überrauscht, vb. (h) tr.* a vâjâi extrem de puternic (acoperind un sunet etc.).

über|re|agieren, *reagierte über, überreagiert, vb. (h) intr.* a reacţiona excesiv.

Über|re|aktion, *-en, f.* reacţie extrem de puternică, excesivă.

über|rechnen, *überrechnete, überrechnet (du überrechnest, er überrechnet), vb. (h) tr.* **1.** a calcula (un deviz). **2.** a socoti, a calcula superficial, în fugă. **3.** a verifica un calcul.

Über|rechnung, *-en, f.* **1.** calculare. **2.** recalculare, verificare.

über|reden, *überredete, überredet (du überredest, er überredet), vb. (h) tr.* a convinge, a îndupleca, a persuada; **jn. zu einer Sache ~** a convinge pe cineva să facă un lucru; **er lässt sich ~** se lasă convins, cedează insistenţelor.

Über|redung, *-en, f.* convingere, persuasiune, înduplecare.

Über|redungsgabe *f. sg.* dar al convingerii, al persuasiunii.

Über|redungskraft *f. sg.* putere de convingere, de persuasiune, de a îndupleca.

Über|redungskunst *f. sg.* arta de a convinge, de a îndupleca, arta persuasiunii.

Über|reibwalze, *-n, f. (text.)* calandru cu fricţiune.

über|reich *adj.* foarte bogat, extrem de bogat, îmbelşugat; **das Land ist ~ an Getreide** ţara este extrem de bogată în cereale.

über|reichen, *überreichte, überreicht, vb. (h) tr.* a înmâna, a preda, a remite; **den Brief ~** a înmâna scrisoarea; **vom Verfasser überreicht** (omagiu) din partea autorului.

Über|reicher, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen f.* persoană care predă, care remite.

über|reichlich *adj.* peste măsură de îmbelşugat, supraabundent.

Über|reichung, *-en, f.* înmânare, predare; **~ des Beglaubigungsschreibens** prezentare a scrisorii de acreditare.

über|reif *adj.* răscopt, prea copt, trecut.

Über|reife *f. sg. (agr.)* supracoacere.

über|reifen, *überreifte, überreift, vb.* **I.** *intr. (s)* a se bruma. **II.** *tr. (h)* a bate cercuri (la butoaie).

über|reiten[1], *ritt über, übergeritten (du reitest über, er reitet über), vb. (s) intr.* a trece călare dincolo, de partea cealaltă.

über|reiten[2], *überritt, überritten (du überreitest, er überreitet), vb. (h) tr.* **1.** a străbate călare. **2.** a răsturna, a doborî, a trânti la pământ din fuga calului. **3.** a întrece călare. **4.** a obosi (calul) peste măsură.

über|reizen, *überreizte, überreizt (du, er überreizt), vb. (h) tr.* a surescita, a irita.

über|reizt I. *part. trec.* de la überreizen. **II.** *adj.* surescitat, iritat.

Über|reizt|heit *f. sg.,* **Über|reizung**, *-en, f.* iritaţie, surescitare.

über|rennen[1], *rannte über, übergerannt, vb. (s) intr.* a fugi dincolo.

über|rennen[2], *überrannte, überrannt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a răsturna, a doborî, a trânti la pământ din fugă. **2.** a lua cu asalt, a asalta, a lua prin surprindere; a trece în fugă (peste ceva); **den Feind ~** a lua prin surprindere, a doborî inamicul; **das Land ~** a invada întreaga ţară. **II.** *refl.* a se speti fugind.

Über|rest, *-(e)s, -e, m.* rest, rămăşiţă; ruină; **die ~e des geschlagenen Heeres** rămăşiţele armatei înfrânte; **die sterblichen ~e** rămăşiţele pământeşti; **das sind die ~e der Burg** acestea sunt ruinele cetăţii.

über|rheinisch *adj.* transrenan.

über|rieseln[1], *rieselte über, übergerieselt (ich ries(e)le über), vb. (s) intr.* a se scurge, a se prelinge (până) dincolo.

über|rieseln[2], *überrieselte, überrieselt (ich überries(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a iriga. **2.** a stropi, a uda; a împânzi (cu apă); *(fig.; impers.)* **es überrieselt mich heiß und kalt** mă trec năduşelile.

über|rissen *adj.* exagerat.

Über|rock, *-(e)s, -röcke, m.* **1.** scurtă, haină (groasă); pardesiu. **2.** redingotă. **3.** *(mil.)* manta, haină (lungă la două rânduri); dolman.

über|rollen, *überrollte, überrollt, vb. (h) tr.* a se rostogoli peste ceva; **die feindlichen Stellungen ~** a trece peste poziţiile inamicului.

über|rumpeln, *überrumpelte, überrumpelt (ich überrump(e)le), vb. (h) tr.* a surprinde, a lua prin surprindere; **sich nicht ~ lassen** a nu se lăsa surprins.

Über|rumpelung, *-en, f.* luare prin surprindere; atac prin surprindere.

Über|rumpelungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de a lua prin surprindere.

über|runden, *überrundete, überrundet (du überrundest, er überrundet), vb. (h) tr.* **1.** a (mai) rotunji (o dată). **2.** *(sport)* a depăşi adversarul cu o rundă, cu un tur; a întrece.

übers *presc.* de la über das peste.

Übers. *presc.* de la Übersetzung traducere.

übersäen[1], *säte über, übergesät, vb. (h) tr.* **1.** a semăna (un teren) prea mult, prea des, prea departe. **2.** a semăna dincolo de marginea (unui teren).

übersäen[2], *übersäte, übersät, vb. (h) tr.* a presăra; **der Himmel ist mit Sternen übersät** cerul e presărat cu stele.

übersalzen, *übersalzte, übersalzt* (şi *übersalzen) (du, er übersalzt), vb. (h) tr.* a săra prea tare.

übersät I. *part. trec.* de la übersäen[2]. **II.** *adj.* presărat, acoperit (cu ceva).

übersatt *adj.* sătul peste măsură, până peste cap.

übersättigen, *übersättigte, übersättigt, vb. (h) tr.* **1.** *(chim.)* a suprasatura. **2.** a îndopa (cu mâncare).

Übersättigung, *-en, f.* **1.** *(chim.)* suprasaturare. **2.** săturare, îmbuibare; *(fig.)* dezgust. **3.** *(ec.)* suprasaturare; **~ des Marktes** suprasaturare a pieţei.

übersäuern, *übersäuerte, übersäuert, vb. (h) tr. (chim.)* a pune prea mult acid.

überschallen, *überschallte, überschallt, vb. (h) tr.* a acoperi (cu vocea, cu sunetul etc.), a răsuna mai tare decât...; **seine Stimme überschallte alle andern Stimmen** vocea lui acoperea toate celelalte voci, vocea lui răsuna mai tare decât celelalte.

Überschallflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion supersonic.

Überschallgeschwindigkeit, *-en, f. (av.)* viteză supersonică.

Überschallknall, *-(e)s, -e, m. (av.)* zgomot exploziv la intrarea în viteza supersonică.

überschatten, *überschattete, überschattet (du überschattest, er überschattet), vb. (h) tr.* **1.** a adumbri. **2.** *(fig.)* a pune în umbră, a eclipsa.

überschätzen, *überschätzte, überschätzt (du, er überschätzt), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) supraestima, a (se) supraaprecia, a (se) supraevalua; **ich hatte ihn überschätzt** l-am supraapreciat.

Überschätzung, *-en, f.* preţuire exagerată, supraestimare, supraapreciere.

Überschau *f. sg.* privire generală, privire de ansamblu.

überschaubar *adj.* **1.** care poate fi cuprins cu privirea. **2.** *(fig.)* care poate fi cuprins cu mintea, care poate permite o orientare.

überschauen, *überschaute, überschaut, vb. (h) tr.* **1.** a cuprinde cu privirea. **2.** *(fig.)* a cuprinde cu mintea, a înţelege, a-şi da seama (de ceva), a se orienta; **diese Lage lässt sich nur schwer ~** cu greu te poţi orienta în această situaţie.

überschaumen, *überschaumte, überschaumt, vb. (h) tr.* a acoperi cu spumă.

überschäumen, *schäumte über, übergeschäumt, vb. (h) intr.* a se revărsa spumegând; *(fig.)* **vor Lebenslust ~** a fi plin de viaţă, exuberant; a nu-şi mai încăpea în piele.

überscheinen, *überschien, überschienen, vb. (h) tr.* a acoperi cu strălucire; a-şi revărsa strălucirea, lumina peste ceva.

Überschicht, *-en, f. (reg.)* schimb suplimentar.

überschicken, *überschickte, überschickt, vb. (h) tr.* v. übersenden.

Überschickung, *-en, f.* v. Übersendung.

überschieben, *schob über, übergeschoben, vb. (h) tr.* a împinge peste ceva, dincolo de ceva.

Überschiebung, *-en, f. (geol.)* şariaj.

Überschiebungsdecke, *-n, f. (geol.)* pânză de şariaj.

überschießen[1], *schoss über, übergeschossen (du, er schießt über), vb. (s) intr. (reg.)* a se revărsa, a da peste dinafară, a deborda; **die Milch ist übergeschossen** laptele a dat în foc.

überschießen[2], *überschoss, überschossen (du, er überschießt), vb. (h) tr.* **1.** *(mil., vân.)* a trage pe deasupra; **wir ~ den feindlichen Brückenkopf** tragem pe deasupra capului de pod al inamicului. **2.** *(vân.)* a vâna mai mult decât este permis.

überschießend I. *part. prez.* de la überschießen[1]. **II.** *adj.* excedentar.

überschiffen, *schiffte über, übergeschifft, vb.* **I.** *intr. (s)* a trece cu vaporul pe malul celălalt. **II.** *tr. (h)* a traversa cu vaporul, a transborda.

überschlächtig *adj.* v. oberschlächtig.

überschlafen, *überschlief, überschlafen (du überschläfst, er überschläft), vb. (h)* **I.** *tr.* a se mai gândi o noapte (la); **einen Entschluss ~** a lăsa să mai treacă o noapte înainte de a lua o hotărâre. **II.** *refl.* a dormi prea mult.

Überschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** calcul aproximativ; evaluare aproximativă; deviz. **2.** *(sport)* rostogolire (peste cap); tumbă. **3.** *(croitorie)* rever; manşetă. **4.** *(fam.)* bătaie, surplus la cântar. **5.** *(tipogr.)* reglet de sus. **6.** *(av.)* luping. **7.** *(electr.)* conturnare.

überschlagen[1], *schlug über, übergeschlagen (du schlägst über, er schlägt über), vb.* **I.** *tr. (h)* a înveli (cu ceva); a pune peste ceva; **sie hat sich** *(dat.)* **ein Tuch übergeschlagen** ea s-a învelit cu un şal, şi-a pus un şal pe spate, pe umeri; **die Beine ~** a pune picior peste picior. **II.** *intr. (s)* **1.** a trece, a ajunge dincolo, de partea cealaltă, departe; **die Flammen schlagen über** flăcările se întind; **die Wellen schlagen über** valurile trec până dincolo, pe deasupra. **2.** *(despre cântar)* a avea bătaie; **das Zünglein der Waage schlägt über** cântarul are bătaie. **3.** *(despre stări sufleteşti;* **in** *cu ac.)* a se transforma, a trece (brusc) în... **4.** *(despre voce)* a se frânge, a se gâtui; a scăpa, a da chix; a căpăta un ton strident.

überschlagen[2], *überschlug, überschlagen (du überschlägst, er überschlägt), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a calcula, a evalua (cu aproximaţie); a întocmi un deviz. **2.** a sări, a omite; **einen Satz ~** a sări peste o propoziţie. **3.** *(muz.)* a cânta la pian trecând o mână pe deasupra celeilalte. **II.** *refl. (h)* **1.** a se rostogoli; a se răsturna. **2.** *(av.)* a face luping. **3.** *(despre voce)* a se frânge, a se gâtui; a deveni strident; a scăpa, a da chix. **III.** *intr. (s)* a se aburi, a se acoperi cu o pojghiţă; **das Brot überschlägt mit einer Schimmelschicht** pâinea a prins mucegai, a făcut floare.

überschlagen[3] **I.** *part. trec.* de la überschlagen[2]. **II.** *adj.* căldicel, călduţ, călâu.

überschlägig *adj. (bazat* pe un calcul) estimativ, aproximativ.

Überschlaglaken, *-s, -, n.* cearşaf de plapumă.

überschläglich *adj.* v. überschlägig.

Überschlagsrechnung, *-en, f.* deviz, calcul aproximativ.

überschlank *adj.* foarte zvelt, prea subţire.

überschleichen, *überschlich, überschlichen, vb. (h) tr.* a surprinde; a spiona.

überschleiern, *überschleierte, überschleiert, vb. (h) tr.* a voala, a acoperi cu un văl.

überschlichten, *überschlichtete, überschlichtet (du überschlichtest, er überschlichtet), vb. (h) tr. (tehn.)* a netezi cu ciocanul.

überschmelzen, *überschmolz, überschmolzen (du, er überschmilzt), vb. (h) tr. (tehn.)* a retopi.

überschmieren[1], *schmierte über, übergeschmiert, vb. (h) tr.* a unge (pe deasupra).

überschmieren[2], *überschmierte, überschmiert, vb. (h) tr.* a acoperi (ceva) cu un strat de unsoare.

überschmückt *adj.* prea împodobit, încărcat, înzorzonat, împopoțonat.

überschnappen, *schnappte über, übergeschnappt, vb. (s) intr.* **1.** *(despre arcuri, resorturi)* a se destinde, a sări. **2.** *(despre voce)* a deveni stridentă, a se gâtui; a scăpa, a da chix. **3.** *(fig.)* a-și pierde mințile, a înnebuni.

überschneiden, *überschnitt, überschnitten (du überschneidest, er überschneidet), vb. (h)* **I.** *tr.* a tăia, a intersecta. **II.** *refl.* (și *mat.)* a se întretăia; **die zwei Geraden ~ sich** cele două drepte se întretaie; *(fig.)* **diese Bereiche ~ sich** aceste domenii se întretaie.

Überschneidung, *-en, f. (mat.,* și *fig.)* intersectare, suprapunere, întretăiere.

überschneien, *überschneite, überschneit, vb. (h) tr.* a acoperi cu zăpadă.

überschneit *adj.* nins, acoperit cu zăpadă; înzăpezit.

überschnell *adj.* ultrarapid.

überschnüren, *überschnürte, überschnürt, vb. (h) tr.* a lega de jur împrejur.

überschraubt *adj. (fam.)* cu gărgăuni, sucit, țicnit.

überschreiben, *überschrieb, überschrieben, vb. (h) tr.* **1.** a intitula, a pune titlu, antet; a eticheta. **2.** a transcrie, a trece (pe numele cuiva), a transfera; a ceda; a transmite; **Geld auf ein Konto ~** a transfera bani în contul cuiva; **er hat ihm sein Haus überschrieben** a trecut casa pe numele lui. **3.** *(com.)* a reporta, a transcrie în credit. **4.** *(inform.)* a suprascrie, a scrie peste.

Überschreibung, *-en, f.* **1.** *(com., fin.)* transcriere; report; transmitere. **2.** *(inform.)* suprascriere. **3.** cedare, transferare, trecere (pe numele cuiva).

überschreien, *überschrie, überschrien, vb. (h)* **I.** *tr.* a striga mai tare (decât altul). **II.** *refl.* a răguși strigând.

überschreitbar *adj.* peste care se poate trece.

überschreiten[1], *schritt über, übergeschritten (du schreitest über, er schreitet über), vb. (s) intr.* a păși peste ceva, a trece dincolo.

überschreiten[2], *überschritt, überschritten (du überschreitest, er überschreitet), vb. (h) tr.* **1.** a păși, a trece peste ceva; **er überschreitet die Grenze** trece granița; **das Gleis ~** a trece peste, a traversa linia, calea ferată. **2.** *(fig.)* a călca; **das Gesetz ~** a (în)călca, a viola legea; **die Grenzen des Schicklichen nicht ~** a rămâne în limitele bunei-cuviințe, ale decenței. **3.** a întrece, a depăși; **die Höchstgeschwindigkeit ~** a depăși viteza legală; **er hat die Fünfzig überschritten** a trecut de cincizeci (de ani); *(fig.)* **das überschreitet das Maß** asta întrece măsura.

Überschreiten, *-s, n. sg.*, **Überschreitung**, *-en, f.* **1.** trecere, traversare; *(ferov.)* **das ~ der Geleise verboten!** trecerea liniei oprită! **2.** depășire; exces; (în)călcare a legii; **~ der Amtsgewalt** abuz de putere.

Überschrift, *-en, f.* **1.** titlu; antet. **2.** adresă.

Überschuh, *-(e)s, -e, m.* șoșon; galoș.

überschuldet *adj.* împovărat, plin de datorii, înglodat în datorii.

Überschuldung, *-en, f.* înglodare în datorii; *(com.)* insolvabilitate, îndatorare excesivă.

überschuppt *adj.* acoperit cu solzi peste tot.

Überschuss, *-es, -schüsse, m.* prisos; excedent, surplus; exces.

Überschuss|elektron, *-s, -en, n. (fiz.)* electron în exces.

Überschussgas, *-es, -e, n.* excedent de gaz.

Überschussgebiet, *-(e)s, -e, n.* domeniu excedentar.

überschüssig *adj.* **1.** excedentar; în plus; *(com.)* **~e Kaufkraft** forță de cumpărare excedentară. **2.** *(chim.)* în exces. **3.** de prisos; neutilizat.

überschütten[1], *schüttete über, übergeschüttet (du schüttest über, er schüttet über), vb. (h) tr.* **1.** a vărsa (peste marginile vasului). **2.** a deșerta, a turna în alt vas, a transvaza.

überschütten[2], *überschüttete, überschüttet (du überschüttest, er überschüttet), vb. (h) tr.* **1.** a astupa, a acoperi turnând; **mit Erde ~** a acoperi cu pământ. **2.** *(fig.)* a copleși; **mit Geschenken ~** a copleși cu daruri; **mit Vorwürfen ~** a face reproșuri peste reproșuri.

Überschwang, *-(e)s, m. sg.* prisos, abundență; **im ~ der Gefühle** în exuberanța sentimentelor.

überschwänglich *adj. (despre sentimente)* exuberant, exaltat; **~e Freude** bucurie exuberantă.

Überschwänglichkeit, *-en, f.* **1.** comportare exuberantă, exaltată. **2.** acțiune, exprimare exaltată, exagerată. **3.** exuberanță, exaltare.

überschwanken, *schwankte über, übergeschwankt, vb. (h) intr.* a-și pierde echilibrul.

überschwappen, *schwappte über, übergeschwappt, vb.* **I.** *intr. (s)* a se revărsa, a se vărsa peste margini, a da pe dinafară. **II.** *tr. (h) (pop.)* **1.** a vărsa (peste marginile vasului). **2.** a turna, a deșerta în alt vas, a transvaza.

Überschwefelsäure *f. sg. (chim.)* acid persulfuric.

überschwemmen, *überschwemmte, überschwemmt, vb. (h) tr.* a inunda; **der Fluss hat das Dorf überschwemmt** râul a inundat satul. **2.** *(fig.)* a copleși; **mit Geschenken ~** a copleși cu daruri.

überschwemmt **I.** *part. trec.* de la ü b e r s c h w e m m e n. **II.** *adj.* **1.** inundat, acoperit cu apă. **2.** *(fig.)* copleșit.

Überschwemmung, *-en, f.* inundație; revărsare.

Überschwemmungsgebiet, *-(e)s, -e, n.* **1.** teren inundat. **2.** teren inundabil.

Überschwemmungsgefahr, *-en, f.* pericol de inundație.

überschwenglich *adj. (înv.)* v. ü b e r s c h w ä n g l i c h.

Überschwenglichkeit *f. sg. (înv.)* v. Ü b e r s c h w ä n g l i c h k e i t.

überschwer *adj.* prea greu, din cale afară de greu, de anevoios, de dificil.

überschwimmen, *schwamm über, übergeschwommen, vb. (s) intr.* a trece dincolo înot, a traversa înot.

Überschwung, *-(e)s, -schwünge, m. (austr.)* centură, cingătoare, curea.

Übersee *f. sg.* țări transoceanice, transatlantice; **er geht nach ~** pleacă dincolo de ocean; **Briefe für ~** scrisori pentru țările transoceanice, transatlantice; **Waren aus ~** mărfuri transoceanice, transatlantice.

Überseebank, *-en, f. (com.)* bancă pentru tranzacții cu țările transoceanice, transatlantice.

Überseebrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare pentru țările transoceanice, transatlantice.

Überseedampfer, *-s, -, m.* vapor transatlantic; vapor transoceanic.

Übersee|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs din țările transoceanice, transatlantice.

Überseegebiet, *-(e)s, -e, n.* teritoriu de dincolo de ocean.

Übersee|hafen, *-s, -häfen, m.* port internațional; port pentru vapoare transoceanice.

Übersee|handel, *-s, m. sg.* comerț cu țările transoceanice, transatlantice.

übersee|isch *adj.* transatlantic; transoceanic.

Überseekabel, *-s, -, n.* cablu submarin transatlantic.

Überseeländer *pl.* țări de peste ocean.

Überseeluftverkehr, *-s, m. sg. (av.)* linie, comunicație aeriană transatlantică.

Überseemarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață transoceanică, transatlantică.

Überseepapier, *-s, n. sg.* hârtie de scrisori extrafină.

Überseepolitik *f. sg.* politică transatlantică.

Überseer [-ze:ɐ], *-s, -, m.* **1.** persoană de dincolo de ocean, dintr-o țară transatlantică. **2.** vapor transoceanic.

Überseereise, *-n, f.* călătorie transatlantică.

Überseeverkehr, *-s, m. sg.* trafic transoceanic.

übersegeln[1], *segelte über, übergesegelt (ich seg(e)le über), vb. (s) intr.* a naviga (până) dincolo, de partea cealaltă.

übersegeln[2], *übersegelte, übersegelt (ich überseg(e)le), vb. (h) tr. (mar.)* **1.** a întrece navigând. **2.** *(în expr.)* **ein Schiff ~** a scufunda un vas lovindu-l.

übersehbar *adj.* **1.** care se poate cuprinde cu privirea. **2.** omisibil, neglijabil.

übersehen[1], *sah über, übergesehen (du siehst über, er sieht über), vb. (h) refl.* a se plictisi privind, a privi până la plictiseală.

übersehen[2], *übersah, übersehen (du übersiehst, er übersieht), vb. (h) tr.* **1.** a cuprinde cu privirea; a vedea în întregime. **2.** a revizui. **3.** a nu observa, a nu vedea (ceva), a-i scăpa cuiva (ceva) din vedere; **einen Fehler ~** a scăpa, a nu observa o greșeală; **das habe ich ~** asta mi-a scăpat (din vedere), aici n-am fost atent. **4.** *(fig.)* a trece cu vederea, a neglija, a nu da atenție (cuiva); **bei der Begrüßung hat er ihn ~** la primire nu i-a dat atenție, l-a trecut cu vederea; **jm. etwas ~** a-i trece cuiva ceva cu vederea, a închide ochii; **er hat oft seine Fehler ~** i-a trecut de multe ori cu vederea greșelile, a închis ochii la greșelile lui. **5.** *(fig.)* a înțelege, a cuprinde cu mintea, a-și da seama (de ceva); **die Folgen dieses Schrittes sind nicht zu ~** urmările acestui pas sunt incalculabile.

über sein, *war über, über gewesen (ich bin über, du bist über, er ist über), vb. (s) intr. (fam.)* **1.** a fi trecut (dincolo); *(fig.)* **auch dieses Jahr ist über** și anul acesta a trecut. **2.** a prisosi; **dieser Stoff ist über** această stofă a rămas. **3.** *(fig.,* cu *dat.)* a-i fi (cuiva) superior; **er ist dir über** te întrece. **4.** *(fig.,* cu *dat.)* a-i fi cuiva ceva prea mult, a-i fi cuiva lehamite de ceva; **das ist mir schon über** m-am plictisit, m-am săturat până-n gât, mi-e lehamite de asta.

überseit *adj. (reg.)* **1.** alături. **2.** ascuns.

überselig *adj.* în culmea fericirii.

übersenden, *übersandte, übersandt* și *übersendete, übersendet, vb. (h) tr.* a trimite, a expedia; a transmite; **durch Postanweisung ~** a expedia prin mandat poștal; **durch Rundfunk ~** a transmite prin radio.

Übersender, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* expeditor(-oare), trimițător(-oare).

Übersendung, *-en, f.* expediere, trimitere; transmitere.

übersetzbar *adj.* traductibil.

übersetzen[1], *setzte über, übersetzt (du, er setzt über), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a trece (pe cineva) dincolo, de partea cealaltă; **der Fischer hat uns übergesetzt** pescarul ne-a dus dincolo, în partea cealaltă a apei. **2.** *(tipogr.)* a aplica accente (mobile). **II.** *(s) intr.* a sări, a trece peste ceva, dincolo; **die Pferde können nicht ~** caii nu pot să sară dincolo; **die Armee setzt über** armata trece (apa, strada etc.).

übersetzen[2], *übersetzte, übersetzt (du, er übersetzt), vb. (h) tr.* **1.** a traduce, a transpune, a tălmăci; **aus dem Deutschen ins Rumänische ~** a traduce din nemțește în românește; **wörtlich ~** a traduce cuvânt cu cuvânt, textual; **vom Blatt weg ~** a traduce la prima vedere. **2.** a încărca, a supraîncărca; **jn. in der Miete ~** a încărca pe cineva la chirie. **3.** *(tehn.)* a transmite. **4.** a transpune; **in Musik ~** a transpune în muzică. **5.** *(inform.)* a compila.

Übersetzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** traducător(-oare), interpret(ă). **2.** *(inform.)* compilator(-oare).

Übersetzerprüfung, *-en, f.* examen de traducător.

Übersetzerschein, *-(e)s, -e, m.* certificat de traducător.

übersetzt **I.** *part. trec.* de la ü b e r s e t z e n[1]. **II.** *adj.* **1.** *(elv., reg.)* mărit, ridicat; **~e Preise** prețuri mărite. **2.** încărcat, prea plin, supraaglomerat. **3.** *(tehn.)* angrenat; **das Motorrad war nicht gut ~** motocicleta nu era bine angrenată.

Übersetzung, *-en, f.* **1.** traducere, tălmăcire; **freie ~** traducere liberă; **die ~ in deutscher Sprache** versiunea în limba germană. **2.** *(tehn.)* transmisie, angrenaj. **3.** *(electr.)* raport de transformare. **4.** *(inform.)* compilare.

Übersetzungs|aufgabe, *-n, f.* temă, exercițiu de traducere.

Übersetzungsbüro, *-s, -s, n.* birou de traducere.

Übersetzungsfaktor, *-s, -en, m. (tehn.)* factor, coeficient de transformare.

Übersetzungsfehler, *-s, -, m.* greșeală de traducere.

Übersetzungsgetriebe, *-s, -, n. (maș.)* reductor; angrenaj multiplicator.

Übersetzungskunst *f. sg.* artă a traducerii.

Übersetzungsmaschine, *-n, f.* mașină de traducere (automată).

Übersetzung|programm, *-s, -e, n.* **1.** program de traducere. **2.** *(inform.)* program de compilare.

Übersetzungsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept, autorizație de a traduce; **~ vorbehalten** copyright asupra traducerii, drept rezervat asupra traducerii.

Übersetzungsver|hältnis, *-ses, -se, n. (tehn.)* raport de transmitere.

Übersetzungszahnrad, *-(e)s, -räder, n. (maș.)* roată dințată de transmisie.

Übersicht, *-en, f.* **1.** privire generală, privire de ansamblu; perspectivă; panoramă. **2.** rezumat; tabel sinoptic.

übersichtig *adj. (med.)* hipermetrop; prezbit.

Übersichtigkeit *f. sg. (med.)* hipermetropie, prezbiție.

übersichtlich *adj.* și *adv.* clar; vizibil dintr-o privire; **eine ~e Darstellung** o prezentare sintetică clară; **die Straße ist ~** strada permite o vizibilitate bună.

Übersichtlichkeit *f. sg.* calitatea de a putea fi cuprins dintr-o dată, dintr-o privire, claritate.

Übersichtskarte, *-n, f.* hartă sinoptică; **~ von Bahn- und Fluglinien** hartă sinoptică a căilor ferate și a liniilor aeriene.

Übersichts|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan rezumativ; plan sinoptic, de ansamblu.

Übersichts|tabelle, *-n, f.* tabel sinoptic.

übersiedeln[1], *siedelte über, übergesiedelt (ich sied(e)le über), vb. (s) intr.* a se muta.

übersiedeln[2], *übersiedelte, übersiedelt (ich übersied(e)le), vb. (h) tr.* **1.** v. übersiedeln[1]. **2.** a coloniza. **3.** a emigra.

Übersied(e)lung și **Übersied(e)lung**, *-en, f.* **1.** mutare. **2.** colonizare.

übersieden, *sott* (sau *siedete) über, übergesotten* (sau *übergesiedet) (du siedest über, er siedet über), vb.* **I.** *tr. (h)* a distila. **II.** *intr. (s)* v. überkochen[1] **(1).**

Übersiedler, Übersiedler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care s-a mutat.

Übersiedlung și **Übersiedlung**, *-en, f.* mutare.

übersilbern, *übersilberte, übersilbert, vb. (h) tr.* a arginta.

Übersilberung *-en, f.* argintare.

übersinnlich *adj.* **1.** transcendental; metafizic. **2.** abstract. **3.** supranatural.

Übersinnlichkeit *f. sg.* **1.** transcendență. **2.** caracter supranatural. **3.** caracter abstract; abstracție.

Übersoll, *-s, n. sg.* realizare peste normă, peste plan.

Übersollmenge, *-n, f. (com.)* cantitate neprevăzută de plan.

übersommern, *übersommerte, übersommert,* **übersömmern**, *übersömmerte, übersömmert, vb. (h)* **I.** *tr. (agr.)* a ține vitele la vărat; *(fig.)* a păstra peste vară. **II.** *intr.* a petrece vara, a sta peste vară.

Übersommerung, *-en, f.* **1.** păstrare peste vară. **2.** *(agr.)* vărat. **3.** petrecere a verii.

übersonnt *adj.* în bătaia soarelui; acoperit de lumina soarelui.

über|spannen[1], *spannte über, übergespannt, vb. (h) tr.* a întinde peste ceva, pe deasupra; **ein Bettuch** ~ a întinde un cearșaf (peste saltea).

über|spannen[2], *überspannte, überspannt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a întinde (pe) deasupra, peste ceva; **den Wagen mit einem Zelt** ~ a întinde un cort peste căruță; **die Brücken ~ den Strom** podurile se arcuiesc peste fluviu. **2.** a întinde, a încorda prea mult; *(fig.)* a exagera; **den Bogen ~ a)** a întinde arcul prea mult; **b)** *(fig.)* a întinde coarda, a întrece măsura; **den Geist** ~ a-și încorda prea mult mintea. **II.** *refl.* a se surmena (nervos).

über|spannt I. *part. trec.* de la überspannen[2]. **II.** *adj.* **1.** exaltat, excentric, extravagant. **2.** țicnit; **~e Ansichten** păreri excentrice.

Über|spannt|heit *f. sg.* **1.** exaltare; excentricitate. **2.** țicneală.

Über|spannung[1], *-en, f. (electr.)* supratensiune.

Über|spannung[2], *-en, f.* **1.** *(tehn.)* supraîncordare (de corzi, arcuri etc.). **2.** acoperire, îmbrăcare. **3.** material de acoperit, de îmbrăcat.

Über|spannungs|ableiter, *-s, -, m. (electr.)* descărcător de supratensiune.

Über|spannungs|auslöser, *-s, -, m. (electr.)* declanșator de supratensiune.

Über|spannungs|schutz, *-es, m. sg. (electr.)* limitor de supratensiune; protecție contra supratensiunii.

Über|spekulation, *-en, f.* speculă exagerată.

über|spielen[1], *spielte über, übergespielt, vb. (h) tr.* **1.** *(sport)* a pasa, a trece (mingea) dincolo. **2.** **(in** cu *ac.*; *despre culori)* a trece, a da, a bate; **das Blau spielt ins Grüne über** albastrul bate în verde.

über|spielen[2], *überspielte, überspielt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(sport)* a dribla, a trece de un adversar. **2.** *(sport,* și *fig.)* a surclasa; a depăși, a întrece. **3.** *(tehn.)* a copia; **den Schlager von der Platte auf Diskette** ~ a copia, a reimprima șlagărul de pe un disc pe o dischetă **II.** *refl.* **1.** a se obosi, a se extenua, a se istovi cântând (la un instrument). **2.** *(sport)* a se extenua, a se istovi, a se obosi jucând.

über|spielt I. *part. trec.* de la überspielen[2]. **II.** *adj.* **1.** *(sport)* învins; depășit. **2.** *(sport)* obosit, istovit, extenuat. **3.** *(austr.; despre discuri, instrumente muzicale)* uzat.

über|spinnen, *überspann, übersponnen, vb. (h) tr.* a acoperi cu pânză de păianjen.

über|spitzen, *überspitzte, überspitzt (du, er überspitzt), vb. (h) tr.* **1.** a ascuți prea tare. **2.** *(fig.)* a accentua prea tare; a exagera, a întrece măsura. **3.** a înăspri.

über|spitzt I. *part. trec.* de la überspitzen. **II.** *adj.* **1.** exagerat, care întrece măsura. **2.** *(fig.)* ascuțit; foarte acut. **3.** înăsprit peste măsură. **4.** critic; dificil.

Über|spitzt|heit, *-en, f.* exagerare; caracter excesiv, exagerat.

Über|spitzung, *-en, f.* exagerare; ascuțire, accentuare prea mare; ~ **der Gegensätze** ascuțire exagerată a contradicțiilor.

über|sprechen, *übersprach, übersprochen (du übersprichst, er überspricht), vb. (h) tr. (film)* a sincroniza vocile.

Über|sprechen, *-s, n. sg. (tel.)* diafonie, intermodulație.

über|sprenkeln, *übersprenkelte, übersprenkelt (ich übersprenk(e)le), vb. (h) tr.* a împestrița, a pune picățele.

über|springen[1], *sprang über, übergesprungen, vb. (s) intr.* **1.** a sări dincolo, de partea cealaltă, mai departe; **der Funke ist übergesprungen** scânteia a sărit, s-a transmis. **2.** *(fig.)* a sări, a trece (brusc); **er springt auf einen andern Gegenstand über** sare, trece deodată la o altă temă.

über|springen[2], *übersprang, übersprungen, vb. (h) tr.* **1.** a sări; **er überspringt den Graben** sare șanțul. **2.** a omite, a sări; **einen Satz** ~ a sări o propoziție; **er hat die sechste Klasse übersprungen** a sărit peste clasa a șasea. **3.** a întrece în sărituri.

über|sprudeln, *sprudelte über, übergesprudelt (ich sprud(e)le über), vb. (s) intr.* a se revărsa clocotind, spumegând; *(fig.)* **von Witz** ~ a fi plin de spirit, de vervă.

über|sprühen, *sprühte über, übergesprüht, vb. (h) intr.* a exulta, a se manifesta cu exuberanță; **vor Freude** ~ a fremăta de bucurie.

über|sprühen, *übersprühte, übersprüht, vb. (h) tr.* **1.** a stropi; **den Rasen** ~ a uda gazonul. **2.** a acoperi cu spray.

über|spülen, *überspülte, überspült, vb. (h) tr. (despre valuri)* a acoperi, a da peste.

über|spurten, *überspurtete, überspurtet (du überspurtest, er überspurtet), vb. (h) tr. (sport)* a întrece în fugă, sprintând, prin efort final.

über|staatlich *adj.* suprastatal; supranațional.

Über|stand, *-(e)s, -stände, m. (constr.)* ieșind, parte proeminentă, ieșită în afară.

über|standen I. *part. trec.* de la überstehen[2]. **II.** *adj.* depășit, expirat, care a trecut; **nach ~er Krankheit** după însănătoșire, după ce a trecut boala; **nach ~er Gefahr** după ce a trecut pericolul.

Über|ständer, *-s, -, m. (forest.)* semincer.

über|ständig *adj.* **1.** răscopt. **2.** îmbătrânit, depășit, învechit; care nu se mai dezvoltă; (devenit) nerentabil. **3.** *(hort., forest.)* lăsat de sământă.

über|stark *adj.* exagerat de tare, de puternic.

Über|stau|ung, *-en, f. (hidr.)* inundare prin retenție suplimentară; supraretenție.

über|stechen, *überstach, überstochen (du überstichst, er übersticht), vb. (h) tr.* **1.** *(la jocul de cărți)* a tăia cu un atu, cu o carte mai mare. **2.** a întări (o cusătură).

über|stehen[1], *stand über, übergestanden, vb. (h) intr.* **1.** a ieși în afară, a fi proeminent; **der Felsen steht über** stânca este proeminentă. **2.** *(reg.)* a sta pe loc, a rămâne; **die Wäsche steht über** rufele stau prea mult (la muiat).

über|stehen[2], *überstand, überstanden, vb. (h) tr.* a îndura, a suporta, a răbda, a suferi; a rezista (la ceva), a învinge; a trece peste ceva, a scăpa de (sau din) ceva; *(mil.)* **seine Dienstzeit** ~ a satisface serviciul militar; **eine Krankheit glücklich** ~ a scăpa de o boală, a se însănătoși; **er hat die Operation überstanden** a suportat (cu bine) operația; **ich habe alles gut** ~ totul a trecut cu bine, am scăpat de toate; (și *intr.*) **er hat (es) überstanden** a murit, a scăpat (de toate).

über|stehend I. *part. prez.* de la überstehen[1] **(1). II.** *adj.* proeminent; **~es Dach** acoperiș ieșit în afară.

über|steigbar *adj.* care poate fi trecut, peste care se poate urca.

über|steigen[1], *stieg über, übergestiegen, vb. (s) intr.* a se sui, a se urca (până) dincolo, pe partea cealaltă; a trece dincolo urcând.

über|steigen[2], *überstieg, überstiegen, vb. (h) tr.* **1.** a urca, a trece (peste) ceva; **er hat den Gipfel überstiegen** a trecut peste vârful muntelui. **2.** a depăși, a întrece; **die Einnahmen ~ die Ausgaben** veniturile întrec cheltuielile; *(fig.)* **das übersteigt meine Kräfte** asta depășește puterile mele; **das übersteigt alle Begriffe** e de neconceput.

über|steigern, *übersteigerte, übersteigert, vb. (h) tr.* **1.** a ridica, a urca (prețurile). **2.** a supralicita.

übersteigert I. *part. trec.* de la übersteigern. **II.** *adj.* **1.** supralicitat. **2.** *(despre prețuri)* prea ridicat, prea mare. **3.** *(fig.)* exagerat.

Über|steigerung, *-en, f.* **1.** supralicitare. **2.** ridicare, urcare (prea mare) a prețurilor. **3.** *(fig.)* exagerare.

Über|stei|gung, *-en, f.* trecere, urcare peste...

über|stellen, *überstellte, überstellt, vb. (h) tr. (adm.; austr.)* a preda, a trimite (în alt loc).

über|stempeln, *überstempelte, überstempelt (ich überstemp(e)le), vb. (h) tr.* a ștampila (peste ceva).

Über|sterblichkeit *f. sg.* mortalitate excesivă.

über|steuern, *übersteuerte, übersteuert, vb. (h) tr.* a stabili (cuiva) un impozit prea mare.

Über|steuerung, *-en, f.* stabilire a unor impozite prea mari.

Über|stich, *-(e)s, -e, m. (la jocul de cărți)* levată în plus (de care nu mai este nevoie pentru câștigarea jocului).

über|sticken, *überstickte, überstickt, vb. (h) tr.* a broda peste ceva, a acoperi cu broderie.

über|stiegen I. *part. trec.* de la übersteigen[2]. **II.** *adj.* **1.** capricios. **2.** smintit, țicnit.

Über|stiegenheit, *-en, f.* **1.** toană, capriciu. **2.** sminteală; țicneală.

über|stimmen, *überstimmte, überstimmt, vb. (h) tr.* a învinge cu majoritatea voturilor; **er ist überstimmt worden** a pierdut la vot, a fost învins neobținând majoritatea la vot.

über|stolz *adj.* prea mândru.

über|stopfen, *überstopfte, überstopft, vb. (h) tr.* a cârpi, a petici, a țese pentru a întări.

über|strahlen, *überstrahlte, überstrahlt, vb. (h) tr.* **1.** a lumina, a inunda cu raze, cu lumină. **2.** *(fig.)* a eclipsa, a întrece în strălucire.

über|strecken, *überstreckte, überstreckt, vb. (h) tr.* **1.** a întinde peste măsură. **2.** *(fam.)* a dilua, a lungi, a boteza (vinul).

über|streichen, *überstrich, überstrichen, vb. (h) tr.* a vopsi, a colora, a da (a doua oară); a unge; **mit Pech** ~ a cătrăni; **mit Kalk** ~ a spoi, a da cu var.

über|streifen, *streifte über, übergestreift, vb. (h) tr.* a îmbrăca, a pune, a trage pe sine; **einen Pullover** ~ a îmbrăca un pulover.

über|streuen, *streute über, übergestreut* și **überstreuen**, *überstreute, überstreut, vb. (h) tr.* a presăra.

über|stricken, *überstrickte, überstrickt, vb. (h) tr.* a împleti, a tricota peste ceva.

Über|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* supracurent.

Über|strom|auslöser, *-s, -, m. (electr.)* declanșor de supracurent.

über|strömen[1], *strömte über, übergeströmt, vb. (s) intr.* a se revărsa; **das Wasser strömte über** apa s-a revărsat; *(fig.)* **sein Mund strömte über von ihrem Lobe** se întrecea în laude la adresa ei.

über|strömen[2], *überströmte, überströmt, vb. (h) tr.* a inunda; **der Fluss überströmt die Wiese** râul inundă pajiștea.

Über|strömung, *-en, f.* inundare.

Über|strömungsröhre, *-n, f. (tehn.)* conductă de trecere, țeavă de preaplin.

Über|strömungsventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* supapă, valvă de preaplin, de trecere.

Über|strumpf, *-(e)s, -strümpfe, m.* jambieră.

über|studiert *adj.* surmenat de studiu.

über|stülpen, *stülpte über, übergestülpt, vb. (h) tr.* a pune deasupra, a acoperi cu ceva; **den Helm** ~ a-și pune casca.

über|stumpf *adj. (geom.) (despre unghiuri)* supraobtuz (între 180 și 360 de grade).

Über|stunde, *-n, f.* oră suplimentară; **~n leisten** a efectua ore suplimentare.

Über|stunden|arbeit *f. sg.* muncă realizată în ore suplimentare.

Über|stundenbezahlung, *-en, f.,* **Über|stundenzuchlag**, *-(e)s, -schläge, m.* plată a orelor suplimentare.

über|stürmen, *überstürmte, überstürmt, vb. (h) tr.* a copleși, a asalta; **er überstürmte ihn mit Fragen** l-a asaltat cu o mulțime de întrebări.

über|stürzen[1], *stürzte über, übergestürzt (du, er stürzt über), vb. intr. (s)* a se răsturna, a cădea (peste).

über|stürzen[2], *überstürzte, überstürzt (du, er überstürzt), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) precipita, a face (ceva) în pripă, a se pripi, a da peste cap; a se repezi; **die Ereignisse ~ sich** evenimentele se precipită.

über|stürzt I. *part. trec.* de la überstürzen[2]. **II.** *adj.* și *adv.* pripit; precipitat, repezit; ~ **antworten** a răspunde pripit, nechibzuit; **mit ~ er Eile** în prea mare grabă, în pripă, pripit; ~ **er Aufbruch** plecare în mare grabă, precipitată.

Über|stürzung, *-en, f.* pripă, grabă mare; **nur keine ~!** nu vă pripiți!

übersüß *adj.* prea dulce.

übertäfeln, *übertäfelte, übertäfelt (ich übertäf(e)le), vb. (h) tr.* a căptuşi cu (plăci de) lemn, a îmbrăca în (plăci de) lemn, în lambriuri, a lambrisa.
Übertag|arbeit, *-en, f. (mine)* lucru la suprafaţă.
Übertagbau, *-(e)s, -e, m. (mine)* exploatare la suprafaţă.
übertags *adv. (mine)* la suprafaţă.
übertakeln, *übertakelte, übertakelt (ich übertak(e)le), vb. (h) tr. (mar.)* a supraagrea.
übertariflich *adj.* şi *adv.* peste tarif, peste barem.
übertäuben, *übertäubte, übertäubt, vb. (h) tr.* **1.** a acoperi cu zgomotul, a face să nu se mai audă; **der Kanonendonner übertäubte alles** bubuitul tunului acoperea totul. **2.** *(fig.)* a amuţi, a face să tacă; a adormi; a domoli, a molcomi; **die Stimme des Gewissens** ~ a face să amuţească glasul conştiinţei.
Übertäubung, *-en, f.* **1.** acoperire printr-un zgomot puternic. **2.** *(fig.)* amuţire, liniştire, domolire.
übertauchen, *übertauchte, übertaucht, vb. (h) tr. (austr.) (despre boli, crize etc.)* a trece fără probleme.
übertaut *adj.* acoperit cu rouă, plin de rouă.
überteuer *adj.* prea scump, excesiv, exagerat de scump.
überteuern, *überteuerte, überteuert, vb. (h) tr.* **1.** a scumpi; **das Leben** ~ a scumpi viaţa. **2.** a înşela la preţ, a-i cere cuiva un preţ exagerat.
Überteuerung, *-en, f.* scumpire.
übertippen, *übertippte, übertippt, vb. (h) tr.* a şterge (la maşina de scris), a x-a.
übertiteln, *übertitelte, übertitelt (ich übertit(e)le), vb. (h) tr.* a da un titlu.
Übertitelung, *en, f. (teatru)* titrare a unei piese jucate într-o limbă străină.
übertölpeln, *übertölpelte, übertölpelt (ich übertöp(e)le), vb. (h) tr.* a înşela; a păcăli, a trage pe sfoară.
Übertölpelung, *-en, f.* înşelare, înşelăciune; păcăleală.
übertönen, *übertönte, übertönt, vb. (h) tr.* a acoperi (un zgomot), a răsuna mai tare decât...
Übertopf, *-(e)s, -töpfe, m.* ghiveci de decor, exterior.
Übertrag, *-(e)s, -träge, m. (cont.)* report.
übertragbar *adj.* **1.** transmisibil; transferabil; *(jur.)* cesionabil; *(fin.)* negociabil. **2.** *(med.)* contagios, infecţios.
Übertragbarkeit *f. sg.* **1.** transmisibilitate; transfer; *(jur.)* transmisibilitate; *(fin.)* negociabilitate. **2.** *(med.)* contagiozitate.
übertragen[1], *trug über, übergetragen (du trägst über, er trägt über), vb. (h) tr.* **1.** a duce dincolo. **2.** a purta pe deasupra; **er trägt noch einen Mantel über** mai poartă şi un palton pe deasupra.
übertragen[2], *übertrug, übertragen (du überträgst, er überträgt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a transmite, a trece; a ceda; a conferi; a încredinţa; a însărcina (cu); **er hat ihm seine Rechte** ~ i-a cedat lui drepturile sale; **jm. das Amt** ~ a încredinţa cuiva funcţia; *(jur.)* **jm. seinen Besitz** ~ a ceda cuiva averea; **jm. den Titel** ~ a conferi cuiva titlul; **auf js. Namen** ~ a trece pe numele cuiva. **2.** *(com.)* a reporta; a trece; a transfera; a vira; a vărsa; **Geld auf sein Konto ~ lassen** a vira banii în contul său; **den Posten auf eine andere Rechnung** ~ a trece suma în alt cont. **3.** **(auf** cu *ac.)* a trece (asupra cuiva), a transfera; **er überträgt seine ganze Liebe auf seinen Enkel** toată dragostea şi-o îndreaptă spre nepotul lui; *(inform.)* **auf Disketten** ~ a transfera pe dischete. **4.** a transmite; *(med.)* **das Sumpffieber wird von Mücken** ~ malaria se transmite prin ţânţari; **Haut** ~ a transplanta piele; *(radio.)* **ein Konzert** ~ a transmite un concert; **im Radio** ~ a transmite la radio; **im Fernsehen** ~ a transmite la televizor, a televiza. **5.** a transcrie; **auf eine andere Seite** ~ a transcrie pe o altă pagină; **ins Reine** ~ a trece, a scrie pe curat. **6.** a transpune, a traduce, a tălmăci; **das Gedicht ins Deutsche** ~ a traduce poezia în limba germană. **7.** a înregistra; **seine Stimme auf eine Platte** ~ a înregistra vocea sa pe un disc. **8.** *(ec.)* **a)** a andosa; **b)** a delega. **II.** *refl.* **1.** a se transmite. **2.** a se vătăma cărând.
übertragen[3]. **I.** *part. trec.* de la übertragen[2]. **II.** *adj.* **1.** transmis; cedat; trecut; însărcinat (cu); încredinţat. **2.** *(com.)* reportat; transferat; vărsat. **3.** transcris. **4.** tradus; transpus. **5.** *(stil.)* figurat; **in ~em Sinne** în sens figurat. **6.** *(tehn.)* reportat; înregistrat. **7.** *(austr.)* uzat, folosit; **~e Kleider** haine uzate
Überträger, *-s, -, m.* **1.** translator. **2.** *(electr.)* transformator. **3.** *(fiz.)* transductor. **4.** *(maş.)* transmisie; transmiţător.
Überträger, *-s, -, m. (med.)* transmiţător (de boli).
Übertragung, *-en, f.* **1.** transmitere; încredinţare; cedare; conferire; însărcinare (cu); ~ **eines Besitzes** transmitere, cedare a unei proprietăţi; ~ **der Vollmacht** încredinţare a drepturilor depline, delegare, andosare. **2.** *(radio., tel.)* transmisiune; transmitere; retransmitere. **3.** *(com.)* reportare; virare; vărsare (de bani). **4.** transcriere. **5.** traducere; transpunere; tălmăcire. **6.** *(med.)* transplant. **7.** *(med.)* transmitere (a unei boli). **8.** *(fiz.)* transfer, translaţie. **9.** *(electr.)* transformare. **10.** *(tehn.)* raportare a punctelor. **11.** *(inform.)* transferare; **die ~ auf andere Prozessoren** transferarea către alţi procesori. **12.** *(ec.)* transmitere, transfer; **stapelweise** ~ transfer pe loturi; ~ **durch Erbschaft** transmitere prin moştenire, transfer prin succesiune.
Übertragungs|apparat, *-(e)s, -e, m. (electr.)* aparat de transmisiune.
Übertragungs|art, *-en, f.* mod de transfer, de transmitere.
Übertragungsband, *-(e)s, -bänder, n. (tel.)* bandă a frecvenţelor transmise.
Übertragungsbandbreite, *-n, f.* lăţime de bandă de transmisie.
Übertragungsfehler, *-s, -, m.* eroare de transfer, de transmitere.
Übertragungsgebühr, *-en, f. (fin.)* taxă de transmitere (a unei moşteniri), taxă de transcriere.
Übertragungsgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză de transmisie.
Übertragungsgetriebe, *-s, -, n. (auto.)* mecanism de transmisie.
Übertragungshebel, *-s, -, m. (maş.)* pârghie de transmisie.
Übertragungsleitung, *-en, f. (electr.)* linie de transport de energie electrică.
Übertragungsmechanismus, *-, -men, m. (tehn.)* mecanism de transmisie.
Übertragungs|pegel, *-s, -, m. (radio., tel.)* nivel de transmisiune.
Übertragungs|sicher|heit *f. sg.* securitate a transferului, a transmiterii.
Übertragungs|steuer, *-n, f. (fin.)* v. Übertragungsgebühr.
Übertragungs|technik, *-en, f. (tel.)* tehnică a transmisiei; regie tehnică.
Übertragungs|urkunde, *-n, f.* certificat de transfer.
Übertragungsverfahren, *-s, -, n.* procedură, procedeu de transfer, de transmitere.
Übertragungswagen, *-s, -, m.* car de televiziune, de transmitere, car de reportaj.
Übertragungswelle, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* arbore de transmisie. **2.** *(radio., tel.)* undă de transmisiune.
Übertragungszeit, *-en, f.* timp de transmisie.
übertrainiert [-trɛ-] *adj.* obosit de prea mult antrenament.
übertreffen, *übertraf, übertroffen (du übertriffst, er übertrifft), vb. (h)* **I.** *tr.* a întrece, a depăşi; a domina; **das übertrifft meine Erwartungen** asta întrece aşteptările mele; **niemand hat ihn an Kraft übertroffen** nimeni nu l-a întrecut în puteri. **II.** *refl.* a se întrece pe sine însuşi; **sich selbst** ~ a se autodepăşi.
übertreiben[1], *trieb über, übergetrieben, vb.* **I.** *tr. (h)* a mâna dincolo; **er hat das Vieh übergetrieben** a mânat vitele dincolo. **II.** *intr. (s)* a se revărsa, a deborda.
übertreiben[2], *übertrieb, übertrieben, vb. (h) tr.* şi *intr.* a exagera; **er übertreibt die Strenge** este exagerat de sever, exagerează cu severitatea; **er hat stark übertrieben** a exagerat foarte mult.
Übertreibung, *-en, f.* exagerare; umflare.
übertreten[1], *trat über, übergetreten (du trittst über, er tritt über), vb. (s) intr.* **1.** *(zu)* a trece (la); **er ist zum Katholizismus übergetreten** s-a convertit, a trecut la catolicism. **2.** a se revărsa, a ieşi din albie.
übertreten[2], *übertrat, übertreten (du übertrittst, er übertritt), vb. (h) tr.* **1.** a păşi peste ceva, a trece; **ich werde eure Schwelle nicht wieder** ~ n-am să vă mai calc pragul. **2.** *(fig.)* a călca, a încălca, a viola; a contraveni; **man darf die Vorschrift nicht** ~ dispoziţia nu trebuie încălcată; **das Gesetz** ~ a (în)călca legea. **3.** a călca prost; **sich** *(dat.)* **den Fuß** ~ a-şi scrânti (uşor) piciorul.
Übertreter, *-s, -, m.,* ~ **in**, *-nen, f.* contravenient(ă).
Übertretung, *-en, f.* **1.** încălcare, violare; **die ~ dieses Gesetzes wird streng bestraft** violarea acestei legi este aspru pedepsită. **2.** contravenţie; **sich einer ~ schuldig machen** a se face vinovat de o contravenţie.
Übertretungsfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz de contravenţie.
übertrieben **I.** *part. trec.* de la übertreiben[2]. **II.** *adj.* şi *adv.* exagerat; **das ist ~!** asta este prea de tot, exagerezi! **~e Preise** preţuri exorbitante; **~er Eifer** exces de zel.
Übertriebenheit, *-en, f.* exagerare; extravaganţă.
übertrinken, *übertrank, übertrunken, vb. (h) refl.* a bea peste măsură, a se chercheli.
Übertritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** trecere la duşman, trecere la alt partid. **2.** convertire.
übertrocknen, *übertrocknete, übertrocknet (du übertrocknest, er übertrocknet), vb. (s) intr. (reg.)* a se zbici, a se zvânta, a se usca la suprafaţă.
übertrumpfen, *übertrumpfte, übertrumpft, vb. (h) tr.* **1.** a bate, a tăia cu o carte, cu un atu mai mare. **2.** a suprasolicita; a învinge, a întrece.
übertun[1], *tat über, übergetan, vb. (h) tr. (fam.)* a acoperi (cu ceva); a pune deasupra; **sich** *(dat.)* **ein Tuch** ~ a-şi pune o basma, un şal pe spate, pe umeri.
übertun[2], *übertat, übertan, vb. (h) (reg.)* **I.** *tr. (fam.)* a o face lată, a o face de oaie. **II.** *refl.* a se obosi peste măsură; a face excese.
übertünchen, *übertünchte, übertüncht, vb. (h) tr.* **1.** a tencui; a spoi, a vărui (peste un strat). **2.** a camufla, a ascunde; **die Wahrheit** ~ a ascunde adevărul, realitatea, faptele.
Übertünchung, *-en, f.* **1.** spoit, văruit. **2.** spoială. **3.** *(fig.)* camuflare; cocoloşire.
überübermorgen *adv.* răspoimâine.
Übervater, *-s, -väter, m.* şef, personalitate dominantă (într-un domeniu).
Überverbrauchs|tarif, *-s, -e, m.* tarif majorat pentru consum excesiv.
Überverdichter, *-s, -, m. (maş.)* compresor de foarte înaltă presiune.
Überverdienst, *-(e)s, -e, m.* venit suplimentar.
überverfeinert *adj.* peste măsură de rafinat, suprarafinat.
überversichern, *überversichert (numai la inf. şi part. trec.), vb. (h) tr.* a supraasigura.
überversichert **I.** *part. trec.* de la überversichern. **II.** *adj.* supraasigurat.
Überversicherung, *-en, f.* supraasigurare, asigurare peste valoarea obiectului asigurat.
überversorgen, *versorgte über, überversorgt, vb. (h) tr.* a supraaproviziona.
übervölkern, *übervölkerte, übervölkert, vb. (h) tr.* a suprapopula.
übervölkert **I.** *part. trec.* de la übervölkern. **II.** *adj.* suprapopulat.
Übervölkerung, *-en, f.* suprapopulaţie; **fließende** ~ suprapopulaţie flotantă; **stockende** ~ suprapopulaţie în stagnare.
übervoll *adj.* plin până la refuz; plin ochi.
übervorsichtig *adj.* exagerat de precaut, de prudent.
übervorteilen, *übervorteilte, übervorteilt, vb. (h) tr.* a înşela, a trage pe sfoară; a jupui (de bani); a păcăli, a înşela.
Übervorteilung, *-en, f.* înşelăciune; păcăleală.
überwach *adj.* foarte treaz, foarte lucid.
überwachen, *überwachte, überwacht, vb. (h) tr.* a supraveghea; a controla, a urmări; **das Kind** ~ a controla, a supraveghea copilul; **streng** ~ a ţine sub pază severă.
überwachsen[1], *wuchs über, übergewachsen (du, er wächst über), vb. (s) intr.* a creşte mai mare (decât cineva, sau ceva).
überwachsen[2], *überwuchs, überwachsen (du, er überwächst), vb. (h) tr.* a acoperi crescând, a creşte peste ceva; **alles ist mit Gras** ~ totul e acoperit cu iarbă.
überwacht **I.** *part. trec.* de la überwachen. **II.** *adj.* supravegheat, controlat, urmărit. **2.** nedormit, obosit de nesomn.
überwächten, *überwächtete, überwächtet (du überwächtest, er überwächtet), vb. (h) tr. (inv., reg.)* a acoperi cu troiene, a troieni.
Überwachung, *-en, f.* supraveghere; control; urmărire; **unter ~ stehen** a sta sub observaţie; **technische ~ der Fahrzeuge** control tehnic al vehiculelor; **~ durch die Gesundheitsbehörden** supraveghere prin organele sanitare.
Überwachungs|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalaţie de control.
Überwachungs|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comisie de control.
Überwachungsbe|hörde, *-n, f.* inspectorat, autoritate de control.
Überwachungsdienst, *-(e)s, -e, m.* **1.** serviciu de control tehnic. **2.** (serviciu de) control, patrulă, pază, gardă.
Überwachungsgerät, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* aparat de control.
Überwachungs|organ, *-s, -e, n.* organ de control.
Überwachungsraum, *-(e)s, -räume, m.,* **Überwachungs|stelle**, *-n, f. (tehn.)* cameră, punct, post de control.
überwallen[1], *wallte über, übergewallt, vb. (s) intr.* a se revărsa, a deborda, a da pe dinafară clocotind; *(fig.)* **sein Zorn wallte über** mânia lui a izbucnit.

überwallen[2], *überwallte, überwallt, vb. (h) tr.* **1.** a inunda, a copleşi. **2.** *(hort.)* a vindeca, a cicatriza.

überwältigen, *überwältigte, überwältigt, vb. (h) tr.* **1.** a învinge, a birui; **er überwältigte seinen Rivalen** şi-a biruit rivalul. **2.** a copleşi; **die Freude hat mich überwältigt** m-a copleşit bucuria; **der Schlaf überwältigte ihn** l-a cuprins, l-a biruit somnul; **diese Nachricht hat ihn überwältigt** această veste l-a impresionat profund.

überwältigend I. *part. prez.* de la überwältigen. **II.** *adj.* măreţ, impresionant; zdrobitor, covârşitor; **ein ~er Anblick** o privelişte grandioasă, impresionantă; **mit ~er Mehrheit** cu o mare majoritate, cu majoritatea zdrobitoare. **III.** *adv.* foarte, grozav, nemaipomenit; **~ komisch** irezistibil de nostim, de un comic irezistibil.

Überwältigung, *-en, f.* **1.** înfrângere. **2.** copleşire.

überwälzen, *überwälzte, überwälzt (du, er überwälzt), vb. (h) tr. (ec.)* a trece în seama (cuiva), a face să suporte.

überwärmen, *überwärmte, überwärmt, vb. (h) tr.* a supraîncălzi.

Überwasserfahrt, *-en, f. (mar.)* navigare la suprafaţă.

Überwasserkriegs|schiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă de război de suprafaţă.

überweben, *überwebte, überwebt* şi *überwob, überwoben, vb. (h) tr.* a ţese peste ceva, a acoperi cu o ţesătură.

überwechseln, *wechselte über, übergewechselt (ich wechs(e)le über), vb. (h) intr.* a trece în alt loc.

überweg *adv. (reg.)* **1.** dincolo, vizavi, peste drum. **2.** de acord; **mit jm. ~ kommen** a cădea de acord, a se înţelege cu cineva.

Überweg, *-(e)s, -e, m.* **1.** răscruce. **2.** trecătoare, pasaj superior (pentru pietoni).

überwehen, *überwehte, überweht, vb. (h) tr. (livr.) (despre vânt etc.)* a trece lin peste ceva.

überweiden, *überweidete, überweidet (du überweidest, er übereridet), vb. (h) tr.* a paşuna excesiv, a suprasolicita o păşune.

Überweidung, *-en, f.* păşunat excesiv.

überweise *adj. (iron.)* deştept foc.

überweisen, *überwies, überwiesen (du, er überweist), vb. (h) tr.* (cu *dat.*) **1.** a trimite, a expedia, a remite; **jm. (sau an jn.) Geld ~** a vira, a transfera cuiva bani (în cont). **2.** a ceda. **3.** a atribui; a da, a remite; a repartiza; **die Sache an den Ausschuss ~** a repartiza, a trimite chestiunea comitetului. **4.** *(reg.;* cu *gen.)* a convinge (de ceva); **eine kurze Erfahrung überwies mich meines Irrtums** o scurtă experienţă m-a convins de greşeala mea.

überweißen, *überweißte, überweißt (du, er überweißt), vb. (h) tr.* a spoi, a vărui, a da cu var peste ceva, a acoperi, a astupa cu var.

Überweißung, *-en, f.* văruire, vopsire cu var.

Überweisung, *-en, f.* **1.** transferare, expediere de bani în cont; virament; **eine ~ vornehmen**, a opera, a face un transfer (de bani). **2.** predare, remitere, repartizare.

Überweisungs|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* ordin, mandat de virament, de transfer, de expediere (de bani).

Überweisungsbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă virată, transferată.

Überweisungsformular, *-s, -e, n.* buletin, formular de virament, de expediere (de bani).

Überweisungsgebühr, *-en, f.* taxă de virament, de expediere, de transfer (de bani).

Überweisungs|scheck, *-s, -s* (şi *-e*), *m.* cec de virament, de transfer (de bani).

Überweisungs|schein, *-(e)s, -e, m. (med.)* bilet de trimitere (la specialist, spital etc.).

Überweisungsverfahren, *-s, -, n.* prodecură de virament; plată prin virament.

überweit *adj.* foarte mare.

Überweite, *-n, f. (despre confecţii)* mărime, număr foarte mare.

Überwelt *f. sg. (rel.)* viaţa de dincolo, transcendent.

überweltlich *adj.* transcendental, suprapământesc, metafizic.

Überweltlichkeit *f. sg.* caracter metafizic, suprapământesc; transcendenţă.

überwendlich I. *adj.* surfilat. **II.** *adv. (în expr.)* **~ nähen** a surfila; a coase două bucăţi de stofă margine în margine.

überwendlings *adv.* v. überwendlich **(II).**

überwerfen[1], *warf über, übergeworfen (du wirfst über, er wirft über), vb. (h) tr.* **1.** a pune, a arunca peste ceva, a acoperi; **den Mantel ~** a pune paltonul pe umeri. **2.** a arunca dincolo, de partea cealaltă.

überwerfen[2], *überwarf, überworfen (du überwirfst, er überwirft), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tencui (brut). **2.** a arunca mai departe decât altcineva. **3.** a răsturna, a trânti, a da peste cap. **II.** *(refl.* şi cu *mit)* a se certa, a strica prietenia; **sie haben sich überworfen** sau **er hat sich mit ihm überworfen** au stricat prietenia, s-au certat.

Überwert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* supravaloare.

überwerten, *überwertete, überwertet (du überwertest, er überwertet), vb. (h) tr.* v. überbewerten.

überwertig *adj.* supraevaluat.

Überwertung, *-en, f.* v. Überbewertung.

Überwesen, *-s, -, n.* fiinţă supraomenească.

überwichtig *adj.* **1.** foarte important, extrem de important. **2.** *(fin.; despre monede)* cu un plus de greutate.

Überwichtigkeit *f, sg.* **1.** importanţă extrem de mare. **2.** *(fin.)* excedent de greutate (al monedelor).

überwickeln, *überwickelte, überwickelt (ich überwick(e)le), vb. (h) tr.* a înveli, a înfăşura.

überwiegen[1], *wog über, übergewogen, vb. (h) intr.* **1.** a se înclina, a trage (spre...). **2.** a cântări mai mult (decât e reglementar).

überwiegen[2], *überwog, überwogen, vb. (h)* **I.** *intr.* a predomina, a fi preponderent; a covârşi; **das Schöne überwiegt in seinen Werken** în operele sale predomină frumosul. **II.** *tr.* a întrece, a depăşi; **der Schaden überwiegt den Vorteil** paguba e mai mare decât avantajul.

überwiegend I. *part. prez.* de la überwiegen[2]. **II.** *adj.* covârşitor, predominant; **einen ~en Einfluss haben** a avea o influenţă covârşitoare; **die ~e Mehrheit** majoritatea covârşitoare. **III.** *adv.* în primul rând, mai întâi.

überwindbar *adj.* care poate fi depăşit, biruit, învins.

überwinden[1], *wand über, übergewunden (du windest über, er windet über), vb. (h) tr.* a înfăşura, a împleti pe deasupra; **ich habe das Garn übergewunden** am înfăşurat aţa pe deasupra.

überwinden[2], *überwand, überwunden (du überwindest, er überwindet), vb. (h)* **I.** *tr.* a înfrânge, a birui; a depăşi, a surmonta; **den Gegner ~** a învinge, a depăşi adversarul; **alle Schwierigkeiten ~** a depăşi, a învinge toate greutăţile. **II.** *refl.* a se stăpâni, a se învinge pe sine, a face un efort (pentru a...). **III.** *intr. (în expr.)* **er hat überwunden** a murit.

Überwinder, *-s, -, m.* biruitor, triumfător.

überwindlich *adj.* peste care se poate trece, lesne de biruit.

Überwindung *f. sg.* **1.** învingere, înfrângere. **2.** stăpânire de sine; efort; **es kostet ihn eine ~ zu schweigen** îi vine greu, trebuie să facă un efort ca să tacă.

überwintern, *überwinterte, überwintert, vb. (h)* **I.** *intr.* a ierna; **die Pflanzen haben gut überwintert** plantele au trecut cu bine peste iarnă. **II.** *tr.* **1.** a scoate din iarnă. **2.** a păstra peste iarnă; **Kartoffeln ~** a păstra cartofii peste iarnă, a conserva cartofii pentru iarnă.

Überwinterung, *-en, f.* **1.** iernat. **2.** păstrare, conservare peste iarnă.

Überwinterungsknospe, *-n, f. (bot.)* hibernacul *(Hibernaculum).*

überwirklich *adj.* ireal; supranatural.

überwitzig *adj.* foarte spiritual.

überwölben, *überwölbte, überwölbt, vb. (h) tr.* a bolti; a arcui; a acoperi cu cupolă.

überwölbt I. *part. trec.* de la überwölben. **II.** *adj.* boltit, arcuit.

Überwölbung, *-en, f.* boltire, formare a unei bolţi (pe deasupra).

überwölken, *überwölkte, überwölkt, vb. (h) refl.* a se înnora; **der Himmel überwölkt sich** cerul se întunecă, se înnorează.

überwuchern, *überwucherte, überwuchert, vb. (h) tr.* a năpădi, a acoperi, a copleşi, a sufoca, a înăbuşi; **die Schlingpflanzen haben den Baumstamm überwuchert** plantele căţărătoare au năpădit, au acoperit trunchiul copacului.

Überwucherung, *-en, f.* **1.** năpădire. **2.** înşelătorie la camătă.

Überwuchs, *-es, m. sg.* **1.** creştere, înmulţire luxuriantă. **2.** vlăstari; lăstăriş.

Überwucht *f. sg.* **1.** contragreutate. **2.** *(fig.)* putere, forţă; **die ~ der Gefühle** puterea nestăpânită a sentimentelor.

überwunden I. *part. trec.* de la überwinden[2]. **II.** *adj.* **1.** biruit, învins, înfrânt, bătut. **2.** depăşit, învechit; **das ist ein ~er Standpunkt** asta e o poziţie depăşită, abandonată.

Überwundene, *-n, -n (ein Überwundener), m.* şi *f.* învins(ă).

Überwurf, *-(e)s, -würfe, m.* **1.** capă, pelerină; şal; haină uşoară care se pune pe umeri. **2.** *(lupte)* prindere din spate sub plex. **3.** *(vet.)* hernie (la vitele cornute). **4.** *(tehn.)* manşon; pană de zăvor.

Überzahl *f. sg.* majoritate, superioritate numerică; **sie sind in der ~** au superioritate numerică; *(mil.)* **der ~ weichen** a ceda (în faţa) superiorităţii (forţelor inamice).

überzahlen, *überzahlte, überzahlt, vb. (h) tr.* a plăti prea mult, a da un preţ prea mare.

überzählen[1], *zählte über, übergezählt vb. (h) tr. (fam.)* a arde, a trage (cuiva una); **jm. ein paar (Hiebe) ~** a-i trage cuiva câteva (la spinare).

überzählen[2], *überzählte, überzählt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a număra la rând. **2.** a mai număra o dată, a controla, a verifica numărătoarea. **II.** *refl.* a greşi la numărat.

überzählig *adj.* supranumerar; în plus, prea mult la număr; **~es Personal** surplus de personal.

Überzahn, *-(e)s, -zähne, m.* dinte crescut peste altul.

überzart *adj.* prea delicat, prea gingaş; foarte delicat, foarte gingaş; fragil.

überzeichnen[1], *zeichnete über, übergezeichnet (du zeichnest über, er zeichnet über), vb. (h) intr.* a desena până dincolo, a depăşi linia, marginea desenând.

überzeichnen[2], *überzeichnete, überzeichnet (du überzeichnest, er überzeichnet), vb. (h) tr.* **1.** *(fin.; în expr.)* **die Anleihe ~** a depăşi suma unui împrumut plătind mai mult. **2.** *(lit.)* a şarja, a îngroşa (trăsăturile unui personaj).

Überzeichnung *f. sg. (fin.)* depăşire a sumei subscrise.

Überzeit, *-en, f.* **1.** *(elv.)* oră suplimentară. **2.** *(mil.)* permis de ieşire peste ora stingerii.

Überzeit|arbeit, *-en, f. (elv.)* muncă din orele suplimentare.

überzeitlich *adj.* atemporal, nelegat de timp.

Überzentralisation *f. sg.* centralizare excesivă.

überzeugen, *überzeugte, überzeugt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) convinge; **jn. von etwas ~** a convinge pe cineva de ceva; **sich mit eigenen Augen davon ~** a se convinge singur, cu proprii ochi; **man überzeuge sich selbst!** convingeţi-vă singur! **ich habe mich selbst (davon) überzeugt** m-am convins singur (de acesta).

überzeugend I. *part. prez.* de la überzeugen. **II.** *adj.* şi *adv.* convingător; **das klingt nicht ~** asta nu este convingător, nu m-aţi convins; **ein ~er Beweis** o dovadă convingătoare.

überzeugt I. *part. trec.* de la überzeugen. **II.** *adj.* convins; **ein ~er Anhänger** un adept convins; **ich bin von der Wahrheit seiner Ausführungen völlig ~** sunt deplin convins de adevărul spuselor sale.

Überzeugung, *-en, f.* **1.** *sg.* (acţiunea de) convingere. **2.** convingere, credinţă; **gegen seine bessere ~ handeln** a acţiona împotriva convingerii, a credinţei, a conştiinţei sale; **aus ~** din convingere; **seinen ~en treu bleiben** a rămâne fidel convingerilor sale; **aus vollster ~ reden** a vorbi cu toată convingerea.

Überzeugungs|arbeit *f. sg.* muncă de lămurire.

Überzeugungskraft *f. sg.* putere de convingere.

Überzeugungs|täter, *-s, -, m. (jur.)* delincvent, criminal, făptaş din convingere.

Überzeugungs|treue *f. sg.* consecvenţă, fidelitate faţă de propriile convingeri.

Überzieh|ärmel, *-s, -, m.* mânecă de protecţie, mânecuţă, cotieră.

überziehen[1], *zog über, übergezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a îmbrăca (peste); **er hat den Mantel übergezogen** şi-a îmbrăcat paltonul; **zieh die Jacke über!** pune-ţi haina, îmbracă haina! **2.** *(în expr.)* **jm. eins (mit dem Stock) ~** a trage cuiva una (cu băţul). **II.** *intr. (s) (înv.)* **1.** a se muta; **er ist nach Leipzig übergezogen** s-a mutat la Leipzig; **in seine neue Wohnung ~** a se muta în noua locuinţă. **2.** *(vân.)* a trece dincolo, a-şi schimba culcuşul.

überziehen[2], *überzog, überzogen, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) acoperi; **Schamröte überzieht sein Gesicht** roşeşte tot de ruşine, roşeaţa i se urcă în obraji; **Wolken ~ den Himmel** norii acoperă cerul; **der Himmel überzieht sich** cerul se acoperă cu nori, se înnorează; **das Eisenbahnnetz überzieht das ganze Land** reţeaua de căi ferate împânzeşte toată ţara. **II.** *tr.* **1.** a îmbrăca; a înveli; **den Sessel mit Leder ~** a îmbrăca scaunul în piele; **sie hat das Bett frisch überzogen** a înfăţat patul, a schimbat lenjeria de pat; **mit Silber ~ a)** *(tehn.)* a placa, a îmbrăca, a acoperi cu argint; **b)** a arginta; **c)** *(tipogr.)* a îmbrăca (scoarţele unei cărţi); a caşera; **mit Zink ~** a zinca, a galvaniza. **2.** a năvăli

asupra cuiva, a ataca; **ein Land mit Krieg** ~ a năvăli într-o țară. **3.** *(com.)* **ein Konto** ~ a ridica o sumă mai mare decât contul de la bancă; **einen Scheck** ~ a elibera un cec neacoperit. **4.** *(av.)* a cabra.

Überzieher, *-s, -, m.* pardesiu.

Überziehjacke, *-n, f.* jachetă, jerseu.

Überziehung, *-en, f. (com.)* ridicare a unei sume fără acoperire; descoperire bancară.

Überziehungsgenehmigung, *-en, f.* autorizare de descoperire (bancară).

überzinken, *überzinkte, überzinkt, vb. (h) tr. (metal.)* a zinca, a galvaniza.

überzinnen, *überzinnte, überzinnt, vb. (h) tr. (metal.)* a cositori.

Überzinnung, *-en, f.* cositorire.

überzogen I. *part. trec.* de la überziehen[2]. **II.** *adj.* **1.** *(com.)* fără acoperire. **2.** *(av.)* cabrat; **~er Flugzustand** poziție de decroșare. **3.** *(fig., fam.)* îngâmfat, plin de sine; **er ist sehr ~ von sich** e plin de sine, are o părere foarte bună despre sine.

überzüchten, *überzüchtete, überzüchtet (du überzüchtest, er überzüchtet), vb. (h) tr. (bot., zool.,* și *fig.)* a supraselecționa; a scoate exemplare printr-o selecție prea rafinată.

überzuckern, *überzuckerte, überzuckert, vb. (h) tr.* **1.** a pudra cu zahăr. **2.** a glasa, a zaharisi; *(fig.)* **die bittere Pille** ~ a îndulci hapul.

überzuckert I. *part. trec.* de la überzuckern. **II.** *adj.* zaharisit, glasat; **~e Mandeln** migdale glasate.

Überzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** înveliș; **metallener** ~ înveliș metalic: *(cul.)* **zuckeriger** ~ glazură. **2.** cuvertură, husă, învelitoare. **3.** față de pernă, de plapumă; rufărie de pat. **4.** mutare (de locuință). **5.** *(tehn.)* strat, înveliș protector; acoperire. **6.** *(tipogr.)* așternut (al cilindrului la prese de tipar).

Überzugslack, *-(e)s, -e, m.* lac de protecție.

überzwerch *(reg.) adv.* transversal, de-a curmezișul, în curmeziș; *(fig.)* neplăcut, nepotrivit; *(în expr.)* **jn.** ~ **ansehen** a privi chiorâș pe cineva.

U-Bhf. *presc.* de la Untergrundbahnhof stație de metrou.

Ubikation, *-en, f. (austr.)* cazare pentru militari, cazarmă.

Ubiquist, *-en, -en, m.* **1.** *(bot., zool.)* specie de plantă sau de animal răspândită pe tot globul, ubicvist. **2.** *(fig.)* persoană care se adaptează la orice mediu, care se simte bine oriunde.

ubiquitär *adj.* ubicuu, răspândit, peste tot.

Ubiquitarier [-rĭɐ], *-s, -, m. (înv.)* membru al unei secte de luterani.

Ubiquität *f. sg.* ubicuitate.

üblich *adj.* obișnuit; **das ist bei uns so** ~ așa se obișnuiește pe la noi; **wie** ~ ca de obicei; **der ~e Sinn eines Wortes** sensul obișnuit, curent al unui cuvânt; **der ~e Lohn** salariul normal, obișnuit; **das ist nicht mehr** ~ asta nu se mai obișnuiește, asta s-a învechit, s-a perimat.

üblicherweise *adv.* în mod uzual, obișnuit.

Üblichkeit *f. sg.* obicei, uz.

U-Bogen, *-s, -Bögen, m. (constr.)* arc (sau boltă) în formă de U.

U-Boot, *-(e)s, -e, n. presc.* de la Unterseeboot submarin.

U-Boot-Abwehr, *f. sg.* apărare antisubmarină.

U-Boot-Besatzung, *-en, f.* echipaj de submarin.

U-Boot-Falle, *-n, f.* capcană pentru submarin.

U-Boot-Hafen, *-s, -Häfen, m.* port pentru submarine.

U-Boot-Jäger, *-s, -, m.* navă-vânătoare de submarine.

U-Boot-Kommandant, *-en, -en, m.* comandant de submarin.

U-Boot-Krieg, *-(e)s, -e, m.* război cu submarine.

U-Boot-Sperre, *-n, f.* baraj antisubmarin.

U-Boot-Stützpunkt, *-(e)s, -e, m.* bază pentru submarine.

übrig *adj.* rămas, de prisos, în plus; **das ~e Geld** restul banilor; **mein ~es Leben** restul vieții mele; **ich habe nichts mehr** ~ nu mi-a mai rămas nimic; **er hat für ihn was** ~ îl simpatizează; *(substantivat)* **das Übrige können Sie sich denken** restul vi-l puteți imagina; **die Übrigen** ceilalți; **das Übrige** restul; **ein Übriges tun** a face mai mult decât trebuie; *(adverbial)* **im Übrigen** de altfel.

übrig be|halten, *behielt übrig, übrig behalten (du behältst übrig, er behält übrig), vb. (h) tr.* a păstra, a reține (un rest); **ich habe nichts** ~ n-am reținut nimic, am dat totul.

übrig bleiben, *blieb übrig, übrig geblieben, vb. (s) intr.* a rămâne; **es blieb mir nichts anderes übrig, als zu warten** nu mi-a rămas altceva de făcut decât să aștept.

übrigens *adv.* de altfel.

übrig lassen, *ließ übrig, übrig gelassen (du, er lässt übrig), vb. (h) tr.* a lăsa (un rest); **das hat er uns übriggelassen** aceasta ne-a lăsat-o nouă; **das lässt zu wünschen übrig** asta lasă de dorit.

Übung, *-en, f.* **1.** exercițiu, practică; **aus Mangel an** ~ din lipsă de exercițiu; *(în expr.)* ~ **macht den Meister** fără exercițiu nu înveți meseria; prin exercițiu ajungi la măiestrie. **2.** deprindere, antrenament; practică, experiență; **aus der ~ kommen** a-și pierde antrenamentul, deprinderea; **in der ~ bleiben** a se antrena, a-și păstra antrenamentul, deprinderea; a practica în continuare; **es fehlt ihm darin an** ~ îi lipsește exercițiul în privința aceasta, îi lipsește practica, experiența; **diese Sitte ist schon lange in** ~ acest obicei se practică, există de mult. **3.** *(muz.) pl.* exerciții, studiu. **4.** *(mil.)* (temă de) instrucție; **er ist zu einer ~ eingezogen worden** e concentrat pentru o manevră. **5.** temă, exercițiu (la școală). **6.** *(gimn.)* exercițiu, figură. **7.** *(bis.; în expr.)* **geistliche ~en** exerciții spirituale.

Übungs|anzug, *-(e)s, -züge, m. (sport)* costum de antrenament, trening.

Übungs|aufgabe, *-n, f.* temă, exercițiu.

Übungsbei|spiel, *-s, -e, n.* exemplu pentru exerciții.

Übungsball, *-(e)s, -bälle, m. (box)* sac de antrenament, punching-ball.

Übungsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de teme, de exerciții.

Übungsflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor de antrenament.

Übungsflugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* avion de antrenament, avion-școală.

Übungsgelände, *-s, -, n. (sport)* teren, câmp de antrenament; *(mil.)* câmp, teren de instrucție, de manevre.

Übungsgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat de antrenament.

Übungsgeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* proiectil de instrucție.

Übungsgeschwader, *-s, -, n. (mar., av.)* escadră de instrucție.

übungshalber *adv.* pentru antrenament, ca exercițiu.

Übungshang, *-(e)s, -hänge, m. (schi)* pistă de antrenament.

Übungsheft, *-(e)s, -e, n.* caiet de exerciții; maculator.

Übungskampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (box)* meci de antrenament.

Übungslager, *-s, -, n. (mil.)* câmp de manevre, câmp de concentrare.

Übungsleiter, *-s, -, m.*, ~ **in**, *-nen, f.* instructor(-oare) de educație fizică, antrenor(-oare).

Übungsmarsch, *-(e)s, -märsche, m. (sport, mil.)* marș de antrenament.

Übungsmunition *f. sg. (mil.)* muniție de instrucție, de manevră, muniție oarbă.

Übungsplatz, *-es, -plätze, m. (mil.)* v. Übungsgelände.

Übungs|sache *f. sg. (în expr.)* **das ist (reine)** ~ aceasta este (numai) o chestiune de antrenament.

Übungs|schießen, *-s, n. sg. (mil.)* tragere.

Übungs|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc, meci de antrenament.

Übungs|stück, *-(e)s, -e, n.* exercițiu; *(muz.)* (piesă de) studiu.

Übungs|stunde, *-n, f.* oră de exerciții, de repetiție.

Übungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de exerciții, de repetiție.

Übungs|teil, *-(e)s, -e, m. (sport)* parte a unui exercițiu.

Übungs|turm, *-(e)s, -türme, m. (av.)* turn de antrenament (pentru parașutiști).

Übungszeit, *-en, f.* timp de exercițiu; timp de instrucție.

Übungsziel|objekt, *-(e)s, -e, n. (mil.)* țintă pentru exercițiile de tragere.

Übungszweck, *-(e)s, -e, m.* scop al exercițiului, al antrenamentului; *(în expr.)* **zu ~en** pentru antrenament.

Uchs, *-e,* **Uchse**, *-n, f. (reg.)* subsuoară.

Ucht, *-en,* **Uchte**, *-n, f. (reg.)* zorii zilei.

Uck(e)lei, *-s, -e, m.* v. Ukelei.

u.d.Ä. *presc.* de la und dem Ähnliche(s) și alte asemenea lucruri.

u.dgl.(m.) *presc.* de la und dergleichen (mehr) și altele, ș.a.; și așa mai departe, ș.a.m.d.

u.d.M. *presc.* de la unter dem Meeresspiegel sub nivelul mării.

ü.d.M. *presc.* de la über dem Meeresspiegel deasupra nivelului mării.

UdSSR *presc.* de la Union der Sozialistischen Sowjetrepubliken *(ist.)* U.R.S.S.

u.E. *presc.* de la unseres Erachtens după părerea noastră.

U-Eisen, *-s, -, n. (metal.)* fier U.

Ufer, *-s, -, n.* **1.** mal; **der Fluss hat ein ansteigendes** ~ râul are un mal înalt, înclinat; **steiles** ~ mal abrupt; **der Fluss tritt über seine** ~ râul iese din albie; **ans** ~ **spülen** a scoate la mal; **beide** ~ **des Stromes besetzen** a ocupa ambele maluri ale fluviului; **ausbuchtendes** ~ mal convex; **einbuchtendes** ~ mal concav; **gewachsenes** ~ mal natural; *(fig.)* **am sichern** ~ la liman. **2.** țărm; **am** ~ **des Meeres** la țărmul mării; *(fig.)* **zu neuen ~n** spre țărmuri noi, spre o viață nouă.

Ufer|aas, *-es, -e* (și *-äser*), *n. (entom.)* efemeră vetrigă *(Ephemera vulgata)*.

Ufer|ab|bruch, *- (e)s, -brüche, m.* v. Uferbruch.

Ufer|aushöhlung, *-en, f.* scobitură în mal.

Uferbahn, *-en, f.* cale ferată de-a lungul malului.

Uferbau, *-(e)s, -ten, m.* îndiguire; lucrări de consolidare a malului.

Uferbefestigung, *-en, f.* consolidare a malului.

Uferbekleidung, *-en, f. (constr.)* **1.** *sg.* căptușire a malului. **2.** căptușeală a malului.

Uferbewohner, *-s, -, m.*, ~ **in**, *-nen, f.* riveran(ă), țărmurean(ă).

Uferböschung, *-en, f.* taluz la malul apei.

Uferbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** *sg.* surpare a malului. **2.** surpătură în mal.

Uferdamm, *-(e)s, -dämme, m.* dig pe mal, de-a lungul malului.

Uferdeckwerk, *-(e)s, -e, n.* construcție de apărare a malului.

Ufer|ehrenpreis, **Ufer|elmenpreis**, *-es, m. sg. (bot.)* ventrilică *(Veronica anagallis)*.

Ufergebiet, *-(e)s, -e,* **Ufergelände**, *-s, -, n.* ținut riveran, teren lângă mal.

Ufer|hang, *-(e)s, -hänge, m.* mal, coastă abrupt(ă), versant al malului.

ufer|hin *adv.* de-a lungul malului.

Uferkette, *-n, f. (geogr.)* lanț de dealuri sau munți de-a lungul malului, al țărmului.

Uferkrümmung, *-en, f.* **1.** *sg.* curbă a malului. **2.** curbură în mal.

Uferland, *-(e)s, -länder, n.* v. Ufergebiet.

Uferlandschaft, *-en, f.* **1.** peisaj la malul apei. **2.** v. Ufergebiet.

Uferlinie [-nĭə], *-n, f.* linie a țărmului.

uferlos *adj.* nemărginit, nesfârșit, imens; **das ~e Meer** marea imensă; **die ~en Himmelsräume** imensa boltă cerească; **~e Debatte** discuții interminabile; **~e Pläne** planuri irealizabile, fantastice; *(substantivat)* **ins Uferlose gehen (steigen, wachsen)** a crește la nesfârșit.

Ufermauer, *-n, f.* chei; zid de chei.

Uferpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă crescută pe malul apelor.

Uferpromenade, *-n, f.* promenadă de-a lungul malului, al țărmului.

Ufer|rand, *-(e)s, -ränder, m.* margine a malului.

Ufer|recht, *-(e)s, n. sg.* drept riveran.

Ufer|region, *-en, f.* regiune costieră, de litoral.

Ufersaum, *-(e)s, -säume, m.* v. Uferrand.

Uferschalung, *-en, f. (hidr.)* îmbrăcare, căptușire a malului.

Uferschnepfe, *-n, f. (ornit.)* sitar de baltă *(Limosa limosa)*.

Uferschutzbauten *pl.* îndiguiri, lucrări de consolidare a malului.

Uferschutzwerk, *- (e)s, -e, n.* v. Uferwerk.

Uferschwalbe, *-n, f. (ornit.)* rândunică-de-mal *(Riparia Hirundo riparia)*.

Uferseite, *-n, f.* parte dinspre mal, dinspre țărm.

Ufer|staat, *-(e)s, -en, m.* stat riveran.

Ufer|straße, *-n, f.* șosea de-a lungul țărmului.

Ufer|strecke, *-n, f.* porțiune de mal, de țărm.

Ufer|streifen, *-s, -, m.* zonă îngustă, fâșie de-a lungul malului.

Uferwand, *-wände, f.* perete al malului, al țărmului.

Uferwechsel, *-s, -, m. (mil.)* trecere pe malul opus.

Uferweg, *-(e)s, -e, m.* drum de-a lungul malului.

Uferwerk, *-(e)s, -e, n.* dig de apărare a malului.

Uferwinde, *-n, f. (bot.)* volbură *(Convolvulus sepium)*.

Uferwolfsmilch *f. sg. (bot.)* laptele-câinelui *(Euphorbia cyparissias* L.)

Uferzeichen, *-s, -, n. (mar.)* semn terestru (pentru navigație costieră).

Uferzone, *-n, f.* v. Uferregion.

u.ff. *presc.* de la und folgende și urm.

uff! *interj.* **1.** uf! în sfârşit! **2.** of!
Uffz. *presc.* de la Unteroffizier subofiţer.
UFO, Ufo, *-(s), -s, n.* obiect zburător neidentificat, OZN.
Ufologie, *-n, f.* ufologie.
U-förmig, u-förmig *adj.* în formă de U.
ugrisch *adj.* ugric; **die finnisch-~en Sprachen** limbile fino-ugrice.
uh! *interj.* hu! br!
U-Haft *f. sg. presc.* de la Untersuchungshaft detenţiune preventivă.
Uhl, *-en*, **Uhle**, *-n, f.* v. Ule.
uhlen, *uhlte, geuhlt, vb. (h) tr.* v. ulen.
Uhr, *-en, f.* **1.** ceas, ceasornic; **elektrische ~** ceas electric; **die ~ geht richtig** ceasul merge bine; **die ~ geht nach** ceasul rămâne în urmă; **die ~ geht vor** ceasul o ia înainte; **die ~ ist abgelaufen** sau **die ~ steht** ceasul, ceasornicul s-a oprit; *(fig.)* **seine ~ ist abgelaufen** i-a sunat ceasul; **die ~ vorstellen** a da ceasul înainte; **die ~ zurückstellen** a da ceasul înapoi; **die ~ stellen** a potrivi ceasul; **sehen Sie nach der ~!** uitaţi-vă la ceas! **ein Mann nach der ~** un om punctual; *(fig.)* **js. ~ ist abgelaufen a)** cineva trebuie să moară, i-a venit ceasul din urmă; **b)** cineva trebuie să se retragă, i-a trecut timpul; **dort ticken (sau gehen) die ~en anders** acolo sunt alte obiceiuri; **wissen, was die ~ geschlagen hat** a cunoaşte situaţia; **rund um die ~** 24 de ore din 24. **2.** *sg.* oră, ceas; **wieviel ~ ist es?** sau **was ist die ~?** cât e ceasul? **Schlag ein ~** exact la ora unu; **Punkt drei ~** ora trei fix; **um zwei ~** la ora două; **um halb vier ~ nachmittags** la ora trei şi jumătate după-amiaza; **so um fünf ~** în jurul orei cinci, pe la cinci. **3.** ceas, contor.
Uhrband, *-(e)s, -bänder, n.* curea de ceas.
Uhrbauer, *-s, -, m.* fabricant de ceasuri.
Ührchen, *-s, -, n. (dim.* de la Uhr) ceas mic, cesuleţ.
Uhrdeckel, *-s, -, m.* capac de ceas.
Uhren|armband, *-(e)s, -bänder, n.* brăţară de ceas.
Uhrenfabrik, *-en, f.* fabrică de ceasuri, de ceasornice.
Uhrengeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** prăvălie de ceasornice, ceasornicărie. **2.** v. Uhrenhandel.
Uhrenhandel, *-s, m. sg.* comerţ cu ceasornice.
Uhren|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie de ceasornice.
Uhrenladen, *-s, -läden, m.* v. Uhrengeschäft.
Uhren|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de ceasornice.
Uhrenradio, *-s, -s, n.* radio combinat cu un ceas deşteptător.
Uhrenwerk|statt, *-stätten, f.* (atelier de) ceasornicărie.
Uhrfeder, *-n, f.* resort, arc de ceas, de ceasornic.
Uhrge|hänge, *-s, -, n.* breloc (la ceas).
Uhrge|häuse, *-s, -, n.* cutie a ceasului, a ceasornicului.
Uhrge|stell, *-(e)s, -e, n.* stativ, piedestal de ceasornice.
Uhrgetriebe, *-s, -, n.* mecanism de ceas, de ceasornic.
Uhrgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate de ceasornic, de pendulă.
Uhrglas, *-es, -gläser, n.* sticlă de ceas, de ceasornic.
Uhrglocke, *-n, f.* clopot (de sticlă) al ceasornicului.
Uhr|haken, *-s, -, m.* cârlig al ceasornicului.
Uhr|hammer, *-s, -hämmer, m.* ciocănel al ceasornicului.
Uhrkasten, *-s, -* (şi *-kästen), m.* v. Uhrgehäuse.
Uhrkette, *-n, f.* lanţ de ceas.
Uhrkettenge|hänge, *-s, -, n.* v. Uhrgehänge.
Uhrmacher, *-s, -, m.* ceasornicar.
Uhrmacherei, *-en, f.* (atelier de) ceasornicărie.
Uhrmacherkunst *f. sg.* ceasornicărie, orologerie; meserie de ceasornicar.
Uhrpendel, *-s, -, n.* pendul de ceas.
Uhr|rad, *-(e)s, -räder, n.* rotiţă de ceas, de ceasornic.
Uhr|riemen, *-s, -, m.* v. Uhrband.
Uhrschlag, *-(e)s, -schläge, m.* bătaie a ceasornicului; **beim ~ wird es genau Mitternacht sein** când va bate ceasul va fi exact miezul nopţii.
Uhrschlüssel, *-s, -, m.* cheie a ceasornicului, a ceasului.
Uhrtasche, *-n, f.* buzunăraş pentru ceas.
Uhrwerk, *-(e)s, -e, n.* mecanism de orologerie, de ceasornic; *(fig.)* **genau wie ein ~** cu precizie de ceasornic.
Uhrwerk|statt, *-stätten, f.* v. Uhrenwerkstatt.
Uhrzeiger, *-s, -, m.* ac, arătător, limbă de ceas, de ceasornic, minutar.
Uhrzeiger|richtung *f. sg.*, **Uhrzeigersinn**, *-(e)s, -e, m. (în expr.)* **im ~** în sensul acelor de ceasornic; **entgegen dem ~** în sensul invers al acelor de ceasornic.
Uhrzeit, *-en, f.* oră; *(la radio)* ora exactă; **vergleichen Sie bitte die ~** verificaţi ora exactă, potriviţi-vă ceasurile!; *(inform.)* **die ~ eingeben** a introduce timpul.
Uhu, *-s, -s, m. (ornit.)* bufniţă, buhă, bou-de-noapte *(Bubo bubo maximus).*
ui! *interj.* oau!
ui je! *interj. (austr.)* vai, Doamne!, of Doamne!
Ukas, *-es, -e, m.* ucaz, ordin, decret al ţarului.
Uk(e)lei, *-s, -e* (şi *-s), m. (iht.)* obleţ, albişoară *(Alburnus lucidus).*
Ukra|iner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* ucrainean(că).
ukra|inisch *adj.* ucrainean.
UKW şi **UKW** *presc.* de la Ultrakurzwellen unde ultrascurte, U.U.S.
UKW-Antenne, *-n, f. (radio.)* antenă pentru frecvenţă modulată.
UKW-Bereich, *-(e)s, -e, m. (radio.)* gamă de unde ultrascurte.
UKW-Empfänger, *-s, -, m.* receptor de unde ultrascurte.
UKW-Gerät, *-(e)s, -e, n.* aparat pentru emisiunea sau recepţia undelor ultrascurte.
UKW-Sender, *-s, -, m.* emiţător de unde ultrascurte.
Ul, *-en, f.* **1.** *(în expr.)* **was dem einen sin ~, ist dem andern sin Nachtigall** pentru unul mumă, pentru altul ciumă. **2.** v. Ule.
Ulan, *-en, -en, m. (mil., ist.)* ulan.
Ulanen|offizier, *-s, -e, m. (mil., ist.)* ofiţer de ulani.
Ulanenregiment, *-(e)s, -er, n. (mil., ist.)* regiment de ulani.
Ulanka, *-s, f. (mil., ist.)* tunică de ulan.
Ule, *-n, f. (reg.)* **1.** *(ornit.)* huhurez *(Strix).* **2.** măturice de păr de cal.
Ulema, *-s, -s, m.* ulema, teolog şi jurist musulman.
ulen, *ulte, geult, vb. (h) tr. (reg.)* a mătura, a curăţa, a peria.
Ulenflucht, *-en, f. (reg.)* **1.** amurg, crepuscul. **2.** deschizătură pentru fum în acoperiş.
Ulfe, *-n, f. (bot.)* specie de algă *(Ulva).*
Ulk, *-(e)s, -e, m. (fam.)* glumă, poznă, festă, farsă; **~ treiben** a glumi, a face haz.
ulken, *ulkte, geulkt, vb. (h) intr. (fam.)* a glumi, a face haz, a se ţine de pozne, de farse.
Ulkerei, *-en, f.* poznă, farsă; haz; tachinărie.
ulkig *adj. (fam.)* caraghios; hazliu, glumeţ.
Ulkname, *-ns, -n, m.* poreclă.
Ulkus, *-, Ulzera, n. (med.)* ulcer.
Ulm(e), *-(e)n, f. (mine)* perete lateral al galeriei.
Ulme, *-n, f. (bot.)* ulm *(Ulmus campestris).*
Ulmenbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** *(drumuri)* surpare a aripii (la tuneluri). **2.** *(mine)* surpare în peretele lateral.
Ulmengewächse *pl. (bot.)* ulmacee *(Ulmaceae).*
Ulmenholz, *-es, n. sg.* lemn de ulm.
Ulmen|sterben, *-s, n. sg. (bot.)* pieire masivă a ulmilor (datorită unei ciuperci dăunătoare).
Ulmenwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de ulmi, ulmet.
Ulmer, *-s, -, m.* **1.** locuitor al oraşului Ulm. **2.** lulea, pipă (de mărime medie). **3.** *(tipogr.)* alimentator, val distribuitor.
Ulner, *-s, -, m. (înv.)* v. Töpfer.
Ulrich, *-s, m. sg. (fam.; în expr.)* **den heiligen ~ anrufen** a vomita, a da la boboci.
Ulster, *-s, -, m.* **1.** ulster, palton bărbătesc larg. **2.** *(text.)* stofă de Ulster.
ultimativ *adj.* ultimativ; categoric.
Ultimatum, *-s, -ten* (şi *-s), n.* ultimatum; **ein ~ stellen** a adresa un ultimatum.
ultimo *adv. (com.)* în ultima zi a lunii; **~ des laufenden Monats** în ultima zi a lunii curente; **~ April** în ultima zi a lunii aprilie.
Ultimo, *-s, -s* (sau *-mi), m. (com.)* ultima zi a lunii, sfârşit al lunii.
Ultimo|abrechnung, *-en, f. (com.)* lichidare, bilanţ la sfârşitul lunii.
Ultimofälligkeit, *-en, f. (bancă)* scadenţă la finele lunii sau anului.
Ultimogeld, *-(e)s, -er, n. (com.)* bani lichidaţi la sfârşitul lunii (sau anului).
Ultimogeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* afacere la sfârşitul lunii.
Ultimoliquidation, Ultimoregulierung, *-en, f.* lichidare la sfârşitul lunii.
Ultimowechsel, *-s, -, m. (fin.)* trată plătibilă la finele lunii sau anului.
Ultimus, *-, -mi, m. (înv.)* ultimul din clasă, codaş (la învăţătură).
Ultra, *-s, -s, m. (pol.)* extremist.
Ultrakurzwelle, *-n, f. (fiz.)* undă ultrascurtă.
Ultrakurzwellen|antenne, *-n, f.* v. UKW-Antenne.
Ultrakurzwellen|empfänger, *-s, -, m.* v. UKW-Empfänger.
Ultrakurzwellensender, *-s, -, m.* v. UKW-Sender.
ultraliberal *adj.* ultraliberal.
ultramarin *adj.* (de culoare) ultramarin.
Ultramarin, *-s, n. sg.* (culoare) ultramarin.
Ultramikroskop, *-s, -e, n.* ultramicroscop.
ultramodern *adj.* ultramodern.
ultramontan *adj. (bis.* şi *fig.)* ultramontan, ultracatolic.
Ultramontane, *-n, -n, n. (bis.* şi *fig.)*, ultramontan, ultracatolic.
Ultramontanismus, *-, m. sg. (bis.* şi *fig.)* ultramontanism, papism, catolicism fanatic.
ultrarevolutionär [-vo-] *adj.* ultrarevoluţionar.
ultrarot *adj. (fiz.)* infraroşu; **~e Strahlen** raze infraroşii.
Ultrarot, *-(e)s, n. sg.* (culoare) infraroşu.
Ultraschall, *-(e)s, -e* (sau *-schälle), m. (fiz.)* ultrasunet.
Ultraschallbe|handlung, *-en, f. (med.)* tratament cu ultrasunete.
Ultraschallgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat de ultrasunete.
Ultraschallheilverfahren, *-s, -, n.* v. Ultraschalltherapie.
Ultraschallprüfung, *-en, f. (tehn.)* testare cu ultrasunete.
Ultraschallschweißung, *-en, f. (tehn.)* sudare cu ultrasunete.
Ultraschallschwingungen *pl. (fiz.)* vibraţii ultrasonice.
Ultraschalltherapie, *-n* [-pi:ən], *f. (med.)* terapie cu unde ultrasonice, cu ultrasunete.
Ultraschall|untersuchung, *-en, f. (med.)* examinare cu ultrasunete.
Ultraschallwelle, *-n, f. (fiz.)* undă de ultrasunet, undă supersonică.
Ultra|strahlung *-en, f. (fiz.)* radiaţie cosmică.
ultraviolett [-vi-] *adj. (fiz.)* ultraviolet.
Ultraviolettbe|strahlung [-vi-], *-en, f.* iradiere cu raze ultraviolete.
Ultrazentralismus, *-, m. sg. (pol.)* ultracentralism.
Ulzeration, *-en, f. (med.)* ulceraţie, ulcerare.
ulzerös *adj. (med.)* ulceros.
um I. *prep.* (cu *ac.*) **1.** în jurul, împrejurul; **~ die Stadt** în jurul oraşului; **~ den Hals trägt sie ein Kettchen** poartă un lănţişor la gât; **~ die Ecke gehen a)** a o lua după colţ, a face colţul; **b)** *(vulg.)* a muri; **jm. ~ den Hals fallen** a îmbrăţişa pe cineva; **er weiß nicht, wie es mir ~s Herz ist** nu ştie ce e în inima mea; **immer ~ jn. sein** a fi mereu în preajma cuiva; *(fig.)* **das ist ein Problem, ~ das wir schon lange streiten** aceasta este o problemă pe care o discutăm de mult, în jurul căreia avem de mult discuţii; **die Hauptsache, ~ die sich alles dreht** chestiunea principală de care depinde totul. **2.** în jurul, pe la, către; **~ Mittag** pe la amiază; **~ Neujahr** pe la Anul nou; **~ die Mitte des Jahrhunderts** pe la mijlocul secolului; **ich brauche so ~ hundert Euro (herum)** îmi trebuie cam o sută de euro; **die Brücke ist ~ (die) hundert Meter lang** podul este cam de o sută de metri. **3.** la; **~ drei Uhr** la ora trei; **~ halb neun** la opt şi jumătate. **4.** pentru; **~ Lohn arbeiten** a munci pentru salariu; **Auge ~ Auge, Zahn ~ Zahn** ochi pentru ochi, dinte pentru dinte; **das tu ich nicht ~ alles in der Welt** asta n-o fac pentru nimic în lume; **~ nichts und wieder nichts** pentru mai nimic, chiar degeaba; **ich kämpfe ~ mein Leben** lupt ca să-mi apăr viaţa, lupt ca să trăiesc; **ich bemühe mich ~ eine Stelle** caut un post, mă străduiesc să-mi găsesc o slujbă; **er wirbt ~ ihre Hand** îi cere mâna, o cere în căsătorie; **~ Hilfe rufen** a cere ajutor; **ich bitte dich ~ etwas** te rog ceva; **~ Gnade bitten** a cere îndurare; **~ Rat fragen** a cere sfat; **~ Antwort wird gebeten** vă rugăm,

răspundeţi, aşteptăm răspunsul. **5.** pentru, din cauza, de dragul; **sich ~ jn. ängstigen** a fi îngrijorat, a-şi face griji din cauza cuiva; **jn. ~ seinen Freimut lieben** a iubi pe cineva pentru sinceritatea sa; **~s liebe Geld macht man viel** multe (sau câte nu) face omul de dragul banilor; *(complinit prin* **willen**, cu *gen.)* **~ Gottes willen!** pentru (numele lui) Dumnezeu! **~ seinetwillen** din cauza lui, pentru el, de dragul lui; **alles ~ des lieben Friedens willen tun** a face totul de dragul unei bune înţelegeri; **~ deiner selbst willen** pentru tine. **6.** cu; **das Fest ~ eine Woche verschieben** a amâna serbarea cu o săptămână; **die Sprache ~ einen neuen Ausdruck bereichern** a îmbogăţi limba cu o expresie nouă; **~ vieles teuerer** cu mult mai scump; **~ ein Drittel** cu o treime; **er ist ~ zwei Jahre jünger** e mai tânăr cu doi ani; **~ einen Meter kürzen** a scurta cu un metru; **~ einen Ton tiefer** cu un ton mai jos; **~ das Doppelte** dublu, încă o dată pe atâta; **~ ein Bedeutendes größer** cu mult mai mare; **~ jeden Preis** cu orice preţ; **das soll er nur ~ mein Leben bekommen** o va obţine numai cu preţul vieţii mele; **~ ein Haar** cât pe-aci; **~ so** cu atât; **~ so mehr** cu atât mai mult; **~ so besser** cu atât mai bine. **7.** de; despre; **es handelt sich ~ …** este vorba de…; **es tut mir leid ~ ihn** îmi pare rău de el; **es ist schade ~ ihn** e păcat de el. **8.** după; **~ etwas schicken** a trimite după ceva; **einen Tag ~ den andern** sau **einen ~ den andern Tag** sau **Tag ~ Tag** zi după zi; **Stück ~ Stück wird geprüft** se examinează bucată cu bucată. **9.** pe; **ich spiele ~ Geld** joc pe bani; **~ die Wette** pe întrecute; **~ die Wette laufen** a se lua la întrecere la alergări. **10.** *(în expr.)* **er hat mich ~ meine Ruhe gebracht** mi-a răpit liniştea; **er ist ~ seine Stelle gekommen** şi-a pierdut postul; **er hat mich ~ diese Summe betrogen** m-a escrocat cu această sumă; **er ist ~ sein Geld gekommen** (a fost tras pe sfoară şi) a pierdut toţi banii; **es ist ~ ihn geschehen** s-a terminat cu el; **er ist beinahe ~s Leben gekommen** era să se prăpădească; **ich weiß ~ die Sache** eu ştiu cum stau treburile, cunosc chestiunea; **es sieht übel ~ ihn aus** e rău de el, stă prost; **das habe ich ~ ihn nicht verdient** nu meritam asta de la el. **II.** *adv.* împrejur; **links ~!** stânga-mprejur! **~ und ~** din (sau în) toate părţile, de jur împrejur, pretutindeni; **alles ~ und ~ kehren** a răsturna totul (cu susul în jos); **wenn es ~ und ~ kommt** dacă vine (puhoiul) din toate părţile, dacă ajunge funia la par; *(pop.)* **das ist aber ~** dar ăsta e un ocol. **III.** *conj.* (pentru ca) să; **ich komme, ~ zu helfen** vin (ca) să ajut; **~ dir zu beweisen** ca să-ţi dovedesc; **er ist zu klug, ~ sich betrügen zu lassen** e prea deştept ca să se lase păcălit.

um|ackern, *ackerte um, umgeackert, vb. (h) tr.* a ara, a răsturna cu plugul; **das Feld ~** a ara câmpul; **der Strauch wurde umgeackert** tufişul a fost scos de plug.

um|adressieren, *adressierte um, umadressiert vb. (h) tr.* a schimba adresa, a trimite la altă adresă.

umadum *adv. (reg.)* de jur împrejur.

um|ändern, *änderte um, umgeändert, vb. (h) tr.* a transforma, a modifica, a schimba (cu totul); **einen Anzug ~ lassen** a da un costum la transformat.

Um|änderung, *-en, f.* transformare, modificare, schimbare.

um|arbeiten, *arbeitete um, umgearbeitet (du arbeitest um, er arbeitet um), vb. (h) tr.* a prelucra; a reface; a transforma; a revizui; **er musste seinen Aufsatz ganz ~** a trebuit să refacă tot articolul.

Um|arbeitung, *-en, f.* **1.** prelucrare; transformare; refacere; revizuire. **2.** lucrare refăcută, revizuită.

um|armen, *umarmte, umarmt, vb. (h) tr.* şi *refl. (reciproc)* a (se) îmbrăţişa.

Um|armung, *-en, f.* îmbrăţişare.

um|arten, *artete um, umgeartet (du artest um, er artet um), vb. (h) tr.* şi *(s) intr. (biol.)* a (se) transforma; **diese Rasse ist unter den neuen Bedingungen bereits umgeartet** în noile condiţii rasa aceasta s-a şi transformat.

um|atmen, *umatmete, umatmet (du umatmest, er umatmet), vb. (h) tr. (poet.)* a mângâia cu răsuflarea, cu adierea.

Umbau, *-(e)s, -e* (şi *-ten), m.* **1.** reconstruire, renovare, transformare (a unei clădiri). **2.** împrejmuire, înconjurare cu construcţii sau cu zid(uri). **3.** *(pl. -ten)* clădire reconstruită, transformată, renovată. **4.** *(pl. -ten)* construcţie efectuată de jur împrejur.

umbauen[1], *baute um, umgebaut, vb. (h) tr.* a reclădi; a transforma, a renova.

umbauen[2], *umbaute, umbaut, vb. (h) tr.* a îngrădi, a împrejmui, a înconjura cu construcţii sau cu zid(uri).

Umbaukosten *pl.* cheltuieli de reconstrucţie.

umbeben, *umbebte, umbebt, vb. (h) tr. (poet.)* a înconjura tremurând.

umbe|halten, *behielt um, umbehalten (du behältst um, er behält um), vb. (h) tr.* a păstra pe sine, îmbrăcat, a nu lepăda; **er hat den Mantel ~** nu şi-a scos paltonul.

Umbeiße, *-n, f. (elv.)* furnică.

umbekommen, *bekam um, umbekommen, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a reuşi să răstoarne, să întoarcă; **ich habe die Kiste ~** am reuşit să răstorn lada. **2.** a primi ceva pe umeri, în spate; **ich habe den Mantel ~** mi s-a pus paltonul pe umeri.

umbellen, *umbellte, umbellt, vb. (h) tr.* a lătra (pe cineva) sărind de jur împrejur.

Umbelliferen *pl. (bot.)* umbelifere *(Umbelliferae).*

umbenennen, *benannte um, umbenannt, vb. (h) tr.* a da alt nume, a schimba numele; a reboteza; *(inform.)* a redenumi.

Umbenennung, *-en, f.* schimbare a numelui; rebotezare; *(inform.)* redenumire.

Umber, *-s, -n, m.* **1.** *sg. (pict., mine)* ocru brun. **2.** *(iht.)* milacop *(Sciaena cirrosa).*

umbeschreiben, *beschrieb um, umbeschrieben, vb. (h) tr. (mat.)* a circumscrie.

umbesetzen, *besetzte um, umbesetzt (du, er besetzt um), vb. (h) tr.* a schimba distribuţia, componenţa; **die Regierung wurde umbesetzt** guvernul a fost remaniat; **die Rollen ~** a schimba distribuţia (într-o piesă, într-un film etc.).

Umbesetzung, *-en, f.* **1.** redistribuire, schimbare a distribuţiei. **2.** remaniere.

umbesinnen, *besann um, umbesonnen, vb. (h) refl.* a-şi schimba intenţiile, planurile; a se răzgândi.

umbessern, *besserte um, umgebessert, vb. (h) tr.* a corecta, a îmbunătăţi, a ameliora.

umbe|stellen, *bestellte um, umbestellt, vb. (h) tr.* a schimba comanda.

umbetten, *bettete um, umgebettet (du bettest um, er bettet um), vb. (h) tr.* **1.** a schimba patul (cuiva); **einen Kranken ~** a aranja patul unui bolnav, a schimba lenjeria de pat a bolnavului. **2.** a reînhuma, a muta (un mort) în alt mormânt. **3.** a muta albia (unui râu).

Umbettung, *-en, f.* **1.** schimbare a patului; aranjare a patului unui bolnav. **2.** schimbare a mormântului, a locului (unui mort). **3.** schimbare a albiei. **4.** *(ferov.)* reaşezare.

umbewaffnen, *bewaffnete um, umbewaffnet (du bewaffnest um, er bewaffnet um), vb. (h) tr.* a înarma cu alte arme, a schimba armamentul.

umbewerten, *bewertete um, umbewertet (du bewertest um, er bewertet um), vb. (h) tr.* a reevalua.

Umbewertung, *-en, f. (fin.)* reevaluare.

umbiegen, *bog um, umgebogen, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) încovoia; a (se) curba; **die Papierecken ~** a îndoi colţurile hârtiei. **II.** *intr.* a coti.

umbilden, *bildete um, umgebildet (du bildest um, er bildet um), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) preface, a (se) transforma, a (se) schimba; a (se) reorganiza; *(pol.)* a remania; **das Kabinett ~** a remania guvernul, cabinetul.

Umbildung, *-en, f.* prefacere, transformare, schimbare, reorganizare; *(pol.)* remaniere.

umbinden[1], *band um, umgebunden (du bindest um, er bindet um), vb. (h) tr.* **1.** a lega împrejur, a încinge; **die Schürze ~** a-şi lega şorţul; **den Schlips ~** a-şi pune, a-şi lega cravata. **2.** a lega altfel, din nou; *(despre cărţi)* a recartona.

umbinden[2], *umband, umbunden (du umbindest, er umbindet), vb. (h) tr.* a lega (cu o sfoară) de jur împrejur.

umblasen[1], *blies um, umgeblasen (du, er bläst um), vb. (h) tr.* a răsturna suflând; *(substantivat; fam.; în expr.)* **er ist zum Umblasen** îl suflă vântul, e foarte şubred.

umblasen[2], *umblies, umblasen (du, er umbläst), vb. (h) tr.* a sufla de jur împrejur; *(poet.)* a învălui cu adierea; **von einem warmen Winde ~** înconjurat de adierea unui vânt cald; **das Haus wird von jedem Winde ~** casa este bătută de toate vânturile.

umblasen[3] **I.** *part. trec.* de la umblasen[2]. **II.** *adj.* înconjurat de bătaia vântului, de adierea vântului.

Umblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** înveliş interior al ţigării de foi. **2.** *(tehn.)* foaie de subînveliş.

umblättern, *blätterte um, umgeblättert, vb. (h) tr.* a întoarce foile (unei cărţi).

Umblick, *-(e)s, -e, m.* privire circulară, în jur.

umblicken, *blickte um, umgeblickt, vb. (h) intr.* şi *refl.* **1.** a privi, a se uita în jur, împrejur; *(fig., fam.)* **sich nach einer Stelle ~** a-şi căuta o slujbă. **2.** a privi, a se uita înapoi; **sich nach jemand ~** a întoarce capul după cineva.

umblinken, *umblinkte, umblinkt, vb. (h) tr.* a învălui în sclipiri, în scânteieri, în străluciri.

umblitzen, *umblitzte, umblitzt (du, er umblitzt), vb. (h) tr.* a înconjura cu fulgere, cu trăsnete.

umblocken, *umblockte, umblockt, vb. (h) tr.* a înconjura cu blocuri.

umblöken, *umblökte, umblökt, vb. (h) tr.* a înconjura behăind.

umblühen, *umblühte, umblüht, vb. (h) tr.* a înflori de jur împrejur, a înconjura înflorind.

umblümen, *umblümte, umblümt, vb. (h) tr.* a înconjura cu flori.

umbollwerken, *umbollwerkte, umbollwerkt, vb. (h) tr. (înv.)* a înconjura cu întărituri, cu redute, cu metereze.

umbördeln[1], *bördelte um, umgebördelt (ich börd(e)le um), vb. (h) tr.* a îndoi, a răsfrânge (marginea).

umbördeln[2], *umbördelte, umbördelt (ich umbörd(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a tivi, a borda. **2.** *(tehn.)* a bordura, a tivi.

Umbördelung, *-en, f. (tehn.)* bordurare, tivitură; **die ~ der Siederöhren** bordurarea ţevilor fierbătoare.

umborden[1], *bordete um, umgebordet (du bordest um, er bordet um), vb. (h) tr. (mar.)* a transborda.

umborden[2], *umbordete, umbordet (du umbordest, er umbordet), vb. (h) tr.* v. umbördeln[2].

Umbra *f. sg.* v. Umber **(1).**

Umbralglas, *-es, -gläser, n.* lentilă (de ochelari) umbral.

umbranden, *umbrandete, umbrandet (du umbrandest, er umbrandet), vb. (h) tr.* a înconjura clocotind, agitându-se; **die Wogen ~ die Klippen** valurile spumegă în jurul stâncilor.

umbrassen, *brasste um, umgebrasst (du, er brasst um), vb. (h) tr. (mar.)* a contrabraţa.

umbrausen, *umbrauste, umbraust (du, er umbraust), vb. (h) tr.* a vâjâi, a şuiera de jur împrejur; **der Herbstwind umbrauste das Haus** vântul de toamnă şuiera în jurul casei.

umbrechbar *adj. (tipogr.; despre şpalturi)* care poate fi paginat.

umbrechen[1], *brach um, umgebrochen (du brichst um, er bricht um), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a rupe, a frânge, a doborî; **der Sturm hat den Baum umgebrochen** furtuna a frânt copacul. **2.** a desţeleni; a întoarce; **den Acker ~** a desţeleni, a ara ogorul. **II.** *intr. (s)* a se rupe, a se prăbuşi; **dieser Pfosten ist unter der Last umgebrochen** această proptea s-a prăbuşit din cauza greutăţii.

umbrechen[2], *umbrach, umbrochen (du umbrichst, er umbricht), vb. (h) tr. (tipogr.)* a pagina, a pune zaţul în pagini; *(despre rânduri)* a modifica.

Umbrecher, *-s, -, m. (tipogr.)* paginator.

Umbrechlinie, *-n* [-nīən], *f. (tipogr.)* v. Umbruchlinie.

Umbrech|schiff, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* şif, galion pentru paginaţie.

umbringen, *brachte um, umgebracht, vb. (h)* **I.** *tr.* a omorî, a ucide; **er hat ihn mit Gift umgebracht** l-a omorât cu otravă; *(fig.)* **er bringt mich um mit seinen ewigen Bitten** mă bagă în pământ cu veşnicele lui rugăminţi. **II.** *refl.* a se omorî, a se sinucide; *(fig., fam.)* **um diese Stellung bringt er sich um** se dă de ceasul morţii ca să ajungă la slujba asta; **er bringt sich um vor Liebenswürdigkeit** nu mai ştie ce să facă de atâta amabilitate; **was mich nicht umbringt, macht mich nur stärker** ce nu mă omoară, mă întăreşte.

umbrisch *adj.* umbrian.

Umbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** *sg. (tipogr.)* paginaţie. **2.** pământ desţelenit; desţelenire, arătură adâncă. **3.** transformare revoluţionară, revoluţie. **4.** *(mine)* galerie laterală, deviată. **5.** *(electr.)* rupere; **~ einer Leitung** rupere a unei linii. **6.** *(ec.)* ruptură.

Umbruchkorrektur, *-en, f. (tipogr.)* corectură în pagini.

Umbruchlinie [-nīə], *-n, f. (tipogr.)* linie de paginaţie.

Umbruch|spiegel, *-s, -, m. (tipogr.)* oglindă a paginii.

Umbruchtisch, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* masă de paginaţie.

Umbruchvorlarge, *-n, f. (tipogr.)* machetă de paginaţie.

umbrüllen, *umbrüllte, umbrüllt, vb. (h) tr.* a înconjura cu urlete, cu răcnete.

umbuchen, *buchte um, umgebucht, vb. (h) tr.* **1.** *(com.)* a recontabiliza; a trece dintr-un cont într-altul. **2.** a trece dintr-un registru într-altul; a schimba rezervarea (unui bilet, a unei camere etc.).

Umbuchung, *-en, f.* recontabilizare; trecere dintr-un registru într-altul.

umbuhlen, *umbuhlte, umbuhlt, vb. (h) tr.* v. umkosen.

umdämmen[1], *dämmte um, umgedämmt, vb. (h) tr.* **1.** a muta digul. **2.** a digui din nou.

umdämmen[2], *umdämmte, umdämmt, vb. (h) tr.* a înconjura cu diguri, a îndigui.

umdämmern, *umdämmerte, umdämmert, vb. (h) tr.* a învălui în lumina amurgului.

umdampfen, *umdampfte, umdampft, vb. (h) tr.* a înconjura cu aburi.

umdatieren, *datierte um, umdatiert, vb. (h) tr.* a redata, a da o altă dată.

umdecken, *deckte um, umgedeckt, vb. (h) tr.* **1.** a acoperi din nou (case); **ein Dach** ~ a face un acoperiş din nou. **2.** a aranja altfel (masa); **den Tisch** ~ a pune masa din nou; a pune, a aranja masa altfel.

umdekorieren, *dekorierte um, umdekoriert, vb. (h) tr.* a decora din nou, a schimba decorul.

umdenken, *dachte um, umgedacht, vb. (h) intr.* a-şi schimba modul de a gândi.

Umdenkprozess, Umdenkungsprozess, *-es, -e, m.* proces de schimbare a modului de gândire.

umdeuten, *deutete um, umgedeutet (du deutest um, er deutet um), vb. (h) tr.* a da (unui lucru) alt înţeles, a răstălmăci; a interpreta (în alt sens).

Umdeutung, *-en, f.* interpretare (în alt sens); **die allegorische ~ der homerischen Gesänge** interpretarea alegorică a cânturilor homerice.

umdichten, *dichtete um, umgedichtet (du dichtest um, er dichtet um), vb. (h) tr. (lit.)* **1.** a prelucra poetic. **2.** a reface (o poezie).

Umdichtung, *-en, f.* **1.** prelucrare literară, poetică. **2.** refacere (a unei poezii).

umdirigieren, *dirigierte um, umdirigiert, vb. (h) tr.* a schimba direcţia; a trimite în altă parte.

umdisponieren, *disponierte um, umdisponiert, vb. (h) tr.* a dispune în alt sens, a schimba dispoziţia.

umdonnern, *umdonnerte, umdonnert, vb. (h) tr.* a tuna de jur împrejur, a înconjura cu tunete.

umdornen, *umdornte, umdornt, vb. (h) tr.* a înconjura cu spini.

umdrängen, *umdrängte, umdrängt, vb. (h) tr.* a se îmbulzi în jurul..., a înconjura îmbulzindu-se.

umdrehen, *drehte um, umgedreht, vb.* **I.** *tr. (h)* a întoarce; a suci, a răsuci; a roti, a învârti; **jm. den Hals** ~ (şi *fig.*) a suci gâtul cuiva; **den Schlüssel im Schloss** ~ a răsuci cheia în broască; *(fig.)* **jm. das Wort im Munde** ~ a denatura sensul cuvintelor, al spuselor cuiva; *(fig.)* **den Spieß** ~ a întoarce arma; a plăti cu aceeaşi monedă; **jeden Pfennig** ~, **ehe man ihn ausgibt** a socoti banul de o sută de ori înainte de a-l cheltui; **wie man die Hand umdreht** cât ai bate din palme, cât ai zice peşte; **umgedreht wird ein Stiefel draus!** tocmai contrariul se potriveşte! **II.** *refl. (h)* şi *intr. (s)* a se întoarce, a se suci, a se răsuci; **sich nach jm.** ~ a întoarce capul după cineva; **sich auf dem Absatz** ~ a se răsuci pe călcâie; **er ist (sau hat) umgedreht** s-a întors, a întors; *(fig.)* **sich im Grabe** ~ a se răsuci în mormânt; **das Herz dreht sich mir im Leibe um** mi se rupe inima.

Umdrehung[1], *-en, f.* v. Umkehrung **(1, 2).**

Umdrehung[2], *-en, f.* **1.** *sg.* învârtire, rotire; *(mat.)* rotaţie. **2.** învârtitură; răsucire; *(tehn.)* rotaţie; turaţie. **3.** *(astron.)* rotaţie; **tägliche** ~ rotaţie diurnă.

Umdrehungs|achse, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* axă de rotaţie. **2.** *(mat.* şi *astr.)* axă de rotaţie.

Umdrehungsbewegung, *-en, f. (mec.)* mişcare de rotaţie.

Umdrehungsfläche, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* plan de rotaţie. **2.** *(mat.)* suprafaţă de rotaţie.

Umdrehungsgeschwindigkeit, *-en, f. (tehn.)* viteză de rotaţie.

Umdrehungskörper, *-s, -m. (mat.)* corp de rotaţie.

Umdrehungsmoment, *-(e)s, -e, n. (mec.)* moment de giraţie.

Umdrehungswinkel, *-s, -, m. (mec.)* unghi de rotaţie.

Umdrehungszahl, *-en, f. (maş.)* turaţie.

Umdrehungszähler, *-s,-, m. (tehn.)* tahometru; *(maş.)* contor de rotaţie.

Umdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* retipărire; transfer; tipar de transport.

umdrucken, *druckte um, umgedruckt, vb. (h) tr. (tipogr.)* a transfera; a retipări.

Umdrucker, *-s, -, m. (tipogr.)* transportor; lucrător care transpune copia clişeului pe placă sau piatră.

Umdruckfarbe *-n, f. (tipogr.)* cerneală de transfer.

Umdruckpapier, *-s, -e, n. (tipogr.)* hârtie de copiat, de transfer (pentru reproducere litografică).

Umdruckpresse, *-n, f. (tipogr.)* presă de reimprimare, maşină de executat tipare de transfer.

Umdruckverfahren, *-s, -, n. (tipogr.)* v. Umdruck.

umduften, *umduftete, umduftet (du umduftest, er umduftet), vb. (h) tr. (poet.)* a învălui în miresme, în parfum.

umdunkeln, *umdunkelte, umdunkelt (ich umdunk(e)le), vb. (h) tr. (elevat)* a învălui în întuneric, a întuneca, a umbri; **eine hohe Tanne umdunkelt das Ufer des Sees** un brad înalt umbreşte malul lacului.

umdunsten, *umdunstete, umdunstet (du umdunstest, er umdunstet), vb. (h) tr.* a înconjura cu abur, a învălui în abur, în ceaţă, a înceţoşa.

umdüstern, *umdüsterte, umdüstert, vb. (h) tr.* a învălui în întuneric; a întuneca, a posomorî; **Wolken hatten den Himmel umdüstert** norii întunecaseră cerul.

um|eilen, *umeilte, umeilt, vb. (h) tr.* a înconjura în fugă, în grabă.

um|ein|ander *adv.* unul în jurul altuia.

um|eisen, *umeiste, umeist (du, er umeist), vb. (h) tr.* a înconjura cu gheaţă; a prinde, a bloca în gheaţă.

um|entscheiden, *entschied um, umentschieden (du entscheidest um, er entscheidet um), vb. (h) refl.* a se hotărî altfel, a-şi schimba hotărârea.

um|erziehbar *adj.* reeducabil.

um|erziehen, *erzog um, umerzogen, vb. (h) tr.* a reeduca.

Um|erziehung, *-en, f.* reeducare.

umfächeln, *umfächelte, umfächelt (ich umfäch(e)le), vb. (h) tr. (poet.)* a adia în jurul...

umfahen, *umfähte, umfaht, vb. (h) tr. (poet., înv.)* a îmbrăţişa.

umfahren[1], *fuhr um, umgefahren (du fährst um, er fährt um), vb.* **I.** *tr. (h)* a răsturna, a călca (cu un vehicul); **er hat ein Kind umgefahren** a călcat un copil. **II.** *intr. (s) (fam.)* a face un înconjur, un ocol, a ocoli (cu un vehicul); **er ist fünf Kilometer umgefahren** a făcut un ocol de cinci km.

umfahren[2], *umfuhr, umfahren (du umfährst, er umfährt), vb. (h) tr.* **1.** a înconjura (cu un vehicul); **die Stadt** ~ a face înconjurul oraşului. **2.** a ocoli, a evita (mergând cu un vehicul).

Umfahrt, *-en, f.* **1.** tur, raită (cu un vehicul). **2.** ocolire.

Umfahrung, *-en, f.* **1.** înconjurare, înconjur; **die ~ der Stadt dauert eine Stunde** ocolirea oraşului durează o oră. **2.** *(mine)* galerie care ocoleşte puţul de extracţie.

Umfahrungs|straße, *-n, f. (austr.)* v. Umgehungsstraße.

Umfall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** cădere. **2.** *(fam.)* schimbare bruscă de atitudine.

umfallen, *fiel um, umgefallen (du fällst um, er fällt um), vb. (s) intr.* **1.** a cădea, a se răsturna; a se prăbuşi; **ich falle um vor Hunger** cad jos de foame; *(substantivat; fam.)* **er war müde zum Umfallen** era mort, frânt de oboseală. **2.** *(fig., fam.)* a-şi schimba părerea.

umfälschen, *fälschte um, umgefälscht, vb. (h) tr.* a falsifica, a schimba falsificând.

umfalten, *faltete um, umgefaltet (du faltest um, er faltet um), vb. (h) tr.* a îndoi, a plia, a plisa din nou, a plia altfel.

umfalzen, *falzte um, umgefalzt (du, er falzt um), vb. (h) tr. (tipogr.)* a fălţui din nou.

Umfang, *-(e)s, -fänge, m.* **1.** circumferinţă; *(mat.)* perimetru. **2.** volum, proporţie, întindere, mărime, amploare; scară, sferă; **unsere Geschäfte sind von großem** ~ afacerile noastre se fac pe scară mare, sunt de amploare; **der ~ der Stadt** întinderea oraşului; **in großem** ~ pe scară mare; într-o proporţie mare.

umfangen, *umfing, umfangen (du umfängst, er umfängt), vb. (h) tr.* **1.** a îmbrăţişa, a lua, a strânge, a cuprinde în braţe. **2.** a cuprinde, a învălui; **von Nebel** ~ învăluit în ceaţă.

umfänglich, umfangreich *adj.* cuprinzător; voluminos, spaţios; întins; **~e Kenntnisse** cunoştinţe vaste.

Umfangsbeschleunigung, *-en, f. (mec.)* acceleraţie tangenţială, periferică.

Umfangsgeschwindigkeit, *-en, f. (mec.)* viteză periferică.

Umfangskraft, *-kräfte, f. (mec.)* forţă tangenţială, periferică.

umfang(s)mäßig I. *adj.* de circumferinţă, de volum. **II.** *adv.* ca circumferinţă, ca volum.

Umfangs|schablone, *-n, f. (tehn.)* şablon de contur.

umfärben, *färbte um, umgefärbt, vb. (h) tr.* a vopsi altfel, din nou, în altă culoare.

Umfärbung, *-en, f.* revopsire (în altă culoare).

umfassen[1], *fasste um, umgefasst (du, er fasst um), vb. (h) tr.* **1.** a monta (o piatră preţioasă) din nou; **einen Ring** ~ a monta din nou un inel. **2.** *(reg.)* a lua, a cuprinde pe după mijloc, pe după talie, pe după umeri.

umfassen[2], *umfasste, umfasst (du, er umfasst), vb. (h) tr.* **1.** a cuprinde, a îmbrăţişa. **2.** a înconjura, a îngrădi; **mit einer Mauer** ~ a îngrădi cu un zid. **3.** *(mil.)* a înconjura, a încercui, a învălui. **4.** a conţine, a cuprinde; **der Band umfasst sechs Kapitel** volumul cuprinde şase capitole.

umfassend I. *part. prez.* de la umfassen[2]. **II.** *adj.* **1.** cuprinzător, vast, întins; **~e Kenntnisse** cunoştinţe vaste; **~e Nachforschungen** cercetări, investigaţii întinse, vaste. **2.** complet; **ein ~es Geständnis** o mărturisire completă. **3.** *(mil.)* de învăluire; **die ~e Bewegung unseres rechten Flügels** mişcările de învăluire ale flancului nostru drept.

Umfassung, *-en, f.* **1.** *sg.* îmbrăţişare. **2.** *sg.* înconjurare, îngrădire. **3.** *sg. (mil.)* încercuire; învăluire, înconjurare. **4.** îngrăditură; gard, zid de împrejmuire. **5.** *(tipogr.)* tivitură.

Umfassungsbewegung, *-en, f. (mil.)* mişcare de încercuire, de înconjurare, de învăluire.

Umfassungsmanöver [-ve], *-s, -, n. (mil.)* manevră de încercuire, de învăluire.

Umfassungsmauer, *-n, f.* zid împrejmuitor, exterior.

Umfassungswand, *-wände f.* perete împrejmuitor, de împrejmuire.

Umfeld, *-(e)s, -er, n. (psih., sociol.)* mediu înconjurător.

Umfinanzierung, *-en, f. (ec.)* transformare de credite pe termen scurt în credite pe termen lung, de capital străin în capital propriu, de credite în hârtii de valoare.

umfirmieren, *firmierte um, umfirmiert, vb. (h) tr. (ec.)* a schimba numele sau forma unei întreprinderi.

umflackern, *umflackerte, umflackert*, **umflammen**, *umflammte, umflammt, vb. (h) tr.* a cuprinde în flăcări, în văpăi.

umflattern, *umflatterte, umflattert, vb. (h) tr.* a zbura, a flutura, a fâlfâi împrejurul...; **der Schmetterling umflattert die Blume** fluturele zboară în jurul florii; *(fig.)* **jn.** ~ a fi mereu în preajma cuiva, a roi în jurul cuiva.

umflechten[1], *flocht um, umgeflochten (du flichst um, er flicht um), vb. (h) tr.* **1.** a împleti din nou, altfel. **2.** a împleti în jurul...

umflechten[2], *umflocht, umflochten (du umflichst, er umflicht), vb. (h) tr.* a înconjura cu o împletitură.

umfliegen[1], *flog um, umgeflogen, vb. (s) intr.* **1.** a face un ocol zburând. **2.** *(fam.)* a cădea, a se răsturna; **gib acht, du fliegst gleich um!** fii atent că ai să cazi.

umfliegen[2], *umflog, umflogen, vb. (h) tr.* **1.** a ocoli, a evita zburând, în zbor. **2.** a înconjura zburând, în zbor; **er hat die Welt umflogen** a făcut înconjurul lumii în zbor.

umfließen, *umfloss, umflossen (du, er umfließt), vb. (h) tr.* a curge în jurul...; a înconjura curgând; *(fig.)* a scălda; **vom Licht umflossen** scăldat în lumină.

umfloren, *umflorte, umflort, vb. (h) tr.* a înveli cu un zăbranic, a îndolia; a întuneca.

umflort I. *part. trec.* de la umfloren. **II.** *adj.* **1.** învelit cu un zăbranic, cu un văl de doliu; **eine schwarz ~e Gestalt** o siluetă cu un voal negru, îndoliată. **2.** voalat; **~e Stimme** voce voalată. **3.** *(despre ochi)* împăienjenit.

umfluten, *umflutete, umflutet (du umflutest, er umflutet), vb. (h) tr.* a curge în jurul..., a înconjura cu valuri.

Umfluter, *-s, -, m. (hidrotehnică)* albie secundară de deversare.

umformatieren, *formatierte um, umformatiert, vb. (h) tr. (inform.)* a reformata, a formata din nou.

umformbar *adj.* transformabil; maleabil.

umformen, *formte um, umgeformt, vb. (h) tr.* a da altă formă, a transforma, a remodela, a modifica.

Umformer, *-s, -, m. (electr.)* convertizor.

Umformer|haus, *-es, -häuser, n. (electr.)* staţiune de convertizoare.

Umformerlokomotive [-və], *-n, f. (ferov.)* locomotivă electrică cu redresor.

Umformer|satz, *-es, -sätze, m. (electr.)* grup convertizor.

Umformerwerk, *-(e)s, -e, n. (electr.)* staţiune de convertizoare.

Umformung, *-en, f.* **1.** *(mat.)* transformare. **2.** *(electr.)* comutare, convertizare. **3.** transformare, modificare.

Umformungsregel, *-n, f. (mat.)* regulă de transformare.

Umfrage, *-n, f.* sondaj de opinie; anchetă; ~ **halten** a lua informaţii, a face o anchetă.

umfragen, *fragte um, umgefragt, vb. (h) intr.* a face un sondaj de opinie, o anchetă.

umfrieden, *umfriedete, umfriedet (du umfriedest, er umfriedet)*, **umfriedigen**, *umfriedigte, umfriedigt, vb. (h) tr.* a îngrădi, a împrejmui; **der Garten wurde mit einem Zaun umfriedet** grădina a fost înconjurată de un gard, a fost închisă cu un gard.

Umfriedigung, **Umfriedung**, *-en, f.* împrejmuire, incintă, îngrăditură, gard împrejmuitor.

Umfriedungsmauer, *-n, f.* zid împrejmuitor.

umführen, *führte um, umführt, vb. (h) tr.* a (con)duce înconjurând, făcând un ocol; a (con)duce pe o derivație (a șoselei).

Umführung, *-en f.* **1.** derivație (a șoselei), ocolire. **2.** *(maș.)* conductă de ocolire.

Umführungskanal, *-s, -näle, m. (hidr.)* canal de derivație.

umfüllen, *füllte um, umgefüllt, vb. (h) tr.* a turna, a deșerta dintr-un vas într-altul, a pritoci, a transvaza.

Umfüllschlauch, *-(e)s, -schläuche, m.* furtun de pritocit.

Umfüllung, *-en, f.* pritocire, transvazare.

umfunktionieren, *funktionierte um, umfunktioniert, vb. (h) tr.* a modifica, a schimba scopul, destinația, funcția (unui lucru).

umgaffen, *gaffte um, umgegafft, vb. (h) intr. (fam.)* a se holba în jur.

Umgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** legături, raporturi, relații (sociale); **geselliger** ~ relații sociale, de tovărășie; **mit jm.** ~ **pflegen (**sau **haben)** a fi în relații cu cineva; **er hat Erfahrung im** ~ **mit Menschen** are experiență în relațiile, în legăturile cu oamenii; **im** ~ **mit Untergebenen** în raporturile cu subalternii. **2.** companie, societate; **das ist kein** ~ **für dich** asta nu e o societate bună pentru tine. **3.** ocol, ocolire. **4.** *(bis. cat.)* procesiune. **5.** *(metal.)* filet. **6.** *(arhit.)* coridor circular, galerie. **7.** hamut, gătar (la ham). **8.** *(tehn.)* turație. **9.** *(austr.)* distanță; **von etwas** ~ **nehmen** a se distanța de ceva. **10.** *(reg.)* epidemie, molimă.

umgänglich *adj.* sociabil, de o companie agreabilă; prietenos, de înțeles.

Umgangsformen *pl.* maniere, reguli de purtare (în societate); **er hat keine** ~ nu știe să se poarte, n-are maniere; **strenge** ~ etichetă.

Umgangskreis, *-es, -e, m.* cerc de cunoștințe, societate, companie.

Umgangs|sprache *f. sg. (lingv.)* limbaj uzual, familiar; limbaj colocvial.

umgangs|sprachlich *adj.* de limbaj uzual, familiar; colocvial.

Umgangs|ton, *-(e)s, -töne, m.* ton de conversație, de comportare într-un grup.

Umgangszahl, *-en, f.* număr al turațiilor; **die Maschine läuft mit einer hohen** ~ mașina lucrează la o turație înaltă.

umgarnen, *umgarnte, umgarnt, vb. (h) tr.* a prinde în mreje; **er wurde von ihrem Liebreiz umgarnt** a fost prins în mrejele farmecului ei.

umgaukeln, *umgaukelte, umgaukelt (ich umgauk(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a zbura în jurul…; **der Schmetterling umgaukelt die Blume** fluturele zboară legănat în jurul florii. **2.** *(poet.)* a ademeni cu promisiuni.

umge|arbeitet I. *part. trec.* de la umarbeiten. **II.** *adj.* prelucrat; transformat; revizuit, revăzut; **zweite ~e Auflage** ediția a doua revăzută.

umgeben[1], *gab um, umgegeben (du gibst um, er gibt um), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a da, a pune (cuiva ceva) pe umeri, pe spate; **er gab ihr den Mantel um** i-a pus paltonul pe umeri.

umgeben[2], *umgab, umgeben (du umgibst, er umgibt), vb. (h)* **I.** *tr.* a înconjura, a împrejmui; **die Stadt mit Mauern** ~ a înconjura orașul cu ziduri. **II.** *tr* și *refl.* a (se) înconjura; **er umgibt sich mit tüchtigen Arbeitsgenossen** se înconjură cu tovarăși de muncă destoinici; **die Liebe seiner Kinder umgibt ihn** este înconjurat de dragostea copiilor lui.

Umgebinde, *-s, -, n. (constr., reg.)* schelet de rezistență pentru susținerea acoperișului.

Umgebung, *-en, f.* **1.** împrejurimi, regiune, ținut; **die** ~ **Berlins** împrejurimile Berlinului. **2.** mediu; companie, societate, tovărășie; anturaj, ambianță; **er lebt in einer schlechten** ~ trăiește **a)** într-un anturaj prost; **b)** într-un mediu neplăcut; *(ist.)* **die** ~ **des Fürsten** curtea, suita prințului.

Umgegend *f. sg.* v. Umgebung **(1).**

umgehen[1], *ging um, umgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a ocoli, a înconjura, a face un ocol; **wir sind einen Kilometer umgegangen** am ocolit cale de un kilometru. **2.** a se învârti; **die Räder gehen um** roțile se învârtesc; **der Zeiger geht um** arătătorul ceasului se învârtește; *(fig.)* **es geht mir der Kopf um** mi se învârtește capul. **3.** a trece, a urma; **so waren zwei Jahre umgegangen** așa s-au scurs doi ani; **der Reihe nach** ~ a trece, a urma unul după altul. **4.** a circula; **es geht das Gerücht um** circulă zvonul; **ein Schriftstück** ~ **lassen** a face să circule o hârtie. **5.** *(despre stafii)* a umbla, a bântui; **hier gehen Geister um** sau *(impers.)* **es geht um** pe aici umblă stafii. **6.** *(mit jm.)* a fi în raporturi, în relații (cu cineva); a frecventa; a se purta, a umbla (cu cineva); **niemand geht mit ihm um** nimeni nu-l vizitează, nu-i caută compania; **gern mit jm.** ~ a-i fi plăcută tovărășia cuiva; **sage mir, mit wem du umgehst, und ich sage dir, wer du bist** spune-mi cu cine te aduni, ca să-ți spun cine ești. **7.** *(mit jm.)* a umbla, a se purta (cu cineva); **er weiß mit ihm umzugehen** știe cum să-l ia, cum să se poarte cu el; **sie kann mit Kindern gut** ~ știe să se poarte cu copii. **8.** a umbla, a proceda (cu ceva); a se îndeletnici (cu ceva); a se servi (de ceva); **er geht mit diesem Werkzeug geschickt um** știe să mânuiască această unealtă; **sparsam mit etwas** ~ a fi econom cu ceva; **mit dem Geld leichtsinnig** ~ a risipi banii, a fi neglijent cu banii; **er weiß mit Pferden umzugehen** știe cum să procedeze, ce să facă cu caii; **er geht damit um, sich zu verheiraten** umblă cu gândul să se însoare. **9.** *(reg.)* a se întoarce; **du musst noch einmal** ~ **und mir meine Handschuhe holen** trebuie să te mai întorci o dată și să-mi aduci mănușile.

umgehen[2], *umging, umgangen, vb. (h) tr.* **1.** a ocoli, a evita, a nesocoti, a eluda; **das Gesetz** ~ a eluda legea. **2.** *(mil.)* a înconjura; a învălui; **die Stellungen des Feindes** ~ a învălui pozițiile dușmanului.

umgehend I. *part. prez.* de la umgehen[1]. **II.** *adj.* și *adv.* **1.** prompt, imediat, urgent; *(com.)* **~e Lieferung** livrare promptă; ~ **antworten** a răspunde imediat, prompt (la o scrisoare). **2.** *(înv.; în expr.)* **~es Amt** funcție alternativă.

Umgehung, *-en, f.* **1.** ocolire, evitare; eludare; **die** ~ **der Ortschaft** ocolirea, evitarea localității; **die** ~ **des Gesetzes** eludarea legii. **2.** *(mil.)* încercuire; învăluire. **3.** ocol, înconjur; ~ **der Stadt** ocolul orașului.

Umgehungsbewegung, *-en, f. (mil.)* mișcare de învăluire.

Umgehungsmethode *-n, f. (mil.)* tactică de învăluire.

Umgehungs|straße, *-n, f.* (drum de) ocolire.

umgekehrt I. *part. trec.* de la umkehren. **II.** *adj.* **1.** invers; contrar; **mit ~er Hand** cu dosul mâinii; **in ~er Ordnung (**sau **Reihenfolge)** în ordine inversă; **im ~en Falle** în cazul contrar; **mit ~en Vorzeichen** cu semne inverse, cu indici inversați. **2.** întors; **die ~e Seite** dos, verso, revers. **III.** *adv.* dimpotrivă; invers; pe dos; **er behauptet** ~**, dass…** el susține dimpotrivă că…; ~! dimpotrivă! *(glumeț; în expr.)* ~ **wird ein Schuh daraus** lasă, că iese și așa.

umgeschaffen I. *part. trec.* de la umschaffen. **II.** *adj.* v. umgewandelt **(II).**

umge|stalten, *gestaltete um, umgestaltet (du gestaltest um, er gestaltet um), vb. (h) tr.* a preface, a transforma, a schimba forma; a reorganiza, a remania.

Umge|staltung, *-en, f.* prefacere, transformare, reorganizare, remaniere; metamorfozare; **die** ~ **der Landwirtschaft** transformarea agriculturii; **die** ~ **des Betriebs** reorganizarea întreprinderii.

Umge|staltungskosten *pl.* cheltuieli de transformare.

Umge|staltungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de transformare, de reorganizare, de restructurare.

umgewandelt I. *part. trec.* de la umwandeln. **II.** *adj.* schimbat, transformat; **er ist wie** ~ parcă e alt om, s-a schimbat complet.

umgewöhnen, *gewöhnte um, umgewöhnt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) obișnui altfel.

umgießen, *goss um, umgegossen, vb. (h) tr.* **1.** a deșerta, a turna dintr-un vas într-altul, a transvaza; **den Wein in ein anderes Fass** ~ a turna vinul în alt vas. **2.** *(metal.)* a turna din nou. **3.** a vărsa (din greșeală); **wer hat Milch umgegossen?** cine a vărsat laptele?

umgittern, *umgitterte, umgittert, vb. (h) tr.* a închide, a împrejmui cu zăbrele, cu grilaj, cu gratii; a zăbreli.

umglänzen, *umglänzte, umglänzt (du, er umglänzt), vb. (h) tr.* a scălda în lumină, în strălucire, a aureola.

umglühen, *umglühte, umglüht, vb. (h) tr.* a înconjura cu lumină puternică.

umgolden, *umgoldete, umgoldet (du umgoldest, er umgoldet), vb. (h) tr.* a scălda în lumină aurie.

umgossen I. *part. trec.* de la umgießen. **II.** *adj.* scăldat; *(poet.)* **von leuchtenden Strahlen** ~ scăldat în raze de lumină.

umgraben[1], *grub um, umgegraben (du gräbst um, er gräbt um), vb. (h) tr.* **1.** a răsturna săpând; **einen Baum** ~ a dezrădăcina un pom săpându-l. **2.** a săpa (prima dată), a întoarce (pământul cu cazmaua); **den Garten** ~ a săpa grădina (cu cazmaua).

umgraben[2], *umgrub, umgraben (du umgräbst, er umgräbt), vb. (h) tr.* a săpa împrejur, a împrejmui cu șanțuri.

Umgrabung *f. sg.* împrejmuire cu șanțuri.

umgrauen, *umgraute, umgraut, vb. (h) tr.* a învălui în întuneric, în ceață.

umgreifen[1], *griff um, umgegriffen, vb. (h) tr.* a apuca din altă parte; **am Lenkrad** ~ a apuca volanul din altă parte.

umgreifen[2], *umgriff, umgriffen, vb. (h) tr.* a cuprinde; **mit beiden Händen** ~ a cuprinde cu ambele mâini.

umgrenzen, *umgrenzte, umgrenzt (du, er umgrenzt), vb. (h) tr.* a mărgini, a limita, a delimita; a împrejmui; a circumscrie; **das Gebiet einer Wissenschaft** ~ a delimita domeniul unei științe; **den Begriff** ~ a circumscrie noțiunea.

Umgrenzung *-en, f.* **1.** mărginire, limitare, delimitare; circumscriere. **2.** *(tehn.)* v. Umgrenzungslinie **(2).**

Umgrenzungslinie [-niə], *-n, f.* **1.** linie de hotar, de delimitare. **2.** *(tehn.)* gabarit.

Umgründung, *-en, f.* reînființare (a unei firme), modificare a formei juridice.

umgrünen, *umgrünte, umgrünt, vb. (h) tr.* a înconjura cu verdeață.

umgruppieren, *gruppierte um, umgruppiert, vb. (h) tr.* a regrupa; **seine Kräfte** ~ a-și regrupa forțele.

Umgruppierung, *-en, f.* regrupare.

umgucken, *guckte um, umgeguckt, vb. (h) refl. (fam.)* **1.** a se uita înapoi. **2.** a se uita, a privi împrejur. **3.** *(nach)* a căuta ceva cu ochii; a se interesa de ceva; *(fig.)* **da wirst du dich** ~! ai să te miri!

umgürten[1], *gürtete um, umgegürtet (du gürtest um, er gürtet um), vb. (h) tr.* **1.** a încinge; **er hat sich den Degen umgegürtet** s-a încins cu spada. **2.** a se încinge altfel, a-și pune alt cordon.

umgürten[2], *umgürtete, umgürtet (du umgürtest, er umgürtet), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) încinge; **sich mit dem Degen** ~ a se încinge cu spada. **II.** *tr.* a înconjura, a împrejmui; **Fabrikanlagen und Gärtnereien** ~ **die Stadt** fabrici și grădinării înconjoară orașul.

Umgürtung, *-en, f.* **1.** *sg.* încingere. **2.** înconjurare, împrejmuire.

Umguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* returnare, turnare din nou.

umhaben, *hatte um, umgehabt (du hast um, er hat um), vb. (h) tr.* a purta; a avea, a purta pe umeri, pe spate; **er hat nichts um** nu are nimic pe el; **er hat den Mantel um** poartă paltonul pe umeri; **die Schürze** ~ a avea, a purta șorțul.

umhacken[1], *hackte um, umgehackt, vb. (h) tr.* **1.** a săpa; a răsturna săpând. **2.** a tăia, a dărâma tăind.

umhacken[2], *umhackte, umhackt, vb. (h) tr.* a săpa de jur împrejur.

umhäkeln, *umhäkelte, umhäkelt (ich umhäk(e)le), vb. (h) tr.* a croșeta o margine de jur împrejur.

umhallen, *umhallte, umhallt, vb. (h) tr.* a înconjura de zgomote; a răsuna de jur împrejurul…

umhalsen, *umhalste, umhalst (du, er umhalst), vb. (h) tr.* a îmbrățișa, a prinde pe după gât.

Umhalsung, *-en, f.* îmbrățișare.

Umhang, *-(e)s, -hänge, m.* pelerină, capă.

umhängen[1], *hängte um, umgehängt, vb. (h) tr.* **1.** a agăța, a atârna; **er hängt der Kuh die Glocke um** îi atârnă vacii talanga de gât; **er hängt ihm den Mantel um** îi pune paltonul pe umeri; **sich** *(dat.)* **den Rucksack** ~ a-și pune rucsacul în spinare, în spate; **das Gewehr** ~ a pune arma pe umăr; *(fig., fam.)* **er hängt seiner Absicht ein moralisches Mäntelchen um** își ascunde intenția sub o etichetă morală. **2.** a atârna, a pune altfel; **er hat die Bilder umgehängt** a atârnat altfel tablourile.

umhängen[2], *umhängte, umhängt, vb. (h) tr.* a atârna ceva în jurul…, a drapa; **das Bild mit Flor** ~ a acoperi tabloul cu un văl negru, de doliu.

Umhängeriemen, *-s, -, m.* banduleră.

Umhängetasche, *-n, f.* tașcă, geantă (de vânătoare); poșetă de agățat pe umăr.

Umhängetuch, **Umhang(s)tuch**, *-(e)s, -tücher, n.* maramă, năframă; șal.

umhaspeln, *haspelte um, umgehaspelt (ich hasp(e)le um), vb. (h) tr.* a depăna din nou.
umhauchen, *hauchte um, umgehaucht, vb. (h) tr.* a răsturna cu suflarea.
umhauen[1], *hieb um, umgehauen, vb. (h) tr.* a doborî, a tăia; **einen Baum** ~ a tăia un arbore; **er hat mich umgehauen** m-a răsturnat, m-a trântit la pământ; *(fig., fam.)* **das hat mich umgehauen** m-a dat gata, m-a lăsat cu gura căscată.
umhauen[2], *umhieb, umhauen, vb. (h) tr.* **1.** a tăia de jur împrejur. **2.** a ciopli de jur împrejur; **die Figur war nur roh** ~ figura era sculptată, cioplită doar în mare.
umhegen, *umhegte, umhegt, vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a îngrădi cu gard viu. **2.** *(fig.)* a îngriji, a înconjura cu dragoste; a alinta, a răsfăța.
umher *adv.* **1.** de jur împrejur, din jur; **die Stadt und die Gegend** ~ orașul și regiunea din jur; **die Luft** ~ **verpesten** a strica aerul din jur. **2.** încoace și încolo.
umherbetteln, *bettelte umher, umhergebettelt (ich bett(e)le umher), vb. (h) intr.* a umbla de colo-colo cerșind.
umherblicken, *blickte umher, umhergeblickt, vb. (h) intr.* a se uita, a privi în jur.
umherbummeln, *bummelte umher, umhergebummelt (ich bumm(e)le umher), vb. (s) intr.* a umbla fără rost, încoace și încolo; a hoinări.
umherfahren, *fuhr umher, umhergefahren (du fährst umher, er fährt umher), vb. (s) intr.* **1.** a se plimba cu un vehicul încoace și încolo, fără nici un țel. **2.** *(fig.)* a se repezi în toate părțile, a se agita; **mit den Händen** ~ a gesticula.
umherflattern, *flatterte umher, umhergeflattert, vb. (s) intr.* a zbura, a flutura încolo și încoace.
umherfliegen, *flog umher, umhergeflogen, vb. (s) intr.* a zbura încoace și încolo, în toate părțile, din toate direcțiile; **Splitter flogen umher** schijele zburau din toate părțile.
umherforschen, *forschte umher, umhergeforscht, vb. (h) intr.* a iscodi în toate părțile.
umherfuchteln, *fuchtelte umher, umhergefuchtelt (ich fucht(e)le), vb. (h) intr.* a gesticula, a-și agita brațele.
umherführen, *führte umher, umhergeführt, vb. (h) tr.* a conduce încoace și încolo, prin toate părțile.
umhergaffen, *gaffte umher, umhergegafft, vb. (h) intr.* a se holba, a căsca gura peste tot.
umhergehen, *ging umher, umhergegangen, vb. (s) intr.* a colinda, a hoinări, a umbla (agale) încoace și încolo.
umher|irren, *irrte umher, umhergeirrt, vb. (s) intr.* a rătăci, a umbla căutând drumul.
umherjagen, *jagte umher, umhergejagt, vb.* **I.** *(h) tr.* a goni, a alunga de la un loc la altul. **II.** *(s) intr.* a alerga de la un loc la altul.
umherkriechen, *kroch umher, umhergekrochen, vb. (s) intr.* a se târî, a se cățăra peste tot, în toate părțile.
umherkurven, *kurvte umher, umhergekurvt, vb. (s) intr.* v. umherfahren.
umherlaufen, *lief umher, umhergelaufen (du läufst umher, er läuft umher), vb. (s) intr.* a alerga încoace și încolo.
umherliegen, *lag umher, umhergelegen, vb. (h și reg. s) intr.* **1.** *(despre oameni)* a zăcea, a sta culcați care încotro. **2.** *(despre lucruri)* a sta trântite în dezordine, care încotro.
umherlungern, *lungerte umher, umhergelungert, vb. (h și s) intr.* a lenevi; a hoinări, a vagabonda.
umher|rasen, *raste umher, umhergerast (du, er rast umher), vb. (s) intr.* v. herumrasen.
umher|reisen, *reiste umher, umhergereist (du, er reist umher), vb. (s) intr.* a călători în lung și-n lat; **in der Welt** ~ a călători prin lume, a colinda, a cutreiera lumea.
umher|rennen, *rannte umher, umhergerannt, vb. (s) intr.* a alerga încoace și încolo, fără rost.
umherschauen, *schaute umher, umhergeschaut, vb. (h) intr.* v. umherblicken.
umherschleichen, *schlich umher, umhergeschlichen, vb. (s) intr.* a se furișa, a se strecura prin împrejurimi; a-și băga nasul peste tot.
umherschlendern, *schlenderte umher, umhergeschlendert, vb. (s) intr.* a hoinări, a se plimba (fără țel), a flana.
umherschleppen, *schleppte umher, umhergeschleppt, vb. (h) tr.* v. herumschleppen.
umherschweifen, *schweifte umher, umhergeschweift, vb. (s) intr.* a umbla fără țintă precisă; **seine Blicke** ~ **lassen** a privi de jur împrejur în voie.
umherschwirren, *schwirrte umher, umhergeschwirrt, vb. (s) intr.* v. herumschwirren.
umhersitzen, *saß umher, umhergesessen (du, er sitzt umher), vb. (h) intr. (austr., elv., reg.)* v. herumsitzen.
umher|spähen, *spähte umher, umhergespäht, vb. (h) intr.* a privi atent în jur, a iscodi cu privirea împrejurimile.
umher|spazieren, *spazierte umher, umherspaziert, vb. (s) intr.* v. herumspazieren.
umher|springen, *sprang umher, umhergesprungen, vb. (s) intr.* a sări încoace și încolo, a sări peste tot.
umher|stehen, *stand umher, umhergestanden, vb. (h și reg. s) intr.* **1.** a sta (de jur) împrejur. **2.** a sta degeaba, fără rost, cu mâinile în sân.
umher|stolzieren, *stolzierte umher, umherstolziert, vb. (s) intr.* a se plimba țanțoș de colo colo.
umher|streichen, *strich umher, umhergestrichen, vb. (s) intr.* v. herumstreichen.
umher|streifen, *streifte umher, umhergestreift, vb. (s) intr.* a hoinări de colo colo, a umbla din loc în loc, a vagabonda.
umher|streuen, *streute umher, umhergestreut, vb. (h) tr.* a împrăștia, a presăra peste tot.
umher|streunen, *streunte umher, umhergestreunt,* **umher|strolchen**, *strolchte umher, umhergestrolcht,* **umher|stromern**, *stromerte umher, umhergestromert, vb. (s) intr.* a vagabonda.
umhertappen, *tappte umher, umhergetappt, vb. (s) intr.* a dibui, a merge cu nesiguranță (încoace și încolo, în jur).
umhertaumeln, *taumelte umher, umhergetaumelt (ich taum(e)le umher), vb. (s) intr.* a se împletici.
umhertoben, *tobte umher, umhergetobt, vb. (h și s) intr.* v. herumtoben.
umhertollen, *tollte umher, umhergetollt, vb. (s) intr.* v. herumtollen.
umhertorkeln, *torkelte umher, umhergetorkelt (ich tork(e)le umher), vb. (s) intr.* a umbla de colo colo clătinându-se.
umhertragen, *trug umher, umhergetragen (du trägst umher, er trägt umher), vb. (h) tr.* a purta, a duce cu sine pretutindeni.
umhertreiben, *trieb umher, umhergetrieben, vb.* **I.** *tr. (h)* a mâna încoace și încolo. **II.** *refl. (h)* a hoinări, a umbla haimana. **III.** *intr. (s)* a fi luat, dus, purtat de vânt, de apă; **die Blätter treiben umher** frunzele sunt luate și duse de vânt.
umhertrippeln, *trippelte umher, umhergetrippelt (ich tripp(e)le umher), vb. (h) intr.* **1.** a umbla repede și cu pași mărunți încoace și încolo. **2.** a se mișca, a se agita fără rost.
umherwandern, *wanderte umher, umhergewandert, vb. (s) intr.* a pribegi, a colinda încoace și încolo.
umherwerfen, *warf umher, umhergeworfen (du wirfst umher, er wirft umher), vb. (h)* **I.** *tr.* a arunca, a zvârli, a trânti în toate părțile. **II.** *refl.* a se zvârcoli; **sich im Bett** ~ a se zvârcoli în pat.
umherwirbeln, *wirbelte umher, umhergewirbelt (ich wirb(e)le umher), vb.* **I.** *(s) intr.* a umbla învârtindu-se, în vârtejuri de colo colo. **II.** *(h) tr.* a învârti, a agita în toate părțile.
umherziehen, *zog umher, umhergezogen, vb. (s) intr.* a hoinări, a duce o viață de nomad, a umbla din loc în loc.
umherziehend **I.** *part. prez.* de la umherziehen. **II.** *adj.* ambulant; vagabond; nomad.
umhinkommen, *kam umhin, umhingekommen, vb. (s) intr. (în expr.)* **nicht** ~ a nu putea face altfel, a nu putea scăpa.
umhinkönnen, *konnte umhin, umhingekonnt (ich kann umhin, du kannst umhin, er kann umhin), vb. (h) intr. (în expr.)* **nicht** ~ a nu avea încotro, a se vedea obligat; a nu putea să se abțină; **ich kann nicht umhin, es zu sagen** nu pot să nu o spun.
umhöch(t) *adv. (reg.)* în sus.
umhören, *hörte um, umgehört, vb. (h) refl.* a se interesa, a se informa (în dreapta și în stânga); **er hat sich nach der Sache umgehört** s-a interesat de chestiune, a luat informații în legătură cu chestiunea.
umhüllen, *umhüllte, umhüllt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) acoperi, a (se) înveli; **mit Papier** ~ a înveli în hârtie, a ambala cu hârtie.
Umhüllung, *-en, f.* **1.** înveliș, învelitoare. **2.** *(tehn.)* manta; înveliș.
Umhüllungskurve [-və], *-n, f. (mat.)* înfășurătoare.
Umhüllungsmaterial, *-s, -ien* [-liən], *n.* material de învelire, de ambalaj.
umhüpfen, *umhüpfte, umhüpft, vb. (h) tr.* a sări în jurul...; a înconjura sărind.
Umin *presc.* de la Umdrehungen in der Minute număr de turații pe minut.
um|interpretieren, *interpretierte um, uminterpretiert, vb. (h) tr.* a reinterpreta.
umjammern, *umjammerte, umjammert, vb. (h) tr.* a se văicări, a se plânge, a se văita în jurul cuiva; a înconjura cu vaiete.
umjauchzen, *umjauchzte, umjauchzt (du, er umjauchzt),* **umjubeln**, *umjubelte, umjubelt (ich umjub(e)le), vb. (h) tr.* a înconjura cu strigăte de bucurie; a aclama.
umkämpfen, *umkämpfte, umkämpft, vb. (h) tr.* (și *mil.)* a purta lupte în jurul...
Umkarton, *-s, -s, m.* ambalaj de protecție din carton.
Umkehr *f. sg.* **1.** întoarcere; revenire; **es ist noch Zeit zur** ~ mai este timp să revii; **sich zur** ~ **entschließen** a se hotărî pentru întoarcere; **den Feind zur** ~ **zwingen** a forța inamicul să se retragă. **2.** convertire, îndreptare; **er gelobte** ~ **und Besserung** a jurat că se va îndrepta. **3.** *(maș.)* inversare. **4.** *(ec.)* conversie, inversie; revenire; întoarcere.
Umkehr|anlasser, *-s, -, m. (tehn., electr.)* demaror inversor.
Umkehr|antrieb, *-(e)s, -e, m. (maș.)* mecanism de acționare reversibil.
Umkehrbad, *-(e)s, -bäder, n. (fot.)* baie de inversare.
umkehrbar *adj.* care poate fi întors; inversabil; reversibil.
Umkehrbarkeit *f. sg.* reversibilitate.
Umkehrdampfmaschine, *-n, f.* mașină cu abur reversibilă.
umkehren, *kehrte um, umgekehrt, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a (se) întoarce; *(fig.)* a reveni; **der Leiterwagen kann in der Gasse nicht** ~ căruța nu poate să întoarcă pe uliță; **auf halbem Weg** ~ **a)** a se întoarce la jumătatea drumului; **b)** *(fig.)* a se mulțumi cu ceva terminat pe jumătate; **ich kehre lieber um** mai bine mă întorc. **2.** *(h) (rar)* a se întoarce, a se răsturna, a se schimba; **das Wetter kehrt um** se schimbă vremea; *(fig.)* **von der Sünde zur Tugend** ~ a se întoarce de pe calea păcatului spre virtute. **II.** *tr. (h)* **1.** a întoarce; **den Wagen** ~ a întoarce trăsura, mașina; *(fig.)* **den Spieß** ~ a întoarce arma. **2.** a întoarce (cu susul în jos, pe dos), a răsturna; **die Hand** ~ a întoarce palma; *(fig., fam.)* **dafür kehre ich die Hand nicht um** pentru treaba asta nu mișc nici un deget; **die Taschen** ~ a întoarce buzunarele (pe dos); **der Wind hat ihm den Schirm umgekehrt** vântul i-a întors umbrela pe dos; **das Boot** ~ a răsturna barca (cu fundul în sus); *(fig.)* **den Pfennig dreimal** ~ **ehe man ihn ausgibt** a răsuci banul de trei ori înainte de a-l da, a fi zgârcit; **das ganze Haus (nach dem Ausweis)** ~ a întoarce casa pe dos căutând peste tot (legitimația); **ein Argument** ~ a răsturna un argument; **sein Schicksal** ~ a da o întorsătură nouă destinului său; **er will die ganze Welt** ~ vrea să răstoarne lumea întreagă. **3.** (și *tehn., fiz., mat., muz.)* a inversa, a reversa, a răsturna; **die Reihenfolge** ~ a inversa ordinea; *(muz.)* **ein Intervall** ~ a răsturna un interval. **4.** *(agr.)* a întoarce, a ara; **das Feld** ~ a ara câmpul. **5.** a schimba, a inversa; **ein Verhältnis** ~ a inversa o relație. **III.** *refl. (h)* a se răsuci; *(fig.)* **das Blatt kehrt sich um** se schimbă norocul; **das Herz kehrt sich ihm im Leibe um** i se rupe inima; **wenn sie das hörte, kehrte sie sich im Grabe um** dacă ar auzi ea așa ceva s-ar răsuci în mormânt; **der Magen kehrt sich mir um** mi se întoarce stomacul, mi-e greață; **die Entwicklung, die Tendenz, der Trend hat sich umgekehrt** dezvoltarea, tendința, moda s-a schimbat.
Umkehrfilm, *-(e)s, -e, m. (fot.)* film reversibil.
Umkehrgetriebe, *-s, -, n. (maș.)* mecanism de inversare; inversor.
Umkehr|integral, *-s, -e, n. (mat.)* integrală de inversiune.
Umkehrmotor, *-s, -en, m. (maș.)* motor reversibil.
Umkehrpunkt, *- (e)s, -e, m.* **1.** *(mat.)* punct de întoarcere. **2.** *(opt.)* punct de inversare.
Umkehr|reihe, *-n, f. (tehn.)* serie inversă.
Umkehrschaufel, *-n, f. (tehn.)* pală, paletă, aripă de inversare.
Umkehr|spiegel, *-s, -, m. (opt.)* oglindă de inversare.
Umkehr|stelle, *-n, f.* punct, loc de întoarcere.
Umkehrung, *-en, f.* **1.** întoarcere. **2.** răsturnare; **die** ~ **des Bildes** răsturnarea imaginii; **eine gänzliche** ~ **der Verhältnisse** o răsturnare radicală a relațiilor; **innere** ~ convertire; *(muz.)* ~ **der Intervalle** răsturnarea intervalelor. **3.** *(mat., tehn.)* inversiune; ~ **der Funktion** inversiune a funcției; ~ **des Stromes** inversiune a curentului.
Umkehrungsmechanismus, *-, -men, m. (maș.)* mecanism de inversare a mersului.
Umkehrungs|pendel, *-s, -, n. (fiz.)* pendul reversibil.

Umkehrungsvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de inversiune.
umkippen, *kippte um, umgekippt, vb.* **I.** *tr. (h)* și *intr. (s)* **1.** a (se) răsturna pierzându-și echilibrul; **mit dem Stuhl** ~ a se răsturna cu scaunul. **2.** *(fam.)* a leșina; **er ist umgekippt** a leșinat. **II.** *intr. (s) (fam.)* a-și schimba părerea, convingerile; **im Kreuzverhör ist die Zeugin umgekippt** în timpul interogatoriului martora și-a schimbat convingerile.
Umkipper, *-s, -, m. (mine)* culbutor.
Umkippung, *-en, f.* răsturnare, basculare; **man hat das Entleeren der Loren durch ~ eingeführt** s-a introdus evacuarea vagoanelor prin basculare.
umklaftern, *umklafterte, umklaftert, vb. (h) tr. (fam.)* a cuprinde cu brațele.
umklammern, *umklammerte, umklammert, vb. (h) tr.* **1.** a strânge cu putere în brațe, a îmbrățișa, a înlănțui; a se agăța de cineva sau de ceva. **2.** *(mil.)* a încercui.
Umklammerung, *-en, f.* **1.** îmbrățișare, înlănțuire. **2.** *(mil.)* încercuire.
umklappbar *adj. (fam.)* v. umlegbar **(1)**.
umklappen, *klappte um, umgeklappt, vb.* **I.** *(h) tr.* a deschide sau a închide, a da peste cap; **den Deckel** ~ a deschide capacul, a da capacul peste cap. **II.** *(s) intr. (fig., fam.)* a cădea, a se prăbuși, a nu mai rezista surmenajului; **er ist umgeklappt** a clacat.
umkleben[1], *klebte um, umgeklebt, vb. (h) tr.* a lipi altfel.
umkleben[2], *umklebte, umklebt, vb. (h) tr.* a lipi de jur împrejur.
Umkleide, *-n, f. (fam.)* v. Umkleideraum.
Umkleidekabine, *-n, f.* cabină, garderobă (la teatru, ștrand etc.).
umkleiden[1], *kleidete um, umgekleidet (du kleidest um, er kleidet um), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) îmbrăca altfel, cu alte haine, a(-și) schimba hainele; **er hat sich umgekleidet** s-a schimbat.
umkleiden[2], *umkleidete, umkleidet (du umkleidest, er umkleidet), vb. (h) tr.* a îmbrăca; a drapa; **das Podium mit Tuch** ~ a îmbrăca podiumul cu pânză.
Umkleide|raum, *-(e)s, -räume, m.* garderobă, vestiar.
Umkleidezelle, *-n, f.* v. Umkleidekabine.
Umkleidung[1], *-en, f.* schimbare a hainelor, a îmbrăcămintei.
Umkleidung[2], *-en, f.* îmbrăcare, împodobire.
umklettern, *umkletterte, umklettert,* **umklimmen**, *umklomm, umklommen, vb. (h) tr.* a se cățăra în jurul..., a ocoli cățărându-se
umklingen, *umklang, umklungen, vb. (h) tr.* a suna în jurul..., a înconjura cu sunete.
umklirren, *umklirrte, umklirrt, vb. (h) tr.* a zăngăni, a zdrăngăni, a zornăi în jurul...
umkneten, *knetete um, umgeknetet (du knetest um, er knetet um), vb. (h) tr.* a frământa (din nou, încă o dată).
umknicken, *knickte um, umgeknickt, vb. (h) tr.* și *intr. (s)* a (se) frânge, a (se) rupe; **mit dem Fuß** ~ a-și scrânti piciorul, a călca prost.
umknien [-'kniːən], *umkniete, umkniet, vb. (h) tr.* a sta în genunchi în jurul...
umknüpfen, *knüpfte um, umgeknüpft, vb. (h) tr.* **1.** a încheia, a lega, a înnoda altfel, din nou. **2.** a lega împrejur; **die Schürze** ~ a-și pune șorțul.
umkommen, *kam um, umgekommen, vb. (s) intr.* **1.** a muri, a pieri, a se prăpădi, a sucomba; **durch einen Unfall** ~ a muri într-un accident; **im Krieg** ~ a pieri în război; *(fig.)* **man möchte vor Hitze** ~ îți vine să mori de căldură; **vor Langeweile** ~ a muri de plictiseală. **2.** *(despre lucruri)* a se pierde, a se irosi, a se prăpădi; **nichts ~ lassen** a nu lăsa să se piardă nimic.
umkonstruieren, *konstruierte um, umkonstruiert, vb. (h) tr.* a reconstrui; a construi altfel.
umkopieren, *kopierte um, umkopiert, vb. (h) tr.* a produce un pozitiv dintr-un negativ sau un negativ dintr-un pozitiv; a copia; **einen Film (auf ein anderes Format)** ~ a copia un film (pe un alt format).
umkosen, *umkoste, umkost (du, er umkost), vb. (h) tr.* a dezmierda, a alinta, a înconjura cu dragoste, cu mângâieri.
umkrallen, *umkrallte, umkrallt, vb. (h) tr.* a înhăța, a prinde în gheare, a ține în gheare, a cuprinde cu ghearele.
umkrampfen, *umkrampfte, umkrampft, vb. (h) tr.* a prinde și a ține cu putere, strâns.
umkränzen, *umkränzte, umkränzt (du, er umkränzt), vb. (h) tr.* a încununa.
Umkreis, *-es, m. sg.* **1.** *(mat.)* **a)** circumferință; **b)** cerc circumscris. **2.** împrejurimi. **3.** întindere, rază; **zehn Meilen im ~ sau im ~ von zehn Meilen** pe o rază de zece mile.
umkreisen, *umkreiste, umkreist (du, er umkreist), vb. (h) tr.* a înconjura, a da târcoale (zburând, mergând); a se roti în jurul...; **die Möwen umkreisten das Schiff** pescărușii se roteau în jurul navei.
Umkreisung, *-en, f.* rotire în jurul..., ocolire, înconjurare; *(astron.)* (mișcare de) revoluție.
umkrempeln, *krempelte um, umgekrempelt (ich kremp(e)le um), vb. (h) tr.* **1.** a sufleca, a răsfrânge, a sumete. **2.** a pune pe partea cealaltă, pe dos (ciorapi etc.). **3.** *(fig., fam)* a reorganiza; a schimba radical, din temelie.
umkriechen, *umkroch, umkrochen, vb. (h) tr.* **1.** a se târî în jurul cuiva. **2.** *(fig.)* a linguși.
umkriegen, *kriegte um, umgekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a reuși să răstoarne, să întoarcă; **ich habe die Kiste umgekriegt** am reușit să răstorn lada. **2.** a primi ceva pe umeri, pe spate; a i se pune cuiva ceva pe umeri, pe spate; **ich habe den Mantel umgekriegt** mi s-a pus paltonul pe umeri. **3.** *(fig.)* a trage pe sfoară, a păcăli; **ich lasse mich nicht leicht ~** nu mă las păcălit așa, cu una, cu două.
Umkristallisation, *-en, f. (fiz.)* recristalizare.
umkristallisieren, *kristallisierte um, umkristallisiert, vb. (h) intr. (fiz.)* a se recristaliza.
umkrümmen[1], *krümmte um, umgekrümmt, vb. (h) tr.* a îndoi, a răsfrânge, a curba.
umkrümmen[2], *umkrümmte, umkrümmt, vb. (h) tr. (reg.)* a ocoli, a evita (pe cineva, ceva).
umlächeln, *umlächelte, umlächelt (ich umläch(e)le), vb. (h) tr.* a înconjura cu zâmbete.
umlachen, *umlachte, umlacht, vb. (h) tr.* a înconjura cu râsete.
Umlade|anlage, *-n, f. (ec.)* instalație, utilaj de transbordare.
Umladebahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* stație de transbordare.
Umladebühne, *-n, f. (ferov.)* punte, pod de transbordare.
Umladegut, *-(e)s, -güter, n.* marfă de transbordat.
Umlade|hafen, *-s, -häfen, m. (mar.)* port de transbordare.
Umladekran, *-(e)s, -kräne* și *-e, m.* macara de transbordare.
umladen, *lud um, umgeladen (du lädst um, er lädt um), vb. (h) tr.* **1.** a transborda; **Waren** ~ a transborda mărfuri. **2.** a încărca din nou, altfel.
Umladeplatz, *-es, -plätze, m.* loc de transbordare.
Umladevor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de transbordare.
Umladung, *-en, f.* **1.** reîncărcare, redistribuire a încărcăturii. **2.** transbordare.
Umladungskonnossement, *-(e)s, -e, n. (mar., com.)* fraht de transbordare.
Umladungsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept de transbordare.
Umlage, *-n, f.* **1.** dare; taxă; contribuție; cotizație; **städtische ~n** taxe comunale. **2.** *(plast.)* înveliș, învelitoare; căptușeală. **3.** *(ec.)* transfer.
umlagern[1], *lagerte um, umgelagert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a depozita altfel; a depozita în alt loc. **2.** *(fiz., chim.)* a regrupa. **II.** *refl. (fam.)* a-și schimba culcușul, a se instala în altă parte.
umlagern[2], *umlagerte, umlagert, vb. (h) tr.* a asedia, a împresura, a înconjura; *(mil.)* **eine Stadt** ~ a asedia un oraș; **er wurde von Reportern umlagert** a fost înconjurat, asaltat de reporteri.
Umlagerung[1], *-en, f.* **1.** depozitare în alt loc. **2.** *(fiz., chim.)* regrupare. **3.** *(fam.)* schimbare a culcușului, a locului.
Umlagerung[2], *-en, f.* asediu, împresurare.
Umlageverfahren, *-s, -, n. (ec.)* metoda transferului.
Umland, *-(e)s, n. sg. (înv.)* împrejurimi.
umlärmen, *umlärmte, umlärmt, vb. (h) tr.* a înconjura cu zgomot.
umlassen, *ließ um, umgelassen (du, er lässt um), vb. (h) tr. (fam.)* a nu scoate, a nu dezbrăca; **die Krawatte** ~ a nu-și scoate cravata.
umlauern, *umlauerte, umlauert, vb. (h) tr.* a iscodi, a spiona, a pândi din toate părțile.
Umlauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** *sg.* rotație; *(astron.)* revoluție; **der ~ der Gestirne** revoluția astrelor. **2.** *sg.* circulație; *(fiziol.)* **der ~ des Blutes** circulația sângelui; *(ferov.)* **der ~ der Güterwagen** circulația vagoanelor de marfă (până la întoarcerea la stația de plecare); *(ec.)* **der ~ des Geldes** circulația monetară; *(com.)* **einen Wechsel in ~ setzen** a pune o poliță în circulație, a emite o poliță; **außer ~ setzen** a scoate din circulație; **im ~ befindlich** aflat în circulație; **im ~ sein** a fi în circulație; **es sind Gerüchte im ~** circulă zvonuri. **3.** circulară. **4.** *(med.)* panarițiu. **5.** *(arhit.)* coridor circular. **6.** margine, bordură (de jur împrejur); **ein rotes Tuch mit weißem ~** o basma roșie cu margine albă. **7.** *(reg.)* bor (la pălărie). **8.** *(ferov.)* pod (la locomotive).
Umlaufbahn, *-en, f. (astron.)* orbită; **einen künstlichen Satelliten auf die ~ bringen** a plasa un satelit artificial pe orbită.
Umlaufberg, *-(e)s, -e, m.* munte, deal la un cot de râu.
Umlaufbewegung, *-en, f. (astron.)* mișcare de revoluție.
Umlaufdauer *f. sg.* durată, perioadă de revoluție, de rotație, de circulație.
umlaufen[1], *lief um, umgelaufen (du läufst um, er läuft um), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a ocoli, a face un ocol; **wir sind zwei Meilen umgelaufen** am făcut un ocol de două mile. **2.** *(reg.)* a alerga de colo până colo; a umbla de colo până colo; **wir sind fast drei Stunden umgelaufen** am alergat aproape trei ore. **3.** a se învârti, a se roti, a se mișca împrejur, în cerc, circular; **die Uhrzeiger laufen um** acele ceasului se învârtesc. **4.** a circula, a fi în circulație; **das Gerücht läuft um** circulă zvonul; **diese Geldscheine laufen nicht mehr um** aceste bancnote nu mai sunt în circulație. **5.** a trece; **das Jahr ist umgelaufen** a trecut anul. **II.** *tr. (h)* a răsturna din fugă.
umlaufen[2], *umlief, umlaufen (du umläufst, er umläuft), vb. (h) tr.* **1.** a alerga în jurul... **2.** a înconjura; **die Mauer umläuft den Hof** zidul înconjoară curtea.
umlaufend **I.** *part. prez.* de la umlaufen[1]. **II.** *adj.* **1.** în circulație; curent; **~e Gerüchte** zvonuri care circulă; **~es Geld** bani în circulație, bani curenți. **2.** *(reg.)* prompt, urgent; **mit ~er Post antworten** a răspunde prompt, urgent, cu prima poștă. **III.** *adv.* prompt, urgent.
Umlauf|fonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m. (ec.)* fond circulant, stoc de exploatare; **materielle ~s** fonduri materiale circulante.
Umlaufgeschwindigkeit, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* viteză de circulație, de rotație; turație. **2.** *(com.)* viteză de circulație; **die ~ des Umlaufskapitals** viteza de rotație a capitalului circulant.
Umlaufgetriebe, *-s, -, n. (auto.)* transmisie planetară.
Umlaufgrenze, *-en, f.* limită a emisiunii.
Umlaufheizung, *-en, f. (termo.)* încălzire cu circulație.
Umlaufkanal, *-s, -näle, m. (hidr.)* canal de derivație, de ocolire.
Umlaufkapital, *-s, -e* (și *-ien* [-liən]), *n. (ec.)* v. Umlaufskapital.
Umlaufkühlung, *-en, f. (tehn.)* răcire cu apă.
Umlaufleitung, *-en, f. (tehn.)* conductă în circuit.
Umlaufmasse, *-n, f. (ec.)* masă în circulație; **die ~ des Geldes ebbt und flutet** masa de bani în circulație fluctuează.
Umlaufmittel *pl. (ec.)* mijloace circulante, activ circulant; fond de rulment.
Umlaufmittel|aus|stattung, *-en, f. (ec.)* dotare cu fonduri de rulment.
Umlaufmittelbedarf, *-(e)s, m. sg.* necesar de fonduri de rulment.
Umlaufmittelbe|stand, *-(e)s, -stände, m. (ec.)* totalitate a mijloacelor circulante, a activului circulant.
Umlaufmittelbe|standskredit, *-s, -e, m. (ec.)* credit de stocaj.
Umlaufmittelbewertung, *-en, f. (ec.)* evaluare a activului circulant.
Umlaufmittel|er|höhung, *-en, f. (ec.)* creștere a fondului de rulment.
Umlaufmittelfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m. (ec.)* fond de rulment, activ circulant.
Umlaufmittelkredit, *-s, -e, m. (ec.)* credit pentru activul circulant.
Umlaufmotor, *-s, -en, m. (maș.)* motor rotativ.
Umlaufpumpe, *-n, f. (maș.)* pompă de circulație.
Umlaufrad, *-(e)s, -räder, n. (maș.)* roată planetară.
Umlaufregler, *-s, -, m. (maș.)* regulator de turație, regulator centrifug.
Umlaufrendite, *-n, f. (ec.)* câștig procentual al efectelor în circulație.
Umlaufschmierung *f. sg. (maș.)* ungere prin circulație.
Umlaufschreiben, *-s, -, n.* circulară.
umlaufsfähig *adj.* care poate circula.
Umlaufsgeschwindigkeit, *-en, f.* v. Umlaufgeschwindigkeit.
Umlaufskapital, *-s, -e* (și *-ien* [-liən]), *n.* capital circulant; fond de rulment.
Umlaufsmittel, *-s, -, n.* v. Umlaufmittel.
Umlaufs|steuer, *-n, f. (ec.)* impozit pe circulație, pe cifra de afaceri.
Umlauf|stollen, *-s, -, m. (mine)* galerie de derivație, galerie de coastă de ocol.
Umlaufswert, *-(e)s, -e, m. (com.)* valoare circulatorie, valoare curentă.
Umlaufszeit, *-en, f.* **1.** *(astron.)* perioadă de revoluție. **2.** *(ec., tehn.)* timp de circulație, de rotație.
Umlaufventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (maș.)* supapă de circulație; valvă de comunicație.

Umlaufvermögen, *-s, -, n.* **1.** *(ec.)* fond de rulment, fond circulant, active circulante. **2.** *(tehn.)* capacitate de rotație.

Umlaufzahl, *-en, f. (maș.)* turație.

Umlaufzähler, *-s, -, m. (tehn.)* contor de turații.

Umlaufzeit, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* viteză de turație. **2.** *(ec.)* viteză de circulație, de rulare, durată a cursei.

Umlaut, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* **1.** *sg.* palatalizare a vocalelor. **2.** vocală, diftong palatalizat(ă) (ä, ö, ü, äu), «umlaut».

umlauten, *lautete um, umgelautet (du lautest um, er lautet um), vb. (h)* **I.** *tr. (lingv.)* a palataliza (vocale, diftongi). **II.** *intr. (despre vocale, diftongi)* a (se) palataliza; **viele Plurale lauten um** multe plurale (își) palatalizează vocala, diftongul.

umlautfähig *adj. (lingv.)* susceptibil de palatalizare, care poate fi palatalizat.

Umlautung, *-en, f. (lingv.)* v. Umlaut **(1).**

umlegbar *adj.* rabatabil.

Umlegbarkeit *f. sg. (tehn.)* calitatea de a fi rabatabil.

Umlegekalender, *-s, -, m.* calendar de birou (cu foi zilnice).

Umlegekragen, *-s, -* (și *reg. -krägen), m.* guler (de cămașă) răsfrânt.

umlegen[1], *legte um, umgelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune (ceva) în jurul…; **jm den Mantel ~** a pune cuiva paltonul pe umeri; **ich habe mir eine Silberkette umgelegt** mi-am pus un lanț de argint (în jurul gâtului, în jurul mâinii etc.); **jm. einen Verband ~** a face cuiva un bandaj; **dem Fass einen Reifen ~** a pune cerc la butoi. **2.** a schimba poziția, a așeza altfel; **die Segel ~** a schimba direcția pânzelor; **die Karten ~** a amesteca cărțile (de joc); **ein Steinpflaster ~** a repava strada; **das Dach ~** a pune alte țigle pe acoperiș. **3.** a culca, a apleca, a răsturna; **das Schiff ~** a culca nava într-o parte; **der Hagel hat das Korn umgelegt** grindina a culcat grâul; **einen Baum ~** a doborî un copac; **einen Stuhl ~** a răsturna un scaun; *(fotbal)* **den Stürmer ~** a culca la pământ un atacant faultându-l. **4.** *(fam.* și *peior.)* a omorî, a împușca; **er hat ihn umgelegt** l-a omorât, l-a împușcat; **das Wild mit sicherem Schuss ~** a doborî vânatul cu mână sigură. **5.** a răsfrânge, a îndoi; **den Hemdkragen ~** a răsfrânge gulerul cămășii; **ein Blatt Papier ~** a îndoi o foaie de hârtie. **6.** a deplasa, a muta; **Soldaten ~** a muta soldații în alt loc; **den Verkehr ~** a devia circulația. **7.** *(com.; în expr.)* **einen Wechsel ~** a preschimba o poliță. **8.** *(ec.)* a împărți, a repartiza; **die Steuern ~** a repartiza, a fixa impozitele; **die Kosten auf die Teilnehmer ~** a împărți cheltuielile între participanți; *(agr.)* a (re)împărți pământul. **II.** *refl.* **1.** a se apleca într-o parte, a se culca; **das Boot hat sich umgelegt** barca s-a aplecat, s-a culcat; barca s-a răsturnat. **2.** a se îndoi; **die Spitze hat sich umgelegt** s-a îndoit vârful. **3.** a-și schimba direcția; **der Wind hat sich umgelegt** vântul și-a schimbat direcția.

umlegen[2], *umlegte, umlegt, vb. (h) tr.* a pune, a așeza de jur împrejur, a înconjura.

Umlegkalender, *-s, -, m.* v. Umlegekalender.

Umlegkragen, *-s, -*(și *reg. -krägen), m.* v. Umlegekragen.

Umlegung[1], *-en, f.* **1.** culcare, răsturnare. **2.** schimbare a direcției, a poziției. **3.** mutare, deviere; **die ~ des Verkehrs** deviere a circulației pe o altă rută. **4.** *(fam.)* omorâre, împușcare. **5.** îndoire, răsfrângere. **6.** *(ec.)* transfer, repartizare; **~ der Kosten** repartizare a cheltuielilor. **7.** *(agr.)* (re)împărțire, repartizare (a pământului).

Umlegung[2], *-en, f.* înconjurare, învăluire.

umleiten, *leitete um, umgeleitet (du leitest um, er leitet um), vb. (h) tr.* **1.** a conduce prin altă parte, ocolind, indirect; a ocoli. **2.** a da altă direcție; a abate; a devia; **den Fluss ~** a abate râul; **den Verkehr ~** a devia circulația.

Umleitung, *-en, f.* **1.** deviație; ocolire. **2.** deviere.

Umleitungs|schild, *-(e)s, -er, n.* indicator de ocolire.

umlenken, *lenkte um, umgelenkt, vb. (h)* **I.** *tr.* a întoarce, a cârmi înapoi; **den Wagen ~** a întoarce trăsura, mașina. **2.** v. umleiten **(2). 3.** *(fig.)* a schimba părerea cuiva, a face să se răzgândească, să se abată de la părerea sa; **in dieser Sache kann ich ihn nicht ~** în această chestiune nu-i pot schimba convingerea. **II.** *intr.* **1.** a se întoarce, a cârmi înapoi. **2.** *(fig., fam.)* a-și schimba părerea.

Umlenkrolle, *-n, f. (maș.)* rolă de ghidare.

Umlenkschaufel, *-n, f. (tehn.)* deflector.

Umlenk|spiegel, *-s, -, m. (fiz.)* oglindă deviatoare.

umlernen, *lernte um, umgelernt, vb. (h) tr.* și *intr.* a învăța din nou, altfel; a învăța altă meserie; a se recalifica.

umleuchten[1], *leuchtete um, umgeleuchtet (du leuchtest um, er leuchtet um), vb. (h) intr.* a lumina în jur (căutând).

umleuchten[2], *umleuchtete, umleuchtet (du umleuchtest, er leuchtet), vb. (h) tr.* a lumina de jur împrejur; a învălui, a scălda în lumină; **eine Statue mit Scheinwerfern ~** a lumina o statuie cu reflectoare din toate părțile.

umliegend *adj.* aflat, situat în jur, înconjurător; **die ~en Ortschaften** localitățile înconjurătoare.

umlig *adj. (elv.)* dezgustător, scârbos.

umlispeln, *umlispelte, umlispelt (ich umlisp(e)le), vb. (h) tr.* a înconjura cu șoapte.

umlodern, *umloderte, umlodert,* **umlohen**, *umlohte, umloht, vb. (h) tr.* a înconjura cu flăcări, cu văpăi.

Umluft *f. sg.* **1.** atmosferă. **2.** *(tehn.)* aer condiționat. **3.** aer circulator încins din cuptoare, microunde etc.

Umluft|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalație de ventilație.

Umluft|herd, *-(e)s, -e, m.* cuptor cu aer circulator încins.

um|machen, *machte um, umgemacht, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a pune în jurul… **2.** a transforma; **ein Kleid ~ lassen** a da rochia la transformat. **3.** a doborî. **4.** *(pop.)* a omorî.

Um|magnetisierung *f. sg. (fiz.)* demagnetizare.

um|malen[1], *malte um, umgemalt, vb. (h) tr.* a picta din nou, de la început.

um|malen[2], *ummalte, ummalt, vb. (h) tr.* a înconjura cu picturi, a încadra cu (un chenar de) picturi.

um|manteln, *ummantelte, ummantelt (ich ummant(e)le), vb. (h) tr. (tehn.)* a căptuși, a prevedea cu un înveliș, cu un perete de protecție.

Um|mantelung, *-en, f. (tehn.)* **1.** căptușire, învelire, prevedere cu un perete de protecție. **2.** înveliș, perete de protecție.

um|mauern[1], *mauerte um, umgemauert, vb. (h) tr.* a zidi din nou; a zidi altfel.

um|mauern[2], *ummauerte, ummauert, vb. (h) tr.* a înconjura cu un zid, cu ziduri.

Um|mauerung[1], *-en, f.* rezidire.

Um|mauerung[2], *-en, f.* împrejmuire cu zid.

um|mähen, *mähte um, umgemäht, vb. (h) tr.* a cosi, a tăia cu coasa.

umme *adv. (reg.)* **1.** încolo. **2.** în jur, împrejur; încoace și încolo; **ich bin ~** sunt în apropiere; sunt pe-aici.

um|melden, *meldete um, umgemeldet (du meldest um, er meldet um), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) reînregistra cu date schimbate. **2.** a (se) reînregistra în altă parte.

Um|meldung, *-en, f.* **1.** reînregistrare cu date schimbate. **2.** reînregistrare în altă parte.

ümmer *adv. (reg.)* v. immer.

ümmer|her *adv. (reg.)* de totdeauna.

ümmers *pron. nehot. (reg.)* cineva.

um|messen[1], *maß um, umgemessen (du, er misst um), vb. (h) tr.* a măsura din nou.

um|messen[2], *ummaß, ummessen (du, er ummisst), vb. (h) tr.* a măsura circumferința, a măsura de jur împrejur.

um|modeln, *modelte um, umgemodelt (ich mod(e)le um), vb. (h) tr.* a transforma, a schimba; a reface, a remodela; *(fig.)* **er ist wie umgemodelt** parcă e alt om, s-a schimbat mult.

Um|mod(e)lung, *-en, f.* transformare; refacere; **die ~ der Säulenköpfe** transformarea capitelurilor.

um|münzen, *münzte um, umgemünzt (du, er münzt um), vb. (h) tr.* a bate din nou (monedă); **die Einmarkstücke ~** a bate alte monede de o marcă.

Um|münzung, *-en, f.* batere din nou a monedei.

umnachten, *umnachtete, umnachtet (du umnachtest, er umnachtet), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) întuneca, a (se) învălui în umbre, în întuneric; *(fig.)* **sein Geist umnachtete sich** mintea i s-a întunecat.

umnachtet **I.** *part. trec.* de la umnachten. **II.** *adj.* nebun, dement.

Umnachtung *f. sg.* întunecare (a minții); **geistige ~** nebunie, demență; **er ist in geistiger ~ gestorben** a murit nebun.

umnageln[1], *nagelte um, umgenagelt (ich nag(e)le um), vb. (h) tr.* a bate în cuie în altă parte, altfel.

umnageln[2], *umnagelte, umnagelt, vb. (h) tr.* a bate cuie de jur împrejur.

umnähen[1], *nähte um, umgenäht, vb. (h) tr.* **1.** a coase altfel; a recoase, a coase din nou. **2.** a răsfrânge și a fixa cu o cusătură.

umnähen[2], *umnähte, umnäht, vb. (h) tr.* a coase de jur împrejur; a tivi; a surfila.

umnebeln, *umnebelte, umnebelt (ich umneb(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a învălui în ceață, a încețoșa, a estompa, a șterge. **2.** a întuneca; *(fig.)* **die vielen Einbildungen umnebelten seinen Geist** închipuirile de tot felul i-au întunecat mintea.

Umneb(e)lung, *-en, f.* **1.** învăluire în ceață, încețoșare; estompare. **2.** *(fig.)* întunecare (a minții).

umnehmen, *nahm um, umgenommen (du nimmst um, er nimmt um), vb. (h) tr.* a lua pe sine, pe spate, pe umeri; **er nimmt den Mantel um** își ia paltonul pe umeri; **er nimmt das Gewehr um** pune arma pe umăr.

umnennen, *nannte um, umgenannt, vb. (h) tr.* a schimba numele, denumirea cuiva, a reboteza; **die Straße wurde umgenannt** s-a schimbat denumirea străzii.

umnieten[1], *nietete um, umgenietet (du nietest um, er nietet um), vb. (h) tr.* a nitui din nou.

umnieten[2], *umnietete, umnietet (du umnietest, er umnietet), vb. (h) tr.* a nitui de jur împrejur, a înconjura cu nituri.

umnummerieren, *nummerierte um, umnummeriert, vb. (h) tr.* a numerota din nou, a schimba numerotarea.

umnutzen, *nutzte um, umgenutzt (du, er nutzt um), vb. (h) tr.* a refolosi pentru alt scop.

Umnutzung, *-en, f.* refolosire în alt scop.

um|ordnen, *ordnete um, umgeordnet (du ordnest um, er ordnet um), vb. (h) tr.* a schimba ordinea, a orândui altfel, a regrupa, a reordona.

um|organisieren, *organisierte um, umorganisiert, vb. (h) tr.* a reorganiza; **den Betrieb ~** a reorganiza întreprinderea.

um|orientieren [-rien-], *orientierte um, umorientiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) orienta altfel, a (se) reorienta.

umpacken[1], *packte um, umgepackt, vb. (h) tr.* a împacheta din nou, a reîmpacheta; a schimba ambalajul; **der ganze Koffer musste umgepackt werden** întreg geamantanul a trebuit refăcut.

umpacken[2], *umpackte, umpackt, vb. (h) tr.* a înveli; a ambala, a pune în ambalaj.

Umpackung, *-en, f.* reîmpachetare, schimbare a ambalajului.

umpanzern, *umpanzerte, umpanzert, vb. (h) tr.* a cuirasa, a blinda.

umpfählen, *umpfählte, umpfählt, vb. (h) tr.* a bate stâlpi, pari de jur împrejur; a îngrădi, a înconjura cu pari.

umpflanzen[1], *pflanzte um, umgepflanzt (du, er pflanzt um), vb. (h) tr.* **1.** a transplanta. **2.** a răsădi.

umpflanzen[2], *umpflanzte, umpflanzt (du, er umpflanzt), vb. (h) tr.* a planta de jur împrejur, a înconjura cu plante, cu verdeață.

Umpflanzmaschine, *-n, f. (agr.)* mașină de răsădit.

Umpflanzung[1], *-en, f.* **1.** transplantare. **2.** răsădire.

Umpflanzung[2], *-en, f.* plantare împrejur.

umpflastern, *pflasterte um, umgepflastert, vb. (h) tr.* a pava din nou, altfel, a repava.

umpflügen[1], *pflügte um, umgepflügt, vb. (h) tr.* a ara, a întoarce cu plugul.

umpflügen[2], *umpflügte, umpflügt, vb. (h) tr.* a trage brazde în jur, a înconjura cu brazde; **die Bäume wurden umpflügt** în jurul pomilor s-au tras brazde.

umplanken, *umplankte, umplankt, vb. (h) tr.* a îngrădi cu scânduri.

umpolen, *polte um, umgepolt, vb. (h) tr. (fiz., electr.)* a inversa polii.

Umpolung, *-en, f. (fiz., electr.)* inversare a polilor.

umprägen, *prägte um, umgeprägt, vb. (h) tr.* **1.** v. ummünzen. **2.** *(fig.)* a transforma, a schimba caracterul; a reface; **seine Frau hat ihn vollkommen umgeprägt** soția sa a făcut din el alt om.

Umprägung, *-en, f.* **1.** v. Ummünzung. **2.** *(fig.)* transformare; schimbare a caracterului; refacere.

Umprägungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de transformare.

umpressen, *presste um, umgepresst (du, er presst um), vb. (h) tr.* a presa din nou.

umprogrammieren, *programmierte um, umprogrammiert, vb. (h) tr.* **1.** a reprograma. **2.** a da alt program.

umpumpen, *pumpte um, umgepumpt, vb. (h) tr.* v. umfüllen.

umpurzeln, *purzelte um, umgepurzelt (ich purz(e)le um), vb. (s) intr. (fam.)* a se rostogoli, a cădea peste cap; a cădea de-a berbeleacul.

umpusten, *pustete um, umgepustet (du pustest um, er pustet um), vb. (h) tr.* a răsturna suflând.

umqualifizieren, *qualifizierte um, umqualifiziert, vb. (h) tr.* și *(refl.)* a (se) recalifica.

umqualmen, *umqualmte, umqualmt, vb. (h) tr.* a învălui în fum, a afuma din toate părțile.

umquartieren, *quartierte um, umquartiert, vb. (h) tr.* a încartirui altundeva.

Umquartierung, *-en, f.* încartiruire în alt loc, în altă parte.

umquirlen, *quirlte um, umgequirlt, vb. (h) tr.* a amesteca, a bate cu telul.

umragen, *umragte, umragt, vb. (h) tr.* a se ridica în jurul...; **Felswände ~ das Dorf** pereți de stâncă se ridică în jurul satului.

umrahmen[1], *rahmte um, umgerahmt, vb. (h) tr.* a reîncadra, a încadra din nou, altfel, cu altă ramă.

umrahmen[2], *umrahmte, umrahmt, vb. (h) tr.* (și *fig.*) a încadra; **schwarze Locken ~ ihr Gesicht** bucle negre îi încadrează fața.

Umrahmung, *-en, f.* încadrare; ancadrament.

umranden, *umrandete, umrandet (du umrandest, er umrandet)*, **umrändern**, *umränderte, umrändert, vb. (h) tr.* a tivi, a mărgini, a borda, a zimțui de jur împrejur.

umrändert *adj.* cu o margine pronunțată; **rot ~e Augen** ochi înroșiți.

Umrandung, *-en, f.* **1.** bordură, zimț. **2.** încadrare.

Umrandungsfeuer, *-s, -, n. (av.)* foc de delimitare.

umrangieren [-ʒiː-], *rangierte um, umrangiert, vb. (h) tr. (ferov.)* a manevra.

umranken, *umrankte, umrankt, vb. (h) tr. (despre plante cățărătoare, flori)* a se încolăci împrejur cățărându-se; **Rosen ~ den Balkon** balconul e îmbrăcat în trandafiri.

Umraum, *-(e)s, -räume, m.* spațiu înconjurător.

umräumen, *räumte um, umgeräumt, vb. (h) tr. (despre mobilă)* a aranja, a dispune altfel.

umrauschen, *umrauschte, umrauscht, vb. (h) tr.* a foșni, a freamăta în jur; **es umrauschte sie der Wald** era înconjurată de foșnetul, de freamătul pădurii.

umrechnen, *rechnete um, umgerechnet (du rechnest um, er rechnet um), vb. (h) tr.* **1.** a (re)calcula, a converti, a transforma prin calcul; **Dollar in Euro ~** a socoti, a calcula dolari în euro. **2.** *(tehn.)* a recalcula.

Umrechnung, *-en, f.* **1.** transformare prin calcul; (re)calculare, convertire. **2.** *(tehn.)* recalculare.

Umrechnungsfaktor, *-s, -en, m. (ec.)* factor de conversie.

Umrechnungsformel, *-n, f. (mat.)* formulă de recalculare, de convertire.

Umrechnungskurs, *-es, -e, m. (fin.)* curs de schimb al valutelor.

Umrechnungs|satz, *-es, -sätze, m. (ec.)* rată, curs de schimb; **fester ~** curs de schimb fix.

Umrechnungs|tabelle, *-n, f.* **1.** *(fin.)* tabel de schimb al valutelor. **2.** *(mat.)* tabelă de transformare.

Umrechnungsver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport de conversie.

Umrechnungswert, *-(e)s, -e, m. (fin.)* valoare de schimb.

umreichen, *reichte um, umgereicht, vb. (h) tr.* a da ceva din mână în mână, de jur împrejur; **die Schüssel ~** a da castronul din mână în mână.

umreisen[1], *reiste um, umgereist (du, er reist um), vb. (s) intr.* a călători făcând un ocol, ocolind; **eine weite Strecke ~ müssen** a fi nevoit să călătorească ocolind o bună parte din drum.

umreisen[2], *umreiste, umreist (du, er umreist), vb. (h) tr.* a călători în jurul..., a înconjura călătorind; **die Welt ~** a călători în jurul lumii, a face o călătorie în jurul pământului, în jurul lumii.

umreißen[1], *riss um, umgerissen (du, er reißt um), vb. (h) tr.* a doborî, a dărâma; **der Baum wurde vom Wind umgerissen** copacul a fost doborât de vânt; **die Mauer wurde umgerissen** zidul a fost dărâmat; *(fig.)* **er reißt keine Bäume um** nu se omoară cu firea.

umreißen[2], *umriss, umrissen (du, er umreißt), vb. (h) tr.* a schița; a contura; (și *fig.*) **den Plan ~** a schița planul.

umreiten[1], *ritt um, umgeritten (du reitest um, er reitet um), vb.* **I.** *intr. (s)* a ocoli, a face un ocol umblând călare. **II.** *tr. (h)* a răsturna, a doborî din fuga calului.

umreiten[2], *umritt, umritten (du umreitest, er umreitet), vb. (h) tr.* a înconjura călare; **die Stadt ~** a ocoli orașul călare.

umrennen[1], *rannte um, umgerannt, vb. (h) tr.* a răsturna din fugă; **er hat das Kind umgerannt** a răsturnat copilul din fugă.

umrennen[2], *umrannte, umrannt, vb. (h) tr.* a înconjura în fugă; **er hat das Dorf umrannt** a alergat în jurul satului.

Umrichter, *-s, -, m. (electr.)* convertizor de frecvență; transformator.

umrieseln, *umrieselte, umrieselt (ich umries(e)le), vb. (h) tr.* a șiroi, a susura, a curge lin împrejur.

umrinden, *umrindete, umrindet (du umrindest, er umrindet), vb. (h) tr.* a înveli în coajă.

umringeln, *umringelte, umringelt (ich umrig(e)le), vb. (h) tr.* a se încolăci în jurul...

umringen, *umringte, umringt, vb. (h) tr.* **1.** a înconjura, a împresura; **viele Menschen umringten ihn** l-au înconjurat mulți oameni; **wir waren von Feinden umringt** eram înconjurați, încercuiți de inamici. **2.** *(rar)* a îmbrățișa, a strânge în brațe.

Umriss, *-es, -e, m.* **1.** contur; **in kräftigen Umrissen schildern** a descrie în contururi puternice; **der ~ des Gesichts** conturul feței; **im Dunkeln sind nur die Umrisse zu erkennen** la întuneric nu poți deosebi decât conturile; **in Umrissen zeichnen** a desena în linii mari. **2.** siluetă. **3.** schiță; **leicht hingeworfene Umrisse** schițe ușoare; **im ~ entwerfen** a schița.

umrissen **I.** *part. trec.* de la umreißen[2]. **II.** *adj.* schițat; conturat; **fest ~e Pläne** planuri bine conturate.

Umrissform, *-en*, **Umrisslinie**, *-n* [-iən], *f.* **1.** contur. **2.** siluetă.

Umrisszeichnung, *-en, f.* schiță (desenată).

Umritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** ocol călare. **2.** defilare călare.

umrollen[1], *rollte um, umgerollt, vb.* **I.** *intr. (s)* a se rostogoli. **II.** *tr. (h)* **1.** a rostogoli. **2.** a rula, a înfășura rulând. **3.** a rula altfel. **4.** a răsturna rulând, rostogolind.

umrollen[2], *umrollte, umrollt, vb. (h) tr.* **1.** a înfășura. **2.** a înconjura rostogolindu-se.

Umroller, *-s, -, m. (tehn.)* mașină de rebobinat.

Umrollmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de înfășurat.

umrubeln, *rubelte um, umgerubelt (ich rub(e)le um), vb. (h) tr.* a schimba bani în altă monedă.

umrudern, *umruderte, umrudert, vb. (h) tr.* a vâsli în jurul..., a înconjura vâslind.

umrühren, *rührte um, umgerührt, vb. (h) tr.* a amesteca, a agita; **man muss es stets ~, damit es nicht anbrennt** trebuie amestecat mereu ca să nu se prindă, să nu se ardă (la fund).

umrunden, *umrundete, umrundet (du umrundest, er umrundet), vb. (h) tr.* a înconjura (mergând, zburând etc.).

umrüsten, *rüstete um, umgerüstet (du rüstest um, er rüstet um), vb. (h) tr.* a moderniza, a readapta armamentul.

umrütteln, *rüttelte um, umgerüttelt (ich rütt(e)le um), vb. (h) tr.* a scutura.

ums **I.** *prep. cu art., presc.* de la um das. **II.** *conj. cu pron., presc.* de la um es.

umsacken, *sackte um, umgesackt, vb.* **I.** *tr. (h)* a pune, a deșerta în alt sac. **II.** *intr. (s)* a cădea jos (leșinat).

umsägen[1], *sägte um, umgesägt, vb. (h) tr.* a tăia, a doborî cu ferăstrăul; **einen Baum ~** a doborî, a tăia un copac.

umsargen, *sargte um, umgesargt, vb. (h) tr.* a așeza în alt sicriu.

umsatteln, *sattelte um, umgesattelt (ich satt(e)le um), vb.* **I.** *tr. (h)* a înșeua altfel, a pune altă șa (calului). **II.** *intr. (h* și *s)* a-și schimba profesia, îndeletnicirea; *(despre un elev sau student)* **er hat umgesattelt** a schimbat școala, facultatea, a trecut la altă facultate, la altă școală.

Umsatz, *-es, -sätze, m.* **1.** *(com.)* dever, vânzări. **2.** *(com.)* volum de tranzacții; cifră de afaceri; **geringer ~** circulație redusă, cifră de afaceri mică; **einen großen ~ erzielen** a avea un volum mare de tranzacții, o cifră de afaceri mare. **3.** *(fiz.)* debit; capacitate de trecere. **4.** desfacere, vânzare; **geringer ~** desfacere redusă.

Umsatz|analyse, *-n, f. (com.)* analiză a veniturilor (din tranzacții).

Umsatzbe|steuerung, *-en, f. (ec.)* impozitare după cifra de afaceri.

Umsatzbeteiligung, *-en, f. (com.)* participare la cifra de afaceri.

Umsatzdividende [-vi-], *-n, f. (ec.)* dividend în funcție de desfacere.

Umsatz|erlös, *-es, -e, m. (ec.)* câștig din activitate, din operațiile comerciale.

Umsatzkapital, *-s, -e* (și *-ien* [-liən]), *n. (com.)* capital de rulment, de tranzacții.

Umsatzkapitals|steuer, *-n, f. (fin.)* impozit pe cifra de afaceri, pe capitalul de rulment.

Umsatzkredit, *-s, -e, m.* credit de dezvoltare, de echipare.

umsatzlos *adj. (com.)* fără rulment; **~es Konto** cont fără rulment.

Umsatzprovision [-vi-], *-en, f. (com.)* comision la volumul de desfaceri, la cifra de afaceri.

Umsatzrechnung, *-en, f. (ec.)* bilanț al activității, cont de câștig și pierderi.

Umsatzrückgang, *-(e)s, -gänge, m. (com.)* scădere a volumului de tranzacții, a cifrei de afaceri.

umsatzschwach *adj.* cu volum mic de desfaceri.

Umsatzschwankung, *-en, f. (ec.)* fluctuații ale cifrei de afaceri.

umsatz|stark *adj.* cu volum mare de desfaceri.

Umsatz|steigerung, *-en, f. (com.)* creștere a cifrei de afaceri.

Umsatz|steuer, *-n, f.* impozit pe cifra de afaceri, impozit asupra tranzacțiilor comerciale.

Umsatz|steuer-Durchführungsver|ordnung, *-en, f. (ec.)* ordonanță cu privire la aplicarea normelor de impozitare a cifrei de afaceri (presc. UStDV).

Umsatz|steuersatz, *-es, -sätze, m. (ec.)* rată a impozitului pe cifra de afaceri.

Umsatzvergütung, *-en, f. (ec.)* comision în funcție de tranzacții.

umsäumen, *umsäumte, umsäumt, vb. (h) tr.* **1.** a tivi de jur împrejur. **2.** *(fig.)* a mărgini, a se întinde de-a lungul...

umsäuseln, *umsäuselte, umsäuselt (ich umsäus(e)le), vb. (h) tr.* a adia, a susura în jurul...

umsausen, *umsauste, umsaust (du, er umsaust), vb. (h) tr.* a șuiera, a vui în jurul...

umschaffen, *schuf um, umgeschaffen, vb. (h) tr.* a transforma, a reface; a crea din nou.

Umschaffung, *-en, f.* transformare; **die dramatische ~ des epischen Stoffes** prelucrarea dramatică a materialului epic.

umschallen, *umschallte, umschallt, vb. (h) tr.* a vui, a răsuna în jurul...

umschalten, *schaltete um, umgeschaltet (du schaltest um, er schaltet um), vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** *(electr.)* a comuta, a schimba direcția unui curent electric; *(radio.)* a da legătura cu...; a schimba lungimea de undă; **wir schalten um nach Berlin** dăm legătura la Berlin. **2.** *(auto.)* a schimba viteza. **3.** *(fig.)* a schimba tema discuției, a schimba cursul, direcția ideilor.

Umschalter, *-s, -, m.* **1.** *(electr., tel.)* comutator, inversor. **2.** schimbător (la mașina de scris).

Umschalt|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (auto., tehn.)* robinet, cep de comutare.

Umschalt|hebel, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie de comutare.

Umschaltklinke, *-n, f. (tehn.)* jack comutator.

Umschaltrelais [-rəlɛː], - [-rəlɛːs], - [-rəlɛːs], *n., (tel.)* releu de comutare.

Umschaltsaal, *-(e)s, -säle, m. (electr.)* sală a comutatoarelor.

Umschalt|schrank, *-(e)s, -schränke, m. (tehn.)* cutie a comutatoarelor.

Umschalt|stöpsel, *-s, -, n. (electr.)* fișă de comutare.

Umschaltsystem, *-s, -e, n. (electr.)* sistem de comutare.

Umschalt|tafel, *-n, f. (tehn.)* tablou al comutatoarelor.

Umschalt|taste, *-n, f.* **1.** *(tehn., electr.)* clapă de comutare, tastă de deplasare. **2.** *(la mașina de scris)* tastă pentru litere mari. **3.** *(inform.)* tastă shift.

Umschaltung, *-en, f. (electr., radio., tehn.)* comutare, inversare, permutare, cuplare; **~ auf Empfang** comutare pe recepție.

Umschaltvor|richtung, *-en, f. (tehn., tel., radio.)* mecanism, dispozitiv de comutare, de cuplare, de inversare.

Umschaltwalze, *-n, f. (tehn., electr.)* cilindru de comutare, comutativ cilindric.

Umschalung, *-en, f.* v. Verschalung.

umschanzen, *umschanzte, umschanzt (du, er umschanzt), vb. (h) tr.* a înconjura cu șanțuri.

umschatten, *umschattete, umschattet (du umschattest, er umschattet), vb. (h) tr.* a umbri, a adumbri.

umschattet **I.** *part. trec.* de la umschatten. **II.** *adj.* umbrit, adumbrit; **~e Augen** ochi încercănați.

Umschattung, *-en, f.* umbrire.

Umschau *f. sg.* privire circulară, tur de orizont; ~ **halten** a privi împrejur, a trece în revistă; a se informa, a se orienta, a face un tur de orizont.

umschauen[1], *schaute um, umgeschaut, vb. (h) intr.* și *refl.* **1.** a se uita înapoi. **2.** a se uita împrejur. **3.** *(nach)* a căuta (cu privirea); a se informa, a se interesa (de ceva); **sich in der Welt** ~ a călători prin lume, a vedea lumea.

umschauen[2], *umschaute, umschaut, vb. (h) tr.* a privi din toate părțile, a cuprinde cu privirea.

umschaufeln, *schaufelte um, umgeschaufelt (ich schauf(e)le um), vb. (h) tr.* a întoarce cu lopata; **Korn** ~ a vântura grâu, cereale.

umschäumen, *umschäumte, umschäumt, vb. (h) tr.* a spumega în jurul…

umscheinen, *umschien, umschienen, vb. (h) tr.* a lumina în jurul…, a învălui în lumină; *(poet.)* a polei.

Umschicht, *-en, f. (mine)* schimb, tură, șut.

umschichten, *schichtete um, umgeschichtet (du schichtest um, er schichtet um), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) restratifica, a(-și) schimba așezarea; *(fig.)* a(-și) schimba ordinea.

umschichtig *adj.* și *adv.* alternativ, pe rând.

Umschichtung, *-en, f.* **1.** restratificare; *(fig.)* reașezare, schimbare a ordinii; **soziale** ~ restructurare socială. **2.** *(mine)* schimb de strat.

umschießen[1], *schoss um, umgeschossen (du, er schießt um), vb.* **I.** *tr. (h)* a doborî, a dărâma cu lovituri de armă. **II.** *intr. (s) (fam.)* a-și schimba brusc direcția, a se întoarce; **der Wind schießt um** vântul își schimbă direcția.

umschießen[2], *umschoss, umschossen (du, er umschießt), vb. (h) (tipogr.)* a repagina, a schimba paginația.

umschiffen[1], *schiffte um, umgeschifft, vb. (h) tr.* a transborda, a muta pe alt vas.

umschiffen[2], *umschiffte, umschifft, vb. (h) tr.* a naviga în jurul…, a înconjura, a ocoli cu nava; **er hat die Erde umschifft** a înconjurat pământul cu nava; **ein Vorgebirge** ~ a ocoli cu vaporul un promontoriu.

Umschiffung[1], *-en, f.* transbordare.

Umschiffung[2], *-en, f.* navigare în jurul…, înconjurare, ocol, înconjur cu nava; **die** ~ **der Erde** înconjurul pământului cu nava.

Umschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** schimbare subită, bruscă; ~ **des Wetters** schimbare bruscă a vremii; ~ **der Meinungen** schimbare a opiniilor. **2.** înveliș, învelitoare; îmbrăcăminte, cămașă; anvelopă, (supra)copertă; **ein Buch in einen** ~ **wickeln** a îmbrăca o carte. **3.** plic; înveliș, învelitoare; **den** ~ **zukleben** a lipi plicul. **4.** parte răsfrântă (la haine), guler, rever, manșetă. **5.** alterare, trezire; ~ **des Biers** alterarea, trezirea berii. **6.** *(reg.)* avort. **7.** compresă, cataplasmă; **machen Sie warme Umschläge** puneți comprese calde. **8.** transbordare; ~ **von Gütern** transbordare a mărfurilor. **9.** *(ec.)* circulație, tranzacție; **in** ~ **bringen** a pune în circulație; ~ **des Kapitals** rulare, rotație a capitalului. **10.** *(reg.)* târg, bâlci, iarmaroc.

Umschlagbahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* gară de transbordare.

Umschlag|einrichtungen *pl. (mar.)* instalații de transbordare.

Umschlag|eisen, *-s, -, n. (metal.)* bară de fier de fălțuit, de îndoit tabla.

umschlagen[1], *schlug um, umgeschlagen (du schlägst um, er schlägt um), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a doborî lovind; **Bäume** ~ a doborî copaci. **2.** a înveli, a înfășura; a pune (supra)coperta; **ein Buch** ~ a înveli, a îmbrăca o carte; **ein Tuch** ~ a înveli cu o broboadă. **3.** a îndoi, a răsfrânge, a întoarce; **den Kragen** ~ a răsfrânge gulerul; **die Ärmel** ~ a sufleca mânecile; **einen Nagel** ~ a îndoi un cui (bătându-l); **die Karten** ~ a întoarce cărțile pe față; **eine Seite im Buche** ~ a întoarce o foaie dintr-o carte. **4.** a pune o compresă; a bandaja; **den Arm mit einer Kompresse** ~ a pune o compresă la braț. **5.** a transborda; **die Güter werden in ein anderes Schiff umgeschlagen** marfa este transbordată pe alt vapor. **6.** *(despre monede)* a bate din nou; **Münzen** ~ a bate monede noi (din cele topite). **II.** *intr. (s)* **1.** a se răsturna (brusc); **das Boot schlägt um** barca se răstoarnă; **der Wagen schlug um** căruța s-a răsturnat. **2.** a lua (brusc) o altă întorsătură, a se schimba (brusc); **das Wetter schlägt um** vremea se schimbă brusc; **die Krankheit schlägt um** boala ia o altă întorsătură; **seine Stimme schlägt um** vocea i se frânge; **das Glück schlug um** s-a întors norocul; *(în expr.)* **die Schwangerschaft schlug um** a avortat; **zum Guten** ~ a se întoarce spre bine. **3.** **(in** cu *ac.)* a se transforma; **die Quantität schlägt in Qualität um** cantitatea se transformă în calitate; **ins Gegenteil** ~ a se transforma în opusul, în contrariul său. **4.** a se strica, a se altera, a se trezi; **der Wein ist umgeschlagen** vinul s-a acrit.

umschlagen[2], *umschlug, umschlagen (du umschlägst, er umschlägt), vb. (h) tr.* **1.** a lovi de jur împrejur; **der Rock umschlägt ihr im Gehen die Knöchel** în mers fusta îi lovește gleznele. **2.** a împacheta, a înveli ușor. **3.** *(tipogr.)* a întoarce (coala).

Umschlagen, *-s, n. sg.* **1.** răsturnare. **2.** îndoire; răsfrângere; suflecare. **3.** înfășurare. **4.** schimbare, transformare bruscă, subită; **das** ~ **von Quantität in Qualität** trecerea cantității în calitate. **5.** *(com.)* transbordare (a mărfurilor). **6.** *(constr.; în expr.)* ~ **des Zementes** schimbarea timpului de închegare la ciment. **7.** *(despre băuturi)* descompunere, alterare, trezire. **8.** întoarcere (a paginii).

Umschlag|entwurf, *-(e)s, -würfe, m. (tipogr.)* schiță, proiect de copertă.

Umschlag(e)kragen, *-s, -, m.* guler răsfrânt.

Umschlag(e)tuch, *-(e)s, -tücher, n.* șal, broboadă.

Umschlaghafen, *-s, -häfen*, **Umschlagplatz**, *-es, -plätze, m.* loc de transbordare (pentru mărfuri).

Umschlagseite, *-n, f. (tipogr.)* (pagină de) copertă.

Umschlagsgeschwindigkeit, *-en, f. (ec.)* viteză de rotație; **die** ~ **des industriellen Kapitals** viteza de rotație a capitalului industrial.

Umschlagsjahr, *-(e)s, -e, n. (ec.)* an de rotație.

Umschlagskredit, *-s, -e, m. (ec.)* credit de reproducție.

Umschlags|periode, *-n, f. (ec.)* perioadă de rotație.

Umschlagsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de transbordare.

Umschlagsverkehr, *-(e)s, m. sg.* trafic de transbordare (pe apă sau pe cale ferată).

Umschlagszahl, *-en, f. (ec.)* număr al rotațiilor.

Umschlagszeit, *-en, f. (ec.)* timp de rotație (a unui capital).

Umschlagszyklus, *-, -klen, m. (ec.)* ciclu de rotație.

Umschlagtitel, *-s, -, m. (tipogr.)* titlu de (supra)copertă.

Umschlagzeichnung, *-en, f. (tipogr.)* desen al copertei.

umschleichen[1], *schlich um, umgeschlichen, vb. (s) intr.* a umbla tiptil, pe furiș, a se furișa de colo colo; a pândi din toate părțile; **verdächtige Gestalten sind hier umgeschlichen** s-au furișat pe aici figuri dubioase.

umschleichen[2], *umschlich, umschlichen, vb. (h) tr.* **1.** a se furișa în jurul…; a înconjura pândind; **die Wache** ~ a înconjura garda pe furiș; **das Haus** ~ a înconjura casa pe furiș, a se furișa în jurul casei (pândind). **2.** a eluda; **die Gesetze** ~ a ocoli legile.

umschleiern, *umschleierte, umschleiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) acoperi cu un văl; a (se) voala; **alles umschleierte sich vor seinen Augen** totul i s-a cufundat în ceață înaintea ochilor; **ein Schein des Geheimnisses umschleierte seine Gestalt** figura lui era învăluită în mister.

umschleiert **I.** *part. trec.* de la umschleiern. **II.** *adj.* voalat, acoperit cu un văl; *(fig.)* învăluit în mister.

umschleifen, *schliff um, umgeschliffen, vb. (h) tr.* a șlefui, a lustrui, a polei din nou, altfel.

umschließen, *umschloss, umschlossen (du, er umschließt), vb. (h) tr.* a cuprinde, a înconjura; **sie umschließt ihn mit den Armen** îl îmbrățișează; **das Dorf ist vom Walde umschlossen** satul este înconjurat de pădure; *(mil.)* **die Stadt** ~ a încercui orașul; *(fig.)* **der erste Band umschließt die Haupthandlung** volumul întâi cuprinde acțiunea principală.

Umschließung, *-en, f.* **1.** înconjurare; îngrădire; împresurare, încercuire. **2.** loc îngrădit, îngrăditură.

umschlingen, *umschlang, umschlungen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a se încolăci în jurul… **2.** a cuprinde; a strânge; **das Lasso umschlang den Hals des Pferdes** lațul se strângea pe gâtul calului; **mit beiden Armen** ~ a cuprinde în brațe. **II.** *refl. (reciproc)* a se îmbrățișa, a se strânge în brațe.

Umschlingung, *-en, f.* **1.** încolăcire. **2.** îmbrățișare.

umschlungen **I.** *part. trec.* de la umschlingen. **II.** *adj.* **1.** strâns. **2.** învelit, înfășurat; **der Baum ist von Efeu** ~ copacul e îmbrăcat în iederă, iedera e încolăcită în jurul copacului. **3.** îmbrățișat; **er hält sie fest** ~ o ține strâns în brațe.

Umschluss, *-es, -schlüsse, m.* vizită reciprocă între deținuți.

umschmeicheln, *umschmeichelte, umschmeichelt (ich umschmeich(e)le), vb. (h) tr.* a se gudura (pe lângă cineva), a linguși, a măguli, a flata.

umschmeißen, *schmiss um, umgeschmissen (du, er schmeißt um), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a răsturna, a da peste cap; a da (cu ceva) de pământ. **2.** *(fig.)* a da peste cap, a răsturna; **einen Plan** ~ a da peste cap un plan; **das hat mich umgeschmissen** asta m-a dat gata, m-a făcut praf.

umschmelzen, *schmolz um, umgeschmolzen (du schmilzt um, er schmilzt um)* și *schmelzte um, umgeschmelzt (du schmelzt um, er schmelzt um), vb. (h) tr. (metal.)* a retopi.

umschmieden, *schmiedete um, umgeschmiedet (du schmiedest um, er schmiedet um), vb. (h) tr.* a forja din nou; a transforma forjând.

umschminken, *schminkte um, umgeschminkt, vb. (h) tr.* și *refl. (teatru, film)* **1.** a (se) remachia, a(-și) schimba machiajul. **2.** a (se) transforma prin machiaj (în altă persoană).

Umschmiss, *-es, -e, m. (fam.)* **1.** răsturnare. **2.** anulare.

umschmücken, *umschmückte, umschmückt, vb. (h) tr.* a împodobi de jur împrejur.

umschnallen, *schnallte um, umgeschnallt, vb. (h) tr.* a încinge; **den Degen** ~ a încinge sabia; **das Koppel** ~ a-și pune centura.

umschnauben, *umschnaubte, umschnaubt*, **umschnaufen**, *umschnaufte, umschnauft, vb. (h) tr.* a forăi, a pufni în jurul…

umschneiden, *umschnitt, umschnitten (du umschneidest, er umschneidet), vb. (h) tr.* a tăia, a decupa de jur împrejur.

umschnobern, *umschnoberte, umschnobert*, **umschnüffeln**, *umschnüffelte, umschnüffelt (ich umschnüff(e)le), vb. (h) tr.* a adulmeca, a mirosi din toate părțile, a da târcoale adulmecând.

umschnüren[1], *schnürte um, umgeschnürt, vb. (h) tr.* a lega altfel.

umschnüren[2], *umschnürte, umschnürt, vb. (h) tr.* **1.** a lega de jur împrejur; **das Paket** ~ a lega pachetul de jur împrejur. **2.** *(tehn.)* a freta.

umschränken, *umschränkte, umschränkt, vb. (h) tr.* a mărgini, a limita.

umschreiben[1], *schrieb um, umgeschrieben, vb. (h) tr.* **1.** a scrie din nou, a rescrie, a redacta altfel. **2.** a transcrie, a copia; a translitera; **die kyrillischen Buchstaben mit lateinischen** ~ a transcrie literele chirilice în litere latine. **3.** *(jur.)* a transcrie, a transfera, a transmite; **eine Schuld** ~ a transcrie o datorie (pe numele altcuiva).

umschreiben[2], *umschrieb, umschrieben, vb. (h) tr.* **1.** a scrie în jurul…, a înconjura cu o inscripție, cu un text. **2.** a parafraza, a reda prin perifrază; **einen Ausdruck im Rumänischen** ~ a reda o expresie în limba română printr-o perifrază. **3.** a spune pe ocolite, indirect. **4.** a schița; **mit wenigen Zügen** ~ a schița în câteva trăsături. **5.** *(mat.)* a circumscrie. **6.** a delimita, a defini; **js. Befugnisse** ~ a delimita, a defini competența cuiva.

umschreibend **I.** *part. prez.* de la umschreiben[2]. **II.** *adj.* parafrazând.

Umschreibung[1], *-en, f.* (și *jur.*) transcriere.

Umschreibung[2], *-en, f.* **1.** circumscriere. **2.** perifrază. **3.** *(muz.)* parafrază. **4.** definire, delimitare.

Umschreibungsgebühr, *-en, f. (jur.)* taxă de transcriere.

umschreiten, *umschritt, umschritten (du umschreitest, er umschreitet), vb. (h) tr.* a păși, a umbla, a merge în jurul…

umschrieben **I.** *part. trec.* de la umschreiben[2]. **II.** *adj.* precis delimitat; *(med.)* localizat.

Umschrift, *-en, f.* **1.** inscripție circulară; **die** ~ **einer Münze** legenda unei monede. **2.** transcriere; **die** ~ **des Textes** transcrierea (fonetică) a textului. **3.** text transcris.

umschubsen, *schubste um, umgeschubst (du, er schubst um), vb. (h) tr. (fam.)* a da jos, a răsturna înghiontind.

umschulden, *schuldete um, umgeschuldet (du schuldest um, er schuldet um), vb. (h) tr. (fin.)* **1.** a converti (datorii), a transforma. **2.** a reeșalona.

Umschuldung, *-en, f. (fin.)* conversiune; reeșalonare a datoriilor; report de creanțe; **die** ~ **durchführen** a proceda la reeșalonarea datoriilor.

Umschuldungs|abkommen, *-s, -, n. (ec.)* acord de reeșalonare.

Umschuldungs|antrag, *-(e)s, -träge, m. (fin.)* ofertă de conversiune.

Umschuldungsverfahren, *-s, -, n. (ec.)* procedură de reeșalonare.

Umschuldungszeitraum, *-(e)s, -räume, m. (ec.)* perioadă de reeșalonare.

Umschuldungszwang, *-(e)s, -zwänge, m.* constrângere de reeșalonare.

umschulen, *schulte um, umgeschult, vb. (h) tr.* **1.** a înscrie la o altă școală. **2.** a recalifica, a se specializa într-o altă meserie.

Umschüler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană supusă reeducării. **2.** persoană care se recalifică.

Umschulung, *-en, f.* **1.** schimbare a școlii. **2.** recalificare.

Umschulungskursus, *-, -kurse*, **Umschulungslehrgang**, *-(e)s, -gänge, m.* curs de recalificare.

Umschulungsmaßnahmen *pl.* măsuri de recalificare.

Umschulungs|urlaub, *-(e)s, -e, m.* concediu pentru recalificare.

umschürzen, *schürzte um, umgeschürzt (du, er schürzt um), vb. (h) tr.* **1.** a(-și) pune șorțul. **2.** a sufleca, a răsfrânge.

umschütteln, *schüttelte um, umgeschüttelt (ich schütt(e)le um), vb. (h) tr.* a amesteca scuturând, agitând.

umschütten, *schüttete um, umgeschüttet (du schüttest um, er schüttet um), vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a vărsa; **ein Glas Wasser** ~ a vărsa un pahar cu apă; **Wasser** ~ a vărsa apă. **2.** a transvaza, a deșerta, a turna în alt vas, a pritoci; **den Wein in ein anderes Fass** ~ a turna vinul în alt butoi.

umschwärmen, *umschwärmte, umschwärmt, vb. (h) tr.* **1.** a roi în jurul...; a înconjura (în grup); **die Bienen umschwärmten ihn** albinele roiau în jurul lui; *(fig.)* **ein ungeheurer Volkshaufen umschwärmte ihn** era înconjurat de o mulțime enormă de oameni; *(fig.)* **sie war von Anbetern umschwärmt** adoratorii roiau în jurul ei. **2.***(mil., înv.; în expr.)* **den Feind** ~ a forma linii rare de trăgători în jurul dușmanului.

umschweben, *umschwebte, umschwebt, vb. (h) tr.* a pluti în jurul...

Umschweife *pl. (în expr.)* **ohne ~e** fără înconjur, de-a dreptul, direct, fățiș; **etwas ohne ~ sagen** a spune ceva direct, verde, în față.

umschweifen, *umschweifte, umschweift, vb. (h) tr.* a înconjura, a umbla înconjurând.

umschweifig *adj.* cu multe ocolișuri; cu multe amănunte.

umschwenken, *schwenkte um, umgeschwenkt, vb.* **I.** *tr. (h)* a întoarce; **die Segel** ~ a întoarce pânzele. **II.** *intr. (s)* **1.** a coti, a întoarce, a schimba direcția; **rechts** ~ a coti, a întoarce, a face la dreapta. **2.** *(fig.)* a-și schimba opiniile, părerea, atitudinea, convingerile politice etc.

umschwimmen, *umschwamm, umschwommen, vb. (h) tr.* a înota în jurul..., a ocoli, a înconjura înot; **das Schiff** ~ a înota în jurul corăbiei.

umschwingen, *schwang um, umgeschwungen, vb. (h) tr.* a învârti (în jurul), a întoarce; *(fig.)* **er schwang den Mantel um und eilte fort** și-a aruncat haina pe umeri și a plecat grăbit.

umschwirren, *umschwirrte, umschwirrt, vb. (h) tr.* a zbura, a roi în jurul...; **Insekten ~ ihn** bâzâie, zumzăie insecte în jurul lui; *(fig.)* **wechselnde Gedanken umschwirrten ihn** gânduri felurite i se învârteau prin cap.

umschwommen **I.** *part. trec.* de la umschwimmen. **II.** *adj.* inundat, scăldat; **von Tränen ~e Augen** ochi scăldați în lacrimi.

Umschwung, *-(e)s, -schwünge, m.* **1.** rotație. **2.** *(gimn.)* întoarcere (la bară fixă). **3.** *(fig.)* schimbare (bruscă), răsturnare, reviriment; cotitură; **ein ~ ist eingetreten** a intervenit o schimbare. **4.** *(elv.)* teren din jurul casei care ține de gospodărie.

umsegeln[1], *segelte um, umgesegelt (ich seg(e)le um), vb.* **I.** *tr. (h)* a răsturna din mersul corăbiei. **II.** *intr. (s) (fam.)* a cădea în nas.

umsegeln[2], *umsegelte, umsegelt (ich umseg(e)le), vb. (h) tr.* a naviga, a înconjura, a ocoli cu corabia; **ein Vorgebirge** ~ a ocoli un promontoriu, un cap, cu o corabie.

umsehen, *sah um, umgesehen (du siehst um, er sieht um), vb. (h) refl.* **1.** a privi, a se uita înapoi. **2.** a privi, a se uita în jur; **sieh dich gut um!** fii atent, uită-te bine în jur! **3. (nach)** a căuta cu ochii; a pândi; a căuta, a se interesa (de...), a se informa (despre...); **sich nach Arbeit** ~ a căuta de lucru; **sich nach einem Schlosser** ~ a căuta un lăcătuș, a face rost de un lăcătuș; **sich nach einem passenden Geschenk** ~ a căuta un cadou potrivit. **4. (in** cu *dat.)* a se familiariza (cu ceva), a se orienta (în ceva); **sich in der Stadt** ~ a merge prin oraș pentru a-l cunoaște. **5.** *(fam.)* a se mira; **du wirst dich (noch) ~!** știu că ai să te miri, ai să rămâi cu gura căscată!

Umsehen, *-s, n. sg.* **1.** privire (aruncată împrejur sau înapoi); **im** ~ într-o clipă, deodată, numaidecât, imediat. **2.** *(fig.)* cercetare, interesare.

um sein, *war um, um gewesen (ich bin um, du bist um, er ist um), vb. (s) intr.* a fi trecut, terminat; **das Jahr ist um** anul s-a încheiat; **seine Zeit ist um** timpul său a trecut; **wenn das Jahr um ist, komme ich zurück** după ce-o trece anul mă întorc.

umseitig, **umseits** *adj.* și *adv.* de pe pagina următoare, la pagina următoare.

umsetzbar *adj.* **1.** *(ec.; despre efecte, cecuri, valori)* care poate fi preschimbat; convertibil; **in bares Geld** ~ convertibil în bani lichizi. **2.** *(despre mărfuri)* care se poate desface, vandabil, negociabil.

Umsetzbarkeit *f. sg.* **1.** posibilitate de schimb, de preschimbare (a unor valori, efecte etc.). **2.** *(și fiz.)* convertibilitate, transformabilitate; **die ~ der Energiearten** convertibilitatea formelor de energie. **3.** *(com.)* posibilitate de desfacere, vandabilitate.

umsetzen[1], *setzte um, umgesetzt (du, er setzt um), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a plasa în alt loc; a muta; a rearanja; a dispune altfel; **den Zug** ~ a gara trenul la altă linie; **Bäume** ~ a transplanta arbori. **2.** a (pre)schimba (valori), a converti; a transforma; **in bares Geld** ~ a preschimba în bani lichizi; *(fig.)* **in die Tat (sau in Wirklichkeit)** ~ a transpune în fapt (în realitate). **3.** *(com.)* a vinde, a desface (mărfuri); **es wurde wenig umgesetzt** s-a vândut, s-a desfăcut puțin; **jährlich** ~ a vinde anual. **4.** *(muz.* și *lingv.)* a transpune; **ein Musikstück in eine andere Tonart** ~ a transpune o piesă muzicală în altă tonalitate; **er setzte die Prosa in Verse um** a transpus proza în versuri. **5.** *(tipogr.)* a preface (un zaț). **6.** *(inform.)* a transpune; **in ein anderes Format** ~ a transpune în alt format. **7.** *(ec.)* a transfera. **II.** *intr. (met.)* a se schimba; **der Wind setzt um** vântul se întoarce, își schimbă direcția. **III.** *refl. (chim., fiz.)* a se schimba, a se transforma; **die Stärke setzt sich in Zucker um** amidonul se preface în zahăr; **die Bewegung setzt sich in Wärme um** mișcarea se transformă în căldură.

umsetzen[2], *umsetzte, umsetzt (du, er umsetzt), vb. (h) tr.* **(mit etwas)** a înconjura (cu ceva); **mit Blumen umsetzt** plantat cu flori de jur împrejur, înconjurat de flori.

Umsetzer, *-s, -, m. (comunicații)* instalație pentru schimbarea frecvenței.

Umsetzgleis, *-es, -e, n (ferov.)* linie de manevră, de garare.

Umsetzung[1], *-en, f.* **1.** schimbare a locului, transplantare; mutare; rearanjare. **2.** prefacere, (pre)schimbare, transformare. **3.** *(ec.)* convertire. **4.** *(hidr.)* alternare; **die ~ der Gezeiten** alternarea mareelor. **5.** *(com.)* vânzare, desfacere. **6.** *(muz., lingv.)* transpunere. **7.** *(tipogr.)* prefacere a unui zaț, reculegere. **8.** *(fiz., chim.)* transformare, reacție. **9.** *(inform.)* transpunere. **10.** *(ec.)* cesiune, transfer.

Umsetzung[2], *-en, f.* înconjurare (cu ceva), plantare, sădire de jur împrejur.

Umsetzungsgeschwindigkeit, *-en, f.* **1.** *(fiz.)* viteză de transformare, de conversiune. **2.** *(chim.)* viteză de reacție.

Umsetzungs|produkt, *-(e)s, -e, n. (chim.)* produs al unei reacții.

Umsetzungs|temperatur, *-en, f. (fiz.)* temperatură de reacție.

Umsetzungszeit, *-en, f. (fiz.)* timp de transformare, de conversiune.

Umsichgreifen, *-s, n. sg.* propagare, răspândire, extindere.

Umsicht *f. sg.* **1.** *(fig.)* prevedere, circumspecție, precauție, prudență; **mit ~ handeln** a proceda cu prudență, cu precauție. **2.** tact, discreție, rezervă.

umsichtig *adj.* **1.** prevăzător, precaut, prudent; circumspect; **ein ~er Mensch** un om prudent, precaut. **2.** discret.

Umsichtigkeit *f. sg.* v. Umsicht.

umsiedeln, *siedelte um, umgesiedelt (ich sied(e)le um), vb.* **I.** *intr. (s)* a se muta (dintr-un loc într-altul). **II.** *tr. (h)* a (stră)muta (o populație).

Umsied(e)lung, *-en, f.* **1.** mutare; stabilire în altă parte. **2.** colonizare, transmutare (a unei populații dintr-un loc în altul).

Umsieden, *-s, n. sg.* distilare.

Umsiedler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care s-a mutat, care s-a stabilit în altă parte. **2.** persoană colonizată, transmutată în alt loc.

Umsiedlerlager, *-s, -, n.* lagăr, colonie pentru persoane strămutate.

Umsiedlung, *-en, f.* mutare.

Umsiedlungsfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m.* fond de colonizare, de transmutare a populației.

umsinken, *sank um, umgesunken, vb. (s) intr.* a cădea (încet) jos, a cădea din picioare, a se prăbuși; a leșina; **vor Schwäche** ~ a cădea, a leșina de slăbiciune; **vor Müdigkeit** ~ a cădea jos de oboseală.

umsitzen, *umsaß, umsessen (du, er umsitzt), vb. (h) tr.* a înconjura (ceva sau pe cineva) stând jos, a ședea de jur împrejur.

umso *(înv.)*, **um so** *conj.* cu atât.

umso mehr *(înv.)*, **um so mehr** *adv. (austr.)* cu atât mai mult.

umsonst *adv.* **1.** gratuit, degeaba, de pomană; **das war halb ~ gekauft** asta a cumpărat-o aproape pe gratis. **2.** degeaba, în zadar, inutil, nefolositor; **da ist alles Reden** ~ orice vorbă e în zadar în chestiunea asta; **alles** ~ degeaba, n-ai ce face; **sich ~ bemühen** a se strădui degeaba; **das hat er nicht ~ getan** n-a făcut-o fără motiv; **das sollst du nicht ~ getan haben** pentru asta ai să plătești!

Umsorge, *-n, f.* precauție, prevedere, circumspecție.

umsorgen, *umsorgte, umsorgt, vb. (h) tr.* a îngriji; a avea grijă (de).

umsoweniger *(înv.)* **um so weniger** *adv.* cu atât mai puțin.

um|spähen, *umspähte, umspäht, vb. (h) tr.* a iscodi, a scruta ceva din toate părțile, a spiona; **sie umspähten das feindliche Lager** au spionat din toate părțile tabăra dușmană.

um|spannen[1], *spannte um, umgespannt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înhăma din nou, altfel; **er hat die Pferde umgespannt** a înhămat din nou caii. **2.** a întinde din nou, altfel (coardele unui instrument). **3.** *(electr.)* a transforma. **II.** *intr.* a schimba caii.

um|spannen[2], *umspannte, umspannt, vb. (h) tr.* **1.** a cuprinde; **ihre Taille** ~ a-i cuprinde talia cu mâinile; *(fig.)* **sein Wissen umspannt ein großes Gebiet** știința sa îmbrățișează un vast domeniu. **2.** a cuprinde, a înconjura cu plase, cu pânze.

Um|spanner, *-s, -, m. (electr.)* transformator.

Um|spannerzelle, *-n, f. (electr.)* celulă de transformator.

Um|spannleistung, *-en, f. (electr.)* putere de transformare.

Um|spann|ort, *-(e)s, -e, m. (înv.)* stație de poștă unde se schimbau caii.

Um|spann|station, *-en, f.* v. Umspannwerk.

Um|spannung[1], *-en, f.* **1.** *(electr.)* transformare. **2.** schimbare a cailor. **3.** *(muz.)* schimbare a coardelor.

Um|spannung[2] *f. sg.* **1.** cuprindere, măsurare. **2.** cuprindere, înconjurare cu fire, cu pânze, cu plase.

Um|spannungsbogen, *-s, - (sau -bögen), m. (constr.)* arc înfășurător.

Um|spannwerk, *-(e)s, -e, n. (electr.)* stație de transformare.

um|speichern, *speicherte um, umgespeichert, vb. (h) tr. (despre calculatoare)* a trece pe altă memorie.

um|spielen, *umspielte, umspielt, vb.(h) tr.* **1.** a (se) juca în jurul (cuiva sau a ceva); **die Kinder ~ die Mutter** copiii se joacă în jurul mamei; *(fig.)* **ein Lächeln umspielte seinen Mund** un zâmbet îi juca pe buze; **die Locken umspielten ihr Gesicht** buclele îi încadrau obrazul. **2.** *(sport)* a dribla.

um|spinnen, *umspann, umsponnen, vb. (h) tr.* a înfășura, a înconjura cu fire; a cuprinde într-o rețea; *(fig.)* **Rosen ~ das Fenster** trandafirii înconjoară geamul de jur împrejur; *(fig.)* **von Sagen umsponnen** în jurul căruia (sau căreia) circulă legende, legendar.

um|sprengen, *umsprengte, umsprengt, vb. (h) tr.* a galopa în jurul...

um|springen[1], *sprang um, umgesprungen, vb. (s) intr.* **1.** a schimba subit direcția; **der Wind springt um** vântul își schimbă direcția. **2.** a trata, a se purta (cu cineva rău); **mit jm. übel (sau böse)** ~ a se purta rău cu cineva; **mit mir wird er nicht so** ~ cu mine n-o să-i meargă așa; **er springt damit um wie die Katze mit der Maus** se joacă cu asta ca pisica cu șoarecele.

um|springen[2], *umsprang, umsprungen, vb. (h) tr.* a sări în jurul (cuiva sau a ceva).

um|spulen, *spulte um, umgespult, vb. (h) tr.* **1.** a depăna din nou, a depăna pe un alt mosor. **2.** *(tehn.)* a rebobina.

um|spülen[1], *spülte um, umgespült, vb. (h) tr. (despre apă)* a culca; **die Wogen haben die Pflanzen umgespült** valurile au culcat la pământ plantele.

um|spülen[2], *umspülte, umspült, vb. (h) tr. (despre apă)* a uda din toate părțile, a scălda de jur împrejur; a înconjura cu valuri; **die Wellen ~ das Riff** valurile înconjură reciful.

Um|spulung, *-en, f.* **1.** depănare, înfășurare pe alt mosor. **2.** *(tehn.)* rebobinare.

um|spüren, *umspürte, umspürt, vb. (h) tr.* v. umschnüffeln.

Um|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** împrejurare, circumstanță, situație, stare; **ein besonderer ~** o situație specială; **die näheren Umstände kenne ich nicht** nu cunosc amănuntele; **den Umständen gemäß** după împrejurări; **das kommt auf die Umstände an** depinde de

împrejurări; **unter Umständen** eventual, dacă împrejurările vor permite (sau o vor cere); **unter diesen (sau solchen) Umständen** în aceste împrejurări, în această situație, așa fiind; **unter allen Umständen** cu orice preț, în orice caz; **unter keinen Umständen** în nici un caz, cu nici un preț; *(jur.)* **mildernder (erschwerender)** ~ circumstanță atenuantă (agravantă); **da ist noch ein kleiner ~ bei der Sache** mai rămâne încă un mic amănunt; **durch glückliche Umstände** printr-un fericit concurs de împrejurări. **2.** stare materială; **in guten Umständen** în condiții materiale bune; **meine Umstände erlauben mir das nicht** mijloacele mele nu-mi permit aceasta. **3.** *pl.* complicații, deranj; **bitte, nur keine Umstände!** vă rog, nu fiți formalist! nu vă deranjați! **er macht Umstände** face mofturi; **ich möchte Ihnen keine Umstände machen** n-aș vrea să vă deranjez; **das ist mit vielen Umständen verbunden** asta e mai dificil, asta depinde de mai mulți factori. **4.** *(fam.; în expr.)* **in anderen (sau in gesegneten) Umständen sein** a fi însărcinată.

um|stände|halber *adv.* v. umstandshalber.

um|ständlich *adj.* și *adv.* **1.** amănunțit, detaliat; **um nicht ~ zu sein** ca să fiu scurt. **2.** complicat, dificil; incomod; care se complică prea mult; **er macht alles furchtbar ~** complică îngrozitor lucrurile; **das ist zu ~** e prea complicat, prea dificil, prea peste mână; **sich ~ ausdrücken** a se exprima prolix, neclar, complicat. **3.** ceremonios, cu fasoane.

Um|ständlichkeit, *-en, f.* **1.** caracter amănunțit, detaliat. **2.** ceremonie, formalitate. **3.** prolixitate.

Um|stands|angabe, *-n, f. (gram.)* complement circumstanțial neobligatoriu, explicativ.

Um|standsbe|stimmung, *-en, f. (gram.)* complement circumstanțial; ~ **des Ortes** complement circumstanțial de loc.

Um|standsbrötchen, *-s, -, n. (reg.)* sandviș, tartină.

Um|stands|ergänzung, *-en, f. (gram.)* complement circumstanțial obligatoriu, determinativ.

Um|standsfürwort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* adverb pronominal.

um|standshalber *adv.* având în vedere circumstanțele, ținând seamă de situație, de împrejurări.

Um|standskasten, *-s, -kästen, m. (fam.)* persoană cu fasoane, ceremonioasă, gomoasă.

Um|standskleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de sarcină.

Um|standskleidung *f. sg.* îmbrăcăminte pentru femei însărcinate.

Um|standskrämer, Um|standsmeier, *-s, -, m.* v. Umstandskasten.

Um|stands|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție circumstanțială.

Um|standswort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* adverb.

um|stauen, *staute um, umgestaut, vb. (h) tr.* a aranja din nou, altfel (o stivă de mărfuri, încărcătura unui vas etc.).

um|stechen[1], *stach um, umgestochen (du stichst um, er sticht um), vb. (h) tr.* **1.** a săpa (cu cazmaua); **das Blumenbeet ~** a săpa stratul de flori. **2.** a grava din nou; **eine Platte ~** a grava din nou o placă.

um|stechen[2], *umstach, umstochen (du umstichst, er umsticht), vb. (h) tr.* a împunge de jur împrejur.

um|stecken[1], *steckte um, umgesteckt, vb. (h) tr.* **1.** *(hort.)* a transplanta, a răsădi. **2.** a înfige, a bate, a pune (în altă parte). **3.** a aranja, a prinde altfel (cu ace); **das Band ~** a prinde panglica altfel; **den Schmuck ~** a-și pune bijuteria altfel.

um|stecken[2], *umsteckte, umsteckt, vb. (h) tr.* a înfige de jur împrejur; **mit Pfählen ~** a înconjura cu pari, a bate pari de jur împrejur.

um|stehen[1], *stand um, umgestanden, vb. (s) intr. (reg.)* **1.** *(despre animale și plante)* a pieri, a muri, a crăpa; **seine Kuh ist umgestanden** i-a murit vaca; *(substantivat, pop.)* **es ist zum Umstehen** îți vine să mori. **2.** *(despre alimente)* a se strica, a se altera; **der Wein ist umgestanden** vinul s-a oțetit.

um|stehen[2], *umstand, umstanden, vb. (h) tr.* a înconjura, a sta în jurul...; **die Kinder ~ den Lehrer** copiii stau în jurul învățătorului; **von der Menge umstanden** înconjurat de mulțime.

um|stehend I. *part. prez.* de la umstehen[2]. **II.** *adj.* și *adv.* **1.** din jur, în jur; **die ~en Leute** oamenii, lumea din jur, asistența. **2.** *(despre texte)* (de) pe pagina următoare, alăturată; **beachten Sie ~en Text!** fiți atent la textul de pe pagina următoare!

Um|stehenden *pl.* asistență, public, cei care stau împrejur.

Um|steigebahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* gară de schimbare a trenului.

Um|steigebillett [-biljɛt],*-(e)s, -e (și -s), n.*, **Um|steigefahrschein**, *-(e)s, -e, m.*, **Um|steig(e)karte**, *-n, f. (în transportul public)* bilet de corespondență.

um|steigen, *stieg um, umgestiegen, vb. (s) intr.* a schimba trenul, tramvaiul, vagonul etc.

Um|steig(e)platz, *-es, -plätze, m.* loc de schimbare a unui vehicul (de către pasageri); loc de transbordare.

Um|steig(e)|station, *-en, f.* stație de schimbare a vehiculului (de către pasageri).

Um|stellbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.(ferov.)* stație de triaj.

um|stellen[1], *stellte um, umgestellt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a așeza altfel, a muta din loc; **die Stühle ~** a aranja din nou scaunele; *(ferov.)* **die Weiche ~** a schimba macazul; *(sport)* **die Mannschaft ~** a reface, a forma altfel echipa; **den Betrieb ~** a reorganiza întreprinderea; **auf maschinelle Bearbeitung ~** a trece la prelucrarea mecanică. **2.** *(tipogr.)* a repagina, a repune în pagini zațul. **3.** *(gram.)* a face inversiunea. **4.** *(ec.)* a readapta, a reconverti, a reorganiza. **II.** *refl.* a se adapta (la o situație nouă); a-și schimba poziția, punctul de vedere, atitudinea.

um|stellen[2], *umstellte, umstellt, vb. (h) tr.* a încercui, a înconjura, a împresura; **den Tisch mit Stühlen ~** a așeza scaune în jurul mesei; **das Haus mit Soldaten ~** a înconjura casa cu soldați.

Um|steller, *-s, -, m. (maș.)* schimbător; inversor.

Um|stellhahn, *-(e)s, -hähne, m. (ferov.)* cep de comutare; *(maș.)* robinet cu trei căi.

Um|stellhebel, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie de comutare, de inversare.

Um|stellung[1],*-en, f.* **1.** mutare din loc; așezare, aranjare din nou, altfel; reorganizare; ~ **auf vollautomatischen Betrieb** trecere la prelucrarea complet automatizată; *(sport)* **eine ~ in der Mannschaft vornehmen** a face o schimbare în echipă. **2.** schimbare (de atitudine, de poziție); (re)adaptare (la o situație nouă); **eine ~ der Werte** o reconsiderare, o reașezare a valorilor. **3.** *(tipogr.)* repaginare, punere din nou în pagini a zațului. **4.** *(ec.)* readaptare, reconversie, reorganizare.

Um|stellung[2], *-en, f.* înconjurare, îngrădire, încercuire.

Um|stellungs|investition [-vɛs-], *-en, f.* investiție pentru reconversie.

Um|stellungskosten *pl. (ec.)* cheltuieli de (re)adaptare, de reorganizare.

Um|stellungszeichen, *-s, -, n.* semn de inversare (a unor litere, a unor cuvinte).

um|stempeln[1], *stempelte um, umgestempelt (ich stemp(e)le um), vb. (h) tr.* a ștampila din nou; a reștampila, a schimba timbrul.

um|stempeln[2], *umstempelte, umstempelt, vb. (h) tr.* a pune peceți de jur împrejur.

Um|steuerbock, *-(e)s, -böcke, m.* **1.** *(ferov.)* capră, suport a(l) schimbătorului de mers. **2.** *(maș.)* inversor de mers.

Um|steuergetriebe, *-s, -, n. (maș.)* mecanism de inversare a mersului.

Um|steuer|hebel, *-s, -, m. (maș.)* pârghie de schimbare a mersului; pârghie, bară a schimbătorului de mers.

Um|steuerkupplung, *-en, f. (maș.)* cuplaj de inversare.

Um|steuermotor, *-s, -en, m. (maș.)* motor reversibil.

um|steuern, *steuerte um, umgesteuert, vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a schimba cursul. **2.** *(tehn.)* a schimba, a inversa mersul, a reversa; **den elektrischen Strom ~** a comuta curentul electric.

Um|steuer|rad, *-(e)s, -räder, n. (maș.)* roată de inversare.

Um|steuerschraube, *-n, f.* **1.** *(ferov.)* șurub al schimbătorului de mers. **2.** *(maș.)* tijă filetată a inversorului de mers.

Um|steuerung, *-en, f.* **1.** *(maș.)* schimbare de direcție, schimbare de sens de mers, cârmire; **selbsttätige ~** schimbare automată de direcție; **zwangsläufige ~** schimbare forțată, constrânsă, de direcție. **2.** *(tehn.)* comutare, inversare. **3.** *(fiz.)* inversiune, schimbare de sens.

Um|steuerungs|apparat, *-(e)s, -e, m.* dispozitiv de schimbare a direcției, a sensului.

Um|steuerungs|mechanismus, *-, -men, m. (maș.)* mecanism de inversare a mersului.

Um|stieg, *-(e)s, -e, m.* trecere la altceva, la ceva nou.

um|stimmen, *stimmte um, umgestimmt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(muz.)* a acorda pe un alt ton; **die Saiten ~** a reacorda coardele; *(fig.)* **stimme deinen Ton um** vorbește pe alt ton. **2.** a convinge, a face să-și schimbe părerea; **er lässt sich nicht leicht ~** nu poate fi convins cu ușurință de contrariu; **jn. zu js. Gunsten ~** a câștiga pe cineva în favoarea cuiva. **II.** *refl.* a se schimba, a-și schimba părerea, atitudinea etc.; **sein Charakter hat sich umgestimmt** i s-a schimbat caracterul.

Um|stimmung, *-en, f.* **1.** *(muz.)* acordare pe alt ton. **2.** schimbare de opinie, de dispoziție, de sentimente etc.

um|stoßen, *stieß um, umgestoßen (du, er stößt um), vb. (h) tr.* **1.** a răsturna, a doborî; **alle Kegel mit einem Wurf ~** a doborî toate popicele cu o lovitură; **eine Flasche ~** a răsturna o sticlă. **2.** a abroga, a desființa; a anula, a casa, a invalida, a radia; **diese Ausnahmen stoßen die Regel nicht um** aceste excepții nu infirmă regula; **ein Urteil ~** a anula o sentință; **einen Vertrag ~** a anula, a rezilia un contract; **ein Testament ~** a invalida un testament.

um|stößlich *adj.* **1.** care se poate răsturna, răsturnabil. **2.** casabil, anulabil, infirmabil, radiabil.

Um|stoßung, *-en, f.* **1.** răsturnare. **2.** anulare, casare, infirmare, radiere, desființare, invalidare, abrogare.

um|strahlen, *umstrahlte, umstrahlt, vb. (h) tr.* a înconjura cu raze de lumină, a lumina; **von Scheinwerfern umstrahlt** luminat de proiectoare, de reflectoare; *(fig.)* **von Ruhm umstrahlt** încununat de glorie.

um|streichen, *umstrich, umstrichen, vb. (h) tr.* **1.** a se furișa în jurul cuiva, a pândi, a spiona. **2.** a unge, a așterne un strat în jurul...

um|streiten, *umstritt, umstritten (du umstreitest, er umstreitet), vb. (h) tr.* a controversa, a contesta.

um|stricken[1], *strickte um, umgestrickt, vb. (h) tr.* a împleti, a tricota din nou; **ich muss den Strumpf ~** trebuie să împletesc ciorapul din nou.

um|stricken[2], *umstrickte, umstrickt, vb. (h) tr.* **1.** a înconjura cu fire, cu o plasă. **2.** a înconjura strâns, a îmbrățișa; **er hält ihn mit seinen Armen umstrickt** îl ține prins în brațe. **3.** *(fig.)* a prinde în mreje, a captiva, a fermeca; **ihre Schönheit umstrickte ihn** frumusețea ei l-a fermecat; **von Leidenschaften umstrickt** cuprins de pasiune; **vom Zauber der Musik umstrickt** captivat, prins de farmecul muzicii.

Um|strickung, *-en, f.* **1.** înconjurare cu fire, cu o plasă. **2.** îmbrățișare, strângere în brațe. **3.** *(fig.)* prindere în mreje, în plasă; vrajă, fermecare.

um|stritten I. *part. trec.* de la umstreiten. **II.** *adj.* contestat, litigios, disputat, discutat, în discuție; controversat; **ein ~es Problem** o chestiune, o problemă în discuție, controversată.

um|strömen, *umströmte, umströmt, vb. (h) tr. (despre ape curgătoare)* a scălda, a înconjura; **der Fluss umströmt die Burg** fluviul înconjură cetatea; *(fig.)* **plötzlich wurden sie von Blumenduft umströmt** i-a învăluit deodată mireasma florilor.

um|strukturieren, *strukturierte um, umstrukturiert, vb. (h) tr.* a restructura.

um|stufen, *stufte um, umstuft, vb. (h) tr.* a încadra în altă categorie.

um|stülpen, *stülpte um, umgestülpt, vb. (h) tr.* **1.** a răsturna; **ein Glas ~** a răsturna un pahar. **2.** a răsfrânge, a sufleca; **die Hemdärmel ~** a sufleca mânecile cămășii. **3.** *(fig.)* a tulbura, a da peste cap. **4.** *(tipogr.)* a întoarce colile (tipărite pe o față).

Um|stülpung, *-en, f.* **1.** răsturnare. **2.** suflecare, răsfrângere. **3.** *(tipogr.)* întoarcere a colilor după tipărirea pe o față.

um|stürmen, *umstürmte, umstürmt, vb. (h) tr. (despre vânt, vijelii)* a se dezlănțui din toate părțile; **das Gewitter umstürmt das Haus** furtuna asaltează casa din toate părțile.

Um|sturz, *-es, -stürze, m. (pol.)* revoluție, răsturnare; ~ **der Staatsgewalt** răsturnarea puterii de stat.

Um|sturzbe|strebungen *pl. (pol.)* **1.** tendințe revoluționare. **2.** intenții subversive.

Um|sturzbewegung, *-en, f. (pol)* **1.** mișcare revoluționară. **2.** mișcare subversivă.

um|stürzen, *stürzte um, umgestürzt (du, er stürzt um) vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a răsturna, a doborî; **die Mauer ~** a da jos zidul; **der Wind hat den Baum umgestürzt** vântul a doborât copacul. **2.** *(fig.)* a răsturna; a nimici, a distruge. **II.** *intr. (s)* a cădea, a se surpa, a se prăbuși.

um|stürzend I. *part. prez.* de la umstürzen. **II.** *adj.* radical, revoluționar; **~e Veränderungen** schimbări radicale.

Um|sturzherd, *-(e)s, -e, m. (pol.)* focar revoluționar.

Um|sturz|idee, *-n* [-de:ən], *f.* **1.** idee revoluționară. **2.** idee subversivă.

Um|sturzlehre, *-n, f.* **1.** doctrină revoluționară. **2.** doctrină subversivă.

Um|stürzler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* revoluționar(ă).

um|stürzlerisch *adj.* **1.** revoluționar. **2.** subversiv.

Um|sturzpartei, *-en, f. (pol.)* **1.** partid revoluționar. **2.** partid subversiv.

Um|sturzplan, *-(e)s, -pläne, m.* **1.** plan revoluționar. **2.** proiect, plan subversiv.

Umstürzung, *-en, f.* v. Umsturz.
Umsturzversuch, *-(e)s, -e, m. (pol.)* încercare de răsturnare, de revoluționare.
Umsud, *-(e)s, -e, m.* distilat.
umsummen, *umsummte, umsummt, vb. (h) tr.* a bâzâi de jur împrejur, a înconjura bâzâind.
umtanzen, *umtanzte, umtanzt (du, er umtanzt), vb. (h) tr.* a înconjura dansând, a dansa în jurul...
umtaufen, *taufte um, umgetauft, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a(-și) da alt nume, a (se) reboteza. **2.** a trece, a (se) converti la altă religie.
umtaumeln, *umtaumelte, umtaumelt (ich umtaum(e)le), vb. (h) tr.* a înconjura clătinându-se.
Umtausch, *-(e)s, -e, m.* schimbare, schimb (în natură), troc, conversie.
umtauschbar *adj.* care poate fi schimbat, bun pentru schimb; *(fin.)* convertibil; **~e Wertpapiere** efecte convertibile.
umtauschen, *tauschte um, umgetauscht, vb. (h) tr.* a schimba, a face schimb; *(ec.)* a converti.
Umtauschkurs, *-es, -e, m. (ec.)* curs de schimb, de conversie.
Umtauschkursgefälle, *-s, -, n. (ec.)* diferență a cursului de schimb.
Umtauschrecht, *-(e)s, n. sg.* dreptul (clientului) de a schimba o marfă (necorespunzătoare).
Umtausch|stelle, *-n, f.* birou de schimb.
umtippen, *tippte um, umgetippt, vb. (h) tr.* a bate din nou, a rescrie la mașină.
umtoben, *umtobte, umtobt, vb. (h) tr.* a vui, a mugi în jurul...; **umtobt von Wellen** înconjurat de vuietul valurilor; **die Wellen ~ den Leuchtturm** valurile vuiesc în jurul farului.
umtönen, *umtönte, umtönt, vb. (h) tr.* a (ră)suna în jurul...
Umtopf, *-(e)s, -töpfe, m.* v. Übertopf.
umtopfen, *topfte um, umgetopft, vb. (h) tr. (hort.)* a transplanta, a răsădi în alt ghiveci.
umtosen, *umtoste, umtost (du, er umtost), vb. (h) tr. (despre valuri, furtună)* a vâjâi, a vui în jur.
umtragen, *trug um, umgetragen (du trägst um, er trägt um), vb. (h) tr.* a purta (cu sine) de jur împrejur, dintr-un loc în altul; *(fig.)* **etwas im Kopf mit sich ~** a avea o idee; a cloci în cap o idee.
umtreiben, *trieb um, umgetrieben, vb. (h) tr.* a mâna, a goni fără țintă, de ici colo; **ein Rad ~** a împinge o roată; *(fig.)* **sein schlechtes Gewissen treibt ihn um** conștiința sa încărcată nu-i dă pace.
umtreten, *trat um, umgetreten (du trittst um, er tritt um), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a răsturna călcând, a răsturna cu piciorul; a călca în picioare. **2.** a scâlcia; **die Schuhe ~** a scâlcia pantofii. **II.** *intr.* a schimba pasul.
Umtrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** mișcare, rotație; **in ~ setzen** a pune în funcțiune. **2.** *(forest.)* stoc al arborilor (timpul de la sădire până la tăiere); **der ~ dieser Bäume beträgt 15–20 Jahre** stocul acestor arbori atinge 15–20 ani. **3.** *(agr.)* durată de exploatare a plantelor perene, a animalelor. **4.** *(mine)* galerie în jurul puțului. **5.** *pl. (peior.)* intrigi, mașinații, agitații, uneltiri; **er wurde wegen staatsfeindlicher ~e verhaftet** a fost arestat pentru uneltiri contra statului.
umtriebig *adj. (reg., despre oameni)* activ, dinamic.
Umtriebigkeit *f. sg.* caracter activ, dinamic.
Umtriebszeit *f. sg. (forest.)* rotație de abataj.
Umtrunk, *-(e)s, -trünke, m.* **1.** *sg.* trecere a paharului din mână în mână. **2.** invitație la un pahar de băutură.
umtun, *tat um, umgetan, vb. (h) (fam.)* **I.** *tr.* a pune pe sine, a îmbrăca; **eine Schürze ~** a pune un șorț. **II.** *refl.* a căuta (ceva); a se interesa (de ceva); **sich nach etwas** *(dat.)* **~** a căuta ceva, a se informa despre ceva; **sich nach Arbeit ~** a căuta de lucru; **er tut sich in der Welt um** cutreieră lumea.
Umverpackung, *-en, f. (com.)* ambalare, ambalaj de balot, de bax.
umverteilen, *verteilte um, umverteilt, vb. (h) tr.* a redistribui.
Umverteilung, *-en, f. (ec.)* redistribuire; **die ~ der Haushaltsmittel** redistribuirea mijloacelor bugetare.
umwachsen, *umwuchs, umwachsen (du umwächst, er umwächst), vb. (h) tr. (despre plante)* a înconjura crescând; **die Wiese war mit Gebüsch ~** pajiștea era mărginită de tufișuri.
umwalden, *umwaldete, umwaldet (du umwaldest, er umwaldet), vb. (h) tr. (despre păduri)* a înconjura, a crește în jur; **die Bergspitzen waren umwaldet** culmile muntelui erau împădurite.
umwallen, *umwallte, umwallt, vb. (h) tr.* **1.** a împrejmui (cu ziduri, cu șanț). **2.** a încadra unduind, a înconjura valuri, valuri.
Umwallung, *-en, f.* **1.** împrejmuire cu ziduri, cu șanțuri. **2.** zid, șanț împrejmuitor.
umwalten, *umwaltete, umwaltet (du umwaltest, er umwaltet), vb. (h) tr. (înv.)* a apăra, a ocroti.
Umwälz|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalație de epurare a apelor reziduale, a aerului poluat.
umwälzen[1], *wälzte um, umgewälzt (du, er wälzt um), vb. (h) tr.* **1.** a rostogoli, a răsturna; **einen Stein ~** a răsturna un pietroi. **2.** *(fig.)* a răsturna, a provoca o schimbare, o revoluție (radicală); **die bestehende Ordnung ~** a răsturna ordinea existentă. **3.** *(despre ape reziduale, aer poluat)* a recondiționa, a epura.
umwälzen[2], *umwälzte, umwälzt (du, er umwälzt), vb. (h) tr. (despre valuri)* a se rostogoli din toate părțile (peste ceva), a acoperi din toate părțile; **von Wogen umwälzt** tălăzuit din toate părțile.
umwälzend **I.** *part. prez.* de la umwälzen[1]. **II.** *adj.* revoluționar; **eine ~e Neuerung** o înnoire revoluționară.
Umwälzung, *-en, f.* **1.** răsturnare. **2.** *(fig.)* transformare, revoluție, revoluționare, schimbare radicală; **die gesellschaftlichen ~en** transformările sociale; **~ der Naturwissenschaften** revoluționare a științelor naturale; **~ der technischen Grundlagen der Produktion** revoluționare a bazelor tehnice ale sistemului de producție. **3.** bulversare.
Umwälzungsferment, *-(e)s, -e, n.* germene de schimbare, de transformare; sâmbure revoluționar.
Umwälzungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de transformare; proces revoluționar.
Umwand, *-(e)s, m. sg. (farm.)* alifie cu mercur (împotriva păduchilor).
umwandelbar *adj.* transformabil; convertibil; comutabil; care poate fi schimbat.
umwandeln[1], *wandelte um, umgewandelt (ich wand(e)le um), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a schimba, a transforma, a converti; **er ist ganz umgewandelt** e complet schimbat; **eine Gesellschaft ~** a schimba o societate; **Wertpapiere ~** a converti efecte. **2.** *(jur.)* a comuta. **II.** *refl. (h)* **1.** a se schimba, a se transforma, a-și schimba structura. **2.** *(fiziol.)* a se asimila. **3.** *(biol.)* a se metamorfoza. **4.** *(gram., rar)* a se conjuga. **III.** *intr. (s) (rar)* a se plimba de ici până colo, a fi necontenit pe drum.
umwandeln[2], *umwandelte, umwandelt (ich umwand(e)le), vb. (h) tr.* a străbate, a cutreiera; **er hat die ganze Welt umwandelt** a cutreierat lumea întreagă.
umwanden, *umwandete, umwandet (du umwandest, er umwandet), vb. (h) tr.* a împrejmui cu ziduri, a zidi de jur împrejur.
umwandern, *umwanderte, umwandert, vb. (h) tr.* a hoinări, a se plimba în jurul...
Umwandler, *-s, -, m.* **1.** transformator, persoană care transformă. **2.** *(electr., tehn.)* transformator.
Umwandlung, *-en, f.* **1.** schimbare, transformare, modificare; *(fiz.)* **~ der Energie** transformare a energiei; **thermonukleare ~** transmutație termonucleară; *(fin.)* **~ der Effekten** convertire a efectelor; **~ einer Anleihe** conversiune a unui împrumut. **2.** *(jur.)* comutare; **~ der Strafe in eine geringere** comutare într-o pedeapsă mai mică. **3.** *(fiziol.)* asimilare. **4.** *(biol.)* metamorfozare. **5.** *(ec.)* transformare, rearanjare, conversie.
Umwandlungs|art, *-en, f. (ec.)* mod de conversie.
Umwandlungsbilanz, *-en, f. (ec.)* bilanț la schimbarea formei juridice.
Umwandlungsfehler, *-s, -, m. (ec.)* eroare de conversie.
Umwandlungs|prozess, *-es, -e, m.* **1.** (și *biol.*) metamorfoză, proces de transformare, de schimbare. **2.** *(fiziol.)* asimilare.
Umwandlungs|prüfung, *-en, f. (ec.)* verificare, control contabil la schimbarea formei juridice.
Umwandung, *-en, f.* împrejmuire cu zid, căptușire, îmbrăcare cu un zid.
umweben[1], *webte um, umgewebt, vb. (h) tr.* a țese din nou.
umweben[2], *umwebte, umwebt* (și *umwob, umwoben*), *vb. (h) tr.* a învălui (în mister).
umwechseln, *wechselte um, umgewechselt (ich wechs(e)le um), vb. (h) tr.* a schimba; **den Anzug ~** a schimba costumul; **Schilling in Mark ~** a (pre)schimba șilingi în mărci; **Banknoten in Kleingeld ~** a schimba bancnote în bani mărunți.
Umwechslung, *-en, f.* schimbare, schimb.
Umwechslungskurs, *-es, -e, m. (fin.)* curs de schimb (al valutei).
Umweg, *-(e)s, -e, m.* (și *fig.*) ocol; înconjur; cale indirectă; **einen ~ machen** a face un ocol; **auf ~en** pe ocolite, indirect; **ohne ~e** direct, fără ocol.
umwegig *adj.* ocolit, pe ocolite; **in ~er Form** pe cale indirectă, pe ocolite.
umwehen[1], *wehte um, umgeweht, vb. (h) tr.* a răsturna suflând; **der Wind hat den Zaun umgeweht** vântul a răsturnat gardul.
umwehen[2], *umwehte, umweht, vb. (h) tr. (despre vânt)* a sufla, a adia în jurul...
umwehren, *umwehrte, umwehrt, vb. (h) tr.* a întări, a înconjura cu ziduri, cu întărituri.
Umwehrungsmauer, *-n, f.* zid de împrejmuire, zid de apărare, fortificație.
Umwelt *f. sg.* lume înconjurătoare, mediu înconjurător, mediu ambiant.
Umwelt|abgabe, *-en, f.* taxă pentru mediul înconjurător.
Umwelt|audit, *-s, -s, m.* și *n.* audit de mediu înconjurător.
Umwelt|auflage, *-n, f.* dispoziție cu privire la protejarea mediului înconjurător.
Umwelt|aufwendungen *pl.* cheltuieli ecologice.
Umweltbedingungen *pl.* condiții ale mediului ambiant.
umweltbelastend *adj.* neecologic, dăunător mediului înconjurător.
Umweltbelastung, *-en, f.* afectare, poluare, distrugere a mediului înconjurător.
umweltbewusst *adj.* conștient de importanța ecologiei, a mediului înconjurător.
Umweltbundesamt, *-(e)s, n. sg.* Oficiul Federal al Mediului (presc. UBA).
Umweltdelikt, *-(e)s, -e, n.* delict, infracțiune de poluare.
Umwelt|einfluss, *-es, -flüsse, m.* influență a mediului ambiant, înconjurător.
Umwelt|erfordernis, *-ses, -se, n.* imperativ ecologic.
Umwelt|er|haltung *f. sg.* conservare a mediului înconjurător.
umweltfeindlich *adj.* nefavorabil, nociv pentru mediul ambiant.
umweltfreundlich *adj.* favorabil mediului ambiant, nepoluant ecologic; **~e Produkte** produse ecologice.
umweltgefährdend *adj.* dăunător mediului înconjurător.
Umweltgefährdung *f. sg.* periclitare a mediului înconjurător.
umweltgerecht *adj.* ecologic.
Umweltgesetz, *-es, -e, n. (jur.)* lege pentru protecția mediului ambiant.
Umwelt|haftpflichtversicherung, *-en, f.* asigurare pentru pagubele aduse mediului.
Umwelt|haftungsgesetz, *-(e)s, n, sg.* lege cu privire la protejarea mediului.
umweltneutral *adj.* neutru, indiferent la mediul ambiant.
Umwelt|papier, *-s, -e, n.* hârtie fabricată ecologic, reciclabilă.
Umwelt|politik *f. sg.* politica mediului.
Umweltschäden *pl.* daune, pagube ecologice aduse mediului ambiant.
Umweltschädigung, *-en, f.* degradare a mediului înconjurător.
umweltschädlich *adj.* dăunător mediului ambiant.
Umweltschutz, *-es, m. sg.* protecție a mediului ambiant.
Umweltschutz|abgabe, *-n, f.* taxă de poluare.
Umweltschutz|abkommen, *-s, -, n.* acord de protecție a mediului.
Umweltschutz|auflagen *pl.* reglementări de protecție a mediului.
Umweltschutz|ausrüstung, *-en, f.* echipament antipoluant.
Umweltschützer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* ecologist(ă).
Umweltschutzgesetz, *-es, -e, n.* lege de protecție a mediului înconjurător.
Umweltschutzmaßnahmen *pl.* măsuri de protecție a mediului, măsuri împotriva poluării.
Umweltschutzvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv antipoluant.
Umweltsünder, *-s, -, m. (fam.)* poluant, contravenient pe plan ecologic.
umweltverschmutzend *adj.* poluant.
Umweltverschmutzung, *-en, f.* poluare a mediului ambiant, înconjurător.
umweltverträglich *adj.* ecologic, care nu afectează, care nu poluează mediul înconjurător.
Umweltverträglichkeits|prüfung, *-en, f.* verificare a caracterului ecologic.
Umweltwechsel, *-s, m. sg.* schimbare de mediu.
Umwelt|zeichen, *-s, -, n.* siglă de produs ecologic.
umwendbar *adj.* care poate fi întors, reversibil.
umwenden, *wendete um, umgewendet* (și *wandte um, umgewandt*) *(du wendest um, er wendet um) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a întoarce; (și *fig.*) **das Blatt ~** a întoarce foaia; **wie man eine Hand umwendet** într-o clipă; **wenden Sie gefälligst um!** binevoiți a întoarce! **2.** a

întoarce pe dos; **die Taschen** ~ a întoarce buzunarele pe dos. **3.** *(fig.; în expr.)* **es wendet mir das Herz um** îmi frânge inima. **II.** *refl.* a se întoarce; **er wandte sich nach uns um** (el) s-a întors, şi-a întors capul după noi. **III.** *intr.* a întoarce, a merge înapoi; **der Wagen wendete um** maşina a întors.

Umwenden, *-s, n. sg.* întoarcere; **im** ~ într-o clipă.

umwerben, *umwarb, umworben (du umwirbst, er umwirbt), vb. (h) tr.* a umbla după cineva, a face curte cuiva, a căuta favoarea cuiva; **sie war viel umworben** era foarte curtată.

Umwerbung, *-en, f.* curtare.

umwerfen[1], *warf um, umgeworfen (du wirfst um, er wirft um), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a răsturna, a doborî, a da jos; **den Wagen** ~ a răsturna căruţa; **die Erde mit dem Pflug** ~ a răsturna brazda, a ara pământul. **2.** *(fig.)* a zgudui, a răsturna, a zdruncina; a da gata; **alle Grundsätze** ~ a răsturna toate principiile; *(fam.)* **diese Nachricht hat mich umgeworfen** această ştire m-a zguduit, m-a dat gata; **das neblige Wetter hat ihn umgeworfen** vremea ceţoasă l-a îmbolnăvit de-a binelea. **3.** a pune, a lua ceva pe sine; **er hat sich** *(dat.)* **einen Mantel umgeworfen** şi-a aruncat pe umeri o manta. **II.** *intr. (fam.)* **1.** *(h)* a da greş; a da faliment; **der Sänger hat umgeworfen** cântăreţul a dat chix, a cântat fals. **2.** *(s) (despre vehicule)* a se răsturna.

umwerfen[2], *umwarf, umworfen (du umwirfst, er umwirft), vb. (h) tr.* a arunca în jur, a arunca de jur împrejur.

umwerfend I. *part. prez.* de la umwerfen[1]. **II.** *adj. (fam.)* zguduitor, care te dă gata.

umwerten, *wertete um, umgewertet (du wertest um, er wertet um), vb. (h) tr.* a reevalua, a atribui o nouă valoare, a revaloriza.

Umwertung, *-en, f.* reevaluare, revalorizare; **die** ~ **aller Werte** reconsiderarea, reaşezarea tuturor valorilor.

Umwickelmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de rebobinare.

umwickeln[1], *wickelte um, umgewickelt (ich wick(e)le um), vb. (h) tr.* **1.** a înfăşura din nou, a reînfăşura; a înfăşa din nou. **2.** *(tehn.)* a rebobina.

umwickeln[2], *umwickelte, umwickelt, vb. (h) tr.* **(mit** cu *dat.)* a înveli în, a înfăşura cu; **mit Papier** ~ a înfăşura cu hârtie; **mit Stroh** ~ a împacheta în paie.

Umwicklung, *-en, f.* înfăşurare (în jurul); *(tehn.)* bobinaj, bobinare.

umwidmen, *widmete um, umgewidmet (du widmest um, er widmet um), vb. (h) tr.* a schimba funcţia, destinaţia; **eine Fläche in Bauland** ~ a schimba un teren în teren de construcţie.

umwimmeln, *umwimmelte, umwimmelt (ich umwimm(e)le), vb. (h) tr.* a înconjura în roiuri, în cete, în număr mare.

umwinden[1], *wand um, umgewunden (du windest um, er windet um), vb. (h) tr.* v. umbinden.

umwinden[2], *umwand, umwunden (du umwindest, er umwindet), vb. (h) tr.* a înconjura, a înfăşura (cu ceva); **mit Girlanden** ~ a înconjura cu ghirlande, a pune de jur împrejur ghirlande; **die Stirn mit Lorbeer** ~ a încununa cu lauri.

umwirbeln[1], *wirbelte um, umgewirbelt (ich wirb(e)le um), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) învârti repede (în jurul), a face să se învârtească repede.

umwirbeln[2], *umwirbelte, umwirbelt (ich umwirb(e)le), vb. (h) tr.* a se învârti (repede) de jur împrejur; **der Staub umwirbelte uns** un vârtej de praf ne-a înconjurat.

umwittern, *umwitterte, umwittert, vb. (h) tr.* **1.** *(vân.)* a da ocol mirosind, a adulmeca; *(fig.)* a spiona, a observa pe cineva. **2.** a împresura, a stârni ameninţător în jur. **3.** a învălui, a înconjura; **ein Ort, den der Zauber uralter Märchen umwittert** un loc pe care îl învăluie farmecul unor povestiri străvechi.

umwittert I. *part. trec.* de la umwittern. **II.** *adj.* **1.** învăluit, înconjurat; **von Geheimnissen** ~ învăluit, înconjurat de taine. **2.** ameninţat; **sein von Gefahren umwitterter Thron** tronul său ameninţat din toate părţile de primejdii.

umwoben I. *part. trec.* de la umweben[2]. **II.** *adj.* înconjurat, învăluit; **von Sagen** ~ legendar, învăluit de legende; **vom Mondlicht** ~ scăldat în lumina lunii.

umwogen, *umwogte, umwogt, vb. (h) tr. (despre ape)* a înconjura cu valuri mari, cu talazuri; *(fig.)* a înconjura agitându-se; **eine ungeheure Menge umwogte das Haus** o mulţime se îngrămădea agitându-se în jurul casei.

umwohnen, *umwohnte, umwohnt, vb. (h) tr.* a locui în preajma cuiva.

umwohnend I. *part. prez.* de la umwohnen. **II.** *adj.* învecinat, din împrejurime.

Umwohner *pl.* vecini, locuitori din vecinătate.

umwölken, *umwölkte, umwölkt, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) înnora, a (se) acoperi cu nori; **der Himmel umwölkt sich** cerul se acoperă de nori. **2.** *(fig.)* a se întrista, a se întuneca; **seine Stirn ist umwölkt** fruntea îi este întunecată, posomorâtă.

umwölkt I. *part. trec.* de la umwölken. **II.** *adj.* **1.** înnorat, noros; **~er Himmel** cer noros. **2.** *(fig.)* întristat, posomorât, întunecat.

Umwölkung, *-en, f.* înnorare; **plötzliche** ~ **des Himmels** înnorare bruscă a cerului.

umwuchern, *umwucherte, umwuchert, vb. (h) tr. (despre vegetaţie etc.)* a năpădi, a creşte luxuriant în jurul...

umwühlen[1], *wühlte um, umgewühlt, vb. (h) tr.* a răscoli, a scormoni, a cotrobăi, a scurma; **die Wildschweine haben das Maisfeld umgewühlt** mistreţii au răscolit tot lanul de porumb.

umwühlen[2], *umwühlte, umwühlt, vb. (h) tr.* a răscoli, a scormoni, a scurma în jurul...

Umwühlung, *-en, f.* scurmare, scormonire, răscolire.

Umwurf, *-(e)s, -würfe, m.* v. Überwurf **(1).**

umzählen, *zählte um, umgezählt, vb. (h) tr.* a număra din nou.

umzangen, *umzangte, umzangt, vb. (h) tr.* a prinde, a apuca cu cleştele.

umzapfen, *zapfte um, umgezapft, vb. (h) tr.* a pritoci, a transvaza, a deşerta în alt butoi.

umzaubern[1], *zauberte um, umgezaubert, vb. (h) tr.* a preface prin farmece în...

umzaubern[2], *umzauberte, umzaubert, vb. (h) tr.* a fermeca, a captiva, a atrage (pe cineva).

umzäunen, *umzäunte, umzäunt, vb. (h) tr.* a îngrădi, a împrejmui.

Umzäunung, *-en, f.* **1.** îngrădire, împrejmuire. **2.** gard, îngrăditură.

Umzäunungsnetz, *-es, -e, n.* plasă de gard.

umzech, umzechig *adv. (reg.)* v. abwechselnd.

umzeichnen[1], *zeichnete um, umgezeichnet (du zeichnest um, er zeichnet um), vb. (h) tr.* a desena din nou; a schimba desenul.

umzeichnen[2], *umzeichnete, umzeichnet (du umzeichnest, er umzeichnet), vb. (h) tr.* **1.** a înconjura cu desene. **2.** a schiţa, a trage linii; **scharf** ~ a trage contururile, a marca apăsat.

umziehen[1], *zog um, umgezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a răsturna trăgând, a trage în jos. **2.** şi *refl.* a (se) schimba; **ich muss mich** ~ trebuie să mă schimb (de haine); **das Kind** ~ a primeni copilul. **II.** *intr. (s)* **1.** a se muta (cu locuinţa); **dreimal umgezogen (so gut wie) einmal abgebrannt** să te muţi de trei ori face cât un incendiu. **2.** *(inv.)* a vagabonda, a hoinări; **er zieht im Land um** hoinăreşte prin ţară. **3.** a face ocol, a ocoli.

umziehen[2], *umzog, umzogen, vb. (h).* **I.** *tr.* **1.** *(mit)* a îmbrăca, a acoperi, a înfăşura, a căptuşi (cu); **mit einer Mauer** ~ a înconjura cu un zid; **die Stadt mit einem Graben** ~ a înconjura oraşul cu un şanţ; **mit Vorhängen** ~ a acoperi cu perdele; **Wolken** ~ **den Himmel** nori acoperă cerul. **II.** *refl.* a se întuneca, a se înnora; **der Himmel hat sich mit Wolken umzogen** cerul s-a înnorat.

Umziehen, *-s, n, sg.* **1.** mutare. **2.** schimbare a hainelor.

umzieren, *umzierte, umziert, vb. (h) tr.* a garnisi, a ornamenta, a împodobi.

umzingeln, *umzingelte, umzingelt (ich umzing(e)le), vb. (h) tr. (mil.)* a împresura, a încercui, a înconjura; **wir wurden von feindlichen Panzern umzingelt** am fost încercuiţi de tancuri inamice.

Umzingelung, *-en, f. (mil.)* împresurare, încercuire, înconjurare, asediere.

umzirken, *umzirkte, umzirkt, vb. (h) tr.* a încercui.

Umzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** mutare (cu locuinţa). **2.** procesiune, alai, cortegiu, defilare.

Umzügler, *-s, -, m. (fam.)* **1.** persoană care se mută (cu locuinţa). **2.** participant la o procesiune, la o defilare.

Umzugsgelder *pl.* v. Umzugskosten.

umzugshalber *adv.* în vederea mutării, din cauza mutării.

Umzugskosten *pl.* cheltuieli de mutare.

Umzugskostenvergütung, *-en, f.* indemnizaţie pentru cheltuieli de mutare.

Umzugs|tag, *-(e)s, -e,* **Umzugs|termin**, *-s, -e, m.* termen, zi de mutare.

Umzugszeit, *-en, f.* **1.** timp prevăzut pentru mutare. **2.** pasaj, trecere a păsărilor călătoare.

umzüngeln, *umzüngelte, umzüngelt (ich umzüng(e)le), vb. (h) (despre flăcări)* a înconjura cu limbi de foc.

un|ab|änderlich şi **un|ab|änderlich** *adj.* **1.** irevocabil, de neschimbat, de neînlăturat; invariabil; **~e Gewohnheit** obicei înrădăcinat; **mein Entschluss ist** ~ hotărârea mea este irevocabilă. **2.** *(gram.)* invariabil, neflexibil.

Un|ab|änderlichkeit, şi **Un|ab|änderlichkeit**, *-en, f.* irevocabilitate, invariabilitate, imposibilitate de înlăturare.

un|abdingbar şi **un|abdingbar** *adj.* indispensabil, neapărat; **~es Recht** drept inalienabil.

Unabdingbarkeit *f. sg.* necesitate absolută, indispensabilitate.

un|abdinglich *adj.* v. unabdingbar.

un|abgefertigt *adj.* neexpediat, netrimis.

un|abgekocht *adj.* nefiert.

un|abgeschlossen *adj.* neîncheiat, neterminat, neisprăvit.

un|abhängig *adj.* independent, de sine stătător, neatârnat; **wirtschaftlich** ~ independent din punct de vedere economic; **diese Kräfte wirken ganz** ~ **voneinander** aceste forţe acţionează cu totul independent una de alta; **ein** ~ **es Ganzes bilden** a constitui un întreg de sine stătător; **er macht sich** ~ devine independent; **frei und** ~ liber şi independent; ~ **von...** independent de...

Un|abhängigkeit *f. sg.* independenţă, neatârnare; **die** ~ **erlangen** a dobândi neatârnarea; **die** ~ **verletzen** a viola independenţa; **zur** ~ **gelangen** a obţine, a cuceri independenţa.

Un|abhängigkeitsbewegung, *-en, f. (pol.)* mişcare de independenţă.

Un|abhängigkeitsdrang, *-(e)s, m. sg.* năzuinţă, tendinţă spre independenţă.

Un|abhängigkeits|erklärung, *-en, f.* proclamaţie de independenţă, de neatârnare.

Un|abhängigkeitsfront, *-en, f.* front al neatârnării, al independenţei.

Un|abhängigkeitsgefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment de independenţă.

Un|abhängigkeitskrieg, *-(e)s, -e -, m.* război de independenţă.

Un|abhängigkeits|partei, *-en, f.* partid al independenţei.

Un|abhängigkeits|politik *f. sg.* politică de independenţă.

Un|abhängigkeits|sinn, *-(e)s, m. sg.* spirit de independenţă.

Un|abhängigkeits|tag, *-(e)s, -e, m.* zi, aniversare a independenţei.

un|abkömmlich *adj.* **1.** indispensabil. **2.** nedisponibil.

Un|abkömmlichkeit, *-en, f.* **1.** indispensabilitate. **2.** indisponibilitate.

Un|abkömmlichkeits|schein, *-(e)s, -e, m.* **1.** certificat de indispensabilitate. **2.** dovadă care atestă indisponibilitatea.

Un|abkömmlichkeits|stellung, *-en, f. (mil.)* poziţie, statut de indispensabilitate.

un|ablässig şi **un|ablässig, un|ablässlich** *adj.* şi *adv.* **1.** necontenit, neîncetat, mereu, încontinuu, fără încetare; **~e Versuche** încercări necontenite; **~e Wachsamkeit** vigilenţă continuă; **er redete** ~ vorbea fără pauză. **2.** necondiţionat, neapărat; **eine ~e Strafe** pedeapsă obligatorie; **~e Pflicht** datorie necondiţionată.

Un|ablässigkeit şi **Un|ablässigkeit** *f. sg.* **1.** caracter continuu, neîncetat. **2.** caracter obligatoriu, necondiţionat.

un|ablegbar, un|ableglich *adj.* **1.** care nu poate fi dezbrăcat, dat jos, lepădat. **2.** *(fig.)* de nedezbărat. **3.** *(despre capital)* neexigibil.

un|ablenkbar şi **un|ablenkbar** *adj.* care nu poate fi abătut, deviat; de neabătut, de nedeviat; **eine ~e Aufmerksamkeit** o atenţie care nu poate fi tulburată, distrasă.

un|ablösbar, un|ablösbar şi **un|ablöslich, un|ablöslich** *adj.* şi *adv.* **1.** de nedezlipit; ~ **aufgeklebtes Papier** hârtie care nu poate fi dezlipită. **2.** *(ec.)* care nu poate fi răscumpărat; neamortizabil; **~e Schulden** datorii neamortizabile.

un|absehbar şi **un|absehbar** *adj.* **1.** nesfârşit, nelimitat, imens; **~e Möglichkeiten** posibilităţi nelimitate. **2.** imprevizibil, de neprevăzut; incalculabil; **~e Folgen** urmări de neprevăzut; ~ **er Schaden** daune incalculabile.

Un|absehbarkeit *f. sg.* **1.** imensitate, nelimitare. **2.** imprevizibilitate.

un|absehlich *adj.* v. unabsehbar.

un|absetzbar şi **un|absetzbar** *adj.* **1.** *(jur.)* inamovibil; incomutabil; **~e Richter** judecători inamovibili. **2.** *(despre mărfuri)* nevandabil.

Un|absetzbarkeit *f. sg.* **1.** *(jur.)* inamovibilitate; incomutabilitate. **2.** *(com.)* nevandabilitate.

un|absichtlich *adj.* şi *adv.* fără voie, neintenţionat, nepremeditat, involuntar; **eine ~e Geste** un gest neintenţionat; **~e Tötung** omor prin imprudenţă, omor nepremeditat.

Un|absichtlichkeit *f. sg.* lipsă de intenţie, de premeditare.

un|ab|streitbar *adj.* indiscutabil; **ein ~ es Verdienst** un merit indiscutabil.

un|abtragbar și **un|abtragbar** *adj.* v. unablegbar **(3).**

un|abtrennbar, un|abtrennbar și **un|abtrennlich, un|abtrennlich** *adj.* inseparabil.

un|abtretbar și **un|abtretbar** *adj.* (și *jur*) netransmisibil.

un|abweisbar, un|abweisbar și **un|abweislich, un|abweislich** *adj.* **1.** incontestabil. **2.** absolut necesar; imperios. **3.** care nu poate fi refuzat, de nerefuzat. **4.** urgent, grabnic.

un|abwendbar și **un|abwendbar** *adj.* inevitabil, de neînlăturat, fatal; **~e Folgen** urmări inevitabile; **~ es Schicksal** destin inevitabil, fatal.

Un|abwendbarkeit și **Un|abwendbarkeit** *f. sg.* necesitate inevitabilă, fatalitate, inevitabilitate.

un|abwendlich *adj.* v. unabwendbar.

un|achtsam *adj.* neatent, neglijent, distrat, nechibzuit, imprudent; **er geht sehr ~ mit seinen Sachen um** e foarte neglijent cu lucrurile sale.

Un|achtsamkeit, *-en, f.* lipsă de atenție, nebăgare de seamă, neatenție, neglijență, imprudență.

Un|adel, *-s, m. sg.* lipsă de noblețe, de eleganță.

un|adelig *adj.* lipsit de noblețe, de eleganță.

un|ähnlich *adj. (cu dat.)* **1.** neasemănător, diferit; **das sieht ihm nicht ~** asta îi seamănă. **2.** *(mat.)* neasemenea; **zwei ~e Dreiecke** două triunghiuri neasemenea.

Un|ähnlichkeit, *-en, f.* **1.** neasemănare, deosebire, neasemuire. **2.** *(mat.)* neasemănare.

un|anbringlich și **un|anbringlich** *adj.* care nu poate fi plasat; *(com.)* care nu poate fi vândut, nevandabil; **~e Sendungen** expedieri care nu pot fi nici predate destinatarului nici trimise înapoi.

un|anfechtbar și **un|anfechtbar** *adj.* inatacabil, indiscutabil, incontestabil, neîndoielnic; **ein ~es Wissen haben** a avea cunoștințe serioase, temeinice; **~e Beweise** dovezi incontestabile; **~e Tatsachen** fapte neîndoielnice.

Un|anfechtbarkeit și **Un|anfechtbarkeit** *f. sg.* incontestabilitate, inatacabilitate; caracter neîndoielnic.

un|angängig, un|angänglich *adj.* imposibil; nepermis; neîngăduit.

un|angebaut *adj.* necultivat; **~es Land** pământ nelucrat.

un|angebracht *adj.* nepotrivit, inoportun, deplasat; **es wäre gewiss sehr ~** ar fi într-adevăr foarte deplasat; **eine ~e Bemerkung** o observație deplasată, nepotrivită.

un|angebrochen *adj.* neînceput; **eine ~e Packung** un pachet neînceput.

un|angefochten *adj.* **1.** netulburat, liniștit; **er bleibt ~** rămâne netulburat; **er lässt ihn ~** nu-l supără, îl lasă în pace; **ein ruhiges und ~ es Leben** o viață liniștită și netulburată. **2.** neatacat; necontestat; **das Testament blieb ~** testamentul a rămas necontestat.

un|angegriffen *adj.* neatacat, necombătut, neatins; **ich konnte deine Grundsätze unmöglich ~ lassen** nu am putut să nu atac principiile tale; am fost nevoit să atac, să combat principiile tale; **~e Gesundheit** sănătate neștirbită; **~er Vorrat** rezervă neatinsă.

un|angekleidet *adj.* neîmbrăcat, gol, dezbrăcat.

un|angemeldet *adj.* și *adv.* **1.** neanunțat, fără aviz; **~ überraschen** a surprinde pe neașteptate; **~er Besuch** vizită neanunțată. **2.** neînregistrat; **niemand darf ~ in der Stadt wohnen** nimeni n-are voie să locuiască în oraș neanunțat, neînregistrat.

un|angemessen *adj.* și *adv.* nepotrivit, neadecvat, impropriu, incompatibil, nelalocul său; **eine ~e Behandlung** un tratament neadecvat; **der Natur des Menschen ~** incompatibil, nepotrivit cu natura omului.

Un|angemessenheit, *-en, f.* **1.** incompatibilitate, caracter impropriu, nepotrivire. **2.** necuviință, incorectitudine.

un|angenehm *adj.* și *adv.* neplăcut, supărător, penibil; **wenn es Ihnen nicht ~ ist** dacă nu vă displace, dacă nu vă supără; **eine ~e Überraschung** o surpriză neplăcută; **ein ~ er Geruch** un miros neplăcut; **~e Wahrheiten** adevăruri neplăcute; **~ werden können** a putea deveni foarte mânios; *(substantivat)* **er hat etwas Unangenehmes an sich** are ceva neplăcut în el; **er hat ihm etwas Unangenehmes gesagt** i-a spus ceva neplăcut.

un|angepasst *adj.* (și *sociol.*) neadaptat, neacomodat.

un|angerührt *adj.* și *adv.* neatins, intact; **~ lassen** a nu se atinge, a lăsa neatins; **das Frühstück blieb ~** micul dejun a rămas neatins.

un|angesagt *adj.* și *adv.* neanunțat; **er ist ~ gekommen** a venit neanunțat.

un|angesehen I. *adj.* care nu e băgat în seamă, neînsemnat; disprețuit; **~er Mensch** om neînsemnat, disprețuit; **~e Blümchen** floricele modeste. **II.** *prep.* (cu *gen.* și *ac.*) *(inv.)* fără a lua în considerare; **~ ihrer Forderung** fără a ține seama de cererea ei.

un|ange|stellt *adj.* neangajat, fără post.

un|ange|strengt *adj.* relaxat, cu ușurință.

un|angetastet *adj.* și *adv.* neatins, intact, neștirbit; **es bewahrt seine ~e Form** își păstrează forma originară; **eine ~e Autorität** autoritate neștirbită.

un|angreifbar și **un|angreifbar** *adj.* **1.** inatacabil, inviolabil; **~e Festung** fortăreață inaccesibilă. **2.** incontestabil, inatacabil; impecabil; **grammatisch ~** impecabil din punct de vedere gramatical; **~es Urteil** hotărâre incontestabilă.

Un|angreifbarkeit *f. sg.* inatacabilitate, impecabilitate, inviolabilitate.

unanim *adj.* și *adv.* unanim.

Unanimität *f. sg.* unanimitate.

un|an|nehmbar și **un|an|nehmbar** *adj.* inacceptabil; **~e Bedingungen** condiții inacceptabile.

Un|an|nehmbarkeit *f. sg.* inacceptabilitate, caracter inacceptabil.

un|an|nehmlich *adj. (inv.)* neplăcut.

Un|an|nehmlichkeit, *-en, f.* neplăcere, necaz, neajuns; **er hatte viele ~en** a avut multe neplăceri; **sich** *(dat.)* **~en zuziehen** a-și atrage neplăceri; **wir wollen Ihnen keine ~en bereiten** nu vrem să vă pricinuim neplăceri.

un|ansehnlich *adj.* **1.** cu un aspect sărăcăcios; neprezentabil; nearătos; pe care nu dai nici două parale. **2.** neînsemnat, fără importanță.

Un|ansehnlichkeit *f. sg.* **1.** înfățișare sărăcăcioasă, mizeră, nearătoasă. **2.** lipsă de importanță, de însemnătate.

un|an|ständig *adj.* și *adv.* **1.** necuviincios, indecent; nerușinat, fără rușine, fără pudoare; **er benimmt sich ~** se poartă necuviincios; **ein ~er Ausdruck** o expresie indecentă. **2.** murdar, necinstit, dubios; **~e Geschäfte** afaceri murdare, manevre necinstite. **3.** *(pe lângă adj.)* extrem de, foarte; **~ viel essen** a mânca extrem de mult.

Un|an|ständigkeit, *-en, f.* **1.** necuviință, indecență. **2.** necinste.

un|an|stellig *adj.* nedibaci, fără pricepere, fără dexteritate, neîndemânatic, stângaci.

un|an|stößig *adj.* și *adv.* care nu lezează decența, buna-cuviință; decent, cuviincios, ireproșabil, impecabil; **ein ~er Text** un text decent; **~e Lebensweise** viață ireproșabilă.

Un|an|stößigkeit *f. sg.* decență, impecabilitate, puritate.

un|antastbar și **un|antastbar** *adj.* inviolabil, inatacabil, de neatins, intangibil; **~e Wahrheit** adevăr inviolabil; *(jur.)* **~ es Eigentum** proprietate inviolabilă, intangibilă.

Un|antastbarkeit *f. sg.* (și *jur.*) inviolabilitate, inatacabilitate, intangibilitate.

un|anwendbar *adj.* inaplicabil, inutilizabil, impropriu, nepotrivit.

Un|anwendbarkeit *f. sg.* inaplicabilitate, imposibilitate de utilizare.

un|anzweifelbar *adj.* indubitabil.

un|appetitlich *adj.* și *adv.* *(despre mâncăruri)* puțin apetisant, neapetisant; *(despre oameni, și fig.)* respingător, grețos, dezgustător.

Un|appetitlichkeit, *-en, f.* înfățișare respingătoare, grețoasă, neapetisantă, dezgustătoare.

Un|art[1], *-en, f.* maniere proaste, obicei prost; nepolitețe, necuviință, proastă creștere; obrăznicie; **was für eine neue ~ ist das?** ce obicei prost mai e și ăsta?

Un|art[2], *-(e)s, -e, m. (inv.)* copil rău crescut, derbedeu; golan; **sei kein ~** nu fi prost crescut.

un|artig *adj.* și *adv.* **1.** neascultător, rău crescut. **2.** nepoliticos, necuviincios; **er benimmt sich ~** se poartă necuviincios.

Un|artigkeit, *-en, f.* **1.** lipsă de educație, proastă creștere. **2.** necuviință, nepolitețe.

un|artikuliert *adj.* și *adv.* nearticulat; neclar; **~ er Schrei** strigăt nearticulat.

un|ästhetisch *adj.* **1.** inestetic; neestetic. **2.** urât; lipsit de gust; **~ aussehen** a arăta urât.

un|attraktiv *adj.* neatractiv.

un|aufdringlich *adj.* discret, care nu caută să se impună; **das Parfüm hat einen ~en Duft** parfumul are o aromă discretă.

un|auf|fällig I. *adj.* nebătător la ochi, care nu atrage atenția; **ein ~es Äußeres** un aspect, o înfățișare obișnuit(ă), care nu atrage atenția. **II.** *adv.* fără vâlvă, pe neobservate, discret; **er war ~ verschwunden** a plecat neobservat.

un|auf|findbar și **un|auf|findbar** *adj.* de negăsit, care nu poate fi găsit.

un|auf|führbar și **un|auf|führbar** *(teatru)* care nu se poate juca, nereprezentabil.

un|aufgefordert *adj.* și *adv.* nechemat, nepoftit; de bunăvoie, voluntar, neinvitat, spontan; **sich ~ melden** a vorbi neinvitat, nepoftit.

un|aufge|hellt *adj.* nelimpezit, neclarificat, neexplicat; **eine ~e Frage** o problemă neclarificată, nebuloasă.

un|aufgeklärt *adj.* nelămurit, neclarificat; **dieser Fall ist ~ gelieben** acest caz a rămas neclarificat, nerezolvat.

un|aufgelöst *adj.* **1.** nedizolvat; **~e Arznei** doctorie nedizolvată. **2.** *(fig.)* v. ungelöst **(2).**

un|aufgeräumt *adj.* **1.** în dezordine, nedereticat, necurățat. **2.** *(fig.)* morocănos, fără chef, prost dispus.

un|aufgeregt *adj.* calm, liniștit.

un|aufgeschnitten *adj.* netăiat, neînceput; **das Buch war ~** cartea nu era încă tăiată; **er kaufte die Wurst ~** a cumpărat salamul într-o bucată, nefeliat.

un|aufhaltbar și **un|aufhaltbar I.** *adj.* irezistibil, de neoprit, de neîmpiedicat, de nestăvilit; **ein ~er Drang** o dorință irezistibilă; **Glauben an den ~en Fortschritt** credință în progresul nestăvilit; **~e Bewegung** mișcare necontenită. **II.** *adv.* fără oprire.

Un|aufhaltbarkeit *f. sg.* caracter irezistibil; forță de nestăvilit.

un|aufhaltsam *adv.* v. unaufhaltbar.

Un|aufhaltsamkeit *f. sg.* v. Unaufhaltbarkeit.

un|aufheb|bar *adj.* **1.** care nu se poate păstra. **2.** *(despre legi, dispoziții)* care nu se poate anula.

un|aufhörlich și **un|aufhörlich I.** *adj.* necontenit, neîncetat, fără încetare; **~es Rauschen** murmur neîncetat. **II.** *adv.* mereu, tot timpul; **das Kind weint ~** copilul plânge tot timpul.

Un|aufhörlichkeit *f. sg.* perpetuitate; permanență, necontenire, neîncetare.

un|auflösbar și **un|auflösbar** *adj.* **1.** insolubil, nedizolvabil, de nedizolvat; **~er Stoff** substanță insolubilă. **2.** *(fig.)* indisolubil, de nedesfăcut; de nedezlegat; **~e Bande** legături indisolubile. **3.** de nedescurcat, insoluționabil; (și *mat.*) de nerezolvat; **ein ~es Rätsel** o enigmă, o ghicitoare de nedezlegat.

Un|auflösbarkeit *f. sg.* **1.** insolubilitate. **2.** imposibilitate de a se desface, de a se dezlega. **3.** imposibilitate de a descurca, de a rezolva; caracter nesoluționabil.

un|auflöslich și **un|auflöslich** *adj.* v. unauflösbar.

Un|auflöslichkeit *f. sg.* v. Unauflösbarkeit.

un|aufmerksam *adj.* neatent, distrat; **im Unterricht ~ sein** a nu fi atent la ore; **sich ~ gegenüber jm. verhalten** a se purta neatent cu cineva.

Un|aufmerksamkeit *f. sg.* lipsă de atenție, de concentrare.

un|aufrichtig *adj.* nesincer, prefăcut, fals, fățarnic; **eine ~e Haltung** un comportament prefăcut.

Un|aufrichtigkeit, *-en, f.* nesinceritate, fățărnicie, falsitate.

un|aufschieb|bar și **un|aufschieb|bar** *adj.* care nu poate fi amânat, urgent, presant; **eine ~e Reise** o călătorie care nu poate fi amânată.

Un|aufschieb|barkeit *f. sg.* urgență, imposibilitate de amânare.

un|aufschieblich *adj.* v. unaufschiebbar.

un|auftreib|bar și **un|auftreib|bar** *adj.* care nu poate fi găsit, achiziționat.

un|ausbleiblich și **un|ausbleiblich** *adj.* inevitabil, de neînlăturat, sigur; fatal; **die ~ en Folgen** consecințele inevitabile.

Un|ausbleiblichkeit *f. sg.* inevitabilitate, caracter inevitabil, de neînlăturat, necesitate absolută.

un|ausdehnbar și **un|ausdehnbar** *adj.* *(fiz.)* neexpansibil, inextensibil.

Un|ausdehnbarkeit *f. sg.* *(fiz.)* neexpansibilitate, inextensibilitate, neextensibilitate.

un|ausdenkbar, un|ausdenkbar și **un|ausdenklich, un|ausdenklich** *adj.* de neînchipuit, inimaginabil, de neconceput; **~e Folgen** urmări inimaginabile.

un|ausführbar și **un|ausführbar** *adj.* nerealizabil, irealizabil, imposibil de realizat, de neexecutat; **ein ~er Plan** un plan nerealizabil.

Un|ausführbarkeit *f. sg.* imposibilitate de a fi executat, realizat; caracter irealizabil.

un|ausge|arbeitet *adj.* neterminat, nefinisat.

un|ausgebacken *adj.* *(cul.)* **1.** nefript, necopt. **2.** pe jumătate fript, copt, încă crud.

un|ausgebaut *adj.* *(despre clădiri)* clădit parțial, neterminat.

un|ausgebildet *adj.* **1.** nedezvoltat, neformat; **ein ~ er Charakter** un caracter neformat. **2.** necalificat profesional; *(despre recruți)* neinstruit; *(fig.)* incult; necultivat. **3.** *(bot., zool.)* rudimentar.

ụn|ausgefertigt *adj.* v. unausgearbeitet.
ụn|ausgeführt *adj.* nelucrat, neexecutat.
ụn|ausgefüllt *adj.* **1.** care nu este plin, neumplut; *(fig.)* **er ist zeitlich** ~ are timp liber, nu e ocupat tot timpul. **2.** necompletat; **~e Quittung** chitanță în alb. **3.** neîmplinit; **ein ~es Leben** o viață neîmplinită.
ụn|ausgeglichen *adj.* **1.** *(cont.)* neechilibrat. **2.** instabil; neechilibrat; **ein ~er Charakter** un caracter neechilibrat, inconstant; **ein ~er Haushalt** un buget dezechilibrat.
Ụn|ausgeglichenheit, *-en, f.* caracter instabil, neechilibrat.
ụn|ausgegoren *adj.* **1.** nelimpezit, nefermentat. **2.** *(peior.)* incomplet, care nu pare a fi gata; **eine ~e Planung** o planificare incompletă.
ụn|ausgemacht *adj.* nehotărât, nestabilit (dinainte).
ụn|ausgereift *adj.* necopt, nematurizat.
ụn|ausgeschlafen *adj.* nedormit, care n-a dormit suficient, somnoros.
ụn|ausgesetzt *adj.* și *adv.* necontenit, neîntrerupt, continuu, fără încetare; **ein ~er Kampf** o luptă neîntreruptă.
ụn|ausge|sprochen *adj.* nemărturisit, nespus, neexprimat, nepronunțat, nerostit.
ụn|ausgewachsen *adj.* care nu este încă adult, nematur, neformat.
ụn|ausgiebig *adj.* fără spor, care nu sporește; care nu dă mult.
un|ausglẹichbar și **ụn|ausgleichbar** *adj.* neaplanabil, necompensabil, ireductibil; **~er Gegensatz** contradicție ireductibilă.
un|auslọ̈schbar și **ụn|auslöschbar** *adj.* **1.** care nu poate fi șters, indelebil; *(fig.)* de nepotolit; **~er Durst** sete ce nu se poate potoli. **2.** care nu poate fi stins, de nestins.
Un|auslọ̈schbarkeit *f. sg.* **1.** imposibilitate de a șterge. **2.** imposibilitate de a stinge, inextingibilitate. **3.** *(fig.)* nepotolire.
un|auslọ̈schlich *adj.* v. unauslöschbar.
Un|auslọ̈schlichkeit *f. sg.* v. Unauslöschbarkeit.
un|ausrọttbar și **ụn|ausrottbar** *adj.* de nedezrădăcinat, inexterminabil, inextirpabil, de nestârpit; **ein ~es Vorurteil** o prejudecată de neînlăturat, de nestârpit.
Un|ausrọttbarkeit *f. sg.* imposibilitate de stârpire, de exterminare.
un|aus|sprẹchbar și **ụn|aus|sprechbar** *adj.* v. unaussprechlich **(1)**.
un|aus|sprẹchlich și **ụn|aus|sprechlich I.** *adj.* care nu poate fi spus, pronunțat, inexprimabil. **II.** *adv.* foarte, extrem de…, nespus de…; ~ **war meine Freude** am fost nespus de fericit; ~ **reizend** nespus de încântător.
Un|aus|sprẹchliche *pl.* *(fam., înv.)* indispensabili.
Un|aus|sprẹchlichkeit *f. sg.* caracter inexprimabil, neputință de a exprima în cuvinte.
un|aus|stẹhlich și **ụn|aus|stehlich** *adj.* **1.** insuportabil; **~e Hitze** căldură insuportabilă. **2.** *(fig.)* nesuferit, antipatic, insuportabil; **ein ~er Mensch** un om nesuferit.
Un|aus|stẹhlichkeit *f. sg.* caracter insuportabil, intolerabilitate.
un|aus|tịlgbar și **ụn|aus|tilgbar** *adj.* **1.** v. unauslöschbar. **2.** v. unausrottbar.
Ụn|aus|tilgbarkeit *f. sg.* **1.** v. Unauslöschbarkeit. **2.** v. Unausrottbarkeit.
un|auswẹichbar, ụnausweichbar și **un|auswẹichlich, ụn|ausweichlich** *adv.* inevitabil; fatal; inexorabil; *(substantivat)* **das Unausweichbare** inevitabilul.
ụn|autorisiert *adj.* neautorizat; **die ~e Herausgabe eines Buches** editarea neautorizată a unei cărți.
Ụnband, *-(e)s, -e, m. (austr.)* copil neastâmpărat, îndărătnic; **du ~!** neastâmpăratule!
ụnbändig I. *adj.* neînfrânat, sălbatic, nestăpânit; *(despre copii)* zburdalnic, neastâmpărat; **~e Horde** hoardă sălbatică; **ein ~er Geist** spirit neînfrânat; **eine ~e Begierde** dorință neînfrânată; **~e Freude** bucurie nemărginită; **~er Zorn** mânie nestăpânită; **sie hat eine ~e Zunge** nu știe să-și țină limba în frâu. **II.** *adv.* extrem de, enorm de, nespus de, foarte; ~ **viel** enorm de mult; ~ **lachen** a râde fără reținere, a râde în hohote; **sich ~ freuen** a se bucura nespus de mult.
Ụnbändigkeit, *-en, f.* fire neînfrânată, nesupusă; *(la copii)* zburdălnicie; neastâmpăr.
ụnbar *adj.* și *adv.* fără bani gheață; fără bani lichizi; prin virament; **~e Zahlung** plată prin virament.
ụnbarmherzig *adj.* și *adv.* nemilos, neîndurător, necruțător, fără milă; **er beutete sie ~ aus** i-a exploatat fără milă; **ein ~es Urteil** o sentință neîndurătoare; *(glumeț)* **er las den langen Vortrag ~ bis zu Ende** nu ne-a iertat deloc de conferința lui, a citit-o fără milă până la capăt.
Ụnbarmherzigkeit, *-en, f.* neîndurare, lipsă de milă; caracter nemilos.
ụnbärtig *adj.* imberb, fără barbă, spân; *(fig.)* **~e Kühnheit** îndrăzneală juvenilă.
ụnbauwürdig *adj.* *(mine)* nerentabil de exploatat.
ụnbe|absichtigt *adj.* neintenționat, fără voie, neproiectat.
ụnbe|achtet *adj.* și *adv.* **1.** neobservat, neluat în seamă; **er lässt das ~** nu ia în seamă, în considerare lucrul acesta, nu dă atenție acestui lucru; **er ließ meinen Einwand ~** n-a ținut cont de obiecția mea. **2.** neapreciat, neprețuit.
ụnbe|achtlich *adj.* neînsemnat, fără importanță, care nu merită atenție.
ụnbe|an|standet *adj.* și *adv.* necontestat, fără dificultate, fără a întâmpina opoziție, nereclamat.
ụnbe|antwortbar *adj.* la care nu se poate răspunde.
ụnbe|antwortet *adj.* fără răspuns; **er lässt den Brief ~** lasă scrisoarea fără răspuns; ~ **bleiben** a rămâne fără răspuns.
ụnbe|arbeitet *adj.* ne(pre)lucrat, brut; **~e Seide** mătase brută, neprelucrată; **ein ~es Fell** piele netăbăcită; **~es Holz** lemn necioplit; **~es Feld** câmp necultivat, nelucrat; *(fig.)* **~es Thema** temă netratată.
ụnbe|aufsichtigt *adj.* nesupravegheat, fără supraveghere; ~ **lassen** a lăsa fără supraveghere.
ụnbebaubar *adj.* *(agr.)* necultivabil, care nu poate fi cultivat.
ụnbebaut *adj.* **1.** *(despre pământ)* nelucrat, necultivat. **2.** *(despre terenuri)* neclădit, fără clădiri, viran.
ụnbedacht I. *adj.* **1.** nechibzuit, nesocotit, negândit, necumpănit; zăpăcit; **in einem ~en Augenblick** într-un moment necugetat; **ein ~es Wort** vorbă necumpănită. **2.** neacoperit, fără acoperiș. **II.** *adv.* fără socoteală, cu nesocotință, în mod nesocotit; ~ **handeln** a acționa fără socoteală, nechibzuit.
Ụnbedacht, *-(e)s, m. sg.* **1.** *sg.* v. Unbedachtsamkeit. **2.** persoană nechibzuită, care nu gândește, care nu reflectează (suficient).
ụnbedachterweise *adv.* nechibzuit, nesocotit, imprudent.
Ụnbedacht|heit, *-en, f.* **1.** nechibzuință. **2.** acțiune, comportament nechibzuit(ă).
ụnbedächtig, ụnbedachtsam *adj.* v. unbedacht **(I, 1)**.
ụnbedachtsamerweise *adv.* v. unbedachterweise.
Ụnbedachtsamkeit, *-en, f.* nechibzuință, imprudență; necugetare; **voll kindlicher ~** plin de naivitate copilărească.
ụnbedarft *adj.* neexperimentat; naiv; neînsemnat; **ein ~er Mensch** o persoană naivă.
ụnbedeckt *adj.* descoperit, neacoperit, deschis, gol, dezvelit; **~en Hauptes** sau **mit ~em Kopf** cu capul descoperit, cu capul gol.
ụnbedenklich I. *adj.* fără dificultate, fără pericol, fără risc; **er erfand ~e Geschichten** a născocit povești nevinovate, fără (sub)înțeles riscant; **das ist nicht ~** asta dă de gândit; **das scheint mir ganz ~** nu văd nici un motiv de îngrijorare, nu mi se pare grav. **II.** *adv.* **1.** fără a sta la îndoială, fără a șovăi, fără a ezita; fără pericol; fără rezerve. **2.** fără grijă; fără risc; **du darfst das ganz ~ tun** poți să faci asta fără ezitare, fără a sta pe gânduri.
Ụnbedenklichkeit *f. sg.* caracter neriscant, care nu prezintă nici un pericol.
Ụnbedenklichkeitsbescheinigung, *-en, f.* confirmare, atestare a lipsei unui risc (de natură fiscală).
ụnbedeutend I. *adj.* neînsemnat, fără importanță, nesemnificativ; **~e Kleinigkeiten** amănunte nesemnificative; **~er Zwischenfall** un incident neînsemnat, minor; **eine nicht ~e Summe** o sumă nu fără importanță, o sumă destul de mare. **II.** *adv.* puțin, neînsemnat; **er hat sich nur ~ verändert** s-a schimbat doar foarte puțin.
Ụnbedeutendheit *f. sg.* neînsemnătate, lipsă de importanță; *(înv.)* **meine ~** modesta mea persoană.
ụnbedingt și **unbedịngt I.** *adj.* **1.** necondiționat, neapărat, absolut, obligatoriu, fără rezervă; **~e Gültigkeit** valabilitate necondiționată; **~e Notwendigkeit** necesitate stringentă; **~e Zustimmung** adeziune fără rezerve; **~e Anerkennung** recunoaștere deplină; **~er Beweis** probă hotărâtoare; **~er Gehorsam** supunere necondiționată, absolută; **~e Bettruhe** repaos obligatoriu la pat; *(psih.)* **~er Reflex** reflex necondiționat. **2.** *(jur., elv.)* fără suspendare de pedeapsă. **II.** *adv.* neapărat, obligatoriu; cu totul, în mod absolut; **~!** neapărat! **das muss nicht ~ sein** nu trebuie neapărat, nu e obligatoriu; **ganz ~!** necondiționat, firește, cum să nu!
Ụnbedingt|heit *f. sg.* caracter necondiționat, neapărat; *(fil.)* **bedingte ~** absolutul condiționat.
ụnbe|eidigt *adj.* care nu a depus jurământ.
ụnbe|eindruckt *adj.* neimpresionat, impasibil; nemișcat; **das Ergebnis ließ ihn ~** rezultatul l-a lăsat nemișcat.
ụnbe|einflussbar *adj.* neinfluențabil.
ụnbe|einflusst *adj.* neinfluențat; ~ **lassen** a lăsa neinfluențat.
ụnbe|einträchtigt *adj.* **1.** fără a fi lezat în interese; neîngrădit. **2.** nevătămat.
ụnbe|endet, ụnbe|endigt *adj.* neterminat, neisprăvit, nesfârșit.
ụnbe|erbt *adj.* fără moștenitori, fără descendenți.
ụnbe|erdigt *adj.* neînmormântat, neîngropat.
ụnbefähigt *adj.* incapabil, incompetent.
ụnbefahrbar *adj.* *(despre drumuri)* impracticabil, necarosabil; **die Straße ist zur Zeit ~** momentan strada este impracticabilă; *(despre ape)* nenavigabil; *(mine)* **~es Bergwerk** mină neexploatabilă.
ụnbefahren *adj.* **1.** *(despre drumuri)* neumblat, necirculat, nefrecventat. **2.** *(despre marinari)* neexperimentat, fără experiență. **3.** *(despre mine)* neexploatat.
ụnbefangen *adj.* și *adv.* **1.** dezinvolt, degajat, natural; fără emoții; **ein ~es Kind** un copil degajat; **ein ~es Gewissen** o conștiință liniștită. **2.** fără idei preconcepute, imparțial, nepărtinitor; **~er Blick** privire nepărtinitoare; **~er Zuschauer** spectator imparțial.
Ụnbefangenheit *f. sg.* **1.** naivitate, sinceritate, naturalețe, spontaneitate, simplitate, candoare; **sie gewann ihre ~ zurück** și-a redobândit naturalețea. **2.** imparțialitate, nepărtinire, obiectivitate; **an js. ~ zweifeln** a se îndoi de obiectivitatea cuiva.
ụnbefestigt *adj.* **1.** nelegat, nefixat. **2.** nefortificat.
ụnbefiedert *adj.* fără penaj, fără pene.
ụnbefleckt *adj.* nepătat; *(fig.)* imaculat, pur, neprihănit; **~e Sitten** moravuri curate; ~ **er Ruhm** glorie nepătată; *(rel.)* **die ~e Empfängnis** Imaculata Concepție; **~es Mädchen** fecioară, virgină.
Ụnbefleckt|heit *f. sg.* neprihănire, puritate.
ụnbefördert *adj.* **1.** *(despre mărfuri)* neexpediat. **2.** *(despre persoane)* neînaintat în grad.
ụnbefrachtet *adj.* neîncărcat; *(mar.)* **~es Schiff** navă fără încărcătură.
ụnbefriedigend *adj.* nesatisfăcător, nemulțumitor, neîndestulător, insuficient; **~e Ergebnisse** rezultate nesatisfăcătoare.
ụnbefriedigt *adj.* și *adv.* nesatisfăcut, nemulțumit, neîndestulat, nesăturat, nepotolit; dezamăgit; **sie kehrten ~ zurück** s-au întors nemulțumiți, nesatisfăcuți, dezamăgiți.
Ụnbefriedigt|heit *f. sg.* nesatisfacere, insatisfacție, nemulțumire.
ụnbefristet *adj.* fără termen, cu o durată nelimitată; **ein ~er Vertrag** un contract cu durată nelimitată.
ụnbefruchtet *adj.* nefecundat; **ein ~es Ei** un ou (sau ovul) nefecundat.
ụnbefugt *adj.* și *adv.* neautorizat; incompetent; arbitrar; fără aprobare; **~e Werbung** recrutare ilegală; **~es Tragen der Uniform** purtare ilegală a uniformei; **~e Ausübung des Ärzteberufes** practicare ilegală a meseriei de medic; **er ist nicht ~, diesen Namen zu führen** are dreptul să poarte acest nume; ~ **amtliches Material offenbaren** a da publicații material oficial fără autorizație.
Ụnbefugte, *-n, -n (ein Unbefugter), m.* și *f.* persoană neautorizată; **~n Eintritt verboten!** intrarea străinilor interzisă!
ụnbefugterweise *adv.* pe nedrept, fără autorizație; în mod arbitrar.
Ụnbefugt|heit, *-en, f.* incompetență, lipsă de autorizație.
ụnbegabt *adj.* neînzestrat; netalentat.
Ụnbegabt|heit *f. sg.* lipsă de înzestrare, de talent.
ụnbegeben *adj.* *(reg.)* necăsătorit.
ụnbegehbar *adj.* pe care nu se poate umbla, circula; impracticabil.
ụnbegehrt *adj.* necăutat, nedorit.
ụnbeglaubigt *adj.* neautentificat; *(cont.)* **~e Verrechnung** decontare neverificată.
ụnbegleitet *adj.* neînsoțit, fără însoțitor, neîntovărășit, singur.
ụnbeglichen *adj.* neachitat; **~e Rechnung** bon, decont neplătit, neonorat.
ụnbegraben *adj.* v. unbeerdigt.

unbegreifbar, ụnbegreifbar și **unbegreiflich, ụnbegreiflich** *adj.* de neînțeles, de nepriceput, incomprehensibil, de neconceput; **fühlbar und doch so ~** palpabil și totuși de neconceput; **ein ~er Mensch** un om de neînțeles, ciudat; **ein ~ er Fehler** o greșeală de neînțeles; **er ist mir ~** nu pot să-l înțeleg.

ụnbegreiflicherweise *adv.* în mod ciudat, inexplicabil.

Ụnbegreiflichkeit, *-en, f.* imposibilitate de a înțelege, incomprehensibilitate.

ụnbegrenzbar *adj.* care nu poate fi limitat, nelimitabil.

ụnbegrenzt și **unbegrẹnzt** *adj.* nemărginit, nelimitat, nețărmurit, infinit; *(fig.)* imens, enorm; **~e Fläche** suprafață nesfârșită; **~er Kredit** credit nelimitat; **~e Möglichkeiten** posibilități nelimitate.

Ụnbegrenzt|heit *f. sg.* **1.** nemărginire, nețărmurire, infinit. **2.** *(fig.)* imensitate, enormitate.

ụnbegründbar *adj.* nemotivabil, care nu poate fi motivat.

ụnbegründet *adj.* neîntemeiat, fără temei, nemotivat, nefondat; **eine ~e Vermutung** o presupunere nefondată; **sein Verdacht ist ~** bănuiala lui este neîntemeiată.

Ụnbegründet|heit, *-en, f.* lipsă de temei, netemeinicie.

ụnbegütert *adj.* fără avere, sărac.

ụnbe|haart *adj.* pleșuv, chel, fără păr.

Ụnbe|hagen, *-s, n. sg.* sentiment neplăcut, indispoziție, jenă; **körperliches ~** indispoziție fizică, stare generală rea; **es überfiel ihn eine Unruhe, ein ~** l-a cuprins o neliniște, o indispoziție.

ụnbe|haglich *adj.* și *adv.* incomod, neconfortabil; care te face să te simți prost, jenat; neplăcut; **ein ~ es Gefühl** un sentiment neplăcut, care face să nu te simți bine; **mit einer ~en Empfindung betrat er das Zimmer** a intrat în cameră cu o senzație neplăcută; **mir ist ~ zumute** nu mă simt în apele mele, am presimțiri rele; **sich ~ fühlen** a se simți prost, jenat; **eine ~e Wohnung** o locuință neconfortabilă.

Ụnbe|haglichkeit, *-en, f.* v. U n b e h a g e n.

ụnbe|handelbar *adj.* netratabil, incurabil.

ụnbehandelt *adj.* **1.** netratat cu chimicale; **~es Obst** fructe netratate. **2.** *(med.)* netratat; neîngrijit; **er hat die Entzündung zu lange ~ gelassen** a lăsat prea mult timp infecția neîngrijită. **3.** nediscutat; **dieses Thema blieb ~** această temă a rămas nediscutată.

ụnbe|hauen *adj. (despre lemne și pietre)* necioplit, nelucrat, brut.

ụnbehaust *adj.* fără adăpost; **~er Mensch** om fără adăpost.

ụnbe|helligt *adj.* și *adv.* nesupărat, nestânjenit, nederanjat; **jn. ~ lassen** a lăsa pe cineva în pace, a nu stânjeni pe cineva; **er blieb ~** a scăpat, n-a fost stânjenit, deranjat, asaltat.

ụnbe|herrscht *adj.* nestăpânit; **er ist ~** nu se poate stăpâni, nu-și poate ține în frâu nervii.

ụnbe|herzt *adj.* fără curaj, laș.

ụnbe|hilflich *adj.* v. u n b e h o l f e n.

ụnbe|hindert *adj.* și *adv.* nestingherit, fără obstacole, nederanjat, neîmpiedicat; **~e Sicht** vedere perfectă.

ụnbe|holfen *adj.* neajutorat; greoi, stângaci, neîndemânatic; **ein ~er Mensch** un om neajutorat, stângaci.

Ụnbe|holfenheit *f. sg.* stângăcie, neîndemânare, neajutorare.

ụnbe|hutsam *adj.* și *adv.* imprudent, necircumspect, neprevăzător.

Ụnbe|hutsamkeit *f. sg.* imprudență.

unbe|irrbar și **ụnbe|irrbar** *adj.* care nu poate fi tulburat, influențat; imperturbabil, neinfluențabil.

unbe|irrt și **ụnbe|irrt** *adj.* și *adv.* neclintit, statornic, de neînduplecat, nestingherit, imperturbabil, netulburat, sigur de sine; **ich verlasse mich auf sein klares, ~es Urteil** am încredere în judecata sa limpede și hotărâtă; **er setzt seinen Weg ~ fort** își continuă drumul nestingherit, în mod hotărât, ferm.

Ụnbe|irrt|heit *f. sg.* neclintire, statornicie, neînduplecare, fermitate.

ụnbejaht *adj.* neafirmat, neconfirmat; **er lässt es ~** nu spune da, nu confirmă.

ụnbekannt *adj.* necunoscut; obscur, ignorat; fără glorie, fără nume (sonor); **eine ~e Größe a)** *(mat.)* (valoare, mărime) necunoscută; **b)** *(fig.)* un necunoscut, un oarecare; **er ist mir ~** îmi este necunoscut, nu-l cunosc; **es ist mir nicht ~** nu-mi este necunoscut; **ich bin hier ~** sunt străin aici; **das ist mir ~** asta nu știu, nu cunosc, mi-e necunoscut; **der ~e Soldat** soldatul necunoscut; **~, unbeliebt** nu iubim pe cine nu cunoaștem; **ein ~ es Gesicht** o figură necunoscută; **~ verzogen** mutat fără adresă.

Ụnbekannte[1], *-n, -n (ein Unbekannter), m.* și *f.* **1.** persoană necunoscut(ă), obscur(ă). **2.** *f. (mat.)* necunoscută.

Ụnbekannte[2], *-n (ein Unbekanntes), n.* necunoscut.

ụnbekannterweise *adv.* fără a cunoaște; **grüßen Sie ihren Freund ~** salutați-l pe prietenul dv., deși nu-l cunosc.

Ụnbekannt|heit *f. sg.* faptul de a fi necunoscut; obscuritate.

ụnbekehrbar *adj.* inconvertibil, care nu poate fi convertit.

Ụnbekehrbarkeit *f. sg.* inconvertibilitate, faptul de a nu putea fi convertit.

ụnbekehrt *adj.* neconvertit.

ụnbekleidet *adj.* neîmbrăcat, gol, nud, neacoperit.

Ụnbekleidet|heit *f. sg.* nuditate, goliciune.

ụnbekömmlich *adj. (despre mâncăruri)* indigest, greu.

ụnbekümmert și **unbekụ̈mmert** *adj.* și *adv.* fără grijă, nepăsător; **seien Sie deshalb ~** nu fiți îngrijorat pentru aceasta; **~es Leben** viață fără griji.

Ụnbekümmert|heit *f. sg.* lipsă de griji, nepăsare.

ụnbeladen *adj.* neîncărcat, neîmpovărat; *(mar.)* **ein ~es Schiff** o navă fără încărcătură.

ụnbelastet *adj.* neîncărcat; negrevat (de datorii); **das Grundstück ist ~** acest teren nu e ipotecat; *(fig.)* **er fühlt sich ~** se simte cu conștiința ușoară.

ụnbelästigt *adj.* lăsat în pace, netulburat; **lassen Sie mich ~!** lăsați-mă în pace!

ụnbelaubt *adj. (bot.)* fără frunze.

ụnbelebt *adj.* neînsuflețit, fără viață, mort, inanimat; *(fig.)* **eine ~e Straße** o stradă liniștită, nefrecventată; **die belebte und die ~e Natur** natura vie și natura neînsuflețită.

ụnbeleckt *adj. (fam.)* neatins; **von der Kultur ~** străin de orice urmă de cultură, neatins de civilizație.

ụnbelehrbar și **unbelẹhrbar** *adj.* incorigibil; care nu poate fi îndrumat, îndreptat.

Ụnbelehrbarkeit și **Unbelẹhrbarkeit** *f. sg.* incorigibilitate.

ụnbelesen *adj. (despre oameni)* necitit, necultivat.

Ụnbelesenheit *f. sg.* lipsă de lectură, de cultură.

ụnbeleuchtet *adj.* fără lumină, neluminat; obscur; **eine ~e Straße** o stradă neluminată.

ụnbelichtet *adj. (fot.)* neexpus.

ụnbeliebt *adj.* neiubit, nesimpatizat; **er war ~ im ganzen Dorf** în sat nimeni nu-l iubea; **beim Volk ~** neiubit, nesimpatizat de popor.

Ụnbeliebt|heit *f. sg.* lipsă de popularitate.

ụnbelohnt *adj.* nerăsplătit, nerecompensat.

ụnbemannt *adj.* **1.** *(mil.)* fără echipaj, fără personal; **der Panzer war ~** tancul nu avea echipaj; **~ er Raumflug** zbor cosmic fără echipaj. **2.** *(fam., glumeț)* fără pereche, fără soț.

ụnbemerkbar *adj.* imperceptibil, neobservabil; **der Wind war fast ~** vântul abia se simțea.

ụnbemerkt *adj.* și *adv.* neobservat, nevăzut, neluat în seamă, neremarcat; **ein bisher ~er Fehler** o greșeală neobservată până acum; **er lässt es nicht ~** nu-i scapă din vedere, nu lasă neobservat; **~ bleiben** a rămâne, a trece neobservat; **~ das Zimmer verlassen** a părăsi camera pe nesimțite, discret, fără să observe cineva.

ụnbemittelt *adj.* fără avere, sărac, lipsit de mijloace (materiale), nevoiaș.

Ụnbemittelt|heit *f. sg.* sărăcie, lipsă de avere, de mijloace de trai.

ụnbenannt *adj.* **1.** fără nume, anonim, nenumit. **2.** *(mat.; în expr.)* **eine ~e Zahl** un număr abstract.

ụnbeneidet *adj.* neinvidiat, nepizmuit.

ụnbenennbar *adj.* care nu poate fi numit; incalificabil.

ụnbenommen și **unbenọmmen** *adj.* licit, îngăduit, permis; **es bleibt dir ~** ești liber să faci aceasta, rămâne la aprecierea ta să faci aceasta.

ụnbenutzbar și **unbenụtzbar**, **ụnbenützbar** și **unbenụ̈tzbar** *adj.* nefolosibil.

ụnbenutzt, **ụnbenützt** *adj.* neîntrebuințat, neutilizat, nefolosit; nou; **der Wagen steht ~ da** automobilul nu e folosit de nimeni; **etwas ~ lassen** a nu se servi de ceva, a nu profita de ceva; **er lässt es nicht ~** nu scapă prilejul, ocazia; *(ec.)* **~es Kapital** capital mort, neproductiv.

ụnbe|ob|achtet *adj.* neobservat, nebăgat în seamă; **er lässt es ~** nu-i dă nici o atenție; **er fühlte sich ~** se simțea nebăgat în seamă.

ụnbequem *adj.* și *adv.* incomod, neconfortabil; neplăcut, nepotrivit; supărător, jenant, dezagreabil; **es ist ihm ~** îi este incomod; **eine ~e Lage** o poziție incomodă; **du sitzt ~** stai incomod; **ein ~er Mensch** un om incomod; **ein ~er Politiker** sau **Zeitgenosse** un politician sau contemporan incomod; **eine ~e Frage** o întrebare incomodă

Ụnbequemlichkeit, *-en, f.* incomoditate, neplăcere; **~en ertragen** a suporta neplăceri.

ụnberechenbar și **unberẹchenbar** *adj.* incalculabil; *(fig.)* imprevizibil; **er ist ~** nu știi la ce să te aștepți din partea lui; **es hat eine ~e Tragweite** are consecințe imprevizibile; **es würde von ~em Nutzen sein** ar fi extraordinar de util.

Ụnberechenbarkeit și **Unberẹchenbarkeit** *f. sg.* incalculabilitate; imposibilitate de a prevedea, caracter imprevizibil.

ụnberechtigt *adj.* **1.** neautorizat. **2.** neîndreptățit, nefondat, nemotivat; **unsere Furcht war nicht ganz ~** teama noastră nu era cu totul nejustificată; **~e Forderungen** cereri, revendicări nefondate, nejustificate, neîndreptățite.

ụnberechtigterweise *adv.* **1.** fără autorizație. **2.** fără nici un drept, pe nedrept, nejustificat nefondat.

ụnberedt *adj.* neelocvent.

ụnberichtigt *adj.* **1.** neîndreptat, necorectat. **2.** *(înv.)* neachitat; **~e Rechnung** notă de plată neachitată.

ụnberitten *adj.* **1.** *(despre unități militare, călăreți etc.)* pe jos; fără cal; pedestru. **2.** *(despre cai)* necălărit.

ụnberücksichtigt și **unberụ̈cksichtigt** *adj.* neluat în seamă, în considerare, neglijat; **etwas ~ lassen** a nu ține cont de ceva, a nu lua ceva în seamă.

ụnberufen și **unberufen I.** *adj.* și *adv.* **1.** (și *fig.*) nechemat; fără chemare, care n-are vocație. **2.** neautorizat, neîmputernicit. **II.** *interj.* har Domnului! **~ und unbeschrien!** bate-n lemn!

ụnberühmt *adj.* fără renume, obscur, necunoscut; **~e Namen** nume obscure.

Ụnberühmt|heit, *-en, f.* obscuritate, lipsă de renume.

ụnberührbar *adj.* intangibil, de neatins.

Ụnberührbare, *-n, -n (ein Unberührbarer), m.* și *f.* paria.

Ụnberührbarkeit *f. sg.* intangibilitate.

ụnberührt *adj.* neatins, intact; **etwas ~ lassen a)** a nu se atinge de ceva; **b)** a nu menționa ceva, a trece ceva sub tăcere; **von fremden Einflüssen ~** neatins de influențe străine; **ein ~es Mädchen** o fată virgină; **ein ~er Boden** un teren virgin; **ein ~es Thema** o temă, un subiect neatins, netratat; **~er Urwald** pădure virgină.

Ụnberührt|heit *f. sg.* (și *fig.*) virginitate, inocență; **die ~ der Natur** starea neatinsă a naturii.

ụnbesät *adj. (despre ogoare)* nesemănat.

ụnbeschadet și **unbeschadet** *adv.* fără a dăuna, neprejudiciind; **~ seiner Rechte** fără lezarea drepturilor sale; **~ seiner Ehre** fără a aduce prejudicii cinstei, onoarei sale.

ụnbeschädigt *adj.* nestricat, neavariat, nevătămat, teafăr, întreg, intact; **ein ~es Bild** un tablou în bună stare; **ganz und ~** întreg și nevătămat.

ụnbeschaffen *adj. (reg.)* bolnăvicios.

ụnbeschäftigt *adj.* neocupat, fără lucru, fără ocupație; **wir sind nie ~** nu suntem niciodată fără treabă, suntem ocupați permanent; **das ~e Warten** așteptarea cu mâinile în sân.

ụnbescheiden *adj.* **1.** lipsit de modestie; exagerat; **~e Wünsche** dorințe lipsite de modestie. **2.** necuviincios, arogant, obraznic, impertinent.

Ụnbescheidenheit, *f. sg.* **1.** lipsă de modestie. **2.** necuviință, impertinență, aroganță.

ụnbescheinigt *adj.* necertificat, nejustificat (prin acte), neatestat.

ụnbeschlagen *adj.* **1.** *(despre cai)* nepotcovit. **2.** neferecat; **eine ~e Tür** o ușă neferecată. **3.** *(fig., fam.)* fără experiență, neversat; **in Mathematik ist er ~** e slab la matematică, nu se pricepe la matematică.

ụnbeschnitten *adj.* **1.** netăiat împrejur; necircumcis. **2.** *(despre cărți)* netăiat. **3.** *(despre monede)* nezimțat.

ụnbescholten *adj.* **1.** integru, cinstit, fără cusur, fără pată, cu o reputație ireproșabilă; **ein ~er Charakter** un caracter integru, ireproșabil; **ein ~er Name** un nume nepătat. **2.** *(jur.)* v. u n b e s t r a f t **(2).**

Ụnbescholtenheit *f. sg.* **1.** integritate, cinste, ireproșabilitate, reputație intactă. **2.** *(jur.)* lipsa unor antecedente judiciare. **3.** virginitate, feciorie.

Ụnbescholtenheitszeugnis, *-ses, -se, n.* certificat de moralitate, de cinste, de bună reputație.

unbeschoren *adj.* v. ungeschoren.
unbeschrankt *adj.* fără barieră; **eine ~e Kreuzung** o intersecție fără barieră.
unbeschränkt *adj.* **1.** nelimitat, nemărginit; absolut; deplin; **auf ~e Frist** pe termen nelimitat; **sich ~ bewegen** a se mișca liber, neîngrădit; *(com.)* **~e Haftung** responsabilitate nelimitată; **~e Herrschaft** domnie absolută; **~e Autonomie** autonomie deplină; **~e Vollmacht** împuternicire deplină; **es hat eine ~e Gültigkeit** are o valabilitate nelimitată. **2.** *(jur.)* discreționar, nelimitat.
Unbeschränkt|heit *f. sg.* **1.** nețărmurire, nemărginire, nelimitare. **2.** întindere nelimitată, spațiu nemărginit. **3.** absolutism.
unbeschreiblich I. *adj.* de nedescris, inexprimabil; **~es Elend** mizerie de nedescris; **ein ~er Verlust** o pierdere inexprimabilă; **eine ~e Frechheit** o obrăznicie incalificabilă. **II.** *adv.* extrem de, nespus de; **~ dumm** extrem de prost; **~ schön** foarte frumos, nespus de frumos.
Unbeschreiblichkeit *f. sg.* imposibilitate de a fi descris, de a fi exprimat în cuvinte.
unbeschrieben *adj.* **1.** nedescris. **2.** nescris; **eine ~e Seite** o pagină albă, nescrisă; *(fig.)* **sie ist ein ~es Blatt** nu a făcut, nu a realizat încă nimic.
unbeschrie(e)n! *interj.* v. unberufen **(II).**
unbeschuht *adj.* neîncălțat, desculț.
unbeschützbar *adj.* care nu poate fi apărat, de neapărat.
unbeschützt *adj.* fără apărare, neapărat, lipsit de protecție, neprotejat.
unbeschwert *adj.* **1.** neîngreuiat, neîncărcat; *(fig.)* ușor, liber, fără griji; **eine ~e Zusammenkunft** o întrunire prietenească, fără pretenții, fără etichetă; **mit ~em Gewissen** cu conștiința curată; *(iron.)* **~ von jeder Sachkenntnis** care nu e apăsat de cunoștințe, care habar n-are.
unbeseelt *adj.* neînsuflețit; fără suflet, inanimat, fără viață; **beseelte und ~e Natur** natura însuflețită și neînsuflețită; **ein ~es Spiel** un joc fără viață; **das Bildnis ist ~** portretul e lipsit de expresie, de viață.
unbesehen și **unbesehen** *adj.* și *adv.* nevăzut, necontrolat, neexaminat, fără a fi fost văzut; **er nimmt (sau kauft) alles ~** cumpără totul pe nevăzute, pe încredere, fără să controleze.
unbesetzt *adj.* **1.** neocupat, liber, gol; **eine ~e Stelle** un post vacant; **~e Linie** linie liberă. **2.** negarnisit.
unbesiegbar și **unbesiegbar** *adj.* invincibil, de neînvins; imbatabil; **die Mannschaft ist ~** echipa este imbatabilă.
Unbesiegbarkeit și **Unbesiegbarkeit** *f. sg.* invincibilitate; imposibilitate de a fi învins.
unbesiegelt *adj.* nesigilat, nepecetluit.
unbesieglich *adj.* v. unbesiegbar.
Unbesieglichkeit *f. sg.* v. Unbesiegbarkeit.
unbesiegt *adj.* neînvins; **die bisher ~e Mannschaft** echipa neînvinsă până acum.
unbesoldet *adj.* nesalariat, fără plată, fără salariu, neretribuit; *(mil.)* fără soldă.
unbesonnen *adj.* și *adv.* nechibzuit, nesocotit, necugetat, negândit, imprudent; ușuratic; **~e Rede** vorbă necugetată; **~ handeln** a acționa necugetat; **er ist ~** e zăpăcit, imprudent, ușuratic.
Unbesonnenheit, *-en, f.* nechibzuință, nesocotință, necugetare, imprudență; zăpăceală.
unbesorgt *adj.* și *adv.* **1.** fără griji, nepăsător; **seien Sie ~!** fiți liniștit, n-aveți nici o grijă! fiți fără grijă! **~ leben** a trăi fără griji. **2.** neexecutat, neisprăvit; **~ lassen** a nu executa; **der Auftrag blieb ~** însărcinarea, comanda n-a fost îndeplinită.
Unbesorgt|heit *f. sg.* nepăsare, lipsă de griji.
unbe|spannt *adj.* fără cai, fără atelaj; **eine ~e Kutsche** o trăsură fără cai.
unbe|spielt *adj.* nefolosit, nejucat; **eine ~e Kassette** o casetă nouă.
Unbe|stand, *-(e)s, m. sg.* v. Unbeständigkeit **(1).**
unbe|ständig *adj.* **1.** nestatornic, nestabil, inconstant, schimbător, fluctuant, instabil; **~e Natur** natură nestatornică, capricioasă; **~es Wetter** vreme schimbătoare, instabilă; **~er Charakter** caracter inconstant, schimbător. **2.** *(chim.)* nestabil.
Unbe|ständigkeit, *-en, f.* **1.** nestatornicie, nestabilitate, variabilitate, inconstanță, instabilitate. **2.** nestabilitate (a unui compus chimic).
unbe|stätigt *adj.* neconfirmat; **eine ~e Nachricht** o știre neconfirmată.
unbe|stechbar și **unbe|stechbar** *adj.* incoruptibil, care nu se lasă mituit, integru; **~er Beamter** funcționar incoruptibil.
Unbe|stechbarkeit *f. sg.* v. Unbestechlichkeit.
unbe|stechlich și **unbe|stechlich** *adj.* v. unbestechbar.
Unbe|stechlichkeit *f. sg.* incoruptibilitate.
unbe|steigbar și **unbe|steigbar** *adj.* inaccesibil, de neurcat, de neescaladat.
Unbe|steigbarkeit *f. sg.* inaccesibilitate.
unbe|stellbar și **unbe|stellbar** *adj.* **1.** *(despre scrisori)* care nu se poate preda (destinatarul fiind necunoscut). **2.** *(despre pământ)* necultivabil, care nu poate fi lucrat.
unbe|stellt *adj.* **1.** *(despre mărfuri)* necomandat. **2.** *(despre pământ)* nelucrat, necultivat.
unbe|stimmbar și **unbe|stimmbar** *adj.* indefinibil, indeterminabil, vag; **eine ~e Pflanze** o plantă neindentificabilă; **es hat eine ~e Farbe** e de o culoare nedefinibilă.
Unbe|stimmbarkeit și **Unbe|stimmbarkeit** *f. sg.* indeterminabilitate, indefinibilitate; **mathematische ~** indefinibilitate matematică.
unbe|stimmt *adj.* **1.** nehotărât, nedeterminat, nedefinit; *(gram.)* **der ~e Artikel** articolul nehotărât; **~e Zahl** număr nedeterminat; **~e Gleichungen** ecuații nedeterminate; **auf ~e Zeit vertagen** a amâna pentru o dată nestabilită. **2.** nelămurit, vag, neprecis, confuz; **~er Ausdruck** expresie vagă, neprecisă, confuză; **~es Gefühl** sentiment, senzație nelămurit(ă); **~es Verlangen** dorință nedefinită, indistinctă; **es ist ~, ob er kommt** nu e sigur că vine.
Unbe|stimmt|heit, *-en, f.* **1.** caracter nehotărât, nedeterminare. **2.** nesiguranță, imprecizie, confuzie.
Unbe|stimmt|heitsrelation, *-en, f.* *(fiz.)* relație de nedeterminare, relația lui Heisenberg.
unbe|straft *adj.* și *adv.* **1.** nepedepsit; **~ bleiben** a scăpa nepedepsit. **2.** *(jur.)* fără antecedente penale, judiciare.
unbe|streitbar și **unbe|streitbar** *adj.* incontestabil, indiscutabil, neîndoielnic; **~e Übermacht** superioritate neîndoielnică.
Unbe|streitbarkeit *f. sg.* neputință de a contesta, incontestabilitate.
unbe|stritten și **unbe|stritten** *adj.* netăgăduit, necontestat.
unbe|strittenermaßen *adv.* *(elv.)* în mod necontestat, netăgăduit.
Unbe|strittenheit, *-en, f.* v. Unbestreitbarkeit.
unbe|sucht *adj.* nefrecventat, puțin frecventat; **eine ~e Ausstellung** o expoziție puțin frecventată.
unbeteiligt și **unbeteiligt** *adj.* **1.** nepărtaș, care nu ia parte; **an etwas ~ sein** a nu lua parte la ceva; **am Gewinn ~ sein** a nu lua parte la câștig; **er ist (daran) ~ a)** nu ia parte la aceasta; **b)** e dezinteresat (în privința asta). **2.** *(fig.)* nepărtinitor, obiectiv, neutru; **~er Betrachter** spectator obiectiv.
Unbeteiligt|heit *f. sg.* capacitatea de a fi obiectiv, neutru, de a nu lua parte, neutralitate, obiectivitate.
unbetont *adj.* neaccentuat, fără accent; aton; **betonte und ~e Silben** silabe accentuate și neaccentuate.
Unbetont|heit, *-en, f.* lipsă de accent, neaccentuare.
unbeträchtlich și **unbeträchtlich** *adj.* și *adv.* neînsemnat, de puțină importanță; **nicht ~** considerabil; **eine ~e Summe** o sumă neînsemnată, neglijabilă; **eine ~e Veränderung** o schimbare neînsemnată.
unbetrauert *adj.* nejelit, neplâns, neregretat.
unbetretbar și **unbetretbar** *adj.* impracticabil, inaccesibil; **eine ~e Gegend** o regiune impracticabilă.
unbetreten *adj.* **1.** neumblat, nebătătorit, necălcat; **~er Schnee** zăpadă proaspătă, necălcată, virgină; **~er Weg** drum, cărare neumblat(ă).
unbetrübt *adj.* **1.** senin, neînnorat; **~er Himmel** cer senin, fără nori. **2.** *(fig.)* fără griji, senin, netulburat.
unbeugbar și **unbeugbar** *adj.* **1.** *(gram.)* neflexibil. **2.** care nu poate fi îndoit, neflexibil.
unbeugsam *adj.* neînduplecat, neclintit, intransigent; îndărătnic, încăpățânat, inflexibil; **ein ~er Wille** o voință neînduplecată, de neclintit; **~er Sinn** încăpățânare.
Unbeugsamkeit *f. sg.* neînduplecare, neclintire, intransigență; încăpățânare, îndărătnicie.
unbevölkert *adj.* nepopulat.
unbewacht *adj.* nepăzit, nesupravegheat, neapărat; *(ferov.)* **~er Bahnübergang** trecere nepăzită peste calea ferată; *(fig.)* **in einem ~en Augenblick** într-un moment de slăbiciune.
unbewaffnet *adj.* neînarmat, fără arme; *(fig.)* **mit ~em Auge** cu ochiul liber.
unbewaldet *adj.* neîmpădurit, pleșuv.
unbewältigt *adj.* nedepășit, neînvins; **~e Vergangenheit** un trecut ale cărui răni încă n-au fost vindecate, trecut încă neuitat; **ein ~es Problem** o problemă nedepășită.
unbewandert *adj.* fără experiență, neversat, neinițiat, nedeprins; **er ist in der Geschichte ~** el este neinițiat în istorie.
unbewegbar și **unbewegbar** *adj.* (și *fig.)* care nu poate fi mișcat, care nu se poate mișca, fix, imobil.
unbeweglich și **unbeweglich** *adj.* și *adv.* **1.** imobil, fix, nemișcat, imobiliar; **~es Gut** avere imobilă; **~er Stern** stea fixă; **~e Miene** expresie rigidă; **~er Blick** privire fixă; **Weihnachten gehört zu den ~en Festen** Crăciunul este una dintre sărbătorile fixe. **2.** *(fig.)* neînduplecat, inexorabil, inflexibil, neclintit; **er blieb ~** a rămas neînduplecat.
Unbeweglichkeit, *-en, f.* **1.** imobilitate, fixitate, nemișcare. **2.** *(fig.)* neînduplecare, impasibilitate, inflexibilitate, neclintire.
unbewegt *adj.* și *adv.* **1.** nemișcat, liniștit, imobil. **2.** *(fig.)* nepăsător, impasibil, indiferent; **herzlos ~** fără suflet, nepăsător.
unbewehrt *adj.* neînarmat, fără arme; fără apărare; **~e Stadt** oraș nefortificat.
unbeweibt *adj.* neînsurat, celibatar.
unbeweint *adj.* neplâns, nebocit, nejelit, neregretat.
unbeweisbar și **unbeweisbar** *adj.* care nu se poate dovedi, de nedovedit; nedovedibil, nedemonstrabil; **~e Thesen** teze nedemonstrabile.
Unbeweisbarkeit și **Unbeweisbarkeit** *f. sg.* nedemonstrabilitate.
unbewiesen *adj.* nedovedit, nedemonstrat; **eine ~e Hypothese** o ipoteză nedemonstrată.
unbewirtschaftet și **unbewirtschaftet** *adj.* negospodărit, necultivat; neadministrat.
unbewohnbar și **unbewohnbar** *adj.* de nelocuit, nelocuibil.
Unbewohnbarkeit *f. sg.* imposibilitate de a fi locuit.
unbewohnt *adj.* nelocuit, liber, gol, deșert; **drei Zimmer sind ~** trei camere sunt nelocuite, libere; **~e Gegend** regiune nepopulată.
unbewölkt *adj.* fără nori, senin.
unbewusst *adj.* și *adv.* **1.** inconștient; involuntar; instinctiv; **~er Mensch** om inconștient; **er ist sich dessen nicht ~** nu-și dă seama de lucrul acesta; **das geschah mir ganz ~** aceasta mi s-a întâmplat fără să-mi dau seama, involuntar; **~ nachahmen** a imita fără voie; **~e Reaktion** reacție involuntară, instinctivă. **2.** *(înv.)* necunoscut; **Inhalt ~** conținutul necunoscut; **das ist mir ~** nu-mi este cunoscut, asta-i ceva necunoscut pentru mine; **es wird Ihnen nicht ~ sein, dass...** nu vă este desigur necunoscut că...
Unbewusste, *-n (etwas Unbewusstes), n. sg. (psih.)* inconștientul; **das kollektive ~** inconștientul colectiv.
Unbewusst|heit, *-en, f.* inconștiență, caracter inconștient, instinctiv.
unbezahlbar și **unbezahlbar** *adj.* **1.** de neplătit, care nu se poate plăti (fiind prea scump); **das ist für mich ~** asta nu pot s-o plătesc. **2.** *(fig.)* (de) neprețuit, foarte valoros. **3.** *(fam., glumeț; în expr.)* **er ist ein ~er Bursche** e un băiat de aur, e un băiat foarte bun.
Unbezahlbarkeit *f. sg.* caracter neprețuit, de ne(răs)plătit.
unbezahlt *adj.* neplătit, neachitat; **~e Rechnungen** conturi, note, facturi neachitate; **~er Urlaub** concediu fără plată.
unbezähmbar și **unbezähmbar** *adj.* de neîmblânzit, de neînfrânat, de nesupus, îndărătnic; **eine ~e Neugier** o curiozitate nestăpânită; **ein ~er Heißhunger** o foame de nestăpânit.
Unbezähmbarkeit și **Unbezähmbarkeit** *f. sg.* **1.** imposibilitate de a îmblânzi, de a înfrâna. **2.** caracter de neîmblânzit, de neînfrânat.
unbezähmt *adj.* neîmblânzit, neînfrânat, nesupus.
unbezeichnend *adj.* necaracteristic, neînsemnat, nespecific, nesemnificativ.
unbezeugt *adj.* neatestat, nedovedit; **dieses Wort ist bis zum 18. Jahrhundert ~** acest cuvânt nu e atestat până în sec. al XVIII-lea.
unbezweifelbar și **unbezweifelbar** *adj.* neîndoios, neîndoielnic, incontestabil, indubitabil; **eine ~ Tatsache** un fapt incontestabil; **die ~e Wahrheit** adevărul incontestabil.
unbezweifelt și **unbezweifelt** *adj.* mai presus de orice îndoială, necontestat; **~e Gewissheit** siguranță, certitudine necontestată.
unbezweiflich *adj.* v. unbezweifelbar.

unbezwingbar și **unbezwingbar** *adj.* invincibil, de neînvins, insurmontabil; *(despre cetăți)* inexpugnabil; **die Festung schien** ~ fortăreața părea inexpugnabilă.
Unbezwingbarkeit și **Unbezwingbarkeit** *f. sg.* invincibilitate, caracter inexpugnabil; neputință de a fi cucerit.
unbezwinglich *adj.* v. unbezwingbar.
Unbezwinglichkeit *f. sg.* v. Unbezwingbarkeit.
unbezwungen *adj.* neînvins.
unbiegsam *adj.* nemlădios, neflexibil, rigid, țeapăn.
Unbiegsamkeit *f. sg.* nemaleabilitate, inflexibilitate, rigiditate.
Unbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** monstru, figură diformă. **2.** fantomă, imagine înșelătoare.
Unbilden *pl.* **1.** nedreptăți, inechități. **2.** daune, efecte dăunătoare; vicisitudini, intemperii; **~n des Wetters** (sau **der Witterung**) adversitățile vremii, asprimile vremii.
unbildlich *adj.* nefigurat, concret; **um ~ zu sprechen** pentru a vorbi concret.
unbildsam *adj.* needucabil, greu de format; nemaleabil; **ein ~er Mensch** un om nedocil, greu de educat.
Unbildung *f. sg.* lipsă de cultură, incultură; **abgrundtiefe** ~ incultură profundă, crasă, lipsă totală de cultură.
Unbill *f. sg. (poet.)* nedreptate, inechitate; **alle ~ des Krieges** toată nedreptatea războiului.
unbillig *adj.* nedrept, nejust, inechitabil; **er hielt es für** ~ socotea aceasta ca fiind inechitabil; **es ist nicht** ~ e echitabil, e just, nu este nedrept; **~e Forderungen** pretenții nedrepte.
unbilligerweise *adv.* în mod inechitabil, nejust, pe nedrept.
Unbilligkeit *f. sg.* nedreptate, inechitate, injustețe.
unblutig *adj.* nesângeros, fără vărsare de sânge.
unbotmäßig *adj.* și *adv.* nesupus, neascultător; (și *jur.*) insubordonat; **er benimmt sich sehr** ~ se poartă foarte necuviincios.
Unbotmäßigkeit, *-en, f.* nesupunere, neascultare; (și *jur.*) insubordonare.
unbrauchbar *adj.* inutilizabil, nefolositor; inutil, rău; *(despre persoane)* inapt; ~ **machen** a face inutilizabil; *(mil.)* **ein Geschütz ~ machen** a demonta un tun; **in ~em Zustand** în stare inutilizabilă.
Unbrauchbarkeit *f. sg.* imposibilitate de utilizare; inaptitudine (a unui om); **militärische** ~ inaptitudine pentru serviciul militar; **Abschied wegen dienstlicher** ~ concediere pentru inaptitudine, incapacitate în muncă.
unbrennbar *adj.* incombustibil.
unbrüderlich *adj.* nefrățesc, nefratern.
Unbrüderlichkeit *f. sg.* lipsă de frăție, purtare nefraternă.
unbunt *adj.* necolorat, în culori șterse.
unbürgerlich *adj.* **1.** neburghez. **2.** necetățenesc.
unbürokratisch *adj.* și *adv.* nebirocratic; **jm. ~ eine Genehmigung** a da cuiva o autorizație în mod nebirocratic.
unbußfertig *adj. (bis.)* nepocăit, necăit, impenitent; **ein ~er Mensch** un om nepocăit; ~ **sterben** a muri nepocăit.
Unbußfertigkeit, *-en, f. (bis.)* nepocăință, impenitență.
uncharakteristisch [-ka-] *adj.* necaracteristic.
uncharmant [-ʃar-] *adj.* fără șarm.
Unchrist [-krɪst], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* necreștin(ă).
unchristlich *adj.* necreștinesc, nevrednic de un creștin.
Unchristlichkeit *f. sg.* **1.** caracter necreștinesc. **2.** purtare necreștinească.
und *conj.* **1.** și; **a)** *(coordonatoare copulativă)* **Tag ~ Nacht** zi și noapte; **arbeiten ~ lernen** a munci și a învăța; **er kam ~ holte mich ab** a venit și m-a luat; **Güte ~ Dankbarkeit** bunătate și recunoștință; **mehr ~ mehr** tot mai mult; **immer größer ~ größer** tot mai mare; **er hat kein Brot ~ kein Geld** nu are nici pâine, nici bani; **~ so geschah's** și așa s-a întâmplat; **~ damit gute Nacht** și cu asta noapte bună; *(iron.)* **er ~ Ehrlichkeit!** el și onestitatea! *(în expr.)* **~ zwar** și anume; **~ so weiter** sau **fort** și așa mai departe; **~ anderes** și altele; **~ desgleichen mehr** și altele de același fel; **durch ~ durch** cu desăvârșire, cu totul; **~ auch dann!** chiar și atunci!; **~ Ähnliches** și altele asemenea; **b)** *(cu sens consecutiv)* **sei so gut ~ schreib mir** fii drăguț și scrie-mi. **2.** (și *mat.*) și cu; **zwei ~ zwei macht vier** doi și cu doi fac patru; **er ~ ich** el și cu mine.
Undank, *-(e)s, m. sg.* nerecunoștință, ingratitudine; **~ ist der Welt Lohn** fă bine și așteaptă-te la rău; **nur ~ ernten** a culege doar nerecunoștință.
undankbar *adj.* nerecunoscător, ingrat; **~e Arbeit** muncă ingrată; **ein ~er Mensch** un om ingrat; **sei nicht so ~!** nu fi atât de nerecunoscător!; **ein ~er vierter Platz** un loc pentru ingrat.
Undankbarkeit, *-en, f.* v. Undank.
undatiert *adj.* nedatat, fără dată.
undefinierbar și **undefinierbar** *adj.* de nedefinit, indefinibil; **~e Geräusche** zgomote nedefinite; **eine ~e Angst** o teamă de nedefinit; **ein ~es Gefühl** un sentiment nedefinibil.
Undefinierbarkeit, *-en, f.* caracter indefinibil.
undehnbar și **undehnbar** *adj.* inextensibil.
undeklinierbar și **undeklinierbar** *adj. (gram.)* nedeclinabil.
Undelete-Möglichkeit [-dili:t], *-en, f. (inform.)* posibilitate de a nu șterge.
undemokratisch *adj.* nedemocratic.
undenkbar *adj.* **1.** de neconceput, de neînchipuit, inimaginabil; **~ es Glück** noroc de neînchipuit. **2.** de neînțeles, incomprehensibil.
undenklich *adj. (în expr.)* **seit ~en Zeiten** din timpuri străvechi, imemoriale.
undeutbar *adj.* de neinterpretat; inexplicabil.
undeutlich *adj.* și *adv.* neclar, nedistinct, nedeslușit, nelămurit, confuz, vag; **eine ~e Aussprache** o pronunțare nedeslușită, neclară; **ich habe nur eine ~e Vorstellung davon** am numai o idee vagă despre aceasta; **~e Schrift** scris neclar, necitet; **~es Bild** imagine nedeslușită; **er spricht** ~ vorbește neclar.
Undeutlichkeit, *-en, f.* neclaritate, indistincție; caracter vag, confuz.
undeutsch *adj.* negerman; **~e Aussprache** pronunție negermană.
Undezime, *-n, f. (muz.)* undecimă.
undialektisch *adj.* nedialectic; **mechanischer, ~er Materialismus** materialism mecanicist, nedialectic.
undicht *adj.* **1.** neetanș, permeabil; **die ~en Stellen der Gasröhre** porțiunile neetanșe din țeava de gaz. **2.** rar, nedens.

undichterisch *adj.* nepoetic.
Undicht|heit, **Undichtigkeit**, *-en, f.* neetanșeitate; permeabilitate.
undienlich *adj.* nepotrivit, impropriu.
Undienlichkeit, *-en, f.* nepotrivire, caracter impropriu, improprietate.
undienstbar *adj. (mil., reg.)* inapt.
undienstfertig *adj.* neserviabil.
Undienstfertigkeit *f. sg.* lipsă de complezență, neserviabilitate.
undifferenziert *adj.* nediferențiat.
Undine, *-n, f. (mit.)* ondină.
Unding, *-(e)s, -e, n.* absurditate, nerozie, prostie, inepție, nonsens.
undiplomatisch *adj.* nediplomatic.
undiskutabel *adj.* indiscutabil.
undiszipliniert *adj.* nedisciplinat.
Undiszipliniert|heit, *-en, f.* indisciplină.
Undo-Funktion [ʌn'du:-], *-en, f. (inform.)* funcție de anulare.
undogmatisch *adj.* nedogmatic.
undramatisch *adj.* nedramatic.
Undulation, *-en, f.* **1.** *(fiz.)* ondulație, vibrație. **2.** *(geol.)* ondulație a straturilor. **3.** *(med.)* fluctuație.
Undulations|theorie, *-n, f. (fiz.)* teorie ondulatorie.
undulatorisch *adj.* ondulatoriu.
unduldsam *adj.* și *adv.* intolerant; **sich ~ zeigen** a se arăta intolerant.
Unduldsamkeit *f. sg.* intoleranță.
undulieren, *undulierte, unduliert, vb. (h) tr. (med., biol., geol.)* a (se) ondula.
undurchdringbar și **undurchdringbar** *adj.* v. undurchdringlich **(1)**.
undurchdringlich și **undurchdringlich** *adj.* **1.** impermeabil, etanș. **2.** *(fig.)* impenetrabil, de nepătruns, inscrutabil; **ein ~ es Gesicht** o figură impenetrabilă; **ihr Geheimnis schien** ~ secretul ei părea de nepătruns.
Undurchdringlichkeit și **Undurchdringlichkeit** *f. sg.* **1.** impermeabilitate, etanșeitate. **2.** impenetrabilitate.
undurchforscht *adj.* necercetat, nedescoperit, neexplorat.
undurchführbar și **undurchführbar** *adj.* irealizabil, imposibil de executat.
Undurchführbarkeit, *-en, f.* imposibilitate de a fi executat.
undurchlässig *adj.* impermeabil; **~er Regenmantel** manta de ploaie impermeabilă.
Undurchlässigkeit *f. sg.* impermeabilitate.
undurchschaubar *adj. (fig.)* de nepătruns, impenetrabil, ascuns.
Undurchschaubarkeit *f. sg.* caracter impenetrabil.
undurchsichtig *adj.* **1.** opac, netransparent; **~es Glas** sticlă opacă. **2.** *(fig.)* v. undurchschaubar.
Undurchsichtigkeit, *-en, f.* opacitate, netransparență.
Und-Zeichen, *-s, -, n.* simbol pentru cuvântul „și" (&).
un|eben *adj.* **1.** care nu este neted, care nu este egal; *(despre drumuri, terenuri)* cu hopuri; denivelat, accidentat; *(despre suprafețe)* zgrunțuros; *(fig.)* **~e Schrift** scris neregulat. **2.** nepotrivit, inoportun; **das ist gar nicht so** ~ nici nu e așa de rău.
un|ebenbürtig *adj.* de condiție, de familie inferioară.
Un|ebenheit, *-en, f.* inegalitate; caracter accidentat (al terenului), asperitate (a unei suprafețe); *(fig.)* **sprachliche ~en** stângăcii stilistice.
un|ebenmäßig *adj.* neproporționat, asimetric.
un|echt *adj.* **1.** (și *jur.*) neautentic; fals; contrafăcut; **der Text ist** ~ textul este neautentic; **~e Reime** rime false, asonanțe. **2.** fals, imitat, neveritabil; **~e Zähne** dinți falși; **~er Stein** piatră falsă; **~e Perlen** perle false; *(mat.)* **~er Bruch** fracție improprie; **~es Bild** imitație, copie, reproducere (a unui tablou).
Un|echt|heit, *-en, f.* (și *jur.*) neautenticitate, falsitate.
un|edel *adj.* **1.** care nu este nobil, care nu este de soi; **unedles Verfahren** procedură lipsită de noblețe.
un|ehelich *adj.* ilegitim, nelegitim, din afara căsătoriei; **~ es Kind** copil nelegitim, copil din flori, bastard.
un|ehrbar *adj.* care nu face cinste, care nu este onorabil; *(despre oameni)* necinstit.
Un|ehre *f. sg.* necinste; dezonoare; **das gereicht ihm zur** ~ e spre rușinea sa; **jm. ~ machen** a dezonora pe cineva.
un|ehrenhaft *adj.* dezonorant, dezonorabil.
un|ehr|erbietig *adj.* și *adv.* necuviincios, nerespectuos, ireverențios; **sich ~ gegen jn. betragen** a se purta necuviincios față de cineva.
Un|ehr|erbietigkeit, *-en, f.* necuviință, lipsă de respect.
un|ehrlich *adj.* și *adv.* **1.** necinstit, neonest; neloial; de rea-credință; **~es Verhalten** purtare necinstită; **~e Mittel** mijloace necinstite; **er war ihm gegenüber** ~ a fost neloial față de el. **2.** josnic, infam, ticălos.
Un|ehrlichkeit, *-en, f.* **1.** necinste; rea-credință. **2.** josnicie, infamie, ticăloșie.
un|eidlich *adj.* și *adv. (jur.)* nu prin jurământ, nu sub jurământ.
un|eigen|nützig *adj.* și *adv.* dezinteresat, neprofitor; altruist.
Un|eigen|nützigkeit, *-en, f.* dezinteresare, altruism.
un|eigentlich *adj.* impropriu, figurat; **im ~en Sinne des Wortes** în înțelesul figurat al cuvântului.
un|einbegriffen *adj.* neimplicat, neinclus, necuprins.
un|einbringlich *adj.* **1.** *(jur., ec.)* care nu poate fi acoperit, care nu poate fi recâștigat, recuperat. **2.** neproductiv, nerentabil, nerecuperabil.
un|eingebunden *adj. (despre cărți)* nelegat.
un|eingedenk *prep.* (cu *gen.*) uitând de, neținând seama de...; **seines Versprechens** ~ uitând de promisiunea sa.
un|eingeladen *adj.* neinvitat, nechemat, nepoftit.
un|eingelöst *adj. (fin.)* neonorat; **~er Wechsel** poliță neplătită.
un|eingenommen *adj. (reg.)* nepărtinitor, fără prejudecăți, fără idei preconcepute.
un|eingeschränkt *adj.* nelimitat, nemărginit, nețărmurit, absolut; **die ~e Freiheit** libertate nelimitată; **~es Vertrauen** încredere nelimitată.
un|einge|standen *adj.* nemărturisit; **eine ~e Angst** o teamă nemărturisită.

un|eingeweiht *adj.* **1.** neinițiat, profan. **2.** nesfințit; *(despre preoți)* nehirotonisit; *(despre biserică)* netârnosită, nesfințită.

Un|eingeweihte, *-n, -n (ein Uneingeweihter), m.* și *f.* neinițiat(ă), profan(ă).

un|einheitlich *adj.* neunitar, neomogen.

Un|einheitlichkeit, *-en, f.* neunitate, neomogenitate, caracter neunitar.

un|einholbar *adj.* care nu poate fi ajuns din urmă; *(fig.)* nerecuperabil; **ein ~er Abstand** o distanță nerecuperabilă.

un|einig *adj.* și *adv.* neunit, în dezacord; dezbinat; **~ sein** a nu fi de acord (cu altul); **mit sich** *(dat.)* **selbst ~ sein** a fi nehotărât; **in einigen Dingen blieben wir ~** am rămas în dezacord în câteva chestiuni; **~ werden** a ajunge la un dezacord, a se dezbina.

Un|einigkeit, *-en, f.* lipsă de unitate de vederi, divergență; dezacord, discordie, disensiune; dezbinare; **er stiftet ~** provoacă dezbinare, neînțelegere; **~ säen** a semăna discordie.

un|ein|nehmbar *adj. (mil.; despre poziții, fortărețe etc.)* de necucerit, de neluat, inexpugnabil; **die Burg lag ~ auf einem Berg** cetatea stătea inexpugnabilă pe un munte.

Un|ein|nehmbarkeit *f. sg.* neputință de a fi cucerit, caracter inexpugnabil.

un|eins *adv.* v. u n e i n i g.

un|einsichtig *adj.* v. v e r s t o c k t.

un|einträglich *adj.* nerentabil, nelucrativ, nebănos; **~es Geschäft** afacere nerentabilă.

un|elastisch *adj.* fără elasticitate, neelastic, rigid, inelastic.

un|elegant *adj.* inelegant.

un|empfänglich *adj.* nereceptiv; insensibil; **für solche Aufmerksamkeiten ist er ~** la astfel de atenții e nereceptiv.

Un|empfänglichkeit *f. sg.* nereceptivitate, insensibilitate.

un|empfindlich *adj.* **1.** insensibil, impasibil, nesimțitor, rece, indiferent, neclintit, nestrămutat, neimpresionabil, apatic; **er wird ~** devine apatic; **er ist gegen Kälte ~** e insensibil la frig; **~ für Liebe** insensibil la iubire, incapabil să iubească. **2.** *(med.)* amorțit, anesteziat; **~ machen** a anestezia.

Un|empfindlichkeit *f. sg.* **1.** insensibilitate, impasibilitate, nesimțire, nepăsare, indiferență, răceală, apatie. **2.** *(med.)* amorțire, anestezie.

un|endlich I. *adj.* nesfârșit, infinit, nelimitat, nemărginit, imens, interminabil; **ein ~er Tag** o zi nesfârșită, interminabilă; **~e Mühen haben** a avea toate greutățile de pe lume; *(mat.)* **~e Brüche** fracții infinite; **Berechnung des ~ Kleinen** calcul infinitezimal; **~e Reihe** serie infinită; *(substantivat)* **bis ins Unendliche** la nesfârșit. **II.** *adv.* infinit de, extrem de, cu mult, foarte, imens; **~ groß (klein)** extrem de mare (de mic); **~ besser** cu mult mai bine; **~ viele Leute** extrem de multă lume; **ich bin Ihnen ~ dankbar** vă sunt extrem de recunoscător; **~e Mal(e)** la nesfârșit; **ich habe ihn ~e Male gewarnt** l-am avertizat de nenumărate ori.

Un|endliche, *-n (etwas Unendliches), n. sg.* infinit; **bis ins ~** până la infinit; **die Parallelen schneiden sich im ~n** paralelele se întâlnesc la infinit.

un|endlichmal *num. iterat.* de nenumărate ori, foarte des.

Un|endlichkeit, *-en, f.* infinit, nemărginire, veșnicie; **es dauerte eine ~ bis er zurückkam** a durat o veșnicie până ce s-a întors.

Un|endlichkeitsbegriff, *-(e)s, -e, m.* noțiune a infinitului.

un|entbehrlich și **un|entbehrlich** *adj.* indispensabil, neapărat necesar; **sich ~ machen** a se face indispensabil; **er hält sich für ~** se consideră indispensabil; **zu dem ist es ~, dass du hier bleibst** pentru asta e neapărat necesar să rămâi aici.

Un|entbehrlichkeit *f. sg.* caracter indispensabil, strict necesar; trebuință neapărată.

un|entdeckt *adj.* nedescoperit.

un|entfaltet *adj.* nedezvoltat; **eine ~e Knospe** un mugur nedesfăcut.

un|entgeltlich și **un|entgeltlich I.** *adj.* gratuit, fără plată; **~er Zutritt** intrare liberă; **~e Arbeit** muncă gratuită; **~es Darlehen** împrumut nerambursabil; **eine ~e Dienstleistung** un serviciu gratuit. **II.** *adv.* pe gratis, gratis, în mod gratuit.

Un|entgeltlichkeit *f. sg.* gratuitate; **die ~ des Grundschulunterrichts** gratuitatea învățământului elementar.

un|ent|haltsam și **un|ent|haltsam** *adj.* neînfrânat, nereținut.

Un|ent|haltsamkeit *f. sg.* neînfrânare, necumpătare; intemperanță.

un|ent|hüllt *adj.* nedescoperit, nedezvăluit.

un|entrinnbar și **un|entrinnbar** *adj.* inevitabil, de neînlăturat; **~es Geschick** destin inevitabil, de neînlăturat.

Un|entrinnbarkeit *f. sg.* inevitabilitate.

un|entschieden *adj.* și *adv.* indecis, nesigur, incert; nehotărât; (și *sport)* egal, nedecis; **ein ~es Spiel** un joc, meci nedecis, egal; **~e Frage** chestiune nerezolvată; **etwas ~ lassen** a lăsa ceva în suspensie; **ein ~er Charakter** un caracter șovăielnic; **er ist noch ~** ezită încă.

Un|entschieden, *-s, n. sg. (sport)* egalitate, remiză.

Un|entschiedenheit *f. sg.* nehotărâre, indecizie, ezitare, șovăire; nesiguranță, incertitudine.

un|entschlossen *adj.* nehotărât, nesigur; **er ist noch ~** încă nu s-a hotărât, nu s-a decis încă.

Un|entschlossenheit *f. sg.* v. U n e n t s c h i e d e n h e i t.

un|entschuldbar și **un|entschuldbar** *adj.* de nescuzat, de neiertat, nescuzabil.

un|entschuldigt *adj.* și *adv.* nejustificat, nemotivat, nescuzat; **~ fehlen** a lipsi nemotivat.

un|entsiegelt *adj.* nedespecetluit, nedesigilat.

un|entwegt și **un|entwegt I.** *adj.* nestrămutat, neclintit, ferm, statornic, constant; **~e Kämpfer** luptători neclintiți. **II.** *adv.* necontenit, neîncetat, mereu; **~ vorwärts!** mereu înainte!

Un|entwegt|heit *f. sg.* neclintire, persistență, nestrămutare, fermitate, statornicie.

un|entweiht *adj.* neprofanat, sfânt.

un|entwickelt *adj.* **1.** nedezvoltat; **in einem ~en Zustande** în stare nedezvoltată. **2.** *(fot.)* nedevelopat.

Un|entwickelt|heit *f. sg.* stare nedezvoltată, lipsă de maturitate.

un|entwirrbar și **un|entwirrbar** *adj.* de nedescurcat, extrem de încurcat; **die Frage wird immer ~ er** problema devine din ce în ce mai încurcată.

un|ent|zifferbar și **un|ent|zifferbar** *adj.* și *adv.* indescifrabil, nedeslușit.

un|ent|zündbar și **un|ent|zündbar** *adj.* neinflamabil; **~e Gase** gaze neinflamabile.

un|er|achtet *prep.* v. u n g e a c h t e t **(II)**.

un|erbaulich *adj.* dezagreabil, neîmbucurător; **ein ~er Abend** o seară nu prea plăcută.

un|erbeten *adj.* și *adv.* necerut; neinvitat, nechemat, nepoftit; **sie kamen auch ~** au venit și nepoftiți; **~e Hilfe** ajutor necerut.

un|erbittlich și **un|erbittlich** *adj.* și *adv.* **1.** neînduplecat, nemilos, neîndurător, inexorabil; **ein ~er Richter** un judecător neînduplecat; **~e Kämpfe** lupte îndârjite, necruțătoare. **2.** aspru, sever, riguros; **~e Strafe** pedeapsă aspră, severă.

Un|erbittlichkeit *f. sg.* **1.** neînduplecare, neîndurare. **2.** asprime, severitate, rigurozitate.

un|erbrochen *adj.* **1.** *(despre scrisori)* nedeschis. **2.** *(despre uși, porți etc.)* neforțat, nespart.

un|erdenklich și **un|erdenklich** *adj.* de neînchipuit, inimaginabil; **seit ~en Zeiten** din timpuri imemoriale.

un|erfahren *adj.* fără experiență, neexperimentat, novice, ageamiu; *(fam.)* **dumm und ~** prost și fără experiență.

Un|erfahrenheit *f. sg.* lipsă de experiență.

un|erfindlich și **un|erfindlich** *adj.* inexplicabil, incomprehensibil, de neînțeles, enigmatic; **das ist mir ~** asta îmi este inexplicabil, de neînțeles.

un|erforschbar și **un|erforschbar** *adj.* v. u n e r f o r s c h l i c h.

Un|erforschbarkeit *f. sg.* v. U n e r f o r s c h l i c h k e i t.

un|erforschlich și **un|erforschlich** *adj.* inexplorabil; impenetrabil, de nepătruns, necunoscut, insondabil.

Un|erforschlichkeit *f. sg.* imposibilitate de pătrundere, caracter impenetrabil, de nepătruns.

un|erforscht *adj.* neexplorat, necercetat, nepătruns.

un|erfreulich *adj.* neîmbucurător, neplăcut, supărător; **höchst ~** foarte neplăcut; **eine ~e Szene** o scenă supărătoare.

un|erfüllbar și **un|erfüllbar** *adj.* irealizabil, de nerealizat, de neîndeplinit; **~ er Wunsch** dorință irealizabilă; **~e Hoffnungen** speranțe deșarte.

Un|erfüllbarkeit *f. sg.* caracter irealizabil.

un|erfüllt *adj.* neîndeplinit, neîmplinit, nerealizat; **es bleibt ~** rămâne nerealizat, nu se realizează; **sein Wunsch blieb ~** dorința sa a rămas neîmplinită; **~e Weissagung** profeție neadeverită; **~es Versprechen** promisiune neîndeplinită.

Un|erfüllt|heit *f. sg.* neîmplinire, nerealizare.

un|ergiebig *adj.* **1.** neproductiv, nelucrativ, fără spor, steril; **ein ~er Tag** o zi trecută fără spor; **das Thema ist ~** subiectul, tema e ingrat(ă). **2.** nefertil, sterp, steril; **ein ~er Boden** un teren nefertil.

Un|ergiebigkeit *f. sg.* neproductivitate.

un|ergründbar și **un|ergründbar** *adj.* v. u n e r g r ü n d l i c h.

un|ergründet *adj.* nedescoperit, nerezolvat, nepătruns.

un|ergründlich și **un|ergründlich** *adj.* insondabil, impenetrabil; de nepătruns; incomensurabil; imens, adânc, fără fund; **~e Tiefe** adâncime fără fund; **ein ~er Mensch** un om impenetrabil; **die ~e Natur** natura de nepătruns; **ein ~es Lächeln** un surâs de nepătruns; **ein ~es Geheimnis** un secret de nerezolvat.

Un|ergründlichkeit, *f. sg.* imposibilitate de pătrundere, impenetrabilitate, incomensurabilitate; adâncime, imensitate.

un|er|heblich *adj.* neînsemnat, puțin important, neimportant; **nicht ~** nu fără importanță; **~e Unterschiede** diferențe neînsemnate.

Un|er|heblichkeit *f. sg.* lipsă de importanță, neînsemnătate.

un|er|hofft *adj.* nesperat.

un|er|hört[1] *adj.* neascultat; **nicht ~ lassen** a da ascultare, a împlini; **seine Bitte blieb ~** rugămintea sa n-a fost ascultată.

un|er|hört[2] *adj.* și *adv.* **1.** fabulos, extraordinar; nemaipomenit, nemaiauzit; **das ist ~!** asta e nemaipomenit! **es machte einen ~en Eindruck** a făcut o impresie extraordinară; **~e Preise** prețuri fabuloase, exorbitante; **~ fleißig** nemaipomenit, extrem de harnic. **2.** *(peior.)* nemaipomenit, extraordinar, scandalos; **eine ~e Beleidigung** o ofensă scandaloasă. **3.** *(livr.)* unic, nemaiauzit; **ein ~es Ereignis** un eveniment nemaiauzit.

un|erkannt *adj.* și *adv.* nerecunoscut, incognito; **er blieb ~** nu a fost recunoscut.

Un|er|kannt|heit *f. sg.* incognito; **die ~ wahren** a-și păstra anonimatul, a rămâne incognito.

un|erkennbar și **un|erkennbar** *adj.* de nerecunoscut, care nu poate fi recunoscut.

Un|erkennbarkeit *f. sg.* imposibilitate de a recunoaște.

un|erkenntlich și **un|erkenntlich** *adj.* nerecunoscător, ingrat; **er zeigt sich ~** e ingrat.

Un|erkenntlichkeit *f. sg.* ingratitudine, nerecunoștință.

un|erklärbar și **un|erklärbar** *adj.* inexplicabil, de neînțeles, enigmatic.

Un|erklärbarkeit și **Un|erklärbarkeit,** *f. sg.* neputință de a fi explicat, lămurit; caracter inexplicabil.

un|erklärlich și **un|erklärlich** *adj.* v. u n e r k l ä r b a r.

Un|erklärlichkeit și **Un|erklärlichkeit** *f. sg.* v. U n e r k l ä r b a r k e i t.

un|erlangbar și **un|erlangbar** *adj.* la care nu se poate ajunge, de neatins.

un|erlässlich și **un|erlässlich** *adj.* indispensabil, esențial, neapărat necesar; **deine Anwesenheit ist ~** prezența ta e neapărat necesară; **eine ~e Bedingung** o condiție obligatorie, indispensabilă.

Un|erlässlichkeit *f. sg.* caracter indispensabil.

un|erlaubt *adj.* și *adv.* nepermis, inadmisibil, neautorizat, oprit, interzis; clandestin, ilegal; **mit ~en Mitteln** cu mijloace ilicite; **~er Waffenbesitz** deținere ilegală de arme.

un|erledigt *adj.* neterminat, neisprăvit; nerezolvat; **~e Pflichten** datorii neîndeplinite; **~es Geschäft** afacere neperfectată; **~ er Dinge zurückkehren** a se întoarce fără să fi rezolvat ceva.

un|ermessen, **un|ermesslich** și **un|ermesslich** *adj.* nemăsurat, nemărginit, infinit, imens, incomensurabil, nelimitat, enorm; **ein ~er Verlust** o pierdere incomensurabilă; **~e Schätze** comori neprețuite; **in ~er Ferne** la o depărtare imensă, la o distanță uriașă; *(substantivat)* **bis ins Unermessliche** la infinit.

Un|ermesslichkeit *f. sg.* incomensurabilitate, imensitate, nemărginire.

un|ermittelt și **un|ermittelt** *adj.* nedescoperit, negăsit.

un|ermüdet *adj.* și *adv.* neobosit.

un|ermüdlich și **un|ermüdlich I.** *adj.* (de) neobosit; **~er Fleiß** sârguință neobosită. **II.** *adv.* fără încetare; mereu; **er lernt ~** învață fără încetare.

Un|ermüdlichkeit și **Un|ermüdlichkeit** *f. sg.* zel, sârguință neobosită.

un|erneubar și **un|erneubar** *adj.* care nu poate fi (re)înnoit; nerenovabil.

un|ernst *adj.* neserios.

Un|ernst, *-es, m. sg.* neseriozitate.

un|er|oberlich și **un|er|oberlich** *adj.* inexpugnabil, de necucerit.

un|er|obert *adj.* necucerit; **das Gebiet ist noch ~** regiunea încă n-a fost cucerită.

un|er|öffnet *adj.* nedeschis, nedesfăcut; **er schickt den Brief ~ zurück** trimite scrisoarea nedesfăcută înapoi.

un|er|örtert *adj.* nedezbătut, neexplicat, nelămurit, nediscutat; **~e Fragen** chestiuni nelămurite.

un|erprobt *adj.* neîncercat, neexperimentat.

un|erquicklich *adj.* neplăcut, supărător; **~e Nachricht** știre, veste tristă; **~e Verhältnisse** relații neplăcute.

Un|erquicklichkeit, *-en, f.* caracter supărător, neplăcut (al unui lucru).

un|er|reichbar și **un|er|reichbar** *adj.* inaccesibil, de neajuns, de care nu te poți apropia; **das bleibt mir stets ~** acesta rămâne mereu un lucru inaccesibil pentru mine; **eine ~e Ferne** o depărtare imensă, de neajuns; **ein ~es Glück** o fericire inaccesibilă.

Un|er|reichbarkeit și **Un|er|reichbarkeit** *f. sg.* caracter inaccesibil.

un|er|reicht *adj.* neatins; *(fig.)* neegalat; **bisher ~e Leistungen** realizări neegalate până acum.

un|ersättlich și **un|ersättlich** *adj.* nesătul, nesățios, avid, lacom; **er ist ~ in seinen Forderungen** e nemaiauzit de lacom în revendicări; **ein ~er Mensch** un om lacom, avid.

Un|ersättlichkeit și **Un|ersättlichkeit** *f. sg.* nesaț; lăcomie, aviditate.

un|erschlossen *adj.* neexplorat; neexploatat; **noch ~e Gebiete** regiuni încă neexplorate; **~es Erdöl** petrol neexploatat.

un|erschöpfbar și **un|erschöpfbar, un|erschöpflich** și **un|erschöpflich** *adj.* inepuizabil; nesecat; **~er Vorrat** rezervă inepuizabilă; **~es Thema** subiect inepuizabil; **~e Geduld** răbdare inepuizabilă; **eine ~e Quelle** un izvor nesecat.

Un|erschöpflichkeit *f. sg.* caracter inepuizabil.

un|erschrocken *adj.* și *adv.* temerar; curajos; cutezător, îndrăzneț, intrepid; **ein ~er Junge** un băiat curajos; **~ kämpfen** a lupta cu vitejie.

Un|erschrockenheit *f. sg.* temeritate; curaj, cutezanță, îndrăzneală, intrepiditate.

un|erschütterlich și **un|erschütterlich** *adj.* imperturbabil, de nezdruncinat; neclintit, nestrămutat, statornic, ferm; **~e Axiome** axiome de neclintit; **seine ~e Überzeugung** convingerea sa fermă; **er blieb ~** a rămas neclintit pe poziție.

Un|erschütterlichkeit și **Un|erschütterlichkeit** *f. sg.* caracter imperturbabil; neclintire, nestrămutare, statornicie, fermitate.

un|erschüttert *adj.* nezdruncinat; **~e Gesundheit** sănătate de fier.

un|erschwinglich și **un|erschwinglich** *adj.* exorbitant, uriaș, nemăsurat, enorm; **~e Preise** prețuri exorbitante.

Un|erschwinglichkeit *f. sg.* caracter exorbitant; enormitate, ce nu se poate plăti sau suporta.

un|ersetzbar și **un|ersetzbar, un|ersetzlich** și **un|ersetzlich** *adj.* de neînlocuit; **~er Verlust** pierdere ireparabilă.

Un|ersetzlichkeit și **Un|ersetzlichkeit** *f. sg.* imposibilitate de înlocuire; caracter de neînlocuit.

un|er|sprießlich și **un|er|sprießlich** *adj.* nefolositor, zadarnic, fără succes, nefructuos; **~e Debatten** discuții sterile.

un|er|steigbar și **un|er|steigbar, un|er|steiglich** și **un|er|steiglich** *adj.* inaccesibil, de neurcat, de neescaladat; *(fig.)* de netrecut, insurmontabil.

un|erträglich și **un|erträglich** *adj.* insuportabil; **~e Hitze** căldură insuportabilă; **ein ~er Mensch** un om insuportabil, un om nesuferit; **~ er Zustand** stare insuportabilă.

Un|erträglichkeit, *-en, f.* caracter insuportabil, de nesuferit.

un|erwachsen *adj. (despre persoane)* nematur, nedezvoltat; fraged, crud.

un|erwähnt *adj.* nemenționat, neamintit; **es ~ lassen** a trece ceva sub tăcere, a nu aminti, a nu menționa ceva; **ich möchte nicht ~ lassen, dass...** aș vrea să menționez, să remarc că...

un|erwartet *adj.* și *adv.* neașteptat, pe neașteptate, neprevăzut, nesperat; subit, întâmplător, fără veste, deodată; **das kam ganz ~** aceasta a venit cu totul neașteptat; **ein ~ es Glück** un noroc neașteptat; **eine ~e Ehre** o onoare neașteptată; **das kommt mir sehr ~** nu m-am așteptat la asta; **~ er Tod** moarte subită; **~ abfahren** a pleca pe neașteptate; **auf eine ~e Schwierigkeit stoßen** a da de o dificultate neprevăzută.

un|erweichbar și **un|erweichbar, un|erweichlich** și **unerweichlich** *adj.* (de) neînduplecat.

un|erweisbar și **un|erweisbar, unerweislich** și **unerweislich** *adj.* de nedovedit; **das ist ~** acest lucru nu poate fi dovedit.

un|erwidert *adj.* fără răspuns; **einen Brief ~ lassen** a nu răspunde la o scrisoare; **~e Liebe** dragoste neîmpărtășită; **der Besuch blieb ~** nu s-a întors vizita.

un|erwiesen *adj.* nedovedit; nedemonstrat; **das ist noch ~** nu este încă dovedit.

un|erwogen *adj.* **1.** necumpănit; **ein ~er Ausdruck** o expresie necugetată, nechibzuită. **2.** neluat în seamă, în considerație.

un|erwünscht I. *adj.* nedorit; neplăcut; **ein ~er Gast** un musafir nepoftit, neagreat. **II.** *adv.* la timp nepotrivit, inoportun; **das kam mir ~** asta a venit într-un moment nepotrivit; **das war ihm ~** nu era pe placul său.

un|erzählbar și **un|erzählbar** *adj.* care nu se poate povesti, de nepovestit.

un|erzogen *adj.* prost crescut; **der Junge ist ~** băiatul e needucat, e prost crescut.

un|essbar *adj.* v. u n g e n i e ß b a r **(1).**

un|europäisch *adj.* neeuropean.

un|explodierbar și **un|explodierbar** *adj.* neexplozibil.

unfachmännisch *adj.* și *adv.* neprofesional, nespecializat; **eine ~ ausgeführte Arbeit** o treabă efectuată neprofesional.

unfähig *adj.* incapabil; **er ist ~ dazu** nu e capabil (să facă asta); **~ zu zahlen** insolvabil.

Unfähigkeit *f. sg.* incapacitate; **du kennst seine ~ auf diesem Gebiet** doar cunoști incapacitatea sa în acest domeniu; **seine ~ als Redner** lipsa lui de talent oratoric.

unfahrbar *adj. (înv.; despre drumuri)* impracticabil, necarosabil.

Unfahrbarkeit *f. sg. (înv.)* impracticabilitate, neviabilitate (a unui drum).

unfair [-fɛːɐ] necinstit, necavaleresc, neelegant; nepotrivit; *(sport)* **~ es Spiel** joc brutal, nesportiv.

Unfairness *f. sg.* necinste, caracter neelegant, necavaleresc.

Unfall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** accident; **sie hatten einen schweren ~** sau **es ist ihnen ein schwerer ~ zugestoßen** au avut, li s-a întâmplat un accident grav; **sich gegen ~ versichern** a se asigura contra accidentelor. **2.** pățanie, neplăcere.

Unfall|anzeige, *-n, f.* declarație de accident.

Unfall|arzt, *-es, -ärzte, m.*, **Unfall|ärztin**, *-nen, f.* doctor(-iță) de urgență.

Unfallbegut|achtung, *-en, f. (med.)* expertiză medicală după un accident.

Unfallbeteiligte, *-n, -n (ein Unfallbeteiligter), m.* și *f.* participant(ă) la accident.

Unfallchirurgie [-çɪr-] *f. sg.* chirurgie de urgență.

Unfall|ermittlung, *-en, f.* anchetă asupra accidentului.

Unfallflucht *f. sg. (jur.)* fugă de la locul accidentului.

unfallflüchtig *adj.* care a părăsit locul accidentului.

Unfallfolgen *pl.* urmări de accident; **er starb an den ~** a murit din cauza leziunilor din accident.

unfallfrei *adj.* fără accidente, care n-a suferit un accident.

Unfallgefahr, *-en, f.* pericol de accidente; **~en in Haus und Garten** pericole de accident în casă și grădină.

Unfallgeschädigte, *-n, -n (ein Unfallgeschädigter), m.* și *f.* (persoană) accidentat(ă).

Unfallhäufigkeit *f. sg.* frecvența accidentelor.

Unfallheilkunde *f. sg. (med.)* traumatologie.

Unfallhergang, *-(e)s, -gänge, m.* decurs al accidentului.

Unfallhilfe *f. sg.* prim ajutor (la un accident).

Unfallkommando, *-s, -s, n.* echipă de intervenție (a poliției) la un accident.

Unfallkrankenhaus, *-es, -häuser, n.* spital de urgență.

Unfall|liste, *-n, f.* lista accidentaților.

Unfallneurose, *-n, f. (med.)* nevroză traumatică.

Unfall|opfer, *-s, -, n.* victimă a unui accident.

Unfall|ort, *-(e)s, -e, m.* loc al accidentului.

Unfallpathologie *f. sg.* patologie a accidentelor.

Unfallprotokoll, *-s, -e, n.* proces-verbal asupra accidentului.

Unfallquote, *-n, f.* procent de accidente.

Unfallrente, *-n, f.* pensie în caz de accident.

Unfallschaden, *-s, -schäden, m.* daună, pagubă, avarie în urma accidentului.

Unfallschock, *-(e)s, -s, m.* șoc în cazul unui accident; **unter ~ stehen** a fi în stare de șoc după un accident.

Unfallschutz, *-es, m. sg.* protecție a muncii, protecție contra accidentelor.

Unfallschutzbe|stimmung, *-en, f.* regulament de protecție a muncii, contra accidentelor.

Unfallschutzvor|richtung, *-en, f.* instalație pentru protecția muncii.

unfallsicher *adj.* sigur în caz de accident.

Unfall|station, *-en, f.* **1.** stație, post de intervenție (la accidente); punct (sanitar) de prim ajutor. **2.** spital de urgență.

Unfall|statistik, *-en, f.* statistică a accidentelor.

Unfall|stelle, *-n, f.* locul accidentului.

Unfalltod, *-(e)s, -e, m.* moarte accidentală, în accident.

Unfall|ursache *-n, f.* cauză a accidentului.

Unfallver|hütung, *-en, f.* prevenire a accidentelor.

Unfallver|hütungsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de prevenire a accidentelor.

Unfallverletzte, *-n, -n (ein Unfallverletzter), m.* și *f.* persoană rănită în accident.

Unfallversicherung, *-en, f.* asigurare contra accidentelor.

Unfallversicherungsgesetz, *-es, -e, n.* lege privind asigurarea contra accidentelor.

Unfallver|ursacher, *-s, -s, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care provoacă un accident, vinovat(ă) de accident.

Unfallvorschriften *pl.* instrucțiuni pentru caz de accident.

Unfallwagen, *-s, -, m.* **1.** salvare, ambulanță (vehicul). **2.** *(asigurări)* automobil avariat într-un accident.

Unfallzeit *f. sg.* ora producerii accidentului.

Unfallzeuge, *-n, -n, m.*, **Unfallzeugin**, *-nen, f.* martor(ă) a(l) accidentului.

Unfallziffer, *-n, f.* cifră, număr a(l) accidentelor.

unfassbar și **unfassbar** *adj.* **1.** care nu poate fi apucat, prins. **2.** *(fig.)* insesizabil, incomprehensibil, de neînțeles; **ein ~es Wunder** o minune de neînțeles.

Unfassbare și **Unfassbare**, *-n (etwas Unfassbares), n. sg.* **1.** ce nu se poate apuca. **2.** *(fig.)* incomprehensibilul, ceea ce este de neconceput, de neînțeles.

Unfassbarkeit și **Unfassbarkeit** *f. sg.* caracter incomprehensibil.

unfasslich și **unfasslich** *adj.* v. u n f a s s b a r.

unfehlbar și **unfehlbar I.** *adj.* infailibil; care nu (se) poate înșela; perfect; **~ es Gefühl** simț infailibil; **er hält sich für ~** se consideră infailibil; **kein Mensch ist ~** nimeni nu este perfect, oricine poate să greșească; **ein ~es Mittel** un mijloc sigur, cu care nu poate greși; **~es Heilmittel** leac sigur. **II.** *adv.* neapărat, cu siguranță, în mod inevitabil, nelipsit; **es wird ~ kommen** vine cu siguranță, se va întâmpla inevitabil; **daraus folgt ~** de aici se deduce neîndoielnic.

Unfehlbarkeit și **Unfehlbarkeit** *f. sg.* infailibilitate.

Unfehlbarkeitsglauben, *-s, n. sg. (bis. cat.)* credința în infailibilitatea papei.

unfein *adj.* și *adv.* nedelicat, nepoliticos, fără finețe, fără tact, grosolan; **~e Späße** glume grosolane, necuviincioase; **er benimmt sich ~** se poartă inelegant, fără tact.

Unfeinheit, *-en, f.* nedelicatețe, lipsă de finețe, de tact; grosolănie, mitocănie.

unfern *prep.* (cu *gen.;* sau **von** cu *dat.)* nu departe de, în apropiere; **~ der Hauptstraße** nu departe de strada principală; **~ davon** nu departe de acolo.

unfertig *adj.* **1.** neterminat, neisprăvit; neperfectat; **ein ~es Haus** o casă neterminată; **ein ~er Schlosser** un lăcătuș cu ucenicia, cu pregătirea neterminată. **2.** *(fig.)* nematur, necopt, prea tânăr; **ein ~er Mensch a)** un om necopt, prea tânăr; **b)** *(peior.)* un neisprăvit.

Unfertigkeit *f. sg.* **1.** caracter neterminat, neperfectat. **2.** lipsă de maturitate.

unfest *adj.* nesolid, moale.

Unflat, *-(e)s, m. sg.* **1.** murdărie, gunoi. **2.** *(fig.)* murdărie, cuvinte de ocară; vulgaritate, trivialitate; **die Presse schüttete ~ auf ihn** presa l-a copleșit cu cuvinte de ocară.

Unflater, *s, -, m.* persoană murdară; *(fig)* porc.

Unfläterei, *-en, f.* **1.** murdărie; porcărie. **2.** obscenitate, trivialitate.

unflätig *adj.* și *adv.* **1.** murdar, scârbos. **2.** obscen; vulgar; **er redet ~** vorbește vulgar, porcos; **~ fluchen** a înjura de toți sfinții.

Unflätigkeit, *-en. f.* v. U n f l a t.

Unfleiß, *-es, m. sg.* lene, lenevie, comoditate, trândăvie, indolență.

unfleißig *adj.* leneș, comod, trândav, indolent.

unflektierbar și **unflektierbar** *adj. (gram.)* neflexibil, indeclinabil, neconjugabil.

ụnflexibel *adj.* inflexibil; **ein unflexibler Mensch** un om inflexibil; ~ **sein** a fi inflexibil; ~ **reagieren** a reacționa inflexibil.

ụnflügge *adj.* care încă nu știe să zboare; *(fig.)* ~ **Geschöpfe** ființe tinere.

ụnfolgerichtig *adj.* neconsecvent, inconsecvent; nelogic.

ụnfolgsam *adj.* neascultător, nesupus.

Ụnfolgsamkeit *f. sg.* neascultare, nesupunere.

Ụnform, *-en, f.* caracter inform, lipsă de formă.

ụnförmig *adj.* fără formă, inform; diform, monstruos; rău făcut; *(fig.)* neformal, care neglijează forma; grosolan; **~e Masse** masă informă; **ein ~er Mensch a)** un om gras, otova; **b)** *(fig.)* un om grosolan, un mojic; **eine ~e Nase** un nas diform; **~e Beine** picioare diforme; **er hat einen ~en Kopf** are un cap diform.

Ụnförmigkeit, *-en, f.* **1.** diformitate. **2.** *pl.* monstruozități.

ụnförmlich *adj.* **1.** neformalist, fără multă etichetă. **2.** *(inv.)* v. unförmig.

unfraglich și **ụnfraglich** *adj.* și *adv.* neîndoielnic, fără îndoială; **das ist** ~ e neîndoielnic, nu mai încape îndoială.

Ụnfraglichkeit *f. sg.* caracter neîndoielnic, incontestabil.

ụnfrankiert *adj.* nefrancat, netimbrat; **~er Brief** scrisoare nefrancată; **~e Sendung** expediție nefrancată.

ụnfranzösisch *adj.* nefrancez, care nu este francez.

ụnfrei *adj.* (și *ist.*) neliber; neeliberat; rob; dependent; *(fig.)* **innerlich** ~ cu complexe; **ein ~es Volk** un popor dependent.

Ụnfreie, *-n, -n (ein Unfreier), m.* și *f.* serv, rob, sclav(ă); **Freie und** ~ liberi și servi, robi sau sclavi.

ụnfreigebig *adj.* nedarnic, negeneros, zgârcit, meschin.

Ụnfreiheit *f. sg.* dependență.

ụnfreiwillig *adj.* și *adv.* involuntar; forțat, cu (de-a) sila, fără voie; **ein ~er Seufzer** un oftat involuntar; **~er Aufenthalt** ședere forțată (într-un loc).

ụnfreundlich *adj.* și *adv.* **1.** neprietenos, nepoliticos, neamabil, rece, posac, ursuz; **jm.** ~ **begegnen** a fi nepoliticos, ursuz cu cineva, a se purta neprietenos cu cineva (la o întâlnire); **jn.** ~ **behandeln** a trata pe cineva cu răceală, neamabil; **~e Wohnung** locuință neprimitoare; **~er Akt** faptă neprietenoasă. **2.** *(despre vreme)* urât, aspru, neplăcut.

Ụnfreundlichkeit, *-en, f.* lipsă de prietenie, de bunăvoință, de amabilitate, de politețe.

ụnfreundschaftlich *adj.* neprietenos, dușmănos.

Ụnfriede, *-ns*, **Ụnfrieden**, *-s, m. sg.* disensiune, dezacord, discordie; divergență, ceartă; **Unfrieden stiften** a provoca discordie, zâzanie; **Frieden ernährt,** ~ **verzehrt** pacea hrănește, cearta rănește.

ụnfriedlich *adj.* nepașnic; certăreț.

Ụnfriedlichkeit *f. sg.* caracter nepașnic, certăreț.

ụnfrisiert *adj.* nefrezat, nepieptănat, necoafat.

ụnfroh *adj.* prost dispus.

ụnfromm *adj.* **1.** neevlavios, necucernic, nepios. **2.** *(reg.)* obraznic.

ụnfruchtbar *adj.* **1.** nerodnic, nefertil, neproductiv, steril, infructuos, sterp; **~e Bäume** arbori neroditori; **~es Jahr** an sărac în recoltă. **2.** *(fig.)* zadarnic, fără rezultat; **eine ~e Reise** o călătorie zadarnică; **seine Ermahnungen blieben** ~ îndemnurile sale au rămas fără roade. **3.** *(biol.)* steril, sterp; ~ **machen** a steriliza.

Ụnfruchtbarkeit *f. sg.* **1.** nefertilitate, neproductivitate; ~ **des Bodens** nefertilitate a solului. **2.** zădărnicie, inutilitate. **3.** *(biol.)* sterilitate.

Ụnfruchtbarmachung *f. sg. (biol.)* sterilizare; castrare.

Ụnfug, *-(e)s, m. sg.* **1.** faptă nepermisă; nelegiuire, delict; dezordine; scandal, exces; *(jur.)* **leichter** (sau **grober**) ~ delict ușor (sau grav); ~ **treiben** a face prostii, scandal. **2.** nedreptate, injustiție. **3.** obrăznicie, netrebnicie; prostii.

ụnfügsam *adj.* nesupus, nedisciplinat, recalcitrant; **ein ~er Junge** un băiat recalcitrant.

Ụnfügsamkeit *f. sg.* nesupunere, indisciplină, recalcitranță.

ụnfühlbar *adj.* de nesimțit, imperceptibil, impalpabil.

ụnfühlend *adj.* nesimțitor, impasibil, insensibil.

ụnfundiert *adj.* **1.** neîntemeiat, nefondat; **~e Schuld** vină neîntemeiată, nefondată. **2.** *(fin.)* neasigurat, neacoperit, neconsolidat; **~e Schulden** datorii fără acoperire.

ụnfürstlich *adj.* nedemn de un prinț, neprinciar.

ụngalant *adj.* nepoliticos, negalant, necurtenitor.

ụngangbar *adj.* **1.** *(despre drumuri)* impracticabil (pentru pietoni); **~er Gebirgspass** defileu impracticabil; **ein ~er Weg** drum impropriu pentru pietoni; *(jur.; fig.)* **dieser Weg ist bei diesem Rechtsfall** ~ pentru acest caz o asemenea procedură este inaplicabilă. **2.** *(despre monede)* care nu circulă; **~e Münzen** monede scoase din circulație. **3.** *(despre mărfuri)* care nu are căutare, necăutat, necerut.

Ụngangbarkeit *f. sg.* impracticabilitate; ~ **der Wege** impracticabilitatea drumurilor.

ụngar [-ng-] *adj. (agr.)* nepregătit, neafânat.

Ụngar [-ŋg-], *-n, -n, m.,* **~in**, *-nen, f.* ungur(oaică), maghiar(ă).

ụngarisch *adj.* unguresc, maghiar; **~e Sprache** limba maghiară.

Ụngarisch, *-(s),* **Ụngarische**, *-n, n. sg.* (limba) ungară, maghiară.

ụngarländisch *adj.* din Ungaria, unguresc, maghiar.

Ụngarntum, *-s, n. sg.* ungurime, maghiarime.

Ụngarwein, *-(e)s, -e, m.* vin unguresc.

ụngastlich *adj.* neprimitor, neospitalier, neprietenos; **sich** ~ **benehmen** a se comporta neprietenesc; **ein ~er Raum** o încăpere neprimitoare

Ụngastlichkeit *f. sg.* neospitalitate, caracter neospitalier.

ụngattlich *adj. (elv.)* grosolan.

ụnge|achtet I. *adj.* nestimat, nerespectat, neluat în seamă. **II.** *prep.* (cu *gen.*) cu toate, împotriva, în ciuda, făcând abstracție (de); ~ **der Schwierigkeiten** în ciuda dificultăților; ~ **der Dunkelheit** cu tot întunericul. **III.** *conj.* cu toate că, deși.

ụnge|ahndet *adj.* și *adv.* nepedepsit.

ụnge|ahnt *adj.* neașteptat, neprevăzut, nesperat, nebănuit; **~es Glück** noroc nesperat; **~e Möglichkeiten** posibilități nebănuite.

ụngebahnt *adj. (despre drumuri;* și *fig.)* nedeschis, necroit, neamenajat; **auf ~en Wegen** pe drumuri neamenajate.

ụngebändigt *adj.* neîmblânzit, nestăpânit, nesupus, neînfrânat; **ein ~es Pferd** un cal neîmblânzit; *(fig.)* **~e Triebe** dorințe nestăpânite.

Ụngebärde, *-n, f. (înv.)* lipsă de maniere, purtare grosolană.

ụngebärdig *adj.* **1.** nemanierat, necuviincios, necioplit, bădăran, prost crescut; **~es Benehmen** purtare nemanierată. **2.** recalcitrant, îndărătnic, neascultător, rebel; **sich** ~ **benehmen** a fi recalcitrant.

Ụngebärdigkeit, *-en, f.* lipsă de maniere; necuviință.

ụngebaut *adj.* neclădit.

ụngebeten *adj.* și *adv.* **1.** neinvitat, nechemat, nepoftit; inoportun; **ein ~er Gast** un musafir nepoftit. **2.** de bunăvoie, voluntar, fără să fie rugat, din proprie inițiativă.

ụngebeugt *adj.* **1.** neînduplecat, neînfrânat, nestăpânit. **2.** *(gram.)* nedeclinat.

ụngebildet *adj.* incult, fără cultură, fără instrucție; **~e Menschen** oameni inculți.

Ụngebildet|heit *f. sg.* incultură.

ụngebleicht *adj.* neînălbit; **~e Leinwand** pânză nealbită.

ụngeboren *adj.* nenăscut, care nu s-a născut.

ụngebrannt *adj.* nears; **~e Ziegel** cărămizi nearse; **~er Kalkstein** piatră de var nearsă; **~er Kaffee** cafea neprăjită; *(fam.)* **jn. mit der ~en Asche schmieren** a trage cuiva o mamă de bătaie.

ụngebräuchlich *adj.* neuzual, neuzitat, nefolosit, care nu se folosește; **~e Wörter** cuvinte neuzuale; **es wird** ~ iese din uz.

ụngebraucht *adj.* neîntrebuințat, nefolosit; nou; **der Apparat ist noch** ~ aparatul este încă nou, nefolosit.

ụngebremst *adj.* nefrânat; **~er Optimismus** optimism neînfrânat.

ụngebrochen *adj.* **1.** nefrânt, nespart, întreg. **2.** *(fig.)* neînvins, neînfrânt; neabătut, puternic, neslăbit, nediluat; **~e Farben** culori puternice; **ein ~es Blau** un albastru aprins.

Ụngebühr *f. sg.* **1.** necuviință; ofensă. **2.** nedreptate; **zur** ~ pe nedrept, în mod abuziv.

ụngebührend, **ụngebührlich** *adj.* **1.** necuviincios. **2.** necorespunzător, nepotrivit; **zu ~er Zeit** la un moment nepotrivit. **3.** nedrept, injust, nejust.

Ụngebührlichkeit, *-en, f.* v. Ungebühr.

ụngebunden *adj.* **1.** nelegat. **2.** *(despre cărți)* nelegat, nebroșat. **3.** *(fig.)* liber; fără obligații; **er ist** ~ e burlac, e celibatar; **~e Rede** (text în) proză; **~e Preise** prețuri libere, nereglementate. **4.** *(fig.)* desfrânat, dezmățat, libertin; **eine ~e Lebensart** o viață destrăbălată. **5.** *(chim.)* necombinat.

Ụngebundenheit *f. sg.* **1.** libertate. **2.** desfrânare, dezmăț, libertinaj, destrăbălare.

ụngedämpft *adj.* **1.** *(despre voce)* netemperată, nedomolită; puternică; *(despre culori)* neestompat, viu. **2.** *(despre mâncăruri)* neînăbușit. **3.** *(fiz.)* neamortizat; **~e Schwingungen** oscilații neamortizate.

ụngedeckt *adj.* **1.** neacoperit; **der Tisch ist noch** ~ masa nu e încă pusă. **2.** *(fin.)* neacoperit, fără garanție, fără acoperire, fără provizion; **~e Notenausgabe** emisiune de bancnote fără acoperire; **~er Kredit** credit fără acoperire. **3.** *(mil., sport)* fără apărare, descoperit; *(șah)* **der Läufer blieb** ~ nebunul a rămas descoperit, fără apărare; *(mil.)* **die rechte Flanke ist** ~ aripa dreaptă este descoperită.

Ụngedeih, *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **auf Gedeih und** ~ în orice împrejurare, la bine și la rău.

ụngedeihlich *adj.* **1.** *(despre alimente)* nenutritiv, nehrănitor; indigest. **2.** nefolositor, neprofitabil, nelucrativ.

ụngedient *adj. (mil.)* care nu a făcut armata.

Ụngediente, *-n, -n (ein Ungedienter), m. (mil.)* persoană care nu a îndeplinit serviciul militar.

ụngedruckt *adj.* netipărit.

Ụngeduld *f. sg.* nerăbdare; **von** ~ **erfüllt sein** a fi plin de nerăbdare; **mit** ~ cu nerăbdare, nerăbdător; **er brennt vor** ~ arde de nerăbdare; **vor** ~ **vergehen** a nu mai avea răbdare; **mit wachsender** ~ cu nerăbdare crescândă; ~ **ergriff sie** a cuprins-o nerăbdarea.

ụngeduldig I. *adj.* nerăbdător; **er ist** ~ (el) este nerăbdător. **II.** *adv.* cu nerăbdare; **jn.** ~ **machen** a impacienta, a enerva pe cineva; ~ **werden** a se impacienta, a-și pierde răbdarea.

ụnge|ehrt *adj.* și *adv.* fără onoare, neonorat.

ụnge|eignet *adj.* și *adv.* nepotrivit, impropriu, necorespunzător; *(electr.)* **~e Spannung** curent necorespunzător; **dazu ist er** ~ nu-i potrivit pentru aceasta, n-are calificarea necesară pentru aceasta; **zu ~er Zeit** sau **zu ~em Augenblick** într-un moment nepotrivit, inoportun; **er gab eine ~e Antwort** a dat un răspuns nepotrivit.

ụnge|erdet *adj. (electr.)* fără legătură cu pământul.

ụngefähr și **ungefähr I.** *adj.* **1.** aproximativ; **~e Schätzung** evaluare, apreciere aproximativă; **der ~e Sinn seiner Rede** sensul aproximativ al cuvintelor sale; **einen ~en Begriff von etwas haben** a avea o imagine vagă despre ceva. **2.** întâmplător. **II.** *adv.* **1.** cam, vreo, circa, aproximativ; ~ **angesetzte Produktionsnorm** normă fixată cu aproximație; **das war es ~, was er mir gesagt hat** cam asta mi-a spus, cam asta era ce mi-a spus; ~ **hundert Mann** cam 100 de oameni; ~ **vierzehn Tage** aproximativ două săptămâni. **2.** în mod întâmplător, fără veste; **von** ~ din întâmplare.

Ụngefähr, *-s, n. sg.* întâmplare, hazard.

ụngefährdet *adj.* și *adv.* fără primejdie, neprimejduit, nepericlitat, fără pericol.

ụngefährlich *adj.* nepericulos, neprimejdios, inofensiv; **ein ~es Experiment** un experiment, o experiență neprimejdios(-oasă); **für die Gesundheit** ~ care nu dăunează sănătății.

Ụngefährlichkeit *f. sg.* caracter neprimejdios, lipsă de pericol.

Ụngefäll, *-s, -e, n. (elv.)* v. Missgeschick.

ụngefällig *adj.* neserviabil, neamabil, neîndatoritor, neprietenos, nepoliticos; **er ist auch in Kleinigkeiten** ~ nu te servește nici când e vorba de nimicuri.

Ụngefälligkeit, *-en, f.* lipsă de amabilitate, de complezență, neserviabilitate.

ụngefälscht *adj.* nefalsificat; pur, natural; **~er Wein** vin natural; **~e Wahrheit** adevărul pur.

ụngefärbt *adj.* **1.** nevopsit, incolor; **~e Seide** mătase în culoare naturală. **2.** (și *fig.*) necolorat, natural; nefardat, nevopsit. **3.** *(fig.)* sincer, neprefăcut.

ụngefasst *adj. (despre sticlă, pietre prețioase etc.)* nemontat; **ein ~er Stein** o piatră nemontată.

ụngefesselt *adj.* nelegat, neînlănțuit, neîncătușat; liber; *(fig.)* fără jenă, nestingherit.

ụngefestigt *adj.* neconsolidat; labil.

ụngefiedert *adj.* fără penaj, pleșuv.

ụngefiltert *adj.* nefiltrat.

ụngeflügelt *adj.* fără aripi; *(entom., ornit.)* apter.

ungefordert *adj.* **1.** necerut. **2.** nepoftit, nechemat, neinvitat.
ungeformt *adj.* fără formă, diform, neformat.
ungefragt *adj.* și *adv.* neîntrebat, neinterogat; ~ **antworten** a răspunde fără să fie întrebat.
ungefrierbar *adj.* (și *fiz.*) necongelabil.
ungefrüh|stückt *adj.* fără micul dejun, nemâncat de dimineață, pe nemâncate (dimineața).
ungefüge *adj.* **1.** stângaci, greoi, grosolan. **2.** v. ungefügig.
ungefügig *adj.* neacomodabil, nemaleabil, neascultător, nesupus, care nu se supune.
ungefugt *adj.* dintr-o bucată.
ungefüttert *adj.* **1.** necăptușit; **ein ~er Mantel** un palton necăptușit. **2.** nehrănit, nenutrit; **er ließ das Vieh** ~ a lăsat vitele nehrănite.
ungegenwärtig *adj.* **1.** absent. **2.** inactual, depășit.
ungegerbt *adj.* netăbăcit.
ungegessen *adj.* **1.** neconsumat, nemâncat; **es blieb ~ auf dem Teller** a rămas nemâncat în farfurie. **2.** *(fam., glumeț)* flămând, nemâncat; **er ging ~ fort** a plecat nemâncat.
ungegliedert *adj. (arhit., bot., zool.)* nearticulat; **~e Stirnseite** fațadă, fronton monobloc, dintr-o bucată; **~e Pflanzen** plante nearticulate.
ungegoren *adj.* nefermentat; **~er Wein** vin nefiert.
unge|halten *adj.* **1.** mânios, supărat, indignat; ~ **werden (über** cu *ac.*) a se înfuria, a se indigna (pe); **über jn. ~ sein** a fi supărat pe cineva. **2.** nețინut, nerespectat, neîmplinit, neîndeplinit; **ein ~es Versprechen** o promisiune nerespectată.
Unge|haltenheit *f. sg.* indignare, ciudă, supărare, mânie.
unge|härtet *adj. (tehn.)* necălit; ~ **er Stahl** oțel necălit.
unge|heilt *adj.* nevindecat, neînsănătoșit.
unge|heißen *adv.* **1.** fără ordin, de bunăvoie, voluntar, din proprie inițiativă. **2.** nepoftit, neinvitat, nechemat.
unge|heizt *adj.* neîncălzit; **~e Zimmer** camere neîncălzite.
unge|hemmt *adj.* și *adv.* **1.** nestrigent, fără obstacol, liber; **~e Bewegung** mișcare liberă. **2.** *(fig.)* necomplexat, **sprechen Sie** ~ vorbiți cu curaj, fără reticențe.
unge|heuchelt *adj.* neprefăcut, nesimulat; sincer; **mit ~er Freude** cu bucurie sinceră.
unge|heuer și **ungeheuer** *adj.* și *adv.* **1.** enorm, imens, colosal, uriaș, neobișnuit; **eine ~e Masse** o masă enormă; **~e Stärke** forță uriașă; **ein ~er Erfolg** un succes enorm, colosal; **er hat ein ~es Gedächtnis** are o memorie fantastică; **er verfügt über ein ~es Wissen** dispune de cunoștințe foarte vaste, extraordinare; **ein ~es Gewitter** o furtună îngrozitoare; ~ **billig** nemaiauzit de ieftin; ~ **viel Geld** enorm de mulți bani; *(substantivat, în expr.)* **ins Ungeheuere** enorm, foarte mult; **die Kosten steigen ins Ungeheuere** costurile cresc enorm. **2.** v. ungeheuerlich.
Unge|heuer, *-s, -, n.* monstru.
unge|heuerlich și **ungeheuerlich** *adj.* și *adv.* revoltător, monstruos, groaznic; **diese Anschuldigung ist** ~ această acuzație e scandaloasă; *(fig.)* ~ **viel** groaznic de mult.
Unge|heuerlichkeit și **Ungeheuerlichkeit**, *-en, f.* grozăvie, monstruozitate revoltătoare; **grässliche ~en** grozăvii revoltătoare.
unge|hindert *adj.* nestingherit, neîmpiedicat, nesupărat, neoprit; **~en Zutritt haben (zu...)** a avea acces liber (la...).
unge|hobelt *adj.* (și *fig.*) necioplit; *(fig.)* **ein ~er Mensch** un om necioplit, mojic, bădăran, grosolan.
unge|hofft *adj.* nesperat, neașteptat.
unge|hörig *adj.* și *adv.* **1.** nepotrivit. **2.** necuviincios, incorect; lipsit de tact; **sich ~ benehmen** a se comporta necuviincios; **in ~er Weise** nepoliticos, incorect; ~ **antworten** a răspunde obraznic.
Unge|hörigkeit, *-en, f.* **1.** nepotrivire. **2.** necuviință, lipsă de tact; proastă creștere.
unge|hörnt *adj.* fără coarne.
unge|horsam *adj.* neascultător, (și *mil.*) nesupus; ~ **sein** a fi neascultător; a nu se supune; **er ist ihm** ~ nu ascultă de el.
Unge|horsam, *-s, m. sg.* neascultare, (și *mil.*) nesupunere; ~ **gegen das Gesetz** nesupunere față de lege.
unge|hört *adj.* neauzit, neaudiat, neascultat; **~e Frage** întrebare neauzită; *(jur.)* **jn. ~ verurteilen** a condamna pe cineva fără să fie audiat.
unge|hudelt *adj. (fam.)* nederanjat; **lassen Sie mich** ~ lăsați-mă în pace.
Ungeist, *-(e)s, -er, m.* spirit rău, duh necurat; **der ~ des Faschismus** spiritul rău al fascismului.
ungeistlich *adj.* **1.** profan, lumesc, monden. **2.** *(despre acțiuni, atitudini etc.)* nedemn de un preot.
ungekämmt *adj.* **1.** nepieptănat. **2.** *(text.)* nescărmănat.
ungekaut *adj.* nemestecat.
ungeklärt *adj.* **1.** neexplicat, neclar; **die Ursachen blieben** ~ cauzele au rămas neexplicate. **2.** neepurat; **~e Abwässer** ape reziduale neepurate.
ungekleidet *adj.* gol, neîmbrăcat.
ungekocht *adj.* nefiert, crud.
ungekrönt *adj.* neîncoronat; **der ~e König der Artisten** regele neîncoronat al artiștilor.
ungekünstelt *adj.* neprefăcut, neafectat, nemeșteșugit; sincer, franc; deschis, natural; ~ **sprechen** a vorbi neafectat, natural.
ungekürzt *adj.* ne(pre)scurtat, netăiat; întreg, integral; **ein ~er Text** un text complet; **~er Betrag** sumă întreagă, fără rețineri.
ungeladen *adj.* **1.** nepoftit, nechemat, neinvitat; **~er Gast** oaspete nepoftit. **2.** *(despre arme de foc; electr.)* neîncărcat.
ungeläufig *adj.* nefamiliar, neobișnuit; **der Ausdruck ist mir** ~ expresia nu-mi este familiară, nu o folosesc; **das Wort ist** ~ e un cuvânt rar.
ungeläutert *adj.* nerafinat, nepurificat; brut.
Ungeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(reg.)* sumă enormă de bani, bănet mult. **2.** *(înv.)* impozit, contribuție, reținere, poprire.
ungeleckt *adj.* nelins; *(fig., fam.)* necizelat; **ein ~er Bär** un om necioplit, bădăran, grosolan.
ungelegen *adj.* și *adv.* nepotrivit, supărător, inoportun, incomod, peste mână; **das kommt mir** ~ îmi este incomod, mă incomodează, îmi vine peste mână; **zu ~er Stunde** la o oră nepotrivită.
Ungelegenheit, *-en, f.* inoportunitate, neplăcere, încurcătură; **er macht ihm ~en** îi pricinuiește neplăceri, necazuri.
ungelegt *adj.* neouat; *(fig., fam.)* **sich um ~e Eier kümmern** a se ocupa de lucruri (încă) neactuale, care (încă) nu există.
ungelehrig *adj.* neîndemânatic.
Ungelehrigkeit *f.* lipsă de îndemânare.
ungelehrt *adj.* neînvățat, incult, ignorant.
Ungelehrt|heit *f. sg.* lipsă de cultură, incultură, ignoranță.
ungeleimt *adj.* nelipit, neîncleiat.
ungelenk *adj.* neîndemânatic, stângaci.
Ungelenkheit, *-en, f.* v. Ungelenkigkeit.
ungelenkig *adj.* **1.** inflexibil, nemaleabil, rigid. **2.** v. ungelenk.
Ungelenkigkeit, *-en, f.* **1.** rigiditate, inflexibilitate, caracter nemaleabil. **2.** neîndemânare, stângăcie.
ungelernt *adj.* **1.** necalificat; **ein ~er Arbeiter** un muncitor necalificat. **2.** neînvățat, neștiutor.
Ungelernte, *-n, -n (ein Ungelernter), m.* și *f.* muncitor(-oare) necalificat(ă), forță de muncă necalificară.
ungelesen *adj.* și *adv.* necitit; **den Brief ~ zurückschicken** a returna scrisoarea necitită.
ungeliebt *adj.* neiubit; ~ **lieben** a iubi fără a fi iubit, a iubi fără reciprocitate.
ungelogen *adv.* drept, fără exagerare; fără a minți; **das kostet ~ 20 Euro** aceasta costă efectiv 20 de euro.
ungelöscht *adj.* nestins; ~ **er Kalk** var nestins.
ungelöst *adj.* și *adv.* **1.** nedizolvat. **2.** *(fig.)* nerezolvat, neclarificat.
ungelüftet *adj.* neaerisit.
Ungemach, *-(e)s, -e, n.* supărare, neplăcere, necaz, neajuns, inconvenient, incomoditate, belea; **er erduldet viel** ~ suportă mult necaz; **er setzt sich dem ~ der Witterung aus** se expune la neplăcerile intemperiilor.
ungemächlich *adj.* și *adv.* neconfortabil, incomod.
Ungemächlichkeit, *-en, f.* neconfort, incomoditate.
ungemacht *adj.* **1.** nefăcut. **2.** nearanjat; **ein ~es Bett** un pat nefăcut, nestrâns.
ungemahnt *adj.* nesomat, neavertizat; ~ **bleiben** a nu fi somat să plătească.
ungemahlen *adj.* nemăcinat; **~es Korn** grâu nemăcinat.
ungemäß *adj.* neconform, necorespunzător.
ungemästet *adj. (despre vite, păsări)* neîngrășat.
ungemein și **ungemein** **I.** *adj.* **1.** neobișnuit, rar. **2.** uimitor, extraordinar. **II.** *adv.* foarte, enorm de, nespus de, extrem de, nesfârșit de; nemaipomenit de; **er ist ~ begabt** e excepțional de dotat; **es freut uns** ~ ne bucură nespus de mult; **er hat ~ schlecht gespielt** a jucat extrem de prost.
ungemeldet *adj.* neanunțat, fără a fi anunțat.
ungemengt *adj.* neamestecat.
ungemessen *adj.* și *adv.* **1.** nemăsurat, nelimitat. **2.** *(fig.)* imens, excesiv, fără măsură; *(substantivat)* **ins Ungemessene gehen** a întrece orice măsură.
Ungemessenheit, *-en, f.* lipsă de măsură, exces.
ungemildert *adj.* nepotolit, nealinat, nestins; neatenuat, neîndulcit; **jm. etwas ~ mitteilen** a spune cuiva ceva pe șleau, fără menajamente.
ungemindert *adj.* nescăzut, neslăbit, cu toată forța.
ungemischt *adj.* neamestecat, pur, curat; **~es Metall** metal curat, pur; **~er Wein** vin curat.
ungemöglich *adj. (reg.)* v. unbehaglich.
ungemünzt *adj. (despre metale)* nebătut, netransformat în monede; **~es Gold** aur nebătut ca monedă.
ungemustert *adj.* **1.** *(text.)* neimprimat, fără desen, fără model. **2.** *(mil.)* nerecrutat; **ein ~er Jahrgang** un contingent neverificat de comisia de recrutare.
ungemütlich *adj.* și *adv.* **1.** neconfortabil, incomod, neplăcut; **ein ~er Ort** un loc incomod; **eine ~e Situation** o situație neplăcută; **es war mir ~ zumute** m-am simțit prost, nelalocul meu. **2.** *(despre persoane)* antipatic, urâcios; care inspiră frică.
Ungemütlichkeit *f. sg.* **1.** lipsă de confort, incomoditate. **2.** *(despre persoane)* caracter antipatic, respingător, urâcios.
ungenannt *adj.* și *adv.* nenumit, anonim, fără nume; **er möchte ~ bleiben** dorește să rămână anonim.
ungenau *adj.* și *adv.* inexact; neprecis; **eine ~e Waage** un cântar inexact; **ein ~es Gedächtnis** o memorie inexactă; **eine ~e Übersetzung** o traducere inexactă; **die Uhr geht** ~ ceasul nu merge exact.
Ungenauigkeit, *-en, f.* inexactitate, imprecizie; lipsă de precizie.
ungeniert [-ʒe-] *adj.* și *adv.* nejenat, fără jenă; dezinvolt, fără constrângere; **er benimmt sich sehr** ~ se poartă cu multă dezinvoltură.
Ungeniert|heit, *-en, f.* lipsă de jenă; dezinvoltură.
ungenießbar *adj.* **1.** *(despre alimente)* de nemâncat, necomestibil, nemâncabil; *(despre băuturi)* nepotabil, de nebăut. **2.** *(fam.; despre persoane)* insipid, fad, plictisitor, anost, nesuferit, insuportabil, searbăd; **ein ~er Mensch** un om insuportabil, nesuferit.
Ungenießbarkeit *f. sg.* **1.** caracter necomestibil, nepotabil. **2.** *(fig.)* caracter insipid, fad, plictisitor, anost, searbăd (al unei persoane).
ungenossen *adj.* și *adv.* negustat, neatins; **die Speisen ~ stehen lassen** a lăsa mâncărurile neatinse.
ungenötigt *adj.* și *adv.* fără constrângere, nesilit, nepoftit, nerugat, de bunăvoie, voluntar.
Ungenügen, *-s, n. sg.* **1.** insuficiență. **2.** (*înv.*) nemulțumire.
ungenügend *adj.* insuficient, nesatisfăcător, neîndestulător; **er hat eine ~e Vorstellung davon** are o idee insuficientă despre asta; **das Schiff ist ~ bemannt** vaporul este insuficient echipat; **ich erachte das für** ~ consider aceasta drept insuficient; **er hat die Note «~» erhalten** a obținut calificativul «insuficient».
ungenügsam *adj.* **1.** nemulțumit, pretențios, exigent, greu de mulțumit. **2.** nesățios, nesătul.
Ungenügsamkeit *f. sg.* **1.** exigență, caracter pretențios. **2.** nesaț.
ungenutzt, **ungenützt** *adj.* și *adv.* neîntrebuințat, nefolosit, neutilizat; **~e Produktionsmöglichkeiten** posibilități de producție nefolosite; **eine Gelegenheit ~ vorübergehen lassen** a scăpa o ocazie; **die Zeit ~ verstreichen lassen** a lăsa timpul să treacă fără folos.
unge|ordnet *adj.* dezordonat, în dezordine; nearanjat, neorânduit, confuz; ~ **er Rückzug** retragere în dezordine; **~e Verhältnisse** raporturi, relații nepuse la punct, confuzie; **in ~en**

Verhältnissen leben a) a trăi într-o familie dezorganizată; **b)** a avea o situaţie materială nesigură.

Ụnge|ordnet|heit *f. sg.* dezordine, neorânduială, confuzie.

ụngepaart *adj.* necuplat, neîmperecheat, fără soţ.

ụngepflastert *adj.* nepavat.

ụngepflegt *adj.* **1.** neîngrijit; delăsat; **er sieht sehr ~ aus** arată foarte neîngrijit; **ein ~er Garten** o grădină neîngrijită, lăsată în paragină. **2.** *(despre ştiinţe, arte etc.)* necultivat.

Ụngepflegt|heit, *-en, f.* neîngrijire, delăsare.

ụngepflügt *adj.* nearat.

ụngeprägt *adj. (despre metale)* nebătut ca monedă; **~ es Silber** argint nebătut.

ụngepresst *adj. (despre stofe)* nepresat.

ụngeprüft *adj.* neexaminat, neîncercat, neverificat; fără examen.

ụngeputzt *adj.* necurăţat; **~e Stiefel** cizme necurăţate; **~e Bohnen** fasole necurăţată.

ụngerächt *adj.* şi *adv.* nerăzbunat; nepedepsit; **das kann nicht ~ bleiben** lucrul acesta nu poate să rămână nerăzbunat.

ụngerade *adj.* **1.** inegal, strâmb, curbat, nedrept; **~ Linie** linie nedreaptă; *(fig., fam.)* **weder gerade noch ~** nici într-un fel, nici într-altul; **~r Rhythmus** ritm inegal. **2.** *(despre numere)* fără pereche, impar, fără soţ. **3.** *(fig.)* nedrept, necinstit; **~r Mensch** om nesincer; *(substantivat)* **etwas Ungerades tun** a face ceva nedrept, necinstit, necurat.

ụngeradzählig *adj. (mat.)* impar.

ụngeraten *adj.* nereuşit, ratat; **eine ~e Arbeit** o muncă, o lucrare nereuşită; **~e Kinder** copii nereuşiţi.

ụngerechnet *prep.* (cu *ac.* şi *gen.)* fără a socoti, fără a ţine seama de, fără a lua în considerare, neluat, necuprins în socoteală; **~ die Postauslagen** fără a ţine seamă de, fără a socoti şi cheltuielile poştale; **~ des Schadens** nemaivorbind de daune, neluând în considerare pagubele.

ụngerecht *adj.* şi *adv.* nedrept; nejust; inechitabil; **ein ~es Vorgehen** un procedeu nedrept; **ein ~es Urteil** o sentinţă nedreaptă; **~e Forderung** cerere, pretenţie nedreaptă, nejustificată; **das war ~ aufgeteilt** s-a împărţit într-un mod inechitabil.

ụngerechterweise *adv.* pe nedrept; în mod nejust; **~ strafen** a pedepsi pe nedrept; **~ verdächtigen** a suspecta pe nedrept, fără temei, fără motiv.

ụngerechtfertigt *adj.* neîndreptăţit, nejustificat, neîntemeiat, pe nedrept; **~e Anklage** o acuzare nejustificată.

Ụngerechtigkeit, *-en, f.* nedreptate, injustiţie; **eine ~ begehen** a comite o nedreptate; **eine himmelschreiende ~** o nedreptate strigătoare la cer.

ụngeregelt *adj.* nereglementat, dezordonat; **ein ~es Leben führen** a duce o viaţă dezordonată, neregulată.

ụngereimt *adj.* **1.** nerimat, fără rimă; **~e Verse** versuri albe, fără rimă. **2.** *(fig.)* absurd, inept, fără sens; **~es Zeug schwatzen** a spune absurdităţi, inepţii; **~e Ideen** idei absurde.

Ụngereimt|heit, *-en, f. (fig.)* absurditate, prostie, inepţie.

ụngeritten *adj. (despre cai)* necălărit.

ụngern *adj.* şi *adv.* fără plăcere, fără voie, nevrând; **gern oder ~** vrând-nevrând; de voie, de nevoie; **er sah es ~** n-a văzut asta cu ochi buni, i-a displăcut.

ụngerochen *adj. (înv.)* v. u n g e r ä c h t.

ụngerufen *adj.* nechemat, nestrigat.

ụngerügt *adj.* nedojenit, necertat, nemustrat; **er läßt ihn ~** îl lasă nedojenit, nu-i face observaţii.

ụngerührt *adj.* **1.** nemişcat. **2.** *(fig.)* nepăsător, neemoţionat, rece, impasibil; **er blieb dabei ~** la toate acestea a rămas nepăsător, rece.

ụngerupft *adj.* nejumulit; *(fig., fam.)* **~ davonkommen** a scăpa întreg, teafăr, nejumulit.

ụngerüstet *adj.* nepregătit, neînzestrat, neînarmat; **sie standen den Ereignissen ~ gegenüber** erau nepregătiţi, neînarmaţi în faţa evenimentelor.

ụngesagt *adj.* nerostit, care n-a fost spus; **ich lasse es lieber ~** prefer să nu spun nimic, să păstrez tăcere asupra acestui lucru.

ụngesalzen *adj.* **1.** nesărat, fără sare; **~e Fische** peşti nesăraţi; **die Suppe ist ~** supa este nesărată. **2.** *(fig.)* nesărat, fad, insipid, searbăd, plictisitor; **~e Witze** glume nesărate.

ụngesattelt *adj.* neînşeuat; **er reitet auf ~em Pferd** călăreşte pe cal neînşeuat.

ụngesättigt *adj.* **1.** *(chim.)* nesaturat; **~er Dampf** vapori nesaturaţi; **~e Lösung** soluţie nesaturată. **2.** *(fig.)* neîndestulat, nesatisfăcut, nepotolit, neîmplinit; **~es Verlangen** dorinţă nepotolită.

ụngesäubert *adj.* necurăţat, nedereticat.

ụngesäuert *adj. (despre pâine)* fără drojdie, nedospit; **~ es Brot** azimă.

ụngesäumt I. *adj.* netivit. **II.** *adv. (înv.)* neîntârziat, fără întârziere, îndată, imediat, în grabă, urgent, numaidecât; **er soll ~ kommen** să vină numaidecât.

ụngeschält *adj.* **1.** *(despre fructe şi unele legume)* necurăţat de coajă. **2.** *(despre seminţe)* nedecorticat; **~er Reis** orez nedecorticat.

ụngeschehen *adj.* neîntâmplat care n-a avut loc; **etwas ~ machen** a muşamaliza ceva, a trece cu buretele peste ceva; **das lässt sich nicht ~ machen** sau **Geschehenes kann man nicht ~ machen** ce s-a făcut s-a făcut, ce s-a întâmplat s-a întâmplat.

ụngescheut *adv.* fără teamă, fără frică, îndrăzneţ, cu curaj; **~ die Wahrheit sagen** a spune fără teamă adevărul.

ụngeschichtlich *adj.* neistoric, nefondat din punct de vedere istoric; **~e Betrachtungsweise** consideraţii neistorice.

Ụngeschick, *-(e)s,* **1.** *n.* neîndemânare, stângăcie; *(fam.: în expr.)* **~ lässt grüßen!** neîndemânaticule! ah, cât eşti de stângaci, de neîndemânatic! **2.** *m. (fam.)* om stângaci.

ụngeschicklich *adj.* v. u n g e s c h i c k t **(1).**

Ụngeschicklichkeit, *-en, f.* **1.** stângăcie, neîndemânare. **2.** nepricepere, inaptitudine; **eine ~ begehen** a face o gafă.

ụngeschickt *adj.* şi *adv.* **1.** neîndemânatic, nepriceput, nedibaci; **er ist nicht so ~** nu e atât de neîndemânatic; **das war aber sehr ~ (von dir)** în treaba asta n-ai avut tact, te-ai purtat stângaci, cu multă stângăcie, ai fost foarte nediplomatic. **2.** greoi, dizgraţios; **das Paket hat eine ~e Form** pachetul are o formă incomodă.

Ụngeschickt|heit *f. sg.* neîndemânare, stângăcie, nepricepere.

ụngeschieden *adj.* **1.** nedespărţit, neseparat. **2.** nedivorţat, nedespărţit.

ụngeschlacht *adj.* şi *adv.* grosolan, necioplit, brutal, dur; greoi, încet; bădăran, mojic; **ein ~er Kerl** un tip necioplit; **~e Hände** mâini greoaie; **ein ~es Benehmen** un comportament grosolan.

Ụngeschlacht|heit, *-en, f.* brutalitate, grosolănie; mojicie, bădărănie.

ụngeschlagen *adj.* neînvins, nebătut; **die Mannschaft blieb ~** echipa a rămas neînvinsă.

ụngeschlechtlich *adj. (biol.)* asexual, asexuat; **~e Vermehrung** reproducţie asexuată.

ụngeschliffen *adj.* **1.** neascuţit, necizelat, neşlefuit; **ein ~er Stein** o piatră neşlefuită; **ein ~es Messer** un cuţit neascuţit. **2.** *(fig.)* necioplit, bădăran, grosolan, mojic.

Ụngeschliffenheit *f. sg.* **1.** necizelare, neşlefuire, neascuţire. **2.** *(fig.)* grosolănie, mojicie, bădărănie.

Ụngeschmack, *-(e)s, m. sg. (rar)* **1.** gust prost, neplăcut (al unui lucru). **2.** lipsă de gust, prost-gust.

ụngeschmäht *adj.* neocărât, neînjurat, nedojenit; **du kommst nicht ~ davon** nu scapi nedojenit.

ụngeschmälert *adj.* întreg, neatins, nemicşorat, neştirbit; intact.

ụngeschmeichelt *adj.* fără linguşiri.

ụngeschmeidig *adj.* nemlădios, nemaleabil; inflexibil, ţeapăn, rigid; **~es Metall** metal nemaleabil; *(fig.)* **~e Schreibart** sau **~er Stil** stil rigid.

ụngeschminkt *adj.* şi *adv.* **1.** nefardat, nesulimenit. **2.** *(fig.)* natural, sincer, pe faţă; **eine ~e Wahrheit** un adevăr neînfrumuseţat, crudul adevăr.

ụngeschmückt *adj.* **1.** neîmpodobit, nedichisit, negătit. **2.** *(fig.)* simplu; sobru.

ụngeschnitten *adj.* netăiat, necrestat.

ụngeschoren *adj.* şi *adv.* netuns; *(fig.)* **~ davonkommen** a scăpa nevătămat, teafăr, nejumulit; **lassen Sie mich ~!** lăsaţi-mă în pace!

ụngeschrieben *adj.* nescris; **ein ~es Gesetz** o lege nescrisă.

ụngeschult *adj.* neinstruit, neînvăţat, necalificat; **~e Arbeitskräfte** forţe de muncă necalificate.

ụngeschützt *adj.* neapărat, fără apărare; **die Stadt ist ~** oraşul nu este apărat; *(mar.)* **~er Kreuzer** crucişător necuirasat; **~ gegen Wind und Wetter** fără adăpost, expus intemperiilor.

ụngeschwächt *adj.* neslăbit, neînfrânat; **~e Tatkraft** energie neştirbită; **mit ~em Mute** cu un curaj neînfrânt; **mit ~en Kräften** cu toate forţele sale; **mit ~en Mitteln** fără a diminua fondurile.

ụngeschwänzt *adj. (zool.)* fără coadă, necaudat; **~e Affen** maimuţe fără coadă.

ụngesehen *adj.* şi *adv.* nevăzut, neobservat, pe nevăzute; **~ ins Haus gelangen** a intra neobservat în casă.

ụngesellig *adj.* nesociabil, singuratic, solitar; ursuz, sălbatic; **eine ~e Natur** o fire nesociabilă.

Ụngeselligkeit *f. sg.* nesociabilitate, solitudine; ursuzenie, sălbăticie.

ụngesetzlich *adj.* ilegal, nelegal, ilicit, contrar prevederilor legale; **~es Verfahren** procedeu ilegal.

Ụngesetzlichkeit, *-en, f.* ilegalitate, nelegalitate.

ụngesetzmäßig *adj.* **1.** nelegic. **2.** nelegal, ilegal.

Ụngesetzmäßigkeit, *-en, f.* **1.** nelegitate. **2.** nelegalitate, ilegalitate.

ụngesichert *adj.* neasigurat.

ụngesinnt *adj.* şi *adv. (reg.)* v. u n e r w a r t e t.

ụngesittet *adj.* şi *adv.* needucat, necivilizat; **sich ~ benehmen** a avea o comportare necivilizată.

Ụngesittet|heit, *-en, f.* lipsă de educaţie, de civilizaţie.

ụngesondert *adj.* nesortat; nedivizat, neseparat, neordonat, neorânduit; **~e Briefmarken** mărci poştale nesortate.

ụngesotten *adj.* nefiert; crud.

ụnge|spalten *adj.* nedesfăcut, nedespicat, nescindat; *(fig.)* **eine ~e Gruppe** o grupă unită.

ụnge|spitzt *adj.* neascuţit, fără vârf, bont; **~es Ende** capăt neascuţit.

ụnge|sprächig *adj.* taciturn, puţin vorbăreţ.

Ụnge|sprächigkeit *f. sg.* caracter taciturn; muţenie.

ụnge|spritzt *adj.* nestropit; **~es Obst** fructe nestropite (cu insecticid).

ụnge|stalt *adj. (despre persoane)* dizgraţios, monstruos, diform.

Ụnge|stalt, *-en, f. (livr.)* înfăţişare urâtă, diformă.

ụnge|staltet *adj.* diform, inform.

Ụnge|staltet|heit, *-en, f.* diformitate, monstruozitate.

ụnge|stärkt *adj.* **1.** neîntărit. **2.** nescrobit, neapretat; **~e Wäsche** albituri, lenjerie nescrobită.

ụnge|stempelt *adj.* **1.** netimbrat, nefrancat. **2.** neştampilat.

ụnge|stielt *adj.* **1.** fără mâner, fără coadă; **~er Hammer** ciocan fără mâner. **2.** *(bot.)* lipsit de peţiol sau pedicel; **ein ~es Blatt** o frunză fără peţiol.

ụnge|stillt *adj.* nepotolit, nesăturat; **~er Durst** sete nepotolită; *(fig.)* **~e Sehnsucht** dor neîmplinit, nepotolit, nestins.

ụnge|stört *adj.* şi *adv.* netulburat, nestânjenit, nestingherit, neperturbat; nederanjat; **jn. ~ lassen** a lăsa pe cineva în pace, nederanjat.

Ụnge|stört|heit, *-en, f.* pace, linişte.

ụnge|straft *adj.* şi *adv.* nepedepsit; **er bleibt ~** el rămâne nepedepsit.

ụnge|stüm *adj.* impetuos, violent, tumultuos, vehement, furtunos, înfocat, turbulent; **ein ~es Wetter** o vreme furtunoasă; **~es Wesen** o natură violentă, impetuoasă; **~e Leidenschaften** pasiuni violente, neînfrânate.

Ụnge|stüm, *-(e)s, n. sg.* impetuozitate, violenţă, furie, tumultuozitate, turbulenţă, înfocare, vehemenţă.

ụngesucht *adj.* **1.** necăutat. **2.** *(fig.)* natural, simplu, firesc, neafectat, necăutat; **~er Stil** (sau **~e Sprache)** un stil simplu; **mit einigen ~en Worten** în câteva cuvinte nemeşteşugite, necăutate, simple.

Ụngesucht|heit *f. sg.* naturaleţe, naivitate, lipsă de afectare.

ụngesühnt *adj.* neispăşit, nepocăit; **ein ~er Mord** o crimă neispăşită; **das darf nicht ~ bleiben** asta nu poate rămâne neispăşit.

ụngesund *adj.* **1.** nesănătos, insalubru, vătămător; neigienic; **~e Wohnung** locuinţă nesănătoasă, insalubră; **das ist für ihn sehr ~** acest lucru este foarte nesănătos pentru el; **allzuviel ist ~** ce este prea mult nu e sănătos; **er hat einen ~en Ehrgeiz** are un orgoliu bolnăvicios. **2.** *(despre persoane)* nesănătos, debil, maladiv, bolnăvicios; **~es Aussehen** înfăţişare bolnăvicioasă.

Ụngesundheit *f. sg.* insalubritate; caracter nesănătos.

ụngesüßt *adj.* neîndulcit; **~e Fruchtsäfte** sucuri de fructe neîndulcite; **den Tee ~ trinken** a bea ceaiul neîndulcit.

ụngetadelt *adj.* v. u n g e r ü g t.

ụngetan *adj.* nefăcut; **etwas ~ lassen** a lăsa un lucru nefăcut.

ungetauft *adj.* **1.** nebotezat. **2.** *(fam.)* nebotezat, nefalsificat, nesubțiat (cu apă); ~ **er Wein** vin curat, nebotezat.

ungeteert *adj.* necătrănit.

ungeteilt *adj.* neîmpărțit, nedivizat; *(fig.)* unanim, general; ~**e Aufmerksamkeit** atenție concentrată; ~**e Befriedigung** mulțumire, satisfacție deplină; ~**er Beifall** aplauze unanime; **die Meinungen waren nicht** ~ părerile s-au împărțit; ~**e Zustimmung** acord unanim.

Ungeteilt|heit *f. sg.* indivizibilitate; unanimitate.

ungetrennt *adj.* nedespărțit, nedesfăcut.

ungetreu *adj.* necredincios, infidel, neleal.

ungetrocknet *adj.* neuscat; umed.

ungetröstet *adj.* nemângâiat, neconsolat; dezolat.

ungetrübt *adj.* netulburat, neîntunecat, neumbrit; clar, senin; ~ **er Himmel** cer senin, fără nori; *(fig.)* ~**es Glück** fericire netulburată.

Ungetüm, *-(e)s, -e, n.* (și *fig.*) monstru; **dieser Schrank ist ein richtiges** ~ acest dulap este un adevărat monstru.

unge|übt *adj.* neexersat, nedeprins, neexperimentat, neexercitat, fără experiență; **das Stück ist** ~ **geblieben** bucata a rămas neexersată; ~**e Rekruten** recruți neinstruiți, neantrenați.

Unge|übt|heit *f. sg.* neîndemânare.

ungewählt *adj.* **1.** neales, necăutat. **2.** fără eleganță, neelegant; **er drückt sich** ~ **aus** se exprimă neelegant, fără distincție.

ungewandt *adj.* neîndemânatic, nedibaci, stângaci, fără abilitate.

Ungewandt|heit, *-en, f.* neîndemânare, stângăcie, nedibăcie, lipsă de abilitate.

ungewarnt *adj.* neprevenit.

ungewaschen *adj.* nespălat; ~**e Wolle** lână nespălată; *(fig., fam.)*; **er hat ein** ~**es Maul** are o gură rea, spurcată.

ungeweiht *adj.* *(bis.)* nesfințit, nehirotonisit.

ungewiss *adj.* nesigur; îndoielnic, nedecis, problematic, incert, nedeterminat; **es ist noch** ~, **ob er kommt** încă nu e sigur că vine; *(substantivat)* **er handelt aufs Ungewisse** procedează la întâmplare, se lasă în voia norocului; **er ließ mich im Ungewissen** m-a lăsat în incertitudine, în nesiguranță.

Ungewisse, *-n (etwas Ungewisses), n. sg.* ceea ce e nesigur, fapt, lucru nesigur, incert; **das Gewisse fürs** ~ **nehmen** a considera lucrul cert drept incert; **eine Reise ins** ~ a face o călătorie în necunoscut.

Ungewissheit, *-en, f.* nesiguranță, îndoială, incertitudine; **in angstvoller** ~ într-o incertitudine chinuitoare.

Ungewitter, *-s, -, n.* *(înv.)* **1.** furtună, vijelie. **2.** *(fig.)* **das** ~ **brach über ihn herein** un val de furie s-a abătut asupra sa.

ungewitzigt *adj.* *(înv.)* care nu s-a învățat minte.

ungewogen *adj.* **1.** necântărit, nemăsurat. **2.** *(fiz.)* imponderabil. **3.** *(fig.)* nefavorabil; **er ist mir** ~ nu mă simpatizează, nu mă agreează.

ungewöhnlich I. *adj.* neobișnuit, ieșit din comun; straniu, ciudat; **ein** ~**es Ereignis** o întâmplare neobișnuită, **ein** ~**er Fall** un caz ieșit din comun, ciudat. **II.** *adv.* neobișnuit de, excepțional de; ~ **kaltes Wetter** un timp excepțional de rece; ~ **ernst für sein Alter** extrem de serios pentru vârsta sa.

Ungewöhnlichkeit, *-en, f.* **1.** caracter neobișnuit, raritate. **2.** lucru neobișnuit, straniu; fapt ieșit din comun.

ungewohnt *adj.* **1.** *(despre ființe)* neobișnuit, neînvățat, nedeprins (cu); **diese Methode ist ihm (**sau **ist für ihn) noch** ~ el e încă nedeprins cu metoda aceasta. **2.** neobișnuit, ieșit din comun; **zu** ~**er Stunde** la o oră neobișnuită; ~**e Lebensart** fel de viață ieșit din comun.

Ungewohnt|heit *f. sg.* neobișnuință, nedeprindere, lipsă de deprindere.

ungewollt *adj.* nevoit, fără intenție, involuntar.

ungewürzt *adj.* fără condimente, necondimentat.

ungezählt *adj.* nenumărat; **eine** ~**e Menge** o mulțime imensă.

ungezähmt *adj.* **1.** neîmblânzit; **ein** ~**es Pferd** un cal neîmblânzit, sălbatic. **2.** *(fig.)* fără frâu, neînfrânat, nestăvilit, fără limită; ~**e Begierde** dorință neînfrânată.

ungezäumt *adj.* fără căpăstru, fără frâu.

ungezeichnet *adj.* neînsemnat, anonim; ~**er Artikel** articol anonim.

Ungeziefer, *-s, n. sg.* vermină; insecte parazite și rozători; **er ist voll mit** ~ e plin de paraziți, de insecte.

Ungezieferbekämpfung *f. sg.* combatere a paraziților.

ungeziemend *adj.* necuviincios, indecent, nepotrivit.

ungeziert *adj.* neafectat, natural; ~**e Worte** cuvinte necăutate, simple.

Ungeziert|heit, *-en, f.* necăutare, neafectare, simplitate, naturalețe.

ungezogen *adj.* prost crescut, obraznic, mojic, nepoliticos, necuviincios, impertinent; **ein** ~**es Kind** un copil prost crescut, obraznic.

Ungezogenheit, *-en, f.* proastă creștere, obrăznicie, nepolitețe, necuviință, impertinență.

ungezuckert *adj.* neîndulcit cu zahăr; ~**es Kompott** compot fără zahăr.

ungezügelt *adj.* fără frâu; *(fig.)* neînfrânat.

ungezwungen *adj.* și *adv.* **1.** nesilit, neconstrâns, de bunăvoie, spontan; **er tut es** ~ o face de bunăvoie. **2.** *(fig.)* neprefăcut, neafectat, natural, degajat, fără mofturi, fără fasoane; **sich** ~ **geben** a se comporta firesc, nefortat, degajat, fără fasoane; **ein** ~**er Stil** un stil natural, neafectat; **eine** ~**e Unterhaltung** o discuție liberă, degajată; **eine** ~**e Haltung** o ținută degajată.

Ungezwungenheit *f. sg.* lipsă de constrângere; naturalețe, simplitate, degajare.

ungherese *adv.* *(muz.)* ungar.

ungiftig *adj.* neotrăvitor.

Ungiftigkeit *f. sg.* caracter neotrăvitor.

ungiltig *adj.* *(reg.)* v. ungültig.

Unglaube, *-ns*, **Unglauben**, *-s, m. sg.* necredință.

unglaubhaft *adj.* de necrezut, neverosimil.

ungläubig *adj.* **1.** neîncrezător, incredul, sceptic. **2.** *(rel.)* necredincios, ateu; *(fig., fam.)* **der** ~**e Thomas** Toma necredinciosul.

Ungläubige, *-n, -n (ein Ungläubiger), m.* și *f.* necredincios(-oasă), ateu, atee.

Ungläubigkeit *f. sg.* **1.** lipsă de încredere, caracter sceptic. **2.** *(rel.)* necredință, lipsă de credință, ateism.

unglaublich și **unglaublich** *adj.* de necrezut, incredibil, extraordinar, neverosimil; ~**e Nachrichten** vești de necrezut, de neînchipuit; ~ **dumm** prost de n-are pereche, incredibil de prost; **(das ist)** ~! de necrezut!

Unglaubliche și **Unglaubliche**, *-n (etwas Unglaubliches), n. sg.* lucru de necrezut, incredibil; **das geht ins** ~ sau **das grenzt ans** ~ asta este de domeniul incredibilului.

unglaubwürdig *adj.* și *adv.* de necrezut, neplauzibil, neverosimil; ~**e Zeugen** martori nedemni de încredere; **das klingt sehr** ~ sună foarte neverosimil; ~**es Dokument** document care nu inspiră încredere, neverosimil, neplauzibil.

Unglaubwürdigkeit, *-en, f.* neautenticitate, neplauzibilitate, caracter neverosimil.

ungleich I. *adj.* inegal, neegal, neuniform, diferit; ~**e Kräfte** forțe inegale; ~**e Entwicklung** dezvoltare inegală; ~**e Handschuhe** mănuși desperecheate, disparate; ~**e Ehepartner** parteneri de căsătorie nepotriviți; **die Brüder sind** ~ frații nu se aseamănă deloc, sunt foarte diferiți; ~**e Fläche** suprafață inegală; ~**er Puls** puls neregulat; ~**es Wetter** vreme schimbătoare, capricioasă; **er ist von** ~ **er Gemütsart** are o fire nestatornică, inegală, capricioasă; *(mat.)* ~**e Zahl** număr impar. **II.** *adv.* incomparabil, mult mai; ~ **schöner, besser** incomparabil mai frumos, mai bun. **III.** *prep.* (cu *dat.*) spre deosebire de; **er war,** ~ **seinem Bruder, überall beliebt** spre deosebire de fratele său era iubit de toată lumea.

ungleich|armig *adj.* cu brațe inegale.

ungleich|artig *adj.* de natură deosebită, eterogen.

Ungleich|artigkeit, *-en, f.* natură deosebită, eterogenitate.

Ungleichbe|handlung, *-en, f.* tratament inegal, diferențiat; **eine steuerliche** ~ **von Einkünften** un tratament inegal de impozitare a veniturilor.

ungleich|erbig *adj.* *(biol.)* heterozigot.

ungleichförmig *adj.* cu formă inegală; neregulat; *(fiz.)* ~**e Beschleunigung** accelerație neregulată.

Ungleichförmigkeit, *-en, f.* neregularitate, inegalitate, asimetrie.

Ungleichförmigkeitsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de inegalitate, de asimetrie.

ungleichgeschlechtig *adj.* *(biol.)* de sex opus, diferit; ~**e Zwillinge** gemeni de sex diferit.

ungleichgeschlechtlich *adj.* *(biol.)* **1.** heterosexual. **2.** v. ungleichgeschlechtig.

Ungleichgewicht, *-(e)s, -e, n.* lipsa echilibrului, dezechilibru, disproporționalitate; **beständiges** ~ dezechilibru persistent; ~ **der Zahlungsbilanz** dezechilibrul balanței de plăți; **statisches** ~ dezechilibru static; **volkswirtschaftliches** ~ dezechilibru macroeconomic; **außenwirtschaftliches** ~ dezechilibru în comerțul exterior; **zeitweiliges** ~ dezechilibru temporar.

ungleichgewichtig *adj.* dezechilibrat, disproporționat; *(ec.)* **eine** ~**e Verteilung der Lasten** o împărțire dezechilibrată a obligațiilor.

Ungleich|heit, *-en, f.* inegalitate, diferență, disproporție, disparitate; ~ **der Rechte** inegalitatea drepturilor.

Ungleich|heitszeichen, *-s, -, n.* *(mat.)* semnul inegalității, diferit, inegal ($\neq$).

ungleichmäßig *adj.* inegal, asimetric, neproporționat; ~**e Entwicklung** dezvoltare disproporționată; ~**e Aufteilung** repartizare inegală; ~**e Elektrizität** electricitate de alt semn, de polaritate diferită; *(mat.)* ca numitori diferiți.

Ungleichmäßigkeit, *-en, f.* inegalitate, asimetrie, disproporție.

ungleichnamig *adj.* **1.** eteronim, cu nume diferite. **2.** *(electr.)* de polaritate diferită. **3.** *(mat.)* cu numitori diferiți.

Ungleichnamigkeit *f. sg.* eteronimie.

ungleich|seitig *adj.* neechilateral, cu laturi inegale; *(mat.)* ~ **es Dreieck** triunghi scalen.

Ungleichseitigkeit *f. sg.* *(mat.)* neechilateralitate.

ungleichsilbig *adj.* *(gram.)* imparisilabic.

ungleichsinnig *adj.* *(mat.)* cu sens diferit.

ungleich|stoffig *adj.* neomogen, eterogen.

Ungleichung, *-en, f.* *(mat.)* inegalitate.

ungleichzeitig *adj.* la timp diferit, neconcomitent, în contratimp.

Ungleichzeitigkeit *f. sg.* neconcomitență.

Unglimpf, *- (e)s, m. sg.* **1.** nedreptate. **2.** injurie, insultă; ofensă, rușine, ocară.

unglimpflich *adj.* **1.** nedrept, nejust. **2.** aspru, dur, riguros, sever; **jn.** ~ **behandeln** a se purta dur cu cineva. **3.** jignitor, rușinos.

Unglück, *-(e)s, -e, n.* nenorocire, nefericire, nenoroc, ghinion, calamitate, dezastru, restriște; **Glück im** ~ **haben** a avea noroc în nenoroc; *(fam.)* **er sieht aus wie ein Häufchen** ~ are o mutră foarte nenorocită, e ca un monument al nenorocirii; **zum** ~ **aber** din nenorocire însă; **ich hatte das** ~**...** am avut nenorocul să…; **es passierte ihm ein** ~ i s-a întâmplat o nenorocire; **ein** ~ **kommt selten allein** o nenorocire nu vine niciodată singură; **im** ~ **lernt man seine Freunde kennen** prietenii la nevoie se cunosc; ~ **im Spiel, Glück in der Liebe** cine are ghinion la joc are noroc în dragoste; **er wurde von schwerem** ~ **heimgesucht** a fost încercat de nenorociri, de lovituri grele; **das ist weiter kein** ~ nu-i nicio nenorocire, nu face nimic; **jm.** ~ **bringen** a aduce cuiva ghinion; **jn. ins** ~ **stürzen** a pricinui cuiva necazuri, a nenoroci pe cineva; **vom** ~ **verfolgt** urmărit de nenorociri; ~ **bringend** care aduce nenorocire, dezastruos.

Unglück bringend *adj.* care aduce nenorocire.

unglücklich *adj.* și *adv.* nenorocit, nefericit, nenorocos, mizerabil, jalnic; **ein** ~**er Gedanke** o idee nefericită; **er hat** ~ **gewählt** a făcut o alegere proastă, nefericită; **es endet** ~ se sfârșește prost; ~**e Ehe** căsătorie nefericită; ~ **lieben** a avea un amor nefericit.

Unglückliche, *-n, -n (ein Unglücklicher), m.* și *f.* nenorocit(ă), nefericit(ă).

unglücklicherweise *adv.* din nenorocire, din nefericire.

Unglücksbote, *-n, -n, m.*, **Unglücksbotin**, *-nen, f.* vestitor(-oare), sol al nenorocirii, piază-rea; pasăre de rău augur.

Unglücksbotschaft, *-en, f.* veste proastă, dezastruoasă, funestă; anunțare a unei nenorociri.

Unglücksbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare funestă.

unglück|selig *adj.* v. unglücklich.

unglückseligerweise *adv.* în mod nefericit, din nefericire.

Unglück|seligkeit *f. sg.* nefericire, nenorocire.

Unglücksfahrer, *-s, -, m.*, ~**in**, *-nen, f.* șofer(iță) vinovat(ă) de accident.

Unglücksfall, *-(e)s, -fälle, m.* accident; catastrofă.

Unglücksgenosse, **Unglücksgefährte**, *-n, -n, m.* tovarăș de nenorocire, de ghinion.

Unglücks|jahr, *-(e)s, -e, n.* an nenorocit, nefast.

Unglückskind, *-(e)s, -er, n.* om nenorocit, ghinionist.

Unglücksmaschine, *-n, f.* avion prăbușit, care a avut un accident.
Unglücksmensch, *-en, -en, m.* v. Unglückskind.
Unglücksnachricht, *-en, f.* v. Unglücksbotschaft.
Unglücks|ort, *-(e)s, -e, m.* loc al nenorocirii, al accidentului, loc fatal.
Unglücks|prophet, *-en, -en, m.* prezicător de nenorociri.
Unglücksrabe, *-n, -n, m. (fam.)* ghinionist.
unglücks|schwanger *adj.* v. unheilschwanger.
unglücks|schwer *adj.* funest, plin de nenorociri, dezastruos.
Unglücks|serie, *-n, f.* serie de accidente.
Unglücks|stelle, *-n, f.* v. Unglücksort.
Unglücks|stern, *-(e)s, -e, m.* stea a nenorocului, constelație aducătoare de nenorociri, stea nefastă.
Unglücks|stifter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* aducător(-oare), autor(-oare), pricinuitor(-oare) de nenorocire, de dezastru.
Unglücks|stunde, *-n, f.* **1.** ceasul rău. **2.** oră a nenorocirii.
Unglücks|tag, *-(e)s, -e, m.* zi nefastă.
Unglücksvogel, *-s, -vögel,* m. v. Unglücksrabe.
Unglückswagen, *-s, -, m.* mașină, automobil care a avut accident.
Unglückswurm, *- (e)s, -würmer, m.* v. Unglücksrabe.
Unglücks|zahl, *-en, f.* număr nenorocos, număr cu ghinion.
Unglücks|zeichen, *-s, -, n.* semn rău, semn prevestitor de nenorocire, semn fatal.
Unglück ver|heißend *adj.* aducător, prevestitor de nenorociri.
Ungnade *f. sg.* dizgrație; **in ~ fallen** a cădea în dizgrație; **sich auf Gnade und ~ ergeben** a se preda fără condiții.
ungnädig *adj.* și *adv.* **1.** puțin binevoitor, neprietenos, defavorabil; **jn. ~ aufnehmen** a primi pe cineva puțin binevoitor. **2.** crud, vitreg, aspru, dur; **das ~e Schicksal** soarta rea, vitregă.
ungöttlich *adj. (rel.)* nedumnezeiesc, care nu vine de la Dumnezeu, nelegiuit.
ungrade *adj.* v. ungerade.
ungrammatisch *adj.* contrar regulilor gramaticale.
ungreifbar *adj.* impalpabil, imperceptibil, de neînțeles; **unsichtbar und ~** invizibil și impalpabil.
Ungrund, *-(e)s, m. sg. (înv.)* **1.** prăpastie, abis. **2.** argument care nu stă în picioare.
ungründlich *adj. (înv.)* superficial.
Unguentum, *-s, -ta, n.* unguent.
Ungulaten *pl. (zool.)* copitate.
ungültig *adj.* nevalabil; nevalid; depășit; **für ~ erklären** a declara nul, a anula, a casa; *(jur.)* **durch Verjährung ~ geworden** prescris; **~e Stimme** vot anulat.
Ungültigkeit *f. sg.* nevalabilitate, nevaliditate.
Ungültigkeits|erklärung, *-en, f.* declarație de nevalabilitate, de anulare, de caducitate; **~ eines Vertrags** nevalabilitatea unui contract.
Ungunst *f. sg.* dizgrație, lipsă de bunăvoință; defavoare; dezavantaj; **er ist bei ihm in ~** e în dizgrația lui; *(fig.)* **die ~ des Schicksals** vitregia sorții; **wegen ~ des Wetters** din cauza vremii nefavorabile, neprielnice; *(în expr.)* **zu js. ~en** spre dezavantajul, în detrimentul cuiva; **das spricht zu seinen ~en** aceasta vorbește împotriva lui.
ungünstig *adj.* și *adv.* nefavorabil, dezavantajos, neprielnic; **bei ~er Witterung** în caz de vreme rea, nefavorabilă; **eine ~e Aufnahme finden** a fi primit rece, fără bunăvoință; **~er Bescheid** răspuns negativ, nefavorabil; **~er Handelsabschluss** acord comercial dezavantajos; **~e Umstände** împrejurări neprielnice; **die Verhältnisse liegen ~** circumstanțele nu sunt prielnice; **im ~sten Falle** în cazul cel mai dezavantajos, cel mai rău.
ungut *adj.* **1.** îngrijorător, neplăcut; rău, prost. **2.** *(în expr.)* **nichts für ~!** scuzați-mă! scuzele mele! fără supărare! **nehmen Sie es nicht für ~** nu vă supărați, nu mi-o luați în nume de rău.
ungütig *adj.* și *adv.* puțin binevoitor, fără bunăvoință; nefavorabil.
unhaltbar și **unhaltbar** *adj.* **1.** puțin solid, netrainic, inconsistent. **2.** *(mil.)* care nu se mai poate menține; **~e Stellung** poziție care nu poate fi menținută. **3.** de ne(sus)ținut, de neîndeplinit; **das ist ein ~er Termin** termenul acesta nu poate fi respectat; **wissenschaftlich ~** care nu poate fi susținut din punct de vedere științific. **4.** insuportabil; **~e Zustände** situație insuportabilă, stare de lucruri nepermisă; *(fotbal, handbal)* **ein ~er Ball** o minge imparabilă.
Unhaltbarkeit *f. sg.* **1.** lipsă de soliditate, de rezistență, inconsistență, nestatornicie. **2.** *(mil.)* neputință de a apăra (o poziție, o cetate etc.). **3.** imposibilitate de împlinire, de realizare etc.
unhaltig *adj. (despre roci, minereu etc.)* steril.
unhandlich *adj.* neîndemânatic, nemaniabil, greu de mânuit; **dieses Werkzeug ist sehr ~** unealta aceasta este greu de mânuit.
unharmonisch *adj. (muz.,* și *fig.)* nearmonic, dizarmonic, discordant.
unhäuslich *adj.* negospodar, căruia nu-i place gospodăria.
Unheil, *-(e)s, n. sg.* necaz, nenorocire, dezastru, catastrofă, nefericire; **~ stiften** (sau **anregen**) a cauza nenorocire, a pricinui necaz; **~ verkündend** prevestitor de rău, de nenorocire; **~ bringend** funest, fatal, aducător de nenorocire; **~ stiftend** care pricinuiește nenorocire, necaz.
unheilbar *adj.* incurabil, de nevindecat; *(fig.)* ireparabil, iremediabil; **~e Krankheit** boală incurabilă; *(fig.)* **~es Misstrauen** neîncredere totală, iremediabilă.
Unheilbarkeit *f. sg.* incurabilitate, neputință de a se vindeca.
Unheil bringend *adj.* aducător de nenorocire.
unheildrohend *adj.* prevestitor de rău, de nenorocire.
unheilig *adj.* **1.** profan, lumesc, nereligios. **2.** nelegiuit.
unheilsam *adj.* nepriincios, nesalutar; nesănătos, insalubru.
unheilschwanger *adj.* dezastruos, catastrofal.
Unheil stiftend *adj.* care pricinuiește nenorocire.
Unheil|stifter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* urzitor(-oare) de nenorociri, autor(-oare), aducător(-oare) de dezastre, de necazuri.
Unheil verkündend *adj.* de rău augur, (pre)vestitor de nenorociri, sinistru, lugubru.
unheilvoll *adj.* funest, fatal, sinistru.
unheimisch *adj.* străin; venetic.
unheimlich I. *adj.* și *adv.* neliniștitor, înspăimântător, funest, lugubru, funebru, sinistru; **es wurde mir ~ zumute** mi s-a făcut frică; **ein ~er Ort** un loc sinistru, înfricoșător; **ein ~er Mensch** un om sinistru; **~es Gefühl** presimțire sinistră. **II.** *adv.* foarte, exagerat de...; **es waren dort ~ viele Menschen** erau extraordinar de mulți oameni acolo.
unheizbar *adj.* de neîncălzit, fără posibilitate de încălzire; **~es Zimmer** cameră care nu poate fi încălzită.
unher|stellbar *adj.* care nu poate fi produs, construit, confecționat.
unhistorisch *adj.* v. ungeschichtlich.
unhöflich *adj.* nepoliticos, neamabil.
Unhöflichkeit, *-en, f.* nepolitețe, lipsă de politețe.
unhold *adj. (poet., înv.)* răuvoitor, dușmănos, ostil; *(în expr.)* **einer Sache ~ sein** a fi împotriva unui lucru.
Unhold, *-(e)s, -e, m.* **1.** demon; diavol, duh rău; vrăjitor; stafie. **2.** *(fig.)* om rău. **3.** persoană respingătoare, foarte urâtă, monstru.
Unholdin, *-nen, f.* **1.** diavoliță, Muma-Pădurii, vrăjitoare. **2.** brută; persoană certată cu morala.
unholdselig *adj.* **1.** neprietenos, ursuz, morocănos. **2.** urât, dizgrațios.
unhörbar *adj.* care nu poate fi auzit, de neauzit.
Unhörbarkeit *f. sg.* imposibilitate de a fi auzit.
unhygienisch *adj.* neigienic, nesănătos.
Uni, *-s, f. (fam.) presc.* de la Universität.
uni [y'ni:] *adj. (text.)* de aceeași culoare, uni.
unieren, *unierte, uniert, vb. (h) tr. (mai ales bis.)* a uni; **die unierte Kirche** biserica unită.
unifarben *adj.* v. uni.
Unifikation, *-en, f.* v. Unifizierung.
unifizieren, *unifizierte, unifiziert, vb. (h) tr.* a unifica; a uniformiza.
Unifizierung, *-en, f.* unificare; uniformizare.
uniform *adj.* uniform, egal.
Uniform și *(austr.)* **Uniform**, *-en, f.* uniformă; **er ist nicht in ~** nu e în uniformă; **in großer ~** în mare ținută; **die ~ anziehen a)** a îmbrăca uniforma; **b)** a deveni soldat, militar.
uniformieren, *uniformierte, uniformiert, vb. (h) tr.* **1.** a îmbrăca în uniformă. **2.** a uniformiza; a egaliza.
Uniformierte, *-n, -n (ein Uniformierter), m.* și *f.* persoană îmbrăcată în uniformă.
Uniformierung, *-en, f.* uniformizare.
uniformisieren, *uniformisierte, uniformisiert, vb. (h) tr.* v. uniformieren **(2).**
Uniformität *f. sg.* uniformitate.
Uniformjacke, *-n, f.*, **Uniformrock**, *-(e)s, -röcke, m.* bluză, haină militară, veston militar.
Uniformträger, *-s, -, m.* purtător de uniformă, militar.
Uniformverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicție de a purta uniformă.
Uniformzwang, *-(e)s, -zwänge, m.* obligativitate de a purta uniformă.
Unikat, *-(e)s, -e, n.* unicat.
Unikum, *-s, -s* (sau *-ka), n.* **1.** unicat, exemplar unic, raritate. **2.** *(fig., fam.)* om ciudat, original.
unilateral *adj.* unilateral.
un|informiert *adj.* neinformat; **ein ~es Publikum** un public neinformat.
un|intelligent *adj.* neinteligent.
un|interessant *adj* neinteresant; plictisitor.
un|interessiert *adj.* neinteresat, dezinteresat; **ich bin daran ~** nu sunt interesat în acest lucru, nu mă interesează acest lucru.
Un|interessiert|heit *f. sg.* dezinteres, dezinteresare, lipsă de interes.
Union, *-en, f.* **1.** *(pol.)* uniune; **die Europäische ~** Uniunea Europeană. **2.** *(bis.)* unire, unificare (în special a bisericii luterane și reformate în Prusia).
Unionist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* unionist(ă).
unionistisch *adj.* unionist.
Unionsgesetz, *-es, -e, n.* lege a uniunii; lege unională.
Unions|partei, *-en, f.* partid de uniune, care face parte dintr-o uniune.
Unionsrepublik, *-en, f.* republică unională.
unipetal *adj. (bot.)* cu o singură petală, monopetal.
unipolar *adj. (fiz., electr.)* unipolar.
Unipolarität *f. sg.* unipolaritate.
Unipolarmaschine, *-n, f. (electr.)* generator unipolar.
un|irdisch *adj.* **1.** nepământean, din altă lume, din lumea de dincolo. **2.** *(fig.)* eteric, spiritualizat.
un|isoliert *adj.* (și *electr.)* neizolat.
unisono *adv. (muz.)* unison, la unison.
Unisono, *-s, -s, n. (muz.)* unison.
unitär, **unitarisch** *adj.* și *adv.* unitar.
Unitarier [-rĭɐ], *-s, -, m. (bis.)* unitarian.
Unitarismus, *-, m. sg.* unitarism.
Unitarist, *-en, -en, m.* **1.** *(bis.)* unitarian. **2.** unitarist.
Unität, *-en, f.* **1.** unitate, acord, înțelegere. **2.** singularitate, unicitate, caracter unic, singular.
Unitätsformel, *-n, f. (mat.)* formulă de unicitate.
univalent [-va-] *adj.* monovalent.
universal [-vɛr-] *adj.* universal; **~es Wissen** cunoaștere universală.
Universal|antenne, *-n, f.* antenă universală.
Universalbagger, *-s, -, m. (drumuri)* excavator universal.
Universalbank, *-en, f. (ec.)* bancă universală, polivalentă.
Universalbankensystem, *-s, -e, n. (ec.)* sistem bancar universal.
Universalbohrmaschine, *-n, f. (maș.)* mașină de găurit universală.
Universaldrehbank, *-bänke, f. (maș.)* strung universal.
Universal|empfänger, *-s, -, m.* **1.** *(tel.)* receptor universal. **2.** *(med.)* primitor universal, cu grupa de sânge AB.
Universal|erbe, *-n, -n, m.*, **~in**, *-nen, f.* moștenitor(-oare), legatar(ă) universal(ă).
Universalfräsmaschine, *-n, f. (maș.)* mașină de frezat universală.
Universalgarnprüfmaschine, *-n, f. (text.)* mașină universală de încercat firul.
Universalgelenk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* articulație universală.
Universalgenie [-ʒe-], *-s, -s, n.* geniu universal.

Universalgeschichte *f. sg.* istorie universală.
Universalgesetz, *-es, -e, n.* lege universală.
Universalholzbe|arbeitungsmaschine, *-n, f. (ind. lemnului)* maşină universală de prelucrat lemn.
Universalien [-liən] *pl. (fil.)* universalii.
Universal|instrument, *-(e)s, -e, n.* instrument universal.
Universalismus, *-, m. sg. (şi fil.)* universalism.
Universalität *f. sg.* **1.** universalitate. **2.** cultură multilaterală, universală.
Universalmaschine, *-n, f. (maş.)* maşină-unealtă universală.
Universalmittel, *-s, -, n.* remediu universal, panaceu.
Universalmonarchie, *-n* [-i:ən], *f. (ist.)* monarhie universală (în unele doctrine ale evului mediu).
Universalmotor, *-s, -en, m. (electr.)* motor universal (cu colector).
Universalpflug, *-(e)s, -pflüge, m. (agr.)* plug universal.
Universalraupenbandbagger, *-s, -, m. (tehn.)* dragă universală, maşină universală de dragare.
Universalrechenmaschine, *-n, f. (autom.)* maşină de calculat universală.
Universalschere, *-n, f. (şi metal.)* foarfece universal.
Universal|spender, *-s, -, m. (med.)* donator universal, cu grupa de sânge 0.
Universal|stahl, *-(e)s, -stähle (şi -e), m. (metal.)* oţel lat.
Universalsukzession, *-en, f. (jur.)* succesiune universală.
Universalsystem, *-s, -e, n.* sistem universal.
Universalversammlung, *-en, f.* adunare generală.
Universalwerkzeugmaschine, *-n, f. (maş.)* maşină-unealtă universală.
Universalwerkzeugschleifmaschine, *-n, f. (maş.)* maşină universală de şlefuire a uneltelor.
universell *adj.* universal; **ein Frage von ~er Bedeutung** o problemă de însemnătate universală; **ein ~es Gerät** un aparat universal.
Universiade, *-n, f.* universiadă, olimpiada universităţilor.
universitär *adj.* universitar; **~e Einrichtungen** instituţii universitare.
Universität, *-en, f.* universitate; **er ist auf der ~** sau **er besucht die ~** e student la universitate, frecventează cursurile la universitate; **er studiert an der ~ zu Bukarest** studiază, e student la Universitatea din Bucureşti.
Universitäts|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* diplomă universitară; **einen ~ besitzen** a deţine o diplomă universitară.
Universitäts|ausbildung, *-en, f.* v. Universitätsbildung.
Universitätsbibliothek, *-en, f.* bibliotecă universitară.
Universitätsbildung *f. sg.* formaţie, instrucţie universitară, studii universitare.
Universitätsdruckerei, *-en, f.* tipografie a universităţii.
Universitätsferien *pl.* vacanţă universitară.
Universitätsgebäude, *-s, -, n.* clădire a universităţii, universitate (clădirea).
Universitätsgelände, *-s, -, n.* campus universitar.
Universitätshörer, *-s, -, m.* audient al cursurilor universitare.
Universitäts|institut, *-(e)s, -e, n.* institut universitar.
Universitätsjahr, *-(e)s,-e, n.* an de studii universitar.
Universitätsklinik, *-en, f.* clinică universitară.
Universitätslaufbahn, *-en, f.* carieră universitară.
Universitätsleben, *-s, n. sg.* viaţă universitară.
Universitätslehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cadru didactic universitar.
Universitäts|professor, *-s, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară) universitar(ă).
Universitätsrektor, *-s, -en, m.* rector al universităţii.
Universitätsrichter, *-s, -, m. (jur.)* judecător universitar, al universităţii.
Universitäts|stadt, *-städte, f.* oraş universitar.
Universitäts|studium, *-s, -dien* [-diən], *n.* studiu universitar.
Universitäts|unter|richt, *-(e)s, -e, m.* învăţământ universitar.
Universitätswesen, *-s, n. sg.* domeniul învăţământului universitar.
Universitätszeit, *-en, f.* timp petrecut la universitate, timp al studenţiei.
Universum [-vɛr-], *-s, n. sg.* univers; **ein ~ an Formen und Farben** un univers de forme şi culori.
unkalkulierbar *adj.* incalculabil; **ein ~es Risiko** un risc incalculabil.
unkameradschaftlich *adj.* necamaraderesc.
unkanonisch *adj. (bis.)* necanonic.
unkatholisch *adj. (bis.)* necatolic.
unkaufbar, **unkäuflich** *adj.* care nu se poate cumpăra, neachiziţionabil, necumpărabil.
Unke, *-n, f.* **1.** *(zool.)* bou-de-baltă *(Bombinator igneus)*; *(pop.; in expr.)* **er ist voll wie eine ~** e beat turtă. **2.** *(fig.)* prevestitor al nenorocirilor, cobe.
Unkel, *-s, n. sg. (reg.)* v. Talg.
unken, *unkte, geunkt, vb. (h) intr.* **1.** a orăcăi. **2.** *(fig.)* a prevesti nenorocire, a cobi.
Unkengesang, *-(e)s, -sänge, m.* **1.** orăcăit de broaşte. **2.** prevestire de nenorociri, cobire.
unkennbar *adj.* şi *adv.* v. unkenntlich.
Unkennbarkeit *f. sg.* v. Unkenntlichkeit.
unkenntlich *adj.* şi *adv.* de nerecunoscut; **~ machen** a face (ceva) de nerecunoscut, a desfigura, a deghiza; **er machte seine Schrift ~** şi-a prefăcut scrisul; **Spuren ~ machen** a şterge urmele.
Unkenntlichkeit *f. sg.* stare de nerecunoscut, imposibilitate de a recunoaşte; nerecunoaştere; **die Wut entstellte ihn bis zur ~** furia l-a făcut de nerecunoscut, l-a desfigurat.
Unkenntnis *f. sg.* necunoaştere, neştiinţă, ignoranţă; **die ~ des Gesetzes** necunoaşterea legii; **aus ~** din necunoaştere, din ignoranţă; **~ vorschützen** a invoca necunoaştere; **sie hielten ihn darüber in ~** i-au ascuns acest lucru.
Unkenruf, *-(e)s, -e, m.* **1.** v. Unkengesang **(1)**. **2.** *(fig.)* strigăt sinistru, lugubru.
unkeusch *adj.* impur, imoral, stricat, desfrânat, destrăbălat; **~ leben** a duce o viaţă imorală.
Unkeusch|heit, *-en, f.* imoralitate, impuritate, desfrâu.
unkindlich *adj.* **1.** necopilăresc, lipsit de candoare; precoce. **2.** nefilial; **sie benimmt sich ~ gegen ihre Eltern** are un comportament nefilial faţă de părinţi.
Unkindlichkeit *f. sg.* precocitate.
unkirchlich *adj.* nebisericesc, nereligios.
Unkirchlichkeit *f. sg.* nereligiozitate; caracter nebisericesc.
unklagbar *adj. (jur.)* neacţionabil, care nu poate fi acţionat în justiţie.
unklar *adj.* şi *adv.* **1.** neclar, nelimpede; insuficient de bine conturat; **das Bild ist ~** imaginea este neclară. **2.** tulbure, cu impurităţi; **die Flüssigkeit ist ~** lichidul este tulbure. **3.** noros, înnorat; ceţos; **das Wetter ist ~** e înnorat, cerul e acoperit. **4.** *(fig.)* neinteligibil, confuz; **der Text ist ~** textul e neclar, confuz. **5.** *(fig.)* obscur, încurcat; **eine ~e Angelegenheit** o afacere obscură.
Unklar|heit, *-en, f.* **1.** lipsă de claritate, aspect tulbure, neclaritate. **2.** *(fig.)* neclaritate, nedumerire, nelămurire, confuzie; obscuritate.
unkleidsam *adv. (despre haine)* care nu şade, nu vine, nu stă bine; **dieser Hut ist ~** această pălărie nu vine bine.
unklug *adj.* şi *adv.* neînţelept, nechibzuit, negândit, imprudent, nesăbuit; **ein ~er Vorschlag** o propunere nesăbuită; **es wäre ~ gehandelt** nu ar fi un lucru înţelept, ar fi o prostie.
Unklugheit, *-en, f.* lipsă de înţelepciune; imprudenţă, nesăbuinţă, nechibzuinţă; **du begehst eine ~** nu e înţelept ceea ce faci.
unkollegial *adj.* necolegial; neamical.
unkommentiert *adj.* necomentat, fără comentarii.
unkompliziert *adj.* necomplicat, simplu, fără complicaţii.
unköniglich *adj.* **1.** neregal, nedemn de un rege, neregesc. **2.** neregalist.
unkonspirativ *adj.* neconspirativ.
unkontrollierbar *adj.* necontrolabil, incontrolabil; **~e Gerüchte** zvonuri necontrolabile.
unkontrilliert *adj.* necontrolat.
unkonventionell [-vɛn-] *adj.* neconvenţional; **~e Methoden** metode neconvenţionale.
unkonvertierbar *adj.* neconvertibil, care nu poate fi convertit.
unkonzentriert *adj.* neatent, absent, neconcentrat.
unkörperlich *adj.* necorporal, imaterial, neîntrupat.
Unkörperlichkeit *f. sg.* imaterialitate.
unkorrekt *adj.* incorect; **ein ~es Verhalten** un comportament, o comportare incorect(ă).
Unkorrekt|heit, *-en, f.* incorectitudine.
Unkosten *pl.* cheltuieli, speze; *(com.)* **auf ~ von jm.** pe cheltuiala cuiva, în contul cuiva; **sich in ~ stürzen** a face cheltuieli mari; **auf ~ anderer** pe socoteala altora; **nach Abzug aller ~** scăzând toate cheltuielile; **für die ~ aufkommen** a suporta cheltuielile; *(cont.)* **als ~ buchen** a înregistra, a trece la cheltuieli; **das ist mit ~ verbunden** asta atrage după sine o serie de cheltuieli; **er hat die ~, die anderen den Genuss** el cheltuieşte, alţii petrec pe socoteala lui; **auf js. ~ leben** a trăi pe spinarea cuiva; **laufende ~** cheltuieli curente, de exploatare; **steigende ~** cheltuieli crescânde.
Unkostenauf|stellung, *-en, f. (cont., ec.)* plan de cheltuieli.
Unkostenbeitrag, *-(e)s, -beträge, m.* contribuţie, participare la cheltuieli.
Unkostenpauschale, *-lien* [-liən], *f.* indemnizaţie forfetară pentru cheltuieli generale.
Unkostenvergütung, *-en, f. (com.)* rambursare, compensare a cheltuielilor.
Unkraut, *-(e)s, -kräuter, n.* buruiană, bălărie; **~ jäten** a plivi, a smulge buruieni; *(fig.)* **das ~ mit der Wurzel ausreißen** a smulge răul din rădăcină; **~ vergeht (**sau **verdirbt) nicht** iarba rea nu piere.
Unkrautbekämpfung *f. sg. (agr.)* combatere a buruienilor.
Unkrautbekämpfungsmittel, *-s, -, n (agr.)* ierbicid.
Unkrautpflanze, *-n, f.* fir de buruiană.
Unkrautvertilgung *f. sg. (agr.)* distrugere a buruienilor.
unkriegerisch *adj.* **1.** nerăzboinic, antirăzboinic, paşnic, pacifist. **2.** nedemn de un războinic.
unkritisch *adj.* necritic, fără spirit critic.
Unktion, *-en, f. (med.)* ungere.
unkultiviert [-vi:rt] *adj.* **1.** *(agr.)* necultivat. **2.** *(fig.)* incult; necultivat; fără cultură.
Unkultiviert|heit *f. sg. (peior.)* incultură.
Unkultur, *-en, f.* lipsă de cultură.
unkündbar *adj.* **1.** ireziliabil; nerambursabil; **~er Vertrag** contract nereziliabil; **~es Darlehen** sau **~e Anleihe** împrumut nerambursabil; **~e Rente** rentă perpetuă. **2.** *(despre funcţionari)* neconcediabil, inamovibil.
Unkündbarkeit şi **Unkündbarkeit** *f. sg.* **1.** caracter ireziliabil, nerambursabil. **2.** inamovibilitate.
Unkunde *f. sg.* neştiinţă, ignoranţă, necunoaştere, nepricepere.
unkundig *adj.* (cu *gen.*) neştiutor, ignorant, necunoscător; **der Grammatik ~** necunoscător al gramaticii; **einer Sache ~ sein** a nu avea cunoştinţă de un lucru; **er ist des Weges ~** nu cunoaşte drumul; **des Schreibens und Lesens ~** analfabet, neştiutor de carte.
unkünstlerisch *adj.* neartistic.
Unland, *-(e)s, -länder, n.* pământ necultivat, sterp, ţelină.
unlandig *adj.* v. unfruchtbar.
unlängst *adv.* nu de mult, deunăzi, recent; **~ standen hier noch Ruinen** nu de mult aici erau încă ruine; **~ hat er uns besucht** nu de mult ne-a vizitat.
unlauter *adj.* **1.** necurat, impur. **2.** necinstit, necurat, ilicit, interesat, de rea-credinţă; **der ~e Wettbewerb** concurenţă ilicită, necinstită, neloială; **ein ~er Charakter** un caracter neloial, necinstit; **mit ~en Mitteln** cu mijloace necurate, necinstite.
Unlauterkeit *f. sg.* **1.** impuritate, murdărie. **2.** incorectitudine, necinste; rea-credinţă.
unlebendig *adj.* fără viaţă, mort; **ein ~er Stil** un stil fără viaţă.
unlegiert *adj. (metal.)* nealiat, fără adaosuri de aliere.
unleidig, **unleidlich** *adj.* **1.** (de) nesuferit, insuportabil; **ein ~er Mensch** un om insuportabil, nesuferit; **~e Qualen** dureri insuportabile. **2.** *(elv.)* nerăbdător, prost dispus.
Unleidlichkeit *f. sg.* caracter nesuferit, insuportabil.
unlenkbar, **unlenksam** *adj.* **1.** încăpăţânat; nesupus, neascultător, nedocil; **~e Kinder** copii neascultători. **2.** greu de condus; **ein ~es Fahrzeug** un vehicul greu de condus.
Unlenksamkeit *f. sg.* încăpăţânare, neascultare, nesupunere.
unlesbar *adj.* care nu se poate citi, de necitit; *(fig.)* **~e Gedichte** versuri de necitit, foarte proaste.
unleserlich *adj.* ilizibil, indescifrabil, neciteţ; **eine ~e Schrift** un scris indescifrabil.
Unleserlichkeit *f. sg.* caracter ilizibil, indescifrabil.
unleugbar şi **unleugbar** *adj.* şi *adv.* incontestabil, de netăgăduit, evident; **es steht ~ fest** este incontestabil.
Unleugbarkeit *f. sg.* caracter incontestabil, evident.

unlieb *adj.* neplăcut, supărător, dezagreabil; **es ist mir ~, dieses zu erfahren** îmi este neplăcut să aflu aceasta; **nicht ~** plăcut, cu dragă inimă.
unliebenswürdig *adj.* și *adv.* neamabil, neîndatoritor, nepoliticos.
Unliebenswürdigkeit *f. sg.* lipsă de bunăvoință, de amabilitate.
unliebsam *adj.* neplăcut, supărător, dezagreabil; **ein ~er Druckfehler** o greșeală de tipar supărătoare; **ein ~ er Mensch** un om dezagreabil.
Unliebsamkeit *f. sg.* caracter neplăcut, supărător, dezagreabil.
unlimitiert *adj.* nelimitat, neîngrădit, nemărginit, nesfârșit.
unliniert, unlini|iert *adj.* nealiniat.
unlöblich *adj.* care nu merită laude, nelăudabil, nedemn de laude, de elogii.
Unlogik *f. sg.* caracter ilogic.
unlogisch *adj.* ilogic.
unlösbar și **unlösbar** *adj.* **1.** v. unlöslich. **2.** *(fig.)* nerezolvabil, insolubil; **eine ~e Frage** o problemă de nedezlegat; **eine ~e Aufgabe a)** o temă de nerezolvat; **b)** *(fig.)* o sarcină de neîndeplinit, nerezolvabilă; **~ miteinander verbunden sein** a fi legat indisolubil; **eine ~e Ehe** o căsnicie ce nu poate fi desfăcută.
Unlösbarkeit *f. sg.* **1.** *(chim.)* insolubilitate. **2.** *(fig.)* neputință de a fi soluționat, descurcat, despărțit.
unlöschbar *adj.* de nestins.
unlöslich *adj.* *(chim.)* insolubil, nedizolvabil.
Unlust *f. sg.* neplăcere, indispoziție; aversiune, scârbă, silă, dezgust; **er tut es mit ~** o face în silă; **Musik hilft ihm über alle ~ hinweg** muzica îl ajută să treacă peste toate supărările; **seine ~ überwinden** a-și învinge aversiunea, a învinge propria sa indispoziție.
Unlust er|regend *adj.* care provoacă neplăcere, care dezgustă.
Unlustgefühl, *-(e)s, -e, n.* senzație, sentiment de neplăcere.
unlustig I. *adj.* prost dispus, morocănos. **II.** *adv.* cu neplăcere, fără chef.
Unmacht *f. sg.* v. Ohnmacht.
unmächtig *adj.* **1.** neputincios, lipsit de putere, fără vigoare, vlăguit. **2.** fără putere, slab, fără autoritate.
unmagnetisch *adj.* antimagnetic; nemagnetic.
Unmanier, *-en, f.* nepolitețe, maniere proaste, obicei prost.
unmanierlich *adj.* nepoliticos, cu maniere proaste, prost crescut; stângaci, necioplit, nemanierat.
Unmanierlichkeit, *-en, f.* v. Unmanier.
unmännlich *adj.* nebărbătesc, neviril; muieresc, laș, moale, efeminat.
Unmännlichkeit *f. sg.* caracter nebărbătesc, neviril; lipsă de bărbăție.
unmarxistisch *adj.* nemarxist; **das ist eine ~e Behandlung der Frage** este o interpretare nemarxistă a problemei.
Unmaß, *-es, -e, n.* **1.** exces, lipsă de măsură; **im ~** fără măsură. **2.** *(reg.)* necuviință.
Unmasse, *-n, f.* masă uriașă, cantitate enormă, mulțime imensă; număr, sumă mare; **eine ~ von Geld** o sumă uriașă de bani.
unmaßgeblich I. *adj.* incompetent; nereprezentativ, lipsit de importanță; **~es Urteil** judecată incompetentă; **nach meiner ~en Meinung** după părerea mea neautorizată. **II.** *adv.* fără importanță.
unmäßig *adj.* și *adv.* necumpătat, nemoderat; peste măsură de mare, fără măsură, imens; **~e Preise** prețuri exagerate, colosale; **er ist im Trinken ~** este necumpătat la băutură.
Unmäßigkeit, *-en, f.* necumpătare, exces, intemperanță, lipsă de măsură.
unmelodisch *adj.* nemelodios.
Unmenge, *-n, f.* v. Unmasse.
Unmensch, *-en, -en, m.* neom; monstru, brută; om fără îndurare, fără milă, fără inimă; **ich bin doch kein ~** doar nu sunt un monstru.
unmenschlich I. *adj.* și *adv.* **1.** neomenos, inuman; brutal, crud, monstruos; **jn. ~ behandeln** a trata pe cineva inuman, cu cruzime. **2.** inuman, dușmănos față de om. **3.** nedemn pentru condiția umană. **II.** *adv.* *(fam.)* enorm, peste măsură, foarte mult; **sich ~ freuen** a se bucura peste măsură, enorm, foarte mult.
Unmenschlichkeit *f. sg.* caracter inuman, lipsă a oricărui sentiment de omenie.
unmerkbar v. unmerklich.
Unmerkbarkeit *f. sg.* v. Unmerklichkeit.
unmerklich și **unmerklich** *adj.* și *adv.* imperceptibil, insesizabil, inobservabil, pe nesimțite, fără a băga de seamă; **eine ~e Veränderung** o schimbare imperceptibilă; **er hat sich ~ zurückgezogen** s-a retras pe nesimțite.
Unmerklichkeit *f. sg.* imperceptibilitate, neputință de a putea fi simțit.
unmessbar *adj.* **1.** de nemăsurat, nemăsurabil. **2.** *(mat.)* incomensurabil.
Unmessbarkeit *f. sg.* incomensurabilitate.
unmesslich *adj.* v. unmessbar.
unmethodisch *adj.* fără metodă, nemetodic.
unmilitärisch *adj.* nemilitar; nemilităros.
unmischbar *adj.* care nu poate fi amestecat.
unmissverständlich și **unmissverständlich** *adj.* și *adv.* clar, fără echivoc, care nu admite interpretări false, indubitabil, neîndoielnic; **sich ~ ausdrücken** a se exprima foarte clar, fără echivoc; **eine ~e Antwort** un răspuns limpede, care nu lasă nici un dubiu.
unmit|teilbar *adj.* de neîmpărtășit, necomunicabil, care nu poate fi comunicat.
unmit|teilsam *adj.* necomunicativ, închis.
unmittelbar I. *adj.* direct, nemijlocit, imediat; **~e Gefahr** pericol imediat, iminent; **~ er Grund** motiv, cauză direct(ă); **in ~er Nachbarschaft** în imediata vecinătate; *(ist.)* **~e Reichsstände** diete, state, stări directe, pornite de la autoritatea centrală a imperiului. **II.** *adv.* imediat; îndată; **~ nach der Schlacht** imediat după bătălie; **~ danach** imediat după aceea.
Unmittelbarkeit *f. sg.* nemijlocire, raporturi directe; caracter imediat, iminent.
unmöbliert *adj.* nemobilat.
unmodern, unmodisch *adj.* nemodern, demodat; **sie kleidet sich unmodern** se îmbracă demodat.
unmöglich și **unmöglich** *adj.* și *adv.* **1.** imposibil, cu neputință, care nu poate fi făcut; **das ist mir ~** îmi este imposibil; **das kann ich ~ glauben** asta n-o pot crede nicidecum, îmi este imposibil să cred asta; **rein (sau ganz) ~** cu totul imposibil, exclus; **er hat ~e Ansprüche** are pretenții imposibile. **2.** *(fig.)* imposibil, nesuferit, insuportabil; **ein ~er Mensch** un om imposibil, insuportabil; **jn. ~ machen** a calomnia, a ponegri pe cineva; **sich ~ machen** a se face de râs; **sich ~ benehmen** a avea o comportare imposibilă.
Unmögliche, *-n (etwas Unmögliches), n. sg.* (ceea ce este) imposibil; **das ~ verlangen** a cere imposibilul; **~s leisten** a realiza un lucru imposibil; **~s tun wollen** a vrea să facă imposibilul.
Unmöglichkeit, *-en, f.* imposibilitate, neputință; **das ist ein Ding der ~** acesta este un lucru imposibil, nerealizabil.
unmontiert *adj.* nemontat.
Unmoral, *-, f.* imoralitate; **man wirft ihm ~ vor** i se reproșează imoralitate.
unmoralisch *adj.* imoral.
Unmoralität, *-, f.* amoralitate.
unmotiviert [-vi:rt] *adj.* nemotivat, neîntemeiat, fără temei, gratuit.
unmündig *adj.* minor.
Unmündige, *-n, -n (ein Unmündiger), m.* și *f.* minor(ă).
Unmündigkeit *f. sg.* minoritate, minorat, vârstă minoră.
unmusikalisch *adj.* nemuzical, afon.
unmusisch *adj.* fără simț artistic; incapabil de emoții artistice.
Unmuss, *-es, m. sg.* *(elv.)* oboseală, greutate, anevoință.
Unmut, *-(e)s, m. sg.* supărare, nemulțumire, indignare, dispoziție proastă, indispoziție, lipsă de chef; **seinen ~ gegen jn. auslassen** a-și (re)vărsa supărarea pe cineva.
unmutig, unmutsvoll *adj.* supărat, nemulțumit, indispus, fără chef.
unmütterlich *adj.* nematern; vitreg.
un|nach|ahmbar, un|nach|ahmlich *adj.* de neimitat, inimitabil.
Un|nach|ahmlichkeit *f. sg.* neputința de a fi imitat.
un|nachbarlich *adj.* nepotrivit pentru un bun vecin, incompatibil cu un bun vecin.
un|nachgiebig *adj.* încăpățânat, neîngăduitor, care nu cedează, inflexibil; intransigent.
Un|nachgiebigkeit *f. sg.* încăpățânare, inflexibilitate; intransigență.
un|nachsichtig *adj.* și *adv.* aspru, riguros, sever, neîngăduitor, care nu cunoaște indulgență; fără indulgență, fără îngăduință, fără milă, fără iertare.
Un|nachsichtigkeit *f. sg.* asprime, severitate, lipsă de indulgență, de îngăduință.
un|nachsichtlich *adj.* și *adv.* v. unnachsichtig.
un|nachteilig *adj.* care nu e defavorabil.
un|nahbar *adj.* inaccesibil, inabordabil, de care nu te poți apropia.
Un|nahbarkeit *f. sg.* inaccesibilitate, inabordabilitate, neputință de apropiere.
un|nahrhaft *adj.* nehrănitor.
Un|natur *f. sg.* **1.** caracter nefiresc, nenatural; lipsă de naturalețe. **2.** nenatural, nefiresc.
un|natürlich *adj.* și *adv.* **1.** nenatural, nefiresc, puțin natural; **ein ~es Verhältnis** raporturi nenaturale, nefirești; **er starb eines ~en Todes** a murit de o moarte nenaturală. **2.** pervers, denaturat. **3.** nenatural, afectat; **eine ~e Stimme** o voce forțată, nenaturală; **sie spielt ~** joacă nefiresc (rolul ei). **4.** anormal, neobișnuit; extraordinar, excepțional; **ein ~er Hunger** o foame anormală; **~e Kälte** frig neobișnuit, extraordinar; **~ schön** foarte frumos, extraordinar de frumos.
Un|natürlichkeit, *-en, f.* **1.** lipsă de naturalețe; caracter, comportament nefiresc. **2.** lucru nefiresc.
un|nennbar *adj.* inexprimabil, de nespus; **ein ~es Glück** un noroc nemaipomenit.
un|nöd, un|nöt *adv.* *(elv.)* fără plăcere, cu neplăcere.
un|normal *adj.* anormal; **sein Herz schlägt ~ schnell** inima lui bate anormal de repede.
un|nötig *adj.* inutil; nefolositor; de prisos, superfluu, netrebuincios; zadarnic; **~e Sorgen** griji inutile.
un|nötigerweise *adv.* în zadar, fără a fi nevoie, degeaba, (în mod) inutil, fără necesitate.
un|nütz I. *adj.* **1.** nefolositor, netrebuincios, zadarnic, inutil, care nu servește la nimic; **~er Aufwand an Geld** cheltuieli inutile; **~es Geschwätz** pălăvrăgeală inutilă; **~es Zeug a)** lucruri inutile; boarfe; **b)** inutilități, vorbărie, flecăreală goală; **~es Zeug reden** a vorbi verzi și uscate, a spune vorbe goale, a vorbi prostii. **2.** rău, ticălos; obraznic; **er macht sich wieder ~ a)** iar este obraznic, iar face pe arogantul; **b)** iar face prostii. **II.** *adv.* în zadar, zadarnic.
un|nützerweise *adv.* v. unnötigerweise.
UNO *f. sg. presc.* de la United Nations Organisation Organizația Națiunilor Unite, O.N.U.
UNO-Mitglied, *-(e)s, -er, n.* membru al O.N.U.
un|ordentlich *adj.* și *adv.* dezordonat, în dezordine, în neorânduială; **ein ~es Leben führen** a duce o viață dezordonată; **er sieht sehr ~ aus** are o înfățișare foarte neglijentă; **ein ~es Kind** un copil dezordonat; **sie ist ~ gekämmt** nu și-a aranjat bine părul, s-a pieptănat neglijent.
Un|ordentlichkeit *f. sg.* caracter dezordonat, dezordine.
Un|ordnung *f. sg.* dezordine, neorânduială; dezorganizare; **in ~ bringen** a face, a provoca dezordine; **es herrschte wilde ~ im Zimmer** în cameră domnea mare dezordine; **in ~ geraten** a se deranja, a se încurca, a se dezorganiza.
un|organisch *adj.* **1.** neorganic. **2.** *(chim.)* anorganic.
un|organisiert *adj.* neorganizat, dezorganizat.
Un|organisiert|heit *f. sg.* neorganizare, dezorganizare.
un|orthodox *adj.* neortodox; **~e Methoden** metode neortodoxe; **er spielt sehr ~** joacă foarte neorodox.
un|orthographisch *adj.* și *adv* neortografic; **~ schreiben** a scrie neortografic, a scrie contrar regulilor ortografiei.
unpaar *adj.* impar; nepereche, fără soț, fără pereche; **~e Handschuhe** mănuși desperecheate.
Unpaar|hufer, *-s, -, m. (mai ales pl.) (zool.)* perisodactile, mamifere imparicopitate *(Perissodactyla)*.
unpaarig *adj.* v. unpaar.
Unpaarigkeit *f. sg.* imparitate.
Unpaarzeher, *-s, -, m. (mai ales pl.)* v. Unpaarhufer.
unpädagogisch *adj.* nepedagogic, contrar regulilor pedagogice.
unparlamentarisch *adj.* neparlamentar, contrar uzanțelor parlamentare.
unpartei|isch *adj.* și *adv.* imparțial, nepărtinitor, fără părtinire; **~ behandeln** a trata imparțial; **eine ~e Stellungnahme** o luare de poziție neutră; *(sport)* **ein ~er Schiedsrichter** un arbitru imparțial.

Ụnparteiịische, *-n, -n (ein Unparteiischer), m. (sport)* arbitru.
ụnparteilich *adj.* nepartinic.
Ụnparteilichkeit *f. sg.* **1.** nepartinitate. **2.** imparțialitate, nepărtinire.
ụnpass I. *adj.* v. unpässlich. **II.** *adv.* nepotrivit, inoportun, la moment nepotrivit; **das hat er ~ getan** a făcut-o într-un moment nepotrivit.
ụnpassend I. *adj.* nepotrivit, necuviincios, inoportun, nelalocul lui; **das ist ein ~es Wort** e un cuvânt nepotrivit, lipsit de tact; **eine ~e Bemerkung** o observație deplasată, nelalocul ei; **sein Benehmen ist völlig ~** se poartă total necuviincios. **II.** *adv.* în timp nepotrivit, într-un moment inoportun; **die Geschichte war sehr ~ angebracht** istorioara a fost spusă într-un moment total nepotrivit.
ụnpassierbar *adj.* impracticabil, de netrecut; **der Fluss ist jetzt ~** râul nu poate fi trecut acum.
ụnpasslich *adj.* și *adv.* v. unpassend.
ụnpässlich *adj.* indispus, prost dispus; suferind; **~ sein** a avea o indispoziție, a fi suferind, a nu se simți bine; **sie fühlt sich ~** se simte rău.
Ụnpässlichkeit *f. sg.* indispoziție.
ụnpatriotisch *adj.* nepatriotic.
Ụnperson, *-en, f.* persoană ignorată, marginalizată.
ụnpersönlich *adj.* nepersonal, (și *gram.*) impersonal; **~es Zeitwort** verb impersonal; *(fig.)* **alles war so ~** totul a fost așa rece, distant, impersonal.
Ụnpersönlichkeit *f. sg.* impersonalitate, caracter impersonal.
ụnpfändbar *adj.* nesechestrabil, care nu poate fi sechestrat.
ụnphilosophisch *adj.* nefilozofic.
ụnplaciert [-si:rt], **ụnplatziert** *adj.* inexact, nețintit; **ein ~er Schuss** o împușcătură nețintită.
ụnpoetisch *adj.* nepoetic.
ụnpolarisierbar *adj. (electr.)* nepolarizabil.
ụnpoliert *adj.* nelustruit.
ụnpolitisch *adj.* și *adv.* nepolitic, care nu se referă la politică, apolitic.
ụnpopulär *adj.* nepopular, lipsit de popularitate; **~e Maßnahmen** măsuri nepopulare; **ein ~er Politiker** un politician nepopular.
ụnpraktisch *adj.* **1.** nepractic; **dieser Koffer ist ~** acest geamantan nu este practic; **das Zimmer ist ~ eingerichtet** camera e nepractic, nefuncțional mobilată. **2.** *(fig.)* neajutorat, stângaci, rupt de viață; **er ist ~** este un om neajutorat.
ụnprätentiös [-tsiø:s] *adj. (livr.)* modest, nepretențios.
ụnpräzis(e) *adj.* neprecis, imprecis.
ụnproblematisch *adj.* neproblematic.
ụnproduktiv *adj.* neproductiv, nerodnic, steril; **die ~en Böden** solurile neproductive.
ụnprofitlich *adj.* neprofitabil.
ụnproletarisch *adj.* neproletar.
ụnproportioniert *adj.* disproporționat, neproporționat.
Ụnproportioniertịheit, *-, f.* disproporție, caracter neproporționat.
ụnprovoziert [-vo-] *adj.* neprovocat, fără provocare.
ụnpsychologisch *adj.* nepsihologic.
ụnpünktlich *adj.* nepunctual.
Ụnpünktlichkeit *f. sg.* nepunctualitate.
ụnqualifizierbar *adj.* **1.** incalificabil, care nu poate fi calificat. **2.** obraznic, insolent, nemaiauzit, nemaipomenit.
ụnqualifiziert *adj.* necalificat; **ein ~er Arbeiter** un muncitor necalificat.
ụnquittiert *adj.* neachitat.
ụnrasiert *adj.* neras, nebărbierit.
Ụnrast[1] *f. sg.* neliniște.
Ụnrast[2], *-(e)s, -e, m. (înv.)* **1.** persoană neliniștită, agitată, fără astâmpăr. **2.** copil zburdalnic, neastâmpărat.
Ụnrat, *-(e)s, m. sg.* gunoi, murdărie; fecale; excremente; *(fig.)* **~ wittern** a intra la bănuieli.
ụnrationell *adj.* nerațional; neeconomic.
ụnrätlich, **ụnratsam** *adj.* neindicat, inoportun, nepotrivit, nerecomandabil; **das wäre ~** nu v-aș sfătui la aceasta.
ụnreịal *adj.* nereal, ireal.
ụnreịalistisch *adj.* nerealist.
ụnrecht *adj.* și *adv.* fals, nepotrivit, greșit, nejust, nedrept, inechitabil; **in ~e Hände kommen** (sau **gelangen**) a ajunge pe mâini nepotrivite, greșite; **sie sitzt am ~en Platz** nu stă la locul potrivit; *(fam.)* **es ist ihm in die ~e Kehle gekommen** a înghiți pe alături; **das ist hier am ~en Orte** nu aici este locul potrivit pentru asta; *(fig.)* **er geht ~e Wege** (el) merge pe căi greșite; **zur ~en Zeit** la timp nepotrivit, într-un moment prost, inoportun; **etwas am ~en Ende anfangen** a începe ceva pe de-a-ndoaselea; **etwas ~ auslegen** a interpreta ceva greșit; **es wäre ~, wenn er jetzt ginge** ar fi nepotrivit dacă ar pleca acum; **an die ~e Tür klopfen** a greși adresa, a se adresa unei persoane nepotrivite; **durch die ~e Tür gehen** a greși ușa; *(în expr.)* **~ Gut gedeiht nicht** bunuri dobândite pe căi necinstite nu aduc folose; **es ist ~, dass...** nu este just, drept, echitabil ca...; **jm. ~ tun** a nedreptăți pe cineva; **~ daran tun** a proceda greșit, nejust; *(substantivat)* **nichts Unrechtes tun** a nu face nimic rău.
Ụnrecht, *-(e)s, n. sg.* nedreptate, inechitate, injustiție, nedreptățire; **im ~ sein** a nu avea dreptate; **es geschieht ihm ~** suferă o nedreptate, i s-a făcut o nedreptate; **mit** (sau **zu**) **~** pe nedrept, în mod nejust; **er leidet dadurch ~** prin aceasta i se face o nedreptate; **jm. ein ~ (an)tun** a nedreptăți pe cineva; a face cuiva o nedreptate; **er hat das zu ~ verlangt** cererea sa nu este îndreptățită; **besser ~ leiden als ~ tun** e mai bine să suferi o nedreptate decât să faci una; **der Vertrag besteht zu ~** contractul este ilegal; **~ behalten** a nu avea (până la urmă) dreptate; **er gibt ihm ~** nu-i dă dreptate; **er hat ~** n-are dreptate.
Ụnrechte, *-n, -n (ein Unrechter), m.* și *f.* persoană greșit aleasă, abordată; nu cel (cea) căutat(ă); **an den ~n kommen** sau **geraten** a nimeri prost; **das ist der ~** acesta nu e omul pe care-l caut.
ụnrechtlich *adj.* și *adv.* (pe) nedrept, nejust, inechitabil.
Ụnrechtlichkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* nedreptate, inechitate, injustiție. **2.** faptă nedreaptă, inechitabilă.
ụnrechtmäßig I. *adj.* nelegitim, ilicit, ilegal, nedrept, nejust; **~er Besitz** posesie, proprietate ilegală; **~er Besitzer** posesor nelegitim; **~e Ehe** căsătorie ilegitimă; **~es Verfahren** demers, procedeu ilegal; procedură ilegală. **II.** *adv.* pe nedrept, ilicit; **~ erworben** achiziționat pe nedrept, ilegal; **sich** *(dat.)* **etwas ~ aneignen** a-și însuși ceva în mod ilegal.
ụnrechtmäßigerweise *adv.* ilegal, pe nedrept, în mod nedrept, nelegitim, pe cale nelegală.
Ụnrechtmäßigkeit, *-en, f.* ilegalitate, nelegitimitate, ilegitimitate, nedreptate; **sich** *(dat.)* **~en zuschulden kommen lassen** a comite ilegalități.
Ụnrechtsbewusstsein *n. sg.* conștiință de a nu avea dreptate, de a fi făcut o nedreptate.
ụnrechtschaffen *adj.* necinstit, neonest, incorect, în care nu te poți încrede.
Ụnrechtschaffenheit *f. sg.* incorectitudine, infamie, dezonoare.
ụnredlich *adj.* și *adv.* necinstit, de rea-credință; **~er Mensch** om necinstit; **~ handeln** a proceda necinstit.
Ụnredlichkeit, *-en, f.* necinste, rea-credință, înșelătorie, improbitate.
ụnreịell [-reεl] *adj.* **1.** *(com.)* necinstit, fals. **2.** nereal, ireal, iluzoriu.
ụnregelmäßig *adj.* **1.** neregulat; **~e Figur** figură neregulată; **eine ~e Schrift** un scris neregulat; **schnelles und ~es Atmen** respirație rapidă și neregulată; **~er Puls** puls neregulat; *(gram.)* **~es Zeitwort** verb neregulat. **2.** *(bot.)* neregulat, asimetric, iregular.
Ụnregelmäßigkeit, *-en, f.* **1.** neregularitate. **2.** *(bot.)* asimetrie, iregularitate.
ụnregierbar și **unregiẹrbar** *adj.* de neguvernat.
ụnreif *adj.* **1.** necopt, verde, crud; **~es Obst** fructe necoapte, verzi. **2.** (și *fig.*) nevârstnic, nematur, necopt; **die Sache ist noch viel zu ~** chestiunea e încă departe de a fi coaptă; **~e Pläne** planuri nechibzuite, negândite; **ein ~er Mensch** un om nematur, nevârstnic, necopt.
Ụnreife *f. sg.* (și *fig.*) nematuritate, lipsă de maturitate.
ụnrein *adj.* **1.** necurat, impur; **~e Farben** culori impure, amestecate; **ein ~er Diamant** un diamant impur, cu defect; **das Wasser ist ~** apa este murdară. **2.** *(muz.; despre ton)* fals, impur, neclar. **3.** neîngrijit, incorect; **ein ~er Stil** un stil neglijent; **ein ~er Druck** o imprimare neclară. **4.** *(fig.)* imoral, murdar, dubios; **ein ~es Gewissen** o conștiință încărcată; **er führt ein ~es Leben** duce o viață imorală.
Ụnreine, *-n (etwas Unreines), n. sg.* ciornă, bruion; **ins ~ schreiben** a face o ciornă; **im ~n** în ciornă.
Ụnreinheit, *-en, f.* **1.** impuritate. **2.** *(muz.)* falsitate.
Ụnreinigkeit, *-en, f. (rar)* v. Unreinheit.
ụnreinlich *adj.* murdar.
Ụnreinlichkeit, *-en, f.* murdărie, lipsă de curățenie.
ụnrentabel *adj.* nerentabil.
Ụnrentabilität *f. sg.* nerentabilitate.
ụnrettbar *adj.* și *adv.* care se pierde, pierdut, de nescăpat, de nesalvat; **~ verloren sein** a fi pierdut fără scăpare.
ụnrichtig *adj.* și *adv.* inexact, incorect, greșit, fals; **eine ~e Antwort** un răspuns inexact, greșit; **eine ~e Wiedergabe** o redare, o prezentare inexactă; **~e Angaben** date false; **er sucht es auf der ~en Seite** caută pe partea greșită.
ụnrichtigerweise *adv.* în mod greșit.
Ụnrichtigkeit, *-en, f.* caracter greșit, fals, inexact; **die ~ der Angaben** inexactitatea datelor; **grammatische ~** incorectitudine gramaticală.
ụnritterlich *adj.* (și *fig.*) necavaleresc, nedemn de un cavaler.
ụnromantisich *adj.* neromantic, obiectiv, realist.
Ụnruh, *-en, f. (la ceasuri)* balans, cumpănă.
Ụnruhdeckel, *-s, -, m. (la ceasuri)* capac al balansului, al cumpenei.
Ụnruhe, *-n, f.* **I.** *sg.* **1.** zgomot, gălăgie, zarvă. **2.** neliniște, neastâmpăr, agitație, grijă, frământare, mișcare; **innere ~** frământare lăuntrică; nervozitate; **er ist in großer ~** e foarte neliniștit; **er ist in steter ~** e în permanentă agitație; **jn. in ~ versetzen** a neliniști pe cineva; **in ~ geraten** a se neliniști; **er hat ~ ins Haus gebracht** a adus neliniștea în casă; **diese stete ~** această veșnică agitație; **er ist ihretwegen in großer ~** își face griji mari, se frământă mult din cauza ei. **II.** *pl. (pol.)* tulburări, revolte, mișcări populare; **in der Stadt brachen ~n aus** în oraș s-au produs tulburări. **III.** *(fam.)* v. Unruh.
Ụnruheịherd, *-(e)s, -e, m.* focar de neliniște, focar al tulburărilor.
Ụnruheịstifter, *-s, -, m.* instigator, provocator de tulburări.
ụnruhig *adj.* **1.** zgomotos, gălăgios; **eine ~e Straße** o stradă zgomotoasă. **2.** neastâmpărat, zburdalnic; **ein ~es Kind** un copil neastâmpărat; **ein ~es Pferd** un cal nervos. **3.** neliniștit, agitat; nervos; turbulent; **ein ~er Geist** un spirit agitat; **ein ~es Leben** o viață agitată; **eine ~ verbrachte Nacht** o noapte agitată, neliniștită; **~e See** mare agitată, neliniștită. **4.** *(fig.)* neliniștit, îngrijorat; **~ werden** a se neliniști, a se alarma; **~ sein** a fi neliniștit, îngrijorat.
ụnrühmlich *adj.* și *adv.* fără glorie, rușinos.
Ụnrühmlichkeit *f. sg.* lipsă de glorie, rușine.
ụnrund *adj.* **1.** oval, nerotund. **2.** *(maș.)* cu bătaie radială.
Ụnrundịdrehbank, *-bänke, f. (maș.)* strung pentru strunjire nerotundă, ovală.
Ụnrundịdrehen, *-s, n. sg. (maș.)* strunjire nerotundă.
Ụnrundheit *f. sg. (auto.)* ovalitate.
Ụnrundlaufen, *-s, n. sg. (maș.)* rotire cu bătaie radială.
Ụnrundwerden, *-s, n. sg. (auto.)* ovalizare.
ụns I. *pron. pers., pers. 1 pl.* **1.** *(dat.* de la wir) nouă, ne, ni; **ein Freund von ~** un prieten de-al nostru; **er gibt ~** ne dă (nouă); **er gibt es ~ morgen** ne-o dă mâine; **grüße ihn von ~** salută-l din partea noastră. **2.** *(ac.* de la wir) pe noi, ne; **er sieht ~** ne vede; **er hat ~ gegrüßt** (pe noi) ne-a salutat. **II.** *pron. refl., pers. 1 pl.* ne; **wir freuen ~** ne bucurăm; **wir sehen ~ nie** nu ne vedem niciodată; **wir verteidigen ~** ne apărăm.
ụnsachgemäß *adj.* și *adv.* neadecvat, incorect, nepotrivit; incompetent; **eine ~e Darstellung** o prezentare incompetentă; **das ist ~ verpackt** nu e bine împachetat.
ụnsachlich *adj.* subiectiv, neobiectiv.
Ụnsachlichkeit, *-en, f.* subiectivitate, lipsă de obiectivitate.
unsa̲gbar și **ụnsagbar**, **unsä̲glich** și **ụnsäglich** *adj.* de nespus; inefabil; imens, incredibil; **~es Leid** supărare de nedescris.
ụnsanft *adj.* și *adv.* nedelicat, aspru, dur, brutal; **jn. ~ behandeln** a trata pe cineva nedelicat, aspru; *(fig.)* **er spielte ihm ~ mit** i-a jucat o festă urâtă; **~ abweisen** a refuza, a respinge în mod nedelicat.
ụnsauber *adj.* și *adv.* **1.** murdar; **er ist ~ gekleidet** e îmbrăcat murdar; **~e Wäsche** lenjerie murdară; **er hat ~e Hände a)** are mâini murdare; **b)** *(fig.)* are mâini pătate. **2.** *(fig.)*

necurat, necinstit; **ein ~ es Geschäft** o afacere necurată, murdară; **~e Reden** cuvinte murdare, calomnii, bârfeli.

Ụnsauberkeit, *-en, f.* murdărie, necurățenie.

ụnsäuberlich *adj.* **1.** murdar. **2.** *(fig.)* necurat, necinstit.

ụnschädlich *adj.* și *adv.* nevătămător, inofensiv; **~e Pilze** ciuperci neotrăvitoare; **ein Gift ~ machen** a neutraliza o otravă; **jn. ~ machen a)** a scoate pe cineva din joc, a-l face inofensiv; **b)** a omorî pe cineva.

Ụnschädlichkeit *f. sg.* caracter nevătămător, inofensiv.

Ụnschädlichmachung *f. sg.* **1.** acțiunea de a face nevătămător, inofensiv. **2.** neutralizare; *(fiz. atom.)* dezactivare; **~ des Giftes** neutralizarea otrăvii; **~ der Munition** neutralizarea muniției.

ụnschamhaft *adj.* impudic, fără rușine, fără pudoare.

ụnscharf *adj.* **1.** tocit, neascuțit, bont; **~e Werkzeuge** instrumente tocite; **ein ~es Messer** un cuțit neascuțit. **2.** cețos, neclar, inexact, nepronunțat, nereliefat, nelămurit, imprecis, șters; **~e Umrisse** contururi șterse, imprecise; **dieses Foto ist ~** această fotografie este neclară. **3.** *(fig.)* neprecis, neclar; **~e Formulierung** formulare neprecisă.

Ụnschärfe, *-n, f. (opt.)* neclaritate, caracter șters, nepronunțat.

Ụnschärfebereich, *-(e)s, -e, m. (opt.)* spațiu, zonă neclară, nepronunțată.

Ụnschärfe|relation, *-en, f. (fiz.)* relație de incertitudine, de nedeterminare.

unschätzbar și **ụnschätzbar** *adj.* de neprețuit, inestimabil; **von ~em Wert** de o valoare inestimabilă; **~e Hilfe** ajutor de neprețuit; **das ist ~ für die Praxis** acest lucru e de neprețuit pentru practică.

Ụnschätzbarkeit *f. sg.* imposibilitate de a prețui.

ụnscheinbar *adj.* **1.** care nu atrage atenția, șters; **ein alter ~er Mann** un bătrân neînsemnat. **2.** fără strălucire, obscur.

Ụnscheinbarkeit, *-en, f.* **1.** insignifianță, obscuritate, neînsemnătate. **2.** lipsă de strălucire.

ụnschicklich *adj.* și *adv.* necuviincios, indecent; **es ist ~** este necuviincios.

Ụnschicklichkeit, *-en, f.* necuviință, indecență.

ụnschiffbar *adj.* nenavigabil.

Ụnschiffbarkeit *f. sg.* nenavigabilitate.

ụnschlagbar și **unschlagbar** *adj.* imbatabil, de neînvins; **diese Mannschaft ist ~** această echipă e imbatabilă.

Unschlagbarkeit *f. sg.* invincibilitate, imbatabilitate.

Ụnschlitt, *-(e)s, n. sg.* seu; **mit ~ bestreichen** a unge cu seu.

Ụnschlittkerze, *-n, f.* lumânare din seu.

ụnschlüssig *adj.* nehotărât, nedecis, ezitant, șovăielnic; **er war lange ~** a fost multă vreme nehotărât, a ezitat multă vreme.

Ụnschlüssigkeit, *-en, f.* nehotărâre, indecizie, ezitare, șovăială.

ụnschmackhaft *adj.* fără gust, fad, negustos; **ein ~es Essen** o mâncare fără gust.

Ụnschmackhaftigkeit *f. sg.* lipsă de gust (la alimente).

ụnschmelzbar *adj.* care nu se poate topi; *(fiz.)* infuzibil.

Ụnschmelzbarkeit *f. sg.* neputință de a se topi; *(fiz.)* infuzibilitate.

ụnschmerzhaft *adj.* nedureros, fără dureri.

ụnschmiedbar *adj. (metal.)* neforjabil.

ụnschmiegsam *adj.* nemaleabil, neelastic, inflexibil, tare, țeapăn.

ụnschön *adj.* și *adv. (euf.)* urât; **eine ~e Geschichte** o poveste urâtă; **eine ~e Figur** o siluetă dizgrațioasă; **eine ~e Nase** un nas urât; **er handelt ~** procedează urât; **~e Worte** cuvinte murdare, grosolane.

Ụnschönheit, *-en, f.* urâțenie, grosolănie.

ụnschöpferisch *adj.* necreativ.

Ụnschuld *f. sg.* **1.** (și *jur.*) nevinovăție; **seine ~ beweisen** a-și dovedi nevinovăția; *(fig.; în expr.)* **ich wasche meine Hände in ~** eu mă spăl pe mâini, mă consider nevinovat. **2.** inocență; candoare, naivitate; **in aller ~ etwas sagen** a spune ceva cu toată candoarea; *(glumeț)* **die ~ vom Lande** gâsculița de la țară. **3.** feciorie; **einem Mädchen die ~ rauben** a răpi unei fete fecioria.

ụnschuldig *adj.* **1.** (și *jur.*) nevinovat; **er ist an dem Unfall nicht ganz ~** nu e tocmai nevinovat de producerea accidentului. **2.** inocent; candid, pur; naiv; **~ wie ein Kind** inocent ca un copil; **ein ~er Blick** o privire candidă. **3.** nevinovat, inofensiv; **ein ~es Vergnügen** o plăcere nevinovată, inofensivă; **er hat doch ganz ~ gefragt** a întrebat fără vreun gând ascuns. **4.** feciorelnic, virgin; **das Mädchen ist noch ~** fata e încă nevinovată, virgină.

Ụnschuldige, *-n, -n (ein Unschuldiger), m.* și *f.* nevinovat(ă).

ụnschuldigerweise *adv.* (în mod) nevinovat.

Ụnschuldsbeteuerung *f.* mărturisire, asigurare, explicare a nevinovăției.

Ụnschulds|engel, *-s, -, m.*, **Ụnschuldslamm**, *-(e)s, -lämmer, n. (fam.)* nevinovat(ă), inocent(ă).

Ụnschuldsmiene, *-n, f.* aer nevinovat, mină inocentă.

Ụnschuldsvermutung *f. sg. (jur.)* prezumția nevinovăției.

ụnschuldsvoll *adj.* plin de inocență, nevinovat.

ụnschweißbar *adj. (tehn.)* care nu poate fi sudat.

ụnschwer *adj.* și *adv.* ușor, fără greutate, fără dificultate; **das kann man ~ erraten** e ușor de ghicit, nu e greu de ghicit.

Ụnsegen, *-s, m. sg. (euf.)* blestem, nenorocire; nenoroc; năpastă; **der Krieg ist ein ~ für die Völker** războiul este un blestem, o nenorocire pentru popoare.

ụnselb|ständig și **ụnselbst|ständig** *adj.* **1.** dependent, care depinde de alții, care nu e independent, nu e de sine stătător; fără inițiativă; **er arbeitet ~** nu lucrează independent, lucrează ca salariat; **ein ~er Künstler** un artist fără personalitate, fără originalitate; **~e Arbeit** lucru făcut cu ajutorul altuia. **2.** *(fig.)* nehotărât, nedecis.

Ụnselb|ständigkeit și **Ụnselbst|ständigkeit** *f. sg.* **1.** dependență; lipsă de independență; lipsă de originalitate. **2.** *(fig.)* nehotărâre, indecizie.

ụnselektiert *adj.* neselectat; *(inform.)* **ein ~es Fenster angleichen** a ajusta o fereastră neselectată.

ụnselig *adj.* funest, nefast, nenorocit, dezastruos, fatal, blestemat; **ein ~er Einfall** o idee nenorocită; **ein ~es Wesen** o ființă nenorocită, blestemată.

ụnseligerweise *adv.* în mod fatal, din nefericire.

ụnsensibel *adj.* insensibil.

ụnsentimental *adj.* nesentimental.

ụnser I. *pron. pers. (gen.* de la w i r) noi, dintre noi, de noi; **wir sind ~ fünf** noi suntem cinci; **erbarme dich ~** îndură-te de noi; **gedenke ~** adu-ți aminte de noi. **II.** *pron. pos. (der, die, das uns(e)re)* (al) nostru, (a) noastră; **~ Freund Peter** prietenul nostru Petre; **~ Kind** copilul nostru; **~ es Wissens** după știrea noastră; **doch kehren wir zu ~ em Gegenstand zurück** dar să revenim la subiectul nostru; **~em lieben Freund** prietenului nostru iubit; **die Bücher sind ~** cărțile sunt ale noastre; **ist das ihr Haus? – Nein, das ist ~es** aceasta e casa lor? – nu, e a noastră; *(substantivat)* **die Unseren haben gesiegt** ai noștri au învins.

Ụnsere, *-n, n. sg.* ceea ce este al nostru; **wir haben das ~ getan** ne-am făcut datoria; **das ~** averea noastră.

ụnser|einer, **ụnser|eine**, **ụnser|eins** *pron. nehot. (fam.)* noi, unul ca noi, de-alde noi; **~ wird nicht gefragt** unul ca noi nu este întrebat; **~ würde so was nie tun** cineva de-alde noi n-ar face niciodată așa ceva.

ụnser(er)seits *adv.* **1.** din partea noastră, de la noi, cât despre noi; **wir haben ~ nichts dagegen einzuwenden** în ce ne privește nu avem nimic împotrivă. **2.** la rândul nostru.

ụnser(e)sgleichen *pron. nehot.* v. u n s e r e i n e r.

ụnseres|teils *adv.* cât despre noi.

ụns(e)rige *pron. pos. (der, die, das ~)* al nostru, a noastră, ai noștri, ale noastre; **da sind eure Plätze, die ~n sind hier** acolo sunt locurile voastre, ale noastre sunt aici; *(substantivat)* **die Uns(e)rigen** ai noștri; **wir haben das Uns(e)rige getan** noi am făcut ce era în puterea noastră, ne-am făcut datoria.

ụnseriös *adj.* neserios.

ụnserseits *adv.* v. u n s e r e r s e i t s.

ụnsersgleichen *pron. nehot.* v. u n s e r e s g l e i c h e n.

ụnsert|halben, **ụnsertwegen**, **ụnsertwillen** *adv.* din cauza noastră, de dragul nostru, pentru noi.

Ụnservater, *-s, n. sg. (elv., reg.)* v. V a t e r u n s e r.

ụnsicher *adj.* **1.** nesigur, îndoios, îndoielnic, incert; **er selbst war seiner Sache ~** nici el nu era sigur de cele spuse (sau făcute); **~es Gedächtnis** memorie slabă; **~ in Geographie** nesigur la geografie; **es ist noch ~, ob er kommen wird** este încă nesigur că va veni; **jn. ~ machen** a intimida pe cineva; *(substantivat)* **im Unsicheren sein** a fi în dubiu, a se îndoi, a fi nesigur. **2.** nesigur, tremurător, neprecis; **er hat eine ~e Hand** are o mână nesigură; **er ist ~ auf den Füßen** e nesigur pe picioare; **seine Stimme ist ~** vocea îi este nesigură. **3.** nesigur, periculos; dubios; **ein ~er Weg** un drum nesigur; **ein ~es Fahrzeug** un vehicul nesigur; **ein ~er Patron** un individ dubios.

Ụnsicher|heit, *-en, f.* **1.** nesiguranță, dubiu, îndoială, nehotărâre, incertitudine; neîncredere. **2.** pericol, lipsă de siguranță; **die ~ der Straße** pericolul străzii.

Ụnsicher|heitsfaktor, *-s, -en, m.* factor, element de nesiguranță, de incertitudine.

ụnsichtbar *adj.* invizibil, (de) nevăzut; **sich ~ machen** (sau **~ werden**) a se face nevăzut, invizibil; **mit bloßem Auge ~** invizibil cu ochiul liber.

ụnsichtbarerweise *adv.* fără a fi văzut, pe nevăzute.

Ụnsichtbarkeit *f. sg.* invizibilitate, imperceptibilitate, neputință de a fi văzut.

ụnsichtig *adj.* neclar, șters; cu vizibilitate redusă.

ụnsilbisch *adj. (lingv.)* care nu formează o silabă; **ein ~es Suffix** un sufix care nu formează o silabă.

ụnsinkbar și **unsinkbar** *adj.* de nescufundat.

Ụnsinn, *-(e)s, -e, m.* nonsens, absurditate, prostie; fleac, moft; **höre auf mit dem ~** încetează cu prostiile; **rede keinen ~** nu vorbi prostii; **das ist reiner ~** asta e curată prostie; **alles ~** baliverne; **ach, was! ~!** ei, aș! prostii! **~ machen** (sau **treiben**) a face prostii; **es ist ~, dass du dich so plagst** n-are nici un sens să te chinuiești așa.

ụnsinnig *adj.* nechibzuit, absurd, nesăbuit, smintit; **~es Zeug** absurdități, prostii; **er redet** (sau **schwatzt**) **~es Zeug** vorbește prostii, absurdități; **es wäre ~ zu behaupten, dass...** ar fi absurd să susții că...; *(fam.)* **das kostet ein ~es Geld** asta costă o avere, costă enorm.

ụnsinnigerweise *adv.* în mod absurd.

Ụnsinnigkeit, *-en, f.* nechibzuință, absurditate, nonsens, prostie.

ụnsinnlich *adj.* **1.** nesenzorial. **2.** nesenzual.

Ụnsitte, *-n, f.* obicei rău, nărav, moravuri proaste; necuviință.

ụnsittlich *adj.* imoral; **~ handeln** a acționa, a proceda imoral.

Ụnsittlichkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* imoralitate. **2.** act imoral.

ụnsöd *adj. (elv.)* rău, rău-voitor, cu intenții rele.

ụnsoldatisch *adj.* nemilităros, nesoldățesc.

ụnsolid(e) *adj.* neserios, dubios; în care nu poți avea încredere; superficial; nerezistent; fără soliditate; **eine ~e Finanzoperation** o operație financiară dubioasă; **ein ~er Mensch** un om pe care nu te poți baza, un om neserios; **eine ~ Ware** o marfă de proastă calitate; **ein ~s Leben führen** a duce o viață dezordonată.

ụnsolidarisch *adj.* nesolidar.

ụnsorgfältig, **ụnsorgsam** *adj.* fără grijă, neglijent; dezordonat.

ụnsortiert *adj.* nesortat, nearanjat.

ụnsozial *adj.* antisocial, nesocial; **~e und undemokratische Maßnahmen** măsuri antisociale și nedemocratice.

ụn|spezifisch *adj.* nespecific.

un|spielbar și **ụn|spielbar** *adj.* **1.** care nu poate fi cântat la un instrument. **2.** *(sport)* care nu poate fi jucat.

ụn|sportlich *adj.* nesportiv; **ein ~es Benehmen** o comportare nesportivă.

Ụn|sportlichkeit, *-en, f.* nesportivitate.

ụnsre *pron. pos.* v. u n s e r **(II).**

ụnsrige *pron. pos.* v. u n s e r i g e.

Ụnsrige, *-n, -n (ein Unsriges), n.* v. U n s e r e.

ụn|stabil [și -sta-] *adj.* nestabil; instabil.

Ụn|stabilität *f. sg.* nestabilitate; instabilitate.

ụn|ständig *adj. (reg.)* nestabil, nepermanent, schimbător; sezonier; **~ beschäftigter Arbeiter** muncitor sezonier; **~e Arbeit** muncă temporară.

ụn|starr *adj. (av.)* nerigid; **~es System** sistem lipsit de rigiditate.

Ụn|stäte *f. sg. (înv.)* neliniște, agitație.

ụn|statt|haft *adj.* nepermis, inadmisibil, oprit, interzis; neîngăduit.

Un|statt|haftigkeit, *-en, f.* caracter inadmisibil, nepermis, neîngăduit.
UN-Statut, *-(e)s, -en, n. presc.* de la United Nations Statut Statutul Națiunilor Unite.
un|sterblich *adj.* și *adv.* nemuritor, nepieritor; **ein ~es Lied** un cântec nemuritor; *(fam.)* **er hat sich ~ blamiert** s-a compromis pe veci; **sich einen ~ en Namen machen** a-și face un nume nemuritor; **(sich) ~ machen** a (se) imortaliza.
Un|sterbliche, *-n, -n (ein Unsterblicher), m.* și *f.* nemuritor(-oare).
Un|sterblichkeit *f. sg.* nemurire; **die ~ erringen** a dobândi nemurirea.
Un|sterblichkeitsglaube, *-ns* și **Un|sterblichkeitsglauben**, *-s, m. sg. (rel.)* credință în nemurire.
Un|sterblichkeitslehre *f. sg. (rel.)* doctrină a nemuririi.
Un|stern, *-(e)s, m. sg.* soartă, zodie nefastă, fatalitate, nenoroc, stea nenorocoasă; **ein ~ waltet über der Familie** o zodie nefastă planează asupra familiei.
un|stet *adj.* **1.** nestatornic, schimbător, variabil, inconstant; **~er Druck** presiune inconstantă, variabilă; **~er Liebhaber** amant nestatornic; **~es Wesen** fire, om inconstant(ă); **das ~e Glück** fericirea nestatornică. **2.** rătăcitor, mobil, neastâmpărat, capricios; **ein ~er Blick** o privire rătăcitoare; **ein ~es Leben führen** a duce o viață boemă, nestatornică.
Un|stet|heit, *-, f.* fire, caracter nestatornic, schimbător.
un|stetig *adj.* **1.** v. unstet. **2.** *(tehn.)* intermitent, inconstant. **3.** *(mat.)* discontinuu; **~e Größen** mărimi discontinue.
Un|stetigkeit, *-en, f.* **1.** nestatornicie, inconstanță. **2.** neliniște, pribegire, rătăcire. **3.** *(tehn.)* instabilitate. **4.** *(mat.)* discontinuitate.
Un|stetigkeits|stelle *f. (mat.)* locul discontinuității.
un|stich|haltig *adj.* neîntemeiat, nevalabil, nefondat.
un|stillbar *adj.* de nepotolit, de necalmat; **~er Hunger** foame de nepotolit; **~es Weinen** plâns de nepotolit; **~es Verlangen** dor, dorință nesățioasă.
un|stimmig *adj.* **1.** neunison, în dezacord, discordant. **2.** nepotrivit, incompatibil.
Un|stimmigkeit, *-en, f.* **1.** discordanță, neînțelegere, dezacord, divergență; **~en in der Regierung** divergențe (de păreri) în guvern; **~en vermeiden** a evita neînțelegeri; **plötzlich traten ~en zwischen ihnen auf** dintr-o dată au apărut diferende între ei; **es gab große ~en** existau mari neînțelegeri. **2.** nepotrivire, incompatibilitate.
un|stofflich *adj.* imaterial, nesubstanțial, impalpabil.
Un|stoffliche, *-n (etwas Unstoffliches), n. sg.* (ceea ce este) imaterial, impalpabil.
un|störbar *adj.* imperturbabil, impasibil; **mit ~er Ruhe** cu un calm, cu o liniște imperturbabil(ă).
un|strafbar *adj.* nepasibil de pedeapsă, care nu poate fi pedepsit.
un|sträflich *adj.* **1.** v. unstrafbar. **2.** *(înv.)* impecabil.
Un|sträflichkeit *f. sg.* impunitate, faptul de a nu fi pedepsibil.
un|streckbar *adj.* neextensibil, neductil.
un|streitig *adj.* sigur, netăgăduit, incontestabil; **ein ~es Verdienst** un merit incontestabil.
un|strittig și **un|strittig** *adj.* **1.** necontroversat, clar. **2.** v. unstreitig.
un|studiert *adj.* **1.** fără studii. **2.** *(fam.)* nestudiat, improvizat, nepremeditat; **eine ~e Rede** un discurs, o cuvântare improvizat(ă).
unsühnbar *adj.* de neispășit, inexpiabil; **eine ~e Schuld** un păcat inexpiabil.
Unsumme, *-n, f.* sumă enormă, uriașă.
unsündig *adj.* inocent, nevinovat, fără vină.
Unsymmetrie *f. sg.* asimetrie.
unsymmetrisch *adj.* asimetric, nesimetric; disproporționat.
unsympathisch *adj.* antipatic.
unsystematisch *adj.* nesistematic.
untadelhaft *adj.* v. untadelig.
Untadelhaftigkeit *f. sg.* ireproșabilitate.
untad(e)lig *adj.* ireproșabil, fără cusur; **ein ~ es Benehmen** o comportare ireproșabilă; **~e Sitten** moravuri ireproșabile.
untalentiert *adj.* netalentat.
Untat, *-en, f.* faptă rea, nelegiuire, crimă.
Untätchen, *-s, -, n. (dim.* de la Untat) *(fam.)* greșeală măruntă; **daran ist kein ~ zu sehen** (sau **zu finden**) nu poți găsi în aceasta nici cea mai mică greșeală.
Untäter, *-s, -, m.* criminal, nelegiuit, răufăcător.
untätig *adj.* și *adv.* inactiv; fără ocupație, neocupat; **ich kann nicht begreifen, warum sie so lange ~ zusehen** nu pot înțelege de ce rămân atâta vreme inactivi, de ce nu intervin; **~ leben** a trăi în trândăvie.
Untätigkeit, *-en, f.* inactivitate; inacțiune; **unfreiwillige ~** inactivitate silită, involuntară; **Wochen voller ~** săptămâni de inactivitate; **sich der ~ hingeben** a se deda trândăviei.
untauglich *adj.* inapt; incapabil, impropriu, inutilizabil, nefolosibil; **für den Wehrdienst ~** inapt pentru serviciul militar; **als ~ entlassen** reformat; **zum Gebrauch ~** inutilizabil.
Untauglichkeit *f. sg.* incapacitate, nedestoinicie, inaptitudine; neputință de a fi utilizat, de a fi folosit, inutilitate.
unteilbar *adj.* indivizibil, nedivizibil; **~er Fonds** fond indivizibil; **~e Güter** bunuri indivizibile; **ein ~ es Ganzes** un tot indivizibil.
Unteilbarkeit *f. sg.* indivizibilitate.
unteilhaft, **unteilhaftig** *adj.* neparticipant; **einer Sache ~ sein** a nu avea parte de ceva, a nu participa la ceva.
Unteilnahme *f. sg. (înv.)* neparticipare; **vollkommene** (sau **gänzliche**) ~ neparticipare totală.
unten *adv.* jos, dedesubt; **von ~** de jos; **nach ~** sau **nach ~ hin** în jos; **von ~ hinauf** de jos în sus; **von ~ auf** de jos; de la început; trecând prin toate gradele (de jos până sus); **tief ~** la mare adâncime, la fund; **weiter ~** mai jos, mai în jos; **siehe ~** vezi mai jos; **die ~ angeführten** (sau **erwähnten**) **Tatsachen** faptele amintite mai jos; **der Briefträger wartet ~** factorul poștal așteaptă jos; **sie wohnen ~ (im Parterre)** ei locuiesc jos (la parter); **~ am Berge** la poalele muntelui; **~ in der Flasche** în fundul sticlei; **von oben bis ~** din cap până-n picioare, de sus până jos; **er sitzt am Tisch ~** stă la capătul, la coada mesei.
unten|an *adv.* jos, la capătul de jos; **~ sitzen** a avea ultimul loc, a ședea la capăt.
unten angeführt *adj.* mai jos menționat.
unten|aus *adv.* în jos.
unten benannt, **unten erwähnt**, **unten genannt** *adj.* v. unten angeführt.
untendrunter *adv.* pe dedesubt.
untendurch *adj.* *(în expr.)* **er ist ~** e demoralizat.
Unten|erwähnte, *-n (etwas Untererwähntes), n.* cele mai jos menționate.
Untengenannte, *-n (etwas Untengenanntes), n.* cele numite mai jos.
untenher *adv.* de jos; **von ~** de jos, de dedesubt.
untenherum *adv.* în partea inferioară.
untenhin *adv.* **nach ~** în jos.
unten liegend *adv.* așezat la fund, în partea inferioară, în partea de jos.
untenrum *adv. (fam.)* v. untenherum.
unten stehend *adv.* menționat, amintit mai jos; **das ~e Bild** tabloul de jos, de dedesubt.
Unten|stehende, *-n (etwas Untenstehendes), n. sg.* cele de mai jos, cele ce urmează; **das ~ gibt ein klares Bild** cele de mai jos ne vor da o imagine clară despre aceasta; **im ~n wird erklärt, warum...** în cele ce urmează se va explica din ce cauză...
unter *prep.* (cu *dat. răspunde la întrebarea wo;* cu *ac. răspunde la întrebarea* **wohin**) **1.** sub; **~ dem Tisch** sub masă; *(mine)* **~ Tag(e) arbeiten** a munci sub pământ; **~ freiem Himmel schlafen** a dormi sub cerul liber; **es steht ~ Wasser** e sub apă, e inundat; **~ Wasser schwimmen** a înota sub apă; **~ Wasser setzen** a inunda, a acoperi cu apă; **~ dem Wasserspiegel** sub nivelul apei, al mării; **der Dampfer fährt ~ deutscher Flagge** vaporul navighează sub pavilion german; **er wohnt ~ uns** stă, locuiește sub noi; **mit jm. ~ demselben Dach wohnen** a locui cu cineva sub același acoperiș; *(fig., fam.)* **mit jm. ~ einer Decke stecken** a fi complice, a fi înțeles cu cineva; **~ dem Gewehr stehen** a fi sub arme; *(fig.)* **~ Dach und Fach bringen** a termina (un lucru); **einen ~ die Erde bringen a)** a îngropa pe cineva; **b)** *(fig.)* a băga pe cineva în pământ; **jm. etwas ~ die Hand geben** a da cuiva ceva la mână; **~ der Hand** pe sub mână; *(fig., fam.)* **ein Mädchen ~ die Haube bringen** a mărita o fată; *(fig.)* **er bringt alles ~ einen Hut** le bagă pe toate în aceeași oală; *(fig.)* **jm. etwas ~ die Nase reiben** a imputa cuiva ceva, a reproșa, a arunca cuiva în față (un reproș); *(mar.)* **~ Segel gehen** a porni în larg; *(fam.)* **jm. ~ die Augen treten** a se prezenta înaintea cuiva, a apărea în fața cuiva; *(în expr.)* **du sollst mir nicht mehr ~ die Augen treten!** să nu te mai văd în fața ochilor! **~ falschem Namen** sub nume fals; **~ der Aufsicht des Meisters** sub supravegherea meșterului; **~ dem Befehl des Majors stehen** a fi sub comanda maiorului; **diese Abteilung hat er ~ sich** această secție se află sub conducerea lui; **~ dem Gesetze stehen** a fi supus legii; **~ den Augen der Mutter** sub ochii mamei; **~ dem Vorwand, dass...** sub pretextul că...; **er stellt sich ~ seinen Schutz** se pune sub protecția lui; **das Volk ~ das Joch bringen** a subjuga poporul; **das Volk ~ die Waffen rufen** a chema poporul sub arme. **2.** sub, mai jos de, mai puțin de; **~ dem Gefrierpunkt** sub punctul de îngheț; **~ dem zehnten Grad nördlicher Breite** sub gradul zece latitudine nordică; **Kinder ~ zehn Jahren** copii sub zece ani, copii mai mici de zece ani; **~ dem Preis verkaufen** a vinde sub preț; **~ dem Durchschnitt** sub medie; **fünf Grad ~ Null** cinci grade sub zero; **ich verkaufe es nicht ~ 100 Lei** nu o vând sub 100 de lei; **~ einer Stunde kann ich nicht zurück sein** nu mă pot întoarce în mai puțin de o oră; **es wäre ~ meiner Würde** ar fi sub demnitatea mea; **~ aller Kritik** (sau *fam.* **~ aller Kanone**) sub orice critică. **3.** cu; în; **~ Umständen** uneori, în anumite împrejurări; **~ allen Umständen** cu orice preț, în orice caz; **~ einer Bedingung** cu o condiție; **~ jeder Bedingung** cu orice preț, în orice chip, necondiționat; **~ Berücksichtigung der Form** ținând seamă de formă, luând în considerare forma; **~ dem Vorbehalt, dass...** cu rezerva că...; **~ Ausschluss der Öffentlichkeit** cu ușile închise; **~ Jubelrufen** în urale; **~ dem Donner der Kanonen** în toiul loviturilor de tun. **4.** la; **wir lesen im Wörterbuch ~ «Arm» das Folgende...** citim în dicționar la cuvântul «Arm» următoarele...; **das steht ~ dem Strich** asta stă la (partea de) foileton (a ziarului). **5.** pe când, în timpul, pe vremea, în decursul; **~ der Mahlzeit** în timpul mesei; **~ seiner Regierung** sub domnia lui, în timpul domniei lui; **~ Tags** în timpul zilei. **6.** din, între, dintre, prin, printre, în mijlocul; **~ Tränen** printre lacrimi, plângând; **~ anderem** printre altele; **~ sich** între ei; **das bleibt ~ uns** aceasta rămâne între noi; **~ uns gesagt** între noi fie vorba; **~ vier Augen** între patru ochi; **einer ~ diesen Leuten** unul din acești oameni; **er war der beste Schütze ~ den Jägern** era cel mai bun țintaș dintre vânători; **der klügste ~ allen** cel mai înțelept dintre toți; **der reichste ~ den Kaufleuten** cel mai bogat dintre negustori; **nicht einer ~ Hundert** nici unul din o sută; **~ den Arbeitern** printre muncitori, în mijlocul muncitorilor; **er reiht ihn ~ die Klassiker ein** îl socotește printre clasici; *(fam.)* **das Geld ~ die Leute bringen** a cheltui ușor banii; **wenn das ~ die Leute kommt** dacă află lumea de treaba asta; **er geht ~ die Soldaten** se face soldat; **er gehört ~ die Soldaten** locul lui este printre soldați; **was versteht man ~ diesem Ausdruck?** ce se înțelege prin această expresie?
Unter, *-s, -, m. (la jocuri de cărți)* valet, fante.
Unter|abteilung, *-en, f.* subdiviziune; subsecție; subunitate.
Unter|admiral, *-s, -e, m.* viceamiral.
Unter|agent, *-en, -en, m.* agent inferior.
Unter|amt, *-(e)s, -ämter, n.* district, plasă, sector.
Unter|arm, *-(e)s, -e, m. (anat.)* antebraț.
Unter|ärmel, *-s, -, m.* parte inferioară a mânecii.
Unter|armschiene, *-n, f. (med.)* atelă de antebraț.
Unter|arm|stand, *-(e)s, m. (sport)* sprijinire în antebrațe.
Unter|armtasche, *-n, f.* poșetă de purtat sub braț.
Unter|art, *-en, f. (bot., zool.)* subgen, varietate, subspecie.
Unter|artischocke, *-n, f. (bot.)* nap porcesc *(Helianthus tuberosus).*
Unter|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic secundar.
Unter|aufseher, *-s, -, m.* subinspector.
Unterbalken, *-s, -, m. (constr.)* arhitravă subgrindă.
Unterbau, *-(e)s, -ten, m.* **1.** fundamentare, fundament, fundație, temelie, suport, piedestal, soclu. **2.** *(constr., ferov., drumuri)* infrastructură; terasament; **~ und Überbau** infrastructură și suprastructură.
Unterbaubeton, *-s, -e, m. (constr.)* beton de fundație.
Unterbauch, *-(e)s, -bäuche, m. (anat.)* parte inferioară a abdomenului, hipogastru.
unterbauen, *unterbaute, unterbaut, vb. (h) tr.* **1.** *(constr.)* a subzidi; a clădi temelia, fundația; a propti, a sprijini. **2.** *(fig.)* a fundamenta, a argumenta, a demonstra prin exemple.
Unterbau|ung, *-en, f. (constr.,* și *fig.)* subzidire; așezare a temeliei, a fundamentului; fundamentare.
Unterbe|amte, *-n, -n (ein Unterbeamter), m.* funcționar inferior subaltern.
Unterbefehlshaber, *-s, -, m. (mil.)* comandant secund, adjutant, subșef.

Unterbegriff, *-(e)s, -e, m. (log.)* noțiune secundară, terminus minor.
Unterbe|hörde, *-n, f.* autoritate inferioară.
Unterbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* partea inferioară a piciorului, gambă.
Unterbeinkleid, *-(e)s, -er, n.* izmene, indispensabili.
Unterbeinkleidung, *-en, f.* lenjerie de corp, intimă; desuuri.
unterbekommen, *bekam unter, unterbekommen, vb. (h) tr. (fam.)* a reuși să învingă, a pune jos.
Unterbelastung, *-en, f. (electr.)* sarcină parțială; *(ec.)* utilizare insuficientă.
unterbelegen, *belegte unter, unterbelegt, vb. (h) tr.* a fi ocupat, rezervat în număr mic.
Unterbelegung, *-en, f.* ocupare, rezervare în număr redus.
unterbelichten, *unterbelichtete, unterbelichtet (du unterbelichtest, er unterbelichtet), vb. (h) tr. (fot.)* a subexpune, a expune insuficient.
unterbelichtet *adj. (fot.)* subexpus, insuficient luminat; insuficient de clar.
Unterbelichtung, *-en, f. (fot.)* subexpunere, expunere insuficientă; claritate insuficientă.
Unterbeschäftigung, *-en, f.* ocupație parțială (a unui muncitor, angajat etc.), subocuparea forței de muncă; **die ~ beseitigen** a resorbi subocuparea.
unterbesetzt *adj.* având un efectiv prea mic, având prea puțin personal.
Unterbe|stand, *-(e)s, -stände, m. (silv.)* arboret.
Unterbett, *-(e)s, -en, n.* **1.** *(ferov.)* infrastructură; (strat de) balast. **2.** saltea suplimentară subțire de puf.
Unterbettung, *-en, f. (ferov., constr.)* săpare, construire a unui pat de piatră, de balast.
unterbewerten, *bewertete unter, unterbewertet (du bewertest unter, er bewertet unter), vb. (h) tr.* a subaprecia, a subevalua.
Unterbewertung, *-en, f.* subevaluare, subapreciere.
unterbewertet *adj.* subapreciat, subevaluat.
unterbewusst *adj.* subconștient.
Unterbewusstsein, *-s, n. sg.* subconștient.
unterbezahlen, *unterbezahlte, unterbezahlt, vb. (h) tr.* a plăti prost, mai puțin decât se obișnuiește.
Unterbibliothekar, *-s, -e, m.* subbibliotecar, bibliotecar secund.
unterbieten, *unterbot, unterboten (du unterbietest, er unterbietet), vb. (h) tr.* **1.** *(com.)* a oferi sub prețul pieței, a micșora prețul, a vinde, a oferi mai ieftin decât concurența; **er unterbietet alle Angebote** oferă la prețul cel mai avantajos, desfide orice concurență. **2.** *(sport)* a bate (un record).
Unterbietung, *-en, f. (com.)* ofertă, oferire sub prețul pieței, la preț redus, dumping.
Unterbilanz, *-en, f. (com.)* deficit, bilanț deficitar.
unterbinden[1], *band unter, untergebunden (du bindest unter, er bindet unter), vb. (h) tr.* a lega dedesubt.
unterbinden[2], *unterband, unterbunden (du unterbindest, er unterbindet), vb. (h) tr.* **1.** *(med.)* a lega, a face o ligatură. **2.** *(fig.)* a paraliza, a curma, a tăia, a stăvili, a suspenda, a întrerupe; **der Warenverkehr ist unterbunden** circulația mărfurilor este întreruptă, paralizată. **3.** *(tehn.)* a lega, a împiedica.
Unterbindung, *-en, f.* **1.** *(med.)* ligatură, legare. **2.** *(fig.)* paralizare, curmare, tăiere, stăvilire, suspendare.
Unterblatt, *-(e)s, -blätter, n. (mai ales pl.) (bot.)* catafilă.
unterbleiben, *unterblieb, unterblieben, vb. (s) intr.* **1.** a nu se face, a nu avea loc; **das muss in der Zukunft ~** aceasta nu trebuie să se mai întâmple pe viitor, aceasta să nu se mai repete; **das hätte ~ können** aceasta n-ar fi trebuit să aibă loc, să se întâmple. **2.** a înceta, a se opri.
Unterbleiben, *-s, n. sg.* încetare, oprire.
Unterboden, *-s, -böden, m.* **1.** *(constr.)* teren de fundație. **2.** *(bot.)* subsol.
unterbrechen, *unterbrach, unterbrochen (du unterbrichst, er unterbricht), vb. (h).* **I.** *tr.* **1.** a întrerupe; **er unterbricht die Diskussion** el întrerupe discuția; *(electr.)* **den Strom ~** a întrerupe curentul; **die Reise ~** a întrerupe călătoria; **die Unterhandlungen ~** a întrerupe tratativele; **den Faden der Erzählung ~** a întrerupe firul povestirii; **ein unterbrochenes Gespräch** o discuție întreruptă; **ich muss seine Freude ~** trebuie să-i curm bucuria. **2.** a suspenda; **eine Sitzung ~** a suspenda o ședință. **II.** *refl.* a se întrerupe.
Unterbrecher, *-s, -, m. (tehn., electr.)* întrerupător; ruptor; vibrator.
Unterbrecher|hebel, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* pârghie întrerupătoare. **2.** *(auto.)* ciocănel al ruptorului.
Unterbrecherkontakt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(electr.)* contact de întrerupere, ruptor. **2.** *(auto.)* ruptor, platine.
Unterbrechernocke, *-n, f. (electr.)* calcâi al întrerupătorului.
Unterbrechung, *-en, f.* **1.** întrerupere; **ohne ~** fără întrerupere, neîncetat. **2.** suspendare, sistare.
Unterbrechungs|auf|forderung, *-en, f.* solicitare de întrerupere.
Unterbrechungsfunke(n), *-(n)s, -(n), m. (electr.)* scânteie de întrerupere.
Unterbrechungskontakt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* contact de (între)rupere, ruptor.
Unterbrechungslichtbogen, *-s, -bögen, m. (electr.)* arc electric de ruptură.
Unterbrechungs|taste, *-n, f.* buton de întrerupere.
unterbreiten[1], *breitete unter, untergebreitet (du breitest unter, er breitet unter), vb. (h) tr.* a întinde dedesubt, a așterne sub; **eine Decke ~** a așterne, a întinde o pătură sub ceva.
unterbreiten[2], *unterbreitete, unterbreitet (du unterbreitest, er unterbreitet), vb. (h) tr.* a supune, a prezenta, a depune (pentru aprobare); **einen Vorschlag ~** a face o propunere.
Unterbreitung, *-en, f.* depunere, supunere (spre semnare, spre aprobare); prezentare.
unterbringen, *brachte unter, untergebracht, vb. (h) tr.* **1.** a adăposti, a găzdui, a caza, a pune la adăpost, a pune la loc sigur; **können Sie uns bis morgen nicht ~?** nu ne puteți găzdui, caza până mâine? **die Flüchtlinge in Baracken ~** a adăposti refugiații în barăci; **das Militär ~** a încartirui trupele. **2.** a aranja, a căpătui; a găsi cuiva slujbă, a plasa (pe cineva). **3.** *(despre mărfuri)* **a)** a vinde, a desface; **b)** a stoca; *(despre bani)* a plasa.
Unterbringer, *-s, -, m. (com.)* plasator (de mărfuri), vânzător, revânzător.
Unterbringung, *-en, f.* **1.** adăpostire, găzduire, cazare. **2.** aranjare, plasare (într-un loc de muncă). **3.** *(com.)* vânzare, desfacere; stocare; investiție, plasament, plasare (de bani).
Unterbringungskosten *pl.* cheltuieli de cazare.
Unterbringungsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de cazare; *(ec.)* posibilitate de investiție.
Unterbruch, *-(e)s, -brüche, m. (reg., elv.)* v. Unterbrechung.
Unterbrücke, *-n, f. (drumuri)* pasaj sub nivel.
unterbügeln, *bügelte unter, untergebügelt (ich büg(e)le unter), vb. (h) tr.* v. unterbuttern **(1)**.
unterbuttern, *butterte unter, untergebuttert, vb. (h) tr.* **1.** a nesocoti, a marginaliza. **2.** a consuma, a cheltui concomitent.
unterchlorig [-klo:] *adj.* care conține puțin clor.
Unterdeck, *-(e)s, -e* (și *-s*), *n.* puntea de jos a unui vapor.
Unterdecke, *-n, f.* cuvertură, pătură de dedesubt.
Unterdeckung, *-en, f. (ec.)* acoperire insuficientă.
unterder|hand *adv.* tainic, pe sub mână, în secret; **~ kaufen** a cumpăra pe sub mână, la negru.
unterdes, unterdessen *adv.* și *conj.* v. indes(sen).
Unterdiakonus, *-, -kone, m. (bis.)* subdiacon.
Unterdicke, *-n, f. (tehn.)* grosime subnormală.
Unterdimensionierung, *-en, f.* subdimensionare.
Unterdominante, *-n, f. (muz.)* subdominantă.
Unterdrempel, *-s, -, m. (hidr.)* prag inferior de ecluză, busc inferior.
Unterdruck, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* subpresiune; vacuum, depresiune.
Unterdruckbremse, *-n, f. (ferov.)* frână cu depresiune.
unterdrücken[1], *drückte unter, untergedrückt, vb. (h) tr.* a apăsa, a împinge în jos; a cufunda (sub apă).
unterdrücken[2], *unterdrückte, unterdrückt, vb. (h) tr.* **1.** a asupri, a împila, a oprima, a subjuga; **das Volk ~** a asupri poporul. **2.** a reprima, a potoli, a înăbuși; **einen Aufstand ~** a înăbuși o răscoală. **3.** *(fig.)* a înfrânge, a stăpâni, a reține, a înăbuși; **er hat seinen Unwillen unterdrückt** și-a reținut nemulțumirea; **das Lachen ~** a-și stăpâni râsul.
Unterdrücker, *-s, -, m.* asupritor, opresor, împilator.
unterdrückerisch *adj.* asupritor, opresant, apăsător.
Unterdrückerklasse, *-n, f.* clasă asupritoare.
Unterdrückernation, *-en, f.* națiune asupritoare.
Unterdruck|kammer, *-n, f.* **1.** *(auto.)* cameră de vid, de vacuum. **2.** *(av.)* cameră de depresiune.
Unterdrückte, *-n, -n (ein Unterdrückter), m.* și *f.* asuprit(ă), împilat(ă).
Unterdrückung, *-en, f.* **1.** asuprire, opresiune, împilare, apăsare. **2.** reprimare, potolire, înăbușire. **3.** *(fig.)* stăpânire, reținere, înăbușire.
Unterdrückungs|apparat, *-(e)s, -e, m. (pol.)* aparat de opresiune, de asuprire.
Unterdrückungs|charakter [-ka-], *-s, m. sg.* caracter asupritor.
Unterdrückungsmaschinerie, *-n* [-ri:ən], *f.* v. Unterdrückungsapparat.
Unterdrückungsmaßnahme, *-n, f.* măsură de reprimare, de asuprire, de opresiune.
Unterdrückungs|organ, *-s, -e, n. (pol.)* organ de asuprire, de reprimare, de opresiune.
Unterdrückungs|politik, *-en, f. (pol.)* politică de reprimare, de asuprire, de opresiune.
Unterdrückungswerkzeug, *-(e)s, -e, n.* instrument de opresiune, de reprimare, de asuprire.
Unterdruckventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* supapă de depresiune.
Unterdruckwasser, *-s, -, n. (geol.)* apă capilară.
unterducken, *duckte unter, untergeduckt, vb. (h) tr.* și *refl. (reg.)* a (se) tupila.
unterdurchschnittlich *adj.* sub medie.
untere *adj.* de jos, inferior; **der ~ Teil** partea inferioară; **das ~ Stockwerk** etajul de jos; **am ~n Laufe des Rheins** pe cursul inferior al Rinului.
Untere, *-n, -n (ein Unterer), m.* și *f.* inferior(-oară).
unter|ein|ander *adv.* **1.** între ei, între ele, reciproc; **sie machten es ~ aus** s-au înțeles între ei, au stabilit, au hotărât (aceasta) între ei; **sich ~ helfen** a se ajuta între ei (între ele); **~ tauschen** a face schimb între ei (între ele). **2.** unul sub altul, una sub alta.
unter|ein|ander mengen, *mengte untereinander, untereinander gemengt,* **unter|ein|ander mischen**, *mischte untereinander, untereinander gemischt, vb. (h) tr.* a amesteca una cu alta; a încurca.
Unter|einheit, *-en, f. (mil.)* subunitate.
Unter|einteilung, *-en, f.* subdiviziune.
unter|entwickelt *adj.* subdezvoltat; **die ~en Länder** țările subdezvoltate.
Unter|entwicklung, *-en, f.* subdezvoltare.
Unter|erdgeschoss, *-es, -e, n.* subsol.
unter|ernährt *adj.* subalimentat, subnutrit.
Unter|ernährung *f. sg.* subalimentare, subnutriție.
Unterfaden, *-s, -fäden, m.* fir inferior (pentru cusut); firul de la suveică (la mașina de cusut).
unterfahren[1], *fuhr unter, untergefahren (du fährst unter, er fährt unter), vb. (s) intr.* a pune la adăpost un vehicul.
unterfahren[2], *unterfuhr, unterfahren (du unterfährst, er unterfährt), vb. (h) tr.* **1.** a trece cu un vehicul pe sub ceva; **ich unterfuhr mit dem Wagen die Eisenbahnbrücke** am trecut cu căruța pe sub podul de cale ferată. **2.** *(mine)* a săpa o galerie inferioară; **die Erze ~** a împinge săpăturile până sub straturile de zăcăminte minerale. **3.** *(constr.)* a subzidi, a lărgi ulterior baza unei clădiri. **4.** *(hidr.)* a introduce noi elemente de reazem (sub o fundație).
Unterfahrt, *-en, f.* pasaj inferior.
Unterfamilie, *-n* [-liən], *f. (bot., zool.)* subfamilie.
unterfangen, *unterfing, unterfangen (du unterfängst, er unterfängt), vb. (h)* **I.** *tr. (constr.)* a sprijini, a a susține, a rezema, a șpraițui; a subzidi. **II.** *refl.* a îndrăzni, a cuteza să…; **er hat sich ~, sie zu kritisieren** a îndrăznit să o critice.
Unterfangen, *-s, -, n.* **1.** *(constr.)* subzidire. **2.** cutezanță, îndrăzneală.
unterfassen, *fasste unter, untergefasst (du, er fasst unter), vb. (h)* **I.** *tr.* a susține, a sprijini, a prinde dedesubt; **jn. ~** a lua pe cineva de braț. **II.** *refl. reciproc* a se lua de braț.
Unterfeldwebel, *-s, -, m. (mil.)* sergent major.
unterfertigen, *unterfertigte, unterfertigt, vb. (h) tr.* a iscăli, a semna, a subsemna.
Unterfertiger, *-s, -, m.* v. Unterfertigte.
Unterfertigte, *-n, -n (ein Unterfertigter), m.* și *f.* subsemnat(ă).
Unterfertigung, *-en, f.* iscălire, semnare, subscriere.
Unterfeuerung, *-en, f. (termo.)* focar inferior (la cazane).
unterflechten, *flocht unter, untergeflochten (du flichtst unter, er flicht unter), vb. (h) tr.* a împleti dedesubt.

unterfliegen, *unterflog, unterflogen, vb. (h) tr.* a zbura sub, dedesubt; **den feindlichen Radarschirm** ~ a trece cu avionul pe sub radarul inamic.
Ụnterflügel, *-s, -, m.* aripă inferioară (a unei insecte).
ụnterflur *adv. (tehn.)* pe sub podea.
Ụnterflur, *-en, f. (constr.)* teren de fundație.
Unterflurgarage [-gara:ʒə], *-n, f.* garaj subteran.
Ụnterflurhydrant, *-en, -en, m.* hidrant subteran; gură de incendiu subterană.
Ụnterflurmotor, *-s, -en, m. (auto.)* motor sub podea.
Unterflur|straße, *-n, f. (min.)* galerie subterană.
unterfọrdern, *unterforderte, unterfordert, vb. (h) tr.* a solicita, a cere insuficient, a avea prea puține pretenții.
Unterfọrderung, *-en, f.* solicitare insuficientă.
Ụnterförster, *-s, -, m.* ajutor de pădurar.
unterführen, *unterführte, unterführt, vb. (h) tr. (mai ales ferov.)* a introduce dedesubt; a construi sub; a conduce sub cale; *(hidr.)* a trece un tunel pe sub un curs de apă; **die Straße wird durch einen Tunnel unterführt** sub șosea trece un tunel.
Ụnterführer, *-s, -, m. (mil.)* comandant de grupă.
Unterführung, *-en, f. (și ferov.)* trecere subterană, pasaj inferior, subteran, tunel.
Unterführungszeichen, *-s, -, n.* ghilimele care indică repetarea cuvântului scris mai sus.
Ụnterfunktion, *-en, f. (fiziol.)* hipofuncție, hipotireoză.
Ụnterfuß, *-es, -füße, m. (anat.)* partea de jos a piciorului.
Ụnterfutter, *-s, -, n. (croitorie)* căptușeală.
unterfüttern, *unterfütterte, unterfüttert, vb. (h) tr. (croitorie)* a căptuși.
Ụntergang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** asfințit, apus; *(astron.)* apunere; ~ **der Sonne** apusul soarelui. **2.** *(mar.)* scufundare; ~ **der Titanic** scufundarea vasului Titanic. **3.** *(fig.)* apus, scăpătare, pieire, ruină, declin, decădere, decadență; ~ **des Römischen Reiches** decăderea Imperiului Roman; **der** ~ **der Welt** sfârșitul lumii; **der** ~ **einer Familie** declinul unei familii; **dem** ~ **entgegengehen** a se îndrepta spre pieire, spre ruinare.
Ụntergangs|stimmung, *-en, f.* stare, atmosferă sumbră, de pieire, sfârșit al lumii.
ụntergärig *adj. (alim.)* cu fermentație inferioară.
Ụntergärung, *-en, f.* fermentație inferioară.
Ụntergattung, *-en, f.* varietate, subgen, subdiviziune, subspecie.
ụntergeben[1], *gab unter, untergegeben (du gibst unter, er gibt unter), vb. (h) tr.* a da (ceva) dedesubt, a pune dedesubt.
untergeben[2] *adj.* supus, subordonat, plecat; **jm.** ~ **sein** a fi subordonat, supus cuiva.
Untergebene, *-n, -n (ein Untergebener), m.* și *f.* subaltern(ă).
Untergebenheit *f. sg.* supunere, subordonare.
Ụntergebirge, *-s, -, n. (geogr.)* munți subalpini.
ụnterge|hakt *adj. (fam.)* prins dedesubt; ~ **gehen** a merge cu cineva de braț.
ụntergehen, *ging unter, untergegangen, vb. (s) intr.* **1.** a apune, a asfinți; **die Sonne geht um 19 Uhr unter** soarele apune la orele 19. **2.** a se scufunda, a merge la fund; **das Schiff ging unter** vaporul s-a scufundat. **3.** *(fig.)* a pieri, a se ruina, a se stinge, a dispărea; **sein Ruhm geht unter** gloria lui apune; **die Familie ist untergegangen** familia s-a stins; **die Worte gingen im Lärm unter** cuvintele au fost acoperite de zgomot.
Ụnterge|hölz, *-es, -e, n.* desiș, crâng, huceag.
ụnterge|ordnet I. *part. trec.* de la unterordnen. **II.** *adj.* subordonat; secundar; *(gram.)* **~er Satz** propoziție secundară, subordonată; **er spielt eine ~e Rolle** joacă un rol secundar; **von ~er Bedeutung** de însemnătate secundară; **in ~er Stellung** într-un post secundar, având o funcție minoră, neimportantă, subalternă.
Ụntergericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* tribunal de primă instanță.
Ụntergerichtsbarkeit, *-en, f. (jur.)* jurisdicție inferioară.
Ụntergerüst, *-(e)s, -e, n. (constr.)* eșafodaj de bază.
ụntergeschoben *adj.* substituit, fals; interpolat.
Ụntergeschoss, *-es, -e, n.* subsol.
Ụntergesenk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* parte inferioară a matriței de forjare.
Ụnterge|stell, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tehn.)* cadru, suport, piedestal, soclu; *(auto., ferov.)* șasiu. **2.** *(av.)* cadru al aterizorului.
Ụnterge|stellrahmen, *-s,-, m. (auto.)* cadru de șasiu.
Ụntergewand, *-(e)s, -wänder, n.* haină de dedesubt; *(austr.)* combinezon, furou.
Ụntergewicht, *-(e)s, n. sg.* **1.** lipsă la cântar. **2.** greutate subnormală.
ụntergewichtig *adj.* sub greutatea normală, subponderal; **das Kind kam** ~ **zur Welt** copilul s-a născut cu o greutate subnormală.
Ụnterglasurfarbe, *-n, f.* vopsea ceramică.
untergliedern, *untergliederte, untergliedert, vb. (h)* **I.** *tr.* a structura, a împărți. **II.** *refl.* a se împărți, a se subîmpărți.
Untergliederung, *-en, f.* structurare, ordonare, împărțire, subîmpărțire.
ụntergraben[1], *grub unter, untergegraben (du gräbst unter, er gräbt unter), vb. (h) tr.* a îngropa; **den Dung** ~ a băga sub brazdă îngrășământul.
untergraben[2], *untergrub, untergraben (du untergräbst, er untergräbt), vb. (h) tr.* **1.** a submina, a săpa, a roade; **das Wasser hat die Mauer** ~ apa a săpat zidul pe dedesubt. **2.** *(fig.)* a distruge, a submina; **der Vorfall hat seine Gesundheit** ~ întâmplarea i-a zdruncinat sănătatea; **js. Ansehen** ~ a submina, a ruina prestigiul cuiva.
Untergrabung, *-en, f.* **1.** subminare, săpare. **2.** *(fig.)* subminare, distrugere, zdruncinare, ruinare.
Ụntergrenze, *-n, f.* limita inferioară a unei dilatări, lărgiri, întinderi.
Ụntergriff, *-(e)s, -e, m. (maș.)* angrenare inferioară (la roți dințate).
Ụntergröße, *-n, f.* subdimensiune, cotă micșorată.
Ụntergrubber, *-s, -, m. (agr.)* scormonitor de adâncime.
Ụntergrund, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(geol.)* subsol; rocă din culcuș. **2.** *(tipogr., pict.)* fond, grund. **3.** *(tehn., hidr.)* fundație, temelie, bază. **4.** *(agr.)* strat nearabil, subsol. **5.** lume interlopă.
Ụntergrundbahn, *-en, f.* metrou; cale ferată subterană.
Ụntergrundbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* stație de metrou.
Ụntergrundbewegung, *-en, f. (pol.)* mișcare subversivă, ilegală.
Ụntergrundfilm, *-(e)s, -e, m.* film underground, film pirat.
ụntergründig *adj.* și *adv.* subteran; ascuns.
Ụntergrundkämpfer, *-s, -, m.* luptător al unei mișcări subversive.
Ụntergrundlockerer, *-s, -, m. (constr.)* afânător de sol.
Ụntergrund|organisation, *-en, f. (pol.)* organizație subversivă, clandestină.
Ụntergrundpflug, *-(e)s, -pflüge, m. (agr.)* plug pentru arătură adâncă.
Ụntergrundwasser, *-s, -, n.* apă freatică, subterană.
Ụntergrundwirtschaft, *-en, f.* economie subterană.
Ụntergruppe, *-n, f.* subgrupă; subgrup; *(mat.)* **invariante** ~ subgrup invariant; divizor normal.
Ụntergurt, *-(e)s, -e, m. (constr.)* talpă inferioară (la grinda cu zăbrele).
ụnter|haben, *hatte unter, untergehabt (du hast unter, er hat unter), vb. (h) tr. (reg., fam.)* **1.** a purta, a avea (îmbrăcat) pe dedesubt. **2.** *(fig.)* a fi învins, a fi doborât (pe cineva); **seinen Gegner** ~ a-și fi învins adversarul; **jetzt haben sie ihn endlich unter** în fine l-au doborât. **3.** *(fig.)* a conduce, a avea sub conducere; **dieses Amt hat er unter** acest serviciu e sub conducerea lui.
ụnter|haken, *hakte unter, untergehakt, vb. (h) tr.* și *refl. (fam.)* a (se) lua de braț.
ụnter|halb *prep.* (cu *gen.*) dedesubt, mai jos de; ~ **der Stadt** mai jos de oraș.
Ụnter|halt, *-(e)s, m. sg.* **1.** întreținere. **2.** subzistență, existență; **er verdient schwer seinen** ~ își câștigă cu greu existența; **für js.** ~ **sorgen** a se îngriji de existența cuiva, a întreține pe cineva; **für den** ~ **der geschiedenen Frau aufkommen** a plăti pensie alimentară soției divorțate; **seinen** ~ **haben** a avea din ce trăi.
ụnter|halten[1], *hielt unter, untergehalten (du hältst unter, er hält unter), vb. (h) tr.* a ține dedesubt, a pune dedesubt.
unter|halten[2], *unterhielt, unterhalten (du unterhältst, er unterhält), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a alimenta, a întreține (focul). **2.** a ajuta, a întreține, a sprijini, a ține; **er unterhält seine Mutter** își întreține mama; **er wird vom Staat** ~ e întreținut de stat; **die Maschinen in gutem Zustand** ~ a (între)ține mașinile într-o stare bună; **zu jm. Beziehungen** ~ a întreține relații cu cineva. **3.** a distra, a înveseli, a amuza, a desfăta; **er unterhält die ganze Gesellschaft** distrează toată societatea. **II.** *refl.* **1.** a sta de vorbă, a se întreține; **ich unterhalte mich mit meinen Schülern** stau de vorbă, mă întrețin cu elevii mei. **2.** a se distra, a se amuza, a se înveseli, a petrece; **wir haben uns ausgezeichnet** ~ am petrecut, ne-am distrat de minune.
unter|haltend I. *part. prez.* de la unterhalten[2]. **II.** *adj.* v. unterhaltsam.
Unter|halter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* animator(-oare).
unter|haltlich *adj.* **1.** v. unterhaltsam. **2.** (necesar) pentru întreținere, pentru subzistență.
unter|haltsam *adj.* amuzant, distractiv, plăcut, interesant; **eine ~e Geschichte** o poveste amuzantă.
Unter|haltsamkeit *f. sg.* **1.** arta de a se distra, de a se amuza, de a petrece. **2.** partea distractivă, amuzantă (a unui lucru).
Ụnter|halts|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* drept, pretenție la întreținere.
ụnter|haltsbedürftig *adj.* nevoiaș, care are nevoie de întreținere.
Ụnter|haltsbe|helf, *-(e)s, -e, m.* ajutor de întreținere.
Ụnter|haltsbei|hilfe, *-n, f.* alocație de subzistență.
Ụnter|haltsbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* preț de întreținere; contribuție la întreținere; pensie alimentară; *(jur.)* sumă necesară întreținerii.
ụnter|haltsberechtigt *adj.* îndreptățit la întreținere, la pensie alimentară.
Ụnter|haltsberechtigte, *-n, -n (ein Unterhaltsberechtigter), m.* și *f.* persoană îndreptățită la întreținere, la pensie alimentară.
Ụnter|halts|empfänger, *-s, -, m.* beneficiar al unei pensii alimentare.
Ụnter|haltsforderung, *-en, f. (jur.)* cerere pentru obținerea unei pensii alimentare.
Ụnter|haltsgeld, *-(e)s, -er, n.* pensie alimentară; bani de întreținere.
Ụnter|haltsklage, *-n, f. (jur.)* acțiune pentru pensie alimentară.
Ụnter|haltskosten *pl.* cheltuieli de întreținere.
Ụnter|haltsmittel *pl.* mijloace de existență.
Ụnter|halts|pflicht, *-en, f.* obligație de a întreține (copiii, părinții), de a plăti pensie alimentară; **sich der** ~ **entziehen** a se sustrage de la obligația de a plăti pensie alimentară.
ụnter|halts|pflichtig *adj.* obligat la întreținere.
Ụnter|halts|pflichtige, *-n, -n (ein Unterhaltspflichtiger), m.* și *f.* persoană obligată sa plătească pensie alimentară.
ụnter|haltsverpflichtet *adj.* v. unterhaltspflichtig.
Ụnter|haltsrente, *-n, f.* pensie alimentară, de întreținere.
Ụnter|haltszahlung, *-en, f.* plata cheltuielilor de întreținere.
Unter|haltung, *-en, f.* **1.** (și *jur.*) întreținere; **die** ~ **des Gebäudes** întreținerea clădirii. **2.** conversație, discuție; **Gegenstand der** ~ obiect al discuției; ~ **bei Tisch** conversație în timpul mesei. **3.** distracție, amuzament, petrecere.
Unter|haltungs|abend, *-s, -e, m.* seară de petrecere; **bunter** ~ seară distractivă, seară de varietăți.
Unter|haltungsbeilage, *-n, f.* supliment literar, foileton (al unui ziar).
Unter|haltungs|elektronik *f. sg.* aparatură electronică pentru muzică ușoară sau limbaj de divertisment.
Unter|haltungsfilm, *-(e)s, -e, m.* film distractiv, de divertisment.
Unter|haltungsgabe *f. sg.* dar al conversației.
Ụnter|haltungs|industrie, *-n, f.* industrie de divertisment.
Ụnter|haltungskosten *pl.* cheltuieli, cotă de întreținere.
Unter|haltungskunst *f. sg.* **1.** artă a conversației. **2.** v. Unterhaltungsgabe.
Unter|haltungskünstler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* animator(-oare).
Unter|haltungslektüre, *-n, f.* lectură distractivă, amuzantă.
Unter|haltungsliteratur, *-en, f.* literatură de divertisment, de amuzament.
Unter|haltungsmusik *f. sg.* muzică distractivă, muzică ușoară.
Unter|haltungs|orchester [-kɛs-], *-, n.* orchestră de muzică ușoară, distractivă.
Unter|haltungs|programm, *-s, -e, n.* program distractiv, amuzant.
Unter|haltungsroman, *-s, -e, m.* roman de divertisment, recreativ.
Unter|haltungs|schrift|tum, *-s, -tümer, n.* v. Unterhaltungsliteratur.
Unter|haltungs|sendung, *-en, f. (radio, TV)* emisiune de divertisment.
Unter|haltungs|stoff, *-(e)s, -e, m.* subiect de conversație, de discuție.
Unter|haltungs|teil, *-(e)s,-e, m.* v. Unterhaltungsbeilage.
unter|haltungsweise *adv.* prin conversație.

unter|handeln, *unterhandelte, unterhandelt (ich unterhand(e)le), vb. (h) intr.* a negocia, a trata, a duce tratative; **mit dem Feind über einen Waffenstillstand** ~ a duce tratative cu inamicul pentru un armistițiu.

Unter|händler, *-s, -, m.,* ~ **in**, *-nen, f.* mijlocitor(-oare), negociator(-oare); intermediar(ă); *(dipl.)* parlamentar(ă).

Unter|handlung, *-en, f.* tratative, negociere; **~en anknüpfen** sau **in ~en treten** sau **sich in ~en einlassen** a începe tratative, negocieri, a intra în vorbă; **~en führen** sau **in ~en stehen** a duce tratative, a negocia.

Unter|handlungskunst *f. sg.* artă de a duce tratative, de a negocia; diplomație.

unter|hauen, *unterhaute, unterhaut, vb. (h) tr.* **1.** *(mine)* a săpa sub o galerie. **2.** *(argou studențesc)* a semna.

Unter|haus, *-es, -häuser, n.* **1.** parte de jos a unei case. **2.** *(în Anglia)* Camera Comunelor.

Unter|haus|sitzung, *-en, f. (în Anglia)* ședință a Camerei Comunelor.

Unter|haut, *-häute, f. (anat.)* subcutis, derma.

Unter|hautgewebe, *-s, -, n. (anat.)* țesut subcutan.

Unter|haut|zellgewebe, *-s, -, n. (anat.)* țesut celular subcutan.

unter|heben, *hob unter, untergehoben, vb. (h) tr. (cul.)* a încorpora amestecând ușor.

Unter|hemd, *-(e)s, -en, n.* maiou.

Unter|hieb, *-(e)s, -e, m. (la pile)* tăietură, dantură de bază.

Unter|hitze *f. sg.* căldura de dedesubt (la cuptor).

unter|höhlen, *unterhöhlte, unterhöhlt, vb.(h) tr.* a scobi, a săpa; a (sub)mina; *(mine)* a tăia de la bază; **von innen heraus** ~ a săpa din interior spre exterior; **die Wand wurde durch Wasser unterhöhlt** baza peretelui a fost roasă de apă.

Unter|höhlung, *-en, f.* săpare pe dedesubt, subminare.

Unter|höhlungs|politik *f. sg.* politică de subminare.

Unter|holz, *-es, n. sg.* desiș, crâng, subarboret.

Unter|hose, *-n, f.* izmene; indispensabili; chiloți; **kurze** ~ slip.

Unter|instanz, *-en, f.* instanță inferioară.

Unter|intendant, *-en, -en, m.* subintendent, ajutor de intendent.

unter|irdisch *adj.* subteran; subpământean; **~er Gang** coridor, gang subteran; **~e Festungsanlage** forturi subterane; **~e Leitung** conductă subterană; *(fig.)* **~e Kämpfe** lupte subversive; *(mit.)* **das ~e Reich** infernul, împărăția de jos.

Unterjacke, *-n, f.* camizol.

unterjährig *adj.* sub vârsta de un an.

unterjochen, *unterjochte, unterjocht, vb. (h) tr.* a subjuga, a asupri, a aservi, a robi.

Unterjocher, *-s, -, m.* asupritor, înrobitor, opresor, împilator.

Unterjochung, *-en, f.* subjugare, asuprire, împilare, aservire, înrobire.

Unterkalibermunition *f. sg.* muniție de calibru redus.

Unterkäufer, *-s, -, m.* negustor intermediar.

unterkellern, *unterkellerte, unterkellert, vb. (h) tr. (constr.)* a prevedea cu pivniță; a construi un subsol, o pivniță.

unterkellert I. *part. trec.* de la unterkellern. **II.** *adj.* (prevăzut) cu pivniță; **das Haus ist** ~ casa are pivniță.

Unterkellerung, *-en, f.* construirea unei pivnițe, unui subsol.

Unterkiefer, *-s, -, m. (anat.)* maxilar inferior, falcă de jos.

Unterkieferdrüse, *-n, f. (anat.)* glandă submaxilară.

Unterkieferknochen, *-s, -,* os al maxilarului inferior.

unterkiemig *adj. (zool.)* cu branhii inferioare.

Unterkinn, *-(e)s, -e, n.* bărbie dublă.

Unterkirche, *-n, f.* **1.** criptă. **2.** biserică de la etajul inferior.

Unterklasse, *-n, f.* **1.** clasă inferioară, elementară (în învățământ). **2.** subdiviziune.

Unterkleid, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(mai ales pl.)* v. Unterkleidung. **2.** combinezon.

Unterkleidung, *-en, f.* desuuri, haine de dedesubt.

Unterknoten, *-s, -, m. (inform.)* secundar.

Unterkoch, *-(e)s, -köche, m.* ajutor de bucătar.

Unterkomitee, *-s, -s, n.* subcomitet.

unterkommen, *kam unter, untergekommen, vb. (s) intr.* **1.** a găsi un adăpost, un refugiu, un azil; a se adăposti; a găsi o locuință, o gazdă. **2.** a găsi un post, o slujbă; a se aranja, a se plasa.

Unterkommen, *-s, -, n.* **1.** refugiu, sălaș, adăpost. **2.** locuință. **3.** slujbă, post, plasament.

Unterkommission, *-en, f.* subcomisie.

Unterkonto, *-s, -ten, n.* subcont.

Unterkörper, *-s, -, m. (anat.)* partea inferioară a corpului omenesc de la talie până la picioare.

Unterkorrektion *f. sg. (opt.)* subcorectare.

unterkorrigiert *adj. (opt.)* subcorectat.

unterkötig *adj.* purulent, care supurează, care colectează (sub piele).

unter|kriechen, *kroch unter, untergekrochen, vb. (s) intr. (fam.)* a se ascunde, a se piti, a se pitula, a se vârî; **er sucht ein Plätzchen, wo er** ~ **kann** caută un locșor **a)** unde poate să stea; **b)** unde poate să se ascundă.

unter|kriegen, *kriegte unter, unterkriegt, vb. (h) tr. (fam.)* a învinge, a veni de hac, a domina pe cineva; **sich nicht** ~ **lassen** a nu se da bătut, a nu se preda, a nu se supune.

unterkühlen, *unterkühlte, unterkühlt, vb. (h) tr.* a subrăci, a suprarăci.

unterkühlt *adj.* **1.** subrăcit. **2.** rece, distant.

Unterkühlung, *-en, f.* subrăcire, suprarăcire.

Unterkühlungs|system, *-s, -e, n. (fiz.)* sistem de subrăcire, de suprafuziune.

Unterkunft, *-künfte, f.* locuință; adăpost, sălaș, refugiu; *(mil.)* cartier, cantonament; **jm.** ~ **bieten** a adăposti pe cineva peste noapte, a oferi cuiva un pat peste noapte; ~ **und Verpflegung haben** a avea casă și masă.

Unterkunftlose, *-n, -n (ein Unterkunftloser), m.* și *f.* persoană lipsită de adăpost.

Unterkunftshaus, *-es, -häuser, n.* casă de adăpost, de refugiu (la munte); cabană.

Unterkunftsraum, *-(e)s, -räume, m.* loc, spațiu de adăpostire.

Unterlage, *-n, f.* **1.** ceea ce se pune dedesubt; pătură de dedesubt, așternut; mapă (de birou), sugativă, transparent (ce se pune sub hârtia de scris). **2.** *(tehn., constr.)* temelie, bază, suport; pat de fundație; talpă; postament; **die** ~ **der Säule** baza coloanei; **die** ~ **des Hauses** talpa casei. **3.** *(mine)* strat inferior, strat de jos. **4.** *(jur., cont.)* act justificativ, piesă, document; **~n beibringen** a aduce piese justificative, documente, dosar, acte; **~n zusammenstellen** a întocmi documentație. **5.** *(fig.)* bază, temelie; motiv, justificare, argument. **6.** *(tehn.)* punct de sprijin (al unei pârghii). **7.** *(agr.)* portaltoi.

Unterlager, *-s, -, n.* **1.** *(geol.)* strat inferior. **2.** *(maș.)* crapodină.

Unterlagsbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă-suport; buiandrug.

Unterlagsholz, *-es, -hölzer, n.* chituc, lemn de podvale (la joagăr).

Unterland, *-(e)s, n. sg.* țara de jos, șes, regiune de jos, câmpie joasă.

Unterländer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din țara de jos, de la șes, de la câmpie.

unterländisch *adj.* de câmpie, de la șes.

Unterlänge, *-n, f. (tipogr.* și *stenografie)* proeminență a literei (prelungită sub linia rândului).

Unterlass *m. sg. invar. (în expr.)* **ohne** ~ fără încetare, fără întrerupere, necontenit, continuu, neîncetat, în continuare.

unterlassen, *unterließ, unterlassen (du, er unterlässt), vb. (h)* **1.** *tr.* (și *jur.*) a omite, a nu face. **2.** a uita, a se abține, a neglija, a trece cu vederea; **nicht** ~ a nu uita; **unterlasse nicht, zu schreiben** nu uita să scrii.

Unterlassung, *-en, f.* **1.** (și *jur.*) omitere, omisiune, neexecutare. **2.** neglijare, uitare, trecere cu vederea.

Unterlassungsdelikt, *-(e)s, -e,* delict de neglijență în serviciu.

Unterlassungsfall, *-(e)s, -fälle, m.* (și *jur.*) caz de omisiune; **im** ~ în caz de neexecutare.

Unterlassungsfehler, *-s, -, m.* greșeală prin omisiune.

Unterlassungsklage, *-n, f.* acuzare de neglijență în serviciu.

Unterlassungs|straftat, *-en, f. (jur.)* delict prin omisiune.

Unterlassungs|sünde, *-n, f.* **1.** *(rel.)* păcat prin omisiune. **2.** *(fam.)* faptă bună nefăcută, omisiune regretabilă.

Unterlauf, *-(e)s, m. sg.* curs inferior (al unui râu).

unterlaufen[1], *lief unter, untergelaufen (du läufst unter, er läuft unter), vb. (s) intr.* **1.** a fugi sub un adăpost, a se adăposti. **2.** v. unterlaufen[2] **(II, 2).**

unterlaufen[2], *unterlief, unterlaufen (du unterläufst, er unterläuft), vb. (s)* **I.** *tr. (lupte)* a ataca de jos; **er unterläuft ihn** se repede cu capul în pieptul lui. **II.** *intr.* **1.** *(med.)* a se învineți, a avea hemoragie subcutanată, a face o echimoză; **mit Blut** ~ cu echimoză; **blau ~e Striemen** vânătăi cu echimoză. **2.** *(fig.)* a se strecura, a scăpa; **es sind einige Fehler (mit)** ~ s-au strecurat câteva greșeli; **mir ist ein Fehler** ~ am făcut o greșeală.

unterläufig *adj. (hidr.)* acționat de jos.

Unterlaufung, *-en, f. (med.)* formare de echimoze.

Unterleder, *-s, -, n. (ind. pielii)* piele de talpă, piele pentru ștaifuri, rame etc.

unterlegen[1], *legte unter, unterlegt, vb. (h) tr.* **1.** a pune sub, a așeza, a așterne dedesubt; **dem Loch einen Stoffflicken** ~ a pune un petic de stofă sub gaură; **das untergelegte Holz** lemnul așezat, potrivit dedesubt; **einem Kind frische Windeln** ~ a schimba scutecele unui copil; **der Henne Eier** ~ a așeza găina pe ouă, a pune găina la clocit. **2.** *(muz.)* a scrie cuvinte, un text pentru o melodie; **der Melodie einen Text** ~ a compune textul unei melodii. **3.** *(fig.)* a atribui alt sens; **diese Absicht hat man mir untergelegt** această intenție mi s-a atribuit mie (pe nedrept); **der Rede einen anderen Sinn** ~ a atribui cuvintelor, discuției alt sens, alt înțeles. **4.** *(înv.)* a pregăti cai de schimb pentru poștalion; **mit untergelegten Pferden** cu cai schimbați.

unterlegen[2], *unterlegte, unterlegt, vb. (h) tr.* a prevedea cu o bază, cu un fundament, cu o căptușeală etc.; **Spitzen mit Seide** ~ a căptuși dantele cu mătase.

unterlegen[3] **I.** *part. trec.* de la unterliegen[2]. **II.** *adj.* inferior; învins; **er ist ihm** ~ îi este inferior, e mai slab decât el.

Unterlegene, *-n, -n (ein Unterlegener), m.* și *f.* **1.** persoană învinsă. **2.** persoană inferioară (altei persoane).

Unterlegenheit *f. sg.* inferioritate; **zahlenmäßige** ~ inferioritate numerică.

Unterlegklotz, *-es, -klötze, m. (tehn., mar.)* cală.

Unterlegscheibe, *-n, f. (tehn.)* rondelă, șaibă.

Unterlegung[1], *-en, f.* **1.** punere, așezare dedesubt. **2.** *(fig.)* atribuire; **die** ~ **solcher Absichten** atribuirea (pe nedrept) a unor asemenea intenții.

Unterlegung[2], *-en, f.* întărire.

Unterlehrer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* învățător(-oare), suplinitor(-oare), auxiliar(ă).

Unterleib, *-(e)s, m. sg.* **1.** abdomen, pântece, burtă. **2.** *(euf.)* organe genitale interne la femeie.

Unterleibchen, *-s, -, n.* sutien.

Unterleibsbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* hernie.

Unterleibs|entzündung, *-en, f. (med.)* anexită.

Unterleibs|erkrankung, *-en, f. (med.)* v. Unterleibskrankheit.

Unterleibsgeschichte, *-n, f.* **1.** v. Unterleibskrankheit. **2.** ceva legat de sex, chestiune de sex.

Unterleibskrankheit, *-en, f.,* **Unterleibsleiden**, *-s, -, n. (med.)* afecțiune a organelor pelviene.

Unterleibs|organe *pl.* **1.** organe abdominale. **2.** organe genitale.

Unterleibs|typhus, *-, m. sg. (med.)* tifos abdominal.

Unterleutnant, *-s, -e* (și *-s*), *m. (mil.)* sublocotenent.

Unterlid, *-(e)s, -er, n.* pleoapă inferioară.

Unterlieferant, *-en, -en, m. (com.)* furnizor intermediar.

unterliegen[1], *lag unter, untergelegen, vb. (h) intr.* a zăcea, a sta dedesubt; a servi drept bază.

unterliegen[2], *unterlag, unterlegen, vb. (s) intr.* **1.** a fi doborât, a fi depășit, învins, înfrânt; a suferi o înfrângere, a cădea; **er unterlag seinem Gegner** a fost învins de adversarul său. **2.** a fi supus; **einer Bestimmung** ~ a fi supus unei dispoziții; **dem Zoll** ~ a fi supus vămuirii; **dem Wandel** ~ a fi supus schimbării, transformării.

Unterlippe, *-n, f.* buză inferioară.

untermalen, *untermalte, untermalt, vb. (h) tr.* **1.** *(pict.)* a grundui, a picta fondul, grundul; **ein Bild** ~ a picta fondul unui tablou. **2.** *(fig.)* a da un fond; **mit Musik** ~ a da un fond muzical (cuvintelor); **den Film mit Ton** ~ a sonoriza filmul.

Untermalung, *-en, f.* **1.** *(pict.)* pictare a fondului, a grundului. **2.** *(fig.)* pregătire a atmosferei; **Harfenklänge dienten dem Vortrag des Gedichts als** ~ poezia s-a recitat pe fondul sunetelor de harpă.

Untermann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** subaltern. **2.** *(acrobație)* persoană care formează baza unei piramide.

Untermaß, *-es, -e, n.* măsură mică, limită inferioară de dimensiune.

Ụntermast, *-(e)s, -e(n), m.(mar.)* catarg inferior; parte inferioară a catargului.
untermauern, *untermauerte, untermauert, vb. (h) tr.* a întări cu un zid dedesubt, a subzidi, a consolida; *(fig.)* a întări; **seine Behauptung mit Beispielen** ~ a-și întări afirmația cu exemple.
Untermauerung, *-en, f.* subzidire, (și *fig.*) consolidare, întărire.
Ụntermediante, *-n, f. (mat.)* submediană.
ụntermeerisch *adj.* submarin.
Ụntermenge, *-n, f. (mat.)* v. Teilmenge.
ụntermengen[1], *mengte unter, untergemengt, vb. (h) tr.* a amesteca printre.
untermẹngen[2], *untermengte, untermengt, vb. (h) tr. (mit)* a prevedea cu un amestec, a adăuga; **Wein mit Wasser** ~ a amesteca vin cu apă.
Untermẹngung, *-en, f.* amestecare.
Ụntermensch, *-en, -en, m.* om inferior, lipsit de calități umane; brută.
Ụntermenü, *-s, -s, n. (inform.)* submediu.
Ụntermiete *f. sg.* subchirie; **in** ~ **wohnen** a locui într-o cameră subînchiriată.
Ụntermieter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* subchiriaș(ă).
Ụntermiet|zimmer, *-s, -, n.* cameră subînchiriată.
unterminịeren, *unterminierte, unterminiert, vb. (h) tr.* **1.** a submina. **2.** *(mil.)* a mina.
Unterminịerung, *-en, f.* **1.** subminare. **2.** *(mil.)* minare.
Unterminịerungs|tätigkeit, *-en, f.* activitate de subminare.
ụntermischen[1], *mischte unter, untergeminscht, vb. (h) tr.* v. untermengen[1].
untermịschen[2], *untermischte, untermischt, vb. (h) tr.* v. untermengen[2].
Untermịschung, *-en, f.* v. Untermengung.
Ụntermoräne, *-n, f. (geogr.)* morenă de fund.
ụntern *presc.* de la unter den sub, dedesubtul.
Ụnternächte *pl. (bis. cat.)* perioada dintre Crăciun și Bobotează.
ụnternehmen[1], *nahm unter, untergenommen (du nimmst unter, er nimmt unter), vb. (h) tr.* a sprijini (apucând de jos); a lua sub braț; **er hat den Sack untergenommen** a luat sacul sub braț.
unternẹhmen[2], *unternahm, unternommen (du unternimmst, er unternimmt), vb. (h) tr.* a întreprinde, a face, a începe; **eine Reise** ~ a întreprinde o călătorie; **er unternimmt zu vielerlei auf einmal** se apucă de prea multe deodată; **etwas gegen jn.** ~ a întreprinde ceva contra cuiva.
Unternẹhmen, *-s, -, n.* **1.** întreprindere, încercare; acțiune; **ein gefährliches** ~ o încercare, o acțiune periculoasă. **2.** întreprindere; antrepriză, firmă; **staatliches** ~ întreprindere de stat.
unternẹhmend I. *part. prez.* de la unternehmen[2]. **II.** *adj.* întreprinzător, activ; **ein ~er Geist** un spirit întreprinzător.
Unternẹhmensberater, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* consultant(ă) a întreprinderii.
Unternẹhmensberatung, *-en, f. (ec.)* consultanță a întreprinderii, consulting.
Unternẹhmensbe|steuerung, *-en, f.* fiscalitate a întreprinderii.
Unternẹhmensfinanzierung, *-en, f.* finanțare a întreprinderii.
Unternẹhmensform, *-en, f.* formă de antrepriză.
Unternẹhmensführung, *-en, f.* v. Unternehmensleitung.
Unternẹhmensfusion, *-en, f.* fuziune de întreprinderi.
Unternẹhmensgröße, *-n, f.* talie, mărime a întreprinderii.
Unternẹhmenskonzentration, *-en, f.* concentrare de întreprinderi.
Unternẹhmensleitung, *-en, f.* conducere a întreprinderii.
Unternẹhmens|politik, *-en, f.* politică a întreprinderii.
Unternẹhmensrisiko, *-s, -ken, n.* risc de întreprindere.
Unternẹhmens|sanierung, *-en, f.* asanare a întreprinderii.
Unternẹhmens|strategie, *-n, f.* strategie a întreprinderii.
Unternẹhmenswachstum, *-s, n. sg.* creștere, dezvoltare a întreprinderii.
Unternẹhmensziele *pl.* obiective, scopuri ale întreprinderii.
Unternẹhmenszusammenschluss, *-es, -schlüsse, m.* concentrare, unificare a întreprinderilor.
Unternẹhmer, *-s, -, m.*, ~ **in**, *-nen, f.* antreprenor(-oare), șef(ă) de firmă, patron(-oană), întreprinzător(-oare).
Unternẹhmer|allmacht *f. sg.* atotputernicie patronală.
Unternẹhmerdruck, *-(e)s, -drücke, m.* presiune a patronatului.
Unternẹhmergeist, *-(e)s, m. sg.* spirit întreprinzător, de antrepriză.
Unternẹhmergewinn, *-(e)s, -e, m.* beneficiu al antreprenorilor.
unternẹhmerisch *adj.* întreprinzător.
Unternẹhmerkreis, *-es, -e, m.* cerc al patronilor.
Unternẹhmerlohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariul întreprinzătorului.
Unternẹhmer|organisation, *-en, m.* organizație patronală.
Unternẹhmerpolitik, *-en, f.* politică patronală.
Unternẹhmerschaft, *-en, f.* patronat.
Unternẹhmertum, *-s, n. sg.* patroni, patronat.
Unternẹhmerverband, *-(e)s, -bände, m.* sindicat al patronilor.
Unternẹhmerzusammenschluss, *-es, -schlüsse, m. (ec.)* uniune de întreprinderi.
Unternẹhmung, *-en, f.* v. Unternehmen.
Unternẹhmungsgeist, *-(e)s, m. sg.*, **Unternẹhmungslust** *f. sg.* v. Unternehmergeist.
unternẹhmungslustig *adj.* întreprinzător, plin de inițiativă.
ụnternormal *adj.* subnormal.
Ụnter|offizier, *-(e)s, -e, m. (mil.)* subofițer; ~ **vom Dienst** subofițer de serviciu.
Ụnter|offiziers|anwärter, *-s, -, m. (mil.)* candidat la gradul de subofițer.
Ụnter|offiziersrang, *-(e)s, -ränge, m.* grad de subofițer.
Ụnter|offiziers|schule, *-n, f.* școală de subofițeri.
ụnter|ordnen, *ordnete unter, untergeordnet (du ordnest unter, er ordnet unter), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) subordona, a (se) supune; **er weiß sich seinen Vorgesetzten unterzuordnen** știe să se supună superiorilor săi.
ụnter|ordnend I. *part. prez.* de la unterordnen. **II.** *adj.* subordonator; *(gram.)* **~e Konjunktion** conjuncție subordonatoare.
Ụnter|ordnung, *-en, f.* **1.** supunere; (și *gram.*) subordonare; **Vergehen gegen die** ~ delict de nesupunere. **2.** *(biol.)* subdiviziune, subordin.
Ụnterpacht *f. sg.* subarendă.
Ụnterpächter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* subarendaș(ă).
Ụnterpfand, *-(e)s, -pfänder, n.* zălog, amanet, ipotecă, asigurare; **bankmäßiges** ~ asigurare conformă cu normele bancare.
ụnterpfändlich *adj.* ipotecar, prin ipotecă.
Unterpflạsterbahn, Unterpflạster|straßenbahn, *-en, f.* metrou, tramvai ușor.
ụnterpflügen, *pflügte unter, untergepflügt, vb. (h) tr. (agr.)* a acoperi cu pământ arând; **den Dung** ~ a acoperi îngrășământul cu pământ arând.
Ụnterplatte, *-n, f. (tehn.)* placă de bază, de reazem.
Ụnterpräfekt, *-en, -en, m.* subprefect.
Ụnterpräfektur, *-en, f.* subprefectură.
Ụnterprima *f. sg. (înv.)* penultima clasă de liceu (în Germania).
Ụnterprimaner, *-s, -, m. (înv.)* elev în penultima clasă de liceu (în Germania).
ụnterprivilegiert [-vi-] *adj.* care are privilegii puține, restrânse.
Ụnterproduktion, *-en, f.* subproducție.
Ụnterproduktivität [-vi-] *f. sg.* productivitate redusă, subproductivitate.
Ụnterprofit, *-(e)s, -e, m.* subprofit.
Ụnterprogramm, *-s, -e, n. (inform.)* subprogram.
Ụnterpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** subpunct. **2.** punct sub o literă.
unterquẹren, *unterquerte, unterquert, vb. (h) tr.* a trece pe sub.
unter|rẹden, *unterredete, unterredet (du unterredest, er unterredet), vb. (h) refl.* a conversa; a trata; a discuta; **sich mit jm.** ~ a discuta, a conversa cu cineva.
Unter|rẹdung, *-en, f.* convorbire, conversație, discuție.
Unter|rẹdungs|stoff, *-(e)s, -e, m.* obiect, subiect al discuției, al conversației, al convorbirii.
Ụnter|reifen, *-s, -, m. (ferov.)* bandaj de roată.
ụnter|repräsentiert *adj.* slab reprezentat.
Ụnter|richt, *-(e)s, m. sg.* învățământ, predare, instrucție, ore de curs; **der** ~ **in Rumänien** învățământul în România; **jm.** ~ **geben** (sau **erteilen**) a preda, a da lecții cuiva, a medita pe cineva; **er erteilt** ~ **in allen Fächern** predă toate materiile; **bei jm. deutschen** ~ **nehmen** a lua cu cineva ore de limba germană.
unter|rịchten, *unterrichtete, unterrichtet (du unterrichtest, er unterrichtet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a învăța, a instrui; a preda, a da lecții, a medita; **er unterrichtet ihn in Latein** îi dă lecții de latină; **im Deutschen** ~ a preda limba germană. **2.** a înștiința, a informa, a anunța, a vesti; a avertiza; **er unterrichtet ihn vom Tode der Mutter** îi anunță moartea mamei; **über etwas gut unterrichtet sein** a fi bine informat despre un lucru; **im voraus** ~ a preveni; **über jn.** ~ a da informații despre cineva. **II.** *refl.* a se informa, a se pune la curent, a se interesa; **er unterrichtet sich darüber** (el) se informează despre aceasta.
Ụnter|richter, *-s, -, m.* magistrat inferior.
unter|rịchtet I. *part. trec.* de la unterrichten. **II.** *adj.* informat; **in gut ~en Kreisen** în cercuri bine informate.
ụnter|richtlich *adj.* școlar, de învățământ; **es dient ~en Zwecken** servește scopurilor învățământului.
Ụnter|richts|an|stalt, *-en, f.* instituție de învățământ, școală.
Ụnter|richtsbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare didactică (la învățământul fără frecvență); **deutsche ~e** curs de limba germană prin corespondență.
Ụnter|richts|einheit, *-en, f.* unitate de învățare.
Ụnter|richts|erlaubnis|schein, *-(e)s, -e, m.* diplomă de capacitate (în învățământ).
Ụnter|richtsfach, *- (e)s, -fächer, n.* v. Unterrichtsgegenstand.
Ụnter|richtsfilm, *-(e)s, -e, m.* film didactic.
Ụnter|richtsforschung, *-en, f.* cercetare didactică, privitoare la procesul de învățământ.
ụnter|richtsfrei *adj.* fără ore de curs.
Ụnter|richtsfreiheit *f. sg.* libertate a învățământului.
Ụnter|richtsgang, *-(e)s, m. sg.* proces de desfășurare a învățământului.
Ụnter|richtsgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* materie, obiect de învățământ, de predare.
Ụnter|richtsgesetz, *-es, -e, n.* lege a învățământului.
Ụnter|richtsge|spräch, *-(e)s, -e, n.* conversație didactică.
Ụnter|richtskunde *f. sg.* didactică.
ụnter|richtskundlich *adj.* didactic.
Ụnter|richtslehre *f. sg.* v. Unterrichtskunde.
Ụnter|richtslokal, *-s, -e, n.* local de învățământ.
Ụnter|richtsmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* material didactic.
Ụnter|richtsmethode, *-n, f.* metodă didactică, metodă de predare, de învățământ.
Ụnter|richtsminister, *-s, -, m.* ministru al învățământului.
Ụnter|richtsministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* minister al învățământului.
Ụnter|richtsmittel, *-s, -, n.* material, mijloc didactic.
Ụnter|richtsnorm, *-en, f.* normă didactică.
Ụnter|richts|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de învățământ.
Ụnter|richts|programm, *-s, -e, n.* programă didactică, de învățământ.
Ụnter|richtsraum, *-(e)s, -räume, m.* clasă, sală de curs.
Ụnter|richts|schritt, *-(e)s, -e, m.* demers didactic.
Ụnter|richts|sprache, *-n, f.* limbă de predare.
Ụnter|richts|stoff, *-(e)s, -e, m.* materie didactică, de învățare.
Ụnter|richts|stunde, *-n, f.* lecție, oră (de curs).
Ụnter|richtsverfahren, *-s, -, n.* procedeu didactic.
Ụnter|richtswesen, *-s, n. sg.* învățământ public, instrucție publică.
Ụnter|richtsziel, *-(e)s, -e, n.* obiectiv de învățare.
Ụnter|richtszweck, *-(e)s, -e, m.* scop didactic; **zu ~en** în scop didactic, pentru învățământ.
Ụnter|richtszweig, *-(e)s, -e, m.* ramură a învățământului.
Unter|rịchtung, *-en, f.* **1.** înștiințare, informare, anunțare; **zu Ihrer** ~ pentru a vă informa. **2.** instruire, instrucție, învățare.
Ụnter|rock, *-(e)s, -röcke, m.* **1.** jupon; combinezon, furou. **2.** *(glumeț)* sexul feminin; femeie.
Ụnter|rohr, *-(e)s, -e, n. (auto.)* țeavă portantă inferioară.
Ụnter|rubrik, *-en, f.* subrubrică, subdiviziune.
ụnter|rühren, *rührte unter, untergerührt, vb. (h) tr.* a adăuga amestecând.
ụnters *presc.* de la unter das sub.
Ụntersaat, *-en, f. (agr.)* a doua semănătură.

untersagen, *untersagte, untersagt, vb. (h) tr.* a interzice, a opri; **der Arzt untersagt ihm das Rauchen** medicul îi interzice fumatul; **das Betreten dieses Raumes ist untersagt** intrarea în această încăpere este oprită.
Untersagung, *-en, f.* interzicere, interdicție, oprire.
Untersass, *-en, -en, m. (ist.)* serv, iobag, supus.
Untersatz, *-es, -sätze, m.* **1.** bază, fundament. **2.** *(constr.)* soclu, postament; ~ **von Säulen** soclu, bază, suport de coloane. **3.** tavă, platou; farfurie, farfurioară; suport; ~ **des Bierkruges** suport pentru cana cu bere; ~ **für einen Blumentopf** farfurie, tăviță pentru un ghiveci cu flori; ~ **für Becher** suport pentru pahare; ~ **aus Stroh** suport din paie. **4.** *(log.)* premisă minoră.
Unterschale, *-n, f.* farfurioară, sucupă.
Unterschallbereich, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* domeniu subsonic.
Unterschallgeschwindigkeit, *-en, f. (av.)* viteză subsonică.
unterschätzen, *unterschätzte, unterschätzt (du, er unterschätzt), vb. (h) tr.* a subaprecia, a subestima, a minimaliza, a subevalua; a nesocoti; **er unterschätzt seinen Einfluss** își subestimează influența; **seine Kräfte** ~ a-și subestima forțele; **ein nicht zu** ~ **der Gegner** un adversar care nu trebuie subestimat, nesocotit.
Unterschatzmeister, *-s, -, m. (ist.)* vicevistiernic.
Unterschätzung, *-en, f.* subapreciere, subestimare; diminuare, nesocotire.
unterscheidbar *adj.* distinctiv, ce poate fi deosebit, distins; **es nähern sich ihm kaum ~e Gestalten** se apropie de el figuri pe care abia le poate distinge.
unterscheiden, *unterschied, unterschieden (du unterscheidest, er unterscheidet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a distinge, a deosebi; **ich kann noch nicht ~, wo der Gipfel ist** nu pot distinge încă unde este vârful; **ich unterscheide dein Gesicht** disting fața ta. **2.** a deosebi, a face deosebire, a diferenția, a separa, a despărți; **es ist schwer, sie zu** ~ e greu să-i deosebești; **man unterscheidet mehrere Satzarten** deosebim mai multe feluri de propoziții; **er weiß zu** ~ știe să facă deosebire; **das Gute vom Bösen** ~ a deosebi binele de rău; **zwischen den beiden Teilen ist nicht zu** ~ nu se poate face nici o diferențiere între cele două părți. **3.** a ridica, a releva, a deosebi, a sublinia, a accentua. **II.** *refl.* a se deosebi; **sie** ~ **sich nicht wesentlich (voneinander)** nu se deosebesc esențial (unul de altul); **worin** ~ **sich diese beiden Sorten?** prin ce se disting aceste două soiuri? **sich deutlich von etwas** ~ a se deosebi, a se distinge clar față de ceva.
unterscheidend I. *part. prez.* de la unterscheiden. **II.** *adj.* distinctiv, caracteristic; **~es Merkmal** semn distinctiv.
Unterscheidung, *-en, f.* diferențiere, deosebire, separare, despărțire.
Unterscheidungsbegriff, *-(e)s, -e, m. (log.)* diferență specifică.
Unterscheidungsfähigkeit, Unterscheidungsgabe, Unterscheidungskraft *f. sg.* putere de discernământ.
Unterscheidungsmerkmal, *-s, -e, n.* semn, caracter distinctiv, caracteristică.
Unterscheidungsvermögen, *-s, n. sg.* v. Unterscheidungsfähigkeit.
Unterscheidungszeichen, *-s, -, n.* v. Unterscheidungsmerkmal.
Unterscheidungszug, *-(e)s, -züge, m.* trăsătură caracteristică, distinctivă.
Unterschenkel, *-s, -, m. (anat.)* gambă.
Unterschenkelgeschwür, *-(e)s, -e, n. (med.)* ulcer al gambei, ulcer varicos al gambei.
Unterschicht, *-en, f.* **1.** strat inferior. **2.** *(lingv.)* substrat; **die Auswirkungen der keltischen** ~ **auf die französische Sprache** influența substratului celtic asupra limbii franceze.
unterschieben[1], *schob unter, untergeschoben, vb. (h) tr.* **1.** a pune, a băga, a strecura ceva dedesubt. **2. (jm. etwas)** a atribui (cuiva ceva) pe nedrept; **einem Wort einen anderen Sinn** ~ a atribui unui cuvânt alt sens; **jm. eine Absicht** ~ a atribui cuiva pe nedrept o intenție. **3.** a substitui; a denatura; **ein untergeschobenes Testament** un testament substituit.
unterschieben[2], *unterschob, unterschoben, vb. (h) tr.* **1.** v. unterschieben[1] **(2, 3). 2.** a strecura (cuiva ceva) pe furiș.
Unterschiebung, *-en, f.* **1.** atribuire pe nedrept. **2.** substituire, introducere pe ascuns; falsificare; denaturare; **logische** ~ denaturare logică, falsificare.
Unterschied, *-(e)s, -e, m.* **1.** deosebire, diferență; **prinzipieller** ~ deosebire principială; **da ist kein** ~ nu e nici o deosebire; **ein kaum merklicher** ~ o deosebire abia perceptibilă; **ein feiner** ~ o nuanță; **ein wesentlicher** ~ o deosebire esențială; **einen** ~ **machen zwischen...** a face o deosebire între..., a distinge între...; **aber mit dem ~, dass...** însă cu deosebirea că...; **ohne** ~ fără deosebire; **ohne** ~ **der Person** fără a face deosebire între persoane; *(fam.)* **das ist ein** ~ **wie Tag und Nacht** e o deosebire ca de la cer la pământ. **2.** *(mat.)* diferență.
unterschieden I. *part. trec.* de la unterscheiden. **II.** *adj.* distinct, deosebit.
Unterschiedenheit, *-, f.* particularitate.
unterschiedlich *adj.* și *adv.* deosebit, diferit; de diferite feluri; **~e Male** în diferite ocazii sau cazuri; ~ **behandeln** a trata diferențiat; a face discriminare.
Unterschiedlichkeit, *-en, f.* diferențiere, diversitate.
Unterschiedsbetrag, *-(e)s, -beträge, m.* valoare, total al unei diferențe.
unterschiedslos I. *adj.* identic, fără deosebire. **II.** *adv.* la fel; fără excepție, fără deosebire.
Unterschieds|schwelle, *-n, f.* **1.** *(med.)* prag diferențial. **2.** *(constr.)* prag denivelat.
Unterschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* parte inferioară a vasului, încăperile din fundul vasului.
unterschlächtig *adj. (despre roți de apă)* cu antrenare inferioară; **~e Mühle** moară cu stăvilar.
Unterschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** *(tipogr.)* reglet de jos; teșleag. **2.** stat cu picioarele sau cu brațele încrucișate.
unterschlagen[1], *schlug unter, untergeschlagen (du schlägst unter, er schlägt unter), vb. (h) tr.* **1.** a încrucișa; **die Beine** ~ a sta cu picioarele încrucișate; **die Arme** ~ a încrucișa brațele. **2.** *(tipogr.)* a culege în josul paginii.
unterschlagen[2], *unterschlug, unterschlagen (du unterschlägst, er unterschlägt), vb. (h) tr.* a sustrage, a ascunde, a defrauda, a delapida, a intercepta; **Geld** ~ a delapida, a deturna bani; **ein Testament** ~ a sustrage un testament; **einen Brief** ~ a intercepta o scrisoare; **eine Nachricht** ~ a tăinui o știre.
Unterschlagung, *-en, f.* sustragere, defraudare, delapidare, deturnare, interceptare.
unterschlängeln, *unterschlängelte, unterschlängelt (ich unterschläng(e)le), vb. (h) tr.* a sublinia cu o linie șerpuită.
Unterschleif, *-(e)s, -e, m. (înv.)* v. Unterschlagung.
Unterschlinge, *-n, f. (text.)* ochi pe dos.
Unterschlitten, *-s, -, m. (maș.)* sanie inferioară.
Unterschlupf, *-(e)s, -schlüpfe, m.* **1.** refugiu, adăpost; azil; ascunzătoare. **2.** *(mil.)* tranșee, adăpost.
unterschlupfen, *schlupfte unter, untergeschlupft*, **unterschlüpfen**, *schlüpfte unter, untergeschlüpft. vb. (s) intr.* a se furișa dedesubt, a găsi adăpost.
Unterschnabel, *-s, -schnäbel, m.* parte inferioară a ciocului.
unterschnallen, *schnallte unter, untergeschnallt, vb. (s) intr.* a pune dedesubt și a fixa cu o curea, cu curele.
unterschneiden, *unterschnitt, unterschnitten (du unterschneidest, er unterschneidet), vb. (h) tr. (constr.)* a profila un lăcrimar; a intersecționa.
Unterschneidung, *-en, f. (constr.)* lăcrimar.
Unterschnitt, *-(e)s, -e, m. (tenis)* lovitură joasă.
unterschreiben[1], *schrieb unter, untergeschrieben, vb. (h) tr.* a scrie dedesubt; **das Datum** ~ a scrie data dedesubt, la sfârșit.
unterschreiben[2], *unterschrieb, unterschrieben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a iscăli, a semna; a subscrie; a parafa; **er hat den Brief nicht unterschrieben** nu a semnat scrisoarea; **eigenhändig unterschrieben** semnat cu propria sa mână. **2.** *(fig.)* a consimți (la ceva), a fi de acord, a aproba; **das kann ich** ~ sunt de acord cu asta. **II.** *refl.* a se iscăli.
Unterschreiber, *-s, -, m.* semnatar; subscriptor.
Unterschreibung, *-en, f.* **1.** iscălire, semnare. **2.** subscriere.
unterschreiten, *unterschritt, unterschritten (du unterschreitest, er unterschreitet), vb. (h) tr.* a rămâne sub, a rămâne mai prejos, a coborî sub; **den Betrag** ~ a plăti mai puțin, a rămâne sub această sumă; **den Preis** ~ a coborî sub preț.
Unterschreitung, *-en, f.* coborâre sub preț.
Unterschrift, *-en, f.* iscălitură, semnătură; **mit einer** ~ **versehen** a semna, a iscăli; **eine** ~ **beglaubigen** a autentifica, a legaliza o semnătură; **durch die** ~ **beglaubigen** a certifica, a atesta prin semnătură; **eine** ~ **fälschen** a falsifica o semnătură; **zur** ~ **vorlegen** a prezenta pentru semnat; **für die Richtigkeit der** ~ pentru autenticitatea semnăturii; **eigenhändige** ~ semnătură autografă.
Unterschriften|aktion, *-en, f.* acțiune de strângere de semnături, de subscripții: ~ **für den Frieden** campanie de strângere a semnăturilor pentru pace.
Unterschriftenformular, *-s, -e, n.* formular de subscriere.
Unterschriftenkampagne [-panjə], *-en, f.* campanie de strângere de semnături.
Unterschriftenleistung, *-en, f.* subscriere la ceva, acordare a unei subscrieri.
Unterschriftenliste, *-n, f.* v. Unterschriftsliste.
Unterschriftenmappe, *-n, f.* mapă cu acte, cu piese pentru semnat.
Unterschriftensammeln, *-s, n. sg.* **1.** strângere de semnături, de subscrieri. **2.** colecționare de semnături.
Unterschriftensammler, *-s, -, m.* **1.** persoană care strânge semnături. **2.** colecționar de semnături.
Unterschriftensammlung, *-en, f.* **1.** strângere, adunare de semnături. **2.** colecție de semnături.
unterschriftlich *adv.* cu sau prin semnătură.
unterschriftsberechtigt *adj.* autorizat de a semna (un act etc.).
Unterschriftsberechtigung, *-en, f.* drept la semnătură.
Unterschriftsfälschung, *-en, f.* falsificare a semnăturii.
Unterschriftsliste, *-n, f.* listă de semnături, listă de subscrieri.
Unterschrifts|probe, *-en, f.* verificare a unei semnături.
unterschriftsreif *adj.* pregătit pentru semnat.
Unterschubfeuerung, *-en, f. (termo.)* focar cu grătar cu împingere pe dedesubt.
Unterschuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** lipsă, deficit. **2.** *(text.)* defect în țesătură.
Unterschutz, *-es, -e, m. (auto.)* scut pentru protejarea motorului contra noroiului.
unterschwefelig *adj. (chim.)* hiposulfuros; **~e Säure** acid hiposulfuros.
Unterschwefelsäure, *-n, f. (chim.)* acid ditionic.
Unterschwelle, *-n, f.* prag inferior.
unterschwellig *adj. (psih.)* neconștientizat, subconștient.
Unterschwingung, *-en, f. (tel.)* subarmonică.
Unterseeboot, *-(e)s, -e, n.* submarin.
Unterseeboot|hafen, *-s, -häfen, m.* port pentru submarine.
Unterseebootkrieg, *-(e)s, -e, m.* război cu submarine.
untersee|isch [-zeːɪʃ] *adj.* submarin.
Unterseekabel, *-s, -, n.* cablu submarin.
Untersegel, *-s, -, n. (mar.)* velă inferioară.
Unterseite, *-n, f.* parte inferioară, parte de jos.
unterseits *adv.* în partea de jos, în partea inferioară.
Untersekunda, *-den, f. (înv.)* clasa a cincea de liceu (în Germania).
Untersekundaner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (înv.)* elev(ă) din clasa a cincea de liceu (în Germania).
untersetzen[1], *setzte unter, untergesetzt (du, er setzt unter), vb. (h) tr.* a pune dedesubt; **seinen Namen** ~ a (se) iscăli; **er hat den Eimer untergesetzt** a pus găleata dedesubt.
untersetzen[2], *untersetzte, untersetzt (du, er untersetzt), vb. (h) tr.* a amesteca; **mit Wasser** ~ a amesteca cu apă.
Untersetzer, *-s, -, m.* suport; ~ **für Blumentöpfe** suport pentru ghivece cu flori.
untersetzt I. *part. trec.* de la untersetzen[2]. **II.** *adj.* scund, bondoc, îndesat.
Untersetzt|heit *f. sg.* statură îndesată, mică, talie scundă.
Untersetzung, *-en, f. (maș.)* demultiplicare.
Untersetzungsgetriebe, *-s, -, n. (maș.)* angrenaj demultiplicator.
Untersetzungsver|hältnis, *-ses, -se, n. (maș.)* raport de demultiplicare.
untersiegeln, *untersiegelte, untersiegelt (ich untersieg(e)le), vb. (h) tr.* a pune sigiliul, pecetea sub ceva.
untersinken, *sank unter, untergesunken, vb. (s) intr.* a se scufunda, a se cufunda, a dispărea sub apă.
Untersorte, *-n, f.* subsortiment.
Unter|spannung, *-en, f. (electr.)* subtensiune, tensiune scăzută.
unter|spickt *adj. (austr., despre carne)* împănat cu grăsime, străbătut de grăsime.
unter|spülen, *unterspülte, unterspült, vb. (h) tr. (despre apă)* a eroda; a săpa, a roade, a mânca; **das Wasser unterspült das Ufer** apa sapă malul.
Unter|spülung, *-en, f.* subminare, distrugere treptată, eroziune (provocată de apă).
unterst *adv.* jos de tot; **zu** ~ jos de tot.

Unter|staats|sekretär și **Unter|staats|sekretär**, *-s, e, m.* subsecretar de stat.
Unter|stadt, *-städte, f.* orașul de jos, partea de jos a orașului.
Unter|stallmeister, *-s, -, m.* ajutor de comis; subșef al grajdurilor.
Unter|stand, *-(e)s, -stände, m. (mil.)* adăpost subteran, blindat; tranșee întărită, întăritură; *(fig.)* **jm. ~ geben** a adăposti pe cineva.
Unter|ständer, *-s, -, m. (constr.)* stâlp, pop inferior.
unter|ständig *adj. (bot.)* hipogin, cu ovar, cu gineceu inferior.
unter|standslos *adj. (austr.)* fără adăpost, lipsit de adăpost.
Unter|station, *-en, f. (electr.)* substație.
unterste *adj. der, die, das* ~ cel, cea mai de jos; **das ~ Buch** cartea cea mai de jos.
Unterste, *-n, -n (ein Unterster), m., f.* și *n.* **1.** cel (cea) mai de jos; **das ~** partea cea mai de jos; *(fig.)* **das ~ zu oberst kehren** a întoarce totul cu susul în jos, a arunca claie peste grămadă. **2.** *(fig.)* cel (cea) mai din urmă, ultimul, ultima.
unter|stecken[1], *steckte unter, untergesteckt, vb. (h) tr.* **1.** a pune, a băga dedesubt. **2.** a pune, a așeza printre alte lucruri.
unter|stecken[2], *untersteckte, untersteckt, vb. (h) tr. (mit)* a fixa (cu ace) pe dedesubt.
unter|stehen[1], *stand unter, untergestanden, vb. (h* și *reg. s) intr.* a sta sub, a se adăposti sub ceva; **er ist während des Regens untergestanden** s-a adăpostit în timpul ploii.
unter|steh(e)n[2], *unterstand, unterstanden, vb. (h)* **I.** *intr.* a depinde de, a fi subordonat, a sta sub ordinele, sub comanda cuiva; a fi supus; **jm. ~** a fi subordonat cuiva; **diese Werke ~ unmittelbar dem Ministerium** aceste uzine sunt în subordinea directă a ministerului; **er hat einem guten Meister unterstanden** a stat sub conducerea unui maistru bun; **das untersteht dem deutschen Recht** este supus legilor germane. **II.** *refl.* a cuteza, a îndrăzni; **er hat sich nicht unterstanden, es zu tun** n-a îndrăznit să facă asta; **er hat sich unterstanden, uns zu drohen** a îndrăznit să ne amenințe; **er untersteht sich alles** îndrăznește orice, e capabil de orice; **untersteh dich nur!** îndrăznește numai! să nu îndrăznești!
Unter|steiger, *-s, -, m. (mine)* subșef de echipă.
unter|stellen[1], *stellte unter, untergestellt, vb. (h)* **I.** *tr.* a pune, a așeza dedesubt, a pune la adăpost; **den Wagen ~** a pune trăsura, căruța la remiză; **den Eimer ~** a pune găleata dedesubt. **II.** *refl.* a se adăposti; **sich vor dem Regen ~** a se adăposti de ploaie.
unter|stellen[2], *unterstellte, unterstellt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a subordona, a supune; **das Amt unmittelbar dem Ministerium ~** a subordona funcția direct ministerului; **dem Gesetz unterstellt** supus legii; **er ist meinem Befehl unterstellt** e sub ordinele mele, e sub comanda mea. **2.** a susține, a atribui pe nedrept; a imputa; **diese Äußerung wurde ihm unterstellt** aceste vorbe i s-au atribuit pe nedrept. **3.** a presupune; **etwas als wahr ~** a lua ceva drept adevărat. **II.** *refl.* a se supune; **sich seinem Befehl ~** a se subordona, a se supune ordinelor sale.
Unter|stellraum, *-(e)s, -räume, m.* loc de adăpostire, de depozitare; debara.
Unter|stellung[1], *-en, f.* punere la adăpost, adăpostire.
Unter|stellung[2], *-en, f.* **1.** subordonare, supunere. **2.** atribuire, învinuire. **3.** presupunere.
Unter|stellungsver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport de subordonare.
unter|steubern, *untersteuberte, untersteubert, vb. (h) tr. (elv.)* a sprijini, a propti (copaci).
Unter|steuermann, *-(e)s, -steuerleute* (și *-männer), m. (mar., av.)* pilot secund.
Unter|stimme, *-n, f. (muz.)* **1.** bas. **2.** voce de acompaniament inferioară.
Unter|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* și **Unter|stockwerk**, *-(e)s, -e, n.* subsol.
unter|stopfen, *stopfte unter, untergestopft, vb. (h) tr.* a vârî dedesubt.
unter|streichen, *unterstrich, unterstrichen, vb. (h) tr.* a sublinia; a accentua; **ein Wort im Text ~** a sublinia un cuvânt în text; **diesen Umstand möchte ich besonders ~** aș vrea să subliniez, să accentuez în mod deosebit această împrejurare.
Unter|streichung, *-en, f.* subliniere, accentuare.
Unter|streichungszeichen, *-s, -, n. (tipogr.)* semn de subliniere.
unter|streuen, *streute unter, untergestreut, vb. (h) tr.* a presăra dedesubt; a așterne; **man streute ihm Blumen unter** i s-au presărat flori în cale; **Stroh den Pferden ~** a așterne paie la cai.
Unter|strömung, *-en, f. (geogr., electr.)* subcurent.
Unter|stück, *-(e)s, -e, n.* bucată de jos, de dedesubt.
Unter|stufe, *-n, f.* grad inferior, treaptă inferioară, de jos; **die ~n des Unterrichts** clasele inferioare primare, ciclul unu.
unter|stützen[1], *stützte unter, untergestützt (du, er stützt unter), vb. (h) tr.* a propti, a sprijini pe dedesubt.
unter|stützen[2], *unterstützte, unterstützt (du, er unterstützt), vb. (h) tr.* **1.** a sprijini, a propti, a susține; **mit Balken ~** a susține, a propti cu grinzi. **2.** *(fig.)* a sprijini, a ajuta, a susține, a întări; **die Truppen müssen unterstützt werden** trupele trebuie întărite; **eine Bitte** (sau: **einen Antrag) ~** a susține o cerere; **einen Vorschlag ~** a sprijini o propunere; **das kann ich selbst ~** asta pot confirma și eu; **jn. mit Rat und Tat ~** a ajuta pe cineva cu sfaturi și cu fapte, a ajuta prin toate mijloacele; **seinen Fleiß ~** a încuraja pe cineva în sârguința sa; **er wird staatlich unterstützt** e sprijinit de stat; **ich habe ihn mit Geld unterstützt** l-am ajutat cu bani; **finanziell ~** a subvenționa, a sprijini financiar.
Unter|stützung, *-en, f.* **1.** ajutor, sprijin; asistență; **moralische ~** sprijin moral; **soziale ~** ajutor social; **gegenseitige ~** asistență mutuală; **jm. eine ~ gewähren** a acorda cuiva un ajutor bănesc; **mit js. ~** cu sprijinul cuiva. **2.** *(mil.)* întărire; **die ~ der Front** întărirea frontului. **3.** alocație, subvenție, subsidiu; **eine ~ beziehen** a beneficia de o alocație, de un ajutor, un sprijin material.
Unter|stützungs|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* pretenție la ajutor, la asistență, la alocație.
Unter|stützungs|an|stalt, *-en, f.* institut de binefacere.
unter|stützungsbedürftig *adj.* care are nevoie de ajutor.
Unter|stützungsbei|hilfe, *-n, f.* alocație, subvenție de ajutorare.
Unter|stützungsbezug, *-(e)s, -züge, m.* ajutor primit; alocație.
Unter|stützungsdauer *f. sg.* durată a ajutorului.
Unter|stützungs|empfänger, *-s, -, m.* beneficiar al unui ajutor, al unei subvenții, al unei asistențe.
Unter|stützungsfonds [-fõ:], - [-fõ:s], - [-fõ:s], *m.*, **Unter|stützungsgeld**, *-(e)s, -er, n.* fond de ajutorare.
Unter|stützungsgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de ajutor.
Unter|stützungskasse, *-n, f.* casă de ajutor.
Unter|stützungsmauer, *-n, f. (constr.)* zid de sprijin.
Unter|stützungs|punkt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* punct de sprijin.
Unter|stützungsver|ein, *-(e)s, -e, m.* societate de ajutor.
untersuchen, *untersuchte, untersucht, vb. (h) tr.* **1.** a cerceta, a examina, a verifica, a controla, a studia, a revizui; **das Gepäck ~** a examina, a controla bagajul; **die Luft auf den Sauerstoffgehalt ~** a determina conținutul de oxigen al aerului; **die Kasse ~** a revizui, a verifica casa; **er untersuchte alle Ecken und Fächer** a scotocit prin toate colțurile și sertarele; *(mar.)* **mit dem Senkblei ~** a verifica, a măsura adâncimea cu sonda; **die Ursachen der Katastrophe ~** a cerceta cauzele catastrofei; **eine Frage wissenschaftlich ~** a cerceta o problemă din punct de vedere științific; **chemisch ~** a face analiza chimică. **2.** *(med.)* a examina, a consulta; **der Arzt untersucht ihn** medicul îl examinează. **3.** *(jur.)* a ancheta; a percheziționa; **den Fall ~** a ancheta cazul. **4.** *(geogr.)* a explora.
Untersuchung, *-en, f.* **1.** cercetare, examinare, verificare, revizuire, analizare, control, studiere; **chemische ~** analiză chimică; **eingehende ~** verificare, cercetare amănunțită, detailată; **wiederkehrende ~** examinare periodică; **~ der Ware** control al mărfii; **~ der Meerestiefe** sondarea adâncimii mării; **mit Vorbehalt der ~** sub rezerva verificării. **2.** *(med.)* consult; examen medical; **sich zur ärztlichen ~ melden** a se prezenta la vizita medicală. **3.** *(jur.)* anchetare, anchetă, instrucție, cercetare; percheziție; **gerichtliche ~** anchetă judiciară; **polizeiliche ~** anchetă făcută de poliție, de miliție; **eine ~ einleiten** a deschide o anchetă; **in ~ nehmen** sau **der ~ unterwerfen** a pune sub anchetă, a lua în cercetare. **4.** *(geogr.)* explorare.
Untersuchungs|akten *pl. (jur.)* dosar (de proces), piese de dosar; **in die ~ Einsicht nehmen** a cerceta dosarul.
Untersuchungs|arbeit, *-en, f. (jur.)* activitate de anchetare.
Untersuchungs|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comisie de anchetă, de cercetare.
Untersuchungsbericht, *-(e)s, -e, m.* raport de revizuire, de anchetă.
Untersuchungsbetrieb, *-(e)s, -e, m.* urmărire a unei anchete.
Untersuchungsbefund, *-(e)s, -e, m.* raport, constatare a(l) unei cercetări, examinări.
Untersuchungs|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultat al unei cercetări, examinări.
Untersuchungsgefangene, *-n, -n (ein Untersuchungsgefangener), m.* și *f. (jur.)* deținut(ă) preventiv, sub cercetări.
Untersuchungsgefängnis, *-ses, -se, n. (jur.)* închisoare preventivă.
Untersuchungsgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* tribunal de instrucție.
Untersuchungshaft *f. sg. (jur.)* detențiune preventivă; **die Aufhebung der ~** suspendarea detențiunii preventive; **unter Aufrechterhaltung der ~** cu menținerea sub detențiune preventivă.
Untersuchungshäftling, *-s, -e, m.* v. Untersuchungsgefangene.
Untersuchungskammer, *-n, f. (jur.)* cameră de instrucție.
Untersuchungskommission, *-en, f.* v. Untersuchungsausschuss.
Untersuchungsmaterial, *-s, n. sg. (jur.)* material de anchetă, probe.
Untersuchungsmethode, *-n, f. (jur.)* metodă de anchetare.
Untersuchungs|platz, *-es, -plätze, m.* loc de anchetare, de cercetare.
Untersuchungsrichter, *-s, -, m. (jur.)* judecător de instrucție.
Untersuchungs|station, *-en, f.* stațiune, centru de cercetare.
Untersuchungs|tisch, *-(e)s, -e, m. (med.)* masă ginecologică; masă de consultație medicală.
Untersuchungsverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură de anchetă.
Untersuchungszimmer, *-s, -, n.* camera de consultație medicală.
Untertag(e)|arbeit, *-en, f. (mine)* muncă sub pământ, în abataj.
Untertag(e)|arbeiter, *-s, -, m.* miner în subteran.
Untertagebau, *-(e)s, -e, m. (mine)* exploatare minieră în subteran.
untertags *adv. (mine)* sub pământ, subteran.
Untertaille [-taljə], *-n, f.* flaneluță de corp.
untertan *adj.* supus; devotat; **~ sein** a fi supus, subordonat; **er ist ihm ~** îi este supus; **alle Herzen sind ihr ~** le e dragă tuturor; **er machte sich viele Länder ~** a supus multe țări.
Untertan, *-s, -en, m.*, **~ in**, *-nen, f.* supus(ă).
Untertanengeist, *-(e)s, m. sg.* servilism, devotament prea supus.
Untertanenhaltung, *-en, f.* ținută, comportare de supus, de sclav.
Untertanenpflicht, *-en, f.* datorie, obligație de supus.
Untertanenschaft *f. sg.*, **Untertanentum**, *-s, n. sg.* **1.** supunere. **2.** supuși.
Untertanenver|hältnis, *-ses, -se, n.* relație, raport de supunere.
Untertanenver|stand, *-(e)s, m. sg. (peior.)* inteligență redusă, minte mărginită.
untertänig **I.** *adj.* supus, plecat, smerit, umil. **II.** *adv.* cu umilință, cu plecăciune.
Untertänigkeit *f. sg.* supușenie, smerenie, supunere umilă.
untertänigst *adj.* și *adv. (înv.* sau *iron.)* preasupus, preaplecat.
untertariflich *adj. (com.)* sub tarif.
Untertasse, *-n, f.* farfurioară, farfurie de sub ceașcă, sucupă; **fliegende ~n** farfurii zburătoare.
untertauchen, *tauchte unter, untergetaucht vb. (s) tr.* și *intr.* **1.** a (se) cufunda, a (se) da la fund; *(fig.)* **die Sonne tauchte unter** soarele a apus. **2.** *(fig.)* a dispărea; a (se) adânci, a (se) cufunda; **in der Menge ~** a dispărea în mulțime; **in Träume ~** a se cufunda în visuri.
Unterteil, *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) partea de jos, partea inferioară.
unterteilen[1] *vb. (h) tr.* a (sub)împărți, a (sub)diviza; **der Hof wurde mit einem Zaun in zwei Teile unter-geteilt** curtea a fost împărțită în două printr-un gard; **der Stamm wurde in fünf Aschnitte untergeteilt** trunchiul a fost tăiat în cinci bucăți, secțiuni.
unterteilen[2], *unterteilte, unterteilt, vb. (h) tr.* a compartimenta, a subîmpărți, a împărți în secțiuni, a subdiviza; **die Technik ist heute sehr unterteilt** tehnica este foarte compartimentată astăzi.
Unterteilung, *-en, f.* compartimentare, fragmentare; subîmpărțire, subdiviziune.
Unterteller, *-s, -, m.* v. Untertasse.
Untertemperatur, *-en, f. (med.)* hipotermie.
Untertertia [-tsia] *f. sg. (înv.)* clasa a patra de liceu (în Germania).
Untertertianer [-tsia-], *-s, -, m.*, **~in**, *-en, f. (înv.)* elev(ă) în clasa a patra de liceu (în Germania).
Untertitel, *-s, -, m.* subtitlu.
untertiteln, *untertitelte, untertitelt (ich untertit(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a da un subtitlu. **2.** a subtitra.
Untertitelung, *-en, f.* **1.** subtitrare. **2.** totalitate a subtitlurilor dintr-un film.

Unterton, *-(e)s, -töne, m.* **1.** *(muz.)* subton; armonic inferior. **2.** *(fig.)* nuanță; **er sprach mit einem ~ von Entrüstung** în cuvintele lui se simțea indignarea; **seine Antwort hatte einen ~ von Frechheit** răspunsul său avea o nuanță de obrăznicie.
untertreiben, *untertrieb, untertrieben, vb. (h) tr.* a minimaliza, a indica prea puțin; a schimba, a denatura (declarând prea puțin); **er hat die Größe des Verlustes untertrieben** a minimalizat valoarea pierderii.
Untertreibung, *-en, f.* minimalizare, denaturare.
untertreten, *trat unter, untergetreten (du trittst unter, er tritt unter), vb. (s) intr.* a se adăposti, a se duce sub un acoperiș.
Untertret|ort, *-(e)s, -e, m.* adăpost, refugiu, loc pentru adăpostire.
Untertrikotage [-ta:ʒə], *-n, f.* lenjerie de tricot.
Untertritt, *-(e)s, -e, m. (croitorie)* rezervă de suprapunere.
untertunneln, *untertunnelte, untertunnelt, vb. (h) tr.* a construi un tunel (pe sub o șosea, un drum etc.)
Untertunnelung, *-en, f.* (construire a unui) tunel pe sub o șosea, un drum etc.
Untertür, *-en, (reg.)* **Untertüre**, *-n, f.* ușă mică într-o ușă mai mare.
Unterverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum subnormal, submediu.
untervermieten, *untervermietet, vb. (h) tr. (numai la inf. și part. trec.)* a subînchiria.
Untervermieter, *-s, -, m.* persoană care dă în subchirie (o cameră, o locuință etc.).
Untervermietung, *-en, f.* subînchiriere.
Unterverpachtung, *-en, f.* subarendare, subînchiriere.
unterversichert *adj.* asigurat insuficient.
Unterversicherung, *-en, f.* asigurare insuficientă (sub valoarea obiectului).
unterversorgen, *versorgte unter, unterversorgt, vb. (h) tr.* a subalimenta, a alimenta, a aproviziona insuficient.
Unterversorgung, *-en, f.* subalimentare, alimentare, aprovizionare insuficientă.
Unterverteilungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de subdiviziune, de subîmpărțire, de repartiție.
Untervertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract secundar, subcontract.
Unterverzeichnis, *-ses, -se, n. (inform.)* subrepertoriu.
untervölkert *adj.* subpopulat.
unterwachsen *adj.* **1.** crescut la tulpină. **2.** amestecat cu; **mit Fett ~es Fleisch** carne împănată cu grăsime.
Unterwachtmeister, *-s, -, m. (mil.)* subvagmistru.
Unterwams, *-es, -wämser, m.* pieptar.
unterwandern, *unterwanderte, unterwandert, vb. (h) tr.* a infiltra, a introduce pe căi ocolite (cu scopul de a dezorganiza); **die Organisation ~** a introduce elemente străine în organizație, a submina organizația.
Unterwanderung, *-en, f.* infiltrare.
unterwärts *adv.* **1.** în jos; **~ des Stromes** în josul râului, în aval; **die Äste hängen ~** ramurile atârnă în jos. **2.** dedesubt, jos; **der Stamm ist sehr dick ~** trunchiul e foarte gros jos.
Unterwäsche *f. sg.* lenjerie de corp, desuuri.
unterwaschen, *unterwusch, unterwaschen (du unterwäschst, er unterwäscht), vb. (h) tr. (despre ape)* v. unterspülen.
Unterwaschung, *-en, f.* v. Unterspülung.
Unterwasser, *-s, n. sg.* **1.** apă freatică. **2.** *(hidr.)* apă din aval, bief inferior, bief din aval.
Unterwasser|aufnahme, *-n, f.* fotografie(re) sub apă.
Unterwasser|be|handlung, *-en, f.* masaj sub apă.
Unterwasserbombe, *-n, f. (mil.)* bombă submarină.
Unterwasserboot, *-(e)s, -e, n,* v. Unterseeboot.
Unterwasser|expedition, *-en, f.* expediție subacvatică.
Unterwasser|explosion, *-en, f. (mil.)* explozie subacvatică.
Unterwasserfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* mijloc de transport subacvatic.
Unterwasserforschung *f.* cercetare subacvatică.
Unterwassergeschoss, *-es, -e, n.* v. Unterwasserbombe.
Unterwassergründung, *-en, f. (hidr.)* fundație subacvatică.
Unterwasserhorchgerät, *-(e)s, -e, n. (mil.)* detector fonic subacvatic de submarine.
Unterwasserjagd, *-en, f. (sport)* vânătoare subacvatică.
Unterwasserkamera, *-s, f.* cameră video sau foto subacvatică.
Unterwasserkondensator, *-s, -en, m. (tehn.)* condensator înecat.
Unterwasserkraftwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* centrală hidroelectrică submersată.
Unterwasserleitung, *-en, f.* **1.** *(hidr.)* aducție a biefului aval. **2.** cablu submarin; conductă sub apă.
Unterwassermassage [-a:ʒə], *-n, f. (med.)* masaj sub apă.
Unterwasser|ortungsgerät, *-(e)s, -e, n. (mil.)* aparat de determinare a poziției submarinelor.
Unterwasserpumpe, *-n, f. (hidr.)* pompă scufundată.
Unterwasser|rakete, *-n, f. (mil.)* rachetă submarină.
Unterwasser|rohr, *-(e)s, -e, n.* tub submarin.
Unterwasserschall|anlage, *-n, f. (tehn.)* hidrofon.
Unterwasserschall|strahl, *-(e)s, -en, m.* undă sonoră subacvatică.
Unterwasser(see)|streitkräfte *pl. (mil.)* forțe submarine.
Unterwassersetzung, *-en, f.* inundare, acoperire cu apă.
Unterwassersignal, *-s, -e, n. (mar.)* semnal subacvatic.
Unterwasser|spiegel, *-s, -, m. (hidr.)* nivel aval.
Unterwasser|station, *-en, f.* stație de observare, cercetare subacvatică.
Unterwasser|streitkräfte *pl.* v. Unterwasserseestreitkräfte.
Unterwassertelegraphie *f. sg.* telegrafie subacvatică.
Unterwasserzünder, *-s, -, m. (mil.)* amorsă hidrostatică.
unterwegs *adv.* pe drum, în drum; **~ sein** a fi în drum, pe drum; **immer ~ sein** a fi veșnic pe drumuri; **~ liegenbleiben** a rămâne în drum, în pană; **er ist schon ~** vine, e pe drum; *(fig.)* **etwas ~ lassen** a lăsa ceva neterminat, a lăsa ceva baltă.
unterweil(en) **I.** *adv.* câteodată, uneori. **II.** *conj.* în timpul acesta, între timp.
unterweisen, *unterwies, unterwiesen (du, er unterweist), vb. (h) tr.* a instrui, a învăța, a iniția; **er hat ihn in diesem Fach unterwiesen** l-a instruit în specialitatea aceasta; **er hat ihn auch für diesen Fall unterwiesen** i-a dat directive, instrucțiuni și pentru cazul acesta.
Unterweiser, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care instruiește, care îndrumă, îndrumător(-oare).
Unterweisung, *-en, f.* **1.** instruire, învățare; **~ in Musik** instruire în muzică. **2.** învățătură, sfat, îndrumare; instrucțiune, directivă.
Unterwelt *f. sg.* **1.** *(mit.)* infern, tărâmul de jos. **2.** *(fig.)* lume interlopă.
Unterwelter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană din lumea interlopă.
unterweltlich *adj.* **1.** din infern, din tărâmul de jos. **2.** din lumea interlopă.
unterwerfen[1], *warf unter, untergeworfen (du wirfst unter, er wirft unter), vb. (h) tr.* a arunca dedesubt.
unterwerfen[2], *unterwarf, unterworfen (du unterwirfst, er unterwirft), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a supune, a subjuga, a îngenunchea; a cuceri; **das Volk ~** a subjuga poporul; **Cäsar unterwarf Gallien** Cezar a cucerit Galia; **er ist ihm unterworfen** e în puterea lui, e subjugat de el. **2.** (cu *dat.*) a supune (pe cineva) (la ceva); **man hat ihn einer strengen Prüfung unterworfen** a fost supus unui examen sever. **II.** *refl.* **1.** a se supune, a se preda; **das Land hat sich nicht unterworfen** țara nu s-a predat, nu s-a supus; **die Festung unterwarf sich** cetatea s-a predat. **2.** (cu *dat.*) a se supune (la ceva), a primi, a accepta ceva; **er hat sich gern der Prüfung unterworfen** s-a supus bucuros examenului; **sich der Bedingung ~** a accepta condiția; **sich einem Urteil ~** a se supune unei sentințe, unei judecăți.
Unterwerfung, *-en, f.* **1.** subjugare, înrobire; supunere, cucerire. **2.** acceptare, primire a unei situații.
Unterwerfungsgebärde, *-n, f.* gest, expresie de supunere, de subordonare.
Unterwerfungs|strategie, *-n, f.* strategie de subordonare.
Unterwerk, *-(e)s, -e, n. (electr.)* substație.
Unterwerksbau, *-(e)s, m. sg.* extracție, exploatare sub fundament.
unterwerten, *unterwertete, unterwertet (du unterwertest, er unterwertet), vb. (h) tr.* a subaprecia, a subestima, a subevalua.
unterwertig *adj.* sub valoare(a cerută), sub valoarea normală, sub medie.
Unterwertigkeit *f. sg.* inferioritate, valoare submedie.
Unterwertung, *-en, f.* subapreciere, subestimare, subevaluare.
Unterweste, *-n, f.* vestă, jiletcă (de dedesubt).
Unterwind, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(met.)* vânt din aval. **2.** *(tehn.)* suflare din partea de jos.
unterwinden, *unterwand, unterwunden (du unterwindest, er unterwindet), vb. (h) refl.* a îndrăzni, a se încumeta, a cuteza, a lua asupra sa, a se angaja; **sich einer schweren Aufgabe ~** a lua asupra sa o sarcină grea.
Unterwindfeuerung, *-en, f. (tehn.)* focărit cu suflu de aer din partea inferioară.
unterwölben, *unterwölbte, unterwölbt, vb. (h) tr. (constr.)* a subbolti, a bolti la partea inferioară.
unterworfen **I.** *part. trec.* de la unterwerfen[2]. **II.** *adj.* supus; **der Mode ~** supus modei; **Wechselfällen ~** supus, expus vicisitudinilor.
Unterwuchs, *-es, m. sg.* v. Unterholz.
unterwühlen, *unterwühlte, unterwühlt, vb. (h) tr.* (și *fig.*) a săpa, a submina.
Unterwühlung, *-en, f.* săpare pe dedesubt; (și *fig.*) subminare.
unterwürfig *adj.* umil, supus, smerit, slugarnic, plecat; **sich** *(dat.)* **jn. ~ machen** a supune pe cineva.
Unterwürfigkeit *f. sg.* smerenie, umilință; slugărnicie, supunere umilă.
Unterzahn, *-(e)s, -zähne, m.* dinte din maxilarul inferior.
Unterzange, *-n, f. (tehn.)* falcă inferioară de menghină.
unterzeichnen, *unterzeichnete, unterzeichnet (du unterzeichnest, er unterzeichnet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a iscăli, a semna; **er hat den Brief unterzeichnet** a iscălit, a semnat scrisoarea; **einen Vertrag ~** a semna un contract. **2.** a subscrie. **II.** *refl.* a se iscăli.
Unterzeichner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** semnatar(ă). **2.** persoană care subscrie (la ceva), contractant, parte contractantă.
Unterzeichnerland, *-(e)s, -länder, n.* țară semnatară.
Unterzeichnete, *-n, -n (ein Unterzeichneter), m.* și *f.* subsemnat(ă).
Unterzeichnung, *-en, f.* **1.** iscălire, semnare. **2.** subscriere.
Unterzeichnungs|akt, *-(e)s, -e, m.* act solemn de iscălire, de semnare.
Unterzeug, *-(e)s, n. sg.* lenjerie, rufărie de corp, desuuri.
unterziehen[1], *zog unter, untergezogen, vb. (h) tr.* **1.** a îmbrăca pe dedesubt, a îmbrăca ceva sub altceva; **er hat noch eine Weste untergezogen** și-a mai îmbrăcat o vestă sub haină. **2.** a trage, a pune sub; **ein Leintuch ~** a pune un cearșaf pe dedesubt; **eine Schwelle ~** a introduce o traversă de lemn dedesubt. **3.** *(constr.)* a susține, a rezema, a propti pe dedesubt; **es wurde noch ein Balken untergezogen** a mai fost introdusă încă o grindă de reazem.
unterziehen[2], *unterzog, unterzogen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a supune; **etwas einer Überprüfung ~** a supune ceva unei revizii. **2.** (cu *dat.*) a pune dedesubt, a căptuși; **dem Rock ein Futter ~** a căptuși haina. **II.** *refl.* a se supune (unui lucru), a-și asuma ceva; **sich einer Prüfung ~** a se supune unui examen; **sich einer Operation ~** a se supune unei operații; **sich einer Arbeit ~** a prelua o muncă, a lua asupra sa o muncă.
Unterzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** *(constr.)* subgrindă, grindă inferioară; grindă transversală (la poduri). **2.** *(mine)* grindă a armăturii, jug.
Unterzungendrüse, *-n, f. (anat.)* glandă sublinguală.
Unterzungen|nerv, *-s, -en* [-vən și -fən], *m. (anat.)* nerv sublingual.
untief *adj.* puțin adânc.
Untiefe, *-n, f.* **1.** vad, loc puțin adânc; *(mar.)* banc de nisip, prag de fund. **2.** (și *fig.*) abis, prăpastie.
Untier, *-(e)s, -e, n.* lighioană, dihanie, monstru.
untilgbar și **untilgbar** *adj.* de neșters, de neînlăturat; **eine ~e Schuld** o vină de neiertat; **~e Spuren** urme de neînlăturat; **~er Eindruck** impresie de neșters; **~e Schande** rușine de neșters; **~e Seuche** epidemie care nu poate fi oprită; *(fin.)* **~e Schulden** datorii neamortizabile; **~e Hypothek** ipotecă care nu poate fi răscumpărată.
Untote, *-n, -n (ein Untoter), m.* și *f.* mort reînviat (din filme de groază).
untragbar și **untragbar** *adj. (fig.)* insuportabil, de nesuportat; intolerabil; **~e Kosten** cheltuieli insuportabile; **~e Zustände** condiții insuportabile, situație disperată.
Untragbarkeit *f. sg.* neputință de a fi suportat, tolerat.
untrainiert [-trɛ:-] *adj.* neantrenat.

untrẹnnbar și **ụntrennbar** *adj.* și *adv.* de nedespărțit, inseparabil; **das ist ein einziges ~ es Ganzes** e un tot unitar și indivizibil; **~e Gefährten** tovarăși de nedespărțit; **~e Einheit** unitate indisolubilă; *(gram.)* **~es Verbalpräfix** prefix verbal inseparabil.

Untrẹnnbarkeit și **Ụntrennbarkeit** *f. sg.* inseparabilitate.

ụntreu *adj.* necredincios, infidel, trădător; **~ werden** a deveni necredincios; **seinem Schwur ~ werden** a-și călca jurământul; **seinem Versprechen ~ werden** a-și călca promisiunea, a nu se ține de promisiune; **sie wurde ihm ~** l-a înșelat, i-a devenit infidelă; **sie ist ihrem Beruf ~ geworden** și-a abandonat meseria, chemarea; **du bist uns ganz ~ geworden** ne-ai trădat, ne-ai părăsit; **wenn er so teuer bleibt, werde ich ihm ~** dacă vinde așa de scump, îl părăsesc, mă duc la altul; **sich selbst ~ werden** a se abate de la propriile principii, a se contrazice singur.

Ụntreue *f. sg.* necredință, infidelitate, trădare; *(jur.)* malversațiune, delapidare; **eheliche ~** infidelitate conjugală; **~ in der Liebe** nestatornicie în iubire; *(jur.)* **eine ~ begehen** a comite o malversațiune; *(în expr.)* **~ schlägt ihren eigenen Herrn** necredința e întotdeauna pedepsită.

untrịnkbar și **ụntrinkbar** *adj.* nepotabil, de nebăut.

untrö̱stbar și **ụntröstbar**, **untrö̱stlich** și **ụntröstlich** *adj.* de neconsolat, inconsolabil, de nemângâiat.

Untrö̱stlichkeit și **Ụntröstlichkeit** *f. sg.* dezolare, caracter inconsolabil.

untrü̱glich și **ụntrüglich** *adj.* **1.** infailibil, care nu poate greși, perfect. **2.** sigur, neîndoielnic, indubitabil; **~ er Beweis** dovadă sigură, neîndoielnică; **~es Mittel** mijloc sigur; **~e Regel** precept, regulă sigură.

Untrü̱glichkeit și **Ụntrüglichkeit** *f. sg.* **1.** infailibilitate. **2.** certitudine, siguranță.

ụntüchtig *adj.* nedestoinic; nevrednic, incapabil, inapt, nepotrivit; **körperlich ~** inapt fizic; **geschäftlich ~** nepriceput, incapabil în afaceri.

Ụntüchtigkeit *f. sg.* nedestoinicie, nevrednicie; incapacitate.

Ụntugend, *-en, f.* defect, viciu.

ụntunlich *adj.* nepotrivit, nepractic, inoportun.

Ụntunlichkeit, *-en, f.* nepotrivire, inoportunitate.

ụntypisch *adj.* netipic, atipic.

ụn|übel *adj.* *(în expr.)* **nicht ~** foarte bine, foarte frumos.

un|überbietbar și **ụn|überbietbar** *adj.* de neîntrecut, de nedepășit.

un|überbrụ̈ckbar și **ụn|überbrückbar** *adj.* **1.** de netrecut; **~e Kluft** prăpastie peste care nu se poate trece. **2.** *(fig.)* de netrecut, de neînvins, insurmontabil; **~e Gegensätze** contradicții de neînvins.

ụn|überdacht *adj.* v. unüberlegt.

un|über|hö̱rbar și **ụn|über|hörbar** *adj.* care nu poate să nu fie auzit, care nu poate scăpa auzului.

ụn|überlegt I. *adj.* nesăbuit, negândit, nesocotit, nechibzuit, necugetat; **ein ~er Schritt** un pas nechibzuit. **II.** *adv.* fără chibzuință, fără socoteală, pe negândite; **~ handeln** a acționa nechibzuit.

Ụn|überlegt|heit, *-en, f.* nesăbuință, nechibzuință, nesocotință.

un|überprü̱fbar și **ụn|überprüfbar** *adj.* neverificabil, incontrolabil.

un|überschaubar și **ụn|überschaubar** *adj.* v. unüberschbar **(2)**.

un|überschreitbar și **ụn|überschreitbar** *adj.* (și *fig.*) de netrecut, de nedepășit; **~e Grenze** hotar de netrecut; **~e Vorschrift** ordin peste care nu se trece; **~er Grad der Vollkommenheit** gradul cel mai înalt al perfecțiunii.

un|übersẹhbar și **ụn|übersehbar** *adj.* **1.** care nu poate fi trecut cu vederea; **~e Webfehler** defecte de țesut care nu pot fi trecute cu vederea. **2.** de necuprins cu privirea, imens, nemărginit; foarte mare; **~e Ebene** șes nesfârșit, câmpie nemărginită; **oben in ~er Höhe** sus, la înălțimi de necuprins; **~e Folgen** urmări incalculabile; **~e Mannigfaltigkeit** varietate foarte mare; **~er Nutzen** folos, câștig, profit uriaș.

Un|übersẹhbarkeit și **Ụn|übersehbarkeit** *f. sg.* imensitate, nemărginire.

ụn|übersehlich *adj.* v. unübersehbar.

ụn|übersetzbar *adj.* de netradus, intraductibil.

ụn|übersetzt *adj.* netradus.

ụn|übersichtlich *adj.* **1.** de necuprins cu privirea; **~e Stelle** loc care nu permite o vizibilitate bună. **2.** neclar, nesistematic, dezordonat; **~e Einteilung** împărțire nesistematică.

Ụn|übersichtlichkeit *f. sg.* lipsă de claritate, de sistematizare, dezordine.

un|über|steigbar și **ụn|über|steigbar** *adj.* (și *fig.*) de netrecut, de neînvins; **~ es Schnee- und Eismeer** zăpezi și ghețuri de nestrăbătut.

un|übertragbar și **ụn|übertragbar** *adj.* **1.** netransmisibil; netransferabil; **~e Rechte** drepturi netransmisibile. **2.** intraductibil.

Un|übertragbarkeit și **Ụnübertragbarkeit** *f. sg.* **1.** netransmisibilitate. **2.** intraductibilitate.

un|übertrẹffbar și **ụn|übertreffbar**, **un|übertrẹfflich** și **ụn|übertrefflich** *adj.* de neîntrecut, incomparabil, de nedepășit; **ein ~er Redner** un orator de neîntrecut, excepțional; **er ist ~ in Vaterrollen** e de neîntrecut în rolurile de tată; **auf dem Klavier ist er ~** la pian e neîntrecut.

Un|übertrẹfflichkeit și **Ụn|übertrefflichkeit** incomparabilitate, excepționalitate.

un|übertrọffen și **ụn|übertroffen** *adj.* neîntrecut, neasemuit; **als Sänger ist er ~** e un cântăreț neîntrecut.

un|überwịndbar și **ụn|überwindbar**, **un|überwịndlich** și **ụn|überwindlich** *adj.* de neînvins, de nebiruit, invincibil; **~e Festung** fortăreață inexpugnabilă, care nu poate fi cucerită; (și *sport*) **~er Gegner** adversar de neînvins; **~e Abneigung** sau **~er Abscheu** aversiune, scârbă de neînvins; **~es Hindernis** obstacol de netrecut; **~er Schmerz** durere insuportabilă.

Un|überwịndlichkeit și **Ụn|überwindlichkeit** *f. sg.* invincibilitate, caracter de neînvins.

un|überwụnden și **ụn|überwunden** *adj.* neînvins, nebiruit, neînfrânt.

un|überzeugbar și **ụn|überzeugbar** *adj.* care nu poate fi convins, de neconvins; **er ist in dieser Sache trotz guten Zuredens ~** cu toate sfaturile bune nu poate fi convins în această chestiune.

ụn|üblich *adj.* neuzual, neobișnuit.

Ụn|üblichkeit *f. sg.* neobișnuință, raritate; **~ eines Wortes (**sau **Ausdrucks)** caracter neobișnuit, neuzual al unui cuvânt (sau al unei expresii).

un|umfạssbar și **ụn|umfassbar** *adj.* **1.** care nu poate fi cuprins, de necuprins. **2.** *(fig.)* incomprehensibil.

un|umgä̱nglich și **ụn|umgänglich I.** *adj.* neapărat trebuincios, indispensabil; inevitabil, iminent; **~e Ausgabe** cheltuială inevitabilă; **~e Bedingung** condiție inevitabilă; **eine ~e Arbeit** o treabă care trebuie făcută. **II.** *adv.* neapărat, absolut; **das ist ~ nötig** aceasta este neapărat necesar.

Un|umgä̱nglichkeit și **Ụn|umgänglichkeit** *f. sg.* trebuință neapărată, necesitate absolută; inevitabilitate, iminență.

un|umgrẹnzt și **ụn|umgrenzt** *adj.* nemărginit, neîmprejmuit, nelimitat, fără hotar, fără margine; *(fig.)* **~ e Macht** putere nemărginită, absolută.

ụn|umkehrbar *adj.* care nu poate fi întors, ireversibil.

un|umschrạ̈nkt și **ụn|umschränkt** *adj.* **1.** neîngrădit, nemărginit, nelimitat, nețărmurit; **auf ~e Dauer** pe termen nelimitat; **~ er Kredit** credit nelimitat; **~es Vertrauen** încredere oarbă. **2.** absolut, suveran; **sie waren ~e Herren der Stadt** erau stăpâni absoluți ai orașului; **jm. die ~e Herrschaft übertragen** a da cuiva puteri absolute; **~ befehlen** a domni cu putere absolută; **~es Gesetz** lege absolută.

Un|umschrạ̈nkt|heit și **Ụn|umschränkt|heit** *f. sg.* **1.** nemărginire, nețărmurire. **2.** putere absolută, suverană.

un|um|stö̱ßlich și **ụn|um|stößlich** *adj.* și *adv.* irevocabil; incontestabil, irefutabil; **~er Beweis** dovadă incontestabilă; **es ist ~ bewiesen** este incontestabil dovedit; **~e Überzeugung** convingere de nezdruncinat; **~er Entschluss** hotărâre irevocabilă; **es steht ~ fest** este indiscutabil, irevocabil; **~es Vertrauen** încredere de neclintit.

Ụn|um|stößlichkeit *f. sg.* caracter irevocabil; incontestabilitate, caracter irefutabil.

un|um|strịtten și **ụn|um|stritten** *adj.* de necontestat.

un|umwụnden și **ụn|umwunden** *adv.* de-a dreptul, pe față, deschis, fățiș, franc; categoric; **er gab es ~ zu** a recunoscut pe față; **~ zustimmen** a accepta fără rezerve.

Ụn|umwundenheit *f. sg.* **1.** sinceritate, franchețe. **2.** caracter categoric.

ụn|unterbrọchen și **un|unterbrọchen I.** *adj.* neîntrerupt, necontenit, fără încetare, continuu; **~es Anwachsen** creștere continuă; **~er Fortschritt** progres continuu; **~er Briefwechsel** corespondență continuă; **~e Ruhe** liniște neîntreruptă. **II.** *adv.* fără întrerupere, încontinuu, necontenit; **vier Wochen lang ~** patru săptămâni fără întrerupere; **er spricht ~** vorbește fără întrerupere.

un|unterschei̱dbar și **ụn|unterscheidbar** *adj.* care nu se poate distinge, de nedeosebit.

ụn|untersucht *adj.* **1.** neexaminat, necercetat. **2.** *(med.)* neconsultat, neexaminat. **3.** *(geogr.)* neexplorat.

ụnväterlich *adj.* nepatern, contrar datoriei de tată.

unverạ̈nderbar și **ụnveränderbar** *adj.* neschimbabil.

unver|ạ̈nderlich și **ụnver|änderlich** *adj.* **1.** nemodificabil, netransformabil; invariabil, neschimbător; *(gram.)* **die ~en Redeteile** părțile de vorbire neflexibile. **2.** *(mat.)* constant.

Unver|ạ̈nderlichkeit și **Ụnver|änderlichkeit** *f. sg.* **1.** invariabilitate, caracter netransformabil. **2.** *(mat.)* constanță.

unver|ạ̈ndert și **ụnver|ändert** *adj.* neschimbat, nemodificat; **ganz ~** rămas același; **zweite ~e Ausgabe** ediția a doua nemodificată; **~ lassen** a lăsa neschimbat.

unver|ạntwortbar și **ụnverantwortbar**, **unver|ạntwortlich** și **ụnver|antwortlich** *adj.* și *adv.* **1.** iresponsabil; **~ handeln** a proceda în mod iresponsabil. **2.** nescuzabil, nejustificabil, de nescuzat.

Unver|ạntwortlichkeit și **Ụnver|antwortlichkeit**, *-en, f.* **1.** iresponsabilitate, lipsă de spirit de răspundere; faptă iresponsabilă. **2.** caracter de neiertat, de nescuzat, fapt de neiertat, de nejustificat.

unver|ạrbeitet și **ụnver|arbeitet** *adj.* **1.** (și *tehn.*) neprelucrat, brut, crud. **2.** nedigerat, nemistuit.

unver|äu̱ßerlich și **ụnver|äußerlich** *adj.* *(jur.)* inalienabil, care nu se poate înstrăina; **~es Erbteil** moștenire inalienabilă; **~e Rechte** drepturi inalienabile.

Unver|äu̱ßerlichkeit și **Ụnver|äußerlichkeit** *f. sg.* *(jur.)* inalienabilitate.

unverbẹsserlich și **ụnverbesserlich** *adj.* și *adv.* incorigibil, de neîndreptat; neameliorabil; **er ist ~!** e incorigibil; **~er Acker** ogor neameliorabil; **~ dumm** prost incorigibil; **ein ~er Trinker** un bețiv inveterat; **~er Lügner** mincinos incorigibil.

Unverbẹsserlichkeit și **Ụnverbesserlichkeit** *f. sg.* caracter incorigibil.

ụnverbessert *adj.* necorectat.

ụnverbildet *adj.* natural, nestricat; nedenaturat, necorupt; **~e Natur** natură necoruptă; **~e Kinder** copii puri.

ụnverbindlich și **unverbịndlich** *adj.* și *adv.* **1.** care nu obligă; care nu angajează; care nu este definitiv; **dieses Gesetz ist für uns ~** această lege nu ne obligă la nimic; **ich sage dies ganz ~** spun aceasta fără să mă angajez; **~e Preise** prețuri de orientare. **2.** neprietenos, nepoliticos, nesociabil, neamabil; **ein ~es Benehmen** o atitudine neprietenoasă.

Ụnverbindlichkeit și **Unverbịndlichkeit** *f. sg.* **1.** caracter neobligatoriu, neobligativitate. **2.** lipsă de amabilitate; nepolitețe, nesociabilitate.

ụnverbleit *adj.* fără plumb.

ụnverblendet și **unverblẹndet** *adj.* neorbit; lucid, clarvăzător, rece.

unverblü̱mt și **ụnverblümt I.** *adj.* sincer, neafectat, simplu, necăutat, neforțat; **ein ~es Deutsch** o germană neafectată. **II.** *adv.* pe față, deschis, fără înconjur, pe șleau; **er sagte es ihm ~** i-a spus-o verde în față.

ụnverborgen și **unverbọrgen** *adj.* neascuns, vizibil; știut; **das waren schon damals ~e Fehler** acestea erau de pe atunci greșeli vizibile.

ụnverbraucht *adj.* neîntrebuințat, nefolosit, neutilizat, neconsumat, proaspăt; **~e Kräfte** forțe neconsumate, proaspete; **~e Luft** aer proaspăt, curat.

unverbrẹnnbar și **ụnverbrennbar** *adj.* incombustibil.

Unverbrẹnnbarkeit și **Ụnverbrennbarkeit** *f. sg.* incombustibilitate.

ụnverbrieft *adj.* neîntărit, negarantat în scris; **~e Forderungen** revendicări fără bază legală.

unverbrụ̈chlich și **ụnverbrüchlich** *adj.* și *adv.* (de) nestrămutat, neclintit; **~es Schweigen geloben** a jura tăcere desăvârșită; **~e Treue** credință nestrămutată, neclintită; **sein Wort ~ halten** a-și ține cu orice preț cuvântul.

Unverbrụ̈chlichkeit și **Ụnverbrüchlichkeit** *f. sg.* caracter nestrămutat.

ụnverbunden *adj.* **1.** nelegat, nebandajat; **~e Wunden** răni nebandajate. **2.** independent, de sine stătător; *(mil.)* **~e Truppenteile** unități de trupă independente.

unverbü̱rgt și **ụnverbürgt** *adj.* negarantat, fără garanție; **eine ~e Nachricht** o veste nesigură, neconfirmată.

ụnverdächtig *adj.* nesuspect, demn de încredere.

Unverdächtigkeit *f. sg.* însuşirea de a nu fi suspect, autenticitate.
unverdampft *adj.* neevaporat, nevaporizat.
unverdaulich şi **unverdaulich** *adj.* **1.** de nedigerat, de nemistuit, nedigerabil; **die ~ en Bestandteile des Vollkornbrots** componentele nedigerabile ale pâinii integrale. **2.** *(fig.)* greu de suportat, plictisitor; *(despre oameni)* nesuferit, antipatic; **dieses Buch ist ~** cartea aceasta e greu de digerat.
Unverdaulichkeit *f. sg.* **1.** însuşirea de a nu putea fi digerat. **2.** *(fig.)* caracter nesuferit.
unverdaut şi **unverdaut** *adj.* (şi *fig.*) nedigerat, nemistuit.
unverdeckt *adj.* neacoperit.
unverderblich şi **unverderblich** *adj.* inalterabil, care nu se poate strica; *(fig.)* incoruptibil.
unverderbt *adj.* v. u n v e r d o r b e n.
unverdient şi **unverdient** *adj.* nemeritat, pe nedrept; **eine ~e Strafe** o pedeapsă nemeritată; **~es Geld** bani nemeritaţi, nemunciţi.
unverdientermaßen, unverdienterweise *adv.* pe nedrept, fără merit; **~ gestraft werden** a fi pedepsit pe nedrept.
unverdorben *adj.* **1.** nestricat, nealterat. **2.** *(fig.)* nevinovat, candid, pur, curat, necorupt, nestricat, sănătos; **~e Sitten** moravuri necorupte; **~e Ansichten** concepţii sănătoase, nealterate.
Unverdorbenheit *f. sg.* **1.** prospeţime, caracter nealterat. **2.** *(fig.)* candoare, nevinovăţie, curăţenie, puritate.
unverdrossen şi **unverdrossen** *adj.* şi *adv.* neobosit, perseverent, stăruitor, cu răbdare, bucuros; **er setzt die Arbeit ~ fort** continuă munca cu răbdare, fără să obosească; **~er Fleiß** sârguinţă nesmintită; **er spielte ~ weiter** a continuat să joace cu aceeaşi dăruire, bucurie, în acelaşi ritm.
Unverdrossenheit *f. sg.* stăruinţă, perseverenţă, răbdare.
unverdünnt *adj.* nediluat.
unver|ehelicht şi **unver|ehelicht** *adj.* necăsătorit, neînsurat, nemăritată.
unver|eidet, unver|eidigt şi **unver|eidigt** *adj.* care n-a depus jurământ.
unver|einbar şi **unver|einbar** *adj.* inconciliabil, incompatibil; **~e Gegensätze** contradicţii antagonice; **~e Meinungen** păreri diametral opuse; **~e Zwecke** (sau **Ziele**) scopuri incompatibile.
Unver|einbarkeit şi **Unver|einbarkeit** *f. sg.* incompatibilitate; inconciliabilitate.
unverfälschbar şi **unverfälschbar, unverfälschlich** şi **unverfälschlich** *adj.* nefalsificabil; **seine Unterschrift ist ~** iscălitura sa este nefalsificabilă.
unverfälscht şi **unverfälscht** *adj.* **1.** nefalsificat, autentic; **~e Abschrift** copie nefalsificată; **~e Wahrheit** purul adevăr, adevărul nedenaturat; **~e Schilderung** descriere fidelă. **2.** *(fig.)* pur, curat, sincer, adevărat; **~e Natur** caracter sincer, cinstit.
Unverfälscht|heit şi **Unverfälscht|heit** *f. sg.* autenticitate.
unverfänglich şi **unverfänglich** *adj.* deschis, inofensiv, fără intenţii rele, fără gând ascuns; care nu este insidios; natural, simplu, naiv, nevinovat; **eine ~e Frage** o întrebare simplă, fără gânduri ascunse.
Unverfänglichkeit *f. sg.* simplicitate, naivitate, nevinovăţie; lipsă de insidiozitate, de perfidie.
unverfolgt *adj.* neurmărit, nepRIGonit.
unverformt *adj.* nedeformat.
unverfroren şi **unverfroren** *adj.* şi *adv.* impertinent, îndrăzneţ, obraznic, neruşinat, neobrăzat, cu tupeu; **er antwortet ganz ~** răspunde foarte obraznic; **ein ~er Junge** un tânăr îndrăzneţ; **er rauchte ~ weiter** fuma cu obrăznicie mai departe; **~e Forderung** pretenţie neobrăzată.
Unverfrorenheit, *-en, f.* impertinenţă, îndrăzneală, obrăznicie, neobrăzare.
unverfügbar şi **unverfügbar** *adj.* nedisponibil.
Unverfügbarkeit *f. sg.* nedisponibilitate.
unvergänglich şi **unvergänglich** *adj.* netrecător, nepieritor, veşnic, nemuritor; **sein ~es Verdienst** meritul său nepieritor; **~es Grün des Tannenbaumes** verdele veşnic al bradului; **er bleibt ~ jung** rămâne veşnic tânăr; **sein Name ist ~** numele lui e nemuritor.
Unvergänglichkeit *f. sg.* nemurire, veşnicie, caracter nepieritor.
unvergeb|bar şi **unvergeb|bar, unvergeblich** şi **unvergeblich** *adj.* de neiertat, de nescuzat.
unvergeltbar şi **unvergeltbar** *adj.* de ne(răs)plătit, de nepreţuit.
unvergeltlich şi **unvergeltlich** *adj.* şi *adv.* fără plată, gratis.
unvergessen şi **unvergessen** *adj.* neuitat; **es bleibt ~** rămâne neuitat.
unvergesslich şi **unvergesslich** *adj.* şi *adv.* de neuitat, care nu se poate uita; **das wird mir ~ bleiben** asta n-o voi putea uita niciodată; **~er Eindruck** impresie de neuitat; **~ schön** splendid, aşa de frumos încât nu se poate uita.
Unvergesslichkeit *f. sg.* caracter de neuitat.
unvergleichbar şi **unvergleichbar, unvergleichlich** şi **unvergleichlich** *adj.* şi *adv.* incomparabil, inegalabil, fără pereche, neasemuit, fără asemănare; **er spielt ~ besser** joacă incomparabil mai bine; **ein ~er Pianist** un pianist inegalabil; **ein ~ es Talent** un talent fără asemănare.
Unvergleichlichkeit *f. sg.* caracter inegalabil, incomparabil.
unvergnüglich *adj.* neplăcut, dezagreabil, supărător, plictisitor.
unvergnügt *adj.* prost dispus, fără chef, indispus.
unvergolten *adj.* **1.** nerăsplătit. **2.** nerăzbunat.
unvergoren *adj.* nefermentat.
unver|halten *adj.* v. u n v e r h o h l e n.
unver|hältnismäßig şi **unver|hältnismäßig** *adv.* disproporţionat, exagerat, excesiv; **~ hoher Aufwand an Energie** consum exagerat de energie; **~ streng** exagerat de sever; **~ klein** extrem de mic.
unver|heiratet *adj.* necăsătorit(ă); neînsurat, nemăritată.
unver|hofft şi **unver|hofft I.** *adj.* şi *adv.* neaşteptat, nesperat, neprevăzut; **~es Glück** noroc nesperat; **~e Zustimmung** consimţământ neaşteptat. **II.** *adv.* pe neaşteptate; **die Nachricht kam ganz ~** ştirea a venit pe neaşteptate; **~ kommt oft** se întâmplă des la ce nu te aştepţi.
unver|hohlen şi **unver|hohlen** *adj.* şi *adv.* deschis, pe faţă, franc, sincer, pe şleau, fără paravan.
unver|hüllt *adj.* v. u n v e r h o h l e n.
unverjährbar şi **unverjährbar** *adj.* *(jur.)* imprescriptibil.
Unverjährbarkeit şi **Unverjährbarkeit** *f. sg.* *(jur.)* imprescriptibilitate.
unverjährt şi **unverjährt** *adj.* *(jur.)* neprescris.
unverkäuflich şi **unverkäuflich** *adj.* de nevândut, nevandabil; **~ es Muster** mostră nevandabilă, model care nu poate fi vândut.
Unverkäuflichkeit *f. sg.* nevandabilitate.
unverkauft şi **unverkauft** *adj.* nevândut.
unverkennbar şi **unverkennbar** *adj.* evident, neîndoielnic, învederat; inconfundabil; **~es Talent** talent învederat; **~es Zeichen** semn evident, care poate fi înţeles (de oricine).
unverkrampft *adj.* liber, degajat.
unverkümmert şi **unverkümmert** *adj.* înfloritor, proaspăt.
unverkürzt şi **unverkürzt** *adj.* nescurtat, întreg; neştirbit, în întregime, complet, intact; **ich gebe den ~en Text** (re)dau textul complet; **~e Ausgabe** ediţie completă.
unverlangt *adj.* nepretins, necerut.
unverlässlich şi **unverlässlich** *adj.* nesigur, pe care nu te poţi bizui, sprijini.
Unverlässlichkeit *f. sg.* nesiguranţă.
unverletzbar şi **unverletzbar** *adj.* **1.** invulnerabil, de nevătămat; *(fig.)* **kein Mensch ist ~** orice om îşi are punctul său vulnerabil. **2.** inviolabil; **~es Recht** drept inviolabil.
Unverletzbarkeit şi **Unverletzbarkeit** *f. sg.* **1.** invulnerabilitate. **2.** inviolabilitate; **die ~ der Person** inviolabilitatea persoanei.
unverletzlich *adj.* v. u n v e r l e t z b a r.
Unverletzlichkeit *f. sg.* v. U n v e r l e t z b a r k e i t.
unverletzt *adj.* şi *adv.* nerănit; întreg, nevătămat, teafăr; **bei einem Unfall ~ bleiben** a rămâne nevătămat la un accident.
unverlierbar şi **unverlierbar** *adj.* care nu se poate pierde; de nepierdut.
unverloren şi **unverloren** *adj.* care nu este pierdut; care este în siguranţă, în mâini bune.
unverlöschlich şi **unverlöschlich** *adj.* de nestins, de neşters; **~e Erinnerung** amintire de neşters.
unvermählt *adj.* *(elevat)* v. u n v e r h e i r a t e t.
unvermeidbar şi **unvermeidbar, unvermeidlich** şi **unvermeidlich** *adj.* inevitabil, de neînlăturat; iminent; **~e Verluste** pierderi inevitabile.
Unvermeidliche şi **Unvermeidliche,** *-n (etwas Unvermeidliches), n. sg.* inevitabilul; **sich in das ~ fügen** a se consola, a se împăca cu inevitabilul.
Unvermeidlichkeit şi **Unvermeidlichkeit** *f. sg.* inevitabilitate; iminenţă.
unvermeint *adj.* neaşteptat.
unvermengt *adj.* neamestecat.
unvermerkt I. *adj.* neobservat, nesimţit, nebăgat în seamă. **II.** *adv.* pe nesimţite, pe neobservate.
unvermietet *adj.* neînchiriat; **~es Zimmer** cameră neînchiriată.
unvermindert şi **unvermindert** *adj.* nemicşorat, neredus, nediminuat, cu aceeaşi intensitate; **der Sturm tobt mit ~er Heftigkeit** furtuna continuă cu aceeaşi intensitate.
unvermischt *adj.* **1.** neamestecat, pur. **2.** *(fig.)* curat, netulburat; **~e Freude** bucurie netulburată; **~ es Lob** laudă unanimă.
unvermittelbar *adj.* nenegociabil.
unvermittelt *adj.* şi *adv.* subit, deodată, dintr-o dată, nemijlocit, direct, brusc; **er brach ~ ab** s-a întrerupt brusc.
Unvermittel|heit, *-en, f.* caracter subit, brusc, nemijlocit.
Unvermögen, *-s, n. sg.* **1.** neputinţă, incapacitate; **Bewusstsein des eigenen ~s** conştiinţa propriei incapacităţi; **geistiges ~** incapacitate spirituală; *(jur.)* **das ~ zu bezahlen** insolvabilitate. **2.** *(med.)* impotenţă.
unvermögend *adj.* **1.** neputincios, incapabil; **er ist ~, irgend etwas zu tun** e incapabil să facă ceva. **2.** sărac, fără avere.
Unvermögendheit *f. sg.* sărăcie.
Unvermögenheit *f. sg.* **1.** neputinţă, incapacitate; lipsă de putere. **2.** sărăcie, lipsă de avere.
Unvermögensfall, *-(e)s, -fälle, m. (jur.; în expr.)* **im ~e** în caz de insolvabilitate.
unvermutet I. *adj.* nebănuit, neaşteptat, neprevăzut, surprinzător; **ein ~er Besuch** o vizită neaşteptată; **ein ~er Sieg** o victorie surprinzătoare; **das war für ihn selbst ~** la aceasta nu se aştepta nici el. **II.** *adv.* pe neaşteptate, pe negândite, prin surprindere; **er kam ~** a venit pe neaşteptate.
unvernehmbar şi **unvernehmbar, unvernehmlich** şi **unvernehmlich** *adj.* nedistinct, nedesluşit, neclar, greu de desluşit; inintelligibil; **das Getöse macht jedes Wort ~** nu se distinge nici un cuvânt din cauza gălăgiei.
Unvernunft *f. sg.* lipsă de raţiune, de judecată, nechibzuinţă; **es ist reine ~, bei diesem Sturm auszulaufen** e curată nebunie să porneşti în larg pe o astfel de furtună.
unvernünftig *adj.* şi *adv.* fără raţiune, fără judecată, nerezonabil, nesocotit; **das tut nur das ~e Tier** aşa ceva face numai un animal lipsit de raţiune; **er handelt ~** procedează necugetat; **ein ~es Wort** o vorbă nechibzuită.
Unvernünftigkeit *f. sg.* absurditate, caracter nerezonabil; nesocotinţă.
unver|öffentlicht *adj.* nepublicat, inedit; **~e Briefe** scrisori inedite.
unverpackt *adj.* neîmpachetat, neambalat.
unverputzt *adj.* **1.** netencuit. **2.** *(fam.)* nemâncat, nedevorat.
unver|richtet *adj.* **1.** neterminat, nesăvârşit; nerealizat; **~e Arbeit** muncă neterminată. **2.** *(în expr.)* **~er Dinge** sau **~er Sache** fără rezultat, în zadar, fără ispravă; **~er Dinge abziehen** a pleca fără a fi făcut vreo ispravă, a pleca fără rezultat.
unver|ritzt *adj.* *(mine)* nedescoperit, neexplorat.
unver|rückbar şi **unver|rückbar** *adj.* şi *adv.* fix, stabil, de neclintit, de nemişcat, de neurnit, de nezdruncinat; **das steht ~ fest** e absolut sigur, e definitiv; **~e Ordnung** ordine fixă, de neclintit; **~e Schranken** restricţii de neclintit.
unver|rufen şi **unver|rufen!** *interj.* v. u n b e r u f e n.
unverschämt *adj.* şi *adv.* neruşinat; obraznic, impertinent, neobrăzat; **eine ~e Lüge** o minciună sfruntată; **~ lügen** a minţi cu neruşinare; **ein ~er Kerl** un individ obraznic; *(fig.)* **~e Preise** preţuri neruşinat de mari.
Unverschämt|heit, *-en, f.* neruşinare; neobrăzare, impertinenţă, obrăznicie.
unverschieb|bar şi **unverschieb|bar** *adj.* **1.** nedislocabil, nedeplasabil. **2.** care nu poate fi amânat; **ein ~ er Termin** un termen care nu poate fi amânat.
unverschlackt *adj.* *(tehn.)* netransformat în zgură.
unverschleiert *adj.* **1.** nevoalat. **2.** *(fam.)* verde-făţiş, direct.
unverschließbar şi **unverschließbar** *adj.* care nu se poate încuia, care nu se poate închide.
unverschlossen şi **unverschlossen** *adj.* neîncuiat, neînchis.

unverschlüsselt *adj.* necifrat, necodificat.
unverschnitten și **unverschnitten** *adj.* **1.** netuns, neretezat, netăiat. **2.** *(despre cai, porci etc.)* necastrat.
unverschont *adj.* necruțat; **er lässt nichts** ~ nu cruță nimic.
unverschönt *adj.* neînfrumusețat, fără înfrumusețare.
unverschuldet *adj.* **1.** fără vină, nevinovat, nemeritat; **er geriet** ~ **in eine missliche Lage** a ajuns nevinovat într-o situație critică. **2.** fără datorii, scutit de sarcini; **ein ~es Gut** o moșie neipotecată.
unverschuldetermaßen, unverschuldeterweise *adv.* în mod nevinovat, fără vină.
unverschwiegen *adj.* palavragiu, indiscret, care nu știe să tacă, trăncănitor.
unversehens și **unversehens** *adv.* **1.** pe neașteptate, pe nesimțite, brusc, subit; ~ **überfallen werden** a fi atacat pe neașteptate. **2.** din nebăgare de seamă.
unversehrt și **unversehrt** *adj.* nevătămat, întreg, teafăr, nerănit; **er kehrte** ~ **zurück** s-a întors nevătămat; **mit ~er Haut davonkommen** a scăpa teafăr.
Unversehrt|heit *f. sg.* caracter nevătămat, integritate.
unverseucht *adj.* necontaminat; neinfectat.
unversichert *adj.* neasigurat.
unversiegbar și **unversiegbar** *adj.* inepuizabil, de nesecat, nesleit; *(fig.)* **eine ~e Quelle des Humors** o sursă inepuizabilă de umor.
unversiegelt și **unversiegelt** *adj.* nesigilat, deschis, fără pecete, fără sigiliu.
unversieglich și **unversieglich** *adj.* v. unversiegbar.
unversöhnbar și **unversöhnbar, unversöhnlich** și **unversöhnlich** *adj.* de neîmpăcat, de neînduplecat; **~er Feind** dușman de moarte.
Unversöhnlichkeit *f. sg.* caracter de neîmpăcat; neînduplecare.
unversöhnt *adj.* neîmpăcat.
unversorgt *adj.* necăpătuit, nearanjat; **ein** ~ **es Kind** un copil necăpătuit.
Unver|stand, *-(e)s, m. sg.* lipsă de judecată, lipsă de minte, nepricepere; prostie, neghiobie.
unver|standen *adj.* neînțeles; **eine ~e Frau** o femeie neînțeleasă; **sein Werk blieb** ~ opera sa a rămas neînțeleasă.
unver|ständig *adj.* care nu e înțelept, care nu e deștept; nepriceput; nerațional.
Unver|ständigkeit *f. sg.* lipsă de rațiune, lipsă de înțelegere, nepricepere.
unver|ständlich *adj.* și *adv.* de neînțeles; obscur, neclar; inintelegibil; **eine ~e Tat** o faptă de neînțeles; **er spricht sehr** ~ vorbește foarte neclar; **die Sache ist mir ganz** ~ nu pot înțelege această chestiune; **der Text ist** ~ textul e inintelegibil.
Unver|ständlichkeit *f. sg.* imposibilitate de a înțelege, obscuritate, neclaritate; caracter inintelegibil.
Unver|ständnis, *-ses, n. sg.* neînțelegere, lipsă de înțelegere; **er stieß überall auf** ~ s-a lovit peste tot de lipsă de înțelegere.
unver|stellt *adj.* neprefăcut, sincer, deschis; **mit ~er Freude** cu o bucurie neprefăcută.
unver|steuert *adj.* neimpozat, netaxat; nevămuit.
unversucht *adj.* și *adv.* neîncercat; **ich habe nichts** ~ **gelassen** am încercat totul, n-am lăsat nimic neîncercat.
unvertagbar și **unvertagbar** *adj.* de neamânat, care nu suferă amânare.
unvertauschbar și **unvertauschbar** *adj.* de neschimbat, care nu se poate schimba, care nu se poate înlocui.
unverteidigt și **unverteidigt** *adj.* neapărat, fără apărare, lipsit de apărare.
unverteilt *adj.* neîmpărțit, nedistribuit; nedivizat.
unvertilgbar și **unvertilgbar** *adj.* care nu poate fi șters, distrus, exterminat; de nestârpit, inextirpabil.
Unvertilgbarkeit *f. sg.* caracter inextirpabil; imposibilitate de a fi stârpit, extirpat, exterminat, distrus, șters.
unverträglich și **unverträglich** *adj.* **1.** intolerant, certăreț, arțăgos, cu care nu te poți înțelege; **ein** ~ **er Mensch** un om certăreț; **von Tag zu Tag wird er ~er** devine din zi în zi mai dificil, mai arțăgos, mai nesuferit. **2.** (și *mat.*) incompatibil.
Unverträglichkeit *f. sg.* **1.** fire arțăgoasă, certăreață. **2.** (și *mat.*) incompatibilitate.
unvertraut *adj.* necunoscut, străin, nefamiliar, nefamiliarizat.
unvertretbar și **unvertretbar** *adj.* nejustificabil, de nesusținut.
unverwahrt *adj.* liber, neîncuiat, deschis.
unverwandt *adj.* și *adv.* **1.** fix, atintit; neabătut, neclintit; **mit ~em Blick** cu privirea fixă; **er sieht es** ~ **an** nu-și ia ochii de la asta, privește țintă la aceasta; **seinem Ziel** ~ **folgen** a-și urmări în mod neabătut ținta. **2.** neînrudit; **sie sind** ~ nu sunt înrudiți.
unverwechselbar și **unverwechselbar** *adj.* de neconfundat, inconfundabil.
Unverwechselbarkeit și **Unverwechselbarkeit** inconfundabilitate.
unverwehrt *adj.* permis, liber, fără piedică, neîmpiedicat; **es ist ihnen** ~ **zu reden** pot vorbi liber, neîmpiedicați.
unverweigerlich și **unverweigerlich** *adj.* de nerefuzat.
unverweilt și **unverweilt** *adj.* neîntârziat, imediat, fără întârziere, îndată, pe loc; ~ **antworten** a răspunde pe loc, fără întârziere.
unverwelklich și **unverwelklich** *adj.* **1.** care nu se veștejește; **~es Grün** verde veșnic. **2.** *(fig.)* nepieritor, nemuritor, veșnic; **~e Jugend** tinerețe veșnică; **~er Ruhm** renume, glorie nepieritor(-oare).
Unverwelklichkeit *f. sg.* **1.** însușirea de a nu se veșteji. **2.** *(fig.)* nemurire, veșnicie, eternitate.
unverwelkt *adj.* neveștejit.
unverwendbar și **unverwendbar** *adj.* inutilizabil.
unverwerflich și **unverwerflich** *adj.* irecuzabil, irefutabil, care nu poate fi contrazis, respins; **~er Beweis** dovadă irefutabilă.
unverwertbar și **unverwertbar** *adj.* nerecuperabil, care nu mai poate fi folosit.
unverweslich și **unverweslich** *adj.* care nu putrezește, care nu se descompune.
unverwindbar și **unverwindbar, unverwindlich** și **unverwindlich** *adj.* **1.** invincibil, de neînvins, de netrecut (psihic); **eine ~e Scheu** o timiditate de neînvins. **2.** ireparabil; **~er Verlust** pierdere ireparabilă.
unverwischbar și **unverwischbar** *adj.* de neșters, care nu se poate șterge; **~e Spuren** urme de neșters.
unverworren *adj.* clar, neîncurcat, neconfuz.
unverwundbar și **unverwundbar** *adj.* invulnerabil, care nu poate fi rănit.
Unverwundbarkeit *f. sg.* invulnerabilitate.
unverwundet *adj.* fără răni, teafăr.
unverwüstlich și **unverwüstlich** *adj.* indestructibil, solid, de nevătămat, de nedistrus; **~e Gesundheit** sănătate de fier; ~ **er Humor** umor inepuizabil.
Unverwüstlichkeit și **Unverwüstlichkeit** *f. sg.* indestructibilitate, soliditate.
unverzagt și **unverzagt** *adj.* și *adv.* neînfricat, fără teamă, neclintit, curajos, tare; **sei ~!** curaj! fii curajos! nu te teme! **er ist auch im Unglück** ~ rămâne tare chiar și în nenorocire; **tapfere und ~e Männer** bărbați curajoși și neînfricați; ~ **kämpfen** a lupta curajos, fără teamă.
Unverzagt|heit *f. sg.* temeritate, tărie, neclintire.
unverzehrbar și **unverzehrbar, unverzehrlich** și **unverzehrlich** *adj.* neconsumabil, necomestibil.
unverzeihbar și **un|verzeihbar, unverzeihlich** și **unverzeihlich** *adj.* și *adv.* de neiertat, nescuzabil; **ein ~er Leichtsinn** o ușurință, o nesocotință de neiertat; **ein ~er Fehler** o greșeală de neiertat; ~ **schlecht** revoltător de rău.
Unverzeihlichkeit *f. sg.* imposibilitate de a ierta, neputință de a fi iertat.
unverzichtbar și **un|verzichtbar** *adj.* indispensabil, la care nu se poate renunța.
unverziert *adj.* neîmpodobit, fără podoabe.
unverzinsbar și **unverzinsbar, unverzinslich** și **unverzinslich** *adj.* care nu produce dobândă; ~ **es Darlehen** împrumut fără dobândă.
unverzollt *adj.* nevămuit.
unverzüglich și **unverzüglich** *adj.* și *adv.* neîntârziat, fără întârziere, numaidecât, imediat; **~es Einschreiten ist nötig** este necesară o intervenție imediată; **~e Zahlung** plată imediată; **er muss** ~ **kommen!** trebuie să vină imediat, fără întârziere!
unvollbracht *adj.* neîndeplinit, neîmplinit, nerealizat (până la capăt).
unvollendbar și **unvollendbar** *adj.* care nu poate fi îndeplinit, împlinit, care nu poate fi dus la capăt.
unvollendet și **unvollendet** *adj.* neterminat, neisprăvit, neîndeplinit; **~es Werk** operă neterminată; **etwas** ~ **lassen** a lăsa ceva neterminat, la jumătate; **~er Plan** plan neîndeplinit.
Unvollendet|heit *f. sg.* caracter neterminat, neisprăvit, neîmplinit.
Unvollendung *f. sg.* neterminare, neisprăvire, neîmplinire.
unvollkommen și **unvollkommen** *adj.* nedesăvârșit, neperfecționat, imperfect, incomplet; incomplet, cu lipsuri; **diese Briefmarkenserie ist** ~ această serie de timbre este incompletă; **ein ~es Werk** o operă nedesăvârșită; *(muz.)* **~e Terz** terță minoră; **~e Zahl** număr incomplet.
Unvollkommenheit *f. sg.* imperfecțiune, caracter imperfect; lipsă.
unvoll|ständig și **unvoll|ständig** *adj.* **1.** incomplet, cu lipsuri, fragmentar; **das Verzeichnis war** ~ lista era incompletă; **eine ~e Bibliographie** o bibliografie incompletă, cu lacune. **2.** neterminat, neisprăvit; **ein ~es Stück** o piesă neterminată. **3.** *(gram.)* defectiv.
Unvoll|ständigkeit, *-en, f.* **1.** caracter incomplet, fragmentar. **2.** caracter neterminat, neisprăvit. **3.** *(gram.)* caracter defectiv.
unvoll|streckbar și **unvoll|streckbar** *adj.* neexecutabil, de neexecutat.
unvoll|streckt *adj.* neexecutat; **ein ~es Urteil** o sentință neexecutată.
unvollzählig *adj.* incomplet.
Unvollzähligkeit *f. sg.* stare incompletă.
unvollziehbar și **unvollziehbar** *adj.* v. unvollstreckbar.
unvorbereitet I. *adj.* nepregătit, neașteptat; **ein ~er Antrag** o propunere improvizată. **II.** *adv.* pe nepregătite; **es kam** ~ a venit pe nepregătite, pe neașteptate; **es traf uns nicht** ~ nu ne-a găsit nepregătiți; ~ **sprechen** a vorbi pe nepregătite.
unvordenklich *adj.* imemorial; **seit ~en Zeiten** din timpuri străvechi, imemoriale, din cele mai vechi timpuri.
unvor|eingenommen *adj.* nepărtinitor, obiectiv, fără idei preconcepute; **das ist wirklich eine ~e Meinung** este într-adevăr o părere obiectivă; **ein ~er Beobachter** un observator imparțial, fără idei preconcepute.
Unvor|eingenommenheit *f. sg.* obiectivitate, nepărtinire.
unvorgreiflich și **unvorgreiflich** *adj. (înv.)* fără pretenții, modest; **das ist meine ~e Ansicht** aceasta este modesta mea părere.
unvorhergesehen *adj.* și *adv.* neprevăzut, neașteptat, pe neașteptate; **~er Umstände halber** din cauza unor împrejurări neprevăzute; **das kam ganz** ~ a venit pe neașteptate.
unvorhersehbar *adj.* imprevizibil, care nu poate fi prevăzut dinainte.
unvorsätzlich *adj.* neintenționat, nepremeditat, involuntar.
unvorschriftsmäßig *adj.* și *adv.* contrar instrucțiunilor, contrar regulamentului.
unvorsichtig *adj.* și *adv.* imprudent, neprevăzător; **er fährt** ~ circulă neatent; **eine ~e Äußerung** un cuvânt, o afirmație imprudent(ă).
unvorsichtigerweise *adv.* din neatenție, din imprudență.
Unvorsichtigkeit, *-en, f.* imprudență, neprevedere, nebăgare de seamă, neatenție.
unvor|stellbar și **unvor|stellbar** *adj.* inimaginabil, de neînchipuit; **die ~sten Dummheiten** cele mai năstrușnice prostii.
unvorteilhaft *adj.* și *adv.* neavantajos; neprielnic, păgubitor; **ein ~er Kauf** un târg neavantajos; **sie war** ~ **gekleidet** purta haine care n-o avantajau; **~e Bedingungen** condiții neavantajoase.
unwachsam *adj.* lipsit de vigilență, nevigilent.
Unwachsamkeit *f. sg.* lipsă de vigilență.
unwägbar și **unwägbar** *adj.* de necântărit.
Unwägbarkeit și **Unwägbarkeit** *f. sg.* neputință de a fi cântărit.
unwählbar și **unwählbar** *adj.* neeligibil; care nu poate fi ales.
unwahr *adj.* **1.** neadevărat, inexact; **~e Angaben** date inexacte; **eine ~e Geschichte** o poveste neadevărată, o întâmplare născocită. **2.** perfid, nesincer; **~es Verhalten** atitudine nesinceră, falsă.
unwahr|haftig *adj. (livr.)* nesincer, fals, ipocrit; mincinos.
Unwahr|haftigkeit *f. sg.* nesinceritate, falsitate, ipocrizie; caracter mincinos.
Unwahr|heit, *-en, f.* neadevăr, minciună, inexactitate; **~en sagen** a spune minciuni, a minți.
unwahrnehmbar *adj.* imperceptibil, care nu poate fi perceput.
unwahrscheinlich *adj.* și *adv.* neverosimil, improbabil, nesigur; **es ist höchst** ~ e foarte neverosimil, neprobabil; *(fam.)* ~ **groß** incredibil de mare; ~ **schön** ireal de frumos; ~, **was er tut!** de neimaginat ce face!

Unwahrscheinlichkeit, *-en, f.* neverosimilitate, improbabilitate.

unwandelbar și **unwandelbar** *adj.* **1.** invariabil, de nestrămutat, de neclintit, neschimbător, statornic; ~ **lieben** a fi statornic în dragoste; ~**es Schicksal** soartă neschimbătoare; ~**e Gesetze** legi imuabile. **2.** *(gram.)* neflexibil, nedeclinabil, neconjugabil.

Unwandelbarkeit și **Unwandelbarkeit** *f. sg.* **1.** invariabilitate, neclintire, statornicie. **2.** *(gram.)* caracter neflexibil.

unwegsam *adj. (despre drumuri)* impracticabil, de neparcurs, de nestrăbătut, de neumblat; **auf ~en Pfaden** pe drumuri neumblate.

Unwegsamkeit *f. sg.* impracticabilitate (a drumurilor).

Unweib, *-(e)s, -er, n.* megeră, monstru feminin.

unweiblich *adj.* nefeminin, nefemeiesc; cu apucături bărbătești.

Unweiblichkeit *f. sg.* caracter nefeminin, lipsă de feminitate.

unweidmännisch *adj.* nevânătoresc, nepotrivit pentru un vânător.

unweigerlich și **unweigerlich** *adj.* și *adv.* fără discuții, necondiționat, neapărat, fără opoziție; **du musst das ~ bezahlen** trebuie să plătești asta necondiționat, fără a te codi; ~**er Gehorsam** ascultare, supunere oarbă.

unweise *adj.* neînțelept, prostesc; ~ **Entschlüsse** hotărâri neînțelepte, prostești.

Unweisheit, *-en, f.* lipsă de înțelepciune, prostie.

unweit I. *prep.* (cu *gen.*) nu departe de; ~ **Berlins** nu departe de Berlin. **II.** *adv.* nu departe de; ~ **vom See wohnen** a locui nu departe de lac.

unwert *adj.* **1.** nedemn, nevrednic; **deiner Liebe ~** nedemn de iubirea ta. **2.** cu preț mic, ieftin, care prețuiește puțin; **die Ware ~ machen** a strica, a scădea prețul mărfii. **3.** *(reg.)* imperfect, incomplet.

Unwert, *-(e)s, m. sg. (livr.)* lipsă de valoare; nonvaloare; **über Wert und ~ der Arbeit diskutieren** a discuta despre valoarea și nonvaloarea lucrării.

Unwesen, *-s, n. sg.* **1.** neorânduială, dezordine. **2.** activitate dăunătoare; **sein ~ treiben** a bântui. **3.** dihanie, monstru.

unwesenhaft *adj.* imaterial, nematerial.

unwesentlich *adj.* și *adv.* neesențial, secundar, accesoriu; neînsemnat, neimportant; **nicht ~** nu lipsit de importanță, destul de important; **er ist nur ~ jünger als du** el este doar cu puțin mai tânăr ca tine.

Unwesentlichkeit *f. sg.* caracter secundar, neesențial, accesoriu; neînsemnătate, lipsă de importanță.

Unwetter, *-s, n. sg.* vreme rea, furtună, vijelie; **das drohende ~** furtuna care amenință.

unwichtig *adj.* neînsemnat, neimportant; **diese Einzelheiten sind ~** aceste amănunte sunt neînsemnate, sunt lipsite de importanță; **eine ~e Frage** o problemă fără importanță; **was er sagt, ist ~** n-are nici o importanță ce spune el.

Unwichtigkeit *f. sg.* neînsemnătate, lipsă de importanță.

unwiderlegbar și **unwiderlegbar** *adj.* incontestabil, de nerespins; irefutabil; ~**er Beweis** dovadă irefutabilă; **ein ~ es Argument** un argument de necontestat, irefutabil.

Unwiderlegbarkeit și **Unwiderlegbarkeit** *f. sg.* caracter incontestabil, irefutabil.

unwiderleglich și **unwiderleglich** *adj.* v. unwiderlegbar.

Unwiderleglichkeit și **Unwiderleglichkeit** *f. sg.* v. Unwiderlegbarkeit.

unwiderlegt și **unwiderlegt** *adj.* necontestat, necombătut; ~**e Behauptung** afirmație necontestată.

unwider|rufen și **unwider|rufen** *adj.* nerevocat.

unwider|ruflich și **unwider|ruflich** *adj.* și *adv.* **1.** irevocabil; **mein ~er Wille** dorința mea irevocabilă; **sie ist ~ mein** e irevocabil a mea; ~**e Entscheidung** o hotărâre irevocabilă. **2.** inamovibil.

Unwider|ruflichkeit și **Unwider|ruflichkeit** *f. sg.* **1.** caracter irevocabil, irevocabilitate. **2.** caracter inamovibil, inamovibilitate.

unwidersetzlich și **unwidersetzlich** *adj.* care nu suportă, care nu suferă opoziție.

unwider|sprechlich și **unwider|sprechlich** *adj.* de necontrazis, incontestabil, indiscutabil.

Unwider|sprechlichkeit și **Unwider|sprechlichkeit** *f. sg.* incontestabilitate.

unwider|sprochen și **unwider|sprochen** *adj.* necontestat, recunoscut, primit, acceptat; ~**e Autorität** autoritate recunoscută; **die Nachricht blieb ~** știrea n-a fost dezmințită.

unwider|stehlich și **unwider|stehlich** *adj.* și *adv.* irezistibil; **mit ~er Macht** cu o forță irezistibilă; ~**e Sehnsucht** dor irezistibil; **er fühlt sich ~ hingezogen** se simte irezistibil atras.

Unwider|stehlichkeit și **Unwider|stehlichkeit** *f. sg.* caracter irezistibil; irezistibilitate.

unwiederbringlich și **unwiederbringlich** *adj.* și *adv. (livr.)* irecuperabil, de neînlocuit, ireparabil; **er hat die Sache ~ verdorben** a stricat lucrul în mod ireparabil; **ein ~er Verlust** o pierdere irecuperabilă, ireparabilă.

Unwiederbringlichkeit și **Unwiederbringlichkeit** *f. sg.* caracter irecuperabil, irecuperabilitate.

Unwille, *-ns*, **Unwillen**, *-s, m. sg. (livr.)* indignare, supărare, nemulțumire, revoltă, furie; **seinem ~n Ausdruck verleihen** a-și manifesta indignarea; ~**n erregen** a provoca nemulțumire, revoltă; **steigender ~** nemulțumire crescândă; **mit ~n** fără chef, cu silă.

unwillentlich *adj.* neintenționat.

unwillfährig *adj.* neîndatoritor, nesăritor, neserviabil.

Unwillfährigkeit *f. sg.* lipsă de serviabilitate; caracter neîndatoritor.

unwillig I. *adj.* indignat, supărat, nemulțumit, revoltat; **über jn. ~ sein** (sau **werden**) a se supăra pe cineva, a fi indignat, a fi nemulțumit de cineva; **er ist über den Fall ~** e supărat din cauza acestui caz. **II.** *adv.* cu dezgust, cu nemulțumire, în silă, fără plăcere; **er folgte nur ~** l-a urmat fără plăcere, cu dezgust.

unwillkommen *adj.* și *adv.* inoportun; nepotrivit; **er kam ihnen sehr ~** a venit într-un moment inoportun, nepotrivit; **ein ~ er Gast** un musafir nedorit, nepoftit.

unwillkürlich și **unwillkürlich** *adj.* și *adv.* instinctiv, fără intenție, involuntar; **etwas ~ verraten** a trăda ceva fără voie, fără intenție; **eine ~e Reaktion** o reacție instinctivă, involuntară; *(med.)* ~**e Muskeln** musculatură netedă; ~**es Nervensystem** marele simpatic, sistemul nervos vegetativ.

unwirklich *adj.* nereal, inexistent; ireal; **das alles schien ~** toate acestea păreau ireale.

Unwirklichkeit, *-en, f.* caracter nereal, ireal; irealitate.

unwirksam *adj.* **1.** ineficace, fără efect; ~ **machen** a face ineficace, a neutraliza. **2.** *(jur.)* nul, care nu este valabil. **3.** *(med.)* inactiv.

Unwirksamkeit *f. sg.* **1.** ineficacitate, lipsă de efect. **2.** *(jur.)* nulitate, invaliditate. **3.** *(med.)* inactivitate.

unwirsch *adj.* neprietenos, urâcios, prost dispus, supărat; posomorât; nepoliticos; morocănos, ursuz, posac; **jn. ~ abweisen** a se descotorosi de cineva, dându-i un răspuns scurt, nepoliticos.

unwirtlich *adj. (despre ținuturi)* neprimitor, neospitalier; pustiu, aspru; **ein ~es Klima** o climă aspră.

Unwirtlichkeit *f. sg. (despre ținuturi)* caracter neprimitor, neospitalier; pustietate, asprime.

unwirtsam *adj.* v. unwirtlich.

Unwirtsamkeit *f. sg.* v. Unwirtlichkeit.

unwirtschaftlich *adj.* **1.** neeconomic, nerentabil. **2.** nepriceput în gospodărie, negospodăresc.

Unwirtschaftlichkeit *f. sg.* nerentabilitate, faptul de a fi neeconomic.

Unwissen, *-s, n. sg.* neștiință, necunoaștere.

unwissend I. *adj.* neștiutor, ignorant; neinformat; **ein ~er Mensch** un om ignorant; **ich bin in der Paläographie sehr ~** sunt cu totul ignorant în materie de paleografie. **II.** *adv.* fără să știe, din neștiință; **er hat ihn ~ beleidigt** l-a jignit fără să știe.

Unwissende, *-n, -n (ein Unwissender), m.* și *f.* ignorant(ă).

Unwissenheit *f. sg.* neștiință, ignoranță; **jn. in ~ lassen** a lăsa pe cineva în neștiință, în necunoștință de cauză.

unwissenschaftlich *adj.* neștiințific; ~**es Verfahren** procedeu neștiințific; **diese Methode ist ~** această metodă nu e științifică.

Unwissenschaftlichkeit *f. sg.* caracter neștiințific.

unwissentlich *adj.* și *adv.* neintenționat, nepremeditat, din neștiință; fără să știe; ~**es Vergehen** delict nepremeditat.

unwitzig *adj.* nespiritual; care nu înțelege de glumă.

unwohl *adj.* **1.** indispus, fără chef; **mir ist ~** sau **ich bin ~** nu mă simt bine, sunt indispus. **2.** *(înv., euf.)* indispusă, la menstruație.

Unwohlsein, *-s, n. sg.* **1.** indispoziție; **wegen ~s** din cauza indispoziției, fiindcă nu se simte bine. **2.** *(înv., euf.)* indispoziție la menstruație.

unwohnlich *adj.* neconfortabil, neprietenos, neprimitor; **ein ~er Ort** un loc neprimitor, neprietenos; **ein ~es Zimmer** o cameră incomodă, neconfortabilă.

Unwort, *-(e)s*, **I.** *pl. Unwörter* cuvânt supărător, urât, greșit. **II.** *pl. Unworte* sau *Unwörter* cuvânt rău sau cuvinte rele, nelalocul lui (lor), vorbă rea.

unwüchsig *adj.* pipernicit, nedezvoltat, rămas în urmă.

unwürdig *adj.* nedemn, nevrednic; **er ist in ~en Händen** e în mâini nedemne; **sie ist seiner Liebe ~** nu e vrednică de dragostea lui; **ein ~es Betragen** o purtare rușinoasă, nedemnă; **das ist meiner ~** aceasta e nedemn de mine.

Unwürdigkeit, *-en, f.* caracter nedemn.

unz I. *adv. (reg.)* în timpul acesta, între timp. **II.** *conj. (înv.)* până.

Unzahl *f. sg.* mulțime; număr mare; număr imens; puzderie, sumedenie; **eine ~ von Wasservögeln** o mulțime de păsări acvatice.

unzahlbar și **unzahlbar** *adj.* de neplătit, care nu poate fi plătit; ~**er Wechsel** poliță care nu poate fi achitată, care nu îndeplinește condițiile pentru a fi achitată.

unzählbar și **unzählbar** *adj.* care nu poate fi numărat.

unzählig și **unzählig** *adj.* nenumărat, imens, foarte numeros; ~**e Menge** o mulțime imensă; ~ **wie der Sand im Meer** sau **wie die Sterne am Himmel** nenumărat, ca frunza și iarba, câte stele pe cer; ~**e Male** de nenumărate ori; **er hat ~e Fehler gemacht** a făcut o sumedenie de greșeli.

unzählige Mal și **unzählige Mal** *adv.* de nenumărate ori.

unzähmbar și **unzähmbar** *adj.* de neîmblânzit, de neînfrânat, indomptabil.

Unzähmbarkeit și **Unzähmbarkeit** *f. sg.* caracter indomptabil, indomptabilitate; neputință de a fi îmblânzit.

unzart *adj.* nedelicat, grosolan.

Unzart|heit *f. sg.* nedelicatețe, grosolănie.

unzärtlich *adj.* v. unzart.

Unze, *-n, f.* **1.** uncie, măsură de 32 grame; **drei ~n Goldes** trei uncii de aur. **2.** *(zool.)* jaguar *(Felis onca)*.

Unzeit, *-en, f.* timp nepotrivit; **zur ~** într-un moment nefavorabil.

unzeitgemäß, **unzeit|haft** *adj.* **1.** neactual, inactual, nepotrivit cu timpul; **diese Haltung ist ~** această atitudine este în neconcordanță cu epoca. **2.** *(referitor la anotimpuri)* nepotrivit; **eine ganz ~e Witterung** o vreme nepotrivită cu anotimpul.

unzeitig *adj.* **1.** nu la ora potrivită, la timp nepotrivit. **2.** *(înv.)* precoce, prematur, timpuriu; ~**e Früchte** fructe necoapte. **3.** *(înv., reg., despre fructe etc.)* necopt.

unzensiert *adj.* necenzurat.

unzenweise *adv.* cu uncia.

unzerbrechlich și **unzerbrechlich** *adj.* incasabil, nefragil; **ein ~ es Glas** o sticlă incasabilă.

Unzerbrechlichkeit și **Unzerbrechlichkeit** *f.* calitatea de a fi incasabil, nefragil.

unzerlegbar și **unzerlegbar** *adj.* care nu poate fi descompus; de nedesfăcut; care nu poate fi demontat, nedemontabil.

unzerkaut *adj.* nemestecat.

unzer|reißbar și **unzer|reißbar** *adj.* care nu se (poate) rupe; *(fig.)* ~**e Bande** legături care nu se pot rupe.

Unzer|reißbarkeit și **Unzer|reißbarkeit** *f. sg.* însușirea de a nu se putea rupe.

unzer|reißlich și **unzer|reißlich** *adj.* v. unzerreißbar.

unzersetzbar și **unzersetzbar** *adj.* care nu se poate descompune.

unzersetzt și **unzersetzt** *adj.* nedescompus; nedezagregat.

unzer|störbar și **unzer|störbar** *adj.* indestructibil, de nestricat, de nedistrus, de neclintit; ~**e Festung** fortăreață indestructibilă; ~**e Lebenskraft** forță vitală indestructibilă.

Unzer|störbarkeit și **Unzer|störbarkeit** *f. sg.* caracter indestructibil.

unzer|stört *adj.* care nu a fost distrus, nimicit.

unzerteilbar și **unzerteilbar** *adj.* indivizibil.

Unzerteilbarkeit și **Unzerteilbarkeit** *f. sg.* indivizibilitate.

unzertrennbar și **unzertrennbar**, **unzertrennlich** și **unzertrennlich** *adj.* și *adv.* inseparabil, de nedespărțit; ~**e Begriffe** noțiuni inseparabile; ~**e Freunde** prieteni nedespărțiți.

Unzertrennliche, *-n, -n (ein Unzertrennlicher), m. (ornit.) (mai ales pl.)* inseparabil, varietate de papagal *(Agapornis)*.

Unzertrennlichkeit *f. sg.* inseparabilitate.
Unzialbuch|stabe, *-n(s), -n, m.*, **Unziale**, *-n, f. (tipogr.)* literă uncială.
Unzialschrift, *-en, f. (tipogr.)* scriere cu caractere unciale.
unziemend *(rar)*, **unziemlich** *(livr.) adj.* necuviincios, indecent, care nu se cade; **~e Redensart** fel de a vorbi necuviincios; **es für ~ halten** a considera ceva ca necuviincios.
Unziemlichkeit, *-en, f.* necuviință.
Unzier, **Unzierde** *f. sg.* lipsă de grație, de eleganță; *(elevat)* **jm., einer Sache zur ~ gereichen** a pune pe cineva, ceva într-o lumină proastă.
unzierlich *adj.* negrațios, fără grație, greoi; **~er Bau** clădire greoaie.
Unzierlichkeit, *-en, f.* lipsă de grație, de eleganță.
Unzinsbarkeit *f. sg. (înv.)* scutire de impozite.
unzivilisierbar și **unzivilisierbar** [-vi-] *adj.* care nu poate fi civilizat, necivilizabil.
unzivilisiert *adj.* necivilizat, necultivat; barbar.
unzögerlich *adj. (reg.)* fără ezitare.
unzubereitet *adj.* **1.** *(despre mâncăruri)* negătit. **2.** nepregătit, neprelucrat, nepreparat, crud; **~e Felle** piei neprelucrate.
Unzucht *f. sg. (înv.)* desfrâu, destrăbălare, prostituție, stricăciune, imoralitate, corupție; **er treibt ~** duce o viață destrăbălată, desfrânată; **gewerbsmäßige ~** prostituție.
unzüchtig *adj.* desfrânat, destrăbălat, imoral, stricat, corupt, obscen; **~e Bücher** cărți pornografice.
Unzüchtigkeit *f. sg.* desfrânare, destrăbălare, imoralitate, stricăciune, corupție, obscenitate.
unzufrieden *adj.* și *adv.* nemulțumit; **er ist mit sich** *(dat.)* **selbst ~** e nemulțumit de sine însuși; **er ging ~ davon** a plecat nemulțumit.
Unzufriedenheit *f. sg.* nemulțumire.
unzugänglich *adj.* inaccesibil; inabordabil; **ein ~er Charakter** un caracter inaccesibil, un om închis; **im Winter war die Ortschaft ~** localitatea a fost inaccesibilă în timpul iernii; **~e Wälder** păduri de nepătruns.
Unzugänglichkeit *f. sg.* inaccesibilitate; caracter inabordabil.
unzukömmlich *adj.* **1.** *(austr.)* insuficient, prea puțin; **~e Nahrung** hrană insuficientă. **2.** *(austr., altfel rar)* nejustificat, neîndreptățit, nemotivat. **3.** *(elv.)* nefolositor, neprielnic.
Unzukömmlichkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* neîndreptățire, nemotivare. **2.** *pl.* neînțelegeri, divergențe, lipsuri.
unzulänglich *adj.* neîndestulător, insuficient; **~e Vorräte** rezerve, provizii insuficiente.
Unzulänglichkeit, *-en, f.* insuficiență, neîndestulare; **körperliche ~** slăbiciune, neputință fizică; **die ~ seiner Argumentation** insuficiența argumentației sale.
Unzulänglichkeitsgefühl, *-(e)s, n. sg.* sentiment de slăbiciune, de neputință.
unzulässig *adj.* inadmisibil, (de) nepermis; **es ist ganz ~, dass...** este cu totul inadmisibil ca...; **eine ~e Tat** o faptă nepermisă, inadmisibilă.
Unzulässigkeit, *-en, f.* inadmisibilitate; lucru de nepermis.
unzumutbar și **unzumutbar** *adj.* care nu se poate pretinde.
unzünftig *adj.* **1.** care nu face parte din corporație. **2.** *(fig., fam.)* slab, fără stofă.
unzurechnungsfähig *adj.* iresponsabil; lipsit de judecată, incapabil de discernământ; care nu este în deplinătatea facultăților mintale; **die Leidenschaft macht ihn ~** pasiunea îl face iresponsabil.
Unzurechnungsfähigkeit *f. sg.* iresponsabilitate.
unzureichend *adj.* insuficient, neîndestulător; nesatisfăcător, nemulțumitor; **er gab eine ~e Antwort** a dat un răspuns nesatisfăcător; **seine Vorbildung war ~** pregătirea sa a fost insuficientă.
unzusammengesetzt *adj.* necompus.
unzusammenhängend *adj.* fără continuitate, fără legătură, fără șir, incoerent, nelegat; fără legătură logică; discontinuu; **~e Rede** vorbire incoerentă, fără șir.
unzu|ständig *adj.* necompetent; incompetent; **für ~ erklären** a declara incompetent.
Unzu|ständigkeit *f. sg.* necompetență, incompetență.
unzu|stellbar *adj. (despre efecte poștale)* care nu poate fi predat destinatarului.
Unzu|stellbarkeit *f. sg. (despre efecte poștale)* imposibilitate de a fi predat destinatarului.
unzuträglich și **unzuträglich** *adj.* neprielnic, dezavantajos, vătămător; de nesuportat; **~es Klima**, climă nesănătoasă; **der Gesundheit ~** nesănătos, dăunător sănătății; **~es Essen** mâncare grea, indigestă; *(livr.)* **jm., einer Sache ~ sein** a fi dezavantajos, dăunător pentru cineva sau ceva.
Unzuträglichkeit *f. sg.* caracter dăunător, neprielnic; *pl.* inconveniente.
unzutreffend *adj.* nepotrivit; inexact, nejust; **~e Bemerkung** observație nepotrivită; **eine ~e Charakterisierung** o caracterizare nepotrivită, inexactă, deplasată.
unzuverlässig *adj.* **1.** în care nu se poate avea încredere, pe care nu te poți bizui; nesigur; **ein ~er Charakter** caracter în care nu te poți încrede, persoană pe care nu te poți bizui, caracter superficial; **~e Angaben** date nesigure, îndoielnice; **~e Firma** firmă neserioasă, dubioasă, care nu inspiră încredere; **~es Gedächtnis** memorie slabă, pe care nu te poți baza; **meine Uhr ist ~** ceasul meu nu merge exact, nu te poți lua după ceasul meu. **2.** neatent, neconștiincios.
Unzuverlässigkeit, *-en, f.* **1.** caracter nesigur, neserios, lipsă de seriozitate. **2.** lipsă de atenție, de conștiinciozitate.
unzuversichtlich *adj.* fără curaj, fără încredere (în viitor), care și-a pierdut încrederea, speranța; neîncrezător.
unzweckmäßig *adj.* inoportun; deplasat; neadecvat; nepotrivit.
Unzweckmäßigkeit *f. sg.* inoportunitate; nepotrivire.
Unzweckmäßigkeitslehre, *-n, f. (fil.)* disteleologie, doctrină antifinalistă.
unzweideutig *adj.* neechivoc, fără echivoc, neambiguu; **~er Ausdruck** expresie clară, fără echivoc.
Unzweideutigkeit *f. sg.* lipsă de echivoc, de ambiguitate, claritate.
unzweifelhaft *adj.* și *adv.* neîndoielnic, fără îndoială, indubitabil, cert; **das ist ~ wahr** aceasta este fără îndoială adevărat.
Unzweifelhaftigkeit *f. sg.* caracter neîndoielnic, indubitabil, siguranță, certitudine.
Uperisation, *-en, f. presc.* de la Ultrapasteurisation.
üppig *adj.* **1.** îmbelșugat, abundent, luxuriant, exuberant; **~e Vegetation** vegetație luxuriantă; **~er Haarwuchs** păr bogat, des; **~er Bart** barbă deasă, stufoasă. **2.** copios, abundent, bogat, îmbelșugat; **~es Mahl** ospăț copios; *(fig.)* **~e Phantasie** fantezie bogată. **3.** voluptuos, senzual. **4.** plin, durduliu; **er wird ~** ia proporții, se îngrașă. **5.** *(fam.)* zburdalnic, vioi.
Üppigkeit *f. sg.* **1.** abundență, belșug, bogăție; exuberanță; caracter luxuriant. **2.** voluptate, senzualitate. **3.** plinătate (a formelor corpului). **4.** *(fam.)* zburdălnicie, vioiciune.
u.R. *presc.* de la unter Rückerbittung cu rugămintea de a retrimite.
Ur, *-(e)s, -e, m. (zool.)* bour, zimbru *(Bos primigenius).*
Ur|ab|stimmung, *-en, f.* referendum.
Ur|adel, *-s, m. sg. (ist.)* noblețe de sânge, noblețe cu blazon vechi, de viță veche.
Ur|ahn, *-(e)s, -en, m.*, **Ur|ahne**, *-n, f.* **1.** strămoș(-oașă), străbun(ă); **die ~en** înaintașii, străbunii, părinții. **2.** străbunic(ă).
ural|alta|isch *adj.* uralo-altaic; **~e Sprachen** limbi uralo-altaice.
Uralgebiet, *-(e)s, -e, n. (geogr.)* regiune a Uralului.
Uralgebirge, *-s, n. sg. (geogr.)* Munții Urali.
uralisch *adj.* din Ural.
Ur|all, *-s, n. sg.* univers.
ur|alt *adj.* străvechi; **in ~en Zeiten** în timpuri străvechi; **seit ~en Zeiten** de foarte multă vreme, din timpuri imemoriale; **ein ~er Baum** un copac secular; **ein ~er Mensch** un om foarte bătrân.
Ur|alter, *-s, n. sg.* timpuri străvechi.
ur|alters *adv. (în expr.)* **seit ~ her** din timpurile străvechi.
Urämie *f. sg. (med.)* uremie.
Uran, *-s, n. sg. (chim.)* uraniu.
Uran|ab|bau, *-(e)s, -e, m.* exploatare a uraniului, extracție de uraniu.
Uran|anreicherung *f. sg. (fiz. at.)* îmbogățire a uraniului.
Uran|atom, *-s, -e, n.* atom de uraniu.
Uranbergwerk, *-(e)s, -e, n.* mină de uraniu.
Uranbombe, *-n, f.* bombă cu uraniu.
Uranbrenner, *-s, -, m. (rar)* reactor atomic care funcționează pe bază de uraniu.
Uran|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* minereu de uraniu.
Ur|anfang, *-(e)s, -fänge, m.* începutul începutului; origine; **von ~ an** de la începutul începutului, de când lumea, din cele mai vechi timpuri.
ur|anfänglich *adj.* și *adv.* de la începutul începutului, străvechi, primordial; **ein ~er Gegensatz** o contradicție primordială.
Urange|halt, *-(e)s, -e, m.* conținut de uraniu.
uranhaltig *adj.* uranifer.
Uranier, *-s, -, m.* v. Uranist.
Uranismus, *-, m. sg. (rar)* homosexualism.
Uranist, *-en, -en, m. (rar)* homosexual.
Uran|kern, *-(e)s, -e, m. (fiz. at.)* nucleu de uraniu.
Ur|anlage, *-n, f.* dispoziție primitivă, facultate, dispoziție, înclinație înnăscută.
Uranographie *f. sg. (astron.)* uranografie.
Uranolatrie *f. sg. (înv.)* uranolatrie.
Uranolith, *-en, -en, m. (astron.)* meteorit.
Uranologie *f. sg. (înv.)* uranologie, astronomie.
Uranometrie *f. sg. (înv.)* **1.** uranometrie. **2.** catalog al stelelor.
Uranoplastik *f. sg. (med.)* uranoplastică, proteză a vălului palatului.
Uranoskop, *-s, -e, n. (înv.)* ochean, telescop, lunetă astronomică.
Uranoskopie *f. sg. (înv.)* uranoscopie.
Uran|oxid, **Uran|oxyd**, *-(e)s, -e, n. (chim.)* oxid de uraniu.
Uranpechblende, *-n, f.*, **Uranpech|erz**, *-es, -e, n. (chim.)* pehblendă de uraniu.
Uranreaktor, *-s, -en, m. (fiz. at.)* reactor cu uraniu.
Uran|spaltung, *-en, f. (fiz. at.)* fisiune a uraniului.
Uran|strahlen *pl. (fiz. at.)* radiație a uraniului.
Uranus, *-, m. sg. (astron.)* Uranus.
Uranverbindung, *-en, f. (fiz. at.)* compus al uraniului.
Uranvorkommen, *-s, -, n. (geol.)* zăcământ de uraniu.
Uranyl, *-s, n. sg. (chim.)* uranil.
Ur|apostel *m. pl. (bis.)* cei doisprezece apostoli.
Urass, *-es, n.* și *m. sg. (reg.)* resturi alimentare, resturi de mâncare.
urassen, *urasste, geurasst (du, er urasst), vb. (h) tr. (austr., fam.)* **1.** a face risipă de mâncare, a risipi alimente. **2.** a trăi în chefuri și petreceri.
Urat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* urat.
uratisch *adj.* cu urat.
Uratsediment, *-(e)s, -e, n. (med.)* depozit de săruri uratice în sedimentul urinar.
Urat|stein, *-(e)s, -e, m. (med.)* litiază urică.
ur|auf|führen, *uraufgeführt* (numai la *inf.* și *part. trec.*), *vb. (h) tr.* a reprezenta, a da în premieră.
Ur|auf|führung, *-en, f. (teatru)* premieră.
Uräus|schlange, *-n, f. (zool.)* șarpe «haie» din Africa *(Naja haje).*
urban *adj.* **1.** urban, orășenesc, de oraș. **2.** *(fig.)* urban, bine educat, politicos, fin, manierat.
Urbanisation, *-en, f.* urbanizare.
urbanisieren, *urbanisierte, urbanisiert, vb. (h) tr.* a urbaniza.
Urbanisierung, *-en, f.* urbanizare.
Urbanistik *f. sg.* urbanism.
Urbanität *f. sg.* urbanitate, atmosferă urbană; politețe, bună-creștere, purtare cuviincioasă, bune maniere.
urbar *adj.* arabil, cultivabil; **~ machen** a desțeleni.
Urbar și **Urbar**, *-(e)s, -e, n. (înv.)* carte funciară, carte funduară.
urbarisieren, *urbarisierte, urbarisiert, vb. (h) tr. (elv.)* a desțeleni.
Urbarisierung, *-en, f. (elv.)* v. Urbarmachung.
Urbarium, *-s, -rien* [-riən], *n.* v. Urbar.
Urbarmachen, *-s, n. sg.*, **Urbarmachung**, *-en, f.* desțelenire.
Urbedeutung *f. sg.* sens primordial, inițial, originar.
Urbeginn, *-(e)s, m. sg.* v. Uranfang.
Urbegriff, *-(e)s, -e, m.* noțiune inițială, primordială.
Urbe|stand|teil, *-(e)s, -e, m.* parte elementară, originară.

Urbevölkerung, *-en, f.* populație băștinașă, veche, autohtonă.
Urbewohner, *-s, -, m.,* ~ **in**, *-nen, f.* băștinaș(ă); *(pl.)* primii locuitori.
Urbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** original, prototip; *(fig.)* **er ist das ~ des Geizes** este prototipul zgârceniei. **2.** ideal; model.
urbildlich *adj.* prototipic.
Urbildung, *-en, f.* formație primordială.
Urborn, *-(e)s, -e, m.* v. *(poet.)* Urquell.
urchig *adj. (elv.)* v. urwüchsig.
Urchristen [-krı-] *pl.* protocreștini.
Urchristentum, *-(e)s, n. sg.* creștinism primitiv.
urchristlich *adj.* de creștinism primitiv.
Urd *f. sg. (mitol.)* cea mai bătrână dintre ursitoare.
Urdarm, *-(e)s, -därme, m. (biol.)* celenteron.
urdeutsch *adj.* german neaoș; *(fam.)* ultragerman, foarte german.
Urdruck, *-(e)s, -e, m. (șah)* prima publicare a unei probleme.
Urdrutz, *-es, m. sg. (reg.)* v. Überdruss.
Urea *f. sg. (chim., med.)* uree.
ur|ech(t) *adj. (reg.)* v. urwüchsig.
Ur|ei, *-(e)s, n. sg.* oul primordial, oul ca germene al universului.
Ure|id, *-(e)s, -e, n. (chim.)* ureidă.
ur|eigen *adj.* propriu, specific, caracteristic, strict personal, original; **~e Schönheit des Landes** frumusețe specifică a regiunii; **~e Ansichten** vederi, păreri originale, strict personale; **das zeigt seinen ~ en Scharfsinn** asta dovedește perspicacitatea sa cu totul originală.
Ur|eigenheit, *-en, f.* v. Ureigentümlichkeit.
ur|eigentümlich *adj.* v. ureigen.
Ur|eigentümlichkeit, *-en, f.* originalitate, însușire specifică, caracter personal, propriu.
Ur|einwohner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* v. Urbewohner.
Ur|element, *-(e)s, -e, n.* element primitiv, primordial, element de bază; *(fam.)* **er lebt hier wie in seinem ~** se simte ca peștele în apă.
Ur|eltern *pl.* strămoși; **unsere ~** părinții noștri, înaintașii noștri.
Ur|enkel, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** strănepot(-oată). **2.** urmaș(ă).
ur|erst *adj.* din primul început, originar.
Urese, *-n, f. (med.)* ureză.
Ureter, *-s, -teren, m. (anat.)* ureter.
Ureteritis, *-ten, f. (med.)* ureterită.
Urethane *pl. (chim.)* uretani.
Urethra, *-thren, f. (anat.)* uretră.
Urethritis, *-thriten, f. (med.)* uretrită, inflamație a uretrei.
Urethroskop, *-(e)s, -e, n. (med.)* uretroscop.
uretisch *adj. (med.)* uretic.
ur|ewig *adj.* din vecii vecilor, dintotdeauna.
Urfarbe, *-n, f.* culoare de bază, inițială (roșu, galben, albastru).
Urfassung, *-en, f.* versiune originară, primă versiune; text originar; compoziție originară.
Urfehde, *-n, f. (în evul mediu)* renunțare la răzbunare; **~ schwören** a jura să nu se mai răzbune.
Urfeind, *-(e)s, -e, m.* dușman străvechi, dușman de moarte.
Urfels, *-en, -en, m.* v. Urgestein.
urfidel *adj. (reg., fam.)* foarte vioi, foarte bine dispus, foarte vesel.
Urform, *-en, f.* arhetip, model, tip inițial.
Urfreund, *-(e)s, -e, m.* prieten foarte vechi, prieten străvechi.
Urgebirge, *-s, -, n. (geol.)* munți primari.
urgegeben *adj.* dat de la primele începuturi, care există dintotdeauna.
Urge|heimnis, *-ses, -se, n.* taină, secret mare.
Urgeist, *-(e)s, m. sg. (rel.)* spirit primordial; Dumnezeu.
urgelungen *adj. (argou studențesc)* foarte reușit, minunat.
urgemein *adj. (fam.)* îngrozitor de ordinar; îngrozitor de banal.
Urgemeinde, *-n,* **Urgemeinschaft**, *-en, f. (ist.)* comună primitivă.
urgemütlich *adj. (fam.)* foarte plăcut, foarte bine, extrem de agreabil.
Urgemütlichkeit *f. sg. (fam.)* dispoziție foarte bună.
urgent *adj.* și *adv.* urgent.
Urgenz, *-en, f.* **1.** urgență. **2.** urgentare.
Urgepräge, *-s, -, n.* caracter primitiv, formă originară.
Urgermane, *-n, -n, m. (ist.)* german din epoca primitivă, german din comunitatea primitivă, proto-german.
urgermanisch *adj.* germanic vechi, primitiv, proto-germanic.
Urgermanische, *-n, n. sg. (lingv.)* limbă germanică veche, primitivă, protogermană.
Urgeschichte *f. sg.* istorie a epocii primitive, preistorie.
Urgeschichtler, *-s, -, m.* istoric al epocilor primitive, specialist în preistorie.
urgeschichtlich *adj.* din istoria epocii primitive, preistoric.
Urgesellschaft *f. sg.* societate primitivă.
Urge|stalt *f. sg.* v. Urform.
Urge|stein, *-(e)s, n. sg. (geol.)* rocă primară; *(fig.)* **dieser Mann war politisches ~** acest om a fost politician din pasiune.
urgesund *adj. (fam.)* sănătos tun.
Urgewalt *f. sg.* putere, forță neînfrântă.
Urgewässer, *-s, -, n.* ape originare.
Urgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate originară.
urgewiss *adj.* și *adv. (fam.)* foarte sigur, cu toată siguranța.
urgezeugt *adj.* zămislit primordial.
Urgicht *f. sg. (înv.)* recunoaștere, mărturisire.
urgieren, *urgierte, urgiert, vb. (h) tr.* a urgenta, a da zor, a grăbi.
Urglaube, *-ns, m. sg.* religie, credință primitivă.
Urgroß|eltern *pl.* **1.** străbunici. **2.** strămoși.
Urgroßmutter, *-mütter, f.* **1.** străbunică. **2.** strămoașă.
urgroßmütterlich *adj.* care provine de la străbunica, de la strămoașă.
Urgroßvater, *-s, -väter, m.* **1.** străbunic. **2.** strămoș, străbun.
urgroßväterlich *adj.* care provine de la străbunic, de la străbun.
Urgrund, *-(e)s, -gründe, m.* **1.** cauză primordială, cauză inițială; **der geheime ~** cauza inițială misterioasă. **2.** cauză principală, fundamentală, motiv esențial, propriu-zis; **der ~ seines Missgeschickes** principala cauză a ghinionului său.
Ur|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (ornit.)* cocoș de munte, gotcan *(Tetrao urogallus)*.
Ur|heber, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* autor(-oare), creator(-oare), inițiator(-oare), făptaș(ă), urzitor(-oare).
Ur|heber|recht, *-(e)s, -e, n.* drept de autor.
ur|heber|rechtlich *adj. (jur.)* prin dreptul de autor; **~ geschützt** protejat prin dreptul de autor.
Ur|heber|rechts|schutz, *-es, m. sg.* protecția autorului, copy right.
Ur|heberschaft *f. sg.* calitate de autor, de creator, paternitate.
Ur|heberschutz, *-es, m. sg.* v. Urheberrechtsschutz.
Ur|heimat, *-en, f.* patrie originară.
Ur|horde, *-n, f.* hoardă primitivă.
Urian, *-(e)s, -e, m. (fam.)* **1.** musafir nepoftit. **2.** *sg.* diavol, drac.
Ur|iasbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare funestă (pentru cel care o primește).
urig *adj.* **1.** originar, primar, inițial. **2.** grotesc, ridicol, caraghios.
Urin, *-s, -e, m.* urină; **~ lassen** a urina.
Urinal, *-s, -e, n.* urinal, sticlă, recipient, vas pentru recoltatul urinei.
urin|artig *adj.* ca urina.
Urinbeschwerden *pl. (med.)* tulburări de micțiune, disurie.
Urinblase, *-n, f. (anat.)* vezică urinară; bășica udului.
Uringlas, *-es, -gläser, n.* v. Urinal.
urinieren, *urinierte, uriniert, vb. (h) intr.* a urina.
Urinprobe, *-n, f.* probă de urină pentru analiză.
Urin|stein, *-(e)s, -e, m. (med.)* litiază urinară, calcul, concrement urinar.
Ur|instinkt, *-(e)s, -e, m.* instinct primordial, din subconștient.
Urin treibend *adj. (med.)* diuretic.
Urin|untersuchung, *-en, f. (med.)* analiză a urinei.
Urkanton, *-(e)s, -e, m.* canton vechi, inițial, unul dintre primele cantoane (în Elveția).
Urkeim, *-(e)s, -e, m.* germene primitiv, primar.
Urkirche, *-n, f.* biserică protocreștină.
Urknall, *-(e)s, m. sg. (med.)* explozie primordială, big bang.
urkomisch *adj. (fam.)* foarte comic, foarte caraghios, foarte ridicol.
Urkommunismus, *-, m. sg.* comunism primitiv.
Urkraft, *-kräfte, f.* forță primitivă, forță primară.
Urkunde, *-n, f.* **1.** act, hrisov, document, diplomă, titlu; **eine ~ fälschen** a falsifica un document, un act; **amtliche ~** act oficial; **beglaubigte ~** act autentificat; **notarielle ~** act notarial. **2.** *(jur.)* dovadă scrisă, piesă; **mit ~n belegen** a documenta cu acte.
Urkundei, *-en, f.* arhivă.
urkunden, *urkundete, geurkundet (du urkundest, er urkundet), vb. (h) intr.* **1.** a redacta, a scrie (documente considerate azi istorice); **der Bischof von Metz hat seinerzeit französisch geurkundet** episcopul din Metz a scris documente în limba franceză. **2.** a fi atestat.
Urkundenbewahrer, *-s, -, m.* arhivar; persoană care păstrează documentele.
Urkundenbeweis, *-es, -e, m.* dovadă prin documente.
Urkundenfälscher, *-s, -, m.* falsificator de acte publice, de documente.
Urkundenfälschung, *-en, f.* falsificare de acte publice, de documente.
Urkundenforscher, *-s, -, m.* specialist în diplomatică; paleograf.
Urkundenforschung *f. sg.* cercetare care are ca obiect documente istorice.
Urkundenkenner *-s, -, m.* v. Urkundenforscher.
Urkundenlehre *f. sg.* diplomatică, cercetare a documentelor vechi.
Urkundenmaterial, *-s, -ien* [-liən], *n.* documentație, material documentar; documente, acte, piese.
Urkundensammlung, *-en, f.* colecție de hrisoave, de documente; arhivă.
Urkunden|stempel, *-s, -, m. (înv.)* timbru fiscal.
Urkunden|unterschlagung, *-en, f.* sustragere de documente.
Urkundenvorlage, *-n, f. (jur.)* prezentare de documente, de piese.
urkundlich *adj.* și *adv.* autentic, documentar, prin documente; **er beweist es ~** o dovedește prin documente; **~ belegen** a prezenta documente, a dovedi, a justifica prin documente.
Urkunds|be|amte, *-n, -n (ein Urkundsbeamter), m. (jur.)* grefier.
Urlader, *-s, -, m. (inform.)* program de butare.
Urlaub, *-(e)s, -e, m.* **1.** concediu; **auf ~** în concediu; **er nimmt ~** ia concediu; *(mil.)* permisie; **vollbezahlter ~** concediu plătit integral; **~ unter Lohnfortfall** concediu neplătit; **~ auf unbestimmte Zeit** concediu nelimitat; **gesetzlicher ~** concediu legal; **tariflicher ~** concediu convențional. **2.** *(înv.)* permisiune de a pleca; **ich nehme jetzt ~ von Ihnen** îmi dați voie să mă retrag.
urlauben, *urlaubte, geurlaubt, vb. (h) intr. (fam.)* a-și petrece concediul.
Urlauber, *-s, -, m.* **1.** militar în permisie. **2.** persoană aflată în concediu.
Urlauberschiff, *-(e)s, -e, n.* navă cu turiști.
Urlaubersiedlung, *-en, f.* colonie de turiști, de oameni în concediu.
Urlauberzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** *(mil.)* tren cu soldați în permisie. **2.** tren de vacanță.
Urlaubs|anschrift, *-en, f.* adresă în timpul concediului.
Urlaubs|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* drept la concediu; **~ haben** a avea drept la concediu; *(mil.)* a avea drept la permisie.
Urlaubs|antrag, *-(e)s, -träge, m.* cerere de concediu.
Urlaubs|antritt, *-(e)s, m. sg.* începere a concediului; *(mil.)* începere a permisiei.
Urlaubsbekanntschaft, *-en, f.* persoană cunoscută în timpul concediului.
urlaubsberechtigt *adj.* cu drept la concediu.
Urlaubsdauer *f. sg.* durată a concediului.
Urlaubsgast, *-(e)s, -gäste, m.* oaspete pe timpul concediului.
Urlaubsgeld, *-(e)s, -er, n.* bani de concediu; indemnizație de concediu.
Urlaubsgenehmigung, *-en, f.* aprobare a concediului.
Urlaubsgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de concediu.
Urlaubs|heim, *-(e)s, -e, n.* casă de odihnă.
Urlaubskasse, *-n, f. (fam.)* bani puși deoparte pentru concediu.
Urlaubsliste, *-n, f.* listă de concediu.

Urlaubsmonat, *-(e)s, -e, m.* sau *n.* lună de concediu.
Urlaubs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de concediu, stațiune balneară sau climaterică.
Urlaubsplan, *-(e)s, -pläne, m.* **1.** v. U r l a u b s l i s t e. **2.** *pl.* planuri de concediu.
urlaubsreif *adj. (fam., în expr.)* ~ **sein** a fi obosit, a fi bun de plecat în concediu.
Urlaubsreise, *-n, f.* călătorie de concediu.
Urlaubsrück|stand, *-(e)s, -stände, m.* rest de concediu.
Urlaubs|schein, *-(e)s, -e, m. (mil.)* foaie de permisie.
Urlaubs|sperre, *-n, f.* **1.** *(mil.)* oprire, blocare a concediilor, a permisiilor. **2.** *(austr.)* închidere temporară a unui magazin pe perioada concediului.
Urlaubs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de concediu; **wo verbringen Sie Ihre ~e?** unde vă veți petrece concediul?
Urlaubs|überschreitung, *-en, f.* depășire a concediului, a permisiei.
Urlaubsverlängerung, *-en, f.* prelungire a concediului.
Urlaubsvertretung, *-en, f.* suplinire, suplinitor pe perioada concediului.
Urlaubswochen *pl.* săptămâni de concediu.
Urlaubszeit, *-en, f.* perioadă de concedii; concediu, perioadă a concediului; *(mil.)* permisie.
Urlaubszuschuss, *-es, -schüsse, m.* indemnizație, supliment de concediu.
Urlaut, *-(e)s, -e, m.* sunet inițial, primar.
Urle, *-n, f. (bot.)* paltin, arțar de munte *(Acer pseudoplatanus)*.
Urlicht, *-(e)s, n. sg. (mit.)* lumină inițială, primordială.
Urliste *f. sg.* listă inițială, primă listă, listă de bază.
Urmaß, *-es, -e, n.* etalon, măsură de bază, normală.
Urmeer, *-(e)s, -e, n.* mare inițială, primordială.
Urmensch, *-en, -en, m.* om primitiv; om preistoric; primul om.
urmenschlich *adj.* primitiv.
Urmeristem, *-s, -e, n. (bot.)* meristem primordial care dă naștere la alte meristeme, țesuturi generatoare ale organelor plantei.
Urmeter, *-s, n. sg.* metru prototip.
Urmonote|ismus, *-, m. sg. (teologie)* monoteism originar.
Urmutter, *-mütter, f.* **1.** strămoașă. **2.** *sg.* Eva.
Urnacht *f. sg. (mit.)* întuneric primordial.
Urne, *-n, f.* **1.** urnă (de vot); **zur ~ gehen** a merge la urne, la vot, a vota. **2.** urnă (funerară); **die ~ überführen** a transporta urna (funerară) dintr-un loc într-altul.
Urnenbeisetzung, *-en, f.* depunere, îngropare a urnei cu cenușa rezultată în urma incinerării.
Urnenfeld, *-(e)s, -er, n.* cimitir preistoric cu morminte cu urne.
Urnengang, *-(e)s, -gänge, m.* alegeri, scrutin.
Urnengrab, *-(e)s, -gräber, n.* mormânt cu urne.
Urnenhalle, *-n,* **Urnenkammer**, *-n, f.* columbar.
Urnen|nisch, *-n, f.* nișă pentru urne (la cimitir).
Urninde, *-n, f. (rar)* lesbiană.
Urning, *-s, -e, m. (rar)* homosexual.
Urobilin, *-s, n. sg. (chim.)* urobilină.
Ur|ochs, *-en, -en, m. (zool.)* bour *(Bos primigenius)*.
urogenital *adj. (med.)* urogenital.
Urolith, *-(e)s, -e* (și *-en, -en*), *m. (med.)* urolit, calcul la rinichi, litiază renală.
Urologe, *-n, -n, m. (med.)* urolog.
Urologie *f. sg. (med.)* urologie.
Urologin, *-nen, f. (med.)* urologă.
Ur|oma, *-s, f. (în limbajul copiilor)* străbunică.
Urometer, *-s, -, n. (med.)* urometru, urinometru.
Ur|opa, *-s, -s, m. (în limbajul copiilor)* străbunic.
Uroskopie, *-n* [-'pi:ən], *f. (med.)* uroscopie.
Urpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă primordială, originară, prima plantă.
Urphänomen [-fɛ-], *-s, -e, n.* fenomen primordial, originar.
urplötzlich *(fam.)* **I.** *adj.* subit, brusc. **II.** *adv.* pe neașteptate, dintr-o dată.
Urprodukt, *-(e)s, -e, n.* produs natural.
Urproduktion *f. sg.* producție a materiilor prime.
Urquell, *-(e)s, -en, m., (poet.),* **Urquelle**, *-n, f.* obârșie, origine, sursă, izvor primar; ~ **aller Freuden** izvorul tuturor bucuriilor.
Ursache, *-n, f.* cauză, motiv, pricină; **keine ~! a)** *(ca răspuns la o formulă de mulțumire)* nu aveți pentru ce! **b)** nu face nimic! **alles hat seine ~** totul are o cauză; **aus was für einer ~?** din ce cauză? de ce? **die ~, weshalb wir heute hier versammelt sind** motivul întrunirii noastre de astăzi; **ich freue mich aus mehr als einer ~** mă bucur din mai multe motive; **ich habe meine ~n** am motivele mele; **letzte ~** cauză finală; **es besteht keine ~ zur Klage** nu există nici un motiv de plângere; **~ und Wirkung** cauză și efect; **wir sind nicht die ~** nu suntem noi vinovații; **kleine ~n, große Wirkungen** cauze mici, efecte mari; buturuga mică răstoarnă carul mare.
ursächlich *adj.* cauzal; **~ er Zusammenhang** interdependență cauzală.
Ursächlichkeit *f. sg.* cauzalitate.
Ursatz, *-es, -sätze, m. (elv.)* afacere nereușită; despăgubire.
Urschel, *-n, f. (fam.)* (femeie) dezordonată, plictisitoare, proastă.
urscheln, *urschelte, geurschelt (ich ursch(e)le), vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* a risipi, a irosi, a prăpădi, a prăda. **II.** *intr. (fam.)* a fi dezordonat.
Urschlamm, *-(e)s,* **Urschleim**, *-(e)s, m. sg. (biol.)* protoplasmă; **vom ~ an** de la începuturi.
Urschrift, *-en, f.* original (al unei scrisori, al unui document etc.).
urschriftlich *adj.* original, în manuscris.
ur|senden, *geursendet, vb. (h) tr. (numai la inf. și part. trec.) (radio, TV)* a difuza în premieră.
Ursendung, *-en, f. (radio, TV)* premiera.
Ursitz, *-es, -e, m.* locuință, reședință de bază; patrie originară.
urspr. *presc.* de la u r s p r ü n g l i c h.
Ur|sprache, *-n, f.* **1.** limbă originară, inițială. **2.** limbă a originalului; **die griechischen Philosophen in der ~ lesen** a citi pe filozofii greci în original.
Ur|sprung, *-(e)s, m. sg.* **1.** origine, obârșie, început, proveniență, sursă, izvor; **das hat seinen ~ in...** aceasta provine, se trage de la...; **fremden ~s** de origine străină. **2.** izvor; **der ~ der Elbe** izvorul Elbei.

ur|sprünglich I. *adj.* **1.** originar, primordial, inițial; primitiv; **der ~e Plan** planul inițial. **2.** natural. **II.** *adv.* la început, inițial; la origine; **~ sollte er nach Berlin fahren** inițial trebuia să meargă la Berlin.
Ur|sprünglichkeit *f. sg.* spontaneitate, naturalețe; **sie entzückte uns durch die ~ ihres Wesens** ne încânta prin naturalețea firii ei.
ur|sprungs *adv.* v. u r s p r ü n g l i c h **(II)**.
Ur|sprungs|angabe, *-n, f.* indicație a originii, a provenienței.
Ur|sprungsbescheinigung, *-en, f.* v. U r s p r u n g s z e u g n i s.
Ur|sprungsgebiet, *-(e)s, -e, n.* teritoriu, ținut de origine.
Ur|sprungsland, *-(e)s, -länder, n.* țară de origine.
Ur|sprungsnachweis, *-es, -e, m.* atest, dovadă de origine, de proveniență.
Ur|sprungs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de origine, de proveniență.
Ur|sprungszeugnis, *-ses, -se, n. (com.,* și *fig.)* certificat de proveniență, de origine.
Ur|sprungszu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stadiu inițial.
urst *adj. (reg., fam.)* extraordinar, grozav, super.
Ur|stamm, *-(e)s, -stämme, m.* cel mai vechi trib, trib primitiv.
Ur|stand, *-(e)s, m. sg. (înv.)* v. U r z u s t a n d **(2)**.
Ur|ständ *f. sg. (bis., înv.)* înviere; *(în expr., adesea despre lucruri neplăcute, nedorite)* **(fröhliche) ~ feiern** a apărea, a ieși la iveală.
Ur|stier, *-(e)s, -e, m.* v. U r.
Ur|stoff, *-(e)s, -e, m.* **1.** substanță de bază, materie primordială, inițială. **2.** *(chim.)* element.
ur|stofflich *adj.* privind substanța de bază, elementul inițial.
Ur|stromtal, *-(e)s, -täler, n.* vale glaciară.
Ur|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă originară.
Ursuline, *-n,* **Ursulinerin**, *-nen, f. (bis. cat.)* călugăriță ursulină.
Urteil, *-s, -e, n.* **1.** *(jur.)* sentință, judecată, verdict; **mildes ~** sentință blândă; **das ~ lautete auf schuldig** tribunalul l-a găsit vinovat; **gegen das ~ Berufung einlegen** a face recurs, apel contra sentinței; **ein ~ fällen** a pronunța o sentință; **er spricht sich selbst sein ~** își pronunță el însuși sentința; **ein willkürliches ~** un verdict arbitrar; **ein rechtskräftiges ~** o sentință executorie, definitivă, valabilă din punct de vedere juridic; **ein ~ bestätigen** a confirma o sentință; **ein ~ aufheben** a anula o sentință, un verdict; **das ~ anfechten** a ataca sentința; **das ~ vollstrecken** a executa sentința. **2.** judecată, opinie, părere; **das öffentliche ~** opinia publică; **er bildet sich ein ~** își face, își formulează o părere; **er gibt sein ~ darüber ab** își dă părerea asupra acestui lucru; **er hat ein gesundes ~** are o judecată sănătoasă, justă; **meinem ~ nach** după părerea mea; **er hat kein ~** n-are putere de judecată; **sich** *(dat.)* **ein ~ erlauben** a-și permite o părere, o opinie; **mit seinem ~ zurückhalten** a nu-și spune părerea; **auf sein ~ kann man nichts geben** nu te poți baza pe judecata sa. **3.** *(log.)* judecată.
Urteilchen, *-s, -, n. (fiz.)* particulă primară.
urteilen, *urteilte, geurteilt, vb. (h) intr.* **1.** a judeca; a-și forma o părere; **nach seinen Reden zu ~** dacă ar fi să ne luăm după vorbele sale..., judecând după spusele lui...; **voreilig über etwas ~** a-și da o părere pripită despre ceva, a judeca pripit un lucru; **falsch ~** a judeca greșit; **darüber kann er nicht ~** asupra acestui lucru nu-și poate da părerea; **nach dem Schein ~** a judeca după aparențe; **über jn. parteiisch ~** a judeca pe cineva părtinitor; **über etwas sachlich ~** a judeca o chestiune în mod obiectiv; *(jur.)* **in einer Sache** (sau **über eine Sache**) **~** a judeca o chestiune, a pronunța sentința într-o chestiune. **2.** *(log.)* a emite o judecată.
Urteils|ab|änderung, *-en, f. (jur.)* modificare a sentinței, a verdictului.
Urteils|anfechtung, *-en, f. (jur.)* atacare a sentinței, recurs împotriva sentinței.
Urteils|anfertigung, *-en, f. (jur.)* motivare a sentinței.
Urteils|aufhebung, *-en, f. (jur.)* anulare, casare a sentinței.
Urteilsbegründung, *-en, f. (jur.)* argumentare, considerente privind sentința.
Urteilsberichtigung, *-en, f. (jur.)* rectificare a sentinței.
Urteils|eröffnung, *-en, f. (jur.)* publicare a sentinței.
urteilsfähig *adj.* capabil de a judeca, de a discerne; competent.
Urteilsfähigkeit *f. sg.* v. U r t e i l s k r a f t.
Urteilsfällung, *-en, f. (jur.)* pronunțare a sentinței.
Urteilsfindung, *-en, f. (jur.)* judecare.
Urteilskraft *f. sg.* putere, capacitate de judecată; discernământ; **mangelnde ~** lipsă de discernământ.
Urteilskundmachung, *-en, f.* v. U r t e i l s v e r k ü n d u n g.
urteilslos *adj.* fără părere, fără opinie.
urteilsreif *adj. (despre un dosar)* gata de a fi judecat.
Urteils|schelte, *-n, f.* critică publică adusă unei sentințe.
Urteils|senat, *-(e)s, -e, n.* complet de judecată care a pronunțat sentința.
Urteils|spruch, *-(e)s, -sprüche, n.* sentință, judecată, verdict.
Urteilsverkündung, Urteilsverkündigung, *-en, f. (jur.)* pronunțare, comunicare a sentinței.
Urteilsverkündungs|termin, *-s, -e, m. (jur.)* termen de pronunțare a sentinței.
Urteilsvermögen, *-s, n. sg.* v. U r t e i l s k r a f t.
Urteilsvoll|streckung, *-en, f.,* **Urteilsvollzug**, *-(e)s, m. sg. (jur.)* executare a sentinței.
Urtel, *-s, -, n. (jur., înv.)* v. U r t e i l.
Urtext, *-(e)s, -e, m.* text originar; versiune originară.
Urtier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* **1.** animal preistoric. **2.** *(mai ales pl.)* protozoare, animale unicelulare *(Protozoa)*.
Urtierchen, *-s, -, n. (mai ales pl.)* v. U r t i e r **(2)**.
Urtrieb, *-(e)s, -e, m.* instinct primar.
urtümlich *adj.* **1.** natural, pur, nedeformat; **frisch und ~** proaspăt și natural; **in seiner ~en Reinheit** în curățenia-i necoruptă, nepătată. **2.** primordial, primitiv; arhaic.
Urtümlichkeit *f. sg.* v. U r s p r ü n g l i c h k e i t.
Urtyp, *-s, -e(n),* **Urtypus**, *-, -pen, m.* tip primar; arhetip, prototip.
Uruguayer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* uruguaiez(ă).
uruguay|isch *adj.* uruguaiez.
Ur|ur|ahn, *-(e)s, -en, m.* **1.** stră-strămoș. **2.** *(înv., încă reg.)* stră-străbunic.
ur|ur|alt *adj.* stră-străvechi.
Ur|ur|eltern *pl.* stră-strămoși.
Ur|ur|enkel, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* stră-strănepot(-oată), descendent din generația a patra.

Ur|urgroß|eltern *pl.* stră-străbunici.
Ur|urgroßmutter, *-mütter, f.* stră-străbunică.
Ururgroßvater, *-s, -väter, m.* stră-străbunic.
Urvater, *-s, -väter, m.* **1.** strămoş, străbun. **2.** *sg.* Adam.
urväterlich *adj.* străvechi, strămoşesc.
Urväterzeit, *-en, f.* timp străvechi, strămoşesc, perioadă a străbunilor; **aus ~en** din timpul, de pe vremea străbunilor noştri, din timpuri imemoriale.
Urvernunft *f. sg. (rel.)* raţiune supremă, divină.
urverwandt *adj.* înrudit din timpuri străvechi; **~e Sprachen** limbi înrudite la origine.
Urverwandtschaft, *-en, f.* înrudire, rubedenie străveche, de origine.
Urviech, Urvieh, *-(e)s, Urviecher, n. (fam.)* persoană naivă, caraghioasă.
Urvogel, *-s, -vögel, m.* pasăre preistorică.
Urvolk, *-(e) s, -völker, n.* popor preistoric.
Urvorfahr, *-en, -en, m.* străbun.
Urwahl, *-en, f.* alegere primară, în prima etapă, fază; alegere a delegaţilor, a deputaţilor (la o convenţie, adunare etc.).
Urwähler, *-s, -, m.* alegător în primul tur de scrutin.
Urwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure seculară, pădure virgină; junglă.
Urwaldriese, *-n, -n, m.* arbore uriaş de pădure seculară.
Urwelt, *-en, f.* lume, epocă primitivă, preistorică.
urweltlich *adj.* din lumea primitivă; preistoric.
Urwesen, *-s, -, n.* **1.** fiinţă primitivă, preistorică. **2.** *(fig.)* natură propriu-zisă, caracteristică de bază.
Urwort, *-(e)s, -wörter, n. (lingv.)* cuvânt radical.
urwüchsig *adj.* nativ, primitiv; firesc, natural, simplu; naiv; **~e Kraft** forţă primitivă; **~e Sprache** limbaj natural, viguros.
Urwüchsigkeit *f. sg.* caracter primitiv, nativ; naturaleţe, simplitate, naivitate.
Urzeichen,*-s, -, n.* semn primordial, înnăscut, care rămâne.
Urzeit, *-en, f.* epocă primitivă, preistorie; **in, vor, zu ~en** cu foarte mult timp în urmă; **seit ~en** de foarte mult timp, din vremuri străvechi.
urzeitlich *adj.* preistoric.
Urzelle, *-n, f.* celulă primară.
Urzeugung *f. sg.* generaţie spontanee.
Urzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** stare primitivă, iniţială; *(fig.)* stare originară. **2.** *(rel.)* starea de dinainte de păcatul originar.
urzu|ständlich *adj.* **1.** în stare primitivă. **2.** originar, primar.
Urzweck, *-(e)s, m. sg.* scop originar, iniţial, principal.
Usance [y'zã:s(ə)], *-n, (reg.),* **Usanz**, *-en, f. (com.)* obicei, uzanţă.
usancemäßig *adj.* şi *adv. (com.)* conform uzanţei, conform obiceiului.
Usancenhandel, *-s, m. sg.* comerţ de devize în valută străină.
Usbeke, *-n, -n. m.,* **Usbekin**, *-nen, f.* uzbec(ă).
usbekisch *adj.* uzbec.
User ['ju:zə], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** consumator(-oare) de droguri. **2.** utilizator de computer.
usf. *presc.* de la und so fort ş.a.m.d.
Uso, *-s, m. sg.* v. Usus.
USSR *(ist.) presc.* de la Ukrainische Sozialistische Sowjetrepublik Republica Socialistă Sovietică Ucraineană.
U-Strab, *-s, f. presc.* de la Unterpflasterstraßenbahn.
usuell *adj.* uzual, obişnuit.
Usurpation *f. sg.* uzurpare.
Usurpator, *-s, -toren, m.* uzurpator.
usurpatorisch *adj.* referitor la uzurpare, prin uzurpare.
usurpieren, *usurpierte, usurpiert, vb. (h) tr.* a uzurpa.
Usurpierung, *-en, f.* uzurpare.
Usus, *-, m. sg. (com.,* şi *fig.)* uzanţă; obicei; **das ist hier so** ~ aşa se obişnuieşte pe aici.
Ususfructus *m. sg. (jur.)* uzufruct.
usw. *presc.* de la und so weiter ş.a.m.d.
Utensilien [-liən] *pl.* ustensile, rechizite, unelte.
uterin *adj. (anat.)* uterin.
Uterus, *-, -ri, m. (anat.)* uter.
utilisieren, *utilisierte, utilisiert, vb. (h) tr.* a utiliza, a folosi.
utilitär *adj.* utilitar.
Utilitarier, *-s, -, m.* utilitarist.
Utilitarismus, *-, m. sg. (fil.)* utilitarism.
Utilitarist, *-en, -en, m.* utilitarist.
utilitaristisch *adj.* utilitarist, utilitar.
Utilität *f. sg. (înv.)* utilitate.
Utopie, *-n* [-'i:ən], *f.* utopie.
utopisch *adj.* utopic, iluzoriu.
Utopismus, *-, -men. m.* utopism.
Utopist, *-en, -en. m.* utopist; visător.
u.U. *presc.* de la unter Umständen poate, în anumite condiţii.
u.ü.V. *presc.* de la unter üblichem Vorbehalt sub rezerva obişnuită.
UV *presc.* de la ultraviolett ultraviolet.
u.v.a.(m.) *presc.* de la und viele(s) andere (mehr) şi multe altele.
UV-Lampe, *n. f.* lampă cu cuarţ.
UV-Strahlen *pl. presc.* de la ultraviolette Strahlen raze ultraviolete.
UV-Strahlung *f. sg. (fiz.)* radiaţie ultravioletă.
Uvula [u:vu-], *-lae, f. (anat.)* uvulă, omuşor.
uvular *adj. (lingv.)* uvular.
Uvular, *-s, -e, m. (lingv.)* sunet uvular.
u.W. *presc.* de la unseres Wissens după cum suntem informaţi.
Ü-Wagen, *-s, -, m. (TV) presc.* de la Übertragungswagen.
u.Z. *presc.* de la unsere(r) Zeitrechnung din era noastră.
Uz, *-es, -e, m. (fam.)* bătaie de joc, zeflemea.
Uzbruder, *-s, -brüder, m. (fam.)* miştocar, glumeţ, zeflemist.
uzen, *uzte, geuzt (du, er uzt), vb. (h) tr.* a lua peste picior, a zeflemisi, a-şi bate joc (de cineva).
Uzerei, *-en, f. (fam.)* zeflemea, miştocăreală, glumă.
Uzname, *-ns, -n, m.* poreclă.

V

V, v [fao], *-s, -s, n.* litera V, v și sunetul f sau v.

v. *presc.* de la **1.** v o n, v o m de, de la. **2.** v o r în fața, înaintea. **3.** v i d e! vezi! **4.** v e r t e! întoarce! **5.** *(fiz.)* v e l o c i t a s viteză.

V *presc.* de la **1.** V o l u m e n volum. **2.** V o l t volt. **3.** V a n a d i u m vanadiu.

VA *presc.* de la V o l t a m p e r e voltamper.

v.a. *presc.* de la v o r a l l e m mai ales.

Vabanque (și **va banque)** [va 'bã:k] *adv. (la jocuri de noroc)* se joacă totul; ~ **spielen a)** a juca «va banque»; **b)** *(fig.)* a risca totul, a miza ultima carte, a juca ultima carte.

Vabanque|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** joc «va banque». **2.** *(fig.)* risc; ultima șansă.

Vacheleder ['vaʃle:-], *-s, n. sg.* talpă ușoară.

Vachettenleder [va'ʃɛtən-], *-s, n. sg. (tăb.)* vașete.

Vaddeel, *-s, -, n. (reg.)* v. V i e r t e l.

Vademekum [va-], *-s, -s, n.* vademecum, călăuză, memorator, ghid.

Vadium ['va:-], *-s, -dien* [-diən], *n.* **1.** *(jur., ist.)* garanție, cauțiune. **2.** *(glumeț)* siguranță.

vados [va-] *adj. (geol.)* vados.

Vadosewasser, *-s, n. sg. (geol.)* apă vadoasă.

vag [va:k] *adj.* v. v a g e.

Vagabondage [vagabɔn'da:ʒə] *f. sg. (austr.)* vagabondaj.

Vagabund, *-en, -en, m.* vagabond.

Vagabundenleben, *-s, n. sg.* viață, trai de vagabond; **ein ~ führen** a duce o viață de vagabond.

Vagabundentum, *-s, n. sg.* vagabondaj.

vagabundieren, *vagabundierte, vagabundiert, vb. (h) intr.* a vagabonda, a hoinări, a umbla haimana.

Vagabund|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent vagabond.

Vagant [va-], *-en, -en, m. (înv.)* **1.** cântăreț, poet călător (în evul mediu), vagant. **2.** student călător.

Vagantendichtung *f. sg. (lit.)* poezia vaganților.

vage ['va:-] *adj.* vag, nedeslușit, neclar, nesigur, nebulos; ~ **Hoffnung** speranță vagă.

Vagheit ['va:k-], *-en, f.* nehotărâre, nesiguranță, neclaritate; **die ~ seiner Behauptungen** caracterul vag, nesigur al afirmațiilor sale.

vagieren [va-], *vagierte, vagiert, vb. (h* și *s) intr. (livr.)* v. v a g a b u n d i e r e n.

Vagina [va-], *-nen, f.* **1.** *(anat.)* vagin. **2.** *(bot.)* teacă a frunzei.

vaginal *adj. (anat.)* vaginal.

Vagus ['va:-], -, *m. sg. (anat.)* nerv vag.

vakant [va-] *adj.* vacant, neocupat, eliberat; **sobald eine Stelle ~ wird** îndată ce un post devine vacant.

Vakant|anzeige, *-n, f.* anunțare a unui post vacant.

Vakanz [va-], *-en, f.* **1.** loc, post vacant. **2.** *(reg.)* vacanță, concediu.

Vakat ['va:-], *-(s), -s, n. (tipogr.)* pagină albă (în cadrul colii de tipar).

Vakuole [va-], *-n, f. (biol.)* vacuolă.

Vaku|um ['va:-], *-s, -kua* (și *-kuen* [-kuən]), *n. (fiz.)* vid, vacuum.

Vaku|um|abdampf, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* abur de emisiune în vacuum.

Vaku|um|abdampf|apparat, *-(e)s, -e, m.*, **Vaku|um|abdampf|pfanne**, *-n, f. (tehn.)* aparat de vacuum cu abur de emisiune.

Vaku|um|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* aparat de vacuum, aparat sub vacuum.

Vaku|umbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu depresiune; *(ferov.)* frână cu vid.

Vaku|um|eismaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină cu vacuum pentru fabricat gheață.

Vaku|umpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă de vid.

Vaku|umrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* tub, țeavă de vid.

Vaku|umröhre, *-n, f. (electr.)* tub electronic.

Vaku|umventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* supapă de vid.

vaku|umverpackt *adj. (despre mărfuri)* ambalat sub vid.

Vaku|umverpackung, *-en, f. (despre mărfuri)* ambalare, împachetare sub vid.

Vakzin [vak-], *-s, -e, n.* v. V a k z i n e.

Vakzination, *-en, f. (med.)* vaccinare.

Vakzine, *-n, f. (med.)* vaccin.

vakzinieren, *vakzinierte, vakziniert, vb. (h) tr. (med.)* a vaccina.

Vakzinierung, *-en, f. (med.)* vaccinare.

valabel [va-] *adj.* valabil, valid.

Valand ['fa:...], **Valant**, *-s, m. sg.* v. V o l a n d.

vale! ['va:-] *interj.* rămâi cu bine! drum bun!

Valediktion [-'tsio:n], *-en, f. (înv.)* **1.** rămas-bun. **2.** cuvântare de adio.

valedizieren, *valedizierte, valediziert, vb. (h) intr. (înv.)* **1.** a-și lua rămas-bun. **2.** a ține cuvântarea de adio.

Valenciennes|spitze [valã'sjɛn-], *-n, f.* dantelă fină cu motive florale, dantelă Valenciennes.

Valenz [va-], *-en, f.* **1.** *(chim.,* și *fig.)* valență. **2.** *(biol.)* vigoare; putere. **3.** *(lingv.)* valență.

Valenz|absättigung, *-en, f. (chim.)* saturare a valențelor.

Valenzbahn, *-en, f. (chim.)* orbită de valență.

Valenzband, *-(e)s, -bänder, n. (chim., tel.)* bandă de valență (la semiconductoare).

Valenz|elektron, *-en, n. (chim.)* electron de valență, electron periferic.

Valenzkräfte *pl. (chim.)* forțe de valență.

Valenzschale, *-n, f. (chim.)* pătură de valență.

Valenzschwingung, *-en, f. (chim.)* vibrație de valență.

Valenz|zahl, *-en, f. (chim.)* indicator, cifră de valență.

Valeriansäure [va-], *-n, f. (chim.)* acid valerianic.

Valet sau **Valet**[1] [va-], *-s,-s, n.* rămas-bun, adio; **jm.~ sagen** sau **jm. das ~ geben** a-și lua rămas-bun de la cineva; *(fig.)* **einer Sache ~ sagen** a renunța la un lucru, a-și lua adio de la un lucru, a lăsa baltă ceva.

Valet[2] [va'le:], *-s, -s, m. (la jocuri de cărți)* valet.

valetieren, *valetierte, valetiert, vb. tr. (elv.)* a călca (îmbrăcămintea).

Valeur [va'lø:ɐ], *-s, f.* **1.** *(com., înv.)* hârtie de valoare. **2.** valoare. **3.** *pl. (pict.)* nuanță, valoare.

valid [va-] *adj. (înv.)* **1.** valid, în putere. **2.** *(jur.)* valabil; executoriu; având putere de lege.

Validation, *-en, f.* **1.** *(înv.)* autentificare. **2.** v. V a l i d i e r u n g.

validieren, *validierte, validiert, vb. (h) tr.* a valida, a autentifica; a confirma.

Validierung, *-en, f.* validare, autentificare; confirmare.

Validität, *-en, f.* validitate, autenticitate.

valieren [va-], *valierte, valiert, vb. (h) intr. (înv.)* a valora, a avea valoare; a fi în vigoare.

Valise [va-], *-n, f.* valiză.

valleri, vallera [și va-] *interj. (mai ales în cântece)* tralala.

Valor ['va:-], *-s, -oren, m.* **1.** *sg. (com.)* valoare; conținut. **2.** *pl.* obiecte de valoare, bijuterii, hârtii de valoare, bancnote etc.

Valorisation, *-en, f. (ec.)* influențare, ridicare a prețurilor de către stat în favoarea producătorilor.

valorisieren, *valorisierte, valorisiert, vb. (h) tr. (ec., despre stat)* a influența (prețurile) în favoarea producătorilor, a ridica prețurile.

Valorisierung, *-en, f.* v. V a l o r i s a t i o n.

Valuta [va-], *-ten, f.* **1.** *(fin.)* valută, contravaloare, devize; **feste, beständige ~** valută forte. **2.** *(ec.)* contravaloare. **3.** *(ec.)* valoare; ~ **per heute** cu valoarea de azi.

Valuta|anleihe, *-n, f. (ec.)* împrumut în devize.

Valuta|erlöse *pl. (ec.)* câștiguri, beneficii în valută.

Valutagegenwert, *-(e)s, -e, m. (com.)* încasări de devize convertibile în monedă internă.

Valutageschäft, *-(e)s, -e, n.* operație, afacere în devize.

Valutagesetzgebung, *-en, f.* legislație privind devizele.

Valutagut|haben, *-s, -, n. (ec.)* credit activ în valută.

Valutakurs, *-es, -e, m. (ec.)* curs de schimb, curs valutar; **beweglicher ~** curs de schimb flotant; **fester ~** curs de schimb fix.

Valutanotierung, *-en, f.* cotație a monedelor străine.

Valuta|umrechnungs|satz, *-es, -sätze, m.* coeficient al comerțului exterior (pentru convertirea devizelor în moneda națională).

Valutaquotierung, *-en, f. (ec.)* curs al valutei.

Valuta|sturz, *-es, -stürze, m. (ec.)* prăbușire a valutei.

Valutaverschlechterung, *-en, f. (fin.)* devalorizare a valutei.

Valutenfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m. (ec.)* fond de devize.

valutenkräftig *adj.* plătibil în valută.

Valutenregulierung, *-en, f.* reglementare prin valută.

valutieren, *valutierte, valutiert, vb. (h) intr.* **1.** a evalua, a indica valoarea. **2.** a fixa termenul pentru o plată.

Valvation [valva'tsio:n], *-en, f.* stabilire a valorii (unor monezi).

valvieren, *valvierte, valviert, vb. (h) tr. (înv.)* a evalua, a aprecia valoarea.

Vamp [væmp], *-s, -s, m.* vampă.

Vampir [vam-], *-s, -e, m.* **1.** *(zool.)* vampir *(Vampyrus, Thyllostoma).* **2.** *(peior.)* vampir, exploatator.

van [van şi fan] *prep. (reg.)* v. von.
Vanadium [va-] şi **Vanadin**, *-s, n. sg. (chim.)* vanadiu.
Vandale [van-], *-n, -n, m.* **1.** *(ist.)* vandal. **2.** *(fig.)* brută, barbar.
Vandalin, *-nen, f. (ist.)* vandală.
vandalisch *adj.* **1.** *(ist.)* vandal. **2.** barbar, brutal, bestial.
Vandalismus, *-, m. sg.* vandalism, faptă brutală, barbarie.
vanille [va'nIljə] *adj.* galben deschis, pal.
Vanille [va'nIlə] şi [va'niljə] *f. sg. (cul.* şi *bot.)* vanilie *(Vanilla planifolia).*
Vanille|eis, *-es, n. sg.* îngheţată de vanilie.
Vanillegeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust de vanilie.
Vanillepulver, *-s, n. sg.* praf de vanilie.
Vanilleschokolade *f. sg.* ciocolată cu vanilie.
Vanille|stange, *-n, f.* baton de vanilie.
Vanillezucker, *-s, m. sg.* zahăr vanilat.
Vanillin, *-s, n. sg. (chim.)* vanilină.
Vanillinzucker, *-s, m. sg.* v. Vanillezucker.
Vapeur [va'pø:ɐ], *-s, -s, n.* **1.** *sg. (text.)* voal, ţesătură foarte fină şi subţire, muselină. **2.** *pl. (fig.)* capricii, toane, mofturi, nevricale, proastă dispoziţie. **3.** *pl.* balonare, vânturi.
Vaporisateur [vaporiza'tø:ɐ], *-s, -e, m. (tehn.)* vaporizator.
Vaporisation *f. sg.* **1.** evaporare, vaporizare. **2.** *(chim.)* determinare a cantităţii de alcool dintr-un lichid. **3.** *(med., înv.)* metodă de oprire a hemoragiilor prin vapori de apă.
vaporisieren, *vaporisierte, vaporisiert, vb. tr.* şi *intr.* a (se) evapora, a (se) preface în aburi.
Vaporisierung, *-en, f.* v. Vaporisation.
Varia ['va-] *pl.* **1.** varia, lucruri diferite, amestecate. **2.** *(com.)* cheltuieli diferite.
variabel *adj.* variabil, schimbător; *(ec.)* **variables Kapital** capital variabil; **variable Größe** cantitate variabilă.
Variabilität, *-en, f.* variabilitate.
Variable, *-n, f. (mat.)* (mărime) variabilă; **Funktion von mehreren ~n** funcţie cu mai multe variabile.
variant [va-] *adj.* schimbător, variabil.
Variante, *-n, f.* variantă.
variantenreich *adj.* cu numeroase variante.
Variation, *-en, f.* **1.** variaţie, alternare, schimbare, oscilaţie. **2.** *(muz.)* variaţiune; **~en über ein Wiegenlied** variaţiuni pe un cântec de leagăn.
Variationsbreite, *-n, f.* totalitate a variaţiilor.
variationsfähig *adj.* v. variabel.
Variationsrechnung, *-en, f. (mat.)* calcul al variaţiilor.
Varietät [varie-], *-en, f.* **1.** varietate, fel, soi, specie. **2.** *(biol.)* varietate, soi. **3.** diversitate, felurime.
Varietee şi **Varieté** [varie'te:], *-s, -, n. (teatru)* varieteu.
Varieteekünstler şi **Varietékünstler**, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* artist(ă) de varieteu.
Varietee|the|ater şi **Varieté|the|ater**, *-s, -, n.* teatru de varietăţi.
vari|ieren [vari'i:-], *variierte, variiert, vb. (h* şi *s) tr.* şi *intr.* a varia, a (se) schimba.
varikös *adj. (med.)* varicos, cu varice.
Variola [va-], *-lä* (sau *-olen)* şi **Variole**, *-n, f. (med.)* **1.** variolă. **2.** pustulă de variolă.
Variometer [va-], *-s, -, n. (tehn., av., electr.)* variometru.
Varix ['va:], *-rizen*, **Varize** [va-], *-n, f. (med.)* varice.
Varizellen [va-] *pl. (med.)* varicelă, vărsat-de-vânt.
vasal [va'za:l] *adj. (med., biol.)* vascular.
Vasall [va-], *-en, -en, m. (ist.)* vasal.
Vasallendienst, *-(e)s, -e, m. (ist.)* serviciu feudal, serviciu de vasal.
Vasallen|eid, *-(e)s, -e, m. (ist.)* jurământ de credinţă, de supunere depus de un vasal.
Vasallenland, *-(e)s, länder, n. (ist.,* şi *fig.)* ţară vasală.
Vasallenpflicht, *-en, f.* obligativitate de a depune serviciu de vasal.
Vasallen|staat, *-(e)s, -en, m. (ist.,* şi *fig.)* stat vasal.
Vasallentreue *f. sg. (ist.)* fidelitate, credinţă de vasal.
Vasallentum, *-s, n. sg.* **1.** *(ist.)* vasalitate. **2.** *(ist.)* vasali, totalitate a vasalilor. **3.** *(peior.)* slugărnicie.
vasallisch *adj.* **1.** vasal, de vasal. **2.** *(peior.)* slugarnic, servil.
Vasallität *f. sg.* vasalitate.
Väs|chen ['vɛ:s-], *-s, -, n. (dim.* de la Vase) vază mică de flori, văzuţă.
Vase ['va:-], *-n, f.* vază, vas de flori.
Vaselin [va-], *-s, n. sg.*, **Vaseline** *f. sg.* vaselină.
vasenförmig ['va:-] *adj.* în formă de vază.
vaskular, **vaskulär** [vas-] *adj. (med.)* vascular.
vasodilatorisch [va-] *adj. (med.)* vasodilatator.
vasomotorisch *adj.* vasomotor.
vast [vast] *adj. (înv.)* **1.** vast, întins; imens. **2.** pustiu.
Vater, *-s, Väter, m.* **1.** tată, părinte; **strenger ~** tată sever; **er ist der ganze** (sau **der leibhaftige**) **~** sau **er ist seinem ~ wie aus dem Gesicht geschnitten** e taică-său bucăţică ruptă; **wie geht es Ihrem Herrn ~?** ce mai face tatăl dv.? **er hat einen Berliner zum ~** tatăl său e berlinez; **sie machte ihn zum ~** l-a făcut tată, i-a născut un copil; *(fig.)* părinte; **er war der ~ der deutschen Poesie** el a fost părintele poeziei germane; **~ des Vaterlandes** părintele patriei. **2.** tătucă, moş, nene; **~ Johann** moş Ion, nenea Ion, tătuca Ion. **3.** creator, autor; *(fam.)* **der Wunsch ist der ~ des Gedankens** dorinţa dă naştere gândului; **der ~ der Lüge** autorul minciunii. **4.** *(rel.)* Dumnezeu; **der ~ im Himmel** Dumnezeu din ceruri. **5.** *(bis.)* pater, părinte; **der heilige ~** papa. **6.** *pl.* strămoşi; *(fig.)* **er wurde zu seinen Vätern versammelt** a murit. **7.** *pl. (ist.)* mai marii, bătrânii, capii; **die Väter der Stadt** capii oraşului, bătrânii oraşului; **die versammelten Väter** sfat al bătrânilor, al capilor, al mai-marilor. **8.** *(tipogr.)* patriţă. **9.** *(mine)* zăcământ.
Vater|auge, *-s, -n, n.* ochi de tată, de părinte.
Vaterbild, *-(e)s, -er, n. (psih., sociol.)* imaginea tatălui.
Vaterbindung, *-en, f. (psih.)* ataşament faţă de tată.
Vaterbruder, *-s, -brüder, m.* unchi după tată, frate al tatălui.
Väterchen, *-s, -, n. (dim.* de la Vater) **1.** tătic; **liebes ~!** dragă tăticule! **2.** tătuc, moş, nene.
Vaterfigur, *-en, f.* personalitate stimată ca un părinte.
Vaterfreude, *-n, f.* bucurie de tată.
Vatergewinde, *-s, -, n. (tehn.)* filet exterior.
vater|haft *adj.* patern.
Vater|haus, *-es, n. sg.* casă părintească.
Vater|herrschaft *f. sg.* patriarhat.
Vater|herz, *-ens, -en, n.* inimă de tată.
Vaterland, *-(e)s, -länder, n.* patrie; **unser geliebtes ~** patria noastră iubită; **das ~ ruft** ne cheamă patria; **das ~ ist in Gefahr** patria e în primejdie; **die Verteidigung des ~es** apărarea patriei; **alles auf dem Altar des ~es opfern** a jertfi totul pe altarul patriei; **dem ~e dienen** a sluji patria; *(fam.)* **der Prophet gilt nichts in seinem ~** nimeni nu e profet în ţara sa.
vaterländisch *adj.* patriotic, al patriei, naţional; **~ gesinnt** cu sentimente patriotice.
Vaterlandskunde *f. sg.* (obiect de studiu pentru) cunoaşterea patriei.
Vaterlandsliebe *f. sg.* iubire, dragoste de patrie, patriotism.
vaterlandsliebend *adj.* patriotic, cu iubire de patrie.
Vaterlandslied, *-(e)s, -er, n.* cântec patriotic.
vaterlandslos *adj.* fără patrie, apatrid.
Vaterlandsver|räter, *-s, -, m.* trădător de patrie.
Vaterlandsverteidiger, *-s, -, m.* apărător al patriei.
väterlich **I.** *adj.* părintesc, patern. **II.** *adv.* părinteşte.
väterlicherseits *adv.* din partea tatălui, dinspre tată.
Vaterliebe *f. sg.* dragoste de tată, dragoste paternă, părintească.
vaterlos *adj.* fără tată, orfan de tată.
Vaterlosigkeit *f. sg.* lipsă de tată.
Vatermord, *-(e)s, -e, m.* paricid, ucidere de tată.
Vatermörder, *-s, -, m.* **1.** paricid, ucigaş de tată. **2.** *pl. (fam.)* guler tare şi înalt de cămaşă.
Vatermörderin, *-nen, f.* paricidă, ucigaşă de tată.
vatermörderisch *adj.* paricid.
vatern, *vaterte, gevatert, vb. (h) refl. (rar)* a semăna cu tatăl.
Vatername, *-ns, -n, m.* **1.** nume al tatălui. **2.** patronim, nume de familie.
Vaterpflicht, *-en, f.* datorie de tată.
Vater|recht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept de tată, putere părintească.
vater|rechtlich *adj.* ţinând de drepturile de tată.
Vatersbruder, *-s, -brüder, m.* v. Vaterbruder.
Vaterschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* prim puţ, prim filon.
Vaterschaft *f. sg.* paternitate.
Vaterschaftsbe|stimmung, **Vaterschafts|ermittlung**, *-en, f. (jur.)* stabilire a paternităţii.
Vaterschaftsklage, *-n, f. (jur.)* acţionare în judecată pentru stabilirea paternităţii.
Vaterschwester, *-n, f.* soră a tatălui, mătuşă după tată.
Vatersegen, *-s, m. (înv.)* binecuvântare părintească.
Vätersitte, *-n, f.* datină din părinţi, datină strămoşească.
Vätersitz, *-es, -e, n.* lăcaş strămoşesc.
Vatersname, *-ns, -n, m.* v. Vatername.
Vatersöhnchen, *-s, -, n.* **1.** copil preferat al tatălui. **2.** *(fig.)* persoană care se răsfaţă.
Vaters|schwester, *-n, f.* v. Vaterschwester.
Vater|stadt, *-städte, f.* oraş natal.
Vater|stelle *f. sg.* loc de tată; **bei jm. ~ vertreten** a ţine locul tatălui, a fi ca un tată pentru cineva.
Vater|stolz, *-es, m. sg.* mândrie de tată.
Vatertag, *-(e)s, -e, m. (glumeţ)* ziua taţilor (de ziua Înălţării Domnului).
Vaterteil, *-(e)s, -e, n. (jur.)* patrimoniu.
Vatertier, *-(e)s, -e, n. (zootehn.)* mascul de prăsilă.
Vater|unser, *-s, -, n. (rel.)* (rugăciunea) Tatăl nostru; **ein ~ beten** a spune Tatăl nostru; **er kann die Aufgabe wie das ~** ştie lecţia ca pe Tatăl nostru, pe dinafară; **dem kann man das ~ durch die Backen blasen** e slab ca un ţâr.
Vati, *-s, -s, m. (limbajul copiilor)* tăticu.
Vatikan [va-], *-s, m. sg.* **1.** Vaticanul, statul papal. **2.** colină vaticană *(Mons Vaticanus).* **3.** *(fig.)* Vatican, putere papală.
vatikanisch *adj.* al (a) Vaticanului; **die ~e Bibliothek** biblioteca Vaticanului.
Vatikan|stadt *f. sg.* cetatea Vaticanului.
Vaudeville [vod(ə)'vi:l], *-s, -s, n.* **1.** *(teatru)* vodevil. **2.** *(înv.)* cântec satiric improvizat ocazional. **3.** *(muz.)* cântec, arie cu refren, compus(ă) din mai multe strofe, care sunt cântate alternativ de mai multe voci.
V-Aus|schnitt ['fao-], *-(e)s, -e, m.* decolteu en coeur.
vazieren [va-], *vazierte, vaziert, vb. (h) intr. (înv.)* a fi liber, neocupat; a avea liber (de la lucru); a hoinări.
vazierend **I.** *part. prez.* de la vazieren. **II.** *adj.* liber; neocupat.
VBl. *presc.* de la Verordnungsblatt buletin oficial.
VBV *presc.* de la Gewerkschaft der Verwaltungen, Banken, Versicherungen sindicat al administraţiei, băncilor, asigurărilor.
v. Chr. *presc.* de la vor Christus înainte de Christos, înaintea erei noastre, î. e. n.
v. Chr. G. *presc.* de la vor Christi Geburt v. v. Chr.
VDE *presc.* de la Verband Deutscher Elektrotechniker Uniunea electrotehnicienilor germani.
VdgB *presc.* de la Vereinigung der gegenseitigen Bauernhilfe Asociaţia de ajutor reciproc al ţăranilor.
VDI *presc.* de la Verein Deutscher Ingenieure Asociaţia inginerilor germani.
VdN *presc.* de la Verfolgte(r) des Naziregimes urmărit(ă) al(a) regimului nazist.
v.d.Z. *presc.* de la vor der Zeitrechnung înaintea erei noastre, î.e.n.
VEAB *presc.* de la Volkseigener Erfassungs- und Aufkauf-Betrieb întreprindere de colectări şi achiziţii.
VEB *presc.* de la Volkseigener Betrieb *(în fosta R.D.G.)* întreprindere socialistă, bun al întregului popor.
VEB-Plan *presc.* de la Volkseigener Betriebsplan *(în R.D.G.)* plan al întreprinderii socialiste.
Veda, *-(s), Veden, m.* v. Weda.

Vedette [ve-], *-n, f.* **1.** *(mil., înv.)* santinelă de cavalerie, vedetă; **toujours en** ~ întotdeauna gata, gata oricând. **2.** vedetă, star.
Vedettenboot, *-(e)s, -e, n. (mar. mil.)* vedetă.
Vedettenlinie [-niə], *-n, f. (mil., înv.)* lanț de santinele.
Vedettenschiff, *-(e)s, -e, n. (mar. mil.)* vas de recunoaștere, de observație.
vedisch *adj.* v. wedisch.
Vedute [ve-], *-n, f.* **1.** *(pict.)* vedere exactă și minuțioasă a unui oraș (sau peisaj). **2.** *(constr., ist.)* punct de observație întărit (la fortificații).
Veganismus, *-, m. sg.* veganism, vegetarianism sever.
Vegetabilien [vegeta'bi:liən] *pl.* **1.** materii vegetale. **2.** alimente vegetale; legume, zarzavaturi.
Vegetabilienhändler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* negustor(easă) de zarzavaturi, zarzavagiu, zarzavagioaică.
vegetabil(isch) *adj.* vegetal.
Vegetarianer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.)* v. Vegetarier.
Vegetarismus, *-, m. sg.* vegetarianism.
Vegetarier [-riɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* vegetarian(ă).
vegetarisch *adj.* vegetarian; **~e Kost** alimentație vegetariană; *(adverbial)* **er lebt** ~ duce o viață vegetariană.
Vegetation, *-en, f.* **1.** vegetație. **2.** creștere a plantei, vegetație. **3.** *pl. (med.)* vegetații; **adenoide ~en** vegetații adenoide, polipi.
Vegetationsdecke *f. sg.* pătură, strat de vegetație.
Vegetationsgebiet, *-(e)s, -e, n. (bot.)* zonă de vegetație.
Vegetationsgott|heit, *-en, f. (mit.)* zeitate, zeu a(l) vegetației.
Vegetationsgrenze, *-n, f. (bot., geogr.)* limită a zonei de vegetație.
Vegetationsgürtel, *-s, -, m. (bot.)* brâu de vegetație.
Vegetationskegel, *-s, -*, **Vegetations|punkt**, *-(e)s, -e, m. (bot.)* con, punct de vegetație.
Vegetations|periode, *-n, f. (bot.)* perioadă de vegetație, de dezvoltare optimă.
Vegetations|stufe, *-n, f.* zonă de vegetație (în funcție de înălțime).
Vegetationszeit, *-en, f.* v. Vegetationsperiode.
Vegetationzone, *-n, f.* zonă cu o vegetație caracteristică.
vegetativ *adj.* **1.** vegetal, referitor la plante. **2.** *(anat.)* vegetativ; **~es Nervensystem** sistemul nervos vegetativ; *(med.)* **~e Neurose** nevroză vegetativă.
vegetieren, *vegetierte, vegetiert, vb. (h) intr. (fig.; despre oameni)* a vegeta, a trăi de pe o zi pe alta fără a realiza ceva deosebit.
ve|hement [vehe-] *adj.* vehement, aprig, violent, impetuos.
Ve|hemenz *f. sg.* vehemență, violență, impetuozitate.
Ve|hikel [ve'hi:-], *-s, -, n.* **1.** vehicul. **2.** *(peior., iron.)* rablă, hodoroagă (de trăsură, de mașină). **3.** *(farm.)* remedium constituens, vehicul.
Veigelein, *-s, -*, **Veigerl**, *-s, -, n. (reg., înv.)* v. Veilchen.
Veih, *-(e)s, n. sg. (reg.)* v. Vieh.
Veilchen, *-s, -, n.* **1.** *(bot.)* viorea, violetă, toporaș *(Viola* L.); **wohlriechendes** ~ toporaș, viorea cu miros plăcut *(Viola odorata* L.); **dreifarbiges** ~ trei-frați-pătați, micșunea, panseluță de câmp, barba-împăratului *(Viola tricolor* L.); **bescheiden wie ein** ~ modest ca o violetă. **2.** v. Märzveilchen. **3.** v. Hundsveilchen.
Veilchen|alge, *-n, f. (bot.)* algă aeriană trăind pe frunze, scoarță, pietre *(Trentepholiaceae, Chroolepidaceae)*.
veilchen|artig *adj.* ca vioreaua, de felul viorelei.
veilchenblau *adj.* **1.** vioriu, albastru ca vioreaua; **~e Augen** ochi viorii, albaștri ca viorelele. **2.** violet.
Veilchenblüten|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei aromatic de viorele.
Veilchenduft, *-(e)s, -düfte, m.* parfum de violete.
veilchenfarben, **veilchenfarbig** *adj.* v. veilchenblau.
Veilchenfresser, *-s, -, m. (fam.)* om fudul, îngâmfat; țafandache.
Veilchengeruch, *-(e)s, m. sg.* miros de viorele.
Veilchengewächse *pl. (bot.)* violacee *(Violaceae)*.
Veilchenholz, *-es, n. sg. (bot.)* abanos albastru, lemn de micșunele, lemn de palisadă *(Acacia homalophylla)*.
Veilchenmoos, *-es, n. sg. (bot.)* specie de algă cu miros de viorele *(Trentepholia iolithus)*.
Veilchensaft, *-(e)s, m. sg.* sirop de viorele.
Veilchen|stein, *-(e)s, m. sg.* l. v. Veilchenmoos. **2.** v. Veilchenalge.
Veilchen|strauß, *-es, -sträuße, m.* buchet de viorele.
Veilchentabak, *-s, m. sg.* tutun de calitate inferioară.
Veilchenwurz *f. sg. (bot.)* stânjenel *(Iris germanica* L.).
Veilchenwurzel *f. sg.* **1.** *(bot.)* rădăcină de viorele. **2.** rizom uscat al unor soiuri de iris folosit împotriva tusei.
Veits|tanz, *-es, m. sg. (med.)* coree; **er führt einen ~ auf** îl apucă năbădăile; **vom ~ befallen** apucat de streche.
Vektor ['vɛk-], *-s, -toren, m. (mat.)* vector.
Vektor|algebra *f. sg. (mat.)* algebră vectorială.
Vektor|analysis *f. sg. (mat.)* analiză vectorială.
Vektor|anfangs|punkt, *-(e)s, -e, m.* origine a vectorului.
Vektordiagramm, *-s, -e, n. (fiz.)* diagramă vectorială.
Vektorfeld, *-(e)s, -er, n. (mat.)* câmp de vectori.
Vektorgröße, *-n, f. (mat.)* mărime vectorială.
vektoriell *adj. (mat.)* vectorial.
Vektorprodukt, *-(e)s, -e, n. (mat.)* produs vectorial.
Vektor|raum, *-(e)s, -räume, m. (mat.)* spațiu vectorial.
Vektor|rechnung, *-en, f. (mat.)* calcul vectorial.
Velamen [ve-], *-s, -mina, n. (bot.)* velamen, înveliș al rizodermei la plantele epifite.
Velament, *-(e)s, -e, n.* **1.** acoperitoare, înveliș. **2.** pretext, subterfugiu.
velar [ve-] *adj. (fon.)* velar; ~ **er Reibelaut** fricativă velară.
Velar, *-s, -e*, **Velarlaut**, *-(e)s, -e, m. (fon.)* sunet velar, velară.
velin [ve'li:n și ve'lɛ̃:] *adj.* velin.
Velin, *-(e)s, n. sg.* pergament (din piele de vițel).
Velinpapier, *-s, n. sg.* hârtie velină.
Veliten [ve-] *pl. (ist.)* **1.** veliți, infanterie ușoară la romani. **2.** corp de voluntari sub Napoleon I.
Velle|ität [vɛ-], *-en, f.* veleitate.
Velo ['ve:-], *-s, -s, n. (elv.)* bicicletă; ~ **fahren** a merge cu bicicleta.
Velodrom, *-s, -e, n.* velodrom.
Velofahrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (elv.)* biciclist(ă).
Velour [və'lu:ɐ], *-s, -e* și *-s, n. (text.)* velur, catifea.
Velourleder, *-s, n. sg.* piele de velur.
Velours [-'lu:ɐ], -[-'lu:ɐs], - [-lu:ɐs] **I.** m. *(text.)* v. Velour. **II.** *n. (tăb.)* v. Velourleder.
veloutieren [velu-], *veloutierte, veloutiert, vb. (h) tr.* a catifela, a face să fie catifelat.
Veloutiermaschine, *-n, f. (text.)* mașină de scămoșat, care dă stofei aspectul de catifea.
Veloziped [ve-], *-(e)s, -e, n. (înv.)* bicicletă.
Velozipedist, *-en, -en, m. (înv.)* biciclist.
Velten, *-s, m. sg. (în expr.)* **Sankt** ~ sfântul Valentin; **potz ~!** drace!
Velum, *-s, Vela, n. (anat., lingv.)* vălul palatului, cerul gurii.
Velveret ['vɛlvərət], *-s, -s, m.* (și *n.*) *(text.)* catifea de Manchester, catifea ripsată de bumbac.
Velvet ['vɛlvət], *-s, -s, m.* (și *n.) (text.)* catifea de bumbac.
Veme ['fe:-] *f. sg.* v. Feme.
venal [ve-] *adj. (înv.)* venal.
Venalität *f. sg.* venalitate.
Vendetta [ven-], *-tten, f.* vendetă.
Vene ['ve:-], *-n, f. (anat.)* venă.
Venediger [ve-], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* venețian(ă), locuitor(-oare) din Veneția.
venedisch *adj.* v. venezianisch.
Venenblut ['ve:-], *-(e)s, n. sg. (anat.)* sânge venos.
Venen|entzündung, *-en, f. (med.)* flebită.
Venen|erweiterung, *-en, f. (med.)* ectazie venoasă.
Venengeräusch, *-(e)s, -e, n. (med.)* zgomote venoase maladive.
venenös *adj. (med.)* otrăvitor, toxic.
Venenpuls, *-es, -e, m. (med.)* puls venos, puls al venei.
Venen|stein, *-(e)s, -e, m. (med.)* flebolit, trombus calcificat.
venerabel [ve-] *adj. (înv.)* venerabil.
Venerabile, *-s, n. sg. (rel.)* sfânta hostie.
Veneration *f. sg.* venerație.
venerieren, *venerierte, veneriert, vb. (h) tr.* a venera.
venerisch [ve-] *adj. (med.)* veneric; **die ~en Krankheiten** bolile venerice.
Venezianisch|rot, *-(e)s, n. sg. (chim.)* oxid de fier; roșu pompeian, ocru de fier.
Venezianer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Venediger.
Venezianerleuchter, *-s, -, m.* policandru, candelabru venețian.
venezianisch *adj.* venețian; *(pict.)* **die ~e Schule** școala venețiană; **~e Kreide** alb de Veneția, cretă venețiană.
Venezolaner [ve-], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Venezueler.
venezolanisch *adj.* v. venezuelisch.
Venezueler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Venezuela.
venezuelisch *adj.* din Venezuela.
Venn, *-s, -e, n. (reg.)* teren mlăștinos; mocirlă.
Venner, *-s, -, m. (elv.)* v. Fähnrich.
venös [ve-] *adj. (anat.)* venos, cu vene.
Ventil [vɛn-], *-s, -e, n.* **1.** *(tehn.)* ventil, valvă, robinet; supapă, vană. **2.** *(muz.)* dispozitiv pentru prelungirea sau scurtarea țevii acustice la instrumentele de suflat.
Ventilation, *-en, f.* ventilație, aerisire.
Ventilations|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de ventilație, de aerisire; ventilator.
Ventilations|einrichtung, *-en, f.* instalație de ventilație, de aerisire.
Ventilationskamin, *-s, -e, m.* cămin, coș al ventilatorului.
Ventilationsloch, *-(e)s, -löcher, n.* orificiu de ventilație.
Ventilations|öffnung, *-en, f.* v. Ventilationsloch.
Ventilationsrädchen, *-s, -, n.* elice de ventilație sau de aerisire la fereastră.
Ventilationsverlust, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* pierdere prin ventilație.
Ventilator, *-s, -toren, m. (tehn.)* ventilator; *(petr.)* exhaustor.
Ventil|aufsatz, *-es, -sätze, m. (tehn.)* căciulă, capac de ventil, de supapă.
Ventilbelastung, *-en, f. (tehn.)* sarcină, solicitare a supapei.
Ventildampfmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină cu aburi cu distribuție prin supape.
Ventil|einsatz, *-es, -sätze, m. (tehn.)* ghid de supapă raportat; lanternă a supapei.
Ventilfeder, *-n, f. (tehn.)* arc, resort al supapei.
Ventilfederteller, *-s, -, m. (tehn.)* taler de sprijinire a arcului supapei.
Ventilführung, *-en, f. (tehn.)* ghid de supapă.
Ventilführungsrippe, *-n, f. (tehn.)* nervură de ghidaj a supapei.
Ventilhaube, *-n, f.* v. Ventilaufsatz.
Ventilhorn, *-(e)s, -hörner, n. (muz.)* trâmbiță de aramă cu pistoane.
Ventilhub, *-(e)s, -hübe, m. (tehn.)* cursă a supapei.
ventilieren, *ventilierte, ventiliert, vb. (h) tr.* **1.** a ventila, a aerisi. **2.** *(fig.)* a cumpăni, a chibzui, a discuta (o problemă).
Ventilierung, *-en, f.* ventilare, aerisire.
Ventilkammer, *-n, f. (tehn.)* cameră, cutie a supapei.
Ventilkegel, *-s, -, m. (tehn.)* scaun conic al ventilului, al supapei.
Ventilkeil, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* pană de supapă.
Ventilklappe, *-n, f. (tehn.)* clapetă de acționare a supapei, clapă a supapei.
Ventilkorb, *-(e)s, -körbe, m. (tehn.)* locaș al ventilului, al supapei.
Ventilnadel, *-n, f. (tehn.)* ac de supapă.
Ventilring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel de supapă.
Ventilringsitz, *-es, -e, m. (tehn.)* scaun inelar al supapei.
Ventilsitz, *-es, -e, m. (tehn.)* scaun al supapei.
Ventil|stange, *-n, f. (tehn.)* tijă a supapei.
Ventil|steuerung *f. sg. (tehn.)* distribuție cu supape.
Ventil|stößel, *-s, -, m. (tehn.)* tachet de supapă, tijă împingătoare a supapei.
Ventilteller, *-s, -, m. (tehn.)* ciupercă, taler de supapă.

Ventiltrompete, *-n, f. (muz.)* trompetă cu ventil.

Ventrikel, *-s, -, m. (anat.)* ventricul.

ventrikulär *adj.* ventricular.

Ventriloquist, *-en, -en, m.* ventriloc.

Venturimesser [vεn-], *-s, -, m. (tehn.)* venturimetru.

Venus ['ve:-] *f. sg.* **1.** *(mit.)* Venus, Venera. **2.** *(astron.)* Luceafărul, planeta Venus. **3.** *(alchimie)* venus, cupru. **4.** v. Venusmuschel. **5.** v. Venusfliegenfalle.

Venusberg, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(anat.)* pubis. **2.** *(în legendă)* muntele Venerei. **3.** *(chiromanție)* dâmbul sau muntele Venerei.

Venusbeule, *-n, f. (med.)* șancru sifilitic.

Venusblattern *pl. (med.)* rozeolă sifilitică.

Venusblume, *-n, f.* v. Venusfliegenfalle.

Venusblüten *pl.* v. Venusblattern.

Venusdurchgang, *-(e)s, -gänge, m. (astron.)* trecere a planetei Venus prin fața soarelui.

Venusfächer, *-s, -, m. (zool.)* evantaiul Venerei, specie de coraliferi din Oceanul Indian *(Gorgonia flabellum)*.

Venusfliegenfalle, *-n, f. (bot.)* dionea, plantă insectivoră *(Dionaea muscipula)*.

Venusgürtel, *-s, -, m.* **1.** *(mit.)* centura Venerei. **2.** *(zool.)* specie de *Ctenophora* din familia celenteratelor *(Cestus veneris)*.

Venushalsband, *-(e)s, -bänder, n. (med.)* leucodermă sifilitică.

Venushügel, *-s, -, m.* v. Venusberg **(1)**.

Venuskamm, *-(e)s, -kämme, m. (bot.)* acul-doamnei *(Scandix pecten-Veneris* L.).

Venuskrone, *-n, f. (med.)* corona veneris, coroană sifilitică.

Venusmuschel, *-n, f. (zool.)* scoica-Venerei *(Venus verrucosa)*.

Venusnabel, *-s, -, m. (bot.)* plantă din familia *Crassulaceae (Umbilicus pendulinus)*.

Venus|priesterin, *-nen, f.* **1.** *(mit.)* preoteasă, slujitoare a Venerei. **2.** prostituată.

Venus|schuh, *-(e)s, -e, m. (bot.)* condurul-doamnei *(Paphiopedilum)*.

Venus|sonde, *-n, f. (astron.)* sondă de explorare a planetei Venus.

Venus|stern, *-(e)s, m. sg.* v. Venus **(2)**.

ver|aasen, *veraaste, veraast (du, er veraast), vb. (h) tr. (reg., fam.)* **1.** a murdări; a strica; a distruge. **2.** a risipi.

Ver|aasen, *-s, n. sg.*, **Ver|aasung** *f. sg. (fam.)* **1.** murdărire; stricare; distrugere. **2.** risipă, risipit.

ver|abfolgen, *verabfolgte, verabfolgt, vb. (h) tr. (an* cu *ac.* sau *jm. etwas)* a preda, a înmâna, a administra (cuiva ceva); **eine Kiste an jn.** ~ a preda cuiva o ladă; **jm. etwas ~ lassen** a face să parvină ceva cuiva; **jm. eine Arznei** ~ a da, a administra cuiva un medicament.

Ver|abfolgen, *-s, n. sg.*, **Ver|abfolgung**, *-en, f.* predare, înmânare; administrare.

ver|abreden, *verabredete, verabredet (du verabredest, er verabredet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a conveni, a hotărî, a stabili (un lucru), a se înțelege (asupra unui lucru); **eine Zusammenkunft** ~ a stabili o întâlnire; **es geschah wie verabredet** s-a întâmplat așa cum s-a hotărât; **etwas vorher** ~ a conveni, a se înțelege dinainte (asupra unui lucru). **2.** a tăgădui, a nega. **II.** *refl.* a-și da întâlnire; **wir haben uns für morgen verabredet** ne-am dat întâlnire mâine.

ver|abredetermaßen *adv.* conform înțelegerii.

Ver|abredung, *-en, f.* **1.** înțelegere, convenție, învoială; *(jur.)* stipulare **(mit jm.) eine ~ treffen** a conveni, a se înțelege, a cădea de acord cu cineva; **mit** ~ de comun acord; **nach** ~ conform înțelegerii. **2.** complot.

ver|abredungsgemäß *adj.* conform celor stabilite.

ver|abreichen, *verabreichte, verabreicht, vb. (h) tr.* a da, a preda, a oferi, a administra; **jm. eine Arznei** ~ a administra cuiva un medicament; *(fam.)* **jm. eins** (sau **eine Ohrfeige**) ~ a trage cuiva o palmă.

Ver|abreichung *f. sg.* v. Verabfolgung.

ver|absäumen, *verabsäumte, verabsäumt, vb. (h) tr.* a neglija, a omite (prin uitare).

ver|abscheuen, *verabscheute, verabscheut, vb. (h) tr.* a urî, a detesta, a nu putea suferi, a simți o aversiune (față de cineva sau ceva); **gewisse Speisen** ~ a-i fi greață de anumite mâncăruri; *(fig.)* **js. Taten** ~ a detesta faptele cuiva.

ver|abscheuenswert, **ver|abscheuenswürdig** *adj.* detestabil, abominabil; mârșav, scârbos.

Ver|abscheu|ung, *-en, f.* urâre; detestare; scârbă.

ver|abscheu|ungswert, **ver|abscheu|ungswürdig** *adj.* v. verabscheuenswert.

ver|abschieden, *verabschiedete, verabschiedet (du verabschiedenst, er verabschiedet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a concedia, a licenția, a elibera (pe cineva); a da (cuiva) drumul; **jn. in Ehren** ~ a lăsa pe cineva să plece în bună pace; **mit Ruhegehalt** ~ a scoate la pensie; *(mil.)* **Truppen** ~ a demobiliza trupe. **2.** *(jur.)* a hotărî, a decide, a valida, a adopta; **er wurde dahin verabschiedet, dass...** s-a decretat în privința lui ca...; **ein Gesetz** ~ a adopta, a promulga o lege. **II.** *refl. (von, bei jm.)* a-și lua rămas bun (de la cineva).

Ver|abschiedung, *-en, f.* **1.** concediere, licențiere, eliberare (din funcție); destituire. **2.** *(jur.)* adoptare, votare; ~ **eines Gesetzes** adoptarea unei legi. **3.** rămas bun.

ver|abschiedungsreif *adj.* gata, pregătit de a fi aprobat.

ver|absolutieren, *verabsolutierte, verabsolutiert, vb. (h) tr.* a absolutiza.

ver|achten, *verachtete, verachtet (du verachtest, er verachtet), vb. (h) tr.* a disprețui; a sfida; **wer das Leben verachtet, fürchtet den Tod nicht** cine disprețuiește viața nu se teme de moarte; **das ist nicht zu** ~ asta nu e de disprețuit, nu trebuie nesocotit; **den Tod** ~ a înfrunta, a sfida moartea.

ver|achtenswert, **ver|achtenswürdig** *adj.* demn de dispreț.

Ver|ächter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* om disprețuitor, persoană care disprețuiește; **kein ~ der leiblichen Genüsse** persoană care nu disprețuiește plăcerile trupești.

ver|ächtlich *adj.* **1.** disprețuitor; **~e Blicke** priviri disprețuitoare; *(adverbial)* **er behandelt ihn** ~ îl tratează cu dispreț. **2.** vrednic de dispreț, de disprețuit; **ein ~er Kerl** un om abject; **der ~ste Mensch** ultimul dintre oameni; **sich ~ machen** a se compromite, a-și atrage disprețul (cuiva), a se face de râs.

Ver|ächtlichkeit *f. sg.* **1.** abjecție, lipsă de demnitate, josnicie. **2.** atitudine vrednică de dispreț.

Ver|achtung *f. sg.* **1.** dispreț, disprețuire, nesocotire; **jn. der ~ preisgeben** a expune pe cineva disprețului; **tiefe ~ gegen jn. hegen** a nutri un dispreț profund pentru cineva; **jn. mit ~ behandeln** a trata pe cineva cu dispreț. **2.** bravare, bravadă, înfruntare; **unter ~ der Gefahr** înfruntând pericolul.

ver|achtungsvoll *adj.* și *adv.* disprețuitor, cu dispreț, plin de dispreț.

ver|achtungswert, **ver|achtungswürdig** *adj.* de disprețuit, vrednic de dispreț; care merită să fie nesocotit, să nu fie luat în seamă.

ver|ähnlichen, *verähnlichte, verähnlicht, vb. (h) tr.* a face să semene.

Ver|ähnlichung, *-en, f.* asimilare.

ver|akkordieren, *verakkordierte, verakkordiert, vb. (h) tr.* **1.** a se înțelege, a ajunge la o înțelegere, a conveni, a cădea de acord. **2.** a da (cu plată) în acord.

Ver|akkordierung, *-en, f.* înțelegere, acord.

ver|albern, *veralberte, veralbert, vb. (h) tr. (fam.)* a păcăli, a duce de nas (pe cineva); a juca o festă (cuiva).

ver|allgemeinerbar *adj.* generalizabil.

ver|allgemeinern, *verallgemeinerte, verallgemeinert, vb. (h) tr.* a generaliza; **diese Behauptung kann man nicht** ~ această afirmație nu se poate generaliza.

Ver|allgemeinern, *-s, n. sg.*, **Ver|allgemeinerung**, *-en, f.* generalizare.

ver|alten, *veraltete, veraltet (du veraltest, er veraltet), vb. (s) intr.* a se învechi; a ieși din uz; **Computerprogramme ~ schnell** programele de calculator ies repede din uz; **die Schulden** ~ datoriile se prescriu.

Ver|alten, *-s, n. sg.* uzură, îmbătrânire.

ver|altet **I.** *part. trec.* de la veralten. **II.** *adj.* **1.** învechit, demodat; ieșit din uz; *(lingv.)* arhaic; **eine ~e Anschauung** un punct de vedere învechit; **~e Arbeitsmethoden** metode de lucru învechite; **~es Kleid** rochie demodată; **~es Wort** cuvânt arhaic, arhaism. **2.** *(med.)* cronic; **~es Leiden** boală cronicizată, suferință cronică.

Veranda [ve-], *-den, f.* verandă.

ver|änderbar *adj.* modificabil, transformabil, care poate fi schimbat.

ver|änderlich *adj.* **1.** variabil, schimbător; *(mat.)* **~e Größe** mărime variabilă; *(astron.)* **~e Sterne** stele cu luminozitate variabilă. **2.** nestatornic, inconstant, nestabil.

Veränderliche, *-n, -n, f. (mat.)* variabilă.

Ver|änderlichkeit, *-en, f.* **1.** variabilitate. **2.** nestatornicie, instabilitate, inconstanță.

ver|ändern, *veränderte, verändert, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) schimba, a (se) modifica, a (se) transforma; **seine Stimme** ~ a-și schimba, a-și preface vocea; **die Szene** ~ a schimba decorurile de scenă; **die Natur eines Dinges** ~ a denatura un lucru; **er hat sich aber verändert!** cât de mult s-a schimbat! **er hat sich zu seinen Gunsten verändert** s-a schimbat în bine. **II.** *refl.* **1.** a-și schimba slujba, serviciul sau postul; **sie möchte sich** ~ ar vrea să-și schimbe postul, locul de muncă. **2.** *(reg.)* a se căsători.

Ver|änderung, *-en, f.* **1.** schimbare, modificare, transformare; **eine ~ vornehmen** a întreprinde o modificare; **bei uns ist eine ~ eingetreten** a intervenit, s-a făcut o schimbare la noi; **es ist eine große ~ in ihm vorgegangen** s-a petrecut o mare transformare în sufletul lui; **bessernde** ~ reformă; ~ **der Stimme** schimbare a vocii (la tineri). **2.** variație.

ver|änderungshalber *adv.* **1.** pentru schimbare, pentru variație. **2.** din cauza mutării la altă adresă.

ver|ängstigen, *verängstigte, verängstigt, vb. (h) tr.* a înfricoșa, a speria, a intimida, a timora, a insufla teamă, frică; **man soll Kinder nicht** ~ copiii nu trebuie speriați.

ver|ängstigt **I.** *part. trec.* de la verängstigen. **II.** *adj.* înfricoșat, speriat, intimidat, timorat, anxios.

Ver|ängstigung, *-en, f.* **1.** înfricoșare; intimidare, timorare. **2.** stare de înfricoșare, de intimidare, de timorare.

ver|ankern, *verankerte, verankert, vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a ancora, a fixa cu ancora. **2.** *(tehn.)* a ancora. **3.** *(fig.)* a ancora, a fixa, a întări, a consolida.

ver|ankert **I.** *part. trec.* de la verankern. **II.** *adj.* **1.** *(mar.)* ancorat. **2.** *(tehn.)* ancorat, fixat. **3.** *(fig.)* ancorat, fixat, înrădăcinat; întărit, consolidat; **das Recht ist im Gesetz** ~ dreptul este apărat, este întărit, consolidat de lege.

Ver|ankerung *f. sg.* **1.** *(mar.)* ancorare, ancoraj. **2.** *(tehn.)* ancorare. **3.** *(fig.)* ancorare, fixare, întărire, consolidare.

Ver|ankerungsmast, *-es, -e(n), m. (av.)* catarg pentru ancorarea dirijabilelor.

ver|anlagen, *veranlagte, veranlagt, vb.(h) tr.* **1.** *(fin.)* a evalua venitul (cuiva) în vederea stabilirii impozitului; a stabili, a fixa impozitul (cuiva); **jn. für eine** (sau **zu einer**) **Steuer** ~ a impune pe cineva cu o dare; a fixa impozitul cuiva; **Steuern** ~ a stabili impozitele. **2.** a aranja, a prepara, a pregăti.

ver|anlagt **I.** *part. trec.* de la veranlagen. **II.** *adj.* înzestrat, talentat, dotat, înclinat; **ein künstlerisch ~er Mensch** un om cu înclinații artistice.

Ver|anlagung, *-en, f.* **1.** predispoziție, înclinație, aptitudine; talent. **2.** *(fin.)* impunere, fixare, stabilire de impozite.

Ver|anlagungsjahr, *-(e)s, -e, n.* an de impozitare.

Ver|anlagungsverfahren, *-s, -, n.* procedură de stabilire a impozitului.

ver|anlassen, *veranlasste, veranlasst (du, er veranlasst), vb. (h) tr.* **1.** a pricinui, a provoca, a cauza; a da prilej (unui lucru); a dispune, a iniția; **sich veranlasst sehen** a se vedea silit; **sich veranlasst fühlen** a se simți obligat. **2.** a determina, a hotărî (pe cineva); a sugera (cuiva); **ich veranlasse ihn zu schreiben** îl îndemn, îl determin să scrie.

Ver|anlasser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* autor(-oare); inițiator(-oare).

Ver|anlassung, *-en, f.* **1.** cauză, motiv, pricină; **ohne irgendwelche** ~ fără nici un motiv; **~ zu etwas geben** a da prilej la ceva; **die unmittelbare ~ dazu war...** motivul nemijlocit, cauza directă a acestui lucru era... **2.** prilej, ocazie; **bei jeder** ~ la fiecare ocazie; **bei dieser** ~ cu acest prilej. **3.** îndemn, imbold; inițiativă; **auf seine ~ (hin)** la îndemnul său; urmând inițiativa lui; **auf ~ der Regierung** la inițiativa guvernului.

ver|an|nehmlichen, *verannehmlichte, verannehmlicht, vb. (h) tr.* a face (ceva) acceptabil, admisibil.

ver|anschaulichen, *veranschaulichte, veranschaulicht, vb. (h) tr.* a explica intuitiv, a ilustra, a face să fie înțeles, a face inteligibil (prin exemplificare); a concretiza.

ver|anschaulichend **I.** *part. prez.* de la veranschaulichen. **II.** *adj.* intuitiv.

Ver|anschaulichung, *-en, f.* concretizare; explicare, demonstrare intuitivă; ilustrare.

Ver|anschaulichungs|unter|richt, *-(e)s, -e, m.* învățământ intuitiv.

ver|anschlagen, *veranschlagte, veranschlagt, vb. (h) tr.* a evalua, a estima; **die Baukosten** ~ a evalua, a calcula cheltuielile unei construcții; *(fig.)* **dieser Vorteil kann gar nicht hoch genug veranschlagt werden** acest avantaj e de neprețuit.

Ver|anschlagung, *-en, f.* **1.** *sg.* evaluare, estimare. **2.** deviz.

ver|an|stalten, *veranstaltete, veranstaltet (du veranstaltest, er veranstaltet), vb. (h) tr.* a organiza, a aranja, a pune la cale, a pregăti; **ein Fest** ~ a organiza o serbare.

Ver|an|stalter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* organizator(-oare).

Ver|an|staltung, *-en, f.* **1.** *sg.* pregătire, organizare, aranjare; **~en treffen** a face pregătiri, a lua măsuri. **2.** sărbătorire; serbare; festivitate, ceremonie; manifestare (culturală etc.).

Ver|an|staltungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de manifestări (culturale, sportive, științifice etc.).

ver|antworten, *verantwortete, verantwortet (du verantwortest, er verantwortet), vb. (h)* **I.** *tr.* a răspunde, a-și asuma răspunderea (unui lucru); a garanta (pentru ceva); a fi răspunzător, a da socoteală (de ceva); **das will ich** ~ pentru aceasta răspund eu; **das lässt sich nicht** ~ sau **das ist nicht zu** ~ e inadmisibil, nu poate fi justificat. **II.** *refl. (vor* cu *dat., für, wegen)* a se justifica, a se apăra, a răspunde (pentru ceva); **er hatte sich vor Gericht zu** ~ a trebuit să răspundă în fața tribunalului.

ver|antwortlich *adj.* răspunzător, responsabil; **jn. für etwas ~ machen** a trage pe cineva la răspundere, a face pe cineva răspunzător pentru ceva; **für etwas ~ sein** a fi responsabil, a răspunde de ceva; **~es Amt** post de răspundere; **~er Redakteur** redactor responsabil.

Ver|antwortliche, *-n, -n (ein Verantwortlicher), m.* și *f.* responsabil(ă), șef (ă).

Ver|antwortlichkeit *f. sg.* responsabilitate; **persönliche** ~ responsabilitate personală; **ihn trifft allein die ~ für allen Schaden** lui îi revine întreaga răspundere pentru toate daunele.

Ver|antwortung, *-en, f.* **1.** răspundere; **ich habe große** ~ am o mare răspundere; **die ~ (für etwas) tragen** a fi răspunzător, a purta răspunderea (unui lucru); **auf eigene** ~ pe propria răspundere; **auf meine** ~ pe răspunderea mea; **die ~ übernehmen** (sau **auf sich nehmen**) a-și asuma răspunderea; **die ~ ablehnen** a declina răspunderea; **die ~ lastet auf ihm** răspunderea cade asupra lui, apasă pe umerii lui; **zur ~ ziehen** a trage la răspundere. **2.** justificare.

Ver|antwortungsbereich, *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) sferă de răspundere, de responsabilitate.

Ver|antwortungsbericht, *-(e)s, -e, m.* dare de seamă, raport justificativ.

ver|antwortungsbewusst *adj.* conștient de răspundere, cu conștiința responsabilității.

Ver|antwortungsbewusstsein, *-s, n. sg.* conștiință a responsabilității, a răspunderii.

Ver|antwortungs|ebene, *-n, f.* nivel de responsabilitate.

Ver|antwortungsgefühl, *-(e)s, n. sg.* sentiment al răspunderii, simț de răspundere.

ver|antwortungslos *adj.* fără simț de răspundere; **~ handeln** a acționa fără simț de răspundere.

Ver|antwortungslosigkeit *f. sg.* lipsă de simț de răspundere.

Ver|antwortungsrede, *-n, f.* discurs, pledoarie de justificare, de apărare.

Ver|antwortungs|schrift, *-en, f.* apologie, scriere de apărare, de justificare.

ver|antwortungsvoll *adj.* încărcat, plin de răspundere, cu mare răspundere; **eine ~e Aufgabe** o sarcină de mare răspundere.

ver|äppeln, *veräppelte, veräppelt (ich veräpp(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* v. veralbern.

ver|arbeiten, *verarbeitete, verarbeitet (du verarbeitest, er verarbeitet), vb. (h) tr.* **1.** a prelucra; **inländische Rohstoffe** ~ a prelucra materii prime indigene. **2.** a digera, a mistui; **der Magen kann die schweren Speisen nicht** ~ stomacul nu poate digera mâncărurile grele; *(fig.)* **seine Eindrücke (im Geiste)** ~ a medita asupra impresiilor, a-și rumega impresiile. **3.** *(fig., fam.)* a prelucra, a dojeni, a mustra; a face (cuiva) morală; a trage (cuiva) o săpuneală. **4.** a consuma, a întrebuința la un lucru; **der ganze Stoff wurde verarbeitet** s-a consumat tot materialul. **5.** a strica, a uza muncind; **sie hat ihre Hände ganz verarbeitet** de atâta muncă și-a stricat mâinile de tot. **6.** a trece, a petrece muncind; **seine Zeit, seine Nächte, sein Leben** ~ a-și trece timpul, nopțile, viața muncind.

ver|arbeitend **I.** *part. prez.* de la verarbeiten. **II.** *adj.* prelucrător; **die Eisen ~e Industrie** industria prelucrătoare a fierului.

ver|arbeitet **I.** *part. trec.* de la verarbeiten. **II.** *adj.* **1.** prelucrat. **2.** consumat pentru lucru. **3.** stricat, uzat la lucru.

Ver|arbeitung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** prelucrare. **2.** întrebuințare, consumare. **3.** distrugere din cauza muncii. **II.** *(jur.)* specificație.

Ver|arbeitungs|art, *-en, f.* mod de prelucrare.

Ver|arbeitungsbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere de prelucrare.

Ver|arbeitungsgeschwindigkeit, *-en, f. (inform.)* viteză de prelucrare.

Ver|arbeitungskosten *pl.* cheltuieli de prelucrare, de fabricație.

Ver|arbeitungsnetzwerk, *-(e)s, -e, n.* rețea de tratare, de prelucrare.

Ver|arbeitungs|stufen *pl. (ec.)* faze de prelucrare, de transformare.

Ver|arbeitungsverfahren, *-s, -, n.* procedeu, procedură de prelucrare.

Ver|arbeitungsverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere prin prelucrare.

ver|argen, *verargte, verargt, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a lua (cuiva ceva) în nume de rău; **das kann mir niemand** ~ asta nu mi-o poate lua nimeni în nume de rău.

ver|ärgern, *verärgerte, verärgert, vb. (h) tr.* a supăra, a enerva, a necăji.

ver|ärgert **I.** *part. trec.* de la verärgern. **II.** *adj.* supărat, necăjit; **~ aussehen** a avea un aer supărat, necăjit, indispus.

Ver|ärgerung, *-en, f.* supărare, enervare.

ver|armen, *verarmte, verarmt, vb. intr. (s)* a sărăci, a scăpăta.

Ver|armung *f. sg.* sărăcire, scăpătare, pauperizare; **die ~ der Massen** pauperizarea maselor.

Verarmungszone, *-n, f. (fiz.)* zonă de sărăcire, zonă de densitate redusă.

ver|arschen, *verarschte, verarscht, vb. (h) tr. (argou)* **1.** v. veralbern. **2.** a ironiza, a lua în batjocură.

ver|arten, *verartete, verartet (du verartest, er verartet), vb.* **1.** *tr. (h)* a face să degenereze, a corci. **II.** *intr. (s)* și *refl.* a degenera, a se corci.

ver|arzten, *verarztete, verarztet (du verarztest, er verarztet), vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a trata, a îngriji (un bolnav); a acorda un prim ajutor, a da un medicament. **2.** *(glumeț)* a se ocupa de ofurile cuiva. **3.** *(rar)* a trata (ca medic).

ver|aschen, *veraschte, verascht, vb.* **I.** *tr. (h)* a arde, a transforma în cenușă. **II.** *intr. (s)* a se transforma în cenușă, a se face cenușă.

ver|äschern, *veräscherte, veräschert, vb. (h) tr.* v. veraschen **(I).**

Ver|äschung *f. sg. (tehn.)* formare a cenușii; transformare în cenușă.

ver|ästeln, *verästelte, verästelt (ich veräst(e)le), vb. (h) refl.* a se ramifica.

Ver|ästelung, *-en, f.* **1.** ramificație. **2.** *sg.* ramificare, ramificație.

Ver|ätherung, *-en, f. (chim.)* eterificare.

ver|atmen, *veratmete, veratmet (du veratmest, er veratmet), vb. (h) intr.* v. verschnaufen.

ver|ätzen, *verätzte, verätzt (du, er verätzt), vb. (h) tr.* **1.** *(med.)* a cauteriza. **2.** *(tipogr.)* a supragrava. **3.** *(chim.)* a coroda.

Ver|ätzung, *-en, f.* **1.** *(med.)* cauterizare. **2.** *(tipogr.)* supragravare. **3.** *(chim.)* corodare.

ver|auktionieren, *verauktionierte, verauktioniert, vb. (h) tr.* v. versteigern.

Ver|auktionierung, *-en, f.* v. Versteigerung.

ver|ausgaben, *verausgabte, verausgabt, vb. (h)* **I.** *tr.* a cheltui; a risipi. **II.** *refl.* a risipi, a face lux, a consuma, a cheltui peste măsură; *(fig.)* a-și cheltui forțele, a se consuma; a se dărui, a se devota.

Ver|ausgabung *f. sg.* **1.** cheltuire, risipă (de bani); *(fig.)* risipă de forțe, de puteri. **2.** *(fig.)* dăruire, devotament.

ver|auslagen, *verauslagte, verauslagt, vb. (h) tr.* a cheltui, a plăti în contul altuia, a debursa.

Ver|äußerer, *-s, -, m. (jur.)* cel care înstrăinează, cedează, alienează.

ver|äußerlich *adj.* (și *jur.*) alienabil, înstrăinabil.

ver|äußerlichen, *veräußerlichte, veräußerlicht, vb.* **I.** *tr. (h)* a face să devină, să fie superficial, lipsit de profunzime. **II.** *intr. (s)* a deveni superficial.

Ver|äußerlichkeit *f. sg.* alienabilitate.

ver|äußern, *veräußerte, veräußert, vb. (h) tr.* **1.** a vinde. **2.** (și *jur.*) a înstrăina, a aliena; a ceda (un drept).

Ver|äußerung, *-en, f.* **1.** *(com., jur.)* vânzare. **2.** *(jur.)* cedare, înstrăinare, alienare.

Ver|äußerungsgeschäft, *-(e)s, -e, n. (jur.)* act juridic prin care se alienează drepturi.

Ver|äußerungs|profit, *-(e)s, -e, m.* profit dobândit în urma unei înstrăinări.

Ver|äußerungsverbot, *-(e)s, -e, n. (jur.)* interzicere de înstrăinare.

Verb, *-s, -en, n. (gram.)* verb.

verbacken[1], *verbuk* (sau *verbackte), verbacken (du verbäckst, er verbäckt), vb. (h) tr.* a întrebuința, a consuma la (sau pentru) copt; **Mehl zu Brot** ~ a coace pâine din făină, a folosi făină la coptul pâinii.

verbacken[2] **I.** *part. trec.* de la verbacken[1]. **II.** *adj.* **1.** prost copt; **~es Brot** pâine prost coaptă. **2.** *(fiz.)* ars, copt, sinterizat.

verbal [vɛr-] *adj.* **1.** verbal, oral. **2.** *(gram.)* verbal.

Verbal, *-(e)s, -e, n. (elv.)* raport; protocol.

Verbal|adjektiv, *-s, -e, n. (gram.)* adjectiv verbal, participiu întrebuințat ca adjectiv.

Verbale, *-s, -lien* [-liən], *n.* **1.** expresie verbală. **2.** *(gram.)* substantiv derivat de la verb.

Verbal|injurie [-riə], *-n, f. (jur.)* insultă, jignire verbală.

verbalisieren, *verbalisierte, verbalisiert, vb. (h) tr. (livr.)* a exprima prin cuvinte.

Verbalismus, *-, m. sg.* verbalism.

Verbalist, *-en, -en, m.* persoană care vorbește multe și de toate.

verbalistisch *adj.* locvace, limbut, vorbăreț.

verbaliter *adv.* verbal, prin cuvinte; textual.

verballern, *verballerte, verballert, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a consuma fără rost, a risipi prin împușcături; **die ganze Munition** ~ a risipi fără rost întreaga muniție. **2.** *(sport)* a rata, a trage greșit (cu mingea); **den Elfmeter** ~ a rata o lovitură de la 11 m. **3.** *(reg.)* a vinde, a transforma în bani. **4.** *(reg.)* a chelfăni, a bate zdravăn.

verballhornen, *verballhornte, verballhornt, vb. (h) tr.* a strica voind să repare, să îndrepte (limba, textul etc.).

Verballhornung, *-en, f.* stricăciune făcută din dorința de a îndrepta.

Verbalnomen [vɛr-], *-s, -mina, n. (gram.)* nume deverbal.

Verbalnote, *-n, f. (pol.)* notă verbală.

Verbalphrase, *-n, f. (lingv.)* sintagmă verbală.

Verband, *-(e)s, -bände, m.* **1.** bandaj, pansament; **einen ~ anlegen** a bandaja, a face un pansament. **2.** asociație, uniune, societate, federație; **einem ~ angehören** a face parte dintr-o asociație, dintr-o uniune. **3.** *(bot.)* alianță, formație de plante. **4.** formațiune; *(mil.)* formațiune militară; *(av., mar.)* formație de avioane, de vase. **5.** *(constr.)* legătură, asamblare a materialelor de construcție, îmbinare, întrețesere a cărămizilor; apareiaj; **märkischer** ~ legătură de bandaj neregulată. **6.** *(tehn.)* nod, ansamblu; **~ mittels Binderdraht** nod cu sârmă de legătură. **7.** *(agr.)* rânduire (în cruce, în careu etc.) a semănăturilor. **8.** *(log. mat.)* latice, structură.

Verbandbaumwolle *f. sg.* vată pentru pansamente.

Verbandbolzen, *-s, -, m. (constr.)* cep, bolț, bulon de legătură.

verbandeln, *verbandelte, verbandelt (ich verband(e)le), vb. (h) tr.* **1.** *(constr.)* a îmbina, a rostui. **2.** a împodobi cu panglici. **3.** a cheltui pe fleacuri, a risipi. **4.** *(fam.)* a cupla. **5.** *(reg.)* a căsători.

verbändeln, *verbändelte, verbändelt (ich verbänd(e)le), vb. (h) tr.* **1.** v. verbandeln **(4).** **2.** *(reg.)* a-și bate joc.

verbandelt **I.** *part. prez.* de la verbandeln. **II.** *adj. (reg.)* cuplat, în relații amoroase.

Verbändelung, *-en, f. (constr.)* tencuire a crăpăturilor.

Verbänderung, *-en, f. (bot.)* fasciație, creștere a tulpinii unei plante în formă de panglici.

Verbandfliegen, *-s, n. sg.,* **Verbandflug**, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor în formație.

Verbandgaze [-zə] *f. sg.* tifon (de pansamente).

Verbandhypothek, *-en, f. (com.)* ipotecă integrală.

Verbandkasten, *-s, -kästen* și *(rar) -, m.* trusă de prim ajutor medical (sau sanitar).

Verbandkissen, *-s, -, n.* trusă medicală auto în formă de pernă.

Verbandkiste, *-n, f.* lădiță cu lucruri de prim ajutor.

Verbandläppchen, *-s, -, n.* compresă sterilă; mic pansament.

Verbandlegen, *-s, n. sg.* bandajare, pansare.

Verbandmull, *-(e)s, -e, m.* v. Verbandgaze.

Verbandpäckchen, *-s, -, n.* fașă pentru pansament.

Verbandplatz, *-es, -plätze, m. (mil.)* stațiune de pansare, ambulanță, punct de prim ajutor medical; **vorgeschobener** ~ punct medical înaintat, avansat.

Verbandschere, *-n, f.* foarfece pentru pansamente.

Verbandsgemeinde, *-n, f. (adm.)* comună compusă din mai multe sate.

Verbandskasse, *-n, f.* fonduri ale asociației, ale uniunii.

Verbandskasten, *-s, -kästen* și *(rar) -, m.* v. Verbandkasten.

Verbandsleiter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* șef(ă), conducător(-oare) a(l) unei asociații.

Verbandsleitung, *-en, f.* conducere a asociației, a uniunii.

Verbandsmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru al unei asociații, al unei uniuni.

Verbands|organisation, *-en, f.* organizație a unei asociații, a unei uniuni.

Verband|stoffe *pl.* material de pansament(e).

Verbands|tasche, *-n, f.* trusă sanitară de prim ajutor.

Verbands|tisch, *-(e)s, -e, m.* masă de pansamente.

Verbandsvorsitzende, *-n, -n (ein Verbandsvorsitzender), m.* și *f.* președinte de uniune, de asociație.

Verbandsvor|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Verbandsleitung.

Verbandswatte *f. sg.* vată pentru pansamente.

Verbandwechsel, *-s, -, m.* schimbare de pansament.

Verbandzeug, *-(e)s, n. sg.* trusă de pansamente.

Verbandzeugtasche, *-n, f.* v. Verbandstasche.

verbannen, *verbannte, verbannt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a exila, a surghiuni; a expulza. **2.** *(fig.)* a alunga; **sie verbannte ihn aus ihrem Herzen** l-a alungat din inima ei. **3.** *(bis.)* a excomunica, a afurisi. **4.** *(rel., înv.)* a jurui, a făgădui prin jurământ. **II.** *refl. (rel., înv.)* a se jura, a se lega prin jurământ.

Verbannte, *-n, -n (ein Verbannter), m.* și *f.* **1.** exilat(ă), surghiunit(ă); expulzat(ă). **2.** *(bis.)* excomunicat(ă), afurisit(ă).

Verbannung, *-en, f.* **1.** exilare, surghiunire; expulzare. **2.** exil, surghiun. **3.** *(bis.)* excomunicare, afurisenie. **4.** *(rel., înv.)* juruință.

Verbannungs|ort, *-(e)s, -e* (și *-örter*), *m.* loc de exil, de surghiun.

Verbannungs|urteil, *-s, -e, n.* sentință de exilare.

Verbärmnis, *-ses, n. sg. (reg.)* îndurare, milă.

verbarrikadieren, *verbarrikadierte, verbarrikadiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) baricada; **eine Straße** ~ a baricada o stradă; **sich hinter einer Türe** ~ a se baricada în dosul unei uși.

verbasen, *verbaste, verbast (du, er verbast), vb. (h) tr. (reg.)* a uimi, a ului.

verbaserig *adj. (reg.)* surprins; perplex.

verbast *(reg.)* **I.** *part. trec.* de la verbasen. **II.** *adj.* v. verbaserig.

Verbau, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(tehn.)* asigurare; consolidare, susținere. **2.** *(mine)* săpare; extracție, exploatare.

verbauen, *verbaute, verbaut, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a zidi, a închide, a astupa cu zid; a obstrua un spațiu; a închide cu clădiri; **das Fenster** ~ a zidi fereastra; **er hat ihm die Aussicht (**sau **das Licht) verbaut** i-a închis priveliștea (i-a luat lumina), clădind în fața lui. **2.** a zidi prost, a strica (o clădire). **3.** a investi, a consuma în (sau pentru) construcții; **10 000 Euro** ~ a cheltui 10 000 de euro cu construcții; **viel Holz** ~ a consuma lemn mult pentru construcție. **4.** *(mine)* a susține. **II.** *refl.* **1.** a comite o greșeală la zidit. **2.** a sărăci, a se ruina clădind. **3.** *(mine; în expr.)* **die Zeche verbaut sich** veniturile acoperă cheltuielile minei.

verbauern, *verbauerte, verbauert, vb. (s) intr.* și *(h) tr.* a căpăta obiceiuri, apucături țărănești, a se ruraliza.

Verbauerung *f.* adoptare de obiceiuri și apucături țărănești, ruralizare.

verbe|amten, *verbeamtete, verbeamtet (du verbeamtest, er verbeamtet), vb. (h) tr.* a trece (pe cineva) în categoria funcționarilor publici.

Verbe|amtung, *-en, f.* trecere în categoria de funcționar public.

verbeißen, *verbiss, verbissen (du, er verbeißt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a mușca vârful unui lucru; **verbissene Bäume** copaci cu mugurii mâncați (de animale). **2.** a înghiți; **der Redner verbeißt die Endsilben** oratorul înghite silabele finale. **3.** a reține, a ascunde, a stăpâni; **sich** *(dat.)* **das Lachen** ~ a-și reține râsul, a-și mușca buzele pentru a nu bufni în râs; **sich** *(dat.)* **den Schmerz** ~ a-și stăpâni durerea, a strânge din dinți pentru a-și ascunde durerea. **4.** a-și știrbi (dinții) mușcând. **II.** *refl.* **1.** *(vân.)* a-și încleșta dinții (în ceva); **die Hunde haben sich ineinander verbissen** câinii s-au luat la colți unul cu altul; **die Wildenten** ~ **sich ins Rohr** rațele sălbatice se prind cu ciocul de trestie (pe sub apă). **2.** *(fig.)* a se încăpățâna, a nu ceda; a ține morțiș (la ceva), a (se) ține cu dinții (de ceva).

verbellen, *verbellte, verbellt, vb. (h) tr. (vân.)* a anunța prin lătrat (locul vânatului).

Verbene [vɛr-], *-n, f. (bot.)* verbină, sporiș *(Verbena officinalis* L.).

verbergen, *verbarg, verborgen (du verbirgst, er verbirgt), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl. (vor)* **1.** a (se) ascunde (de cineva), a (se) piti; a (se) ține ascuns; **etwas unter seinem Mantel** ~ a ascunde ceva sub palton; **warum verbirgst du dein Gesicht?** de ce-ți ascunzi fața? **er verbirgt sich vor ihr** se ascunde de ea. **2.** a ascunde, a tăinui, a ține ascuns, a ține secret (față de cineva); **seinen Kummer** ~ a-și ascunde mâhnirea.

Verbergung *f. sg.* ascundere; tăinuire.

verbesserbar *adj.* ameliorabil.

Verbesserer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care îndreaptă, îmbunătățește, repară, corectează; reformator(-oare).

verbesserlich *adj.* v. verbesserbar.

verbessern, *verbesserte, verbessert, vb. (h)* **I.** *tr.* a corecta, a ameliora, a îmbunătăți, a perfecționa; **seine finanzielle Lage** ~ a-și îmbunătăți situația financiară, starea materială; **Klassenarbeiten** ~ a corecta teze, lucrări scrise; **verbesserte Auflage** ediție îmbunătățită. **II.** *refl.* **1.** a se îndrepta, a se corecta. **2.** a-și îmbunătăți situația; **wenn es einem gut geht, muss man sich nicht** ~ **wollen** când îți merge bine, nu căuta ceva și mai bun.

Verbesserung, *-en, f.* **1.** corectare, îndreptare, îmbunătățire. **2.** ameliorare; ~ **der Herstellungsverfahren** ameliorare a procedeelor de fabricație.

Verbesserungs|an|stalt, *-en, f.* v. Besserungsanstalt.

Verbesserungs|antrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** proiect de perfecționare. **2.** *(jur.)* amendament.

verbesserungsbedürftig *adj.* care necesită ameliorări, reparații, corecturi, amendamente.

verbesserungsfähig *adj.* v. verbesserbar.

Verbesserungsfähigkeit, *-en, f.* posibilitate de a se ameliora, de a se corecta, de a se îndrepta, de a se îmbunătăți.

Verbesserungskosten *pl.* cheltuieli de reparații.

Verbesserungsmittel, *-s, -, n. (agr.)* mijloc de ameliorare.

Verbesserungs|prüfung, *-en, f.* examen de corigență.

Verbesserungsvorschlag, *-(e)s, -schläge, m.* proiect de reparații, de îmbunătățire, de ameliorare.

Verbessrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Verbesserer.

Verbessrung, *-en, f.* v. Verbesserung.

verbeugen, *verbeugte, verbeugt, vb. (h) refl.* a se apleca, a se înclina, a face o reverență; **sich vor jm.** ~ a se înclina în fața cuiva (în semn de salut).

Verbeugung, *-en, f.* plecăciune, reverență; închinăciune; **er macht eine tiefe** ~ face o plecăciune adâncă, se pleacă adânc; **er verließ das Zimmer unter ~en** ieși din cameră făcând plecăciuni.

verbeulen, *verbeulte, verbeult, vb. (h) tr.* a turti, a strâmba (obiecte de metal, de tablă).

verbeult I. *part. trec.* de la verbeulen. **II.** *adj. (despre tablă sau obiecte de metal)* turtit, strâmbat, strâmb, cu adâncituri.

verbiegen, *verbog, verbogen, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) strâmba, a (se) deforma.

Verbiegung, *-en, f.* **1.** strâmbare, deformare. **2.** deformație.

verbiestern, *verbiesterte, verbiestert, vb. (h)* **I.** *refl.* **1.** *(fam.)* a se rătăci; a se angaja într-o direcție greșită. **2.** *(reg.)* a se încăpățâna, a nu ceda; a ține morțiș (la ceva). **II.** *tr. (reg.)* **1.** a zăpăci, a dezorienta. **2.** a supăra, a mâhni.

verbieten, *verbot, verboten (du verbietest, er verbietet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a interzice; a opri; **das Gesetz verbietet es** legea interzice aceasta; **das verbietet mein Gewissen** conștiința mă oprește să fac lucrul acesta; **das verbiete ich dir!** îți interzic aceasta! **die Herausgabe des Buches** ~ a interzice apariția, publicarea, editarea cărții; **die Zeitung wurde verboten** ziarul a fost suprimat, interzis; **du hast mir gar nichts zu** ~ n-ai să-mi interzici tu mie; **jm. sein Haus** ~ a nu primi pe cineva în casă, a închide cuiva ușa. **2.** *(limbajul corporațiilor)* a chema, a invita, a cita. **II.** *(refl.)* a nu se putea; **das verbietet sich von selbst** asta cade de la sine.

Verbietung *f. sg.* interzicere, oprire, suprimare.

verbilden, *verbildete, verbildet (du verbildest, er verbildet), vb. (h) tr.* **1.** a deforma; a desfigura. **2.** a educa prost; *(fig.)* a perverti, a strica, a corupe (prin educație, cultură, civilizație greșit înțeleasă).

verbildet I. *part. trec.* de la verbilden. **II.** *adj.* **1.** diform. **2.** *(fig.)* stricat, pervertit, corupt; **ein ~er Geschmack** un gust pervertit.

verbildlichen, *verbildlichte, verbildlicht, vb. (h) tr.* a ilustra, a reprezenta prin imagini.

Verbildlichung *f. sg.* ilustrare, reprezentare prin imagini.

Verbildung, *-en, f.* **1.** deformare; desfigurare; diformitate. **2.** pervertire, stricare, corupere (prin educație, cultură, civilizație greșit înțelese).

verbilligen, *verbilligte, verbilligt, vb. (h) tr.* a ieftini.

Verbilligung, *-en, f.* ieftinire.

verbimsen, *verbimste, verbimst (du, er verbimst), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a bate, a trage (cuiva) o bătaie. **2.** a irosi, a risipi (bani).

verbinden, *verband, verbunden (du verbindest, er verbindet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lega, a uni, a conecta; *(fig.)* a îmbina, a împleti; **mehrere Brücken** ~ **die beiden Stadtteile** mai multe poduri leagă cele două părți ale orașului; **durch einen Kanal** ~ a uni, a lega printr-un canal; **die zwei Städte sind durch die Eisenbahn verbunden** cele două orașe sunt legate între ele printr-o linie de cale ferată; **den Computer mit dem Netzwerk** ~ a conecta calculatorul la rețea; *(fig.)* **einen Begriff mit etwas** ~ a lega, a pune în legătură o idee cu ceva; **das Nützliche mit dem Angenehmen** ~ a îmbina utilul cu plăcutul; **Tapferkeit mit Weisheit** ~ a uni vitejia cu înțelepciunea. **2.** *(tel.)* a face legătura, a da legătura; ~ **Sie mich mit Berlin** dați-mi legătura cu Berlinul, dați-mi Berlinul; **falsch verbunden!** greșeală! **3.** a pansa, a bandaja; a lega; **eine Wunde** ~ a pansa o rană; **ein Fass** ~ a pune cercuri unui butoi, a lega un butoi; *(fig.)* **jm. die Augen** ~ a lega pe cineva la ochi; **dem Ochsen das Maul** ~ a lega botul boului, a pune botniță boului. **4.** a lega prost. **5.** a întrebuința, a consuma (tot) pentru legat; **ich habe den ganzen Bindfaden verbunden** am consumat toată sfoara la legat. **6.** *(fig.)* a obliga; a îndatora; **mein Versprechen verbindet mich** promisiunea făcută mă obligă; **jn. zu etwas** ~ a obliga pe cineva la ceva; **sein Wort verbindet mich zum Schweigen** cuvântul lui mă obligă să tac; **ich bin Ihnen sehr verbunden** vă sunt foarte îndatorat, recunoscător. **II.** *refl.* **1.** *(mit)* a se asocia, a intra într-o asociație; a se uni, a se alia. **2.** a se căsători; **sie haben sich miteinander verbunden** s-au căsătorit. **3.** *(chim.)* a se combina. **4.** *(zu)* a se obliga.

Verbinder, *-s, -, m.* **1.** persoană care face legătura. **2.** *(fotbal)* inter; înaintaș care joacă între extremă și centru.

verbindlich *adj.* și *adv.* **1.** *(com.)* ferm, obligatoriu; **das ist für mich nicht** ~ aceasta nu mă obligă; **etwas für** ~ **erklären** a declara un lucru (ca fiind) obligatoriu. **2.** *(în expr.)* **sich** ~ **machen** a se obliga; **sich für etwas** ~ **machen** a garanta pentru ceva, a răspunde de ceva. **3.** amabil, prevenitor, îndatoritor; afabil; **er behandelte mich** ~ **und zuvorkommend** m-a tratat, s-a purtat cu mine îndatoritor și amabil.

Verbindlichkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* caracter obligatoriu, obligativitate; **die** ~ **eines Schiedsspruchs** caracterul obligatoriu al unui arbitraj. **2.** obligație, datorie; **eine** ~ **eingehen** a-și asuma o obligație; **ich habe ~en (gegen ihn)** am obligații, mă simt obligat (față de el); **~en haben in Höhe von...** a avea datorii care se ridică la...; *(com.)* **ohne** ~ fără garanție; **von einer** ~ **zurücktreten** a se sustrage de la o obligație. **3.** politețe, amabilitate, afabilitate; **er sagte ihm viele ~en** i-a spus multe amabilități.

Verbindlichkeits|erklärung, *-en, f. (adm.)* declarație de obligativitate.

Verbindung, *-en, f.* **1.** legare, legătură, unire, conectare; **die** ~ **zweier Flüsse** unirea a două râuri; *(mil.)* **rückwärtige** ~ legătură cu spatele frontului; **die** ~ **durch Eisenbahn** legătură prin cale ferată; *(fig.)* **in** ~ **bringen** a pune în legătură, a stabili legătura; *(inform.)* **die** ~ **des Modems mit dem Telefon** conectarea modemului cu telefonul; **die** ~ **über einen Provider** legătura printr-un provider. **2.** *(tel.)* legătură; **ich bekomme keine** ~ nu obțin legătura; **die** ~ **herstellen** a face legătura (telefonică). **3.** legătură personală, relație; raport; **eheliche** ~ căsătorie; **briefliche** ~ legătură prin corespondență; **geschäftliche ~en** raporturi, relații de afaceri, legături comerciale; **die** ~ **aufnehmen** a lua legătura; **der hat gute ~en** are relații bune, legături bune; **in** ~ **mit ihm** în înțelegere cu el; **jn. mit einem Ereignis in** ~ **bringen** a pune pe cineva în legătură cu un eveniment; **in** ~ **stehen (mit...)** a fi în legătură (cu...); **mit jm. in** ~ **treten** sau **sich mit jm. in** ~ **setzen** a lua legătură cu cineva, a intra în legătură cu cineva. **4.** asociație, societate, uniune; **studentische** ~ asociație, societate studențească. **5.** *(electr.)* atingere, contact, legătură. **6.** *(chim.)* **a)** combinație; derivat; **b)** sinteză. **7.** *(pol.)* complot; asociație (secretă, subversivă). **8.** *(tehn.)* conexiune, racordare; cuplare, cuplaj, conectare. **9.** *(ferov.)* joncțiune.

Verbindungs|ab|bau, *-(e)s, m. sg. (tel.)* întrerupere, tăiere a legăturii.

Verbindungsbahn, *-en, f. (ferov.)* cale de legătură.

Verbindungsbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă de legătură.

Verbindungsblech, *-(e)s, -e, n. (maș.)* guseu; tablă de rigidizare, de îmbinare.

Verbindungsbogen, *-s, -bögen, m. (constr.)* arc de legătură.

Verbindungsbrücke, *-n, f. (ferov.)* pod de trecere, de legătură.

Verbindungsbruder, *-s, -brüder, m.* coasociat.

Verbindungsdeich, *-(e)s, -e, m. (hidr.)* dig de racordare, de legătură.

Verbindungsdienst, *-(e)s, -e, m. (mil.)* serviciu de legătură.
Verbindungsfarbe, *-n, f.* culoare a unei asociații studențești.
Verbindungsflan(t)sch, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* flanșă de legătură.
Verbindungsformel, *-n, f. (chim.)* formulă a unei combinații.
Verbindungsgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** culoar, coridor, gang. **2.** *(mine)* galerie de comunicație.
Verbindungsgebühr, *-en, f. (inform.)* taxa de conectare.
Verbindungsgerät, *-(e)s, -e, n. (tel.)* adaptor.
Verbindungsgeschwindigkeit, *-en, f. (inform.)* viteza de conectare.
Verbindungsgewicht, *-(e)s, -e, n. (chim.)* greutate echivalentă.
Verbindungsglied, *-(e)s, -er, n.* element de legătură.
Verbindungsgraben, *-s, -gräben, m.* **1.** șanț de legătură. **2.** *(mil.)* tranșee de legătură.
Verbindungshaus, *-es, -häuser, n.* loc de întrunire a asociației.
Verbindungsholz, *-es, -hölzer, n. (constr.)* piesă de lemn de legătură.
Verbindungskanal, *-s, -näle, m. (hidr.)* canal de legătură.
Verbindungsklammer, *-n, f. (tipogr.)* acoladă.
Verbindungsklemme, *-n, f. (electr.)* conector, bornă de conectare.
Verbindungsklinke, *-n, f. (tel.)* jack de legătură.
Verbindungskommission, *-en, f.* comisie de legătură.
Verbindungskurve [-və sau -fə], *-n, f. (tehn.)* curbă de racordare.
Verbindungslasche, *-n, f. (constr.)* platbandă de legătură.
Verbindungsleiste, *-n, f. (electr.)* punte de conexiune.
Verbindungsleitung, *-en, f. (electr.)* conductă de legătură.
Verbindungsleute *pl.* de la Verbindungsmann.
Verbindungslinie [-niə], *-n, f. (av.)* linie de legătură.
Verbindungsmann, *-(e)s, -männer* (și *-leute*), *m.* om de legătură.
Verbindungsmittel, *-s, -, n.* **1.** mijloc de legătură, de comunicație. **2.** material de legătură.
Verbindungsmütze, *-n, f.* șapca purtată de membrii unei asociații studențești.
Verbindungs|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* ofițer de legătură.
Verbindungs|öse, *-n, f. (tehn.)* ochet de legătură.
Verbindungs|platte, *-n, f. (tehn.)* placă de legătură.
Verbindungsquerträger, *-s, -, m. (constr.)* traversă de legătură.
Verbindungsrahmen, *-s, -, m. (constr.)* antretoază de distanțare; cadru de legătură.
Verbindungsriegel, *-s, -, m. (constr.)* **1.** zăvor de legătură. **2.** *(drumuri)* grindă frontală.
Verbindungsrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* țeavă de legătură, de racordare.
Verbindungsröhre, *-n, f.* tub de legătură.
Verbindungs|schiene, *-n, f. (constr.)* traversă, șină de legătură; lamelă de conexiune.
Verbindungs|schlauch, *-(e)s, -schläuche, m. (tehn.)* furtun de cuplare.
Verbindungs|schraube, *-n, f. (tehn.)* șurub de legătură.
Verbindungs|schweißung, *-en, f. (tehn.)* sudare de legătură.
Verbindungs|stange, *-n, f.* **1.** bară de legătură. **2.** *(ferov.)* bară de conexiune (la macaz).
Verbindungs|station, *en, f. (ferov.)* stație de joncțiune.
Verbindungs|stecker, *-s, -, m. (electr.)* fișă, ștecher de legătură.
Verbindungs|stelle, *-n, f. (tehn., electr.)* loc de îmbinare; racord, îmbinare.
Verbindungs|stollen, *-s, -, m. (mine)* galerie de coastă de legătură.
Verbindungs|straße, *-n, f.* stradă, șosea de legătură.
Verbindungs|strebe, *-n, f. (constr.)* contravântuire, diagonală de legătură.
Verbindungs|strich, *-(e)s, -e, m. (ortografie)* liniuță, linioară, cratimă.
Verbindungs|stück, *-(e)s, -stücke, n.* **1.** *(tehn.)* piesă de legătură. **2.** *(electr.)* punte de conexiune.
Verbindungs|student, *-en, -en, m.* membru al unei asociații studențești.
Verbindungs|teil, *-(e)s, -e, n.* v. Verbindungsstück.
Verbindungs|truppe, *-n, f. (mil.)* trupă de legătură.
Verbindungs|tür, *-en, f.* ușă de legătură.
Verbindungsweg, *-(e)s, -e, m.* drum de legătură.
Verbindungswesen, *-s, n. sg.* **1.** sistem al asociațiilor studențești. **2.** *(mil.)* sistem de legătură și comunicație.
Verbindungswort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* copulă, cuvânt de legătură.
Verbindungszeichen, *-s, -, n.* v. Verbindungsstrich.
Verbiss, *-es, -e, m. (forest.)* muguri și vârfuri de copaci roase de animale.
verbissen **I.** *part. trec.* de la verbeißen. **II.** *adj.* **1.** *(forest.)* ros; **~e Bäume** copaci roși (de animale). **2.** înrăit, câinos, acru; cu mânie reținută; **mit ~er Wut kämpfen** a se lupta cu mânie reținută. **3.** îndârjit, înverșunat; încăpățânat; **~er Gegner** adversar înverșunat, îndârjit.
Verbissenheit *f. sg.* **1.** mânie reținută; caracter înrăit, acru. **2.** îndârjire, înverșunare; încăpățânare; **der Feind verteidigte sich mit** ~ inamicul s-a apărat cu înverșunare.
Verbiss|schaden, *-s, -schäden, m. (forest.)* v. Verbiss.
verbitten, *verbat, verbeten (du verbittest, er verbittet), vb. (h)* **I.** *tr.* (cu *dat.*) a interzice, a nu permite, a nu admite; **ich verbitte mir das ein für allemal** interzic aceasta o dată pentru totdeauna; **ich verbitte mir diesen Ton** nu admit să mi se vorbească pe tonul acesta; **Beileid verbeten** rugăm să nu se prezinte condoleanțe. **II.** *refl.* a-și cere scuze.
verbittern, *verbitterte, verbittert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a face amar. **2.** *(fig.)* a amărî, a otrăvi, a învenina; **er verbittert ihm das Leben** îi face viața amară, îi otrăvește viața. **II.** *refl.* a deveni ursuz, ciufut; a se înăcri.
verbittert **I.** *part. trec.* de la verbittern. **II.** *adj.* acrit, cătrănit, morocănos.
Verbitterung *f. sg.* amărăciune, înăcrire (a caracterului).
Verbittung *f. sg. (rar)* prezentare a scuzelor.
verblasen[1], *verblies, verblasen (du, er verbläst), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a sufla, a alunga, a împrăștia suflând; **der Wind hat den Nebel** ~ vântul a risipit ceața. **2.** *(ind. sticlei)* a sufla; a consuma la suflat; **das Glas zu Retorten** ~ a sufla butelii din sticlă; **die Glasmasse wurde** ~ masa de sticlă a fost consumată la suflat. **3.** *(metal.)* a convertiza. **4.** *(pict.)* a picta afumat. **5.** *(în expr.)* **seine Zeit ~, seinen Tag** ~ a-și petrece timpul, ziua cântând dintr-un instrument de suflat. **6.** a strica suflând greșit. **7.** a risipi; a toca; **sein Geld** ~ a-și toca banii. **8.** *(vân.)* a da un semnal de goarnă; **ein Stück Wild** ~ a semnaliza prin goarnă vânarea prăzii. **II.** *refl.* **1.** v. verschnaufen. **2.** a face o greșeală la suflat.
verblasen[2] *adj. (peior., despre modul de exprimare)* șters, neclar.
Verblasenheit *f. sg.* **1.** *(despre vorbire)* caracter șters, neclar. **2.** *(pict.)* caracter șters, afumat.
verblassen, *verblasste, verblasst (du, er verblasst), vb. (s) intr.* **1.** a păli, a deveni palid. **2.** a se decolora, a ieși, a se spălăci. **3.** a se ofili. **4.** a muri; **er ist verblasst** a decedat.
verblatten, *verblattete, verblattet (du verblattest, er verblattet), vb. (h) tr.* **1.** *(agr.)* a tăia, a tunde, a reteza. **2.** *(dulgherie)* a îmbina în jumătatea lemnului. **3.** *(vân.)* a speria căpriorul imitând greșit glasul căprioarei.
verblättern, *verblätterte, verblättert, vb.(h) tr.* a pierde pagina răsfoind (o carte etc.).
Verblatt|stoß, *-es, -stöße, m. (tehn.)* îmbinare cap la cap.
Verblattung, *-en, f.* **1.** *(agr.)* tundere, tăiere, retezare. **2.** *(dulgherie)* îmbinare prin îmbucare.
verblauen, *verblaute, verblaut, vb. (s) intr.* a se albăstri, a căpăta o culoare albastră.
verbläuen, *verbläute, verbläut, vb. (h) tr.* **1.** a albăstri, a da culoare albastră. **2.** *(fam.)* a snopi, a învineți, a cotonogi în bătăi, a trage cuiva o mamă de bătaie.
verblechen, *verblechte, verblecht, vb. (h) tr.* a acoperi cu tablă, a îmbrăca cu tablă, cu tinichea.
Verbleib, *-(e)s, m. sg.* loc unde se află o persoană sau un lucru dat dispărut; **wissen Sie etwas über seinen ~?** știți cumva unde se află în prezent? **ich weiß nichts über den ~ dieser Papiere** nu știu unde sunt, unde au rămas aceste hârtii.
verbleiben, *verblieb, verblieben, vb. (s) intr.* **1.** a rămâne; **die Kopie verbleibt beim Aussteller** copia rămâne la emitent; **im Amt** ~ a rămâne în funcție, a-și păstra postul; *(în scrisori)* **ich verbleibe hochachtungsvoll (Ihr)** rămân cu profund respect (al dv.). **2.** a rămâne, a conveni; **wie seid ihr verblieben?** cum ați convenit, cum a rămas? **3.** a mai rămâne; **nach Abzug der Zinsen ~ dreitausend** scăzând dobânzile mai rămân trei mii.
Verbleiben, *-s, n. sg.* **1.** rămânere, petrecere; **unseres ~s ist hier nicht** nu putem să rămânem aici; **ein weiteres ~ des Ministers im Amt war unmöglich** rămânerea mai departe a ministrului în funcție era cu neputință. **2.** *(în expr.)* **es wird dabei sein ~ haben** rămânem la aceasta, ne oprim aici.
verbleichen, *verblich, verblichen* și *verbleichte, verbleicht, vb. (s) intr.* v. verblassen.
verbleien, *verbleite, verbleit, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a plumbui; a acoperi cu un strat de plumb; **Scheiben** ~ a monta geamuri în rame de plumb. **2.** *(chim.)* a trata benzina cu plumb-tetraetil.
Verbleien, *-s, n. sg. (tehn.)* plumbuire.
verbleit **I.** *part. trec.* de la verbleien. **II.** *adj.* cu plumb; **~er Sprit** benzină cu plumb.
verblenden, *verblendete, verblendet (du verblendest, er verblendet), vb. (h) tr.* **1.** *(fig.)* a orbi; a amăgi; **das Glück verblendet diejenigen, die es verderben will** norocul ia mințile celor pe care vrea să-i piardă; **er ist durch seine Leidenschaft verblendet** este orbit de patimă. **2.** *(constr., tehn.)* a căptuși, a acoperi, a fățui, a înveli, a placa. **3.** *(vân.)* a camufla (ascunzișul vânătorului). **4.** *(mine)* a separa, a închide rambleurile printr-un perete de scânduri.
Verblender, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care atrage, ademenește, amăgește, orbește. **2.** *m. (constr.)* cărămidă sau piatră de parament sau de placare.
Verblendete, *-n, -n (ein Verblendeter), m.* și *f.* persoană orbită, amăgită.
Verblendmauerwerk, *-(e)s, -e, n. (constr.)* zidărie de placare.
Verblendung, *-en, f.* **1.** amăgire, orbire. **2.** *(constr.)* căptușire, acoperire, învelire; parament.
Verblendziegel, *-s, -, m.* v. Verblender **(2).**
verbleuen, *verbleute, verbleut (înv.)* v. verbläuen **(2).**
verblichen **I.** *part. trec.* de la verbleichen. **II.** *adj.* **1.** pălit, decolorat, spălăcit, ofilit, veștejit. **2.** decedat, mort, răposat.
Verblichene, *-n, -n (ein Verblichener), m.* și *f.* decedat(ă), răposat(ă).
verblicken, *verblickte, verblickt, vb. (h) intr.* a se înnegura, a-și pierde luciul, a se întuneca; **das Silber hat verblickt** argintul și-a pierdut luciul.
verblinden, *verblindete, verblindet (du verblindest, er verblindet), vb.* **I.** *tr. (h)* v. verblenden. **II.** *intr. (s)* a orbi.
Verblockung, *-en, f. (tehn.)* blocare, zăvorâre.
verblöden, *verblödete, verblödet (du verblödest, er verblödet), vb. (tr.) (h)* și *intr. (s)* **1.** a (se) prosti, a (se) tâmpi. **2.** *(fig.)* a ameți; a fi buimac de somn.
Verblödung, *-en, f.* prostire, tâmpire.
verblüffen, *verblüffte, verblüfft, vb. (h) tr.* a ului, a uimi, a consterna, a buimăci, a nedumeri; **lass dich nicht ~!** nu te zăpăci! nu te tulbura! păstrează-ți sângele rece!
verblüffend **I.** *part. prez.* de la verblüffen. **II.** *adj.* uluitor, uimitor.
verblüfft **I.** *part. trec.* de la verblüffen. **II.** *adj.* uluit, uimit, încremenit, buimăcit, nedumerit, consternat.
Verblüfft|heit, **Verblüffung** *f. sg.* uluială, uimire, consternare, nedumerire.
verblühen, *verblühte, verblüht, vb. (s) intr.* **1.** a se ofili, a se veșteji; a se scutura; **die Aprikosen sind schon** ~ floarea de caise s-a scuturat deja; *(fig.)* **das Mädchen ist schon verblüht** fata e cam ofilită, cam trecută. **2.** *(pop.)* a o șterge, a o lua din loc.
verblümen, *verblümte, verblümt, vb. (h) tr.* a spune, a prezenta (ceva) pe departe, cu jumătate de înțeles, prin aluzii, figurat, cu eufemisme.
verblümt **I.** *part. trec.* de la verblümen. **II.** *adj.* și *adv.* **1.** *(despre stil)* înflorit, afectat. **2.** pe departe, figurat, cu jumătate de înțeles, alegoric, metaforic, eufemistic; aluziv; **etwas ~ ausdrücken** a spune ceva aluziv, pe departe.
verbluten, *verblutete, verblutet (du verblutest, er verblutet), vb.* **I.** *intr. (s)* și *refl. (h)* **1.** a-și pierde (tot) sângele, a sângera până la moarte; *(med.)* a avea o hemoragie mortală, a muri din cauza unei hemoragii; **er ist** (sau **hat sich) verblutet** a murit din cauza unei hemoragii; **sie haben sich in nutzlosen Angriffen verblutet** și-au vărsat sângele murind în atacuri inutile. **2.** a nu mai sângera, a înceta de a sângera; **die Wunde hat sich** (sau **ist) verblutet** rana nu mai sângerează. **3.** *(fig.)* a muri, a se stinge; **die Sache ist verblutet** chestiunea a murit, nu mai interesează. **4.** *(fig.)* a se epuiza, a se istovi, a se cheltui; a se devota. **II.** *tr. (h) (în expr.)* **sein Leben** ~ a muri din cauza unei hemoragii; *(fig.)* a-și vărsa sângele, a-și da viața (pentru ceva).
Verblutung, *-en, f.* hemoragie mortală; moarte prin hemoragie.
verbocken, *verbockte, verbockt, vb. (h) tr. (fam.)* a strica nerespectând indicațiile.
verbockt **I.** *part. trec.* de la verbocken. **II.** *adj.* foarte încăpățânat.
verbodmen, *verbodmete, verbodmet (du verbodmest, er verbodmet), vb. (h) tr.* **1.** a pune fund (unui butoi). **2.** *(mar.)* a asigura corpul navei pentru o traversadă.
Verbodmung, *-en, f. (mar.)* asigurare a corpului navei pentru o traversadă.
verbogen **I.** *part. trec.* de la verbiegen. **II.** *adj.* îndoit, curbat.
verbohlen, *verbohlte, verbohlt, vb. (h) tr. (constr.)* a căptuși cu dulapi.

verbohren, *verbohrte, verbohrt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(tehn.)* a uni două obiecte prin introducerea de şuruburi în găurile făcute. **2.** *(constr.)* a îmbina cu cepuri. **3.** *(tehn.)* a rebuta la găurire. **II.** *refl.* a se încăpăţâna; **sich in** (sau **auf**) **seine Ansicht** ~ a-şi menţine, a-şi susţine cu încăpăţânare, orbeşte, morţiş un punct de vedere.

verbohrt I. *part. trec.* de la verbohren. **II.** *adj.* **1.** încăpăţânat, îndărătnic; **in eine Meinung ~ sein** a ţine morţiş la o părere. **2.** ciudat, trăsnit, nebun, scrântit; sucit. **3.** *(despre găuri, tuburi, ţevi etc.)* rebutat la găurire. **4.** *(constr.)* îmbinat cu cepuri.

Verbohrt|heit *f. sg.* **1.** încăpăţânare, îndărătnicie. **2.** nebunie, scrânteală, ciudăţenie.

verbolzen, *verbolzte, verbolzt (du, er verbolzt), vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a fixa cu buloane, a îmbina cu bolţuri. **2.** *(fam.) (sport)* a trage pe lângă poartă.

Verbolzung, *-en, f. (tehn.)* bulonare.

verborgen[1], *verborgte, verborgt, vb. (h) tr.* a împrumuta, a da cu împrumut; a da pe credit.

verborgen[2] **I.** *part. trec.* de la verbergen. **II.** *adj.* ascuns, tainic, neobservat; **~ bleiben** a rămâne ascuns, a rămâne în umbră; *(substantivat)* **im Verborgenen** pe ascuns, în taină, în secret.

Verborgene, *-n (etwas Verborgenes), n. sg.* lucru ascuns; taină.

verborgenerweise *adv.* în secret, în taină, pe ascuns.

Verborgenheit *f. sg.* ascunziş; retragere; obscuritate; **in ~ leben** a trăi retras, necunoscut.

verbos [vɛr'bo:s] *adj. (livr.)* limbut, vorbăreţ.

verbösern, *verböserte, verbösert, vb. (h) tr. (fam.)* a înrăutăţi, a înrăi; **sich** *(dat.)* **seine Lage** ~ a-şi înrăutăţi situaţia.

Verböserung, *-en, f.* **1.** *(glumeţ)* înrăutăţire. **2.** *(jur.)* agravare a unei pedepse judecătoreşti în urma recursului.

verbost *adj. (reg.)* **1.** mânios. **2.** surprins, mirat.

verbot *ind. imperf. pers.* 1 şi 3 *sg.* de la verbieten.

Verbot, *-(e)s, -e, n.* **1.** interzicere, interdicţie, oprelişte. **2.** prohibire, prohibiţie.

verboten[1] **I.** *part. trec.* de la verbieten. **II.** *adj.* **1.** oprit, interzis; **Rauchen ~!** fumatul oprit! **~er Eingang** intrarea oprită. **2.** *(fam.)* caraghios.

verboten[2], *verbotete, verbotet (du verbotest, er verbotet), vb. (h) tr. (în limbajul corporaţiilor)* a chema, a invita, a cita.

verbotenermaßen, **verbotenerweise** *adv.* în mod ilegal; în pofida interdicţiei.

Verbotsmaßnahme, *-n, f.* măsură de interzicere, de prohibire.

Verbots|schild, *-(e)s, -er, n.*, **Verbots|tafel**, *-n, f.* **1.** pancartă conţinând o interdicţie. **2.** indicator rutier de interdicţie.

verbotswidrig *adj.* care contravine unei interdicţii.

Verbotszeichen, *-s, -, n.* v. Verbotsschild **(2).**

Verbotszeit *f. sg. (vân.)* sezon interzis.

verbrämen, *verbrämte, verbrämt, vb. (h) tr.* **1.** a pune o bordură (din blană). **2.** *(fig.)* a înfrumuseţa.

Verbrämung, *-en, f.* **1.** bordură (din blană). **2.** *(fig.)* înfrumuseţare.

verbrannt I. *part. trec.* de la verbrennen. **II.** *adj.* ars (de foc etc.).

verbraten, *verbriet, verbraten (du verbrätst, er verbrät), vb.* **I.** *(h) tr.* **1.** *(cul.)* a frige prea tare. **2.** *(fam.)* a consuma, a cheltui (bani). **3.** *(argou)* a pune la punct (pe cineva). **II.** *intr. (s)* a scădea, a se arde la fript.

Verbrauch, *-(e)s, m. sg.* **1.** consum; **~ an Lebensmitteln** consum de alimente; **den ~ ankurbeln** a relansa consumul; **den ~ bremsen** a frâna consumul; **überhöhter ~** consum excesiv. **2.** consumare.

verbrauchen, *verbrauchte, verbraucht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a consuma, a întrebuinţa, a folosi; **viel Licht ~** a consuma multă lumină. **2.** a uza; a toci. **II.** *refl.* a se consuma, a se distruge; **er hat sich in diesem Kampf völlig verbraucht** s-a distrus în această luptă.

Verbraucher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* consumator(-oare), utilizator(-oare).

Verbraucher|analyse, *-n, f. (ec.)* anchetă asupra consumatorilor.

Verbraucherbedarf, *-(e)s, m. sg. (ec.)* nevoile consumatorilor.

Verbraucherberatung, *-en, f. (ec.)* **1.** consiliere a consumatorilor. **2.** birou de consiliere a consumatorilor.

Verbraucherfestpreis, *-es, -e, m. (com.)* preţ fix la consumator, preţ fix cu amănuntul.

Verbraucherkreis, *-es, -e, m.* cerc de consumatori.

Verbraucherland, *-(e)s, -länder, n.* ţară consumatoare.

Verbrauchermarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piaţă a consumatorilor.

Verbraucherpolitik, *-en, f. m. (ec.)* politica faţă de consumatori.

Verbraucherpreis, *-es, -e, m.* preţ la consumator.

Verbraucherschicht, *-en, f.* categorie de consumatori.

Verbraucher|schutz, *-es, n. sg.* protecţie a consumatorului.

Verbraucherverband, *-(e)s, -bände, m.* asociaţie a consumatorilor.

Verbraucherzentrale, *-n, f. (ec.)* birou central de consiliere a consumatorilor.

Verbrauchs|abgabe, *-n, f.* v. Verbrauchssteuer.

Verbrauchs|artikel, *-s, -, m.* articol de consum.

Verbrauchs|er|hebung, *-en, f. (ec.)* anchetă, sondaj privind consumul.

Verbrauchsgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Verbrauchsartikel.

Verbrauchsgüter *pl.* bunuri de larg consum.

Verbrauchsgüter|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie a bunurilor de larg consum.

Verbrauchskennziffer, *-n, f. (ec.)* indice de consum.

Verbrauchskontrolle *f. sg.* control al consumului.

Verbrauchsmaterial, *-s, -ien* [-liən], *n.* material de consum.

Verbrauchsmesser, *-s, -, m. (tehn.)* contor.

Verbrauchsmittel *n. pl.* v. Verbrauchsartikel.

Verbrauchsnorm, *-en, f.* **1.** normă de utilizare (a factorilor de producţie). **2.** standard de consum.

Verbrauchsregelung, *-en, f.* reglementare a consumului.

Verbrauchsrückgang, *-(e)s, -gänge, m.* scădere a consumului.

Verbrauchs|steigerung, *-en, f.* creştere, mărire a consumului.

Verbrauchs|steuer, *-n, f.* accize, taxă de consum, impozit pe consumaţie, impozit indirect.

Verbrauchswert, *-(e)s, -e, m.* valoare de întrebuinţare.

Verbrauchswirtschaft, *-en, f.* economie de consum.

verbraucht I. *part. trec.* de la verbrauchen. **II.** *adj.* **1.** (şi *fig.*) consumat; **sie ist ~** nu mai are putere de muncă, e epuizată. **2.** uzat; tocit; purtat.

verbrauen, *verbraute, verbraut, vb. (h) tr.* **1.** a consuma pentru fabricarea berii. **2.** a strica (berea) la fabricare.

verbraunen, *verbraunte, verbraunt, vb.* **I.** *tr. (h)* a da o culoare închisă. **II.** *intr. (s)* a deveni brun, închis.

verbrausen, *verbrauste, verbraust (du, er verbraust), vb.* **1.** *intr. (s)* **1.** *(despre furtună)* a trece, a se potoli. **2.** *(fig.)* a se linişti, a se potoli, a se domoli, a se calma. **II.** *tr. (h) (fam.; în expr.)* **sein Geld** ~ a-şi cheltui banii pe chefuri; **sein Leben** ~ a-şi petrece viaţa în chefuri.

verbrechen, *verbrach, verbrochen (du verbrichst, er verbricht), vb. (h) tr.* **1.** a comite, a făptui (o crimă, un delict); a greşi; **was habe ich verbrochen?** ce-am comis? cu ce-am greşit? *(fam.; iron.)* **ein Gedicht** ~ a comite o poezie (proastă). **2.** *(tehn.)* a tăia, a rotunji, a poliza (un colţ, un unghi). **3.** *(vân.)* a indica urma, a lăsa urme rupând crengi. **4.** *(mine)* a mărunţi, a sfărâma (minereul). **5.** a rupe. **6.** *(reg.)* a sparge. **7.** *(înv.)* a încălca, a viola; **den Eid** ~ a viola jurământul.

Verbrechen, *-s, -, n.* delict, infracţiune, crimă; **ein ~ begehen** a comite o crimă.

Verbrechens|aufklärung, *-en, f.* elucidare a crimei.

Verbrechensbekämpfung, *-en, f.* combatere a criminalităţii.

Verbrechenskonkurrenz, **Verbrechensmehr|heit**, *-en, f. (jur.)* infracţiune multiplă.

Verbrechensver|hütung *f. sg.* prevenire a infracţiunilor, a crimelor.

Verbrecher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* criminal(ă), infractor(-oare), răufăcător(-oare); **er wurde zum ~** a devenit criminal.

Verbrecherbande, *-n, f.* bandă de infractori, de criminali.

Verbrechergesicht, *-(e)s, -er, n.* fizionomie, figură, mutră de infractor, de criminal.

verbrecherisch *adj.* criminal, infracţional; **eine ~e Handlung** o acţiune criminală, o faptă infracţională; **das ist ~er Leichtsinn!** aceasta e o superficialitate, o indolenţă, o nesocotinţă criminală.

Verbrecherjagd, *-en, f.* urmărire a infractorului, a criminalului.

Verbrecherkartei, *-en, f.* fişier de urmărire a infractorilor.

Verbrecherkolonie, *-n* [-ni:ən], *f.* colonie de infractori.

Verbrecherleben, *-s, n. sg.* viaţă de infractor.

Verbrechernatur, *-en, f.* natură, fire de infractor.

Verbrecherphysiognomie, *-n* [-mi:ən], *f.* v. Verbrechergesicht.

Verbrecher|sprache *f. sg.* argou al infractorilor.

Verbrechersyndikat, *-(e)s, -e, n.* sindicat mafiot.

Verbrechertum, *-s, n. sg.* **1.** totalitatea criminalilor, infractorilor, delincvenţilor. **2.** caracter de criminal.

Verbrechertyp, *-s, -e(n), m.* tip de infractor, de criminal.

Verbrecherwahnsinn, *-(e)s, m. sg. (med.)* moral insanity, nebunie, dezechilibru mintal criminogen.

verbreien, *verbreite, verbreit, vb. (h) tr.* a transforma în cocă, în pastă, a face să fie ca o cocă.

verbreitbar *adj.* care se poate răspândi, extinde.

verbreiten, *verbreitete, verbreitet (du verbreitest, er verbreitet), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) răspândi, a (se) împrăştia; a (se) propaga, a (se) extinde; **Schrecken ~** a răspândi spaimă; **Freude ~** a împrăştia bucurie; **ein Gerücht ~** a răspândi un zvon; **einen Geruch ~** a răspândi un miros; **die Sonne verbreitet Licht und Wärme** soarele răspândeşte lumină şi căldură; **die Bildung verbreitet sich überall** cultura se răspândeşte peste tot. **II.** *refl.* a vorbi pe larg, a se extinde asupra unui subiect; **er verbreitete sich (ausführlich) über die Vorgeschichte des Krieges** a vorbit (amănunţit) despre evenimentele dinainte de război, s-a extins (în mod detaliat) asupra evenimentelor de dinainte de război.

Verbreiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* propagator(-oare).

verbreitern, *verbreiterte, verbreitert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) lărgi, a (se) lăţi; **eine Straße** ~ a lărgi o şosea.

Verbreiterung, *-en, f.* lărgire.

Verbreitung, *-en, f.* răspândire, împrăştiere, propagare; extindere; **~ finden** a se răspândi.

Verbreitungsgebiet, *-(e)s, -e, n.* teren de propagare, de răspândire, de extindere.

Verbreitungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de propagare, de răspândire, de extindere.

Verbreitungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de răspândire, de propagare, de extindere.

Verbreitungsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de propagare, de extindere.

verbrennbar *adj.* combustibil.

verbrennen, *verbrannte, verbrannt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a arde, a distruge prin foc, a preface în cenuşă; **Holz ~** a arde lemne; **Papier ~** a arde hârtie; *(fig.)* **er hat alle Schiffe hinter sich verbrannt** şi-a tăiat orice drum de întoarcere. **2.** a incinera. **3.** a arde, a pârli, a pârjoli; a frige; **die Sonne hat mich verbrannt** soarele m-a pârlit, m-a ars, m-a înnegrit, m-a prins, m-a bronzat; **die Dürre hat das Gras verbrannt** seceta a pârjolit, a pârlit iarba; **den Braten ~** a arde friptura; **sich** *(dat.)* **die Finger ~ a)** a se frige la degete; **b)** *(fig., fam.)* a se frige, a se arde, a o păţi; **ich habe mir den Mund** (sau **das Maul** sau **die Zunge**) **verbrannt a)** m-am fript la limbă; **b)** *(fig., fam.)* m-a luat gura pe dinainte şi am păţit-o. **II.** *refl. (h)* a se arde, a se frige. **III.** *intr. (s)* **1.** a arde (complet), a fi consumat de foc, a se preface în cenuşă. **2.** *(chim.)* a se oxida.

Verbrennen, *-s, n. sg.* ardere; **Giordano Bruno wurde zum Tod durch ~ verurteilt** Giordano Bruno a fost condamnat la moarte prin ardere pe rug.

verbrennlich *adj.* v. verbrennbar.

Verbrennung, *-en, f.* **1.** ardere; **schleichende ~** ardere înceată; **träge ~** ardere lentă; **unvollkommene ~** ardere incompletă. **2.** *(tehn.)* combustie. **3.** *(med.)* arsură; **~ dritten Grades** arsură de gradul trei. **4.** crematiune, incinerare.

Verbrennungsdauer *f. sg.* v. Verbrennungszeit.

Verbrennungsgase *pl.* gaze de ardere.

Verbrennungskammer, *-n, f. (tehn.)* cameră de combustie.

Verbrennungskraftmaschine, *-n, f.* motor cu combustie internă.

Verbrennungslokomotive [-və], *-n, f.* locomotivă Diesel.

Verbrennungsmaschine, *-n, f.*, **Verbrennungsmotor**, *-s, -en, m.* v. Verbrennungskraftmaschine.

Verbrennungs|ofen, *-s, -öfen, m.* **1.** crematoriu. **2.** *(tehn.)* cuptor de temperatură înaltă.

Verbrennungs|produkt, *-(e)s, -e, n. (chim.)* produs de ardere.

Verbrennungs|prozess, *-es, -e, m.* **1.** proces de ardere, de combustie. **2.** *(chim.)* proces de oxidare.
Verbrennungsraum, *-(e)s, -räume, m.* v. Verbrennungskammer.
Verbrennungsrohr, *-(e)s, -e, n. (chim.)* tub pentru combustie.
Verbrennungsrück|stände *pl.* reziduuri provenite din ardere.
Verbrennungs|temperatur, *-en, f.* temperatură de ardere.
Verbrennungs|tod, *-(e)s, m. sg.* moarte prin ardere.
Verbrennungs|turbine, *-n, f. (tehn.)* turbină cu combustie internă, turbină cu gaze.
Verbrennungsvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* proces de ardere.
Verbrennungswärme *f. sg.* **1.** căldură de combustie. **2.** putere calorifică.
Verbrennungszeit *f. sg.* timp de ardere.
verbriefen, *verbriefte, verbrieft, vb. (h) tr.* **1.** a confirma prin acte, prin documente, a întări prin documente; a da în scris. **2.** a amaneta, a ipoteca.
verbrieft I. *part. trec.* de la verbriefen. **II.** *adj.* întărit prin documente; **die ~en Rechte der Beamten** drepturile consfințite ale funcționarilor; **ich habe es verbrieft und versiegelt** am acte, pot dovedi prin acte.
Verbriefung, *-en, f.* **1.** consfințire prin acte, întărire prin documente. **2.** amanetare; ipotecare.
verbringen, *verbrachte, verbracht, vb. (h) tr.* **1.** a petrece; **ich verbringe meine Zeit sehr angenehm** îmi petrec foarte plăcut timpul; **seine Ferien** ~ a-și petrece, a-și face vacanța. **2.** a risipi, a irosi, a prăpădi, a toca; **sein Vermögen** ~ a-și toca averea. **3.** *(reg.)* a duce, a transporta. **4.** *(reg.)* a înfăptui. **5.** *(reg.)* a decădea moral.
verbrochen I. *part. trec.* de la verbrechen. **II.** *adj.* **1.** comis, făptuit. **2.** *(tâmplărie)* rotunjit, polizat. **3.** *(mine, reg.)* spart. **4.** rupt. **5.** *(mine)* prăbușit, surpat.
Verbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** *(mine)* prăbușire, surpare; surpătură. **2.** *(înv.)* v. Verbrechen **(1).**
verbrüdern, *verbrüderte, verbrüdert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) înfrăți, a (se) uni ca frații, a fraterniza; **sich mit jm.** ~ a fraterniza cu cineva; **sich mit einer Sache** ~ a adera la o cauză.
verbrüdert I. *part. trec.* de la verbrüdern. **II.** *adj.* înfrățit.
Verbrüderung, *-en, f.* **1.** înfrățire, împrietenire, unire strânsă, fraternizare. **2.** *(ist.)* confrerie, asociație.
Verbrüderungs|tag, *-(e)s, -e, m. (ist.)* zi a înfrățirii; **der 1. Mai, der ~ der Arbeiter** 1 Mai, ziua înfrățirii muncitorilor.
verbrühen, *verbrühte, verbrüht, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) opări; **sich die Hand** ~ a-și opări mâna.
Verbrühung, *-en, f.* **1.** *sg.* opărire. **2.** bășică rezultată din opărire.
verbrüllen, *verbrüllte, verbrüllt, vb. (h) tr. (reg.)* a vorbi de rău, a ponegri, a defăima.
verbrutzeln, *verbrutzelte, verbrutzelt (ich verbrutz(e)le), vb. (s) intr.* a se usca de tot, a se arde frigându-se.
verbuchen, *verbuchte, verbucht, vb. (h) tr. (com.)* a trece în cartea de conturi, a înregistra, a contabiliza.
Verbuchung, *-en, f. (com.)* trecere în cartea de conturi, înregistrare, contabilizare.
verbuddeln, *verbuddelte, verbuddelt (ich verbudd(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* a îngropa (în pământ, în nisip).
verbuhlen, *verbuhlte, verbuhlt, vb. (h) tr.* a irosi cu femeile; **die Zeit** ~ a-și petrece timpul făcând curte, cu dragostea; **sein Geld** ~ a-și toca banii cu femeile.
verbuhlt I. *part. trec.* de la verbuhlen. **II.** *adj.* desfrânat, destrăbălat, stricat.
Verbum ['vɛr-], *-s, Verba* și *Verben, n.* v. Verb.
verbumfeien, *verbumfeite, verbumfeit, vb. (s) tr. (fig.)* **1.** a ajunge în mizerie, a se neglija, a se deprava; **verbumfeit aussehen** a arăta neglijent.
verbumfiedeln, *verbumfiedelte, verbumfiedelt (ich verbumfied(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a strica, a cârpăci. **2.** a irosi; a pierde din tembelism.
verbummeln, *verbummelte, verbummelt (ich verbumm(e)le), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a pierde, a irosi hoinărind; a cheltui, a risipi, a toca; **seine Zeit** ~ a-și pierde timpul umblând haimana, hoinărind, chefuind; **sein Geld** ~ a-și toca banii. **2.** a uita, a pierde, a scăpa (ceva) din neglijență; **unsere Verabredung habe ich ganz verbummelt** am uitat complet de întâlnirea noastră. **II.** *intr. (s)* a se deda leneviei, a decădea; **er ist in der letzten Zeit schrecklich verbummelt** a decăzut rău în ultimul timp.
verbummelt I. *part. trec.* de la verbummeln. **II.** *adj. (fam.)* decăzut; **ein ~es Genie** un geniu decăzut.
Verbund, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ec.)* asociere, cooperație (a mai multor întreprinderi); **die Verkehrsbetriebe arbeiten im** ~ întreprinderile de transport lucrează în asociere, în comun. **2.** *(constr.)* aderență, priză. **3.** *(electr.)* compound, cu excitație compusă.
Verbund|amt, *-(e)s, -ämter, n. (tel.)* oficiu intermediar, centrală de legătură.
Verbund|an|ordnung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv compound.
Verbundbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă de beton armat.
Verbundbatterie, *-n* [-i:ən], *f. (electr.)* baterie (de acumulator) în legătură mixtă.
Verbundbau, *-(e)s, -ten, m. (constr.)* construcție de beton armat.
Verbund|dampfmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină cu aburi compound.
Verbund|dynamo, - (și *-s*), *-s, m.* dinamo compound, dinam cu excitație mixtă.
verbunden I. *part. trec.* de la verbinden. **II.** *adj.* **1.** legat, unit, împreunat. **2.** pansat, bandajat. **3.** *(chim.)* aliat, combinat. **4.** obligat, îndatorat; **ich bin ihm sehr** ~ îi sunt foarte îndatorat.
verbünden, *verbündete, verbündet, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) alia, a (se) uni, a (se) asocia; **sie haben sich gegen mich verbündet** s-au aliat împotriva mea.
Verbundenheit *f. sg.* **1.** unire, atașament, solidaritate, alianță. **2.** obligație, îndatorire.
verbündet I. *part. trec.* de la verbünden. **II.** *adj.* aliat, unit, asociat; **~e Staaten** state aliate.
Verbündete, *-n, -n (ein Verbündeter), m.* și *f.* **1.** aliat(ă), asociat(ă); confederat(ă); **sie ist meine** ~ este aliata mea. **2.** *(pol.)* stat aliat.
verbundfahren, *vb. (doar la inf.)* a folosi în cadrul unei rețele de transport diferite mijloace de transport; **eine Karte mit der man ~ kann** un bilet, o legitimație care îți permite să călătorești în cadrul aceleiași rețele de transport cu diferite mijloace de transport.
Verbundfestigkeit *f. sg. (tehn.)* rezistență la legătură.
Verbundgesenk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* matriță dublă de forjat.
Verbundglas, *-es, n. sg.* sticlă securit; sticlă stratificată, compound.
Verbundguss, *-es, -e, m. (metal.)* piesă turnată din bimetal.
Verbundhammer, *-s, -hämmer, m. (metal.)* ciocan compound.
Verbundkarte, *-n, f.* bilet, legitimație care permite accesul la diferite unități dintr-o rețea; **eine ~ für alle Museen** o legitimație valabilă la toate muzeele.
Verbundkern, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* nucleu compus, compound, intermediar.
Verbundkompressor, *-s, -en, m. (tehn.)* compresor compound.
Verbundlokomobile, *-n, f.* locomobilă compound.
Verbundlokomotive [-və], *-n, f.* locomotivă compound.
Verbundmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de aburi compound.
Verbundmotor, *-s, -en, m. (electr.)* motor electric compound, cu excitație mixtă.
Verbundnetz, *-es, -e, n. (electr.)* rețea electrică conectată la mai multe centrale.
Verbundplatte, *-n, f. (constr.)* placă aglomerată din diferite straturi.
Verbundprinzip, *-s, -ien* [-piən] (și *-e*), *n. (ec.)* principiul mănunchiului (pentru structurarea veniturilor statelor federale).
Verbundschaltung, *-en, f. (electr.)* conexiune mixtă.
Verbund|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e*), *m. (tehn.)* oțel placat.
Verbundtafeln *pl.* tăblii sau plăci cuplate.
Verbundtor, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* poartă de ecluză de construcție mixtă (de lemn și metal).
Verbundtransformator, *-s, -en, m. (electr.)* transformator compound.
Verbundturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină multietajată.
Verbündung, *-en, f.* **1.** *sg.* aliere, asociere. **2.** alianță, asociație, confederație.
Verbundwerk|stoff, *-(e)s, -e, m.* metal placat, bimetal.
Verbundwirkung, *-en, f. (constr.)* efect de conlucrare.
Verbundwirtschaft *f. sg.* asocierea mai multor întreprinderi în vederea creșterii performanței economice.
Verbundwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (text.)* lup combinat.
Verbundzu|stand, *-(e)s, -stände, m. (fiz.)* stare intermediară, compusă.
verbunkern, *verbunkerte, verbunkert, vb. (h) tr.* **1.** *(mil.)* a acoperi cu buncăre. **2.** *(fam.)* a petrece (un timp) în buncăr.
verbürgen, *verbürgte, verbürgt, vb. (h) tr.* și *refl. (für)* a garanta, a chezășui, a-și lua răspunderea (pentru ceva); **ich verbürge mich dafür** sau **ich verbürge das** garantez pentru aceasta; **ich kann mich für die Wahrheit seiner Aussagen** ~ îmi iau răspunderea, garantez eu pentru adevărul spuselor lui.
verbürgerlichen, *verbürgerlichte, verbürgerlicht, vb. (h) tr.* și *refl.* și *(s) intr.* **1.** a (se) (îm)burghezi, a (se) face burghez. **2.** a (se) orășeniza, a (se) urbaniza. **3.** a (se) laiciza.
verbürgerlicht I. *part. trec.* de la verbürgerlichen. **II.** *adj.* **1.** îmburghezit. **2.** orășenizat, urbanizat. **3.** laicizat.
Verbürgerlichung, *-en, f.* **1.** îmburghezire. **2.** orășenizare, urbanizare. **3.** laicizare.
verbürgert *adj. (elv.)* cu drept de cetățenie; **er ist in Zürich** ~ este cetățean al orașului Zürich.
verbürgt I. *part. trec.* de la verbürgen. **II.** *adj.* garantat, autentic, verificat; **~e Nachricht** știre verificată, autentică.
Verbürgung, *-en, f.* garantare, chezășuire, răspundere pentru.
verbürokratisieren, *verbürokratisierte, verbürokratisiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) birocratiza.
verbürokratisiert I. *part. trec.* de la verbürokratisieren. **II.** *adj.* birocratizat; **~e Elemente** elemente birocratizate.
verbüßen, *verbüßte, verbüßt (du, er verbüßt), vb. (h) tr.* a ispăși; **eine Strafe** ~ a ispăși o pedeapsă; **ein Verbrechen** ~ a ispăși o crimă.
Verbüßung, *-en, f.* ispășire.
verbutten, *verbuttete, verbuttet (du verbuttest, er verbuttet), vb. (s) intr. (reg.)* **1.** a rămâne în urmă în dezvoltarea fizică sau intelectuală. **2.** a se (în)chirci, a se sfriji.
verbuttern, *verbutterte, verbuttert, vb. (h) tr.* **1.** a bate laptele ca să se aleagă untul. **2.** *(fam.)* a cheltui, a irosi, a prăpădi, a toca; **das Geld** ~ a toca, a prăpădi banii. **3.** *(fam.)* a strica, a rata, a da peste cap; **er hat die Sache verbuttert** a stricat totul, a ratat totul.
verbuttet I. *part. trec.* de la verbutten. **II.** *adj. (reg.)* **1.** înapoiat, nedezvoltat fizic sau intelectual. **2.** (în)chircit, sfrijit.
verbüxen, *verbüxte, verbüxt (du, er verbüxt), vb. (h) tr. (reg.)* a bate zdravăn.
Verbzusatz ['vɛrp-], *-es, -sätze, m. (gram.)* particulă separabilă a verbelor.
verchartern [-'(t)ʃar-], *vercharterte, verchartert, vb. (h) tr.* a închiria un vapor sau un avion.
verchromen [-'kro:-], *verchromte, verchromt, vb. (h) tr.* a croma, a acoperi cu crom.
Verchromen, *-s, n. sg. (tehn.)* cromare.
Verchromung, *-en, f.* **1.** *sg.* v. Verchromen. **2.** înveliș de crom.
verdachen, *verdachte, verdacht, vb. (h) tr.* a face, a construi, a pune acoperiș (unei case).
Verdacht, *-(e)s, m. sg.* bănuială, suspiciune; **der ~ fiel auf ihn** bănuiala a căzut pe el, el a fost cel bănuit; **auf jn. ~ haben** sau **jn. im ~ haben** a bănui pe cineva, a avea bănuieli în privința cuiva; ~ **hegen** a bănui, a avea o bănuială; ~ **schöpfen** a deveni bănuitor, a intra la bănuială; **bei jm. in ~ kommen** a trezi bănuiala cuiva; **auf bloßen ~ hin** pe simplă bănuială; **jn. in ~ bringen** a face ca cineva să fie bănuit; **er ist über jeden ~ erhaben** este în afară de orice bănuială; **der ~ trifft ihn** bănuiala cade asupra lui; *(fam.)* **etwas auf ~ tun** a face ceva la nimereală.
Verdacht er|regend *adj.* suspect, care trezește bănuială, care dă de bănuit.
verdächtig *adj.* suspect, care dă de bănuit, îndoielnic, dubios; **er hat ein ~es Aussehen** are o înfățișare suspectă, dubioasă; **sich ~ machen** a da de bănuit; **er ist des Diebstahls** ~ este bănuit de furt; **die Sache kommt mir recht ~ vor** chestiunea mi se pare chiar suspectă.
Verdächtige, *-n (etwas Verdächtiges), n. sg.* lucru suspect, dubios; **es liegt nichts ~s vor** nu este la mijloc nimic suspect.
verdächtigen, *verdächtigte, verdächtigt, vb. (h) tr.* **1.** (cu *gen.*) a bănui, a suspecta; **jn. des Diebstahls** ~ a bănui pe cineva de furt. **2.** a face să fie suspectat, a atrage bănuiala (asupra cuiva).
Verdächtigkeit *f. sg.* caracter suspect, dubios.
Verdächtigte, *-n (ein Verdächtigter), -n, m.* și *f.* persoană bănuită, suspectă, suspectată.
Verdächtigung, *-en, f.* suspectare, bănuire; **er war den schlimmsten ~en ausgesetzt** a fost expus celor mai grave, celor mai serioase bănuieli.
Verdachtsgrund, *-(e)s, -gründe, m.* motiv de suspiciune, de bănuială.
Verdachtsmoment, *-(e)s, -e, m.* punct suspect, dubios.

verdammen, *verdammte, verdammt, vb. (h) tr.* **1.** a condamna, a osândi; *(fig.)* a reproba; **eine Lehre** ~ a condamna, a reproba o învățătură; **jn. zum Tode** ~ a condamna pe cineva la moarte. **2.** a blestema, a afurisi; **Gott verdamm' ihn!** bată-l Dumnezeu! afurisit să fie!

verdämmen, *verdämmte, verdämmt, vb. (h) tr.* **1.** a zăgăzui, a îndigui. **2.** *(mine)* a ghizdui (o galerie).

verdammenswert, verdammenswürdig *adj.* condamnabil; reprobabil.

verdämmern, *verdämmerte, verdämmert, vb.* **I.** *tr. (h) (în expr.)* **die Zeit** ~ a pierde timpul în inactivitate, în reverie. **II.** *intr. (s)* a se pierde, a se șterge, a se estompa (în semiîntuneric).

verdammlich *adj.* v. verdammenswürdig.

Verdammnis *f. sg. (bis.)* osândă, afurisenie, anatemă; **der Ort der ewigen** ~ locul osândei veșnice; *(fam.)* **sie sind (sau stehen) in gleicher** ~ sunt la fel de vinovați.

verdammt I. *part. trec.* de la verdammen. **II.** *adj.* **1.** condamnat, osândit; **zu etwas** ~ **sein** a fi condamnat, osândit la ceva. **2.** blestemat, afurisit; **dieser ~e Kerl** afurisitul acesta de om; **das ist deine ~e Pflicht** asta-i blestemata ta de obligație. **III.** *interj.* fir-ar al dracului! drace! ~ **noch mal!** ei drăcie! **IV.** *adv.* teribil de…, grozav de…, al naibii, al dracului de…; **es war für ihn** ~ **schwer** a fost greu al naibii pentru el.

Verdammte, *-n, -n (ein Verdammter), m.* și *f.* **1.** osândit(ă), condamnat(ă). **2.** oropsit(ă), obidit(ă).

Verdammung, *-en, f.* **1.** condamnare, osândire, osândă. **2.** blestem, afurisire.

Verdämmung, *-en, f.* **1.** zăgăzuire, îndiguire. **2.** *(mine)* ghizduire.

Verdammungs|urteil, *-s, -e, n. (jur.)* sentință de condamnare.

verdammungswürdig *adj.* v. verdammenswürdig.

verdampfen, *verdampfte, verdampft, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a evapora, a vaporiza, a transforma în vapori. **2.** *(fam.)* a fuma; **viel Tabak** ~ a fuma mult tutun. **3.** *(ind. sticlei)* a răci încet (sticlăria fabricată). **II.** *intr. (s)* **1.** a se evapora. **2.** *(fam.)* a dispărea din vedere, a se evapora.

verdämpfen, *verdämpfte, verdämpft, vb. (h) tr.* a înăbuși, a sufoca; **der Baum verdämpft die Pflanze** copacul înăbușă planta.

Verdampfer, *-s, -, m. (tehn.)* vaporizator; **mehrstufiger** ~ vaporizator în trepte.

Verdampfung, *-en, f.* vaporizare, evaporare, formare de vapori.

Verdampfungsfähigkeit, *-en, f.* capacitate de vaporizare.

Verdampfungskühlung, *-en, f. (tehn.)* răcire prin evaporare.

Verdampfungsquotient [-tsiɛnt], *-en, -en, m.* coeficient de vaporizare.

Verdampfungs|stern, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* stea (nucleară) de evaporare.

Verdampfungs|trocknung *f. sg. (ind. lemnului)* uscare prin vaporizare.

Verdampfungsverluste *m. pl. (fiz.)* pierderi prin evaporare.

Verdampfungswärme *f. sg.* căldură de vaporizare; căldură de evaporare.

verdanken, *verdankte, verdankt, vb. (h)* **I.** *tr.* (cu *dat.*) a mulțumi, a datora; **er hat ihm alles zu** ~ lui trebuie să-i mulțumească pentru toate, lui îi datorează totul; **das hat er sich selbst zu** ~ asta și-a făcut-o singur, el însuși e vinovat de aceasta. **II.** *intr. (reg.)* a mulțumi.

verdarb *ind. imperf. pers.* 1 și 3 *sg.* de la verderben.

verdaten, *verdatete, verdatet (du verdatest, er verdatet), vb. (h) tr. (inform.)* a transpune, a transforma în date.

verdattert *adj. (fam. pop.)* înmărmurit, încremenit, uluit.

Verdatung, *-en, f. (inform.)* transpunere, transformare în date.

verdauen, *verdaute, verdaut, vb. (h) tr.* **1.** a digera, a mistui; **diese Speisen sind leicht zu** ~ aceste mâncăruri sunt ușor de digerat, sunt ușoare. **2.** *(fig., fam.)* a suporta, a înghiți, a suferi; **das kann ich nicht** ~ nu pot suporta aceasta, nu mă pot împăca cu aceasta; **er ist nicht zu** ~ (el) este greu de înghițit, de suportat, e nesuferit. **3.** *(fig.)* a prelucra temeinic, a asimila (hrană spirituală); **neue Eindrücke** ~ a asimila impresii noi.

verdaulich *adj.* digerabil, ușor de digerat, de mistuit; **schwer** ~ greu de digerat, de mistuit, indigest.

Verdaulichkeit *f. sg.* digestibilitate.

Verdau|ung, *-en, f.* digestie, mistuire; **seine** ~ **ist nicht in Ordnung** are tulburări de digestie, digestia lui nu este în ordine; **seine** ~ **lässt zu wünschen übrig** digestia lui lasă de dorit; **er leidet an schlechter** ~ suferă de tulburări digestive, digestia lui e proastă.

Verdau|ungs|apparat, *-(e)s, -e, m. (anat.)* aparat digestiv.

Verdau|ungsbeschwerden *pl.* tulburări de digestie, indigestie.

Verdau|ungsbesuch, *-(e)s, -e, m. (fam., glumeț)* vizită după ce s-a terminat masa.

Verdau|ungsdrüse, *-n, f. (anat.)* glandă digestivă.

verdau|ungsfördernd *adj.* care accelerează digestia.

Verdau|ungs|insuffizienz [-tsiɛnts] *f. sg. (med.)* insuficiență digestivă.

Verdau|ungskanal, *-s, -näle, m. (anat.)* canal, tract, tub digestiv.

Verdau|ungsleukozytose, *-n, f. (med.)* leucocitoză din timpul digestiei.

verdau|ungslos *adj.* cu indigestie.

Verdau|ungslosigkeit *f. sg.* indigestie.

Verdau|ungsmittel, *-s, -, n.* digestiv, substanță care accelerează digestia.

Verdau|ungs|organ, *-s, -e, n.* **1.** organ digestiv. **2.** *pl.* v. Verdauungsapparat.

Verdau|ungs|saft, *-(e)s, -säfte, m.* suc digestiv, gastric.

Verdau|ungs|schnaps, *-es, -schnäpse, m. (fam.)* rachiu, tărie pentru stimularea digestiei.

Verdau|ungs|schwäche *f. sg. (med.)* dispepsie.

Verdau|ungs|spaziergang, *-(e)s, -gänge, m. (fam.)* plimbare făcută după masă pentru ușurarea digestiei.

Verdau|ungs|störung, *-en, f.* v. Verdauungsbeschwerden.

Verdau|ungs|stunde, *-n, f.* siestă.

Verdau|ungs|trakt, *-(e)s, -e, m. (anat.)* aparat digestiv.

Verdau|ungsvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* proces digestiv.

Verdau|ungsweg, *-(e)s, -e, m.* v. Verdauungskanal.

Verdau|ungswerkzeuge *pl.* v. Verdauungsapparat.

Verdeck, *-(e)s, -e, n.* **1.** acoperitoare. **2.** coviltir, coș; prelată (la trăsură sau căruță). **3.** *(auto.)* capotă. **4.** imperială (la tramvai sau autobuz). **5.** *(mar.)* covertă, punte superioară.

verdecken, *verdeckte, verdeckt, vb. (h) tr.* **1.** a acoperi, a înveli. **2.** a ascunde; **etwas zu** ~ **suchen** a încerca să ascundă ceva.

Verdeckfenster, *-s, -, n.* luminator de acoperiș.

Verdeckhülle, *-n, f. (auto.)* husă.

Verdeckpumpe, *-n, f. (mar.)* pompă de punte.

verdeckt I. *part. trec.* de la verdecken. **II.** *adj.* **1.** acoperit, învelit. **2.** ascuns, mascat, camuflat; *(mil.)* **~e Batterie** baterie camuflată; *(fig.)* **~er Vorwurf** reproș indirect, ocolit; **~er Weg** drum secret, ascuns.

Verdeckung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** acoperire. **2.** *(mil.)* mascare, camuflare, tăinuire. **II.** acoperiș, acoperitoare.

verdehnen, *verdehnte, verdehnt, vb. (h) tr.* a deforma trăgând; a întinde; a lungi; **einen Rock** ~ a întinde o fustă deformând-o; *(fig.)* **den epischen Stoff** ~ a lungi peste măsură materialul epic; **die Zeit** ~ a trage de timp; *(fam.)* **die Suppe** ~ a lungi supa, ciorba.

verdenken, *verdachte, verdacht, vb. (h) tr.* (cu *dat.*) a lua în nume de rău; **das kann ich ihm nicht** ~ nu i-o pot lua în nume de rău, nu-i pot face (o) vină din asta.

verdepschen, *verdepschte, verdepscht, vb. (h) tr. (austr.)* a turti, a strâmba; a mototoli.

Verderb, *-(e)s m. sg.* pieire, ruină, distrugere, nimicire; nenorocire; **auf Gedeih und** ~ la bine și la rău.

verderben, *verdarb, verdorben* și *inv. verderbte, verderbt (du verdirbst, er verdirbt), vb.* **A.** *(verdarb, verdorben)* **I.** *tr. (h)* **1.** a strica, a deteriora; a deranja; a tulbura; **du verdirbst dir die Augen** îți strici ochii; **sich** *(dat.)* **den Magen** ~ a-și strica, a-și deranja stomacul; **jm. die Freude** (sau **die Lust**) ~ a strica bucuria (sau cheful) cuiva; **er hat ihm die Rechnung verdorben** i-a stricat socotelile. **2.** a strica, a răzgâia. **3.** a strica, a corupe, a perverti, a deprava; **die Sitten** ~ a corupe moravurile. **4.** *(în expr.)* **es mit jm.** ~ a strica prietenia, a se certa cu cineva; **er will es mit niemandem** ~ nu vrea să se certe cu nimeni, vrea să fie bine cu toată lumea. **II.** *intr. (s)* **1.** a se strica, a se degrada, a se deteriora; a se altera; **Speisen** ~ **leicht im Sommer** mâncărurile se strică ușor vara. **2.** a se pierde; **an ihm ist ein Advokat verdorben** păcat că nu s-a făcut avocat, trebuia să se facă avocat; **er ist zum Advokaten verdorben** s-a pierdut, s-a ratat făcându-se avocat. **3.** a se ruina, a sărăci; **lieber siebenmal** ~ **als einmal sterben** mai bine să sărăcești de șapte ori decât să mori o dată. **4.** a pieri, a muri; **seinetwegen könnte man sterben und** ~ dacă ar fi după el, din partea lui, poți să și mori. **III.** *refl. (fam.)* a-și strica, a-și deranja stomacul; a se îmbolnăvi; **du hast dich gewiss mit den Pflaumen verdorben** desigur că din prune te-ai îmbolnăvit. **B.** *(înv., verderbte, verderbt) intr. (s)* **1.** a decădea (moralmente), a se strica, a se deprava, a se perverti, a se corupe; **der Mensch verdirbt in schlechter Gesellschaft** omul se strică, decade într-un anturaj prost. **2.** a deveni neclar, necitet, a se degrada.

Verderben, *-s, n. sg.* **1.** distrugere, ruină, pieire, nimicire; **das** ~ **kam über das Land** țara a fost năpădită de mizerie; **das war sein** ~ asta a fost pieirea lui; **an js.** ~ **schuld sein** sau **jm. zum** ~ **gereichen** a fi cauza pieirii cuiva; **in sein** ~ **rennen (**sau **laufen)** sau **sich ins** ~ **stürzen** a-și căuta singur pieirea; **jn. ins** ~ **stürzen** (sau **stoßen** sau **bringen** sau **führen)** a ruina pe cineva, a duce pe cineva la pieire. **2.** stricăciune, alterare; **dem schnellen** ~ **ausgesetzte Waren** mărfuri ușor alterabile, perisabile. **3.** corupție, depravare, pervertire. **4.** *(bis.)* osândă.

Verderben bringend, verderbenschwanger *adj.* aducător de nenorocire, de ruină; de prost augur, funest.

Verderber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care corupe, depravează, pervertește, duce la stricăciune; corupător. **2.** persoană care strică, deranjează, tulbură (ceva). **3.** *(bis.)* diavolul, Satana.

verderblich *adj.* **1.** alterabil, perisabil; **die Lebensmittel sind leicht** ~ alimentele sunt ușor alterabile. **2.** *(fig.; rar)* vătămător, dăunător; funest, fatal; primejdios, periculos; **das könnte Ihnen sehr** ~ **werden** asta v-ar putea fi foarte dăunător, v-ar putea aduce nenorocire; **~er Einfluss** influență vătămătoare.

Verderblichkeit *f. sg.* **1.** perisabilitate, alterabilitate. **2.** caracter primejdios, periculos, fatal, funest, nefavorabil, dăunător, vătămător.

Verderbnis, *-se, f.* **1.** pieire, ruină, distrugere, nimicire. **2.** corupție, stricăciune, depravare, pervertire, perversitate; **sittliche** ~ depravare morală.

verderbt I. *part. trec.* de la verderben. **II.** *adj.* stricat, depravat, corupt; **~e Herzen** suflete depravate, corupte.

Verderbt|heit *f. sg.* depravare, corupție, pervertire; ~ **der Sitten** corupție a moravurilor.

verdeutlichen, *verdeutlichte, verdeutlicht, vb. (h) tr.* a desluși, a lămuri, a explica; **durch ein Gleichnis** ~ a explica printr-o pildă.

Verdeutlichung, *-en, f.* deslușire, lămurire, explicare; **zur** ~ pentru a fi mai clar, spre lămurire.

verdeutschen, *verdeutschte, verdeutscht, vb. (h) tr.* **1.** a traduce în limba germană. **2.** a înlocui un cuvânt străin cu corespondentul german. **3.** *(pol.)* a germaniza.

Verdeutschung, *-en, f.* **1.** traducere în limba germană. **2.** înlocuire a unui cuvânt străin cu corespondentul german; echivalent german al unui cuvânt străin. **3.** *(pol.)* germanizare.

verdichtbar *adj.* condensabil, concentrabil, comprimabil, compresibil; aglomerabil.

Verdichtbarkeit *f. sg. (geol.)* capacitate de compactare, de îndesare, de tasare.

verdichten[1], *verdichtete, verdichtet (du verdichtest, er verdichtet), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) condensa, a (se) concentra, a (se) comprima, a (se) îngrămădi; **der Nebel verdichtet sich** ceața se îndesește; *(fig.)* **der Eindruck verdichtet sich immer mehr zur Gewissheit** impresia devine tot mai mult certitudine. **2.** *(tehn.)* a etanșa. **3.** *(stenografie)* a îngroșa (o linie sau un semn). **4.** *(inform.)* a compresa; **Daten** ~ a compresa date.

verdichten[2], *verdichtete, verdichtet (du verdichtest, er verdichtet), vb. (h) tr. (fam.; în expr.)* **die (**sau **seine) Zeit** ~ a-și petrece, a-și pierde vremea scriind poezii.

Verdichter, *-s, -, m. (tehn.)* condensator, compresor; **barometrischer** ~ condensator barometric; **nasser** ~ condensator umed.

Verdichtung, *-en, f.* **1.** condensare, concentrare, solidificare, îndesare. **2.** *(tehn.)* etanșare. **3.** *(stenografie)* accentuare, îngroșare. **4.** *(geol.)* compactare, consolidare, comprimare. **5.** *(inform.)* compresare.

Verdichtungs|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* v. Verdichter.

Verdichtungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de compresiune.

Verdichtungs|punkt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* punct de condensare, de îngrămădire.

Verdichtungsring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* segment etanșor, segment de compresiune.

Verdichtungsver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport de compresiune.

verdicken, *verdickte, verdickt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) îngroșa; a (se) umfla. **2.** a (se) îndesi.

Verdickung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** îngroşare; umflare. **2.** *(text.)* îngroşare a firului. **II.** umflătură; îngroşare.

Verdickungsmittel, *-s, -, n.* substanţă de îngroşare.

verdielen, *verdielte, verdielt, vb. (h) tr.* a pardosi, a podi, a acoperi cu scânduri.

verdienen, *verdiente, verdient, vb. (h) tr.* **1.** a merita, a fi vrednic de; **Anerkennung und Lob** ~ a merita laude; **er verdient Tadel** merită să fie mustrat; **das hat er verdient!** a meritat-o! **er verdient es nicht besser** nu merită mai mult; **das habe ich nicht von dir** (sau **um dich**) **verdient** n-am meritat asta din partea ta; **damit hat er sich** *(dat.)* **unseren Dank verdient** prin aceasta s-a făcut vrednic de recunoştinţa noastră; **sich** *(dat.)* **die Sporen** ~ a face ceva însemnat. **2.** (şi *intr.*) a câştiga; **er verdient gut** câştigă bine; **er verdient sein Brot** îşi câştigă pâinea; **wieviel verdient er daran? a)** cât câştiga la aceasta? ce câştigă din asta? **b)** *(fig.)* ce rost are asta pentru el? **etwas nebenbei** ~ a câştiga ceva suplimentar, pe lângă venitul obişnuit; **man verdient dabei nicht das Salz zur Suppe** câştigul este mai nimic; **das hat er sauer verdient** asta a câştigat-o cu greu.

Verdiener, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care câştigă, care întreţine familia.

Verdienst[1], *-(e)s, -e, n.* merit; **es ist sein ~, dass...** este meritul lui că..., lui i se datorește că...; **seine ~e um die Stadt** meritele sale dobândite prin serviciile aduse oraşului; **sich an** (cu *dat.*) **etwas ~e erwerben** a-şi câştiga merite într-o chestiune; **nach** ~ după merit; **ein Mann von** ~ un om merituos; **jm. etwas zum** (sau **als**) ~ **anrechnen** a considera ceva ca pe un merit al cuiva; **sich** *(dat.)* **etwas zum** ~ **anrechnen** a se lăuda, a se făli cu ceva; a-şi face merite din ceva.

Verdienst[2], *-(e)s, -e, m.* câştig; venit; salariu; **er hat einen guten Verdienst** câştigă bine.

Verdienst|adel, *-s, m. sg.* titlu nobiliar obţinut prin merit.

Verdienst|ausfall, *-(e)s, -fälle, m.* pierdere a câştigului, a venitului.

Verdienst|ausweis, *-es, -e, m.*, **Verdienstbescheinigung**, *-en, f.* adeverinţă de salariu, de venituri.

Verdienst|einbuße, *-n, f. (austr.)*, **Verdienst|entgang**, *-(e)s, -gänge, m.* pierdere, scădere din salariu, din venituri.

Verdienstgrenze, *-n, f. (asigurări)* limită superioară de venituri.

Verdienst|höhe, *-n, f.* mărime a venitului, a salariului.

Verdienstkreuz, *-es, -e, n.* Crucea de Merit.

verdienstlich *adj.* meritoriu, de merit; lăudabil, valoros; vrednic, util; **er wollte sich ~ erweisen** a vrut să se dovedească util; **eine ~e Tat** o faptă meritorie.

Verdienstlichkeit *f. sg.* vrednicie, merit, valoare.

verdienstlos *adj.* **1.** care nu câştigă nimic, fără venituri; **er ist** ~ n-are nici un venit. **2.** fără merit(e); **er ist ganz ~ zu hohen Würden gekommen** a ajuns la o situaţie înaltă fără nici un merit.

Verdienstmedaille [-medaljə], *-n, f.* medalie de merit.

Verdienstminderung, *-en, f.* v. Verdiensteinbuße.

Verdienstmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de câştig, de venit.

Verdienst|orden, *-s, -, m.* Ordinul Meritului.

Verdienstquelle, *-n, f.* sursă de venituri, de câştig.

Verdienst|spanne, *-n, f. (ec.)* beneficiu, marjă a profitului.

verdienstvoll *adj.* merituos, cu merite; **ein ~er Mann** un om merituos.

verdient I. *part. trec.* de la verdienen. **II.** *adj.* **1.** meritat; **~er Lohn** salariu meritat, răsplată meritată; **eine ~e Strafe** o pedeapsă meritată; **~es Los** soartă meritată. **2.** merituos, bogat în merite; **ein ~er Mann** un om merituos, emerit; **~er Künstler** artist emerit; **~er Meister des Sports** maestru emerit al sportului. **3.** *(în expr.)* **sich ~ machen** a-şi face, a-şi câştiga merite; **er hat sich um das Vaterland ~ gemacht** a adus mari servicii patriei; **er wollte sich um jeden Preis ~ machen** voia cu orice preţ să-şi câştige merite.

verdientermaßen, **verdienterweise** *adv.* după merit, pe merit, după cum (şi) merită; **er hat den Preis ~ bekommen** a obţinut premiul pe merit.

Verdikt [vɛr-], *-(e)s, -e, n. (jur.)* verdict, sentinţă; **das ~ der Geschworenen** verdictul juraţilor.

Verding, *-(e)s, -e, m. (înv.)* **1.** învoială, contract, angajament. **2.** lucru luat cu bucata; plată cu bucata; **im** ~ cu bucata, în acord; **im ~ arbeiten** a lucra cu bucata, în acord.

Verding|arbeit, *-en, f. (înv.)* lucru sau muncă cu bucata, în acord.

Verdingbureau [-byro:], *-s, -s, n. (înv.)* birou de plasare.

verdingen, *verdang, verdungen* şi *verdingte, verdingt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a da de lucru, a angaja lucrări; **Arbeit** ~ a da de lucru (cu bucata), a face contract cu angajaţii pentru o lucrare. **2.** a tocmi, a băga într-un serviciu; **einen Lehrling bei einem Meister** ~ a tocmi, a băga un ucenic la un meşter. **3.** a închiria, a da cu chirie; **sein Fuhrwerk** ~ a-şi închiria carul. **II.** *refl.* (cu *dat.* sau *bei*) a se angaja, a se tocmi, a se băga (într-un serviciu, pentru o lucrare) la cineva.

Verdinger, *-s, -, m.* persoană, autoritate care tocmeşte, care dă de lucru.

Verdingung *f. sg.* tocmire, angajare (a forţei de muncă).

verdinglichen, *verdinglichte, verdinglicht, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) concretiza, a (se) materializa. **2.** *(fil.)* a (se) ipostazia, a (se) obiectiva, a (se) concretiza.

Verdinglichung, *-en, f.* **1.** concretizare, materializare. **2.** *(fil.)* ipostaziere, obiectivare, concretizare.

verdirb! *pers. a 2-a sg. imperat.* de la verderben piei!

verdobeln, *verdobelte, verdobelt (ich verdob(e)le), vb. (h) tr.* v. verdübeln.

verdoktern, *verdokterte, verdoktert, vb. (h) tr.* v. verarzten **(1).**

verdolen, *verdolte, verdolt, vb. (h) tr. (hidr.)* a acoperi (cu o punte).

verdolmetschen, *verdolmetschte, verdolmetscht, vb. (h) tr.* a traduce (oral), a tălmăci.

Verdolmetschung, *-en, f.* traducere (orală), tălmăcire.

Verdolung, *-en, f. (hidr.)* acoperire (cu o punte).

verdonnern, *verdonnerte, verdonnert, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a trăsni; *(fig.)* a mustra, a certa; **der Chef hat ihn verdonnert** şeful l-a mustrat aspru. **2.** a condamna, a osândi; **zu zwei Tagen Arrest** ~ a condamna la două zile de arest.

verdonnert I. *part. trec.* de la verdonnern. **II.** *adj.* uimit, uluit, cu gura căscată; **er stand ganz ~ da** stătea cu gura căscată. **III.** *adv.* enorm, al dracului; **das ist ~ viel** e enorm, al dracului de mult.

verdoppeln, *verdoppelte, verdoppelt (ich verdopp(e)le), vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) dubla; **die Anstrengung bei der Arbeit** ~ a dubla efortul în muncă; **den Einsatz** ~ a dubla miza. **2.** *(lingv.)* a (se) reduplica.

verdoppelt I. *part. trec.* de la verdoppeln. **II.** *adj.* dublat, îndoit, dublu, de două ori (mai mult sau mai mare).

Verdoppelung, *-en, f.* **1.** dublare, îndoire. **2.** *(lingv.)* reduplicare.

Verdopp(e)lungs|schluss, *-es, -schlüsse, m. (log. mat.)* duplicare a antecedentului.

Verdopp(e)lungs|stufe, *-n, f. (tehn.)* treaptă de dublare.

Verdoppelungsver|hinderer, *-s, -, m. (text.)* sistem, dispozitiv pentru a împiedica dublarea.

Verdopp(e)lungszeichen, *-s, -, n.* semn de dublare.

verdorben I. *part. trec.* de la verderben. **II.** *adj.* **1.** stricat, ruinat, distrus. **2.** stricat, alterat; **~e Speisen** mâncăruri alterate. **3.** *(fig.)* stricat, corupt; **eine ~e Gesellschaft** o societate coruptă.

Verdorbenheit *f. sg.*, **Verdorbensein**, *-s, n. sg.* v. Verderbnis **(2).**

verdorren, *verdorrte, verdorrt, vb. (s) intr.* a se usca, a se sfriji; **dieser Baum ist noch nicht verdorrt** copacul acesta nu s-a uscat încă.

Verdorrung *f. sg.* **1.** uscare, uscat. **2.** secăţuire.

verdösen, *verdöste, verdöst (du, er verdöst), vb. (h) tr. (fam.)* a irosi, a pierde dormind cu ochii deschişi; **etwas** ~ a uita să facă ceva; **die Zeit** ~ a-şi petrece timpul visând cu ochii deschişi.

verdöst I. *part. trec.* de la verdösen. **II.** *adj.* adormit, buimac.

verdrahten, *verdrahtete, verdrahtet (du verdrahtest, er verdrahtet), vb. (h) tr.* **1.** a închide cu sârmă. **2.** *(electr.)* a lega cu cabluri.

Verdrahtung, *-en, f.* **1.** închidere cu sârmă. **2.** oprelişte, plasă din sârmă. **3.** *(electr.)* legare cu cabluri.

verdrängen, *verdrängte, verdrängt, vb. (h) tr.* **1.** a da la o parte, a împinge deoparte; a alunga, a goni. **2.** a înlocui, a lua locul (cuiva); **jn. aus einem Amt** ~ a lua locul, serviciul, postul cuiva; **einen Nebenbuhler** ~ a birui un rival. **3.** *(fiz., mar.)* a disloca; **das Schiff verdrängt 2 000 t.** nava are un deplasament de 2 000 t. **4.** *(psih.)* a refula; **Komplexe** ~ a refula complexe.

Verdrängung *f. sg.* **1.** dat, împins la o parte; alungare, gonire. **2.** înlocuire. **3.** *(fiz., mar.)* dislocare; deplasament. **4.** *(psih.)* refulare.

verdrecken, *verdreckte, verdreckt, vb. (h) tr. (fam.)* a murdări tare; **von oben bis unten verdreckt** murdărit de sus până jos.

verdrehen, *verdrehte, verdreht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a întoarce, a învârti, a suci, a răsuci; **er verdreht mir den Arm** îmi suceşte braţul; **die Augen** ~ a da ochii peste cap; **seinen Hals** ~ a-şi suci gâtul; **sich** *(dat.)* **den Fuß** ~ a-şi scrânti piciorul; *(fig.)* **jm. den Kopf** ~ a suci capul cuiva. **2.** a învârti greşit, a suci greşit; **den Schlüssel im Schloss** ~ a strâmba o cheie în broască răsucind-o greşit. **3.** *(fig.)* a răstălmăci; a denatura, a falsifica; **js. Worte** ~ a răstălmăci vorbele cuiva; **das Gesetz** ~ a răstălmăci înţelesul legii. **II.** *refl.* a se încovriga, a se strâmba, a se deforma.

Verdreher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană căreia îi place să răstălmăcească.

Verdrehmaschine, *-n, f. (metal.)* maşină de încercat la torsiune.

Verdreh|spannung, *-en, f. (mec.)* tensiune, efort de răsucire.

Verdreh|steifigkeit *f. sg. (mec.)* rigiditate la torsiune.

Verdreh|stellung, *-en, f. (tehn.)* poziţie răsucită.

verdreht I. *part. trec.* de la verdrehen. **II.** *adj.* **1.** sucit, răsucit. **2.** răstălmăcit; denaturat, falsificat. **3.** *(fig.)* sucit, bizar, ţicnit; **~e Ideen** idei absurde.

Verdreht|heit, *-en, f.* **1.** absurditate, ţicneală, sminteală. **2.** încurcătură.

Verdrehung, *-en, f.* **1.** sucire, răsucire; torsiune. **2.** scrântire. **3.** răstălmăcire; denaturare, falsificare.

Verdrehungsfestigkeit *f. sg. (mec.)* rezistenţă la răsucire.

Verdrehungs|schaubild, *-(e)s, -er, n. (metal.)* curbă caracteristică pentru încercarea la torsiune.

Verdrehungsversuch, *-(e)s, -e, m. (metal.)* încercare la răsucire.

verdreifachen, *verdreifachte, verdreifacht, vb. (h) tr.* a tripla, a întrei.

Verdreifachung, *-en, f.* triplare, întreire.

verdreschen, *verdrosch, verdroschen (du verdrischst, er verdrischt), vb. (h) tr. (pop.)* a bate zdravăn, a trage (cuiva) o mamă de bătaie.

verdrießen, *verdross, verdrossen (du, er verdrießt), vb. (h) tr.* a supăra, a necăji, a dezgusta; **ich lasse es mich nicht** ~ nu-mi stric cheful; **sich** *(dat.)* **etwas nicht ~ lassen** a nu-i fi (cuiva) silă de ceva, a nu se lăsa de ceva, a stărui pentru (sau pe lângă) ceva, a nu se descuraja; **sich keine Mühe und Kosten ~ lassen** a nu cruţa, a nu precupeţi nici bani, nici osteneală.

verdrießlich *adj.* **1.** supărăcios, posac, arţăgos, posomorât, morocănos. **2.** necăjit, fără chef, indispus; **ein ~es Gesicht machen** a face o mutră supărată; ~ **werden** a se supăra. **3.** supărător, neplăcut; **was für eine ~e Lage!** ce situaţie neplăcută!

Verdrießlichkeit, *-en, f.* **1.** proastă dispoziţie; **er äußerte das in der** ~ a spus aceasta într-un moment de proastă dispoziţie. **2.** supărare, neplăcere, necaz; **jm. ~en bereiten** a pricinui cuiva neplăceri.

verdrillen, *verdrillte, verdrillt, vb. (h) tr.* a răsuci strâns împreună.

Verdrillung, *-en, f. (electr.)* transpunere.

Verdrillungsmast, *-(e)s, -en, m. (electr.)* stâlp de transpunere.

Verdrillungswinkel, *-s, -, m. (mec.)* unghi de torsiune, de răsucire, de torsadare.

verdross *ind. imperf. pers.* 1 şi 3 *sg.* de la verdrießen.

Verdrosselung, *-en, f. (tel.)* filtrare, decuplare prin bobină de şoc; **hochfrequente** ~ filtrare, separare a frecvenţei înalte cu ajutorul bobinei de şoc.

verdrossen I. *part. trec.* de la verdrießen. **II.** *adj.* v. verdrießlich **(1, 2).**

Verdrossenheit *f. sg.* v. Verdrießlichkeit **(1).**

verdrucken, *verdruckte, verdruckt, vb. (h) tr. (tipogr.)* **1.** a tipări greşit. **2.** a întrebuinţa, a consuma la tipar; **viel Papier** ~ a întrebuinţa multă hârtie la tipar.

verdrücken, *verdrückte, verdrückt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a mototoli, a turti, a şifona, a boţi. **2.** *(fam.)* a înghiţi, a mânca, a înfuleca; **das hat er auch noch ~ können** şi pe asta a putut s-o înfulece. **3.** *(fam.)* a prăpădi, a irosi, a risipi. **II.** *refl.* **1.** *(fam.)* a o şterge englezeşte, a se evapora. **2.** *(mine)* a se îngusta, a se strânge; **der Gang verdrückt sich** filonul se îngustează.

Verdrückung, *-en, f.* **1.** *(ferov.)* tasare. **2.** *sg. (mine)* îngustare, strâmtare; porţiune de filon îngustată, strâmtată.

Verdruss, *-es, -drüsse, m.* **1.** supărare, neplăcere, necaz; **aus** ~ de necaz; **er tut es ihm zum** ~ îi face în ciudă; ~ **bereiten** (sau **geben** sau **machen**) a pricinui supărare, neplăcere; **ich habe** ~ **gehabt** am avut neplăceri. **2.** *(argou)* cocoașă.

verdübeln, *verdübelte, verdübelt (ich verdüb(e)le), vb. (h) tr. (tehn.)* a asambla cu pene.

Verdübelung, *-en, f. (tehn.)* asamblare cu pene.

verdudeln, *verdudelte, verdudelt (ich verdud(e)le), vb. (h) tr.* v. verbummeln.

verduften, *verduftete, verduftet (du verduftest, er verduftet), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a se evapora, a dispărea; **das Parfüm verduftet** parfumul se evaporă. **2.** *(fam.)* a o ștergc, a dispărea, a se evapora, a se face nevăzut; **er ist längst verduftet** a șters-o de mult; **verdufte!** șterge-o, piei! **II.** *tr. (h) (fam.)* a face să dispară, a sustrage, a subtiliza. **III.** *refl.* **1.** a se evapora. **2.** *(fam.)* a dispărea, a o șterge.

verdummen, *verdummte, verdummt, vb. (h) tr.* și *(s) intr.* a (se) prosti, a (se) tâmpi.

Verdummer, *-s, -, m.* persoană care ține poporul în ignoranță, abrutizându-l.

Verdummung *f. sg.* prostire, tâmpire.

verdumpfen, *verdumpfte, verdumpft, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** v. verdummen. **2.** a slăbi, a înăbuși un sunet, a face ca sunetul să se audă în surdină. **II.** *intr. (s)* **1.** a se prosti, a se tâmpi, a deveni insensibil. **2.** *(despre sunet)* a slăbi, a se stinge. **3.** a mucegăi.

Verdung, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Verding **(1)**.

verdungen I. *part. trec.* de la verdingen. **II.** *adj.* tocmit, angajat, învoit; **eine ~e Arbeit** o lucrare în acord, cu bucata.

verdunkeln, *verdunkelte, verdunkelt (ich verdunk(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a întuneca; a face întuneric; (și *fig.*) a umbri, a eclipsa; **das Zimmer** ~ a face întuneric în cameră; **Wolken** ~ **den Himmel** nori umbresc cerul; *(fig.)* **eine Niederlage konnte seinen Ruhm nicht** ~ o înfrângere nu i-a putut umbri gloria; *(fig.)* **jn.** ~ a lăsa în umbră pe cineva. **2.** *(fig.)* a acoperi, a ascunde, a camufla, a cocoloși; **einen Tatbestand** ~ a ascunde o stare de fapt. **3.** a camufla; **die Fenster** ~ a camufla ferestrele. **II.** *refl.* a se întuneca, a se posomorî; **der Himmel verdunkelt sich** cerul se întunecă, se înnorează, se posomorăște.

Verdunk(e)lung, *-en, f.* **1.** întunecare. **2.** *(fig.)* umbrire, întunecare, eclipsare. **3.** acoperire, camuflare, cocoloșire. **4.** camuflaj.

Verdunk(e)lungsmaßnahmen *pl.* măsuri de camuflaj.

Verdunk(e)lungsvor|richtung, *-en, f.* instalație de camuflaj.

verdünnen, *verdünnte, verdünnt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) subția; **ein Brett** ~ a subția o scândură. **2.** a (se) dilua, a (se) subția; **den Wein mit Wasser** ~ a subția vinul cu apă; **die Lösung** ~ a dilua soluția. **3.** a rări, a rarefia; **die Luft** ~ a rarefia aerul; **die Reihen der Krieger** ~ a rări rândurile războinicilor. **4.** *(agr.)* a rări.

Verdünner, *-s, -, m. (chim.)* diluant.

verdünnisieren, *verdünnisierte, verdünnisiert, vb. (h) refl. (glumeț)* a o șterge englezește, a dispărea.

Verdünnung, *-en, f.* **1.** subțiere. **2.** *(fiz., chim.)* diluare, rarefiere. **3.** rărire. **4.** *(log. mat.)* principiul a fortiori.

Verdünnungs|analyse, *-n, f. (fiz.)* analiză de diluție, analiză prin metoda diluării.

Verdünnungsbe|stimmung, *-en, f. (chim.)* determinare a gradului de diluție.

Verdünnungsgrad, *-(e)s, -e, m. (fiz., chim.)* grad de rarefiere, de diluare.

Verdünnwelle, *-n, f.* **1.** *(av.)* undă de depresiune. **2.** *(mec.)* undă de rarefiere.

verdunsten, *verdunstete, verdunstet (du verdunstest, er verdunstet), vb. (s) intr.* a se evapora, a se transforma în vapori, a se volatiliza.

verdünsten, *verdünstete, verdünstet (du verdünstest, er verdünstet), vb. (h) tr.* a face să se evaporeze, să se volatilizeze.

Verdunster, *-s, -, m. (chim.)* vaporizator.

Verdunstung, *-en, f.* **1.** evaporare, volatilizare. **2.** *(med.)* transpirație.

Verdünstung, *-en, f.* evaporare, vaporizare, volatilizare.

Verdünstungs|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* aparat de vaporizare, carburator cu vaporizare.

Verdunstungsdruck, *-(e)s, -drücke, m.* presiune de evaporare.

Verdunstungsfläche, *-n, f.* suprafață de evaporare.

Verdunstungskälte *f. sg. (tehn.)* temperatură scăzută produsă prin evaporare.

Verdunstungskühlung, *-en, f. (tehn.)* răcire prin evaporare.

Verdunstungsmesser, *-s, -, m. (fiz.)* evaporimetru.

Verdunstungsverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere prin evaporare, prin vaporizare.

Verdunstungswärme *f. sg.* căldură de evaporare, de vaporizare.

Verdunstungszone *f. sg. (geol.)* zonă de evaporare a solului (în adâncime).

Verdüppelung, *-en, f. (tel.)* perturbare a radiolocatoarelor prin benzi metalice.

Verdürbling, *-s, -e, m. (reg.)* copil născut prematur.

verdursten, *verdurstete, verdurstet (du verdurstest, er verdurstet), vb. (s) intr.* **1.** (și *fig.*) a muri, a suferi de sete. **2.** *(bot.)* a se ofili.

verdusseln, *verdusselte, verdusselt (ich verduss(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* a uita; **eine Verabredung** ~ a uita de o înțelegere.

verdüstern, *verdüsterte, verdüstert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) întuneca, a (se) umbri. **2.** *(fig.)* a (se) întrista, a (se) posomorî.

Verdüsterung *f. sg.* **1.** întunecare, umbrire. **2.** *(fig.)* întristare, posomorâre.

verdutzen, *verdutzte, verdutzt (du, er verdutzt), vb. (h) tr.* a ului, a uimi; a zăpăci, a încurca.

verdutzt I. *part. trec.* de la verdutzen. **II.** *adj.* uluit, mirat, încremenit; zăpăcit, încurcat; ~ **machen** a ului.

Verdutzt|heit *f. sg.* uluire, uimire, încremenire; perplexitate, stupoare; zăpăceală, încurcătură.

ver|ebben, *verebbte, verebbt, vb. (s) intr.* a scădea cu încetul, a se potoli, a se liniști; **der Beifall verebbte allmählich** aplauzele s-au stins încetul cu încetul; **die Sache verebbte allmählich** lucrurile s-au potolit încetul cu încetul, lucrul acesta s-a uitat cu timpul.

ver|ebnen, *verebnete, verebnet (du verebnest, er verebnet), vb. (h) tr.* a netezi, a nivela; a uniformiza.

ver|ecken, *vereckte, vereckt, vb. (h și s) intr. (vân.: despre cerbi)* a face coarne; **der Hirsch hat vereckt** sau **das Gehörn ist vereckt** cerbului i-au crescut din nou coarne.

ver|edeln, *veredelte, veredelt (ich vered(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înnobila, a îmbunătăți (calitatea). **2.** *(bot.)* a înnobila, a altoi. **3.** *(metal.)* a înnobila, a îmbogăți (un minereu). **II.** *refl.* a se înnobila, a deveni mai bun.

Ver|edeln, *-s, n. sg.* **1.** înnobilare. **2.** *(hort., agr., pomicultură)* altoire.

Ver|ed(e)lung, *-en, f.* **1.** înnobilare, îmbunătățire. **2.** *(hort., agr., pomicultură)* înnobilare, altoire. **3.** *(metal.)* înnobilare, îmbogățire (a unui minereu).

Ver|ed(e)lungs|arbeit, *-en, f.* **1.** *(hort., agr., pomicultură)* altoire. **2.** *(metal.)* înnobilare.

Ver|ed(e)lungs|industrie, *-n, f.* industrie de înnobilare a materiilor prime sau a semipreparatelor.

Ver|ed(e)lungs|produkt, *-(e)s, -e, n.* produs înnobilat, altoit.

Ver|ed(e)lungsverfahren, *-s, -, n.* **1.** procedeu de înnobilare. **2.** *(hort., agr., pomicultură)* procedeu de altoire.

ver|ehelichen, *verehelichte, verehelicht, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) căsători, a (se) însura, a (se) mărita; **sie verehelichte sich mit Georg** s-a căsătorit cu George.

ver|ehelicht I. *part. trec.* de la verehelichen. **II.** *adj.* căsătorit(ă), însurat, măritată; **Marianne G., verehelichte M.** Mariana G. căsătorită M.

Ver|ehelichung, *-en, f.* căsătorie, încheiere a unei căsătorii.

ver|ehren, *verehrte, verehrt, vb. (h) tr.* **1.** a stima, a onora, a respecta, a cinsti; **er verehrt seine Eltern** își stimează, își respectă părinții. **2.** (și *fig.*) a adora, a venera, a se închina la…; **die Heiden** ~ **viele Götter** păgânii adoră mulți zei, se închină la mulți zei. **3.** a dărui, a da în dar, a da cadou; **er verehrte ihr eine goldene Kette** i-a dăruit un lanț de aur.

Ver|ehrer, *-s, -, m., ~in, -nen, f.* **1.** adorator(-oare), admirator(-oare). **2.** *m.* admirator, bărbat care face curte unei femei.

Ver|ehrerpost *f. sg.* corespondență, scrisori de la admiratori.

ver|ehrlich *adj.* respectabil, onorabil, stimat, preaonorat; **Ihr ~es Schreiben** preaonoratele dumneavoastră rânduri.

ver|ehrt I. *part. trec.* de la verehren. **II.** *adj.* stimat, onorat, respectat, cinstit; **~er Herr!** stimate domn, onorate domn! **~es Publikum!** onorat public!

Ver|ehrteste, *-n, -n (ein Verehrtester), m.* și *f. (iron.)* persoană mult stimată, mult onorată; **~r!** stimate amice, stimabile, onorabile!

Ver|ehrung, *-en, f.* stimă, respect; venerație; adorație; **in tiefster** ~ cu cea mai profundă stimă; **für jn.** ~ **empfinden** sau **hegen** a simți stimă pentru cineva; **jm.** ~ **erweisen** a stima, a respecta pe cineva, a acorda stimă sau respect cuiva.

ver|ehrungsvoll I. *adj.* plin de stimă. **II.** *adv.* cu stimă.

ver|ehrungswert, ver|ehrungswürdig *adj.* venerabil, respectabil; demn de stimă, de respect.

Ver|ehrungswürdigkeit *f. sg.* onorabilitate.

ver|eiden, *vereidete, vereidet (du vereidest, er vereidet),* **ver|eidigen**, *vereidigte, vereidigt, vb. (h) tr.* a lua jurământul; *(mil.)* **die Truppen auf die neue Verfassung** ~ a lua trupelor jurământul pe noua constituție; **Zeugen** ~ a lua jurământul martorilor.

ver|eidigt I. *part. trec.* de la vereidigen. **II.** *adj.* **1.** *(mil.)* cu jurământul depus. **2.** autorizat; **~er Sachverständiger** expert autorizat.

Ver|eidigung, Ver|eidung, *-en, f.* luare, depunere a jurământului.

Ver|ein, *-(e)s, -e, m.* **1.** asociație, uniune; cerc; club; **einen** ~ **gründen** (sau **stiften**) a înființa, a întemeia o asociație; **einen** ~ **auflösen** a dizolva o asociație; **einem** ~ **beitreten** sau **in einen** ~ **eintreten** a intra, a se înscrie într-o asociație; **aus einem** ~ **austreten** a ieși dintr-o asociație. **2.** *(în expr.)* **im** ~ **mit jm.** (sau **etwas**) împreună cu (cineva sau ceva).

ver|einbar *adj. (mit)* compatibil, potrivit (cu), conciliabil; **die beiden Projekte sind gut miteinander** ~ cele două proiecte se pot armoniza foarte bine; **das ist mit meiner Stellung nicht** ~ aceasta nu este compatibil cu situația mea.

ver|einbaren, *vereinbarte, vereinbart, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a conveni, a stabili; a se învoi (asupra unui lucru); **etwas mit jm.** ~ a stabili, a conveni ceva cu cineva; **unter sich** (sau **untereinander**) ~ a conveni, a stabili împreună, de comun acord. **2.** a împăca, a concilia, a pune de acord, a armoniza; **ich kann das mit meiner Ehre nicht** ~ aceasta nu se împacă cu sentimentul meu de onoare; **das lässt sich nicht miteinander** ~ aceste lucruri sunt incompatibile unul cu altul. **II.** *refl.* a se înțelege, a stabili; a conveni, a cădea de acord; **sie haben sich dahin vereinbart, dass…** au căzut de acord să…

Ver|einbarkeit *f. sg.* compatibilitate.

ver|einbart I. *part. trec.* de la vereinbaren. **II.** *adj.* stabilit, convenit; **zur ~en Stunde** la ora stabilită, convenită; **wie** ~ așa cum am stabilit, după cum ne-am înțeles.

Ver|einbarung, *-en, f.* înțelegere, învoială, convenție, acord; **laut** ~ potrivit înțelegerii; **eine** ~ **treffen** a ajunge la o înțelegere, la un acord, a stabili o înțelegere, a conveni, a cădea la învoială; **ausdrückliche** ~ convenție expresă, fermă; **gütliche** ~ acord amiabil; **stillschweigende** ~ convenție tacită; **vertragliche** ~ aranjament contractual.

ver|einbarungsgemäß *adv.* conform înțelegerii.

Ver|einbarungs|preis, *-es, -e, m. (ec.)* preț contractual, negociat.

Ver|einbarungs|teil, *-(e)s, -e, m.* parte din convenție, din declarație.

ver|einen, *vereinte, vereint, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) uni, a (se) împreuna.

ver|einfachbar *adj.* simplificabil.

ver|einfachen, *vereinfachte, vereinfacht, vb. (h) tr.* a simplifica; **die Verwaltung** ~ a simplifica aparatul administrativ; **um die Sache zu** ~ pentru a simplifica chestiunea.

ver|einfacht I. *part. trec.* de la vereinfachen. **II.** *adj.* simplificat; **ein ~es Verfahren a)** un procedeu simplificat; **b)** *(jur.)* o procedură accelerată.

Ver|einfachung, *-en, f.* simplificare.

ver|einheitlichen, *vereinheitlichte, vereinheitlicht, vb. (h) tr.* a unifica; a uniformiza; a standardiza; a armoniza.

Ver|einheitlichung, *-en, f.* armonizare, standardizare, uniformizare.

ver|einigen, *vereinigte, vereinigt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a uni, a reuni; a împreuna, a unifica; a alia; **Kraft und Tugend** ~ a uni forța cu virtutea; **zwei Ämter** ~ a cumula două funcții, a centraliza; **die Macht in einer Hand** ~ a concentra, a centraliza forța într-o singură mână. **2.** a împăca; a pune de acord; **Sie können diese beiden Dinge nicht** ~ nu puteți împăca, pune de acord aceste două lucruri. **3.** *(reg.)* a izola. **II.** *refl.* **1.** a se uni, a se alia; **sie haben sich gegen den Feind vereinigt** s-au aliat împotriva dușmanului; **da** ~ **sich die beiden Flüsse** aici se unesc cele două râuri. **2.** a se înțelege, a cădea de acord; **sie vereinigten sich dahin, dass…** au căzut de acord ca… **3.** a se întruni. **4.** *(elevat)* a avea contact sexual.

Ver|einiger, *-s, -, m.* unificator.

ver|einigt I. *part. trec.* de la vereinigen. **II.** *adj.* unit, unificat, împreunat; **die Vereinigten Staaten von Amerika** Statele Unite ale Americii. **III.** *adv.* împreună.

Ver|einigung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** unificare. **2.** unire, împreunare. **3.** înțelegere, învoială. **II. 1.** alianță; fuziune; concentrare; coaliție, confederație, uniune, asociație; trust; ~ **der Verfolgten des Naziregimes** Asociația celor persecutați de regimul nazist; *(ist.)* ~ **volkseigener Betriebe** Uniunea întreprinderilor de stat; ~ **volkseigener Lichtspieltheater** Uniunea cinematografelor de stat. **2.** convenție, tratat. **3.** *(geogr.)* confluență. **4.** întrunire.
Ver|einigungsbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă de legătură.
ver|einigungsfähig *adj.* unificabil.
Ver|einigungsfreiheit *f. sg. (pol., ec.)* libertate de asociere.
Ver|einigungshaut, *-häute, f. (anat.)* conjunctivă.
Ver|einigungs|punkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mat., fiz.)* punct de întâlnire, focar. **2.** *(fig.)* punct de întâlnire; punct, bază comun(ă).
Ver|einigungsrecht, *-(e)s, n. sg.* v. Vereinsrecht.
Ver|einigungs|station, *-en, f. (ferov.)* stație de joncțiune.
ver|ein|nahmen, *vereinnahmte, vereinnahmt, vb. (h) tr.* a încasa, a percepe.
ver|einsamen, *vereinsamte, vereinsamt, vb.* **I.** *tr.* și *refl. (h) a* (se) izola, a (se) separa. **II.** *intr. (s)* a se izola din ce în ce, a ajunge singuratic, a se însingura; a se retrage (din lume).
ver|einsamt I. *part. trec.* de la vereinsamen. **II.** *adj.* izolat, singuratic, părăsit, abandonat; **sich ~ fühlen** a se simți singur, părăsit, izolat.
Ver|einsamung *f. sg.* izolare, singurătate, părăsire, solitudine; însingurare.
Ver|eins|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic al asociației.
Ver|einsbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* cotizație pentru asociație.
Ver|einsbureau [-byro:], **Vereinsbüro**, *-s, -s, n.* birou al asociației.
ver|eins|eigen *adj.* proprietate a asociației; **~e Sportplätze** terenuri sportive proprietate a asociației.
ver|einseitigen, *vereinseitigte, vereinseitigt, vb. (s) intr.* a ajunge, a deveni unilateral.
ver|einseitigt I. *part. trec.* de la vereinseitigen. **II.** *adj.* devenit, ajuns unilateral.
Ver|einsfahne, *-n, f.* steag, drapel al asociației.
Ver|einsfest, *-(e)s, -e, n.* serbare a asociației, a clubului.
Ver|einsfreiheit *f. sg. (jur.)* drept, libertate de asociație.
Ver|einsgebiet, *-(e)s, n. sg. (ist.)* teritoriu al unei uniuni vamale.
Ver|einsgesetz, *-es, -e, n.* lege a asociațiilor.
Ver|einshaus, *-es, -häuser, n.* casă, club al asociației.
Ver|einskasse, *-n, f.* fonduri ale asociației.
Ver|einsländer *pl. (ist.)* statele uniunii vamale.
Ver|einsleben, *-s, n. sg.* viață a asociației; viață în asociație.
Ver|einsleitung, *-en, f.* conducere a asociației.
Ver|einslokal, *-(e)s, -e, n.* sediu, local al asociației.
Ver|einsmannschaft, *-en, f.* echipă a unei asociații (sportive).
Ver|einsmeier, *-s, -, m. (peior.)* persoană care are mania asociațiilor.
Ver|einsmeierei *f. sg. (peior.)* manie a asociațiilor.
Ver|einsmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru al asociației, al clubului.
Ver|einsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept, libertate de asociație; **Vereins- und Versammlungsrecht** libertate de asociație și întrunire.
Ver|einsregister, *-s, -, n. (jur.)* evidență a asociațiilor (dintr-o regiune administrativă).
Ver|eins|satzung, *-en, f.* statut al asociației.
Ver|eins|sitzung, *-en, f.* ședință a asociației.
Ver|eins|taler, *-s, -, m. (fin., ist.)* taler al uniunii monetare.
Ver|einsvorsitzende, *-n, -n (ein Vereinsvorsitzender), m.* și *f.* președinte(-tă) de asociație.
Ver|einswechsel, *-s, -, m.* trecere în altă asociație.
Ver|einswesen, *-s, n. sg.* **1.** sistem al asociațiilor, al societăților. **2.** viață a asociațiilor.
ver|eint I. *part trec.* de la vereinen. **II.** *adj.* unit; unificat; **mit ~en Kräften** cu puteri unite, cu forțe unite; **Organisation der Vereinten Nationen** Organizația Națiunilor Unite; **die Vereinten Nationen** Națiunile Unite.
ver|einzeln, *vereinzelte, vereinzelt (ich vereinz(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(agr., hort., silv.)* a răr; **Rüben ~** a rări sfecla. **2.** a despărți, a izola, a separa; **das Feuer ~** a localiza, a izola focul. **3.** a răzleți, a împrăștia; a risipi. **II.** *refl.* **1.** a se rări. **2.** a se izola. **3.** a se risipi, a se împrăștia, a se răzleți.
ver|einzelt I. *part. trec.* de la vereinzeln. **II.** *adj.* **1.** *(agr., hort., silv.)* rărit. **2.** izolat, singuratic; separat; stingher; sporadic; **~e Fälle** cazuri izolate. **III.** *adv.* **1.** în cazuri izolate; ocazional; sporadic; pe alocuri, ici și colo. **2.** separat, unul câte unul; **dieses Werk wird nicht ~ verkauft** volumele acestei opere nu se vând separat.
Ver|einzelung, *-en, f.* **1.** *(agr., hort., silv.)* rărire. **2.** separare, despărțire, izolare, dezmembrare. **3.** risipire, împrăștiere.
ver|eisen, *vereiste, vereist (du, er vereist), vb.* **I.** *intr. (s)* a îngheța, a se acoperi cu gheață. **II.** *tr.* a anestezia prin frig, a congela.
ver|eist I. *part. trec.* de la vereisen. **II.** *adj.* înghețat, acoperit cu gheață.
Ver|eisung, *-en, f.* înghețare.
ver|eiteln, *vereitelte, vereitelt (ich vereit(e)le), vb. (h) tr.* a zădărnici, a anihila; **er vereitelt seine Hoffnungen** îi zădărnicește, îi nimicește speranțele; **einen Plan ~** a zădărnici, a nimici un plan.
Ver|eitelung, *-en, f.* zădărnicire, anihilare.
ver|eitern, *vereiterte, vereitert, vb. (s) intr.* și *(h) refl. (med.)* a supura, a coace, a se umple de puroi.
Ver|eiterung, *-en, f. (med.)* supurație.
ver|ekeln, *verekelte, verekelt (ich verek(e)le), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a dezgusta (pe cineva de ceva), a provoca cuiva greață, silă (de ceva), a strica (cuiva) cheful, pofta (de ceva).
ver|elenden, *verelendete, verelendet (du verelendest, er verelendet), vb.* **I.** *tr. (h)* a sărăci, a aduce în stare de mizerie, a pauperiza. **II.** *intr. (s)* a sărăci, a ajunge în mizerie.
Ver|elendung *f. sg.* sărăcire, pauperizare; **die ~ der Massen** pauperizarea maselor.
Ver|elendungs|theorie *f. sg.* teoria pauperizării.
ver|enden, *verendete, verendet (du verendest, er verendet), vb. (s) intr. (despre animale)* a muri, a crăpa, a se sfârși.
ver|engen, *verengte, verengt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) îngusta.
ver|engern, *verengerte, verengert, vb. (h) tr.* a strâmta, a îngusta, a face mai îngust; **ein Kleid ~** a strâmta o rochie.
Ver|engerung, *-en, f.* **1.** strâmtare, îngustare. **2.** *(fig.)* restricție, privațiune. **3.** *(med.)* stenoză, strictură.
Ver|engung, *-en, f.* **1.** *sg.* strâmtare, îngustare. **2.** loc îngustat.
ver|erb|bar *adj.* care poate fi lăsat moștenire; transmisibil prin ereditate.
ver|erben, *vererbte, vererbt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lăsa (ca) moștenire; **jm.** sau **auf jn. etwas ~** a lăsa cuiva moștenire. **2.** *(biol.)* a transmite pe cale ereditară. **II.** *refl.* a se transmite ereditar, genetic.
ver|erblich *adj.* ereditar.
ver|erbt I. *part. trec.* de la vererben. **II.** *adj.* moștenit.
Ver|erbung, *-en, f.* **1.** *(biol.)* ereditate. **2.** *(ec.)* moștenire.
Ver|erbungsgesetz, *-es, -e, n. (biol.)* lege a eredității.
Ver|erbungslehre, *-n, f. (biol.)* doctrină, știință a eredității, genetică.
Ver|erbungs|theorie, *-n* [-ri:ən], *f.* teorie a eredității.
Ver|erbungswissenschaft, *-en, f.* v. Vererbungslehre.
ver|erden, *vererdete, vererdet (du vererdest, er vererdet), vb.(h) tr., refl.* și *(s) intr.* **1.** a (se) transforma în pământ. **2.** a (se) oxida.
ver|erzen, *vererzte, vererzt (du, er vererzt), vb. (h) tr., refl.* și *(s) intr.* a (se) mineraliza.
ver|essen, *veraß, veressen (du, er verisst), vb. (h) tr. (fam.)* a consuma, a mânca tot; **er veraß sein ganzes Vermögen** și-a păpat toată averea.
ver|estern, *veresterte, verestert, vb. (h) tr. (chim.)* a esterifica.
Ver|esterung *f. sg. (chim.)* esterificare.
ver|ewigen, *verewigte, verewigt, vb. (h)* **I.** *tr.* a imortaliza, a eterniza, a face nemuritor, a face de neuitat. **II.** *refl.* **1.** a ajunge de neuitat; *(poet.)* a deveni nemuritor. **2.** *(fam., glumeț)* a se iscăli, a-și lăsa iscălitura, a se imortaliza, a se eterniza.
ver|ewigt I. *part. trec.* de la verewigen. **II.** *adj.* răposat, decedat.
Ver|ewigte, *-n, -n (ein Verewigter), m.* și *f. (poet.)* răposat(ă), decedat(ă).
Ver|ewigung, *-en, f.* eternizare, imortalizare.
Verf. *presc.* de la **1.** Verfahren procedeu. **2.** Verfasser autor.
verfahren[1], *verfuhr, verfahren (du verfährst, er verfährt), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** *(fam.)* a petrece, a trece călătorind; a cheltui cu călătoriile; **er hat sein ganzes Geld ~** și-a cheltuit toți banii pe călătorii; **seine Zeit ~** a-și petrece vremea călătorind; a-și pierde vremea cu călătoriile, cu drumurile. **2.** a transporta în altă parte. **3.** *(în expr.)* **den Zoll ~** a ocoli vama. **4.** a distruge, a face impracticabil; **die Wege ~** a distruge, a desfunda, a face impracticabile drumurile. **5.** *(fig.)* a încurca, a zăpăci; **eine Sache ~** a încurca o treabă, a proceda greșit. **6.** (și *s*) *(mine; în expr.)* **eine Schicht ~** a termina, a încheia un schimb; **einen Hang ~** a greși, a nu nimeri un filon. **II.** *intr.* (*s* și *h*) **1.** a acționa, a se comporta, a proceda; **er ist als Mann von Ehre ~** a procedat, s-a comportat ca un om de onoare; **eigenmächtig ~** a acționa, a proceda cu de la sine putere; **so muss man ~** așa trebuie să procedezi; **vorsichtig ~** a proceda, a lucra cu prudență. **2. (mit, gegen)** a trata (pe cineva), a se purta (cu cineva); **hart und streng mit jm. ~** a trata pe cineva cu duritate și cu asprime; **grausam gegen jn. ~** a se purta cu cineva cu cruzime, fără milă; **mit etwas vorsichtig ~** a umbla prudent cu ceva. **3.** *(jur.)* a proceda, a porni o procedură; **gegen jn. ~** a porni o acțiune, o procedură contra cuiva. **4.** *(s) (înv.; în expr.)* **des Todes ~** a deceda. **5.** *(reg.)* a se dărâma, a se dezagrega, a se distruge, a se ruina. **III.** *refl. (h)* **1.** a se rătăci, a greși drumul mergând cu un vehicul. **2.** *(fig.)* a se înfunda, a nu se mai putea urni din loc.
verfahren[2] **I.** *part. trec.* de la verfahren[1]. **II.** *adj.* **1.** *(despre vehicule)* împotmolit; înțepenit. **2.** *(fig.)* încurcat; **die Sache ist ~** treaba e încurcată.
Verfahren, *-s, -, n.* **1.** procedeu, procedură, mod de a proceda; **ehrliches ~** procedeu cinstit; **bewährtes ~** procedeu verificat. **2.** metodă, procedeu; *(metal.)* **saures ~** procedeu acid. **3.** *(jur.)* procedură; **das ~ gegen jn. einstellen** a opri procedura împotriva cuiva. **4.** *(ec.)* procedeu, procedură; **buchhalterisches ~** procedură contabilă.
Verfahrens|art, *-en, f.* v. Verfahrensweise.
Verfahrens|ein|stellung, *-en, f. (jur.)* întrerupere a procedurii.
Verfahrensfrage, *-n, pl.* problemă de procedură, de procedare.
verfahrensmäßig *adj.* și *adv. (și jur.)* procedural.
Verfahrensrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept procedural.
verfahrensrechtlich *adj.* și *adv.* de drept procedural.
Verfahrens|technik, *-en, f.* tehnică, metodă de a proceda.
Verfahrensweise, *-n, f.* fel, mod de a proceda.
Verfahrungs|art, *-en*, **Verfahrungsweise**, *-n, f.* v. Verfahrensweise.
verfalben, *verfalbte, verfalbt, vb. (h) tr.* și *(s) intr.* a (se) spălăci, a (se) gălbeji, a (se) decolora.
Verfall, *-(e)s, m. sg.* **1.** ruinare; dărâmare, surpare, năruire, distrugere, dărăpănare, pieire; *(fig.)* decădere; degradare; scăpătare; **der unvermeidliche ~ eines unbewohnten Hauses** dărăpănarea, ruinarea inevitabilă a unei case nelocuite; *(fig.)* **der ~ des Römischen Reiches** decăderea Imperiului Roman; **der ~ der Sitten** decăderea moravurilor; **der ~ der Kräfte** slăbirea, scăderea puterilor; **der ~ eines Vermögens** ruinarea unei averi; **in ~ kommen** (sau **geraten**) a se dărăpăna, a se ruina; a decădea, a se degrada; a pieri, a scăpata. **2.** *(ec.)* scadență, expirare; slăbire, prăbușire; **der ~ der amerikanischen Währung** slăbirea monedei americane; **der ~ der Marktpreise** prăbușirea prețurilor pe piață; **bei ~ des Wechsels** la scadența poliței. **3.** *(jur.)* decădere; **der ~ eines Rechtes** decăderea unui drept; **der ~ einer Klage** căderea unei reclamații. **4.** *(constr.)* legătură printr-un căprior între coamele a două case inegale ca înălțime. **5.** *(med.)* colaps.
Verfalldatum, *-s, -ten, n.* data expirării.
verfallen[1], *verfiel, verfallen (du verfällst, er verfällt), vb.* **I.** *(s) intr.* **1.** a se dărâma, a se dărăpăna, a se degrada, a se ruina; **das Haus verfällt** casa se dărâmă, se dărăpănează. **2.** *(fig.)* a decădea; a slăbi; a scăpăta; **der Kranke verfällt zusehends** bolnavul slăbește, își pierde puterile văzând cu ochii. **3.** (*în* cu *ac.*) a cădea (în); **in Extreme ~** a cădea în extreme; **in den alten Fehler ~** a cădea în vechea greșeală; **in eine Krankheit ~** a se îmbolnăvi, a da într-o boală; **in Wahnsinn ~** a înnebuni; **in Sünde ~** a cădea în păcat; **in den alten Ton ~** a reveni la tonul de altădată; **in Trübsinn ~** a cădea în melancolie. **4.** (cu *dat.*) a-i reveni cuiva; a cădea, a ajunge pe mâna cuiva; **er ist ihr ~** a căzut în mrejele ei, a devenit robul ei, e subjugat de ea; **dem Spiele ~** a cădea în patima jocului; **der Gerechtigkeit ~** a cădea pe mâna justiției; **einem traurigen Lose ~** a avea parte de o soartă tristă; **dem Staate ~** a ajunge în proprietatea statului; **sein Vermögen ist dem Fiskus ~** averea sa a fost confiscată, a revenit fiscului; **wir sind alle dem Tode ~**

toţi suntem sortiţi morţii. **5.** *(auf cu ac.)* a ajunge la ceva; **auf einen Gedanken** ~ a-i veni (cuiva) o idee; **darauf wäre ich nie** ~ aceasta nu mi-ar fi trecut niciodată prin minte, nici nu m-aş fi gândit vreodată la aceasta. **6.** *(com.)* a expira, a ajunge la scadenţă, a fi scadent; **der Wechsel ist** ~ poliţia a ajuns la scadenţă, a expirat; **die Frist ist** ~ termenul s-a scurs, a expirat. **7.** *(jur.)* a se perima, a se prescrie; **die Klage ist** ~ reclamaţia e tardivă. **8.** a se perima, a-şi pierde valabilitatea, a expira; **die Eintrittskarte ist** ~ biletul nu mai e valabil, valabilitatea biletului a expirat. **9.** *(mar.)* a cădea sub vânt. **10.** *(mine)* a se prăbuşi. **11.** *(reg.; în expr.)* **des Todes** ~ a deceda. **12.** *(reg.)* a cădea. **13.** *(reg.)* a se strica; **herabgefallenes Obst verfällt** fructele căzute din pom se strică. **II.** *(h) tr. (reg.)* a-şi scrânti (piciorul, mâna) căzând.

verfallen[2] **I.** *part. trec.* de la v e r f a l l e n[1]. **II.** *adj.* **1.** dărâmat, dărăpănat; ruinat; prăbuşit. **2.** decăzut; degradat; scăpătat. **3.** căzut pradă, ajuns în stăpânirea. **4.** *(com.)* scadent, ajuns la scadenţă. **5.** *(jur.)* prescris. **6.** perimat; expirat. **7.** căzut, stricat.

verfällen, *verfällte, verfällt, vb. (h) tr. (elv., jur.)* a condamna.

Verfallenheit *f. sg.* (stare de) ruină, (de) dărăpănare, (de) stricăciune.

Verfall|erklärung, *-en, f. (jur.)* hotărâre de trecere în proprietatea statului.

Verfallklausel, *-n, f. (jur.)* clauză prin care se stabileşte o expirare, o perimare.

Verfallsdatum, *-s, -ten, n.* v. **1.** V e r f a l l d a t u m. **2.** V e r f a l l t a g.

Verfalls|erscheinung, *-en, f.* fenomen de ruinare, de distrugere, de decădere, de degradare.

Verfall(s)gut, *-(e)s, -güter, n.* marfă de contrabandă.

Verfalls|tag, *-(e)s, -e, m.* v. V e r f a l l t a g.

Verfalls|termin, *-s, -e, m. (com.)* termen de scadenţă, termen scadent.

Verfallszeit, *-en, f.* epocă de decădere.

Verfalltag, *- (e)s, -e, m. (com.)* scadenţă, zi a scadenţei.

Verfallzeit, *-en, f. (ec.)* timp de expirare, de scadenţă.

verfälschen, *verfälschte, verfälscht, vb. (h) tr.* a falsifica, a denatura; **Lebensmittel** ~ a falsifica alimente; **Waren** ~ a falsifica mărfuri; **die Wahrheit** ~ a denatura adevărul.

Verfälscher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* falsificator(-oare).

verfälscht I. *part. trec.* de la v e r f ä l s c h e n. **II.** *adj.* falsificat.

Verfälschung *f. sg.* falsificare, fals; ~ **der Aussagen** falsificare, denaturare a declaraţiilor.

verfangen[1], *verfing, verfangen (du verfängst, er verfängt), vb. (h)* **I.** *intr.* a prinde, a folosi, a avea efect; **eure Versprechungen** ~ **bei ihm nicht (mehr)** promisiunile voastre nu (mai) prind la el. **II.** *tr.* **1.** *(în expr.)* **die Hitze verfängt die Milch** arşiţa împiedică lactaţia. **2.** *(jur.)* a sechestra. **3.** *(mar.)* a prelua (funcţia altuia). **4.** *(mar.; în expr.)* **die Beting** ~ a propti nava de babe. **III.** *refl.* **1.** *(in cu ac.* şi *reciproc)* a se agăţa, a se prinde, a se încurca; **das Wild hat sich im Netz** ~ vânatul s-a prins, s-a încurcat în plasă; *(fig.)* **sich in Widersprüchen** ~ a se încurca în contradicţii, în afirmaţii contradictorii. **2.** *(vân.)* a se lua în colţi, a se înşfăca cu dinţii. **3.** *(despre metal)* a păli.

verfangen[2] **I.** *part. trec.* de la v e r f a n g e n[1]. **II.** *adj.* **1.** agăţat, prins. **2.** *(fig.)* încurcat. **3.** *(jur.)* sechestrat.

Verfangenschaft *f. sg. (jur.)* uzufruct legal al părinţilor.

verfänglich *adj.* delicat; penibil; dificil, compromiţător; **in eine ~e Situation geraten** a ajunge, a fi pus într-o situaţie delicată.

Verfänglichkeit, *-en, f.* **1.** chestiune delicată, riscantă, penibilă. **2.** *sg.* caracter riscant, delicat, penibil (al unei chestiuni).

verfärben, *verfärbte, verfärbt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a utiliza, a consuma la vopsit. **2.** a strica prin vopsit, a da o culoare greşită. **II.** *refl.* **1.** (şi *intr.*) a păli, a se decolora, a-şi pierde culoarea, a ieşi; **die Tapete verfärbt sich** tapetul îşi pierde culoarea, se decolorează, iese. **2.** a păli, a schimba feţe-feţe, a se schimba la faţă; **er verfärbte sich vor Schrecken** a schimbat feţe-feţe de frică, s-a schimbat la faţă, a pălit de frică. **3.** *(vân.)* a năpârli, a-şi schimba părul.

verfärbt I. *part. trec.* de la v e r f ä r b e n. **II.** *adj.* decolorat.

Verfärbung *f. sg.* pălire, decolorare, schimbare de culoare.

verfassen, *verfasste, verfasst (du, er verfasst), vb. (h) tr.* **1.** a concepe, a compune, a redacta, a scrie, a întocmi; **er verfasste den Brief** el a conceput scrisoarea; **ein Gedicht** ~ a scrie, a compune o poezie. **2.** a încadra greşit, a înrăma greşit; **einen Edelstein** ~ a monta greşit o piatră preţioasă.

Verfasser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* autor(-oare), scriitor (-oare).

Verfasserbogen, *-s, -, m. (tipogr.)* coală de autor.

Verfasserkorrektur, *-en, f. (tipogr.)* corectură de autor.

Verfasser|recht, *-(e)s, -e, n.* drept de autor.

Verfasserschaft *f. sg.* calitate de autor, paternitate; **jemandes** ~ **bestreiten** a contesta calitatea de autor a cuiva.

verfasst I. *part. trec.* de la v e r f a s s e n. **II.** *adj.* având o constituţie, un regulament.

Verfassung, *-en, f.* **I.** constituţie; **dem Lande eine** ~ **geben** a da ţării o constituţie; **der** ~ **gemäß** conform constituţiei, constituţional; **auf die** ~ **schwören** a jura pe constituţie. **II.** *sg.* **1.** concepere, redactare, compunere. **2.** stare; dispoziţie; **geistige** ~ stare psihică; **körperliche** ~ condiţie fizică; **sich in einer guten** ~ **befinden** a fi bine dispus; a fi în formă; **ich bin nicht in der** ~, **mit ihm zu sprechen** nu sunt în stare să stau de vorbă cu el; nu sunt dispus, n-am chef să vorbesc cu el.

Verfassung gebend *adj.* constituant; ~ **e Versammlung** adunare constituantă.

Verfassungs|änderung, *-en, f. (jur.)* amendament constituţional.

Verfassungsbruch, *-(e)s, -brüche, m.* violare, încălcare a constituţiei.

Verfassungs|eid, *-(e)s, -e, m.* jurământ pe constituţie.

Verfassungs|entwurf, *-(e)s, -würfe, m.* proiect de constituţie.

verfassungsfeindlich *adj.* contrar constituţiei.

Verfassungsfrage, *-n, f.* problemă de drept constituţional.

verfassungsgemäß *adj.* şi *adv.* conform constituţiei.

Verfassungsgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* tribunal constituţional.

Verfassungsgerichtshof, *-(e)s, -höfe, m.* Curte Constituţională.

Verfassungsgeschichte, *-n, f.* istorie a constituţiei.

verfassungsgeschichtlich *adj.* privind istoria constituţiei.

Verfassungsgesetz, *-es, -e, n.* lege constituţională.

verfassungslos *adj.* fără constituţie; absolut.

verfassungsmäßig *adj.* constituţional.

Verfassungsmäßigkeit *f. sg.* constituţionalitate.

Verfassungs|organ, *-s, -e, n.* organ de stat instituit de constituţie.

Verfassungs|partei, *-en, f.* partid constituţional.

Verfassungsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept constituţional.

verfassungsrechtlich *adj.* de drept constituţional.

Verfassungsrichter, *-s, -, m.* judecător la Curtea Constituţională.

Verfassungs|schutz, *-es, m. sg.* **1.** *(pol., jur.)* totalitate a normelor, măsurilor şi instituţiilor pentru apărarea ordinii stabilite prin constituţie *(în fosta R.F.G.)*. **2.** *(fam.)* Oficiul federal de apărare a ordinii stabilite prin constituţie *(în fosta R.F.G.)*.

Verfassungs|schützer, *-s, -, m. (fam.)* salariat la Oficiul federal de apărare a ordinii stabilite prin constituţie (în R.F.G.).

Verfassungs|staat, *-(e)s, -en, m.* stat constituţional.

Verfassungs|streit, *-(e)s, -e, m.*, **Verfassungs|streitigkeit**, *-en, f.* luptă pentru constituţie.

Verfassungs|urkunde, *-n, f.* constituţie.

verfassungswidrig *adj.* anticonstituţional, contra constituţiei.

Verfassungswidrigkeit *f. sg.* anticonstituţionalitate.

verfaulen, *verfaulte, verfault, vb.* **I.** *intr. (s)* a putrezi. **II.** *tr. (h)* v. v e r f a u l e n z e n.

verfaulenzen, *verfaulenzte, verfaulenzt (du, er verfaulenzt), vb. (h) tr.* a pierde, a trece, a cheltui, a irosi lenevind, trândăvind; **die Zeit** ~ a pierde vremea trândăvind.

verfault I. *part. trec.* de la v e r f a u l e n. **II.** *adj.* putred, putrezit, stricat.

verfechtbar *adj.* care poate fi susţinut, apărat.

verfechten, *verfocht, verfochten (du verfichst, er verficht), vb. (h) tr.* a susţine, a apăra; a lupta (pentru ceva); **eine Ansicht** ~ a susţine o părere, a lupta pentru o opinie; **sein Recht** ~ a-şi apăra dreptul.

Verfechter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* apărător(-oare), adept(ă).

Verfechtung, *-en, f.* susţinere, apărare; **die** ~ **der Idee** susţinerea, apărarea ideii.

verfehlen, *verfehlte, verfehlt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a greşi, a nu nimeri, a nu realiza, a rata; *(şah)* **die richtige Fortsetzung** ~ a greşi continuarea corectă; **den Weg** ~ a greşi drumul; **das Wild** ~ a nu nimeri, a scăpa vânatul; **die Wirkung** ~ a rata efectul; **seinen Zweck** ~ a-şi rata scopul. **2.** a nu nimeri, a nu întâlni, a nu observa; **wir haben einander verfehlt** am trecut unul pe lângă altul fără să ne vedem; **ich fürchtete schon, dich zu** ~ mă şi temeam că n-am să te găsesc. **3.** a neglija, a scăpa; a pierde; **den Zug** ~ a pierde trenul; *(înv.)* **ich werde nicht** ~, **Sie zu besuchen** nu voi neglija să vă vizitez. **II.** *refl. (gegen)* a greşi, a păcătui (împotriva cuiva sau a unui lucru).

verfehlt I. *part. trec.* de la v e r f e h l e n. **II.** *adj.* greşit, nereuşit, ratat; **~!** n-ai nimerit! ai greşit! **~e Sache** afacere ratată.

Verfehlung, *-en, f.* **1.** greşeală, ratare, eşec, nereuşită. **2.** pierdere, scăpare. **3.** *(fig.)* păcat, greşeală.

verfeilschen, *verfeilschte, verfeilscht, vb. (h) tr.* a vinde prea ieftin.

verfeinden, *verfeindete, verfeindet (du verfeindest, er verfeindet), vb. (h)* **I.** *tr.* a învrăjbi; **jn. mit einem anderen** ~ a învrăjbi pe cineva cu altcineva. **II.** *refl. (reciproc)* a se certa, a se duşmăni, a se învrăjbi.

Verfeindung, *-en, f.* ceartă, duşmănie, învrăjbire; vrajbă.

verfeinern, *verfeinerte, verfeinert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) rafina, a (se) subţia, a (se) ciopli, a (se) şlefui; a se civiliza; **den Geschmack** ~ a rafina gustul; **eine Suppe mit Sahne** ~ a drege o supă cu smântână; **ein verfeinerter Mensch** un om fin, subţire, civilizat.

verfeinert I. *part. trec.* de la v e r f e i n e r n. **II.** *adj.* rafinat, cultivat; **~er Geschmack** gust rafinat, cultivat.

Verfeinerung *f. sg.* **1.** rafinament, fineţe. **2.** rafinare, perfecţionare, şlefuire.

verfemen, *verfemte, verfemt, vb. (h) tr. (ist.)* a proscrie, a declara în afara legii.

Verfemte, *-n, -n (ein Verfemter), m.* şi *f.* proscris(ă), persoană declarată în afara legii.

verferkeln, *verferkelte, verferkelt (ich verferk(e)le), vb. (h) intr. (despre scroafe)* a făta prematur.

verfertigen, *verfertigte, verfertigt, vb. (h) tr.* **1.** a confecţiona, a face, a fabrica. **2.** a compune, a alcătui. **3.** *(reg.)* a expedia; a termina repede (cu cineva).

Verfertiger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care confecţionează, face, fabrică (ceva).

Verfertigung *f. sg.* **1.** confecţionare, fabricare. **2.** compunere, alcătuire.

verfestigen, *verfestigte, verfestigt, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) consolida, a (se) întări; **der Kleister hat sich verfestigt** lipiciul s-a întărit. **2.** *(argou)* a închide, a încarcera (în fortăreaţă).

Verfestigung *f. sg.* consolidare, întărire.

Verfestung, *-en, f. (ist.)* proscriere, exil.

verfetten, *verfettete, verfettet (du verfettest, er verfettet), vb.* **I.** *tr. (h)* a umple de grăsime, a unge cu grăsime. **II.** *refl. (h)* şi *intr. (s)* **1.** a se acoperi cu grăsime, a se umple de grăsime, a se unge peste tot. **2.** a se îngrăşa prea mult, a deveni obez, adipos.

Verfettung, *-en, f.* grăsime, obezitate; *(med.)* degenerescenţă grăsoasă; adipozitate; ~ **des Herzens** degenerescenţă grăsoasă a cordului.

verfeuern, *verfeuerte, verfeuert, vb. (h) tr.* **1.** a arde, a consuma prin ardere; **er verfeuert täglich einen Meterzentner Kohle** (el) consumă, arde zilnic 100 kg de cărbune. **2.** *(mil.)* a trage, a consuma prin tragere; **sie verfeuerten ihre letzten Granaten** şi-au consumat, au tras ultimele obuze.

Verfeuerung *f. sg.* (consumare prin) ardere, folosire drept combustibil.

verfilmen, *verfilmte, verfilmt, vb. (h) tr.* a ecraniza, a filma.

Verfilmung, *-en, f.* ecranizare, filmare.

verfilzen, *verfilzte, verfilzt (du, er verfilzt), vb.* **I.** *tr.* şi *refl.* **1.** *(h)* a se împâsli; **der Pullover ist in der Wäsche verfilzt** puloverul s-a bătut la spălat. **2.** a (se) zbârli, a (se) încâlci. **3.** a (se) îngrămădi laolaltă, a (se) strânge pachet, ghem. **II.** *intr.* a se face ca pâsla.

verfilzt I. *part. trec.* de la v e r f i l z e n. **II.** *adj.* **1.** împâslit. **2.** zbârlit, încâlcit.

Verfilzung, *-en, f.* **1.** împâslire. **2.** *(geol.)* întrepătrundere intimă.

verfinstern, *verfinsterte, verfinstert, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) întuneca; **der Himmel verfinstert sich** cerul se întunecă. **2.** *(fig.)* a (se) posomorî; **sein Gesicht verfinstert sich** figura lui se posomorăşte. **3.** *(astron.)* a (se) eclipsa, a intra în eclipsă.

Verfinsterung, *-en, f.* **1.** întunecare; *(fig.)* **die** ~ **des Geistes** întunecarea minţii. **2.** *(astron.)* eclipsă.

verfirnen, *verfirnte, verfirnt, vb. (s) intr. (despre zăpadă)* a îngheţa, a se învechi.

Verfirnung, *-en, f.* îngheţare, învechire.

verfirsten, *verfirstete, verfirstet (du verfirstest, er verfirstet), vb. (h) tr. (constr.)* a acoperi coama unui acoperiş.

verfischen, *verfischte, verfischt, vb. (h) tr. (tipogr.)* a împărți greșit materialul în casete.

verfitzen, *verfitzte, verfitzt (du, er verfitzt), vb. (h) tr.* și *refl. (fam.)* a (se) încurca, a (se) încâlci; **sich in eine Schnur** ~ a se încurca într-o sfoară.

verfitzt I. *part. trec.* de la verfitzen. **II.** *adj. (fam.)* încurcat, încâlcit.

verflachen, *verflachte, verflacht, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a aplatiza, a nivela. **2.** *(fig.)* a banaliza. **II.** *intr. (s)* **1.** a se aplatiza. **2.** *(despre ape)* a scădea în adâncime în urma depunerii aluviunilor; *(fig.)* a-și pierde profunzimea, a deveni superficial, a se banaliza.

Verflachung, *-en, f.* **1.** aplatizare, turtire; *(fig.)* banalizare. **2.** loc neted, plan. **3.** banalitate; **geistige** ~ banalitate, platitudine spirituală.

verflackern, *verflackerte, verflackert, vb. (s) intr.* **1.** a se stinge pâlpâind. **2.** a se arde repede, a se consuma arzând cu flacără.

verflattern, *verflatterte, verflattert, vb.* **I.** *tr. (h) (în expr.)* **seine Zeit, seine Tage, sein Leben** ~ a-și pierde timpul, zilele, viața zburdând, umblând de colo până colo, hoinărind. **II.** *intr. (s)* a se pierde în văzduh, a-și lua zborul, a fi dus de vânt. **III.** *refl. (h)* a se rătăci zburătăcind încoace și încolo.

verflauen, *verflaute, verflaut, vb. (s) intr. (rar)* a-și pierde din intensitate; a adormi, a ajunge să lâncezească.

verflechten, *verflocht, verflochten (du verflichst, er verflicht), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a împleti, a întrețese; **mehrere Strähnen miteinander** ~ a împleti mai multe șuvițe laolaltă. **2.** a consuma împletind. **3.** *(fig.)* a încurca, a amesteca; **man hat ihn in die Angelegenheit verflochten** a fost amestecat în afacerea aceea. **4.** a împleti greșit, a încurca. **II.** *refl.* **1.** a se împleti. **2.** a greși, a face greșeli (sau o greșeală) la împletit.

Verflechtung, *-en, f.* **1.** împletire, întrețesere; *(fig.)* **eine** ~ **von Umständen** un complex de împrejurări. **2.** *(ec.)* contopire a unor obiective economice în unități mai mari; interdependență; întrepătrundere; ~ **der Märkte** interdependența piețelor.

Verflechtungsbilanz, *-en, f. (ec.)* balanță între branșe; **gesamtwirtschaftliche** ~ balanța economică intersectorială; **wertmäßige** ~ balanță între branșe în valoare.

verfleischen, *verfleischte, verfleischt, vb. (h) refl.* a se transforma în carne, în țesut muscular.

verfliegen, *verflog, verflogen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a se evapora, a se volatiliza; **der Duft wird bald** ~ mirosul se va evapora repede, în curând. **2.** a dispărea, a trece, a se pierde (în zbor), a zbura; **der Nebel verfliegt** ceața se ridică; **die Zeit ist verflogen** timpul a trecut în zbor; **sein Zorn ist verflogen** i-a trecut mânia. **II.** *refl. (h)* a greși ruta, a se rătăci zburând.

verfließen, *verfloss, verflossen (du, er verfließt), vb. (s) intr.* **1.** a se scurge; **die Flut ist verflossen** fluxul s-a retras, a scăzut. **2.** a se scurge, a trece; **wie die Zeit verfließt!** cum trece timpul! **3.** a se împlini, a expira; **der Termin ist verflossen** termenul a expirat. **4.** a se șterge, a se estompa; **die Grenzen** ~ contururile sunt șterse, neclare. **5.** a se întinde; **auf schlechtem Papier verfließt die Tinte** pe hârtia proastă cerneala se întinde. **6.** a se contopi, a trece unul în altul. **7.** a se pierde, a se risipi.

verflittern, *verflitterte, verflittert, vb. (s) intr.* a-și pierde luciul, lustrul.

verflitzt, verflixt I. *adj. (fam.)* blestemat, afurisit; **eine ~e Geschichte** o afacere afurisită. **II.** *adv. (fam.)* foarte, al naibii de; **das ist ja** ~ **schnell geschehen** asta s-a întâmplat foarte repede. **III.** *interj.* al naibii! ~ **noch mal!** fir-ar să fie!

verflochten I. *part. trec.* de la verflechten. **II.** *adj.* **1.** împletit; întrețesut. **2.** încurcat, amestecat (în ceva).

Verflochtenheit *f. sg.* **1.** calitatea de a fi întrepătruns, strâns împletit. **2.** unitate strânsă.

verflocken, *verflockte, verflockt, vb. (s) intr.* **1.** *(despre fulgi, pene, păr)* a crește. **2.** a se aduna în smoc (de păr), în moț (la păsări), în buchet (de flori).

verflogen I. *part. trec.* de la verfliegen. **II.** *adj.* **1.** evaporat, volatilizat. **2.** dispărut, trecut.

verflossen I. *part. trec.* de la verfließen. **II.** *adj.* **1.** trecut, scurs, expirat; **im ~en Jahr** anul trecut; *(fam.)* **der ~e Minister** ex-ministrul, fostul ministru. **2.** vag, șters.

verflößen, *verflößte, verflößt (du, er verflößt), vb. (h) tr.* a transporta cu pluta (lemne).

verfluchen, *verfluchte, verflucht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a blestema, a afurisi. **2.** *(reg.)* a jura de a nu (mai) face; **das Spiel** ~ a jura că nu mai joacă. **II.** *refl. (înv.)* a se blestema, a se jura sub blestem.

verfluchenswert, verfluchenswürdig *adj.* demn de a fi blestemat, afurisit.

verflucht I. *part. trec.* de la verfluchen. **II.** *adj.* blestemat, afurisit, al dracului; **das ist eine ~e Geschichte** blestemată afacere! *(în expr.)* **das ist unsere ~e Pflicht und Schuldigkeit** asta e afurisita noastră de datorie. **III.** *adv.* grozav, al naibii, al dracului; **ein** ~ **intelligenter Mensch** un om al dracului de inteligent; **das ist** ~ **teuer** este al naibii de scump. **IV.** *interj.* drace! fir-ar să fie; *(fam.; în expr.)* ~ **und zugenäht!** fir-ar să fie a(l) dracului!

verflüchtigen, *verflüchtigte, verflüchtigt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** *(chim.)* a (se) evapora, a (se) volatiliza; **Äther verflüchtigt sich sehr leicht** eterul se volatilizează foarte ușor. **2.** *(fam.)* a dispărea, a se evapora, a o șterge; **mein Freund verflüchtigte sich** prietenul meu a dispărut, s-a evaporat, a șters-o.

Verflüchtigung, *-en, f.* **1.** *(chim.)* evaporare, volatilizare. **2.** *(fam.)* dispariție, evaporare.

Verfluchung, *-en, f.* blestem, afurisenie, anatemă.

Verfluss, *-es, m. sg. (înv.)* împlinire, scurgere, expirare; **nach** ~ **von zwei Jahren** după trecerea a doi ani.

verflüssigen, *verflüssigte, verflüssigt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) lichefia.

Verflüssiger, *-s, -, m. (tehn.)* condensator.

Verflüssigung, *-en, f.* lichefiere.

verfochten I. *part. trec.* de la verfechten. **II.** *adj.* apărat, susținut; **die ~e Idee** ideea susținută.

Verfolg, *-(e)s, m. sg. (rar)* mers, urmare, curs, decurs, desfășurare; (cu *in* sau *im* și *gen.*) **im** ~ **seiner Erzählung** în decursul povestirii sale; **in** ~ **unseres Schreibens vom 12. Mai** (ca) urmare la adresa noastră din 12 mai.

verfolgen, *verfolgte, verfolgt, vb. (h) tr.* **1.** a urmări, a merge pe urma (cuiva); **den Feind** ~ a urmări pe dușman; **den Flüchtling** ~ a-l urmări pe fugar; **Jäger und Hunde** ~ **das Wild** vânătorul și câinii urmăresc vânatul; *(fig.)* **das Unglück verfolgt ihn** nenorocul îl urmărește, se ține scai de capul lui; **jn. mit den Augen** ~ a urmări pe cineva cu ochii, cu privirea. **2.** (și *jur.*) a urmări, a persecuta, a prigoni; **er wurde wegen seiner politischen Ansichten verfolgt** a fost persecutat pentru ideile lui politice; **jn. mit seiner Eifersucht** ~ a urmări, a chinui pe cineva cu gelozia; **gerichtlich** ~ a urmări pe cale judiciară; **steckbrieflich** ~ a emite mandat de arestare (împotriva cuiva). **3.** a urmări, a observa evoluția, desfășurarea (unui lucru); **etwas mit großem Interesse** ~ a urmări ceva cu mare interes. **4.** a urmări, a avea ca scop, ca țel; **einen Plan** ~ a urmări un plan; **eine Absicht** ~ a urmări o intenție. **5.** a urma, a continua; **er verfolgt eine Richtung** urmează o direcție; **er verfolgt seinen Weg** își urmează, își continuă drumul, nu se abate din cale; **er verfolgt seine eigenen Geschäfte** își caută, își vede de treburile lui.

Verfolger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** urmăritor(-oare). **2.** persecutor(-oare), prigonitor(-oare).

Verfolgte, *-n, -n (ein Verfolgter), m.* și *f.* **1.** urmărit(ă). **2.** persecutat(ă), prigonit(ă).

Verfolgung, *-en, f.* **1.** urmărire. **2.** persecuție, prigoană.

Verfolgungsfeuer, *-s, -, n. (mil.)* foc de urmărire.

Verfolgungsgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit de persecuție.

Verfolgungsjagd, *-en, f.* urmărire pe timp mai îndelungat.

Verfolgungskampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (mil.)* luptă de urmărire.

Verfolgungsmaßnahme, *-n, f.* măsuri de urmărire.

Verfolgungsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept de urmărire.

Verfolgungsrennen, *-s, -, n. (ciclism)* cursă de urmărire.

Verfolgungs|sucht *f. sg.*, **Verfolgungswahn, Verfolgungswahnsinn**, *-(e)s, m. sg. (med.)* manie a persecuției.

verformbar *adj.* modelabil, maleabil, deformabil.

verformen, *verformte, verformt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) deforma, a(-și) schimba forma. **II.** *tr.* a modela.

Verformung, *-en, f.* deformare, schimbare a formei; **bleibende** ~ deformare permanentă; **federnde** ~ deformare elastică; **plastische** ~ deformare plastică.

Verformungsgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză de deformare.

verfrachten, *verfrachtete, verfrachtet (du verfrachtest, er verfrachtet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a expedia, a transporta (mărfuri). **2.** *(mar.)* a navlosi. **II.** *refl. (fam.)* a merge (undeva).

Verfrachter, *-s, -, m.* **1.** expeditor (de mărfuri). **2.** navlositor.

Verfrachtung, *-en, f.* **1.** expediere, transportare de mărfuri. **2.** achitare a taxelor de transport. **3.** închiriere.

verfranzen, *verfranzte, verfranzt (du, er verfranzt), vb. (h) refl.* **1.** *(av.; argou)* a se rătăci în timpul zborului, a greși ruta. **2.** *(fam.)* a se rătăci.

verfremden, *verfremdete, verfremdet (du verfremdest, er verfremdet), vb.(h) tr.* și *refl. (lit.)* a (se) distanța.

verfremdet I. *part. trec.* de la verfremden. **II.** *adj. (lit.)* distanțat.

Verfremdung *f. sg. (lit.)* **1.** distanțare. **2.** prezentare distanțată.

Verfremdungs|effekt, *-(e)s, -e, m. (lit.)* efect de distanțare, de înstrăinare.

verfressen[1], *verfraß, verfressen (du, er verfrisst), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înfuleca, a mânca cu lăcomie. **2.** a risipi, a cheltui pe mâncare. **3.** *(fam.)* a risipi, a prăpădi, a toca; **sein Geld** ~ a-și toca banii. **II.** *refl.* **1.** a mânca peste măsură, a se ghiftui, a se îndopa. **2.** *(fig., fam.)* a se chinui, a se căzni.

verfressen[2] **I.** *part. trec.* de la verfressen[1]. **II.** *adj.* mâncăcios, lacom.

Verfressenheit *f. sg.* lăcomie, nesaț.

verfrieren, *verfror, verfroren, vb. (s) intr.* a îngheța, a se rebegi, a degera.

verfrischen, *verfrischte, verfrischt, vb. (h) intr. (vân.; despre mistreți)* a făta prematur.

verfroren I. *part. trec.* de la verfrieren. **II.** *adj.* **1.** friguros. **2.** degerat, rebegit.

verfrühen, *verfrühte, verfrüht, vb. (h) refl.* a face (ceva) prea devreme, pripit, anticipat, prematur; **sich** ~ a sosi mai devreme decât e așteptat.

verfrüh|stücken, *verfrühstückte, verfrühstückt, vb. (h) tr.* a cheltui în mod nechibzuit.

verfrüht I. *part. trec.* de la verfrühen. **II.** *adj.* prematur, anticipat, pripit.

Verfrühung *f. sg.* pripeală, pripă; anticipare.

verfügbar *adj.* disponibil, la dispoziție; **die ~en Summen** sumele disponibile.

Verfügbarkeit *f. sg.* disponibilitate.

verfugen, *verfugte, verfugt, vb. (h) tr. (constr.)* a îmbina strâns, a încheia.

verfügen, *verfügte, verfügt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a dispune; a decide, a hotărî; a ordona, a decreta; **er verfügte, dass...** a dispus ca... **2.** *(înv.)* a trimite; **ich verfüge ihn in die Schule** îl trimit la școală. **II.** *intr.* **1.** *(über* cu *ac.)* a dispune (de); **er verfügt über alles** dispune de toate, toate îi stau la dispoziție; **Sie können über mich** ~ sunt la dispoziția dumneavoastră; **er verfügt über große Mittel** dispune de mijloace considerabile, importante; **über Truppen** ~ a dispune de trupe, a avea la dispoziție trupe; **ich kann über meine Zeit frei** ~ dispun de timpul meu cum vreau; **man muss nicht über etwas ~, ehe man es hat** să nu vinzi pielea ursului din pădure. **2.** a testa, a lăsa prin testament; **letztwillig über** (cu *ac.*) **etwas** ~ a testa ceva; **zugunsten seiner Frau** ~ a lăsa moștenirea prin testament soției. **III.** *refl.* a se duce, a pleca; **ich verfügte mich dorthin** am plecat, m-am dus acolo.

Verfugung, *-en, f. (constr.)* **1.** îmbinare strânsă, încheiere. **2.** încheietură.

Verfügung, *-en, f.* **1.** dispoziție, decizie, hotărâre, ordin, ordonanță, decret; **einstweilige ~en** dispoziții temporare; **letztwillige** ~ dispoziție testamentară; **~en aufheben** a retrage, a revoca dispozițiile date; **~en treffen** a da dispoziții, a lua măsuri, a da ordine; **der** ~ **gemäß** potrivit dispoziției; **der** ~ **nachkommen** a se conforma dispoziției; **laut** ~ conform, potrivit dispoziției. **2.** dispoziție; **zur** ~ **stellen** a pune la dispoziție; **zur besonderen** ~ pentru servicii speciale. **3.** *(ec.)* dispoziție; **steuerliche** ~ dispoziție fiscală; **vertragliche** ~ dispoziție contractuală.

Verfügungbefugnis, *-ses, -se, n. (ec.)* putere, valoare de dispoziție.

verfügungsberechtigt *adj.* îndreptățit de a dispune.

Verfügungsfreiheit *f. sg.* libertate de a dispune.

Verfügungsgewalt *f. sg.*, **Verfügungsrecht**, *-(e)s, n. sg.* drept de a dispune.

verführbar *adj.* care poate fi sedus, ispitit, ademenit, tentat.

verführen, *verführte, verführt, vb. (h) tr.* a seduce, a ademeni; a ispiti; a tenta; **ein Mädchen** ~ a seduce o fată; **jn. zu etwas** ~ a determina, a îndemna pe cineva să comită ceva; **der billige Preis verführt zum Kauf** prețul mic te îndeamnă să cumperi.

Verführer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* seducător(-oare), ademenitor(-oare).

verführerisch *adj.* seducător, ademenitor, ispititor, tentant; **~es Angebot** ofertă tentantă; **~es Mädchen** fată seducătoare, ispititoare; *(adverbial)* **sie lächelt** ~ ea zâmbește seducător.

Verführung, *-en, f.* seducere, ademenire, ispită, tentație.

Verführungskunst, *-künste, f.* arta de a seduce.

Verführungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de ademenire, de seducție.

verfuhrwerken, *verfuhrwerkte, verfuhrwerkt, vb. (h.) tr. (elv.)* v. verpfuschen.

verfüllen, *verfüllte, verfüllt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a turna, a deşerta dintr-un vas într-altul; a pritoci. **2.** a turna într-un loc greşit. **3.** a umple un gol, a astupa. **II.** *refl.* a face puroi, a puroi.

verfumfeien, *verfumfeite, verfumfeit, vb. (h) tr. (reg.)* v. verbumfeien.

verfünf|fachen, *verfünffachte, verfünffacht, vb. (h) tr.* a încinci, a mări de cinci ori.

verfuttern, *verfutterte, verfuttert, vb. (h) tr. (fam.)* v. verfressen[1].

verfüttern, *verfütterte, verfüttert, vb. (h) tr.* **1.** a da ca nutreţ; **Körner an Hühner** ~ a da boabe la păsări. **2.** a alimenta greşit; a supraalimenta, a îndopa; **ein Kind** ~ a îndopa un copil; **das Vieh** ~ a îmbolnăvi vitele cu prea mult nutreţ sau cu nutreţ alterat.

Verfütterung, *-en, f.* **1.** hrănire (a unui animal) cu un anumit nutreţ. **2.** alimentaţie greşită; supraalimentaţie, îndopare.

Vergabe *f. sg.* distribuire; acordare.

vergabeln, *vergabelte, vergabelt (ich vergab(e)le), vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a se ramifica. **2.** *(elv.)* a se pripi, a (se) grăbi prea mult.

vergaben, *vergabte, vergabt, vb. (h) tr. (elv.)* a dona, a ctitori, a lăsa prin testament unei fundaţii.

Vergabung, *-en, f. (elv.)* donare, întemeiere a unei ctitorii, a unei fundaţii; lăsare prin testament.

vergackeiern, *vergackeierte, vergackeiert, vb. (h) tr. (fam.)* a-şi bate joc de cineva.

vergaffen, *vergaffte, vergafft, vb. (h) refl. (fam.)* **1.** a se îndrăgosti subit; **er hat sich in sie vergafft** s-a îndrăgostit de ea, i-a căzut cu tronc (la inimă). **2.** *(reg.)* a-şi pierde timpul căscând gura.

vergällen, *vergällte, vergällt, vb. (h) tr.* **1.** a denatura, a face necomestibil; **Branntwein** ~ a denatura vinars; **den Fisch** ~ a amărî carnea peştelui (spărgând punga cu fiere). **2.** *(fig.)* a amărî, a învenina; **jm. die Freude** ~ a strica bucuria cuiva; **er vergällt ihm das Leben** îi amărăşte, îi înveninează, îi otrăveşte viaţa.

vergällt **I.** *part. trec.* de la vergällen. **II.** *adj. (în expr.)* **~er Spiritus** spirt denaturat.

Vergällung, *-en, f.* denaturare (a spirtului).

vergaloppieren, *vergaloppierte, vergaloppiert, vb. (h) refl. (fam.)* a o lua razna, a da cu bâta-n baltă, a face o gafă.

vergammeln, *vergammelte, vergammelt (ich vergamm(e)le), vb. (s) intr. (fam.)* **1.** a se învechi, a se strica; a mucegăi. **2.** a decădea moral; **er ist völlig vergammelt** e totalmente decăzut. **3.** *(fam.)* a irosi, a pierde; **die Zeit** ~ a-şi pierde timpul cu nimicuri.

Vergang, *-(e)s, m. sg. (reg.)* **1.** mers, decurs, evoluţie, sfârşit; **der ~ der Zeit** scurgerea timpului; **er ist traurig über den unnützen ~ seiner Jugend** este trist că şi-a pierdut tinereţea în chip nefolositor. **2.** *(înv.)* trecut.

vergangen **I.** *part. trec.* de la vergehen. **II.** *adj.* trecut; **~es Jahr** anul trecut; **längst** ~ de mult trecut; **jüngst** ~ recent, de curând.

Vergangenheit, *-en, f.* **1.** trecut; **eine bewegte** ~ un trecut agitat, zbuciumat; **die Stadt ist stolz auf ihre** ~ oraşul e mândru de trecutul lui; **in der ~ leben** a trăi în trecut, din amintiri; **mit der ~ brechen** a rupe cu trecutul; **die Postkutsche gehört der ~ an** poştalionul aparţine trecutului, ţine de trecut. **2.** *(gram.)* timpul trecut.

Vergangenheitsbewältigung *f. sg.* asumare conştientă a trecutului.

vergänglich *adj.* trecător, pasager, efemer, fugar.

Vergängliche, *-n (etwas Vergängliches), n. sg.* ceea ce este trecător, efemer, nestatornic; **das ~ und das Bleibende** lucrurile trecătoare şi cele durabile.

Vergänglichkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* caracter trecător, vremelnicie. **2.** deşertăciune.

verganten, *vergantete, vergantet (du vergantest, er vergantet), vb. (h) tr. (reg.)* a vinde la licitaţie, la mezat.

Vergantung, *-en, f. (reg.)* licitaţie, (vânzare la) mezat.

vergärbar *adj.* fermentabil.

vergären, *vergor, vergoren* şi *vergärte, vergärt, vb.* **I.** *tr. (h)* a pune la fermentat, la dospit. **II.** *intr. (s)* a înceta de fermentat, de dospit.

Vergärung, *-en f.* **1.** fermentaţie, dospire. **2.** terminare a fermentaţiei.

vergasbar *adj.* volatil.

vergasen, *vergaste, vergast (du, er vergast), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl. (chim.)* a (se) preface în gaz, a (se) gazifica. **II.** *tr.* **1.** *(mil.)* a gaza. **2.** a dezinfecta cu gaze.

Vergaser, *-s, -, m. (tehn.)* carburator.

Vergaserbrand, *-(e)s, m. sg. (auto.)* aprindere în carburator.

Vergaserdrosselung, *-en, f. (auto.)* înfundare a carburatorului.

Vergaserge|stänge, *-s, n. sg. (auto.)* tijă de comandă a carburatorului.

Vergaserkraft|stoff, **Vergasertreib|stoff**, *-(e)s, -e, m. (auto.)* combustibil pentru carburaţie.

vergaß *ind. imperf. pers.* 1 şi a 3-a *sg.* de la vergessen.

Vergasung, *-en, f.* **1.** *(chim.)* gazificare. **2.** *(tehn.)* carburaţie. **3.** *(mil.)* gazare. **4.** dezinfectare (cu gaze). **5.** *(fam.; în expr.)* **bis zur** ~ până la epuizare, la refuz.

vergattern, *vergatterte, vergattert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** (şi *tehn.)* a zăbreli, a pune gratii, a prevedea cu grilaj; a închide cu un grilaj. **2.** *(mil., înv.* şi *reg.)* a aduna (soldaţii) sunând adunarea. **II.** *refl.* a se aduna (la semnal).

Vergatterung, *-en, f.* **1.** *sg.* zăbrelire. **2.** grilaj. **3.** *(constr.)* efectuare a unei structuri în reţea. **4.** *(mil., înv.* şi *reg.)* adunare a trupei; **die ~ schlagen** a suna adunarea.

vergaukeln, *vergaukelte, vergaukelt (ich vergauk(e)le), vb. (h) tr. (în expr.)* **die Zeit** ~ a pierde vremea cu nimicuri, a tândăli.

vergeben[1], *vergab, vergeben (du vergibst, er vergibt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a da, a conferi; a împărţi, a distribui, a repartiza; **eine Arbeit** ~ a da de lucru, a repartiza o muncă; **die Hand seiner Tochter** ~ sau **seine Tochter an jn.** ~ a-şi da fata după cineva; **die Stelle ist noch zu** ~ postul e încă liber, vacant; **sie hat den nächsten Tanz** ~ ea a promis dansul următor. **2.** a dărui, a da în dar, a face cadou. **3.** *(reg.)* a închiria, a da cu chirie; **die Wohnung ist zu** ~ locuinţa e de închiriat. **4.** a lăsa, a renunţa, a ceda; **sein Recht** ~ a-şi ceda dreptul; **seinem Stolz etwas** ~ a renunţa, a lăsa ceva din mândrie; **seiner Würde** (sau **sich** *(dat.)*) **etwas** ~ a-şi ştirbi cinstea. **5.** *(reg.)* a cheltui, a da; **ich habe viel Geld** ~ am cheltuit mulţi bani. **6.** a ierta, a scuza; **jm. seine Schuld** ~ a ierta greşeala, păcatul cuiva; **er konnte es nie** ~ nu a putut ierta aceasta niciodată. **7.** *(sport)* a rata, a executa greşit. **II.** *tr.* şi *refl. (la jocul de cărţi)* a distribui greşit, a face maldonne. **III.** *refl.* **1.** a se ruina dând, dăruind mereu. **2.** a se cheltui, a se consuma; *(peior.)* a se dărui.

vergeben[2] **I.** *part. trec.* de la vergeben[1]. **II.** *adj.* **1.** dat; împărţit. **2.** dăruit. **3.** *(reg.)* închiriat. **4.** cheltuit. **5.** iertat; scuzat. **6.** *(la jocuri de cărţi)* dat greşit. **7.** zadarnic; **~e Mühe** strădanie zadarnică, inutilă.

Vergeben, *-s, n. sg.* v. Vergebung.

vergebens *adv.* zadarnic, în zadar, degeaba; **sich ~ bemühen** a se strădui zadarnic.

vergeblich **I.** *adj.* zadarnic, nefolositor, inutil, în zadar; **er macht sich ~e Mühe** se osteneşte în zadar. **II.** *adv.* v. vergebens.

Vergeblichkeit, *-en, f.* zădărnicie, vanitate, deşertăciune.

Vergebung, *-en, f.* **1.** iertare, scuză; **um ~ bitten** a-şi cere iertare, a-şi cere scuze. **2.** distribuire, distribuţie, repartizare, conferire.

vergegen|ständlichen, *vergegenständlichte, vergegenständlicht, vb. (h)* **I.** *tr. (filoz.)* a reifica. **II.** *refl.* a se obiectiva.

vergegen|ständlicht **I.** *part. trec.* de la vergegenständlichen. **II.** *adj.* obiectivat, materializat, concretizat; **~e Arbeit** muncă concretizată.

Vergegen|ständlichung, *-en, f.* reificare.

vergegenwärtigen, *vergegenwärtigte, vergegenwärtigt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a evoca. **2.** a actualiza. **II.** *refl. (sich* cu *dat.)* a-şi reprezenta, a-şi imagina, a-şi închipui; **ich vergegenwärtigte es mir** mi-am imaginat asta.

Vergegenwärtigung şi **Vergegenwärtigung**, *-en, f.* **1.** reprezentare, înfăţişare, închipuire. **2.** actualizare.

Verghe *f. sg. (med. pop.)* herpes migrator.

vergehen, *verging, vergangen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a trece, a se scurge; **der Tag ist vergangen** ziua a trecut; **die Jahre** ~ trec anii; **die Zeit vergeht unvermerkt** timpul trece neobservat. **2.** a (se) trece, a înceta, a se pierde, a dispărea, a pieri, a se stinge; **alles vergeht** toate trec; **der Nebel vergeht** ceaţa dispare; **der Schmerz wird bald** ~ durerea va trece, va înceta în curând; (cu *dat.)* **ihm verging der Appetit** i-a pierit pofta de mâncare; **es verging ihm Hören und Sehen vor Schmerz** a văzut stele verzi de durere; **das Lachen wird ihm** ~ o să-i treacă pofta de râs; **mir ist alle Lust vergangen** mi-a trecut tot cheful. **3.** *(vor)* a muri, a se prăpădi (de...); **er vergeht vor Furcht** moare de frică; **sie vergeht vor Gram** se prăpădeşte de durere, de supărare; **vor Langerweile** ~ a muri de plictiseală; **vor Scham** ~ a muri de ruşine; **ich vergehe vor Ungeduld** mor de nerăbdare. **II.** *refl. (h) (an* cu *dat.; gegen)* **1.** a greşi, a păcătui, a fi culpabil; **sich an etwas** ~ a păcătui faţă de ceva; **er hat sich tätlich an mir vergangen** a ridicat mâna asupra mea; **sich gegen das Gesetz** ~ a (în)călca legea; **sich gegen jn.** ~ a ofensa pe cineva. **2.** a se rătăci. **III.** *tr. (h) (sich (dat.); fam.)* a face să treacă, să dispară umblând; **sich die Zeit** ~ a-şi petrece vremea umblând; a-şi omorî timpul cu plimbarea; **sich die Steifigkeit** ~ a se dezmorţi umblând.

Vergehen, *-s, -, n.* **1.** *sg.* trecere, scurgere; **das ~ der Jahre** trecerea, scurgerea anilor. **2.** *(jur.)* delict, contravenţie, vină; **sich eines ~s schuldig machen** a comite un delict.

Vergehung, *-en, f.* v. Vergehen **(2).**

vergeigen, *vergeigte, vergeigt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** *(în expr.)* **seine Zeit** (sau **sich** *(dat.)* **die Zeit**) ~ a-şi trece timpul cântând la vioară; **sich** *(dat.)* **die Grillen** ~ a-şi alunga gândurile negre cântând la vioară. **2.** a toca, a prăpădi, a risipi.

vergeilen, *vergeilte, vergeilt, vb. (s) intr. (despre plante)* a creşte plăpând (din cauza lipsei de lumină).

Vergeilung *f. sg. (despre plante)* creştere plăpândă (din cauza lipsei de lumină).

vergeisten, *vergeistete, vergeistet (du vergeistest, er vergeistet), vb.* **I.** *tr. (h)* v. vergeistigen. **II.** *intr. (s) (fam.)* a dispărea, a se evapora.

vergeistern, *vergeisterte, vergeistert, vb. (h) tr.* **1.** v. vergeistigen. **2.** *(rar)* a fermeca, a încânta. **3.** *(rar)* a duce la disperare.

vergeistigen, *vergeistigte, vergeistigt, vb. (h) tr.* **1.** a spiritualiza. **2.** *(chim., înv.)* a alcooliza.

vergeistigt **I.** *part. trec.* de la vergeistigen. **II.** *adj.* **1.** spiritualizat; **ein ~es Gesicht** o figură spiritualizată. **2.** *(chim.)* alcoolizat.

Vergeistigung *f. sg.* spiritualizare.

vergelben, *vergelbte, vergelbt, vb. (s) intr. (înv.)* v. vergilben.

Vergelt, *-(e)s, -e, m.* (şi *n.)* v. Vergeltung.

vergelten, *vergalt, vergolten (du vergiltst, er vergilt), vb. (h) tr.* **1.** a răsplăti, a recompensa, a întoarce; **wie soll ich dir das ~?** cum să-ţi răsplătesc aceasta? *(pop.)* **vergelt's Gott!** bogdaproste! mulţumesc! **Wohltat mit Undank** ~ a plăti binele cu rău; **das werde ich ihm ~! a)** pentru asta am să-l răsplătesc, am să mă revanşez pentru asta; **b)** am să mă răzbun! asta i-o plătesc eu! **Gleiches mit Gleichem** ~ a plăti cu aceeaşi monedă. **2.** a restitui; a despăgubi (pentru ceva). **3.** a plăti; **eine Schuld** ~ a achita o datorie.

vergeltend **I.** *part. prez.* de la vergelten. **II.** *adj.* răzbunător.

Vergelter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care răsplăteşte; răzbunător(-oare).

Vergeltung *f. sg.* **1.** răsplată, recompensă; **zur** ~ ca răsplată. **2.** plată, recompensă, remuneraţie. **3.** revanşă. **4.** răzbunare, represalii; **er übt ~ an ihm** se răzbună pe el.

Vergeltungs|akt, *-(e)s, -e, m.* faptă, acţiune de răzbunare.

Vergeltungsmaßnahme, *-n, f.* măsură represivă, represalii.

Vergeltungsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* **1.** drept de represiune. **2.** drept la recompensă.

vergenossenschaften, *vergenossenschaftete, vergenossenschaftet (du vergenossenschaftest, er vergenossenschaftet),* **vergenossenschaftlichen**, *vergenossenschaftlichte, vergenossenschaftlicht, vb. (h) tr. (ist., în fosta R.D.G.)* a cooperativiza, a transforma în cooperativă, a include în cooperativă; a colectiviza.

Vergenossenschaftlichung *f. sg. (ist., în fosta R.D.G.)* cooperativizare, colectivizare.

vergesellschaften, *vergesellschaftete, vergesellschaftet (du vergesellschaftest, er vergesellschaftet), vb. (h) (pol.)* **I.** *tr.* **1.** a socializa; a colectiviza; a cooperativiza. **2.** a constitui într-o societate. **II.** *refl.* a se asocia, a se uni.

vergesellschaftet **I.** *part. trec.* de la vergesellschaften. **II.** *adj.* **1.** socializat; colectivizat; cooperativizat; **~e Arbeit** muncă socializată; **~er Bodenbesitz** proprietate agrară socializată; **~er Handel** comerţ socializat. **2.** transformat în societate; asociat.

Vergesellschaftung *f. sg.* **1.** *(ec.)* socializare; **die ~ der Produktionsmittel** socializarea mijloacelor de producţie. **2.** asociere.

vergessen[1], *vergaß, vergessen (du, er vergisst), vb. (h)* **I.** *tr.* a uita; **ich habe es ganz** ~ am uitat complet de aceasta; **das werde ich dir nie** ~ n-am să ţi-o uit niciodată; **vergiss meiner** (sau **mich**) **nicht!** nu mă uita! **vergiss es ja nicht!** nu cumva să uiţi! **dass ich**

nicht vergesse... (ca) să nu uit...; **ich habe das Buch** ~ am uitat (să iau) cartea; **seine Pflicht** ~ a-și uita îndatoririle; **das lässt** (sau **macht) mich meinen Kummer** ~ asta mă face să-mi uit supărarea, necazul; *(în expr.)* **er vergisst darüber Essen und Trinken** uită și cum îl cheamă când e vorba de asta. **II.** *intr. (reg.; auf, an* cu *ac.)* a uita; **vor lauter Spielen vergisst er auf das Essen** de atâta joacă uită până și să mănânce. **III.** *refl.* **1.** a reacționa iritat; a-și pierde controlul; **wie konntest du dich so weit ~, ihn zu schlagen** cum ai putut să-ți pierzi controlul într-atât, încât să-l lovești? **2.** *(reg.)* a se uita, a fi uitat; **das vergisst sich rasch** asta se uită repede.

vergessen[2] **I.** *part. trec.* de la v e r g e s s e n[1]. **II.** *adj.* uitat; **das soll für immer ~ sein** să fie uitat pentru totdeauna.

Vergessenheit *f. sg.* uitare; **in ~ geraten** (sau **kommen)** sau **der ~ anheimfallen** a fi dat uitării, a fi uitat; **den Schleier der ~ über etwas decken** a lăsa vălul uitării peste ceva; **der ~ entreißen** a dezgropa, a readuce în actualitate, a scoate de sub vălul uitării.

vergesslich *adj.* uituc.

Vergesslichkeit *f. sg.* lipsă de memorie, uitucealǎ; **aus ~** fiindcă am uitat, din uituceală.

vergeuden, *vergeudete, vergeudet (du vergeudest, er vergeudet), vb. (h) tr.* a risipi, a cheltui, a irosi, a prăpădi, a toca; **die Zeit** ~ a pierde vremea; **seine Kräfte** ~ a-și irosi puterile; **sein Geld** ~ a-și risipi banii.

Vergeuder, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* risipitor(-oare).

Vergeudung *f. sg.* risipă.

vergewaltigen, *vergewaltigte, vergewaltigt, vb. (h) tr.* **1.** a silui, a viola; **ein Mädchen** ~ a viola o fată. **2.** a violenta, a sili, a forța, a constrânge (prin brutalitate sau violență), a asupri. **3.** *(fig.)* a silui, a maltrata; **die deutsche Sprache** ~ a stâlci limba germană.

Vergewaltiger, *-s, -, m.* **1.** violator, siluitor. **2.** asupritor.

Vergewaltigung, *-en, f.* **1.** viol, siluire. **2.** violentare, asuprire. **3.** violență comisă împotriva unei persoane.

vergewerkschaften, *vergewerkschaftete, vergewerkschaftet (du vergewerkschaftest, er vergewerkschaftet), vb. (h) tr.* a subordona unui sindicat.

vergewissern, *vergewisserte, vergewissert, vb. (h) refl.* (cu *gen.* sau *über* cu *ac.)* a (se) convinge, a (se) asigura; **sich ~, dass die Türe abgeschlossen ist** a se asigura, a se convinge că ușa este încuiată.

Vergewisserung *f. sg.* convingere, asigurare.

vergießen, *vergoss, vergossen (du, er vergießt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a vărsa; **Wasser** ~ a vărsa apă (din greșeală); **Blut** ~ a vărsa sânge, a ucide; **sein Blut fürs Vaterland** ~ a-și vărsa sângele pentru patrie; **Tränen** ~ a vărsa lacrimi. **2.** *(fam.)* a uda prea tare; **Blumen** ~ a strica florile udându-le prea tare. **3.** *(metal.)* a turna greșit. **4.** *(metal.)* a consuma la turnat; **viel Blei** ~ a folosi mult plumb la turnat. **5.** a fixa, a înțepeni (ceva) cu ajutorul unui metal turnat. **II.** *refl.* **1.** a se vărsa, a se revărsa; **die Wolken ~ sich** norii se scutură. **2.** *(metal.)* a se turna greșit, a se greși la turnat.

Vergießen, *-s, n. sg.* **1.** vărsare. **2.** *(metal.)* turnare (în lingotiere).

Vergießung, *-en, f.* vărsare, revărsare.

vergiften, *vergiftete, vergiftet (du vergiftest, er vergiftet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a otrăvi, a intoxica; **Speisen** ~ a otrăvi alimente; **einen Menschen** ~ a otrăvi un om. **2.** *(fig.)* a învenina, a distruge; **sie hat ihm das Leben vergiftet** i-a otrăvit, i-a înveninat viața, i-a mâncat zilele. **II.** *(refl.)* **1.** a se otrăvi. **2.** *(med.)* a se intoxica.

Vergifter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care prepară otrăvuri sau care otrăvește, otrăvitor(-oare).

Vergiftung, *-en, f.* **1.** otrăvire. **2.** *(fig.)* înveninare, distrugere. **3.** *(med.)* intoxicare.

Vergiftungs|erscheinung, *-en, f.* simptom, semn de intoxicare.

Vergiftungsfall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** caz de otrăvire. **2.** *(med.)* caz de intoxicație.

Vergiftungsgefahr, *-en, f.* **1.** pericol de otrăvire. **2.** *(med.)* pericol de intoxicație.

Vergiftungskrankheit, *-en, f.* v. V e r g i f t u n g **(3).**

Vergiftungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare, tentativă de otrăvire.

vergilben, *vergilbte, vergilbt, vb. (s) intr.* **1.** *(despre hârtii, documente etc.)* a se îngălbeni (de vreme). **2.** a păli. **3.** a se veșteji, a se ofili.

vergilbt I. *part. trec.* de la v e r g i l b e n. **II.** *adj.* **1.** îngălbenit de vreme. **2.** pălit. **3.** veștejit, ofilit.

vergipsen, *vergipste, vergipst (du, er vergipst), vb. (h) tr.* **1.** a tencui cu ipsos, a astupa, a lipi cu ipsos. **2.** *(pop.; jm. etwas)* a strica (cuiva ceva). **3.** *(pop.)* a lua peste picior.

Vergissmein|nicht, *-s, -e, n. (bot.)* miozotis, nu-mă-uita *(Myosotis).*

vergittern, *vergitterte, vergittert, vb. (h) tr.* a zăbreli, a închide cu un grilaj, cu gratii; **mit Holz** ~ a monta grilaj, gratii de lemn (la ceva).

vergittert I. *part. trec.* de la v e r g i t t e r n. **II.** *adj.* zăbrelit, închis cu grilaj, cu gratii; **hinter ~en Fenstern** după ferestre zăbrelite.

Vergitterung, *-en, f.* **1.** *sg.* zăbrelire. **2.** grilaj, gratii.

verglasbar *adj. (tehn.)* vitrifi(c)abil.

Verglasbarkeit *f. sg. (tehn.)* vitrifi(c)abilitate.

verglasen, *verglaste, verglast (du, er verglast), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a pune geamuri; **ein Fenster** ~ a pune geamuri la o fereastră. **2.** *(tehn.)* a vitrifi(c)a. **3.** a acoperi cu glazură. **II.** *intr. (s)* **1.** a deveni sticlos. **2.** *(tehn., mineral.)* a se vitrifi(c)a.

verglast I. *part. trec.* de la v e r g l a s e n. **II.** *adj.* **1.** prevăzut cu geamuri; **eine ~e Veranda** geamlâc. **2.** sticlos; **~e Augen** ochi sticloși. **3.** vitrifi(c)at.

Verglasung, *-en, f.* **1.** punere a geamurilor. **2.** *(tehn., mineral.)* transformare în sticlă, vitrificare.

Vergleich, *-(e)s, -e, m.* **1.** comparație; **einen ~ anstellen (durchführen** sau **ziehen)** a compara, a face o comparație; **den ~ aushalten** a suporta comparația, a rezista la comparație; **im ~ zu** (sau **mit)...** în comparație cu...; **das kann damit gar nicht in ~ kommen** nici nu se poate compara cu asta; **das ist kein ~ gegen heute morgen** nici nu se compară cu azi dimineață; **ohne** ~ incomparabil, fără pereche; **jeder ~ hinkt** orice comparație șchioapătă; **treffender** ~ comparație potrivită. **2.** înțelegere, învoială, acord, convenție, tranzacție; aranjament, compromis; **einen ~ schließen** a se învoi, a se înțelege; **auf einen ~ eingehen** a cădea la învoială, a accepta o tranzacție. **3.** *(fin.)* concordat.

vergleichbar *adj.* comparabil, de comparat; de asemuit.

Vergleichbarkeit *f. sg.* comparabilitate.

Vergleichbarkeitsgesetz, *-es, n. sg. (mat.)* lege de similitudine.

vergleichen, *verglich, verglichen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a compara; **zwei Personen** ~ a compara două persoane; **mit etwas** ~ a compara cu ceva; **mit nichts zu** ~ incomparabil, de necomparat. **2.** a împăca, a aplana, a pune de acord, a nivela; **die streitenden Parteien** ~ a împăca părțile adverse. **3.** *(tehn.)* a nivela, a aduce la același nivel, a uniformiza. **4.** a controla, a verifica, a confrunta; **eine Abschrift mit dem Original** ~ a compara copia cu originalul, a colaționa. **II.** *refl. (reciproc* sau cu *mit)* **1.** a se compara, a se măsura (cu...). **2.** a se împăca, a cădea de acord (cu...).

vergleichend I. *part. prez.* de la v e r g l e i c h e n. **II.** *adj.* comparativ; comparat; **~e Sprachwissenschaft** lingvistică comparată.

Vergleicher, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care compară. **2.** persoană care confruntă, colaționează. **3.** *m.* instrument de comparație (a două măsuri).

vergleichlich *adj.* v. v e r g l e i c h b a r.

Vergleichsbasis, *-basen, f.* bază de comparație.

Vergleichsform, *-en, f. (lingv.)* formă de comparație.

Vergleichsgläubiger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* creditor(-oare) participant(ă) la o acțiune juridică de concordat.

Vergleichsgröße, *-n, f.* termen de comparație.

Vergleichsjahr, *-(e)s, -e, n. (ec.)* an de bază, de referință.

Vergleichslehre, *-n, f. (tehn.)* etalon, calibru comparativ.

Vergleichslohn, *-(e)s, -löhne, m. (ec.)* salariu de referință.

Vergleichslösung, *-en, f.* **1.** soluție de împăcare, de conciliere. **2.** *(chim.)* soluție de comparație.

vergleichsmäßig *adj.* potrivit înțelegerii.

Vergleichsmaß|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* etalon de comparație.

Vergleichsmiete, *-n, f. (ec.)* chirie de referință.

Vergleichsmikroskop, *-s, -e, n.* microscop comparator.

Vergleichsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de comparație.

Vergleichs|partikel, *-n, f. (lingv.)* particulă, conjuncție comparativă.

Vergleichs|punkt, *-(e)s, -e, m. (stil.)* punct de întâlnire, aspect comun a două obiecte comparate; tertium comparationis.

Vergleichs|satz, *-es, -sätze, m. (lingv.)* propoziție comparativă.

Vergleichs|schuldner, *-s, -, m. (ec.)* debitor participant la o acțiune juridică de concordat.

Vergleichs|spektrum, *-s, -tra* (sau *-tren), n. (fiz.)* spectru de comparație.

Vergleichs|stufe, *-n, f. (lingv.)* unul din cele 3 grade de comparație.

Vergleichsverfahren, *-s, -, n. (jur.)* moratoriu, acțiune juridică de concordat.

Vergleichsversuch, *-(e)s, -e, m.* **1.** încercare de împăcare, de conciliere. **2.** încercare de comparație.

Vergleichsweg, *-(e)s, -e, m.* cale, mijloc de împăcare, de înțelegere; **im ~e** pe calea înțelegerii.

vergleichsweise *adv.* **1.** prin comparație. **2.** prin tranzacție.

Vergleichszeit, *-en, f.* timp de comparație.

Vergleichszeitraum, *-(e)s, -räume, m. (ec.)* perioadă de referință.

Vergleichsziel, *-(e)s, -e, n. (geod.)* proiect de comparare, de bază.

Vergleichung, *-en, f.* **1.** comparație. **2.** împăcare, aplanare. **3.** *(tehn.)* nivelare, egalizare, uniformizare. **4.** confruntare, colaționare; verificare, controlare.

Vergleichungsgrad, *-(e)s, -e, m. (gram.)* grad de comparație.

Vergleichungslinie [-niə], *-n, f. (geod.)* (linie de) bază.

Vergleichungs|partikel, *-n, f. (gram.)* particulă de comparație.

Vergleichungs|punkt, *-(e)s, -e, m.* v. V e r g l e i c h s p u n k t.

Vergleichungs|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție comparativă.

Vergleichungs|stufe, *-n, f.* v. V e r g l e i c h u n g s g r a d.

Vergleichungsvermögen, *-s, -, n.* capacitate de comparare.

vergleichungsweise *adv.* v. v e r g l e i c h s w e i s e.

vergleiten, *verglitt, verglitten (du vergleitest, er vergleitet), vb. (s) intr.* a (a)luneca.

vergletschern, *vergletscherte, vergletschert, vb. (s) intr. (geol.)* a se transforma în ghețar.

Vergletscherung, *-en, f. (geol.)* glaciarizare, glaciație.

verglichen I. *part. trec.* de la v e r g l e i c h e n. **II.** *adj.* **1.** comparat; **mit ihm** ~ în comparație cu el. **2.** împăcat, aplanat, pus de acord. **3.** *(tehn.)* nivelat, uniformizat. **4.** controlat, verificat, confruntat, colaționat.

verglimmen, *verglimmte, verglimmt* (și *verglomm, verglommen), vb. (s) intr.* a înceta să ardă, a se stinge treptat, a mocni stingându-se.

verglimmend I. *part. prez.* de la v e r g l i m m e n. **II.** *adj.* pe cale de a se stinge; *(fig.)* **er ist ein ~es Licht** e pe ducă, se stinge văzând cu ochii.

verglühen, *verglühte, verglüht, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** (și *refl.)* a (se) înfierbânta peste limită, a (se) distruge prin înfierbântare. **2.** a arde (porțelan). **II.** *intr. (s)* **1.** *(despre meteoriți, sateliți)* a se dezagrega prin incandescență. **2.** a se răci (treptat); **das Eisen ~ lassen** a lăsa fierul (roșu) să se răcească.

Verglüh|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de ardere a porțelanului.

vergnatzen, *vergnatzte, vergnatzt (du, er vergnatzt), vb. (h) tr. (reg.)* a supăra, a necăji.

vergnügen, *vergnügte, vergnügt, vb. (h)* **I.** *tr.* a amuza, a desfăta, a distra. **II.** *refl.* **1.** a se amuza, a se desfăta, a se distra, a petrece; **sich an etwas** ~ a se distra cu un lucru; a se bucura, a avea plăcere de un lucru. **2.** (cu *mit)* a se mulțumi (cu...).

Vergnügen, *-s, -, n.* plăcere, amuzament, desfătare, bucurie; **viel ~!** petrecere bună! **an** (cu *dat.)* **etwas ~ finden** (sau **haben)** a se bucura de ceva, a găsi plăcere în ceva; **ich habe das** ~ am plăcerea; **ich würde mir ein ~ daraus machen** mi-ar face plăcere, ar fi o plăcere pentru mine; **wenn es Ihnen ~ macht** dacă vă face plăcere; **es macht mir** ~ îmi face plăcere; **machen Sie uns das** ~ faceți-ne plăcerea; **das ist doch kein ~ mehr!** asta nu mai e distracție, asta nu mai e plăcere! **aus** (sau **zum)** ~ de plăcere, de amuzament; **mit (dem größten) ~!** cu (cea mai mare) plăcere! **ich erfahre zu meinem ~, dass...** cu plăcere, cu bucurie aflu că...; **lass ihm doch das ~!** lasă-l să se distreze! lasă-l, dacă-i face plăcere!

vergnügenshalber *adv.* v. v e r g n ü g u n g s h a l b e r.

vergnüglich *adj.* **1.** distractiv, plăcut. **2.** voios, mulțumit, vesel, fericit, bine dispus.

Vergnügling, *-s, -e, m. (peior.)* persoană doritoare de plăceri, de distracții; petrecăreț.

vergnügsam *adj.* v. v e r g n ü g l i c h.

vergnügt I. *part. trec.* de la v e r g n ü g e n. **II.** *adj.* vesel, voios, mulțumit, bine dispus; *(adverbial)* **bei uns ging es ~ her** a fost veselie multă la noi, ne-am simțit bine, am fost bine dispuși, cu chef.

Vergnügt|heit, *-en, f. (pl. rar)* veselie, voioșie.

Vergnügung, *-en, f.* distracție, petrecere; amuzament; **an allen ~en teilnehmen** sau **alle ~en mitmachen** a participa, a lua parte la toate distracțiile.

Vergnügungsbetrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** totalitate a instituțiilor și manifestărilor de distracție publică. **2.** v. Vergnügungslokal.

Vergnügungsdampfer, *-s, -, m.* vapor, navă pentru călătorii de agrement.

Vergnügungsfahrt, *-en, f.* plimbare de agrement (cu un vehicul).

vergnügungshalber *adv.* de plăcere, din amuzament.

Vergnügungslokal, *-(e)s, -e, n.* local de distracții (local de dans, varieteu etc.).

vergnügungslustig *adj.* dornic, amator de petreceri.

Vergnügungs|ort, *-(e)s, -e, m.* **1.** localitate de vilegiatură. **2.** v. Vergnügungslokal.

Vergnügungs|park, *-s, -s, m.* parc de distracții.

Vergnügungsreise, *-n, f.* călătorie de plăcere.

Vergnügungsreisende, *-n, -n (ein Vergnügungsreisender), m.* și *f.* persoană care face o călătorie de plăcere; turist.

Vergnügungs|stätte, *-n, f.* v. Vergnügungslokal.

Vergnügungs|steuer, *-n, f.* impozit, taxă pe distracții.

Vergnügungs|sucht *f. sg.* poftă, sete de petreceri, goană după distracții.

vergnügungs|süchtig *adj.* avid de distracții, ahtiat după petreceri.

Vergnügungsviertel, *-s, -, n.* cartier de distracții, de amuzament.

Vergnügungs|zug, *-(e)s, -züge, m.* tren de plăcere, de excursioniști.

vergolden, *vergoldete, vergoldet (du vergoldest, er vergoldet), vb. (h) tr.* **1.** a auri, a sufla cu aur; *(fig.; în expr.; despre copii)* **die Laken ~** a murdări patul. **2.** *(fig.)* a înfrumuseța, a bucura, a lumina, a îndulci; **das Kind vergoldet ihr den Lebensabend** copilul îi însenineazā bătrânețile.

Vergoldepresse, *-n, f. (tipogr.)* presă de poleit.

Vergolder, *-s, -, m.* aurar.

Vergolde|stempel, *-s, -, m. (legătorie)* ștampilă pentru poleire cu aur.

vergoldet I. *part. trec.* de la vergolden. **II.** *adj.* aurit.

Vergoldung, *-en, f.* aurire, poleire cu aur; **nasse ~** aurire cu amalgam.

vergolten I. *part. trec.* de la vergelten. **II.** *adj.* răsplătit, recompensat, plătit.

vergönnen, *vergönnte, vergönnt, vb. (h) tr. (jm. etwas)* **1.** a îngădui, a permite, a acorda (cuiva ceva); **vergönn mir, dich zu begleiten** dă-mi voie să te însoțesc; **er vergönnt ihm die Ehre nicht** nu-i acordă cinstea. **2.** a face parte (cuiva din ceva). **3.** *(înv.)* a invidia.

vergönnt I. *part. trec.* de la vergönnen. **II.** *adj.* **1.** permis, îngăduit; acordat; **wenn es mir ~ ist** dacă-mi este îngăduit, permis. **2.** *(în expr.)* **jm. ~ sein** a avea parte; **das war mir nicht ~** n-am avut parte de aceasta.

vergoren I. *part. trec.* de la vergären. **II.** *adj.* **1.** fermentat; dospit. **2.** alterat, stricat (prin fermentare).

vergossen I. *part. trec.* de la vergießen. **II.** *adj.* vărsat.

vergotten, *vergottete, vergottet (du vergottest, er vergottet), vb.* **I.** *tr. (h)* a zeifica, a diviniza. **II.** *intr. (s)* a deveni zeu.

vergöttern, *vergötterte, vergöttert, vb. (h) tr. (fig.)* a diviniza, a idolatriza, a adora.

Vergötterung, *-en, f. (fig.)* divinizare, idolatrizare, adorare.

vergöttlichen, *vergöttlichte, vergöttlicht, vb. (h) tr.* v. vergotten.

Vergöttlichung, *-en, f.*, **Vergottung** *f. sg.* divinizare.

vergötzen, *vergötzte, vergötzt (du, er vergötzt), vb. (h) tr. (peior.)* a idolatriza.

Vergötzung, *-en, f. (peior.)* idolatrizare.

vergr. *presc.* de la vergriffen epuizat.

vergraben, *vergrub, vergraben (du vergräbst, er vergräbt), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) îngropa; **sein Geld ~** a-și îngropa banii; *(fig.)* **sie vergrub das Gesicht in beide Hände** își îngropa fața în mâini; *(fig.)* **sich unter Büchern ~** a se îngropa în cărți; *(fig.)* **sich in der Provinz ~** a se îngropa, a se înmormânta în provincie. **2.** *(mil.)* a se adăposti săpând tranșee.

Vergrabung, *-en, f.* îngropare.

vergrämen, *vergrämte, vergrämt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a întrista, a amărî. **2.** a petrece în tristețe; **er vergrämt sein Leben** își petrece viața în tristețe, în amărăciune; își amărăște viața. **3.** *(vân.)* a goni, a speria (vânatul cu strigăte). **II.** *refl.* a se întrista, a fi trist, a se mâhni, a se amărî.

vergrämt I. *part. trec.* de la vergrämen. **II.** *adj.* trist, amărât, mâhnit, posomorât.

vergrasen, *vergraste, vergrast, vb. (s) intr. (despre ogoare)* a se acoperi cu iarbă, a fi năpădit de iarbă.

vergrätzen, *vergrätzte, vergrätzt (du, er vergrätzt), vb. (h) tr. (reg.)* v. vergnatzen.

vergrauen, *vergraute, vergraut, vb. (s) intr. (text.)* a deveni gri, a căpăta o nuanță de gri; **vergraute Bettwäsche** lenjerie de pat gri.

vergraulen, *vergraulte, vergrault, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a alunga, a speria; **seine Freunde ~** a-și îndepărta prietenii supărându-i. **2.** a tăia pofta, cheful; **jm. das Eislaufen ~** a-i tăia cuiva pofta de patinaj.

vergreifen, *vergriff, vergriffen, vb. (h)* **I.** *tr.* a greși, a nu nimeri, a nimeri alături; *(muz.)* **die Saite ~** a nimeri coarda de alături. **II.** *refl.* **1.** a greși la luat, a lua din greșeală, a nu nimeri la luat, a apuca greșit; **sich beim Klavierspiel ~** a nimeri clapele de alături, a da pe alături cântând la pian; *(fig.)* **sich in** (sau **bei) der Wahl ~** a alege greșit, a nu nimeri la alegere; **er vergreift sich in den Ausdrücken** își alege greșit expresiile. **2.** *(an* cu *dat.)* a ridica mâna (împotriva cuiva), a se atinge (de cineva sau de ceva); a atenta (la ceva sau la cineva); **er vergreift sich an fremdem Eigentum** pune mâna pe bunul altuia, fură bunul altuia; **er hat sich an ihm vergriffen** a ridicat mâna asupra lui.

vergreisen, *vergreiste, vergreist (du, er vergreist), vb. (s) intr.* a îmbătrâni.

vergreist I. *part. trec.* de la vergreisen. **II.** *adj.* îmbătrânit prea devreme; îmbătrânit foarte mult; senil.

Vergreisung *f. sg.* îmbătrânire.

vergrellen, *vergrellte, vergrellt, vb. (h) tr. (reg.)* a înfuria, a supăra.

vergriffen I. *part. trec.* de la vergreifen. **II.** *adj.* **1.** epuizat, terminat, vândut; **das Buch ist ~** cartea s-a epuizat. **2.** ocupat; **ich bin ~** sunt ocupat, nu sunt liber.

vergroben, *vergrobte, vergrobt, vb. (s) intr.* a se înăspri, a deveni dur, grosolan.

vergröbern, *vergröberte, vergröbert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) înăspri, a (se) face mai dur, mai grosolan, mai mare.

Vergröberung *f. sg.* **1.** înăsprire; pierdere a fineții, a supleții. **2.** *(metal.)* mărire a cristalelor.

Vergrößerer, *-s, -, m.* v. Vergrößerungsapparat.

vergrößern, *vergrößerte, vergrößert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a mări, a lărgi, a spori; **das Geschäft ~** a mări întreprinderea; **ein Lichtbild ~** a mări o fotografie; **das Kapital ~** a mări capitalul. **2.** *(fig.)* a exagera. **II.** *refl.* **1.** a se mări, a se lărgi, a spori; *(fam.)* **sich ~ a)** a lua o locuință mai mare; **b)** a-și extinde magazinul, atelierul, întreprinderea. **2.** *(fig.)* a lua proporții exagerate.

Vergrößerung, *-en, f.* **1.** mărire, lărgire, sporire, creștere; **~ einer Aufnahme** mărire a unei fotografii. **2.** *(fig.)* exagerare. **3.** *(muz.)* augmentare. **4.** *(ec.)* extindere.

Vergrößerungs|apparat, *-(e)s, -e, m. (fot.)* aparat de mărit.

vergrößerungsfähig *adj.* care poate fi mărit.

Vergrößerungsform, *-en, f. (lingv.)* formă augmentativă.

Vergrößerungsgerät, *-(e)s, -e, n.* v. Vergrößerungsapparat.

Vergrößerungsglas, *-es, -gläser, n.* lupă.

Vergrößerungsgrad, *-(e)s, -e, m. (fot., optică)* grad de mărire, putere măritoare.

Vergrößerungslinse, *-n, f.* lentilă măritoare, lupă.

Vergrößerungsmesser, *-s, -, m. (tehn.)* instrument pentru măsurarea puterii măritoare.

Vergrößerungs|silbe, *-n, f. (lingv.)* sufix augmentativ.

Vergrößerungs|spiegel, *-s, -, m.* oglindă concavă, oglindă măritoare.

Vergrößerungsver|hältnis, *-ses, -se, n. (astron.)* grosisment.

vergroß|städtern, *vergroßstädterte, vergroßstädtert, vb. (s) intr.* **1.** (și *fig.*) a deveni locuitor de oraș mare, de metropolă. **2.** a se transforma în oraș mare.

vergrübeln, *vergrübelte, vergrübelt (ich vergrüb(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(în expr.)* **seine Zeit ~** a-și petrece vremea stând pe gânduri, rumegându-și gândurile. **2.** a denatura prin prea multe raționamente. **II.** *refl.* a se cufunda în raționamente și subtilități, a se consuma în frământări.

vergrübelt I. *part. trec.* de la vergrübeln. **II.** *adj.* v. grüblerisch.

vergrünen, *vergrünte, vergrünt, vb. (s) intr. (despre vegetație)* **1.** a-și pierde culoarea verde; a se veșteji, a se ofili. **2.** a (se) înverzi, a căpăta culoarea verde.

Vergrünung, *-en, f.* **1.** veștejire. **2.** *(bot.)* malformație la plante manifestată prin creșterea de frunze verzi în locul petalelor colorate sau a altor părți ale florii.

vergucken, *verguckte, verguckt, vb. (h) refl. (fam.)* **1.** a vedea greșit, a (i) se părea (cuiva); **du hast dich wahrscheinlich verguckt** probabil ți s-a părut. **2.** *(fam.)* a se îndrăgosti; **er verguckte sich in sie** s-a îndrăgostit de ea.

vergülden, *vergüldete, vergüldet (du vergüldest, er vergüldet), vb. (h) tr. (poet.)* v. vergolden.

Vergunst *f. sg. (în expr.)* **mit ~** cu voia dumneavoastră, dacă-mi dați voie, dacă-mi permiteți.

vergünstigen, *vergünstigte, vergünstigt, vb. (h) tr. (înv.)* **1.** a reduce (prețul). **2.** a favoriza, a avantaja.

Vergünstigung, *-en, f.* **1.** reducere de preț; **eine steuerliche ~ gewähren** a acorda un privilegiu fiscal. **2.** favoare, hatâr, avantaj.

vergüten, *vergütete, vergütet (du vergütest, er vergütet), vb. (h) tr.* **1.** a răsplăti, a compensa, a restitui, a rambursa; **jm. die Kosten ~** a rambursa cuiva cheltuielile; **sich** *(dat.)* **die Kosten ~ lassen** a cere rambursarea cheltuielilor; **ich werde Ihre Mühe ~** am să vă răsplătesc osteneala. **2.** *(tehn.)* a ameliora, a perfecționa. **3.** *(metal.)* a înnobila, a îmbunătăți.

Vergütung, *-en, f.* **1.** despăgubire, compensație, restituire, rambursare; **~ eines Schadens** despăgubire. **2.** *(metal.)* îmbunătățire, înnobilare, perfecționare.

Vergütungsdienst|alter, *-s, n. sg.* vechime în serviciu.

Vergütungs|stahl, *-(e)s, -e* (și *-stähle), m.* oțel ameliorabil, de îmbunătățire.

verh. *presc.* de la verheiratet căsătorit(ă).

Ver|hack, *-(e)s, -e, m. (înv.)* v. Verhau.

ver|hacken, *verhackte, verhackt, vb. (h) tr.* **1.** a toca, a tăia (în) bucăți mici. **2.** a baricada, a închide cu o întăritură.

Verhackert, *-s, m. sg. (austr.)* pastă, aliment din carne de porc afumată și tocată pentru întins pe pâine.

ver|hack|stücken, *verhackstückte, verhackstückt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** *(reg.)* a lua în discuție, a se sfătui cu privire la ceva. **2.** (și *fig.*) a face harcea-parcea; a nu lăsa nimic întreg.

ver|häddern, *verhädderte, verhäddert, vb. (h) tr.* și *refl.* v. verheddern.

Ver|haft, *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **in ~ nehmen** a aresta.

ver|haften, *verhaftete, verhaftet (du verhaftest, er verhaftet), vb. (h) tr.* **1.** a aresta, a deține; **er wird von der Polizei verhaftet** este arestat de poliție. **2.** a fixa, a încopcia, a înfige, a prinde. **3.** *(înv.)* a da amanet, a ipoteca. **4.** *(reg.)* a închiria, a da cu chirie.

ver|haftet I. *part. trec.* de la verhaften. **II.** *adj.* **1.** arestat, deținut. **2.** legat (de ceva); **der Scholle ~** (cu *dat.* sau cu *mit*) legat de glie; **er ist seiner Zeit ~** este legat de epoca sa; **jm. ~ sein** a fi obligat cuiva.

Ver|haftete, *-n, -n (ein Verhafteter), m.* și *f.* arestat(ă), deținut(ă).

Ver|haftnahme, *-n, f.* v. Verhaftung.

Ver|haftsbefehl, *-(e)s, -e, m.* v. Verhaftungsbefehl.

Ver|haftung, *-en, f.* arestare, deținere.

Ver|haftungsbefehl, *-(e)s, -e, m.* ordin, mandat de arestare, de deținere; **einen ~ erlassen** a emite un mandat de arestare.

Ver|haftungsbrief, *-(e)s, -e, m.* mandat de aducere, de arestare.

ver|hageln, *verhagelte, verhagelt, vb. (h) intr. (și impers.) (despre grindină)* a bate, a distruge; **es hat den Weizen verhagelt** grindina a distrus grâul; *(fig.; în expr.)* **ihm ist die Petersilie verhagelt** i s-au înecat corăbiile.

ver|hagern, *verhagerte, verhagert, vb. (s) intr.* a slăbi, a se usca, a se face uscățiv, a se sfriji.

ver|haken, *verhakte, verhakt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) prinde în cârlige.

Ver|hakung, *-en, f.* prindere în cârlige.

ver|hallen, *verhallte, verhallt, vb. (s) intr. (despre sunete)* a se pierde, a se stinge, a înceta să se mai audă; **das Hundegebell verhallte** lătratul câinilor se stinse, încetă; **das Wort verhallt, die Schrift verbleibt** vorba zboară, ce este scris rămâne.

Ver|halt, *-(e)s, -e, m. (înv.)* **1.** *sg.* ținută, conduită, purtare, comportament. **2.** situație, stare de fapt.

ver|halten[1], *verhielt, verhalten (du verhältst, er verhält), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a reține, a stăpâni, a opri; **den Atem ~** a-și ține răsuflarea; **den Harn ~** a avea retenție de urină; **das Lachen ~** a-și stăpâni râsul; **bis zur Zielgeraden verhielt der Jockei sein Pferd** jocheul și-a reținut, și-a înfrânat calul până aproape de potou; **den Schritt ~** a încetini

pasul; **die Stimme** ~ a-și reține vocea; **jm. den Mund** ~ a închide gura cuiva; a face pe cineva să tacă, să-și țină gura. **2.** a ascunde, a tăinui, a nu da pe față; **ich werde euch nicht** ~, **dass...** n-am să vă ascund că... **3.** *(zu)* a constrânge, a obliga, a sili (la ceva). **4.** *(reg.)* a reține, a opri (pe cineva). **II.** *intr. (s)* a se opri; **ihm verhielt der Atem** i s-a oprit respirația. **III.** *refl. (h)* **1.** a se purta, a se comporta; **ich weiß nicht, wie ich mich** ~ **soll** nu știu cum să mă port, ce să fac, ce atitudine să iau; **er verhält sich passiv** se comportă pasiv, are o atitudine pasivă; **er verhält sich ruhig** stă liniștit. **2.** *(mat.)* a fi în raport de; **die beiden Größen** ~ **sich zueinander wie 1 zu 2** cele două mărimi sunt una față de alta în raport de 1 la 2; **sich umgekehrt** ~ a fi în raport invers. **3.** *(unipers.)* a fi, a sta, a se petrece; **wie verhält sich diese Sache?** cum stă chestiunea aceasta? **es verhält sich damit ganz anders** chestiunea stă cu totul altfel, lucrurile stau cu totul altfel. **4.** a sta, a se ține; **das Wild verhält sich im Bau** vânatul stă, se ține ascuns în vizuină. **5.** *(despre cai)* a se speria, a nu asculta; **ein sich ~des Pferd a)** un cal sperios; **b)** un cal care-și încetinește pasul în mers contra voinței călărețului.

ver|hạlten[2] **I.** *part. trec.* de la verhalten[1] **II.** *adj.* reținut, stăpânit; **~e Stimme** voce reținută; **~e Stimmung** atmosferă reținută; **mit ~em Zorn** cu mânie stăpânită, stăpânindu-și mânia; *(mil.)* **~er Schritt** pas scurt.

Ver|hạlten, *-s, n. sg.* **1.** purtare; comportament, comportare, ținută, conduită; atitudine; **tadelloses** ~ conduită ireproșabilă. **2.** *(fiz. atom. în expr.)* **kritisches** ~ stare critică.

Ver|hạltenheit *f. sg.* reținere, stăpânire.

Ver|hạltens|änderung, *-en, f.* schimbare a comportamentului.

ver|hạltens|auf|fällig *adj. (psih., med.)* având un comportament neobișnuit.

Ver|hạltensforscher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* etolog(ă), persoană ocupată cu studiul comportamentului.

Ver|hạltensforschung *f. (zool.)* etologie, studiul comportamentului.

ver|hạltensge|stört *adj. (psih.)* cu tulburări comportamentale.

Ver|hạltensregel, *-n, f.* regulă, normă de comportare.

Ver|hạltens|störung, *-en, f. (med., psih.)* tulburare, dereglare în comportament.

Verhạltens|therapie, *-n* [-i:ən], *f.* terapie pentru tratarea tulburărilor de comportament.

Ver|hạltensweise, *-n, f.* mod de comportare.

ver|hä̩ltlich *adj.* și *adv.* proporțional.

Ver|hä̩ltnis, *-ses, -se, n.* **1.** raport; proporție; **ein geometrisches** ~ un raport geometric; **im** ~ **von 4 zu 5** în raport de 4 la 5; **das** ~ **zwischen Lohn und Arbeit, Nachfrage und Angebot** raportul dintre muncă și salariu, dintre cerere și ofertă; **im** ~ în raport proporțional; **im umgekehrten** ~ invers proporțional; **den Gewinn nach dem** ~ **der Arbeit verteilen** a împărți câștigul proporțional cu munca. **2.** *pl.* condiții, împrejurări, circumstanțe, situație; mijloace; **die näheren ~se** detaliile, amănuntele; **klimatische ~se** condiții climaterice; **die politischen ~se** situația politică; **seine ~se bessern sich** situația sa se îmbunătățește, se ameliorează; **er gibt mehr aus als seine ~se es erlauben** cheltuiește mai mult decât îi permite situația, decât îi permit mijloacele; **bei uns liegen die ~se anders** la noi e altă situație, la noi lucrurile stau altfel; **er lebt in angenehmen ~sen** trăiește în condiții plăcute; **ich bin nicht in den besten ~sen** situația mea nu este dintre cele mai bune; **unter den jetzigen ~sen** în împrejurările actuale; **unter sehr schwierigen ~sen** în condiții foarte grele. **3.** raport, legătură, relație; **gespanntes** ~ raporturi încordate; **ich konnte zu ihm kein näheres** ~ **gewinnen** nu am reușit să intru în relații mai apropiate cu el; **sträfliches** ~ raporturi vinovate; **vertrautes** ~ raport intim; **in freundschaftlichen ~sen mit** (sau **zu**) **jm. stehen** a fi în raporturi, în relații de prietenie cu cineva; **sie stehen in schlechtem** ~ **zueinander** sunt în raporturi proaste unul cu altul, nu stau bine unul cu altul; **in welchem** ~ **stehen Sie zu ihm?** în ce raporturi sunteți cu el? **4.** legătură de dragoste; **mit jm. ein** ~ **eingehen** a începe o legătură cu cineva; **sie haben miteinander ein** ~ sunt în relații de dragoste; **das** ~ **lösen** a rupe o legătură de dragoste. **5.** *(fam.)* iubit(ă), amant(ă), legătură; **sich** *(dat.)* **ein** ~ **anschaffen** a-și lua un amant, un iubit; **er geht jeden Sonntag mit seinem** ~ **aus** se plimbă în fiecare duminică cu drăguța lui.

Ver|hä̩ltnis|anteil, *-(e)s, -e, m.* cotă-parte, parte proporțională; *(com.)* dividend.

ver|hä̩ltnisgleich *adj.* proporțional.

Ver|hä̩ltnisgleichung, *-en, f. (mat.)* proporție.

ver|hä̩ltnislos *adj.* neproporțional, fără proporții, disproporționat.

ver|hä̩ltnismäßig *adj.* și *adv.* relativ; **die ~e Größe der Aufgabe** mărimea sau importanța relativă a problemei; **das ist** ~ **leicht** asta e relativ ușor; *(com.)* pro rata.

Ver|hä̩ltnismäßigkeit *f. sg.* proporționalitate; proporție.

Ver|hä̩ltnismesser, *-s, -, m. (mat.)* logometru.

Ver|hä̩ltnisregel, *-n, f. (mat.)* regulă de trei, regulă de proporție.

Ver|hä̩ltniswahl, *-en, f. (pol.)* alegere după sistemul reprezentării proporționale.

Ver|hä̩ltniswahlrecht, *-(e)s, n. sg.* **1.** sistem electoral bazat pe reprezentare proporțională. **2.** drept de vot proporțional.

ver|hä̩ltniswidrig *adj.* neproporțional; disproporționat.

Ver|hä̩ltniswort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* prepoziție.

Ver|hä̩ltniszahl, *-en, f. (mat.)* număr proporțional.

Ver|hạltung, *-en, f.* **1.** v. Verhalten. **2.** *(med.)* retenție.

Ver|hạltungsbefehl, *-(e)s, -e, m.* ordin, consemn.

Ver|hạltungsmaßregel, *-n, f.* regulament, regulă de comportare, directivă, instructaj, instrucțiune, ordin.

Ver|hạltungsweise, *-n, f.* v. Verhaltensweise.

ver|hạndeln, *verhandelte, verhandelt (ich verhand(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a vinde, a comercializa, a negocia, a pune în vânzare. **2.** a pierde prin negoț; **er hat sein ganzes Vermögen verhandelt** și-a pierdut toată averea în speculații comerciale. **3.** *(jur.)* a judeca, a dezbate; **seine Sache wird vor Gericht verhandelt** cauza lui este dezbătută în fața tribunalului. **II.** *intr. (über* cu *ac.)* a discuta, a trata, a duce tratative; a negocia; a delibera, a se consfătui (despre ceva).

Ver|hạndler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (austr.)* v. Verhandlungsführer.

Ver|hạndlung, *-en, f.* **1.** tratare, dezbatere, judecare, negociere, discutare, deliberare; **gerichtliche** ~ dezbatere judiciară; **öffentliche** ~ dezbatere publică. **2.** *pl.* tratative; **~en einleiten** (sau **anbahnen**) a începe tratative; **die ~en machen Fortschritte** tratativele progresează; **er ist zu ~en bereit** este dispus să discute, să negocieze.

Ver|hạndlungs|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comisie, comitet pentru tratative.

Ver|hạndlungsbefugnis, *-se, f.* competență, drept de a negocia.

ver|hạndlungsbereit *adj.* dispus, gata, de acord de a duce tratative.

Ver|hạndlungsbereitschaft *f. sg.* dispoziție, acord de a duce tratative, negocieri.

Ver|hạndlungsbericht, *-(e)s, -e, m.* dare de seamă asupra dezbaterilor.

Ver|hạndlungs|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes, rezultat al negocierilor.

Ver|hạndlungs|ergebnis *-ses, -se, n.* rezultat al tratativelor, al negocierilor.

ver|hạndlungsfähig, *adj.* **1.** *(jur.)* apt să-și apere interesele în tratative sau negocieri. **2.** gata, pregătit de a fi discutat, negociat; **dieser Punkt ist nicht** ~ despre acest punct nu se poate trata, negocia.

Ver|hạndlungsführer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană, reprezentant(ă) care participă la tratative, la negocieri; negociator(-oare).

Ver|hạndlungsgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* obiect al tratativelor, al negocierilor.

Ver|hạndlungsgrundlage, *-n, f.* bază de discuție.

Ver|hạndlungskomitee, *-s, -s, n.* v. Verhandlungsausschuss.

Ver|hạndlungsleiter, *-s, -, m.* conducător al dezbaterii; conducător al tratativelor.

Ver|hạndlungsmiss|erfolg, *-(e)s, -e, m.* eșec al negocierilor.

Ver|hạndlungs|partner, *-s, -, m.* partener de tratative, de negocieri.

Ver|hạndlungs|protokoll, *-s, -e, n.* proces-verbal al dezbaterilor, al tratativelor.

Ver|hạndlungsrunde, *-n, f.* rundă, sesiune de negocieri.

Ver|hạndlungs|saal, *-(e)s, -säle, m.* sală de ședințe, de dezbateri, de tratative.

Ver|hạndlungs|sprache, *-n, f.* limbă în care se duc tratativele.

Ver|hạndlungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi fixată pentru dezbateri, pentru tratative.

Ver|hạndlungs|termin, *-s, -e, m. (jur.)* termen al dezbaterii, termen de judecată.

Ver|hạndlungs|tisch, *-(e)s, -e, m.* masă a tratativelor; **sich an den** ~ **setzen** a se așeza la masa tratativelor, negocierilor.

Ver|hạndlungs|ton, *-(e)s, m. sg.* ton al tratativelor.

Ver|hạndlungsweg, *-(e)s, -e, m. (jur.)* cale a tratativelor; **auf dem** ~ pe calea tratativelor.

Ver|hạndlungsweise, *-n, f.* mod, fel al tratativelor, al dezbaterilor.

ver|hạngen *adj.* acoperit, mascat, închis, camuflat, barat (de un obiect sau de obiecte atârnate); **die Tür ist mit Kleidern** ~ ușa e acoperită de hainele atârnate de ea; **der Himmel ist** ~ cerul e înnorat.

ver|hä̩ngen, *verhängte, verhängt, vb. (h) tr.* **1.** a acoperi (cu perdele), a masca (cu perdele, draperii etc.), a camufla; **sie hat das Fenster dicht verhängt** a pus la fereastră perdele groase. **2.** a prinde la loc greșit. **3.** a lăsa să atârne (moale); **einem Pferde die Zügel** ~ a da frâu liber, a da drumul unui cal. **4.** a decreta, a ordona, a rândui, a dispune; **eine Untersuchung** ~ a dispune o anchetă, o cercetare; **den Belagerungszustand** ~ a declara sau decreta stare de asediu; **Konkurs über jn.** ~ a declara pe cineva în stare de faliment; **eine Strafe über jn.** ~ a dispune, a da cuiva o pedeapsă.

Ver|hä̩ngnis, *-ses, -se, n.* destin, soartă, fatalitate; **das wurde sein** ~ lucrul acesta i-a fost fatal; **vom** ~ **getroffen sein** a cădea sub loviturile destinului, a fi lovit de soartă.

Ver|hä̩ngnisglaube, *-ns*, **Verhä̩ngnisglauben**, *-s, m. sg.* credință în destin, fatalism.

Ver|hä̩ngnisgläubige, *-n, -n (ein Verhängnisgläubiger), m.* și *f.* fatalist(ă).

ver|hä̩ngnisvoll *adj.* fatal; funest.

ver|hä̩ngt **I.** *part. trec.* de la verhängen. **II.** *adj.* **1.** acoperit (cu perdele), camuflat; **das Fenster ist dicht** ~ la fereastră sunt trase perdele groase. **2.** liber; *(în expr.)* **mit ~em Zügel** cu frâu liber.

Ver|hä̩ngung *f. sg.* decretare, ordonare, rânduire, dispoziție.

ver|hä̩rmen, *verhärmte, verhärmt, vb. (h)* **I.** *tr. (în expr.)* **sein Leben** ~ a-și duce viața în griji. **II.** *refl.* a se amărî, a se necăji; a se consuma de griji.

ver|hạrmlosen, *verharmloste, verharmlost (du, er verharmlost), vb. (h) tr.* a bagateliza, a prezenta mai inofensiv decât este.

ver|hä̩rmt **I.** *part. trec.* de la verhärmen. **II.** *adj.* trist, amărât; frământat de gânduri și de griji.

ver|hạrren, *verharrte, verharrt, vb. (h* și *s) intr.* a rămâne, a persista, a stărui, a se menține; *(înv.; în scrisori)* **ich verharre Ihr...** rămân al dumneavoastră...; **auf** (sau **bei**) **seiner Meinung** ~ a-și menține părerea, a rămâne la părerea sa; **in Schweigen** ~ a păstra tăcerea; **in einem Zustande** ~ a se menține într-o (anumită) situație.

ver|hạrschen, *verharschte, verharscht, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** *(despre zăpadă)* a îngheța, a prinde scoarță, pojghiță. **2.** a se cicatriza, a se vindeca. **II.** *tr. (h)* **1.** a face să înghețe, să se întărească (zăpada). **2.** a face să se cicatrizeze, să se vindece.

Ver|hạrschen, *-s, n. sg.* **1.** înghețare, întărire (a zăpezii). **2.** cicatrizare, vindecare.

ver|hä̩rten, *verhärtete, verhärtet (du verhärtest, er verhärtet), vb.* **I.** *intr. (s)* și *tr. (h)* a (se) întări, a (se) învârtoșa, a (se) face tare, dur, vârtos; *(med.)* a se indura; **die Lymphknoten** ~ **(sich)** ganglionii limfatici se indurează; *(pop.)* **den Leib** ~ a constipa. **II.** *refl. (h)* (și *fig.*) a deveni dur, insensibil; a deveni neîndurător, nemilos. **III.** *tr. (h) (fig.)* a face (să fie) dur, insensibil, neîndurător, neînduplecat, nemilos.

Ver|hä̩rtung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** întărire, învârtoșare; *(pop.)* ~ **des Leibes** constipație. **2.** *(fig.)* durificare; pierdere a sentimentului de milă, de compătimire; insensibilizare; abrutizare. **II.** parte, porțiune întărită, îngroșată; *(med.)* indurație; scleroză; bătătură.

ver|hạrzen, *verharzte, verharzt (du, er verharzt), vb.* **I.** *intr. (s)* și *refl. (h)* **1.** a deveni rășinos, a se transforma în rășină. **2.** a se acoperi de rășină. **II.** *tr. (h)* **1.** a transforma în rășină. **2.** a unge, a acoperi cu rășină, a umple de rășină.

Ver|hạrzung, *-en, f.* **1.** transformare în rășină. **2.** ungere, acoperire cu rășină.

ver|hạscht *adj. (fam.)* aflat permanent sub influența drogurilor.

ver|hạspeln, *verhaspelte, verhaspelt (ich verhasp(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* a încurca, a depăna greșit, a încurca la depănat. **II.** *refl. (fig.)* a se încurca, a se zăpăci; **sich beim Reden** ~ a se încurca la vorbă.

ver|hä̩sslichen, *verhässlichte, verhässlicht, vb. (h) tr.* și *refl.* și *(s) intr.* a (se) urâți, a (se) poci, a (se) schimonosi.

ver|hạsst *adj.* urât; nesuferit, odios; **er ist mir** ~ **(bis in den Tod)** îl urăsc (de moarte); **sich** ~ **machen** a se face urât, a deveni nesuferit, odios.

ver|hä̩tscheln, *verhätschelte, verhätschelt (ich verhätsch(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a răsfăța, a alinta, a răzgâia. **2.** a cocoloși.

Ver|hä̩tschelung, *-en, f.* **1.** răsfăț, alintare, răzgâiere. **2.** cocoloșeală.

ver|hạtscht *adj. (austr.) (despre încălțăminte)* scâlciat.

Ver|hau, *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) **1.** baraj de bușteni, palancă. **2.** îngrăditură de pari. **3.** *(mine)* abataj, galerie de înaintare; **schwebender ~** înaintare în pantă; **streichender ~** înaintare perpendiculară. **4.** *(constr.)* cioburi de țiglă, de olane.

ver|hauchen, *verhauchte, verhaucht, vb.* **I.** *tr. (h)* a expira; **die Seele ~** a-și da duhul. **II.** *intr. (s)* a se stinge încet.

ver|hauen[1], *verhieb, verhauen* și *verhaute, verhaut, vb. (h)* **A.** *(verhieb, verhauen)* **I.** *tr. (h)* **1.** a bara, a închide cu bușteni. **2.** a tăia (în) bucăți, a face bucăți. **3.** a tăia greșit; a ciopli greșit, prost. **4.** *(fam.)* a rata; **ich habe die Prüfung ~** am ratat examenul. **5.** *(tehn.)* a desface. **6.** *(mine)* a abata, a extrage. **7.** *(constr.)* a tăia (cărămidă). **II.** *refl.* a lovi greșit; *(fam.)* a da pe de alături, a n-o nimeri. **B.** *(verhaute, verhaut)* **I.** *tr. (fam.)* **1.** a bate, a ciomăgi, a chelfăni. **2.** a risipi, a toca; **er hat sein ganzes Geld verhaut** și-a tocat, și-a păpat toți banii. **II.** *refl.* **1.** *(reciproc)* a se bate. **2.** *(reg.)* a o șterge (pe furiș).

ver|hauen[2] **I.** *part. trec.* de la verhauen[1]. **II.** *adj.* **1.** barat, închis. **2.** tăiat greșit, prost cioplit. **3.** *(fam.)* stricat, ratat, jalnic; **die ganze Sache ist ~** toată afacerea e ratată; **er sieht ja ~ aus** da jalnic mai arată.

Ver|haulinie, *-n, f. (mine)* linie de abataj.

Ver|hauzimmerung, *-en, f. (mine)* susținere de abataj.

ver|heben, *verhob, verhoben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(la jocuri de cărți)* a ridica greșit, a tăia greșit. **2.** *(tipogr.)* a încurca (filele unei cărți). **3.** *(tipogr.)* a încurca (rândurile), a așeza (rândurile) greșit. **4.** *(înv.)* a reproșa. **II.** *refl.* a se vătăma ridicând ceva prea greu.

Ver|hebung, *-en, f.* **1.** *(la jocuri de cărți)* ridicare, tăiere greșită a cărților. **2.** vătămare datorită ridicării unui obiect greu.

ver|heddern, *verhedderte, verheddert, vb. (h)* **I.** *tr. (fam.)* a încâlci, a încurca. **II.** *refl.* a se încurca, a se zăpăci; **er hat sich verheddert** s-a încurcat, s-a împiedicat; i s-a împleticit limba.

ver|heeren, *verheerte, verheert, vb. (h) tr.* a pustii, a devasta, a distruge, a nimici; **das Feuer verheerte die Stadt** focul a pustiit orașul, a făcut ravagii în oraș; **mit Feuer und Schwert ~** a trece prin foc și sabie, a distruge complet.

ver|heerend I. *part. prez.* de la verheeren. **II.** *adj.* **1.** pustiitor, nimicitor, devastator, distrugător; **~es Feuer** foc pustiitor; **~e Wirkung** efect distrugător. **2.** *(fig.)* abject, oribil. **3.** lipsit de bun gust.

Ver|heerung, *-en, f.* pustiire, devastare, distrugere, nimicire; **der Sturm richtete große ~en an** furtuna a provocat mari distrugeri.

ver|heften, *verheftete, verheftet (du verheftest, er verheftet), vb (h) tr.* **1.** *(med.)* a coase, a prinde în copci. **2.** a consuma la cusut. **3.** *(tipogr.)* a broșa greșit. **4.** *(mar.)* a lega o navă (pe fluviu).

ver|hegen, *verhegte, verhegt, vb. (h) tr.* **1.** a împrejmui. **2.** *(constr.)* a propti. **3.** a arăci (via).

ver|hehlen, *verhehlte, verhehlt* (și *verhohlen*), *vb. (h) tr.* a tăinui, a ascunde, a dosi; **seine Schadenfreude ~** a-și masca, a-și ascunde bucuria răutăcioasă; **die Wahrheit ~** a ascunde, a tăinui adevărul; **ich verhehle dir nicht, dass...** nu-ți ascund că...

Ver|hehler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* tăinuitor(-oare).

Ver|hehlung, *-en, f.* tăinuire, ascundere.

ver|heilen, *verheilte, verheilt, vb.* **I.** *intr. (s)* a se vindeca, a se cicatriza. **II.** *tr. (h) (reg.)* a castra, a scopi, a jugăni.

Ver|heilung, *-en, f.* **1.** vindecare, cicatrizare. **2.** cicatrice.

ver|heimlichen, *verheimlichte, verheimlicht, vb. (h) tr.* a ascunde, a tăinui, a ține secret, a trece sub tăcere; **eine Entdeckung ~** a ține secretă o descoperire; **jm. die Wahrheit ~** a ascunde cuiva adevărul, realitatea, a ține secret adevărul față de cineva.

Ver|heimlichung, *-en, f.* ascundere, tăinuire, trecere sub tăcere.

ver|heiraten, *verheiratete, verheiratet (du verheiratest, er verheiratet), vb, (h) tr.* și *refl.* a (se) căsători, a (se) însura, a (se) mărita; **seine Tochter ~** a-și căsători, a-și mărita fata; **du hast dich wohl inzwischen verheiratet?** te-ai însurat (măritat) între timp?

ver|heiratet I. *part. trec.* de la verheiraten. **II.** *adj.* căsătorit, însurat, măritată; *(fig.)* **da bin ich schlecht ~!** aici am făcut o prostie, aici am nimerit-o rău, am brodit-o prost; **wir sind ja nicht ~!** doar nu suntem legați unul de altul! doar nu suntem cununați!

Ver|heiratete, *-n, -n (ein Verheirateter), m.* și *f.* persoană căsătorită.

Ver|heiratung, *-en, f.* căsătorie, însurătoare, măritiș.

ver|heißen[1], *verhieß, verheißen (du, er verheißt), vb. (h) tr.* **1.** a făgădui, a promite; **sich** *(dat.)* **etwas ~** a-și promite, a-și făgădui, a-și propune ceva. **2.** a anunța, a prezice. **3.** *(reg.)* a certa.

ver|heißen[2] **I.** *part. trec.* de la verheißen[1]. **II.** *adj.* promis, făgăduit.

ver|heißend I. *part. prez.* de la verheißen[1]. **II.** *adj.* promițător.

Ver|heißer, *-s, -, m.* persoană care promite; **große ~, kleine Geber** cel care promite cel mai mult dă cel mai puțin.

Ver|heißung, *-en, f.* făgăduială, făgăduință, promisiune; *(rel., poet.)* **das Land der ~** țara făgăduinței; **~ macht Schuld** promisiunea obligă.

ver|heißungsvoll *adj.* **1.** promițător, plin de promisiuni; **ein ~er Anfang** un început promițător. **2.** ademenitor, ispititor, atrăgător.

ver|heizen, *verheizte, verheizt (du, er verheizt), vb. (h) tr.* a arde, a folosi, a consuma pentru încălzit; *(fam., iron.)* **Truppen ~** a folosi trupe drept carne de tun.

ver|helfen, *verhalf, verholfen (du verhilfst, er verhilft), vb. (h) intr.* a ajuta, a da ajutor; **jm. zu etwas ~** a ajuta pe cineva să obțină ceva; **zum Siege ~** a ajuta la cucerirea victoriei.

ver|henkert *adj.* blestemat, afurisit.

ver|herrlichen, *verherrlichte, verherrlicht, vb. (h) tr.* a glorifica, a preamări, a slăvi, a ridica în slăvi, a elogia.

Ver|herrlichung, *-en, f.* glorificare, preamărire, slăvire, preaslăvire, ridicare în slăvi, elogiere.

ver|hetzen, *verhetzte, verhetzt (du, er verhetzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ațâța, a întărâta, a asmuți, a instiga. **2.** *(vân.)* a enerva (câinii de vânătoare) asmuțindu-i în direcții greșite. **II.** *refl. (fam.)* **1.** a se enerva. **2.** a se afla într-o continuă agitație.

Ver|hetzung *f. sg.* ațâțare, întărâtare, asmuțire, instigare.

ver|heuern, *verheuerte, verheuert, vb. (h) (mar.)* **I.** *tr.* a închiria (o navă). **II.** *refl.* a se angaja pe o navă.

ver|heult *adj.* cu ochii umflați de plâns.

ver|hexen, *verhexte, verhext (du, er verhext), vb. (h) tr.* a vrăji, a fermeca, a face cuiva farmece.

ver|hext I. *part. trec.* de la verhexen. **II.** *adj.* fermecat, vrăjit; **das ist wie ~** parcă ar fi un făcut.

Ver|hexung, *-en, f.* vrăjire, vrajă, fermecare, farmec.

Ver|hieb, *-(e)s, -e, m.* v. Verhau.

ver|himmeln, *verhimmelte, verhimmelt (ich verhimm(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* a ridica în slava cerului, a adora exagerat, a diviniza.

ver|himmelt I. *part. trec.* de la verhimmeln. **II.** *adj. (fam.; în expr.)* **~ sein** a fi în culmea fericirii, în extaz, în al nouălea cer.

Ver|himmelung *f. sg. (fam.)* adorare exagerată, divinizare.

ver|hindern, *verhinderte, verhindert, vb. (h) tr.* **1.** a împiedica; a opri; **ein Unglück ~** a împiedica o nenorocire. **2.** a sta cuiva în cale; a stânjeni; **du verhinderst mich an der Arbeit** mă stânjenești în muncă.

ver|hindert I. *part. trec.* de la verhindern. **II.** *adj.* împiedicat; **ich bin am Kommen ~** nu pot veni, sunt împiedicat să vin.

Ver|hinderung *f. sg.* împiedicare; zădărnicire; **~ haben** a fi împiedicat.

Ver|hinderungsfall, *-(e)s, -fälle, m. (în expr.)* **im ~** în cazul că se ivește o piedică, ceva care să stea în cale.

Ver|hinderungsgrund, *-(e)s, -gründe, m.* piedică, motiv care împiedică.

ver|hoben I. *part. trec.* de la verheben. **II.** *adj.* **1.** *(despre cărțile de joc)* ridicat, tăiat greșit. **2.** stricat, vătămat la ridicarea unei greutăți.

ver|hochdeutschen, *verhochdeutschte, verhochdeutscht, vb. (h) tr.* a transpune în limba germană literară, cultă.

ver|hocken, *verhockte, verhockt, vb. (h) refl. (fam.)* a se așeza la odihnă, a se liniști, a se potoli odihnindu-se.

ver|hoffen, *verhoffte, verhofft, vb. (h)* **I.** *tr. (înv.)* a spera; **er verhofft sich** *(dat.)* **davon einen großen Erfolg** speră să obțină prin aceasta un mare succes. **II.** *intr.* **1.** *(despre vânat)* a privi, a asculta, a adulmeca atent; a observa atent. **2.** *(reg.)* a fi surprins.

ver|hofieren, *verhofierte, verhofiert, vb. (h) tr.* (*elv., fam.*) a murdări (cu fecale); **das Kind hat sein Bett verhofiert** copilul a făcut treabă mare în pat; **Hunde ~ die Parkanlagen** câinii murdăresc parcurile (cu fecale).

ver|hohlen I. *part. trec.* de la verhehlen. **II.** *adj.* ascuns, dosit, secret, tăinuit.

ver|höhnen, *verhöhnte, verhöhnt, vb. (h) tr.* **1.** a batjocori; a ironiza, a lua în derâdere; a-și bate joc, a râde de cineva; **heute gekrönt, morgen verhöhnt** azi aclamat, mâine huiduit. **2.** *(reg.)* a strica, a știrbi.

ver|hohnepipeln, *verhohnepipelte, verhohnepipelt (ich verhohnepip(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* v. verhöhnen **(1)**.

Ver|höhnung, *-en, f.* batjocorire, batjocură, bătaie de joc, derâdere, ironizare.

ver|hökern, *verhökerte, verhökert, vb. (h) tr.* a vinde (la tarabă, pe nimic).

ver|holen, *verholte, verholt, vb. (h) tr. (mar.)* a manevra (o navă) dintr-un bazin în altul sau la doc.

Ver|holen, *-s, n. sg. (mar.)* remorcare pe ancoră.

Ver|hol|leine, *-n, f. (mar.)* v. Verholtau.

Ver|holschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* tuior.

Ver|hol|spill, *-(e)s, -e, n. (mar.)* cabestan de manevră.

Ver|holtau, *-(e)s, -e, n. (mar.)* parâmă de manevră.

ver|holzen, *verholzte, verholzt (du, er verholzt), vb.* **I.** *tr. (h) (pop.)* a bate măr, a snopi în bătaie. **II.** *intr. (s)* **1.** a se lignifica, a deveni lemnos. **2.** *(fig.)* a se înțepeni, a se anchiloza.

ver|holzt I. *part. trec.* de la verholzen. **II.** *adj.* **1.** *(despre plante)* uscat, lignificat. **2.** *(fig.)* înțepenit, anchilozat.

Ver|holzung, *-en, f.* lignificare, uscare.

Ver|hör, *-(e)s, -e, n.* interogatoriu; audiere, ascultare, luare de declarații; **ein ~ mit jm. anstellen** sau **jn. ins ~ nehmen** a interoga pe cineva, a supune pe cineva unui interogatoriu; a audia pe cineva, a lua declarații de la cineva; *(fig.)* a descoase pe cineva.

ver|hören, *verhörte, verhört, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a audia, a interoga, a asculta; **Zeugen ~** a audia martori. **2.** a examina, a asculta (la școală); **die Schüler ~** a examina elevii. **3.** *(vân.)* a afla locul unde se găsește vânatul după strigătul animalelor (în timpul împerecherii). **4.** *(rar)* a nu auzi. **II.** *refl.* a auzi greșit, a înțelege greșit.

ver|hornen, *verhornte, verhornt, vb. (s) intr.* a deveni cornos; *(despre piele)* a se bătători; a face bătături, calozități.

Ver|hornung, *-en, f.* **1.** *sg.* transformare în bătătură, în calozitate. **2.** bătătură cornoasă, calozitate.

Ver|hörprotokoll, *-s, -e, n.* proces-verbal de interogatoriu.

Ver|hör|richter, *-s, -, m. (jur.)* judecător de instrucție.

ver|hudeln, *verhudelte, verhudelt (ich verhud(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a strica din lipsă de grijă, din grabă, din pripă, din neglijență; a lucra, a face prost, neglijent. **2.** a risipi, a irosi; **Zeit und Geld ~** a prăpădi timp și bani. **3.** *(elv.)* a decădea, a se deprava.

ver|hüllen, *verhüllte, verhüllt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) înveli, a (se) învălui; **sein Haupt ~** a-și acoperi capul (în semn de doliu); **sich ~** a-și acoperi fața. **2.** *(fig.)* a (se) acoperi; a (se) voala, a (se) ascunde; *(lingv.)* **~der Ausdruck** eufemism.

ver|hüllt I. *part. trec.* de la verhüllen. **II.** *adj.* **1.** învelit, învăluit; **durch Wolken ~** acoperit de nori. **2.** *(fig.)* acoperit, voalat; *(adverbial)* **jm. die Wahrheit ~ sagen** a-i spune cuiva adevărul în chip voalat, pe departe, prin eufemisme.

Ver|hüllung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** învelire, învăluire. **2.** *(fig.)* acoperire. **II.** învelitoare, înveliș.

ver|hundertfachen, *verhundertfachte, verhundertfacht, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) însuti, a (se) face de o sută de ori mai mult (sau mai mare), a (se) mări de o sută de ori.

ver|hungern, *verhungerte, verhungert, vb. (s) intr.* a muri de foame, a muri prin inaniție; **jn. ~ lassen** a lăsa pe cineva să moară de foame.

Ver|hungern, *-s, n. sg.* moarte prin inaniție.

ver|hungert I. *part. trec.* de la verhungern. **II.** *adj. (fig., fam.)* flămânzit, hămesit; **~ aussehen** a fi foarte slab, a fi numai piele și oase.

ver|hunzen, *verhunzte, verhunzt (du, er verhunzt), vb. (h) tr. (fam.)* a strica, a poci (din neglijență, din nepricepere, din lipsă de gust).

Ver|hunzung, *-en, f.* stricare, pocire (din neglijență, din nepricepere, din lipsă de gust).

ver|huren, *verhurte, verhurt, vb. (h) tr. (vulg.)* a duce o viață desfrânată, a curvi; **er hat sein Geld verhurt** el și-a cheltuit banii ducând o viață desfrânată.

Ver|hurstung, *-en, f. (silv.)* lăstărire.

ver|hurt *adj. (vulg.)* curvar.
ver|huscht *adj. (fam.)* timid, sperios.
ver|hüten, *verhütete, verhütet (du verhütest, er verhütet), vb. (h) tr.* **1.** a preveni, a preîntâmpina; a feri, a împiedica, a înlătura; **ein Unglück** ~ a preveni o nenorocire; **Gott verhüte es!** ferească Dumnezeu! **2.** *(înv.)* a păzi, a feri.
ver|hütend I. *part. prez.* de la verhüten. **II.** *adj.* preventiv.
ver|hütten, *verhüttete, verhüttet (du verhüttest, er verhüttet), vb. (h) tr. (metal.)* a extrage (metalul) din minereu.
Ver|hüttung *f. sg. (metal.)* topire reducătoare a minereurilor; **elektrische** ~ topire electrică.
Ver|hütung *f. sg.* **1.** prevenire, preîntâmpinare; ferire, împiedicare, înlăturare. **2.** *(med.)* profilaxie.
Ver|hütungsmaßregel, *-n, f.* **1.** măsură de prevenire, măsură preventivă. **2.** *(med.)* măsură profilactică.
Ver|hütungsmethode, *-n, f.* metodă anticoncepțională.
Ver|hütungsmittel, *-s, -, n.* anticoncepțional.
ver|hutzeln, *verhutzelte, verhutzelt (ich verhutz(e)le), vb. (s) intr.* **1.** a se zbârci, a se sfriji, a se smochini, a se stafidi. **2.** a se gârbovi.
ver|hutzelt I. *part. trec.* de la verhutzeln. **II.** *adj.* **1.** zbârcit, uscat, sfrijit, smochinit, stafidit. **2.** gârbovit.
ver|idealisieren, *veridealisierte, veridealisiert, vb. (h) tr.* a idealiza.
Verifikation [veri-], *-en, f.* **1.** verificare. **2.** confirmare, adeverire.
Verifikations|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comisie de verificare.
verifizierbar *adj.* **1.** verificabil. **2.** confirmabil.
Verifizierbarkeit *f. sg.* verificabilitate.
verifizieren, *verifizierte, verifiziert, vb. (h) tr.* **1.** a verifica. **2.** a confirma, a adeveri.
Verifizierung, *-en, f.* v. Verifikation.
ver|innerlichen, *verinnerlichte, verinnerlicht, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) interioriza; **ein verinnerlichter Gesichtsausdruck** o mină, o expresie interiorizată.
Ver|innerlichung *f. sg.* interiorizare.
ver|innern, *verinnerte, verinnert, vb. (h) tr.* v. verinnerlichen.
ver|innigen, *verinnigte, verinnigt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) lega, a (se) uni mai strâns, a (se) face mai intim.
ver|irren, *verirrte, verirrt, vb. (h) refl.* (și *fig.*) a se rătăci, a pierde drumul.
Ver|irrung, *-en, f.* **1.** rătăcire, pierdere a drumului. **2.** (*fig.*) rătăcire, eroare, greșeală; **jugendliche** ~ greșeală, rătăcire de tinerețe, păcat al tinereții.
Verismus [ve-], *-, m. sg. (artă)* verism.
veritabel *adj. (înv.)* veritabil, autentic.
Verj. *presc.* de la Verjährung prescripție, perimare.
verjagen, *verjagte, verjagt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a izgoni, a goni, a alunga; *(fig.)* **die Sorgen** ~ a alunga grijile; **den Tyrannen** ~ a alunga, a izgoni pe asupritor, pe tiran. **2.** a petrece vânând, cu vânătoarea; **den ganzen Tag** ~ a vâna toată ziua. **II.** *refl.* a se rătăci în timpul vânătorii.
verjährbar *adj. (jur.)* prescriptibil.
verjähren, *verjährte, verjährt, vb. (s) intr.* și *refl. (h) (jur.)* a se prescrie, a se perima.
verjährlich *adj.* v. verjährbar.
verjährt I. *part. trec.* de la verjähren. **II.** *adj.* **1.** *(jur.)* prescris. **2.** *(fig.)* perimat, învechit. **3.** (*fig.*) demodat. **4.** învederat.
Verjährung, *-en, f. (jur.)* prescriere, prescripție; **der** ~ **unterliegen** a fi supus prescrierii, a se prescrie.
Verjährungsfrist, *-en, f. (jur.)* termen de prescripție.
verjammern, *verjammerte, verjammert, vb.* **I.** *tr. (h)* a (pe)trece jeluind; **sein Leben** ~ a-și duce viața în jale. **II.** *intr. (s)* a se consuma de necazuri.
verjazzen [-dʒɛ:z- sau -dʒɛs- și -jats-], *verjazzte, verjazzt (du, er verjazzt), vb. (h) tr. (muz.)* a transcrie pentru jaz.
verjubeln, *verjubelte, verjubelt (ich verjub(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* a cheltui, a toca, a prăpădi pe petreceri; **er verjubelt sein Geld** își cheltuiește, își mănâncă, își toacă banii cu petrecerile; **seine Zeit** ~ a-și pierde, a-și prăpădi timpul chefuind.
verjuch|heien, *verjuchheite, verjuchheit,* **verjuchwalzen**, *verjuchwalzte, verjuchwalzt (du, er verjuchwalzt),* **verjuckeln**, *verjuckelte, verjuckelt (ich verjuck(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* v. verjubeln.
verjüngen, *verjüngte, verjüngt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* **1.** a întineri; *(despre persoane)* **sich** ~ **a)** a se da drept mai tânăr, a se întineri; **b)** a întineri, a deveni mai activ, mai vioi. **2.** a (se) reînnoi, a (se) împrospăta, a (se) regenera; **das Personal** ~ a împrospăta personalul. **II.** *tr.* **1.** *(tehn.)* a reduce, a reprezenta la o scară mai mică, **eine Figur** ~ a micșora o figură. **2.** *(hort.)* a tunde pentru regenerare. **III.** *refl.* a se subția (spre vârf); **die Säule verjüngt sich** coloana se îngustează.
Verjüngung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** întinerire. **2.** reînnoire; împrospătare, regenerare. **3.** micșorare, reducere (la scară). **4.** îngustare, subțiere. **5.** *(hort.)* tundere a coroanei pentru regenerare. **II.** parte subțiată (spre vârf.).
Verjüngungskunst, *-künste, f. (cosmetică, machiaj)* artă a întineririi.
Verjüngungskur, *-en, f.* cură de întinerire.
Verjüngungsmaß|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (tehn.) scară* de reducție.
Verjüngungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de întinerire.
Verjüngungs|schlag, *-(e)s, m. sg. (silv.)* tăiere de regenerare.
Verjüngungs|trank, *-(e)s, -tränke, m. (poet.)* elixir, băutură fermecată pentru întinerire.
verjunkern, *verjunkerte, verjunkert, vb. (h) tr. (în expr.)* **seine Zeit** ~ a-și petrece timpul în huzur, în trândăvie.
verjuxen, *verjuxte, verjuxt (du, er verjuxt), vb. (h) tr.* v. verjubeln.
verkabeln, *verkabelte, verkabelt (ich verkab(e)le), vb. (h) tr. (electr.)* **1.** a cabla, a prevedea cu cabluri. **2.** a face legătură prin cabluri.
Verkabelung, *-en, f. (electr.)* **1.** cablare; cablaj. **2.** legătură prin cabluri.
verkadmen, *verkadmete, verkadmet (du verkadmest, er verkadmet), vb. (h) tr. (metal.)* a îmbrăca cu un strat de cadmiu.
verkahlen, *verkahlte, verkahlt, vb.* **I.** *tr. (h) (silv.)* a despăduri, a pustii (tăind pădurea). **II.** *intr. (s) (bot.)* a-și pierde frunzișul.
Verkahlung, *-en, f.* **1.** *(silv.)* despădurire, pustiire. **2.** *(silv.)* gol, porțiune pleșuvă. **3.** *(bot.)* pierdere a frunzișului.
verkalben, *verkalbte, verkalbt, vb. (h) intr. (despre vaci)* a avorta, a făta prematur (viței neviabili).
verkalken, *verkalkte, verkalkt, vb. (s) intr.* și *tr. (h)* **1.** *(chim., mineral.)* a (se) calcifica. **2.** *(med.)* a (se) scleroza. **3.** *(fig., fam.)* a îmbătrâni; a (se) anchiloza; a se zaharisi, a se ramoli.
verkalkt I. *part. trec.* de la verkalken. **II.** *adj.* **1.** *(chim., mineral.)* calcificat. **2.** *(med.)* sclerozat. **3.** *(fig., fam.)* anchilozat; zaharisit, ramolit; senil.
verkalkulieren, *verkalkulierte, verkalkuliert, vb. (h) refl.* a greși socotelile, a calcula greșit, a se încurca în socoteli.
Verkalkung, *-en, f.* **1.** *(chim., mineral.)* calcificare, calcifiere. **2.** *(med.)* scleroză, sclerozare; **die** ~ **der Arterien** sclerozarea arterelor. **3.** *(fig., fam.)* anchilozare; zahariseală, ramoleală.
verkälten, *verkältete, verkältet (du verkältest, er verkältet), vb. (h) refl. (reg.)* a răci.
verkamisolen, *verkamisolte, verkamisolt, vb. (h) tr. (înv.)* a bate zdravăn.
verkämmen, *verkämmte, verkämmt, vb. (h) tr. (constr.)* a îmbina cu crestături, cu prag, cu nut și feder.
Verkämmung, *-en, f. (constr.)* **1.** prag la îmbinări. **2.** îmbinare cu crestături, cu prag, cu nut și feder.
verkämpfen, *verkämpfte, verkämpft, vb. (h) refl.* **1.** *(vân.; despre cerbi)* a-și încurca (în timpul luptei) coarnele. **2.** a lupta până la capăt. **3.** a se slei luptând.
verkannt I. *part. trec.* de la verkennen. **II.** *adj.* neînțeles; ~**es Genie** geniu neînțeles, nerecunoscut.
Verkannt|heit *f. sg.* apreciere greșită, neînțelegere, înțelegere eronată.
verkanten, *verkantete, verkantet (du verkantest, er verkantet), vb.(h) tr.* **1.** a așeza pe muchie, pe cant. **2.** *(mil.)* a lua greșit linia de ochire. **3.** *(tehn.)* **a)** a teși, a rotunji muchiile; **b)** a se prinde cu muchia (într-o crăpătură).
verkappen, *verkappte, verkappt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(constr.)* a corona, a pune coamă; **eine Mauer** ~ a acoperi un zid cu o coamă. **2.** a încăputa (încălțăminte). **3.** a camufla, a ascunde, a masca, a travesti. **4.** *(vân.)* a pune scufia (șoimului). **II.** *refl.* a se camufla, a se ascunde; a se masca, a se travesti.
verkappt I. *part. trec.* de la verkappen. **II.** *adj.* **1.** *(constr.)* coronat. **2.** încăputat. **3.** camuflat, ascuns; mascat, travestit; **ein** ~**er Bösewicht** un răufăcător care știe să se ascundă; **ein** ~**er Feind** un dușman camuflat; *(gram.)* ~**er Nebensatz** propoziție secundară camuflată. **III.** *adv.* pe ascuns, pe furiș, în taină.
Verkappung, *-en, f.* **1.** *(constr.)* coronare. **2.** încăputare. **3.** camuflare, ascundere, mascare, travestire.
verkapseln, *verkapselte, verkapselt (ich verkaps(e)le), vb. (h) refl.* **1.** *(med.)* a se închista. **2.** *(fig.)* a se închista, a se închide în sine însuși.
Verkaps(e)lung *f. sg.* închistare.
verkarsten, *verkarstete, verkarstet (du verkarstest, er verkarstet), vb. (s) intr. unipers. (geol.; despre unele regiuni calcaroase)* a se transforma în carst, a se degrada în pustiu pietros.
Verkarstung, *-en, f. (geol.)* transformare în carst.
verkarten, *verkartete, verkartet (du verkartest, er verkartet), vb. (h) tr. (calculatoare)* a cartela, a înregistra pe cartele.
Verkartung, *-en, f. (calculatoare)* înregistrare pe cartele, cartelare.
verkasematuckeln, *verkasematuckelte, verkasematuckelt (ich verkasematuck(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a consuma în scurt timp o cantitate mare. **2.** a explica detaliat.
verkäsen, *verkäste, verkäst (du, er verkäst), vb. (s) intr. unipers.* **1.** a se brânzi. **2.** *(med.)* a se cazeifica.
verkästeln, *verkästelte, verkästelt (ich verkäst(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a ambala, a împacheta în cutie. **2.** *(fig., fam.)* a băga la cap.
Verkäsung, *-en, f.* **1.** brânzire. **2.** *(med.)* cazeificare.
verkatert *adj. (fam.)* mahmur (după chef).
verkatten, *verkattete, verkattet (du verkattest, er verkattet), vb. (h) tr. (mar.)* a capona, a afurca (ancora).
Verkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare, desfacere, punere în vânzare; *(jur.)* **gerichtlicher** ~ vânzare prin justiție; **gezwungener** ~ vânzare silită; **etwas zum** ~ **bringen** (sau **ausstellen**) a pune ceva în vânzare, a vinde; **das Grundstück kommt zum** ~ terenul se pune în vânzare; ~ **gegen bar** vânzare contra numerar; ~ **zu herabgesetzen Preisen** vânzare cu rabat; ~ **auf Kredit** vânzare la termen, pe credit; ~ **ausländischer Zahlungsmittel** vânzarea devizelor străine; **betrügerischer** ~ vânzare frauduloasă; **zum** ~ **anbieten** a oferi spre vânzare.
verkaufbar *adj.* de vânzare, care se poate vinde.
verkaufen, *verkaufte, verkauft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a vinde, a desface, a pune în vânzare; **jm.** (sau **an jn.**) **etwas** ~ a vinde ceva cuiva; **im großen** ~ a vinde angro, cu ridicata; **preiswert** ~ a vinde avantajos; **mit Verlust** ~ a vinde în pierdere; **um hundert Euro** ~ a vinde cu o sută de euro; **unter dem Wert** ~ a vinde sub preț; **über die Straße** ~ a vinde pe stradă; **es ist (nicht) zu** ~ (nu) este de vânzare; *(fig.)* **er verkauft sein Leben teuer** își vinde scump viața (sau pielea); *(fig.)* **er hat nichts mehr zu** ~ asta e tot ce știe, în afară de asta nu mai știe nimic; *(fig.)* **jm. Brillen** ~ a înșela pe cineva. **2.** *(fig.)* a trăda, a vinde; **er könnte seinen besten Freund** ~ și-ar trăda, și-ar vinde și cel mai bun prieten. **II.** *refl.* **1.** a se vinde, a se lăsa mituit; **er hat sich der Gegenpartei verkauft** s-a vândut părții adverse, partidului advers. **2.** a se vinde, a avea căutare; **diese Ware verkauft sich (gut)** această marfă se vinde (bine). **3.** a face o afacere proastă, a se păcăli (la cumpărat); **an guter Ware verkauft man sich nie** cu marfa bună nu te păcălești niciodată.
Verkäufer, *-s, -, m.,* ~**in**, *-nen, f.* vânzător(-oare).
verkäuferisch *adj.* de vânzător; ~**e Erfahrung** experiență de vânzător.
verkäuflich I. *adj.* **1.** de vânzare; de cumpărat; comercializabil. **2.** (ușor) vandabil, cerut, căutat; **eine** ~**e Ware** o marfă cerută, căutată. **II.** *adv.* prin vânzare; **jm. etwas** ~ **überlassen** a vinde cuiva ceva.
Verkäuflichkeit *f. sg.* **1.** comercializare. **2.** vandabilitate (a mărfurilor).
Verkaufs|abteilung, *-en, f.* secție comercială, serviciu comercial.
Verkaufs|angebot, *-(e)s, -e, n.,* **Verkaufs|antrag**, *-(e)s, -träge, m.* ofertă de vânzare.
Verkaufs|auftrag, *-(e)s, -aufträge, m. (ec.)* ordin de vânzare.
Verkaufs|aus|stellung, *-en, f.* expoziție cu vânzare.
Verkaufs|automat, *-en, -en, m. (ec.)* distribuitor automat.

Verkaufs|bedingung, *-en, f.* condiție de vânzare.
Verkaufsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de facturi, registru de vânzări zilnice.
Verkaufsbude, *-n, f.* gheretă, prăvălioară, dugheană, chioșc.
Verkaufs|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes, reușită în vânzare.
Verkaufs|erlös, *-es, -e, m.* câștig, venit din vânzări.
Verkaufsfahrer, *-s, -, m.* șofer în transporturi comerciale.
Verkaufsfläche, *-n, f.* spațiu comercial.
verkaufsfördernd *adj.* favotabil, stimulator pentru vânzare.
Verkaufsform, *-en, f.* sistem, formă de vânzare.
Verkaufsgarantie, *-n* [-ti:ən], *f. (ec.).* garanție de desfacere, de vânzare.
Verkaufsgenossenschaft, *-en, f.* cooperativă de valorificare, de vânzare.
Verkaufsge|spräch, *-(e)s, -e, n. (com.)* dialog cu clientela.
Verkaufskiosk, *-(e)s, -e, m.* v. Verkaufsbude.
Verkaufskommission, *-en, f. (com.)* comision de vânzare.
Verkaufskontrakt, *- (e)s, -e, m.* v. Verkaufsvertrag.
Verkaufskraft, *-kräfte, f.* v. Verkäufer.
Verkaufskurs, *-(e)s, -e, m.* preț de vânzare, curs al zilei.
Verkaufsladen, *-s, -(și -läden),* **Verkaufslokal**, *-(e)s, -e, n.* magazin, prăvălie.
Verkaufsleiter, *-s, -, m.* manager de vânzări, șef al departamentului de vânzări.
Verkaufsmannschaft, *-en, f.* echipă de vânzări.
Verkaufsmesse, *-n, f. (com.)* târg de mostre cu vânzare.
Verkaufsnetz, *-es, -e, n.* rețea de desfacere.
Verkaufsniederlage, *-n, f.* depozit, filială de vânzare.
Verkaufsnota, *-s, f.* factură, notă de plată.
verkaufs|offen *adj.* deschis permanent, în fiecare zi.
Verkaufs|personal, *-s, n. sg.* personal de desfacere, vânzători.
Verkaufs|preis, *-es, -e, m.* preț de vânzare.
Verkaufs|provision [-vi-], *-en, f. (ec.)* v. Verkaufkommission.
Verkaufsquote, *-n, f.* cotă de desfacere.
Verkaufsraum, *-(e)s, -räume, m.* spațiu comercial.
Verkaufsrechnung, *-en, f.* v. Verkaufsnota.
Verkaufsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de vânzare.
Verkaufsrennen, *-s, -, n. (hipism)* concurs sau cursă la sfârșitul căreia calul învingător este vândut la licitație.
Verkaufsrenner, *-s, -, m. (ec.)* marfă foarte bine vandabilă, hit comercial.
Verkaufsrückgang, *-(e)s, -gänge, m. (com.)* scădere, regres a(l) vânzărilor.
Verkaufs|schild, *-(e)s, -er, n.* firmă comercială.
Verkaufs|schlager, *-s, -, m.* marfă cu vandabilitate foarte mare.
Verkaufs|schluss, *-es, -schlüsse, m.* oră de închidere, închidere a magazinelor.
Verkaufs|stand, *-(e)s, -stände, m.* gheretă, dugheană, stand de vânzare.
Verkaufs|stelle, *-n, f.* loc de vânzare, prăvălie.
Verkaufs|stellenleiter, *-s, -, m.* responsabil al magazinului.
Verkaufs|stellenprüfer, *-s, -, m.* controlor de magazine.
Verkaufs|tisch, *-(e)s, -e, m.* tejghea.
Verkaufsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de vânzare-cumpărare.
Verkaufswert, *-es, -e, m. (ec.)* valoare venală, de vânzare.
Verkaufszeit, *-en, f.* oră de funcționare a magazinelor.
Verkaufszentrale, *-n, f.* centrală comercială.
verkehlen, *verkehlte, verkehlt, vb. (h) tr.* a cresta, a scobi (uluc).
Verkehr, *-(e)s, m. sg.* **1.** circulație, trafic; comunicație; transport; **die Straße hat viel ~** pe stradă e trafic intens; **den ~ hemmen** a împiedica circulația; **den ~ regeln** a dirija circulația; **im ~ sein** a fi în circulație, a circula; **aus dem ~ ziehen** a scoate din circulație; **eine Bahn dem ~ übergeben** a da în funcțiune o linie ferată; **gewerblicher ~** transport profesional. **2.** legătură, relație, contact, raport; **der ~ mit dem Publikum** contactul cu publicul; **ich stehe mit ihm im brieflichen ~** sunt în corespondență cu el; **freundschaftlicher ~** legătură, relație de prietenie; **geschlechtlicher ~** raport, contact sexual; **gesellschaftlicher ~** raport, relație social(ă); **heimlicher ~** legătură secretă; **allen ~ abblechen** a rupe orice relație; **mit jm. ~ haben (**sau **pflegen)** sau **mit jm. in ~ stehen** a fi în relații cu cineva, a frecventa pe cineva; **das ist kein ~ für dich** nu este o societate demnă de tine, asta nu este o companie potrivită pentru tine.
verkehren, *verkehrte, verkehrt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a circula; **der Autobus verkehrt regelmäßig** autobusul circulă regulat. **2.** a fi în contact, în relație, în raport, în legătură (cu cineva); **mit jm. intim ~** a avea raporturi, relații intime cu cineva; **wir ~ viel mit ihnen** suntem în relații strânse cu ei, ne vedem adeseori. **3.** a comunica (cu cineva); **ich kann nicht mit ihm ~** nu pot să comunic cu el. **4.** a frecventa, a vizita, a merge, a umbla (la cineva); **in diesem Hause viel ~** a frecventa deseori această casă, a merge deseori în această casă; **hier ~ nur anständige Leute** aici vin numai oameni onorabili; **er verkehrt viel (**sau **oft) bei ihnen** e deseori la ei în casă. **II.** *tr.* **1.** a întoarce, a răsturna, a inversa; **die Reihenfolge ~** a schimba, a inversa ordinea. **2.** *(fig.)* a răstălmăci; **einen Sachverhalt ~** a răstălmăci o stare de fapt. **III.** *refl.* a se întoarce (pe dos), a se inversa, a se răsturna; **das Lachen verkehrte sich in Weinen** râsul s-a transformat în plâns; **sich in sein Gegenteil ~** a se schimba în contrariul său.
verkehrlich *adj.* privitor la circulație.
Verkehrs|abgabe, *-n, f.* v. Verkehrssteuer.
Verkehrs|ablauf, *-(e)s, -läufe, m.* derulare a circulației.
Verkehrs|achse, *-n, f.* stradă importantă, magistrală.
Verkehrs|ader, *-n, f.* arteră de comunicație; arteră de circulație.
Verkehrs|ampel, *-n, f.* semafor de circulație.
Verkehrs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciul circulației.
verkehrs|arm *adj.* cu puțină circulație, puțin circulată.
Verkehrs|aufkommen, *-s, n. sg.* debit de circulație.
Verkehrsbe|hinderung, *-en, f.* împiedicare a circulației.
verkehrsberuhigt *adj.* eliberat de circulația de tranzit.
Verkehrsberuhigung, *-en, f.* eliberare de circulația de tranzit.
Verkehrsbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere de transporturi (publice).
Verkehrsbüro, *-s, -s, n.* oficiu, birou de voiaj.
Verkehrs|delikt, *-(e)s, -e, n.* încălcare a regulilor de circulație.
Verkehrsdichte, *-n, f. (ec.)* densitate a traficului.
Verkehrsdienst, *-(e)s, m. sg. (ferov.)* serviciu al mișcării.
Verkehrs|einrichtung, *-en, f.* sistem de comunicație.
Verkehrs|erleichterung, *-en, f.* înlesnire a circulației; înlesnire de comunicație.
Verkehrs|er|öffnung, *-en, f.* inaugurare, deschidere a circulației; deschidere a comunicației.
Verkehrs|erziehung *f. sg.* educație spre un comportament corect în circulație.
Verkehrsfläche, *-n, f.* suprafață destinată circulației rutiere.
Verkehrsfliegerei *f. sg. (fam.)* circulație aeriană civilă, curentă.
Verkehrsflughafen, *-s, -häfen, m. (av.)* aeroport pentru traficul civil, curent.
Verkehrsflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion de transport, avion de pasageri.
Verkehrsfluss, *-es, m. sg.* flux al circulației.
verkehrsfrei *adj.* interzis circulației vehiculelor.
Verkehrsfunk, *-s, m. sg.* emisiuni radio la intervale regulate cu știri din domeniul circulației rutiere.
Verkehrsgeographie *f. sg.* geografie a comunicațiilor.
verkehrsgerecht *adj.* conform, corespunzător normelor de securitate a circulației.
Verkehrsgewerbe, *-s, n. sg.* transporturi, comunicații (ca ramură de activitate).
verkehrsgünstig *adj.* favorabil circulației; cu legături bune de circulație.
Verkehrshindernis, *-ses, -se, n.* obstacol, piedică în circulație.
Verkehrs|insel, *-n, f.* refugiu (pentru pietoni).
verkehrs|intensiv *adj.* cu circulație intensă.
Verkehrskanzel, *-n, f.* podium pentru reglementarea circulației.
Verkehrskanzlei, *-en, f.* birou, serviciu de circulație, serviciu al circulației.
Verkehrskarte, *-n, f.* hartă a comunicațiilor.
Verkehrsknotenpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** nod de comunicație. **2.** nod de cale ferată.
Verkehrslage, *-n, f.* **1.** situație a circulației rutiere. **2.** situație referitoare la mijloacele de transport (public).
Verkehrslärm, *-(e)s, m. sg.* zgomot al circulației, al străzilor.
Verkehrslast, *-en, f. (tehn.)* încărcătură a unui mijloc de transport.
Verkehrsmaschine, *-n, f. (av.)* v. Verkehrsflugzeug.
verkehrsmäßig *adj.* din punct de vedere al circulației.
Verkehrsmeldung, *-en, f.* buletin (radiofonic) meteo-rutier.
Verkehrsminister, *-s, -, m.* ministru al comunicațiilor și transporturilor.
Verkehrsministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* minister al comunicațiilor și transporturilor.
Verkehrsmittel, *-s, -, n.* mijloc de circulație, de transport.
Verkehrsnachricht, *-en, f.* v. Verkehrsmeldung.
Verkehrsnetz, *-es, -e, n.* rețea de căi de comunicație, de circulație, rețea de transport.
Verkehrs|opfer, *-s, -, n.* victimă a unui accident de circulație, accidentată mortal.
Verkehrs|ordnung, *-en, f.* regulament de circulație.
Verkehrs|polizei, *-en, f.* poliție rutieră.
Verkehrs|polizist, *-en, -en, m.,* agent, polițist de circulație.
Verkehrs|preis, *-es, -e, m.* preț al transportului; preț al comunicației.
Verkehrsrecht, *-(e)s, -e, n.* **1.** *presc.* de la Straßenverkehrsrecht lege a circulației rutiere. **2.** *(jur., înv.)* drept de vizitare a unui copil după divorț.
Verkehrsregel, *-n, f.* regulă de circulație.
Verkehrsreg(e)lung, *-en, f.* reglementare a circulației.
verkehrsreich *adj.* cu multă circulație, cu trafic intens; intens circulat.
Verkehrs|säule, *-n, f.* post de dirijare a circulației.
Verkehrs|schild, *-(e)s, -er, n.* panou, indicator de circulație.
Verkehrs|schrift *f. sg.* primă fază a stenografiei (cu sigle și text cursiv).
Verkehrs|schutz|abzeichen, *-s, -, n.* banderolă de orb.
Verkehrs|schutzmann, *-(e)s, -schutzleute, m.* agent, polițist de circulație.
verkehrs|schwach *adj.* puțin circulat.
Verkehrs|schwierigkeit, *-en, f.* dificultate de circulație; dificultate de comunicație.
verkehrs|sicher *adj. (auto.)* apt, pregătit tehnic pentrua circulație.
Verkehrs|sicherheit, *-en, f.* **1.** siguranță a comunicației. **2.** siguranță a transporturilor. **3.** *(auto.)* pregătire tehnică pentru circulație.
Verkehrs|sitte, *-n, f.* uzanță în relațiile dintre oameni.
Verkehrs|spitze, *-n, f.* perioadă de vârf a circulației.
Verkehrs|sprache, *-n, f.* **1.** limbă de circulație. **2.** limbaj uzual.
verkehrs|stark *adj.* v. verkehrsreich.
Verkehrs|stau, *-(e)s, -e, m.,* **Verkehrs|stau|ung**, *-en, f.* gâtuire a circulației, ambuteiaj.
Verkehrs|steuer, *-n, f.* impozit, taxă de circulație.
Verkehrs|stockung, **Verkehrs|störung**, *-en, f.* stagnare, tulburare, întrerupere a circulației.
Verkehrs|straße, *-n, f.* drum, cale de comunicație, de circulație.
Verkehrs|streife, *-n, f.* echipă de control al circulației.
Verkehrs|sünder, *-s, -, m.* contravenient de circulație.
Verkehrs|tarif, *-s, -e, m. (fin.)* valoare comercială (curentă), de circulație.
verkehrs|tauglich *adj.* apt pentru circulație.
verkehrs|technisch *adj.* (care ține) de tehnica comunicațiilor.
Verkehrs|teilnehmer, *s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* participant(ă) la trafic.
Verkehrs|tote, *-n, -n (ein Verkehrstoter), m.* și *f.* accidentat(ă) mortal în circulație.
Verkehrs|träger, *-s-, -, m.* element, factor de circulație, de comunicație; **die neue Eisenbahnlinie ist ein wichtiger ~ des Landes** noua linie de cale ferată este un factor important în reglementarea comunicației din țară.
verkehrs|tüchtig *adj.* v. verkehrstauglich.
Verkehrs|turm, *-(e)s, -türme, m.* v. Verkehrssäule.
Verkehrs|unfall, *-(e)s, -fälle, m.* accident de circulație.
Verkehrs|unfallkommando, *-s, -s, n.* echipă de intervenție a poliției pentru accidente de circulație.
Verkehrs|unfallwagen, *-s, -, m.* automobil al poliției de intervenție în caz de accident de circulație.
Verkehrs|unternehmen, *-s, -, n.,* **Verkehrs|unternehmung**, *-en, f.* întreprindere de comunicații, de transport.
Verkehrs|unterricht, *-(e)s, m. sg.* școală de șoferi.

Verkehrsverbindung, *-en, f.* legătură în comunicații, în transporturi.
Verkehrsverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicție, oprire a circulației.
Verkehrsverein, *-(e)s, -e, m.* asociație turistică.
Verkehrsver|hältnisse *pl.* condiții de circulație, situație, stare a comunicațiilor.
Verkehrsver|stoß, *-es, -stöße, m.* v. Verkehrsdelikt.
Verkehrsvorschriften *pl.* reguli de circulație.
Verkehrsweg, *-(e)s, -e, m.* drum de comunicație, cale de comunicație.
Verkehrswert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* valoare de circulație.
Verkehrswesen, *-s, n. sg.* (sistem de) comunicații, (de) transporturi.
verkehrswidrig *adj.* contrar regulilor de circulație; ~ **es Verhalten** comportare contrară regulilor de circulație.
Verkehrszählung, *-en, f.* statistică a circulației.
Verkehrszeichen, *-s, -, n.* semn de circulație.
Verkehrszeichentafel, *-n, f.* placă indicatoare de circulație.
Verkehrszentrum, *-s, -tren, n.* centru de comunicație, de circulație.
verkehrt I. *part. trec.* de la verkehren. **II.** *adj.* și *adv.* **1.** invers, pe dos, răsturnat; cu capul în jos; ~ **anziehen** a îmbrăca pe dos; **mit der ~en Hand a)** cu mână întoarsă; **b)** cu cealaltă mână decât trebuia; **die ~e Seite** dosul; **~e Maschen** ochiuri (tricotate) pe dos; *(fam.)* **Kaffee** ~ cafea cu lapte mult. **2.** pe dos, anapoda, de-a-ndoaselea; greșit, fals; **etwas ~ machen** a face ceva pe dos, anapoda; **~e Welt** lume întoarsă cu josul în sus. **3.** sucit, dificil; cusurgiu, cârcotaș; **~er Mensch** om sucit; **~es Wesen** fire sucită, dificilă. **4.** *(reg.)* încăpățânat, îndărătnic; răutăcios.
Verkehrt|heit *f. sg.* ciudățenie, absurditate.
verkehrt|herum *adv.* **1.** invers. **2.** în direcția opusă.
Verkehrung *f. sg.* **1.** întoarcere, răsturnare, intervertire. **2.** răstălmăcire; ~ **der Tatsachen** răstălmăcirea faptelor, răstălmăcirea realității.
Verkehrungsfuge, *-n, f. (muz.)* fugă întoarsă, răsturnată.
verkeilen, *verkeilte, verkeilt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înțepeni, a bloca, a fixa cu pene; a cala. **2.** *(fam.)* a vinde pe un preț de nimic, a risipi. **3.** *(fam.)* a bate, a trage cuiva o mamă de bătaie. **4.** *(în expr.)* **jm. den Kopf** ~ a suci capul cuiva. **II.** *refl.* **1.** a se bloca, a se înțepeni cu o pană; a se cala. **2.** *(fam.)* a se îndrăgosti, a se amoreza nebunește; **er verkeilt sich in sie** este îndrăgostit nebunește de ea.
Verkeilung, *-en, f. (tehn.)* împănare, fixare cu pană, calare.
verkennbar *adj.* confundabil.
verkennen, *verkannte, verkannt, vb. (h) tr.* **1.** a nu recunoaște, a confunda; **das Gebäude ist nicht zu** ~ clădirea este de neconfundat; **ich habe Sie verkannt** v-am confundat. **2.** a nu cunoaște bine; a înțelege, a interpreta greșit; **er wurde von allen verkannt** a fost înțeles greșit de toți. **3.** a nesocoti; a nu ține seama (de ceva); **die Schwierigkeiten sind nicht zu** ~ greutățile nu trebuie trecute cu vederea; **Sie ~ die Tatsachen** nesocotiți realitățile date, nu țineți cont de faptele date. **4.** a tăgădui; **es ist nicht zu ~ dass...** nu este de tăgăduit că...
Verkennung *f. sg.* nerecunoaștere, interpretare greșită; **in völliger ~ der Tatsachen** dintr-o interpretare total greșită a faptelor.
verketten, *verkettete, verkettet (du verkettest, er verkettet), vb. (h)* **I.** *tr.* a lega strâns cu lanțul. **II.** *refl. (fig.)* a se lega, a se înlănțui, a se succeda; **es haben sich mehrere unglückliche Zufälle so verkettet, dass...** au concurat mai multe întâmplări nefericite, așa încât...
Verkettung, *-en, f.* **1.** punere în lanțuri; înlănțuire. **2.** *(fig.)* înșirare, înșiruire, succesiune; ~ **von Unglücksfällen** o înlănțuire, o succesiune de accidente; ~ **von Umständen** o înlănțuire, o succesiune de împrejurări.
Verkettungsfaktor, *-s, -en, m. (mat.)* factor de corelație.
Verkettungs|punkt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* punct de înlănțuire.
Verketzerer, *-s, -, m.* **1.** persoană care acuză pe alta de erezie. **2.** calomniator, defăimător.
verketzern, *verketzerte, verketzert, vb. (h) tr.* **1.** a acuza de erezie. **2.** a ponegri, a calomnia, a bârfi, a vorbi de rău, a defăima.
Verketzerung, *-en, f.* **1.** acuzare de erezie. **2.** calomnie, defăimare, ponegrire.
verkieseln, *verkieselte, verkieselt (ich verkies(e)le), vb. (h) tr.* și *intr.* a (se) silicatiza, a (se) impregna cu siliciu.
Verkieselung, *-en, f.* **1.** silicatizare, impregnare cu siliciu. **2.** *(constr.)* umplere cu pietriș.
verkiesen, *verkieste, verkiest (du, er verkiest), vb. (h) tr.* a pietrui, a acoperi cu pietriș.
verkifft *adj.* drogat, consumator de hașiș sau marihuana.
verkippen, *verkippte, verkippt, vb. (h) tr. (tehn.)* a bascula, a răsturna.
Verkippung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* basculare, răsturnare. **2.** *(mine)* haldare.
Verkippungsfehler, *-s, -, m. (geod.)* eroare datorată mișcării aparatului topografic.
verkirchlichen, *verkirchlichte, verkirchlicht, vb. (h) tr.* a supune bisericii; **die Schulen** ~ a subordona școlile autorității bisericești.
Verkirnung *f. sg.* emulsionare (în prepararea margarinei).
verkitschen, *verkitschte, verkitscht, vb. (h) tr.* **1.** *(arte)* a strica stilul, a degrada, a poci. **2.** *(fam.)* a vinde pe un preț de nimic.
verkitten, *verkittete, verkittet (du verkittest, er verkittet), vb. (h) tr.* a chitui, a lipi cu chit.
Verkittung, *-en, f.* **1.** chituire. **2.** *(geol.)* cimentare.
verklagen, *verklagte, verklagt, vb. (h) tr. (jur.)* a pârî, a da în judecată, a reclama; **jn. auf Schadenersatz** ~ a da pe cineva în judecată pentru despăgubiri; **jn. wegen Verleumdung** ~ a da în judecată pentru calomnie.
Verkläger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* reclamant(ă).
Verklagte, *-n, -n (ein Verklagter), m.* și *f.* pârât(ă).
Verklagung, *-en, f.* dare în judecată, pâră, plângere, acțiune în justiție.
verklamen, *verklamte, verklamt*, **verklammen**, *verklammte, verklammt* și *verklommen, vb. (s) intr. (reg.)* a înțepeni, a amorți de frig.
verklammern, *verklammerte, verklammert, vb. (h) tr.* **1.** a prinde în scoabe, în cârlige, în agrafe. **2.** a încleșta.
Verklammerung, *-en, f.* **1.** fixare cu scoabe, cu clame. **2.** încleștare; **sich aus der ~ lösen** a se desprinde din încleștare.
verklappen, *verklappte, verklappt, vb. (h) tr.* a arunca, a deversa (reziduuri) în mare.
verklapsen, *verklapste, verklapst (du, er verklapst), vb. (h) tr. (fam.)* a păcăli, a trage pe sfoară; **ich lasse mich nicht** ~ nu mă las tras pe sfoară.
verklapst I. *part. trec.* de la verklapsen. **II.** *adj. (fam.)* zăpăcit, aiurit, buimac.
verklaren, *verklarte, verklart, vb. (h)* **I.** *intr. (mar.)* a depune în fața justiției (referitor la un accident naval). **II.** *tr. (reg.)* a explica, a lămuri.
verklären, *verklärte, verklärt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) transfigura; **die Liebe verklärt** iubirea transfigurează.
verklärt I. *part. trec.* de la verklären. **II.** *adj.* transfigurat; **ein ~es Gesicht** o față transfigurată.
Verklarung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* protest de mare. **2.** *(reg.)* explicație, lămurire.
Verklärung, *-en, f.* transfigurare; transfigurație.
verklatschen, *verklatschte, verklatscht, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a vorbi de rău, a calomnia, a ponegri, a bârfi. **2.** *(argou școlăresc)* a pârî. **3.** *(în expr.)* **die Zeit** ~ a-și pierde timpul cu clevețeli, cu pălăvrăgeli, cu trăncăneli.
verklauseln, *verklauselte, verklauselt (ich verklaus(e)le), vb. (h) tr.* **1.** *(jur.)* a limita, a restrânge, a îngrădi prin clauze. **2.** *(fig., fam.)* a formula într-un stil încâlcit.
verklausen, *verklauste, verklaust (du, er verklaust), vb. (h) tr.* a bara, a stăvili.
verklausulieren, *verklausulierte, verklausuliert, vb. (h) tr.* v. verklauseln.
Verklausulierung, *-en, f. (jur.)* restrângere, îngrădire prin clauze.
verkleben, *verklebte, verklebt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lipi, a astupa lipind; **mit Papier** ~ a astupa lipind hârtie, a lipi cu hârtie. **2.** a întrebuința la lipit. **II.** *intr.* a se lipi (datorită unei secreții lipicioase); **die Augen** ~ ochii se lipesc; **der Verband ist verklebt** pansamentul s-a lipit (de rană).
Verklebung *f. sg.* lipire.
verkleckern, *verkleckerte, verkleckert, vb. (h) tr. (fam.)* a mânji, a păta.
verklecksen, *verkleckste, verkleckst (du, er verkleckst), vb. (h) tr.* a păta cu cerneală; a mâzgăli, a mânji cu cerneală.
verkleiben, *verkleibte, verkleibt, vb. (h) tr. (constr.)* a lipi, a astupa cu lut.
verkleiden, *verkleidete, verkleidet (du verkleidest, er verkleidet), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) deghiza, a (se) travesti; a (se) costuma; **als Mädchen** ~ a deghiza, a travesti în fată; **sich als Matrose** ~ a se deghiza, a se travesti în marinar. **II.** *tr. (constr.)* a căptuși, a îmbrăca, a lambrisa; **mit Brettern** ~ a căptuși cu scânduri; **mit Tafelwerk** ~ a placa cu panouri; **einen Schacht** ~ a ghizdui un puț.
Verkleidung, *-en, f.* **1.** *sg.* travestire, deghizare, costumare. **2.** *sg. (constr.)* căptușeală. **3.** *(metal., mine)* căptușire; **die ~ des Kessels** căptușirea cazanului. **4.** *(av.)* carenaj. **5.** îmbrăcăminte; căptușeală.
Verkleidungsbrett, *-(e)s, -er, n. (constr.)* scândură de căptușire, de îmbrăcare.
Verkleidungsgerippe, *-s, -, n. (constr.)* eșafodaj de căptușire, de îmbrăcare.
Verkleidungsleiste, *-n, f. (constr.)* pervaz.
Verkleidungsmauer, *-n, f. (constr.)* zid de acoperire, de îmbrăcare.
Verkleidungs|schicht, *-en, f. (constr.)* strat de acoperire.
Verkleidungs|stück, *-(e)s, -e, n. (teatru)* piesă cu travestiuri, în travestiu.
verkleinern, *verkleinerte, verkleinert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a micșora, a diminua. **2.** *(fig.)* a micșora, a diminua, a minimaliza, a deprecia; **den Wert von etwas** ~ a minimaliza valoarea unui lucru. **3.** *(mat.)* a reduce; **einen Bruch** ~ a reduce o fracție. **II.** *(refl.)* a se restrânge (cu afacerile, cu locuința etc.).
verkleinernd I. *part. prez.* de la verkleinern. **II.** *adj.* **1.** minimalizator, diminuant. **2.** depreciativ.
Verkleinerung, *-en, f.* **1.** micșorare, diminuare, reducere. **2.** *(fig.)* minimalizare, subapreciere, micșorare, depreciere. **3.** *(lingv.)* diminutivare.
Verkleinerungsform, *-en, f. (lingv.)* diminutiv, formă diminutivală.
Verkleinerungsglas, *-es, -gläser, n. (opt.)* lentilă convexă.
Verkleinerungskopie [-pi: și *austr.* -piə], *-n, f.* copie la scară redusă.
Verkleinerungsmaß|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (tehn.)* scară de reducție.
Verkleinerungs|silbe, *-n, f.*, **Verkleinerungs|suffix**, *-es, -e, n. (lingv.)* sufix diminutival.
Verkleinerungswort, *-(e)s, -wörter, n. (lingv.)* diminutiv.
verkleistern, *verkleisterte, verkleistert, vb. (h) tr.* **1.** a lipi, a încleia, a lipi cu pap, cu cocă. **2.** *(fig., fam.)* a mușamaliza, a aplana; a masca; a ascunde, a camufla, a cocoloși; **js. Fehler** ~ a acoperi greșelile cuiva; **die Gegensätze** ~ a aplana divergențele.
Verkleisterung, *-en, f.* **1.** lipire, încleiere. **2.** *(fig., fam.)* mușamalizare, aplanare.
verklemmen, *verklemmte, verklemmt, vb. (h) refl.* a se bloca, a nu se deschide.
verklemmt I. *part. trec.* de la verklemmen. **II.** *adj.* **1.** blocat. **2.** strâns închis; **mit schmerzlich ~em Mund** cu gura strânsă de durere. **3.** *(psih.)* inhibat, reținut, înfrânat, refulat.
Verklemmt|heit *f. sg. (psih.)* inhibare, reținere, înfrânare, refulare.
Verklemmung, *-en, f.* **1.** blocare. **2.** v. Verklemmtheit.
Verklicker, *-s, -, m. (mar.)* sfârlează, giruetă.
verklickern, *verklickerte, verklickert, vb. (h) tr. (fam.)* a explica cu de-amănuntul.
verklingen, *verklang, verklungen, vb. (s) intr. (despre sunete; (fig.) despre impresii, sentimente)* a se pierde, a dispărea, a se stinge, a pieri treptat.
verklopfen, *verklopfte, verklopft, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a chelfăni, a bate, a trage cuiva o sfântă de bătaie. **2.** a cheltui, a toca, a risipi, a prăpădi; **Geld** ~ a toca, a risipi bani. **3.** a vinde.
verkloppen, *verkloppte, verkloppt, vb. (h) tr. (reg. fam.)* v. verklopfen.
verklüften, *verklüftete, verklüftet (du verklüftest, er verklüftet), vb. (h) refl. (vân., despre vulpe și viezure)* a se ascunde în vizuină astupând intrarea cu pământ.
verklumpen, *verklumpte, verklumpt, vb. (s) intr.* a se face cocoloș; a se coagula.
verklungen I. *part. trec.* de la verklingen. **II.** *adj. (despre sunete; (fig.) despre impresii, sentimente)* stins, pierdut, dispărut treptat.
verknacken, *verknackte, verknackt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a condamna, a osândi; **er wurde zu drei Tagen Karzer verknackt** a fost condamnat la trei zile de carceră. **2.** a trage pe sfoară, a păcăli. **3.** a lua peste picior, a-și bate joc, a râde de cineva.
verknacksen, *verknackste, verknackst (du, er verknackst), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a scrânti; **er hat sich** *(dat.)* **den Fuß verknackst** și-a scrântit piciorul. **2.** v. verknacken **(1, 3).**
verknallen, *verknallte, verknallt, vb.* **I.** *tr. (h)* a risipi, a consuma (explozibilul), a trage (în vânt). **II.** *intr. (s) (despre bubuituri, pocnete)* a se stinge, a se pierde. **III.** *refl. (h) (fam.)* a se îndrăgosti lulea.
verknallt I. *part. trec.* de la verknallen. **II.** *adj. (fam.)* îndrăgostit; **bis über die Ohren ~ sein** a fi îndrăgostit până peste urechi.

verknappen, *verknappte, verknappt, vb. (h)* **I.** *tr.* a reduce, a micşora; **die Rationen ~** a micşora raţiile. **II.** *refl.* a se împuţina, a ajunge (din ce în ce) mai puţin.

Verknappung *f. sg.* penurie, reducere, împuţinare; **die ~ der Lebensmittel** împuţinarea alimentelor; **~ der natürlichen Ressourcen** împuţinare a resurselor naturale.

verknassen, *verknasste, verknasst (du, er verknasst),* **verknasten**, *verknastete, verknastet (du verknastest, er verknastet), vb. (h) tr.* v. verknacken (**I**).

verknäueln, *verknäuelte, verknäuelt (ich verknäu(e)le),* şi **verknäulen** *verknäulte, verknäult, vb. (h) refl.* a se încolăci.

verknautschen, *verknautschte, verknautscht, vb.* **I.** *tr. (h)* a şifona, a mototoli. **II.** *intr. (s)* a se şifona, a se mototoli; **dieser Stoff verknautscht leicht** această stofă se şifonează uşor.

verknechten, *verknechtete, verknechtet (du verknechtest, er verknechtet), vb. (h) tr.* a subjuga; a aservi.

verkneifen, *verkniff, verkniffen, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a stăpâni, a reţine; **ich verkneife mir das Lachen** mă ţin să nu râd, îmi stăpânesc râsul; **er verkneift sich** *(dat.)* **den Schmerz** îşi stăpâneşte durerea. **2.** *(fam.)* a renunţa la ceva, a-şi lua gândul de la ceva, a-şi pune pofta-n cui; **er wird sich das ~ müssen** o să trebuiască să renunţe la asta, o să trebuiască să-şi pună pofta-n cui.

verkneipen, *verkneipte, verkneipt, vb. (h) tr.* a-şi bea, a-şi cheltui (banii etc.) prin cârciumi.

verkneten, *verknetete, verknetet (du verknetest, er verkntet), vb. (h) tr.* **1.** a amesteca frământând. **2.** a consuma, a termina frământând.

verkniffen **I.** *part. trec.* de la verkneifen. **II.** *adj.* schimonosit, strâmbat; **ein ~es Gesicht** o faţă schimonosită.

verknipsen, *verknipste, verknipst (du, er verknipst), vb. (h) tr. (fam.)* a consuma făcând poze, fotografiind.

verknittern, *verknitterte, verknittert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) mototoli, a (se) şifona, a (se) boţi; a (se) zbârci.

verknöchern, *verknöcherte, verknöchert, vb. (s) intr.* **1.** a se osifica, a înţepeni. **2.** *(fig.)* a se anchiloza, a se înţepeni.

verknöchert **I.** *part. trec.* de la verknöchern. **II.** *adj.* **1.** osificat, înţepenit. **2.** anchilozat, neadaptabil, învechit, inveterat; **~er Bürokrat** birocrat inveterat; **er ist alt und ~** este bătrân şi anchilozat.

Verknöcherung, *-en, f.* **1.** *(med., mineral.)* osificare. **2.** *(fig.)* anchilozare.

verknorpeln, *verknorpelte, verknorpelt (ich verknorp(e)le), vb. (s) intr. (med.)* a deveni cartilaginos, a se transforma în cartilagiu.

Verknorpelung, *-en, f. (med.)* transformare cartilaginoasă.

verknorren, *verknorrte, verknorrt, vb. (s) intr. (despre lemn)* a face noduri, cioturi.

verknoten, *verknotete, verknotet (du verknotest, er verknotet), vb. (h) tr.* a înnoda.

verknüllen, *verknüllte, verknüllt, vb. (h) tr.* a mototoli, a cocoloşi, a boţi.

verknüpfen, *verknüpfte, verknüpft, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) înnoda, a (se) lega. **2.** *(fig.)* a (se) înlănţui; a (se) îmbina; a (se) combina, a (se) asocia; **einen Begriff mit einem Worte ~** a lega, a asocia o noţiune cu un cuvânt; **die Ereignisse verknüpften sich** evenimentele se înlănţuiau. **3.** *(vân., despre câini, vulpi etc.)* a se împerechea, a se goni.

verknüpft **I.** *part. trec.* de la verknüpfen. **II.** *adj.* legat, îmbinat, împreunat; combinat; **mit großen Kosten ~** legat de multe cheltuieli; **mit Schwierigkeiten ~** comportând dificultăţi.

Verknüpfung, *-en, f.* **1.** înnodare, legare. **2.** înlănţuire, îmbinare. **3.** *(inform.)* legătură, link.

verknurren, *verknurrte, verknurrt, vb. (h)* **I.** *tr. (fam.)* a condamna; **jn. zu zwei Jahren Zwangsarbeit ~** a condamna pe cineva la doi ani muncă silnică. **II.** *refl. reciproc (fam.)* a se dezbina, a se supăra; **miteinander verknurrt sein** a fi supăraţi între ei.

verknusen, *verknuste, verknust (du, er verknust), vb. (h) tr. (reg.)* a digera, a mistui; *(fig., fam.)* **jn.** sau **etwas nicht ~ können** a nu putea suferi pe cineva sau ceva.

verkochen, *verkochte, verkocht, vb.* **I.** *tr. (h)* a consuma fierbând, gătind (bucate). **II.** *intr. (s şi h)* **1.** a se fierbe prea mult, a se răsfierbe, a se fărâmiţa fierbând. **2.** *(despre lichide)* a se evapora; *(fig.)* **seinen Zorn ~ lassen** a-şi lăsa mânia să treacă, să se potolească.

verkohlen, *verkohlte, verkohlt, vb.* **I.** *tr. (h)* şi *intr. (s)* a (se) carboniza, a (se) transforma în cărbune; a (se) mangaliza. **II.** *tr. (h) (fam.)* a păcăli, a duce de nas; a arde pe cineva, a juca (cuiva) o festă; a necăji, a tachina; **sie haben ihn mächtig verkohlt** i-au jucat o festă straşnică.

verkohlt **I.** *part. trec.* de la verkohlen. **II.** *adj.* carbonizat, prefăcut în cărbune, în mangal.

Verkohlung, *-en, f.* carbonizare, prefacere în cărbune.

Verkohlungs|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de carbonizare.

verkoken, *verkokte, verkokt, vb. tr. (h)* şi *intr. (s) (tehn.)* a (se) cocsifica.

Verkokung *f. sg.* cocsificare.

verkommen[1], *verkam, verkommen, vb. (s) intr.* **1.** a se prăpădi, a se strica; a decădea, a se degrada; **das Haus verkommt** casa se dărăpănează; **die Milch soll nicht ~** să nu se strice laptele. **2.** *(despre oameni)* a decădea; a se deprava; **ein ~er Mensch** un om decăzut; **er verkam immer mehr** decădea din ce în ce mai mult. **3.** *(fam.)* a ieşi la socoteală, a se ajunge; **werdet ihr mit dem Geld ~?** veţi ieşi la socoteală cu banii? **4.** *(austr.)* a o şterge, a o lua la fugă; a se eschiva. **5.** *(elv.)* a conveni, a cădea de acord, a se înţelege.

verkommen[2] **I.** *part. trec.* de la verkommen[1]. **II.** *adj.* decăzut; depravat.

Verkommenheit *f. sg.* decădere; depravare.

Verkommnis, *-ses, -se, n. (elv.)* învoială, înţelegere, convenţie.

verkomplizieren, *verkomplizierte, verkompliziert, vb. (h) tr. (fam.)* v. komplizieren.

verkonsumieren, *verkonsumierte, verkonsumiert, vb. (h) (tr. fam.)* a consuma.

verkopft *adj.* (prea) stăpânit de intelect.

verkoppeln, *verkoppelte, verkoppelt (ich verkopp(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a cupla, a lega, a încopcia, a împreuna. **2.** *(agr.)* a comasa. **3.** a asola, a aplica asolament.

Verkopp(e)lung, *-en, f.* **1.** cuplare, cuplaj. **2.** *(agr.)* comasare. **3.** asolament.

verkorken, *verkorkte, verkorkt, vb.* **I.** *tr. (h)* a pune dop de plută, a astupa, a înfunda cu dop de plută; **die Flasche ~** a astupa sticla, a pune dop de plută la sticlă. **II.** *intr. (s) (bot.)* a se transforma în plută.

Verkorkmaschine, *-n, f.* maşină de astupat, de înfundat cu dopuri de plută.

verkorksen, *verkorkste, verkorkst (du, er verkorkst), vb. (h) tr. (reg., fam.)* a strica; a rata; **er hat sich** *(dat.)* **den Magen verkorkst** şi-a stricat, şi-a deranjat stomacul; **das hat er natürlich wieder verkorkst** natural că iar a feştelit-o.

verkorkt **I.** *part. trec.* de la verkorken. **II.** *adj.* **1.** astupat, înfundat cu dop de plută. **2.** *(bot.)* transformat în plută.

Verkorkung, *-en, f.* **1.** înfundare cu dop de plută. **2.** *(bot.)* formare de plută.

verkornen, *verkornte, verkornt, vb. (h) refl.* a da spic, a da bob.

verkörnen, *verkörnte, verkörnt, vb. (h) tr. (tehn.)* a granula.

verkörperlichen, *verkörperlichte, verkörperlicht, vb. (h) tr.* a materializa.

verkörpern, *verkörperte, verkörpert, vb. (h)* **I.** *tr.* a întrupa; a întruchipa, a personifica; **sie verkörpert die höchsten Tugenden** ea întruchipează supremele virtuţi. **II.** *refl.* a se întruchipa, a se întrupa, a se materializa.

Verkörperung, *-en, f.* întrupare; întruchipare, materializare.

verkosen, *verkoste, verkost (du, er verkost), vb. (h) tr.* **1.** a giugiuli, a alinta, a răsfăţa, a răzgâia. **2.** *(în expr.)* **die Zeit ~** a-şi petrece, a-şi pierde vremea stând la taifas.

verkosten, *verkostete, verkostet (du verkostest, er verkostet), vb. (h) tr. (reg.)* a gusta, a degusta.

Verkoster, *-s, -, m.* degustător (de vinuri).

verköstigen, *verköstigte, verköstigt, vb. (h)* **I.** *tr.* a alimenta, a hrăni; a întreţine; a aproviziona, a da (cuiva) pensiune. **II.** *refl.* a-şi prepara singur mâncarea.

Verköstigung, *-en, f.* alimentare, hrănire, întreţinere, aprovizionare; pensiune.

Verkostung, *-en, f.* degustare (de vinuri).

Verköterung, *-en, f. (vet.)* corcire a rasei, corcire dezordonată (la câini).

verkrachen, *verkrachte, verkracht, vb. (fam.)* **I.** *tr. (h)* a strica, a prăpădi. **II.** *intr. (s)* a se ruina; a da faliment; a eşua; **verkrachte Existenz** existenţă ratată; **verkrachter Student** student care şi-a abandonat studiile. **III.** *refl.* **1.** *(mit)* a se certa, a se învrăjbi; **er hat sich mit seiner Frau verkracht** s-a certat cu nevastă-sa. **2.** *(in* cu *ac.) (fam.)* a se îndrăgosti; **er hat sich in sie verkracht** s-a îndrăgostit de ea.

verkraftbar *adj.* care poate fi realizat, făcut, suportat.

verkraften, *verkraftete, verkraftet (du verkraftest, er verkraftet), vb. (h) tr.* **1.** a termina, a sfârşi (cu...); **ich kann die viele Arbeit gerade noch ~** de-abia o scot la capăt cu atâta muncă; *(fam.)* **noch ein Schnitzel kann er nicht mehr ~** nu poate să mai mănânce încă un şniţel. **2.** *(ferov.)* a trece de la transportul feroviar la cel cu autovehicule. **3.** *(tehn.; înv.)* a electrifica.

verkrallen, *verkrallte, verkrallt, vb. (h) refl.* a se ţine strâns cu ghearele.

verkramen, *verkramte, verkramt, vb. (h) tr. (fam.)* a rătăci, a pierde, a încurca (ceva); **wohin hast du das Buch verkramt?** unde ai rătăcit cartea?

verkrampfen, *verkrampfte, verkrampft, vb. (h) refl.* a se crispa, a se zgârci.

verkrampft **I.** *part. trec.* de la verkrampfen. **II.** *adj.* crispat, zgârcit.

Verkrampfung, *-en, f.* spasm, cârcel.

verkratzen, *verkratzte, verkratzt (du, er verkratzt), vb. (h) tr.* a zgâria.

verkrauten, *verkrautete, verkrautet (du verkrautest, er verkrautet), vb. (s) intr.* a se umple de buruieni, de bălării, a fi năpădit de buruieni, de bălării, a se sălbătici.

verkrebst *adj. (fam.)* năpădit de tumori canceroase.

verkreiden, *verkreidete, verkreidet (du verkreidest, er verkreidet), vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* a însemna, a nota cu cretă, a trece la răboj. **II.** *refl. (geol.)* a se preface în cretă.

verkreuz *adv. (reg.)* (în) cruciş, (în) curmeziş.

verkriechen, *verkroch, verkrochen, vb. (h) refl.* a se ascunde ghemuindu-se, pitulându-se; **der Hund hat sich in seine Hütte verkrochen** câinele s-a ascuns în coteţul său; **die Sonne verkriecht sich hinter Wolken** soarele se ascunde după nori; **du kannst dich vor ihm ~** poţi să te ascunzi de el, nu te poţi măsura cu el.

verkrochen **I.** *part. trec.* de la verkriechen. **II.** *adj.* ascuns, ghemuit, pitulat.

verkröpfen, *verkröpfte, verkröpft, vb. (h) intr. (arhit.)* a face muluri cotite.

Verkröpfung, *-en, f. (arhit.)* **1.** mulură cotită. **2.** *(maş.)* curbare a arborilor cotiţi.

verkrümeln, *verkrümelte, verkrümelt (ich verkrüm(e)le), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a fărâma, a fărâmiţa; **das Brot ~** a fărâmiţa pâinea. **2.** a risipi cu încetul, a prăpădi; a vinde pe nimic. **II.** *intr. (s)* a se fărâmiţa. **III.** *refl. (h)* **1.** a se fărâmiţa. **2.** *(fam.)* a-şi lua valea, a dispărea, a o şterge, a se topi pe neobservate.

Verkrümelung *f. sg.* fărâmiţare.

verkrümmen, *verkrümmte, verkrümmt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) curba, a (se) încovoia, a (se) îndoi, a (se) strâmba.

verkrümmt **I.** *part. trec.* de la verkrümmen. **II.** *adj.* curb, strâmb, îndoit, încovoiat.

Verkrümmung, *-en, f.* curbare, încovoiere, îndoire, strâmbare.

verkrumpeln, *verkrumpelte, verkrumpelt (ich verkrump(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a şifona, a mototoli.

verkrüppeln, *verkrüppelte, verkrüppelt (ich verkrüpp(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a se schilodi; a ajunge infirm, schilod. **2.** *(biol.)* a se pipernici, a degenera; a se atrofia.

verkrüppelt **I.** *part. trec.* de la verkrüppeln. **II.** *adj.* **1.** schilod, infirm. **2.** *(biol.)* degenerat, pipernicit, atrofiat.

Verkrüppelung, *-en, f.* **1.** schilodire; infirmitate. **2.** *(biol.)* pipernicire, degenerare; atrofie.

verkrusten, *verkrustete, verkrustet (du verkrustest, er verkrustet), vb. (s) intr.* şi *(h) refl.* **1.** a prinde crustă, coajă, a deveni scorţos. **2.** a se închista.

verkrustet **I.** *part. trec.* de la verkrusten. **II.** *adj.* **1.** cu crustă. **2.** închistat. **3.** *(fig)* înţepenit, anchilozat.

verkucken, *verkuckte, verkuckt, vb. (h) refl. (reg.)* v. vergucken.

verkühlen, *verkühlte, verkühlt, vb. (h) refl.* **1.** *(reg.)* a răci, a face guturai. **2.** *(rar; despre vreme)* a se răci.

verkühlt **I.** *part. trec.* de la verkühlen. **II.** *adj.* răcit.

Verkühlung, *-en, f. (reg.)* răceală.

verkümmeln, *verkümmelte, verkümmelt (ich verkümm(e)le), vb. (h) tr. (argou)* a vinde, a da pe bani.

verkümmern, *verkümmerte, verkümmert, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a degenera, a se pipernici. **2.** a pieri, a se prăpădi. **II.** *tr. (h) (rar)* **1.** a strica, a tulbura, a amărî; **js. Freude ~** a strica bucuria cuiva; **er verkümmert mir das Leben** îmi amărăşte viaţa. **2.** *(înv.)* a scurta, a ştirbi, a încălca; **js. Rechte ~** a încălca, a ştirbi drepturile cuiva.

verkümmert **I.** *part. trec.* de la verkümmern. **II.** *adj.* **1.** degenerat, pipernicit. **2.** *(fig.)* trudit, prăpădit.

Verkümmerung, *-en, f.* **1.** degenerare, pipernicire. **2.** pieire, prăpădire.

verkünden, *verkündete, verkündet (du verkündest, er verkündet), vb. (h) tr.* **1.** a anunța, a vesti; a publica, a aduce la cunoștință; **laut** ~ a anunța cu glas tare; **ein Urteil** ~ a pronunța o sentință. **2.** *(reg.)* v. aufbieten **(3)**; **ein Brautpaar** ~ a face strigările de cununie. **3.** *(rar)* v. verkündigen. **4.** a prevesti, a proroci; *(fam.)* **das verkündet mir nichts Gutes** asta nu e a bună, asta nu-mi prevestește nimic bun.

Verkünder, *-s, -, m.* vestitor.

verkündigen, *verkündigte, verkündigt, vb. (h) tr.* **1.** a propovădui, a predica. **2.** v. verkünden **(1, 4)**.

Verkündiger, *-s, -, m.* propovăduitor, predicator.

Verkündigung, *-en, f.* publicare, publicație, anunț(are); strigare; ~ **eines Urteils** pronunțarea unei sentințe; *(bis.)* **Mariä** *(fam.* și **Maria)** ~ Buna-Vestire.

Verkündung, *-en, f.* vestire.

verkünsteln, *verkünstelte, verkünstelt (ich verkünst(e)le), vb. (h) tr.* a face ceva artificial, forțat, afectat.

verkünstelt I. *part. trec.* de la verkünsteln. **II.** *adj.* artificial, afectat.

verkupfern, *verkupferte, verkupfert, vb. (h) tr. (metal.)* a arămi.

Verkupferung, *-en, f. (metal.)* arămire.

verkuppeln, *verkuppelte, verkuppelt (ich verkupp(e)le), vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a cupla, a lega, a încopcia, a înlănțui; **Wellen** ~ a cupla osii. **2.** *(fam.)* a mijloci (o căsătorie).

Verkupp(e)lung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* cuplare, legare împreună, înlănțuire. **2.** *(fam.)* mijlocire a unei căsătorii.

verkürzen, *verkürzte, verkürzt (du, er verkürzt), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) scurta; **die Entfernung** ~ a scurta, a micșora distanța; **nach dem Unfall hat sich das Bein verkürzt** după accident i s-a scurtat piciorul; **jm. das Leben** ~ a scurta viața cuiva; **sich** *(dat.)* **den Schlaf** ~ a-și fura din somn, a munci și în timpul nopții; **jm. die Zeit** ~ a distra pe cineva; **er verkürzt sich** *(dat.)* **die Zeit damit** se distrează, își trece vremea cu aceasta. **2.** *(rar)* a priva (de ceva). **3.** *(ec.)* a reduce, a diminua, a scurta; **die Arbeitszeit** ~ a reduce timpul de lucru.

Verkürzung, *-en, f.* **1.** scurtare; *(arte)* **perspektivische** ~ scurtare a liniilor pentru redarea perspectivei. **2.** *(rar)* privare. **3.** *(tehn.)* scurtare; **bezogene** ~ scurtare relativă; **bleibende** ~ scurtare remanentă. **4.** reducere, diminuare; *(ec.)* ~ **der Abschreibungsdauer** reducere a duratei de amortizare; ~ **der Umschlagszeit des Kapitals** reducere a timpului de rotație a capitalului.

verlachen, *verlachte, verlacht, vb. (h) tr.* **1.** a râde, a-și bate joc de cineva, a lua pe cineva în râs. **2.** a petrece râzând; **sie haben den ganzen Abend verlacht** au râs, au chicotit toată seara.

Verlad, *-(e)s, m. sg. (elv.)* v. Verladung.

Verlade|anlage, *-n, f.* instalație de încărcare-descărcare.

Verlade|arbeit, *-en, f.* (muncă de) încărcare și descărcare.

Verladebahnhof, *- (e)s, -höfe,* m. v. Verladestation.

Verladebericht, *-(e)s, -e, m. (com.)* certificat de încărcare și descărcare.

Verladebrücke, *-n, f.* pod de încărcare.

Verladedokument, *-(e)s, -e, n.* v. Verladeschein.

Verlade|einrichtung, *-en, f. (mine)* instalație de încărcare și descărcare.

Verladegerät, *-(e)s, -e, n.* aparat, instalație de încărcare.

Verladekran, *-(e)s, -e* (și *-kräne), m.* macara de încărcat și descărcat.

Verlademaschine, *-n, f.* mașină de încărcat și descărcat.

verladen, *verlud, verladen (du verlädst, er verlädt), vb. (h) tr.* **1.** a încărca în vagoane; a îmbarca. **2.** a expedia. **3.** a încărca greșit; **das Gewehr** ~ a încărca greșit arma.

Verladepapiere *pl. (mar.)* v. Verladeschein.

Verladeplatz, *-es, -plätze, m.* v. Verladungsplatz.

Verlader, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* încărcător. **2.** expeditor.

Verladerampe, *-n, f.* rampă de încărcare și descărcare.

Verladeschein, *-(e)s, -e, m.* **1.** act, document de transport; recipisă; foaie de expediție. **2.** *(ferov.)* fraht.

Verlade|station, *-en, f.* stație, gară de încărcare.

Verladung, *-en, f.* încărcare; expediere.

Verladungskosten *pl.* cheltuieli de încărcare.

Verladungs|papiere *pl.* v. Verladeschein.

Verladungs|platz, *-es, -plätze, m. (com.)* loc de încărcare și descărcare.

Verladungs|schein, *-(e)s, -e, m. (ferov.)* foaie de încărcare.

Verlag, *-(e)s, -e (austr.* și *-läge), m.* **1.** editare; **ein Buch in ~ nehmen** a edita o carte; **den ~ eines Buches übernehmen** a prelua editarea unei cărți. **2.** editură; **ein Buch in js. ~ erscheinen lassen** a publica o carte în editura cuiva; **bei einem Kinderbuchverlag in ~ geben** a publica la o editură pentru copii; **wissenschaftlicher** ~ editură științifică. **3.** *(com., înv.)* difuzare, comercializare (ca intermediar).

verlagern, *verlagerte, verlagert, vb. (h) tr.* **1.** a deplasa; a așeza în altă parte. **2.** *(ec.)* a transfera (activități economice).

verlagert I. *part. trec.* de la verlagern. **II.** *adj.* deplasat, rău plasat.

Verlagerung, *-en, f.* **1.** transferare, mutare, dislocare; **strategische** ~ mutare, dislocare strategică. **2.** deplasare, plasare greșită. **3.** *(geol.)* alunecare de teren. **4.** *(ec.)* transferare, mutare.

Verlags|an|stalt, *-en, f.* casă editorială, editură.

Verlags|artikel, *-s, -, m.* articol editat.

Verlagsbogen, *-s, -* (și *-bögen), m.* coală editorială.

Verlagsbuch|handel, *-s, m. sg. (com.)* editare și difuzare a cărților.

Verlagsbuch|händler, *-s, -, m.* librar-editor.

Verlagsbuch|handlung, *-en, f.* editură-librărie.

Verlagsgelder *pl. (ec.)* bani de investiție, capital investit.

Verlagsgeschäft, *-(e)s,-e, n.* **1.** întreprindere de editură. **2.** *sg.* comerț de distribuție; comerț de consemnație.

Verlagshändler, *-s, -, m.* v. Verlagsbuchhändler.

Verlagshandlung, *-en, f.* v. Verlagsbuchhandlung.

Verlagshaus, *-es, -häuser, n.* v. Verlagsanstalt.

Verlagskatalog, *-(e)s, -e, m.* listă, catalog de editură.

Verlagskauf|frau, *-en, f.* economistă în domeniul editorial.

Verlagskaufmann, *-(e)s, -kaufleute, m.* economist în domeniul editorial.

Verlagskosten *pl.* cheltuieli de editare.

Verlagsleiter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* director(-oare) de editură.

Verlagsleitung, *-en, f.* direcție, conducere a editurii.

Verlagslektor, *-s, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* redactor(-oare), lector(-oră) de editorial.

Verlagsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept editorial.

Verlags|tätigkeit *f. sg.* activitate editorială.

Verlags|unternehmen, *-s, -, n.,* **Verlags|unternehmung**, *-en, f.* întreprindere editorială.

Verlagsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract încheiat între editură și autor.

Verlagswerk, *-(e)s, -e, n.* carte editată, operă editată.

Verlagswesen, *-s, n. sg.* sistem, domeniu editorial.

Verlagszeichen, *-s, -, n.* emblemă a editurii.

verlammen, *verlammte, verlammt, vb. (h) intr. (despre oi și capre)* a avorta, a lepăda.

verlanden, *verlandete, verlandet (du verlandest, er verlandet), vb.* **I.** *tr. (h) (despre râuri)* a depune aluviuni; **die Flüsse lassen die Lagunen allmählich** ~ râurile umplu treptat lagunele cu aluviuni. **II.** *intr. (s)* a se umple cu mâl, cu aluviuni.

Verlandung, *-en, f. (geogr.)* **1.** *sg.* înnămolire, umplere cu pământ, cu nisip. **2.** depozit de mâl.

verlangen, *verlangte, verlangt, vb.(h)* **I.** *tr.* **1.** a cere, a pretinde, a revendica, a reclama; **der Handwerker verlangt sein Geld** meseriașul își pretinde, își reclamă banii; **Genugtuung** ~ a cere satisfacție; **ich verlange, dass man mir glaubt** pretind să fiu crezut; **er verlangt vorgelassen zu werden** cere să fie primit; **was ~ Sie (von mir)?** ce doriți (de la mine)? **wieviel verlangt er für seine Ware?** cât cere pe marfa lui? **du wirst von deinem Freunde verlangt a)** prietenul tău are nevoie de tine; **b)** te caută la telefon prietenul tău; **das ist zu viel verlangt** asta-i prea mult, la asta nu se poate aștepta; **es verlangt mich zu erfahren, ob...** doresc, sunt nerăbdător să aflu dacă...; **mich verlangt nach dir** te doresc, mi-e dor de tine; *(și intr., impers.)* **(es) heiß** ~ a dori fierbinte. **2.** a cere, a necesita, a avea nevoie; **die Saat verlangt Regen** semănătura are nevoie de ploaie, cere ploaie; **diese Arbeit verlangt viel Geduld** această muncă necesită, cere multă răbdare; **das verlangt Erklärungen** aceasta cere explicații. **II.** *intr. (nach)* a dori, a râvni, a pofti; a jindui (la ceva); **das Kind verlangt nach seiner Mutter** copilului i-e dor de mamă-sa, copilul o dorește pe mamă-sa.

Verlangen, *-s, n. sg.* **1.** cerere, cerință; **auf allgemeines** ~ la cererea generală; **auf sein** ~ la cererea lui. **2.** dorință, dor; râvnă, poftă, jind; **heißes** ~ dorință fierbinte; ~ **nach etwas haben** (sau **hegen** sau **tragen)** a pofti, a dori ceva, a râvni la ceva; **etwas mit ~ ansehen** a privi ceva cu poftă, cu jind; **ein ~ erfüllen** (sau **befriedigen** sau **stillen)** a împlini, a satisface o dorință.

verlangenswert *adj.* de dorit.

Verlängerer, *-s, -, m. (tehn.)* prelungitor.

verlängern, *verlängerte, verlängert, vb. (h) tr.* **1.** a lungi; **die Ärmel** ~ a lungi mânecile. **2.** a prelungi; **js. Leben** ~ a prelungi viața cuiva; **den Wechsel** ~ a prelungi, a preschimba polița. **3.** a lungi, a subția; **die Suppe** ~ a subția, a lungi supa.

Verlängerung, *-en, f.* **1.** lungire; prelungire; ~ **der Lebenserwartung** prelungire a speranței de viață. **2.** adaos, prelungitor.

Verlängerungsgebühr, *-en, f.* taxă de prelungire.

Verlängerungshebel, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie, braț de prelungire.

Verlängerungshülse, *-n, f.* prelungitor (la creion).

Verlängerungsleitung, *-en, f.* conductă de prelungire.

Verlängerungs|schnur, *-schnüre, f. (electr.)* cablu prelungitor.

Verlängerungs|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă de prelungire.

verlangs *adv. (reg.)* de-a lungul, în lung.

verlängs *adv. (reg.)* odinioară.

verlangsamen, *verlangsamte, verlangsamt, vb. (h) tr.* a încetini; **die Fahrt** ~ a încetini mersul, a micșora viteza; *(inform.)* **das Herunterladen** ~ a încetini descărcarea din rețea.

Verlangsamung, *-en, f.* încetinire; *(ec.)* ~ **der Zuwachsrate der Investitionen** încetinirea ratei investițiilor; **saisonbedingte** ~ încetinire sezonieră; *(inform.)* ~ **des Netzwerks** încetinirea rețelei; ~ **des Herunterladens** încetinirea descărcării din rețea.

Verlangszettel, *-s, m.* foaie, fișă, buletin de comandă (la bibliotecă).

verlangtermaßen *adv.* după cerere.

verläppern, *verläpperte, verläppert, vb. (h) tr.* a risipi, a pierde, a irosi, a prăpădi.

verlarven [-'larf-], *verlarvte, verlarvt, vb. (h)* **I.** *tr.* a travesti, a deghiza, a masca. **II.** *refl.* **1.** a se travesti, a se deghiza, a se masca, a-și pune mască. **2.** *(entom.)* a se transforma în larvă, a forma gogoașă.

verlarvt I. *part. trec.* de la verlarven. **II.** *adj.* **1.** mascat, deghizat, travestit. **2.** *(entom.)* transformat în larvă, învelit în gogoașă.

Verlarvung, *-en, f.* **1.** mascare, deghizare, travestire. **2.** *(entom.)* transformare în larvă, învelire în gogoașă.

verlaschen, *verlaschte, verlascht, vb. (h) tr. (ferov.)* a eclisa, a lega cu eclise.

Verlaschung, *-en, f. (ferov.)* eclisare, legare cu eclise.

Verlass, *-lasses, m. sg.* **1.** încredere, siguranță; **es ist kein ~ auf ihn** nu te poți încrede în el, nu te poți bizui pe el. **2.** *(reg.)* moștenire. **3.** *(reg.)* ecluză.

verlassen[1], *verließ, verlassen (du, er verlässt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a părăsi, a abandona; **böswillig** (sau **treulos)** ~ a părăsi domiciliul conjugal; **er verlässt seine Heimat** își părăsește patria; **jn. in der Not** ~ a părăsi pe cineva la nevoie; **der Gedanke an sie verlässt mich nie** gândul la ea nu mă părăsește niciodată; **die Kraft verlässt mich** mă lasă, mă părăsesc puterile; **sein Mut verließ ihn nie** curajul nu l-a părăsit niciodată, nu și-a pierdut niciodată curajul; **er verlässt sein Zimmer gar nicht** nu părăsește camera, nu iese din cameră; **das Bett** ~ a părăsi patul, a se scula; **die Fahne** ~ a dezerta; **das Buch hat die Presse** ~ cartea a ieșit de sub tipar; **die Welt** ~ a muri, a părăsi lumea. **2.** *(reg.)* a lăsa (moștenire); a ceda; a vinde. **3.** *(inform.)* a ieși, a părăsi; **den Editor verlassen** a ieși din editor; **das Programm** ~ a ieși din program. **II.** *refl. (auf cu ac.)* a se bizui, a se baza, a pune temei (pe cineva sau pe ceva), a se încrede (în cineva sau ceva), a se lăsa în nădejdea cuiva; **auf ihn kann man sich** ~ pe el te poți bizui, în el poți avea încredere; **Sie können sich darauf ~, dass...** puteți avea toată încrederea, puteți fi liniștit că...; **er verließ sich auf sein Glück** s-a lăsat în voia soartei, a norocului.

verlassen[2] **I.** *part. trec.* de la verlassen[1]. **II.** *adj.* părăsit; **sich ~ fühlen** a se simți părăsit; **von allen Freuden ~** lipsit de bucurii, fără bucurii; **ein ~es Dorf** un sat pustiu; **das Haus stand ~ da** casa stătea părăsită.

Verlassen, *-s, n. sg. (inform.)* ieșire; **das ~ des Commanders** ieșirea din comander.

Verlassenheit *f. sg.* singurătate, pustietate.

Verlassenschaft, *-en, f. (jur., reg.)* moștenire, succesiune.

Verlassenschaftsgericht, *-(e)s, -e, n. (jur., reg.)* judecătorie succesorală.

Verlassenschaftsgläubiger, *-s, -, m. (jur., reg.)* creditor succesoral.

Verlassenschafts|inventar [-vɛn-], *-s, -e, n. (jur., reg.)* inventar al moștenirii, inventar al succesiunii.

Verlassenschaftskurator, *-s, -en, m. (jur., reg.)* curator la succesiune.

Verlassenschaftsmasse, *-n, f. (jur., reg.)* masă succesorală.

Verlassenschaftsverfahren, *-s, -, n. (jur., reg.)* procedură succesorală.

Verlassenschaftsver|handlung, *-en, f. (jur., reg.)* dezbatere, proces de succesiune.

Verlassensein, *-s, n. sg.* singurătate.

verlässig, **verlässlich** *adj.* de încredere, de nădejde.

Verlässlichkeit *f. sg.* onestitate, cinste, seriozitate.

Verlässlichkeits|prüfung, *-en, f.* probă de încredere.

Verlassung, *-en, f. (jur.)* părăsire; **böswillige** (sau **treulose**) **~** părăsirea domiciliului conjugal.

verlasten, *verlastete, verlastet (du verlastest, er verlastet), vb. (h) tr.* **1.** a încărca, a împovăra. **2.** *(reg.)* a încărca (pentru transport); a îmbarca.

verlästern, *verlästerte, verlästert, vb. (h) tr.* a defăima, a calomnia.

Verlästerung, *-en, f.* calomnie, defăimare.

verlatschen, *verlatschte, verlatscht, vb. (h) tr. (fam.; despre încălțăminte)* a scâlcia.

Verlaub, *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **mit ~** cu voia dv., permiteți-mi, dați-mi voie.

Verlaubung *f. sg. (bot.)* cloroză.

Verlauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** curs, decurs; trecere, scurgere; mers, desfășurare (în timp); **im ~ der Jahrhunderte** în decursul veacurilor; **im ~ der Krankheit** în decursul, în timpul bolii; **nach ~ von zwei Tagen** sau **nach ~ zweier Tage** după două zile; **der natürliche ~ der Dinge** mersul natural al lucrurilor; **der ~ einer Feier** desfășurarea unei festivități; **im ~ dieser Sache** în desfășurarea acestei chestiuni; **die Krankheit nahm einen tödlichen ~** boala a dus la un deznodământ fatal; **die Sache nahm einen günstigen ~** chestiunea, afacerea a luat un curs favorabil. **2.** mers, desfășurare (în spațiu); **der ~ der Grenze** configurația graniței; *(mat.)* **der ~ der Kurve** traiectoria curbei; **der ~ der Linie** direcția liniei. **3.** *(tipogr.)* tranziție de culori, dispariție treptată a marginilor unui clișeu.

verlaufen, *verlief, verlaufen (du verläufst, er verläuft), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a decurge, a se desfășura, a evolua (în timp); a se petrece, a se întâmpla; **die Krankheit ist normal ~** boala a decurs normal, a avut o evoluție normală. **2.** a se termina, a sfârși; a se pierde; **wie ist die Geschichte ~?** cum s-a încheiat povestea? **die Sache ist übel ~** chestia a ieșit prost, s-a terminat prost; **im Sande ~ a)** *(despre ape)* a se pierde în nisip; **b)** *(fig.)* a se mușamaliza, a fi dat uitării; **die Farben sind ineinander ~** culorile s-au contopit, s-au amestecat, au intrat una în alta. **3.** a merge, a se desfășura (în spațiu); **die Straße verläuft schnurgerade** drumul merge drept înainte. **4.** a trece, a se scurge; **die Zeit verläuft schnell** timpul trece repede. **II.** *refl. (h)* **1.** a se împrăștia, a se risipi, a se scurge; a se pierde; **die Menge verlief sich langsam** mulțimea s-a risipit treptat; **der Weg verläuft sich im Walde** drumul se termină, se pierde în pădure. **2.** a se rătăci; **wir haben uns im Walde ~** ne-am rătăcit în pădure. **3.** *(reg.)* a se plimba, a face o plimbărică. **III.** *tr. (h)* **1.** a petrece, a trece timpul alergând; **mit der Suche nach euch habe ich viel Zeit ~** căutându-vă am pierdut mult timp cu alergătura. **2.** a alunga alergând; **ich habe mir die Kopfschmerzen ~** am umblat până mi-a trecut durerea de cap. **3.** *(în expr.)* **jm. den Weg ~** a-i tăia drumul cuiva, a ieși cuiva în cale.

Verläufer, *-s, -, m. (biliard)* bilă greșit aruncată.

Verlaufsform, *-en, f. (gram.)* formă continuă.

verlausen, *verlauste, verlaust (du, er verlaust), vb. (s) intr.* a se umple de păduchi.

verlaust **I.** *part. trec.* de la verlausen. **II.** *adj.* păduchios, plin de păduchi.

verlautbaren, *verlautbarte, verlautbart, vb.* **I.** *tr. (h)* a publica, a aduce la cunoștință; a anunța. **II.** *intr. (impers.) (h* și *s)* a se zvoni, a se auzi; **es verlautbart** se spune, se vorbește, se zvonește, se aude; **~ lassen** a împrăștia zvonul.

Verlautbarung, *-en, f.* înștiințare, publicare, anunț; **amtliche ~** ordonanță.

verlauten, *verlautete, verlautet (du verlautest, er verlautet), vb. (h și s) tr.* și *intr.* a (se) spune, a (se) vorbi; a se zvoni; **er lässt nichts ~** nu divulgă nimic, nu spune nimic, nu iese nimic de la el; *(impers.)* **es verlautet** se aude, se spune, se zvonește; **wie verlautet** după cum se aude, după cum se vorbește, după cum se zvonește.

verleben, *verlebte, verlebt, vb. (h) tr.* **1.** a petrece, a trăi; **wir haben viele frohe Stunden miteinander verlebt** am petrecut multe clipe frumoase împreună; **den Sommer auf dem Lande ~** a petrece vara la țară. **2.** a consuma (petrecând); **er hat sein ganzes Vermögen verlebt** și-a cheltuit întreaga avere petrecând. **3.** *(reg.)* a supraviețui.

verlebendigen, *verlebendigte, verlebendigt, vb. (h) tr.* a reînvia; a da viață; a evoca.

verlebt **I.** *part. trec.* de la verleben. **II.** *adj.* trecut, îmbătrânit; consumat, uzat.

verlegen[1], *verlegte, verlegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a muta, a strămuta; a deplasa; a pune într-alt loc; a transpune; **den Schauplatz der Erzählung nach Frankreich ~** a muta, a transpune locul acțiunii în Franța; *(mil.)* **die Truppen nach einer anderen Garnison ~** a muta, a disloca trupele în altă garnizoană. **2.** a amâna; **die Sitzung ~** a amâna ședința. **3.** a rătăci, a pune bine și a nu mai găsi; **ich habe meine Brille verlegt** mi-am rătăcit ochelarii. **4.** a închide, a baricada; a bara; **jm. den Weg ~** a închide, a bara cuiva drumul, a sta în drumul cuiva. **5.** a edita; **ein Buch ~** a edita o carte. **6.** a vinde, a desface, a plasa; **Bier ~** a vinde bere. **7.** *(înv.)* a avansa (bani). **8.** *(tehn.)* a instala, a monta în alt loc. **9.** *(ec.)* a aproviziona; **den Markt mit Waren ~** a aproviziona piața cu mărfuri. **II.** *refl. (auf* cu *ac.)* a se apuca de ceva, a se deda la ceva, a se ocupa de ceva, a se specializa în ceva; **ich habe mich auf die Mathematik verlegt** m-am dedicat matematicii; **er verlegt sich aufs Bitten** (el) trece la rugăminți, începe cu rugămințile.

verlegen[2] *adj.* **1.** încurcat, stingherit, jenat; **eine ~e Antwort** un răspuns încurcat, confuz; **jn. ~ machen** a pune pe cineva în încurcătură; **ich bin darum nicht ~** asta nu mă încurcă; **er ist um Geld ~** este în jenă financiară; **nie um eine Antwort ~ sein** a avea totdeauna răspunsul gata, a nu rămâne dator cu un răspuns, a avea prezență de spirit; **~ werden** a ajunge în încurcătură. **2.** penibil, jenant; **~es Schweigen** tăcere penibilă, jenantă.

verlegen[3] **I.** *part. trec.* de la verliegen. **II.** *adj. (com.)* stricat, stătut, depozitat de mult timp, învechit, nevandabil; **~e Waren** stocuri nevandabile.

Verlegenheit, *-en, f.* încurcătură, jenă, nedumerire; situație penibilă, strâmtoare; **jm. aus der ~ helfen** a scoate pe cineva din încurcătură; **jn. in ~ bringen** (sau **setzen**) a pune pe cineva în încurcătură, a pune pe cineva într-o situație grea, jenantă; **in ~ geraten** (sau **kommen**) a se încurca, a fi încurcat, jenat; **er ist in ~** este încurcat, nu știe ce să facă; **~ um Geld** jenă financiară.

Verlegenheitslösung, *-en, f.* soluție de moment, soluție forțată de împrejurări.

Verlegenheits|pause, *-n, f.* pauză (în conversație) datorită jenei, stingherelei.

Verleger, *-s, -, m.* editor.

Verleger|einband, *-(e)s, -bände, m.* legătură originală a editurii.

verlegerisch *adj.* editorial; de editor.

Verlegerzeichen, *-s, -, n.* insemn, siglă de editură.

Verlegung, *-en, f.* **1.** mutare, deplasare; dislocare, transferare. **2.** amânare. **3.** închidere, barare, baricadare; **~ eines Weges** închiderea unui drum. **4.** vindere, desfacere, plasare. **5.** *(tipogr.)* editare. **6.** aprovizionare. **7.** *(înv.)* avansare (de bani). **8.** *(tehn.)* instalare, montare. **9.** *(constr.)* pozare. **10.** *(ec.)* aprovizionare.

verleiblichen, *verleiblichte, verleiblicht, vb. (h) tr.* și *refl. (rar)* a (se) întrupa, a (se) întruchipa, a (se) materializa.

verleiden, *verleidete, verleidet, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a tăia (cuiva) pofta (de ceva), a dezgusta (pe cineva de ceva), a strica (cuiva) cheful (de ceva); **jm. die Freude an etwas ~** a strica cuiva plăcerea, bucuria de a face ceva; **jm. das Schreiben ~** a face cuiva nesuferit scrisul, a-i tăia pofta de a scrie.

Verleih, *-(e)s, -e, m.* **1.** agenție de închiriere contra cost (de filme, costume, articole de sport etc.). **2.** împrumutare, închiriere. **3.** *(ec.)* împrumut, locație.

verleihen, *verlieh, verliehen, vb. (h) tr.* **1.** a împrumuta; **ich habe das Buch an jn. verliehen** am împrumutat cuiva cartea; **Geld ~** a împrumuta bani, a da bani cu împrumut. **Filme ~** a împrumuta, a închiria filme; **er verleiht seine Bücher nicht gerne** nu-i place să-și împrumute cărțile, să le dea cu împrumut. **2.** *(fig.)* a împrumuta, a da; **Ihre Anwesenheit verlieh dem Feste Glanz** prezența dv. a dat strălucire serbării; **sein Beispiel verlieh ihm Kraft** exemplul lui i-a dat forță, energie. **3.** a decerna, a conferi, a acorda; **seinen Gefühlen Ausdruck ~** a da expresie sentimentelor; **Konzession ~** a concesiona, a autoriza; **ihm wurde der Nobelpreis verliehen** i s-a decernat, i s-a conferit Premiul Nobel; **einen Titel ~** a acorda, a conferi un titlu.

Verleiher, *-s, -, m.* **1.** creditor; persoană care dă cu împrumut. **2.** persoană care are dreptul de a acorda, de a decerna (un titlu), de a conferi (o demnitate).

Verleih|institut, *-(e)s, -e, n.* institut de credit.

Verleihung, *-en, f.* **1.** împrumutare. **2.** acordare, decernare, conferire; **die ~ einer Konzession** acordarea unei concesii, a unei autorizații; **die ~ einer Unterstützung** acordarea unui ajutor; **~ eines Titels** acordarea, conferirea unui titlu.

Verleihungsdekret, *-(e)s, -e, n. (jur.)* decret de împrumut, de închiriere, de concesiune.

Verleihungs|urkunde, *-n, f.* diplomă de acordare (a unui titlu, a unei decorații etc.).

verleimen, *verleimte, verleimt, vb. (h) tr.* a lipi cu clei, a încleia.

Verleimung, *-en, f.* lipire cu clei, încleiere.

verleiten, *verleitete, verleitet (du verleitest, er verleitet), vb. (h) tr.* **1.** a seduce, a ademeni, a îndemna, a momi, a amăgi; **jn. zur Sünde ~** a îndemna pe cineva la păcat; **jn. zum Trinken** (sau **zum Trunk**) **~** a îndemna, a ademeni pe cineva să bea. **2.** *(jur.)* a instiga.

Verleiter, *-s, -, m.* **1.** seducător, ademenitor. **2.** *(jur.)* instigator.

Verleitgabe, *-n, f. (reg.)* bufet, debit de băuturi.

verleitgeben, *verleitgab, verleitgegeben (du verleitgibst, er verleitgibt), vb. (h) tr. (reg.)* a măsura, a turna în pahare, a vinde băuturi.

Verleitung, *-en, f.* **1.** seducere, ademenire, amăgire, momire. **2.** *(jur.)* instigare.

verlernen, *verlernte, verlernt, vb. (h) tr.* **1.** a uita (ceva învățat sau știut); **ich habe das Klavierspielen verlernt** am uitat să cânt la pian. **2.** a petrece tot timpul învățând; **den ganzen Tag ~** a petrece toată ziua învățând, a învăța toată ziua.

verlesen[1], *verlas, verlesen (du, er verliest), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a da citire; **der Befehl wurde durch den Offizier ~** ofițerul a dat citire ordinului. **2.** a face apelul; **die Namen ~** a face apelul nominal; **ich bin nicht mit ~ worden** numele meu nu a fost citit la apel. **3.** a citi rău, greșit; **ich habe den Namen ~** am citit greșit numele. **4.** a petrece citind. **5.** *(reg.)* a alege, a tria, a selecționa; **Linsen ~** a alege linte. **II.** *refl.* **1.** a citi greșit, a face o greșeală la citire. **2.** a se adânci, a se cufunda în citit.

verlesen[2] *adj. (reg.)* pierdut.

Verlesliste, *-n, f.* catalog, tabel nominal.

Verlesung, *-en, f.* **1.** citire cu voce tare. **2.** apel nominal.

verletten, *verlettete, verlettet (du verlettest, er verlettet), vb. (h) tr.* a lipi cu lut, cu argilă; a căptuși cu lut, cu argilă.

verletzbar *adj.* **1.** vulnerabil. **2.** *(fig.)* susceptibil.

Verletzbarkeit *f. sg.* **1.** vulnerabilitate. **2.** *(fig.)* susceptibilitate.

verletzen, *verletzte, verletzt (du, er verletzt), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) răni, a (se) vătăma; **jn. an der Hand ~** a răni pe cineva la mână; **ich habe mir den Fuß verletzt** m-am rănit la picior. **II.** *tr.* **1.** a ofensa, a jigni, a leza; a supăra, a mâhni; **er verletzte mein Gefühl** mi-a jignit sentimentele; **das verletzt meinen Schönheitssinn** aceasta îmi jignește simțul estetic; **js. Stolz ~** a jigni mândria cuiva. **2.** a (în)călca, a viola, a contraveni; **das Gesetz ~** a viola, a încălca legea; **seine Pflichten ~** a-și călca, a nu-și face datoria; **ich will seine Interessen nicht ~** nu vreau să-i lezez interesele.

verletzlich *adj.* v. verletzbar.

Verletzlichkeit *f. sg.* v. Verletzbarkeit.

Verletzte, *-n, -n (ein Verletzter), m.* și *f.* (persoană) accidentat(ă), rănit(ă).

Verletzung, *-en, f.* **1.** rănire, accidentare. **2.** rană, leziune; **eine leichte ~ davontragen** a suferi o leziune, o rană ușoară; **er ist seinen ~en erlegen** a murit din cauza rănilor, a leziunilor. **3.** ofensă, jignire. **4.** încălcare, călcare, violare; **~ des Briefgeheimnisses** violare a secretului corespondenței; **~ des Siegels** violare a sigiliului.

verleugnen, *verleugnete, verleugnet (du verleugnest, er verleugnet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tăgădui, a nega; a nu recunoaște; a renega; a se lepăda de ceva sau cineva; **seinen**

Glauben ~ a-și renega credința; **seine Unterschrift** ~ a-și tăgădui, a nu-și recunoaște iscălitura; **seine Freunde** ~ a-și renega prietenii; **die Wahrheit** ~ a nega, a tăgădui adevărul; **seinen Charakter** (sau **sein Blut** sau **seine Natur**) ~ a acționa contrar firii sale, împotriva naturii sale. **2.** (*în expr.*) **jn.** ~ a spune despre cineva că nu este acasă. **II.** *refl.* **1.** a se dezminți; **seine Habgier verleugnet sich nie** lăcomia sa nu se dezminte niciodată. **2.** (*în expr.*) **sich selbst** ~ a se sacrifica, a fi plin de abnegație. **3.** (*în expr.*) **sich** ~ **lassen** a spune prin cineva că nu este acasă, a refuza să primească pe cineva.

Verleugner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* tăgăduitor(-oare).

Verleugnung, *-en, f.* tăgăduire, negare; renegare; dezmințire.

verleumden, *verleumdete, verleumdet (du verleumdest, er verleumdet), vb. (h) tr.* a calomnia, a defăima, a ponegri, a vorbi de rău; **jn. als Betrüger** ~ a calomnia pe cineva că ar fi escroc.

Verleumder, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* calomniator(-oare), defăimător(-oare).

verleumderisch *adj.* calomniator, calomnios, defăimător; **in ~er Absicht** cu intenția de a calomnia; **eine ~e Behauptung** o afirmație calomnioasă.

Verleumdung, *-en, f.* **1.** calomnie. **2.** calomniere, defăimare.

Verleumdungsfeldzug, *-(e)s, -züge, m.* campanie de calomniere.

Verleumdungsklage, *-n, f. (jur.)* acționare în judecată pentru calomnie.

Verleumdungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de calomnie.

verlieben, *verliebte, verliebt, vb. (h) refl. (in* cu *ac.)* a se îndrăgosti, a se amoreza (de cineva), a îndrăgi (pe cineva); **er hat sich in das Mädchen verliebt** s-a îndrăgostit de fată.

verliebsam *adj. (fam.)* iubăreț, iubeț.

Verliebsamkeit *f. sg. (fam.)* natură, fire iubăreață, iubeață.

verliebt I. *part. trec.* de la verlieben. **II.** *adj.* îndrăgostit, amorezat; **jm. ~e Augen machen** a face cuiva ochi dulci; **~es Paar** pereche de îndrăgostiți; **ich bin in dich** ~ sunt îndrăgostit de tine; **bis über die Ohren** ~ îndrăgostit până peste urechi; **sterblich** ~ îndrăgostit lulea.

Verliebte, *-n, -n (ein Verliebter), m.* și *f.* îndrăgostit(ă).

Verliebt|heit *f. sg.*, **Verliebtsein**, *-s, n. sg.* îndrăgostire, faptul de a fi îndrăgostit.

verliederlichen, *verliederlichte, verliederlicht, vb.* **I.** *tr. (h)* a risipi, a irosi, a prăpădi. **II.** *intr. (s)* a se face chefliu, ușuratic; a decădea.

verliegen, *verlag, verlegen, vb. (s) intr.* și *(h) refl.* a se strica, a se altera prin depozitare.

verlierbar *adj.* care se poate pierde.

verlieren, *verlor, verloren, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pierde; **kein Augenblick ist zu** ~ nu este nici o clipă de pierdut; **etwas aus den Augen** (sau **aus dem Gesicht**) ~ a pierde ceva din ochi, din vedere; **ich habe den Bleistift verloren** am pierdut creionul; *(fig.)* **er verlor den Boden unter den Füßen** i-a fugit pământul de sub picioare; *(fig.)* **seine Ehre** ~ a-și pierde onoarea; *(fig.)* **den Faden** ~ a-și pierde șirul; *(fig.)* **ich verlor die Fassung** mi-am pierdut cumpătul, mi-am ieșit din fire; **der Feind hat 20 Flugzeuge verloren** inamicul a pierdut 20 de avioane; **einen Freund** ~ a pierde un prieten; ~ **Sie nicht die Geduld!** nu vă pierdeți răbdarea; *(fig.)* **das Gesicht** ~ a-și pierde prestigiul; **das Gesicht** (sau **das Augenlicht**) ~ a-și pierde lumina ochilor, vederea, a orbi; **ich verlor das Gleichgewicht** mi-am pierdut echilibrul; *(fig.)* **er hat seinen Halt verloren** și-a pierdut cumpătul; *(fig.)* **sie hat ihr Herz an einen Unwürdigen verloren** s-a îndrăgostit, și-a dăruit inima unui om nedemn de ea; **die Hoffnung** ~ a pierde speranța; *(fig., fam.)* **er verlor den Kopf** și-a pierdut capul; **einen Krieg** ~ a pierde un război; **er hat alle Lust daran verloren** și-a pierdut tot cheful de (treaba) asta; **den Mut** ~ a se descuraja, a-și pierde curajul; **wir haben nichts zu** ~ nu avem nimic de pierdut; **einen Prozess** ~ a pierde un proces; **das Spiel** ~ a pierde partida; *(vân.)* **die Spur** ~ a pierde urma; *(șah)* **ein Tempo** ~ a pierde timpul (de gândire); **er verlor den Verstand** și-a pierdut mințile; **wir verloren viel an ihm** am pierdut mult în persoana lui; **er verliert viel bei näherer Bekanntschaft** pierde mult dacă îl cunoști mai de aproape; **eine Wette** ~ a pierde un rămășag, un pariu; **darüber brauchst du keine Worte zu** ~ nu mai merită să-ți răcești gura. **2.** *(an* cu *dat.)* a pierde, a scădea (din ceva); **er hat viel an Ansehen verloren** a pierdut mult din prestigiu; **an Farbe, an Gewicht** ~ a pierde din culoare, a scădea în greutate; **der Wein hat an Blume verloren** vinul a pierdut din buchet. **3.** *(inform.)* a pierde; **Daten** ~ a pierde date; **Dateien** ~ a pierde fișiere. **II.** *refl.* **1.** a se pierde, a dispărea; **der Geruch verliert sich nach und nach** mirosul dispare încetul cu încetul; **die Klänge verloren sich in der Ferne** sunetele s-au pierdut în depărtare; **die Unsicherheit verliert sich nach und nach** nesiguranța dispare treptat; **sie hatten sich in der Menge verloren** s-au pierdut în mulțime. **2.** a se pierde, a se zăpăci, a se intimida; **sich in Einzelheiten** ~ a se pierde în detalii.

Verlierer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care pierde, care a pierdut ceva; păgubaș(ă); perdant(ă).

Verlies, *-es, -e, n.* închisoare, temniță subterană, beci.

verlinken, *verlinkte, verlinkt, vb. (h) tr. (inform.)* a lega cu un hiperlink.

verloben, *verlobte, verlobt, vb. (h) tr. (inv.)* și *refl.* a (se) logodi.

Verlöbnis, *-ses, -se, n.* v. Verlobung.

verlobt I. *part. trec.* de la verloben. **II.** *adj.* logodit; **sie ist mit ihm** ~ este logodită cu el.

Verlobte, *-n, -n (ein Verlobter), m.* și *f.* logodnic(ă).

Verlobung, *-en, f.* logodnă; **eine** ~ **aufheben** (sau **lösen** sau **rückgängig machen**) a desface, a strica o logodnă; **sie feiern morgen** ~ se logodesc mâine, își serbează mâine logodna.

Verlobungs|anzeige, *-n, f.* înștiințare, anunț de logodnă.

Verlobungsfest, *-(e)s, -e, n.* logodnă; ceremonie de logodnă.

Verlobungsmahl, *-(e)s, -e, n.* banchet, masă, ospăț de logodnă.

Verlobungspaar, *-(e)s, -e, m.* pereche logodită, de logodnici.

Verlobungsring, *-(e)s, -e, m.* inel de logodnă.

Verlobungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi a logodnei.

verlochen, *verlochte, verlocht, vb. (h) tr. (elv.)* **1.** a îngropa. **2.** a cheltui, a risipi.

verlocken, *verlockte, verlockt, vb. (h) tr.* **1.** a ademeni, a seduce, a momi. **2.** a ispiti, a tenta, a atrage.

verlockend I. *part. prez.* de la verlocken. **II.** *adj.* **1.** ademenitor, atrăgător, seducător. **2.** ispititor, tentant.

Verlockung, *-en, f.* **1.** ademenire, seducere, momire. **2.** ispită, tentație.

verloddern, *verlodderte, verloddert, vb. (h) tr.* și *(s) intr.* v. verlottern **(II)**.

verloddert I. *part. trec.* de la verloddern. **II.** *adj.* v. verlottert **(II)**.

verlodern, *verloderte, verlodert, vb. (s) intr.* **1.** a se mistui (în flăcări). **2.** *(fig.)* a se stinge; **ihre Kampflust ist schnell verlodert** elanul lor de luptă s-a stins repede.

verlogen *adj.* mincinos.

Verlogenheit, *-en, f.* caracter mincinos, ascuns, fals, ipocrit.

verlohen, *verlohte, verloht, vb. (s) intr.* v. verlodern.

verlohnen, *verlohnte, verlohnt, vb. (h) intr., tr.* și *refl.* a renta, a merita, a face; **die Arbeit verlohnt (sich)** munca rentează, este rentabilă; *(impers.)* **das verlohnt sich nicht** nu merită, nu face; **es verlohnt die** (sau **der**) **Mühe** merită osteneala.

verloren I. *part. trec.* de la verlieren. **II.** *adj.* **1.** pierdut; **~er Prozess** proces pierdut; **~e Schlacht** bătălie pierdută; **~e Arbeit, ~e Mühe** muncă, osteneală zadarnică; *(mil., înv.)* **~er Haufen** sau **~e Schar** mic detașament de infanterie trimis înaintea grosului; **~er Posten** poziție, situație pierdută; **der ~e Sohn** *(bibl.* și *fig.)* fiul risipitor; **es ist noch nicht alles** ~ încă nu este totul pierdut; **sie ist rettungslos** ~ este definitiv pierdută; **in Gedanken** ~ dus pe gânduri, cufundat, adâncit în gânduri; **er blieb in den Anblick des Mädchens** ~ a rămas cu privirea pierdută la fată; **wir sind ~!** suntem pierduți! *(în expr.)* **da ist Hopfen und Malz** ~ **a)** este incorigibil; **b)** nu mai e nici o speranță, totul e în zadar; ~ **geben** a abandona, a renunța (la ceva); **das Spiel** ~ **geben** a renunța la partidă, a se da bătut; **er gibt es** ~ renunță, abandonează, consideră cauza pierdută; **er gibt sich** ~ se consideră, se simte pierdut, renunță la orice speranță. **2.** *(tehn.; în expr.)* ~ **er Kopf** maselotă, cap pierdut. **3.** *(vân.; în expr.) (adverbial)* ~ **suchen** a lăsa câinele să caute liber.

verloren gehen, *ging verloren, verloren gegangen, vb. (s) intr.* a se pierde; **mein Bleistift ist verloren gegangen** mi-am pierdut, mi s-a pierdut creionul; *(fam.)* **an ihm ist ein Dichter verloren gegangen** ar fi fost un bun poet.

Verlorenheit *f. sg.* **1.** (stare de) absență; fire, atitudine absentă, distrată. **2.** singurătate, (stare de) părăsire.

verlöschen, *verlöschte, verlöscht* și *verlosch, verloschen (du verlischst, er verlischt), vb.* **I.** *tr. (h) (verlöschte, verlöscht)* **1.** a stinge. **2.** a șterge. **3.** *(reg.)* a înviora, a răcori. **II.** *intr. (s) (verlosch, verloschen)* **1.** a se stinge; **das Licht verlöscht** lumina se stinge. **2.** a trece, a dispărea; a se stinge; a se evapora; **sein Eifer verlosch schnell** zelul i-a trecut, s-a stins repede.

Verlöschung *f. sg.* **1.** stingere. **2.** ștergere.

verlosen, *verloste, verlost (du, er verlost), vb. (h) tr.* a pune la loterie; a trage la sorți.

Verlosung, *-en, f.* punere la loterie; tragere la sorți.

Verlosungsliste, *-n, f.* listă a tragerii la loterie.

Verlosungs|termin, *-s, -e, m.* termen, zi, dată a tragerii la loterie.

verlöten, *verlötete, verlötet (du verlötest, er verlötet), vb. (h) tr. (metal.)* a lipi cu cositor, a face o lipitură moale.

verlottern, *verlotterte, verlottert, vb. (fam.)* **I.** *tr. (h)* a prăpădi, a risipi, a toca, a irosi. **II.** *intr. (s)* a decădea, a se deprava.

verlottert I. *part. trec.* de la verlottern. **II.** *adj.* **1.** *(fig.)* decăzut. **2.** dezordonat, jerpelit, neglijent.

Verlotterung, *-en, f.* decădere.

Verlötung, *-en, f. (metal.)* lipire cu cositor, lipire moale.

verludern, *verluderte, verludert, vb.* **I.** *tr. (h)* v. verlottern **(I)**. **II.** *intr. (s)* **1.** v. verlottern **(II)**. **2.** *(vân.; despre vânat)* a muri nu datorită unei împușcături.

verludert I. *part. trec.* de la verludern. **II.** *adj.* v. verlottert **(II)**.

verlümmeln, *verlümmelte, verlümmelt (ich verlümm(e)le), vb. (s) intr.* a deveni mojic.

verlumpen, *verlumpte, verlumpt, vb. (h) tr.* și *(s) intr.* v. verlottern.

verlumpt I. *part. trec.* de la verlumpen. **II.** *adj.* v. verlottert **(II)**.

Verlust, *-(e)s, -e, m.* **1.** pierdere; **einen** ~ **erleiden** a suferi o pierdere; *(jur.)* ~ **der bürgerlichen Ehrenrechte** pierderea drepturilor cetățenești; ~ **der Ehre** pierderea onoarei; ~ **der Jungfräulichkeit** pierderea fecioriei; ~ **der Krone** pierderea coroanei; **in** ~ **geraten** a se pierde; ~ **an Gewicht** pierdere în greutate; *(inform.)* ~ **aller Daten auf dem Datenträger** pierderea tuturor datelor de pe disc; ~ **an Signalstärke** scădere a intensității semnalului. **2.** pierdere, pagubă, daună, deficit; *(cont.)* rezultat negativ; ~ **an Kurs** pierdere la curs; **empfindlicher** ~ pierdere considerabilă, simțitoare; **reiner** ~ pierdere, pagubă netă; **schmerzlicher** ~ pierdere dureroasă; **unersetzlicher** ~ pierdere ireparabilă; **dieses Geschäft bringt einen** ~ această afacere se soldează cu pierderi; ~ **erleiden** a suferi o pierdere, o pagubă, a păgubi; **den** ~ **ersetzen** a înlocui pierderea, paguba, a despăgubi; **der Feind hatte schwere ~e** inamicul a suferit pierderi grele, mari; **jm. ~e zufügen** a cauza, a pricinui cuiva pagube, a păgubi pe cineva; **den** ~ **tragen** a suporta pierderile; *(ec.)* **mit** ~ **verkaufen** a vinde în pierdere, în pagubă; **bei** ~ **der Waren** sub pedeapsa confiscării mărfurilor; **einen** ~ **wettmachen** a compensa o pierdere; **den** ~ **an Marktanteilen** pierderea unor sectoare de piață; **planmäßiger** ~ deficit planificat.

Verlust|abschluss, *-es, -schlüsse, m. (ec.)* pierdere de exploatare (sold negativ al contului de exploatare generală).

Verlust|anzeige, *-n, f.* anunț de pierdere (în ziar).

verlust|arm *adj.* cu puține pierderi.

Verlust|betrieb, *-(e)s, -e, m. (ec.)* întreprindere deficitară.

Verlust bringend *adj.* păgubitor, care aduce pierderi, pagube.

Verlustgeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* afacere deficitară, în pierdere.

verlustieren, *verlustierte, verlustiert, vb. (h) refl.* a se distra, a se ține de petreceri, de distracții.

verlustig *adj.* lipsit de, fără; **einer Sache** ~ **gehen** (sau **werden**) sau **sich einer Sache** ~ **machen** a pierde ceva; **jn. aller Rechte für** ~ **erklären** a anula toate drepturile cuiva, a declara pe cineva fără nici un drept; **er wurde des Thrones für** ~ **erklärt** s-a proclamat detronarea lui.

Verlustjahr, *-(e)s, -e, n.* an deficitar.

Verlustliste, *-n, f.* listă cu cei căzuți în luptă.

Verlustmaximum, *-s, -xima, n.* pierdere maximă, maxim al pierderii.

Verlustmeldung, *-en, f.* **1.** v. Verlustanzeige. **2.** raport, raportare de pierdere.

Verlustminimum, *-s, -nima, n.* pierdere minimă, minim al pierderii.

Verlustquote, *-n, f.* procentaj de pierderi.

verlust|reich *adj.* cu multe pierderi; păgubitor.

Verlust|saldo, *-s, -den, m. (ec.)* sold deficitar.

Verlust|stützung, *-en, f. (ec.)* compensare a pierderilor, subvenție.

Verlustzahl, *-en, f.* cifră, număr al pierderilor.
Verlustzeit, *-en, f.* timp mort, timp pierdut.
Verlustziffer, *-n, f.* v. Verlustzahl.
verm. *presc.* de la vermählt(e) căsătorit(ă).
vermachen, *vermachte, vermacht, vb. (h) tr.* **1.** *(jm. etwas)* a lăsa (cuiva ceva) moștenire, a testa; **jm. seine Bücher ~** a lăsa cuiva moștenire cărțile sale. **2.** *(reg.)* a închide, a baricada, a bara; a înfunda; **die Wege ~** a închide, a bara, a baricada drumurile. **3.** *(reg.)* a risipi, a toca. **4.** *(reg.)* a vrăji, a fermeca.
Vermacher, *-s, -, m.* testator.
Vermächtnis, *-ses, -se, n.* **1.** legat; moștenire; **jn. mit einem ~ bedenken** a lăsa cuiva un legat; **mit einem ~ beschweren** a greva cu o moștenire. **2.** *(fig.)* moștenire, testament.
Vermächtnisnehmer, *-s, -, m. (jur.)* legatar, beneficiar al unui testament.
vermahlen, *vermahlte, vermahlen, vb.(h) tr.* **1.** a măcina complet. **2.** a măcina prost, a strica la măcinat.
vermählen, *vermählte, vermählt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) căsători; a (se) cununa; **er vermählt seine Tochter** își mărită fata; **er hat sich mit ihr vermählt** s-a căsătorit, s-a însurat cu ea; s-a cununat cu ea.
Vermählte, *-n, -n (ein Vermählter), m.* și *f.* tânăr soț, tânără soție.
Vermählung, *-en, f.* căsătorie; cununie.
Vermählungsfeier, *-n, f.* ceremonie de nuntă.
Vermählungsfest, *-(e)s, -e, n.* sărbătorire a nunții.
Vermählungs|tag, *-(e)s, -e, m.* ziua nunții.
vermahnen, *vermahnte, vermahnt, vb. (h) tr. (înv.)* a admonesta, a avertiza; a aviza.
Vermahnung, *-en, f. (înv.)* admonestare, avertisment; aviz.
vermähren, *vermährte, vermährt, vb. (h) tr. (reg., fam.)* a strica; a încurca.
vermaischen, *vermaischte, vermaischt, vb. (h) tr. (industria berii)* a plămădi.
vermakeln, *vermakelte, vermakelt (ich vermak(e)le), vb. (h) tr. (despre misiți)* a vinde.
vermaledeien, *vermaledeite, vermaledeit, vb. (h) tr. (înv.)* a blestema, a afurisi.
vermaledeit I. *part. trec.* de la vermaledeien. **II.** *adj.* **1.** *(înv., fam.)* blestemat, afurisit. **2.** *(fam.)* al dracului, al naibii.
vermalen, *vermalte, vermalt, vb. (h) tr.* **1.** a consuma, a epuiza, a termina, a folosi vopsind. **2.** a vopsi greșit, prost.
Vermalung, *-en, f. (geod.)* **1.** marcare cu culori. **2.** marcă colorată de trasare.
vermannigfachen, *vermannigfachte, vermannigfacht*, **vermannigfältigen**, *vermannigfältigte, vermannigfältigt, vb. (h) tr.* **1.** a mutiplica. **2.** a diversifica, a varia.
vermännlichen, *vermännlichte, vermännlicht, vb.* **I.** *tr. (h)* a face viril, a viriliza; a masculiniza, a da aspect bărbătesc, a face bărbat. **II.** *intr. (s)* a se viriliza, a deveni viril, a deveni bărbat.
Vermännlichung, *-en, f.* virilizare.
vermanschen, *vermanschte, vermanscht, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** *(fam.)* a (se) face terci (amestecându-se cu apă). **2.** *(fig.)* a strica amestecându-se.
Vermanschung, *-en, f.* **1.** terciuire prin amestecare. **2.** stricare prin amestecare.
vermarken, *vermarkte, vermarkt, vb. (h) tr. (geod.)* a marca, a fixa un hotar, a delimita, a pune semne topografice.
vermarkten, *vermarktete, vermarktet (du vermarktest, er vermarktet), vb. (h) tr.* **1.** a comercializa, a distribui. **2.** a pune pe piață, a distribui.
Vermarktung, *-en, f.* **1.** comercializare, distribuție, marketing. **2.** punere pe piață, distribuire, desfacere.
Vermarkung, *-en, f.* **1.** semn, piatră de hotar. **2.** *(geod.)* însemnare, jalonare, marcare: materializare a punctului. **3.** *(constr.)* plantare a bornelor.
vermasseln, *vermasselte, vermasselt (ich vermass(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* a strica, a face greșit; a încurca (din nepăsare).
vermassen, *vermasste, vermasst (du, er vermasst), vb. (h) tr. (peior.)* a (se) nivela, a (se) plafona; a (se) contopi cu gloata.
Vermassung *f. sg. (peior.)* nivelare, plafonare; pierdere a individualității, contopire cu masa, cu gloata.
vermauern, *vermauerte, vermauert, vb. (h) tr.* **1.** a zidi, a închide, a astupa cu un zid; **ein Fenster ~** a zidi o fereastră. **2.** a întrebuința, a epuiza, a consuma zidind.
Vermau(e)rung, *-en, f.* **1.** zidire, închidere, astupare cu zid. **2.** zid despărțitor, zid de închidere.
vermauten, *vermautete, vermautet (du vermautest, er vermautet), vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a vămui. **2.** *(austr.)* a percepe o taxă pentru folosirea autostrăzilor și a podurilor, peaj.
vermehren, *vermehrte, vermehrt, vb. (h)* **I.** *tr.* a înmulți, a spori; a amplifica. **II.** *refl.* **1.** a se înmulți, a se reproduce; **sich durch Teilung ~** a se înmulți prin diviziune; **die Tiere ~ sich** animalele se înmulțesc. **2.** a se înmulți, a spori, a crește; **seine Ausgaben ~ sich täglich** cheltuielile sale sporesc, cresc zilnic; **die Sorgen ~ sich** se înmulțesc, cresc grijile.
vermehrt I. *part. trec.* de la vermehren. **II.** *adj.* **1.** înmulțit. **2.** sporit, mărit, lărgit, amplificat; **~e Auflage** ediție adăugită, îmbogățită.
Vermehrung *f. sg.* **1.** înmulțire, reproducere; *(agr.)* **künstliche ~** înmulțire artificială; *(bot.)* **sprossende ~** înmulțire prin înmugurire; **vegetative ~** înmulțire vegetativă; **ungeschlechtliche ~** înmulțire asexuală. **2.** înmulțire; sporire, creștere, dezvoltare, lărgire, amplificare.
vermehrungsfähig *adj.* capabil de a se înmulți, de a se reproduce.
Vermehrungsfähigkeit *f. sg.* capacitate de înmulțire, de reproducere.
vermeidbar *adj.* evitabil, de evitat, de ocolit.
vermeiden, *vermied, vermieden (du vermeidest, er vermeidet), vb. (h) tr.* a evita, a ocoli; **er vermied eine bestimmte Antwort** a evitat, a ocolit un răspuns hotărât; **die Aufregungen ~** a evita enervările, agitația; **die Niederlage konnte nicht vermieden werden** înfrângerea nu a putut fi evitată; **es wird höflichst gebeten, das Rauchen zu ~** rugăm foarte mult, evitați fumatul; **es lässt sich nicht ~** este inevitabil.
vermeidlich *adj.* v. vermeidbar.
Vermeidung, *-en, f.* evitare; ocolire; **zur ~ von Unfällen** pentru evitarea accidentelor.
vermeil [vɛr'mɛ:j] *adj.* roșu stacojiu.
Vermeil, *-s, n. sg.* **1.** argint aurit. **2.** cupru aurit.
vermeinen, *vermeinte, vermeint, vb. (h) tr.* a socoti, a crede, a gândi eronat; **ich vermeinte Licht zu sehen** mi s-a părut că văd lumină.
vermeintlich *adj.* pretins, așa-zis, presupus; **sein ~es Recht geltend machen** a face uz de drepturile sale presupuse, pretinse.
vermelden, *vermeldete, vermeldet (du vermeldest, er vermeldet), vb. (h) tr.* **1.** *(înv., glumeț)* a anunța, a comunica. **2.** *(vân.)* a semnala; **die Hunde ~ das Wild** câinii semnalează vânatul.
vermengen, *vermengte, vermengt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) amesteca; *(cul.)* **alle Zutaten sind tüchtig zu ~** a se amesteca bine toate ingredientele. **2.** *(fig.)* a confunda, a încurca; **zwei völlig verschiedene Begriffe miteinander ~** a amesteca, a confunda două noțiuni cu totul deosebite; **er vermengt alles** încurcă, confundă totul.
Vermengung, *-en, f.* **1.** amestec. **2.** amestecare.
vermenschlichen, *vermenschlichte, vermenschlicht, vb. (h) tr.* **1.** a umaniza. **2.** a personifica, a antropomorfiza.
Vermenschlichung, *-en, f.* **1.** umanizare. **2.** personificare, antropomorfizare.
Vermerk, *-(e)s, -e, m.* însemnare, notă, observație.
vermerken, *vermerkte, vermerkt, vb. (h) tr.* **1.** a însemna, a nota, a observa, a menționa; **im Kalender ~** a nota în calendar; **jm. etwas übel ~** a lua cuiva ceva în nume de rău. **2.** *(vân.)* a ciuli urechile, a fi atent la orice zgomot; **das Wild vermerkt etwas** vânatul ciulește urechile.
vermessbar *adj.* care se poate măsura.
vermessen[1], *vermaß, vermessen (du, er vermisst), vb. (h)* **I.** *tr.* a măsura; **das Feld ~** a măsura ogorul; **trigonometrisch ~** a măsura trigonometric. **II.** *refl.* **1.** a greși la măsurat, a măsura greșit. **2.** *(fig.)* a cuteza, a îndrăzni, a se încumeta; **er vermisst sich zu behaupten, dass...** îndrăznește să susțină că...; **sich einer Kühnheit ~** a se încumeta la o faptă temerară.
vermessen[2] **I.** *part. trec.* de la vermessen[1]. **II.** *adj.* **1.** măsurat; **~e Punkte** puncte măsurate. **2.** îndrăzneț, temerar, cutezător; **ein ~es Unternehmen** o întreprindere temerară. **3.** încrezut, sigur de sine, îndrăzneț, obraznic; semeț, arogant.
Vermessene, *-n, -n (ein Vermessener), m.* și *f.* temerar(ă); îndrăzneț(-eață), cutezător(-oare); arogant(ă).
Vermessenheit, *-en, f.* **1.** îndrăzneală, cutezanță, temeritate. **2.** îndrăzneală, obrăznicie; semeție, aroganță.
vermessentlich *adv.* **1.** în mod îndrăzneț, cutezător, temerar. **2.** în chip obraznic, arogant.
Vermesser, *-s, -, m.* măsurător cadastral.
Vermessung, *-en, f.* **1.** măsurare cadastrală, arpentaj. **2.** măsurare greșită.
Vermessungs|arbeit, *-en, f.* lucrare de topometrie; lucrare geodezică, de măsurătoare.
Vermessungsgerät, *-(e)s, -e, n.* instrument topografic.
Vermessungs|ingenieur [-Inʒenjø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer topograf, inginer la cadastru.
Vermessungskarte, *-n, f. (geod.)* hartă topografică; hartă cadastrală.
Vermessungskunde, **Vermessungskunst** *f. sg.* geodezie, topometrie.
Vermessungs|schiff, *-(e)s, -e, n.* navă hidrografică.
Vermessungs|techniker, *-s, -, m.* topometru, măsurător de cadastru, arpentor.
Vermessungs|trupp, *-s, -s, m. (mil.)* secție, echipă topografică.
Vermessungsverwaltung, *-en, f.* inspectorat, direcție a(l) cadastrului.
Vermessungswesen, *-s, n. sg.* geodezie (domeniul și instituțiile aferente).
vermickert *adj. (fam.)* pipernicit.
vermieft *adj.* cu aer închis, stricat.
vermiekert *adj.* v. vermickert.
vermiesen, *vermieste, vermiest (du, er vermiest), vb. (h) tr. (fam.; jm. etwas)* a dezgusta, a scârbi (pe cineva de ceva), a strica cheful, a tăia pofta (cuiva de ceva).
vermieten, *vermietete, vermietet (du vermietest, er vermietet), vb. (h) tr.* a da cu chirie, a da în locație, a închiria; **ein Auto ~** a închiria o mașină; **eine Wohnung ~** a închiria o locuință; **Zimmer zu ~** cameră de închiriat.
Vermieter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care închiriază, care dă cu chirie.
Vermietung, *-en, f.* închiriere, locație; **unerlaubte ~** locație ilicită.
Vermietungsbüro, *-s, -s, n.* birou de închiriere.
Vermietungszettel, *-s, -, m.* bilet, anunț de închiriere.
Vermillon [vɛrmi'jõ:], *-s, n. sg. (chim.)* cinabru (măcinat fin).
vermindern, *verminderte, vermindert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) micșora, a (se) diminua, a (se) reduce, a scădea; **um die Hälfte ~** a reduce la jumătate.
vermindernd I. *part. prez.* de la vermindern. **II.** *adj. (lingv.)* diminutiv.
vermindert I. *part. trec.* de la vermindern. **II.** *adj.* micșorat, diminuat; redus; scăzut; **~e geistige Fähigkeiten** facultăți intelectuale reduse; **~e Geschwindigkeit** viteză redusă; *(muz.)* **~e Quinte** cvintă micșorată; *(muz.)* **~e Intervalle** intervale micșorate.
Verminderung, *-en, f.* micșorare, diminuare, reducere, scădere; **~ der Zinssätze** diminuarea ratei dobânzilor.
verminen, *verminte, vermint, vb. (h) tr. (mil.)* a mina.
Verm.-Ing. *presc.* de la Vermessungsingenieur.
Verminung, *-en, f. (mil.)* **1.** minare. **2.** baraj de mine.
vermischen, *vermischte, vermischt, vb. (h)* **I.** *tr.* a amesteca; **die Gewürze mit dem Mehl ~** a amesteca condimentele cu făina. **II.** *refl.* **1.** a se amesteca; **Wasser und Öl ~ sich nicht** apa și uleiul nu se amestecă. **2.** a se încrucișa, a se amesteca, a se corci.
vermischt I. *part. trec.* de la vermischen. **II.** *adj.* **1.** mixt, amestecat; **~e Farben** culori amestecate. **2.** diferit, felurit, divers; **~e Nachrichten** știri diverse; **~e Schriften** scrieri diverse, miscelanea.
Vermischte, *-n (etwas Vermischtes), n. sg.* lucruri diverse, diferite; **~s** știri diverse; de toate pentru toți.
Vermischung, *-en, f.* **1.** amestecare. **2.** încrucișare, amestecare; corcire.
Vermischungsrechnung, *-en*, **Vermischungsregel**, *-n, f. (mat.)* regulă a amestecurilor.
vermissen, *vermisste, vermisst (du, er vermisst), vb. (h) tr.* **1.** a nu mai găsi, a observa lipsa (unui lucru); **ich vermisse meine Uhr** nu-mi găsesc ceasul. **2.** a simți lipsa, a regreta lipsa (cuiva sau a unui lucru); **man hat Sie sehr vermisst** lipsa dv. a fost foarte regretată, ne-ați lipsit foarte mult.
vermisst I. *part. trec.* de la vermissen. **II.** *adj.* absent, dispărut, pierdut; **er wurde als ~ gemeldet** a fost dat dispărut.
Vermisste, *-n, -n (ein Vermisster), m.* și *f.* dispărut(ă); **die Liste der ~n** lista celor dispăruți.
Vermissten|anzeige, *-n, f.* anunțare (la poliție) a dispariției cuiva.

vermitteln, *vermittelte, vermittelt (ich vermitt(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a mijloci, a pune la cale; **eine Zusammenkunft** ~ a mijloci o întâlnire. **2. (jm. etwas ~)** a interveni pentru cineva, a procura (cuiva ceva), a face rost (cuiva de ceva); **jm. eine Stelle** ~ a-i face cuiva rost de un post; **eine Wohnung** ~ a mijloci o locuință. **II.** *intr. (zwischen* cu *dat.)* a mijloci; a interveni, a face pe mijlocitorul, pe intermediarul; a aplana, a intermedia; **zwischen kriegführenden Gegnern** ~ a interveni, a mijloci între beligeranți.

vermittelnd I. *part. prez.* de la vermitteln. **II.** *adj.* (de) mijlocitor; **~e Schritte unternehmen** a face demersuri, a mijloci, a interveni; *(muz.)* **~er Ton** mediantă.

vermittels(t) *prep.* (cu *gen.*) prin, cu ajutorul; prin mijlocul; ~ **eines Stellvertreters** printr-un locțiitor; ~ **meines Bruders** cu ajutorul fratelui meu.

Vermittelung, *-en, f.* v. Vermittlung.

Vermittler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* mijlocitor(-oare), intermediar(ă), mediator(-oare); misit; samsar.

Vermittler|rolle, *-n, f.* rol de mijlocitor, de intermediar; rol de misit.

Vermittlung, *-en, f.* mijlocire, mediere, intermediere; intervenție, intervenire; **die** ~ **einer Stelle** mijlocirea, procurarea unei slujbe; ~ **von Wohnungen** mijlocire, procurare de locuințe; **durch** ~ prin mijlocire, prin intervenție, cu ajutorul.

Vermittlungsgebühr, *-en, f.* comision de intermediere.

Vermittlungs|protokoll, *-(e)s, -e, n. (inform.)* protocol de transmitere.

Vermittlungs|stelle, *-n, f.* **1.** birou de plasare. **2.** centrală telefonică.

Vermittlungs|unternehmung, *-en, f.* întreprindere de comisioane, de mijlocire, de intermediere.

Vermittlungsverfahren, *-s, -, n. (pol.)* procedură de mediere.

Vermittlungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de mediere, de împăciuire.

Vermittlungsvorschlag, *-(e)s, -schläge, m.* propunere de mijlocire, de mediație, de intervenție.

vermöbeln, *vermöbelte, vermöbelt (ich vermöb(e)le), vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* a vinde pe nimic, a risipi, a prăpădi, a irosi. **2.** *(fam.)* a chelfăni, a trage (cuiva) o mamă de bătaie.

vermodern, *vermoderte, vermodert, vb. (s) intr.* a putrezi, a mucegăi, a mucezi; a se descompune lent.

Vermod(e)rung, *-en, f.* putrezire, mucegăire, mucezire; descompunere lentă.

vermöge *prep.* (cu *gen.*) în virtutea, prin, conform cu, având în vedere, ca urmare, datorită; ~ **seiner Fähigkeiten** datorită capacităților sale.

vermögen, *vermochte, vermocht (ich vermag, du vermagst, er vermag), vb. (h) tr.* **1.** a putea, a fi în stare, a fi capabil; **ich vermag das nicht** nu pot, nu sunt în stare, nu sunt capabil să fac aceasta; **er vermag mich nicht zu überzeugen** nu este în stare, nu poate să mă convingă; **sie vermochte sich nicht zu verteidigen** nu a fost în stare să se apere; **was vermag er gegen dich?** ce-ți poate face? **soviel ich vermag** cât pot, întrucât depinde de mine; **ich vermag viel bei ihm** am mare trecere la el, am putere asupra lui, pot obține mult de la el. **2.** a îndemna, a îndupleca, a convinge, a determina; **jn. zu etwas** ~ a determina, a îndupleca pe cineva să facă un lucru. **3.** *(în expr.)* **etwas über sich** ~ a se decide, a se hotărî la ceva; **wenn ich es über mich vermag** dacă mă pot decide, dacă am să fiu în stare. **4.** *(înv.)* a avea, a poseda; **was mag er ~?** câți bani are oare?

Vermögen, *-s, -, n.* **1.** putere, putință, capacitate, facultate; aptitudine; **das ~ zu denken** capacitatea de a gândi; **männliches** ~ potență, bărbăție, virilitate; **das ~ zu hören** facultatea auzului; **dichterisches** ~ aptitudine, talent poetic(ă); **das steht nicht in meinem** ~ asta nu e în putința mea, nu stă în puterile mele; **nach meinem besten** ~ din toate puterile; **nach** ~ pe cât este cu putință. **2.** avere, stare; **bewegliches** ~ avere mobilă; **unbewegliches** ~ avere imobilă; **(sich** *(dat.)***) ein** ~ **erwerben** (sau **machen)** a(-și) câștiga o avere, a face avere; **er hat ein großes** ~ are o avere mare; **zu ~ kommen** a se îmbogăți, a face avere; **über sein ~ verfügen** a dispune de averea sa; **das kostet ein** ~ asta costă o avere. **3.** *(ec.)* bun; avere, patrimoniu; **erworbenes** ~ bun dobândit; **finanzielles** ~ patrimoniu financiar; **bewegliches** ~ bunuri mobile; **unbewegliches** ~ bunuri imobile; **steuerliches** ~ avere impozabilă.

vermögend I. *part. prez.* de la vermögen. **II.** *adj.* **1.** capabil, în stare (de ceva); **viel** ~ cu mare trecere. **2.** bogat, înstărit, avut, cu avere.

Vermögenheit, *-en, f. (înv.)* capacitate, posibilitate de a face ceva.

Vermögens|abgabe, *-n, f.* impozit pe avere.

Vermögens|ablösung, *-en, f.* răscumpărare de avere.

Vermögens|abtretung, *-en, f. (jur.)* **1.** cedare a averii. **2.** transfer de avere.

Vermögens|angabe, *-n, f.* declarație de avere.

Vermögens|anlage, *-n, f.* investiție.

Vermögens|anteil, *-(e)s, -e, m.* parte din avere.

Vermögens|auf|stellung, *-en, f. (ec.)* inventar al bunurilor.

Vermögensberater, *-s, -, m. (ec.)* consilier în investiții.

Vermögensbe|stand, *-(e)s, m. sg.* situație, efectiv, inventar a(l) averii.

Vermögensbe|steuerung, *-en, f.* impozit pe avere.

Vermögensbewertung, *-en, f.* evaluare a bunurilor, a averii.

Vermögensbilanz, *-en, f. (ec.)* bilanț patrimonial.

Vermögens|erfassung, *-en, f.* v. Vermögensaufstellung.

Vermögens|erwerb, *-(e)s, m. sg.* acumulare, câștigare de avere.

Vermögensgegen|stände *pl. (ec.)* bunuri, imobilizări; **immaterielle** ~ imobilizări incorporale; **materielle** ~ imobilizări corporale.

Vermögensklasse, *-n, f. (ec.)* clasă de avere.

Vermögenskonfiskation, *-en, f.* confiscare a averii.

Vermögenslage, *-n, f.* situație materială.

vermögenslos *adj.* fără avere, lipsit de avere, sărac.

Vermögenslosigkeit *f. sg.* lipsă de avere.

Vermögensnachweis, *-es, -e, m.* certificat de stare materială.

Vermögensnießbrauch, *-(e)s, m. sg. (jur.)* uzufruct asupra unei averi.

Vermögensrechnung, *-en, f. (ec.)* calcul patrimonial.

Vermögensrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept patrimonial.

Vermögensrücklagen *pl. (ec.)* rezerve patrimoniale.

Vermögensrücksichten *pl.* considerente materiale, de avere.

Vermögens|sicherung, *-en, f.* v. Vermögensversicherung.

Vermögens|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare materială.

Vermögens|steuer, *-n, f.* impozit pe avere.

Vermögens|übertragung, *-en, f. (ec.)* transfer de bunuri, cesiune de active.

Vermögens|um|stände *pl.* v. Vermögensverhältnisse.

Vermögens|unterschied, *-(e)s, -e, m.* diferență de avere.

Vermögensverfall, *-(e)s, m. sg.* pierdere a averii, declin al averii.

Vermögensver|hältnisse *pl.* avere, stare materială, condiții materiale; **bei guten ~n** în condiții materiale bune, favorabile.

Vermögensversicherung, *-en, f.* asigurare a averii.

Vermögensverwalter, *-s, -, m.* administrator, curator al averii, al bunurilor.

Vermögensverwaltung, *-en, f.* administrare a averii, a bunurilor.

Vermögenswert, *-(e)s, -e, m.* valoare a averii; **fixe ~e** activ fix, imobil, ciclic; **realisierbare ~e** activ circulant, ciclic; **umbewertete ~e** activ real.

Vermögenszuwachs, *-es, m. sg.* creștere, sporire a averii.

vermöglich *adj. (reg.)* înstărit, bogat, cu avere, avut.

Vermöglichkeit *f. sg.* bogăție, bunăstare, avuție, avere.

vermooren, *vermoorte, vermoort, vb. (s) intr.* a se preface în mlaștină, în mocirlă, a deveni mlaștină, mocirlă.

vermoosen, *vermooste, vermoost (du, er vermoost), vb. (s) intr.* a prinde mușchi, a se acoperi cu mușchi.

vermoost I. *part. trec.* de la vermoosen. **II.** *adj.* **1.** acoperit cu mușchi. **2.** *(fig.)* vechi, învechit, demodat; anchilozat.

vermorksen, *vermorkste, vermorkst (du, er vermorkst), vb. (h) tr.* v. vermurksen.

vermorschen, *vermorschte, vermorscht, vb. (s) intr. (despre lemne, oase)* a putrezi.

vermorscht I. *part. trec.* de la vermorschen. **II.** *adj. (despre lemne, oase)* descompus prin putrezire.

Vermorschung *f. sg.* putrezire (a lemnelor, a oaselor).

vermottet *adj.* **1.** plin de molii. **2.** mâncat, ros de molii.

vermuffen, *vermuffte, vermufft, vb. (s) intr.* a se altera, a se strica, a se încinge.

vermummeln, *vermummelte, vermummelt (ich vermumm(e)le) (fam.)*, **vermummen**, *vermummte, vermummt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) înveli; a (se) încotoșmăna. **2.** a (se) deghiza, a (se) masca, a (se) travesti.

vermummt I. *part. trec.* de la vermummen. **II.** *adj.* **1.** învelit; încotoșmănat. **2.** deghizat, mascat, travestit; **er wurde von zwei ~en Gestalten überfallen** a fost atacat de doi indivizi mascați.

Vermummung, *-en, f.* **1.** învelire; încotoșmănare. **2.** deghizare, mascare, travestire.

vermuren, *vermurte, vermurt, vb.* **I.** *tr. (h) (mar.)* **1.** a afurca. **2.** a ancora cu două ancore făcând între ele un unghi de circa 60°. **II.** *intr. (s) (geogr.)* a se astupa, a se acoperi cu noroi și grohotiș.

vermurksen, *vermurkste, vermurkst (du, er vermurkst), vb. (h) tr. (reg.)* a face greșit, prost, a strica, a o feșteli.

Vermurung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* afurcare. **2.** *(mar.)* ancorare cu două ancore. **3.** *(geogr.)* astupare, acoperire cu noroi și grohotiș.

vermuten, *vermutete, vermutet (du vermutest, er vermutet), vb. (h) tr.* a presupune, a bănui; a crede, a presimți; a se aștepta la ceva; **ich vermutete es schon lange** am bănuit, am presimțit de mult acest lucru; **soviel sich ~ lässt** după cât se poate presupune; **es wird Brandstiftung vermutet** există bănuiala de incendiere; **wir ~, dass er ehrlich ist** presupunem că este cinsit; **er lässt es ~** lasă, face să se creadă, să se presupună, să se bănuiască; **das hätte ich nicht vermutet** nu m-aș fi așteptat la asta.

vermutlich I. *adj.* probabil, de presupus; prezumptiv; **der ~e Täter** făptașul prezumptiv. **II.** *adv.* probabil, după toate probabilitățile; **sie lebt ~ nicht mehr** după toate probabilitățile ea nu mai trăiește.

Vermutung, *-en, f.* bănuială, presupunere; presimțire; **bloße** ~ numai presupunere, părere, doar presupunere; **falsche** ~ falsă presupunere; **~en anstellen** a presupune, a face presupuneri; **ich habe** (sau **hege) eine** ~ bănuiesc ceva, am o bănuială; **wir sind auf ~en angewiesen** trebuie să ne limităm la presupuneri; **gegen alle ~en** contrar tuturor așteptărilor, tuturor presupunerilor; **meiner ~ nach** după părerea mea, după bănuiala mea; **einer ~ nachgehen** a verifica o presupunere.

vermutungsweise *adv.* probabil; după toate presupunerile, probabilitățile.

vernachlässigbar *adj.* neglijabil.

vernachlässigen, *vernachlässigte, vernachlässigt, vb.(h) tr.* și *refl.* a (se) neglija, a nu se îngriji de...; **seine Frau** ~ a-și neglija soția; **seine Kleidung** ~ a-și neglija îmbrăcămintea; **er vernachlässigt seine Pflicht** își neglijează datoria; **die Wunde** ~ a nu îngriji rana.

Vernachlässigung *f. sg.* neglijare.

vernageln, *vernagelte, vernagelt (ich vernag(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a bate în cuie, a fixa cu cuie; **eine Kiste** ~ a bate în cuie o ladă; *(fig.)* **hier ist die Welt mit Brettern vernagelt** dincolo de aceasta nu mai e nimic. **2.** a potcovi greșit (rănind copita). **3.** *(mil.; în expr.)* **eine Kanone** ~ a strica un tun.

vernagelt I. *part. trec.* de la vernageln. **II.** *adj.* **1.** bătut în cuie. **2.** *(fig., fam.)* mărginit, greu de cap; **er ist (wie)** ~ e greu de cap.

vernagen, *vernagte, vernagt, vb. (h) tr.* a roade; a consuma, a epuiza, a termina rozând.

vernähen, *vernähte, vernäht, vb. (h) tr.* **1.** a consuma, a termina cosând; **das ganze Garn** ~ a termina toată ața cosând. **2.** a termina, a înnoda (firul) la sfârșitul cusăturii.

Vernalisation [vɛrnaliza'tsio:n], *-en, f. (agr.)* iarovizare.

vernarben, *vernarbte, vernarbt, vb. (s) intr.* a se cicatriza, a se închide, a se vindeca; *(fig.)* **die Wunden des Krieges sind vernarbt** s-au închis rănile războiului.

Vernarbung, *-en, f.* cicatrizare, vindecare.

vernarren, *vernarrte, vernarrt, vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* a păcăli, a trage pe sfoară. **II.** *refl.* a înnebuni, a-și pierde mințile (după ceva sau cineva); **sich in jn.** ~ a înnebuni după cineva, a se îndrăgosti nebunește de cineva.

vernarrt I. *part. trec.* de la vernarren. **II.** *adj.* înnebunit, îndrăgostit foc; **in jn.** (sau **in etwas) ~ sein** a înnebuni, a umbla ca nebun după cineva (sau ceva), a fi nebun după cineva (sau ceva).

Vernarrt|heit *f. sg.* patimă oarbă; dragoste înfocată, nebunească.

vernaschen, *vernaschte, vernascht, vb. (h) tr.* a cheltui pe delicatese, pe zaharicale; **sein Geld** ~ a-și cheltui banii pe zaharicale, pe dulciuri; *(fig., fam.)* **ein Mädchen** ~ a avea o aventură amoroasă cu o fată.

vernascht I. *part. trec.* de la vernaschen. **II.** *adj* pofticios, lacom la dulciuri, la zaharicale.

vernebeln, *vernebelte, vernebelt (ich verneb(e)le), vb.* **I.** *tr. (h)* și *intr. (s)* a (se) înnegura, a (se) acoperi cu ceață, a (se) învălui în ceață; *(fig.)* a mușamaliza, a camufla; **Tatsachen** ~ a mușamaliza fapte reale. **II.** *tr. (h) (mil.)* a fumiza.
Vernebelung, *-en, f.* **1.** înnegurare, încețoșare; *(fig.)* mușamalizare, camuflare. **2.** *(mil.)* fumizare.
Vernebelungs|apparat, *-(e)s, -e, m. (mil.)* aparat de fumizare.
vernehmbar I. *adj.* **1.** audibil. **2.** *(jur.)* care poate fi interogat, supus unui interogatoriu. **II.** *adv.* în mod distinct, lămurit.
Vernehmbarkeit *f. sg.* **1.** audibilitate. **2.** *(jur.)* capacitate de a fi interogat, audiat.
vernehmen, *vernahm, vernommen (du vernimmst, er vernimmt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a auzi; **vernimm mein Flehen!** ascultă-mi rugămintea! **Hilferufe** ~ a auzi strigăte de ajutor; **ich habe nichts vernommen** nu am auzit nimic; ~ **lassen** a da să se înțeleagă. **2.** a afla, a auzi; **ich habe vieles darüber vernommen** am auzit multe despre aceasta; **wie man vernimmt** după cum se aude. **3.** *(jur.)* a audia, a interoga, a supune unui interogatoriu; **er wurde von der Polizei vernommen** a fost audiat, interogat de poliție. **II.** *refl.* **1.** *(fam.; în expr.)* **sich** ~ **lassen** a prinde glas, a se face auzit. **2.** *(reg.)* a se înțelege; **sich mit jm.** ~ a se înțelege, a cădea la învoială cu cineva.
Vernehmen, *-s, n. sg. (în expr.)* **dem** sau **allem** ~ **nach** după cum se aude.
Vernehmlassung, *-en, f. (elv.)* comunicat oficial; luare de poziție.
Vernehmer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (jur.)* audiator, persoană care audiază, interoghează.
vernehmlich *adj.* v. vernehmbar.
Vernehmlichkeit *f. sg.* v. Vernehmbarkeit.
Vernehmung, *-en, f. (jur.)* audiere, ascultare, interogare; **nach** ~ **der Zeugen** după audierea, după interogarea martorilor.
vernehmungsfähig *adj.* în stare de a fi supus unui interogatoriu, de a fi audiat.
verneigen, *verneigte, verneigt, vb. (h) refl.* a se înclina, a se pleca, a face o plecăciune.
Verneigung, *-en, f.* înclinare; plecăciune.
verneinen, *verneinte, verneint, vb. (h) tr.* a nega; a răspunde negativ, a răspunde cu nu; **eine Frage** ~ a răspunde cu nu la o întrebare, a răspunde negativ; **der Geist, der stets verneint** spiritul negației, spiritul care neagă totdeauna.
verneinend I. *part. prez.* de la verneinen. **II.** *adj.* negativ; **eine ~e Antwort** un răspuns negativ. **III.** *adv.* negativ, în mod negativ; **er antwortete** ~ răspunse negând, în mod negativ.
Verneiner, *-s, -, m.* persoană negativistă, persoană care contrazice.
Verneinung, *-en, f.* negare; negație.
Verneinungsfall, *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **im ~e** în caz contrar, în cazul unui răspuns negativ.
Verneinungs|partikel, *-n, f. (lingv.)* particulă negativă.
Verneinungs|satz, *-es, -sätze, m. (lingv.)* propoziție negativă.
Verneinungswort, *-(e)s, -wörter, n. (lingv.)* negație.
vernetzen, *vernetzte, vernetzt (du, er vernetzt), vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a conecta la rețea. **2.** a lega, a include într-o rețea.
Vernetzung, *-en, f.* conectare la rețea.
vernichtbar *adj.* care poate fi nimicit, distrus, zdrobit.
vernichten, *vernichtete, vernichtet (du vernichtest, er vernichtet), vb. (h) tr.* a nimici, a zdrobi, a distruge; **den Feind** ~ a distruge, a zdrobi, a nimici pe dușman; **eine Urkunde** ~ a distruge, a nimici un document; **Viren** ~ a nimici viruși.
vernichtend I. *part. prez.* de la vernichten. **II.** *adj.* și *adv.* nimicitor, distrugător, zdrobitor; **ein ~er Blick** o privire nimicitoare; **~e Kritik üben** a face o critică distrugătoare, destructivă; **der Feind wurde** ~ **geschlagen** dușmanul a suferit o înfrângere zdrobitoare; **die Waffe wirkt** ~ arma are un efect distrugător.
Vernichtung, *-en, f.* nimicire, distrugere, zdrobire; **die** ~ **meiner schönsten Hoffnungen** spulberarea, distrugerea celor mai frumoase speranțe ale mele.
Vernichtungsfeldzug, *-(e)s, -züge, m.* campanie de distrugere, de nimicire.
Vernichtungsfeuer, *-s, -, n.* foc distrugător, nimicitor, pustiitor.
Vernichtungskampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă de nimicire, de distrugere.
Vernichtungskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de nimicire, de distrugere.
Vernichtungslager, *-s, -, n.* lagăr de exterminare, lagăr al morții.
Vernichtungs|strahlung, *-en, f. (fiz.)* radiație de anihilare.
Vernichtungs|strategie [-stra-] *f. sg. (mil.)* strategie de distrugere, de exterminare.
Vernichtungswaffe, *-n, f.* armă de nimicire, armă distrugătoare.
Vernichtungswerk, *-(e)s, n. sg.* activitate de distrugere, de nimicire.
Vernichtungswut *f. sg.* furie, manie destructivă.
vernickeln, *vernickelte, vernickelt (ich vernick(e)le), vb. (h) tr. (metal.)* a nichela.
Vernickelung, *-en, f. (metal.)* nichelare.
verniedlichen, *verniedlichte, verniedlicht, vb. (h) tr.* a minimaliza.
Verniedlichung, *-en, f.* minimalizare.
vernieten, *vernietete, vernietet (du vernietest, er vernietet), vb. (h) tr. (tehn.)* a nitui.
Vernietung, *-en, f. (tehn.)* nituire; **dreireihige** ~ nituire triplă, pe trei rânduri; **einschnittige** ~ nituire cu o secțiune de forfecare; **mehrschnittige** ~ nituire cu mai multe secțiuni de forfecare.
Vernissage [verni'sa:ʒə], *-n, f. (arte)* vernisaj.
Vernunft *f. sg.* **1.** (și *fil.*) minte, rațiune, judecată; inteligență; ~ **annehmen** sau **der** ~ **Gehör geben** a asculta de rațiune; a fi rațional, înțelegător; **ich bin bei** ~ sunt în toate mințile; **ein Mensch von** ~ un om rațional, rezonabil; **zur** ~ **bringen** a aduce la realitate; **zur** ~ **kommen** a-și da seama, a deveni rezonabil; **praktische** ~ rațiune practică; **reine** ~ rațiune pură; **auf** ~ **gegründet** bazat pe rațiune, rațional. **2.** înțelepciune; cumințenie; bun-simț.
vernunftbegabt *adj.* înzestrat, dotat cu rațiune, cu judecată; rațional.
Vernunftbegriff, *-(e)s, -e, m. (fil.)* **1.** idee logică, noțiune logică. **2.** noțiune, concept de rațiune.
Vernunftbeweis, *-es, -e, m.* dovadă de rațiune, de judecată lucidă.
Vernunft|ehe, *-n, f.* căsătorie din interes, de conveniență, de rațiune.
Vernünftelei, *-en, f. (peior.)* raționament prea complicat, sofisticat; sofism.
vernünfteln, *vernünftelte, vernünftelt (ich vernünft(e)le), vb. (h) intr. (peior.)* a face sofisme, a sofistica; a despica firul în patru.
Vernünfteln, *-s, n. sg.* v. Vernünftelei.
vernunftgemäß *adj.* și *adv.* cu judecată, rațional.
Vernunftgesetz, *-es, -e, n.* lege a rațiunii.
Vernunftglaube, *-ns,* **Vernunftglauben**, *-s, m. sg.* raționalism.
Vernunftgläubige, *-n, -n (ein Vernunftgläubiger), m.* și *f.* raționalist(ă).
Vernunftgrund, *-(e)s, -gründe, m.* motiv logic, cauză rațională; **aus Vernunftgründen** din motive raționale.
Vernunft|heirat, *-en, f.* v. Vernunftehe.
vernünftig *adj.* și *adv.* **1.** rațional, logic; **der Mensch ist ein ~es Wesen** omul este o ființă rațională. **2.** înțelept; rezonabil, cuminte, cu judecată; înțelegător; just, drept; **~es Alter** vârstă a înțelepciunii, a judecății mature; **~e Antwort** răspuns rezonabil, judicios; **~es Buch** carte bună, scrisă cu bun-simț; **lassen Sie uns ein ~es Wort reden** să vorbim serios, să fim rezonabili; **sei doch ~!** fii rezonabil, fii cuminte, fii înțelegător! **wirst du nicht bald** ~ **sein?** oare nu te cumințești odată? **sich** ~ **betragen** a se comporta rezonabil; ~ **handeln** a proceda rezonabil; ~ **werden** a deveni rezonabil.
vernünftigerweise *adv.* cu judecată, cuminte, rezonabil.
Vernünftigkeit *f. sg.* cumințenie, caracter rațional, rezonabil.
Vernunftlehre *f. sg.* logică.
Vernünftler, *-s, -, m. (peior.)* persoană care raționează prea complicat, sofist; pedant.
vernunftlos *adj.* **1.** fără rațiune, fără judecată. **2.** fără minte, nesocotit; absurd.
Vernunftlosigkeit *f. sg.* **1.** lipsă de rațiune, de judecată. **2.** nesocotință; imprudență; absurditate.
vernunftmäßig *adj.* v. vernunftgemäß.
Vernunftmäßigkeit *f. sg.* v. Vernünftigkeit.
Vernunftmensch, *-en, -en, m.* om cerebral, rațional.
Vernunftrecht, *-(e)s, n. sg.* drept al rațiunii, drept întemeiat pe rațiune.
Vernunftschluss, *-es, -schlüsse, m.* (și *fil.*) deducție logică; **schulgerechter** ~ silogism.
Vernunftsgebot, *-(e)s, -e, n.* cerință, imperativ a(l) rațiunii.
vernunftsmäßig *adj.* v. vernunftgemäß.
Vernunftsmäßigkeit *f. sg.* v. Vernünftigkeit.
Vernunftwahr|heit, *-en, f.* adevăr logic.
Vernunftwesen, *-s, -, n.* ființă rațională.
vernunftwidrig *adj.* **1.** irațional, nerațional, absurd, contrar rațiunii. **2.** contrar bunului-simț.
Vernunftwidrigkeit, *-en, f.* absurditate.
vernuten, *vernutete, vernutet (du vernutest, er vernutet), vb. (h) tr.* a cresta, a canela.
ver|ochsen, *verochste, verochst (du, er verochst), vb. (fam.)* **I.** *tr. (h)* a-și petrece (timpul) învățând papagalicește, tocind; **die Nächte** ~ a toci nopți întregi. **II.** *intr. (s)* a se îndobitoci.
ver|öden, *verödete, verödet (du verödest, er verödet), vb.* **I.** *intr. (s)* a se pustii; a se depopula. **II.** *tr. (h)* **1.** *(med.)* a oblitera. **2.** *(fam.)* a strica, a rata.
ver|ödet I. *part. trec.* de la veröden. **II.** *adj.* **1.** pustiu, pustiit, deșert, depopulat, gol. **2.** *(med.)* obliterat.
Ver|ödung, *-en, f.* **1.** pustiire, devastare, depopulare. **2.** *(med.)* obliterație.
ver|öffentlichen, *veröffentlichte, veröffentlicht, vb. (h) tr.* **1.** a da publicității, a anunța, a comunica; a face public. **2.** a publica; a edita; **ein Buch** ~ a publica, a edita o carte; **ein Gesetz** ~ a publica, a promulga o lege.
Ver|öffentlichung, *-en, f.* **1.** aducere la cunoștința publică, anunțare, comunicare; publicare. **2.** publicare; editare. **3.** publicație.
Ver|öffentlichungs|termin, *-s, -e, m.* termen de publicare, de editare.
ver|ölen, *verölte, verölt, vb. (h) tr. (tehn.)* a gresa cu ulei.
Veronese [ve-], *-n, -n, m.* veronez, locuitor al Veronei.
Veroneser, *-s, -, m.* salam veronez.
veronesisch *adj.* veronez.
Veronika, *-ken, f. (bot.)* v. Ehrenpreis **(2).**
ver|ordnen, *verordnete, verordnet (du verordnest, er verordnet), vb. (h) tr.* **1.** a ordona, a dispune; a decreta; **gesetzlich** ~ a decreta prin lege. **2.** *(med.)* a prescrie; **Bäder** ~ a prescrie băi. **3.** a institui, a numi; a delega; **Richter** ~ a numi judecători; **jn. zu etwas** ~ a delega pe cineva pentru ceva.
ver|ordnet I. *part. trec.* de la verordnen. **II.** *adj.* **1.** ordonat, dispus, decretat. **2.** *(med.)* prescris.
Ver|ordnete, *-n, -n (ein Verordneter), m.* și *f.* delegat(ă); deputat(ă).
Ver|ordnung, *-en, f.* **1.** ordin, ordonanță, dispoziție; decret; **eine** ~ **erlassen** a emite un ordin, un decret, a da o ordonanță. **2.** *(med.)* prescripție; rețetă. **3.** instituire, numire; delegare.
Ver|ordnungsblatt, *-(e)s, -blätter, n.* monitor oficial, buletin oficial, foaie oficială.
Ver|ordnungs|entwurf, *-(e)s, -würfe, m.* proiect de decret, de ordonanță.
ver|ordnungsgemäß *adj.* v. verordnungsmäßig.
Ver|ordnungskraft *f. sg. (în expr.)* **laut** ~ conform decretului, în baza decretului, a ordinului, a dispoziției.
ver|ordnungsmäßig *adj.* conform, potrivit ordinului, dispoziției, decretului, prescripției.
verpaaren, *verpaarte, verpaart, vb. (h) refl. (zool.)* **1.** a se cupla, a forma un cuplu. **2.** *(rar)* a se împerechea.
verpachten, *verpachtete, verpachtet (du verpachtest, er verpachtet), vb. (h) tr.* a arenda, a da în arendă.
Verpächter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană, proprietar care dă în arendă.
Verpachtung, *-en, f.* arendare, dare în arendă.
verpacken, *verpackte, verpackt, vb. (h) tr.* **1.** a împacheta; a ambala. **2.** a consuma la împachetat. **3.** *(med.)* a împacheta.
verpackt I. *part. trec.* de la verpacken. **II.** *adj.* împachetat; ambalat; *(fam.)* **du bist aber hart ~!** dar greu mai ești de cap!
Verpackung, *-en, f.* **1.** împachetare; ambalare. **2.** ambalaj. **3.** *(med.)* împachetare.
Verpackungs|art, *-en, f.* mod de ambalare, de împachetare; **feste** ~ ambalaj solid; **umweltfreundliche** ~ ambalaj ecologic; **wiederverwertbare** ~ ambalaj reciclabil.
Verpackungsgewicht, *-(e)s, -e, n.* dara, tară, greutate a ambalajului.
Verpackungsglas, *-es, -gläser, n.* sticlă de ambalaj.
Verpackungskosten *pl.* cheltuieli de ambalare.
Verpackungsmaterial, *-s, -ien* [-liən], *n.* material de ambalaj.
Verpackungsmittel, *-s, -, n.* ambalaj.
Verpackungs|plache, *-n, f.* mușama, foaie de cort, prelată de ambalaj.
Verpackungs|sack, *-(e)s, -säcke, m.* sac de ambalaj; *(av.)* **äußerer** ~ sac de parașută.

verpaffen, *verpaffte, verpafft, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a fuma, a consuma fumând. **2.** v. verqualmen **(I, 2).**

verpalisadieren, *verpalisadierte, verpalisadiert, vb. (h) tr.* a înconjura, a închide cu pari, cu palisade; a picheta.

verpantschen, *verpantschte, verpantscht, vb. (h) tr.* a amesteca lichide care nu se potrivesc (stricându-le).

verpanzern, *verpanzerte, verpanzert, vb. (h)* **I.** *tr.* a cuirasa, a blinda. **II.** *refl.* **1.** a se îmbrăca în armură, în zale. **2.** a se blinda.

verpäppeln, *verpäppelte, verpäppelt (ich verpäpp(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a cocoloși, a cocoli. **2.** a dezmierda, a răsfăța, a alinta, a giugiuli, a răzgâia.

verpappen, *verpappte, verpappt, vb. (h) tr.* a lipi cu pap.

verpassbar *adj.* neglijabil, secundar, fără importanță.

verpassen, *verpasste, verpasst (du, er verpasst), vb. (h) tr.* **1.** a pierde, a scăpa, a lăsa să treacă; **eine gute Gelegenheit** ~ a scăpa o ocazie favorabilă; **den Zug** ~ a pierde, a scăpa trenul. **2.** *(fam.)* a da cuiva ceva neplăcut împotriva voinței sale; **eine Ohrfeige (sau eins)** ~ a da, a lipi, a trage, a șterge cuiva o palmă.

Verpassen, *-s, n. sg.* scăpare, pierdere (a termenului fixat, a ocaziei, a trenului etc.).

verpatzen, *verpatzte, verpatzt (du, er verpatzt), vb. (h) tr. (fam.)* a greși, a strica, a rata.

verpennen, *verpennte, verpennt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a petrece, a pierde dormind. **2.** (și *intr.*) a se scula prea târziu.

verpesten, *verpestete, verpestet (du verpestest, er verpestet), vb. (h) tr.* a împuți, a strica; **die Luft** ~ a împuți, a strica aerul.

Verpestung, *-en, f.* stricare, împuțire (a aerului).

verpetzen, *verpetzte, verpetzt (du, er verpetzt), vb. (h) tr. (argou școlăresc)* a pârî, a turna.

verpfählen, *verpfählte, verpfählt, vb. (h) tr.* v. verpalisadieren.

verpfänden, *verpfändete, verpfändet (du verpfändest, er verpfändet), vb. (h) tr.* a amaneta, a zălogi; a ipoteca; **seine Uhr** ~ a-și amaneta ceasul; **ein Haus** ~ a ipoteca o casă; **sein Wort (sau seine Ehre)** ~ a-și da cuvântul de onoare.

Verpfänder, *-s, -, m.* persoană care amanetează.

Verpfändung, *-en, f.* amanetare; ipotecare.

verpfeffern, *verpfefferte, verpfeffert, vb. (h) tr.* **1.** a pipera prea tare. **2.** *(fam.)* a strica, a rata; **jm. eine Freude (ein Vergnügen)** ~ a strica bucuria, plăcerea cuiva.

verpfeifen, *verpfiff, verpfiffen, vb. (h) tr. (argou)* a trăda, a denunța, a pârî, a turna.

verpflanzen, *verpflanzte, verpflanzt (du, er verpflanzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a transplanta, a răsădi. **2.** *(med.)* a transplanta. **II.** *tr.* și *refl. (fig.)* a (se) transplanta, a (se) muta, a (se) coloniza, a (se) împământeni în altă parte.

Verpflanzung, *-en, f.* **1.** repicare, transplantare, răsădire. **2.** *(fig.)* transplantare, colonizare. **3.** *(med.)* transplant.

verpflegen, *verpflegte, verpflegt, vb. (h) tr.* **1.** a hrăni; **einen Kranken gut** ~ a hrăni, a alimenta bine un bolnav. **2.** *(mil.)* a aproviziona, a alimenta; **ein Heer** ~ a aproviziona, a alimenta o armată.

Verpfleger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care hrănește pe cineva.

Verpflegs|artikel, *-s, -, m. (com.)* articol alimentar.

Verpflegsmagazin, *-s, -e, n.* depozit, magazie de alimente.

Verpflegs|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* ofițer cu aprovizionarea cu alimente.

Verpflegs|portion, *-en, f. (mil.)* rație alimentară.

Verpflegs|soldat, *-en, -en, m. (mil.)* soldat de la serviciul de aprovizionare cu alimente.

Verpflegswesen, *-s, n. sg.* **1.** *(mil.)* serviciu de aprovizionare cu alimente. **2.** *(adm.)* asistență socială.

Verpflegung, *-en, f.* **1.** întreținere (completă): pensiune; **Wohnung und** ~ sau **Wohnung und volle** ~ casă și masă. **2.** *(mil.)* aprovizionare cu alimente: subzistență.

Verpflegungs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* **1.** *(mil.)* oficiu, serviciu de aprovizionare cu alimente. **2.** *(adm.)* serviciu de asistență socială.

Verpflegungs|an|stalt, *-en, f.* instituție de asistență socială.

Verpflegungs|art, *-en, f.* mod de aprovizionare cu alimente.

Verpflegungsbe|amte, *-n, -n (ein Verpflegungsbeamter), m.* funcționar la serviciul de aprovizionare cu alimente.

Verpflegungsbedarf, *-(e)s, m. sg. (mil.)* necesar de aprovizionare cu alimente.

Verpflegungs|entschädigung, *-en, f.* indemnizație pentru hrană.

Verpflegungsgeld, *-(e)s, -er, n.* cheltuieli de aprovizionare cu alimente.

Verpflegungskosten *pl.* cheltuieli de întreținere.

Verpflegungsmittel, *-s, -, n.* aliment.

Verpflegungsnachschub, *-(e)s, -schübe, m. (mil.)* aprovizionare cu alimente.

Verpflegungs|offizier, *-s, -e, m.* v. Verpflegsoffizier.

Verpflegungs|satz, *-es, -sätze, m.* rație zilnică de alimente.

Verpflegungs|stand, *-(e)s, m. sg.*, **Verpflegungs|stärke** *f. sg.* capacitate de subzistență.

Verpflegungsvorschrift, *-en, f. (mil.)* regulament de aprovizionare cu alimente.

Verpflegungswesen, *-s, n. sg.* v. Verpflegswesen.

verpflichten, *verpflichtete, verpflichtet (du verpflichtest, er verpflichtet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a obliga, a constrânge; **jn. zu etwas** ~ a obliga, a constrânge pe cineva să facă ceva; **eidlich** ~ a obliga prin jurământ. **2.** a îndatora, a obliga; **er verpflichtet mich zu Dank** mă îndatorează, mă obligă la recunoștință. **3.** a lua jurământul; **die Truppen** ~ a lua jurământul trupelor. **4.** a angaja; **jn. für ein Amt** ~ a angaja pe cineva într-un post; **der Schauspieler ist nach Berlin verpflichtet worden** artistul a fost angajat la Berlin. **II.** *refl.* **1.** a se angaja, a se obliga, a-și lua obligația; **ich kann mich zu nichts** ~ nu mă pot angaja la nimic, nu-mi pot lua nici o obligație; **ich verpflichte mich gegen ihn** îmi iau obligația față de el. **2.** a se pune chezaș, a garanta; **ich verpflichte mich für ihn** garantez pentru el.

verpflichtend **I.** *part. prez.* de la verpflichten. **II.** *adj.* (cu caracter) obligatoriu.

verpflichtet **I.** *part. trec.* de la verpflichten. **II.** *adj.* **1.** obligat, dator; **ich bin zum Stillschweigen** ~ sunt obligat, sunt dator, am datoria să tac; **bin ich ~ zu kommen?** sunt dator, sunt obligat să vin? **2.** îndatorat, obligat; **ich fühle mich** ~ mă simt obligat, îndatorat.

Verpflichtung, *-en, f.* **1.** obligație, constrângere. **2.** obligație, datorie; *(fin.)* **langfristige** ~ obligație cu scadență lungă; **moralische** ~ obligație morală; **jm. schwere ~en auferlegen** a impune cuiva obligații grele; **eine** ~ **eingehen** (sau **übernehmen**) a-și lua o obligație; *(ec.)* **vertragliche** ~ angajament contractual. **3.** luare de jurământ; **die** ~ **des Beamten auf die Verfassung** luarea jurământului funcționarului pe constituție. **4.** obligație; angajament; **individuelle und kollektive ~en** angajamente individuale și colective; **seinen ~en nachkommen a)** a-și îndeplini obligațiile, angajamentele; **b)** a-și plăti datoriile.

Verpflichtungs|schein, *-(e)s, -e, m. (fin.)* **1.** obligați(un)e, titlu de rentă. **2.** înscris de datorie.

verpflöcken, *verpflöckte, verpflöckt, vb. (h) tr.* a lega, a fixa cu țăruși, a înconjura, a îngrădi, a împrejmui cu pari, cu stâlpi, cu (gard de) palisade.

verpfründen, *verpfründete, verpfründet (du verpfründest, er verpfründet), vb. (h) tr. (reg.* și *elv.)* a ceda cuiva o proprietate pe bază de rentă.

verpfuschen, *verpfuschte, verpfuscht, vb. (h) tr. (fam.)* a rata, a strica, a cârpăci; **eine Arbeit** ~ a strica o lucrare, a cârpăci; **sein Leben** ~ a-și rata viața.

verpichen, *verpichte, verpicht, vb. (h) tr.* a smoli, a cătrăni.

verpicht *adj.* v. erpicht.

Verpichung, *-en, f.* smolire, cătrănire.

Verpilzung, *-en, f. (biol.)* **1.** mucegăire. **2.** *(bot.)* simbioză între rădăcini și unele specii de ciuperci.

verpimpeln, *verpimpelte, verpimpelt (ich verpimp(e)le), vb. (h) tr.* a cocoloși; a răsfăța.

verpinkeln, *verpinkelte, verpinkelt (ich verpink(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* a uda, a murdări cu urină.

verpissen, *verpisste, verpisst (du, er verpisst), vb. (h)* **I.** *tr.* v. verpinkeln. **II.** *refl. (fam.)* a o șterge englezește, a o întinde pe neobservate; *(vulg.)* **verpiss dich!** șterge-o!

verplämpern, *verplämperte, verplämpert, vb. (h) tr.* și *refl.* v. verplempern.

verplanen, *verplante, verplant, vb. (h) tr.* **1.** a planifica greșit; a introduce, a băga greșit în plan. **2.** a rezerva conform unui plan; **ich bin auf Monate hinaus verplant** sunt ocupat(ă) timp de luni de zile.

verplappern, *verplapperte, verplappert, vb. (h) refl. (fam.)* a divulga (ceva) neintenționat, a-și da drumul la gură (fără să vrea).

verplappert **I.** *part. trec.* de la verplappern. **II.** *adj.* flecar, palavragiu, guraliv, vorbăreț.

verplatinieren, *verplatinierte, verplatiniert, vb. (h) tr.* a platina, a îmbrăca în platină.

Verplatinierung, *-en, f.* platinare.

verplatten, *verplattete, verplattet (du verplattest, er verplattet), vb. (h) tr.* a echipa, a acoperi cu plăci.

verplätten, *verplättete, verplättet (du verplättest, er verplättet), vb. (h) tr. (fam.)* v. verprügeln.

Verplattung, *-en, f.* acoperire cu plăci.

verplaudern, *verplauderte, verplaudert, vb. (h)* **I.** *tr.* a petrece flecărind, pălăvrăgind, vorbind; **die Zeit** ~ a pierde vremea cu flecăreli, cu palavre, cu vorbărie; a-și pierde, a-și trece vremea trăncănind, stând de vorbă, la taclale, la taifas. **II.** *refl.* a se trăda, a spune vrute și nevrute, a-l lua (pe cineva) gura pe dinainte.

verplauschen, *verplauschte, verplauscht, vb. (h) tr.* și *refl.* v. verplaudern.

verplempern, *verplemperte, verplempert, vb. (h)* **I.** *tr. (fam.)* **1.** a prăpădi, a risipi, a irosi; **seine Zeit** ~ a-și irosi timpul; **das ganze Geld** ~ a-și risipi toți banii. **2.** *(reg.)* a vărsa din greșeală. **II.** *refl.* a-și rata viața (cu lucruri fără rost).

Verplemperung, *-en, f. (fam.)* risipă, irosire.

verplomben, *verplombte, verplombt, vb. (h) tr.* a închide, a sigila cu plumb.

verpönen, *verpönte, verpönt, vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a opri, a interzice, a prohibi. **2.** a dezavua, a înfiera.

verpönt **I.** *part. trec.* de la verpönen. **II.** *adj.* **1.** *(înv.)* interzis, oprit, prohibit. **2.** dezavuat, contrar bunelor obiceiuri; **es ist ~, Fisch mit dem Messer zu essen** nu se cade să mănânci peștele cu cuțitul.

verposamentieren, *verposamentierte, verposamentiert, vb. (h) tr. (fam.)* v. verplempern **(I).**

verprassen, *verprasste, verprasst (du, er verprasst), vb. (h) tr.* a risipi (în chefuri), a toca, a prăpădi (averea); a irosi (prin trai bun).

Verprassung *f. sg.* risipire, irosire (prin trai bun).

verprellen, *verprellte, verprellt, vb. (h) tr.* **1.** *(vân.)* a speria, a nelinişti (vânatul). **2.** *(fam.)* a irita, a supăra.

verpreußen, *verpreußte, verpreußt (du, er verpreußt), vb. (h) tr.* a prusifica, a face prusac.

Verpreußung *f. sg.* prusificare.

verproletarisieren, *verproletarisierte, verproletarisiert, vb. (h) tr.* a proletariza, a face proletar.

Verproletarisierung *f. sg.* proletarizare.

verproviantieren [-vi-], *verproviantierte, verproviantiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) aproviziona (cu alimente).

Verproviantierung, *-en, f.* aprovizionare (cu alimente).

verprügeln, *verprügelte, verprügelt (ich verprüg(e)le), vb. (h) tr.* a bate măr, a snopi în bătăi, a cotonogi.

verpuffen, *verpuffte, verpufft, vb.* **I.** *tr. (h) (fam.)* a risipi, a irosi, a cheltui pe nimica, a prăpădi; **er hat viel Pulver unnütz verpufft** a ars gazul de pomană. **II.** *intr. (s)* **1.** a exploda, a detona. **2.** *(fig.)* a se spulbera, a fi ineficace, a rămâne fără efect, a trece fără să lase urme; **die Wirkung verpuffte im allgemeinen Lärm** efectul s-a spulberat în vacarmul general.

Verpuffung, *-en, f.* **1.** explodare, detonare. **2.** risipire.

Verpuffungsdruck, *-(e)s, -drücke, m. (termo.)* presiune de eșapament, contrapresiune.

Verpuffungsfähigkeit, *-en, f. (mine)* capacitate de detonare.

Verpuffungsmaschine, *-n, f. (maș.)* motor cu explozie.

Verpuffungs|turbine, *-n, f. (maș.)* turbină cu emisiune, cu contrapresiune.

verpulvern [-vərn și -fərn], *verpulverte, verpulvert, vb. (fam.)* **I.** *tr. (h)* a risipi, a prăpădi, a irosi; **er hat sein ganzes Vermögen verpulvert** și-a tocat toată averea. **II.** *intr. (s)* a se risipi, a se irosi, a se prăpădi, a se alege praful (de ceva), a se face praf.

verpumpen, *verpumpte, verpumpt, vb. (h) tr. (argou studențesc)* a împrumuta, a da cu împrumut, a da pe datorie.

verpuppen, *verpuppte, verpuppt, vb. (h) refl. (entom.)* a se preface în crisalidă.

Verpuppung *f. sg. (entom.)* transformare în crisalidă.

verpusten, *verpustete, verpustet (du verpustest, er verpustet), vb. (h) intr.* și *refl. (fam.)* a face o scurtă pauză pentru a-și trage răsuflarea.

Verputz, *-es, -e, m. (constr.)* tencuială; **wasserundurchlässiger** ~ tencuială impermeabilă, hidrofugă.

verputzen, *verputzte, verputzt (du, er verputzt), vb. (h) tr.* **1.** *(constr.)* a tencui. **2.** a repara. **3.** *(fam.)* a cheltui, a risipi (bani). **4.** *(fam.)* a mânca tot, a înfuleca. **5.** *(în expr.)* **jn. nicht ~ (können)** a nu putea suferi pe cineva, a nu putea vedea în ochi pe cineva.

Verputzer, *-s, -, m. (constr.)* tencuitor.

Verputzkelle, *-n, f. (constr.)* mistrie de tencuit, netezitor.

Verputzmörtel, *-s, -, m. (constr.)* mortar pentru tencuit.

Verputz|schablone, *-n, f. (constr.)* şablon de tencuit.

verquackeln, *verquackelte, verquackelt (ich verquack(e)le), vb. (h) tr.* v. verplempern **(I)**.

verqualmen, *verqualmte, verqualmt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a afuma, a umple cu fum. **2.** *(fam.)* a cheltui, a risipi pe fumat; **sein Geld ~** a-şi cheltui toţi banii pe fumat. **II.** *intr. (s)* a se preface în fum, a se risipi ca fumul.

verqualmt I. *part. trec.* de la verqualmen. **II.** *adj.* afumat, plin de fum.

verquält *adj.* chinuit, amărât.

verquasen, *verquaste, verquast (du, er verquast), vb. (h) tr. (reg.)* a risipi, a prăpădi, a irosi, a toca.

verquasseln, *verquasselte, verquasselt (ich verquass(e)le), vb. (h) tr.* şi *refl. (fam.)* **1.** v. verplaudern. **2.** v. verplappern.

verquast *adj. (reg.)* încurcat.

verquatschen, *verquatschte, verquatscht, vb. (h) tr.* şi *refl.* v. verplaudern.

verquellen, *verquoll, verquollen (du verquillst, er verquillt), vb. (s) intr.* a se umfla de umezeală.

verquer *adv. (fam.)* de-a curmezişul; **das geht mir ~** îmi merge pe dos, nu-mi iese.

verqueren, *verquerte, verquert, vb. (h) tr.* a încrucişa; *(mine)* a traversa.

verquetschen, *verquetschte, verquetscht, vb. (h) tr.* **1.** a zdrobi, a stoarce. **2.** *(tipogr.)* a refula (cerneala).

verquicken, *verquickte, verquickt, vb. (h) tr.* **1.** a uni, a lega strâns (într-un context). **2.** *(chim.)* a amalgama, a face amalgam.

verquickt I. *part. trec.* de la verquicken. **II.** *adj.* **1.** unit, strâns legat. **2.** *(chim.)* amalgamat.

Verquickung, *-en, f.* **1.** legătură strânsă (într-un context). **2.** *(chim.)* amalgamare, preparare a unui amalgam.

verquillen, *verquillte, verquillt, vb. (s) intr. (mine)* a se umfla.

verquirlen, *verquirlte, verquirlt, vb. (h) tr.* a amesteca bătând.

verquisten, *verquistete, verquistet (du verquistest, er verquistet), vb. (h) tr. (reg.)* v. verquasen.

verquollen I. *part. trec.* de la verquellen. **II.** *adj.* umflat; *(fig.)* **sie hat ~e Augen** are ochi umflaţi.

ver|rabbe(n)sacken, *verrabbe(n)sackte, verrabbe(n)sackt, vb. (s) intr. (reg.)* a decădea, a se degrada.

ver|rammeln, *verrammelte, verrammelt (ich veramm(e)le),* **ver|rammen**, *verrammte, verrammt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) baricada; a (se) închide; a (se) bloca, a (se) astupa; a (se) îndigui; **eine Tür wird verrammelt** o uşă se baricadează.

ver|ramschen, *verramschte, verramscht, vb. (h) tr.* a vinde cu toptanul, sub preţ.

ver|rannt I. *part. trec.* de la verrennen. **II.** *adj.* **1.** încăpăţânat, îndărătnic. **2.** obsedat, maniac; nebun după ceva.

ver|ranzen, *verranzte, verranzt (du, er verranzt), vb. (s) intr.* a râncezi.

Ver|rat, *-(e)s, m. sg.* trădare; **~ üben** (sau **begehen**) a comite o trădare; **~ an jm.** trădare faţă de cineva.

ver|raten[1], *verriet, verraten (du verrätst, er verrät), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a trăda; **seinen Freund ~** a-şi trăda prietenul; **das Vaterland (an den Feind) ~** a-şi trăda patria (în favoarea duşmanului). **2.** a divulga, a da de gol; **ein Geheimnis ~** a divulga un secret. **3.** a arăta, a revela, a vădi, a dovedi, a trăda; **seine Miene verriet eine tiefe Bestürzung** trăsăturile lui vădeau, oglindeau o stupefacţie adâncă; **das verrät den Meister** aceasta dovedeşte, trădează maestrul; **seine Worte ~ großen Scharfsinn** cuvintele lui dovedesc o mare perspicacitate. **II.** *refl.* a se trăda, a se da de gol; **er verrät sich durch seine Stimme** se trădează, se dă de gol prin voce.

ver|raten[2] **I.** *part. trec.* de la verraten. **II.** *adj.* trădat; **wir sind ~ und verkauft** nu avem nici o scăpare, suntem pierduţi, vânduţi.

Ver|räter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* trădător(-oare); **er ist ein ~ am Vaterland** este un trădător de patrie; **an einer Sache zum ~ werden** a trăda o cauză, a deveni trădătorul unei cauze.

Ver|räterei, *-en, f.* trădare.

Ver|rätergruppe, *-n, f.* grup de trădători.

ver|räterisch *adj.* şi *adv.* (în mod) trădător, perfid; **~e Pläne** planuri trădătoare.

ver|ratzt *adj. (fam.; în expr.)* **~ sein** a fi pierdut, a fi la ananghie.

ver|rauchen, *verrauchte, verraucht, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a fuma, a consuma, a cheltui fumând; **sein Geld ~** a-şi cheltui banii pe fumat. **2.** v. verräuchern. **II.** *intr. (s)* **1.** a se preface în fum. **2.** a nu mai fumega. **3.** a se risipi în aer (ca fumul); a se evapora; *(fig.)* **seinen Zorn ~ lassen** a-şi lăsa mânia să treacă, să se potolească; **sein Zorn war schnell verraucht** mânia lui s-a stins repede.

Ver|rauchen, *-s, n. sg.* **1.** transformare în fum. **2.** risipire în aer; evaporare. **3.** *(fig.)* calmare, domolire, potolire.

ver|räuchern, *verräucherte, verräuchert, vb. (h) tr.* **1.** a umple de fum, a afuma; **ein Zimmer ~** a afuma o cameră. **2.** a afuma prea tare; **er hat den Schinken verräuchert** a afumat prea tare şunca.

ver|räuchert I. *part. trec.* de la verräuchern. **II.** *adj.* **1.** afumat. **2.** afumat prea tare.

ver|raucht I. *part. trec.* de la verrauchen. **II.** *adj.* plin de fum, afumat; înnegrit de fum.

ver|räumen, *verräumte, verräumt, vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* a rătăci (un lucru). **2.** *(mine)* a evacua (o surpătură).

ver|rauschen, *verrauschte, verrauscht, vb. (s) intr.* **1.** *(despre zgomote)* a trece, a se pierde, a dispărea. **2.** *(fig.)* a trece, a se sfârşi; **Leidenschaften ~** patimile se sting.

ver|rechnen, *verrechnete, verrechnet (du verrechnest, er verrechnet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a face, a încheia o socoteală (sau socotelile), a deconta, a achita; **ich möchte mit dir ~** aş vrea să facem socotelile; **die Forderung mit einer Gegenforderung ~** a contracara o pretenţie printr-o contrapretenţie. **2.** *(ec.)* a compensa, a regla; a înregistra în cont; a imputa; **Ihre Auslagen wollen Sie mir ~** vreţi să puneţi cheltuielile dv. în contul meu. **3.** *(fam.)* a se răfui; **ich habe noch etwas mit ihm zu ~** mai am o socoteală cu el, mai am să mă răfuiesc cu el. **II.** *refl.* a socoti greşit, a se înşela, a greşi socoteala; **sich um 20 Euro ~** a greşi cu 20 de euro; *(fig.)* **du hast dich aber verrechnet** te-ai înşelat, ţi-ai făcut greşit socotelile.

Ver|rechnung, *-en, f.* **1.** socoteală, decontare; achitare; reglementare; **~ im Giroverkehr** decontare prin virament. **2.** punere în socoteală. **3.** socoteală greşită, eroare la calcul. **4.** *pl. (ec.)* deconturi, reglementări; **mehrseitige ~en** reglementări multilaterale.

Ver|rechnungs|abkommen, *-s, -, n. (ec.)* acord de compensare, de clearing.

Ver|rechnungs|einheit, *-en, f.* unitate de calcul, de decontare, de cont.

Ver|rechnungskurs, *-es, -e, m. (ec.)* curs de compensare, coeficient de conversie.

Ver|rechnungs|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* ofiţer de administraţie.

Ver|rechnungs|preis, *-es, -e, m. (cont.)* preţ provizoriu de calcul, preţ de compensare, preţ de transfer.

Ver|rechnungsverfahren, *-s, -, n.* procedeu, metodă de decontare, de calculare, de clearing.

ver|recken, *verreckte, verreckt, vb. (s) intr. (despre animale; vulg. despre oameni)* a crăpa, a muri, a se prăpădi; **das Vieh verreckt** vitele crapă, se prăpădesc.

Ver|recken, *-s, n. sg. (despre animale; vulg. despre oameni)* crăpare, crăpat, moarte.

ver|reden, *verredete, verredet (du verredest, er verredet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a vorbi prea mult despre ceva. **2.** a se lega, a făgădui, a jura să nu mai facă ceva; **ich will das nicht ~** nu vreau să zic, să susţin că n-am să mai fac asta. **II.** *refl.* a-l lua (pe cineva) gura pe dinainte.

ver|regnen, *verregnete, verregnet (du verregnest, er verregnet), vb.* **I.** *(s) intr.* a se strica de prea multă ploaie. **II.** *(h) tr. (agr.)* a stropi; a pulveriza.

Ver|regnen, *-s, n. sg.* **1.** *(fot.)* efect de ploaie. **2.** *(agr.)* irigare prin ploaie artificială, prin stropire.

ver|regnet *adj.* plouat, stricat de ploaie (sau de ploi); **~e Ferien** vacanţă ratată din cauza ploilor; **~e Landschaft** regiune plouată, regiune spălată, muiată, stricată de ploi.

ver|reiben, *verrieb, verrieben, vb. (h) tr.* **1.** a măcina, a pisa. **2.** a fricţiona, a freca (cu alifie etc.); **man verreibt die Salbe auf der schmerzhaften Stelle** se freacă locul dureros cu alifie până intră în piele.

Ver|reibewalze, *-n, f. (tehn., tipogr.)* valţ frecător.

ver|reichlichen, *verreichlichte, verreichlicht, vb. (h) tr. (ec., ist.)* a etatiza, a trece în proprietatea Reichului.

Ver|reichlichung, *-en, f. (ec., ist.)* etatizare, trecere în proprietatea Reichului.

ver|reisen, *verreiste, verreist (du, er verreist), vb.* **1.** *intr. (s)* a pleca (la drum, în călătorie, din oraş, din ţară); **wann ~ Sie?** când plecaţi? **ich verreise morgen** plec mâine; **er ist verreist** este plecat (din oraş). **II.** *tr. (h)* a cheltui cu călătoriile, a petrece călătorind; **sein Geld ~** a-şi cheltui banii pe călătorii; **seine Zeit ~** a-şi petrece timpul călătorind.

ver|reißen, *verriss, verrissen (du, er verreißt), vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a rupe prin uzură (îmbrăcămintea). **2.** *(fig.)* a critica aspru, a face praf, a face de două parale; **die Kritiker ~ das Stück** criticii fac piesa praf.

ver|reiten, *verritt, verritten (du verreitest, er verreitet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a strica, a distruge (calul) călărind prost. **2.** a cheltui, a petrece cu călăritul; **viel Geld ~** a cheltui mulţi bani cu călăritul; **den ganzen Tag ~** a petrece, a-şi pierde toată ziua călărind. **3.** *(în expr.)* **jm. den Weg ~** a bara, a tăia cuiva drumul stând sau venind călare. **II.** *refl.* **1.** *(auf cu ac.)* a se ambiţiona, a se monta, a se porni, a se încăpăţâna. **2.** a se rătăci călărind.

ver|renken, *verrenkte, verrenkt, vb. (h) tr.* a luxa; **sich** *(dat.)* **den Fuß ~** a-şi luxa piciorul; *(fig., fam.)* **er verrenkt sich** *(dat.)* **den Hals nach ihr** îşi suceşte gâtul (uitându-se) după ea; **mit diesem Wort verrenkt man sich** *(dat.)* **die Zunge** îţi scrânteşti, îţi frângi limba cu cuvântul acesta.

Ver|renkung, *-en, f. (med.)* luxare; luxaţie; **eine ~ einrichten** a reduce o luxaţie.

ver|rennen, *verrannte, verrannt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a petrece, a trece, a cheltui alergând încoace şi încolo. **2.** *(în expr.)* **jm. den Weg ~** a închide, a bara cuiva drumul. **II.** *refl.* **1.** a se rătăci, a pierde drumul alergând. **2.** *(in cu ac.)* a se încăpăţâna, a se îndărătnici, a se ambiţiona; **sich in eine Idee ~** a ţine morţiş la o idee.

ver|renten, *verrentete, verrentet (du verrentest, er verrentet), vb. (h) tr. (adm.)* **1.** a scoate la pensie, a pensiona. **2.** a plăti o rentă, o pensie în rate (de către societăţile de asigurări).

Ver|rentung, *-en, f. (adm.)* scoatere la pensie, pensionare.

ver|richten, *verrichtete, verrichtet (du verrichtest, er verrichtet), vb.(h) tr.* **1.** a face; a săvârşi, a executa, a îndeplini; **sein Amt ~** a-şi face datoria; **seine Andacht ~** a-şi face rugăciunile; **seine Arbeit ~** a-şi executa lucrul; **seine Notdurft ~** a-şi face necesităţile; **er verrichtete Wunder der Tapferkeit** a făcut, a săvârşit minuni de vitejie; **ich habe dort etwas zu ~** am ceva de aranjat, de rezolvat acolo. **2.** a termina, a isprăvi, a rezolva.

Ver|richtung, *-en, f.* **1.** îndeplinire, executare, săvârşire; **überlasse mir die ~ dieser Arbeit** încredinţează-mi mie, lasă în seama mea executarea acestei munci. **2.** treabă (de aranjat, de isprăvit); **ich habe viele ~en** am multe treburi, multe de isprăvit. **3.** succes, ispravă; **gute ~!** mult succes! **4.** terminare, isprăvire, rezolvare.

ver|riechen, *verroch, verrochen, vb. (h) refl.* şi *(s) intr.* a-şi pierde mirosul, parfumul.

ver|riegeln, *verriegelte, verriegelt (ich verrieg(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a zăvorî, a încuia cu zăvorul. **2.** *(tehn.)* a bloca.

Ver|riegelung, *-en, f.* **1.** zăvorâre, încuiere. **2.** *(tehn.)* blocare.

ver|rieseln, *verrieselte, verrieselt (ich verries(e)le), vb.(s) intr.* a se scurge, a se prelinge, a se împrăştia încet.

ver|rinden, *verrindete, verrindet (du verrindest, er verrindet), vb. (s) intr.* a prinde coajă, a face crustă, scoarţă.

ver|ringern, *verringerte, verringert, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) împuţina, a (se) micşora, a scădea, a (se) reduce; a diminua; **js. Ansehen ~** a micşora, a scădea, a diminua prestigiul, vaza cuiva. **II.** *tr. (în expr.)* **Münzen ~** a scădea titlul monedelor.

Ver|ringerung, *-en, f.* împuţinare, micşorare, scădere, reducere; *(inform.)* **~ der Datenkollisionen im Netzwerk** reducerea coliziunii de date din reţea; *(ec.)* **~ der Anbauflächen** reducere a suprafeţelor cultivabile; **~ der Nachfrage** diminuarea cererii.

ver|rinnen, *verrann, verronnen, vb. (s) intr.* **1.** a curge, a se scurge; **das Wasser verrinnt im Sande** apa se scurge, se pierde în nisip. **2.** a trece, a se scurge; **die Zeit verrinnt** timpul trece, se scurge.

Ver|riss, *-es, -e, m.* critică dură, distrugătoare.

verröcheln, *verröchelte, verröchelt (ich verröch(e)le), vb. (h) tr.* şi *(s) intr.* a-şi da sufletul horcăind.

ver|rohen, *verrohte, verroht, vb. (s) intr.* a se abrutiza, a se sălbătici.

ver|rohren, *verrohrte, verrohrt, vb. (h) tr.* **1.** *(hidr.)* a consolida (groapa de fundaţie) cu coloane de tubaj. **2.** *(mine, petr.)* a tuba.

Ver|rohrung, *-en, f. (mine, petr.)* tubare (a unui strat productiv).

Ver|rohung, *-en, f.* abrutizare, sălbăticire.

ver|rollen, *verrollte, verrollt, vb. (s)* **I.** *intr.* **1.** *(despre tunet)* a se stinge în depărtare. **2.** a se îndepărta rostogolindu-se. **II.** *tr. (fam.)* a bate măr. **III.** *refl. (glumeţ)* a merge la culcare.

ver|römern, *verrömerte, verrömert, vb. (h) tr. (ist.)* a romaniza.

ver|rosten, *verrostete, verrostet (du verrostest, er verrostet), vb. (s) intr.* **1.** a (se) rugini, a prinde rugină. **2.** *(fig.)* a se rugini, a se anchiloza, a se învechi.

ver|rostet I. *part. trec.* de la verrosten. **II.** *adj.* **1.** ruginit, mâncat de rugină. **2.** *(fig.)* ruginit, anchilozat, învechit.

Ver|rostung *f. sg.* ruginire.

ver|rotten, *verrottete, verrottet (du verrottest, er verrottet), vb. (s) intr.* **1.** *(despre vegetale)* a putrezi, a se altera. **2.** *(despre ziduri)* a se sfărâma. **3.** *(fig., fam.)* a decădea, a se deprava.

ver|rottet I. *part. trec.* de la verrotten. **II.** *adj.* putred, stricat; *(fig.)* **~e Sitten** moravuri stricate.

ver|rucht *adj.* nelegiuit, infam, scelerat, ticălos; **~er Mensch** om ticălos; **~e Taten** fapte nelegiuite.

Ver|rucht|heit *f. sg.* nelegiuire, infamie, ticăloşie.

ver|rücken, *verrückte, verrückt, vb. (h)* **I.** *tr.* a împinge, a da la o parte, a muta, a mişca, a deplasa; **die Grenze ~** a modifica graniţa, a muta frontiera; **einen Tisch ~** a împinge la o parte, a muta din loc o masă. **II.** *refl.* a se mişca din loc, a se deplasa.

ver|rückt I. *part. trec.* de la verrücken. **II.** *adj.* **1.** deplasat, mutat din loc, dat la o parte. **2.** nebun, dement; smintit, ţicnit, scrântit, fără minte; **ein ~er Gedanke** o idee trăsnită, nebunească; **~ machen** a înnebuni, a prosti (pe cineva); **~ werden** a înnebuni, a-şi pierde minţile; **er ist rein ~** este nebun de legat, este într-adevăr nebun; **er benimmt sich wie ~** se comportă de parcă ar fi nebun, ca un nebun; **er ist ~ auf sie** este nebun după ea; **nach etwas ~ sein** a fi nebun după ceva. **III.** *adv.* nebuneşte.

Ver|rückte, *-n, -n (ein Verückter), m.* şi *f.* nebun(ă).

Ver|rückt|heit, *-en, f.* nebunie; sminteală, scrânteală.

Ver|rücktwerden, *-s, n. sg.* înnebunire; *(fam.)* **das ist zum ~!** să înnebuneşti, nu alta!

Ver|rückung, *-en, f.* mutare din loc, deplasare.

Ver|ruf, *-(e)s, m. sg.* **1.** reputaţie rea, nume rău, faimă rea, discredit; **in ~ bringen** a strica reputaţia, a compromite, a discredita; **in ~ erklären (**sau **tun) a)** a boicota; **b)** *(argou studenţesc)* a declara nedemn pentru duel; **in ~ kommen** (sau **geraten)** a se discredita, a se compromite; a deveni suspect; **er steht in ~** are o reputaţie proastă. **2.** blestem; proscriere. **3.** boicot.

ver|rufen[1], *verrief, verrufen, vb. (h) tr.* **1.** a discredita, a compromite, a crea o reputaţie proastă. **2.** a deprecia, a devaloriza (bani).

ver|rufen[2] **I.** *part. trec.* de la verrufen[1]. **II.** *adj.* **1.** discreditat, compromis, rău famat, cu reputaţie proastă; **ein ~es Frauenzimmer** o femeie rău famată, **er ist wegen seines Geizes ~** are nume prost din cauza zgârceniei. **2.** fără valoare, devalorizat; **das Geld ~ erklären** a declara banii fără valoare.

Ver|rufs|erklärung, *-en, f.* boicot.

ver|rühren, *verrührte, verrührt, vb. (h) tr.* a amesteca.

ver|runzelt *adj.* zbârcit, ridat.

ver|rußen, *verrußte, verrußt (du, er verrußt), vb. (h) tr.* şi *(s) intr.* a (se) mânji, a (se) acoperi cu funingine, a (se) umple de funingine.

ver|rußt I. *part. trec.* de la verrußen. **II.** *adj.* mânjit, murdar, negru de funingine.

Ver|rußung *f. sg.* mânjire, înnegrire cu funingine.

ver|rutschen, *verrutschte, verrutscht, vb. (s) intr.* a se aşeza strâmb prin alunecare; **der Schal ist mir verrutscht** mi-a alunecat, s-a deranjat şalul.

Vers, *-es, -e, m.* **1.** vers; **~e machen** a scrie versuri; **in ~e bringen** (sau **fassen)** a versifica; *(fam.)* **darauf (daraus** sau **davon** sau **da) kann ich mir keinen ~ machen** nu înţeleg nimic din chestia asta; m-am lămurit buştean; **reimlose ~e** versuri albe; **das Gedicht ist in reimlosen Versen abgefasst** poezia e scrisă în versuri albe. **2.** strofă, verset. **3.** vers, rând. **4.** *(bibl.)* verset.

versachlichen, *versachlichte, versachlicht, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) obiectiviza; a (se) materializa; a (se) concretiza.

Versachlichung *f. sg.* obiectivare; materializare; concretizare.

versacken, *versackte, versackt, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** *(mar.)* a se scufunda. **2.** a se opri, a se împotmoli; **der Vorstoß versackte bald** înaintarea, atacul s-a oprit curând. **3.** a întârzia, a nu se împlini, a nu se întâmpla la termen. **4.** *(fig., fam.)* a se da la fund, a decădea. **5.** *(tehn.)* a se îneca. **II.** *refl. (h)* a se înfunda, a se astupa; **die Schleuse hat sich versackt** ecluza s-a înfundat.

Versackung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* scufundare. **2.** împotmolire. **3.** întârziere, amânare peste termen. **4.** *(fig., fam.)* decădere morală. **5.** *(tehn.)* înecare.

versagen, *versagte, versagt, vb. (h)* **I.** *tr.* a refuza; **eine Bitte ~** a refuza o rugăminte; **den Gehorsam ~** a refuza supunerea, a nu se supune; **einen Tanz ~** a refuza un dans; **er versagte mir die Hand seiner Tochter** mi-a refuzat mâna fiicei sale; **einen Wunsch ~** a refuza o dorinţă; **dieses Vergnügen kann ich mir nicht ~** nu-mi pot refuza, nu pot renunţa la această plăcere; **sich** *(dat.)* **nichts ~** a trăi după plac, a nu se lipsi de nici o plăcere; **den Dienst ~** a refuza serviciul. **II.** *intr.* a nu funcţiona; a da greş; a nu da rezultatul aşteptat, a nu corespunde aşteptărilor, a nu satisface; **er hat bei der Prüfung versagt** n-a corespuns la examen; **das Gewehr versagte** puşca n-a luat foc, nu a funcţionat; **seine Erziehungsmethode hat versagt** metoda sa de educaţie a dat greş; **ihre Stimme versagte** i s-a oprit vocea în gât; **der Motor hat versagt** motorul n-a funcţionat; **der Wagen hat versagt** maşina a rămas în pană. **III.** *refl.* a nu se pune la dispoziţia cuiva, a nu fi dispus să facă ceva.

Versagen, *-s, n. sg.* nereuşită; ratare.

Versagens|angst, *-ängste, f. (psih.)* frică de a da greş, de a nu face faţă.

Versager, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* rateu. **2.** eşec, dezamăgire, deziluzie; **das Buch war ein ~** cartea a fost un eşec; **dieser Mann ist ein völliger ~** acest om este o mare deziluzie. **3.** rateu (la motor).

versagt I. *part. trec.* de la versagen. **II.** *adj. (înv.)* promis, angajat; **bist du für morgen ~** eşti angajat pentru mâine?

Versagung, *-en, f.* refuz.

Versal [vɛr'za:l], *-s, -ien* [-liən]. **Versalbuch|stabe**, *-ns, -n, m. (tipogr.)* literă verzală.

versalzen, *versalzte, versalzt* (şi *versalzen) (du, er versalzt), vb. (h) tr.* **1.** a săra prea tare; **die Suppe ~** a săra prea tare supa. **2.** *(fig.)* a strica, a rata; *(fam.)* **jm. die Suppe ~** a-i strica cuiva socotelile, a-i strica cuiva ploile; **er hat mir die Freude ~** mi-a stricat bucuria, mi-a tăiat cheful; **ich versalzte seine Pläne** i-am stricat planurile.

Versalzung, *-en, f.* sărare excesivă.

versammeln, *versammelte, versammelt (ich versamm(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a aduna, a strânge, a întruni, a convoca; **die Belegschaft ~** a convoca angajaţii, întreg personalul (unei unităţi); **seine Familie um sich ~** a-şi aduna, a-şi strânge familia în jurul său; **ich versammelte meine Freunde** mi-am adunat prietenii; *(fig.)* **er wurde zu seinen Vätern versammelt** a murit, a decedat. **2.** *(călărie)* a aduna, a strânge. **II.** *refl.* a se aduna, a se strânge, a se întruni; **sie versammelten sich heute zur Sitzung** s-au întrunit azi la şedinţă.

versammelt I. *part. trec.* de la versammeln. **II.** *adj.* **1.** adunat, strâns, întrunit. **2.** *(călărie)* adunat, strâns.

Versammelten *pl. (de obicei articulat)* persoanele întrunite, adunate; asistenţa.

Versammlung, *-en, f.* **1.** *sg.* adunare, întrunire; **die ~ der Armee im Aufmarschraume** adunarea armatei pe terenul de defilare. **2.** întrunire, adunare; şedinţă; **beratende ~** şedinţă de consfătuire; **politische ~** întrunire politică; **die ~ war gut besucht** adunarea, întrunirea a avut mulţi participanţi; **eine ~ (ab)halten** a ţine o întrunire; **eine ~ auflösen** a dizolva o adunare; **eine ~ einberufen** a convoca o şedinţă, o întrunire; **eine ~ eröffnen** a deschide o adunare; **eine ~ leiten** a conduce o şedinţă; **eine ~ schließen** a închide o adunare. **3.** *(călărie)* adunare, strângere.

Versammlungs|ankündigung, *-en, f.* anunţare a adunării, publicare a întrunirii.

Versammlungsbesuch, *-(e)s, -e, m.* participare la şedinţă, la întrunire.

Versammlungsfrei|heit *f. sg.* libertate de întrunire.

Versammlungshalle, *-n, f.* hală, sală, încăpere de întruniri.

Versammlungslokal, *-(e)s, -e, n.* local de întruniri, de şedinţe.

Versammlungs|ort, *-(e)s, -e,* **Versammlungs|platz**, *-es, -plätze, m.* loc de adunare, de întrunire.

Versammlungsraum, *-(e)s, -räume, m.* sală de adunare, de întrunire.

Versammlungsrecht, *-(e)s, n. sg.* v. Versammlungsfreiheit.

Versammlungs|saal, *-(e)s, -säle, m.* sală de întruniri, sală de şedinţe.

Versammlungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de întrunire, de şedinţă.

Versammlungs|teilnehmer, *-s, -, m.,* **~in**, *-, -nen, f.* participant(ă) la întrunire, la şedinţă.

Versammlungsverbot, *-(e)s, -e, n.* interzicere a întrunirilor.

Versammlungszeit, *-en, f.* timp al întrunirii, al şedinţei.

Versammlungszimmer, *-s, -, n.* **1.** cameră, sală de întruniri. **2.** *(teatru)* foaier pentru artişti.

Versand, *-(e)s, -e, m.* trimitere, expediere, expediţie; difuzare.

Versand|abteilung, *-en, f.* secţie, birou, departament de expediţie.

Versand|anzeige, *-n, f. (com.)* aviz de expediţie, de transport.

Versand|artikel, *-s, -, m.* **1.** articol de export. **2.** articol destinat expedierii.

Versandbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* gară de expediere.

versandbereit *adj.* gata de transport, de expediere.

Versandbier, *-(e)s, -e, n.* bere care suportă transportul la distanţe.

Versandbuch|handel, *-s, m. sg. (com.)* comerţ «cartea prin poştă».

versanden, *versandete, versandet (du versandest, er versandet), vb. (s) intr.* **1.** a se împotmoli, a se umple cu nisip, a se acoperi cu nisip. **2.** *(fig.)* a se împotmoli, a ajunge la un punct mort; a rămâne fără efect, ineficace; **die Verhandlungen versandeten** tratativele s-au oprit, s-au împotmolit, stagnează.

versandfertig *adj.* v. versandbereit.

Versandgebühren *pl.* taxe de expediţie.

Versandgeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* **1.** casă de expediţie. **2.** casă de export. **3.** comerţ prin poştă.

Versandgut, *-(e)s, -güter, n. (ec.)* marfă difuzată prin expediere.

Versandhandel, *-s, m. sg. (com.)* v. Versandgeschäft **(3).**

Versandhaus, *-es, -häuser, n.* v. Versandgeschäft.

Versand(haus)katalog, *-(e)s, -e, m. (ec.)* catalog de vânzări prin corespondenţă.

Versandkosten *pl.* cheltuieli de expediţie.

Versandpapiere *pl.* documente de expediţie.

Versandschein, *-(e)s, -e, m. (ec.)* borderou de expediţie.

Versand|station, *-en, f. (ferov.)* staţie de predare, de expediere.

Versand|stelle, *-n, f.* **1.** *(ferov.)* staţie de expediere sau de predare. **2.** birou de expediere.

Versandung, *-en, f.* împotmolire; *(ind. petrol., hidr.)* înnisipare.

Vers|art, *-en, f. (metr.)* metru.

versatil [vɛrza'ti:l] *adj.* **1.** versatil, schimbător, nestatornic, inconsecvent. **2.** sprinten, mobil, vioi; abil.

Versatilität *f. sg.* **1.** versatilitate, nestatornicie. **2.** sprinteneală, mobilitate, vioiciune; abilitate.

Versatz, *-es, m. sg.* **1.** amanetare; **in ~ geben** a amaneta. **2.** amanet. **3.** *(mine)* umplutură cu steril, rambleu; rambleiaj. **4.** *(dulgherie)* îmbinare cu crestături în lemn, îmbinare în gât-de-lup.

Versatz|amt, *-(e)s, -ämter, n.* munte de pietate, birou de amanetare, casă de amanet.

Versatz|anlage, *-n, f. (mine)* instalaţie de rambleiere.

Versatz|arbeiter, *-s, -, m.* v. Versatzhauer.

Versatzbau, *-(e)s, m. sg. (mine)* metodă de exploatare cu rambleu.

Versatzberg, *-(e)s, -e, m. (mine)* steril de rambleu.

Versatzbetrieb, *-(e)s, -e, m. (mine)* exploatare cu rambleiere.

Versatzgeflecht, *-(e)s, -e, n. (metal.)* împletitură de sârmă în ochi triunghiulari.

Versatzhauer, *-s, -, m. (mine)* rambleiator.

Versatzleinen, *-s, n. sg. (mine)* plasă de rambleiere.

Versatzmauer, *-n, f. (mine)* perete de rocă sterilă, de rambleu.

Versatzmuster, *-s, -, n. (text.)* model de transfer.

Versatzpunkt, *-(e)s, -e, m. (text.)* punct de transfer.

Versatzscheider, *-s, -, m. (mine)* perete despărțitor pentru rambleu.

Versatzschein, *-(e)s, -e, m.* bilet, recipisă, bon de amanetare.

Versatz|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** amanet, obiect amanetat. **2.** *(teatru)* piesă de decor mobil, flanc mobil.

Versatzung, *-en, f. (dulgherie)* îmbinare cu dinți.

Versatz|zettel, *-s, -, m.* v. Versatzschein.

versäubern, *versäuberte, versäubert, vb. (h) tr.* **1.** *(croitorie)* a surfila. **2.** *(elv., despre câini, pisici)* a-și face nevoile.

versaubeuteln, *versaubeutelte, versaubeutelt (ich versaubeut(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** v. versauen **(2)**. **2.** a rătăci, a pune undeva și a nu mai găsi.

versauen, *versaute, versaut, vb. (h) tr. (fam., vulg.)* **1.** a murdări, a mânji. **2.** a strica, a executa prost (o lucrare).

versauern, *versauerte, versauert, vb. (s) intr.* **1.** a se înăcri, a se borși, a se strica. **2.** *(fig.)* a se acri, a se face acru, morocănos. **3.** *(fam.)* a se anchiloza, a se fosiliza, a rugini.

versäuern, *versäuerte, versäuert, vb. (h) tr.* v. versauern **(1)**.

Versauerung, *-en, f.* **1.** înăcrire, borșeală, alterare. **2.** *(fig.)* acrire. **3.** *(fam.)* anchilozare, fosilizare, ruginire.

versaufen, *versoff, versoffen (du versäufst, er versäuft), vb.* **I.** *tr. (h) (fam.)* a cheltui cu băutură, a petrece bând; **sein Geld** ~ a-și cheltui toți banii pe băutură; **seinen Verstand** ~ a-și bea mințile. **II.** *refl. (h) (fam.)* a se deda la băutură, a deveni bețiv. **III.** *intr. (s)* **1.** *(fam.)* a se îneca. **2.** *(mine, despre galerii)* a se umple cu apă.

versäumen, *versäumte, versäumt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pierde, a scăpa, a lăsa să treacă; a neglija, a omite; **die Gelegenheit** ~ a pierde ocazia; **die Schule** ~ a lipsi de la școală; **es ist keine Zeit zu** ~ nu este timp de pierdut; **den Zug** ~ a scăpa, a pierde trenul; **du hast nichts versäumt** n-ai pierdut nimic; **versäume nicht, ihn aufzusuchen** nu neglija, nu uita să-l cauți; **er versäumte zu kommen** nu a venit. **2.** *(elv.)* a împiedica, a stânjeni, a sta (cuiva) în cale, a încurca. **II.** *refl.* a întârzia.

Versäumnis, *-ses, -se, n.* **1.** neglijență. **2.** absență, lipsă. **3.** pierdere, scăpare (a trenului, a ocaziei etc.). **4.** tărăgănare; omisiune.

Versäumnis|urteil, *-s, -e, n. (jur.)* sentință în lipsă, în contumacie; **ein ~ gegen jn. erlassen** a condamna pe cineva în contumacie.

Versäumnisverfahren, *-s, n. sg. (jur.)* procedură contumacială.

Versäumte, *-n (etwas Versäumtes), n. sg.* omisiune, pierdere, scăpare; **das ~ nachholen** a recupera pierderile, omisiunile.

Versäumung, *-en, f.* v. Versäumnis.

Versaurung, *-en, f.* v. Versauerung.

versäuseln, *versäuselte, versäuselt (ich versäus(e)le), vb. (s) intr. (despre șușotit, sâsâit)* a dispărea, a se pierde.

Versbau, *-(e)s, m. sg. (metr.)* versificație.

verschachern, *verschacherte, verschachert, vb. (h) tr. (peior.)* a vinde cu multă tocmeală.

verschachtelt *adj.* complicat; întortocheat, încurcat.

Verschacht(e)lung, *-en, f. (ec.)* împachetare în cutii.

verschaffen, *verschaffte, verschafft, vb. (h) tr.* a procura, a face rost (de ceva); a obține; a câștiga, a dobândi; **sich** *(dat.)* **Achtung** ~ a-și câștiga stimă, respect, apreciere; **ich verschaffe mir Gehör** mă fac ascultat; **Geld** ~ a face rost de bani; **sich** *(dat.)* **Gewissheit** ~ a-și procura date sigure, a se convinge; **er verschafft sich einen Namen** își câștigă un nume; **ich werde mir mein Recht** ~ îmi voi face singur dreptate; **Sie haben mir eine angenehme Stunde verschafft** mi-ați prilejuit o oră plăcută; **eine Stelle** ~ a procura o slujbă; *(formulă de politețe)* **was verschafft mir die Ehre?** cărui fapt îi datorez cinstea?

Verschaffung *f. sg.* procurare, obținere, achiziționare.

verschalen, *verschalte, verschalt, vb. tr. (h) (constr.)* a cofra, a pune astereală, a înveli, a căptuși, a închide cu scânduri.

verschallen[1], *verschallte, verschallt, vb. (s) intr. (despre sunete)* a se pierde, a dispărea, a se stinge, a înceta să se mai audă.

verschallen[2], *verscholl, verschollen, vb. (s) intr.* a se uita, a dispărea din memorie.

verschalten, *verschaltete, verschaltet (du verschaltest, er verschaltet), vb. (h) intr. (electr.)* a comuta greșit.

Verschalung, *-en, f.* **1.** *(constr.)* căptușire cu scânduri, cu cofraj, cu astereală. **2.** *(mine)* bandaj.

Verschalungsbrett, *-(e)s, -er, n. (constr.)* scândură de căptușire, de cofraj, de astereală.

verschämt *adj.* rușinos, pudic; sfios, timid; **~es Mädchen** fată rușinoasă, pudică.; **~ tun** a face pe rușinosul, pe pudicul.

Verschämt|heit *f. sg.* rușine, pudicitate, sfială; timiditate.

verschandeln, *verschandelte, verschandelt (ich verschand(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* a strica aspectul, a desfigura, a poci.

Verschand(e)lung, *-en, f.* desfigurare, pocire, stricare a aspectului.

verschanzen, *verschanzte, verschanzt (du, er verschanzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(mil.)* a împrejmui, a închide cu șanțuri, a baricada cu fortificații; **ein Lager** ~ a fortifica, a împrejmui o tabără cu șanțuri, cu fortificații. **2.** *(șah; în expr.)* **Weiß verschanzt** albul închide. **II.** *refl.* **1.** *(mil.)* a se închide între șanțuri; a se baricada; a se fortifica. **2.** *(fig.)* a se piti, a se ascunde; **er verschanzt sich hinter Ausreden** se ascunde după diverse pretexte, caută scuze, subterfugii.

Verschanzung, *-en, f.* **1.** baricadare; fortificare. **2.** fortificație.

Verschanzungskunst *f. sg.* știința construirii de fortificații.

Verschanzungslinie [-niə], *-n, f. (mil.)* linie de fortificații.

verschärfen, *verschärfte, verschärft, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) înăspri, a (se) ascuți, a (se) intensifica, a (se) agrava; **die Strafe** ~ a înăspri pedeapsa; **das Tempo** ~ a accelera ritmul.

verschärft **I.** *part. trec.* de la verschärfen. **II.** *adj.* înăsprit, intensificat; *(jur.)* majorat; **~er Arrest** închisoare severă; *(com.)* **~e Zahlungsbedingungen** condiții de plată mai grele, mai severe.

Verschärfung *f. sg.* ascuțire, înăsprire; intensificare; **~ der Gegensätze** ascuțire a contradicțiilor; *(ec.)* **~ der internationalen Konkurenz** exacerbarea concurenței internaționale.

verscharren, *verscharrte, verscharrt, vb. (h) tr. (peior.)* a îngropa superficial, a băga în pământ.

verschatten, *verschattete, verschattet (du verschattest, er verschattet), vb. (h) tr.* a umbri, a acoperi cu umbră.

verschätzen, *verschätzte, verschätzt (du, er verschätzt), vb. (h) tr.* și *intr.* a aprecia greșit.

verschauen, *verschaute, verschaut, vb. (h) refl. (austr.)* a se îndrăgosti.

verschaukeln, *verschaukelte, verschaukelt (ich verschauk(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* a păcăli, a induce în eroare; **von der Werbung verschaukelt werden** a se lăsa păcălit de reclamă.

verscheiden, *verschied, verschieden (du verscheidest, er verscheidet), vb. (s) intr. (poet.)* a muri, a deceda, a sucomba, a răposa.

Verscheiden, *-s, n. sg.* moarte, deces.

verscheinen, *verschien, verschienen, vb. (s) intr.* **1.** a-și pierde luciul, sclipirea, a se întuneca. **2.** *(fig.)* a se veșteji, a se ofili.

verscheißen, *verschiss, verschissen (du, er verscheißt), vb. (h) tr. (argou)* **1.** a murdări de fecale. **2.** *(fig.)* a strica socotelile, a pierde; **du hast es bei ihm verschissen** la el ți-ai stricat socotelile, i-ai pierdut simpatia.

verscheißern, *verscheißerte, verscheißert, vb. (h) tr. (argou)* a prosti, a duce de nas; **von dir lasse ich mich nicht** ~ pe mine nu mă prostești tu.

Verschel, *-s, m. sg. (reg.)* **1.** judecată; sentință. **2.** deosebire, diferență.

Vers|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Vers) versuleț; poezioară.

verschenken, *verschenkte, verschenkt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a dărui, a da, a face cadou; **ein Buch** ~ a dărui o carte; **seine Gunst an jn.** ~ a acorda cuiva favoarea; **der verschenkt auch nichts** nu dă nimic pe degeaba. **2.** *(fam.)* a nu folosi din plin, a nu da randamentul scontat. **3.** *(reg.)* a vinde băuturi cu măsura. **II.** *refl.* a se da, a se dărui.

Verschenkung, *-en, f.* **1.** dăruire. **2.** *(fam.)* nefolosire din plin.

verscherbeln, *verscherbelte, verscherbelt (ich verscherb(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* a vinde, a face (din ceva) bani.

verscherzen, *verscherzte, verscherzt (du, er verscherzt), vb. (h) tr.* **1.** a-și petrece timpul cu glume, cu joacă; **er verscherzt den Tag** toată ziua glumește. **2.** a pierde prostește, din nechibzuință, din nesocotință; **sein Glück** ~ a-și rata norocul; **js. Liebe** ~ a pierde prostește iubirea cuiva.

verscheuchen, *verscheuchte, verscheucht, vb. (h) tr.* a speria, a goni, a alunga; a hâșâi, a ușui; **er verscheuchte die Hühner** a alungat, a ușuit găinile; *(fig.)* **das verscheucht mir die Sorgen** aceasta îmi alungă grijile.

Verscheuchung, *-en, f.* speriat, gonire, alungare.

verscheuern, *verscheuerte, verscheuert, vb. (h) tr. (fam.)* v. verscherbeln.

verschicken, *verschickte, verschickt, vb. (h) tr.* **1.** a trimite, a expedia; a difuza; **Einladungen** ~ a trimite invitații. **2.** a trimite la cură, în vacanță etc.

Verschickung, *-en, f.* **1.** trimitere, expediere; difuzare. **2.** trimitere la cură, în vacanță.

Verschieb|bahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* v. Verschiebebahnhof.

verschieb|bar *adj.* **1.** deplasabil, care se poate muta din loc. **2.** care se poate amâna. **3.** glisant.

Verschiebebahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* gară de triaj.

Verschiebebremse, *-n, f. (ferov.)* frână de manevră.

Verschiebegleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de triaj, de manevră.

Verschiebelokomotive [-və], *-n, f. (ferov.)* locomotivă de manevră.

verschieben, *verschob, verschoben, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* **1.** a (se) deplasa, a (se) mișca din loc, a (se) muta, a (se) împinge, a (se) da la o parte; **Truppen** ~ a disloca trupe. **2.** a (se) amâna; **seine Abreise** ~ a-și amâna plecarea; **was du heute kannst besorgen, das verschiebe nicht auf morgen** nu lăsa lucrul de azi pe mâine; **die Sache hat sich verschoben** chestiunea s-a amânat. **II.** *tr.* **1.** a face contrabandă, a specula, a trafica; **Devisen** ~ a face trafic de devize. **2.** *(ferov.)* a manevra. **3.** *(inform.)* a deplasa; **Verzeichnisse** ~ a deplasa repertorii; **Dateien** ~ a deplasa fișiere.

Verschieben, *-s, n. sg. (inform.)* deplasare; **das ~ der Maus auf einem Mousepad** deplasarea mousului pe pad.

Verschieber, *-s, -, m. (ferov.)* manevrant de vagoane.

Verschiebewinde, *-n, f. (ferov.)* troliu de manevră.

verschieblich *adj.* v. verschiebbar.

Verschiebung, *-en, f.* **1.** mutare, deplasare; dislocare. **2.** amânare. **3.** *(ferov.)* manevră. **4.** *(geol.)* dislocare. **5.** contrabandă, speculă, trafic.

Verschiebungs|theorie *f. sg. (geogr.)* teoria dislocării, epirogeneză.

verschieden[1] **I.** *part. trec.* de la verscheiden. **II.** *adj.* decedat; **er ist** ~ a decedat.

verschieden[2] **I.** *adj.* **1.** diferit, deosebit; **sie hatten ~e Interessen** aveau interese deosebite; **man kann darüber ~er Meinung sein** asupra acestui punct părerile pot fi diferite; **~ an Größe** de diferite mărimi; **~ in der Farbe** de diferite culori; **die beiden Brüder sind ganz** ~ cei doi frați sunt cu totul diferiți; **alle Menschen sind** ~ fiecare om diferă de celălalt. **2.** tot felul de..., diferit, felurit; mai multe; **~e Arten** diferite feluri; **zu ~en Malen** de mai multe ori, în repetate rânduri; **von ~er Größe** de diferite mărimi; **ich habe ~e Gründe** am mai multe motive. **II.** *pron. nehot.* unul și altul, una și alta, unii și alții; câte unul, câte unii; **~e von ihnen** unii, câțiva dintre ei; *(substantivat)* **ich habe so Verschiedenes gehört** am auzit unele lucruri; *(în expr.)* **da hört sich doch Verschiedenes auf!** aceasta e culmea! asta e prea de tot!

verschieden|artig *adj.* diferit, felurit, variat, fel de fel, de diferite feluri.

Verschieden|artigkeit, *-en, f.* varietate, multiplicitate, diversitate, felurime.

Verschiedenblattigkeit, Verschiedenblättrigkeit *f. sg. (bot.)* heterofilie.

Verschiedene, *-n (etwas Verschiedenes), n. sg. (în expr.)* **~s** diverse; **etwas ~s a)** altceva, altă chestiune; **b)** *(fam.)* altă poveste, altă gâscă-n altă traistă.

verschiedenemal *(înv.)*, **verschiedene Mal(e)** *adv.* de mai multe ori, de diferite dăți.

verschiedenerlei *adj.* de diferite feluri, fel de fel, diferite, diverse, felurite.

verschiedenfarbig *adj.* de diferite culori.

verschiedengeschlechtlich *adj.* de sex diferit.

verschiedenge|staltig *adj.* heteromorf.

Verschiedenge|staltigkeit *f. sg.* heteromorfism.

Verschiedengriffligkeit *f. sg. (bot.)* heterostilie.

Verschiedenheit, *-en, f.* **1.** diferență, deosebire. **2.** diversitate, varietate, felurime.

verschiedentlich *adv.* **1.** în felurite feluri, în fel și chip, în diferite chipuri. **2.** de mai multe ori, în repetate rânduri.

verschienen, *verschiente, verschient, vb. (h) tr.* a prevedea cu şine, a fereca, a cercui; **ein Rad** ~ a cercui o roată.

verschießen, *verschoss, verschossen (du, er verschießt), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a epuiza (muniţia) trăgând; **alle seine Pfeile** ~ a-şi arunca toate săgeţile; *(fig.)* **sein Pulver unnütz** ~ a-şi cheltui energia pe nimicuri; **sein ganzes Pulver verschossen haben** a nu mai avea ce riposta. **2.** *(sport)* a trage pe lângă poartă. **3.** *(tipogr.)* a aşeza greşit. **II.** *intr. (s)* a se spălăci, a se decolora. **III.** *refl. (h)* **1.** (şi *fig.*) a-şi epuiza toată muniţia. **2.** *(vân.)* a pierde mirosul, flerul. **3.** *(fam., în cu ac.)* a se îndrăgosti nebuneşte (de cineva), a-şi pierde minţile (după cineva).

verschiffen, *verschiffte, verschifft, vb. (h) tr.* a îmbarca (mărfuri), a expedia cu vaporul.

Verschiffung, *-en, f.* îmbarcare; **zur** ~ **empfangen** primit, preluat spre a fi îmbarcat.

Verschiffungsfrist, *-en, f. (mar. com.)* termen de încărcare, stivaj.

Verschiffungsgewicht, *-(e)s, -e, n. (mar. com.)* greutate a încărcăturii.

Verschiffungshafen, *-s, -häfen, m. (mar.)* port de încărcare, de îmbarcare.

Verschiffungs|termin, *-s, -e, m.* v. Verschiffungsfrist.

verschilfen, *verschilfte, verschilft, vb. (s) intr. (despre ape)* a se acoperi cu trestie, cu stuf.

verschimmeln, *verschimmelte, verschimmelt (ich verschimm(e)le), vb. (s) intr.* **1.** a mucezi, a mucegăi. **2.** *(fig.)* a se mucegăi, a rugini, a se anchiloza, a se perima.

verschimmelt I. *part. trec.* de la verschimmeln. **II.** *adj.* (şi *fig.*) mucegăit, muced.

verschimpfieren, *verschimpfierte, verschimpfiert, vb. (h) tr.* v. verunglimpfen.

verschindeln, *verschindelte, verschindelt (ich verschind(e)le), vb. (h) tr.* a acoperi cu şindrilă, a şindrili.

Verschiss, *-es, m. sg.* **1.** *(argou studenţesc)* discreditare; boicot; *(fam.)* **in** ~ **geraten** (sau **kommen**) a-şi pierde buna reputaţie, a cădea în dizgraţie; **jn. in** ~ **erklären** (sau **tun**) a boicota pe cineva. **2.** *(fam.)* calomnie, defăimare.

verschlacken, *verschlackte, verschlackt, vb. (h) tr.* şi *refl.* şi *(s) intr.* **1.** a (se) zgurifica, a (se) preface în zgură. **2.** a se umple, a se acoperi cu zgură.

Verschlackung *f. sg.* zgurificare.

verschlafen[1], *verschlief, verschlafen (du verschläfst, er verschläft), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a dormi, a petrece dormind; **den Vormittag** ~ a dormi toată dimineaţa. **2.** a se reface dormind; **hast du deinen Rausch** ~? ţi-a trecut mahmureala dormind? **ich werde meinen Kummer** ~ dormind am să-mi uit necazul. **3.** a pierde, a scăpa din cauza dormitului; **ich habe den Zug** ~ am pierdut trenul din cauza dormitului. **II.** *refl.* a dormi prea mult.

verschlafen[2] **I.** *part. trec.* de la verschlafen[1]. **II.** *adj.* somnoros, adormit, somnolent; **sie rieb ihre ~en Augen** îşi frecă ochii somnoroşi; *(fig.)* **ein ~es Städtchen** un orăşel adormit, mort, fără viaţă.

Verschlafenheit *f. sg.* somnolenţă.

Verschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** loc despărţit, despărţitură cu pereţi de scândură. **2.** coteţ. **3.** *(reg.)* ladă. **4.** *(vet.)* furbură.

verschlagen[1], *verschlug, verschlagen (du verschlägst, er verschlägt), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a bate, a fixa, a închide; **mit Nägeln** ~ a bate, a prinde, a fixa în cuie. **2.** a despărţi, a închide, a îngrădi; **eine Öffnung mit Brettern** ~ a închide o spărtură cu scânduri; **ein Zimmer** ~ a despărţi o cameră printr-un perete de scânduri. **3.** *(reg.)* a strica, a sparge; a bate. **4.** a abate din drum, a arunca; **das Schiff wurde an die Küste** ~ vaporul a fost aruncat la mal. **5.** a opri; a tăia; **eine Aussicht** ~ a închide, a acoperi priveliştea; **eine Quelle** ~ a capta un izvor; *(fig.)* **der Schmerz verschlug ihm die Sprache** durerea i-a gâtuit glasul, l-a amuţit; *(impers.)* **es verschlägt ihm den Atem** i se taie respiraţia. **6.** a pierde răsfoind; **eine Stelle im Buch** ~ a pierde pagina în carte. **7.** *(reg.)* a conta, a juca un rol, a însemna ceva; **das verschlägt nicht viel** aceasta nu contează prea mult, n-are a face; **was verschlägt das Ihnen?** ce contează asta la dv.? **8.** *(cul.)* a amesteca, a bate. **9.** *(sport)* a degaja (mingea) în direcţie greşită. **10.** *(vân.)* a înfricoşa prin bătăi; **der Hund ist** ~ câinele e speriat din cauza bătăii. **II.** *intr. (s)* **1.** *(despre băuturi)* a se domoli, a se încălzi puţin, a se dezmorţi, a se încropi; **das Wasser** ~ **lassen** a lăsa apa să se dezmorţească, să se încălzească puţin. **2.** *(vet.; despre cai)* a se îmbolnăvi de furbură. **III.** *refl (vân.)* **1.** a se despărţi de cârd luând-o într-o parte. **2.** *(despre gloanţe şi proiectile)* a da greş prin ricoşare.

verschlagen[2] **I.** *part. trec.* de la verschlagen[1]. **II.** *adj.* prefăcut, viclean, şiret, perfid; **~er Blick** privire vicleană; **ein ~er Kopf** un om şiret.

Verschlagenheit *f. sg.* prefăcătorie, viclenie, şiretenie, perfidie.

verschlammen, *verschlammte, verschlammt, vb. (s) intr.* a se înnămoli, a se umple de nămol, de mâl, de noroi.

verschlämmen, *verschlämmte, verschlämmt, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) înnămoli, a (se) înfunda, a (se) umple cu nămol, cu noroi, cu murdărie; **die Abfälle haben die Röhren verschlämmt** reziduurile au înnămolit, au înfundat ţevile. **2.** *(tehn.)* a leviga.

Verschlammung, *-en, f.* înnămolire, astupare, umplere, înfundare cu nămol, cu noroi, cu murdărie.

Verschlämmung, *-en, f.* **1.** v. Verschlammung. **2.** *(tehn.)* levigare.

verschlampen, *verschlampte, verschlampt, vb.* **I.** *(h) tr. (fam.)* a pierde, a rătăci din neglijenţă; **ich habe dein Buch verschlampt** ţi-am rătăcit cartea. **II.** *(s) intr.* a decădea, a deveni dezordonat; **sie haben den Garten** ~ **lassen** au lăsat grădina să se părăginească.

verschlampt I. *part. trec.* de la verschlampen. **II.** *adj.* neglijent, murdar, neîngrijit, dezordonat; **die Wohnung sieht** ~ **aus** locuinţa arată neîngrijit; **die Frau ist völlig** ~ femeia a decăzut de tot.

verschlanken, *verschlankte, verschlankt, vb. (h) tr. (jargon)* a reduce, a micşora, a subţia.

verschlechtern, *verschlechterte, verschlechtert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) strica, a (se) înrăutăţi; a (se) agrava; **ihr Befinden hat sich verschlechtert** starea ei s-a înrăutăţit, s-a agravat; **das Wetter verschlechtert sich** vremea se strică.

Verschlechterung *f. sg.* **1.** înrăutăţire, agravare. **2.** *(jur.)* deteriorare.

verschlecken, *verschleckte, verschleckt, vb. (h) tr.* v. vernaschen.

verschleichen, *verschlich, verschlichen, vb.* **I.** *refl. (h)* **1.** a se strecura pe furiş, a se furişa. **2.** a se ascunde. **II.** *intr. (s) (despre timp)* a se scurge, a trece încet.

verschleiern, *verschleierte, verschleiert, vb. (h) tr.* **1.** a voala, a înveli, a acoperi cu un văl; a camufla, a deghiza. **2.** *(fig.)* a ascunde, a masca, a muşamaliza, a truca; **eine Bilanz** ~ a denatura un bilanţ.

verschleiert I. *part. trec.* de la verschleiern. **II.** *adj.* voalat, cu văl; acoperit cu un văl; *(fig.)* **er sprach mit** ~ **er Stimme** vorbea cu o voce voalată; ~ **er Blick** privire înceţoşată.

Verschleierung *f. sg.* **1.** acoperire cu un văl, voalare. **2.** *(fig.)* ascundere sub aparenţe false, deghizare, mascare; ~ **der Tatsachen** mascare, camuflare a faptelor reale, muşamalizare a faptelor; ~ **der Vermögenslage** disimulare a situaţiei financiare.

Verschleierungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de tăinuire, de mascare, de denaturare a faptelor.

Verschleif, *-(e)s, m. sg.* v. Warenabsatz.

verschleifen[1], *verschleifte, verschleift, vb. (h) tr.* **1.** *(despre sunete)* a contrage, a contopi; **Silben** ~ a contrage silabe. **2.** a vinde cu amănuntul, cu bucata.

verschleifen[2], *verschliff, verschliffen, vb. (h) tr.* a şlefui prea mult, a strica şlefuind.

Verschleifung, *-en, f.* **1.** stricare prin şlefuire. **2.** *(lingv.)* contragere. **3.** *(metr.; înv.)* înlocuire a unui picior lung cu două scurte.

verschleimen, *verschleimte, verschleimt, vb. (h) tr.* a (se) îneca cu mucozităţi.

verschleimt I. *part. trec.* de la verschleimen. **II.** *adj.* înecat cu flegmă; **~er Hals** gât plin de flegmă.

Verschleimung *f. sg. (med.)* **1.** secreţie abundentă a mucoaselor (la guturai). **2.** *(bot.)* topire, transformare a celulozei celulare în materie mucilaginoasă.

Verschleiß, *-es, m. sg.* **1.** tocire, uzare, uzură, roadere, deteriorare; ~ **der Schienen** tocire, uzare a şinelor. **2.** *(com., austr.)* vânzare cu amănuntul, debit; **der** ~ **der Bücher** vânzarea, difuzarea cărţilor. **3.** *(ec.)* uzură; ~ **des Anlagevermögens** uzură a fondurilor fixe.

verschleiß|arm *adj.* rezistent la uzură.

verschleißen, *verschliss, verschlissen (reg.* şi *verschleißte, verschleißt) (du, er verschleißt), vb.* **I.** *tr. refl. (h)* şi *intr. (s)* a (se) toci, a (se) uza, a (se) roade, a (se) destrăma. **II.** *tr. (h) (com., austr.)* a vinde în detaliu.

Verschleißer, *-s, -, m. (austr.)* mic comerciant.

Verschleiß|erscheinung, *-en, f.* fenomen de uzură.

verschleißfest *adj.* rezistent la destrămare, la uzură, care nu se uzează, nu se toceşte.

Verschleißfestigkeit *f. sg. (tehn.)* rezistenţă la uzură, la destrămare.

verschleißfrei *adj.* v. verschleißfest.

Verschleißgrad, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* grad de uzură.

Verschleißprüfmaschine, *-n, f. (tehn.)* aparat de măsurat uzura, tocirea.

Verschleißprüfung, *-en, f. (tehn.)* verificare a tocirii, a uzurii.

Verschleiß|stelle, *-n, f. (austr.)* loc de vânzare, de desfacere.

Verschleißteil, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* piesă mai expusă la uzură.

Verschleißung, *-en, f.* v. Verschleiß.

Verschleißwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (mec.)* rezistenţă la uzură.

verschlemmen, *verschlemmte, verschlemmt, vb. (h) tr.* a cheltui, a toca, a risipi pe mâncare şi băutură; **sein Geld** ~ a-şi risipi banii pe chefuri, pe mâncare şi băutură; **er hat sein ganzes Vermögen verschlemmt** şi-a prăpădit toată averea în chefuri.

verschlendern, *verschlenderte, verschlendert, vb. (h) tr.* a pierde umblând hai-hui; **die Zeit** ~ a-şi pierde vremea (umblând haimana).

verschleppen, *verschleppte, verschleppt, vb. (h) tr.* **1.** a duce (în alt loc), a târî cu sila; a răpi; a ridica, a deporta; **die Entführer verschleppten ihre Opfer** răpitorii au târât cu ei victimele. **2.** a împrăştia, a răspândi în toate părţile; **die Ratten** ~ **die Seuche** şobolanii răspândesc epidemia. **3.** a lungi, a tărăgăna, a tergiversa; **einen Prozess** ~ a tergiversa un proces.

verschleppt I. *part. trec.* de la verschleppen. **II.** *adj.* **1.** dus cu sila; târât, răpit. **2.** *(despre boli etc.)* răspândit. **3.** *(med.)* prelungit, neglijat, neîngrijit; **~e Grippe** gripă neglijată, purtată pe picioare. **4.** amânat, tărăgănat.

Verschleppung, *-en, f.* **1.** ridicare, deportare. **2.** răspândire. **3.** amânare, tărăgănare, tergiversare.

Verschleppungs|politik *f. sg.* politică de tergiversare, obstrucţionism.

Verschleppungs|taktik, *-en, f.* tactică de tărăgănare, de tergiversare.

Verschleuderer, *-s, -, m.* risipitor.

verschleudern, *verschleuderte, verschleudert, vb. (h) tr.* **1.** a arunca, a azvârli. **2.** a risipi, a vinde pe un preţ de nimic, a prăpădi, a irosi; **sein Vermögen** ~ a-şi risipi averea; **die Ware** ~ a vinde marfa pe un preţ de nimic.

Verschleuderung, *-en, f.* **1.** aruncare, azvârlire. **2.** risipă, risipire, vânzare pe un preţ de nimic; desfacere la preţ redus.

Verschließ, *-es, -e, m.* v. Verschluß **(1)**.

verschließbar *adj.* de încuiat, care se poate încuia; **die Tür ist nicht** ~ uşa nu se poate încuia.

verschließen, *verschloss, verschlossen (du, er verschließt), vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) închide, a (se) încuia, a (se) zăvorî; **das Haus** ~ a încuia casa; **die Tür** ~ a încuia uşa; **bei verschlossenen Türen** cu uşile închise; *(fig.)* **vor den Folgen darf man nicht die Augen** ~ nu trebuie să fie trecute cu vederea urmările; **das Geld** ~ a încuia banii; **in den Schrank** ~ a încuia în dulap; **er verschloss seine Gedanken in sich** şi-a ascuns gândurile în sine; **er verschließt sich ihm** se închide faţă de el; *(fig.)* **sein Herz gegen jn.** ~ a nu asculta de rugăminţile cuiva; *(fig.)* **ich kann mich der Überzeugung nicht** ~ nu pot să nu accept convingerea; **sich einer Sache** ~ a nu vrea să ştie sau să audă de un lucru. **2.** *(fiz., fot.)* a (se) obtura.

verschlimmbessern, *verschlimmbesserte, verschlimmbessert, vb. (h) tr.* a strica mai rău cu intenţia de a repara.

Verschlimmbesserung, *-en, f.* stricare cu intenţia de a repara.

verschlimmern, *verschlimmerte, verschlimmert, vb. (h) tr.* şi *refl.* şi *(s) intr.* v. verschlechtern.

Verschlimmerung, *-en, f.* v. Verschlechterung.

verschlingen, *verschlang, verschlungen, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) împleti, a (se) uni, a (se) strânge, a (se) încolăci unul într-altul; **zwei Fäden ineinander** ~ a răsuci împreună două fire. **II.** *tr.* a înghiţi pe nemestecate, cu nesaţ, a devora; **das Essen** ~ a devora mâncarea; *(fig.)* **ein Buch** ~ a devora o carte; *(fig.)* **mit Blicken** (sau **mit den**) **Augen** ~ a mânca cu ochii, a sorbi din priviri; *(fig.)* **der Nebel hat alles verschlungen** negura, ceaţa a înghiţit totul; **sie wünschte, die Erde möge sie** ~ ar fi vrut s-o înghită pământul; **seine Sammlerleidenschaft hat Tausende verschlungen** pasiunea sa de colecţionar l-a costat mii.

Verschlinger, *-s, -, m.* înghiţitor, devorator.

Verschlingung, *-en, f.* **1.** înghiţire, devorare. **2.** nod, încolăcire.

verschlissen I. *part. trec.* de la verschleißen. **II.** *adj.* tocit; rupt; destrămat.

verschlọssen I. *part. trec.* de la verschließen. **II.** *adj.* **1.** încuiat, închis. **2.** *(fig.)* închis, rezervat, tăcut; **ein ~er Mensch** un om închis, tăcut.

Verschlọssenheit *f. sg.* rezervă, fire tăcută, izolată, închisă.

verschlụcken, *verschluckte, verschluckt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înghiți; *(fig.; în expr.)* **er ist so steif als hätte er einen Ladestock verschluckt** e atât de rigid de parcă ar fi înghițit un băț; **er ist verschwunden, als ob ihn der Erdboden verschluckt hätte** a dispărut de parcă l-ar fi înghițit pământul; **er verschluckt die Wörter** mănâncă cuvintele. **2.** a înghiți, a absorbi; **der Teppich verschluckt seine Schritte** covorul îi înăbușă zgomotul pașilor; **Licht ~** a absorbi lumina. **3.** *(fig.)* a înghiți, a stăpâni; **er verschluckt seinen Ärger** își înghite, își stăpânește mânia; **seine Tränen ~** a-și înghiți lacrimile. **II.** *refl.* a se îneca (înghițind); **er hat sich verschluckt** s-a înecat.

verschludern, *verschluderte, verschludert, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a pierde. **2.** a strica prin tratare necorespunzătoare. **3.** a neglija.

verschlụmmern, *verschlummerte, verschlummert, vb. (h) tr.* a-și petrece, a trece, a pierde (timpul) dormind, dormitând, moțăind; **den Tag ~** a moțăi toată ziua, a pierde toată ziua moțăind.

verschlụngen I. *part. trec.* de la verschlingen. **II.** *adj.* împletit, încolăcit; unit, strâns.

Verschlụss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** închidere, încuiere; **luftdichter ~** închidere ermetică. **2.** zăvor; broască; închizătoare; încuietoare; **verriegelnder ~** încuietoare cu zăvor; **etwas unter ~ halten** a ține ceva sub cheie, sub lacăt. **3.** *(fot.)* obturator. **4.** *(tehn., mil.)* închizător. **5.** dop; capac.

Verschlụssbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă de închidere.

Verschlụssdecke, *-n, f. (constr.)* plafon.

Verschlụssdeckel, *-s, -, m. (tehn.)* capac de închidere.

Verschlụss|ein|stellung *f. sg. (fot.)* reglaj al timpului de obturație.

verschlụ̈sseln, *verschlüsselte, verschlüsselt (ich verschlüss(e)le), vb. (h) tr.* a cifra (un text); a codifica; *(inform.)* a coda; **Dateien ~** a coda fișiere.

Verschlụ̈sselung *f. sg.* **1.** cifrare, codificare. **2.** cifru, cod. **3.** *(inform.)* codare; **die ~ von Nachrichten** codare a mesajelor.

Verschlụ̈sselungsmatrix, *-matrizen, f. (autom.)* matrice de codificare.

Verschlụ̈sselungsverfahren, *-s, -, n. (inform.)* procedeu de codare.

Verschlụssfeder, *-n, f.* arc de închidere, de zăvorâre.

Verschlụssgeschwindigkeit *f. sg. (tehn.)* viteză de închidere.

Verschlụssglied, *-(e)s, -er, n. (tehn.)* cheie de lanț.

Verschlụsshahn, *-(e)s, -hähne, m. (tehn.)* robinet de închidere cu cep.

Verschlụsshalter, *-s, -, m. (tehn.)* suport de închizător, de obturator.

Verschlụsshebel, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie de închidere, de blocare; *(fot.)* pârghie de obturator.

Verschlụsskappe, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* capac de închidere. **2.** capac de stilou.

Verschlụssklaue, *-n, f. (tehn.)* cârlig, gheară de zăvorâre.

Verschlụssknagge, *-n, f. (maș.)* camă de închidere, de blocare.

Verschlụsskopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap (de nit) de închidere, de strângere.

Verschlụsskörper, *-s, m.* **1.** *(tehn.)* piesă de închidere. **2.** *(hidr.)* vană, corp al vanei. **3.** *(mil.)* închizător.

Verschlụsskranz, *-es, -kränze, m. (maș.)* coroană de închidere.

Verschlụsskurbel, *-n, f. (tehn.)* manivelă de închidere.

Verschlụsslaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* (consoană) oclusivă.

Verschlụssmaschine, *-n, f.* aparat de închis, de înfundat (sticle, cutii etc.).

Verschlụss|platte, *-n, f. (tehn.)* placă, foaie de acoperire, de închidere.

Verschlụss|sache, *-n, f.* chestiune secretă, de ținut sub cheie.

Verschlụss|schraube, *-n, f. (tehn.)* șurub de închidere, dop filetat.

Verschlụss|stange, *-n, f.* zăvor, bară de zăvorâre.

Verschlụss|stück, *-(e)s, -e, n.* v. Verschlusskörper.

Verschlụss|tafel, *-n, f. (ferov.)* tabelă de înzăvorâre.

Verschlụssvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de închidere.

verschmạchten, *verschmachtete, verschmachtet (du verschmachtest, er verschmachtet), vb.* **I.** *tr. (h)* a petrece lâncezind; **sein Leben ~** a lâncezi, a-și petrece viața lâncezind. **II.** *intr. (s)* a se usca, a se topi, a se prăpădi încet, a muri; **vor Durst ~** a se prăpădi de sete; **vor Kummer ~** a se prăpădi de supărare; **vor Sehnsucht ~** a se usca, a se topi, a se prăpădi de dor.

verschmähen, *verschmähte, verschmäht, vb. (h) tr.* a disprețui, a desconsidera; a respinge, a refuza; **das ist nicht zu ~** nu este de disprețuit; **ich habe das Angebot nicht verschmäht** n-am respins, n-am refuzat propunerea, oferta; **er verschmäht keine Arbeit** nu se dă înapoi de la nici un fel de muncă; **sie verschmähte es, sich zu rechtfertigen** a refuzat cu dispreț să se justifice.

verschmäht I. *part. trec.* de la verschmähen. **II.** *adj.* refuzat; disprețuit, desconsiderat; **~e Liebe** dragoste neîmpărtășită.

Verschmähung *f. sg.* dispreț, desconsiderare; refuz disprețuitor, respingere.

verschmälern, *verschmälerte, verschmälert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) îngusta; **die Straße musste verschmälert werden** drumul a trebuit să fie îngustat.

Verschmälerung, *-en, f.* îngustare.

verschmauchen, *verschmauchte, verschmaucht, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a trece, a petrece fumând **2.** a cheltui fumând, cu fumatul.

verschmausen, *verschmauste, verschmaust (du, er verschmaust), vb. (h) tr.* a mânca, a consuma; a se ospăta (cu ceva).

verschmẹlzen, *verschmolz, verschmolzen (du, er verschmilzt), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a topi împreună, la un loc; a contopi; a uni, a suda strâns. **2.** a întrebuința, a consuma topind. **II.** *intr. (s)* și *refl. (h)* a se contopi, a se uni strâns, a se suda; a fuziona.

Verschmẹlzung, *-en, f.* topire împreună, contopire, fuzionare, unire strânsă, sudare.

verschmẹrzen, *verschmerzte, verschmerzt (du, er verschmerzt), vb. (h) tr.* a uita (o durere), a se consola; a se mângâia (de o durere), a-și reveni (după sau dintr-o durere); **einen Verlust ~** a se consola după o pierdere, a uita o pierdere.

verschmieden, *verschmiedete, verschmiedet (du verschmiedest, er verschmiedet), vb. (h) tr.* **1.** a întrebuința, a consuma la forjat. **2.** a suda la foc, a suda prin forjare. **3.** a forja prost, greșit.

verschmieren, *verschmierte, verschmiert, vb. (h) tr.* **1.** a unge, a întinde. **2.** a astupa, a lipi; **den Ofen ~** a lipi cuptorul. **3.** a întrebuința, a consuma la uns. **4.** *(fam.)* a mâzgăli, a mânji; **viel Papier ~** a mâzgăli multă hârtie.

verschmiert I. *part. trec.* de la verschmieren. **II.** *adj.* uns, murdărit peste tot; mânjit, mâzgălit.

verschmịtzt *adj.* și *adv.* șiret, viclean, șmecher; **~e Augen** ochi de ștrengar, șireți; **er lächelte ~** a zâmbit șiret, ștrengărește, pe sub mustață.

Verschmịtzt|heit *f. sg.* șiretenie, viclenie, șmecherie, ștrengărie, pișicherlâc.

verschmọlzen I. *part. trec.* de la verschmelzen. **II.** *adj.* **1.** contopit. **2.** sudat, strâns unit.

verschmoren, *verschmorte, verschmort, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a fierbe prea mult, a răsfierbe. **2.** a întrebuința, a consuma la fiert, la gătit. **II.** *intr. (s)* **1.** a se fierbe prea mult, a se răsfierbe. **2.** *(fam.)* a se arde, a se prăji la soare.

verschmụddeln, *verschmuddelte, verschmuddelt (ich verschmudd(e)le), vb. (s) intr.* a se murdări.

verschmust *adj.* mămos.

verschmụtzen, *verschmutzte, verschmutzt (du, er verschmutzt), vb. (h) tr.* și *(s) intr.* a (se) murdări, a (se) mânji.

verschmụtzt I. *part. trec.* de la verschmutzen. **II.** *adj.* murdar, murdărit.

Verschmụtzung, *-en, f.* poluare.

Verschmụtzungsgrad, *-es, -e, m.* grad de poluare; **~ der Luft** gradul de poluare al aerului.

verschnabulieren, *verschnabulierte, verschnabuliert, vb. (h) tr. (fam.)* a mânca cu poftă.

verschnạppen, *verschnappte, verschnappt, vb. (h) refl.* a se trăda, a se da de gol, a-l lua (pe cineva) gura pe dinainte; **verschnappt!** te-ai trădat! te-ai dat de gol!

verschnạpsen, *verschnapste, verschnapst (du, er verschnapst), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a cheltui pe rachiu, pe băutură. **2.** a petrece bând, cu băutură.

verschnạpst I. *part. trec.* de la verschnapsen. **II.** *adj. (fam.)* beat, băut, țuicărit.

verschnạrchen, *verschnarchte, verschnarcht, vb. (h) tr. (rar)* **1.** a petrece sforăind. **2.** a pierde dormind.

verschnạrcht I. *part. trec.* de la verschnarchen. **II.** *adj.* somnoros, plictisitor, adormit.

verschnauben, *verschnaubte, verschnaubt*, **verschnaufen**, *verschnaufte, verschnauft, vb. (h) refl.* și *intr.* **1.** a răsufla, a-și trage răsuflarea. **2.** *(fam.)* a răsufla, a se odihni.

Verschnaufpause, *-n, f.* pauză pentru a-și trage răsuflarea; **eine ~ einlegen** a face o scurtă pauză (după un efort fizic); pauză de odihnă.

verschneiden, *verschnitt, verschnitten (du verschneidest, er verschneidet), vb. (h) tr.* **1.** a tăia, a tunde, a reteza; **sich** *(dat.)* **die Haare ~ lassen** a-și tunde părul (la frizer, la coafor); **sich** *(dat.)* **die Nägel ~** a-și tăia unghiile; **eine Hecke ~** a tunde un gard viu. **2.** a croi; a întrebuința tăind; **viel Tuch zu einem Anzug ~** a întrebuința multă stofă pentru un costum. **3.** a croi, a tăia greșit, a strica tăind; a ciopârți. **4.** a castra, a scopi, a jugăni. **5.** a drege, a cupaja (vinul).

Verschneider, *-s, -, m.* jugănar, persoană care castrează.

Verschneidung, *-en, f.* **1.** tăiere. **2.** tăiere greșită, ciopârțire. **3.** castrare, scopire, jugănire. **4.** cupajare (a vinului).

verschneien, *verschneite, verschneit, vb. (h) tr.* și *intr. (s)* a (se) acoperi cu zăpadă.

verschneit I. *part. trec.* de la verschneien. **II.** *adj.* acoperit cu zăpadă, nins, înzăpezit; **~e Straßen** străzi înzăpezite.

verschnẹllern, *verschnellerte, verschnellert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) accelera, a (se) grăbi.

Verschnịtt, *-(e)s, m. sg.* **1.** tăiere, retezare. **2.** castrare. **3.** amestec de băuturi; băutură aromatizată; cupaj.

verschnịtten I. *part. trec.* de la verschneiden. **II.** *adj.* **1.** tăiat, tuns, retezat. **2.** tăiat (bucăți sau felii). **3.** croit, tăiat. **4.** ciopârțit. **5.** castrat, scopit, jugănit. **6.** *(despre vinuri)* cupajat.

Verschnịttene, *-n, -n (ein Verschnittener), m.* eunuc, (bărbat) scopit.

Verschnịttwein, *-(e)s, -e, m.* vin cupajat.

verschnịtzen, *verschnitzte, verschnitzt (du, er verschnitzt), vb. (h) tr.* a ciopli greșit, a strica la cioplit.

verschnịtzern, *verschnitzerte, verschnitzert, vb. (h) tr. (fam.)* a ciopârți, a mărunți, a tăia bucăți subțiri.

verschnörkeln, *verschnörkelte, verschnörkelt (ich verschnörk(e)le), vb. (h) tr.* a garnisi, a ornamenta exagerat, complicat; a împopoțona.

verschnọ̈rkelt I. *part. trec.* de la verschnörkeln. **II.** *adj.* **1.** înflorat, împodobit. **2.** întortocheat, încurcat.

Verschnọ̈rkelung, *-en, f.* **1.** garniseală, garnitură, ornamentație exagerată, complicată; înfloritură. **2.** întortochetură.

verschnụpfen, *verschnupfte, verschnupft, vb. (h) tr. (fig., fam.)* a indispune, a contraria, a supăra, a jigni; **das verschnupfte mich** asta m-a supărat, m-a necăjit, m-a indispus.

verschnụpft I. *part. trec.* de la verschnupfen. **II.** *adj.* **1.** cu guturai, răcit; **er ist sehr ~** este foarte răcit, are un guturai strașnic. **2.** supărat, contrariat, jignit; **darüber waren wir mit Recht ~** aceasta ne-a supărat pe bună dreptate.

verschnüren, *verschnürte, verschnürt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lega cu sfoară, cu șnur, a șnurui. **2.** *(constr.)* a măsura cu sfoara de trasat. **II.** *refl. (reg., fam.)* a o șterge tiptil.

verschnürt I. *part. trec.* de la verschnüren. **II.** *adj.* **1.** legat strâns. **2.** împodobit cu fireturi.

Verschnürung, *-en, f.* **1.** legare strânsă, șnuruire. **2.** legătură, sfoară.

verschoben I. *part. trec.* de la verschieben. **II.** *adj.* strâmb; pieziș, oblic.

verschọllen I. *part. trec.* de la verschallen[2]. **II.** *adj.* **1.** pierdut fără urmă, dispărut, probabil decedat; **ein ~es Buch** o carte dispărută, pierdută fără urmă. **2.** *(poet.)* de demult, foarte vechi, trecut; **aus längst ~en Zeiten** din vremuri de demult trecute, apuse.

Verschọllenheit *f. sg.* dispariție, absență îndelungată.

Verschọllenheits|erklärung, *-en, f.* declarație de dispariție.

verschonen, *verschonte, verschont, vb. (h) tr.* a cruța, a ierta, a menaja; a lăsa în pace, a scuti; **der Krieg verschonte niemand** războiul nu a cruțat pe nimeni; **verschone mich mit diesem Unsinn!** scutește-mă, lasă-mă în pace cu prostia asta!

verschönen, *verschönte, verschönt, vb. (h) tr.* a face mai frumos.

verschönern, *verschönerte, verschönert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) înfrumuseța.

Verschönerung, *-en, f.* înfrumusețare.

Verschönerungsmittel, *-s, -, n.* articol cosmetic.

Verschönerungsrat, *-(e)s, -räte, m. (glumeț)* frizer.
Verschonung *f. sg.* cruțare, iertare, scutire, dispensare, menajare.
verschorfen, *verschorfte, verschorft, vb. (s) intr.* a se acoperi cu o crustă.
Verschorfung, *-en, f.* **1.** acoperire cu o crustă. **2.** strat de crustă.
verschossen I. *part. trec.* de la verschießen. **II.** *adj.* **1.** decolorat, spălăcit. **2.** îndrăgostit, amorezat nebunește.
Verschossenheit *f. sg.* **1.** înfățișare, aspect decolorat(ă), spălăcit(ă). **2.** *(fam.)* dragoste, iubire, amor nebun.
verschrammen, *verschrammte, verschrammt, vb.* **I.** *tr. (h)* a zgâria, a produce zgârieturi. **II.** *intr. (s)* a se zgâria ușor.
verschränken, *verschränkte, verschränkt, vb. (h) tr.* **1.** a încrucișa; a pune, a așeza cruciș, de-a curmezișul, una peste alta; **die Arme** ~ a-și încrucișa brațele. **2.** *(tehn.)* a angrena, a potrivi laolaltă, a îmbuca (dinții unei roți). **3.** *(tehn.)* a ceaprăzui, a face ceapraz (la pânza de ferăstrău).
verschränkt I. *part. trec.* de la verschränken. **II.** *adj.* **1.** încrucișat, de-a curmezișul, în cruce; **mit ~en Armen** cu brațele încrucișate, cu mâinile în sân. **2.** *(tehn.)* angrenat, îmbucat. **3.** *(tehn.)* ceaprăzuit, făcut cu ceapraz.
Verschränkung, *-en, f.* **1.** încrucișare, punere cruciș, de-a curmezișul. **2.** *(tehn.)* angrenare, îmbucare. **3.** *(tehn.)* ceapraz (la pânze de ferăstrău).
verschrauben, *verschraubte, verschraubt, vb. (h) tr.* a înșuruba, a fixa, a îmbina cu șuruburi; *(fig., fam.)* **jm. den Kopf** ~ a suci capul cuiva.
Verschraubung, *-en, f. (tehn.)* înșurubare, legare, prindere, îmbinare cu șuruburi.
verschraubt *part. trec.* de la verschrauben.
verschrecken, *verschreckte, verschreckt, vb. (h) tr. (reg.)* a speria, a înspăimânta.
verschreiben, *verschrieb, verschrieben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a întrebuința, a consuma la scris, scriind; **viel Papier** ~ a consuma multă hârtie scriind. **2.** *(med.)* a prescrie; **verschiedene Arzneien** ~ a prescrie diferite medicamente. **3.** *(jur.)* a transcrie; **jm. sein Haus** ~ a transcrie casa (pe numele) cuiva. **II.** *refl.* **1.** a scrie greșit, a greși la scris. **2.** a se dedica cu trup și suflet unei cauze. **3.** a se obliga, a se angaja (în scris); a se vinde; **Faust verschrieb sich dem Teufel** Faust s-a vândut diavolului; *(fig.)* **er verschreibt sich einer Idee** se dedică unei idei.
Verschreibung, *-en, f.* **1.** *(med.)* prescriere; prescripție, rețetă. **2.** *(jur.)* transcriere (a unui bun pe numele cuiva) pe baza unui act.
verschreibungs|pflichtig *adj. (farm.)* numai pe bază de rețetă.
verschreien, *verschrie, verschrie(e)n, vb. (h) tr.* **1.** a defăima, a discredita, a face (cuiva) o reputație proastă. **2.** *(glumeț)* a deochea; **nur nicht ~!** să nu-i fie de deochi, să nu-l deochem!
Verschrieb, *-(e)s, -e, m. (elv.)* greșeală de scriere, în scris; greșeală ortografică.
verschrieben I. *part. trec.* de la verschreiben. **II.** *adj.* **1.** scris, consumat la scris. **2.** greșit scris. **3.** *(med.)* prescris, recomandat. **4.** *(jur.)* transcris. **5.** devotat unei cauze. **6.** obligat, angajat (în scris); dat, vândut; **dem Teufel** ~ vândut diavolului.
verschrie(e)n I. *part. trec.* de la verschreien. **II.** *adj.* rău famat, cu reputație proastă; deocheat.
Verschrienheit *f. sg.* reputație proastă, faimă rea, notorietate proastă.
verschriften, *verschriftete, verschriftet (du verschriftest, er verschriftet), vb. (h)tr. (lingv.)* a transpune în scris, a da formă scrisă.
verschriftlichen, *verschriftlichte, verschriftlicht, vb. (h) tr.* v. verschriften.
Verschrift(lich)ung, *-en, f. (lingv.)* transpunere în formă scrisă.
verschroben *adj.* ciudat, complicat, confuz, sucit, țicnit, sărit, cu toane; **~er Kerl** tip sucit, ciudat, țicnit.
Verschrobenheit, *-en, f.* ciudățenie, țicneală, curiozitate; fire ciudată.
verschroten, *verschrotete, verschrotet (du verschrotest, er verschrotet), vb. (h) tr.* **1.** a râșni, a măcina. **2.** *(mine)* a deschide un filon nou (de minereu) sau un izvor mineral. **3.** *(fam.)* a înghiți, a mânca cu nesaț.
verschrotten, *verschrottete, verschrottet (du verschrottest, er verschrottet), vb. (h) tr.* a da la fiare vechi, a casa; **die alten Maschinen der Fabrik wurden verschrottet** mașinile vechi ale fabricii au fost casate.
Verschrottung, *-en. f. (tehn.)* concasare (a fierului vechi).
verschrumpeln, *verschrumpelte, verschrumpelt (ich verschrump(e)le), vb. (s) intr.* v. verschrumpfen.
verschrumpelt I. *part. trec.* de la verschrumpeln. **II.** *adj.* v. verschrumpft.
verschrumpfen, *verschrumpfte, verschrumpft, vb. (s) intr.* a se atrofia, a se zbârci, a se sfriji, a se smochini, a se stafidi.
verschrumpft I. *part. trec.* de la verschrumpfen. **II.** *adj.* atrofiat, zbârcit, sfrijit, stafidit, smochinit.
Verschrumpfung, *-en, f.* **1.** atrofiere, zbârcire, sfrijire. **2.** *(med.)* cicatrizare.
Verschub, *-(e)s, -schübe, m. (ferov.)* manevră.
Verschub|bahn, *-en, f. (ferov.)* linie de manevră.
Verschub|bahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* v. Verschiebebahnhof.
Verschubdienst, *-(e)s, -e, m. (ferov.)* serviciu de manevră.
Verschubgerüst, *-(e)s, -e, n.* schelă, eșafodaj mobil.
verschüchtern, *verschüchterte, verschüchtert, vb. (h) tr.* a intimida.
verschüchtert I. *part. trec.* de la verschüchtern. **II.** *adj.* intimidat; speriat.
Verschüchterung, *-en, f.* intimidare.
verschulden, *verschuldete, verschuldet (du verschuldest, er verschuldet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a se face vinovat (de ceva), a greși; **was hat er verschuldet?** cu ce a greșit? ce vină are? **sie haben es selber verschuldet** ei sunt de vină; **das hat er an uns verschuldet** cu aceasta s-a făcut vinovat față de noi. **2.** a cauza, a pricinui, a provoca; **ein Unglück** ~ a provoca o nenorocire. **II.** *refl.* **1.** a face datorii, a se îndatora; **er ist stark verschuldet** este foarte îndatorat, este plin de datorii. **2.** *(an cu dat.)* a greși, a se face vinovat (față de cineva), a fi responsabil (de ceva).
Verschulden, *-s, n. sg.* **1.** greșeală, vină, păcat; **aus eigenem (sau durch sein eigenes)** ~ din vină proprie; **ohne sein** ~ fără vina lui. **2.** îndatorare.
Verschuldenfrage, *-n, f. (jur.)* problemă a culpei.
verschuldet I. *part. trec.* de la verschulden. **II.** *adj.* înglodat în datorii, îndatorat (până peste cap), plin de datorii; **jm. ~ sein** a fi dator cuiva.
verschuldetermaßen *adv.* după vină, meritat, pe bună dreptate, fiind vinovat.
Verschuldung *f. sg.* **1.** greșeală, vină. **2.** îndatorare; *(ec.)* **die ~ der Dritten Welt** îndatorarea lumii a treia; **die ~ der Entwicklungsländer** îndatorarea țărilor în curs de dezvoltare.
verschulen, *verschulte, verschult, vb. (h) tr.* **1.** *(forest.)* a (re)sădi în pepinieră. **2.** *(despre învățământul superior)* a deveni școlăresc.
Verschulung *f. sg.* **1.** *(forest.)* (re)sădire în pepinieră. **2.** *(despre învățământul superior)* degradare la nivel de școală.
verschupfen, *verschupfte, verschupft, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a da la o parte, a împinge, a înlătura. **2.** a trata cu vitregie.
verschusseln, *verschusselte, verschusselt (ich verschuss(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** v. verlegen[1]. **2.** a uita (din neglijență).
verschustern, *verschusterte, verschustert, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a strica, a feșteli. **2.** a pierde, a rătăci.
verschütten, *verschüttete, verschüttet (du verschüttest, er verschüttet), vb. (h) tr.* **1.** a vărsa; **Wasser** ~ a vărsa apă. **2.** a îngropa; **er wurde von den Trümmern verschüttet** a fost îngropat de dărâmături. **3.** a astupa, a umple; **einen Graben** ~ a astupa, a umple un șanț. **4.** *(în expr.)* **es bei (sau mit) jm.** ~ a se strica cu cineva, a-și mânca omenia la cineva.
verschütt gehen, *ging verschütt, verschütt gegangen, vb. (s) intr. (argou)* **a)** a se prăpădi, a se pierde; **b)** a ajunge la închisoare; **c)** a muri, a pieri.
Verschüttung, *-en, f.* **1.** îngropare. **2.** astupare, umplere.
verschwägern, *verschwägerte, verschwägert, vb. tr.* și *refl. (h) (mit)* a (se) încuscri (cu cineva); **ich bin mit ihm verschwägert und nicht verwandt** sunt încuscrit cu el, dar nu suntem rude (de sânge).
Verschwägerung, *-en, f.* încuscrire, înrudire prin alianță.
verschwären, *verschwärte, verschwärt* și *(înv.) verschwor, verschworen, vb. (s) intr.* a face puroi.
verschwärmen, *verschwärmte, verschwärmt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** *(apic.)* a împiedica ieșirea roiului, roitul albinelor. **2.** *(fig).* a petrece în chefuri, a chefui; **die Nacht** ~ a chefui toată noaptea. **II.** *intr. (s)* și *refl. (h) (despre albine)* a-și întrerupe roitul.
Verschwärung, *-en, f. (med.)* exulcerație.
verschwärzen, *verschwärzte, verschwärzt (du, er verschwärzt), vb. (h) tr.* **1.** a înnegri. **2.** *(fig.)* a ponegri, a vorbi de rău. **3.** *(fam.)* a vinde la negru.
verschwatzen, *verschwatzte, verschwatzt (du, er verschwatzt),* **verschwätzen**, *verschwätzte, verschwätzt (du, er verschwätzt), vb. (h) (fam.)* **I.** *tr.* **1.** a trăncăni, a pălăvrăgi, a flecări; a pierde vremea flecărind, stând la taifas; **den ganzen Nachmittag** ~ a-și pierde toată după-amiaza flecărind; **den Zug** ~ a pierde, a scăpa trenul din cauza pălăvrăgelii. **2.** a vorbi de rău, a bârfi. **II.** *refl.* **1.** a(-l) lua (pe cineva) gura pe dinainte, a-i umbla (cuiva) gura, a se da de gol, a se trăda flecărind; a divulga. **2.** a întârzia din cauza pălăvrăgelii.
verschweben, *verschwebte, verschwebt, vb. (s) intr. (poet.)* a dispărea (plutind) încet.
verschweigen, *verschwieg, verschwiegen, vb. (h) tr.* a trece sub tăcere, a ascunde, a tăinui, a ține în secret, a nu spune; **ein Geheimnis** ~ a păstra un secret, a ascunde o taină; **eine Nachricht** ~ a trece sub tăcere o veste; **ich habe nichts zu** ~ n-am nimic de ascuns; **er kann nichts** ~ nu știe să tacă, nu știe să țină un secret.
Verschweigung, *-en, f.* tăinuire.
verschweißen, *verschweißte, verschweißt (du, er verschweißt), vb. (h) tr.* a suda, a împreuna prin sudură.
Verschweißung, *-en, f.* sudură; loc sudat.
verschwelen, *verschwelte, verschwelt, vb.* **I.** *(s) intr.* **1.** a arde lent, mocnit. **2.** a se stinge mocnind, fumegând. **II.** *tr. (h) (tehn.)* a înnobila prin ardere lentă.
verschwelgen, *verschwelgte, verschwelgt, vb. (h) tr.* a toca, a cheltui, a irosi, a risipi, a prăpădi ducând un trai prea costisitor.
Verschwelung, *-en, f.* **1.** ardere lentă. **2.** stingere lentă, prin fumegare. **3.** *(tehn.)* înnobilare prin ardere lentă.
verschwenden, *verschwendete, verschwendet (du verschwendest, er verschwendet), vb. (h) tr.* a risipi, a prăpădi, a irosi; **sein Vermögen** ~ a-și risipi, a-și prăpădi averea; **die Zeit** ~ a pierde timpul.
Verschwender, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* risipitor(-oare).
verschwenderisch *adj.* și *adv.* **1.** risipitor, cheltuitor; **er geht mit seinem Gelde ~ um** își risipește banii. **2.** îmbelșugat, abundent, luxos; **ein ~es Mahl** un banchet, un ospăț îmbelșugat, luxos.
Verschwendung *f. sg.* risipă, cheltuială excesivă.
Verschwendungs|sucht *f. sg.* manie de a risipi; înclinație spre risipă.
verschwendungs|süchtig *adj.* cu mania de a risipi; înclinat spre risipă.
verschwiegen I. *part. trec.* de la verschweigen. **II.** *adj.* **1.** tăcut, discret. **2.** liniștit, ascuns, retras; **ein ~es Plätzchen** un colțișor liniștit, ascuns; **sie trafen sich in ~er Nacht** s-au întâlnit în taina nopții.
Verschwiegenheit *f. sg.* discreție, tăcere; **unter dem Siegel der** ~ sub pecetea discreției, în mare taină.
verschwielen, *verschwielte, verschwielt, vb. (s) intr. (despre piele)* a se îngroșa, a se bătători.
verschwiemelt *adj.* umflat, buhăit; **~e Augen** ochi umflați; **nach einer durchzechten Nacht ~ aussehen** a fi buhăit după o noapte de chef.
verschwimmen, *verschwamm, verschwommen, vb. (s) intr. (despre culori)* **1.** a se șterge, a se estompa; a se pierde, a se spălăci. **2.** a se contopi, a se amesteca.
verschwinden, *verschwand, verschwunden (du verschwindest, er verschwindet), vb. (s) intr.* a dispărea, a pieri din vedere; *(fam.)* **verschwinde!** șterge-o! dispari! **das Mädchen ist spurlos verschwunden** fata a dispărut fără urmă; **der Zug verschwand in der Ferne** trenul dispăru în depărtare; **in nichts** ~ a dispărea total; **~ lassen a)** a face să dispară; **b)** *(fam.)* a șterpeli; *(fig.)* **gegen jn. (sau neben jm.)** ~ a nu mai conta în comparație cu cineva sau pe lângă cineva.
Verschwinden, *-s, n. sg.* dispariție; **zum ~ bringen** a face să dispară, a îndepărta pe neobservate.
verschwindend I. *part. prez.* de la verschwinden. **II.** *adj.* pe cale de dispariție. **III.** *adv.* foarte; infim; **~ klein** infim de mic.
Verschwindfahrge|stell, *-s, -e,* **Verschwindfahrwerk**, *-(e)s, -e, n. (av.)* tren de decolare.
Verschwindungs|punkt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* punct de fugă.

verschwistern, *verschwisterte, verschwistert, vb. (h) refl. (mit)* **1.** a se înfrăți, a fraterniza. **2.** a se împleti, a se uni strâns.

verschwistert I. *part. trec.* de la verschwistern. **II.** *adj.* **1.** frați; **sie sind** ~ sunt frate și soră, sunt frați buni. **2.** înfrățit, strâns unit.

Verschwisterung, *-en, f.* **1.** fraternizare, înfrățire. **2.** unire strânsă, împletire.

verschwitzen, *verschwitzte, verschwitzt (du, er verschwitzt), vb. (h) tr.* **1.** a păta de transpirație, de sudoare; **das Kleid** ~ a-și păta rochia de sudoare. **2.** *(fam.)* a uita (ceva învățat); **er hat schon alles verschwitzt** a uitat tot ce a învățat.

verschwitzt I. *part. trec.* de la verschwitzen. **II.** *adj.* **1.** transpirat, asudat, pătat de sudoare. **2.** *(fam.)* uitat.

verschwollen *adj.* umflat; **~e Augen** ochi umflați.

verschwommen I. *part. trec.* de la verschwimmen. **II.** *adj.* și *adv.* șters, estompat, spălăcit, vag; neclar, neprecis; confuz; **~e Vorstellungen** reprezentări vagi, neclare; **eine ~e Zeichnung** un desen șters; **drücke dich nicht so ~ aus** nu te exprima așa de neclar, de confuz.

Verschwommenheit *f. sg.* lipsă de claritate, de precizie; confuzie; **die ~ der Begriffe** neclaritatea, lipsa de precizie a noțiunilor.

verschworen I. *part. trec.* de la verschwören. **II.** *adj.* **1.** blestemat. **2.** conjurat, conspirator.

verschwören, *verschwor* și *verschwur, verschworen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a blestema. **2.** a renunța la ceva cu jurământ, a jura, a se lega să nu mai facă ceva; **das Trinken** ~ a se lăsa sub jurământ de băutură; **er verschwor, noch jemals die Bühne zu betreten** a jurat să nu mai apară pe scenă. **II.** *refl.* **1.** a conspira, a complota; **sich zu js. Tode** ~ a unelti, a complota moartea cuiva; **alles scheint sich gegen uns verschworen zu haben** toate par să conspire contra noastră. **2.** a se lega cu jurământ, a jura solemn.

Verschworene, *-n, -n (ein Verschworener), m.* și *f.*, **Verschwörer**, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* conjurat(ă); conspirator(-oare).

Verschwörerbande, *-n, f.* bandă de conspiratori.

verschwörerisch *adj.* conspirativ.

Verschwörer|organisation, *-en, f.* organizație de conspiratori.

Verschwörung, *-en, f.* conjurație, conspirație; complot; **eine ~ anzetteln** a organiza, a pune la cale un complot.

verschwunden I. *part. trec.* de la verschwinden. **II.** *adj.* dispărut, pierit (din vedere).

Versdrama, *-s, -dramen n.* dramă în versuri.

Versdrechseln, *-s, n. sg. (peior.)* versificare, versificație.

Versdrechsler, *-s, -, m. (peior.)* versificator.

versechsfachen, *versechsfachte, versechsfacht, vb.(h) tr.* a înșesi, a face de șase ori mai mare, a înmulți cu șase, de șase ori.

versechsfacht I. *part. trec.* de la versechsfachen. **II.** *adj.* înșesit, de șase ori mai mare.

versegeln, *versegelte, versegelt (ich verseg(e)le), vb. (mar.)* **I.** *tr. (h)* a deriva, a devia (un velier) datorită unei estime greșite. **II.** *intr. (despre veliere)* **1.** *(h)* a se abate, a devia, a deriva. **2.** *(s)* a dispărea la orizont; **das Schiff ist versegelt** corabia a dispărut la orizont.

versehen, *versah, versehen (du versiehst, er versieht), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(mit)* a prevedea, a aproviziona, a echipa, a înzestra, a îngriji (cu ceva); **reichlich** ~ a prevedea din belșug; **ein Zimmer mit Möbeln** ~ a mobila o cameră; **einen Wechsel mit dem Giro** ~ a garanta o poliță, a gira o poliță; **jn. mit Geld** ~ a finanța pe cineva; **jn. mit Kleidern** ~ a înzestra pe cineva cu haine, a îmbrăca pe cineva; **mit seiner Unterschrift** ~ a iscăli, a semna. **2.** a face, a isprăvi, a executa, a săvârși, a îndeplini, a exercita; **sein Amt** ~ a-și exercita funcția, a-și executa serviciul; **die Wirtschaft** ~ a conduce casa, gospodăria, a se ocupa de casă, de gospodărie. **3.** a înlocui, a suplini, a ține locul cuiva; **js. Stelle** ~ a înlocui pe cineva, a ține locul cuiva; **der Flugzeugträger versieht die Stelle eines Flugplatzes** vasul port-avion înlocuiește aerodromul. **4.** a omite, a trece cu vederea; **das habe ich** ~ nu am observat, am trecut cu vederea acest lucru. **5.** a greși, a se înșela; **ich habe es darin ~, dass...** am greșit prin aceea că...; *(în expr.)* **er hat es bei ihm** ~ nu mai e vrednic de stima lui, și-a mâncat omenia în fața lui. **6.** *(rel.)* a da ultima împărtășanie; **einen Sterbenden** ~ a împărtăși pe un muribund. **II.** *refl.* **1.** *(mit)* a se prevedea, a se aproviziona, a se înzestra, a se echipa (cu ceva); **sich mit Lebensmitteln** ~ a se aproviziona cu alimente. **2.** a se înșela, a greși; **sich in jm.** ~ a confunda pe cineva (cu altcineva). **3.** *(pop.; despre gravide; in* cu *ac.; an* cu *dat.)* a lepăda din cauza uitatului la cineva sau ceva. **III.** *refl.* (cu *gen.*) a se aștepta la ceva, a conta pe ceva; a crede, a bănui (ceva); **sich einer Sache (von jm.)** ~ a se aștepta la ceva (de la cineva); **ich hätte mich dessen nicht** ~ nu m-aș fi așteptat la aceasta; **ehe er sich's versah** înainte de a-și putea da seama, cât ai clipi din ochi, cât ai zice pește; **wer hätte sich das von dir ~?** cine s-ar fi așteptat la aceasta din partea ta?

Versehen, *-s, -, n.* greșeală, eroare; nebăgare de seamă, neatenție; omisiune; **aus** ~ din greșeală; **ein ~ begehen** a comite o greșeală, o eroare.

versehentlich *adj.* și *adv.* din greșeală; ~ **habe ich bei Ihnen geläutet** din greșeală am sunat la dv.

Versehgang, *-(e)s, -gänge, m. (bis.)* drum al preotului la un muribund.

versehren, *versehrte, versehrt, vb. (h) tr.* a vătăma, a leza; a răni.

Versehrte, *-n, -n (ein Versehrter), m* și *f.* invalid(ă); schilod, schiloadă.

Versehrt|heit *f. sg.* invaliditate.

Versehung *f. sg.* **1.** aprovizionare; înzestrare; prevedere, echipare. **2.** îndeplinire, executare, exercitare; ~ **eines Amtes** exercitare, îndeplinire a unei funcții.

verseichten, *verseichtete, verseichtet (du verseichtest, er verseichtet), vb. (h și s) intr.* **1.** *(despre apă)* a scădea. **2.** *(fig.)* a deveni superficial, a-și pierde profunzimea, adâncimea.

verseifbar *adj. (chim.)* saponificabil.

verseifen, *verseifte, verseift, vb. (h) tr.* și *(s) intr. (chim.)* a (se) saponifica.

Verseifung, *-en, f. (chim.)* saponificare.

Verseifungsmittel, *-s, -, n. (chim.)* agent, substanță de saponificare.

verseilen, *verseilte, verseilt, vb. (h) tr.* a răsuci, a împleti în formă de funie; *(metal.)* a cabla, a torsada.

Vers|einschnitt, *-(e)s, -e, m. (metr.)* cezură.

verselb|ständigen *(înv.)*, **verselbst|ständigen**, *verselbstständigte, verselbstständigt, vb. (h)* **I.** *tr.* a face independent, a da (cuiva) independența. **II.** *refl.* a deveni independent; a se declara independent; a-și câștiga independența.

Verselb|ständigung *(înv.)*, **Verselbst|ständigung** *f. sg.* câștigare a independenței.

Verselei *f. sg. (peior.)* versificare ieftină.

verseln, *verselte, geverselt (ich vers(e)le), vb. (h) tr. (peior.)* a face versuri.

Versemachen, *-s, n. sg.* v. Versmachen.

Versemacher, *-s, -, m.* v. Versmacher.

versendbar *adj.* **1.** care poate fi expediat, trimis. **2.** transportabil.

Versendbarkeit *f. sg.* **1.** posibilitate de a fi trimis, expediat. **2.** posibilitate de a transporta.

versenden, *versandte, versandt* și *versendete, versendet (du versendest, er versendet), vb. (h) tr.* **1.** a trimite, a expedia; *(inform.)* **E-Mails** ~ a trimite e-mail-uri. **2.** a lansa, a trimite în toate părțile.

Versender, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* expeditor(-oare).

Versendung, *-en, f.* **1.** expediere, expediție, trimitere. **2.** lansare.

Versendungs|anzeige, *-n, f.* v. Versandanzeige.

Versendungsgebühr, *-en, f.* taxă de expediție.

Versendungskosten *pl.* cheltuieli de expediție.

versengen, *versengte, versengt, vb. (h) tr.* a pârli, a pârjoli, a arde.

Versengung, *-en, f.* pârlire, pârjolire, ardere.

Versenk, *-es, -e, n. (metal.)* matriță de forjare.

Versenk|antenne, *-n, f. (tehn.)* antenă telescop.

versenkbar *adj.* care poate fi coborât, scufundat; submersibil.

Versenkbarkeit *f. sg.* submersibilitate.

Versenkbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* adâncitor, teșitor.

Versenkbolzen, *-s, -, m. (tehn.)* șurub cu cap înecat, îngropat.

Versenkbühne, *-n, f. (teatru)* trapă, chepeng.

versenken, *versenkte, versenkt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* **1.** a (se) scufunda; **ein Schiff** ~ a scufunda un vapor. **2.** a (se) cufunda; *(fig.)* a (se) adânci; **er versenkt die Hände in die Tasche** își îndeasă mâinile în buzunar; **sich in ein Buch** ~ a se adânci în lectură; **sich in die Arbeit** ~ a se cufunda în muncă. **3.** a (se) coborî; **den Sarg** ~ a coborî sicriul. **II.** *tr. (tehn.)* a îneca, a îngropa, a teși.

Versenken, *-s, n. sg.* **1.** scufundare, imersiune, submersiune. **2.** cufundare, adâncire. **3.** coborâre. **4.** *(tehn.)* îngropare, teșire, înecare.

Versenker, *-s, -, m.* v. Versenkbohrer.

Versenkgrube, *-n, f. (tăb.)* bazin de zencuire, zenc.

Versenk|kasten, *-s, -* (și *-kästen), m. (hidr.)* cheson.

Versenk|kopf, *-(e)s, -köpfe, m. (maș.)* cap înecat.

Versenkmaschine, *-n, f. (maș.)* mașină de adâncit, de teșit.

versenkt I. *part. trec.* de la versenken. **II.** *adj.* **1.** scufundat, cufundat. **2.** cufundat, adâncit. **3.** *(tehn.)* îngropat, înecat; teșit; **~er Niet** nit cu cap înecat, îngropat.

Versenkung, *-en, f.* **1.** scufundare. **2.** cufundare; adâncire. **3.** coborâre. **4.** *(tehn.)* îngropare, înecare. **5.** *(teatru)* chepeng, trapă; *(fig.)* **in der ~ verschwinden** a părăsi scena, a dispărea de pe scenă; a dispărea fără urmă, a se face nevăzut.

Versenkungsvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv scufundabil, escamotabil.

Versenkungswand, *-wände, f. (constr.)* perete de mansardă prelungit până la căpriori.

Versenkungswehr, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* baraj cu stavile culisante, stavilă culisantă.

Versenkungswinkel, *-s, -, m. (maș.)* unghi de teșire.

Vers|erzählung, *-en, f. (lit.)* povestire în versuri.

Verseschmied, *-(e)s, -e, m. (glumeț, peior.)* v. Versmacher.

versessen I. *part. trec.* de la versitzen. **II.** *adj.* ahtiat; **auf etwas ~ sein** a fi nebun, ahtiat după ceva, a dori ceva cu orice preț.

Versessenheit, *-en, f.* dorință nepotolită de a avea (parte de) ceva.

Versetz|amt, *-(e)s, -ämter, n.* munte de pietate, casă, birou de amanetare.

versetzbar *adj.* **1.** mobil, deplasabil; transferabil; transportabil. **2.** *(agr.)* care poate fi răsădit, repicat. **3.** care poate fi amanetat.

versetzen, *versetzte, versetzt (du, er versetzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a transfera, a muta, a deplasa; **einen Beamten (aus einer Stadt in die andere)** ~ a transfera un funcționar (dintr-un oraș într-altul); **strafweise** ~ a transfera disciplinar. **2.** a răsădi, a transplanta; **Pflanzen in einen anderen Topf** ~ a răsădi, a transplanta plante în alt ghiveci. **3.** a pune în loc rău, a pune greșit, a așeza greșit. **4.** (*in* cu *ac.*) a aduce, a pune; *(jur.)* **in Anklagezustand** ~ a da în judecată, a acuza; **in den Ruhestand** ~ a scoate la pensie, a pensiona; **in Elend** ~ a arunca în mizerie; **in Erregung** ~ a neliniști, a enerva; **in Furcht** ~ a speria, a înspăimânta, a băga în sperieți; **jn. in eine unangenehme Lage** ~ a pune pe cineva într-o situație neplăcută; **in die Lage** ~ a pune în situația, a obliga; **das versetzt mich in die Notwendigkeit zu sprechen** aceasta mă obligă să vorbesc; **das versetzt mich in Staunen** aceasta mă miră, mă uimește. **5.** a amaneta; **seine Uhr** ~ a-și amaneta ceasul. **6.** a amesteca (scăzând calitatea); *(metal.)* a alia; **Gold mit Kupfer** ~ a alia aur cu cupru; **Wein mit Wasser** ~ a amesteca vin cu apă. **7.** a baricada; a închide, a opri; **den Eingang mit Steinen** ~ a baricada intrarea cu pietre; **die Bäume versetzten ihm den Weg** copacii îi stăteau în cale, îi baricadau drumul; **das versetzte mir den Atem (sau die Luft)** aceasta mi-a oprit (sau mi-a tăiat) respirația. **8.** a da, a trage, a aplica; **jm. einen Stoß** ~ a da cuiva un ghiont; *(fig.)* **jm. den Todesstoß** ~ a da cuiva lovitura de grație, lovitura mortală. **9.** a răspunde, a riposta, a replica; **er versetzte mir, dass...** mi-a răspuns că... **10.** *(fam.)* a părăsi, a abandona. **11.** *(fam.)* a lăsa să aștepte zadarnic la locul de întâlnire. **12.** a promova, a trece într-o clasă superioară (la școală); **der Schüler wurde versetzt** elevul a promovat clasa, a trecut în clasa următoare; **er wurde nicht versetzt** nu a trecut clasa, a rămas repetent. **13.** *(muz.)* a transpune. **14.** *(muz.)* a modifica, a modula vocea sau tonul. **15.** *(mat.)* a permuta, a transforma. **16.** *(tipogr.)* **a)** a transpune litere sau rânduri; **b)** a culege greșit. **17.** *(constr.)* a încheia, a pune laolaltă îmbucăturile unei construcții. **18.** *(mine)* a închide; **das Bohrloch** ~ a închide gaura de sondă. **II.** *refl.* **1.** *(fam.)* a se opri, a stagna. **2.** *(fig.)* a se transpune, a se instala, a se închipui; **sich in js. Lage** ~ a se transpune în situația cuiva; ~ **Sie sich in meine Lage** puneți-vă în situația mea, puneți-vă în locul meu; **sich in die Vergangenheit** ~ a se întoarce cu mintea în trecut.

Versetzen, *-s, n. sg.*, **Versetzung**, *-en, f.* **1.** transfer, transferare, mutare, schimbare; ~ **eines Beamten** transferarea unui funcționar. **2.** punere, așezare; ~ **in den Angeklagtenstand** dare în judecată. **3.** răsădire, repicare, transplantare; ~ **von Bäumen** răsădire de arbori. **4.** amanetare. **5.** amestecare, aliaj. **6.** promovare (la școală); **die Versetzung des Schülers aus der 3. in die 4. Klasse** promovarea elevului din clasa a III-a într-a IV-a. **7.** *(muz.)* transpunere. **8.** *(muz.)* modificare, modulare a vocii sau a tonului. **9.** *(mat.)* permutație, transformare. **10.** *(constr.)* angrenare, încheiere, aranjare. **11.** *(mine)* închidere.

12. *(metal.)* astupare, înfundare; tratare; ~ **mit Flussmitteln** tratare cu fondanți. **13.** *(fiz., tehn., geol., mat.)* dislocare; dislocație. **14.** *(mat.)* derivă. **15.** *(gram.)* inversiune.
Versetzungs|arbeit, *-en, f.* lucrare scrisă pentru promovare (într-o clasă superioară), lucrare scrisă de sfârșit de an.
Versetzungs|energie, *-n, f.* *(fiz.)* energie de dislocare.
Versetzungs|examen, *-s,* - (sau *-mina*), *n.* examen de promovare.
versetzungsgefährdet *adj.* *(despre elevi)* în pericol de a nu trece clasa.
Versetzungsgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de transfer.
Versetzungsgrenze, *-n, f.* *(fiz.)* limită de dislocare.
Versetzungskonferenz, *-en, f.* ședință a comisiei de promovare la finele anului (la școală).
Versetzungs|prüfung, *-en, f.* v. Versetzungsexamen.
Versetzungsring, *-(e)s, -e, m.* *(tehn.)* inel de dislocare.
Versetzungszeichen, *-s, -, n.* *(muz.)* accident, alterație.
verseuchen, *verseuchte, verseucht, vb. (h) tr.* **1.** a infecta, a contagia, a contamina, a molipsi; **das Wasser ist verseucht** apa este infectată. **2.** *(fig.)* a infesta; **das Meer wird von Haien verseucht** marea este infestată de rechini.
verseucht I. *part. trec.* de la verseuchen. **II. 1.** infectat, contaminat, molipsit. **2.** *(fig.)* infestat.
Verseuchung, *-en, f.* **1.** infectare, molipsire, otrăvire, contagiere, contaminare. **2.** *(fig.)* infestare.
verseufzen, *verseufzte, verseufzt (du, er verseufzt), vb. (h) tr.* a-și petrece timpul oftând sau suspinând.
Versform, *-en, f.* formă de vers.
Versfuß, *-es, -füße, m.* *(metr.)* picior (de vers).
Versicherer, *-s, -, m.* Versicherungsgeber.
versichern, *versicherte, versichert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a asigura, a încredința, a afirma, a confirma; **jn. einer Sache** ~ a asigura pe cineva de ceva; **ich kann es dir** sau **ich kann dich** ~, **dass...** te asigur că...; **er versicherte mir das Gegenteil** sau **mich des Gegenteils** m-a asigurat de contrariu; **eidlich** ~ a jura, a afirma, a confirma sub jurământ. **2.** a asigura, a face asigurare; **ein Haus (gegen Feuerschaden)** ~ a asigura o casă (contra incendiului). **II.** *refl.* **1.** a se asigura, a face o asigurare; **sich gegen Unfall** ~ a se asigura contra accidentelor. **2.** (cu *gen.*) a se asigura de ceva; **sich einer Person** sau **einer Sache** ~ a se asigura asupra unei persoane sau unui lucru; **wir haben uns seiner versichert** în ceea ce privește persoana lui ne-am asigurat; **ich habe mich seiner Zustimmung versichert** acordul lui l-am obținut, m-am asigurat de acordul lui.
Versicherte, *-n, -n (ein Versicherter), m.* și *f.* asigurat(ă).
Versichertenkarte, *-n, f.* carnet de asigurat de sănătate.
Versicherung, *-en, f.* **1.** asigurare, încredințare, afirmare, confirmare; promisiune; *(jur.)* **eidesstattliche** ~ afirmație întărită prin jurământ; **jm. die ~ geben, dass...** a asigura pe cineva că... **2.** asigurare; **lebenslängliche** ~ asigurare pe viață; **eine ~ abschließen** a contracta o asigurare, a (se) asigura; **eine ~ kündigen** a rezilia o asigurare.
Versicherungs|ablauf, *-(e)s, -abläufe, m.* *(ec.)* expirare a asigurării.
Versicherungs|agent, *-en, -en, m.* agent de asigurare, agent al unei societăți de asigurare.
Versicherungs|aktien [-tsiən] *pl.* acțiuni ale unei societăți de asigurare.
Versicherungs|an|spruch, *-(e)s, -ansprüche, m.* drept de asigurare.
Versicherungs|an|stalt, *-en, f.* societate de asigurări.
Versicherungs|arzt, *-(e)s, -ärzte, m.* medic al societății de asigurare.
Versicherungs|aufsicht *f. sg.* control al statului asupra societăților de asigurare.
Versicherungsbe|amte, *-n, -n (Versicherungsbe|amter), m.* funcționar la o societate de asigurări.
Versicherungsbeirat, *-(e)s, -räte, m.* consiliu al societății de asigurări.
Versicherungsbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* cotizație de asigurare.
Versicherungsberater, *-s, -, m.* consilier în probleme de asigurări.
Versicherungsbe|stätigungskarte, *-n, f.* carnet de asigurat auto.
Versicherungsbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă asigurată.
Versicherungsbetrug, *-(e)s, -betrügereien, m.* fraudă în asigurări.
Versicherungsdokument, *-(e)s, -e, n.* act, poliță de asigurare.
Versicherungsfirma, *-firmen, f.* v. Versicherungsanstalt.
versicherungsfrei *adj.* scutit de obligația de asigurare.
Versicherungsgeber, *-s, -, m.* instituție de asigurări, care acordă asigurări.
Versicherungsgeld, *-(e)s, -er, n.* primă de asigurare.
Versicherungsgesellschaft, *-en, f.* v. Versicherungsanstalt.
Versicherungskarte, *-n, f.* carnet, poliță de asigurat.
Versicherungskasse, *-n, f.* casă de asigurări.
Versicherungsleistung, *-en, f.* plată a asigurării.
Versicherungsmakler, *-s, -, m.* agent, misit, mijlocitor de asigurare.
Versicherungsnehmer, *-s, -, m.* asigurat.
Versicherungs|pflicht, *-en, f.* obligație de asigurare.
Versicherungs|pflichtgrenze, *-n, f.* *(ec.)* plafon salarial pentru calculul cotizației de asigurare.
versicherungs|pflichtig *adj.* obligat la asigurare.
Versicherungs|police [-poli:sə], *-n, f.* v. Versicherungsschein.
Versicherungs|prämie [-miə], *-n, f.* v. Versicherungsgeld.
Versicherungs|schein, *-(e)s, -e, m.* poliță, dovadă de asigurare.
Versicherungs|schutz, *-es, m. sg.* protecție prin asigurare.
Versicherungs|steuer, *-n, f.* impozit pe asigurări.
Versicherungs|summe, *-n, f.* sumă asigurată.
Versicherungs|unternehmen, *-s, -, n.* societate de asigurări.
Versicherungs|urkunde, *-n, f.* v. Versicherungsdokument.
Versicherungsverlängerung, *-en, f.* prelungire a asigurării.
Versicherungsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de asigurare.
Versicherungsvertreter, *-s, -, m.* reprezentant, agent al unei case de asigurări.
Versicherungswert, *-(e)s, -e, m.* valoare a obiectului asigurat, valoare a asigurării.
Versicherungswesen, *-s, n. sg.* sistem al asigurărilor, asigurări.
Versicherungszertifikat, *-(e)s, -e, n.* certificat, dovadă de asigurare.
Versicherungszwang, *-(e)s, m. sg.* v. Versicherungspflicht.
versickern, *versickerte, versickert, vb. (s) intr.* a se infiltra, a se strecura.
Versickerung, *-en, f.* infiltrare.
Versickerungsbeiwert, *-(e)s, -e, m.* *(hidr.)* coeficient de infiltrație.
Versickerungsverlust, *-(e)s, -e, m.* *(hidr.)* pierdere prin infiltrație.
Versickerungszone, *-n, f.* *(tehn.)* zonă de infiltrație.
versieben, *versiebte, versiebt, vb. (h) tr.* *(fam.)* **1.** a rătăci, a pierde (din neglijență). **2.** a omite (din neglijență).
versiechen, *versiechte, versiecht, vb. (s) intr.* a lâncezi; a se stinge, a muri, a pieri (încetul cu încetul, lâncezind).
versieden, *versott, versotten* și *versiedete, versiedet (du versiedest, er versiedet), vb.* **I.** *tr.* *(h)* **1.** a fierbe prea mult, a răsfierbe. **2.** a consuma, a întrebuința fierbând. **II.** *intr.* *(s)* a se evapora fierbând.
versiegbar *adj.* care poate să sece, să se epuizeze, să se sleiască.
versiegeln, *versiegelte, versiegelt (ich versieg(e)le), vb. (h) tr.* a sigila, a pecetlui; **einen Brief** ~ a sigila o scrisoare; **eine Wohnung** ~ a sigila o locuință; *(fig.)* **jm. den Mund** ~ a astupa gura cuiva, a pune cuiva lacăt la gură.
versiegelt I. *part. trec.* de la versiegeln. **II.** *adj.* sigilat, pecetluit.
Versiegelung, *-en, f.* sigilare, pecetluire.
versiegen, *versiegte, versiegt, vb. (s) intr.* a seca, a se epuiza, a se slei; **die Quelle versiegt** izvorul seacă; *(fig.)* **seine Schöpferkraft versiegt** forța sa creatoare se epuizează.
Versieglung, *-en, f.* v. Versiegelung.
Versiegung *f. sg.* secare, epuizare, sleire.
versiert [vɛr'zi:rt] *adj.* versat, competent, cunoscător, familiarizat, umblat; **in einer Sache ~ sein** a fi versat într-o chestiune.
Versiert|heit *f. sg.* pricepere, rutină, obișnuință.
Versifex ['vɛrzifɛks], *-es, -e, m.* *(peior.)* versificator.
versifft *adj.* murdar, jegărit.
Versifikation [vɛr-], *-en, f.* versificare; versificație.
versifizieren, *versifizierte, versifiziert, vb. (h) tr.* a versifica, a pune în versuri.
Versilberer, *-s, -, m.* argintar.
versilbern, *versilberte, versilbert, vb. (h) tr* **1.** a arginta, a sufla cu argint. **2.** *(fam.)* a transforma în bani, a vinde; **ich habe meine Bücher versilbert** mi-am vândut cărțile, le-am transformat în bani. **3.** *(în expr.)* **jm. die Hände** ~ a mitui, a unge pe cineva.
Versilberung, *-en, f.* **1.** argintare, suflare cu argint. **2.** *(fam.)* vânzare.
versimpeln, *versimpelte, versimpelt (ich versimp(e)le), vb.* **I.** *tr.* *(h)* **1.** a simplifica (în mod grosolan). **2.** a tâmpi, a îndobitoci. **II.** *intr.* *(s)* a se tâmpi, a se îndobitoci.
Versimpelung, *-en, f.* **1.** simplificare grosolană. **2.** tâmpire, prostire, îndobitocire.
versimsen, *versimste, versimst (du, er versimst), vb. (h) tr.* **1.** *(constr.)* a prevedea cu cornișă, a pune pervaz. **2.** *(fam.)* a trage o bătaie, a ciomăgi.
versingeln, *versingelte, versingelt (ich versing(e)le), vb. (s) intr.* a deveni singur, izolat, a cădea în burlăcie.
versingen, *versang, versungen, vb. (h)* **I.** *tr.* a pierde, a neglija (ceva) din cauza cântatului. **II.** *intr.* și *refl.* a cânta fals, a prinde un ton fals.
versinken, *versank, versunken, vb. (s) intr.* **1.** a se (s)cufunda; **im Meer** ~ a se scufunda în mare. **2.** *(fig.)* a se adânci, a se cufunda; **in Gedanken** ~ a cădea pe gânduri; **in sich** ~ a se concentra; a medita; **in tiefen Schlaf** ~ a se cufunda într-un somn adânc.
versinnbilden, *versinnbildete, versinnbildet (du versinnbildest, er versinnbildet).*
versinnbildlichen, *versinnbildlichte, versinnbildlicht, vb. (h) tr.* a simboliza, a exprima printr-un simbol, în mod alegoric.
Versinnbildlichung, *-en, f.* simbolizare.
versinnlichen, *versinnlichte, versinnlicht, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) face perceptibil, a (se) materializa, a (se) face simțit, a (se) concretiza.
Versinnlichung, *-en, f.* materializare, concretizare.
versintern, *versinterte, versintert, vb.* **I.** *(h) tr.* *(metal.)* a sinteriza. **II.** *(s) intr.* **1.** *(metal.)* a se sinteriza. **2.** *(inv.)* a se infiltra.
Versinterung, *-en, f.* *(metal.)* sinterizare.
Version [vɛr'zio:n], *-en, f.* versiune; variantă; *(inform.)* **die ~ einer Datei überschreiben** a suprascrie versiunea unui fișier.
versippen, *versippte, versippt, vb. (h) tr.* și *refl.* și *(s) intr.* a (se) înrudi, a (se) încuscri.
versittlichen, *versittlichte, versittlicht, vb. (h) tr.* **1.** a face să devină moral. **2.** a civiliza.
versitzen, *versaß, versessen (du, er versitzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a petrece (timpul) șezând; **den Tag** ~ a ședea, a nu se mișca toată ziua. **2.** a strica prin ședere; **du versitzt dein Kleid** îți șifonezi rochia șezând; **das Sofa** ~ a strica, a toci canapeaua de atâta stat. **3.** a uita, a scăpa, a pierde (ceva) șezând; **den Zug** ~ a scăpa trenul stând, tândălind. **II.** *refl.* a se hodorogi, a se ramoli, a se prosti stând mereu nemișcat, acasă.
versklaven [-vən] și [-fən], *versklavte, versklavt, vb. tr. (h)* și *intr. (s)* a (se) face sclav, a (se) înrobi.
Versklavung, *-en, f.* înrobire; subjugare.
Verskunst *f. sg.* artă a versificației.
Verskünstler, *-s, -, m.* versificator.
Verslehre, *-n, f.* teorie a versificației, metrică.
Verslein, *-s, -, n.* *(dim.* de la Vers) versuleț; poezioară.
verslumen [-slʌmən], *verslumte, verslumt, vb. (s) intr.* *(despre localități)* a decădea, a deveni mahala.
Versmachen, *-s, n. sg.* *(peior.)* versificare.
Versmacher, *-s, -, m.* *(peior.)* făcător de versuri, versificator.
Versmaß, *-es, -e, n.* *(metr.)* metru.
Versmelodie *f. sg.* melodie, ritm a(l) versului.
versnoben, *versnobte, versnobt, vb. (s) intr.* *(peior.)* a deveni snob.
Versnovelle [-vɛ-], *-n, f.* *(lit.)* nuvelă în versuri.
Verso ['vɛrzo], *-s, -s, n.* verso, contrapagină.
versoffen I. *part. trec.* de la versaufen. **II.** *adj.* *(fam.)* **1.** pilit, cherchelit, afumat, beat. **2.** bețiv; **ein ~er Kerl** un bețiv; **eine ~e Stimme** o voce de bețiv, o voce răgușită de băutură.
versohlen, *versohlte, versohlt, vb. (h) tr.* *(fam.)* a trage o bătaie zdravănă; **jm. das Fell** ~ a scărmăna, a scutura cojocul cuiva.

versöhnen, *versöhnte, versöhnt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) împăca, a (se) concilia; **das hat sie versöhnt** aceasta a împăcat-o; **die Feinde** ~ a împăca dușmanii; **jn. mit jm.** ~ a împăca pe cineva cu altcineva; **sie haben sich versöhnt** s-au împăcat; **ich habe mich mit dem Gedanken versöhnt** m-am împăcat cu gândul.

versöhnend I. *part. prez.* de la versöhnen. **II.** *adj.* împăciuitor, conciliant.

Versöhner, *-s, -, m.* împăciuitor.

Versöhnertum, *-s, n. sg.* v. Versöhnlertum.

Versöhnler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (pol.)* împăciuitorist(ă).

versöhnlerisch *adj.* împăciuitorist.

Versöhnlertum, *-s, n. sg. (pol.)* împăciuitorism.

versöhnlich *adj.* împăciuitor, conciliant, pașnic; **er hat ein ~ es Gemüt** are o fire împăciuitoare, conciliantă, pașnică.

Versöhnlichkeit *f. sg.* caracter împăciuitor, conciliant.

Versöhnung, *-en, f.* împăcare.

Versöhnungskuss, *-es, -küsse, m.* sărut de împăcare.

Versöhnungs|opfer, *-s, -, n. (bis.)* jertfă de ispășire, penitență.

Versöhnungs|politik *f. sg.* politică de împăciuire.

Versöhnungswerk, *-(e)s, -e, n.* act de împăcare.

versonnen *adj.* gânditor, dus pe gânduri.

Versonnenheit *f. sg.* îngândurare, reverie.

versorgen, *versorgte, versorgt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl. (mit)* a (se) prevedea, a (se) aproviziona; a (se) înzestra; a (se) alimenta; **die Küche** ~ a avea grijă de bucătărie, de gătit; **die Stadt mit Kohle** ~ a aproviziona orașul cu cărbuni; **man hat uns mit Nahrung versorgt** am fost aprovizionați cu alimente. **II.** *tr.* **1.** a îngriji (pe cineva), a purta de grijă (cuiva). **2.** a căpătui, a aranja; **er hat seine Kinder versorgt** și-a căpătuit, și-a aranjat copiii. **3.** *(fam.)* a procura, a face rost (de ceva). **4.** *(reg.)* a pune bine, a pune deoparte, a păstra.

Versorger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* îngrijitor(-oare); protector(-oare), susținător(-oare).

versorgt I. *part. trec.* de la versorgen. **II.** *adj.* **1.** prevăzut, aprovizionat. **2.** îngrijit. **3.** căpătuit, aranjat. **4.** îngrijorat, neliniștit.

Versorgung *f. sg.* **1.** aprovizionare; **die ~ mit Lebensmitteln** aprovizionarea cu alimente. **2.** îngrijire. **3.** căpătuială, căpătuire; asigurare a existenței. **4.** păstrare.

Versorgungs|amt, *- (e)s, -ämter, n.* serviciu de aprovizionare, de îngrijire (a persoanelor cu nevoi speciale).

Versorgungs|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* drept de întreținere.

Versorgungs|an|stalt, *-en, f.* v. Versorgungsheim.

versorgungsberechtigt *adj.* îndreptățit la întreținere, cu drept de întreținere.

Versorgungsberechtigte, *-n, -n (ein Versorgungsberechtigter), m.* și *f.* persoană cu drept de întreținere.

Versorgungsberechtigung *f. sg.* îndreptățire, drept de întreținere.

Versorgungsbetrieb, *-(e)s, -e, m. (ec.)* întreprindere de utilitate publică (de alimentare cu apă și energie).

Versorgungs|einheit, *-en, f. (mil.)* unitate de aprovizionare, parte sedentară.

Versorgungs|engpass, *-es, -pässe, m.* v. Versorgungsschwierigkeiten.

Versorgungshaus, *-es, -häuser, n. (austr.)* azil de bătrâni.

Versorgungsheim, *-(e)s, -e, n.* azil.

Versorgungslage, *-n, f.* situație a aprovizionării publice.

Versorgungslager, *-s, -, n.* depozit, magazie de aprovizionare publică.

Versorgungsnetz, *-es, -e, n. (electr.)* rețea, conductă de alimentare, de aprovizionare.

Versorgungs|organ, *-s, -e, n.* organ de aprovizionare (publică).

Versorgungsquelle, *-n, f.* sursă de aprovizionare, de alimentare.

Versorgungs|schiff, *-(e)s, -e, n.* navă de aprovizionare.

Versorgungs|schwierigkeiten *pl.* greutăți, dificultăți de aprovizionare.

Versorgungswesen, *-s, n. sg.* aprovizionare publică.

versotten, *versottete, versottet (du versottest, er versottet), vb. (s) intr. (despre coșuri, țevi de foc etc.)* a se înfunda cu funingine.

ver|spachteln, *verspachtelte, verspachtelt (ich verspacht(e)le), vb. (h) tr.* **1.** *(constr.)* a astupa, a netezi cu șpaclul. **2.** *(fig., fam.)* a mânca (tot).

ver|spakt *adj. (reg.)* **1.** *(despre lemne)* putred. **2.** sufocant.

ver|spannen, *verspannte, verspannt, vb. (h) tr. (tehn.)* **1.** a întinde; a rigidiza. **2.** a ancora.

Ver|spannung, *-en, f.* **1.** întindere, rigidizare; ancorare. **2.** spasm, cârcel. **3.** hobană.

Ver|spannungsbogen, *-s, -, m. (constr.)* arc de întărire.

Ver|spannungsmesser, *-s, -, m. (metrol.)* tensiometru.

Ver|spannungs|seil, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* cablu de întindere, de tensionare.

ver|sparen, *versparte, verspart, vb. (h) tr.* **1.** a amâna. **2.** a economisi, a pune deoparte, a păstra, a rezerva pentru mai târziu.

ver|späten, *verspätete, verspätet (du verspätest, er verspätet), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a întârzia; **ich habe mich verspätet** am întârziat. **II.** *tr.* **1.** a tărăgăna, a întârzia. **2.** a scăpa, a pierde; **er hat den Zug verspätet** a scăpat, a pierdut trenul.

ver|spätet I. *part. trec.* de la verspäten. **II.** *adj.* întârziat, târziu, tardiv.

Ver|spätung, *-en, f.* întârziere, zăbavă; **~ haben** a avea întârziere; **der Zug hatte 30 Minuten ~** trenul a avut o întârziere de 30 de minute.

Ver|spätungswinkel, *-s, -, m. (maș.)* unghi de întârziere.

ver|speichen, *verspeichte, verspeicht, vb. (h) tr.* a pune spițe (la roată), a înspița.

ver|speisen, *verspeiste, verspeist (du, er verspeist), vb. (h) tr.* a consuma, a mânca.

ver|spekulieren, *verspekulierte, verspekuliert, vb. (h)* **I.** *tr.* a pierde prin speculații. **II.** *refl.* a specula greșit, a-și face un calcul greșit; a se ruina datorită unor speculații greșite.

ver|spenden, *verspendete, verspendet (du verspendest, er verspendet), vb. (h) tr.* a da, a dărui, a dona, a împărți.

ver|sperren, *versperrte, versperrt, vb. (h) tr.* **1.** a încuia, a închide. **2.** a baricada, a bara, a bloca; **die Aussicht** ~ a închide, a astupa vederea; **jm. den Weg** ~ a ține calea, a închide drumul cuiva; **den Weg** ~ a bara, a baricada drumul.

Ver|sperrung, *-en, f.* **1.** încuiere, închidere. **2.** baricadare, barare; blocare.

ver|spiegeln, *verspiegelte, verspiegelt (ich verspieg(e)le), vb. (h) tr. (mine)* a fixa cu pene.

ver|spielen, *verspielte, verspielt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a petrece cu jocul, cu joaca, jucându-se; **die Kinder haben den Nachmittag verspielt** copiii s-au jucat toată după-masa, și-au pierdut toată după-amiaza cu joaca. **2.** a pierde la joc; **viel Geld** ~ a pierde mulți bani la joc. **II.** *refl.* **1.** a-i fi cuiva gândul numai la joc. **2.** a greși la joc. **III.** *intr. (în expr.)* **er hat bei mir verspielt** a pierdut încrederea mea.

Ver|spieler, *-s, -, m.* păgubaș (la joc).

ver|spielt I. *part. trec.* de la verspielen. **II.** *adj.* **1.** jucăuș; **ein ~es Kind** un copil jucăuș; **eine ~e Frau** o femeie copilăroasă, răsfățată. **2.** pierdut (la joc).

Ver|spielt|heit *f. sg. (psih.)* dispoziție permanentă de a juca, de a nu lua lucrurile în serios.

ver|spießern, *verspießerte, verspießert, vb. (s) intr. (peior.)* a se îmburghezi, a deveni filistin, a deveni un burtă-verde.

ver|spillern, *verspillerte, verspillert, vb. (s) intr. (bot.)* a crește în sus, a se lungi din lipsă de lumină.

ver|spinnen, *verspann, versponnen, vb. (h)* **I.** *tr.* a consuma, a întrebuința la tors, a toarce. **II.** *refl. (entom.)* a se înveli în gogoașă, a-și țese gogoașa.

ver|spitzen, *verspitzte, verspitzt (du, er verspitzt), vb. (h) refl. (fam.: în expr.)* **sich auf etwas** ~ a avea boală la ceva, a pofti, a dori ceva, a fi ahtiat după ceva.

ver|spleißen, *verspliss, versplissen (du, er verspleißt), vb. (h) tr. (metal.)* a matisa, a înnădi prin împletire (capetele cablurilor).

Ver|spleißung, *-en, f. (tehn.)* matisare, înnădire prin împletire (a cablurilor).

ver|splinten, *versplintete, versplintet (du versplintest, er versplintet), vb. (h) tr. (tehn.)* a aplica cuie spintecate.

Ver|splintung, *-en, f.* fixare, închidere cu cuie spintecate.

ver|splissen I. *part. trec.* de la verspleißen. **II.** *adj. (metal.)* matisat, înnădit prin împletire.

ver|splittern, *versplitterte, versplittert, vb. (h) tr.* **1.** a prăpădi, a risipi, a irosi; **Zeit und Geld** ~ a-și prăpădi timpul și banii. **2.** a face țăndări, a sparge (în) bucăți.

ver|sponnen I. *part. trec.* de la verspinnen. **II.** *adj.* **1.** țesut, consumat, întrebuințat la țesut. **2.** *(entom.)* învelit în gogoașă.

ver|spotten, *verspottete, verspottet (du verspottest, er verspottet), vb. (h) tr.* a batjocori, a-și bate joc, a râde de cineva, a zeflemisi.

Ver|spottung, *-en, f.* batjocorire, batjocură, bătaie de joc, zeflemisire.

versprayen [-'sprei-], *versprayte, versprayt, vb. (h) tr.* a pulveriza, a stropi cu spreiul.

ver|sprechen, *versprach, versprochen (du versprichst, er verspricht), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a promite, a făgădui; **fest** ~ sau **in die Hand** ~ a promite solemn; **unverbrüchlich** ~ a promite în mod irevocabil; **bei Treu und Glauben** ~ a-și da cuvântul de onoare; **jm. etwas** ~ a promite cuiva ceva; *(în expr.)* **goldene Berge** ~ a promite marea cu sarea. **2.** a anunța, a da speranțe; **die Saat verspricht eine gute Ernte** semănăturile anunță o recoltă bogată; **das verspricht etwas** asta promite, de la aceasta te poți aștepta la ceva, poți spera ceva; **ich verspreche mir Freude von dieser Reise** de la această călătorie aștept multe bucurii; **ich verspreche mir nicht viel davon** nu mă aștept la mare lucru de la aceasta. **3.** a logodi; a promite, a făgădui mâna; **seine Tochter** ~ a-și promite, a-și logodi fiica. **4.** *(pop.)* a descânta. **II.** *refl.* **1.** a se logodi, a încheia o înțelegere. **2.** a comite o greșeală de vorbire, a greși spunând ceva; **ich habe mich versprochen** am spus greșit.

Ver|sprechen, *-s, -, n.* promisiune, făgăduială; **jm. ein ~ abnehmen** a obține o promisiune de la cineva; **sein ~ erfüllen** a se ține de cuvânt, a-și îndeplini promisiunea; **sein ~ halten** sau **seinem ~ nachkommen** a se ține de promisiune, de cuvânt; **~ und Halten ist zweierlei** lesne este a făgădui, dar greu a împlini.

Ver|sprecher, *-s, -, m.* greșeală de vorbire, lapsus linguae.

Ver|sprechung, *-en, f.* promisiune, făgăduială; **große ~en machen** a făgădui marea cu sarea.

ver|spreizen, *verspreizte, verspreizt (du, er verspreizt), vb. (h) tr.* **1.** a propti, a pune proptele, a sprijini. **2.** *(constr.)* a șpraițui.

Ver|spreizung, *-en, f.* **1.** proptire, sprijinire. **2.** *(constr.)* șpraițuire.

ver|sprengen, *versprengte, versprengt, vb. (h) tr.* **1.** a stropi în toate părțile, a împroșca. **2.** *(mil.)* a împrăștia, a risipi; a izola (o unitate) de restul armatei; **den Feind** ~ a împrăștia, a risipi dușmanul.

ver|sprengt I. *part. trec.* de la versprengen. **II.** *adj. (mil.)* izolat (de trupă).

Ver|sprengte, *-n, -n (ein Versprengter), m. (mil.)* soldat rătăcit, rupt de unitate, de trupă.

Ver|sprengung, *-en, f.* **1.** stropeală, stropire, stropit; împroșcare, împroșcat. **2.** *(mil.)* împrăștiere, risipire; izolare, despărțire a unei unități de restul armatei, pierdere a legăturii cu unitatea.

ver|springen, *versprang, versprungen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a scrânti sărind; **er hat sich** *(dat.)* **den Fuß versprungen** și-a scrântit piciorul sărind. **2.** a petrece (timpul) sărind, alergând încoace și încolo. **II.** *refl. (fam.)* a se rătăci.

ver|spritzen, *verspritzte, verspritzt (du, er verspritzt), vb. (h) tr.* a stropi, a împroșca; *(fig.)* **sein Blut** ~ a-și vărsa sângele.

ver|sprochen I. *part. trec.* de la versprechen. **II.** *adj.* **1.** făgăduit, promis. **2.** angajat. **3.** logodit.

ver|sproch(e)nermaßen *adv.* conform promisiunii.

ver|spröden, *versprödete, versprödet (du versprödest, er versprödet), vb. (h) tr.* și *(s) intr.* a (se) rigidiza.

Ver|sprödung *f. sg. (tehn.)* rigidizare.

Ver|sprossung, *-en, f. (bot.)* diafiză.

Ver|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* **1.** promisiune. **2.** logodnă.

ver|sprudeln, *versprudelte, versprudelt (ich versprud(e)le), vb. (h) tr. (austr.)* v. verquirlen.

ver|sprühen, *versprühte, versprüht, vb.* **I.** *(h) tr.* a pulveriza (lichide); a împrăștia, a împroșca. **II.** *(s) intr.* a se pulveriza; *(fig.)* a se risipi, a se pierde.

ver|sprungen I. *part. trec.* de la verspringen. **II.** *adj.* scrântit (dintr-o săritură).

ver|spülen, *verspülte, verspült, vb. (h) tr. (petr.)* a spăla.

ver|spunden, *verspundete, verspundet (du verspundest, er verspundet),* **ver|spünden**, *verspündete, verspündet (du verspündest, er verspündet), vb. (h) tr.* **1.** a pune cep (la butoi). **2.** *(constr.)* a îmbina cu nut și feder, în gât-de-lup. **3.** *(constr.)* a bate palplanșe (într-o groapă de fundație).

Ver|spundung, *-en, f.* **1.** pus al cepului (la butoi). **2.** *(constr.)* îmbinare cu nut și feder, în gât-de-lup. **3.** *(constr.)* batere de palplanșe (într-o groapă de fundație).

Ver|spündung, *-en, f.* v. Verspundung **(1)**.

ver|spüren, *verspürte, verspürt, vb. (h) tr.* a simți, a resimți; **Hunger und Durst ~** a simți foame și sete.

ver|spurlosen, *verspurloste, verspurlost (du, er verspurlost), vb. (h) refl. (fam.)* a dispărea fără urmă, a se evapora.

Vers|roman, *-s, -e, m. (lit.)* roman în versuri.

ver|staatlichen, *verstaatlichte, verstaatlicht, vb. (h) tr.* **1.** a naționaliza, a etatiza; **einen Betrieb ~** a naționaliza o întreprindere. **2.** a laiciza.

ver|staatlicht I. *part. trec.* de la verstaatlichen. **II.** *adj.* **1.** naționalizat; etatizat; **~e Industrie** industrie naționalizată. **2.** laicizat.

Ver|staatlichung, *-en, f.* **1.** naționalizare; etatizare. **2.** laicizare.

Ver|staatlichungs|antrag, *-(e)s, -träge, m.* proiect de naționalizare.

Ver|staatlichungsmaßnahme, *-n, f.* măsură de naționalizare.

ver|stäben, *verstäbte, verstäbt, vb. (h) tr. (constr.)* a lățui.

Ver|stäbung, *-en, f. (constr.)* **1.** lățuire, lățuială. **2.** mulurație de lemn sculptat în formă de cablu sau de funie.

ver|städtern, *verstädterte, verstädtert, vb. (h) tr.* și *(s) intr.* a (se) orășeniza, a (se) urbaniza.

ver|städtert I. *part. trec.* de la verstädtern. **II.** *adj.* orășenizat, urbanizat.

Ver|städterung *f. sg.* orășenizare, urbanizare.

Ver|städterungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de urbanizare.

ver|stadtlichen, *verstadtlichte, verstadtlicht, vb. (h) tr. (ec.)* a trece în proprietatea orașului.

Ver|stadtlichung, *-en, f. (ec.)* trecere în proprietatea orașului.

ver|stählen, *verstählte, verstählt, vb. (h) tr.* **1.** a acoperi, a placa cu oțel; a oțeli. **2.** *(tipogr.)* a nichela, a acoperi clișeul cu un strat de metal.

Ver|stählung, *-en, f.* **1.** acoperire cu plăci de oțel, oțelire. **2.** *(tipogr.)* nichelare, acoperire galvanică cu un strat de metal.

ver|stampfen, *verstampfte, verstampft, vb. (h) tr.* **1.** a pisa, a strivi, a călca, a zdrobi. **2.** *(fam.)* a ciomăgi.

Ver|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** minte; rațiune; inteligență; **gesunder ~** minte sănătoasă; **bei gesundem ~ sein** a fi în toate mințile; **nicht bei gesundem ~ sein** a nu fi cu mintea întreagă; **ein Mann mit klarem ~** un om cu mintea clară; **er hat einen lebhaften ~** are o minte vioaie, ageră; **natürlicher ~** inteligență naturală; **er hat seinen ungeschwächten ~** este în întreaga posesie a facultăților sale mintale; **er hat mehr Glück als ~** are mai mult noroc decât minte; **er hat sehr viel ~** are multă minte, este foarte inteligent; **den ~ verlieren** a-și pierde mințile; **seinen ~ zusammennehmen** a-și aduna mințile, a se concentra; **bei ~ bleiben** a rămâne cu mintea întreagă, a-și păstra rațiunea; **zu ~e kommen** a-și veni în minți; **dabei steht mir der ~ still** îmi stă mintea în loc, nu mai înțeleg nimic; **das geht über meinen ~** aceasta este peste posibilitățile mele de înțelegere. **2.** înțeles, sens, noimă; **ohne Sinn und ~** fără sens, absurd; **es ist weder Sinn noch ~ darin** n-are nici un sens, nici o noimă, n-are nici cap nici coadă; **mit ~** cu sens; *(înv.)* **im eigentlichen ~e** în înțelesul propriu-zis. **3.** *(reg.)* pricepere; **~ für Pferde haben** a fi priceput la cai, a cunoaște caii.

ver|standbegabt *adj.* înzestrat cu minte, cu rațiune, inteligent.

ver|standen I. *part. trec.* de la verstehen. **II.** *adj.* înțeles, priceput.

Ver|standesbegriff, *-(e)s, -e, m. (fil.)* idee, noțiune abstractă.

Ver|standes|ehe, *-n, f.* v. Vernunftehe.

Ver|standesgabe, *-n, f.* inteligență.

ver|standesgemäß *adj.* v. verstandesmäßig.

Ver|standeskasten, *-s, -* (și *-kästen), m. (glumeț)* **1.** cap, căpățână, bilă; **du kriegst gleich eins auf den ~** imediat te pocnesc la bilă. **2.** pedant, deștept.

Ver|standeskraft *f. sg.* facultate intelectuală, putere de înțelegere.

ver|standesmäßig *adj.* și *adv.* rațional; rezonabil.

Ver|standesmensch, *-en, -en, m.* (persoană) cerebral(ă).

Ver|standes|schärfe *f. sg.* agerime a minții, acuitate intelectuală, perspicacitate.

ver|standes|schwach *adj.* slab de minte, prost.

Ver|standes|tätigkeit, *-en, f.* activitate intelectuală.

Ver|standeswesen, *-s, -, n.* ființă rațională.

Ver|standeszer|rüttuug, *-en, f.* tulburare mintală, demență.

ver|ständig *adj.* și *adv.* rațional, rezonabil; cu minte, cu judecată, înțelegător, înțelept, cu bun-simț; **er zeigte sich ~** s-a arătat a fi înțelegător, rezonabil; **ein ~er Mann** un om cu bun-simț, înțelegător, înțelept; **~ handeln a** proceda în mod rezonabil.

ver|ständigen, *verständigte, verständigt, vb. (h)* **I.** *tr.* a aviza, a înștiința; a aduce la cunoștință; **jn. über** (sau **von**) **etwas ~** a înștiința pe cineva despre ceva. **II.** *refl. (reciproc cu mit)* **1.** a se înțelege, a ajunge la înțelegere, a cădea de acord; **man verständigt sich über die strittigen Punkte** a se ajunge la înțelegere asupra punctelor discutabile, litigioase; **sich mit jm. ~** a se înțelege cu cineva. **2.** a comunica.

Ver|ständigkeit *f. sg.* înțelepciune, bun-simț, cumințenie.

Ver|ständigung, *-en, f.* **1.** aviz, înștiințare. **2.** înțelegere, acord; **friedliche ~** înțelegere pașnică; **eine ~ suchen und finden** a căuta și a găsi înțelegere. **3.** înțelegere, comunicare; **~ durch Zeichen** înțelegere, comunicare prin semne.

ver|ständigungsbereit *adj.* gata de a ajunge la înțelegere, de a duce tratative.

ver|ständigungsfeindlich *adj.* ostil tratativelor.

Ver|ständigungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de înțelegere, de comunicare.

Ver|ständigungs|politik *f. sg.* politică de înțelegere reciprocă.

Ver|ständigungs|schreiben, *-s, -, n.* aviz, înștiințare scrisă.

Ver|ständigungs|schwierigkeit, *-en, f. (mai ales pl.)* dificultate de înțelegere, de comunicare.

Ver|ständigungswille, *-ns, m. sg.* dorință, voință de înțelegere.

ver|ständlich *adj.* și *adv.* **1.** inteligibil, ușor de înțeles, limpede, lămurit; explicabil; **~e Zeichen** semne inteligibile; **es ist ~, wenn...** este de înțeles dacă...; **jm. etwas ~ machen** a explica, a lămuri cuiva ceva; **sich ~ machen** a se face înțeles. **2.** perceptibil, care se poate înțelege, desluși; **er sprach leise, doch ~** vorbea încet, dar clar.

ver|ständlicherweise *adv.* în mod ușor de înțeles.

Ver|ständlichkeit *f. sg.* inteligibilitate, claritate, limpezime.

Ver|ständnis, *-ses, n. sg.* **1.** înțelegere, pricepere; **~ für etwas haben** a avea înțelegere pentru ceva; **er hat kein ~ für Musik** n-are înțelegere pentru muzică; **mit ~ zuhören** a asculta cu înțelegere; **das geht über mein ~** aceasta depășește capacitatea mea de înțelegere, nu pot înțelege. **2.** înțelegere, îngăduință; **jm. ~ entgegenbringen** a dovedi înțelegere față de cineva; **bereitwilliges ~ für etwas zeigen** a dovedi înțelegere deplină pentru ceva. **3.** (bună) înțelegere, acord.

ver|ständnis|innig *adj.* **1.** cu înțelegere, înțelegător. **2.** semnificativ, cu mult înțeles.

ver|ständnislos *adj.* și *adv.* fără înțelegere, lipsit de înțelegere, de pricepere.

Ver|ständnislosigkeit *f. sg.* lipsă de înțelegere.

Ver|ständnis|schwierigkeit, *-en, f.* dificultate de înțelegere, de pricepere.

ver|ständnisvoll *adj.* și *adv.* plin de înțelegere, plin de pricepere, înțelegător, îngăduitor.

Ver|standskasten, *-s, -* (și *-kästen), m.* v. Verstandeskasten.

ver|stänkern, *verstänkerte, verstänkert, vb. (h) tr. (fam.)* a umple de miros urât, a împuți.

ver|stärken, *verstärkte, verstärkt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) întări, a (se) fortifica; a (se) consolida; **die Festung ~** a întări, a fortifica fortăreața; **die Mauer ~** a întări zidul; **die Wachen ~** a întări paza. **2.** a (se) intensifica; **das Tempo ~** a intensifica ritmul; **meine Zweifel haben sich verstärkt** îndoielile mele au crescut. **3.** *(electr.)* a (se) amplifica. **4.** *(fot.)* a întări, a mări contrastele (la negative).

Ver|stärker, *-s, -, m.* **1.** *(electr., radio.)* amplificator. **2.** *(tehn.)* dispozitiv de amplificare. **3.** *(fot.)* întăritor (pentru negative slabe).

Ver|stärker|anlage, *-n, f. (electr., radio.)* stație de amplificare.

Ver|stärkerleistung, *-en, f. (electr., radio.)* putere a amplificatorului.

Ver|stärker|röhre, *-n, f. (radio.)* tub amplificator, lampă amplificatoare.

Ver|stärkung, *-en, f.* **1.** (și *constr.*) întărire, fortificare, consolidare. **2.** *(mil.)* întărire, ajutor; **~ verlangen** a cere întăriri, ajutoare. **3.** intensificare. **4.** *(electr.)* amplificare. **5.** *(fot.)* întărire, mărire a contrastelor (la negative).

Ver|stärkungsbatterie, *-n* [-ri:ən], *f. (electr.)* baterie auxiliară.

Ver|stärkungsfaktor, *-s, -en, m. (electr.)* factor de amplificare.

Ver|stärkungsgrad, *-(e)s, -e, m. (electr.)* grad de amplificare.

Ver|stärkungsgurt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel de întărire, de rigidizare.

Ver|stärkungsholz, *-es, -hölzer, n. (tehn.; constr.)* proptea.

Ver|stärkungs|pfeiler, *-s, -, m. (constr.)* stâlp de consolidare; contrafort.

Ver|stärkungsrippe, *-n, f.* nervură de întărire, de rigidizare.

Ver|stärkungs|streifen, *-s, -, m. (croitorie)* bandă de întărit, de tivit.

Ver|stärkungs|truppen *pl. (mil.)* trupe de întărire, întărituri.

ver|statten, *verstattete, verstattet (du verstattest, er verstattet), vb. (h) tr. (înv.)* a permite, a îngădui, a da voie, a încuviința, a admite.

Ver|stattung *f. sg.* permisiune, îngăduință.

ver|stauben, *verstaubte, verstaubt, vb. (h) refl.* și *(s) intr.* a se prăfui, a se acoperi, a se umple de praf.

ver|stäuben, *verstäubte, verstäubt, vb. (h) tr.* și *(s) intr.* a (se) pulveriza, a (se) transforma în pulbere.

Ver|stäuber, *-s, -, m. (tehn.)* pulverizator.

ver|staubt I. *part. trec.* de la verstauben. **II.** *adj.* plin de praf, acoperit cu praf, prăfuit, prăfos.

Ver|stäubung, *-en, f.* pulverizare.

Ver|stäubungs|apparat, *-(e)s, -e, m.* v. Verstäuber.

ver|stauchen, *verstauchte, verstaucht, vb. (h) tr.* a scrânti, a luxa; a face o entorsă; **ich habe mir den Fuß verstaucht** mi-am scrântit, mi-am luxat piciorul; mi-am făcut o entorsă la picior.

Ver|stauchung, *-en, f. (med.)* scrântire, luxare; scrântitură, luxație, entorsă.

ver|stauen, *verstaute, verstaut, vb. (h) tr.* a așeza, a stivui; *(mar.)* a stiva; **das Gepäck wurde mit großer Mühe verstaut** bagajele au fost așezate cu multă greutate.

Ver|stau|ung, *-en, f.* așezare, stivuire; *(mar.)* stivare.

ver|stechen, *verstach, verstochen (du verstichst, er versticht), vb. (h) tr.* **1.** a stopa, a țese. **2.** a coase strâns; **den Faden ~** a întări capătul aței. **3.** a juca; **seine Trümpfe ~** a-și juca toate atuurile. **4.** a falsifica, a drege, a boteza, a amesteca, a tăia (vinul). **5.** *(ist.)* a rupe (lancea).

Ver|steck, *-(e)s, -e, n.* ascunziș, ascunzătoare; tainiță; **~ spielen** a se juca de-a v-ați ascunselea.

ver|stecken, *versteckte, versteckt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) ascunde, a (se) piti; **das Geld vor Einbrechern ~** a ascunde banii de spărgători; **sich hinter leere Ausflüchte ~** a invoca pretexte goale; **das Kind versteckt sich hinter der Mutter** copilul se ascunde după mamă-sa; **wir brauchen uns mit unseren Leistungen nicht zu ~** nu ne facem de râs, de rușine cu realizările noastre; *(fam.)* **du kannst dich vor ihm ~** nu ești nimic în comparație cu el; *(inform.)* **Dateien ~** a ascunde fișiere.

Ver|stecken, *-s, n. sg.* ascundere, pitire; **~(s) spielen** a se juca de-a v-ați ascunselea.

Ver|stecken|spiel, *-(e)s*, **Ver|steckens|spielen**, *-s*, **Ver|steckerl|spiel**, *-(e)s, -e (austr.)*, **Ver|steck|spiel**, *-(e)s, n. sg.* joc de-a v-ați ascunselea, de-a mija.

ver|steckt I. *part. trec.* de la verstecken. **II.** *adj.* și *adv.* **1.** ascuns, pitit; **sich ~ halten** a se ascunde. **2.** tăinuit, secret; **~e Reserven** rezerve ascunse, secrete. **3.** indirect; **~er Vorwurf** reproș mascat. **4.** *(fig.)* prefăcut, ascuns, viclean, fățarnic.

Ver|steckt|heit, *-en, f.* **1.** caracter prefăcut, ascuns, viclean, fățarnic. **2.** prefăcătorie, fățărnicie, perfidie.

ver|stehbar *adj.* care poate fi înțeles, priceput.

ver|stehen, *verstand, verstanden, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înțelege, a desluși, a percepe după auz; **ich konnte nicht alles ~** nu am putut înțelege totul; **man kann sein eigenes Wort nicht ~ (vor Lärm)** nu-ți poți înțelege nici vorba proprie (de atâta zgomot). **2.** a înțelege, a pricepe; **haben Sie mich verstanden?** m-ați înțeles? **du bleibst hier! verstehst du?** (sau **verstanden?**) tu rămâi aici! ai înțeles? **etwas falsch ~** a înțelege ceva greșit; **wenn ich recht verstanden habe** dacă am înțeles bine; **jm. etwas zu ~ geben** a da cuiva ceva de înțeles; **verstehst du Deutsch? a)** înțelegi nemțește? **b)** înțelege (odată)! **eine fremde Sprache ~** a înțelege o limbă străină; **er versteht keinen Spaß** nu știe de glumă; **was verstehst du darunter?** ce înțelegi prin aceasta? **3.** a înțelege, a avea înțelegere pentru cineva sau ceva, pentru situația cuiva; **ich verstehe deinen Ärger sehr gut** îți înțeleg foarte bine supărarea. **4.** a ști ceva, a se pricepe la ceva; **ich verstehe nichts davon** nu mă pricep la aceasta; **er redet, wie er es versteht** vorbește și el cum știe; **er versteht zu reden** (sau **das Reden**) știe să vorbească, se pricepe la vorbă; **er versteht seine Sache** își cunoaște meseria; *(fam.)* **er versteht den Rummel** cunoaște chițibușurile. **5.** a pierde stând, așteptând; **ich kann hier nicht meine Zeit ~** nu-mi pot pierde vremea aici. **II.** *refl.*

1. *(reciproc)* a se înțelege; ~ **wir uns recht!** să ne înțelegem bine! **2.** *(mit)* a se înțelege, a fi de acord; **sich mit jm. in einer Sache** ~ a fi de acord cu cineva într-o chestiune. **3.** *(impers.; în expr.)* **es versteht sich (von selbst), dass...** se înțelege (de la sine) că...; **das versteht sich!** se înțelege! natural! bineînțeles! **4.** *(auf cu ac.)* a se pricepe (la ceva): ~ **Sie sich auf Musik?** vă pricepeți la muzică? **er versteht sich auf seinen Vorteil** se pricepe să-și facă interesele; **er versteht sich nicht darauf** la aceasta nu se pricepe. **5. (zu)** a se învoi, a consimți (la ceva); **er verstand sich zu allem** s-a învoit, s-a angajat la toate.

Ver|stehen, *-s, n. sg.* înțelegere, pricepere; **nach meinem** ~ după părerea mea, după cum văd, cum înțeleg eu.

Ver|stehste, **Ver|stehstemich** *m. sg. (reg., glumeț)* minte, devlă, glagore; **er hat keinen Verstehste** e greu de cap, n-are minte; **dazu fehlt ihm der Verstehstemich** e prea prost pentru asta, nu-l taie capul la așa ceva.

ver|steifen, *versteifte, versteift, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a înțepeni, a rigidiza, a face țeapăn. **2.** *(constr.)* a întări, a consolida, a propti. **II.** *intr. (s)* a deveni rigid, țeapăn, a (se) înțepeni. **III.** *refl. (h)* **1.** a se înțepeni, a se rigidiza. **2.** a se întări, a se consolida; *(fin.)* **die Kurse** ~ **sich** cursurile se consolidează, se stabilizează. **3.** a se intensifica, a se întări; **der Widerstand hat sich versteift** rezistența s-a întărit. **4.** *(auf cu ac.)* a se încăpățâna, a se ambiționa; **sich auf etwas** ~ a ține morțiș la ceva, a se lega de ceva, a nu ceda din ceva, a nu se lăsa de ceva.

Ver|steifung, *-en, f.* **1.** înțepenire, rigidizare. **2.** *(constr.)* proptire, consolidare, întărire. **3.** *(med.)* anchilozare; anchiloză. **4.** încăpățânare.

Ver|steifungsbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă de consolidare, de rigidizare.

Ver|steifungsblech, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* placă de consolidare, de rigidizare.

Ver|steifungsleiste, *-n, f. (tehn.)* lat, prăjină de consolidare.

Ver|steifungs|träger, *-s, -, m. (constr.)* v. Versteifungsbalken.

ver|steigen, *verstieg, verstiegen, vb. (h) refl.* **1.** a se rătăci în munți, la alpinism, la ascensiune. **2.** *(fig.)* a se avânta, a îndrăzni, a se încumeta, a avea pretenții; **so hoch habe ich mich nicht verstiegen** nici n-am îndrăznit să visez aceasta; **er verstieg sich zur Behauptung** a îndrăznit să afirme, a mers până acolo încât să afirme.

Ver|steigerer, *-s, -, m.* licitator.

ver|steigern, *versteigerte, versteigert, vb. (h) tr.* a licita, a vinde la licitație, a scoate, a vinde la mezat; ~ **lassen** a scoate la licitație.

Ver|steigerung, *-en, f.* licitație, mezat, adjudecare; *(ec.)* **gerichtliche** ~ adjudecare judiciară.

Ver|steigerungs|erlös, *-es, -e, m.* câștig, beneficiu din licitație.

Ver|steigerungs|protokoll, *-s, -e, n.* proces-verbal de licitație.

ver|steinen, *versteinte, versteint, vb. (h) tr.* **1.** *(poet., înv.)* v. versteinern. **2.** a hotărnici.

ver|steinern, *versteinerte, versteinert, vb. (h) tr.* și *refl., (s) intr.* a (se) petrifica, a (se) împietri, a încremeni.

ver|steinert **I.** *part. trec.* de la versteinern. **II.** *adj.* **1.** petrificat; fosilizat. **2.** împietrit, încremenit.

Ver|steinerung, *-en, f.* **1.** *(geol.)* petrificare. **2.** împietrire. **3.** încremenire, încremeneală. **4.** fosilizare. **5.** fosilă.

Ver|steinerungskunde *f. sg.* paleontologie.

ver|stellbar *adj.* **1.** mobil. **2.** ajustabil; transformabil. **3.** reglabil; ~**e Schraube** șurub reglabil.

Ver|stellbarkeit *f. sg.* mobilitate; posibilitate de mutare, de transferare, de transformare, de reglare.

ver|stellen, *verstellte, verstellt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a schimba locul, a muta în alt loc; *(ferov.)* **eine Weiche** ~ a schimba macazul. **2.** a așeza altfel, a rearanja; **ein Zimmer** ~ a schimba aranjamentul mobilelor dintr-o cameră. **3.** a ajusta, a potrivi. **4.** a așeza greșit, a încurca; **beim Reinemachen waren die Bücher verstellt worden** cărțile au fost încurcate la curățenie. **5.** a schimba, a preface; **er verstellt seine Handschrift** își preface scrisul. **6.** a sta în cale; a opri, a bara, a bloca; **den Eingang** ~ a bara, a opri intrarea; **den Weg** ~ a sta în drum, în cale; a bara drumul. **II.** *refl.* a se preface, a simula; **er schläft nicht, er verstellt sich nur** nu doarme, se preface doar.

Ver|stellen, *-s, n. sg. (mec.)* reglare; **Spindel zum** ~ **des Einspannkopfes** axul principal pentru reglarea dispozitivului de fixare.

Ver|steller, *-s, -, m. (auto.)* piesă, sculă de reglaj.

Ver|stell(er)arm, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* braț de deplasare, de ajustare.

Ver|stellflosse, *-n, f. (av.)* stabilizator reglabil.

Ver|stellgeschwindigkeit, *-en, f. (hidr.)* viteză de manevrare.

Ver|stellhebel, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie, manetă de comutare.

Ver|stellkraft, *-kräfte, f. (tehn.)* forță de deplasare.

Ver|stellschlüssel, *-s, -, m. (tehn.)* cheie reglabilă, cheie franceză.

Ver|stellschnecke, *-n, f. (tehn.)* transportor cu melc reglabil.

Ver|stellschraube, *-n, f. (tehn.)* șurub de reglaj, de reglare, de ajustare.

ver|stellt **I.** *part. trec.* de la verstellen. **II.** *adj.* **1.** schimbat, mutat, așezat altfel. **2.** încurcat. **3.** schimbat, prefăcut, simulat; ~**e Stimme** voce schimbată, prefăcută; ~**er Schmerz** durere simulată, ipocrită, nesinceră. **4.** blocat, barat, oprit.

Ver|stellung, *-en, f.* **1.** mutare, mișcare, schimbare (a locului). **2.** schimbare, transformare. **3.** încurcare. **4.** *(tehn.)* ajustare, potrivire, reglare; corecție. **5.** simulare, prefăcătorie. **6.** oprire, barare, blocare. **7.** *(tehn.)* dereglare.

Ver|stellungskunst *f. sg.* pricepere în simulare, în prefăcătorie; ipocrizie.

Ver|stellungswinkel, *-s, -, m.* unghi de reglare, de deplasare.

ver|stemmen, *verstemmte, verstemmt, vb. (h) tr. (tehn.)* a îndesa; a etanșa, a mata, a ștemui.

ver|steppen, *versteppte, versteppt, vb. (h) tr.* și *refl. (geogr.)* a (se) transforma în stepă.

Ver|steppung, *-en, f. (geogr.)* transformare în stepă.

ver|sterben, *verstarb, verstorben, vb. (s) intr. (numai la imperf.* și *part. trec.)* a deceda, a răposa; **er verstarb voriges Jahr** a decedat anul trecut.

ver|stetigen, *verstetigte, verstetigt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) permanentiza.

ver|steuerbar *adj.* impozabil.

ver|steuern, *versteuerte, versteuert, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a impune, a impozita, a pune impozite, dări (pe ceva). **2.** a plăti impozit, taxe (pe ceva). **II.** *intr. (s)* și *refl. (h) (mar.)* a se abate de la direcția de mers.

Ver|steuerung, *-en, f.* **1.** impunere, taxare, impozitare. **2.** plată a impozitelor.

ver|stieben, *verstob, verstoben, vb. (s) intr.* a se împrăștia, a se risipi; a se răzleți; a se pulveriza, a se face praf (și pulbere).

ver|stiegen **I.** *part. trec.* de la versteigen. **II.** *adj.* **1.** exaltat, bombastic. **2.** îngâmfat, încrezut; arogant.

Ver|stiegenheit *f. sg.* **1.** exaltare, ticneală. **2.** îngâmfare, aroganță.

ver|stimmen, *verstimmte, verstimmt, vb. (h) tr.* **1.** *(muz.)* a acorda fals. **2.** *(fig.)* a indispune; **die Nachricht hat ihn verstimmt** vestea l-a indispus.

ver|stimmt **I.** *part. trec.* de la verstimmen. **II.** *adj.* **1.** *(muz.)* prost acordat, dezacordat; ~**es Klavier** pian dezacordat. **2.** *(fig.)* indispus, prost dispus. **3.** *(med.)* deranjat, stricat, indispus; ~**er Magen** stomac deranjat.

Ver|stimm|heit *f. sg.* v. Verstimmung **(1, 2).**

Ver|stimmung, *-en, f.* **1.** *(muz.)* dezacordare. **2.** indispoziție, proastă dispoziție. **3.** *(med.)* deranjament.

ver|stinken, *verstank, verstunken, vb. (h) tr.* v. verstänkern.

ver|stoben **I.** *part. trec.* de la verstieben. **II.** *adj.* împrăștiat, risipit; răzlețit; pulverizat.

ver|stochen **I.** *part. trec.* de la verstechen. **II.** *adj.* **1.** stopat, țesut. **2.** cu toate atuurile jucate (la jocul de cărți). **3.** *(despre vinuri)* falsificat, amestecat, botezat.

ver|stocken, *verstockte, verstockt, vb. (h)* **I.** *tr.* a face nesimțitor, a împietri. **II.** *intr.* **1.** a deveni nesimțitor, a se împietri. **2.** *(fig.)* a se încăpățâna, a se îndărătnici. **3.** a se mucegăi, a se încinge.

ver|stockt **I.** *part. trec.* de la verstocken. **II.** *adj.* **1.** împietrit, nesimțitor. **2.** încăpățânat, îndărătnic; **ein** ~**er Sünder** un păcătos inveterat. **3.** cu pete de igrasie, de mucegai.

Ver|stockt|heit, **Ver|stockung** *f. sg.* **1.** insensibilizare, împietrire. **2.** încăpățânare, îndărătnicie.

ver|stohlen **I.** *adj.* ascuns, secret; **jm.** ~**e Blicke zuwerfen** a arunca cuiva priviri ascunse. **II.** *adv.* pe furiș, în secret, pe ascuns.

ver|stohlenermaßen v. verstohlen **(II).**

ver|stopfen, *verstopfte, verstopft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înfunda, a astupa, a închide; **ein Loch** ~ a astupa o gaură. **2.** (med.) a constipa. **II.** *refl.* a se astupa, a se înfunda, a se închide.

ver|stopfend **I.** *part. prez.* de la verstopfen **II.** *adj. (med.)* constipant; astringent.

ver|stopft **I.** *part. trec.* de la verstopfen. **II.** *adj.* **1.** înfundat, astupat, închis; **seine Nase ist** ~ i s-a înfundat nasul. **2.** *(med.)* constipat. **3.** *(elv.)* prost dispus.

Ver|stopfung, *-en, f.* **1.** astupare, înfundare, închidere; *(tehn.)* obturare. **2.** *(med.)* constipație; **an** ~ **leiden** a suferi de constipație. **3.** *(med.)* obliterare; ~ **eines Blutgefäßes** obliterarea unui vas sangvin.

ver|stöpseln, *verstöpselte, verstöpselt (ich verstöps(e)le), vb. (h) tr.* a astupa cu dop, a pune dop, a înfunda cu dop.

ver|storben **I.** *part. trec.* de la versterben. **II.** *adj.* decedat, răposat, defunct.

Ver|storbene, *-n, -n (ein Verstorbener), m.* și *f.* decedat(ă), răposat(ă), defunct(ă).

ver|stören, *verstörte, verstört, vb. (h) tr.* **1.** a tulbura, a zăpăci, a dezorienta; a zgudui; **js. Schlummer** ~ a tulbura somnul cuiva. **2.** a speria, a înspăimânta.

ver|stört **I.** *part. trec.* de la verstören. **II.** *adj.* **1.** tulburat, zăpăcit, dezorientat; zguduit; **mit** ~ **em Gesicht** cu fața răvășită. **2.** speriat, înspăimântat.

Ver|stört|heit *f. sg.* **1.** tulburare, zăpăceală, dezorientare. **2.** spaimă.

Ver|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** încălcare, violare, lezare; abatere, greșeală; jignire; ~ **gegen den guten Geschmack** lezare, violare, jignire a bunului-gust, abatere de la bunul-gust; **einen** ~ **begehen** (sau **machen**) sau **sich** *(dat.)* **einen** ~ **zuschulden kommen lassen** a comite o greșeală, o abatere. **2.** *(austr., înv.; în expr.)* **in** ~ **geraten** a se pierde. **3.** *(inform.)* încălcare; ~ **gegen die Nettiquette** încălcare a etichetei din rețea.

ver|stoßen, *verstieß, verstoßen (du, er verstößt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a respinge, a alunga, a izgoni; a lepăda. **2.** a dezmoșteni; a repudia; **seine Frau** ~ a-și alunga, a-și repudia soția; **seinen Sohn** ~ a-și dezmoșteni fiul. **3.** *(reg.)* a ascunde, a tăinui. **4.** *(reg.)* a vinde de nevoie, pe nimic. **II.** *intr. (gegen, wider)* a greși, a păcătui (împotriva unui lucru), a fi potrivnic, a acționa împotrivă; **gegen den Anstand** ~ a jigni buna-cuviință, a păcătui împotriva bunei-cuviințe; **gegen die Regeln** ~ a încălca regulile.

Ver|stoßung, *-en, f.* **1.** alungare, izgonire; lepădare. **2.** dezmoștenire; repudiere. **3.** *(reg.)* ascundere.

ver|strahlen, *verstrahlte, verstrahlt, vb.* **I.** *(h) tr.* **1.** a emite, a radia, a emana; **wärme** ~ a radia, a da căldură. **2.** a iradia, a polua atomic; **verstrahltes Gemüse** legume iradiate. **II.** *(s) intr. (fiz.)* a înceta să radieze, a nu mai radia.

Ver|strahlung, *-en, f.* **1.** emitere, emanare. **2.** iradiere, poluare nucleară.

ver|streben, *verstrebte, verstrebt, vb. (h) tr. (constr.)* a sprijini, a propti, a pune o contrafișă.

Ver|strebung, *-en, f. (constr.)* **1.** sprijinire, proptire. **2.** contrafișă; **kreuzweise** ~ **en** contrafișe încrucișate.

ver|streichen, *verstrich, verstrichen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a trece, a se scurge; **drei Monate waren verstrichen** trecuseră trei luni. **2.** a expira; **der Termin ist verstrichen** termenul a expirat. **II.** *tr. (h)* **1.** a mânji, a mâzgăli. **2.** a unge, a întinde; **Butter auf Brot** ~ a întinde, a unge unt pe pâine. **3.** a întrebuința, a consuma la uns, la zugrăvit, la colorat. **4.** *(constr.)* a umple rosturile, a rostui.

Ver|streichung *f. sg. (constr.)* matare, rostuire.

ver|streiten, *verstritt, verstritten (du verstreitest, er verstreitet), vb. (h) tr.* a pierde cu certuri, cu judecăți; a cheltui pe procese și judecăți.

ver|streuen, *verstreute, verstreut, vb. (h) tr.* a împrăștia, a risipi, a presăra; **verstreute Häuser** case împrăștiate, răzlețe.

Ver|streu|ung, *-en, f.* împrăștiere, risipire.

ver|strichen **I.** *part. trec.* de la verstreichen. **II.** *adj.* **1.** trecut, scurs; expirat. **2.** uns, întins. **3.** *(constr.)* ștemuit, rostuit.

ver|stricken, *verstrickte, verstrickt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a întrebuința, a consuma tricotând; **sie hat viel Wolle verstrickt** a consumat multă lână împletind, a împletit multă lână. **2.** a petrece tricotând. **3.** a tricota greșit, a face greșeli la tricotat. **4.** a încurca; a încâlci. **5.** a încurca, a implica, a amesteca; *(fig.)* **er ist in eine heikle Angelegenheit verstrickt worden** a fost implicat, amestecat într-o afacere delicată, penibilă. **II.** *refl.* **1.** a se încurca, a se încâlci. **2.** a se amesteca, a se încurca într-o afacere delicată; a cădea în laț.

Ver|strickung *f. sg.* **1.** încurcare, încâlcire. **2.** amestecare, implicare. **3.** încurcătură, bucluc.

ver|strömen, *verströmte, verströmt, vb. (h) tr.* și *(s) intr.* a (se) vărsa; **Tränen** ~ a vărsa râuri de lacrimi.

ver|strubbeln, *verstrubbelte, verstrubbelt (ich verstrubb(e)le), vb. (h) tr.* a deranja părul, a ciufuli.

ver|studieren, *verstudierte, verstudiert, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a petrece învățând, cu învățătura. **2.** a cheltui, a risipi, a strica cu învățătura.

ver|stufen, *verstufte, verstuft, vb. (h) tr. (mine)* **1.** a tăia, a săpa în trepte. **2.** a marca printr-o scobitură.

ver|stümmeln, *verstümmelte, verstümmelt (ich verstümm(e)le), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) mutila, a (se) schilodi, a (se) ciunti; a (se) ciopârți.

ver|stümmelt I. *part. trec.* de la verstümmeln. **II.** *adj.* mutilat, schilodit, ciuntit; ciopârțit, schilod, ciung.

Ver|stümmelung, *-en, f.* **1.** mutilare, schilodire, ciuntire; ciopârțire. **2.** sluțire, desfigurare.

Ver|stümmelungszulage, *-n, f.* supliment de invaliditate.

ver|stummen, *verstummte, verstummt, vb. (s) intr.* **1.** a amuți; **vor Erstaunen** ~ a amuți de mirare, a rămâne mut; **vor Scham** ~ a amuți, a tăcea de rușine; ~ **machen** a face să amuțească, să tacă. **2.** *(despre zgomote)* a înceta, a amuți, a se opri.

Ver|stümmlung, *-en, f.* v. Verstümmelung.

Ver|stummung *f. sg.* **1.** amuțire. **2.** încetare, amuțire, oprire (a zgomotelor).

ver|stümpern, *verstümperte, verstümpert, vb. (h) tr.* v. verpfuschen.

ver|stumpfen, *verstumpfte, verstumpft, vb.* **I.** *tr. (h)* și *intr. (s)* a (se) tâmpi, a (se) ramoli, a (se) prosti, a (se) îndobitoci. **II.** *intr. (s)* a se toci, a-și pierde tăișul, ascuțișul, a deveni bont.

Versuch, *-(e)s, -e, m.* **1.** încercare; **misslungener** ~ încercare nereușită; **verzweifelter** ~ încercare disperată; **der** ~ **gelingt** încercarea reușește; **einen** ~ **machen (**sau **anstellen)** a face o încercare; **es käme auf einen** ~ **an** ar trebui încercat. **2.** experiență, experiment, probă; **chemischer** ~ experiență chimică; **pädagogischer** ~ experiență pedagogică. **3.** *(jur.)* tentativă de infracțiune.

versuchen, *versuchte, versucht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a încerca, a face o încercare; ~ **Sie es (ein)mal!** încercați odată, faceți o încercare! **sein Glück** ~ a-și încerca norocul; **das Unmögliche** ~ a încerca imposibilul; **er versuchte zu leugnen** a încercat să nege, să tăgăduiască; **seine Kräfte an** (cu *dat.*) **etwas** ~ a-și încerca puterile pe ceva; **es mit Strenge** ~ a încerca cu severitate; **es mit jm.** ~ a pune la încercare pe cineva, a vedea dacă cineva corespunde; *(mil.)* **einen Sturm** ~ a încerca un asalt, a face o tentativă de asalt. **2.** a încerca, a gusta, a degusta; ~ **Sie diesen Wein** încercați, gustați vinul acesta. **3.** a ispiti, a tenta, a ademeni; **jn.** ~ a duce pe cineva în ispită. **II.** *refl. (in* cu *dat.)* a face o încercare, a se încerca (într-un domeniu); a se ocupa, a se îndeletnici (cu ceva); **sich in einem Handwerk** ~ a se îndeletnici cu o meserie.

Versucher, *-s, -, m.* **1.** ispititor, ademenitor. **2.** diavol. **3.** *(reg.)* probă (de gustare).

Versuchs|anlage, *-n, f.* **1.** instalație pentru experimentări. **2.** instalație de probă.

Versuchs|an|stalt, *-en, f.* institut de cercetări.

Versuchsballon [-balõ:], *-s, -s* (și *-e), m.* **1.** balon lansat pentru cercetarea atmosferei, sondă. **2.** *(fig).* sondaj, tatonare; **einen** ~ **steigen lassen** a face un sondaj al opiniei publice prin lansarea unei știri.

Versuchsbau, *-(e)s, -ten, m. (mine)* lucrare minieră de experimentare.

Versuchsbedingung, *-en, f.* **1.** condiție pentru experiment. **2.** *pl.* condiții, împrejurări experimentale.

Versuchs|charge [- ʃarʒə], *-n, f. (metal.)* șarjă de probă.

Versuchs|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultat al experienței.

Versuchsfahrt, *-en, f. (tehn.)* parcurs de probă.

Versuchsfeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(agr.)* câmp, lot de încercare, de experiență. **2.** teren experimental.

Versuchsflieger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (av.)* aviator(-oare), pilot de încercare.

Versuchsflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor de încercare.

Versuchsgebiet, *-(e)s, -e, n.* **1.** teren, zonă experimental(ă). **2.** domeniu în care se fac experiențe științifice.

Versuchsgelände, *-s, -, n.* v. Versuchsfeld **(2).**

Versuchsgruppe, *-n, f. (med., psih.)* grup de subiecți, de animale pentru experiențe.

Versuchskaninchen, *-s, -,* **Versuchskarnickel**, *-s, -, n.* **1.** iepure de casă folosit la experiențe (biologice, medicale). **2.** *(fig.)* persoană folosită pentru experiențe; cobai.

Versuchsmarkt, *-(e)s, -märkte, m. (ec.)* piață de testare, piață-pilot.

Versuchsmethode, *-n, f.* metodă experimentală.

Versuchsmuster, *-s, -, n.* mostră, probă, eșantion pentru experiență.

Versuchs|objekt, *-(e)s, -e, n.* obiect de experiență.

Versuchs|person, *-en, f. (psih.)* subiect.

Versuchsreihe, *-n, f.* serie de experiențe.

Versuchsrennen, *-s, -, n. (sport)* cursă de probă.

Versuchsresultat, *-(e)s, -e, n.* v. Versuchsergebnis.

Versuchs|schacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puț de explorare.

Versuchs|schießen, *-s, n. sg. (sport)* tragere de probă.

Versuchs|schule, *-n, f. (înv.)* școală experimentală; școală de aplicații (pentru elevii unui liceu pedagogic).

Versuchs|station, *-en, f.* stațiune experimentală, stațiune-pilot; **chemische** ~ stațiune de cercetări chimice.

Versuchs|stollen, *-s, -, m. (mine)* galerie de explorare.

Versuchs|strecke, *-n, f. (auto.)* traseu de experimentare.

Versuchs|tätigkeit, *-en, f.* activitate experimentală.

Versuchs|tier, *-(e)s, -e, n.* animal de experiență, cobai.

versuchsweise *adv.* ca încercare, ca experiență, de sau ca probă; cu titlu de experiență.

Versuchswerk|statt, *-stätten, f.* atelier de experimentare.

Versuchszweck, *-(e)s, -e, m.* scop experimental.

versucht I. *part. trec.* de la versuchen. **II.** *adj.* **1.** încercat, experimentat. **2.** *(fig.)* încercat, cu experiență, versat. **3.** ispitit, ademenit, tentat.

Versuchung, *-en, f.* ispită, tentație; **jn. in** ~ **führen** a duce pe cineva în ispită, a ispiti; **in** ~ **geraten (**sau **fallen** sau **kommen)** a fi ispitit, a cădea în ispită, a fi tentat.

versudeln, *versudelte, versudelt (ich versud(e)le), vb. (h) tr.* a murdări, a mânji, a mâzgăli.

Versudelung, *-en, f.* **1.** murdărit, mânjit, mâzgălit. **2.** murdărie, mâzgăleală.

versühnen, *versühnte, versühnt, vb. (h) tr. (poet., înv.)* v. versöhnen.

versumpfen, *versumpfte, versumpft, vb. (s) intr.* **1.** a se transforma în mlaștină, în mocirlă. **2.** *(fig.)* a decădea, a se afunda în mocirla viciului.

versumpft I. *part. trec.* de la versumpfen. **II.** *adj.* **1.** mocirlos, mlăștinos. **2.** *(fig.)* decăzut, desfrânat, vicios.

Versumpfung, *-en, f.* **1.** transformare în mlaștină, în mocirlă. **2.** *(fig.) sg.* decădere.

versündigen, *versündigte, versündigt, vb. (h) refl. (an* cu *dat.)* a păcătui, a greși, a se face vinovat (față de cineva); **er hat sich an ihm versündigt** a greșit față de el.

Versündigung, *-en, f.* cădere în păcat, păcătuire; greșeală, vinovăție.

versunken I. *part. trec.* de la versinken. **II.** *adj.* **1.** scufundat. **2.** *(fig.)* cufundat, adâncit, absorbit; **in Gedanken** ~ adâncit în gânduri, dus pe gânduri.

Versunkenheit *f. sg.*, **Versunkensein**, *-s, n. sg.* stare de concentrare, de cufundare, de adâncire (în ceva).

versüßen, *versüßte, versüßt (du, er versüßt), vb. (h) tr.* **1.** *(rar)* a îndulci; **die Milch** ~ a îndulci laptele. **2.** *(fig.)* **jm. eine bittere Pille** ~ a-i îndulci cuiva hapul; **das Leben** ~ a înfrumuseța viața.

Versüßung, *-en, f.* îndulcire.

Versüßungsmittel, *-s, -, n.* substanță de îndulcit, îndulcitor.

Verswissenschaft *f. sg.* prozodie.

vertäfeln, *vertäfelte, vertäfelt (ich vertäf(e)le), vb. (h) tr. (constr.)* a lambrisa.

Vertäfelung, *-en, f.* **1.** lambrisare. **2.** lambrisaj.

vertagen, *vertagte, vertagt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) amâna; a (se) proroga; **die Sitzung wird auf die nächste Woche vertagt** ședința se amână pe săptămâna viitoare; **das Parlament hat sich vertagt** parlamentul s-a prorogat.

vertagt I. *part. trec.* de la vertagen. **II.** *adj.* **1.** amânat, prorogat. **2.** *(fin.)* scadent, expirat, restant; **~er Wechsel** poliță scadentă, exigibilă.

Vertagung, *-en, f.* amânare, prorogare; **die** ~ **einer Sitzung** amânarea unei ședințe.

Vertagungs|antrag, *-(e)s, -träge, m.* propunere de prorogare.

vertan I. *part. trec.* de la vertun. **II.** *adj.* risipit, irosit, prăpădit; *(în expr.)* **der ist** ~ s-a sfârșit cu el, gata cu el, și-a trăit traiul, și-a mâncat mălaiul.

vertändeln, *vertändelte, vertändelt (ich vertänd(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a pierde timpul cu nimicuri, cu fleacuri. **2.** a risipi, a cheltui pe nimicuri.

vertanzen, *vertanzte, vertanzt (du, er vertanzt), vb. (h) tr.* **1.** a petrece dansând; **die ganze Nacht** ~ a dansa toată noaptea. **2.** a cheltui, a consuma la dans; **ich vertanzte mein Geld** mi-am cheltuit toți banii la dans. **3.** a strica dansând; **ich habe meine Schuhe vertanzt** mi-am stricat pantofii dansând. **4.** a trece peste ceva, a uita de ceva dansând; **sie vertanzte ihren Kummer** a uitat supărarea dansând, a dansat de i-a trecut supărarea.

vertauben, *vertaubte, vertaubt, vb. (s) intr. (mine; despre minereu)* a sărăci.

Vertäuboje, *-n, f. (mar.)* geamandură de acostare.

Vertaubung *f. sg. (mine)* sărăcire (de minereuri).

vertäuen, *vertäute, vertäut, vb. (h) tr. (mar.)* a lega (o navă).

vertauschbar *adj.* și *adv.* comutabil, interșanjabil.

Vertauschbarkeit *f. sg.* comutativitate, caracter permutabil, substituibil, inversabil.

vertauschen, *vertauschte, vertauscht, vb. (h) tr.* **1.** a schimba două lucruri între ele sau *(für, gegen, um, mit)* un lucru cu altul sau pentru altul; **er vertauscht seine alten Schuhe gegen ein Paar neue** își schimbă ghetele cele vechi cu o pereche noi. **2.** *(mat.)* a substitui, a permuta; a comuta; a inversa. **3.** a confunda; a schimba din greșeală; **sie haben ihre Hüte vertauscht** și-au schimbat din greșeală pălăriile.

Vertauschung, *-en, f.* **1.** schimbare; schimb. **2.** *(mat.)* substituție, permutare; comutare; inversare. **3.** confundare; confuzie.

vertausendfachen, *vertausendfachte, vertausendfacht, vb. (h) tr.* a înmii, a mări de o mie de ori.

vertausendfacht I. *part. trec.* de la vertausendfachen. **II.** *adj.* înmiit.

vertausendfältigen, *vertausendfältigte, vertausendfältigt, vb. (h) tr.* v. vertausendfachen.

Vertäu|ung, *-en, f. (mar.)* legare (a unei nave) de chei.

verte! [ˈvɛrtə] *interj. (muz.)* întoarce (foaia)!

Vertebra [vɛr-] *f. sg. (anat.)* vertebră.

vertebral *adj.* vertebral.

Vertebraten *pl. (zool.)* vertebrate *(Vertebrata).*

vertechnisieren, *vertechnisierte, vertechnisiert, vb. (h) tr.* a tehniciza exagerat.

Vertechnisierung *f. sg.* tehnicizare exagerată.

verteeren, *verteerte, verteert, vb. (h) tr.* a gudrona.

verteidigen, *verteidigte, verteidigt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** (și *sport)* a (se) apăra; **(sich) gegen jn. (**sau **etwas)** ~ a (se) apăra împotriva cuiva sau a ceva. **2.** a (se) justifica; a susține (o cauză). **3.** *(jur.)* a apăra.

Verteidiger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** apărător(-oare). **2.** *(jur.)* avocat(ă) a(l) apărării. **3.** *(sport)* bec, fundaș (la fotbal); apărător.

Verteidigung, *-en, f.* **1.** apărare; *(mil.)* apărare, defensivă. **2.** *(jur.)* (pledoarie în) apărare; pledoarie; **die** ~ **hat das Wort** apărarea are cuvântul. **3.** *(sport)* apărare.

Verteidigungs|abgaben *pl. (mil.)* cheltuieli de apărare.

Verteidigungs|anlage, *-n, f. (mil.)* dispozitiv de apărare.

Verteidigungs|an|stalten *pl.* pregătiri, preparative, măsuri de apărare; ~ **treffen** a face pregătiri, preparative de apărare, a(-și) pregăti apărarea.

Verteidigungs|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet de apărare.

Verteidigungsbereitschaft *f. sg.* pregătire pentru apărare.

Verteidigungsbündnis, *-ses, -se, n. (pol.)* alianță defensivă, de apărare.

verteidigungsfähig *adj.* capabil de a se apăra; capabil de a fi apărat; posibil de apărat.

Verteidigungsfall, *-(e)s, -fälle, m. (în expr.)* **im** ~ în cazul unui război de apărare.

Verteidigungsgrund, *-(e)s, -gründe, m. (jur.)* bază, argument a(l) apărării.

Verteidigungsgürtel, *-s, -, m.* cordon, zonă de apărare.

Verteidigungshaushalt, *-(e)s, -e, m.* buget pentru apărare.

Verteidigungs|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie de apărare (a țării).

Verteidigungskampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă defensivă.

Verteidigungskomitee, *-s, -s, n.* v. Verteidigungsausschuss.

Verteidigungskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de apărare.

Verteidigungslage, *-n, f.* v. Verteidigungsstellung.

Verteidigungslinie [-niə], *-n, f. (mil.)* linie de apărare.

verteidigungslos *adj.* fără apărare, lipsit de apărare.

Verteidigungsmaßnahme, *-n, f.* măsură defensivă, măsură de apărare.
Verteidigungsmaßregel, *-n, f.* dispoziție dată în vederea apărării, a defensivei; dispoziție de apărare, de defensivă.
Verteidigungsminister, *-s, -, m.* ministru al apărării (naționale).
Verteidigungsministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* minister al apărării (naționale).
Verteidigungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de apărare, mijloc defensiv.
Verteidigungs|operation, *-en, f. (mil.)* operație militară defensivă.
Verteidigungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de apărare.
Verteidigungsrede, *-n, f. (jur.)* pledoarie.
Verteidigungsring, *-(e)s, -e, m.* v. Verteidigungsgürtel.
Verteidigungs|schrift, *-en, f.* scriere apologetică; apologie.
Verteidigungs|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Verteidigungszustand.
Verteidigungs|stellung, *-en, f.* poziție de apărare, poziție defensivă.
Verteidigungs|system, *-s, -e, n.* sistem de apărare, sistem defensiv.
Verteidigungswaffe, *-n, f.* armă de apărare, armă defensivă.
verteidigungsweise *adv.* ca apărare, drept apărare, în chip de apărare; cu scop defensiv.
Verteidigungswerke *pl. (mil.)* lucrări de apărare, lucrări defensive.
Verteidigungswesen, *-s, n. sg.* apărare; mod, sistem, aparat de apărare.
Verteidigungszu|stand, *-(e)s, -stände, m.* situație defensivă; stare de defensivă.
verteien, *verteite, verteit, vb. (h) tr. (mar.)* a ancora dublu.
verteilbar *adj.* **1.** separabil. **2.** repartizabil. **3.** distribuibil, care poare fi împărțit, distribuit, repartizat.
verteilen, *verteilte, verteilt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* **1.** a (se) împărți; a (se) răsfira, a (se) împrăștia, a (se) despărți. **2.** *(auf* cu *ac.)* a (se) împărți, a (se) repartiza (între). **II.** *tr.* **1.** *(an* cu *ac.., unter* cu *dat.)* a împărți, a distribui (la, între). **2.** *(inform.)* a distribui. **3.** a împărți greșit, a despărți greșit.
Verteiler, *-s, -, m.* **1.** persoană care împarte, distribuie, repartizează, distribuitor. **2.** *(tehn.)* distribuitor.
Verteilerdose, *-n, f (electr.)* doză de distribuire.
Verteilerfinger, *-s, -, m.* v. Verteilerläufer.
Verteilerkappe, *-n, f. (tehn.)* capac de delco.
Verteilerkasten, *-s, -kästen, m. (electr.)* v. Verteiltafel.
Verteilerläufer, *-s, -, m. (tehn.)* rotor al distribuitorului.
Verteilernetz, *-es, -e, n.* **1.** *(tehn.)* rețea de distribuire. **2.** *(ec.)* organizație, rețea de distribuire.
Verteiler|ring, *-(e)s, -e, m.* organizație (clandestină) de distribuire.
Verteilerschlüssel, *-s, -, m.* **1.** v. Verteilungsschlüssel. **2.** semn de repartizare (pe acte, hârtii etc.).
Verteiler|stelle, *-n, f* v. Verteilungsstelle.
Verteilertafel, *-n, f. (electr.)* v. Verteilungstafel.
Verteilerwelle, *-n, f. (tehn.)* arbore de distribuție.
Verteilkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap de distribuitor.
Verteilung, *-en, f.* **1.** împărțire; răsfirare, împrăștiere. **2.** (și *tehn., ec.)* distribuire, distribuție; **zur ~ bringen** a distribui. **3.** (și *mat.)* repartizare, repartiție; **die ~ von Licht und Schatten** repartizarea luminii și a umbrei. **4.** *(inform.)* distribuire; **~ großer Datenmengen** distribuire a unor mari cantități de date. **5.** *(ec.)* alocare; **bedingte ~** distribuire, alocare condiționată.
Verteilungs|apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(tehn.)* distribuitor. **2.** organ, organizație de distribuire, de distribuție.
Verteilungsdose, *-n, f. (tehn.)* cutie de distribuție.
Verteilungsfunktion, *-en, f. (mat.)* **1.** funcție de repartiție. **2.** funcție de distribuție.
Verteilungsgesetz, *-es, -e, n. (mat.)* lege de repartiție.
Verteilungsnetz, *-es, -e, n.* rețea de distribuție.
Verteilungs|organisation, *-en, f.* organizație de distribuție.
Verteilungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de distribuție, de repartizare.
Verteilungs|politik *f. sg. (ec.)* politică de repartiție, de distribuție a veniturilor.
Verteilungsrohr, *-(e)s, -e, n.*, **Verteilungsröhre**, *-n, f. (tehn.)* conductă, țeavă de distribuție.
Verteilungs|satz, *-es, -sätze, m. (ec.)* taxă, rată de repartiție.
Verteilungs|schieber, *-s, -, m. (tehn.)* vană de distribuție.
Verteilungs|schlüssel, *-s, -, m.* barem, normă de distribuire, repartizare (echitabilă).
Verteilungs|stelle, *-n, f.* centru de distribuție, organ de distribuție.
Verteilungs|stück, *-(e)s, -e, n. (pompieri)* distribuitor.
Verteilungs|system, *-s, -e, n.* **1.** sistem de distribuție. **2.** sistem de repartizare.
Verteilungs|tafel, *-n, f.* **1.** *(electr.)* tablou de distribuție. **2.** *(mat.)* tabelă de frecvență (în statistică).
Verteilungsver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport de distribuție.
Verteilungsvorschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** proiect, propunere de distribuție. **2.** proiect, propunere de repartizare.
Verteilungswalze, *-n, f.* **1.** *(text.)* sul divizor. **2.** *(tehn.)* cilindru de distribuție.
Verteilungswerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* stație de distribuție.
Verteilungszahlwort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* numeral distributiv.
vertelefonieren, *vertelefonierte, vertelefoniert, vb. (h) tr.* a cheltui pentru convorbiri telefonice.
verteuern, *verteuerte, verteuert, vb. (h) tr.* a scumpi.
Verteuerung, *-en, f.* scumpire, urcare a prețului (sau a prețurilor); **~ der Lebenshaltungskosten** creștere a costului vieții.
verteufeln, *verteufelte, verteufelt (ich verteuf(e)le), vb. (h) tr. (peior.)* a prezenta drept rău, periculos, dăunător.
verteufelt **I.** *adj.* îndrăzneț, îndrăcit. **II.** *adv.* îndrăcit, afurisit, blestemat, al dracului, al naibii; **~ schwer** al dracului de greu, greu al naibii.
Verteuf(e)lung *f. sg.* prezentare drept rău, periculos, dăunător.
Verteurung, *-en, f.* v. Verteuerung.
verticken, *vertickte, vertickt, vb. (h) tr. (fam.)* a vinde.
vertiefen, *vertiefte, vertieft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a adânci. **2.** a face mai scund, mai jos. **3.** *(fig.)* a adânci, a aprofunda. **4.** *(muz.)* a coborî (printr-un bemol). **II.** *refl.* **1.** a se adânci. **2.** *(fig.)* a se adânci; a se cufunda; **er hat sich in sein Studium vertieft** s-a cufundat în studiile lui.
Vertief|stempel, *-s, -, m. (metal.)* timbru sec.
vertieft **I.** *part. trec.* de la vertiefen. **II.** *adj.* adâncit, cufundat.
Vertiefung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** adâncire. **2.** *(fig.)* adâncire, cufundare. **3.** *(fig.)* aprofundare. **4.** *(muz.)* coborâre (printr-un bemol). **II.** adâncitură.
Vertiefungszeichen, *-s, -, n. (muz.)* bemol.
vertieren[1], *vertierte, vertiert, vb. (s) intr.* și *(h) tr.* a (se) abrutiza.
vertieren[2] [vɛr-], *vertierte, vertiert, vb. (h) tr. (înv.)* **1.** a întoarce (foaia). **2.** a traduce.
vertiert[1] **I.** *part. trec.* de la vertieren[1]. **II.** *adj.* abrutizat.
vertiert[2] [vɛr-] **I.** *part. trec.* de la vertieren[2]. **II.** *adj. (înv.)* **1.** întors (pe verso). **2.** tradus.
Vertierung[1] *f. sg.* abrutizare.
Vertierung[2] [vɛr-], *-en, f. (înv.)* **1.** întoarcere (pe verso). **2.** traducere.
vertikal [vɛr-] *adj.* vertical.
Vertikalbeleuchtung, *-en, f.* luminare verticală.
Vertikale, *-n, f.* **1.** v. Vertikallinie. **2.** *(tehn.)* coloană.
Vertikal|ebene, *-n, f.* plan vertical.
Vertikalflosse, *-n, f. (av.)* derivă, suprafață fixă a ampenajului vertical al avionului.
Vertikalförderung, *-en, f. (mine)* transport vertical.
Vertikalfrequenz, *-en, f. (inform.)* frecvență verticală.
Vertikalfuge, *-n, f. (constr.)* rost vertical.
Vertikalgatter, *-s, -, n. (tehn.)* gater vertical.
vertikalgerichtet *adj.* orientat vertical.
Vertikalgeschwindigkeit, *-en, f. (av.)* viteză ascensională.
Vertikalhobelmaschine, *-n, f. (maș.)* mașină de mortezat, mașină de rabotat vertical.
Vertikal|impuls, *-es, -e, m. (tel.)* impuls de sincronizare cadre.
vertikalisieren, *vertikalisierte, vertikalisiert, vb. (h) tr.* și *intr. (arte)* a accentua linia verticală.
Vertikalkammer|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor vertical cu camere.
Vertikalkraft, *-kräfte, f. (fiz.)* forță verticală.
Vertikalkreis, *-es, -e, m. (astron., geod.)* cerc vertical, cerc de înălțime.
Vertikal|linie [-niə], *-n, f.* linie verticală, verticală.
Vertikal|öffner, *-s, -, m. (text.)* destrămător vertical, lup Crighton.
Vertikalprojektion, *-en, f. (mat.)* proiecție verticală.
Vertikalschnitt, *-(e)s, -e, m. (geom.)* secțiune verticală.
Vertikal|strömung, *-en, f.* curent vertical.
Vertikaltischweg, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* cursă verticală a mesei (la mașini-unelte).
Vertikalwinkel, *-s, -, m. (astron., geod.)* unghi vertical, unghi de înălțime.
Vertiko [-ko:], *-s, -, m.* (și *n.)* vertic, mobilă asemănătoare cu un scrin.
vertikulieren [vɛr-], *vertikulierte, vertikuliert*, **vertikutieren**, *vertikutierte, vertikutiert, vb. (h) tr. (hort.)* a grăpa, a afâna (gazonul) pentru aerisirea solului.
Vertikutierer, *-s, -, m.*, **Vertikutiergerät**, *-(e)s, -e, n.*, **Vertikutier|rechen**, *-s, -, m. (hort.)* grapă, greblă pentru afânat gazonul.
vertilgbar *adj.* exterminabil.
vertilgen, *vertilgte, vertilgt, vb. (h) tr.* **1.** a nimici, a stârpi, a extermina, a distruge. **2.** *(fam.)* a consuma (mâncăruri și băuturi); a mânca lacom.
Vertilger, *-s, -, m.* exterminator(-oare), distrugător(-oare).
Vertilgung, *-en, f.* **1.** nimicire, stârpire, exterminare, distrugere. **2.** *(fam.)* consumare lacomă (de mâncăruri și băuturi).
Vertilgungskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de exterminare.
Vertilgungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de exterminare.
vertippen, *vertippte, vertippt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** *(dactilografie)* a bate greșit (o literă). **2.** *(la loterie etc.)* a nu nimeri, a nu ghici, a indica greșit.
vertobaken, *vertobakte, vertobakt, vb. (h) tr. (pop.)* **1.** a buși, a cotonogi, a trage (cuiva) o bătaie zdravănă; **2.** a păcăli, a trage pe sfoară.
vertoben, *vertobte, vertobt, vb. (h) tr.* **1.** *(în expr.)* **die Zeit ~** a-și pierde vremea, a-și trece vremea cu gălăgie, cu scandal. **2.** *(pop.)* a uita (de ceva), a scăpa ocazia.
vertölpeln, *vertölpelte, vertölpelt (ich vertölp(e)le), vb. (s) intr.* a se prosti, a se năuci, a se zăpăci.
vertölpelt **I.** *part. trec.* de la vertölpeln. **II.** *adj.* prostit, zăpăcit, năuc.
vertölpt *adj.* v. vertölpelt **(II).**
vertonen[1], *vertonte, vertont, vb. (h) tr.* **1.** *(muz.)* a pune pe note; a compune. **2.** *(film)* a adăuga sonor muzical.
vertonen[2], *vertonte, vertont, vb. (h) tr. (mar.)* a desena (harta litoralului).
vertönen, *vertönte, vertönt, vb. (s) intr. (despre sunete, zgomote, melodii)* a dispărea, a se stinge, a se pierde.
Vertoner, *-s, -, m.* compozitor.
Vertonnung, *-en, f. (mine)* căptușire cu scânduri (a compartimentului de transport).
Vertonung[1], *-en, f.* **1.** punere pe note; compunere. **2.** *(film)* sonorizare.
Vertonung[2], *-en, f. (mar.)* cartografiere a litoralului.
vertöppern, *vertöpperte, vertöppert, vb. (h) tr. (reg.)* a bate, a snopi în bătăi.
vertorfen, *vertorfte, vertorft, vb. (s) intr.* a se turbifica.
Vertorfung *f. sg.* turbificare.
Vertr. *presc.* de la **a)** Vertreter; **b)** Vertretung.
vertrackt *adj. (fam.)* **1.** complicat, încurcat, încâlcit. **2.** afurisit, blestemat, al dracului, al naibii.
Vertrackt|heit *f. sg. (fam.)* încurcătură, încâlceală.
Vertrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** contract; **einen ~ (ab-)schließen** a încheia un contract; **einen ~ aufheben (**sau **kündigen)** a anula, a rezilia, a scoate din vigoare un contract; **einen ~ brechen** a nu respecta, a (în)călca, a viola un contract; **mit jm. einen ~ eingehen** a face, a încheia cu cineva un contract; **kraft (**sau **laut) des ~es** conform contractului, în baza contractului; **befristeter ~** contract pe termen limitat; **bindender ~** contract ferm; **fernfristiger ~** contract pe termen lung. **2.** convenție, tratat, pact; acord; învoială; **zweiseitiger ~** acord bilateral.
vertragen, *vertrug, vertragen (du verträgst, er verträgt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a suporta, a răbda; **diese Pflanze verträgt keine Feuchtigkeit** planta aceasta nu suportă umezeală; **er kann die Hitze nicht ~** nu suportă căldura mare; **keinen Spaß ~** a nu ști de glumă; *(fam.)* **er kann einen Rüffel ~** suportă o admonestare; *(fam.)* **er kann einen Stiefel ~** duce, rezistă la băutură. **2.** a uza purtând; **Kleider ~** a uza hainele. **3.** *(reg.)* a duce, a căra aiurea, în altă parte. **4.** *(elv.)* a difuza, a distribui; **er verträgt Zeitungen** el distribuie

ziare. **II.** *refl. reciproc (mit)* **1.** a se împăca, a se învoi, a se înțelege, a trăi în pace; **sich mit jm. gut ~** a se înțelege bine cu cineva; **sich wie Hund und Katze ~** a se avea precum câinele cu pisica; **Pack schlägt sich, Pack verträgt sich** ei se ceartă, ei se-mpacă. **2.** a se potrivi, a corespunde, a fi compatibil (cu); **das verträgt sich nicht mit seinen Ansichten** asta nu se potrivește cu concepțiile sale. **III.** *intr. (înv.)* a conveni, a cădea de acord.

Verträger, *-s, -, m. (elv.)* distribuitor de ziare.

vertraglich *adj.* **1.** prin contract, pe bază de contract, contractual; **die ~en Rechte** drepturile stabilite, garantate de (sau prin) contract. **2.** în formă de contract.

verträglich *adj.* **1.** de suportat, suportabil. **2.** sociabil, pașnic, de înțeles. **3.** compatibil.

Verträglichkeit *f. sg.* **1.** caracter sociabil, pașnic; fire împăciuitoare. **2.** compatibilitate.

Verträglichkeitsbedingung *-en, f.* condiție de compatibilitate.

vertraglos *adj.* fără contract.

Vertrags|ablauf, *-(e)s, -abläufe, m. (ec.)* expirare a contractului.

Vertrags|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* încheiere a unui contract.

Vertrags|abschluss|ort, *-(e)s, -e, m.* loc al încheierii unui contract.

Vertrags|artikel, *-s, -, m.* articol din contract, articol al contractului.

Vertrags|aufhebung, *-en, f.* reziliere a unui contract.

Vertragsbedienstete, *-n, -n (ein Vertragsbediensteter), m.* și *f.* angajat(ă) pe bază de contract (sau cu contract).

Vertragsbedingungen *pl. (ec.)* clauze contractuale.

Vertragsbe|stimmungen *pl.* prevederi contractuale.

Vertragsbeziehung, *-en, f.* relație contractuală.

Vertragsbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** (în)călcare, violare a unui contract. **2.** (în)călcare, violare a unui acord sau tratat.

vertragsbrüchig *adj. (despre oameni)* care (în)calcă un contract; *(despre acte)* prin care se (în)calcă un contract.

Vertrag schließend *adj.* contractant; **die ~en Parteien** părțile contractante.

Vertrag|schließende, *-n, -n (ein Vertragschließender), m.* și *f.*, **Vertragschließer**, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* contractant(ă); persoană (sau parte) care încheie un contract, un tratat sau un acord.

Vertrag|schließung, *-en, f.* v. Vertragsabschluss.

Vertrags|entwurf, *-(e)s, -würfe, m.* schiță, proiect de contract.

Vertrags|erfüllung, *-en, f.* realizare a unui contract.

vertragsgebunden *adj.* **1.** obligat prin contract. **2.** prin acord, prin tratat.

Vertragsgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* obiect de contract.

vertragsgemäß, vertragsgerecht *adj.* **1.** conform contractului. **2.** conform tratatului.

Vertragsge|staltungsverfahren, *-s, -, n.* procedură contractuală.

Vertragshaftung, *-en, f.* responsabilitate contractuală.

Vertragsklausel, *-n, f.* clauză contractuală.

Vertragskündigung, *-en, f.* reziliere a contractului.

Vertragsmächte *pl. (pol.)* puteri participante la un acord, la un tratat.

vertragsmäßig *adj.* și *adv.* **1.** conform contractului, contractual. **2.** prin contract, pe bază de contract; **~ bestimmen** a stabili prin contract (sau pe bază de contract). **3.** conform acordului sau tratatului. **4.** pe baza acordului sau a tratatului.

Vertragsmäßigkeit *f. sg.* **1.** conformitate cu contractul. **2.** conformitate cu acordul sau cu tratatul.

Vertrags|partei, *-en, f. (jur.)*, **Vertrags|partner**, *-s, -, m.* contractant, parte contractantă, partener de contract.

Vertrags|pflicht, *-en, f.* **1.** obligație contractuală; **seinen ~en nachkommen** a-și îndeplini obligațiile stabilite prin contract. **2.** obligație decurgând din acord, tratat, convenție etc.

Vertrags|punkt, *-(e)s, -e, m.* v. Vertragsartikel.

Vertragsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept contractual.

vertrags|schließend *adj.* v. Vertrag schließend.

Vertrags|schließende, *-n, -n (ein Vertragsschließender), m.* și *f.* v. Vertragschließende.

Vetrags|schließer, *-s, -, m.* v. Vertragschließer.

Vertrags|schließung, *-en, f.* v. Vertragschließung.

Vertrags|schluss, *-es, -schlüsse, m.* v. Vertragsabschluss.

Vertrags|staaten *pl.* țări, state participante la un acord, la un tratat.

Vertrags|strafe, *-en, f. (ec.)* sancțiune contractuală.

Vertrags|system, *-s, -e, n.* sistem contractual.

Vertrags|treue *f. sg.* **1.** respectare a contractului. **2.** respectare a acordului sau tratatului.

Vertrags|unterzeichnung, *-en, f.* semnare a contractului.

Vertrags|urkunde, *-n, f.* **1.** document privitor la un contract. **2.** document conținând un acord sau un tratat.

Vertragsverlängerung, *-en, f.* prelungire a contractului.

Vertragsverletzung, *-en, f.* **1.** violare a unui contract. **2.** violare a unui acord sau tratat.

Vertragsverpflichtung, *-en, f.* v. Vertragspflicht.

Vertragswerk, *-(e)s, -e, n.* tratat, acord amplu.

vertragswidrig *adj.* **1.** contrar, potrivnic contractului. **2.** contrar, potrivnic acordului sau tratatului.

vertrauen, *vertraute, vertraut, vb. (h)* **I.** *intr.* (cu *dat.* sau *auf cu ac.)* a avea încredere, a se încrede (în...); **jm. blind ~** a se încrede orbește în cineva; **sich** *(dat.)* **selbst ~** a se încrede în sine însuși, a avea încredere în forțele proprii; **sie ~ auf ihr Glück** se încred în norocul lor. **II.** *tr. (înv.)* **(jm. etwas)** a încredința (cuiva ceva); **ich vertraue ihm ein Geheimnis** îi încredințez o taină. **III.** *refl.* **1.** *(reciproc)* a se încrede (unul în celălalt). **2.** a se mărturisi (cuiva), a-și deschide sufletul (față de cineva), a face (cuiva) confidențe.

Vertrauen, *-s, n. sg.* încredere; **volles ~** încredere deplină; **blindes ~** încredere oarbă; **mangelndes ~** lipsă de încredere; **jm. ~ schenken, zu jm. ~ haben** (sau **hegen**), **in** (cu *ac.*) **jn. ~ haben** a avea încredere, a se încrede în cineva; **~ fassen** a căpăta încredere; **js. ~ genießen** (sau **besitzen**) a se bucura de încrederea cuiva; **js. ~ gewinnen, einbüßen** a câștiga, a pierde încrederea cuiva; **js. ~ missbrauchen** a abuza de încrederea cuiva; **er erweckt ~** inspiră încredere; **des ~s sein, dass...** a avea încrederea că...; **sein ~ in jn.** (sau **auf etwas) setzen** a-și pune nădejdea în cineva, în ceva; *(în expr.)* **jn. ins ~ ziehen** a face cuiva confidențe; **im ~** confidențial, în taină; **im ~ gesagt** fie vorba între noi.

Vertrauen erweckend *adj.* care inspiră încredere; **die Sache sieht nicht gerade ~ aus** treaba nu prea inspiră încredere.

Vertrauens|amt, *-(e)s, -ämter, n.* v. Vertrauensposten.

Vertrauens|anwalt, *-(e)s, -anwälte, m.*, **Vertrauens|anwältin**, *-nen, f.* avocat(ă) angajat(ă) de acuzat, de pârât.

Vertrauens|arzt, *-es, -ärzte, m.*, **Vertrauens|ärztin**, *-nen, f.* **1.** medic care certifică inaptitudinea de muncă. **2.** medic consultant la o asigurare particulară.

Vertrauensbruch, *-(e)s, -brüche, m.* înșelare a încrederii, abuz de încredere.

Vertrauensdusel, *-s, m. sg. (fam.)* credulitate; naivitate.

vertrauensdus(e)lig *adj. (fam.)* credul; naiv.

Vertrauensfrage, *-n, f.* chestiune de încredere; **die ~ stellen** a pune chestiunea de încredere.

Vertrauenskörper, *-s, -, m.* v. Vertrauensmännerkörper.

Vertrauenskundgebung, *-en, f.* **1.** declarație de încredere. **2.** manifestație, demonstrație, miting de încredere.

Vertrauenslehrer, *-s, -, m.* cadru didactic de încredere al elevilor, mediator în conflicte școlare.

Vertrauensleute *pl.* v. Vertrauensmann.

Vertrauensleute|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* v. Vertrauensmännerausschuss.

Vertrauensleutekörper, *-s, -, m.* v. Vertrauensmännerkörper.

Vertrauensmangel, *-s, -mängel, m. (ec.)* lipsă de încredere.

Vertrauensmann, *-(e)s, -männer* și *-leute, m.* **1.** om de încredere. **2.** intermediar; acreditat, delegat.

Vertrauensmänner|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet, comisie a(l) acreditaților, a(l) împuterniciților.

Vertrauensmännerkörper, *-s, -, m.* corp acreditat.

Vertrauensmissbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* abuz de încredere.

Vertrauens|person, *-en, f.* persoană de încredere.

Vertrauens|posten, *-s, -, m.* post de încredere.

Vertrauensrat, *-(e)s, -räte, m.* v. Vertrauensmännerausschuss.

Vertrauensrätewahl, *-en, f.* alegere a corpului acreditaților, al împuterniciților.

Vertrauens|sache, *-n, f.* chestiune de încredere.

Vertrauens|schwund *m. sg.* pierdere a încrederii.

vertrauens|selig *adj.* prea încrezător, (prea) credul.

Vertrauens|seligkeit *f. sg.* fire prea încrezătoare; credulitate.

Vertrauens|stellung, *-en, f.* v. Vertrauensposten.

Vertrauensver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport, relație de încredere (reciprocă).

vertrauensvoll *adj.* plin de încredere; încrezător.

Vertrauensvotum [-vo-], *-s, -voten* (și *-vota*) *n.* vot de încredere.

vertrauenswürdig *adj.* demn de încredere.

vertrauern, *vertrauerte, vertrauert, vb. (h) tr. (în expr.)* **sein Leben ~** a-și petrece viața (numai) în tristețe; a o duce într-o jale.

vertraulich *adj.* și *adv.* **1.** familiar, intim. **2.** confidențial, secret; **~e Sitzung** ședință secretă; **streng ~** strict confidențial.

Vertraulichkeit, *-en, f.* **1.** intimitate, familiaritate; **sich** *(dat.)* **~en herausnehmen** a-și permite intimități. **2.** caracter confidențial.

verträumen, *verträumte, verträumt, vb. (h) tr.* a pierde ceva din lipsă de simț al realității; **sein Glück ~** a-și scăpa norocul visând; **sein Leben ~** a-și irosi viața visând cu ochii deschiși.

verträumt I. *part. trec.* de la verträumen. **II.** *adj.* visător; zăpăcit, aiurit.

vertraut *adj.* **1.** familiar, intim, apropiat; **ein ~ er Freund** un prieten intim; **mit jm. ~ sein** sau **mit jm. auf ~em Fuße stehen** sau **mit jm. ~ en Umgang pflegen** a fi în raporturi intime, a fi apropiat cu cineva. **2.** familiarizat, deprins; versat, cunoscător, rutinat; **sich mit etwas ~ machen** sau **mit etwas ~ werden** a se familiariza cu ceva. **3.** *(vân.)* blând.

Vertraute, *-n, -n (ein Vertrauter), m.* și *f.* confident(ă); prieten(ă) intim(ă).

Vertraut|heit, *-en, f.* **1.** intimitate, familiaritate. **2.** cunoaștere îndeaproape (a unei chestiuni sau a unui domeniu); experiență, rutină, deprindere; **~ zur See** obișnuință cu marea.

vertreiben, *vertrieb, vertrieben, vb. (h) tr.* **1.** a alunga, a izgoni, a goni; **den Feind aus dem Lande ~** a alunga dușmanul din țară; *(fig.)* **jm.** (sau **sich** la *dat.)* **die Zeit mit etwas ~** a-și (pe)trece timpul cu ceva; **jm. das Lachen ~** a face pe cineva să-i treacă pofta de râs; **jm. seine Faulheit ~** a vindeca pe cineva de lene; **den Durst ~** a astâmpăra setea. **2.** *(com.)* a vinde; a desface; a comercializa. **3.** *(arte)* a estompa; a nuanța.

Vertreiber, *-s, -, m. (com.)* comerciant de desfacere, de vânzare.

Vertreibpinsel, *-s, -, m.* pensulă de estompat, de nuanțat.

Vertreibung *f. sg.* **1.** alungare, izgonire; *(rel.)* **die ~ aus dem Paradies** izgonirea din rai. **2.** *(com.)* vânzare; desfacere.

vertretbar *adj.* care poate fi susținut; **eine solche Maßnahme ist nicht ~** o asemenea măsură nu se poate susține.

vertreten, *vertrat, vertreten (du vertrittst, er vertritt), vb. (h) tr.* **1.** a înlocui, a suplini; a ține locul (cuiva). **2.** a reprezenta; a susține, a apăra; **js. Sache vor Gericht ~** a reprezenta pe cineva în fața instanței; **js. Interessen ~** a reprezenta interesele cuiva; **einen Standpunkt ~** a reprezenta, a susține un punct de vedere; *(com.)* **eine Firma ~** a reprezenta o firmă. **3.** *(în expr.)* **jm. den Weg ~** a tăia, a bara drumul cuiva. **4.** a scâlcia, a deforma; **sie vertritt die Schuhe** își scâlciază pantofii; *(fig.)* **er hat die Kinderschuhe ~** a trecut de vârsta copilăriei. **5.** a scrânti, a luxa călcând greșit; **sich** (la *dat.)* **den Fuß ~** a-și scrânti piciorul; *(fam.)* **sich** (la *dat.)* **die Beine ~** a-și dezmorți picioarele plimbându-se, a face o plimbărică.

Vertreter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** locțiitor(-oare), suplinitor(-oare). **2.** (și *com.)* reprezentant(ă), agent(ă).

Vertreternetz, *-es, -e, n. (ec.)* rețea de agenți comerciali.

Vertreterprovision [-vi-], *-en, f. (ec.)* comision de reprezentare.

Vertreterschaft, *-en, f.* v. Vertretung **(II. 1)**.

Vertreter|spesen *pl.* taxe de reprezentant.

Vertreterversammlung, *-en, f.* adunare a reprezentanților.

Vertretung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** înlocuire, suplinire; **in ~ von...** în locul lui... **2.** reprezentare. **II. 1.** v. Vertretungskörper. **2.** *(com., pol. etc.)* reprezentanță, agenție, filială, sucursală.

Vertretungsbefugnis, *-se, f.* drept de reprezentanță.

vertretungsberechtigt *adj.* cu dreptul de a reprezenta.

Vertretungskörper, *-s, -, m.*, **Vertretungskörperschaft**, *-en, f.* corp reprezentativ.
Vertretungskosten *pl.* cheltuieli de reprezentare.
Vertretungsnorm, *-en, f.* normă de reprezentare.
Vertretungsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de reprezentare.
Vertretungs|system, *-s, -e, n.* sistem reprezentativ.
Vertretungs|stunde, *-n, f.* **1.** oră de suplinire. **2.** oră ţinută de un (profesor) suplinitor.
vertretungsweise *adv.* ca suplinitor, ca locţiitor; în calitate de suplinitor, de locţiitor.
Vertrieb, *-(e)s, m. sg. (com.)* vânzare, desfacere, difuzare, comercializare.
Vertriebene, *-n, -n (ein Vertriebener), m.* şi *f.* izgonit(ă); exilat(ă); expulzat(ă).
Vertriebs|abteilung, *-en, f. (com.)* secţie de vânzare; secţie de desfacere, serviciu comercial.
Vertriebs|einrichtung, *-en, f.* infrastructură de distribuţie.
Vertriebsförderung, *-en, f. (ec.)* operaţie promoţională.
Vertriebsgemeinkosten *pl. (ec.)* cheltuieli indirecte, de distribuţie.
Vertriebsgesellschaft, *-en, f. (com.)* asociaţie pentru difuzarea, vânzarea mărfurilor.
Vertriebskette, *-n, f.* lanţ de desfacere.
Vertriebskosten *pl. (ec.)* cheltuieli de desfacere.
Vertriebsleiter, *-s, -, m. (com.)* şef al secţiei comerciale (într-o întreprindere), şef de vânzări.
Vertriebsnetz, *-es, -e, n. (ec.)* reţea de desfacere.
Vertriebsrecht, *-(e)s, n. sg. (com).* drept, autorizaţie de vânzare; drept, autorizaţie de desfacere.
Vertriebs|stelle, *-n, f. (ec.)* loc de desfacere.
Vertriebsverfahren, *-s, -, n.* procedură de punere pe piaţă.
Vertriebsweg, *-(e)s, -e, m. (ec.)* cale de desfacere, de distribuire.
vertrimmen, *vertrimmte, vertrimmt, vb. (h) tr. (fam.)* a cotonogi, a bate zdravăn.
vertrinken, *vertrank, vertrunken, vb. (h) tr.* **1.** a cheltui pe băutură; **sein Geld** ~ a-şi bea banii. **2.** a petrece bând; **sein Leben** ~ a-şi prăpădi viaţa cu băutura.
vertrocknen, *vertrocknete, vertrocknet (du vertrocknest, er vertrocknet), vb. (s) intr.* a se usca, a seca; a se sfriji; ~ **lassen** a lăsa să se usuce.
vertrocknet I. *part. trec.* de la vertrocknen. **II.** *adj.* **1.** uscat, secat; sfrijit. **2.** *(fig.)* sec, fără suflet; incapabil de entuziasm.
Vertrocknung *f. sg.* uscare, secare.
vertrödeln, *vertrödelte, vertrödelt (ich vertröd(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a vinde la (târgul de) vechituri. **2.** *(fam.)* a vinde pe nimic; a arunca. **3.** *(fig., fam.)* a rătăci, a pierde; a irosi; **die Zeit** ~ a-şi pierde timpul cu nimicuri.
Vertröd(e)lung *f. sg.* **1.** vânzare la (târgul de) vechituri. **2.** *(fam.)* vânzare pe nimic. **3.** *(fig., fam.)* irosire, pierdere.
vertröpfeln, *vertröpfelte, vertröpfelt (ich vertröpf(e)le),* **vertropfen**, *vertropfte, vertropft, vb. (s) intr.* a pic(ur)a, a se scurge în picături.
vertrösten, *vertröstete, vertröstet (du vertröstest, er vertröstet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(mit)* a consola, a mângâia, a linişti (cu ceva). **2.** *(auf* cu *ac.)* a amâna, a duce cu vorba, a da nădejde pentru mai târziu, a amăgi cu nădejdi pentru mai târziu; **er hat ihn auf nächste Woche vertröstet** l-a amânat pe săptămâna viitoare. **II.** *refl. (mit)* a se consola, a se mângâia (cu ceva).
Vertröstung, *-en, f.* **1.** consolare, mângâiere. **2.** amânare.
vertrotteln, *vertrottelte, vertrottelt (ich vertrott(e)le), vb. (s) intr. (fam.)* a se prosti, a se idiotiza; a se ramoli.
vertrumpfen, *vertrumpfte, vertrumpft, vb. (h) tr.* şi *refl.* (şi *fig.)* a(-şi) juca atuurile.
vertrusten [-'trastən], *vertrustete, vertrustet (du vertrustest, er vertrustet), vb. (s) intr.* şi *(h) tr. (ec.)* a (se) organiza într-un trust, a (se) transforma în trust.
Vertrustung, *-en, f. (ec.)* transformare în trust.
vertüdern, *vertüderte, vertüdert, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a împleti. **2.** a încurca, a încâlci.
Vertuer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (fam.)* risipitor(-oare).
vertuerisch *adj.* risipitor; cu caracter de risipă.
vertun, *vertat, vertan, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a cheltui, a risipi; a irosi, a prăpădi; **das Geld ist vertan** banii au fost cheltuiţi, s-au terminat, s-au dus; **die Zeit mit Reden** ~ a irosi timpul trăncănind. **2.** a rătăci, a pierde. **3.** *(elv.)* a aşterne, a întinde. **4.** *(reg., impers.; în expr.)* **es mit jm.** ~ a se certa cu cineva. **II.** *refl. (fam.)* **1.** *(mit)* a se îndeletnici (cu ceva). **2.** a greşi; **sich beim Rechnen** ~ a greşi la socoteală.
vertünchen, *vertünchte, vertüncht, vb. (h) tr.* a acoperi spoind.
vertuscheln, *vertuschelte, vertuschelt (ich vertusch(e)le), vb. (h) tr.* a petrece şuşotind.
vertuschen, *vertuschte, vertuscht, vb. (h) tr.* a muşamaliza, a ascunde; a masca, a camufla.
Vertuschung *f. sg.* muşamalizare, ascundere, tăinuire; mascare, camuflare.
ver|übeln, *verübelte, verübelt (ich verüb(e)le), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a lua (cuiva ceva) în nume de rău.
ver|üben, *verübte, verübt, vb. (h) tr.* a săvârşi, a comite, a face; **ein Verbrechen** ~ a comite o crimă.
Ver|über, *-s, -, m.* autor (al unei crime, al unui delict).
Ver|übung *f. sg.* săvârşire, comitere.
ver|ulken, *verulkte, verulkt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a lua în râs, a lua peste picior; a-şi bate joc (de cineva). **2.** a păcăli (pe cineva).
ver|umlagen, *verumlagte, verumlagt, vb. (h) tr. (austr.)* a repartiza (cheltuieli, taxe etc.).
ver|um|ständen, *verumständete, verumständet (du verumständest, er verumständet),* **ver|um|ständlichen**, *verumständlichte, verumständlicht, vb. (h) tr. (elv.)* a complica, a face mai greu, mai dificil.
ver|un|ähnlichen, *verunähnlichte, verunähnlicht, vb. (h) tr.* a disimula; a camufla.
ver|un|ebnen, *verunebnete, verunebnet (du verunebnest, er verunebnet), vb. (h) tr.* a denivela.
ver|un|echten, *verunechtete, verunechtet (du verunechtest, er verunechtet), vb. (h) tr.* a falsifica (o sursă istorică).
ver|un|edeln, *verunedelte, verunedelt (ich veruned(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) înjosi, a (se) umili. **II.** *refl. (despre mine)* a se secătui.
ver|un|ehren, *verunehrte, verunehrt, vb. (h) tr.* **1.** a necinsti, a pângări, a profana. **2.** a dezonora.
Ver|un|ehrung, *-en, f.* **1.** necinstire, pângărire, profanare. **2.** dezonorare.
ver|un|einigen, *veruneinigte, veruneinigt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) dezbina; a (se) învrăjbi.
Ver|un|einigung, *-en, f.* dezbinare, vrajbă.
ver|unfallen, *verunfallte, verunfallt, vb. (s) intr. (elv.)* a suferi un accident.
ver|unglimpfen, *verunglimpfte, verunglimpft, vb. (h) tr.* **1.** a defăima, a calomnia; a discredita. **2.** a ofensa, a jigni.
Ver|unglimpfer, *-s, -, m.* calomniator, defăimător.
Ver|unglimpfung, *-en, f.* **1.** defăimare, calomnie; discreditare. **2.** ofensă, jignire.
ver|unglücken, *verunglückte, verunglückt, vb. (s) intr.* **1.** a pieri, a muri din cauza unui accident. **2.** a suferi un accident grav, a se nenoroci. **3.** *(fam.)* a nu izbuti, a nu reuşi, a ieşi pe dos.
ver|unglückt I. *part. trec.* de la verunglücken. **II.** *adj.* **1.** accidentat, distrus. **2.** mort din cauza unui accident. **3.** *(fam.)* nereuşit, ieşit pe dos.
Ver|unglückte, *-n, -n (ein Verunglückter), m.* şi *f.* accidentat(ă).
Ver|unglückung *f. sg.* **1.** accident grav. **2.** moarte prin accident. **3.** *(fam.)* nereuşită, eşec.
ver|unheiligen, *verunheiligte, verunheiligt, vb. (h) tr.* a profana, a pângări.
Ver|unheiligung, *-en, f.* profanare, pângărire.
ver|unklaren, *verunklarte, verunklart,* **ver|unklären**, *verunklärte, verunklärt, vb. (h) (elv.) tr.* a complica, a face mai neclar.
ver|unklärend *adj. (elv.)* producător de confuzii, de încurcături.
ver|unkrautet *adj.* năpădit de buruieni.
ver|unmöglichen, *verunmöglichte, verunmöglicht, vb. (h) tr. (elv.)* a face imposibil, a împiedica.
ver|unreinigen, *verunreinigte, verunreinigt, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) murdări, a (se) infecta, a (se) spurca, a (se) polua. **2.** *(fig.)* a spurca, a profana.
Ver|unreinigung, *-en, f.* **1.** murdărire, infectare, spurcare, poluare. **2.** *(fig.)* spurcare, profanare.
Ver|unreinigungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de poluare.
ver|unschicken, *verunschickte, verunschickt, vb. (h) tr. (elv.)* a se priva (de ceva), a pierde (ceva) din vina proprie.
ver|unsichern, *verunsicherte, verunsichert, vb. (h) tr.* a face nesigur; a dezorienta.
Ver|unsicherung, *-en, f.* aducere în stare de nesiguranţă; dezorientare.
ver|un|stalten, *verunstaltete, verunstaltet (du verunstaltest, er verunstaltet), vb. (h) tr.* a desfigura, a poci, a schimonosi, a sluţi.
Ver|un|staltung *f. sg.* desfigurare, pocire, schimonosire, sluţire.
ver|untreuen, *veruntreute, veruntreut, vb. (h) tr.* a delapida; a sustrage; a subtiliza.
Ver|untreuer, *-s, -, m.* persoană care înstrăinează un obiect încredinţat; delapidator.
Ver|untreu|ung, *-en, f.* înstrăinare a unui obiect încredinţat; delapidare, sustragere, fraudă; subtilizare.
ver|unzieren, *verunzierte, verunziert, vb. (h) tr.* a deranja (din punct de vedere estetic), a nu(-i) sta (cuiva) bine; a poci, a schimonosi.
Ver|unzierung *f. sg.* deranjare, nepotrivire (din punct de vedere estetic); pocire, schimonosire.
ver|urkunden, *verurkundete, verurkundet (du verurkundest, er verurkundet), vb. (h) tr. (elv.)* a întocmi, a emite un act de proprietate.
ver|ursachen, *verursachte, verursacht, vb. (h) tr.* a pricinui, a cauza, a produce, a determina, a provoca.
Ver|ursacher, *-s, -, m.* persoană care pricinuieşte, cauzează, produce, determină, provoacă (ceva).
Verursacherprinzip, *-s, -ien* [-ĭən], *n. (ec.)* principiul vinovatului.
Ver|ursachung *f. sg.* pricinuire.
ver|urteilen, *verurteilte, verurteilt, vb. (h) tr.* **1.** *(jur.)* a osândi, a condamna; **wegen Diebstahls** ~ a condamna pentru furt; **zum Tode** ~ a condamna la moarte. **2.** a condamna, a dezaproba, a veşteji.
Ver|urteilte, *-n, -n (ein Verurteilter), m.* şi *f.* condamnat(ă).
Ver|urteilung, *-en, f.* **1.** osândire, condamnare; ~ **in Abwesenheit** condamnare în contumacie. **2.** condamnare, dezaprobare, veştejire.
ver|uzen, *veruzte, veruzt (du, er veruzt), vb. (h) tr.* v. veralbern.
Verve ['vɛrvə] *f. sg.* vervă.
vervielfachen, *vervielfachte, vervielfacht, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) înmulţi, a (se) mări, a spori, a creşte. **II.** *tr. (mat.)* a înmulţi, a multiplica.
Vervielfachen, *-s, n. sg. (mat.)* înmulţire.
Vervielfachung, *-en, f.* **1.** înmulţire, sporire, mărire. **2.** *(mat.)* înmulţire, multiplicare.
vervielfältigen, *vervielfältigte, vervielfältigt, vb. (h)* **I.** *tr.* a multiplica (scrieri); *(inform.)* **Disketten** ~ a multiplica dischete; **Dateien** ~ a multiplica fişiere; a reproduce. **II.** *tr.* şi *refl.* v. vervielfachen **(I)**.
Vervielfältiger, *-s, -, m.* v. Vervielfältigungsapparat.
Vervielfältigung, *-en, f.* **1.** multiplicare, reproducere. **2.** v. Vervielfachung **(1)**.
Vervielfältigungs|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de multiplicat, de reprodus; multiplicator.
Vervielfältigungs|papier, *-s, n. sg.* hârtie de multiplicat.
Vervielfältigungsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de a multiplica, de a reproduce (scrieri).
Vervielfältigungsverfahren, *-s, -, n.* procedeu de multiplicare.
Vervielfältigungszahlwort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* numeral multiplicativ.
vervierfachen, *vervierfachte, vervierfacht, vb. (h) tr.* a împătri, a înmulţi de patru ori.
vervolks|tümlichen, *vervolkstümlichte, vervolkstümlicht, vb. (h) tr.* a face popular.
vervollkommlich *adj.* v. vervollkommnungsfähig.
vervollkommnen, *vervollkommnete, vervollkommnet (du vervollkommnest, er vervollkommnet), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) perfecţiona, a (se) desăvârşi. **II.** *tr. (tehn.)* a finisa.
Vervollkommner, *-s, -, m.* **1.** persoană care perfecţionează. **2.** *(tehn.)* finisor.
Vervollkommnung, *-en, f.* **1.** perfecţionare, desăvârşire. **2.** *(tehn.)* finisare.
vervollkommnungsfähig *adj.* perfectibil, capabil de a se desăvârşi.
Vervollkommnungsfähigkeit *f. sg.* perfectibilitate, capacitate de a se desăvârşi.
vervoll|ständigen, *vervollständigte, vervollständigt, vb. (h) tr.* a completa, a întregi.
Vervoll|ständigung, *-en, f.* completare, întregire.
verw. *presc.* de la verwitwet văduv(ă).
Verw. *presc.* de la **a)** Verweis trimitere; **b)** Verwalter administrator.
verwachen, *verwachte, verwacht, vb. (h) tr. (în expr.)* **die Nacht** ~ a petrece noaptea veghind, a veghea, a nu dormi toată noaptea.
verwachsen[1], *verwuchs, verwachsen (du, er verwächst), vb.* **I.** *intr. (s)* a se uni strâns, a se împreuna, a creşte împreună cu ceva, a se lega de ceva. **II.** *intr. (s)* şi *refl. (h)* **1.** *(despre*

răni, leziuni) a se închide, a se cicatriza, a se vindeca. **2.** a crește strâmb, diform, a se deforma, a se strâmba, a se gârbovi, a se cocoșa. **III.** *tr. (h)* **1.** a face să se vindece, să se cicatrizeze, să se închidă, să dispară; **den Schaden verwächst der Baum wieder** are să crească copacul și are să repare stricăciunea. **2.** a depăși crescând dimensiunea (unui lucru); **er hat die Kleider** ~ a crescut și hainele i-au rămas prea mici.

verwachsen[2] **I.** *part. trec.* de la verwachsen[1]. **II.** *adj.* **1.** concrescut; strâns unit, strâns legat. **2.** acoperit; **das Grab ist mit Gras** ~ mormântul e acoperit de iarbă, peste mormânt a crescut iarbă. **3.** diform, gârbovit, cocoșat, strâmb.

verwachsenblumenblättrig *adj. (bot.)* cu petale concrescute.

Verwachsenblumenblättrige *pl. (bot.)* sinpetale, plante cu petale concrescute *(Sympetalae)*.

Verwachsenheit *f. sg.*, **Verwachsensein**, *-s, n. sg.* **1.** concreștere, unire, legătură strânsă. **2.** deformație.

Verwachsung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** împreunare, unire strânsă. **2.** strâmbare, deformare, cocoșare. **II.** deformație, cocoașă.

verwackeln, *verwackelte, verwackelt (ich verwack(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a deranja din loc, a mișca din poziția bună; *(fot.)* **das Bild** ~ a mișca poza. **2.** *(pop.)* a bate, a trage (cuiva) o bătaie.

verwagen, *verwog, verwogen, vb. (h) refl. (înv.)* a îndrăzni, a cuteza, a se încumeta.

verwägen, *verwog, verwogen* (și *verwägte, verwägt*), *vb. (h)* **I.** *tr.* a măsura, a cântări. **II.** *refl.* a greși la cântar.

verwählen, *verwählte, verwählt, vb. (h) refl.* a greși, a forma greșit numărul (de telefon).

Verwahr, *-s, -e, m. (în expr.)* **in ~ geben** (sau **nehmen**) a da (sau a lua) în pază, în păstrare.

verwahren, *verwahrte, verwahrt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a păstra, a pune sub pază; **jm. Geld zu ~ geben** a da cuiva bani în păstrare; **das Geld im Geldschrank** ~ a păstra, a închide bani în casa de bani. **2.** a apăra, a feri (de...); **seine Rechte** ~ a-și apăra, a-și susține drepturile. **II.** *refl.* **1.** a se feri. **2.** a protesta; **er verwahrt sich gegen die Anschuldigung** protestează împotriva acuzării.

Verwahrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care păstrează, care are în păstrare sau în pază ceva, consignatar, depozitar.

verwahrlosen, *verwahrloste, verwahrlost (du, er verwahrlost), vb.* **I.** *intr. (s)* a decădea, a deveni dezordonat, neglijent. **II.** *tr. (h)* a neglija.

verwahrlost I. *part. trec.* de la verwahrlosen. **II.** *adj.* decăzut, neglijent, dezordonat, neîngrijit.

Verwahrlosung *f. sg.* decădere; neglijare; neglijență.

Verwahrsam, *-s, -e, m.* **1.** v. Verwahrung **(1, 2)**. **2.** arest.

Verwahrung *f. sg.* **1.** păstrare, depozitare (în seif); pază; **in ~ geben** (sau **nehmen**) a da (sau a lua) în păstrare. **2.** protest; **gegen etwas ~ einlegen** a protesta împotriva unui lucru.

Verwahrungsgeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* operație de depozitare.

Verwahrungshaft, *-en, f. (jur.)* prevenție, arest preventiv.

Verwahrungsmittel, *-s, -, n.* prezervativ.

Verwahrungs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de păstrare.

verwaisen, *verwaiste, verwaist (du, er verwaist), vb.* **I.** *intr. (s)* a rămâne orfan. **II.** *tr. (h)* a face să rămână orfan, a-(i) ucide (cuiva) părinții.

verwaist I. *part. trec.* de la verwaisen. **II.** *adj.* **1.** orfan. **2.** *(fig.)* deposedat. **3.** *(fig.)* părăsit, singur, fără sprijin.

Verwaisung *f. sg.* pierdere a părinților.

verwalken, *verwalkte, verwalkt, vb. (h) tr. (fam.)* a bate, a trage (cuiva) o bătaie bună.

verwalten, *verwaltete, verwaltet (du verwaltest, er verwaltet), vb. (h) tr.* a administra; **ein Gut** ~ a administra o moșie; **das Hauswesen** ~ a conduce gospodăria; **ein Amt** ~ a îndeplini o funcție; *(inform.)* **eine Web-Site** ~ a administra un site Web.

Verwalter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* administrator(-oare); **treuhänderischer** ~ administrator fiduciar.

Verwaltung, *-en, f.* **1.** *sg.* administrare. **2.** administrație, gestiune, gestionare; **öffentliche** ~ administrație publică; **örtliche** ~ administrație locală.

Verwaltungs|abteilung, *-en, f.* secție administrativă.

Verwaltungs|akademie, *-n, f.* școală superioară de administrație.

Verwaltungs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* **1.** funcție administrativă. **2.** administrație.

Verwaltungs|ange|stellte, *-n, -n (ein Verwaltungsangestellter), m.* și *f.* funcționar(ă) de administrație.

Verwaltungs|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat administrativ.

Verwaltungs|arbeit, *-en, f.* **1.** muncă de administrație publică. **2.** muncă administrativă.

Verwaltungs|aufgaben *pl.* sacini administrative.

Verwaltungs|aufwendungen *pl. (ec.)* cheltuieli administrative.

Verwaltungs|ausgaben *pl.* cheltuieli administrative.

Verwaltungs|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet de conducere; consiliu de administrație.

Verwaltungsbau, *- (e)s, -ten,* m. v. Verwaltungsgebäude.

Verwaltungsbe|amte, *-n, -n (ein Verwaltungsbeamter), m.* funcționar administrativ.

Verwaltungsbe|hörde, *-n, f.* autoritate administrativă, publică.

Verwaltungsbetrieb, *-(e)s, -e, n.* instituție administrativă.

Verwaltungsbetriebsgruppe, *-n, f.* grup de instituții administrative.

Verwaltungsbezirk, *-(e)s, -e, m.* district, raion, ocol; cerc, plasă.

Verwaltungsbuchführung, *-en, f.* contabilitate administrativă.

Verwaltungsdienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu administrativ.

Verwaltungs|einheit, *-en, f.* unitate administrativă.

Verwaltungs|einrichtung, *-en, f.* instituție administrativă.

Verwaltungs|entscheidung, *-en, f.* decizie administrativă.

Verwaltungs|erleichterungen *pl.* facilități administrative.

Verwaltungsfach, *-(e)s, -fächer, n.* v. Verwaltungszweig.

Verwaltungsfunktion, *-en, f.* funcție administrativă.

Verwaltungsgebäude, *-s, -, n.* **1.** clădire, local a(l) administrației. **2.** clădire publică.

Verwaltungsgebühr, *-en, f.* taxă administrativă.

Verwaltungsgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* contencios administrativ, instanță administrativă.

Verwaltungsgerichtsbarkeit *f. sg. (jur.)* competență administrativă.

Verwaltungsgerichtshof, *-(e)s, -höfe, m.* instanță de contencios administrativ.

Verwaltungs|instanz, *-en, f.* instanță administrativă.

Verwaltungsjahr, *-(e)s, -e, n.* an administrativ.

Verwaltungskanzlei, *-en, f.* birou administrativ.

Verwaltungskommission, *-en, f.* v. Verwaltungsausschuss.

Verwaltungskosten *pl.* cheltuieli administrative.

Verwaltungskram, *-(e)s, m. sg. (fam., peior.)* treburi mărunte de administrație.

Verwaltungslehrgang, *-(e)s, -gänge, m.* curs de administrație publică.

Verwaltungsleiter, *-s, -, m.* șef al administrației.

verwaltungsmäßig *adj.* administrativ, privind administrația.

Verwaltungsmaßnahme, *-n, f.* măsură administrativă.

Verwaltungsmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru în administrație.

Verwaltungs|offizier, *-s, -e, m.* ofițer de administrație.

Verwaltungs|organ, *-s, -e, n.* organ administrativ.

Verwaltungs|pflege *f. sg.* v. Verwaltungsgerichtsbarkeit.

Verwaltungsrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consiliu administrativ. **2.** consilier, membru în consiliul administrativ.

Verwaltungsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept administrativ.

Verwaltungsrichter, *-s, -, m. (jur.)* judecător administrativ.

Verwaltungs|schule, *-n, f.* școală de administrație.

Verwaltungs|sitz, *-es, -e, m.* **1.** centrală de întreprindere. **2.** sediu al administrației.

Verwaltungs|stelle, *-n, f.* autoritate administrativă.

Verwaltungs|streitverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură în acțiune de contencios administrativ, litigiu administrativ.

Verwaltungs|system, *-s, -e, n.* sistem de administrație publică.

Verwaltungs|tätigkeit, *-en, f.* activitate administrativă.

Verwaltungs|technik, *-en, f.* tehnică administrativă.

verwaltungs|technisch *adj.* de tehnica administrației.

Verwaltungsvorschriften *pl. (ec.)* proceduri administrative.

Verwaltungsweg, *-(e)s, m. sg.* cale administrativă; *(în expr.)* **auf dem ~e** pe cale administrativă.

Verwaltungswesen, *-s, n. sg.* administrație publică.

Verwaltungswissenschaft *f. sg.* științe administrative.

Verwaltungszweig, *-(e)s, -e, m.* ramură de administrație, sector administrativ.

Verwalzen, *-s, n. sg. (tipogr.)* tipărire greșită.

verwamsen, *verwamste, verwamst (du, er verwamst), vb. (h) tr. (pop.)* a bate, a trage (cuiva) o bătaie.

verwandelbar *adj.* **1.** transformabil. **2.** *(jur.)* comutabil.

Verwandelbarkeit *f. sg.* **1.** transformabilitate. **2.** *(jur.)* comutabilitate.

verwandeln, *verwandelte, verwandelt (ich verwand(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl. (in* cu *ac., zu)* a (se) transforma, a (se) schimba, a (se) preface, a (se) preschimba (în); *(teatru)* **die Szene** ~ a schimba scena; **sich in etwas** ~ a se preface în ceva. **II.** *tr.* **1.** *(jur.)* a comuta (o sentință). **2.** *(mat.)* a reduce (o fracție). **3.** *(chim.)* a transforma.

Verwandlung, *-en, f.* **1.** transformare, schimbare, prefacere. **2.** *(jur.)* comutare (a unei pedepse). **3.** *(mat.)* reducere. **4.** *(chim.)* transformare.

Verwandlungskünstler, *-s, -, m.* scamator, iluzionist.

verwandt I. *part. trec.* de la verwenden. **II.** *adj.* **1.** înrudit; **sie sind weitläufig (miteinander)** ~ sunt rude de departe; **jm.** sau **mit jm. ~ sein** a fi rudă, a fi înrudit cu cineva. **2.** *(reg.)* **jm. mit etwas ~ sein** a-i fi dator cuiva ceva. **3.** *(fig.)* înrudit, asemănător, apropiat; **~e Sprachen** limbi înrudite; **~e Begriffe** noțiuni apropiate, înrudite.

Verwandte, *-n, -n (ein Verwandter), m.* și *f.* rudă.

Verwandtenbesuch, *-(e)s, -e, m.* **1.** vizită la rude. **2.** vizită de rude.

Verwandtschaft, *-en, f.* **1.** înrudire, rudenie; **ei was, ~!** frate, frate, dar brânza-i pe bani! *(chim.)* **chemische** ~ înrudire chimică. **2.** *sg.* rude, rubedenii.

verwandtschaftlich *adj.* de rude, de rudenie; ca între rubedenii.

Verwandtschaftsbande *pl. (poet.)* legături de rudenie.

Verwandtschaftsbegriff, *-(e)s, -e, m.* noțiune referitoare la rudenie.

Verwandtschaftsbesuch, *-(e)s, -e, m.* v. Verwandtenbesuch.

Verwandtschaftsbeziehungen *pl.* relații, legături de rudenie.

Verwandtschaftsbund, *-(e)s, m. sg.* legătură de rudenie.

Verwandtschaftsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de rudenie, de înrudire.

Verwandtschaftslinie [-niə], *-n, f.* ramură, linie de rudenie, de înrudire.

Verwandtschaftsver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport, relație de rudenie.

Verwandt|sein, *-s, n. sg.* v. Verwandtschaft **(1)**.

verwanzen, *verwanzte, verwanzt (du, er verwanzt), vb.* **I.** *(s) intr.* a se umple de ploșnițe. **II.** *(h) tr. (jargon)* a monta microfoane secrete.

verwanzt I. *part. trec.* de la verwanzen. **II.** *adj.* plin de ploșnițe.

verwarnen, *verwarnte, verwarnt, vb. (h) tr.* a avertiza; a admonesta.

Verwarnung, *-en, f.* avertisment, admonestare.

verwarten, *verwartete, verwartet, vb. (h) tr.* a pierde așteptând.

verwaschen[1], *verwusch, verwaschen (du verwäschst, er verwäscht), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a consuma la spălat; **viel Seife** ~ a consuma mult săpun. **2.** a șterge, a scoate spălând; a spăla; **Flecke** ~ a scoate petele la spălat. **3.** a spălăci. **II.** *refl.* **1.** a ieși la spălat; **Tintenflecke ~ sich schwer** petele de cerneală ies greu la spălat. **2.** a se spălăci, a ieși la spălat, a se decolora; **diese Farben ~ sich leicht** aceste culori ies ușor la spălat.

verwaschen[2] **I.** *part. trec.* de la verwaschen[1]. **II.** *adj.* **1.** spălăcit, decolorat. **2.** *(fig.)* vag, șters; nelămurit.

Verwaschenheit *f. sg.* **1.** decolorare. **2.** *(fig.)* caracter nelămurit, vag (al unei situații).

Verwaschung *f. sg.* ștergere, decolorare, spălăcire.

verwässern, *verwässerte, verwässert, vb. (h) tr.* **1.** a dilua, a subția cu apă. **2.** *(fig.)* a face searbăd, a slăbi efectul (unui lucru), a banaliza, a dilua.

Verwässerung *f. sg.* **1.** diluare cu apă. **2.** *(fig.)* banalizare.

verweben *vb. (h)* **A.** *(verwebte, verwebt)* **I.** *tr.* a folosi, a întrebuința, a consuma la țesut. **II.** *refl.* a greși, a face o greșeală la țesut. **B.** *(verwebte, verwebt* și *verwob, verwoben) tr.* **1.** a țese împreună, a întrețese. **2.** a împleti. **C.** *(verwob, verwoben) tr. (fig.)* a combina, a înlănțui, a lega, a uni, a împleti.

Verwebung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** întrețesere. **2.** *(fig.)* împletire, înlănțuire. **II.** greșeală, defect în țesătură.

verwechselbar *adj.* confundabil.

verwechseln, *verwechselte, verwechselt (ich verwechs(e)le), vb. (h) tr.* a confunda, a schimba din greşeală; **sie haben ihre Hüte verwechselt** şi-au schimbat din greşeală pălăriile; **ich habe ihn mit seinem Bruder verwechselt** l-am confundat cu fratele său; *(inform.)* **eine Diskette** ~ a confunda o dischetă.
Verwechseln, *-s, n. sg.* confundare, confuzie; **sie sehen sich zum ~ ähnlich** seamănă ca două picături de apă.
Verwechs(e)lung, *-en, f.* **1.** confundare, confuzie, eroare. **2.** *(muz.; în expr.)* **enharmonische** ~ enarmonie.
verwedeln, *verwedelte, verwedelt (ich verwed(e)le), vb. (h) tr. (elv.)* a şterge, a face invizibil.
verwegen[1], *verwog, verwogen, vb. (h) refl.* v. verwägen.
verwegen[2] *adj.* **1.** îndrăzneţ, cutezător, temerar. **2.** obraznic.
Verwegenheit, *-en, f.* **1.** îndrăzneală, cutezanţă, temeritate. **2.** obrăznicie.
verwehen, *verwehte, verweht, vb.* **I.** *tr. (h) (despre vânt)* **1.** a lua cu sine, a duce; a împrăştia; a şterge, a mătura; **der Wind hat die Spuren im Sande verweht** vântul a şters urmele din nisip. **2.** a acoperi; a troieni. **3.** *(fig.)* a şterge, a face să dispară. **II.** *intr. (s)* a se împrăştia, a dispărea.
verwehren, *verwehrte, verwehrt, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a opri, a împiedica (pe cineva de la ceva); a interzice (cuiva ceva).
Verwehrung, *-en, f.* oprelişte, interzicere, interdicţie.
Verwehung, *-en, f.* troienire; troian.
verweiblichen, *verweiblichte, verweiblicht, vb. (h) tr. (biol.)* a feminiza.
Verweiblichung *f. sg. (biol.)* feminizare.
verweichen, *verweichte, verweicht, vb. (h) tr.* şi *(s) intr.* a (se) uda, a (se) muia, a (se) îmbiba.
verweichlichen, *verweichlichte, verweichlicht, vb. (h) tr.* şi *refl.* şi *(s) intr.* a (se) moleşi, a deveni mai puţin rezistent.
Verweichlichung *f. sg.* moleşire, moleşeală; pierdere a rezistenţei.
Verweigerer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care refuză să se supună cerinţelor societăţii.
verweigern, *verweigerte, verweigert, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a refuza (cuiva ceva); **jede Antwort** ~ a refuza orice răspuns; **ich verweigere ihm den Gehorsam** refuz să-l ascult; **er kann ihr nichts** ~ el nu e în stare să-i refuze nimic.
Verweigerung, *-en, f.* **1.** *sg.* refuzare. **2.** refuz.
Verweigerungsfall, *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **im** ~ în caz de refuz.
Verweildauer *f. sg.* durată a şederii, a rămânerii.
verweilen, *verweilte, verweilt, vb. (h)* **I.** *intr.* a zăbovi, a rămâne; a (mai) sta, a întârzia; **bei einer Arbeit** ~ a zăbovi cu un lucru, a-şi petrece mai mult timp cu un lucru. **II.** *refl. (reg.)* a zăbovi, a întârzia, a sta uitat. **III.** *tr. (reg.)* a opri, a forţa, a convinge să stea, să rămână (pe loc).
Verweilzeit, *-en, f.* timp de şedere, de rămânere.
verweinen, *verweinte, verweint, vb. (h) tr.* **1.** a trece, a petrece plângând; **sein Leben** ~ a-şi petrece viaţa plângând. **2.** *(în expr.)* **sich** *(dat.)* **die Augen** ~ a-şi prăpădi ochii din cap plângând; **Tränen** ~ a vărsa lacrimi; **seinen Kummer** ~ a-şi uşura durerea plângând.
verweint I. *part. trec.* de la verweinen. **II.** *adj.* plâns, desfigurat de plâns.
Verweis, *-es, -e, m.* **1.** mustrare, observaţie, dojană; **jm. einen ~ erteilen (sau geben)** a mustra pe cineva, a face cuiva observaţii. **2.** avertisment. **3.** trimitere; indiciu, indicaţie, îndrumare.
verweisen, *verwies, verwiesen (du, er verweist), vb. (h) tr.* **1.** a mustra, a dojeni, a(-i) face (cuiva) observaţii; **jn. zur Ordnung** ~ a chema pe cineva la ordine; **jm. seine Frechheit** ~ a mustra pe cineva pentru obrăznicia lui. **2.** *(an, auf,* cu *ac.)* a trimite, a îndrepta (spre ...). **3.** a elimina; a alunga, a izgoni; **jn. des Landes (sau aus dem Lande)** ~ a exila pe cineva; **aus der Schule** ~ a elimina din şcoală.
Verweisung, *-en, f.* **1.** trimitere, îndrumare, îndreptare. **2.** eliminare, izgonire, exilare, expulzare.
Verweisungszeichen, *-s, -, n.* semn, număr de referinţă.
verwelken, *verwelkte, verwelkt, vb. (s) intr.* **1.** a se veşteji, a se ofili. **2.** *(fig.)* a îmbătrâni.
verwelkt I. *part. trec.* de la verwelken. **II.** *adj.* **1.** veştejit, ofilit. **2.** *(fig.)* îmbătrânit.
verwelschen, *verwelschte, verwelscht, vb. (h) tr.* şi *(s) intr.* a (se) italieniza, a (se) franţuzi.
verweltlichen, *verweltlichte, verweltlicht, vb.* **I.** *tr. (h) (pol.)* a seculariza, a laiciza. **II.** *tr. (h)* şi *intr. (s)* **1.** a (se) laiciza. **2.** *(fig., fam.)* a deveni monden; a deveni frivol.
Verweltlichung, *-en, f.* **1.** *(pol.)* secularizare. **2.** laicizare.
verwendbar *adj.* **1.** utilizabil. **2.** aplicabil.
Verwendbarkeit *f. sg.* **1.** caracter utilizabil. **2.** aplicabilitate.
verwenden, *verwendete, verwendet* (sau *verwandte, verwandt) (du verwendest, er veewendet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a întrebuinţa, a folosi, a utiliza; **gut** ~ a utiliza bine; **jn. (bei einer Arbeit)** ~ a folosi pe cineva (la o muncă); **der Betrieb verwendet viele Arbeiter** întreprinderea utilizează mulţi muncitori; *(inform.)* **einen Befehl** ~ a utiliza o comandă; **einen Packer** ~ a utiliza un compactor; **zu (sau für) etwas** ~ a întrebuinţa, a utiliza la (sau pentru) ceva. **2.** *(auf* cu *ac.)* a întrebuinţa, a cheltui, a consuma pe (sau pentru) ceva. **3.** a întoarce (în altă parte); **er verwandte kein Auge (sau keinen Blick) von ihr** nu şi-a dezlipit ochii de pe ea. **II.** *refl. (în expr.)* **sich für jn. (sau zugunsten js.)** ~ a interveni pentru cineva, în favoarea cuiva.
Verwender, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* utilizator(-oare).
Verwendung, *-en, f.* **1.** întrebuinţare, utilizare, folosire; **~ finden, zur ~ kommen** a-şi găsi întrebuinţarea, a fi folosit. **2.** intervenţie; **auf seine ~ hin** în urma intervenţiei sale.
Verwendungs|ausweis, *-es, -e, m.* justificare de utilizare.
Verwendungsbereich, *-(e)s, -e, m.* domeniu de aplicare.
Verwendungsbeschränkung, *-en, f.* limitare, restricţie, reducere a utilizării.
verwendungsfähig *adj.* aplicabil, utilizabil.
Verwendungsmöglichkeit, *-en, f.* **1.** v. Verwendbarkeit. **2.** posibilitate de angajare.
verwerfen, *verwarf, verworfen (du verwirfst, er verwirft), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a arunca, a împrăştia; a rătăci, a pierde; **wo habe ich meine Handschuhe verworfen?** unde mi-am rătăcit mănuşile? **2.** a respinge, a nu primi, a recuza (un magistrat); a repudia: **einen Gedanken** ~ a respinge o idee; *(jur.)* **die Berufung wurde verworfen** recursul a fost respins; **zu ~!** se respinge! **3.** *(bis.)* a condamna, a dezaproba. **4.** a scrânti aruncând (ceva); **ich habe meinen Arm verworfen** aruncând mi-am scrântit braţul. **II.** *intr. (despre animale)* a lepăda, a avorta. **III.** *refl.* **1.** *(despre obiecte de lemn)* a se strâmba. **2.** *(mil.: despre afet)* a se uza. **3.** *(geol.)* a se disloca. **4.** a da greşit (la jocul de cărţi). **5.** *(bot.; despre copaci)* a da rădăcină.
verwerflich *adj.* inacceptabil, condamnabil, reprobabil.
Verwerflichkeit *f. sg.* caracter inacceptabil, condamnabil, reprobabil.
Verwerfung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** respingere, repudiere. **2.** strâmbare. **3.** *(bis.)* condamnare, dezaprobare. **II.** *(geol.)* falie.
Verwerfungsgrund, *-(e)s, -gründe, m. (jur.)* motiv al respingerii, al recuzării.
Verwendungslinie [-niə], *-n, f. (geol.)* linie de falie.
Verwerfungs|spalte, *-n, f. (geol.)* crăpătură a unei falii.
verwertbar *adj.* **1.** valorificabil. **2.** care poate fi folosit, utilizabil.
Verwertbarkeit *f. sg.* **1.** posibilitate de valorificare. **2.** calitatea de a putea fi utilizat, folosit.
verwerten, *verwertete, verwertet (du verwertest, er verwertet), vb. (h) tr.* **1.** a valorifica. **2.** a întrebuinţa, a utiliza, a folosi, a trage folos (din...).
Verwerter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* utilizator(-oare), valorificator(-oare).
Verwertung, *-en, f.* **1.** valorificare. **2.** utilizare, întrebuinţare, folosire; **ich habe keine ~ dafür** n-am ce să fac cu aceasta; aceasta nu-mi foloseşte, nu-mi serveşte la nimic.
Verwertungsbedingungen *pl. (ec.)* condiţii de punere în valoare (a unui capital).
Verwertungsbedürfnis, *-ses, -se, n. (ec.)* necesitate de valorificare.
Verwertungsgesellschaft, *-en, f.* **1.** societate de reciclare. **2.** societate de protecţie a drepturilor de autor şi editoriale.
Verwertungsgrad, *-(e)s, -e, m. (ec.)* grad de valorificare.
Verwertungskraft *f. sg. (ec.)* putere de valorificare.
Verwertungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de valorificare.
Verwertungs|prozess, *-es, -e, m. (ec.)* proces de valorificare; ~ **des Kapitals** proces de valorificare a capitalului.
Verwertungsver|hältnisse *pl. (ec.)* relaţii, condiţii de valorificare.
verwesen, *verweste, verwest (du, er verwest), vb.* **I.** *intr. (s)* a putrezi, a se descompune. **II.** *tr. (h) (înv.)* a administra; a conduce, a guverna.
Verweser, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** *(înv.)* administrator; locţiitor. **2.** *(pol.)* regent. **3.** *(bis.)* vicar.
verweslich *adj.* putrefiabil, supus putrezirii.
Verweslichkeit *f. sg.* însuşirea de a fi supus putrefacţiei.
verwestlichen, *verwestlichte, verwestlicht, vb. (s) intr.* a se occidentaliza.
Verwestlichung *f. sg.* occidentalizare.
Verwesung, *-en, f.* **1.** administraţie. **2.** *sg.* putrefacţie, descompunere, putrezire.
Verwesungs|erscheinung, *-en, f.* **1.** fenomen de putrefacţie, de descompunere. **2.** *pl. (pol.)* fenomene de descompunere.
Verwesungsgeruch, *-(e)s, m. sg.* miros de putregai, de hoit.
Verwesungs|pflanzen *pl. (bot.)* saprofite.
Verwesungs|produkt, *-(e)s, -e, n.* produs al putrefacţiei, al descompunerii.
Verwesungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de descompunere, de putrefacţie.
verwetten, *verwettete, verwettet (du verwettest, er verwettet), vb. (h) tr.* **1.** a pierde la rămăşag, la pariu. **2.** a pune în joc la rămăşag, la pariu; a paria (pe ceva).
verwettern, *verwetterte, verwettert, vb.* **I.** *intr. (s)* v. verwittern. **II.** *tr. (h)* a blestema, a înjura.
verwettert I. *part. trec.* de la verwettern. **II.** *adj.* v. verwittert **(II).**
verwichen *adj. (înv.)* trecut; **~es Jahr** anul trecut.
verwichsen, *verwichste, verwichst (du, er verwichst), vb. (h) tr.* **1.** a consuma la lustruit. **2.** *(fam.)* a trage (cuiva) o mamă de bătaie. **3.** *(fam.)* a cheltui la chefuri, a toca (bani etc.).
verwickeln, *verwickelte, verwickelt (ich verwick(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* **1.** a (se) încurca, a (se) încâlci, a (se) întortochea. **2.** *(fig.)* a (se) complica, a (se) încurca. **II.** *tr. (fig.; in* cu *ac.)* a amesteca, a încurca, a implica (în...).
verwickelt I. *part. trec.* de la verwickeln. **II.** *adj.* **1.** încurcat, încâlcit, întortocheat. **2.** *(fig.)* încurcat, amestecat, implicat (în ...).
Verwick(e)lung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** încurcare, încâlcire, întortochere. **2.** *(fig.)* complicare. **3.** *(fig.)* amestecare, implicare. **II. 1.** *(fig.)* încurcătură, complicaţie. **2.** *(teatru)* conflict.
verwiegen, *verwog, verwogen, vb. (h) tr.* v. verwägen[1].
verwildern, *verwilderte, verwildert, vb. (s) intr.* **1.** a se sălbătici; ~ **lassen** a lăsa în paragină; a neglija, a nu îngriji. **2.** *(fig.)* a se sălbătici; a degenera.
verwildert I. *part. trec.* de la verwildern. **II.** *adj.* sălbăticit.
Verwilderung *f. sg.* **1.** sălbăticire, părăginire. **2.** *(fig.)* sălbăticire.
verwilligen, *verwilligte, verwilligt, vb. (h) tr.* a îngădui; a acorda.
verwinden, *verwand, verwunden (du verwindest, er verwindet), vb. (h) tr.* **1.** a uita (de ceva neplăcut), a depăşi (ceva neplăcut), a se vindeca; **einen Verlust** ~ a trece peste o pierdere; **eine Beleidigung** ~ a uita, a ierta o jignire. **2.** *(tehn.)* a torsiona.
Verwindeprobe, *-n, f. (tehn.)* încercare la torsiune, la răsucire.
Verwindung, *-en, f.* **1.** *sg.* uitare, vindecare. **2.** *(tehn.)* torsionare. **3.** *(av.)* aripioară.
verwindungsfest, verwindungs|steif *adj. (tehn.)* rezistent la torsionare.
verwinkelt *adj.* întortocheat; cu multe colţuri.
Verwink(e)lung, *-en, f.* **1.** întortocheală, ăncurcătură. **2.** *pl.* locuri întortocheate, labirintice.
verwirbeln, *verwirbelte, verwirbelt (ich verwirb(e)le), vb. (h) tr.* a învolbura.
verwirbelt I. *part. trec.* de la verwirbeln. **II.** *adj. (fiz.)* turbulent.
verwirken, *verwirkte, verwirkt, vb. (h) tr.* a pierde (din vina proprie); **sein Leben** ~ a-şi pierde dreptul la viaţă.
verwirklichen, *verwirklichte, verwirklicht, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) înfăptui, a (se) realiza, a (se) împlini.
Verwirklichung, *-en, f.* înfăptuire, realizare, împlinire.
Verwirklichungsbedingung, *-en, f.* condiţie de înfăptuire, de realizare.
Verwirklichungsform, *-en, f.* formă de înfăptuire, de realizare.
Verwirkung, *-en, f. sg.* pierdere; **durch die ~ seiner Rechte** prin pierderea drepturilor sale, devenind nedemn de drepturile sale.
verwirren, *verwirrte, verwirrt, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) încurca, a (se) încâlci. **2.** *(fig.)* a (se) încurca, a (se) zăpăci.
verwirrt I. *part. trec.* de la verwirren. **II.** *adj.* **1.** încurcat, încâlcit. **2.** *(fig.)* încurcat, zăpăcit; confuz; ~ **machen** a zăpăci, a încurca.
Verwirrt|heit *f. sg.* caracter confuz, încurcat, încâlcit.

Verwirrung, *-en, f.* **1.** încurcătură, încâlceală; dezordine; harababură. **2.** *(fig.)* încurcătură, zăpăceală; confuzie; **in ~ geraten** a se încurca, a se zăpăci.
verwirtschaften, *verwirtschaftete, verwirtschaftet (du verwirtschaftest, er verwirtschaftet), vb. (h) tr.* a pierde, a risipi, a prăpădi printr-o proastă gospodărire.
verwischbar *adj.* care se poate șterge, care poate fi șters, delebil.
verwischen, *verwischte, verwischt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a șterge; **alle Spuren ~** a șterge toate urmele. **2.** *(pict.)* a estompa. **3.** *(fig.)* a face să se șteargă, să devină vag, neprecis; **die Zeit hat die Schrift verwischt** timpul a șters scrisul, l-a făcut să se șteargă, să devină indescifrabil. **4.** *(fig.)* a face să dispară, să piară. **II.** *refl.* **1.** a se șterge. **2.** *(fig.)* a-și pierde din precizie, a deveni vag, nelămurit. **3.** *(fig.)* a dispărea, a pieri, a nu mai dăinui.
Verwischt|heit *f. sg.* caracter vag, șters.
Verwischung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** ștergere. **2.** *(fig.)* ștergere, dispariție. **3.** estompare. **II.** ștersătură.
verwissenschaftlichen, *verwissenschaftlichte, verwissenschaftlicht, vb. (h) tr.* a da un pronunțat caracter științific.
Verwissenschaftlichung *f. sg.* asigurare a unui pronunțat caracter științific.
verwittern, *verwitterte, verwittert, vb.* **I.** *intr. (s)* a se deteriora de vreme, a se eroda sub influența agenților atmosferici, a se dezagrega. **II.** *tr. (h) (vân.)* a șterge, a face să dispară mirosul.
verwittert **I.** *part. trec.* de la verwittern. **II.** *adj.* **1.** deteriorat de vreme, erodat de agenți atmosferici, dezagregat. **2.** *(fig.)* zbârcit, tăbăcit, ars, bătut de soare și de vânt.
Verwitterung, *-en, f.* eroziune sub influența agenților atmosferici.
Verwitterungs|produkt, *-(e)s, -e, n.* rezultat, produs al eroziunii sub influența agenților atmosferici.
verwitwen, *verwitwete, verwitwet (du verwitwest, er verwitwet), vb. (h) tr. (rar)* a văduvi.
verwitwet **I.** *part. trec.* de la verwitwen. **II.** *adj.* văduvit.
verwoben **I.** *part. trec.* de la verweben **(B, C)**. **II.** *adj.* **1.** întrețesut, țesut împreună. **2.** *(fig.)* strâns unit, legat; întrețesut, împletit.
verwogen[1] **I.** *part. trec.* de la verwägen. **II.** *adj.* v. verwegen[2].
verwogen[2], *verwogte, verwogt, vb. (s) intr.* **1.** *(despre valuri)* a se potoli, a se liniști. **2.** *(despre sunete)* a se pierde, a pieri, a se stinge.
Verwogenheit, *-en, f.* v. Verwegenheit.
verwohlfeilen, *verwohlfeilte, verwohlfeilt, vb. (h) tr. (înv.)* a ieftini.
verwohnen, *verwohnte, verwohnt, vb. (h) tr.* a uza prin folosință îndelungată (locuința, mobila etc.).
verwöhnen, *verwöhnte, verwöhnt, vb. (h)* **I.** *tr.* a răsfăța, a răzgâia. **II.** *refl.* a se răsfăța, a se deprinde rău.
verwöhnt **I.** *part. trec.* de la verwöhnen. **II.** *adj.* răsfățat, răzgâiat; cu mofturi.
Verwöhnt|heit *f. sg.* caracter răsfățat, răzgâiat, mofturozitate.
Verwöhnung, *-en, f.* răsfățare, alintare.
verworfen **I.** *part. trec.* de la verwerfen. **II.** *adj.* **1.** aruncat. **2.** *(fig.)* abject, nemernic, ticălos. **3.** *(despre obiecte de lemn)* strâmb, strâmbat.
Verworfenheit *f. sg.* infamie, ticăloșie, nemernicie.
verworren *adj.* **1.** încurcat, încâlcit. **2.** *(fig.)* încurcat, zăpăcit, confuz, neclar, tulbure.
Verworrenheit *f. sg.* **1.** încurcătură. **2.** *(fig.)* zăpăceală, confuzie, lipsă de claritate.
verwühlen, *verwühlte, verwühlt, vb. (h)* **I.** *tr.* a scormoni, a scotoci, a scurma. **II.** *refl. (in* cu *ac.)* a se adânci, a se cufunda (în …).
verwundbar *adj.* vulnerabil.
Verwundbarkeit *f. sg.* vulnerabilitate.
verwunden, *verwundete, verwundet (du verwudest, er verwundet), vb. (h) tr.* **1.** a răni; **tödlich (sau auf den Tod) ~** a răni mortal, de moarte. **2.** *(fig.)* a răni, a leza, a jigni; a mâhni.
verwunderlich *adj.* curios, ciudat; surprinzător; **es ist nicht ~** nu e de mirare.
verwundern, *verwunderte, verwundert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) mira, a (se) minuna; **es ist (nicht) zu ~** (nu) e de mirare; **sich über** (cu *ac.*) **etwas ~** a se mira, a se minuna (de ceva).
verwundert **I.** *part. trec.* de la verwundern. **II.** *adj.* mirat, surprins, uimit; **~ tun** sau **sich ~ stellen** a face pe miratul, pe uimitul, pe surprinsul.
Verwunderung *f. sg.* mirare, uimire; **in ~ versetzen** a mira, a minuna, a uimi, a surprinde; **in ~ geraten** a se mira, a se minuna, a fi surprins, uimit.
Verwunderungsbrille, *-n, f. (pop.; în expr.)* **die ~ aufsetzen** a face pe miratul.
verwunderungsvoll *adj.* plin de mirare, de uimire.
verwundet **I.** *part. trec.* de la verwunden. **II.** *adj.* **1.** rănit. **2.** *(fig.)* rănit, lezat, jignit; mâhnit.
Verwundete, *-n, -n (ein Verwundeter), m.* și *f.* rănit(ă).
Verwundeten|abschub, *-(e)s, -schübe*, **Verwundeten|abtransport**, *-(e)s, -e, m. (mil.)* evacuare a răniților.
Verwundeten|abzeichen, *-s, -, n. (mil.)* însemn de distincție pentru răniți.
Verwundetenbetreu|ung *f. sg.* îngrijire a răniților.
Verwundetenmedaille [-daljə], *-n, f. (mil.)* medalie pentru răniți.
Verwundetensammel|stelle, *-n, f. (mil.)* loc de adunare, centru de triere a răniților.
Verwundetentransport, *-(e)s, -e, m. (mil.)* transport de răniți.
Verwundetenverzeichnis, *-ses, -se, n. (mil.)* listă, evidență, tabel a(l) răniților.
Verwundung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** rănire. **2.** *(fig.)* rănire, lezare, jignire; mâhnire. **II.** rană, leziune.
Verwundungs|zulage, *-n, f. (mil.)* indemnizație acordată răniților.
verwunschen **I.** *part. trec.* de la verwünschen. **II.** *adj. (poet.)* fermecat, vrăjit.
verwünschen, *verwünschte, verwünscht (poet.* și *verwunschen), vb. (h) tr.* **1.** a blestema, a afurisi. **2.** a vrăji, a fermeca.
verwünscht **I.** *part. trec.* de la verwünschen. **II.** *adj.* blestemat, afurisit. **III.** *interj.* **~!** la naiba! (fir-ar) al dracului!
Verwünschung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** blestemare, afurisire. **2.** fermecare, vrăjire. **II.** **1.** blestem, afurisenie; înjurătură. **2.** farmec, vrajă.
Verwurf, *-(e)s, -würfe, m. (geol.)* v. Verwerfung **(II)**.
verwürfeln, *verwürfelte, verwürfelt (ich verwürf(e)le), vb. (h) tr.* a pierde la jocul cu zaruri.
verwurschteln, *verwurschtelte, verwurschtelt (ich verwurscht(e)le)*, **verwursteln**, *verwurstelte, verwurstelt (ich verwurst(e)le), vb. (h) tr.* și *refl. (fam.)* a (se) încurca, a (se) încâlci; a (se) deranja.
verwursten, *verwurstete, verwurstet (du verwurstest, er verwurstet), vb. (h) tr.* a transforma în cârnați.
verwurzeln, *verwurzelte, verwurzelt (ich verwurz(e)le), vb. (s) intr.* a prinde rădăcină, a se înrădăcina.
verwurzelt **I.** *part. trec.* de la verwurzeln. **II.** *adj. (in* cu *dat.)* înrădăcinat adânc, strâns legat (de ceva).
Verwurzelung *f. sg.* înrădăcinare adâncă, legătură strânsă.
verwürzen, *verwürzte, verwürzt (du, er verwürzt), vb. (h) tr.* a condimenta prea tare (sau greșit).
verwuschelt *adj. (pop., fam.; despre păr)* zbârlit, ciufulit.
verwüsten, *verwüstete, verwüstet (du verwüstest, er verwüstet), vb. (h) tr.* **1.** a pustii, a devasta; **ein Gebiet ~** a pustii un ținut. **2.** a distruge, a ruina, a prăpădi; **seine Gesundheit ~** a-și distruge, a-și ruina, a-și prăpădi sănătatea.
Verwüster, *-s, -, m.* pustiitor, devastator.
verwüstet **I.** *part. trec.* de la verwüsten. **II.** *adj.* **1.** pustiit, devastat. **2.** distrus, ruinat, prăpădit.
Verwüstung, *-en, f.* **1.** pustiire, devastare. **2.** ruinare, distrugere.
Verwüstungskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de pustiire.
verzagen, *verzagte, verzagt, vb. (s) intr.* a deznădăjdui, a dispera; a se descuraja; **an sich selbst ~** a-și pierde încrederea în forțele proprii.
verzagt **I.** *part. trec.* de la verzagen. **II.** *adj.* **1.** descurajat, fără curaj, fără nădejde, deznădăjduit; deprimat; **sie ist um mich** (sau **meinetwegen**) **~** este deznădăjduită, disperată din cauza mea, din grijă pentru mine. **2.** sfios, timid.
Verzagt|heit, **Verzagung**, *-en, f.* **1.** descurajare; deznădejde, disperare. **2.** sfială; teamă, timiditate.
verzählen, *verzählte, verzählt, vb. (h)* **I.** *refl.* a greși la numărat. **II.** *tr. (reg.)* a povesti.
verzahnen, *verzahnte, verzahnt, vb. (h)* **I.** *tr. (tehn.)* **1.** a dința, a zimțui. **2.** a angrena, a îmbuca. **II.** *refl.* a se angrena, a se îmbuca.
verzahnt **I.** *part. trec.* de la verzahnen. **II.** *adj. (tehn.)* **1.** dințat, zimțat. **2.** angrenat, îmbucat.
Verzahnung, *-en, f. (tehn.)* **1.** dințare, zimțuire. **2.** angrenare, angrenaj, îmbucare.
verzanken, *verzankte, verzankt, vb. (h)* **I.** *refl. (mit)* a se certa, a se ciondăni. **II.** *tr.* a trece, a petrece în certuri; **sie haben ihr Leben verzankt** și-au petrecut viața certându-se.
verzapfen, *verzapfte, verzapft, vb. (h) tr.* **1.** *(constr.)* a îmbina cu cepuri. **2.** *(reg.)* a servi, a vinde băuturi direct de la butoi. **3.** *(fig., fam.)* a debita; **dummes Zeug ~** a îndruga la prostii; **Meidinger ~** a spune bancuri vechi; **Gedichte ~** a scrie poezii proaste.
Verzapfung, *-en, f. (constr.)* îmbinare cu cepuri.
verzappeln, *verzappelte, verzappelt (ich verzapp(e)le), vb. (h) refl.* și *(s) intr.* **1.** a se agita. **2.** a se sfârși agitându-se.
verzappelt **I.** *part. trec.* de la verzappeln. **II.** *adj.* agitat; bâțâit.
verzärteln, *verzärtelte, verzärtelt (ich verzärt(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* a răsfăța, a răzgâia, a dezmierda. **II.** *refl.* **1.** a se moleși. **2.** a se cocoloși.
Verzärtelung, *-en, f.* **1.** răsfăț, răzgâială, dezmierdare. **2.** moleșire.
verzaubern, *verzauberte, verzaubert, vb. (h) tr.* a fermeca, a vrăji; **in** (cu *ac.*) **etwas ~** a preface, a preschimba prin vrajă, prin farmec în ceva.
verzaubert **I.** *part. trec.* de la verzaubern. **II.** *adj.* vrăjit, fermecat; schimbat, prefăcut prin farmec, prin vrajă.
Verzauberung, *-en, f.* fermecare, vrăjire.
verzäunen, *verzäunte, verzäunt, vb. (h) tr.* a înconjura, a împrejmui cu gard, a îngrădi.
Verzäunung, *-en, f.* **1.** *sg.* îngrădire, împrejmuire. **2.** îngrăditură, gard.
verzechen, *verzechte, verzecht, vb. (h) tr.* a cheltui, a pierde, a risipi, a irosi pe chefuri.
verzehnfachen, *verzehnfachte, verzehnfacht, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) înzeci.
Verzehr, *-s, m. sg.* consumație; consumare.
Verzehrbon, *-s, -s, m.* bon de masă.
verzehren, *verzehrte, verzehrt, vb. (h) tr.* **1.** a mânca, a devora; a înghiți; **er hat zwei Schnitten Brot verzehrt** a mâncat două felii de pâine. **2.** a consuma, a cheltui; **er hat täglich fünf Mark zu ~** are zilnic cinci mărci de cheltuială. **3.** *(și refl.)* a (se) consuma, a (se) mistui; a (se) distruge, a (se) prăpădi; **vom Feuer verzehrt** mistuit, distrus de foc; **vom Fieber verzehrt** mistuit de febră; **sich vor Kummer ~** a se prăpădi de mâhnire.
Verzehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* consumator(-oare), cheltuitor(-oare).
Verzehrung *f. sg.* **1.** consumare; mistuire. **2.** cheltuială; consumație.
Verzehrungs|steuer, *-n, f.* impozit pe consumație.
Verzehrzwang, *-(e)s, m. sg.* obligație de a consuma, de a servi ceva (la restaurant).
verzeichnen, *verzeichnete, verzeichnet (du verzeichnest, er verzeichnet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a însemna, a nota. **2.** a înregistra; **einen Erfolg ~** a înregistra un succes. **3.** a desena greșit. **II.** *refl.* a greși la desen.
Verzeichnis, *-ses, -se, n.* registru, repertoriu, directoriu, catalog, listă, inventar, tablou, tabel; **ein alphabetisches ~** un registru alfabetic; **ein ~ herstellen** a întocmi un repertoriu; **~se umbenennen** a redenumi repertorii.
Verzeichnisbaum, *-(e)s, -bäume, m. (inform.)* arbore de repertorii.
Verzeichnisfenster, *-s, -, n. (inform.)* fereastră a repertoriului.
Verzeichnisgröße, *-n, f. (inform.)* mărime a repertoriului.
Verzeichnisname, *-ns, -n, m.* numele repertoriului.
Verzeichnung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** însemnare, notare. **2.** înregistrare. **3.** desenare greșită. **II.** **1.** greșeală la desen; desen greșit. **2.** *(opt.)* distorsiune.
verzeihbar *adj.* v. verzeihlich.
verzeihen, *verzieh, verziehen, vb. (h) tr.* a ierta; a scuza; **jm. etwas ~** a ierta cuiva ceva, a scuza pe cineva pentru ceva; **~ Sie!** scuzați! iertați! **es ist nicht zu ~!** e de neiertat!
verzeihlich *adj.* de iertat; scuzabil.
Verzeihung *f. sg.* iertare, scuză; **~!** scuze! pardon! **um ~ bitten** a se ruga de iertare, a-și cere scuze, a se scuza.
verzeihungswürdig *adj.* vrednic, demn de a fi iertat, scuzat; scuzabil.
verzerren, *verzerrte, verzerrt, vb. (h) tr.* **1.** (și *refl.*) a (se) schimonosi, a (se) strâmba, a se crispa; **die Wut verzerrt sein Gesicht** furia îi schimonosește fața; **etwas ins Lächerliche ~** a deforma ceva făcându-l ridicol. **2.** a deforma trăgând, întinzând; a întinde. **3.** *(tehn.)* a distorsiona; a deforma.

verzerrt I. *part. trec.* de la verzerren. **II.** *adj.* **1.** schimonosit, slutit; crispat. **2.** întins, deformat. **3.** *(tehn.)* distorsionat; deformat.

Verzerrung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** schimonosire; crispare. **2.** (și *tehn.*) deformare; ~ **des Gewindeprofils** deformarea profilului filetului. **3.** *(tehn.)* distorsiune, amorfoză. **II.** strâmbătură.

Verzerrungsdetektor, *-s, -en, m. (tel.)* detector cu caracteristică neliniară.

Verzerrungsfaktor, *-s, -en, m. (tel.)* factor de distorsiune.

verzerrungsfrei *adj. (tehn.)* rezistent la distorsiune; nedistorsionat.

verzetteln, *verzettelte, verzettelt (ich verzett(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a trece pe fișe, a fișa (un material bibliografic). **2.** *(fig.)* a risipi, a împrăștia; a rătăci; **seine Kräfte** ~ a-și risipi energia. **II.** *refl.* a se împrăștia, a se risipi; a trăi dezordonat, dezorganizat.

Verzett(e)lung, *-en, f.* **1.** trecere pe fișe, fișare. **2.** *(fig.)* împrăștiere, risipire.

Verzicht, *-(e)s, -e, m.* renunțare, abandon; **auf** (cu *ac.*) **etwas ~ leisten** a renunța la ceva; *(ec.)* ~ **auf ein Fusionsvorhaben** renunțare la un proiect de fuzionare.

verzichten, *verzichtete, verzichtet (du verzichtest, er verzichtet), vb. (h) intr.* a renunța; **auf** (cu *ac.*) **etwas** ~ a renunța la ceva; *(jur.)* a se desista (de ceva).

Verzichtleistung, *-en, f. (jur.)* acțiune, act de desistare; renunțare.

Verzichts|erklärung, *-en, f. (jur.)* declarație de renunțare; declarație de abdicare.

verzieh *ind. imperf. pers.* I și a 3-a *sg.* de la verzeihen.

verziehen, *verzog, verzogen, vb.* **I.** *(h) tr.* **1.** a strâmba, a schimonosi; **das Gesicht** ~ a se strâmba; **ohne eine Miene zu** ~ fără a clipi. **2.** *(fig.)* a răsfăța, a răzgâia, a crește prost. **3.** a întinde, a scrânti, a suci; **seinen Arm** ~ a-și scrânti brațul. **4.** a amâna, a tărăgăna, a întârzia, a lungi, a face să întârzie. **5.** *(agr.)* a rări; a repica; a răsădi. **6.** *(tehn.)* a deforma. **7.** *(text.)* a lamina, a întinde, a etira. **II.** *intr. (s)* **1.** a se muta (în altă casă); **Empfänger verzogen** adresantul s-a mutat. **2.** a trece, a se retrage; **die Truppe ist verzogen** trupa s-a retras. **III.** *refl.* **1.** a se întinde, a se deforma, a se strâmba. **2.** a dispărea, a se retrage, a se duce, a se împrăștia; **das Gewitter verzieht sich** furtuna trece; **der Nebel verzieht sich** ceața se risipește. **3.** *(fam.)* a o întinde, a o șterge; **verzieh dich!** șterge-o! ia-o din loc! **4.** a trage greșit (o linie). **5.** *(forest.; despre copaci)* a prinde rădăcini. **IV.** *intr.* și *refl. (înv.)* a zăbovi, a aștepta, a șovăi.

Verziehung *f. sg.* **1.** strâmbare; schimonosire. **2.** educație, creștere greșită, proastă; răsfăț. **3.** scrântire (a membrelor). **4.** amânare. **5.** rărire (a plantelor). **6.** răsădire. **7.** dispariție, împrăștiere, risipire. **8.** *(tehn.)* strâmbare, deformare.

verzieren, *verzierte, verziert, vb. (h) tr.* a împodobi, a înfrumuseța, a garnisi, a orna, a decora, a ornamenta.

Verzierer, *-s, -, m.* decorator.

verziert I. *part. trec.* de la verzieren. **II.** *adj.* împodobit, ornat, ornamentat, decorat; *(tipogr.)* **~e Schrift** caracter ornamental; **~e Initiale** inițială de ornamentare.

Verzierung, *-en, f.* **I.** *sg.* împodobire, garnisire, înfrumusețare, ornare, ornamentare. **II. 1.** podoabă, ornament. **2.** *(muz.)* apogiatură. **3.** *(tipogr.)* ornament, vinietă, înfloritură.

Verzierungskunst, *-künste, f.* artă decorativă.

verzimmern, *verzimmerte, verzimmert, vb. (h) tr.* **1.** *(constr.)* a căptuși cu scânduri; **einen Brunnen** ~ a ghizdui o fântână. **2.** *(mine)* a sprijini, a susține cu cadre. **3.** *(mar.)* a repara.

Verzimmerung, *-en, f.* **1.** *sg.* căptușire cu scânduri. **2.** căptușeală de scânduri. **3.** sprijinire (a unei galerii de tunel, de mină etc.).

verzinken, *verzinkte, verzinkt, vb. (h) tr.* **1.** a zinca, a acoperi cu zinc. **2.** a îmbrăca cu tablă de zinc. **3.** *(dulgherie)* a îmbina cu colți. **4.** *(argou)* a denunța, a turna, a băga la apă.

Verzinkung, *-en, f.* **1.** zincare, acoperire cu zinc. **2.** îmbrăcare cu tablă de zinc. **3.** *(dulgherie)* îmbinare cu colți. **4.** *(constr.)* coadă de rândunică.

verzinnen, *verzinnte, verzinnt, vb. (h) tr.* a cositori, a spoi cu cositor.

Verzinner, *-s, -, m.* spoitor, costorar.

Verzinnung, *-en, f.* cositorie, spoire cu cositor; costoreală.

verzinsbar *adj. (ec.)* care aduce dobânzi.

verzinsen, *verzinste, verzinst (du, er verzinst), vb. (h) (com.)* **I.** *tr.* a plăti dobânzi; **jm. das Kapital** ~ a-i plăti cuiva dobânzi la capital; **das Geld mit 5%** ~ a plăti 5% dobânzi la banii împrumutați. **II.** *refl.* a aduce dobânzi.

verzinslich *adj.* v. verzinsbar.

Verzinsung, *-en, f. (ec.)* **1.** plată a dobânzilor. **2.** fructificare. **3.** dobânzi(le plătite).

Verzinsungsfaktor, *-s, -en, m. (ec.)* coeficient de capitalizare.

verzischen, *verzischte, verzischt, vb. (s) intr.* a înceta de sfârâit.

verzocken, *verzockte, verzockt, vb. (h) tr. (fam.)* a pierde la jocuri de noroc.

verzogen I. *part. trec.* de la verziehen. **II.** *adj.* **1.** mutat. **2.** răsfățat, răzgâiat, prost crescut; **ein ~es Kind** un copil răsfățat, răzgâiat. **3.** deformat.

Verzögerer, *-s, -, m.* **1.** persoană care amână, tărăgănează, tergiversează. **2.** *(chim.)* inhibitor.

verzögerlich *adj.* care amână, tărăgănează, face să întârzie.

verzögern, *verzögerte, verzögert, vb. (h)* **I.** *tr.* a amâna, a tărăgăna, a tergiversa. **II.** *refl.* a întârzia, a zăbovi, a se amâna, a se tărăgăna.

Verzögerung, *-en, f.* **1.** amânare, tergiversare; întârziere. **2.** *(electr.)* temporizare. **3.** *(chim.)* inhibiție. **4.** *(mec.)* decelerație.

Verzögerungsmittel, *-s, -, n. (chim.)* inhibitor.

Verzögerungsrelais [-rəlɛ:], - [-rəlɛ:s], - [-rəlɛ:s], *n. (electr.)* releu cu funcționare întârziată.

Verzögerungs|taktik, *-en, f. (mil., pol.)* tactică de tărăgănare, de tergiversare.

Verzögerungszinsen *pl.* v. Verzugszinsen.

verzollbar *adj.* supus vămuirii.

verzollen, *verzollte, verzollt, vb. (h) tr.* a vămui.

Verzollung, *-en, f.* vămuire.

verzopfen, *verzopfte, verzopft, vb. (s) intr. (fam.)* a încremeni, a se închista (în obiceiuri învechite).

verzotteln, *verzottelte, verzottelt (ich verzott(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a încurca, a încâlci, a ciufuli (părul, coama). **2.** a încurca, a rătăci, a zăpăci, a pierde.

verzottelt I. *part. trec.* de la verzotteln. **II.** *adj. (fam.)* încurcat, încâlcit, ciufulit, zbârlit.

verzucken, *verzuckte, verzuckt, vb. (s) intr.* a se sfârși cu un spasm; a-și da sfârșitul, a muri.

verzücken, *verzückte, verzückt, vb. (h) tr.* a încânta; a fascina; a fermeca.

verzuckern, *verzuckerte, verzuckert, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a zaharifica. **2.** (și *fig.*) a îndulci. **II.** *intr. (s)* a se zaharisi.

Verzuckerung, *-en, f.* **1.** zaharificare. **2.** îndulcire exagerată. **3.** zaharisire.

verzückt I. *part. trec.* de la verzücken. **II.** *adj.* extaziat, căzut în extaz; fascinat.

Verzückt|heit *f. sg.* extaziere; extaz.

Verzückung *f. sg.* extaz; **in ~ gefallen sein** a fi în extaz; **in ~ geraten** a se extazia.

Verzug, *-(e)s, m. sg.* **1.** întârziere, amânare, zăbavă; **ohne** ~ neîntârziat; **in ~ geraten** (sau **kommen**) a întârzia, a rămâne în urmă, a fi în restanță. **2.** ivire amenințătoare; *(în expr.)* **es ist Gefahr im** ~ amenință o primejdie. **3.** mutare, schimbare de domiciliu; **bitte bei ~ mit neuer Adresse zurücksenden** rugăm a se restitui în caz de mutare cu adresa nouă. **4.** *(fig.)* răsfățat, copil răsfățat; **Mutters** ~ puiul mamei. **5.** *(constr.)* căptușeală de bârne, tavan de scânduri. **6.** *(mine)* bandaj.

verzuglos *adj.* fără întârziere, neîntârziat, imediat.

Verzugs|strafe, *-n, f.* penalități de întârziere.

Verzugs|zinsen *pl. (ec.)* dobânzi de întârziere.

Verzugszuschlag, *-(e)s, -schläge, m. (ec.)* supliment, penalizări de întârziere.

verzundern, *verzunderte, verzundert, vb. (h) intr. (tehn.)* a forma țundăr; a se acoperi cu un strat de țundăr, de arsură.

Verzunderung, *-en, f. (metal.)* formare de țundăr, de arsură (oxid de fier); acoperire cu un strat de țundăr, de arsură.

verzurren, *verzurrte, verzurrt, vb. (h) tr.* a lega (strâns) cu sfori; **eine Plane** ~ a lega o prelată cu sfori.

verzwackt *adj. (fam.)* v. verzwickt **(II)**.

verzwatzeln, *verzwatzelte, verzwatzelt (ich verzwatz(e)le), vb. (s) intr. (reg.)* a se perpeli de nerăbdare.

verzweifeln, *verzweifelte, verzweifelt (ich verzweif(e)le), vb. (h)* și *(s) intr.* a despera, a-și pierde nădejdea; **an** (cu *dat.*) **etwas** (sau **jm.**) ~ a-și pierde nădejdea, a nu mai crede, a nu mai avea nădejde în ceva (sau în cineva).

Verzweifeln, *-s, n. sg.* desperare, deznădejde; exasperare; **es ist zum** ~ este exasperant; **er ist am** ~ este la limita răbdării, a nădejdilor.

verzweifelt I. *part. trec.* de la verzweifeln. **II.** *adj.* disperat, deznădăjduit. **III.** *adv.* cumplit de…, teribil de…, al naibii, al dracului de…; ~ **wenig** al naibii de puțin, puțin al dracului.

Verzweif(e)lung *f. sg.* disperare, deznădejde, exasperare; **aus** (sau **vor**) ~ de disperare; **zur ~ bringen** a aduce la disperare, a exaspera.

Verzweiflungskampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă disperată, luptă pe viață și pe moarte.

Verzweiflungsmut, *-(e)s, m. sg.* curaj al disperării.

Verzweiflungsruf, *-(e)s, -e, m.* strigăt de disperare, chemare disperată.

Verzweiflungs|stimme, *-n, f.* voce disperată, voce a disperării.

Verzweiflungs|tat, *-en, f.* faptă disperată.

verzweiflungsvoll *adj.* plin de deznădejde, de disperare.

verzweigen, *verzweigte, verzweigt, vb. (h) refl.* a se ramifica.

verzweigt I. *part. trec.* de la verzweigen. **II.** *adj.* ramificat.

Verzweigung, *-en, f.* ramificație; bifurcare; scindare.

verzwergen, *verzwergte, verzwergt, vb. (s) intr.* a se pipernici, a deveni pitic; a degenera.

verzwicken, *verzwickte, verzwickt, vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a fixa cu ținte. **2.** *(constr.)* a împăna (o zidărie de piatră brută).

verzwickt I. *part. trec.* de la verzwicken. **II.** *adj. (fam.)* complicat, dificil, încurcat; **~e Geschichte** poveste, afacere complicată; **~e Lage** situație delicată.

Verzwickt|heit *f. sg. (fam.)* complicație, dificultate, încurcătură.

verzwiebeln, *verzwiebelte, verzwiebelt (ich verzwieb(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a trage (cuiva) un perdaf. **2.** a bate, a trage (cuiva) o bătaie.

verzwiefachen, *verzwiefachte, verzwiefacht, vb. (h) tr.* a dubla.

verzwingen, *verzwang, verzwungen, vb. (h) tr.* **1.** a forța. **2.** a stăpâni cu forța, cu greutate; **sich** (cu *dat.*) **das Lachen** ~ a-și stăpâni cu greu râsul.

verzwirnen, *verzwirnte, verzwirnt, vb. (h) tr.* a răsuci împreună (fire etc.).

Vesikatorium [ve-], *-s, -ien* [-iən], *n. (med.)* vezicator.

Vesper ['fɛspɐ], *-n, f.* **1.** *(bis.)* vecernie. **2.** v. Vesperbrot.

Vesperbild, *-(e)s, -er, n. (arte)* pietă.

Vesperbrot, *-(e)s, -e, n.* gustare de după-amiază.

Vesperglocke, *-n, f.* clopot de vecernie.

vespern, *vesperte, gevespert, vb. (h) tr.* a lua gustarea de după-masă.

Vesperpredigt, *-en, f. (bis.)* predică de vecernie.

Vesper|stunde, *-n, f.*, **Vesperzeit** *f. sg.* **1.** oră, timp vesperal(ă); pe înserat. **2.** oră, timp a(l) gustării de după-amiază.

Vestalin [vɛ-], *-nen, f. (ist.)* vestală.

Veste ['fɛ-], *-n, f. (înv.)* fortăreață; cetate.

Vestibül [vɛ-], *-s, -e, n.* vestibul, antreu.

vesuvisch [ve-] *adj.* vezuvian; a(l) Vezuviului.

Veteran [ve-], *-en, -en, m.* veteran.

Veteranenschaft *f. sg.* veteranii, totalitatea veteranilor.

veterinär [ve-] *adj.* veterinar.

Veterinär, *-s, -e,* **Veterinär|arzt**, *-es, -ärzte, m.* medic veterinar.

Veterinärdienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu veterinar.

Veterinärge|hilfe, *-n, -n, m.* agent veterinar.

Veterinärlehre *f. sg.* studiu al medicinii veterinare.

Veterinärpolizei *f. sg.* poliție veterinară.

Veterinärschule, *-n, f.* școală veterinară.

Veterinärwesen, *-s, n. sg.* **1.** sistem veterinar. **2.** medicină veterinară.

Veto ['ve:-], *-s, -s, n.* veto, opoziție; **sein ~ einlegen** a se opune.

Vetorecht, *-(e)s, n. sg.* drept de veto.

Vettel ['fɛ-], *-n, f.* parachină bătrână.

Vetter ['fɛ-], *-s, -n, m.* **1.** văr; **leiblicher** ~ văr primar. **2.** văr, rudă, neam; cumătru.

Vetterei *f. sg.* v. Vetterschaft.

Vetterleswirtschaft *f. sg.* v. Vetternwirtschaft.

vetterlich *adj.* **1.** de văr. **2.** de rudenie.

vettern, *vetterte, gevettert, vb. (h) tr. (fam.)* a(-i) spune (cuiva) văr (sau vere); a face văr; **warum vettert er mich?** de ce mă face văr? de ce-mi zice văr?

Vetternschaft *f. sg.* v. Vetterschaft.
Vetternwirtschaft *f. sg.* nepotism.
Vetterschaft *f. sg.* **1.** rudenie între veri; **es stellte sich die ~ heraus** s-au găsit, s-au descoperit veri. **2.** înrudire, rudenie. **3.** verii, totalitatea verilor.
Vexation [ve-], *-nen, f. (înv.)* supărare, necaz.
Vexierbild [ve-], *-(e)s, -er, n.* enigmă (desen cu o figură ascunsă).
vexieren, *vexierte, vexiert, vb. (h) tr.* **1.** a vexa. **2.** a tachina; a râde, a-şi bate joc (de cineva), a lua peste picior. **3.** a păcăli. **4.** a sâcâi, a necăji; a chinui.
Vexiererei, *-en, f.* **1.** tachinărie. **2.** păcăleală, farsă. **3.** sâcâială.
Vexierglas, *-es, -gläser, n.* v. Vexierspiegel.
Vexier|rätsel, *-s, -, n.* v. Vexierspiel.
Vexierschloss, *-es, -schlösser, n.* broască, lacăt cu cifru secret.
Vexier|spiegel, *-s, -, m.* oglindă care deformează; oglindă fermecată.
Vexier|spiel, *-(e)s, -e, n.* şaradă.
V-förmig ['fao-] *adj.* în formă de V.
V-Führung, *-en, f. (tehn.)* ghidaj cu profilul în V, ghidaj prismatic.
V-Ge|spräch, *-(e)s, -e, n. (tel.) presc.* de la Voranmeldungsgespräch convorbire internaţională cu preaviz.
vgl. *presc.* de la vergleiche compară, vezi.
v., g., u. *presc.* de la vorgelesen, genehmigt, unterschrieben citit, aprobat, semnat.
v.H. *presc.* de la vom Hundert la sută.
Vh. *presc.* de la Volkshochschule universitate populară.
via ['vi:a] *prep.* via, prin; **~ Bukarest** via Bucureşti, prin Bucureşti.
Viadukt [vi-], *-(e)s, -e, m.* viaduct.
Viatikum, *-s, -ka, n.* **1.** bani de drum; provizii de drum. **2.** *(bis.)* ultimă împărtăşanie dată muribunzilor.
Vibraphon [vi-], *-(e)s, -e, n. (muz.)* vibrafon.
Vibration, *-en, f. (mec.)* vibraţie; **erzwungene ~** vibraţie forţată, întreţinută.
vibrations|arm *adj.* cu puţine vibraţii.
vibrationsfrei *-adj.* fără vibraţii.
vibrieren, *vibrierte, vibriert, vb. (h) intr.* a vibra.
Vibrione, *-n, f. (med.)* vibrion.
Vicunagarn [viku-], *-(e)s, n. sg. (text.)* fibre de Vicuna.
Video [-vi-], *-s, -s, n.* **1.** *sg. presc.* de la Videotechnik tehnică video. **2.** *presc.* de la **a)** Videokasette casetă video; **b)** Videoband bandă video; **c)** Videoclip videoclip; **d)** Videofilm film video.
Videoband, *-(e)s, -bänder, n.* bandă video.
Videoclip [-klIp], *-s, -s, m.* videoclip.
Videodatum, *-s, -daten, n. (inform.)* dată video.
Videodigitalisierungskarte, *-n, f. (inform.)* placă de digitalizare video.
Videofilm, *-(e)s, -e, m.* film video.
Videogerät, *-(e)s, -e, n.* **1.** aparat de videotehnică. **2.** videorecorder.
Videokasette, *-n, f.* casetă video.
Video|speicher, *-s, -, m. (inform.)* memorie video; **in den ~ kopieren** a copia în memoria video; **in den ~ verschieben** a deplasa în memoria video.
Video|überwachnung *f. sg.* supraveghere cu aparate video.
Vidi ['vi:-], *-(s), -(s), n. (înv.)* parafă; viză.
vidieren [vi-], *vidierte, vidiert, vb. (h) tr.* **1.** a viza; a pune parafa. **2.** a legaliza; a autentifica.
Vidimation, *-en, f. (înv.)* **1.** *sg.* vizare; legalizare; autentificare. **2.** v. Vidi.
vidimieren, *vidimierte, vidimiert, vb. (h) tr. (înv.)* v. vidieren.
Vidimierung, *-en, f. (înv.)* v. Vidimation **(1).**
Viech [fi:ç], *-(e)s, -er, n. (fam.)* **1.** *(peior.)* dobitoc, vită, brută; **zum ~ werden** a se îndobitoci, a se abrutiza. **2.** animal; **das arme (kleine) ~!** bietul (pui de) animal! **3.** *(mai ales pl.)* v. Vich **(1, 2).**
Viecherei, *-en, f. (fam.)* **1.** muncă, treabă istovitoare, roboteală. **2.** infamie, mârşăvie, ticăloşie, josnicie. **3.** glumă proastă.
Viechskerl, *-(e)s,-e, m. (fam.)* om brutal, josnic, mârşav.
Vieh, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(colectiv)* vite, dobitoace, animale domestice; **~ halten (sau züchten)** a ţine (a creşte) vite; **vier Stück ~** patru (capete de) vite. **2.** vite cornute mari; bovine; animale de tracţiune. **3.** *(fig.)* v. Viech **(1).**
Vieh|abtrieb, *-(e)s, -e, m.* coborâre a vitelor de la munte.
Vieh|arznei, *-en, f.* medicament pentru animale.
Vieh|arzt, *-es, -ärzte, m.* v. Veterinärarzt.
Vieh|auftrieb, *-(e)s, -e, m.* urcare a vitelor la munte.
Vieh|auftrieb|stelle, *-n, f.* **1.** loc, drum de urcare a vitelor la munte. **2.** *(com.)* centru de colectare a vitelor.
Vieh|aufzugs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de creştere a vitelor.
Vieh|aus|stellung, *-en, f.* expoziţie de vite.
Viehbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* stoc, efectiv de vite, şeptel.
Viehbremse, *-n, f. (entom.)* streche; tăun *(Tabacus bovinus).*
Viehdoktor, *-s, -en, m. (fam., glumeţ)* v. Veterinärarzt.
viehdumm *adj.* prost, tâmpit, dobitoc, ca o vită încălţată.
Vieh|eintrieb, *-(e)s, m. sg.* mânat, adus al turmei de la păşune.
Viehfall, *-(e)s, m. sg.* v. Viehseuche.
Viehfarm, *-en, f.* fermă zootehnică, crescătorie de vite.
Viehfliege, *-n, f.* v. Viehbremse.
Viehfutter, *-s, n. sg.* nutreţ, furaj.
Viehgras, *-es, n. sg.* iarbă pentru vite.
vieh|haft *adj.* v. viehisch.
Vieh|halter, *-s, -, m.* v. Viehzüchter.
Vieh|haltung *f. sg.* v. Viehzucht.
Vieh|handel, *-s, m. sg.* comerţ, negoţ cu vite.
Vieh|händler, *-s, -, m.* negustor, comerciant de vite.
Vieh|herde, *-n, f.* turmă de vite, cireadă.
Vieh|hirt, *-en, -en, m.* văcar.
Vieh|hof, *-(e)s, -höfe, m.* curte, ocol pentru vite de sacrificat; abator.
Vieh|hüter, *-s, -, m.* v. Viehhirt.
viehisch ['fi:IJ] *adj.* **1.** de animal, de dobitoc; **~e Arbeit** muncă brută, de animal. **2.** bestial, animalic, brutal. **3.** prostesc, dobitocesc. **4.** *(fam.)* extrem de mare, de tare.
Viehknecht, *-(e)s, -e, m.* rândaş; grăjdar, argat la vite.
Viehmagd, *-mägde, f.* rândăşoaică.
Viehmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* obor, târg de vite.
viehmäßig *adj.* v. viehisch.
Viehmast, Viehmästung *f. sg.* îngrăşat al vitelor.
Viehmästungs|an|stalt, *-en, f.* staţiune de îngrăşat vite.
Viehpacht, *-en, f.* arendă de vite.
Viehpass, *-es, -pässe, m.* certificat de transportat vite.
Viehpfleger, *-s, -, n.* îngrijitor la vite.
Viehrampe, *-n, f. (ferov.)* rampă de încărcare a vitelor.
Viehrasse, *-n, f.* rasă de animale, de bovine.
Viehraub, *-(e)s, m. sg.* furt de vite.
Viehsalz, *-es, n. sg.* sare pentru vite.
Viehschaden, *-s, -schäden, m.* **1.** pagubă, pierdere de vite. **2.** pagubă, stricăciune produsă de vite.
Viehschwemme, *-n, f.* v. Viehtränke.
Viehseuche, *-n, f. (vet.)* epizootie.
Vieh|stall, *-(e)s, -ställe, m.* grajd pentru vite.
Vieh|stamm, *- (e)s, -stämme, m.* v. Viehrasse.
Vieh|stand, *-(e)s, m. sg.* v. Viehbestand.
Vieh|steig, *-(e)s, -e, m.* drum spre păşune, drum al vacilor.
Vieh|sterbe, *-n, f.* v. Viehseuche.
Vieh|steuer, *-n, f.* impozit pe animale.
Viehtränke, *-n, f.* adăpătoare.
Viehtreiber, *-s, -, m.* văcar.
Viehtrieb, *-(e)s, m. sg.* mânat, dus al vitelor la şi adus de la păşune.
Viehtrift, *-en, f.* **1.** *(reg.)* păşune. **2.** v. Viehsteig.
Viehvermehrungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de sporire a şeptelului.
Viehversicherung, *-en, f.* asigurare a vitelor.
Viehwaage, *-n, f.* basculă pentru vite.
Viehwagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon de vite; autocamion de transportat vite.
Viehweber, *-s, -, m. (ornit.)* ţesătoare *(Textor)* din familia exotică *Ploceidae.*
Viehweg, *-(e)s, -e, m.* v. Viehsteig.
Viehweide, *-n, f.* păşune.
Viehwirtschaft *f. sg.* zootehnie.
Viehzeug, *-(e)s, n. sg.* **1.** animale domestice mici. **2.** *(peior.)* animal nesuferit, lighioană, javră.
Viehzucht *f. sg.* creştere a vitelor, zootehnie.
Viehzüchter, *-s, -, m.* crescător de vite, zootehnician.
viel *num. nehot.* **I.** *(adjectival)* mult; în cantitate mare, numeros, în număr mare; **du musst ~ Milch trinken** trebuie să bei mult lapte; **es war ~ Volk(s) zusammengeströmt** se adunase multă lume, se adunase o mulţime mare; **das ~e Geld!** ce mulţi bani! ce de bani! **~ Gutes** sau **~es Gute** mult bine, multe lucruri bune; **die ~e Arbeit ist umsonst** în zadar e toată munca asta multă; **(recht) vielen Dank!** mulţumesc! mii de mulţumiri! **~ Glück!** mult noroc! **~ Vergnügen!** petrecere bună, petrecere frumoasă! **~ Aufheben(s) von etwas machen** a da unui lucru mare importanţă, a face mare caz de ceva; **mit jm. nicht ~ Federlesen(s) machen** a nu proceda cu multe menajamente cu cineva; **~e Menschen** mulţi oameni; **so ~e Male** de atâtea ori; **die ~en Sorgen!** ce multe griji, câte griji, ce de griji! **es gibt ~e Mittel** sau **es gibt der Mittel ~e** există multe mijloace; **in ~en dieser Fälle** în multe din cazurile acestea; **mit ~ en hundert Reitern** cu multe sute de călăreţi; **er hat allzu ~e Bedenken** prea mult stă pe gânduri; **wie ~e Personen waren dort?** câte persoane erau acolo? **II.** *(pronominal)* **wie ~?** cât? **wie ~e?** câţi? câte? **das ist einer wie es ~e gibt** e unul ca mulţi alţii, nu e nimic deosebit în el; **einer statt ~er** unul în locul multora; **~e sagen** multă lume spune, mulţi zic, lumea spune; **zu ~e** prea mulţi, prea multă lume; **ich habe dir ~ (es) zu erzählen** am multe să-ţi povestesc; **ich habe ~(es) erlebt** am trecut prin multe; **das hat ~ zu sagen** asta spune multe; **das hat nicht ~ zu bedeuten** asta nu înseamnă mare lucru; **mit ihm ist nicht ~ los** nu e mare lucru de capul lui; **wir haben alle gleich ~** toţi avem la fel de mult; **das ist sehr ~** asta-i foarte mult; **zu ~** prea mult; **das ist ein bisschen zu ~ auf einmal** asta-i cam mult deodată; **so und so ~** atât şi atât; **nicht ~es, sondern ~** nu multe, ci mult; **um ~es** cu mult; **in ~em** în multe privinţe; **wer ~ sät, erntet ~** cine seamănă mult, culege mult; *(substantivat)* **~e Wenig machen ein Viel** din bănuţi se face suta. **III.** *(adverbial)* mult, des, adesea, cu mult; **er arbeitet ~** munceşte mult; **er geht ~ ins Wirtshaus** se duce des la cârciumă; **ich kümmere mich nicht ~ darum** nu-mi bat prea mult capul cu asta; **es ist nicht ~ anders** e cam tot acelaşi lucru; **er ist nicht ~ über dreißig Jahre (alt)** nu are mult peste (sau nu e mai mare de) treizeci de ani; **er ist ~ reicher, als du denkst** e (cu) mult mai bogat decât crezi tu; **ich bleibe ~ lieber zu Hause** (cu) mult mai bucuros stau acasă; **es ist ~ besser so** e (cu) mult mai bine aşa; **~ zu groß** (cu) mult prea mare; **~ zu wenig** (cu) mult prea puţin; **~ zu viel** (cu) mult prea mult.
viel|ährig *adj. (bot.)* cu multe spice; **~er Weizen** grâu înfrăţit.
viel|armig *adj.* cu multe braţe; cu multe ramificaţii; **der ~e Polyp** polipul cu multe tentacule.
viel|artig *adj.* de multe feluri; felurit, variat.
viel|ästig *adj.* cu multe crengi; cu multe ramificaţii.
viel|atomig *adj. (fiz.)* poliatomic, cu mulţi atomi.
vielbändig *adj.* în multe volume; **eine ~e Ausgabe** o ediţie în multe volume.
viel bedeutend *adj.* **1.** semnificativ. **2.** important; de mare importanţă.
vielbeinig *adj.* cu multe picioare.
viel besagt *adj.* mult amintit, mult pomenit, mult citat.
viel beschäftigt *adj.* foarte ocupat; cu ocupaţii multiple; **ein ~er Arzt** un medic cu multă clientelă.
viel be|sprochen *adj.* mult discutat, mult comentat; **ein ~es Buch** o carte mult discutată.

viel besucht *adj.* mult vizitat, mult frecventat; **ein ~er Badeort** o stațiune balneară mult frecventată.
viel besungen *adj.* mult cântat; **das ~e Vaterland** patria mult cântată.
vielblätt(e)rig *adj. (bot.)* cu multe frunze, multifoliat.
vielblütig *adj. (bot.)* multiflor.
Vielborster, *-s, -, m. (zool.)* viermi din familia *Polychaetae*.
Vieldecker, *-s, -, m.* **1.** *(av.)* multiplan. **2.** *(mar.)* navă cu mai multe punți.
vieldeutig *adj.* **1.** *(lingv.)* cu multe înțelesuri, polisemantic. **2.** *(fig.)* plin de înțelesuri; care poate fi interpretat în multe feluri; ambiguu; echivoc; lipsit de precizie; **eine ~e Antwort** un răspuns echivoc.
Vieldeutigkeit, *-en, f.* **1.** *sg. (lingv.)* caracter polisemantic, pluralitate de sensuri. **2.** echivoc; ambiguitate.
viel diskutiert *adj.* v. vielerörtert.
Vieldorner, *-s, -, m. (iht.)* v. Vielstachler.
Viel|eck, *-(e)s, -e, n. (geom.)* poligon.
viel|eckig *adj. (geom.)* poligonal.
Viel|eckzahl, *-en, f. (mat.)* număr poligonal.
Viel|ehe *f. sg.* (și *bot.*) poligamie.
viel|ehig *adj.* (și *bot.*) poligam.
Viel|eimerbagger, *-s, -, m.* dragă cu mai multe găleți.
vielen|orts *adv.* în multe locuri.
viel|erfahren *adj.* experimentat, cu multă experiență.
vielerlei și **vielerlei** **I.** *adj. invar.* felurit, variat; de tot felul, de tot soiul; fel de fel; **auf ~ Art** (sau **Weise**) în multe feluri. **II.** *pron. nehot.* fel de fel de lucruri; **er hat mir ~ erzählt** mi-a povestit de toate, multe și mărunte.
Vielerlei, *-s, n. sg.* varietate, multitudine.
vieler|orten, **vieler|orts** *adv.* v. vielenorts.
viel er|örtert *adj.* mult discutat, mult dezbătut, mult comentat; **das ist eine ~e Frage** aceasta este o problemă mult discutată.
Viel|esser, *-s, -, m.* mâncăcios, mâncău.
Viel|esserei *f. sg.* lăcomie la mâncare.
vielfach **I.** *adj.* **1.** multiplu; **nach ~ en Versuchen** după încercări multiple; **auf ~en Wunsch** urmând dorința multora. **2.** repetat, de multe ori; des, frecvent; **er ist ~er Europameister** e multiplu campion european; **~e Beschwerden** plângeri dese, repetate. **II.** *adv.* **1.** de mai multe ori; **er hat ihm den Schaden ~ ersetzt** l-a despăgubit cu vârf și îndesat. **2.** adesea, des.
Vielfache, *-n (ein Vielfaches), n. sg.* (și *mat.*) multiplu; **das kleinste gemeinsame ~** cel mai mic multiplu comun; **um das ~, um ein ~s**, de multe ori, considerabil.
Vielfachfeld, *-(e)s, -er, n. (tel.)* multiplaj.
Vielfachgerät, *-(e)s, -e, n. (tehn., agr.)* mașină, aparat multifuncțional.
Vielfach|heit *f. sg.* v. Vielfältigkeit.
Vielfachklinke, *-n, f. (tel.)* jack multiplu, jack general.
Vielfach|stahl|halter, *-s, -, m. (tehn.)* portcuțit multiplu.
Vielfachtelegraph, *-en, -en, m. (tehn.)* telegraf multiplex.
Vielfalt *f. sg.* diversitate, felurime, varietate.
vielfaltig *adj.* cu multe cute; cu mulți clini.
vielfältig **I.** *adj.* **1.** multiplu. **2.** felurit, variat. **II.** *adv.* des, adesea, deseori.
Vielfältigkeit *f. sg.* **1.** *(mat.)* multiplicitate. **2.** v. Vielfalt.
Vielfarbendruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* policromie.
vielfarbig, **vielfärbig** *adj.* multicolor; policrom.
Vielfarbigkeit *f. sg.* multiplicitate, varietate, diversitate de culori, policromie.
vielfingerig *adj.* cu multe degete.
Vielflach, *-(e)s, -e, m. (geom.)* poliedru.
vielflächig *adj. (geom.)* poliedric.
Vielflächner, *-s, -, m. (mat.)* v. Vielflach.
Vielflosser, *-s, -, m. (iht.)* cu multe aripioare.
vielförmig *adj.* polimorf.
Vielförmigkeit *f. sg.* polimorfism; multiplicitate, variație de forme.
Vielfraß, *-es, -e, m.* **1.** *(zool.)* gluton *(Gulo borealis)*. **2.** *(fam.)* mâncăcios, mâncău.
Vielfresser, *-s, -, m. (fam.)* v. Vielesser.
Vielfresserei *f. sg. (fam.)* v. Vielesserei.
Vielfrucht, *-früchte, f. (bot.)* fruct policarpic, fruct compus din fructulețe apocarpe.
Vielfüßer, *-s, -, m. (zool.)* miriapod.
vielfüßig *adj. (zool.)* cu multe picioare.
vielgattig *adj.* poliandric.
vielgebräuchlich *adj.* mult întrebuințat, mult utilizat; uzual, obișnuit.
viel gebraucht *adj.* mult întrebuințat.
viel gefragt *adj.* mult căutat.
vielgelenkig *adj.* cu multe articulații.
viel geliebt *adj.* mult,foarte iubit.
viel gelobt *adj.* mult lăudat.
viel genannt *adj.* mult amintit, mult numit, mult pomenit, mult citat.
viel gepriesen *adj.* v. viel gelobt.
viel geprüft *adj.* mult încercat, trecut prin multe încercări.
viel gereist *adj.* care a călătorit mult; voiajat, umblat (prin lume).
Vielgereiste, *-n, -n (ein Vielgereister), m.* și *f.* persoană care a călătorit mult, persoană umblată.
viel gerühmt *adj.* v. viel gelobt.
viel geschmäht *adj.* mult hulit.
vielgeschossig *adj.* v. vielstöckig.
vielge|staltig *adj.* cu multe forme, cu forme multiple; polimorf, variat, felurit.
Vielge|staltigkeit *f. sg.* multiplicitate de forme.
vielglied(e)rig *adj.* cu multe membre.
Vielgötterei *f. sg.* politeism.
Vielgut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* pătrunjel de câmp *(Peucedanum oreoselinum)*.
Vielhafen|ofen, *-s, -öfen, m. (ind. sticlei)* cuptor cu oale, cu creuzete.
Vielheit *f. sg.* **1.** pluralitate, multiplicitate. **2.** multitudine, mulțime, număr mare.
Vielherrschaft, *-en, f.* poliarhie, policrație.
Vielhufer, *-s, -, m. (zool.)* animal multicopitat.
vielhundertmal *adv.* de multe sute de ori.
vieljährig *adj.* de mulți ani; vechi; bătrân.
vielkantig *adj.* cu (mai) multe muchii.
vielkapselig *adj. (bot.)* multicapsular.
vielkernig *adj. (bot.)* cu mulți sâmburi.
vielklappig *adj.* cu multe valve.
vielköpfig *adj.* **1.** cu multe capete; **der ~e Drache** balaurul cu mai multe capete. **2.** numeros; **eine ~e Familie** o familie numeroasă, cu mulți membri.
vielkörnig *adj. (bot.)* cu multe boabe.
vielleicht *adv.* probabil, poate, eventual; **~ hat er recht** poate că are dreptate; **~ komme ich auch** eventual vin și eu; **~ (gar) noch** poate chiar; **ist er ~ auch da?** a venit cumva și el?
viel|lieb *adj.* drag, scump, mult iubit.
Viel|liebchen, *-s, -, n.* **1.** iubit(ă), drag(ă); *(fam.; în expr.)* **guten Morgen, ~!** în sfârșit! bine că vii și tu de-acasă! a dat sfântul să înțelegi! **2.** fruct geamăn cu doi sâmburi; **ein ~ essen** a face un pariu mâncând în doi un fruct geamăn; **ein ~ gewinnen** a câștiga un pariu încheiat mâncând în doi un fruct geamăn. **3.** pariu.
Viel|loch|stanze, *-n, f. (tehn.)* presă de găurit.
Viel|loch|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* cărămidă cu goluri.
vielmal *adv.* **1.** v. vielmals. **2.** cu mult, considerabil.
vielmalig *adj.* repetat (de multe ori), frecvent.
vielmals *adv.* de multe ori; adeseori, adesea, des; **danke ~!** mii de mulțumiri, mulțumesc!
Vielmännerei *f. sg.* poliandrie.
vielmännig *adj. (bot.)* poliandric.
vielmehr *adv.* mai degrabă, mai curând, mai bine zis, dimpotrivă, ba (mai bine), adică; **ich bin ihm verpflichtet, ~ ich bin ihm ewig dankbar** îi sunt îndatorat, mai bine zis îi sunt veșnic recunoscător; **das ist kein Spaß, sondern ~ bitterer Ernst** asta nu-i glumă, ci foarte serios.
vielnamig *adj.* cu (mai) multe nume.
Vielpol|anker, *-s, -, m. (electr.)* indus multipolar.
vielpolig *adj. (fiz.)* cu (mai) mulți poli.
Vielreder, *-s, -, m.* vorbăreț, guraliv, gură-spartă, vorbă-multă.
Vielredner, *-s, -, m. (peior.)* persoană care abuzează de oratorie; demagog.
vielreihig *adj.* cu multe rânduri.
vielsagend *adj.* și *adv.* care spune multe, elocvent, semnificativ; **eine ~e Geste** un gest elocvent, semnificativ; **sie lächelte ~** zâmbea semnificativ.
vielsaitig *adj. (muz.)* cu multe coarde.
vielsäulig *adj. (arhit.)* cu multe coloane.
vielschichtig *adj.* **1.** compus din multe straturi. **2.** complex.
Vielschichtigkeit, *f.* **1.** *sg.* structură compusă din multe straturi. **2.** caracter complex.
Vielschnittbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung cu mai multe cuțite.
Vielschreiber, *-s, -, m. (peior.)* om care scrie mult; scriitoraș prodigios.
vielseitig *adj.* **1.** *(mat.)* multilateral, poligonal. **2.** multilateral; vast, întins; **ein ~er Mensch** o persoană multilaterală; **~e Kenntnisse** cunoștințe vaste, multilaterale. **3.** care vine din mai multe părți; **ein ~er Wunsch** o dorință exprimată de multă lume.
Vielseitigkeit *f. sg.* multilateralitate.
vielsilbig *adj.* polisilabic, cu mai multe silabe.
vielsinnig *adj.* **1.** v. vieldeutig. **2.** adânc, cu mult sens.
Vielsitzer, *-s, -, m.* **1.** *(av.)* avion cu mai multe locuri. **2.** *(auto.)* mașină cu mai multe locuri.
viel|spitzig *adj.* cu (mai) multe vârfuri.
viel|sprachig *adj.* poliglot; în mai multe limbi.
Viel|sprecher, *-s, -, m.* v. Vielreder.
Viel|staaterei *f. sg.* fărâmițare în multe state.
Viel|stachler, *-s, -, m. (iht.)* pește cu țepi *(Polycentus)*.
Viel|stahlbe|arbeitung *f. sg. (metal.)* prelucrare la strungul cu mai multe cuțite.
viel|stellig *adj. (mat.)* cu (mai) multe cifre.
viel|steng(e)lig *adj. (bot.)* multicaul, cu mai multe tulpini.
viel|stimmig *adj.* și *adv.* pe mai multe voci; **die Antwort kam ~** răspunsul veni dat de mai multe voci deodată.
viel|stöckig *adj.* cu multe etaje, caturi.
viel|strophig *adj.* cu multe strofe.
vieltausendmal *adv.* de multe mii de ori.
vielteilig *adj.* format din (mai) multe părți, cu (mai) multe părți.
vieltönig *adj.* polifon.
Vieltuer, *-s, -, m. (fam.)* persoană care-și dă importanță, care se aferează, se agită fără rost; persoană care-și dă aere, ifose, care face pe grozavul.
Vieltuerei *f. sg. (fam.)* agitație ostentativă și fără rost; aere, ifose.
vieltuerisch *adj. (fam.)* care se aferează fără rost; care-și dă aere; care face pe grozavul.
viel umfassend *adj.* vast, întins, cuprinzător.
viel um|stritten *adj.* mult discutat, controversat, mult dezbătut.
viel umworben *adj.* dorit, curtat; înconjurat de admiratori; **ein ~es Mädchen** o fată mult curtată.
viel ver|handelt *adj.* v. viel umstritten.
viel ver|heißend *adj.* v. viel versprechend.
viel vermögend *adj.* puternic, influent.
viel ver|rufen *adj.* rău famat.
viel ver|sprechend *adj.* care promite mult, mult promițător; **eine ~e Begabung** un talent promițător.
Vielvölker|staat, *-(e)s, -en, m.* stat multinațional.
Vielweiberei *f. sg.* poligamie.
vielweibig *adj.* **1.** poligam. **2.** *(bot.)* cu mai multe pistile.
vielwink(e)lig *adj. (mat.)* poliunghiular.
viel wissend *adj.* care știe multe, care are multe cunoștințe.

Vielwisser, *-s, -, m.* **1.** persoană care știe multe, care are multe cunoștințe. **2.** *(fam., iron.)* deștept, atotștiutor.
Vielwisserei *f. sg. (fam.)* paradă de cunoștințe.
Vielzahl *f. sg.* număr mare, mulțime.
Vielzähner, *-s, -, m. (iht.)* pește cu mulți dinți.
Vielzeller, *-s, -, m. (biol.)* metazoon.
vielzellig *adj. (biol.)* pluricelular.
vielzüngig *adg.* v. vielsprachig.
vier *num. card.* patru; **die ~ Himmelsrichtungen** cele patru puncte cardinale; **~ Jahre lang** (timp de) patru ani; **es schlägt ~ (Uhr)** bate (ora) patru; **um ~ (Uhr)** la (ora) patru; **halb ~** (ora) trei și jumătate; **unter ~ Augen** între patru ochi, fără martori; **in seinen ~ Wänden sitzen** a sta acasă, între cei patru pereți; **in alle ~ Winde zerstreuen** (sau **verstreuen**) a împrăștia, a risipi în cele patru vânturi; **so gewiss als zwei mal zwei ~ ist** sigur, fără nici un dubiu, precis; **er kann nicht bis ~ zählen** nu știe să numere nici până la patru; (cu rol de *pron.*) **zu ~en** câte patru; **wir sind unser ~** suntem patru (la număr); *(substantivat) (fig. fam.)* **mit ~en fahren** a merge cu trăsură de patru cai, a face pe grozavul; **auf allen ~en** în patru labe, pe brânci; **alle ~e von sich strecken a)** *(despre animale)* a muri, a crăpa; **b)** *(fam.; despre oameni)* a se așeza, a se instala comod pentru somn.
Vier, *-en, f.* **1.** (cifra) patru; **eine römische ~ schreiben** a scrie un patru roman. **2.** nota patru; **eine ~ bekommen** a lua un patru. **3.** *(scrimă)* cvartă.
Vier|achser, *-s, -, m. (fam.)* vehicul cu patru osii.
vier|achsig *adj. (tehn.)* cu patru osii.
Vier|achteltakt, *-(e)s, m. sg. (muz.)* măsură de patru a opta, de patru optimi.
Vier|akter, *-s, -, m. (teatru)* piesă în patru acte.
vier|armig *adj.* cu patru brațe.
Vier|auge, *-s, -n, n. (iht.)* pește cu patru ochi *(Anableps tetrophthalmus).*
Vier|augen|spräch, *-(e)s, -e, n.* convorbire între patru ochi.
Vierbackenfutter, *-s, -, n. (tehn.)* mandrină cu patru fălci.
Vierbänder, *-s, -, m.* lucrare, scriere, operă în patru volume.
vierbändig *adj.* în patru volume; **eine ~e Ausgabe** o ediție în patru volume.
Vierbeiner, *-s, -, m. (fam.)* patruped (mai ales câine).
vierbeinig *adj.* patruped.
vierbe|spannt *adj.* (înhămat) cu patru cai.
Vierblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** *(bot.)* poama-vulpii, dalac *(Paris quadrifolia).* **2.** *(arhit.)* motiv decorativ format din patru frunze stilizate.
vierblätt(e)rig *adj.* cu patru foi; **~es Kleeblatt** trifoi cu patru foi.
vierblumig *adj. (bot.)* cu patru flori.
Vierbund, *-(e)s, m. sg. (pol.)* alianță cvadripartită.
vierdimensional *adj. (mat.)* tetradimensional.
vierdrähtig, **vierduchtig** *adj. (tehn.; despre cabluri)* cu patru conducte, cu patru fire.
viere *num. card. (fam.)* v. vier.
Vier|eck, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(geom.)* patrulater, tetragon; **allgemeines (unregelmäßiges) ~** patrulater obișnuit (neregulat). **2.** *(iht.)* varietate de calcan *(Rhombus laeris).*
Vier|eckflosser *pl. (iht.)* pește mic de acvariu *(Tetragonopterus).*
vier|eckig *adj. (geom.)* cu patru laturi; tetragonal, cu patru unghiuri.
Vier|eck|krabbe, *-n, f. (zool.)* crab din familia *Ocypodidae.*
vier|einhalb *num. card.* patru și jumătate.
vieren, *vierte, geviert, vb. (h) tr.* **1.** a tăia, a împărți în patru. **2.** a grupa câte patru. **3.** a da o formă pătrată.
Vier|ender, *-s, -, m. (vân.)* cerb cu patru ramuri; cerb de patru ani.
Vierer, *-s, -, m.* **1.** v. Vier **(1)**. **2.** *(reg.)* nota patru. **3.** vin din anul 1904 sau 2004. **4.** *(sport)* ambarcație de patru locuri. **5.** *(sport)* partidă (de golf) cu patru jucători. **6.** soldat din regimentul 4. **7.** monedă de patru pfenigi. **8.** v. Vierender.
Viererkreis, *-es, -e, m. (tel.)* circuit-fantomă.
viererlei *adj. invar.* de patru feluri (diferite); **auf ~ Art** în patru feluri.
Vierer|reihe, *-n, f.* rând de câte patru.
Viererzug, *-(e)s, -züge, m.* car, trăsură înhămat(ă) cu patru cai.
vierfach I. *adj.* împătrit. **II.** *adv.* de patru ori.
Vierfache, *-n (ein Vierfaches), n. sg.* împătrit; **um das ~** de patru ori (mai mult sau mai mare).
vierfächerig *adj.* cu patru despărțituri, rafturi, sertare.
vierfädig *adj.* v. vierdrähtig.
Vierfarbendruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar în patru culori, tetracromie; tipăritură în patru culori.
vierfarbig *adj.* în patru culori.
Vierfelderwirtschaft *f. sg. (agr.)* asolament de Norfolk, asolament cu patru.
vierfingerig *adj.* cu patru degete.
Vierflach, *-(e)s, -e, n.*, **Vierflächner**, *-s, -, m. (geom.)* tetraedru.
vierflügelig *adj. (entom.)* tetrapter.
Vierfürst, *-en, -en, m. (ist.)* tetrarh.
Vierfüßer, *-s, -, m.* v. Vierfüßler.
vierfüßig *adj.* **1.** *(zool.)* patruped. **2.** *(metr.)* cu patru picioare.
Vierfüßler, *-s, -, m. (zool.)* patruped.
viergeschossig *adj.* cu patru etaje.
Vierge|spann, *-(e)s, -e, n.* trăsură, căruță cu patru cai.
vierge|strichen *adj. (muz.; despre note)* cu patru linii.
viergeteilt *adj.* compus, format din patru părți; împărțit în patru părți.
viergliederig *adj.* cu patru membre.
Vier|händer, *-s, -, m. (zool)* cvadruman.
vier|händig *adj.* și *adv.* **1.** *(zool.)* cvadruman. **2.** *(muz.)* la patru mâini; **~ spielen** a cânta la patru mâini.
Vier|horn|antilope, *-n, f. (zool.)* antilopă indiană, cu patru coarne *(Tetracerus quadricornis).*
vier|hundert și **vier|hundert** *num. card.* patru sute.
vier|hundertjährig *adj.* de patru sute de ani.
vier|hundertste *num. ord. (der, die, das ~)* al patru sutelea, a patru suta; **zum ~n Male** pentru a patru suta oară; *(substantivat)* **er ist der Vierhundertste** este al patru sutelea.
Vier|hundertstel, *-s, -, n.* a patru suta parte.
Vierjahres|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de patru ani.
vierjährig *adj.* de patru ani; care ține, durează (de) patru ani.
vierjährlich *adj.* și *adv.* la fiecare patru ani, din patru în patru ani.
vierkant *adv. (mar.)* perpendicular pe verticală, orizontal.
Vierkant, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(geom.)* tetraedru. **2.** v. Vierkantschlüssel. **3.** v. Vierkanteisen.
Vierkantbarren, *-s, -, m. (metal.)* bloom, blum, bloc prelaminat în patru muchii.
Vierkant|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* bară (de oțel sau de fontă) tetragonală; fier pătrat.
Vierkantfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă pătrată.
Vierkant|holz, *-es, -hölzer, n.* lemn, bară în patru muchii.
Vierkant|horn, *-(e)s, -hörner, n. (tehn.)* corn piramidal de nicovală.
vierkantig I. *adj.* cu patru muchii. **II.** *adv. (în expr.)* **jn. ~ hinauswerfen** a da pe cineva afară în brânci.
Vierkantkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap pătrat.
Vierkantschaber, *-s, -, m. (tehn.)* răzuitor cu patru muchii.
Vierkantschlüssel, *-s, -, m. (tehn.)* cheie pătrată, de robinet.
Vierkantschraube, *-n, f. (tehn.)* bulon, șurub cu cap pătrat.
Vierkiemer *pl. (zool.)* cefalopode tetrabranhiate (nautili, amanoți).
vierklappig *adj.* cu patru clapete, cu patru valve.
vierköpfig *adj.* cu patru capete.
vierlappig *adj. (biol.)* cu patru lobi.
Vierling, *-s, -e, m.* **1.** cel de al patrulea. **2.** unul din cei patru gemeni. **3.** sfert de funt. **4.** *(înv.)* monedă de patru creițari. **5.** *(metr.)* catren.
Vierlunger *pl. (zool.)* tetrapulmonate, paianjeni cu patru plămâni *(Tetrapneumoni).*
Viermächtever|einbarung, *-en, f. (pol.)* convenție, înțelegere, acord cvadripartit(ă).
viermal *adv.* de patru ori.
viermalig *adj.* (repetat) de patru ori (în șir, la rând).
Viermaster, *-s, -, m. (mar.)* corabie cu patru catarge.
viermonatig *adj.* de patru luni; care ține, durează patru luni.
viermonatlich I. *adj.* și *adv.* la fiecare patru luni, din patru în patru luni. **II.** *adj. (reg.)* v. viermonatig.
viermotorig *adj.* cu patru motoare.
Vierpass, *-es, -pässe, m. (arhit.)* ornament gotic din patru ogive scurte.
Vierpfünder, *-s, -, m. (mil.)* tun de calibru patru.
vierpfündig *adj. (mil.; despre tunuri)* de calibru patru.
Vierplätzer, *-s, -, m. (elv.)* v. Viersitzer.
vierplätzig *adj. (elv.)* v. viersitzig.
vierpolig *adj.* și *adv.* cu patru poli; **~es Audio-Kabel** cablu audio cu patru poli.
Vier|rad|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* tracțiune pe patru roți.
Vier|radbremse, *-n, f.* frână pe patru roți.
vier|räd(e)rig *adj.* cu patru roți.
Vier|raumwohnung, *-en, f.* v. Vierzimmerwohnung.
vier|reihig I. *adj.* cu patru rânduri. **II.** *adv.* în (sau pe) patru rânduri.
Vier|richtungsgeleucht, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* dispozitiv de luminat în patru direcții.
Vier|röhren|apparat, *-(e)s, -e, m. (radio.)* radioreceptor cu patru lămpi, cu patru tuburi.
vier|rud(e)rig *adj. (sport)* cu patru vâsle.
viersaitig *adj. (muz.)* cu patru coarde.
viersätzig *adj. (muz.)* în patru mișcări.
Vierschneid|spiralbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu elicoidal cu patru tăișuri.
vierschrötig *adj. (despre persoane)* **1.** îndesat, solid. **2.** greoi.
Vierseit|hof, *-(e)s, -höfe, m.* gospodărie țărănească răzleață, accesibilă din patru laturi.
vierseitig *adj.* **1.** cu patru laturi. **2.** cu patru pagini; **~e Zeitung** ziar în patru pagini.
viersilbig *adj.* tetrasilabic, format din patru silabe.
Viersitzer, *-s, -, m.* vehicul cu patru locuri.
viersitzig *adj. (despre vehicule)* cu patru locuri.
vier|spaltig *adj. (despre ziare, formulare etc.)* cu patru coloane.
Vier|spänner, *-s, -, m.* trăsură cu patru cai.
vier|spännig *adj.* și *adv.* cu patru cai; **~ fahren a)** a umbla cu trăsura cu patru cai; **b)** *(fig.)* a face pe grozavul, a fi cu nasul pe sus.
Vier|spindel|automat, *-en, -en, m. (tehn.)* mașină-unealtă automată cu patru arbori.
vier|spitzig *adj.* cu patru vârfuri.
vier|spurig *adj. (despre șosele)* cu patru benzi.
vier|stellig *adj. (mat.; despre numere)* cu patru cifre.
Vier|stichelturm, *-(e)s, -türme, m. (tehn.)* portcuțit rotitor pentru patru cuțite.
vier|stimmig *adj.* și *adv. (muz.)* pe patru voci.
vier|stöckig *adj.* cu patru etaje, cu patru caturi.
Vier|strahlenschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (zool.)* spongier ((tetraxon) din ordinul *Tetraxonida, Tetractinellida).*
vier|strophig *adj.* cu patru strofe.
vier|stündig *adj.* de patru ore; care ține, durează patru ore.
vier|stündlich *adj.* și *adv.* la fiecare patru ore, din patru în patru ore.
viert *num. distributiv (în expr.)* **zu ~** câteșipatru, în patru, câte patru.
viertägig *adj.* de patru zile; care ține, durează patru zile.
viertäglich *adj.* și *adv.* la fiecare patru zile, din patru în patru zile.
Viertakter, *-s, -*, **Viertaktmotor**, *-s, -en, m. (tehn.)* motor în patru timpi.
Viertaktschaltung, *-en, f. (text.)* mișcare, avans în patru timpi.
viertausend și **viertausend** *num. card.* patru mii.
Viertausender, *-s, -, m. (geogr.)* munte, pisc, vârf de (peste) patru mii de metri.
viertausendste *num. ord. (der, die, das ~)* al patru miilea, a patru mia.
Viertausendstel, *-s, -, n.* a patru mia parte.
vierte *num. ord. (der, die, das ~)* **1.** al patrulea, a patra; **der ~ Schüler** elevul al patrulea; *(substantivat)* **er ist der Vierte in der Klasse** e al patrulea din clasă; *(adverbial)* **zum ~n** în rândul al patrulea, punctul patru. **2.** *(indicând date calendaristice)* patru; **heute ist der ~ August** sau **heute haben wir den ~n August** azi e patru august, azi suntem în patru august; *(substantivat)* **der Vierte des Monats** patru ale lunii.

viert(e)halb *num. card.* trei şi jumătate.
vierteilen, *vierteilte, gevierteilt* sau *(rar) viergeteilt, vb. (h) tr.* **1.** a împărţi în patru (părţi). **2.** *(ist.)* a sfâşia în patru (un osândit).
vierteilig *adj.* cu patru părţi; compus, format din patru părţi.
viertel [ˈfIrtəl] *num. fracţionar* sfert.
Viertel, *-s, -, n.* **1.** sfert, pătrime, a patra parte; **ein ~ vom Gewinn ist mein** un sfert din câştig e al meu; **ein ~ Schwein** un sfert de porc. **2.** sfert de oră; **es ist drei ~ fünf** este (ora) cinci fără un sfert; **es ist ein ~ nach eins** este (ora) unu şi un sfert; **es hat soeben (ein) ~ geschlagen** tocmai a bătut sfertul (de ceas). **3.** sfert de kilogram sau de litru; litră; **ein ~ Wein** o litră de vin, un sfert de vin. **4.** pătrar. **5.** cartier.
Viertelbogen, *-s, -bögen, m. (tipogr.)* sfert de coală.
Vierteldrehung, *-en, f.* întoarcere, răsucire de 90°.
Viertele, *-s, -, n. (reg.)* sfert (de vin).
Viertelfeder, *-n, f. (tehn.)* sfert de arc sau de resort; arc cu un singur braţ.
Viertelfinale, *-s, -s, n. (sport)* sfert de finală.
Viertelgröße *f. sg. (tipogr.)* (format) in-cvarto.
Viertelhundert, *-s, -e, n.* douăzeci şi cinci.
Vierteljahr, *-(e)s, -e, n.* pătrar, trimestru.
Vierteljahrbudget [-bydʒe:], *-s, -s, n.* buget trimestrial.
Vierteljahresdividende [-vi-], *-n, f. (ec.)* dividendă trimestrială.
Vierteljahreslehrgang, *-(e)s, -gänge, m.* curs trimestrial.
Vierteljahres|schrift, *-en, f.* v. Vierteljahrsschrift.
Vierteljahrhundert, *-s, -e, n.* sfert de veac, sfert de secol.
vierteljährig *adj.* **1.** (în vârstă) de trei luni. **2.** care ţine, care durează trei luni.
vierteljährlich *adj.* şi *adv.* trimestrial; din trei în trei luni.
Vierteljahrsmiete, *-n, f.* chirie trimestrială.
Vierteljahrs|schrift, *-en, f.* publicaţie trimestrială.
Viertelkilo şi **Viertelkilo**, *-s, -, n.* sfert de kilogram, litră.
Viertel|liter şi **Viertel|liter**, *-s, -, n.* (şi *m.*) sfert de litru, litră.
Viertelmeile, *-n, f.* sfert de milă.
Viertelmeter, *-s, -, n. (şi m.)* sfert de metru.
vierteln [fIrtln], *viertelte, geviertelt, vb. (h) tr.* a împărţi în sferturi, în patru (părţi).
Viertelnote, *-n, f. (muz.)* notă de o pătrime.
Viertelpause, *-n, f. (muz.)* pauză de o pătrime.
Viertelpfund şi **Viertelpfund**, *- (e)s, -e, n.* o jumătate de litră, 125 de grame.
Viertelschwenkung, *-en, f. (mil.)* întoarcere jumătate la stânga.
Viertel|stunde, *-n, f.* sfert de oră.
viertel|stündig *adj.* de un sfert de ceas; care ţine, care durează un sfert de ceas.
viertel|stündlich *adj.* **I.** care revine, se repetă, se întâmplă la fiecare sfert de oră. **II.** *adv.* din sfert în sfert de oră.
Vierteltakt, *-(e)s, -e, m. (muz.)* sfert de măsură.
Viertelton, *-(e)s, -töne, m. (muz.)* sfert de ton.
Viertelwendung, *-en, f.* v. Viertelschwenkung.
Viertelzentner, *-s, -, m.* sfert de chintal, 12,5 kg.
viertens *adv.* în al patrulea rând; (ca) punctul patru.
viertürig *adj.* cu patru uşi.
vier|und|achtzig *num. card.* optzeci şi patru.
vier|und|dreißig *num. card.* treizeci şi patru.
vier|und|einhalb *num. card.* v. viereinhalb.
vier|undfünfzig *num. card.* cincizeci şi patru.
vier|undneunzig *num. card.* nouăzeci şi patru.
vier|undsechzig *num. card.* şaizeci şi patru.
vier|undsiebzig şi **vierundsiebzig** *num. card.* şaptezeci şi patru.
vier|undvierzig *num. card.* patruzeci şi patru.
vier|undzwanzig *num. card.* douăzeci şi patru.
Vierung, *-en, f. (arhit.)* cvadrat, spaţiul de la intersecţia naosului cu transeptul (la biserici).
Vierungskuppel, *-n, f. (arhit.)* cupolă deasupra intersecţiei din naos şi transept (la biserici).
Vierungs|pfeiler, *-s, -, m. (arhit.)* pilon la intersecţia din naos şi transept (la biserici).
Vierverband, *-(e)s, -bände, m.* v. Vierbund.
Vierviertelttakt, *-(e)s, -e, m. (muz.)* măsură de patru a patra, de patru pătrimi.
Vierwege|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (tehn.)* robinet cu patru căi.
vierwertig *adj. (chim.)* tetravalent.
vierwink(e)lig *adj. (geom.)* cu patru unghiuri, tetragonal.
vierwöchentlich *adj.* şi *adv.* la fiecare patru săptămâni, din patru în patru săptămâni.
vierwöchig *adj.* de patru săptămâni; care ţine, durează patru săptămâni.
Vierzahl, *-en, f.* cifra patru.
vierzählig *adj.* v. vierstellig.
vierzähnig *adj.* cu patru dinţi.
Vierzeher *pl. (zool.)* tetradactile.
vierzehn *num. card.* paisprezece; **~ Tage** două săptămâni; **(heute) vor ~ Tagen** acum două săptămâni; **in ~ Tagen** peste două săptămâni, de azi în două săptămâni.
Vierzehn, *-en, f.* (semnul grafic pentru numărul) paisprezece; **schreibe eine römische ~ auf die Tafel** scrie un paisprezece roman pe tablă.
Vierzehn|ender, *-s, -, m. (vân.)* cerb cu paisprezece ramuri.
Vierzehner, *-s, -, m.* **1.** v. Vierzehn. **2.** vin din anul 1814 sau 1914. **3.** v. Vierzehnender. **4.** băiat de paisprezece ani. **5.** cel de al paisprezecelea.
vierzehnhundert *num. card. (la indicarea anilor)* una mie patru sute.
vierzehnjährig *adj.* de paisprezece ani; care ţine, durează (de) paisprezece ani.
vierzehntägig *adj.* de paisprezece zile, de două săptămâni; **ein ~er Urlaub** un concediu de două săptămâni.
vierzehntäglich *adj.* la interval de paisprezece zile, tot la două săptămâni.
vierzehnte *num. ord. (der, die, das ~)* **1.** al paisprezecelea, a paisprezecea; **der ~ Schüler** elevul al paisprezecelea; *(substantivat)* **er ist der Vierzehnte in der Klasse** e al paisprezecelea din clasă. **2.** *(indicând date calendaristice)* paisprezece; **heute ist der ~ August** azi e paisprezece august, azi suntem în paisprezece august; *(substantivat)* **der Vierzehnte des Monats** paisprezece ale lunii.
Vierzehntel, *-s, -, n.* paisprezecime, a paisprezecea parte.
vierzehntens *adv.* în al paisprezecelea rând, (ca) punctul paisprezece.
Vierzeiler, *-s, -, m. (metr.)* catren.
vierzeilig *adj.* de patru rânduri, cu patru rânduri.
vierzig [fIrzIç] *num. card.* patruzeci; **~ Jahre alt** (în vârstă) de patruzeci de ani.
Vierzig, *-en, f.* (semnul grafic pentru numărul) patruzeci; **schreibe eine ~** scrie un patruzeci.
vierziger *adj.* din anul patruzeci (al unui secol); **der ~ Jahrgang** contingentul (din anul) patruzeci (al unui secol); **im ~ Jahr (e)** în anul 1940.
Vierziger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană de patruzeci de ani; bărbat, femeie din contingentul patruzeci. **2.** persoană între patruzeci şi cincizeci de ani; **er ist ein (hoher) ~** e (bine) trecut de patruzeci (de ani). **3.** *m.* vin din anul 1840 sau 1940. **4.** *m.* soldat din regimentul 40. **5.** *pl.* cruste la copii sugaci.
Vierzigerjahre *pl.* **1.** *(ist.)* anii '40, perioadă cuprinsă între anii '40 şi '50 ai unui secol. **2.** vârstă între 40 şi 50 de ani.
vierzigjährig *adj.* **1.** (în vârstă) de patruzeci de ani. **2.** care ţine, durează (de) patruzeci de ani.
vierzigste *num. ord. (der, die, das ~)* al patruzecilea, a patruzecea; *(substantivat)* **der Vierzigste ist an der Reihe** al patruzecilea e la rând.
Vierzigstel, *-s, -, n.* patruzecime, a patruzecea parte.
vierzigstens *adv.* în al patruzecilea rând; (ca) punctul patruzeci.
Vierzig|stundenwoche, *-n, f.* săptămână (de lucru) de 40 de ore.
vierzig|stündig *adj.* de patruzeci de ore; care ţine, durează (de) patruzeci de ore.
vierzigtägig *adj.* de patruzeci de zile; care ţine, durează (de) patruzeci de zile.
Vierzimmerwohnung, *-en, f.* locuinţă cu patru camere.
vierzöllig *adj.* de patru ţoli.
Vierzylinder, *-s, -, m. (tehn.)* motor cu patru cilindri.
vierzylindrig *adj.* cu patru cilindri.
Vietnamese [viɛt-], *-n, -n, m.* vietnamez.
vietnamesisch, **vietnamisch** *adj.* vietnamez; din Vietnam.
Vietsbohne, *-n, f. (bot.)* fasole *(Phaseolus vulgaris)*.
Viez, *-es, -e, m. (reg.)* cidru.
vif [vi:f] *adj. (înv.)* vioi.
vigil [vi-] *adj. (med.)* treaz, în stare de veghe.
Vigil, *-ien, f* v. Vigilie.
vigilant *adj.* **1.** *(înv.)* vigilent. **2.** *(reg.)* isteţ.
Vigilant, *-en, -en, m. (înv.)* spion, iscoadă, copoi.
Vigilanz *f. sg.* **1.** *(înv.)* iscusinţă; vigilenţă. **2.** *(psih.)* atenţie, stare reactivă mărită.
Vigilie, *-n* [-liən], *f.* **1.** *(bis. cat.)* ajun de sărbătoare. **2.** priveghi. **3.** *(ist.)* gardă de noapte (în armata romană).
vigilieren, *vigilierte, vigiliert, vb. (h) intr. (înv.) (auf* cu *ac.)* a veghea, a fi atent, a băga de seamă (la…).
Vignette [viˈnjɛtə], *-n, f.* **1.** etichetă. **2.** (şi *fot.*) vinietă.
Vigogne [viˈgɔnjə], *-n, f.*, **Vigognegarn**, *-(e)s, n. sg.*, **Vigognewolle** *f. sg.* fir de vigonie.
Vigor [ˈvi:-], *-s, m. sg. (înv.)* vigoare.
vigorös *adj. (înv.)* viguros.
Vikar [vi-], *-s, -e, m.* **1.** vicar; ajutor de preot. **2.** locţiitor, suplinitor.
Vikariat, *-s, -e, n.* **1.** vicariat, funcţie de vicar. **2.** suplinire.
vikari|ieren, *vikariierte, vikariiert, vb. (h) intr.* **1.** a îndeplini funcţia de vicar. **2.** *(für)* a ţine locul (cuiva), a înlocui, a suplini.
Viktualien [vIktuˈa:liən] *pl. (înv.)* alimente.
Viktualienhändler, *-s, -, m. (înv.)* băcan.
Vikunja [vi-], *-s, -s, n.*, şi *Vikunjen f. (zool.)* vicuna *(Lama vicugna)*.
Villa [ˈvi-], *Villen, f.* vilă.
Villeggiatur [vIlɛdʒa-], *-en, f. (înv.)* vilegiatură.
Villenbesitzer, *-s, -, m.* proprietar de vilă (sau de vile).
Villengegend, *-en, f.*, **Villenviertel**, *-s, -, n.*, **Villenvor|ort**, *-(e)s, -e, m.* cartier de vile.
Vindikation [vIn-], *-en, f. (jur.)* acţiune în revendicare.
vindizieren, *vindizierte, vindiziert, vb. (h) tr. (jur.)* a revendica.
Vindizierung, *-en, f.* v. Vindikation.
Vinkulation [vIŋ-], *-en, f. (jur.)* obligaţie, îndatorire.
vinkulieren, *vinkulierte, vinkuliert, vb. (h) tr.* **1.** a obliga, a îndatora, a lega. **2.** a scoate din circulaţie.
Vinkulierung, *-en, f. (ec.)* vinculare (condiţionarea transmiterii unei hârtii de valoare către terţi de aprobarea explicită a emitentului).
Vinyl [vi-], *-s, n. sg. (chim.)* vinil.
Viola [vio:-], *Violen, f.* **1.** *(muz.)* violă. **2.** *sg. (bot.)* v. Viole.
Violation [vio-], *-en, f.* **1.** vătămare, lezare, încălcare. **2.** violare, siluire; profanare.
Viole [vio:-], *-n, f. (bot., reg.)* micşunea, toporaş, viorea *(Viola odorata)*.
violett [vio-] *adj.* violet, vioriu; *(substantivat)* **das Violett kleidet sie gut** violetul îi vine bine, îi stă bine, o îmbracă bine.
Violinbogen [vio-], *-s, -bögen* (şi-), *m.* arcuş de vioară.
Violine, *-n, f.* vioară; **~ spielen** a cânta la vioară.
Violinist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (rar)* violonist(ă); virtuoz(ă) la vioară.
Violinkasten, *-s, -* (şi *-kästen*), *m.* cutie de vioară.
Violinkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert de vioară.
Violinsaite, *-n, f.* coardă de vioară.
Violinschlüssel, *-s, -, m. (muz.)* cheie (de) sol.
Violinschule, *-n, f.* metodă de vioară.
Violinsolo, *-s, -s* (şi *-soli*), *n. (muz.)* solo de vioară.
Violin|spiel, *-(e)s, n. sg.* cântat la vioară.
Violin|spieler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Violinist.
Violin|stimme, *-n, f. (muz.)* **1.** parte executată de viori (într-o orchestră). **2.** timbru de vioară (la orgă).
Violoncellist [violontʃɛˈlIst], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (muz.)* violoncelist(ă).
Violoncello, *-s, -s* (şi *-celli*), *n. (muz.)* violoncel.
Viper [ˈvi:-], *-n, f. (zool.)* viperă *(Vipera berus)*.

Vipernatter, *-n, f. (zool.)* şarpe de apă neveninos (*Tropidonotus viperinus*).
Vipernbiss, *-es, -e, m.* muşcătură de viperă.
Viperwurzel, *-n, f. (bot.)* salsifi, scorţoneră *(Scorzonera hispanica)*.
Virement [virə'mã:], *-s, -s, n. (ec.)* virament.
Viren ['vi:-] *pl.* de la Virus.
Virenschutz, *-es, m. sg. (inform.)* protecţie împotriva viruşilor.
Virgel ['vIr-], *-n, f.* bară, linie oblică (între două cuvinte sau cifre).
Virginia [vIr'gi:- şi vIr'dʒi:-], *-s, f.* (ţigară de foi) Virginia.
Virginia|tabak, *-s, m. sg.* tutun de Virginia.
Virginität *f. sg.* virginitate, feciorie.
viril [vi-] *adj.* viril, bărbătesc.
Virilist, *-en, -en, m. (jur., înv.)* virilist.
Virilität *f. sg.* virilitate.
Viril|stimme, *-n, f. (jur.)* vot personal.
Virologie *f. sg. (med.)* virologie.
Virose, *-n, f. (med.)* viroză.
Virtualität [vir-], *-en, f.* virtualitate.
virtuell *adj.* virtual; *(inform.)* **~e Speicherverwaltung** administrare virtuală a memoriei; **~e Treiber** driveri virtuali.
virtuos *adj.* virtuoz.
Virtuos, *-en, -en*, **Virtuose**, *-n, -n, m.* virtuoz; *(fig.)* persoană foarte pricepută (într-un anumit domeniu).
virtuosenhaft *adj.* şi *adv.* ca un virtuoz; plin de virtuozitate; cu virtuozitate.
Virtuosentum, *-s, n. sg.*, **Virtuosität** *f. sg.* virtuozitate; măiestrie, desăvârşire tehnică.
Virtuosin, *-nen, f.* artistă capabilă de virtuozitate.
virulent [vi-] *adj.* **1.** *(med.)* virulent. **2.** *(fig.)* virulent, periculos.
Virulenz *f. sg. (med.)* virulenţă.
Virus ['vi:], *-, Viren, n.* şi *m. (biol., med.)* virus; *(inform.)* **die Viren in einem Computer erkennen** a recunoaşte viruşii din computer; **die Viren in einem Computer verhindern** a împiedica viruşii din computer.
Virus|erkrankung, **Viruskrankheit**, *-en, f. (med.)* viroză.
Virus|träger, *-s, -, m. (med.)* purtător de viruşi.
Visa ['vi:-] *pl.* de la Visum.
Visage [vi'za:ʒə] *f. sg. (fam.)* figură, faţă; mutră; **eine ~ ziehen** a se strâmba, a face mutre; *(argou)* **jm. die ~ polieren** a-i freca cuiva ridichea; **ich haue dir eins in die ~** te plesnesc, te lipesc, îţi dau una peste bot.
vis-à-vis [viza'vi:] *adv.* vizavi, faţă-n faţă; dincolo, peste drum.
Visavis [viza'vi:], - [viza'vi:s], - [viza'vi:s], *n.* (şi *m.*) vizavi; persoană sau obiect aşezat vizavi, în faţă, dincolo, peste drum.
Visen [vi:-] *pl.* de la Visum.
Visen|erteilung, *-en, f.* v. Visumerteilung.
Visenverweigerung, *-en, f.* v. Visumverweigerung.
Visier [vi-], *-s, -e, n.* **1.** *(ist.)* vizieră; *(fig.)* **mit offenem ~(e) kämpfen** a proceda în mod cinstit, a juca cu cărţile pe faţă. **2.** *(mil.)* înălţător (la armă). **3.** *(geod.)* dioptru.
Visier|ebene, *-n, f. (mil.)* plan de ochire.
Visier|einrichtung, *-en, f.* v. Visiervorrichtung.
Visier|einschnitt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* crestătură a înălţătorului.
visieren, *visierte, visiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a viza (un paşaport). **2.** a etalona, a cotări. **II.** *intr. (auf* cu *ac.; nach)* **1.** *(mil.)* a lua la ochi, a ţinti, a ochi. **2.** *(fig.)* a ochi (ceva), a ţinti (spre ceva), a urmări (ceva).
Visierer, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* ochitor, ţintaş. **2.** cotar.
Visierfernrohr, *-(e)s, -e, n. (mil.)* lunetă de ochire.
Visiergeld, *-(e)s, n. sg.* (taxă de) cotărit.
Visier|instrument, *-(e)s, -e, n.* v. Visier **(3)**.
Visierkimme, *-n, f.* v. Visiereinschnitt.
Visierkorn, *-(e)s, -körner, n. (mil.)* cătare.
Visierkreuz, *-es, -e, n. (mil.)* cruce la luneta de ochire.
Visierlinie [-niə], *-n, f. (mil.)* linie de ochire.
Visierpunkt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* punct de ochire.
Visier|reichweite, *-n, f.* v. Visierschussweite.
Visierscheibe, *-n, f.* **1.** *(tir)* ţintă. **2.** *(geod.)* disc care serveşte ca ţintă.
Visierschraube, *-n, f. (mil.)* şurub micrometric la înălţător.
Visierschuss, *-es, -schüsse, m. (mil.)* lovitură directă.
Visierschussweite, *-n, f. (mil.)* distanţă de tragere pusă la înălţător.
Visier|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (geod.)* jalon de vizare, jalon de miră.
Visierung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** vizare, aplicare a unei vize. **2.** cotărit. **3.** *(mil.)* ochire. **II.** v. Visiervorrichtung.
Visiervor|richtung, *-en, f. (mil.)* dispozitiv de ochire.
Vision [vi-], *-en, f.* viziune.
visionär *adj.* **1.** vizionar. **2.** cu caracter de viziune, ireal.
Visionär, *-s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.)* vizionar(ă).
Visitation [vi-], *-en, f.* **1.** *(jur.)* percheziţie. **2.** *(bis.)* inspecţie.
Visitations|protokoll, *-s, -e, n.* **1.** proces-verbal încheiat la o percheziţie. **2.** *(bis.)* proces-verbal încheiat la o inspecţie.
Visitationsreise, *-n, f. (bis.)* călătorie de inspecţie.
Visitator, *-s, -toren, m. (rar)* **1.** agent care execută percheziţii. **2.** *(bis.)* inspector.
Visite, *-n, f.* **1.** *(înv.* şi *glumeţ)* vizită. **2.** *(med.)* vizită (la patul bolnavului).
Visitenkarte, *-n, f.* carte de vizită.
Visitentag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi de vizite. **2.** zi de primire.
Visitenzimmer, *-s, -, n.* odaie, cameră de primire.
visitieren, *visitierte, visitiert, vb. (h) tr.* **1.** a percheziţiona. **2.** a cerceta, a examina (medical). **3.** *(bis.)* a inspecta.
Visitierung, *-en, f.* v. Visitation.
Visitkarte, *-n, f. (austr.)* v. Visitenkarte.
viskos, **viskös** [vIs-] *adj.* vâscos.
Viskose *f. sg. (text.)* viscoză.
Viskosekneter, *-s, -, m. (text.)* malaxor, frământător de viscoză.
Viskosimeter, *-s, -, n. (fiz., metrol.)* viscozimetru.
Viskosität *f. sg. (tehn.)* vâscozitate.
Vista ['vIsta] *f. sg. (în expr.)* **a vista a)** *(com.)* la vedere; **b)** *(muz.)* **a prima vista** la prima vedere.
visuell [vi-] *adj.* vizual.
Visum ['vi:zʊm], *-s, Visa* şi *Visen, n.* viză; **ein ~ beantragen** a solicita o viză.
Visum|antrag, *-(e)s, -träge, m.* solicitare de viză.
Visum|erteilung, *-en, f.* acordare a unei vize.
visumfrei *adj.* fără viză, scutit de viză; **eine ~e Einreise** intrarea în ţară fără viză.
Visumverweigerung, *-en, f.* refuzare, neacordare a unei vize.
viszeral [vIs-] *adj. (anat.)* visceral.
vital [vi-] *adj.* **1.** vital; **eine ~e Frage** o problemă, o chestiune vitală, esenţială, de importanţă capitală. **2.** plin de vitalitate, de viaţă, de energie, de vigoare.
vitalisieren, *vitalisierte, vitalisiert, vb. (h) tr.* a înviora, a vitaliza.
Vitalismus, *-, m. sg. (fil.)* vitalism.
vitalistisch *adj.* vitalist.
Vitalität *f. sg.* vitalitate.
Vitamin [vi-], *-s, -e, n.* vitamină.
vitamin|arm *adj.* sărac în vitamine.
Vitamingе|halt, *-(e)s, m. sg.* conţinut de (sau în) vitamine.
vitamin|ieren, *vitaminierte, vitaminiert*, **vitaminisieren**, *vitaminisierte, vitaminisiert, vb. (h) tr.* a vitaminiza.
Vitaminhaushalt, *-(e)s, m. sg. (med.)* echilibru vitaminic.
Vitaminmangel, *-s, m. sg. (biol., med.)* lipsă de vitamine.
vitaminreich *adj.* bogat în vitamine.
Vitamin|spender, *-s, -, m.* sursă de vitamine.
Vitamin|stoß, *-es, -stöße, m. (med.)* şoc de vitamine.
Vitaminwirksamkeit *f. sg.* eficacitate a vitaminei.
vitiös [vi'tsio:s] *adj. (înv.)* vicios.
Vitium ['vi:tsiʊm], *-s, -tien* [-iən], *n. (med.)* viciu, defect organic.
Vitrage [vi'tra:ʒə], *-n, f. (înv.)* brizbiz, perdeluţă.
Vitrifikation, *-en, f.* vitrificare.
vitrifizieren, *vitrifizierte, vitrifiziert, vb. (h) intr.* şi *refl.* a se vitrifi(c)a.
Vitrine [vi-], *-n, f.* vitrină.
Vitriol [vi-], *-s, -e, m.* (sau *n.*) *(chim.)* vitriol.
vitriol|artig *adj. (chim.)* asemănător cu vitriolul, de (sau în) felul vitriolului.
Vitriolblei|erz, *-es, n. sg. (mineral.)* anglezit.
vitriolhaltig *adj. (chim.)* care conţine vitriol, cu conţinut de vitriol.
Vitriol|lösung, *-en, f. (chim.)* soluţie de vitriol.
Vitriol|öl, *-(e)s, n. sg. (chim.)* oleum (acid sulfuric fumans).
Vitriolsäure *f. sg. (chim.)* acid sulfuric.
Vitzliputzli [vi- şi fi-], *-s, m. sg.* **1.** sperietoare (pentru copii), bau-bau, gogoriţă. **2.** diavol, drac.
viv [vi:f] *adj.* v. vif.
vivant! ['vi:vant], **vivat!** ['vi:va:t] *interj.* trăiască! ura! vivat!
Vivat, *-s, -s, n.* (chemare, aclamaţie) trăiască!; *(pl.)* urale; **ein ~ (auf jn.) ausbringen** a striga „trăiască" (în cinstea cuiva).
vivipar [vivi-] *adj. (zool.)* vivipar.
Vivisektion, *-en, f.* vivisecţie.
Vivisektor, *-s, -toren, m.* vivisector.
Vize ['fi:- şi 'vi:], *-s, -, m.* **1.** vice. **2.** *(fam.)* plutonier.
Vize|admiral, *-s, -e, m.* viceamiral.
Vizebürgermeister, *-s, -, m.* ajutor de primar.
Vizedirektor, *-s, -en, m.* director adjunct.
Vizefeldwebel, *-s, -, m. (mil.)* plutonier secund.
Vizege|span, *-(e)s, -e, m.* subprefect.
Vizegraf, *-en, -en, m. (ist.)* viconte.
Vizekanzler, *-s, -, m.* vicecancelar.
Vizekönig, *-s, -e, m.* vicerege.
Vizekonsul, *-s, -n, m.* viceconsul.
Vizepräsident, *-en, -en, m.* vicepreşedinte.
Vize|staats|anwalt, *-(e)s, -wälte, m.* viceprocuror, procuror adjunct.
vizinal [vi-] *adj. (înv.)* vicinal.
Vizinalbahn, *-en, f.* tren vicinal, tren local.
Vizinal|straße, *-n, f.*, **Vizinalweg**, *-(e)s, -e, m.* drum vicinal, drum comunal.
Viztum ['fIts- şi 'vIts-], *-s, -e, m. (ist.)* efor, epitrop.
v. J. *presc.* de la vorigen Jahres de anul trecut.
V.K. *presc.* de la Volkskorrespondent corespondent popular.
VK. *presc.* de la Vormundschaftskammer cameră tutelară.
Vlame [fl-], *-n, -n, m.* v. Flame.
Vlies, *-es, -e,* şi *(reg.)*, **Vließ** [fli:s], *-es, -e, n.* **1.** blană de oaie, lână; *(mit.)* **das goldene ~** lâna de aur. **2.** *(text.)* cojoc. **3.** *(text.)* pătură de lână cardată.
Vlieskrempel, *-n, f. (text.)* cardă cu dispozitiv de formare a păturii.
Vlies|strecke, **Vlies|streckmaschine**, *-n, f. (text.)* laminor de pături.
vm. *presc.* de la vormittags a.m., antemeridian.
v. M. *presc.* de la vorigen Monats luna trecută.
V-Mann, *-(e)s, -männer* sau *-leute, m.* **1.** *presc.* de la **a)** Verbindungsmann om de legătură; **b)** Vertrauensmann om de încredere. **2.** informant al poliţiei, autorităţilor.
Vn. *presc.* de la Vorname prenume.
VN *presc.* de la Vereinte Nationen Naţiunile Unite.
v.o. *presc.* de la von oben de sus.
VO *presc.* de la Verordnung dispoziţie.
Vogel, *-s, Vögel, m.* **1.** pasăre; **frei wie ein ~ (in der Luft)** liber ca pasărea cerului; *(fam.)* **lockerer** (sau **loser**) **~** persoană uşuratică, glumeaţă, veselă; *(fam.)* **ein seltener ~** persoană ciudată, originală; *(fam.)* **ein sauberer ~** o poamă bună, o pomicică; **den ~ abschießen** a da lovitura; **der ~ geht ins Garn** (sau **ins Netz** sau **auf den Leim**) se prinde

(în cursă), s-a prins, se păcălește, s-a păcălit, ia o plasă; **hast du einen ~ unterm Hut?** nu știi să scoți pălăria? nu știi să saluți? **Vögel, die früh singen, frisst am Abend die Katze** să nu zici hop până n-ai sărit, toamna se numără bobocii; **friss, ~, oder stirb!** n-ai încotro; vrei nu vrei, bea, Grigore, agheazmă!; **(wohl) einen ~ haben** a avea sticleți (în cap), a fi cam țicnit, cam sărit, cam într-o dungă. **2.** *(fam.)* om ciudat. **3.** *(text.)* picher.
Vogel|art, *-en. f.* specie, varietate de pasăre.
Vogel|auge, *-s, -n, n.* ochi de pasăre.
Vogelbauer, *-s, -, n.* (și *m.*) colivie.
Vogelbeerbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* sorb, scoruș *(Sorbus aucuparia* L.).
Vogelbeere, *-n, f. (bot.)* soarbă, scorușă.
Vogelbeize, *-n, f.* vânătoare cu șoimi.
Vogelbeschreibung *f. sg.* ornitologie.
Vögelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Vogel) păsărică, păsăruică.
Vogeldeuter, *-s, -, m. (ist.)* augur.
Vogeldeuterei *f. sg.* auspiciu, ornitomanție, prorocire după zborul păsărilor.
Vogeldreck, *-(e)s, m. sg.* v. Vogelkot.
Vogeldünger, *-s, m. sg.* guano.
Vogeldunst, *-(e)s, m. sg. (vân.)* alice mărunte (pentru păsări), ploaie.
Vogel|ei, *-(e)s, -er, n.* ou de pasăre.
Vögelei, *-en, f. (argou)* coit frecvent, efectuare frecventă a actului sexual.
Vögelein, *-s, -, n.* v. Vögelchen.
Vogel|erbse, *-n, f. (bot.)* măzăriche *(Vicia)*.
Vogelfalle, *-n, f.* cursă de prins păsări, laț.
Vogelfang, *-(e)s, m. sg. (vân.)* **1.** prindere a păsărilor în capcane. **2.** v. Vogelfalle.
Vogelfänger, *-s, -, m.* păsărar.
Vogelflinte, *-n, f. (vân.)* pușcă pentru păsări.
Vogelflöte, *-n, f.* fluier de ademenit păsările, țivlitoare.
Vogelflug, *-(e)s, m. sg.* zbor al păsărilor.
Vogelfraß, *-es, m. sg. (agr., hort.)* daună provocată de păsări.
vogelfrei *adj. (jur.)* proscris, în afara legii; **jn. für ~ erklären** a proscrie pe cineva, a pune pe cineva în afara legii.
Vogelfuß, *-es, -füße, m.* **1.** picior de pasăre. **2.** *sg. (bot.)* seradelă *(Ornithopus sativus)*.
Vogelfutter, *-s, n. sg.* hrană, grăunțe pentru păsări.
Vogelgarn, *-(e)s, -e, n.* v. Vogelnetz.
Vogelgesang, *-(e)s, m. sg.* cântec de păsărele.
Vogelgeschrei, *-(e)s, n. sg.* strigăte de păsări.
Vogelgezwitscher, *-s, n. sg.* ciripit de păsărele.
Vogelgrippe *f. sg. (med.)* gripă aviară.
Vogelhandel, *-s, m. sg.* negoț, comerț cu păsări.
Vogelhändler, *-s, -, m.* negustor, vânzător de păsări.
Vogelhandlung, *-en, f.* prăvălie, magazin de păsări.
Vogelhaus, *-es, -häuser, n.* colivie mare, volieră.
Vogelhäus|chen, *-s, -, n.* v. Futterhäuschen.
Vogelhecke, *-n, f.* loc în care se țin păsările ca să clocească, să se înmulțească.
Vogelherd, *-(e)s, -e, m. (vân.)* loc, teren pe care se prind păsări.
Vogelhirse *f. sg. (bot.)* dughie *(Setaria italica)*.
Vogelhütte, *-n, f.* adăpost de iarnă, căsuță pentru păsări; căsuță în care se ademenesc păsările.
Vogelkäfig, *-s, -e, m.* colivie.
Vogelkasten, *-s, -* (și *-kästen), m.* v. Futterhäuschen.
Vogelkenner, *-s, -, m.* cunoscător al păsărilor.
Vogelkirschbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* **1.** v. Vogelbeerbaum. **2.** cireș păsăresc *(Cerasus avium silvestris)*.
Vogelkirsche, *-n, f. (bot.)* **1.** v. Vogelbeere. **2.** cireașă păsărească.
Vogelklaue, *-n, f.* **1.** gheară de pasăre. **2.** *sg.* v. Vogelfuß **(2)**.
Vogelknöterich, *-s, m. sg. (bot.)* troscot *(Polygonum aviculare* L.).
Vogelkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap de pasăre. **2.** *sg. (bot.)* limba-vrabiei *(Thymelaea passerina)*.
Vogelkot, *-(e)s, m. sg.* găinaț.
Vogelkunde *f. sg.* ornitologie.
Vogelkundler, *-s, -, m.* ornitolog.
vogelkundlich *adj.* ornitologic.
Vogel|laut, *-(e)s, -e, m.* glas de pasăre.
vogel|leicht *adj.* ușor ca pasărea.
Vogel|leim, *-s, m. sg.* clei de prins păsări.
Vogelmännchen, *-s, -, n.* bărbătuș, mascul de pasăre.
Vogelmiere, *-n, f. (bot.)* răcoină *(Stellaria media)*.
Vogelmilch *f. sg.* **1.** *(cul.)* lapte de pasăre. **2.** *(bot.)* bălușcă *(Ornithogalum umbellatum)*.
Vogelmist, *-(e)s, m. sg.* v. Vogelkot.
vogeln, *vogelte, gevogelt (ich vog(e)le), vb. (h) intr. (înv.)* a se îndeletnici cu prinderea păsărilor.
vögeln, *vögelte, gevögelt (ich vög(e)le), vb. (h) intr.* și *tr. (vulg.)* a efectua actul sexual.
Vogelnapf, *-(e)s, -näpfe, m.* farfurie, castron în care se dau păsărilor hrană și apă.
Vogelnäpfchen, *-s, -, n. dim.* de la Vogelnapf.
Vogelnest, *-(e)s, -er, n.* **1.** cuib de pasăre. **2.** *(bot.)* **a)** varietate de brie *(Athamanta cretensis)*; **b)** pătrunjel sălbatic *(Peucedanum oreoselinum)*; **c)** morcov *(Daucus carota* L.); **d) gelbes ~** sugătoare *(Monotropa hypopithus* L.).
Vogelnestwurz *f. sg. (bot.)* trânji *(Neottia nidus-avis)*.
Vogelnetz, *-es, -e, n.* plasă de prins păsări.
Vogelperspektive *f. sg.* perspectivă de sus în jos; **aus der ~** văzut de sus, din zbor.
Vogelpfeife, *-n, f.* v. Vogelflöte.
Vogelruf, *-(e)s, -e, m.* v. Vogellaut.
Vogelsang, *- (e)s, m. sg.* v. Vogelgesang.
Vogelschar, *-en, f.* stol de păsări.
Vogelschau *f. sg.* **1.** v. Vogelperspektive. **2.** v. Vogeldeuterei.
Vogelschauer, *-s, -, m.* v. Vogeldeuter.
Vogelscheuche, *-n, f.* **1.** sperietoare de păsări. **2.** *(fig.)* sperietoare, persoană urâtă, urâțenie, arătare.
Vogelschießen, *-s, n. sg.* concurs de tir (având ca țintă o pasăre de lemn sau de lut).
Vogelschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** v. Vogelhaus. **2.** *(av.)* coliziune (a avionului) cu păsări.
vogelschlecht *adj. (reg.)* orizontal.
Vogelschrecke, *-n, f.* v. Vogelscheuche.
Vogelschrot, *- (e)s, n.* (și *m.*) *sg.* v. Vogeldunst.
Vogelschutz, *-es, m. sg.* protecție a păsărilor.
Vogelschutzgebiet, *-(e)s, -e, n.* rezervație naturală pentru păsări.
Vogelschwarm, *-(e)s, -schwärme, m.* v. Vogelschar.
Vogelschwinge, *-n, f.* aripă de pasăre.
Vogel|spieß, *-es, -e, m.* frigare pentru păsări.
Vogel|spinne, *-n, f. (zool.)* varietate de păianjen uriaș *(Avicularia (Mygale) avicularia)*.
Vogel|sprache *f. sg. (poet.)* limbaj, grai al păsărilor.
Vogel|stange, *-n, f.* stinghie pentru păsări.
Vogel|stellen, *-s, n. sg.* v. Vogelfang.
Vogel|steller, *-s, -, m.* v. Vogelfänger.
Vogel|stimme, *-n, f.* v. Vogellaut.
Vogel-Strauß-Politik *f. sg. (peior.)* politică a struțului.
Vogeltod, *-(e)s, m. sg. (bot.)* cucută *(Conium maculatum* L.).
Vogelwahrsager, *-s, -, m.* v. Vogeldeuter.
Vogelwahrsagerei *f. sg.* v. Vogeldeuterei.
Vogelwarte, *-n, f.* post de observații ornitologice, în special pentru migrația păsărilor.
Vogelweibchen, *-s, -, n.* femeiușcă, femelă de pasăre.
Vogelweide *f. sg.* loc unde se prind păsări.
Vogelwelt *f. sg. (zool., poet.)* lume a păsărilor, lume a zburătoarelor.
Vogelwicke, *-n, f. (bot.)* măzăriche, bobușor *(Vicia cracca* L.).
Vogelwiese, *-n, f.* teren unde se desfășoară serbările de tir.
Vogelwildbret, *-(e)s, n. sg. (cul.)* vânat de pasăre.
Vogelzucht *f. sg.* creștere a păsărilor, avicultură.
Vogelzüchter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* crescător(-oare) de păsări.
Vogelzug, *-(e)s, m. sg. (ornit.)* migrație.
Vogelzunge, *-n, f.* **1.** limbă de pasăre. **2.** v. Vogelzungenfeile.
Vogelzungenfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă fină în limbă de pasăre.
Vöglein, *-s, -, n.* v. Vögelchen.
Vogler, *-s, -, m.* v. Vogelfänger.
Vogt [fo:kt], *-(e)s, Vögte, m.* **1.** *(ist.)* administrator de ținut. **2.** *(elv., înv.)* tutore.
Vogtei, *-en, f.* **1.** *(ist.)* stărostie; logofeție. **2.** *(ist.)* protectorat. **3.** administrație, intendență. **4.** închisoare. **5.** prefectură.
Vogt|herr, *-(e)n, -en, m. (ist.)* v. Vogt **(1)**.
Vogue [vo:g] *f. sg. (înv.)* **1.** mișcare; imbold. **2.** vogă.
Voile [vo'a:l], *-, -s, m. (text.)* voal.
Vokabel [vo-], *-n, f.* cuvânt (izolat) dintr-o limbă străină; **~n suchen** a scoate cuvinte; **~n lernen** a învăța cuvinte; *(argou școlăresc)* **~n pauken** a memora, a toci cuvinte.
Vokabelheft, *-(e)s, -e, n.* caiet de cuvinte, vocabular.
Vokabel|lernen, *-s, n. sg.* învățat, memorat al cuvintelor.
Vokabular, *-s, -e, n.,* **Vokabularium**, *-s, -rien* [-riən], *n.* vocabular.
vokal [vo-] *adj.* vocal.
Vokal, *-(e)s, -e, m. (fon.)* vocală.
Vokal|anlaut, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* vocală inițială; inițială vocalică.
Vokal|auslaut, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* vocală finală; finală vocalică.
Vokalharmonie *f. sg. (lingv.)* armonie vocalică.
Vokalisation, *-en, f. (fon., muz.)* vocalizare.
vokalisch *adj. (lingv.)* vocalic.
Vokalise, *-n, f. (muz.)* vocaliză.
vokalisieren, *vokalisierte, vokalisiert, vb. (h) tr. (fon., muz.)* a vocaliza.
Vokalisierung, *-en, f.* v. Vokalisation.
Vokalismus, *-, m. sg. (lingv.)* vocalism.
Vokalist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* cântăreț(-eață), artist(ă) de canto.
Vokalkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert de muzică vocală.
Vokal|laut, *-(e)s, -e, m.* v. Vokal.
Vokalmusik *f. sg.* muzică vocală.
Vokal|stück, *-(e)s, -e, n. (muz.)* piesă vocală, de canto.
Vokal|umlaut, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* metafonie, palatalizare vocalică.
Vokalver|änderung, *-en, f. (lingv.)* transformare vocalică.
Vokalwechsel, *-s, -, m. (lingv.)* alternanță vocalică.
Vokation [vo-], *-en, f.* numire (într-o funcție).
Vokativ ['vo:-], *-s, -e, m. (gram.)* vocativ.
Vokativus [vo-], *-, m. sg. (fam.)* șmecher.
Voland ['fo:-], *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **Junker ~** dracul, diavolul, aghiuță.
Volant [vo'lã:], *-s, -s, m.* **1.** volan (de rochie). **2.** *(auto., înv.)* volan.
Volant|steuerung, *-en, f. (mec.)* comandă prin volant.
Volapük [vo-], *-s, n. sg. (lingv.)* volapük.
volar [vo-] *adj. (med.)* făcând parte din palma mâinii, așezat în partea palmei.
Volk, *-(e)s, n.* **I.** *pl. Völker* **1.** popor; **die Völker der Erde** popoarele lumii; **die kolonialen und halbkolonialen Völker** popoarele coloniale și semicoloniale. **2.** mulțime, grup de animale; **ein ~ Bienen** o familie de albine; *(vân.)* **ein ~ Rebhühner** un stol de potârnichi. **II.** *sg.* **1.** popor, oameni de rând, mulțimea; **das werktätige ~** poporul muncitor; **er stammt aus dem ~** se trage din popor, e din popor. **2.** mulțime de oameni, norod, popor, lume; **so ein freches ~!** ce lume obraznică! **so ein liederliches ~!** ce oameni ușuratici! **das junge ~** tineretul; **das kleine ~** copiii, cei mici; **fahrendes ~ a)** artiști ambulanți; **b)** vagabonzi; **c)** nomazi.
volk|arm *adj.* puțin populat, cu populație rară.
Völkchen, *-s, -, n.* **1.** *dim.* de la Volk. **2.** lume; **ein lustiges ~!** ce lume veselă!
Völkerbeschreiber, *-s, -, m.* etnograf.
Völkerbeschreibung *f. sg.* etnografie.
Völkerbund, *-(e)s, m. sg. (ist.)* Liga Națiunilor.
Völkerfamilie [-liə], *-n, f. (elevat)* familie a popoarelor.
Völkerfrei|heit *f. sg.* libertate a popoarelor.

Völkerfreundschaft *f. sg.* prietenie între popoare.
Völkerfrieden, *-s, m. sg.* pace între popoare.
Völkergemeinschaft *f. sg.* solidaritate între popoare; familie a popoarelor.
Völkergemisch, *-(e)s, -e, n.* amestec de popoare, de etnii.
Völkerkrieg, *-(e)s, -e, m. sg. (ist.)* război între popoare.
Völkerkunde *f. sg.* etnologie; **beschreibende** ~ etnografie.
Völkerkundler, *-s, -, m.* etnolog.
Völkerlehre *f. sg.* v. Völkerkunde.
Völkermord, *-(e)s, -e, m.* genocid.
Völkerpsychologie *f. sg.* psihologie a popoarelor.
Völker|recht, *-(e)s, n. sg.* drept internațional.
Völker|rechtler, *-s, -, m.* specialist în drept internațional.
völker|rechtlich *adj.* conform dreptului internațional.
völker|rechtswidrig *adj.* contrar dreptului internațional.
Völkerschaft, *-en, f.* popor, neam, populație.
Völkerschar, *-en, f.* **1.** mulțime de popoare. **2.** puhoi de oameni.
Völkerschlacht *f. sg. (ist.)* bătălia popoarelor (la Leipzig în anul 1813).
Völkersolidarität *f. sg.* v. Völkergemeinschaft.
Völkerverbrüderung *f. sg.* înfrățire a popoarelor, frăție între popoare.
Völkerver|hetzung *f. sg.* ațâțare a popoarelor unele împotriva altora.
Völkerverschiedenheit *f. sg.* deosebire între popoare.
Völkerver|ständigung *f. sg.* înțelegere între popoare.
Völkerwanderung *f. sg. (ist.)* migrațiunea popoarelor.
Völkerwille, *-ns*, **Völkerwillen**, *-s, m. sg.* voință a popoarelor.
völkisch *adj. (ist.)* național, popular (în sens naționalist).
volkleer *adj.* fără populație, lipsit de populație.
Völklein, *-s, n. sg. dim.* de la Volk.
volklich *adj.* privitor la popor, la populație.
volkreich *adj.* mult populat, cu populație densă.
Volks|aberglaube, *-ns, -n, m.* superstiție populară.
Volks|ab|stimmung, *-en, f. (pol.)* referendum.
Volks|angelegenheit, *-en, f.* chestiune, problemă de interes general a poporului.
Volks|ansammlung, *-en, f.* mulțime de oameni, aglomerație.
Volks|armee, *-n* [-me:ən], *f. (ist.)* armată populară.
Volks|armut *f. sg.* sărăcie, mizerie a poporului.
Volks|aufklärer, *-s, -, m.* educator, luminător al maselor populare.
Volks|auflauf, *-(e)s, -läufe, m.* v. Volksansammlung.
Volks|auf|stand, *-(e)s, -stände, m.* revoltă, răscoală populară.
Volks|aufwiegelung, *-en, f. (peior.)* instigare, ridicare a maselor, îndemn la răscoală populară.
Volks|aufwiegler, *-s, -, m. (peior.)* instigator al poporului.
Volks|aufwieglerei, **Volks|aufwieglung**, *-en, f.* v. Volksaufwiegelung.
Volks|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* expresie populară.
Volks|ausgabe, *-n, f.* ediție populară, de masă.
Volks|aus|plünderer, *-s, -, m.* exploatator, spoliator al poporului.
Volks|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet popular; comisie populară.
Volksbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie populară.
Volksbank, *-en, f.* bancă populară.
Volksbefragung, *-en, f. (pol.)* plebiscit.
Volksbefreiungs|armee, *-n* [-me:ən], *f.* armată populară de eliberare.
Volksbefreiungsbewegung, *-en, f.* mișcare populară de eliberare.
Volksbegehren, *-s, n. sg. (pol.)* propunere a unei părți din populație sau a unui partid de a se trece la plebiscit.
volksbeglückend *adj.* binefăcător pentru popor.
Volksbeisitzer, *-s, -, m. (jur.)* asesor popular.
Volksbelustigung, *-en, f.* serbare, distracție populară.
Volksbenennung, *-en, f.* denumire populară.
Volksbeschluss, *-es, -schlüsse, m.* plebiscit, hotărâre luată de popor.
Volksbetörung, *-en, f.* înșelare, inducere în eroare a poporului.
Volksbetrug, *-(e)s, m. sg.* înșelare a poporului.
Volksbetrüger, *-s, -, m.* înșelător al poporului.
Volksbewaffnung *f. sg.* înarmare a poporului.
Volksbewegung, *-en, f.* mișcare populară, mișcare a maselor.
Volksbewusstsein, *-s, n. sg.* conștiință a poporului.
Volksbibliothek, *-en, f.* v. Volksbücherei.
Volksbildung *f. sg.* **1.** cultură a poporului. **2.** *(ist., în fosta R.D.G.)* instrucție publică. **3.** *(înv.)* instrucție pentru adulți.
Volksbildungs|minister, *-s, -, m.* ministru al instrucției publice.
Volksbildungsministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* minister al instrucției publice.
Volksbildungs|system, *-s, -e, n.*, **Volksbildungswesen**, *-s, n. sg.* sistem al instrucției publice.
Volksblatt, *-(e)s, -blätter, n.* gazetă, foaie populară.
Volksblock, *-(e)s, m. sg. (pol.)* bloc popular.
Volksbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* obicei popular, datină.
Volksbuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** *(lit.)* carte populară. **2.** carte pentru popor.
Volksbücherei, *-en, f.* bibliotecă populară.
Volksbühne, *-n, f.* teatru popular.
Volks|charakter [-ka-], *-s, m. sg.* **1.** caracter popular. **2.** caracter național.
Volks|chor [-ko:ɐ], *-(e)s, -chöre, m.* cor popular.
Volksdemokratie, *-n* [-ti:ən], *f. (pol.)* democrație populară.
volksdemokratisch *adj.* democrat-popular; de democrație populară.
volksdeutsch *adj.* de origine germană trăind în alte țări, în afara hotarelor statelor germane.
Volksdeutsche, *-n, -n (ein Volksdeutscher), m.* și *f. (ist.)* persoană de origine germană trăind în afara hotarelor statelor germane.
Volksdichte *f. sg.* densitate a populației.
Volksdichter, *-s, -, m.* **1.** poet popular. **2.** poet național.
Volksdichtung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** poezie populară, creație poetică populară. **2.** poezie națională. **II.** poezie populară, operă poetică populară.
volks|eigen *adj. (ist., în fosta R.D.G.)* (care este) în proprietatea poporului, proprietate de stat; ~ **er Betrieb** întreprindere de stat.
Volks|eigentum, *-s, n. sg. (ist., în fosta R.D.G., ec.)* proprietate a poporului, proprietate națională, de stat, bun al poporului.
Volks|einkommen, *-s, n. sg. (ec.)* venit național.
Volks|empfänger, *-s, -, m. (tehn.)* radio popular.
Volks|entscheid, *-(e)s, -e, m. (pol.)* referendum.
Volks|epos, *-, -epen, n.* epopee populară.
Volks|er|hebung, *-en, f.* v. Volksaufstand.
Volks|ernährung *f. sg.* alimentație a populației.
Volks|etymologie, *-n* [-gi:ən], *f. (lingv.)* etimologie populară.
Volksfeier, *-n, f.* v. Volksfest.
Volksfeiertag, *-(e)s, -e, m.* sărbătoare populară.
Volksfeind, *-(e)s, -e, m.* dușman al poporului.
volksfeindlich *adj.* dușmănos, ostil față de popor, contra poporului, împotriva poporului.
Volksfest, *-(e)s, -e, n.* serbare populară.
Volksfreiheit *f. sg.* libertate a poporului.
volksfremd *adj.* **1.** străin de popor; rupt de popor. **2.** străin, de alt neam.
Volksfreund, *-es, -e, m.* prieten al poporului.
volksfreundlich *adj.* **1.** *(despre oameni)* cu prietenie, cu simpatie față de popor. **2.** *(despre acțiuni etc.)* de prietenie, de simpatie față de popor.
Volksfront *f. sg. (pol.)* front popular.
Volksführer, *-s, -, m.* conducător al poporului; tribun.
Volksganze, *-n (ein Volksganzes), n. sg.* totalitate a unui popor.
Volksgarten, *-s, -gärten, m.* grădină publică, parc.
Volksgedränge, *-s, n. sg.* îmbulzeală, aglomerație.
Volksgeist, *-(e)s, m. sg.* **1.** spirit, geniu al poporului. **2.** spirit, caracter popular.
Volksgemeinschaft, *-en, f. (termen nazist)* comunitate națională.
Volksgemurmel, *-s, n. sg.* **1.** *(teatru)* murmur al mulțimii. **2.** *(glumeț)* murmur al asistenței.
Volksgenosse, *-n, -n, m. (termen nazist)* conațional, compatriot.
Volksgenossin, *-nen, f. (termen nazist)* conațională, compatrioată.
Volksgericht, *-(e)s, -e, n.*, **Volksgerichtshof**, *-(e)s, -höfe, m.* tribunal popular, tribunal al poporului.
Volksgerichtsver|handlung, *-en, f.* dezbatere a tribunalului popular.
Volksgesamt|heit *f. sg.* v. Volksganze.
Volksgesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec popular.
Volksgesetzgebung, *-en, f. (jur.)* legislație publică.
Volksgesundheit *f. sg.* sănătate publică.
Volksglaube(n), *-(n)s, -n, m.* credință populară.
Volksgruppe, *-n, f. (termen nazist)* minoritate națională, grup etnic.
Volksgunst *f. sg.* popularitate.
Volksgut, *-(e)s, -güter, n.* **1.** tezaur folcloric. **2.** *(în fosta R.D.G.)* fermă de stat.
Volkshaufe, *-ns, -n*, **Volkshaufen**, *-s, -, m. (peior.)* norod, grămadă de oameni, omenire.
Volksheer, *-(e)s, -e, n.* armată a poporului.
Volksheld, *-en, -en, m.* erou național.
Volksherrschaft *f. sg. (pol.)* democrație.
Volkshoch|schule, *-n, f.* universitate populară.
Volkshymne, *-n, f.* imn de mare popularitate.
Volks|ideal, *-s, -e, n.* ideal național.
Volks|initiative [-və], *-n, f. (elv.)* v. Volksbegehren.
Volks|insel, *-n, f.* grup național izolat; insulă de populație eterogenă.
Volks|intelligenz *f. sg.* intelectualitate provenită din popor.
Volks|interesse, *-s, -n, n.* **1.** interes național. **2.** interes al poporului.
Volkskammer *f. sg. (pol.)* cameră populară, adunare națională.
Volkskammer|abge|ordnete, *-n, -n (ein Volkskammerabgeordneter), m.* și *f.* deputat(ă) a(l) camerei populare, a(l) adunării naționale.
Volkskampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă a poporului (pentru eliberare).
Volkskandidat, *-en, -en, m.* candidat al poporului.
Volkskirche, *-n, f.* **1.** biserică a neamului. **2.** biserică a unei etnii.
Volksklasse, *-n, f.* clasă socială.
Volkskommissar, **Volkskommissär**, *-s, -e, m. (ist.)* comisar al poporului.
Volkskommissariat, *-(e)s, -e, n. (ist.)* comisariat al poporului.
Volkskongress, *-es, -e, m. (pol.)* congres național.
Volkskongressbewegung, *-en, f. (ist.)* mișcare pentru organizarea congresului național.
Volkskontroll|aus|schuss, *-es, -schüsse, m. sg. (pol.)* comisie a controlului obștesc.
Volkskontrolle *f. sg. (pol.)* control obștesc.
Volkskontroll|organ, *-s, -e, n. (pol.)* organ al controlului obștesc.
Volkskorrespondent, *-en, -en, m.* corespondent voluntar.
Volkskorrespondenz, *-en, f.* corespondență voluntară.
Volkskraft *f. sg.* forță, vitalitate a poporului.
Volkskrankheit, *-en, f.* boală endemică (într-o țară).
Volksküche, *-n, f.* cantină populară.
Volkskunde *f. sg.* etnografie.
Volkskundgebung, *-en, f.* **1.** manifestație națională. **2.** manifestație populară.
Volkskundler, *-s, -, m.* etnograf.
volkskundlich *adj.* etnografic.
Volkskunst *f. sg.* artă populară.
Volkskunstgruppe, *-n, f.* ansamblu de artă populară.
Volkskünstler, *-s, -, m.* artist popular; artist provenit din rândurile poporului.
Volkskunst|treffen, *-s, -, n.* festival al ansamblurilor de artă populară.
Volkslauf, *-(e)s, -läufe, m. (sport)* cros popular, cros de masă.
Volksleben, *-s, n. sg.* viață a poporului.
Volkslehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* învățător(-oare), dascăl, dăscăliță a(l) poporului.

Volkslied, *-(e)s, -er, n.* cântec popular.
Volksliedersammler, *-s, -, m.* culegător de cântece populare.
Volksliedersammlung, *-en, f. (lit.)* culegere de cântece populare.
Volksliteratur *f. sg.* literatură populară.
Volksmacht *f. sg.* putere populară.
Volksmarine *f. sg.* marină populară.
Volksmasse, *-n, f.* masă populară.
Volksmärchen, *-s, -, n.* basm popular.
volksmäßig *adj.* popular.
Volksmedizin *f. sg.* medicină populară.
Volksmeer, *-(e)s, n. sg. (poet.)* mare de oameni, noian de lume.
Volksmeinung *f. sg.* opinie publică.
Volksmelodie, *-n* [-di:ən], *f.* melodie populară.
Volksmenge *f. sg.* mulțime de oameni, popor, norod; mase populare.
Volksmiliz, *-en, f.* gardă națională; miliție a poporului.
Volksmittel *pl. (ec.)* proprietate obștească.
Volksmund, *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **im ~(e)** pe limba poporului; **im ~ heißt das Siegel des Gerichtsvollziehers „Kuckuck"** popular sigiliul pus de portărel se numește „cuc".
Volksmusik *f. sg.* muzică populară.
Volksmusikgruppe, *-n, f.* echipă, grup de muzică populară.
Volksmusikpflege *f. sg.* cultivare a muzicii populare.
volksnah(e) *adj.* apropiat de popor.
Volksnahrungsmittel, *-s, -, n.* aliment național de bază.
Volksname, *-ns, -n, m.* nume de popor.
Volks|park, *-s, -e (și -s), m.* v. Volksgarten.
Volks|partei, *-en, f.* partid popular; partid populist.
Volks|poesie *f. sg.* v. Volksdichtung **(1)**.
Volks|politik *f. sg.* **1.** politică națională. **2.** politică populară.
Volks|polizei *f. sg. (în fosta R.D.G.)* poliție populară.
Volks|polizei|ange|hörige, *-n, -n (ein Volkspolizeiangehöriger), m.* și *f.* polițist(ă) popular(ă); **~ im Betriebsschutz** polițist(ă) popular(ă) făcând serviciul de pază a întreprinderii.
Volks|polizist, *-en, -en, m.* polițist popular.
Volksrasse, *-n, f. (termen nazist)* rasă (umană).
Volksrat, *-(e)s, -räte, m.* consiliu popular.
Volksratswahlen *pl.* alegeri pentru consiliile populare.
Volksrecht, *-(e)s, -e, n. (pol.)* **1.** *sg.* drept național. **2.** *pl.* drepturi și libertăți ale poporului.
Volksrede, *-n, f.* cuvântare adresată poporului; *(fam., glumeț; în expr.)* **halt keine ~n!** nu vorbi atâta!
Volksredner, *-s, -, m.* orator care vorbește maselor populare (la mitinguri).
Volksregierung, *-en, f.* guvern (democrat) popular.
Volksrepublik, *-en, f.* republică populară.
Volksrevolution [-vo-], *-en, f.* **1.** revoluție populară. **2.** revoluție națională.
Volksrichter, *-s, -, m. (jur.)* **1.** judecător la un tribunal popular. **2.** asesor popular.
Volks|sage, *-n, f.* legendă populară.
Volks|sänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cântăreț(-eață) popular(ă).
Volks|schädling, *-s, -e, m.* sabotor, infractor în domeniul economic.
Volks|schau|spiel, *-(e)s, -e, n.* spectacol de teatru popular; piesă de teatru cu subiect din viața poporului.
Volks|schau|spieler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* actor (actriță) care joacă la un teatru popular.
Volks|schicht, *-en, f.* pătură socială.
Volks|schrift, *-en, f.* scriere populară.
Volks|schrift|steller, *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f.* scriitor (-oare), autor(-oare) popular(ă).
Volks|schulbildung *f. sg.* învățământ elementar general.
Volks|schule, *-n, f.* școală elementară generală.
Volks|schüler, *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f.* elev(ă) la o școală elementară generală.
Volks|schulgesetz, *-es, -e, n.* lege a învățământului elementar general.
Volks|schul|lehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* învățător (-oare) la o școală elementară generală.
Volks|schul|leiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* director (-oare) de școală elementară generală.
Volks|schulwesen, *-s, n. sg.* învățământ elementar general.
Volks|seele *f. sg. (poet.)* **1.** sufletul poporului. **2.** sufletul neamului.
Volks|sitte, *-n, f.* obicei, datină.
Volks|solidarität *f. sg.* solidaritate a întregului popor.
Volks|souveränität [-zu:və-] *f. sg.* suveranitate a poporului.
Volks|sparen, *-s, n. sg. (ec.)* economii populare.
Volks|sport, *-s, m. sg.* sport popular.
Volks|sprache, *-n, f.* **1.** limba poporului. **2.** *sg.* limbaj popular.
volks|sprachlich *adj.* care se referă la limbajul popular; în limbaj popular.
Volks|staat, *-(e)s, -en, m.* stat național.
Volks|staats|anwalt, *-(e)s, -wälte, m. (jur.)* procuror la un tribunal popular; acuzator public.
Volks|stamm, *-(e)s, -stämme, m.* trib, seminție.
Volks|stimme *f. sg.* vocea poporului.
Volks|stimmung *f. sg.* atmosferă generală, atmosferă în popor.
Volks|stück, *- (e)s, -e, n.* v. Volksschauspiel.
Volks|tanz, *-es, -tänze, m.* dans, joc popular, național.
Volks|tanzgruppe, *-n, f.* ansamblu de dansuri populare.
Volks|the|ater, *-s, -, n.* teatru popular.
Volks|ton, *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **im ~** în gen popular.
Volks|tracht, *-en, f.* port, costum național.
Volks|trauertag, *-(e)s, -e, m.* zi de comemorare a victimelor celor două războaie mondiale și ale nazismului (cu șase duminici înainte de Crăciun).
Volks|treffen, *-s, -, n.* serbare populară; festival.
Volks|tribun, *-s, -e (și -en), m. (ist.)* tribun al poporului.
Volks|tum, *-s, n. sg.* specific național.
Volks|tümelei, *-en, f. (peior.)* caracter populist forțat și afectat.
volkstümeln, *volkstümelte, gevolkstümelt (ich volkstüm(e)le), vb. (h) intr. (peior.)* **1.** a face pe popularul. **2.** a afecta tendințe și atitudini populiste.
Volks|tümler, *-s, -, m.* **1.** *(peior.)* populist. **2.** *(ist.)* narodnic.
volks|tümlerisch *adj.* **1.** *(peior.)* populist. **2.** *(ist.)* narodnic.
Volks|tümler|richtung *f. sg.* **1.** curent populist. **2.** *(ist.)* narodnicism.
Volks|tümlertum, *-s, n. sg. (peior.)* v. Volkstümelei.
volks|tümlich *adj.* popular; **~ machen** a populariza.
Volks|tümlichkeit *f. sg.* popularitate.
Volks|überlieferung, *-en, f.* **1.** tradiție națională. **2.** tradiție populară.
Volks|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* instrucție publică.
Volks|untersuchung, *-en, f.* examen medical al populației.
volksverbunden *adj.* legat de popor.
Volksverbundenheit *f. sg.* atașament față de popor.
Volksverdummung *f. sg. (peior.)* prostire, inducere în eroare a maselor populare.
Volksverführer, *-s, -, m.* demagog.
Volksver|hetzer, *-s, -, m. (peior.)* instigator al maselor.
Volksvermögen, *-s, n. sg. (ec.)* **1.** avuție națională. **2.** bun al poporului, proprietate obștească.
Volksver|räter, *-s, -, m.* trădător de neam.
Volksversammlung, *-en, f.* **1.** adunare populară, miting. **2.** adunare națională.
Volksvertreter, *-s, -, m. (pol.)* reprezentant al poporului; deputat.
Volksvertretung, *-en, f. (pol.)* **1.** reprezentanță națională. **2.** reprezentanță a poporului.
Volkswagen, *-s, -, m.* automobil, mașină de tip popular; marcă de automobil.
Volkswahl, *-en, f.* alegeri naționale.
Volkswanderung, *-en, f. (sport)* excursie, drumeție în masă.
Volksweise, *-n, f.* melodie populară.
Volksweisheit *f. sg.* înțelepciune populară.
Volkswider|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** rezistență națională. **2.** rezistență a poporului.
Volkswille(n), *-(n)s, m. sg.* voință a poporului.
Volkswirt, *-(e)s, -e, m. (ec.)* **1.** v. Volkswirtschaftler. **2.** administrator al unor bunuri proprietate obștească.
Volkswirtschaft *f. sg.* **1.** economie națională; **die ~ ankurbeln** a revitaliza economia națională. **2.** economie politică.
Volkswirtschaftler, *-s, -, m. (ec.)* economist.
volkswirtschaftlich *adj. (ec.)* **1.** care ține de economia națională, macroeconomic; **~e Gesamtrechnung** contabilitate națională. **2.** de economie politică.
Volkswirtschaftsbilanz, *-en, f. (ec.)* balanță sintetică de economie națională.
Volkswirtschaftslehre *f. sg. (ec.)* economie politică, teorie de economie generală (națională).
Volkswirtschafts|plan, *-(e)s, -pläne, m. (ec.)* plan economic național, plan de dezvoltare macroeconomică.
Volkswirtschaftsrat, *-(e)s, -räte, m. (ec.)* consiliu economic național.
Volkswirtschafts|system, *-s, -e, n. (ec.)* **1.** sistem național. **2.** sistem de economie politică.
Volkswirtschaftszweig, *-(e)s, -e, m. (ec.)* ramură, sector a(l) economiei naționale.
Volkswohl, *- (e)s, n. sg.* **1.** bine obștesc. **2.** prosperitate națională, bunăstare a poporului.
Volkswohlfahrt *f. sg. (termen nazist)* denumirea unei organizații de asistență socială.
Volkswohl|stand, *-(e)s, m. sg.* bunăstare a poporului.
Volkswut *f. sg.* furie a poporului.
Volkszahl *f. sg.* cifră a populației.
Volkszählung, *-en, f.* recensământ al populației.
Volkszeitung, *-en, f.* v. Volksblatt.
Volkszorn, *- (e)s, m. sg.* v. Volkswut.
Volkszuge|hörigkeit *f. sg.* apartenență națională.
voll I. *adj.* **1.** plin, umplut; încărcat cu (sau de): **eine ~e Schüssel** un castron plin; **mit ~em Munde sprechen** a vorbi cu gura plină; **der Saal ist gedrängt ~** sala e plină, ticsită, plină până la refuz, arhiplină; **es war ~ im Theater** era plin la teatru, nu mai era nici un loc; **der Wagen ist ~** vagonul e complet; *(fig.)* **das Maß ist ~** s-a umplut paharul; *(fam.)* **ich habe die Nase ~** sau **ich bin ~ bis oben** îmi ajunge, m-am săturat până-n gât, sunt sătul până peste cap; **~ werden** a se umple; **~ machen** a umple; *(fam.)* **~ sein** a fi beat; **den Mund ~ nehmen** a se lăuda, a spune vorbe mari; **mit ~en Händen spenden** a da, a dărui din plin, cu amândouă mâinile; **mit ~en Backen ausposaunen** a spune, a trâmbița în toată lumea; **mit ~en Segeln** cu vântul în pânze; *(fig.)* cu toată forța, cu toată energia; **aus ~em Herzen** din toată inima; **ich habe die** (sau **alle**) **Hände ~ zu tun** nu-mi văd capul de treabă; *(fam.)* **sich** (cu *dat.*) **den Leib ~ ärgern** a se înfuria, a turba de mânie, a se face foc și pară, a se face Dunăre; (cu un *substantiv invar.* sau la *gen.* sau cu *von*, rar cu *mit*) **ein Beutel ~(er) Geld** o pungă plină cu bani; **der Platz ist ~er** (sau **~ von**) **Menschen** piața e plină de oameni; **die Fenster stehen ~(er) Blumen** ferestrele sunt pline de flori; **er ist ~(er) Schulden** e plin de datorii; **er ist ~(er) Güte** e plin de bunătate; **er schrie ~(er) Wut** striga plin de furie, furios; **er arbeitet ~(er) Eifer** muncește plin de zel; **~ des Lobes** plin de laude; **er ist ~ von seinen Plänen** e cu totul absorbit de planurile sale; *(substantivat)* **aus dem Vollen schöpfen** a avea din plin; a avea din belșug. **2.** *(fam.)* murdar, plin; acoperit cu (sau de); **du bist ~ (von oben bis unten** sau **von Kopf bis Fuß)** ești plin, ești murdar (din cap până-n picioare); **der Schrank ist ~(er) Staub** dulapul e plin de praf. **3.** plin, bine dezvoltat, involt; rotund, rotunjit; bogat; **~e Wangen** obraji plini, bucălați; **ein ~es Gesicht** o față plină, rotundă; **ein ~er Busen** un piept plin; **~es Haar** păr bogat. **4.** *(despre sunete)* plin, rotund, bogat, sonor, cu rezonanță. **5.** plin, întreg; complet, neștirbit; deplin; perfect; **ein ~es Jahr** un an întreg, un an încheiat; **die ~e Summe** suma întreagă, completă; **~e Zahl** număr întreg; **der ~e Mond** luna plină; **eine ~e Stunde** o oră încheiată, o oră întreagă, o oră în cap; **er ist noch nicht ~e fünfzig Jahre alt** încă n-a împlinit cincizeci de ani; **die Uhr schlägt nur die ~en Stunden** pendula nu bate decât orele întregi; **die ~e Wahrheit** întregul adevăr, adevărul total; *(la jocuri de cărți)* **den ~en Einsatz verlieren** a pierde toată miza; **er hat jetzt ~e Gewissheit** acum e absolut sigur; **in ~er Ausrüstung** complet echipat; **bei ~er Besinnung** perfect conștient; **in ~er Blüte** în plină floare, în plină înflorire; **in ~em Gange** în plin mers, în plină activitate, mergând, funcționând din plin; **in ~em Glanze** în plină (sau în cea mai mare) strălucire; **unter ~er Kenntnis der Sachlage** în deplină cunoștință de cauză; **mit ~er Kraft** cu toată forța, din răsputeri; **in ~em Lauf** în fuga mare; **mit ~em Recht** cu perfect dreptate, pe deplin îndreptățit; **im ~sten Sinne des Wortes** în cel mai deplin înțeles al cuvântului; **in ~en Zügen trinken** a bea, a gusta, a savura din plin; **er singt aus ~er Kehle** sau **aus ~em Halse** cântă cât îl ține gura, din răsputeri. **6.** pe deplin valabil; întreg

la minte: **jn. nicht für ~ ansehen** a nu-l socoti pe cineva în toate minţile; **etwas für ~ nehmen** a accepta ceva ca valabil. **II.** *adv.* deplin, pe deplin, cu totul; **etwas ~ anerkennen** a recunoaşte ceva pe de-a-ntregul; **für etwas ~ einstehen** a garanta, a răspunde cu totul pentru ceva; **etwas ~ würdigen** a aprecia ceva pe deplin; **einen Ball ~ treffen** a lovi o minge în plin; **~ und ganz** cu totul, complet.

voll|ährig *adj.* cu spicul plin; bogat în spice.

Voll|alarm, *-(e)s, m. sg.* alarmă maximă.

Voll|last, *-en, f. (înv.)* v. Vollast.

voll|auf şi **voll|auf** *adv.* pe deplin, cu totul, total; din belşug, din plin, cu prisosinţă; **alles ~ haben** a avea de toate din plin; **~ zu tun haben** a avea multă (sau o mulţime de) treabă, a avea mult de lucru, a fi foarte ocupat.

voll|laufen *(înv.)* v. voll laufen.

voll|lautend *(înv.)* v. voll lautend.

voll|automatisch *adj.* complet automatizat.

Voll|automatisierung, *-en, f.* automatizare completă.

vollbäckig *adj.* bucălat, rotofei, plin (la faţă).

Vollbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie pentru tot corpul, baie în cadă.

Vollbahn, *-en, f. (ferov.)* linie principală.

Vollbart, *-(e)s, -bärte, m.* barbă care acoperă tot obrazul.

vollbärtig *adj.* cu barbă pe tot obrazul.

Vollbauch, *-(e)s, -bäuche, m.* **1.** burtă mare, burduhan. **2.** *(fam.)* borţos, burtos.

Vollbauer, *-s* (şi *-n*), *-n, m. (înv.)* ţăran proprietar.

voll belastet *adj. (tehn.)* încărcat complet; încărcat la maximum.

Vollbelastung, *-en, f. (tehn.)* încărcătură, sarcină maximă.

vollberechtigt *adj.* pe deplin îndreptăţit, cu drepturi depline.

Vollberechtigung *f. sg.* deplină îndreptăţire.

vollbereiten, *bereitete voll, vollbereitet (du bereitest voll, er bereitet voll), vb. (h) tr.* şi *refl. (reg.)* a (se) pregăti, a (se) prepara complet.

vollbeschäftigt *adj.* **1.** cu normă întreagă de lucru. **2.** foarte ocupat, ocupat din plin.

Vollbeschäftigte, *-n, -n (ein Vollbeschäftigter), m.* şi *f.* angajat(ă) cu normă întreagă.

Vollbeschäftigung, *-en, f.* **1.** angajare cu normă întreagă. **2.** *(ec.)* ocupare, folosire totală a forţei de muncă, şomaj zero.

voll besetzt *adj.* ocupat, plin, complet; **das Abteil ist ~** compartimentul e ocupat complet.

Vollbesitz, *-es, m. sg.* deplină posesiune; **im ~(e) seiner Kräfte** în deplină posesiune a forţelor sale.

Vollbetrieb, *-(e)s, m. sg. (tehn., ec.)* producţie, exploatare la întreaga capacitate.

voll bewaffnet *adj.* complet înarmat, înarmat până-n dinţi.

voll bewusst *adj.* pe deplin conştient.

Vollbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** portret, fotografie din faţă. **2.** portret, fotografie înfăţişând persoana întreagă.

Vollbildung *f. sg.* instrucţie completă, încheiată.

Vollbinder, *-s, -, m. (arhit., constr.)* fermă de acoperiş, cu montanţi.

Vollblick, *-(e)s, -e, m.* privire deschisă.

Vollblut, *-(e)s, n. sg.* cal pursânge, cal de rasă.

Vollblüte *f. sg. (bot., agr., silv.)* perioadă de vârf a înfloririi.

Vollblüter, *-s, -, m.* v. Vollblut.

Vollblut|hengst, *-es, -e, m.* armăsar pursânge.

vollblütig *adj.* **1.** *(med.)* sangvin, pletoric, cu prea mult sânge. **2.** *(despre cai)* pursânge.

Vollblütigkeit *f. sg. (med.)* pletoră, supraabundenţă de sânge.

Vollblutpferd, *-(e)s, -e, n.* v. Vollblut.

Vollblutweib, *-(e)s, -er, n. (fam.)* femeie vitală, atractivă.

Vollblut|zucht, *-en, f.* **1.** *sg.* creştere a cailor pursânge. **2.** crescătorie de cai pursânge.

Vollbohr|stahl, *-(e)s, -stähle* (şi *-e*), *m. (tehn.)* cuţit de strunjit masiv.

Vollbremse, *-n, f. (auto.)* frână maximă, totală.

vollbringen[1], *brachte voll, vollgebracht, vb. (h) tr.* a umple (un vas); **ich habe das Fass vollgebracht** am cărat apă până ce am umplut butoiul.

vollbringen[2], *vollbrachte, vollbracht, vb. (h) tr.* a săvârşi, a înfăptui, a îndeplini, a executa; a realiza; **eine Heldentat ~** a săvârşi o faptă eroică; **es ist vollbracht** s-a făcut; s-a isprăvit, s-a sfârşit.

Vollbringer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care îndeplineşte, înfăptuieşte, săvârşeşte, execută, realizează (ceva).

Vollbringung *f. sg.* îndeplinire, înfăptuire, executare, realizare.

Vollbruder, *-s, -brüder, m.* frate bun, frate de ambii părinţi.

vollbrüstig, *adj.* v. vollbusig.

Vollbürger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cetăţean(ă) cu drepturi depline.

vollbürtig *adj.* născut din aceiaşi părinţi; **~ e Geschwister** fraţi buni.

Vollbürtigkeit *f. sg.* descendenţă din aceiaşi părinţi.

vollbusig *adj.* cu pieptul plin, bogat, bine dezvoltat, cu sânii plini.

Volldampf, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* presiune maximă, completă, totală a aburului (unei maşini cu abur); **mit ~ fahren** (sau **gehen**) **a)** *(despre vapoare)* a merge cu presiunea maximă, cu forţa şi viteza cea mai mare; **b)** *(fig.)* a-şi desfăşura toate forţele; a activa din plin.

Volldraht, *-(e)s, -drähte, m. (tehn.)* sârmă plină, masivă.

Volldruck, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* presiune maximă, completă.

Volldünger, *-s, -, m. (agr.)* îngrăşământ complex.

Vollduplex-Übertragung, *-en, f. (inform.)* transmisie duplex total.

Vollduplexverfahren, *-s, -, n. (inform.)* procedeu duplex total.

Völle *f. sg.* caracter plin, plinătate; saturaţie.

Völlegefühl, *-(e)s, -e, n.* senzaţie de plin, de saturaţie.

voll|leibig *(înv.)* v. vollleibig.

Voll|leibigkeit *(înv.)* v. Vollleibigkeit.

voll|enden, *vollendete, vollendet (du vollendest, er vollendet), vb. (h) tr.* **1.** a isprăvi, a termina; a încheia, a absolvi; *(poet.)* **er hat vollendet** a decedat. **2.** a executa, a îndeplini, a înfăptui, a realiza. **3.** a desăvârşi, a perfecţiona; a finisa.

Voll|ender, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* înfăptuitor, executor, realizator.

voll|endet I. *part. trec.* de la vollenden. **II.** *adj.* **1.** săvârşit, isprăvit; îndeplinit; **eine ~e Tatsache** un fapt împlinit. **2.** desăvârşit, perfect; total; **eine ~e Schönheit** o frumuseţe perfectă; **ein ~ er Blödsinn** o tâmpenie, o idioţie totală.

voll|ends *adv.* **1.** pe deplin, cu desăvârşire, cu totul, de tot, complet, total; de-a binelea; **bist du ~ verrückt geworden?** ai înnebunit de-a binelea, ai înnebunit de tot? **2.** pe deasupra, mai, încă, culmea, colac peste pupăză; **und wenn er (nun) ~ kommt...** şi dacă pe deasupra mai şi vine...

Voll|endung, *-en, f.* **1.** isprăvit, sfârşit, terminare, încheiere, absolvire; **nach ~ seiner Studien** după încheierea, după terminarea studiilor. **2.** executare, îndeplinire, înfăptuire, realizare. **3.** desăvârşire, perfecţionare, finisare.

Voll|endungs|arbeiten *pl.* lucrări de finisare.

Voll|entfaltung *f. sg.* plină desfăşurare; **unter ~ all(er) seiner Kräfte** în plină desfăşurare a forţelor sale.

voll entwickelt *adj.* deplin dezvoltat.

voller *adj. invar.* v. voll (**I. 1**).

Völler, *-s, -, m.* **1.** mâncăcios; îmbuibat, necumpătat. **2.** beţiv; desfrânat.

Voll|erbe, *-n, -n, m. (jur.)* legatar universal.

Völlerei, *-en, f.* **1.** îmbuibare; (viaţă de) excese, (de) desfrâu. **2.** chef; beţie.

Voll|ernte, *-n, f.* **1.** recoltare totală. **2.** recoltă bogată.

Voll|erntemaschine, *-n, f. (agr.)* combină.

Voll|erwerbslose, *-n, -n (ein Vollerwerbsloser), m.* şi *f.* şomer total.

voll essen, *aß voll, voll gegessen (du, er isst voll), vb. (h) refl.* a se îndopa, a se ghiftui (cu mâncare).

Volleyball ['volɛi], *-(e)s, -bälle, m. (sport)* **1.** minge de volei. **2.** *sg.* (joc de) volei.

vollfett *adj. (despre caşcaval)* cu mai mult de 40% grăsime.

voll fressen, *fraß voll, voll gefressen (du, er frisst voll), vb. (h) refl. (fam.)* v. voll essen.

vollfruchtig *adj. (despre vin)* cu buchet plin.

vollfugig *adj.* fără interstiţii, fără goluri.

vollführen, *vollführte, vollführt, vb.(h) tr.* **1.** v. vollbringen[2]. **2.** *(fam.)* a face; **er vollführt einen höllischen Lärm** face un zgomot infernal.

voll füllen, *füllte voll, voll gefüllt, vb. (h) tr.* a umple (până sus).

Vollgas, *-es, n. sg. (auto.)* repriză totală, accelerare maximă; **~ geben** a apăsa (acceleratorul) până în fund; a goni cu viteză maximă.

Vollgatter, *-s, -, n. (tehn.)* gater vertical.

Vollgebinde, *-s, -, n. (arhit., constr.)* v. Vollbinder.

vollgefressen *adj. (argou, peior.)* gras, burduhănos.

Vollgefühl, *-(e)s, n. sg.* deplină conştiinţă, deplină senzaţie; **im ~(e) seiner Kraft** perfect conştient de forţele sale.

voll gegossen I. *part. trec.* de la voll gießen. **II.** *adj.* **1.** plin, umplut până sus. **2.** *(fam.)* murdar, stropit din cap până-n picioare.

Vollge|halt, *-(e)s, -e, m.* conţinut complet, total.

vollge|haltig *adj.* cu conţinut complet, total.

vollgeländegängig *adj. (auto.)* capabil de a circula pe orice teren, «tout-terrain».

Vollgenuss, *-es, -nüsse, m.* **1.** plăcere deplină, desăvârşită. **2.** *sg.* beneficiere deplină, totală; **im ~ seiner Rechte** în posesia deplină a drepturilor sale.

voll gepfropft I. *part. trec.* de la voll pfropfen. **II.** *adj.* ticsit, arhiplin.

Vollgeschmack, *-(e)s, m. sg.* aromă, buchet (al vinului).

Vollgeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* proiectil plin.

Vollgesicht, *-(e)s, -er, n.* faţă rotundă, plină, bucălată.

voll ge|stopft I. *part. trec.* de la voll stopfen. **II.** *adj.* v. voll gepfropft (**II**).

Vollgewalt *f. sg.* deplină putere, putere absolută, putere nelimitată.

Vollgewicht, *-(e)s, -e, m.* greutate brută; greutate întreagă.

Vollgewinn, *-(e)s, -e, m.* **1.** câştig întreg, complet, total. **2.** câştig net.

voll gießen, *goß voll, voll gegossen (du, er gießt voll), vb. (h)* **I.** *tr.* a umple turnând. **II.** *tr.* şi *refl.* a (se) umple, a se murdări vărsând(u-şi) ceva pe haine.

Vollglatze, *-n, f.* chelie totală.

vollgläubig *adj.* încrezător; de bună credinţă.

vollgültig *adj.* cu valoare deplină, pe deplin valabil; *(jur.)* **ein ~er Beweis** o dovadă irecuzabilă, irefutabilă.

Vollgültigkeit *f. sg.* valabilitate totală.

Vollgummi, *-s, n. sg.* cauciuc masiv.

Vollgummireifen, *-s, -, m. (av., auto.)* bandaj de cauciuc masiv.

Vollgürtel, *-s, -, m. (mar.)* centură completă, cuirasă.

Vollguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* piesă turnată fără miezuri.

Vollhafter, *-s, -, m. (ec.)* comanditar.

vollhaltig *adj.* **1.** v. vollgehaltig. **2.** voluminos.

voll hauen, *haute voll, voll gehaut* (şi *hieb voll, voll gehauen*), *vb. (h) tr. (în expr.)* **jm. die Jacke ~** a-i trage cuiva o bătaie zdravănă, a-i scutura cuiva cojocul.

Vollheit *f. sg.* **1.** plinătate, plenitudine, deplinătate. **2.** v. Vollsein (**I, 3**).

Vollherd, *-(e)s, -e, m. (metal.)* masă de separare totală (la minereuri).

Vollhering, *-s, -e, m. (iht.)* scrumbie adultă, cu lapţi sau cu icre *(Clupea harengus)*.

vollherzig *adj.* inimos; bun, cald; cu suflet bun, cu inimă bună.

Vollholz, *-es, -hölzer, n.* lemn brut, natural, neprelucrat.

vollholzig *adj. (forest.; despre copaci)* cu cilindricitate mare, puţin subţiat spre vârf.

Voll|hüfner, *-s, -, m.* v. Vollbauer.

Vollicht, *-(e)s, n. sg. (înv.)* v. Volllicht.

Voll|idiot, *-en, -en, m.* idiot complet, total.

völlig I. *adj.* **1.** plin; deplin, întreg, complet, neştirbit. **2.** *(rar)* puţin cam plin, cam larg, cam gros. **3.** *(reg.)* comod. **II.** *adv.* total, cu desăvârşire, pe deplin, absolut; *(mil.)* **~ untauglich** complet inapt.

Voll|indossament, *-(e)s, -e, n. (fin.)* gir complet.

voll|inhaltlich *adj.* cu conţinutul complet, întreg.

voll|jährig *adj.* major.

Voll|jährigkeit *f. sg.* majorat.

Voll|jährigkeits|erklärung, *-en, f.* acordare a majoratului.

Vollkalkulation, *-en, f. (ec.)* calcul economic integral.

vollkantig *adj.* cu muchii neştirbite.
Vollkasko, *-s, -, f. (fam.) presc.* de la Vollkaskoversicherung asigurare casco.
vollkaskoversichern, *vollkaskoversichert, vb. (h) tr. (numai la inf. şi part. trec.)* a asigura casco.
Vollkasko|versicherung, *-en, f.* asigurare casco.
Vollkaufmann, *-(e)s, -leute, m. (ec.)* comerciant integral.
Vollkerf, *-(e)s, -e, m. (entom.)* insectă ajunsă la maturitate.
Vollklang, *-(e)s, m. sg.* sunet plin, puternic; rezonanţă.
vollklimatisiert *adj.* cu aer condiţionat.
vollkommen şi **vollkommen I.** *adj.* **1.** complet dezvoltat; încheiat, împlinit, terminat. **2.** desăvârşit, perfect; total; indiscutabil; **eine ~e Linie** o linie perfectă, desăvârşită; **sie ist eine ~e Hausfrau** e o gospodină desăvârşită; *(fam.)* **ein ~er Unsinn** o prostie totală. **3.** *(mat.; despre numere)* perfect. **II.** *adv. (fam.)* cu desăvârşire, pe deplin, perfect; **ich verstehe dich ~** te înţeleg perfect.
Vollkommenheit şi **Vollkommenheit** *f. sg.* desăvârşire, perfecţiune.
Vollkornbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine integrală.
vollkörnig *adj. (agr.)* cu bobul plin.
Vollkosten *pl. (ec.)* costuri integrale.
Vollkraft *f. sg.* plină putere; **in der ~ der Jugend** în plină putere a tinereţii.
vollkräftig *adj.* în plină putere, în plină vigoare.
voll kriegen, *kriegte voll, voll gekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* a (reuşi să) umple; **den Korb ~** a (reuşi să) umple coşul.
vollkritzeln, *kritzelte voll, voll gekritzelt (ich kritz(e)le voll), vb. (h) tr. (fam.)* a umple cu mâzgălituri.
Vollkugel, *-n, f.* **1.** sferă, bilă masivă. **2.** *(mil.)* obuz plin, ghiulea.
Voll|last, *-n, f.* sarcină completă.
voll laufen, *lief voll, voll gelaufen (du läufst voll, er läuft voll), vb. (s) intr. (despre vase)* a se umple complet, până sus, până la buză.
voll lautend *adj. (despre limba vorbită)* sonor.
voll|leibig *adj.* plin la trup, trupeş, rotofei, dolofan, voinic, corpolent.
Voll|leibigkeit *f. sg.* corpolenţă.
Voll|licht, *-(e)s, n. sg.* v. Vollmond.
voll|lötig *adj.* v. vollgehaltig.
voll machen, *machte voll, voll gemacht, vb. (h)* **I.** *tr.* a umple; a completa; **um das Unglück voll zu machen...** ca să pună vârf la toate nenorocirile... **II.** *tr.* şi *refl. (fam.)* a (se) murdări, a (se) umple de murdărie.
Vollmacht, *-en, f.* împuternicire; autorizaţie; procură; **unbeschränkte** (sau **uneingeschränkte**) **~** putere nelimitată; **notarielle ~** procură notarială; **schriftliche ~** procură scrisă; **jm. ~ geben** (sau **erteilen**) a autoriza, a împuternici pe cineva; **in ~ zeichnen** a semna prin procură; **eine ~ ausstellen** a emite o procură.
Vollmacht|ent|zug, *-(e)s, -züge, m.* retragere a procurei.
Vollmachtgeber, *-s, -, m. (jur.)* persoană care împuterniceşte (pe cineva), care dă procură; mandant, autorul procurei.
Vollmacht|haber, *-s, -, m.* împuternicit; mandatar.
Vollmachtnehmer, *-s, -, m. (ec.)* mandatar, titular al procurei.
Vollmacht|träger, *-s, -, m.* v. Vollmachtnehmer.
vollmast *adv. (mar.; în expr.)* **~ flaggen** sau **die Flagge auf ~ setzen** a pavoaza festiv; a arbora pavilionul în semn festiv.
Vollmast, *-en, f. (silv.)* recoltă bogată de jir şi ghindă.
Vollmatrose, *-n, -n, m.* **1.** *(mar. mil.)* matroz de rangul întâi. **2.** *(mar. com.)* marinar calificat.
vollmechanisiert *adj.* complet mecanizat.
Vollmilch *f. sg.* lapte integral, nedegresat, nesmântânit.
Vollmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru cu drepturi depline.
Vollmond, *-(e)s, -e, m.* **1.** lună plină; *(fig., fam.)* **er strahlte wie ein ~** zâmbea fericit, radios. **2.** *(fam.)* chelie. **3.** *(fam.)* v. Vollmondgesicht.
Vollmondgesicht, *-(e)s, -er, n.* **1.** faţă rotundă, plină, bucălată. **2.** *(fam.)* persoană cu faţa rotundă, plină, bucălală.
vollmundig *adj. (despre vinuri)* cu buchet.
vollmündig *adj.* major; independent.
Vollname(n), *-(n)s, -(n), m.* nume complet, nume de familie şi prenume.
vollötig *(înv.)* v. volllötig.
voll packen, *packte voll, voll gepackt, vb. (h) tr.* **1.** a umple de tot, până la refuz, cât încape. **2.** a încărca la sarcina maximă.
Vollpension *f. sg.* pensiune completă, casă şi masă.
voll pfropfen, *propfte voll, voll gepropft, vb. (h) tr.* a îndopa, a îndesa, a umple până la refuz, a ticsi.
voll pumpen, *pumpte voll, voll gepumpt, vb. (h) tr.* a umple pompând.
voll qualmen, *quqlmte voll, voll gequalmt,* **voll rauchen**, *rauchte voll, voll geraucht, vb. (h) tr.* a umple de fum; a afuma; **ich habe dein ganzes Zimmer vollgequalmt** ţi-am afumat toată odaia, ţi-am umplut toată camera de fum.
Vollrausch, *-(e)s, m. sg.* stare de ebrietate totală.
vollreif *adj.* **1.** copt total, deplin. **2.** matur deplin.
Vollreife *f. sg.* **1.** coacere totală, deplină. **2.** maturitate deplină.
Vollreifen, *-s, -, m.* v. Vollgummireifen.
Vollrente, *-n, f.* **1.** pensie pentru incapacitate totală de muncă (după un accident). **2.** pensie maximă.
vollsaftig *adj.* suculent, zemos.
Vollsaftigkeit *f. sg.* suculenţă.
Vollsalz, *-es, n. sg. (chim.)* sare iodată.
voll saufen, *soff voll, voll gesoffen (du säufst voll, er säuft voll), vb. (h) refl. (peior.)* a se îmbăta criţă.
voll saugen, *sog voll, voll gesogen, vb. (h) refl.* **1.** a se îmbiba. **2.** a se umple aspirând, sugând.
Vollschatten, *-s, -, m.* umbră deasă.
voll schenken, *schenkte voll, voll geschenkt, vb. (h) tr.* a umple, a turna plin.
Vollschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* velier cu vele pătrate.
voll schlagen, *schlug voll, voll geschlagen (du schlägst voll, er schlägt voll), vb.* **I.** *tr. (h) (argou)* a umple; **sich** *(dat.)* **den Bauch ~** a-şi umple burta, a mânca mult. **II.** *intr. (s) (mar.)* a se umple deodată cu apă.
vollschlank *adj.* plinuţ; **eine ~e Figur** o siluetă (mai) plinuţă.
voll schmieren, *schmierte voll, voll geschmiert, vb. (h) tr.* **1.** (şi *refl.*) *(fam.)* a (se) murdări de tot, a (se) umple. **2.** v. voll kritzeln.
voll schreiben, *schrieb voll, voll geschrieben, vb. (h) tr.* a umple (o pagină, un caiet etc.) scriind.
voll schütten, *schüttete voll, voll geschüttet (du schüttest voll, er schüttet voll), vb. (h) tr.* a umple turnând.
Vollseil, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* cablu plin, închis.
Vollsein, *-s, n. sg.* **1.** faptul de a fi plin. **2.** saturaţie, saţ. **3.** *(fam.)* beţie, ebrietate.
Vollsichtkabinendach, *-(e)s, -dächer, n. (av.)* capotă transparentă.
Vollsinn, *-(e)s, m. sg.* sens deplin: **im ~ des Wortes** în sensul deplin al cuvântului.
Vollsitzung, *-en, f.* şedinţă plenară.
Voll|sperrung, *-en, f.* barare, închidere totală; oprire completă.
Voll|spiegel, *-s, -, m. (fiz.)* oglindă convexă.
voll spritzen, *spritzte voll, voll gespritzt (du, er spritzt voll), vb. (h) tr.* a uda stropind, împroşcând.
Voll|spur, *-en, f. (ferov.)* ecartament normal.
voll|spurig *adj. (ferov.)* cu ecartament normal.
Voll|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (metal.)* epruvetă masivă.
Voll|stahl, *-(e)s, -e* şi *-stähle, m. (tehn.)* cuţit mono-bloc.
voll|ständig I. *adj.* complet, întreg, total; **eine ~e Garnitur** o garnitură completă. **II.** *adv.* cu desăvârşire, cu totul, total, complet; **die Garnitur ist ~ neu** garnitura e absolut nouă.
Voll|ständigkeit *f. sg.* caracter complet; **die Liste macht keinen Anspruch auf ~** lista nu are pretenţie să fie completă; **der ~ halber** pentru a fi complet.
voll stellen, *stellte voll, voll gestellt, vb. (h) tr.* a umple, a acoperi aşezând (în poziţie verticală).
voll|stock *adv. (mar.)* v. vollmast.
voll stopfen, *stopfte voll, voll gestopft, vb. (h)* **I.** *tr.* a îndopa, a ticsi, a umple până la refuz. **II.** *refl.* v. voll essen.
voll|streckbar *adj. (jur.)* executoriu, cu drept de execuţie.
Voll|streckbarkeit *f. sg. (jur.)* caracter executoriu.
voll|strecken, *vollstreckte, vollstreckt, vb. (h) tr. (jur.)* a executa, a îndeplini.
Voll|strecker, *-s, -, m. (jur.)* executor.
Voll|streckung, *-en, f. (jur.)* executare, îndeplinire.
Voll|streckungsbe|amte, *-n, -n (ein Vollstreckungsbeamter), m.* v. Vollstrecker.
Voll|streckungsbefehl, *-(e)s, -e, m. (jur.)* sentinţă executorie.
Voll|streckungsgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* tribunal executiv.
Voll|streckungsklausel, *-n, f. (jur.)* clauză executorie.
Voll|streckungskosten *pl.* cheltuieli de execuţie.
vollsynthetisch *adj.* sintetic 100%.
voll tanken, *tankte voll, voll getankt, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *intr.* a face plinul, a umple rezervorul. **II.** *refl. (argou)* a se îmbăta.
Volltextrecherche [-rəʃɛrʃə], *-n, f.*, **Volltextsuche** *f. sg. (inform.)* căutare a unui cuvânt, a unui grup de semne într-un text.
voll tönend *adj.* răsunător, sonor.
Volltreffer, *-s, -, m. (mil.* şi *fig.)* lovitură în plin.
voll trinken, *trank voll, voll getrunken, vb. (h) refl.* **1.** *(poet.)* a recepta cu ardoare, cu pasiune. **2.** *(rar)* a se îmbăta.
volltrunken *adj.* în stare de ebrietate, de beţie totală.
Vollturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină cu admisiune totală.
Vollverb [-vɛrp], *-s, -en, n. (gram.)* verb principal, cu sens de sine stătător.
Vollverpflegung *f. sg.* (pensiune completă cu) cele trei mese ale zilei.
Vollversammlung, *-en, f.* adunare generală; (şedinţă) plenară.
Vollwaise, *-n, f.* copil orfan de ambii părinţi.
Vollwandbogen, *-s, -bögen, m. (arhit., constr.)* arc portant.
Vollwandträger, *-s -, m. (arhit., constr.)* grindă portantă.
vollwangig *adj.* v. vollbäckig.
Vollwaschmittel, *-s, -, n.* detergent universal.
Vollwert|ernährung *f. sg.* alimentaţie cu alimente naturale, netratate chimic.
vollwertig *adj.* **1.** cu valoare integrală; deplin valabil. **2.** *(despre oameni)* în deplinătatea facultăţilor intelectuale. **3.** *(despre alimente)* natural, netratat chimic, neprelucrat.
Vollwertkost *f. sg.* alimente naturale, netratate chimic.
vollwichtig *adj. (numis.)* având greutatea cerută, legală.
Vollwichtigkeit *(numis.) f. sg.* greutate legală, cerută.
vollwüchsig *adj.* matur, adult, complet dezvoltat.
vollwürzig *adj.* cu gust deplin.
vollzählig *adj.* în număr complet; (toţi) în cap.
Vollzähligkeit *f. sg.* caracter complet al numărului; număr complet.
voll zeichnen, *zeichnete voll, voll gezeichnet (du zeichnest voll, er zeichnet voll), vb. (h) tr.* a umple, a acoperi cu desene; **eine Wand ~** a acoperi tot peretele cu desene.
Vollzeitbeschäftigte, *-n, -n (ein Vollzeitbeschäftiget), m.* şi *f.* angajat cu normă plină.
Vollzeitbeschäftigung, *-en, f.* angajare cu normă plină.
Vollzeitler, *-s, -, m.* muncitor care lucrează fără timpi morţi.
Vollzeitschule, *-n, f.* şcoală cu program integral (inclusiv supravegherea elevilor la efectuarea lecţiilor pentru a doua zi).
vollziehbar *adj.* executabil.
vollziehen, *vollzog, vollzogen, vb.(h)* **I.** *tr.* **1.** v. vollstrecken. **2.** a ratifica. **II.** *refl.* a se petrece, a se întâmpla, a avea loc; **der Wandel vollzog sich im vorigen Jahr** schimbarea s-a petrecut anul trecut.
vollziehend I. *part. prez.* de la vollziehen. **II.** *adj. (în expr.)* **die ~e Gewalt** puterea executivă.
Vollzieher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Vollstrecker.
Vollziehung, *-en, f.* **1.** v. Vollstreckung. **2.** ratificare.
Vollziehungsbe|amte, *-n, -n (ein Vollziehungsbeamter), m.* v. Vollstreckungsbeamte.

Vollzug[1], *-(e)s, -züge, m. (ferov.)* tren complet (cu vagoane de toate clasele), garnitură completă de vagoane.
Vollzug[2], *-(e)s, m. sg.* **1.** executare, îndeplinire; realizare; **etwas in ~ bringen** a aduce ceva la îndeplinire. **2.** *(jur.)* executare, aplicare (a pedepsei). **3.** *(argou)* închisoare.
Vollzugs|an|stalt, *-en, f.* închisoare.
Vollzugs|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat executiv.
Vollzugs|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet executiv.
Vollzugsbe|amte, *-n, -n (ein Vollzugsbeamter), m.* și *f.* v. Vollstreckungsbeamte.
Vollzugsgewalt *f. sg.* putere executivă.
Vollzugskrankenhaus, *-es, -häuser, n.* infirmerie a închisorii.
Vollzugsmeldung, *-en, f.* raportare a executării.
Vollzugs|organ, *-s, -e, n.* organ executiv.
Vollzugswesen, *-s, -, n. (jur.)* justiție penitenciară.
Vollzylinder, *-s, -, m.* cilindru plin, masiv.
Volontär [vo-], *-s, -e, m.* **1.** practicant voluntar. **2.** *(mil., inv.)* voluntar.
volontieren, *volontierte, volontiert, vb. (h) intr.* a face practică (voluntară).
Volt [vɔlt], *- (și -(e)s), -, n. (electr.)* volt; **eine Spannung von 10 ~** o tensiune de 10 volți.
voltaisch *adj. (electr.)* voltaic.
Voltameter, *-s, -, n.* voltametru.
Volte [ˈvol-], *-n, f.* **1.** *(sport)* voltă. **2.** truc, scamatorie la amestecatul cărților de joc.
voltieren, *voltierte, voltiert, vb. (h) intr.* v. voltigieren.
Voltige [vɔlˈtiːʒə], *-n, f.* voltijă.
Voltigeur [vɔltiˈʒøːɐ], *-s, -e, m.* **1.** călăreț acrobat, voltijor. **2.** *(mil., inv.)* luptător care provoacă un incident armat.
voltigieren [-ˈʒiː], *voltigierte, voltigiert, vb. (h) intr.* **1.** a face acrobații călare, a face voltije. **2.** a face scamatorii. **3.** *(mil., inv.)* a hărțui, a provoca un incident armat.
Voltigierpferd, *-(e)s, -e, n.* **1.** cal dresat pentru voltije. **2.** *(sport)* cal (aparat de gimnastică).
Voltmesser, *-s, -, m.* sau *n.*, **Voltmeter**, *-s, -, n. (electr.)* voltmetru.
Volum|änderung [voˈluːm-], *-en, f. (fiz.)* schimbare, modificare, variație de volum.
Volum|änderungs|energie, *-n, f. (fiz.)* energie de variație de volum.
Volumberechnung, *-en, f. (mat., ec.)* calcul al volumului.
Volum|einheit, *-en, f. (mat.)* unitate de măsură pentru volum.
Volumen, *-s, Volumina* (sau -), *n.* **1.** *(fiz.)* volum. **2.** volum, cuprins. **3.** *(ist.)* sul de documente.
Volumgewicht, *-(e)s, -e, n. (mat.)* greutate volumetrică.
voluminös *adj.* voluminos.
Voluminosität *f. sg.* voluminozitate.
Voluntarismus [vo-], *-, m. sg. (fil.)* voluntarism.
Volute [vo-], *-n, f. (arhit.)* volută.
volvieren [vɔlˈviː-], *volvierte, volviert, vb. (h) tr.* **1.** a chibzui, a cerceta, a se gândi bine. **2.** *(inv.)* a rostogoli.
vom *prep. (formă presc.* din von + dem) de, de la, de pe; despre; din; **~ Morgen bis zum Abend** de dimineață până seara; **~ Fach sein** a fi de specialitate, a fi specialist; **müde ~ Laufen** obosit de alergătură; **~ Blitz getroffen** lovit de trăsnet; **~ Lande** de la țară; **er ist ~ Dorf** e de la sat; **~ Pferd steigen** a descăleca de pe cal; **~ Leder ziehen** a scoate arma, a ataca; **das Märchen ~ Rotkäppchen** basmul cu Scufița Roșie; **~ Himmel** din cer; **~ Jahr 1985 an** începând din anul 1985; **~ Hundertsten ins Tausendste kommen** a nu se mai putea opri din vorbă; **~ Hundert a)** la sută; **b)** din sută.
Vom-Blatt-Spielen, *-s, n. sg. (muz.)* cântat, descifrat a vista.
Vomhundertsatz, *-es, -sätze, m.* procentaj.
vomieren [vo-], *vomierte, vomiert, vb. (h) intr.* și *tr. (med.)* a voma, a vomita, a vărsa.
Vomitiv, *-s, -e, n. (med.)* vomitiv.
von *prep.* (cu *dat.*) **1.** de; **a)** *(arată un punct de plecare)* **~ unten** de jos; **~ oben herab** de sus în jos; *(fig.)* arogant, trufaș, cu trufie; **~ weitem** de departe; **~ dannen gehen** a pleca; **~ Haus aus** de felul lui; **~ klein auf** de mic copil; **er ist nicht ~ heute** nu e de azi, de ieri; nu e un naiv; **~ morgens bis abends** de dimineață până seara, toată ziua; **ein Gedicht ~ Schiller** o poezie de Schiller; **b)** *(exprimă o relație)* **ein Kleid ~ Seide** o rochie de mătase; **ein Einband ~ Leder** o legătură de piele; **ein Dorf ~ 400 Einwohnern** un sat de 400 de locuitori; **eine Gruppe ~ Künstlern** un grup de artiști; **ein Weg ~ sieben Kilometern** un drum de șapte kilometri; **ein Mann ~ Charakter** un om de caracter; **ein Mann ~ 50 Jahren** un om de 50 de ani; **ein Mann ~ echtem Schrot und Korn** un om dintr-o bucată; **er ist klein ~ Statur** e mic de statură; **ein Teufel ~ einem Weib** un drac de femeie; **~ Nutzen** de folos; **c)** *(arată originea nobilă)* de, von; **Alexander ~ Humboldt** Alexander von Humboldt; **er schreibt sich ~** este nobil. **2.** de, a(l), de-a(l); *(parafrazează genitivul)* **die Eroberung ~ Spanien** cucerirea Spaniei; **der König ~ Preußen** regele Prusiei; **der Bau ~ Autobahnen** construirea de autostrăzi; **das Unglück ~ Millionen** nenorocirea a milioane; **ein Freund ~ euch** un prieten de-al vostru; **ein Kind ~ mir** un copil de-al meu. **3.** de, de către; **alles wurde ~ den Feinden zerstört** totul a fost distrus de (către) dușmani; **~ der Sonne gebräunt** bronzat de soare. **4.** de la; **ich komme eben ~ Berlin** am sosit tocmai de la Berlin; **ich habe es ~ ihm selbst** am auzit-o chiar de la el; **keinen Ton ~ sich geben** a nu zice nici pis; **~ jm. abfallen** a deveni cuiva necredincios, a părăsi, a trăda pe cineva; **~ sich werfen** a se lepăda; **~ diesem Punkte aus** începând, pornind de la (sau din) acest punct; de la acest punct înainte; **~ zehn Jahren an** (începând) de la (vârsta de) zece ani; **~ jetzt an** (sau **ab**) de acum înainte; **~ links** de la (sau din) stânga; **~... bis, ~... zu** de la ... la, de ... până, din ... în; **~ Bukarest bis Craiova** de la București (până) la Craiova; **~ Fall zu Fall** de la caz la caz; **~ Stunde zu Stunde** de la o oră la alta, din oră în oră; **~ Anfang bis Ende** de la început până la sfârșit, de la un capăt la altul; **~ selbst** de la sine. **5.** de pe; **der Schleier fiel ihm ~ den Augen** i s-a luat vălul de pe ochi; **nimm das ~ dem** (sau **vom**) **Tisch weg!** ia asta de pe masă! **er fiel ~ dem** (sau **vom**) **Stuhl** a căzut de pe scaun. **6.** de, despre; **~ der Geschichte hast du mir nichts gesagt** nu mi-ai spus nimic despre povestea (sau chestia) asta; **~ jm. sprechen** a vorbi despre cineva; **das Märchen ~ den sieben Raben** basmul cu cei șapte corbi; **ich will ~ dir nichts mehr wissen** nu mai vreau să știu de tine; **er weiß ~ der Sache** știe el de(spre) asta; **~ mir aus** cât despre mine, din partea mea, în ceea ce mă privește (pe mine); **~ wegen** în ceea ce privește, cât despre. **7.** din, de; **a)** *(arată relații în spațiu și timp)* **~ allen Seiten** din toate părțile; **~ nah und fern** de pretutindeni, de peste mări și țări; **~ Haus zu Haus** din casă în casă; **~ Kopf bis Fuß** din cap până în picioare; **der Dom ~ Köln** catedrala din Köln; **der Brief ~ dem** (sau **vom**) **1. des Monats** scrisoarea din întâi ale lunii; **~ alters her** din bătrâni, de pe vremuri, după obiceiul de demult; **~ Jugend auf** din tinerețe; **~ vorne** de la început, de la capăt; din partea din față; **~ vorneherein** din capul locului, de la bun început; **~ neuem** din nou; **~ Zeit zu Zeit** din când în când; **~ ganzem Herzen** din toată inima; **~ Grund auf** (sau **aus**) din temelii; **(wie) ~ ungefähr** (ca) din întâmplare; **~ seiten** (cu *gen.*) din partea; **b)** *(arată relații calitative)* **er ist ~ der Art, der man vertrauen kann** este dintre cei în care te poți încrede; **c)** *(raportează la mărimi supraordonate)* **es ist ~ allem nichts übriggeblieben** n-a mai rămas nimic din toate; **~ über hundert Büchern** din peste o sută de cărți; **~ Amts wegen** din oficiu; **bist du ~ Sinnen?** ți-ai ieșit din minți? ai înnebunit? ți-ai pierdut mințile? **8.** din partea; **das ist schön ~ dir** asta-i frumos din partea ta; **ein Gruß ~ allen** un salut din partea tuturor. **9.** din, dintre, printre, între; **viele ~ ihnen** mulți dintre (sau printre) ei; **keiner ~ uns** nici unul din(tre) noi; **einer ~ so vielen wird es wissen** unul dintre atât de mulți va ști. **10.** după; **~ Rechts wegen** după lege, în mod legal, după dreptate, pe drept; **ich kenne ihn ~ Person** îl cunosc personal.
vondag *adv.* v. vontag.
von|ein|ander *adv.* **1.** unul de altul, unul de celălalt; **sie sind weit ~** sunt departe unul de celălalt. **2.** unul de la altul, unul de la celălalt; **das wissen sie ~** asta o știu unul de la celălalt. **3.** unul despre altul, unul despre celălalt; **sie wissen nichts ~** nu știu nimic unul despre celălalt.
von|nöten *adv.* *(în expr.)* **~ sein** a fi necesar, a fi de trebuință, a trebui.
vonseiten și **von Seiten** *prep.* (cu *gen.*) din partea.
von|statten *adv.* *(în expr.)* **~ gehen a)** a avea loc; **b)** a merge înainte, a progresa; a prospera; **die Sache ging gut ~** lucrurile au progresat bine.
vontag *adv. (reg.)* astăzi.
vor I. *prep.* (cu *dat.* sau *ac.*) **1.** *(cu sens temporal)* (cu *dat.*) înainte de, înaintea; **~ dem Abendessen** înainte de cină; **~ Sonnenaufgang** înainte de răsăritul soarelui; **~ unserer Abreise** înaintea plecării noastre; **ein Viertel ~ zwölf** douăsprezece fără un sfert; **~ der Zeit** înainte de vreme, prematur; **~ unserer Zeitrechnung** înaintea erei noastre; **man soll den Tag nicht ~ dem Abend loben** toamna se numără bobocii. **2.** (cu *dat.*) în urmă cu..., acum..., înainte cu...; **~ acht Tagen** cu o săptămână în urmă, acum o săptămână, săptămâna trecută; **heute ~ einem Jahr** (tocmai) acum un an; **~ vielen Jahren** acum mulți ani, cu mulți ani în urmă; **~ Zeiten** pe vremuri. **3.** (cu *dat.*) de, față de, în fața; **die Furcht ~ der Strafe** teama de pedeapsă, de sancțiune; **er flieht ~ ihm** fuge de el; **ich schäme mich ~ dir** mi-e rușine de tine; **warme Kleider schützen ~ Erkältung** hainele călduroase apără de răceală. **4.** (cu *dat.*) de, din cauza; **~ Hunger sterben** a muri de foame; **~ Freude lachen** a râde de bucurie; **~ Kälte zittern** a tremura de frig; **~ Scham vergehen** a muri, a se prăpădi de rușine; **~ Wut schäumen** a spumega de mânie; **es ist ~ Hitze nicht auszuhalten** nu mai putem de căldură, nu se mai poate îndura căldura asta; **ich habe keine Ruhe ~ ihm** nu-mi dă pace, n-am liniște din cauza lui; **er sieht den Wald ~ lauter Bäumen nicht** nu vede pădurea din cauza copacilor. **5.** *(cu sens local sau de direcție)* (cu *dat.* sau *ac.*) **a)** în fața, înaintea; **~ dem Haus stehen** a sta în fața, înaintea casei; **~ das Haus treten** a ieși în fața casei; **~ der Tür sein** (sau **stehen**) **a)** a fi în fața ușii, înaintea ușii; **b)** *(fig., despre evenimente)* a fi iminent, a fi așteptat în curând; **ich stelle es ~ die Tür** îl așez în fața ușii; **~ der Stadt** la intrarea în oraș; în afara orașului, în afara zidurilor orașului, afară din oraș; **sie gingen ~ die Stadt** s-au dus afară din oraș, în afara zidurilor orașului; *(mar.)* **~ Anker liegen** a fi ancorat, a fi în port; **~ Anker gehen** a ancora, a intra în port; **er steht ~ mir** stă în fața mea; **er trat ~ mich hin** s-a așezat, s-a postat, s-a proțăpit în fața mea; **~ vielen Zeugen** în fața a numeroși martori, de față cu mulți martori; **ich habe große Schwierigkeiten ~ mir** am mari dificultăți în fața mea, mă așteaptă mari dificultăți; **~ allen Dingen** sau **~ allem** înainte de toate, de orice, în primul rând; **~ Gericht laden** a chema în fața instanței judecătorești, a da în judecată; **~s Gericht kommen** a ajunge în fața instanței judecătorești; **komm mir nicht mehr ~ die Augen** să nu te mai văd în fața ochilor, piei din fața mea! **6.** *(în expr.)* **sein Ziel ~ Augen haben** a-și urmări ținta, a nu-și pierde din vedere ținta, scopul; **~ aller Augen** în văzul tuturor; (și *fig.*) **~ jm. den Hut abnehmen** a-și scotate pălăria în fața cuiva, a respecta pe cineva; **hast du ein Brett ~ dem Kopf?** ești tâmpit? nu înțelegi? **jn. ~ den Kopf stoßen** a ofensa, a jigni pe cineva; **etwas ~ sich bringen** a realiza ceva; **~ sich hinsummen** a fredona încet, pentru sine; **~ sich gehen** a se petrece, a se întâmpla, a se desfășura, a evolua; *(reg.)* **Schritt ~ Schritt** pas cu pas **II.** *adv.* **1.** *(reg.)* în față, înainte; **du musst bis ~ gehen** trebuie să te duci până în față. **2.** *(în expr.)* **nach wie ~** sau **~ wie nach** la fel, neschimbat, tot așa, ca întotdeauna; **~ alters** de mult, de pe vremuri, de odinioară.
vor|ab *adv.* înainte de toate, mai întâi, în primul rând; mai ales, în special.
Vor|abdruck, *-(e)s, -e, m.* extras, fragment (dintr-o operă) tipărit în prealabil, înainte de apariția operei întregi.
vor|abdrucken, *vorabgedruckt, vb (h) tr. (numai la inf. și part. trec.)* a publica în periodice înainte de apariție în volum.
Vor|abend, *-s, -e, m.* ajun; **am ~** în ajun, cu o seară înainte.
Vorab|entscheidung, *-en, f. (jur.)* sentință provizorie, anticipată.
vor|adamitisch *adj.* preadamic.
Vor|ahn, *-(e)s, -en, m.* v. Vorfahr(e).
vor|ahnen, *ahnte vor, vorgeahnt, vb. (s) tr.* a presimți.
vor|ahnend I. *part. prez.* de la vorahnen. **II.** *adv.* premonitoriu, ca o presimțire.
Vor|ahnung, *-en, f.* presimțire; **ich hatte eine ~, dass dies geschehen würde** am avut o presimțire că asta se va întâmpla.
Vor|akten *pl. (jur.)* acte pregătitoare.
Vor|alarm, *-(e)s, -e, m. (mil.)* prealarmă.
Vor|alpen *pl. (geogr.)* regiune prealpină.
Vor|alpenklee [-kleː], *-s, m. sg. (bot.)* trifoi de pădure (*Trifolium alpestre*).
voran *adv.* **1.** în față, în frunte. **2.** înainte; **immer langsam ~!** graba strică treaba!
voranbringen, *brachte voran, vorangebracht, vb. (h) tr.* a promova, a favoriza, a duce înainte.
vorandürfen, *durfte voran, vorangedurft* (și *vorandürfen) (ich darf voran, du darfst voran, er darf voran), vb. (h) intr.* a avea voie să treacă înainte, s-o ia înainte.
voran|eilen, *eilte voran, vorangeeilt, vb. (s) intr.* a se grăbi, a o lua înainte; **jm. ~** a o lua grăbit înaintea cuiva.

vorangegangen I. *part. trec.* de la v o r a n g e h e n. **II.** *adj.* trecut, precedent; **die ~en Jahrhunderte** veacurile trecute, veacurile dinaintea noastră.

vorangehen, *ging voran, vorangegangen, vb. (s) intr.* **1.** a merge în frunte, înainte; a conduce; **jm. mit gutem Beispiel ~** a fi un bun exemplu pentru cineva. **2.** *(jm.)* a preceda (cuiva sau pe cineva). **3.** a merge înainte; a progresa, a face progrese; **die Arbeit geht gut voran** munca merge bine, progresează.

vorangehend I. *part. prez.* de la v o r a n g e h e n. **II.** *adj.* precedent, anterior; **im ~en** în (sau din) cele de mai sus.

Vorangehende, *-n (etwas Vorangehendes), n. sg.* cele precedente, cele de mai sus; **aus dem ~n ist ersichtlich...** rezultă din cele precedente ...

vorankommen, *kam voran, vorangekommen, vb. (s) intr.* **1.** a merge înainte, a avansa. **2.** a progresa, a avea succes, a avea spor.

Vor|ankündigung, *-en, f.* preavizare, anunțare în prealabil.

voranlaufen, *lief voran, vorangelaufen (du läufst voran, er läuft voran), vb. (s) intr.* v. v o r a n e i l e n.

voranmachen, *machte voran, vorangemacht, vb. (h) intr. (fam.)* a se grăbi; **mach voran!** grăbește-te!

vor|anmelden, *vorangemeldet, vb. (h) tr. (numai la inf.* și *part. trec.) (tel.)* a anunța, a comanda din timp (o convorbire).

Vor|anmeldung, *-en, f. (tel.)* anunțare, comandă din timp (a unei convorbiri).

voranreiten, *ritt voran, vorangeritten (du reitest voran, er reitet voran), vb. (s) intr.* a călări în frunte; a o lua înainte călare.

voranschicken, *schickte voran, vorangeschickt, vb. (h) tr.* v. v o r a u s s c h i c k e n **(1).**

Vor|anschlag, *-(e)s, -schläge, m.* deviz; antecalculație.

voranschreiten, *schritt voran, vorangeschritten (du schreitest voran, er schreitet voran), vb.(s) intr.* v. v o r a n g e h e n.

Vor|an|stalten *pl.* preparative; **~ treffen** a face pregătiri.

voran|stellen, *stellte voran, vorangestellt, vb. (h) tr.* a pune în frunte, în față.

voran|stürmen, *stürmte voran, vorangestürmt, vb. (s) intr.* a da năvală, a da asalt; a năvăli în frunte, a fi în fruntea unui asalt.

vorantragen, *trug voran, vorangetragen (du trägst voran, er trägt voran), vb. (h) tr.* a purta, a duce în frunte(a unei coloane).

vorantreiben, *trieb voran, vorangetrieben, vb. (h) tr.* a mâna înainte, a îmboldi.

Vor|anzeige, *-n, f.* prezentare anticipată (a unei cărți etc.); *(cinem.)* prezentare în avanpremieră.

Vor|arbeit, *-en, f.* lucrare preliminară, pregătitoare; **~ leisten** a face lucrări pregătitoare.

vor|arbeiten, *arbeitete vor, vorgearbeitet (du arbeitest vor, er arbeitet vor), vb. (h) intr.* **1.** a o lua înainte (la lucru), a termina o muncă înainte de termen. **2.** a arăta cum trebuie să se lucreze, cum trebuie făcut un lucru. **3.** a pregăti (o lucrare); a ușura cuiva munca, făcându-i lucrări pregătitoare.

Vor|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* șef(ă) de echipă.

vorauf *adv. (reg., înv.)* v. v o r a u s.

vor|auf|führen, *voraufgeführt, vb. (h) tr. (numai la inf. și part. trec.)* a arăta în avanpremieră.

Vor|auf|führung, *-en, f. (cinem.)* avanpremieră.

voraufgehen, *ging vorauf, voraufgegangen, vb. (s) intr. (poet.)* v. v o r a n g e h e n.

voraus *adv.* **1.** înainte; **geh ~!** ia-o înainte! **seinem Alter ~ sein** a fi precoce, a fi mai matur decât semenii de vârstă; **jm. ~ sein** a fi înaintea cuiva, a fi superior cuiva, a avea avantaje față de cineva, în comparație cu cineva. **2.** (și *voraus*) dinainte; *(în expr.)* **im ~** sau **zum ~** dinainte, înainte, anticipat; **im ~ erraten** a ghici dinainte; **im ~ verabredeter Plan** plan dinainte stabilit; **besten Dank im ~** cu mulțumiri anticipate.

Voraus, *-, m. sg.* **1.** *(jur.)* parte de moștenire care revine soțului supraviețuitor. **2. Voraus** *(în expr.)* **im ~** înainte, în avans.

Voraus|abteilung, *-en, f. (mil.)* avangardă.

voraus|ahnen, *ahnte voraus, vorausgeahnt, vb. (h) tr.* v. v o r a h n e n.

vorausbedacht I. *part. trec.* de la v o r a u s b e d e n k e n. **II.** *adj.* premeditat.

vorausbedenken, *bedachte voraus, vorausbedacht, vb. (h) tr.* a chibzui dinainte; a premedita.

vorausbedingen, *bedingte voraus, vorausbedingt* (și *bedang voraus, vorausbedungen*), *vb. (h) tr.* a condiționa anticipat; a stipula; **sich** *(dat.)* **etwas ~** a face unele rezerve.

Vorausbedingung, *-en, f.* condiție preliminară, dinainte stabilită; rezervă.

vorausberechenbar *adj.* antecalculabil, ce poate fi calculat dinainte.

vorausberechnen, *berechnete voraus, vorausberechnet (du berechnest voraus, er berechnet voraus), vb. (h) tr.* a antecalcula, a-și face dinainte socotelile (despre ceva).

Vorausberechnung, *-en, f.* antecalcul, calcul preliminar; evaluare.

vorausbe|stellen, *bestellte voraus, vorausbestellt, vb. (h) tr.* a comanda dinainte; a reține.

Vorausbe|stellung, *-en, f.* comandă cu anticipație, precomandă.

vorausbe|stimmen, *bestimmte voraus, vorausbestimmt, vb. (h) tr.* **1.** a prestabili, a stabili din capul locului, dinainte. **2.** a predestina.

Vorausbe|stimmung *f. sg.* prestabilire, hotărâre dinainte, din capul locului.

vorausbezahlen, *bezahlte voraus, vorausbezahlt, vb. (h) tr.* a plăti anticipat.

Vorausbezahlung, *-en, f.* plată anticipată.

vorausbeziehen, *bezog voraus, vorausbezogen, vb. (h) tr.* a lua, a se aproviziona dinainte.

vorausblicken, *blickte voraus, vorausgeblickt, vb. (h) intr.* v. v o r a u s s c h a u e n.

vorausdatieren, *datierte voraus, vorausdatiert, vb. (h) tr.* a antedata.

vorausdenken, *dachte voraus, vorausgedacht, vb. (h) tr.* și *intr.* a (se) gândi înainte, a plănui în gând.

voraus|eilen, *eilte voraus, vorausgeeilt, vb. (s) intr.* v. v o r a n e i l e n.

voraus|empfangen, *empfing voraus, vorausempfangen (du empfängst voraus, er empfängt voraus), vb. (h) tr.* a primi înainte, cu anticipație, anticipat.

voraus|empfinden, *empfand voraus, vorausempfunden (du empfindest voraus, er empfindet voraus), vb. (h) tr.* a presimți.

Voraus|exemplar, *-s, -e, n. (despre cărți, ziare etc.)* exemplar de probă.

vorausfahren, *fuhr voraus, vorausgefahren (du fährst voraus, er fährt voraus), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a duce (un vehicul) înaintea altora. **2.** a duce, a transporta dinainte. **II.** *intr. (s)* **1.** a pleca înainte cu un vehicul. **2.** a merge în frunte cu un vehicul. **3.** (cu *dat.*) a o lua (cuiva) înainte cu un vehicul.

vorausgeben, *gab voraus, vorausgegeben (du gibst voraus, er gibt voraus), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a acorda cuiva un avantaj: **ich gebe dir zehn Punkte voraus** îți dau un avantaj de zece puncte.

vorausgegangen I. *part. trec.* de la v o r a u s g e h e n. **II.** *adj.* precedent.

vorausgehen, *ging voraus, vorausgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a merge, a o lua înainte; **geh du voraus, wir kommen nach** ia-o tu înainte, venim și noi. **2.** a merge, a umbla în frunte, în față. **3.** (cu *dat.*) a preceda.

vorausgehend I. *part. prez.* de la v o r a u s g e h e n. **II.** *adj.* care merge înainte, în frunte, în față. **III.** *adv.* în cele precedente.

Vorausgehende, *-n (etwas Vorausgehendes), n. sg.* v. V o r a n g e h e n d e.

vorausgesetzt I. *part. trec.* de la v o r a u s s e t z e n. **II.** *adj.* presupus. **III.** *adv.* cu condiția, cu rezerva, presupunând; **~, (dass) du kommst...** presupunând, admițând că vii...

vorausghaben, *hatte voraus, vorausgehabt (du hast voraus, er hat voraus), vb. (h) tr. (în expr.)* **(vor) jm. etwas ~ a)** a fi înaintea cuiva cu ceva, a fi superior cuiva cu ceva; **b)** a avea un avantaj față de cineva, în comparație cu cineva.

Vorauskasse, *-n, f. (ec.)* plată anticipată.

Vorauskorrektor, *-s, -en, m.* precorector.

Vorauskorrektur, *-en, f.* precorectură.

vorauslaufen, *lief voraus, vorausgelaufen (du läufst voraus, er läuft voraus), vb. (s) intr.* **1.** a fugi, a o lua înainte alergând. **2.** a fugi, a alerga în frunte, în față.

Vorausnahme, *-n, f.* anticipație, anticipare.

vorausnehmen, *nahm voraus, vorausgenommen (du nimmst voraus, er nimmt voraus), vb. (h) tr. (rar)* a anticipa.

Voraus|pferde *pl.* cai înaintași.

voraus|planen, *plante voraus, vorausgeplant, vb. (h) tr.* a plănui dinainte, anticipat.

Vor|aus|puffkanal, *-s, -kanäle, m. (maș.)* canal pentru avans la emisiune.

vorausreisen, *reiste voraus, vorausgereist (du, er reist voraus), vb. (s) intr.* a pleca înainte(a altora) în călătorie.

vorausreiten, *ritt voraus, vorausgeritten (du reitest voraus, er reitet voraus), vb. (s) intr.* **1.** a pleca călare înainte(a altora). **2.** a călări înainte, în frunte.

Voraus|reiter, *-s, -, m. (mil.)* cercetaș călare.

voraus|sagbar *adj.* care poate fi prezis, prognosticat.

Voraus|sage, *-n, f.* prezicere; prognoză, pronostic.

voraus|sagen, *sagte voraus, vorausgesagt, vb. (h) tr.* a prezice, a face un pronostic.

Voraus|sagung, *-en, f.* v. V o r a u s s a g e.

Voraus|schätzung, *-en, f. (ec.)* estimare prealabilă.

Voraus|schau *f. sg.* prevedere, privire în viitor.

voraus|schauen, *schaute voraus, vorausgeschaut, vb. (h) tr.* a prevedea.

voraus|schauend *adj.* prevăzător.

Vor|aus|scheidung, *-en, f. (sport)* joc, întrecere, selecție preliminar(ă).

voraus|schicken, *schickte voraus, vorausgeschickt, vb. (h) tr.* **1.** a trimite înainte. **2.** a trimite anticipat. **3.** a spune, a observa de la început, din capul locului. **4.** a admite (ca fapt); **es muss vorausgeschickt werden** trebuie să admitem, să luăm ca premisă, să spunem de la bun început.

voraus|sehbar *adj.* previzibil.

voraus|sehen, *sah voraus, vorausgesehen (du siehst voraus, er sieht voraus), vb. (h) tr.* a prevedea; **es war vorauszusehen** era de prevăzut.

voraus|setzen, *setzte voraus, vorausgesetzt (du, er setzt voraus), vb. (h) tr.* a presupune.

Voraus|setzung, *-en, f.* **1.** presupunere, supoziție, prezumție; ipoteză; bănuială. **2.** condiție, premisă. **3.** *(mat.)* ipoteză, premisă.

voraus|setzungslos *adj.* fără nici o premisă.

Voraus|sicht *f. sg.* **1.** presimțire. **2.** prevedere; *(în expr.)* **nach menschlicher ~** sau **aller ~ nach** foarte probabil.

voraus|sichtlich *adj.* probabil, pe cât se pare, pe cât se poate prevedea.

Vorausvermächtnis, *-ses, -se, n. (jur.)* legat expres, special.

Vor|auswahl *f. sg.* selecție preliminară, provizorie.

vorauswerfen, *warf voraus, vorausgeworfen (du wirfst voraus, er wirft voraus), vb.(h) tr.* a arunca înainte, în față; *(fig.)* **seine Schatten ~** a se anunța în mod sumbru.

vorauswissen, *wusste voraus, vorausgewusst (du weißt voraus, er weiß voraus), vb. (h) tr.* a ști dinainte.

vorauszahlen, *zahlte voraus, vorausgezahlt, vb. (h) tr.* v. v o r a u s b e z a h l e n.

Vorauszahlung, *-en, f.* v. V o r a u s b e z a h l u n g.

Vorazität [vo-] *f. sg. (med.)* voracitate, lăcomie excesivă (la mâncare).

Vorbahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* stație auxiliară.

Vorbau, *-(e)s, -ten, m.* **1.** *(constr.)* corp ancoră spre exterior la o clădire. **2.** *(la drumuri)* asamblare a podului. **3.** *(mine)* exploatare cu înaintare în câmp.

vorbauen, *baute vor, vorgebaut, vb. (h)* **I.** *tr.* a clădi, a zidi înaintea, în fața (unui lucru). **II.** *intr.* (cu *dat.*) a lua măsuri preventive, a preîntâmpina; **um einem Missverständnis vorzubauen** pentru a preveni o neînțelegere.

Vorbaum, *-(e)s, -bäume, m. (text.)* sul de urzeală preliminar.

Vorbecken, *-s, -, n. (hidr.)* **1.** antecameră (la o priză). **2.** avanport (la o ecluză navigabilă).

Vorbedacht, *-(e)s, m. sg.* premeditare; precugetare; **mit ~** cu premeditare.

vorbedenken, *bedachte vor, vorbedacht, vb. (h) tr.* a premedita.

Vorbedeutung, *-en, f.* semn, augur (bun sau rău); **der Vorfall hatte eine gute ~** întâmplarea a fost de bun augur.

vorbedingen, *bedang* (sau *bedingte*) *vor, vorbedungen, vb. (h) tr. (fam.)* a condiționa anticipat.

Vorbedingung, *-en, f.* condiție preliminară, prealabilă; **eine ~ stellen** a pune o condiție preliminară.

Vorbegriff, *-(e)s, -e, m.* noțiune preliminară.

Vorbe|halt, *-(e)s, -e, m.* **1.** rezervă; **unter ~** sub rezervă; **ein stillschweigender ~** o rezervă neformulată; **mit ~ meiner Rechte** fără a vătăma (sau a prejudicia) drepturile mele. **2.** *(ec.)* clauză, stipulație; restricție.

vorbe|halten, *behielt vor, vorbehalten (du behältst vor, er behält vor), vb. (h) tr.* a(-și) rezerva, a(-și) reține; **ich behalte mir vor, zu...** îmi rezerv dreptul de a...

vorbe|haltlich *prep.* (cu *gen.*) cu rezerva, sub rezerva...; cu condiția..., fără a vătăma...

vorbe|haltlos *adj.* fără rezerve, necondiționat.

Vorbe|haltsgut, *-(e)s, -güter, n. (jur.)* avere personală sau individuală a soției (care nu este împărțită).

Vorbe|haltsklausel, *-n, f.* clauză restrictivă.

Vorbe|haltsvermerk, *-(e)s, -e, m.* notă restrictivă, de interdicție, de rezervă.

vorbe|handeln, *behandelte vor, vorbehandelt (ich behand(e)le vor), vb. (h) tr.* (și *med.*) a trata preliminar.

Vorbe|handlung, *-en, f.* (și *med.*) tratare, tratament preliminar(ă).

vorbei *adv.* **1.** *(an* cu *dat.)* (pe) lângă, (pe) alături, prin față; **an ihm** ~ pe lângă el, prin fața lui. **2.** trecut, terminat, sfârșit; **zwei (Uhr)** ~ trecut de (ora) două; ~ **ist** ~ ce a fost a fost; ce s-a dus s-a dus; **aus und** ~! s-a sfârșit! gata! s-a dus!

vorbeibenehmen, *benahm vorbei, vorbeibenommen (du benimmst vorbei, er benimmt vorbei), vb. (h) refl.* a se comporta greșit, necorespunzător.

vorbeibewegen, *bewegte vorbei, vorbeibewegt, vb. (h) refl. (an* cu *dat.)* v. vorbeigehen **(4).**

vorbeibrausen, *brauste vorbei, vorbeigebraust (du, er braust vorbei), vb. (s) intr. (an* cu *dat.)* a trece cu zgomot, cu vuiet pe lângă ceva.

vorbeibringen, *brachte vorbei, vorbeigebracht, vb. (h) tr. (fam.)* a trece și a aduce cuiva ceva.

vorbeidrängeln, *drängelte vorbei, vorbeigedrängelt (ich dräng(e)le vorbei), vb. (h) refl. (fam.)* a trece împingându-se.

vorbeidrücken, *drückte vorbei, vorbeigedrückt, vb. (h) refl. (fam.)* **1.** a trece pe nevăzute. **2.** v. vorbeidrängeln.

vorbeidürfen, *durfte vorbei, vorbeigedurft (ich darf vorbei, du darfst vorbei, er darf vorbei), vb. (h) intr.* a avea nevoie să treacă; **darf ich bitte mal vorbei?** îmi permiteți să trec?

vorbei|eilen, *eilte vorbei, vorbeigeeilt, vb. (s) intr. (an* cu *dat.)* a întrece grăbindu-se, a trece în grabă pe lângă cineva, prin fața sau pe dinaintea cuiva.

vorbeifahren, *fuhr vorbei, vorbeigefahren (du fährst vorbei, er fährt vorbei), vb. (s) intr. (an* cu *dat.)* a trece (cu un vehicul) alături (de cineva sau de ceva), pe dinainte, prin fața cuiva.

vorbeifliegen, *flog vorbei, vorbeigeflogen, vb. (s) intr. (an* cu *dat.)* a zbura pe lângă cineva sau ceva, prin fața, pe dinaintea cuiva sau a ceva.

vorbeifließen, *floss vorbei, vorbeigeflossen (du, er fließt vorbei), vb. (s) intr. (an* cu *dat.)* a curge pe lângă ceva, pe dinainte, pe-alături de ceva; **an der Mauer** ~ a curge pe lângă zid.

vorbeiführen, *führte vorbei, vorbeiführt, vb. (h)* **I.** *tr.* a duce, a conduce pe dinainte, prin față, alături (de cineva sau de ceva). **II.** *intr.* a trece pe dinainte, prin față, pe lângă.

vorbeigeh(e)n, *ging vorbei, vorbeigegangen, vb. (s) intr.* **1.** a trece, a se termina; **das Gewitter geht vorbei** furtuna trece. **2.** *(sport)* a depăși. **3.** a nimeri alături, a greși, a da greș; **der Hieb ging vorbei** lovitura a dat greș; *(pop.)* **es ist ihr vorbeigegangen** a avortat. **4.** *(an* cu *dat.)* a trece pe lângă (ceva sau cineva). **5.** *(fig.)* a nu băga de seamă, a nu observa; **er geht daran vorbei** trece asta cu vederea, nu ia în seamă acest lucru. **6.** *(fam.)* a trece pe la cineva; **geh auf dem Rückweg bei ihm vorbei** treci pe la el la întoarcere.

Vorbeigehen, *-s, n. sg.* **1.** trecere; **im** ~ în trecere, în drum, trecând pe acolo. **2.** treacăt; **etwas im** ~ **erwähnen** a menționa ceva în treacăt.

vorbeigleiten, *glitt vorbei, vorbeigeglitten (du gleitest vorbei, er gleitet vorbei), vb. (s) intr.* a trece lin, lunecând.

vorbei|hasten, *hastete vorbei, vorbeigehastet (du hastest vorbei, er hastet vorbei), vb. (s) intr.* a trece în goană, grăbit.

vorbei|hauen, *hieb vorbei, vorbeigehauen, vb. (h) intr.* **1.** a lovi alături. **2.** (și *haute vorbei*) *(fig.; pop.)* a o nimeri alături, a da greș.

vorbeikommen, *kam vorbei, vorbeigekommen, vb. (s) intr.* **1.** a trece. **2.** *(an* cu *dat.)* a trece pe lângă, pe dinainte. **3.** *(bei)* a trece pe la cineva.

vorbeikönnen, *konnte vorbei, vorbeigekonnt* și *vorbeikönnen (ich kann vorbei, du kannst vorbei, er kann vorbei), vb. (h) intr.* a putea trece; **er kann hier (nicht) vorbei** el (nu) poate trece pe aici (înainte).

vorbeilassen, *ließ vorbei, vorbeigelassen (du, er lässt vorbei), vb. (h) tr.* a lăsa să treacă (înainte).

vorbeilaufen, *lief vorbei, vorbeigelaufen (du läufst vorbei, er läuft vorbei), vb. (s) intr.* **1.** a trece în fugă pe lângă cineva (sau ceva). **2.** *(fam.)* a trece pe lângă cineva sau ceva.

vorbeileben, *lebte vorbei, vorbeigelebt, vb. (h) intr.* a trăi ratând ceva; **aneinander** ~ a trăi fără legătură unul cu celălalt.

Vorbeimarsch, *-es, -märsche, m. (mil.)* defilare.

vorbeimarschieren, *marschierte vorbei, vorbeimarschiert, vb. (s) intr. (mil.)* a defila, a trece mărșăluind prin fața...

vorbeimogeln, *mogelte vorbei, vorbeigemogelt (ich mog(e)le vorbei), vb. (h)* **I.** *tr.* a trece ceva pe furiș, pe ascuns. **II.** *refl.* a strecura pe furiș, pe ascuns.

vorbeimüssen, *musste vorbei, vorbeimüssen* și *vorbeigemusst (ich muss vorbei, du musst vorbei, er muss vorbei), vb. (h) intr.* **1.** a fi silit, a trebui să treacă; **er muss hier vorbei** trebuie să treacă pe aici; **er hat nicht hier vorbeigemusst (vorbeimüssen)** nu a trebuit, nu l-a obligat nimeni să treacă pe aici. **2.** *(an* cu *dat.)* a fi silit, a trebui să treacă pe dinaintea, prin fața (cuiva sau a ceva); a trebui să depășească.

vorbeipreschen, *preschte vorbei, vorbeigeprescht, vb. (s) intr.* a trece în goana calului.

vorbeirasen, *raste vorbei, vorbeigerast (du, er rast vorbei), vb. (s) intr.* a trece în goană mare.

vorbeirasseln, *rasselte vorbei, vorbeigerasselt (ich rass(e)le vorbei), vb. (s) intr. (an* cu *dat.)* a trece zornăind, zăngănind, cu zgomot pe lângă sau pe dinainte.

vorbeirauschen, *rauschte vorbei, vorbeigerauscht, vb. (s) intr.* a trece foșnind, vuind.

vorbeireden, *redete vorbei, vorbeigeredet (du redest vorbei, er redet vorbei), vb. (h) intr.* a nu vorbi la subiect, a devia de la subiect, a nu atinge fondul chestiunii; **aneinander** ~ a conversa fără a se înțelege, a vorbi de lucruri diferite.

vorbeireiten, *ritt vorbei, vorbeigeritten (du reitest vorbei, er reitet vorbei), vb. (s) intr.* a trece călare pe lângă, pe dinainte.

vorbeirennen, *rannte vorbei, vorbeigerannt, vb. (s) intr.* v. vorbeilaufen **(1).**

vorbeisausen, *sauste vorbei, vorbeigesaust (du, er saust vorbei), vb. (s) intr.* **1.** a trece șuierând. **2.** *(fig.)* a trece în goană.

vorbeischauen, *schaute vorbei, vorbeigeschaut, vb. (h) intr.* **1.** v. vorbeikommen **(1, 3). 2.** v. vorbeisehen **(1).**

vorbeischießen, *schoss vorbei, vorbeigeschossen (du, er schießt vorbei), vb. intr.* **1.** *(h)* a nu nimeri (cu pușca), a nimeri alături, a greși ținta. **2.** *(s) (fig.)* a trece ca săgeata, a trece ca fulgerul pe lângă.

vorbeischlagen, *schlug vorbei, vorbeigeschlagen (du schlägst vorbei, er schlägt vorbei), vb. (h) intr.* v. vorbeihauen.

vorbeischlängeln, *schlängelte vorbei, vorbeigeschlängelt (ich schläng(e)le vorbei), vb. (h) refl.* a se strecura trecând pe lângă (cineva sau ceva).

vorbeischleichen, *schlich vorbei, vorbeigeschlichen, vb. (s) intr.* a se furișa pe lângă ceva, a trece furișându-se.

vorbeischlendern, *schlenderte vobei, vorbeigeschlendert, vb. (s) intr.* a trece plimbându-se agale pe lângă.

vorbeischrammen, *schrammte vorbei, vorbeigeschrammt, vb. (s) intr. (an* cu *dat.)* a scăpa ieftin, în ultimul moment de ceva.

vorbeisegeln, *segelte vorbei, vorbeigesegelt (ich seg(e)le vorbei), vb. (s) intr.* a naviga, a trece cu o ambarcație cu pânze, cu un velier pe lângă.

vorbeisehen, *sah vorbei, vorbeigesehen (du siehst vorbei, er sieht vorbei), vb. (h) intr. (an* cu *dat.)* a nu observa, a ocoli cu privirea, a se uita pe lângă, pe alături de ceva sau cineva.

vorbei sein, *war vorbei, vorbei gewesen (ich bin vorbei, du bist vorbei, er ist vorbei), vb. (s) intr.* a fi trecut; **es ist alles vorbei** a trecut, s-a sfârșit totul; **die Zeit ist vorbei, wo...** a trecut timpul când...; **es ist vorbei mit ihm** s-a sfârșit cu el, s-a dus pe copcă; **was vorbei ist, ist vorbei** ce a fost a fost; ce s-a dus s-a dus.

vorbei|stoßen, *stieß vorbei, vorbeigestoßen (du, er stößt vorbei), vb. (h) tr.* a lovi alături, a nu nimeri lovitura, a greși lovitura.

vorbeitragen, *trug vorbei, vorbeigetragen (du trägst vorbei, er trägt vorbei), vb. (h) tr.* a duce pe lângă cineva sau ceva.

vorbeitreffen, *traf vorbei, vorbeigetroffen (du triffst vorbei, er trifft vorbei), vb. (h) intr.* a nu nimeri, a greși ținta.

vorbeitreiben, *trieb vorbei, vorbeigetrieben, vb.* **I.** *(h) tr.* a duce, a mâna pe lângă (cineva sau ceva). **II.** *(s) intr.* a trece plutind în derivă.

vorbeiwerfen, *warf vorbei, vorbeigeworfen (du wirfst vorbei, er wirft vorbei), vb. (h) tr.* și *intr.* a greși sau a nu nimeri aruncând, a arunca alături, greșit.

vorbeiziehen, *zog vorbei, vorbeigezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* a trage, a târî pe lângă, pe dinainte, prin față. **II.** *intr. (s)* **1.** a trece (pe lângă); **die Jahre ziehen vorbei** trec anii. **2.** v. vorbeimarschieren.

vorbekommen, *bekam vor, vorbekommen, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a i se pune dinainte; **eine Schürze** ~ a i se pune un șorț dinainte. **2.** a scoate la iveală, a găsi, a face rost; **ich kann es nicht** ~ nu pot s-o scot la capăt. **3.** *(la jocuri de cărți)* a obține un avantaj.

vorbelastet *adj.* **1.** împovărat; **mit ~er Erbanlage** cu tare ereditare. **2.** *(jur.)* cu cazier.

vorbemeldet *adj.* v. vorbenannt.

Vorbemerkung, *-en, f.* **1.** observație preliminară. **2.** cuvânt înainte, prefață, precuvântare.

vorbenannt *adj.* sus-zis; sus-menționat, amintit, pomenit; citat mai sus; mai sus pomenit.

vorberaten, *beriet vor, vorberaten (du berätst vor, er berät vor), vb. (h) tr.* a dezbate, a discuta, a delibera în prealabil.

Vorberatung, *-en, f.* dezbatere, discuție, deliberare prealabilă, preliminară.

Vorberechtigung, *-en, f.* privilegiu, prerogativă.

vorbereiten, *bereitete vor, vorbereitet (du bereitest vor, er bereitet vor), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) pregăti, a (se) prepara; (și *fig.*) **den Boden** ~ a pregăti terenul; **sich für eine Prüfung** ~ a se pregăti pentru un examen; **sich zum Eintritt in die Schule** ~ a se pregăti pentru intrarea la școală; **darauf war ich nicht vorbereitet** nu mă așteptam la aceasta, nu eram pregătit pentru aceasta.

vorbereitend I. *part. prez.* de la vorbereiten. **II.** *adj.* pregătitor; preliminar, prealabil.

Vorbereitung, *-en, f.* pregătire; ~ **auf das Fest** pregătire în vederea serbării; ~ **en treffen** a face pregătiri; **in** ~ **sein** a fi în curs de pregătire.

Vorbereitungs|arbeit, *-en, f.* **1.** lucrare pregătitoare. **2.** muncă pregătitoare; *pl.* operații, lucrări preliminare.

Vorbereitungsdienst, *-(e)s, -e, m.* stagiu de practică profesională.

Vorbereitungskenntnisse *pl.* cunoștințe preliminare, pregătitoare.

Vorbereitungsklasse, *-n, f.* clasă de pregătire, de preparare, clasă preliminară.

Vorbereitungskurs, *-es, -e,* **Vorbereitungslehrgang**, *-(e)s, -gänge, m.* curs de pregătire, de preparare, curs pregătitor, preparator.

Vorbereitungsmaßnahme, *-n, f.* măsură preliminară, pregătitoare, dispoziție preliminară.

Vorbereitungs|periode, *-n, f.* perioadă de pregătire.

Vorbereitungs|schule, *-n, f.* școală pregătitoare.

Vorbereitungs|stunde, *-n, f.* oră de meditație; oră de pregătire.

Vorbereitungs|training [-trɛːnɪŋ], *-s, -s, n. (sport)* antrenament de pregătire în vederea unei competiții.

Vorbereitungs|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* învățământ preparator, instrucție pregătitoare.

Vorbereitungszeit *f. sg.* timp de pregătire, de preparare.

Vorberge *pl. (geogr.)* regiune premuntoasă.

Vorbericht, *-(e)s, -e, m.* raport prealabil, informație preliminară.

vorberührt *adj.* sus-menționat, amintit.

vorbesagt *adj.* mai sus-amintit, citat.

Vorbescheid, *-(e)s, -e, m.* **1.** decizie prealabilă, preliminară. **2.** *(jur.)* decizie, sentință interlocutorie.

vorbescheiden, *beschied vor, vorbeschieden (du bescheidest vor, er bescheidet vor), vb. (h) tr.* a cita în fața instanței.

vorbeschrieben *adj.* mai sus descris.

Vorbesichtigung, *-en, f.* examinare prealabilă, inspecție, expertiză, descindere preliminară.

Vorbesitzer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* posesor(-oare), proprietar(ă) anterior(-oară), fost(ă) proprietar(ă), fost(ă) posesor(-oare).

Vorbe|sprechung, *-en, f.* discutare, discuție, deliberare, dezbatere prealabilă, preliminară.

vorbe|stellen, *bestellte vor, vorbestellt, vb. (h) tr.* a comanda în prealabil, a rezerva.

Vorbe|stellung, *-en, f.* comandare prealabilă, rezervare.

vorbe|stimmen, *bestimmte vor, vorbestimmt, vb. (h) tr.* v. vorherbestimmen.

vorbe|straft *adj. (jur.)* cu antecedente penale, cu cazier; **er war nicht** ~ nu avea antecedente penale.
Vorbe|strafte, *-n, -n (ein Vorbestrafter), m.* şi *f.* persoană cu antecedente penale, cu cazier.
Vorbe|strafung, *-en, f. (jur.)* condamnare anterioară.
Vorbe|strahlung, *-en, f. (med.)* tratament preliminar cu raze, expunere preliminară la raze.
vorbeten, *betete vor, voegebetet (du betest vor, er betet vor), vb. (h)* **I.** *intr. (bis.)* a spune rugăciuni în faţa cuiva, a spune rugăciuni pentru a fi repetate de asistenţă. **II.** *tr. (fig.)* a repeta monoton la infinit; a predica; a spune cu de-amănuntul.
Vorbeter, *-s, -, m.*, **~in**, *nen, f. (bis.)* persoană ce spune rugăciuni pentru a fi repetate de asistenţă.
Vorbeuge|haft *f. sg.* v. Vorbeugungshaft.
vorbeugen, *beugte vor, vorgebeugt, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) apleca, a (se) înclina înainte. **II.** *intr. (dat.)* a preveni, a împiedica, a preîntâmpina; **einem Unglück** ~ a preîntâmpina o nenorocire; **einer Krankheit** ~ a preveni o boală.
Vorbeugung, *-en, f.* **1.** *(med.)* profilaxie. **2.** prevenire, preîntâmpinare, împiedicare.
Vorbeugungshaft *f. sg. (jur.)* detenţie preventivă, arest preventiv.
Vorbeugungsmaßnahme, **Vorbeugungsmaßregel**, *-n, f.* **1.** măsură preventivă, de preîntâmpinare. **2.** *(med.)* măsură profilactică.
Vorbeugungsmittel, *-s, -, n.* mijloc profilactic, preventiv.
Vorbewegung, *-en, f.* mişcare înainte, avansare.
vorbewusst *adj. (psih.)* preconştient.
Vorbewusstsein, *-s, n. sg. (psih.)* preconştiinţă.
vorbezahlen, *bezahlte vor, vorbezahlt, vb. (h) tr.* a plăti în avans.
vorbezeichnet *adj. (înv.)* v. vorbenannt.
vorbiegen, *bog vor, vorgebogen, vb. (h) tr.* v. vorbeugen **(I).**
Vorbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** prototip, tip, model, şablon. **2.** *(fig.)* exemplu, model, pildă, ideal; **sich** *(dat.)* **jn. zum** ~ **nehmen** a-şi lua pe cineva drept exemplu.
vorbilden, *bildete vor, vorgebildet (du bildest vor, er bildet vor), vb. (h) tr.* **1.** a pregăti, a prepara, a da cunoştinţe pregătitoare, preliminare. **2.** a schiţa, a proiecta, a prefigura.
vorbildhaft, **vorbildlich** *adj.* şi *adv.* exemplar, model; **ein ~er Arbeiter** un muncitor model; **sich** *(ac.)* ~ **benehmen** a se comporta exemplar.
Vorbildlichkeit *f. sg.* caracter exemplar, exemplaritate.
Vorbildung *f. sg.* instrucţie pregătitoare; preparare.
Vorbildungs|an|stalt, *-en*, **Vorbildungs|schule**, *-n, f.* şcoală pregătitoare.
vorbinden, *band vor, vorgebunden (du bindest vor, er bindet vor), vb. (h) tr.* **1.** a lega în faţă, a ataşa, a anexa înainte; **die Schürze** ~ a-şi pune şorţul; **dem Buche das Titelblatt** ~ a anexa foaia de titlu la începutul cărţii. **2.** a arăta cum trebuie împletit (la lucru de mână). **3.** *(fam.)* **sich** *(dat.)* **jn.** ~ a certa, a lua pe cineva la rost; **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a lua ceva în serios, a se apuca serios de lucru la ceva.
Vorbitte, *-n, f.* v. Fürbitte.
vorbitten, *bat vor, vorgebeten (du bittest vor, er bittet vor), vb. (h) intr.* v. fürbitten.
vorblasen, *blies vor, vorgeblasen (du, er bläst vor), vb. (h) tr. (muz.)* a cânta cuiva ceva dintr-un instrument de suflat.
Vorblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* cotiledon.
vorbleiben, *blieb vor, vorgeblieben, vb. (s) intr.* a rămâne în faţă, înainte.
Vorblick, *-(e)s, -e, m.* **1.** privire înainte. **2.** *(fig.)* privire în viitor, previziune, prevedere.
Vorblock, *-(e)s, -blöcke, m. (metal.)* bloc de plecare (la laminoare).
Vorblockung, *-en, f. (ferov.)* preblocare.
vorbohren, *bohrte vor, vorgebohrt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a sfredeli în prealabil (o gaură pentru un şurub). **2.** *(mine)* a sonda în prealabil, a face o gaură de protecţie. **II.** *intr.(fam.)* a da zor, a stărui; **bei jm.** ~ a da zor cuiva, a stărui sau a insista pe lângă cineva, a bate capul cuiva.
Vorbörse *f. sg. (com.)* avanbursă, tranzacţie înainte de deschiderea bursei.
Vorbote, *-n, -n, m.* **1.** prim sol, prim curier; prevestitor. **2.** *(fig.)* (pre)vestitor; semn, simptom, indiciu premergător.
Vorbramsegel, *-s, -, n. (mar.)* zburător mic.
vorbrechen, *brach vor, vorgebrochen (du brichst vor, er bricht vor), vb.* **I.** *tr. (h) (tehn.)* a concasa în mare. **II.** *intr.(s)* a se năpusti, a se arunca înainte, a năvăli, a da buzna, a se repezi.
vorbringen, *brachte vor, vorgebracht, vb. (h) tr.* **1.** a scoate, a aduce în faţă; *(mil.)* **Munition** ~ a duce muniţii în linia întâi. **2.** a aduce, a invoca; a pretexta; **Beweise** ~ a aduce dovezi. **3.** a pune în discuţie, a expune, a prezenta; **Wünsche** ~ a expune, a prezenta doleanţe, dorinţe.
vorbuch|stabieren, *buchstabierte vor, vorbuchstabiert, vb. (h) tr.* a silabisi pentru a fi imitat, a învăţa pe cineva să citească.
Vorbühne, *-n, f. (teatru)* avanscenă; prosceniu.
Vorburg, *-en, f.* **1.** incintă exterioară a unei cetăţi; cetate de apărare. **2.** mahala, cartier, suburbie.
vorchristlich [-krIst-] *adj.* dinainte, înainte de Hristos; dinaintea, înaintea erei noastre.
Vordach, *-(e)s, -dächer, n.* copertină.
Vordämpfen, *-s, n. sg. (tehn.)* tratare prealabilă cu vapori.
Vordarm, *-(e)s, -därme, m. (zool.)* intestin anterior.
vordatieren, *datierte vor, vordatiert, vb. (h) tr.* **1.** a antedata. **2.** a data anterior (o probă etc.).
Vordatierung, *-en, f.* antedatare.
Vordeck, *-(e)s, -e* (şi *-s*), *n. (mar.)* provă.
vordefinieren, *definierte vor, vordefiniert, vb. (h) tr.* a predefini; **das Menü** ~ a predefini meniul.
Vordeich, *-(e)s, -e, m.* dig exterior.
vordem şi **vordem** *adv. (înv.)* odinioară, altădată, în trecut, înainte, demult; *von* ~ din vremuri de demult.
vordemonstrieren [-stri:-], *demonstrierte vor, vordemonstriert, vb. (h) tr.* a demonstra, a arăta.
vordenken, *dachte vor, vorgedacht, vb. (h)* **I.** *tr.* v. vorbedenken. **II.** *intr. (an* cu *dat.)* a se gândi dinainte la ceva.
vorder *adj.* prim, întâi, din faţă; **in ~ster Reihe** în primul rând, în rândul din faţă; *(mil.)* **er steht in ~ster Linie** se află în linia întâi; **der ~e Teil** partea din faţă; **die ~en Zähne** dinţii din faţă, incisivii.
Vorder|achse, *-n, f. (tehn.)* osie din faţă.
Vorder|achsen|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* tracţiune, antrenare pe roţile din faţă.
Vorder|ansicht, *-en, f.* vedere din faţă, perspectivă frontală.
vorder|asiatisch *adj.* din Asia de sud-vest.
Vorder|asien [-siən], *-s, n. sg. (geogr.)* Asia de sud-vest.
Vorder|ausgang, *-(e)s, -gänge, m.* ieşire din faţă.
Vorderbaum, *-(e)s, -bäume, m. (text.)* sul de marfă, traversă de piept.
Vorderbein, *-(e)s, -e, n. (zool.)* picior dinainte (la patrupezi).
Vorderblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** hamut, pieptar, curea peste pieptul calului (la ham). **2.** parte anterioară, pectorală a unui animal sacrificat. **3.** *(cizmărie)* căpută.
Vorderbrust, *-brüste, f.* **1.** parte anterioară a toracelui. **2.** *(entom.)* prostern.
Vorderbug, *(e)s, -büge, m.* v. Vorderblatt **(1).**
Vorderbühne, *-n, f.* v. Vorbühne.
Vorderdarm, *- (e)s, -därme, m.* v. Vordarm.
Vorderdeck, *- (e)s, -e, n.* v. Vordeck.
Vorder|eingang, *-(e)s, -gänge, m.* intrare din faţă.
Vorder|eisen, *-s, -, n.* **1.** *(agr.)* cuţit de plug. **2.** potcoavă din faţă.
Vorder(e)n *pl. (înv.)* v. Altvordern.
Vorder|ende, *-s, -n, n.* capăt din faţă, capăt anterior, extremitate anterioară.
Vorderfassade, *-n, f. (constr.)* faţadă anterioară, faţadă principală.
Vorderfläche, *-n, f.* plan, suprafaţă frontală, anterioară.
Vorderflügel, *-s, -, m. (constr.)* aripă anterioară, din faţă.
Vorderfront, *-en, f.* v. Vorderfassade.
Vorderfuß, *-es, -füße, m.* **1.** *(anat.)* parte anterioară a labei piciorului. **2.** *(zool.)* labă a piciorului dinainte. **3.** *(fam.)* v. Vorderbein.
Vordergarten, *-s, -gärten, m.* v. Vorgarten.
Vordergaumen, *-s, -, m. (anat.)* palat, parte anterioară (tare) a cerului gurii.
Vordergebäude, *-s, -, n.* **1.** clădire spre stradă. **2.** *(constr.)* clădire pe aliniamentul străzii.
Vorderge|stell, *-(e)s, -e, n. (agr.)* **1.** avantren. **2.** cotigă.
Vordergiebel, *-s, -, m. (constr.)* fronton (de acoperiş).
Vorderglied, *- (e)s, -er, n.* **1.** v. Vordergliedmaßen. **2.** *(mat.)* prim termen al unei relaţii. **3.** *(fil.)* termen, premisă major(ă).
Vordergliedmaßen *pl. (anat.)* membre anterioare.
Vordergrund, *-(e)s, m. sg.* prim-plan (al unui tablou etc.); *(fig.)* **in den** ~ **treten** a ieşi în evidenţă, a se remarca, a trece pe primul plan; *(fig.)* **in den** ~ **stellen** a scoate în prim-plan, a pune în evidenţă, a face să se remarce.
vordergründig *adj.* evident, uşor de constatat, de înţeles.
Vorder|haar, *-(e)s, -e, n.* păr de pe frunte.
vorder|hand şi **vorder|hand** *adv.* deocamdată, pentru moment, momentan.
Vorder|hand, *-hände, f.* **1.** *(anat.)* metacarp. **2.** *(zool.)* labă anterioară. **3.** *(vet.)* porţiunea din faţă a piciorului (la cai). **4.** v. Vorhand **(2).**
Vorder|haupt, *-(e)s, -häupter, n. (anat.)* regiune frontală.
Vorder|haus, *-es, -häuser, n.* **1.** parte din faţă a casei. **2.** parte spre stradă a casei.
Vorder|hirn, *-(e)s, -e, n. (anat.)* creier mare, encefal.
Vorder|huf, *-(e)s, -e, m.* copita de la piciorul din faţă.
Vorder|indien [-diən], *-s, n. sg. (geogr.)* India Peninsulară.
Vorderkante, *-n, f.* cant din faţă, anterior.
Vorderkappe, *-n, f. (cizmărie)* bombeu.
Vorderkarren, *-s, -, m.* v. Vordergestell.
Vorderkastell, *-s, -e, n. (mar.)* castel din provă.
Vorderkeule, *-n, f.* pulpă din faţă (la un animal sacrificat).
Vorderkiemer, *-s, -, m. (zool.)* prosobranhiate (soi de melci).
Vorderkipper, *-s, -, m. (tehn.)* basculator frontal; vagonet basculant cu descărcare frontală.
Vorderkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* v. Vorderhaupt.
Vorderladegewehr, *-(e)s, -e, n.*, **Vorderlader**, *-s, -, m. (mil.)* flintă, puşcă, armă care se încarcă pe gura ţevii.
Vorderladerkanone, *-n, f. (mil.)* tun care se încarcă prin faţă.
Vorderlappen, *-s, -, m. (anat.)* lob anterior, lob frontal (al encefalului).
vorderlastig *adj. (mar., av.)* prea încărcat în faţă.
Vorderlauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** *(vân.)* picior din faţă (la vânat, la câini). **2.** parte dinspre gură a ţevii unei arme.
Vorderleib, *-(e)s, -er, m. (anat.)* parte anterioară a trunchiului, torace.
Vordermann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** *(mil.)* persoană care se află într-un rând în faţa cuiva; **mein** ~ cel din faţa mea; **ich habe noch viele Vordermänner** mai sunt mulţi în faţa mea; **den** ~ **überspringen** a trece înaintea celui din faţă; **auf** ~ **stehen** a se alinia prin flanc; ~ **halten!** aliniere în flanc! *(fig., fam.)* **jn. auf** ~ **bringen** a chema la ordine pe cineva. **2.** *(fin.)* predecesor (la cambie); **Rekurs gegen den** ~ recurs împotriva predecesorului.
Vordermarke, *-n, f. (tipogr.)* semn frontal (la presă).
Vordermast, *-(e)s, -en, m. (mar.)* arbore trinchet, catarg din provă.
Vordermauer, *-n, f. (constr.)* perete frontal, de faţadă.
Vordermieter, *-s, -, m.* locatar principal.
vorder|orientalisch *adj.* din Orientul Apropiat.
Vorderperron [-rõ:], *-s, -s, m.* peron, platformă din faţă.
Vorderpferd, *-(e)s, -e, n.* cal înaintaş.
Vorderpfote, *-n, f.* **1.** *(zool.)* labă dinainte. **2.** *(fam.)* mână.
Vorderplatte, *-n, f.* **1.** *(fiz.)* placă frontală, anterioară. **2.** *(tipogr.)* primă formă la tiparul policrom.
Vorderplatz, *-es, -plätze, m.* loc în (sau din) faţă.
Vorder|rad, *-(e)s, -räder, n.* roată dinainte, roată anterioară.
Vorder|rad|achse, *-n, f.* osia roţii din faţă.
Vorder|rad|antrieb, *-(e)s, m. sg. (auto.)* tracţiune pe (roţile din) faţă.
Vorder|rad|aufhängung *f. sg. (auto.)* suspensie a roţilor din faţă.
Vorder|radbremse, *-n, f.* frână de mână, frână pe roata din faţă (la biciclete).

Vorder|radgabel, *-n, f.* furcă a roții din față (la biciclete).
Vorder|raum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** încăpere din față. **2.** *(mar.)* cală din provă.
Vorder|reifen, *-s, -, m.* cauciuc, pneu din față.
Vorder|reihe, *-n, f.* rând din față.
Vorder|reiter, *-s, -, m.* **1.** prim călăreț (într-o coloană). **2.** călăreț din fața altuia.
Vordersattelpferd, *-(e)s, -e, n. (mil.)* cal din față (pe care se călărește) la un vehicul tras de mai mulți cai.
Vordersatz, *-es, -sätze, m.* **1.** *(log.)* premisă. **2.** *(muz.)* prestant (la orgă).
Vorderschaft, *-(e)s, -schäfte, m. (text.)* iță din față.
Vorderscheide, *-n, f. (constr.)* scândură frontală.
Vorderschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* parte dinspre provă.
Vorderschinken, *-s, -, m.* jambon din pulpa din față.
Vorderschlich, *-(e)s, -e, m. (mine)* șlic primar de spălare.
Vorderschub, *-(e)s, -schübe, m.* față de încălțăminte.
Vordersegel, *-s, -, n. (mar.)* velă din provă.
Vorderseite, *-n, f.* **1.** față, avers, parte anterioară, din față. **2.** fațadă, front. **3.** *(tipogr.)* pagină de titlu.
Vordersitz, *-es, -e, m.* loc, scaun, banchetă din față.
Vorder|spieler, *-s, -, m. (sport)* jucător din linia întâi (la volei); **der rechte** ~ jucătorul dreapta din linia întâi; **der linke** ~ jucătorul stânga din linia întâi.
Vorder|spur, *-en, f. (auto.)* ecartament al roților din față.
vorderste *adj.* cel (cea) mai din față, din frunte; primul, prima.
Vorderste, *-n, -n (ein Vorderster), m., f.* și *n. (ein Vorderstes)* cel (cea) mai din față, din frunte, primul (prima), cel (cea) dintâi.
Vorder|steuer, *-s, -, n. (av.)* cârmă din față.
Vorder|steven [-von], *-s, -, m. (mar.)* etravă.
Vorder|strammer, *-s, -, m. (sport)* întinzător din față (la schi).
Vorder|strang, *-(e)s, -stränge, m. (anat.)* cordon medular anterior.
Vorder|stube *-n, f.* v. Vorderzimmer.
Vorder|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** parte, porțiune din față. **2.** *(zool.)* preopercul.
Vorderteil, *-(e)s, -e, m.* **1.** parte dinainte, parte din față; ~ **eines Hemdes** piepți de cămașă. **2.** *(mar.)* provă.
Vordertreffen, *-s, -, n. (mil.)* linia întâi, eșalon prim.
Vordertreppe, *-n, f.* scară din față.
Vordertür, *-en, f.* ușă din față.
Vorderviertel, *-s, -, n.* sfert anterior al unui animal sacrificat.
Vorderwalze, *-n, f. (text.)* cilindru debitor, cilindru din față.
Vorderwand, *-wände, f.* perete din față.
Vorderwandzelle, *-n, f. (tel.)* celulă fotoelectrică cu strat extern de baraj.
Vorderzahn, *-(e)s, -zähne, m. (anat.)* dinte din față, incisiv.
Vorderzange, *-n, f. (tehn.)* șurub de strângere din față (la bancul tâmplarului).
Vorderzehe, *-n, f. (zool.)* deget de la un picior din față.
Vorderzeug, *-(e)s, -e, n.* hamuri de sub pieptul calului.
Vorderzimmer, *-s, -, n.* cameră din față.
Vorderzungenvokal, *-s, -e, m. (fon.)* vocală anterioară.
Vorderzwiesel, *-n, f.* oblânc din față (la șa).
vordessen și **vordessen** *adv. (înv.)* v. ehemals.
vordrängeln, *drängelte vor, vorgedrängelt (ich dräng(e)le vor), vb. (h) refl.* a se înghesui pentru a o lua înaintea altora.
vordrängen, *drängte vor, vorgedrängt, vb. (h)* **I.** *tr.* a împinge înainte. **II.** *refl.* **1.** a-și face loc spre față, a răzbate, a se vârî înainte. **2.** *(fig.)* a căuta să se evidențieze, să atragă atenția.
vordringen, *drang vor, vorgedrungen, vb. (s) intr.* **1.** a înainta cu forța, a pătrunde. **2.** *(mil.)* a câștiga teren, a înainta prin luptă.
vordringlich *adj.* **1.** *(fig.)* îndrăzneț; înfigăreț; *(fam.)* băgăreț. **2.** de importanță capitală, de primă urgență; **~e Bedürfnisse der Wirtschaft** necesități economice de primă urgență.
Vordruck, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(tipogr.)* tipar de probă, imprimat model. **2.** formular, blanchetă. **3.** tipar, model imprimat (la lucru de mână). **4.** must din primul tescuit al strugurilor.
vordrucken, *druckte vor, vorgedruckt, vb. (h) tr.* a imprima ca model (pentru cusut, pentru brodat).
vordrücken, *drückte vor, vorgedrückt, vb. (h) tr.* a împinge înainte.
Vordruckfarbe, *-n, f. (tipogr.)* cerneală mordantă (la tipar bronzat).
Vordruckwalze, *-n, f.* **1.** *(tipogr.)* cilindru de imprimare prealabilă. **2.** *(ind. hârtiei)* egutor. **3.** *(ind. alimentară)* valț de presare preliminară.
vordudeln, *dudelte vor, vorgedudelt (ich dud(e)le vor), vb. (h) tr.* **1.** a cânta (cuiva ceva) din cimpoi. **2.** *(fig.)* a lălăi, a fredona (cuiva ceva).
Vor|ebbe, *-n, f. (mar.)* început al refluxului.
vor|ehelich *adj.* (de) dinainte de căsătorie.
vor|eilen, *eilte vor, vorgeilt, vb. (s) intr.* **1.** a înainta în grabă; a se grăbi; **jm.** ~ a i-o lua cuiva înainte. **2.** *(despre ceasuri)* a merge înainte, în avans.
Vor|eilhebel, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie a avansului la admisiune.
vor|eilig *adj.* și *adv.* (prea) grăbit, precipitat, pripit; nesocotit, nechibzuit; *(fig.)* **ein** ~**er Schritt** un pas pripit, nesocotit; ~ **handeln** a acționa pripit.
Vor|eiligkeit, *-en, f.* grabă prea mare, pripeală, precipitare; nesocotință, nechibzuință.
Vor|eilung *f. sg. (tehn.)* avans; *(metal.)* devansare.
vor|ein|ander *adv.* unul în fața altuia; unul (față) de altul; **sich** ~ **fürchten** a se teme unul de altul; ~ **her** unul în fața celuilalt.
vor|eingenommen *adj. (für, gegen)* prevenit, cu idei preconcepute, părtinitor, tendențios; **er ist dagegen** ~ are idei preconcepute împotriva acestui lucru.
Vor|eingenommenheit *f. sg.* prejudecată, părere preconcepută, părtinire, tendențiozitate.
Vor|einschätzung, *-en, f.* apreciere, evaluare anticipată.
Vor|einsendung, *-en, f.* trimitere prealabilă, anticipată; **gegen** ~ **des Betrages** contra, în schimbul trimiterii anticipate a sumei.
vor|einst *adv.* odinioară, demult.
Vor|eisen, *-s, -, n.* v. Vordereisen.
vor|eiszeitlich *adj. (geol.)* preglaciar.
Vor|eltern *pl.* strămoși, străbuni, înaintași.
vor|empfinden, *empfand vor, vorempfunden (du empfindest vor, er empfindet vor), vb. (h) tr.* a presimți, a anticipa.
Vor|empfindung, *-en, f.* presimțire, presentiment.
vor|enthalten, *enthielt vor, vorenthalten (du enthältst vor, er enthält vor* și *du vorenthältst, er vorenthält), vb. (h) tr.* a reține pe nedrept, a tăinui, a ascunde, a sustrage, a opri; **jm. sein Erbe** ~ a frustra pe cineva de moștenire; **ich will Ihnen meine Meinung nicht** ~ nu-mi voi ascunde părerea în fața dv.
Vor|enthaltung, *-en, f.* reținere, ascundere, sustragere, oprire.
Vor|entscheid, *-(e)s, -e, m.* **1.** hotărâre, decizie preliminară, prealabilă. **2.** *(sport)* rezultat parțial.
vor|entscheiden, *entschied vor, vorentschieden (du entscheidest vor, er entscheidet vor), vb. (h) tr.* a hotărî în prealabil.
Vor|entscheidung, *-en, f.* v. Vorentscheid.
Vor|entwurf, *-(e)s, -würfe, m.* anteproiect.
Vor|erbe[1] *-n, -n, m. (jur.)* moștenitor favorizat.
Vor|erbe[2], *-s, n. sg. (jur.)* parte de moștenire obținută înainte de decesul testatorului.
vor|erben, *erbte vor, vorgeerbt, vb. (h) tr. (jur.)* a obține o parte de moștenire înainte de decesul testatorului.
Vor|erbschaft, *-en, f. (jur.)* parte din moștenire revenită moștenitorului favorizat.
Vor|er|hebung, *-en, f.* investigație, cercetare, anchetă, procedură prealabilă.
Vor|er|innerung, *-en, f.* **1.** reamintire, avertisment preliminar. **2.** observație preliminară.
Vor|erkenntnis, *-se, f.* **1.** noțiune preliminară. **2.** înțelegere anticipată.
Vor|erklärung, *-en, f.* explicație, lămurire prealabilă, preliminară.
Vor|ermittlung, *-en, f.* investigație preliminară.
Vor|ernte, *-n, f.* primă recoltă.
vor|erst și **vor|erst** *adv.* **1.** mai întâi, înainte de toate. **2.** deocamdată, pentru moment, momentan.
vor|erwählen, *erwählte vor, vorerwählt, vb. (h) tr.* **1.** a alege dinainte. **2.** *(bis.)* a predestina.
vor|erwähnt *adj.* sus-numit, sus-amintit, sus-menționat, citat mai sus.
vor|erwähntermaßen *adv.* după cum am amintit mai sus, conform celor de mai sus.
vor|erzählen, *erzählte vor, vorerzählt, vb. (h) tr.* a povesti minciuni; **du kannst mir doch nichts** ~! doar nu poți să mă duci cu asemenea minciuni!
vor|essen, *aß vor, vorgegessen (du, er isst vor), vb. (h) tr.* **1.** a mânca înainte de masă, a lua o gustare. **2.** *(fig.)* a se grăbi prea mult, a se precipita; **das ist vorgegessenes Brot** asta înseamnă să vinzi pielea ursului din pădure. **3.** a arăta cum se mănâncă (ceva); a mânca în fața cuiva (drept exemplu).
Vor|essen, *-s, -, n. (cul.)* **1.** antreu. **2.** *(elv.)* tocăniță.
Vorfahr(e), *-(e)n, -(e)n, m.* străbun, strămoș.
vorfahren, *fuhr vor, vorgefahren (du fährst vor, er fährt vor), vb. (s) intr.* **1.** a trage, a opri cu mașina, trăsura etc. în fața casei cuiva; **der Wagen ist vorgefahren** trăsura (mașina) a tras la scară. **2.** *(bei)* a sosi la cineva în vizită (cu un vehicul). **3.** *(dat.)* a depăși, a întrece, a o lua înaintea cuiva; **links** ~! depășește prin stânga! **4.** *(fam., reg.)* a servi, a trata cu ceva, a băga sub nas.
Vorfahrin, *-nen, f.* străbună.
Vorfahrt *f. sg.* **1.** prioritate (în circulația rutieră); ~ **haben** a avea prioritate. **2.** v. Vorfahrtsrecht.
Vorfahrtsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de prioritate (în circulația rutieră).
Vorfahrts|schild, *-(e)s, -er, n. (circulație rutieră)* indicator de prioritate.
Vorfahrt|straße, *-n, f.* drum cu prioritate (în circulația rutieră).
Vorfahrt|zeichen, *-s, -, n.* indicator de prioritate (în circulația rutieră).
Vorfaktura, *-ren, f.* factură provizorie.
Vorfall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** întâmplare, caz, eveniment, incident. **2.** *(med.)* prolaps. **3.** *(tehn.)* mecanism de oprire, piedică.
vorfallen, *fiel vor, vorgefallen (er, sie, es fällt vor), vb. (s) unipers.* **1.** a se întâmpla; a se petrece. **2.** a cădea înainte. **3.** *(med.)* a suferi o prolabare, a se deplasa.
Vorfallenheits|protokoll, *-s, -e, n. (jur.)* proces-verbal de constatare.
Vorfallfeder, *-n, f. (tehn.)* arc de oprire, arc al piedicii.
vorfaseln, *faselte vor, vorgefaselt (ich fas(e)le vor), vb. (h) tr. (fam.)* a spune (gogoși), a inventa (verzi și uscate).
vorfassen, *fasste vor, vorgefasst (du, er fasst vor), vb. (h) tr.* a concepe dinainte, anticipat; **eine Meinung** ~ a-și forma o opinie preconcepută.
vor|fechten, *focht vor, vorgefochten (du fichst vor, er ficht vor), vb. (h) intr.* **1.** a lupta în fața cuiva (drept model), pentru a-l învăța. **2.** a lupta pentru cineva sau în apărarea cuiva.
Vorfechter, *-s, -, m. (sport)* scrimeur care face o demonstrație.
Vorfeier, *-n, f.* sărbătorire intimă în ajunul unei serbări oficiale.
Vorfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă brută, pilă bastard.
Vorfeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(gram.)* parte a propoziției dinaintea verbului conjugat. **2.** v. Vorgelände **(2).**
Vorfeld|stellung, *-en, f. (mil.)* avanpost.
Vorfeld|tätigkeit *f. sg. (mil.)* acțiune (luptă) în zona de operații.
Vorfenster, *-s, -, n.* fereastră dublă de protecție.
vorfern *adv. (elv.)* în penultimul an.
vorfertigen, *fertigte vor, vorgefertigt, vb. (h) tr.* a prefabrica.
Vorfertigung, *-en, f.* prefabricare.
Vorfeuerung, *-en, f. (termo.)* focar anterior; antefocar.
Vorfilm, *-(e)s, -e, m. (cinem.)* jurnal; film documentar proiectat înainte de filmul artistic.
Vorfinanzierung, *-en, f. (ec.)* prefinanțare.
vorfinden, *fand vor, vorgefunden (du findest vor, er findet vor), vb. (h)* **I.** *tr.* a găsi (la sosire), a găsi prezent; a afla, a întâlni (la sosire). **II.** *refl.* a se găsi, a se afla.
vorfindlich *adj.* existent.
vorfliegen, *flog vor, vorgeflogen, vb. (s) intr.* a întrece pe cineva în zbor, a zbura înaintea cuiva.
vorflunkern, *flunkerte vor, vorgeflunkert, vb. (h) tr.* v. vorfaseln.
Vorflut, *-en, f. (mar.)* început de flux.
Vorfluter, *-s, -, m. (hidr.)* **1.** curs de apă care primește un afluent. **2.** avanradier. **3.** puț colector pentru ape uzate sau provenite din drenare.

vorfordern, *forderte vor, gefordert, vb. (h) tr. (jur.)* a chema, a cita, a da ordin să se prezinte, a soma.

Vorforderung, *-en, f. (jur.)* chemare, citare; citație, ordin de prezentare, somație.

Vorform, *-en, f.* formă originară, primară, anterioară.

vorformen, *formte vor, vorgeformt, vb. (h) tr. (tehn.)* a preforma.

Vorformung, *-en, f.* **1.** modelare prealabilă. **2.** *(tehn.)* preformare.

Vorfrage, *-n, f.* chestiune, problemă, întrebare anterioară.

vorfragen, *fragte vor, vorgefragt, vb. (h) intr.* (și *tr.*) a cerceta, a întreba, a lua informații, a cere lămuriri, a se informa, a se interesa despre un lucru; **bei jm. ~, ob...** a se interesa la cineva dacă...

vorfräsen, *fräste vor, vorgefräst (du, er fräst vor), vb. (h) tr. (tehn.)* a freza pentru degroșare.

Vorfräser, *-s, -, m.* freză de degroșare, antefreză.

Vorfreude, *-n, f.* bucurie anticipată.

vorfristig *adj.* înainte de termen; **den Plan ~ erfüllen** a îndeplini planul înainte de termen.

Vorfrucht, *-früchte, f. (agr.)* primă cultură (în culturi succesive).

Vorfrühling, *-s, -e, m.* început de primăvară, primăvară timpurie.

vorfühlen, *fühlte vor, vorgefühlt, vb. (h) intr.* a căuta să afle cu precauție, a tatona, a sonda terenul.

Vorführdame, *-n, f.* manechin (la prezentarea modei).

vorführen, *führte vor, vorgeführt, vb. (h) tr.* **1.** (și *tehn.*) a prezenta, a arăta; a demonstra; **einen neuen Apparat ~** a demonstra modul de funcționare a unui aparat nou, a prezenta un aparat nou. **2.** *(jur.)* a înfățișa, a aduce (în fața instanței); **den Häftling ~** a aduce pe deținut în fața instanței. **3.** *(teatru, cinem.)* a prezenta, a reprezenta; **Lichtbilder ~** a prezenta diapozitive. **4.** a invoca, a enumera, a înșira; **Beweise ~** a prezenta dovezi.

Vorführer, *-s, -, m.* prezentator; *(cinem.)* operator.

vorführfertig *adj.* gata de a fi prezentat.

Vorführgerät, *-(e)s, -e, n.* **1.** proiector (de filme, diapozitive etc.). **2.** *(com.)* aparat pentru demonstrații, pentru prezentare.

Vorführmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* material demonstrativ.

Vorführ|raum, *-(e)s, -räume,* m. v. Vorführungsraum.

Vorführung, *-en, f.* **1.** arătare, prezentare; demonstrare. **2.** *(jur.)* înfățișare. **3.** *(teatru, cinem.)* reprezentație.

Vorführungsbefehl, *-(e)s, -e, m. (jur.)* mandat de aducere (în fața instanței).

Vorführungsraum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** sală de reprezentație, de spectacol, de proiecții. **2.** sală de prezentare, de expunere, de demonstrare.

Vorführwagen, *-s, -, m. (auto., com.)* automobil de încercare, de demonstrații.

Vorführzeit, *-en, f.* **1.** *(cinem.)* timp, durată de rulare. **2.** timp de demonstrare.

Vorfund, *-(e)s, -e, m.* **1.** ceea ce se găsește de față într-un loc. **2.** *(mine)* ocurență.

Vorfuß, *-es, -füße, m.* v. Vorderfuß.

Vorgabe, *-n, f.* **1.** indicație, cifră, măsură, directivă dinainte dată. **2.** *(ec.)* v. Vorgabezeit **(1)**. **3.** *(sport)* **a)** avantaj, handicap; **b)** pasă dată înainte. **4.** *(mine)* cantitate de rocă dinamitată cu o singură împușcătură.

Vorgabezeit, *-en, f.* **1.** *(ec.)* normă de timp. **2.** *(sport)* avans de timp.

Vorgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** eveniment, întâmplare, incident. **2.** (și *chim.*) proces, fenomen; **Vorgänge der Luft** fenomene atmosferice. **3.** curs, mers, desfășurare. **4.** *(adm.)* dosar conținând toate actele referitoare la o persoană sau o cauză. **5.** *(inform.)* proces; **einen ~ abbrechen** a revoca un proces.

Vorgänger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* predecesor(-oare), înaintaș(ă), precursor(-oare).

vorgängig *adj.* **1.** *(înv.)* precedent. **2.** *(elv.)* v. vorläufig.

Vorgangs|passiv, *-s, n. sg. (gram.)* pasivul acțiunii.

Vorgangsweise, *-n, f. (austr.)* v. Vorgehensweise.

Vorgarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* semitort.

Vorgarnbildung, *-en, f. (text.)* formare de semitort.

Vorgarn|spule, *-n, f. (text.)* bobină pentru semitort.

Vorgarten, *-s, -gärten, m.* grădiniță în fața casei.

vorgaukeln, *gaukelte vor, vorgegaukelt (ich gauk(e)le vor), vb. (h) tr.* a evoca prin vorbe, prin scamatorii; **jm. etwas ~** a distrage atenția cuiva cu vorbe, cu scamatorii.

vorgeben, *gab vor, vorgegeben (du gibst vor, er gibt vor), vb. (h) tr.* **1.** a da, a trimite înainte; a da mai departe, a întinde celor din față; **gib das vor!** dă mai departe în față! **2.** *(ec.)* a stabili, a fixa; **am Fließband neue Zeiten ~** a stabili norme noi de timp la banda rulantă. **3.** *(mat.)* a da; **vorgegeben sei das Dreieck ABC** fie dat triunghiul ABC. **4.** a da, a pune în față; **dem Kinde eine Schürze ~** a pune un șorț copilului. **5.** a da avans, avantaj; *(șah)* **eine Burg ~** a da avantaj un turn; **eine Runde ~** a da avantaj de o tură. **6.** a pretinde, a pretexta, a simula, a da drept ceva; **er gab vor, nicht gehört zu haben** pretindea (sau pretexta) că n-a auzit.

Vorgeben, *-s, n. sg.* **1.** pretext. **2.** *(sport)* acordare de avantaj.

Vorgebirge, *-s, -, n. (geogr.)* **1.** v. Vorberge. **2.** promontoriu.

vorgeblich I. *adj.* pretins, așa-zis; **seine ~e Krankheit** pretinsa lui boală. **II.** *adv.* după cum se spune, chipurile; **er war ~ unschuldig** a fost chipurile nevinovat.

vorgeburtlich *adj. (med.)* prenatal.

vorgedacht *adj.* **1.** amintit, sus-menționat. **2.** dinainte gândit, prevăzut.

vorgefasst *adj.* preconceput; **ein ~es Urteil** o judecată (sau sentință) preconcepută.

Vorgefecht, *-(e)s, -e, n. (mil.)* luptă preliminară (înaintea unei mari bătălii).

Vorgefühl, *-(e)s, -e, n.* presimțire, presentiment; **ein ~ haben von ...** *(dat.)* a presimți ceva.

vorgegeben I. *part. trec* de la vorgeben. **II.** *adj. (inform.)* implicit.

Vorgegenwart *f. sg. (gram.)* v. Perfekt.

vorgeh(e)n, *ging vor, vorgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a merge în frunte. **2.** a trece, a merge înaintea cuiva, a întrece, a înainta, a avansa. **3.** *(mil.)* a înainta; **zum Angriff ~** a porni la atac. **4.** a se grăbi, a merge înainte; **die Uhr geht vor** ceasul merge înainte. **5.** a avea precădere, prioritate, preferință, întâietate; **diese Sache geht allem anderen vor** această chestiune are precădere față de orice. **6.** a se întâmpla, a avea loc, a se petrece; **was geht hier vor?** ce se petrece aici? **7.** a proceda, a acționa, a lua măsuri; **entschieden ~** a proceda cu hotărâre; **hier muss vorgegangen werden** aici trebuie luate măsuri, trebuie acționat, trebuie intervenit.

Vorgehen, *-s, n. sg.* **1.** înaintare, avansare; progresare. **2.** procedeu, demers, măsură. **3.** procedare.

Vorgehensweise, *-n, f.* mod de a proceda, de procedare.

vorgeigen, *geigte vor, vorgegeigt, vb. (h) tr.* a cânta cuiva la vioară.

vorgelagert I. *part. trec.* de la vorlagern. **II.** *adj.* situat, aflat în față (a unui lucru).

Vorgelände, *-s, -, n.* **1.** teren din față. **2.** *(mil.)* zonă de operații.

Vorgelege, *-s, n. sg. (tehn.)* angrenaj intermediar, transmisie intermediară.

Vorgelege|achse, *-n, f. (tehn.)* arbore intermediar.

Vorgelegebremse, *-n, f. (auto.)* frână pe arbore intermediar.

Vorgelege|haspel, *-n, f. (tehn.)* troliu cu transmisie intermediară.

Vorgelegerad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată de transmisie intermediară.

Vorgelegewelle, *-n, f. (petr.)* arbore intermediar.

Vorgemach, *-(e)s, -mächer, n.* anticameră, vestibul, antreu.

vorgemeldet, **vorgenannt** *adj.* v. vorerwähnt.

vorgenießen, *genoss vor, vorgenossen (du, er genießt vor), vb. (h) tr.* a gusta, a savura, a se bucura anticipat.

Vorgenuss, *-es, -nüsse, m.* plăcere anticipată.

vorge|ordnet *adj.* **1.** pus în prealabil în ordine. **2.** superior, de grad ierarhic mai înalt.

Vorgericht, *-(e)s, -e, n. (cul.)* aperitiv.

vorgermanisch *adj.* pregermanic.

vorgerückt I. *part. trec.* de la vorrücken. **II.** *adj.* înaintat, târziu; **zu einer ~en Stunde** la o oră înaintată, târzie; **ein Mann ~en Alters** un bărbat de vârstă înaintată.

Vorgeschichte *f. sg.* **1.** întâmplări anterioare unui eveniment, antecedente. **2.** preistorie.

vorgeschichtlich *adj.* preistoric.

Vorgeschichtsforscher, *-s, -, m.* cercetător al preistoriei.

Vorgeschichtsforschung, *-en, f.* cercetare a preistoriei.

Vorgeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust anticipat; *(fig.)* **einen ~ von etwas** *(dat.)* **bekommen** a primi o impresie despre un eveniment viitor.

vorgeschoben I. *part. trec.* de la vorschieben. **II.** *adj. (mil.)* înaintat, avansat, în primele rânduri, în linia întâi; **~e Truppen** trupe trimise în linia întâi; **auf ~em Posten** la un post înaintat.

vorgesehen I. *part. trec.* de la vorsehen. **II.** *adj.* prevăzut. **III.** *interj.* **~!** atenție! băgați de seamă!

vorgesetzt I. *part. trec.* de la vorsetzen. **II.** *adj.* superior; **die ~e Behörde** autoritatea superioară.

Vorgesetzte, *-n, -n (ein Vorgesetzter), m.* și *f.* șef(ă), superior(-oară).

vorge|spannt I. *part. trec.* de la vorspannen. **II.** *adj.* **1.** atașat, alăturat. **2.** *(constr.)* bombat, ieșit în afară, scos în relief.

Vorge|spinst, *-(e)s, -e, n. (text.)* v. Vorgarn.

Vorge|spräch, *-(e)s, -e, n.* discuție preliminară.

vorgestern *adv.* **1.** alaltăieri; **~ Abend** alaltăieri seară. **2.** *(fig., fam.; în expr.)* **von ~** învechit, demodat; **Anschauungen von ~** concepții învechite.

vorgestrig *adj.* **1.** de alaltăieri; **die ~e Zeitung** ziarul de alaltăieri. **2.** *(fig.)* demodat, învechit, ieșit din actualitate.

Vorgesümpfe, *-s, -, n. (mine)* cap de jomp; cap de aspirație la un puț de colectare (în galerie).

Vorgewebe, *-s, -, n. (text.)* țesătură de fond.

Vorgewende, *-s, -, n. (agr.)* margine a terenului pe care întorc mașinile agricole.

Vorgiebel, *-s, -, m. (arhit.)* frontispiciu, fronton principal.

vorgipsen, *gipste vor, vorgegipst (du, er gipst vor), vb. (h) intr. (constr.)* a grundui cu ipsos.

vorglänzen, *glänzte vor, vorgeglänzt (du, er glänzt vor), vb. (h) intr.* **1.** a străluci mai tare, a ieși în evidență prin lucire. **2.** *(fig.; despre oameni)* a străluci, a ieși în evidență.

vorglazial *adj. (geol.)* preglacial.

vorgleiten, *glitt vor, vorgeglitten (du gleitest vor, er gleitet vor), vb. (s) intr.* a aluneca, a se strecura înainte.

vorglühen, *glühte vor, vorgeglüht, vb. (h) tr. (auto.)* a preîncălzi (bujiile).

Vorglühen, *-s, n. sg. (tehn.)* preîncălzire.

Vorglüh|herd, *-(e)s, -e, m. (metal.)* cuptor de preîncălzire.

Vorglüh|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor pentru arderea biscuiților.

vorgraben, *grub vor, vorgegraben (du gräbst vor, er gräbt vor), vb. (h) intr.* **1.** a face săpături de prospecțiune. **2.** a arăta cum trebuie săpat.

vorgreifen, *griff vor, vorgegriffen, vb. (h) intr.* **1.** a întinde mâna înainte. **2.** *(fig.)* a anticipa, a o lua înainte; **einer Sache ~** a anticipa un lucru, a preîntâmpina, a prevedea; **einer Frage ~ a)** a preveni, a preîntâmpina o întrebare; **b)** a hotărî anticipat o problemă; **jm. in seinem Rechte ~** a trece peste, a nesocoti drepturile cuiva.

Vorgreifer, *-s, -, m. (tehn.)* braț apucător la macara.

vorgreiflich *adj.* și *adv.* anticipat, cu anticipație.

Vorgriff, *-(e)s, -e, m.* **1.** prevenire, preîntâmpinare. **2.** amestec neîndreptățit, prejudiciu.

Vorgruppensystem, *-s, -e, n. (tel.)* sistem cu grupare preliminară.

vorgucken, *guckte vor, vorgeguckt, vb. (h) intr.* a ieși la iveală, a se arăta pe furiș; a se vedea un pic.

vor|haben, *hatte vor, vorgehabt (du hast vor, er hat vor), vb. (h) tr.* **1.** a avea de gând, a proiecta, a plănui; **was haben Sie heute abend vor?** ce aveți de gând să faceți în seara aceasta? **2.** *(fam.)* a avea în față sau înainte; **eine Schürze ~** a purta un șorț. **3.** a se ocupa, a se preocupa de ceva sau cineva; **er hat jetzt den Neuen vor** acum se ocupă de (discută cu) cel nou.

Vor|haben, *-s, -, n.* intenție, plan, proiect; **von seinem ~ abstehen** a renunța la planul, la proiectul său; **jn. von seinem ~ abbringen** a face pe cineva să renunțe la planul său; **ein löbliches ~** o intenție lăudabilă.

Vor|hafen, *-s, -häfen, m.* **1.** *(mar.)* avanport. **2.** *(hidr.)* avanport (de ecluză).

Vor|haft *f. sg.* arest preventiv, detenție preventivă.

Vor|halle, *-n, f.* **1.** vestibul, antreu, anticameră, hol. **2.** *(teatru)* foaier. **3.** portic. **4.** *(bis.)* pronaos, tindă. **5.** *(fig.)* prag, anticameră.

Vor|halt, *-(e)s, -e, m.* **1.** v. Vorhaltung. **2.** reținere, întârziere. **3.** *(muz.)* notă suspendată, suspensie (dacă este de sus în jos), retardare, prelungire (dacă este de jos în sus).

Vor|halte *f. sg. (gimn.)* poziție stând cu brațele (întinse) înainte.

vor|halten, *hielt vor, vorgehalten (du hältst vor, er hält vor), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ține în față, înaintea sa, a prezenta. **2.** *(jm. etwas)* a imputa, a reproșa (cuiva ceva); **man hielt ihm das vor** i s-a reproșat aceasta. **3.** *(înv.)* v. vorenthalten. **II.** *intr.* **1.** a dura, a ține, a dăinui; *(fig.)* **das wird nicht lange** ~ n-o să țină mult. **2.** *(mil., vân.)* a corecta tirul (la țintele mișcătoare).

Vor|haltung, *-en, f.* **1.** reproș, imputare, observație; **jm. ~en machen** a face cuiva observații. **2.** avertisment. **3.** *(mil., vân.)* corecție de ochire la țintele mișcătoare.

Vor|hammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* v. Vorschlaghammer.

Vor|hand, *-hände, f.* **1.** *(anat., zool.)* **a)** membru anterior; **b)** parte anterioară a membrului anterior, metacarp. **2.** *(fig.)* avantaj, privilegiu, întâietate, prioritate; **in der ~ sein** sau **die ~ haben a)** *(la jocuri de cărți)* a avea întâietate, a fi protos; **b)** *(com.)* a avea dreptul la prioritate, la preemțiune; **in der ~ bleiben** a rămâne în avantaj. **3.** *(la cai)* parte anterioară a trunchiului. **4.** v. Vorhandschlag.

vor|handen *adj.* existent, disponibil; **das ~e Geld** banii disponibili; ~ **sein** a exista, a fi disponibil.

Vor|handensein, *-s, n. sg.* existență, prezență, disponibilitate.

Vor|handschlag, *-(e)s, -schläge, m. (tenis)* lovitură dreaptă, forhand.

Vor|hang, *-(e)s, -hänge, m.* **1.** perdea. **2.** cortină; **der eiserne ~** cortina de fier, cortina metalică; **der ~ geht auf (hoch)** cortina se ridică; **der ~ fällt** cortina cade; **der Schauspieler hatte viele Vorhänge** actorul a fost mult aplaudat, a fost chemat de repetate ori în fața cortinei. **3.** *(fot.)* perdea de obturator.

Vor|hangbogen, *-s, -bögen, m. (arhit.)* arc contracurb.

vor|hängen[1] și *(înv.)* **vor|hangen**, *hing vor, vorgehangen (du hängst vor, er hängt vor), vb. (s) intr.* a sta atârnat, a atârna în față.

vor|hängen[2], *hängte vor, vorgehängt, vb. (h) tr.* a atârna înainte, în față; **ein Schloss ~** a pune lacăt.

Vor|häng(e)schloss, *-es, -schlösser, n.* lacăt.

Vor|hang|halter, *-s, -, m.* galerie pentru perdele.

Vor|hang|hemd, *-(e)s, -en, n.* plastron.

Vor|hangring, *-(e)s, -e, m.* inel de perdele.

Vor|hangschnur, *-schnüre, f.* șnur de perdele.

Vor|hang|stange, *-n, f.* bară pentru perdele.

Vor|hang|stoff, *-(e)s, -e, m.* material pentru perdele.

Vor|hangverschluss, *-es, -schlüsse, m. (fot.)* obturator cu perdea.

vor|hauen, *haute vor, vorgehauen* (și *reg. vorgehaut*), *vb. (h) tr. (tehn.)* a sfredeli, a perfora, a găuri inițial.

Vor|hauer, *-s, -, m. (mine)* miner șef.

Vor|hau|hammer, *-s, -hämmer, m. (metal.)* daltă de forjă cu coadă.

Vor|haupt, *-(e)s, -häupter, n. (constr.)* **1.** (spargheț la poduri). **2.** cap de protecție a pilonului.

Vor|haus, *-es, -häuser, n.* **1.** vestibul, tindă. **2.** v. Vorderhaus.

Vor|haut, *-häute, f. (anat.)* prepuț.

Vor|haut|ent|zündung, *-en, f. (med.)* postită, inflamație a prepuțului.

Vor|hautver|engerung, *-en, f. (med.)* fimoză.

Vor|heb|halte *f. sg. (sport)* primă ridicare a halterelor.

vor|heizen, *heizte vor, vorgeheizt (du, er heizt vor), vb. (h) tr.* a încălzi dinainte, în prealabil.

Vor|heizer, *-s, -, m. (tehn.)* preîncălzitor.

Vor|hemd, *-(e)s, -en*, **Vorhemdchen**, *-s, -, n.* piept de cămașă.

vor|her și **vorher** *adv.* înainte, dinainte; **etwas ~ ausmachen** a se învoi, a se înțelege dinainte; **warum hast du das nicht ~ gesagt?** de ce n-ai spus aceasta dinainte? **am Tage ~** cu o zi înainte, în ziua precedentă.

vor|herbedenken, *bedachte vorher, vorherbedacht, vb. (h) tr.* a medita, a gândi dinainte.

vor|herberechnen, *berechnete vorher, vorherberechnet (du berechnest vorher, er berechnet vorher), vb. (h) tr.* a calcula dinainte, a antecalcula.

vor|herbe|stellen, *bestellte vorher, vorherbestellt, vb. (h) tr.* a comanda dinainte.

vor|herbe|stimmen, *bestimmte vorher, vorherbestimmt, vb. (h) tr.* **1.** a hotărî dinainte, anticipat. **2.** a predestina.

vor|herbe|stimmt **I.** *part. trec.* de la vorherbestimmen. **II.** *adj.* **1.** hotărât dinainte, anticipat. **2.** predestinat, menit, ursit.

Vor|herbe|stimmung *f. sg.* **1.** hotărâre, dispoziție preliminară. **2.** predestinare.

Vor|herbe|stimmungslehre *f. sg. (rel.)* doctrină a predestinării.

Vor|herbst, *-(e)s, -e, m.* **1.** început de toamnă. **2.** toamnă timpurie.

Vor|herd, *-(e)s, -e, m. (metal.)* vatră exterioară, antefocar, avancreuzet.

vor|her|empfinden, *empfand vorher, vorherempfunden (du empfindest vorher, er empfindet vorher), vb. (h) tr.* v. vorempfinden.

vor|hergeh(e)n, *ging vorher, vorhergegangen, vb. (s) intr.* a preceda, a premerge.

vor|hergehend **I.** *part. prez.* de la vorhergehen. **II.** *adj.* precedent, premergător, anterior; **am ~en Tag** în ziua precedentă.

Vor|hergehende, *-n (etwas Vorhergehendes), n. sg.* precedent, cele precedente, anterioare.

vor|hergeschehen, *geschah vorher, vorhergeschehen (es geschieht vorher), vb. (s) intr. impers.* a se întâmpla înainte, anterior.

vor|herkosten, *kostete vorher, vorhergekostet (du kostest vorher, er kostet vorher), vb. (h) tr.* a gusta în prealabil.

vor|herig *adj.* **1.** precedent, anterior, prealabil. **2.** fost, trecut, de odinioară, de altădată.

vor|hermerken, *merkte vorher, vorhergemerkt, vb. (h) tr.* v. vorempfinden.

Vor|herrschaft *f. sg.* predominare; supremație.

vor|herrschen, *herrschte vor, vorhergeherrscht, vb. (h) intr.* a predomina, a domina, a prevala, a avea întâietate; a precumpăni.

vor|hersagbar *-n, f.* prezicere; prorocire; prognoză; pronostic.

Vor|hersage, *adj.* prognozabil, de prezis.

vor|hersagen, *sagte vorher, vorhergesagt, vb. (h) tr.* a prezice, a profeți, a pronostica; **schönes Wetter ~** a prezice vreme frumoasă.

Vor|hersagung, *-en, f.* **1.** prezicere, profeție. **2.** *(met.)* prognoză, pronostic.

vor|hersehbar *adj.* previzibil.

vor|hersehen, *sah vorher, vorhergesehen (du siehst vorher, er sieht vorher), vb. (h) tr.* a prevedea.

vor|heucheln, *heuchelte vor, vorgeheuchelt (ich heuch(e)le vor), vb. (h) tr.* a simula, a se preface.

vor|heulen, *heulte vor, vorgeheult, vb. (h) tr. (fam.)* a boci în fața cuiva.

vor|hin *adv.* **1.** adineauri, cu puțin înainte, mai înainte. **2.** odinioară; deunăzi.

Vor|hinein, *-, n. sg. (austr.) (în expr.)* **im ~** înainte, anticipat.

Vor|hineinbezüge *pl.* venituri, drepturi anticipate.

vor|historisch *adj.* preistoric.

vor|hobeln, *hobelte vor, vorgehobelt (ich hob(e)le vor), vb. (h) tr.* **1.** a degroșa cu rindeaua. **2.** a arăta cum se dă la rindea.

Vor|hof, *-(e)s, -höfe, m.* **1.** *(la castele, temple etc.)* prima curte, curte exterioară. **2.** *(anat.)* v. Vorkammer **(2). 3.** *(anat.)* vestibul (la ureche). **4.** *(fig.)* v. Vorhalle **(5). 5.** *(astr.)* halo.

Vor|hofsfenster, *-s, -, n. (anat.)* fereastră ovală din camera anterioară a urechii.

Vor|höhe, *-n, f.* culme, deal în regiunea premuntoasă.

Vor|hol|einrichtung, *-en, f. (mil.)* dispozitiv de recul (la tun).

vor|holen, *holte vor, vorgeholt, vb.(h) tr.* **1.** a (re)aduce în față. **2.** *(mil.)* a readuce țeava tunului în poziția inițială. **3.** a scoate.

Vor|hölle, *-n, f. (bis. cat.)* limb.

Vor|hut, *-en, f.* **1.** *(mil., fig.)* avangardă. **2.** *(agr.)* drept al primului pășunat.

Vor|hutgefecht, *-(e)s, -e, n. (mil.)* luptă de avangardă.

Vor|hutrolle *f. sg. (pol.)* rol conducător, rol de avangardă.

Vor|hutverband, *-(e)s, -bände, m.* **1.** *(mil.)* unitate, detașament de avangardă. **2.** *(av. mil.)* escadrilă de avangardă.

vorig *adj.* precedent, premergător, trecut; **~es Jahr** anul trecut; **in den ~en Stand versetzen** a readuce la starea de la început.

Vorige, *-n, -n (ein Voriger),* **I.** *m.* și *f.* persoană precedentă. **II.** *n. (etwas Voriges) sg.* cele precedente.

vorigjährig *adj.* v. vorjährig.

vor|imperialistisch *adj.* preimperialist.

vor|indogermanisch *adj.* preindoeuropean.

vor|installieren, *installierte vor, vorinstalliert, vb. (h) tr. (inform.)* a preinstala; **vorinstallierte Programme** programe preinstalate.

vorjagen, *jagte vor, vorgejagt, vb. (s) intr.* **1.** a o lua în goană înainte, a năvăli în față. **2.** a goni înainte.

Vorjahr, *-(e)s, -e, n.* anul trecut, precedent.

vorjährig *adj.* de, din anul trecut, precedent.

Vorjahrs|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs de anul trecut.

vorjammern, *jammerte vor, vorgejammert, vb. (h) tr.* v. vorklagen **(II)**.

Vorkammer, *-n, f.* **1.** anticameră. **2.** *(anat.)* auricul. **3.** *(tehn.)* cameră de precombustie.

Vorkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (mil.)* **1.** luptă de avangardă. **2.** luptă preliminară, preliminarii ale bătăliei.

vorkämpfen, *kämpfte vor, vorgekämpft, vb. (h) intr.* a lupta în primele rânduri; *(fig.)* a fi un luptător de frunte, a fi pionier al unei cauze.

Vorkämpfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* luptător(-oare) în primele rânduri; *(fig.)* pionier(ă), apărător(-oare) a(l) unei cauze.

vorkapitalistisch *adj.* precapitalist.

Vorkarde, *-n, f. (text.)* cardă preliminară.

Vorkardieren, *-s, n. sg. (text.)* cardare preliminară.

Vorkasse, *-n, f. (ec.)* v. Vorauskasse.

vorkauen, *kaute vor, vorgekaut, vb. (h) tr.* **1.** a mesteca înainte de a da în gură (la copii). **2.** *(fig.)* a explica amănunțit, a da mură în gură.

Vorkauf, *-(e)s, -käufe, m. (com.)* **1.** cumpărare în vederea revânzării, cumpărare în cantități mari. **2.** (drept de) preemțiune, drept de a cumpăra cel dintâi.

vorkaufen, *kaufte vor, vorgekauft, vb. (h) tr. (com.)* **1.** a cumpăra spre revânzare, a cumpăra în cantități mari. **2.** a cumpăra cu drept de preemțiune.

Vorkäufer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care cumpără spre revânzare. **2.** persoană cu drept de preemțiune.

Vorkaufs|preis, *-es, -e, m. (com.)* preț de preemțiune.

Vorkaufsrecht, *-(e)s, -e, n. (com.)* drept de preemțiune.

Vorkehr, *-en, f. (elv.)* v. Vorkehrung.

vorkehren, *kehrte vor, vorgekehrt, vb. (h)* **I.** *tr. (rar)* a arăta, a face vizibil. **II.** *(intr.) (elv.)* a face preparative, a lua măsuri (adecvate).

Vorkehrung, *-en, f.* **1.** pregătire. **2.** *pl.* preparative. **3.** măsură; **~en treffen** a lua măsuri.

Vorkeim, *-(e)s, -e, m. (bot.)* **1.** *(la mușchi)* protonemă. **2.** *(la pteridofite)* protal.

vorkeimen, *keimte vor, vorgekeimt, vb. (h) tr. (agr.)* a grăbi încolțirea muind semințele în apă înaintea însămânțării.

Vorkenntnis, *-se, f.* **1.** cunoștință, noțiune preliminară. **2.** *pl. (psih.)* fond aperceptiv.

Vorkette, *-n, f. (geogr.)* lanț prealpin.

Vorkind, *-(e)s, -er, n.* **1.** copil dintr-o căsătorie anterioară. **2.** copil născut înainte de căsătorie.

Vorkirche, *-n, f.* tindă a bisericii; pronaos.

Vorklage, *-n, f.* **1.** plângere anticipată. **2.** *(jur.)* reclamație, acuzare anticipată.

vorklagen, *klagte vor, vorgeklagt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a se jeli, a se plânge anticipat. **2.** *(jur.)* a intenta acțiune anticipată. **II.** *tr.* a se plânge cuiva de ceva; **er klagte mir sein Leid vor** mi s-a plâns de necazul lui.

Vorklang, *-(e)s, -klänge, m. (muz.)* preludiu.

vorklappen, *klappte vor, vorgeklappt, vb. (h) tr.* a da, a plia înainte.

vorklassisch *adj.* preclasic.

vorkleben, *klebte vor, vorgeklebt, vb. (h) tr.* a lipi în față.

vorklimpern, *klimperte vor, vorgeklimpert, vb. (h) tr.* a zdrăngăni la pian în fața cuiva.

vorklingen, *klang vor, vorgeklungen, vb. (h) intr.* **1.** a răsuna înainte. **2.** a răsuna mai tare; a predomina (printre alte sunete). **3.** a răsuna în minte.

vorklinisch *adj. (med.)* preclinic.

vorklönen, *klönte vor, vorgeklönt, vb. (h) tr. (fam.)* a sporovăi.

vorknöpfen, *knöpfte vor, vorgeknöpft, vb. (h) tr.* **1.** a prinde (în față) cu nasturi; **sich** *(dat.)* **eine Schürze ~** a-și prinde un șorț cu nasturi. **2.** *(fig., fam.)* a lua din scurt, a trage un perdaf, a lua la rost; **ich habe mir den Kerl ordentlich vorgeknöpft** l-am luat la rost pe tip așa cum trebuie.

vorkochen, *kochte vor, vorgekocht, vb. (h) tr.* **1.** a prepara mâncarea din vreme; **das Essen für die nächsten Tage** ~ a pregăti mâncarea pentru următoarele zile. **2.** a fierbe în prealabil.

Vorkommando, *-s, -s, n. (mil.)* avantgardă.

vorkommen, *kam vor, vorgekommen, vb. (s) intr.* **1.** a ieşi, a veni în faţă; **an die Tafel** ~ a ieşi la tablă. **2.** a ieşi în cale; **er isst alles, was ihm vorkommt** mănâncă tot ce-i iese în cale, ce-i cade în mână. **3.** a se întâmpla, a se petrece; **so etwas darf nicht** ~ aşa ceva nu trebuie să se întâmple; **Unfälle kommen selten** *vor* accidente se întâmplă rar. **4.** a se găsi, a exista, a apărea, a se întâlni; **dieses Wort kommt selten vor** acest cuvânt se întâlneşte rareori; **so etwas ist mir noch nicht vorgekommen** n-am mai pomenit aşa ceva. **5.** a părea; **sie kommt mir bekannt vor** mi se pare cunoscută; **er kommt sich** *(dat.)* **unersetzlich vor** se crede de neînlocuit. **6.** *(bei)* a fi primit de cineva (în vizită).

Vorkommen, *-s, -, n.* **1.** întâmplare, eveniment, fapt. **2.** *sg.* existenţă, prezenţă; **das** ~ **des Edelweißes im Gebirge** prezenţa florii de colţ la munte. **3.** *(mine)* ocurenţă, zăcământ; **ein reiches** ~ **von Kohle** un zăcământ bogat de cărbune. **4.** *(fin.)* prezentare (a unei poliţe).

vorkommendenfalls *adv. (adm.)* eventual, dacă e cazul.

Vorkommenheit, *-en, f.*, **Vorkommnis**[1], *-ses, -se, n.* întâmplare, eveniment, incident.

Vorkommnis[2], *-ses, -se, n. (mine)* ocurenţă, existenţă (a unui zăcământ).

Vorkonferenz, *-en, f.* conferinţă preliminară.

vorkönnen, *konnte vor, vorgekonnt* şi *vorkönnen (ich kann vor, du kannst vor, er kann vor), vb. (h) intr.* **1.** a fi capabil de avansare, a putea avansa în grad. **2.** a putea avansa, străbate, pătrunde înainte.

vorkörnen, *körnte vor, vorgekörnt, vb. (h) tr.* a transforma în prealabil în grăunţe, a sfărâma.

Vorkorrektur, *-en, f.* precorectură.

Vorkost *f. sg. (rar)* aperitiv; gustare.

vorkosten, *kostete vor, vorgekostet (du kostest vor, er kostet vor), vb. (h) tr.* **1.** a gusta anticipat; a degusta. **2.** *(fig.)* a anticipa.

Vorkoster, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* degustător(-oare).

Vorkostgeschäft, *-(e)s, -e,* n. v. Vorkosthandlung.

Vorkost|händler, *-s, -, m.* negustor de delicatese.

Vorkost|handlung, *-en, f.*, **Vorkostladen**, *-s, -* (sau *-läden), m.* magazin de delicatese.

Vorkräfte *pl. (mil.)* unităţi înaintate.

vorkragen, *kragte vor, vorgekragt, vb. (h) tr.* şi *intr. (arhit.)* a scoate (a ieşi) în consolă.

Vorkragung, *-en, f. (arhit.)* consolă, ieşind.

Vorkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m. (med.)* spasm al musculaturii care îndoaie corpul înainte.

Vorkratze, **Vorkratzmaschine**, *-n, f. (text.)* maşină de scărmănat.

Vorkrempel, *-n, f. (text.)* avantren, cardă-brizeză; cardă de degroşat.

vorkriegen, *kriegte vor, vorgekriegt, vb. (h) tr. (fam., reg.)* v. vornehmen.

Vorkriegsgeneration, *-en, f.* generaţia perioadei antebelice.

Vorkriegsjahr, *-(e)s, -e, n.* v. Vorkriegszeit.

Vorkriegslebens|standard, *-(e)s, -e, m.* nivel de trai antebelic.

Vorkriegsliteratur, *-en, f.* literatură antebelică.

Vorkriegsniveau [-vo:], *-s, -s, n.* nivel antebelic.

Vorkriegs|periode, *-n, f.* perioadă antebelică.

Vorkriegs|preis, *-es, -e, m.* preţ de dinainte de război.

Vorkriegs|schuld, *-en, f. (ec.)* datorie antebelică.

Vorkriegs|stand, *-(e)s, -stände, m.* situaţie, stare, efectiv, nivel de dinainte de război.

Vorkriegszeit, *-en, f.* perioadă antebelică.

vorkriegszeitlich *adj.* (din perioada) de dinainte de război.

Vorkühler, *-s, -, m. (tehn.)* răcitor preliminar.

Vorkühlung, *-en, f. (tehn.)* răcire preliminară.

vorkultivieren [-vi-], *kultivierte vor, vorkultiviert, vb. (h) tr. (agr.)* a cultiva mai întâi în răsadniţă, în seră.

Vorkurs, *-es, -e, m.* şi **Vorkursus**, *-, -kurse, m.* curs pregătitor.

vorladen, *lud vor, vorgeladen (du lädst vor, er lädt vor), vb. (h) tr.* **1.** *(jur.)* a cita, a soma. **2.** *(mil., înv.)* a încărca o armă prin faţă.

Vorlader, *-s, -, m.* **1.** *(jur.)* instanţă care emite citaţia sau somaţia, emiţător de citaţie sau somaţie. **2.** *(mil.)* v. Vorderlader.

Vorladung, *-en, f.* **1.** *(jur.)* citaţie, somaţie. **2.** *(mil., înv.)* câlţi, umplutură la arme de foc.

Vorladungszettel, *-s, -, m.* citaţie, mandat, somaţie, ordin de prezentare.

Vorlage, *-n, f.* **1.** *sg.* prezentare; **nur gegen** ~ **eines Ausweises** numai la prezentarea unei legitimaţii. **2.** propunere, proiect (de lege); **eine** ~ **einbringen** a prezenta un proiect (de lege); **eine** ~ **annehmen (ablehnen)** a accepta (a respinge) un proiect. **3.** original, model; *(tipogr.)* manuscris (după care se culege); **sich** *(ac.)* **genau an die** ~ **halten** a lucra întocmai după model, a se ţine de original. **4.** *(reg.)* carpetă, covoraş (în faţa patului). **5.** recipient, vas de sub robinet. **6.** piedică pusă pentru a evita rostogolirea, sabot. **7.** *(sport)* aplecare înainte; pasă înainte. **8.** *(com.)* acont, arvună; **eine** ~ **von 4.000 Euro** un acont de 4.000 euro; **etw. in** ~ **bringen** a avansa bani, a da un acont; **in** ~ **treten** a da o sumă de bani drept acont. **9.** *(hidr.)* condensor hidraulic (la stăvilare). **10.** *(în expr.)* **barometrische** ~ cutia barometrului. **11.** *(constr.)* ieşitură; proeminenţă de zid. **12.** *(metal.)* tub condensator.

vorlagern, *lagerte vor, vorgelagert, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) aşeza, a (se) aşterne, a (se) întinde în faţă. **2.** *(med.)* a acoperi (alt organ).

Vorlageschwung, *-(e)s, m. sg. (schi)* elan, avânt pentru ocolire prin cristianie paralelă.

vorlallen, *lallte vor, vorgelallt, vb. (h) tr.* a bâlbâi, a gângăvi ceva cuiva.

Vorland, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(geogr.)* ţinut de la poalele munţilor. **2.** ţinut care se întinde înaintea unei localităţi, cetăţi etc. **3.** *(mar.)* ţărm între dig şi mare. **4.** *(ist.)* ţinuturi avansate ale unei ţări sau ale unui imperiu.

vorlangen, *langte vor, vorgelangt, vb. (h) tr.* v. hervorlangen.

vorlängst *adv.* odinioară.

Vorläppchen, *-s, -, n. (anat.)* antelob al urechii.

vorläppen, *läppte vor, vorgeläppt, vb. (h) tr. (tehn.)* a executa o lepuire preliminară.

Vorlass, *-es, -lässe, m.* **1.** v. Vorlassung. **2.** lichid rezultat dintr-o primă distilare. **3.** *(vân.; în expr.)* **einem Hühnerhunde den** ~ **geben** a elibera (aparent) o pasăre pentru a dresa prepelicarul. **4.** *(morărit)* v. Vorschussmehl.

vorlassen, *ließ vor, vorgelassen (du, er lässt vor), vb. (h) tr.* **1.** a admite, a primi, a lăsa să intre. **2.** a lăsa să treacă înainte, să înainteze.

Vorlassung, *-en, f.* admitere, primire.

vorlastig *adj. (mar.)* aprovat.

Vorlauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** alergare, fugă înainte, depăşire în fugă. **2.** *(sport)* cursă preliminară; alergare de încălzire. **3.** avans (acordat) la o cursă. **4.** *(muz.)* gamă, fugă introductivă, preludare. **5.** v. Vorlass **(4)**. **6.** *(tehn.)* mers înainte; derulare înainte în mod accelerat a unei benzi audio sau video; funcţia aparatului care permite derularea înainte a benzii audio sau video. **7.** *(chim.)* prim produs al unei distilări. **8.** must scos din teasc înainte de călcarea strugurilor. **9.** *(fiz. atom.)* timp necesar pentru repornirea reactorului după o oprire de avarie. **10.** *(auto.)* unghi de fugă. **11.** *(hidr.)* aducţie de alimentare. **12.** *(termo.)* coloană de ridicare.

vorlaufen, *lief vor, vorgelaufen (du läufst vor, er läuft vor), vb. (s) intr.* **1.** a alerga înainte. **2.** *(despre ceas)* a merge înainte. **3.** *(jm.)* a întrece (pe cineva). **4.** *(gimn., patinaj artistic)* a prezenta ceva fiind pe role sau schiuri; **eine Kür** ~ a prezenta un exerciţiu liber ales.

Vorläufer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** precursor(-oare); **die** ~ **des Expressionismus** precursorii expresionismului. **2.** *(schi)* schior care parcurge traseul pentru control înainte de concurs. **3.** *(ferov.)* prealergător.

vorläufig I. *adj.* prealabil, preliminar; provizoriu; **eine ~e Lösung** o soluţie provizorie. **II.** *adv.* deocamdată, pentru moment; ~ **bleibt er hier** deocamdată rămâne aici.

Vorläufigkeit *f. sg.* provizorat.

Vorlaufkupplung, *-en, f. (tehn.)* cuplaj de sens unic.

Vorlaufleitung, *-en, f.* **1.** *(constr.)* conductă de admisiune (la o încălzire). **2.** *(termo.)* conductă de distribuţie (la încălziri centrale).

Vorlauflot, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* sondă de mână.

Vorlauf(s)zeit, *-en, f.* timp de pregătire.

vorlaut *adj.* **1.** *(vân.; despre câini)* care latră prea devreme. **2.** *(fig.; despre copii)* care se bagă în vorba altora, care vorbeşte neîntrebat.

Vorlaut, *-(e)s, -e, m.* sunet preliminar.

Vorlautigkeit *f. sg.* **1.** indiscreţie, impertinenţă. **2.** comportare gălăgioasă.

vorleben, *lebte vor, vorgelebt, vb. (h) tr.* a demonstra printr-o viaţă exemplară; **sein Vater hat es ihm vorgelebt** tatăl său i-a fost exemplu în viaţă.

Vorleben, *-s, n. sg.* **1.** viaţă, existenţă anterioară, trecut (al cuiva). **2.** *(jur.)* antecedente.

Vorlegebaum, *-(e)s, -bäume, m.* bară, barieră, rampă.

Vorlegebe|steck, *-(e)s, -e, n.* tacâm pentru servit (la masă).

Vorlegeblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie model.

Vorlegebrücke, *-n, f. (mar.)* schelă de debarcare.

Vorlege|eisen, *-s, -, n. (constr.)* bară metalică frontală aşezată transversal.

Vorlegegabel, *-n, f.* furculiţă mare (pentru servit).

Vorlege|holz, *-es, -hölzer, n.* **1.** *(constr.)* talpă. **2.** *(mine)* scândură frontală de jgheab (la spălarea minereurilor).

Vorlegekette, *-n, f.* lanţ de siguranţă.

Vorlegelöffel, *-s, -, m.* **1.** polonic. **2.** lingură mare de servit.

Vorlegemesser, *-s, -, n.* cuţit mare pentru tranşat carnea.

vorlegen, *legte vor, vorgelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune în faţă, a aşeza dinainte; **ein Schloss** ~ a pune un lacăt. **2.** *(mil.)* a bara, a tăia un drum. **3.** a prezenta, a supune, a înainta; **einen Antrag** ~ a prezenta o ofertă; **ein Gesuch** ~ a înainta o cerere; **jm. eine Arbeit zur Prüfung** ~ a supune cuiva o lucrare spre examinare; **Fragen** ~ a pune întrebări. **4.** a servi; **Speisen** ~ a servi mâncăruri. **5.** *(fam.)* a mânca; **tüchtig** ~ a mânca pe săturate. **6. Tempo** ~! a mări viteza! **7.** a publica, a edita; **der Autor will ein interessantes Buch** ~ autorul vrea să publice o carte interesantă. **8.** a avansa (bani), a da cu împrumut; **kannst du mir 50 Euro** ~? poţi să-mi împrumuţi 50 euro? **II.** *refl.* a se apleca înainte.

Vorleger, *-s, -, m. (reg.)* **1.** covoraş, carpetă. **2.** pârghie, rangă pentru ridicat. **3.** persoană care serveşte la masă. **4.** *(argou)* v. Brecheisen.

Vorlegeschloss, *-es, -schlösser, n. (reg.)* v. Vorhängeschloss.

Vorlegetermin, *-s, -e, m.* termen de prezentare.

Vorlegetreiben, *-s, -, n. (vân.)* goană în linie; goană în faţă.

Vorlegierung, *-en, f. (metal.)* prealiaj.

Vorlegung, *-en, f.* **1.** punere dinainte. **2.** prezentare, înaintare (de acte).

Vorlegungsfrist, *-en, f.* termen de prezentare a actelor.

vorlehnen, *lehnte vor, vorgelehnt, vb. (h) refl.* a se rezema aplecându-se înainte.

vorleiern, *leierte vor, vorgeleiert, vb. (h) tr.* **1.** a cânta cuiva din flaşnetă. **2.** *(fig.)* a spune monoton, pe dinafară. **3.** *(fig.)* a repeta (acelaşi lucru).

Vorleik, *-(e)s, -e, n. (mar.)* v. Vorliek.

Vorleistung, *-en, f.* **1.** prestaţie, executare anticipată. **2.** *(com.)* livrare anticipată. **3.** *(ec.)* bunuri aprovizionate, inputuri.

Vorlese, *-n, f.* **1.** început de cules al viilor. **2.** ales anterior; *(fig.)* **jm. die** ~ **lassen** a lăsa pe cineva să aleagă înainte ce e mai bun.

Vorlesegabe *f. sg.* dar de a citi expresiv în public.

Vorlesekunst *f. sg.* artă a lecturii expresive în public.

vorlesen, *las vor, vorgelesen (du, er liest vor), vb. (h) tr.* **1.** a(-i) citi (cuiva). **2.** *(vit.)* **a)** a începe culesul înaintea celorlalţi; **b)** a culege primii struguri copţi.

Vorlesepult, *-(e)s, -e, n.* pupitru.

Vorleser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.)* persoană angajată să citească cuiva.

Vorlesung, *-en, f.* prelegere, curs, conferinţă; **eine** ~ **halten** a ţine o prelegere.

vorlesungsfrei *adj.* fără cursuri; **in der ~en Zeit schreiben die Studenten Referate** în perioada fără cursuri studenţii scriu referate.

Vorlesungsmanuskript, *-(e)s, -e, n.* manuscris al prelegerii.

Vorlsungsreihe, *-n, f.* serie, ciclu de cursuri, conferinţe.

Vorlesungsverzeichnis, *-ses, -se, n.* program al cursurilor şi al persoanelor care ţin prelegeri.

vorletzt *adj.* penultim.

vorleuchten, *leuchtete vor, vorgeleuchtet (du leuchtest vor, er leuchtet vor), vb. (h) intr.* **1.** a lumina înainte; **jm.** ~ a lumina calea cuiva. **2.** *(fig.)* a se distinge, a se evidenţia.

Vorleuchter, *-s, -, m.* purtător de torţă sau faclă (care luminează drumul).

vorlieb nehmen, *nahm vorlieb, vorlieb genommen (du nimmst vorlieb, er nimmt vorlieb), vb. (h) intr. (mit* cu *dat.)* a se mulțumi (cu); **du musst damit** ~ trebuie să te mulțumești doar cu atât.
Vorliebe *f. sg. (für* cu ac.) predilecție, preferință; **mit** ~ de preferință, cu predilecție.
vorliegen, *lag vor, vorgelegen, vb. (s) intr.* **1.** a sta înainte, în față. **2.** a fi, a exista, a se afla; **es liegt kein Grund vor** nu există nici un motiv; **hier liegt ein Irrtum vor** aici e vorba de o eroare, e o eroare la mijloc; **was liegt gegen ihn vor?** ce i se impută? **3.** a fi disponibil, a sta la dispoziție, a se afla la îndemână; **das Buch liegt vor** cartea se află la dispoziție, există, este la îndemână.
vorliegend I. *part. prez.* de la vorliegen. **II.** *adj.* de față; **im ~en Fall(e)** în cazul de față; **der uns ~e Text** textul din fața noastră.
Vorliek, *-(e)s, -en, n. (mar.)* margine de cădere, pupă (la vele).
vorlings *adv.* cu fața.
Vorlippe, *-n, f.* margine a buzei.
Vorlocher, *-s, -, m. (metal.)* perforator pentru prima operație.
vorlügen, *log vor, vorgelogen, vb. (h) tr.* a minți în față.
vorm *prep. formă presc.* de la **vor dem** *(fam.)* ~ **Haus** în fața casei; *(fig.)* **er hat ein Brett** ~ **Kopf** e mărginit, e cam prost, e cam redus la minte.
vorm *adv. presc.* de la **1.** vormals odinioară, altădată, demult. **2.** vormittags înainte de masă, dimineața.
vormachen, *machte vor, vorgemacht, vb. (h) tr.* **1.** a arăta cum se face. **2.** *(fig.)* a înșela, a duce de nas; **man kann ihm nichts** ~ nu poți să-l înșeli, nu se lasă înșelat; **jm. blauen Dunst** ~ (sau **jm. ein X für ein U** ~) a încerca să ducă de nas, a înșela pe cineva.
Vormacht, *-mächte, f.* putere conducătoare.
Vormacht|stellung, *-en, f.* poziție (pre)dominantă, hegemonie.
Vormagen, *-s, - (reg.* și *-mägen), m. (zool.) (la rumegătoare)* ierbar, ciur.
Vormahd, *-en, f.* prima coasă.
vormähen, *mähte vor, vorgemäht, vb. (h) intr.* **1.** a cosi primul, a merge în fruntea cosașilor. **2.** *(jm.)* a cosi în fața cuiva drept model.
vormalen, *malte vor, vorgemalt, vb. (h) tr.* **1.** a picta drept model, a arăta cum trebuie pictat. **2.** *(fig.)* a zugrăvi, a arăta în culori vii; **jm. die Zukunft recht schön** ~ a zugrăvi cuiva viitorul în culori îmbietoare.
vormalig *adj.* fost, de odinioară; **der ~e Leiter** fostul conducător.
vormals *adv.* odinioară, altădată, demult; *(pe firme)* **Beck ~ Grabbe** Beck fost Grabbe.
Vormann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** v. Vordermann. **2.** v. Vorgänger. **3.** muncitor prim (dintr-un șir); *(mine)* miner care pătrunde primul într-un abataj, într-o galerie etc. **4.** șef de atelier, contra-maistru. **5.** *(sport. canotaj)* stroke. **6.** *(austr., jur.)* proprietar precedent. **7.** *(fam.)* reprezentant de seamă al unui grup; cel ce se află într-o poziție de conducere.
vormännlich *adj. (bot.)* protandră, cu staminele ajunse la maturitate înaintea stilului.
Vormars, *-, -e, m. (mar.)* platformă de mizenă, gabie mică.
Vormarsbrasse, *-n, f. (mar.)* brațe ale gabierului mic.
Vormarsch, *-(e)s, -märsche, m. (mil.)* înaintare victorioasă; *(fig.)* aflarea într-o poziție de frunte; **auf dem** ~ **sein** sau **im** ~ **sein** a se afla într-o poziție de frunte.
vormarschieren, *marschierte vor, vormarschiert, vb. (s) intr. (mil.)* a înainta victorios.
Vormarsch|straße, *-n, f. (mil.)* drum (itinerar) de înaintare în teritoriul străin.
Vormarsfall, *-(e)s, -en, n. (mar.)* fungă a gabierului.
Vormars|segel, *-s, -, n. (mar.)* velă la catargul din față, gabier mic.
Vormars|stenge, *-n, f. (mar.)* arbore gabier mic.
vormarxistisch *adj.* premarxist.
Vormärz, *-es, m. sg. (ist.)* perioadă istorică în Germania de la 1815 până la revoluția din martie 1848.
vormärzlich *adj. (ist.)* premergător revoluției din martie 1848 (din Germania).
Vormast, *-(e)s, -e, m. (mar.)* catarg trinchet; arbore coloană trinchet, catarg din proră.
Vormauer, *-n, f.* **1.** prim zid de apărare. **2.** *(hidr.)* batardou.
vormauern, *mauerte vor, vorgemauert, vb. (h) tr.* **1.** a arăta cum trebuie zidit. **2.** a construi un zid în față; a astupa, a închide cu un zid.
Vormeinung, *-en, f.* **1.** prejudecată, idee preconcepută. **2.** *(înv.)* opinie anterioară.
Vormeister *-s, -, m.* **1.** *(ist., mil.) (în armata austro-ungară)* fruntaș (la artilerie). **2.** v. Altmeister.
Vormeldung, *-en, f. (autom.)* presemnalizare.
Vormensch, *-en, -en, m.* pitecantrop, om-maimuță.
Vormerk, *-(e)s, -e, m.* v. Vermerk.
Vormerkbuch, *-(e)s, -bücher, n.* agendă, carnet pentru însemnări.
vormerken, *merkte vor, vorgemerkt, vb. (h)* **I.** *tr.* a nota, a însemna. **II.** *refl.* **1.** *(für* cu *ac.)* a se înscrie. **2.** a rezerva; **sich** *(dat.)* **ein Zimmer** ~ **lassen** a-și rezerva o cameră.
Vormerk|kalender, *-s, -, m.* agendă, calendar pentru însemnări.
Vormerkung, *-en, f.* însemnare, notă; notare; **in** ~ **nehmen** a însemna, a lua notă, a nota.
Vormieter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* chiriaș(ă) precedent(ă).
Vormilch *f. sg. (fiziol.)* colostru.
vormilitärisch *adj.* premilitar; ~ **e Ausbildung** instrucție premilitară.
Vormittag, *-s, -e, m.* înainte de amiază, dimineață; **des** ~ **s** înainte de masă; **eines ~s** într-o dimineață, într-o zi înainte de prânz; **im Laufe des ~s** în timpul, pe parcursul dimineții; **heute** ~ azi dimineață, înainte de masă; **am nächsten** ~ în dimineața următoare.
vormittägig *adj.* de dinainte de amiază, de dimineață.
vormittäglich I. *adj.* v. vormittägig. **II.** *adv.* în fiecare dimineață, în fiecare zi înainte de amiază.
vormittags *adv.* înainte de amiază, dimineața; **um 10 Uhr** ~ la ora 10 înainte de amiază, înainte de prânz, antemeridian.
Vormittagsbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită făcută înainte de amiază, de dimineață.
Vormittagsdienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu de dimineață.
Vormittags|schicht, *-en, f.* schimb, tură de dimineață.
Vormittags|schule, *-n, f.* școală de dimineață, înainte de masă.
Vormittags|stunde, *-n, f.* **1.** oră înainte de amiază, de dimineață; **in den ~n** în orele de dimineață, înainte de masă. **2.** *(la școală)* oră, lecție ținută înainte de masă.
Vormittags|unter|richt, *-(e)s, -e, m.* învățământ înainte de amiază, curs ținut dimineața.
Vormittagsvor|stellung, *-en, f.* matineu.
Vormittagswache, *-n, f. (mar.)* cart între 8 și 12.
Vormittagszeit *f. sg.* timp înainte de amiază, ore de dimineață.
Vormitternacht *f. sg.* timp înainte de miezul nopții.
vormitternächtig *adj.* de dinainte de miezul nopții.
vormitternächtlich *adj.* **1.** v. vormitternächtig. **2.** în fiecare noapte înainte de miezul nopții.
Vormodell, *-s, -e, n.* model precedent.
Vormonat, *-(e)s, -e, m.* lună precedentă.
vormonopolistisch *adj.* premonopolist; **der ~e Kapitalismus** capitalismul premonopolist.
vormontieren, *montierte vor, vormontiert, vb. (h) tr.* a monta prealabil.
Vormund, *-(e)s, -e* (și *-münder), m.*, **~in**, *-nen, f.* tutore; curator; epitrop; **jn. zum** ~ **bestellen** a numi pe cineva ca tutore; **jm. einen** ~ **setzen** a pune pe cineva sub tutelă, sub curatelă; *(fig., fam.)* **ich bin doch nicht sein** ~! nu sunt păzitorul sau tutorele lui!
Vormundsbe|stellung, *-en, f. (jur.)* instituire de tutelă, punere sub tutelă, sub curatelă.
Vormundschaft, *-en, f. (jur.)* tutelă; epitropie; curatelă; **unter** ~ **stehen** a se afla sub tutelă; **unter** ~ **setzen** sau **stellen** a pune sub tutelă, sub curatelă, sub interdicție.
vormundschaftlich *adj. (jur.)* tutelar, de tutelă; ~ **e Pflichten** obligațiuni tutelare.
Vormundschafts|amt, *-(e)s, -ämter, n. (jur.)* consiliu tutelar; cameră de tutele.
Vormundschafts|angelegenheit, *-en, f.* chestiune de tutelă, cauză tutelară.
Vormundschaftsbe|hörde, *-n, f.* v. Vormundschaftsamt.
Vormundschaftsgelder *n. pl.* fonduri tutelare.
Vormundschaftsgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* instanță pentru chestiuni tutelare, secție tutelară.
Vormundschaftskammer, *-n, f. (jur.)* cameră tutelară.
Vormundschaftsknabe, *-n, -n, m.* pupil, băiat luat sub tutelă.
Vormundschaftsmädchen, *-s, -, n.* pupilă, fată luată sub tutelă.
Vormundschafts|ordnung, *-en, f.* lege asupra tutelei, a curatelei.
Vormundschaftsver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport tutelar, de curatelă.
Vormundschaftswesen, *-s, n. sg.* tutelă; epitropie, curatelă.
vormüssen, *musste vor, vorgemusst* și *vormüssen (ich muss vor, du musst vor, er muss vor), vb. (h) intr.* a trebui, a fi constrâns să înainteze, să meargă înainte, să iasă înainte.
Vormutter, *-mütter, f.* străbună, strămoașă; bunică.
vorn[1] *adv.* înainte, dinainte, în frunte, în cap, în față; **von** ~ **a)** din față; **b)** de la început; **(wieder) von** ~ **anfangen** a o lua (iar) de la început, a reîncepe; **nach** ~ către, spre față, în față, înainte; **im Buche** la începutul cărții; ~ **stehen** a sta în față, în frunte; **(nach)** ~ **wohnen** a locui în față, spre stradă; **nach** ~ **hinausliegen** a da spre stradă; ~ **und hinten sein** a fi peste tot; *(la jocuri de cărți)* ~ **sitzen** a avea întâietate, a fi protos; **von** ~ **bis hinten** de la un capăt la celălalt, foarte temeinic.
vorn[2] *prep., formă presc.* de la vor den *(fam.)* înaintea, în fața.
vornächtig *adj.* din noaptea trecută, din noaptea precedentă.
vornageln, *nagelte vor, vorgenagelt (ich nag(e)le vor), vb. (h) tr.* a bate în cuie în partea din față.
vornähen, *nähte vor, vorgenäht, vb. (h) tr.* **1.** a coase (ceva) în față. **2.** a arăta cum trebuie cusut.
Vornahme, *-n, f.* **1.** executare, îndeplinire, întreprindere; **die** ~ **einer Verbesserung** executarea unei îmbunătățiri. **2.** propunere, plan, intenție.
Vorname, *-ns, -n*, **Vornamen**, *-s, -, m.* prenume, nume de botez.
vorn|an *adv.* în față, înainte, în frunte, în cap, în rândul întâi; ~ **schreiten** a păși în frunte; ~ **im Buche** la începutul cărții.
vorne *adv.* v. vorn[1].
vorne|an *adv.* v. vornan.
vornedran *adv. (fam.)* v. vornan.
vorne|herein *adv.* v. vornherein.
vorn(e)hin *adv.* **nach** ~ înainte, în frunte, către față, (spre) în față.
vornehm *adj.* **1.** distins, nobil, ales; **eine ~e Dame** o doamnă nobilă, distinsă; **eine ~e Gesellschaft** o societate distinsă, aleasă; **sich zu** ~ **dünken** a se considera prea nobil, prea sus; ~ **tun** a-și da aere, a face pe grozavul; **eine ~e Gesinnung** un caracter nobil; un fel ales de a gândi; opinii, păreri alese; *(înv.)* ~ **und gering** bogați și săraci, toată lumea. **2.** *(numai la sup.)* prim, capital, suprem, principal; **die ~ste Aufgabe** datoria, sarcina supremă.
Vornehme, *-n, -n (ein Vornehmer)*, **I.** *m.* și *f.* persoană distinsă. **II.** *n. (etwas Vornehmes)* **1.** ceea ce este distins, nobil. **2.** noblețe, caracter distins.
vornehmen, *nahm vor, vorgenommen (du nimmst vor, er nimmt vor), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lua, a mișca, a prinde în față; **ein Mundtuch** ~ a-și pune un șervet dinainte; **das linke Bein** ~ a mișca piciorul stâng în față. **2.** a face, a întreprinde, a se ocupa, a începe, a se apuca de (ceva); **Veränderungen** ~ a face, a întreprinde schimbări; **eine Aufgabe noch einmal** ~ a relua o temă; **Ihre Sache wird morgen vorgenommen** chestiunea dv. va fi discutată, examinată, luată în discuție mâine. **3.** *(sport)* a depăși. **4.** a opera; **an|bei jm. eine Operation** ~ a opera pe cineva. **II.** *refl.* **1.** (cu *dat.*) a-și propune, a-și pune în gând; **sich etwas anderes** ~ a-și propune altceva, a-și face alt plan. **2.** (cu *dat.*) a dojeni, a mustra, a muștrului, a lua la rost; **ich werde ihn mir einmal tüchtig** ~ am să mi-l scutur odată zdravăn.
Vornehmen, *-s, n. sg.* intenție, plan, proiect.
Vornehmheit *f. sg.* distincție, noblețe, caracter ales.
vornehmlich I. *adv.* mai ales, mai cu seamă, în special; **alle Schüler**, ~ **die jüngeren** toți elevii, în special cei mai mici. **II.** *adj.* v. vornehm **(2).**
Vornehmtuer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană afectată, îngâmfată, înfumurată, cu aere de distincție.
Vornehmtuerei, *-en, f.*, **Vornehmtun**, *-s, n. sg.* afectare, înfumurare, aere de distincție; îngâmfare.
vorneigen, *neigte vor, vorgeneigt, vb. (h) tr.* și *refl.* (cu *ac.*) a (se) înclina, a (se) apleca înainte.
Vorneigung, *-en, f.* înclinare, aplecare înainte.
vorne|über *adv.* înainte, cu capul înainte.
vorneweg și **vorneweg** *adv.* **1.** în față, înainte, pe negândite; **er lief** ~ el alerga în frunte, în față; **sie ist stark mit dem Munde** ~ e gata să sară cu gura. **2.** cu precădere, în special, mai ales; **wir gießen alle Pflanzen**, ~ **die Tulpen** stropim toate plantele, mai ales lalele.
vornherein și **vornherein** *adv. (numai în expr.)* **von** (sau **im**) ~ din capul locului.

vornhin și **vornhin** *adv.* în frunte, la început.
vornhinein și **vornhinein** *adv.* (*numai în expr.*) **im** ~ dinainte, anticipat.
vorn|über *adv.* v. vorneüber.
vorn|überbeugen, *beugte vornüber, vornübergebeugt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) apleca în față, înainte.
vorn|überfallen, *fiel vornüber, vornübergefallen (du fällst vornüber, er fällt vornüber)*, **vorn|überkippen**, *kippte vornüber, vornübergekippt, vb. (s) intr.* a cădea, a se răsturna, a se prăbuși cu fața înainte.
vorn|überneigen, *neigte vornüber, vornübergeneigt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) înclina în față.
vorn|übersinken, *sank vornüber, vornübergesunken*, **vorn|über|stürzen**, *stürzte vornüber, vornübergestürzt (du, er stürzt vornüber), vb. (s) intr.* v. vornüberfallen.
vornweg și **vornweg** *adv.* v. vorneweg.
Vor|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor de preîncălzire (la fabricarea sticlei).
Vor|öffner, *-s, -, m. (text.)* destrămător preliminar.
vor|orakeln, *orakelte vor, vororakelt (ich orak(e)le vor), vb. (h) tr. (fam.)* a spune ca un oracol.
vor|ordnen, *ordnete vor, vorgeordnet (du ordnest vor, er ordnet vor), vb. (h) tr.* a așeza într-o ordine provizorie (acte, corespondență etc.).
Vor|ordner, *-s, -, m.* organizator.
vor|orgeln, *orgelte vor, vorgeorgelt (ich org(e)le vor), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a cânta cuiva la orgă. **2.** a imita ciripitul păsărilor; **einem Vogel eine Melodie** ~ a cânta unei păsări (imitându-i ciripitul).
Vor|ort, *-(e)s, -e, m.* **1.** suburbie, zonă suburbană. **2.** v. Vorstadt. **3.** (*înv., elv.*) capitală. **4.** sediu al conducătorilor unei asociații comerciale. **5.** *(mine)* front.
Vor|ortbahn, *-en, f.* linie ferată locală pentru suburbii, cale suburbană.
Vor|ortler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din suburbie.
Vor-Ort-Service, *m. sg. (com.)* serviciu pentru clienți, service care livrează și repară marfa livrată la domiciliul clientului.
Vor-Ort-Termin, *-s, m. sg.* întâlnire la locul faptei.
Vor|ortverkehr, *-(e)s, m. sg.* comunicație, circulație suburbană, locală.
Vor|ortzug, *-(e)s, -züge, m.* tren local în suburbii, tren în trafic local.
Vorparlament, *-s, n. sg. (ist.)* parlament provizoriu.
vorpatentiert *adj. (mil.)* înaintat, avansat în mod excepțional.
Vorpatrouille [-trʊljə], *-n, f. (mil.)* patrulă de recunoaștere.
vorpfeifen, *pfiff vor, vorgepfiffen, vb. (h) tr.* a fluiera în fața cuiva; **jm. etwas** ~ a-i fluiera cuiva o melodie.
Vorpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* pilot spargheț; avanbec.
Vorpfropfen, *-s, -, m. (petr.)* dop inferior, în talpă.
vorplanen, *plante vor, vorgeplant, vb. (h) tr.* a plănui, a planifica dinainte, anticipat.
Vorplanung, *-en, f.* plănuire, planificare dinainte, anticipată.
vorplappern, *plapperte vor, vorgeplappert, vb (h) tr. (despre copii)* a gânguri, a vorbi într-o limbă stâlcită.
Vorplatz, *-es, -plätze, m.* **1.** teren din fața unei clădiri; terasă, esplanadă, grădină din față. **2.** *(reg.)* vestibul.
vorplaudern, *plauderte vor, vorgeplaudert, vb. (h) tr.* a povesti, a trăncăni.
Vorposten, *-s, -, m. (mil.,* și *fig.)* post avansat, avanpost; ~ **ansetzen (aufstellen, ausstellen)** a pune, a instala avanposturi; a posta pichete; ~ **einziehen** a retrage posturile avansate; **auf** ~ în post avansat.
Vorpostengefecht, *-(e)s, -e, n. (mil.)* ciocnire, încăierare de avanposturi.
Vorpostenkette, *-n, f. (mil.)* lanț de avanposturi.
Vorpostenlinie [-li:niə], *-n, f. (mil.)* linie de avanposturi.
vorprahlen, *prahlte vor, vorgeprahlt, vb. (h) tr.* a se lăuda, a se făli (cu ceva).
vorpredigen, *predigte vor, vorgepredict, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a ține (cuiva) o predică, a dojeni, a face morală (cuiva).
vorpreisen, *pries vor, vorgepriesen (du, er preist vor), vb. (h) tr.* a lăuda, a preamări în fața cuiva.
vorpreschen, *preschte vor, vorgeprescht, vb. (s) intr.* v. vorsprengen.
Vorprobe, *-n, f.* **1.** primă probă sau încercare. **2.** *(teatru, muz.)* repetiție preliminară.
vorprogrammieren, *progtammierte vor, vorprogrammiert, vb. (h) tr. (inform.)* a programa dinainte; **den Computer** ~ a programa dinainte calculatorul.
Vorprojekt, *-(e)s, -e, n.* anteproiect.
vorprüfen, *prüfte vor, vorgeprüft, vb. (h) tr.* a examina în prealabil.
Vorprüfung, *-en, f.* **1.** examinare prealabilă, preliminară. **2.** examen preliminar.
vorquellen[1], *quoll vor, vorgequollen (du quillst vor, er quillt vor), vb. (s) intr.* v. hervorquellen.
vorquellen[2], *quellte vor, vorgequellt, vb. (h) tr.* v. quellen **(II).**
vor|ragen, *ragte vor, vorgeragt, vb. (s) intr.* **1.** a ieși în relief, a sta în afară, a se ridica. **2.** *(fig.)* a se distinge, a ieși în evidență.
Vor|rang, *-(e)s, m. sg.* **1.** întâietate, prioritate, preponderență; **jm. den** ~ **einräumen (geben)** a da cuiva întâietate, prioritate; a lăsa pe cineva să treacă înainte; **jm. den** ~ **streitig machen** a contesta cuiva întâietatea, prioritatea. **2.** *(austr.; circulație)* prioritate.
vor|rangieren [-ʒi:-], *rangierte vor, vorrangiert, vb. (h) tr.* **1.** a acorda un rang mai mare. **2.** *(ferov.)* a manevra aducând în față.
vor|rangig I. *adj.* prioritar, având prioritate. **II.** *adv.* cu prioritate.
Vor|rang|stellung, *-en, f.* loc, poziție de frunte; **eine** ~ **einnehmen** a ocupa un loc de frunte.
Vor|rang|straße, *-n, f. (austr.)* v. Vorfahrtstraße.
Vor|rat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** provizie, rezervă; **Vorräte anschaffen** a-și face rezerve, provizii; ~ **an Lebensmitteln** rezerve de alimente, provizii; **auf** ~ **arbeiten** a munci în avans; **auf** ~ **kaufen** a cumpăra pentru a-și face rezerve; **etwas in** ~ **haben**, a avea ceva disponibil, a avea rezerve din ceva; **auf** ~ **legen** a depozita, a face rezerve. **2.** *(com.)* stoc; ~ **an Waren** stoc de mărfuri; **solange der** ~ **hält** până la epuizarea stocului; **im** ~ în stoc, în rezervă; **laufender** ~ stoc curent.
vor|rätig *adj.* **1.** în rezervă. **2.** *(com.)* disponibil, existent în depozit, în stoc; ~ **e Waren** mărfuri existente în depozit, în stoc; **etwas** ~ **haben** a avea ceva disponibil, a fi prevăzut cu ceva; **davon ist nichts mehr** ~ nu mai există nimic disponibil din aceasta.
Vor|rats|ab|bau, *-(e)s, -e, m. (ec.)* diminuare, reducere a stocului.
Vor|rats|achse, *-n, f. (tehn.)* ax de rezervă, ax de schimb.
Vor|ratsbe|hälter, *-s, -, m.* rezervor.
Vor|ratsberechnung, *-en, f.* calcul al rezervelor.
Vor|ratsbunker, *-s, -, m. (mar.)* buncăr.
Vor|rats|erneuerung, *-en, f. (ec.)* refacere a stocului.
Vor|ratshaltung, *-en, f. (ec.)* stocare.
Vor|ratshaus, *-es, -häuser, n.* depozit, magazie, hambar, antrepozit.
Vor|ratshöhe, *-n, f. (ec.)* nivel al stocului.
Vor|ratskammer, *-n, f.* cămară (de alimente).
Vor|ratskasten, *-s, -*(și *-kästen), m.* **1.** *(tipogr.)* casă (cu litere) de rezervă. **2.** v. Vorratsschrank.
Vor|ratskeller, *-s, -, m.* pivniță, beci de alimente.
Vor|ratslager, *-s, -, n. (ec.)* antrepozit, magazin de aprovizionare.
Vor|ratsluftbe|hälter, *-s, -, m. (auto., ferov.)* rezervor auxiliar de aer.
Vor|rats|pferd, *-(e)s, -e, n.* cal de rezervă sau de schimb.
Vor|ratsraum, *-(e)s, -räume, m.* spațiu, magazie de depozitare; cămară; siloz-tampon.
Vor|ratsrevolver [-vɔlv-], *-s, -, m. (text.)* tambur cu canete la războiul automat de țesut.
Vor|ratsroder, *-s, -, m. (agr.)* mașină de recoltat rădăcinoase.
Vor|rats|schädlinge *pl.* dăunători care atacă materiale de proveniență organică depozitate (molii, gărgărițe etc.).
Vor|rats|schrank, *-(e)s, -schränke, m.* bufet, dulap de alimente.
Vor|rats|silo, *-s, -s, n.* siloz de depozitare, buncăr.
Vor|rats|tank, *-(e)s, -e* (și *-s), m.* cisternă, tanc rezervor.
Vor|ratsverzeichnis, *-ses, -se, n.* inventar al proviziilor.
Vor|ratswagen, *-s, -,* m. **1.** *(ferov.)* tender, vagon pentru materiale de exploatare. **2.** *(mil.)* furgon cu muniții; vehicul de aprovizionare (cu provizii).
Vor|ratswirtschaft, *-en, f. (ec.)* gestiune a stocului.
Vor|raum, *-(e)s, -räume, m.* anticameră, vestibul, antreu.
vor|rechnen, *rechnete vor, vorgerechnet (du rechnest vor, er rechnet vor), vb. (h) tr.* **1.** a face socoteala în fața cuiva. **2.** a arăta cuiva cum trebuie socotit, a calcula în fața cuiva. **3.** *(fig.)* a reproșa, a ține cuiva socoteala; **jm. seine Untaten** ~ a-i reproșa cuiva păcatele.
Vor|recht, *-(e)s, -e, n.* privilegiu, prerogativă, apanaj; **~e genießen** a se bucura, a beneficia de privilegii; **jm. seine ~e entziehen** a-i retrage cuiva privilegiile; **jn. seiner ~e berauben** a lipsi pe cineva de privilegii; **~e aufheben** a abroga privilegii.
Vor|rechts|aktie [-tsiə], *-n, f. (ec.)* acțiune privilegiată, de prioritate.
vor|recken, *reckte vor, vorgereckt, vb. (h) tr.* a întinde înainte; **den Hals** ~ a-și lungi gâtul, a-și întinde gâtul înainte.
Vor|rede, *-n, f.* **1.** prolog, preambul, introducere, precuvântare. **2.** observație preliminară. **3.** *(la cărți)* prefață, cuvânt înainte, introducere; **eine** ~ **zu einem Buche schreiben** a prefața o carte.
vor|reden, *redete vor, vorgeredet (du redest vor, er redet vor), vb. (h) tr.* a căuta să convingă pe cineva de ceva, a-i împuia urechile cu ceva; **das wollte er mir** ~ a vrut să mă facă să cred acest lucru; **er lässt sich** *(dat.)* **nichts** ~ nu se lasă ușor convins, înșelat.
Vor|redner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** preopinent(ă), antevorbitor(-oare), orator anterior, precedent. **2.** *(teatru)* actor care recită prologul. **3.** autor de prefață, de cuvânt introductiv. **4.** *(rar)* mijlocitor, persoană care intervine.
Vor|regelung, *-en, f. (tehn.)* reglare preliminară brută.
Vor|reib|ahle, *-n, f. (tehn.)* alezor de degroșare.
vor|reiben, *rieb vor, vorgerieben, vb. (h) tr. (tehn.)* a zdrobi, a fărâmița, a pisa în prealabil.
Vor|reiben, *-s, n. sg. (tehn.)* alezare de degroșare.
Vor|reiber, *-s, -, m.* foraibăr.
vor|reif *adj.* precoce, prematur.
vor|reißen, *riss vor, vorgerissen (du, er reißt vor), vb. (h) tr.* **1.** a trage cu putere înainte. **2.** a trasa, a trage primele linii, a schița. **3.** *(text.)* a destrăma.
Vor|reißer, *-s, -, m.* **1.** desenator de modele. **2.** ac de trasat. **3.** *(text.)* cilindru rupător.
vor|reiten, *ritt vor, vorgeritten (du reitest vor, er reitet vor), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a înainta călare, a întrece pe cineva călare. **2.** a călări în frunte. **II.** *tr. (h)* **1.** a prezenta un cal (călărindu-l). **2.** a arăta cuiva cum să călărească, a călări în fața cuiva drept exemplu. **3.** *(biliard)* a pune mingea în poziție favorabilă pentru a nimeri lovitura.
Vor|reiter, *-s, -, m.* **1.** călăreț înaintaș. **2.** ștafetă, sol călare. **3.** persoană care face prima ceva. **4.** *(tipogr.)* cilindru, valț netezitor (la prese de tipar).
vor|rennen, *rannte vor, vorgerannt, vb. (s) intr.* **1.** a alerga înainte. **2.** a întrece în fugă.
vor|revolutionär *adj.* prerevoluționar.
vor|richten, *richtete vor, vorgerichtet (du richtest vor, er richtet vor), vb. (h) tr.* a pregăti; a aranja.
Vor|richtung, *-en, f.* **1.** dispozitiv, aparat, mecanism; **selbsttätige** ~ (dispozitiv) automat; **eine sinnreiche** ~ un mecanism ingenios. **2.** pregătire; **~en zu einer Reise** preparative, pregătiri pentru o călătorie; **~en treffen** a face pregătiri. **3.** *(mine)* lucrări de pregătire (a zăcământului).
Vor|riss, *-es, -e, m.* schiță, ciornă.
vor|rollen, *rollte vor, vorgerollt, vb.* **I.** *(h) tr.* a rostogoli, a tăvăli, a roti în față. **II.** *(s) intr.* a se rostogoli, a se roti înainte, în față.
Vor|rösten, *-s, n. sg. (metal.)* prăjire pregătitoare, preliminară.
vor|rücken, *rückte vor, vorgerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a împinge înainte, a apropia. **2.** *(tipogr.)* a scoate în afară (un rând cules). **II.** *intr. (s)* **1.** *(mil.)* a înainta, a merge înainte. **2.** *(fig.)* a înainta (în vârstă, în grad, în studiu etc.); a progresa, a avansa; **der Tag rückt vor** ziua se apropie de sfârșit; **die Zeit rückt vor** se face tot mai târziu; timpul trece.
Vor|rückung, *-en, f.* **1.** împingere înainte. **2.** înaintare, avansare.
Vor|rückungslinie [-niə], *-n, f. (mil.)* linie de înaintare.
Vor|rückungsraum, *-(e)s, -räume, m. (mil.)* zonă de înaintare.
Vor|ruderer, *-s, -, m. (canotaj)* stroke.
vor|rufen, *rief vor, vorgerufen, vb. (h) tr.* **1.** a chema în față, în afară. **2.** a provoca, a stârni, a cauza.
Vor|ruhe|stand, *-(e)s, m. sg.* pensionare la cerere, înainte de termen.

Vor|ruhe|ständler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* pensionar(ă) ce a ieşit la pensie la cerere, înainte de termen.
Vor|ruhe|standsregelung, *-en, f.* reglementare a dreptului la pensie la cerere, înainte de termen.
Vor|runde, *-n, f. (sport)* **1.** rundă de selecţionare, rundă eliminatorie, joc preliminar. **2.** rundă anterioară.
Vor|runden|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* joc în runda de selecţionare.
vor|rüsten, *rüstete vor, vorgerüstet (du rüstest vor, er rüstet vor), vb. (h) tr.* v. vorrichten.
vor|rutschen, *rutschte vor, vorgerutscht, vb. (s) intr. (fam.)* a aluneca înainte.
vors *prep., formă presc.* de la vor das înaintea, în faţa; **er trat ~ Haus** a ieşit în faţa casei.
Vors. presc. de la Vorsitzende(r) preşedinte.
Vorsaal, *-(e)s, -säle, m.* anticameră, sală de aşteptare, hol.
vorsagen, *sagte vor, vorgesagt, vb. (h) tr.* **1.** a dicta, a spune înaintea cuiva (pentru a fi repetat). **2.** a recita, a spune. **3.** a sufla, a şopti.
Vorsager, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (fam.)* sufler(ă).
Vorsaison [-zɛzõ:], *-s, f.* presezon.
Vorsang, *-(e)s, -sänge, m. (muz.)* preludiu vocal.
Vorsänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (muz.)* solist(ă) vocal(ă) la coruri.
Vorsatz, *-es, -sätze, m.* **1.** intenţie, hotărâre, plan, proiect; **einen ~ fassen** a lua o hotărâre, a concepe un plan. **2.** premeditare; **mit ~** în mod intenţionat, premeditat, într-adins. **3.** *(tipogr.)* v. Vorsatzblatt. **4.** *(gram.)* propoziţie antecedentă. **5.** *(mine)* **a)** treaptă; **b)** neregularităţi, accidente de teren în galerie.
Vorsatzbeton [şi -tõ:], *-s, -s, m.(constr.)* beton de protecţie, de căptuşire.
Vorsatzblatt, *-(e)s, -blätter, n. (tipogr.)* pagină de gardă, foaie de protecţie, forzaţ.
vorsätzlich I. *adj.* premeditat, precugetat, intenţionat, cu intenţie; **~er Mord** omucidere premeditată. **II.** *adv.* dinadins, într-adins, cu premeditare; **jn. ~ töten** a ucide pe cineva cu premeditare.
Vorsätzlichkeit *f. sg.* intenţie, premeditare.
Vorsatzlinse, *-n, f. (fot.)* obiectiv detaşabil, lentilă suplimentară.
Vorsatzmauer, *-n, f. (constr.)* zid de căptuşire.
Vorsatzmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliţă de siguranţă.
Vorsatzpapier, *-s, n. sg. (tipogr.)* v. Vorsatzblatt.
Vorsaum, *-(e)s, -säume, m.* bordură, margine exterioară; cusătură, tiv pe margine.
Vorschäler, *-s, -, m. (agr.)* v. Vorschar.
vorschalten, *schaltete vor, vorgeschaltet (du schaltest vor, er schaltet vor), vb. (h) tr. (electr.)* a intercala înainte de (ceva).
Vorschalt|turbine, *-n, f. (tehn.)* turbină auxiliară.
Vorschaltwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* rezistenţă auxiliară.
Vorschanze, *-n, f. (mil.)* redută avansată.
vorschanzen, *schanzte vor, vorgeschanzt (du, er schanzt vor), vb. (h)* **I.** *tr. (fam.)* a da, a avansa; **jm. Geld ~** a avansa, a împrumuta cuiva bani. **II.** *intr. (gen.)* a preîntâmpina.
Vorschar, *-en, f. (agr.)* antebrăzdar, brăzdar pentru antetrupiţă.
Vorschärfung, *-en, f. (tehn.)* ascuţire prealabilă.
Vorschau *f. sg.* **1.** *(cinem., tel., radio.)* avanpremieră. **2.** *(rar)* previziune.
vorschauen, *schaute vor, vorgeschaut, vb. (h)* **I.** *tr.* a prevedea. **II.** *intr.* a privi înainte.
Vorschein, *-(e)s, m. sg.* arătare, apariţie, iveală; **zum ~ bringen** a scoate la iveală, a dezvălui; **zum ~ kommen** a ieşi la iveală, a apărea; **er kam nicht mehr zum ~** nu a mai apărut.
vorscheinen, *schien vor, vorgeschienen, vb. (h) intr.* **1.** a străluci, a se distinge prin strălucire. **2.** *(fig.)* a se evidenţia. **3.** a se vedea (din dosul unui lucru), a ieşi la lumină, a ieşi la iveală.
Vorschicht,*-en, f.* **1.** *(geol.)* strat superficial. **2.** *(metal.)* minereuri sărace care intră primele la topit.
vorschicken, *schickte vor, vorgeschickt, vb. (h) tr.* v. vorausschicken.
vorschieben, *schob vor, vorgeschoben, vb. (h) tr.* **1.** a împinge înainte; (şi *fig.*) **den Riegel ~** a pune zăvorul. **2.** *(fig.)* a pretexta, a invoca (ca pretext). **3.** *(fig.) (jn.)* a învinui, a împovăra cu o vină (pe cineva).
Vorschieber, *-s, -, m.* zăvor glisant.
Vorschiebung, *-en, f.* împingere înainte.
vorschielen, *schielte vor, vorgeschielt, vb. (h) intr.* a se uita pe furiş, pe sub sprâncene.
vorschießen, *schoss vor, vorgeschossen (du, er schießt vor), vb.* **I.** *tr. (h)* a da ca avans; a avansa, a împrumuta; **jm. Geld ~** a avansa cuiva bani; **vorgeschossenes Kapital** capital avansat. **II.** *intr.* **1.** *(h)* a arăta cum trebuie tras cu arma. **2.** *(s)* a ţâşni, a năvăli înainte. **3.** *(s) (constr.)* a ieşi în afară, a fi proeminent, a se reliefa.
Vorschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* proră.
Vorschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** propunere; **ein ~ zur Güte** o propunere în vederea realizării unei înţelegeri; **auf ~ (von ihm)** la propunerea (lui); **einen ~ machen** a face o propunere; **einen ~ annehmen** sau **auf einen ~ eingehen** a accepta o propunere; **etwas in ~ bringen** a propune ceva. **2.** *(muz.)* notă diatonică, apogiatură. **3.** *(com.)* ofertă, propunere, recomandare, sugestie. **4.** *(sport)* primă lovitură, lovitură anterioară. **5.** *(tipogr.)* spaţiu alb (la început de capitol, în capul paginii). **6.** *(constr.)* prima tencuială, grund. **7.** *(fon.)* prima vocală slabă a unui diftong suitor. **8.** *(metr.)* anacruză. **9.** *(mine)* pană, ic de fier la proptele. **10.** *(la pendule)* sunet premergător bătăilor pendulei. **11.** *(mil., înv.)* câlţi, umplutură la arme de foc.
vorschlagbar *adj.* care poate fi propus, oferit.
Vorschlagblei, *-(e)s, -e, n. (metal.)* adaos fondant de plumb.
vorschlagen, *schlug vor, vorgeschlagen (du schlägst vor, er schlägt vor), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a propune; **jn. zur Beförderung ~** a propune pe cineva pentru avansare. **2.** a pune, a fixa în faţă; **ein Brett vor eine Öffnung ~** a închide o gaură cu o scândură. **3.** a împinge cu lovituri înainte, a lansa printr-o lovitură. **4.** *(com.)* a oferta, a oferi, a propune. **5.** *(muz.)* **a)** a cânta o notă diatonică sau o apogiatură; **b)** *(în expr.)* **den Takt ~** a arăta care este ritmul, tactul. **6.** *(reg.)* a face strigări de căsătorie. **II.** *intr. (s)* **1.** a ieşi afară, a zvâcni, a izbucni; **die Flammen schlugen vor** flăcările au izbucnit. **2.** *(despre acul indicator al unui cântar)* a se mişca înainte.
Vorschläger, *-s, -, m. (text.)* destrămător.
vorschlagfähig *adj.* v. vorschlagbar.
Vorschlaghammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* baros.
vorschläglich *adj.* care poate fi propus; **mit etwas ~ werden** a propune ceva.
Vorschlag(s)note, *-n, f.* v. Vorschlag **(2)**.
Vorschlagsrecht, *-(e)s, n. sg.* **1.** drept de iniţiativă. **2.** drept de a propune un candidat.
Vorschlags|silbe, *-n, f. (metr.)* v. Vorschlag **(8)**.
vorschleichen, *schlich vor, vorgeschlichen, vb. (s) intr.* a se târî, a se furişa, a se strecura înainte.
Vorschleichen, *-s, n. sg.* înaintare pe furiş, neobservată.
vorschleifen, *schliff vor, vorgeschliffen, vb. (h) tr. (tehn.)* a şlefui brut.
Vorschleifen, *-s, n. sg. (tehn.)* şlefuire brută, prealabilă.
vorschleppen, *schleppte vor, vorgeschleppt, vb. (h) tr.* a târî înainte, în faţă.
Vorschleuse, *-n, f. (hidr.)* stăvilar, ecluză prealabilă.
Vorschlussrunde, *-n, f. (sport)* semifinală.
Vorschmack, *- (e)s, m. sg.* v. Vorgeschmack.
vorschmecken, *schmeckte vor, vorgeschmeckt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a gusta înainte. **2.** *(fig.)* a anticipa, a gusta anticipat. **II.** *intr. (despre gust)* a ieşi în evidenţă, a se simţi.
vorschmeicheln, *schmeichelte vor, vorgeschmeichelt (ich schmeich(e)le vor), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a spune (cuiva ceva) cu linguşiri, cu dezmierdări.
vorschmeißen, *schmiss vor, vorgeschmissen (du, er schmeißt vor), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a arunca înainte. **2.** *(fig.)* a arunca în faţă, a reproşa.
Vorschneidebrett, *-(e)s, -er, n.* fund de lemn pentru tăiat sau tocat.
Vorschneidemesser, *-s, -, n.* **1.** cuţit mare de tăiat, de tocat. **2.** *(tipogr.)* cuţit de tranşat.
vorschneiden, *schnitt vor, vorgeschnitten (du schneidest vor, er schneidet vor), vb. (h) tr.* **1.** a tăia în bucăţi, în felii. **2.** a arăta cum trebuie tăiat. **3.** *(agr.)* **a)** a recolta mai înainte; **b)** a secera în frunte. **4.** *(în expr.)* **Gesichter ~** a face (cuiva) mutre, a se strâmba (la cineva).
Vorschneider, *-s, -, m.* **1.** *(agr.)* antebrăzdar, antetrupiţă. **2.** *(ind. lemnului)* ferăstrău-panglică de prismuit. **3.** *(tehn.)* filieră de degroşat.
vorschnell *adj.* **1.** pripit, prea iute. **2.** nesăbuit, negândit, nechibzuit; **eine ~e Antwort geben** a da un răspuns pripit.
vorschnellen, *schnellte vor, vorgeschnellt, vb. (s) intr.* a sări brusc înainte, a se repezi înainte.
Vorschnelligkeit *f. sg.* **1.** grabă mare, pripă. **2.** pripeală, uşurinţă, nesăbuinţă, nechibzuinţă.
Vorschnitter, *-s, -, m.* secerător înainteş.
vorschrauben, *schraubte vor, vorgeschraubt, vb. (h) tr. (tehn.)* **1.** a deplasa în faţă cu ajutorul unui şurub; **das Objektiv ~** a deplasa obiectivul înainte. **2.** a înşuruba în prealabil.
vorschreiben, *schrieb vor, vorgeschrieben, vb. (h) tr.* **1.** a prescrie; **jm. Diät ~** a prescrie cuiva regim alimentar, dietă. **2.** a ordona, a porunci; **ich lasse mir nichts ~** eu nu mă las comandat. **3.** a prevedea, a stabili; **das Gesetz schreibt vor** legea prevede; **in der vorgeschriebenen Ordnung** în ordinea stabilită. **4.** a scrie în faţă, înainte. **5.** a arăta cum trebuie scris, a scrie drept model.
vorschreien, *schrie vor, vorgeschrien, vb. (h)* **I.** *tr. (jm. etwas)* a striga, a ţipa (cuiva ceva) în faţă. **II.** *intr.* a fi strident, ţipător, disonant.
vorschreiten, *schritt vor, vorgeschritten (du schreitest vor, er schreitet vor), vb. (s) intr.* a merge în faţă, a păşi înainte, a înainta.
Vorschrift, *-en, f.* **1.** prescripţie; **ärztliche ~** prescripţie medicală; **eine ~ befolgen** a respecta o prescripţie. **2.** ordin, instrucţiune, statut, regulament; **internationale ~** regulament internaţional; **eine ~ beobachten, erfüllen** sau **sich an** *(ac.)* **eine ~ halten** a respecta o prescripţie, o instrucţiune; **nach ~** conform regulamentului, reglementar; **wider die ~** contrar regulamentului, nereglementar; *(mil.)* **nach ~ gekleidet sein** a fi îmbrăcat reglementar. **3.** *(ec.)* reglementare, ordin, prescripţie, instrucţiune; **rechtliche ~** reglementare legală; **zwingende ~** prescripţie imperativă.
Vorschriftenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* culegere de modele de caligrafie.
vorschriftsgemäß, **vorschriftsmäßig** *adj.* şi *adv.* reglementar, conform prescripţiei, instrucţiunilor, statutului, regulamentului; **~er Anzug** uniformă reglementară; **der Zug wird ~ abgehen** trenul va pleca la ora reglementară, trenul are plecarea conform graficului.
vorschriftswidrig *adj.* contrar ordinului, instrucţiunilor, nereglementar; **~ fahren** a merge (a conduce un vehicul) nereglementar.
Vorschub, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(tehn.)* avans. **2.** *(fig.)* ajutor, sprijin; favorizare; **einer Sache** (sau **jm.**) **~ leisten** sau **tun** a înlesni ceva, a ajuta la ceva (sau cuiva, pe cineva). **3.** *(popice)* primă aruncătură; **er hat den ~** el aruncă primul, el e protos.
Vorschub|block, *-(e)s, -blöcke, m. (tehn.)* cutie de avansuri.
Vorschubdruck, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* componentă axială a forţei de aşchiere.
Vorschub|einrichtung, *-en, f. (tehn.)* mecanism de avans.
Vorschubfeuerung, *-en, f. (tehn.)* focar cu grătar cu împingere directă.
Vorschubgetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* mecanism de înaintare, de avans, de alimentare.
Vorschubhammer, *-s, -hämmer, m. (mine)* ciocan de abataj cu autopropulsie.
Vorschubleistung, *-en, f.* acordare de ajutor, sprijin; favorizare.
Vorschubräderwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* mecanism de avansuri cu roţi boladoare.
Vorschubritzel, *-s, -, n. (tehn.)* pinion de înaintare, de dozare.
Vorschubschleifen, *-s, n. sg. (tehn.)* şlefuire prin înaintare.
Vorschubschlitten, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* sanie de avans. **2.** *(mine)* sanie de perforare.
Vorschubschneckengetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* angrenaj melcat de avans, de împingere.
Vorschub|sperrwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* mecanism de avans cu clichet.
Vorschub|spindel, *-n, f. (tehn.)* tijă de avans.
Vorschubwalze, *-n, f.* cilindru de avans (la gatere).
Vorschubweg, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* lungime a avansului.
Vorschuh, *-(e)s, -e, m.* **1.** faţă de încălţăminte, căpută. **2.** parte din faţă a potcoavei. **3.** *(ferov.)* cap de ţeavă (de locomotivă).
vorschuhen, *schuhte vor, vorgeschuht, vb. (h) tr.* **1.** a pune feţe noi la încălţăminte, a încăputa. **2.** *(metal.)* a monta adaos de mandrinat (la ţevi arse).
Vorschul|alter, *-s, n. sg.* vârstă preşcolară.
Vorschule, *-n, f.* **1.** *(ist.)* şcoală pregătitoare (pentru şcolile superioare). **2.** *(rar)* şcoală elementară. **3.** *(fig.)* introducere, pregătire; ucenicie.
Vorschüler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Vorschulkind.
Vorschul|erziehung *f. sg.* educaţie preşcolară.
vorschulisch *adj.* preşcolar.

Vorschulkind, *-(e)s, -er, n.* copil preşcolar, de grădiniţă.
Vorschulung, *-en, f.* curs pregătitor, curs de pregătire.
Vorschürze, *-n, f.* şorţ.
Vorschuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** *(ec.)* avans, acont, împrumut; ~ **leisten** sau **gewähren** a avansa, a împrumuta; ~ **nehmen** sau **erhalten** a se împrumuta, a lua cu împrumut, a obţine un împrumut; **rückzahlbarer** ~ acont rambursabil; **zinsloser** ~ acont fără dobândă. **2.** primă tragere cu arma; **er hat den** ~ el trage primul.
Vorschuss|anweisung, *-en, f.* **1.** ordonanţare de avans. **2.** mandat, bon de plată pentru avans.
Vorschussbank, *-en, f.* bancă de împrumut.
Vorschussbewilligung, *-en, f.* aprobare de avans.
Vorschusskapital, *-s, -e* (şi *-ien* [-liən]), *n.* capital avansat.
Vorschussmehl, *-(e)s, n. sg. (morărit)* făină superioară, foarte fină, floare de făină.
Vorschussnehmer, *-s, -, m.* persoană care ia împrumut.
Vorschuss|pflicht *f. sg.* obligaţie de plată anticipată a cheltuielilor.
Vorschussver|ein, *-(e)s, -e, m.* societate de împrumut, societate de credit.
vorschussweise *adv.* ca avans, cu avans, ca împrumut; cu titlu de împrumut, de avans.
Vorschusszahlung, *-en, f.* plată a unui avans.
vorschütten, *schüttete vor, vorgeschüttet (du schüttest vor, er schüttet vor), vb. (h) tr.* a turna, a presăra, a vărsa dinainte; **dem Vieh Futter** ~ a da nutreţ vitelor.
vorschützen, *schützte vor, vorgeschützt (du, er schützt vor), vb. (h) tr.* a invoca drept scuză, drept pretext, a pretexta; **sein Alter** ~ a invoca vârsta drept scuză; **Krankheit** ~ a se da drept bolnav.
Vorschützung, *-en, f.* pretext, scuză; pretextare, invocare drept scuză.
Vorschwarm, *-(e)s, -schwärme, m. (apic.)* roi primar.
vorschwärmen, *schwärmte vor, vorgeschwärmt, vb. (h)* **I.** *tr. (jm. etwas)* a vorbi cu entuziasm (cuiva despre ceva), a se entuziasma (pentru ceva). **II.** *intr. (apic.)* a da un prim roi.
vorschwatzen, *schwatzte vor, vorgeschwatzt (du, er schwatzt vor), vb. (h) tr.* a spune palavre; a trăncăni, a îndruga.
vorschweben, *schwebte vor, vorgeschwebt, vb. (h) intr. (fig.)* a sta, a pluti în faţa ochilor ca o reprezentare vagă; a i se năzări; **mir schwebt dabei etwas Bestimmtes vor** mă gândesc aici la ceva anume; **ich weiß nicht, was ihr vorschwebt** nu ştiu ce i se năzare.
vorschwimmen, *schwamm vor, vorgeschwommen, vb. (s) intr.* **1.** *(jm.)* a arăta (cuiva) cum trebuie să înoate. **2.** a înota înainte. **3.** a întrece înotând.
vorschwindeln, *schwindelte vor, vorgeschwindelt (ich schwind(e)le vor), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a minţi, a induce în eroare, a amăgi, a păcăli (pe cineva cu ceva); **du kannst mir nichts** ~ nu poţi să mă duci.
Vorsegel, *-s, -, n. (mar.)* trincă, foc.
vorsegeln, *segelte vor, vorgesegelt (ich seg(e)le vor), vb. (s) intr. (mar.)* **1.** a merge înainte (cu un velier). **2.** a naviga în frunte. **3.** a întrece cu o ambarcaţie cu vele.
vorsehen, *sah vor, vorgesehen (du siehst vor, er sieht vor), vb. (h)* **I.** *tr.* a prevedea. **II.** *refl.* (cu *ac.*) **1.** a fi cu băgare de seamă, a-şi lua măsuri de precauţie; a se feri, a avea grijă, a se îngriji; **sich mit jm.** ~ a se feri de cineva; ~! păzea! **2.** a se aproviziona; **sich mit einem Rohstoff** ~ a se aproviziona cu o materie primă.
Vorsehung *f. sg.* providenţă; **die** ~ **hat es so gewollt** aşa a vrut soarta.
vor sein, *war vor, vor gewesen (ich bin vor, du bist vor, er ist vor), vb. (s) intr.* **1.** *(jm.)* a fi înaintea (cuiva), a depăşi (pe cineva). **2.** a feri, a apăra; **da sei Gott vor!** să ne ferească Dumnezeu!
Vorsetzblatt, *-(e)s, -blätter, n.* v. Vorsatzblatt.
Vorsetzblech, *-(e)s, -e, n.* tablă pusă în faţa unei deschizături.
vorsetzen, *setzte vor, vorgesetzt (du, er setzt vor), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune în faţă, înainte; a aşeza în frunte, la început. **2.** a aşeza în faţa (unui lucru); *(muz.)* **einer Note ein Kreuz** ~ a pune înaintea unei note un diez. **3.** a oferi, a servi (la masă); **dem Gast etwas Gutes** ~ a servi musafirul cu bunătăţi. **4.** *(rar)* a prefera; **diesem Buche ein anderes** ~ a prefera altă carte în locul acesteia. **II.** *refl.* (cu *dat.*) *(înv.)* a-şi propune, a-şi fixa, a plănui, a-şi pune în gând.
Vorsetzer, *-s, -, m.* **1.** v. Vorsetzwand. **2.** tavă pentru cenuşă la gura sobei.
Vorsetzfenster, *-s, -, n.* fereastră dublă.
Vorsetzkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap excentric (de strung), mandrină.
Vorsetzladen, *-s, -* (sau *-läden*), *m.* oblon.
Vorsetzmauer, *-n, f. (tehn.)* perete protector în căptuşeala unui furnal.
Vorsetzpartikel, *-n, f. (gram.)* particulă proclitică, prefix.
Vorsetzsilbe, *-n, f.* v. Vorsilbe.
Vorsetzteller, *-s, -, m.* farfurie, platou de servit.
Vorsetzwand, *-wände, f.* paravan.
Vorsetzwort, *-(e)s, -wörter, n.* v. Vorsetzpartikel.
Vorsetz|zeichen, *-s, -, n. (muz.)* accident.
vorseufzen, *seufzte vor, vorgeseufzt (du, er seufzt vor), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a ofta, a suspina, a se văicări (cuiva despre ceva).
Vorsicht *f. sg.* precauţie, prevedere, prudenţă, băgare de seamă; ~ **ist geboten!** se impune prudenţă! ~! atenţie! ~ **üben** a fi prevăzător; **mit** ~ cu băgare de seamă; *(glumeţ)* ~ **ist besser als Nachsicht** mai bine te gândeşti înainte decât să te plângi după.
vorsichtig *adj.* şi *adv.* prudent, precaut, prevăzător, atent, cu băgare de seamă; **ein** ~**er Mensch** un om prevăzător, precaut, prudent; ~ **handeln** a proceda cu băgare de seamă.
vorsichtigerweise *adv.* cu precauţie, atent, cu băgare de seamă, precaut.
Vorsichtigkeit *f. sg.* precauţie, prevedere, prudenţă, atenţie.
vorsichtshalber *adv.* din precauţie, în mod preventiv.
Vorsichtsmaßnahme, **Vorsichtsmaßregel**, *-n, f.* măsură de prevedere; ~**n treffen** a lua măsuri preventive.
Vorsichtsmittel, *-s, -, n.* mijloc de prevenire, mijloc preventiv.
Vorsichts|präparat, *-(e)s, -e, n.* preparat preventiv.
Vorsieb, *-(e)s, -e, n.* sită preliminară.
Vorsignal, *-s, -e, n. (ferov.)* semnal de avertizare.
Vorsignalhebel|sperre, *-n, f. (ferov.)* zăvor al pârghiei semnalului de avertizare.
Vorsilbe, *-n, f. (gram.)* prefix.
vorsingen, *sang vor, vorgesungen, vb. (h) tr.* **1.** a(-i) cânta (cuiva). **2.** a arăta cum trebuie cântat. **3.** a cânta ca solist un cântec într-un cor. **4.** *(substantivat) (fig.) (jargon)* **zum Vorsingen geladen werden** a ţine un discurs pentru ocuparea unui post universitar.
Vorsinger, *-s, -, m.*, ~**in**, *-nen, f.* v. Vorsänger.
vorsintflutlich *adj.* **1.** antediluvian. **2.** *(fig.)* foarte învechit, demodat.
Vorsitz, *-es, m. sg.* preşedinţie; prezidenţie; **den** ~ **führen (haben)** a prezida; **unter dem** ~ **(von)** sub preşedinţia (lui); **den** ~ **übernehmen** a prelua preşedinţia; **jm. den** ~ **übertragen** a încredinţa cuiva preşedinţia.
vorsitzen, *saß vor, vorgesessen (du, er sitzt vor), vb. (h) (austr., elv.) (s) intr.* **1.** a prezida. **2.** a şedea înaintea cuiva. **3.** *(fig.) (jm.)* a avea precădere, întâietate faţă de cineva.
Vorsitzende, *-n, -n (ein Vorsitzender), m.* şi *f.*, **Vorsitzer**, *-s, -, m.*, ~**in**, *-nen, f.* preşedinte(-tă); **der zweite** ~ vicepreşedintele.
vorsohlen, *sohlte vor, vorgesohlt, vb. (h) tr.* v. vorlügen.
Vorsokratiker, *-s, -, m.* filozof presocratic.
vorsokratisch *adj. (fil.)* presocratic.
Vorsommer, *-s, -, m.* **1.** început de vară. **2.** vara trecută.
vorsommerlich *adj.* de început de vară.
Vorsonntag, *-(e)s, -e, m.* duminica trecută, precedentă.
Vorsorge *f. sg.* prevedere, precauţie, grijă; ~ **treffen** sau **tragen, dass...** a avea grijă, a lua măsuri ca...
Vorsorge|aufwendungen *pl. (fin.)* cheltuieli în domeniul asigurărilor sociale ce sunt impozitate preferenţial.
Vorsorgemaßnahme, *-n, f.* măsură preventivă, de prevenire.
Vorsorgemedizin, *-en, f.* medicină preventivă.
vorsorgen, *sorgte vor, vorgesorgt, vb. (h) intr.* a se îngriji din vreme, a lua măsurile necesare, a face pregătiri; **für etwas** ~ a avea grijă de ceva.
Vorsorge|untersuchung, *-en, f. (med.)* examen preventiv.
vorsorglich **I.** *adj.* prevăzător, grijuliu. **II.** *adv.* cu grijă, cu băgare de seamă, în mod prevăzător.
vorsortieren, *sortierte vor, vorsortiert, vb. (h) tr.* a presorta.
Vor|spann, *-(e)s, -e, m.* **1.** animale de tracţiune de schimb sau de ajutor; *(fig.)* **jm.** ~ **leisten** a veni cuiva în ajutor; *(fam.)* **nimm** ~! grăbeşte-te, zi-i mai repede, dă-i zor! **2.** cai înaintaşi. **3.** *(cinem., tel., radio.)* generic. **4.** scurtă introducere; notă introductivă.
Vor|spann|achse, *-n, f. (tehn.)* ax de pretensionare.
Vor|spannband, *-(e)s, -bänder, n. (fot.)* bandă de început.
Vor|spannbatterie, *-n, f. (tel.)* baterie de negativare.
Vor|spannbeton [şi -tõ], *-s, -e* (şi *-s*), *m. (constr.)* beton precomprimat.
vor|spannen, *spannte vor, vorgespannt, vb. (h) tr. (vor* cu *ac.)* **1.** a întinde în faţă. **2.** a arăta cum trebuie întins (arcul). **3. a)** a înhăma (animale de tracţiune); **b)** a înhăma o pereche de animale de tracţiune în faţa celor existente.
Vor|spannleistung, *-en, f. (înv.)* punere la dispoziţie a cailor de poştă.
Vor|spannlokomotive [-və], *-n, f. (ferov.)* locomotivă de dublă tracţiune.
Vor|spannmaschine, *-n, f. (auto.)* maşină de remorcare.
Vor|spannpferd, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(înv.)* cal de poştă (de schimb). **2.** cal înaintaş.
Vor|spannung, *-en, f.* **1.** *(autom.)* polarizare. **2.** *(constr.)* pretensionare. **3.** *(mec., tel.)* tensiune de polarizare (a grilei).
Vor|speicher, *-s, -, m.* **1.** *(autom.)* memorie preliminară. **2.** *(hidr.)* lac de acumulare suplimentar (pentru regularizarea prealabilă a curentului în amonte).
Vor|speise, *-n, f.* aperitiv.
vor|spiegeln, *spiegelte vor, vorgespiegelt (ich spieg(e)le vor), vb. (h) tr.* **1.** a simula, a se preface; **jm. eine Krankheit** ~ a simula o boală (în faţa cuiva). **2.** *(fig.)* a da speranţe, a arăta în culori roze, a da iluzii, a înşela, a amăgi cu ceva.
Vor|spieg(e)lung, *-en, f.* **1.** înşelătorie, înşelăciune, amăgire; **eine** ~ **falscher Tatsachen** minciună, inducere în eroare. **2.** iluzie.
Vor|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(muz.)* preludiu; uvertură. **2.** *(teatru)* prolog. **3.** *(fig.)* preludiu, început, introducere.
vor|spielen, *spielte vor, vorgespielt, vb. (h) tr.* **1.** a cânta (cuiva); **(jm.) ein Lied auf der Geige** ~ a cânta (cuiva) un cântec la vioară. **2.** a interpreta, a executa (o bucată muzicală, un rol). **3.** *(sport)* a pasa mingea (înainte). **4.** v. vorgaukeln.
Vor|spinn|abfall, *-(e)s, -fälle, m.* deşeuri de la filarea preliminară.
vor|spinnen, spann *vor, vorgesponnen, vb. (h) tr. (text.)* a toarce, a fila preliminar.
Vor|spinnen, *-s, n. sg. (text.)* filare preliminară.
Vor|spinner, *-s, -, m.* v. Vorspinnmaschine.
Vor|spinnkrempel, *-n, f. (text.)* pieptene de prescărmănat.
Vor|spinnmaschine, *-n, f. (text.)* maşină de filat, de tors preliminar, flaier gros.
Vor|spinnraum, *-(e)s, -räume, m.* atelier de filare preliminară.
Vor|spinn|spule, *-n, f. (text.)* bobină de flaier gros.
Vor|sprache, *-n, f.* intervenţie verbală (pentru cineva sau ceva cu ocazia unei vizite scurte).
vor|sprechen, *sprach vor, vorgesprochen (du sprichst vor, er spricht vor), vb. (h)* **I.** *tr.* a rosti, a spune pentru a fi repetat. **II.** *intr.* **1.** *(fig.)* a intra, a trece; **bei jm.** ~ a trece pe la cineva, a vizita pe cineva pentru a interveni verbal (pentru cineva sau ceva). **2.** *(muz.; despre un instrument)* a domina, a se auzi mai tare decât celelalte.
vor|spreizen, *spreizte vor, vorgespreizt (du, er spreizt vor), vb. (h) tr. (gimn.)* a ridica piciorul înainte la orizontală.
Vor|spreizen, *-s, n. sg. (gimn.)* ridicare a piciorului înainte la orizontală.
vor|sprengen, *sprengte vor, vorgesprengt, vb. (s) intr.* a năvăli înainte călare, a galopa înainte.
vor|springen, *sprang vor, vorgesprungen, vb. (s) intr.* **1.** a se avânta, a sări brusc înainte; **hinter etwas** ~ a sări de după ceva. **2.** *(constr.)* a avansa, a înainta, a ieşi în consolă, în afară. **3.** *(fig.)* a se detaşa, a se reliefa. **4.** a demonstra o săritură.
vor|springend **I.** *part. prez.* de la vorspringen. **II.** *adj.* ieşit în relief, proeminent; ~**e Stirn** frunte proeminentă.
Vor|springer, *-s, -, m. (schi)* săritor de încercare, de probă.
Vor|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* prolog.
Vor|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* **1.** proeminenţă, ieşitură. **2.** avantaj, avans; ~ **gewinnen** a întrece, a depăşi pe cineva, a câştiga avantaj, distanţă; **ein nicht aufzuholender** ~ o distanţă, un avantaj care nu mai poate fi ajuns(ă).
Vor|spuk, *-(e)s, -e, m.* semn prevestitor, prevestire.

Vor|spur *f. sg. (auto.)* convergență a roților din față.
Vorst. *presc.* de la **a)** Vorstand șef, președinte. **b)** Vorstehung președinție, autoritate.
Vorstadium, *-s, -dien* [-diən], *n.* stadiu, etapă, fază preliminar(ă).
Vor|stadt, *-städte, f.* periferie, cartier mărginaș a(l) orașului; mahala.
Vor|stadtbühne, *-n, f.* v. Vorstadttheater.
Vor|städter, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) de la mahala, de la periferie.
vor|städtisch *adj.* de mahala, de periferie; din mahala.
Vor|stadtkind, *-(e)s, -er, n.* **1.** copil de mahala. **2.** *(fig.)* persoană provenită de la mahala.
Vor|stadtkneipe, *-n, f.* cârciumă de mahala.
Vor|stadt|the|ater, *-s, -, n.* teatru de periferie.
Vor|stag, *-(e)s, -e, n. (mar.)* strai al trinchetului, al focului.
vor|stählen, *stählte vor, vorgestählt, vb. (h) tr.* v. verstählen.
vor|stampfen, *stampfte vor, vorgestampft, vb. (h) tr. (constr.)* a sfărâma, a stampa preliminar, în prealabil.
Vor|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** comitet de conducere, direcție. **2.** președinte, director, șef. **3.** *(austr.)* șef de gară. **4.** *(ec.)* consiliu de administrație.
Vor|ständ(n)er, *-s, -, m.* **1.** *(forest.)* copac tânăr. **2.** bulumac, stâlp, par. **3.** paravan.
Vor|stands|amt, *-(e)s, -ämter, n.* funcție de conducere.
Vor|standschaft, *-en, f.* v. Vorstand **(1).**
Vor|standsdame, *-n, f.* patroană, șefă.
Vor|stands|etage [-ta:ʒə], *-n, f.* etaj al conducerii, al șefilor.
Vor|standsmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru în comitetul de conducere, în consiliul de administrație; **geschäftsführendes ~** administrator gerant.
Vor|stands|sitzung, *-en, f.* ședință a comitetului de conducere.
Vor|stands|sprecher, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* purtător(-oare) de cuvânt al(a) conducerii.
Vor|standsvorsitzende, *-n, -n (ein Vorstandsvorsitzender), m* și *f.* președinte(tă) a(l) consiliului de administrație, a(l) comitetului director.
Vor|standswahl, *-en, f.* alegere a comitetului de conducere.
vor|stäubend *adj.* v. vormännlich.
Vor|stauchdorn, *-(e)s, -e, m. (metal.)* dorn de prelărgire.
vor|stechen, *stach vor, vorgestochen (du stichst vor, er sticht vor), vb. (h)* **I.** *tr. (tehn.)* a puncta, a găuri, a înțepa. **II.** *intr.* a ieși în afară, în evidență, în relief; a predomina.
Vor|stechmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de pichetat.
Vor|steck|ärmel, *-s, -, m.* mânecuță, mânecar (pentru protejarea mânecii), cotieră.
Vor|steckblume, *-n, f.* floare de pus la butonieră sau la piept.
Vor|steckbolzen, *-s, -, m. (maș.)* șplint, bolț de zăvorâre.
vor|stecken, *steckte vor, vorgesteckt, vb. (h) tr.* **1.** a prinde, a fixa în față. **2.** a întinde înainte; **den Kopf ~** a întinde capul înainte. **3.** a-și fixa, a-și (pro)pune; **sich** *(dat.)* **ein hohes Ziel ~** a-și fixa un țel înalt.
Vor|stecker, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* știft de siguranță; bolț de clichet; șplint. **2.** *(text.)* pipăitor (opritor). **3.** *(reg.)* batic, basma de purtat la gât și pe piept.
Vor|steck|keil, *-(e)s, -e, m.* v. Vorstecker **(1).**
Vor|stecknadel, *-n, f.* broșă, agrafă, ac de cravată.
Vor|stecknagel, *-s, -nägel,* **Vor|steckpflock**, *-(e)s, -pflöcke, m.* v. Vorstecker **(1).**
Vor|steckschlips, *-es, -e, m.* cravată înnodată gata (care se agață de butonul gulerului).
Vor|steck|stift, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* v. Vorstecker **(1).**
vor|stehen, *stand vor, vorgestanden, vb. (s) intr.* **1.** a sta, a ieși în afară. **2.** a sta înainte, a preceda. **3. (jm.)** a fi superior (cuiva). **4.** *(fig.)* (cu *dat.*) a conduce, a prezida, a administra; **einem Hause ~** a conduce, a administra o casă; **einem Amte ~** a îndeplini o funcție. **5.** *(vân.; despre câini)* a se opri în aret (în poziția caracteristică prepelicarilor) în fața vânatului. **6.** *(fig., impers.)* a sta în cale, a împiedica; **es steht nichts vor** nimic nu stă în cale. **7.** *(impers., cu dat.)* a presimți; **es steht mir vor** presimt.
vor|stehend I. *part. prez.* de la vorstehen. **II.** *adj.* **1.** ieșit în afară; proeminent; *(med.)* **~e Augen** exoftalmie. **2.** precedent, de mai înainte, de mai sus; **die ~e Seite** pagina precedentă.
Vor|stehende, *-n, -n (ein Vorstehender),* **1.** *m.* și *f.* v. Vorsteher. **2.** *(etwas Vorstehendes) n. sg.* cele precedente, cele mai sus arătate, cele de mai sus; **wie im ~ en bereits gesagt** precum cele mai sus arătate.
Vor|steher, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* șef(ă), superior(-oară); conducător(-oare), director(-oare), președinte(-tă), administrator(-oare).
Vor|steher|amt, *-(e)s, -ämter, n.* **1.** funcție de director, de șef etc. **2.** direcțiune, administrație, directorat.
Vor|steherdrüse, *-n, f. (anat.)* prostată.
Vor|steherschaft *f. sg.* funcție de conducător, de șef, de președinte; prezidenție, președinție.
Vor|steh|hund, *-(e)s, -e, m. (vân.)* câine de aret; prepelicar.
Vor|stehung, *-en, f. (reg.)* v. Vorstand.
vor|stellbar *adj.* **1.** de închipuit, imaginabil. **2.** *(teatru, despre o piesă)* reprezentabilă, scenică.
vor|stellen, *stellte vor, vorgestellt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune, a așeza, a da înainte; **die Uhr ~** a pune ceasul înainte. **2.** a pune în fața (unui lucru). **3.** a prezenta, a recomanda. **4.** a arăta, a demonstra; **jm. sein Unrecht ~** a arăta cuiva că n-are dreptate. **5.** a reprezenta, a interpreta, a înfățișa, a juca. **6.** a reprezenta, a însemna; **was soll das ~?** ce vrea să reprezinte, să însemne asta? **II.** *refl.* **1.** *(dat.)* a-și închipui, a-și imagina; **das hätte ich mir nie vorgestellt** așa ceva nu mi-aș fi închipuit niciodată. **2.** *(ac.)* a se prezenta, a se recomanda.
Vor|stellen, *-s, n. sg.* **1.** punere înainte. **2.** dare înainte (a ceasului). **3.** imaginare, închipuire.
vor|stellig *adj. (în expr.)* **bei jm. ~ werden** a interveni pe lângă cineva, a adresa cuiva o petiție; **etwas ~ machen** a lămuri, a explica, a reprezenta, a da o idee clară despre ceva.
Vor|stellung, *-en, f.* **1.** prezentare (a unei persoane). **2.** *(teatru)* reprezentație, spectacol. **3.** obiecție, reclamație; **~en erheben** a face reclamații. **4.** *(psih.)* reprezentare. **5.** *(fam.)* imaginare, închipuire. **6.** *(fam.)* imagine, idee; **ich habe keine ~ davon** nu am nici o idee cum arată; nu-mi închipui cum este. **7.** *(mil.)* inspectare (a trupelor). **8.** așezare înainte.
Vor|stellungs|art, *-en, f.* mod de reprezentare, de imaginare, de închipuire.
Vor|stellungsfähigkeit *f. sg.* capacitate de imaginare, de reprezentare, de închipuire.
Vor|stellungsgabe *f. sg.* dar al imaginației.
Vor|stellungsge|spräch, *-(e)s, -e, n.* interviu la angajare, pentru ocuparea unui post.
Vor|stellungskraft *f. sg.* (putere de) imaginare, de închipuire.
Vor|stellungskunst *f. sg.* arta de a reprezenta, de a interpreta.
Vor|stellungsliste, *-n, f. (mil.)* listă de prezentare a efectivului.
Vor|stellungsvermögen, *-s, n. sg.* v. Vorstellungskraft.
Vor|stellungsweise, *-n, f.* v. Vorstellungsart.
Vor|stellungswelt *f. sg.* lume imaginară, închipuită.
vor|stemmen, *stemmte vor, vorgestemmt, vb. (h) tr.* a propti, a rezema în față.
Vor|stempel, *-s, -, m. (mine)* instalație de preconcasare.
Vor|stenge, *-n, f. (mar.)* arbore gabier trinchet.
Vor|steuerkammer, *-n, f. (ferov.)* cameră de precomandă.
Vor|steuerung, *-en, f. (autom.)* reglare preliminară.
Vor|steven [-vən], *-s, -, m. (mar.)* etravă.
Vor|stollen, *-s, -, m.* **1.** *(hidr.)* galerie pentru evacuarea apei pe lângă corpul barajului. **2.** *(mine)* galerie de drenare.
Vor|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** mișcare sau lovitură înainte, înaintare forțată; *(fig.)* imbold înainte. **2.** *(mil.)* asalt, înaintare impetuoasă. **3.** *(constr.)* ieșitură în afară, ieșind, proeminență, relief. **4.** dungă; vipușcă, paspoal; chenar. **5.** *(elv., pol.)* cerere; propunere; moțiune; **einen ~ einreichen** a depune o moțiune.
vor|stoßen, *stieß vor, vorgestoßen (du, er stößt vor), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a împinge înainte, a îmboldi. **2.** a lungi (haine); a pune un chenar, un adaos. **3.** *(reg.)* a pretexta. **4.** *(reg.)* a reproșa. **II.** *intr. (s) (mil.)* a porni la asalt, a înainta cu impetuozitate, cu forță; a ataca.
Vor|strafe, *-n, f. (jur.)* condamnare anterioară; antecedent penal; **js. ~** cazierul judiciar al cuiva.
vor|strahlen, *strahlte vor, vorgestrahlt, vb. (h) intr.* **1.** a străluci în mod deosebit, a se evidenția, a eclipsa ca strălucire. **2.** *(fig.)* a străluci, a se evidenția, a servi drept exemplu sau model.
vor|strecken, *streckte vor, vorgestreckt, vb. (h) tr.* **1.** a întinde înainte; **die Zunge ~** a scoate limba. **2.** a avansa (bani), a împrumuta.
vor|streichen, *strich vor, vorgestrichen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a netezi înspre înainte. **2.** a vopsi prima dată, a da cu grund. **II.** *intr. (s) (jm.)* a întrece în iuțeală, a o lua înaintea cuiva în fugă.
Vor|streichfarbe, *-n, f.* vopsea pentru grund.
vor|streuen, *streute vor, vorgestreut, vb. (h) tr.* a presăra, a împrăștia, a arunca dinainte; **den Hühnern Körner ~** a arunca grăunțe găinilor.
Vor|stube, *-n, f.* anticameră.
Vor|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** piesă, bucată anterioară, din față. **2.** *(teatru)* prolog.
Vor|studie, *-n* [-diən], *f.* cercetare, studiu pregătitor, premergător.
Vor|studien|an|stalt, *-en, f.* institut de pregătire pentru studii superioare.
Vor|studium, *-s, -dien* [-diən], *n.* studiu, curs pregătitor, preliminar.
Vor|stufe, *-n, f.* **1.** *(fig.)* treaptă premergătoare, stadiu preliminar. **2.** *(fig.)* învățământ primar. **3.** *(tel.)* etaj preamplificator, de intrare.
vor|stülpen, *stülpte vor, vorgestülpt, vb. (h) tr.* **1.** a răsfrânge în afară. **2.** a țuguia (buzele), a răsfrânge.
vor|stürmen, *stürmte vor, vorgestürmt, vb. (s) intr.* **1.** *(mil.)* a da asaltul, a năvăli înainte. **2.** *(sport)* a ataca.
vor|stürzen, *stürzte vor, vorgestürzt (du, er stürzt vor) vb. (s) intr.* **1.** a se arunca înainte, a se năpusti. **2.** v. vorstürmen.
vorsuchen, *suchte vor, vorgesucht, vb. (h) tr.* a căuta dintre mai multe lucruri.
Vorsumpf, *-(e)s, -sümpfe, m. (mine)* jomp auxiliar.
vorsündflutlich *adj.* v. vorsintflutlich.
Vorsystole, *-n, f. (med.)* presistolă.
Vortag, *-(e)s, -e, m.* zi premergătoare; **am ~** cu o zi înainte.
vortanzen, *tanzte vor, vorgetanzt (du, er tanzt vor), vb. (h)* **I.** *intr.* a dansa înainte, în frunte, a începe dansul, a conduce dansul. **II.** *tr.* a arăta cum trebuie dansat; a face o demonstrație de dans.
Vortänzer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* prim-dansator(-oare); deschizător(-oare) al (a) balului.
vortasten, *tastete vor, vorgetastet (du tastest vor, er tastet vor), vb. (h) refl.* **1.** a înainta bâjbâind. **2.** *(fig.)* a tatona.
vortäuschen, *täuschte vor, vorgetäuscht, vb. (h) tr.* a simula, a se preface că.
Vortäuschung, *-en, f.* simulare.
Vorteig, *-(e)s, -e, m. (cul.)* plămădeală.
Vorteil, *-(e)s, -e, m.* **1.** avantaj; **im ~ sein** a fi în avantaj; **die Vor -und Nachteile** avantajele și dezavantajele; **sich zu seinem ~ verändern** a se schimba în bine; **auf seinen ~ bedacht sein** a-și urmări interesele proprii; **zum ~ gereichen** a fi spre bine, a aduce avantaje; **~ ziehen** sau **seinen ~ finden** a profita. **2.** *(ec.)* avantaj, beneficiu, profit; **gegenseitiger ~** avantaj reciproc.
Vorteil bringend *adj.* și *adv.* avantajos; profitabil, lucrativ; **das Geld ~ anlegen** a investi banii în mod lucrativ.
vorteilhaft *adj. și adv.* avantajos, profitabil; **ein ~es Geschäft machen** a face o afacere avantajoasă; **sie sieht heute ~ aus** arată bine astăzi.
vorteilhafterweise *adv.* **1.** în mod avantajos. **2.** printr-o circumstanță favorabilă.
Vorteilhaftigkeit *f. sg.* caracter avantajos, lucrativ, profitabil.
vorteilig *adj.* v. vorteilhaft.
Vorteilschiff, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* galion îngust de o coloană, șpalt.
Vorteil suchend *adj.* și *adv.* care urmărește un avantaj, un profit.
vortemperieren, *temperierte vor, vortemperiert, vb. (h) tr. (tehn.)* a aduce în prealabil la temperatura dorită.
Vortemperierung, *-en, f. (tehn.)* reglare prealabilă a temperaturii.
Vortitel, *-s, -, m. (tipogr.)* titlu de gardă.
Vortod, *-(e)s, m. sg.* agonie.
Vortopp, *-s, -e, m. (mar.)* vârf al catargului din proră.
Vortrab, *-(e)s, m. sg. (mil.)* **1.** avangardă de cavalerie. **2.** eclaror, cercetaș.
Vortrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** conferință, expunere, discurs; **einen ~ halten** a ține o conferință. **2.** curs, lecție, prelegere. **3.** rostire, dicțiune, elocuțiune, vorbire, mod de a vorbi, debit (verbal). **4.** *(muz.)* interpretare, execuție. **5.** *(com.)* report.
vortragen, *trug vor, vorgetragen (du trägst vor, er trägt vor), vb. (h) tr.* **1.** a duce în față, a purta înainte. **2.** a expune, a vorbi despre, a conferenția. **3.** a declama, a recita.

4. *(muz.)* a executa, a interpreta. 5. a raporta. 6. *(mil.)* a dezvolta, a desfășura; **der Angriff wurde weit vorgetragen** ofensiva a fost larg desfășurată, mult împinsă înainte. 7. *(com.)* a reporta.

Vortragende, *-n, -n (ein Vortragender), m.* și *f.* 1. conferențiar(ă), lector(ă), referent(ă), vorbitor(-oare). 2. declamator(-oare), interpret(ă).

vorträglich *adj.* 1. productiv, avantajos, folositor, lucrativ. 2. util, salutar.

Vortrags|abend, *-s, -e, m.* 1. seară de conferințe. 2. seară cu program de recitări.

Vortrags|anweisung, *-en, f. (muz.)* v. Vortragsbezeichnung.

Vortrags|art, *-en, f.* v. Vortrag **(3, 4)**.

Vortragsbezeichnung, *-en, f. (muz.)* indicație de interpretare și execuție tehnică.

Vortragsfolge *f. sg.* desfășurare a părților de program (artistic, sportiv etc.).

Vortragskunst *f. sg.* 1. artă a declamației, a recitării. 2. *(muz.)* artă interpretativă, interpretare.

Vortragskünstler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* (artist) declamator; recitator.

Vortragsmeister, *-s, -, m.* 1. maestru, profesor de declamație. 2. profesor de elocință.

Vortragsmikrophon, *-s, -e, n.* microfon pentru conferințe.

Vortrags|pult, *-(e)s, -e, n.* pupitru pentru conferențiar.

Vortragsraum, *-(e)s, -räume, m.* sală de conferințe.

Vortragsreihe, *-n, f.* serie, ciclu de conferințe.

Vortragsreise, *-n, f.* turneu de conferințe.

Vortrags|stil, *-s, -e, m.* 1. stil de expunere. 2. stil de declamație, de recitare. 3. stil de interpretare.

Vortragsweise, *-n, f.* v. Vortrag **(3, 4)**.

Vortragszeichen, *-s, -, n. (muz.)* semn de interpretare, de nuanțare.

vorträllern, *trällerte vor, vorgeträllert, vb. (h) tr.* a fredona cuiva ceva.

Vortreffen, *-s, -, n.* v. Vordertreffen.

vortrefflich și **vortrefflich** I. *adj.* minunat, excelent, ales, admirabil, eminent, perfect; **ein ~es Mahl** o masă excelentă. II. *adv.* de minune, minunat; **sich ~ unterhalten** a se distra minunat.

Vortrefflichkeit *f. sg.* caracter ales, admirabil, calitate deosebită.

vortreiben, *trieb vor, vorgetrieben, vb.* I. *tr. (h)* 1. a mâna înainte, în față. 2. *(mine)* a deschide o galerie; *(mil.)* a înainta în săparea unei tranșee. II. *intr. (s) (bot.)* a încolți, a înmuguri mai devreme.

Vortreppe, *-n, f.* scară la intrare, scară principală.

vortreten, *trat vor, vorgetreten (du trittst vor, er tritt vor), vb. (s) intr.* 1. a trece în față, a se așeza în frunte; *(fm.)* a merge în fața cuiva. 2. (și *mil.*) a ieși din rând, a păși înainte. 3. (cu *mit*) a aduce în discuție, a dezvălui, a spune; **mit etwas nicht ~ wollen** a nu vrea să aducă vorba despre ceva, a ține ascuns. 4. v. hervortreten.

Vortrieb, *-(e)s, -e, m.* 1. *(av., fiz.)* propulsie. 2. *(tehn.)* mișcare, împingere înainte. 3. *(mine)* înaintare. 4. *(mil.)* înaintare (în săparea unei tranșee). 5. *(ist.)* drept al primului pășunat.

Vortriebs|einrichtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de împingere înainte, de propulsie.

Vortriebskraft, *-kräfte, f. (fiz., tehn.)* putere, forță de propulsie, de împingere înainte.

Vortriebs|stollen, *-s, -, m. (mine)* galerie de deschidere.

Vortriebsverlust, *-(e)s, -e, m.* 1. *(tehn.)* scădere a forței de propulsie. 2. *(mine)* micșorare a ritmului de înaintare.

Vortrift, *-en, f.* v. Vortrieb **(5)**.

vortrillern, *trillerte vor, vorgetrillert, vb. (h) tr.* a cânta (în) triluri în fața cuiva.

vortrinken, *trank vor, vorgetrunken, vb. (h) tr.* 1. a bea cel dintâi. 2. a bea mai repede decât alții. 3. a închina (pentru cineva).

Vortritt, *-(e)s, m. sg.* 1. *(vor* cu *dat.)* întâietate, precădere; *(fig.)* **jm. den ~ lassen** a da întâietate cuiva, a lăsa pe cineva să treacă înainte; **unter ~ von...** precedat de... 2. *(rar)* balcon. 3. *(elv.)* prioritate; **das Tram hat ~** tramvaiul are prioritate.

Vortrittsrecht, *-(e)s, -e, n. (elv., auto.)* v. Vorfahrtsrecht.

Vortrockner, *-s, -, m. (tehn.)* aparat pentru preuscare.

Vortrocknung *f. sg.* uscare preliminară.

Vortrupp, *-s, -s, m. (mil.,* și *fig.)* avangardă; eșalon înaintat.

Vortuch, *-(e)s, -tücher, n.* 1. șorț; ștergar, prosop pus în față. 2. *(la copii)* bavetă.

vortun, *tat vor, vorgetan, vb. (h)* I. *tr.* 1. a pune în față, dinainte; **eine Schürze ~** a-și pune un șorț dinainte. 2. a se grăbi, a se pripi; **vorgetan und nachbedacht hat manchen in groß Leid gebracht** întâi judecă, apoi făptuiește; graba strică treaba. 3. *(fam.)* a prezenta, a da ca exemplu. II. *intr.* a întrece; **es jm. in einer Sache ~** a întrece pe cineva într-un lucru. III. *refl. (ac.)* a se distinge, a se evidenția.

Vortür, *-en, f.* oblon, ușă exterioară.

vorturnen, *turnte vor, vorgeturnt, vb. (h) intr. (sport)* a face demonstrații de gimnastică, a prezenta exerciții de gimnastică.

Vorturner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (sport)* 1. instructor de gimnastică. 2. căpitan de echipă de gimnastică.

vor|üben, *übte vor, vorgeübt, vb. (h) intr.* a face exerciții prealabile, a se antrena.

vorüber *adv.* 1. trecut, sfârșit. 2. (*an* cu *dat.*) pe lângă.

vorüberbrausen, *brauste vorüber, vorübergebraust (du, er braust vorüber), vb. (s) intr. (an* cu *dat.)* a trece cu vuiet (pe lângă cineva sau ceva).

vorüber|eilen, *eilte vorüber, vorübergeeilt, vb. (s) intr. (an* cu *dat.)* a trece grăbit (pe lângă cineva sau ceva).

vorüberfahren, *fuhr vorüber, vorübergefahren (du fährst vorüber, er fährt vorüber), vb. (s) intr. (an* cu *dat.)* a trece cu un vehicul pe lângă (cineva sau ceva).

vorüberfliegen, *flog vorüber, vorübergeflogen, vb. (s) intr. (an* cu *dat.)* a trece în zbor pe lângă (cineva sau ceva).

vorüberfließen, *floss vorüber, vorübergeflossen (du, er fließt vorüber), vb. (s) intr. (an* cu *dat.)* a curge pe lângă (cineva sau ceva).

vorüberführen, *führte vorüber, vorübergeführt, vb. (h) tr.* și *(s) intr.* v. vorbeiführen.

Vorübergang, *-(e)s, -gänge, m.* trecere (pe lângă).

vorübergehen, *ging vorüber, vorübergegangen, vb. (s) intr.* 1. a trece; **die Zeit geht vorüber** timpul trece; **~ lassen** a lăsa să treacă. 2. (*an* cu *dat.*) a trece pe lângă (cineva sau ceva).

Vorübergehen, *-s, n. sg.* 1. trecere, expirare. 2. treacăt; **im ~** în treacăt.

vorübergehend I. *part. prez.* de la vorübergehen. II. *adj.* și *adv.* 1. trecând, în treacăt. 2. trecător, tranzitor, efemer, temporar, vremelnic, în treacăt; **schnell ~** care trece repede.

Vorübergehende, *-n, -n (ein Vorübergehender).* I. *m.* și *f.* trecător(-oare). II. *n. sg. (etwas Vorübergehendes)* lucru trecător, efemer, temporar.

vorübergleiten, *glitt vorüber, vorübergeglitten (du gleitest vorüber, er gleitet vorüber), vb. (s) intr.* a trece lin, a aluneca ușor pe lângă (cineva sau ceva).

vorüber|hasten, *hastete vorüber, vorübergehastet (du hastest vorüber, er hastet vorüber), vb. (s) intr. (an* cu *dat.)* a trece grăbit (pe lângă cineva sau ceva).

vorüber|huschen, *huschte vorüber, vorübergehuscht, vb. (s) intr.* a trece repede; a trece ca o umbră.

vorüberlassen, *ließ vorüber, vorübergelassen (du, er lässt vorüber), vb. (h) tr.* v. vorbeilassen.

vorüberlaufen, *lief vorüber, vorübergelaufen (du läufst vorüber, er läuft vorüber), vb. (s) intr.* v. vorbeilaufen.

Vor|überlegung, *-en, f.* chibzuire anticipată.

vorüberschießen, *schoss vorüber, vorübergeschossen (du, er schießt vorüber), vb. (s) intr. (an* cu *dat.)* v. vorbeischießen **(2)**.

vorüberschleichen, *schlich vorüber, vorübergeschlichen, vb. (s) intr.* a se furișa tiptil pe lângă cineva sau ceva.

vorüberschlendern, *schlenderte vorüber, vorübergeschlendert, vb. (s) intr.* a trece pe lângă cineva sau ceva plimbându-se agale.

vorüber|streichen, *strich vorüber, vorübergestrichen, vb. (s) intr. (vân.; despre păsări și vulpi)* a trece.

vorüberziehen, *zog vorüber, vorübergezogen, vb. (s) intr. (an* cu *dat.)* v. vorübergehen **(2)**.

Vor|übung, *-en, f. (sport, mil.)* exercițiu pregătitor, antrenament.

Vor|ufer, *-s, -, n.* v. Vorland **(3)**.

Vor|untersuchung, *-en, f.* 1. *(jur.)* anchetă, instrucție preliminară. 2. cercetare, verificare, examinare, analizare prealabilă.

Vor|untersuchungs|akten *pl.* acte de anchetă preliminară.

Vor|urteil, *-s, -e, n.* prejudecată, idee preconcepută; **ein ~ haben** a avea o prejudecată.

vor|urteilsfrei, **vor|urteilslos** *adj.* fără prejudecăți.

Vor|urteilslosigkeit *f. sg.* lipsă de prejudecăți.

vor|urteilsvoll *adj.* plin de prejudecăți, cu idei preconcepute.

Vorvater, *-s, -väter, m.* străbun, strămoș.

vorverdient *adj.* cu merite anterioare, care a adus servicii în trecut.

Vorverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură prealabilă, preliminară.

Vorverfügung, *-en, f.* dispoziție anterioară, ordin prealabil, preliminar.

Vorvergangenheit *f. sg. (gram.)* mai mult ca perfect.

vorver|handeln, *verhandelte vor, vorverhandelt (ich verhand(e)le vor), vb. (h) tr.* a duce tratative preliminare, negocieri, discuții prealabile.

Vorver|handlung, *-en, f.* tratative preliminare, negocieri, discuții prealabile; *pl.* preliminarii la tratative.

Vorver|hör, *-(e)s, -e, n. (jur.)* interogatoriu prealabil.

Vorverkauf, *-(e)s, m. sg.* vânzare anticipată.

Vorverkaufskarte, *-n, f.* bilet (de spectacol, tren etc.) cumpărat în prealabil.

vorverlegen, *verlegte vor, vorverlegt, vb. (h) tr.* 1. a predata, a schimba data fixată cu una anterioară. 2. a ține mai devreme.

Vorverlegung, *-en, f.* predatare, ținere anticipată; **eine ~ der Wahlen** organizare anticipată a alegerilor.

Vorvermächtnis, *-ses, -se, n.* v. Vorausvermächtnis.

Vorversammlung, *-en, f.* ședință preliminară, adunare prealabilă.

vorverschieben, *verschob vor, vorverschoben, vb. (h) tr. (elv.)* v. vorverlegen.

Vorver|stärker, *-s, -, m. (radio.)* preamplificator.

Vorvertrag, *-(e)s, -träge, m.* precontract.

vorver|urteilen, *verurteilte vor, vorverurteilt, vb. (h) tr.* a condamna anticipat.

Vorverzerrung, *-en, f. (tel.)* distorsiune datorată avansului.

Vorvordern *pl. (înv.)* v. Altvordern.

vorvorgestern *adv.* răsalaltăieri.

vorvorig *adj.* penultim.

vorvorletzt *adj.* antepenultim.

Vorwache, *-n, f. (mil.)* avanpost.

Vorwachs, *-es, n. sg. (apic.)* propolis.

vorwagen, *wagte vor, vorgewagt, vb. (h) refl.* a îndrăzni să înainteze.

vorwägen, *wog vor, vorgewogen, vb. (h) tr.* 1. a cântări în fața cuiva. 2. a cântări în prealabil.

Vorwahl, *-en, f.* 1. alegere preliminară; preselecție. 2. *(com.)* preempțiune. 3. *(tel.)* **a)** formare a prefixului (la convorbirile telefonice interurbane); **b)** prefix (la convorbirile telefonice interurbane).

vorwählen, *wählte vor, vorgewählt, vb. (h) tr.* 1. *(tel.)* a forma prefixul (la convorbirile telefonice interurbane). 2. a alege dinainte, a preselecta.

Vorwähler, *-s, -, m.* preselector.

Vorwahlnummer, *-n, f.* și **Vorwählnummer**, *-n, f. (tel.)* prefix telefonic.

Vorwall, *-(e)s, -wälle, m. (mil.)* bastion înaintat, meterez, val exterior.

vorwalten, *waltete vor, vorgewaltet (du waltest vor, er waltet vor), vb. (h) intr.* 1. a predomina; a prevala, a domina, a domni, a stăpâni. 2. a exista; **hier waltet kein Zweifel vor** aici nu încape nici o îndoială.

Vorwalze, *-n, f.* 1. *(metal.)* cilindru de degroșare. 2. *(text.)* cilindru alimentator.

Vorwalz|eisen, *-s, -, n. (metal.)* lingou de fier.

vorwalzen, *walzte vor, vorgewalzt (du, er walzt vor), vb. (h) tr.* 1. *(metal.)* a degroșa, a eboșa. 2. *(text.)* v. vorreißen.

Vorwalzgerüst, *-(e)s, -e, n. (metal.)* caja de laminor degrosisor.

Vorwalzplatte, *-n, f. (metal.)* bramă, platină.

Vorwalz|straße, *-n, f. (metal.)* linie de laminor degrosisor.

Vorwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* laminor întinzător.

Vorwand[1], *-(e)s, -wände, m.* pretext, scuză; **etwas zum ~ nehmen** a se sluji de ceva ca pretext, a lua ceva ca pretext; **einen ~ suchen** a căuta un pretext; **unter dem ~** sub motiv, sub pretext.

Vorwand[2], *-wände, f.* **1.** v. Vorderwand. **2.** *(metal.)* căptușeală la furnal.

vorwänden, *wändete vor, vorgewändet (du wändest vor, er wändet vor), vb. (h) tr. (metal.)* a recăptuși (un furnal).

vorwandlich *adv.* sub pretext, sub motiv.

vorwärmen, *wärmte vor, vorgewärmt, vb. (h) tr.* a încălzi dinainte, a preîncălzi; **die Schüssel ~** a încălzi platoul dinainte.

Vorwärmer, *-s, -, m. (tehn.)* preîncălzitor.

Vorwärmkessel, *-s, -, m. (tehn.)* cazan de preîncălzire.

Vorwärmung, *-en, f. (tehn.)* preîncălzire.

vorwarnen, *warnte vor, vorgewarnt, vb. (h) tr.* **1.** a avertiza în prealabil. **2.** a da prealarma.

Vorwarnung, *-en, f.* **1.** *(fam.)* avertisment prealabil. **2.** prealarmă.

vorwärts I. *adv.* înainte; **~ und rückwärts** înainte și înapoi, încoace și încolo. **II.** *interj.* înainte! dă-i drumul! **III.** *prep.* cu *gen. (înv.)* în fața, înaintea.

Vorwärtsbeuge, *-n, f. (sport)* flexiune, aplecare înainte.

Vorwärtsbewegung, *-en, f.* **1.** mișcare înainte, înaintare, avansare. **2.** *(fig.)* progres.

vorwärts bringen, *brachte vorwärts, vorwärts gebracht, vb. (h) tr.* **1.** a înainta cu ceva, a duce înainte. **2.** *(fig.)* a ajuta, a favoriza, a face să reușească.

vorwärts drängen, *drängte vorwärts, vorwärts gedrängt, vb. (h)* **I.** *tr.* a împinge înainte. **II.** *refl.* a se înghesui, a înainta înghesuindu-se, a-și face loc înainte, în față.

Vorwärtsdränger, *-s, -, m.* carierist, arivist.

vorwärts eilen, *eilte vorwärts, vorwärts geeilt, vb. (h) intr.* a se grăbi înainte.

vorwärts entwickeln, *entwickelte vorwärts, vorwärts entwickelt (ich entwick(e)le vorwärts), vb. (h) refl.* a progresa, a evolua, a face progrese.

Vorwärts|entwicklung *f. sg.* evoluție, progres.

Vorwärtsflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor înainte.

vorwärts führen, *führte vorwärts, vorwärts geführt, vb. (h) tr.* **1.** a duce, a conduce înainte. **2.** a face să progreseze.

Vorwärtsgang, *-(e)s, -gänge, m. (tehn.)* cursă, mers înainte.

vorwärts gehen, *ging vorwärts, vorwärts gegangen, vb. (s) intr.* **1.** a merge înainte, a avansa, a înainta. **2.** *(fig.)* a înainta, a progresa, a evolua; **die Sache will nicht ~** lucrul nu vrea să înainteze.

vorwärts helfen, *half vorwärts, vorwärts geholfen (du hilfst vorwärts, er hilft vorwärts), vb. (h) intr. (jm.)* **1.** a ajuta (cuiva) să înainteze, să meargă înainte. **2.** *(fig.)* a ajuta (cuiva) să progreseze, să avanseze, să înainteze în grad.

vorwärts kommen, *kam vorwärts, vorwärts gekommen, vb. (s) intr.* a înainta, a progresa; a avansa.

vorwärts marschieren, *marschierte vorwärts, vorwärts marschiert, vb. (s) intr.* a merge înainte, a înainta în marș.

Vorwärts|schliff, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* rectificare în linie dreaptă.

vorwärts schnellen, *schnellte vorwärts, vorwärts geschnellt, vb. (s) intr.* a se repezi, a se arunca, a se azvârli, a se năpusti, a se lansa înainte.

vorwärts schreiten, *schritt vorwärts, vorwärts geschritten (du schreitest vorwärts, er schreitet vorwärts), vb. (s) intr.* **1.** a înainta, a păși înainte. **2.** a progresa, a înainta; **der Bau schritt erfolgreich vorwärts** construcția înainta, progresa cu succes.

Vorwärts|ständer, *-s,-, m. (arhit.)* stâlp anterior.

vorwärts streben, *strebte vorwärts, vorwärts gestrebt, vb. (h) intr.* a năzui, a tinde înainte.

vorwärts strecken, *streckte vorwärts, vorwärts gestreckt, vb. (h) tr.* v. vorstrecken **(1)**.

vorwärts tasten, *tastete vorwärts, vorwärts getastet (du tastest vorwärts, er tastet vorwärts), vb. (h) refl.* a bâjbâi, a orbecăi, a-și pipăi drumul înainte.

vorwärts treiben, *trieb vorwärts, vorwärts getrieben, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a mâna înainte, a alunga, a goni din urmă. **2.** *(tehn.)* a propulsa. **II.** *intr. (s)* a pluti înainte.

vorwärts treibend I. *part. prez.* de la vorwärts treiben. **II.** *adj. (tehn.)* propulsor.

Vorwärtsverteidigung, *-en, f.* (și *sport)* apărare activă, agresivă.

vorwärts weisen, *wies vorwärts, vorwärts gewiesen (du, er weist vorwärts),* **I.** *tr.* a îndrepta, a îndruma înainte. **II.** *intr.* a arăta, a indica înainte.

vorwärts weisend I. *part. prez.* de la vorwärts weisen. **II.** *adj.* arătând, indicând înainte.

Vorwärtszieher, *-s, -, m. (anat.)* mușchi protractor.

Vorwäsche *f. sg.* **1.** prespălare. **2.** v. Vorwaschgang.

vorwaschen, *wusch vo, vorgewaschen (du wäschst vor, er wäscht vor), vb. (h) tr.* a prespăla.

Vorwaschgang, *-(e)s, -gänge, m.* prespălare (la mașina automată de spălat).

vorweg *adv.* **1.** înainte. **2.** din capul locului, de la început. **3.** cu anticipație, în prealabil, anticipat; **etwas ~ haben a)** a poseda ceva dinainte; **b)** a fi superior într-o privință; *(în expr.)* **mit der Zunge ~ sein** a fi slobod la gură, a avea o gură spartă. **4.** cu precădere, în special, mai ales.

Vorwegnahme, *-n, f.* anticipare, anticipație.

vorwegnehmen, *nahm vorweg, vorweggenommen (du nimmst vorweg, er nimmt vorweg), vb. (h) tr.* a anticipa.

vorwegsagen, *sagte vorweg, vorweggesagt,* **vorwegschicken**, *schickte vorweg, vorweggeschickt, vb. (h) tr.* a spune din capul locului, a spune de la început.

Vorwegweiser, *-s, -, m. (în circulația rutieră)* indicator de preavertizare, de preselecție.

Vorwehen *pl. (fiziol.)* dureri premergătoare nașterii.

vorweiblich *adj. (bot.)* protogin, proterogin.

vorweihnachtlich *adj.* premergător Crăciunului.

Vorweihnachtszeit, *-en, f.* timp, perioadă premergătoare Crăciunului.

vorweinen, *weinte vor, vorgeweint, vb. (h) tr.* v. vorjammern.

Vorweis, *-es, -e, m. (elv.)* v. Vorweisung.

vorweisen, *wies vor, vorgewiesen (du, er weist vor), vb. (h) tr.* a arăta, a prezenta (acte, documente etc.); **den Pass ~** a arăta pașaportul.

Vorweisung, *-en, f.* prezentare, arătare (de acte).

Vorwelt *f. sg.* flora și fauna erelor geologice.

vorweltlich *adj.* din lumea primitivă, antediluvian, primitiv, preistoric.

vorwerfen, *warf vor, vorgeworfen (du wirfst vor, er wirft vor), vb. (h) tr.* **1.** a arunca, a azvârli înainte; **Hunden Fleisch ~** a arunca câinilor carne. **2.** *(fig.)* a imputa, a reproșa; **jm. etwas ~** a reproșa cuiva ceva; **sie haben einander nichts vorzuwerfen** sunt amândoi la fel de vinovați. **3.** *(mil.)* a trimite, a arunca înainte (trupe).

Vorwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mil.)* fortificație, înaintată, întăritură exterioară. **2.** *(agr.)* fermă colaterală.

Vorwesen, *-s, -, n.* ființă preistorică.

Vorwesenkunde, *-n, f.* paleozoologie.

vorwiegen, *wog vor, vorgewogen, vb. (h)* **I.** *tr.* a cântări înaintea cuiva. **II.** *intr.* a predomina; **in diesem Wald wiegen Nadelhölzer vor** în această pădure predomină coniferele.

vorwiegend I. *part. prez.* de la vorwiegen. **II.** *adj.* predominant. **III.** *adv.* în mare parte, mai ales.

vorwimmern, *wimmerte vor, vorgewimmert, vb. (h) tr.* a scânci, a se văita în fața cuiva.

Vorwind, *-(e)s, -e, m. (mar.)* vânt din spate.

Vorwinkel, *-s, -, m.* **1.** *(ferov.)* unghi de avans. **2.** *(electr.)* unghi de decalaj înainte.

vorwinseln, *winselte vor, vorgewinselt (ich wins(e)le vor), vb. (h) tr.* v. vorwimmern.

Vorwinter, *-s, -, m.* **1.** iarnă timpurie. **2.** iarna trecută, precedentă.

Vorwissen, *-s, n. sg. (fam.)* știre, cunoștință; **ohne mein ~** fără știrea mea.

Vorwitz, *-es, m. sg.* **1.** curiozitate indiscretă, indiscreție. **2.** impertinență, îndrăzneală, tupeu. **3.** persoană indiscretă.

vorwitzig *adj.* **1.** indiscret, curios. **2.** impertinent, îndrăzneț, cu tupeu.

Vorwoche, *-n, f.* săptămână precedentă.

vorwöchig *adj.* de săptămâna trecută.

vorwölben, *wölbte vor, vorgewölbt, vb.(h) tr.* și *refl.* a (se) arcui, a (se) bomba; a (se) rotunji înainte; **seine Stirn wölbt sich stark vor** fruntea lui este tare bombată.

Vorwölbung, *-en, f.* arcuire, bombeu, rotund.

Vorwort[1], *-(e)s, -e, n.* prefață, cuvânt înainte.

Vorwort[2], *-(e)s, -wörter, n. (înv., gram.)* prepoziție.

Vorwurf, *-(e)s, -würfe, m.* **1.** reproș, imputare; **jm. etwas zum ~ machen** a reproșa, a imputa cuiva ceva; **jm. Vorwürfe machen** *(über* cu *ac., wegen* cu *gen.)* a face cuiva reproșuri. **2.** *(arte, literatură)* subiect, model, idee, obiect. **3.** *(vân.)* momeală, hoit (pentru atragerea vânatului răpitor). **4.** *(vân.)* hrană dată animalelor sălbatice.

vorwurfsfrei, **vorwurfslos** *adj.* ireproșabil.

Vorwurfslosigkeit *f. sg.* caracter ireproșabil, integritate.

Vorwurfs|ton, *-(e)s, m. sg.* ton plin de reproș.

vorwurfsvoll *adj.* plin de reproș.

vorzählen, *zählte vor, vorgezählt, vb. (h) tr. (jm. etwas)* **1.** a număra ceva în prezența cuiva. **2.** a enumera cuiva ceva.

Vorzahn, *-(e)s, -zähne, m. (stomatologie)* dinte crescut peste altul.

vorzaubern, *zauberte vor, vorgezaubert, vb. (h) tr.* **1.** a face scamatorii, a scoate prin prestidigitație. **2.** *(fig.)* a crea iluzii.

Vorzeichen, *-s, -, n.* **1.** semn prevestitor; auspiciu, augur. **2.** *(mat.)* semn; **mit negativem ~** cu semn negativ; **mit umgekehrtem ~** cu semn schimbat. **3.** *(muz.)* accident.

vorzeichnen, *zeichnete vor, vorgezeichnet (du zeichnest vor, er zeichnet vor), vb. (h) tr.* **1.** a arăta cum se desenează, a desena ca model, a schița. **2.** *(fig.)* a indica, a trasa, a arăta; **jm. sein Verhalten ~** a-i indica cuiva comportarea. **3.** *(mil.)* a trasa; **~ des Geschoss** proiectil trasor. **4.** *(muz.)* a indica accidenții.

Vorzeichner, *-s, -, m.* desenator de modele.

Vorzeichnung, *-en, f.* **1.** desenare, schițare de model. **2.** model, tipar. **3.** *(muz.)* indicare a accidenților.

vorzeigbar *adj.* prezentabil, care poate fi arătat.

vorzeigen, *zeigte vor, vorgezeigt, vb. (h) tr.* **1.** a arăta (la cerere), a prezenta. **2.** *(fin.)* a prezenta (o poliță).

Vorzeiger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** prezentator(-oare). **2.** purtător(-oare).

Vorzeigevermerk, *-(e)s, -e, m.* viză de prezentare.

Vorzeigung, *-en, f.* arătare, prezentare.

Vorzeit *f. sg.* **1.** preistorie. **2.** trecut îndepărtat, timpuri vechi; **in grauer ~** în negura timpurilor.

vorzeiten *adv.* odinioară, demult.

vorzeitig I. *adj.* **1.** copt înainte de vreme, timpuriu, oarzăn. **2.** prematur, precoce, pretimpuriu; **~e Entbindung** naștere prematură. **3.** *(lingv.)* anterior. **II.** *adv.* prea curând, prea devreme.

Vorzeitigkeit *f. sg.* **1.** caracter prematur, precocitate. **2.** *(lingv.)* anterioritate.

vorzeitlich *adj.* primitiv, din vremuri străvechi, antediluvian, preistoric.

Vorzeitmensch, *-en, -en, m.* om primitiv, preistoric.

Vorzensur, *-en, f. (la școală)* notă provizorie.

vorzerkleinern, *zerkleinerte vor, vorzerkleinert, vb. (h) tr.* a mărunți, a concasa în prealabil.

vorziehbar *adj.* preferabil.

vorziehen, *zog vor, vorgezogen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a scoate, a trage afară. **2.** a trage în față. **3.** *(fig.)* a prefera. **4.** a modifica ora stabilită pentru a începe mai devreme; **einen Termin um eine Stunde ~** a ține ceva mai devreme cu o oră. **5.** *(agr.)* a cultiva mai întâi în răsadniță, în seră. **II.** *intr.* **1.** *(mil.)* a înainta. **2.** a merge înainte, în frunte. **3.** a se muta în partea din față a casei.

Vorzimmer, *-s, -, n.* antreu, anticameră, vestibul.

Vorzimmerdamme, *-n, f. (fam.)* secretară.

Vorzinsen *pl. (fin.)* discont.

Vorzug[1], *-(e)s, -züge, m.* **1.** preferință, predilecție; **jm. (einer Sache) den ~ geben** a prefera pe cineva (ceva). **2.** precădere, prioritate, întâietate. **3.** avantaj, privilegiu. **4.** calitate, superioritate; **sie hat viele Vorzüge** ea are multe calități. **5.** *(mar.)* avangardă.

Vorzug[2], *-(e)s, -züge, m. (ferov.)* tren antemergător, tren pilot.

Vorzügler, *-s, -, m. (fam.)* fruntaș, conducător.

vorzüglich I. *adj.* **1.** excelent, excepțional, superior, eminent; **er ist ein ~er Redner** e un orator excelent. **2.** (numai la *sup.)* principal, primordial, capital. **II.** *adv.* **1.** foarte bun, excelent; **der Wein schmeckt ~** vinul e excelent. **2.** mai ales, în special, cu deosebire.

Vorzüglichkeit *f. sg.* caracter excepțional, excelent, eminent.

Vorzugs|aktie [-tsiə], *-n, f. (fin.)* acțiune preferențială, privilegiată.

Vorzugs|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* pretenție de prioritate.

Vorzugsbe|handlung, *-en, f.* tratament preferențial.
Vorzugsdividende [-vi-], *-n, f. (fin.)* dividend preferențial.
Vorzugsgläubiger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* creditor(-oare) privilegiat(ă).
Vorzugskind, *-(e)s, -er, n.* copil preferat.
Vorzugsmilch *f. sg.* lapte de consum de cea mai bună calitate controlat de autoritățile de specialitate.
Vorzugs|preis, *-es, -e, m.* preț de favoare, preferențial.
Vorzugsrecht, *-(e)s, -e, n.* **1.** drept de prioritate. **2.** *(jur.)* drept de privilegiu. **3.** *(ec.)* drept preferențial; ~ **der Zeichnung neuer Aktien** drept preferențial la subscrierea de acțiuni nou emise.
Vorzugs|satz, *-es, -sätze, m. (ec.)* taxă, rată preferențială.
Vorgzugs|schüler, *-s, -, m.* **1.** elev eminent. **2.** elev preferat.
Vorzugs|stellung, *-en, f.* situație, poziție privilegiată.
Vorzugs|tag, *-(e)s, -e, m. (com.)* zi de păsuire.
Vorzugs|urlaub, *-(e) s, -e, m. (mil.)* permisie specială de favoare, de recompensă.
vorzugsweise *adv.* de preferință, mai ales, în special.
Vorzugszoll, *-(e)s, -zölle, m. (com.)* taxă vamală preferențială.
Vorzukunft *f. sg. (gram.)* viitorul al doilea.
Vorzündung, *-en, f. (tehn.)* aprindere prematură (la motoarele cu electroaprindere).
Vorzwirnen, *-s, n. sg. (text.)* filare, toarcere prealabilă.
vorzwitschern, *zwitscherte vor, vorgezwitschert, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a ciripi (cuiva ceva).
Votant [vo-], *-en, -en, m.* **1.** alegător. **2.** *(jur., austr.)* jurat.
votieren, *votierte, votiert, vb. (h) tr.* **1.** a vota. **2.** *(austr.)* a susține (o părere), a lua (poziție).
Votivbild [vo-], *-(e)s, -er, n.* tablou votiv.
Votivgabe, *-n, f.* ofrandă, închinare, danie votivă.
Votivgemälde, *-s, -, n.* v. Votivbild.
Votivgeschenk, *-(e)s, -e, n.* v. Votivgabe.
Votivkerze, *-n, f. (bis. cat.)* lumânare votivă.
Votivkirche, *-n, f.* biserică votivă.
Votivmünze, *-n, f.* monedă votivă.
Votivtafel, *-n, f.* tablă, placă votivă.
Votum [vo-], *-s, Voten* (sau *Vota*), *n.* **1.** *(pol.)* vot, sufragiu. **2.** aviz, părere, expertiză. **3.** *(rar)* jurământ, făgăduință.
Voute ['vu:tə], *-n, f. (arhit., înv.)* boltă.
vozieren [vo-], *vozierte, voziert, vb. (h) tr.* **1.** a numi (într-o funcție). **2.** a cita.
VP *presc.* de la Volkspolizei poliție a poporului.
VPS *presc.* de la Videoprogrammsystem sistem de programare video pentru a înregistra emisiuni T.V.
VR *presc.* de la Volksrepublik republică populară.
v.R.w. *presc.* de la von Rechts wegen de drept.
VS *presc.* de la Vereinigte Staaten Statele Unite.
vs *presc.* de la versus.
v.T. *presc.* de la vom Tausend la mie.
v.u. *presc.* de la von unten de jos.
vulgär [vʊl-], *adj.* **1.** vulgar, ordinar. **2.** simplu; superficial, neștiințific.
vulgarisieren, *vulgarisierte, vulgarisiert, vb. (h) tr.* **1.** a vulgariza. **2.** *(înv.)* a populariza.
Vulgarisierung, *-en, f.* **1.** vulgarizare. **2.** *(înv.)* popularizare.
Vulgarität, *-en, f.* **1.** vulgaritate. **2.** expresie vulgară.
Vulgärlatein, *-s, n. sg.* latina vulgară, populară.
Vulgärmarxismus, *-, m. sg.* marxism vulgar.
vulgärmarxistisch *adj.* marxist vulgar, referitor la marxismul vulgar.
Vulgärmaterialismus, *-, m. sg.* materialism vulgar.
vulgärmaterialistisch *adj.* materialist vulgar, care ține de materialismul vulgar.
Vulgär|ökonomie, *-n* [-'mi:ən], *f.* economie vulgară.
Vulgärsozialismus, *-, m. sg.* socialism vulgar.
Vulgär|sprache *f. sg.* **1.** limbaj vulgar. **2.** *(lingv.)* limbaj popular (mai ales din evul mediu).
Vulgärwissenschaft, *-en, f.* știință popularizată.
Vulgata *f. sg.* traducerea latină a Bibliei (începută de Ieronim în secolul al IV-lea).
Vulkan [vʊl-], *-(e)s, -e, m.* **1.** vulcan, munte vulcanic. **2.** *sg. (mit.)* zeul focului.
Vulkan|ausbruch, *-(e)s, -brüche, m.* erupție a unui vulcan.
Vulkanisation, *-en, f. (tehn.)* vulcanizare.
Vulkanisationskessel, *-s, -, m. (tehn.)* cazan pentru vulcanizare.
vulkanisch *adj.* vulcanic.
Vulkanisier|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* aparat de vulcanizare.
vulkanisieren, *vulkanisierte, vulkanisiert, vb. (h) tr. (tehn.)* a vulcaniza.
Vulkanisierung, *-en, f. (tehn.)* vulcanizare.
Vulkanismus, *-, m. sg. (geol.)* vulcanism.
Vulkanologe, *-n, -n, m.*, **~in**, *-nen, f.* specialist(ă) în domeniul vulcanologiei.
Vulkanologie *f. sg.* vulcanologie.
vulnerabel [vʊl-] *adj. (med.* și *fig.)* vulnerabil.
Vulnerabilität *f. sg. (med.* și *fig.)* vulnerabilitate.
Vulva [vʊlva], *-ven, f. (med.)* vulvă.
Vute ['vu:tə], *-n, f.* v. Voute.
v.u.Z. *presc.* de la vor unserer Zeitrechnung înainte de era noastră, î.e.n.
v.v. *presc.* de la viceversa.
VW, *-s, -s, m. presc.* de la Volkswagen.
V-Waffe, *-n, f. (mil.)* proiectil teleghidat, armă cu reacție.
VWP *presc.* de la Volkswirtschaftsplan plan economic național.
V-Zeichen, *-s, n. sg. presc.* de la Victoryzeichen semn al victoriei.

W

W, **w**, -, -, *n.* (litera) w, W şi sunetul v.
W *presc.* de la **a)** West(en) vest; **b)** Watt; **c)** Wolfram.
w. *presc.* de la **a)** weiblich; **b)** wenden.
Waage, *-n, f.* **1.** cântar, balanţă, basculă, cumpănă; **eine geeichte** ~ un cântar verificat; ~ **mit Zifferblatt** balanţă cu cadran; **ortsfeste** ~ basculă stabilă; **etwas auf die** ~ **legen a)** a pune ceva pe cântar; **b)** *(fig.)* a cumpăni, a chibzui, a se gândi asupra unui lucru; *(fig.)* **das Zünglein an der** ~ **sein** a fi factorul hotărâtor. **2.** v. Waagschale. **3.** v. Waagehaus. **4.** echilibru; **sich** *(dat.)* **die** ~ **halten** a sta în echilibru, a-şi ţine echilibrul; **die** ~ **halten** a contrabalansa, a ţine în cumpănă, în echilibru. **5.** *(gimn.)* cumpănă; poziţie orizontală (a corpului); **in die** ~ **gehen** a face cumpăna. **6.** *(tehn.)* nivelă, cumpănă. **7.** *(astron.)* Cumpăna.
Waage|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu de verificare a cântarelor.
Waagebalken, *-s, -, m.* **1.** braţ de balanţă. **2.** *(auto.)* pârghie de egalizare la frână.
Waagebrett *-(e)s, -er, n.* **1.** v. Waagschale. **2.** platformă a basculei.
Waag(e)geld, *-(e)s, -er, n.* taxă de cântărire.
Waage|haus, *-es, -häuser, n.* **1.** loc, încăpere unde se cântăreşte, balanţă publică, cântar public (pentru căruţe, maşini etc.). **2.** baracă a basculei.
Waage|häus|chen, *-s, -, n.* v. Waagehaus **(2).**
Waagelatte, *-n, f. (geod.)* riglă de nivelare, ştachetă de nivelment.
Waagemeister, *-s, -, m.* administrator al unui cântar public.
waag(e)recht *adj.* orizontal.
Waag(e)rechte, *-n, f.* (linie) orizontală.
Waagerechtfräsmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de frezat orizontal, freză orizontală.
Waagerecht|hobelmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de rabotat orizontal, raboteză orizontală.
Waagerecht|stoßmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de mortezat orizontal, şeping.
Waagschale, *-n, f.* tipsie, taler de cântar sau de balanţă, terezie; *(fig.)* **auf die** ~ **legen** a cântări, a pune în cumpănă; **das fällt schwer in die** ~ acest lucru e foarte important, cântăreşte mult; **seine Autorität in die** ~ **werfen** a face uz de întreaga sa autoritate.
Waagschein, *-(e)s, -e, m.* etichetă de cântărit; bon de cântar.
Waag|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (apic.)* stup-etalon (pentru controlul cantitativ al mierii).
Wabbe, *-n, f. (reg.)* **1.** guşă. **2.** v. Wamme.
Wabbel, *-s, m. (reg.)* **1.** gândac. **2.** materie gelatinoasă, vâscoasă, greţoasă. **3.** budincă.
wabb(e)lig *adj. (reg.)* **1.** tremurător, mişcător, care se agită. **2.** moale, vâscos, gelatinos, mucilaginos.
wabbeln, *wabbelte, gewabbelt (ich wabb(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a tremura ca gelatina, a vibra; a oscila, a se mişca, a se balansa. **2.** a forfoti, a mişuna, a viermui, a roi.
Wabe, *-n, f.* fagure.
waben|artig, **wabenförmig** *adj.* alveolar, ca un fagure.
Wabengefüge, *-s, n. sg.* structură de fagure, celulară.
Wabenhonig, *-s, m. sg.* miere în fagure.
Wabenkühler, *-s, -, m. (auto.)* radiator de răcire celular.
Wabenwicklung, *-en, f. (tel.)* înfăşurare în fagure.
Wabenziegel, *-s, -, m.* cărămidă perforată, celulară.
Waberlohe *f. sg. (mit.)* foc mare, vâlvătaie, pălălaie.
wabern, *waberte, gewabert, vb. (h) intr.* **1.** *(reg.)* a arde cu flăcări mari, cu vâlvătăi. **2.** a se mişca încoace şi incolo, a tremura.
wabig *adj* cu celule, celular.
wach *adj.* deştept, treaz; ~ **werden** a se deştepta, a se trezi; ~ **bleiben** a veghea; **~e Nächte** nopţi de veghe, nopţi albe; **~e Träume** visuri cu ochii deschişi; **er ist nicht** ~ **zu kriegen** nu-l pot trezi, mi-e imposibil să-l trezesc; ~ **liegen** a sta cu ochii deschişi în pat; *(fig.)* **ein ~er Geist** sau **Kopf a)** minte vioaie, ageră, inteligentă; **b)** persoană inteligentă, ageră la minte.
Wach|ablöse, *-n, f. (austr.),* **Wach|ablösung**, *-en, f. (mil.)* schimbare de gardă.
Wach|anzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* ţinută de gardă.
Wach|aufzug, *-(e)s, -züge, m.* ceremonie de schimbare a gărzii.
Wachbataillon [-bataljo:n], *-s, -e, n.* batalion de gardă.
Wachboot, *-(e)s, -e, n. (mar.)* vedetă de patrulare.
Wachbude, *-n, f.* gheretă a santinelei.
Wachbuch, *-(e)s, -bücher, n.* condică, jurnal de gardă.
Wachdienst, *-(e)s, -e, m. (mil.)* serviciu de gardă.
Wache, *-n, f.* **1.** gardă, pază, strajă, caraulă; ~ **haben**, **halten**, **stehen** sau **auf** ~ **sein** a fi de gardă, a veghea; *(fam.)* ~ **schieben** a fi de gardă; **die** ~ **verdoppeln** a dubla garda, straja. **2.** timp de gardă, de pază, schimb de gardă, strajă; **die erste** ~ primul schimb de gardă. **3.** gardian; personal de gardă; *(mil.)* santinelă, gardă; **(auf)** ~ **stehen** sau *(fam.)* ~ **schieben** a fi de gardă; **~n aufstellen** a posta santinela, garda; **auf** ~ **ziehen** sau **die** ~ **beziehen** a intra de gardă; **von der** ~ **abziehen** a fi schimbat din gardă; **die abziehende** ~ garda schimbată; **die aufziehende** ~ garda care intră în schimb; **die** ~ **ablösen** a schimba garda; ~ **'raus!** la arme! **4.** veghe(re); **bei einem Kranken** ~ **halten** a veghea la căpătâiul unui bolnav. **5.** cameră, post, corp de gardă. **6.** circumscripţie de poliţie; **jn. auf die** ~ **bringen** a duce pe cineva la postul de gardă, la poliţie. **7.** *(mar.)* cart.
Wachebe|amte, *-n, n (ein Wachebeamter), m. (adm., austr.)* poliţist.
wachen, *wachte, gewacht, vb. (h) intr.* **1.** a veghea, a sta de strajă; **über etwas (**sau **jn.)** ~ a veghea asupra unui lucru (a cuiva); **bei einem Kranken** ~ a veghea la căpătâiul unui bolnav. **2.** a sta de priveghi (la mort).
Wachen, *-s, n. sg.* **1.** veghe(re), strajă. **2.** priveghi (la mort).
Wacheschieben, *-s,* **Wache|stehen**, *-s, n. sg. (mil.)* efectuare a serviciului de gardă, de planton.
Wache stehend *adj.* de gardă, de strajă, de pază.
Wachfeuer, *-s, -, n.* foc de strajă, de bivuac.
Wachfrau, *-en, f.* femeie gardă de noapte (la bolnavi).
wachfrei *adj. (mil.)* scutit de gardă, liber; ~ **sein** a nu fi de gardă.
wach|habend *adj.* de serviciu, de gardă, de pază; *(mar.)* de cart; **~er Offizier** ofiţer de serviciu.
Wach|habende, *-n, -n (ein Wachhabender), m.* persoană de gardă; ofiţer, subofiţer de serviciu.
wach halten, *hielt wach, wach gehalten (du hältst wach, er hält wach), vb. (h) tr.* (şi *fig.*) a ţine treaz; **js. Andenken** ~ a ţine trează amintirea cuiva.
Wach|haus, *-es, -häuser, n.* post de gardă, gheretă (a paznicului sau a santinelei).
Wach|heit *f. sg.* **1.** stare trează. **2.** vioiciune, agerime a minţii.
Wach|hund, *-(e)s, -e, m.* câine de pază.
Wachkommandant, *-en, -en, m.* comandant de gardă.
Wachkompanie, *-n* [-ni:ən], *f.* companie de gardă.
Wachkordon, *-s, -s, m.* cordon de gardă.
Wachlokal, *-(e)s, -e, n.* local, cameră, corp, post de gardă.
Wachmacher *m. sg. (fam.)* drog slab care stimulează.
Wachmann, *-(e)s, -männer* (şi *Wachleute), m. (austr.)* poliţist, sergent de cartier, *(ist.)* sectorist.
Wachmannschaft, *-en, f. (mil.)* (pichet sau corp de) gardă.
Wachmeister, *-s, -, m.* v. Wachtmeister.
Wach|offizier, *-s, -e, m.* ofiţer de gardă, de serviciu.
Wacholder, *-s, -, m. (bot.)* **1.** ienupăr *(Juniperus communis).* **2.** v. Wachholderbranntwein.
Wacholderbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Wacholderstrauch.
Wacholderbeere, *-n, f. (bot.)* boabă de ienupăr, ienupără.
Wacholderbranntwein, *-(e)s, -e, m.* rachiu de ienupăr.
Wacholderbusch, *-(e)s, -büsche, m.* v. Wacholderstrauch.
Wacholderdrossel, *-n, f. (ornit.)* cocoşar *(Turdus pilaris).*
Wacholder|harz, *-es, n. sg.* răşină de ienupăr.
Wacholder|holz, *-es, -hölzer, n.* lemn de ienupăr.
Wacholdermilchling, *-s, -e, m. (bot.)* râşcov *(Lactarius deliciosus).*
Wacholder|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de ienupăr.
Wacholdersaft, *-(e)s, m. sg. (farm.)* esenţă, aromă de boabe de ienupăr.
Wacholderschnaps, *-es, -schnäpse, m. (fam.)* v. Wacholderbranntwein.
Wacholder|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* tufă de ienupăr.
Wach|ordonnanz, *-en, f. (mil.)* curier, planton la corpul de gardă.
Wachparade, *-n, f.* paradă a gărzii.
Wachposten, *-s, -, m. (mil.)* **1.** post de gardă. **2.** santinelă.
Wachruf, *-(e)s, -e, m.* alarmă, strigăt de alarmă.
wachrufen, *rief wach, wachgerufen, vb. (h) tr.* **1.** a trezi, a deştepta (prin strigăte). **2.** *(fig.)* a evoca, a aminti.
wachrütteln, *rüttelte, wachgerüttelt (ich rütt(e)le wach), vb. (h) tr.* **1.** a deştepta, a trezi zgâlţâind, scuturând. **2.** *(fig.)* a scutura, a trezi la realitate.
Wachs, *-es, -e, n.* ceară; **mineralisches** ~ ozocherită; **mit** ~ **einreiben** sau **bestreichen** a cerui; **mit** ~ **bedeckt** ceruit; **wie** ~ **anklebend** lipindu-se ca ceara; **weich wie** ~ moale ca ceara; *(fig.)* **sie ist wie** ~ **in seinen Händen** poate face ce vrea cu ea.

Wạchs|abdruck, *-(e)s, -drücke, m.* mulaj, tipar în ceară.
Wạchs|abguss, *-es, -güsse, m.* copie în ceară; model, imitaţie turnat(ă) în ceară.
wạch|sam *adj.* şi *adv.* vigilent, atent; **ein ~es Auge auf jn. haben** a supraveghea pe cineva; **~ sein** a veghea; a fi vigilent.
Wạch|samkeit *f. sg.* vigilenţă, atenţie; **revolutionäre ~** vigilenţă revoluţionară.
Wạch|samkeitshebel, *-s, -, m. (ferov.)* pârghie de supraveghere, pârghie om-mort.
wạchs|artig *adj.* ca ceara, ceruminos, ceros.
Wạchsbild, *-(e)s, -er, n.* figură din ceară.
Wạchsbildner, *-s, -, m.* modelator de figuri din ceară.
Wachsbildnerei *f. sg.* modelare de figuri de ceară, ceroplastică.
wạchsbleich *adj.* palid, galben ca ceara.
Wạchsbleiche *f. sg.* **1.** albit al cerii. **2.** atelier de albit ceara.
Wạchsblume, *-n, f.* **1.** *(bot.)* pidosnic, floare-de-ceară, ceriţică *(Cerinthe minor)*. **2.** floare artificială din ceară.
Wạchsbohne, *-n, f.* fasole de grădină cu păstaia galbenă.
Wạchs bringend *adj.* producător de ceară, cerifer.
Wạch|schiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă de escortă; navă de pază (la gura unui râu, în port etc.).
Wạchsdecke, *-n, f.* **1.** înveliş de ceară. **2.** pânză ceruită.
wạchseln, *wachselte, gewachselt (ich wachs(e)le), (fam.)*, **wạchsen**[1], *wachste, gewachst (du, er wachst), vb. (h) tr.* a cerui, a da cu ceară; *(fam.)* **die Bretteln ~** a da schiurile cu ceară.
wạchsen[2], *wuchs, gewachsen (du, er wächst), vb. (s) intr.* a creşte, a se face (mai) mare, a spori; **der Mond wächst** luna e în creştere; **das Wasser wächst** apa creşte, se urcă; **gut gewachsen** bine făcut, dezvoltat; **sein Ansehen wächst** prestigiul său creşte; **die Stadt wächst dauernd** oraşul se dezvoltă, se extinde, creşte mereu; **aus den Kleidern ~** a-i rămâne hainele prea mici; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **keine grauen Haare ~ lassen** a nu-şi face griji, a nu-şi bate capul, a nu se frământa; *(fig.)* **jm. ans Herz gewachsen sein** a fi preferatul cuiva, a fi îndrăgit de cineva; **jm. über den Kopf ~ a)** a creşte mai mare, a lăsa în urmă; **b)** *(fig.)* a deveni mai puternic decât cineva, a întrece pe cineva; *(fig.)* **das Gras ~ hören** a şti şi toaca din cer, a se pretinde atotştiutor; *(fig.)* **darüber ist Gras gewachsen** a trecut de mult, am uitat de asta; *(fig.)* **einer Sache nicht gewachsen sein** a nu face faţă unui lucru, a fi depăşit de un lucru; *(fig., fam.)* **das ist nicht auf deinem Mist gewachsen** acest lucru nu l-ai gândit tu, n-a fost ideea ta; **die Bäume ~ nicht in den Himmel** toate au o limită, nimic nu se întinde la infinit; *(fam.)* **er spricht, wie ihm der Schnabel gewachsen ist** vorbeşte natural, fără artificii, aşa cum a învăţat de la maică-sa.
wạ̈chsern *adj.* **1.** din, de ceară. **2.** v. wachsbleich.
Wạchsfaden, *-s, -fäden, m.* aţă ceruită.
Wạchsfarbe, *-n, f.* **1.** vopsea pentru ceară. **2.** culoare ceruită (pentru pictură). **3.** culoare ca ceara, paloare.
wạchsfarben *adj.* galben ca turta de ceară.
Wạchsfigur, *-en, f.* figură, figurină de ceară.
Wạchsfigurenkabinett, *-(e)s, -e, n.* cabinet de figurine de ceară.
Wạchsform, *-en, f.* tipar pentru figuri de ceară; **Galvanoplastik mittels ~en** cerografie.
wạchsgelb *adj.* galben ca ceara.
Wạchsgießer, *-s, -, m.* v. Wachszieher.
Wạchsglanz, *-es, m. sg.* luciu, lustru de ceară.
Wạchshandel, *-s, m. sg.* comerţ cu ceară.
Wạchshaut, *-häute, f.* **1.** *(ornit.)* ceromă, epidermă galbenă care acoperă ciocul păsărilor. **2.** pelerină de ploaie.
Wạchskerze, *-n, f.* lumânare de ceară.
Wạchskitt, *-(e)s, m. sg.* ceară de lipit.
Wạchskuchen, *-s, -, m.* turtă de ceară.
Wạchsleinwand *f. sg. (austr.)* muşama, pânză ceruită.
Wạchslicht, *-(e)s, -er, n.* v. Wachskerze.
Wạchslichtfabrik, *-en, f.* fabrică de lumânări.
Wạchsmaler, *-s, -, m.* cerograf.
Wachsmalerei *f. sg.* cerografie, pictură cu culori topite în ceară.
Wạchsmalkreide, *-n, f.*, **Wạchsmal|stift**, *-(e)s, -e, m.* creion din culoare ceruită (pentru pictură).
Wạchsmaske, *-n, f.* mască de ceară.
Wạchsmatrize, *-n, f. (tipogr.)* matriţă în ceară.
Wạchsmodellierkunst *f. sg.* ceroplastie, modelare în ceară.
Wạch|soldat, *-en, -en, m. (mil.)* santinelă.
Wạchs|opal, *-s, -e, m. (mineral.)* opal galben, opal comun.
Wạchs|papier, *-s, -e, n.* hârtie ceruită, cerată.
Wạchs|perle, *-n, f.* mărgea de ceară, perlă falsă.
Wạchs|pflaster, *-s, -, n. (farm.)* plasture de ceară.
Wạchs|platte, *-n, f.* placă de ceară.
Wạchs|prägung, *-en, f. (tipogr.)* mulare în ceară; matriţă de ceară.
Wạchs|puppe, *-n, f.* păpuşă, figurină de ceară.
Wạchsröhrchen, *-s, -, n. (chir.)* sondă canelată.
Wạchs|scheibe, *-n, f. (înv.)* bucată rotundă de fagure de miere.
Wạchs|schicht, *-en, f.* strat de ceară.
Wạchs|schmelze, *-n, f.* topitorie de ceară.
Wạchs|siegel, *-s, -, n.* pecete din ceară.
Wạchs|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* lumânare-turtă (răsucită ghem).
Wạchs|stockbüchse, *-n, f.* recipient, sfeşnic pentru lumânări răsucite.
Wạchs|streich|hölzchen, *-s, -, n.* chibrit impregnat cu ceară, cu cerină.
Wạchs|tafel, *-n, f.* **1.** tăbliţă de ceară. **2.** foaie de fagure artificial.
Wạch|station, *-en, f. (med.)* secţia de terapie intensivă.
wạch stehen, *stand wach, wach gestanden, vb. (h) intr.* a veghea, a sta de pază.
Wạch|stube, *-n, f.* cameră, corp de gardă.
Wạchs|tuch, *-(e)s, -e, n.* muşama, pânză cerată, ceruită.
Wạchs|tuchtier, *-(e)s, -e, n.* animal de muşama (jucărie).
Wạchs|tuch(tisch)decke, *-n, f.* faţă de masă din muşama.

Wạchs|tum, *-s, n. sg.* **1.** creştere, dezvoltare; **~ der Pflanzen** creştere a plantelor, vegetaţie; *(bot.)* **übermäßiges ~** hipertrofie; **gerades ~** ortotropism; **langsames ~** creştere lentă. **2.** produs al creşterii sau cultivării; **mein eigenes ~** vin din via mea. **3.** *(ec.)* creştere economică, dezvoltare, evoluţie; **das ~ fördern** a promova creşterea; **dauerhaftes ~** creştere economică durabilă; **durchschnittliches ~** creştere economică medie; **gleichgewichtiges ~** creştere economică echilibrată; **gleichmäßiges ~** creştere economică regulată, uniformă; **inflationsfreies ~** creştere economică neinflaţionistă; **unbegrenztes ~** creştere economică nelimitată; **vorrangiges ~** creştere economică prioritară.
Wạchs|tums|aus|sichten *pl. (ec.)* perspective, previziuni de creştere economică.
wạchs|tumsfördernd *adj.* favorabil creşterii, care face să crească mai repede.
Wạchs|tumsgefälle, *-s, -, n. (ec.)* disparitate de creştere economică.
Wạchs|tumsgrenze, *-n, f. (ec.)* limită de creştere economică.
wạchs|tumshemmend *adj.* defavorabil creşterii, care împiedică creşterea.
Wạchs|tumshemmung, *-en, f. (ec.)* blocaj de creştere economică.
Wạchs|tumshormon, *-s, -e, n. (biol.)* auxină, fitohormon.
Wạchs|tumsjahre *pl.* ani de creştere, de maturizare economică.
Wạchs|tumskegel, *-s, -, m. (bot.)* con, organ de creştere.
Wạchs|tumskennziffer, *n, f. (ec.)* indice de creştere economică.
Wạchs|tumskrankheit, *-en, f.* boală de creştere.
Wạchs|tumskrise, *-n, f.* criză de creştere.
Wạchstums|phase, *-n, f.* fază de creştere economică.
Wạchs|tums|prozess, *-es, -e, m.* proces de creştere.
Wạchs|tums|prognose, *-n, f. (ec.)* prognoza creşterii economice.
Wạchs|tumsrate, *-n, f. (ec.)* rată de creştere economică.
Wạchs|tums|schub, *-(e)s, -schübe, m. (med.)* creştere accelerată în timp scurt.
Wạchs|tums|störung, *-en, f.* tulburare în procesul de creştere, de dezvoltare.
Wạchs|tums|tempo, *-s, n. sg.* ritm de creştere, de dezvoltare; **ein hohes ~** un ritm înalt de creştere, de dezvoltare.
Wạchs|tumsvoraus|sagen *pl. (ec.)* v. Wachstumsaussichten.
Wạchs|tumsvor|aus|setzungen *pl.* premise de creştere economică.
Wạchs|tumsziel, *-(e)s, -e, n. (ec.)* obiectiv de creştere economică.
wạchsweich *adj.* **1.** moale ca ceara. **2.** *(fig.)* moale, molâu, fricos.
wạchsweiß *adj.* alb, galben, palid ca ceara.
Wạchszelle, *-n, f.* celulă de fagure.
Wạchszieher, *-s, -, m.* lumânărar, fabricant de lumânări.
Wachszieherei, *-en, f. (înv.)* fabrică de lumânări; fabricaţie de lumânări.
Wạchszündholz, *-es, -hölzer, n.* v. Wachsstreichhölzchen.
Wạcht, *-en, f. (poet.)* gardă, pază; **auf der ~ sein** sau **~ halten** a fi de gardă, de pază, de strajă.
wạcht *adj. (reg.)* vioi, sprinten; vesel, voios.
Wạchtbude, *-n, f.* v. Wachbude.
Wạchtdienst, *-(e)s, -e, m.* v. Wachdienst.
Wạ̈chte, *-n, f. (înv.)* v. Wechte.
Wạchtel, *-n, f.* **1.** *(ornit.)* prepeliţă, pitpalac *(Coturnix communis)*; **die ~ schlägt** prepeliţa cântă. **2.** *(fam.)* palmă.
Wạchtel|ei, *-(e)s, -er, n.* ou de prepeliţă.
Wạchtelfalk, *-en, -en, m. (vân.)* şoim-prepelicar.
Wạchtelfang, *-(e)s, -fänge, m.* prindere de prepeliţe.
Wạchtelgarn, *-(e)s, -e, n.* plasă de prins prepeliţe.
Wạchtelhund, *-(e)s, -e, m. (vân.)* prepelicar, varietate de spaniel.
Wạchteljagd, *-en, f.* vânătoare de prepeliţe.
Wạchtelkönig, *-s, -e, m. (ornit.)* cristei *(Crex pratensis)*.
Wạchtelpfeife, *-n, f.*, **Wạchtelruf**, *-(e)s, -e, m.*, **Wạchtelschlag**, *-(e)s, -schläge, m.* cântec de pitpalac, strigăt de prepeliţă.
Wạchtel|strich, *-(e)s, -e, m. (vân.)* zbor al prepeliţelor în perioada de împerechere.
Wạchtelweizen, *-s, m. sg. (bot.)* ciormoiag *(Melampyrum cristatum* L.).
Wạchtelzeit, *-en, f. (vân.)* sezon pentru vânătoarea de prepeliţe.
Wạ̈chter, *-s, -, m.* **1.** paznic, gardian, păzitor; *(ferov.)* cantonier. **2.** *(tehn.)* paznic, aparat de control.
Wạ̈chter|häus|chen, *-s, -, n.* gheretă, cabină a păzitorului sau a paznicului; *(ferov.)* canton.
Wạ̈chterin, *-nen, f.* păzitoare, paznică, gardiană.
Wạ̈chter|ruf, *-(e)s, -e, m. (ist.)* **1.** strigătul paznicului din oră în oră. **2.** alarma paznicului în caz de pericol.
Wạchtfeuer, *-s, -, n.* v. Wachfeuer.
wạchtfrei *adj.* v. wachfrei.
wạcht|habend *adj.* v. wachhabend.
Wạcht|habende, *-n, -n (ein Wachthabender), m.* v. Wachhabende.
Wạcht|hund, *-(e)s, -e, m.* v. Wachhund.
Wạchtlokal, *- (e)s, -e, n.* v. Wachlokal.
Wạchtmann, *-(e)s, -männer* (şi *Wachtleute*), *m.* v. Wachmann.
Wạchtmannschaft, *-en, f.* v. Wachmannschaft.
Wạchtmeister, *-s, -, m. (mil.)* sergent-major (la cavalerie sau artilerie), vagmistru.
Wạchtparade, *-n, f.* v. Wachparade.
Wạchtposten, *-s, -, m.* v. Wachposten.
Wạch|traum, *-(e)s, -träume, m.* vis diurn, cu ochii deschişi.
Wạchtschiff, *-(e)s, -e, n.* v. Wachschiff.
Wạcht|turm, *-(e)s, -türme, m.* turn de pază, donjon.
Wạchtwechsel, *-s, -, m.* v. Wachablösung.
Wạchtzimmer, *-s, -, n.* v. Wachstube.
Wạch- und Schließgesellschaft, *-en, f.* societate de pază şi supraveghere.
Wạchvorgesetzte, *-n, -n (ein Wachvorgesetzter), m.* şef de pază, şef al gărzii.
Wạchvorschriften *pl.* instrucţiuni privind paza, regulament al gărzii.
Wạchzu|stand, *-(e)s, m. sg.* stare de veghe, trezie.
Wạcke, *-n, f. (mineral.)* v. Grauwacke.
Wạckelbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** imagine video mişcată. **2.** imagine care se modifică dacă este privită din alt unghi.

wạckelig *adj.* **1.** clătinător, care se clatină; ~ **auf den Beinen stehen** a se clătina pe picioare. **2.** dărăpănat, hodorogit, gata să se dărâme; şubred; **eine ~ Leiter** o scară şubredă; **ein ~er Stuhl** un scaun hodorogit; *(fig.)* **es steht ~ mit ihm a)** stă prost cu sănătatea; **b)** îi merge prost.
Wạckelkinn, *-(e)s, -e, n.* bărbie tremurătoare.
Wạckelkontakt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* contact slab, intermitent, care se întrerupe mereu.
Wạckelkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap tremurător. **2.** *(fig.)* moşneag căruia îi tremură capul (de slăbiciunea bătrâneţii).
wạckelköpfig *adj.* cu capul tremurând.
wạckeln, *wackelte, gewackelt (ich wack(e)le), vb. intr.* **1.** *(h)* a se clătina; a se mişca; a fi instabil; a fi gata să se prăbuşească; **das Haus wackelt** se clatină casa; *(fam.)* **er wackelt** nu e sigur pe picioare, merge pe două cărări, se clatină; *(fig.)* **es wackelt mit seiner Gesundheit** stă prost cu sănătatea; *(fig., fam.)* **da wackelt die Wand!** aici se întâmplă ceva neobişnuit. **2.** *(h)* a mişca din ceva; **mit den Ohren** ~ a mişca din urechi; **mit dem Kopf** ~ a da, a mişca din cap. **3.** *(s)* a merge clătinându-se, legănându-se.
Wạckenton, *-(e)s, -e, m.* argilă marnoasă.
wạcker I. *adj.* brav, curajos, energic, destoinic; de treabă, cinstit, cumsecade. **II.** *adv.* cu nădejde, energic, bine, cum se cuvine; **sich ~ halten** a se ţine bine, a rezista cu bine, a nu se lăsa.
Wạcker|heit *f. sg.* destoinicie, curaj; cumsecădenie, onestitate.
Wạcker|stein, *-(e)s, -e, m. (reg.)* piatră mare, pietroi, bolovan.
wạcklig *adj.* v. w a c k e l i g.
Wade, *-n, f.* gambă, pulpă a piciorului.
Wadel, Wädel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** *(elv.)* lună plină. **2.** timp potrivit, perioadă tocmai bună.
Wadenbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* peroneu.
Waden(bein)muskel, *-s, -n, m. (anat.)* triceps sural; **innerer ~** muşchi al peroneului.
Wadenbinde, *-n, f.* v. W i c k e l g a m a s c h e.
wadenhoch *adj.* înalt până la pulpa piciorului.
Wadenkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m.* cârcel în pulpa piciorului.
wadenlang *adj.* lung (de sus) până la pulpa piciorului.
Waden|nerv, *-s, -en, m. (anat.)* nerv al peroneului.
Waden|strumpf, *-(e)s, -strümpfe, m.* ciorap trei sferturi.
Wadenwickel, *-s, -, m. (med.)* compresă rece pe pulpă (contra febrei).
Wädli, *-s, -, n. (elv.)* picior, rasol de porc (sărat şi fiert).
Wạffe, *-n, f.* **1.** armă; **automatische ~** armă automată; **mit blanker ~** cu armă albă; **in ~n** sub arme; **zu den ~n greifen** a pune mâna pe arme, a recurge la arme; **von der ~ Gebrauch machen** a face uz de armă, a întrebuinţa arma; (şi *fig.)* **die ~n strecken** a depune armele, a capitula, a se preda; **mit der ~ in der Hand** cu arma în mână; **unter die ~n rufen** a chema sub arme; **das Volk in ~n** poporul înarmat; **jm. die ~n abnehmen** a dezarma pe cineva; **die ~n nieder!** jos armele! **zu den ~n!** la arme! *(fig.)* **jn. mit seinen eigenen ~n schlagen** a învinge pe cineva cu propriile lui arme. **2.** *(mil.)* (gen de) armă; **bei welcher ~ dient er?** la ce armă face armata? **3.** *(înv.)* v. W a p p e n. **4.** *(limbaj studenţesc)* pahar, cupă. **5.** *(vân.)* **a)** gheară; **b)** colţ.
Wạffel, *-n, f.* **1.** napolitană; vafelă, vafă. **2.** *(pop.)* gură, fleancă. **3.** *(fam.) (în expr.)* **einen an der ~ haben** a nu fi chiar în toate minţile.
Wạffelbindung *f. sg.* împletitură, ţesătură în formă de fagure.
Wạffelblech, *-(e)s, -e, n. (metal.)* tablă ondulată, striată.
Wạffel|eisen, *-s, -, n.* formă de copt vafe.
Wạffelgewebe, *-s, -, n. (text.)* ţesătură în fagure.
Wạffelmuschel, *-n, f.* vafă de îngheţată.
Wạffelmuster, *-s, -, n.* model de ţesătură tip fagure.
Wạffeltüte, *-n, f.* cornet pentru îngheţată.
Wạffen|abzeichen, *-s, -, n. (mil.)* semn (distinctiv) al armei.
Wạffen|an|stand, *-(e)s, -stände, m. (înv.)* v. W a f f e n s t i l l s t a n d.
Wạffen|arbeit *f. sg. (poet.)* război.
Wạffen|arsenal, *-s, -e, n.* v. W a f f e n l a g e r.
Wạffen|aufseher, *-s, -, m. (mil., mar.)* armurier.
Wạffen|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* comandă de arme, de armament.
Wạffen|ausfuhr, *-en, f.* export de arme, de armament.
Wạffenbesitz, *-es, -e, m.* deţinere de arme; **illegaler ~** deţinere ilegală de arme.
Wạffenbesitzkarte, *-n, f. (adm.)* permis, legitimaţie de portarmă.
Wạffenbruder, *-s, -brüder, m.* frate, camarad de arme.
Wạffenbrüderschaft, *-en, f.* frăţie, camaraderie de arme.
Wạffenbund, *-(e)s, -bünde, m. (pol.)* alianţă militară.
Wạffendepot [-po:], *-s, -s, n.* v. W a f f e n l a g e r.
Wạffendienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu militar.
Wạffen|ehre *f. sg.* onoare militară.
Wạffen|einbau, *-(e)s, m. sg.* montare, instalare de armament.
Wạffen|einfuhr, *-en, f.* import de arme, de armament.
Wạffen|embargo, *-s, -s, n.* embargo pe arme, mai ales pe arme de război.
Wạffen|erfolg, *-(e)s, -e, m.* victorie militară, obţinută pe calea armelor.
Wạffenfabrik, *-en, f.* fabrică, uzină de armament.
Wạffenfabrikant, *-en, -en, m.* fabricant, producător de arme, de armament.
wạffenfähig *adj. (înv.)* v. w e h r f ä h i g **(1).**
Wạffenfarbe, *-n, f. (mil.)* culoare (distinctivă) a armei, petliţă.
Wạffenfliege, *-n, f. (entom.)* muscă cameleon *(Stratiomys chamaeleon* L.).
Wạffengang, *-(e)s, -gänge, m.* luptă, încrucişare de arme.
Wạffengattung, *-en, f.* specialitate, fel de armă; **bei welcher ~ dient er?** la care armă face armata?
Wạffengebrauch, *-(e)s, m. sg.* uz de arme.
Wạffengefährte, *-n, -n, m.* v. W a f f e n b r u d e r.
Wạffengeklirr, *-(e)s, n. sg.* zăngănit de arme.
Wạffengenosse, *-n, -n, m.* tovarăş de arme.
Wạffengerüst, *-(e)s, -e,* **Wạffenge|stell**, *-(e)s, -e, n. (mil.)* rastel pentru puşti.
Wạffengetöse, *-s, n. sg.* zgomot, zăngănit de arme.
Wạffengewalt *f. sg.* putere, forţă a armelor, forţă armată; **mit ~** cu forţa armelor; **~ androhen** a ameninţa cu forţa armelor.
Wạffenglanz, *-es, m. sg.* splendoare, strălucire a armelor.
Wạffenglück, *-(e)s, n. sg.* noroc, succes în luptă.
Wạffenhandel, *-s, m. sg.* comerţ cu arme, cu armament.
Wạffenhändel *pl.* ciocniri, încăierări armate.
Wạffenhändler, *-s, -, m.* negustor, comerciant de armament.
Wạffenhandlung, *-en, f.* magazin de arme, armurărie.
Wạffenhandwerk, *-(e)s, n. sg.* profesiune de războinic; **er versteht sich auf das ~** se pricepe în a mânui armele.
Wạffenhaus, *-es, -häuser, n.* v. W a f f e n l a g e r.
Wạffenhemd, *-(e)s, -en, n. (ist.)* cămaşă de zale, cuirasă.
Wạffenher|stellung, *-en, f.* fabricare, fabricaţie de armament.
Wạffenhilfe *f. sg.* ajutor armat, militar.
Wạffenhilfs|abkommen, *-s, -, n.* tratat de asistenţă militară.
Wạffenkammer, *-n, f.* magazie, depozit de arme.
Wạffenkunde *f. sg.* ştiinţă a armelor (în evoluţia lor istorică şi tehnică).
Wạffenladung, *-en, f.* **1.** încărcătură de arme. **2.** încărcătură a armei.
Wạffenlager, *-s, -, n.* depozit de arme, de armament, arsenal.
Wạffenlehre *f. sg.* v. W a f f e n k u n d e.
Wạffenlieferant, *-en, -en, m.* furnizor de arme, de armament.
Wạffenlieferung, *-en, f.* livrare, furnizare de armament.
wạffenlos *adj.* fără arme, neînarmat.
Wạffenlosigkeit *f. sg.* lipsă de arme, neînarmare.
Wạffenmaat, *-(e)s, -e, m. (mar.)* maistru armurier.
Wạffenmacht *f. sg.* v. W a f f e n g e w a l t.
wạffenmächtig *adj.* puternic, tare în mânuirea armelor.
Wạffenmeister, *-s, -, m. (mil.)* maistru armurier, armurier-şef.
Wạffen|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* ofiţer cu armamentul.
Wạffen|ort, *-(e)s, -örter,* **Wạffenplatz**, *-es, -plätze, m. (mil.)* **1.** careu de adunare. **2.** *(elv.)* câmp de instrucţie.
Wạffenprobe, *-n, f.* **1.** v. W a f f e n p r ü f u n g. **2.** exerciţiu cu arme.
Wạffenprüfung, *-en, f.* control tehnic al armelor.
Wạffenrecht, *-(e)s, n. sg.* **1.** drept militar, drept privind purtarea şi folosirea armelor. **2.** *(ist.)* drept de a echipa şi întreţine trupe.
Wạffenreichung, *-en, f. (în evul mediu)* înmânare a armelor.
Wạffenrock, *-(e)s, -röcke, m.* **1.** tunică, haină militară; **den ~ anziehen** a îmbrăca haina militară; a se înrola în armată. **2.** *(ist.)* zevelcă deasupra armurii.
Wạffenruhe *f. sg.* armistiţiu, suspendare a focului.
Wạffenruhm, *-(e)s, m. sg.* glorie militară.
Wạffensaal, *-(e)s, -säle, m.* sală de arme.
Wạffensammlung, *-en, f.* colecţie de arme.
Wạffenschau, *-en, f. (mil.)* paradă, trecere în revistă, inspecţie a armelor.
Wạffenschein, *-(e)s, -e, m.* permis de portarmă.
wạffenscheinfrei *adj.* care nu necesită legitimaţie de portarmă.
Wạffenschieberei, *-en, f.* speculă, comerţ la negru cu arme.
Wạffenschiff, *- (e)s, -e, n.* vas cu armament, navă-transport de arme.
Wạffenschmied, *-(e)s, -e, m.* armurier.
Wạffenschmiede, *-n, f.* atelier de arme, armurărie.
Wạffenschmuggel, *-s, m. sg.* contrabandă cu arme.
Wạffensendung, *-en, f.* **1.** transport de arme. **2.** livrare, trimitere de armament.
Wạffen-SS *f. sg. (ist.)* formaţiuni armate ale partidului nazist.
Wạffen|stahl, *-(e)s, -stähle* (şi *-e), m.* oţel pentru arme.
wạffen|starrend *adj.* înarmat până-n dinţi.
Wạffen|still|stand, *-(e)s, m. sg.* armistiţiu.
Wạffen|still|stands|abkommen, *-s, -, n.* tratat, acord de armistiţiu.
Wạffen|still|stands|angebot, *-(e)s, -e, n.* propunere de armistiţiu.
Wạffen|still|standsbedingungen *pl.* condiţii de armistiţiu.
Wạffen|still|standsver|handlung, *-en, f.* tratative de armistiţiu.
Wạffenstill|standsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* v. W a f f e n s t i l l s t a n d s a b k o m m e n.
Wạffen|stück, *- (e)s, -e, n.* **1.** v. W a f f e n t a t. **2.** armă.
Wạffentanz, *-es, -tänze, m.* **1.** dans războinic. **2.** *(fig.)* război.
Wạffentat, *-en, f.* faptă de arme, ispravă militară.
wạffentauglich *adj. (tehn. nucleară)* bun pentru fabricarea armelor nucleare.
Wạffentechnik, *-en, f.* tehnică a armamentului.
Wạffentragen, *-s, n. sg.* port de armă.
Wạffen tragend *adj.* purtător de arme, înarmat.
Wạffenträger, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* scutier. **2.** om înarmat.
Wạffentransport, *-(e)s, -e, m.* transport de arme.
Wạffen|übung, *-en, f.* exerciţiu militar, instrucţie, manevră.
Wạffen|unter|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* subofiţer cu armamentul.
Wạffenverbrüderung, *-en, f.* înfrăţire între armate.
Wạffenvergehen, *-s, -, n. (mil., jur.)* abatere de la legea privind purtarea şi folosirea armelor.
Wạffenvisite [-vi-], *-n, f.* v. W a f f e n s c h a u.
Wạffenwahl, *-en, f.* alegere a armei.
Wạffenwesen, *-s, n. sg.* armament.
wạffnen, *waffnete, gewaffnet (du waffnest, er waffnet), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) înarma, a (se) echipa pentru luptă; *(fig.)* **sich** *(ac.)* **gegen etwas** ~ a se pregăti, a se înarma împotriva unui lucru; *(fig.)* **sich mit Geduld** ~ a se înarma cu răbdare.
wäg *adj. (elv.)* bun, destoinic.
wägbar *adj.* (şi *fig.)* ponderabil.
Wägbarkeit *f. sg.* (şi *fig.)* ponderabilitate.
Wage, *-n, f. (înv.)* v. W a a g e.
Wagedrang, *-(e)s, m. sg.* tendinţă spre îndrăzneală, spre cutezanţă.
Wage|hals, *-es, -hälse, m.* persoană foarte îndrăzneaţă, temerară, om cutezător, neînfricat.
wage|halsig *adj.* v. w a g h a l s i g.

Wägelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Wagen) **1.** cărucior. **2.** teleguță, trăsurică.

Wagemut, *-(e)s, m. sg.* cutezanță, îndrăzneală, curaj.

wagemutig *adj.* cutezător, îndrăzneț, curajos.

wagen, *wagte, gewagt, vb.(h) tr.* și *refl.* **1.** a îndrăzni, a cuteza; **er wagt (sich) nicht hinein (zu gehen)** nu îndrăznește să intre; **frisch gewagt ist halb gewonnen!** cine îndrăznește izbutește; **es mit jm.** ~ a-și încerca norocul cu cineva; **sich nicht unter die Leute** ~ a nu îndrăzni, a nu avea curajul să iasă în lume. **2.** a risca, a (se) hazarda, a pune în joc; **sein Leben** ~ a-și risca viața, a-și pune viața în joc; **alles** ~ a risca totul; **sich an ein Geschäft** ~ a risca o afacere, a îndrăzni să se apuce de o afacere.

wägen, *wog, gewogen, vb. (h) tr.* **1.** a cântări. **2.** *(fig.)* a cântări, a cumpăni, a chibzui; **erst** ~, **dann wagen** întâi chibzuiește și pe urmă îndrăznește.

Wagen, *-s, -, m.* **1.** vehicul. **2.** car, căruță, trăsură; **ein gemieteter** ~ o trăsură, o căruță închiriată; **im offenen** ~ într-o trăsură deschisă; **zweirädriger** ~ cabrioletă, docar, șaretă; *(fig.)* **das fünfte Rad am** ~ **sein** a fi a cincea roată la căruță; *(fig.)* **die Pferde hinter den** ~ **spannen** a pune carul înaintea boilor. **3.** automobil, autovehicul, mașină, camion, (auto)turism; *(fig.)* **jm. an den** ~ **fahren** a jigni, a deranja pe cineva. **4.** *(ferov.)* vagon; **ein** ~ **zweiter Klasse** un vagon de clasa a doua; **durchgehender** ~ vagon direct. **5.** *(tehn.)* car; **der** ~ **der Schreibmaschine** carul mașinii de scris. **6.** *(text.)* cărucior. **7.** *(astron.; în expr.)* **der Große** ~ Carul (Ursa) mare; **der kleine** ~ Carul (Ursa) mic(ă). **8.** *(mil.)* furgon de bagaje; cheson.

Wagen|abteil, *-(e)s, -e, n.*, **Wagen|abteilung**, *-en, f. (ferov.)* compartiment, cupeu.

Wagen|achse, *-n, f. (tehn.)* osie de vehicul (de car, de autovehicul, de vagon, de furgon etc.).

Wagen|achs|stunde, *-n, f. (ferov.)* osie-oră de vagon.

Wagen|aufbau, *-(e)s, -e, m.* **1.** coș al carului. **2.** caroserie de vehicul.

Wagen|aufzug, *-(e)s, -züge, m. (ferov.)* macara de vagoane.

Wagen||ausfahrt, *-en, f.* **1.** ieșire pentru vehicule. **2.** plimbare cu trăsura. **3.** plimbare cu un autovehicul.

Wagenbau, *-(e)s, m. sg.* **1.** construcție de vehicule. **2.** construcție de căruțe, de trăsuri. **3.** construcție de autovehicule. **4.** *(ferov.)* construcție de vagoane.

Wagenbauer, *-s, -, m.* caretaș, fabricant de căruțe, rotar; carosier.

Wagenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* inimă a carului.

Wagenbesitzer, *-s, -, m.* **1.** posesor de autovehicul, de mașină. **2.** posesor de căruță, de trăsură.

Wagenbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Wagenpark.

Wagenbremse, *-n, f.* **1.** frână a carului, a căruței, a trăsurii. **2.** frână a autovehiculului. **3.** *(ferov.)* frână a vagonului.

Wagenbühne, *-n, f. (teatru)* v. Schiebebühne **(1)**.

Wagenburg, *-en, f. (ist.)* baricadă din care.

Wagendach, *-(e)s, -dächer, n.*, **Wagendecke**, *-n, f.* coviltir, prelată, acoperiș; coș al trăsurii; imperială.

Wagendeichsel, *-n, f.* oiște.

Wagen|einfahrt, *-en, f.* intrare pentru căruțe, trăsuri, autovehicule.

Wagenfahrt, *-en, f.* mers, călătorie, plimbare cu carul, cu căruța, cu trăsura, cu automobilul.

Wagenfeder, *-n, f.* **1.** arc de trăsură. **2.** *(auto., ferov.)* (arc de) suspensie.

Wagenfenster, *-s, -, n.* **1.** fereastră de trăsură. **2.** fereastră de autovehicul. **3.** fereastră de vagon.

Wagenfett, *- (e)s, -e, n.* v. Wagenschmiere.

Wagenfolge, *-n, f. (ferov.)* ordine a vagoanelor.

Wagenführer, *-s, -, m.* **1.** căruțaș, surugiu, vizitiu, birjar. **2.** vatman, manipulant (de tramvai). **3.** conducător auto, șofer. **4.** *(ferov.)* conductor de vagon, însoțitor la vagonul de dormit. **5.** *(mil.)* conducător de echipaj.

Wagengeleise, *-s, -, n.* **1.** v. Wagenspur. **2.** *(ferov.)* șine ale căii ferate; linie. **3.** *(ferov.)* ecartament.

Wagengerassel, *-s, n. sg.* zgomot, uruit de care, de căruțe, de trăsuri.

Wagengeschirr, *-(e)s, -e, n.* harnașament.

Wagenge|stell, *-(e)s, -e, n.* **1.** sașiu de autovehicul. **2.** șasiu de vagon. **3.** dric (de căruță).

Wagengleis, *-es, -e, n.* v. Wagengeleise **(2)**.

Wagenhalle, *-n, f.* **1.** remiză, șopron pentru căruțe, trăsuri. **2.** *(auto.)* garaj. **3.** depou (de tramvaie).

Wagenhaus, *-es, -häuser, n.* v. Wagenhalle **(1)**.

Wagenheber, *-s, -, m. (auto.)* cric, vinci, troliu.

Wagenkämpfer, *-s, -, m. (ist.)* luptător pe un car de luptă.

Wagenkasten, *-s, -kästen, m.* **1.** ladă a trăsurii. **2.** *(auto.)* caroserie. **3.** *(ferov.)* cutie (la vagon).

Wagenkipper, *-s, -, m. (mine, ferov.)* basculator de vagoane.

Wagenklasse, *-n, f. (ferov.)* clasă; **eine Fahrkarte zweiter** ~ un bilet de clasa a doua.

Wagenkolonne, *-n, f.* coloană, șir, convoi de vehicule.

Wagenkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coș al trăsurii, al căruței, leasă.

Wagenkupp(e)lung, *-en, f. (ferov.)* **1.** cuplare a vagoanelor. **2.** cuplă, dizpozitiv de cuplare (a vagoanelor).

Wagenlack, *-(e)s, -e, m.* lac pentru autovehicule, duco.

Wagenladung, *-en, f.* încărcătură a unui vagon sau a unui car; **eine ganze** ~ **a)** un vagon întreg; **b)** *(fig.)* foarte mult.

Wagenlauf, *-(e)s, -läufe, m. (ferov.)* circulație a vagoanelor.

Wagenleiter, *-n, f.* loitră de căruță.

Wagenlenker, *-s, -, m.* **1.** v. Wagenführer **(1)**. **2.** v. Wagenführer **(2)**. **3.** șofer. **4.** *(ist.)* conducător al carului de luptă.

Wagenlöser, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie pentru eliberarea carului (la mașina de scris).

Wagenmacher, *-s, -, m.* v. Wagner.

Wagenmeister, *-s, -, m.* **1.** *(ferov.)* însoțitor de vagon. **2.** *(la poștalion)* conducător de echipaj.

Wagenpapiere *pl. (fam.)* actele mașinii (permisul și talonul).

Wagenpark, *-s, -s, m.* parc de vehicule, de automobile, de vagoane.

Wagenpferd, *-(e)s, -e, n.* cal de tracțiune, de căruță, de trăsură.

Wagenpflege *f. sg.* **1.** întreținere a căruței, a trăsurii, **2.** întreținere a autovehiculului.

Wagenplane, *-n, f.* **1.** prelată, cort, coviltir de trăsură, de căruță. **2.** prelată de camion.

Wagenrad, *-(e)s, -räder, n.* **1.** roată de car, de căruță, de trăsură. **2.** roată de autovehicul.

Wagenrampe, *-n, f.* rampă de încărcare a camioanelor sau a vagoanelor.

Wagenraum, *-(e)s, -räume, m. (auto.)* interior al mașinii.

Wagenreihe, *-n, f.* v. Wagenschlange.

Wagenremise, *-n, f.* v. Wagenhalle **(1)**.

Wagenrennen, *-s, -, n. (ist.)* alergări de care.

Wagenrunge, *-n, f.* leucă a carului.

Wagensatz, *-es, -sätze, m. (ferov.)* garnitură de tren.

Wagenschlag, *-(e)s, -schläge, m.* portieră.

Wagenschlange, *-n, f.* șir de căruțe, de trăsuri, coloană de automobile, de mașini.

Wagenschlitten, *-s, -, m. (tehn.)* sanie a căruciorului.

Wagenschmiere, *-n, f.* păcură, unsoare de căruță.

Wagenschuppen, *-s, -, m.* v. Wagenhalle **(1, 2)**.

Wagensitz, *-es, -e, m.* **1.** capră a trăsurii. **2.** scaun de automobil.

Wagen|spinner, *-s, -, m. (text.)* selfactor, mașină de filat intermitent.

Wagen|spur, *-en, f.* urmă de căruță, de trăsură, făgaș.

Wagen|standgeld, *-(e)s, -er, n. (ferov.)* locație.

Wagen|stands|anzeiger, *-s, -, m. (ferov.)* indicator de ordine a vagoanelor.

Wagen|stange, *-n, f.* **1.** *(ferov.)* bară de vagon. **2.** *(text.)* bară de comandă a căruciorului.

Wagen|straße, *-n, f.* drum de care, de căruțe, drum carosabil.

Wagen|streiter, *-s, -, m.* v. Wagenkämpfer.

Wagenteer, *-(e)s, m. sg.* v. Wagenschmiere.

Wagentragfeder, *-n, f. (ferov.)* arc de tracțiune al vagonului.

Wagentritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** scară a trăsurii. **2.** scară a vagonului.

Wagentür, *-en, f.* ușă, portieră (de trăsură, de landou, de automobil).

Wagentyp, *-s, -en, m.* tip, model, marcă de mașină.

Wagen|umlauf, *-(e)s, -läufe, m. (ferov.)* circuit de vagoane; rulaj al vagonului.

Wagenverdeck, *-(e)s, -e, n.* **1.** acoperiș, capotă, coș de trăsură. **2.** imperială.

Wagenverkehr, *-s, m. sg.* circulație a vehiculelor.

Wagenverzug, *-(e)s, -züge*, **Wagenvorlauf**, *-(e)s, -läufe, m. (text.)* întindere cu căruciorul (la mașinile de filat).

Wagenwäsche *f. sg.* spălat al mașinii, al autovehiculului.

Wagenwasch|einrichtung, *-en, f.* instalație de spălat autovehicule.

Wagenwechsel, *-s, -, m. (ferov.)* schimbare de vagon.

Wagenwett|rennen, *-s, -, n.* v. Wagenrennen.

Wagenwinde, *-n, f.* v. Wagenheber.

Wagenzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** convoi de căruțe, de autovehicule. **2.** *(ferov.)* garnitură de vagoane. **3.** *(text.)* tracțiune a căruciorului.

Wager, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Wagehals.

Wäger, *-s, -, m.* cantaragiu.

wagerecht *adj.* v. waagerecht.

Wagerechte, *-n, f.* v. Waagerechte.

Wägeschein, *-(e)s, -e, m.* bon de cântărire, de greutate.

Wage|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** act de curaj; acțiune îndrăzneață. **2.** acțiune temerară, riscată, hazardată.

Wäge|stück, *-(e)s, -e, n. (metr.)* greutate etalon.

Waggon și **Waggon** [-'gõ: și -'gɔŋ)], *-s, -s, (austr.* [-go:n] *-s, -e), m.* vagon (de tren).

Waggon|abteil, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* compartiment.

Waggonbau, *-(e)s, m. sg.* construcție de vagoane.

Waggonfabrik, *-en, f.* fabrică de vagoane.

Waggonkipper, *-s, -, m.* basculator de vagoane.

Waggonladung, *-en, f. (ferov.)* încărcătură de vagon.

Waggonreparaturwerk|statt, *-stätten, f.* atelier de reparat vagoane.

waggonweise *adv.* cu vagonul.

Waghals, *-es, -hälse, m.* v. Wagehals.

waghalsig *adj.* foarte îndrăzneț, temerar, neînfricat.

Waghalsigkeit *f. sg.* îndrăzneală, temeritate, cutezanță.

Waghaus, *-es, -häuser, n.* v. Waagehaus.

Wäglein, *-s, -, n.* v. Wägelchen.

Wagner, *-s, -, m. (reg.)* rotar.

Wagner|arbeit, *-en, f.* muncă, lucru de rotar; rotărie.

Wagnerit, *-s, m. sg. (mine)* wagnerit.

Wagnermeister, *-s, -, m. (reg.)* meșter rotar.

Wagnis, *-ses, -se, n.* **1.** risc; **sich auf ein** ~ **einlassen** a risca un lucru, a întreprinde ceva riscant. **2.** întreprindere sau acțiune îndrăzneață, temerară; cutezanță.

Wagniskapital, *-s, -e* (și *-ien* [-iən]), *n. (ec.)* capital de risc.

Wagon, *-s, -s,* (și *-e), m.* v. Waggon.

Wagrechte, *-n, f.* v. Waagerechte.

Wagschale, *-n, f.* v. Waagschale.

Wagscheit, *- (e)s, -e, n.* v. Waaglatte.

Wag|stück, *-(e)s, -e, n.* v. Wagestück.

Wägung, *-en, f.* cântărire.

Wahl, *-en, f.* **1.** alegere; **eine** ~ **treffen** a face o alegere; **die (freie)** ~ **haben** a putea să aleagă în voie; **jm. die (freie)** ~ **lassen** a lăsa pe cineva să aleagă după (bunul) plac; **keine** ~ **haben** a nu avea de ales; a nu avea altă posibilitate; **es bleibt mir keine andere** ~ nu-mi rămâne de ales, n-am altă cale; **die** ~ **ist auf ihn gefallen** el a fost ales; **du hast die** ~, **dich zu entscheiden** ești liber să alegi, să hotărăști; **jn. vor die** ~ **stellen** a pune pe cineva să (se) hotărască, să ia o decizie, să aleagă; **nach unserer** ~ după cum am ales; **das Mädchen seiner** ~ aleasa inimii sale. **2.** *(pol.)* alegere, vot, scrutin; **freie ~en** alegeri libere; **zur** ~ **schreiten** a trece la vot; **js.** ~ **billigen** a aproba alegerea cuiva; **engere** ~ al doilea scrutin; **auf die ~en bezüglich** electoral; **in der** ~ **sein** a candida la alegeri; ~ **durch Zuruf** vot prin aclamare; ~ **durch Handheben** vot prin ridicarea mâinii; **jn. zur** ~ **vorschlagen** a propune pe cineva (drept candidat) la alegeri. **3.** *(fil., teol.)* elecțiune, opțiune, alternativă. **4.** *(com.)* categorie, calitate, sortiment; **Rosinen zweiter** ~ stafide de calitatea a doua; **Strümpfe erster** ~ ciorapi de calitatea întâi.

Wahl|abkommen, *-s, -, n.* acord, convenție electoral(ă).

Wahl|akt, *-(e)s, -e, m.* alegere, vot, act al votării.

Wahl|alter, *-s, n. sg.* vârstă de alegător.
Wahl|amt, *-(e)s, -ämter, n.* **1.** funcție electivă. **2.** *(tel.)* centrală telefonică automată.
Wahl|anzeige, *-n, f.* publicitate electorală, panou, afiș, pancartă electorală.
Wahl|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat electoral.
Wahl|aufruf, *-(e)s, -e, m.* manifest electoral, apel, chemare la vot.
Wahl|ausfall, *-(e)s, -fälle*, **Wahl|ausgang**, *-(e)s, -gänge, m.* v. Wahlergebnis.
Wahl|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comisie electorală, comitet electoral.
Wahl|ausweis, *-es, -e, m.* buletin, legitimație de alegător.
wählbar *adj.* eligibil.
Wählbarkeit *f. sg.* eligibilitate.
Wahlbedingung, *-en, f.* condiție a alegerii.
Wahlbe|einflussung, *-en, f.* influențare a alegerilor, a alegătorilor, presiune electorală.
wahlberechtigt *adj.* cu drept de vot; **er ist noch nicht** ~ încă n-are drept de vot.
Wahlberechtigte, *-n, n (ein Wahlberechtigter), m.* persoană cu drept de vot.
Wahlberechtigung *f. sg.* drept de a alege, drept de vot.
Wahlbe|stätigung, *-en, f.* **1.** ratificare a alegerilor. **2.** adeverință de votare.
Wahlbe|stechung, *-en, f.* corupere de alegători, corupție electorală.
Wahlbeteiligung, *-en, f.* participare la alegeri, la vot.
Wahlbewegung, *-en, f.* mișcare electorală.
Wahlbewerber, *-s, -, m.* candidat electoral, candidat în alegeri.
Wahlbezirk, *-(e)s, -e, m.* v. Wahlkreis.
Wahlbischof, *-(e)s, -schöfe, m. (bis.)* episcop electiv, episcop ales.
Wahlblock, *-(e)s, -blöcke, m.* bloc electoral.
Wahlbroschüre, *-n, f.* broșură electorală.
Wahlbündnis, *-ses, -se, n.* coaliție, alianță electorală.
Wahlbüro, *-s, -s, n.* birou, cabinet de vot.
Wahl|eltern *pl.* părinți adoptivi.
wählen, *wählte, gewählt, vb. (h) tr.* **1.** a alege; a selecționa, a selecta; **einen Beruf** ~ a alege o meserie; **den rechten Augenblick** ~ a alege momentul potrivit; *(inform.)* **den Filter** ~ a alege filtrul. **2.** *(tel.; în expr.)* **die Nummer** ~ a forma numărul (de telefon). **3.** a opta; **er hat Berlin gewählt** a optat pentru Berlin. **4.** *(pol.)* a alege, a vota; **jn. einstimmig** ~ a alege pe cineva în unanimitate; **jn. ins Parlament** ~ a alege pe cineva în parlament. **5.** *(joc de cărți)* a scoate, a întoarce; **einen Trumpf** ~ a scoate, a da pe față atuul.
Wahl|ent|haltung, *-en, f.* abținere de la vot.
Wähler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** *(pol.)* alegător(-oare); elector(-oare). **2.** *m. (electr.)* selector.
Wähler|auftrag, *-(e)s, -träge, m. (pol.)* mandat.
Wählerei, *-en, f.* **1.** *(pol., peior.)* agitație electorală; mașinații, manevre electorale. **2.** nehotărâre în alegere; **was nützt die lange ~?** ce rost are să tot alegem?
Wahl|erfolg, *-(e)s, -e, m.* victorie în alegeri.
Wahl|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultat al alegerilor.
wählerisch *adj.* pretențios, dificil (la ales), mofturos; **~ im Essen** mofturos la mâncare; **er ist ~ mit den Mädchen** este pretențios în alegerea fetelor.
Wahl|erlass, *-es, -lasse* (și *-lässe*), *m.* decret electoral.
Wählerliste, *-n, f.* listă de alegători, listă electorală.
Wählerschaft, *-en, f. (pol.)* corp electoral, alegători.
Wählerscheibe, *-n, f. (tel., rar)* v. Wählscheibe.
Wähler|stimme, *-n, f.* vot, sufragiu.
Wähler|strom, *-(e)s, -ströme, m. (pol.)* trecerea alegătorilot de la un partid la altul la scrutine sau alegeri succesive.
Wählerver|halten, *-s, n. sg.* comportarea, atitudinea alegătorilor.
Wählerversammlung, *-en, f.* adunare electorală, de alegători.
Wählervertreter, *-s, -, m. (pol.)* reprezentant al alegătorilor.
Wählerverzeichnis, *-ses, -se, n.* v. Wählerliste.
Wählerwanderung, *-en, f. (pol.)* v. Wählerstrom.
Wählerwille, *-ns, m. sg.* voința alegătorilot, electoratului.
Wahl|essen, *-s, -n. sg.* fel de mâncare, meniu la alegere la o cantină etc.
Wahlfach, *-(e)s, -fächer, n.* obiect de studiu facultativ, materie facultativă.
wahlfähig *adj. (inv.)* **1.** eligibil. **2.** cu drept de vot.
Wahlfähigkeit *f. sg. (inv.)* **1.** eligibilitate. **2.** drept de a alege, de a vota.
Wahlfälschung, *-en, f.* fraudă electorală.
Wahlfeldzug, *-(e)s, -züge, m.* campanie electorală.
Wahlforschung, *-en, f.* cercetare (științifică) referitoare la comportamentul electoratului.
wahlfrei *adj.* facultativ, la alegere; **ein ~er Gegenstand** obiect facultativ, materie la alegere.
Wahlfrei|heit *f. sg.* **1.** libertate de a alege. **2.** libertate electorală, libertate a alegerilor.
Wahlfürst, *-en, -en, m.* **1.** *(ist.)* prinț elector. **2.** domnitor ales.
Wahlgang, *-(e)s, -gänge, m.* scrutin; **im ersten** ~ la primul scrutin.
Wahlgefecht, *-(e)s, -e, n.* v. Wahlkampf.
Wahlge|heimnis, *-ses, -se, n.* secret al alegerilor, secret de vot.
Wahlgelegenheit, *-en, f.* ocazie de a alege, posibilitate de alegere.
Wahlgericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal ales.
Wahlgeschenk, *-(e)s, -e, n.* concesie, promisiune electorală făcută de un politician, de un partid, alegătorilor înainte de alegeri.
Wahlgesetz, *-es, -e, n.* lege electorală.
Wahlhandlung, *-en, f.* v. Wahlakt.
Wahlheimat *f. sg.* patrie adoptivă.
Wahlhelfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care ajută la alegeri.
Wahlhilfe, *-n, f.* ajutor, sprijin, asistență acordat(ă) unui politician în timpul campaniei electorale.
wählig *adj. (reg.)* **1.** zdravăn, în putere, viguros. **2.** vioi, zburdalnic.
Wahlkabine, *-n, f.* cabină de vot.
Wahlkaiser, *-s, -, m. (ist.)* împărat ales.
Wahlkampagne [-panjə], *-n, f.* campanie electorală.
Wahlkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă electorală, campanie electorală.
Wahlkandidat, *-en, -en, m.* candidat în alegeri.
Wahlkasse, *-n, f.* fonduri pentru campania electorală.
Wahlkind, *-(e)s, -er, n.* copil adoptiv.
Wahlkoalition, *-en, f.* coaliție electorală.
Wahlkollegium, *-s, -legien* [-giən], *n.* colegiu electoral.
Wahlkommission, *-en, f.* comisie electorală.
Wahlkönig, *-s, -e, m.* rege electiv, ales.
Wahlkörper, *-s, -, m.* colegiu electoral.
Wahlkreis, *-es, -e, m.* circumscripție electorală.
Wahlkugel, *-n, f.* bilă de votare.
Wahl|leiter, *-s,-, m.*, **-in**, *-nen, f.* președinte(tă) a(l) comitetului electoral.
Wahl|liste, *-n, f.* listă electorală.
Wahl|lokal, *-(e)s, -e, n.* local de vot.
wahl|los *adj.* și *adv.* fără alegere, fără să aleagă, pe nealese, la întâmplare.
Wahlmann, *-(e)s, -männer* (și *Wahlleute*), *m.* elector, delegat (la alegeri).
Wahlmännerwahl, *-en, f.* alegere a electorilor, a delegaților (la alegeri).
Wahlmanöver [-vɐ], *-s, -, n.* manevră electorală.
Wahlmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de a alege, de a selecta.
Wahlmonarchie, *-n* [-çi:ən], *f. (ist.)* monarhie, regalitate electivă.
Wahlmüdigkeit *f. sg.* abstenționism în alegeri.
wahlmündig *adj.* **1.** (ajuns) la vârsta de a vota, cu drept de vot. **2.** cu drept de a fi ales, eligibil.
Wahlniederlage, *-n, f.* înfrângere în alegeri.
Wahl|ordnung, *-en, f.* regulament al alegerilor.
Wahl|ort, *-(e)s, -e, m.* loc. local de vot.
Wahlparole, *-n, f.* slogan electoral folosit de un candidat sau de un partid.
Wahlperiode, *-n, f.* legislatură.
Wahlpflicht *f. sg.* obligație de a vota.
Wahlplakat, *-(e)s, -e, n.* v. Wahlanzeige.
Wahlprinzip, *-s, -pien* [-piən], *n.* principiu electoral; principiu al eligibilității, al electivității.
Wahlprogramm, *-(e)s, -e, n.* program, platformă electoral(ă).
Wahlpropaganda *f. sg.* propagandă electorală.
Wahlprotokoll, *-s, -e, n.* proces-verbal de alegere.
Wahlprüfung, *-en, f.* verificare a scrutinului, validare a alegerilor.
Wahlprüfungs|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comisie de validare a alegerilor.
Wahlrecht, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(pol.)* drept de vot, drept electoral; **allgemeines** ~ drept de vot general, sufragiu universal; **passives** ~ dreptul de a fi ales, eligibilitate; **aktives** ~ drept la vot; **das** ~ **ausüben** a-și exercita dreptul de vot. **2.** *(jur.)* legislație electorală.
Wahlrechtsverlust, *-(e)s, m. sg.* pierdere a dreptului electoral.
Wahlrechtsvorlage, *-n, f.* proiect de lege electorală.
Wahlrede, *-n, f.* discurs electoral.
Wahlredner, *-s, -, m.* orator într-o adunare electorală.
Wahlreform, *-en, f.* reformă electorală.
Wahlregister, *-s, -, n.* v. Wahlliste.
Wahlreklame, *-n, f.* v. Wahlpropaganda.
Wahlresultat, *-(e)s, -e, n.* v. Wahlergebnis.
Wählscheibe, *-n, f.* disc de telefon.
Wahlschein, *-(e)s, -e, m.* v. Wahlausweis.
Wahlschlacht, *-en, f.* bătălie electorală.
Wahlschlappe, *-n, f.* v. Wahlniederlage.
Wahlschwindel, *-s, n. sg.* v. Wahlfälschung.
Wahlsieg, *-(e)s, -e, m.* victorie în alegeri.
Wahlslogan, *-s, -s, m.* v. Wahlparole.
Wahl|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* **1.** maximă călăuzitoare. **2.** *(pol.)* lozincă, deviză.
Wahl|stimme, *-n, f.* vot.
Wahl|stimmenkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare de voturi.
Wahlsystem, *-s, -e, n.* sistem electoral.
Wahltag, *-(e)s, -e, m.* zi a alegerilor, zi de scrutin.
Wahlteilnehmer, *-s, -, m.* participant la alegeri.
Wählton, *-(e)s, (rar -töne), m.* ton la telefon.
Wahl|umtriebe *pl.* manevre, mașinații electorale.
wahl|unfähig *adj.* **1.** neeligibil. **2.** lipsit de dreptul de a alege.
Wahl|urne, *-n, f.* urnă de vot.
Wahlvater, *-s, -väter, m.* tată adoptiv.
Wahlver|an|staltung, *-en, f. (pol.)* manifestare electorală.
Wahlverfahren, *-s, -, n.* procedeu electoral, modalitate de vot.
Wahlvergehen, *-s, -, n. (jur.)* abatere de la legea electorală.
Wahlver|halten, *-s, n. sg.* **1.** comportament în timpul alegerilor. **2.** *(psih.)* comportament în caz de decizie, de hotărâre.
Wahlversammlung, *-en, f.* întrunire, adunare electorală.
Wahlver|sprechen, *-s, -, n.* promisiune făcută în perioada campaniei electorale.
Wahlverteidiger, *-s, -, m. (jur.)* apărător ales, avocat de încredere.
wahlverwandt *adj.* **1.** apropiat spiritual, cu afinități elective. **2.** asemănător, de aceeași natură.
Wahlverwandtschaft, *-en, f.* **1.** afinitate electivă. **2.** asemănare, natură asemănătoare.
Wahlvolk, *-(e)s, n. sg.* v. Wählerschaft.
Wahlvorbereitung, *-en, f.* pregătire a alegerilor.
Wahlvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* procedură a alegerii.
Wahlvorschlag, *-(e)s, -schläge, m.* propunere pentru lista de candidați.
Wahlvor|stand, *-(e)s, -stände, m.* comitet electoral.
Wahlvor|steher, *-s, -, m.* președinte al comisiei electorale.
wahlweise *adv.* la alegere, opțional, facultativ.
Wahlwerber, *-s, -, m. (austr.)* v. Wahlbewerber.
Wahlwerbung, *-en, f.* publicitate electorală.
Wahlzelle, *-n, f.* v. Wahlkabine.
Wahlzensus, *-, -zensi, m.* cens electoral.
Wahlzettel, *-s, -, m.* **1.** buletin de vot. **2.** *(librărie)* buletin de comandă.
Wahlzeuge, *-n, -n, m.* numărător al voturilor.

Wahlzimmer, *-s, -, n.* **1.** v. Wahllokal. **2.** *(bis. cat.)* conclav.
wahn *adj. (reg.)* **1.** gol, deşert. **2.** *(elv.)* mânios.
Wahn, *-(e)s, m. sg.* **1.** (şi *psihiatrie)* părere rătăcită, greşeală, eroare; iluzie; amăgire; miraj; idee fixă; obsesie; manie; **in einem ~ befangen sein** a fi în eroare; a cădea pradă iluziilor; a fi obsedat; **jm. seinen ~ benehmen** a trezi pe cineva, a-l lămuri, a-i îndepărta părerea greşită, ideea fixă. **2.** întunecare a minţii; delir; **religiöser ~** delir mistic. **3.** *(fiz.)* miraj. **4.** *(înv.)* credinţă.
Wahnbegriff, *-(e)s, -e, m.* concepţie, idee, noţiune greşită.
Wahnbild, *-(e)s, -er, n.* halucinaţie, himeră, iluzie; fantomă, vedenie.
wahnbürtig *adj. (reg.)* născut nelegitim.
wähnen, *wähnte, gewähnt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a-şi închipui, a crede (greşit), a i se părea; a visa, a-şi face iluzii; a-şi imagina, a se socoti, a se considera; **sich glücklich ~** a se socoti, a se crede fericit; **er wähnt mich in Berlin** îşi închipuie că mă aflu la Berlin.
Wahngebilde, *-s, -, n.* v. Wahnbild.
Wahnglaube(n), *-(n)s, m. sg.* v. Aberglaube.
wahnhaft *adj.* imaginar; obsedat; paranoid.
Wahnholz, *-es, -hölzer, n.* **1.** lemn crescut anormal, răsucit. **2.** cherestea încă necurăţată de coajă.
Wahn|idee, *-n* [-de:ən], *f. (psihiatrie)* obsesie, manie, idee fixă.
Wahnkante, *-n, f.* **1.** teşitură, muchie teşită (la lemne de construcţie). **2.** margine cu coajă (la bârnă sau scândură).
wahnkantig *adj.* cu coajă pe o margine.
Wahnkorn, *-(e)s, -körner, n.* grăunte sec.
wahnschaffen *adj. (reg.)* diform, urât.
Wahnsinn, *-(e)s, m. sg. (psihiatrie* şi *fig.)* nebunie, sminteală, demenţă, alienaţie mintală; delir; furie; **in ~ verfallen** a înnebuni; **fröhlicher ~** manie, psihoză maniacă; **schwermütiger ~** manie depresivă; **stiller ~** monomanie melancolică; **religiöser ~** manie religioasă; **Anfälle von ~** accese de nebunie; *(fig.)* **das ist heller ~** asta e curată nebunie; *(fig.)* **dichterischer ~** furie poetică.
wahnsinnig I. *adj.* **1.** (şi *fig.)* nebun, dement; smintit, maniac; *(fig.)* **bist du ~?** eşti nebun? ai înnebunit? **ein ~es Unternehmen** o afacere, întreprindere nebunească, o prostie; **man wird hier noch ~** înnebuneşti aici. **2.** *(fam.)* grozav, groaznic, îngrozitor; **ich habe ~e Schmerzen** am dureri groaznice; **er hat eine ~e Angst** îi e o frică de moare. **II.** *adv.* nebuneşte, ca un nebun, grozav; **sich** *(ac.)* **~ freuen** a se bucura grozav, nebuneşte; **er ist ~ verliebt** e îndrăgostit lulea; **ich habe ~ viel zu tun** nu-mi văd capul de treabă, sunt foarte ocupat.
Wahnsinnige, *-n, -n (ein Wahnsinniger),* **1.** *m.* şi *f.* nebun(ă), smintit(ă), dement(ă), alienat(ă) mintal. **2.** *n.* lucru nebunesc, nebunie.
Wahnsinnigwerden, *-s, n. sg. (în expr.)* **das** sau **es ist (ja) zum ~!** să înnebuneşti, nu alta!
Wahnsinns|anfall, *-(e)s, -fälle, m. (psihiatrie)* acces de nebunie, de demenţă.
Wahnsinns|arbeit, *-en, f. (fam.)* muncă deosebit de dificilă, complicată, care cere mult timp.
Wahnsinnshitze *f. sg. (fam.)* căldură mare, toridă.
Wahnsinnskälte *f. sg. (fam.)* frig grozav, teribil.
Wahnsinns|summe, *-n, f. (fam.)* sumă enormă, exagerat de mare.
Wahnsinns|tat, *-en, f.* **1.** *(fam.)* faptă nebunească. **2.** delict comis în stare de demenţă.
Wahnsucht, *-süchte, f.* v. Wahnsinn.
wahnsüchtig *adj.* v. wahnsinnig **(I. 1)**.
Wahnverbrechen, Wahnvergehen, *-s, -, n. (jur.)* delict imaginar.
Wahnvor|stellung, *-en, f.* halucinaţie, himeră; fantasmă, vedenie.
Wahnwitz, *-es, m. sg.* **1.** nebunie, sminteală. **2.** absurditate, iraţionalitate, lipsă de judecată; extravaganţă.
wahnwitzig *adj.* **1.** nebun, smintit. **2.** absurd, iraţional, extravagant; **ein ~es Unterfangen** o aventură nechibzuită, o acţiune absurdă.
wahr *adj.* adevărat, real; veritabil, drept, sincer; **ein ~er Freund** un prieten adevărat; **es ist ein ~es Vergnügen** e o adevărată plăcere; **es ist kein ~es Wort daran** totul e o minciună, nici un cuvânt nu e adevărat (din ce a spus); **der ~e Grund** adevăratul motiv; **im ~sten Sinne des Wortes** în adevăratul sens, în adevărata accepţie a(l) cuvântului; **sich als ~ erweisen** a se confirma ca adevărat; **das ist nicht ~!** nu este adevărat! **nicht wahr?** nu-i aşa? **~ sprechen** a spune drept; **~ werden** a se realiza; **etwas ~ machen** a traduce ceva în viaţă; *(fam.)* **alles was ~ ist, aber...** toate ca toate, dar...; **so ~ ich lebe** pe viaţa mea! **so ~ ich ein ehrlicher Mann bin** pe cinstea mea! **so ~ mir Gott helfe!** aşa să-mi ajute Dumnezeu!
Wahre, *-n (etwas Wahres), n. sg.* ceea ce este adevărat, real; **das ~ an der Sache ist, dass...** ceea ce este adevărat în toată afacerea este că...; **das ~ treffen a)** a nimeri adevărul; **b)** a avea dreptate; **es ist nichts ~s daran** nu-i nimic adevărat în treaba aceasta.
wahren, *wahrte, gewahrt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) păzi, a (se) păstra, a (se) ocroti, a (se) apăra, a (se) feri; **seine Rechte ~** a-şi apăra drepturile; **den Schein ~** a păstra aparenţa; **die Form ~** a păstra forma.
währen, *währte, gewährt, vb. (h) intr.* a dura, a dăinui, a ţine, a continua să existe; **es kann noch lange ~ bis...** poate să mai dureze mult (timp) până când...; **es währte nicht lange, so kehrte er zurück** n-a durat mult şi s-a întors; **die Erinnerung an ihn wird ewig ~** amintirea sa va dăinui în veci.
während I. *part. prez.* de la währen; **ewig ~** etern, veşnic. **II.** *prep.* (cu *gen.)* în timpul; **~ der Sitzung** în timpul şedinţei; **ich habe ~ dieser Zeit nichts mehr von ihm gehört** în această perioadă n-am mai auzit nimic despre el. **III.** *conj.* pe când, în timp ce; **sie wachte, ~ er schlief** ea stătea de veghe în timp ce el dormea.
während|dem, *(rar)* **während|des, während|dessen** *adv.* în timpul acesta; între timp; **iss nur fertig, ~ gehe ich Wasser holen** termină de mâncat, între timp mă duc să aduc apă.
Wahrer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (poet.)* păstrător(-oare).
wahr|haben, *hatte wahr, wahrgehabt (du hast wahr, er hat wahr), vb. (h) tr. (în expr.)* **etwas nicht ~ wollen** a nega, a tăgădui ceva, a nu vrea să recunoască ceva.
wahr|haft I. *adj.* **1.** adevărat, real. **2.** sincer, care spune adevărul; **~ sein** a fi de bună-credinţă. **II.** *adv.* într-adevăr.
währ|haft *adj. (rar)* durabil, rezistent.
wahr|haftig I. *adj.* v. wahrhaft. **II.** *interj.* zău! pe legea mea!
Wahr|haftigkeit *f. sg.* **1.** veracitate, veridicitate, adevăr. **2.** sinceritate.
Wahr|heit, *-en, f.* adevăr; **die ~ sprechen** a spune adevărul; **jm. unverblümt die ~ sagen** a-i spune cuiva adevărul curat, neînfrumuseţat; **die nackte ~** purul adevăr; **hinter die ~ kommen** a afla adevărul; **zur ~ werden** a se adeveri; **um die ~ zu sagen...** la drept vorbind; **von der ~ abweichen** a se îndepărta de la adevăr, a deforma adevărul; **ich muss ihm einmal ordentlich (**sau **gehörig) die ~ sagen** trebuie să-l scutur odată, să-i spun odată adevărul aşa cum o merită! **der ~ gemäß** conform cu adevărul; **in ~** în realitate.
Wahr|heitsbeweis, *-es, -e, m.* dovadă a veridicităţii; **den ~ antreten** a demonstra adevărul.
Wahr|heits|eifer, *-s, m. sg.* zel depus pentru propagarea adevărului.
Wahr|heitsfindung *f. sg. (jur.)* aflare, găsire, descoperire a adevărului.
Wahr|heitsfreund, *-(e)s, -e, m.* iubitor, prieten al adevărului.
Wahr|heitsge|halt, *-(e)s, m. sg.* miez de adevăr.
wahr|heitsgemäß, **wahr|heitsgetreu** *adj.* şi *adv.* adevărat, fidel, veridic, conform, corespunzător adevărului; **etwas ~ wiedergeben** a reda ceva fidel, conform cu realitatea.
Wahr|heitsliebe *f. sg.* iubire de adevăr.
wahr|heitsliebend *adj.* iubitor de adevăr, sincer.
wahr|heits|scheu *adj.* **1.** cu teamă în faţa adevărului. **2.** mincinos.
Wahr|heits|sinn, *-(e)s, m. sg.* simţ al adevărului.
Wahr|heits|streben, *-s, n. sg.* năzuinţă către adevăr.
Wahr|heits|sucher, *-s, -, m.* căutător de adevăr.
wahr|heitswidrig *adj.* contrar adevărului, inexact, fals.
wahrlich *adv.* şi *interj.* într-adevăr, cu adevărat.
Wahrnahme, *-n, f.* v. Wahrnehmung.
wahrnehmbar *adj.* perceptibil, observabil, vizibil.
Wahrnehmbarkeit *f. sg.* perceptibilitate, vizibilitate.
wahrnehmen, *nahm wahr, wahrgenommen (du nimmst wahr, er nimmt wahr), vb. (h) tr.* **1.** a percepe, a băga de seamă, a sesiza, a vedea, a observa, a remarca; **ich habe nichts wahrgenommen** n-am observat nimic. **2.** a profita; **eine Gelegenheit ~** a profita de o ocazie. **3.** a reprezenta; a apăra; **js. Interessen ~** a apăra interesele cuiva, a reprezenta pe cineva; *(jur.)* **der Anwalt nimmt einen Termin wahr** avocatul reprezintă (pe clientul său) la un termen; *(com.)* **die Geschäfte ~** a răspunde de latura comercială, de afaceri.
Wahrnehmung, *-en, f.* **1.** observare, constatare, băgare de seamă, sesizare; **eine ~ machen** a observa, a constata. **2.** *(psih.)* percepere, percepţie. **3.** respectare, apărare, reprezentare; **er ist mit der ~ unserer Geschäfte beauftragt** este însărcinat să reprezinte interesele noastre, se ocupă de afacerile noastre; **die ~ unserer Interessen** apărarea intereselor noastre. **4.** *(mil.)* constatare.
Wahrnehmungsfähigkeit *f. sg.*, **Wahrnehmungsvermögen**, *-s, n. sg.* capacitate de percepere, de percepţie.
Wahrsagekunst *f. sg.* artă de prezicere.
wahrsagen, *wahrsagte* (şi *sagte wahr), gewahrsagt* (şi *wahrgesagt), vb. (h) tr.* şi *intr.* a prezice, a proroci, a profeţi, a ghici norocul; **aus den Sternen ~** a citi în stele; **aus den Karten ~** a ghici în cărţi; **aus der Hand ~** a ghici în palmă.
Wahrsagen, *-s, n. sg.* ghicit, prezis, prorocire; **~ aus der Hand** chiromanţie; **~ aus dem Feuer** piromanţie; **~ aus dem Fluge** ornitomanţie.
Wahrsager, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** ghicitor(-oare). **2.** *m.* augur.
Wahrsagerei *f. sg.* prorocire, ghicire, prezicere.
wahrsagerisch *adj.* profetic.
wahrsagern, *wahrsagerte, gewahrsagert, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a face pe prorocul, pe prezicătorul. **2.** a trăi din ghicit.
Wahrsagung, *-en, f.* **1.** v. Wahrsagen. **2.** profeţie.
währschaft *adj. (elv.)* **1.** solid, durabil. **2.** destoinic, de încredere.
Währschaft, *-en, f.* **1.** *(elv.)* garanţie, siguranţă. **2.** *(înv.)* durată.
Wahrschau *f. sg. (mar.)* avertizare (la un pericol); **~!** atenţiune (pericol)!
wahrschauen, *wahrschaute, gewahrschaut, vb. (h) tr. (mar.)* a avertiza.
Wahrschauer, *-s, -, m. (mar.)* persoană care avertizează.
wahrscheinlich *adj.* şi *adv.* probabil, verosimil, plauzibil; pe semne; **höchst ~** foarte probabil; **er kommt ~ nicht** probabil că nu vine.
Wahrscheinlichkeit, *-en, f.* probabilitate, verosimilitate, plauzibilitate; **aller ~ nach** după toate probabilităţile.
Wahrscheinlichkeitsbeweis, *-es, -e, m.* dovadă de probabilitate.
Wahrscheinlichkeitsfunktion, *-en, f. (mat.)* funcţie aleatorie.
Wahrscheinlichkeitsgesetz, *-es, -e, n. (mat.)* lege a probabilităţilor.
Wahrscheinlichkeitsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de probabilitate.
Wahrscheinlichkeitslehre *f. sg. (mat.)* teorie a probabilităţilor.
Wahrscheinlichkeitsrechnung, *-en, f. (mat.)* calcul al probabilităţilor.
Wahrscheinlichkeits|theorie, *-n* [-ri:ən], *f.* v. Wahrscheilichkeitslehre.
Wahr|spruch, *-(e)s, -sprüche, m. (jur.)* verdict.
Wahrung *f. sg.* respectare; păstrare, conservare, apărare; **die ~ der Interessen** apărarea intereselor; **unter ~ der Grundsätze** respectând principiile; **unter ausdrücklicher ~ unserer Rechte** cu respectarea expresă a drepturilor noastre.
Währung, *-en, f. (ec.)* **1.** valută, etalon monetar, monedă, sistem monetar; **harte ~** valută, monedă forte; **eine ~ abwerten** a deprecia o monedă; **eine ~ aufwerten** a aprecia o monedă; **geschwächte** sau **weiche ~** monedă slabă; **überbewertete ~** monedă supraevaluată. **2.** *(elv.)* însemnătate, importanţă, valoare.
Währungs|abkommen, *-s, -, n.* acord monetar, valutar.
Währungs|abwertung, *-en, f. (ec.)* depreciere a monedei.
Währungs|angleichung, *-en, f. (ec.)* aliniere a monedei.
Währungs|anleihe, *-n, f. (ec.)* împrumut în devize.
Währungs|aufwertung, *-en, f. (ec.)* revalorizare a monedei, aprecierea monedei.
Währungs|ausgleich, *-(e)s, -e, m.* egalizare a valutei de schimb.
Währungsbank, *-en, f.* bancă de emisie.
Währungsbe|hörde, *-n, f. (ec.)* autoritate monetară.
Währungs|einheit, *-en, f. (ec.)* unitate monetară; **europäische ~** unitate monetară europeană.
Währungsfonds [-fõ], *-* [-fõs], *-* [-fõs], *m.* fond monetar.
Währungsgebiet, *-(e)s, -e, n.* arie, zonă de valabilitate a unei unităţi monetare.
Währungsgemeinschaft, *-en, f. (ec.)* comunitate monetară.
Währungskonvertierbarkeit *f. sg. (ec.)* convertibilitate a monedei.

Währungskorb, *-(e)s, -körbe, m. (ec.)* coş valutar.
Währungskrise, *-n, f.* criză monetară.
Währungskurs, *-es, -e, m. (ec.)* rată de schimb; **fester ~** curs de schimb fix; **schwankender ~** rată de schimb fluctuantă.
Währungs|parität, *-en, f.* paritate monetară.
Währungs|paritäts|änderung, *-en, f. (ec.)* decalaj monetar.
Währungsreform, *-en, f.* reformă monetară.
Währungsreserve [-və], *-n, f.* rezervă monetară.
Währungs|stabilität *f. sg.* stabilitate monetară.
Währungs|standard, *-s, -s, m. (ec.)* etalon monetar de referinţă.
Währungs|system, *-s, -e, n.* sistem monetar.
Währungsverfall, *-(e)s, m. sg. (ec.)* prăbuşire a monedei.
Währungsver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport de schimb al valutelor.
Währungszusammenbruch, *-(e)s, -brüche, m.* devalorizare bruscă a valutei, prăbuşire valutară.
Wahrzeichen, *-s, -, n.* semn distinctiv, marcă distinctivă; simbol; notă caracteristică; emblemă; **das Brandenburger Tor ist das ~ Berlins** Poarta Brandenburg este emblema Berlinului.
Waid[1], *-(e)s, -e, m. (bot.)* drobuşor *(Isatis tinctoria* L.).
Waid[2] *f. sg.* v. Weid.
Waid|asche *f. sg.* (colorant din) cenuşă de drobuşor.
Waidbau, *-(e)s, m. sg.* cultură de drobuşor.
Waidblau, *-s, n. sg.* albastru isatis, indigo.
Waidblume, *-n, f.* floare de drobuşor.
Waidfarbe, *-n, f.* vopsea obţinută din drobuşor, albastru-indigo.
Waidgenosse, *-n, -n, m.* v. Weidgenosse.
waidgerecht *adj.* v. weidgerecht.
Waise, *-n, f.* **1.** orfan(ă); **zur ~ machen** a lăsa orfan(ă). **2.** *(la maiştri cântăreţi)* vers fără rimă, vers alb (într-o strofă rimată).
Waisen|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu, serviciu al orfelinatelor.
Waisen|an|stalt, *-en, f.* v. Waisenhaus.
Waisengelder *pl.* fonduri pentru ajutorarea orfanilor.
Waisenhaus, *-es, -häuser, n.* orfelinat.
Waisenkasse, *-n, f.* casă, fond pentru orfani.
Waisenkind, *-(e)s, -er, n.* orfan(ă).
Waisenknabe, *-n, -n, m.* (băiat) orfan; *(fig., fam.)* **er ist ein ~** e novice, n-are experienţă; **er ist ein ~ gegen diesen Redner** e un biet începător faţă de oratorul acesta.
Waisenmädchen, *-s, -, n.* (fată) orfană.
Waisenmutter, *-mütter, f.* îngrijitoare de orfani; conducătoare sau directoare de orfelinat.
Waisenpflege *f. sg.* îngrijire a orfanilor.
Waisenpfleger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* îngrijitor(-oare), supraveghetor(-oare) de orfani.
Waisenrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consiliu de administraţie al unui orfelinat. **2.** membru al consiliului de administraţie al unui orfelinat.
Waisenrente, *-n, f.* pensie de orfan.
Waisen|stand, *-(e)s, m. sg.* stare, situaţie de orfan.
Waisen|unter|stützung, *-en, f.* ajutorare a orfanilor.
Waisenvater, *-s, -väter, m.* supraveghetor de orfani; conducător sau director de orfelinat.
Waizen, *-s, m. sg. (inv.)* v. Weizen.
Wake, *-n, f. (reg.)* **1.** copcă, gaură în gheaţă. **2.** loc mai cald, neîngheţat, într-un râu.
Wal, *-(e)s, -e, m. (zool.)* balenă *(Balaena)*.
Wala, *-len, f. (mit.)* prezicătoare, ghicitoare.
Walache, *-n, -n, m. (ist.)* valah, locuitor al Ţării Româneşti, al Valahiei.
Walachei *f. sg.* **1.** *(ist.)* Ţara Românească, Valahia. **2.** *(fam.)* ţinut îndepărtat, izolat.
walachisch *adj. (ist.)* valah.
Wald, *-(e)s, Wälder, m.* pădure; codru; **lichter ~** pădure rară; **im tiefen ~** în adâncul codrului; *(fig.)* **er sieht den ~ vor lauter Bäumen nicht** nu vede pădurea din cauza copacilor; *(fig.)* **wie es in den ~ hineinschallt, so schallt es wieder heraus** cum e întrebarea e şi răspunsul, la aşa întrebare, aşa răspuns; *(fig.)* **einen ganzen ~ absägen** a sforăi foarte tare; *(fig.)* **nicht für einen ~ voll Affen** în niciun caz, cu niciun preţ; *(fig.)* **einen vom ~ erzählen** a prevesti lucruri neadevărate.
Wald|ameise, *-n, f. (entom.)* furnică roşie *(Formica rufa)*.
Wald|ammer, *-n, f. (ornit.)* specie de presură *(Emberiza cirlus)*.
Wald|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu, ocol silvic.
Wald|anemone, *-n, f. (bot.)* floarea-vântului, păştiţă *(Anemone nemorosa* L.).
Wald|anpflanzung, *-en, f.* împădurire.
Wald|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* măr pădureţ (fruct de *Malus silvestris)*.
Wald|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor forestier.
wald|arm *adj.* sărac în păduri.
wald|artig *adj.* păduros, silvan, silvicol.
wald|aus *adv.* afară din pădure.
Waldbach, *-(e)s, -bäche, m.* pârâu de pădure.
Waldbahn, *-en, f.* cale ferată forestieră, decovil.
Waldbarriere [-rie:rə], *-n, f. (forest.)* v. Waldschutzgürtel.
Waldbau, *-(e)s, m. sg.* silvicultură.
waldbaulich *adj.* silvic, privind silvicultura.
Waldbaum, *-(e)s, -bäume, m. (forest.)* arbore forestier, copac de pădure.
Waldbaumschule, *-n, f. (forest.)* pepinieră de arbori forestieri.
Waldbauschule, *-n, f.* şcoală de silvicultură.
waldbedeckt *adj.* acoperit cu pădure, împădurit, păduros.
Waldbeeren *pl.* **1.** fructe zemoase de pădure. **2.** *(reg.)* afine *(Vaccinium myrtillum)*.
waldbekränzt *adj.* încoronat, înconjurat de păduri.
Waldbesitz, *-es, -e, m.* posesiune forestieră.
Waldbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** patrimoniu silvic; fond forestier. **2.** disponibil lemnos.
waldbewachsen *adj.* v. waldbedeckt.
Waldbewohner, *-s, -, m.* pădurean; locuitor al pădurii.
Waldbiene, *-n, f. (entom.)* albină sălbatică *(Apis mellifica)*.
Waldbingelkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* varietate (silvatică) de trepădătoare *(Mercurialis* L.).
Waldbirne, *-n, f. (bot.)* pară pădureaţă (fruct de *Pirus communis)*.
Waldblöße, *-n, f.* luminiş, rarişte.
Waldblume, *-n, f.* floare de pădure.
Waldboden, *-s, -böden, m.* sol de pădure.
Waldbrand, *-(e)s, -brände, m.* incendiu de pădure; incendiere, ardere a unei păduri.
Waldbrombeere, *-n, f. (bot.)* mură de pădure (fruct de *Rubus fruticosus)*.
Waldbruder, *-s, -brüder, m.* sihastru, pustnic de pădure.
Wäldchen, *-s, -, n. (dim.* de la Wald) pădurice, crâng, dumbravă.
Wald|dorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat înconjurat de păduri, sat din regiune păduroasă, sat silvatic.
Wald|dunkel, *-s, n. sg.* v. Waldesdunkel.
Wald|eber, *-s, -, m. (zool.)* mistreţ de pădure *(Sus scrofa)*.
Wald|ehrenpreis, *-es, m. sg. (bot.)* şopârlaiţă de pădure *(Veronica orchidaea)*.
Wald|eiche, *-n, f. (bot.)* stejar de pădure *(Quercus* L.).
wald|ein *adv.* spre mijlocul pădurii.
Wald|einsamkeit *f. sg.* singurătate a pădurii.
Wald|einteilung, *-en, f.* parcelare a pădurii.
wald|einwärts *adv.* v. waldein.
Wald|eisen, *-s, -, n.* ciocan de marcat copacii.
Wald|engelwurz, *-en, f. (bot.)* angelină sălbatică *(Angelica silvestris* L.).
Wald|erdbeere, *-n, f. (bot.)* fragă de pădure (fruct de *Fragaria vesca)*.
Wald|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* venit realizat din pădure.
Waldesdickicht, *-(e)s, -e, n.* desiş de pădure.
Waldesdunkel, *-s, n. sg.* întuneric al pădurii, umbră a pădurii.
Wald|esel, *-s, -, m. (zool.)* colun, măgar sălbatic *(Equus hemionus)*.
Waldesfrische *f. sg.* răcoare a pădurii.
Waldesgegend, *-en, f.* regiune păduroasă, silvatică.
Waldesgrund, *-(e)s, -gründe, m.* fund al pădurii.
Waldeslichtung, *-en, f.* v. Waldlichtung.
Waldesrand, *-(e)s, m. sg.* v. Waldrand.
Waldesrauschen, *-s, n. sg.* vuiet, freamăt, murmur, foşnet al pădurii.
Waldes|saum, *-(e)s, m. sg.* lizieră, margine a pădurii.
Wald|eule, *-n, f. (ornit.)* huhurez de pădure *(Strix aluco)*.
Waldfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* spinarea-lupului *(Athyrium filix-femina)*.
Waldfläche, *-n, f.* suprafaţă împădurită.
Waldforelle, *-n, f.* v. Forelle.
Waldfrevel [-fəl], *-s, -, m.* delict forestier, silvic.
Waldfrevler [-flɐ], *-s, -, m.* contravenient silvic.
Waldgänsedistel, *-n, f. (bot.)* tălhărea, susai de pădure *(Mycelis muralis* L.).
Waldgebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune cu păduri, regiune împădurită.
Waldgebirge, *-s, -, n.* munţi împăduriţi.
Waldgefecht, *-(e)s, -e, n.* luptă, bătălie în pădure.
Waldgeflügel, *-s, n. sg. (despre păsări de pădure)* vânat de pădure.
Waldgegend, *-en, f.* v. Waldgebiet.
Waldgeier, *-s, -, m.* v. Bussard.
Waldgeist, *-(e)s, -er; m. (mit.)* **1.** spirit, duh al pădurii, Muma-Pădurii. **2.** faun, satir, silvan, zeu al pădurii.
Waldgelände, *-s, -, n.* teren împădurit.
Waldgenossenschaft, *-en, f.* asociaţie forestieră.
Waldgeschrei, *-(e)s, n. sg.* strigăt, semnal de vânător.
Waldglöckchen, *-s, -, n.*, **Waldglocke(nblume)**, *-n, f. (bot.)* clopoţel de pădure *(Campanula)*.
Waldgott, *-(e)s, -götter, m.* v. Waldgeist. **(2)**.
Waldgöttin, *-nen, f. (mit.)* nimfă a pădurii.
Waldgrenze, *-n, f.* limită de împădurire.
waldgrün *adj.* verde ca pădurea.
Waldhaar, *-(e)s, -e, n. (bot.)* rogoz de pădure *(Carex pairaei)*.
Waldhaus, *-es, -häuser, n.* casă în pădure.
Waldhirse *f. sg. (bot.)* meişor de pădure *(Millium effusum* L.).
Waldhonig, *-s, m. sg.* miere de pădure.
Waldhorn, *-(e)s, -hörner, n. (muz.)* corn.
Waldhornist, *-en, -en, m.* cornist, cântăreţ la corn.
Waldhufe, *-n, f.* proprietate ţărănească formată din pământ şi pădure.
Waldhufendorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat în regiune de dealuri împădurite (aşezat de-a lungul unei şosele).
Waldhuhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* găină sălbatică *(Tetrao tetrix)*.
Waldhüter, *-s, -, m.* pădurar, paznic silvic, forestier.
Waldhütte, *-n, f.* colibă, cabană de pădure.
Waldhyazinthe, *-n, f. (bot.)* orhidee de pădure *(Platanthera bifolia)*.
waldig *adj.* păduros, acoperit cu păduri, împădurit; silvatic.
Waldjagd, *-en, f.* vânătoare în pădure.
Waldkäfer, *-s, -, m.* gândac de pădure.
Waldkante, *-n, f.* v. Wahnkante.
Waldkapelle, *-n, f.* capelă, bisericuţă în mijlocul, în inima pădurii.
Waldkatze, *-n, f.* v. Wildkatze.
Waldkauz, *-es, -käuze, m. (ornit.)* huhurez *(Syrnium aluco)*.
Waldkirche, *-n, f.* v. Waldkapelle.
Waldkirschbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* cireş păsăresc *(Cerasus avium)*.
Waldkirsche, *-n, f.* cireaşă păsărească.
Waldklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoi de pădure *(Trifolium alpestre)*.
Waldkomplex, *-es, -e, m.* complex forestier.
Waldkrankheit *f. sg. (med.)* febră, friguri de Texas.
Waldkräuter *pl.* plante, ierburi de pădure.
Waldkultur, *-en, f.* v. Waldbau.
Waldland, *-(e)s, -ländereien, n.* teritoriu păduros, regiune păduroasă.
Waldlandschaft, *-en, f.* peisaj de pădure.

Waldlauf, *-(e)s, -läufe, m. (sport)* cros în pădure.
Waldläufer, *-s, -, m.* **1.** vânător de animale vii (pentru blănuri). **2.** crosist. **3.** *(ornit.)* pasăre agățătoare *(Sylvicolidae).*
Waldler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Waldbewohner.
Waldleute *pl.* muncitori forestieri.
Waldlichtung, *-en, f.* luminiș, rariște, gol de pădure.
Waldlinde, *-n, f. (bot.)* tei pădureț *(Tilia cordata).*
Waldmangold, *-(e)s, -e, m. (bot.)* perișor *(Chimaphila umbellata).*
Waldmann, *-(e)s, -männer, m.* zoonim pentru câini.
Waldmännchen, *-s, -, n.* spiriduș al pădurii, mic silvan, faun, satir.
Waldmantel, *-s, -mäntel, m. (silv.)* zonă de margine a pădurii.
Waldmaus, *-mäuse, f. (zool.)* șoarece de pădure *(Mus sylvaticus* L.).
Waldmeise, *-n, f. (ornit.)* pițigoi de pădure *(Parus).*
Waldmeister, *-s, -, m. sg.* **1.** *(înv.)* inspector de ape și păduri. **2.** *(bot.)* vinariță, mama-pădurii *(Asperula odorata* L.).
Waldmelisse, *-n, f. (bot.)* dumbravnic *(Melittis melissophyllum* L.).
Waldmensch, *-en, -en, m.* maimuță antropoidă arboricolă, urangutan.
Waldmoos, *-es, -e, n.* mușchi de pădure.
Waldmorgen, *-s, -, m.* pogon, iugăr de pădure.
Waldnatter, *-n, f.* șarpe de pădure.
Waldnelke, *-n, f. (bot.)* luminiță de munte *(Melandryum rubrum).*
Waldnessel, *-n, f. (bot.)* bălbisă *(Stachys silvatica* L.).
Waldnymphe [-fə], *-n, f. (mit.)* nimfă a pădurii, driadă.
Wald|ochs, *-en, -en, m. (zool.)* bour *(Bos primigenius).*
Wald|ohr|eule, *-n, f. (ornit.)* ciuf de pădure, bufniță *(Asio flammens).*
Wald|ordnung, *-en, f.* regulament forestier, lege silvică.
Wal|dorfpädagogik *f. sg.* pedagogie Waldorf.
Wal|dorfsalat, *-(e)s, -e, m. (cul.)* salată preparată din țelină crudă și rasă, mere, nuci și maioneză.
Wal|dorfschule, *-n, f.* școală Waldorf.
Waldpfad, *-(e)s, -e, m.* cărare, potecă în pădure.
Waldpflanze, *-n, f.* plantă de pădure, plantă silvatică.
Waldpflege *f. sg.* îngrijire a pădurilor, silvicultură.
Waldrand, *-(e)s, m. sg.* lizieră, margine a pădurii.
Waldrauch, *-(e)s, m. sg. (bot.)* moscușor, frăguliță *(Erodium moschatum).*
Waldrauschen, *-s, n. sg.* v. Waldesrauschen.
Waldrebe, *-n, f. (bot.)* viță albă, curpen alb *(Clematis vitalba* L.).
Waldrecht, *-(e)s, -e, n.* drept silvic, legislație forestieră.
waldreich *adj.* păduros, acoperit cu păduri, bogat în păduri, împădurit.
Waldrevier [-viːɐ], *-s, -e, n.* **1.** perimetru silvic. **2.** ocol silvic.
Waldsaum, *-(e)s, m. sg.* v. Waldrand.
Waldsäge, *-n, f.* ferăstrău de abataj, joagăr.
Waldsänger, *-s, -, m.* v. Grasmücke.
Waldschachtelhalm, *-(e)s, -e, m. (bot.)* barba-ursului, coada-calului *(Equisetum silvaticum* L.).
Waldschaden, *-s, -schäden, m.* pagubă pricinuită în pădure.
Waldschau, *-en, f.* inspecție a pădurii.
Waldschildkröte, *-n, f. (zool.)* broască țestoasă sud-americană *(Testudo tabulata).*
Waldschloss, *-es, -schlösser, n.* castel în pădure.
Waldschnecke, *-n, f.* melc de pădure.
Waldschneise, *-n, f. (silv.)* fâșie îngustă defrișată într-o pădure.
Waldschnepfe, *-n, f. (ornit.)* sitar *(Scolopax rusticola).*
Waldschrat(t), *-(e)s, -e, m.* v. Waldgeist **(2).**
Waldschutz, *-es, m. sg.* protecție a pădurii.
Waldschutzgebiet, *-(e)s, -e, n. (silv.)* zonă de protecție a pădurii.
Waldschutzgürtel, **Waldschutz|streifen**, *-s, -, m.* perdea de protecție forestieră.
Waldschwein, *-(e)s, -e, n.* v. Wildschwein.
Waldsee, *-s, -n, m.* lac în pădure.
Wald|spitzmaus, *-mäuse, f. (zool.)* chițcan (de pădure) *(Sorex araneus).*
Wald|städt|chen, *-s, -, n.* orășel forestier.
Wald|stätte *pl. (geogr.)* cele patru cantoane vechi ale Elveției (Uri, Schwyz, Unterwalden, Luzern).
Wald|steg, *-(e)s, -e, m.* v. Waldpfad.
Wald|stein, *-(e)s, -e, m.* bornă forestieră.
Waldstenie [-nɪə], *-n, f. (bot.)* varietate de cerențel *(Waldstenia geoides).*
Wald|steppe, *-n, f.* stepă păduroasă, silvostepă.
Wald|steppengebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune de silvostepă.
Wald|sterben, *-s, n. sg. (silv.)* uscarea, pieirea pădurilor.
Wald|storch, *-(e)s, -störche, m.* v. Schwarzstorch.
Wald|storchschnabel, *-s, m. sg. (bot.)* briboi *(Geranium silvaticum* L.).
Wald|streu *f. sg.* așternut de frunze uscate.
Wald|strich, *-(e)s, -e, m.* întindere, suprafață de pădure, teritoriu păduros.
Wald|strick, *-(e)s, m. sg.* v. Waldrebe.
Wald|stück, *-(e)s, -e, n.* parcelă cu pădure, pădurice.
Wald|taube, *-n, f. (ornit.)* porumbel sălbatic *(Columba oenas).*
Wald|teilung, *-en, f.* parcelare a pădurii.
Wald|teufel, *-s, m.* **1.** *(mit.)* v. Waldgeist **(2). 2.** *(zool.)* mandril *(Mandrillus).*
Wald|tier, *-(e)s, -e, n.* animal care trăiește în pădure.
wald|umrahmt, **wald|umschlossen** *adj.* înconjurat, încadrat de păduri.
Waldung, *-en, f.* pădure, codru.
Waldveilchen, *-s, -, n. (bot.)* violetă de pădure *(Viola silvestris).*
Waldverbot, *-(e)s, n. sg. (vân.)* sezon interzis pentru vânătoare în pădure.
Waldvergehen, *-s, -, m.* v. Waldfrevel.
Waldvergissmein|nicht *f. sg. (bot.)* nu-mă-uita de pădure *(Myosotis silvatica).*
Waldverjüngung *f. sg.* regenerare a pădurii.
Waldvermessung, *-en, f.* parcelare a pădurii.
Waldvogel, *-s, -vögel, m.* pasăre de pădure.
Waldvögelein, *-s, -, n. (dim.* de la Waldvogel) păsărică de pădure.
Waldwächter, **Waldwärter**, *-s,-, m.* v. Waldhüter.
waldwärts *adv.* spre pădure.
Waldwasserläufer, *-s, -, m. (ornit.)* fluierar *(Totanus ochropus).*
Waldweg, *-(e)s, -e, m.* **1.** cărare prin pădure; alee prin pădure. **2.** *(forest.)* drum forestier.
Waldwehen, *-s, n. sg.* susur, murmur, foșnet al pădurii.
Waldweide, *-n, f.* pășune în pădure.
Waldweidenrös|chen [-røːsçən], *-s, -, n. (bot.)* zburătoare *(Epilobium angustifolium* L.).
Waldwiese, *-n, f.* v. Waldlichtung.
Waldwiesel, *-s, -, n.* v. Wiesel.
Waldwindblume, *-n, f.* v. Waldanemone.
Waldwirtschaft *f. sg.* **1.** silvicultură; economie forestieră. **2.** restaurant în pădure.
Waldwolle *f. sg.* vată vegetală obținută din frunze de conifere.
Waldwurz *f. sg. (bot.)* sugătoare *(Monotropa hypopitys* L.).
Waldziegen|antilope, *-n, f. (zool.)* antilopă de pădure *(Nemorhaedus caudatus).*
Waldziest, *-(e)s, -e, m. (bot.)* bălbisă *(Stachys silvatica* L.).
Waldzone, *-n, f.* zonă păduroasă, silvică.
Wale, *-n, -n, m.* **1.** v. Welsche. **2.** venețian. **3.** sticlar. **4.** căutător de aur.
Walfang, *-(e)s, -fänge, m.* vânătoare de balene.
Walfangboot, *-(e)s, -e, n.* vas pentru vânat balene, balenieră.
Walfänger, *-s, -, m.* vânător de balene.
Walfangflotte, *-n, f.* flotă pentru vânat balene.
Walfangschiff, *-(e)s, -e, n.* v. Walfangboot.
Walfisch, *-(e)s, -e, m.* v. Wal.
walfisch|artig *adj.* cetaceu.
Walfischbein, *-(e)s, -e, n.* os de balenă.
Walfischboot, *-(e)s, -e, n.* v. Walfangboot.
Walfischfang, *-(e)s, -fänge, m.* v. Walfang.
Walfischfänger, *-s, -, m.* v. Walfänger.
Walfischgewehr, *-(e)s, -e, n.* tun-harpon.
Walfischjäger, *-s, -, m.* v. Walfänger.
Walfischtran, *-(e)s, m. sg.* untură de balenă.
Wälger|holz, *-es, -hölzer, n. (reg.)* v. Walkholz.
wälgern, *wälgerte, gewälgert, vb. (h) tr. (text., cul.)* a întinde cu sucitorul.
Walhai, *-(e)s, -e, m. (iht.)* rechin gigant *(Carcharodon rondeleti).*
Walhall și **Walhall**, *-s, n. sg.*, **Walhalla** *f. sg.* **1.** *(mit.)* Walhalla (raiul eroilor la vechii germani). **2.** *(fig.)* panteon.
Wali, *-s, -s, m. (ist.)* vali, guvernator turc.
Waliser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Wales.
walisisch *adj.* de, din Wales.
Walke, *-n, f. (text.)* **1.** piuă. **2.** piuat, dat la piuă. **3.** atelier de dat la piuă. **4.** *(fam.)* bătaie.
walken, *walkte, gewalkt, vb. (h) tr.* **1.** *(text.)* a da la piuă; a piua; a împâsli. **2.** *(fig., fam.)* a muia cuiva oasele, a snopi în bătaie, a trage cuiva o bătaie.
Walker, *-s, -, m.* **1.** piuar, lucrător la piuă. **2.** *(text.)* mașină de călcat postav, piei. **3.** *(entom.)* varietate de cărăbuș *(Polyphylla fullo).* **4.** v. Walkholz **(1).**
Walk|erde *f. sg. (mine)* argilă de piuare.
Walkerei, *-en, f.* **1.** v. Walkmühle. **2.** *(fam.)* bătaie.
Walkfähigkeit *f. sg. (text.)* însușirea de a putea fi prelucrat la piuă.
Walkfass, *-es, -fässer, n.* v. Walktrog.
Walkfilz, *-es, m. sg.* pâslă dată la piuă.
Walkhaar, *-(e)s, -e, n. (text.)* puf produs în timpul datului la piuă.
Walkhammer, *-s, -, m.* mai pentru piuă.
Walkholz, *-es, -hölzer, n.* **1.** *(cul.)* sucitor, vergea. **2.** *(text.)* sucitor de piuă.
Walkie-Talkie ['wɔːkɪ'tɔːkɪ], *-(s), -s, n.* aparat portabil de emisie-recepție.
Walk|kasten, *-s, -* (și *-kästen), m.* v. Walktrog.
Walkman ['wɔːkmən], *-s, -men, m.* minicasetofon portabil cu căști, walkman.
Walkmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de vâlcuit; mașină de călcat postav, piei.
Walkmittel, *-s, -, n. (text.)* substanță care ajută la procesul de împâslire.
Walkmühle, *-n, f. (text.)* piuă, dârstă.
Walkmulde, *-n, f.* v. Walktrog.
Walkmüller, *-s, -, m.* v. Walker **(1).**
Wal|kocherei, *-en, f.* topitorie de untură de balenă.
Walkton, *-(e)s, m. sg.* v. Walkerde.
Walktrog, *-(e)s, -tröge, m.* cadă, bazin pentru dat la piuă.
Walktuch, *-(e)s, -e, n.* postav piuat.
Walküre, *-n, f. (mit.)* valkirie.
Walkürenritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mit.)* cavalcadă a valkiriilor. **2.** *(fig.)* călărit sălbatic, cavalcadă sălbatică.
Walkverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere la piuă, la piuat.
Walkware, *-n, f. (text.)* **1.** produse date la piuă. **2.** materie, postav dat la piuă.
Walkwerk, - *(e)s, -e, n.* v. Walkmühle.
Walkwolle *f. sg.* călți de lână rămași după datul la piuă.
Wall[1], *-(e)s, Wälle, m.* **1.** *(mil.)* val, zid de apărare, meterez, fortificație. **2.** *(mar.)* dig, mal întărit. **3.** îngrăditură, rambleu.
Wall[2], *-(e)s, -e, m. (reg.)* măsură de vânzare pentru pește de 80 de bucăți; *2* **~ Heringe** 160 de heringi.
Wall[3], *-(e)s, -e, m.* fierbere în clocot.
Wall|absatz, *-es, -sätze, m. (mil.)* drum îngust între cetate și șanț.
Wallaby ['wɔləbɪ], *-s, -s, n.* **1.** specie de cangur. **2.** blana diferitelor specii de cangur.
Wallach, *-(e)s* (și *-en), -e* (și *-en), m.* **1.** cal castrat. **2.** *(fam.)* bărbat impotent, clapon.
Wall|anker, *-s, -, m. (mar.)* ancoră dinspre uscat.
Wall|arbeit, *-en, f.* lucrări de terasament, lucrări la dig.
Wall|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător la terasamente, la diguri.
Wall|bruch, *-(e)s, -brüche, m.* breșă, spărtură în zid, în dig, în val etc.
Wallbüchse, *-n, f. (mil., înv.)* muschetă.

wallen, *wallte, gewallt, vb. (h și s) intr.* **1.** *(h)* (și *fig.)* a se agita, a clocoti, a fierbe; a (se) ondula, a (se) undui, a fremăta, a fâlfâi, a flutura; **das Blut wallt in den Adern** clocotește sângele în vine; **das Meer wallt** marea clocotește, e agitată; **die Fahnen ~** steagurile flutură (în vânt). **2.** *(s) (poet.)* a merge, a călători, a voiaja. **3.** *(s) (înv.)* a merge în pelerinaj, în hagialâc.

wällen, *wällte, gewällt, vb. (h) tr. (reg.)* a fierbe, a pune la fiert; **gewällte Kartoffeln** cartofi fierți.

wallend I. *part. prez.* de la w a l l e n. **II.** *adj.* agitat, legănat; fluturând; **mit ~en Locken** cu părul fluturând; **~e Kornfelder** holde legănate de vânt; **~e Wellen** valuri agitate.

Waller, *-s, -, m.* **1.** clocot; **einen ~ machen** a da în clocot. **2.** v. W e l s. **3.** *(înv.)* pelerin, hagiu; *(poet.)* drumeț.

wallfahren, *wallfahrte, gewallfahrt (du wallfahrst, er wallfahrt), vb. (s) intr.* a merge în pelerinaj, în hagialâc.

Wallfahrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* pelerin(ă); hagiu.

Wallfahrt, *-en, f.* pelerinaj, hagialâc.

wallfahrten, *wallfahrtete, gewallfahrtet (du wallfahrtest, er wallfahrtet), vb. (s) intr.* v. w a l l f a h r e n.

Wallfahrtskirche, *-n, f.* biserică de pelerinaj.

Wallfahrts|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de pelerinaj, de hagialâc.

Wallgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** *(mil.)* drum pe valul de apărare al cetății. **2.** *(mar.)* coridor; coferdam. **3.** *(hidr.)* bermă (pe taluz).

Wallgewölbe, *-s, -, n.* boltitură într-un fort subteran.

Wallgraben, *-s, -gräben, m. (mil.)* **1.** șanț din fața meterezelor. **2.** șanț al cetății, șanț de apărare.

Wallholz, *-es, -hölzer, n. (elv.)* sucitor, vergea (de întins foi de aluat).

Wallkatze, *-n, f. (mil.)* bastion dublu.

Wallkeller, *-s, -, m. (mil.)* cazemată.

Wallmauer, *-n, f.* zid de apărare (în jurul cetății, al orașului etc.).

Wallmeister, *-s, -, m. (mil.)* **1.** inginer specialist în construirea fortificațiilor. **2.** inspector al fortificațiilor.

Wallmusch, *-(e)s, -s, m. (reg.)* **1.** veston. **2.** pardesiu.

Wallnister *pl. (ornit.)* familie de păsări australiene *(Megapodidae).*

Wall|öffnung, *-en, f. (mil.)* **1.** deschidere într-un meterez. **2.** v. W a l l b r u c h.

Wallone, *-n, -n, m.* valon.

Wallonin, *-nen, f.* valonă, femeie din Valonia.

wallonisch *adj.* valon.

Wallonisch, *-(s),* **Wallonische**, *-n, n. sg.* dialect valon.

Wallriff, *-(e)s, -e, n. (geogr.)* recif coraligen separat printr-o lagună de o insulă învecinată.

wall|umgürtet *adj.* înconjurat de un val, de un meterez, de un zid de apărare etc.

Wallung, *-en, f.* **1.** fierbere, clocot(ire), freamăt; unduire, legănare, mișcare, fâlfâire; **das Meer ist in ~** marea este agitată, răscolită; **die ~ des Blutes** congestionare. **2.** *(fig.)* fierbere; acces de mânie, enervare; agitație, emoție; **in ~ geraten a)** a începe să clocotească, a se enerva, a se înfuria; **b)** a se emoționa; **c)** *(med.)* a se congestiona; **jn. in ~ bringen a)** a enerva, a supăra pe cineva; **b)** a emoționa pe cineva. **3.** *pl. (med.)* bufeuri. **4.** *(chim.)* efervescență.

Wal(l)wurz *f. sg. (bot.)* tătăneasă *(Symphytum officinale* L.).

Walm, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(constr.)* versant triunghiular de acoperiș. **2.** despărțitură a șurii, a hambarului. **3.** *(reg.)* claie, căpiță de fân. **4.** *sg. (reg.)* vârtej. **5.** *(reg.)* zbatere, clocot a(l) apei.

Walmdach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* acoperiș în patru ape, cu patru versante.

walmen, *walmte, gewalmt, vb. (h) tr. (constr.)* a construi cu patru versante (un acoperiș).

Walmgewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă în arc mănăstiresc.

Walmgrat, *-(e)s, -e, m. (constr.)* coamă înclinată (la acoperiș), osatură a unui acoperiș cu patru versante.

Walmschifter, Walm|sparren, *-s, -, m. (constr.)* căprior rezemat cu un capăt pe coama înclinată.

Walmziegel, *-s, -, m. (constr.)* țiglă, olan pentru canturile acoperișului.

Walnuss, *-nüsse, f.* nucă.

Walnussbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* nuc *(Iuglans regia).*

walnussgroß *adj.* mare cât o nucă.

Walnuss|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de nucă.

Walnuss|schale, *-n, f.* coajă de nucă.

Wal|öl, *-(e)s, -e, n.* untură de balenă.

Walplatz, *-es, -plätze, m.* v. W a l s t a t t.

Walpurgisnacht, *-nächte, f.* noaptea Valpurgiei; *(mit.)* noaptea de 30 aprilie spre 1 mai, petrecerea vrăjitoarelor pe muntele Bocksberg.

Walrat, *-(e)s, m.* (sau *n.*) *sg. (chim.)* spermanțet.

Walross, *-es, -rosse, n. (zool.)* morsă, vacă-de-mare *(Odobenus obesus).*

Wal|statt, *-stätten, f. (poet.)* câmp de bătălie, de luptă.

walten, *waltete, gewaltet (du waltest, er waltet), vb. (h) intr.* **1.** a domni; **Ruhe waltet über der Stadt** liniștea domnește peste oraș. **2.** a domina, a stăpâni, a conduce, a administra, a guverna; **über ein Gebiet ~** a administra o regiune; **schalten und ~** a avea mâna liberă, a dispune, a face după plac; **er schaltet und waltet nach Belieben** face, conduce după voia lui; **jn. ~ lassen** a lăsa cuiva mână liberă; **Gerechtigkeit ~ lassen** a fi drept, a acționa drept; **seines Amtes ~** a-și face datoria (în baza funcției pe care o are), a-și exercita funcția. **3.** a acționa, a desfășura o activitate; **Kräfte, die im Heilwasser ~** forța curativă care acționează într-o apă minerală. **4.** *(înv.)* a se îngriji de ceva, a purta de grijă.

Walten, *-s, n. sg.* **1.** stăpânire, conducere, domnie. **2.** activitate, acționare, funcționare. **3.** dispunere.

Waltier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* cetaceu *(Cetacea).*

Walvater, *-s, m. sg. (mit.)* zeul suprem la germanii vechi, Wotan, Odin.

Walz|apparat, *-(e)s, -e, m.* rolă de zugrav.

Walz|arbeit, *-en, f. (tehn.)* lucru mecanic de laminare.

Walz|asphalt [-falt], *-(e)s, m. sg.* asfalt cilindrat.

Walzbacke, *-n, f. (metal.)* bac al laminorului.

Walzbank, *-bänke, f. (metal.)* banc de rulare (la laminoare).

walzbar *adj. (metal.)* laminabil.

Walzbarkeit *f. sg. (metal.)* laminabilitate, calitatea de a putea fi laminat.

Walzbettung, *-en, f. (metal.)* pat al laminorului.

Walzblech, *-(e)s, n. sg.* tablă laminată.

Walzblei, *-(e)s, n. sg.* plumb laminat, tablă de plumb.

Walzblock, *-(e)s, -blöcke, m. (metal.)* blum, bloc laminat.

Walzbrücke, *-n, f. (drumuri)* pod basculant.

Walzbruder, *-s, -brüder, m. (ist.; la meseriașii germani)* tovarăș de călătorie (pentru căutare de lucru).

Walzdorn, *-(e)s, -e, m. (metal.)* dorn de perforat (la laminorul de țevi).

Walzdraht, *-(e)s, -drähte, m. (metal.)* sârmă laminată.

Walze, *-n, f.* **1.** *(metal., maș., text.)* cilindru-laminor; valț; rolă, sul; tăvălug; valț de presat; cilindru-compresor. **2.** *(agr.)* tăvălug. **3.** cilindru de mecanism automat (la pian); *(fig.)* **immer die alte ~** mereu același cântec. **4.** *(tipogr.)* val de cerneală. **5.** *(ist.; la meseriașii germani)* călătorie, pribegie (în căutare de lucru); **auf die ~ gehen** a pleca în căutare de lucru.

Walz|eisen, *-s, -, n. (metal.)* fier laminat.

walzen, *walzte, gewalzt (du, er walzt), vb.* **I.** *tr. (h) (tehn.)* a lamina, a vălțui, a întinde; a tăvălugi, a compresa cu tăvălugul; a îndesa. **II.** *intr.* **1.** *(s) (ist.; despre meseriașii germani)* a călători, a rătăci, a hoinări (în căutare de lucru). **2.** *(h) (fam.)* a valsa, a dansa vals.

wälzen, *wälzte, gewälzt (du, er wälzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a rostogoli, a tăvăli; **Steine ~** a rostogoli pietre; *(fig.)* **Probleme ~** a examina, a întoarce pe toate fețele o problemă. **2.** *(fig.)* a arunca, a lepăda; **die Schuld auf einen anderen ~** a arunca vina pe altul; **etwas von sich** *(dat.)* **~** a se lepăda de ceva. **II.** *refl. (ac.)* a se rostogoli, a se tăvăli, a se răsuci; **sich schlaflos im Bett ~** a se răsuci în pat fără să poată dormi; **sich vor Lachen ~** a se tăvăli de râs, a se strica de râs; **sich im Schmutz ~** a se tăvăli în noroi.

Walzen|ab|streicher, *-s, -, m. (metal)* raclor de cilindru.

Walzenbezug, *-(e)s, -züge, m. (metal.)* cămașă a cilindrului.

Walzenbiegmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de îndoit cu cilindri, cu rulouri.

Walzenbrecher, *-s, -, m. (tehn.)* concasor cu valțuri.

Walzendampfkessel, *-s, -, m. (tehn.)* cazan de aburi cilindric.

Walzendrehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung pentru cilindri de laminor.

Walzen|egge, *-n, f. (agr.)* grapă-tăvălug.

Walzen|egreniermaschine, *-n, f. (text.)* mașină cu cilindri de egrenat bumbac.

Walzenfilzmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de împâslit cu valțuri.

Walzenform, *-en, f.* formă de valț, de cilindru.

walzenförmig *adj.* cilindric; *(mat.)* cilindric drept.

Walzenfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză cilindrică.

Walzenfunken|strecke, *-n, f. (electr.)* eclator cu cilindri.

Walzengerüst, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* cajă de laminor.

Walzenge|stell, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* rastel, stativ de valuri.

Walzengießhülse, *-n, f. (tipogr.)* cilindru, formă de turnat valuri.

Walzenguss, *-es, m. sg. (tipogr.)* turnat al valurilor.

Walzenkäfig, *-s, -e, m. (tehn.)* colivie de rulmenți cu rolă.

Walzenkaliber, *-s, -, n. (metal.)* calibru de laminare.

Walzenkalibrierung, *-en, f. (metal.)* calibrare a cilindrilor de laminor.

Walzenkrempel, *-n, f. (text.)* cardă cu cilindri.

Walzenlager, *-s, -, n. (ferov., drumuri)* lagăr cu rulouri.

Walzenleder, *-s, n. sg.* piele de căptușit valțul de calandru.

Walzenmangel, *-n, f. (tehn.)* mașină de călcat cu cilindri, presă hidraulică cu cilindri.

Walzenmantel, *-s, -mäntel, m. (tehn.)* manta de cilindru.

Walzenmasse, *-n, f. (tipogr.)* clei de valuri.

Walzenmesser, *-s, -, n. (tehn.)* cuțit rotativ, portcuțit rotativ.

Walzenmühle, *-n, f.* moară cu cilindri, cu valțuri.

Walzenpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă rotativă.

Walzenrad, *-(e)s, -räder, n.* roată a valțului.

Walzensatz, *-es, -sätze, m. (metal.)* garnitură de cilindri.

Walzenschalter, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* mecanism de punere în mișcare a laminorului. **2.** *(electr.)* controlor cu tobă; comutator, întrerupător cu cilindri.

Walzenschlange, *-n, f. (zool.)* șarpe din familia *Ilysiidae (Cylindrophis).*

Walzenschleifmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de rectificat cilindri.

Walzenschloss, *-es, -schlösser, n. (tipogr.)* încuietoare, prinzătoare de val (la prese de tipar).

Walzenschrank, *-es, -schränke, m. (tipogr.)* dulap de valuri.

Walzen|speiser, *-s, -, m. (tehn.)* alimentator cu cilindri.

Walzen|spind, *-es, -e, m.* (și *n.*) *(tipogr.)* v. W a l z e n g e s t e l l.

Walzen|spindel, *-n, f. (tipogr.)* ax al valului.

Walzen|spinne, *-n, f. (zool.)* păianjen din ordinul *Solifugae (Galeodes araneoides).*

Walzen|stirnfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză cilindrică frontală.

Walzen|straße, *-n, f.* v. W a l z s t r a ß e.

Walzen|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* moară cilindrică cu valțuri.

Walzentaster, *-s, -, m. (metrol.)* aparat de verificat cilindri (la laminoare).

Walzentisch, *-(e)s,-e, m. (metal.)* masă de laminor.

Walzentrio, *-s, -s, n. (metal.)* laminor trio, grup de trei cilindri.

Walzentrockenmaschine, *-n, f.* mașină de uscat cu cilindri, uscător cu tambur.

Walzenwagen, *-s, -, m. (tipogr.)* car al valurilor (la prese tighel).

Walzenwalke, *-n, f. (text.)* piuă cu cilindri.

Walzenwehr, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* stăvilar cilindric, baraj cu stavile cilindrice.

Walzer, *-s, -, m.* **1.** vals; **~ tanzen** a dansa vals, a valsa. **2.** *(metal.)* laminator, laminorist.

Wälzer, *-s, -, m. (fam.)* carte groasă, voluminoasă.

Walzermusik *f. sg.* muzică de vals, valsuri.

Walzerschritt, *-(e)s, -e, m.* pas de vals.

Walzertakt, *-(e)s, -e, m.* ritm de vals.

Walzertänzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* dansator(-oare) de vals.

Walz|erzeugnis, *-ses, -se, n. (metal.)* produs laminat.

Walzfehler, *-s, -, m. (metal.)* defect de laminare.

Walzflansch, *-(e)s, -e, m. (maș.)* flanșă mandrinată.

Walzfräsen, *-s, n. sg. (tehn.)* frezare a dinților prin rostogolire.

Walzfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză-melc.
Walzgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză de laminare.
Walzglas, *-es, n. sg.* geam tras.
Walzgut, *-(e)s, -güter, n.* material laminat.
Walzhaut, *-häute, f. (metal.)* strat de oxizi la laminare.
Walzhütte, *-n, f.* fabrică de laminate; laminor.
walzig *adj.* v. walzenförmig.
Wälzlager, *-s, -, n. (tehn.)* rulment.
Walzmaterial, *-s, -ien* [-liən], *n.* laminate; material de laminat.
Walzmühle, *-n, f.* moară cu cilindri.
Walz|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de laminor.
Walzprobe, *-n, f. (metal.)* probă de laminare.
Wälzrolle, *-n, f. (tehn.)* rolă de rulment.
Walzschotterdecke, *-n, f. (drumuri)* strat de balast presat cu cilindru-compresor.
Walz|sinter, *-s, -, m. (metal.)* arsură, țunder de laminare.
Walz|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (metal.)* oțel laminat.
Walz|straße, *-n, f. (tehn.)* laminor, bandă de laminat.
Walz|strecke, *-n, f. (text.)* tren de laminare.
Walzträger, *-s, -, m. (tehn.)* suport de cilindri.
Walzwerk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* laminor; fabrică, uzină de laminare; **halbkontinuierliches** ~ laminor semicontinuu; **mehrgerüstiges** ~ laminor multiplu.
Walzwerker, *-s, -, m.* laminator, laminorist.
Walzwerk|erzeugnis, *-ses, -se, n.* v. Walzerzeugnis.
Walz|zinn, *-(e)s, n. sg. (metal.)* cositor laminat, staniu laminat.
Walz|zunder, *-s, -, m.* v. Walzsinter.
Wamme, *-n, f.* **1.** piele ce atârnă sub gâtul vitelor, încrețitură a pielii gâtului (la bovine, cerbi). **2.** *(cojocărie)* partea din față a blănurilor. **3.** *(reg.)* burtoi, burduhan, burtă mare, pântece, moalele trupului, stomac.
Wammer, *-n, f. (pop.)* nod în lemn; ramură crescută în trunchi.
wammerig *adj. (pop.; despre lemne)* noduros, cu noduri.
wammig *adj.* **1.** cu pielea atârnând sub gât. **2.** *(reg.)* cu burtă, borțos.
Wampe, *-n, f.* v. Wamme **(3)**; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **die ~ vollschlagen** a-și încărca stomacul.
wampert *adj. (austr., reg., peior.)* gras, burtos.
Wams, *-es, Wämser, n.* **1.** *(ist.)* cămașă purtată sub zale. **2.** tunică, haină scurtă (precum cea purtată de paji); *(fam.)* **etwas aufs ~ kriegen** a o lua pe coajă; **jm. das ~ ausklopfen** a trage cuiva o bătaie, a-i scutura cojocul.
Wäms|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Wams) *(reg.)* vestă, pieptar.
wamsen, *wamste, gewamst (du, er wamst), vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a îmbrăca cu o tunică, cu o scurtă. **2.** *(reg., fig., fam.)* a bate bine, a trage o bătaie bună, a scutura cuiva cojocul. **3.** *(reg.)* a denunța.
wand *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la winden.
Wand, *Wände, f.* **1.** perete; **in seinen vier Wänden** între cei patru pereți ai săi, la el acasă; *(înv.)* **spanische** ~ paravan; **eine ~ aufrichten** a ridica un perete; **schalldichte** ~ perete izolat acustic; **tragende** ~ perete portant; **leere (kahle) Wände** pereți goi; *(cinem.)* **weiße** ~ ecran pentru proiecții; ~ **an ~ leben** a locui alături, a fi vecin (de apartament, de locuință); *(fig.)* **an die ~ stellen** a pune la zid, a împușca; **jn. an die ~ drücken** (sau **spielen)** a surclasa pe cineva; a elimina, a da pe cineva la o parte; **mit dem Kopf durch die ~ wollen** a fi încăpățânat, îndărătnic; **mit dem Kopfe gegen die ~ rennen** a da cu capul de pereți; **vor Freude die Wände hoch springen** a sări în sus (sau până în tavan) de bucurie; **das ist um die Wände (an den Wänden) hinaufzuklettern!** îți vine să te sui pe pereți! asta e culmea! asta e prea de tot! **den Teufel an die ~ malen** a cobi; **er kommt mit dem Rücken immer an die** ~ face ce face ca să fie mereu în avantaj; **zu leeren Wänden reden** a nu fi ascultat, a vorbi la pereți; **weiß wie die ~ sein** a fi palid ca varul; *(fig.)* **die Wände haben Ohren** pereții au urechi; **hier wackelt die ~!** aici se întâmplă ceva! aici poți să vezi ceva deosebit. **2.** *(geogr.)* perete de stâncă, versant abrupt. **3.** *(met.)* strat de nori. **4.** *(mine)* rocă, stâncă. **5.** *(anat.)* perete; membrană.
Wand|ab|stand, *-(e)s, -stände, m.* distanță până la perete.
Wandale, *-n, -n, m.* v. Vandale.
Wandalin, *-nen, f.* v. Vandalin.
wandalisch *adj.* v. vandalisch.
Wandalismus, *-, m. sg.* v. Vandalismus.
Wand|an|strich, *-(e)s, -e, m.* zugrăveală de perete.
Wand|arkade, *-n, f. (constr.)* arcadă în perete, colonadă falsă.
Wand|arm, *-(e)s, -e, m.* braț aplicat pe perete, consolă de perete.
Wand|atlas, *-lasses, -lanten, m.* hartă de perete.
Wand|atmung *f. sg. (constr.)* ventilare, aerare a peretelui.
Wand|aushängepapier, *-s, n. sg.* hârtie pentru afișe.
Wand|auskleidung, *-en, f.* v. Wandbekleidung.
Wandbe|hang, *-(e)s, -hänge, m.* draperie, tapiserie.
Wandbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os parietal.
Wandbekleidung, *-en, f.* căptușeală a peretelui; lambriu; tapet.
Wandbelag, *-(e)s, -e, m.* **Wandbe|spannung**, *-en, f.* tapet.
Wandbe|standteil, *-(e)s, -e, m. (constr.)* bucată de perete prefabricată.
Wandbett, *-(e)s, -en, n.* pat pliant fixat în perete.
Wandbewurf, *-(e)s, m. sg. (constr.)* tencuială.
Wandbild, *-(e)s, -er, n.* tablou de perete.
Wandbord, *-(e)s, -e,* **Wandbrett**, *-(e)s, -er, n.* poliță, etajeră, policioară.
Wand|dichtung *f. sg. (constr.)* etanșare a peretelui.
Wand|drehkran, *-(e)s, -e* (și *-kräne), m.* macara rotativă de perete.
Wand|druck, *-(e)s, m. sg. (biol.)* presiune asupra peretelui celular.
Wand|effekt, *-es, -e, m. (fiz. at.)* efect de perete.
Wandel, *-s, m. sg.* **1.** schimbare, transformare; **im ~ der Zeit** cu timpul; **hier muss ~ geschaffen werden** trebuie să schimbăm lucrurile; **der ~ der Sprachlaute** transformarea fonetică. **2.** fel de viață, comportare, conduită; **ein untadelhafter** ~ un mod de viață ireproșabil; **einen sittlichen ~ führen** a duce o viață morală. **3.** circulație, mișcare; **Handel und ~ blühen wieder auf** comerțul înflorește iar, afacerile merg iarăși. **4.** *(reg., com.)* anulare a unei afaceri; restituire (a cheltuielilor). **5.** *(vân.)* potecă a vânatului. **6.** *(înv.)* umblat.
Wandel|anleihe, *-n, f. (fin.)* împrumut convertibil în acțiuni.
wandelbar *adj.* **1.** schimbător, variabil; nestatornic, inconstant, instabil. **2.** *(gram.)* flexibil, conjugabil.
Wandelbarkeit *f. sg.* variabilitate; nestatornicie; inconstanță.
Wandelbühne, *-n, f. (teatru)* scenă turnantă.
Wandeldekoration, *-en, f. (teatru)* decor mobil.
Wandelgang, *-(e)s, -gänge, m.* coridor, pridvor, gang cu colonade, galerie; promenadă acoperită, portic.
Wandelglück, *-(e)s, n. sg.* noroc schimbător, nestatornic, variabil.
Wandelhalle, *-n, f.* hală, sală (cu coloane) pentru promenadă.
wandel|los *adj. (înv.)* stabil, statornic, neschimbat, invariabil.
Wandelmonat, *-(e)s,* **Wandelmond**, *-(e)s, m. sg. (înv.)* (luna) aprilie, prier.
wandeln, *wandelte, gewandelt (ich wand(e)le), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a umbla, a se plimba, a fi la promenadă. **2.** *(fig.)* a se comporta, a trăi; **auf dem Pfad der Tugend** ~ a duce o viață ireproșabilă, a merge pe calea virtuții. **II.** *tr.* și *refl. (h)* a (se) schimba, a (se) transforma; **es hat sich vieles gewandelt** multe lucruri s-au schimbat.
Wandel|obligation, *-en, f. (fin.)* obligație convertibilă în acțiune.
Wandelschuldschein, *-(e)s, -e, m. (ec.)* obligațiune convertibilă.
Wandelschuldverschreibung, *-en, f.* v. Wandelanleihe.
Wandel|steg, *-(e)s, -e, m.* promenadă.
Wandel|stern, *-(e)s, -e, m. (astron., înv.)* planetă.
Wandelstiege, *-n, f. (constr.)* plan înclinat, trecere fără trepte.
Wandelwand, *-wände, f.* v. Wandeldekoration.
Wander|ameise, *-n, f. (entom.)* furnică migratoare *(Ecitoniae).*
Wander|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător, muncitor sezonier, flotant, ambulant.
Wander|ausrüstung, *-en, f.* echipament turistic.
Wander|aus|stellung, *-en, f.* expoziție itinerantă.
Wanderbibliothek, *-en, f.* v. Wanderbücherei.
Wanderblock, *-(e)s, -blöcke, m. (geol.)* bloc eratic.
Wanderbuch, *-(e)s, -bücher, m. (înv.)* carte de muncă a meseriașilor ambulanți, sezonieri, flotanți.
Wanderbücherei, *-en, f.* bibliotecă ambulantă.
Wanderbühne, *-n, f.* teatru ambulant, trupă (de teatru) ambulantă.
Wanderbursch(e), *-(e)n, -(e)n, m. (ist.)* calfă călătoare; meseriaș ambulant.
Wanderdüne, *-n, f. (geogr.)* dună călătoare, nisipuri mișcătoare.
Wanderer, *-s, -, m.* călător, drumeț, turist.
Wanderfahrt, *-en, f.* drumeție, excursie de mai multe zile pe jos.
Wanderfalke, *-n, -n, m. (ornit.)* șoim migrator, vindereu *(Falco peregrinus).*
Wanderfisch, *-(e)s, -e, m.* pește migrator.
Wandergeselle, *-n, -n, m.* v. Wanderbursch.
Wandergewerbe, *-s, -, n.* meserie practicată ambulant.
Wandergewerbeschein, *-(e)s, -e, m.* autorizație pentru comerț ambulant.
Wandergewerbetreibende, *-n, -n (ein Wandergewerbetreibender), m.* negustor ambulant, colportor, coropcar.
Wandergruppe, *-n, f.* grup de excursioniști.
Wander|herde, *-n, f.* turmă nomadă, migratoare.
Wander|heuschrecke, *-n, f. (entom.)* lăcustă migratoare *(Pachytilus migratorius).*
Wanderin, *-nen, f.* călătoare, drumeață, turistă.
Wanderjahre *pl.* **1.** *(ist.)* ani de drumeție, de specializare a calfelor. **2.** *(fig.)* ani de învățătură, de acumulare a experienței.
Wanderkarte, *-n, f.* hartă turistică, topografică.
Wanderkino, *-s, -s, n.* caravană cinematografică.
Wanderklasse, *-n, f.* clasă de elevi fără sală de clasă fixă.
Wanderkleidung, *-en, f.* îmbrăcăminte adecvată drumețiilor.
Wanderleben, *-s, n. sg.* viață (de militar etc.) cu permanentă schimbare de domiciliu.
Wanderleber, *-n, f. (med.)* ptoză hepatică.
Wanderlehrer, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* învățător ambulant. **2.** învățător, cadru didactic cu norma în diferite școli sau localități.
Wanderlied, *-(e)s, -er, n.* cântec de călătorie, de drumeție.
Wanderlust *f. sg.* dorință, dispoziție, plăcere de a călători.
wanderlustig *adj.* amator de călătorie, de drumeție, de hoinăreală.
Wandermilz, *-en, f. (med.)* ptoză a splinei.
wandern, *wanderte, gewandert, vb. (s) intr.* **1.** a călători, a colinda, a umbla prin țară, a face excursii (pe jos), a drumeți; a pribegi; **in die Fremde** ~ a umbla, a călători prin străini; **seines Weges** ~ a-și vedea de drum; **durch die Schweiz** ~ a colinda Elveția; *(fig.)* **mit jm. durchs Leben** ~ a trăi alături de cineva; *(fam.)* **ins Gefängnis** ~ a intra la închisoare; **sie ließ die Blicke von einem zum andern** ~ ea își plimba ochii de la unul la altul; **die Gedanken wanderten in die Ferne** gândurile zburau departe. **2.** a migra; **ganze Völker** ~ popoare întregi migrează. **3.** a se deplasa; *(geol.)* **Dünen** ~ dunele (de nisip) se deplasează; *(med.)* **die Niere wandert** rinichiul se deplasează.
Wandern, *-s, n. sg.* **1.** călătorie, plimbare; colindare; excursie (pe jos), drumeție. **2.** pribegie. **3.** migrare, migrațiune.
wandernd I. *part. prez.* de la wandern. **II.** *adj.* **1.** călător, voiajor, pribeag, ambulant, nomad. **2.** migrator. **3.** *(geol.)* eratic; *(fiz.)* **~e Ionen** ioni vagabonzi.
Wanderniere, *-n, f. (med.)* rinichi ectopic, deplasat.
Wanderpokal, *-s, -e, m. (sport)* cupă transmisibilă.
Wanderprediger, *-s, -, m.* predicator ambulant.
Wanderpreis, *-es, -e, m. (sport)* premiu transmisibil, premiu challenge.
Wander|ratte, *-n, f. (zool.)* guzgan *(Epimys elecumanus).*
Wander|raupen *pl. (entom.)* omizi călătoare, care migrează în grup.
Wander|rollenschweißmaschine, *-n, f. (metal.)* mașină de sudat electric cu role mobile.
Wander|route [-ru:tə], *-n, f.* **1.** rută, itinerariu a(l) excursiei. **2.** traseu folosit de animalele migratoare.

Wanderschaft, *-en, f.* călătorie, drumeție, colindat, peregrinare; turism (pe jos); pribegie; **auf der ~ sein a)** *(ist., despre calfe, meseriași)* a călători pentru specializare (la diferiți meșteri); **b)** *(fig.)* a se afla în călătorie; **auf die ~ gehen a)** *(ist., despre calfe, meseriași)* a pleca la drum pentru specializare (la diferiți meșteri); **b)** *(fig.)* a pleca la drum, a pleca în călătorie; a pleca în pribegie.
Wanderschau *f. sg.* v. Wanderausstellung.
Wanderschuh, *-(e)s, -e, m.* gheată pentru drumeții.
Wandersmann, *-(e)s, -leute, m.* v. Wanderer.
Wander|sport, *-(e)s, m. sg.* drumeție, turism; marș.
Wander|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* toiag de călătorie, de pribegie; *(fig.)* **den ~ ergreifen** sau **zum ~ greifen** a lua calea pribegiei, a porni în călătorie, a o porni la drum.
Wander|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* baston, băț folosit la drumeții.
Wandertag, *-(e)s, -e, m.* zi în care se organizează o excursie, o drumeție.
Wandertaube, *-n, f. (ornit.)* porumbel călător *(Ectopistes migratorius).*
Wanderthe|ater, *-s, -, n.* teatru ambulant.
Wandertrieb, *-(e)s, -e, m.* instinct al migrației.
Wandertruppe, *-n, f.* v. Wanderbühne.
Wanderung, *-en, f.* **1.** excursie (pe jos), marș, călătorie, drumeție. **2.** (și *fiz.*) migrare; migrațiune.
Wanderungsbewegung, *-en, f. (sociol.)* migrație.
Wanderungsgeschwindigkeit, *-en, f. (fiz.)* viteză de migrație; **~ eines Ions** viteză de migrație a unui ion.
wanderungslustig *adj.* v. wanderlustig.
Wanderungs|saldo, *-s, -den* (și *-s* sau *-di*), *m. (ec).* soldul migrației.
Wandervogel, *-s, -vögel, m.* **1.** *(înv.)* pasăre călătoare, migratoare. **2.** *(fig.)* rătăcitor, călător, hoinar. **3.** *(ist.)* **a)** societate berlineză de liceeni din care s-a dezvoltat organizația nazistă de tineret; **b)** membru al acestei societăți.
Wandervolk, *-(e)s, -völker, n.* **1.** popor nomad. **2.** *pl.* popoare migratoare.
Wanderweg, *-(e)s, -e, m.* **1.** (și *zool.*) cale de migrațiune. **2.** traseu de drumeție.
Wanderwelle, *-n, f. (electr.)* undă mobilă, tranzitorie; *(fiz.)* undă progresivă.
Wanderwetter, *-s, n. sg.* timp (frumos) potrivit pentru drumeție.
Wanderzeit, *-en, f.* **1.** perioadă a drumeției, a peregrinării, a pribegiei, a călătoriilor, timp al hoinărelii. **2.** *(zool.)* perioadă de migrare.
Wanderziel, *-(e)s, -e, n.* țintă, obiectiv a(l) drumeției.
Wanderzirkus, *-, -se, m.* circ ambulant.
Wanderzwang, *-(e)s, m. sg. (ist.)* obligație (a meseriașilor, a calfelor) de a face drumeție (pentru specializare la diferiți meșteri).
Wandfach, *-(e)s, -fächer, n.* sertar în perete.
wandfest *adj.* fixat în perete, pe perete, în zid, pe zid.
Wandfeuer, *-s, -, n.* foc deschis (în cămin).
Wandfläche, *-n, f.* suprafață a peretelui, față a unui perete.
Wandfliese, *-n, f.* placă de faianță de căptușit pereții.
Wandfries, *-es, -e, m.* v. Wandmalerei.
Wandgemälde, *-s, -, n.* v. Wandmalerei.
Wandge|stell, *-(e)s, -e, n.* etajeră (de perete).
Wandgetäfel, *-s, -, n.* lambriu.
Wandglied, *-(e)s, -er, n. (constr.)* zăbrea, bară de grindă cu zăbrele.
Wandhahn, *-(e)s, -hähne, m.* robinet de perete.
Wandhaken, *-s, -, m.* cârlig de perete.
wandhängend *adj.* care atârnă de perete.
Wandhobel, *-s, -, m. (constr.)* rindea de cornișă; pinten la perete.
wandig *adj.* de perete, de zid.
Wandkachel, *-n, f.* v. Wandfliese.
Wandkalender, *-s, -, m.* calendar de perete.
Wandkarte, *-n, f.* hartă de perete.
Wandkasten, *-s, -* (și *-kästen*), *m.* v. Wandschrank.
Wandklappbett, *-(e)s, -en, n.* pat pliant fixat în perete.
Wandkonsole, *-n, f. (maș.)* consolă de perete.
Wandladungs|effekt, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* efect de sarcină de perete.
Wandlampe, *-n, f.* aplică.
Wandlauf, *-(e)s, -läufe, m. (constr.)* mână curentă (așezată în lungul unui perete).
Wandlaufkran, *-(e)s, -e* (și *-kräne*). *m. (tehn.)* pod rulant cu calea de rulare pe pereți.
Wandlaus, *-läuse, f.* v. Wanze.
Wandleiste, *-n, f.* șipcă de perete, șipcă de colț, pervaz.
Wandleiter, *-n, f.* scară (de perete).
Wandler, *-s, -, m.* **1.** *(poet.)* trecător; hoinar. **2.** *(electr.)* transformator, convertor; convertizor.
Wandleuchte, *-n, f.* lampă de perete.
Wandleuchter, *-s, -, m.* aplică, lampă de perete.
Wandlung, *-en, f.* **1.** schimbare, transformare, modificare: **eine ~ erfahren** a se transforma. **2.** *(tehn.)* convertire. **3.** *(bis.)* transsubstanțiere.
wandlungsfähig *adj.* capabil de a se modifica, de a se schimba, de a se transforma.
Wandmalerei, *-en, f.* pictură murală, frescă.
Wandnachbar, *-s* (și *-n*), *-n, m.* vecin de cameră (alăturată).
Wandnaht, *-nähte, f. (bot.)* sutură parietală.
Wandnische, *-n, f.* nișă în perete.
Wandpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* pilon angajat; pilastru.
Wandplatte, *-n, f.* v. Wandfliese.
Wandputz, *-es, -e, m.* tencuială a peretelui.
Wandrahmen, *-s, -, m. (constr.)* cadru de perete.
Wandrer, *-s, -, m.* v. Wanderer.
Wandrerin, *-nen, f.* v. Wanderin.
Wandrippe, *-n, f. (constr.)* nervură (la un perete).
Wandrosette, *-n, f. (constr.)* priză de rozete.
Wandrute, *-n, f.* **1.** *(drumuri)* longrină. **2.** *(mine)* bandaj de lemn tăiat în jumătate.
Wandsäule, *-n, f. (constr.)* coloană de perete, coloană angajată.
Wandsaum, *-(e)s, -säume, m. (constr.)* bordură, chenar de perete.
Wandschale, *m. f.* căptușeală, îmbrăcăminte a unui perete.
Wandschalter, *-s, -, m. (electr.)* întrerupător de perete.
Wandschalt|tafel, *-n, f. (electr.)* panou de distribuție montat pe perete.
Wandschicht, *-en, f. (hidr.)* strat-limită.
Wandschirm, *-(e)s, -e, m.* paravan.
Wandschläger, *-s, -, m. (mine)* spărgător de rocă.
Wandschmuck, *-(e)s, m. sg.* ornament mural.
Wandschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap în perete.
Wand|spiegel, *-s, -, m.* oglindă de perete.
Wand|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* maximă pusă pe perete.
Wand|stärke, *-n, f.* grosime a peretelui.
Wand|steckdose, *-n, f. (electr.)* priză de perete.
Wand|stütze, *-n, f.* reazem, sprijin al peretelui.
Wand|tafel, *-n, f.* **1.** tablă de perete (la școală). **2.** panou de perete.
Wand|täfelung, *-en, f.* v. Wandvertäfelung.
wandte *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la wenden.
Wand|teller, *-s, -, m.* farfurie ornamentală (de atârnat pe perete).
Wand|teppich, *-s, -e, m.* carpetă, scoarță de perete.
Wand|tür, *-en, f.* ușă mascată, ascunsă în perete.
Wand|uhr, *-en, f.* ceas de perete.
Wandung, *-en, f. (constr.)* **1.** perete; perete de căptușire. **2.** scobitură în perete. **3.** grosime a peretelui.
Wandventilator [-vɛn-], *-s, -en, m.* ventilator de perete.
Wandverkleidung, *-en, f. (constr.)* **1.** căptușeală, îmbrăcăminte, izolație a pereților, tapet; **schalldämpfende ~** izolație acustică a peretelui. **2.** lambriu.
Wandverlust, *-(e)s, -e, m. (termo.)* pierdere (de căldură) prin pereți.
Wandvertäfelung, *-en, f.* placare a peretelui (cu lambriuri).
Wandvertiefung, *-en, f.* nișă, adâncitură în perete.
Wandvor|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* ieșitură, relief a(l) peretelui.
Wandwalze, *-n, f.* rulou pentru zugrăvit.
Wandwinde, *-n, f. (constr.)* troliu de perete.
Wandzeitung, *-en, f.* gazetă de perete.
Wane, *-n, -n, m. (mit.)* zeu nordic.
Wange, *-n, f.* **1.** obraz, bucă; **eingefallene ~n** obraji supți; **rote ~n** obraji roșii; **mit glühenden ~n** cu obrajii aprinși; **das Blut stieg ihr in die ~n** i s-a urcat sângele în obraji. **2.** *(mec.)* falcă, bac; **die ~ einer Presse** montantul unei prese. **3.** *(constr.)* vang. **4.** *(mine)* margine a filonului. **5.** *(hidr.)* perete lateral, latură.
Wangenbacke, *-n, f. (maș.)* falcă de prindere a mandrinei.
Wangenbein, *-(e)s, -e, n.* v. Wangenknochen.
Wangenbrecher, *-s, -, m. (tehn.)* concasor cu fălci.
Wangengrübchen, *-s, -, n.* gropiță în obraz.
Wangenhobel, *-s, -, m.* rindea gură-de-broască.
Wangenknochen, *-s, -, m. (anat.)* os zigomatic.
Wangenmauer, *-n, f. (constr.)* **1.** perete lateral, vang al scării. **2.** perete al hornului.
Wangenmuskel, *-s, -n, m. (anat.)* mușchi facial, mușchi zigomatic.
Wangen|naht, *-nähte, f. (anat.)* sutură zigomatică.
Wangen|nerv, *-s, -en, m. (anat.)* nerv zigomatic.
Wangenrose *f. sg. (med.)* erizipel al feței.
Wangenrot, *-(e) s, n. sg.* **1.** v. Wangenröte. **2.** roșu, fard de obraz.
Wangenröte *f. sg.* îmbujorare, rumeneală, roșeață a obrazului.
Wangen|streich, *-(e)s, -e, m.* v. Ohrfeige.
Wänglein *-s, -, n. (dim.* de la Wange) obrăjor.
Wank, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(poet.)* oscilare, instabilitate; *(înv.)* **ohne ~** fără ezitare, ferm. **2.** *(reg.)* semn. **3.** *(elv.)* **(k)einen ~ tun** a (nu) se mișca, a (nu) se urni; a (nu) face ceva.
wankbar, wankel, wankelbar, wankelherzig *adj.* **1.** oscilant, nefix, instabil. **2.** *(fig.)* nestatornic, șovăielnic, ezitant, schimbător.
Wankel|laune, *-n, f.* capriciu, toană.
Wankelmotor, *-s, -en, m. (tehn.)* motor cu piston rotativ.
Wankelmut, *-(e)s, m. sg.* nestatornicie, ezitare, șovăială, inconstanță, nehotărâre.
wankelmütig *adj.* nestatornic, ezitant, șovăielnic, inconstant, nehotărât.
Wankelmütigkeit, *-en, f. (elevat)* v. Wankelmut.
wankeln, *wankelte, gewankelt (ich wank(e)le), vb. (h) intr.* v. wanken.
Wankelsinn, *-(e)s, m. sg.* inconsecvență în gândire, nestatornicie, nehotărâre.
wankelsinnig *adj.* inconsecvent, nestatornic, nehotărât.
wanken, *wankte, gewankt, vb. (h* și *s) intr.* **1.** a se clătina, a merge clătinându-se; **er wankte nach Hause** merse clătinându-se spre casă; **die Knie ~ ihm** îi tremură genunchii. **2.** *(fig.)* a șovăi, a sta la îndoială, a nu fi statornic; **vor dem Feinde ~** a bate în retragere în fața dușmanului; **er wankt in seinen Ansichten** n-are o părere fermă; **nicht ~ und (nicht) weichen** a nu se clinti, a nu se urni din loc.
Wanken, *-s, n. sg.* **1.** balansare, clătinare. **2.** *(fig.)* ezitare, șovăire; **jn. ins ~ bringen** a face pe cineva să se clatine, să șovăie.
wann I. *adv.* **1.** *(temporal)* când; **~ hast du Ferien?** când ai vacanță?; **bis ~?** până când? **seit ~?** de când? **dann und ~** când și când; **es sei, ~ es wolle** sau **~ immer** oricând, orișicând, n-are importanță când; **2.** *(condițional)* când; în ce condiții; **sie weiß nicht genau,~ man überholen darf** ea nu știe exact când ai voie să faci o depășire. **II.** *conj. (reg., temp.)* când: **~ ich weggehe, rufe ich dich an** când plec te sun.
Wännchen, *-s, -, n. (dim.* de la Wanne) chiuvetă, cadă mică.
Wanne, *-n, f.* **1.** cadă (de baie); albie. **2.** *(elv.)* coș de vânturat; vânturătoare (de cereale).
wannen[1], *wannte, gewannt, vb. (h) tr. (elv.; despre cereale)* a vântura.
wannen[2] *adv. (înv.; în expr.)* **von ~?** de unde?
wannenartig *adj.* ca o albie, precum o cadă.
Wannenbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie în cadă.
Wannenmacher, *-s, -, m.* meșter care confecționează căzi, albii.
Wanst, *-(e)s, Wänste, m.* **1.** pântece, burduhan, burtă mare; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **den ~ vollschlagen (**sau **füllen)** a-și umple burta, a se îndopa, a se îmbuiba. **2.** bărbat gras, burtos. **3.** *(zool.)* rumen, prim stomac al rumegătoarelor.

wanstig *adj.* burtos, burduhănos, cu burtă mare.
Wanst|stecher, *-s, -, m.* v. Trokar.
Want, *-en, f. (mar.)* **1.** sart (manevră fixă care fixează catargul în borduri). **2.** mănușă marinărească cu un singur deget.
Want|tau, *-(e)s, -e, n. (mar.)* parâmă de sarturi.
Wanze, *-n, f.* **1.** *(entom.)* ploșniță, păduche de lemn *(Cimex lectularius)*. **2.** *(peior.)* om scârbos, dezgustător, respingător, antipatic. **3.** *(jargon)* aparat de interceptare (a convorbirilor). **4.** *(reg., fam.)* v. Reißnagel.
wanzen, *wanzte, gewanzt (du, er wanzt), vb. (h) tr. (pop.)* a stârpi ploșnițele, a curăța de ploșnițe.
wanzen|artig *adj.* ca ploșnița; **~es Insekt** heteropteră.
Wanzendill, *-(e)s, -e, m. (bot.)* coriandru *(Coriandrum sativum* L.).
Wanzenkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* **1.** roiniță, melisă *(Melissa officinalis* L.). **2.** v. Wanzendill. **3.** ferică *(Aspidium filix-mas)*.
Wanzenmittel, *-s, -, n.* insecticid pentru stârpirea ploșnițelor.
Wanzen|nest, *-(e)s, -er, n.* cuib de ploșnițe.
Wanzentod, *- (e)s, m. sg.* v. Wanzenmittel.
Wanzen tötend *adj.* care distruge, care omoară ploșnițele, insecticid.
Wanzenvertilgung *f. sg.* stârpire a ploșnițelor.
wanzig *adj.* cu ploșnițe, plin de ploșnițe; cu miros de ploșnițe.
Wapiti, *-(s), -s, m. (zool.)* cerb wapiti *(Cervus canadensis)*.
Wappen, *-s, -, n.* **1.** blazon, armoarii, herb, marcă, stemă; **die Stadt Berlin führt einen Bären im ~** orașul Berlin are un urs pe stemă. **2.** *(despre monede, medalii)* pajură; **Kopf oder ~?** cap sau pajură?
Wappen|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu, birou heraldic.
Wappen|ausleger, *-s, -, m.* v. Wappenkenner.
Wappen|auslegung, *-en, f.* v. Wappenerklärung.
wappenberechtigt *adj. (ist.)* îndreptățit de a avea și a purta blazon.
Wappenbild, *-(e)s, -er, n.* emblemă (pe blazon), simbol.
Wappenbrief, *-(e)s, -e, m. (ist.)* document prin care se conferă dreptul de a purta blazon.
Wappenbuch, *-(e)s, -bücher, n. (ist.)* armorial.
Wappendecke, *-n, f. (ist.)* cioltar cu blazon țesut.
Wappen|erklärung, *-en, f.* interpretare de steme, de blazoane.
Wappenfarbe, *-n, f.* culoare a stemei, fond al stemei.
Wappenfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp al unei steme.
Wappenfigur, *-en, f.* figură din stemă.
Wappenkenner, *-s, -, m.* heraldist, specialist în heraldică.
Wappenkunde *f. sg.* heraldică.
Wappenkunst *f. sg.* artă heraldică.
Wappenmaler, *-s, -, m.* pictor heraldic, pictor de steme, de blazoane.
Wappenmantel, *-s, -mäntel, m.* mantie a unei steme.
Wappenring, *-(e)s,-e, m.* inel cu blazon.
Wappensaal, *-(e)s, -säle, m.* sală a blazoanelor.
Wappenschild, *-(e)s, -er, n. (ist.)* **1.** scut al stemei, al blazonului. **2.** blazon, stemă.
Wappenschneider, *-s, -, m.* gravor de armoarii, de steme.
Wappenseite, *-n, f.* **1.** parte cu steme. **2.** *(despre monede, medalii)* pajură.
Wappen|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* deviză pe stemă, pe blazon.
Wappentier, *-(e)s, -e, n.* animal din stemă, din blazon.
Wappenwissenschaft *f. sg.* v. Wappenkunde.
Wappenzelt, *- (e)s, -e, n.* v. Wappenmantel.
Wapperl, *-s, -(n), n. (austr.)* marcă poștală, timbru poștal.
wappnen, *wappnete, gewappnet (du wappnest, er wappnet), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) înarma; *(fig.)* **sich mit Geduld ~** a se înarma cu răbdare; **gegen etwas gewappnet sein** a fi înarmat, pregătit împotriva unui lucru, a ști la ce se poate aștepta.
war *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la sein.
Waran, *-s, -e, m. (zool.)* varan, specie de șopârlă uriașă *(Varanus griseus)*.
warb *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la werben.
Warbel, *-s, -, m. (reg.)* v. Wirbel **(1)**.
warben, *warbte, gewarbt, vb. (h) tr.* v. warpen **(2)**.
ward *(înv., poet.) ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la werden.
Wardein, *-(e)s, -e, m. (înv.)* controlor de monede.
wardieren, *wardierte, wardiert, vb. (h) tr. (înv.)* a controla monede, a verifica, a încerca monede.
Wardierung, *-en, f.* verificare, încercare a monedelor.
Ware, *-n, f.* marfă; articol de consumație, bun; obiect, articol, produs; **grüne ~** zarzavaturi; **jeder Krämer lobt seine ~** tot țiganul își laudă ciocanul; **erstklassige ~** marfă de prima calitate; **eingegangene ~n** mărfuri intrate; **seine ~ anbieten** a-și oferi marfa; **diese ~ führen wir nicht** nu ținem, nu vindem acest articol; **in ~n bezahlen** a plăti în natură; **seine ~ an den Mann bringen** a vinde (tot), a-și plasa marfa; *(iron.)* **das ist eine saubere ~** frumoasă afacere! *(fig., fam.)* **das ist doch sehr leichte ~ a)** acesta e un tip foarte ușuratic; **b)** aceasta e o carte ușoară, un lucru ușor, fără valoare; **heiße ~** marfă prohibită; **irdene ~** olărie; **wollene ~** lânuri; **seidene ~** mătăsuri; **beschädigte ~** marfă avariată; **bewirtschaftete ~** marfă contingentată; **eingegangene ~** marfă intrată; **gängige ~** marfă curentă; **mangelhafte ~** marfă defectuoasă; **minderwertige ~** marfă de calitate inferioară, ieftină; **zerbrechliche ~** marfă fragilă.
Waren|abkommen, *-s, -,.n. (com.)* convenție internațională de schimb de mărfuri.
Waren|absatz, *-es, m. sg. (com.)* desfacere de mărfuri.
Waren|absender, *-s, -, m.* expeditor de mărfuri.
Waren|akkreditiv, *-s, -e, n. (fin.)* acreditiv pentru mărfuri.
Waren|akkumulation, *-en, f. (ec.)* acumulare, stocare de mărfuri.
Waren|angebot, *-(e)s, -e, n. (com.)* ofertă de mărfuri; **das ~ erhöhen** a spori oferta de mărfuri.
Waren|an|nahme, *-n, f. (com.)* recepționare de mărfuri.
Waren|äquivalent [-va-], *-(e)s, -e, n. (ee.)* echivalent în mărfuri.
Waren|artikel, *-s, -, m.* marfă, articol de vânzare.
Waren|auf|stapelung, *-en, f.* **1.** v. Warenakkumulation. **2.** dosire de mărfuri.
Waren|auf|stapler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care dosește mărfuri.
Waren|aufzug, *-(e)s, -züge, m.* lift, ascensor pentru mărfuri.
Waren|ausfuhr, *-en, f.* export de mărfuri.
Waren|ausgabe *f. sg.* eliberare a pachetelor, a mărfurilor (cumpărate); (secție de) ambalaj.
Waren|ausgänge *pl. (com.)* ieșiri (de mărfuri).
Waren|ausgangsjournal [-ʒur-], *-s, -e, n. (ec.)* registru de ieșiri din stoc.
Waren|aus|tausch, *-(e)s, m. sg.* schimb de mărfuri, comerț de schimb.
Waren|automat, *-en, -en, m.* automat de mărfuri.
Warenballen, *-s, -, m.* balot de mărfuri.
Warenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (text.)* sul de marfă, de țesătură.
Warenbedarf, *-(e)s, m. sg. (ec.)* necesar de mărfuri.
Warenbegleitschein, *-(e)s, -e, m. (com.)* fraht, scrisoare de trăsură, borderou de însoțire a mărfurilor.
Warenbe|hälter, *-s, -, m.* conteiner.
Warenbeleihung *f. sg.* magazin de închiriere.
Warenbericht, *-(e)s, -e, m. (ec.)* declarație de mărfuri.
Warenbe|sitzer, *-s, -, m.* proprietar de mărfuri.
Warenbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* stoc, disponibil de mărfuri.
Warenbe|stands|aufnahme, *-n, f.* inventar de mărfuri.
Warenbe|stands|konto, *-s, -s* (și *-ten, -ti*), *n. (ec.)* cont de stocuri.
Warenbe|stellbuch, *-(e)s, -bücher, n. (com.)* carnet, registru pentru comandă de mărfuri.
Warenbe|stellung, *-en, f.* comandă de mărfuri.
Warenbe|stellungsbuch, *- (e)s, -bücher, n.* v. Warenbestellbuch.
Warenbezeichnung, *-en, f. (com.)* denumire a mărfii.
Warenbezieher, *-s, -, m.* beneficiar de mărfuri.
Warenbörse, *-n, f. (ec.)* bursă de mărfuri.
Warenbreite, *-n, f. (text.)* lățime a stofei, a țesăturii.
Warenbuch, *-(e)s, -bücher, n. (com.)* registru de mărfuri.
Warencharakter [-ka-], *-s, -e, m. (ec.)* caracter comercial.
Warendeklaration, *-en, f.* v. Warenerklärung.
Warendichte, *-n, f. (text.)* desime a stofei, a țesăturii.
Waren|einfuhr, *-en, f. (com.)* import de mărfuri.
Waren|eingang, *-(e)s, -gänge, m. (com.)* intrare de mărfuri (în magazin).
Waren|eingangsjournal [-ʒur-], *-s, -e, n. (ec.)* registru de intrări de stoc.
Waren|einkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare, procurare, achiziționare de mărfuri (pentru magazin).
Waren|einlagerung, *-en, f.* înmagazinare a mărfurilor.
Waren|empfänger, *-s, -, m. (com.)* **1.** recepționer al mărfurilor. **2.** persoană care primește în consignație.
Waren|empfangsbuch, *-(e)s, -bücher, n. (com.)* registru de intrare a mărfurilor.
Waren|empfangs|schein, *-(e)s, -e, m. (com.)* factură de primire a mărfurilor.
Waren|erklärung, *-en, f.* declarare a mărfurilor (la vamă, fisc etc.); declarație de mărfuri.
Waren|erzeugung, *-en, f. (ec.)* producție de mărfuri.
Waren|export, *- (e)s, -e, m.* v. Warenausfuhr.
Warenfetischismus, *-, m. sg. (ec.)* fetișism al mărfii.
Warenforderung, *-en, f.* cerere, comandă de mărfuri.
Warenform, *-en, f. (ec.)* formă de marfă; **~ der Produkte** forma de marfă a produselor; **das ist keine gangbare ~** aceasta nu este o formă de marfă ce poate atrage.
Warenfülle *f. sg.* abundență de marfă.
Warenfunktion, *-en, f. (ec.)* funcție a mărfii.
Warengattung, *-en, f. (com.)* sortiment de marfă.
Warengeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* **1.** afacere, tranzacție cu mărfuri. **2.** magazin, prăvălie.
Warengesellschaft, *-en, f. (peior.)* societate care manifestă tendința de a reduce totul doar la marfă.
Warengetreide, *-s, n. sg.* cereale destinate comerțului, cereale-marfă.
Warengewölbe, *-s, -, n. (înv.)* magazin.
Warenhalle, *-n, f.* hală de mărfuri.
Warenhandel, *-s, m. sg.* comerț cu mărfuri.
Warenhandlung, *-en, f.* v. Warengeschäft.
Warenhandlungskapital, *-s, -e* (și *-lien* [-liən]), *n.* capital comercial.
Warenhaus, *-es, -häuser, n.* magazin universal.
Warenhaus|kette, *-n, f. (ec.)* lanț de magazine universale.
Waren|import, *- (e)s, -e, m.* v. Wareneinfuhr.
Waren|index, *-es, -e, m. (com.)* v. Warenliste.
Warenkapital, *-s, -e* (și *-lien* [-liən]), *n. (ec.)* capital-marfă.
Warenkauf, *-(e)s, -käufe, m. (ec.)* achiziționare, cumpărare de mărfuri.
Warenkäufer, *-s, -, m.* achizitor de mărfuri.
Warenkenner, *-s, -, m.* merceolog.
Warenkenntnis, *-se, f.* v. Warenkunde.
Warenkonto, *-s, -ten* (și *-s* sau *-ti*), *n. (ec.)* cont de evidență a mărfurilor, cont de mărfuri.
Warenkontrolle, *-n, f. (com.)* control asupra mărfurilor.
Warenkontroll|stelle, *-n, f.* serviciu de control al mărfurilor.
Warenkorb, *-(e)s, -körbe, m. (ec.)* coș de mărfuri (pentru determinarea costului vieții).
Warenkörper, *-s, -, m. (ec.)* corp al mărfii.
Warenkredit, *-(e)s, -e, m. (com.)* credit comercial.
Warenkunde *f. sg.* merceologie.
Warenlager, *-s, -, n.* **1.** magazie, depozit de mărfuri, antrepozit. **2.** stoc de mărfuri.
Warenlagerung, *-en, f. (ec.)* stocare a mărfurilor.
Warenlieferant, *-en, -en, m. (com.)* furnizor de mărfuri.
Warenlieferung, *-en, f.* **1.** furnizare, livrare de marfă. **2.** transport de marfă.
Warenliste, *-n, f.* listă de mărfuri.
Warenmagazin, *-s, -e, n.* v. Warenlager **(1)**.
Warenmakler, *-s, -, m. (com.)* intermediar, misit, samsar.
Warenmangel, *-s, m. sg.* lipsă de mărfuri.
Warenmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață, târg de mărfuri.
Warenmesse, *-n, f. (ec.)* târg de mărfuri.

Warenmuster, *-s, -, n.* mostră, eşantion de marfă.
Waren|niederlage, *-n, f.* v. Warenlager **(1)**.
Waren|niederlagsrecht, *-(e)s, -e, n. (ec.)* drept de depozitare a mărfurilor.
Warenpapiere *pl.* documente care însoţesc marfa.
Warenpartie, *-n* [-ti:ən], *f.*, **Warenposten**, *-s, -, m.* partidă, lot de mărfuri.
Warenpreis, *-es, -e, m.* preţ curent al mărfurilor.
Warenprobe, *-n, f.* **1.** v. Warenmuster. **2.** v. Warenprüfung.
Warenproduktion *f. sg. (ec.)* producţie de marfă.
Warenproduzent, *-en, -en, m. (ec.)* producător de mărfuri; **die kleinen ~en** micii producători de mărfuri.
Warenprüfung, *-en, f.* control, verificare, examinare a mărfurilor.
Warenrechnung, *-en, f. (com.)* factură.
Warenregal, *-s, -e, n.* raft pentru marfă.
Warensammlung, *-en, f.* colecţie de mărfuri.
Warenschau, *-en, f.* expoziţie de mărfuri.
Warenschein, *-(e)s, -e, m. (com.)* fraht; warant.
Warensendung, *-en, f.* **1.** v. Warenlieferung. **2.** eşantion de marfă (expediat prin poştă).
Warenskontro, *-s, n.* (şi *m.*) *sg. (com.)* registru, jurnal de mărfuri.
Waren|speicher, *-s, -, m.* v. Warenlager.
Waren|stapel, *-s, -, m.* stivă, vraf de mărfuri.
Waren|stempel, *-s, -, m.* v. Warenzeichen.
Waren|steuer, *-n, f. (ec.)* impozit pe marfă.
Warensystematik *f. sg. (ec.)* nomenclator de produse.
Warentausch, *-(e)s, m. sg.* v. Warenaustausch.
Warentermingeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* operaţie la livrare.
Warentrans|aktion, *-en, f.* tranzacţie comercială.
Warentrans|port, *-(e)s, -e, m.* transport de mărfuri.
Waren|über|angebot, *-(e)s, -e, n. (ec.)* supraofertă de mărfuri.
Waren|überschuss, *-es, -schüsse,* excedent, surplus de mărfuri.
Waren|umsatz, *-es, -sätze, m. (ec.)* desfacere a mărfurilor; trafic de mărfuri.
Waren|umsatz|abkommen, *-s, -, n. (ec.)* acord internaţional privind schimbul, traficul de mărfuri.
Waren|umsatzplan, *-(e)s, -pläne, m. (ec.)* plan de circulaţie a mărfurilor.
Waren|umsatz|steuer, *-n, f. (ec.)* impozit pe circulaţia mărfurilor, pe cifra de afaceri.
Waren|umschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** v. Güterumschlag. **2.** cumpărare şi revânzare de mărfuri.
Waren|umschließung, *-en, f.* împachetare, ambalare a mărfii.
Warenverfälscher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* falsificator(-oare) de mărfuri.
Warenverkauf, *-(e)s, -käufe, m. (ec.)* vânzare de mărfuri.
Warenverkaufsbuch, *-(e)s -bücher, n.* registru de vânzări.
Warenverkehr, *-s, m. sg. (ec.)* schimb comercial; circulaţie, trafic de mărfuri.
Warenverknappung *f. sg. (ec.)* penurie de mărfuri.
Warenverschluss, *-es, -schlüsse, m. (ec.)* prohibiţie de mărfuri, interdicţie vamală privitoare la mărfuri.
Warenversender, *-s, -, m. (com).* întreprindere care expediază mărfuri la cumpărător.
Warenverzeichnis, *-ses, -se, n. (ec.)* v. Warenliste.
Warenvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* stoc, provizie, rezervă de mărfuri.
Warenwalke, *-n, f. (text.)* piuă pentru ţesături.
Warenwechsel, *-s, -, m. (fin.)* poliţă, trată comercială.
Warenwelt *f. sg. (fig.)* comerţ.
Warenwert, *-(e)s, -e, m.* valoare a mărfurilor.
Warenwirtschaft *f. sg. (ec.)* economie de mărfuri; **einfache ~** economie simplă de mărfuri.
warenwirtschaftlich *adj.* privitor la economia mărfurilor.
Warenzeichen, *-s, -, n.* marcă, semn a(l) fabricii; marcă depusă.
Warenzirkulation *f. sg.* v. Warenverkehr.
Warenzoll, *-(e)s, -zölle, m.* vamă pe mărfuri.
warf *ind. imperf. pers.* 1 şi a 3-a *sg.* de la werfen.
Warf[1], *-en, f. (reg., mar.)* **1.** teren ridicat artificial, format la malul mării şi folosit pentru construcţii. **2.** şantier naval.
Warf[2], *-(e)s, -e, m.* (sau *n.*) *(text.)* urzeală.
Warft, *-en, f.* v. Warf[1].
warm *(wärmer, der, die, das wärmste, am wärmsten) adj.* şi *adv.* **1.** cald; **es ist ~** este cald; **mir ist ~** îmi este cald; **~e Speisen** mâncăruri calde; *(despre haine)* **~ halten** a ţine cald; *(despre mâncare)* **etwas ~ halten** (sau **stellen**) a ţine ceva cald; **~e Länder** ţări calde; *(fig.)* **ein ~er Empfang** o primire caldă, cordială; **~ baden** a face o baie caldă; **sich ~ anziehen** a se îmbrăca gros; *(fig., fam.)* **sich ~ anziehen** a se pregăti pentru ceva neplăcut; **~es Wetter** vreme călduroasă; **sich ~ laufen a)** a se încălzi alergând; **b)** *(sport)* a face încălzirea. **2.** *(fig.)* aclimatizat, familiarizat; **mit jm. nicht ~ werden** a nu se putea obişnui, familiariza cu cineva; **noch nicht richtig ~ sein** a nu fi încă obişnuit. **3.** *(fig.; în expr.)* **jn. ~ halten** a menţine buna dispoziţie a cuiva; **~ sitzen** a-i merge bine; **jm. den Kopf ~ machen** a întărâta pe cineva; **jm. ~ machen** a da cuiva de furcă; *(fam.)* **weder ~ noch kalt** sau **nicht ~ und nicht kalt sein** a fi dezinteresat, indiferent, nepăsător.
Warm|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de încălzit, reşou.
Warm|arbeits|stahl, *-(e)s, -stähle* (şi *-e*), *m. (metal.)* oţel pentru prelucrat la cald, oţel refractar.
Warmbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie caldă.
Warmbe|arbeitung, *-en, f. (metal.)* prelucrare la cald.
Warmbeet, *-(e)s, -e, n.* răsadniţă.
Warmbeton [şi -tõ:], *-s, -s* (şi *-e*), *m. (constr.)* beton încălzit.
Warmbiegen, *-s, n. sg. (metal.)* încovoiere, îndoire la cald.
Warmbier, *-(e)s, -e, n.* bere caldă.
Warmblut, *-(e)s, m. sg.* v. Warmblutpferd.
Warmblüter *pl. (zool.)* animale cu sânge cald, animale homeoterme.
warmblütig *adj.* **1.** *(zool.)* cu sânge cald; homeoterm. **2.** *(rar; despre cai)* semipur-sânge.
Warmblütler, *-s, -, m.* **1.** *(rar)* v. Warmblüter. **2.** v. Warmblutpferd.
Warmblutpferd, *-(e)s, -e, n.* cal semipur-sânge.
Warmbruch, *-(e)s, -brüche, m. (metal.)* rupere la cald.
warmbrüchig *adj. (metal.)* casabil la cald.
Warmbrüchigkeit *f. sg. (metal.)* fragilitate la cald.
Warmbrunnen, *-s, -, m.* izvor termal.
Warmduscher, *-s, -, m. (fam. peior)* **1.** om molâu, molatic. **2.** laş.
Warme, *-n, -n (ein Warmer), m. (fam., peior.)* homosexual.
Wärme *f. sg.* **1.** căldură; temperatură peste zero; **spezifische ~** temperatură specifică; **tierische ~** căldură animală; **zwei Grad ~** plus două grade; **~ abgeben** a degaja căldură. **2.** *(fig.)* căldură, înflăcărare, ardoare; **er sprach über dich mit großer ~** vorbea cu multă căldură despre tine.
Wärme|abgabe, *-n, f. (fiz.)* cedare, degajare de căldură.
Wärme|ableitung, *-en, f. (termo.)* îndepărtare, disipare, eliminare a căldurii.
Wärme|anlage, *-n, f. (termo.)* instalaţie termică.
Wärme|apparat, *-(e)s, -e, m. (termo.)* aparat de încălzit.
Wärme|äquivalent, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* echivalent mecanic al caloriei.
Wärme|aufnahme, *-n, f. (fiz.)* absorbţie, acumulare de căldură.
Wärme|ausdehnung, *-en, f. (fiz.)* expansiune, dilataţie termică.
Wärme|ausgleich, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* echilibrare termică.
Wärme|aus|strahlung, *-en, f. (fiz.)* radiere de căldură.
Wärme|aus|tausch, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* schimb, transfer de căldură.
Wärme|aus|tauscher, *-s, -, m. (termo.)* schimbător de căldură.
Wärmebedarf, *-(e)s, m. sg. (termo.)* necesar termic, caloric.
wärmebedürftig *adj.* care necesită căldură.
Wärmebe|hälter, *-s, -, m. (termo.)* sursă, acumulator de căldură.
Wärmebe|handlung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* tratament termic; tratare termică. **2.** *(med.)* termoterapie.
Wärmebe|harrungsvermögen, *-s, n. sg. (fiz.)* inerţie termică.
Wärmebelastung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* solicitare termică. **2.** *(ecologie)* poluare termică.
wärmebe|ständig *adj. (fiz.)* rezistent la temperatură; termostabil.
Wärmebe|ständigkeit *f. sg. (fiz.)* termostabilitate.
Wärmebe|strahlung, *-en, f. (fiz.)* iradiaţie cu raze infraroşii.
Wärmebetrag, *-(e)s, -träge, m. (termo.)* cantitate de căldură.
Wärmebewegung, *-en, f. (termo.)* propagare a căldurii.
Wärmebiegeprobe, *-n, f. (metal.)* încercare de îndoire la cald.
Wärmebilanz *f. sg. (fiz.)* bilanţ termic.
Wärmebildner, *-s, -, m.* substanţă calorigenă, termogenă.
Wärmebildung *f. sg.* v. Wärmeerzeugung.
Wärmebildungsfähigkeit, *-en, f.* caloricitate.
Wärmebindung, *-en, f. (termo.)* absorbţie de căldură.
wärmedämmend *adj. (tehn.)* termoizolant.
Wärmedämmung, *-en, f. (constr.)* izolaţie termică.
Wärmedehnung, *-en, f. (fiz.)* v. Wärmeausdehnung.
Wärmedichte *f. sg. (termo.)* densitate de căldură.
Wärmedurchgangswider|stand, *-(e)s, -stände, m. (termo.)* rezistenţă la propagarea căldurii.
wärmedurchlässig *adj.* bun conducător de căldură, diaterman.
Wärmedurchlässigkeit *f. sg.* v. Wärmeleitungsfähigkeit.
Wärme|effekt, *-(e)s, -e, m. (termo.)* efect termic.
Wärme|einheit, *-en, f. (fiz.)* unitate de măsură pentru căldură, calorie.
Wärme|einwirkung, *-en, f. (fiz.)* acţiune a căldurii.
Wärme|elektrizität *f. sg. (fiz.)* termoelectricitate.
Wärme|empfindlichkeit *f. sg. (fiz.)* sensibilitate la căldură.
Wärme|energie, *-n, f. (termo.)* energie termică.
Wärme|entwicklung, *-en, f. (termo.)* degajare, producere de căldură.
Wärme|entwicklungsvermögen, *-s, -, n.* v. Wärmebildungsfähigkeit.
Wärme|entzug, *-(e)s, -züge, m. (termo.)* evacuare a căldurii; răcire.
Wärme|er|sparnis, *-se, f.* economie de căldură.
wärme|erzeugend *adj. (fiz.)* producător de căldură, calorigen.
Wärme|erzeugung, *-en, f. (termo.)* producere, degajare, generare de căldură, termogeneză.
Wärmefassungsvermögen, *-s, -, n. (fiz.)* capacitate calorică.
Wärmefestigkeit *f. sg. (tehn.)* rezistenţă la temperaturi înalte.
Wärmeflasche, *-n, f. (austr.)* v. Wärmflasche.
Wärmegefälle, *-s, -, n. (termo.)* cădere de entalpie.
Wärmegefühl, *-(e)s, -e, n.* **1.** senzaţie de cald, de căldură. **2.** *(fig.)* sentiment cald.
Wärmege|halt, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* conţinut caloric.
Wärmegleichgewicht, *-(e)s, -e, n. (termo.)* echilibru termic.
Wärmegrad, *-(e)s, -e, m. (termo.)* grad de temperatură peste zero.
Wärmegradmesser, *-s, -, m.* termometru.
Wärme|halle, *-n, f.* încăpere publică pentru încălzirea persoanelor.
wärme|haltend *adj.* care ţine, păstrează căldura.
wärme|haltig *adj.* care conţine căldură.
Wärme|haushalt, *-(e)s, -e, m. (fiziol.)* sistem termic, necesar termic.
Wärme|inhalt, *-(e)s, m. sg.* v. Wärmegehalt.
Wärme|isolation, *-en, f.* **1.** izolare termică. **2.** dispozitiv de izolare termică.
wärme|isolierend *adj.* termoizolant.
Wärme|isoliermantel, *-s, -mäntel, m. (termo.)* manta termoizolantă.
Wärme|isoliermittel, *-s, -, n. (termo.)* material termoizolant.
Wärme|isolier|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* piatră termoizolantă.
Wärme|isolier|stoff, *-(e)s, -e, m. (constr.)* material termoizolant.
Wärme|isolierung, *-en, f. (constr.)* izolare termică.
Wärmekammer, *-n, f.* cameră de încălzire.
Wärmekapazität, *-en, f. (fiz.)* capacitate calorică, termică.
Wärmekraft, *-kräfte, f. (fiz.)* energie termică.
Wärmekraftlehre *f. sg. (fiz.)* termodinamică.
Wärmekraftmaschine, *-n, f. (tehn.)* motor termic.

Wärmekraftwerk, *-(e)s, -e, n. (termo.)* **1.** centrală termică. **2.** centrală termoenergetică; centrală termoelectrică.
Wärmelehre *f. sg. (fiz.)* teorie a căldurii, teorie termotehnică.
Wärmeleistung, *-en, f. (fiz.)* putere termică, calorică.
wärmeleitend *adj. (fiz.)* conducător de căldură.
Wärmeleiter, *-s, -, m. (fiz.)* conducător de căldură; **schlechter ~** rău conducător de căldură.
Wärmeleitfähigkeit *f. sg.* v. Wärmeleitungsfähigkeit.
Wärmeleitung, *-en, f. (fiz.)* transmitere de căldură, conducție termică.
Wärmeleitungsfähigkeit *f. sg. (fiz.)* conductibilitate calorică, termică.
Wärmeleitungsröhre, *-n, f. (termo.)* conductă de agent termic, caloric.
Wärmeleit|zahl, *-en, f. (termo.)* coeficient de conductibilitate termică.
Wärmelücke, *-n, f. (termo.)* rost de dilatație termică.
Wärmemechanik *f. sg. (fiz.)* termodinamică.
Wärmemenge, *-n, f. (termo.)* cantitate de căldură.
Wärmemesser, *-s, -, m. (fiz.)* **1.** calorimetru. **2.** pirometru (pentru căldură radiantă).
Wärmemessgerät, *-(e)s, -e, n.* instrument pentru măsurarea căldurii.
Wärmemessung, *-en, f. (fiz.)* calorimetrie; termometrie.
Wärmemotor, *-s, -en, m. (maș.)* v. Wärmekraftmaschine.
wärmen, *wärmte, gewärmt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) încălzi; *(fig., fam.)* **am kalten Ofen ~** a face ceva fără sens.
Wärme|ofen, *-s, -öfen, m.* sobă de încălzit.
Wärmeperiode, *-n, f.* perioadă mai îndelungată cu vreme caldă.
Wärmephysik *f. sg.* termofizică.
Wärmepumpe, *-n, f. (termo.)* pompă termică.
Wärmequelle, *-n, f. (termo.)* sursă de căldură.
wärmer *(comp.* de la warm) mai cald.
Wärmer, *-s, -, m.* încălzitor.
Wärme|regler, *-s, -,* **Wärme|regulator**, *-s, -en, m. (termo.)* termoregulator, regulator termic.
Wärme|rohr, *-(e)s, -e, n. (termo.)* țeavă de încălzire.
Wärme|rückgewinnung *f. sg. (termo.)* recuperare de căldură.
Wärmesammler, *-s, -, m. (termo.)* acumulator termic.
Wärmesaugheber, *-s, -, m. (auto.)* termosifon.
Wärmeschutz, *-es, m. sg. (termo.)* izolație, protecție termică.
Wärmeschutzmasse *f. sg. (metal.)* masă calorifugă, termoizolantă.
Wärmeschutz|scheibe, *-n, f. (fot.)* ecran de protecție contra încălzirii.
wärmesicher *adj.* protejat contra căldurii, izolat termic.
Wärme|speicher, *-s, -, m. (termo.)* acumulator, recuperator de căldură.
Wärme|speicher|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de acumulare termică.
Wärme|speicherung, *-en, f. (termo.)* acumulare, recuperare de căldură.
Wärme|spender, *-s, -, m. (termo.)* radiator de încălzire.
Wärme|stand, *-(e)s, m. sg. (termo.)* temperatură.
Wärme|stau, *-(e)s, -e, m.,* **Wärme|stau|ung**, *-en, f.* **1.** *(fiziol., med.)* hipertermie. **2.** *(tehn.)* supraîncălzire.
Wärme|stoff, *-(e)s, -e, m.* combustibil.
Wärme|strahl, *-(e)s, -en, m. (fiz.)* rază infraroșie.
Wärme|strahlung, *-en, f. (fiz.)* radiație termică.
Wärme|strömung, *-en, f. (fiz.)* transmitere de căldură prin convecție.
Wärme|stube, *-n, f.* v. Wärmekammer.
Wärmetauscher, *-s, -, m.* v. Wärmeaustauscher.
Wärmetechnik *f. sg.* termotehnică.
wärmetechnisch *adj.* termotehnic.
Wärmetheorie, *-n* [-ri:ən], *f.* v. Wärmelehre.
Wärmeträger, *-s, -, m.* **1.** *(termo.)* agent termic. **2.** *(tehn.)* transmițător de căldură, transmițător termic.
Wärmeträgheit *f. sg. (termo.)* inerție termică.
Wärme|übergang, *-(e)s, -gänge, m. (termo.)* trecere de căldură de la un corp sau element la altul, transfer de căldură.
Wärme|überleitung, **Wärme|übertragung**, *-en, f. (fiz.)* transmitere de căldură.
wärme|undurchlässig *adv. (fiz.)* nediaterman; calorifug.
Wärmeverbrauch, *-(e)s, m. sg. (termo.)* consum de căldură.
Wärmeverlust, *-(e)s, -e, m. (termo.)* pierdere de căldură.
Wärmewert, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* valoare termică, echivalent termic al lucrului mecanic.
Wärmewider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* termistor.
Wärmewirkung, *-en, f. (termo.)* randament, efect termic.
Wärmewirtschaft *f. sg.* termoenergetică; gospodărire a căldurii.
Wärmezähler, *-s, -, m. (tehn.)* dispozitiv de înregistrat căldura.
Wärmezeiger, *-s, -, m. (metrol.)* termoscop.
Wärmezelle, *-n, f. (electr.)* pilă termoelectrică, termocuplu.
Wärmezufuhr, *-en, f. (fiz., termo.)* admisiune de căldură; aflux de căldură; aducere de căldură.
warmfest *adj. (termo.)* refractar, rezistent la căldură.
Wärmflasche, *-n, f.* termofor, buiotă.
Warmfront, *-en, f. (met.)* front cald.
Warmhalteflasche, *-n, f.* **1.** termos. **2.** buiotă.
warm halten, *hielt warm, warm gehalten (du hältst warm, er hält warm), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ține la cald. **2.** *(fig., fam.)* a cultiva amiciția cu cineva (din interes), a menține relații cu cineva (din interes). **II.** *intr.* a ține de cald; **der Mantel hält gut warm** paltonul este foarte călduros.
Warmhalte|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor pentru menținere la cald.
Warmhalteplatte, *-n, f.* placă reșou pentru mâncăruri, băuturi.
Warmhalter, *-s, -, m.* termos; recipient pentru menținerea mâncărurilor la cald.
Warmhaus, *-es, -häuser, n.* seră.
warmherzig *adj.* cu inimă caldă, cald, sentimental, sensibil.
Warmherzigkeit *f. sg.* căldură sufletească, sensibilitate.
Wärmkruke, *-n, f. (reg.)* v. Wärmflasche.
warm laufen, *lief warm, warm gelaufen (du läufst warm, er läuft warm), vb. (s) intr.* și *(h) refl.* **1.** a se încălzi; **den Motor ~ lassen** a lăsa motorul să se încălzească; *(sport)* **die Spieler laufen sich warm** jucătorii se încălzesc. **2.** a se supraîncălzi; **der Motor hat sich warmgelaufen** motorul s-a supraîncălzit, s-a încins.
Warmlaufen, *-s, n. sg.* încălzire.
Warmleim, *-(e)s, -e, m.* clei cald, clei de tâmplărie.
wärmlich *adj.* căldut, căldicel, călâu.
Warmluft *f. sg.* aer cald.
Warmluftgerät, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* aparat care produce aer cald (de ex. fönul).
Warmluft|heizung, *-en, f. (termo.)* încălzire cu aer cald.
Warmluftkanal, *-s, -näle, m. (termo.)* canal de aer cald.
Warmluft|trockner, *-s, -, m.* uscător cu aer cald.
Warmluftmasse, *-n, f. (met.)* masă de aer cald.
Warm|meißel, *-s, -, m. (tehn.)* daltă de tăiat la cald.
Warm|miete, *-n, f.* chirie în care este inclus și costul încălzirii.
Warmnietung, *-en, f. (tehn.)* nituire la cald.
Wärm|ofen, *-s, -öfen, m.* **1.** reșou; firidă (într-o sobă) pentru încălzit mâncarea. **2.** *(tehn.)* cuptor de încălzire.
Warmplatte, *-n, f.* reșou, plită de încălzit (mâncarea).
Warmpressguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* turnare prin presare la cald.
Warmquellbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie termală.
Warmrecken, *-s, n. sg. (metal.)* întindere la cald.
Warmrichten, *-s, n. sg. (metal.).* îndreptare la cald.
Wärmrohr, *-(e)s, -e, n. (termo.)* țeavă de încălzit.
Wärmsaal, *-(e)s, -säle, m.* v. Wärmehalle.
Warmsäge, *-n, f. (maș.)* ferăstrău pentru tăiere la cald.
Warmschere, *-n, f. (maș.)* foarfece pentru tăiere la cald.
Warmscheren, *-s, n. sg. (tehn.)* forfecare la cald.
Warmschmieden, *-s, n. sg. (metal.)* forjare la cald.
Warm|start, *-(e)s, -s,* rar *-e, m.* **1.** *(auto.)* pornire cu motorul cald. **1.** *(inform.)* startul cald.
Wärm|stätte, *-n, f.* v. Wärmehalle.
wärmste *(der, die, das ~; sup.* al lui warm) cel mai cald; *(fig.)* **mit ~m Dank** cu cele mai călduroase mulțumiri.
Wärm|stein, *-(e)s, -e, m.* cărămidă caldă; cărămidă pentru încălzire.
wärmstens *adj.* din suflet, cu toată căldura sufletească.
Wärm|stube, *-n, f.* v. Wärmehalle.
Warmverformung, *-en, f. (metal.)* deformare la cald.
Warmverleimung, *-en, f.* încleiere la cald.
Wärmvor|richtung, *-en, f.* instalație de încălzit.
Warmwalzen, *-s, n. sg. (metal.)* laminare la cald; vălțuire, mandrinare la cald.
Warmwasser, *-s, n. sg.* apă caldă, fierbinte; **das Zimmel hat ~** camera are apă caldă.
Warmwasser|automat, *-en, -en, m.* încălzitor automat de apă.
Warmwasserbe|hälter, *-s, -, m.* rezervor de apă caldă.
Warmwasserbereiter, *-s, -, m. (termo.)* încălzitor de apă, boiler.
Warmwasser|heizkörper, *-s,-, m.* radiator cu apă caldă.
Warmwasser|heizung, *-en, f.* încălzire (centrală) cu apă caldă.
Warmwasserlauge, *-n, f.* leșie cu apă caldă.
Warmwasser|rotte, *-n, f. (text.)* topire în apă caldă.
Warmwasser|speicher, *-s, -, m. (tehn.)* acumulator de apă caldă.
Warmwasser|spender, *-s, -, m.* v. Warmwasserbereiter.
Warmwasserversorgung *f. sg.* alimentare cu apă caldă.
Warmzeit, *-en, f. (geol.)* epocă interglacială.
warmzeitlich *adj. (geol.)* interglacial.
Wärmzimmer, *-s, -, n.* v. Wärmehalle.
Warn|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalație de avertizare.
Warnbake, *-n, f. (ferov.)* baliză de semnalizare.
Warnbeleuchtung, *-en, f. (av.)* lumină de avertizare.
Warnblink|anlage, *-n, f. (auto.)* semnalizator de avarii.
warnblinken, *warngeblinkt, vb. (numai la inf.* și *part. trec.) (auto.)* a folosi semnalizatorul de avarii.
Warnblinker, *-s, -, m. (fam.),* **Warnblinkleuchte**, *-n, f.* v. Warnblinkanlage.
Warnboje, *-n, f. (mar.)* geamandură de pericol.
Warndienst, *-(e)s, -e, m. (mar., av.)* serviciu de alarmă, de avertizare.
Warndrei|eck, *-(e)s, -e, n. (auto.)* triunghi de avertizare.
warnen, *warnte, gewarnt, vb. (h) tr.* **1.** *(vor* cu *dat.)* a preveni, a pune în vedere, a avertiza, a atrage atenția, a pune în gardă; **jn. vor einer Gefahr ~** a avertiza, a preveni pe cineva de un pericol; **ich warne dich vor ihm** te previn să nu te încrezi în el; **ich warne dich, dem Glück zu trauen** nu te încredere în noroc. **2.** *(despre pendule, ceasornice)* a anunța bătaia printr-un semnal anterior.
Warner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care previne, avertizează, pune în gardă, atrage atenția. **2.** *m. (tehn.)* avertizor, semnalizator de alarmă.
Warnfarbe, *-n, f.* **1.** semnal în culori; culoare semnalizatoare. **2.** *(zool.)* v. Warnfärbung.
Warnfärbung, *-en, f. (zool.)* colorare de apărare, de alarmă.
Warnflagge, *-n, f.* fanion de avertizare.
Warngerät, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* aparat de semnalizare, de avertizare; monitor.
Warnglocke, *-n, f.* clopot de alarmă.
Warnkleidung *f. sg.* îmbrăcăminte de avertizare, de protecție.
Warnkreuz, *-es, -e, n.* cruce de avertizare, avertizor.
Warnlämpchen, *-s, -, n.,* **Warnlampe**, *-n, f.* semafor intermitent de avertizare.
Warnlaut, *-(e)s, -e, m. (zool.)* v. Warnruf.
Warnlicht, *-(e)s, -er, n.* semnal luminos; lumină de pericol; *(auto., ferov., mar. etc.)* lumină intermitentă (de semnalizare).
Warnlicht|anlage, *-n, f. (autom.)* instalație optică de avertizare.
Warnlokomotive [-və], *-n, f. (ferov.)* locomotivă-călăuză, conducătoare.
Warn|netz, *-es, -e, n.* rețea de avertizare, de alarmă.

Warnpfeife, *-n, f. (ferov.)* semnal de atenție.
Warnruf, *-(e)s, -e, m.* strigăt de alarmă, de avertizare.
Warnschild, *-(e)s, -er, n.* aviz, panou, placă de avertizare, de pericol, tablă de avertisment; *(auto.)* indicator de avertizare pentru circulație.
Warnschuss, *-es, -schüsse, m. (mil.)* foc (tras în aer) de avertizare.
Warnsignal, *-s, -e, n.* semnal de avertizare, de prevenire; semnal de alarmă.
Warnsirene, *-n, f.* sirenă de avertizare.
Warn|streifen, *-s, -, m. (drumuri)* marcaj de avertizare.
Warn|streik, *-s, -s, m.* grevă de avertizare.
Warntafel, *-n, f.* v. Warnschild.
Warnton, *-(e)s, -töne, m.* **1.** *(zool.)* v. Warnruf. **2.** v. Warnsignal.
Warnung, *-en, f.* avertisment, aviz, prevenire, avertizare; **lass dir das zur ~ dienen!** să-ți fie de învățătură! **eine ~ in den Wind schlagen** a nesocoti o avertizare; **ohne vorherige ~** fără avertizare prealabilă; **eine ~ beherzigen** a ține cont de o avertizare, de un avertisment.
Warnungs|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* aparat de avertizare, de semnalizare, de alarmă, avertizor.
Warnungslaterne, *-n, f. (ferov.)* lanternă de avertizare, de semnalizare.
Warnungs|pfahl, *-(e)s, -pfähle, m. (ferov., drumuri)* stâlp avertizor, stâlp semnalizator.
Warnungsruf, *-(e)s, -e, m.* v. Warnruf.
Warnungs|signal, *-s, -e, n.* v. Warnsignal.
Warnungs|tafel, *-n, f.* v. Warnschild.
Warnungszeichen, **Warnzeichen**, *-s, -, n.* indicator, semn de avertizare.
Warp[1], *-s, -e, n.* (și *m.*) **1.** *(text.)* fir de urzeală bine răsucit. **2.** *(text.)* stambă. **3.** *(mar.)* parâmă de manevră.
Warp[2], *-s, -e,* **Warp|anker**, *-s, -, m. (mar.)* ancorot.
warpen, *warpte, gewarpt, vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a trage în parâme, pe ancore. **2.** *(reg.)* a întinde iarba la uscat.
Warpleine, *-n, f. (mar.)* parâmă de manevră (de tras nava de-a lungul cheiului).
Warpschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* tuior.
Warrant, *-s, -s, m. (ec.)* **1.** varant, recipisă eliberată pentru mărfuri depuse în docuri sau depozite. **2.** împuternicire, procură, ordin de executare.
Warschauer I. *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* varșovian(ă), locuitor(-oare) a(l) Varșoviei. **II.** *adj.* varșovian, de, din Varșovia.
Wart, *-(e)s, -e, m. (înv.)* strajă, păzitor; apărător.
Warte, *-n, f.* **1.** turn de observație, observator, belvedere; *(fig.)* **von hoher ~ aus** de sus, de la nivel înalt. **2.** *(mil.)* donjon, foișor.
Wartefrau, *-en, f.* v. Wärterin.
Wartefrist, *-en, f.* v. Wartezeit **(1).**
Wartegebühr, *-en, f.,* **Wartegeld**, *-(e)s, -er, n.* **1.** sumă, salariu plătit(ă) unei persoane puse în disponibilitate. **2.** *(mil.)* soldă de reformare. **3.** plată, salariu pentru femeia de serviciu.
Warte|halle, *-n, f.* v. Wartesaal.
Warte|häus|chen, *-s, -, n.* adăpost, refugiu (la stația de autobuz, tramvai etc.).
Warteliste, *-n, f.* listă de așteptare; **auf der ~ stehen** a se afla pe lista de așteptare.
warten, *wartete, gewartet (du wartest, er wartet), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a aștepta; **auf sich ~ lassen** a se lăsa așteptat; *(fam.)* **wart mal! a)** așteaptă o clipă! **b)** las' că-ți arăt eu! **welches Schicksal wartet meiner?** ce mă așteaptă? **da kannst du lange ~!** poți să aștepți mult și bine! **wir ~ auf günstigen Wind** așteptăm vânt prielnic; **worauf ~ wir noch?** gata! ce să mai așteptăm? *(iron.)* **auf dich haben wir nur gewartet!** tu ne mai lipseai! **2.** *(înv.)* (cu *gen.*) a administra; **eines Amtes ~** a-și exercita funcția. **II.** *tr.* a îngriji, a se ocupa de; a întreține; **einen Kranken ~** a îngriji un bolnav; **die Maschinen ~** a întreține mașinile, aparatele.
Warten, *-s, n. sg.* așteptare, așteptat.
Wartepersonal, *-s, n. sg.* personal de serviciu, de întreținere, de îngrijire.
Wartepflicht *f. sg.* **1.** *(circulație rutieră)* obligație de a ceda trecerea. **2.** *(jur.)* obligație de a aștepta un termen stabilit.
wartepflichtig *adj.* **1.** *(circulație rutieră)* obligat să cedeze trecerea. **2.** *(jur.)* obligat să aștepte termenul stabilit.
Wärter, *-s, -, m.* **1.** paznic, gardian, păzitor. **2.** îngrijitor de bolnavi.
Warteraum, *-(e)s, -räume, m.* v. Wartezimmer.
Wärterbude, *-n, f.* căsuță, gheretă a paznicului, canton.
Warterei *f. sg. (fam.)* așteptare interminabilă, nesuferită.
Wärter|haus, *-es, -häuser, n.,* **Wärter|häus|chen**, *-s, -, n.* v. Wärterbude.
Wärterin, *-nen, f.* **1.** femeie de serviciu, îngrijitoare. **2.** îngrijitoare de copii, de bolnavi.
Wartesaal, *-(e)s, -säle, m.* sală de așteptare.
Warteschlange, *-n, f.* rând, șir, coadă.
Warteschleife, *-n, f.* **1.** *(av.)* tur de așteptare. **2.** *(tel.)* coadă la un număr de telefon.
Warte|stand, *-(e)s, m. sg.* stare de disponibilitate; **in den ~ versetzen** a da disponibil (un funcționar, un angajat etc.).
Wartezeit, *-en, f.* timp de așteptare.
Wartezimmer, *-s, -, n.* cameră de așteptare, anticameră; **~ des Arztes** salon, cameră de așteptare a medicului.
Wartmann, *-(e)s, Wartleute, m. (mil., înv.)* santinelă.
Wart|saal, *-(e)s, -säle, m.* v. Wartesaal.
Wart|turm, *-(e)s, -türme, m. (mil.)* turn de strajă, foișor de pază.
Wartung, *-en, f.* **1.** îngrijire, întreținere; **sie haben schlechte ~** au o îngrijire proastă; sunt prost îngrijiți; **~ der Haustiere** îngrijirea, creșterea animalelor domestice. **2.** întreținere; deservire; **die ~ der Maschinen** întreținerea mașinilor.
Wartungs|arbeit, *-en, f.* lucrări de întreținere; revizie tehnică.
wartungs|arm *adj.* care necesită doar puține lucrări de întreținere.
Wartungs|dienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de întreținere.
wartungsfrei *adj.* care nu necesită lucrări de întreținere; **die Anlage läuft ~** instalația funcționează fără să necesite lucrări de întreținere.
wartungsfreundlich *adj.* care poate fi ușor întreținut.
Wartungs|kosten *pl.* cheltuieli de întreținere.
Wartungs|personal, *-s, n. sg.* personal de întreținere; personal de îngrijire, de deservire.
Wartungsvertrag, *-(e)s, -verträge, m.* contract de întreținere.
warum? *adv.* de ce, pentru ce, din ce cauză? **~ kommt er nicht?** de ce nu vine? **~ nicht?** de ce nu? **~ nicht gar?** și încă ce! ce idee! d-apoi cum nu!
Warum, *-s, -s, n.* motiv, cauză; **jedes ~ hat sein Darum** orice lucru își are cauza lui, orice întrebare își are răspunsul ei.
Wärzchen, *-s, -, n. (dim.* de la Warze) neguleț, neg mic.
Warze, *-n, f.* **1.** neg, verucă. **2.** sfârc al sânului, mamelon. **3.** *(tehn.)* nervură (de arc); proeminență, camă. **4.** *(bot.)* verucozitate.
warzen|artig *adj.* ca un neg, verucos.
Warzenbein, *-(e)s, -e, n. (zool.)* os mastoid (la unele vertebrate).
Warzenbeißer, *-s, -, m. (zool.)* căluț, specie de lăcustă *(Decticus verrucivorus).*
Warzenblech, *-(e)s, -e, n.* tablă striată.
warzenförmig *adj.* **1.** de forma unui neg, în formă de neg, ca un neg, verucos. **2.** *(bot.)* papilar.
Warzenfortsatz, *-es, -sätze, m. (anat.)* apofiză mastoidă.
Warzenfortsatz|entzündung, *-en, f. (med.)* mastoidită.
Warzenhof, *-(e)s, -höfe, m. (med.)* areolă mamară.
Warzenmittel, *-s, -, n.* alifie împotriva negilor.
Warzenscheibe, *-n, f. (maș.)* disc cu came.
Warzenschlange, *-n, f. (zool.)* specie de șarpe din apele Indiei *(Acrochordus javanicus).*
Warzenschwein, *-(e)s, -e, n. (zool.)* specie de porc mistreț din Africa *(Porcus babyrusso).*
warzig *adj.* cu negi, plin de negi, verucos.
was I. *pron. interog.* **1.** ce; **~ ist das?** ce este aceasta? **~ ist los?** sau **~ gibt es?** ce s-a întâmplat? **~ gibt es Neues?** ce mai e nou? **~ denn?** ce? ce anume? **~ dann?** și apoi? **~ für ein?** ce fel de? **~ liegt daran?** ce-mi pasă? **~ tun?** ce-i de făcut? **~ geht dich das an?** ce te privește? **~ kann ich dafür?** (cu) ce sunt eu vinovat? **2.** cât; **~ kostet das?** cât costă asta? **~ macht das zusammen?** cât face asta în total? *(pop.)* **~ ist die Uhr?** cât este ceasul? **3.** *(exclamativ; în expr.)* ce? cum? ei!; **~, schon wieder?** ce (sau cum), iarăși? **~, das gefällt dir?** cum, asta-ți place? **~ du nicht sagst!** ce spui, zău! **ach ~!** ei, ași! lasă! **II.** *pron. rel.* **1.** ce, ceea ce; **~ noch schlimmer ist** ceea ce e mai rău, mai grav; **~ mich betrifft** în ceea ce mă privește, cât despre mine; **~ er auch immer anfing, ging gut** de orice se apuca, mergea bine. **2.** care, cel care, cine; **das Wenige, ~ ich habe** puținul pe care-l am; *(fam.)* **~ ein richtiger Mann ist, wehrt sich** cel care (sau cine) este un bărbat adevărat se apără. **III.** *pron. nehot.* **1.** *(fam.)* ceva; **ich habe dir ~ zu sagen** am să-ți spun ceva; **hat man schon so ~ gesehen!** așa ceva n-am mai pomenit; **da kannst du ~ erleben** aici poți s-o pățești; **das ist ~ anderes** asta-i altceva; **ist ~?** s-a întâmplat ceva? **tu doch ~!** fă ceva! **er kann ~** cunoaște meseria, e priceput; **na so ~!** ia te uită! ei, drăcie! **so ~ Freches!** ce obrăznicătură! **so ~ hätte ich nie gedacht** așa ceva n-aș fi crezut niciodată. **2.** *(reg.)* puțin, nițel; **hast du noch ~ Geld?** mai ai ceva bani? **IV.** *adv.* **1.** ce, de ce; **~ regst du dich so auf?** ce te enervezi așa? **~ steht ihr da herum?** ce stați (și căscați gura)? **~ lachst du so?** de ce râzi așa? **2.** cât; **er läuft, ~ er kann** fuge cât poate; *(fam.)* **wenn du wüsstest, ~ das weh tut** dacă ai ști, cât doare asta! **~ hast du dich verändert!** cât te-ai schimbat!
Wasch[1], *-en, f. (reg.)* v. Wäsche.
Wasch[2], *-es, m. sg. (reg.)* vorbărie, flecăreală, bârfeală.
wasch|aktiv *adj.* care curăță, dizolvă murdăria.
Wasch|anlage, *-n, f.* instalație de spălat; stație de spălat (mașini).
Wasch|anleitung, **Wasch|anweisung**, *-en, f. (text.)* indicații pentru spălarea materialelor textile.
Wasch|apparat, *-(e)s, -e, m. (înv.)* chiuvetă la baie.
Wasch|automat, *-en, -en, m.* mașină automată de spălat.
Waschbank, *-bänke, f.* **1.** albie cu postament; bancă pentru spălat rufe. **2.** bancă fixă folosită la spălarea rufelor în râu, în lac etc.
waschbar *adj.* lavabil.
Waschbär, *-en, -en, m. (zool.)* urs spălător *(Procyon lotor).*
Waschbecken, *-s, -, n.* chiuvetă (în baie); lavabou.
Waschbenzin, *-s, n. sg.* neofalină; benzină de extracție.
Waschbeutel, *-s, -, m.* trusă de toaletă.
Waschblau, *-(e)s, -s, n.* sineală, albăstreală de rufe.
Waschbleuel, *-s, -, m.* mai de bătut rufe.
Waschbock, *-(e)s, -böcke, m.* suport de lemn pentru albia de spălat.
Waschboot, *-(e)s, -e, n.* v. Waschbank **(2).**
Waschbottich, *-s, -e, m.* putină, hârdău, ciubăr de spălat.
Waschbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură de spălat rufe.
Waschbrettbauch, *-(e)s, -bäuche, m.* abdomen musculos, plat, atletic (la bărbați).
Waschbühne, *-n, f. (mine)* masă de spălare.
Waschbürste, *-n, f.* perie de spălat cu leșie.
Waschbütte, *-n, f.* v. Waschbottich.
Wäsche, *-n, f.* **1.** spălat al rufelor; **in die ~ geben** a da la spălat; **(große) ~ haben** a spăla rufele mari. **2.** *sg.* rufe, rufărie, lenjerie, albituri; **reine ~ anziehen** a îmbrăca rufe curate, a schimba lenjeria de corp; **~ zum Trocknen aufhängen** a întinde rufe la uscat; *(fig.)* **seine schmutzige ~ zu Haus waschen** a-și spăla rufele murdare în familie. **3.** *(tehn., mine)* spălare.
Wäscheberg, *-(e)s, -e, m. (fam.)* munte de rufe, cantitate mare de rufe.
Wäschebeutel, *-s, -, m.* sac pentru rufe murdare.
Wäscheboden, *-s, -* (și *-böden), m.* uscătorie, pod de uscat rufe.
wasch|echt *adj.* **1.** *(despre culori)* care nu iese la spălat; *(com.)* de calitate bună, care nu se decolorează (la soare, la spălat). **2.** *(fig.)* autentic, adevărat; curat; **ein ~er Berliner** un berlinez autentic. **3.** original.
Wäsche|erzeugung, *-en, f. (austr.)* întreprindere în care se fabrică lenjerie.
Wäschefach, *-(e)s, -fächer, n.* sertar, raft pentru lenjerie.
Wäschegeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de lenjerie.
Wäschege|stell, *-(e)s, -e, n.* v. Wäschetrockenständer.
Wäsche|handlung, *-en, f.* v. Wäschegeschäft.
Wäschekammer, *-n, f.* cameră pentru rufărie.
Wäschekasten, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* dulap pentru lenjerie. **2.** v. Wäschekiste.
Wäschekiste, *-n, f.* ladă de rufe.

Wäscheklammer, *-n, f.* cârlig de rufe.
Wäscheklopfen, *-s, n. sg.* bătut al rufelor la spălat.
Wäscheknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* nasture, buton de lenjerie.
Wäschekorb, *-(e)s, -körbe, m.* coş de rufe.
Waschel[1], *-s, -, m. (reg.)* **1.** cârpă de spălat. **2.** băiaş, băieş.
Waschel[2], *-s, -, n. (reg.)* ureche, pavilion al urechii.
Wäscheleine, *-n, f.* frânghie de rufe.
Wäschemangel, *-n, f.* v. Mangel[2].
waschen, *wusch, gewaschen (du wäschst, er wäscht), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *intr.* a spăla; ~ **lassen** a da la spălat; **sich** *(dat.)* **die Hände** ~ a se spăla pe mâini; **Geschirr** ~ a spăla vase; *(fig.)* **ich wasche meine Hände in Unschuld** eu mă spăl pe mâini, nu răspund de treaba asta; *(fig., fam.)* **jm. den Kopf** ~ a-i face cuiva morală, observaţie, a săpuni pe cineva, a trage cuiva o săpuneală; *(fig.)* **eine Hand wäscht die andere** o mână spală pe alta; corb la corb nu scoate ochii; *(fig.)* **er ist mit allen Wassern gewaschen** e uns cu toate alifiile. **II.** *tr. (tehn.)* a spăla, a clăti. **III.** *refl.* **1.** a se spăla. **2.** a se prezenta bine, a arăta frumos, grozav, zdravăn, cum trebuie; *(fig., fam., iron.)* **das hat sich gewaschen** asta e o treabă grozavă; **eine Backpfeife, die sich gewaschen hat** o palmă zdravănă.
Waschen, *-s, n. sg.* spălat, spălare.
Wäschepfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* stâlp de prins frânghia de rufe.
Wascher, *-s, -, m. (tehn.)* spălător de gaze.
Wäscher, *-s, -, m.* **1.** spălător de rufe; spălător de vase; *(tehn.)* spălător de minereuri. **2.** *(fam.)* flecar, guraliv, limbut.
Wasch|erde, *-n, f.* bolus, argilă folosită ca diluant.
Wascherei *f. sg. (fam., peior.)* spălat veşnic, exagerat.
Wäscherei, *-en, f.* spălătorie publică.
Wäscherin, *-nen, f.* spălătoreasă.
Wäscherlohn, *-(e)s, -löhne, m.* plată a spălatului; salariu, retribuţie de spălătoreasă, de spălător.
Wäsche|rolle, *-n, f. (austr.)* v. Mangel[2].
Wasch|erz, *-es, -e, n. (mine)* minereu spălat.
Wäscheschleuder, *-n, f.* centrifugă pentru rufe.
Wäscheschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap de rufe.
Wäsche|speicher, *-s, -, m. (reg.)* pod de uscat rufe.
Wäsche|spinne, *-n, f.* suport pliabil pentru uscarea rufelor.
Wäsche|sprenger, *-s, -, m.* vas pulverizator folosit pentru stropitul rufelor.
Wäsche|stampfer, *-s, -, m.* mai de bătut rufe.
Wäsche|ständer, *-s, -, m.* v. Wäschetrockenständer.
Wäsche|stapel, *-s, -, m.* stivă de rufe.
Wäsche|stärke *f. sg.* apret de rufe, amidon.
Wäsche|stoff, *-(e)s, -e, m. (text.)* material de rufărie.
Wäsche|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă, bucată de rufe.
Wäsche|stütze, *-n, f.* prăjină pentru susţinerea frânghiei de rufe.
Wäschetopf, *-(e)s, -töpfe, m.* cazan de fiert rufe.
Wäschetrocken|ständer, *-s, -, m.* uscător de rufe, suport pentru uscat rufe.
Wäschetrockner, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* uscător de rufe cu aer cald. **2.** suport pentru uscat rufe.
Wäschewaschen, *-s, n. sg.* spălat de rufe.
Wäschezeichen, *-s, -, n.* semn, monogramă pe rufe.
Wäschezettel, *-s, -, m.* bon de rufe date la spălat.
Waschfass, *-es, -fässer, n.* v. Waschbottich.
Waschflasche, *-n, f. (chim.)* sticlă spălătoare.
Waschflotte, *-n, f. (chim.)* soluţie de spălat.
Waschfrau, *-en, f.* v. Wäscherin.
Waschgang, *-(e)s, -gänge, m.* fază în cadrul programului de spălare.
Waschgarnitur, *-en, f.* serviciu de lavabou, de lavoar.
Waschgeld, *-(e)s, -er, n.* bani pentru spălat, plată a spălatului.
Waschgelegenheit, *-en, f.* instalaţie, posibilitate de spălare.
Waschgerät, **Waschgeschirr**, *-(e)s, -e, n.* vase pentru spălat, lighean etc.; ustensile de spălătorie.
Waschgold, *-(e)s, n. sg. (mine)* **1.** aur spălat. **2.** aur aluvionar.
Waschgut, *-(e)s, -güter, n.* rufe, haine pentru spălat.
Wasch|haken, *-s, -, m.* v. Wäscheklammer.
Wasch|handschuh, *-(e)s, -e, m.* **1.** mănuşă de spălat. **2.** mănuşă lavabilă.
Wasch|haus, *-es, -häuser, n.* spălătorie.
Waschkaue, *-n, f. (mine)* baie, stabiliment de băi pentru mineri.
Waschkessel, *-s, -, m.* cazan de rufe.
Waschkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie lavabilă.
Waschkommode, *-n, f.* lavoar; spălător.
Waschkorb, *-(e)s, -körbe, m.* v. Wäschekorb.
Waschkraft *f. sg.* putere de spălare.
Waschkristall, *-(e)s, m. sg.* sodă de rufe, sodă cristalizată.
Waschkübel, *-s, -, m.* căldare pentru leşie.
Waschküche, *-n, f.* **1.** spălătorie. **2.** *(fam.)* ceaţă groasă, deasă.
Waschlappen, *-s, -, m.* **1.** cârpă de spălat, spălător. **2.** v. Waschhandschuh **(1)**. **3.** *(fig.)* om de nimic, om moale, laş, cârpă, zdreanţă, otreapă.
Waschlauge, *-n, f.* leşie de spălat.
Waschleder, *-s, -, n.* piele şamoa, piele lavabilă.
waschledern *adj.* din piele lavabilă.
Waschmaschine, *-n, f.* **1.** maşină de spălat rufe. **2.** *(tehn.)* maşină de flotat minereuri.
waschmaschinenfest *adj.* rezistent la spălatul cu maşina.
Waschmaul, *-(e)s, -mäuler, n. (fam.)* gură-spartă, flecar, limbut, guraliv.
Waschmittel, *-s, -, n.* detergent; **seifenloses** ~ detergent fără săpun.
Waschmuschel, *-n, f. (austr.)* v. Waschbecken.
Waschnapf, *-(e)s, -näpfe, m.* v. Waschbecken.
Wasch|öl, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* ulei de spălat, absorbant; **(ab)gesättigtes (**sau **angereichertes)** ~ ulei absorbant saturat (cu benzol); **abgetriebenes** ~ ulei dezbenzinat.
Waschplatz, *-es, -plätze, m.* loc pentru spălat.
Waschpulver [...-pʊlfɐ şi -vɐ], *-s, -, n.* detergent.
Waschraum, *-(e)s, -räume, m.* spălător (comun).
Waschrumpel, *-n, f. (reg.)* v. Waschbrett.
Wasch|sachen *pl. (fam.)* v. Waschzeug.
Wasch|salon, *-s, -s, m. (text.)* albitorie.
Wasch|samt, *-(e)s, -e, m.* catifea lavabilă.
Wasch|schaff, *-(e)s, -schäffer, n. (austr.)* v. Waschbottich.
Wasch|schüssel, *-n, f.* lighean.
Wasch|schwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* burete de spălat.
Wasch|seide, *-n, f.* mătase lavabilă.
Wasch|seife, *-n, f.* săpun de rufe.
Wasch|ständer, *-s, -, m.* suport pentru lighean, lavoar.
Wasch|stoff, *-(e)s, -e, m.* material imprimat lavabil din bumbac.
Wasch|straße, *-n, f. (tehn.)* culoar de spălare auto.
Waschtag, *-(e)s, -e, m.* zi de spălat.
Waschtisch, *-(e)s, -e, m.*, **Waschtoilette** [-toalɛtə], *-n, f.* **1.** v. Waschkommode. **2.** *(constr.)* lavoar.
Waschtrog, *-(e)s, -tröge, m.* **1.** albie, covată de spălat; jgheab de spălat. **2.** *(mine)* copaie, covată pentru spălatul aurului.
Waschtrommel, *-n, f.* tambur la maşina de spălat.
Waschtrübe, *-n, f. (tehn.)* tulbureală din spălare.
Waschturm, *-(e)s, -türme, m. (chim.)* turn de spălat, scruber de spălare.
Waschung, *-en, f.* **1.** *(med.)* loţiune. **2.** *(rel.)* abluţie.
Waschvoll|automat, *-en, en, m.* maşină automată de spălat.
Waschvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* proces de spălare.
Waschvor|richtung, *-en, f.* v. Waschanlage.
Waschwalze, *-n, f.* cilindru de spălat străzile.
Waschwanne, *-n, f.* cadă, albie de spălat.
Waschwasser, *-s, n. sg.* apă de spălat.
Waschweib, *-(e)s, -er, n.* **1.** v. Wäscherin. **2.** *(pop.)* palavragioaică, limbută, flecară.
Waschwerk, *-(e)s, -e, n. (mine)* spălătorie (de cărbuni, de minereu).
Waschwolle, *-n, f. (text.)* **1.** lână spălată. **2.** lână lavabilă.
Waschzentrifuge, *-n, f. (tehn.)* centrifugă de spălat.
Waschzettel, *-s, -, m.* **1.** pliant, prospect, prezentare scurtă a unei lucrări de către editor. **2.** ştire scrisă, scurt comunicat de presă.
Waschzeug, *-(e)s, -e, n.* cele necesare pentru spălat, pentru toaletă.
Waschzimmer, *-s, -, n.* (cameră de) baie.
Waschzuber, *-s, -, m.* v. Waschbottich.
Waschzwang, *-(e)s, m. sg. (psih.)* obsesie de a se spăla.
Wasen, *-s, -, m.* **1.** gazon, pajişte, iarbă verde. **2.** loc de ecarisaj. **3.** *(reg.)* sol umed. **4.** *(reg.)* abur. **5.** *(reg.)* faşină.
Wasenmeister, *-s, -, m. (reg.* şi *austr.)* hingher.
Wasser, *-s, -* (şi *Wässer), n.* **1.** *sg.* apă; **warmes** ~ apă caldă; **mit** ~ **verdünnen** a dilua cu apă; ~ **abzapfen** a lua, a scoate apă; **unter** ~ **setzen** a inunda; **unter** ~ **liegen** (sau **stehen)** a fi inundat; **stehendes** ~ apă stătătoare; **salzhaltiges** ~ apă cu săruri; **schwefelhaltige Wässer** ape minerale sulfuroase; **hartes** ~ apă dură; **weiches** ~ apă moale, nedură; **trübes** ~ apă tulbure; **unter** ~ **schwimmen** a înota sub apă; ~ **treten a)** a călca apa (la înot); **b)** *(fig.)* a se găsi într-o situaţie grea; **sich über** ~ **halten a)** a se menţine la suprafaţa apei; **b)** *(fig.)* a face faţă; *(despre încălţăminte)* ~ **ziehen** a lua apă; **Kölnisches** ~ apă de colonie; *(fig., fam.)* **die Sache ist zu** ~ **geworden** sau **ins** ~ **gefallen** nu s-a ales nimic de-aici, a rămas baltă treaba asta; **hier wird auch nur mit** ~ **gekocht** aici nu e nimic neobişnuit; ~ **in ein Sieb schöpfen** sau ~ **mit einem Sieb schöpfen** a căra apa cu ciurul; **Schlag ins** ~ încercare zadarnică; **er kann ihm nicht das** ~ **reichen** nu-i ajunge nici la degetul cel mic; **das ist** ~ **auf seine Mühle** asta îi dă apă la moară; **bis dahin wird noch viel** ~ **ins Meer fließen** va mai curge multă apă pe Dunăre până atunci; **jm. das** ~ **abgraben** a submina, a săpa pe cineva; **jm.** ~ **in den Wein gießen** sau **schütten** a strica cheful cuiva; **bei Brot und** ~ **sitzen** a fi la răcoare, a fi închis; **zu** ~ **werden** a nu putea fi realizat; **das** ~ **steht jm. bis zum Hals** sau **bis zur Kehle** sau **bis an die Kehle** a fi înglodat în datorii, a se afla în mari dificultăţi; **mit allen ~n gewaschen sein** a fi uns cu toate alifiile; **ins kalte** ~ **springen** a face un lucru (neplăcut) pentru prima dată; **ins** ~ **gehen** a se sinucide prin înecare; **zur Reinigung der Wässer** pentru curăţirea apelor reziduale; **von reinstem** ~ **a)** *(despre pietre preţioase)* deosebit de limpede şi strălucitor, de cea mai bună calitate; **b)** *(fig.)* veritabil, autentic; **c)** *(fig.)* de o pregnanţă deosebită. **2.** *(geogr.)* apă; **fließendes** ~ apă curgătoare; **zu** ~ **und zu Lande** pe apă şi pe uscat; **zu** (sau **auf dem)** ~ pe apă; **übers große** ~ **fahren** a traversa Oceanul (Atlantic); **stille** ~ **sind tief** apele line sunt adânci. **3.** *(fam.)* lacrimi; **das** ~ **schoss ihm in die Augen** l-au podidit lacrimile; *(fig.)* **sie hat nah ans (**sau **am)** ~ **gebaut** e o plângăreaţă, o miorlăită. **4.** salivă; **ihm lief das** ~ **im Munde zusammen** îi lăsa gura apă. **5.** sudoare; **das** ~ **lief mir vom Leibe** curgea sudoarea de pe mine, m-au trecut toate apele; *(fam.)* **wie aus dem** ~ **gezogen sein** a fi ud leoarcă de transpiraţie. **6.** *(pop.)* urină; **das** ~ **abschlagen** sau ~ **lassen** a urina, a se uda.
Wasser|abdämmung, *-en, f.* stăvilire, zăgăzuire a apei.
Wasser|abfluss, *-es, -flüsse, m.* scurgere de apă.
Wasser|abflussrohr, *-(e)s, -e, n.* ţeavă de scurgere a apei.
Wasser abführend *adj. (med.)* diuretic.
Wasser|ablass, *-es, -lässe, m.* **1.** *(tehn.)* golire a apei. **2.** *(hidr.)* golire de fund (în baraj). **3.** loc de scurgere a apei.
Wasser|ablaufkanal, *-s, -kanäle, m.* canal de scurgere a apei.
Wasser|ablaufrinne, *-n, f.* jgheab, streaşină.
Wasser|ableitung, *-en, f.* abatere, deviere a apei.
Wasser|abnahme *f. sg.* scădere a nivelului de apă.
Wasser|abscheider, *-s, -, m. (tehn.)* separator de apă.
Wasser ab|stoßend, **Wasser abweisend** *adj.* hidrofob.
Wasser|abzug, *-(e)s, -züge, m.* scurgere a apei; **unterirdischer** ~ canal de scurgere subterană.
Wasser|ader, *-n, f.* **1.** vână de apă. **2.** *(anat., înv.)* vas limfatic.
wasser|ähnlich *adj.* ca apa, apos.

Wasser|aloe, *-n, f. (bot.)* foarfeca-bălţii, rizacă *(Stratiotes aloides* L.).
Wasser|amsel, *-n, f. (ornit.)* mierlă de apă *(Cinclus aquaticus).*
Wasser|analyse, *-n, f.* analiză a apei.
Wasser|andorn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* cervană, cătuşă, unguraş, vornic-de-apă *(Lycopus europaeus* L.).
Wasser|angriff, *-(e)s, -e, m. (constr., tehn.)* atac al apei, acţiune distrugătoare a apei.
Wasser|ansammlung, *-en, f. (mine)* apă subterană, apă stagnantă.
Wasser|anschluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** gură de apă. **2.** captare a unei ape. **3.** robinet.
Wasser anziehend *adj.* absorbitor de apă, higroscopic.
wasser|arm *adj.* sărac în apă, lipsit de apă.
Wasser|arm, *-(e)s, -e, m.* braţ al unei ape, al unui râu, al mării.
Wasser|armut *f. sg.* lipsă de apă; secetă.
Wasser|aufbereitung, *-en, f. (hidr.)* purificare a apei.
Wasser|aufbereitungs|anlage, *-n, f.* instalaţie de tratare, purificare a apei.
Wasser|aufnahme, *-n, f.* absorbţie a apei.
Wasser|aufnahmefähigkeit *f. sg.*, **Wasser|aufsaugevermögen**, *-s, n. sg.* hidrofilie.
Wasser|aus|tritt, *-(e)s, -e, m.* ieşire la suprafaţă a apei.
Wasserbad, *-(e)s, -bäder, n.* **1.** *(inv.)* baie de apă. **2.** *(cul.)* bain-marie. **3.** *(fot.)* chiuvetă cu apă curentă pentru limpezire.
Wasserbadvulkanisation [-vʊl-], *-en, f. (tehn.)* vulcanizare în baie de apă caldă.
Wasserbalg, *-(e)s, -bälge, m. (med.)* chist seros.
Wasserball, *-(e)s, m. sg.*, **Wasserball|spiel**, *-(e)s, -e, n. (sport)* polo pe apă.
Wasserball|spieler, *-s, -, m. (sport)* jucător de polo pe apă.
Wasserbassin [-sɛ̃:], *-s, -s, n.* bazin de apă.
Wasserbau, *-(e)s, -ten, m.* construcţie hidrotehnică.
Wasserbau|ingenieur [-inʒɛniø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer în construcţii hidrotehnice.
Wasserbaukunst *f. sg.* hidrotehnică.
Wasserbaumeister, *-s, -, m.* hidrotehnician, specialist în construcţii hidrotehnice.
Wasserbecken, *-s, -, n.* **1.** bazin, rezervor de apă. **2.** *(petrol.)* batal de apă.
Wasserbedarf, *-(e)s, m. sg.* necesar de apă; cantitate de apă necesară.
Wasserbe|hälter, *-s, -, m.* rezervor, bazin de apă, cisternă; vas de păstrat apa.
Wasserbe|handlung, *-en, f. (med.)* hidroterapie.
Wasserberg, *-(e)s, -e, m.* val mare de apă; *(fig.)* munte de apă.
wasserbeschädigt *adj.* avariat de apă.
Wasserbeschreibung *f. sg.* hidrografie.
wasserbe|ständig *adj.* rezistent la apă, impermeabil; hidrostabil.
Wasserbe|stimmung, *-en, f.* **1.** *(chim.)* determinare a calităţii apei. **2.** *(hidr.)* determinare a nivelului apei.
Wasserbetrieb, *-(e)s, -e, m.* funcţionare cu apă; acţionare hidraulică.
Wasserbett, *-(e)s, -en, n.* **1.** albie a unui râu, matcă. **2.** saltea umplută cu apă (pentru bolnavi).
Wasserbewegkraft, *-kräfte, f.* forţă hidraulică.
Wasserbiene, *-n, f. (entom.)* ploşniţă de apă *(Notonecta glauca).*
Wasserblase, *-n, f.* **1.** băşică de apă. **2.** *(med.)* flictenă, băşică cu lichid în piele. **3.** *(fiz.)* bulă de apă.
Wasserblatt, *-(e)s, -blätter, n.* frunză acvatică.
Wasserblattgewächse *pl. (bot.)* plante din fam. *Hydrophyllaceae.*
wasserblau *adj.* albastru deschis, spălăcit.
Wasserblei, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* molibdenit.
Wasserblume, *-n, f.* floare acvatică.
Wasserblüte, *-n, f. (bot.)* linte de baltă, lintiţă *(Lemna minor* L.).
Wasserblüter *pl. (bot.)* plante hidrogame.
Wasserbock, *-(e)s, -böcke, m. (zool.)* antilopă de mlaştină *(Kobus ellipsiprymnus).*
Wasserbombe, *-n, f. (mar. mil.)* bombă, grenadă submarină.
Wasserbottich, *-(e)s, -e, m.* ciubăr, hârdău, putină pentru apă, cu apă.
Wasserbremse, *-n, f. (maş.)* frână hidraulică.
Wasserbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* hidrocel.
Wasserbrücke, *-n, f.* apeduct.
Wasserbuche, *-n, f. (bot.)* platan *(Platanus occidentalis* L.).
Wasserbüffel, *-s, -, m. (zool.)* bivol *(Bubalus bubalus).*
Wasserburg, *-en, f.* castel, cetate înconjurată de apă.
Wässerchen, *-s, -, n. (dim.* de la Wasser) apă mică, râuleţ; iaz; *(fig., fam.)* **er sieht aus, als ob er kein ~ trüben könnte** arată ca şi cum nu ar fi în stare să omoare o muscă.
Wasserdamm, *-(e)s, -dämme, m.* stăvilar, zăgaz, dig.
Wasserdampf, *-(e)s, -dämpfe, m.* vapori de apă, abur.
Wasserdampf|atmosphäre *f. sg.* atmosferă încărcată cu vapori de apă.
Wasserdampfheizung, *-en, f.* încălzire cu aburi.
Wasserdarm, *-(e)s, m. sg. (bot.)* plescaiţă *(Malachium aquaticum).*
Wasserdecke *f. sg.* hidrosferă.
wasserdicht *adj.* impermeabil, hidroetanş.
Wasserdichtigkeit *f. sg.* impermeabilitate, hidroetanşeitate.
Wasserdichtung, *-en, f. (constr.)* izolaţie hidrofugă.
Wasserdost, *-(e)s, -e, m. (bot.)* **1.** cânepa-codrului *(Eupatorium cannabinum* L.). **2.** dentiţă, iarbă-roşie *(Bidens tripartitus* L.).
Wasserdrossel, *-n, f.* v. Wasseramsel.
Wasserdruck, *-(e)s, m. sg.* presiune a apei; presiune hidraulică; presiune hidrostatică.
Wasserdrucklehre *f. sg.* hidraulică.
Wasserdruckmaschine, *-n, f. (maş.)* maşină cu presiune hidraulică.
Wasserdruckmesser, *-s, -, m. (metrol.)* manometru hidraulic.
Wasserdruckpresse, *-n, f. (tehn.)* presă hidraulică.
Wasserdunst, *-(e)s, -dünste, m.* v. Wasserdampf.
wasserdurchlässig *adj.* permeabil la apă.
Wasserdurchlässigkeit *f. sg.* permeabilitate la apă.
Wasser|eimer, *-s, -, m.* găleată de apă.
Wasser|einbruch, *-(e)s, -brüche, m. (mine)* pătrundere a apei, inundaţie.
Wasser|eintritt, *-(e)s, -e, m.* intrare a apei.
Wasser|eisvogel, *-s, -vögel, m.* v. Eisvogel **(1).**
Wasser|ent|härtung *f. sg.* **1.** *(chim.)* dedurizare a apei. **2.** îndulcire a apei.
Wasser|entkeimung, *-en, f.* dezinfectare a apei.
Wasser|entnahme *f. sg.* **1.** scoatere, distilare, prelevare, extragere de apă. **2.** *(hidr.)* priză, captare de apă.
Wasser|entziehung, *-en, f.* deshidratare.
Wasser|eppich, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ţelină de apă *(Ranunculus sceleratus).*
Wasser|ergiebigkeit *f. sg.* abundenţă de apă.
Wasserfaden, *-s, -fäden, m. (bot.)* mătasea-broaştei *(Spirogyra conferva).*
Wasserfahne, *-n, f.* fanion care marchează nivelul apei; fanion-baliză.
Wasserfahrt, *-en, f.* călătorie, plimbare pe apă.
Wasserfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* ambarcaţiune nautică.
Wasserfall, *-(e)s, -fälle, m.* cascadă, cataractă; *(fig.)* **sie redet wie ein ~** îi merge gura ca o meliţă.
Wasserfang, *-(e)s, -fänge, m.* bazin de captare a apei.
Wasserfarbe, *-n, f. (pict.)* guaşă, acuarelă; **mit ~n malen** a picta cu acuarele.
Wasserfarbengemälde, *-s, -, n.* (pictură, tablou în) acuarelă.
Wasserfarb(en)kasten, *-s, -se, m.* cutie cu acuarele.
Wasserfarbenmaler, *-s, -, m.* acuarelist, pictor de acuarele.
Wasserfarbenmalerei, *-en, f.* pictură în acuarelă.
wasserfarbig *adj.* de culoarea apei.
Wasserfarn, *-(e)s, -e, m.* (şi *n.) (bot.)* ferigă de apă *(Hydropterides).*
Wasserfass, *-es, -fässer, n.* butoi de apă.
Wasserfassungskraft *f. sg. (hidr.)* capacitate de captare a prizei de apă.
Wasserfeder, *-n, f. (bot.)* crin de apă *(Hottonia palustris).*
Wasserfenchel, *-s, -, m. (bot.)* mărăraş roşu *(Oenanthe phellandrium).*
wasserfest *adj.* rezistent la apă, hidrofug.
Wasserfilter, *-s, -, m.* filtru de apă.
Wasserfläche, *-n, f.* suprafaţă, oglindă de apă, întindere a apei.
Wasserflasche, *-n, f.* sticlă, carafă de apă.
Wasserfleck, *-(e)s, -e, m.* pată, urmă de apă.
Wasserfloh, *-(e)s, -flöhe, m. (entom.)* purice de baltă *(Daphnia pulex).*
Wasserflughafen, *-s, -häfen, m.* aeroport pentru hidroavioane.
Wasserflugzeug, *-(e)s, -e, n.* hidroavion.
Wasserflut, *-en, f.* **1.** inundaţie, revărsare; viitură. **2.** potop.
Wasserförderung, *-en, f.* **1.** pompare a apei. **2.** transport al apei.
Wasserfrau, *-en, f. (mit.)* nimfă, naiadă.
wasserfrei *adj.* **1.** fără apă, care nu conţine apă. **2.** *(geol.)* uscat. **3.** *(chim.)* anhidru.
Wasserfreund, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* amator(-oare), iubitor(-oare) de apă.
Wasserfrosch, *-(e)s, -frösche, m. (zool.)* broască de baltă *(Rana esculenta).*
Wasser führend *adj.* acvifer.
Wasserführung, *-en, f.* debit de apă; aducţie; **~ eines Flusses** debit al unui râu.
Wasserfüllung, *-en, f.* umplere cu apă.
Wasserfurche, *-n, f.* **1.** dâră în apă. **2.** *(agr.)* şanţ de drenare, brazdă de scurgere.
Wassergalle, *-n, f.* petic de teren mocirlos (pe ogor).
Wassergamander, *-s, -, m. (bot.)* iarbă usturoasă *(Teucrium scordium* L.).
Wassergang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** conductă de apă, canal de apă, apeduct. **2.** *(mine)* vână de apă. **3.** scoc de moară.
Wassergas, *-es, -e, n.* gaz de apă.
Wassergebläse, *-s, -, n. (metal.)* suflantă de aer umed.
Wassergefahr *f. sg.* pericol de inundaţie.
Wassergefäß, *-es, -e, n.* **1.** vas de apă. **2.** *(anat., înv.)* vas limfatic.
Wassergeflügel, *-s, n. sg. (ornit.)* palmipede.
Wasserge|halt, *-(e)s, m. sg.* conţinut, procent de apă; umezeală; umiditate.
Wassergeist, *-(e)s, -er, m. (mit.)* duh, geniu al apelor.
wassergekühlt *adj.* răcit cu apă; **~er Motor** motor răcit cu apă.
Wassergeld, *-(e)s, -er, n.* taxă pentru consumul de apă.
wassergerade *adj.* orizontal, neted (ca oglinda apei).
Wassergerechtigkeit *f. sg.* v. Wasserrecht.
Wassergerinne, *-s, -, n.* rigolă de apă.
Wassergeschwindigkeit *f. sg.* viteză a apei.
Wassergeschwulst, *-schwülste, f. (med., pop.)* tumoare apoasă, dropică; edem.
wassergeschwulst|artig, **wassergeschwulstig** *adj. (med.)* edematos.
Wassergesetz, *-es, -e, n. (jur.)* lege a apelor.
Wassergewächs, *-es, -e, n. (bot.)* plantă acvatică.
Wassergewebe, *-s, -, n. (bot.)* ţesut hidrofil, apos.
Wassergewinnung *f. sg.* obţinere de apă.
wassergierig *adj.* higroscopic.
Wasserglas, *-es, -gläser, n.* **1.** pahar de apă; *(fig.)* **Sturm im ~** furtună într-un pahar cu apă. **2.** *(chim.)* sticlă solubilă, silicat de sodiu.
Wasserglätte *f. sg. (despre şosele)* lunecuş după ploaie.
wassergleich *adj.* **1.** ca apa, la fel cu apa, apos. **2.** orizontal.
Wassergleiche, *-n, f.* **1.** suprafaţă orizontală, nivel al apei. **2.** *(constr.)* cumpănă, nivelă (cu bulă).
Wassergöpel, *-s, -, m. (mine)* cabestan vertical.
Wassergraben, *-s, -gräben, m.* **1.** şanţ cu apă. **2.** *(agr.)* rigolă, drenă.
Wassergrube, *-n, f.* batal, groapă de apă.
Wassergrund|stück, *-(e)s, -e, n.* teren, parcelă situat(ă) lângă apă.
Wasserguss, *-es, -güsse, m.* ploaie torenţială, rupere de nori, aversă.
Wassergüte *f. sg.* calitate a apei.
Wasser|hahn, *-(e)s, -hähne, m.* robinet de apă; **der ~ tropft** robinetul picură, nu se închide bine.
Wasser|hälter, *-s, -, m.* v. Wasserbehälter.
wasser|haltig *adj.* **1.** apos, care conţine apă. **2.** *(chim.)* hidratat.
Wasser|haltung *f. sg.* **1.** gospodărire a apelor. **2.** *(mine., tehn.)* epuizment.
Wasser|haltungsdampfmaschine, *-n, f. (mine)* maşină cu abur pentru evacuarea apelor.

Wasser|hammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan hidraulic.
Wasser|harnruhr *f. sg. (med.)* diabet insipid.
Wasser|härte *f. sg.* duritate a apei.
Wasser|haus, *-es, -häuser, n.* castel de apă; stație de pompare (a apei).
Wasser|haushalt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fiz.)* metabolism al apei. **2.** gospodărire a apelor.
Wasser|hebemaschine, *-n, f. (tehn.)* elevator hidraulic; mașină de evacuat apa.
Wasser|hebe|rad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată de irigație.
Wasser|hebung, *-en, f.* evacuare a apei.
Wasser|hebungs|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalație de pompare; dispozitiv pentru evacuarea apei.
Wasser|heil|an|stalt, *-en, f. (med.)* institut de hidroterapie.
Wasser|heilkunde *f. sg. (med.)* hidroterapie.
Wasser|heilmethode, *-n, f.*, **Wasser|heilverfahren**, *-s, -, n. (med.)* hidroterapie, metodă hidroterapeutică.
Wasser|heizung, *-en, f.* încălzire centrală, calorifer cu apă.
wasser|hell *adj.* limpede, clar ca apa, transparent.
Wasser|helm, *-(e)s, -e, m. (bot.)* otrățel de apă *(Utricularia vulgaris* L.).
Wasser|höhe, *-n, f. (hidr.)* nivel al apei, cotă a apelor.
Wasser|honig, *-s, m. sg.* hidromel.
Wasser|horizont, *-(e)s, -e, m.* orizont de apă, pânză de apă subterană; orizont acvifer.
Wasser|hose, *-n, f. (met.)* trombă de apă.
Wasser|huhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* lișiță *(Fulica atra).*
Wasser|hülle *f. sg. (geol.)* hidrosferă.
Wasser|hund, *-(e)s, -e, m.* câine de vânătoare pentru păsări de baltă.
wässerig *adj.* **1.** apos; *(fig.)* **jm. den Mund ~ machen** a face pe cineva să-i lase gura apă. **2.** *(despre sânge)* seros, apos. **3.** *(chim.)* hidratat. **4.** *(fig.)* anost, searbăd.
Wässerigkeit *f. sg.* **1.** umiditate; abundență de apă. **2.** *(fiziol.)* abundență în apă; **zu große ~ des Blutes** hidremie. **3.** *(fig.)* caracter insipid, anost, searbăd.
Wasser|inhalt, *-(e)s, -e, m.* conținut de apă.
Wasser|installation, *-en, f.* instalație de apă.
Wasserjagd, *-en, f.* vânătoare pe baltă; vânătoare de păsări de baltă.
Wasserjungfer, *-n, f. (entom.)* libelulă, calul-dracului *(Libellula).*
Wasserjungfrau, *-en, f.* v. Wasserfrau.
Wasserkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gândac de apă; *pl.* coleoptere acvatice.
Wasserkalk, *-(e)s, m. sg.* var hidraulic.
Wasserkanister, *-s, -, m.* canistră de apă.
Wasserkanne, *-n, f.* cană de apă.
Wasserkanone, *-n, f.* aruncător de apă.
Wasserkante *f. sg.* v. Waterkant.
Wasserkapazität *f. sg.* capacitate de absorbție a apei, capacitate de reținere a umidității.
Wasserkaraffe, *-n, f.* carafă de apă.
Wasserkarte, *-n, f.* **1.** hartă hidrografică. **2.** hartă hidrogeologică.
Wasserkasten, *-s, - (și -kästen), m.* **1.** bazin de apă la WC. **2.** *(fam.)* navetă cu sticle de apă.
Wasserkerze, *-n, f.* fântână arteziană.
Wasserkessel, *-s, -, m.* cazan, căldare de apă.
Wasserkies, *-es, m. sg. (mineral.)* marcasit.
Wasserkissen, *-s, -, n.* pernă umplută cu apă (pentru bolnavi).
Wasserkitt, *-(e)s, -e, m.* chit care se întărește sub apă, chit rezistent la apă.
wasserklar *adj.* limpede ca apa.
Wasserklärung *f. sg.* limpezire, decantare a apei.
Wasserklosett, *-(e)s, -e* (și *-s*), *n.* closet cu apă curentă, W.C.
Wasserkluft, *-klüfte, f. (mine)* vână de apă.
Wasserknöterich, *-s, -e, m. (bot.)* sălcuță *(Polygonum amphibium* L.).
Wasserkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (med)* **1.** hidrocefalie. **2.** (copil) hidrocefal.
wasserköpfig *adj. (med.)* hidrocefal.
Wasserkraft, *-kräfte, f.* forță, energie hidraulică.
Wasserkraft|anlage, *-n, f. (tehn.)* uzină, instalație hidroenergetică, centrală hidroelectrică.
Wasserkraft|aufzug, *-(e)s, -züge, m. (tehn.)* ascensor hidraulic.
Wasserkraftlehre *f. sg.* hidrodinamică.
Wasserkraftmaschine, *-n, f.*, **Wasserkraftmotor**, *-s, -en, m. (tehn.)* motor hidraulic.
Wasserkraftwerk, *-(e)s, -e, n.* centrală hidroelectrică.
Wasserkrebs, *-es, -e, m. (med. pop.)* aftă.
Wasserkreislauft, *-(e)s, m. sg.* circuit al apei în natură.
Wasserkrug, *-(e)s, -krüge, m.* ulcior de apă.
Wasserkrumpe, *-n, f. (text.)* **1.** mașină de decatat la umed. **2.** decatare la umed.
Wasserkühlung, *-en, f. (tehn.)* răcire cu apă.
Wasserkultur, *-en, f. (agr.)* cultură în soluții nutritive.
Wasserkunde *f. sg.* hidrologie.
Wasserkunst, *-künste, f.* **1.** cascadă artificială (în parcuri etc.). **2.** fântână arteziană. **3.** *(tehn.)* instalație de pompare; pompă de evacuare a apei.
Wasserkunst|springen, *-s, n. sg. (sport)* sărituri (în apă) de la trambulină.
Wasserkur, *-en, f.* **1.** hidroterapie. **2.** cură de ape minerale.
Wasserlache [-la:-], *-n, f.* băltoacă.
Wasserlack, *-(e)s, -e, m. (chim.)* lac de apă.
Wasserlandflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion amfibiu.
Wasserlandung, *-en, f.* amerizare.
Wasserlassen, *-s, n. sg.* urinare.
Wasserlauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** curs de apă, apă curgătoare. **2.** *(mine)* vână de apă. **3.** *(mar.)* rigolă lăcrimară.
Wasserläufer, *-s, -, m.* **1.** *(ornit.)* ploier *(Charadrius fluvialis).* **2.** *(entom.)* ploșniță de apă, gonaci *(Hydrometra stagnorum).*
wasserlebend *adj. (zool.)* care trăiește pe (în, lângă) apă, acvatic; **~e Säugetiere** mamifere acvatice.
wasserleer *adj.* lipsit de apă.
Wasserlehre *f. sg.* hidrologie.
Wasserleiche, *-n, f.* cadavru înecat.
Wasserleitung, *-en, f.* conductă de apă, apeduct; **die ~ ist eingefroren** conducta de apă a înghețat.
Wasserleitungsnetz, *-es, -e, n.* rețea de alimentare cu apă.
Wasserleitungsrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă, conductă de apă.
Wasserliesch, *-(e)s, -e, n. (bot.)* roșățea, crin de baltă *(Butomus umbellatus).*
Wasserlilie [-liə], *-n, f. (bot.)* **1.** nufăr alb *(Nymphaea alba).* **2.** stânjenel de apă *(Iris pseudacorus).*
Wasserlinie [-niə], *-n, f. (mar.)* **1.** linie de plutire. **2.** linie de navigație.
Wasserlinse, *-n, f. (bot.)* lintiță, linte de baltă *(Lemna minor* L.).
Wasserloch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** gaură, groapă cu apă. **2.** gură de fântână. **3.** groapă de lături, puț absorbant.
wasserlos *adj.* fără apă.
wasserlöslich *adj.* solubil în apă.
Wasserlösung, *-en, f. (mine)* canalizare, instalație de scurgere a apei.
Wasserlösungs|stollen, *-s, -, m. (mine)* galerie de epuizment al apei.
Wasserlotte, Wasserlutte, *-n, f. (mine)* conductă, jgheab de apă.
Wassermalerei *f. sg.* pictură în acuarelă.
Wassermangel, *-s, m. sg.* lipsă, penurie de apă.
Wassermann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** sacagiu. **2.** *(mit.)* duh, geniu al apelor. **3.** *(astron.)* Vărsătorul.
Wassermanometer, *-s, -, n. (tehn.)* manometru cu lichid.
Wassermantel, *-s, -mäntel, m. (tehn.)* cămașă, manta de răcire cu apă.
Wassermarke, *-n, f.* **1.** filigran, timbru de apă (la bancnote, hârtie). **2.** semn, marcă a(l) nivelului, a(l) cotei apei.
Wassermaschine, *-n, f. (maș.)* mașină hidraulică.
Wassermasse, *-n, f.* masă de apă; **strömende ~** flux de apă.
Wassermelone, *-n, f. (bot.)* pepene verde, lubeniță, harbuz *(Citrullus lanatus).*
Wassermenge, *-n, f.* cantitate, debit de apă.
Wassermesser, *-s, -, m.* **1.** higrometru. **2.** apometru, contor de apă.
Wassermesskunst, Wassermessung *f. sg.* hidrometrie.
Wassermetamorphose *f. sg. (geol.)* hidrometamorfism.
Wassermeteor, *-s, -e, m.* (și *n.*) *(fiz.)* hidrometeor.
Wassermine, *-n, f. (mar. mil.)* torpilă submarină.
Wasserminze, *-n, f. (bot.)* izma-broaștei *(Mentha aquatica* L.).
Wassermolch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* salamandră de apă *(Salamandra maculosa).*
Wassermotor, *-s, -en, m.* v. Wasserkraftmotor.
Wassermotte, *-n, f. (entom.)* efemeră *(Trichoptera).*
Wassermühle, *-n, f.* moară de apă.
wassern, *wasserte, gewassert, vb. (s* și *h) intr.* a ameriza; **die Raumkapsel wird im Atlantik ~** capsula spațială va ameriza în Atlantic.
wässern[1], *wässerte, gewässert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a descărca ceva ținând în apă. **2.** a uda, a stropi, a umezi; a muia în apă; a iriga. **3.** a dilua cu apă; **den Wein ~** a turna apă în vin, a boteza vinul. **4.** *(text.)* a da la apă. **II.** *intr.* a lăsa apă; **der Mund wässert mir** îmi lasă gura apă; **die Augen ~ ihm** lăcrimează, îl podidesc lacrimile.
wässern[2] *adj.* v. wässerig.
Wassernabel, *-s, m. (bot.)* buricul-apei *(Hydrocotyle vulgaris).*
Wassernähe *f. sg.* apropiere de apă.
Wassernase, *-n, f. (constr.)* lăcrimar, picurar.
Wassernatter, *-n, f. (zool.)* șarpe inelat, șarpe de casă *(Tropidonotus, Natrix natrix).*
Wasserneck, *-en, -en, m.* v. Wassernix.
Wassernetz, *-es, -e, n. (bot.)* cămașa-broaștei *(Hydrodictyon reticulatum).*
Wasserniere, *-n, f.* v. Wasserdarm.
Wassernix, *-es, -e, m. (mit.)* duh, spirit al apelor.
Wassernixe, *-n, f. (mit.)* nimfă, naiadă.
Wassernot *f. sg.* lipsă de apă; **das Gebiet leidet an ~** regiunea suferă de lipsă de apă.
Wassernuss, *-nüsse, f. (bot.)* cornaci, ciulină, castană de baltă *(Trapa natans* L.).
Wassernutzungs|abgabe, *-n, f.* taxe pentru utilizarea apei.
Wassernymphe, *-n, f.* v. Wassernixe.
Wasser|oberfläche, *-n, f.* suprafață, oglindă a apei.
Wasser|öde, *-n, f. (poet.)* întindere nesfârșită a apelor, mare fără sfârșit.
Wasser|opal, *-s, -e, m. (mineral.)* adular.
Wasser|orgel, *-n, f. (muz.)* orgă de apă, orgă (cu presiune) hidraulică.
Wasserpartie, *-n* [-ti:ən], *f.* plimbare, excursie pe apă.
wasserpass *adj. (reg.)* **1.** orizontal. **2.** la nivelul apei.
Wasserpass, *-es, -pässe, m.* **1.** trecătoare peste o mlaștină, peste un teren inundat. **2.** *(constr.)* cumpănă, nivelă.
Wasserpasswechsel, *-s, -, m. (hidr.)* schimbare a nivelului apei.
Wasserpegel, *-s, -, m. (hidr.)* miră limnimetrică, indicator de nivel al apei.
Wasserperle, *-n, f.* hurmuz, perlă falsă, imitație de perlă.
Wasserpest *f. sg. (bot.)* ciuma-apei *(Elodea canadensis).*
Wasserpfeffer, *-s, m. sg. (bot.)* dintele-dracului, piper de apă *(Polygonum hydropiper* L.).
Wasserpfeife, *-n, f.* narghilea.
Wasserpferdegöpel, *-s, -, m. (înv.)* manej, cabestan de extras apă cu cai.
Wasserpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă acvatică.
Wasserpfosten, *-s, -, m.* hidrant.
Wasserpfuhl, *-(e)s, -e, m.*, **Wasserpfütze**, *-n, f.* v. Wasserlache.
Wasserpistole, *-n, f.* pistol cu apă (jucărie).
Wasserpocken *pl. (med.)* varicelă.
Wasserpolizei *f. sg.* poliție fluvială.
Wasserpolster, *-s, - (austr. -pölster), n. (tehn.)* saltea de apă.
Wasserpresse, *-n, f.* **1.** presă hidraulică. **2.** *(ind. hârtiei)* presă pentru eliminat apa din pasta de hârtie.
Wasserprobe, *-n, f.* **1.** *(tehn., chim.)* probă de apă. **2.** *(ist.)* probă a apei.
Wasserpumpe, *-n, f.* pompă de apă, pompă hidraulică.
Wasserquelle, *-n, f.* izvor, sursă de apă.

Wạsser|rad, *-(e)s, -räder, n.* roată de apă; *(tehn.)* roată hidraulică; **unterschlächtiges (mittelschlächtiges, oberschlächtiges)** ~ roată hidraulică cu admisiune inferioară (mijlocie, superioară).

Wạsser|ralle, *-n, f. (ornit.)* cristei de apă *(Rallus aquaticus).*

Wạsser|ratte, *-n, f.* **1.** *(zool.)* şobolan de apă *(Arvicola scherman); (fig.)* **alte** ~ bătrân lup de mare, marinar experimentat, versat. **2.** *(glumeţ)* bun înotător, persoană amatoare de apă, de înot.

Wạsser|raum, *-(e)s, -räume, m. (termo.)* volum normal de apă al căldării; tanc de apă.

Wạsser|recht, *-(e)s, -e, n.* legislaţie a apelor, cod al apelor.

Wạsser|regulierung, *-en, f.* regularizare a apei.

wạsser|reich *adj.* **1.** bogat în apă, cu conţinut mare de apă; *(despre regiuni, ţări* etc.) bogat în ape. **2.** apos.

Wạsser|reichtum, *-s, m. sg.* bogăţie, abundenţă de apă.

Wạsser|reiniger, *-s, -, m.* epurator de apă.

Wạsser|reinigung, *-en, f.* epurare, filtrare a apei.

Wạsser|reservoir [-voa:r], *-s, -e, n.* rezervor de apă.

Wạsser|rettungsdienst, *-(e)s, -, m.* salvamar.

Wạsser|rinne, *-n, f.* jgheab de acoperiş, uluc, scoc de apă, lăptoc, rigolă de scurgere.

Wạsser|riss, *-es, -e, m. (geol.)* **1.** fisură provocată de apă, făgaş săpat de un şuvoi. **2.** eroziune provocată de o apă curgătoare.

Wạsser|rohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** ţeavă, conductă de apă. **2.** *(bot.)* trestie de baltă *(Phragmites communis).*

Wạsser|rohrbruch, *-(e)s, -brüche, m.* spargere a conductei de apă.

Wạsser|rohrkessel,*-s,-,m. (termo.)* cazan acvatubular, căldare acvatubulară.

Wạsser|rohrleitung, *-en, f. (termo.)* conductă de apă.

Wạsser|rose, *-n, f.* v. S e e r o s e.

Wạsser|rosengewächs, *-es, -e, n. (bot.)* (plantă) nimfacee *(Nymphaeaceae).*

Wạsser|rübe, *-n, f.* soi de napi foarte apoşi.

Wạssersack, *-(e)s, -säcke, m.* **1.** *(hidr.)* sac de apă; zonă de vârtej staţionar. **2.** *(med.)* chist seros.

Wạssersäge, *-n, f.* **1.** *(bot.)* foarfeca-bălţii *(Stratiotes aloides* L.). **2.** *(ind. lemnului)* joagăr de apă.

Wạssersalamander, *-s, -, m.* v. W a s s e r m o l c h.

Wạssersammelbecken, *-s, -, n.* bazin de acumulare a apei.

Wạssersammelgraben, *-s, -gräben, m.* şanţ de colectare a apei.

Wạssersäugetier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* mamifer amfibiu, cetaceu *(Cetacea).*

Wạssersäule, *-n, f. (fiz.)* coloană de apă.

Wạssersäulenpumpenwerk, *(e)s, -e, n. (tehn.)* instalaţie de pompare cu coloană hidraulică.

Wạsserschacht, *-(e)s, -schächte, m.* puţ de apă, puţ de scurgere a apei.

Wạsserschaden, *-s, -schäden, m.* stricăciune produsă de inundaţie, de apă.

Wạsserschaufel, *-n, f.* **1.** paletă de roată hidraulică. **2.** căuş de scos apă.

Wạsserscheide, *-n, f.* **1.** *(geogr.)* cumpănă de ape. **2.** *(hidr.)* punct de despărţire (sau de plecare) a două braţe ale unei ape.

Wạsserschenkel, *-s, -, m. (constr.)* lăcrimar.

wạsserscheu *adj.* care se teme de apă, hidrofob.

Wạsserscheu *f. sg. (med.)* frică de apă, hidrofobie; **aus** ~ **nicht schwimmen gehen** a nu merge la înot din cauza hidrofobiei.

Wạsserschi, *-s* (şi -), *-er* (şi *-), m.* v. W a s s e r s k i.

Wạsserschicht, *-en, f.* pânză, strat de apă.

Wạsserschierling, *-s, -e, m. (bot.)* cucută de apă *(Cicuta virosa* L.).

Wạsserschiff, *-(e)s, -e, n. (inv.)* cazan de apă la maşinile de gătit.

Wạsserschildkröte, *-n, f. (zool.)* broască ţestoasă de baltă *(Emys orbicularis).*

Wạsserschimmel, *-s, -, m. (bot.)* mucegai de apă *(Saprolegniaceae).*

Wạsserschlacht, *-en, f.* luptă navală.

Wạsserschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** *(hidr.)* şoc hidraulic, lovitură de apă, berbec. **2.** *(constr.)* plan înclinat al cornişei pentru scurgerea apei de ploaie.

Wạsserschlange, *-n, f.* **1.** *(zool.)* şarpe de apă *(Hydrophiinae).* **2.** *(mit.)* monstru marin. **3.** *(astron.)* Hidra.

Wạsserschlauch, *-(e)s, -schläuche, m.* **1.** furtun de apă. **2.** burduf de apă. **3.** *(bot.)* v. W a s s e r h e l m.

Wạsserschlinger, *-s, -, m.* **1.** v. W a s s e r s c h l a n g e **(1)**. **2.** *(constr., hidr.)* absorbitor de apă.

Wạsserschloss, *-es, -schlösser, n. (hidr.)* castel de echilibru, de apă; bazin de presiune.

Wạsserschlund, *-(e)s, -schlünde, m.* v. W a s s e r s p r u d e l **(1)**.

Wạsserschmätzer, *-s, -, m.* v. W a s s e r a m s e l.

Wạsserschnecke, *-n, f. (tehn.)* elevator de apă elicoidal.

Wạsserschöpfer, *-s, -, m.* căuş.

Wạsserschraube, *-n, f.* v. W a s s e r s c h n e c k e.

Wạsserschüssel, *-n, f.* v. W a s c h s c h ü s s e l.

Wạsserschutzbauten *pl.* construcţii de apărare împotriva apelor.

Wạsserschutzgebiet, *-(e)s, -e, n.* zonă de protecţie a apelor.

Wạsserschutzpolizei *f. sg.* poliţie fluvială.

Wạsserschwalbe, *-n, f. (ornit.)* **1.** rândunică de apă *(Riparia clavicola riparia).* **2.** specie de pescăruş *(Sterna fluvialilis).*

Wạsserschwall, *-(e)s, -e, m.* şuvoi, puhoi de apă.

Wạsserschwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* burete de apă.

Wạsserschwätzer, *-s, -, m.* v. W a s s e r a m s e l.

Wạsserschwein, *-(e)s, -e, n. (zool.)* specie de delfin, porc-de-mare *(Hydrochoerus capybara).*

Wạsserschwertlilie [-liə], *-n, f. (bot.)* stânjenel de baltă, stânjenel galben *(Iris pseudacorus* L.).

Wạsserseige, *-n, f. (mine)* rigolă, canal de apă.

Wạssersilber, *-s, n. sg. (chim.)* argint viu, mercur.

Wạsserski [-ʃi:], *-s, -er, m. (sport)* **1.** *pl.* schiuri pentru apă. **2.** *sg.* schi nautic.

Wạsser|skiläufer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (sport)* sportiv(ă) care practică schi nautic.

Wạsserskorpion, *-s, -e, m. (entom.)* răcuşor *(Nepa cinerea).*

Wạssersnot, *-nöte, f.* pericol de inundaţie; inundaţie.

Wạssersohle, *-n, f. (geol.)* orizont acvifer.

Wạsser|spalte, *-n, f. (bot.)* hidatod, organ de secreţie la frunzele unor plante.

Wạsser|speicher, *-s, -, m.* rezervor de apă, bazin de acumulare a apei.

Wạsser|speier, *-s, -, m. (arhit.)* gură de jgheab, gură de burlan cu figuri zoomorfe etc.

Wạsser|speisung *f. sg. (hidr.)* alimentare cu apă.

Wạsser|sperre, *-n, f.* **1.** închidere a apei. **2.** *(petr.)* izolare a apelor; închidere a apelor în sondă.

Wạsser|spiegel, *-s, m. sg.* nivel al apei; oglindă, suprafaţă a apei.

Wạsser|spiele *pl.* **1.** sistem, joc de fântâni arteziene. **2.** sport nautic, jocuri nautice.

Wạsser|spinne, *-n, f. (zool.)* păianjen de apă *(Argyroneta aquatica).*

Wạsser|spitzmaus, *-mäuse, f. (zool.)* guzgan de apă *(Crossopus fodiens).*

Wạsser|sport, *-(e)s, m. sg.* sport nautic.

Wạsser|sportler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* sportiv(ă) care practică sporturi nautice.

Wạsser|sprengwagen, *s, -, m.* maşină de stropit, (auto)stropitoare (pentru străzi).

Wạsser|springen, *-s, n. sg.* săritură (în apă) de pe trambulină.

Wạsser|spritze, *-n, f.* tulumbiţă.

Wạsser|spritzwagen *-s, -, m.* v. W a s s e r s p r e n g w a g e n.

Wạsser|sprudel, *-s, -, m. (inv.)* izvor puternic; fântână arteziană.

Wạsser|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* **1.** *(med.)* rupere a pungii amniotice (la naştere). **2.** *(hidr.)* salt hidraulic.

Wạsser|spülung, *-en, f.* clătire, spălare cu apă; **Klosett mit** ~ closet cu apă curentă, W.C.

Wạsser|stadt, *-städte, f.* oraş situat pe apă, oraş pe litoral, oraş maritim.

Wạsser|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** nivel de apă, cotă a apelor; **bei niedrigem** ~ cu nivelul de apă coborât; **durchschnittlicher** ~ nivel de apă mediu. **2.** *(mine)* adâncime a apei subterane.

Wạsser|stands|anzeiger, *-s, -, m.* v. W a s s e r s t a n d s m e s s e r.

Wạsser|standsbericht, *-(e)s, -e, m.* comunicat privitor la cota apelor.

Wạsser|standsglas, *-es, -gläser, n. (tehn.)* sticlă de nivel.

Wạsser|standshöhe, *-n, f.* cotă, nivel a(l) apei.

Wạsser|standsleuchte, *-n, f.* lampă indicatoare de nivel.

Wạsser|standsmarke, *-n, f.* marcă indicatoare a nivelului apei.

Wạsser|standsmeldung, *-en, f. (radio)* cotele apelor.

Wạsser|standsmesser, *-s, -, m.* indicator de nivel de apă.

Wạsser|stands|scheitel, *-s, -, m.* nivel maxim al apei.

Wạsser|standszeiger, *-s, -, m.* v. W a s s e r s t a n d s m e s s e r.

Wạsser|star, *-s, -e, m.* v. W a s s e r a m s e l.

Wạsser|station, *-en, f.* **1.** *(ferov.)* staţie de alimentare cu apă. **2.** *(hidr.)* staţie de pompare.

Wạsser|stein, *-(e)s, -e, m.* depunere calcaroasă (pe pereţii vaselor); crustă, piatră de cazan.

Wạsser|stelle, *-n, f.* loc, punct de apă.

Wạsser|stern, *-(e)s, -e, m. (bot.)* drenţe *(Callitriche palustris).*

Wạsser|stiefel, *-s, -, m.* cizmă impermeabilă lungă.

Wạsser|stoff, *-(e)s, m. sg. (chim.)* hidrogen; **mit** ~ **verbinden** a hidrogena; **von** ~ **befreien** a dehidrogena; **atomarer** ~ hidrogen atomic.

wạsser|stoff|ähnlich *adj. (chim.)* similar cu hidrogenul.

Wạsser|stoff|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* aparat de hidrogen.

wạsser|stoffblond *adj.* blond deschis, platinat; **~es Haar** păr blond oxigenat, decolorat.

Wạsser|stoffbombe, *-n, f.* bombă cu hidrogen.

Wạsser|stoffbrücke, *-n, f. (chim.)* punte de hidrogen.

Wạsser|stoffgas, *-es, n. sg. (chim.)* hidrogen gazos.

wạsser|stoffgesättigt *adj. (chim.)* saturat cu hidrogen.

wạsser|stoffhaltig *adj.* care conţine hidrogen.

Wạsser|stoffhyper|oxid şi **-oxyd**, *-(e)s, -e, n. (chim., inv.)* hidrogen hiperoxid, apă oxigenată.

Wạsser|stoffkernwaffe, *-n, f.* armă nucleară cu hidrogen, armă H.

Wạsser|stoffkorrosion, *-en, f. (chim.)* coroziune prin hidrogen.

Wạsser|stoffladung, *-en, f. (fiz. at.)* sarcină a hidrogenului.

Wạsser|stoffper|oxid şi **-oxyd**, *-(e)s, -e, n.* peroxid de hidrogen, apă oxigenată.

Wạsser|stoffschweißung, *-en, f. (metal.)* sudare cu hidrogen.

Wạsser|stoffsulfid, *-(e)s, -e, n. (chim.)* hidrogen sulfurat.

Wạsser|stoffsuper|oxid şi **-oxyd**, *-(e)s, -e, n. (chim.)* apă oxigenată.

Wạsser|stoffverbindung, *-en, f. (chim.)* combinaţie cu hidrogen, hidrură.

Wạsser|stoffwaffe, *-n, f.* v. W a s s e r s t o f f k e r n w a f f e.

Wạsser|stollen, *-s, -, m. (hidr.)* galerie de aducţie a apei.

Wạsser|stoß, *-es, -stöße, m.* v. W a s s e r s c h l a g **(1)**.

Wạsser|strahl, *-(e)s, -en, m.* jet, vână, ţâşnitură de apă; **kalter** ~ duş rece; **aufsteigender** ~ coloană de apă.

Wạsser|strahlpumpe, *-n, f. (tehn.)* ejector de apă, pompă cu vână de apă.

Wạsser|straße, *-n, f.* cale navigabilă; **internationale** ~ cale pe apă, cale navigabilă internaţională.

Wạsser|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* hortensie *(Hydrangea hortensis).*

Wạsser|strecke, *-n, f.* **1.** întindere de apă. **2.** v. W a s s e r s t r a ß e.

Wạsser|streifen, *-s, -, m.* **1.** fâşie de apă. **2.** porţiune necoaptă în pâine.

Wạsser|strom, *-(e)s, -ströme, m.* **1.** curent de apă. **2.** torent.

Wạsser|strudel, *-s, -, m.* vâltoare, vârtej, volbură.

Wạsser|stube, *-n, f. (hidr.)* bazin de apă, rezervor de distribuţie.

Wạsser|sturz, *-es, -stürze, m.* **1.** cădere de apă, cascadă, cataractă. **2.** trombă de apă.

Wạssersucht *f. sg. (med.)* hidropizie, dropică; ~ **der Augen** hidroftalmie; ~ **des Herzbeutels** pericardită seroasă; ~ **des Zellgewebes** edem; ~ **der Schleimbeutel der Gelenke** hidrartroză.

wạssersüchtig *adj. (med.)* hidropic, bolnav de hidropizie.

Wạssersuppe, *-n, f.* supă, zeamă chioară.

Wạssertank, *-(e)s, -s,* tanc de apă, rezervor.

Wạssertaube, *-n, f. (ornit.)* lişiţă *(Fulica atra).*

Wạssertaufe *f. sg. (bis.)* **1.** botez. **2.** Bobotează.

Wạssertechnik *f. sg.* hidraulică.

Wạssertemperatur, *-en, f.* temperatură a apei.

Wạssertiefe, *-n, f.* adâncime a apei.

Wassertier, *-(e)s, -e, n.* animal acvatic.
Wassertonne, *-n, f.* butoi de apă.
Wassertopf, *-(e)s, -töpfe, m.* vas, oală pentru apă.
Wassertracht, *-en, f.* cantitate de apă dusă în două găleți pline.
Wassertrage, *-n, f.* cobiliță.
Wasserträger, *-s, -, m.* **1.** sacagiu, apar. **2.** *(ornit.)* pelican *(Pelecanus onocrotalus).*
Wassertransport, *-(e)s, -e, m.* transport pe apă, transport maritim, transport fluvial.
wassertreibend *adj. (med.)* diuretic.
Wassertreten, *-s, n. sg.* călcare a apei (la înot).
Wassertreter, *-s, -, m.* **1.** înotător care se menține la suprafață călcând apa. **2.** *(ornit.)* pasăre de mare din familia sitarilor *(Phalaropus).*
Wassertrinker, *-s, -, m.* băutor de apă.
Wassertrog, *-(e)s, -tröge, m.* troc de apă, adăpătoare.
Wassertropfen, *-s, -, m.* picătură de apă.
Wassertümpel, *-s, -, m.* băltoacă.
Wasserturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină hidraulică.
Wasserturm, *-(e)s, -türme, m.* castel, turn de apă.
Wasser|überfall, *-(e)s, -fälle, m. (hidr.)* deversor.
Wasser|uhr, *-en, f.* **1.** contor de apă, apometru. **2.** ceas, clepsidră cu apă.
wasser|umgürtet *adj.* înconjurat de apă.
Wasser|umlauf, *-(e)s, -läufe, m. (maș.)* circulație a apei.
Wasser|umschlag, *-(e)s, -schläge, m.* compresă cu apă.
wasser|umspült *adj.* spălat, scăldat de ape.
wasser|undurchlässig *adj.* impermeabil.
Wasserung, *-en, f.* amerizare.
Wässerung, *-en, f.* **1.** diluare cu apă. **2.** udare, stropire, irigare.
Wasserungsge|stell, *-(e)s, -e, n. (av.)* dispozitiv de amerizare, amerizor.
wasser|unlöslich *adj.* insolubil; **~e Stoffe** materiale insolubile.
Wasser|untersuchung, *-en, f.* analiză a apei.
Wasserventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* ventil de apă.
Wasserverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de apă.
Wasserverdrängung, *-en, f. (mar.)* deplasament.
Wasserver|hältnisse *pl.* regim al apelor, regim hidric.
Wasserverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere de apă.
Wasserverschmutzung *f. sg.* poluare a apei, a apelor.
Wasserversorgung *f. sg.* alimentare, aprovizionare cu apă.
Wasserversorgungskanal, *-s, -näle, m.* canal de alimentare cu apă.
Wasserverteiler, *-s, -, m. (tehn.)* distribuitor de apă.
Wasserverteilung, *-en, f.* distribuire a apei.
Wasserver|unreinigung *f. sg.* infestare, poluare a apei.
Wasservogel, *-s, -vögel, m.* pasăre acvatică, pasăre de baltă.
Wasservorkommen, *-s, -, n. (geol.)* rezervă de apă.
Wasservor|rat, *-(e)s, -räte, m.* provizie, rezervă de apă.
Wasserwaage, *-n, f. (fiz.)* **1.** balanță hidrostatică. **2.** nivelă (cu bulă de aer), cumpănă, boloboc.
Wasserwagen, *-s, -, m.* cisternă; *(ferov.)* **~ und Kohlenwagen** tender.
Wasserwanderer, *-s, -, m. (sport)* turist acvatic.
Wasserwanze, *-n, f. (entom.)* ploșniță de apă *(Cryptocerata).*
Wasserweg, *-(e)s, -e, m.* cale maritimă; cale fluvială; **auf dem ~** pe apă.
Wasserwegerich, *-s, -e, m. (bot., reg.)* limbariță *(Alisma plantago-aquatica* L.).
Wasserwehr, *-(e)s, -e, n.* stăvilar, zăgaz.
Wasserweib, *- (e)s, -er, n.* v. Wassernixe.
Wasserweide, *-n, f. (bot.)* salcie de apă *(Salix fragilis* L.).
Wasserweihe, *-n, f. (bis.)* sfințire a apei.
Wasserwelle, *-n, f.* **1.** val de apă. **2.** *pl.* ondulație cu apă a părului.
Wasserwelt *f. sg.* univers acvatic.
Wasserwerfer, *-s, -, m.* tanc, aruncător de apă.
Wasserwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină de distribuire a apei; uzină de apă.
Wasserwider|stand, *-(e)s, -stände, m.* rezistență hidrodinamică.
Wasserwirbel, *-s, -, m.* vârtej, volbură de apă.
Wasserwirtschaft *f. sg.* gospodărire, economie a apelor.
Wasserwoge, *-n, f.* val, undă.
Wasserwüste, *-n, f.* v. Wasseröde.
Wasserwut *f. sg. (med.)* hidromanie.
Wasserzähler, *-s, -, m. (metrol.)* apometru.
Wasserzeichen, *-s, -, n.* filigran al hârtiei.
Wasserzeichendruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* filigranare.
Wasserzementver|hältnis, *-ses, -se, n. (constr.)* raportul apă-ciment (la beton).
Wasserzersetzung *f. sg. (chim.)* descompunere a apei.
Wasserzieh|einrichtung, *-en, f.* instalație de ridicare, de scoatere a apei.
Wasserzuber, *-s, -, m.* ciubăr de apă.
Wasserzufluss, *-es, -flüsse, m.* afluență, aflux de apă.
Wasserzufuhr, *-en, f.* aducere de apă; aducție (secundară) de apă.
Wasserzuleitung, *-en, f.* aducție de apă.
Wasserzuleitungsrohr, *-(e)s, -e, n.* conductă de apă de aducție.
wässrig *adj.* v. wässerig.
Wässrigkeit *f. sg.* caracter apos.
Wate, *-n, f.* năvod.
waten, *watete, gewatet (du watest, er watet) vb. (s) intr.* a merge, a trece prin apă; a-și face, a-și croi drum, prin apă, noroi etc.; **durch einen Fluss ~** a trece un râu cu piciorul.
Waterkant *f. sg. (reg., glumeț)* coastă, țărm al Mării Nordului.
Waterklosett ['wɔ:tərklozɛt], *-s, -e* (și *-s), n.* v. Wasserklosett.
Waterproof [wɔ:tərpru:f], *-s, -s, m (reg.)* **1.** material impermeabil. **2.** haină de ploaie, impermeabil.
watlich *adj. (reg.)* îndemânatic, priceput.
Watsche, *-n, f. (pop.)* palmă; **jm. eine ~ geben** a-i da cuiva o palmă.
Watschelgang, *-(e)s, m. sg.* mers legănat, mers de rață.
watsch(e)lig *adj. (despre mers)* clătinat, legănat.
watscheln, *watschelte, gewatschelt (ich watsch(e)le), vb. (s) intr.* a umbla ca rața, a se clătina mergând, a merge legănat.
watschen, *watschte, gewatscht, vb. (h) intr. (austr., reg., fam.)* a trage o palmă, a pălmui.
Watschenmann, *-(e)s, -männer, m.* instalație de bâlci pentru încercarea forței.
Wat|stiefel, *-s, -, m.* cizmă de cauciuc.
Watt[1], *-s, -, n. (electr.)* watt.
Watt[2], *-(e)s, -en, n. (geogr.)* zonă de uscat care apare în timpul refluxului, zonă tidală.
Watte, *-n, f.* vată; **mit ~ füttern** a vătui; **~ in den Ohren haben** a se face că nu aude; **sich in ~ packen lassen** a fi foarte sensibil.
Wattebausch, *-(e)s, -e* (și *-bäusche), m.* tampon de vată.
Wattebe|hälter, *-s, -, m.* pungă de vată, cutie de vată; *(med.)* casoletă.
Watteline *f. sg.* vatelină.
Wattenfahrer, *-s, -, m.* corabie, luntre pentru ape joase.
Wattenfischerei *f. sg.* pescuit de coastă.
Wattenmeer, *-(e)s, -e, n.* v. Watt[2].
watteweich *adj.* moale ca vata; foarte moale.
wattieren, *wattierte, wattiert, vb. (h) tr.* a vătui; *(fig., fam.)* **jm. die Backe ~** a pălmui pe cineva.
Wattierung, *-en, f.* **1.** vătuire. **2.** vată, vatelină; căptușeală de vată.
wattig *adj.* moale și alb ca vata; **~er Schnee** zăpadă albă ca vata.
Wattmesser, *-s, -, m.*, **Wattmeter**, *-s, -, n. (electr.)* wattmetru.
Wattpflanze, *-n, f.* plantă care crește în zona tidală.
Watt|stunde, *-n, f. (electr.)* watt-oră.
Wattverbrauch, *-(e)s, m. sg. (electr.)* consum de energie.
Wattwanderung, *-en, f.* excursie, plimbare în zona tidală.
Wattwurm, *-(e)s, -würmer, m.* vierme, râmă din zona tidală (folosit(ă) ca momeală).
Watvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* pasăre de baltă.
Watz, *-es, Wätze, m. (reg.)* **1.** *(zool.)* vier, mistreț. **2.** om scârbos. **3.** *(reg.)* silință, strădanie, sârguință.
wau![1] *interj.* ham!
wau[2] *adj. (mar.)* fără vânt.
Wau, *-(e)s, -e, m. (bot.)* rechie, rozetă sălbatică, drobință *(Reseda lutea* L.).
Waupflanzen *pl. (bot.)* plante din familia *Resedaceae.*
Wauwau, *-s, -e, m.* **1.** *(limbajul copiilor)* câine, cățel. **2.** *(fig., fam.)* șef sever, zbir.
Web, *-s, -s, n. (inform.)* Web; **auf das ~ zugreifen** a accede la Web.
Web|angebot, *-(e)s, -e, n. (inform.)* ofertă Web.
Web|art, *-en, f. (text.)* mod de a țese, metodă de țesut.
Web|blatt, *-(e)s, -blätter, n. (text.)* spată.
Webe, *-n, f.* **1.** *(înv.)* țesătură, pânză. **2.** măsură de lungime pentru pânzeturi de 41,27 m. **3.** *(reg.)* pânză de păianjen.
Webe|art, *-en, f.* v. Webart.
Webebaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Weberbaum.
Webeblatt, *- (e)s, -blätter, n.* v. Webblatt.
Webefach, *-(e)s, n. sg.* v. Weberhandwerk.
Webefaser, *-n, f.* fibră textilă.
Webefehler, *-s, -, m.* defect de țesătură.
Webekante, *-n, f.* v. Webkante.
Webekunst *f. sg.* artă textilă, artă a țesutului.
Webeleine, *-n, f. (mar.)* grijele.
weben, *webte, gewebt* și *wob, gewoben, vb. (h) tr.* **1.** a țese; **sie webt an einem Teppich** țese un covor. **2.** (și *intr.)* a (se) mișca, a (se) agita; *(fig.)* **alles, was lebt und webt** tot ce trăiește și se mișcă.
Weber, *-s, -, m.* **1.** țesător. **2.** v. Webervogel.
Weber|arbeit, *-en, f.* **1.** muncă, lucru de țesător. **2.** țesătură.
Weberbaum, *-(e)s, -bäume, m. (text.)* sul de urzeală.
Weberblatt, *-(e)s, -blätter, n. (text.)* spată.
Weberbürste, *-n, f. (text.)* perie de țesător.
Weberdistel, *-n, f. (bot.)* varga-ciobanului, ciulin, scaiete *(Dipsacus silvestris).*
Weberdosten, *-s, -, m. (bot.)* **1.** sovârv *(Origanum vulgare* L.). **2.** cimbru *(Satureja vulgaris).*
Webe|regulator, *-s, -en, m.* regulator al războiului de țesut.
Weberei, *-en, f.* **1.** țesătorie. **2.** *sg.* țesut, țesere. **3.** *(fam.)* țesătură.
Weber|einschlag, *-(e)s, -schläge*, **Weber|eintrag**, *-(e)s, -träge, m. (text.)* bătaie, bătătură, băteală.
Weberfink, *-en, -en, m. (ornit.)* cintezoi moțat *(Fringilla coelebs).*
Webergeselle, *-n, -n, m.* calfă de țesător.
Weber|handwerk, *-(e)s, n. sg.* meserie de țesător; meșteșug al țesutului.
Weberin, *-nen, f.* țesătoare.
Weber|innung, *-en, f. (ist.)* breaslă a țesătorilor.
Weberkamm, *-(e)s, -kämme, m.* v. Webblatt.
Weberkarde, *-n, f.* v. Weberdistel.
Weberknecht, *-(e) s, -e, m. (zool.)* păianjen de câmp, cosaș *(Phalangium).*
Weberknoten, *-s, -, m. (text.)* nod de țesători.
Weberkunst *f. sg.* v. Webekunst.
Weberlade, *-n, f. (text.)* bătător.
Weberlatte, *-n, f. (text.)* vătală, iapă, călcător.
Weberlehrling, *-s, -e, m.* ucenic de țesător.
Webermeister, *-s, -, m.* meșter, maistru țesător.
Webernest, *-(e)s, -er, n.* v. Webnest.
Weberschiffchen, *-s, -, n. (text.)* suveică.
Weberschule, *-n, f.* școală textilă, școală de țesătorie.
Weberschütze, *-n, f.* v. Weberschiffchen.
Webertritt, *-(e)s, -e, m. (text.)* iapă, tălpigă, călcătoare.
Webervogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* aușel, boicuș *(Aegitalus pendulinus).*
Web(e)waren *pl.* articole de țesătorie, țesături.
Webewaren|senger, *-s, -, m. (text., reg.)* apretor.

Wẹbfehler, *-s, -, m. (text.)* defect în țesătură.
Wẹbgarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fir pentru țesătorie.
Wẹbkante, *-n, f.* margine a țesăturii, liziera.
Wẹbkunst *f. sg.* v. Webekunst.
Wẹblade, *-n, f. (text.)* spată.
Wẹblatte, *-n, f. (text.)* v. Webertritt.
Wẹbmuster, *-s, -, n. (text.)* model, desen în țesătură.
Wẹbnest, *-(e)s, -er, n.* v. Webfehler.
Wẹbpelz, *-es, -e, m.* blană artificială.
Wẹbschaft, *-(e)s, -schäfte, m. (text.)* iță.
Wẹbschiffchen, *-s, -, n.* v. Weberschiffchen.
Wẹbseite, *-, f.*, **Wẹbsite** [-saɪt], *-s, f.* sau *-, -s, n. (inform.)* pagina, site web.
Wẹb|spule, *-n, f. (text.)* mosor, bobină.
Wẹb|stube, *-n, f.* atelier de țesut.
Wẹb|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* război de țesut.
Wẹchsel, *-s, -, m.* **1.** *sg.* schimbare, transformare, modificare. **2.** *sg.* schimb, substituire, variație, trecere, succedare, alternanță; **der ~ der Jahreszeiten** succedarea anotimpurilor; **der ~ der Wache** schimbarea gărzii; *(fon.)* **~ der Vokale** alternanță vocalică; **~ der Wohnung** schimbare a locuinței. **3.** poliță, cambie, creanță; **gezogener ~** trată; **einen ~ ziehen (sau ausstellen)** a emite o poliță; **offener ~** scrisoare de credit; **einen ~ einlösen** a onora o poliță; **einen ~ indossieren** a andosa o trată. **4.** *(vân.)* trecătoare. **5.** *(înv.)* alocație, sumă de bani lunară primită de un student (de la părinți). **6.** *(astron.)* fază (a lunii). **7.** *(tehn.)* joantă, rost; alternanță. **8.** *(ferov.)* macaz. **9.** *(geol.)* încălcare. **10.** *(înv.)* stație de schimb al cailor de poștă.
Wẹchsel|abschrift, *-en, f. (ec.)* copie după cambie sau poliță.
Wẹchsel|adresse, *-n, f.* adresă (unde se face plata) indicată pe cambie.
Wẹchsel|agent, *-en, -en, m. (ec.)* agent de schimb.
Wẹchsel|agio [-a:dʒo și -a:ʒio], *-s, -s* și *-agien* [-adʒiən] agio, comision al băncii la scontare.
Wẹchsel|akzept, *-(e)s, -e, n. (ec.)* acceptare a cambiei sau a poliței; accept.
Wẹchsel|allonge [-alõʒə], *-n, f. (ec.)* foaie de prelungire, alonjă a cambiei.
Wẹchsel|angelegenheit, *-en, f. (ec.)* chestiune privitoare la cambie.
Wẹchsel|anhang, *-(e)s, -hänge, m.* v. Wechselallonge.
Wẹchsel|an|nahme, *-n, f. (ec.)* v. Wechselakzept.
Wẹchsel|arbitrage [-ʒə], *-n, f. (ec.)* arbitraj cambial, arbitraj pentru rezolvarea unui litigiu cambial.
wẹchsel|armig *adj. (sport)* cu mișcare alternativă a brațelor.
Wẹchsel|aus|steller, *-s, -, m. (com.)* emitent al unei polițe sau cambii.
Wẹchsel|automat, *-en, -en, m.* aparat (automat) de schimb (de bani).
Wẹchselbad, *-(e)s, -bäder, n. (med.)* baie alternativă cu apă rece și caldă.
Wẹchselbalg, *-(e)s, -bälge(r), m.* **1.** *(mit.)* copil schimbat, înlocuit (de spiridușii răi). **2.** copil diform, monstru. **3.** *(fam.)* drăcușor, copil prost crescut.
Wẹchselbalken, *-s, -, m. (constr.)* jug.
Wẹchselbank, *-en, f. (ec.)* bancă de schimb.
wẹchselbar *adj.* **1.** care se poate schimba. **2.** variabil.
Wẹchselbegebung, *-en, f.* negociere a unei cambii.
Wẹchselbegriff, *-(e)s, -e, m.* noțiune, idee corelativă.
wẹchselbeinig *adj. (despre cai)* cu mers biped, diagonal.
Wẹchselbesitzer, *-s, -, m. (ec.)* posesor de cambie, de poliță.
Wẹchselbe|stand, *-(e)s, -stände, m. (ec.)* disponibil, stoc de cambii.
Wẹchselbetrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* **1.** valoare a cambiei, sumă pentru care s-a emis cambia sau polița. **2.** sumă de schimb.
Wẹchselbewegung, *-en, f. (fiz.)* mișcare alternativă.
Wẹchselbeziehung, *-en, f.*, **Wẹchselbezug**, *-(e)s, -züge, m.* raport, relație reciprocă, corelație, corespondență; **in ~ stehen** a sta în corelație.
wẹchselbezüglich *adj.* reciproc.
Wẹchselbezüglichkeit, *-en, f.* reciprocitate.
Wẹchselblankett, *-(e)s, -e, n. (ec.)* cambie, poliță albă, blanchetă.
Wẹchselblick, *-(e)s, -e, m.* schimb de priviri.
Wẹchselbrief, *-(e)s, -e, m. (ec.)* poliță, scrisoare de credit cambial.
Wẹchselbuch, *-(e)s, -bücher, n. (ec.)* registru de polițe, de efecte.
Wẹchselbürge, *-n, -n, m. (ec.)* girant.
Wẹchselbürgschaft, *-en, f. (ec.)* gir, garanție.
Wẹchselcourtage [-kurta:ʒə], *-n, f.* comision de schimb.
Wẹchseldiskont, *-(e)s, -e, m.* scont (de valori).
Wẹchseldomizil, *-s, -e, n. (ec.)* domiciliu al trasului.
Wẹchselduplikat, *-(e)s, -e, n. (ec.)* duplicat al cambiei.
Wẹchsel|einlösung, *-en, f. (ec.)* plată a unei cambii, a unei polițe.
Wẹchsel|einrede, *-n, f. (ec.)* protest, protestare a cambiei.
Wẹchselfähigkeit *f. sg. (ec., jur.)* capacitate juridică de a emite o cambie.
Wẹchselfälle *pl.* vicisitudini; peripeții; **die ~ des Lebens** vicisitudinile vieții.
Wẹchselfälligkeit *f. sg.* scadența unei cambii.
Wẹchselfälscher, *-s, -, m.* falsificator de polițe, de cambii.
Wẹchselfälschung, *-en, f.* falsificare de polițe, de cambii.
wẹchselfarbig *adj.* șanjant, cu culori schimbătoare.
Wẹchselfeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(electr.)* câmp alternativ **2.** *(agr.)* cultură alternă.
wẹchselfeucht *adj. (geogr.)* subtropical umed.
Wẹchselfieber, *-s, n. sg. (med.)* friguri intermitente, malarie.
Wẹchselfolge, *-n, f.* alternanță, alternare, succesiune.
Wẹchselforderung, *-en, f. (ec.)* creanță cambială.
Wẹchselfrequenz, *-en, f.* frecvența de schimbare.
Wẹchselfrist, *-en, f. (ec.)* scadență a cambiei.
Wẹchselgeber, *-s, -, m. (ec.)* emitent al cambiei.
Wẹchselgebläse, *-s, -, n. (tehn.)* suflantă cu debit de aer reglabil.
Wẹchselgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** mărunțiș, bani mărunți. **2.** *(ec.)* agio, taxă pentru preschimbarea banilor.
Wẹchselgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* instanță cambială, tribunal comercial.
Wẹchselgesang, *-(e)s, -sänge, m. (muz.)* antifon; responsoriu.
Wẹchselgeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* operație, afacere de schimb; schimb.
Wẹchselgesetz, *-es, -e, n. (jur.)* lege asupra cambiei.
Wẹchselge|spräch, *-(e)s, -e, n.* dialog.
Wẹchselgetriebe, *-s, -, n. (auto., tehn.)* schimbător de viteză; variator.
Wẹchselgiro [-ʒi:-], *-s, -s, n. (ec.)* gir (pe o cambie).
Wẹchselgläubiger, *-s, -, m. (ec.)* creditor cambial.
Wẹchselgleichrichter, *-s, -, m. (electr.)* redresor oscilant.
Wẹchselgleis, *-es, -e, n. (ferov.)* șină de macaz.
Wẹchselguss, *-es, -güsse, m. (med.)* duș alternativ cald-rece.
Wẹchselgut|steher, *-s, -, m.* v. Wechselbürge.
wẹchselhaft *adj.* schimbător.
Wẹchselhaftigkeit *f. sg.* caracter schimbător.
Wẹchselhandel, *-s, m. sg.* afacere, tranzacție cu polițe sau cambii.
Wẹchselhändler, *-s, -, m.* bancher.
Wẹchselhaus, *-es, -häuser, n.* casă, agenție de schimb.
Wẹchsel|inhaber, *-s, -, m.* posesor al poliței, al cambiei.
Wẹchsel|intervention [-vɛn-], *-en, f.* plată, acceptare prin intervenția unei persoane în favoarea unui obligat cambial.
Wẹchseljahre *pl. (med.)* vârstă critică, climacteriu.
Wẹchselkasse, *-n, f.* casă de schimb.
Wẹchselklage, *-n, f. (jur.)* acțiune cambială.
Wẹchselkontakt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* contact de comutare, contact alternant.
Wẹchselkonto, *-s, -s* (sau *-konten, -konti*), *n. (ec.)* cont de cambii, de polițe.
Wẹchselkopie, *-n, f.* copie a cambiei, a poliței.
Wẹchselkraft, *-kräfte, f. (mec.)* forță alternativă, periodică.
Wẹchselkredit, *-(e)s, -e, m. (ec.)* credit cambial.
Wẹchselkreuzung, *-en, f. (biol.)* încrucișare în cadrul familiei (la animale).
Wẹchselkröte, *-n, f. (zool.)* broască râioasă *(Bufa vulgaris)*.
Wẹchselkurs, *-es, -e, m. (ec.)* curs (de schimb) al efectelor de bursă, al valutei, al devizelor; **amtlicher ~** rată oficială de schimb; **fester ~** rată de schimb fixă; **einheitlicher ~** rată de schimb unitară.
Wẹchselkurs|angleichung, *-en, f.* realiniere a parității.
Wẹchselkursfreigabe, *-n, f.* liberalizare a cursului de schimb.
Wẹchselkursmechanismus, *-men, m.* mecanism al ratei de schimb.
Wẹchselkurs|schwankungen *pl.* fluctuații ale ratei de schimb.
Wẹchsel|lager, *-s, -, n. (tehn.)* lagăr axial pentru sarcini în ambele sensuri.
Wẹchsel|lauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** *(ec.)* perioadă de timp pentru care a fost emisă o poliță. **2.** *(fig.)* nestatornicie.
Wẹchsel|laune, *-n, f.* dispoziție capricioasă, capriciu, toană.
Wẹchsel|liebe *f. sg.* iubire reciprocă.
wẹchsel|los *adj.* invariabil, neschimbat.
Wẹchselmakler, *-s, -, m.* misit, agent de schimb neoficial.
Wẹchselmarke, *-n, f. (sport)* linie de start la alergări.
wẹchseln, *wechselte, gewechselt (ich wechs(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a schimba; **Kleider ~** a-și schimba hainele; **Wäsche ~** a se primeni; *(fig.)* **die Farbe ~** a se schimba la față; **mit jm. Briefe ~** a fi cu cineva în corespondență; **den Beruf ~** a-și schimba meseria; **die Stellung ~** a schimba locul de muncă, postul; **die Wohnung ~** a se muta, a-și schimba locuința; **Blicke ~** a schimba priviri (cu cineva); **ohne viel Worte zu ~** fără multă discuție. **2.** a schimba, a transforma; **Geld ~** a schimba bani; **können Sie vielleicht 10 Euro ~?** puteți să-mi schimbați 10 euro? **II.** *intr.* **1.** a se schimba; **das Wetter wechselt** se schimbă vremea. **2.** a alterna; a înlocui; **Glück wechselt mit Unglück** norocul și nenorocul alternează. **3.** *(vân.)* a migra, a trece în altă regiune.
Wẹchseln, *-s, n. sg.* **1.** schimbare. **2.** transformare. **3.** alternare, înlocuire.
wẹchselnd **I.** *part. prez.* de la wechseln. **II.** *adj.* schimbător, variabil, inconstant, capricios; **mit ~em Erfolg** cu succes inconstant.
Wẹchselnehmer, *-s, -, m. (ec.)* persoană care preia o cambie.
Wẹchselnote, *-n, f. (muz.)* apogiatură.
Wẹchsel|objektiv, *-s, -e, n. (fot.)* obiectiv, lentilă interschimbabil(ă).
Wẹchsel|ordnung *f. sg. (jur.)* legislație cambială, legislație privind circulația efectelor.
Wẹchselpflug, *-(e)s, -pflüge, m. (agr.)* plug de coastă, reversibil.
Wẹchselprotest, *-es, -e, m. (jur.)* protestare a unei cambii, a unei polițe.
Wẹchselprovision [-vi-], *-en, f. (ec.)* remiză (pentru operațiuni bancare cu efecte comerciale).
Wẹchselprozess, *-es, -e, m. (jur.)* proces cambial, proces referitor la efecte comerciale.
Wẹchselrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* **1.** roată de schimb. **2.** pinion de schimbător de viteze.
Wẹchselräderge|häuse, *-s, -, n. (tehn.)* carcasă a cutiei de viteze, a cutiei de avansuri.
Wẹchselrahmen, *-s, -, m. (fot.)* ramă mobilă, cadru interschimbabil.
Wẹchselrecht, *-(e)s, n. sg. (ec.)* drept cambial.
wẹchselrechtlich *adj. (ec.)* de drept cambial; **~e Wirkung** acțiune de drept cambial, acțiune cambială.
Wẹchselrede, *-n, f.* dialog; discuție; dispută.
wẹchselreich *adj.* v. wechselvoll.
Wẹchselreime *pl. (lit.)* rime încrucișate.
Wẹchselreiter, *-s, -, m.* persoană care emite sau folosește polițe fictive, false.
Wechselreiterei, *-en, f. (ec.)* emitere sau folosire de polițe fictive, false.
Wẹchselrichter, *-s, -, m. (electr.)* ondulor.
Wẹchselrückgriff, *-(e)s, -e, m. (fin.)* încasare, percepere a creanțelor, a datoriilor cambiale.
Wẹchselsache, *-n, f.* v. Wechselangelegenheit.
Wẹchselschalter, *-s, -, m.* **1.** *(electr.)* întrerupător alternativ; comutator de scară. **2.** *(ec.)* ghișeu de schimb (pentru bani sau efecte comerciale).
Wẹchselschicht, *-en, f.* lucru în schimburi.
Wẹchselschritt, *-(e)s, -e, m. (coregrafie)* pas schimbat; schimbare a pasului.
Wẹchselschuld, *-en, f. (ec.)* datorie cambială.
Wẹchselschuldner, *-s, -, m. (ec.)* debitor cambial.
wẹchselseitig *adj.* și *adv.* **1.** mutual, reciproc. **2.** alternativ. **3.** *(jur.)* bilateral.
Wẹchselseitigkeit *f. sg.* reciprocitate.

Wẹchsel|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune alternativă.
Wẹchsel|spesen *pl. (com.)* taxă de schimb, remiză (pentru operațiuni cambiale).
Wẹchsel|spiel, *-(e)s, n. sg.* alternanță; **das ~ der Farben** alternanța culorilor.
Wẹchsel|sprech|anlage, *-n, f. (tel.)* interfon.
wẹchsel|ständig *adj. (bot.)* altern.
Wẹchsel|station, *-en, f. (ferov.)* stație de transbordare.
Wẹchsel|stelle, *-n, f.* v. Wechselstube.
Wẹchsel|stellung, *-en, f. (mil.)* poziție provizorie, de rezervă.
Wẹchsel|stempel, *-s, -, m.* timbru cambial.
Wẹchsel|steuer, *-n, f. (com.)* impozit asupra efectelor comerciale.
Wẹchsel|strenge *f. sg.* rigurozitate cambială.
Wẹchsel|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent alternativ.
Wẹchsel|strom|anker, *-s, -, m. (electr.)* indus de alternator.
Wẹchsel|strombetrieb, *-(e)s, -e, m. (electr.)* exploatare, regim în curent alternativ.
Wẹchsel|stromdynamo, *-s, -s, m. (electr.)* dinam de curent alternativ.
Wẹchsel|strom|energie *f. sg. (electr.)* energie de curent alternativ.
Wẹchsel|stromgleichrichter, *-s, -, m. (electr.)* redresor de curent alternativ.
Wẹchsel|strom|hauptnetz, *-es, -e, n. (electr.)* rețea principală de curent alternativ.
Wẹchsel|stromkommutator, *-s, -en, m. (electr.)* comutator de curent alternativ.
Wẹchsel|stromkreis, *-es, -e, m. (electr.)* circuit de curent alternativ.
Wẹchsel|strom|maschine, *-n, f. (electr.)* mașină de curent alternativ, alternator.
Wẹchsel|strom|motor, *-s, -en, m. (electr.)* motor de curent alternativ.
Wẹchsel|stromquelle, *-n, f. (electr.)* sursă de curent alternativ.
Wẹchsel|stromrelais [-rəlɛ:], -[-rəlɛ:s], - [-rəlɛ:s], *n. (electr.)* releu de curent alternativ.
Wẹchsel|stromzähler, *-s, -, m. (electr.)* contor monofazat, contor de curent alternativ.
Wẹchsel|stube, *-n, f. (fin.)* casă, bancă, agenție de schimb.
Wẹchsel|stunde, *-n, f. (mine)* oră de schimb a echipei.
Wẹchselsumme, *-n, f.* **1.** sumă de bani schimbată. **2.** sumă pe cambie.
Wẹchseltag, *-(e)s, -e, m. (fin.)* zi de schimb.
Wẹchseltierchen, *-s, -, n. (zool.)* amibă *(Amoeba)*.
Wẹchseltrans|aktion, *-en, f. (com.)* tranzacție cambială, tranzacție cu polițe.
Wẹchseltritt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* schimbare a pasului.
Wẹchsel|übertragung, *-en, f. (com.)* transmitere a cambiei, a poliței.
Wẹchsel|umlauf, *-(e)s, m. sg. (com.)* circulație a efectelor.
Wẹchselventil [-vɛn], *-s, -e, n. (tehn.)* robinet de dirijare.
Wẹchselverbindlichkeit, *-en, f. (ec.)* obligațiune cambială, angajament prin poliță.
Wẹchselverfahren, *-s, -, n. (ec.)* procedură cambială.
Wẹchselver|hältnis, *-ses, -se, n.* relație, raport reciproc, corelație.
Wẹchselverjährung, *-en, f. (ec.)* prescriere, expirare a poliței, a cambiei.
Wẹchselverkehr, *-(e)s, -e, m. (ec.)* tranzacții prin trate.
Wẹchselverlängerung, *-en, f. (com.)* prelungire a valabilității cambiei, poliței.
Wẹchselverpflichtung, *-en, f.* v. Wechselverbindlichkeit.
wẹchselvoll *adj.* plin de schimbări, de transformări; plin de peripeții; variat; agitat; **ein ~es Leben** o viață agitată, tumultuoasă.
wẹchselwarm *adj. (zool.)* heteroterm.
wẹchselweise *adv.* **1.** alternativ, pe rând, prin rotație. **2.** *(înv.)* reciproc, mutual.
Wẹchselwiese, *-n, f. (agr.)* pășune utilizată, pășcută alternativ.
Wẹchselwild, *-(e)s, n. sg.* vânat rătăcitor, care-și schimbă locul.
Wẹchselwind, *-(e)s, -e, m. (mar.)* vânt schimbător, capricios.
Wẹchselwinkel *pl. (mat.)* unghiuri alterne.
Wẹchselwirkung, *-en, f.* acțiune reciprocă, efect reciproc, interacțiune; **diese Probleme stehen miteinander in ~** aceste probleme se influențează reciproc.
Wẹchselwirkungskraft, *-kräfte, f. (fiz.)* forță de interacțiune.
Wẹchselwirtschaft, *-en, f. (agr.)* cultură în sistem altern, în asolament.
Wẹchselzahl, *-en, f. (electr.)* frecvență, număr de alternanțe.
Wẹchselzahlung, *-en, f.* **1.** plată prin cambie. **2.** plată, achitare a cambiei.
Wẹchselzähne *pl.* dinți de lapte.
Wẹchselzersetzung, *-en, f. (chim.)* descompunere reciprocă.
Wẹchselzinsen *pl. (ec.)* dobândă asupra polițelor, dobândă cambială.
Wẹchselzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* (situație de) reciprocitate.
Wẹchsler, *-s, -, m.* **1.** agent de schimb; zaraf. **2.** *(tehn.)* schimbător; inversor.
Wẹchsler|haus, *-es, -häuser, n.*, **Wẹchslerladen**, *-s, -, m.* v. Wechselstube.
Wẹchte, *-n, f.* noian, troian.
Wẹck, *- (e)s, -e, m. (reg.)* **1.** v. Wecken[1]. **2.** bucată de unt de ¼ kg. **3.** *(înv.)* pană, ic.
Wẹck|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de închis conserve sub vid.
Wẹcke, *-n, f.* v. Wecken[1].
wẹcken, *weckte, geweckt, vb. (h) tr.* a trezi (din somn); *(fig.)* **js. Interesse ~** a trezi, a suscita interesul cuiva; **alte Erinnerungen ~** a învia amintiri vechi.
Wẹcken[1], *-s, -, m. (reg.* și *austr.)* franzeluță, păinișoară.
Wẹcken[2], *-s, n. sg. (mil.)* trezire, deșteptare.
Wẹcker, *-s, -, m.* **1.** (ceas) deșteptător; *(fig., fam.)* **jm. auf den ~ gehen** (sau **fallen**) a călca pe nervi pe cineva. **2.** *(tehn.)* clopot, sonerie de alarmă.
Wẹckerknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* buton de sonerie (la ceas deșteptător).
Wẹckertaste, *-n, f. (tehn.)* buton, clapă de sonerie.
Wẹck(er)|uhr, *-en, f.* v. Wecker **(1).**
Wẹckglas, *-es, -gläser, n.* borcan de conserve, borcan Weck.
Wẹckruf, *-(e)s, -e, m.* **1.** strigăt de trezire. **2.** apel telefonic de trezire.
Wẹck|uhr, *-en, f.* v. Wecker **(1).**
Wẹckverfahren, *-s, -, n. (constr.)* procedeu de activare a betonului.
Wẹckzement, *-(e)s, -e, m. (constr.)* ciment activat.
Weda, *-(s), -(s)* și **Weden**, *m. (rel.)* Veda.
Wedel, *-s, -, m.* **1.** apărătoare de muște. **2.** pămătuf de praf. **3.** mănunchi de nuiele; praftură, praftoriță. **4.** coadă de animal. **5.** *(bot.)* frunză de ferigă penată.
Wedelbürste, *-n, f.* v. Wedel **(2).**
Wedelfarne *pl. (bot.)* ferigi penate.
wedeln, *wedelte, gewedelt (ich wed(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* a mișca, a agita; **mit dem Schwanz ~** a da din coadă. **II.** *tr.* a îndepărta, a alunga (cu evantaiul); a curăța de praf (cu un pămătuf de praf); **den Staub von den Büchern ~** a scutura cărțile de praf.
Wedeln, *-s, n. sg.* mișcare, agitare; dat din coadă.
weder *conj. (în expr.)* **~... noch...** nici..., nici; **~ mir noch ihm ist es gelungen** nu ne-a reușit nici mie, nici lui; **~ hier noch dort** nici aici, nici acolo.
wedisch *adj. (rel.)* vedic.
Weekend ['wi:kɛnd], *-(s), -(s), n.* sfârșit de săptămână, weekend; **über das ~ nach Hause fahren** a merge acasă la sfârșit de săptămână.
Wẹffe, *-n, f. (reg.)* v. Strieme **(2).**
wẹg I. *adv.* dus, plecat; pierdut; departe; **weit ~ von der Stadt** foarte departe de oraș; **der Zug ist ~** trenul a plecat; **~ war er!** dus a fost! **~ sein a)** a lipsi, a fi absent; **b)** a fi transportat, plin de entuziasm, a nu mai putea de bucurie; **c)** a fi dărâmat, a fi la pământ; **über etwas ~ sein a)** a fi trecut de o situație grea, de un hop etc.; **b)** a fi mai presus de ceva; **er fuhr mir vor der Nase ~** mi-a plecat de sub nas; **frisch von der Leber ~** sincer, pe față, pe șleau; **vom Blatte ~ a)** *(muz.)* a prima vista; **b)** *(fig.)* pe nepregătite, pe nepusă masă; **in einem ~** neîntrerupt, în continuare. **II.** *interj.* pleacă! jos! afară! **Hände ~!** jos mâinile! **~ da!** șterge-o! pleacă de aici! **Kopf ~!** capul la o parte! **~ mit diesen Gedanken!** să lăsăm aceste gânduri! la o parte cu aceste gânduri!
Weg, *-(e)s, -e, m.* **1.** drum, cale, rută; **der ~ im Park** cărarea din parc; **öffentlicher ~** drum public; **der kürzeste ~** drumul cel mai scurt; **auf dem ~e sein** a fi pe cale să..., a avea de gând, a intenționa să...; (și *fig.*) **den falschen ~ gehen** (sau **einschlagen**) a merge pe un drum greșit, a greși drumul; **jm. den ~ weisen a)** a arăta cuiva drumul; **b)** *(fig.)* a trimite pe cineva la plimbare; **sich auf den ~ machen** a porni la drum; **ein ausgefahrener ~** un drum bătut, circulat; **ein gut erhaltener ~** un drum bine întreținut; **jm. aus dem ~e gehen a)** a se da la o parte din calea cuiva; **b)** *(fig.)* a evita pe cineva, a se feri de cineva; *(fig.)* **seinen eigenen ~ gehen** a-și urma propria cale; **seines ~es gehen** a-și vedea de drum; (și *fig.*) **auf halbem ~e stehenbleiben** a se opri la jumătatea drumului; **woher des ~es?** de unde vii?; **das ist zwei Stunden ~s von hier entfernt** e la două ore de drum de aici; **~ und Steg kennen** a cunoaște toate drumurile, toate potecile; **einen ~ besorgen** a face un drum, o cursă; **im ~(e) sein** (sau **stehen**) sau **jm. in den ~ treten** a sta în calea cuiva, a împiedica, a stingheri, a încurca pe cineva; **wir haben denselben ~** avem același drum; **hier geht kein ~ durch a)** pe aici nu există nici un drum, nu se poate trece; **b)** pe aici trecerea este oprită; *(fig.)* **Hindernisse in den ~ legen** a pune cuiva bețe în roate; **Glück auf den ~!** drum bun! **damit hat es gute ~e** mai e cale lungă până acolo; **jm. nicht über den ~ trauen** a nu avea încredere în cineva; **die Sache ist auf gutem ~e** afacerea e pe drumul cel bun; **in die ~e leiten** a pregăti, a pune la cale; **lassen Sie ihn seiner ~e gehen!** lăsați-l în pace! **jm. den ~ ebnen** a netezi cuiva calea, a croi cuiva drum, a ajuta pe cineva să reușească; **neue ~e in der Forschung gehen** a merge pe un drum nou în cercetare; **jn. aus dem ~ räumen a)** a se debarasa de cineva, a da pe cineva la o parte; **b)** a lichida pe cineva; **einer Frage aus dem ~ gehen** a ocoli o întrebare, o problemă, a se da la o parte, a evita o problemă, o chestiune. **2.** cale, mijloc, modalitate, mod; **auf gerichtlichem ~e** pe cale judecătorească; **auf gesetzlichem ~** pe cale legală; **auf friedlichem ~** pe cale pașnică; **auf diesem ~e** pe această cale, în acest mod; **ich sehe keinen andern ~, die Sache in Ordnung zu bringen** nu văd altă cale, altă posibilitate de a pune lucrurile la punct; **Mittel und ~e suchen** a căuta noi mijloace și modalități; **es bleibt dir kein anderer ~ offen** n-ai altă posibilitate.
wẹg|arbeiten, *arbeitete weg, weggearbeitet (du arbeitest weg, er arbeitet weg), vb. (h) tr.* a lichida, a înlătura, a scăpa de ceva prin muncă.
wẹg|ätzen, *ätzte weg, weggeätzt (du, er ätzt weg), vb. (h) tr.* **1.** a înlătura, a îndepărta cu un coroziv, prin coroziune. **2.** *(med.)* a cauteriza.
Weg|aufnahme, *-n, f.* schiță a drumului, a rutei.
wẹg|bannen, *bannte weg, weggebannt, vb. (h) tr.* **1.** a proscrie, a exila, a izgoni, a surghiuni. **2.** a goni prin farmece, prin vrăji.
wẹgbegeben, *begab weg, wegbegeben (du begibst weg, er begibt weg), vb. (h) refl.* a pleca, a se îndepărta.
Wegbegleiter, *-s, -, m.* tovarăș de drum, însoțitor.
wẹgbeißen, *biss weg, weggebissen (du, er beißt weg), vb. (h) tr.* **1.** a îndepărta, a desprinde mușcând; *(fam.)* **niemand wird dir was ~** nimeni n-o să-ți taie capul. **2.** *(fig.)* a lua locul (cuiva), a înlocui (pe cineva).
wẹgbekommen, *bekam weg, wegbekommen, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a reuși să înlăture, să îndepărteze, să scoată; **ich habe den Fleck ~** am reușit să scot pata. **2.** a o scoate la capăt; **er kann es nicht ~** nu izbutește s-o scoată la capăt. **3.** a căpăta, a primi, a încasa (o palmă, o ceartă etc.); **eins ~** a încasa una.
Wegbereiter, *-s, -, m. (fig.)* pionier; deschizător de drumuri; precursor.
wẹgberufen, *berief weg, wegberufen, vb. (h) tr.* a chema în altă parte, în alt loc.
wẹgbetten, *bettete weg, weggebettet (du bettest weg, er bettet weg), vb. (h) tr.* și *refl.* a(-și) muta așternutul, patul; **sich von jm. ~** a dormi separat de cineva.
wẹgbewegen, *bewegte weg, wegbewegt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) mișca, a (se) urni din loc; **er konnte den Klotz nicht ~** n-a putut urni din loc butucul.
Wegbiegung, *-en, f.* cotitură de drum.
wẹgbitten, *bat weg, weggebeten (du bittest weg, er bittet weg), vb. (h) tr.* a ruga să plece, a face să plece prin rugăminți.
wẹgblasen, *blies weg, weggeblasen (du, er bläst weg), vb. (h) tr.* a sufla la o parte, a da la o parte suflând; *(fam.)* **die Schmerzen sind wie weggeblasen** durerile au trecut de parcă mi le-a luat cineva cu mâna.
wẹgbleiben, *blieb weg, weggeblieben, vb. (s) intr.* **1.** a lipsi, a nu veni, a nu apărea; a nu lua parte; **von einer Versammlung ~** a nu lua parte la o reuniune, la o adunare; **lange ~** a lipsi mult (timp), a nu se întoarce multă vreme; *(fig., fam.)* **ihm blieb die Spucke weg** a rămas cu gura căscată de mirare. **2.** *(fam.)* a fi fără cunoștință, a nu-și veni în fire. **3.** a fi omis, a fi lăsat la o parte; **hier ist ein Wort weggeblieben** aici a fost omis un cuvânt.
wẹgblicken, *blickte weg, weggeblickt, vb. (h) intr.* a privi, a se uita în altă parte, a-și întoarce privirea.
wẹgbrechen, *brach weg, weggebrochen (du brichst weg, er bricht weg), vb. (h) tr.* a înlătura rupând.
Wegbreit, *-(e)s, -en, m.* v. Wegerich.

Wegbreite, *-n, f.* **1.** lățime a drumului. **2.** v. Wegerich.

wegbrennen, *brannte weg, weggebrannt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a arde, a înlătura prin ardere. **2.** *(med.)* a cauteriza. **II.** *intr. (s)* **1.** a arde, a se consuma, a dispărea prin ardere. **2.** *(fig., fam.)* a o șterge, a spăla putina.

wegbringen, *brachte weg, weggebracht, vb. (h) tr.* **1.** a duce, a lua, a transporta; **ich konnte ihn kaum ~** abia am putut să-l iau (de acolo); **er ist nicht wegzubringen** nu-l pot urni din loc. **2.** a îndepărta, a înlătura; **ich kann die Flecken nicht ~** nu pot să îndepărtez petele.

wegbügeln, *bügelte weg, weggebügelt (ich büg(e)le weg), vb. (h) tr.* a îndepărta, a scoate prin călcat.

wegbürsten, *bürstete weg, weggebürstet (du bürstest weg, er bürstet weg), vb. (h) tr.* a îndepărta prin periere, a peria.

wegdenken, *dachte weg, weggedacht, vb. (h)* **I.** *tr.* a îndepărta din gând; a face abstracție de... **II.** *refl.* a se duce cu gândul, a-și imagina că se află în altă parte.

Wegdistel, *-n, f.*, **Wegdorn**, *-(e)s, -en* (și *-dörner), m.* scai, scaiete, spin *(Carduus acanthoides* L.).

wegdrängen, *drängte weg, weggedrängt, vb. (h) tr.* a împinge la o parte, a da la o parte, a îndepărta.

wegdrehen, *drehte weg, weggedreht, vb. (h) tr.* a întoarce în altă parte.

wegdrücken, *drückte weg, weggedrückt, vb. (h) tr.* a îndepărta apăsând; a împinge la o parte.

wegdürfen, *durfte weg, weggedurft* (și *wegdürfen) (ich darf weg, du darfst weg, er darf weg), vb. (h) intr.* a avea voie, a avea permisiunea, îngăduința de a pleca; **sie durfte von daheim nicht weg** n-avea voie să plece de acasă.

Wege|amt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciu, oficiu al drumurilor.

Wege|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător la construcții sau la întreținere de drumuri.

Wege|aufseher, *-s, -, m.* picher de drumuri; inspector de construcții rutiere.

Wegebau, *-(e)s, m. sg.* construcție de drumuri, construcții rutiere.

Wegebaumeister, *-s,-, m.* inginer de construcții rutiere.

Wegebenützungsgebühr, *-en, f.* taxă pentru folosirea drumului.

Wegebeschaffenheit *f. sg.* stare a drumurilor.

Wegebreite, *-n, f.* v. Wegerich.

Wegebrücke, *-n, f.* pod rutier, pod de șosea.

Wegedistel, *-n, f.*, **Wegedorn**, *- (e)s. -en* (și *-dörner), m.* v. Wegdistel.

Wegegabel, *-n*, **Wegegabelung**, *- en, f.* v. Weggabel.

Wegegeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** cheltuieli de deplasare. **2.** *(ist.)* acciz(ă).

Wege|geldnehmer, *-s, -, m.* taxator la drumuri sau poduri.

Wege|hobel, *-s, -, m.* v. Wegeschälgerät.

weg|eilen, *eilte weg, weggeeilt, vb. (s) intr.* a pleca în grabă.

Weg|einfassung, *-en, f.* bordură a unui drum, a unei alei.

Weg|einmündung, *-en, f.* bifurcație a drumului.

Wegekarte, *-n, f.* hartă turistică.

weg|ekeln, *ekelte weg, weggeekelt (ich ek(e)le weg), vb. (h) tr.* a produce cuiva dezgust până pleacă.

Wegekraut, *- (e)s, n. sg.* v. Wegwarte.

Wegekreuz, *-es, -e, n.* cruce la marginea drumului.

Wegekreuzung, *-en, f.* v. Wegkreuzung.

Wegelagerer, *-s, -, m.* hoț, tâlhar de drumul mare.

wegelagern, *wegelagerte, gewegelagert, vb. (h) intr. a* jefui, a ataca la drumul mare.

Wegelerche, *-n, f. (ornit.)* ciocârlie moțată, ciocârlan *(Alauda cristata).*

wegelos *adj.* fără drumuri.

Wegemacher, *-s, -, m.* constructor de drumuri.

Wegemesser, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* pedometru, hodometru. **2.** măsurător de drumuri.

Wegemessung, *-en, f.* pedometrie, măsurare a drumului.

wegen *prep.* (cu *gen.; reg.* și *fam.* cu *dat.)* **1.** din cauza, datorită, din pricina; **~ der Leute** din cauza oamenilor; **~ ihm** din cauza lui; **~ Krankheit geschlossen** închis din motive de boală; *(postpus)* **des Krieges ~** din cauza, datorită războiului. **2.** pentru, de dragul; **seiner Verdienste ~** pentru meritele sale; **~ ihrer schönen Augen** de dragul ochilor ei frumoși. **3.** din, de; **von Amts ~** din oficiu; **von Rechts ~** de drept.

Wegenarr, *-en, -en, m. (zool.)* salamandră, salamâzdră *(Salamandra).*

Wegenetz, *-es, -e, n.* rețea de drumuri.

Weg|enge, *-n, f.* îngustare de drum.

Wege|ordnung, *-en, f.* regulament al drumurilor.

Weger, *-s, -, m. (mar.)* serete.

Wege|recht, *-(e)s, n. sg.* legislație privind folosirea drumurilor publice.

Wegerich, *-(e)s, -e, m. (bot.)* pătlagină, limba-oii *(Plantago* L.); **mittlerer ~** pătlagină moale *(Plantago media).*

Wegerichgewächs, *-es, -e, n. (bot.)* plantaginacee *(Plantaginaceae).*

Weg(e)säule, *-n, f.* **1.** v. Wegweiser. **2.** v. Wegestein.

Wegeschälgerät, *-(e)s, -e, n. (constr.)* greder.

Wegescheide, *-n, f.* răspântie, răscruce de drumuri.

Wegeschranke, *-n, f.* barieră.

Wegesrand, *-(e)s, m. sg. (poet.)* margine de drum.

weg|essen, *aß weg. weggegessen (du, er isst weg), vb. (h) tr.* a mânca, a consuma tot; **er hat ihm alles weggegessen** i-a mâncat tot, nu i-a mai lăsat nimic de mâncare.

Wege|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră, bornă kilometrică, indicator kilometric.

Wege|strecke, *-n, f.* porțiune, bucată de drum.

Wege|stunde, *-n, f.* drum de un ceas, leghe.

Wegetritt, *- (e)s, -e, m.* v. Wegerich.

Wege|übergang, *-(e)s, -gänge, m.* v. Wegüberführung.

Wegewart, *-(e)s, -e, m.* **1.** paznic, supraveghetor de drumuri; picher; cantonier. **2.** lucrător la întreținerea drumurilor. **3.** v. Wegwarte.

Wegewarte, *-n, f.* v. Wegwarte.

Wegezoll, *- (e)s, -zölle, m.* v. Wegegeld.

wegfahren, *fuhr weg, weggefahren (du fährst weg, er fährt weg), vb.* **I.** *intr. (s)* a pleca cu un vehicul. **II.** *tr. (h)* a căra, a duce ceva cu un vehicul.

Wegfahr|sperre, *-n, f. (auto.)* dispozitiv de blocare a roților.

Wegfahrt *f. sg. (elv.)* plecare.

Wegfall, *-(e)s, -fälle, m.* suprimare, desființare, omisiune; **in ~ kommen** a fi suprimat, a înceta de a mai fi; **in ~ bringen** a suprima, a desființa, a aboli.

wegfallen, *fiel weg, weggefallen (du fällst weg, er fällt weg), vb. (s) intr.* **1.** a cădea. **2.** a fi omis, a nu avea loc, a fi suprimat; **die zweite Frage lassen wir ~** trecem peste întrebarea a doua; **die Sitzung fällt weg** ședința nu mai are loc.

wegfangen, *fing weg, weggefangen (du fängst weg, er fängt weg), vb. (h) tr.* a prinde, a captura, a înhăța și a lua cu sine.

wegfaulen, *faulte weg, weggefault, vb. (h) intr.* a dispărea putrezind; a cădea, a se desprinde putrezind.

wegfegen, *fegte weg, weggefegt, vb.* **I.** *(h) tr.* **1.** a mătura, a îndepărta măturând. **2.** *(fig., fam.)* a izgoni, a mătura. **II.** *(s) intr. (fam.)* a trece pușcă; a o lua din loc ca din pușcă.

wegfeilen, *feilte weg, weggefeilt, vb. (h) tr.* a pili, a curăța cu pila, a îndepărta prin pilire.

wegfischen, *fischte weg, weggefischt (du, er fischt weg), vb. (h) tr.* **1.** a pescui luând cu sine. **2.** *(fig., fam.)* a sufla cuiva ceva de sub nas.

wegflattern, *flatterte weg, weggeflattert, vb. (s) intr.* a zbura, a se îndepărta fluturând, fâlfâind.

wegfliegen, *flog weg, weggeflogen, vb. (s) intr.* **1.** a se îndepărta, a pleca zburând. **2.** *(despre obiecte)* a fi duse de vânt.

wegfließen, *floss weg, weggeflossen (du, er fließt weg), vb. (s) intr.* a se scurge, a se îndepărta curgând.

wegfressen, *fraß weg, weggefressen (du, er frisst weg), vb. (h) tr.* **1.** *(despre animale; vulg. despre oameni)* a mânca, a înfuleca, a devora, a consuma tot; **friss mir mein Brot nicht weg** nu-mi mânca pâinea. **2.** *(geol.)* a eroda, a roade. **3.** *(chim.)* a coroda, a îndepărta corodând.

wegführen, *führte weg, weggeführt, vb. (h) tr. a* duce, a îndepărta, a lua cu sine.

Weg|gabel, *-n*, **Weg|gab(e)lung**, *-en, f.* bifurcare de drumuri.

Weg|gang, *-(e)s, m. sg.* plecare.

weg|geben, *gab weg, weggegeben (du gibst weg, er gibt weg), vb. (h) tr.* a da; **etwas ~** a face cadou, a da (un lucru), a renunța la ceva; **(die Kinder) vom Hause ~** a da (copiii) la pension, la internat.

Weg|gefährte, *-n, -n, m.* tovarăș de drum.

Weg|gefährtin, *-nen, f.* tovarășă de drum.

weg|gehen, *ging weg, weggegangen, vb. (s) intr.* **1.** a pleca, a se duce; *(fig.)* **geh mir weg damit!** nu mă plictisi cu asta, scutește-mă! **2.** *(despre mărfuri)* a se vinde, a se desface, a avea căutare; *(fam.)* **~ wie warme Semmeln** a se vinde ca pâinea caldă. **3.** a ieși, a se șterge; **der Fleck geht nicht mehr weg** pata nu mai dispare. **4.** a trece (peste ceva); **die Welle ging über das Boot weg** valul a trecut peste barcă. **5.** a trece cu vederea; **über eine Bemerkung ~** a trece peste o observație.

Weg|geld, *-(e)s, -er, n.* v. Wegegeld.

Weg|genosse, *-n, -n, m.* v. Weggefährte.

Weg|genossin, *-nen, f.* v. Weggefährtin.

weg|getreten *adj. (fam.)* absent, cu gândul în altă parte, inconștient.

weg|gewöhnen, *gewöhnte weg, weggewöhnt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) dezobișnui; **jn. von einem Orte ~** a dezobișnui pe cineva de a mai frecventa un loc.

weg|gießen, *goss weg, weggegossen (du, er gießt weg), vb. (h) tr.* a vărsa, a turna, a înlătura prin vărsare.

weg|gleiten, *glitt weg, weggeglitten (du gleitest weg, er gleitet weg), vb. (s) intr.* a se îndepărta, a scăpa lunecând.

weg|graulen, *graulte weg, weggegrault, vb. (h) tr.* a face să i se urască (cuiva) de un loc, a îndepărta speriind.

weg|gucken, *guckte weg, weggeguckt, vb. (h) intr.* v. wegblicken.

weghaben, *hatte weg, weggehabt (du hast weg, er hat weg), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a reuși să înlăture, să îndepărteze, să lichideze; **er hat seinen Bauch weg** a scăpat de burtă, a slăbit; **sie wollten ihn ~** au vrut să scape de el. **2.** a se fi ales cu (ceva); **einen Schnupfen ~** a fi făcut, a avea un guturai; *(fig.)* **einen ~** a fi cherchelit, amețit. **3.** a fi înțeles, a fi prins (ceva); **er hatte sofort weg, dass sie log** a înțeles imediat că (ea) mințea. **4.** a cunoaște multe lucruri, a fi foarte competent; **auf diesem Gebiet hat er was weg** în acest domeniu cunoaște multe lucruri.

weghalten, *hielt weg, weggehalten (du hältst weg, er hält weg), vb. (h) tr.* **1.** a ține la o parte; **die Hand ~** a-și retrage mâna. **2.** a ține la distanță; **das Staubtuch von sich ~** a ține cârpa de praf la distanță.

weghängen, *hängte weg, weggehängt, vb. (h) tr.* a agăța, a atârna în altă parte.

weghaschen, *haschte weg, weggehascht, vb. (h) tr.* a înhăța luând cu sine.

weghauen, *haute weg, weggehaut, vb. (h) tr.* a înlătura, a da jos tăind, a îndepărta prin retezare.

wegheben, *hob weg, weggehoben, vb. (h)* **I.** *tr.* a ridica, a îndepărta prin ridicare. **II.** *refl. (fam.)* a se căra, a se cărăbani, a o lua din loc.

weghelfen, *half weg, weggeholfen (du hilfst weg, er hilft weg), vb. (h) intr.* (cu *dat.)* a ajuta cuiva să plece.

weghetzen, *hetzte weg, weggehetzt (du, er hetzt weg), vb.* **I.** *tr. (h) a* alunga, a izgoni, a goni, a pune pe fugă. **II.** *intr. (s) a* pleca în goană, în graba mare.

weghinken, *hinkte weg, weggehinkt vb. (s) intr.* a pleca șchiopătând.

wegholen, *holte weg, weggeholt, vb. (h) tr.* a lua, a duce cu sine.

weghören, *hörte weg, weggehört, vb. (h) intr.* a nu asculta (intenționat).

weghumpeln, *humpelte weg, weggehumpelt (ich hump(e)le weg), vb. (s) intr.* v. weghinken.

weghüpfen, *hüpfte weg, weggehüpft, vb. (s) intr. a* pleca țopăind, sărind, a se depărta săltând; a sări la o parte.

weghuschen, *huschte weg, weggehuscht, vb. (s) intr.* a pleca repede și fără zgomot, a pleca pe furiș, a se strecura, a o șterge.

wegjagen, *jagte weg, weggejagt, vb.* **I.** *tr. (h)* a goni, a izgoni, a alunga; **er hat den Hund weggejagt** a gonit câinele; **ich werde ihn gleich ~** am să-l alung imediat. **II.** *intr. (s)* a pleca fugind, alergând; a goni, a galopa.

wẹgkapern, *kaperte weg, weggekapert, vb. (h) tr.* **1.** a captura. **2.** *(fam.)* a ciordi, a șterpeli; **hast du es weggekapert?** tu ai șterpelit-o?

wẹgkarren, *karrte weg, weggekarrt, vb. (h) tr.* a căra cu un cărucior, cu o roabă, cu o căruță.

wẹgkehren, *kehrte weg, weggekehrt, vb. (n) tr.* **1.** a lua, a îndepărta cu mătura, a mătura; **den Mist vor der Tür** ~ a mătura gunoiul din fața ușii. **2.** a întoarce în altă parte; **das Gesicht** ~ a-și întoarce fața în altă parte.

wẹgkippen, *kippte weg, weggekippt, vb.* **I.** *(h) tr.* a arunca, a deșerta. **II.** *(s) intr. (fam.)* a leșina.

wẹgknicken, *knickte weg, weggeknickt (fam.) (despre genunchi)* a ceda.

wẹgkommen, *kam weg, weggekommen, vb. (s) intr.* **1.** a pleca, a se duce; **mach, dass du wegkommst!** pleacă de aici! cară-te! **2.** *(despre obiecte)* a se pierde, a dispărea. **3.** *(fig.; despre persoane)* a scăpa; **er ist gut dabei weggekommen** a scăpat cu bine din asta.

wẹgkönnen, *konnte weg, weggekonnt (ich kann weg, du kannst weg, er kann weg), vb. (h) intr.* a putea, a fi în stare să plece; **ich kann nicht weg** nu pot pleca.

wẹgkratzen, *kratzte weg, weggekratzt (du, er kratzt weg), vb. (h) tr.* a rade, a răzui, a îndepărta răzuind.

Wẹgkreuz, *-es, -e, n.* troiță.

Wẹgkreuzung, *-en, f.* intersecție, încrucișare de drumuri.

wẹgkriechen, *kroch weg, weggekrochen, vb. (s) intr.* a se îndepărta, a pleca târâș, a se târî.

wẹgkriegen, *kriegte weg, weggekriegt vb. (h) tr.* v. wegbekommen.

Wẹgkrümmung, *-en, f.* curbă a unui drum.

wẹgkundig *adj.* cunoscător al drumului.

wẹgküssen, *küsste weg, weggeküsst (du, er küsst weg), vb. (h) tr.* a lua, a șterge prin sărutări; **die Tränen** ~ a usca lacrimile prin sărutări.

wẹglassbar *adj.* **1.** care poate fi omis; suprimabil. **2.** neînsemnat.

wẹglassen, *ließ weg, weggelassen (du, er lässt weg), vb. (h) tr.* **1.** a lăsa, a da drumul să plece. **2.** a lăsa la o parte. **3.** a omite, a sări; a suprima.

Wẹglassprobe, *-n, f. (lingv.)* test, probă de eliminare.

Wẹglassung, *-en, f.* omitere; suprimare.

Wẹglassungszeichen, *-s, -, n. (tipogr.)* deleatur, semn de scoatere.

wẹglaufen, *lief weg, weggelaufen (du läufst weg, er läuft weg), vb. (s) intr.* **1.** a fugi, a pleca. **2.** *(fam.)* a o șterge, a o tuli, a spăla putina.

Wẹglaufen, *-s, n. sg.* fugă, plecare în fugă.

wẹglegen, *legte weg, weggelegt vb. (h) tr.* a pune la o parte, a pune la păstrare, a pune bine.

wẹgleiten, *leitete weg, weggeleitet (du leitest weg, er leitet weg), vb. (h) tr.* **1.** a abate, a devia. **2.** a îndepărta.

Wẹgleiter, *-s, -, m. (elv.)* v. Wegweiser.

Wẹgleitung, *-en, f. (austr., elv.)* v. Anleitung.

wẹglesen, *las weg, weggelesen (du, er liest weg), vb. (h) intr.* a citi cu ușurință, a citi cursiv, fluent; **über etwas** ~ a citi în fugă, a parcurge în treacăt.

wẹgleugnen, *leugnete weg, weggeleugnet (du leugnest weg, er leugnet weg), vb. (h) tr.* **1.** a nega, a tăgădui. **2.** a dezminți.

Wẹglinie [-niə], *-n, f.* direcție a drumului.

wẹglocken, *lockte weg, weggelockt, vb. (h) tr.* a amăgi, a ademeni, a momi de lângă ceva sau cineva; **er hat das Kind weggelockt** a amăgit copilul (ca să vină după el).

wẹglos *adj.* v. wegelos.

wẹglotsen, *lotste weg, weggelotst (du, er lotst weg), vb. (h) tr. (fig., fam.)* a îndepărta ademenind în altă parte.

wẹgmachen, *machte weg, weggemacht, vb. (h)* **I.** *tr.* a îndepărta, a înlătura, a face să dispară; **einen Fleck** ~ a scoate o pată. **II.** *refl. (fam.)* a dispărea, a o șterge, a se căra, a se cărăbăni; **er hat sich eiligst weggemacht** a șters-o în grabă, s-a grăbit să dispară.

Wẹgmalve [-və], *-n, f. (bot.)* cașul-popii *(Malva rotundifolia)*.

Wẹgmarkierung, *-en, f.* marcare a drumului.

wẹgmarschieren, *marschierte weg, wegmarschiert, vb. (s) intr.* a pleca mărșăluind, a pleca în marș.

wẹgmassen, *masste weg, weggemasst (du, er masst weg), vb. (h) tr. (fam.)* a șterpeli.

Wẹgmesser, *-s, -, m.* v. Wegemesser.

Wẹgmessung, *-en, f.* v. Wegemessung.

Wẹgmitte, *-n, f.* mijloc al drumului.

wẹgmögen, *mochte weg, weggemocht (ich mag weg, du magst weg, er mag weg), vb. (h) intr.* a dori să plece.

wẹgmopsen, *mopste weg, weggemopst (du, er mopst weg), vb. (h) tr.* v. wegmausen.

wẹgmüde *adj.* obosit de drum.

wẹgmüssen, *musste weg, weggemusst (ich muss weg, du musst weg, er muss weg), vb. (h) intr.* **1.** a trebui să plece; a fi obligat să plece. **2.** a trebui să fie îndepărtat, dus, aruncat.

Wẹgnahme, *-n, f.* **1.** luare, sustragere. **2.** confiscare, sechestrare. **3.** capturare, cucerire.

wẹgnehmen, *nahm weg, weggenommen (du nimmst weg, er nimmt weg), vb. (h) tr.* **1.** a da la o parte, a lua, a retrage (de undeva); **nehmen Sie bitte Ihren Hut vom Sessel weg** luați-vă, vă rog, pălăria de pe scaun; **von der Schule** ~ a retrage de la școală; **von seiner Stelle** ~ a lua, a deplasa de la locul lui. **2.** a lua, a ridica, a confisca, a captura; a fura, a șterpeli (cuiva ceva); *(mil.)* a rechiziționa; **jm. sein Geld** ~ a lua cuiva banii. **3.** a face să dispară, a ocupa, a acoperi; **viel Platz** ~ a ocupa mult loc; **der Baum vor dem Fenster nimmt viel Licht weg** copacul din fața ferestrei oprește lumina.

wẹg|operieren, *operierte weg, wegoperiert, vb. (h) tr.* a înlătura pe cale chirurgicală.

wẹgpacken, *packte weg, weggepackt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a strânge, a așeza, a aduna la o parte; **die Kleider** ~ a strânge hainele. **2.** a pune la o parte, a da la o parte. **II.** *refl. (fam.)* a se căra, a-și lua valea; **pack dich weg!** cară-te! hai, valea!

wẹgpeitschen, *peitschte weg, weggepeitscht, vb. (h) tr.* a alunga, a izgoni cu lovituri de bici.

wẹgprügeln, *prügelte weg, weggeprügelt (ich prüg(e)le weg), vb. (h) tr.* a alunga, a izgoni cu lovituri de baston.

wẹgpusten, *pustete weg, weggepustet (du pustest weg, er pustet weg), vb. (h) tr.* a sufla, a înlătura, a îndepărta suflând.

wẹgputzen, *putzte weg, weggeputzt (du, er putzt weg), vb. (h) tr.* **1.** a îndepărta prin curățire, a curăța; **den Fleck** ~ a curăța pata; **sie hat den Schmutz weggeputzt** a curățat, a înlăturat toată murdăria. **2.** *(fig.)* a devora, a mânca, a consuma tot. **3.** *(fam.)* a împușca cu premeditare. **4.** *(fam.)* a învinge detașat la o întrecere sportivă.

wẹgradieren, *radierte weg, wegradiert, vb. (h) tr.* a șterge cu guma.

wẹgraffen, *raffte weg, weggerafft, vb. (h) tr.* **1.** a răpi, a lua cu sine; a răpune; **die Pest hat viele Leute weggerafft** ciuma a secerat mulți oameni; **die Krankheit hat ihn weggerafft** l-a răpus boala. **2.** *(fig.)* a strânge, a aduna; a lua cu japca, a aduna în grabă totul.

Wẹgrain, *-(e)s, -e, m.* dungă de iarbă de-a lungul drumurilor.

Wẹgrand, *-(e)s, -ränder, m.* acostament, margine a(l) drumului.

wẹgrasieren, *rasierte weg, wegrasiert, vb. (h) tr.* a înlătura prin bărbierire.

wẹgräumen, *räumte weg, weggeräumt, vb. (h) tr.* **1.** a îndepărta, a înlătura; a lua, a da la o parte; **ein Hindernis** ~ a înlătura un obstacol. **2.** a strânge, a rândui.

Wẹgräumung, *-en, f.* **1.** luare, ridicare, îndepărtare. **2.** rânduire, strângere; **3.** (și *fig.*) înlăturare.

Wẹgrecht, *-(e)s, -e, n, (elv., jur.)* drept de a folosi un drum printr-o proprietate vecină.

wẹgreisen, *reiste weg, weggereist (du, er reist weg), vb. (s) intr.* a pleca în călătorie.

wẹgreißen, *riss weg, weggerissen (du, er reißt weg), vb. (h) tr.* a smulge, a trage, a rupe (de la...).

wẹgreiten, *ritt weg, weggeritten (du reitest weg, er reitet weg), vb. (s) intr.* a pleca călare.

wẹgrennen, *rannte weg, weggerannt, vb. (s) intr.* a fugi, a o lua la fugă, a pleca în goană; **renn nicht weg!** nu fugi!

Wẹgriese, *-n, f.* scoc pentru buștenii tăiați în pădure.

wẹgrollen, *rollte weg, weggerollt, vb. (s) intr.* a se îndepărta rostogolindu-se.

wẹgrücken, *rückte weg, weggerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* a mișca, a muta, a clinti din loc; **man muss die Möbel** ~ mobilele trebuie mutate din loc; *(fig.)* **von etwas** ~ a se distanța de ceva. **II.** *intr. (s)* a se mișca din loc, a se muta, a se duce în altă parte.

wẹgrudern, *ruderte weg, weggerudert, vb. (s) intr.* a pleca, a se îndepărta vâslind.

wẹgrufen, *rief weg, weggerufen, vb. (h) tr.* a striga, a chema de lângă ceva sau cineva.

wẹgrühren, *rührte weg, weggerührt, vb. (h) refl.* a se mișca din loc; **rühr dich nicht weg!** nu te mișca de aici!

wẹgrutschen, *rutschte weg, weggerutscht, vb. (s) intr.* a se depărta lunecând, a luneca la o parte.

wẹgsacken, *sackte weg, weggesackt, vb. (s) intr.* **1.** a se scufunda. **2.** a cădea, a se prăbuși subit. **3.** *(despre genunchi)* a se tăia.

wẹgsägen, *sägte weg, weggesägt, vb. (h) tr.* a tăia, a îndepărta cu ferăstrăul.

wẹgsam *adj.* practicabil, circulabil, accesibil; *(fig.)* abordabil.

Wẹgsamkeit *f. sg.* accesibilitate, practicabilitate (a unui drum).

wẹgsaufen, *soff weg, weggesoffen (du säufst weg, er säuft weg), vb. (h) tr. (vulg.)* a bea băutura altcuiva.

wẹgschaben, *schabte weg, weggeschabt, vb. (h) tr.* a înlătura ceva prin răzuire, a răzui.

wẹgschaffbar *adj.* transportabil, mutabil, dislocabil.

wẹgschaffen, *schaffte weg, weggeschafft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lua, a duce, a scoate, a îndepărta, a înlătura; a transporta, a expedia; a evacua; **den Schutt** ~ a îndepărta, a lua molozul; **Personen** ~ a evacua persoane; a transporta oameni. **2.** *(mat.)* a elimina. **II.** *refl. (fam.)* a se sinucide.

Wẹgschaffung, *-en, f.* **1.** îndepărtare, transportare în altă parte; evacuare. **2.** *(mat.)* eliminare.

wẹgscharren, *scharrte weg, weggescharrt, vb. (h) tr.* a face să dispară scormonind.

wẹgschauen, *schaute weg, weggeschaut, vb. (h) intr.* v. wegsehen.

wẹgschaufeln, *schaufelte weg, weggeschaufelt (ich schauf(e)le weg), vb. (h) tr.* a îndepărta cu lopata.

Wẹgscheid, *-(e)s, -e, m.*, **Wẹgscheide**, *-n, f. (austr.)* bifurcație, răspântie, răscruce de drumuri.

wẹgschenken, *schenkte weg, weggeschenkt, vb. (h) tr.* a da în dar, a face cadou.

wẹgscheren, *scherte weg, weggeschert, vb. (h)* **I.** *tr.* a îndepărta prin tundere. **II.** *refl. (fam.)* a o șterge, a se cărăbăni, a dispărea pe neobservate.

wẹgscheuchen, *scheuchte weg, weggescheucht, vb. (h) tr.* a speria, a goni, a alunga speriind; **die Sorgen** ~ a-și alunga grijile.

wẹgschicken, *schickte weg, weggeschickt, vb. (h) tr.* **1.** a trimite, a expedia. **2.** a concedia, a da drumul din slujbă.

wẹgschieben, *schob weg, weggeschoben, vb. (h) tr.* a împinge mai încolo, a împinge la o parte.

wẹgschießen, *schoss weg, weggeschossen (du, er schießt weg), vb. (s) intr. (fam.)* a fugi ca din pușcă, a o tuli repede.

wẹgschlagen, *schlug weg, weggeschlagen (du schlägst weg, er schlägt weg), vb. (h) tr.* a îndepărta lovind, cu o lovitură.

wẹgschleichen, *schlich weg, weggeschlichen, vb. (s) intr.* și *refl.* a se furișa, a pleca pe furiș, a se strecura, a o șterge (englezește).

wẹgschleifen[1], *schliff weg, weggeschliffen, vb. (h) tr.* a face să dispară ceva prin șlefuire, prin polizare.

wẹgschleifen[2], *schleifte weg, weggeschleift, vb. (h) tr.* a duce târâș, a trage după sine, a târî.

wẹgschleppen, *schleppte weg, weggeschleppt, vb. (h)* **I.** *tr.* a duce ceva cu greu, a căra, a transporta. **II.** *refl.* a se târî.

wẹgschleudern, *schleuderte weg, weggeschleudert, vb. (h) tr.* a arunca; a lansa, a azvârli; **einen Stein** ~ a arunca, a azvârli o piatră.

wẹgschließen, *schloss weg, weggeschlossen (du, er schließt weg), vb. (h) tr.* a încuia, a pune sub cheie; **ich habe meine Bücher weggeschlossen** mi-am încuiat cărțile.

wẹgschlüpfen, *schlüpfte weg, weggeschlüpft, vb. (s) intr.* a se furișa, a scăpa furișându-se.

wẹgschmeißen, *schmiss weg, weggeschmissen (du, er schmeißt weg), vb. (h) tr.* a arunca, a da la gunoi.

wẹgschmelzen[1], *schmolz weg, weggeschmolzen (du, er schmilzt weg), vb. (s) intr.* a dispărea topindu-se.

wẹgschmelzen[2], *schmelzte weg, weggeschmelzt (du, er schmelzt weg), vb. (h) tr.* a îndepărta prin topire.

wegschnappen, *schnappte weg, weggeschnappt, vb. (h) tr.* a smulge, a apuca, a înșfăca, a înhăța; *(fam.)* **jm. etwas vor der Nase ~** a sufla cuiva ceva de sub nas.
Wegschnecke, *-n, f. (zool.)* arion, melc fără casă *(Arion empiricorum).*
wegschneiden, *schnitt weg, weggeschnitten (du schneidest weg, er schneidet weg), vb. (h) tr.* a tăia, a extirpa, a amputa, a înlătura tăind.
wegschnellen, *schnellte weg, weggeschnellt, vb.* **I.** *tr. (h)* a arunca, a azvârli, a lansa. **II.** *intr. (s)* a țâșni, a pleca ca un fulger.
wegschnippen, *schnippte weg, weggeschnippt, vb. (h) tr.* a îndepărta, a arunca printr-un bobârnac.
Wegschranke, *-n, f.* barieră (la un drum).
wegschreiten, *schritt weg, weggeschritten (du schreitest weg, er schreitet weg), vb. (s) intr.* **(über** cu *ac.)* a trece, a păși peste.
wegschubsen, *schubste weg, weggeschubst (du, er schubst weg), vb. (h) tr. (fam.)* v. wegstoßen.
wegschütten, *schüttete weg, weggeschüttet (du schüttest weg, er schüttet weg), vb. (h) tr.* v. weggießen.
wegschwemmen, *schwemmte weg, weggeschwemmt, vb. (h) tr. (despre ape)* a spăla, a duce cu sine; **die Flut hat das Ufer weggeschwemmt** puhoiul a spălat, a luat malul.
wegschwimmen, *schwamm weg, weggeschwommen, vb. (s) intr.* a pleca, a se (în)depărta înot.
wegsegeln, *segelte weg, weggesegelt (ich seg(e)le weg), vb. (s) intr.* a pleca cu o corabie, cu o ambarcație cu pânze.
wegsehen, *sah weg, weggesehen (du siehst weg, er sieht weg), vb. (h) intr.* a privi în lături, în altă parte; *(fig.)* a închide ochii; **über etwas ~** a trece ceva cu vederea.
wegsehnen, *sehnte weg, weggesehnt, vb. (h) refl.* a duce dorul unui loc.
wegsenden, *sandte weg, weggesandt* și *sendete weg, weggesendet (du sendest weg, er sendet weg), vb. (h) tr.* a trimite, a expedia.
wegsetzen, *setzte weg, weggesetzt (du, er setzt weg), vb.* **I.** *tr.* și *refl. (h)* **1.** a (se) așeza, a pune deoparte, a(-și) schimba locul. **2.** *(fig., fam.)* a trece peste ceva; **sich über etwas ~ a)** a se consola, a trece peste ceva; **b)** a nu-i păsa de ceva, a fi mai presus de ceva. **II.** *intr. (s)* a sări peste ceva, a depăși ceva; **über einen Graben ~** a sări peste un șanț.
wegsickern, *sickerte weg, weggesickert, vb. (s) intr. (despre lichide)* a se prelinge, a se filtra, a se scurge.
wegsollen, *sollte weg, weggesollt (ich soll weg, du sollst weg, er soll weg), vb. (h) intr.* a fi pe punctul de a pleca; a trebui să plece.
Weg|sperre, *-n, f.* v. Wegschranke.
weg|sperren, *sperrte weg, weggesperrt, vb. (h) tr.* v. wegschließen.
Weg|spinne, *-n, f. (circulație)* intersecție cu mai mult de patru căi.
weg|sprengen, *sprengte weg, weggesprengt, vb.* **I.** *tr. (h)* a înlătura ceva prin explozie. **II.** *intr. (s)* a pleca în galop, în goana calului.
weg|springen, *sprang weg, weggesprungen, vb. (s) intr.* a sări la o parte.
weg|spülen, *spülte weg, weggespült, vb. (h) tr.* v. wegschwemmen.
weg|stechen, *stach weg, weggestochen (du stichst weg, er sticht weg), vb. (h) tr.* a îndepărta, a scoate cu un instrument ascuțit.
weg|stecken, *steckte weg, weggesteckt, vb. (h) tr.* a pune la o parte; a ascunde bine.
weg|stehlen, *stahl weg, weggestohlen (du stiehlst weg, er stiehlt weg), vb. (h)* **I.** *tr.* a fura, a șterpeli. **II.** *refl. (fam.)* a se furișa, a se strecura.
weg|stellen, *stellte weg, weggestellt, vb. (h) tr.* a așeza, a da deoparte, a schimba locul.
weg|sterben, *starb weg, weggestorben (du stirbst weg, er stirbt weg), vb. (s) intr.* a muri (înaintea cuiva).
weg|steuern, *steuerte weg, weggesteuert, vb.* **I.** *(s) intr.* a lua curs depărtându-se de ceva. **II.** *(h) tr. (jargon)* a lua prin impozitare.
weg|stibitzen, *stibitzte weg, weggestibitzt (du, er stibitzt weg), vb. (h) tr. (fam.)* a șterpeli.
weg|stoßen, *stieß weg, weggestoßen (du, er stößt weg), vb. (h) tr.* a împinge la o parte.
weg|streben, *strebte weg, weggestrebt, vb. (s) intr.* **1.** a năzui să se îndepărteze, să plece. **2.** a se deplasa (în)depărtându-se.
Weg|strecke, *-n, f.* v. Wegestrecke.
weg|streichen, *strich weg, weggestrichen, vb. (h) tr.* a șterge, a înlătura ștergând.
weg|strömen, *strömte weg, weggeströmt, vb. (s) intr.* (și *fig.)* a curge, a se scurge în șuvoi.
Weg|stunde, *-n, f.* v. Wegestunde.
weg|stürzen, *stürzte weg, weggestürzt (du, er stürzt weg), vb. (s) intr.* a o lua brusc la fugă, a se repezi.
wegtauchen, *tauchte weg, weggetaucht, vb. (s) intr. (fam.)* a dispărea; a se sustrage (de la ceva), a se eschiva.
wegtauen, *taute weg, weggetaut, vb. (s) intr. (despre zăpadă, gheață)* a se topi.
Wegtaufe, *-n, f. (reg.)* botez de urgență.
wegtaumeln, *taumelte weg, weggetaumelt (ich taum(e)le weg), vb. (s) intr.* a pleca clătinându-se.
wegtragen, *trug weg, weggetragen (du trägst weg, er trägt weg), vb. (h) tr.* a duce, a lua, a căra.
wegtreiben, *trieb weg, weggetrieben, vb.* **1.** *tr. (h)* a alunga, a izgoni. **II.** *intr. (s)* a fi dus de vânt, de curent, de apă.
wegtreten, *trat weg, weggetreten (du trittst weg, er tritt weg), vb. (s) intr.* a se da la o parte; *(mil.)* **~!** rupeți rândurile! *(iron.)* **er ist geistig weggetreten** e absent, distrat.
wegtrinken, *trank weg, weggetrunken, vb. (h) tr.* **1.** a bea băutura cuiva. **2.** *(fam.)* a termina o băutură consumând-o.
wegtrocken, *trocknete weg, weggetrocknet (du trocknest weg, er trocknet weg), vb.* **I.** *(h) tr.* a șterge, a usca. **II.** *(s) intr.* a se usca, a se evapora.
wegtrollen, *trollte weg, weggetrollt, vb. (h) refl.* v. wegscheren **(II).**
wegtun, *tat weg, weggetan, vb. (h) tr.* **1.** a da deoparte; **tu die Finger weg!** ia mâna! **2.** a pune deoparte, a păstra.
Weg|überführung, *-en, f.* pasaj superior pentru pietoni, pasarelă.
Weg|übergang, *-(e)s, gänge, m.* pasaj de nivel pentru pietoni.
Weg|unterführung, *-en, f.* pasaj inferior, subteran, pentru pietoni.
wegverlangen, *verlangte weg, wegverlangt, vb. (h) refl.* a cere să fie mutat, transferat.
wegverlegen, *verlegte weg, wegverlegt, vb. (h) tr. (mil.)* a muta pe altă poziție.
wegwagen, *wagte weg, weggewagt, vb. (h) refl.* a îndrăzni, a se încumeta să plece, să iasă; **er hat sich trotz des schlechten Wetters weggewagt** s-a încumetat să plece în ciuda timpului urât.
wegwälzen, *wälzte weg, weggewälzt (du, er wälzt weg), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) târî, a (se) duce rostogolind(u-se), a (se) rostogoli.
wegwandern, *wanderte weg, weggewandert, vb. (s) intr.* a se duce în lume, a o porni la drum.
Wegwart, *-(e)s, -e, m.* v. Wegewart.
Wegwarte, *-n, f. (bot.)* cicoare *(Cichorium intybus).*
wegwaschen, *wusch weg, weggewaschen (du wäschst weg, er wäscht weg), vb. (h) tr.* a îndepărta spălând.
wegwehen, *wehte weg, weggeweht, vb. (h) tr. (despre vânt)* a duce, a sufla, a lua, a îndepărta suflând.
wegweisen, *wies weg, weggewiesen, (du, er weist weg), vb. (h) tr.* a alunga, a cere să plece (de undeva).
wegweisend *adj. (fig.)* deschizător de perspective.
Wegweiser, *-s, -, m.* indicator, panou de direcție, stâlp indicator de drum.
Wegweisung[1], *-en, f.* dirijare prin indicatoare de circulație.
Wegweisung[2], *-en, f. (elv.)* expulzare.
wegwenden, *wandte weg, weggewandt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) întoarce.
Wegwerf|artikel, *-s, -, m.* articol de unică folosință.
wegwerfen, *warf weg, weggeworfen (du wirfst weg, er wirft weg), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a arunca, a azvârli. **2.** a risipi, a irosi, a prăpădi; **sein Geld ~** a-și prăpădi banii. **3.** *(tipogr.)* a suprima, a tăia. **II.** *refl.* a se degrada, a se înjosi.
wegwerfend I. *part. prez.* de la wegwerfen. **II.** *adj.* disprețuitor; **mit ~er Handbewegung** cu un gest de dispreț.
Wegwerf|flasche, *-n, f.* sticlă, flacon, butelie de unică folosință.
Wegwerfgesellschaft *f. sg. (peior.)* societate de consum.
Wegwerfverpackung, *-en, f.* ambalaj de unică folosință.
Wegwerfwindel, *-n, f.* scutec de unică folosință, pampers.
Wegwespe, *-n, f. (entom.)* viespe-de-drumuri *(Gompilus viaticus).*
wegwinken, *winkte weg, weggewinkt, vb. (h) intr.* (cu *dat.)* a face (cuiva) semn să treacă la o parte.
wegwischen, *wischte weg, weggewischt, vb. (h) tr.* a șterge, a înlătura prin ștergere.
wegwitschen, *witschte weg, weggewitscht, vb. (s) intr.* a scăpa, a fugi fulgerător.
wegwollen, *wollte weg, weggewollt* (și *wegwollen) (ich will weg, du willst weg, er will weg), vb. (h) intr.* a vrea să plece.
wegwünschen, *wünschte weg, weggewünscht, vb. (h)* **I.** *tr.* a dori ca cineva să fie departe, să fie plecat. **II.** *refl.* a dori să plece, să fie în altă parte.
wegzählen, *zählte weg, weggezählt, vb. (h) tr. (austr., mat.)* a scădea.
wegzaubern, *zauberte weg, weggezaubert, vb. (h) tr.* a face să dispară pe neobservate, ca prin farmec; **wer hat das weggezaubert?** cine a făcut să dispară asta?
Wegzehrung, *-en, f.* **1.** hrană, provizii pentru drum. **2.** *(bis. cat.)* viaticum.
Wegzeichen, *-s, -, n.* indicator de drum, marcaj.
wegzerren, *zerrte weg, weggezerrt, vb. (h) tr.* a trage, a târî cu sila, a smuci la o parte.
wegziehen, *zog weg, weggezogen, vb.* **I.** *tr. (h) a* trage la o parte, a târî. **II.** *intr. (s)* **1.** a pleca. **2.** a se muta.
Wegzoll, *-(e)s, -zölle, m.* v. Wegegeld.
Wegzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** tragere la o parte, târâre. **2.** plecare. **3.** mutare; migrațiune, migrație; **~ der Vögel** migrația păsărilor.
weh I. *adj.* și *adv.* dureros; **ich habe einen ~en Finger** mă doare un deget; *(în expr.)* **es tut mir ~** mă doare; **jm. ~ tun** a pricinui cuiva durere; **der Kopf tut ihm stark ~** are dureri mari de cap; **mir wird ~ ums Herz** mi se strânge inima de durere. **II.** *interj.* vai! oh! au! aoleu! **o ~!** sau **au ~!** vai! oh! au! **~ mir!** vai de mine, vai mie! **ach und ~ schreien** a se tângui, a se văita.
Weh, *-(e)s, n. sg.* **1.** durere, boală. **2.** necaz, mâhnire; **mit Ach und ~** cu chiu, cu vai; **da hilft ihm kein Ach und ~** aici nu-l ajută văicăreala, nu-l ajută nimic; **dein Wohl und ~ liegt mir am Herzen** soarta ta mă interesează.
wehbefördernd *adj.* cauzator de dureri.
wehe v. weh **(II).**
Wehe[1], *-n, f.* **1.** *(mai ales pl.)* durerile facerii; **die ~ setzen ein** începe travaliul; **in den ~n liegen** a se afla în travaliu, a naște. **2.** nămete, troian de zăpadă.
Wehe[2], *-, n. sg. (înv.)* v. Weh **(1).**
wehen, *wehte, geweht, vb. (h) intr.* **1.** *(despre vânt)* a sufla, a bate; **es weht ein starker Wind** bate un vânt puternic; *(fig.)* **er weiß, woher der Wind weht** el știe de unde bate vântul. **2.** a flutura, a fâlfâi; **mit dem Tüchlein ~** a flutura, a agita batista; **die Fahnen ~** steagurile fâlfâie.
wehen|artig *adj.* asemănător durerilor facerii.
wehenfördernd *adj. (med.)* stimulator pentru durerile facerii.
wehenhemmend *adj. (med.)* prevenind durerile facerii.
Wehenmittel, *-s, -, n. (med.)* stimulent pentru travaliu.
Wehfrau, *-en, f. (înv.)* moașă.
Wehgefühl, *-(e)s, -e, n.* senzație de durere.
Wehge|heul, *-(e)s, n. sg.* urlet de durere.
Wehgesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec de jale, litanie, bocet.
Wehgeschrei, *-(e)s, n. sg.* strigăt, vaiet de durere.
Wehklage, *-n, f.* tânguire, vaiet, văitat, lamentare, bocet, plângere, jeluire.
wehklagen, *wehklagte, wehklagt, vb. (h) intr.* a se tângui, a se jelui, a se lamenta, a se văita, a plânge, a boci.
wehleidig *adj.* sensibil, nerăbdător la durere.
Wehleidigkeit *f. sg.* sensibilitate la durere.
Wehmut *f. sg.* durere sufletească, mâhnire, supărare, melancolie.
wehmütig, wehmutsvoll *adj.* și *adv.* trist, mâhnit, supărat, melancolic; **de- und wehmütig um etwas bitten** a cere smerit ceva.
Wehmutter, *-mütter, f.* v. Wehfrau.

Wehne, *-n, f. (reg.)* umflătură, cucui.

Wehr[1], *-en, f.* **1.** apărare; **sich zur ~ setzen** a se apăra. **2.** împotrivire, rezistență. **3.** *(fig.)* armă, mijloc de apărare; armură; **in ~ und Waffen** înarmat, pe picior de război. **4.** armată, trupe de apărare. **5.** meterez, zid de apărare.

Wehr[2], *-(e)s, -e, n. (hidr.)* stăvilar, baraj, dig.

Wehr|anlage, *-n, f. (hidr.)* instalație de stăvilare, baraj; dig.

Wehr|an|stalten *pl.* dispoziții, pregătiri de apărare.

wehrbar *adj.* v. wehrfähig.

Wehrbau, *-(e)s, -ten,* m. v. Wehr[2].

Wehrbe|auftragte, *-n, -n (ein Wehrbeauftragter), m.* comisar militar.

Wehrbereich, *-(e)s, -e.* **Wehrbezirk**, *-(e)s, -e, m.* regiune militară.

Wehrbezirkskommando, *-s, -s, n.* comandament de regiune militară.

Wehrboden, *-s, -böden, m. (hidr.)* radier al barajului.

Wehrbund, *-(e)s, -bünde, m.* alianță (militară) defensivă.

Wehrdamm, *-(e)s, -dämme, m.* dig, stăvilar, zăgaz.

Wehrdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu militar; **den ~ ableisten** a satisface stagiul militar; **aus dem ~ entlassen werden** a fi reformat; a fi lăsat la vatră.

Wehrdienstleistende, *-n, -n (ein Wehrdienstleistender), m.* militar în termen.

wehrdienstpflichtig *adj.* v. wehrpflichtig.

wehrdienst|tauglich *adj.* apt pentru serviciul militar.

Wehrdienst|tauglichkeit *f. sg.* aptitudine de a face serviciu militar.

wehrdienst|untauglich *adj.* inapt pentru serviciul militar.

Wehrdienst|untauglichkeit *f. sg.* inaptitudine pentru serviciul militar.

Wehrdienstverweigerer, *-s, -, m.* persoană care refuză să-și satisfacă stagiul militar.

Wehrdienstverweigerung, *-en, f.* refuz de a satisface serviciul militar.

Wehrdurchlass, *-es, -lässe, m. (hidr.)* construcție de evacuare a apei din baraj.

wehren, *wehrte, gewehrt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* **1. (jm. etwas)** a interzice (cuiva, ceva), a nu permite, a împiedica, a opri (pe cineva de la ceva); **wer will's mir ~?** cine-mi poate interzice asta? cine mă poate împiedica? **2.** a combate; a opri; a stăvili; **dem Laster ~** a combate viciul. **II.** *refl.* **1.** a se apăra (de ceva sau cineva); *(fig.)* **sich mit Händen und Füßen gegen etwas ~** a se apăra cu disperare, cu înverșunare de ceva, de un lucru; **sich seines Lebens (**sau **seiner Haut) ~** a-și apăra viața (a-și apăra pielea). **2.** a se împotrivi, a se opune; a rezista; **sich mit aller Macht ~** a se opune, a se împotrivi din răsputeri.

Wehr|erfassung, *-en, f. (mil.)* recrutare.

Wehr|ersatzbe|hörde, **Wehr|ersatzdienst|stelle**, *-n, f.* birou, comisariat de recrutare.

Wehr|ertüchtigung *f. sg.* pregătire militară.

Wehr|etat [-eta:], *-s, -s, m.* buget militar.

Wehr|experte, *-n, -n, m.* expert militar.

wehrfähig *adj.* **1.** v. wehrdiensttauglich. **2.** *(referitor la vârstă)* în stare de a purta armele.

Wehrfähigkeit *f. sg.* **1.** aptitudine de a purta armele, de a face serviciul militar. **2.** capacitate de apărare.

Wehrformation, *-en, f. (mil.)* formație de apărare.

Wehrführer, *-s, -, m.* comandant de pompieri.

Wehrgang, *-(e)s, -gänge, m. (constr.)* circumvalație.

Wehrge|hänge, *-s, -,* **Wehrge|henk**, *-(e)s, -e, n. (mil., ist.)* bandulieră; centiron.

Wehrgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit defensiv.

Wehrgeschmeide, *-s, -, n. (mil., înv.)* arme (lucioase).

Wehrgesetz, *-es, -e, n.* lege privitoare la organizarea armatei.

wehr|haft *adj.* **1.** v. wehrfähig **(2)**. **2.** capabil de a se apăra. **3.** fortificat, întărit.

Wehr|haftigkeit *f. sg.* v. Wehrfähigkeit.

Wehr|hoheit, *-en, f.* suveranitate militară.

Wehrkirche, *-n, f.* biserică fortificată.

Wehrkraft *f. sg.* forță de apărare; forță militară, armată; potențial militar.

Wehrkraft|zersetzung *f. sg.* scădere a forței de apărare; acțiune de demoralizare a trupei.

Wehrkreis, *-es, -e, m.* regiune militară; cerc militar.

Wehrkreiskommando, *-s, -s, n.* comandament al regiunii militare, al cercului teritorial.

Wehrkunde *f. sg.* v. Wehrwissenschaft.

wehrlos *adj.* **1.** fără apărare, fără arme, dezarmat; **~ machen** a dezarma. **2.** *(fig.)* dezarmat, slab, fără apărare; lipsit de energie, de combativitate; **ein ~es Tier** un animal slab, fără apărare.

Wehrlosigkeit *f. sg.* **1.** *(mil.)* lipsă de apărare, lipsă de armament. **2.** *(fig.)* neputință, slăbiciune; lipsă de energie.

Wehrlosmachen, *-s, n. sg.* dezarmare.

Wehrmacht *f. sg. (ist.)* armată; forță armată; *(ist.)* **die deutsche ~** armata germană.

Wehrmacht|ange|hörige, *-n, -n (ein Wehrmachtangehöriger), m.* membru al forțelor armate.

Wehrmachtbe|amte, *-n, -n (ein Wehrmachtbeamter), m.* funcționar la forțele armate.

Wehrmacht(s)bericht, *-(e)s, -e, m.* comunicat militar; *(ist.)* comunicat al comandamentului superior al forțelor armate.

Wehrmachtführerschein, *-(e)s, -e, m.* permis militar de conducere (auto).

Wehrmann, *-(e)s, -männer* (și *Wehrleute), m. (ist.)* soldat de rând (în Austria).

Wehrmannschaft, *-en, f. (mil.)* miliție, rezervă.

Wehrmauer, *-n, f.* **1.** zid de apărare (la o fortificație). **2.** *(hidr.)* dig de zidărie.

Wehrmelde|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou al evidenței la cercul de recrutare, comisariat militar.

Wehrmittel, *-s, -, n.* mijloc de apărare.

Wehr|ordnung *f. sg.* **1.** lege a recrutării. **2.** regulament de organizare a armatei, a trupei.

Wehr|organisation, *-en, f.* organizație, organizare militară.

Wehrpass, *-es, -pässe, m.* livret militar.

Wehrpfeiler, *-s, -, m. (hidr.)* pilă a barajului, contrafort.

Wehrpflicht *f. sg.* obligație de a presta serviciul militar.

wehrpflichtig *adj.* supus serviciului militar obligatoriu; **im ~en Alter** la vârsta de recrutare.

Wehrpflichtige, *-n, -n (ein Wehrpflichtiger), m. (mil.)* tânăr recrutabil.

Wehrpolitik *f. sg.* politică de apărare.

Wehrschrift, *-en, f.* scriere (articol, carte etc.) de apărare, apologie scrisă.

Wehrsold, *-(e)s, -e, m.* soldă militară.

Wehr|sport, *-(e)s, m. sg.* exerciții sportive (în aer liber) cu caracter militar.

Wehr|stachel, *-s, -n, m. (entom.)* ac de apărare.

Wehr|stammbuch, *-(e)s, -bücher, n. (mil.)* registru de foi matricole militare.

Wehr|stand, *-(e)s, m. sg.* categorie socială a militarilor.

Wehr|stein, *-(e)s, -e, m. (elv.)* piatră de protecția zidului (la porți, colțuri de stradă etc.).

Wehr|steuer, *-n, f.* contribuție, taxă, impozit pentru apărarea națională.

Wehrsystem, *-s, -e, n.* sistem de organizare a armatei.

wehrtauglich *adj.* v. wehrdiensttauglich.

Wehrtauglichkeit *f. sg.* v. Wehrdiensttauglichkeit.

Wehrtechnik, *-en, f.* tehnică de apărare.

Wehrturm, *-(e)s, -türme, m. (constr.)* turn de fortificație; turn fortificat.

Wehr|überwachung, *-en, f. (mil.)* evidență a trupelor de rezervă (la comisariatele militare).

Wehr|übung, *-en, f. (mil.)* aplicație; **~en machen** a face aplicații militare, manevre.

Weh|ruf, *-(e)s, -e, m.* strigăt de durere, de jale, vaiet.

Wehr|unfähigkeit *f. sg.* v. Wehrdienstuntauglichkeit.

wehr|untauglich *adj.* v. wehrdienstuntauglich.

wehr|unwillig *adj.* care refuză să presteze serviciul militar.

Wehrverfassung, *-en, f.* v. Wehrsystem.

Wehrvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* nume al unei păsări exotice *(Plamedea)*.

Wehrwesen, *-s, n. sg.* armată, organizare militară.

Wehrwissenschaft, *-en, f.* știință militară.

Wehrzahn, *-(e)s, -zähne, m.* colț (de mistreț etc.).

Wehsal *f. sg. (înv.)* durere.

Weh|stand, *-(e)s, m. sg.* stare dureroasă, durere.

Wehtage *pl. (reg.)* dureri, boală.

wehtun, *tat weh, wehgetan, vb. (h) intr., impers.* a durea; **wo tut es dir weh?** unde te doare?

Wehweh|chen, *-s, -, n. (fam.)* bubă.

Weib, *-(e)s, -er, n.* **1.** femeie. **2.** *sg.* nevastă, soție; **ein ~ nehmen** a-și lua o nevastă, a se căsători; **~ und Kind** familia. **3.** *(peior.)* muiere; **altes ~** babă; **ein böses ~** o zgripțuroaică, o femeie afurisită; *(despre un bărbat)* **er benimmt sich wie ein altes ~** e un papă-lapte; **er ist ein altes ~** e o gură-spartă, trăncănește tot timpul.

Weibchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Weib) **a)** femeiușcă; **b)** nevestică. **2.** *(zool.)* femelă, femeiușcă.

Weibel, *-s, -, m. (înv.)* **1.** *(mil.)* sergent-major. **2.** *(elv.)* aprod (la judecătorie).

Weiber|art *f. sg.* fel (de a fi) al femeilor; **nach ~** în felul femeilor, ca femeile.

Weiberchen *pl.* de la Weibchen **(1)**.

Weiberfeind, *-(e)s, -e, m.* misogin.

Weiberfeindschaft, *-en, f.* **1.** *sg.* v. Weiberhass **(2)**. **2.** dușmănie între femei.

Weiberfreund, *-(e)s, -e, m.* afemeiat, muieratic.

Weibergeklatsch, *-es, n. sg.* bârfă muierească; trăncăneală, pălăvrăgeală, sporovăială.

Weibergelüst(e), *-(e)s, -(e), n.* **1.** dorință, poftă de femeie. **2.** capriciu, toană.

Weibergeschichten *pl. (fam.)* aventuri galante.

Weibergeschrei, *-(e)s, n. sg.* țipete de femei.

Weibergeschwätz, **Weibergewäsch**, *-(e)s, n. sg.* v. Weibergeklatsch.

Weiberglück, *-(e)s, n. sg.* noroc femeiesc.

Weibergunst *f. sg.* favoare a femeilor.

weiber|haft *adj.* **1.** femeiesc, feminin. **2.** efeminat, moale.

Weiber|hass, *-es, m. sg.* **1.** ură de femeie. **2.** ură împotriva femeilor, misoginism.

Weiber|hasser, *-s, -, m.* v. Weiberfeind.

Weiber|held, *-en, -en, m.* **1.** crai, vânător de fuste; curtezan, muieratic. **2.** favorit, cuceritor, idol al femeilor.

Weiber|herrschaft *f. sg. (fam.)* domnie, stăpânire, dominație a femeilor.

Weiber|herz, *-ens, -en, n.* **1.** inimă de femeie. **2.** *(iron.)* inimă, suflet de muiere.

Weiber|huld *f. sg.* v. Weibergunst.

Weiber|kenntnis *f. sg.* cunoaștere a femeilor.

Weiberklatsch, *-(e)s, m. sg.* v. Weibergeklatsch.

Weiberkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie, veșmânt, haină de femeie.

Weiberknecht, *-(e)s, -e, m. (fam.)* slugă, rob a(l) femeilor, om afemeiat.

Weiberkrankheit, *-en, f.* boală femeiască.

Weiberlaune, *-n, f.* capriciu, toană de femeie.

Weiberlehen, *-s, -, n. (ist.)* feudă acordată în linie feminină.

Weiberlein *pl.* de la Weiblein.

Weiberliebe *f. sg.* **1.** dragoste de femeie. **2.** dragoste pentru femei.

Weiberlist, *-en, f.* viclenie, șiretlic de femeie.

Weibermacht *f. sg.* putere, forță a femeilor.

weibermännig *adj. (bot.)* ginandric.

Weibermärchen, *-s, -, n.* basm, născocire, minciună de femei.

Weibernarr, *-en, -en, m.* (om) nebun după femei, crai, afemeiat.

Weiber|rache *f. sg.* răzbunare, ranchiună de femeie.

Weiber|raub, *-(e)s, m. sg.* răpire, rapt de femei.

Weiber|regiment, *-(e)s, -e, n. (glumeț)* v. Weiberherrschaft.

Weiber|rock, *-(e)s, -röcke, m.* fustă.

Weiber|rolle, *-n, f. (teatru, iron.)* rol de femeie.

weiberscheu *adj.* timid cu femeile.

Weiberscheu(e) *f. sg.* timiditate față de femei; rezervă față de femei.

Weibersommer, *-s, m. sg.* funigei.

Weiber|stamm, *-(e)s, -stämme, m.* linie, ramură, descendență feminină.

Weiber|stimme, *-n, f.* glas, voce de femeie.

weibertoll *adj.* nebun după femei, muieratic, afemeiat.

Weibertracht, *-en, f.* port femeiesc.

Weibertränen *pl. (iron.)* lacrimi de femeie.

Weibertratsch, *-(e)s, m. sg.* v. Weibergeklatsch.

Weibertreue *f. sg.* (și *iron.)* fidelitate de femeie.

Weibervolk, *-(e)s, -völker, n. (peior.)* muieret; femeile.

Weiberwirtschaft *f. sg. (fam.)* **1.** gospodărie condusă de femei. **2.** *(fig.)* treabă (proastă) făcută de femei.

Weiberzimmer, *-s, -, n. (ist.)* cameră pentru femei; gineceu.

Weiberzwinger, *-s, -, m.* harem.
Weibes|art *f. sg.* v. Weiberart.
weibisch *adj.* **1.** ca o femeie, efeminat. **2.** moale, fără energie.
Weiblein, *-s, -, n.* **1.** femeie bătrână, mică și sfrijită, băbuță. **2.** *(glumeț, în expr.)* **Männlein und ~** bărbați și femei. **3.** *(înv.)* v. Weibchen **(1a).**
weiblich *adj.* **1.** feminin, femeiesc; (și *fig.*) **ein ~es Wesen** o ființă feminină; **~e Arbeitskräfte** mână de lucru feminină; **sie ist sehr ~** are multă feminitate; **~es Geschlecht a)** sex feminin, femeiesc; **b)** *(gram.)* gen feminin; *(lit.)* **~er Reim** rimă feminină. **2.** *(mil.; în expr.)* **~er Tank** tanc cu mitraliere.
Weiblichkeit *f. sg.* **1.** feminitate; caracter femeiesc, natură femeiască. **2.** *(în expr., ca nume colectiv)* **die ~** femeile, sexul slab; **die holde ~** sexul frumos.
Weibling, *-s, -e, m.* v. Weibernarr.
Weibsbild, *-(e)s, -er, n.* *(fam., peior.)* femeie, muiere.
Weibsen, *-s, -, n.* *(reg.)* femeie.
Weibsleute *pl.* v. Weibervolk.
Weibs|person, *-en, f.*, **Weibs|stück**, *-(e)s, -e, n.* v. Weibsbild.
weibs|toll *adj.* v. weibertoll.
Weibsvolk, *- (e)s, n. sg.* v. Weibervolk.
weich *adj.* și *adv.* **1.** moale; *(fig.)* fraged, delicat; **~ werden** a se înmuia; **~es Fleisch** carne moale, fragedă; **~es Brot** pâine moale; **~ wie Seide** moale ca mătasea; **~e Haut** piele delicată, fină; *(anat.)* **die ~e Hirnhaut** pia mater; *(fig., fam.)* **er hat eine ~e Birne** e mărginit, e prost. **2.** *(despre apă)* moale, necalcaros. **3.** *(fig.)* moale, dulce, blând; duios; **~e Töne** sunete melodioase, dulci; **es wurde ihm ~ ums Herz** i s-a muiat inima, s-a înduioșat; **er ist allmählich ~ geworden** cu încetul s-a muiat, s-a îmblânzit, s-a înduioșat; **nur nicht ~ werden!** numai să nu cedezi, să nu te înduioșezi! **4.** *(mil.)* slab, nerezistent; **~e Stelle** loc slab, sector slab. **5.** *(med.)* flasc. **6.** lin, ușor; *(av.)* **~e Landung** aterizare lină; *(muz.)* **~er Anschlag** tușeu ușor, lin (pe claviatură).
Weichbeton [și -betõ:], *-s, -e* (și *-s), m.* *(constr.)* beton moale, beton plastic.
Weichbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(ist.)* perimetru aflat sub jurisdicția unui oraș. **2.** suburbie.
Weichblei, *-(e)s, n. sg.* plumb moale, plastic; plumb nealiat.
Weichbraun|stein, *-(e)s, m. sg.* *(mineral.)* piroluzit.
Weiche, *-n, f.* **1.** *sg.* moliciune. **2.** *(vet.)* flanc exterior; deșert. **3.** *(ferov.)* macaz, schimbător de cale; **fernbediente ~** macaz cu comandă centralizată; (și *fig.*) **~n stellen** a schimba macazul.
Weich|ei, *-(e)s, -er, n.* *(fam., peior.)* v. Weichling.
Weich|eisen, *-s, n. sg.* *(metal.)* fier moale.
Weich|eisenkies, *-es, m. sg.* *(mineral.)* marcasit.
weichen[1], *weichte, geweicht, vb.* **I.** *tr.* *(h)* a muia (în apă). **II.** *intr.* *(s)* a se muia (în apă).
weichen[2], *wich, gewichen, vb.* *(s) intr.* **1.** a ceda; a se feri, a se da în lături, înapoi; a bate în retragere; a se da bătut; **nicht von der Stelle ~** a nu se clinti din loc; a nu se da înapoi; **nicht von der Seite ~** a se ține scai; **die Nacht weicht dem Tage** noaptea face loc zilei; **vor dem Feinde ~** a ceda, a bate în retragere în fața dușmanului; **jm. ~** a face loc cuiva; **der Gewalt ~** a ceda în fața violenței; **alles Blut war aus ihren Wangen gewichen** i-a fugit tot sângele din obraji. **2.** *(com.; despre prețuri)* a scădea, a nu se menține.
Weichen, *-s, n. sg.* cedare, dare înapoi, fugă, retragere; **zum ~ bringen** a pune pe fugă.
Weichenbock, *-(e)s, -böcke, m.* *(ferov.)* capră de macaz.
Weichenbruch, *-(e)s, -brüche, m.* *(med.)* hernie inghinală; surpătură, vătămătură.
Weichendrüse, *-n, f.* *(anat.)* glandă inghinală.
Weichengegend *f. sg.* *(anat.)* regiune inghinală; deșert.
Weichenhebel, *-s, -, m.* *(ferov.)* pârghie de macaz.
Weichenlage, *-n, f.* *(ferov.)* poziție a macazului.
Weichen|neigung, *-en, f.* *(ferov.)* tangentă de ramificație.
Weichenriegel, *-s, -, m.* *(ferov.)* zăvor de macaz.
Weichenscheibe, *-n, f.* *(ferov.)* disc de macaz.
Weichenschloss, *-es, -schlösser, n.* *(ferov.)* închizător de macaz.
Weichensignal, *-s, -e, n.* *(ferov.)* semnal(izator) optic de macaz, de ac.
Weichen|spitze, *-n, f.* *(ferov.)* vârf de ac.
Weichen|steller, *-s, -, m.* *(ferov.)* acar, macagiu.
Weichen|stellvor|richtung, *-en, f.*, **Weichen|stellwerk**, *-(e)s, -e, n.* *(ferov.)* dispozitiv de manevrare a macazurilor.
Weichen|stellung, *-en, f.* *(fig.)* stabilire a liniei, direcției de dezvoltare.
Weichen|straße, *-n, f.* *(ferov.)* diagonală de macazuri, grupă de linii de schimbare a căii.
Weichenwärter, *-s -, m.* v. Weichensteller.
Weichenwechsel, *-s, -, m.* *(ferov.)* schimbare de macaz.
Weichenzunge, *-n, f.* *(ferov.)* ac de macaz.
Weichfaser, *-n, f.* fibră moale, flexibilă.
Weichfaserpflanzen *pl.* plante cu fibre fine.
Weichfass, *-es, -fässer, n.* hârdău, vas de muiat rufe.
Weichflügler *m. pl.* *(entom.)* insectă din familia licuricilor *(Lampyridae).*
weich gedünstet *adj.* *(cul.)* fiert înăbușit.
weich geklopft *adj.* *(despre carne)* frăgezită prin bătut.
weich gekocht *adj.* fiert moale; **ein ~es Ei** un ou moale.
weich geschaffen *adj.* sensibil, blând, simțitor.
weich gesotten *adj.* v. weich gekocht.
weichgrätig *adj.* *(despre pești)* cu oase moi, flexibile.
Weichgummi, *-s, -(s), m.* cauciuc, gumă moale.
Weichguss, *-es, -güsse, m.* *(metal.)* fontă moale.
weich|haarig *adj.* **1.** cu păr moale, mătăsos. **2.** *(bot.)* cu peri moi.
Weich|harz, *-es, -e, n.* rășină moale.
weich|häutig *adj.* cu piele moale, fină.
Weich|hautkäfer, *-s, -, m.* v. Weichflügler.
Weich|heit *f. sg.* **1.** moliciune. **2.** frăgezime, gingășie. **3.** *(fig.)* blândețe, duioșie; sensibilitate, slăbiciune a firii. **4.** *(fiz., med.)* flaciditate.
weich|herzig *adj.* cu inimă blândă, duios, milos.
Weich|herzigkeit *f. sg.* blândețe, duioșie, milă.
Weich|holz, *-es, n. sg.* lemn de esență moale.
Weichkäfer, *-s, -, m.* *(entom.)* muscariu *(Cantharis fusca).*
Weichkäse, *-s, -, m.* brânză moale, pastă de brânză.
Weichkübel, *-s, -, m.* v. Weichfaß.
Weichland, *-(e)s, n. sg.* teren moale, mlăștinos.
weichlich *adj.* **1.** (neplăcut de) moale. **2.** molatic; moleșit; fără vlagă, slab, fără energie; efeminat. **3.** v. weich **(5).**
Weichlichkeit, *-en, f.* **1.** moliciune, moleșeală, caracter molatic; slăbiciune, lipsă de energie, de vlagă. **2.** v. Weichheit **(4).**
Weichling, *-s, -e, m.* **1.** om molâu, molatic; om efeminat. **2.** laș.
Weichlot, *-(e)s, -e, n.* *(tehn.)* lipitură, sudură moale; aliaj moale de lipit.
weichlöten, *weichgelötet, vb.* *(h) tr.* *(numai la inf. și part. trec.)* *(tehn.)* a face o sudură moale.
weichmachen, *machte weich, weichgemacht, vb.* *(h) tr.* v. zermürben.
Weichmacher, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* plastifiant. **2.** *(farm.)* emolient.
Weichmangan|erz, *-es, n. sg.* *(mineral.)* piroluzit.
weichmäulig *adj.* **1.** *(despre animale)* cu botul moale. **2.** *(despre cai)* sensibil la gură, ușor de mânat, de condus.
Weichmetall, *-s, -e, n.* metal moale.
weichmütig *adj.* v. weichherzig.
Weichmütigkeit *f. sg.* v. Weichherzigkeit.
Weichparaffin, *-s, n. sg.* *(chim.)* parafină moale.
weich|schalig *adj.* **1.** cu coajă moale. **2.** *(zool.)* cu crustă, cu carapace moale.
Weich|schildkröte, *-n, f.* *(zool.)* broască țestoasă cu carapace moale *(Trionyx).*
Weich|schuss, *-es, -schüsse, m.* *(vân.)* împușcătură în regiunea spetei.
Weich|schwanz|specht, *-(e)s, -e, m.* *(ornit.)* ciocănitoare pitică *(Picumnus).*
Weichsel [ˈvaeksəl], *-n, f.* **1.** v. Weichselbaum. **2.** vișină.
Weichselbaum, *-(e)s, -bäume, m.* *(bot.)* vișin *(Cerasus vulgaris).*
Weichselholz, *-es, -hölzer, n.* lemn de vișin.
Weichselkirsche, *-n, f.* v. Weichsel.
Weichselkuchen, *-s, -, m.* plăcintă cu vișine.
Weichselrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă (de pipă) din lemn de vișin.
Weichsel|spitze, *-n, f.* țigaret din lemn de vișin.
Weichselzopf, *-(e)s, m. sg.* împâslire a părului; cosiță leșească.
weich|spitzig, *adj.* *(bot.)* mucronat.
Weich|spüler, *-s, -, m.*, **Weich|spülmittel**, *-s, -, n.* balsam de rufe.
weich|stachelig *adj.* v. weichspitzig.
Weich|strahler, *-s, -, m.* *(iht.)* pește cu aripioare moi *(Malacopterygii clupeiformes).*
Weichteile *pl.* părți moi ale corpului (mușchi, intestine etc.).
Weichtier, *-(e)s, -e, n.* *(zool.)* moluscă; **vielarmiges ~** polibranhiat.
Weichtierkenner, *-s, -, m.* malacologist.
Weichwarze, *-n, f.* *(bot.)* papilă moale.
Weichwasser, *-s, n. sg.* apă de muiat (rufe).
Weichwerden, *-s, n. sg.* **1.** înmuiere, pătrundere; *(cul.)* **das ~ des Fleisches** frăgezirea cărnii. **2.** *(fig.)* înduioșare; cedare.
weichwollig *adj.* *(despre animale)* cu lână moale.
Weid *f. sg.* vânătoare.
weidbar *adj.* care poate fi vânat.
Weide, *-n, f.* **1.** pășune; izlaz. **2.** pășunat; **auf die ~ treiben** a duce la păscut. **3.** *(bot.)* salcie, răchită *(Salix).*
weideberechtigt *adj.* cu drept de pășunat.
Weideberechtigung, **Weidefreiheit**, *-en, f.* v. Weiderecht.
Weidefläche, *-n, f.* v. Weide **(1).**
Weidegang, *-(e)s, -gänge, m.* pășunat.
Weidegeld, *-(e)s, -er, n.* (taxă de) pășunat.
Weidegerechtigkeit *f. sg.* v. Weiderecht.
Weidegrund, *-(e)s, -gründe, m.*, **Weideland**, *-(e)s, n. sg.* v. Weide **(1).**
Weidemonat, **Weidemond**, *-(e)s, m. sg.* *(poet.)* luna mai.
weiden, *weidete, geweidet (du weidest, er weidet), vb.* *(h)* **I.** *tr.* **1.** a paște, a duce la păscut. **2.** *(reg.)* a plivi. **3.** *(fig.)* a-și desfăta ochii. **II.** *intr.* a paște. **III.** *refl.* **(an** cu *dat.)* a se desfăta, a se delecta (cu ceva, privind la ceva).
weiden|artig *adj.* *(bot.)* salicaceu.
Weiden|asche *f. sg.* cenușă de salcie, de răchită.
Weidenbach, *-(e)s, -bäche, m.* pârâu străjuit de sălcii, de răchită.
Weidenband, *-(e)s, -e* (și *-bänder), n.* **1.** legătură din nuiele de salcie, de răchită. **2.** curmei, funie de salcie, de răchită.
Weidenbast, *-(e)s, m. sg.* scoarță, curmei de salcie, de răchită.
Weidenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Weide **(2).**
Weidenbitter, *-s, n. sg.* *(chim.)* salcină.
Weidenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* frunză de salcie, de răchită.
Weidenblüte, *-n, f.* v. Weidenkätzchen.
Weidenbohrer, *-s, -, m.* *(entom.)* răchitar *(Cossus cossus).*
Weidenbund, *-(e)s, -bünde, n.* fașină de nuiele de salcie, de răchită.
Weidenbusch, *-(e)s, -büsche, m.* tufiș de salcie, de răchită.
Weidenflöte, *-n, f.* fluier de salcie.
Weidengebüsch, *-(e)s, -e, n.* pădurice, crâng de sălcii, de răchită.
Weidengeflecht, *-(e)s, -e, n.* lojniță, leasă din nuiele de salcie, de răchită.
Weidenge|hölz, *-es, -e, n.* v. Weidengebüsch.
Weidengerte, *-n, f.* nuia, vergea de salcie, de răchită.
Weidengewächs, *-es, -e, n.* *(bot.)* salicacee *(Salicaceae).*
Weidenholz, *-es, -hölzer, n.* lemn de salcie, de răchită.
Weidenkätzchen, *-s, -, n.* *(bot.)* mâțișor de salcie, de răchită.
Weidenkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coș din nuiele de răchită, de salcie.
Weidenkraut, *-(e)s, -kräuter, n.* v. Weiderich.
Weidenlattich, *-(e)s, -e, m.* *(bot.)* lăptucă *(Lactuca scariola).*
Weidenlaub, *-(e)s, n. sg.* frunziș de salcie, de răchită.
Weidenpfeife, *-n, f.* v. Weidenflöte.

Weidenrinde, *-n, f.* scoarță, coajă de salcie, de răchită.
Weidenrös|chen, *-s, -, n. (bot.)* răchițică *(Epilobium angustifolium).*
Weidenrute, *-n, f.* v. Weidengerte.
Weidenschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* babiță *(Fomes igniarius).*
Weidenzaun, *-(e)s, -zäune, m.* îngrăditură, gard de nuiele, de răchită.
Weidenzweig, *-(e)s, -e, m.* ramură de salcie, de răchită.
Weideplatz, *-es, -plätze, m.* v. Weide **(1).**
Weiderecht, *-(e)s, -e, n.* drept de pășunat.
Weiderich, *-s, -e, m. (bot.)* răchitan *(Lythrum salicaria* L.).
Weiderichgewächs, *-es,-e, n. (bot.)* litracee *(Lythraceae).*
Weiderind, *-(e)s, -er, n.* bovină ținută la pășunat.
Weidetor, *-(e)s, -e, n.* poartă a izlazului.
Weidevieh, *-(e)s, n. sg.* vite ținute la pășunat.
Weidewirtschaft *f. sg. (agr.)* exploatare a pășunilor; pășunat.
Weidgenosse, *-n, -n, m.* tovarăș de vânătoare.
weidgerecht I. *adj.* vânătoresc. **II.** *adv.* vânătorește, conform cu regulile vânătorești.
Weidgeselle, *-n, -n, m.* v. Weidgenosse.
Weidicht, *- (e)s, -e, n.* v. Weidengebüsch.
weidlich I. *adj.* **1.** priceput, isteț, capabil. **2.** *(înv.)* voinic, robust. **II.** *adv.* strașnic; din toată inima, după pofta inimii.
Weidling, *-s, -e, m. (reg.)* **1.** lighean de bucătărie, de spălat vase. **2.** *(bot.)* ciupercă de gunoi *(Psalliota campestris).* **3.** șaică, luntre plată.
Weidloch, *-(e)s, -löcher, n. (vân.)* anus.
Weidmann, *-(e)s, -männer, m.* vânător.
weidmännisch *adj.* vânătoresc.
Weidmannsdank, *-(e)s, m. sg.* răspuns la urarea vânătorească «Weidmannsheil!»: «mulțumesc, mulțumim»!
Weidmannsgruß, *-es, -grüße, m.* salut vânătoresc.
Weidmannsheil, *-s, n. sg.* urare vânătorească «bun vânat!» «noroc la vânat!»
Weidmanns|sprache, *-n, f.* limbaj vânătoresc.
Weidmesser, *-s, -, n.* cuțit de vânătoare, jungher.
Weidsack, *-(e)s, -säcke, m.* **1.** tolbă de vânătoare. **2.** stomac de mistreț.
Weid|sprosse, *-n, f. (vân.)* primă încrengătură a cornului de cerb.
Weid|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* **1.** salut vânătoresc. **2.** expresie vânătorească. **3.** *(fam.)* maximă, dicton favorit.
Weid|tasche, *-n, f.* v. Weidsack **(1).**
Weidwerk, *-(e)s, n. sg.* vânătoare.
weidwund *adj. (vân.)* rănit în pântece, în vintre.
Weife, *-n, f. (text.)* depănătoare, vârtelniță.
weifen, *weifte, geweift, vb. (h) tr.* a depăna.
Weigand, *-(e)s, -e, m. (înv.)* erou; luptător.
Weigelie [-liə], *-n, f. (bot.)* plantă exotică ornamentală *(Diervilla).*
weigern, *weigerte, geweigert, vb. (h)* **I.** *tr.* **(jm. etwas)** a refuza, a nu acorda (cuiva ceva). **II.** *refl.* a refuza, a nu accepta, a se împotrivi, a se opune; **er weigerte sich, es zu tun** a refuzat s-o facă.
Weigerung, *-en, f.* refuz, neacceptare; împotrivire, opoziție.
Weigerungsfall, *-(e)s, -fälle, m. (în expr.)* **im ~(e) a)** în caz de refuz; **b)** *(com.)* în caz de neacceptare (a unei polițe, cambii etc.).
Weigerungsgrund, *-(e)s, -gründe, m.* motiv de refuz.
Weih, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* uliu *(Circus).*
Weih|altar, *-s, -täre, m. (bis.)* altar de sfințire.
Weihbild, *-(e)s, -er, n. (bis.)* icoană sfințită; icoană închinată; icoană ex-voto.
Weihbischof, *-s, -schöfe, m. (bis. cat.)* episcop secund, locțiitor de episcop, sufragant.
Weihbrot, *-(e)s, -e, n. (bis.)* anafură.
Weihbrunnen, *-s, -, m. (bis.)* **1.** v. Weihkessel. **2.** agheazmă.
Weihe, *-n, f.* **1.** *(ornit.)* v. Weih. **2.** *(bis.)* sfințire, inaugurare, târnosire. **3.** *(bis.)* sfințire, consacrare, hirotonisire, ungere; **die ~ des Bischofs** ungerea episcopului; **die ~ des Priesters** hirotonisirea preotului. **4.** *(fig.)* sfințenie; solemnitate.
weihen, *weihte, geweiht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a sfinți, a binecuvânta. **2.** *(bis.)* a sfinți, a târnosi. **3.** *(bis.)* a sfinți, a hirotonisi. **4. (jm. etwas)** a închina, a dedica (cuiva ceva). **II.** *refl.* a se dedica, a se da, a se dărui, a se închina, a se consacra (cuiva sau unei cauze).
Weiher, *-s, -, m.* iaz, eleșteu.
Weihe|rede, *-n, f. (bis.,* și *fig.)* discurs inaugural, discurs de sfințire.
Weihe|stätte, *-n, f.* loc sfințit.
Weihe|stunde, *-n, f. (bis.,* și *fig.)* ceremonie de inaugurare, solemnitate de sfințire.
weihevoll *adj.* solemn.
Weihgabe, *-n, f.* v. Weihgeschenk.
Weihgelübde, *-s, -, n. (bis.)* jurământ solemn, legământ.
Weihgemälde, *-s, -, n.* v. Weihbild.
Weihgeschenk, *-(e)s, -e, n. (bis.)* ofrandă; ex-voto.
Weihkessel, *-s, -, m.* v. Weihwasserkessel.
Weihling, *-s, -e, m.* **1.** *(bis. cat.)* preot în curs de hirotonisire. **2.** tânăr(ă) în cursul festivității de primire în rândurile adulților.
Weihnacht *f. sg.* v. Weihnachten **(1).**
weihnachten, *weihnachtete, geweihnachtet, vb. (h) intr. impers. (în expr.)* **es weihnachtet** se apropie Crăciunul.
Weihnachten, *-s, -, n.* **1.** *pl.* Crăciun; **frohe** (sau **fröhliche**) **~!** Sărbători fericite! (urare de Crăciun). **2.** *(reg.)* dar de Crăciun.
weihnachtlich *adj.* de Crăciun, ca la Crăciun, ca de Crăciun.
Weihnachts|abend, *-s, -e, m.* seară de Crăciun, ajun de Crăciun.
Weihnachtsbäckerei, *-en, f.* **1.** pregătire a prăjiturilor pentru Crăciun. **2.** *(austr., reg.)* prăjituri de Crăciun.
Weihnachtsbaum, *-(e)s, -bäume, m.* pom de Crăciun.
Weihnachtsbaumschmuck, *-(e)s, m. sg.* podoabe pentru pomul de Crăciun.
Weihnachtsbescherung, *-en, f.* împărțire a darurilor de Crăciun.
Weihnachtsbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* obicei, datină de Crăciun.
Weihnachts|engel, *s, -, m.* îngeraș-podoabă pentru pomul de Crăciun.
Weihnachtsfeier, *-n, f.* serbare de Crăciun.
Weinachtsfeiertage *pl.* zilele de sărbătoare ale Crăciunului.
Weihnachtsferien [-riən] *pl.* vacanța de Crăciun.
Weihnachtsfest, *-(e)s, -e, n.* v. Weihnachten **(1).**
Weihnachtsgabe, *-n, f.* v. Weihnachtsgeschenk.
Weihnachtsgans, *-gänse, f.* **1.** gâscă pentru friptura de Crăciun; **jn. ausnehmen wie eine ~** a exploata cu nerușinare. **2.** friptură de gâscă de Crăciun.
Weihnachtsgebäck, *-(e)s, n. sg.* prăjituri de Crăciun.
Weihnachtsgeld, *-(e)s, -er, n.* supliment de salariu cu ocazia Crăciunului.
Weihnachtsgesang, *-(e)s, -sänge, m.* v. Weihnachtslied.
Weihnachtgeschäft, *-(e)s, -e, n.* afaceri, comerț înfloritor cu ocazia Crăciunului.
Weihnachtsgeschenk, *- (e)s, -e, n.* dar, cadou de Crăciun.
Weihnachtsgeschichte, *-n, f.* povestea nașterii lui Isus.
Weihnachtsglückwunschkarte, *-n, f.* felicitare de Crăciun.
Weihnachtsgratifikation, *-en, f.* gratificație de Crăciun.
Weihnachtskarte, *-n, f.* felicitare de Crăciun.
Weihnachtskerze, *-n, f.* **1.** lumânare împodobită pentru Crăciun. **2.** lumânare pentru pomul de Crăciun.
Weihnachtskrippe, *-n, f.* grup de statui în jurul ieslei lui Isus.
Weihnachtskugel, *-n, f.* glob pentru pomul de Crăciun.
Weihnachtslied, *-(e)s, -er, n.* cântec de Crăciun.
Weihnachtsmann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** Moș Crăciun. **2.** *(fam., ca insultă)* prost, nătâng; **du ~!** măi prostule!
Weihnachtsmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* târg, bâlci de Crăciun.
Weihnachtsmesse, *-n, f. (bis.)* slujbă de Crăciun.
Weihnachtsrose, *-n, f. (bot.)* spânz negru, floarea lui Cristos *(Helleborus niger* L.).
Weihnachts|schmuck, *-(e)s, m. sg.* podoabe pentru pomul de Crăciun.
Weihnachts|spiel, *-(e)s, -e, n.* vicleim.
Weihnachts|stern, *-(e)s, -e, m.* **1.** stea, podoabă pentru pomul de Crăciun. **2.** *(bot.)* plantă ornamentală care înflorește în decembrie *(Poinsettia pulcherrima).*
Weihnachts|stolle, *-n, f.*, **Weihnachts|stollen**, *-s, -, m.* cozonac de Crăciun.
Weihnachts|tag, *-(e)s, -, m.* (zi de) Crăciun; **am ersten ~** în prima zi de Crăciun.
Weihnachtsverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulație aglomerată de Crăciun.
Weihnachtszeit, *-en, f.* timp, perioadă, sezon a(l) Crăciunului.
Weihrauch, *-(e)s, m. sg.* tămâie; *(fig.)* **jm. ~ streuen** a tămâia, a linguși, a preamări pe cineva (în mod exagerat).
Weihrauchbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore de tămâie, livan *(Boswellia carteri).*
Weihrauchbüchse, *-n, f.* cutie pentru tămâie.
Weihrauchdampf, *-(e)s, m. sg.* fum de tămâie.
weihräuchern, *weihräucherte, geweihräuchert, vb. (h) intr.* **1.** a tămâia. **2.** *(fig.)* a tămâia, a linguși.
Weihrauchfass, *-es, -fässer, n.*, **Weihrauchkessel**, *-s, -, m.* cădelniță.
Weihtafel, *-n, f. (bis.)* ex-voto.
Weihung, *-en, f.* v. Weihe **(2, 3).**
Weihwasser, *-s, n. sg.* agheazmă.
Weihwasserbecken, *-s, -, n.* **Weihwasserkessel**, *-s, -, m. (bis.)* agheazmatar, cristelniță.
Weihwedel, *-s, -, m. (bis.)* sfeștoc, mătăuz.
weil *conj.* **1.** fiindcă, pentru că, deoarece, întrucât. **2.** *(înv.)* cât timp, până când, în timp ce.
weil. *presc.* de la weiland.
weiland *adv. (înv.)* odinioară, altădată.
Weilchen, *-s, -, n. (dim.* de la Weile) moment, clipă; **ein ~** un moment, o clipă, o leacă, un pic, puțin timp.
Weile *f. sg.* bucată de timp, răstimp; timp; răgaz; **eine kleine ~** puțin timp, scurt timp; **gut Ding braucht ~** lucrul bun se face îndelete, o treabă bună nu se face în grabă; **vor einer kleinen ~** cu puțin timp înainte; **eine gute ~** destul de mult timp, o bună bucată de timp; **Eile mit ~** graba strică treaba; **damit hat es noch gute ~** nu e nici o grabă cu asta.
weilen, *weilte, geweilt, vb. (h) intr.* **1.** a rămâne, a sta; *(euf.)* **er weilt nicht mehr unter den Lebenden** nu se mai află printre cei vii. **2.** a zăbovi, a întârzia.
Weiler, *-s, -, m.* **1.** cătun. **2.** gospodărie (izolată).
Weimberl, *-s, -, n. (reg.)* stafidă.
weimern, *weimerte, geweimert, vb. (h) intr. (reg.)* a se văita, a scânci.
Weimutskiefer, *-n, f. (bot.)* pin strob *(Pinus strobus* L.).
Wein, *-(e)s, -e, m.* **1.** vin; **herber ~** vin sec; **heuriger** (sau **junger**) **~** vin nou; **schwerer ~** vin tare, greu; **verschnittener ~** vin de cupaj; *(fig.)* **jm. reinen** (sau **klaren**) **~ einschenken** a spune cuiva adevărul; **der ~ ist ihm in den Kopf** (sau **zu Kopf**) **gestiegen** i s-a urcat vinul la cap; **beim ~ sitzen** a sta la un pahar de vin; *(fig.)* **Wasser predigen und ~ trinken** a zice una și a face alta. **2.** viță de vie; strugure; **den ~ lesen** a culege strugurii, a culege via; **wilder ~** viță de Canada *(Ampelopsis quinquefolia).*
wein|ähnlich *adj.* v. weinartig.
Wein|akzise, *-n, f.* impozit pe vin.
Wein|anbau, *-(e)s, m. sg.* cultivare a viței de vie, viticultură.
Wein|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr acru.
wein|arm *adj.* sărac în vii, neproducător de vin.
Wein|art, *-en, f.* calitate, soi, varietate, fel de vin.
wein|artig *adj.* ca vinul.
Weinbau, *-(e)s, m. sg.* viticultură, cultură a viței de vie; **den ~ betreffend** viticol; **~ treiben** a se ocupa de viticultură.
Weinbauer, *-s, -* (și *-n*), *m.* viticultor, producător de vinuri; podgorean.
Weinbaugebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune viticolă.
Weinbauschule, *-n, f.* școală de viticultură.
Weinbecher, *-s, -, m.* pahar de vin.
Weinbeere, *-n, f.* **1.** bob de strugure. **2.** *(reg.)* stafidă.
Weinbeerengeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* stafilom.
Weinbeer|hülse, *-n, f.* pieliță a bobului de strugure.
Weinbeersaft, *-(e)s, -säfte, m.* must, suc de struguri.

Weinbeisel, *-s, -, n. (reg.)* v. Weinschenke.
Weinbeißer, *-s, -, m. (austr.)* **1.** *(cul.)* turtă dulce. **2.** cunoscător de vinuri.
weinbekränzt *adj.* încununat cu frunze de viță.
Weinbereitung *f. sg.* vinificație, preparare a vinului.
Weinberg, *-(e)s, -e, m.* vie, podgorie.
Weinbergbesitzer, *-s, -, m.* viticultor, podgorean.
Weinberghacke, *-n, f.* sapă de vie.
Weinberghüter, *-s, -, m.* paznic, pândar la vie.
Weinbergkletterkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* lipici, turcel *(Lappula echinata).*
Weinberglauch, *-(e)s, m. sg. (bot.)* ceapa-ciorii *(Muscari comosum).*
Weinbergschnecke, *-n, f. (zool.)* melc mare cu cochilie *(Helix pomatica).*
Weinblatt, *-(e)s, -blätter, n.* frunză de viță.
Weinblume, *-n, f.* **1.** *(bot.)* aglică *(Spiraea filipendula).* **2.** buchet al vinului.
Weinblüte, *-n, f.* floare de viță de vie.
Weinbrand, *-(e)s, -brände, m.* rachiu de vin, vinars; coniac.
Weinbrandbohne, *-n, f.* bomboană de ciocolată umplută cu coniac.
Weinbrühe, *-n, f. (cul.)* dumicat de vin.
Weinbutte, *-n, f.* vas mare pentru cules struguri.
Weindrossel, *-n, f. (ornit.)* sturzul-viilor *(Turdus musicus).*
Weindunst, *-(e)s, -dünste, m.* miros de vin.
weinen, *weinte, geweint, vb. (h)* **I.** *intr.* a plânge; **über etwas** ~ a plânge din cauza unui lucru; **um jn.** ~ a plânge după cineva; **vor Freude** ~ a plânge de bucurie; **heftig** ~ a plânge amar, cu hohote, cu sughițuri. **II.** *tr.* a plânge, a vărsa lacrimi; **bittere Tränen** ~ a vărsa lacrimi amare; **sich** *(dat.)* **die Augen rot** ~ a-și înroși ochii de plâns.
Weinen, *-s, n. sg.* plâns; **zum ~ bringen** a face să plângă; **dem ~ nahe sein** a fi gata să plângă.
weinend **I.** *part. prez.* de la weinen. **II.** *adj.* plângător; **~e Augen** ochi plini de lacrimi.
Weinerei *f. sg. (fam., peior.)* plâns interminabil.
weinerlich *adj.* **1.** plângăcios, plângăreț; **im ~en Tone** cu (sau pe) un ton plângăreț. **2.** *(peior.)* sentimental, lacrimogen.
Weinerlichkeit *f. sg.* caracter plângăreț, plângăcios; fel de a fi plângăcios.
Wein|ernte, *-n, f.* v. Weinlese.
Wein|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* recoltă de struguri; producție de vin.
Wein|erzeugung *f. sg.* producție, fabricare a vinului.
Wein|essig, *-s, m. sg.* oțet de vin.
Weinfälscher, *-s, -, m.* falsificator de vinuri.
Weinfälschung, *-en, f.* falsificare de vinuri.
Weinfarbe, *-n, f.* culoare a vinului.
weinfarben, **weinfarbig** *adj.* de culoarea vinului.
Weinfass, *-es, -fässer, n.* **1.** butoi, vas de vin. **2.** *(fam.)* bețiv.
Weinfechsung, *-en, f. (reg.)* recoltă de vin.
Weinfeld, *-(e)s, -er, n.* v. Weingarten.
Weinfest, *-(e)s, -e, n. (ist.)* bacanală, sărbătoare a vinului.
Weinflasche, *-n, f.* sticlă de vin.
Weinfleck, *-(e)s, -e, m.* pată de vin.
Weingarten, *-s, -gärten, m.* vie, podgorie.
Weingärtner, *-s, -, m.* vier, viticultor; podgorean.
Weingärung *f. sg.* **1.** fermentare a vinului. **2.** *(chim.)* fermentație alcoolică.
Weingefäß, *-es, -e, n.* **1.** vas pentru vin. **2.** v. Weinfass.
Weingegend, *-en, f.* regiune viticolă, regiune de vii, de podgorii.
Weinge|halt, *-(e)s, m. sg.* conținut de vin.
Weingeist, *-(e)s, m. sg.* alcool, spirt.
weingeist|artig *adj.* ca alcoolul, ca spirtul.
weingeist|haltig *adj.* alcoolic, spirtos.
Weingeistmesser, *-s, -, m.* alcoolmetru.
Weingelage, *-s, -, n.* chef, beție.
Weingeländer, *-s, -, n.* spalier cu viță de vie.
Weingeruch, *-(e)s, -rüche, m.* miros de vin.
Weingeschäft, *- (e)s, -e, n.* **1.** v. Weinhandel. **2.** magazin de desfacere a vinurilor.
Weingeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust de vin.
Weingesetz, *-es, -e, n.* lege pentru producerea și desfacerea vinului.
Weingesicht, *-(e)s, -er, n.* față congestionată de băutură, față (roșie) de bețiv.
Weinglas, *-es, -gläser, n.* pahar de vin.
Weingott, *-(e)s, m. sg. (mit.)* zeu al vinului.
weingrün *adj.* **1.** verde ca foaia de viță. **2.** *(despre vase)* cu miros de vin.
Weingut, *-(e)s, -güter, n.* podgorie, proprietate, fermă viticolă.
Weinhacke, *-n, f.* v. Weinberghacke.
weinhaft *adj.* cu gust de vin, ca vinul.
weinhaltig *adj.* cu (conținut de) vin.
Weinhandel, *-s, m. sg.* negoț, comerț cu vinuri.
Weinhändler, *-s, -, m.* negustor, comerciant de vinuri.
Weinhandlung, *-en, f.* **1.** magazin, depozit de vinuri. **2.** cârciumă.
Weinhauer, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, (austr.)* v. Winzer.
Weinhaus, *-es, -häuser, n.* v. Weinhandlung.
Weinheber, *-s, -, m.* sifon de tras vin (din butoi), tigvă, tâlv.
Weinhefe *f. sg. (bot.)* drojdie de vin *(Saccharomyces ellipsoideus).*
Weinher|stellung, *-en, f.* producție de vin.
Weinhügel, *-s, -, m.* deal plantat cu viță de vie, vie pe deal.
Weinhüter, *-s, -, m.* v. Weinberghüter.
weinicht, **weinig** *adj.* v. weinhaft.
Weinjahr, *-(e)s, -e, n.* an bogat în struguri, an bun de vin.
Weinkalt(e)schale, *-n, f. (cul.)* jeleu de vin.
Weinkanne, *-n, f.* cană, oală de vin.
Weinkaraffe, *-n, f.* carafă de vin.
Weinkarte, *-n, f.* listă a vinurilor.
Weinkauf, *-(e)s, -käufe, m.* **1.** cumpărare de vinuri. **2.** aldămaș.
Weinkeller, *-s, -, m.*, **Weinkellerei**, *-en, f.* **1.** pivniță de vinuri, cramă; vinărie. **2.** bodegă, cârciumă, cramă.
Weinkellner, *-s, -, m.* ospătar, chelner care servește vinul.
Weinkelter, *-n, f.* v. Weinpresse.
Weinkenner, *-s, -, m.* cunoscător de vinuri, expert în vinuri.
Weinklärung *f. sg.* v. Weinläuterung.
Weinkneipe, *-n, f.* cârciumă, bodegă.
Weinkoster, *-s, -, m.* degustător de vinuri.
Weinkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m. (med.)* criză de plâns, plâns spasmodic, convulsiv, isteric.
Weinkranz, *-es, -kränze, m.* cunună din frunze de viță.
Weinkraut, *-(e)s, -kräuter, n.* **1.** v. Weinraute **(1)**. **2.** *pl.* ierburi de aromatizat vinul.
Weinkrug, *-(e)s, -krüge, m.* **1.** ulcior de vin. **2.** *(reg.)* cârciumă, cramă.
Weinkufe, *-n, f.* butoi de vin.
Weinküfer, *-s, -, m.* pivnicer, chelar.
Weinküferei, *-en, f.* v. Weinkeller.
Weinkühler, *-s, -, m.* frapieră.
Weinküper, *-s, -, m.* v. Weinküfer.
Weinlage, *-n, f.* areal potrivit pentru viticultură.
Weinlager, *-s, -, n.* depozit de vinuri.
Weinland, *-(e)s, -länder, n.* **1.** țară bogată în vin, țară producătoare de vin, țară viticolă. **2.** regiune viticolă. **3.** sol bun pentru cultura viței de vie, pământ bun de vie.
Weinlaub, *-(e)s, n. sg.* frunziș de viță de vie.
Weinlaube, *-n, f.* boltă, umbrar de viță de vie.
Weinlaune, *-n, f. (fam.)* pileală ușoară, chercheleală, chef.
Weinläuterung *f. sg.* limpezire a vinului.
Weinlese, *-n, f.* cules al viilor.
Weinleser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* culegător(-oare) la vie.
Weinlesezeit *f. sg.* timp, sezon, perioadă a(l) culesului viilor, cules al viilor.
weinliebend *adj.* iubitor, amator de vin.
Weinliebhaber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* amator(-oare) de vin.
Weinlied, *-(e)s, -er, n.* cântec de pahar.
Weinling, *-s, -e, m.* **1.** măr cu gust de vin. **2.** *(bot.)* dracilă *(Berberis vulgaris).*
Weinlokal, *-(e)s, -e, n.* cârciumă, cramă, local de vinuri.
Weinmakler, *-s, -, m.* misit de vinuri.
Weinmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață a vinului.
Weinmaß, *-es, -e, n.* măsură de vin.
Weinmeister, *-s, -, m.* **1.** pivnicer, chelar. **2.** viticultor.
Weinmesser, *-s, -, m.* areometru pentru vin; aparat de gradat vinul, de determinat tăria vinului.
Weinmet, *-(e)s, m. sg.* hidromel.
Weinmonat, **Weinmond**, *-(e)s, -e, m. (pop.)* octombrie, brumărel.
Weinmost, *-(e)s, m. sg.* must de struguri.
Weinmutter *f. sg.* v. Weinhefe.
Wein|nase, *-n, f. (fam.)* nas roșu, de bețiv.
Wein|neige *f. sg.* v. Weinhefe.
Wein|niederlage, *-n, f.* depozit de vinuri.
Wein|niederschlag, *- (e)s, m. sg.* v. Weinhefe.
Weinpalme, *-n, f. (bot.)* palmier vinifer *(Raphia vinifera).*
Weinpanscher, *-s,-,m. (fam.)* v. Weinfälscher.
Weinpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* arac de vie.
Weinpflanzen *pl.* plante vinifere.
Weinpresse, *-n, f.* teasc, presă de struguri.
Weinprobe, *-n, f.* **1.** v. Weinmesser. **2.** degustare a vinurilor.
Weinprober, *-s, -, m.* v. Weinkoster.
Weinproduktions|steuer, *-n, f.* impozit pe producția de vin.
Weinprüfer, *-s, -, m.* v. Weinkoster.
Weinranke, *-n, f.* **1.** viță, vlăstar de viță de vie. **2.** cârcel de viță de vie.
Weinrausch, *-(e)s, -räusche, m.* beție, chercheleală de la vin.
Weinraute, *-n, f. (bot.)* **1.** virnanț *(Ruta graveolens* L.). **2.** lemnul-Domnului *(Artemisia abrotanum* L.).
Weinrebe, *-n, f.* **1.** *(bot.)* viță de vie *(Vitis vinifera).* **2.** v. Weinrebenstock.
Weinrebenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* frunză de viță de vie.
Weinreben|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* butuc de viță de vie.
Weinrebenzucht *f. sg.* v. Weinbau.
Weinrechnung, *-en, f.* notă de plată, socoteală pentru vin.
weinreich *adj.* bogat în vinuri.
Weinreis, *-es, -er, n.* v. Weinranke **(1)**.
Weinreisende, *-n, -n (ein Weinreisender), m.* voiajor comercial al unei firme de vinuri.
Weinrose, *-n, f. (bot.)* trandafir sălbatic, răsură, măceș *(Rosa canina).*
weinrot *adj.* bordo, de culoarea vinului roșu.
weinsauer *adj.* **1.** acru, acid ca vinul. **2.** *(chim.)* tartric; **~es Salz** tartrat.
Weinsäure, *-n, f.* **1.** aciditate a vinului. **2.** *(chim.)* acid tartric.
Weinschale, *-n, f.* cupă de vin.
Weinschank, *- (e)s, -schänke, m.* **1.** v. Weinschenke. **2.** magazin de desfacere a vinurilor.
Weinschank|steuer, *-n, f.* impozit pe desfacerea de vinuri.
Wein|schaum|creme, *-n., f.* cremă spumoasă din gălbenuș de ou, zahăr și vin.
Weinschenk, *-en, -en, m.* **1.** *(ist.)* paharnic. **2.** persoană care toarnă vinul; chelner; cârciumar.
Weinschenke, *-n, f.* bodegă, cârciumă, cramă.
Weinschlauch, *-(e)s, -schläuche, m.* **1.** burduf de vin. **2.** furtun de scos vin. **3.** *(fam.)* bețiv.
Weinschmierer, *-s, -, m.* v. Weinpanscher.
Wein|schorle, *-n, f.* băutură din vin și apă minerală.
Weinschuld, *-en, f. (fam.)* datorie la cârciumă.
weinselig *adj.* cherchelit, pilit, amețit.
Weinsorte, *-n, f.* soi de vin.
Wein|stein, *-(e)s, m. sg. (chim.)* tartru.
wein|stein|artig *adj.* ca tartrul.

Wein|steinbildung, *-en, f.* formare de tartru.
Wein|steinsäure *f. sg. (chim.)* acid tartric.
Wein|steuer, *-n, f.* impozit pe vin; vinărit.
Wein|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* butuc de vie; **Weinstöcke anpfählen** a arăci via.
Wein|stube, *-n, f.* v. Weinschenke.
Weinträber *pl.* v. Weintreber.
weintragend *adj.* cu vin, vinifer.
Weintraube, *-n, f.* strugure, ciorchine de strugure.
Weintraubenkur, *-en, f.* cură de struguri.
Weintreber, **Weintrester** *pl.* tescovină.
Weintrinken, *-s, n. sg.* consum de vin, băut de vin.
Weintrinker, *-s, -, m.* băutor de vin.
Weintrotte, *-n, f. (reg.)* v. Weinpresse.
weintrunken *adj.* băut, beat, ameţit, pilit de vin.
wein|umrankt *adj.* înconjurat, împrejmuit cu viţă de vie, îmbrăcat în viţă de vie.
Weinver|edelung, *-en, f.* înnobilare a viţei de vie.
Weinverfälscher, *-s, -, m.* v. Weinfälscher.
Weinverfälschung, *-en, f.* v. Weinfälschung.
Weinver|ständige, *-n, -n (ein Weinverständiger), m.* specialist în vinuri; enolog.
Weinverzapf, *-(e)s, m. sg. (reg.)* v. Weinschenke.
Weinvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* stoc de vinuri, rezervă, provizie de vin.
weinwarm *adj. (fam.)* încălzit, înfierbântat de vin.
Weinwetter, *-s, -, n.* timp favorabil viţei de vie, vreme bună pentru vii.
Weinwirt, *-(e)s, -e, m.* cârciumar.
Weinwirtschaft, *-en, f.* cârciumă.
Weinzeche, *-n, f.* consumaţie de vin; notă de plată pentru vinul consumat.
Weinzieher, *-s, -, m.* **1.** viticultor. **2.** v. Weinheber.
Weinzierl, *-s, -(n), m. (reg., austr.)* viticultor; podgorean.
Weinzoll, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(ist.)* vinărit. **2.** vamă pentru vin.
Weinzucht *f. sg.* v. Weinbau.
Weinzüchter, *-s, -, m.* v. Weinbauer.
Weinzwang, *-(e)s, m. sg.* obligaţie de a comanda vin (la restaurant).
weise I. *adj.* înţelept, cuminte, prudent, prevăzător; **wer weiß wird, wird auch** ~ înţelepciunea vine o dată cu bătrâneţea; ~ **Frau** moaşă. **II.** *adv.* cu înţelepciune, înţelept; cu prudenţă, prudent; ~ **handeln** a proceda cu înţelepciune, prudent.
Weise[1], *-n, -n (ein Weiser), m.* **1.** înţelept; **die sieben ~n Griechenlands** cei şapte înţelepţi ai Greciei. **2.** *(înv.)* filozof, gânditor; *(fig.)* **der Stein der ~n** piatra filozofală.
Weise[2], *-n, f.* **1.** chip, fel, mod, manieră; **auf welche ~?** în ce fel? **auf jede** ~ în orice fel; **auf keine** ~ **a)** în nici un fel; **b)** deloc, nicidecum; **jeder auf seine** (sau **nach seiner**) ~ fiecare în felul său; **auf die eine oder die andere** ~ într-un fel sau altul; **auf jede mögliche** ~ oricum ar fi, cu orice preţ; **die Art und** ~, **wie er das macht** modul, felul, maniera în care o face. **2.** metodă, obicei; **auf alte** ~ după metoda veche. **3.** *(muz.)* melodie, arie; **Wort und** ~ text şi melodie; **eine volkstümliche** ~ o melodie populară.
Weisel, *-n, f.* (şi *înv. -s, -, m.*) *(apic.)* matcă, regină (a albinelor).
weisen, *wies, gewiesen (du, er weist), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a arăta, a indica; **jm. den Weg** ~ a arăta cuiva drumul; *(fig.)* **jm. die Tür** ~ a arăta cuiva uşa, a da pe cineva (pe uşă) afară. **2.** a expulza, a exila, a izgoni; **aus dem Lande** ~ a izgoni din ţară. **3.** a îndruma; **er hat mich an Sie gewiesen** m-a îndrumat la dv.; *(fig.)* **jn. in die Schranken** ~ a pune pe cineva la punct, a-i da o lecţie de bună-cuviinţă; **etwas von der Hand** ~ a respinge, a refuza ceva; *(sport)* **vom Feld** ~ a elimina de pe teren. **II.** *intr.* a arăta, a indica, a fi îndreptat; **die Magnetnadel weist nach Norden** acul magnetic indică nordul; **der Zeiger weist auf zwölf** limba, acul indică ora douăsprezece.
Weiser, *-s, -, m.* **1.** arătător, ac (la ceas). **2.** *(entom., înv.)* matcă, regină.
Weisheit, *-en, f.* **1.** înţelepciune; deşteptăciune; **Vorsicht ist die Mutter der** ~ prudenţa este mama înţelepciunii; **der** ~ **letzter Schluss** ultima posibilitate, ultima scăpare; *(fig.)* **er hat die** ~ **nicht mit dem Löffel gegessen** n-a descoperit el America, e cam prostuţ. **2.** ştiinţă, cunoştinţă; **seine** ~ **auskramen** a-şi arăta toată ştiinţa; **mit seiner** ~ **zu Ende sein** a nu şti ce să mai spună.
Weisheitsdünkel, *-s, m. sg.* aroganţă; pedanterie.
Weisheitskrämer, *-s, -, m. (fam.)* pedant.
Weisheitslehre *f. sg. (înv.)* filozofie.
Weisheitslehrer, *-s, -, m. (înv.)* filozof.
Weisheits|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* sentinţă, maximă, aforism.
weisheitsvoll *adj.* plin de înţelepciune, înţelept.
Weisheitszahn, *-(e)s, -zähne, m.* măsea de minte.
weislich *adv.* cu înţelepciune; cu prudenţă; ~ **handeln** a proceda cu prudenţă.
weismachen, *machte weis, weisgemacht, vb. (h) tr.* **(jm. etwas)** a face pe cineva să creadă ceva, a spune cuiva gogoşi, verzi şi uscate; **das mach einem anderen weis!** asta s-o spui lui mutu'!
weiß *adj.* şi *adv.* **1.** alb; ~ **wie Schnee** alb ca zăpada; **~es Papier** hârtie albă; **~e Haare** păr alb; **~es Pferd** cal bălan; **eine ~e Maus a)** un şoarece alb; **b)** *(fam.)* un poliţist, un agent de circulaţie; *(fig.)* **ein ~er Rabe** un corb alb, un exemplar, un specimen rar; ~ **machen** a albi, a înălbi; ~ **anstreichen** (sau **tünchen**) a vopsi în alb, a vărui; *(fig.)* **schwarz auf** ~ negru pe alb, în scris; **das ist wie schwarz und** ~ se deosebesc ca ziua şi noaptea. **2.** de culoare deschisă; **~es Brot** pâine albă; **~er Pfeffer** piper alb; **~e Bohnen** fasole uscată; **~er Wein** vin alb. **3.** palid; ~ **werden a)** a se face palid, a păli; **b)** a se înălbi. **4.** nins, acoperit de zăpadă; **die Dächer sind** ~ acoperişurile sunt ninse; **~e Ostern** Paşte cu zăpadă. **5.** curat, nefolosit; **ein ~es Blatt** o foaie albă, nescrisă. **6.** nevinovat; **eine ~e Weste haben** a avea o reputaţie foarte bună, nepătată. **7.** *(în expr.)* **der ~e Sport** tenisul; *(anat.)* **~e Blutkörperchen** globule albe, leucocite; **die ~e Substanz** substanţa albă (a creierului); **~er Tod** moarte prin îngheţ; *(rel.)* **~er Engel** înger păzitor; *(bis.)* **die ~e Geistlichkeit** preoţimea ortodoxă; **~er Sonntag** duminica Tomii; *(bot.)* **mit ~em Samen** leucosperm; *(pol.)* **~e Sklaven** muncitori proletari; *(tehn.)* **~es Öl** ulei de parafină suprarafinat; *(tipogr.)* **~er Raum** albitură.
Weiß, *-es, n. sg.* **1.** alb, culoare albă; **in** ~ în alb; **farbloses** ~ alb acromatic. **2.** *(şah)* alb; ~ **hat stets den Anzug** albul începe întotdeauna. **3.** *(vân.)* grăsime, seu.

weis|sagen, *weissagte, geweissagt, vb. (h) tr.* a prezice, a profeţi; a ghici.
weis|sagend I. *part. prez.* de la weissagen. **II.** *adj.* profetic.
Weis|sager, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* prezicător(-oare), ghicitor(-oare).
Weis|sagung, *-en, f.* prezicere, profeţie.
weiß|armig *adj.* cu braţe albe.
weißbacken *adj. (despre pâine)* din făină albă.
Weißbäcker, *-s, -, m.* franzelar, brutar.
Weißbäckerei, *-en, f.* franzelărie, brutărie.
Weißbad, *-(e)s, -bäder, n. (chim.)* baie de înălbire.
Weißbart, *-(e)s, -bärte, m. (fam.)* moşneag cu barba albă.
weißbärtig *adj.* cu barba albă.
Weißbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* **1.** varietate de sorb *(Sorbus aria)*. **2.** arbore argintiu *(Melaleuca leucodendron)*.
weiß befirnt *adj.* alb ca zăpada, acoperit cu zăpadă.
weißbeinig *adj. (despre animale)* cu picioare albe.
Weißbeize, *-n, f. (tăb.)* argăseală.
Weißbier, *-(e)s, -e, n.* bere blondă.
Weißbierbrauerei, *-en, f.* fabrică de bere blondă.
Weißbinder, *-s, -, m. (reg.)* **1.** dogar. **2.** vopsitor.
Weißbirke, *-n, f. (bot.)* mesteacăn alb *(Betula verrucosa)*.
weißblau *adj.* albastru deschis, albastru albicios, albastru spălăcit.
Weißblech, *-(e)s, -e, -n.* tablă zincată.
Weißbleiche, *-n, f. (text.)* înălbire.
Weißblei|erz, *-es, n. sg. (mineral.)* ceruzit.
weißblond *adj.* blond deschis, blond platinat.
weiß blühend, **weißblumig** *adj. (bot.)* cu flori albe.
weißbluten *vb. (h) refl. (folosit numai la inf.)* a se epuiza (din punct de vedere financiar); *(substantivat, în expr.)* **bis zum Weißbluten** până la epuizarea totală.
Weißblütigkeit *f. sg. (med.)* leucemie.
Weißbraten, *-s, -, m. (cul.)* friptură din pulpă.
Weißbrennen, *-s, -, n. (tehn.)* încălzire, ardere până la alb a porţelanului.
Weißbrot, *-(e)s,-e, n.* pâine albă, jimblă, franzelă.
Weißbrotbäcker, *-s, -, m.* v. Weißbäcker.
Weißbrötchen, *-s, -, n.* franzeluţă, chiflă.
weißbrüchig *adj. (despre metale)* alb în secţiune, cu casă albă.
weißbrüstig *adj.* v. weißbusig.
Weißbuch, *-(e)s, -bücher, n. (pol.)* carte albă.
Weißbuche, *-n, f. (bot.)* carpen *(Carpinus betulus* L.).
weißbunt *adj.* stropit, împestriţat cu alb.
weißbusig *adj. (poet.)* cu sâni albi.
Weißdorn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* gherghin, păducel *(Crataegus monogyna)*.
Weißdorntee, *-s, -s, m.* ceai de păducel.
Weiße[1], *-n, -n (ein Weißer), m.* şi *f.* alb(ă), om din rasa albă.
Weiße[2], *-n, f.* **1.** *sg.* alb, albeaţă, culoare albă. **2.** bere blondă; pahar cu bere blondă. **3.** albuş de ou. **4.** albul ochiului.
Weiß|eiche, *-n, f. (bot.)* stejar alb *(Quercus alba)*.
Weiß|eisen, *-s, n. sg. (metal.)* fontă albă.
weißeln, *weißelte, geweißelt (ich weiß(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* v. weißen **(2)**.
weißen, *weißte, geweißt (du, er weißt), vb. (h) tr.* **1.** a albi, a înălbi. **2.** a vărui, a spoi, a zugrăvi.
Weißer, *-s, -, m.* zugrav.
Weiß|erle, *-n, f. (bot.)* arin alb *(Alnus incana)*.
Weißfäule *f. sg. (forest.)* putrezire (a copacilor) prin albeaţă.
Weißfeuer, *-s, -, n.* foc bengal.
Weißfichte, *-n, f. (bot.)* molid *(Picea excelsa)*.
weißfied(e)rig *adj. (despre păsări)* cu pene albe.
Weißfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* **1.** obleţ *(Alburnus lucidus)*. **2.** ocheană *(Leuciscus rutilus)*.
weißfleckig *adj.* cu pete albe, bălţat cu alb.
Weißfleckigkeit *f. sg. (bot.)* pete albe ale frunzelor.
Weißfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne albă.
Weißfloss, *-es, -e, m. (metal.)* fier brut poros.
weißflügelig *adj.* cu aripi albe.
Weißfluss, *-es, m. sg. (med.)* leucoree, poală-albă.
Weißfuchs, *-es, -füchse, m.* **1.** *(zool.)* vulpe polară *(Canis lagopus)*. **2.** blană de vulpe polară.
weißfüßig *adj.* cu picioare albe.
weißgar *adj.* şi *adv. (tăb.)* argăsit, tăbăcit; **Häute ~ bearbeiten** a argăsi, a tăbăci pieи.
weiß gefleckt *adj.* v. weißfleckig.
weiß gekleidet *adj.* îmbrăcat în alb.
weißgelb *adj.* **1.** alb-gălbui. **2.** *(despre cai)* şarg.
weiß gepudert *adj.* pudrat cu pudră albă.
weißgerben, *weißgegerbt, vb. (h) tr. (numai la inf. şi part. trec.) (tăb.)* a argăsi, a tăbăci.
Weißgerber, *-s, -, m.* argăsitor, tăbăcar.
Weißgerberei, *-en, f.* **1.** tăbăcărie, argăsitorie. **2.** *sg.* argăsire, tăbăcire.
weiß ge|sprenkelt *adj.* cu puncte albe, stropit cu alb.
weiß ge|streift *adj.* cu dungi albe, vărgat cu alb.
weiß getüpfelt *adj.* cu picăţele albe.
weiß gewaschen *adj.* **1.** spălat (bine). **2.** *(fig.)* dezvinovăţit, scos basma curată.
Weißglas, *-es, n. sg.* **1.** *(mineral.)* minereu alb de arsen. **2.** sticlă albă.
Weißglühen, *-s, n. sg.* incandescenţă la alb.
weiß glühend *adj.* încălzit până la alb, incandescent la alb.
Weißglüh|hitze *f. sg. (metal.)* temperatură de incandescenţă la alb.
Weißglut *f. sg.* incandescenţă la alb.
Weißgold, *-(e)s, n. sg.* aur alb.
weißgrau *adj.* gri deschis, gri albicios.
Weißgüldig|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* minereu cenuşiu de argint, freibergit.
weißhaarig *adj.* cu părul alb, cărunt; *(fig.)* **ein ~er Mensch** un om bătrân.

weißhalsig *adj.* cu gâtul alb.
weißhändig *adj.* cu mâini albe.
weißhaubig *adj. (despre păsări)* cu creastă albă.
weißhäutig *adj.* cu piele albă.
Weißherbst, *-(e)s, -e, m.* soi de vin alb.
Weißkalk, *-(e)s, m. sg.* var hidratat.
Weißkäse, *-s, -, m.* brânză de vaci.
weißkehlig *adj. (despre păsări)* cu gușă albă.
Weißkernguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* fontă maleabilă cu miez alb.
Weißkiefer, *-n, f.* v. Weißtanne.
Weißkirsche, *-n, f.* cireașă albă.
Weißkittel, *-s, -, m. (fam., iron.)* om în halat alb.
Weißklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoi alb *(Trifoliam repens* L.).
Weißkohl, *-(e)s, -e, m. (bot.)* varză albă, varză de iarnă *(Brassica oleracea* var. *capitata).*
Weißkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** *(fam.)* persoană cu păr alb. **2.** *(ornit.)* șoim de baltă *(Circus aeruginosus).* **3.** *(bot.)* specie de ciupercă *(Agricus columbetta).*
weißköpfig *adj.* **1.** cu părul alb. **2.** cu capul alb; *(în expr.)* **~er Geier** grifon *(Vultur fulvus);* **~er Seeadler** vultur de mare, codalb *(Heliaëtus albicilla).*
Weißkram, *-(e)s, m. sg. (fam.)* albituri.
Weißkrämer, *-s, -, m. (fam.)* negustor de albituri.
Weißkraut, *-(e)s, n. sg.* v. Weißkohl.
Weißkupfer, *-s, n. sg. (metal.)* argentan.
Weißleder, *-s, n. sg. (tăb.)* piele blanc, piele tăbăcită, argăsită.
weiß leuchtend *adj.* alb strălucitor.
weißlich *adj.* albicios.
Weißling, *-s, -e, m.* **1.** *(iht.)* obleț *(Alburnus lucidus).* **2.** *(iht.)* ocheană *(Leuciscus rutilus).* **3.** *(entom.)* albiliță, fluture alb *(Pieris brassica).*
weißmachen, *machte weiß, weißgemacht, vb. (h) tr.* **1.** *(metal.)* a rafina fonta cenușie. **2.** *(reg.)* a spoi, a vărui.
Weißmetall, *-(e)s, -e, n. (metal.)* **1.** metal alb, compoziție pentru lagăre; babbit. **2.** aliaj antifricțiune.
Weißmetall|lager, *-s, -, n. (tehn.)* lagăr cu aliaj antifricțiune.
Weißmiere, *-n, f. (bot.)* iarbă moale *(Stellaria holostea* L.).
Weißmoos, *-es, n. sg. (bot.)* aurată *(Chrysanthemum leucanthemum* L.).
weißnähen *vb. (h) intr. (folosit numai la inf.)* a confecționa lenjerie, rufărie.
Weißnäherei, *-en, f.* **1.** atelier de lenjerie, de rufărie. **2.** *sg.* confecționare de lenjerie, de rufărie.
Weißnäherin, *-nen, f.* lenjereasă.
Weiß|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de afinare.
Weiß|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de parafină.
Weißpappel, *-n, f. (bot.)* plop alb *(Populus alba* L.).
Weißpfennig, *-(e)s, -e, m. (ist.)* pfenig de argint.
Weißrusse, *-n, -n, m.,* **Weißrussin**, *-nen, f.* bielorus(ă).
weißrussisch *adj.* bielorus.
weißsamig *adj. (bot.)* cu semințe albe.
Weißsauer, *-s, -, n. (reg., cul.)* piftie de gâscă.
weißscheckig *adj.* cu pete albe, bălțat cu alb.
weißscheit(e)lig *adj.* v. weißhaubig.
Weißschimmelkäse, *-s, m. sg.* brânză Camembert.
weißseiden *adj.* din mătase albă.
Weißsieden, *-s, n. sg. (metal.)* fierbere a argintului (după prelucrare).
Weiß|specht, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* ciocănitoare *(Picus).*
Weiß|spießglanz|erz, *-es, n. sg. (mineral.)* velentinit.
weiß|stämmig *adj.* cu trunchiul alb.
Weiß|stein, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* rocă albă, granulit.
Weiß|sternblaukehlchen, *-s, -, n. (ornit.)* privighetoare albastră, greșul-vânăt *(Luscinia svecica cyanecula).*
Weiß|stickerei și **Weiß|stickerei**, *-en, f.* broderie în alb.
Weiß|storch, *-(e)s, -störche, m. (ornit.)* barză *(Ciconia ciconia).*
Weiß|strahl|eisen, *-s, n. sg. (metal.)* fontă albă radială.
Weißsucht *f. sg. (med.)* albinism.
Weißtanne, *-n, f. (bot.)* brad alb *(Abies alba).*
Weißtellur, *-s, n. sg. (mineral.)* silvanit.
Weißtüncher, *-s, -, m.* zugrav.
Weißung, *-en, f.* văruire, spoit.
Weißwal, *-(e)s, -e, m. (zool.)* balenă polară *(Delphinapterus (Beluga) leucas).*
weißwangig *adj.* cu obrajii albi; palid.
Weißwaren *pl. (com.)* albituri, rufărie, lenjerie.
Weißwaren|abteilung, *-en, f.* secție de albituri, de lenjerie.
Weißwarengeschäft, *-(e)s, -e, n.,* **Weißwarenhandlung**, *-en, f.* magazin de albituri, de rufărie, de lenjerie.
Weißwäsche *f. sg.* albituri, rufărie, lenjerie.
weißwaschen, *wusch weiß, weißgewaschen (du wäschst weiß, er wäscht weiß), vb. (h) tr.* **1.** a spăla bine. **2.** și *refl. (fig.)* a (se) disculpa, a (se) dezvinovăți, a scoate (a ieși) basma curată.
Weißwedel, *-s, -, m.* bidinea.
Weißwein, *-(e)s, -e, m.* vin alb.
Weißweinrebe, *-n, f.* viță de vie cu struguri albi.
Weißwurm, *-(e)s, -würmer, m. (entom.)* efemeră *(Polymitarcis virgo).*
Weißwurst, *-würste, f.* crenvurști albi bavarezi.
Weißwurz *f. sg. (bot.)* **1.** coada-cocoșului *(Polygonatum officinale).* **2.** iarba-fiarelor *(Vincetoxicum officinale).* **3.** napi porcești *(Helianthus tuberosus* L.).
Weißwurzel, *-n, f.* v. Weißwurz **(3).**
weißwurzelig *adj. (despre plante)* cu rădăcină albă.
Weißzeug, *-(e)s, n. sg.* v. Weißwaren.
Weißzeughändler, *-s, -, m.* negustor de albituri, de rufărie, de lenjerie.
Weißzucker, *-s, -, m.* zahăr alb, foarte pur.
Weistum, *-s, -tümer, n. (jur.)* **1.** regulament, cod. **2.** *(înv.)* consultație juridică (pentru țărani).
Weisung, *-en, f.* **1.** indicație, dispoziție; ordin; instrucțiune; directivă; **~en erteilen** a da indicații, directive; **sich genau an die ~en halten** a respecta cu strictețe directivele, indicațiile. **2.** *(com.)* ordin de plată, aviz, notă de plată.
Weisungsbefugnis, *-se, f.* drept de a da indicații, directive.
weisungsbefugt, **weisungsberechtigt** *adj.* cu drept de a da indicații, directive.
weisungsgebunden *adj.* legat, îngrădit de directive, indicații.
weisungsgemäß *adv.* conform indicațiilor, directivelor, dispozițiilor.
weit I. *adj.* **1.** larg, amplu, mare; întins, spațios, vast; **ein ~es Kleid** o rochie largă; **eine ~e Ebene** un șes întins; **~e Kreise der Bevölkerung** cercuri largi ale populației; **in die ~e Welt gehen** a pleca în lumea largă; **das ist ein ~er Begriff a)** aceasta e o noțiune cu sferă largă; **b)** aceasta e o noțiune vagă; **im ~esten Sinne des Wortes** în sensul cel mai larg al cuvântului; *(fig.)* **alles ist noch im ~en Feld** totul e încă departe de a fi gata. **2.** lung, întins; **ein ~er Weg** un drum lung; **eine ~e Reise** o călătorie lungă; **ein ~er Abstand** o distanță mare. **II.** *adv.* **1.** departe (în timp și spațiu); în depărtare; **wie ~ ist es?** cât e de departe? ce distanță este? **wie ~ haben wir noch?** cât mai avem? **zu ~ gehen a)** a merge prea departe; **b)** *(fig.)* a fi prea de tot; **~ ausholen** a începe, a o lua de departe; **ich bin ~ davon entfernt** sunt (foarte) departe de aceasta; **wie ~ bist du mit der Arbeit?** unde ai ajuns cu lucrarea? **das könnte zu ~ führen** asta ne-ar duce prea departe; aceasta ar putea complica lucrurile; **die Meinungen gingen ~ auseinander** erau păreri diametral opuse; **von ~em** sau **von ~ her** de departe, din depărtare; **so ~** până aici; **~ und breit** în lung și în lat; **das ist nicht ~ her** nu e mult de atunci. **2.** *(în expr.)* **es ist so ~** a sosit momentul; **bei ~em nicht** nici pe departe; **~ gefehlt** este departe de adevăr; **es ist ~ mit ihm gekommen** a ajuns rău de tot; **~ herumgekommen sein** a fi umblat mult prin lume; **er hat es ~ gebracht** a ajuns departe; **so ~ werde ich es nicht kommen lassen** nu voi permite ca lucrurile să ajungă așa departe; **es kam so ~, dass...** s-a ajuns până într-acolo încât...; **nicht ~ her sein a)** a nu fi de departe; **b)** a nu avea mare valoare; *(substantivat)* **das Weite suchen** a o lua la sănătoasa; **sich ins Weite verlieren** a se pierde în depărtare. **3.** larg; **die Tür stand ~ offen** ușa stătea larg deschisă; **die Theorie ist ~ verbreitet** teoria este larg răspândită. **4.** (cu) mult (mai); **~ größer** mult mai mare; **~ übertreffen** a întrece cu mult; **bei ~em** cu mult mai; **bei ~em höher** cu mult mai înalt; **das ist ~ schwieriger** e mult mai greu, mai complicat; **er ist ~ über fünfzig** e trecut mult de cincizeci (de ani).
weit|ab și **weit|ab** *adv.* (foarte) departe; **das liegt ~** e departe.
weit|ästig *adj. (despre copaci)* mult ramificat, cu crengi bogate.
weit|äugig *adj.* cu ochii larg deschiși, căscați.
weit|aus și **weit|aus** *adv.* (cu) mult mai; **er ist ~ besser** e mult mai bun.
weit ausgebreitet, **weit ausgedehnt** *adj.* mult răspândit, extins, cu răspândire mare, largă, de mare întindere.
weit ausgreifend *adj. (despre pași)* mare, întins.
weit ausladend *adj.* v. weit vorstehend.
weitbäuchig *adj.* pântecos, burtos; borțos; **~er Krug** ulcior pântecos.
weit begrenzt *adj.* cu hotare largi, cu frontiere întinse; spațios, vast.
weit bekannt *adj.* foarte cunoscut.
weit berüchtigt *adj. (peior.)* bine cunoscut, rău famat.
weit berühmt *adj.* vestit, renumit, celebru, cu mare renume.
weit bewundert *adj.* foarte admirat.
Weitblick, *-(e)s, m. sg.* pătrundere, perspicacitate, prevedere, previziune, clarviziune.
weit blickend *adj.* prevăzător; perspicace, cu clarviziune.
Weite[1], *-n, f.* **1.** depărtare; **in die ~ blicken** a privi în depărtare; **in die ~ ziehen** a pleca în lumea largă. **2.** distanță, depărtare, lungime. **3.** lărgime; amploare. **4.** dimensiune, mărime; calibru; **die lichte ~** diametrul. **5.** întindere, spațiu.
Weite[2], *-n, n. sg.* larg, depărtare; *(în expr.)* **das ~ suchen** a o lua la sănătoasa, a o tuli; **das geht ins ~** asta e lată rău; **sich ins ~ verlieren a)** a se pierde în depărtare; **b)** *(fig.)* a se abate de la subiect.
weiten, *weitete, geweitet (du weitest, er weitet), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) lărgi, a (se) dilata.
weiter *(comp.* de la weit) **I.** *adj.* **1.** mai larg, mai amplu; **in ~en Kreisen** în cercuri mai largi; în alte cercuri; **im ~en Sinne** în sens mai larg. **2.** mai lung; **der ~e Weg** drumul mai lung, mai ocolit. **3.** alt, în plus, suplimentar; ulterior; **~e Tatsachen** alte fapte; **bis auf ~en Befehl** până la noi ordine; **ohne ~e Umstände** fără multă vorbă; **~e Auskünfte bei...** informații suplimentare la...; *(substantivat, în expr.)* **ohne Weiteres** fără multă vorbă; bineînțeles, firește; **bis auf Weiteres** până una alta; **des Weiteren** mai amănunțit, alte amănunte. **II.** *adv.* **1.** mai departe; **und so ~** și așa mai departe; **im Weiteren** în cele ce urmează; *(fam.)* **~ im Text!** să continuăm, mai departe! **2.** mai; **~ oben** mai sus; **~ unten** mai jos; **~ vorn** mai înainte, mai în față; **~ rechts** mai spre dreapta. **3.** în plus; apoi, mai, încă, încolo; **~ niemand** încolo nimeni; **~ nichts** încolo nimic, atâta tot; **ich habe ~ nichts zu tun** altceva n-am de făcut, încolo n-am ce să mai fac; **das hat ~ nichts zu sagen** n-are a face, n-are (nici o) importanță, nu face nimic; **das ist ~ kein Unglück** nu e nici o nenorocire; dacă e numai atât...; **~ habe ich nichts zu sagen** nu mai am nimic de adăugat; **wenn es ~ nichts ist...** dacă e numai atât...; **was willst du ~?** ce mai vrei?
weiter|arbeiten, *arbeitete weiter, weitergearbeitet (du arbeitest weiter, er arbeitet weiter), vb. (h)* **I.** *intr.* a lucra mai departe, a continua să lucreze; **ich habe an diesem Ding weiterzuarbeiten** mai am de lucru la asta. **II.** *refl.* a răzbate, a răzbi; **wie willst du dich in diesem Schnee ~?** cum vrei să răzbești prin zăpada asta?
weiterbefördern, *beförderte weiter, weiterbefördert, vb. (h) tr.* a expedia mai departe.
Weiterbeförderung, *-en, f.* expediere mai departe.
weiterbegeben, *begab weiter, weiterbegeben (du begibst dich weiter, er begibt sich weiter), vb. (h) refl.* a merge, a se duce mai departe.
weiterbe|handeln, *behandelte weiter, weiterbehandelt (ich behand(e)le weiter), vb. (h) tr.* a trata în continuare.
Weiterbe|handlung, *-en, f.* tratare în continuare, continuare a tratamentului.
weiter bestehen, *bestand weiter, weiter bestanden, vb. (h) intr.* a dăinui, a exista mai departe, a continua să existe; **die Gesellschaft besteht weiter** societatea își continuă existența.
weiterbilden, *bildete weiter, weitergebildet (du bildest weiter, er bildet weiter), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) perfecționa, a (se) recicla; a (se) forma mai departe, a (se) instrui

în continuare; **er hat sich weitergebildet** a continuat să învețe, să citească, s-a perfecționat, s-a reciclat. **2.** *(numai refl.)* a se forma, a se dezvolta în continuare; **die Geschwulst bildete sich weiter** tumoarea s-a dezvoltat, a crescut în continuare.

Weiterbildung, *-en, f.* **1.** perfecționare, reciclare; continuare a instruirii. **2.** continuare a formării, a dezvoltării.

weiterbohren, *bohrte weiter, weitergebohrt, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a continua cu sfredelitul. **2.** *(fam.)* a continua cu insistență să întrebe.

weiterbringen, *brachte weiter, weitergebracht, vb. (h) tr.* **1.** a duce înainte, mai departe. **2.** *(fig.)* a împinge înainte, a ajuta să ajungă mai departe; a promova; **das hat ihn im Leben weitergebracht** acest lucru l-a ajutat să ajungă mai departe în viață; **das bringt uns nicht weiter** aceasta nu ne ajută să avansăm.

weiterdenken, *dachte weiter, weitergedacht, vb. (h) intr.* a se gândi mai departe; a chibzui, a reflecta.

weiterdienen, *diente weiter, weitergedient, vb. (h) intr.* a servi, a sluji mai departe, în continuare, a continua să slujească, să servească.

weiterdulden, *duldete weiter, weitergeduldet (du duldest weiter, er duldet weiter), vb. (h) intr.* și *tr.* a suferi, a suporta, a răbda mai departe; **ich kann die Pein nicht** ~ nu mai pot suporta chinul.

weiterdürfen, *durfte weiter, weitergedurft* (și *weiterdürfen) (ich darf weiter, du darfst weiter, er darf weiter), vb. (h) intr. (fam.)* a avea voie să meargă mai departe; a avea voie să continue; **du darfst weiter** poți să-ți continui (drumul).

Weitere, *-n (ein Weiteres), n. sg.* **1.** ceea ce urmează, urmare, rest; **das ~ wird sich finden** vom vedea ce mai este de făcut. **2.** amănunte; **das ~ folgt** amănuntele urmează; **~s erfahren Sie von ihm** alte lucruri, amănuntele le aflați de la el.

weiter|eilen, *eilte weiter, weitergeeilt, vb. (s) intr.* a pleca grăbit; a se grăbi în continuare.

weiter|empfehlen, *empfahl weiter, weiterempfohlen (du empfiehlst weiter, er empfiehlt weiter), vb. (h) tr.* a recomanda mai departe.

weiter|entwickeln, *entwickelte weiter, weiterentwickelt (ich entwick(e)le weiter), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) dezvolta mai departe, a continua să (se) dezvolte.

Weiter|entwicklung, *-en, f.* continuare a dezvoltării.

weiter|erzählen, *erzählte weiter, weitererzählt, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a povesti mai departe, a continua povestea. **2.** a spune mai departe, a divulga (un secret).

weiter|essen, *aß weiter, weitergegessen (du, er isst weiter), vb. (h) intr.* a continua cu masa, cu mâncatul.

weiterfahren, *fuhr weiter, weitergefahren (du fährst weiter, er fährt weiter), vb. (s) intr.* a pleca mai departe (cu un vehicul); a-și continua călătoria, drumul.

Weiterfahrt, *-en, f.* continuare a drumului, a călătoriei.

weiterfliegen, *flog weiter, weitergeflogen, vb. (s) intr.* a zbura mai departe.

Weiterflug, *-(e)s, m. sg.* continuare a zborului.

weiterfort *adv.* v. weiterhin.

weiterfressen, *fraß weiter, weitergefressen (du, er frisst weiter), vb. (h)* **I.** *intr. (despre animale; vulg. despre oameni)* a continua cu mâncatul, a mânca în continuare. **II.** *refl. (despre incendii, epidemii etc.)* a se extinde provocând pagube.

weiterführen, *führte weiter, weitergeführt, vb. (h) tr.* **1.** a duce mai departe. **2.** a continua.

Weiterführung *f. sg.* continuare (a unui lucru).

Weitergabe *f. sg.* transmitere, predare mai departe.

Weitergang, *-(e)s, m. sg.* mers înainte; continuare.

weitergeben, *gab weiter, weitergegeben (du gibst weiter, er gibt weiter), vb. (h) tr.* a da mai departe; a da din mână în mână; a transmite.

weitergeh(e)n, *ging weiter, weitergegangen, vb. (s) intr.* **1.** a merge mai departe. **2.** a continua; **so kann das nicht** ~ lucrurile nu pot continua în felul acesta.

weiter|helfen, *half weiter, weitergeholfen (du hilfst weiter, er hilft weiter), vb. (h) intr.* **1.** (cu *dat.*) a ajuta (pe cineva, cuiva) să meargă înainte, să-și continue drumul. **2.** a ajuta (pe cineva, cuiva) să iasă dintr-o situație grea, dintr-o încurcătură, a da o mână de ajutor.

weiter|her *adv.* de mai departe.

weiter|hin și **weiterhin** *adv.* **1.** încă și acum; **er ist ~ scheu** tot mai este timid. **2.** mai departe, pe viitor, de-acum încolo; **~ alles Gute!** toate cele bune și mai departe! **3.** în afară de aceasta, mai departe; **~ ist noch zu sagen, dass...** în afară de aceasta mai trebuie spus că...

weiter|hören, *hörte weiter, weitergehört, vb. (h) tr.* a asculta mai departe.

weiterkämpfen, *kämpfte weiter, weitergekämpft, vb. (h) intr.* a lupta mai departe, a continua lupta.

weiterkommen, *kam weiter, weitergekommen, vb. (s) intr.* **1.** a înainta, a continua drumul; **hier kommen wir nicht weiter** aici nu putem înainta; *(fam.)* **mach, dass du weiterkommst!** ia-ți tălpășița, șterge-o, cară-te! **2.** a avansa, a progresa; *(fig.)* **so kommen wir nicht weiter** în felul acesta nu înaintăm deloc, nu vom realiza nimic, nu facem nimic.

weiterkönnen, *konnte weiter, weitergekonnt (ich kann weiter, du kannst weiter, er kann weiter), vb. (h) intr.* **1.** a putea să meargă mai departe, să continue; a putea să progreseze; **er kann nicht weiter** nu mai poate să înainteze, să meargă mai departe; nu mai poate să continue; nu mai poate să progreseze. **2.** a ști să meargă mai departe, să continue; **er konnte nicht mehr weiter** nu știa mai departe, nu mai putea să continue (lucrarea, cuvântarea etc.), s-a împotmolit.

weiterkriechen, *kroch weiter, weitergekrochen, vb. (s) intr.* a se târî mai departe.

weiterlassen, *ließ weiter, weitergelassen (du, er lässt weiter), vb. (h) tr.* **1.** a lăsa să meargă mai departe. **2.** a lăsa să continue.

weiterlaufen, *lief weiter, weitergelaufen (du läufst weiter, er läuft weiter), vb. (s) intr.* **1.** a alerga, a fugi mai departe. **2.** a merge mai departe. **3.** a funcționa mai departe. **4.** a decurge în continuare.

weiterleben, *lebte weiter, weitergelebt, vb. (h) intr.* a trăi mai departe, a continua să trăiască.

weiterleiten, *leitete weiter, weitergeleitet (du leitest weiter, er leitet weiter), vb. (h) tr.* **1.** a transmite mai departe. **2.** *(tel.)* a transmite.

weiterlernen, *lernte weiter, weitergelernt, vb. (h) tr.* și *intr.* a învăța, a studia mai departe, a-și continua studiul.

weiterlesen, *las weiter, weitergelesen (du, er liest weiter), vb. (h) tr.* a citi mai departe, a continua să citească.

weitermachen, *machte weiter, weitergemacht, vb. (h) tr.* a face mai departe, a continua; *(mil.)* ~! continuați!

Weitermarsch, *-(e)s, -märsche, m.* continuare a marșului.

weitermelden, *meldete weiter, weitergemeldet (du meldest weiter, er meldet weiter), vb. (h) tr.* a anunța, a transmite mai departe.

weitermüssen, *musste weiter, weitergemusst* (și *weitermüssen) (ich muss weiter, du musst weiter, er muss weiter), vb. (h) intr.* a trebui să continue (drumul).

weitern, *weiterte, geweitert, vb. (h) tr. (rar)* a lărgi.

weiterqualifizieren, *qualifizierte weiter, weiterqualifiziert, vb. (h) refl.* a se califica mai departe.

Weiterqualifizierung, *-en, f.* continuare a calificării.

weiter|rauchen, *rauchte weiter, weitergeraucht, vb. (h) intr.* a continua să fumeze, a nu se lăsa de fumat.

weiter|reden, *redete weiter, weitergeredet (du redest weiter, er redet weiter), vb. (h) intr.* **1.** a vorbi mai departe. **2.** a-și continua discursul, cuvântarea.

weiter|reichen, *reichte weiter, weitergereicht, vb. (h) tr.* v. weitergeben.

Weiter|reise, *-n, f.* continuare a călătoriei; **auf der** ~ continuând călătoria.

weiter|reisen, *reiste weiter, weitergereist (du, er reist weiter), vb. (s) intr.* a călători mai departe, a continua călătoria.

weiter|rollen, *rollte weiter, weitergerollt, vb. (s) intr.* a se rostogoli, a rula mai departe.

weiter|rücken, *rückte weiter, weitergerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a împinge mai departe, mai încolo. **2.** a continua să împingă. **II.** *intr. (s)* **1.** a se da mai încolo. **2.** *(mil.)* a mărșălui mai departe.

weiter|rutschen, *rutschte weiter, weitergerutscht, vb. (s) intr.* a se da mai încolo; a luneca mai încolo.

weiters *adv. (austr.)* mai departe, în continuare, și pe viitor, de acum înainte.

weitersagen, *sagte weiter, weitergesagt, vb. (h) tr.* **1.** a spune mai departe, a continua să spună. **2.** a spune, a divulga; a răspândi, a colporta; **Gerüchte** ~ a colporta zvonuri.

weiterschicken, *schickte weiter, weitergeschickt, vb. (h) tr.* v. weitersenden.

weiterschieben, *schob weiter, weitergeschoben, vb. (h) tr.* a împinge mai departe, a împinge înainte.

weiterschleppen, *schleppte weiter, weitergeschleppt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a târî mai departe cu sine. **2.** *(fig.)* a continua (o greșeală, un păcat). **II.** *refl.* a se târî mai departe.

weiterschreiten, *schritt weiter, weitergeschritten (du schreitest weiter, er schreitet weiter), vb. (s) intr.* **1.** a păși, a merge mai departe. **2.** a progresa.

weitersehen, *sah weiter, weitergesehen (du siehst weiter, er sieht weiter), vb. (h) intr.* a vedea mai departe; **erst mach fertig, dann sehen wir weiter** mai întâi termină, apoi vom vedea, apoi mai stăm de vorbă.

weitersenden, *sandte weiter, weitergesandt (du sendest weiter, er sendet weiter), vb. (h) tr.* a trimite, a expedia mai departe.

Weitersendung, *-en, f.* expediere mai departe, trimitere mai departe.

weitersetzen, *setzte weiter, weitergesetzt (du, er setzt weiter), vb. (h) tr.* a pune, a așeza mai departe, mai încolo; *(fig.)* **seinen Stab** ~ a pleca aiurea, a-și căuta norocul într-altă parte.

weitersollen, *sollte weiter, weitergesollt* (și *weitersollen) (ich soll weiter, du sollst weiter, er soll weiter), vb. (h) intr.* a trebui să continue (drumul).

weiter|spielen, *spielte weiter, weitergespielt, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a cânta mai departe (la un instrument). **2.** a juca mai departe; a-și continua jocul.

weiter|spinnen, *spann weiter, weitergesponnen, vb. (h) tr.* (și *fig.*) a toarce mai departe.

weiter|sprechen, *sprach weiter, weitergesprochen (du sprichst weiter, er spricht weiter), vb. (h) intr.* v. weiterreden.

weitersuchen, *suchte weiter, weitergesucht, vb. (h) tr.* a căuta mai departe, a continua să caute.

weitertönen, *tönte weiter, weitergetönt, vb. (h) intr.* a suna mai departe, a continua să răsune.

weitertragen, *trug weiter, weitergetragen (du trägst weiter, er trägt weiter), vb. (h) tr.* **1.** a duce, a căra mai departe. **2.** v. weitersagen **(2)**.

Weitertransport, *-(e)s, -e, m.* transport mai departe, continuare a transportului.

weitertransportieren, *transportierte weiter, weitertransportiert, vb. (h) tr.* a transporta mai departe.

weitertreiben, *trieb weiter, weitergetrieben, vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a continua, a face în continuare. **2.** a împinge, a mâna mai departe.

Weiter|umsichgreifen, *-s, n. sg.* răspândire, extindere, propagare.

Weiterungen *pl.* complicații, dificultăți; tărăgăneli.

weiterver|arbeiten, *verarbeitete weiter, weiterverarbeitet (du verarbeitest weiter, er verarbeitet weiter), vb. (h) tr.* a prelucra mai departe, în continuare; a transforma.

weiterver|äußern, *veräußerte weiter, weiterveräußert, vb. (h) tr.* a vinde unei terțe persoane.

weiterverbinden, *verband weiter, weiterverbunden (du verbindest weiter, er verbindet weiter), vb. (h) tr.* a face legătura telefonică cu o terță persoană.

weiterverbreiten, *verbreitete weiter, weiterverbreitet (du verbreitest weiter, er verbreitet weiter), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) răspândi mai departe, în cercuri mai largi; a (se) propaga, a (se) întinde, a (se) populariza; **eine Nachricht** ~ a răspândi o știre, un zvon. **2.** a divulga, a colporta.

Weiterverbreitung, *-en, f.* **1.** răspândire, propagare, popularizare. **2.** divulgare, colportare.

weiterver|erben, *vererbte weiter, weitervererbt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) transmite mai departe prin moștenire. **2.** *(biol.)* a (se) transmite prin ereditate.

weiterverfolgen, *verfolgte weiter, weiterverfolgt, vb. (h) tr.* a urmări mai departe, a continua să urmărească.

Weiterverkauf *-(e)s, -käufe, m.* revânzare.

weiterverkaufen, *verkaufte weiter, weiterverkauft, vb. (h) tr.* a vinde mai departe, a revinde.

weitervermieten, *vermietete weiter, weitervermietet (du vermiest weiter, er vermietet weiter), vb. (h) tr.* **1.** a reînchiria. **2.** a subînchiria.

Weiter|vermietung, *-, -en, f.* **1.** reînchiriere. **2.** subînchiriere.

weitervermitteln, *vermittelte weiter, weitervermittelt (ich vermitt(e)le weiter), vb. (h) tr.* a transmite mai departe.

weiterverpachten, *verpachtete weiter, weiterverpachtet (du verpachtest weiter, er verpachtet weiter), vb. (h) tr.* a subarenda.

Weiterverpachtung, *-en, f.* subarendare.
weiterverwenden, *verwendete weiter, weiterverwendet (du verwendest weiter, er verwendet weiter), vb. (h) tr.* a folosi şi pentru alte scopuri, a revalorifica.
weiterwachsen, *wuchs weiter, weitergewachsen (du, er wächst weiter), vb. (s) intr.* a creşte mai departe, a continua să crească.
weiterwirken, *wirkte weiter, weitergewirkt, vb. (h) intr.* a acţiona în continuare; a-şi face efectul în continuare.
weiterwissen, *wusste weiter, weitergewusst (ich weiß weiter, du weißt weiter, er weiß weiter), vb. (h) intr.* v. weiterkönnen **(2)**.
weiterwollen, *wollte weiter, weitergewollt* (şi *weiterwollen) (ich will weiter, du willst weiter, er will weiter), vb. (h) intr.* a voi să meargă, să ajungă mai departe, să înainteze.
weiterwurs(ch)teln, *wurs(ch)telte weiter, weitergewurs(ch)telt (ich wurs(ch)t(e)le weiter), vb. (h) intr. (fam.)* a tândăli mai departe.
weiterzahlen, *zahlte weiter, weitergezahlt, vb. (h) tr.* a plăti în continuare, a continua să plătească.
weiterziehen, *zog weiter, weitergezogen, vb.* **I.** *intr. (s)* a pleca, a porni mai departe, a-şi continua drumul. **II.** *tr. (h)* **1.** a trage mai departe. **2.** a continua să tragă.
weitestens *adv.* foarte departe.
weitestgehend *adv.* v. weitgehendst.
weitfaltig *adj.* cu cute mari, ample.
weitflächig *adj.* pe suprafeţe mari, amplu.
weitgehend I. *adj.* întins, extins, foarte mare, vast; *(fig.)* **~e Pläne** planuri mari; **~es Entgegenkommen an den Tag legen** a da dovadă de o mare bunăvoinţă, de o largă solicitudine; **~e Beschränkungen** restricţii mari. **II.** *adv.* în mare măsură, foarte; **das wurde ~ berücksichtigt** într-o foarte mare măsură s-a ţinut seama de asta.
weitgehendst *adv.* în cea mai mare măsură.
weit gereist *adj.* umblat prin lume; **ein ~er Mensch** un om care a umblat, a călătorit mult (prin lume).
weit ge|steckt *adj. (în expr.)* **~e Ziele haben** a urmări ţeluri înalte.
weit greifend *adj.* vast, cuprinzător; cu efecte puternice, cu urmări, cu consecinţe importante.
weit|her şi **weit|her** *adv.* de departe.
weit|herum *adv. (elv.)* larg, în cercuri mari, la multă lume.
weit|herzig *adj.* generos, mărinimos; răbdător, îngăduitor, tolerant.
Weit|herzigkeit *f. sg.* generozitate, mărinimie; răbdare, îngăduinţă, toleranţă.
weit|hin şi **weit|hin**, **weit|hinaus** *adv.* în depărtare, departe; de jur împrejur, cât vezi cu ochii.
weitläufig *adj.* şi *adv.* **1.** depărtat, distanţat, rar; îndepărtat, de departe; **~e Verwandte** rude de departe; **~ verwandt** înrudit de departe. **2.** întins, larg, vast; **ein ~es Gebäude** o clădire spaţioasă, vastă; **~e Schrift** scris lăbărţat; **~ bauen** a construi pe spaţii vaste; **~ schreiben** a scrie lăbărţat, cu spaţii mari. **3.** amănunţit, detailat, pe larg; minuţios, prolix; **eine ~e Schilderung** o descriere (prea) amănunţită.
Weitläufigkeit, *-en, f.* **1.** dimensiune; vastitate, imensitate. **2.** amănunţime; prolixitate. **3.** *pl.* formalităţi, complicaţii; tărăgăneli.
Weitling, *-s, -e, m. (austr., reg.)* castron mare.
weitmaschig *adj. (despre plase, fileuri)* cu ochiuri mari; *(fig.)* larg.
weitmäulig *adj. (zool.)* cu gură mare.
weitmöglichst *adj.* pe cât posibil.
weiträumig *adj.* spaţios, vast.
weit reichend *adj.* **1.** întins, extins, vast; **~e Verbindungen** relaţii vaste, multiple. **2.** care ajunge departe; *(mil.; despre tunuri)* cu bătaie lungă. **3.** *(fig.)* cu efecte, cu consecinţe mari.
weit schallend *adj.* cu mare răsunet, cu răsunet la distanţă.
weit schauend *adj.* v. weit blickend.
weitschichtig *adj.* şi *adv.* **1.** *(geol.)* cu straturi rare. **2.** *(despre rude)* îndepărtat. **3.** *(fig.)* cuprinzător; vast.
Weitschuss, *-es, -schüsse, m. (fotbal, handbal)* şut de la distanţă.
weitschweifig *adj.* **1.** vorbăreţ, limbut. **2.** prolix, dezlânat, împrăştiat; plin de digresiuni.
Weitschweifigkeit *f. sg.* **1.** vorbărie. **2.** prolixitate.
Weitsicht *f. sg.* v. Weitblick.
weitsichtig *adj.* **1.** *(med.)* hipermetrop, prezbit. **2.** *(fig., rar)* perspicace, clarvăzător.
Weitsichtigkeit *f. sg.* **1.** *(med.)* hipermetropie, prezbiţie. **2.** *(fig., rar)* clarviziune, perspicacitate.
weit|springen, *sprang weit, weitgesprungen, vb. (s) intr. (sport)* a sări în lungime.
Weit|springer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (sport)* săritor(-oare) în lungime.
Weit|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (sport)* săritură în lungime.
weit|spurig *adj. (ferov.)* cu ecartament mare.
Weit|strahlregner, *-s, -, m. (agr.)* aspersor cu jet lung, pulverizator la distanţă.
weit tragend *adj.* **1.** *(mil.; despre arme)* cu bătaie lungă. **2.** *(fig.)* de însemnătate mare; cu efect larg.
weit|um *adv. (reg.)* pe larg, la multă lume; **~ bekannt** cunoscut de multă lume.
weit umfassend *adj.* întins, vast, cuprinzător; cu orizont larg.
weit umschauend *adj.* având o largă perspectivă.
Weitung, *-en, f.* **1.** lărgire, dilatare; deschidere. **2.** *(mine)* excavare.
Weitungsbau, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(drumuri)* excavare de degajare. **2.** *(mine)* exploatare cu camere.
weit verbreitet *adj.* foarte întins, foarte răspândit; **eine ~e Meinung** o părere larg răspândită.
weit verzweigt *adj.* foarte ramificat, cu multe ramificaţii, întins; *(fig.)* cu multe complicaţii.
Weitverzweigt|heit *f. sg.* ramificaţie întinsă; *(fig.)* caracter complicat.
weit vor|stehend *adj. (constr.)* ieşit mult în afară, cu relief pronunţat, proeminent, reliefat.
Weitwinkel, *-s, -, m.*, **Weitwinkel|objektiv**, *-(e)s, -e, n. (fot.)* obiectiv superangular.
Weizen[1], *-s, m. sg. (bot.)* **1.** grâu *(Triticum)*; *(fig.)* **sein ~ blüht** afacerile îi merg bine; *(în expr.)* **die Spreu vom ~ sondern** a alege grâul de neghină. **2.** *(în expr.)* **türkischer ~** porumb.
Weizen[2], *-s, -, n. presc.* de la Weizenbier.
Weizen|acker, *-s, -äcker, m.* ogor cu grâu.
Weizen|ähre, *-n, f.* spic de grâu.
Weizen|anbaufläche, *-n, f.* suprafaţă cultivată cu grâu.
weizen|arm *adj.* sărac în grâu.
weizen|artig *adj.* **1.** ca grâul. **2.** de felul gramineelor.
Weizenbier, *-(e)s, -e, n.* bere din grâu.
weizenblond *adj.* blond auriu.
Weizenboden, *-s, -böden, m. (agr.)* teren favorabil culturii grâului.
Weizenbrand, *-(e)s, m. sg. (bot.)* tăciunele grâului *(Ustilago tritici)*.
Weizenbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine de grâu.
Weizen|ent|hülsungsmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de decorticat grâul.
Weizen|ernte, *-n, f.* recoltă de grâu; seceriş.
Weizenfeld, *-(e)s, -er, n.* lan, holdă de grâu.
Weizenfuttermehl, *-(e)s, n. sg.* furaj de făină de grâu.
Weizengraupe, *-n, f.* arpacaş de grâu.
Weizengrieß, *-es, m. sg.* griş.
Weizenhalm, *-(e)s, -e, m.* pai de grâu.
Weizenkeim, *-(e)s, -e, m.* germene de grâu.
Weizenkeim|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei din germeni de grâu.
Weizenkleie, *-n, f.* tărâţe de grâu.
Weizenkorn, *-(e)s, -körner, n.* bob de grâu.
Weizenland, *-(e)s, -länder, n.* teren, pământ producător de grâu; grânar.
Weizenmaische *f. sg.* malţ din grâu.
Weizenmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de grâu.
Weizenmotte, *-n, f. (entom.)* molie de făină *(Phalaena tritici)*.
weizenreich *adj.* bogat în grâu.
Weizensämaschine, *-n, f. (agr.)* semănătoare de grâu.
Weizenschlag, *-(e)s, -schläge, m. (reg.)* v. Weizenfeld.
Weizenschrot, *-(e)s, m. sg.* ur(l)uială de grâu.
Weizensorte, *-n, f.* soi, specie, varietate de grâu.
Weizensortiermaschine, *-n, f. (agr.)* trior pentru grâu.
Weizen|stärke *f. sg.* amidon, scrobeală, apret din făină de grâu.
Weizen|stroh, *-(e)s, n. sg.* paie de grâu.
Weke, *-n, f. (reg.)* săptămână.
welch *pron. rel.* şi *interog. invar.* ce, ce fel de, ce mai; **~ ein Mann!** ce om! **~ eine Frau!** ce (mai) femeie! **~ schönes Wetter!** ce vreme frumoasă! **hörst du nicht, ~ ein Lärm dort herrscht?** n-auzi ce gălăgie e acolo? **da sieht man, ~ ein Fehler das war** acum se vede ce greşeală s-a făcut.
welcher, **welche**, **welches** *(pl. welche)* **I.** *pron. interog.* care? ce? **welcher von euch?** care din(tre) voi? **welche von den Damen?** care dintre doamne? **welche Gründe hast du?** ce motive ai? **welches sind deine Gründe?** care-ţi sunt motivele? **um welche Zeit?** la ce oră? **II.** *pron. relativ* care; **der Boden, auf welchem du stehst** pământul pe care stai. **III.** *pron. nehot.* unii, unele; câţiva, câteva; ceva; **haben Sie Geld? Ja, ich habe welches** aveţi bani? Da, am ceva (bani); **ich habe Bücher, brauchen Sie welche?** eu am cărţi, aveţi nevoie de câteva? **von diesen Büchern waren welche zerrissen** din aceste cărţi unele erau rupte; **hier sind welche, die nicht bezahlt haben** sunt câţiva aici care n-au plătit.
welcher|art, **welcherge|stalt** *adj. invar.* **1.** ce fel de; **~ Leute sind das?** ce fel de oameni sunt aceştia? **2.** de orice fel, oricum; **~ auch die Schwierigkeiten sein mögen** de orice fel ar fi greutăţile; **~ das Wetter auch sein mag** oricum ar fi vremea.
welcherlei *adj. invar.* (de) ce fel, cum.
welcherweise *adv. interog.* în ce fel?
Welf, *-(e)s, -e, m.* (şi *-(e)s, -er, n.)* **1.** căţel. **2.** pui de animal sălbatic.
Welfe, *-n, -n, m. (ist.)* guelf.
welfen, *welfte, gewelft, vb. (h) intr. (despre câini şi animale sălbatice)* a făta, a face pui.
welfisch *adj.* guelf, al guelfilor.
welk *adj.* **1.** ofilit, veştejit, veşted, trecut; **~ machen** a ofili; **~ werden** a se ofili, a se veşteji. **2.** *(fig.)* fără vlagă.
welken, *welkte, gewelkt, vb. (h) tr.* şi *(s) intr.* **1.** a (se) ofili, a (se) veşteji. **2.** a-şi pierde vlaga.
Welkheit *f. sg.* **1.** ofilire, veştejire. **2.** lipsă de vlagă.
Wellbank, *-bänke, f.* masă de olar.
Wellbaum, *-(e)s, -bäume, m. (tehn.)* grindei.
Wellblech, *-(e)s, n. sg. (metal.)* tablă ondulată.
Wellblechdach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* acoperiş de tablă ondulată.
wellblechgedeckt *adj.* acoperit cu tablă ondulată.
Wellblechpresse, *-n, f. (metal.)* presă de ondulat tablă.
Welle, *-n, f.* **1.** val, undă, talaz; **die ~n des Meeres** valurile mării; **die ~n brechen sich** valurile se sparg rostogolindu-se; **~n schlagen** a face valuri; *(fig.)* **eine ~ der Begeisterung** un val de entuziasm. **2.** *(fiz.)* undă; **die ~n des Lichtes** undele luminii; *(circulaţie)* **grüne ~** undă verde. **3.** *(tehn.)* ax, arbore; **gekröpfte ~** arbore cotit; **biegsame ~** ax flexibil; **abgesetzte ~** arbore în trepte. **4.** *(reg.)* legătură, mănunchi, snop. **5.** *(sport)* roată, rotire. **6.** *pl.* ondulaţii; **~n im Haar** păr ondulat. **7.** *(geogr., geol.)* ondulaţie de teren.
wellen, *wellte, gewellt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ondula (părul). **2.** a fierbe (carne). **II.** *intr.* a fierbe. **III.** *refl.* a se ondula, a forma valuri.
Wellen|abkommen, *-s, -, n. (radio.)* convenţie asupra lungimilor de undă.
Wellen|ab|stand, *-(e)s, -stände, m. (tehn.)* distanţă între axe.
Wellen|anschlag, *-(e)s, -schläge, m.* bătaie, izbitură a valurilor.
Wellen|anzeiger, *-s, -, m. (radio.)* detector de unde, undametru.
Wellen|arbeitslehre, *-n, f. (metr.)* calibru-potcoavă pentru producţie.
wellen|artig *adj.* v. wellenförmig.
Wellenbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie în valuri; piscină cu valuri (artificiale).
Wellenband, *-(e)s, -bänder, n. (radio.)* bandă de frecvenţă, de lungimi de undă.
Wellenbereich, *-(e)s, -e, m.* (şi *n.*) domeniu de frecvenţă.
Wellenberg, *-(e)s, -e, m.* culme, creastă a valului.
Wellenbewegung, *-en, f. (fiz.)* mişcare ondulatorie; ondulaţie.
Wellenbild, *-(e)s, -er, n. (tehn.)* diagramă a undelor; reprezentare ondulatorie.
Wellenbildung, *-en, f.* formare de valuri.
Wellenblech, *-(e)s, -e, n.* v. Wellblech.
Wellenbock, *-(e)s, -böcke, m. (tehn.)* lagăr al arborelui.

Wẹllenbrecher, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* sparge-val. **2.** dig de larg.
Wẹllenbreite, *-n, f.* **1.** *(radio.)* bandă (de unde). **2.** *(fiz.)* amplitudine de undă.
Wẹllenbundscheibe, *-n, f. (tehn.)* flanșă de cuplare a arborilor.
Wẹllendach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș ondulat.
Wẹllendrehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung pentru arbori cotiți.
Wẹllen|er|reger, *-s, -, m. (electr.)* excitator de unde.
Wẹllen|erzeuger, *-s, -, m. (fiz.)* generator de unde.
Wẹllenfalle, *-n, f.* **1.** *(radio.)* filtru de unde, filtru-dop. **2.** *(mar.)* sparge-val.
Wẹllenfeld, *-(e)s, -er, n. (fiz.)* câmp de unde.
Wẹllenfilter, *-s, -, m. (fiz.)* filtru de unde, de netezire.
Wẹllenfläche, *-n, f.* suprafață a valului.
Wẹllenflan(t)sch, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* flanșă de ax.
Wẹllenform, *-en, f. (fiz.)* formă de undă.
wẹllenförmig *adj.* în formă de valuri, ondulat, sinuos.
Wẹllenförmigkeit *f. sg.* ondulație, sinuozitate.
Wẹllenfortpflanzung, *-en, f. (fiz.)* propagare a undelor.
Wẹllenfrequenz, *-en, f. (radio.)* frecvență a undei.
Wẹllenfunktion, *-en, f. (electr.)* funcțiune de undă.
Wẹllenfurche, *-n, f. (geol.)* cutare, nervuri în relief pe suprafețele nisipoase, linie ondulată.
Wẹllengang, *-(e)s, -gänge, m.* tălăzuire, valuri mari; **es ist hoher ~** sunt valuri mari, marea e foarte agitată.
Wẹllengebirge, *-s, -, n. (geol.)* munți de încrețire.
Wẹllengeschwindigkeit, *-en, f. (fiz.)* viteză (de propagare) a undelor.
Wẹllenglas, *-es, -gläser, n.* sticlă ondulată.
Wẹllengleichung, *-en, f. (fiz.)* ecuație a undelor.
Wẹllenhöhe, *-n, f.* **1.** înălțime a undei. **2.** *(tehn.)* înălțime a axului.
Wẹllenholz, *-es, n. sg. (reg.)* uscături, vreascuri.
Wẹllenkamm, *-(e)s, -kämme, m.* creastă a valului.
Wẹllenkröpfung, *-en, f. (tehn.)* cot de arbore.
Wẹllenkupplung, *-en, f. (tehn.)* **1.** cuplaj (la arbori). **2.** cuplare a arborilor.
Wẹllenkupplungsflan(t)sch, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* flanșă de cuplare (pentru arbori).
Wẹllenlager, *-s, -, n. (tehn.)* palier, lagăr de arbore.
Wẹllenlagerge|häuse, *-s, -, n. (tehn.)* carcasă de palier.
Wẹllenlänge, *-n, f. (fiz., radio.)* lungime de undă; **dieselbe** sau **die gleiche ~ haben** a fi pe aceeași lungime de undă.
Wẹllenlehre, *-n, f.* v. Wellentheorie.
Wẹllenleitung, *-en, f. (tel.)* ghidare a undelor.
Wẹllenlineal, *-s, -e, n.* florar, pistolet pentru tras linii curbe.
Wẹllenlinie [-niə], *-n, f.* **1.** linie ondulată, sinuoasă, șerpuită; ondulație. **2.** *(tipogr.)* linie azur ondulată.
wẹllenlinig *adj.* ondulat, sinuos.
Wẹllenmechanik *f. sg. (fiz.)* mecanică ondulatorie.
Wẹllenmeer, *-(e)s, -e, n.* mare agitată, furtunoasă.
Wẹllenmesser, *-s, -, m.* **1.** *(fiz.)* cimometru; undametru. **2.** *(tehn.)* măsurător de ax.
Wẹllen|nut(e), *-(e)n, f. (tehn.)* canelură de arbore.
Wẹllen|optik *f. sg.* optică fizică, optică ondulatorie.
Wẹllenpapagei, *-en, -en* (și *-s, -e*), *m.* v. Wellensittich.
Wẹllenpolarisation *f. sg. (fiz.)* polarizare a undelor.
wẹllenrandig *adj.* cu margine ondulată.
Wẹllenreich, *-(e)s, n. sg. (poet.)* imperiu al apelor, al valurilor.
Wẹllenreiten, *-s, n. sg. (sport)* schi nautic, acvaplan, surf.
Wẹllenschalter, *-s, -, m. (radio.)* comutator, schimbător de unde.
Wẹllenschiefer, *-s, -, m. (constr.)* ardezie ondulată.
Wẹllenschlag, *-(e)s, m. sg.* **1.** izbitură, lovitură de val; lovitură a valurilor; spargere a valurilor (prin lovire de ceva). **2.** *(mar.)* resac.
Wẹllenschlitten, *-s, -, m. (mar., sport)* hidroglisor, hidroplan.
Wẹllenschreiber, *-s, -, m. (fiz.)* ondulograf, înregistrator de unde.
Wẹllenschwingung, *-en, f.* vibrație, ondulație.
Wẹllensieb, *-(e)s, -e, n.* v. Wellenfilter.
Wẹllensittich, *-s, -e, m. (ornit.)* papagal cu pene ondulate *(Melopsittacus undulatus)*.
Wẹllen|stoß, *-es, -stöße, m. (fiz.)* șoc de unde.
Wẹllen|strahlung, *-en, f. (fiz.)* radiație ondulatorie.
Wẹllen|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent ondulatoriu.
Wẹllental, *-(e)s, -täler, n. (mar.)* gol de undă.
Wẹllentheorie, *-n, f. (fiz.)* teorie ondulatorie.
Wẹllenverteilung, *-en, f. (radio.)* repartizare a frecvenței.
Wẹllenwicklung, *-en, f. (fiz.)* înfășurare ondulată.
Wẹllenzahl, *-en, f. (fiz.)* pulsație, frecvență ciclică.
Wẹllenzapfen, *-s, -, m. (tehn.)* fus de arbore.
Wẹller, *-s, m. sg. (constr.)* paiantă.
Wẹller|arbeit, *-en, f.* **1.** lucrare în paiantă. **2.** clădire de paiantă.
Wẹllerdecke, *-n, f. (constr.)* tavan de paiantă.
Wẹller|holz, *-es, n. sg.* lemnărie pentru construcții de paiantă.
Wẹllermauer, *-n, f. (constr.)* perete de paiantă.
wẹllern, *wellerte, gewellert, vb. (h) intr.* **1.** a lipi (pe jos) cu lut. **2.** a clădi din paiantă.
Wẹllerwand, *-wände, f.* v. Wellermauer.
Wẹllerzeug, *-(e)s, n. sg.* paiantă.
Wẹllfleisch, *-(e)s, n. sg. (reg.)* rasol de porc cu mirodenii (la pomana porcului).
wẹllig *adj.* ondulat, ca valurile, cu valuri, sinuos; **das Haar ~ machen** a ondula părul.
Wẹllpappe *f. sg.* carton ondulat.
Wẹllrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* **1.** troliu. **2.** volant.
Wẹllrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* silfon; țeavă ondulată.
Wẹllrohrleitung, *-en, f. (tehn.)* conductă din țeavă ondulată.
Wẹllung, *-en, f.* **1.** ondulare; tălăzuire; *(text.)* încrețire. **2.** formă ondulată. **3.** loc, porțiune ondulat(ă).
Wẹlp(e), *-(e)n, -(e)n, m.* **1.** cățel, cățeluș. **2.** pui de lup; pui de vulpe.

Wẹls, *-es, -e, m. (iht.)* somn *(Silurus glanis)*.
wẹls|artig *adj.* ca somnul, în felul somnului.
wẹlsch *adj.* (și *peior.*) **1.** romanic; francez, franțuzesc; italian, italienesc; **~er Hahn** curcan; **~e Henne** curcă; **~es Korn** porumb; **~e Nuss** nucă mare. **2.** străin.
Wẹlsche, *-n, -n (ein Welscher), m.* și *f.* **1.** persoană de origine romanică; francez, franțuzoaică; italian, italiancă; **die ~n** popoarele romanice. **2.** străin(ă).
wẹlschen, *welschte, gewelscht, vb. (h) intr.* **1.** a vorbi într-o limbă romanică (franțuzește, italienește). **2.** a vorbi într-o limbă străină. **3.** a vorbi amestecat, stricat; a folosi multe cuvinte străine (în vorbire).
Wẹlsch|hahn, *-(e)s, -hähne, m.*, **Wẹlsch|huhn**, *-(e)s, -hühner, n. (reg.)* curcan.
Wẹlschkohl, *-(e)s, m. sg. (bot.)* varză creață *(Brassica oleracea* var. *sabauda)*.
Wẹlschkorn, *-(e)s, n. sg. (bot.)* porumb *(Zea mays)*.
Wẹlschkraut, *- (e)s, n. sg.* v. Welschkohl.
Wẹlschland, *-(e)s, n. sg. (ist.)* **1.** Italia. **2.** *(elv.)* Elveția de limbă franceză.
Wẹlsch|schweizer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* elvețian(ă) de limbă franceză.
Wẹlschtum, *-(e)s, n. sg.* **1.** caracter romanic, italian, francez. **2.** caracter străin, negerman.
Wẹlt, *-en, f.* **1.** lume, cosmos, univers; **die Erschaffung der ~** crearea universului; **seitdem die ~ steht** de când e lumea; *(fig., fam.)* **die ~ aus den Angeln heben** a răsturna lumea. **2.** pământ, lume; **eine Reise um die ~** ocolul pământului; **sich in der ~ umsehen** a călători, a cunoaște lumea; **am Ende der ~** la capătul pământului; **in die weite ~ gehen** a porni în lume(a largă); **die Alte ~** Europa; **die Neue ~** lumea nouă, continentul nou, America; **die westliche ~** lumea occidentală; **die Dritte ~** lumea a treia; **die Vierte ~** cele mai sărace țări în curs de dezvoltare; **allein auf der ~ sein** a fi singur pe lume; *(în expr.)* **um alles in der ~!** pentru Dumnezeu! **nicht um alles in der ~** pentru nimic în lume; **wer in aller ~ hat denn das gesagt?** pentru Dumnezeu, cine a putut spune așa ceva? **3.** viață, existență; **zur** (sau **auf die**) **~ kommen** sau **das Licht der ~ erblicken** a veni pe lume, a vedea lumina zilei, a se naște; **Kinder zur ~ bringen** sau *(peior.)* **Kinder in die ~ setzen** a naște, a face copii; **aus der ~ scheiden** a muri; **aus der ~ schaffen** a desființa, a face să dispară. **4.** lume, societate, oameni; **die gesittete ~** lumea civilizată; **die große ~** lumea mare, lumea largă; **die junge ~** tineretul; **die ganze ~ sagt** toți oamenii spun, toată lumea spune; **ein Mann aus der alten ~** un om din societatea veche; **die böse ~** gurile rele; **die ~ von morgen** lumea de mâine; **verkehrte ~** lume sucită; **ich verstehe die ~ nicht mehr** nu mai înțeleg ce se întâmplă; **alle ~** toată lumea; **von der ~** în fața lumii, oamenilor; **sich in die ~ schicken** a se acomoda la lume, la viață; **ein Mann von ~** bărbat de lume; **die ~ des Kindes (des Dichters)** lumea copiilor (a poetului); **die ~ der Träume** lumea visurilor; **das ist der Lauf der ~** ăsta e mersul lumii; **sich von der ~ abschließen** a se retrage, a se izola (de lume). **5.** viață lumească; **der ~ entsagen** a renunța la viața lumească. **6.** mulțime, număr mare; groază: **eine ~ von Feinden** o mulțime, o groază de dușmani, **eine ~ von Fragen** o mulțime, o groază de chestiuni, de probleme; *(fig.)* **das wird nicht die ~ sein** n-o să coste o avere.
wẹlt|abgeschieden *adj.* izolat de lume.
wẹlt|abgewandt *adj.* retras, singuratic.
Wẹlt|abgewandt|heit *f. sg.* izolare de lume.
Wẹltachse *f. sg.* axă a lumii, a universului.
Wẹlt|agentur, *-en, f.* agenție mondială.
Wẹlt|all, *-s, n. sg.* univers, cosmos.
Wẹlt|alter, *-s, -, n.* **1.** vârstă a lumii. **2.** *(înv.)* secol, veac. **3.** epocă, perioadă cosmică, eon.
wẹlt|anschaulich *adj.* de domeniul concepției asupra lumii, privind concepția asupra lumii.
Wẹlt|anschau|ung, **Wẹlt|ansicht**, *-en, f.* concepție despre lume; fel de a privi lumea.
Wẹlt|apfel, *-s, m. sg. (fam.)* v. Weltkugel.
Welt|ạrbeiterschaft *f. sg.* muncitorime mondială.
Wẹlt|atlas, *-ses, -se* și *-atlanten, m.* atlas mondial.
Wẹlt|auf|fassung, *-en, f.* v. Weltanschauung.
Wẹlt|auge, *-s, -n, n.* **1.** *(poet.)* ochi al lumii, al providenței. **2.** *(poet.)* soarele. **3.** *(mine)* hidrofan.
Wẹlt|ausfuhr *f. sg.* export mondial.
Wẹlt|ausmaß, *-es, n. sg.* întindere a universului; **von ~** de proporții mondiale.
Wẹlt|aus|stellung, *-en, f.* expoziție mondială.
Wẹltball, *-(e)s, m. sg.* v. Weltkugel.
Wẹltbank, *-en, f. (ec., pol.)* bancă internațională de reconstrucție și dezvoltare; Banca Mondială.
Wẹltbau, *-(e)s, m. sg.* **1.** structură a universului, sistem cosmic. **2.** univers, cosmos.
Wẹlt|bedarf, *-(e)s, m. sg.* necesitate mondială.
Wẹltbe|deutung *f. sg.* semnificație, importanță mondială.
Wẹltbegebenheit, *-en, f.* eveniment istoric de importanță mondială.
Wẹltbe|herrscher, *-s, -, m.* stăpân al universului.
wẹltbekannt *adj.* **1.** cunoscut în lumea întreagă, de renume mondial, de notorietate publică. **2.** *(peior.)* banal, arhicunoscut.
wẹltberühmt *adj.* vestit, renumit, celebru în lumea întreagă, cu faimă mondială, cu renume mondial.
Wẹltberühmt|heit, *-en, f.* celebritate mondială, reputație colosală, renume mondial.
Wẹltbeschreiber, *-s, -, m.* cosmograf.
Wẹltbeschreibung, *-en, f.* cosmografie.
Wẹltbeste, *-n, -n (ein Weltbester), m.* și *f. (sport)* recordman mondial.
Weltbẹstleistung, *-en, f. (sport)* record mondial.
Wẹltbestseller, *-s, -, m.* bestseller mondial.
Weltbẹst|zeit, *-en, f. (sport)* timp-record mondial.
Wẹltbevölkerung *f. sg.* populație a globului.
wẹltbewegend *adj.* **1.** de importanță mondială, epocal. **2.** *(iron.)* care face să se cutremure lumea.
Wẹltbewegung, *-en, f.* mișcare mondială.
Wẹltbezwinger, *-s, -, m.* cuceritor al lumii.
Wẹltbild, *-(e)s, n. sg.* imagine, concepție asupra lumii; **das physikalische ~ der Antike** imaginea, concepția antichității despre lumea fizică.
Wẹltbildung *f. sg.* v. Weltentstehung.
Wẹltblatt, *-(e)s, -blätter, n.* ziar răspândit în lumea întreagă.
Wẹltbrand, *-(e)s, m. sg.* conflagrație mondială.

Weltbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* obicei răspândit în lumea întreagă.
Weltbühne *f. sg.* scenă universală, a existenței; **von der ~ abtreten** a dispărea, a se retrage de pe scena vieții, a existenței.
Weltbummler, *-s, -, m.* v. Weltenbummler.
Weltbund, *-(e)s, -bünde, m.* federație mondială; uniune internațională; **~ der Demokratischen Jugend** Federația Mondială a Tineretului Democrat.
Weltbürger, *-s, -, m.* **1.** cetățean al lumii; *(fam.)* **ein neuer ~** un nou cetățean al lumii, un (copil) nou-născut. **2.** cosmopolit.
Weltbürgerbewegung *f. sg.* mișcare cosmopolită.
weltbürgerlich *adj.* cosmopolit.
Weltbürgersinn, *-(e)s, m. sg.*, **Weltbürgertum**, *-s, n. sg.* cosmopolitism.
Weltdame, *-n, f.* femeie de lume, mondenă.
Weltdemokratie *f. sg.* democrație mondială.
Welt|elend, *-(e)s, n. sg.* mizeria din lumea întreagă.
Welt|elf, *-en, f. (sport)* echipa mondială (de fotbal).
Welt|elite, *-, -n, f.* elită mondială.
Weltenbildung *f. sg.* v. Weltentstehung.
Weltenbummler, *-s, -, m.* globe-trotter, vântură-lume.
Welt|ende, *-n, f.* **1.** sfârșitul lumii. **2.** *(fam.)* capătul pământului.
Welten|erforschung, *-en, f.* studiu al universului.
weltenfern *adj.* foarte departe.
Weltenlehre, *-n, f. (inv.)* v. Weltlehre.
Weltenraum, *-(e)s, m. sg. (poet.)* univers, cosmos.
Welten|staub, *-(e)s, m. sg.* praf cosmic.
welt|entrückt *adj.* absent, visător, fără simțul realității; izolat, retras, rupt de lume.
Welt|ent|stehung *f. sg.* formare, geneză a lumii, origine a lumii.
Welt|ent|stehungshypothese, *-n, f.* ipoteză despre geneza lumii, ipoteză cosmogonică.
Welt|ent|stehungslehre, *-n, f.* cosmogonie.
Welten|wende *f. sg.* eră nouă, răscruce a istoriei.
Welt|erbe, *-s, n. sg.* patrimoniu mondial.
Welt|er|eignis, *-ses, -se, n.* eveniment mondial.
welt|erfahren *adj.* umblat prin lume, cu experiența vieții.
Welt|erfahrenheit, **Welt|erfahrung** *f. sg.* experiență a vieții.
Welt|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes mondial.
Weltergewicht, *-(e)s, -e, n. (box)* categorie semiușoară.
welt|erlösend *adj.* mântuitor, salvator.
Welt|erlöser, *-s, m. sg. (bis.)* Mântuitor.
Welt|er|oberer, *-s, -, m.* cuceritor al lumii.
Welt|er|oberung *f. sg.* cucerire a lumii.
Welt|er|oberungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de cucerire a lumii.
Welt|er|oberungszug, *-(e)s, -züge, m.* campanie de cucerire a lumii.
Welt|erschaffer, *-s, m. sg. (mit.)* creator al lumii.
Welt|erschaffung *f. sg. (mit.)* creare a lumii.
welt|erschütternd *adj.* v. weltbewegend.
welt|fein *adj.* distins, elegant, cu maniere elegante.
welt|fern *adj.* v. weltfremd.
Weltfirma, *-men, f.* firmă (cu reputație) mondială.
Weltflucht *f. sg.* fugă de lume, fugă de viață.
Weltfrauenbund, *-(e)s, m. sg.* asociație mondială a femeilor.
weltfremd *adj.* **1.** retras din lume; rupt de lume, absent, izolat. **2.** naiv, fără experiența vieții.
Weltfremdheit *f. sg.* lipsă de experiență a vieții; naivitate.
Weltfreuden *pl.* bucurii, plăceri, satisfacții lumești.
Weltfriede, *-ns*, **Weltfrieden**, *-s, m. sg.* pace mondială.
Weltfriedensbewegung, *-en, f.* mișcare mondială pentru pace.
Weltfriedensfonds [-fɔ̃:], -[-fɔ̃:s], -[-fɔ̃:s], *m.* fond al păcii mondiale.
Weltfriedensfront *f. sg.* front mondial al păcii.
Weltfriedenskongress, *-es, -e, m.* congres mondial al păcii.
Weltfriedenslager, *-s, n. sg.* lagăr mondial al păcii.
Weltfriedensrat, *-(e)s, m. sg.* Consiliul Mondial al Păcii.
Weltfriedenstag, *-(e)s, m. sg.* zi internațională a păcii.
Weltganze, *-n, n. sg.* v. Weltall.
Weltgebäude, *-s, n. sg.* v. Weltbau.
Weltgebieter, *-s, m. sg.* **1.** stăpân al lumii. **2.** *(rel.)* Dumnezeu.
Weltgefüge, *-s, n. sg.* structură a universului.
Weltgefühl, *-(e)s, n. sg.* simț, înțelegere a(l) lumii.
Weltgegend, *-en, f.* **1.** regiune de pe glob, ținut, parte a lumii. **2.** *(astron.)* regiune de pe bolta cerească.
Weltgeist, *-(e)s, m. sg.* **1.** spirit universal. **2.** spirit al timpului, al vremii, al epocii, al veacului.
Weltgeistliche, *-n, -n (ein Weltgeistlicher), m.* v. Weltpriester.
Weltgeistlichkeit *f. sg. (bis.)* cler mirean.
Welt|geld, *-(e)s, -er, n.* monedă universală.
Weltgeltung *f. sg.* renume mondial.
weltgemäß *adj.* și *adv.* conform opiniei generale; conform uzanțelor mondiale.
Welt|gemeinschaft, *-en, f.* comunitate mondială.
Weltgericht, *-(e)s, n. sg. (bis.)* Judecata de Apoi.
Weltgerichtshof, *-(e)s, -höfe, m.* tribunal internațional.
Weltgeschehen, *-s, -, n.* eveniment de importanță mondială.
Weltgeschichte *f. sg.* istorie universală.
weltgeschichtlich *adj.* **1.** de istorie universală, privitor la istoria universală, în legătură cu istoria universală. **2.** *(fig.)* epocal; **ein ~es Ereignis** un eveniment epocal.
Weltgesetz, *-es, -e, n.* lege universală.
Weltgesundheits|organisation, *-en, f.* Organizația Mondială a Sănătății.
Weltgetriebe, **Weltgetümmel**, *-s, n. sg.* agitație, frământare a lumii.
weltgewandt *adj.* umblat prin lume, cu experiența vieții, rutinat; monden.
Weltgewandt|heit *f. sg.* rutină, experiență a lumii, a vieții.
Weltgewerkschaftsbund, *-(e)s, m. sg.* Federația Mondială a Sindicatelor.
Weltgewissen, *-s, n. sg.* conștiință a umanității, a omenirii.
Weltglück, *-(e)s, n. sg.* (și *rel.*) fericire trecătoare, lumească.
weltgrößte *(der, die, das ~) adj.* cel, cea mai mare în lume.
Weltgüter *pl.* bunuri lumești.
Welt|handel, *-s, m. sg.* comerț internațional.
Welt|händel *pl.* încurcătură, certuri a(le) lumii, a(le) vieții.
Welt|handelsflotte *f. sg.* flotă comercială internațională.
Welt|handels|straße, *-n, f.* drum comercial internațional.
Welthandelsvolumen [-vo-], *-s, n. sg.* volum al schimburilor internaționale.
Welt|haus, *-es, -häuser, n.* v. Weltfirma.
Welt|hegemonie *f. sg.* hegemonie mondială, hegemonie asupra lumii.
Welt|heiland, *-(e)s, m. sg.* v. Welterlöser.
Welt|herrschaft *f. sg.* dominație mondială, dominație asupra lumii; hegemonie mondială.
Welt|herrschafts|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de dominație mondială.
Welt|hilfs|sprache, *-n, f.* limbă internațională artificială.
welt|historisch *adj.* v. weltgeschichtlich.
Welt|höchstleistung, *-en, f.* v. Weltbestleistung.
Welt|imperialismus, *-, m. sg.* imperialism mondial.
Welt|industrie, *-n, f.* industrie mondială.
Welt|innenpolitik *f. sg.* politică mondială internă.
Weltjudentum, *-s, n. sg. (termen nazist)* populația evreiască mondială.
Weltjugend *f. sg.* tineret mondial, tineret al lumii întregi.
Weltjugendbund, *-(e)s, m. sg.* Federația, Uniunea Mondială a Tineretului.
Weltjugendfest, *-(e)s, -e*, **Weltjugendtreffen**, *-s, -, n.* festival mondial al tineretului, întâlnire a tineretului mondial.
Weltjugendwoche, *-n, f.* săptămână mondială a tineretului.
Weltkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă (pe scară) mondială, de importanță mondială.
Weltkapitalismus, *-, m. sg.* capitalism mondial.
Weltkarte, *-n, f.* hartă a lumii, mapamond, planiglob.
Weltkenntnis *f. sg.* cunoaștere a lumii; experiență a vieții.
Weltkind, *-(e)s, -er, n.* om de lume, de viață; om monden.
Weltkirche *f. sg.* biserică universală, ecumenică.
Weltkirchenkonferenz, *-en, f.* congres al bisericii ecumenice.
Weltkirchenrat, *-(e)s, m. sg.* Conciliul Bisericii Ecumenice.
Weltklasse *f. sg. (sport)* clasă mondială, cea mai bună categorie din lume.
Weltklasseläufer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* alergător(-oare) de clasă mondială.
Weltklima, *-s, n. sg.* climă globală.
weltklug *adj.* v. weltgewandt.
Weltklugheit *f. sg.* v. Weltgewandtheit.
Weltkommunismus, *-, m. sg.* comunism mondial.
Welt|konflikt, *-(e)s, -e, m.* conflict mondial.
Weltkongress, *-es, -e, m.* congres mondial.
Weltkonjunktur, *-en, f.* conjunctură mondială.
Welt|konzern, *-(e)s, -e, m.* concern mondial.
Weltkreis, *-es, m. sg.* univers.
Weltkrieg, *-(e)s, -e, m.* război mondial; **der erste ~** primul război mondial.
Weltkugel *f. sg.* glob pământesc.
Weltkultur *f. sg.* cultură mondială.
Weltkultur|erbe, *-s, n. sg.* patrimoniu cultural mondial.
Weltkulturgut, *-(e)s, -güter, n.* bun cultural din patrimoniul mondial.
Weltkunde *f. sg.* v. Weltlehre.
weltkundig *adj.* **1.** v. weltgewandt. **2.** cunoscut în toată lumea.
Weltlage *f. sg.* situație (politică) internațională.
Weltlauf, *-(e)s, m. sg.* mers al lucrurilor, curs al lumii; **so ist der ~** asta-i viața, ăsta-i mersul lumii.
weltläufig *adj.* obișnuit (peste tot), universal, curent.
Weltleben, *-s, n. sg.* **1.** viață cosmică, viață a universului. **2.** *(bis.)* viață laică, mireană, lumească.
Weltlehre *f. sg.* cosmologie.
weltlich *adj.* **1.** lumesc, din lume; pământean, material; **~e Freuden** bucurii, plăceri lumești. **2.** de lume, monden; frivol. **3.** laic, mirean; **ein ~er Geistlicher** preot mirean; **~ machen** a seculariza; **~e Musik** muzică laică; **~e Gerichtsbarkeit** jurisdicție laică.
Weltlichkeit *f. sg.* **1.** caracter lumesc, terestru, pământean. **2.** stare laică. **3.** preoțime de mir.
Weltlichmachung *f. sg.* secularizare, laicizare.
Weltlicht, *-(e)s, n. sg. (poet.)* lumină a lumii; **das große ~** soarele.
Weltliebe *f. sg.* iubire lumească, terestră.
Weltling, *-s, -e, m.* om cu concepții laice, monden.
Weltliteratur *f. sg.* literatură universală.
weltlüstern *adj.* ahtiat după plăceri lumești, mondene.
Weltmacht, *-mächte, f.* putere mondială, superputere.
Weltmacht|stellung, *-en, f.* poziție, situație de putere mondială.
Weltmann, *-(e)s, -männer, m.* om de lume, monden; om din lumea mare.
weltmännisch *adj.* monden, de lume; rutinat.
Weltmarke, *-n, f. (com.)* marcă de renume mondial.
Weltmarkt, *-(e)s, -märkte, m. (com.)* piață mondială.
Weltmarktpreis, *-es, -e, m. (com.)* preț curent pe piața mondială; **sich an die ~e anpassen** a se adapta la prețurile mondiale.
Weltmaß|stab, *-(e)s, m. sg.* **1.** măsură, unitate de măsură universală. **2.** proporție, scară mondială; **im ~** pe, la scară mondială.
Weltmeer, *-(e)s, -e, n.* ocean; **zwischen zwei ~en** între două oceane.
Weltmeinung, *-en, f.* opinie publică mondială.
Weltmeister, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (sport)* campion(-oană) mondial(ă).
Weltmeistermannschaft, *-en, f. (sport)* echipă campioană mondială.
Weltmeisterschaft, *-en, f. (sport)* campionat mondial.
Weltmensch, *-en, -en, m.* v. Weltmann.

Wẹltmonopol, *-s, -e, n.* monopol mondial.
wẹltmüde *adj.* obosit, plictisit de lume, de viață, de oameni; blazat.
Wẹltnachrichtenver|ein, *-(e)s, m. sg.* Uniunea Internațională de Telecomunicație.
Wẹltneuheit, *-en, f.* noutate la nivel global.
wẹlt|offen *adj.* deschis, receptiv față de tot ce există în lume.
Wẹlt|öffentlichkeit *f. sg.* opinie publică internațională, mondială.
Wẹlt|ordnung *f. sg.* **1.** sistem cosmic, ordine cosmică, universală. **2.** ordine mondială. **3.** *(rel.)* lege a firii.
Wẹlt|organisation, *-en, f.* organizație mondială.
Wẹltpolitik *f. sg.* politică mondială, internațională.
wẹltpolitisch *adj.* de politică mondială, internațională.
Wẹltpost *f. sg.* poștă internațională.
Weltpọstkarte, *-n, f.* carte poștală a Uniunii Poștale Mondiale.
Weltpọstver|ein, *-(e)s, m. sg.* Uniunea Poștală Mondială.
Wẹltpresse *f. sg.* presă internațională.
Wẹltpriester, *-s, -, m.* preot mirean, de mir.
Wẹltproduktion *f. sg.* producție mondială; ~ **am Nahrungsmitteln** producția mondială de produse alimentare.
Wẹltproletariat, *-(e)s, n. sg.* proletariat mondial.
Wẹltrang, *-(e)s, m. sg.* clasă internațională, rang, nivel internațional.
Wẹltrangliste, *-n, f. (sport)* listă a campionilor.
Wẹlträtsel, *-s, -, n.* enigmă a universului.
Wẹltraum, *-(e)s, m. sg.* spațiu cosmic, univers, cosmos; spațiu interplanetar.
Wẹltraumbe|hörde, *-, -n, f.* autoritate spațială.
Wẹltraumfahrer, *-s, -, m.* astronaut, cosmonaut.
Wẹltraumfahrt, *-en, f.* zbor cosmic.
Wẹltraumflug, *-(e)s, -flüge, m.* v. Weltraumfahrt.
Wẹltraumforschung *f. sg.* cercetare a spațiului cosmic.
Wẹltraumkapsel, *-n, f.* capsulă spațială.
Wẹltraum|müll, *-s, m. sg.* v. Weltraumschrott.
Wẹltraumrakete, *-n, f.* rachetă spațială, cosmică.
Wẹltraumschiff, *-(e)s, -e, n.* navă cosmică.
Wẹltraumschiff|fahrt *f. sg.* astronautică.
Wẹltraumschrott, *-(e)s, m. sg.* resturi de rachetă lăsate de om în spațiul extraterestru.
Wẹltraum|station, *-en, f.* stație cosmică.
Wẹltraum|strahlung, *-en, f.* radiație cosmică.
Wẹltregierer, *-s, -, m.* **1.** stăpân al lumii. **2.** *(rel.)* Dumnezeu.
Wẹltreich, *-(e)s, -e, n.* imperiu mondial.
Wẹltreise, *-n, f.* călătorie în jurul lumii.
Wẹltreisende, *-n, -n (ein Weltreisender), m.* și *f.* călător(-oare) în lumea întreagă.
Wẹltrekord, *-(e)s, -e, m. (sport)* record mondial.
Wẹltrekordhalter, *-s, -, m.*, **Wẹltrekord|inhaber**, *-s, -*, **Wẹltrekordler**, *-s, -, m. (sport)* recordman, campion mondial.
Wẹltreligion, *-en, f.* religie larg răspândită în lume.
Wẹltrevolution [-vo-], *-en, f.* revoluție mondială.
Wẹltruf, **Wẹltruhm**, *-(e)s, m. sg.* faimă, reputație mondială, renume mondial; **ein Gelehrter von** ~ un savant cu renume mondial.
wẹltscheu *adj.* care fuge de lume, mizantrop, sălbatic.
Wẹltschmerz, *-es, m. sg.* mal du siècle, melancolie, tristețe metafizică.
Wẹltschmerzler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană suferind de mal du siècle.
Wẹltschöpfer, *-s, m. sg. (rel.)* creator al lumii, al universului.
Wẹltschöpfung *f. sg.* creare a lumii, geneză.
Wẹltseele *f. sg.* suflet universal.
Wẹltsicher|heit *f. sg.* securitate mondială.
Weltsịcher|heitsrat, *-(e)s, m. sg.* Consiliul Mondial de Securitate.
Wẹltsicht, *-en, f.* v. Weltanschauung.
Wẹltsinn, *-(e)s, m. sg.* **1.** spirit monden, mondenitate. **2.** receptivitate față de tot ce există în lume.
Wẹltskandal [-skan-], *-(e)s, -e, m.* scandal de proporții mondiale, scandal internațional.
Wẹlt|sprache, *-n, f.* limbă (de circulație) universală, mondială, internațională.
Wẹlt|stadt, *-städte, f.* metropolă.
wẹlt|städtisch *adj.* de metropolă, metropolitan.
Wẹlt|stellung *f. sg.* poziție, situație mondială, poziție pe plan mondial.
Wẹltsystem, *-s, -e, n.* **1.** sistem solar, astronomic. **2.** *(pol.)* sistem mondial.
Wẹlt|teil, *-(e)s,-e,m.* **1.** continent. **2.** parte a lumii.
Wẹlt|ton, *-(e)s, m. sg.* ton, uzanță în societate.
Wẹlt|trust [și -trʌst], *-(e)s, -e* (și *-s*), *m.* trust internațional.
wẹlt|umfassend *adj.* universal, global, cuprinzând toată lumea.
wẹlt|umge|staltend *adj.* care transformă lumea, epocal.
Wẹlt|umseg(e)lung, *-en, f.* ocol al pământului cu o ambarcație cu pânze.
Wẹlt|umsegler, *-s, -, m.* navigator care înconjoară pământul cu o ambarcație cu pânze.
wẹlt|um|spannend *adj.* v. weltumfassend.
Wẹlt|untergang, *-(e)s, m. sg.* sfârșit al lumii, al pământului.
Wẹlt|untergangs|stimmung *f. sg.* **1.** atmosferă de sfârșit de lume. **2.** dispoziție profund pesimistă.
Welt|u̲r|auf|führung, *-en, f.* premieră mondială.
wẹltver|achtend *adj.* cinic.
Wẹltverband, *-(e)s, -bände, m.* uniune mondială, internațională.
Wẹltverbesserer, *-s, -, m. (iron.)* reformator al lumii.
Wẹltverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum mondial.
wẹltvergessen *adj.* uitat de lume, părăsit, departe de lume, izolat.
Wẹltver|hältnisse *pl.* situație internațională, condiții internaționale.
Wẹltver|hängnis, *-ses, -se, n.* fatalitate mondială.
Wẹltverkehr, *-(e)s, m. sg.* **1.** trafic internațional; circulație mondială. **2.** relații internaționale.
wẹltverlassen *adj.* părăsit de toată lumea, singuratic, izolat.
wẹltverloren *adj.* periferic, pierdut de lume, departe de lume.
Wẹltvor|räte *pl.* rezerve mondiale.
Wẹltwährungsfonds [-fõ:], - [-fõ:(s)], - [-fõ:s], *m.* Fondul Monetar Internațional.
Wẹltwanderer, *-s, -, m.* v. Weltbummler.
Wẹltweise, *-n, -n, m.* filozof.
Wẹltweisheit *f. sg.* filozofie.
wẹltweit *adj.* mondial, internațional; **~es Echo** ecou internațional.
Wẹltwende, *-n, f.* cotitură în istoria universală.
Weltwẹtterdienst, *-(e)s, -e, m.* organizație meteorologică internațională.
Wẹltwirtschaft *f. sg.* economie mondială.
Wẹltwirtschaftsgipfel, *-s, -, m. (pol.)* summit pe probleme de economie mondială.
Wẹltwirtschaftskrise, *-n, f.* criză economică mondială.
Wẹltwirtschafts|ordnung *f. sg.* ordine economică internațională (mondială).
Wẹltwunder, *-s, -, n.* minune a lumii; **die sieben** ~ cele șapte minuni ale lumii.
Wẹltzeit *f. sg.* oră a meridianului zero, ora Greenwich oră internațională.
Wẹltzeit|uhr, *-en, f.* ceas cu indicarea orei pe tot globul.
wẹltzugewandt *adj.* cu interes pentru viață, pentru treburile lumești; *(psih.)* extravertit.
wẹm *pron. interog. (dat.* de la wer) cui.
Wẹmfall, *-(e)s, -fälle, m. (gram.)* (cazul) dativ.
wẹn *pron. interog. (ac.* de la wer) pe cine.
Wẹnde, *-n, f.* **1.** întoarcere. **2.** punct de întoarcere. **3.** întorsătură, schimbare; **um die** ~ **des Jahrhunderts** pe la sfârșitul secolului; **es ist keine** ~ **eingetreten** n-a intervenit nici o schimbare. **4.** punct crucial, hotărâtor; **an einer** ~ **stehen** a se afla într-un moment hotărâtor, a fi la o răscruce. **5.** *(astron.)* solstițiu. **6.** *(sport)* întoarcere (săritură cu fața la aparat).
Wẹnde|achse, *-n, f.* **1.** *(constr.)* ax de pivotare (la ușă). **2.** *(tehn.)* ax de rotire.
Wẹndebecken, *-s, -, n. (sport)* bazin de întoarcere.
Wẹndebewegung, *-en, f.* mișcare de întoarcere.
Wẹndeboje, *-n, f. (mar.)* geamandură de întoarcere.
Wẹnde|ebene, *-n, f. (mat.)* plan de inflexiune.
Wẹndeflagge, *-n, f. (sport)* fanion, steag ca semnal de întoarcere, de viraj.
Wẹndegetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* angrenaj, transmisie reversibil(ă).
Wẹnde|hals, *-es, -hälse, m. (ornit.)* vârtecap, capîntorsură *(Junx torquilla)*.
Wẹnde|hammer, *-s, -hämmer, m. (circulație)* loc de întoarcere la capătul unei fundături.
Wẹnde|haspel, *-s, -, m.*, **Wẹnde|haspel**, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* troliu reversibil. **2.** *(text.)* depănătoare, vârtelniță.
Wẹnde|holz, *-es, -hölzer, n.* aripă la moara de vânt.
Wẹndejacke, *-n, f.* jachetă, haină cu dublă față.
Wẹndekreis, *-es, -e, m.* **1.** *(geogr.)* tropic; ~ **des Krebses** Tropicul Racului; ~ **des Steinbocks** Tropicul Capricornului. **2.** *(auto.)* cerc de viraj.
Wẹndel, *-s, -, m.* **1.** spirală; filet. **2.** *(mat.)* linie elicoidală.
Wẹndelbaum, *-(e)s, -bäume, m. (tehn.)* **1.** arbore. **2.** troliu.
Wẹndelbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu elicoidal, burghiu spiral.
Wẹndeldraht, *-(e)s, -drähte, m. (electr.)* filament spiral.
Wẹndelfeder, *-n, f. (tehn.)* arc elicoidal.
wẹndelförmig *adj.* spiralat.
Wẹnde|lokomotive [-və], *-n, f. (ferov.)* locomotivă cu comandă dublă.
Wẹndelrutsche, *-n, f. (tehn.)* plan înclinat elicoidal.
Wẹndel|steig, *-(e)s, -e, m.* urcuș în serpentină; cărare cu ocoluri.
Wẹndeltreppe, *-n, f.* scară în spirală.
Wẹndemanöver [-vɐ], *-s, -, n. (mar., auto.)* manevră de întoarcere.
Wẹndemantel, *-s, -mäntel, m.* pardesiu, mantou cu dublă față.
Wẹndemarke, *-n, f. (sport)* semnal (vizual) de întoarcere.
Wẹndemaschine, *-n, f. (agr.)* mașină de întors fânul.
wẹnden, *wandte, gewandt* (și *wendete, gewendet*) *(du wendest, er wendet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** (numai *wendete, gewendet*) a întoarce; **das Pferd** ~ a întoarce calul; **jm. den Rücken** ~ a întoarce cuiva spatele; **das Schiff** ~ a întoarce, a cârmi nava; **das Heu** ~ a întoarce fânul; **den Anzug** ~ **lassen** a da costumul la întors; *(fig.)* **js. Herz** (sau **Sinn**) ~ a schimba intențiile cuiva; **du kannst es drehen und** ~, **wie du willst** poți s-o sucești și s-o învârtești cum vrei. **2.** a întoarce, a îndrepta; **seine Schritte zur Stadt** ~ a-și îndrepta pașii spre oraș; **die Augen auf etwas** *(ac.)* ~ a-și întoarce privirea spre ceva; **seinen Blick zur Seite** ~ a-și întoarce privirea într-o parte; **kein Auge von jm.** ~ a nu-și lua ochii de la cineva. **3. (auf** cu *ac.)* a întrebuința; **seine Zeit auf Lektüre** ~ a-și întrebuința timpul pentru lectură; **viel Fleiß auf etwas** ~ a depune multă stăruință, a-și da multă osteneală pentru ceva. **II.** *intr.* (numai *wendete, gewendet*) a (se) întoarce; **mit dem Wagen** ~ a întoarce (cu) căruța; **wende!** întoarce! *(înot)* **sie wendeten gleichzeitig** au întors în același timp. **III.** *refl.* **1.** a se întoarce; *(fig.)* **das Blatt hat sich gewendet** s-a întors foaia, lucrurile s-au schimbat, s-a întors roata; **alles wird sich zum Guten** ~ totul se va schimba în bine; **sich von jm.** ~ **a)** a-și întoarce fața de la cineva; **b)** a părăsi pe cineva. **2.** a se îndrepta; **sich gegen jn.** ~ a se îndrepta împotriva cuiva; **sich zur Tür** ~ a se îndrepta spre ușă. **3. (an** cu *ac.)* a se adresa cuiva; **sich an jn. (mit der Bitte)** ~ a se adresa cuiva (cu rugămintea).
Wẹnden, *-s, n. sg.* întoarcere, întors.
wẹndend **I.** *part. prez.* de la wenden. **II.** *adj.* care (se) întoarce; **mit ~er Post** cu prima poștă.
Wẹndenische, *-n, f. (hidr.)* șardonet.
Wẹndepflug, *-(e)s, -pflüge, m. (agr.)* plug reversibil, bibrăzdar.
Wẹndeplatz, *-es, -plätze, m.* loc de întoarcere pentru vehicule.
Wẹndepol, *-(e)s, -e, m. (electr.)* pol auxiliar.
Wẹndepunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** punct, moment de întoarcere. **2.** *(fig.)* moment hotărâtor, critic; cotitură; **an einem entscheidenden** ~ **angelangt sein** a fi ajuns la un punct crucial. **3.** *(astron.)* punct solstițial. **4.** *(mat.)* (punct de) inflexiune.
Wẹnder, *-s, -, m.* **1.** *(electr.)* inversor. **2.** *(agr.)* v. Wendemaschine. **3.** *(anat.)* (mușchi) rotator.
Wẹnderichter, *-s, -, m. (sport)* arbitru la un punct de întoarcere.
Wẹnderohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* țeavă turnantă, mobilă la pompa de incendiu.
Wẹndesäule, *-n, f. (tehn.)* coloană turnantă.

Wẹndeschatten, *-s, -, m. (pict.)* umbră de relief.
Wẹndescheibe, *-n, f. (ferov.)* placă, platformă turnantă.
Wẹndesignal, *-s, -e, n. (ferov.)* semnal de întoarcere.
Wẹndesitz, *-es, -e, m.* scaun turnant (cu pernă).
Wẹndezeiger, *-s, -, m. (av., auto.)* indicator de viraj.
Wẹndezirkel, *-s, -, m.* v. Wendekreis **(2)**.
wẹndig *adj.* **1.** mobil, mișcător; suplu. **2.** *(av.)* maniabil. **3.** abil, isteț, descurcăreț; **ein ~er Bursche** un băiat, un om descurcăreț, isteț.
Wẹndigkeit *f. sg.* **1.** mobilitate; suplețe. **2.** *(av.)* maniabilitate. **3.** abilitate, istețime.
Wẹndung, *-en, f.* **1.** întoarcere, întors, schimbare de direcție; *(mil.)* întorsătură, ocolire, schimbare de front; **~ (der Pflanzen) nach der Sonne (zu)** heliotropism. **2.** întorsătură, cotitură; viraj; **scharfe ~** viraj brusc, cotitură bruscă; *(fig.)* **die Sache nimmt** (sau **bekommt) eine andere ~** lucrul ia o altă întorsătură; **dem Gespräch eine andere ~ geben** a schimba discuția, a schimba subiectul; a da discuției o altă direcție; **das Ganze hat eine andere ~ genommen** totul a luat o altă întorsătură. **3.** *(lingv.)* expresie, locuțiune; **stehende ~** expresie idiomatică. **4.** *(med.)* punct critic, criză; **~ zum Besseren** ameliorare (a bolii).
wẹndungsreich *adj.* **1.** *(fig.)* cu peripeții, plin de peripeții. **2.** *(despre stil)* bogat în expresii idiomatice.
Wẹndungsvermögen, *-s, n. sg.* capacitate de întoarcere; sprinteneală, suplețe.
Wẹnfall, *-(e)s, -fälle, m. (gram.)* (cazul) acuzativ.
wẹnig *adj.* **1.** puțin (ca număr); câțiva, câteva; **in ~en Stunden bin ich wieder da** în câteva ore sunt înapoi; **das ist mit ~en Worten zu sagen** asta se poate spune în puține cuvinte; **einige ~e Freunde** câțiva prieteni; **ein Mann, wie es nur ~e gibt** un om cum nu există decât puțini; **die ~en Augenblicke, die geblieben sind** puținele momente care au rămas; **sein ~es Geld** puținii bani pe care-i are; **es ist nur ~e Schritte von hier** e la doi pași de aici. **2.** *(invariabil)* puțin (cantitativ); **ein (klein) ~** puțin, o leacă, un pic; **ein ~ Wasser** puțină apă; **mit ~ Mühe** cu puțin efort; **ein ~ schneller** puțin mai repede; **~, aber gut** puțin, dar bun; **und wenn es noch so ~ ist** oricât de puțin ar fi; **das ist herzlich ~** asta e foarte puțin; **es liegt mir ~ daran** nu mă interesează prea mult; **es fehlte ~ (daran)** a lipsit puțin, era cât pe-aci; **besser ~ als nichts** mai bine puțin decât nimic. **3.** *(substantivat, dar scris cu literă mică)* puțin; **das ~e, was ich habe** sau **mein ~es** puținul pe care-l am; **er kommt mit ~em aus** nu-i trebuie mult, se descurcă cu puțin.
Wẹnig, *-s, -, n.* puțin; *(fig.)* **viele ~ machen ein Viel** ban cu ban se strânge averea.
wẹniger I. *adj. (comp.* de la wenig) mai puțin; **~ werden** a se împuțina, a se reduce; **mehr oder ~** mai mult sau mai puțin; **umso ~** sau **desto ~** cu atât mai puțin; **nichts ~ als...** nimic altceva decât...; **er ist nichts ~ als reich** nu e deloc bogat, numai bogat nu e; **in ~ als zehn Minuten** în mai puțin de zece minute; **der eine mehr, der andere ~** unul mai mult, altul mai puțin; unul așa, altul altfel. **II.** *conj. (mat.)* fără, minus; **zehn ~ fünf** zece minus, fără cinci.
Wẹnigkeit, *-en, f.* **1.** puțin, puținătate, micime; **meine ~** umila mea persoană. **2.** fleac, bagatelă, nimica toată.
wẹnigste *(der, die, das ~) adj. (sup.* de la wenig) cel mai puțin; **die ~n Menschen** cei mai puțini oameni; **die ~n wissen das** asta nu o știe decât foarte puțină lume; **das ist das ~ (was Sie tun können)** acesta este cel mai mic lucru (pe care îl puteți face); **am ~n** cel mai puțin.
wẹnigstens *adv.* cel puțin, măcar.
wẹnn *conj.* **1.** *(condițional)* dacă; **~ man viel spricht, wird man heiser** dacă vorbești mult, răgușești; **~ es so ist, wie du sagst** dacă așa stau lucrurile, cum spui tu...; **~ es Sie interessiert** dacă vă interesează...; **~ das Wörtchen «~» nicht wär'** dacă n-ar fi «dacă»; **~ doch Frühling wäre!** ei, de-ar fi, dacă ar fi primăvară! **~ nur** numai dacă; numai de; **~ nur nicht** numai dacă nu, numai să nu; numai de nu; **außer ~** în afară de cazul că; **~ einmal** dacă vreodată. **2.** *(concesiv)* (chiar) dacă; **(und) selbst ~** sau **~ auch** (și) chiar dacă; **~ es auch noch so wenig ist** chiar dacă nu e mult; cât de puțin ar fi. **3.** *(temporal)* când, atunci când; **~ man jung ist** când ești tânăr; **~ er kommt, sage ihm, dass ich fort bin** când vine spune-i că am plecat. **4.** *(comparativ, în expr.)* **als** (sau **wie**) **~** ca și când, ca și cum. **5.** *(iterativ)* când, ori de câte ori; **~ ich hier vorbeikomme, denke ich an dich** ori de câte ori trec pe aici, mă gândesc la tine.
Wẹnn, *-, -, n.* dacă; **mach doch nicht so viele ~ und Aber!** nu-ți mai face atâtea probleme!
wẹnnen, *wennte, gewennt, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a întoarce. **2.** a obișnui.
wenngleich *conj.* deși, cu toate că.
wẹnnschon *conj.* **1.** v. wenngleich. **2.** *(în expr.)* **~!** ei și! și dacă! **~, dennschon!** dacă-i bal, bal să fie!
wẹnnt *(reg.) adj.* obișnuit.
wennzwar *conj. (rar)* v. wenngleich.
Wẹnzel, *-s, -, m. (la jocul de cărți)* valet.
wer I. *pron. interog.* cine; **~ von uns?** cine dintre noi? **~ anders als du?** cine altcineva decât tine? **~ kommt denn alles?** care sunt persoanele care vin? **~ wen** care pe care; **~ ist es?** cine e? **~ da? a)** cine-i acolo? **b)** *(mil.)* parola! stai, cine-i? **II.** *pron. rel.* cine, cel care; **~ will, der kann** cine vrea poate; **~ nicht hören will, muss fühlen** cine nu vrea să asculte trebuie să o pățească. **III.** *pron. nehot.* cineva, careva; oricine, oricare; **ist ~, der das leugnen kann?** există cineva care poate tăgădui aceasta? **~ es auch sei** oricine ar fi; **ist ~ gekommen?** a venit cineva?
Wẹrbe, *-n, f. (reg.)* volbură, vârtej, vâltoare.
Wẹrbe|abteilung, *-en, f.* serviciu, direcție, secție de publicitate, de popularizare.
Wẹrbe|agent, *-en, -en, m.* agent de publicitate.
Wẹrbe|agentur, *-en, f.* agenție de publicitate.
Wẹrbe|aktion, *-en, f.* v. Werbefeldzug.
Wẹrbe|amt, *-(e)s -ämter, n.* v. Werbeabteilung.
Wẹrbe|anteil, *-(e)s, -e, m. (com.)* cotă de participare pentru publicitate.
Wẹrbe|anzeige, *-n, f.* anunț publicitar.
Wẹrbe|arbeit, *-en, f.* activitate propagandistică, de popularizare.
Wẹrbe|artikel, *-s, -, m.* material de propagandă, de popularizare; reclamă; articol de popularizare.
Wẹrbe|aufwendungen *pl.* cheltuieli de publicitate.
Wẹrbeberater, *-s, -, m.* consultant de marketing.
Wẹrbeblatt, *-(e)s, -blätter, n.* afiș de reclamă.
Wẹrbebrief, *-(e)s, -e, m.* reclamă trimisă la domiciliu, scrisoare de reclamă.
Wẹrbebureau [-byro:], **Wẹrbebüro**, *-s, -s, n.* **1.** *(mil.)* birou de recrutare, de înrolare. **2.** v. Werbeagentur.
Wẹrbechef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* v. Werbeleiter.
Wẹrbedienst, *- (e)s, -e, m.* v. Werbeabteilung.
Wẹrbedrucksachen *pl.* imprimate publicitare.
Wẹrbe|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes de propagandă, de reclamă.
Wẹrbe|exemplar, *-s, -e, n. (tipogr.)* exemplar pentru popularizare, pentru publicitate.
Wẹrbefachmann, *-(e)s, -leute, m.* specialist în publicitate, în propagandă, în reclamă.
Wẹrbefahrt, *-en, f.* turneu, călătorie de publicitate, de popularizare.
Wẹrbefeldzug, *-(e)s, -züge, m.* campanie de propagandă, de publicitate, de popularizare.
Wẹrbefernsehen, *-s, n. sg.* publicitate televizată.
Wẹrbefilm, *-(e)s, -e, m.* film publicitar.
Wẹrbefläche, *-n, f.* suprafață pentru publicitate.
Wẹrbefunk, *-s, m. sg.* radio-publicitate.
Wẹrbegeschenk, *-(e)s, -e, n.* cadou publicitar.
Wẹrbegrafik, *-en, f.* grafică publicitară.
Wẹrbekosten *pl.* cheltuieli în scopuri publicitare.
Wẹrbekraft *f. sg. (com.)* putere de atracție, eficiență a reclamei.
wẹrbekräftig *adj.* cu un puternic impact publicitar.
Wẹrbekreis, *-es, -e, m. (mil.)* circumscripție de recrutare.
Wẹrbeleiter, *-s, -, m. (com.)* șef al publicității, al agenției de popularizare, de propagandă.
Wẹrbeliste, *-n, f. (mil.)* listă de înrolare; **in die ~ eintragen** a înrola.
Wẹrbelokal, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mil.)* local de recrutare. **2.** v. Werbeagentur.
Wẹrbematerial, *-s, -lien* [-liən], *n.* material de propagandă, de popularizare, material pentru publicitate, reclame.
Wẹrbemedium, *-s, -dien* [-diən], *n.* v. Werbeträger.
Wẹrbemittel, *-s, -, n.* mijloc de propagandă; articol de publicitate; reclame.
wẹrben, *warb, geworben (du wirbst, er wirbt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(mil.)* a recruta, a înrola. **2.** a atrage, a convinge (prin propagandă, prin reclamă, prin publicitate); **Mitglieder für einen Verein ~** a recruta membri pentru o asociație, pentru un club; **Kunden ~** a-și atrage clientelă, a căuta să-și câștige clienți; **Freunde ~** a-și face prieteni. **3.** *(pol.)* a căuta să câștige, să convingă; **Anhänger ~** a căuta să-și câștige adepți. **4.** a angaja; **einen Knecht ~** a angaja, a tocmi o slugă. **5.** *(ec.)* a face publicitate, a face reclamă. **II.** *intr.* **1.** a aspira (la), a stărui (pentru), a solicita; **um js. Gunst ~** a solicita favoarea cuiva. **2.** a peți; **um ein Mädchen ~** a peți, a cere o fată în căsătorie. **3.** a face propagandă, reclamă, publicitate; **für die Zahnpaste ~** a face reclamă pentru pasta de dinți.
Wẹrbepause, *-n, f.* pauză de publicitate.
Wẹrbeplakat, *-(e)s, -e, n.* afiș de reclamă, de publicitate, de propagandă.
Wẹrbeplatz, *-es, -plätze, m. (mil.)* loc de recrutare.
Wẹrbepreis, *-es, -e, m.* preț de reclamă, de publicitate.
Wẹrber, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* recrutor. **2.** pețitor. **3.** agent de publicitate.
Wẹrbeschild, *-(e)s, -er, n.* panou de publicitate, de popularizare.
Wẹrbeschrift, *-en, f.* material, text de popularizare, de publicitate; prospect; text, scriere cu caracter propagandistic.
Wẹrbesendung, *-en, f. (radio., tv.)* (radio)publicitate.
Wẹrbe|spot [-spɔt], *-s, -s, m.* spot publicitar.
Wẹrbe|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* slogan de publicitate.
Wẹrbe|stelle, *-n, f.* **1.** v. Werbeplatz. **2.** *(pol.)* punct de agitație și propagandă.
Wẹrbesystem, *-s, -e, n. (mil.)* sistem de recrutare.
Wẹrbetätigkeit, *-en, f.* activitate propagandistică; activitate publicitară.
Wẹrbetext, *-es, -e, m.* text de popularizare, de publicitate, de reclamă.
Wẹrbetexter, *-s, -, m.* autor de scrieri propagandistice, de publicitate.
Wẹrbetreibende, *-n, -n (ein Werbetreibender), m.* și *f.* firmă care-și face singură reclamă.
Wẹrbeträger, *-s, -, m.* **1.** suport publicitar (media, panouri etc.). **2.** agent publicitar.
Wẹrbetrommel, *-n, f.* reclamă zgomotoasă; *(în expr.)* **die ~ rühren** a face reclamă multă, a face propagandă; a bate toba mare.
Wẹrbeverkauf, *-(e)s, -verkäufe, m.* vânzare promoțională.
Wẹrbevertrag, *-(e)s, -verträge, m.* contract de publicitate.
Wẹrbewesen, *-s, n. sg.* domeniu publicitar; publicitate.
wẹrbewirksam *adj.* eficient publicitar.
Wẹrbewirtschaft *f. sg.* totalitatea instituțiilor și întreprinderilor de publicitate.
Wẹrbewoche, *-n, f.* săptămână consacrată reclamelor.
Wẹrbeziel, *-(e)s, -e, n.* obiectiv publicitar.
Wẹrbezweck, *-(e)s, -e, m.* scop publicitar; **für ~e** în scopuri publicitare.
Wẹrbung, *-en, f.* **1.** *(mil.)* înrolare, recrutare. **2.** stăruință, solicitare. **3.** pețire. **4.** reclamă, propagandă, publicitate; **~ in der Presse** reclamă în presă; **~ in der Luft** publicitate aeriană; **aufdringliche ~** publicitate agresivă; **gezielte ~** reclamă selectivă; **missbräuchliche ~** publicitate abuzivă; **unlautere ~** publicitate neloială; **verkaufsfördernde ~** publicitate promoțională; **zugkräftige ~** publicitate atractivă. **5.** angajare.
Wẹrbungskosten *pl. (com.)* cheltuieli de reclamă, de publicitate.
Wẹrda, *-(s), -s, n. (mil.)* parola! stai, cine-i?
Wẹrdegang, *-(e)s, m. sg.* **1.** (proces de) dezvoltare; evoluție; formare profesională, carieră. **2.** *(tehn.)* procedeu de fabricație.
wẹrden, *wurde, geworden* (și, *poet.*, *ward, worden) (du wirst, er wird), vb. (s) intr.* **I.** *(verb principal)* **1.** a lua ființă, a se naște; a se întâmpla; **es werde Licht** să se facă lumină; **was nicht ist, kann noch ~** ceea ce nu este încă se mai poate întâmpla; **was wird noch ~?** ce va mai fi? ce se va mai întâmpla? **was soll bloß ~, wenn...?** ce se va întâmpla dacă...? **2.** a evolua, a merge spre bine, spre reușită; **der Kuchen wird** prăjitura se face, crește, se coace; **das Bild wird** tabloul prinde contur; **sind die Fotos geworden?** au ieșit bine fotografiile? **mit den beiden scheint etwas zu ~** se pare că cei doi se vor căsători; **das wird etwas** din asta o să iasă ceva (grozav); **er wird wieder** (bolnavul) se face din nou bine; **wird's bald?** n-ați mai isprăvit? grăbiți-vă! **3.** *(inv., cu dat.)* a i se da, a i se face; **welche Antwort wurde dir?** ce răspuns ți s-a dat? **euch soll Recht ~** vi

se va face dreptate. **II.** *(verb copulativ)* **1.** a deveni, a ajunge, a se face; **Arzt** ~ a deveni, a se face medic; **Soldat** ~ a deveni soldat, a intra în armată; **sie wurde seine Frau** i-a devenit soție; **ein Traum ist Wirklichkeit geworden** un vis a devenit realitate; **alt** ~ a îmbătrâni; **krank** ~ a se îmbolnăvi; **er wird 11 Jahre alt** împlinește unsprezece ani; **einig** ~ a cădea de acord; **ärger** ~ a se agrava; **es wird noch alles gut** ~ totul se va aranja; **sich einer Sache bewusst** ~ a deveni conștient de un lucru; **mit etwas fertig** ~ **a)** a termina cu ceva; **b)** a-i veni de hac (unui lucru), a răzbi (cu ceva), a reuși să învingă, să treacă (de ceva); *(fam.)* **wild** ~ a se înfuria, a se face foc; **an jm. irre** ~ a nu mai înțelege pe cineva. **2. (aus)** a se alege, a ieși, a se face; **aus Kindern** ~ **Leute** copiii cresc și ei; **was ist aus jenem Brief geworden?** ce s-a ales din scrisoarea aceea? ce s-a întâmplat cu scrisoarea aceea? **was soll aus ihm ~?** ce se va alege de el? ce va ajunge? **daraus wird nichts a)** din asta nu va ieși nimic, nu se va alege nimic; **b)** *(fam.)* nu se poate! nu e voie! **3. (zu)** a se preface, a se transforma în (ceva), a deveni; **das Kind ist zum Mann geworden** copilul a devenit bărbat, s-a făcut mare; **zu Wasser** ~ **a)** a se preface, a se transforma în apă; **b)** *(fig.)* a nu se alege nimic (de ceva), a cădea baltă; **zu nichts** ~ a nu se alege nimic (din ceva); **zum Sprichwort** ~ a deveni proverb; **zum Gelächter** (sau **zum Gespött**) ~ a ajunge de râsul lumii; **das wurde ihm zum Verhängnis** asta i-a fost fatal; **zu seinem Freund** ~ a-i deveni prieten. **4.** *(impers.)* a se face, a deveni; **es wird kalt** se face frig; **es wird spät** se face târziu; **es wird hell** se face ziuă, se crapă de ziuă; **es ist draußen schön geworden** afară s-a făcut frumos; **es wird Abend** se face seară; **es wird Sommer** vine vara; **es wird mir schlecht** (sau **übel**) mi se face rău; **mir wird angst und bange** mi se face frică. **5.** *(impers.)* a se împlini; **morgen** ~ **es zwei Jahre, seit...** mâine se împlinesc doi ani de când...; **es wird (höchste) Zeit, dass wir gehen** e timpul, e momentul să plecăm; **in 4 Minuten wird es 20 Uhr** peste 4 minute va fi ora 20. **III.** *(verb auxiliar)* **1.** *(pentru formarea viitorului)* **er wird kommen** el va veni; **ich werde euch schreiben** vă voi scrie; **der Zug wird schon angekommen sein** trenul va fi sosit deja; *(cu sens prezumtiv)* **sie** ~ **wohl im Kino sein** or fi probabil la cinema. **2.** *(pentru formarea diatezei pasive)* **er wurde gesucht** a fost căutat; **wir** ~ **mit Ungeduld erwartet** suntem așteptați cu nerăbdare; **du bist doch gefragt worden** doar ai fost întrebat; **es wurde bis spät getanzt** s-a dansat până târziu. **3.** *(pentru formarea condiționalului optativ)* **ich würde später anrufen** aș telefona mai târziu; **was würdet ihr vorschlagen?** voi ce ați propune? **jetzt würde die Frage gelöst sein** acum problema ar fi rezolvată; **würden Sie mir bitte sagen, wo...** ați vrea (ați putea) să-mi spuneți, vă rog, unde...; **das würde genügen** asta ar fi suficient.

Wẹrden, *-s, n. sg.* **1.** naștere, geneză, formare, devenire; **das** ~ **und Vergehen** apariția și dispariția; **im** ~ **sein** a fi pe cale de formare, de devenire. **2.** evoluare, dezvoltare.

wẹrdend *adj.* în devenire; **~e Mutter** mamă în devenire, femeie gravidă.

Wẹrdeprozess, *-es, -e, m.* proces de formare, de devenire.

Wẹrder, *-s, -, m.* și *n.* ostrov, insulă mică în gura unui fluviu.

Wẹrdezeit, *-en, f.* perioadă de devenire, de formare.

Wẹrfall, *-(e)s, -fälle, m. (gram.)* (cazul) nominativ.

wẹrfen, *warf, geworfen (du wirfst, er wirft), vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* **1.** a arunca, a azvârli, a trânti; **den Speer** ~ a arunca sulița; **den Ball ins Tor** ~ a arunca mingea în poartă; **den Brief in den Kasten** ~ a arunca scrisoarea în cutia (poștală); **ins Feuer** ~ a arunca în foc; *(box)* **das Handtuch** ~ a arunca prosopul; **die Tür ins Schloss** ~ a trânti ușa; **die Kleider von sich** *(dat.)* ~ a se dezbrăca repede, a arunca hainele de pe sine; **jn. zu Boden** ~ a trânti pe cineva la pământ; *(fig.)* **das wirft kein gutes Licht auf ihn** aceasta nu-l pune într-o lumină favorabilă; **aus dem Hause** ~ a arunca afară din casă; **ins Gefängnis** ~ a arunca în închisoare; **einen Hass auf jn.** ~ a prinde ură pe cineva; **alles in einen Topf** ~ a pune totul într-o oală; a nu face deosebiri; **jm. Vorwürfe, Beleidigungen an den Kopf** ~ a arunca cuiva reproșuri în față, a insulta pe cineva, a adresa cuiva insulte; **er hat ein Auge auf sie geworfen** a pus ochii pe ea; **Waren auf den Markt** ~ a scoate mărfuri pe piață; **eine schwere Krankheit warf ihn aufs Krankenlager** o boală grea l-a pus, l-a doborât la pat; *(fam.)* **sich in Gala** ~ a se pune în mare ținută; **seinen ganzen Einfluss in die Wagschale** ~ a pune în joc întreaga sa influență; **mit dem Geld um sich** ~ a cheltui mult, a arunca cu banii în stânga și în dreapta; **seine Gedanken aufs Papier** ~ a-și așterne în grabă gândurile pe hârtie; (și *fig.*) **zum alten Eisen** ~ a arunca la fier vechi; **Perlen vor die Säue** ~ a arunca mărgăritare la porci, a strica orzul pe gâște; **die Feinde über den Haufen** ~ a respinge pe dușmani; **alles** sau **alle Pläne über den Haufen** ~ a răsturna totul, toate planurile, a da totul peste cap; (și *fig.*) **etwas über Bord** ~ a arunca ceva peste bord; **Verdacht auf jn.** ~ a arunca bănuiala asupra cuiva; **die Schuld auf jn.** ~ a arunca vina asupra cuiva; **die Flinte ins Korn** ~ a se preda; a renunța (la luptă); **Schatten** ~ a face, a arunca umbră; **Falten** ~ a face cute. **2.** a mișca brusc, a muta în altă poziție, a ridica; **den Kopf in den Nacken** ~ a ridica brusc capul; **die Arme in die Höhe** ~ a ridica deodată brațele deasupra capului. **3.** *(despre animale)* a făta; **Junge** ~ a făta pui. **II.** *refl.* **1. (auf** cu *ac.)* a se arunca pe ceva, asupra cuiva; **sich aufs Bett** ~ a se arunca pe pat; **sich aufs Pferd** ~ a se arunca pe cal; **sich jm. an den Hals** ~ a sări de gâtul cuiva, a se lipi scai de cineva, a se arunca în brațele cuiva; *(fam.)* **sich in Positur** ~ a lua o mină, o poziție gravă; **sich in die Kleider** ~ a se îmbrăca repede; **sich aufs Studium** ~ a se apuca cu toată energia de studiu; **sich in die Brust** ~ a se umfla în pene; **sich ins Zeug** ~ a se apuca de lucru. **2.** *(despre lemn)* a se strâmba; **die Möbel** ~ **sich** mobila se strâmbă.

Wẹrfer, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* aruncător (de mine etc.). **2.** v. Tummeltaube. **3.** *(sport)* trăgător (la poartă). **4.** *(sport)* aruncător (de disc, de ciocan etc.).

Wẹrft[1], *-en, f.* **1.** șantier naval. **2.** v. Werfte **(2)**. **3.** cral, sat african.

Wẹrft[2], *-(e)s, -e, m. (text.)* urzeală.

Wẹrft|arbeiter, *-s, -, m.* docher, muncitor la un șantier naval.

Wẹrftbahn, *-en, f.* cale ferată a unui șantier naval.

Wẹrftbetrieb, *-(e)s, -e, m.* șantier naval.

Wẹrfte, *-n, f.* **1.** v. Werft[1] **(1)**. **2.** *(reg.)* salcie. **3.** *(reg.)* sită, ciur.

Wẹrftschlepper, *-s, -, m.* remorcher de șantier (naval).

Wẹrg, *-(e)s, n. sg.* câlți; **mit** ~ **verstopfen** a astupa cu câlți; **gekratztes** ~ câlți dărăciți.

wẹrg|artig *adj.* câltos.

Wẹrgdichtung, *-en, f. (mil.)* umplutură de câlți, garnitură de etanșare din câlți.

Wẹr|geld, *-(e)s, -er, n. (ist.)* preț al sângelui (vărsat).

wẹrgen *adj.* din câlți.

Wẹrg|garn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fire de câlți.

Wẹrk, *-(e)s, -e, n.* **1.** muncă, lucru; **Hand ans** ~ **legen** a pune mâna; **ans (**sau **zu)** ~ **gehen** sau **sich ans** ~ **machen** a se apuca de lucru; **ins** ~ **setzen** a pune în lucru, a realiza, a transpune în realitate; **etwas ins** ~ **setzen** a organiza ceva, a pune ceva în mișcare; **vorsichtig zu ~e gehen** a umbla cu băgare de seamă. **2.** lucrare, operă; **ein wertvolles** ~ o lucrare prețioasă; **unsterbliche ~e** opere nemuritoare; **ausgewählte ~e** opere alese; **Schillers sämtliche ~e** operele complete ale lui Schiller. **3.** faptă, act; *(peior.)* ispravă; **ein gutes** ~ o faptă bună; *(bis.)* **ein frommes** ~ **tun** a face o operă de binefacere; **das** ~ **eines Augenblicks** faptă de o clipă, opera unei clipe; **das ist sein** ~ **a)** aceasta este opera lui; **b)** aceasta este isprava lui; **wer war hier am ~? a)** cine a lucrat aici? **b)** cine a făcut (isprava) asta? **4.** fortificație. **5.** uzină, fabrică; centrală (electrică). **6.** mecanism; **das** ~ **einer Uhr** mecanismul unui ceasornic. **7.** *(muz.)* registru de orgă.

Wẹrk|abteilung, *-en, f.* secție, atelier de fabrică.

Wẹrk|anlage, *-n, f.* v. Werksanlage.

Wẹrk|anteil, *-(e)s, -e, m.* **1.** cotă-parte din lucru. **2.** *(ec.)* cotă-parte din proprietatea asupra unei uzine.

Wẹrk|arbeit *f. sg. (în învățământ)* **1.** lucru manual, practică. **2.** lucrare făcută în practica elevilor.

Wẹrk|arzt, *-es, -ärzte, m.* v. Werksarzt.

Wẹrk|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* v. Werksausschuss.

Wẹrkbahn, *-en, f.* cale ferată uzinală.

Wẹrkbank, *-bänke, f. (tehn.)* banc de lucru (mai ales al tâmplarului); banc de montaj; banc de lăcătușerie.

Wẹrkbesitzer, *-s, -, m.* v. Werksbesitzer.

Wẹrkbibliothek, *-en, f.* v. Werksbibliothek.

Wẹrkbiene, *-n, f.* albină lucrătoare.

Wẹrkblei, *-(e)s, n. sg.* plumb brut.

Wẹrkbrett, *-(e)s, -er, n.* banc, masă de lucru a(l) curelarului.

Wẹrkbücherei, *-en, f.* v. Werksbücherei.

Wẹrkbund, *-(e)s, m. sg.* asociație de artiști.

Wẹrkchen, *-s, -, n. (dim.* de la Werk*)* operă, lucrare mică, opuscul.

Wẹrkdirektor, *-s, -en, m.* v. Werksdirektor.

Wẹrkdruck, *-(e)s, -e, m.* tipar de carte.

Wẹrkdurchschnitt, *-(e)s, -e, m.* profil al uzinei.

wẹrk|eigen, *adj.* v. werkseigen.

Wẹrk|einrichtung, *-en, f.* v. Werkseinrichtung.

Wẹrkel, *-s, -, n. (reg.)* flașnetă; *(fig.)* **das alte** ~ **a)** vechiul cântec, vechea poveste; **b)** munca obișnuită, zilnică.

Wẹrkelmann, *-(e)s, -männer, m. (reg.)* flașnetar.

wẹrkeln, *werkelte, gewerkelt (ich werk(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a meșteri (de plăcere), a bricola. **2.** a învârti la manivelă.

Wẹrkeltag, *-(e)s, -e, m. (austr., înv.)* zi lucrătoare, zi (obișnuită) de lucru.

wẹrkeltags *adj. (austr., înv)* de zi lucrătoare, de toate zilele, cotidian.

wẹrken, *werkte, gewerkt, vb. (h) intr.* și *tr.* a munci.

Wẹrker, *-s, -, m.* **1.** lucrător. **2.** creator.

Wẹrkferien [-iən] *pl.* vacanță, concediu, timp liber de la întreprindere.

Wẹrkfeuerwehr, *-en, f.* v. Werksfeuerwehr.

Wẹrkführer, *-s, -, m.* conducător al uzinei.

Wẹrkfunk, *-s, m. sg.* v. Werksfunk.

Wẹrkfürsorge *f. sg.* v. Werksfürsorge.

Wẹrkfuß, *-es, -füße, m.* picior, unitate de lungime de 30 cm.

Wẹrkgast|hof, *-(e)s, -höfe, m.* cantină, bufet de uzină, de fabrică.

Wẹrkgelände, *-s, n. sg.* v. Werksgelände.

Wẹrkgerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă de lucru.

wẹrkgetreu *adj.* fidel originalului.

Wẹrkgleis, *-es, -e, n.* **1.** v. Werkbahn. **2.** linie ferată industrială.

Wẹrkhalle, *-n, f.* v. Werkshalle.

wẹrkheilig *adj.* mulțumit de faptele sale, automulțumit.

Wẹrkhof, *-(e)s, -höfe, m.* v. Werkshof.

Wẹrkholz, *-es, n. sg.* lemn de prelucrat, lemn industrial.

Wẹrk|kamerad, *-en, -en, m.* v. Werkskamerad.

Wẹrk|kanal, *-(e)s, -näle, m.* canal de scurgere a apei (la hidrocentrale).

Wẹrk|kantine, *-n, f.* v. Werkskantine.

Wẹrk|kasten, *-s, -, m.* ladă de scule.

Wẹrklehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* instructor(-oare) la fabrică.

Wẹrkleiter, *-s, -, m.* v. Werksleiter.

Wẹrkleute *pl.* de la Werkmann lucrători, muncitori.

wẹrklich *adj. (reg.)* **1.** de efect; artistic. **2.** bizar, straniu.

Wẹrklieferungsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* v. Werkslieferungsvertrag.

Wẹrkmann, *-(e)s, -leute, m.* **1.** muncitor de fabrică. **2.** *(reg.)* artist.

Wẹrkmeister, *-s, -, m.* maistru, contramaistru, șef de echipă sau de atelier.

Wẹrk|ofen, *-s, -öfen, m. (ind. sticlei)* cuptor pentru topirea sticlei.

Wẹrkplatz, *-es, -plätze, m.* **1.** loc de muncă. **2.** șantier de montaj.

Wẹrkprobe, *-n, f. (metal.)* corp de probă, epruvetă.

Wẹrkraum, *-(e)s, -räume, m.* spațiu, sală pentru instructaj profesional.

wẹrkreif *adj.* gata de fabricație.

Wẹrks|ange|hörige, *-n, -n (ein Werksangehöriger), m.*, și *f.* muncitor(-oare) a(l) unei uzine; membru(-ă) a(l) personalului de fabrică.

Wẹrks|anlage, *-n, f.* instalație industrială.

Wẹrks|arzt, *-es, -ärzte, m. (austr.)* medic de întreprindere.

Wẹrks|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet de fabrică.

Wẹrksbesitzer, *-s, -, m.* proprietar de fabrică.

Wẹrksbibliothek, **Wẹrksbücherei**, *-en, f.* bibliotecă a fabricii, a uzinei.

Wẹrkschau *f. sg.* expoziție de privire de ansamblu asupra operei (unui artist etc.).

Wẹrkschule, *-n, f.* școală de ucenici; atelier-școală; grup școlar, școală profesională a întreprinderii.

Wẹrkschutz, *-es, m. sg.* pază a uzinei, a fabricii.

Wẹrksdirektor, *-s, -en, m.* director de uzină, de fabrică.
wẹrks|eigen *adj.* aparținând fabricii, uzinei; **~e Bahnlinie** linia ferată a fabricii.
Wẹrks|einrichtung, *-en, f.* dotare, utilare a fabricii; **soziale ~en** anexe, dotări sociale ale întreprinderii.
wẹrkseitig *adj.* din partea uzinei.
Wẹrksfahrer, *-s, -, m.* automobilist de curse angajat de o firmă de automobile.
Wẹrksferien [-iən] *pl.* v. Werkferien.
Wẹrksfeuerwehr, *-en, f.* corp de pompieri al fabricii.
Wẹrksfunk, *-(e)s, m. sg.* stație de radio din întreprindere.
Wẹrksfürsorge *f. sg.* serviciu social al uzinei, al fabricii.
Wẹrksgelände, *-s, n. sg.* teren al fabricii.
Wẹrkshalle, *-n, f.* hală de lucru, de montaj, de mașini a fabricii; atelier.
Wẹrkshof, *-(e)s, -höfe, m.* curte a fabricii.
Wẹrk|siedlung, *-en, f.* cartier muncitoresc (pe lângă fabrică); locuințe pentru muncitori.
Wẹrkskamerad, *-en, -en, m.* tovarăș de muncă la uzină.
Wẹrkskantine, *-n, f.* cantină a fabricii, a uzinei.
Wẹrkskindergarten, *-s, -gärten, m.* grădiniță pentru copiii personalului fabricii.
Wẹrksküche, *-n, f.* bucătărie a fabricii, a uzinei.
Wẹrksleiter, *-s, -, m.* șef, director al întreprinderii, al fabricii, al uzinei.
Wẹrksleitung, *-en, f.* conducere a fabricii, a uzinei, a întreprinderii.
Wẹrkslieferungsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de livrare al uzinei.
Wẹrks|pensionskasse, *-n, f.* casă de pensii a fabricii, a uzinei.
Wẹrk|spionage [-ʒə] *f. sg.* spionaj industrial.
wẹrks|seitig *adj.* v. werkseitig.
Wẹrk|statt, *-stätten, f.* atelier; studio; loc de producție.
Wẹrk|statt|arbeit, *-en, f.* v. Werkstättenarbeit.
Wẹrk|stattbesitzer, *-s, -, m.* proprietar de atelier.
Wẹrk|stattbrigadier, *-s, -e, m. (în R.D.G.)* șef de atelier.
Wẹrk|stattbühne, *-n, f. (teatru)* scenă atelier.
Wẹrk|stätte, *-n, f.* v. Werkstatt.
Wẹrk|stätten|arbeit, *-en, f.* muncă de atelier.
Wẹrk|stattge|spräch, *-(e)s, -gespräche, n.* workshop.
Wẹrk|stattleiter, *-s, -, m.* șef de atelier.
Wẹrk|stattschlosser, *-s, -, m.* lăcătuș mecanic.
Wẹrk|statt|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* instrucție de atelier, practică de producție (a elevilor, ucenicilor etc.).
Wẹrk|stattwagen, *-s, -, m.* mașină-atelier; vagon-atelier; atelier ambulant.
Wẹrk|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* piatră de talie, piatră cioplită.
Wẹrk|stelle, *-n, f.* v. Werkstatt.
wẹrk|stellig *adj. (în expr.)* **~ machen a)** a pune în lucru, a executa; **b)** a pune la cale.
Wẹrk|stoff, *-(e)s, -e, m.* materie primă (pentru industrie), materie industrială; material.
Wẹrk|stoff|forschung, *-en, f.* cercetare asupra materiei prime, asupra materialului de producție.
Wẹrk|stoffkunde *f. sg.* studiul materialelor.
Wẹrk|stoffprüfung, *-en, f. (tehn.)* încercare, examinare, verificare a materiei prime, a materialului.
Wẹrks|tor, *-(e)s, -e, n. (austr.)* v. Werktor.
Wẹrk|stube, *-n, f.* v. Werkstatt.
Wẹrk|stück, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* piesă (de prelucrat).
Wẹrk|student, *-en, -en, m.* student care-și câștigă (muncind) banii pentru studii.
Wẹrk|stuhl, *-(e)s, -stühle,* m. v. Werktisch.
Wẹrkswohnung, *-en, f.* locuință pentru salariații fabricii, locuință a întreprinderii.
Wẹrkszeitung, *-en, f.* ziar, gazetă a(l) fabricii, a(l) uzinei, a(l) întreprinderii.
Wẹrktag, *-(e)s, -e, m.* zi de lucru.
wẹrktäglich *adj.* de toate zilele, cotidian.
wẹrktags *adv.* în zi de lucru.
Wẹrktags|arbeit, *-en, f.* muncă zilnică, obișnuită.
Wẹrktagskleid, *-(e)s, -er, n.*, **Wẹrktagskleidung** *f. sg.* costum, haină de toate zilele.
Wẹrktagsmensch, *-en, -en, m. (fam.)* om mediocru, banal, obișnuit.
wẹrktätig *adj.* muncitor, activ; **das ~e Volk** poporul muncitor.
Wẹrktätige, *-n, -n (ein Werktätiger), m.* și *f.* muncitor(-oare); om al muncii; **die ~n der ganzen Welt** oamenii muncii din toată lumea.
Wẹrktisch, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* banc de lucru.
Wẹrktor, *-(e)s, -e, n.* poartă de uzină.
Wẹrk|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* învățământ profesional; practică în producție (a elevilor).
Wẹrkverkehr, *-(e)s, m.* transport intern al bunurilor într-o uzină.
Wẹrkver|ständige, *-n, -n (ein Werkverständiger), m.* expert tehnician.
Wẹrkvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de muncă.
Wẹrkverzeichnis, *-ses, -se, n. (arte, muz.)* catalog al operelor, palmares.
Wẹrkwache, *-n, f.* pază, gardă a uzinei.
Wẹrkwohnung, *-en, f.* v. Werkswohnung.
Wẹrkzeichen, *-s, -, n.* marcă de fabricație.
Wẹrkzeichnung, *-en, f.* desen tehnic, proiect.
Wẹrkzeitung, *-en, f.* v. Werkszeitung.
Wẹrkzeug, *-(e)s, -e, n.* **1.** instrument, unealtă, sculă; **sich mit dem nötigen ~ versehen** a se utila, a se echipa cu uneltele necesare; *(fig.)* unealtă; **ein gefügiges ~** un instrument docil. **2.** *sg.* totalitatea sculelor necesare într-o meserie. **3.** v. Werkzeugmaschine.
Wẹrkzeug|ausgabe, *-n, f.* distribuție de scule, de instrumente.
Wẹrkzeug|aus|stattung, *-en, f.* înzestrare, dotare cu scule, cu unelte.
Wẹrkzeugdrehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung de sculărie.
Wẹrkzeugfabrik, *-en, f.* fabrică de unelte.
Wẹrkzeugher|stellung, *-en, f.* fabricare de utilaje.
Wẹrkzeugkasten, *-s, -kästen, m.* cutie, ladă de scule.
Wẹrkzeugkegel, *-s, -, m.* coadă conică a sculei.
Wẹrkzeugkiste, *-n, f.* v. Werkzeugkasten.
Wẹrkzeuglager, *-s, -, n.* magazie de scule.
Wẹrkzeuglehre, *-n, f. (tehn.)* șablon pentru scule.
Wẹrkzeugmacher, *-s, -, m.* sculer; constructor de unelte, fabricant de unelte.
Wẹrkzeugmagazin, *-s, -e, n.* v. Werkzeuglager.
Wẹrkzeugmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină-unealtă.
Wẹrkzeugmaschinenbau, *-(e)s, m. sg.* construcție de mașini-unelte.
Wẹrkzeugmaschinenfabrik, *-en, f.* fabrică de mașini-unelte.
Wẹrkzeugmaschinen|industrie, *-n* [-riːən], *f.* industrie de mașini-unelte.
Wẹrkzeugschlitten, *-s, -, m. (tehn.)* sanie port-cuțit.
Wẹrkzeugschlosser, *-s, -, m.* lăcătuș sculer.
Wẹrkzeugschlosserei, *-en, f.* atelier de sculărie.
Wẹrkzeugschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap de scule.
Wẹrkzeug|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e*), *m.* oțel de scule.
Wẹrkzeugtasche, *-n, f.* geantă, trusă de scule.
Wẹrkzink, *-(e)s, n. sg. (chim., metal.)* zinc brut.
Wẹrmut, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(bot.)* pelin, pelin alb *(Artemisia absinthium* L.). **2.** vermut. **3.** *(fig.)* amăreală, amărăciune.
Wẹrmutbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* lemnul-Domnului *(Artemisia arborea)*.
Wẹrmutbecher, *-s, -, m. (fig.)* pahar, cupă a(l) amărăciunii, amar al vieții; **den ~ leeren** a bea până la fund paharul (cupa) amărăciunii.
Wẹrmutbruder, *-s, -brüder, m. (fam., peior.)* boschetar bețiv.
Wẹrmuts|tropfen, *-s, -, m. (fig.)* picătură amară, a amărăciunii.
Wẹrmutwein, *-(e)s, m. sg.* **1.** vin pelin. **2.** v. Wermut **(2)**.
Wẹrn, *-en, f.* v. Werre **(2)**.
Wẹrre, *-n, f. (reg.)* **1.** *(entom.)* coropișniță *(Gryllotalpa vulgaris)*. **2.** *(med.)* orjelet.
Wẹrst, *-en, f.* verstă (1 067 m); **fünf ~en** cinci verste.
wẹrt *adj.* **1.** valoros, prețios; **~ sein** a valora, a prețui; **mehr ~ sein** a prețui mai mult; *(fam.)* **es ist keinen Schuss Pulver ~** nu face nici cât o ceapă degerată; *(fig.)* **das ist Gold ~** e de neprețuit; **das ist nicht viel ~** nu valorează mare lucru; *(fam.)* **er ist sein Geld ~** bună mutră. **2.** scump, stimat, prețios; **~er Genosse** stimate tovarășe; **er ist mir lieb und ~** îl iubesc și îl stimez; **wie ist Ihr ~er Name?** cum este onoratul dv. nume? **3.** demn, merituos, vrednic; **das ist der Mühe ~** asta merită osteneala; **das ist nicht der Rede ~** asta nu merită discuție; **er ist dieser Wohltat nicht ~** nu merită această binefacere; **er ist nicht ~, dass man ihm antwortet** nu merită să-i răspunzi.
Wẹrt, *-(e)s, -e, m.* **1.** valoare; **der ~ der Arbeitskraft** valoarea forței de muncă; **hoch im ~ stehen** a avea o valoare ridicată; **das behält immer seinen ~** asta nu-și pierde valoarea; **im ~e von** în valoare de; **an ~ verlieren** a-și pierde din valoare; **über den ~ verkaufen** a vinde peste preț; **von gleichem ~ mit... sein** a avea același preț cu...; *(fig.)* **geistiger ~** valoare spirituală. **2.** *(ec.)* valoare, preț; **angegebener ~** valoare declarată; **berechneter ~** valoare calculată; **berichtigter ~** valoare corectată; **diskontierter ~** valoare actualizată; **endlicher ~** valoare finală; **geschätzter ~** valoare estimată; **übertragener ~** valoare transferată. **3.** merit, însemnătate, importanță; **großen ~ auf etwas legen** a da mare importanță unui lucru, a pune mare preț pe ceva; **einer Sache keinen großen ~ beimessen (sau beilegen)** a nu da prea mare importanță unui lucru. **4.** *(mat.)* valoare; **angenäherter ~** valoare aproximativă.
Wẹrt|abschreibung, *-en, f. (com.)* amortisment, amortizare.
wẹrt achten, *achtete wert, wert geachtet (du achtest wert, er achtet wert), vb. (h) tr.* v. wertschätzen **(2)**.
Wẹrt|achtung, *-en, f.* v. Wertschätzung **(2)**.
Wẹrt|änderung, *-en, f.* schimbare a valorii.
Wẹrt|angabe, *-n, f.* declarație de valoare, valoare declarată; indicație valorică.
Wẹrt|anzeige, *-n, f.* afișare a valorilor.
Wẹrt|äquivalent [-va-], *-(e)s, -e, n. (ec.)* echivalent valoric.
Wẹrt|arbeit, *-en, f.* muncă de calitate, de (mare) valoare.
Wẹrt|aufbewahrungsmittel, *-s, -, n.* instrument de depozitare a valorilor, mijloc de conservare a valorilor.
Wẹrt|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* expresie valorică.
Wẹrtbegriff, *-(e)s, -e, m.* noțiune a valorii.
Wẹrtberichtigung, *-en, f. (com.)* reevaluare.
wẹrtbe|ständig *adj.* cu valoare constantă, stabilă.
Wẹrtbe|ständigkeit *f. sg.* stabilitate a valorii.
Wẹrtbe|stimmer, *-s, -, m.* evaluator.
Wẹrtbe|stimmung, *-en, f.* stabilire a valorii, evaluare.
Wẹrtbetrag, *-(e)s, -träge, m.* valoare.
wẹrtbildend *adj.* creator de valoare.
Wẹrtbildung *f. sg. (ec.)* formare a valorii.
Wẹrtbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de valoare; scrisoare cu valoare declarată.
Wẹrtdeklaration, *-en, f.* v. Wertangabe.
Wẹrtdifferenz, *-en, f.* diferență de valoare.
Wẹrtding, *- (e)s, -e, n.* v. Wertgegenstand.
Wẹrtefolge, *-n, f.* suită de valori.
Wẹrt|eingabe, *-n, f.* intrare de valori.
Wẹrt|einheit, *-en, f.* unitate de valoare.
Wẹrt|einbuße, *-n, f.* pierdere din valoare.
wẹrten, *wertete, gewertet (du wertest, er wertet), vb. (h) tr.* a prețui; *(fig.)* a aprecia, a estima; *(sport)* **nach Punkten ~** a aprecia după puncte.
Wẹrt|er|haltung, *-en, f.* păstrare a valorii.
Wẹrt|er|höhung, *-en, f.* ridicare, creștere a valorii.
Wẹrt|ermitt(e)lung, *-en, f.* evaluare.
Wẹrt|ersatz, *-es, -sätze, m.* echivalent (al unei valori), compensație.
Wẹrteverfall, *-(e)s, m. sg.* destrămare a valorilor.
Wẹrteverteilung, *-en, f.* distribuție a valorilor.
Wẹrtewandel, *-s, m. sg..* schimbare, modificare a valorilor.
Wẹrtfall, *-(e)s, -fälle, m.* scădere a valorii.
Wẹrtfest|setzung, *-en, f.* fixare a valorii.
Wẹrtform, *-en, f. (ec.)* formă-valoare.
wẹrtfrei *adj.* neevaluativ, fără judecată de valoare.

Wertgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* obiect de valoare.
wertgeschätzt *adj.* prețuit, apreciat, stimat.
Wertgesetz, *-es, -e, n. (ec.)* lege a valorii.
Wertge|stalt, *-en, f.* v. Wertform.
Wertgleichung, *-en, f. (mat.)* echivalență valorică.
Wertgröße, *-n, f. (ec.)* mărime a valorii.
wert|halten, *hielt wert, wertgehalten (du hältst wert, er hält wert), vb. (h) tr.* v. wertschätzen.
Wert|herabsetzung, *-en, f.* devalorizare, depreciere (a valorii).
Wert|höhe, *-n, f.* mărime a valorii.
Wertigkeit, *-en, f. (chim., gram.)* valență.
Wertkarte, *-n, f.* card magnetic pentru plăți.
Wertkennziffer, *-n, f.* indice valoric.
wertkonservativ [-va-] *adj.* conservativ cu privire la valori tradiționale.
Wertlehre *f. sg.* **1.** *(ec.)* v. Werttheorie. **2.** *(fil.)* axiologie.
wertlos *adj.* fără valoare, fără preț, neînsemnat; **ein ~er Gegenstand** un obiect, un lucru fără valoare; **das ist für mich ~** asta n-are valoare pentru mine, nu mă interesează.
Wertlosigkeit *f. sg.* lipsă de valoare, de însemnătate.
Wertmarke, *-n, f. (com.)* marcă, fișă, bon de calitate.
Wertmaß, *-es, -e, n. (ec.)* măsură a valorii.
Wertmasse, *-n, f. (ec.)* masă a valorii.
wertmäßig *adj.* după valoare, conform valorii.
Wertmaß|stab, *-(e)s, -stäbe,* **Wertmesser**, *-s, -, m.* criteriu, măsură de valoare; **das ist der ~ für...** acesta este criteriul de valoare pentru...
Wertmess|zahl, *-en,* **Wertmess|ziffer**, *-n, f.* indice valoric.
Wertminderung, *-en, f.* v. Wertherabsetzung.
wertneutral *adj.* neutru, neevaluativ.
Wert|ordnung, *-en, f.* v. Wertsystem.
Wertpaket, *-(e)s, -e, n.* pachet cu valoare declarată, pachet de valoare.
Wertpapier, *-s, -e, n. (ec.)* hârtie de valoare; efecte, titluri, valori; **festverzinsliches ~** hârtie de valoare cu dobândă fixă; **übertragbares ~** titlu transmisibil.
Wertpapier|anlage *f. sg. (com.)* plasare, depunere a hârtiilor de valoare.
Wertpapierbesitzer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* deținător(-oare), posesor(-oare) de hârtii de valoare.
Wertpapierbe|stand, *-(e)s, -bestände, m.* avere în titluri.
Wertpapier|handlung, *-en, f.* tranzacții, afaceri cu hârtii de valoare.
Wertpapierverkehr, *-s, m. sg.* circulație a hârtiilor de valoare, a efectelor.
Wertpapierverwaltung, *-en, f.* gestiune de portofolii, de efecte bancare.
Wertplanung, *-en, f.* planificare a valorii.
Wertprodukt, *-(e)s, -e, n. (ec.)* valoare-produs.
Wertquantum, *-s, -ten, n.* cantitate, cuantum al valorii.
Wertreihe, *-n, f. (tehn.)* gamă de valori.
Wertsache, *-n, f.* v. Wertgegenstand.
wertschaffend *adj.* v. wertbildend.
wertschätzen, *schätzte wert, wertgeschätzt (du, er schätzt wert), vb. (h) tr.* **1.** a prețui, a evalua. **2.** *(fig.)* a stima, a aprecia.
Wertschätzung, *-en, f.* **1.** prețuire, evaluare. **2.** *(fig.)* apreciere, stimă.
Wertschöpfung, *-en, f.* creare de valori.
Wertschrift, *-en, f. (reg.)* v. Wertpapier.
Wertschwankung, *-en, f.* fluctuație a valorii.
Wertsendung, *-en, f. (la poștă)* scrisoare, pachet cu valoare declarată.
Wert|stabilisierung [și -sta-], *-en, f.* stabilizare a valorii.
Wert|steigerung, *-en, f.* urcare, creștere a valorii.
Wert|stellung, *-n, f. (ec.)* înscriere pe extrasele de cont a datei începând cu care banca plătește dobânzi pentru diferite depozite.
Wert|stoff, *-(e)s, -e, m.* deșeu reciclabil.
Wert|stoffhof, *-(e)s, -höfe, m.* deponie comunală de deșeuri reciclabile.
Wert|stück, *- (e)s, -e, n.* v. Wertgegenstand.
Wert|stufe, *-n, f.* treaptă a valorii.
Wertsubstanz, *-en, f.* substanță de valoare.
Wertsumme, *-n, f.* sumă a valorii.
Wertsystem, *-s, -e, n.* sistem de valori.
Wert|teil, *-(e)s, -e, m.* parte a valorii.
Wert|theorie, *-n* [-ri:ən], *f. (ec.)* teorie a valorii.
Wert|träger, *-s, -, m.* purtător de valoare.
Wert|überschuss, *-es, -schüsse, m.* surplus de valoare.
Wert|übertragung, *-en, f. (ec.)* transfer de valori.
Wert|übertragungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de transmitere a valorii.
Wert|umfang, *-(e)s, -fänge, m.* cuprins al valorii, mărime a valorii.
Wertung, *-en, f.* **1.** apreciere, evaluare. **2.** *(sport)* clasament, punctaj; **die Blau-Roten führen die ~ an** roș-albaștrii conduc în clasament.
Wertungskennzahl, *-en, f. (ec.)* coeficient de echivalență.
Wertungs|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct de evaluare.
Wert|urteil, *-s, -e, n.* judecată de valoare.
Wertver|änderung, *-en, f.* schimbare, modificare a valorii.
Wertvergrößerung, *-en, f.* sporire, creștere, ridicare a valorii.
Wertver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport de valoare.
Wertverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere a valorii.
Wertverminderung, **Wertver|ringerung**, *-en, f.* v. Wertherabsetzung.
Wertversicherung, *-en, f. (com.)* valoare asigurată; asigurare a valorii (unei mărfi).
wertvoll *adj.* prețios, de mare valoare, valoros; **ein ~er Mensch** un om valoros, de mare valoare.
Wertvor|stellung, *-en, f.* idee, concepție, reprezentare despre valoare.
Wertwandel, *-s, m. sg.* v. Wertewandel.
Wertwechsel, *-s, m. sg.* schimbare a valorii.
Wertzahl, *-en, f. (ec.)* indice de calitate.
Wertzeichen, *-s, -, n. (ec.)* **1.** timbru (poștal sau fiscal). **2.** bilet de bancă, bancnotă.
Wertzunahme, *-n, f.* v. Wertzuwachs.
Wertzusammensetzung, *-en, f. (ec.)* componență valorică.
Wertzuschlag, *-(e)s, -schläge, m.* suprataxă de valoare.
Wertzuwachs, *-es, m. sg.* creștere în valoare (a unei mărfi).
Wertzuwachs|steuer, *-n, f.* impozit pe valoarea crescută (a unei mărfi).
werweißen, *werweißte, gewerweißt (du, er werweißt), vb. (h) intr. (elv.)* a-și bate capul, a chibzui; **alle haben gewerweißt, was zu tun ist** toți au căutat soluții, ce-i de făcut.
Werwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (mit.)* pricolici.
wes *pron. interog. (inv.)* v. wessen.
wesen, *weste, gewest (du, er west), vb. (h) intr. (inv.)* a ființa, a exista.
Wesen, *-s, -, n.* **1.** ființă, făptură; **ein weibliches ~** o ființă feminină, o femeie; **kein lebendes ~** nici o ființă vie; **ein höheres ~** o ființă superioară; **das kleine ~ schrie erbärmlich** micuțul țipa jalnic. **2.** (și *fil.*) esență; **das ~ dieser Frage** esența acestei probleme; **zum ~ der Sache gehören** a ține de esența lucrului, a fi esențial; **das liegt im ~ der Kunst** aceasta este inerent artei, ține de esența artei; **das ~ vom Schein unterscheiden** a deosebi esența de aparență; **das ~ der Dinge** esența lucrurilor. **3.** (și *fil.*) existența, ființă; **irdisches ~** existență pământească. **4.** fel de a fi, fire, natură; comportare, ținută, maniere; **sein wahres ~** adevăratul său fel de a fi; **seinem inneren ~ nach** după felul său de a fi, după natura lui; **ein freundliches ~ zeigen** a dovedi o fire, o natură prietenoasă; **er hat ein mürrisches ~** are o fire urâcioasă; **sein ~ gefällt mir nicht** nu-mi place caracterul său; **kindisches ~** fire, comportare copilăroasă; **tierisches ~** bestialitate, natură animalică. **5.** zgomot, tapaj, tărăboi; **aus (sau von sau um) eine(r) Sache (willen) viel ~s machen** a face mult zgomot, mult tapaj în jurul unei chestiuni; **nicht viel ~s mit jm. machen** a proceda fără multe forme, fără multe menajamente față de cineva. **6.** activitate, faptă, ispravă; **sein ~ treiben a)** a-și face de cap; **b)** a unelti; **c)** a bântui, a umbla; **wo treibt er jetzt wohl sein ~?** oare pe unde umblă acum?
wesenhaft *adj.* **1.** ținând de esență. **2.** real, existent.
Wesenheit, *-en, f.* **1.** fire, individualitate, existență. **2.** natură, calitate, esență, realitate.
Wesenlehre *f. sg. (fil.)* ontologie.
Wesenleiter, *-n, f. (biol.)* scară de clasificare a ființelor.
wesenlos *adj.* **1.** fără importanță, neesențial. **2.** imaterial; imaginar, închipuit, ireal; himeric; **~e Abstraktion** abstracție goală; **~er Schein** himeră, iluzie, aparență.
Wesenlosigkeit *f. sg.* **1.** lipsă de importanță. **2.** irealitate, neexistență. **3.** *(fig.)* deșertăciune. **4.** caracter abstract.
Wesenriss, *-es, -e (tehn.)* schiță de principiu
Wesens|art, *-en, f.* fire, caracter, natură intimă, fel de a fi; **das gehört zu seiner ~** asta ține de firea sa.
Wesens|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* expresie a esenței.
wesens|eigen *adj.* caracteristic, care ține de firea (unei persoane, unui lucru).
Wesens|einheit, *-en, f. (rel.)* consubstanțialitate.
wesensfremd *adj.* străin de esența, de genul, de firea, de natura cuiva (sau a ceva).
wesensgemäß *adj.* conform, corespunzător firii, naturii, caracterului.
wesensgleich *adj.* la fel, identic, de aceeași natură.
Wesensgleich|heit *f. sg.* identitate de natură, de esență.
Wesenskern, *-(e)s, -e, m.* trăsătură esențială a unui caracter.
Wesensmerkmal, *-(e)s, -e, n.* v. Wesenszug.
Wesens|unterschied, *-(e)s, -e, m.* deosebire de fire, de caracter.
wesensverschieden *adj.* cu firi deosebite.
wesensverwandt *adj.* înrudit, asemănător ca fire, privitor la caracter.
Wesenszug, *-(e)s, -züge, m.* trăsătură caracteristică.
wesentlich I. *adj.* **1.** esențial, substanțial, fundamental, constitutiv; principal; **ein ~es Merkmal** o caracteristică esențială; **ein ~er Unterschied** o deosebire esențială, fundamentală; **ein ~er Bestandteil** o parte componentă, constitutivă; **im ~en** în esență; **von ~er Bedeutung** de importanță capitală; **ein ~er Fehler** o greșeală esențială. **2.** existent, real. **II.** *adv.* cu mult, esențial; **~ größer** cu mult mai mare.
Wesentliche, *-n (etwas Wesentliches), n. sg.* (lucru) esențial, fond, esență, substanță.
Wesentlichkeit *f. sg.* **1.** esențialitate, substanțialitate. **2.** lucru, chestiune, problemă esențial(ă), principal(ă), vital(ă).
Wesfall, *-(e)s, m. sg. (gram.)* (cazul) genitiv.
weshalb *adv.* **1.** *interog.* de ce? pentru ce? din ce motiv? **2.** *relativ* din care cauză, fapt pentru care.
Wesir, *-s, -e, m. (ist.)* vizir.
Wesirat, *-(e)s, -e, n. (ist.)* vizirat.
Wespe, *-n, f. (entom.)* viespe (*Vespa vulgaris*).
wespen|artig *adj.* ca viespea.
Wespenbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os sfenoid.
Wespenblume, *-n, f.* floare vizitată de viespi.
Wespen|nest, *-(e)s, -er, n.* viespar, cuib de viespi; *(fig.)* **in ein ~ stechen** sau **greifen** a ataca o problemă spinoasă; **sich in ein ~ setzen** a-și face dușmani, a intra într-un bucluc.
Wespenschwarm, *-(e)s, -schwärme, m.* roi de viespi.
Wespenstich, *-(e)s, -e, m.* înțepătură de viespe.
Wespentaille [-taljə], *-n, f. (fig.)* talie de viespe, talie foarte subțire.
wessen *(gen.* de la wer și was) **I.** *pron. interog.* **1.** al, a cui? ai, ale cui? **~ Schuld ist es?** a cui e vina? **~ Mantel ist das?** al cui e paltonul acesta? **2.** de ce (lucru)? despre ce? **~ klagt man dich an?** de ce (lucru) ești acuzat? **II.** *pron. relativ* de care; **~ er mich anklagt** (lucrul) de care mă acuză el.
wessent|halben *adv. (inv., poet.)* v. weshalb.
wessentwegen *adv. (inv., poet.)* v. weswegen.
wessentwillen *adv. (inv.; în expr.)* **um ~** de dragul cui.
Wessi, *-s, -s, m. (fam., adesea peior.)* german de vest, din vechea republică federală.
West, *-(e)s, -e, m.* **1.** *sg. (mar.)* v. Westen **(1)**. **2.** *(mar., poet.)* v. Westwind.
West|afrika, *-s, n. sg.* Africa de vest, occidentală.
West|allianz *f. sg.* alianță vestică.
westdeutsch *adj.* vest-german.
Westdeutsche, *-n, -n (ein Westdeutscher), m.* și *f.* vest-german(ă).

Westdeutschland, *-s, n. sg.* Germania de vest, occidentală.
Weste, *-n, f.* **1.** vestă, jiletcă; *(fig.)* **eine reine** (sau **saubere** sau **weiße**) **~ haben** a avea un nume nepătat. **2.** *(înv.)* pieptar (cu mâneci). **3.** *(fam.; în expr.)* **eine stramme ~** o femeie robustă.
Westen, *-s, m. sg.* **1.** vest, apus; **aus dem ~** din vest; **gegen ~** spre, către vest. **2.** Occident, vest, teritoriu dinspre apus; **der ~ Deutschlands** vestul Germaniei; **der ~** Occidentul; **der Wilde ~** vestul sălbatic (nord-american).
West|end, *-(e)s*, **West|ende**, *-s, n. sg.* **1.** parte de vest a unei localități. **2.** *(fig.)* parte preferată a unei localități. **3.** extremitate occidentală, vestică a unui continent.
Westenfutter, *-s, -, n.* căptușeală de vestă.
Westenknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* nasture de vestă.
Westen|näher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* croitor(-easă) de veste.
Westentasche, *-n, f.* buzunar de vestă; *(fig.)* **etwas wie seine ~ kennen** a cunoaște ceva (un loc, o regiune) atât de bine ca pe buzunarul său.
Westentaschenformat, *-(e)s, -e, n. (în expr.)* **im ~** de dimensiuni mici, pentru buzunarul din vestă; *(fam., iron.)* **ein Politiker im ~** un politician de mică importanță.
Western, *-(s), -, m. (film)* western.
West|europa, *-s, n. sg.* Europa de vest, Europa occidentală.
west|europäisch *adj.* din Europa de vest; vest-european; **~e Zeit** ora Europei occidentale.
Westfale, *-n, -n, m.*, **Westfälin**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Westfalia, persoană originară din Westfalia.
westfälisch *adj.* westfalic; *(ist.)* **der Westfälische Friede(n)** pacea din Westfalia.
Westflanke, *-n, f.* flanc de vest, spre apus.
Westflügel, *-s, -, m.* aripa de vest, spre apus.
Westfront, *-en, f.* front de vest.
Westgegend, *-en, f.* ținut occidental, apusean, regiune occidentală, apuseană.
Westgeld, *-(e)s, -er, n.* bani occidentali.
Westgermanen *pl. (ist.)* triburi germanice de vest.
westgermanisch *adj. (ist.)* vest-germanic.
Westgote, *-n, -n, m. (ist.)* vizigot.
Westgotenreich, *-(e)s, n. sg. (ist.)* imperiu al vizigoților.
westgotisch *adj.* vizigot.
Westgrenze, *-n, f.* graniță de vest, frontieră de apus.
west|indisch *adj.* de (din) Indiile apusene.
westisch *adj.* occidental, apusean, vestic; provenind din vest.
Westküste, *-n, f.* coastă apuseană, coastă de vest.
Westländer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* apusean(ă), occidental(ă).
westländisch, *adj.* v. westisch.
Westler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (fam., peior.)* vest-german(ă), locuitor(-oare) din Germania de vest, occidentală.
westlerisch *adj.* v. westisch.
westlich **I.** *adj.* apusean, occidental, vestic; *(geogr.)* **15 Grad ~er Länge** 15 grade longitudine vestică. **II.** *adv.* **1.** la vest; **~ von Berlin** la vest de Berlin. **2.** spre vest, înspre vest. **III.** *prep.* (cu *gen.*) la vest de; **~ des Ozeans** la vest de ocean.
Westmächte *pl.* puteri occidentale.
Westmark, *-, f. (ist., fam.)* marcă vest-germană.
westmitteldeutsch *adj. (lingv.)* mediu-german de vest.
Westmitteldeutsch(e), *-(e)n, n. sg. (lingv.)* limba germană medie de vest.
Westnordwest, *-(e)s, -e, m.* **1.** *sg. (geogr.)* vest-nord-vest. **2.** vânt din vest-nord-vest.
Westnordwesten, *-s, m. sg. (geogr.)* direcția vest-nord-vest.
West-Ost-Beziehungen *pl.* relații est-vest.
west|östlich *adj.* dinspre vest spre est.
Westpresse *f. sg.* presă din vest, presă occidentală.
westpreußisch *adj.* din Prusia occidentală.
weströmisch *adj. (ist.)* roman occidental; **das Weströmische Reich** Imperiul Roman de Apus.
Westseite, *-n, f.* parte apuseană, occidentală.
Westsektor, *-s, -en, m.* sector de vest, occidental.
Westsüdwest, *-(e)s, -e, m.* **1.** *sg. (geogr.)* vest-sud-vest. **2.** vânt din vest-sud-vest.
Westsüdwesten, *-s, m. sg. (geogr.)* direcția vest-sud-vest.
West|teil, *-(e)s, -e, m.* partea de vest.
Westwand, *-wände, f. (alpinism)* versant vestic.
westwärts *adv.* spre apus, către apus, înspre vest.
Westwind, *-(e)s, -e, m.* vânt de apus, vânt din apus.
westzonal *adj.* din zona de vest.
Westzone, *-n, f.* zonă de vest.
weswegen *adv.* v. weshalb.
wett *adj.* **1.** chit, achitat; **wir sind ~** suntem chit; **etwas ~ machen** a compensa ceva. **2.** *(mine; în expr.)* **sich ~ bauen** a renunța la exploatarea unei mine din lipsă de rentabilitate.
Wett|an|nahme, *-n, f.* v. Wettbüro.
Wettbewerb, *-(e)s, -e, m.* **1.** întrecere; **im ~ mit jm. stehen** a fi în întrecere cu cineva. **2.** *(muz., sport etc.)* concurs, competiție; concurență, întrecere; *(com.)* **dem ~ standhalten** a rezista concurenței. **3.** *(ec.)* concurență, competiție; **den ~ beschränken** a limita concurența; **in ~ treten** a intra în concurență; **funktionsfähiger ~** concurență viabilă; **lähmender ~** concurență paralizantă; **rücksichtsloser ~** concurență brutală; **unlauterer ~** concurență neloială; **unzulässiger ~** concurență nepermisă.
Wettbewerber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** participant(ă) la concurs. **2.** *(ec.)* concurent(ă), competitor(-oare).
Wettbewerbs|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* încheiere, terminare a întrecerii.
Wettbewerbs|aufruf, *-(e)s, -e, m.* chemare la întrecere.
Wettbewerbsbedingung, *-en, f.* condiție de întrecere, de concurs.
Wettbewerbsbeschränkung, *-en, f.* restricție la concurs, la întrecere.
Wettbewerbsbewegung, *-en, f.* mișcare, acțiune de întrecere.
wettbewerbsfähig *adj.* capabil de întrecere, de concurs.
Wettbewerbsfähigkeit *f. sg.* competitivitate.
wettbewerbsfeindlich *adj.* anticoncurențial.
Wettbewerbsfreiheit, *-en, f.* libertate de concurs, de întrecere.
Wettbewerbshemmnis, *-ses, -se, n.* piedici în calea concurenței.
Wettbewerbsklausel, *-n, f.* clauză privind concursul, întrecerea.
Wettbewerbskommission, *-en, f.* comisie de întrecere, de concurs.
Wettbewerbs|ordnung, *-en, f.* regulament de întrecere, de concurs.
Wettbewerbs|partner, *-s, -, m.* partener, tovarăș de întrecere, de concurs.
Wettbewerbs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de întrecere, de concurs.
Wettbewerbs|prämie [-mĭə], *-n, f.* premiu de concurs.
Wettbewerbs|preis, *-es, -e, m.* preț de șoc.
Wettbewerbsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept concurențial.
Wettbewerbs|sieger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* câștigător(-oare) a(l) concursului, a(l) întrecerii.
Wettbewerbs|tafel, *-n, f.* grafic de întreceri, de concursuri.
Wettbewerbs|teilnehmer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* participant(ă) la întrecere, la concurs.
Wettbewerbsverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicție de întrecere, de concurs.
Wettbewerbsverpflichtung, *-en, f.* obligație de a organiza concurs.
wettbewerbswidrig *adj.* lezând regulile concurenței.
Wettbewerbsvorteil, *-(e)s, -e, m.* avantaj concurențial.
Wettbewerbswimpel, *-s, -, m.* drapel al întrecerii, al concursului.
Wettbewerbswirtschaft *f. sg. (ec.)* economie a liberei concurențe.
Wettbewerbsziel, *-(e)s, -e, n.* țel, scop al întrecerii.
Wettbüro, *-s, -s, n.* birou, agenție de pariuri.
Wette, *-n, f.* pariu, rămășag, prinsoare; **eine ~ eingehen** sau **abschließen** a paria, a pune rămășag; **was gilt die ~?** pe ce te prinzi? pe ce punem rămășag? **um die ~** pe întrecute, care pe care; **um die ~ laufen** a se întrece la fugă.
Wett|eifer, *-s, m. sg.* **1.** râvnă, zel, ardoare. **2.** emulație; rivalitate.
Wett|eiferer, *-s, -, m. (rar)* concurent, rival, emul.
wett|eifern, *wetteiferte, gewetteifert, vb. (h) intr.* a se lua la întrecere, a se întrece; **sie haben immer miteinander gewetteifert** au rivalizat întotdeauna.
wetten, *wettete, gewettet (du wettest, er wettet), vb. (h) intr.* și *tr.* a paria, a face prinsoare, a pune rămășag; **ich wette hundert gegen eins, dass...** pariez o sută contra unu că...; **ich wette, dass...** pun pariu că...; **um einen Euro ~** a paria pe un euro; **ich wette meinen Kopf** îmi pun capul; *(fig.)* **so haben wir nicht gewettet** nu ne-am înțeles așa, nu ne-a fost vorba așa.
Wetter[1], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care face prinsoare, care pariază.
Wetter[2], *-s,-, n.* **1.** *sg.* vreme, timp; **schönes ~** vreme frumoasă; **regnerisches ~** vreme ploioasă; **veränderliches ~** timp variabil; **wir bekommen anderes ~** se schimbă vremea; **nach dem ~ sehen** a se uita cum se mai prezintă vremea; **es ist ein ~, dass man keinen Hund hinausjagen möchte** e o vreme să nu dai nici câinele afară; *(fig.)* **um gut ~ bitten** a cere scuze. **2.** furtună, vijelie; **bei Wind und ~** pe orice vreme; **das ~ bricht los** se pornește furtuna. **3.** trăsnet; **das ~ schlug in einen Baum ein** un copac a fost trăsnit, trăsnetul a lovit un copac; *(fig.)* **er fuhr wie ein ~ zwischen die Feinde** s-a năpustit ca o vijelie asupra dușmanului; **alle ~!** sau **Donner (und) ~!** la dracu! trăsni-te-ar! **4.** *(mine)* aer de mină; **schlagende ~** grizu, gaze de mină.
Wetter|abführung *f. sg. (mine)* evacuare a aerului viciat.
Wetter|ableiter, *-s, -, m.* v. Blitzableiter.
Wetter|amt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciu meteorologic.
Wetter|ansage, *-n, f.* v. Wetterbericht.
Wetter|aus|sage, *-n, f.* v. Wettervorhersage.
Wetter|aus|sicht, *-en, f.* timp probabil, prognoză meteorologică.
Wetterbedingung, *-en, f.* condiție meteorologică.
Wetterbe|ob|achter, *-s, -, m.* meteorolog.
Wetterbe|ob|achtung, *-en, f.* observație meteorologică.
Wetterbericht, *-(e)s, -e, m.* buletin meteorologic.
Wetterberuhigung *f. sg.* liniștire, potolire atmosferică.
Wetterbesserung *f. sg.* ameliorare, îndreptare a vremii.
wetterbe|ständig *adj.* rezistent la intemperii.
wetterbe|stimmend *adj.* determinant în evoluția vremii.
Wetterbrett, *-(e)s, -er, n. (constr.)* scândură de protecție, lăcrimar.
Wetterbusch, *-(e)s, -büsche, m. (bot.)* patul-vântului, mătura-vrăjitoarelor *(Melampsorella caryophyllacearum)*.
Wettercharakter [-ka-], *-s, m. sg.* caracter, aspect al vremii.
Wetterchen, *-s, n. sg. (dim.* de la Wetter) *(fam.)* timp frumos; **das ist ein ~ heute!** ce timp frumos avem astăzi!
Wetterdach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* streașină de adăpost.
Wetterdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu meteorologic.
Wetterdistel, *-n, f. (bot.)* turtă *(Carlina acaulis* L.).
Wetter|ecke, *-n, f. (fam.)* regiune renumită pentru timp urât.
Wetter|einzieh|schacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puț de intrare a aerului.
wetter|empfindlich *adj.* v. wetterfühlig
Wetter|empfindlichkeit *f. sg.* v. Wetterfühligkeit.
Wetterfahne, *-n, f.* **1.** piruetă, sfârlează, anemoscop. **2.** *(fam.)* persoană nehotărâtă (care se dă după cum bate vântul).
wetterfest *adj.* rezistent la intemperii; *(fig.)* rezistent, oțelit, călit.
Wetterfestigkeit *f. sg.* rezistență la intemperii.
Wetterfrosch, *-(e)s, -frösche, m.* **1.** v. Laubfrosch **(1, 4)**. **2.** *(fam.)* meteorolog, profet al vremii.
wetterfühlig *adj.* meteosensibil, sensibil la schimbarea vremii.
Wetterfühligkeit *f. sg.* sensibilitate la schimbarea vremii.
Wetterführung, *-en, f. (mine)* aeraj.
wettergeschützt *adj.* protejat împotriva intemperiilor.
Wetterglas, *-es, -gläser, n.* barometru.
Wettergott, *-(e)s, -götter, m.* zeu al vremii; *(glumeț)* „cel de sus" care controlează vremea.
Wettergrollen, *-s, n. sg.* tunet îndepărtat.
Wetter|hahn, *-(e)s, -hähne, m.* giruetă în formă de cocoș.
wetter|hart *adj.* călit, oțelit (împotriva intemperiilor); (și *fig.*) insensibil.

Wetter|häus|chen, *-s, -, n.* **1.** stație meteorologică. **2.** barometru sau higrometru popular, în formă de căsuță.
Wetter|hexe, *-n, f.* **1.** *(mit.)* vrăjitoare care schimbă vremea. **2.** *(fam.)* drac de fată, drăcoaică.
Wetterkarte, *-n, f.* hartă meteorologică; *(met.)* hartă sinoptică.
Wetterkerze, *-n, f. (bot.)* coada-vacii, lumânărică *(Verbascum phlomoides* L.).
Wetterkunde *f. sg.* meteorologie.
wetterkundig *adj.* competent în meteorologie.
wetterkundlich *adj.* meteorologic.
Wetterlage *f. sg.* stare a vremii, condiție, situație atmosferică, meteorologică.
Wetterlampe, Wetterlaterne, *-n, f.* **1.** felinar (de vânt). **2.** lampă de miner.
wetterlaunisch *adj.* capricios ca vremea, cu toane, schimbător.
Wetterläuten, *-s, n. sg.* tragere a clopotelor pe timp de furtună.
wetterleuchten, *wetterleuchtete, gewetterleuchtet (es wetterleuchtet), vb. (h) intr. (impers.)* **1.** *(met.)* a fulgera difuz, în depărtare, fără tunet; **es wetterleuchtet** fulgeră în depărtare. **2.** *(fig., despre față)* a tresări de emoție.
Wetterleuchten, *-s, n.* sg. *(met.)* fulgerat fără tunet, fulger difuz.
Wetterloch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** *(mine)* orificiu de aeraj; gură de aerisire. **2.** punct la orizont de unde vine ploaia, furtuna. **3.** v. Wetterecke.
Wettermacher, *-s, -, m.* **1.** *(fam., glumeț)* meteorolog. **2.** *(mit.)* persoană care schimbă vremea prin vrăji.
Wettermännchen, *-s, -, n.* barometru popular sub formă de figurină antropomorfă.
Wettermantel, *-s, -mäntel, m.* impermeabil, manta de ploaie.
Wettermaschine, *-n, f. (mine)* ventilator.
wettermäßig *adv.* din punctul de vedere al timpului, al vremii.
Wettermeldung, *-en, f.* informații meteorologice.
wettern, *wetterte, gewettert vb. (h) intr.* **1.** *(impers.)* a fi vremea; **wie es am Sonntag wettert, so wettert es die ganze Woche** cum e vremea duminică așa e toată săptămâna. **2.** *(impers.)* a tuna și a fulgera; **es wettert** tună și fulgeră, e furtună. **3.** *(fig.)* a face zgomot asurzitor; **jm. Beifall** ~ a aplauda zgomotos pe cineva; **Bäche, die zu Tale** ~ torente care se precipită zgomotos la vale. **4.** *(fig.)* a face scandal, a înjura, a blestema, a tuna și a fulgera.
Wetterprognose, *-n, f.* vreme probabilă, prognoză meteorologică.
Wetterprophet, *-en, -en, m. (fam.)* persoană care prezice vremea; *(glumeț)* meteorolog.
Wetterprophezeiung, *-en, f.* prezicere a vremii.
Wetter|regel, *-n, f.* zicală despre vreme.
Wetter|rose, *-n, f. (bot., reg.)* nalbă *(Malva althaea)*.
Wetter|rösel, *-s, -, -n. (bot.)* zămoșiță *(Hibiscus trionum* L.).
Wettersäule, *-n, f. (met.)* **1.** trombă de vânt. **2.** cabină meteorologică publică, observator meteorologic.
Wetterschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puț de aeraj.
Wetterschaden, *-s, -schäden, m.* pagubă pricinuită de furtună, de intemperii.
Wetterscheibe, *-n, f.* parbriz.
Wetterscheide, *-n, f. (met.)* limită de zonă meteorologică.
Wetterschenkel, *-s, -, m. (constr.)* lăcrimar.
Wetterschiff, *-(e)s, -e, n.* stație meteorologică plutitoare.
Wetterschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** tunet, trăsnet. **2.** *(mine)* explozie de grizu.
Wetterschlüssel, *-s, -, m. (met.)* cheie a cifrului meteorologic.
Wetterschutz, *-es, m. sg.* protecție împotriva intemperiilor.
Wetterseite, *-n, f.* latură orientată spre vânt, spre furtună; parte expusă intemperiilor.
Wettersende|stelle, *-n, f.* post de radioemisie meteorologică.
Wettersohle, *-n, f. (mine)* orizont de aeraj.
Wetter|stange, *-n, f.* v. Blitzableiter.
Wetter|station, *-en, f.* **1.** v. Wetterwarte. **2.** *(mine)* stație de ventilare.
Wetter|stein, *-(e)s, -e, m. (geol.)* belemnit.
Wetter|stelle, *-n, f.* v. Wetterwarte.
Wetter|strahl, *-(e)s, -en, m.* trăsnet, lumină a trăsnetului.
Wetter|sturm, *-(e)s, -stürme, m.* furtună, vijelie.
Wetter|sturz, *-es, -stürze, m. (met.)* scădere bruscă a temperaturii; înrăutățire bruscă a vremii.
Wettertür, *-en, f. (mine)* ușă de aeraj.
Wetter|umschlag, *-(e)s, -schläge, m.*, **Wetter|umschwung**, *-(e)s, m. sg.* schimbare bruscă a vremii.
Wetterung, *-en, f.* **1.** *(reg.)* puhoi de apă, viitură. **2.** *(mine)* aeraj.
Wetterver|hältnisse *pl.* condiții meteorologice.
Wetterverschlechterung, *-en, f.* înrăutățire a vremii.
Wettervor|aus|sage, Wettervor|hersage, *-n*, **Wettervorschau**, *-en, f.* prognoză, prezicere, prevedere a vremii; vreme probabilă.
Wetterwarndienst, *-(e)s, -e, m. (met.)* serviciu de avertizare pentru furtuni, uragane etc.
Wetterwarte, *-n, f. (met.)* stațiune meteorologică; observator meteorologic.
wetterwendisch *adj. (fig.)* schimbător, nestatornic.
Wetterwinkel, *-s, -, m.* v. Wetterloch **(2).**
Wetterwolke, *-n, f.* nor de furtună.
Wetterzeichen, *-s, -, n. (met.)* indiciu meteorologic.
Wettfahrer, *-s, -, m. (sport)* alergător de curse (automobilistice, cicliste etc.).
Wettfahrt, *-en, f. (sport)* cursă de întrecere (automobilistică, ciclistă etc.).
Wettfliegen, *-s, n. sg.*, **Wettflug**, *-(e)s, -flüge, m.* concurs de zbor.
Wettgehen, *-s, -, n. (sport)* (întrecere la) marș.
Wettgesang, *-(e)s, -sänge, m.* concurs de cântece; concurs de canto.
Wettkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* **1.** întrecere; competiție, concurs. **2.** emulație.
Wettkämpfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen f. (sport)* concurent(ă), participant(ă) la concurs.
Wettkampfkleidung, *-en, f. (sport)* echipament pentru concurs.
Wettkampfturm, *-(e)s, -türme, m. (sport)* platformă de comandă la un concurs.
Wettlauf, *-(e)s, -läufe, m. (sport)* concurs de alergări, întrecere la fugă, cursă; **~ mit der Zeit** cursă contra cronometru.
wettlaufen *(numai la inf.) vb. (s) intr. (sport)* a se întrece într-o cursă, a alerga în concurs.
Wettlaufen, *-s, n. sg.* alergare, cursă.
Wettläufer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (sport)* concurent(ă) la alergări.
wettmachen, *machte wett, wettgemacht vb. (h) tr.* a compensa; **einen Verlust** ~ a compensa o pierdere, a despăgubi; **wieder** ~ **a)** a egala din nou; **b)** a-și lua revanșa.
wettrennen *(numai la inf.) vb. (s) intr.* v. wettlaufen.
Wettrennen, *-s, -, n. (sport)* cursă, alergare; concurs (hipic, automobilistic, ciclist etc.).
Wettritt, *-(e)s, -e, m. (sport)* concurs de călărie, întrecere hipică.
wettrudern *(numai la inf.) (sport)* a face concurs de canotaj.
Wettrudern, *-s, n. sg. (sport)* concurs de canotaj, regată.
Wettrüsten, *-s, n. sg.* cursă a înarmărilor.
Wettschießen, *-s, n. sg. (sport)* concurs de tir.
wettschwimmen *(numai la inf.) (sport)* a face concurs de înot.
Wettschwimmen, *-s, n. sg. (sport)* concurs de înot.
Wettsegeln, *-s, n. sg. (sport)* concurs de ambarcațiuni cu vele.
Wettsegler, *-s, -, m. (sport)* concurent la o întrecere de ambarcațiuni cu vele.
Wett|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* concurs, meci, partidă.
Wett|streit, *-(e)s, -e, m.* întrecere, emulație; concurență, rivalitate; **sich mit jm. in einen ~ einlassen** a rivaliza cu cineva, a intra cu cineva în competiție.
wett|streiten *(numai la inf.) vb. (h) intr.* a se întrece.
wett|turnen *(numai la inf.) (sport)* a face concurs de gimnastică.
Wett|turnen, *-s, -, n.* concurs de gimnastică.
Wett|übung, *-en, f.* exercițiu, antrenament pentru concurs.
wetzen, *wetzte, gewetzt (du, er wetzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ascuți pe gresie, pe piatră sau pe curea; **die Sense** ~ a ascuți coasa; **der Vogel wetzt seinen Schnabel** pasărea își ascute ciocul; *(fig.)* **den Verstand (sau den Geist)** ~ a-și ascuți mintea, spiritul; *(glumeț)* **den Schnabel** ~ a se pregăti de mâncare; **die Zähne an jm.** ~ **a)** a bârfi pe cineva, a vorbi pe cineva de rău; **b)** a se răfui cu cineva; **jm. das Leder** ~ a trage cuiva o bătaie. **2.** *(înv.)* a târî (după sine); **das Kleid** ~ a târî rochia; **den Säbel** ~ a târî sabia. **II.** *intr. (reg.)* a alerga; **der kann aber ~!** ce mai aleargă ăsta! **III.** *refl. (reg.)* **(an jm.)** a bârfi pe cineva, a se răfui cu cineva; **warum musst du dich immer an mir ~?** ce ai mereu cu mine?
Wetzen, *-s, n. sg.* ascuțit; ascuțire.
Wetzschiefer, *-s, -, m.* gresie pentru ascuțit.
Wetz|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e), m.* oțel de ascuțit (cuțite etc.).
Wetz|stein, *-(e)s, -e, m.* gresie, piatră de ascuțit, de șlefuit.
Whist [wɪst], *-es, n. sg.* vist (joc de cărți).
wibbelig *adj. (reg.)* v. kribbelig.
wich *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la weichen.
Wichs [vɪks], *-es, -e, m. (fam.)* ținută de sărbătoare; **sich in ~ setzen (sau werfen)** a se găti; **in vollem** ~ în mare ținută.
Wichsbürste, *-n, f. (fam.)* perie de lustruit.
Wichse, *-n, f.* **1.** vacs, cremă de ghete. **2.** pomadă de păr. **3.** politură (pentru mobile); ceară de parchet. **4.** *(fam.)* bătaie, chelfăneală.
wichsen, *wichste, gewichst (du, er wichst), vb. (h) tr.* **1.** a lustrui, a da lustru; a cerui, a da cu ceară, a văcsui; **die Schuhe** ~ a lustrui încălțămintea; **den Fußboden** ~ a lustrui, a face parchetul. **2.** a pomăda, a unge; **den Schnurrbart** ~ a-și face mustățile cu pomadă. **3.** *(fam.)* a bate, a chelfăni.
Wichser, *-s, -, m.* văcsuitor; lustragiu.
Wicht, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fam.)* omuleț, pici, băiețandru, ștrengar. **2.** individ, creatură, mișel, mizerabil, ticălos, nemernic; **ein feiger** ~ un laș; **ein erbärmlicher (sau elender)** ~ un ticălos, un nemernic. **3.** v. Wichtelmännchen.
Wichte, *-n, f. (fiz., înv.)* greutate specifică.
Wichtel, *-s, -, m.* (și *n.)* **1.** v. Wichtelmann. **2.** *(ornit.)* cucuvea *(Athene noctua)*. **3.** degetul cel mic.
Wichtelmann, *-(e)s, -männer, m.*, **Wichtelmännchen**, *-s, -, n.* spiriduș, pitic.
Wichtezahl, *-en, f. (fiz.)* greutate specifică relativă.
wichtig *adj.* important, însemnat; esențial; principal; **höchst** ~ de cea mai mare importanță; ~ **tun** a face pe grozavul; **er kommt sich** *(dat.)* **furchtbar ~ vor** se crede a fi grozav; **es ist mir sehr** ~ e foarte important pentru mine; **den ~sten Punkt berühren** a atinge punctul esențial; **gleich** ~ la fel de important; **etwas ~ nehmen** a lua ceva în serios; *(substantivat)* **Wichtigeres zu tun haben** a avea de rezolvat lucruri mai importante; **das Wichtigste** lucrul cel mai important, esențialul, principalul.
Wichtigkeit, *-en, f.* importanță, însemnătate; **das ist von großer** ~ asta este de mare importanță; **einer Sache ~ beimessen** a acorda importanță unui lucru.
Wichtigmacher, *-s, -, m.* v. Wichtigtuer.
Wichtigmacherei, *-en, f.* v. Wichtigtuerei.
Wichtigtuer, *-s, -, m.* om care face pe grozavul, om lăudăros, înfumurat.
Wichtigtuerei, *-en, f.*, **Wichtigtun**, *-s, n. sg.* înfumurare, grandomanie; fanfaronadă; obicei de a-și da importanță, de a face pe grozavul.
wichtigtuerisch *adj.* înfumurat, cu aere; care-și dă aere.
Wichtungsfaktor, *-s, -en, m. (statistică)* coeficient de echilibru.
Wicke, *-n, f. (bot.)* măzăriche, borceag *(Vicia sativa)*; *(fig., fam.)* **in die ~n gehen** a se pierde, a dispărea; **keine ~ für etwas geben** a nu da nici o ceapă degerată pe ceva.
Wickel, *-s, -, m.* **1.** ghem; sul; caier; papiotă. **2.** fașă, scutec (pentru sugari). **3.** *(med.)* cataplasmă, compresă. **4.** bigudiu; buclă făcută cu bigudiul. **5.** *(fam., în expr.)* **jn. beim ~ kriegen (sau packen)** a lua pe cineva de guler. **6.** trabuc.
Wickel|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător care face țigări.
Wickelband, *-(e)s, -bänder, n.* fașă.
Wickelbank, *-bänke, f. (electr.)* mașină de bobinat.
Wickelbär, *-en, -en, m. (zool.)* kinkaju, nume a două specii de urs din America de Sud *(Potos flavus* și *Cercoleptes candivolvulus)*.
Wickelblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** hârtie, foaie de învelit. **2.** foiță de țigară.
Wickelfeder, *-n, f. (tehn.)* resort în spirală.
Wickelfrau, *-en, f.* dădacă pentru sugari.
Wickelgamasche, *-n, f.* moletieră.
Wickelkind, *-(e)s, -er, n.* sugar, copil de fașă.
Wickelkissen, *-s, -, n.* pernă pentru sugari.
Wickelkommode, *-n, f.* v. Wickeltisch.

Wickelmaschine, *-n, f.* **1.** mașină de bobinat, de înfășurat. **2.** mașină de țevuit. **3.** mașină de făcut suluri.

wickeln, *wickelte, gewickelt (ich wick(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* **1.** a (se) depăna, a (se) rula; a (se) răsuci, a (se) înfășura; **die Haare** ~ a pune părul pe moațe; **Zigarren** ~ a răsuci țigări; *(fig., fam.)* **man kann ihn (sau er lässt sich) um den (kleinen) Finger** ~ poți să-l învârtești cum vrei. **2.** a (se) înveli, a (se) înfășura; a (se) împacheta; **Papier um das Buch** ~ a înveli cartea în hârtie; **in Papier** ~ a împacheta, a înfășura în hârtie; **sich fest in eine Decke** ~ a se înfășura bine într-o pătură. **3.** **(aus)** a (se) desface, a (se) desfășura; *(fig.)* **sich aus einer Schlinge** ~ a ieși din încurcătură. **II.** *tr.* **1.** *(electr.)* a bobina; a înfășura. **2.** *(text.)* a depăna. **3.** a înfășa; **ein Kind** ~ a înfășa un copil; *(fig., fam.)* **da bist du aber schief gewickelt** aici te înșeli, greșești.

Wickeln, *-s, n. sg.* **1.** înfășurare, învelire. **2.** bobinare, bobinaj. **3.** *(text.)* depănare. **4.** înfășare.

Wickelpuppe, *-n, f.* păpușă în scutece.

Wickelrock, *-(e)s, -röcke, m.* fustă înfășurată, fotă.

Wickelschritt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* pas al înfășurării.

Wickelschürze, *-n, f.* șorț-halat.

Wickel|spule, *-n, f. (text.)* sul de înfășurat; mosor pentru înfășurare.

Wickel|strumpf, *-(e)s, -strümpfe, m.* v. Wickelgamasche.

Wickeltisch, *-(e)s, -e, m.* masă pentru înfășat (sugari).

Wickeltuch, *-(e)s, -tücher, n.* **1.** basma, broboadă groasă de înfășurat. **2.** *(reg.)* v. Windel.

Wickelung, *-en, f.* v. Wicklung.

Wickelwalze, *-n, f. (tehn.)* valț, cilindru de înfășurat.

Wickelwatte, *-n, f.* vată rulată.

Wickelwurz, *-en, f. (bot.)* crăciuniță *(Bergenia crassifolia)*.

Wickelzeug, *-(e)s, n. sg.* scutece, pelinci.

Wickler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** bobinator(-oare). **2.** *m.* bigudiu. **3.** *m. (entom.)* specie de fluturi mici *(Tortricidae)*.

Wicklung, *-en, f.* **1.** înfășurare; bobinare. **2.** ghem, bobină. **3.** *(tehn.)* bobinaj.

Widder, *-s, -, m.* **1.** *(zool.)* berbec *(Capra hircus)*. **2.** *(ist., mil.)* berbec. **3.** *(astron.)* constelația Berbecului. **4.** *(mar. mil.)* vas de război înarmat împotriva cuirasatelor.

Widderchen, *-s, -, n. (entom.)* specie de fluture *(Zygoenis)*.

Widderfell, *-(e)s, -e, n.* blană de berbec.

Widderlein, *-s, -, n.*, **Widderschwärmer**, *-s, -, m.* v. Widderchen.

wider *prep.* (cu *ac.*) contra, împotriva; ~ **die Natur** contra naturii; ~ **seinen Willen** contra voinței sale; ~ **Erwarten gut** mai bine decât ne așteptam.

Wider, *-s, n. sg. (în expr.)* **das Für und** ~ **erwägen** a cântări argumentele pro și contra.

widerbellen, *bellte wider, widergebellt, vb. (h) intr. (fam.)* a răspunde necuviincios; a riposta.

widerborstig *adj.* încăpățânat, îndărătnic, nesupus.

Widerchrist, *-(e)s, m. sg.* Antihrist.

Widerdruck, *-(e)s, m.* **I.** *pl. -drücke* **1.** *(fiz.)* contrapresiune. **2.** *(pol.)* reacțiune. **II.** *pl. -e (tipogr.)* tipărire a contrapaginii.

wider|ein|ander *adv.* unul împotriva celuilalt, una contra celeilalte.

widerfahren, *widerfuhr, widerfahren (er, sie, es widerfährt), vb. (s) intr. unipers.* a se întâmpla, a se produce, a avea loc; **mir ist viel Ehre widerfahren** mi s-a făcut mare cinste; **jm. Gerechtigkeit** ~ **lassen** a face cuiva dreptate; **ihm ist ein Unglück** ~ i s-a întâmplat o nenorocire.

widergesetzlich *adj.* și *adv.* contrar legilor, împotriva legii, ilegal, ilicit.

wider|haarig *adj. (reg.)* **1.** v. widerborstig. **2.** aspru.

Wider|haarigkeit, *-en, f.* încăpățânare, îndărătnicie.

Wider|haken, *-s, -, m.* cârlig, copcă, undiță; **Häkelnadel mit** ~ croșetă, igliță cu cârlig.

wider|hakig *adj.* cu cârlig.

Wider|hall, *-(e)s, -e, m.* **1.** răsunet, ecou; **einen** ~ **im Herzen finden** a găsi răsunet în inimă. **2.** *(fig.)* repercusiune.

wider|hallen, *hallte wider, widergehallt* și *(reg.)* **wider|hallen**, *widerhallte, widerhallt, vb. (h) intr.* a răsuna; *(fig.)* a găsi ecou.

Wider|hallen, *-s, n. sg.* v. Widerhall.

Wider|halt, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(tehn.)* sprijin, proptea. **2.** *(fig.)* rezistență.

Wider|haltkette, *-n, f.* lanț de oiște.

Wider|handlung, *-en, f. (elv.)* contraacțiune, acționare împotriva ordinului (cuiva).

Widerklage, *-n, f. (jur.)* contraacuzație.

Widerklang, *-(e)s, -klänge, m.* v. Widerhall.

widerklingen, *klang wider, widergeklungen, vb. (h) intr.* v. widerhallen.

Widerlager, *-s, -, n.* **1.** *(constr.)* v. Widerlagsmauer. **2.** *(mil.)* întăritură, cerc la gura tunului, la cartușe etc.

Widerlager|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* piatră-cuzinet.

Widerlagsfläche, *-n, f. (constr.)* suprafață de reazem.

Widerlagsmauer, *-n, f. (constr.)* culee, zid de sprijin.

Widerlags|pfeiler, *-s, -, m. (constr.)* pilă-culee.

widerlegbar *adj.* care poate fi contestat, contrazis, respins.

widerlegen, *widerlegte, widerlegt, vb. (h) tr.* a contesta, a combate; a infirma, a contrazice, a respinge; **js. letzte Gründe** ~ a combate toate argumentele cuiva; **seine Handlungen** ~ **seine Worte** acțiunile sale îi contrazic cuvintele.

widerleglich *adj.* v. widerlegbar.

widerlegt **I.** *part. trec.* de la widerlegen. **II.** *adj.* combătut, contestat; contrazis, respins.

Widerlegung, *-en, f.* contestare, combatere; contrazicere, respingere.

widerlich **I.** *adj.* **1.** respingător, dezgustător; grețos, scârbos; antipatic; ~ **werden** a deveni respingător, dezgustător; **ein ~er Kerl** un tip respingător, antipatic, grețos. **2.** defavorabil, ostil. **II.** prea, groaznic de; ~ **süß** *(inv.)* grețos de dulce.

Widerlichkeit, *-en, f.* dezgust, scârbă; antipatie.

widerlieben, *liebte wider, widergeliebt, vb. (h) tr. (rar)* a răspunde unei iubiri.

Widerling, *-s, -e, m. (fam.)* tip respingător, grețos, antipatic.

widern, *widerte, gewidert, vb. (h) tr. impers. (în expr.)* **es widert mich** mi-e scârbă, mi-e greață.

widernatürlich *adj.* nefiresc, nenatural, contra naturii.

Widerpart, *-(e)s, -e, m.* **1.** parte adversă, adversar; **jm.** ~ **bieten** sau **halten** a face cuiva opoziție. **2.** partener (de joc).

Widerprall, *-(e)s, -e, m.* **1.** ricoșeu. **2.** lovire (de ceva), ciocnire.

widerprallen, *prallte wider, widergeprallt, vb. (s) intr.* **1.** a ricoșa. **2.** a se lovi (de ceva), a se ciocni.

wider|raten, *widerriet, widerraten (du widerrätst, er widerrät), vb. (h) tr.* **(jm. etwas)** a deconsilia, a sfătui împotrivă (a ceva); **er widerrät mir, es zu tun** mă sfătuiește să nu fac aceasta.

Wider|raten, *-s, n. sg.* deconsiliere.

wider|rechtlich **I.** *adj.* contrar legii, ilegal, ilicit; nedrept, arbitrar; **sich etwas** ~ **aneignen** a-și însuși ceva în mod ilegal. **II.** *adv.* pe nedrept; ilegal.

Wider|rechtlichkeit, *-en, f.* ilegalitate; caracter ilicit.

Wider|rede, *-n, f.* replică, răspuns; **ohne** ~! **a)** fără vorbă! fără să mai discutăm!; **b)** fără îndoială, negreșit, bineînțeles, ce să mai vorbim!

wider|reden, *widerredete, widerredet (du widerredest, er widerredet), vb. (h) intr.* v. widersprechen.

Wider|rist, *-(e)s, -e, m.* greabăn, gârbiță.

Wider|ruf, *-(e)s, -e, m.* **1.** revocare, retractare, contramandare; dezmințire, dezicere; *(jur.)* abrogare; **bis auf** ~ până la abrogare; ~ **einer Nachricht** dezmințire a unei știri; ~ **eines Befehls** contramandare a unui ordin. **2.** *(reg.)* răsunet, ecou.

wider|rufbar *adj.* și *adv.* v. widerruflich.

wider|rufen, *widerrief, widerrufen, vb. (h) tr.* a revoca, a contramanda, a retracta; a dezminți; *(jur.)* a abroga; **einen Befehl** ~ a contramanda un ordin; **eine Beleidigung** ~ a retracta o insultă; **eine Nachricht** ~ a dezminți o știre.

wider|ruflich *adj.* și *adv.* **1.** revocabil, retractabil; provizoriu. **2.** nesigur, precar.

Wider|ruflichkeit *f. sg.* **1.** revocabilitate, retractabilitate. **2.** provizorat, nesiguranță.

Wider|rufung, *-en, f.* revocare, contramandare, retractare; dezmințire; *(jur.)* abrogare.

Widersacher, *-s, - m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** adversar(ă), dușman(că), potrivnic(ă). **2.** *m.* *(rel.)* Satana, drac, ucigă-l toaca, necuratul.

Widerschall, *- (e)s, m. sg.* v. Widerhall.

widerschallen, *schallte wider, widergeschallt, vb. (h) intr. (înv.)* v. widerhallen.

Widerschein, *-(e)s, m. sg.* (și *fiz.*) reflexie, reflecție, răsfrângere.

widerscheinen, *schien wider, widergeschienen, vb. (s) intr.* (și *fiz.*) a se reflecta, a se răsfrânge.

Widerschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** contralovitură, ripostă. **2.** repercusiune.

widerschlagen, *schlug wider, widergeschlagen (du schlägst wider, er schlägt wider), vb. (h) tr.* (și *fig.*) a riposta, a întoarce lovitura.

Widersee, *-n, f. (mar.)* retragere a valurilor.

widersetzen, *widersetzte, widersetzt (du, er widersetzt), vb. (h) refl.* a se împotrivi, a se opune; **sich einer Meinung** ~ a combate o părere; **sich dem Gesetze** ~ a se împotrivi legii.

widersetzlich *adj.* recalcitrant, nesupus; încăpățânat.

Widersetzlichkeit, *-en, f.* recalcitranță, nesupunere; încăpățânare, îndărătnicie.

Widersetzung, *-en, f.* împotrivire, opoziție, rezistență.

Widersinn, *-(e)s, m. sg.* **1.** nonsens, absurditate; paradox. **2.** sens contrariu. **3.** spirit de contradicție.

widersinnig *adj.* **1.** absurd, fără noimă, paradoxal. **2.** cu sens contrar. **3.** neobișnuit, anormal. **4.** recalcitrant, ostil.

Widersinnigkeit, *-en, f.* v. Widersinn.

wider|spenstig *adj.* nesupus, îndărătnic, încăpățânat, rebel, refractar; ~ **sein** a se încăpățâna; **~es Haar** păr rebel, zbârlit.

Wider|spenstige, *-n, -n (ein Widerspenstiger), m.* și *f.* persoană, om recalcitrant(ă), îndărătnic(ă), încăpățânat(ă), nesupus(ă), refractar(ă), rebel(ă).

Wider|spenstigkeit, *-en, f.* recalcitranță, îndărătnicie, nesupunere, încăpățânare.

wider|spiegeln, *spiegelte wider, widergespiegelt (ich spieg(e)le wider)* și *(rar)* **widerspiegeln**, *widerspiegelte, widerspiegelt (ich widerspieg(e)le), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) oglindi, a (se) reflecta, a (se) răsfrânge.

Wider|spiegelung, *-en, f.* oglindire, reflectare.

Wider|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** contrast, joc al contrariilor. **2.** act ostil, ostilitate. **3.** (și *sport*) revanșă.

wider|sprechen, *widersprach, widersprochen (du widersprichst, er widerspricht), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** (cu *dat.*) a contrazice; a fi în contradicție cu (cineva sau ceva); **jm.** ~ a contrazice pe cineva; **einer Behauptung** ~ a contesta, a contrazice o afirmație. **2.** a fi împotrivă, a fi în contradicție; a protesta (împotrivă); **das widerspricht den Tatsachen** aceasta este în contradicție cu realitatea, cu faptele; **das widerspricht meinem Gefühl** asta vine în contradicție cu modul meu de a simți; **das widerspricht der gesunden Vernunft** aceasta este împotriva bunului simț; **dem Tadel** ~ a protesta împotriva reproșului, mustrării. **II.** *refl.* (cu *dat.*) a se contrazice; **diese Sätze** ~ **sich** aceste propoziții sunt contradictorii, se contrazic; **er widerspricht sich in seinen Antworten** se contrazice în răspunsurile sale.

wider|sprechend **I.** *part. prez.* de la widersprechen. **II.** *adj.* care se contrazice, contradictoriu.

Wider|sprecher, *-s, -, m.* protestatar, oponent.

Wider|spruch, *- (e)s, -sprüche, m.* **1.** contrazicere, obiecție; opoziție, dezacord; conflict; **ohne** ~ fără replică, fără obiecții; ~ **erheben** a face obiecții, a obiecta; **auf heftigen** ~ **stoßen** a întâmpina o opoziție vehementă; **bei jm.** ~ **finden** a întâmpina opoziție din partea cuiva; **bei diesem** ~ **der Meinungen** față de aceste păreri contradictorii. **2.** (și *fil.*) contradicție; **im** ~ **mit etwas stehen** a fi, a se afla în contradicție cu ceva; **sich in Widersprüche verwickeln** a se încurca în contradicții, în afirmații contradictorii.

wider|sprüchlich *adj.* și *adv.* contradictoriu.

Wider|sprüchlichkeit, *-en, f.* caracter contradictoriu.

wider|spruchsfrei *adj.* fără contradicții; **eine ~e Theorie** o teorie fără contradicții.

Wider|spruchsgeist, *-(e)s, -er, m.* **1.** *sg.* spirit de contradicție, de opoziție. **2.** om cârcotaș, cusurgiu.

wider|spruchslos *adv.* fără a se opune, fără o vorbă.

wider|spruchsvoll *adj.* plin de contraziceri, de contradicții.

Wider|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** împotrivire, opunere; (și *mil.)* rezistență; ~ **leisten** a opune rezistență; **passiver** ~ rezistență pasivă; **bewaffneten** ~ **leisten** a opune o rezistență armată; **ohne** ~ **zu leisten** fără a se opune, fără a se împotrivi; **den** ~ **brechen** a înfrânge rezistența. **2.** piedică. **3.** *(electr.)* rezistență; *(tehn.)* **dynamischer** ~ rezistență dinamică.

Wider|stands|abnahme, *-n, f. (electr.,* și *fig.)* scădere a rezistenței.

Wider|stands|aktion,*-en, f. (pol.)* acțiune de rezistență.

Wider|stands|arbeit, *-en, f. (pol.)* muncă de rezistență.

Wider|standsbewegung, *-en, f. (pol.)* mișcare de rezistență.

wider|standsfähig *adj.* **1.** rezistent, trainic. **2.** capabil de rezistență; **er ist nicht** ~ nu e rezistent, e cam plăpând.

Wider|standsfähigkeit *f. sg.* capacitate de rezistență.

Wider|standsgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit de rezistență.

Wider|standsgruppe,*-n, f. (tehn.)* grup(ă) de rezistență.

Wider|standshandlung, *-en, f.* v. Widerstandsaktion.

Wider|standskampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (pol.)* luptă de rezistență.

Wider|standskämpfer, *-s, -, m. (pol.)* luptător din rezistență; membru al mișcării de rezistență.

Wider|standskomitee, *-s, -s, n. (pol.)* comitet de rezistență.

Wider|standskraft, *-kräfte, f.* forță de rezistență; rezistență (fizică); putere, capacitate de a rezista, de a îndura.

Wider|standslinie [-niə], *-n, f. (mil.)* linie de rezistență, de apărare.

wider|standslos *adj.* fără împotrivire, fără rezistență.

Wider|standsmesser, *-s, -, m. (electr.)* ohmmetru.

Wider|standsnest, *-(e)s, -er, n. (mil.)* cuib de rezistență.

Wider|stands|ofen, *-s, -öfen, m. (electr.)* cuptor de rezistență.

Wider|standsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept la opoziție, la rezistență.

Wider|stands|schweißung, *-en, f. (tehn.)* sudare electrică prin rezistență.

Wider|stands|spule, *-n, f. (electr.)* bobină de rezistență.

wider|stands|unfähig *adj.* incapabil de rezistență, nerezistent.

Wider|standsverlust, *-(e)s, -e, m. (electr.)* pierderi ohmice.

Wider|standsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de rezistență.

Wider|standswelle, *-n, f. (fig.)* val de rezistență.

Wider|standswille, *-ns, m. sg.* voință de rezistență.

Wider|standszahl, *-en, f. (fiz.)* factor de rezistență.

Wider|standszentrum, *-s, -tren, n. (mil.)* centru al rezistenței.

Wider|standsziffer, *-n, f. (fiz.)* coeficient de rezistență.

wider|stehen, *widerstand, widerstanden, vb. (h) intr.* (cu *dat.)* **1.** a rezista, a se împotrivi; **der Versuchung nicht** ~ **(können)** a nu (putea) rezista tentației. **2.** a-i repugna, a-i fi neplăcut; **diese Speise widersteht mir** această mâncare îmi repugnă, îmi face greață.

Wider|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** contralovitură. **2.** *(bot.)* sică *(Statice gmelini).* **3.** *(bot.)* limba-peștelui *(Statice limonium).*

wider|stoßen, *stieß wider, widergestoßen (du, er stößt wider), vb. (h) tr.* a lovi înapoi; *(fig.)* a riposta.

Wider|strahl, *-(e)s, -en, m.* reflex, reflectare, reflexie, răsfrângere.

wider|strahlen, *strahlte wider, widergestrahlt, vb. (h) intr.* a se reflecta, a se răsfrânge.

wider|streben, *widerstrebte, widerstrebt, vb. (h) intr.* **1.** a rezista, a se opune, a se împotrivi; **js. Willen** ~ a se opune, a rezista voinței cuiva. **2.** a repugna; **es widerstrebt mir** (sau **meinem Gefüld** sau **meinem Herzen)** îmi repugnă, îmi displace, mi-e silă, scârbă.

Wider|streben, *-s, n. sg.* **1.** opoziție, rezistență, împotrivire. **2.** silă, scârbă, repulsie; **mit** ~ împotriva voinței, cu silă, cu scârbă.

wider|strebend I. *part. prez.* de la widerstreben. **II.** *adj.* și *adv.* **1.** opozant, potrivnic. **2.** în silă, fără tragere de inimă. **3.** dezgustat.

Wider|streit, *-(e)s, m. sg.* contradicție, conflict; **im** ~ **stehen** a fi în contradicție (cu).

wider|streiten, *widerstritt, widerstritten (du widerstreitest, er widerstreitet), vb. (h) intr.* a contrazice, a se opune; a fi în opoziție, în conflict (cu); **das widerstreitet der Vernunft** aceasta este împotriva rațiunii.

Wider|strich, *-(e)s, m. sg. (ornit.)* întoarcere a păsărilor migratoare.

Wider|strom, *-(e)s, -ströme, m. (fiz., mar.)* contracurent.

Widerton, *-(e)s, m. sg.*, **Widertonmoos**, *-es, n. sg. (bot.)* **1.** mușchi de pământ *(Polytrichum commune* L.). **2.** mușchi de piatră, arici *(Pogonatum urnigerum).*

widertönen, *tönte wider, widergetönt, vb. (h) intr.* v. widerhallen.

widerwärtig *adj.* **1.** contrar, potrivnic; plicticos, neplăcut; **eine ~e Angelegenheit** un lucru neplăcut, o situație, o afacere neplăcută. **2.** respingător, dezgustător, scârbos, odios, dezagreabil; **ein ~er Kerl** un om dezgustător.

Widerwärtigkeit, *-en, f.* **1.** caracter odios, dezgustător. **2.** *(mai ales pl.)* vicisitudini; ostilitate; neplăceri, necazuri.

Widerwille(n), *-(n)s, m. sg.* dezgust, scârbă, aversiune, silă; **mit ~n** cu silă, fără tragere de inimă; **einen ~n gegen etwas haben** a avea aversiune pentru ceva.

widerwillig *adj.* și *adv.* fără voie, cu scârbă, în silă, cu dezgust; **das machte ihn** ~ aceasta l-a indispus.

Widerwort, *-(e)s, -e, n. (mai ales pl.)* cuvânt de împotrivire; **keine ~e!** Să nu aud nici o vorbă!

widmen, *widmete, gewidmet (du widmest, er widmet), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) închina, a (se) dedica, a (se) consacra; **jm. ein Buch** ~ a dedica cuiva o carte; **seine Jugend dem Studium** ~ a-și consacra tinerețea studiului; **jm. viel Zeit** ~ a dedica cuiva mult timp; **sich einer Sache** ~ a se devota unei chestiuni; **sich der Bühne** ~ a se consacra teatrului.

Widmung, *-en, f.* dedicație; închinare.

widrig *adj.* **1.** contrar, potrivnic, advers; **~e Umstände** adversități, condiții vitrege; **ein ~er Wind** un vânt potrivnic; **ein ~es Schicksal** o soartă potrivnică. **2.** v. widerlich.

widrigenfalls *adv.* în caz contrar.

Widrigkeit, *-en, f.* **1.** *(mai ales pl.)* necazuri, neplăceri; vicisitudini; **allerlei ~en** tot felul de necazuri. **2.** repulsie, silă, scârbă, dezgust; **die** ~ **des Anblicks** sila pe care o provoacă această priveliște.

wie I. *adv.* **1.** cum, în ce fel; ~ **heißt er?** cum îl cheamă? ~ **geht es dir?** ce mai faci? cum îți merge? ~ **ist das gekommen?** sau ~ **kam es?** cum s-a întâmplat aceasta? ~ **kommt es, dass...?** cum se face că...? ~ **das?** cum așa? cum asta? ~ **könnte es denn anders sein?** cum s-ar putea altfel? ~ **bitte?** cum a(ț)i spus? ~ **gefällt es dir hier?** îți place aici? ~ **denn anders?** cum (ar putea fi) altfel? desigur; ~ **meinst du das?** ce vrei să spui cu asta? **2.** ce, cât, cât de, în ce grad, în ce măsură; ~ **groß ist er?** cât e de mare, de înalt? ~ **alt ist er?** câți ani are? ~ **schnell!** cât de repede! cât de repede! ~ **oft?** de câte ori? ~ **bald?** cât de repede? ~ **lange?** cât durează? ~ **spät ist es?** cât e ceasul? ~ **teuer?** cât costă? ~ **weit sind wir?** unde am ajuns? ~ **weit bist du mit deiner Arbeit?** cum stai cu lucrarea? ~ **weit ist es nach Berlin?** ce distanță e până la Berlin? ~ **schade!** ce păcat! ~ **schlau dieser Mensch ist!** ce viclean e omul acesta! ~ **war mir da!** cum m-am simțit atunci! ~ **war ich froh!** cât m-am bucurat! ~ **sehr bedauere ich das** ce mult regret acest lucru; **und ~!** și încă cum! **II.** *conj.* **1.** (după) cum, precum; **ich wundere mich,** ~ **das geschehen konnte** mă mir cum s-a putut întâmpla una ca asta; ~ **es im Buch steht** (după) cum scrie la carte; ~ **man mir gesagt hat** după cum mi s-a spus; ~ **die Sachen jetzt stehen** cum stau lucrurile acuma; ~ **es scheint** după cum se pare; ~ **du siehst** precum vezi; ~ **gesagt** (după) cum am mai spus; ~ **beliebt** cum doriți, cum vă place; ~ **es recht und billig ist** cum se și cade, cum este și drept. **2.** oricum; ~ **dem auch sei** oricum ar fi; ~ **Sie auch handeln mögen** oricum ați face. **3.** ca (și), la fel cu, precum; **du bist** ~ **eine Blume** ești ca o floare; **ein Mann** ~ **er!** un om ca el! **sanft** ~ **ein Lamm** blând ca un miel; **er sieht aus** ~ **ein Künstler a)** arată ca un artist; **b)** pare a fi un artist; ~ **wenn** ca și când; **so** ~ ca și; **er ist so gut** ~ **taub** e ca și surd; ~ **du mir, so ich dir** ochi pentru ochi, dinte pentru dinte. **4.** *(fam., pop.)* decât, ca; **er ist stärker** ~ **ich** e mai tare, e mai puternic ca mine. **5.** *(reg.)* cu cât; ~ **länger desto besser** cu cât mai mult timp cu atât mai bine. **6.** îndată ce, cum; în timp ce, pe când; ~ **das geschah a)** îndată ce s-a întâmplat aceasta...; **b)** (pe) când se întâmpla aceasta...; ~ **er aufwachte** îndată ce s-a trezit.

Wie *n. invar. (în expr.)* **auf das** ~ **kommt es an** depinde de felul, de maniera, de modul în care se face un lucru, tonul face muzica; **es handelt sich hier nicht um das Was, sondern um das** ~ nu-i vorba de ce se face, ci de cum se face.

Wiebel, *-s, -, m.* **1.** *(entom.)* gărgăriță *(Calandra granaria).* **2.** *(fam.)* copil vioi, zburdalnic.

wiebeln, *wiebelte, gewiebelt (ich wieb(e)le), vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* a broda, a țese, a coase cu grijă. **II.** *intr. unipers.* a mișuna, a se agita, a se mișca repede.

Wiebern *f. pl. (med., reg.)* pojar, rujeolă.

Wieche, *-ns, -n, m. (reg.)* **1.** fitil (de lampă). **2.** tampon pentru pansat.

Wiechengarn, *-(e)s, -e, n. (reg.)* fir pentru fitil.

Wiede, *-n, f.* nuia de răchită sau de alun (pentru împletit).

Wiede|hopf, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* pupăză *(Upupa epops);* **stinken wie ein** ~ a mirosi tare urât, a puți.

Wiedel, *-s, -, n.* v. Wiede.

wieder *adv.* **1.** din nou, iarăși, iar; **hin und** ~ câteodată, uneori; **immer** ~ mereu, care se repetă neîncetat; **für nichts und** ~ **nichts** pe degeaba, de florile mărului; **da bin ich** ~ iată-mă înapoi; **schon ~!** din nou! iar! **2.** pe de altă parte; **es war mir lieb und doch (auch)** ~ **unangenehm** mi-a făcut plăcere și totuși mi-a fost și neplăcut. **3.** *(fam.) (în expr.)* **wie heißt sie ~?** cum ziceai că o cheamă?; **wo war das ~?** unde ziceai că s-a întâmplat?

Wieder|abdruck, *-(e)s, -drücke, m.* retipărire; reprint.

wieder abdrucken, *druckte wieder ab, wieder abgedruckt, vb. (h) tr.* a retipări.

wieder abfeuern, *feuerte wieder ab, wieder abgefeuert, vb. (h) intr.* a repeta o împușcătură.

wieder abgeben, *gab wieder ab, wieder abgegeben (du gibst wieder ab, er gibt wieder ab), vb. (h) tr.* a restitui, a preda din nou.

wieder abtreten, *trat wieder ab, wieder abgetreten (du trittst wieder ab, er tritt wieder ab), vb. (h) tr.* a retroceda.

Wieder|abtretung, *-en, f.* retrocedare.

Wieder|anfang, *-(e)s, -fänge, m.* reîncepere; reînnoire; ~ **des Schulunterrichts** reînceperea cursurilor, redeschiderea școlii.

wieder anfassen, *fasste wieder an, wieder angefasst (du, er fasst wieder an), vb. (h) tr. (fig.)* a relua.

wieder anknüpfen, *knüpfte wieder an, wiederangeknüpft, vb. (h) tr.* a relua, a reînnoi (prietenii, relații).

Wieder|anlage, *-n, f.* reinvestire.

wieder anmachen, *machte wieder an, wiederangemacht, vb. (h) tr.* **1.** a prinde, a fixa din nou. **2.** a reaprinde (focul).

Wieder|an|näherung, *-en, f.* împăcare, reconciliere, reapropiere.

Wieder|anpassung *f. sg.* readaptare.

Wieder|anpfiff, *-(e)s, -e, m. (sport)* semnal, fluier de reîncepere.

Wieder|anschaffung, *-en, f.* reprocurare; remitere repetată.

Wieder|anschaffungswert, *-(e)s, -e, m.* valoare de remitere.

Wieder|an|spiel, *-(e)s, m. sg. (sport)* începutul reprizei a doua.

Wieder|an|stellung, *-en, f.* reinstalare; reangajare, reintegrare.

Wieder|an|stieg, *-(e)s, -e, m.* remontare, revigorare; creștere din nou; ~ **der Arbeitslosigkeit** creșterea din nou a ratei șomajului.

Wieder|aufbau, *-(e)s, m. sg.* reconstrucție, reclădire, refacere.

Wieder|aufbau|arbeit, *-en, f.* muncă de reconstrucție.

wieder|aufbauen, *baute wieder auf, wiederaufgebaut, vb. (h) tr.* a reconstrui, a reclădi, a reface; **die Stadt** ~ a reconstrui orașul; **die Wirtschaft** ~ a reface economia.

Wieder|aufbaufonds [-fɔ̃:], -[-fɔ̃:s],-[-fɔ̃:s], *m.* fond de reconstrucție.

Wieder|aufbau|hilfe, *-n, f.* ajutor de reconstrucție.

Wieder|aufbaukomitee, *-s, -s, n.* comitet de reconstrucție.

Wieder|aufbauministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* minister al reconstrucției.

Wieder|aufbauperiode, *-n, f.* perioadă de reconstrucție.

Wieder|aufbauprogramm, *-s, -e, n.* program de reconstrucție.

Wieder|aufbautempo, *-s, -s, n.* ritm, viteză de reconstrucție.

wieder|aufbereiten, *bereitete wieder auf, wiederaufbereitet (du bereitest wieder auf, er bereitet wieder auf), vb. (h) tr.* a recicla.

Wieder|aufbereitung, *-en, f.* pregătire spre revalorificare; recuperare, retratare, reciclare.

Wieder|aufbereitungs|anlage, *-n, f.* instalație de reciclare.

wieder aufblühen, *blühte wieder auf, wieder aufgeblüht, vb. (s) intr.* a reînflori, a renaște.

Wieder|aufblühen, *-s, n. sg.* reînflorire, renaștere; ~ **der Künste** reînflorirea artelor.

wieder aufbrechen, *brach wieder auf, wieder aufgebrochen (du brichst wieder auf, er bricht wieder auf), vb. intr. (s)* **1.** a pleca, a porni din nou la drum. **2.** *(despre răni)* a se redeschide.

wieder auf|er|stehen, *erstand wieder auf, wieder auferstanden, vb. (s) intr.* a reînvia.

wieder|auf|finden, *fand wieder auf, wiederaufgefunden (du findest wieder auf, er findet wieder auf), vb. (h) tr.* a regăsi.

wieder|auf|frischen, *frischte wieder auf, wiederaufgefrischt, vb. (h)tr.* a reîmprospăta; **seine Kenntnisse** ~ a-și reîmprospăta cunoștințele.

wieder|auf|führen, *führte wieder auf, wiederaufgeführt, vb. (h) tr. (teatru)* a reprezenta din nou, a juca din nou o piesă, a relua o piesă.

Wieder|auf|führung, *-en, f. (teatru)* reluare (a unei piese).

Wieder|auf|füllung, *-en, f.* reaprovizionare, reîmprospătare; ~ **des Kontos** reconstituire, reîmprospătare a contului.

wieder aufgehen, *ging wieder auf, wieder aufgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a crește din nou. **2.** a se redeschide.

wieder|aufhängen, *hängte wieder auf, wiederaufgehängt, vb. (h) tr.* a atârna, a agăța din nou.

wieder aufheben, *hob wieder auf, wieder aufgehoben, vb. (h) tr.* a redesființa, a anula din nou; **eine Verordnung** ~ a anula din nou o dispoziție.

wieder aufkommen, *kam wieder auf, wieder aufgekommen, vb. (s) intr.* **1.** *(despre modă, datini etc.)* a reînvia, a circula din nou, a se folosi din nou, a reapărea. **2.** *(despre bolnavi)* a se însănătoși, a se restabili.

Wieder|aufkommen, *-s, n. sg.* **1.** reapariție, revenire. **2.** însănătoșire, restabilire, vindecare, tămăduire.

wiederaufladbar *adj.* reîncărcare; **~e Batterien** baterii reîncărcabile.

wieder aufladen, *lud wieder auf, wieder aufgeladen (du lädst wieder auf, er lädt wieder auf), vb. (h) tr. (tehn.)* a reîncărca; **den Akku** ~ a reîncărca acumulatorul.

wieder|aufleben, *lebte wieder auf, wiederaufgelebt, vb. (s) intr. (fig.)* a renaște, a reînvia; **die Wirtschaft lebte wieder auf** economia a renăscut, a luat un nou avânt.

Wieder|aufleben, *-s, n. sg.* renaștere reînviere; **das** ~ **des Handels** reînflorirea, redresarea comerțului.

wieder auflegen, *legte wieder auf, wieder aufgelegt, vb. (h) tr.* a retipări; **ein Buch** ~ a retipări o carte.

wieder|aufmachen, *machte wieder auf, wiederaufgemacht, vb. (h) tr.* a redeschide.

Wieder|aufmachen, *-s, n. sg.* redeschidere.

Wieder|aufnahme, *-n, f.* **1.** reluare; reîncepere; ~ **der Verhandlungen** reîncepere a tratativelor; *(jur.)* ~ **des Prozesses** reluare a procesului; revizie. **2.** reprimire.

Wieder|aufnahmeverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură de revizie.

wieder aufnehmen (și wiederaufnehmen), *nahm wieder auf, wieder aufgenommen (du nimmst wieder auf, er nimmt wieder auf), vb. (h) tr.* **1.** a relua, a reîncepe; **die Arbeit** ~ a relua lucrul; **die Beziehungen** ~ a relua, a restabili legăturile, relațiile. **2.** a reprimi.

wieder|aufrichten, *richtete wieder auf, wiederaufgerichtet (du richtest wieder auf, er richtet wieder auf), vb. (h) tr.* **1.** a scula, a repune în poziție verticală. **2.** *(fig.)* a îmbărbăta, a încuraja.

Wieder|aufrichtung, *-en, f.* **1.** reînălțare. **2.** *sg. (fig.)* îmbărbătare, încurajare.

wieder|aufrüsten, *rüstete wieder auf, wiederaufgerüstet (du rüstest wieder auf, er rüstet wieder auf), vb. (h) tr.* a reînarma.

Wieder|aufrüstung, *-en, f.* reînarmare.

Wieder|aufschwung, *-(e)s, m. sg.* redemarare.

Wieder|auf|stieg, *-(e)s, -e, m.* redresare, relansare; ~ **der Wirtschaft** redresare a economiei.

wieder aufsuchen, *suchte wieder auf, wieder aufgesucht, vb. (h) tr.* a vizita din nou.

wieder auftauchen, *tauchte wieder auf, wieder aufgetaucht, vb. (s) intr.* a reapărea, a se ivi din nou; **er ist wieder aufgetaucht** a reapărut, s-a reîntors; a ieșit din nou printre oameni; **das Gerücht tauchte wieder auf** zvonul a început iarăși să circule.

wieder auftreten, *trat wieder auf, wieder aufgetreten (du trittst wieder auf, er tritt wieder auf), vb. (s) intr.* a reapărea.

Wieder|auftreten, *-s, n. sg.* reapariție.

wieder|auftun, *tat wieder auf, wiederaufgetan, vb. (h) tr.* v. wiederaufmachen.

wieder aufwachen, *wachte wieder auf, wieder aufgewacht, vb. (s) intr.* a se redeștepta.

Wieder|aufwachen, *-s, n. sg.* redeșteptare.

wieder ausbrechen, *brach wieder aus, wieder ausgebrochen (du brichst wieder aus, er bricht wieder aus), vb. (s) intr.* **1.** a reizbucni; **der Konflikt ist wieder ausgebrochen** a reizbucnit conflictul. **2.** a evada din nou.

Wieder|ausbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** reizbucnire; declanșare din nou; ~ **der Seuche** reizbucnire a epidemiei. **2.** nouă evadare.

Wieder|ausgrabung, *-en, f.* redezgropare; exhumare.

Wieder|ausfuhr, *-en, f. (com.)* reexport, reexportare.

wieder|ausführen, *führte wieder aus, wiederausgeführt, vb. (h) tr.* a reexporta.

Wiederband, *-(e)s, -bänder, n.* v. Wiede.

wiederbauen, *baute wieder, wiedergebaut, vb. (h) tr.* a reclădi, a reconstrui.

wiederbegegnen, *begegnete wieder, wiederbegegnet (du begegnest wieder, er begegnet wieder), vb. (s) intr.* a întâlni din nou, a reîntâlni.

Wiederbegegnung, *-en, f.* reîntâlnire.

Wiederbeginn, *-(e)s, -e, m.* reîncepere; ~ **der Schule** reîncepere a școlii.

wiederbekommen, *bekam wieder, wiederbekommen, vb. (h) tr.* a primi din nou, a recăpăta.

wiederbeleben, *belebte wieder, wiederbelebt, vb. (h) tr.* a reînsufleți, a înviora, a reanima; **einen Ertrunkenen** ~ a readuce la viață un înecat.

Wiederbelebung *f. sg.* reînsuflețire, reînviorare, reanimare; ~ **der Künste** reînviorare a artelor.

Wiederbelebungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de reanimare, de readucere la viață.

Wiederbenutzung *f. sg.* refolosire.

wiederbeschaffen, *beschaffte wieder, wiederbeschafft, vb. (h) tr.* a procura, a face rost din nou.

Wiederbeschaffung, *-en, f.* procurare din nou, reprocurare.

Wiederbeschaffungs|preis, *-es, -e, m.* preț de reprocurare (de echipament).

Wiederbeschaffungswert, *-(e)s, -e, m.* valoare de reprocurare (a unor elemente de patrimoniu).

wiederbeschreibbar *adj. (inform.)* reinscriptibil.

wiederbesetzen, *besetzte wieder, wiederbesetzt (du, er besetzt wieder), vb. (h) tr.* a reocupa; **ein Land** ~ a reocupa o țară; **einen Lehrstuhl** ~ a ocupa din nou o catedră.

Wiederbesetzung, *-en, f.* reocupare.

wiederbesinnen, *besann wieder, wiederbesonnen, vb. (h) refl.* **1.** a se răzgândi. **2.** a-și reaminti.

Wiederbetretungsfall, *-(e)s, -fälle, m. (jur.; în expr.)* **im** ~ în caz de recidivă.

Wiederbevölkerung, *-en, f.* repopulare.

wiederbewaffnen, *bewaffnete wieder, wiederbewaffnet (du bewaffnest wieder, er bewaffnet wieder), vb. (h) tr.* a reînarma.

Wiederbewaffnung, *-en, f.* reînarmare.

wiederbezahlen, *bezahlte wieder, wiederbezahlt, vb. (h) tr.* a înapoia, a rambursa banii; a achita din nou.

wiederbringen, *brachte wieder, wiedergebracht, vb. (h) tr.* **1.** a readuce. **2.** a da înapoi, a restitui.

Wiederdruck, *-(e)s, -e, m.* retipărire, reimprimare.

wieder|einbringen, *brachte wieder ein, wiedereingebracht, vb. (h) tr.* a redobândi, a recupera, a recâștiga; **den Verlust** ~ a recupera pierderile.

wieder einfallen, *fiel wieder ein, wieder eingefallen (es fällt wieder ein), vb. (s) impers. (fig.)* a-i veni din nou în minte; **es fällt mir wieder ein** îmi vine din nou în minte.

wieder einfangen, *fing wieder ein, wieder eingefangen (du fängst wieder ein, er fängt wieder ein), vb. (h) tr.* a prinde din nou.

wieder|einfinden, *fand wieder ein, wiedereingefunden (du findest wieder ein, er findet wieder ein), vb. (h) refl.* a reveni, a veni din nou.

Wieder|einfuhr, *-en, f.* reimport.

wieder einführen, *führte wieder ein, wieder eingeführt, vb. (h) tr.* **1.** a reintroduce, a restabili; a restaura; **einen Brauch** ~ a reintroduce un obicei. **2.** a importa din nou, a reimporta; **Getreide** ~ a importa din nou grâne, cereale.

Wieder|einführung, *-en, f.* **1.** reintroducere, restabilire. **2.** reimportare, importare din nou.

wieder|eingehen, *ging wieder ein, wiedereingegangen, vb. (s) intr. (despre bani, mărfuri etc.)* a reintra.

wieder eingliedern, *gliederte wieder ein, wieder eingegliedert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) reintegra.

Wieder|eingliederung *f. sg.* reintegrare.

wieder|einholen, *holte wieder ein, wiedereingeholt, vb. (h) tr.* a ajunge din nou pe cineva sau ceva.

wieder einkerkern, *kerkerte wieder ein, wieder eingekerkert, vb. (h) tr.* a reînchide, a băga din nou la închisoare, a reîncarcera.

wieder|einlenken, *lenkte wieder ein, wiedereingelenkt, vb. (h) tr.* **1.** a reveni; a relua firul vorbirii. **2.** a da înapoi. **3.** a reconcilia.

wieder|einlösen, *löste wieder ein, wiedereingelöst (du, er löst wieder ein), vb. (h) tr.* a răscumpăra; a redobândi (gajul, amanetul).

Wieder|einlösung, *-en, f.* răscumpărare.

Wieder|ein|nahme, *-n, f. (mil.)* recucerire, reocupare.

wieder ein|nehmen, *nahm wieder ein, wieder eingenommen (du nimmst wieder ein, er nimmt wieder ein), vb. (h) tr.* a recuceri, a redobândi; *(mil.)* **eine Stadt** ~ a reocupa, a recuceri un oraș.

wieder einpacken, *packte wieder ein, wieder eingepackt, vb. (h) tr.* a reîmpacheta, a reambala.

Wieder|einpflanzung, *-en, f. (med.)* reimplantare.

wieder|einrichten, *richtete wieder ein, wiedereingerichtet (du richtest wieder ein, er richtet wieder ein), vb. (h) tr.* a aranja din nou, a reamenaja, a rearanja; a reorganiza; **sein Haus** ~ a-și aranja din nou casa.

wieder|einschiffen, *schiffte wieder ein, wiedereingeschifft, vb. (h) tr.* și *refl. (mar.)* a (se) reîmbarca.

Wieder|einschiffung, *-en, f. (mar.)* reîmbarcare.

wieder einschlafen, *schlief wieder ein, wieder eingeschlafen (du schläfst wieder ein, er schläft wieder ein), vb. (s) intr.* a readormi; *(fig.)* a se opri din nou; **die Sache ist wieder eingeschlafen** chestiunea a fost dată iar uitării, s-a uitat iar.

wieder einsetzen, *setzte wieder ein, wieder eingesetzt (du, er setzt wieder ein), vb. (h) tr.* a reinstala, a restabili; *(jur.)* a reintegra; **in den Besitz** ~ a repune în posesie; **in seine Rechte** ~ a reintegra (pe cineva) în drepturile sale; **in sein Amt** ~ a reintegra în funcție.

Wieder|einsetzung, *-en, f.* reinstalare, restabilire; *(jur.)* reintegrare.

Wieder|ein|steiger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care își exercită din nou profesia (după o întrerupere mai îndelungată).

wieder ein|stellen, *stellte wieder ein, wieder eingestellt, vb. (h)* **I.** *tr.* a reinstala; a reintegra; a reangaja. **II.** *refl.* a reveni; a reapărea; **er hat sich wieder eingestellt** a reapărut, a venit din nou.

Wieder|ein|stellung, *-en, f.* reinstalare; reintegrare; reangajare.

Wieder|ein|stellungsgarantie, *-n* [-tiːən], *f.* garanție de reinstalare.

wieder|eintreten, *trat wieder ein, wiedereingetreten (du trittst wieder ein, er tritt wieder ein), vb. (s) intr.* **1.** a reintra, a relua serviciul; a se reangaja. **2.** *(fig.)* a se repeta, a reveni.

Wieder|eintritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** reintrare. **2.** *(fig.)* repetare, revenire.

wieder|entdecken, *entdeckte wieder, wiederentdeckt, vb. (h) tr.* a redescoperi.

Wieder|entdeckung, *-en, f.* redescoperire.

wieder|ergreifen, *ergriff wieder, wiederergriffen, vb. (h) tr.* **1.** a prinde din nou. **2.** a emoționa, a captiva din nou.

wieder|er|halten, *erhielt wieder, wiedererhalten (du erhältst wieder, er erhält wieder), vb. (h) tr.* a redobândi, a recăpăta, a recupera.

wieder|er|innern, *erinnerte wieder, wiedererinnert, vb. (h) tr.* și *refl.* a(-și) reaminti.

Wieder|er|innerung, *-en, f.* reamintire.

wieder|erkennen, *erkannte wieder, wiedererkannt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) recunoaște.

Wieder|erkennen, *-s, n. sg.*, **Wieder|erkennung**, *-en, f.* recunoaștere.

wieder|erlangen, *erlangte wieder, wiedererlangt, vb. (h) tr.* a redobândi, a recăpăta; **die Unabhängigkeit** ~ a redobândi independența; **das Bewusstsein** ~ a-și recăpăta cunoștința.
Wieder|erlangung, *-en, f.* redobândire, recuperare.
wieder erleben, *erlebte wieder, wieder erlebt, vb. (h) tr.* a retrăi, a păți din nou, a trece din nou prin ceva.
wieder|er|obern, *eroberte wieder, wiedererobert, vb. (h) tr.* a recuceri.
Wieder|er|oberung, *-en, f.* recucerire.
wieder|er|öffnen, *eröffnete wieder, wiedereröffnet (du eröffnest wieder, er eröffnet wieder), vb. (h) tr.* a redeschide.
Wieder|er|öffnung, *-en, f.* redeschidere, reîncepere, reînnoire, reluare; *(mil.)* ~ **des Feuers** redeschiderea focului.
wieder|er|ringen, *errang wieder, wiedererrungen, vb. (h) tr.* a redobândi prin luptă, a recuceri.
Wieder|er|ringung *f. sg.* redobândire prin luptă, recucerire; *(sport)* ~ **des Titels** recucerire a titlului (de campion, de maestru).
wieder|erscheinen, *erschien wieder, wiedererschienen, vb. (s) intr.* a reapărea.
Wieder|erscheinung, *-en, f.* reapariție.
wieder|ersetzen, *ersetzte wieder, wiederersetzt (du, er ersetzt wieder), vb. (h) tr.* **1.** a restitui, a înapoia. **2.** a despăgubi, a compensa.
Wieder|ersetzung, *-en, f.* **1.** restituire. **2.** despăgubire, compensare.
wieder|er|statten, *erstattete wieder, wiedererstattet (du erstattest wieder, er erstattet wieder), vb. (h) tr.* a restitui (bani).
Wieder|er|stattung, *-en, f.* restituire (de bani).
wieder|er|stehen, *erstand wieder, wiedererstanden, vb. (h)* **I.** *tr.* a cumpăra din nou, a răscumpăra. **II.** *intr. (poet.)* **1.** a reînvia. **2.** a se ridica din nou; **aus den Trümmern wiedererstanden** ridicat, reînviat din ruine.
wieder|erwachen, *erwachte wieder, wiedererwacht, vb. (s) intr.* a se redeștepta; **die Natur ist wiedererwacht** natura s-a trezit din nou la viață.
wieder|erwählen, *erwählte wieder, wiedererwählt, vb. (h) tr.* a realege.
wieder|erwecken, *erweckte wieder, wiedererweckt, vb. (h) tr. (fig.)* a trezi din nou (la viață), a redeștepta.
Wieder|erweckung, *-en, f.* redeșteptare, reînviere.
wieder|erwerben, *erwarb wieder, wiedererworben (du erwirbst wieder, er erwirbt wieder), vb. (h) tr.* a redobândi.
wieder erwischen, *erwischte wieder, wiedererwischt, vb. (h) tr.* **1.** v. wieder einfangen. **2.** a surprinde din nou (asupra faptului).
wieder|erzählen, *erzählte wieder, wiedererzählt, vb. (h) tr.* a repeta povestea, a repovesti; *(fam.)* a spune mai departe (un secret).
wieder|erzeugen, *erzeugte wieder, wiedererzeugt, vb. (h) tr.* a reproduce, a produce din nou.
wiederfinden, *fand wieder, wiedergefunden (du findest wieder, er findet wieder), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) regăsi; **die beiden haben sich wiedergefunden** cei doi s-au regăsit, s-au reîntâlnit, s-au împăcat; *(fig.)* **er hat sich gleich wiedergefunden** și-a revenit, s-a regăsit imediat.
wiederfordern, *forderte wieder, wiedergefordert, vb. (h) tr.* a cere înapoi, a pretinde din nou.
Wiedergabe, *-n, f.* **1.** (și *fig.*) redare, transmitere; **wörtliche** ~ redare cuvânt cu cuvânt, mot à mot. **2.** restituire, înapoiere. **3.** *(tehn.)* reproducere, reproducție, redare. **4.** interpretare, prezentare, recitare.
Wiedergabemedium, *-s, -dien* [-diən], *n. (inform.)* mediu de redare.
Wiedergabetaste, *-n, f.* buton de redare (la magnetofon).
Wiedergänger, *-s, -, m. (în superstiții)* mort, decedat care nu găsește liniște; strigoi, duh.
wiedergebären, *gebar wieder, wiedergeboren* (și *înv. du gebierst wieder, sie gebiert wieder), vb. (h) tr.* a regenera, a da viață nouă; **wiedergeboren werden** a se renaște.
wiedergeben, *gab wieder, wiedergegeben (du gibst wieder, er gibt wieder), vb. (h) tr.* **1.** a înapoia; a restitui. **2.** a reda, a reproduce; **den Sinn einer Stelle** ~ a reda, a reproduce sensul unui pasaj; **wörtlich** ~ a reda textual; **falsch** ~ a reda denaturat. **3.** a povesti, a relata. **4.** a cita, a recita. **5.** *(tehn.)* a reproduce.
wiedergeboren I. *part. trec.* de la wiedergebären. **II.** *adj.* renăscut, regenerat.
Wiedergeburt, *-en, f.* renaștere, regenerare.
wiedergenesen, *genas wieder, wiedergenesen (du, er genest wieder), vb. (s) intr.* a se restabili, a se însănătoși din nou.
Wiedergenesung, *-en, f.* însănătoșire, restabilire.
wiedergewinnen, *gewann wieder, wiedergewonnen, vb. (h) tr.* a recupera, a recâștiga; **er hat sein verspieltes Geld wiedergewonnen** și-a recuperat banii pierduți la joc.
Wiedergewinnung, *-en, f. (tehn., chim.)* recuperare, recucerire.
wiedergrüßen, *grüßte wieder, wiedergegrüßt (du, er grüßt wieder), vb. (h) tr.* a răspunde la salut, a întoarce (cuiva) salutul.
wieder gutmachen, *machte wieder gut, wieder gutgemacht, vb. (h) tr.* **1.** a repara, a îndrepta, a corecta, a rectifica (o greșeală); **das ist nicht wieder gut zu machen** e o situație ireparabilă; **das Unrecht** ~ a îndrepta, a repara o inechitate, o nedreptate. **2.** a despăgubi; a compensa.
Wiedergutmachung, *-en, f.* **1.** reparare; îndreptare, rectificare, corectare (a unei greșeli, a unei nedreptăți). **2.** despăgubire, compensare.
Wiedergutmachungs|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* drept la reparații (de război); drept la despăgubire.
Wiedergutmachungsgelder *pl.* reparație (de război), fond de despăgubire (de război).
Wiedergutmachungskommission, *-en, f.* comisie de reparații (de război), comisie de despăgubire.
Wiedergutmachungsverhandlungen *pl.* tratative privind despăgubirile, reparațiile (de război).
Wiedergutmachungszahlung, *-en, f.* v. Wiedergutmachung **(2).**
wieder|haben, *hatte wieder, wiedergehabt (du hast wieder, er hat wieder), vb. (h) tr.* a avea din nou, a fi din nou în posesie.
wieder herrichten, *richtete wieder her, wieder hergerichtet (du richtest wieder her, er richtet wieder her), vb. (h) tr.* a îndrepta, a repara, a drege, a corecta, a restaura; **das Gebäude** ~ a restaura clădirea; **die Straße** ~ a repara strada.
wieder|her|stellbar *adj.* **1.** restaurabil, reparabil. **2.** vindecabil, de restabilit.
wieder|her|stellen, *stellte wieder her, wiederhergestellt, vb. (h) tr.* **1.** a repara; a restaura; a restabili, a reînființa; **die Verbindung** ~ a restabili legătura; *(inform.)* **eine gelöschte Datei** ~ a restaura un fișier șters. **2.** a vindeca, a restabili; **er ist wiederhergestellt** s-a refăcut, s-a vindecat, s-a însănătoșit.
Wieder|her|stellung, *-en, f.* **1.** reparare; restaurare; restabilire. **2.** întărire, vindecare.
Wieder|her|stellungs|arbeit, *-en, f.* muncă de restaurare, de refacere.
Wieder|her|stellungskosten *pl.* cheltuieli de restaurare, de reparație.
Wieder|her|stellungs|periode, *-n, f.* **1.** perioadă de restaurare, de reparații, de refacere. **2.** perioadă de refacere, de vindecare.
Wieder|her|stellungs|programm, *-s, -e, n.* program de restaurare, de reparații, de reconstrucție.
Wieder|her|stellungszeichen, *-s, -, n.* v. Auflösungszeichen.
wieder|holbar *adj.* repetabil.
Wiederholbarkeit *f. sg.* repetabilitate.
wieder|holen[1], *holte wieder, wiedergeholt, vb. (h) tr.* a readuce, a aduce din nou, a lua din nou.
wieder|holen[2], *wiederholte, wiederholt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) repeta; a recapitula; **den Befehl** ~ a repeta comanda, ordinul; **die Forderung** ~ a reînnoi cererea; **Beweisgründe kurz** ~ a rezuma demonstrația, argumentația; **das lässt sich nicht** ~ **a)** asta nu se mai poate reface; **b)** e prea tare, e de nerepetat.
wieder|holentlich *adv.* în repetate rânduri, de mai multe ori.
wieder|holt I. *part. trec.* de la wiederholen[2]. **II.** *adj.* repetat; **wir haben uns zu ~en Malen gesehen** ne-am văzut în repetate rânduri. **III.** *adv.* de mai multe ori, în repetate rânduri.
wieder|holtermaßen *adv.* în repetate rânduri.
Wieder|holung, *-en, f.* repetare; reiterare, reluare; repetiție.
Wieder|holungsfall, *-(e)s, -fälle, m. (în expr.)* **im ~(e)** în cazul când se repetă, în caz de recidivă.
Wieder|holungskurs, *-es, -e, m.* curs de revizie, de recapitulare.
Wieder|holungslektion, *-en, f.* lecție recapitulativă.
Wieder|holungs|täter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (jur.)* recidivist(ă).
Wiederholungszahlwort, *-(e)s, -wörter, n. (lingv.)* numeral multiplicativ.
Wieder|holungszeichen, *-s, -, n. (muz.)* semn de repetare, de reluare.
Wieder|hören, *-s, n. sg. (în expr., la telefon* sau *radio)* **auf ~!** la revedere!
wieder|impfen, *impfte wieder, wiedergeimpft, vb. (h) tr. (med.)* a revaccina.
Wieder|impfung, *-en, f.* revaccinare.
Wieder|impfungszeugnis, *-ses, -se, n.* certificat de revaccinare.
Wieder|inbesitznahme, *-n, f.* reluare în posesie.
Wieder|inbetriebnahme *f. sg.* repunere în stare de funcționare, dare (din nou) în exploatare.
Wieder|ingangsetzung, *-en, f.* repunere în mișcare, în funcțiune, pornire din nou.
Wieder|inkraftsetzung, *-en, f.* repunere în vigoare.
Wieder|inkraft|treten, *-s, n. sg.* reintrare în vigoare.
Wieder|in|standsetzung, *-en, f.* restabilire, refacere; reparare, reamenajare, recondiționare.
wiederkauen, *kaute wieder, wiedergekaut*, **wiederkäuen**, *käute wieder, wiedergekäut, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a rumega. **2.** *(fam.)* a repeta mereu același lucru.
Wiederkäuer, *-s, -, m. (zool.)* rumegător.
Wiederkauf, *-(e)s, -käufe, m.* răscumpărare; *(ec.)* recumpărare.
wiederkaufen, *kaufte wieder, wiedergekauft, vb. (h) tr.* a cumpăra înapoi, a răscumpăra; *(ec.)* a recumpăra.
Wiederkäufer, *-s, -, m.* persoană care răscumpără (o marfă).
Wiederkaufs|preis, *-es, -e, m. (com.)* preț de răscumpărare.
Wiederkaufsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de răscumpărare.
Wiederkaufsvorbe|halt, *-(e)s, -e, m.* clauză privind răscumpărarea.
Wiederkehr *f. sg.* **1.** reîntoarcere (periodică); revenire. **2.** *(constr.)* întâlnire a două pante de acoperiș.
wiederkehren, *kehrte wieder, wiedergekehrt, vb. (s) intr.* a se întoarce, a reveni; *(despre fapte, întâmplări etc.)* a se repeta; **regelmäßig** ~ a se repeta periodic; **diese Gelegenheit kehrt nie mehr wieder** cu această ocazie nu te mai întâlnești niciodată.
wiederkennen, *kannte wieder, wiedergekannt, vb. (h) tr. (fam.)* v. wiedererkennen.
wiederklingen, *klang wieder, wiedergeklungen, vb. (s) intr.* a răsuna.
wiederkommen, *kam wieder, wiedergekommen, vb. (s) intr.* a se reîntoarce, a reveni; **der soll mir nur ~!** să-l mai prind eu pe aici!
wiederkriegen, *kriegte wieder, wiedergekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* v. wiederbekommen.
Wiederkunft *f. sg.* reîntoarcere, revenire.
wiederlieben, *liebte wieder, wiedergeliebt, vb. (h) tr.* a iubi la rându-i, a întoarce dragostea.
wiedermachen, *machte wieder, wiedergemacht, vb. (h) tr.* a reface.
Wiedernahme, *-n, f.* reluare, luare din nou.
wieder nehmen, *nahm wieder, wieder genommen (du nimmst wieder, er nimmt wieder), vb. (h) tr.* a relua, a lua din nou.
wieder|rufen, *rief wieder, wiedergerufen, vb. (h) tr.* v. zurückrufen.
wiedersagen, *sagte wieder, wiedergesagt, vb. (h) tr.* a repeta, a transmite, a spune din nou.
wieder sammeln, *sammelte wieder, wieder gesammelt (ich samm(e)le wieder), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) aduna din nou.
Wiederschall, *-(e)s, -e, m.* v. Widerhall.
wiederschauen, *schaute wieder, wiedergeschaut, vb. (h) tr.* v. wiedersehen.
Wiederschauen, *-s, n. sg.* v. Wiedersehen.
wiederschenken, *schenkte wiedern wiedergeschenkt, vb. (h) tr.* a dărui din nou, a reda.
wiederschicken, *schickte wieder, wiedergeschickt, vb. (h) tr.* a retrimite.
wiederschießen, *schoss wieder, wiedergeschossen (du, er schießt wieder), vb. (h) tr.* a riposta trăgând.
wiederschlagen, *schlug wieder, wiedergeschlagen (du schlägst wieder, er schlägt wieder), vb. (h) tr.* a bate la rându-i, a răspunde (cuiva) tot cu bătaie.

wiedersehen, *sah wieder, wiedergesehen (du siehst wieder, er sieht wieder), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) revedea; a (se) reîntâlni.
Wiedersehen, *-s, n. sg.* revedere; **auf ~!** la revedere!
Wiedersehensfreude *f. sg.* bucuria revederii.
Wiedertaufe, *-n, f. (rel.)* rebotezare.
Wiedertäufer, *-s, -, m. (rel.)* anabaptist.
wieder tun, *tat wieder, wieder getan, vb. (h) tr.* a face din nou, a repeta; **ich werde es nie** ~ n-am s-o mai fac niciodată.
wiederum *adv.* **1.** iarăși, din nou, încă o dată. **2.** pe de altă parte, în schimb, la rândul său.
wiederver|einigen, *vereinigte wieder, wiedervereinigt, vb. (h) tr.* a reunifica, a reuni din nou.
Wiedervereinigung, *-en, f.* reunire, reunificare; reîmpreunare.
wiedervergelten, *vergalt wieder, wiedervergolten (du vergiltst wieder, er vergilt wieder), vb. (h) tr.* **1.** a răsplăti, a recompensa; a despăgubi; a compensa. **2.** a răzbuna.
Wiedervergeltung, *-en, f.* **1.** răsplată. **2.** răzbunare; revanșare, revanșă.
wiederver|heiraten, *verheiratete wieder, wiederverheiratet (du verheiratest wieder, er verheiratet wieder), vb. (h) tr.* și *refl.* v. wiedervermählen.
Wiederver|heiratung, *-en, f.* v. Wiedervermählung.
Wiederverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* revânzare.
wiederverkaufen, *verkaufte wieder, wiederverkauft, vb. (h) tr.* a vinde din nou, a revinde.
Wiederverkaufs|preis, *-es, -e, m.* preț de revânzare.
Wiederverkaufswert, *-(e)s, -e, m.* valoare de revânzare.
wiedervermählen, *vermählte wieder, wiedervermählt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) recăsători.
Wiedervermählung, *-en, f.* recăsătorire.
wiedervermieten, *vermietete wieder, wiedervermietet (du vermietest wieder, er vermietet wieder), vb. (h) tr.* a reînchiria; a subînchiria.
Wiedervermietung, *-en, f.* reînchiriere; subînchiriere.
wiederversöhnen, *versöhnte wieder, wiederversöhnt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) reîmpăca, a (se) reconcilia.
Wiederversöhnung, *-en, f.* reîmpăcare, reconciliere.
wiederverwenden, *verwandte wieder, wiederverwandt* și *verwendete wieder, wiederverwendet (du verwendest wieder, er verwendet wieder), vb. (h) tr.* a reutiliza.
Wiederverwendung, *-en, f.* reutilizare.
wiederverwertbar *adj.* reutilizabil.
wiederverwerten, *verwertete wieder, wiederverwertet (du verwertest wieder, er verwertet wieder), vb. (h) tr.* a revalorifica; a reutiliza.
Wiederverwertung, *-en, f.* reutilizare, revalorificare.
Wiedervorlage *f. sg.* prezentare din nou.
Wiederwahl, *-en, f.* realegere.
wiederwählbar *adj.* reeligibil.
Wiederwählbarkeit *f. sg.* reeligibilitate.
wiederwählen, *wählte wieder, wiedergewählt, vb. (h) tr.* a realege.
wieder zählen, *zählte wieder, wieder gezählt, vb. (h) tr.* a resocoti, a număra din nou.
Wiederzubilligung *f. sg.* reacordare, reaprobare; **die ~ mildernder Umstände** reacordare de circumstanțe atenuante.
wieder zulassen, *ließ wieder zu, wieder zugelassen (du lässt wieder zu, er lässt wieder zu), vb. (h) tr.* a admite din nou, a readmite.
Wiederzulassung, *-en, f.* readmitere.
Wiederzunahme, *-n, f.* creștere din nou, creștere nouă.
Wiederzusammentritt, *-(e)s, -e, m.* reîntrunire; **der ~ des Parlaments** redeschiderea parlamentului; **der ~ der Außenminister** reîntrunirea miniștrilor de Externe.
wiederzu|stellen, *stellte wieder zu, wiederzugestellt, vb. (h) tr.* a remite, a preda din nou.
Wiederzu|stellung, *-en, f.* retur, remitere.
wiefeln, *wiefelte, gewiefelt (ich wief(e)le), vb. (h) tr. (reg., elv.)* a cârpi, a repara cu grijă.
wiefern *adv.* v. inwiefern.
Wiegand, *- (e)s, -e, m.* v. Weigand.
Wiege, *-n, f.* **1.** leagăn; **von der ~ bis zur Bahre** de la naștere până la mormânt; **seine ~ stand in Wien** s-a născut la Viena; *(fig.)* **das ist ihm nicht an der ~ gesungen worden** nimeni nu ar fi putut să-i prezică la naștere acest lucru; **die ~ der Künste** leagănul artelor. **2.** tocător, cuțit de tocat (curb, cu două mânere). **3.** exercițiu de gimnastică. **4.** *(tehn.)* balansier.
Wiege|automat, *-en, -en, m.* cântar automat de persoane.
Wiegebraten, *-s, -, m. (cul.)* friptură din carne tocată.
Wiegebrett, *-(e)s, -er, n.* fund de tocat.
Wiege|eisen, *-s, -, n.* v. Wiegemesser **(2).**
Wiegefrau, *-en f.* îngrijitoare la un copil mic.
Wiegegeld, *-(e)s, -er, n.* taxă de cântar.
Wiegehäus|chen, *-s, -, n. (tehn.)* căsuță a basculei.
wiegeln, *wiegelte, gewiegelt (ich wieg(e)le) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a legăna ușor. **2.** *(fig.)* a ațâța, a incita. **II.** *intr.* a se legăna.
Wiegemeister, *-s, -, m.* cantaragiu, responsabil de cântar.
Wiegemesser, *-s, -, n.* **1.** v. Wiege **(2). 2.** cuțit pentru gravat metale.
wiegen[1], *wiegte, gewiegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a legăna; **ein Kind in den Schlaf ~** a adormi un copil legănându-l; **die Welle wiegt mich** valul mă leagănă; **das Haupt ~** a clătina din cap. **2.** a grava (metale). **3.** a toca; **Fleisch ~** a toca, a mărunți carne. **II.** *refl.* a se legăna, a se clătina ușor, a se balansa încet; *(fig.)* **sich in Träumen (**sau **in Hoffnungen) ~** a se amăgi cu vise (sau cu speranțe); **sich in Sicherheit ~** a se crede în siguranță.
wiegen[2], *wog, gewogen, vb. (h)* **I.** *tr.* a cântări. **II.** *intr.* a cântări, a avea greutatea de; **ich wiege 60 Kilo** cântăresc 60 de kilograme.
Wiegen, *-s, n. sg.* **1.** legănare, legănat. **2.** cântărire, cântărit.
wiegend I. *part. prez.* de la wiegen[1,2]. **II.** *adj.* care se leagănă, se balansează; **~er Gang** mers legănat; **~e Zweige** ramuri ce se leagănă.
Wiegendruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* incunabul.
Wiegenfest, *-(e)s, -e, n.* aniversare, serbare a zilei de naștere.
Wiegengesang, *-(e)s, -sänge, m.* v. Wiegenlied.
Wiegenkind, *-(e)s, -er, n.* copil de leagăn, copil mic; nou-născut.
Wiegenkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* pelin *(Artemisia absinthium).*
Wiegenlafette, *-n, f. (mil.)* afet de tun.
Wiegenlied, *-(e)s, -er, n.* cântec de leagăn.
Wiegenpferd, *- (e)s, -e, n.* v. Schaukelpferd.
Wiegentrog, *-(e)s, -tröge, m.* covată, copaie în care se leagănă copii.
Wiegeplatz, *-es, -plätze, m.* loc de cântărit al jocheilor.
Wieger, *-s, -, m.* v. Wiegemeister.
Wiegeschale, *-n, f.* taler, terezie de balanță.
Wiegeschein, *-(e)s, -e,* **Wiegezettel**, *-s, -, m.* buletin, bon de cântar.
wiehern, *wieherte, gewiehert, vb. (h) intr.* **1.** *(despre cai)* a necheza. **2.** *(fam., despre oameni)* a râde în hohote. **3.** *(înv.)* a dori, a râvni; **der Held wiehert nach Lorbeer** eroul râvnește la lauri.
Wiehern, *-s, n. sg.* nechezat.
Wiek, *-en, f. (reg.)* golf mic și liniștit.
Wiem, *-(e)s, -en, m.,* **Wieme**, *-n, f.,* **Wiemen**, *-s, -, m.* **1.** bară pe care dorm găinile. **2.** stinghie pe care se atârnă afumăturile.
Wiener I. *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** vienez(ă). **2.** *pl.* crenvurști. **II.** *adj. invar.* vienez, de, din Viena; **~ Schnitzel** șnițel vienez; **~ Walzer** vals vienez.
wienerisch *adj.* vienez.
Wienerle, *-s, -, n. (reg.),* **Wienerli**, *-s, -, n. (elv.)* v. Wiener **(2).**
wienern, *wienerte, gewienert, vb. (h) tr. (fam.)* a face să lucească, a lustrui; a freca (pentru a da lustru).
Wienerwald, *-(e)s, m. sg. (geogr.)* pădure vieneză.
Wiepe, *-n. f. (reg.)* șomoiog de paie.
Wiesbaum, *-(e)s, -bäume, m.* prăjină cu care se fixează fânul etc. pe car.
wiescheln, *wieschelte, gewieschelt (ich wiesch(e)le), vb. (h) intr. (austr.; în limbajul copiilor)* a face pipi, a urina.
Wies|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Wiese) pajiște mică.
Wiese, *-n, f.* pajiște, fâneață; **die ~ hauen** a cosi pajiștea.
Wiesebaum, *-(e)s, -bäume,* m. v. Wiesbaum.
wiesehr *adv. (austr.)* v. sosehr.
Wiesel, *-s, -, n. (zool.)* nevăstuică *(Mustela vulgaris); (fig.)* **wie ein ~** foarte iute, sprinten, vioi.
Wieselfell, *-(e)s, -e, n.* blană de nevăstuică.
wieselflink *adj.* iute ca o nevăstuică.
wieseln, *wieselte, gewieselt (ich wies(e)le), vb. (h) intr.* a alerga (repede) cu pași mărunți.
Wiesen|alant, *-(e)s, -e, m. (bot.)* iarbă mare, oman *(Inula helenium* L.).
Wiesenbach, *-(e)s, -bäche, m.* pârâu care trece prin fâneață, prin pajiște.
Wiesenbau, *- (e)s, m. sg.* cultură, exploatare a pajiștei, a fânețelor.
Wiesenbewässerung, *-en, f.* irigație a pajiștei, a fânețelor.
Wiesenblume, *-n, f. (bot.)* floare de câmp.
Wiesenbocksbart, *-(e)s, -bärte, m. (bot.)* barba-caprei *(Tragopogon pratensis* L.).
Wiesen|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* limonit.
Wiesenfuchs|schwanz, *-es, -schwänze, m. (bot.)* coada-vulpii *(Alopecurus pratensis* L.).
Wiesengeißbart, *-(e)s, -bärte, m. (bot.)* barba-popii *(Spiraea aruncus).*
Wiesenglockenblume, *-n, f. (bot.)* ciucure (*Campanula glomerata* L.).
Wiesengrund, *-(e)s, -gründe, m.* v. Wiese.
Wiesenhafer, *-s, m. sg. (bot.)* ovăscior *(Arrhenatherum elatius).*
Wiesenhang, *-(e)s, -hänge, m.* pantă acoperită cu pajiște, cu iarbă.
Wiesenhopfen, *-s, -, m. (bot.)* hamei sălbatic *(Humulus lupulus* L.).
Wiesenklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoi comun *(Trifolium pratense* L.).
Wiesenknopf, *-(e)s, -knöpfe, m. (bot.)* **1.** cebare *(Poterium sanguisorba).* **2.** sorbestrea *(Sanguisorba officinalis* L.).
Wiesenknöterich, *-s, -e, m. (bot.)* răculeț *(Polygonum bistorta* L.).
Wiesenkönigin, *-nen, f. (bot.)* aglică, crețușcă *(Filipendula ulmaria).*
Wiesenkresse, *-n, f. (bot.)* stupitul-cucului *(Cardamine pratensis* L.).
Wiesenkümmel, *-s, -, m. (bot.)* chimen de câmp *(Carum carvi* L.).
Wiesenland, *-(e)s, -länder, n.* regiune de fânețe, de pajiști.
Wiesenlieschgras, *-es, n. sg. (bot.)* timoftică *(Phleum pratense* L.).
Wiesenmoor, *-(e)s, -e, n.* luncă, fânaț mlăștinos(-oasă).
Wiesenpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă de fânețe.
Wiesenpieper, *-s, -, m. (ornit.)* fâsă de câmp *(Anthus pratensis).*
Wiesenplan, *-(e)s, -pläne, m.* v. Wiese.
Wiesenrain, *-(e)s, -e, m.* hat la marginea pajiștii.
Wiesenralle, *-n, f. (ornit.)* cristei, cârstei (*Crex pratensis).*
Wiesenraute, *-n. f. (bot.)* rutișor *(Thalictrum aquilegifolium* L.).
Wiesensalbei, *-en. f.,* **Wiesensalbei**, *-s, -e, m. (bot.)* salvie de câmp *(Salvia pratensis* L.).
Wiesenschmätzer, *-s, -, m. (ornit.)* mărăcinar *(Pratincola* sau *Saxicola rubetra).*
Wiesenschwingel, *-s, -, m. (bot.)* zizanie *(Lolium perenne* L.).
Wiesensilge, *-n. f. (bot.)* busuioc *(Ocimum basilicum* L.).
Wiesental, *-(e)s, -täler, n.* vale cu pajiști, cu fânețe.
Wiesenteppich, *-s, -e, m. (fig.)* covor de verdeață, de iarbă.
Wiesenwachs, *-es, m. sg. (înv., reg.)* producție de fân de pe o fâneață.
Wiesenweihe, *-n, f. (ornit.)* erete, porumbar *(Astur palumbarius).*
Wiesenwirtschaft *f. sg.* v. Wiesenbau.
wieso *adv.* cum (așa)? **~ weißt du das?** cum de știi asta? **~ denn?** cum așa?
wieten, *wietete, gewietet (du wietest, er wietet), vb. (h) tr. (reg.)* v. jäten.
wie viel și **wie viel** *adv.* cât; **~ ist das wert?** cât valorează? **~ Uhr ist es?** cât e ceasul? **~ verlorene Mühe!** câtă osteneală în zadar!
wievielerlei *adj.* de câte feluri? **~ Weine gab es?** câte feluri de vin erau?
wievielmal *adv.* de câte ori; **um ~ mehr ist das jetzt der Fall** cu atât mai mult este cazul acum.
wievielte *(der, die, das ~) adj.* al câtelea; **den ~n haben wir heute?** în câte ale lunii suntem azi? ce dată avem? în cât suntem azi?

wieweit *adv.* în ce măsură, întru cât; **ich weiß nicht, ~ er sich irrt** nu știu în ce măsură se înșală.
wiewohl *adv.* deși, cu toate că.
Wigwam, *-s, -s, m.* colibă de indian.
Wiking *-s, -er*, **Wikinger**, *-s, -, m.* viking; *(fig.)* pirat.
wild *adj.* și *adv.* **1.** sălbatic; **~e Tiere** animale sălbatice; **~e Rose** măceș, răsură; **~er Boden** țelină, pârloagă; **~e Gegend** regiune sălbatică; **~er Wein** viță sălbatică; **~e Äpfel** mere pădurețe; **~er Bart** barbă hirsută; **~es Schwein** porc mistreț; *(med.)* **~es Fleisch** mugur, excrescență; **der Wilde Westen** Vestul sălbatic; **~ wachsen** a crește sălbatic, fără îngrijire. **2.** turbulent, neastâmpărat, zburdalnic; gălăgios; **seid nicht so ~!** nu fiți așa de gălăgioși! **~er Knabe** băiat neastâmpărat; **~e Flucht** fugă precipitată; *(mil.)* **die Wilde Jagd** (sau **das Wilde Heer**) vânătoarea infernală, ceata sufletelor moarte; **alles ging ~ durcheinander** era un talmeș-balmeș, o harababură ce nu s-a pomenit. **3.** furios, iritat, feroce; **~e Flammen** flăcări violente; **~es Meer** mare furioasă; **~e Begierden** pofte, dorințe violente, nestăpânite; **den ~en Mann spielen** a face pe nebunul; **~er Kampf** luptă feroce, cruntă, înverșunată; **~ blicken** a privi furios, a se uita urât; **mach mich nicht ~!** nu mă înfuria! nu mă scoate din sărite! **~ werden** a se înfuria, a se irita; **ganz ~ auf** (sau **nach**) **etwas sein** a fi nebun după ceva. **4.** *(mine)* steril; **~e Gänge** galerii inutilizabile; **~es Gestein** rocă sterilă. **5.** *(reg.)* abrupt; **~ gehen** sau **auf steilen Abhängen ~ gehen** a se cățăra pe râpe. **6.** destrăbălat; **~es Leben** viață destrăbălată; **~e Ehe** concubinaj.
Wild, *-(e)s, n. sg.* vânat; **edles ~** vânat de soi, vânat nobil.
Wildbach, *-(e)s, -bäche, m.* torent (de munte).
Wildbachverbau|ung, *-en, f. (hidr.)* canalizare a unui torent.
Wildbad, *-(e)s, -bäder, n. (înv.)* baie termală.
Wildbahn, *-en, f.* domeniu de vânătoare liber, neîngrădit.
Wildbann, *-(e)s, m. sg.* drept exclusiv de vânat.
Wildbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* efectiv al vânatului (într-un domeniu, district de vânătoare, într-o pădure).
Wildbeuter, *-s, -, m. (ist.)* om primitiv culegător și vânător.
Wildbraten, *-s, -, m.* friptură de vânat.
Wildbret, *-s, n. sg. (cul.)* vânat.
Wildbret|händler, *-s, -, m.* v. Wildhändler.
Wildbret|tunke, *-n, f. (cul.)* sos vânătoresc.
Wild|dieb, *-(e)s, -e, m.* braconier.
wild|dieben, *wilddiebte, gewilddiebt, vb. (h) intr.* a bracona, a face braconaj.
Wilddieberei *f. sg.*, **Wild|dieb|stahl**, *-(e)s, -stähle, m.* braconaj.
Wilde[1], *-n, -n (ein Wilder), m.* și *f.* **1.** sălbatic(ă). **2.** *(elv., fam.)* deputat independent, care nu face parte din nici o grupare, din nici un partid. **3.** student care nu face parte din nici o asociație. **4.** elev care dă examen la altă școală (decât la cea la care a urmat).
Wilde[2], *-n, f.* **1.** *sg.* sălbăticie, pustietate. **2.** ferocitate, barbarie. **3.** *(reg.)* regiune de munte de mare altitudine. **4.** *(reg.)* livadă neîngrijită.
Wilde[3], *-n (etwas Wildes), n. sg. (în expr.)* **ins ~ sprechen** a vorbi de-a surda, în pustiu.
Wild|eber, *-s, -, m. (zool.)* vier sălbatic, mistreț.
wildeln, *wildelte, gewildelt (ich wild(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(reg.)* a avea gust de vânat. **2.** *(austr.)* a se zbengui, a zburda.
Wild|ente, *-n, f. (ornit.)* rață sălbatică *(Anas boschas).*
Wilderei, *-en, f.* v. Wilddieberei.
Wilderer, *-s, -, m.* v. Wilddieb.
wildern, *wilderte, gewildert, vb. (h) intr.* **1.** a bracona, a face braconaj. **2.** *(despre animale domestice)* a vâna păsări și animale mici sălbatice. **3.** *(înv.)* a duce o viață desfrânată.
Wild|esel, *-s, -, m. (zool.)* măgar sălbatic *(Equus asinus).*
Wildfang, *-(e)s, -fänge, m.* **1.** vânat captiv (în cușcă), animal sălbatic în captivitate. **2.** *(fig.)* copil nebunatic, neastâmpărat, zburdalnic; *(fam.)* (elev) chiulangiu.
Wildflachs, *-es, m. sg. (bot.)* ineață *(Linum perenne* L.).
Wildfleisch, *-(e)s, n. sg. (cul.)* (carne de) vânat.
Wildform, *-en, f. (zool., bot.)* varietate sălbatică.
wildfremd *adj.* străin de tot, complet străin.
Wildfrevel, *-s, m. sg.* v. Jagdfrevel.
Wildfrucht, *-früchte, f.* fruct de pădure comestibil.
Wildfütterung, *-en, f.* hrănire a vânatului.
Wildgans, *-gänse, f. (ornit.)* gâscă sălbatică *(Anser anser).*
Wildgarten, *-s, -gärten, m.* v. Wildgehege.
Wildgatter, *-s, -, n.* împrejmuire a parcului de vânătoare.
Wildgeflügel, *-s, n. sg. (cul.)* (carne de) păsări sălbatice.
Wildge|hege, *-s, -, n.* parc, rezervație de vânătoare.
Wildgericht, *-(e)s, -e, n. (cul.)* mâncare din vânat.
Wildgeruch, *-(e)s, -gerüche, m.* miros de vânat, de animale sălbatice.
Wildgeschmack, *-(e)s, -schmäcke, m.* gust de vânat.
Wildgrube, *-n, f.* groapă, cursă de vânat (de lupi etc.).
Wildhändler, *-s, -, m.* negustor de vânat.
Wildhege *f. sg.* v. Wildpflege.
Wildheger, *-s, -, n.* paznic de vânătoare.
Wildheit, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** (stare de) sălbăticie, aspect, caracter sălbatic. **2.** *(fig.)* fire sălbatică, sălbăticie, barbarie. **3.** zburdălnicie, neastâmpăr (la copii). **4.** pustietate. **5.** *(mine)* sterilitate. **II.** acțiune brutală, brutalitate, ferocitate, sălbăticie.
Wildheu, *-(e)s, n. sg.* fân necultivat, de pe versante abrupte.
Wildhund, *-(e)s, -e, m. (zool.)* câine sălbatic.
Wildhüter, *-s, -, m.* v. Wildheger.
Wildkalb, *-(e)s, -kälber, n.* pui de vânat mare.
Wildkaninchen, *-s, -, n. (zool.)* iepure de câmp *(Lepus europaeus).*
Wildkatze, *-n, f. (zool.)* pisică sălbatică *(Felix silvestris).*
wild lebend *adj. (despre animale)* care trăiește în libertate, sălbatic.
Wildleder, *-s, -, n.* piele de căprioară.
Wildlederjacke, *-n, f.* haină din piele întoarsă.
wildledern *adj.* din piele de căprioară.
Wildlederschuh, *-(e)s, -e, m.* pantof din piele întoarsă.
Wildling, *-s, -e, m.* **1.** animal sălbatic; vânat. **2.** pom nealtoit, puiete sălbatic. **3.** *(fig.)* copil nelegitim, copil din flori, bastard.
Wildmeister, *-s, -, m.* maistru de vânătoare.
Wildnis, *-se, f.* **1.** regiune sălbatică. **2.** natură virgină, vegetație sălbatică; *(fig.)* sălbăticie.
Wild|obst, *-(e)s, n. sg.* fructe sălbatice, pădurețe.
Wildpark, *-s, -e* (și *-s*), *m.* v. Wildgehege.
Wildpferd, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(zool.)* cal sălbatic *(Equus caballus).* **2.** cal sălbăticit, trăind în libertate.
Wildpflanzen *pl. (bot.)* plante spontane, necultivate; floră spontană.
Wildpflege *f. sg.* îngrijire a vânatului.
Wildpret, *-s, n. sg.* v. Wildbret.
wildreich *adj. (despre regiuni)* bogat în vânat, cu mult vânat.
Wildreichtum, *-s, m. sg.* belșug de vânat.
Wildreis, *-es, m. sg. (cul.)* specie de orez natur cu boaba neagră.
Wildrind, *-(e)s, -er, n. (mai ales pl.)* vite (mari) sălbatice.
wildromantisch *adj.* de o sălbăticie romantică.
Wildruf, *-(e)s, -e, m.* **1.** strigăt al vânatului. **2.** strigăt(e), fluierat de momire a vânatului.
Wildsau, *-en, f.* **1.** scroafă sălbatică, femelă a mistrețului. **2.** *(înjurătură)* porc.
Wildschaden, *-s, -schäden, m.* pagubă pricinuită de vânat.
Wildschur, *-en, f.* șubă de călătorie din blană de lup.
Wildschütz(e), *-(e)n, -(e)n, m.* **1.** v. Wilddieb. **2.** *(înv.)* vânător.
Wildschwein, *-(e)s, -e, n. (zool.)* (porc) mistreț *(Sus scrofa).*
Wild|spur, *-en, f.* urmă a vânatului.
Wild|stand, *-(e)s, m. sg.* situație a vânatului dintr-un ținut.
Wildtaube, *-n, f.* porumbel sălbatic.
Wildtier, *-(e)s, -e, n.* animal sălbatic.
Wild|unfall, *-(e)s, -fälle, m.* accident (de circulație) datorat unui animal sălbatic.
Wildverbiss, *-es, -e, m. (silv.)* pagubă provocată de animale sălbatice prin mâncarea mugurilor etc.
wild wachsend *adj.* care crește sălbatic; de câmp; păduret.
Wildwasser, *-s, -, n.* apă, torent de munte.
Wildwasser|rennen, *-s, -, n. (sport)* caiac-canoe pe ape de munte.
Wildwechsel, *-s, -, m.* **1.** *(vân.)* hățaș. **2.** *(trafic rutier)* trecere de animale.
Wildwest, *-ens, m. sg.* Vestul sălbatic.
Wildwuchs, *-es, m. sg.* **1.** creștere necontrolată, sălbatică. **2.** vegetație bogată, sălbatică.
wildwüchsig *adj.* **1.** v. wild wachsend. **2.** cu vegetație bogată, sălbatică.
will *pers.* I și a 3-a *sg. ind. prez.* de la wollen[2].
Wille(n), *-(n)s, m. sg.* **1.** (și *psih.*) voință; **ein fester, unbeugsamer, eiserner ~** o voință fermă, de neînduplecat, de fier; **guter ~** bunăvoință; **böser ~** rea-voință; **seinen Willen durchsetzen** a-și impune voința; **Mangel an Willen** lipsă de voință; **beim besten Willen** cu cea mai mare bunăvoință; **er ist voll guten Willens** este plin de bunăvoință; **jn. wider seinen Willen zu etwas nötigen** a forța pe cineva să facă ceva împotriva voinței sale; **auf seinem Willen bestehen** a fi neclintit în voința sa, a nu da înapoi. **2.** permisiune, voie; **mit meinem Willen** cu voia, cu permisiunea mea; **wider Willen** fără voie, forțat, silit. **3.** plac, voie, dorință; **der freie Wille a)** bunul plac; **b)** *(fil.)* liberul arbitru; **letzter Wille** ultima dorință, testament; **jm. zu Willen sein a)** a se supune cuiva, a face cuiva pe plac; **b)** *(despre femei)* a se culca cu un bărbat; **jm. seinen Willen lassen** a lăsa pe cineva să procedeze după voia sa; **aus freiem Willen** din proprie inițiativă; **es war dein freier Wille zu kommen** a fost la bunul tău plac să vii, ai venit din proprie dorință; **des Menschen Wille ist sein Himmelreich** omul e mulțumit când i se face pe voie.
willen *prep.* (cu *gen.* precedat de **um**) de dragul, pentru; **um des Kindes ~** de dragul copilului; **um Himmels** (sau **Gottes**) **~!** pentru numele lui Dumnezeu!
willenlos *adj.* fără voință, lipsit de voință; nehotărât, nedecis; **~es Werkzeug** instrument docil.
Willenlosigkeit *f. sg.* lipsă de voință.
willens *adv.* dispus; **~ sein** a fi dispus, a vrea, a intenționa.
Willens|akt, *-(e)s, -e, m.* act de voință, act volițional.
Willens|änderung, *-en f.* schimbare a dorinței.
Willens|an|spanung, **Willens|an|strengung**, *-en, f.* efort de voință.
Willens|äußerung, *-en, f.* exprimare, manifestare a voinței.
Willensbekundung, *-en, f.* v. Willensäußerung.
Willensbe|stimmung, *-en, f. (jur.)* dispoziție testamentară.
Willensbildung *f. sg.* formare a voinței.
Willens|einheit *f. sg.* unitate de voință; voință unitară.
Willens|erklärung, *-en, f. (jur.)* act declaratoriu, declarație.
Willensfreiheit *f. sg.* libertate de voință.
Willenskraft *f. sg.* putere de voință.
Willenskundgebung, *-en, f.* v. Willensäußerung.
Willenslähmung, *-en, f.* inhibare a voinței.
Willenslenkung *f. sg.* canalizare, îndrumare a voinței.
Willensmangel, *-s, m. sg.* lipsă de voință.
Willensmeinung, *-en, f.* (declarație de) voință; bun plac.
willens|schwach *adj.* slab, fără voință.
Willens|schwäche *f. sg.* slăbiciune de voință.
willens|stark *adj.* cu multă putere de voință.
Willens|stärke *f. sg.* putere a voinței.
Willensvoll|strecker, *-s, -, m. (jur.)* executor testamentar.
willentlich *adj.* și *adv.* cu intenție, cu voință, voit, intenționat.
willfahren și **willfahren**, *willfahrte, willfahrt* și *gewillfahrt, vb. (h)* **I.** *intr.* a face pe plac; (*în expr.*) **jm. in etwas ~** a ceda, a face ceva pe voia cuiva, a consimți la ceva, a îngădui ceva; **der Bitte js. ~** a îndeplini rugămintea cuiva. **II.** *tr.* a acorda; **das hat ihm Gott auch gewillfahrt** Dumnezeu i-a dat și asta.
willfährig *adj.* îngăduitor; binevoitor, serviabil; docil.
Willfährigkeit, *-en, f.* îngăduință; bunăvoință, complezență, serviabilitate.
Willfahrung, *-en, f.* împlinire a voinței cuiva; consimțire; indulgență.

willig *adj.* supus, ascultător, docil; dispus la, gata de, binevoitor; **sich zu etwas ~ finden** a fi dispus, a fi gata să facă, să întreprindă ceva; **aus ~em Herzen** bucuros, cu dragă inimă; **bei jm. ein ~es Ohr finden** a găsi ascultare (la cineva); **der Geist ist ~, aber das Fleisch ist schwach** sufletul se poate înălța, dar trupul e păcătos.

willigen, *willigte, gewilligt, vb. (h) intr.* (**in** cu *ac.*) a fi de acord (cu ceva), a se preta (la ceva); **er hat in den Vertrag gewilligt** a consimțit la contract.

Willigkeit *f. sg.* **1.** bunăvoință. **2.** supunere. **3.** zel.

williglich *adj.* docil; binevoitor.

Willkomm, *-s, -e, m.* **1.** bun sosit. **2.** toast de «bun sosit».

Willkommbecher, *-s, -, m. (ist.)* cupă băută de «bun sosit».

willkommen *adj.* binevenit; plăcut, agreabil; **sei (sau seid, seien Sie mir) ~!** bine ai (ați) venit! fii binevenit (sau fiți bineveniți)! **jn. ~ heißen** a ura cuiva bun venit; **nichts konnte mir ~er sein** nimic nu putea să fie mai binevenit pentru mine; **ein ~er Gast** un oaspete binevenit.

Willkommen, *-s, -, n.* (și *m.*) bun venit; **~!** bine ai (ați) venit! **frostiger ~** primire rece; **jm. ein(en) ~ zurufen** a întâmpina pe cineva cu «bun sosit».

Willkommensgruß, *-es, -grüße, m.* urare, salut de «bun venit».

Willkommen(s)mahl, *-(e)s, -mähler* (și *-e*) *n.* ospăț, banchet de «bun sosit».

Willkommen(s)|trunk, *-(e)s, -trünke, m. (ist.)* toast de «bun sosit».

Willkür *f. sg.* bunul-plac; capriciu; samavolnicie; caracter arbitrar; **ich lasse das in Ihre ~ gestellt** sau **handeln Sie nach Ihrer ~** las aceasta la discreția dumneavoastră, acționați după bunul dumneavoastră plac; **nach ~** în mod arbitrar.

Willkür|akt, *-(e)s, -e, m.* act arbitrar.

Willkür|herrschaft *f. sg.* despotism, tiranie; domnie a bunului-plac.

Willkür|herrscher, *-s, -, m.* despot, tiran, dictator.

willkürlich *adj.* **1.** arbitrar, samavolnic; **eine ~e Handlung** o acțiune arbitrară. **2.** voit, voluntar; intenționat; *(anat.)* **~e Muskeln** mușchi autonomi.

Willkürlichkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* caracter arbitrar, arbitraritate. **2.** acțiune, procedeu arbitrar.

Willkürmaßnahme, *-n, f.* măsură arbitrară.

Willkürverfahren, *-s, -, n.* procedeu arbitrar.

willst *pers. a 2-a sg. ind. prez.* de la wollen.

wimmeln, *wimmelte, gewimmelt (ich wimm(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a mișuna; **die Ameisen ~** furnicile mișună; *(fig.)* **dies Buch wimmelt von Fehlern** cartea aceasta are foarte multe greșeli, în cartea asta sunt greșeli cu duiumul. **2.** a colcăi, a fi plin de; **der Wald wimmelt von Raupen** pădurea e plină de omizi.

wimmen, *wimmte, gewimmt, vb. (h) tr. (reg.)* a culege (struguri).

Wimmer[1], *-s, -, m.* **1.** nod în lemn. **2.** v. Wimmerl **(3). 3.** *(reg., elv.)* viticultor, vier. **4.** *(reg.)* bătătură, neg.

Wimmer[2], *-n, f. (reg., elv.)* cules al viilor.

Wimmerchen, *-s, -, n.* v. Wimmerl.

Wimmerer, *-s, -, m.* bocitor, persoană care veșnic se vaită, se văicărește.

Wimmer|holz, *-es, -hölzer, n. (iron.)* diblă, scripcă, vioară de proastă calitate.

wimmerig *adj.* **1.** noduros. **2.** plângăreț.

Wimmerl, *-s, -, n. (reg.)* **1.** neg, neguleț. **2.** spuzeală, blândă. **3.** coș, bubuliță, pustulă.

wimmern, *wimmerte, gewimmert, vb. (h) intr.* a (se) boci, a se văita, a se văicări; a geme; a scânci, a plânge înfundat.

Wimmern, *-s, n. sg.* vaiet; gemet, scâncet.

Wimmet, *-s, m. sg. (reg., elv.)* cules al viilor.

Wimpel, *-s, -, m. (mar., sport)* pavilion; fanion, steguleț, steag triunghiular.

wimpeln, *wimpelte, gewimpelt (ich wimp(e)le), vb. (h) intr. (mar.)* a arbora, a înălța stegulețe.

Wimpelträger, *-s, -, m. (mar., sport)* stegar.

Wimper, *-n, f.* **1.** *(anat.)* geană; *(fig.)* **ohne mit der ~ zu zucken** fără a clipi, fără șovăială; liniștit, calm, fără a se clinti. **2.** *(biol., bot.)* cil.

Wimperbewegung, *-en, f.* **1.** clipit, tremurat de gene. **2.** *(biol.)* mișcare ciliară.

Wimperg, *-(e)s, -e, m.*, **Wimperge**, *-n, f. (arhit.)* fronton de ușă sau de fereastră (în stil gotic).

Wimper|haar, *-(e)s, -e, n.* **1.** geană. **2.** *(biol., bot.)* cil.

Wimperntusche, *-n, f.* rimel.

Wimpertierchen, *-s, -, n. (zool., mai ales pl.)* ciliate *(Ciliata)*.

wind *adv. (inv.)* încovoiat, strâmb; *(elv.; în expr.)* **mir ist ~ und wehe** mi-e frică.

Wind, *-(e)s, -e, m.* **1.** vânt; **sanfter ~** briză, adiere; **stürmischer ~** furtună; *(fig.)* **vollen (sau günstigen) ~ haben** a avea un vânt bun, favorabil; **es geht ein kalter ~** bate un vânt rece; *(mar.)* **vor dem ~ sein** a fi în vânt; **in den ~** în vânt; **der ~ hat sich gedreht** s-a schimbat direcția vântului; **draußen weht der Wind** afară bate vântul; **der ~ bläst stark** vântul suflă tare; **schwacher bis mäßiger ~** vânt slab până la moderat; **bei ~ und Wetter** pe orice vreme; pe furtună, pe vreme rea; **der ~ legt sich** vântul se potolește, se oprește; *(fig.)* **wie der ~** (iute) ca vântul; **wissen, woher der ~ weht** a ști dincotro bate vântul; **hier weht ein anderer ~** aici bate alt vânt, aici e altfel, aici e altă atmosferă, aici treburile merg altfel; **in den ~ schlagen** a disprețui, a nesocoti vorbe, sfaturi; **in den ~ reden** a vorbi în vânt, în pustiu; **jm. den ~ aus den Segeln nehmen** a tăia cuiva avântul; **den Mantel nach dem ~e hängen** sau **sich nach dem ~(e) drehen** a se întoarce după cum suflă vântul; **jm. ~ vormachen** a minți pe cineva; **das ist lauter ~** nu sunt decât vorbe goale; **~ bekommen** a afla, a simți ceva, a prinde de veste; **viel ~ machen** a se lăuda, a se a făli, a exagera; *(fam.)* **er hat sich (auch dort) den ~ um die Nase wehen lassen** a fost și acolo, a călătorit mult, a fost prin multe țări; **wer ~ sät, wird Sturm ernten** cine seamănă vânt culege furtună; **das wird seinen Namen in alle ~e tragen** asta îi va duce numele în toate direcțiile, în toate colțurile (lumii); **in alle (vier) ~e zerstreut** răspândiți în toate colțurile lumii. **2.** *(mai ales pl.)* vânturi (în intestine), gaze. **3.** *(la orgă)* aer, suflu. **4.** *(metal.)* aer cu oxigen sporit, vânt.

Wind|abdrift, *-en, f. (av., mar.)* deviație provocată de vânt, derivă.

Wind|abseite, *-n, f.* parte ferită de vânt.

Wind|abweiser, *-s, -, m. (la vehicule)* apărătoare de vânt.

Wind|änderung, *-en, f.* schimbare (de direcție) a vântului.

Wind|anker, *-s, -, m. (mar.)* ancoră de vânt.

Wind|anzeiger, *-s, -, m.* anemometru, indicator de vânt.

Windbäckerei, *-en, f. (austr.)* prăjituri din spumă, bezea.

Windball, *-(e)s, -bälle, m.* balon.

Windbe|hälter, *-s, -, m.* v. Windkasten.

Windbeutel, *-s, -, m.* **1.** *(cul.)* chou à la crème. **2.** *(fig.)* lăudăros, om ușuratic, fluieră-vânt; farsor, fanfaron.

Windbeutelei, *-en, f.* **1.** ușurință, nechibzuință, superficialitate. **2.** fanfaronadă, lăudăroșenie.

windbeuteln, *windbeutelte, gewindbeutelt (ich windbeut(e)le), vb. (h) intr.* a se lăuda, a minți, a spune gogoși, brașoave.

Windblattern *pl.* v. Windpocken.

Windblume, *-n, f. (bot.)* floarea-vântului *(Anemone nemorosa* L.).

Windbluse, *-n, f.* bluză de vânt.

Windblüt(l)er *pl. (bot.)* plante anemofile.

Windbö(e), *-(e)n, f.* rafală de vânt.

Windbruch, *-(e)s, -brüche, m. (silv.)* arbori doborâți de vânt, de vijelie, căzătură de arbori.

Windbüchse, *-n, f.* pușcă pneumatică.

wind|dicht *adj.* etanș, impermeabil.

Wind|druck, *-(e)s, -drücke, m. (met.)* presiune a vântului.

wind|dürr *adj.* **1.** uscat la vânt. **2.** *(fig., fam.)* foarte slab, slăbănog.

Wind|düse, *-n, f. (met.)* gură de vânt.

Winde[1], *-n, f.* **1.** *(bot.)* rochița-rândunicii, volbură *(Convolvulus arvensis* L.). **2.** *(tehn.)* cric; troliu, vinci. **3.** *(reg.)* pod (de casă).

Winde[2], *-n, -n, m.* sloven.

Windebaum, *-(e)s, -bäume, m. (tehn.)* arbore de troliu.

Wind|ei, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(med.)* molă. **2.** *(fig.)* lucru nefolositor. **3.** ou cu coajă moale.

Wind|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* placă de filetat; **verstellbares ~** filieră reglabilă.

Windel, *-n, f.* **1.** scutec, pelincă; (și *fig.*) **es liegt noch in den ~n** e încă în fașă. **2.** *(reg.)* pod (de casă).

Windelhös|chen, *-s, -, n.* chiloței impermeabili (pentru sugari).

Windelkind, *-(e)s, -er, n.* v. Wickelkind.

windeln, *windelte, gewindelt (ich wind(e)le), vb. (h) tr.* a înfășa.

windelweich *adj.* și *adv. (fam.)* supus, docil; *(fig.)* **jn. ~ schlagen** a bate măr pe cineva.

winden[1], *wand, gewunden (du windest, er windet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a suci, a răsuci; a împleti; **Blumen zu Kränzen ~** a împleti coroane din flori; **den Faden auf einen Knäuel ~** a înfășura ața pe ghem; **jm. etwas aus der Hand ~** a smulge (răsucind) cuiva ceva din mână; *(fig.)* **ein Geheimnis aus der Brust ~** a smulge un secret. **2.** a ridica cu ajutorul cabestanului, al cricului. **II.** *refl.* **1.** a se suci, a se răsuci, a se încolăci; **der Efeu windet sich um den Baum** iedera se încolăcește în jurul copacului. **2.** a se zvârcoli; **sich vor Schmerzen ~** a se zvârcoli de durere. **3.** a șerpui; **der Bach windet sich durch das Tal** râul șerpuiește de-a lungul văii; *(fig.)* **sich aus dem Gedränge ~** a se strecura din îmbulzeală; **sich wie ein Aal ~** a se strecura (ca un țipar) pentru a ieși dintr-o încurcătură.

winden[2], *windete, gewindet (du windest, er windet), vb. (h) intr.* **1.** *(vân.)* a adulmeca, a mirosi vânatul. **2.** *(impers.; în expr.)* **es windet** bate, suflă vântul; **es hat die ganze Nacht gewindet** toată noaptea a bătut vântul.

Winden, *-s, n. sg.* **1.** răsucit, împletit. **2.** depănat. **3.** șerpuire, încolăcire. **4.** zvârcolire; **mit allem Krümmen und ~** în ciuda tuturor eforturilor, cu toate eforturile. **5.** *(tehn.)* ridicare (cu cricul, cu vinciul).

Windenbock, *-(e)s, -böcke, m. (tehn.)* capră-cric, vinci cu șurub.

Wind|energie, *-n, f. (tehn.)* energie eolică.

Windengewächse *pl. (bot.)* convolvulacee *(Convolvulaceae)*.

Windenhaus, *-es, -häuser, n. (tehn.)* cabină de troliu.

Windenknöterich, *-s, -e, m. (bot.)* h(i)rișcă deasă *(Polygonum dumetorum* L.).

Windentrommel, *-n, f. (tehn.)* tobă de troliu.

Windepflanze, *-n, f. (bot.)* plantă agățătoare.

Wind|er|hitzer, *-s, -, m.* **1.** *(termo.)* preîncălzitor de aer (la cuptoarele înalte). **2.** *(metal.)* cowper, recuperator.

Wind|er|hitzung, *-en, f. (termo.)* preîncălzire a aerului.

Wind|erzeuger, *-s, -, m. (maș.)* suflantă.

Windes|eile *f. sg.* iuțeală a vântului; **mit ~** cu iuțeala vântului.

Windeswehe, *-n, f.* zăpadă adunată de vânt, troian, nămete.

Windfahne, *-n, f.* giruetă, ampenaj de vânt.

Windfall, *-(e)s, -fälle, m.* v. Windbruch.

Windfang, *-(e)s, -fänge, m.* **1.** *(mine)* conductă de aeraj; ventilator. **2.** *(constr.)* tambur; geamlâc, marchiză. **3.** *(av.)* clapă de aer. **4.** apărător de vânt. **5.** *(vân.)* nas (de căprioară, cerb etc.).

Windfangtür, *-en, f.* v. Windfang **(2).**

Windfege, *-n, f.* vânturătoare.

windfest *adj.* rezistent la vânt.

Windflügel, *-s, -, m.* aripă de moară de vânt; pală de ventilator.

Windform, *-en, f. (metal.)* gură de aer, de vânt.

windfrei *adj.* apărat de vânt, fără vânt.

Windfrischen, *-s, n. sg. (metal.)* afinare cu aer suflat.

Windfrüchtler, *-s, -, m. (bot.)* plantă anemofilă.

Windgang, *-(e)s, -gänge, m. (mine)* galerie de aeraj.

windgeschützt *adj.* apărat de vânt.

Windgeschwindigkeit, *-en, f. (met.)* viteză a vântului.

Windhafer, *-s, m. sg. (bot.)* odos *(Avena fatua* L.).

Windharfe, *-n, f. (muz.)* harfă eoliană.

Windhaube, *-n, f. (av., auto.)* **1.** capotă a motorului. **2.** v. Windkappe.

Windhauch, *-(e)s, -e, m.* adiere de vânt.

Windhose, *-n, f.* volbură, trombă, vârtej (de aer, de vânt etc.).

Windhund, *-(e)s, -e, m.* **1.** ogar. **2.** *(fig.)* om flușturatic, ușuratic, neserios.

windig *adj.* și *adv.* **1.** vântos, cu vânt; **es ist ~** e vânt; **ein ~er Tag** o zi cu vânt. **2.** *(fig.)* flușturatic, ușuratic, neserios; lăudăros; **~er Plan** plan fantastic, bazat pe himere; **es sieht ~ aus mit der Sache** afacerea pare suspectă, neserioasă.

Windjacke, *-n, f.* bluză de vânt, vindiac.

Windjammer, *-s, -, m. (mar.)* velier mare.

Windkammer, *-n, f. (tehn.)* cameră de aer, rezervor de amortizare.

Windkanal, *-s, -näle, m. (av., tehn.)* tunel aerodinamic; suflerie aerodinamică.
Windkappe, *-n, f. (tehn.)* capac de ventilație.
Windkasten, *-s, -kästen* (și -), *m.* **1.** *(muz.)* cutie a orgii. **2.** *(metal.)* cutie de vânt.
Windkessel, *-s, -, m.* v. Windkammer.
Windklappe, *-n, f.* supapă (la foale).
Windkraft, *kräfte, f. (tehn.)* v. Windenergie.
Windkraftwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* uzină eolică.
Windlade, *-n, f.* cutie care primește aerul din foale și-l distribuie în tuburi (la orgă, la ventilator).
Windladen, *-s, -, m.* apărătoare de vânt; oblon.
Windleitblech, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* tablă de dirijare a fumului.
Windleitung, *-en, f. (tehn.)* **1.** instalație pneumatică. **2.** conductă de aeraj, de ventilație.
Windlicht, *-(e)s, -er, n.* felinar (de vânt).
Windloch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** *(metal., muz.)* răsuflătoare. **2.** orificiu de aerisire. **3.** *(mine)* spărtură de teren prin care ies gaze.
Windmacher, *-s, -, m. (rar)* **1.** evantai. **2.** *(fig.)* fanfaron, lăudăros; șarlatan.
Windmacherei, *-en, f. (fam.)* fanfaronadă; șarlatanie.
Windmantel, *-s, -mäntel, m. (metal.)* cutie de vânt.
Windmaschine, *-n, f. (teatru)* mașină (eoliană) de produs (zgomot de) vânt.
Windmesser, *-s, -, m. (fiz., met.)* anemometru.
Windmessung, *-en, f.* anemometrie.
Windmonat, *-(e)s, -e, m. (pop.)* brumărel (octombrie).
Windmotor, *-s, -en, m. (tehn.)* motor eolian, aeromotor.
Windmühle, *-n, f.* **1.** moară de vânt; *(fig.)* **gegen ~n kämpfen** a se lupta cu morile de vânt. **2.** morișcă.
Windmühlenflügel, *-s, -, m.* aripă a morii de vânt.
Wind|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* convertizor, cuptor cu insuflare de aer.
Windpfeife, *-n, f. (metal.)* canal de aerisire, răsuflătoare.
Windpfeil, *-(e)s, -e, m. (met.)* săgeată indicatoare a direcției vântului.
Windpocken *pl. (med.)* varicelă, vărsat-de-vânt.
Windrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată eoliană.
Windrädchen, *-s, -, n.* morișcă (jucărie).
Windrichtung, *-en, f.* direcție a vântului.
Windring, *-(e)s, -e, m.*, **Windringleitung**, *-en, f. (metal.)* centură, conductă inelară de aer.
Windrös|chen, *-s, -, n.* v. Windblume.
Windrose, *-n, f.* roză a vânturilor; cadran de busolă.
Windsack, *-(e)s, -säcke, m.* **1.** foale, burduf. **2.** *(av., mar.)* sac de vânt; mânecă de vânt.
Windsbock, *-(e)s -böcke, m. (bot.)* ciurlan alb *(Rapistrum perenne).*
Windsbraut *f. sg. (poet.)* furtună, uragan, vârtej; vijelie.
Windschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puț de aerisire.
Windschaden, *-s, -schäden, m.* pagubă pricinuită de vânt.
Windschatten, *-s, -, m.* parte, latură ferită de vânt.
windscheu *adj.* care se teme de vânt.
windschief *adj.* strâmb, oblic, sucit; ~ **werden** a se strâmba; **das Haus ist** ~ casa e înclinată, e strâmbă.
Windschirm, *-(e)s, -e, m.* paravan contra vântului, apărătoare de vânt.
windschlüpfig *adj.* v. windschnittig.
windschnell *adj.* și *adv.* iute ca vântul.
windschnittig *adj.* aerodinamic.
Windschutz, *-es, m. sg.* adăpost împotriva vântului.
Windschutzscherbe, *-n, f. (auto.)* parbriz.
Windsegel, *-s, -, n. (mar.)* mânecă de vânt (de pânză de vele).
Windseite, *-n, f.* parte expusă vântului.
Windsichter, *-s, -, m.* vânturătoare.
Windskala, *-len, f. (met.)* scală a vântului.
Wind|sparren, *-s, -, m. (constr.)* căprior.
Wind|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(vân.)* ogar (pitic). **2.** *(reg.)* vârtej, trombă de vânt.
Wind|stärke *f. sg.* tărie, intensitate a vântului.
Wind|stau, *-(e)s, -e, m. (mar.)* remu, vârtej produs de vânt.
wind|still *adj. (met.)* fără vânt, calm, liniștit.
Wind|stille *f. sg. (met.)* calm, liniște; **völlige** ~ acalmie atmosferică.
Wind|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* **1.** *(metal.)* racord de aer. **2.** *(text.)* suport al vârtelniței.
Wind|stoß, *-es, -stöße, m.* rafală, pală de vânt.
Wind|strebe, *-n, f. (constr.)* bară de contravântuire.
Wind|strich, *-(e)s, m. sg.* **1.** direcție, linie a vântului. **2.** *(mar.)* rumb, cart de vânt.
Wind|strom, *-(e)s, -ströme, m.*, **Wind|strömung**, *-en, f.* curent de aer.
Wind|sturm, *-(e)s, -stürme, m.* vijelie.
Windsucht *f. sg. (vet.)* timpanită.
Windung, *-en, f.* **1.** sucire, răsucire, încolăcire. **2.** *(tehn.)* spiră; ~ **einer Schraube** pasul șurubului, spiră de filet. **3.** sinuozitate, circumvoluție; **~en des Gehirns** circumvoluții ale creierului; **~en der Straße** serpentine.
Windungsbreite, *-n, f. (electr.)* lățime a spirei.
Windungsfläche, *-n, f. (electr.)* suprafață a spirei.
Windungshöhe, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* înălțime a spirei; pas al filetului, al elicei. **2.** *(constr.; în expr.)* ~ **einer Treppe** spațiu între treptele scării și bolta scării.
Windungsver|hältnis, *-ses, -se, n. (electr.)* raport al spirelor.
Windungszahl, *-en, f. (electr.)* număr de spire.
Windverband, *-(e)s, -bände, m. (constr.)* contravântuire.
Windvogel, *-s, -vögel, m.* zmeu.
windwärts *adv.* în direcția vântului.
Windwechsel, *-s, -, m. (met.)* schimbare a direcției vântului.
Windweiser, *-s, -*, **Windzeiger**, *-s, -, m. (met.)* indicator al direcției vântului.
Windzufuhr, *-en, f. (tehn.)* aducție de aer.
Windzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** *sg.* curent de aer. **2.** *(tehn.)* canal de vânt.
Windzuleitung, *-en, f. (tehn.)* conductă de aer.

Wingert, *-s, -e, m. (reg., elv.)* v. Weingarten.
Wink, *-(e)s, -e, m.* **1.** semn (făcut cu mâna, cu capul, cu ochiul); **jm. einen ~ geben a)** a face un semn cuiva; **b)** *(fig.)* a înștiința pe cineva în secret; **auf den ~ gehorchen** a asculta imediat; **jm. mit den Augen einen ~ geben** a face cuiva cu ochiul; *(fam.)* **ein ~ mit dem Zaunpfahl** aluzie brutală, grosolană; **dem ~ seines Herzens folgen** a-și urma îndemnul inimii. **2.** *(fig.)* indicație, îndrumare; **praktische ~e** indicații practice, sfaturi folositoare. **3.** *(reg.)* fleac, nimica toată; **kein ~ vom...** nici urmă de... **4.** *(reg.)* somnuleț, pui de somn.
winke *adv. (fam., în expr.)* ~, ~ **machen** a face semn cu mâna (de adio).
Winkel, *-s, -, m.* **1.** colț, colțișor, ungher; **in allen Ecken und ~n** peste tot, pretutindeni, în toate colțurile și ungherele; *(fig.)* **jn. in einen ~ treiben** a pune pe cineva în încurcătură; **die verborgensten ~ des Herzens** cele mai ascunse cute ale sufletului; **das Glück im ~** fericire modestă, ascunsă, netulburată. **2.** *(mat.)* unghi; **rechter ~** unghi drept; **spitzer ~** unghi ascuțit; **stumpfer ~** unghi obtuz. **3.** *(tehn.)* echer; vinclu. **4.** *(fig.)* prăvălioară; atelier. **5.** *(mar.)* însemne ale gradului (pe mânecă).
Winkel|ab|stand, *-(e)s, -stände, m. (mat.)* distanță unghiulară.
Winkel|ab|stecker, *-s, -, m. (geod.)* jalon pentru marcarea unghiurilor, trasator de unghiuri.
Winkel|advokat [atvo-], *-en, -en, m. (peior.)* avocat necalificat.
Winkel|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* acționare în unghi, oblică.
Winkelband, *-(e)s, -bänder, n. (tehn.)* balama-echer.
Winkelbeschleunigung, *-en, f. (tehn.)* accelerație unghiulară.
Winkelbewegung, *-en, f. (mat.)* mișcare unghiulară.
Winkelblatt, *-(e)s, -blätter, n.* gazetă (mică) locală, de provincie.
Winkelbogen, *-s, -bögen, m.* **1.** *(mat.)* arc al unui unghi. **2.** *(constr.)* arc de boltă (gotică).
Winkelbörse, *-n, f.* bursă neagră.
Winkelbreite, *-n, f. (fiz.)* lărgime unghiulară.
Winkelbühne, *-n, f.* scenă de bâlci.
Winkeldruckerei, *-en, f.* tipografie obscură.
Winkel|ehe, *-n, f.* căsătorie clandestină.
Winkel|eisen, *-s, -, n.* **1.** *(constr.)* colțar; vinclu. **2.** *(tipogr.)* fier-colțar, cornieră.
Winkelfernrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* periscop.
Winkelfläche, *-n, f. (met.)* suprafață unghiulară.
winkelförmig *adj.* în formă de unghi, unghiular.
Winkelfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză unghiulară.
Winkelfrequenz, *-en, f. (electr.)* pulsație.
Winkelfunktion, *-en, f. (mat., fiz.)* funcție unghiulară.
Winkelgasse, *-n, f.* uliță, străduță dosnică.
Winkelgelenk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* balama; articulație.
Winkelgeschwindigkeit *f. sg. (fiz.)* viteză unghiulară.
Winkelhaken, *-s, -, m.* **1.** *(tipogr.)* culegar, culegău, vingalac. **2.** echer de tâmplărie; vinclu.
Winkelhalbierende, *-n, f. (mat.)* bisectoare a unghiului.
Winkelhalbierungslinie [-nĭə], *-n, f. (geom.)* bisectoare.
Winkelhebel, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie cotită, pârghie în unghi.
Winkelheirat, *-en, f.* v. Winkelehe.
winkelig *adj.* **1.** unghiular, colțuros. **2.** cotit, cu cotituri; **~e Straße** stradă întortocheată.
Winkelkneipe, *-n, f. (fam.)* cârciumă rău famată, ordinară.
Winkel|lage, *-n, f. (tehn.)* poziție unghiulară.
Winkelmakler, *-s, -, m.* samsar neserios, de mâna a treia.
Winkelmaß, *-es, -e, n. (tehn.)* vinclu; echer; colțar.
Winkelmesser, *-s, -, m.* **1.** *(mat.)* goniometru; raportor. **2.** *(geod.)* grafometru; echer. **3.** *(constr.)* vinclu. **4.** *(tel.)* fazmetru.
Winkelmessgerät, *-(e)s, -e, n.* instrument, aparat de măsurat unghiuri.
Winkelmesskunst *f. sg. (mat.)* goniometrie.
Winkelmessung, *-en, f. (geod., mat.)* măsurare a unghiurilor.
winkeln, *winkelte, gewinkelt (ich wink(e)le), vb. (h) tr.* a tăia în unghi.
Winkelpresse, *-n, f.* v. Winkeldruckerei.
Winkelprisma, *-s, -men, n. (geod.)* echer cu prismă triunghiulară.
Winkelrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată conică.
Winkelrahmen, *-s, -, m. (tehn.)* cadru unghiular.
winkelrecht *adj.* dreptunghiular, ortogonal.
Winkelrohrschlüssel, *-s, -, m. (tehn.)* cheie tubulară în unghi; cheie tubulară în pipă.
Winkelschenke, *-n, f.* v. Winkelkneipe.
Winkelschenkel, *-s, -, m. (mat.)* latură a unui unghi.
Winkelschere, *-n, f. (metal.)* foarfece de tăiat corniere.
Winkelschreiber, *-s, -, m. (peior.)* scriitor obscur.
Winkelschule, *-n, f.* școală proastă, cu renume prost.
Winkel|spiegel, *-s, -, m. (geod.)* echer cu oglinzi.
Winkel|spitze, *-n, f. (mat.)* vârf al unghiului.
Winkel|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e*), *m. (metal.)* oțel cornier.
Winkel|stellung, *-en, f. (tehn.)* poziție unghiulară.
Winkel|strebe, *-n, f. (constr.)* diagonală de colț.
Winkel|stück, *-(e)s, -e, n. (metal.)* cornieră.
Winkeltisch, *-(e)s, -e, m. (metal.)* masă de lucru în consolă.
Winkeltreppe, *-n, f.* scară dosnică.
winkeltreu *adj. (mat.)* cu același unghi, cu unghiuri identice.
Winkeltreue *f. sg. (mat.)* identitate de unghiuri.
Winkeltrommel, *-n, f.* echer de arpentor.
Winkel|unterschied, *-(e)s, -e, m.* abatere unghiulară.
Winkelverschiebung, *-en, f. (mec.)* deplasare unghiulară.
Winkelzahn, *-(e)s, -zähne, m. (tehn.)* dinte în V, dinte oblic.
Winkelzirkel, *-s, -, m. (mat.)* compas pentru măsurat unghiuri.
Winkelzug, *-(e)s, -züge, m. (mai ales pl.)* tertipuri, subterfugii, pretexte, trucuri, șiretlicuri, stratagemă.
winken, *winkte, gewinkt (înv., reg. gewunken), vb. (h)* (cu *dat.*) **I.** *intr.* **1.** a face semn (cu mâna, cu ochii, cu capul); a chema printr-un gest; **mit dem Taschentuch** ~ a face semn (de adio) cu batista; **jm. zum Abschied** ~ a face cuiva semn de adio cu mâna; **der**

Frühling winkt se anunță primăvara; **mit dem Zaunpfahl** ~ a face o aluzie grosolană, brutală; **dem Kellner** ~ a chema chelnerul; **das Glück winkt dir** norocul îți surâde. **2.** *(mil.)* a semnaliza. **II.** *tr.* a face semn; **jm. Stillschweigen** ~ a face cuiva semn să tacă.
Winken, *-s, n. sg.* semn (cu mâna, cu ochiul, cu capul); *(fig.)* **in einem** ~ într-o clipită.
Winker, *-s, -, m.* **1.** *(mil., auto.)* semnalizator mobil (de direcție). **2.** *(ferov., mar.)* semafor. **3.** *(reg.)* semn.
Winkerflagge, *-n, f.* **1.** fanion de semnalizare. **2.** *(mar.)* pavilion de mână.
Winkervorschrift, *-en, f.* regulament pentru semnalizare.
winklig *adj.* v. winkelig.
Winksignal, *-s, -e*, **Winkzeichen**, *-s, -, n.* semn, semnal cu mâna.
Winsel|affen *pl.* *(zool.)* specie de maimuțe plângătoare *(Cebus capucina)*.
Winselei, *-en, f.* **1.** scâncet, scânceală, gemete. **2.** chelălăit, scheunat.
winseln, *winselte, gewinselt (ich wins(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a scânci, a geme. **2.** a chelălăi, a scheuna.
Winsel|stimme, *-n, f.* voce plângăreață, miorlăită.
Winsler, *-s, -, m.* **1.** om miorlăit, văicăros. **2.** câine care chelălăie.
Winter, *-s, -, m.* iarnă; **im** ~ iarna; **mitten im** ~ în toiul, în miezul, în mijlocul iernii; **vor zehn** ~**n** cu zece ierni în urmă; **den** ~ **über** în timpul iernii; **des** ~**s** în timpul iernii, pe timp de iarnă, la vreme de iarnă, iarna; *(fig.)* **70** ~ **zählen** a avea 70 de ani.
Winter|abend, *-s, -e, m.* seară de iarnă.
Winter|anfang, *-(e)s, -fänge, m.* început de iarnă.
Winter|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de iarnă, haine de iarnă.
Winter|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr tomnatic, care se păstrează iarna.
Winter|arbeitslosigkeit *f. sg.* șomaj pe timp de iarnă.
Winter|aster, *-n, f. (bot.)* tufănică, crizantemă *(Chrysanthemum indicum)*.
Winter|auf|ent|halt, *-(e)s, -e, m.* **1.** locuință, reședință de iarnă. **2.** sejur de iarnă, ședere (într-un loc) în timpul iernii.
Winter|aufschlag, *-(e)s, -schläge, m. (com.)* majorare pentru sezonul de iarnă.
Winter|ausrüstung, *-en, f.* echipament de iarnă.
Winterbedarf, *-(e)s, m. sg.* provizii de iarnă.
Winterbe|stellung, *-en, f. (agr.)* **1.** arătură de toamnă. **2.** iernat.
Winterbirne, *-n, f.* pară tomnatică.
winterblühend *adj. (bot.)* care înflorește iarna.
Winter|eier *pl.* ouă (conservate) pentru iarnă.
Winter|eiche, *-n, f. (bot.)* stejar *(Quercus sessiliflora)*.
Winter|einbruch, *-(e)s, -brüche, m.* început (subit) de iarnă.
Winter|einkellerung, *-en, f.* depozitare (de zarzavaturi, fructe etc.) în pivniță pentru iarnă.
Winter|einsatz, *-es, -sätze, m. (mil.)* rezervă de iarnă.
Winter|endivie [-viə], *-n* [-viən], *f. (bot.)* andivă, cicoare de grădină *(Cichorium endivia* L.).
Winterfahrplan, *-(e)s, -pläne, m. (ferov., av., auto.)* orar de iarnă.
Winterfeldzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* campanie de iarnă.
Winterfell, *-(e)s, -e, n. (zool.)* v. Winterpelz.
Winterfenster, *-s, -, n.* fereastră cu geamuri duble.
Winterferien *pl.* vacanță de iarnă.
winterfest *adj.* rezistent la frigul iernii.
Winterfestigkeit *f. sg.* rezistență la frigul iernii.
Winterfrucht, *-früchte, f.* v. Wintergetreide.
Winterfurche, *-n, f. (agr.)* brazdă, arătură de iarnă.
Winterfutter, *-s, n. sg. (agr.)* nutreț, furaj de iarnă.
Wintergarten, *-s, -gärten m.* încăpere (sau colț) special amenajat(ă) pentru plante de apartament.
Wintergerste *f. sg. (agr.)* orz de toamnă.
Wintergetreide, *-s, -, n. (agr.)* cereale de toamnă.
Wintergrün, *-s, n. sg. (bot.)* merișor, perișor *(Pirola media* Sw.).
Wintergrüngewächse *pl. (bot.)* pirolacee *(Pyrolaceae)*.
Winter|haar, *-(e)s, -e, n. (zool.)* păr, blană de iarnă.
Winter|hafen, *-s, -häfen, m. (mar.)* port de iarnă.
Winter|hafer, *-s, -, m. (agr.)* ovăz de toamnă.
winter|haft *adj.* și *adv.* de iarnă, ca iarna, iernatic.
Winter|halbjahr, *-(e)s, -e, n.* semestru de iarnă.
Winter|handschuh, *-(e)s, -e, m.* mănușă de iarnă.
winter|hart *adj. (bot.)* rezistent la frigul iernii.
Winter|härte *f. sg. (bot.)* rezistență la frigul iernii.
Winter|haus, *-es, -häuser, n.* **1.** seră. **2.** locuință, casă de iarnă.
Winter|hilfe, *-n, f.* v. Winterhilfswerk.
Winter|hilfswerk, *-(e)s, n. sg. (termen nazist)* colectare de bani, alimente și combustibil iarna, pentru cei nevoiași.
Winter|hut, *-(e)s, -hüte, m.* pălărie de iarnă.
Winterkartoffel, *-n, f. (agr.)* cartof de iarnă; cartofi târzii.
Winterkirsche, *-n, f. (bot.)* cireașă sălbatică, păsărească *(Cerasus avium)*.
Winterkleid, *-(e)s, -er, n.* **1.** rochie de iarnă; haină de iarnă. **2.** *(zool.)* v. Winterpelz. **3.** *(ornit.)* penaj de iarnă. **4.** *(fig.)* zăpadă.
Winterkleidung *f. sg.* îmbrăcăminte de iarnă.
Winterkohl, *-(e)s, m. sg.* varză de iarnă.
Winterkönig, *-(e)s, -e, m.* v. Zaunkönig.
Winterkorn, *-(e)s, n. sg. (agr.)* **1.** secară de toamnă. **2.** grâu de toamnă.
Winterkresse, *-n, f. (bot.)* crușățea *(Barbarea vulgaris)*.
Winterkur|ort, *-(e)s, -e, m.* stațiune balneoclimaterică de iarnă.
Winterlager, *-s, -, n.* **1.** *(mil., sport)* tabără de iarnă. **2.** adăpost de iarnă. **3.** magazie (pe timp) de iarnă.
Winterlandschaft, *-en, f.* peisaj de iarnă.
winterlang *adj.* și *adv.* în tot timpul iernii, cât ține iarna.
Winterlauch, *-(e)s, -e, m. (bot.)* **1.** praz *(Allium porrum* L.). **2.** ceapă ciorcească *(Allium fistulosum* L.).
winterlich *adj.* și *adv.* de iarnă, ca iarna, iernatic.
Winterlieb, *-s, n. sg. (bot.)* plantă mică din familia pirolaceelor *(Chimaphila umbellata)*.
Winterlinde, *-n, f. (bot.)* tei pădureț *(Tilia parvifolia)*.
Winterling, *-(e)s, -e, m. (bot.)* floarea-Paștilor *(Anemone nemorosa* L.).
Wintermantel, *-s, -mäntel, m.* palton, manta de iarnă.
wintermäßig *adj.* și *adv.* v. winterlich.
Wintermonat, *-(e)s, -e, m.* lună de iarnă.
Wintermond, *-(e)s, -e, m. (înv., poet.)* decembrie.
Wintermorgen, *-s, -, m.* dimineață de iarnă.
wintern, *winterte, gewintert, vb. (h) intr.* **1.** *(impers.)* a fi iarnă; a se face iarnă. **2.** *(fig.)* a se răci, a îmbătrâni; a păli; **die Liebe wintert nicht** dragostea nu moare.
Winternacht, *-nächte, f.* noapte de iarnă.
Winter|obst, *-(e)s, n. sg.* fructe care se păstrează iarna.
winter|offen *adj.* deschis și iarna.
Winter|olympiade, *-n, f. (sport)* olimpiadă de iarnă.
Winterpelz, *-es, -e, m. (zool.)* blană de iarnă.
Winterpflanze, *-n, f.* plantă de iarnă.
Winterquartier, *-s, -e, n. (mil., sport)* cantonament de iarnă.
Winter|raps, *-es, -e, m. (bot.)* nume dat mai multor varietăți de rapiță de toamnă *(Brassica rapa* L.).
Winter|reifen, *-s, -, m. (auto.)* cauciucuri, pneuri pentru iarnă.
Winter|reise, *-n, f.* călătorie de iarnă.
Winter|rettich, *-s, -e, m. (bot.)* ridiche de iarnă, ridiche neagră *(Raphanus sativus* var. *niger)*.
Winter|rock, *-(e)s, -röcke, m.* **1.** fustă de iarnă. **2.** scurtă căptușită.
Winter|roggen, *-s, m. sg. (agr.)* secară de toamnă *(Secale cereale)*.
Winter|ruhe *f. sg. (zool.)* semihibernare.
winters *adv.* iarna, în timpul iernii.
Wintersaat, *-en, f. (agr.)* semănătură de toamnă.
Wintersachen *pl.* haine, îmbrăcăminte de iarnă.
Wintersaison [-sɛzɔ̃:], *-s, f.* sezon de iarnă.
Winters|anfang, *-s, -fänge, m.* v. Winteranfang.
Winterschlaf, *-(e)s, m. sg.* somn hibernal, hibernare; ~ **halten** a hiberna.
Winterschläfer, *-s, -, m.* animal care hibernează.
Winterschlussverkauf, *-(e)s, m. sg. (com.)* târg de iarnă (cu reducere de prețuri); soldare la sfârșit de iarnă.
Winterseite, *-n, f.* partea dinspre miazănoapte, dinspre nord.
Wintersemester, *-s, -, n.* semestrul întâi (de iarnă).
Wintersonne *f. sg.* soare de iarnă; soare cu dinți.
Wintersonnenwende, *-n, f.* solstițiu de iarnă.
Winter|spiele *pl.* v. Winterolympiade.
Winter|sport, *-(e)s, -e, m.* sport de iarnă.
Winter|sportler, *-s, -, m.*, ~**in**, *-nen, f.* sportiv(ă) care practică sporturi de iarnă.
Winter|sportplatz, *-es, -plätze, m.* teren pentru practicarea sporturilor de iarnă.
Winter|starre *f. sg.* rigiditate, amorțeală pe timpul iernii.
winters|über *adv.* iarna; în timpul iernii, peste iarnă.
Winter(s)zeit, *-en, f.* iarnă; timp de iarnă: **zur** ~ iarna, pe timp de iarnă.
Wintertag, *-(e)s, -e, m.* zi de iarnă.
wintertauglich *adj.* v. winterfest.
Wintertraining [-trɛ:-], *-s, -s, n. (sport)* antrenament (pe timp) de iarnă.
Wintertrüffel, *-n, f. (bot.)* trufe de iarnă *(Tuber brumale)*.
Winter|überzieher, *-s, -, m.* manta de iarnă.
Winterung *f. sg. (agr.)* v. Wintergetreide.
Winter|uniform, *-en, f. (mil.)* uniformă de iarnă.
Winter|urlaub, *-(e)s, -e, m.* concediu de iarnă.
Wintervor|rat, *-(e)s, -räte, m.* provizii de iarnă.
Winterweide, *-n, f.* pășune pe timp de iarnă.
Winterweizen, *-s, m. sg. (agr.)* grâu de toamnă.
Winterwetter, *-s, n. sg.* vreme de iarnă.
Winterzeit *f. sg.* v. Winter(s)zeit.
Winterzeug, *-(e)s, -e, n.* v. Wintersachen.
Winterzwiebel, *-n, f.* v. Winterlauch.
Winzer, *-s, -, m.* viticultor, vier.
Winzerfest, *-(e)s, -e, n.* sărbătoare a culesului de vii.
Winzergenossenschaft, *-en, f.* asociație, cooperativă de viticultori.
Winzermesser, *-s, -, n.* cosor.
winzig *adj.* micuț, minuscul, mărunt, infim; **ein** ~**es Zimmer** o cameră foarte mică.
Winzigkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* micime; cantitate minusculă. **2.** *pl.* fleacuri, nimicuri, mofturi.
Winzling, *-s, -e, m.* persoană măruntică.
Wipfel, *-s, -, m.* vârf, coroană (de arbore).
wipfelig *adj. (despre arbori)* cu vârf, cu coroană.
wipfeln, *wipfelte, gewipfelt (ich wipf(e)le), vb. (h) tr. (forest.)* a tăia, a reteza vârful, coroana.
wipp! *interj.* pleosc!
Wippbrücke, *-n, f.* pod basculant.
Wippchen, *-s, -, n. (fam.)* **1.** glumă, poznă, farsă. **2.** gogoașă, minciună; *(fig.)* ~ **machen a)** a trăncăni fleacuri; **b)** a minți. **3.** pretext, tertip.
Wippe, *-n, f.* **1.** leagăn; (și *gimn.*) balansoar; *(fig.)* **auf der** ~ **sein a)** a fi gata să se retragă; **b)** a fi, a sta să cadă. **2.** *(tehn.)* pârghie cu brațe egale. **3.** *(tehn.)* basculă; vagonet basculant. **4.** *(tehn.)* jgheab oscilant. **5.** *(ist.)* instrument de tortură. **6.** spânzurătoare. **7.** *(reg.)* bici.
wippen, *wippte, gewippt, vb. (h)* **I.** *intr* și *refl.* a (se) balansa; **mit der Fußspitze** ~ a da din vârful piciorului; **ihre Locken wippten auf und nieder** buclele i se legănau. **II.** *tr.* (și *refl.*) **1.** a (se) balansa, a (se) legăna, a (se) da în leagăn. **2.** a (se) răsturna, a bascula. **3.** *(ist.)* a tortura. **4.** *(în expr.)* **kippen und** ~ a tăia monede. **5.** *(reg.)* a atinge.
Wippen, *-s, -, n.* **1.** legănare, balansare, basculare. **2.** *(ist.)* tortură prin ridicarea și lăsarea repede în jos a unui osândit.
Wipper, *-s, -, m. (mine, ferov.)* basculator (de vagonete); culbutor.
Wippgalgen, *-s, -, m. (ist.)* stâlp de tortură pentru ridicarea și lăsarea în jos a unui osândit.
Wippkran, *-(e)s, -e* (și *-kräne*), *m. (constr.)* macara basculantă, oscilantă.

Wịppschaukel, *-m, f.* v. W i p p e (**1**).
Wịpp|sterz, *-es, -e, m. (ornit.)* v. B a c h s t e l z e.
Wịpp|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (tehn.)* basculator.
Wịpptisch, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* masă basculantă.
wịr *pron. pers.* noi; ~ **waren fünf** eram cinci; ~ **Engländer** noi englezii; ~ **sind es** noi suntem; *(ca pl. al majestății)* **Wir, Friedrich, König von...** noi, Frederic, rege al...; (ca *pl. al modestiei, al autorului)* **wir meinen, dass...** credem că...
Wịrbel, *-s, -, m.* **1.** vârtej, vâltoare, volbură; ~ **im Wasser** bulboană; *(av.)* **abgehender** ~ vârtej mobil; *(fig.)* **im ~ der Freude** în vârtejul bucuriei, al veseliei. **2.** amețeală; *(glumeț)* beție. **3.** vârtej (de păr); *(fig.)* **vom ~ bis zur Zehe** din cap până-n picioare. **4.** *(anat.)* vertebră. **5.** sunete precipitate; duruit de tobă; tril; **der ~ der Lerche** trilurile de ciocârlie; **einen ~ schlagen** a bate toba. **6.** foraibăr; mecanism de învârtire; ~ **an Fenstern** zăvor la ferestre. **7.** *(muz.)* cui (de întins coarde). **8.** *(fam.; în expr.)* **einen ~ machen** a face caz de...
Wịrbelbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* v. W i r b e l (**4**).
Wịrbelbewegung, *-en, f. (met.)* mișcare turbionară, cu vârtejuri.
Wịrbeldost, *-(e)s, -e, m. (bot.)* apărătoare *(Clinopodium vulgare).*
Wịrbel|entzündung, *-en, f. (med.)* spondilită.
Wịrbelfeld, *-(e)s, -er, n. (met., fiz.)* câmp turbionar.
wịrbelförmig *adj.* în formă de vârtej, ca vârtejul.
wịrbelfrei *adj.* fără vârtej; fără turbulență.
wịrbelig *adj.* **1.** în vârtejuri; învârtejit; turbionar. **2.** amețit; **das macht mich ganz ~ im Kopf** mă apucă amețeala la acest gând. **3.** capricios. **4.** impetuos, năvalnic. **5.** *(despre păr)* cu vârtejuri.
Wịrbelkammer, *-n, f. (tehn.)* cameră de turbulență.
Wịrbelkasten *-s, -kästen, m. (muz.)* gât (la instrumente cu coarde).
Wịrbelknochen, *-s, -, m. (anat.)* v. W i r b e l (**4**).
Wịrbel|linie [-iə], *-n, f. (av.)* linie de vârtejuri.
wịrbel|los *adj. (zool.)* nevertebrat.
wịrbeln, *wirbelte, gewirbelt (ich wirb(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* a învârti, a învârteji. **II.** *intr.* **1.** a se roti, a se învârteji; a turbiona; **der Staub wirbelt** se ridică un vârtej de praf, praful se ridică în vârtej; *(fig.; impers.* cu *dat.)* **es wirbelt mir vor den Augen** totul mi se învârtește în fața ochilor. **2.** a bate toba.
Wịrbelsäule, *-n, f. (anat.)* coloană vertebrală, șiră a spinării.
Wịrbelschlag, *-(e)s, -schläge, m.* bătaie de tobă, duruit al tobelor.
Wịrbel|ströme *pl. (electr.)* curenți turbionari, curenți Foucault.
Wịrbel|stromkreis, *-es, -e, m. (electr.)* circuit de curenți turbionari.
Wịrbel|strom|ofen, *-s, -öfen, m. (electr.)* cuptor electric de inducție.
Wịrbel|stromverlust, *-(e)s, -e, m. (electr.)* pierderi prin curenți turbionari.
Wịrbel|stromwärme *f. sg. (electr.)* căldură produsă prin curenți turbionari.
Wịrbel|sturm, *-(e)s, -stürme, m.* ciclon; vijelie; trombă.
Wịrbel|tier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* animal vertebrat.
Wịrbelwespe,*-n, f. (entom.)* viespe *(Bombex rostrata).*
Wịrbelwind, *-(e)s, -e, m.* vijelie, trombă.
wịrblig *adj.* v. w i r b e l i g.
wịrbt *ind. prez. pers.* a 3-a *sg.* de la w e r b e n.
wịrd *ind. prez. pers.* a 3-a *sg.* de la w e r d e n.
wịrft *ind. prez. pers.* a 3-a *sg.* de la w e r f e n.
Wịrgefühl, *-(e)s, n. sg.* sentiment de comunitate.
Wịrkbank, *-bänke, f.*, **Wịrkbrett**, *-(e)s, -er, n.* v. W i r k t i s c h.
wịrken, *wirkte, gewirkt, vb.(h)* **I.** *intr.* **1.** a lucra, a activa, a funcționa; **an einer Schule** ~ a funcționa la o școală; **als Arzt** ~ a lucra ca medic. **2.** a acționa, a opera; **für jn.** ~ a acționa în favoarea cuiva; **gegen jn.** ~ a acționa împotriva cuiva; **aus der Ferne** ~ a opera din depărtare, a influența din depărtare. **3.** a face, a produce efect, a face impresie, a impresiona; **das Mittel wirkt** leacul are efect; **beruhigend** ~ a avea un efect liniștitor; **lächerlich** ~ a avea un efect ridicol; a fi ridicol; **schädlich** ~ a avea efecte dăunătoare; **dieses Wort wirkte** cuvântul acesta a avut efect; **nichts wirkt bei ihm** nimic nu-l impresionează; **durch sein (gutes) Beispiel** ~ a influența, a da imbold prin propriul său exemplu. **II.** *tr.* **1.** a face, a produce; **Gutes** ~ a face bine; **es wirkt Wunder!** face minuni; are un efect miraculos. **2.** a tricota, a împleti; **Strümpfe** ~ a tricota ciorapi. **3.** *(reg.)* a frământa; **den Teig** ~ a lucra aluatul pentru copt. **4.** *(în expr.)* **den Huf** ~ a tăia copita.
wịrkend **I.** *part. prez.* de la w i r k e n. **II.** *adj.* **1.** care operează, activează, acționează. **2.** eficace, eficient.
Wịrker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (text.)* tricoter, tricoteză.
Wirkerei, *-en, f.* **1.** țesătorie. **2.** atelier de tricotaj. **3.** țesătură, tricotaj.
Wịrk|kraft, *-kräfte, f.* v. W i r k u n g s k r a f t.
Wịrkleistung, *-en, f. (electr.)* putere activă.
Wịrkleistungsverbrauch, *-(e)s, m. sg. (electr.)* consum de putere activă.
wịrklich **I.** *adj.* real, veritabil, adevărat, pozitiv, efectiv; **~er Wert** valoare reală; *(inv.; în titluri)* **~er Geheimer Rat** consilier intim în activitate. **II.** *adv.* într-adevăr, cu adevărat; **~?** adevărat? **ich weiß ~ nicht...** zău nu știu; **das ist ~ wahr** e într-adevăr așa; **ich kann da ~ nichts tun** nu pot face chiar nimic în chestiunea asta.
Wịrklichkeit, *-en, f.* realitate; fapt, lucru real; **in ~** în realitate, într-adevăr; **in die ~ umsetzen** a transpune în realitate; **die rau(h)e ~** realitatea crudă.
Wịrklichkeits|erkenntnis, *-se, f.* recunoaștere a realității.
wịrklichkeitsfern *adj.* v. w i r k l i c h k e i t s f r e m d.
Wịrklichkeitsform *f. sg. (gram.)* indicativ.
wịrklichkeitsfremd *adj.* străin de realitate.
wịrklichkeitsgetreu *adj.* conform cu realitatea; realist.
Wịrklichkeitsmensch, *-en, -en, m.* om realist, al realității.
wịrklichkeitsnah(e) *adj.* apropiat de realitate; **~e Kunst** artă realistă.
Wịrklichkeits|sinn, *-(e)s, m. sg.* simț al realității.
Wịrklichkeits|treue *f. sg.* fidelitate, conformitate cu realitatea.
wịrklich machen, *machte wirklich, wirklich gemacht, vb. (h) tr.* a realiza, a transpune în realitate.
Wịrkmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de tricotat.
Wịrkmeister, *-s, -, m.* maistru tricoter.
wịrksam *adj.* eficace, activ, eficient; **~es Mittel** remediu eficace; măsură eficientă; ~ **sein** a fi eficace, a face efect; **gegen etwas ~ sein** a avea efect împotriva, a fi bun contra unui lucru, a combate ceva.
Wịrksamkeit *f. sg.* **1.** eficacitate, eficiență; acțiune; **die ~ des Medikaments** eficacitatea medicamentului. **2.** acțiune, activitate, funcțiune; *(despre legi)* **in ~ sein** a fi în vigoare; **in ~ treten** a intra în vigoare.
Wịrk|stoff, *-(e)s, -e, m.* factor, agent; *(biol.)* substanță activă.
Wịrk|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (text.)* mașină de tricotat.
Wịrktisch, *-(e)s, -e, m.* masă pe care se lucrează aluatul pentru copt (la brutărie).
Wịrkung, *-en, f.* efect, rezultat, urmare; consecință; acțiune; **mit sofortiger ~** cu efect imediat; cu aplicare imediată; **seine ~ tun** a-și produce efectul; **Ursache und ~** cauză și efect; **kleine Ursache, große ~en** cauză mică, efecte mari; **mit ~ vom 1. März** cu intrare în vigoare la 1 martie; **die ~ der Explosion** efectul exploziei; **die erhoffte ~ blieb aus** efectul așteptat nu s-a produs; **seine Worte übten keine ~ aus** cuvintele sale n-au avut nici un efect; *(ec.)* **aufschiebende** ~ efect de amânare, de suspendare; **wettbewerbsschädliche** ~ efect anticoncurențial.
Wịrkungsbereich, *-(e)s, -e, m.* (și *n.)* sferă de activitate, rază de acțiune, de influență.
Wịrkungsdauer *f. sg.* durată a efectului, a acțiunii.
Wịrkungsfähigkeit *f. sg.* forță de acțiune; eficacitate.
Wịrkungsfeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** domeniu, câmp, sferă de acțiune, de activitate. **2.** rază de acțiune.
Wịrkungsgeschichte *f. sg. (lit.)* istoria recepției (unei opere).
Wịrkungsgrad, *-(e)s, -e, m.* **1.** raport de eficacitate. **2.** *(tehn.)* randament.
Wịrkungsgradlinie [-niə], *-n, f. (tehn.)* curbă de randament.
Wịrkungskraft *f. sg.* putere de acțiune; eficacitate.
Wịrkungskreis, *-es, -e, m.* **1.** rază de acțiune. **2.** sferă de influență.
wịrkungslos *adj.* și *adv.* fără efect, ineficace, zadarnic; *(ec.)* inoperant.
Wịrkungslosigkeit *f. sg.* ineficacitate, lipsă de efect.
Wịrkungs|punkt, *-(e)s, -e, m. (mec.)* punct de acționare.
Wịrkungsquantum, *-s, -ten, n. (chim., fiz.)* cuantă de acțiune.
Wịrkungsraum, *-(e)s, -räume, m.* v. W i r k u n g s f e l d.
wịrkungsreich *adj.* influent, cu mare influență.
Wịrkungs|stätte, *-n, f. (elevat)* loc de activitate, de muncă.
Wịrkungsvermögen, *-s, -, n.* virtualitate.
wịrkungsvoll *adj.* și *adv.* cu efect, eficace.
Wịrkungsweise, *-n, f.* fel, mod de acțiune; manieră de a acționa, de a opera.
Wịrkungswert, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* randament.
Wịrkungswider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* rezistență efectivă.
Wịrkwaren *pl.* produse de tricotaj, tricotaje.
Wịrkwarenfabrik, *-en, f.* fabrică de tricotaje.
Wịrkwert, *-(e)s, -e, m. (electr.)* conductanță.
wịrr *adj.* **1.** încurcat, încâlcit; **~e Haare haben** a avea părul zbârlit, ciufulit; **alles liegt hier ~ durcheinander** totul e în mare dezordine aici; (și *fig.)* **~es Durcheinander** harababură, talmeș-balmeș; mare încurcătură; mare zăpăceală. **2.** confuz, zăpăcit; **ich bin ganz ~ im Kopfe** m-am zăpăcit de tot; **er ist ein ~er Kopf** e un zăpăcit; **~es Zeug reden** a bate câmpii, a vorbi aiurea, a spune nerozii.
Wịrre, *-n, f.* **1.** v. W i r r n i s. **2.** *pl.* tulburări, complicații; **die ~n der Nachkriegszeit** complicațiile, haosul, tulburările de după război.
wịrren, *wirrte, gewirrt, vb. (h) tr. (înv.)* a încurca, a încâlci; a zăpăci.
Wịrr|haar, *-(e)s, -e, n.* păr ciufulit, zbârlit.
Wịrr|heit, *-en, f.* zăpăceală, caracter confuz.
wịrrig *adj.* v. w i r r.
Wịrrkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** om zăpăcit, confuz. **2.** cap zbârlit.
wịrrköpfig *adj.* zăpăcit, confuz.
Wịrrnis, *-se, f.*, **Wịrrsal**, *-(e)s, -e, n.* stare de tulburare, de dezordine; zăpăceală, confuzie (în gând și în sentimente).
Wịrrseide, *-n, f.* călți de mătase.
Wịrr|stroh, *-(e)s, n. sg. (agr.)* paie mărunte.
Wịrrung, *-en, f.* v. W i r r n i s.
Wịrrwarr, *-s, m.* (și *n.) sg.* dezordine totală, talmeș-balmeș, haos, harababură.
wịrs, **wịrsch** *adj. (reg.)* supărat, bosumflat, îmbufnat; mânios, enervat.
Wịrsing, *-s, -e*, **Wịrsingkohl**, *-(e)s, -e, m. (bot.)* varză creață, varză nemțească *(Brassica oleracea* var. *sabauda* L.).
wịrst *ind. prez. pers.* a 2-a *sg.* de la w e r d e n.
Wịrt, *-(e)s, -e, m.* **1.** gospodar; **ein guter ~ ist der erste auf und der letzte zu Bett** un gospodar bun se scoală primul și se culcă ultimul. **2.** gazdă, amfitrion: **den ~ machen** sau **spielen** a face pe gazda, a face onorurile casei. **3.** hangiu, birtaș; hotelier; patron (de restaurant, de cafenea etc.); proprietar de camere de închiriat; **die Rechnung ohne den ~ machen** socoteala de acasă nu se potrivește cu cea din târg.
wịrtbar *adj.* **1.** ospitalier. **2.** locuibil, de locuit.
Wịrtel, *-s, -, m.* **1.** *(text.)* nucă a fusului. **2.** făcăleț. **3.** *(bot.)* verticil de frunze sau de flori.
wịrtel|ständig *adj. (bot.)* verticilat.
wịrten, *wirtete, gewirtet (du wirtest, er wirtet), vb. (h) intr. (elv.)* a fi hangiu, birtaș, gazdă.
Wịrtin, *-nen, f.* **1.** gospodină. **2.** gazdă; proprietăreasă de camere de închiriat. **3.** hangiță, birtășiță; patroană.
wịrtlich *adj.* ospitalier, primitor.
Wịrtlichkeit *f. sg.* ospitalitate, caracter ospitalier.
Wịrtschaft, *-en, f.* **1.** economie, viață economică; **einheimische ~** economie națională; **wettbewerbsfähige ~** economie competitivă. **2.** gospodărie, menaj; **die ~ besorgen** (sau **führen**) a face menajul; **der ~ vorstehen** sau **die ~ leiten** (sau **führen**) a conduce menajul; **es sind vier ~en im Hause** sunt patru familii cu menaj aparte în casă. **3.** administrație, regie; exploatare; **die ~ in den Finanzen ist schlecht** administrația finanțelor e proastă. **4.** han, cârciumă, birt; restaurant. **5.** gospodărie țărănească, fermă. **6.** *(fam.)* harababură,

dezordine; tărăboi; zăpăceală; **schöne ~!** ce zăpăceală! halal treabă! **7.** *(inv., glumeț)* personal de serviciu (într-un local).

wirtschaften, *wirtschaftete, gewirtschaftet (du wirtschaftest, er wirtschaftet), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a gospodări, a administra; **auf einem Gute ~** a administra o moșie; **gut ~** a fi bun gospodar; **mit seinem Vermögen schlecht ~** a-și administra prost averea. **2.** *(iron.)* a face zarvă, tărăboi, vacarm; **toll ~** a face dezordine. **II.** *tr.* și *refl. (în expr.)* **(sich) zu Grunde ~** a (se) ruina.

Wirtschafter, *-s, -, m.* **1.** gospodar. **2.** administrator, econom. **3.** îngrijitor.

Wirtschafterin, *-nen, f.* menajeră.

Wirtschaftler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* economist(ă), specialist(ă) în economie.

wirtschaftlich *adj.* și *adv.* **1.** economic; cu economie; gospodăresc, gospodărește; **er ist sehr ~** e un bun gospodar, se pricepe la gospodărie, la menaj, la administrație. **2.** rentabil. **3.** referitor la economia politică.

Wirtschaftlichkeit *f. sg.* **1.** spirit de economie, spirit gospodăresc. **2.** rentabilitate.

Wirtschaftlichkeitsgrenze, *-n, f. (ec.)* limita rentabilității.

Wirtschaftlichkeitsmessung, *-en, f. (ec.)* măsurare a economicității.

Wirtschafts|abkommen, *-s,-, n.* v. W i r t s c h a f t s v e r t r a g.

Wirtschafts|ablauf, *-(e)s, m. sg.* proces economic; desfășurare a activității economice.

Wirtschafts|ab|ordnung, *-en, f.* v. W i r t s c h a f t s d e l e g a t i o n.

Wirtschafts|abteilung, *-en, f.* secție economică; secție administrativă.

Wirtschafts|akademie, *-n, f.* academie, institut de studii economice.

Wirtschafts|amt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciu administrativ, de aprovizionare; *(mil.)* intendență; *(ec.)* oficiu, birou de afaceri economice.

Wirtschafts|anarchie, *-n* [-çi:ən], *f.* anarhie economică.

Wirtschafts|angelegenheit, *-en, f.* **1.** chestiune economică, problemă de economie. **2.** problemă de gospodărie, chestiune gospodărească.

Wirtschafts|ankurbelung, *-en, f.* înviorare a economiei; relansare economică.

Wirtschafts|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat economic.

Wirtschafts|aufbau, *-(e)s, m. sg.* punere a bazei economice, construcție a economiei; reconstrucție economică.

Wirtschafts|aufgabe, *-n, f.* sarcină economică.

Wirtschafts|aufschwung, *-(e)s, m. sg.* avânt, relansare economic(ă).

Wirtschafts|aufseher, *-s, -, m.* intendent; vătaf; administrator.

Wirtschafts|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet, consiliu economic; comisie economică.

Wirtschaftsbarometer, *-s, -, n.* barometru al vieții economice.

Wirtschaftsbe|amte, *-n, -n (ein Wirtschaftsbeamter), m.* funcționar la un serviciu economic sau administrativ; intendent.

Wirtschaftsbe|hörde, *-n, f.* instituție economică, organ economic.

Wirtschaftsbelebung, *-en, f.* v. W i r t s c h a f t s a n k u r b e l u n g.

Wirtschaftsberater, *-s, -, m.* consilier economic.

Wirtschaftsberatung, *-en, f.* consfătuire economică.

Wirtschaftsbereich, *-(e)s, -e, m.* v. W i r t s c h a f t s g e b i e t.

Wirtschaftsbericht, *-(e)s, -e, m. (ec.)* raport economic.

Wirtschaftsbe|sprechung, *-en, f.* discuție, dezbatere economică.

Wirtschaftsbeziehungen *pl.* legături, relații economice.

Wirtschaftsbilanz, *-en, f.* bilanț economic.

Wirtschaftsblock, *-(e)s, -blöcke, m.* bloc economic.

Wirtschaftsblockade, *-n, f.* blocadă economică.

Wirtschaftsbranche [-brã:ʃə], *-n, f.* branșă economică.

Wirtschaftsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru, condică de venituri și cheltuieli.

Wirtschaftsbündnis, *-es, -se, n.* alianță economică.

Wirtschaftsdaten *pl.* date economice.

Wirtschaftsdelegation, *-en, f.* delegație economică.

Wirtschaftsdenken, *-s, n. sg.* gândire economică.

Wirtschaftsdirektor, *-s, -en, m.* director administrativ.

Wirtschafts|einheit, *-en, f.* unitate economică.

Wirtschafts|entwick(e)lung, *-en, f.* dezvoltare, evoluție economică.

Wirtschafts|expansion, *-en, f.* expansiune economică.

Wirtschafts|experte, *-n, -n*, **Wirtschaftsfachmann**, *-(e)s, -fachleute* (și *-männer*), *m.* specialist, expert în probleme economice, economist.

wirtschaftsfeindlich *adj.* antieconomic.

Wirtschaftsflaute, *-n, f.* marasm economic.

Wirtschaftsflüchtling, *-s, -e, m. (peior.)* azilant din motive economice.

Wirtschaftsförderung, *-en, f.* stimulare a dezvoltării economice.

Wirtschaftsform, *-en, f.* **1.** sistem economic; formă a economiei. **2.** formă de gospodărire.

Wirtschaftsformation, *-en, f.* formație economică.

Wirtschaftsforschung, *-en, f.* cercetare economică, cercetare în domeniul economic.

Wirtschaftsforschungs|institut, *-(e)s, -e, n.* institut de cercetări economice.

Wirtschaftsfrage, *-n, f.* problemă economică.

Wirtschaftsführung, *-en, f.* conducere, îndrumare a economiei; *(ec.)* gestiune economică (de întreprindere, management).

Wirtschaftsfunktionär, *-s, -e, m.* activist pentru probleme economice.

Wirtschaftsgang, *-(e)s, m. sg.* mers al economiei, desfășurare a vieții economice.

Wirtschaftsgebäude, *-s, -, n. (de obicei pl.)* clădiri administrative; clădiri anexe (la o fermă, la un conac etc.).

Wirtschaftsgebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune, zonă economică.

Wirtschaftsgefüge, *-s, n. sg.* structură economică.

Wirtschaftsge|hilfe, *-n, -n, m.* muncitor agricol.

Wirtschaftsge|hilfin, *-nen, f.* muncitoare agricolă.

Wirtschaftsgeld, *-(e)s, -er, n.* bani de coșniță.

Wirtschaftsgemeinschaft, *-en, f.* uniune economică; **Europäische ~ (EWG)** Comunitatea Economică Europeană, Piața Comună.

Wirtschaftsgeographie (și **-geografie**) *f. sg.* geografie economică.

Wirtschaftsgeschichte *f. sg.* istorie a economiei.

Wirtschaftsgesetz, *-es, -e, n.* lege economică.

Wirtschaftsgesetzgebung, *-en, f.* legislație economică.

Wirtschaftsgipfel, *-s, -, n. (pol.)* summit pe teme economice.

Wirtschaftsgut, *-(e)s, -güter, n.* bun economic.

Wirtschaftshilfe, *-n, f.* ajutor, asistență economic(ă).

Wirtschaftshochschule, *-n, f.* institut de științe economice.

Wirtschaftshof, *-(e)s, -höfe, m.* ogradă.

Wirtschafts|inspektor, *-s, -en, m.* inspector economic.

Wirtschafts|institut, *-(e)s, -e, n.* institut de cercetări, de studii economice.

Wirtschafts|institution, *-en, f.* instituție economică.

Wirtschafts|interesse, *-s, -n, n.* interes economic.

Wirtschaftsjahr, *-(e)s, -e, n.* an financiar, exercițiu financiar.

Wirtschaftskader, *-s, -, m.* cadru economic, specialist în economie.

Wirtschaftskampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă economică.

Wirtschaftskarte, *-n, f.* hartă economică.

Wirtschaftskenntnisse *pl.* cunoștințe economice, cunoștințe în domeniul economiei.

Wirtschaftsklima, *-s, -ta, n.* climat economic.

Wirtschaftskommission, *-en, f.* comisie economică.

Wirtschaftskontrolle, *-n, f.* control economic.

Wirtschaftskorrespondent, *-en, -en, m.* corespondent pentru probleme economice (al unui ziar).

Wirtschaftskraft, *-kräfte, f.* **1.** putere, forță economică. **2.** potențial economic.

Wirtschaftskreise *pl.* cercuri economice.

Wirtschaftskreislauf, *-(e)s, m. sg.* circuit economic.

Wirtschaftskrieg, *-(e)s, -e, m.* război economic.

Wirtschaftskrise, *-n, f.* criză economică.

Wirtschaftskunst *f. sg.* **1.** pricepere gospodărească. **2.** economie rurală.

Wirtschaftskurs, *-es, -e, m.* **1.** v. W i r t s c h a f t s g a n g. **2.** curs de economie.

Wirtschaftslage, *-n, f.* v. W i r t s c h a f t s v e r h ä l t n i s s e.

Wirtschaftsleben, *-s, n. sg.* viață economică.

Wirtschaftslehre *f. sg.* **1.** doctrină, teorie economică. **2.** economie politică.

Wirtschaftsleistung, *-en, f.* realizări economice; producție economică.

Wirtschaftsleiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* conducător(-oare) a(l) economiei; inspector(-oare), administrator(-oare).

Wirtschaftsleitung, **Wirtschaftslenkung** *f. sg.* v. W i r t s c h a f t s f ü h r u n g.

Wirtschaftsmacht, *-mächte, f.* putere economică.

Wirtschaftsmagazin, *-s, -e, n.* revistă economică.

Wirtschaftsmaßnahme, *-n, f.* măsură economică.

Wirtschaftsmechanismus, *-, -men, m.* mecanism economic.

Wirtschaftsmethode, *-n, f.* **1.** metodă economică. **2.** metodă de gospodărire.

Wirtschaftsminister, *-s, -, m.* ministru al Economiei.

Wirtschaftsministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* minister al Economiei.

Wirtschaftsnachrichten *pl.* știri din Economie.

Wirtschafts|ordnung, *-en, f.* ordine economică, regim economic.

Wirtschafts|organisation, *-en, f.* organizație economică.

Wirtschafts|organismus, *-, -men, m.* organism economic.

Wirtschafts|partner, *-s, -, m.* partener economic.

Wirtschafts|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan economic.

Wirtschafts|planung, *-en, f.* planificare economică.

Wirtschafts|politik *f. sg.* politică economică.

wirtschafts|politisch *adj.* privitor la politica economică; de politică economică.

Wirtschafts|polizei *f. sg.* poliție economică.

Wirtschafts|potenzial, *-s, n. sg.* potențial economic.

Wirtschafts|prinzip, *-s, -e* (și *-ien* [-pıən]), *n.* principiu economic.

Wirtschafts|problem, *-s, -e, n.* problemă economică.

Wirtschafts|prüfer, *-s, -, m.* revizor, controlor economic, financiar.

Wirtschafts|prüfung, *-en, f.* verificare a gestiunii, a conturilor; revizie contabilă.

Wirtschaftsrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consilier economic. **2.** consiliu economic.

Wirtschaftsräume *pl.* **1.** clădiri, încăperi administrative, clădiri anexe; **~ des Hotels** clădiri anexe, camere de administrație ale hotelului. **2.** spațiu, zonă economic(ă).

Wirtschaftsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept economic.

Wirtschaftsreform, *-en, f.* reformă economică.

Wirtschaftsregulierung, *-en, f.* reglare, reglementare economică.

Wirtschaftsrivalität [-va-], *-en, f.* rivalitate economică.

Wirtschaftsrückgang, *-(e)s, m. sg.* recesiune economică.

Wirtschafts|sachver|ständige, *-n, -n (ein Wirtschaftssachverständiger), m.* v. W i r t s c h a f t s e x p e r t e.

wirtschafts|schädigend *adj.* dăunător economiei.

Wirtschafts|sektor, *-s, -en, m.* sector economic.

Wirtschafts|spezialist, *-en, -en, m.* v. W i r t s c h a f t s e x p e r t e.

Wirtschafts|spionage [-na:ʒə] *f. sg.* spionaj economic.

Wirtschafts|sprache *f. sg.* limbaj special economic.

Wirtschafts|stabilität *f. sg.* stabilitate economică.

Wirtschafts|standort, *-(e)s, -e, m.* localizare, loc de implantare economică.

Wirtschafts|strafrecht, *-(e)s, n. sg.* drept penal economic.

Wirtschafts|straftat, *-en, f.* v. W i r t s c h a f t s v e r b r e c h e n.

Wirtschafts|strafverfahren, *-s, -, n.* procedură penală pentru delicte economice.

Wirtschafts|strafver|ordnung, *-en, f.* ordonanță penală economică.

Wirtschafts|strategie, *-n, f.* strategie economică.

Wirtschafts|struktur, *-en, f.* structură economică.

Wirtschafts|subjekt, *-(e)s, -e, n.* agent, subiect economic.

Wirtschafts|system [-ste:m], *-s, -e, n.* sistem economic.

Wirtschafts|tätigkeit, *-en, f.* activitate economică; **die ~ ankurbeln** a relansa activitatea economică.

Wirtschafts|teil, *-(e)s, -e, m.* pagină, rubrică, parte economică (a unui ziar).

Wirtschafts|theorie, *-n* [-ri:ən], *f.* teorie economică.

Wirtschafts|trakt, *-(e)s, -e, m.* pavilion administrativ; aripă administrativă.

Wirtschafts|typus, *-, -typen, m.* tip de economie.

Wirtschafts|union, *-en, f.* uniune economică.
Wirtschaftsverband, *-(e)s, -bände, m.* asociație economică.
Wirtschaftsverbindungen *pl.* legături, raporturi economice.
Wirtschaftsverbrechen, *-s, -, n.* delict, infracțiune economic(ă).
Wirtschaftsverbrecher *-s, -, m.* autor al unui delict economic.
Wirtschaftsver|einbarung, *-en, f.* acord economic.
Wirtschaftsverfall, *-(e)s, m. sg.* declin economic.
Wirtschaftsvergehen, *-s, -, n.* v. Wirtschaftsverbrechen.
Wirtschaftsver|hältnisse *pl.* situație economică, situație a economiei, condiții economice.
Wirtschaftsver|handlung, *-en, f.* negociere economică; tratative economice.
Wirtschaftsverkehr, *-s, m. sg.* schimburi economice.
Wirtschaftsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract, tratat economic.
Wirtschaftsvor|haben, *-s, -, n.* proiect, plan economic.
Wirtschaftswachs|tum, *-s, n. sg* dezvoltare, creștere economică; **das ~ beschleunigen** a accelera creșterea economică.
Wirtschaftsweg, *-(e)s, -e, m.* drum vicinal, drum prin câmp.
Wirtschaftswelt *f. sg.* lume de afaceri.
Wirtschaftswerbung, *-en, f.* publicitate economică.
Wirtschaftswettbewerb, *-(e)s, -e, m.* întrecere economică; concurență economică.
Wirtschaftswissenschaft, *-en, f.* știință economică; **er studiert ~en** studiază științele economice.
Wirtschaftswissenschaftler, *-s, -, m.* economist, specialist în științe economice.
wirtschaftswissenschaftlich *adj.* privitor la științele economice.
Wirtschaftswunder, *-s, -, n.* redresare economică surprinzătoare.
Wirtschaftszeitschrift, *-en, f.* revistă economică.
Wirtschaftszeitung, *-en, f.* ziar, gazetă economic(ă).
Wirtschaftszentrum, *-s, -tren, n.* centru economic.
Wirtschaftszone, *-n, f.* zonă economică.
Wirtschaftszweig, *-(e)s, -e, m.* ramură economică, ramură a economiei.
Wirtschaftszweiglohngruppenkatalog, *-(e)s, -e, m.* catalog al grupelor de salarizare pe ramuri economice.
Wirtsfrau, *-en, f.* hangiță, cârciumăreasă.
Wirtshaus, *-es, -häuser, n.* birt, cârciumă; bodegă; **immer im ~ sitzen** (sau **liegen**) a fi tot timpul la cârciumă.
Wirtshausgänger, *-s, -, m.* persoană care frecventează cârciumile.
Wirtshausleben, *-s, n. sg.* viață de cârciumă.
Wirtshaus|schild, *-(e)s, -er, n.* plăcuța, firmă cu numele restaurantului.
Wirtshauswein, *-(e)s, -e, m.* vin (prost) adus din cârciumă.
Wirtsjunge, *-n, -n, m.* băiat la cârciumă.
Wirtsleute *pl.* **1.** gazde; proprietari; **ich hatte sehr nette ~** am avut niște gazde foarte cumsecade. **2.** familie de hangii, de cârciumari, de birtași.
Wirts|organismus, *-, -men, m. (biol.)* organism-gazdă (pentru paraziți).
Wirts|pflanze, *-n, f. (bot.)* plantă-gazdă (pentru paraziți).
Wirts|stube, *-n, f.* **1.** sală, odaie de cârciumă. **2.** cârciumă.
Wirts|tier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* animal-gazdă (pentru paraziți).
Wirtswechsel, *-s, -, m. (biol.)* schimbare a animalului-gazdă.
Wirz, *-es, -e, m. (elv.)* v. Wirsing.
Wisch, *-(e)s, -e, m.* **1.** cârpă de șters, otreapă. **2.** șomoiog de paie, pămătuf. **3.** *(fig., peior.)* hârtie (scrisă), foaie de hârtie mâzgălită; scrisoare; fițuică de hârtie.
Wisch|arm, *-(e)s, -e, m. (auto.)* braț al ștergătorului de parbriz.
Wischblatt, *-(e)s, -blätter, n. (auto.)* foaie, lamelă de cauciuc a ștergătorului de parbriz.
wischen, *wischte, gewischt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a șterge; **sich** *(dat.)* **den Mund ~** a se șterge la gură; **den Staub ~** a șterge praful; **sich** *(dat.)* **den Schweiß von der Stirn ~** a-și șterge sudoarea de pe frunte; *(fig.)* **du kannst dir den Mund ~** te-ai șters pe bot de asta; *(fam.)* **ich habe ihm eine gewischt** i-am ars una, l-am cârpit. **2.** a estompa (un desen). **II.** *intr. (s) (fam.)* a aluneca, a se furișa, a o șterge; **sie wischte ins Haus** ea se strecură în casă; **er ist mir aus den Händen gewischt** mi-a alunecat din mâini.
Wischer, *-s, -, m.* **1.** v. Wischlappen. **2.** *(auto.)* ștergător (de parbriz). **3.** *(mil.)* v. Wischkolben. **4.** estompă. **5.** *(mil.)* rană, rănire ușoară, superficială (de glonț). **6.** *(fig., fam.)* săpuneală, refec, dojană.
Wischerblatt, *-(e)s, -blätter, n.* v. Wischblatt.
Wischer|hebel, *-s, -, m. (auto.)* pârghie a ștergătorului de parbriz.
Wischer|stange, *-n, f. (mil.)* prăjină a periei de curățat țeava tunului.
wischfest *adj.* rezistent la ștergere.
wischig *adj. (reg.)* distrat, împrăștiat, zăpăcit.
Wischiwaschi, *-s, n. sg. (fam.)* flecăreală, trăncăneală; aiureală, galimatie.
Wischkolben, *-s, -, m. (mil.)* perie de curățat țeava tunului.
Wischlappen, *-s, -, m.* **1.** cârpă de șters, ștergător. **2.** *(reg., fam.)* cârpă, otreapă, om fricos, moale.
Wischpinsel, *-s, -, m. (constr.)* pensulă de estompare.
Wischtuch, *-(e)s, -tücher, n.* v. Wischlappen.
Wischwasch, *-(e)s, m. sg.* v. Wischiwaschi.
Wisent, *-(e)s, -e, m. (zool.)* bizon *(Bison bonasus)*.
Wismut, *-(e)s, n.* (și *m.*) *sg. (chim.)* bismut.
Wismutblende, *-n, f. (mineral.)* silicat de bismut.
wismuten *adj.* de bismut.
Wismut|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* minereu de bismut.
Wismutglanz, *-es, -e, m. (mineral.)* bismutină.
Wismutnitrat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* azotat de bismut.
Wismutsäure, *-n, f. (chim.)* acid bismutic.
Wispel, *-s, -, m. (înv.)* baniță, măsură pentru cereale (de cca 14 hl).
wispeln, *wispelte, gewispelt (ich wisp(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a șopti, a murmura; a șușoti. **2.** a susura, a fremăta.
Wispeln, *-s, n. sg.* **1.** șoaptă, murmur; șușoteală. **2.** susur, freamăt.
wispern, *wisperte, gewispert, vb. (h) intr.* v. wispeln.
wissbar *adj.* cognoscibil.
Wissbegier, **Wissbegierde** *f. sg.* sete, dorință de a cunoaște, curiozitate de a ști.
wissbegierig *adj.* setos, dornic de a ști, de a cunoaște.
wissen, *wusste, gewusst (ich weiß, du weißt, er weiß), vb. (h) tr.* și *intr.* a ști, a cunoaște; **Bescheid ~** a avea cunoștință de..., a fi la curent cu...; **~ Sie es genau?** o știți precis? **ich werde ihn schon zu finden ~** voi ști eu să-l găsesc; **ich weiß ihn zu Haus** eu îl știu acasă, știu că este acasă; **nicht dass ich wüsste** nu știu așa ceva; **(jn. etwas) ~ lassen** a face cunoscut, a comunica, a înștiința (pe cineva de ceva); **wer weiß!** cine știe! **weiß Gott!** Dumnezeu știe! **was weiß ich!** ce știu eu! nu știu! **das braucht niemand zu ~** asta nimeni nu trebuie s-o știe; **weißt du was?** știi ce? **man kann nie ~** niciodată nu se știe, nu știi niciodată; **ich will die Sache bis morgen erledigt ~** vreau să știu chestiunea lichidată până mâine; **sich** *(dat.)* **keinen Rat ~** sau **weder ein noch aus ~** a nu ști ce să facă, a nu mai ști încotro s-o ia; **sich** *(dat.)* **nicht zu helfen ~** a fi neajutorat, a nu ști încotro s-o apuce; **was schon mehr als zwei ~, ~ alle** ceea ce știu mai mult de două persoane, știu toți; **ich weiß kein Sterbenswörtchen davon** habar n-am, nu știu absolut nimic despre asta; **zu leben ~ a)** a ști să trăiască; **b)** a ști să se poarte; *(fam.)* **ich weiß auch ein Liedchen davon zu singen** mai știu și eu câte ceva despre asta; **nichts mehr von jm. ~ wollen** a nu mai vrea să știe nimic de cineva; **er weiß nichts mehr von sich selbst** nu mai știe de el; **was ich nicht weiß, macht mich nicht heiß** ce nu știu, nu mă doare, mă lasă rece.
Wissen, *-s, n. sg.* **1.** cunoaștere, știre; **meines ~s** după câte știu; **ohne mein ~** fără știrea mea; **er spricht wider besseres ~** vorbește așa, deși știe că nu e adevărat; **mit ~ und Willen** dinadins, cu bună știință; **nach bestem ~ und Gewissen a)** în mod cinstit; **b)** cât a știut de bine. **2.** cunoștințe; **mit seinem ~ ist es nicht weit her** cunoștințele sale sunt reduse; **ein großes ~ haben** a avea cunoștințe vaste.
wissend I. *part. prez.* de la wissen. **II.** *adj.* care știe, care cunoaște, știutor, instruit; inițiat, încunoștințat.
Wissende, *-n, -n (ein Wissender), m.* și *f.* inițiat(ă), cunoscător(-oare).
Wissenschaft, *-en, f.* **1.** știință; **die schönen ~en** științele umaniste; **angewandte ~** știință aplicată; **sich auf die ~ verlegen** a se dedica științei; **die exakten ~en** științele exacte, pozitive. **2.** *(înv.)* cunoștință, știre; **ich habe keine ~ davon** nu știu nimic despre asta; **nur der ~ wegen** numai pentru a se ști, pentru a se lua la cunoștință.
Wissenschafter, *-s, -, m., ~in, -nen, f. (elv.)* v. Wissenschaftler.
Wissenschaftler, *-s, -, m., ~in, -nen, f.* învățat, om de știință, savant(ă).
wissenschaftlich *adj.* și *adv.* științific; **~es Forschungsinstitut** institut de cercetări științifice; **einen Gegenstand ~ behandeln** a trata un subiect în mod științific; **~e Tagung** sesiune științifică; **eine ~e Grundlage haben** a avea un fundament științific.
Wissenschaftlichkeit *f. sg.* caracter științific.
Wissenschaftsbegriff, *-(e)s, -e, m.* termen științific.
Wissenschaftsbetrieb, *-(e)s, m. sg.* funcționare, operare într-un domeniu științific.
Wissenschaftsgeschichte *f. sg.* istoria științelor.
wissenschaftsgläubig *adj.* care crede în știință, scientist.
Wissenschaftsjournalist [-ʒʊr-], *-en, -en, m.* jurnalist pe probleme științifice.
Wissenschaftslehre *f. sg. (fil.)* teorie a științei.
Wissenschafts|potenzial, *-s, -e, n.* potențial științific.
Wissenschafts|theorie *f. sg.* teoria științei, scientologie.
Wissenschaftszweig, *-(e)s, -e, m.* ramură a științei.
Wissensdrang, *-(e)s*, **Wissensdurst**, *-(e)s, m. sg.* imbold, sete, dorință de a ști, de a cunoaște, de a se instrui.
wissensdurstig *adj.* însetat de cunoaștere.
Wissensfrage, *-n, f.* întrebare cu răspuns în cunoștință de cauză.
Wissensgebiet, *-(e)s, -e, n.* domeniu al științei.
Wissenshunger, *-s, m. sg.* v. Wissensdrang.
Wissenslücke, *-n, f.* lacună în cunoștințe.
Wissens|stand, *-(e)s, -e, m.* nivel de cunoaștere.
Wissens|stoff, *-(e)s, m. sg.* set de cunoștințe (într-un domeniu).
Wissens|trieb, *-(e)s, -e, m.* v. Wissensdrang.
Wissensvermittlung, *-en, f.* transmitere de cunoștințe.
Wissensvor|sprung, *-(e)s, m. sg.* surplus de cunoștințe.
wissenswert, **wissenswürdig** *adj.* care merită a fi cunoscut; interesant; **das sind ~e Angaben** acestea sunt date ce merită a fi cunoscute.
Wissens|zweig, *-(e)s, -e, m.* ramură a științei, a cunoașterii.
wissentlich *adj.* și *adv.* **1.** precugetat; intenționat, conștient, întradins, cu bună știință, în cunoștință de cauză; **ich habe ~ gehandelt** am acționat în cunoștință de cauză. **2.** *(înv.)* cunoscut.
Wisser, *-s, -, m. (iron.)* persoană știutoare.
wist! *interj.* hăis!
Witfrau, *-en, f.* v. Witwe.
Witib, *-e, f.* v. Wittib.
Witmann, *-(e)s, -männer, m.* v. Witwer.
witschen, *witschte, gewitscht, vb. (s) intr. (fam.)* v. wischen **(II).**
wittern, *witterte, gewittert, vb. (h)* **I.** *intr. (impers.)* a fi vreme urâtă, a fi furtună; **es hat die ganze Nacht gewittert** toată noaptea a fost furtună. **II.** *tr.* și *intr.* **1.** *(vân.)* a mirosi, a adulmeca; **Wild wittert** vânatul adulmecă. **2.** *(fig.)* a presimți, a mirosi; **er wittert Gefahr** (el) simte un pericol; **er wittert überall nur Verrat** peste tot el vede numai trădare.
Witterung, *-en, f.* **1.** vreme, timp; **die ~ ist veränderlich** timpul e variabil; **feuchte ~** vreme umedă; **bei jeder ~** pe orice vreme. **2.** *(vân.,* și *fig.)* miros; adulmecat, presimțire; **~ von etwas bekommen** a presimți ceva. **3.** miros (lăsat de vânat în urma sa). **4.** *(reg.)* canal, șanț de scurgere.
Witterungs|anzeichen, *-s, -, n.* semn, indice meteorologic.
witterungsbedingt *adj.* condiționat, provocat de factori meteorologici, de intemperii.
Witterungsbedingungen *pl.* condiții meteorologice.
witterungsbegünstigt *adj.* cu vreme favorabilă; **in ~en Gebieten** în regiuni cu vreme favorabilă.
Witterungsbe|ob|achter, *-s, -, m.* meteorolog.
Witterungsbe|ob|achtung, *-en, f.* observație meteorologică.
Witterungsbericht, *-(e)s, -e, m.* v. Wetterbericht.

Witterungs|einfluss, *-es, -flüsse, m.*, **Witterungs|einwirkung**, *-en, f.* influență meteorologică, atmosferică.
Witterungskunde *f. sg. (înv.)* meteorologie.
Witterungslage, *-n, f.* v. Wetterlage.
Witterungslehre *f. sg.* v. Witterungskunde.
Witterungs|umschlag, *-(e)s, -schläge*, **Witterungs|umschwung**, *-(e)s, -schwünge, m.* schimbare bruscă a condițiilor atmosferice, meteorologice; schimbare bruscă a vremii.
Witterungs|unbilden *pl.* intemperii.
Witterungsver|hältnisse *pl.* condiții atmosferice, meteorologice.
Witterungswechsel, *-s, m. sg.* v. Witterungsumschlag.
Wittgaschen, *-s, -, m. (reg.)* escroc, pungaș.
Wittib, *-e, f. (înv., austr.)* v. Witwe.
Wittiber, *-s, -, m. (înv., austr.)* v. Witwer.
Wittling, *-s, -e, m. (iht.)* merlan *(Gadus merlangus)*.
Wittum, *-s, -tümer, n. (jur., înv.)* parte a văduvei (din moștenire); sfert al văduvei.
Witwe, *-n, f.* **1.** văduvă. **2.** *(zool.)* specie de maimuță *(Callitrio lugens)*. **3.** *(ornit.)* văduvă *(Vidua)*. **4.** *(ornit.)* subspecie de rață *(Anas viduata)*. **5.** *(entom.)* fluture de noapte *(Bombyo hebe)*.
Witwenblume, *-n, f. (bot.)* **1.** sipică *(Scabiosa ochroleuca* L.). **2.** mușcata-dracului *(Knautia arvensis)*.
Witwenge|halt, *-(e)s, -hälter*, **Witwengeld**, *-(e)s, -er, n.* pensie de văduvă.
Witwenhaube, *-n, f. (ist.)* bonetă, scufie de văduvă.
Witwenjahr, *-(e)s, -e, n.* **1.** *sg.* an de doliu. **2.** an de văduvie.
Witwenpension, *-en f.* v. Witwengehalt.
Witwenrente, *-n, f.* v. Witwengehalt.
Witwenschaft *f. sg.* văduvie (a femeii).
Witwenschatz, *-es, -schätze, m.* v. Wittum.
Witwenschleier, *-s, -, m.* văl de văduvă.
Witwen|stand, *-(e)s, m. sg.* v. Witwenschaft.
Witwentröster, *-s, -, m. (iron.)* ibovnic al văduvelor.
Witwentum, *-s, n. sg.* v. Witwenschaft.
Witwenverbrennung, *-en, f.* ritual de incinerare a văduvei.
Witwenverpflegungs|an|stalt, *-en, f.*, **Witwenverpflegungsheim**, *-(e)s, -e, n.* cămin, azil pentru văduve.
Witwenversorgung *f. sg.* întreținere a văduvelor.
Witwer, *-s, -, m.* văduv.
Witwer|rente *-n, f.* pensie de văduv.
Witwerschaft *f. sg.*, **Witwer|stand**, *-(e)s, m. sg.*, **Witwertum**, *-s, n. sg.* văduvie (a bărbatului).
Witz, *-es, -e, m.* **1.** glumă, anecdotă, banc, vorbă de duh; **mach keine ~e!** nu glumi! lasă gluma la o parte! **ein fauler ~** o glumă proastă, o glumă de prost gust; **zweideutiger ~** glumă echivocă, deocheată; **derber ~** banc tare, grosolan; **~e reißen** a spune bancuri; **das ist der ~ der Sache** sau **das ist der ganze ~ dabei a)** ăsta este tot hazul, asta este poanta; **b)** *(fam.)* aici e toată greutatea; *(fig.)* **das ist ein ~!** asta e ridicol! **2.** *sg.* istețime, spirit, agerime a minții; **er hat entschieden ~** hotărât că e spiritual; **dazu reicht sein ~ nicht aus** nu-l duce mintea până într-acolo; **wir sind an der Grenze unseres ~es** nu ne mai ajută mintea. **3.** *(înv.)* înțelepciune; abilitate.
Witzblatt, *-(e)s, -blätter, n.* revistă, gazetă, foaie umoristică.
Witzblattfigur, *-en, f.* caricatură.
Witzbold, *-(e)s, -e, m.* **1.** om glumeț, hâtru; poznaș, mucalit. **2.** persoană care face glume proaste.
Witzelei, *-en, f.* malițiozitate.
witzeln, *witzelte, gewitzelt (ich witz(e)le), vb. (h) intr.* a face glume proaste; **über jn. ~** a lua pe cineva peste picior, a ironiza, a lua în zeflemea pe cineva.
witzen, *witzte, gewitzt (du, er witzt), vb. (h) tr.* v. witzigen.
Witz(es)funken, *-s, -, m.* glumă spirituală, sclipire de spirit.
Witzfigur, *-en, f. (fam.)* **1.** personaj de anecdotă, de bancuri. **2.** persoană neserioasă, luată în zeflemea de toată lumea.
witzig *adj.* hazliu, glumeț, hazos, spiritual; **ein ~er Einfall** o idee hazlie; **~er Mensch a)** om glumeț; **b)** om spiritual, inteligent, deștept.
witzigen, *witzigte, gewitzigt, vb. (h) tr.* și *intr. (înv.)* a (se) cuminți, a (se) învăța minte; **das wird ihn ~** asta o să-i fie o lecție; *(fam.: în expr.)* **er ist sehr gewitzigt** (sau **gewitzt**) are spirit, e glumeț; e abil, dibaci.
Witzigkeit, *-en, f.* caracter de glumă, fire glumeață.
Witzigung, *-en, f. (înv.)* cumințire.
Witzjäger, *-s, -, m.* vânător de bancuri.
Witzkopf, *-(e)s, -köpfe*, **Witzler**, *-s, -*, **Witzling**, *-s, -e, m.* v. Witzbold.
witzlos *adj.* **1.** fără haz, fără duh, fără spirit. **2.** fără sens, fără noimă; **eine ~e Angelegenheit** o afacere fără noimă.
Witzmacher, *-s, -*, **Witzreißer**, *-s, -, m.* v. Witzbold.
Witzseite, *-n, f.* pagină umoristică.
witz|sprühend *adj.* sclipitor de spiritual.
Witzwort, *-(e)s, -e, n.* vorbă de duh, de spirit, glumă.
WM *presc.* de la Weltmeisterschaft campionat mondial.
wo I. *adv.* **1.** *(interog.)* unde, de unde? **~ ist er?** sau *(fam.)* **~ bleibt er?** unde este? **~ anders als hier?** unde în altă parte decât aici? *(substantivat)* **es kommt auf das Wo an** în primul rând interesează unde. **2.** *(relativ)* unde, în care; **das Haus, ~ ich wohne** casa unde (sau în care) locuiesc. **3.** *(relativ)* când, în care; **vom Augenblick an, ~ er das Geld erwarb** din momentul în care a dobândit banii; **zur Zeit, ~ das geschah** în perioada când s-a întâmplat aceasta. **II.** *(conj.)* dacă; **~ nicht** dacă nu; **~ möglich** dacă e posibil. **III.** *interj. (în expr.)* **ach ~!** sau *(fam.)* **i ~!** da de unde! ei, aşi!
wo|anders *adv.* altundeva, în altă parte; **mit seinen Gedanken ~ sein** a fi cu gândul în altă parte.
wo|anders|hin *adv.* in alt loc, în altă parte, altundeva, aiurea.
wob *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la weben.
Wobbeler, *-s, -, m. (fiz.)* vobulator.
wobbeln, *wobbelte, gewobbelt (ich wobb(e)le), vb. (h) intr. (fiz., tel.)* a vobula.
wobei *adv.* **1.** *(interog.)* la ce? **~ ist er stehen geblieben?** la ce s-a oprit? **2.** *(relativ)* la care; **~ es sein Bewenden hatte** la care lucrurile s-au oprit; **~ mir einfiel, dass...** la care mi-am adus aminte că...
Woche, *-n, f.* **1.** săptămână; **vor drei ~n** acum trei săptămâni; **letzte ~** săptămâna trecută; **nächste ~** săptămâna viitoare; **~ für ~** săptămână de săptămână, în fiecare săptămână. **2.** *pl.* lăuzie; **sie liegt in den ~n** este lăuză; **sie kommt bald in die ~n** va naște în curând.
Wochen|abonnement [-bon(ə)mã:], *-s, -s, n.* abonament săptămânal.
Wochen|abonnent, *-en, -en, m.* abonat săptămânal.
Wochen|abschluss, *-es, -schlüsse, m. (cont.)* bilanț săptămânal; borderou, situație săptămânal(ă).
Wochen|arbeit, *-en, f.* muncă săptămânală.
Wochen|arbeits|stunden *pl.* număr de ore de lucru pe săptămână.
Wochen|arbeitszeit, *-en, f.* timp de lucru săptămânal; **gesetzliche ~** timp legal de lucru pe săptămână; **tatsächliche ~** timp efectiv de lucru pe săptămână.
Wochen|ausweis, *-es, -e, m.* **1.** v. Wochenabschluss. **2.** dovadă, certificat, legitimație cu valabilitate de o săptămână.
Wochenbedarf, *-(e)s, m. sg.* necesar săptămânal; nevoi săptămânale.
Wochenbericht, *-(e)s, -e, m.* raport, buletin săptămânal, dare de seamă săptămânală.
Wochenbett, *-(e)s, n. sg.* **1.** v. Woche **(2)**. **2.** pat al lăuzei.
Wochenbettfieber, *-s, -, n. (med.)* febră puerperală.
Wochenbilanz, *-en, f.* bilanț săptămânal.
Wochenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* revistă, gazetă, publicație săptămânală.
Wochendienst, *-(e)s, -e, m.* tură săptămânală; slujbă, serviciu cu săptămâna.
Wochen|ein|nahme, *-n, f.* venit săptămânal; încasare săptămânală.
Wochen|end|arrest, *-(e)s, -e, m.* arestare de minori la sfârșitul săptămânii.
Wochen|end|ausflug, *-(e)s, -flüge, m.* excursie la sfârșitul săptămânii.
Wochen|end|ausgabe, *-n, f.* ediție specială de sfârșit de săptămână.
Wochen|endbeilage, *-n, f.* supliment (de divertisment) al unui ziar la sfârșit de săptămână.
Wochen|ende, *-s, -n, n.* **1.** sfârșit de săptămână. **2.** odihnă la sfârșit de săptămână, weekend; **schönes ~!** un sfârșit de săptămână plăcut!
Wochen|end|ehe, *-n, f.* căsnicie de sfârșit de săptămână.
Wochen|endgrund|stück, *-(e)s, -e, n.* parcelă, grădină cu căsuță de odihnă pentru weekend.
Wochen|endhaus, *-es, -häuser, n.* casă, căsuță (particulară) de odihnă (pentru weekend).
Wochenfluss, *-es, m. sg. (med.)* lohii.
Wochengeld, *-(e)s, -er, n. (înv.)* alocație de naștere, ajutor bănesc pentru lăuze.
Wochengeselle, *-n, -n, m.* muncitor (auxiliar) angajat cu săptămâna.
Wochenheim, *-(e)s, -e, n.* cămin, grădiniță cu program săptămânal.
Wochenkarte, *-n, f.* abonament, tichet de transport săptămânal.
Wochenkind, *-(e)s, -er, n.* nou-născut.
Wochenkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de toate zilele.
Wochenkommentar, *-s, -e, m.* comentariu săptămânal; comentariu al săptămânii.
Wochenkrippe, *-n, f.* creșă cu program săptămânal.
wochenlang *adj.* și *adv.* de mai multe săptămâni, săptămâni de-a rândul.
Wochenlohn, *-(e)s, -löhne, m.* leafă, retribuție săptămânală, salariu săptămânal.
Wochenlohn|empfänger, *-s, -*, **Wochenlöhner**, *-s, -, m.* salariat, angajat cu săptămâna.
Wochenmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* târg, piață săptămânal(ă).
Wochenpflegerin, *-nen, f.* îngrijitoare de lăuze.
Wochenproduktion, *-en, f.* producție săptămânală.
Wochenrate, *-n, f.* rată săptămânală.
Wochenschau, *-en, f.* săptămâna în imagini, jurnal de actualități (în gazete, la cinema, la televiziune etc.).
Wochenschrift, *-en, f.* v. Wochenblatt.
Wochen|spielplan, *-(e)s, -pläne, m.* repertoriu săptămânal (la cinema, teatru).
Wochen|stube, *-n, f. (înv.)* cameră a lăuzei.
Wochen|stunde, *-n, f. (în învățământ)* oră pe săptămână.
Wochensuppe, *-n, f.* supă pentru lăuză.
Wochentag, *-(e)s, -e, m.* zi de lucru.
wochentags *adv.* în zi de lucru.
wöchentlich *adj.* și *adv.* săptămânal, pe săptămână, în fiecare săptămână; **zweimal ~** de două ori pe săptămână.
Wochentölpel, *-s, m. sg. (med. pop.)* oreion.
Wochen|übersicht, *-en, f.* v. Wochenschau.
Wochenverdienst, *-(e)s, -e, m.* v. Wochenlohn.
wochenweise *adv.* **1.** pe săptămână, săptămânal. **2.** cu săptămâna, timp de săptămâni.
Wochenzeitschrift, *-en, f.* revistă săptămânală.
Wochenzeitung, *-en, f.* ziar, foaie săptămânal(ă).
Wochenzettel, *-s, -, m.* **1.** repertoriu săptămânal (al unui teatru). **2.** agendă săptămânală.
Wochner, *-s, -, m.* v. Wochenlöhner.
Wöchnerin, *-nen, f.* lăuză.
Wöchnerinnen|heim, *-s, -e, n.* maternitate (clinică, spital).
Wocken, *-s, -, m. (reg.)* v. Spinnrocken.
Wodanskraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* **1.** vanilie *(Heliotropium peruvianum* L.). **2.** vanilie sălbatică *(Heliotropium europaeum* L.).
Wodka, *-s, -s, m.* votcă.
wodran *adv. (fam.)* v. woran.
wodrauf *adv. (fam.)* v. worauf.
Wodu, *-s, m. sg.* voodoo, voudou.
wodurch *adv.* **1.** *(interog.)* prin ce? cum? **~ ist das so verfärbt?** cu ce s-a colorat așa? **2.** *(relativ)* prin care; **~ es möglich wurde** prin care a fost posibil.
wofern *conj. (înv.)* în măsura în care; dacă (cumva); numai să; în cazul că; **~ er zu Hause bleibt** dacă rămâne acasă, în cazul că rămâne acasă; **~ nicht...** dacă nu cumva...; **ich werde es nicht nehmen, ~ er nicht vom Preise abläßt** nu o voi lua, afară de cazul că reduce prețul.

wofür *adv.* **1.** *(interog.)* pentru ce? drept ce? ~ **hältst du mich?** drept ce mă iei? ~ **ist das gut?** pentru ce, la ce e bună aceasta? **2.** *(relativ)* cel care, drept care; **er ist nicht das, ~ er sich ausgibt** nu este ceea ce vrea să pară.

wog I. *ind. imperf. pers.* 1 şi a 3-a *sg.* de la wiegen². **II.** *ind imperf. pers.* 1 şi a 3-a *sg.* de la wägen.

Woge, *-n, f.* val, talaz; **brandende ~n** valuri ce se izbesc de ţărm; *(fig.)* **~n der Begeisterung** valuri de entuziasm.

wogegen I. *adv.* **1.** *(interog.)* contra cui? împotriva cărui lucru? ~ **hilft das?** împotriva cărui lucru, la ce ajută asta? **2.** *(relativ)* împotriva căruia, faţă de care; **er machte lange Pausen, ~ niemand etwas zu sagen wagte** făcea pauze mari, fapt faţă de care nimeni n-a îndrăznit să zică ceva. **II.** *conj.* în timp ce; pe când; **die Männer spielten Karten,~ die Frauen spazieren gingen** bărbaţii jucau cărţi, pe când femeile se plimbau.

wogen, *wogte, gewogt, vb. (h) intr. (despre ape, mări, lanuri etc.)* a undui, a se tălăzui, a se agita, a se legăna; *(fig.)* **der Kampf wogte hin und her** lupta era schimbătoare.

wogend I. *part. prez.* de la wogen. **II.** *adj. (despre ape, mări, lanuri etc.)* cu valuri; agitat, furtunos; **~e Menschenmenge** mulţime agitată; **~es Kornfeld** lan de grâu care se leagănă.

Wogengetöse, *-s, n. sg.* muget, vuiet al valurilor.

Wogengischt, *-(e)s, -e, m.* spumă a valurilor.

Wogenkamm, *-(e)s, -kämme, m.* creasta unui val.

Wogenprall, *-(e)s, -e,* **Wogenschlag**, *-(e)s, -schläge, m.* izbire, izbitură a valurilor.

wogenweise *adv.* în valuri, ca valurile.

wogig *adj. (despre ape, mări, lanuri etc.)* cu valuri, agitat, furtunos.

wo|her *adv.* **1.** *(interog.)* de unde? din ce parte? ~ **des Weges?** de unde vii? ~ **weißt du das?** de unde ştii asta? **2.** *(relativ)* de unde; **das Dorf, ~ er kommt** satul de unde vine; ~ **auch immer** de oriunde, indiferent de unde.

wo|herum *adv. interog.* cam pe unde? ~ **wohnt ihr?** cam pe unde locuiţi?

wo|hin *adv.* **1.** *(interog.)* unde, încotro? ~ **gehst du?** unde, încotro te duci? **2.** *(relativ)* unde, în care; **die Richtung, ~ er zeigt** direcţia în care arată el.

wo|hinauf *adv.* **1.** *(interog.)* încotro, unde (în sus)? ~ **führt diese Treppe?** unde duce, unde urcă scara asta? **2.** *(relativ)* pe care, unde; **die Mauer, ~ sie geklettert waren** zidul pe care se căţăraseră.

wo|hinaus *adv.* **1.** *(interog.)* încotro, unde (afară)? ~ **führt diese Tür?** unde dă, unde duce uşa asta? **2.** *(relativ)* pe care, pe unde; **die Tür, ~ er gegangen war** uşa pe care ieşise.

wo|hindurch *adv.* **1.** *(interog.)* prin care? prin ce? ~ **muss er kommen?** pe unde (trecând prin ce) trebuie să vină? **2.** *(relativ)* prin care; **der Wald, ~ er kommen muss** pădurea prin care trebuie să vină.

wo|hin|ein *adv.* **1.** *(interog.)* unde? încotro (intrând)? ~ **führt dieser Weg?** încotro duce, unde intră drumul acesta? **2.** *(relativ)* în care, înăuntrul căruia; **der Park, ~ der Weg führte** parcul în care ducea drumul.

wo|hingegen *conj.* v. wogegen **(II).**

wo|hinter *adv.* **1.** *(interog.)* după cine? după ce? ~ **soll ich mich verstecken?** după ce să mă ascund? **2.** *(relativ)* după care, în spatele căruia (căreia); **der Baum, ~ er stand** copacul după care stătea; **das ist es, ~ ich nicht kommen kann** iată ceva căruia nu-i dau de urmă.

wo|hin|unter *adv.* **1.** *(interog.)* unde? încotro (în jos)? ~ **führt dieser Pfad?** încotro coboară cărarea asta? **2.** *(relativ)* **der Pfad, ~ wir gingen** cărarea pe care coboram.

wohl *adv.* **1.** bine, sănătos; **lebe ~!** rămâi cu bine! ~ **bekomm's!** să-ţi (să vă) fie de bine! **ich fühle mich (nicht)** ~ (nu) mă simt bine; **ist dir jetzt ~er?** ţi-e mai bine acum? **2.** bine, plăcut; **mir ist so ~ ums Herz** (sau **zu Mut**) mă simt atât de bine; **sich's ~ sein lassen** a trăi bine; **schlaf ~!** somn uşor! **ich wünsche ~ gespeist zu haben!** să vă fie de bine! ~ **oder übel** vrând, nevrând; de bine, de rău. **3.** perfect, prea bine, foarte bine, destul de bine; **er weiß es nur allzu ~** o ştie prea bine; **das muss ich mir ~ überlegen** la asta trebuie să mă gândesc foarte bine. **4.** probabil, poate; oare; **er ist ~ krank** este probabil bolnav; **du hast mich ~ nicht verstanden** probabil că nu m-ai înţeles; **er wird ~ zu Hause sein** este probabil acasă, poate o fi acasă; **es wird ~ so sein** poate că este aşa; probabil că este aşa; **das mag ~ sein** aşa o fi; **warum ~?** de ce oare? **kommt er ~ heute noch?** oare mai vine astăzi? **5.** aproximativ, cam, circa; **es sind ~ drei Jahre her** să tot fie trei ani de atunci; **es waren ~ hundert Gäste da** erau cam o sută de musafiri acolo. **6.** desigur, ce-i drept, într-adevăr; **ich weiß ~** ştiu, desigur, doar ştiu; **das kann man ~ sagen** asta, desigur, se poate spune; putem spune într-adevăr aşa; **wie Sie sich ~ denken können** după cum desigur vă puteţi imagina (închipui); **er ist ~ reich, aber...** este drept că e bogat, dar...; **du bist ~ verrückt geworden?!** ai înnebunit? chiar că ai înnebunit! ţi-ai pierdut desigur minţile. **7.** în schimb; **bei uns wachsen diese Pflanzen nicht, ~ aber in wärmeren Ländern** la noi nu cresc plantele acestea, în schimb cresc în ţări mai calde. **8.** *(poet.)* ferice; ~ **dir!** ferice de tine! ~ **dem, der das tun konnte!** ferice de cel care a putut să o facă. **9.** *(în expr.)* **~!** bine! fie! **sehr ~!** foarte bine! **siehst du ~?** ai văzut? **willst du ~ hören!** ascultă! înţelege!

Wohl, *-(e)s, n. sg.* bine, sănătate, fericire; bunăstare; **auf euer ~!** în sănătatea voastră! **zum ~(e)!** sănătate! noroc! la mulţi ani! **es geschieht zu deinem ~** este spre binele tău; **das allgemeine ~** bunăstarea generală; **das öffentliche ~** binele public, general; **das ~ und Wehe** soarta, destinul.

wohl|achtbar *adj. (înv.)* mult onorat, preacinstit.

wohl|an! *interj.* ei bine! fie! haide! înainte! curaj!

wohl|angebracht *adj.* şi *adv.* binevenit; **ein ~es Beispiel** un exemplu potrivit.

wohl|an|ständig *adj.* decent, cuviincios; **sich ~ benehmen** a avea o purtare manierată, a avea bun-simţ, tact.

Wohl|an|ständigkeit *f. sg.* bună-cuviinţă, decenţă.

wohlauf I. *adv.* sănătos, bine; **er ist ~** e sănătos. **II.** *interj.* haide! fie!

wohl bedacht *adj.* bine chibzuit, cu chibzuială, prudent, bine cântărit.

wohlbedächtig *adv.* bine chibzuit.

Wohlbefinden, *-s, n. sg.* **1.** stare de sănătate. **2.** bunăstare.

wohl befugt I. *adj.* legitim, autorizat. **II.** *adv.* pe drept cuvânt.

wohl begabt *adj.* bine înzestrat, bine dotat; capabil, talentat.

wohl begründet *adj.* bine întemeiat, fondat, motivat, argumentat.

wohl begütert *adj.* bogat, avut, cu avere, înstărit.

Wohlbe|hagen, *-s, n. sg.* sentiment de plăcere, de satisfacţie, de bunăstare; tihnă, comoditate.

wohlbe|halten *adj.* **1.** *(despre persoane)* nevătămat, sănătos, teafăr. **2.** *(despre lucruri)* în bună stare, nealterat, bine păstrat.

wohl be|hütet *adj.* bine păzit; bine îngrijit.

wohl bekannt *adj.* bine cunoscut, notoriu; **ein ~er Schauspieler** un actor bine cunoscut.

wohlbekömmlich *adj.* sănătos, prielnic; uşor digerabil.

wohl belaubt *adj.* cu frunziş bogat.

wohl beleibt *adj.* corpolent, voinic; gras.

Wohlbeleibt|heit *f. sg.* corpolenţă, grăsime.

wohl belesen *adj.* citit, care a citit mult.

wohl beraten *adj.* bine orientat; bine sfătuit.

wohl berechnet *adj.* bine socotit, bine calculat.

wohl beschaffen *adj.* bine făcut; într-o stare, într-o situaţie bună.

wohlbe|stallt *adj. (înv.) (fig.)* bine instalat (într-o funcţie); cu situaţie bună, stabilă.

wohl be|stellt *adj.* **1.** *(agr.)* bine cultivat. **2.** bine aprovizionat; bine înzestrat.

wohl bewendert *adj.* foarte versat, bun cunoscător (al unei chestiuni sau al unui domeniu).

wohl durchdacht *adj.* bine gândit, bine cumpănit, bine chibzuit.

Wohl|ehrwürden *pl. (bis.)* (Prea)Cuvioşia ta, Sfinţia voastră.

wohl|ehrwürdig *adj. (bis.)* preacuvios.

wohl|erfahren *adj.* cu multă experienţă.

wohl ergehen, *erging wohl, wohl ergangen, vb. (s) intr.* a-i merge bine, a fi sănătos; **lass es dir ~! a)** petrecere bună! noroc! **b)** să-ţi fie de bine!

Wohl|ergehen, *-s, n. sg.* sănătate, prosperitate, bunăstare.

wohl erhalten *adj.* sănătos, teafăr; bine conservat.

wohl|erwogen *adj.* v. wohl durchdacht.

wohl|erzogen *adj.* bine crescut, bine-educat, cu o bună creştere.

Wohl|erzogenheit *f. sg.* bună creştere, educaţie bună.

Wohlfahrt *f. sg.* **1.** prosperitate, bine, bunăstare. **2.** *(ist.)* ajutor public; **er bekommt ~** (el) primeşte ajutor social.

Wohlfahrts|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu, birou de ajutor (social), de asistenţă publică.

Wohlfahrts|aus|schuss, *-es, m. sg. (ist.)* Comitetul salvării publice.

Wohlfahrts|einrichtung, *-en, f.* instituţie, stabiliment de binefacere.

Wohlfahrts|empfänger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care primeşte ajutor public.

Wohlfahrtsmarke, *-n, f.* timbru (emis în scopuri) de binefacere.

Wohlfahrtsminister, *-s, -, m.* ministru al prevederilor sociale.

Wohlfahrtsministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* minister al prevederilor sociale.

Wohlfahrts|ökonomie, *-n, f.* economie de prosperitate.

Wohlfahrts|organisation, *-en, f.* organizaţie de binefacere.

Wohlfahrts|pflege, *-n, f.* asistenţă socială.

Wohlfahrts|staat, *-(e)s, -en, m.* stat social.

Wohlfahrts|theorie, *-n, f.* teoria bunăstării.

Wohlfahrts|unter|stützung, *-en, f.* alocaţie pentru asistenţă publică.

wohlfeil *adj.* ieftin, convenabil.

Wohlfeilheit *f. sg.* ieftinătate.

wohl fühlen, *fühlte wohl, wohl gefühlt, vb. (h) refl.* a se simţi bine; **sie fühlt sich nicht wohl** nu se simte bine.

wohl fundiert *adj.* v. wohl begründet.

wohlge|artet *adj.* **1.** reuşit. **2.** bine crescut, manierat.

wohl gebaut *adj.* bine făcut, bine format, bine construit.

wohl gebildet *adj.* **1.** v. wohlgebaut. **2.** cu educaţie aleasă.

wohlgeboren *adj. (înv.; în formule de adresare)* onorabil; **Euer Wohlgeboren** Domnia voastră.

Wohlgefallen, *-s, n. sg.* mulţumire, satisfacţie; plăcere; **sich in ~ auflösen a)** a se isprăvi cu bine; **b)** *(fam., despre obiecte)* a se desface în bucăţi; **c)** *(despre obiecte)* a dispărea; **sein ~ an etwas haben** a-şi găsi plăcerea, satisfacţia în ceva.

wohlgefällig I. *adj.* plăcut, satisfăcut. **II.** *adv.* cu plăcere; **etwas ~ aufnehmen** a primi ceva cu plăcere.

wohlgeformt *adj.* bine format, făcut.

Wohlgefühl, *-(e)s, n. sg.* sentiment, senzaţie de mulţumire, de tihnă, de satisfacţie.

wohlgegliedert *adj.* bine aranjat, bine împărţit; bine structurat, bine articulat.

wohlge|härtet *adj.* bine călit, oţelit.

wohlge|hegt *adj.* bine întreţinut, bine îngrijit.

wohlgelaunt *adj.* bine dispus.

wohlgelitten *adj.* simpatizat, popular, bine văzut.

wohl gemeint *adj. (despre sfaturi)* bine intenţionat, amical.

wohlgemerkt! *interj.* ţine minte! nota bene!

wohlgemut *adj.* bine dispus, vesel, optimist.

Wohlgemut, *-(e)s, m. sg. (bot.)* **1.** cimbru *(Satureja vulgaris)*. **2.** *(reg.)* izma-broaştei *(Mentha aguatica* L.). **3.** *(în expr.)* **falscher ~** pojarniţă *(Hypericum perforatum)*.

Wohlgemutkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* limba-mielului *(Borrago officinalis* L.).

wohlgenährt *adj.* bine hrănit, bine nutrit; grăsuţ, dolofan.

wohlgeneigt *adj.* binevoitor.

wohl ge|ordnet *adj.* bine orânduit, bine aranjat.

wohlgepflegt *adj.* bine îngrijit.

wohlgeraten *adj.* reuşit, izbutit; **ein ~es Kind** un copil reuşit; **der Kuchen ist ~** prăjitura e reuşită.

Wohlgeruch, *-(e)s, -rüche, m.* miros plăcut.

Wohlgeschmack, *-(e)s, -schmäcke, m.* gust bun, plăcut; savoare.

wohlgesetzt *adj.* bine potrivit; **mit ~en Worten** cu cuvinte bine alese, bine potrivite.

wohlgesinnt *adj.* bine intenţionat.

Wohlge|stalt *f. sg.* înfăţişare plăcută, siluetă, formă frumoasă.

wohlge|stalt(et) *adj.* bine făcut, chipeş, arătos.

wohlgetan *adv. (înv.)* bine, just, corect.

wohlgetroffen *adj. (despre portrete)* bine reuşit.

wohlgewogen *adj.* v. wohlgesinnt.

Wohlgewogenheit *f. sg.* afecțiune, bunăvoință.
wohlgezielt *adj.* bine ochit, bine plasat; **ein ~er Schlag** o lovitură bine plasată, cu dibăcie.
wohlhabend *adj.* bogat, înstărit, avut.
Wohlhabenheit *f. sg.* bogăție, bunăstare, avere.
wohlig *adj.* plăcut, comod, agreabil; **mir ist so ~ zumute** mă simt atât de bine; **eine ~e Wärme** o căldură plăcută; **eine ~ dahinfließende Sprache** o limbă melodioasă.
Wohligkeit *f. sg.* confort, comoditate, plăcere.
wohl|informiert *adj.* bine informat.
Wohlklang, *-(e)s, m. sg.* armonie sonoră, eufonie.
wohlklingend *adj.* armonios, melodios, eufonic.
Wohl|laut, *- (e)s, m. sg.* v. Wohlklang.
wohl|lautend *adj.* v. wohlklingend.
Wohl|leben, *-s, n. sg.* **1.** v. Wohlstand. **2.** viață veselă, de plăceri, fără griji.
wohl|löblich *adj.* stimabil, onorabil.
wohlmeinend *adj.* binevoitor, bine intenționat.
wohlproportioniert *adj.* bine proporționat.
wohlredend *adj.* elocvent.
wohlriechend *adj.* bine mirositor, parfumat.
wohlschmeckend *adj.* gustos, cu gust bun.
Wohlsein, *-s, n. sg.* sănătate; **zum ~!** în sănătatea ta! în sănătatea dumneavoastră!
wohl situiert *adj.* bine situat, cu stare bună.
Wohl|stand, *-(e)s, m. sg.* bunăstare; prosperitate, trai bun; **im ~ leben** a trăi în prosperitate, în bunăstare; **ein Leben in Kultur und ~** o viață civilizată și înstărită.
Wohl|standsbürger, *-s, -, m.* persoană căreia îi place să trăiască pe picior mare, în bunăstare.
Wohl|standsdenken, *-s, -, n.* principiul bunăstării.
Wohl|standsgefälle, *-s, n. sg.* diferențe, disparități sociale în ceea ce privește bunăstarea.
Wohl|standsgesellschaft, *-en, f.* societate de consum prosperă.
Wohl|standsmüll, *-s, m. sg.* deșeurile unei societăți de consum, prospere.
Wohltat, *-en, f.* binefacere, act de filantropie, faptă bună; **jm. eine ~ erweisen** a face un bine cuiva; **~en annehmen heißt seine Freiheit verkaufen** a primi binefaceri înseamnă să-ți vinzi libertatea.
Wohltäter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* binefăcător(-oare).
Wohltäterei, *-en, f. (iron.)* binefacere, filantropie meschină.
wohltätig *adj.* binefăcător, filantropic; milos(tiv); **zu ~en Zwecken** în scopuri filantropice.
Wohltätigkeit *f. sg.* binefacere, filantropie.
Wohltätigkeits|an|stalt, *-en, f.* instituție de binefacere, așezământ filantropic.
Wohltätigkeitsball, *-(e)s, -bälle, m.* bal în scop de binefacere, filantropic.
Wohltätigkeitsbasar, *-s, -e, m.* bazar cu vânzare în scop de binefacere.
Wohltätigkeitsfest, *-(e)s, -e, n.* serbare în scop de binefacere, serbare filantropică.
Wohltätigkeits|institut, *-(e)s, -e, n.* v. Wohltätigkeitsanstalt.
Wohltätigkeitskonzert, *-(e)s, -e, n.* concert în scop filantropic, de binefacere.
Wohltätigkeitsver|an|staltung, *-en, f.* manifestare, festivitate în scop de binefacere.
Wohltätigkeitsver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație filantropică, de binefacere.
Wohltätigkeitsvor|stellung, *-en, f.* spectacol în scop de binefacere, reprezentație filantropică.
Wohltätigkeitswesen, *-s, n. sg.* filantropie.
Wohltätigkeitszweck, *-(e)s, -e, m.* scop de binefacere, scop filantropic.
wohl temperiert *adj.* **1.** bine temperat, la temperatura potrivită. **2.** *(fig.)* echilibrat, fără excese, potolit.
wohltuend *adj.* binefăcător, plăcut, agreabil.
wohl tun, *tat wohl, wohl getan, vb. (h) intr.* **1.** a face bine, a alina durerea; **das tut dir wohl** asta îți face bine. **2.** a face fapte bune.
Wohltun, *-s, n. sg.* binefacere, faptă bună.
wohl überlegt *adj.* bine chibzuit, bine cumpănit.
wohl unter|richtet *adj.* bine instruit, bine informat.
wohlverdient *adj.* bine meritat; merituos; **er hat seine ~e Strafe erhalten** a primit pedeapsa meritată.
Wohlver|halten, *-s, n. sg.* bună purtare, atitudine, ținută corectă.
Wohlverleih, *-(e)s, -e, m. (bot.)* arnică *(Arnica montana* L.).
wohl versehen *adj.* bine aprovizionat.
wohl versorgt *adj.* bine îngrijit; bine înzestrat.
wohlver|standen **I.** *adj.* bine înțeles. **II.** *adv.* bineînțeles.
wohlvertraut *adj.* bine cunoscut.
wohl verwahrt *adj.* bine păstrat; bine păzit.
wohlweise *adj.* înțelept; prudent, prevăzător.
wohlweislich *adv.* cu prudență, cu înțelepciune, cu prevedere; **er hat es ~ nicht getan** a fost atât de prevăzător să n-o facă.
wohl wissend *adv.* cu bună știință; știind foarte bine.
wohl wollen, *wollte wohl, wohl gewollt (ich will wohl, du willst wohl, er will wohl), vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a voi binele (cuiva).
Wohlwollen, *-s, n. sg.* bunăvoință.
wohlwollend *adj.* binevoitor.
wohlziemend *adj.* cuviincios, decent.
Wohn|anhänger, *-s, -, m.* rulotă.
Wohn|anlage, *-n, f.* complex de locuințe.
wohnbar *adj.* locuibil.
Wohnbarkeit *f. sg.* calitatea de a putea fi locuit.
Wohnbau, *-(e)s, -ten, m.* v. Wohngebäude.
Wohnbaufonds [-fõ], - [-fõ:s], -[-fõ:s], *m.* fond al construcției de locuințe.
Wohnbauförderung *f. sg.* încurajare a construcțiilor de locuințe.
Wohnbaupolitik *f. sg.* politică în domeniul construcției de locuințe.
Wohnbauprogramm, *-s, -e, n.* program de construcții de locuințe.
wohnberechtigt *adj.* cu drept de domiciliere, de locuință.
Wohnberechtigung, *-en, f.* drept de domiciliere, de locuire.
Wohnbereich, *-(e)s, -e, m.* sector, domeniu locativ.
Wohnbevölkerung, *-en, f.* populație locuitoare, cu domiciliu stabil.
Wohnbezirk, *-(e)s, -e, m.* sector, circumscripție a(l) locuinței, a(l) domiciliului.
Wohnblock, *-(e)s, -s, m.* cvartal de locuințe.
Wohncontainer [-tεinɐ], *-s, -, m.* baracă, locuință de șantier tip container.
Wohndichte *f. sg.* densitate a populației raportată la spațiul locativ.
Wohndiele, *-n, f.* cameră-vestibul.
Wohn|ebene, *-n, f. (arhit.)* **1.** nivel, etaj, cat; **das Haus hat drei ~n** casa are trei nivele. **2.** spațiu verde în jurul casei, al locuinței.
Wohn|eigentum, *-s, -e, n.* proprietate asupra locuințelor.
Wohn|einheit, *-en, f.* unitate locativă.
wohnen, *wohnte, gewohnt, vb. (h) intr.* a locui, a sta, a domicilia; **in der Stadt ~** a locui la oraș; **auf dem Land ~** a sta, a locui la țară; **im Hotel ~** a sta la hotel.
Wohnen, *-s, n. sg.* locuit, domiciliere.
Wohnfläche, *-n, f.* suprafață de locuit, suprafață locativă.
Wohngebäude, *-s, -, n.* casă de locuit.
Wohngebiet, *-(e)s, -e, n.* teritoriu, zonă de locuințe.
Wohngegend, *-en, f.* zonă de locuințe, de domiciliu.
Wohngeld, *-(e)s, -er, n.* supliment, indemnizație pentru locuință, pentru chirie.
Wohngelegenheit, *-en, f.* casă, locuință, spațiu locativ.
Wohngemach, *-(e)s, -mächer* (și *-e), n. (înv.)* încăpere, cameră de locuit; *pl.* apartament.
Wohngemeinde, *-n, f.* **1.** asociație de locatari. **2.** locuință în comun.
Wohngemeinschaft, *-en, f.* grup de persoane cu menaj comun.
Wohngruppe, *-n, f.* **1.** v. Wohngemeinschaft. **2.** *(în R.D.G.)* comitet de stradă. **3.** *(în R.D.G.)* complex de locuit.
wohnhaft *adj.* domiciliat; **in Bukarest ~** domiciliat în București; **sich an einem Orte ~ niederlassen** a se stabili, a-și fixa domiciliul într-un loc.
Wohnhaus, *-es, -häuser, n.* casă de locuit.
Wohnhauswieder|aufbau, *-(e)s, -ten, m.* reconstrucție a caselor de locuit.
Wohnheim, *-(e)s, -e, n.* cămin de locuit; **~ der Studenten** cămin studențesc.
Wohnküche, *-n, f.* cameră-bucătărie.
Wohnkultur, *-en, f.* stil de locuit, cultură a căminului, a aranjamentului unei locuințe.
Wohnlage, *-n, f.* poziție a locuinței; **Haus mit günstiger ~** casă bine situată, cu o poziție avantajoasă.
Wohnlandschaft, *-en, f.* tapiserie pentru decorațiuni interioare, capitonări; peisaj al locuinței.
Wohnlaube, *-n, f.* căsuță de locuit provizoriu, pavilion (de grădină).
wohnlich *adj.* confortabil; aranjat, mobilat; **das Haus ist sehr ~** casa este foarte confortabilă; **das Haus schaut schon ~ aus** casa arată deja confortabilă.
Wohnlichkeit *f. sg.* confort, comoditate a(l) locuinței.
Wohnmobil, *-s, -e, n.* mașină, automobil-rulotă.
Wohn|ort, *-(e)s, -e, m.* localitate de domiciliu, sediu, reședință; **den ~ wechseln** a se muta într-o altă localitate.
Wohnpartei, *-en, f.* locatar; chiriaș; **in diesem Haus sind mehrere ~en** în această casă locuiesc mai multe familii (de chiriași).
Wohnplatz, *-es, -plätze, m.* v. Wohnsitz.
Wohnraum, *-(e)s, -räume, m.* spațiu locativ, suprafață locuibilă.
Wohnraumbewirtschaftung *f. sg.* administrare a spațiului locativ.
Wohnraumhilfe, *-n, f.* indemnizație, ajutor de instalare (într-o locuință nouă).
Wohnraum|steuer, *-m, f.* impozit pe suprafața locuibilă.
Wohnraumverteilung, *-en, f.* împărțire, repartizare a spațiului locativ.
Wohnrecht, *-(e)s, n, sg.* **1.** drept la locuință. **2.** (*jur.*) lege privind fondul de locuințe.
Wohnschlafzimmer, *-s, -, n.* dormitor–cameră de zi.
Wohnsitz, *-es, -e, m.* domiciliu, sediu, reședință; **ständiger ~** domiciliu stabil; **seinen ~ aufschlagen** sau **nehmen (in...)** a se stabili cu domiciliul (în...).
Wohn|stadt, *-städte, f.* cartier mare de locuințe.
Wohn|stätte, *-n, f.* v. Wohnort.
Wohn|stift, *-(e)s, -e, n.* azil de bătrâni finanțat prin donații.
Wohn|stube, *-n, f.* v. Wohnzimmer.
Wohnturm, *-(e)s, -türme, m.* **1.** turn medieval folosit drept locuință. **2.** bloc-turn.
Wohnung, *-en, f.* locuință, casă, apartament; **jm. Kost und ~ geben** a da cuiva casă și masă; **eine ~ vermieten** a închiria, a da cu chirie o locuință; **eine ~ aufgeben**, **aus einer ~ ziehen** a se muta dintr-o locuință.
Wohnungs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* **1.** oficiu de locuințe; serviciu al spațiului locativ. **2.** *(mil.)* birou de încartiruire.
Wohnungs|angabe, *-n, f.* indicare a domiciliului.
Wohnungs|anzeiger, *-s, -, m.* v. Adressbuch.
Wohnungsbau[1], *-(e)s, m. sg.* construcție de locuințe; **sozialer ~** construcție de locuințe cu chirie mică.
Wohnungsbau[2], *-(e)s, -ten, m.* clădire de locuit.
Wohnungsbaudarlehen, *-s, -, n.* împrumut, credit pentru construcție de locuințe.
Wohnungsbaufinanzierung, *-en, f.* finanțare a construcției de locuințe.
Wohnungsbaugenossenschaft, *-en, f.* asociație de construcție de locuințe.
Wohnungsbaugesellschaft, *-en, f.* societate de construcții de locuințe.
Wohnungsbaugesetz, *-es, -e, n.* lege privind construcția de locuințe.
Wohnungsbauprämie [-miə], *-n, f. (fin.)* primă acordată posesorilor unui carnet de economii pentru construcție de locuințe.
Wohnungsbauprogramm, *-s, -e, n.* program de construcție de locuințe.
Wohnungsbedarf, *-(e)s, m. sg.* necesar de locuințe; nevoie de locuință.
Wohnungsdurchgasung, *-en, f.* deparazitare, dezinfectare a locuinței prin gaze.
Wohnungs|eigentum, *-s, -e, n.* proprietate asupra locuințelor.
Wohnungs|eigentümer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* proprietar(ă) de apartament, casă.
Wohnungs|eigentumsquote, *-n, f.* pondere a locuințelor proprietate personală.
Wohnungs|einrichtung, *-en, f.* **1.** mobilier (al unei locuințe). **2.** mobilare (a unei locuințe).
Wohnungs|entschädigung, *-en, f.* **1.** despăgubire pentru locuință. **2.** indemnizație de chirie.
Wohnungsfonds [-fõ:], - [-fõ:s], - [-fõ:s], *m.* fond locativ.
Wohnungsfrage, *-n, f.* problemă a locuințelor.
Wohnungsgeber, *-s, -, m.* persoană care închiriază o locuință, gazdă.

Wohnungsgeld, *-(e)s, -er, n.* indemnizație de locuință; alocație pentru chirie.
Wohnungs|inhaber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* proprietar(ă) de apartament, de casă etc.
Wohnungs|in|standsetzung, *-en, f.* amenajare, renovare a locuinței.
Wohnungskauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare de locuințe.
Wohnungskompetenz, *-en, f.* competență în materie de locuințe.
wohnungslos *adj.* fără locuință, fără casă, fără domiciliu.
Wohnungsmakler, *-s, -, m.* agent imobiliar.
Wohnungsmangel, *-s, m. sg.* lipsă, criză de locuințe.
Wohnungsmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* fond de locuințe; cerere și ofertă de locuințe; piață a locuințelor.
Wohnungsmiete, *-n, f.* chirie pentru locuință.
Wohnungsmietvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de închiriere a unei locuințe.
Wohnungsnot *f. sg.* v. Wohnungsmangel.
Wohnungs|politik *f. sg.* politică în domeniul fondului locativ.
Wohnungs|problem, *-s, -e, n.* v. Wohnungsfrage.
Wohnungsrecht, *-(e)s, n. sg.* v. Wohnrecht.
Wohnungs|schlüssel, *-s, -, m.* cheia de la locuință.
Wohnungs|suche *f. sg.* căutare de locuință.
wohnungs|suchend *adj.* care caută locuință.
Wohnungs|suchende, *-n, -n (ein Wohnungssuchender), m.* și *f.* căutător (căutătoare) de locuință.
Wohnungs|tausch, *-(e)s, -e, m.* schimb de locuință.
Wohnungs|tür, *-en, f.* ușa de la intrare a unei locuințe, a unui apartament.
Wohnungs|typ, *-s, -e(n), m.* tip de locuință.
Wohnungsver|änderung, *-en, f.* schimbare, modificare, transformare a locuinței.
Wohnungsver|hältnisse *pl.* v. Wohnverhältnisse.
Wohnungsvermieter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care închiriază locuințe.
Wohnungswechsel, *-s, -, m.* mutare în altă locuință.
Wohnungswesen, *-s, n. sg.* sistem imobiliar.
Wohnungswieder|aufbau, *-(e)s, m. sg.* reclădire, reconstruire a locuinței.
Wohnungswirtschaft, *-en, f.* economie, administrare, gospodărire a locuințelor.
Wohnungszulage, *-n, f.*, **Wohnungszuschuss**, *-es, -schüsse, m.* supliment, indemnizație pentru locuință, pentru chirie.
Wohnver|hältnisse *pl.* condiții de locuit.
Wohnviertel, *-s, -, n.* cartier de locuințe.
Wohnwagen, *-s, -, m.* rulotă; vagon de locuit.
Wohnzimmer, *-s, -, n.* cameră de zi.
Wöhrde, *-n, f.* teren arabil din jurul casei.
Woilach, **Woilock**, *-s, -e, m.* pătură de cai, cioltar.
Woiwod, *-en, -en*, **Woiwode**, *-n, -n*, **Wojewod**, *-en, -en*, **Wojewode**, *-n, -n, m.* (și *ist.*) voievod.
Wojewodschaft, *-en, f.* (și *ist.*) voievodat.
Wölb|bogen, *-s, -bögen, m. (constr.)* arc al bolții.
wölben, *wölbte, gewölbt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) bolti, a (se) arcui.
Wölbfläche, *-n, f.* v. Wölbungsfläche.
Wölbfuge, *-n, f. (constr.)* rost al bolții.
Wölbgerüst, *-(e)s, -e, n. (constr.)* cintru.
Wölbhöhe, *-n, f. (constr.)* înălțime a bolții.
Wölblinie [-niə], *-n, f. (constr.)* linie a bolții.
Wölb|spiegel, *-s, -, m. (fig.)* oglindă convexă.
Wölb|stein, *-(e)s, -e, m.* boltar.
Wölbung, *-en, f.* **1.** boltire; arcuire; boltă; boltitură. **2.** *(constr.)* bombament. **3.** convexitate.
Wölbungsbogen, *-s, -bögen, m.* (arc de) boltă, arcadă.
Wölbungsfläche, *-n, f. (constr.)* suprafață a bolții; **innere** ~ intradosul bolții; **äußere** ~ extradosul bolții.
Wölbungsgerüst, *-(e)s, -e, n. (constr.)* v. Wölbgerüst.
Wölbungsverband, *-(e)s, -bände, m. (constr.)* îmbinare a bolții.
Wolf, *-(e)s, Wölfe, m.* **1.** *(zool.)* lup *(Canis lupus)*; **junger** ~ lup tânăr; *(fig.)* **mit den Wölfen muss man heulen** când te afli între lupi, trebuie să urli ca ei; **hungrig wie ein** ~ flămând ca un lup; **wenn man vom ~ spricht, ist er nicht weit** vorbești de lup și lupul (e) la ușă; *(fig.)* **ein ~ im Schafspelz** un lup în blană de oaie, un om prefăcut. **2.** jupuitură; zgârietură; julitură; **sich** *(dat.)* **einen ~ reiten (**sau **laufen)** a-și jupui pielea călărind (sau umblând). **3.** *(tehn.)* gheară-de-lup. **4.** *(text.)* lup, mașină de dezlânat. **5.** v. Fleischwolf. **6.** *(iht.)* plevușcă cuibăreață *(Gasterosteus aculeatus)*. **7.** *(astron.)* (constelația) Lancea Centaurului. **8.** *(reg.)* zăpadă târzie (care compromite semănăturile). **9.** *(reg.)* abur (provenit din pătrunderea aerului rece într-o încăpere încălzită). **10.** *(reg.)* pânză cenușie.
Wölfchen, *-s, -, n, (dim.* de la Wolf) lupușor, pui de lup.
wölfen, *wölfte, gewölft, vb. (h) intr. (despre lupi și câini)* a făta, a face pui.
Wölfin, *-nen, f.* lupoaică.
wölfisch *adj.* **1.** de lup, lupesc. **2.** *(fig.)* lacom, mâncăcios.
Wolfram, *-s, n. sg. (chim.)* wolfram.
Wolframblau, *-s, n. sg. (chim.)* albastru de wolfram.
Wolframfaden, *-s, -fäden, m. (tehn., electr.)* fir de wolfram.
wolframhaltig *adj.* cu conținut de wolfram, care conține wolfram.
Wolframit, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* wolframit.
Wolframkontakt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* contact de wolfram.
Wolfram|metall, *-(e)s, -e, n.* aliaj cu wolfram.
Wolfram|ocker, *-s, m. sg. (mineral.)* ocru de wolfram.
Wolframröhre, *-n, f. (electr.)* lampă tubulară cu wolfram.
Wolfram|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (metal.)* oțel wolfram.
Wolfs|angel, *-n, f.* v. Wolfseisen.
Wolfs|art, *-en, f.* **1.** rasă de lupi. **2.** fel, natură a(l) lupilor.
Wolfsbalg, *-(e)s, -bälge, m.* piele de lup jupuit.
Wolfsbarsch, *-(e)s, -e* (și *-bärsche*), *m. (iht.)* biban de mare *(Labrax lupus)*.
Wolfsbohne, *-n, f. (bot.)* **1.** cafeluță *(Lupinus albus* L.). **2.** nipral *(Lupinus luteus* L.).
Wolfsbrut, *-en, f. (fam.)* pui de lup.
Wolfsdank, *-(e)s, m. sg.* nerecunoștință.
Wolfs|eisen, *-s, -, n.*, **Wolfsfalle**, *-n, f.* capcană, cursă pentru lupi.
Wolfsfänge *pl. (vân.)* colți de lup.
Wolfsfisch, *-(e)s, -e, m.* v. Seewolf.
Wolfsfuß, *-es, -füße, m. (bot.)* cervană *(Lycopus europaeus* L.).
Wolfsgarn, *-(e)s, -e, n.* plasă-capcană pentru lupi.
Wolfsge|heul, *-(e)s, n. sg.* urlete de lup.
Wolfsgesicht, *-(e)s, -er, n.* **1.** mutră de lup; figură întunecată. **2.** *(bot.)* roșie, tomată, pătlăgică roșie *(Solanum lycopersicum* L.).
wolfsgrau *adj.* sur, cenușiu ca blana de lup.
Wolfsgrube, *-n, f.* **1.** groapă, cursă pentru lupi. **2.** *(mil.)* șanț, groapă de lupi.
Wolfshatz, *-en*, **Wolfshetze**, *-n, f.* vânătoare de lupi cu gonaci; hăituială.
Wolfshund, *-(e)s, -e, m. (zool.)* câine-lup.
Wolfshunger, *-s, m. sg. (fig.)* foame de lup.
Wolfsjagd, *-en, f.* vânătoare de lupi.
Wolfskind, *-(e)s, -e, n. (mit.)* copil crescut de lupi.
Wolfskirsche, *-n, f. (bot.)* mătrăgună *(Atropa belladonna* L.).
Wolfsklaue, *-n, f. (zool.)* gheară de lup (la unele rase de câini).
Wolfslager, *-s, -, n.* bârlog de lup.
Wolfsmagen, *-s, -* (și *-mägen*), *m. (fam.)* foame, poftă de lup.
Wolfsmensch, *-en, -en, m. (mit.)* v. Werwolf.
Wolfsmilch *f. sg. (bot.)* alior, laptele-câinelui *(Euphorbia cyparissias* L., *Euphorbia platyphyllos* L.).
wolfsmilch|artig *adj. (bot.)* enforbiaceu.
Wolfs|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de încălzit lupe.
Wolfs|pelz, *-es, -e, m.* blană de lup.
Wolfsrachen, *-s, -, m.* (și *med.*) gură de lup.
Wolfsrudel, *-s, -, n.* haită de lupi.
Wolfs|schlucht, *-en, f.* văgăună, ascunziș al lupilor.
Wolfs|spinne, *-n, f. (zool.)* tarantulă *(Lycosa tarentula)*.
Wolfs|stahl, *-(e)s, -e* (și *-stähle*), *m. (metal.)* oțel de pudlaj.
Wolfs|trapp, *-(e)s, -e, m.* v. Wolfsfuß.
Wolfswindhund, *-(e)s, -e, m.* ogar scoțian.
Wolfswurzel, *-n, f. (bot.)* **1.** hasmațuchi *(Anthriscus silvestris)*. **2.** *(reg.)* omag *(Aconitum napellus* L.).
Wolfszahn, *-(e)s, -zähne, m.* **1.** colț, dinte de lup. **2.** *(tehn.)* dinte-de-lup, roată cu dinți ascuțiți.
Wölkchen, *-s, -, n. (dim.* de la Wolke) norișor, noruleț, nouraș.
Wolke, *-n, f.* **1.** nor; **dicke ~n** nori groși; **der Himmel ist mit ~n überzogen (**sau **bedeckt)** cerul este acoperit de nori; **die ~n ziehen am Himmel** norii alunecă, fug pe cer; **die ~n ballen sich** sau **türmen sich** norii se adună, se îngrămădesc; **in ~n gehüllt** acoperit de nori; *(fig.)* **wie aus den ~n gefallen a)** a se ivi pe neașteptate; **b)** a pica din cer, a fi luat prin surprindere, a rămâne uimit, încremenit; **jn. in die ~n erheben** a ridica pe cineva în slăvi; **in den ~n schweben** a fi în culmea fericirii; **eine ~ von Staub** un nor de praf; **eine ~ von Heuschrecken** un nor de lăcuste; *(fig.)* **~n des Kummers** nori de tristețe; **die ~n, die seinen Verstand umnebeln** ceața care-i întunecă mințile. **2.** *(mineral.)* grup de incluziuni (în pietre prețioase).
wölken, *wölkte, gewölkt, vb. (h)* **1.** *tr. (rar)* a forma nori. **2.** *intr.* a pluti ca norii. **3.** *refl.* a se înnora.
Wolken|achat, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* agat tulbure.
wolken|an *adv. (poet.)* înspre nori.
wolken|artig *adj.* și *adv.* ca norii, în felul norilor, de felul norilor.
Wolkenballen, *-s, -, m.* grămadă, pâlc de nori, banc de nori.
Wolkenband, *-(e)s, -bänder, n.*, **Wolkenbank**, *-bänke, f.* banc, strat de nori.
wolkenbedeckt *adj.* acoperit de nori.
Wolkenbildung, *-en, f.* formare a norilor.
Wolkenbruch, *-(e)s, -brüche, m.* rupere de nori, ploaie torențială.
wolkenbruch|artig *adj.* torențial; **ein ~er Regen** o ploaie torențială.
Wolkendecke, *-n, f.* v. Wolkenschicht.
Wolkenfahne, *-n, f.* fâșie de nori.
Wolkenfeld, *-(e)s, -er, n. (met.)* front de nori, spațiu acoperit de nori.
Wolkenfetzen *pl.* fâșii de nori.
Wolkenflug, *-(e)s, -flüge, m.* zbor prin nori.
wolkenfrei *adj.* v. wolkenlos.
Wolkenhimmel, *-s, m. sg.* cer noros, înnorat.
wolkenhoch *adj.* înalt cât norii; înalt până la nori.
Wolkenkratzer, *-s, -, m.* zgârie-nori.
Wolkenkuckucksheim, *-(e)s, -e, n. (fam.)* castel în Spania, utopie.
wolkenleer, **wolkenlos** *adj. (despre cer)* senin, fără nori.
Wolkenlosigkeit *f. sg.* senin.
Wolkenmaschine, *-n, f. (teatru)* instalație, mașină pentru producerea norilor, a furtunii, a ploii etc.
Wolkenmasse, *-n, f.* grămadă, masă de nori.
Wolkenmeer, *-(e)s, -e, n. (poet.)* mare de nori.
Wolkensaum, *-(e)s, -säume, m.* margine de nor.
Wolkenscheinwerfer, *-s, -, m. (met.)* proiector de nori.
Wolkenschicht, *-en, f.* strat, pătură de nori.
Wolkenschieber, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* caschetă cu cozoroc drept. **2.** un fel de lichior.
Wolkenschleier, *-s, -, m.* înnorare ușoară, văl de nori.
Wolken|store [-stoːɐ], *-s, -s, m.* stor drapat.
wolkenver|hangen *adj.* acoperit de nori negri, pâclos; **~er Himmel** cer posomorât, mohorât.
Wolkenwand, *-wände, f.* perdea, zid, perete de nori.
Wolkenzug, *-(e)s, -züge, m.* trecere a norilor.
wolkig *adj.* înnorat, noros, cu nori.
Wölklein, *-s, -, n.* v. Wölkchen.
Woll|abgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** *(text.)* pierdere de lână. **2.** rămășițe, deșeuri de lână.
Woll|affe, *-n, -n, m. (zool.)* maimuță lânoasă *(Lagothrix)*.

Woll|art, *-en, f.* fel, sort de lână.
woll|artig *adj.* lânos, ca lâna.
Woll|ausfuhr *f. sg.* export de lână.
Wollbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* specie de arbore exotic *(Bombax)*.
Wollblume, *-n, f.* v. Wollgras.
Wollbörse, *-n, f. (com.)* bursă a lânei.
Wolldecke, *-n, f.* **1.** pătură, pled. **2.** cuvertură de lână.
Wolle, *-n, f.* lână; **reine ~** lână pură; *(fig.)* **in der ~ sitzen** a-i merge bine; *(fam.)* **jn. in (die) ~ bringen** a înfuria pe cineva; a scoate pe cineva din sărite; **viel Geschrei und wenig ~** vorba multă sărăcia omului; **in der ~ gefärbt a)** vopsit înainte de toarcere; **b)** *(fig.)* adevărat, veritabil; **c)** *(fig.)* demn de încredere; **~ lassen müssen** a pierde, a ieşi în pagubă; **sich in die ~ kriegen** sau **sich in der ~ haben** sau **in der ~ liegen** a se certa, a se bate; **in die ~ kommen** a se înfuria.
wollen[1] *adj.* de, din lână, lânos.
wollen[2], *wollte, gewollt (ich will, du willst, er will) vb. (h) tr.* şi *intr.* **I.** *(verb principal)* **1.** a voi, a vrea; a dori; **wer will, der kann** cine vrea poate; **du hast es so gewollt** tu ai vrut-o, tu ai vrut aşa; **er mag ~ oder nicht** fie că vrea fie că nu, vrând-nevrând; **es sei, wie es wolle** fie ce-o fi; **ganz wie Sie ~** cum doriţi; **ich wollte, es wäre schon Sonntag** aş vrea, aş dori să fie deja duminică; **hier ist nichts mehr zu ~** aici nu mai e nimic de făcut, n-ai la ce să te mai aştepţi; **was du nicht willst, dass man dir tu', das füg auch keinem andern zu** ce ţie nu-ţi place altuia nu-i face. **2.** *(cu un verb de deplasare subînţeles)* a vrea să meargă, să înainteze, să intre, să plece, să se ducă etc.; **wo willst du hin?** unde vrei să te duci? **er will fort** el vrea să plece; **das will mir nicht (recht) in den Kopf** asta nu (prea) vrea să-mi intre în cap; **meine Beine ~ nicht mehr** nu mă mai ascultă picioarele; **die Sache will nicht vorwärts** lucrurile nu vor să înainteze. **II.** *(verb auxiliar de mod)* **1.** a vrea; **davon will ich nichts wissen** nu vreau să ştiu nimic de asta, nu mă interesează; **das will nicht viel sagen (sau bedeuten)** asta nu vrea să însemne prea mult, asta nu spune prea multe; **das will mir nicht gefallen** asta nu-mi place, mă îngrijorează; **ich will hoffen, dass…** aş vrea să sper că…; **das will ich meinen (sau glauben, hoffen)** asta cred (sau sper) şi eu; **das will nicht heißen, dass…** asta nu înseamnă că…; **ich will es nicht gehört haben** consider că nu am auzit asta; **willst du wohl schweigen?** vrei să taci, ai să taci odată?! **ich will es getan haben** vreau, cer, pretind să se facă. **2.** a fi gata să, a fi pe punctul de a, a sta să…; **ich wollte gerade weggehen** eram tocmai pe punctul de a pleca; **das Dach wollte einfallen** acoperişul stătea să se prăbuşească; **wenn man versinken will** când eşti pe punctul de a te scufunda; **es will Abend werden** se înserează. **3.** a trebui; **die Sache will mit Klugheit ausgeführt werden** chestiunea trebuie condusă cu înţelepciune; **das will nicht übereilt sein** asta nu trebuie făcut în pripă; **das will überlegt sein** e nevoie să mă mai gândesc, lucrul trebuie bine chibzuit. **4.** a susţine, a pretinde; **er will es selbst gesehen haben** pretinde că a văzut chiar el; **man will sogar behaupten, dass…** se afirmă chiar că…; **er will ein Kenner sein** pretinde că se pricepe, că e specialist. **III.** *(rar; verb auxiliar pentru exprimarea viitorului)* **wir ~ es noch erleben** vom trăi şi vom vedea; **wir ~ sehen** vom vedea (ce se mai poate face).
Wollen, *-s, n. sg.* voinţă, vrere, intenţie.
Wollenträger *m. pl.* **1.** v. Wolltiere. **2.** *(entom.)* fluture bombicid *(Bombyo lentipes)*.
Wollfaden, *-s, -fäden, m.* fir de lână.
Wollfärber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* vopsitor(-oare) de lână.
Wollfärberei, *-en, f.* vopsitorie, boiangerie de lână.
Wollfaser, *-n, f.* fibră de lână.
Wollfett, *-(e)s, n. sg.* lanolină, usuc.
Wollflocke, *-n, f.* scamă de lână.
Wollgarn, *-(e)s, -e, n.* fir de lână, lână toarsă.
Wollgeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** v. Wollhandel. **2.** prăvălie, magazin de ţesături din lână.
Wollgewebe, *-s, -, n.* ţesătură de lână.
Wollgras, *-es, -gräser, n. (bot.)* lânărică, bumbăcariţă *(Eriophorum L.)*.
Wollgroßhändler, *-s, -, m.* angrosist de lână.
Wollhaar, *-(e)s, -e, n.* **1.** v. Wollfaser. **2.** *(pielărie)* puf. **3.** păr scurt, des şi creţ, ca lâna.
wollhaarig *adj.* cu păr de lână; cu părul lânos, ca lâna.
Wollhader, *-s, -n, m.* zdreanţă de lână.
Wollhandel, *-s, m. sg.* comerţ, negoţ cu lână.
Wollhändler, *-s, -, m.* negustor de lână.
Wollhandlung, *-en, f.* prăvălie de lână, lânărie.
Wollhandschuh, *-(e)s, -e, m.* mănuşă din lână.
Wollhaube, *-n, f. (austr.)* căciuliţă din lână.
Wollhemd, *-(e)s, -en, n.* cămaşă de lână.
wollig *adj.* lânos, de lână.
Woll|industrie, *-n, f.* industrie a lânii.
Wolljacke, *-n, f.* jachetă de lână.
Wollkamm, *-(e)s, -kämme, m. (text.)* pieptene, darac pentru lână.
Wollkämmen, *-s, n. sg. (text.)* dărăcit, cardat al lânii.
Wollkämmer, *-s, -, m. (text.)* dărăcitor de lână, maşină de cardat lâna.
Wollkämmerei, *-en, f. (text.)* **1.** dărăcit, cardat al lânii; cardare de lână. **2.** atelier de dărăcit, de cardat lâna.
Wollkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de lână.
Wollklette, *-n, f. (bot.)* lucernă lânoasă *(Medicago hispida)*.
Wollknäuel, *-s, -, m.* (sau *n.*) ghem de lână.
Wollkratze, *-n, f. (text.)* maşină de scărmănat lâna.
Wollkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* coada-vacii, lumânărică *(Verbascum phlamoides L.)*.
Wollkrempel, *-n, f. (text.)* cardă de lână.
Woll|laus, *-läuse, f. (entom.)* păduche lânos *(Eriosoma lanigara)*.
Wollmantel, *-s, -mäntel, m.* palton de lână.
Wollmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* târg de lână.
Wollmaus, *-mäuse, f.* **1.** *(zool.)* cincila *(Chinchilla laniger)*. **2.** *(reg., glumeţ)* ghemotoc de scamă (pe sub mobilă).
Wollmesse, *-n, f.* v. Wollmarkt.
Wollmusselin, *-s, -e, m. (text.)* muselin de lână.
Wollmütze, *-n, f.* căciuliţă din lână.
Woll|öffner, *-s, -, m. (text.)* lup destrămător.
Wollprodnktion, *-en, f.* producţie de lână.
Wollquaste, *-n, f.* ciucure de lână.
wollreich *adj.* bogat în lână, cu multă lână, lânos.
Wollreinigungsmaschine, *-n, f. (text.)* maşină de curăţat lâna.
Wollsachen *pl.* lânuri, lucruri, haine de lână.
Wollsack, *-(e)s, -säcke, m.* **1.** sac de (cu) lână. **2.** *(fig.)* bogătaş.
Wollsamt, *-(e)s, -e, m.* catifea de lână.
Wollschal, *-s, -s* sau *-e, m.* şal, fular de lână.
Wollschere, *-n, f.* foarfece de tuns lâna.
Wollschur, *-en, f.* tuns al lânii.
Wollschweiß, *-es, m. sg.* sudoare, miros de oaie.
Wollsiegel, *-s, -, n.* marcă, indicator de calitate pentru mărfuri din lână naturală.
Wollsocke, *-n, f.* şosetă de lână.
Wollsortieren, *-s, n. sg.* sortare a lânii.
Wollsortierer, *-s, -, m.* sortator de lână.
Woll|spinner, *-s, -, m.* torcător de lână.
Woll|spinnerei, *-en, f.* torcătorie, filatură de lână.
Woll|stapel, *-s, -, m. (text.)* ştaplu de lână; mănunchi de fire de lână.
Woll|stickerei, *-en, f.* broderie de lână.
Woll|stoff, *-(e)s, -e, m.* stofă de lână.
Woll|strumpf, *-(e)s, -strümpfe, m.* ciorap de lână.
Wolltiere *pl.* animale cu lână.
wolltragend *adj.* lânos, cu lână.
Wolltuch, *-(e)s, -tücher, n.* **1.** basma, broboadă de lână. **2.** *sg. (text.)* postav de lână.
Wol|lust, *-lüste, f.* **1.** voluptate; desfătare, delectare, plăcere, deliciu. **2.** desfrâu, libertinaj, desfrânare.
Wol|lust atmend *adj.* care respiră voluptate, voluptuos.
Wol|lustgefühl, *-(e)s, -e, n.* v. Wollust **(1)**.
wol|lüstig *adj.* şi *adv.* voluptuos.
Wol|lüstling, *-s, -e, m.* **1.** om al plăcerilor, voluptuos, epicurian. **2.** desfrânat.
Wollvieh, *-(e)s, n. sg.* animale domestice cu lână.
Wollwachs, *-es, n. sg.* v. Wollfett.
Wollware, *-n, f. (com.)* mărfuri, articole din lână.
Wollwarenhändler, *-s, -, m.* negustor de mărfuri, de articole din lână.
Wollwäsche, *-n, f.* **1.** lenjerie de lână. **2.** v. Wollwäscherei.
Wollwäscherei, *-en, f.* spălătorie de lână.
Wollweberei, *-en, f. (text.)* ţesătorie de lână.
Wollweste, *-n, f.* vestă de lână.
wollwoll *adv. (reg.)* da, da; bine.
Wollzeug, *-(e)s, -e, n.* **1.** stofă de lână. **2.** lucruri din lână, lânuri.
Wollzupfer, *-s, -, m.* dărăcitor de lână.
Wolm, *-(e)s, -e,* **Wolmen**, *-s, -, m.* **1.** *(constr.)* corp-ancoră spre exterior susţinut de piloni. **2.** balustradă, împrejmuire, barieră.
womit *adv.* **1.** *(interog.)* cu ce? **~ kann ich dienen?** cu ce vă pot servi? cu ce vă pot fi de folos? **~ beschäftigt ihr euch?** cu ce vă ocupaţi? **2.** *(relativ)* cu (ceea) ce, cu care; **das ist es, womit ich nicht einverstanden bin** iată cu ce nu sunt de acord.
womöglich *adv.* **1.** pe cât se poate. **2.** te pomeneşti că…
wonach *adv.* **1.** *(interog.)* după ce? despre ce? a ce? **~ fragt er?** despre ce întreabă? **~ schmeckt es?** a ce seamănă la gust? **~ richtet er sich?** după ce se orientează? **2.** *(relativ)* după ce, după care; **etwas, ~ sie sich sehnten** ceva de care le era dor, după care tânjeau.
woneben *adv. (rar)* **1.** *(interog.)* lângă ce? aproape de ce? pe lângă ce? **~ soll ich den Stuhl stellen?** lângă ce să pun scaunul? **2.** *(relativ)* (pe) lângă care, alături de care; **das Haus, ~ der Baum steht** casa lângă care este copacul.
Wonne, *-n, f.* desfătare, plăcere, deliciu, încântare; bucurie; **~ und Weh** bucurii şi dureri, bine şi rău.
wonnebebend *adj.* tremurând de bucurie, de încântare.
Wonnegefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment de bucurie, de plăcere, de desfătare.
wonneleer, **wonnelos** *adj.* fără bucurie, fără plăcere; **ein ~es Leben** o viaţă fără bucurii, fără plăceri.
Wonnemonat, *-(e)s*, **Wonnemond**, *-(e)s, m. sg. (poet.)* luna mai.
Wonneproppen, *-s, -, m. (fam., glumeţ)* bebeluş dulce.
wonnesam *adj. (poet.)* încântător, minunat, desfătător, fermecător; **js. Leben ~ machen** a încânta viaţa cuiva.
Wonneschauder, **Wonneschauer**, *-s, -, m.* fior de plăcere, de bucurie.
wonneselig *adj.* v. wonnetrunken.
Wonnetag, *-(e)s, -e, m.* zi de bucurie.
Wonnetaumel, *-s, m. sg.* încântare, extaz.
Wonnetränen *pl.* lacrimi de bucurie.
wonnetrunken *adj.* beat de bucurie, extaziat.
wonnevoll *adj.* plin de bucurie, de încântare, de extaz.
wonnig, **wonniglich** *adj. (înv., poet.)* v. wonnevoll.
Woog, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** lac, heleşteu, baltă. **2.** bulboană.
woran *adv.* **1.** *(interog.)* la ce? de ce? la care? de care? **~ denkst du?** la ce te gândeşti? **~ liegt es?** de ce depinde? care-i cauza? **2.** *(relativ)* la ce, de ce, la care, de care; **der Nagel, ~ das Bild hing** cuiul de care atârna tabloul; **das ist alles, ~ ich mich erinnere** asta-i tot (de) ce-mi aduc aminte.
worauf *adv.* **1.** *(interog.)* pe ce? la ce? **~ liegt das Buch?** pe ce stă cartea? **~ wartest du noch?** ce mai aştepţi? la ce te mai aştepţi? **2.** *(relativ)* pe care; **die Bank, ~ er saß** banca pe care stătea. **3.** *(relativ)* după care; **~ alle weggingen** după care au plecat toţi.
woraufhin *adv.* **1.** *(interog.)* ca urmare a ce, a cărui (lucru)? din ce cauză? **~ hat er das getan?** din ce cauză a făcut asta? ce l-a determinat să facă asta? **2.** *(relativ)* după care (lucru); **~ man ihn sofort anstellte** după care a fost angajat imediat.
woraus *adv.* **1.** *(interog.)* din ce? **~ ist das gemacht?** din ce e făcut? **~ schließt du das?** din ce deduci asta? **2.** *(relativ)* din care; **das Buch, ~ sie vorlas** cartea din care citea. **3.** *(relativ)* de unde; **~ man schließen kann, dass…** de unde se poate trage concluzia că…

Wọrb, *-(e)s, Wörbe, m. (reg.)* mâner (la coasă).
wọrden *part. trec.* de la werden.
worein *adv.* **1.** *(interog.)* în ce? ~ **packen wir die Wäsche?** în ce împachetăm lenjeria? **2.** *(relativ)* în care, unde; **die Kiste,** ~ **sie die Bücher legte** lada în care punea cărțile.
Wọrfel, *-n,* **Wọrfelmaschine**, *-n, f. (agr.)* vânturătoare.
wọrfeln, *worfelte, geworfelt (ich worf(e)le), vb. (h) tr. (agr.)* a vântura (cereale).
worin *adv.* **1.** *(interog.)* în ce? unde? ~ **besteht der Unterschied?** în ce constă diferența? **2.** *(relativ)* în ce, în care; **das Haus,** ~ **er wohnt** casa în care locuiește; **ich weiß,** ~ **sie übereinstimmen** știu în ce (privință) sunt de aceeași părere.
Wọrp, *-(e)s, Wörpe, m. (reg.)* v. Worb.
Wọrt, *-(e)s, -e* și *Wörter, n.* **I.** *(pl. Wörter)* cuvânt, termen (din vocabular); **ein Satz besteht aus Wörtern** o propoziție se compune din cuvinte; **ich kann mir dieses** ~ **nicht merken** nu pot să țin minte acest cuvânt; **im wahrsten Sinne des ~es** în cel mai adevărat sens al cuvântului, prin excelență; **ein zusammengesetztes** ~ un cuvânt compus; **das passende** ~ **nicht finden** a nu găsi cuvântul potrivit. **II.** *(pl. Worte)* **1.** cuvânt, vorbă; **kein** ~ **mehr!** nici un cuvânt! **auf zwei ~e!** numai două vorbe! **man hört jedes** ~ se aude fiecare cuvânt; **in ~e kleiden** a exprima în cuvinte; **in** ~ **und Tat** cu vorba și cu fapta; **er hat kein** ~ **zu reden** părerea lui nu contează; **das** ~ **führen** a conduce discuția; **das große** ~ **führen** a vorbi cel mai mult; **ein** ~ **fallen lassen** a scăpa un cuvânt, o vorbă; **das letzte** ~ **haben** (sau **behalten)** a avea ultimul cuvânt; **das entscheidende** ~ cuvântul hotărâtor; **leere ~e** vorbe goale; **ich glaube ihm kein** ~ nu cred nici un cuvânt din ce spune; **ein** ~ **gab das andere** din vorbă în vorbă s-a încins discuția; **ich verstehe kein** ~ **davon** nu înțeleg nici un cuvânt din asta; **auf deine ~e gebe ich nichts** nu dau două parale pe ce spui tu; **hast du ~e!** nu mai spune! ce spui? **mit dürren ~en sagen** a spune pe față fără menajamente; **ich bin nicht von vielen ~en** nu-mi place vorbăria multă; **aufs** ~ **gehorchen** a asculta orbește; ~ **für** ~ cuvânt cu cuvânt; **mit einem** ~ într-un cuvânt; pe scurt; **die ~e zu einem Lied** cuvintele unui cântec; **in angemessenen ~en** în termeni potriviți; **ein gutes** ~ **für jn. einlegen** a pune o vorbă bună pentru cineva; **ein ernstes** ~ **mit jm. reden** a vorbi serios cu cineva; **jm.** (sau **einer Sache) das** ~ **reden** a vorbi în favoarea cuiva (sau a ceva); **den ~en nach verstehen** a lua ceva ad litteram; **sich zu** ~ **melden** a se înscrie la cuvânt; **ums** ~ **bitten** a cere cuvântul; **das** ~ **erteilen** a da cuvântul; **das** ~ **ergreifen** a lua cuvântul; **jn. (nicht) zu ~e kommen lassen** a (nu) lăsa pe cineva să vorbească; **jm. ins** ~ **fallen** a întrerupe pe cineva; **jm. das** ~ **abschneiden** a tăia vorba cuiva; **zu ~e kommen** a reuși să vorbească; **ohne ein** ~ **zu sagen** fără să spună un cuvânt; **auch er hat ein** ~ **mitzureden** și el are un cuvânt de spus; **das** ~ **liegt** (sau **schwebt) mir auf der Zunge** îmi stă pe limbă cuvântul; **er hat mir das** ~ **aus dem Munde genommen** mi-a luat vorba din gură; **eine Sprache in** ~ **und Schrift beherrschen** a ști să vorbească și să scrie într-o limbă; **er hat das** ~ **geprägt** a introdus expresia; **die Freiheit des ~es** libertatea cuvântului, libertatea de a-și exprima opiniile; **das** ~ **Gottes a)** cuvântul Domnului; **b)** biblia. **2.** *sg.* cuvânt de onoare, parolă; asigurare, promisiune; **auf mein ~!** pe cuvântul meu! **sein** ~ **brechen** a-și călca cuvântul; **ein Mann ein** ~ un om cinstit n-are decât un cuvânt; un om de onoare; **das** ~ **geben** a-și da cuvântul (de onoare); **sein** ~ **halten** sau **beim** ~ **bleiben** a se ține de cuvânt; **ich habe sein** ~ mi-a promis solemn, și-a dat cuvântul. **3.** *(mil.)* parolă, cuvânt de recunoaștere.
Wọrt|ableitung, *-en, f. (lingv.)* **1.** derivare a cuvintelor. **2.** cuvântul derivat. **3.** etimologie.
Wọrt|ab|stammung *f. sg.* v. Wortableitung **(3).**
Wọrt|ähnlichkeit, *-en, f.* apropiere, analogie lexicală.
Wọrt|akzent, *-(e)s, -e, m.* accent al cuvântului.
wọrt|arm *adj.* sărac în cuvinte.
Wọrt|armut *f. sg.* sărăcie de cuvinte, de vocabular.
Wọrt|art, *-en, f. (gram.)* parte de vorbire.
Wọrt|atlas, *-ses, -lanten, m. (lingv.)* atlas lexical.
Wọrt|aufwand, *-(e)s, m. sg.* abundență de cuvinte; **mit großem** ~ cu multe cuvinte; cu un potop de cuvinte; cu vorbă multă.
Wọrt|auswahl, *-en, f.* selectare de cuvinte.
Wọrt|bau, *-(e)s, m. sg.* structură a cuvântului.
Wọrtbedeutung, *-en, f. (lingv.)* înțeles, sens al cuvântului.
Wọrtbedeutungslehre *f. sg.* semantică, semasiologie.
Wọrtbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* vocabular; fond lexical, de cuvinte, lexic.
Wọrtbetonung, *-en, f.* **1.** v. Wortakzent. **2.** accentuare a cuvintelor.
Wọrtbeugung, *-en, f. (gram.)* flexiune a cuvintelor; declinare, conjugare.
Wọrtbildung, *-en, f. (lingv.)* formare a cuvintelor.
Wọrtbildungslehre, *-n, f.* teorie a formării cuvintelor.
Wọrtblindheit *f. sg. (med.)* afazie.
Wọrtbruch, *-(e)s, -brüche, m.* călcare a cuvântului (dat).
wọrtbrüchig *adj.* care-și calcă cuvântul, neparolist.
Wọrtbrüchigkeit, *-en, f.* v. Wortbruch.
Wọ̈rtchen, *-s, -, n. (dim.* de la Wort) vorbuliță, cuvințel; **kein** ~ **sagen** a nu sufla o vorbă.
Wọrtdu|ell, *-s, -e, n.* v. Wortgefecht.
wọ̈rteln, *wörtelte, gewörtelt (ich wört(e)le), vb. (h) intr. (austr.)* a intra, a se angaja într-o dispută, într-o polemică.
Wọrtemacher, *-s, -, m. (fam.)* palavragiu, flecar.
Wortemacherei, *-en, f.* pălăvrăgeală, flecăreală.
wọrten, *wortete, gewortet (du wortest, er wortet), vb. (h) tr. (lingv., rar)* a transpune în cuvinte, a exprima prin vorbe.
Wọrt|endung, *-en, f. (lingv.)* terminație a cuvintelor, desinență.
Wọ̈rterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* dicționar; lexicon.
Wọ̈rterbuchschreiber, *-s, -, m.* lexicograf, autor de dicționare.
Wọrterklärung, *-en, f.* explicare a cuvintelor, glosare.
Wọ̈rtersammlung, *-en, f.* vocabular; glosar.
Wọ̈rterverzeichnis, *-ses, -se, n.* listă de cuvinte, glosar; index, indice.
Wọrtfamilie [-liə], *-n, f.* familie de cuvinte.
Wọrtfeld, *-(e)s, -er, n. (lingv.)* câmp lexical; câmp semantic.
Wọrtfeldforschung, *-en, f. (lingv.)* cercetare a câmpurilor semantice.
Wọrtfetzen *pl.* frânturi de vorbă; ~ **erlauschen** a prinde frânturi de vorbe.
Wọrtfolge, *-n, f. (gram.)* topică.
Wọrtform, *-en, f.* **1.** *(lingv.)* formă (exterioară), complex sonor a(l) cuvântului. **2.** *(gram.)* formă flexionară a cuvântului.
Wọrtforschung, *-en, f.* cercetare lexicală.
Wọrtfrequenz, *-en, f. (lingv.)* frecvența cu care un cuvânt apare într-un anumit text.
Wọrtfügung, *-en, f. (gram.)* construcție frazeologică.
Wọrtführer, *-s, -, m.* orator; *(fig.)* purtător de cuvânt.
Wọrtfülle, *-n, f.* abundență, bogăție de cuvinte; *(peior.)* vorbărie.
Wọrtgebrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* folosire a cuvintelor, uz lexical.
Wọrtgebühr, *-en, f. (tel.)* tarif, taxă pe cuvinte.
Wọrtgefecht, *-(e)s, -e, n.* dispută, dezbatere; duel de cuvinte, polemică.
Wọrtgeklingel, *-s, n. sg.* vorbe frumoase dar goale, vorbe deșarte.
Wọrtgeographie (și **-geografie)** *f. sg.* geografie lingvistică lexicală.
Wọrtgeplänkel, *-s, -, n. (peior.)* v. Wortgefecht.
Wọrtgepränge, *-s, n. sg.* paradă de cuvinte, termeni pompoși; cuvinte mari.
Wọrtgeprassel, *-s, n. sg.* potop de cuvinte.
Wọrtgeschichte *f. sg. (lingv.)* istorie a unui cuvânt; etimologie a cuvântului.
wọrtgeschichtlich *adj. (lingv.)* etimologic.
wọrtgetreu *adj.* și *adv.* textual, literal; cuvânt cu cuvânt; **~e Übersetzung** traducere fidelă, textuală.
Wọrtgewalt *f. sg.* elocvență, putere de convingere.
wọrtgewaltig *adj.* elocvent, convingător.
wọrtgewandt *adj.* cu ușurință în vorbire, în exprimare; cu darul vorbirii, al replicii.
Wọrtgewandt|heit *f. sg.* ușurință în vorbire, în exprimare; darul vorbirii.
wọrtgläubig *adj.* care crede pe cuvânt; ortodox; dogmatic.
Wọrtgleichung, *-en, f.* echivalență lexicală.
Wọrtgottesdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu divin, slujbă în care se citește textul Bibliei.
Wọrtgruppe, *-n, f. (gram.)* sintagmă.
Wọrtgruppenlexem, *-s, -e, n. (lingv.)* lexem frazeologic, expresie idiomatică, locuțiune.
Wọrtgut, *-(e)s, n. sg.* v. Wortschatz.
wọrt|habend *adj.* **1.** care are cuvântul. **2.** care prezidează un consiliu, o adunare etc.
Wọrt|hülse, *-n, f.* cuvânt golit de conținut.
Wọrt|index, *-es, -e, m.* **1.** indice, registru de termeni. **2.** v. Wortregister.
Wọrt|inhalt, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* conținut semantic al cuvântului.
Wọrtkampf, *- (e)s, -kämpfe, m.* v. Wortgefecht.
wọrtkarg *adj.* laconic, zgârcit la vorbă.
Wọrtkargheit *f. sg.* zgârcenie de cuvinte, laconism.
Wọrtklasse, *-n, f. (gram.)* v. Wortart.
Wọrtklauber, *-s, -, m.* om pedant, chițibușar (privitor la exprimare).
Wortklauberei, *-en, f.* pedantism în exprimare.
wọrtklauberisch *adj.* pedant, meticulos în exprimare.
Wọrtkörper, *-s, -, m. (lingv.)* partea fonetică, sonoră a cuvântului.
Wọrtkram, *- (e)s, m. sg.* v. Wortmacherei.
Wọrtkreuzung, *-en, f.* v. Wortmischung.
Wọrtlaut, *-(e)s, m. sg.* text; cuprins al textului; **im Sinne des ~es der Vereinbarung** conform textului convenției; **den vollen** ~ **der Rede wiedergeben** a reda textul întreg al cuvântării.
Wọrtlehre *f. sg.* lexicologie.
Wọ̈rtlein, *-s, -, n. (dim.* de la Wort) cuvințel.
wọ̈rtlich *adj.* **1.** cuvânt cu cuvânt, literal, textual; **etwas** ~ **nehmen** a lua ceva literal, a înțelege ceva mot à mot (nu după sens); ~ **zitieren** a cita textual. **2.** prin cuvinte, verbal.
Wọrtliste, *-n, f.* listă de cuvinte.
wọrtlos I. *adj.* mut de uimire, înmărmurit. **II.** *adv.* fără cuvinte, în tăcere.
Wọrtmacher, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* v. Wortemacher.
Wortmacherei, *-en, f.* pălăvrăgeală, vorbărie, flecăreală.
wọrtmächtig *adj.* cu mare putere de expresie.
Wọrtmangel, *-s, m. sg.* sărăcie de vocabular.
Wọrtmeldung, *-en, f.* înscriere la cuvânt.
Wọrtmischung, *-en, f. (lingv.)* contaminare.
Wọrtpaar, *-(e)s, -e, n. (lingv.)* dublet.
Wọrtprägung, *-en, f.* creare a unui cuvânt nou.
Wọrträtsel, *-s, -, n.* logogrif, șaradă.
Wọrtregister, *-s, -, n.* index, indice de cuvinte; nomenclator.
wọrtreich *adj.* bogat în cuvinte; *(stil.)* încărcat, bombastic, prolix.
Wọrtreichtum, *-s, m. sg.* bogăție lexicală; abundență de cuvinte; debit verbal.
Wọrtschatz, *-es, m. sg.* tezaur lexical, vocabular.
wọrtschöpferisch *adj.* neologic.
Wọrtschöpfung, *-en, f. (lingv.)* **1.** creare de cuvinte noi. **2.** cuvânt nou creat, neologism.
Wọrtschrift, *-en, f.* scriere, grafiere de cuvinte.
Wọrtschwall, *-(e)s, -e, m.* torent, avalanșă de cuvinte; pălăvrăgeală, poliloghie.
Wọrtsinn, *-(e)s, -e, m.* v. Wortbedeutung.
Wọrtsippe, *-n, f. (lingv.)* grup de familii înrudite de cuvinte.
Wọrt|spalterei, *-en, f. (peior.)* despicare a firului în patru.
Wọrt|spende, *-n, f. (austr.)* luare de cuvânt.
Wọrt|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de cuvinte, calambur.
Wọrt|stamm, *-(e)s, -stämme, m. (lingv.)* rădăcină a cuvântului, radical.
Wọrt|stellung, *-en, f.* v. Wortfolge.
Wọrt|streit, *-(e)s, -e, m.* **1.** dispută în jurul unui cuvânt. **2.** dispută, discuție, divergență.
Wọrt|stummheit *f. sg. (med.)* afazie.
Wọrt|taxe, *-n, f.* v. Wortgebühr.
Wọrt|trennung *f. sg. (gram.)* despărțire a cuvintelor în silabe.
Wọrtung, *-en, f. (lingv., rar)* transpunere în cuvinte, exprimare prin vorbe.
Wọrt|unge|heuer, *-s, -, n.,* **Wọrt|ungetüm**, *-(e)s, -e, n. (glumeț)* cuvânt (compus) foarte lung, cuvânt kilometric.
Wọrtverbindung, *-en, f.* Wortgruppe.
Wọrtverdreher, *-s, -, m.* persoană care răstălmăcește, denaturează sensul unui cuvânt, vorbele cuiva.

Wortverdrehung, *-en, f.* răstălmăcire, interpretare tendențioasă, răutăcioasă a (sensului) unui cuvânt, deformare a celor spuse (de cineva).
Wortversetzung, *-en, f.* inversiune de topică, anastrofă.
Wortver|stümmelung, *-en, f.* mutilare a unui cuvânt.
Wortverzeichnis, *-ses, -se, n.* v. Wortregister.
Wortvor|rat, *-(e)s, m. sg.* bagaj de cuvinte.
Wortwahl *f. sg.* alegere a cuvântului (potrivit).
Wortwechsel, *-s, -, m.* schimb de cuvinte, controversă, ceartă, dispută.
wortwechseln, *wortwechselte, gewortwechselt (ich wortwechs(e)le), vb. (h) intr. (înv.)* a avea un schimb de cuvinte, a discuta (vehement, aprins).
Wortweiser, *-s, -, m.* v. Wortregister.
Wortwissen, *-s, n. sg. (peior.)* cunoaștere din vorbe, din auzite.
Wortwitz, *-es, -e, m.* calambur.
wortwörtlich *adv.* v. wörtlich.
Wortzeichen, *-s, -, n. (ec.)* cuvânt cu valoare de marcă înregistrată.
Wort|zusammensetzung, *-en, f. (lingv.)* compunere de cuvinte.
worüber *adv.* **1.** *(interog.)* despre ce? de ce? ~ **lachst du?** de ce râzi? ~ **war die Rede?** despre ce era vorba? **weißt du**, ~ **sie so traurig ist?** știi de ce e așa de tristă? **2.** *(relativ)* de care, despre care; **eine Begebenheit**, ~ **man viel lachte** o întâmplare de care s-a râs mult.
worum *adv.* **1.** *(interog.)* despre ce? ~ **geht es?** despre ce este vorba? care-i problema? **2.** *(interog.)* în jurul a ce, al cărui (lucru)? ~ **gehört diese Hülle?** ce se îmbracă cu această învelitoare? **3.** *(relativ)* despre care; **die Sache**, ~ **es sich handelt** chestiunea despre care este vorba. **4.** *(relativ)* în jurul căruia (căreia); **der Arm**, ~ **der Verband gelegt werden musste** brațul în jurul căruia trebuia pus pansamentul.
worunter *adv.* **1.** *(interog.)* sub ce? ~ **hat er sich versteckt?** sub ce s-a ascuns? **2.** *(interog.)* datorită cărui lucru? ~ **hast du zu leiden?** ce te supără? ce te face să suferi? **3.** *(relativ)* sub care; **der Baum**, ~ **wir gesessen haben** copacul sub care am stat. **4.** *(relativ)* printre care; **meine Freunde**, ~ **ich dich zähle** prietenii mei, printre care te număr și pe tine.
woselbst *adv.* unde, loc în care.
wovon *adv.* **1.** *(interog.)* despre ce? ~ **ist die Rede?** despre ce este vorba? **2.** *(interog.)* de la ce? de unde? ~ **ist das Stück abgebrochen?** de unde s-a rupt această bucată? **3.** *(interog.)* din ce? ~ **lebt er?** din ce trăiește? **4.** *(relativ)* despre care; **die Reise**, ~ **die Rede war** călătoria despre care a fost vorba. **5.** *(relativ)* de unde, de la care, de pe care; **der Balkon**, ~ **er hinuntersprang** balconul de pe care a sărit. **6.** *(relativ)* din ce, din care; **das Einkommen**, ~ **er lebt** venitul din care trăiește.
wovor *adv.* **1.** *(interog.)* dinaintea căruia? de care? de ce? ~ **hast du Angst?** de ce te temi? **2.** *(relativ)* dinaintea căruia; **der Eingang**, ~ **der Wagen stand** intrarea în fața căreia stătea mașina. **3.** *(relativ)* de care; **das einzige**, ~ **ich mich fürchte** singurul lucru de care mă tem.
wozu *adv.* **1.** *(interog.)* la ce? pentru ce? ~ **diese Eile?** pentru ce graba aceasta? ~ **das?** la ce bun? ~ **braucht er das?** la ce, pentru ce îi trebuie asta? **2.** *(relativ)* la care, pentru care; **ein Thema**, ~ **ich nichts sagen kann** un subiect la care nu pot să spun nimic; **mache das**, ~ **du Lust hast** fă ceea ce-ți place; **das ist etwas**, ~ **ich dir nicht rate** asta este ceva ce nu te sfătuiesc să faci; **der Einkauf**, ~ **sie das Geld braucht** cumpărătura pentru care îi trebuie banii.
wozwischen *adv.* **1.** *(interog.)* între ce? printre ce? ~ **lag der Brief?** printre ce (lucruri) se afla scrisoarea? ~ **ist es gefallen?** printre ce a căzut? **2.** *(relativ)* între care, printre care; **die Buchseiten**, ~ **ich etwas legte** paginile cărții între care am pus ceva.
wrack *adj.* și *adv.* nimicit, distrus; nefolositor, inutilizabil; avariat; *(despre mărfuri)* prost, inferior; *(fig.: despre oameni)* ~ **werden** a decădea.
Wrack, *-(e)s, -s* (și *-e), n. (mar.)* **1.** epavă, navă avariată; *(fig.)* **ein** ~ **von einem Menschen** o epavă de om, un om decăzut (fizic sau psihic). **2.** abatere de la linia indicată, derivă, variație a acului magnetic.
wrackeln, *wrackelte, gewrackelt (ich wrack(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* a scutura, a zgâlțâi, a face să se clatine.
Wracker, *-s, -, m. (com., înv.)* trior, controlor de marfă.
wrägeln, *wrägelte, gewrägelt (ich wräg(e)le), vb. (h) intr.* v. wrangeln.
wrampig *adj. (reg.)* **1.** noduros; aspru, zgrunțuros. **2.** *(fig.)* ursuz, morocănos.
wrang *ind. imperf. pers.* I și a 3-a *sg.* de la wringen.
wrangeln, *wrangelte, gewrangelt (ich wrang(e)le), vb. (h) intr. (reg.) (mit)* a se bate, a se trânti, a se tăvăli (cu cineva).
Wrasen, *-s, -, m. (reg.)* aburi, vapori.
Wrasen|abzug, *-(e)s, -züge,* orificiu, deschizătură de evacuare a aburului.
Wreske, *-n, f. (reg.)* cruce de snopi.
wribbeln, *wribbelte, gewribbelt (ich wribb(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* a freca; a învârti, a suci. **II.** *intr.* a fi neliniștit, a se fâțâi, a se suci și a se învârti.
wricken, *wrickte, gewrickt,* **wriggen**, *wriggte, gewriggt, vb. (h) tr. (reg.)* a godia (o barcă).
wringen, *wrang, gewrungen, vb. (h) tr.* a stoarce (rufe).
Wringmaschine, *-n, f.* mașină de stors rufe.
Wruke, *-n, f. (bot., reg.)* gulie *(Brassica napus)*.
Wucher, *-s, m. sg.* **1.** camătă, uzură, profit. **2.** cămătărie; speculă; ~ **treiben** a face cămătărie, a exploata. **3.** dobândă; **mit** ~ **vergelten** a plăti cu dobândă.
Wucherbedingungen *pl.* condiții de camătă; **Darlehen unter** ~ împrumut în condiții de camătă, cu camătă.
Wucherblume, *-n, f. (bot.)* crizantemă *(Chrysanthemum coronarium)*.
Wucherei, *-en, f.* v Wucher **(2)**.
Wucherer, *-s, -, m.* cămătar.
Wuchergeschäft, *-(e)s, -e, n.* cămătărie, afacere cămătărească.
Wuchergesetz, *-es, -e, n. (jur.)* lege împotriva cametei.
Wuchergewinn, *-(e)s, -e, m.* câștig din cămătărie.
wucher|haft *adj.* cămătăresc.
Wucher|handel, *-s, m. sg.* negustorie cu camătă.
Wucherin, *-nen, f.* cămătăreasă.
wucherisch *adj.* cămătăresc.
Wucherkapital, *-s, n. sg.* capital pentru împrumuturi cu camătă.
wuchern, *wucherte, gewuchert, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(mit)* a face cămătărie. **2.** *(despre plante)* a crește repede, bogat, a prolifera. **3.** *(despre boli, rele* etc.) a se lăți, a se întinde, a se înmulți rapid. **4.** *(despre tumori)* a se forma. **II.** *refl. (în expr.)* **sich reich** ~ a se îmbogăți prin camătă.
wuchernd I. *part. prez.* de la wuchern. **II.** *adj. (despre plante)* luxuriant.
Wucherpflanze, *-n, f. (bot.)* **1.** buruiană care crește luxuriant, repede. **2.** plantă parazită.
Wucherpreis, *-es, -e, m.* preț de camătă, de speculă.
Wuchertum, *-s, n. sg.* v. Wucher **(2)**.
Wucherung, *-en, f.* **1.** înmulțire, creștere rapidă (dăunătoare), lățire, proliferare. **2.** *(med.)* excrescență; hipertrofie; vegetații; tumoare.
Wucherzinsen *pl.* dobânzi cămătărești.
wuchs *ind. imperf. pers.* I și a 3-a *sg.* de la wachsen.
Wuchs, *-es, Wüchse, m.* **1.** creștere, dezvoltare; **üppiger** ~ creștere luxuriantă. **2.** talie, statură; înălțime; **von hohem** ~ de statură înaltă. **3.** vegetație.
wüchsig *adj. (bot.)* viguros, cu creștere puternică, rapidă, luxuriantă.
Wuchs|stoff, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(bot.)* auxină. **2.** hormon vegetal, fitohormon.
Wucht, *-en, f.* **1.** *(fiz.)* energie cinetică. **2.** greutate. **3.** forță, putere, vigoare, tărie; **mit voller** ~ cu toată puterea; **unter der** ~ **der Beweise** sub puterea dovezilor. **4.** *(fig.)* mulțime, cantitate mare; **eine ganze** ~ o mulțime. **5.** *(fam.)* grozăvie; **das ist 'ne** ~**!** e grozav, e nemaipomenit. **6.** *(fam.)* ciomăgeală, bătaie.
Wuchtbaum, *-(e)s, -bäume, m.* pârghie (de ridicat), balansier, rangă.
Wuchtbrumme, *-n, f.* o tipă pe cinste, o tipă tare.
Wuchtel, *-n, f. (austr., cul.)* v. Buchtel.
wuchten, *wuchtete, gewuchtet (du wuchtest, er wuchtet), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a apăsa, a se lăsa, a sta cu toată greutatea pe… **2.** *(fam.)* a munci din greu. **II.** *tr.* și *refl.* a (se) ridica cu forță, cu putere.
Wucht|hebel, *-s, -, m.* v. Wuchtbaum.
wuchtig *adj.* și *adv.* **1.** imens, grandios, impozant, masiv; **der Turm erhebt sich** ~ **über der Stadt** turnul se înalță grandios deasupra orașului. **2.** viguros, puternic, violent; *(fig.)* energic; **ein** ~**er Schlag** o lovitură puternică.
Wuchtigkeit, *-en, f.* **1.** vigurozitate, putere. **2.** grandoare, naivitate, imensitate.
wudeln, *wudelte, gewudelt (ich wud(e)le), vb. (h) intr. (pop.)* **1.** a mișuna, a furnica. **2.** a se înmulți repede.
Wühl|arbeit, *-en, f.* agitație politică subversivă; instigații continue, ațâțare.
Wühl|echse, *-n, f. (zool.)* șopârlă exotică din familia scincideelor *(Trachysaurus rugosus)*.
wühlen, *wühlte, gewühlt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* **1.** a scurma, a scormoni, a răscoli; **in der Erde nach Schätzen** ~ a răscoli pământul după comori; **in einem Haufen** ~ a răscoli, a scormoni într-o grămadă; **ein Loch in die Erde** ~ a săpa o gaură în pământ; **in den Haaren** ~ a-și trece mâna prin păr; **Schweine** ~ porcii râmă; **im Geld** ~ a fi putred de bogat; *(despre ape)* **sich** *(dat.)* **ein Bett** ~ a-și săpa o matcă. **2.** *(fig.)* a scormoni, a sfredeli, a răscoli, a frământa, a tulbura; a agita, a instiga, a ațâța; **der Ehrgeiz wühlt in seinem Innern** ambiția clocotește în el; **der Schmerz wühlt** durerea sfredelește, răscolește; **in einer Wunde** ~ **a)** a zgândări o rană; **b)** *(fig.)* a răscoli, a trezi o durere (trecută). **II.** *refl.* a se mișca scormonind; **der Maulwurf wühlt sich durch die Erde** cârtița își croiește drum prin pământ scormonind; **sich in die Erde** ~ a se ascunde în pământ scormonind.
Wühler, *-s, -, m.,* **-in**, *-nen, f.* **1.** *m.* animal râmător. **2.** *m. (zool., rar)* cârtiță *(Talpa europaea)*. **3.** *(pol.)* instigator(-oare), agitator(-oare).
Wühlerei, *-en, f.* **1.** scormoneală, răscoleală, săpare. **2.** v. Wühlarbeit.
wühlerisch *adj.* instigator, provocator.
Wühlmaus, *-mäuse, f. (zool.)* șoarece de câmp *(Ellobius talpinus)*.
Wühl|organisation, *-en, f. (pol.)* organizație subversivă.
Wühltätigkeit, *-en, f. (pol.)* activitate subversivă.
Wühltisch, *-(e)s, -e, m. (fam.)* tejghea cu mărfuri (textile) la preț redus, special.
Wu(h)ne, *-n, f. (reg.)* gaură, copcă în gheață.
Wuhr, *-(e)s, -e, n.,* **Wuhre**, *-n, f. (reg.)* dig, baraj.
Wulst, *-(e)s, Wülste, m.,* **Wulst**, *Wülste, f.* **1.** umflătură; proeminență; protuberanță. **2.** coc, conci (la ceafă). **3.** *(arhit.)* pernă de capitel; sul. **4.** *(constr.)* cuzinet, burlet (la fereastră). **5.** *(constr.)* îngroșare a unei coloane. **6.** *(pielărie)* nervură, dungă.
wulst|artig *adj.* v. wulstförmig.
wulsten, *wulstete, gewulstet (du wulstest, er wulstet), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) umfla, a (se) bomba, a (se) bulbuca.
wulstförmig *adj.* în formă de colac, de sul.
wulstig *adj.* umflat, îngroșat; bulbucat; ~**e Lippen** buze groase.
Wulstmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de ondulat.
Wulstnacken, *-s, -, m. (fam.)* ceafă groasă, grumaz gros.
Wulstnaht, *-nähte, f. (metal.)* cusătură îngroșată.
Wulstrand, *-(e)s, -ränder, m. (constr.)* margine îngroșată.
wumm! *interj.* trosc!
wümmen, *wümmte, gewümmt, vb. (h) tr.* v. wimmen.
wummern, *wummerte, gewummert, vb. (h) intr.* **1.** *(despre mașini, motoare etc.)* a urui, a bubui, a dudui. **2.** a bate bubuind; **mit den Fäusten gegen die Tür** ~ a bubui cu pumnii în ușă.
wund *adj.* rănit; lovit; **sich die Füße** ~ **laufen** a-și răni, a-și jupui picioarele umblând; **jn.** ~ **schlagen** a bate pe cineva la sânge; *(fig.)* **der** ~**e Punkt** punctul vulnerabil, nevralgic; ~**es Gewissen** conștiință încărcată, chinuită de remușcări; **den Finger auf die** ~**e Stelle legen** sau **den** ~**en Punkt berühren** a pune degetul pe rană.
Wund|arzneikunst *f. sg. (înv.)* chirurgie.
Wund|arzt, *-es, -ärzte, m. (înv.)* **1.** chirurg. **2.** felcer.
Wundbalsam, *-s, -e, m.* balsam pentru răni.
Wundbe|handlung, *-en, f.* tratare a rănilor.
Wundbett, *-(e)s, n. sg. (vân.)* ascunziș al animalului rănit.
Wundbrand, *-(e)s, m. sg. (med.)* necroză, mumificație, cangrenă rece provocată de infectarea unei răni.
Wunde, *-n, f.* rană; **eitrige** ~ rană purulentă; **jm. eine** ~ **schlagen** a răni pe cineva; **die** ~**n verbinden** a pansa rănile; **die** ~ **heilt** (sau **vernarbt)** rana se vindecă (sau se închide, se cicatrizează); *(fig.)* **eine alte** ~ **wieder aufreißen** a redeschide o rană (mai) veche.

wundenfrei *adj.* fără răni.

Wunder, *-s, -, n.* **1.** minune, miracol; ~ **wirken** (sau **tun**) a face minuni; **er verrichtete ~ an Tapferkeit** (sau **Mut**) a făcut minuni de vitejie; **sie ist ein ~ von Schönheit** e minunat de frumoasă; **an ~ glauben** a crede în miracole, în minuni; **das grenzt an ~** asta ține de domeniul miracolului; parcă e o minune; *(fam.)* **du wirst dein blaues ~ erleben a)** vei rămâne uimit, ai să vezi ce n-ai mai văzut; **b)** ai să vezi ce o să pățești; **wie durch ein ~** ca printr-o minune; *(în expr.)* **er glaubt, ~ was getan zu haben** crede că a făcut cine știe ce scofală; **ich dachte, ~ was es wäre** credeam că este cine știe ce, mă așteptam la minuni; **sich** *(dat.)* **~ was einbilden** a-și închipui că e cine știe ce, că l-a văzut pe Dumnezeu. **2.** uimire, surpriză, mirare; **kein ~** nu-i de mirare; **das ist kein ~ bei seiner Krankheit** nu-i de mirare având în vedere boala sa; **was ~, dass...** nu-i de mirare că...; **jm. aus dem ~ helfen** a face pe cineva să-i treacă uimirea.

wunderbar *adj.* și *adv.* **1.** minunat, admirabil, nemaipomenit, fenomenal; **er hat ~ gespielt** a cântat (sau a jucat) fenomenal. **2.** uimitor, surprinzător. **3.** miraculos, supranatural, feeric, de vrajă, fantastic; **ein ~es Schauspiel** o priveliște feerică, un spectacol fantastic.

Wunderbare, *-n (etwas Wunderbares), n. sg.* minune, miracol, fantastic; **es grenzt an das ~** e aproape un miracol, e de domeniul fantasticului.

wunderbarerweise *adv.* (în mod) miraculos.

Wunderbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* ricin, căpușă *(Ricinus communis)*.

Wunderbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(bis.)* icoană făcătoare de minuni. **2.** tablou minunat, tablou foarte frumos.

Wunderblume, *-n, f.* **1.** *(bot.)* barba-împăratului, noptiță *(Mirabilis jalapa* L.). **2.** *(plantă)* plantă făcătoare de minuni, miraculoasă.

Wunderding, *-(e)s, -e, n.* lucru minunat, minune.

Wunderdoktor, *-s, -en, m. (iron.)* vraci, făcător de minuni.

Wunder|erscheinung, *-en, f.* **1.** apariție, arătare minunată. **2.** arătare, vedenie fantastică, miraculoasă.

Wundergeschichte, *-n, f.* **1.** poveste minunată. **2.** poveste fantastică, miraculoasă.

Wundergeschöpf, *-(e)s, -e, n.* **1.** făptură minunată. **2.** minune, fenomen.

Wunderglaube, *-ns,* **Wunderglauben**, *-s, m. sg.* credință în minuni.

wundergläubig *adj.* care crede în minuni.

wundergroß *adj.* de mărime miraculoasă, fantastică; colosal.

Wunder|heiler, *-s, -, m.* v. Wunderdoktor.

Wunder|heilung, *-en, f.* vindecare miraculoasă.

Wunder|horn, *-(e)s, -hörner, n. (mit.)* corn fermecat, minunat.

wunder|hübsch *adj.* foarte drăguț, extrem de drăguț, minunat, încântător, fermecător.

Wunderkerze, *-n, f.* artificiu (pentru pomul de iarnă).

Wunderkind, *-(e)s, -er, n.*, **Wunderknabe**, *-n, -n, m.* copil-minune, băiat-minune.

Wunderkraft, *-kräfte, f.* **1.** putere miraculoasă, uimitoare. **2.** putere, forță a minunii, a miracolului.

wunderkräftig *adj.* cu puteri miraculoase.

Wunderkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (mit., pop.)* buruiană miraculoasă.

Wunderkur, *-en, f.* cură miraculoasă.

Wunderlampe, *-n, f.* **1.** (în basme) lampa fermecată. **2.** sepie.

Wunderland, *-(e)s, n. sg.* țară a minunilor; țară de basm.

wunderlich *adj.* și *adv.* ciudat, curios, straniu, bizar; **es ist ihm ~ ergangen** i s-a întâmplat ceva straniu; **ein ~er Kauz** un om ciudat.

Wunderlichkeit, *-en, f.* ciudățenie, curiozitate.

wunderlieblich *adj.* încântător.

Wunderling, *-(e)s, -e, m.* om ciudat.

Wundermacht, *-mächte, f.* putere făcătoare de minuni.

Wundermann, *-(e)s, Wunderleute, m.* (om) făcător de minuni.

Wundermärchen, *-s, -, n.* poveste fantastică.

wundermild *adj.* foarte blând; foarte amabil.

Wundermittel, *-s, -, n.* leac, remediu miraculos; panaceu.

wundern, *wunderte, gewundert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) mira, a uimi, a surprinde; a fi uimit, surprins; **das wundert mich** asta mă miră, mă surprinde; **es sollte mich nicht ~, wenn...** nu m-aș mira dacă...

wundernehmen, *nahm wunder, wundergenommen (du nimmst wunder, er nimmt wunder), vb. (h) tr. (impers.)* a-l cuprinde mirarea, a se mira; **es nimmt nicht wunder, dass...** nu surprinde faptul că...; **es nimmt mich wunder** mă cuprinde mirarea, mă surprinde.

Wunderpalast, *-(e)s, -läste, m.* palat ca din basme.

Wunderquelle, *-en, f.* izvor făcător de minuni; izvor fermecat.

Wunder|reich, *-(e)s, -e, n.* țară de basm, împărăție a basmelor.

Wunder|ring, *-(e)s, -e, m.* inel fermecat.

wunders *adv. (fam., în expr.)* ~ **was** te miri ce.

wundersam *adj.* **1.** wunderbar. **2.** ciudat, straniu.

wunderschön *adj.* minunat, extrem de frumos.

wunderselten *adj. (rar)* foarte rar, extrem de rar.

Wunder|spiegel, *-s, -, m.* oglindă magică, fermecată.

wunder|stark *adj.* extrem de voinic, foarte vornic, foarte puternic.

wundersüß *adj.* foarte dulce.

Wundertat, *-en, f.* **1.** miracol. **2.** faptă vitejească, eroică.

Wundertäter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* făcător(-oare) de minuni.

wundertätig *adj.* miraculos, care face minuni.

Wundertier, *-(e)s, -e, n.* **1.** animal fabulos. **2.** *(fig.)* ciudățenie.

Wundertüte, *-n, f.* pungă de dulciuri cu surprize (jucării etc.).

wundervoll *adj.* **1.** minunat, admirabil, fantastic, magnific. **2.** plin de minuni.

Wunderwaffe, *-n, f.* armă-minune.

Wunderwelt, *-en, f.* lume fermecată, de basm.

Wunderwerk, *-(e)s, -e, n.* operă, realizare deosebită, minune (a artei, a tehnicii etc.), realizare minunată.

Wunder wirkend *adj.* care face minuni, care produce un efect minunat.

Wunderzeichen, *-s, -, n.* semn miraculos; minune.

Wundfährte, *-n, f. (vân.)* urmă lăsată de vânatul rănit.

Wundfieber, *-s, -, n. (med.)* febră traumatică.

Wundfläche, *-n, f. (med.)* suprafață a plăgii.

wund gelaufen *adj.* rănit, julit, zdrelit de prea mult alergat, de prea mult umblat.

Wundheilung, *-en, f.* vindecare a rănii.

Wund|infektion, *-en, f.* infectarea, inflamația unei răni.

Wundklammer, *-n, f. (chir.)* capsă, copcă.

Wundklee, *-s, m. sg. (bot.)* vătămătoare *(Anthyllis vulneraria* L.).

Wundkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* **1.** splinuță *(Solidago virga aurea* L.). **2.** arnică *(Arnica montana* L.).

wund liegen, *lag wund, wund gelegen, vb. (h) refl.* a-și face răni, escare, de prea mult zăcut în pat.

Wundmal, *-(e)s, -e* (și *-mäler), n.* cicatrice; semn rămas de la o rană.

Wundmittel, *-s, -, n.* medicament pentru răni.

Wundnaht, *-nähte, f. (med.)* sutură.

Wundpflaster, *-s, -, n.* plasture pentru răni, pansa-plast.

Wundpuder, *-s, -, m. (med.)* pudră medicinală, de pus pe răni.

Wundrand, *-(e)s, -ränder, m.* margine a rănii.

wund reiten, *ritt wund, wund geritten (du reitest wund, er reitet wund), vb. (h) refl.* a-și face răni de prea mult călărit.

Wundrose, *-n, f. (med.)* erizipel, brâncă.

Wundsalbe, *-n, f.* alifie pentru răni.

Wundschmerz, *-es, -en, m. (med.)* durere în zona unei răni.

Wund|spritze, *-n, f. (med.)* **1.** seringă pentru spălarea rănilor. **2.** spălătură a unei răni.

Wund|starrkrampf, *-(e)s, m. sg. (med.)* tetanos.

Wundverband, *-(e)s, -bände, m.* pansament, bandaj pe rană.

Wundversorgung *f. sg.* îngrijire a rănii.

Wundwasser, *-s, n. sg. (med.)* secreție a rănii, serozitate.

Wune, *-n, f.* v. Wuhne.

Wunsch, *-(e)s, Wünsche, m.* **1.** dorință; poftă; **einen ~ hegen** a nutri o dorință; **js. Wünsche erfüllen** a îndeplini dorințele cuiva; **einen ~ äußern** sau **aussprechen** a formula, a exprima o dorință; **er las ihr jeden ~ von den Augen ab** i-a îndeplinit orice dorință, cea mai mică dorință; **auf ~ a)** după dorință; **b)** la cerere; **auf allgemeinen ~** la cererea generală; **nach ~** după dorință, poftă; **gegen seinen ~** împotriva dorinței sale; **alles geht nach ~** totul merge strună, ca pe roate; **frommer ~** dorință deșartă; **des Menschen Wünsche ruhen nie** dorințele omului nu încetează niciodată; **dieses Haus war schon lange mein ~** mi-am dorit de mult această casă. **2.** urare, felicitare; **die besten Wünsche zum neuen Jahr** cele mai bune urări de Anul Nou.

wünschbar *adj.* de dorit.

Wunschbild, *-(e)s, -er, n.* ideal; model.

Wunschdenken, *-s, -, m.* presupunere, ipoteză iluzorie, iluzie.

Wünschelhut, *-(e)s, -hüte, m. (în basme)* tichie, scufiță magică.

Wünschelrute, *-n, f.* baghetă magică (cu care se caută izvoare, metale prețioase etc.).

Wünschelrutengänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care caută (izvoare, metale prețioase) cu bagheta magică.

wünschen, *wünschte, gewünscht, vb. (h) tr.* **1.** a dori, a pofti; **es wäre zu ~** ar fi de dorit; **das lässt zu ~ übrig** asta lasă de dorit; **ich wünsche nichts weiter als...** nu doresc altceva decât...; **wie Sie ~** cum doriți; **~ Sie sonst noch was?** mai doriți ceva? **ich wünschte, es wäre schon vorüber!** ce bine ar fi dacă s-ar termina odată! **jn. zum Teufel ~** a trimite pe cineva la dracu'. **2.** *(jm. etwas)* a dori, a ura (cuiva ceva); **ich wünsche dir viel Glück** îți urez multă fericire; **ich wünsche Ihnen gute** (sau **baldige**) **Besserung** vă doresc însănătoșire (grabnică); **ich wünsche, wohl geruht zu haben** sper că v-ați odihnit bine; **ich wünsche alles Gute zum Geburtstag!** toate cele bune cu ocazia zilei de naștere!

wünschenswert, **wünschenswürdig** *adj.* de dorit, care merită să fie dorit.

Wunsch|erfüllung *f. sg.* realizare, împlinire a dorințelor.

Wunschform *f. sg. (gram.)* optativ.

Wunschgegner, *-s, -, m.* adversar, rival, opozant dorit, pe plac.

wunschgemäß *adv.* după dorință, după plac; după cum ați cerut.

Wunschkind, *-(e)s, -er, n.* copil dorit.

Wunschkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert (cu un program alcătuit) la cererea publicului.

Wunschliste, *-n, f.* v. Wunschzettel.

wunschlos *adv.* lipsit de dorințe; liniștit, mulțumit, senin; **sie ist ~ glücklich** e mulțumită, nu mai are nici o dorință.

Wunschsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție optativă.

Wunschtraum, *-(e)s, -träume, m.* **1.** dorință fierbinte, vis. **2.** iluzie.

Wunschvor|stellung, *-en, f.* imagine, prezentare, idee iluzorie.

Wunschzettel, *-s, -, m.* **1.** listă de cadouri (dorite de copii). **2.** listă de doleanțe.

wupp, wuppdich! *interj.* țup! țuști!

Wuppdich, *-s, -s, m.* **1.** mișcare bruscă; *(fam.)* **mit einem ~** dintr-o săritură, dintr-o dată. **2.** *(reg.)* rachiu tare.

wups! wupps! *interj.* v. wupp.

wurde *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la werden.

Würde, *-n, f.* **1.** demnitate; **die menschliche ~** demnitatea umană; **das ist unter meiner ~** asta e sub demnitatea mea; **seine ~ bewahren** a-și păstra demnitatea; **seiner ~ etwas vergeben** a-și pierde din demnitate; **unter aller ~** sub orice critică. **2.** demnitate, rang; funcție înaltă, titlu (de onoare); **ein Mann in Amt und ~n** un om cu situație, cu demnități, cu funcții înalte; **~n sind Bürden** demnitățile sunt poveri; **akademische ~** grad universitar; *(inv.: ca titlu în expr.)* **Seine kaiserlichen ~n** Majestatea sa împăratul; **was sagen Ihre ~n, die Doktoren?** ce spun onorabilii doctori? **3.** gravitate, seriozitate; **mit ~n** pe un ton grav. **4.** merit; **nach ~n** după merit. **5.** calitate; **etwas bleibt in seiner ~** ceva își păstrează calitatea.

würdelos *adj.* lipsit de demnitate.

Würdelosigkeit, *-en, f.* lipsă de demnitate.

Würdenträger, *-s, -, m.* demnitar; **geistliche ~** demnitari ecleziastici, ai bisericii.

würdevoll *adj.* și *adv.* **1.** demn, plin de demnitate, maiestuos. **2.** grav, impozant.

würdig *adj.* **1.** demn, respectabil, onorabil; **ein ~er alter Herr** un bătrân domn onorabil, respectabil. **2.** demn de...; **das ist deiner nicht** ~ asta nu este demn de tine; **die diesem Talente ~e Anerkennung** aprecierea demnă de acest talent; **zu etwas ~ sein** a fi demn de ceva; **sich einer Sache ~ erweisen** a se arăta demn de ceva.

würdigen, *würdigte, gewürdigt, vb. (h) tr.* (cu *gen.*) **1.** a onora, a socoti demn; **er würdigt mich seiner Freundschaft** mă consideră demn de prietenia sa; **er würdigte uns keines Blickes** nu ne-a onorat cu nici o privire; **jn. keiner Antwort** ~ a nu socoti pe cineva demn de a i se da un răspuns. **2.** a aprecia, a stima; a omagia; a evalua; **etwas nach Verdienst** ~ a aprecia ceva după merit.

Würdigkeit *f. sg.* capacitate, vrednicie, merit; **ich zweifle nicht an seiner ~ zu diesem Amte** nu mă îndoiesc de capacitatea sa pentru această funcție.

Würdigung, *-en, f.* recunoaștere (a meritelor, a valorii); omagiere; apreciere.

Wurf, *-(e)s, -Würfe, m.* **1.** aruncare, lansare; *(fiz.)* proiectare; lovitură; **zum ~ ausholen** a-și lua avânt pentru aruncare; **ein ~ aus dem Stand** o aruncare dintr-o poziție fixă; *(la popice, jocuri cu zaruri)* lovitură, aruncare; **den ersten ~ haben** a face prima aruncare; **jeder ~ gilt** orice lovitură, orice aruncare (de zaruri) este valabilă; *(fig.)* **alles auf einen ~ setzen** a miza totul pe o singură carte; **das war ein guter ~! a)** bună lovitură (cu zarurile)! **b)** *(fig.)* asta a fost o lovitură, un noroc! *(fig., fam.)* **er wird mir schon noch in den ~ kommen** o să-mi pice el mie în mână! **2.** *(fig.)* reușită, succes; **ihm ist ein großer ~ gelungen** a reușit să obțină un mare succes. **3.** linie, cădere; drapaj; **der ~ der Falten** linie a faldurilor. **4.** *(fig.)* mod de prezentare, linie, stil, concepție; **diese Dichtung hat einen großen ~** această operă literară are o mare forță de expresie. **5.** fătat, fătare. **6.** (serie de) pui fătați odată. **7.** *(reg.)* coadă de coasă.

Wurf|anker, *-s, -, m. (mar.)* ancorot.

Wurfbahn, *-en, f. (mil., fiz.)* traiectorie de aruncare, de lansare, de proiectare.

Wurfbarte, *-n, f.* secure de luptă.

Wurfblei, *-(e)s, -e, n. (mar.)* sondă de mână.

Wurfdisziplin, *-en, f. (sport)* aruncare (de disc, de greutăți etc.).

Wurfdauer *f. sg. (mec.)* durată de aruncare, de zbor.

Würfel, *-s, -, m.* **1.** (și *geom.*) cub. **2.** zar; ~ **spielen** a juca zaruri; *(fig.)* **die ~ sind gefallen** zarurile au fost aruncate.

Würfelbecher, *-s, -, m.* pahar de zaruri.

Würfelbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os cuboid.

Würfelbrett, *-(e)s, -er, n.* eșichier (pentru jocul de table).

Würfel|erz, *-es, n. sg. (mineral.)* farmacosiderit.

Würfelform, *-en, f.* formă cubică.

würfelförmig *adj.* cubic.

würf(e)lig *adj.* **1.** *(geom.)* cubic. **2.** în pătrățele; *(reg.)* **mir ist ~ im Kopfe** sunt amețit, buimac, zăpăcit.

Würfel|inhalt, *-(e)s, -e, m. (geom.)* cubaj; **den ~ berechnen** a determina cubajul.

Würfelkapitell, *-s, -e, n. (constr.)* capitel modelat în cuburi.

Würfelmuster, *-s, -, n.* desen cu romburi, cu pătrățele.

würfeln, *würfelte, gewürfelt (ich würf(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* a juca zaruri, a arunca zarurile; **um etwas** ~ a juca ceva la zaruri. **II.** *tr.* **1.** a tăia în carouri, în pătrățele; a dispune, a așeza în carouri, în pătrățele, în cubulețe. **2.** *(în expr.)* **etwas durcheinander** ~ a arunca ceva talmeș-balmeș, de-a valma, în dezordine.

Würfeln, *-s, n. sg.* v. Würfelspiel.

Würfelpflaster, *-s, -, n.* pavaj de piatră cubică.

Würfel|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de zaruri.

Würfel|spieler, *-s, -, m.* jucător de zaruri.

Würfel|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră cubică (de pavaj).

Würfelzucker, *-s, m. sg.* zahăr cubic.

Wurf|erde *f. sg.* pământ scos (dintr-o groapă).

Wurf|feuerung, *-en, f. (termo.)* focar cu aruncare automată.

Wurfgeschoss, *-es, -e, n. (mil)* proiectil.

Wurfgeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* **1.** aparat balistic. **2.** obuzier.

Wurfgitter, *-s, -, n.* ciur de sortat pietriș.

Wurfgranate, *-n, f. (mil.)* grenadă de mână.

Wurfhammer, *-s, -hämmer, m. (sport)* ciocan.

Wurfhöhe, *-n, f.* înălțime a aruncării.

Wurfholz, *-es, -hölzer, n.* armă de aruncat din lemn.

Wurfkraft, *-kräfte, f.* forță de aruncare.

Wurfkreis, *-es, -e, m. (sport)* **1.** v. Wurfring **(1)**. **2.** semicerc (la handbal).

Wurflehre *f. sg.* balistică.

Wurfleine, *-n, f.* bandulă.

Würfler, *-s, -, m.* v. Würfelspieler.

Wurflinie [-niə], *-n, f.* **1.** *(fiz.)* linie de proiecție. **2.** *(mil.)* traiectorie. **3.** v. Wurfkreis.

Wurfmaschine, *-n, f.* **1.** *(agr.)* vânturătoare. **2.** *(ist.)* catapultă, balistă.

Wurfmäuse *pl. (zool.)* familie de rozătoare mici exotice cu ochi nedezvoltați *(Spalacidae)*.

Wurfmine, *-n, f. (mil.)* proiectil de aruncătoare de mine.

Wurfriemen, *-s, -, m.* curea, frânghie de prins animale, laț.

Wurfring, *-(e)s, -e, m. (sport)* **1.** cerc de aruncare. **2.** inel, manșon de cauciuc.

Wurfschaufel, *-n, f.* **1.** *(agr.)* lopată de vânturat. **2.** *(tehn.)* paletă de împrăștiat.

Wurfscheibe, *-n, f. (sport)* disc.

Wurfschlinge, *-n, f.* lasou.

Wurfsendung, *-en, f.* material de reclamă distribuit în cutiile de poștă.

Wurf|speer, *-(e)s, -e, m. (sport)* suliță.

Wurf|spieß, *-es, -e, m.* suliță, lance.

Wurf|stein, *-(e)s, -e, m. (sport)* piatră de aruncat.

Wurftau, *-(e)s, -e, n.* v. Wurfleine.

Wurftaube, *-n, f. (sport)* taler.

Wurftaubenschießen, *-s, n. sg. (tir)* probă de talere.

Wurfweite, *-n, f.* distanță de aruncare; bătaie.

Würg|adler, *-s, -, m. (ornit.)* vultur moțat *(Morphuus guganensis)*.

Würg|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr amărui.

Würge|engel, *-s, -, m.* v. Würgengel.

Würgegriff, *-(e)s, -e, m. (judo)* strangulare, sugrumare.

Würgel, *-s, -, n. (fam.)* copil care țipă mult.

würgeln, *würgelte, gewürgelt (ich würg(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(elv.)* a face o mișcare stângace, nepotrivită. **2.** *(reg.)* a strânge (cu o sfoară).

Würgelzeug, *-(e)s, n. sg.* câlți de frecat parchetul.

Würgemal, *-(e)s, -e* și *-mäler, n.* cicatrice, semn rămas în urma unei sugrumări, gâtuiri.

würgen, *würgte, gewürgt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** (*an* cu *dat.*) a se îneca cu ceva, a înghiți greu, a-i rămâne cuiva ceva în gât; **am letzten Bissen** ~ a se căzni cu ultima înghițitură. **2.** a icni, a avea senzația de vomă. **3.** *(fig.; an* cu *dat.)* a munci din greu. **II.** *tr.* **1.** a sugruma, a gâtui, a strânge de gât; a omorî; a ucide (prin sugrumare). **2.** *(elv.)* a lua de gât, a îmbrățișa. **3.** *(elv.; jm. etwas)* a da, a face cuiva un cadou, un dar. **4.** *(despre saci etc.)* a închide, a lega la gură, a strânge cu sfoară, cu ață.

Würg|engel, *-s, -, m. (rel.)* înger aducător de moarte; înger răzbunător; *(fig.)* moartea.

Würger, *-s, -, m.* **1.** ucigaș prin sugrumare. **2.** *(ornit.)* sfrâncioc, șoimuț *(Lanius)*. **3.** *(zool.)* șarpe exotic *(Coluber constrictor)*. **4.** *(bot.)* torțel *(Cuscuta epithymum)*. **5.** *(tehn.)* cleşte de îndoit țevi.

Würgerfalke, *-n, -n, m. (ornit.)* nume a două specii de șoim *(Falcunculus frontatus* și *Hierofalca cherug)*.

Würgerschnäpper, *-s, -, m. (ornit.)* familia drongo, drongoși *(Dicruridae)*.

Würgling, *-(e)s, -e, m. (bot.)* **1.** omag *(Aconitum cernum)*. **2.** cucută *(Conium maculcum* L.).

Würgschraube, *-n, f.* garotă, fier de sugrumare.

wurlen, *wurlte, gewurlt, vb. (h/s) tr.* și *intr.* **1.** a mișuna. **2.** a munci de zor, neîncetat.

Wurm[1], *-(e)s, Würmer, m.* **1.** vierme; **der Apfel hat den** ~ mărul e viermănos; **sich wie ein ~ winden** a se zvârcoli ca un vierme; **der ~ sitzt im Holz** carii mănâncă lemnul; *(fig.)* **armer** ~ om sărman, necăjit, biet om; **einen nagenden ~ im Herzen tragen** a avea un of la inimă; **da ist der ~ drin** aici e ceva putred, aici nu miroase a bine; **jm. die Würmer aus der Nase ziehen** a trage pe cineva de limbă. **2.** *pl.* limbrici, viermi intestinali; **das Kind hat Würmer** copilul are limbrici, viermi intestinali. **3.** *(înv.)* balaur, zmeu. **4.** *(fam.)* vierme, om de nimic, creatură josnică. **5.** *(inform.)* tip de virus în formă de vierme, vermiform.

Wurm[2], *-(e)s, Würmer, n. (fam.)* ființă mică părăsită, neajutorată; copil mic părăsit; **das arme ~!** sărăcuțul! bietul de el!

wurm|abtreibend *adj.* vermifug.

wurm|ähnlich *adj.* asemănător cu un vierme.

wurm|artig *adj.* de felul viermilor.

Wurm|arznei, *-en, f.* leac contra viermilor intestinali, vermifug.

Würmchen, *-s, -, n. (dim.* de la Wurm[1,2] **(1)**) **1.** viermișor. **2.** *(fig., fam.)* copilaș.

Wurm|ei, *-(e)s, -er, n.* ou de vierme.

wurmen, *wurmte, gewurmt, vb. (h)* **I.** *tr.* a necăji, a sâcâi, a chinui; *(impers.)* **es wurmt mich** mă sâcâie, mă chinuiește. **II.** *intr.* **1.** a deveni viermănos. **2.** a mocni, a arde mocnit; **das Feuer wurmt** focul mocnește.

Wurmfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ferigă, filuță, iarba-șarpelui, năvalnic *(Dryopteris filix-mas)*.

Wurmfieber, *-s, -, n. (med.)* febră provocată de viermi intestinali.

wurmförmig *adj.* vermiform, vermicular, de forma unui vierme.

Wurmfortsatz, *-es, -sätze, m. (med.)* apendice vermicular.

Wurmfraß, *-es, m. sg. (bot.)* stricăciune provocată de viermi.

wurmfräßig *adj. (despre pomi, fructe etc.)* mâncat de viermi.

wurmig *adj.* viermănos.

wurmisieren, *wurmisierte, wurmisiert, vb. (h) tr.* v. wurmen **(I)**.

Wurmkrankheit *f. sg. (med.)* verminoză, viermi intestinali, helmintiază.

Wurmkraut, *-(e)s, -kräuter, n.* **I.** *(bot.)* **1.** limbricariță *(Verbascum blattaria)*. **2.** pelin, pelin alb *(Artemisia absinthium* L.). **3.** usturoiță *(Sysymbrium alliata)*. **4.** iarbă-neagră *(Scrophularia alata)*. **II.** buruiană, plantă folosită împotriva viermilor intestinali.

Wurmkunde *f. sg. (med.)* helmintologie.

Wurmkur, *-en, f. (med.)* cură, tratament împotriva verminozei, viermilor intestinali.

Wurmleiden, *-s, -, n. (med.)* v. Wurmkrankheit.

Wurmloch, *-(e)s, -löcher, n.* gaură, rosătură de vierme.

Wurm|mehl, *-(e)s, n. sg.* **1.** rosătură, praf, făină de cari. **2.** *(med.)* praf vermifug.

Wurm|mittel, *-s, -, n. (med.)* vermifug.

Wurmsame, *-ns, -n, m.* v. Wurmkraut **(I. 1, 3; II)**.

Wurm|stich, *-(e)s, -e, m.* v. Wurmloch.

wurm|stichig *adj.* ros, mâncat de viermi, viermănos; cu cari.

wurmtreibend *adj.* v. wurmabtreibend.

Wurmwurz, *-en, f. (bot.)* trânji *(Neottia nidus-avis)*.

wurmzerfressen *adj.* v. wurmstichig.

Wurmzüngler *m. pl. (zool.)* varietate de cameleoni *(Rhiptoglossa)*.

Wurscht v. Wurst **(1)**.

Wurschtel v. Wurstel.

Würschtel v. Würstel.

Wurschtelei v. Wurstelei.

wurschteln, *wurschtelte, gewurschtelt (ich wurscht(e)le), vb. (h) intr.* v. wursteln.

wurschtig *adj.* v. wurstig.

wurst *adj. invar. (fam., în expr.)* **jm.** ~ sau **wurscht sein** a-i fi indiferent, totuna.

Wurst, *Würste, f.* **1.** cârnat; salam; *(fig., fam.)* **~ wider ~!** acum suntem chit! **brätst du mir die ~, so lösch ich dir den Durst** o mână spală pe alta; **jetzt geht es um die ~!** acum e acum!; **jm. die ~ auf dem Brot nicht gönnen** a fi invidios pe cineva; **sich nicht die ~ vom Brot nehmen lassen** a nu se lăsa, a nu se da bătut; **die ~** (sau **mit der ~**) **nach der Speckseite werfen** a căuta să realizeze mult cu mijloace puține; *(fam.)* **er will immer eine besondere ~** sau **eine Extrawurst (gebraten) haben** el trebuie să fie întotdeauna mai cu moț. **2.** sul; **den Teig zu einer ~ formen** a face coca sul. **3.** *(mar.)* capăt al cablului.

Wurstblatt, *-(e)s, -blätter, n. (peior.)* gazetă neînsemnată, fițuică.

Wurstbraterei, *-en, f.* v. Würstchenbude.

Wurstbrot, *-(e)s, -e, n.* sandviș cu salam.

Wurstbrühe, *-n, f.* supă de rasol.

Würstchen, *-s, -, n. (dim.* de la Wurst) cârnăcior.

Würstchenbude, *-n, f.*, **Würstchen|stand**, *-(e)s, -stände, m.* chioșc cu cârnăciori.
Wurstdarm, *-(e)s, -därme, m.* maț pentru cârnați.
Wurstel, *-s, -, m. (reg., austr.)* bufon, măscărici.
Würstel, *-s, -, n.* v. Würstchen.
Würstelbude, *-n, f. (austr.)* v. Würstchenbude.
Wurstelei, *-en, f.* **1.** cârpăceală, lucru de mântuială. **2.** tândăleală.
wursteln, *wurstelte, gewurstelt (ich wurst(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(fig.)* a cârpăci, a da rasol, a lucra neglijent. **2.** a continua în același ritm. **3.** a tândăli; a se mocăi.
wursten, *wurstete, gewurstet (du wurstest, er wurstet), vb. (h) intr.* a face cârnați.
Wurst|ende, *-s, -n, n.* capăt al cârnatului, al salamului.
Wurster, *-s, -, m.* **1.** *(pop.)* v. Wurstmacher. **2.** pâlnie de umplut cârnați.
Wursterei, *-en, f.*, **Wurstfabrik**, *-en, f.* fabrică de mezeluri.
Wurstfinger, *-s, -, m. (fam.)* deget gros.
Wurstfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne pentru cârnați.
Wurstfüllmaschine, *-n, f.* mașină de umplut cârnați.
Wurstfüllung, *-en, f.* umplutură de cârnați.
Wurstgeschäft, *-(e)s, -e, n.* mezelărie, cârnățărie.
Wurst|händler, *-s, -, m.* cârnățar.
Wurst|handlung, *-en, f.* v. Wurstgeschäft.
Wurst|haut, *-häute, f.* v. Wurstdarm.
Wurst|heber, *-s, -, m.* lingură, sită pentru scos cârnați (din apa clocotită).
wurstig *adj. (fam.)* indiferent, nepăsător.
Wurstigkeit *f. sg. (fam.)* nepăsare, indiferență.
Wurstkessel, *-s, -, m.* oală pentru fiert cârnați; *(fam.)* **im ~ sitzen** a fi la mare strâmtoare.
Wurstkraut, *-(e)s, n. sg. (bot., reg.)* **1.** cimbru *(Satureja hortensis* L.). **2.** magheran *(Majorana hortensis)*.
Wurstküche, *-n, f.* încăpere unde se prepară cârnații.
Wurstler, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* v. Wurstmacher. **2.** om migălos. **3.** *(fig.)* v. Wurstel.
Wurstlerei, *-en, f.* **1.** *(fam.)* cârpăceală, lucru neglijent, tândălire, mocăială. **2.** *(pop.)* v. Wursterei.
Wurstmacher, *-s, -, m.* cârnățar.
Wurstmasse, *-n, f.* carne tocată, tocătură pentru cârnați.
Wurstring, *-(e)s, -e, m.* cârnat, salam legat cerc.
Wurstsalat, *-(e)s, -e, m.* salată picantă cu cârnați, mezeluri.
Wurstscheibe, *-n, f.* felie de salam, de cârnat.
Wurst|spritze, *-n, f.* mașină de umplut cârnați, șpriț de cârnați.
Wurst|stäbchen, *-s, -, n.* bastonaș, scobitoare de înțepat cârnați.
Wurst|stange, *-n, f.* prăjină pentru atârnat, pentru păstrat cârnați.
Wurst|stopfmaschine, *-n, f.* v. Wurstfüllmaschine.
Wurstsuppe, *-n, f.* v. Wurstbrühe.
Wurstvergiftung, *-en, f.* intoxicație cu mezeluri.
Wurstwagen, *-s, -, m.* cărucior, stand mobil pentru vândut cârnați.
Wurstwaren *pl.* mezeluri, produse de carmangerie.
Wurstzipfel, *-s, -, m.* v. Wurstende.
Wurt, *-en*, **Wurte**, *-n, f. (reg.)* ridicătură, umplutură (de pământ) pentru casă.
Wurz, *-en, f. (reg.)* **1.** v. Wurzel **(1)**. **2.** plantă.
wurz|ab *adv. (reg.)* direct, pe scurt.
Würze, *-n, f.* **1.** mirodenie, condiment. **2.** gust plăcut, aromat; aromă. **3.** farmec; **in der Kürze liegt die ~** tot hazul, poanta constă în scurtime, totul e să fii scurt. **4.** must de bere.
Wurzel,*-n, f.* **1.** rădăcină; **freiliegende ~** rădăcină neacoperită, exterioară; *(și fig.)* **~n schlagen** a prinde rădăcini; *(fig.)* **etwas mit der ~ ausrotten** a smulge ceva din rădăcină; **der Zahnarzt hat mir eine ~ gezogen** dentistul mi-a extras o rădăcină; **die ~ allen Übels** rădăcina tuturor relelor. **2.** *(mat., lingv.)* rădăcină, radical; *(mat.)* **die ~ ziehen** a extrage rădăcina; **dreifache ~** rădăcină cubică; *(lingv.)* **~ eines Wortes** rădăcina unui cuvânt. **3.** *(în expr.)* **~ eines Berges** piciorul, poalele unui munte. **4.** *(anat.)* **die ~ des Fußes** tarsul. **5.** *(reg.)* morcov.
wurzel|artig *adj.* ca o rădăcină.
Wurzel|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m. (mat.)* expresie de sub radical.
Wurzel|aus|schlag, *-(e)s, -schläge, m. (hort., silv.)* drajon, lăstar.
Wurzelballen, *-s, -, m. (hort.)* sistem radicular.
Wurzelbe|handlung, *-en, f. (stomatologie)* tratare a rădăcinii.
Wurzelbildung, *-en, f. (bot.)* formare a rădăcinilor.
Wurzelblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* frunză de la rădăcină.
Wurzelbrand, *-(e)s, m. sg. (bot.)* pitium, parazitoză a rădăcinii.
Wurzelbürste, *-n, f.* perie aspră, din păr de porc.
Würzelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Wurzel) rădăcină mică, rădăcinuță.
wurzel|echt *adj.* crescut din rădăcină, nealtoit.
Wurzel|exponent, *-en, -en, m. (mat.)* exponent, ordin al radicalului.
Wurzelfaser, *-n, f. (bot.)* radiculă.
wurzelförmig *adj.* radiciform.
wurzelfressend *adj.* care mănâncă, se hrănește cu rădăcini.
Wurzelfrüchtler *pl. (bot., inv.)* rizocarpee *(Rhizocarpeae)*.
Wurzelfüßer *pl. (zool.)* rizopode.
Wurzelgeflecht, *-(e)s, -e, n.* încâlceală de rădăcini.
Wurzelgemüse, *-s, -, n. (legume)* rădăcinoase.
Wurzelgewächse *pl. (bot.)* plante rădăcinoase.
Wurzelgröße, *-n, f. (mat.)* mărime a radicalului.
Wurzelhaar, *- (e)s, -e, n.* v. Wurzelfaser.
Wurzelhaube, *-n, f. (bot.)* caliptră a rădăcinii.
Wurzelhaut, *-häute, f.* **1.** *(bot.)* rizodermă. **2.** *(med.)* periost radicular.
Wurzelhaut|entzündung, *-en, f.* inflamația periostului radicular.
Wurzelheber, *-s, -, m. (stomatologie)* elevator radicular.
wurzelig *adj.* **1.** cu rădăcină. **2.** plin de rădăcini, cu rădăcini numeroase.
Wurzelkanal, *-s, -näle, m. (anat.)* canal radicular.
Wurzelkeim, *-(e)s, -e, m.* v. Wurzelfaser.
Wurzelkletterer, *-s, -, m. (bot.)* plantă cu rădăcini agățătoare.
Wurzelknöllchen, *-s, -, n. (bot.)* tubercul mic pe rădăcina plantelor *(Rhizobium leguminosarum)*.
Wurzelknolle, *-n, f. (bot.)* tubercul.
wurzel|los *adj.* fără rădăcină.
Wurzel|losigkeit, *-en, f.* absența, lipsa rădăcinii.
Wurzelmann, *-(e)s, -männer, m. (inv., pop.)* **1.** culegător de rădăcini, de buruieni; vraci. **2.** *(bot.)* mandragoră *(Mandragora officinalis)*.
wurzeln, *wurzelte, gewurzelt (ich wurz(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(despre plante)* a prinde rădăcini; a avea rădăcini; **die Eiche wurzelt tief im Boden** stejarul își înfige rădăcinile adânc în pământ. **2.** *(fig.)* a fi înrădăcinat; a-și avea originea (în), a proveni (din); **sein Leben wurzelt in der Vergangenheit** viața sa e adânc înrădăcinată în trecut; **das Übel wurzelt tief** răul are rădăcini adânci; **ein tief wurzelndes Misstrauen** o neîncredere adânc înrădăcinată. **3.** *(reg.)* a munci din greu, a se speti; *(fam.)* **wir haben fest gewurzelt** am muncit din greu.
Wurzelranke, *-n, f.*, **Wurzelreis**, *-es, -er, n. (bot.)* lăstar ieșit din rădăcină.
Wurzelrodung, *-en, f. (agr., silv.)* stârpire a rădăcinilor.
Wurzelsauger, *-s, -, m. (bot.)* haustor.
Wurzelscheide, *-n, f. (bot.)* coleoriză.
Wurzelschimmel, *-s, m. sg.* mucegai la rădăcină.
Wurzelschoss, *-es, -schösse*, **Wurzelschössling**, *-s, -e, m.* v. Wurzeltrieb.
Wurzelsilbe, *-n, f. (lingv.)* silabă radicală.
Wurzel|spitze, *-n, f. (bot.)* vârf al rădăcinii.
Wurzel|spross, *-es, -e, m.* **1.** *(bot.)* v. Wurzeltrieb. **2.** ciot.
wurzel|ständig *adj. (bot.)* de la rădăcină, al rădăcinii, radical.
Wurzel|steckling, *-s, -e, m. (bot.)* butaș de rădăcină.
Wurzel|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (bot.)* rizom.
Wurzelsystem, *-s, -e, n.* sistem de rădăcini.
Wurzeltöter, *-s, -, m. (bot.)* ciupercă care atacă rădăcina *(Rhizoctonia)*.
Wurzeltrieb, *-(e)s, -e, m. (bot.)* turion, drajon, lăstar, mlădiță ieșită din rădăcină.
Wurzelung *f. sg.* înrădăcinare.
Wurzelverzeichnis, *-ses, -se, n. (inform.)* repertoriul rădăcină.
Wurzelwerk, *-(e)s, n. sg. (bot.)* rădăcini.
Wurzelwort, *-(e)s, -wörter, n. (lingv.)* cuvânt radical.
Wurzelzahl, *-en, f. (mat.)* rădăcină a unui număr, radical.
Wurzelzeichen, *-s, -, n. (mat.)* radical, semn al radicalului.
Wurzelziehen, *-s, n. sg.* **1.** *(mat.)* extragere a rădăcinii. **2.** *(stomatologie)* extracție a rădăcinii.
wurzen, *wurzte, gewurzt (du, er wurzt), vb. (h) tr.* a profita (de), a trage pe sfoară, a jupui (de bani).
würzen, *würzte, gewürzt (du, er würzt) vb. (h) tr.* **1.** a condimenta, a face picant, a aromatiza (cu condimente); **die Speise ist stark gewürzt** mâncarea e foarte condimentată. **2.** *(fig.)* a face atrăgător, picant; **seine Ausführungen waren mit Humor gewürzt** expunerea sa era plină de umor.
Würzen, *-s, n. sg.* v. Würzung.
Würzfleisch, *-(e)s, n. sg. (cul.)* ragout, carne condimentată.
würzig *adj.* condimentat; picant, aromat; **ein ~er Geschmack** un gust aromat; **~e Luft** aer aromat.
Würzigkeit, *-en, f.* caracter picant, condimentat.
Würzkraut, *-(e)s, -kräuter, n.* plantă aromatică, de condimentare.
wurzlig *adj.* cu multe rădăcini.
Würzling, *-s, -e, m. (bot.)* butaș, puiet; mlădiță.
Würzmittel, *-(e)s, -s, -, n.* mijloc, substanță de condimentare.
Würzmischung, *-en, f.* amestec, combinație de mirodenii, de condimente.
Würznelke, *-n, f. (cul.)* cuișoare.
Würzsoße, *-n, f. (cul.)* sos picant.
Würz|stoff, *-(e)s, -e, m.* condiment.
Würzung, *-en, f.* condimentare, aromatizare.
Würzwein, *-(e)s, -e, m.* vin aromatizat.
Würzwort, *-(e)s, -wörter, n. (lingv.)* particulă, cuvânt neflexionar (cu rol de nuanțare).
wusch *imperf. ind. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la waschen.
Wuschelhaar, *-(e)s, n. sg.* păr creț și zbârlit.
wuschelig *adj. (despre păr)* creț și ciufulit, zbârlit.
Wuschelkopf, *-(e)s, -köpfe,* m. v. Wuschelhaar.
wuschelköpfig *adj.* cu păr creț și zbârlit.
wuscheln, *wuschelte, gewuschelt (ich wusch(e)le), vb. (h) intr.* a zbârli părul, a se juca în păr.
wuselig *adj. (reg.)* agitat, care mișună.
wuseln, *wuselte, gewuselt (ich wus(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a mișuna, a colcăi, a viermui, a se mișca neliniștit.
wusste *imperf. ind. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la wissen.
Wust, *-(e)s, m. sg.* maldăr de lucruri amestecate, claie peste grămadă; dezordine, amestecătură, harababură; **ein ~ von Papier, von altem Zeug** un maldăr de hârtii, de vechituri.
wüst *adj.* **1.** pustiu, deșert; necultivat, părăginit; **~e Gegend** ținut pustiu; deșert; *(agr.)* **~ liegen** a sta în paragină, a fi necultivat; **~ und leer** pustiu și gol. **2.** dezordonat, confuz, haotic; **~es Durcheinander** încurcătură, haos, harababură, talmeș-balmeș. **3.** *(fig.)* amețit, zăpăcit; **der Kopf ist mir ganz ~ vom vielen Lesen** sunt buimac de atâta citit. **4.** imoral; desfrânat; **ein ~es Leben führen** a duce o viață desfrânată, de excese; **ein ~es Zechgelage** un chef uriaș. **5.** *(reg.)* barbar, crud, sălbatic; **ein ~er Kerl** un om sălbatic, crud; un scandalagiu.
Wüste, *-n, f.* pustiu, deșert; pustietate; *(fig.)* **das Schiff der ~** corabia deșertului, cămila; **jn. in die ~ schicken** a scoate pe cineva din circulație, a împinge pe cineva pe linie moartă; **das Land zur ~ machen** a pustii, a devasta țara.
wüsten, *wüstete, gewüstet (du wüstest, er wüstet), vb. (h) intr. (fam.)* **1.** *(mit)* a risipi; **mit dem Gelde ~** a risipi banii, a arunca banii pe fereastră; **mit seiner Gesundheit ~**

a-și irosi sănătatea, a-și bate joc de sănătate. **2.** a duce o viață dezordonată, desfrânată, destrăbălată, imorală. **3.** *(reg.)* a tuși.

Wüstenbewohner, *-s, -, m.* locuitor al pustiului, al deșertului.

Wüstenbrot, *-(e)s, -e, n. (bot.)* curmal *(Phoenix dactylifera).*

Wüstenbussard, *-s, -e, m. (ornit.)* uliu, erete de deșert *(Buteo desertorum).*

Wüstendüne, *-n, f.* dună de nisip în deșert.

Wüstenei, *-en, f.* **1.** pustiu, deșert. **2.** pământ necultivat, înțelenit, țelină, pârloagă, paragină. **3.** *(iron.)* dezordine mare, haos, harababură.

Wüstenfuchs, *-es, -füchse, m. (zool.)* vulpe africană.

Wüstengebiet, *-(e)s, -e, n.* teren, ținut pustiu, pustietate.

wüstenhaft *adj.* care dă impresia de pustiu, de deșert.

Wüstenhäher, *-s, -, m. (ornit.)* gaiță de deșert *(Podoces).*

Wüstenklima, *-s, n. sg.* climă tropical-uscată a deșertului, climă deșertică.

Wüstenkönig, *-s, -e, m.* leu, rege al pustiului, al deșertului.

Wüstenlandschaft, *-en, f.* peisaj de pustiu, de deșert.

Wüstenluchs, *-es, -e, m. (zool.)* râs, linx de deșert *(Lynx caracal).*

Wüstenpflanzen *pl.* plante de deșert.

Wüstensand, *-(e)s, m. sg.* nisip de deșert.

Wüstenschiff, *-(e)s, -e, n. (fig.)* corabia deșertului, cămilă.

Wüsten|springmaus, *-mäuse, f. (zool.)* șoarece de deșert *(Jaculus jaculus).*

Wüsten|steppe, *-n, f. (geogr.)* stepă de deșert.

Wüstentier, *-(e)s, -e, n.* animal de deșert.

Wüstenzone, *-n, f.* zonă, ținut de deșert.

Wüstfeld, *-(e)s, -er, n.* pământ nelucrat, câmp necultivat, țelină, pârloagă, paragină.

Wüst|heit *f. sg.* **1.** deșert, pustietate. **2.** dezordine, haos, harababură. **3.** desfrâu, lipsă de măsură. **4.** răutate, brutalitate.

Wüstling, *-s, -e, m.* desfrânat, (om) libertin.

Wüstlingsleben, *-s, n. sg.* viață desfrânată.

Wüstung, *-en, f.* **1.** v. Wüstenei **(2)**. **2.** *(mine)* zăcământ părăsit, care nu mai e exploatat.

Wut *f. sg.* **1.** furie; **in ~ sein** a fi furios; **in ~ bringen** a înfuria; **in ~ geraten** a se înfuria; **vor ~ kochen** (sau **schäumen, schnauben**) a fierbe, a clocoti, a turba de furie, de mânie; **an jm. seine ~ auslassen** a-și vărsa furia, mânia pe cineva; **auf jn. eine ~ haben** a fi furios pe cineva; **die ~ packte ihn** l-a cuprins furia; **in blinder ~** cu furie oarbă; **ohnmächtige ~** furie neputincioasă; *(fig.)* **~ der Elemente** furia elementelor naturii. **2.** *(med.)* nebunie, demență furioasă. **3.** v. Tollwut.

Wut|anfall, *-(e)s, -fälle,* **Wut|ausbruch**, *-(e)s, -brüche, m.* acces de furie, izbucnire, explozie de furie.

wüten, *wütete, gewütet (du wütest, er wütet), vb. (h) intr.* **1.** a-și manifesta furia; a fi furios; **gegen jn. ~** a fi furios, a-și manifesta furia împotriva cuiva. **2.** *(fig.)* a se dezlănțui; *(despre boli, epidemii, războaie)* a face ravagii, a bântui; **der Sturm wütet** furtuna face ravagii; **das Meer wütet** marea e foarte agitată; **eine Epidemie wütet in jener Gegend** o epidemie bântuie în acea regiune.

wütend I. *part. prez.* de la wüten. **II.** *adj.* **1.** furios, turbat de mânie; **~ werden** a se înfuria; **jn. ~ machen** a înfuria pe cineva; **sich ~ gebärden** a-și manifesta furia; **mit einer ~en Gebärde** cu un gest furios. **2.** *(fig.)* fanatic. **3.** *(med.)* turbat; **ein ~er Hund** un câine turbat.

wut|entbrannt, wut|erfüllt *adj.* furios, turbat de mânie, cuprins de furie.

Wüter, *-s, -, m. (înv.)* v. Wüterich.

Wüterei, *-en, f. (peior.)* manifestare persistentă a furiei.

Wüterich, *-s, -e, m. (peior.)* **1.** om crud, sângeros, fioros. **2.** tiran.

Wutge|heul, Wutgeschrei, *-(e)s, n. sg.* urlet, răcnet de furie.

wütig *adj.* v. wütend.

wutschäumend *adj.* spumegând de furie.

wutschen, *wutschte, gewutscht, vb. (h) intr. (reg.)* a se grăbi, a fi grăbit.

wut|schnaubend *adj.* furios, clocotind de mânie.

Wutschrei, *-(e)s, -e, m.* v. Wutgeheul.

wutverzerrt *adj.* schimonosit de furie.

wutvoll *adj.* plin de mânie, de furie.

Wutz, *-en, f.*, **Wutz**, *-en, -en, m. (reg., fig.)* porc.

Wutzelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Wutz) *(reg.)* purceluș, purcel de lapte.

wutzeln, *wutzelte, gewutzelt (ich wutz(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* v. wimmern.

wutzen, *wutzte, gewutzt (du, er wutzt), vb. (h) intr.* **1.** *(reg., peior.)* a se purta ca un porc; a fi murdar, a fi ca un purcel. **2.** *(despre scroafe)* a făta.

Wutzerl, *s, -, n. (austr., cul.)* pufișoare din aluat.

wuzeln, *wuzelte, gewuzelt (ich wuz(e)le), vb. (h)* **1.** *tr. (austr., fam.)* a răsuci; **eine Zigarette ~** a răsuci o țigară. **2.** *intr. refl* a se îmbulzi, a se înghesui.

Wuzerl, *-s, -, n. (austr., reg.)* **1.** copil dolofan. **2.** scamă (de lână etc.).

Wwe *presc.* de la Witwe văduvă.

WZ *presc.* de la Weltzeit oră mondială.

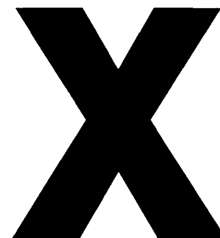

X, x [iks], -, -, *n.* **1.** (litera) X, x şi sunetul cs; *(fig.)* **jm. ein X für ein U vormachen** a induce pe cineva în eroare, a păcăli, a înşela, a amăgi, a prosti, a îmbrobodi pe cineva. **2.** *(majusculă)* persoană necunoscută, oarecare; **Herr X wird gesucht** se caută un oarecare domn X. **3.** *(mat., minusculă)* (o mărime) necunoscută, x; un număr foarte mare de; foarte mulţi (multe); nenumăraţi.

X *(cifră romană)* zece.

x-Achse, *-n, f. (mat.)* axă a absciselor.

Xanthin, *-s, n. sg. (chim.)* xantină.

Xanthippe, *-n, f.* xantipă, megeră, femeie rea şi certăreaţă.

xanthippenhaft *adj.* certăreţ, ca o xantipă.

Xanthogenat, *-s, n. sg. (chim.)* xantogenat.

Xantophyll [-'fYl], *-s, n. sg. (chim.)* xantofilă.

X-Beine *pl.* picioare strâmbe, în (formă de) x.

x-beinig, **X-beinig** *adj.* cu picioare arcuite, cu picioare în x.

x-beliebig *adj.* orice, oricine, oricare, indiferent cine sau ce: **jeder ~e** oricine, oricare; primul venit.

X-Chromosom [-kro-], *-s, -en, n. (biol.)* cromozom X.

X-Einheit, *-en, f. (fiz.)* unitate de lungime pentru razele X.

Xenie [-niə], *-n, f. (lit.)* xenie, epigramă.

Xeniendichter [-niən-], *-s, -, m.* poet de xenii, epigramist.

Xenodochium, *-s, -chien* [-çiən], *n. (ist. bis.)* han, adăpost.

Xenoglossie *f. sg. (psih.)* xenoglosie, vorbire în limbi străine în stare de hipnoză.

Xenokratie, *-n* [-'ti:ən], *f.* dominaţie a străinilor.

Xenolith, *-s, -e* (sau: *-en, -en), m. (geol.)* xenolit.

Xenologie, *-n* ['-gi:ən], *f.* doctrină ocultă.

Xenomanie *f. sg.* xenomanie.

Xenon, *-s, n. sg. (chim.)* xenon.

xenophil *adj.* xenofil.

xenophob *adj.* xenofob.

Xereswein, *-(e)s, -e, m.* vin de Xeres.

Xerografie şi **Xerographie**, *-n* [-'fi:ən], *f. (tipogr.)* xerografie.

xerografieren, *xerografierte, xerografiert* şi **xerographieren**, *xerographierte, xerographiert, vb. (h) tr.* a xerografia.

xerografisch şi **xerographisch** *-adj.* xerografie.

Xerokopie, *-n* [-i:ən], *f.* copie xerox.

xerokopieren, *xerokopierte, xerokopiert, vb. (h) tr.* a face o copie xerox, a face cópii xerox, a multiplica (la xerox).

xerophil *adj. (bot.)* xenofil.

Xerophage, *-n, -n, m. (biol.)* xerofag.

Xerophtalmie, *-n* [-'mi:ən], *f. (med.)* xeroftalmie.

Xerophyt [-'fy:t], *-en, -en, m. (bot.)* plantă xerofită, plantă a locurilor secetoase.

x-fach *adv.* înmulţit cu un număr nedeterminat, de x ori (mai mult).

X-fache, *-n (ein X-faches), n. sg.* cantitate (număr) de x ori mai mare.

x-förmig, **X-förmig** *adj.* în formă de x.

X-Haken, *-s, -, m.* cârlig pentru tablouri.

x-mal *adv.* de nenumărate ori; de x ori; **das habe ich dir ~ gesagt** asta ţi-am spus-o de nenumărate ori.

X-Modem, *-s, -s, n. (inform.)* modem X.

X-Strahlen *pl.* raze X, raze Roentgen.

x-te *adj. (fam.)* (precedat de *art.)* al nu ştiu câtelea, a nu ştiu câta; *(mat.)* **die ~ Potenz** puterea x; **zum ~n Mal(e)** pentru a x-a oară, pentru a nu ştiu câta oară (dată).

Xylem, *-s, -e, n. (bot.)* xilem.

Xylofon, *-s, -e, n. (muz.)* xilofon.

Xylograf şi **Xylograph**, *-en, -en, m.* xilograf, gravor în lemn.

Xylografie şi **Xylographie**, *-n* [-'fi:ən], *f.* xilografie, gravură în lemn.

xylografisch şi **xylographisch** *adj.* xilografic.

Xylol, *-s, n. sg. (chim.)* xilen (brut), xilol.

Xylolith, *-(e)s, -e, m. (constr.)* xilolit.

Xylometer, *-s, -, n.* xilometru.

Xylophage, *-n, -n, m. (zool.)* xilofag.

Xylophon, *-s, -e, n.* v. Xylofon.

Xyloplastik, *-en, f.* sculptură în lemn.

Xylose *f. sg* xiloză.

Xylotypie, *-n* [-'pi:ən], *f. (tipogr.)* xilotipie.

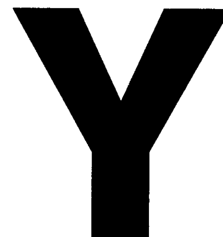

Y, y ['ypsilɔn], -, -, *n.* **1.** (litera) Y, y (igrec) şi sunetele ü sau i. **2.** *(mat.)* a doua necunoscută (în ecuaţii), y.
y-Achse, *-n, f. (mat.)* axa y, axă a coordonatelor.
Yacht, *-en, f.* v. Jacht.
Yak, *-s, -s, m. (zool.)* v. Jak.
Yam(s)wurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină de ignamă *(Dioscorea batatas).*
Yankee ['jɛŋki:], *-s, -s, m. (fam., iron.)* yankeu.
Yankeetum ['jɛŋki:-], *-s, n. sg.* obiceiuri yankee, comportament de yankeu.
Yard [ja:rd], *-s, -s, n.* yard, cot englezesc (0,914 m).
Yatagan [ja-], *-s, -e, m. (ist., înv.)* iatagan.
Yawl [jo:l], *-e.* (şi *-s) (mar.)* iolă.
Y-Chromosom [-kro-] *-s, -en, n. (biol.)* cromozom Y.
Yen, *-(s), -(s), m.* yen (monedă japoneză).
Yen-Aufwertung, *-en, f.* revalorizare a yenului, creştere a valorii yenului.
Yeti, *-s, -s, m.* fiinţă legendară în Munţii Himalaia, yeti.
y-förmig, Y-förmig *adj.* în formă de Y (igrec).
Ylang-Ylang-Öl ['i:laŋ-], *-(e)s, n. sg.* parfum ilang.
Y-Modem, *-s, -s, n. (inform.)* modem Y.
Yoga (şi **Joga)**, *-s, m.* (sau *n.)* yoga; ~ **betreiben** a face yoga.
Yoga-Übung, *-en, f.* exerciţiu yoga.
Yoghurt, *-s, -s, m. (austr. n., pop. f.)* v. Joghurt.
Yogi, Yogin (şi **Jogi, Jogin)**, *-s, -s, m.* adept al filosofiei yoga, yoghin, yoghist.
Yperit, *-s, n. sg. (chim.)* iperită.
Yperitnachweis, *-es, -e, m.* indiciu, dovadă de prezenţă a iperitei; detectare a iperitei.
Ypsilon ['yp-], *-s, -s, n.* igrec, ipsilon.
Ysop ['i:zɔp], *-s, -e, m. (bot.)* isop *(Hyssopus officinalis* L.).
Ytterbium, *-s, n. sg. (chim.)* iterbiu.
Yttrium, *-s, n. sg. (chim.)* itriu.
Yuan, *-(s), -(s), m.* yuan (monedă chinezească).
Yucca, *-s, f. sg. (bot.)* yucca *(Yucca filamentosa).*

Z

Z, z [tsɛt], -, -, *n.* litera, Z, z și sunetul ts, ț; **von A bis Z** de la a la z, de la un capăt la altul; **er hat das Buch von A bis Z studiert** a studiat cartea de la început până la sfârșit, din scoarță în scoarță.

Z *presc.* de la: **1.** Zahl număr. **2.** Zeile rând. **3.** Zeppelinluftschiff dirijabil.

Zabig, *-s, -s, n.* (și *m.) (elv.)* gustare de după-amiază.

zach *adj. (reg.)* **1.** timid, sfios. **2.** v. zäh.

z-Achse, *-n, f. (mat.)* axa z.

zack! *interj. (indică repeziciunea)* țac!

Zack, *-(e)s, m. sg. (fam.; în expr.)* **auf ~ sein** a fi pe fază, a funcționa prompt; **jn. (**sau **etwas) auf ~ bringen** a face pe cineva (sau ceva) să funcționeze.

Zäckchen, *-s, -, n. (dim.* de la Zacke) țepușă mică, zimțișor, colț mic.

Zacke, *-n, f.* **1.** țepușă; ghimpe. **2.** zimț (la roți dințate, la ferăstrău etc.). **3.** zimț, ramură (la coroane). **4.** creastă (de zid). **5.** vârf (de munte). **6.** dinte (de furcă, de furculiță). **7.** vârf, rază (la coarnele cerbului). **8.** *pl.* colțișori de dantelă, șpițuri. **9.** *(reg.)* chiștoc; muc; ciot. **10.** *(fam.)* nas.

Zack|eisen, *-s, n. sg.* v. Zackeneisen.

Zackel, *-s, -, n.* (*zool., reg.)* oaie țigaie *(Ovis strecipheros).*

zackeln, *zackelte, gezackelt (ich zack(e)le), vb. (h) tr.* v. zackern.

zäckeln, *zäckelte, gezäckelt (ich zäck(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* v. zacken.

Zackelschaf, *-(e)s, -e, n.* v. Zackel.

Zackelwolle *f. sg.* lână (de oaie) țigaie.

zacken, *zackte, gezackt, vb. (h)* **I.** *tr.* a face colți sau zimți (crestând, tăind, brodând); a dința, a zimțui; a dantela. **II.** *refl.* a forma o linie în zigzag, a se așeza în zigzag; **sich ~** a se mișca în zigzag.

Zacken, *-s, -, m.* v. Zacke; *(fig.)* **einen großen ~ weghaben** a fi beat; **sich** *(dat.)* **keinen ~ aus der Krone brechen** a nu pierde nimic, a nu-i cădea coroana *(fig.)*; *(fam.)* **einen (ganz schönen) ~ draufhaben** a merge cu viteză (foarte) mare.

zacken|artig *adj.* ca un colț, ca un zimț; ca un ghimpe.

Zackenblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* frunză dințată, crestată.

Zackenbogen, *-s, -* (și *-bögen), m. (arhit.)* arc dantelat.

Zacken|eisen, *-s, n. sg. (arhit.)* oțel dantelat, de ornament.

zackenförmig *adj.* în formă de colț, de zimț; în formă de ghimpe.

Zackengarnitur, *-en, f.* **1.** broderie cu colțișori. **2.** feston.

Zackenhirsch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* cerb berazing *(Rucervus).*

Zackenkreuz, *-es, -e, n. (her.)* cruce dințată de Malta.

Zackenkrone, *-n, f. (her.)* coroană cu ramuri.

Zackenlinie [-niə], *-n, f.* linie în zigzag.

Zackenmuster, *-s, -, n.* model de broderie cu colțișori.

Zacken|ornament, *-(e)s, -e, n. (arhit., broderie)* ornament cu creneluri, cu ramuri; cu colțișori; ornament antic.

Zackenrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată dințată, zimțată, crenelată.

Zackenschnitt, *-(e)s, -e, m.* (și *tipogr.)* tăietură zimțată.

Zackenschote, *-n, f. (bot.)* hreniță *(Bunias erucago* L.).

Zackenschwärmer, *-s, -, m. (entom.)* fluture de seară cu aripi dantelate *(Smerinthus).*

Zacken|spitze, *-n, f.* dantelă cu colțișori.

Zackenverzierung, *-en, f.* v. Zackenornament.

Zackenwalze, *-n, f. (text.)* cilindru de alimentare (la mașina de pieptănat).

zackern, *zackerte, gezackert, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a ara. **2.** a înjura. **3.** a călări în trap.

zackig *adj.* **1.** cu colți; dințat; zimțat; dantelat; crestat; crenelat. **2.** ramificat. **3.** *(fig., fam.)* energic, viguros; strașnic; grozav. **4.** milităros; **er hat eine ~e Art** are un fel de a fi energic; **ein ~er Kerl** un băiat cu alură de militar.

Zackigkeit *f. sg.* **1.** calitatea de a fi crestat, dințat, ramificat. **2.** *(fam.)* energie, vigoare, dibăcie. **3.** *(fig., fam.)* calitate de a fi milităros.

zag, zage *adj.* v. zaghaft.

Zage, *-n, -n (ein Zager), m.* și *f. (fam.)* persoană timidă, sfioasă, fără curaj.

Zagel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** coadă (de animal). **2.** coadă, codiță, cosiță. **3.** vârf (de copac). **4.** *(metal.)* țaglă.

zagen, *zagte, gezagt, vb. (h) intr.* a șovăi, a ezita, a se teme, a-i fi frică.

Zagen, *-s, n. sg.* lipsă de curaj, teamă; ezitare, șovăială; **mit Zittern und ~** cu frica în sân; **ohne ~** fără teamă, cu curaj.

Zager, *-s, -, m.* om șovăielnic, nesigur, nehotărât.

Zaggel, *-s, -, m.* v. Zagel **(4).**

zaghaft *adj.* **1.** timid, sfios. **2.** lipsit de curaj, nehotărât, șovăitor. **3.** laș.

Zaghaftigkeit, Zagheit *f. sg.* **1.** timiditate, sfială. **2.** lipsă de hotărâre, de curaj. **3.** lașitate.

zagherzig *adj.* v. zaghaft.

zäh *(înv.* și **zähe)** *adj.* **1.** tare; teios, ațos; **~es Holz** lemn tare; **~er Apfel** măr tare. **2.** vâscos; **eine ~e Flüssigkeit** un lichid vâscos; **ein ~er Brei** o pastă vâscoasă, un terci gros; **~es Fleisch** carne tare. **3.** rezistent, tare, solid; tenace; **~es Leder** piele tare, rezistentă; *(fig.)* **~e Natur** natură tare; **mit ~em Fleiß** cu tenacitate, cu perseverență; **ein ~er Gegner** un adversar tenace, rezistent; **ein Mensch von ~ er Arbeitskraft** un om cu tenacitate în muncă; **~ an etwas festhalten** a se ține de ceva cu dinții, cu încăpățânare, cu inverșunare. **4.** *(reg.)* zgârcit, avar; **ein ~er Filz** un zgârcit și jumătate.

zähflüssig *adj.* vâscos; **~er Verkehr** trafic leneș.

Zähflüssigkeit *f. sg.* v. Zähigkeit **(2).**

Zäh|heit, Zähigkeit *f. sg.* **1.** *(fiz.)* tenacitate, calitate de a fi tare, teios. **2.** viscozitate. **3.** *(fig.)* tenacitate; rezistență; îndărătnicie; perseverență. **4.** *(reg.)* zgârcenie.

Zähkupfer, *-s, n. sg.* aramă purificată.

Zahl, *-en, f.* **1.** număr; **gerade ~** număr par, număr cu soț; **ungerade ~** număr impar, număr fără soț; **ganze ~** număr întreg; **gebrochene ~** număr fracționar; **runde ~** număr rotund; **eine bestimmte ~ a)** un număr determinat; **b)** un anumit număr; *(arte)* **goldene ~** număr de aur; **endliche Zahl** număr finit; **unendliche ~** număr infinit; **imaginäre ~** număr imaginar; **unbestimmte ~** număr nedeterminat, nedefinit; **einstellige ~** număr de o cifră; **vierstellige ~** număr format din patru cifre; **die ~ der Arbeitslosen errechnen** a calcula numărul șomerilor. **2.** cifră; **römische oder arabische ~en** cifre romane sau arabe; *(fig.)* **rote ~en schreiben** a avea pierderi; **in die schwarzen ~en kommena** începe să înregistreze câștiguri. **3.** număr, cantitate; **ohne (sonder) ~** nenumărat, foarte mult, mulți (multe); **an ~** ca număr; **in großer ~** în număr mare; **um die ~ voll zu machen** pentru ca numărul să fie complet; **eine große ~ Verwundeter** un mare număr de răniți; **unter der ~ derjenigen, die...** printre aceia care...; **die große ~ seiner Freunde** numărul mare de prieteni ai săi. **4.** *(gram.)* număr; **Geschlecht und ~ des Substantivs** genul și numărul substantivului.

Zahl|adjektiv, *-s, -e, n. (gram.)* numeral adjectival.

Zahl|amt, *-(e)s, -ämter, n.* **1.** casierie. **2.** percepție.

Zähl|apparat, *-(e)s, -e, m.* contor, aparat de înregistrat, de numărare.

Zahl|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** ordin de plată. **2.** finanțare. **3.** acord financiar.

zahlbar *adj.* de plată, de plătit, plătibil; **~ bei Verfall** plătibil la scadență; **einen Wechsel bei jm. ~ machen (**sau **stellen)** a onora o cambie, a face plătibilă o poliță la cineva; **im Vorhinein ~** plătibil înainte, anticipat; **~ in mehreren Raten** plătibil în mai multe rate; **~ bei Lieferung** cu plata la livrare.

zählbar *adj.* numerabil.

Zahlbegriff, *-(e)s, -e, m.* noțiune de număr.

Zählblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** foaie de recensământ. **2.** *(tehn.)* barem.

Zahlbrett, *-(e)s, -er, m.* scândură pe care se numără banii.

Zählbrett, *-(e)s, -er, n.* abac.

zäh|lebig *adj.* de o natură tare, tenace, rezistentă.

Zäh|lebigkeit *f. sg.* rezistență, tenacitate.

Zahl|einheit, *-en, f.* unitate numerică.

zahlen, *zahlte, gezahlt, vb. (h) tr.* și *intr.* a plăti; **Kinder ~ die Hälfte** copiii plătesc jumătate; **mit gutem Geld ~** a plăti cu bani buni; **in Raten ~** a plăti în rate; **(in) bar ~** a plăti în numerar; **im Voraus ~** a plăti în avans; **in** (și **mit) Dollars ~** a plăti în dolari; **den Lohn ~** a plăti salariul; **du wirst dafür einen hohen Preis ~ a)** vei plăti pentru aceasta un preț mare; **b)** *(fig.)* o vei plăti scump; **er zahlte mit seinem Leben** a plătit cu viața, l-a costat viața; **die Rechnung ~** a achita nota, socoteala; **Kellner, (bitte) ~!** ospătar, plata (te rog)! **was** (sau **wie viel) habe ich zu ~?** cât am de plată? **Schulden ~** a plăti datorii; **Strafe ~** a plăti amendă; *(fig.)* **Lehrgeld ~** a se învăța minte; a face experiență pe pielea proprie; **dafür sollst du noch ~** pentru aceasta ai să plătești; **er zahlt dem Hausbesitzer (**sau **an den Hausbesitzer) eine hohe Miete** îi plătește proprietarului o chirie mare; **zu ~ der Restbetrag** rest de plată.

zählen, *zählte, gezählt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* **1.** a număra; **von 1 bis 20 ~** a număra de la 1 la 20; *(fam.)* **er kann nicht bis drei ~** nu știe să numere nici până la trei, este prost; **Geld ~** a număra bani; *(fig., fam.)* **ehe (bevor) man bis drei ~ konnte** cât ai zice pește, foarte repede, într-o clipită; **man zählte die Unfälle nach Dutzenden** au fost zeci de

accidente; **ich zähle die Stunden bis zu deiner Rückkehr** număr orele (de nerăbdare) până la întoarcerea ta; **man kann bei ihm die Rippen** ~ poţi să-i numeri coastele, este foarte slab; **seine Tage sind gezählt** zilele lui sunt numărate, va muri curând; *(fig.)* **jm. die Bissen in den Mund** ~ a invidia pe cineva, a-i părea rău de binele cuiva; **die Bevölkerung** ~ a număra populaţia, a face recensământul populaţiei. **2.** a avea, a număra; **das Dorf zählt 800 Einwohner** satul numără (are) 800 de locuitori; **sie zählt keine 5 Jahre** încă nu are cinci ani; **er zählt viele Verwandte** are multe rude. **II.** *intr.* **1.** a conta, a avea valoare, importanţă; a valora; **hier zählt nur das Können** aici nu contează decât priceperea; **das zählt nicht** asta nu contează, n-are importanţă; **jede Stimme zählt** fiecare vot contează, este important; **ein Turm zählt mehr als Läufer** tura valorează mai mult decât nebunul *(la şah)*. **2.** *(zu)* a se număra printre, a face parte (din); a se socoti, a se considera; **die Forelle zählt zu den Süßwasserfischen** păstrăvul face parte din peştii de apă dulce; **er zählt zu meinen Freunden** el se numără printre prietenii mei; **zu den besten Künstlern** ~ a se număra printre cei mai buni artişti. **3.** *(auf* cu *ac.)* a conta, a se baza, a se bizui (pe), a-şi pune nădejdea (în); **auf jn. bestimmt ~ können** a putea conta în mod cert pe cineva; **ich zähle auf deine Hilfe** mă bazez, contez pe ajutorul tău. **4. (als)** a fi socotit (considerat) drept; **der 1. Januar zählt als Feiertag** 1 ianuarie e socotit (considerat) sărbătoare.

Zahlen|angabe, *-n, f.* dată numerică.

Zahlenbei|spiel, *-(e)s, -e, n.* exemplu numeric, în numere.

Zahlenbruch, *-(e)s, -brüche, m.* v. Zahlbruch.

Zahlenbuch|stabe, *-n(s), -n, m. (înv.)* cifră romană.

Zahlendar|stellung, *-en, f. (automatică)* notaţie numerică; **dezimale** ~ notaţie zecimală.

Zahlenfolge, *-n, f. (mat.)* şir de numere.

Zahlengedächtnis, *-ses, n. sg.* memorie pentru numere, memorie a numerelor.

Zahlengerade, *-n, f. (mat.)* dreaptă a numerelor reale.

Zahlengröße, *-n, f.* mărime numerică.

Zahlengruppe, *-n, f.* grup de numere.

Zahlenkombination, *-n, f.* combinaţie de numere (cifre).

Zahlenlehre, *-n, f.* teorie a numerelor.

Zahlenlotterie, *-n* [-riːən], *f.*, **Zahlenlotto**, *-s, -s, n.* loto, loterie cu numere.

zahlenmäßig *adj.* numeric, cifric; ca număr.

Zahlenmaterial, *-s, -ien* [-liən], *n.* material numeric.

Zahlenmystik *f. sg.* mistica numerelor.

Zahlenmenge, *-n, f. (mat.)* mulţime de numere.

Zahlenrechner, *-s, -, m.* calculator numeric.

Zahlenreihe, *-n, f.* v. Zahlenfolge.

Zahlenschloss, *-es, -schlösser, n.* lacăt cu cifru.

Zahlensinn, *-(e)s, m. sg.* simţ (special) pentru numere, pentru cifre, talent pentru aritmetică.

Zahlen|sperrtaste, *-n, f. (inform.)* tastă de blocare a numerelor.

Zahlensystem, *-s, -e, n. (mat.)* sistem de numere, de numărătoare.

Zahlentafel, *-n, f.* tabelă, tablou numeric(ă).

Zahlentheorie, *-n* [-riːən], *f. (mat.)* teorie a numerelor.

Zahlenverbindung, *-en, f.* combinaţie numerică.

Zahlenver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport numeric.

Zahlenwert, *-(e)s, -e, m.* valoare numerică.

Zahler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* platnic(ă); plătitor(-oare); **guter** (sau **schlechter**) ~ bun (rău, prost) platnic; **pünktlicher** ~ plătitor punctual, bun platnic; **säumiger** ~ platnic care întârzie, care nu respectă termenul, rău platnic, plătitor restant.

Zähler, *-s, -, m.* **1.** (şi **~in**, *-nen, f.)* persoană care numără. **2.** *(electr., metr.)* contor; **den ~ ablesen** a citi contorul. **3.** *(mat.)* numărător.

Zähler|haube, *-n, f. (ec.)* capac al numărătorului de bani.

Zählerkonstante, *-n, f. (electr.)* constantă a contorului.

Zähler|stand, *-(e)s, -stände, m.* înregistrare actuală a contorului.

zahlfähig *adj.* v. zahlungsfähig.

Zahlfähigkeit *f. sg.* solvabilitate.

Zählfehler, *-s, -, m.* eroare de numărare.

Zahlfunktion, *-en, f.* funcţie numerică.

Zahlgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat de calculat.

Zahlkammer, *-n, f.* v. Zahlkasse.

Zählkandidat, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (pol.)* candidat(ă) fără şanse de a fi ales (aleasă).

Zahlkarte, *-n, f. (fin.)* mandat (de plată); mandat, formular poştal (pentru expediere de bani); mandat de virament poştal.

Zählkarte, *-n, f.* formular de recensământ; foaie statistică.

Zahlkasse, *-n, f.* casierie.

Zählkasse, *-n, f.* casă de control, de verificare.

Zahlkellner, *-s, -, m.* chelner care primeşte plata.

Zählkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fiz. at.)* cap al contorului.

zahl|los *adj.* nenumărat; ~ **wie der Sand am Meere** câtă frunză şi iarbă; **~e Fehler** nenumărate greşeli.

Zählmaß, *-es, -e, n.* unitate de măsură care cuprinde bucăţi; **ein Dutzend ist ein** ~ o duzină este o măsură (cu 12 bucăţi).

Zahlmeister, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* administrator sublocotenent. **2.** casier; trezorier.

Zahlmeister|amt, *-(e)s, -ämter, n.*, **Zahlmeisterei**, *-en, f. (mil.)* trezorerie, casierie.

Zahlpfennig, *-s, -e, m. (la jocuri de noroc)* marcă, fisă, jeton.

Zählrad, *-(e)s, -räder, n.* disc de calculat.

zahlreich *adj.* numeros; **~er machen** a înmulţi; **~er werden** a se înmulţi; **sie versammelten sich** ~ s-au adunat în număr mare; **eine ~e Familie** o familie numeroasă.

Zählrohr, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* contor, detector, tub computer.

Zahlschalter, *-s, -, m.* ghişeu de plăţi.

Zählschaltung, *-en, f. (fiz.)* circuit al contorului.

Zahlschein, *-(e)s, -e, m.* foaie, bon de plată.

Zahl|stäbchen, *-s, -, n. (geod.)* fisă (la lanţul de măsurat).

Zahl|stelle, *-n, f.* casă, casierie, ghişeu, loc unde se plăteşte; **auf dem Wechsel eine ~ bestimmen** a fixa locul de plată pe o poliţă.

Zahl|substantiv, *-s, -e, n. (gram.)* numeral substantival.

Zahltag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi de plată (a salariilor). **2.** scadenţă.

Zahlteller, *-s, -, m. (înv.: la spectacole)* taler pentru adunat bani (de la public).

Zahltisch, *-(e)s, -e, m.* masă, birou a(l) casierului.

Zahl|überlegenheit *f. sg.* superioritate numerică.

Zähl|uhr, *-en, f. (electr.)* contor.

zahl|unfähig *adj.* v. zahlungsunfähig.

Zahlung, *-en, f.* plată; achitare, rambursare; **eine ~ leisten** a face, a efectua o plată; **die ~ verweigern** a refuza plata; **die ~en einstellen** a opri, a suspenda plăţile; **die ~ erfolgt (geschieht) am Ersten** plata se face la întâi; **gegen ~ von 100 Euro** contra plăţii sumei de 100 de euro; ~ **des Gehaltes** plata salariului, a retribuţiei; ~ **zum Ausgleich** plată în compensare; **in ~ nehmen** a accepta ca plată; **zur ~ auffordern** a soma să plătească; **die ~ blieb aus** plata nu s-a efectuat; **sollte die ~ nicht erfolgen** în caz de neplată; *(înv.)* **a ~s statt** în loc de plata în bani; **fällige** ~ plată scadentă; **monatliche** ~ plată lunară; **rückständige** ~ plată restantă; ~ **mittels Überweisung** plată prin virament.

Zählung, *-en, f.* **1.** numărătoare; **eine ~ vornehmen (durchführen)** a face o numărătoare; **die ~ stimmt** numărătoarea este bună. **2.** numărare. **3.** recensământ.

Zahlungs|abkommen, *-s, -, n.* convenţie, acord de plăţi (de plată).

Zahlungs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* v. Zahlamt.

Zahlungs|angebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă de plată.

Zahlungs|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* revendicare pecuniară.

Zahlungs|anweisung *-en, f.* **1.** ordin de plată. **2.** ordin, aviz de plată; cec; mandat poştal.

Zahlungs|anzeige, *-n, f.* aviz de plată.

Zahlungs|art, *-en, f.* mod de plată.

Zahlungs|auf|forderung, *-en, f.*, **Zahlungs|aufruf**, *-(e)s, -e, m.* aviz, somaţie de plată.

Zahlungs|aufschub, *-(e)s, -schübe, m. (jur.)* amânare a plăţii; moratoriu.

Zahlungs|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* v. Zahlungsanweisung **(1)**.

Zahlungs|aviso [-viː-], *-s, -s, n. (austr.)* aviz de plată.

Zahlungsbedingung, *-en, f.* condiţie de plată.

Zahlungsbefehl, *-(e)s, -e, m. (jur.)* somaţie de plată.

Zahlungsbeleg, *-(e)s, -e, m. (cont.)* recipisă de plată, act justificativ (pentru o plată efectuată).

Zahlungsbe|stätigung, *-en, f.* chitanţă, dovadă de plată.

Zahlungsbilanz, *-en, f. (fin.)* balanţă de plăţi.

Zahlungsbilanzdefizit, *-(e)s, -e, n.* deficit al balanţei de plăţi.

Zahlungsbilanzgleichgewicht, *-(e)s, -e, n.* echilibrul balanţei de plăţi.

Zahlungsbilanz|überschuss, *-(e)s, -schüsse, m.* excedent în balanţa de plăţi.

Zahlungsbogen, *-s, -* (şi *-bögen), m.* foaie, act, document, stat de plată.

Zahlungs|eingang, *-(e)s, -gänge, m. (fin.)* încasare, intrare.

Zahlungs|ein|stellung, *-en, f. (ec.)* încetare, suspendare a plăţilor.

Zahlungs|empfänger, *-s, -, m.* beneficiar, destinatar al unei plăţi.

Zahlungs|er|innerung, *-en, f.* somaţie de plată.

Zahlungs|erleichterung, *-en, f.* înlesnire în materie de plată; *(la pl.)* facilităţi de plată.

Zahlungs|ermächtigung, *-en, f.* împuternicire, autorizaţie de plată.

zahlungsfähig *adj.* solvabil.

Zahlungsfähigkeit *f. sg.* solvabilitate.

Zahlungsfrist, *-en, f.* termen de plată, scadenţă, soroc; **die übliche** ~ termenul obişnuit de plată; **eine ~ gewähren** a da (a acorda) o amânare de plată.

Zahlungsgeschäfte *pl. (fin.)* operaţii de plăţi.

zahlungshalber *adv.* ca plată, pentru plată.

Zahlungsklausel, *-n, f.* clauză referitoare la plăţi.

zahlungskräftig *adj.* **1.** v. zahlungsfähig. **2.** cu posibilităţi financiare serioase, ridicate.

Zahlungsleistung, *-en, f.* efectuare a plăţii.

Zahlungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de plată.

Zahlungsmodalität, *-en, f.* modalitate de plată.

Zahlungsmoratorium, *-s, -rien* [-riən], *n.* v. Zahlungsaufschub.

Zahlungs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de plată.

Zahlungs|pflicht, *-en, f.* obligaţie, datorie de a plăti; angajament financiar; **seine ~ erfüllen** a-şi îndeplini obligaţiile de plată.

Zahlungs|pflichtige, *-n, -n (ein Zahlungspflichtiger), m.* şi *f.* persoană obligată la plată.

Zahlungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de eşalonare a plăţilor.

Zahlungsrück|stand, *-(e)s, -stände, m.* restanţă de plătit, restanţă de plată.

Zahlungs|schwierigkeit, *-en, f.* dificultate, greutate de a plăti; **~en haben** a avea greutăţi financiare.

Zahlungs|sperre, *-n, f.* oprire, interzicere a plăţilor.

Zahlungs|stopp, *-s, -s, m.* oprire, blocare a plăţilor.

Zahlungs|system, *-s, -e, n.* sistem de plăţi.

Zahlungs|tag, *-(e)s, -e, m.* v. Zahltag.

Zahlungs|termin, *-s, -e, m.* v. Zahlungsfrist.

zahlungs|unfähig *adj.* insolvabil, incapabil de plată; **sich für ~ erklären** a depune bilanţul; a se declara în imposibilitate de plată.

Zahlungs|unfähigkeit *f. sg.* insolvabilitate, incapacitate de a plăti.

Zahlungs|unfähigkeits|erklärung, *-en, f.* declaraţie de insolvabilitate.

zahlungs|unwillig *adj.* care refuză să plătească.

Zahlungsverbindlichkeit, *-en, f.* v. Zahlungspflicht.

Zahlungsverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicţie de plată.

Zahlungsverfahren, *-s, -, n.* procedură de plată.

Zahlungsverkehr, *-s, m. sg. (fin.)* plăţi, operaţii de plăţi; circulaţie, mişcare a plăţilor; **gebundener** ~ mişcare strânsă a plăţilor.

Zahlungsvermittlung, *-en, f.* mijlocire a plăţilor.

Zahlungsvermögen, *-s, n. sg.* v. Zahlungsfähigkeit.

Zahlungsverpflichtung, *-en, f.* v. Zahlungspflicht.

Zahlungsver|sprechen, *-s, n. sg.* promisiune de a plăti.

Zahlungsverweigerung, *-en, f.* refuz de a plăti.

Zahlungsverzögerung, *-en, f.*, **Zahlungsverzug**, *-(e)s, m. sg.* întârziere la plată, întârziere a plăţii.

Zahlungsweise, *-n, f.* v. Zahlungsmodalität.

Zahlungswert, *-(e)s, -e, m.* valoare a plății.
zahlungswillig *adj.* gata de plată; de acord să plătească.
Zahlungszeit, *-en, f.* timp de plată.
Zahlver|hältnis, *-ses, -se, n.* v. Zahlenverhältnis.
Zählvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* proces de numărare.
Zählvor|richtung, *-en, f.* mecanism, dispozitiv pentru numărat.
Zählwerk, *-(e)s, -e, n. (mec.)* numărător contor; mecanism de numărare.
Zahlwoche, *-n, f.* săptămână de plăți.
Zahlwort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* numeral; **attributives ~** numeral atributiv.
Zahlzeichen, *-s, -, n.* cifră; *(mat.)* simbol de număr, simbol numeric.
Zahlzettel, *-s, -, m.* notă, bon de plată; **einen ~ ausstellen** a emite un cec, un bon de plată.
Zahlzögling, *-s, -e, m. (înv.)* elev la o școală-internat cu taxă.
zahm *adj.* **1.** *(despre animale)* blând, domestic; îmblânzit; **ein ~es Reh** o căprioară blândă. **2.** *(fig.; despre oameni)* blând, blajin; docil; **~ machen (kriegen)** a îmblânzi; **~ werden** a deveni docil. **3.** *(bot.)* nobil; **mit einem ~en Reis pfropfen** a altoi cu o mlădiță nobilă.
zähmbar *adj.* care se poate îmblânzi, domestici.
Zähmbarkeit *f. sg.* posibilitatea de a fi îmblânzit, de a fi domesticit.
zähmen, *zähmte, gezähmt, vb. (h) tr.* **1.** a îmblânzi, a domestici; a dresa. **2.** *(fig.)* a îmblânzi, a face să cedeze, a face (mai) înțelegător. **3.** și *refl. (fig.)* a stăpâni, a înfrâna; **seine Leidenschaften ~** a-și înfrâna pasiunile; **seine Ungeduld ~** a-și stăpâni nerăbdarea; **er wusste sich nicht zu ~** nu putea să se înfrâneze, să se stăpânească.
Zähmer, *-s, -, m.* îmblânzitor.
Zahmheit *f. sg.* **1.** calitatea de a fi îmblânzit, domesticit. **2.** *(fig.)* blândețe; docilitate.
Zähmung *f. sg.* **1.** îmblânzire, domesticire; dresare. **2.** *(fig.)* stăpânire.
Zahn, *-(e)s, Zähne, m.* **1.** dinte; **gute, gesunde Zähne** dinți buni, sănătoși; **hohler ~** dinte cariat; **Zähne bekommen** (sau **kriegen**) a-i crește, a-i da (unui copil) dinții; *(fam., glumeț)* **dritte Zähne** proteză dentară, dinți falși; **einen ~ ziehen** a scoate, a extrage un dinte; **sich** *(dat.)* **einen (falschen) ~ einsetzen lassen** a-și pune un dinte (fals); **mit den Zähnen knirschen** a scrâșni din dinți; **(sich** *dat.*) **die Zähne putzen** a se spăla pe dinți; **in den Zähnen stochern** a se scobi în dinți; **die Zähne klapperten ihm vor Kälte** îi clănțăneau dinții de frig; *(fig.)* **die Zähne fletschen** a rânji, a-și arăta colții; **die Zähne zeigen** a-și arăta dinții, colții, a amenința; a se apăra; **die Zähne zusammenbeißen** a strânge din dinți; a nu ceda, a rezista (durerii, greutății); *(fig., fam.)* **jm. auf den ~ fühlen** a sonda, a tatona, a examina pe cineva; a simți pulsul cuiva; **sich** *(dat.)* **an etwas die Zähne ausbeißen a)** a-și rupe dinții mâncând ceva; **b)** *(fig.)* a nu reuși într-o chestiune în ciuda strădaniilor; **Haare auf den Zähnen haben** a fi răutăcios, a fi de temut; **die Zähne heben** sau **lange Zähne machen** a nu-i plăcea mâncarea; **einen ~ gegen (wider) jn. haben** a avea un dinte împotriva cuiva, a purta cuiva pică, necaz; **das ist nur für den hohlen ~** asta-i cât să pui pe o măsea, mai nimic; **bis an die Zähne bewaffnet** înarmat până-n dinți; **der ~ der Zeit** uzura vremii; **der ~ des Neides** dintele invidiei; **das Wasser geht ihm an die Zähne** i-a ajuns cuțitul la os; **man hat ihn dem Tod aus den Zähnen gerissen** a fost smuls din ghearele morții; **sich mit Zähnen und Klauen wehren** a se apăra cu ghearele și cu dinții; **zwischen den Zähnen murmeln** a mormăi printre dinți; **ihm tut kein ~ mehr weh** a murit, nu-i mai pasă de nimic; *(fam.)* **ich habe ihm den ~ gezogen** i-am spulberat iluzia; **diesen ~ lass dir nur ausziehen!** pune-ți pofta în cui! **die Zähne am Winde trocknen** a pierde vremea de pomană, a tăia frunze la câini; **Auge um Auge, ~ um ~** ochi pentru ochi, dinte pentru dinte. **2.** *(tehn.)* dinte; **die Zähne der Säge** dinții ferăstrăului; **Flächeneingriff der Zähne** suprafața de angrenare a dinților.
Zahn|anker, *-s, -, m. (electr.)* armătură dințată; rotor dințat.
zahn|arm *adj.* cu puțini dinți; fără dentiție.
Zahn|arzt, *-es, -ärzte, m.*, **~ärztin**, *-nen, f.* medic dentist, stomatolog(ă).
Zahn|arzt|helfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* asistent(ă) medical(ă) la stomatologie.
zahn|ärztlich *adj.* dentar, de dentistică, stomatologic; **~e Behandlung** tratament dentar, stomatologic.
Zahn|arztpraxis, *-xen, f.* cabinet dentar, stomatologic.
Zahn|arzt|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* scaun de tratament la dentist.
Zahn|ausfall, *-(e)s, -fälle, m. (med.)* cădere a dinților.
Zahn|ausreißen, **Zahn|ausziehen**, *-s, n. sg.* extracție dentară.
Zahn|aus|schnitt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* gol între dinți.
Zahnbahn, *-en, f.* v. Zahnradbahn.
Zahnbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă cu dinți.
Zahnbe|handlung, *-en, f.* tratament dentar.
Zahnbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* dentină.
Zahnbelag, *-(e)s, -läge, m.* v. Zahnstein.
Zahnbelastung, *-en, f. (tehn.)* sarcină pe dinte.
Zahnbett, *-(e)s, -en, n. (anat.)* alveolă a dintelui.
Zahnbett|entzündung, **Zahnbett|erkrankung**, *-en, f. (med.)* parodontită.
Zahnbett|schwund, *-(e)s, m. sg. (med.)* parodontoză.
Zahnbildung, *-en, f.* dentiție.
Zahnblatt, *-(e)s, -blätter, n. (tehn.)* foaie dințată.
Zahnblattung, *-en, f. (constr.)* îmbinare cu dinți în jumătatea lemnului.
Zahnbluten, *-s, n. sg.* sângerare a dintelui.
Zahnbogen, *-s, - (și -bögen), m.* **1.** arc al dintelui. **2.** *(tehn.)* sector dințat.
Zahnbohrer, *-s, -, m.* **1.** *(stomatologie)* freză. **2.** *(tehn.)* burghiu inelar.
Zahnbrasse, *-n, f. (iht.)* (pește marin) dințat *(Dentex vulgaris)*.
Zahnbreite, *-n, f. (tehn.)* lățime a dintelui; lățime a danturii.
Zahnbrust, *-brüste, f. (tehn.)* flanc al dintelui.
Zahnbürste, *-n, f.* perie de dinți.
Zähnchen, *-s, -, n. (dim.* de la Zahn) dinte mic, dințișor.
Zahnchirurgie [-çɪr-] *f. sg.* chirurgie dentară.
Zahncreme [-kre:m], *-n, f.* v. Zahnpasta.
Zahndicke *f. sg. (tehn.)* grosime a dintelui.
Zahndruck, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* apăsare, presiune pe dinte.
Zahndurchbruch, *-(e)s, -brüche, m. (anat.)* dentiție.
zähnebleckend *adj.* arătându-și colții; *(fig.)* agresiv, amenințător.
Zähnefletschen, *-s, n. sg.* rânjet, rânjire.
zähnefletschend *adv.* rânjind, arătându-și colții.
Zahn|einschnitt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* v. Zahnausschnitt.
Zahn|einteilung, *-en, f. (tehn.)* pas al dintelui.
Zahn|eisen, *-s, n. sg. (tehn.)* daltă dințată.
Zähneklappern, *-s, n. sg.* clănțănit al dinților.
zähneklappernd *adv.* clănțănind din dinți.
Zähneknirschen, *-s, n. sg.* scrâșnire din dinți.
zähneknirschend *adv.* scrâșnind din dinți.
zähneln, *zähnelte, gezähnelt (ich zähn(e)le), vb. (h) tr.* v. zähnen.
zahnen, *zahnte, gezahnt, vb. (h) intr.* a-i ieși, a-i da (unui copil) dinții, a fi în perioada dentiției: **das Kind zahnt** copilului îi ies dinții.
Zahnen, *-s, n. sg.* ieșire a dinților, dentiție.
zähnen, *zähnte, gezähnt, vb. (h) tr. (tehn.)* a dinta, a dantura; a prevedea cu colți, cu dinți, cu zimți; **ein gezähntes Rad** o roată dințată.
Zahnentzündung, *-en, f. (med.)* inflamație la dinți.
Zähneputzen, *-s, n. sg.* spălat pe dinți.
Zahn|ersatz, *-es, m. sg.* proteză dentară.
Zahnfäule *f. sg.* carie dentară.
Zahnfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă de finisat dinți.
Zahnferse, *-n, f. (tehn.)* bază a profilului de dinți, călcâi al dintelui.
Zahnfieber, *-s, -, n. (med.)* febra dentiției (la copii).
Zahnfistel, *-n, f. (med.)* fistulă dentară.
Zahnflanke, *-n, f. (tehn.)* flanc al dinților.
Zahnflankenschleifmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de șlefuit, de rectificat flancurile dinților.
Zahnfleisch, *-(e)s, n. sg. (anat.)* gingie.
Zahnfleischbluten, *-s, n. sg. (med.)* sângerare a gingiei.
Zahnfleisch|entzündung, *-en, f. (med.)* inflamație a gingiei, gingivită.
Zahnfleisch|schwund, *-(e)s,-e,m. (med.)* v. Zahnbettschwund.
Zahnformfaktor, *-s, -en, m. (tehn.)* factor de profil al dintelui.
Zahnformfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză-disc modul; freză profilată pentru dinți.
zahnförmig *adj.* ca dinții, de forma dinților.
Zahnfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză pentru dinți.
Zahnfräs|universal|automat [-vɛr-], *-en, -en, m. (tehn.)* mașină universală automată de frezat roți dințate.
Zahnfüllung, *-en, f.* v. Zahnplombe.
Zahnfuß, *-es, -füße, m. (tehn.)* picior al dintelui.
Zahnfußhöhe, *-n, f. (teh.)* înălțime a piciorului dintelui.
Zahnfußwinkel, *-s, -, m. (tehn.)* pas al piciorului dintelui.
Zahngeschwür, *-(e)s, -e, n. (med.)* abces dentar.
Zahnge|sperre, *-s, n. sg.* închizător, mecanism de blocare cu clichet.
Zahngetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* angrenaj.
Zahnglas, *-es, -gläser, n.* v. Zahnputzglas.
Zahngold, *-(e)s, n. sg.* aur dentar.
Zahnhals, *-es, -hälse, m. (anat.)* colet al dintelui.
Zahnheilkunde *f. sg.* stomatologie, dentistică.
Zahnhobel, *-s, -, m. (tehn.)* rindea dințată.
Zahnhöcker, *-s, -, m. (anat.)* vârf al dintelui.
Zahnhöhe, *-n, f. (tehn.)* înălțime a dintelui.
Zahnhöhle, *-n, f. (anat.)* alveolă dentară, cavitate pulpară.
Zahnholz, *-es, -hölzer, n. (text.)* cilindru cu plasă.
zahnig *adj.* **1.** dințat. **2.** *(fig.)* colțos, arțăgos, agresiv.
Zahn|induktion, *-en, f. (electr.)* inducție în dinți.
Zahnkaries [-ka:riɛs], *-, f. (med.)* carie dentară.
Zahnkarpfen, *-s, -, m. (iht.)* crap dințat *(Cyprinodontidae)*.
Zahnkeilriemen, *-s, -, m. (tehn.)* curea trapezoidală, dințată.
Zahnkeim, *-(e)s, -e, m. (anat.)* mugure al dintelui.
Zahnkette, *-n, f. (tehn.)* lanț fără zgomot, lanț cu dinți.
Zahnkitt, *-(e)s, -e, m.* mastic, ciment dentar.
Zahnklammer, *-n, f.* v. Zahnspange.
Zahnklempner, *-s, -, m. (iron., peior.)* dentist, medic stomatolog.
Zahnklinik, *-en, f.* clinică dentară, stomatologică.
Zahnkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap al dintelui.
Zahnkranke, *-n, -n (ein Zahnkranker), m.* pacient cu dureri de dinți.
Zahnkrankheit, *-en, f.* boală de dinți.
Zahnkranz, *-es, -kränze, m. (tehn.)* coroană dințată.
Zahnkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* colțișor *(Dentaria bulbifera* L.).
Zahnkrone, *-n, f.* **1.** *(anat.)* coroană a dintelui; coroană dentară. **2.** *(geol.)* coroană dințată.
Zahnkruste, *-n, f.* v. Zahnstein.
Zahnkünstler, *-s, -, m. (fam.)* dentist.
Zahnkupplung, *-en, f.(tehn.)* acuplaj cu fălci, cu dinți, prin angrenare.
Zahnkurve [-və sau -fə], *-n, f. (tehn.)* curbură a dintelui.
Zahnlaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* sunet dental, dentală.
Zahnlehre, *-n, f.* odontologie, stomatologie.
Zahnleiden, *-s, -, n.* boală, durere de dinți.
Zähnlein, *-s, -, n. (dim.* de la Zahn) dințișor.
Zahnlilie [-liə], *-n, f. (bot.)* cocoșei *(Erythronium dens-canis* L.).
Zahnlinie [-niə], *-n, f. (tehn.)* linie zimțată.
zahnlos *adj.* fără dinți, știrb.
Zahnlosigkeit *f. sg.* lipsă de dinți.
Zahnlücke, *-n, f.* **1.** loc știrb, știrbitură. **2.** strungăreață, strungă. **3.** *(tehn.)* gol între dinți.
zahnlückig *adj.* cu dinți lipsă; știrb; *(rar)* cu strungăreață.
Zahnmark, *-(e)s, n. sg.* v. Zahnpulpa.
Zahnmedizin *f. sg.* stomatologie, dentistică.
Zahnmediziner, *-s, -, m.* medic (specialist) stomatolog, specialist în dentistică.

zahnmedizinisch *adj.* referitor la stomatologie, dentistică; de stomatologie, dentistică.
Zahnmeißel, *-s, -, m. (tehn.)* daltă cu dinți.
Zahnmess|schraubenlehre, *-n, f. (metr.)* micrometru de măsurat dinți, calibru pentru măsurarea dintelui.
Zahnmitte, *-n, f. (tehn.)* mijloc al dintelui.
Zahnmittel, *-s, -, n.* medicament pentru dinți.
Zahn|nerv, *-(e)s, -en* [-fən și -vən], *m. (anat.)* nerv dentar.
Zahnpasta, *-pasten,* **Zahnpaste**, *-n, f.* pastă de dinți.
Zahnpastalächeln, *-s, n. sg. (iron., glumeț, adesea peior.)* zâmbet ca de reclamă la pasta de dinți; *p. ext.* zâmbet prostesc, rânjet (la care se văd toți dinții).
Zahnpastatube, *-n, f.* tub de pastă de dinți.
Zahnpflege *f. sg.* îngrijire a dinților.
Zahnpflegemittel, *-s, -, n.* produs, substanță de îngrijire a dinților.
Zahnplombe, *-n, f.* plombă dentară.
Zahnpraktiker, *-s, -, m.* v. Zahntechniker.
Zahnpresse, *-n, f. (metal.)* presă cu angrenaj.
Zahnprofilfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză profilată pentru dinți; freză-modul.
Zahnprothese, *-n, f.* proteză dentară.
Zahnpulpa *f. sg. (anat.)* pulpă dentară.
Zahnpulver [-fər și -vər], *-s, n. sg.* praf de dinți.
Zahnputzbecher, *-s, -, m.,* **Zahnputzglas**, *-es, -gläser, n.* pahar pentru spălat pe dinți.
Zahnrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată dințată; pinion; *(auto.)* roată de lanț; **angetriebenes ~** roată dințată condusă.
Zahnrad|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* transmisie prin angrenaje, prin roți dințate.
Zahnradbahn, *-en, f.* cale ferată cu cremalieră.
Zahnradform|maschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de fasonat roți dințate.
Zahnradfräsmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de frezat roți dințate.
Zahnradgetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* transmisie prin angrenaje, prin roți dințate.
Zahnradhobelmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de rindelat roți dințate.
Zahnradläppmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de lepuit pentru roți dințate.
Zahnrad|ölpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă de ulei cu angrenaje.
Zahnradpumpe, *-n, f. (auto.)* pompă de angrenaj, pompă cu roți dințate.
Zahnradschleifmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de rectificat roți dințate.
Zahnrad|stoß|automat, *-en, -en, m. (tehn.)* morteză, mașină automată de mortezat roți dințate.
Zahnrad|übersetzung, **Zahnrad|übertragung**, *-en, f.* v. Zahnradgetriebe.
Zahnradwechselgetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* schimbător de viteză cu roți dințate.
Zahnradwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* mecanism cu roți dințate.
Zahnraspel, *-n, f. (metal.)* pilă pentru dinți.
Zahnregulierung *f. sg. (med.)* îndreptare a dinților.
Zahnreibung *f. sg. (metal.)* frecare a dintelui.
Zahnreihe, *-n, f.* șir al dinților, dantură.
zahnreinigend *adj.* care curăță dinții.
Zahnreinigungsmittel, *-s, -, n.* soluție, praf, produs de curățare a dinților.
Zahnreißen, *-s, n. sg. (med.)* extracție de dinți.
Zahnscheibe, *-n, f. (tehn.)* roată cu dinți curbi; șaibă crenelată.
Zahnschmelz, *-es, m. sg. (anat.)* smalț al dinților, email dentar.
Zahnschmerzen *pl.* dureri de dinți, de măsele; **~ haben** a avea dureri de dinți, a-l durea dinții.
Zahnschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(constr.)* denticul. **2.** *(tehn.)* dantură; dințare.
Zahnsegment, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* sector, segment dințat.
Zahnsegmentbogen, *-s, - (și -bögen), m. (tehn.)* arc al sectorului dințat.
Zahnseide, *-n, f.* mătase pentru curățat resturile dintre dinți.
Zahn|spange, *-n, f. (med.)* arc pentru îndreptat dinții.
Zahn|spiegel, *-s, -, m.* oglindă stomatologică.
Zahn|spitze, *-n, f.* v. Zahnhöcker.
Zahn|stange, *-n, f.* cremalieră, bară dințată.
Zahn|stangen|antrieb, *-(e)s, -e, m.* mecanism, angrenaj cu cremalieră.
Zahn|stangengeleis, *-es,-e, n.* v. Zahnradbahn.
Zahn|stangengetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* angrenaj cu cremalieră.
Zahn|stangenwinde, *-n, f.* cric cu cremalieră.
Zahn|station, *-en f.* cabinet dentar; **fahrbare ~** cabinet dentar mobil.
Zahn|stein, *-(e)s, m. sg.* tartru dentar.
Zahn|stocher, *-s, -, m.* scobitoare.
Zahn|stummel, *-s, -,* **Zahn|stumpf**, *-(e)s, -stümpfe, m.* colț de măsea; rest de măsea.
Zahntaube, *-n, f. (ornit.)* porumbel cu coadă dințată *(Didunculus strigirostris).*
Zahntechnik *f. sg.* tehnică dentară.
Zahntechniker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* tehnician(ă) dentar(ă).
zahntechnisch *adj.* de tehnică dentară, referitor la tehnica dentară; **~es Labor** laborator de tehnică dentară.
Zahnteilung, *-en, f. (tehn.)* pas al dințării.
Zahntrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fot., tehn.)* pinion dințat. **2.** *(tehn.)* angrenaj.
Zahntrommel, *-n, f. (text.)* valț destramător cu dinți.
Zahntrost, *-(e)s, m. sg. (bot.)* dințură *(Odontites verna).*
Zahnung, *-en, f. (tehn.)* dințare; dantură.
Zähnung, *-en, f. (tehn.)* zimțare, dințare.
Zahnwal, *-(e)s, -e, m. (zool.)* balenă cu dinți *(Odontoceti).*
Zahnwasser, *-s, -wässer, n. (rar)* apă de gură.
Zahnwechsel, *-s, m. sg.* schimbare a dinților; a doua dentiție.
Zahnweh, *-s, n. sg.* v. Zahnschmerz.
Zahnwuchs, *-es, m. sg.* creștere a dinților.
Zahnwurz *f. sg. (bot.)* colțișor *(Dentaria bulbifera* L.).
Zahnwurzel, *-n, f. (anat.)* rădăcină a dintelui.
Zahnzange, *-n, f.* clește stomatologic, clește de extracții.
Zahnziehen, *-s, n. sg.* extracție dentară.
Zähre, *-n, f. (poet.)* lacrimă.
Zährte, *-n, f.* v. Zärte **(1).**
Zähwerden, *-s, n. sg. (fiz.)* faptul de a se face tenace.
Zain, *-(e)s, -e, m.* **1.** nuia de salcie. **2.** *(metal.)* v. Zaineisen. **3.** țeavă. **4.** *(vân.)* membru bărbătesc, penis. **5.** *(vân.)* coadă de bursuc.
Zaine, *-n, f. (reg.)* **1.** împletitură de nuiele. **2.** coș.
Zain|eisen, *-s, -, n.* bară, drug de oțel, vergea, lingou.
zainen, *zainte, gezaint, vb. (h) tr. (tehn.)* **1.** a tăia (metalul) în bare. a face drugi; a forja în bare. **2.** a trefila. **3.** a împleti nuiele.
Zainer, *-s, -, m.* **1.** fierar care face bare metalice. **2.** *(reg.)* împletitor de coșuri.
Zainhammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan pentru confecționat bare metalice.
Zainsilber, *-s, n. sg.* lingou de argint, argint în bare.
Zamba ['samba], *-s, f.* **1.** femeie zambo. **2.** samba (dans).
Zambo, *-s, -s, m.* bărbat zambo.
zamm *adv. (pop.)* v. zusammen.
Zamperl, *-s, -, n. (reg.)* cățel, jigodie, potaie.
Zander, *-s, -, m. (iht.)* șalău *(Lucioperca sandra).*
Zanderfilet [-file:], *-s, -s, n. (cul.)* file de șalău.
Zange, *-n, f.* **1.** clește; *(fig.)* **jn. in die ~ nehmen** a strânge pe cineva cu ușa, a lua din scurt pe cineva. **2.** *(constr.)* moază; cheie. **3.** *(med.)* forceps.
Zängelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Zange) clește mic, cleștișor.
zangeln, *zangelte, gezangelt (ich zang(e)le), vb. (h) tr.* a prinde cu un clește.
zängen, *zängte, gezängt, vb. (h) tr. (metal.)* a forja.
Zangen|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac în formă de clește.
Zangen|assel, *-n, f. (zool.)* cârcăiac cu dinți *(Isopoda).*
Zangenbacke, *-n, f.* falcă de clește.
Zangenbewegung, *-en, f. (mil.)* mișcare de încercuire (ca într-un clește).
Zangen|entbindung, *-en, f.* v. Zangengeburt.
zangenförmig *adj.* în formă de clește.
Zangengeburt, *-en, f. (med.)* naștere cu forcepsul.
Zangengriff, *-(e)s, -e, m.* **1.** strângere, apucare cu cleștele. **2.** *(sport)* clește (strângere, apucare din ambele părți, ca într-un clește). **3.** mâner de clește.
Zangenkäfer, *-s, -, m.* v. Ohrwurm.
Zangenkran, *-(e)s, -e* (și *-kräne), m. (tehn.)* macara cu clește pentru blocuri, pod rulant, macara cu apucător.
Zangentaster, *-s, -, m. (tehn.)* compas de măsurat exterior.
Zangenwechsler, *-s,-,m. (tehn.)* schimbător de clești.
Zangenzahn, *-(e)s, -zähne, m. (vet.)* dinte incisiv de mijloc.
Zängewerk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* ciocan de forjat lupe.
Zänglein, *-s, -s, n. (dim.* de la Zange) cleștișor.
Zank, *-(e)s, m. sg.* ceartă, gâlceavă; altercație; ciorovăială; **in ~ geraten** a (se) ajunge la ceartă; **einen ~ vom Zaune brechen** a provoca o ceartă, a căuta ceartă; **~ und Streit** gâlceavă, ceartă; **mit jm. ~ suchen** a căuta pricină cuiva, a se lega de cineva; **einen ~ schlichten** a aplana o ceartă, un conflict.
Zank|apfel, *-s, m. sg.* mărul discordiei.
Zankdrache, *-n, -n, m.* v. Zankteufel.
zänkeln, *zänkelte, gezänkelt (ich zänk(e)le), vb. (h) intr.* și *refl.* a se certa pentru fleacuri, a se ciondăni.
zanken, *zankte, gezankt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* a (se) certa; a mustra, a face reproșuri; **der Vater hat mit uns gezankt** tata ne-a certat, ne-a mustrat; **er zankte mit dem Freund** se certa cu prietenul; **jn. ~** a mustra, a certa pe cineva. **II.** *refl.* a se certa; *(um, über cu ac.)* a se certa (pentru); **sich mit jm. über Kleinigkeiten ~** a se certa cu cineva pentru fleacuri, pe nimicuri; **(sich) miteinander ~** a se certa unul cu altul.
Zänker, *-s, -, m.* v. Zankteufel.
Zankerei, **Zänkerei**, *-en, f.* ceartă, gâlceavă continuă.
Zänkerin, *-nen, f.* femeie certăreață, gâlcevitoare, scorpie, zgripțuroaică.
zankhaft, **zänkisch** *adj.* certăreț, gâlcevitor; **~es Wesen** fire certăreață, caracter clonțos, arțăgos.
Zanklust *f. sg.* poftă, chef de ceartă.
zanklustig *adj.* v. zänkisch.
Zanksucht *f. sg.* v. Zanklust.
zanksüchtig *adj.* v. zänkisch.
Zankteufel, *-s, -, m.* persoană certăreață, arțăgoasă; **ihn reitet der ~** e în dispoziție de ceartă, e pornit pe gâlceavă, îi arde de ceartă.
zannen, *zannte, gezannt, vb. (h) (reg.)* **I.** *intr.* **1.** a-și arăta colții. **2.** a se strâmba, a se schimonosi. **II.** *tr.* a enerva.
zännen, *zännte, gezännt, vb. (h) intr. (reg.)* a rânji.
Zänogenese, *-n* (și **Zänogenesis**), *f. (biol.)* cenogeneză.
Zapf, *-(e)s, Zäpfe, m.* **1.** v. Zapfen **(1). 2.** *(reg.)* bodegă, crâșmă. **3.** *(reg.)* bețiv. **4.** *(fig.)* chercheleală. **5.** *(austr., limbajul elevilor)* examen oral, probă orală.
Zäpfchen, *-s, -, n. (dim.* de la Zapfen) **1.** cep mic. **2.** *(med.)* supozitor. **3.** *(anat.)* uvulă, omușor, împărătuș.
Zäpfchen-R și **Zäpfchen-r**, *-, n. sg. (fon.)* r uvular.
zapfen, *zapfte, gezapft, vb. (h) tr.* **1.** a scoate, a trage (un lichid care curge printr-un robinet); **Wein ~** a trage vinul. **2.** *(tehn.)* a îmbina cu cep. **3.** *(chim.)* a filtra; a strecura; a decanta. **4.** a extrage latexul. **5.** *(austr.; limbajul elevilor)* a examina oral.
Zapfen, *-s, -, m.* **1.** cep, dop; **den ~ aus dem Fasse ziehen** a scoate cepul de la butoi; *(fig.)* **ein voller ~** un (om) bețiv. **2.** *(tehn.)* cep, fus, pivot, buton; con mic (cu diferite întrebuințări tehnice); **eingelaufener ~** cep înșurubat; *(constr.)* **geächselter ~** cep crestat; **schräger ~ mit Versatzung** cepuire cu prindere piezișă; **stehender ~** cep fix; **verkeilter ~** cep cu pană; **versetzter ~** cep cu cuib, cu loc în formă de cuib; **~ einer Achse** fusul unei axe. **3.** *(bot.)* con. **4.** țurțur(e). **5.** *(anat.)* celule conice. **6.** *(vit.)* viță tăiată la doi ochi. **7.** v. Zapf **(4). 8.** *(austr.)* ger mare.
zapfen|artig *adj.* în formă de con, de cep, de țurțure.
Zapfen|aus|schnitt, *-(e)s, -e, m.* v. Zapfenloch **(2).**
Zapfenband, *-(e)s, -bänder, n. (constr.)* balama cu fus.
Zapfenbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu cu cep de ghidare.

Zapfendeckel, *-s, -, m. (tehn.)* capac de fus, de pivot.
Zapfendrehung, *-en, f. (tehn.)* pivotare.
Zapfenfett, *-(e)s, -e, n.* lubrifiant pentru fusuri, pentru pivoturi.
zapfenförmig *adj.* v. zapfenartig.
Zapfenfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză de pivoturi.
Zapfenfrucht, *-früchte, f. (bot.)* con, fruct al coniferelor.
zapfenfrüchtig *adj.* v. zapfentragend.
Zapfenkragen, *-s, -, m. (tehn.)* guler al fusului.
Zapfenkreuzkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap de cruce cu pivot.
Zapfenlager, *-s, -, n. (tehn.)* lagăr, cuzinet al fusului; crapodină.
Zapfenlagerdeckel, *-s, -, m. (tehn.)* capac al cuzinetului de fus.
Zapfenlänge, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* lungime a pivotului, a fusului. **2.** lungime a cepului.
Zapfenloch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** vrană. **2.** *(tehn.)* scobitură, gaură, bucea de cep.
Zapfenmutter, *-n, f. (tehn.)* crapodină.
Zapfenrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată cu fus.
Zapfen|reib|ahle, *-n, f. (tehn.)* alezor cu cep.
Zapfenreibung, *-en, f. (tehn.)* **1.** frecare de pivotare. **2.** frecare de fus.
Zapfenschloss, *-es, -schlösser, n.* broască cu închidere prin cep.
Zapfenschneidemaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de frezat, de tăiat cepuri.
Zapfenschraube, *-n, f. (tehn.)* șurub cu cep.
Zapfensenker, *-s, -, m. (tehn.)* adâncitor cu cep de ghidare.
Zapfen|ständer, *-s, -, m.* **1.** poliță, etajeră pentru cepuri. **2.** *(constr.)* stâlp de colț la poartă.
Zapfen|streich, *-(e)s, m. sg. (mil.)* **1.** stingere; **den ~ blasen** a suna stingerea; *(fig.)* a da semnalul de plecare; **Großer ~ a)** potpuriu cu semnalele de stingere ale diferitelor genuri de arme; **b)** concert de fanfară militară. **2.** retragere (după o manevră).
Zapfen tragend *adj. (bot.)* conifer.
Zapfenträger *pl. (bot.)* conifere *(Coniferae)*.
Zapfenverkeilung, *-en, f. (tehn.)* împănare a fusului, a cepului.
Zapfenverschluss, *-es, -schlüsse, m. (hidr.)* vană cilindrică verticală.
Zapfenverzahnung, *-en, f. (tehn., constr.)* dințare cu cepuri.
Zapfenwein, *-(e)s, -e, m.* vin din butoi.
Zapfenzahn, *-(e)s, -zähne, m.* dinte în formă de cep.
Zapfenzahnrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată dințată cu fusuri.
Zapfenzieher, *-s, -, m. (reg.)* v. Korkenzieher.
Zapfer, *-s,-, m.* **1.** *(fam.)* persoană care scoate băutură din butoi; cârciumar. **2.** v. Zapfwart.
Zapfhahn, *-(e)s, -hähne, m.* robinet de golire, de scurgere.
Zapf(l)erei, *-en, f. (pop.)* cârciumă.
Zapfmesser, *-s, -, n. (tehn.)* cuțit de cepuit.
Zapfsäule, *-n, f. (auto.)* coloană pentru pompa de benzină.
Zapfschlauch, *-(e)s, -schläuche, m.* furtun de golire, de scurgere, de tras.
Zapf|stelle, *-n, f.* **1.** stație, pompă de benzină, post de alimentare (cu benzină). **2.** gură de apă; gură de incendiu; hidrant.
Zapfwart, *-(e)s, -e, m.* manipulant la stația de benzină.
Zapfwelle, *-n, f. (auto.)* arbore de priză de forță, arbore de antrenare auxiliară.
Zapfwellen|antrieb, *-(e)s, -e, m. (auto.)* antrenare prin arbore de priză de forță.
Zapfwellenbinder, *-s, -, m. (agr.)* secerătoare-legătoare automată.
zaponieren, *zaponierte, zaponiert, vb. (h) tr.* a da cu nitrolac incolor.
Zaponlack, *-(e)s, m. sg.* nitrolac incolor.
Zappelei, *-en, f. (fam.)* bâțâială; neastâmpăr, agitație.
Zappelfritze, *-n, -n, m.* **1.** v. Zappler. **2.** *(fam.)* marionetă, paiață.
zappelig *adj.* bâțâit; agitat, perpelit, neastâmpărat, neliniștit.
zappeln, *zappelte, gezappelt (ich zapp(e)le), vb. (h) intr.* a da din mâini și din picioare, a se zbengui, a se bâțâi; a se perpeli, a se zbate, a se zvârcoli; a se agita; **mit den Beinen ~** a bâțâi din picioare; **der Fisch zappelt noch** peștele se zbate încă; **er hat sich müde gezappelt** s-a zbătut, s-a agitat până a obosit; *(fig.)* **jn. ~ lassen** a lăsa să se perpelească, a ține sub tensiune pe cineva.
Zappelphilipp, *-s, -e, m. (fam.)* v. Zappler.
zappen, *zappte, gezappt, vb. (h) tr. (inform.)* a butona, a zapa; **mit der Fernbedienung ~** a butona telecomanda.
zappenduster *adj. (fam.)* **1.** întuneric beznă. **2.** *(fig.)* fără perspectivă, fără speranță, într-o situație proastă.
Zappler, *-s, -, m., ~in, -nen, f.* persoană care se agită, se mișcă mereu; om bâțâit, agitat, perpelit.
zapplicht, **zapplig** *adv.* v. zappelig.
zappzarapp *interj. (în expr.)* **~ machen** a fura, a șterpeli.
Zar, *-en, -en* (și *-s, -e*), *m. (ist.)* țar.
Zarengeneral, *-s, -e* (și *-räle*), *m. (ist.)* general țarist.
Zarenherrschaft, *-en, f. (ist.)* domnie a țarului; țarism.
Zarenmacht *f. sg. (ist.)* putere a țarului.
Zarenregierung, *-en, f. (ist.)* guvernare țaristă.
Zarenreich, *-(e)s, n. sg. (ist.)* imperiu țarist.
Zarenscherge, *-n, -n, m. (ist.)* agent, spion țarist.
Zarentum, *-s, n. sg. (ist.)* țarism.
Zarewitsch, *-(e)s, -e, m. (ist.)* țarevici.
Zarewna, *-s, f. (ist.)* fiică a țarului.
Zarge, *-n, f.* **1.** ramă, bordură, pervaz; chenar; **die ~ der Tür** rama ușii. **2.** perete lateral; **die ~ der Treppe** latura scărilor.
Zarin, *-nen, f. (ist.)* țarină.
Zarismus, *-, m. sg. (ist.)* țarism.
zaristisch *adj. (ist.)* țarist.
Zariza, *-s* (sau *Zarizen*), *f. (ist.)* v. Zarin.
zart *adj.* **1.** gingaș, delicat; **~e Figur** siluetă gingașă, fină; **~e Hände** mâini fine, gingașe; **das ~e Geschlecht** sexul slab, femeile; *(iron.)* **ein ~es Gewissen** o conștiință sensibilă; **~e Haut** piele fină, delicată; **~er Verweis** observație, admonestare fină, delicată; **~e Farben** culori delicate. **2.** plăpând, fragil, lipsit de rezistență fizică; fraged; **ein ~es Kind** un copil plăpând; **von ~ester Kindheit an** din cea mai fragedă copilărie; **er hatte immer eine ~e Gesundheit** a avut întotdeauna o sănătate șubredă, fragilă. **3.** mângâietor, duios, dulce; **~e Stimme** glas dulce, duios; **eine ~e Melodie** o melodie dulce, mângâietoare. **4.** *(despre carne)* fraged.
zartbesaitet și **zart besaitet** *adj.* plin de gingășie sufletească, delicat; sensibil.
zartbitter *adj.* amărui; **~ e Schokolade** ciocolată amăruie.
Zartbitterschokolade, *n, f.* ciocolată amăruie.
zartblau *adj.* albastru deschis, bleu pal.
Zärte, *-n, f.* **1.** *(iht.)* morunaș *(Vimba vimba carinata)*. **2.** *sg.* gingășie, delicatețe. **3.** *(înv.)* contract (scris).
Zärtelei *f. sg. (peior.)* alintare, sensibilitate exagerată; răsfăț.
zärteln, *zärtelte, gezärtelt (ich zärt(e)le), vb. (h) tr.* și *intr.* a mângâia, a alinta, a răsfăța; **mit jm. ~** a se giugiuli cu cineva.
zartfarbig *adj.* în culori calde, delicate; de o culoare delicată.
zartfühlend și **zart fühlend** *adj.* plin de gingășie, de tact; delicat, sensibil.
Zartgefühl, *-(e)s, n. sg.* tact; sensibilitate; delicatețe (sufletească); duioșie.
zartgelb *adj.* galben deschis, pal.
zartgliedrig *adj.* cu o constituție fizică delicată, gingașă.
zartgrün *adj.* verde deschis, pal, vernil; verde crud (de primăvară).
zart|häutig *adj.* având o piele fină, sensibilă, delicată.
Zart|heit *f. sg.* **1.** gingășie; delicatețe, frăgezime; **~ der Melodie** dulceața melodiei. **2.** lipsă de rezistență fizică, de robustețe; fragilitate.
zärtlich *adj.* și *adv.* drăgăstos; delicat, afectuos, duios, tandru; **~ tun** a face pe îndrăgostitul; **~e Liebe** iubire duioasă, tandră; **~ lieben** a iubi călduros, cu duioșie, cu tandrețe; **ein ~er Gatte** un soț drăgăstos, afectuos, tandru.
Zärtlichkeit, *-en, f.* delicatețe, afecțiune, tandrețe; **jm. ~en erweisen** a arăta cuiva tandrețe, duioșie, a alinta pe cineva; **jn. mit ~en überhäufen** a copleși pe cineva cu dezmierdări.
Zärtlichkeits|bedürfnis, *-ses, -se, n.* nevoie de afecțiune, de tandrețe.
zartlila *adj.* mov deschis, pal.
Zärtling, *-s, -, m. (peior.)* copil (sau om) răsfățat, moleșit, corcolit.
Zartmacher, *-s, -, m. (chim., cul.)* substanță de frăgezit carnea.
zartrosa *adj.* roz delicat, pal.
Zartsinn, *-(e)s, m. sg.* v. Zartgefühl.
zartsinnig *adj.* v. zartfühlend.
Zase, **Zasel**[1], *-n, f.* v. Zaser.
Zasel[2], *-s, -, m.* **1.** *(bot.)* mâțișor de salcie, mărțișor. **2.** strugure mărunt, ciorchine mic.
zaseln, *zaselte, gezaselt (ich zas(e)le), vb. (h) tr.* și *refl.* v. zasern.
Zaser, *-n, f.* fibră.
zaserig *adj.* cu fibre, fibros.
zasern, *zaserte, gezasert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) separa, a (se) desface în fibre, în fire.
Zäsium, *-s, n. sg. (chim.)* cesiu.
Zaspel [-spəl], *-n, f.* **1.** *(înv.)* jurubiță (ca unitate de măsură). **2.** jurubiță, scul, mosor, bobină.
zaspeln, *zaspelte, gezaspelt (ich zasp(e)le), vb. (h) tr.* și *intr.* a depăna în jurubițe.
zasrig *adj.* v. zaserig.
Zaster, *-s, m. sg. (fam., argou)* bani, parale, gologani.
Zäsur, *-en, f. (muz., metr.)* cezură.
zätscheln, *zätschelte, gezätschelt (ich zätsch(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a bate ușor (cu palma) în semn de mângâiere.
zatschen, *zatschte, gezatscht, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a se tângui, a se jelui. **2.** a vorbi tânguindu-se, tărăgănat.
Zauber, *-s, -, m.* **1.** farmec; vrajă; **der ~ ihrer Schönheit** vraja, farmecul frumuseții ei; **den ~ brechen** a rupe vraja. **2.** vrăjitorie, magie; **~ treiben** a face vrăjitorie; *(fig.)* **fauler ~** șarlatanie, coțcărie, păcăleală. **3.** *(fam., peior.)* treabă exagerată, inutilă; **ich mache den ~ nicht mit** nu particip la mascarada asta; *(fam.)* **den ~ kennen wir** cunoaștem trucul.
Zauberbann, *-(e)s, -e, m.* **1.** putere a vrăjii. **2.** imobilizare, legare prin vrajă.
Zauberbecher, *-s, -, m.* pahar magic (al prestidigitatorului).
Zauberberg, *-(e)s, -e, m.* munte fermecat, magic, vrăjit.
Zauberbild, *-(e)s, -er, n.* chip, tablou magic, fermecat.
Zauberblick, *-(e)s, -e, m.* privire fermecătoare.
Zauberbrunnen, *-s, -, m. (în basme)* fântână fermecată.
Zauberbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte cu formule magice, de farmece, de vrăji.
Zauberei, *-en, f.* **1.** vrăjitorie. **2.** vrajă.
Zauberer, *-s, -, m.* vrăjitor; magician; prestidigitator, iluzionist.
zauberfest *adj.* insensibil, rezistent la farmece; care nu poate fi vrăjit.
Zauberfisch, *-(e)s, -e, m. (în basme)* pește fermecat.
Zauberflöte, *-n, f.* flaut fermecat.
Zauberformel, *-n, f.* formulă magică; descântec; vrajă.
Zaubergarten, *-s, -gärten, m. (în basme)* grădină fermecată.
Zauberge|henk, *-(e)s, -e, n.* amuletă, talisman.
Zaubergürtel, *-s, -, m. (în basme)* brâu fermecat.
zauber|haft *adj.* încântător, fermecător, feeric; **~es Lächeln** surâs fermecător; **~ schön** feeric, fermecător de frumos.
Zauber|hand, *-hände, f.* mână magică, fermecată; **wie von** (sau **durch**) **~** ca prin farmec; deodată, în mod inexplicabil.
Zauberin, *-nen, f.* vrăjitoare.
Zauber|insel, *-n, f. (în basme)* insulă fermecată.
zauberisch *adj.* **1.** magic. **2.** fermecător, încântător, de vrajă, feeric; **ein ~es Lächeln** un zâmbet fermecător, seducător.
Zauberkasten, *-s, -, m.* cutie magică (de scamator, de iluzionist).
Zauberklang, *-(e)s, -klänge, m.* sunet fermecător.
Zauberkraft, *-kräfte, f.* putere magică.
zauberkräftig *adj.* cu putere magică.
Zauberkräuter *pl. (în basme)* ierburi fermecate.
Zauberkreis, *-es, -e, m.* cerc magic.
Zauberkunst, *-künste, f.* vrăjitorie; scamatorie, iluzionism, prestidigitație; magie.
Zauberkünstler, *-s, -, m.* scamator, iluzionist, prestidigitator; magician.

Zauberkunst|stück, *-(e)s, -e, n.* truc de magician, de prestidigitator, scamatorie.
Zauberlampe, *-n, f.* v. Zauberlaterne.
Zauberland, *-(e)s, -länder, n. (în basme)* țară fermecată; țară a minunilor.
Zauberlaterne, *-n, f. (în basme)* lanternă magică.
Zauberlehrling, *-s, -e, m.* ucenic vrăjitor.
Zauberlicht, *-(e)s, -er, n.* lumină magică.
Zauberlied, *-(e)s, -er, n.* cântec magic.
Zaubermacht, *-mächte, f.* v. Zauberkraft.
Zaubermantel, *-s, -mäntel, m. (în basme)* mantie, manta fermecată.
Zaubermärchen, *-s, -, n.* basm, poveste fantastică.
Zaubermittel, *-s, -, n.* farmec, vrajă, mijloc de a vrăji, cu ajutorul căruia se fac farmece.
zaubern, *zauberte, gezaubert, vb. (h)* **I.** *intr.* (și *fig.*) a vrăji, a fermeca, a face vrăji, farmece; **ich kann nicht** ~ nu sunt vrăjitor, nu pot să fac lucruri imposibile. **II.** *tr.* a face să apară, a scoate ca prin farmec, ca prin minune; **das Geld aus der Börse** ~ a scoate banii din pungă prin scamatorie; *(fig.)* **er zauberte Töne aus dem Klavier** scotea sunete fermecate din pian.
Zaubern, *-s, n. sg.* fermecare, vrăjire.
Zaubernacht, *-nächte, f.* noapte de vrajă, fermecată.
Zauberpalast, *-(e)s, -paläste, m. (în basme)* palat fermecat, magic.
Zauberpferd, *-(e)s, -e, n. (în basme)* cal fermecat.
Zauberpriester, *-s, -, m. (etnogr.)* preot înzestrat cu puteri magice.
Zauberquelle, *-n, f. (în basme)* izvor fermecat.
zauber|reich *adj.* plin de farmec.
Zauber|reich, *-(e)s, -e, n.* țară a minunilor; tărâm fantastic, de basm.
Zauber|ring, *-(e)s, -e, m. (în basme)* inel fermecat.
Zauber|rute, *-n, f. (în basme)* vergea, nuia magică, vrăjită, fermecată.
Zaubersalbe, *-n, f. (în basme)* alifie fermecată, balsam fermecat.
Zauberschein, *-(e)s, -e, m.* lumină magică.
Zauberschlaf, *-(e)s, m. sg. (în basme)* somn vrăjit, de vrajă.
Zauberschlag, *-(e)s, -schläge, m. (în basme)* lovitură fermecată; *(fig.)* **wie mit einem** ~ ca prin farmec, ca prin minune.
Zauberschloss, *-es, -schlösser, n. (în basme)* castel fermecat.
Zauberschrift, *-en, f. (în basme)* scriere magică.
Zauber|spiegel, *-s, -, m. (în basme)* oglindă fermecată, magică.
Zauber|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* formulă magică; descântec.
Zauber|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* baghetă magică.
Zauber|stück, *-(e)s, -e, n.* vrăjitorie, scamatorie; număr de scamatorie.
Zaubertrank, *-(e)s, -tränke, m.* **1.** *(în basme)* băutură magică. **2.** *(fam.)* băutură excelentă, preparată repede; filtru.
Zaubertrick, *-s, -s, m.* truc de magician, de prestidigitator; scamatorie.
Zauberwelt, *-en, f.* lume a vrăjilor, a minunilor; lume feerică, de basm.
Zauberwerk, *-es, -e, n.* v. Zauberei.
Zauberwesen, *-s, -, n.* **1.** magie. **2.** ființă fantastică, de basm. **3.** ființă produsă prin vrăji și farmece.
Zauberwirkung, *-en, f.* efect magic; *(fig., fam.)* efect uluitor.
Zauberwort, *-(e)s, -e, n.* cuvânt magic.
Zauberwürfel, *-s, -, m.* cub magic.
Zauberwurzel, *-n, f. (pop.)* rădăcină cu puteri magice; *p. ext.* mandragoră.
Zaubrer, *-s, -, m. (rar)* v. Zauberer.
Zaubrerin, *-nen, f. (rar, reg.)* v. Zauberin.
zaubrisch *adj. (rar)* v. zauberisch.
Zauche, *-n, f. (reg.)* **1.** cățea. **2.** femeie destrăbălată și șleampătă.
Zauderei *f. sg.* șovăire, ezitare, nehotărâre.
Zaud(e)rer, *-s, -, m.* om șovăitor, nehotărât.
zauder|haft, **zauderig** *adj.* șovăitor, nehotărât.
Zauderin, *-nen, f.* femeie șovăitoare, nehotărâtă.
zauderisch *adj.* v. zauderhaft.
zaudern, *zauderte, gezaudert, vb. (h) intr.* a șovăi, a ezita, a sta pe gânduri; a se teme; **ohne zu** ~ fără șovăire.
Zaudern, *-s, n. sg.* șovăială, ezitare, nehotărâre; **nach langem** ~ după lungi ezitări.
zaufen, *zaufte, gezauft, vb. (s) intr. (reg.)* a merge îndărăt, de-a-îndăratelea.
Zaum, *-(e)s, Zäume, m.* căpăstru, frâu; **einem Pferd den** ~ **anlegen** a pune frâul unui cal; **den** ~ **anziehen** a trage de frâu; **das Pferd ohne** ~ **und Sattel reiten** a călări pe un cal fără frâu și fără șa;. *(fig.)* **jm. den** ~ **anlegen** a pune în frâu, a stăpâni, a potoli pe cineva, a pune șaua pe cineva; **jn. im** ~**(e) halten** a ține pe cineva în frâu; a struni; **seine Zunge im** ~**e halten** a-și pune frâu limbii, a-și pune lacăt la gură; **seine Begierden im** ~**(e) halten** a-și ține în frâu, a-și stăpâni poftele; **sich im** ~**(e) halten** a se înfrâna, a se stăpâni.
zäumen, *zäumte, gezäumt, vb. (h) tr.* **1.** a pune frâul. **2.** *(fig.)* a stăpâni; a înfrâna. **3.** *(înv.)* a găti, a frige (pui).
Zaumgeld, *-(e)s, -er, n. (înv.)* bacșiș dat rândașului la cumpărarea unui cal.
zaumlos *adj.* **1.** fără frâu. **2.** *(fig.)* nestăpânit; desfrânat, destrăbălat.
zaumrecht *adj. (despre cal)* deprins cu frâul.
Zaumriemen, *-s, -, m.* curea de frâu.
Zaumschnalle, *-n, f.* cataramă la frâu.
Zäumung, *-en, f.* ținere în frâu, înfrânare, oprire.
Zaumzeug, *-(e)s, n. sg.* harnașament.
Zaumzügel, *-s, -, m.* dârlog, hăț.
Zaun, *-(e)s, Zäune, m.* gard; **lebender (lebendiger)** ~ gard viu; **geflochtener** ~ gard împletit; **ein** ~ **aus Brettern** gard de scânduri; **ein** ~ **aus Latten** gard din leațuri; ~ **aus Pfählen** palisadă; **elektrischer** ~ gard electric; *(fig.)* **jm. über den** ~ **helfen** a ajuta pe cineva să treacă hopul; **einen Streit vom** ~**(e) brechen** a provoca o ceartă nemotivată, a se lua la ceartă fără motiv, a căuta cearta cu lumânarea; **das ist (nicht) hinter jedem** ~ **zu finden** asta (nu) se găsește pe toate cărările; **hinterm** ~ **sterben** a muri ca un cerșetor, în mizerie.
Zaun|ammer, *-n, f. (ornit.)* presură de grădină *(Emberiza cirlus)*.
Zaunbillett [-biljɛt], *-s, -e, n. (în expr.)* **ein** ~ **nehmen** a nu plăti intrarea, a se uita de pe gard.
Zaunblume, *-n, f.* v. Zaunlilie.
Zaunbuche, *-n, f.* carpen-arbust pentru garduri vii.
zaundürr *adj.* slab ca un băț, numai piele și os.
Zaun|eid|echse, *-n, f. (zool.)* șopârlă. *(Lacerta agilis)*.
zäunen, *zäunte, gezäunt, vb. (h) tr.* a îngrădi, a împrejmui cu gard.
Zaungast, *-(e)s, -gäste, m.* **1.** spectator care n-a plătit intrarea, care se uită de pe gard. **2.** *(fig.)* spectator nepoftit.
Zaunkönig, *-s, -e, m. (ornit.)* ochiul-boului, pitulice, sfredeluș, pănțăruș, împărățel *(Troglodytes troglodytes)*.
Zaunlatte, *-n, f.* leaț, șipcă de gard.
Zaunlilie [-liə], *-n, f. (bot.)* păianjinel, liliuță *(Anthericum ramosum* L.).
Zaunlücke, *-n, f.* gaură, gol în gard.
Zaunpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* par de gard, bulumac; *(fig., fam.)* **einen Wink mit dem** ~ **geben** a face o aluzie foarte directă, grosolană.
Zaunpfosten, *-s, -, m.* stâlp, par de gard.
Zaunrebe, *-n, f. (bot.)* lăsnicior, zârnă *(Solanum dulcamara* L.).
Zaunriegel, *-s, -, m. (bot.)* lemn-câinesc *(Ligustrum vulgare* L.).
Zaunrübe, *-n, f. (bot.)* mutătoare, cucurbețea *(Bryonia alba* L.); **rotbeerige** ~ mutătoare cu poame roșii *(Bryonia dioica)*.
Zaunschlüpfer, *-s, -, m.* v. Zaunkönig.
Zaunweide, *-n, f.* v. Zaunriegel.
Zaunwerk, *-(e)s, -e, n.* îngrăditură, gard.
Zaunwicke *f. sg. (bot.)* măzăroi sălbatic *(Vicia sepium* L.).
Zaunwinde *f. sg. (bot.)* volbură de garduri, rochița-rândunicii *(Convolvulus sepium)*.
Zaupe, *-n, f.* v. Zauche.
Zausel, *-s, -, m. (reg., peior.)* om dezordonat, ciufulit.
Zaus(e)ler, *-s, -, m. (text.)* lup.
zausen, *zauste, gezaust, (du, er zaust) vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) lua de păr; a (se) ciufuli; a (se) părui; *(fig.)* **das Leben hat ihn gehörig gezaust** viața l-a scărmănat zdravăn.
zausig *adj. (austr.)* ciufulit, vâlvoi.
zaustern, *zausterte, gezaustert, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a flecări cu glas tare, a îndruga verzi și uscate, a trăncăni **2.** a se certa.
z.B. *presc.* de la zum Beispiel de exemplu.
z.b.V. *presc.* de la zur besonderen Verwendung spre folosință specială, pentru o misiune specială.
z.D. *presc.* de la zur Disposition la dispoziție.
z.d.A. *presc.* de la zu den Akten ad acta, la dosar.
ZDF *presc.* de la Zweites Deutsches Fernsehen postul doi al televiziunii publice germane.
z.E. *presc.* de la zum Exempel de pildă, de exemplu.
Zebaoth, *-s, m. sg. (în expr.)* **der Herr** ~ Domnul Savaot, Dumnezeu.
Zebra, *-s, -s, n. (zool.)* zebră *(Hippotigris zebra)*.
zebra|artig *adj.* ca o zebră, care seamănă cu zebra.
Zebra|streifen, *-s, -, m.* **1.** dungă de zebră. **2.** trecere de pietoni, zebră.
Zebu, *-s, -s, m.* (și *n.*) *(zool.)* zebu *(Bos indicus)*.
Zechbruder, *-s, -brüder, m.* **1.** frate, tovarăș de chef, de beție. **2.** bețivan, bețiv.
Zechbummel, *-s, -, m.* raită, tur prin cârciumi.
Zeche, *-n, f.* **1.** mină, baie; **die** ~**n des Ruhrgebietes** minele din regiunea Ruhr. **2.** consumație la restaurant, la cârciumă; notă de plată la restaurant, la cârciumă; **seine** ~ **bezahlen** a-și plăti consumația; **(den Wirt um) die** ~ **prellen, mit der** ~ **durchbrennen** a o șterge fără a plăti consumația; *(fig.)* **die** ~ **(be)zahlen** a plăti oalele sparte. **3.** chef, beție. **4.** *(înv.)* breaslă, corporație.
zechen, *zechte, gezecht, vb. (h) intr.* a chefui, a face chef, a consuma băuturi alcoolice, a bea mult, a trage (bine) la măsea.
Zechen, *-s, n. sg.* chef, benchetuire.
Zechenbahn, *-en, f.* linie ferată de mină.
Zechenbaron, *-s, -e, m. (peior.)* magnat al minelor.
Zechenhalde, *-n, f.* v. Zechenhof.
Zechenhaus, *-es, -häuser, n.* casă de adunare a minerilor.
Zechenhof, *-(e)s, -höfe, m.* loc unde se depune cărbunele extras; haldă de mină.
Zechenmeister, *-s, -, m.* maistru miner.
Zechenschmiede, *-n, f.* atelier de fierărie în mină.
Zechen|sterben, *-s, n. sg.* închidere a minelor.
Zechen|still|legung, *-en, f.* închiderea unei mine.
Zechenteer, *-(e)s, -e, m. (metal.)* gudron de cocserie.
Zechenverwaltung, *-en, f.* administrație minieră.
Zechenzeug, *-(e)s, n. sg.* costum de miner.
Zecher, *-s, -, m.* chefliu, bețiv.
Zecherei, *-en, f.* chef, beție.
zechfrei *adj.* pe gratis, fără plată; **jn.** ~ **halten** a plăti consumația pentru cineva, a face cinste cuiva.
Zechgast, *-(e)s, -gäste, m.* client la beție.
Zechgelage, *-s, -, n.* v. Zecherei.
Zechgenosse, *-n, -n, m.* v. Zechbruder.
Zechgesellschaft, *-en, f.* societate de cheflii.
Zechine, *-n, f. (înv.)* țechin (monedă de aur).
Zechkumpan, *-s, -e, m. (fam.)* v. Zechbruder.
Zechmeister, *-s, -, m. (înv.)* șef de breaslă, maistru de breaslă.
Zechpreller, *-s, -, m.* consumator care pleacă fără să plătească.
Zech|schuld, *-en, f.* datorie la cârciumă.
Zech|schwester, *-n, f.* (femeie) cheflie, bețivă.
Zech|stein, *-(e)s, m. sg. (geol.)* permian.
Zeck, *-s, n.* (și *m.*) *sg.* **1.** *(fam., austr., reg.)* v. Zecke. **2.** v. Zeckspiel.

Zecke, *-n, f. (zool.)* căpușă *(Melophagus ovinus).*
zecken, *zeckte, gezeckt, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a necăji, a tachina. **2.** a lovi ușor; a prinde.
Zeckenbiss, *-es, -e, m.* pișcătură de căpușă.
Zeck|spiel, *-(e)s, -e, n. (reg.)* joc de-a prinselea.
Zedent, *-en, -en, m. (jur.)* cedent.
Zeder, *-n, f.*, **Zederbaum**, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* cedru *(Cedrus).*
zedern *adj.* din lemn de cedru.
Zedernholz, *-es, n. sg.* lemn de cedru.
Zedern|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de cedru.
Zedertanne, *-n, f. (bot.)* cedru de China *(Cedrus deodara).*
zedieren, *zedierte, zediert, vb. (h) tr. (înv., livr.)* a ceda, a cesiona.
Zedrat, *-(e)s, -e, n.* v. Zitronat.
Zedratbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* chitră *(Citrus medica).*
Zeese, *-n, f.* năvod.
Zeh, *-(e)s, -en, m. (reg.)* v. Zehe.
Zehe, *-n, f.* **1.** deget de la picior; **vom Wirbel bis zur ~** din cap până-n picioare, din creștet până-n tălpi; **auf die ~n treten a)** a călca pe cineva pe picior; **b)** *(fig.)* a călca pe bătătură, a călca pe coadă; **auf den ~n gehen** a umbla în vârful picioarelor; **sich auf die ~n stellen** a se ridica în vârful picioarelor. **2.** cățel de usturoi.
Zehenbindung, *-en, f. (la schiuri)* legătură.
Zehengänger, *-s, -, m. (zool.)* ungulate, copitate *(Ungulata).*
Zehen|nagel, *-s, -nägel, m.* unghie a degetului de la picior.
Zehenriemen, *-s, -, m. (la schiuri)* curea de vârf.
Zehen|spitze, *-n, f.* vârf al degetelor de la picioare; **auf den ~n** în vârful picioarelor, foarte încet.
Zehent, *-(e)s, -e, m. (austr.)* v. Zehnt[1].
Zehentkorn, *-s, n. sg. (înv.)* dijmă în cereale.
zehn *num. card.* zece; **halb ~** (ora) nouă și jumătate; **drei Viertel ~** (ora) zece fără un sfert; **wir sind ~** suntem zece, suntem în număr de zece; **sich** *(dat.)* **alle ~ Finger (nach etwas) lecken** a-și linge degetele (după ceva); **~ gegen ein(e)s** zece contra unu; *(substantivat)* cei zece; *(ist.)* **der Rat der Zehn** consiliul celor zece.
Zehn, *-en, f.* **1.** (numărul și semnul grafic) zece; **eine römische (arabische) ~** un zece roman (arab). **2.** *(la jocul de cărți)* zece, decar. **3.** linia (de tramvai, autobuz etc.) zece.
zehnbändig *adj.* în zece volume.
Zehn|eck, *-(e)s, -e, n. (mat.)* decagon.
zehn|eckig *adj.* cu zece unghiuri; *(mat.)* decagonal.
zehn|einhalb *num. card.* zece și jumătate.
Zehn|ender, *-s, -, m. (vân.)* cerb cu zece raze la coarne.
Zehner, *-s, -, m.* **1.** (mărime de ordinul) zece. **2.** *(fam.)* monedă de zece (bani, cenți etc.). **3.** vin din anul '10. **4.** persoană născută în anul '10. **5.** soldat din regimentul zece.
Zehnergruppe, *-n, f.* **1.** grup de zece. **2.** „grupul celor zece" (cele mai importante 10 țări industrializate occidentale).
Zehnerkanadier [-diɐ], *-s, -, m. (sport)* canoe de zece persoane.
Zehnerkarte, *-n, f.* bilet pentru zece călătorii, intrări etc.
zehnerlei *num. variativ* de zece feluri.
Zehnerlogarithmus, *-, -rithmen, m. (mat.)* logaritm zecimal.
Zehnerpackung, *-en, f.* pachet de zece (bucăți).
Zehnerpotenz, *-en, f. (mat.)* puterea a zecea.
Zehner|reihe, *-n, f.* coloană a zecilor.
Zehner|stelle, *-n, f. (mat.)* zeci(le).
Zehnersystem, *-s, -e, n.* sistem zecimal.
Zehn|euroschein, *-(e)s, -e, m.* bancnotă de zece euro.
zehnfach *num. multipl.* înzecit, de zece ori mai mare (sau mai mult).
Zehnfache, *-n (ein Zehnfaches), n. sg.* cantitate de zece ori mai mare, înzecită.
zehnfältig v. zehnfach.
Zehnfinger-Blindschreib(e)methode, *-n, f.*, **Zehnfingersystem**, *-s, -e, n.* metodă, sistem de scriere cu zece degete (la mașina de scris).
Zehnflach, *-(e)s, -e, n.*, **Zehnflächner**, *-s, -, m. (mat.)* decaedru.
zehnfüßig *adj.* decapod, cu zece picioare.
Zehnfüß(l)er, *-s, -, m. (zool.)* decapode *(Decapoda).*
Zehnherr, *-n, -en, m. (ist.)* decemvir.
Zehnherrschaft, *-en, f. (ist.)* decemvirat.
Zehnjahr(es)feier, *-n, f.* a zecea aniversare.
zehnjährig *adj.* de zece ani; care durează zece ani.
Zehnjährige, *-n, -n (ein Zehnjähriger), m.* și *f.* (copil, fetiță) de zece ani.
zehnjährlich I. *adj.* de câte zece ani, decenal. **II.** *adv.* din zece în zece ani.
Zehnkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (sport)* decatlon.
Zehnkämpfer, *-s, -, m. (sport)* decatlonist.
zehnköpfig *adj.* cu zece capete; **eine ~e Familie** o familie de zece persoane.
Zehnkreuzer|stück, *-(e)s, -e, n. (înv.)* monedă de zece creițari.
zehnmal *num. iter.* de zece ori.
zehnmalig *adj.* repetat de zece ori.
Zehnmarkschein, *-(e)s, -e, m. (ist.)* bancnotă de zece mărci.
Zehnmark|stück, *-(e)s, -e, n. (ist.)* monedă de zece mărci.
zehnmonatig *adj.* de zece luni.
zehnmonatlich I. *adj.* de câte zece luni. **II.** *adv.* din zece în zece luni.
Zehnmonats|studienjahr [-diən-], *-(e)s, -e, n.* an universitar de zece luni.
Zehnpfenniger, *-s, -, m. (fam.)*, **Zehnpfennig|stück**, *-(e)s, -e, n. (ist.)* monedă de zece pfenigi.
Zehnpfünder, *-s, -, m. (mil., înv.)* tun pentru ghiulele de 5 kg.
zehnpfündig *adj.* care cântărește zece pfunzi, de zece pfunzi, de 5 kg.
zehnseitig *adj.* cu zece laturi.
zehnsilbig *adj.* decasilabic.
zehn|stellig *adj.* (număr) cu zece cifre.
zehn|stöckig *adj.* cu zece etaje.
Zehn|stundentag, *-(e)s, -e, m.* zi de muncă de zece ore.
zehn|stündig *adj.* de zece ore.
zehn|stündlich I. *adj.* de câte zece ore. **II.** *adv.* din zece în zece ore.
zehnt *num. distributiv (în expr.)* **zu ~** câte zece.
Zehnt[1], *-en, -en, m. (ist.)* v. Zehnte.
Zehnt[2], *-en, -en, n.* număr, grup de zece; **ein ~ Hefte** un pachet de zece caiete.
zehntägig *adj.* de zece zile.
zehntäglich I. *adj.* de câte zece zile **II.** *adv.* din zece în zece zile.
zehntausend *num. card.* zece mii; **~ Euro** zece mii de euro; *(fig., substantivat)* **die oberen Zehntausend** bogătașii, patricienii.
Zehntausende *pl.* zeci de mii.
zehntbar *adj. (înv.)* supus dijmei.
zehnte *num. ord.* (precedat de art.) al zecelea, a zecea; **heute ist der ~ Februar** azi suntem în zece februarie.
Zehnte, *-n, -n, m. (ist.)* zeciuială, dijmă; **den ~n erheben** a dijmui; **den ~n fordern** a cere dijma; **den ~n geben** a da dijma.
zehnteilig *adj.* cu zece părți, format din zece părți.
zehntel *num. fracționar* o zecime, a zecea parte; **ein ~ Liter** a zecea parte dintr-un litru.
Zehntel, *-s, -, n.* zecime.
Zehntelgramm, *-s, -e, n.* decigram.
Zehntel|liter, *-s, -, n.* decilitru.
Zehntelmeter, *-s, -, n.* decimetru.
zehnteln, *zehntelte, gezehntelt (ich zehnt(e)le), vb. (h) tr.* a diviza, a împărți în zecimi.
Zehntel|sekunde, *-n, f.* zecime de secundă.
zehnten, *zehntete, gezehntet (du zehntest, er zehntet), vb. (h) tr. (ist.)* **1.** a zeciui, a dijmui. **2.** *(mil., ist.)* a decima.
zehntens *adv.* în al zecelea rând.
Zehnter, *-s, -, m. (ist.)* **1.** dijmar, dijmuitor. **2.** dijmaș.
zehntfrei *adj. (ist.)* scutit de dijmă; **dieser Boden ist ~** acest pământ este scutit de dijmă.
Zehntgeld, *-(e)s, n. sg. (ist.)* bani de dijmă.
zehnt|haft *adj.* v. zehntpflichtig.
Zehntkorn, *-(e)s, n. sg.* v. Zehentkorn.
Zehntland, *-(e)s, -länder, n. (ist.)* pământ supus dijmei.
Zehntonner, *-s, -, m.* camion de zece tone.
zehntpflichtig *adj. (ist.)* supus dijmei.
Zehntrecht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* drept la zeciuială, la dijmă.
zehn(und)einhalb *num. card.* zece și jumătate.
zehnwöchig *adj.* de zece săptămâni.
zehnzeilig *adj.* de zece rânduri.
Zehr *f. sg. (înv.)* v. Zehrfieber.
zehren, *zehrte, gezehrt, vb. (h) intr.* **1.** *(an* cu *dat.)* a mânca, a consuma; **an einem Braten ~** a mânca dintr-o friptură; **an diesem Schinken haben wir drei Wochen gezehrt** din această șuncă am mâncat trei săptămâni; **er hat nichts zu ~** n-are ce mânca; **aus fremdem Beutel ~** a trăi din buzunarul altuia. **2.** *(an* cu *dat.)* a mistui, a slei (de puteri), a slăbi; a face să slăbești; a roade; **die Sorgen ~ an ihm** grijile îl consumă; **die Seeluft zehrt** aerul de mare slăbește. **3.** *(von)* a trăi (din), a consuma (din); **der Bär zehrt vom eigenen Fett** ursul trăiește din propria sa osânză; **von seinen Zinsen ~** a trăi din dobânzile sale; **von den Vorräten ~** a trăi din provizii; *(fig.)* **von seinem eigenen Fett ~** a trăi din rezerve; **von den Erinnerungen ~** a trăi din amintiri; **er zehrt vom alten Ruhm** trăiește din gloria trecutului.
zehrend I. *part. prez.* de la zehren. **II.** *adj.* care consumă; mistuitor, istovitor.
Zehrer, *-s, -, m.* consumator, cheltuitor; **jeder Sparer findet einen ~** sau **jeder Sparer hat seinen ~** omul econom, zgârcit are un fiu risipitor, cheltuitor.
Zehrfieber, *-s, n. sg. (înv.)* tuberculoză, oftică.
Zehrgeld, *-(e)s, n. sg.*, **Zehrgroschen**, **Zehrpfennig**, *-s, m. sg. (înv.)* **1.** bani, alocație pentru întreținere. **2.** bani de drum. **3.** *(austr.)* speze, indemnizație de reprezentare.
Zehrung, *-en, f.* **1.** mâncare, hrană; **die heilige (letzte) ~** ultima împărtășanie. **2.** cheltuială, speze de drum. **3.** împuținare, scădere. **4.** v. Zehrfieber.
Zehrungskosten *pl.* cheltuieli de întreținere, masă, hrană.
Zeichen, *-s, -, n.* **1.** semn, indiciu; simptom; **als (zum) ~ der Freundschaft** ca semn al prieteniei; **das ist ein ~ dafür, dass...** este un semn că...; **das ~ der Gesundheit** semn, indiciu de sănătate; **das sicherste ~ dieser Krankheit** cel mai sigur semn, indiciu, simptom al acestei boli; **etwas als ~ der Schwäche (Stärke) beurteilen** a aprecia ceva ca semn al slăbiciunii (al forței); **ein ~ deuten** a interpreta, a explica un simbol, un semn; **das ist ein gutes ~** e un semn bun, e de bun augur; **wenn nicht alle ~ trügen** dacă nu ne înșală aparențele. **2.** semn, marcă; insignă, emblemă; **das ~ der Fabrik** marca fabricii; **ein ~ machen** a însemna, a marca. **3.** semn, semnal; **beim ersten ~** la primul semnal; **das ~ zur Abfahrt geben** a da semnalul de plecare; **das ~ zum Angriff geben** a da semnalul de atac; **akustisches ~** semnal acustic; **jm. mit den Augen ein ~ geben (machen)** a face cuiva semn cu ochiul; **miteinander in ~ sprechen** a vorbi unul cu altul prin semne; **sich durch ~ verständigen** a se înțelege prin semne. **4.** simbol; **ein mathematisches (sau chemisches) ~** un simbol, un semn matematic (sau chimic); **ein magisches ~** un simbol magic; **das ~ des Kreuzes** simbolul, semnul crucii. **5.** semn distinctiv, caracteristică; **das ist ein unverkennbares ~ dieser Rasse** acesta este un semn caracteristic al acestei rase; **die ~ unserer Zeit** caracteristica timpurilor noastre. **6.** semne ale zodiacului; zodie; **er ist im ~ des Löwen geboren** s-a născut în zodia Leului; **er ist unter einem glücklichen ~ geboren** s-a născut într-o zodie, sub o stea norocoasă. **7.** *(lingv.)* semn; **das sprachliche ~** semnul lingvistic. **8.** profesie; *(în expr.)* **seines ~s** de profesie; **er ist seines ~s Schuster** este cizmar de meserie.
Zeichenblock, *-(e)s,-s* (și *-blöcke), m.* bloc de desen.
Zeichenbrett, *-(e)s, -er, n.* planșetă de desen.
Zeichenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* album de desene.
Zeichenbüro, *-s, -s, n.* birou de desenat, de proiectare.
Zeichendeuter, *-s, -, m.* tălmăcitor de semne cerești, cititor în stele; astrolog.
Zeichendeuterei *f. sg.*, **Zeichendeutung**, *-en, f.* ghicire a viitorului, prevestire după stele, astrologie.

Zeichendrei|eck, *-(e)s, -e, n.* echer.
Zeichen|eisen, *-s, -, n.* **1.** *(înv.)* ştampilă. **2.** pecete de înfierat animale.
Zeichen|empfänger, *-s, -, m.* receptor de semnale.
Zeichen|erklärung, *-en, f.* legendă; explicaţie a semnelor.
Zeichenfeder, *-n, f.* condei, peniţă de desen.
Zeichenfilm, *-(e)s, -e, m.* v. Zeichentrickfilm.
Zeichenfolge, *-n, f.* rând, şir de semne.
Zeichengeben, *-s, n. sg.* v. Zeichengebung.
Zeichengeber, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* emiţător de semnale; traductor de semnale. **2.** manipulator, emiţător de semnale.
Zeichengebung *f. sg.* semnalizare; dare a semnalului.
Zeichengeld, *-(e)s, -er, n. (ec.)* monedă fiduciară (bilet de bancă).
Zeichengerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă de desen.
zeichenhaft *adj.* simbolic.
Zeichenheft, *-(e)s, -e, n.* caiet de desen.
Zeichenkohle, *-n, f.* cărbune de desen.
Zeichenkombination, *-en, f. (inform.)* combinaţie de semne.
Zeichenkreide, *-n, f.* cretă de desen.
Zeichenkunst *f. sg.* artă a desenului.
Zeichenlehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară) de desen.
Zeichenlineal, *-s, -e, n.* riglă de desen.
Zeichenmappe, *-n, f.* mapă de desen.
Zeichenmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* material, accesorii pentru desen.
Zeichenmuster, *-s, -, n.* mostră, model de desen.
Zeichenpapier, *-s, -e, n.* hârtie de desen.
Zeichensaal, *-(e)s, -säle, m.* sală de desen.
Zeichensatz, *-es, -sätze, m. (inform.)* set de semne.
Zeichenschrift, *-en, f.* scriere ideografică.
Zeichenschule, *-n, f.* şcoală de desen.
Zeichenschutz, *-es, m. sg.* protecţie a mărcii (de fabricaţie, de fabrică).
Zeichensetzung, *-en, f. (gram.)* punctuaţie.
Zeichen|sprache, *-n, f.* limbaj, vorbire prin semne (utilizată de surdomuţi).
Zeichen|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* baghetă pentru semnale.
Zeichen|stift, *-(e)s, -e, m.* creion de desen.
Zeichen|stunde, *-n, f.* oră, lecţie de desen.
Zeichentafel, *-n, f.* **1.** (la clasele mici) tablă de desen (fără liniatură). **2.** planşetă de desen.
Zeichentinte, *-n, f.* tuş pentru desen.
Zeichentisch, *-(e)s, -e, m.* masă de desen.
Zeichentrickfilm, *-(e)s, -e, m.* film de desene animate.
Zeichen|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* predare a desenului; desen ca obiect de studiu; oră (curs) de desen.
Zeichen|utensilien [-liən] *pl.* ustensile, rechizite de desen.
Zeichenvorlage, *-n, f.* model de desen.
zeichnen, *zeichnete, gezeichnet (du zeichnest, er zeichnet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a desena; **mit Bleistift** ~ a desena cu creionul; **nach der Natur** ~ a desena după natură; **aus freier Hand** ~ a desena cu mâna liberă; **die Umrisse stärker** ~ a scoate în evidenţă contururile; **im verkleinerten Maßstab** ~ a desena la scară redusă; **ein schön gezeichneter Stoff** stofă, material cu un desen frumos; **flüchtig (mit wenigen Strichen)** ~ a creiona, a schiţa (din câteva linii); *(fig.)* **er hat seinen Romanhelden nach dem Leben gezeichnet** pentru eroul romanului său s-a inspirat din viaţă. **2.** a însemna; a marca; **die zu fällenden Bäume** ~ a însemna, a marca arborii pentru tăiere; **jedes zehnte Stück** ~ a marca fiecare a zecea bucată; **die Rinder** ~ a însemna, a înfiera vitele; *(fig.)* **sie ist vom Tode gezeichnet** ea poartă pecetea morţii. **3.** a semna, a iscăli; **ein Dokument** ~ a semna un act; **einen Artikel** ~ a semna un articol; *(înv.)* **ich zeichne hochachtungsvoll** (semnez) cu deosebită stimă; **gezeichnet: Karl Weber** semnat Karl Weber; *(fig.)* **für etwas verantwortlich** ~ a răspunde de ceva, a fi răspunzător (responsabil) pentru ceva, a purta răspunderea pentru ceva. **4.** a subscrie; **2000 Euro Anleihe** ~ a subscrie 2000 euro la împrumut; **zu einer Sammlung 100 Euro** ~ a subscrie cu 100 euro la o colectă. **II.** *intr.* a lăsa urme; *(vân.)* **das Wild zeichnet** vânatul lasă urme (de sânge.)
Zeichnen, *-s, n. sg.* **1.** desenare, desenat; desen; **technisches** ~ desen tehnic; **künstlerisches** ~ desen artistic; **er hat im** ~ **gute Noten** are note bune la desen. **2.** însemnare, însemnat; marcare, marcat. **3.** iscălire, iscălit. **4.** subscriere.
Zeichner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** desenator(-oare); **technischer** ~ desenator tehnic. **2.** semnatar(ă).
zeichnerisch **I.** *adj.* reprezentat prin desen; grafic; **sie ist ein ~es Talent** e talentată la desen; **~es Verfahren** procedeu grafic. **II.** *adv.* din punct de vedere al desenului, în ceea ce priveşte desenul; ~ **tadellos** ireproşabil din punct de vedere al desenului; **etwas** ~ **darstellen** a reda, a reproduce, a reprezenta ceva prin desen.
Zeichnung, *-en, f.* **1.** desen; **getuschte** ~ desen în tuş; ~ **in Bleistift** desen în creion; **technische** ~ desen tehnic. **2.** *(înv.)* iscălitură, semnătură. **3.** subscripţie; **die** ~ **der Anleihe hat begonnen** a început subscripţia la împrumut.
Zeichnungs|angebot, *-(e)s, -e, n. (com.)* ofertă pentru subscripţie.
Zeichnungsbedingungen *pl. (com.)* condiţii, modalităţi de subscriere, de subscripţie.
Zeichnungsbefugnis, *-se, f. (ec.)* drept de semnătură.
zeichnungsberechtigt *adj.* autorizat pentru a semna, cu drept de semnătură.
Zeichnungsbetrag, *-(e)s, -träge, m. (com.)* sumă de subscriere; sumă pe care o subscrie cineva.
Zeichnungsfrist, *-en, f. (com.)* termen de subscriere.
Zeichnungskurs, **Zeichnungs|preis**, *-es, -e, m. (ec.)* curs al emisiunii, preţ al subscripţiei.
Zeichnungsrecht, *-(e)s, -e, m. (ec.)* drept de subscriere.
Zeichnungs|schein, *-(e)s, -e, m.* buletin, formular de subscriere.
Zeichnungs|stelle, *-n, f.* loc unde se face subscrierea.
Zeichnungsvollmacht *f. sg.* procură pentru semnat.
Zeidel, *-s, -, n.* v. Seidelbast.
Zeidelbär, *-en, -en, m. (zool., reg.)* urs care mănâncă miere.
Zeidelbaum, *-(e)s, -bäume, m. (reg.)* copac cu faguri de albine sălbatice.
Zeidelmeister, *-s, -, m.* v. Zeidler.
zeideln, *zeidelte, gezeidelt (ich zeid(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a goli (stupii) de faguri. **2.** *(rar)* a mulge.
Zeidler, *-s, -, m. (reg.)* apicultor, prisăcar, stupar.
Zeidlerei *f. sg. (reg.)* albinărit, stupărit.
Zeigefinger, *-s, -, m.* deget arătător.
zeigen, *zeigte, gezeigt, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *intr.* **1.** a arăta; a indica; **ein Buch** ~ a arăta o carte; **den Reisepass** ~ a arăta paşaportul; **das Schiff zeigt seine Seite** vaporul se înclină pe o parte; **jm. den Weg** ~ a arăta cuiva drumul; **die Uhr zeigt zwölf** ceasul arată ora 12; *(fig., fam.)* **die Zähne** ~ a-şi arăta colţii, a ameninţa; **jetzt zeigt's aber zwölf!** dar acum ajunge; **jm. die kalte Schulter** ~ a se purta rece cu cineva; **ich werde dir schon** ~ **(was eine Harke ist)** îţi arăt eu ţie; **jm.** ~, **wo der Zimmermann das Loch gelassen hat** a da pe cineva afară, a arăta cuiva uşa; **alle diese Beispiele** ~, **dass...** toate aceste exemple arată că...; **ich werde ihm schon** ~, **mit wem er es zu tun hat** îi voi arăta eu cu cine are de-a face; **mit dem Finger auf das Bild** ~ a arăta cu degetul la tablou; *(fig.)* **die Leute** ~ **mit dem Finger auf ihn** oamenii îl arată cu degetul; **die Magnetnadel zeigt nach Norden** acul magnetic arată nordul. **2.** a arăta, a manifesta, a dovedi, a da dovadă; **seine Künste** ~ sau ~, **was man kann** a-şi arăta ştiinţa, a arăta ce poate; **Fassung** ~ a da dovadă de calm, de sânge rece; **er zeigt keine Neugier** nu manifestă nici o curiozitate; **Mut** ~ a da dovadă de curaj; **er zeigte seine Freude** şi-a manifestat bucuria. **II.** *refl.* **1.** a se dovedi, a se arăta, a apărea; **sich in seinem wahren Lichte** ~ a se arăta în adevărata lumină; **das wird sich bald** ~ asta se va vedea în curând; **das zeigt sich schon beim Anfang** aceasta se arată, apare încă de la început; **er zeigt sich, wie er ist** se arată aşa cum este. **2.** *(fam.)* a se manifesta, a se comporta drept...; **er will sich ja nur** ~ vrea doar să se laude; **sich als Held** ~ a se purta ca un erou; **sich tapfer** ~ a se purta vitejeşte, a se dovedi viteaz; **sich freundlich zu jm.** ~ a se arăta prietenos faţă de cineva; **sich auf der Straße** ~ a apărea pe stradă. **III.** *refl. impers.* a se vedea, a ieşi la iveală; a se vădi; **es wird sich** ~ se va vedea, vom vedea; **es zeigt sich, dass...** se vede că...
Zeigen, *-s, n. sg.* arătat, arătare.
Zeiger, *-s, -, m.* **1.** indicator; arătător, limbă, ac (de ceas). **2.** *(tehn.)* ac indicator. **3.** *(mat.)* indice. **4.** v. Zeigefinger.
Zeigerblatt, *- (e)s, -blätter, n.*, **Zeigerplatte**, *-n, f.* cadran.
Zeiger|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* v. Zeigestock.
Zeiger|stellung, *-en, f.* poziţie a acelor, a arătătoarelor.
Zeigerwaage, *-n, f.* cântar cu indicator.
Zeige|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* baston indicator, vergea de arătat.
Zeigfinger, *-s, -, m.* v. Zeigefinger.
zeihen, *zieh, geziehen, vb. (h) tr.* (cu *gen.*) a acuza, a învinovăţi (de...); **jn. einer Lüge** ~ a învinui, a acuza pe cineva de minciună.
Zeile, *-n, f.* **1.** rând (scris, tipărit), linie; **jm. ein paar ~n schreiben** a scrie cuiva câteva rânduri; **er ist keine** ~ **wert** nu merită să i se scrie; ~ **für** ~ **lesen** a citi rând cu rând; **zwischen den ~n lesen** a citi printre rânduri; **das ist** ~ **für** ~ **abgeschrieben** asta-i copiat rând cu rând; *(tipogr.)* **eingezogene** ~ rând retras; *(tipogr.)* ~ **aus Blindmaterial** rând de umplutură; **mit einer neuen** ~ **anfangen** a începe cu un rând nou, de la capăt; **die dritte** ~ **von unten** al treilea rând de jos; **zwischen zwei ~n geschrieben** scris interliniar; *(inform.)* **~n online lesen** a citi rânduri online. **2.** rând, şir (de case, de plante etc.); **eine** ~ **von Häusern** un rând de case. **3.** brazdă; **Kartoffeln in die** ~ **legen** a aşeza cartofii în brazde; **mit dem Pflug ~n ziehen** a trage brazde (cu plugul).
Zeil|eck, *-(e)s, -e, n. (mat.)* paralelogram.
Zeilen|ab|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** spaţiu, distanţă între, dintre rânduri; **einfacher** ~ la un rând; **doppelter** ~ la două rânduri. **2.** *(tv.)* distanţă între liniile rastrului.
Zeilen|abtastung, *-en, f. (tv.)* baleiaj de linie.
Zeilen|anfang, *-(e)s, -fänge, m.* început de rând (scris).
Zeilen|ausfüller, *-s, m. (tipogr.)* umplător de rânduri (la linotip).
Zeilen|aus|schluss, *-es, -schlüsse, m. (tipogr.)* închidere, împlinire a rândului.
Zeilen|aus|stoßer, *-s, -, m. (tipogr.)* împingător de rânduri (la linotip), dispozitiv de eliminare a rândurilor.
Zeilenbau, *-(e)s, m. sg. (constr.)* construire în linie, în şir.
Zeilenbreite, *-n, f.* **1.** *(tipogr.)* lungime a rândului. **2.** *(tv.)* lăţime a liniei.
Zeilendorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat aşezat de-a lungul şoselei.
Zeilendrucker, *-s, -, m. (inform.)* imprimantă de rânduri.
Zeilen|ein|steller, *-s, -, m.* regulator al distanţei dintre rânduri (la maşina de scris).
Zeilen|ende, *-s, -n, n.* sfârşit de rând (scris).
Zeilenfrequenz, *-en, f. (tv.)* frecvenţă a liniilor.
Zeilengießmaschine, **Zeilengussmaschine**, *-n, f. (tipogr.)* linotip.
Zeilengussmaschinensatz, *-es, m. sg. (tipogr.)* culegere la linotip.
Zeilen|honorar, *-s, -e, n.* onorariu, plată în funcţie de numărul rândurilor tipărite (într-un articol de ziar etc.).
Zeilenlänge, *-n, f.* lungime a rândurilor.
Zeilenlineal, *-s, -e, n. (inform.)* bară de rânduri.
Zeilenmesser, *-s, -, m. (tipogr.)* tipometru.
Zeilenschalter, **Zeilenschalt|hebel**, *-s, -, m.* schimbător de rând (la maşina de scris).
Zeilenschiff, *-(e)s,-e,n.(tipogr.)* şif pentru rânduri.
Zeilenschinder, *-s, -, m. (peior.)* scriitor prolix (pentru bani).
Zeilenschreiber, *-s, -, m. (fam.)* om care scrie mult.
Zeilensetzmaschine, *-n, f.* v. Zeilengießmaschine.
Zeilensignal, *-s, -e, n.* semnal de terminare a rândului (la maşina de scris).
Zeilen|sprungzerlegung, *-en, f. (tv.)* descompunere a imaginii prin explorare întreţesută.
Zeilentransformator, *-s, -en, m. (tv.)* transformator de linii.
Zeilen|überlappung, *-en, f. (tv.)* suprapunere de linii.
Zeilen|umsetzer, *-s, -, m. (tv.)* convertor de standard, de televiziune.
Zeilenvorschub, *-(e)s, -schübe, m. (tipogr.)* alimentare cu rânduri.
zeilenweise *adv.* după rânduri, după numărul rândurilor; pe rânduri.
Zeilenzahl, *-en, f. (tv.)* număr de linii de exploatare; număr al liniilor.

Zeilenzerlegung, *-en, f. (tv.)* analiză a imaginii în linii de exploatare.
Zeine, *-n, f. (elv.)* coş cu două mânere.
Zeis, *-es, -e, m. (elv.)* dobândă.
Zeis|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Zeisig) scatiu micuţ.
Zeise, *-n, f. (elv.)* **1.** impozit. **2.** vamă.
Zeisel, *-s, -, m.* v. Zeiselmaus.
Zeiselbär, *-en, -en, m. (reg.)* v. Zeidelbär.
Zeiselmaus, *-mäuse, f. (zool.)* căţelul-pământului *(Spermophilus citellus).*
zeiseln, *zeiselte, gezeiselt (ich zeis(e)le), vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* a momi, a ademeni. **II.** *intr.* a se grăbi.
Zeiselwagen, *-s, -, m. (reg.)* căruţă cu loitre.
zeisen, *zeiste, gezeist (du, er zeist), vb. (h) tr. (reg.)* a scărmăna.
Zeisig, *-s, -e, m. (ornit.)* scatiu *(Carduelis spinus); (fig.)* **ein lockerer** ~ un om uşuratic.
zeisig|grün *adj.* verde ca scatiul.
Zeisigkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* încheietoare *(Sideritis).*
Zeiß, *-, -e, m. (tehn.)* aparat Zeiß, lunetă Zeiß.
Zeißglas, *-es, -gläser, n.* lentilă Zeiß.
zeit *prep.* cu *gen. (în expr.)* ~ **meines Lebens** toată viaţa, de când sunt, cât voi trăi; ~ **seines Lebens** în (tot) timpul vieţii sale; cât a trăit.
Zeit, *-en, f.* **1.** timp, vreme; **absolute und relative** ~ timp absolut şi relativ; **astronomische** ~ timp astronomic; **lange** ~ mult timp; **geraume** ~ vreme îndelungată; **unbemessene** ~ vreme nelimitată; **im Laufe der** ~ cu timpul, în decursul timpului; **kurze** ~ **darauf** puţin timp după aceea; **die** ~ **wird mir lang** îmi trece greu timpul; **die** ~ **ist knapp bemessen** e criză de timp; **die** ~ **ist noch nicht reif** încă nu a venit timpul; **dazu gehört** ~ pentru asta trebuie timp; ~ **und Umstände verlangen es** timpul şi împrejurările o cer; **die** ~ **vergeht (verfließt, verstreicht)** timpul trece; **die** ~ **drängt** este urgent, timpul ne zoreşte; **es ist** ~ **genug** este destul timp; **freie** ~ **haben** a avea timp liber; **ich habe eine Stunde** ~ am o oră timp; **ich habe keine** ~ **dafür (dazu)** nu am timp pentru aceasta; **damit hat es noch (gute)** ~ sau **das hat noch** ~ mai e timp pentru asta, nu este presant, urgent; **du gönnst dir** ~ **a)** îţi laşi timp; **b)** eşti comod; **dem Herrgott die** ~ **stehlen** a trândăvi, a lenevi; ~ **gewinnen** a câştiga timp; **die** ~ **vertrödeln** a-şi pierde timpul cu fleacuri; *(fam.)* **die** ~ **totschlagen** a-şi omorî timpul; **die** ~ **verbringen** a-şi petrece timpul; **er verwendet viel** ~ **auf diese Arbeit** jertfeşte, consumă mult timp pentru această lucrare; **er verschwendet (vergeudet) viel** ~ **mit Zerstreuungen** pierde mult timp cu distracţii; **das nimmt viel** ~ **in Anspruch** asta cere mult timp; **du hast keine** ~ **zu verlieren** nu ai timp de pierdut; **sich** *(dat.)* **die** ~ **mit Lesen vertreiben** a-şi petrece timpul cu cititul; **jm. die** ~ **vertreiben (verkürzen)** a distra pe cineva; **er lässt sich** ~ **zu allem** găseşte timp pentru toate; **lass dir (nur)** ~**!** nu te grăbi! **das erfordert (braucht, kostet) viel** ~ aceasta necesită, cere mult timp; **sich** *(dat.)* ~ **nehmen** a-şi rezerva timp, a-şi face timp; **das dauert (währt) eine lange** ~ asta durează mult timp; **die längste** ~ mult timp; **die ganze** ~ **(hindurch), da du hier warst** tot timpul cât ai fost aici; **die** ~**, die du hier warst** timpul cât ai fost aici; **einige** ~ **lang** câtva timp; **einige** ~ **zurück** cu câtva timp în urmă; **in letzter** (sau **der letzten**) ~ în ultimul timp; **zu nachtschlafender** ~ în timpul nopţii; **auf kurze** ~ pentru scurtă vreme; **vor kurzer** ~ nu de mult; **in kurzer** ~ în scurt timp, peste puţin timp; **nach kurzer (einiger)** ~ după câtva timp; **von** ~ **zu** ~ din când în când; **in der nächsten** ~ într-un viitor apropiat, în curând; **mit der** ~ cu timpul, încetul cu încetul; **seit der damaligen** ~ de atunci; **seit langer** ~ de multă vreme; **seit unvordenklicher** ~ din timpuri imemoriale, de când e lumea şi pământul; **kommt** ~**, kommt Rat** timpul este cel mai bun sfătuitor; **die** ~ **heilt Wunden** timpul vindecă rănile; **niemand kann die** ~ **zurückdrehen** nimeni nu poate să întoarcă roata vremii; ~ **ist Geld** timpul costă bani; *(sport)* **die** ~ **nehmen** a cronometra (timpul). **2.** perioadă, epocă, (interval de) timp, vreme; **die** ~ **Karls des Großen** epoca lui Carol cel Mare; **unsere** ~ timpul nostru, prezentul; **in dieser** ~ în acest timp; **die gute, alte** ~ vremurile bune de odinioară; **in** ~**en des Krieges** în timp de război; **die** ~ **des Bürgertums** epoca burgheziei; **zur** ~ **des Dreißigjährigen Krieges** în timpul războiului de 30 de ani; **zu allen** ~**en** în toate timpurile; **andere** ~**en, andere Sitten** alte vremuri, alte obiceiuri; **vor** ~**en** odinioară, de mult; **die neue** ~ perioada modernă; **zu bestimmten** ~**en** în anumite perioade; **hinter seiner** ~ **zurückbleiben** a nu fi în pas cu vremea; **seiner** ~ **(weit) voraus sein** a fi (cu mult) înaintea vremii sale; **mit der** ~ **gehen** a fi în pas cu vremea; **das war eine schwere** ~ **für mich** a fost o perioadă grea pentru mine; **in der heutigen** ~ în vremurile noastre; **auf** ~ **und Ewigkeit** pentru totdeauna; **zu meiner** ~**, als ich dort wirkte** pe vremea mea, când activam acolo; *(austr.)* **alle heiligen** ~**en einmal** din an în Paşti, o dată la nu ştiu câţi ani; **für die** ~ **bis zu...** pentru perioada până la...; **zu der** ~ pe vremea aceea; **die** ~ **der Ernte** perioada recoltei. **3.** termen, soroc; **eine Abmachung auf** ~ o convenţie pe termen limitat; **auf unbestimmte** ~ pe termen nelimitat; **für alle** ~**n** pentru totdeauna, pe veci; **jm.** ~ **geben** a da, a acorda cuiva un termen; **Waren auf** ~ **geben** a da mărfuri cu plata la termen; **auf welche** ~**?** pe cât timp? **seine** ~ **ist um** i s-a împlinit sorocul; **das Kind kam vor der** ~ copilul s-a născut prematur; **ihre** ~ **ist gekommen** i-a sosit sorocul (să nască); **seine (ihre)** ~ **ist gekommen** i-a sosit timpul (să moară); **die** ~ **bieten** a saluta, a da bună ziua; **sie hat ihre** ~ este în timpul menstruaţiei; *(în expr.)* **du liebe** ~**!** ce vremuri! Dumnezeule! **4.** moment, oră (potrivită); **die** ~ **versäumen** a pierde momentul, a întârzia; **die** ~ **verschlafen** a se trezi prea târziu; **zur** ~ **ist er nicht zu Hause** momentan nu este acasă; **er kam zur rechten** ~ a venit la timp; **er kam zu gelegener (passender)** ~ a venit la momentul oportun (potrivit); **alles zu seiner** ~ totul la timpul său; **es ist an der** ~ **zu handeln** a sosit momentul să acţionăm; **es ist höchste** ~**! a)** e timpul! în sfârşit! **b)** timpul presează, e foarte urgent; nu-i timp de pierdut; **in der** ~**, da...** (sau **wo...**) în timp ce..., în momentul în care...; **um diese** ~ cam în acest timp; **zu gleicher** ~ în acelaşi timp; **zur festgesetzten (vereinbarten)** ~ la timpul fixat; **seit der** (sau **dieser**) ~ din acel moment, din acel timp; **zur selben** ~ în acelaşi timp; **es ist** (sau **wird**) ~ e timpul (să). **5.** oră, timp; **die genaue** ~ ora exactă; **die** ~ **ansagen** a da ora exactă; **die mitteleuropäische** ~ ora Europei Centrale; **örtliche** ~ ora locală; **wie viel ist es an der** ~**?** **welche** ~ **ist es?** cât e(ste) ora, ceasul? **es ist früh an der** ~ este devreme; **um welche** ~**?** la ce oră? **Ort und** ~ **der Sitzung** locul şi ora şedinţei; **hast du (die) genaue** ~**?** ştii exact cât este ceasul? ştii ora exactă? **Achtung, wir geben die genaue** ~**!** atenţiune, dăm ora exactă! **ich habe mich in der** ~ **geirrt** am greşit ora; **morgen um dieselbe** ~ mâine la aceeaşi oră; **zu jeder** ~ la orice oră. **6.** maree (flux, reflux). **7.** *(gram.)* timp (la verbe).
zeit|abhängig *adj.* dependent de timp, în funcţie de timp.
Zeit|ablauf, *-(e)s, -läufe, m.* curs, decurs, scurgere a(l) timpului.
Zeit|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* perioadă, interval de timp, epocă.
Zeit|ab|stand, *-(e)s, -stände, m.* interval (de timp), răstimp.
Zeit|alter, *-s, -, n.* epocă, eră, ev; **das goldene** ~ epoca de aur.
Zeit|angabe, *-n, f.* **1.** dată; **ohne** ~ fără dată. **2.** indicare a orei, ora exactă. **3.** *(gram.)* complement circumstanţial de timp, neobligatoriu.
Zeit|ansage, *-n, f.* ora exactă (la radio, tv).
Zeit|anwendung, *-en, f.* folosire, utilizare a timpului.
Zeit|arbeit *f. sg. (ec.)* muncă, lucru, activitate temporar(ă).
Zeit|aufnahme, *-n, f.* **1.** *(fot.)* expunere de durată. **2.** *(ec.)* înregistrare a timpului (de lucru).
Zeit|aufwand, *-(e)s, m. sg.* cheltuială de timp; timp consacrat.
zeit|aufwändig, zeit|aufwendig *adj.* care necesită mult timp, necesitând mult timp.
Zeit|ausgleichung, *-en, f.* egalare a timpului.
Zeit|auslöser, *-s, -, m. (fot.)* declanşor temporizat.
Zeit|auslösung, *-en, f. (autom.)* declanşare temporizată.
Zeit|aus|schluss, *-es, -schlüsse, m. (sport)* suspendare, excludere pe timp limitat.
Zeitball, *-(e)s, -bälle, m. (mar.)* semafor.
zeitbedingt *adj.* condiţionat de timpul, de epoca respectivă.
Zeitbedürfnis, *-ses, -se, n.* cerinţă a epocii, a vremii.
Zeitbegebenheit, *-en, f.* eveniment contemporan, caz de actualitate.
zeitbegrenzt *adj.* limitat în timp.
Zeitbegriff, *-(e)s, -e, m.* noţiune de timp.
Zeitbe|helf, *-(e)s, -e, m.* soluţie temporară; expedient.
Zeitberechnung, *-en, f.* calculare a timpului.
Zeitbeschreibung, *-en, f.* cronografie.
Zeitbe|stimmung, *-en, f.* **1.** determinare a timpului. **2.** *(gram.)* complement circumstanţial de timp.
Zeitbewusstsein, *-s, n. sg.* conştiinţă a trecerii timpului.
zeitbezogen *adj.* **1.** referitor la timp. **2.** referitor la epocă, la prezent, la contemporaneitate.
Zeitbild, *-(e)s, -er, n.* tablou, frescă de epocă.
Zeitbombe, *-n, f.* **1.** *(mil.)* bombă temporizată, bombă cu explozie întârziată. **2.** *(inform.)* virus, tip de virus.
Zeitbruch, *-(e)s, -brüche, (metal.)* rupere prin fluaj.
Zeitdauer *f. sg.* durată; perioadă; interval de timp.
Zeitdehner, *-s, -, m. (tehn.)* încetinitor (la film).
Zeitdehner|aufnahme, *-n, f.* filmare cu încetinitorul.
Zeitdehnung, *-en, f. (fiz.)* dilataţie a timpului.
Zeitdokument, *-(e)s, -e, n.* document de epocă.
Zeitdruck, *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **unter** ~ **stehen** a fi presat de timp, de termen, a fi în criză de timp.
Zeite, *-n, f. (reg.)* gură (la vas).
zeit|echt *adj.* corespunzător, conform epocii.
Zeit|einheit, *-en, f.* unitate de timp.
Zeit|einteilung, *-en, f.* împărţire a timpului; **sie haben keine** ~ nu şi-au împărţit bine timpul.
Zeit|empfinden, *-s, n. sg.* v. Zeitgefühl.
zeiten, *zeitete, gezeitet (du zeitest, er zeitet), vb. (h) tr. (sport, elv.)* a cronometra.
Zeitenflug, *-(e)s, m. sg. (poet.)* scurgere a vremii.
Zeitenfolge, *-n, f. (gram.)* concordanţă a timpurilor; consecutio temporum.
Zeit|entwicklung, *-en, f. (fot.)* developare (cronometrată).
Zeitenwende *f. sg.* **1.** schimbare a epocii, a timpului. **2.** v. Zeitwende.
Zeit|er|eignis, *-ses, -se, n.* eveniment la zi, eveniment contemporan.
Zeit|erfassung, *-en, f.* înregistrare a timpului.
Zeit|erfassungsgerät, *-(e)s, -e, n.* instrument, aparat de înregistrat timpul.
Zeit|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultat, performanţă privitor(-oare) la timp.
Zeit|ermittlung, *-en, f.* calculare a timpilor.
Zeit|erscheinung, *-en, f.* fenomen al epocii.
Zeit|er|sparnis *f. sg.* economie de timp.
Zeitfahren, *-s, n. sg. (sport)* cursă cronometrată, contra cronometru.
Zeitfaktor, *-s, -en, m.* factor de timp.
Zeitfolge, *-n, f.* **1.** succesiune în timp; ordine cronologică. **2.** v. Zeitenfolge.
Zeitforderung, *-en, f.* postulat al vremii, imperativ al epocii.
Zeitform, *-en, f. (gram.)* formă a unui timp verbal, formă temporală; *p. ext.* timp.
Zeitfrage, *-n, f.* **1.** chestiune, problemă de timp; **das ist nur eine** ~ asta nu este decât o problemă de timp. **2.** problemă de actualitate, la zi.
Zeitfunk, *-s, m. sg. (radio)* cronică de actualitate, cronică a zilei.
Zeitgebrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* obicei de epocă, uzanţă.
zeitgebunden *adj.* legat de timp, de epocă.
Zeitgebundenheit, *-en, f.* dependenţă de vreme, de epocă.
Zeitgefühl, *-(e)s, n. sg.* **1.** sentiment al (trecerii) timpului. **2.** simţ pentru cât este ceasul.
Zeitgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit al vremii, al epocii, al secolului.
zeitgemäß *adj.* potrivit vremii, în spiritul timpului; modern; actual; oportun.
Zeitgemäßheit *f. sg.* actualitate; caracter actual.
Zeitgenosse, *-n, -n, m.*, **Zeitgenossin**, *-nen, f.* contemporan(ă).
zeitgenössisch *adj* contemporan.
zeitge|ordnet *adj.* cronologic.
zeitgerecht *adj.* şi *adv.* **1.** conform cerinţelor actuale, corespunzător timpurilor noastre, de acum. **2.** *(austr., elv.)* punctual, la timp, în termen.
Zeitgeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* afacere pe termen, operaţie la termen.
Zeitgeschehen, *-(e)s, -, n.* evenimente ale timpului, ale zilei; întâmplări actuale, actualităţi; *(la radio, tv.)* **aus dem** ~ din cronica zilei.
Zeitgeschichte, *f. sg.* istorie contemporană.
zeitgeschichtlich *adj.* de istorie contemporană, referitor la istoria contemporană.

Zeitgeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust al epocii.
zeitgetreu *adj.* fidel timpului, corespunzător epocii.
Zeitgewinn, *-(e)s, m. sg.* câştig, economie de timp.
zeitgleich *adj.* de o vârstă, din aceeaşi epocă.
Zeitgründe *pl.* motive de timp; **aus ~n** din motive de timp.
zeit|haft *adj.* contemporan, actual.
zeit|her *adv. (reg.)* de atunci.
Zeit|hinaus|stellung, *-en, f. (sport)* eliminare, suspendare pe timp limitat.
zeit|historisch *adj.* v. zeitgeschichtlich.
zeit|huldigend, *adj.* devotat spiritului vremii, supunându-se obiceiurilor epocii.
zeitig, **I.** *adj.* **1.** timpuriu, din timp; devreme; **ein ~er Winter** o iarnă timpurie; **das ~e Aufstehen** sculatul din timp, devreme; **am ~en Nachmittag** după-amiază devreme. **2.** *(austr.)* copt; **die Birnen sind ~** perele s-au copt. **II.** *adv.* devreme; **steh ~ auf!** scoală-te devreme; **kommen Sie ~er** veniţi mai devreme.
zeitigen, *zeitigte, gezeitigt, vb. (h)* **1.** *tr.* a aduce, a da, a produce; **gute Ergebnisse ~** a da rezultate bune. **2.** *(austr.)* a se coace (despre fructe).
Zeitigung *f. sg.* aducere, producere.
Zeit|intervall [-val], *-s, -e, n.* interval de timp.
Zeit|irrtum, *-s, -tümer, m.* eroare de dată.
Zeitkarte, *-n, f.* abonament temporar (pe linii de transport în comun).
Zeitkauf, *-(e)s, -käufe, m.* v. Zeitgeschäft.
Zeitkonstante, *-n, f. (fiz.)* constantă de timp.
Zeitkontrolle, *-n, f.* cronometrare, control al timpului.
Zeitkritik *f. sg.* critică la adresa prezentului.
zeitkritisch *adj.* cu notă critică faţă de prezent.
Zeitkunde *f. sg.* cronologie.
zeitkundig *adj.* cunoscător al timpului, al epocii.
Zeitkurve [-və sau -fə], *-n, f. (fiz.)* curbă de timp.
zeitkürzend *adj.* care face să treacă uşor timpul, amuzant.
Zeit lang *(în expr.)* **eine ~** câtăva vreme, câtva timp, o perioadă de vreme (timp).
Zeitlauf, *-(e)s, -läufe (şi -läufte), m.* **1.** *pl.* curs al vremii, mers al evenimentelor; **in den damaligen unsicheren Zeitläuf(t)en** în vremurile nesigure de atunci. **2.** *sg.* trecere a vremii, a timpului.
zeitlebens, *adv.* toată viaţa; **~ war er fleißig** toată viaţa a fost silitor, harnic.
zeitlich, *adj.* **1.** în timp, ca timp; din punct de vedere temporal; **der ~e Ablauf** desfăşurarea în timp. **2.** vremelnic, efemer, trecător; **~e Freuden** bucurii trecătoare; **~e Güter** bunuri trecătoare; *(substantivat; în expr.)* **das Zeitliche segnen** sau **den Weg alles Zeitlichen gehen** a da ortul popii. **3.** *(austr.)* v. zeitig **(I. 1)**.
Zeitlichkeit *f. sg.* **1.** *(fil.)* temporalitate. **2.** vremelnicie. **3.** *(rel.)* viaţa pământească; **aus dieser ~ in die Ewigkeit abberufen werden** (sau **die ~ verlassen**) a trece din lumea aceasta în eternitate, a muri.
Zeitlimit, *-s, n. sg.* limită de timp.
Zeitlohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu temporar; salariu în regie.
zeitlos *adj.* **1.** atemporal; etern, nesupus vremurilor. **2.** necondiţionat de gustul epocii, de modă.
Zeitlose, *-n, f. (bot.)* v. Herbstzeitlose.
Zeitlosigkeit *f. sg.* atemporalitate.
Zeitlupe, *-n, f. (tehn., film)* cameră cu încetinitor, încetinitor.
Zeitlupen|aufnahme, *-n, f.* filmare cu încetinitorul.
Zeitlupentempo, *-s, n. sg. (în expr.)* **im ~** cu încetinitorul, încet.
Zeitmangel, *-s, m. sg.* criză, lipsă de timp, **wegen ~(s)** (sau **aus ~**) din lipsă de timp.
Zeitmaß, *-es, -e, n.* **1.** *(muz.)* măsură, ritm, tempo. **2.** cadenţă. **3.** *(metrică)* cantitate a silabelor.
zeitmäßig, *adj.* v. zeitgemäß.
Zeitmesser, *-s, -, m.* cronometru.
Zeitmesskunde, **Zeitmesskunst** *f. sg.* cronometrie.
Zeitmessmarke, *-n, f.* semnal de marcare a duratei.
Zeitmessung, *-en, f.* măsurare a timpului, cronometrare.
Zeitmine, *-n, f. (mil.)* mină temporizată.
zeitnahe, *adj.* **1.** apropiat în timp. **2.** în spiritul timpului, al epocii.
Zeitnähe, *f. sg.* **1.** apropiere în timp. **2.** apropiere de spiritul epocii, caracter actual.
Zeitnahme *f. sg. (sport)* cronometrare.
Zeitnehmer, *-s, -, m.* **1.** *(sport)* cronometror; *(fig.)* arbitru. **2.** normator.
Zeitnorm, *-en, f. (ec.)* timp standard de execuţie.
Zeitnot *f. sg.* criză de timp; **in ~ geraten** a intra în criză de timp; **in ~ sein** a fi în criză de timp.
Zeit|ordnung *f. sg.* ordine cronologică.
Zeitpacht, *-en, f.* arendă pe un timp limitat.
Zeitperiode, *-n, f.* perioadă de timp.
Zeitplan, *-(e)s, -pläne, m.* orar; program, calendar.
Zeitpunkt, *-(e)s, -e, m.* moment; dată; **der ~ naht, wo...** se apropie momentul când, în care...; **der geschichtliche ~** momentul istoric, clipa istorică; **den rechten ~ verpassen** a rata ocazia, a pierde momentul oportun; **den günstigen ~ abpassen** a pândi momentul favorabil, oportun; **zum richtigen ~** la momentul potrivit; **zu diesem ~** în acest moment; **zu einem späteren ~** la o dată ulterioară, mai târziu; **den ~ festlegen** (sau **festsetzen**) a fixa data.
Zeitraffer, *-s, -, m. (tehn., film)* dispozitiv de accelerare, accelerator (la filmare).
Zeitraffer|aufnahme, *-n, f.* filmare accelerată.
zeitraubend, *adj.* care cere, care răpeşte mult timp.
Zeitraum, *-(e)s, -räume, m.* interval de timp, perioadă; **ein mehrjähriger ~** un interval de timp de mai mulţi ani; **ein ~ von fünf Jahren** un interval de cinci ani.
Zeitrechnung, *-en, f.* **1.** socotire a timpului; cronologie; sistem cronologic; **unsere ~** *(presc.* **u.Z.**) era noastră; **vor unserer ~** *(presc.* **v.u.Z.**) înainte de era noastră. **2.** cronometrie. **3.** *(ec.)* calcul al timpului de lucru.
Zeitrechnungsfehler, *-s, -,* **Zeitrechnungsver|stoß**, *-es, -stöße, m.* **1.** greşeală de cronologie, de calculare a timpului. **2.** greşeală de cronometrie.
Zeitregister, *-s, -, n.* v. Zeittafel.
Zeitregler, *-s, -, m. (la ceasuri)* dispozitiv de temporizare.
Zeitreise, *-n, f.* călătorie în timp.
Zeitrelais, [-lɛ:], - [-lɛ:s], - [-lɛ:s], *n. (electr., autom.)* releu de timp, temporizat.
Zeitrente, *-n, f. (com.)* anuitate.
Zeitroman, *-s, -e, m. (lit.)* roman de epocă; roman istoric.
Zeitschalter, *-s, -, m. (electr.)* mecanism de comutare cu program; întrerupător temporizat.
zeitschnell *adj. (sport.)* repede, rapid; *(de obicei la superlativ)* **der ~ste Läufer** alergătorul care a scos cel mai bun timp.
Zeitschreiber, *-s, -, m. (fiz., autom.)* cronograf.
Zeitschrift, *-en, f.* revistă, publicaţie periodică; **eine illustrierte ~** o revistă ilustrată; **eine ~ für Mode** o revistă de modă.
Zeitschriften|artikel, *-s, -,* **Zeitschriften|aufsatz**, *-es, -sätze, m.* articol de revistă.
Zeitschriftenregal, *-s, -e, n.* raft pentru reviste.
Zeitschriften|stand, *-(e)s, -stände, m.* chioşc, stand de reviste.
Zeit|sichtwechsel, *-s, -, m. (com.)* poliţă la vedere.
Zeit|signal, *-s, -e, n.* semnal de scurgere a timpului.
Zeit|sinn, *-(e)s, m. sg.* v. Zeitgefühl.
Zeit|soldat, *-en, -en, m.* soldat voluntar pe un termen stabilit (în armata federală germană).
Zeit|spanne, *-n, f.* interval de timp.
zeit|sparend, *adj.* economisind timp, care economiseşte timp.
Zeit|spiegel, *-s, -, m,* oglindă a timpului.
Zeit|stil, *-(e)s, -e, m.* stil de epocă.
Zeit|strafe, *-n, f. (sport)* pedeapsă constând în suspendarea temporară a unui jucător (a unei jucătoare).
Zeit|strom, *-(e)s, m. sg.* scurgere a vremii, curs al vremii.
Zeit|strömung, *-en, f.* curent de epocă.
Zeit|stück, *-(e)s, -e, n. (teatru)* piesă de actualitate.
Zeit|tafel, *-n, f.* tabel cronologic.
Zeit|takt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(tel.)* durată a impulsurilor. **2.** *(transp.)* distanţă regulată în timp a unor activităţi de transport; **Zugabfahrten im ~** plecări ale trenurilor la distanţe egale în timp.
Zeit|teil, *-(e)s, -e, m.* parte de timp.
Zeit|tratte, *-n, f. (com.)* trată pe timp limitat.
zeit|typisch *adj.* tipic pentru vremea, epoca respectivă.
Zeit|um|stände *pl.* împrejurări (istorice); conjunctură (istorică); **das Zusammentreffen günstiger ~** concursul unor împrejurări (istorice) favorabile.
Zeitung, *-en, f.* **1.** ziar, jurnal, gazetă; **amtliche ~** foaie oficială; **tägliche ~** ziar cotidian; **eine unabhängige ~** un ziar independent; **~en austragen** a difuza, a vinde ziare; **eine ~ abonnieren** a se abona la un ziar; **eine ~ halten** a fi abonat la un ziar; **was bringt die heutige ~?** ce spune ziarul de azi? ce scrie în ziarul de azi? **er ist Mitarbeiter mehrerer ~en** e colaborator la mai multe ziare; **einen Aufsatz in die ~ setzen** a publica un articol în ziar; **eine Annonce in die ~ setzen** a da un anunţ la ziar. **2.** *(inv.)* ştire, veste, noutate; **angenehme ~en bekommen** a primi veşti plăcute.
Zeitunglesen, *-s, n. sg.* citire a ziarelor.
Zeitungs|abonnement [-abɔn(ə)mã: (sau -maŋ)], *-s, -s, n.* abonament la ziar.
Zeitungs|annonce [-anɔ̃:sə şi anɔŋsə], **Zeitungs|anzeige**, *-n, f.* anunţ în ziar, la mica publicitate.
Zeitungs|artikel, *-s, -, m.* articol de gazetă.
Zeitungs|aus|schnitt, *-(e)s, -e, m.* decupaj din ziar.
Zeitungs|aus|schnittbüro, *-s, -s, n.* v. Ausschnittbüro.
Zeitungs|austräger, *-s, -, m.* difuzor, distribuitor de ziare.
Zeitungsbericht, *-(e)s, -e, m.* reportaj; corespondenţă (la ziar).
Zeitungsbericht|er|statter, *-s, -, m.* reporter (de ziar).
Zeitungsblatt, *-(e)s, -blätter, n.* exemplar de ziar; foaie de ziar.
Zeitungsbude, *-n, f.* v. Zeitungskiosk.
Zeitungsbüro, *-s, -s, n.* birou de difuzare a presei.
Zeitungsdeutsch, *-(s), n. sg.* germană gazetărească; **im schlechtesten ~ geschrieben** scris în cea mai proastă germană gazetărească.
Zeitungsdruck, *-(e)s, -e, m.* tipărire, imprimare a ziarului.
Zeitungsdruckerei, *-en, f.* tipografie de ziare.
Zeitungs|ente, *-n, f.* ştire, informaţie gazetărească falsă.
Zeitungsfehde, *-n, f.* polemică în presă.
Zeitungsfrau, *-en, f.* vânzătoare, difuzoare de ziare.
Zeitungs|halter, *-s, -, m.* suport pentru ziare.
Zeitungshändler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* v. Zeitungsverkäufer.
Zeitungs|inserat, *-(e)s, -e, n.* v. Zeitungsannonce.
Zeitungsjunge, *-n, -n, m.* băiat vânzător de ziare.
Zeitungskiosk, *-(e)s, -e, m.* chioşc de ziare.
Zeitungskopf, *-(e)s, -köpfe, m.* titlu de gazetă, frontispiciu de ziar.
Zeitungskorrespondent, *-en, -en, m.* corespondent de ziar.
Zeitungskorrespondenz, *-en, f.* corespondenţă de ziar; **laut einer gestrigen ~** conform unei corespondenţe din ziarul de ieri.
Zeitungskrieg, *-(e)s, -e, m.* v. Zeitungsfehde.
Zeitungsleser, *-s, -, m.* cititor de ziare.
Zeitungsmann, *-(e)s, -männer* (sau *-leute*), *m.* **1.** v. Zeitungsausträger şi Zeitungsverkäufer. **2.** jurnalist, ziarist.
Zeitungsmeldung, *-en, f.* v. Zeitungsnachricht.
Zeitungsmetteur [-mɛtø:ɐ] *s, -e, m. (tipogr.)* paginator de ziar.
Zeitungsnachricht, *-en, f.* ştire (de presă); **laut ~en** conform ştirilor din presă.
Zeitungsnotiz, *-en, f.* notă din ziar.
Zeitungsnummer, *-n, f.* număr de ziar.
Zeitungs|papier, *-s, n. sg.* hârtie de ziar.
Zeitungs|produktion, *-en, f.* producţie de ziare.

Zeitungsredakteur [-tø:ɐ], -s, -e, m. redactor de ziar.
Zeitungsredaktion, -en, f. redacție de ziar.
Zeitungsreklame, -n, f. publicitate în presă, reclamă la ziar.
Zeitungsroman, -s, -e, m. roman-foileton.
Zeitungs|schau f. sg. (rar) revista presei.
Zeitungs|schreiber, -s, -, m., **~in**, -nen, f. ziarist(ă), jurnalist(ă).
Zeitungs|seite, -n, f. pagină de ziar.
Zeitungs|spalte, -n, f. coloană de ziar.
Zeitungs|spanner, -s, -, m. v. Zeitungshalter.
Zeitungs|stand, -(e)s, -stände, m. v. Zeitungskiosk.
Zeitungs|ständer, -s, -, m. suport, stativ pentru ziare.
Zeitungs|stil, -(e)s, -e, m. stil gazetăresc, jurnalistic.
Zeitungs|träger, -s, -, m. v. Zeitungsausträger.
Zeitungs|typ, -s, -en, m. tip de ziar.
Zeitungs|überschrift, -en, f. titlu de articol din ziar.
Zeitungsverbot, -(e)s, -e, n. interzicere a apariției ziarului.
Zeitungsverkäufer, -s, -, m., **~in**, -nen, f. vânzător(-oare) de ziare.
Zeitungsverlag, -(e)s, -e, m. editură a unui ziar.
Zeitungsverleger, -s, -, m. editor al unui ziar.
Zeitungsverschleißer, -s, -, m. (austr.) v. Zeitungshändler.
Zeitungsvertrieb, -(e)s, m. sg. serviciu de difuzare a presei.
Zeitungswerbung f. sg. reclamă în presă.
Zeitungswesen, -s, n. sg. ziaristică; jurnalistică; presă.
Zeitungswissenschaft, -en, f. ziaristică, jurnalistică (ca disciplină științifică).
Zeit|unterschied, -(e)s, -e, m. **1.** diferență de timp. **2.** deosebire între epoci.
Zeit vergeudend adj. risipitor de timp; care cere timp.
Zeitvergeudung f. sg. pierdere de vreme, risipă de timp.
Zeitver|hältnisse pl. v. Zeitumstände.
Zeitverlauf, -(e)s, -läufe, m. **1.** desfășurare în timp. **2.** decursul timpului.
Zeitverlust, -(e)s, m. sg. pierdere de vreme, de timp.
Zeitversäumnis, -ses, -se, n. (și -se, f.) **1.** pierdere de timp. **2.** scăpare a termenului; întârziere.
Zeitverschiebung, -en, f. decalaj.
Zeitverschwendung f. sg. v. Zeitvergeudung.
zeitversetzt adj. cu decalaj, decalat.
Zeitversicherung, -en, f. (ec.) asigurare pe termen limitat.
Zeitvertrag, -(e)s, -träge, m. contract de muncă pe timp limitat.
Zeitvertreib, -(e)s, m. sg. distracție, divertisment; **zum** ~ spre amuzament, pentru distracție; **das ist mein liebster** ~ acesta este cel mai plăcut mod de a-mi petrece timpul.
Zeit vertreibend adj. amuzant, distractiv.
Zeitverzug, -(e)s, -züge, m. v. Zeitverlust.
Zeitvor|sprung, -(e)s, -sprünge, m. avans în timp.
Zeitwaage, -n, f. (tehn.) cronograf electronic.
zeit|weilig I. adj. temporar; provizoriu; **~e Abwesenheit** absență temporară. **II.** adv. **1.** pentru moment, momentan; **die Straße ist ~ gesperrt** drumul este temporar închis. **2.** uneori, câteodată.
zeitweise adv. **1.** temporar; pentru moment. **2.** periodic, din când în când, din timp în timp.
Zeitwende, -n, f. **1.** începutul erei creștine, era noastră. **2.** v. Zeitenwende **(1).**
Zeitwert, -(e)s, -e, m. **1.** valoare actuală, valoare pentru epocă, pentru contemporaneitate. **2.** (muz.) durată.
zeitwidrig adj. contrar spiritului unei epoci.
Zeitwort, -(e)s, -wörter, n. (gram.) verb.
Zeitwortform, -en, f. (gram.) formă a verbului.
zeitwörtlich adj. (gram.) verbal, privitor la verb.
Zeit|zeichen, -s, -, n. (radio.) semnal de timp, de oră exactă.
Zeit|zeuge, n, -n, m. martor contemporan, martor al evenimentelor respective.
Zeit|zeugin, -nen, f. martoră contemporană, martoră a evenimentelor respective.
Zeit|zone, -n, f. fus orar.
Zeit|zünder, -s, -, m. (mil.) focos cu întârziere; **Bombe mit** ~ bombă cu focos cu întârziere.
Zeit|zündung, -en, f. (mil.) aprindere temporizată.
Zeit|zuschlag, -(e)s, -schläge, m. timp suplimentar.
Zelebrant, -en, -en, m. (bis. cat.) preot oficiant.
Zelebration, -en, f. (bis.) celebrare, oficiere a liturghiei.
zelebrieren, zelebrierte, zelebriert, vb. (h) tr. (bis.) a oficia, a celebra slujba.
Zelebrierung, -en, f. (bis.) v. Zelebration.
Zelebrität, -en, f. (rar, livr.) celebritate; persoană renumită.
Zelge, -n, f. (reg.) pământ arat.
Zell|atmung f. sg. (biol.) respirație a celulei.
Zellbau, -(e)s, m. sg. (biol.) structură celulară.
Zellbildung f. sg. (biol.) v. Zellenbildung.
Zelldiagnostik f. sg. (med.) citodiagnostic.
Zelle, -n, f. **1.** (biol., pol.) celulă; (apic.) **geschlossene** ~ celulă închisă. **2.** (electr.) element; ~ **der Akkumulatorenbatterie** element de acumulator. **3.** (tel., av., tehn.) cabină. **4.** chilie.
zell|eigen adj. propriu celulei.
Zellen|anhäufung, -en, f. (biol.) îngrămădire de celule.
zellen|artig adj. celular.
Zellen|aufbau, -(e)s, m. sg. structură celulară.
Zellenbau, -(e)s, -ten, m. (tehn.) construcție celulară.
Zellenbeton [și -betõ:], -s, -s, m. beton celular.
Zellenbildung, -en, f. (biol.) formare de celule.
Zellenfamilie [-liə], -n, f. (biol.) familie, colonie de celule.
Zellenform, -en, f. formă a celulei.
zellenförmig adj. celular, în formă de celulă.
Zellengefängnis, -ses, -se, n. **1.** închisoare cu celule, temniță grea. **2.** regim de carceră, de celulă.
Zellenge|häuse, -s, -, n. (chim.) carcasă celulară.
Zellengenosse, -n, -n, m. tovarăș de celulă (într-o închisoare).
Zellengewebe, -s, -, n. (biol.) țesut celular.
Zellengewölbe, -s, -, n. (constr.) boltă casetată, reticulară.
Zellen|inhalt, -(e)s, -e, m. (biol.) conținut al celulei.
Zellen|insasse, -n, -n, m. ocupant al unei celule.
Zellenkasten, -s, - (și -kästen), m. (electr.) bac al elementului de acumulator.
Zellenkern, -(e)s, -e, m. v. Zellkern.
Zellenkoller, -s, m. sg. (psih., med.) claustrofobie.
Zellenkühler, -s, -, m. (auto.) radiator celular.
Zellenlehre, -n, f. (biol.) citologie.
Zellenleiter, -s, -, m. (pol.) secretar de celulă.
Zellenpflanzen pl. (bot.) plante celulare.
Zellenrad, -(e)s, -räder, n. (tehn.) roți cu cupe.
Zellenrahmen, -s, -, m. cadru celular.
Zellenschalter, -s, -, m. (electr.) reductor de încărcare–descărcare (a bateriilor de acumulatoare); comutator de baterie.
Zellenschmelz, -es, m. sg. smalț compartimentat.
Zellen|theorie, -n, f. (biol.) teorie celulară.
Zellentief|ofen, -s, -öfen, m. (metal.) cuptor adânc celular.
Zellentrockner, -s, -, m. (termo.) uscător compartimentat, cu camere.
Zellenwand, -wände, f. v. Zellwand.
Zellenwucherung, -en, f. (biol.) proliferare a celulelor.
Zeller, -s, -, m. (austr.) v. Sellerie.
Zellforschung, -en, f. cercetări în domeniul celular, citologic.
Zellgewebe, -s, -, n. v. Zellengewebe.
Zellgewebs|ent|zündung, -en, f. (med.) flegmon; celulită.
Zellgewölbe, -s, -, n. v. Zellengewölbe.
Zellgift, -(e)s, -e, n. (biol.) citotoxină.
Zellglas, -es, n. sg. (înv.) celofan.
Zellgummi, -s, n. sg. v. Schaumgummi.
Zellhaut, -häute, f. membrană celulară.
Zellhorn, -(e)s, n. sg. celuloid.
zellig adj. împărțit în celule; format din celule, celular.
Zellkern, -(e)s, -e, m. (biol.) nucleu celular.
Zellknoten, -s, -, m. nod celular.
Zellkolonie, -n [-ni:ən], f. (biol.) colonie de celule, familie de celule.
Zellkörper, -s, -, m. corp celular.
Zellkultur, -en, f. (biol., med.) cultură de celule.
Zell|lehre f. sg. citologie.
Zellmembran, -en, (rar **Zellmembrane**, -n) f. v. Zellhaut.
Zellmund, -(e)s, -münder, m. (biol.) citostoma.
Zellophan [-fa:n], **Zellpapier**, -s, n. sg. celofan.
Zellplasma, -s, -s (și -plasmen), n. (biol.) protoplasmă, plasmă celulară, citoplasmă.
Zellraum, -(e)s, -räume, m. spațiu al celulei.
Zellsaft, -(e)s, -säfte, m. lichid celular.
Zell|staat, -(e)s, -en, m. (biol.) organism celular.
Zell|stoff, -(e)s, m. sg. **1.** v. Zellulose. **2.** celofibră.
Zell|stoff|fabrik, -en, f. fabrică de celuloză.
Zell|stoffbrei, -s, m. sg. pastă de celuloză.
Zell|stoffholz, -es, n. sg. lemn pentru celuloză.
Zell|stoff|industrie, -n [-i:ən], f. industrie a celulozei.
Zell|stoffkocher, -s, -, m. (ind. hârtiei) fierbător.
Zell|stoffwatte, -n, f. vată de celuloză.
Zell|stoffwechsel, -s, m. sg. (biol.) metabolism celular.
Zellteilung, -en, f. (biol.) diviziune celulară.
zellular, zellulär adj. celular; (inform.) **~es Netz** rețea celulară.
Zellularpathologie f. sg. patologie celulară.
Zellulitis f. sg. (med.) celulită.
Zelluloid, -(e)s, n. sg. celuloid.
Zellulose, -n, f. celuloză.
Zellvermehrung f. sg. (biol.) înmulțire a celulelor.
Zellverschmelzung, -en, f. (biol.) fuziune celulară.
Zellwachstum, -s, n. sg. (biol.) creștere a celulelor.
Zellwand, -wände, f. (biol.) membrană celulară.
Zellwerk, -(e)s, -e, n. (av.) structură a celulei.
Zellwolle, -n, f. (text.) v. Zellstoff **(2).**
Zellwollgarn, -(e)s, -e, n. (text.) fir de celofibră.
Zellwollgewebe, -s, -, n. țesătură de celofibră.
Zellwucherung, -en, f. (biol.) înmulțire exagerată a celulelor; tumoare.
Zelot, -en, -en, m., **~in**, -nen, f. fanatic(ă) religios(-oasă).
Zelotentum, -s, n. sg. v. Zelotismus.
zelotisch adj. fanatic, bigot.
Zelotismus, -, m. sg. fanatism religios, bigotism.
Zelt[1], -(e)s, -e, n. **1.** cort; **die ~e aufschlagen** a întinde, a instala corturile; (fig.) a se stabili; **die ~e abbrechen** a strânge corturile; (fig.) a pleca; **das ~ spannen** a întinde pânza cortului. **2.** (fig.) boltă cerească.
Zelt[2], -(e)s, -e, m. **1.** sg. (înv.) buiestru. **2.** (reg.) v. Zelte.
Zelt|ausrüstung, -en, f. garnitură de cort; echipament pentru camping.
Zeltbahn, -en, f. foaie de cort.
Zeltbaum, -(e)s, -bäume, m. v. Zeltmast.
Zeltbett, -(e)s, -en, n. **1.** pat de cort, de campanie. **2.** pat cu baldachin.
Zeltbewohner, -s, -, m. locuitor al unui cort.
Zeltblache, -n, f. (elv.) v. Zeltplane **(2).**
Zeltblatt, -(e)s, -blätter, n. (austr.) v. Zeltplane **(2).**
Zeltbude, -n, f. cort de iarmaroc.

Zeltdach, *-(e)s, -dächer, n.* **1.** acoperiş al cortului. **2.** *(arhit.)* acoperiş în formă de cort.
Zelte, *-n, -n.* **Zelten**,*-s, -, m. (reg.)* plăcintă.
zelten, *zeltete, gezeltet (du zeltest, er zeltet), vb. (h) intr.* **1.** a înnopta în cort. **2.** a întinde, a instala cortul.
Zelter, *-s, -, m.* **1.** cal buiestraş. **2.** v. Zeltler.
Zeltgang, *-(e)s, m. sg.* mers în buiestru.
Zeltgerippe, *-s, -, n.* schelet al cortului.
Zeltlager, *-s, -, n.* tabără de corturi; camping.
Zeltleben, *-s, n. sg.* viaţă în cort.
Zeltleine, *-n, f.* sfoară, saulă, funie de cort.
Zeltleinwand *f. sg.* v. Zeltbahn.
Zeltler, *-s, -, m.* **1.** locuitor în cort. **2.** excursionist cu cortul.
Zeltmast, *-(e)s, -e(n), m.* stâlp de susţinere a cortului.
Zelt|öffnung, *-en, f.* deschizătură, uşă a cortului.
Zeltpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* v. Zeltmast.
Zeltpflock, *-(e)s, -pflöcke, m.* ţăruş de cort, de fixare a cortului.
Zeltplane, *-n, f.* **1.** v. Zeltbahn. **2.** prelată.
Zeltplatz, *-es, -plätze, m.* (teren de) camping.
Zeltreihe, *-n, f.* şir de corturi.
Zeltschneider, *-s, -, m.* croitor de corturi.
Zeltschnur, *-schnüre, f.* v. Zeltleine.
Zeltschritt, *-(e)s, -e, m.* v. Zeltgang.
Zelt|stadt, *-städte, f.* tabără mare, orăşel de corturi.
Zelt|stange, *-n, f.*, **Zelt|stock**, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Zeltmast.
Zelt|stoff, *-(e)s, -e, m.* v. Zeltbahn.
Zelt|stütze, *-n, f.* suport (înclinat) al cortului.
Zelt|tuch, *-(e)s, -tücher, n.* v. Zeltbahn.
Zeltwagen, *-s, -, m.* căruţă cu coviltir.
Zement, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(constr.)* ciment; **gestreckter** ~ ciment expansiv; **säurefester** ~ ciment antiacid; **weißer** ~ ciment alb; **schnellbindender** ~ ciment cu priză rapidă; **abgebundener** ~ ciment întărit; **wasserdichter** ~ ciment hidrofug. **2.** şi *n. (stomatologie)* ciment, amalgam pentru obturaţie, pentru plombe.
Zement|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor betonist.
zement|artig *adj.* ca cimentul.
Zementation, *-en, f.* cimentare.
Zementbahn, *-en, f. (sport)* pistă din ciment.
Zementbeton [şi -betɔ̃:], *-s, m. sg (constr.)* beton de ciment.
Zementboden, *-s, -böden, m.* podea, pardoseală din ciment.
Zementbrücke, *-n, f.* pod de ciment.
Zement|ein|spritzung, *-en, f.* injectare de ciment.
zementen *adj.* din ciment.
Zement|ersatz, *-es, m. sg. (constr.)* înlocuitor de ciment.
Zement|estrich, *-s, -e, m.* v. Zementfußboden.
Zementfabrik, *-en, f.* fabrică de ciment.
Zementfarbe, *-n, f. (chim.)* colorant pentru ciment şi beton.
Zementfußboden, *-s, -böden, m.* pardoseală de ciment.
Zementge|halt, *-(e)s, -e, m. (constr.)* conţinut de ciment.
Zementguss, *-es, -güsse, m.* **1.** turnare de ciment. **2.** înveliş, strat de ciment.
zementieren, *zementierte, zementiert, vb. (h) tr.* **1.** a cimenta; *(fig.)* a cimenta, a consolida, a întări. **2.** *(metal.)* a cementa.
Zementierkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap de cimentare (în exploatări petroliere).
Zementiermittel, *-s, -, n.* **1.** substanţă de cimentare, ciment de legătură. **2.** *(metal.)* material de cementare.
Zementier|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de cementare.
Zementierung *f. sg.* **1.** *(constr.)* cimentare; *(fig.)* cimentare, consolidare. **2.** *(metal.)* cementare.
Zementierverfahren, *-s, -, n.* **1.** *(constr.)* metodă de cimentare. **2.** *(metal.)* procedeu de cementare.
Zement|injektion, *-en, f.* injectare de ciment.
Zement|injektor, *-s,-en, m.* injector de ciment.
Zement|innenputz, *-es, -e, m.* tencuială interioară de ciment.
Zementit, *-s, m. (chim.)* cementită.
Zementkanone, *-n, f. (constr.)* maşină de torcretat.
Zementkupfer, *-s, n. sg. (metal.)* cupru de cementare, cupru precipitat.
Zementmischmaschine, *-n, f.* malaxor de ciment.
Zementmörtel, *-s, -, m.* mortar de ciment.
Zementmühle, *-n, f.* moară de ciment.
Zementplatte, *-n, f.* placă de ciment.
Zementpulver [-fər şi -vər], *-s, -, n.* praf de ciment.
Zementputz, *-(e)s, m. sg.* v. Zementverputz.
Zement|sack, *-(e)s, -säcke, m.* sac de ciment.
Zementschiefer, *-s, -, m.* ardezie, schiot cimentat.
Zementschotter|straße, *-n, f.* şosea cu macadam cimentat.
Zement|silo, *-s, -s, m.* depozit de ciment.
Zement|stahl, *-(e)s, -e (şi -stähle), m. (metal.)* oţel cementat.
Zement|stein, *-(e)s, -e, m.* bloc, piatră de ciment.
Zementverputz, *-es, m. sg. (constr.)* tencuială de ciment.
Zementware, *-n, f.* produse de ciment.
Zementwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Zementfabrik.
Zenit, *-(e)s, m.* (şi *n.*) *sg.* **1.** *(astron.)* zenit. **2.** *(fig.)* zenit, punct culminant.
zenital *adj.* zenital.
Zenitalregen, *-s, -, m.* ploaie tropicală.
Zenitdistanz *f. sg. (astron.)* distanţă zenitală.
Zenitjahr, *-(e)s, -e, n.* an zenital.
Zenit|teleskop, *-s, -e, n.* telescop zenital.
Zenkel, *-s, -, m. (reg.)* cui.
Zenotaph (şi **Kenotaph**) [-'ta:f], *-s, -e, n.* cenotaf.
zensieren, *zensierte, zensiert, vb. (h) tr.* **1.** a da note, calificative. **2.** *(rar)* a cenzura.
Zensierung, *-en, f.* **1.** notare, acordare de note, de calificative. **2.** *(rar)* cenzurare.
Zensor, *-s, -oren, m.* cenzor.
zensorisch *adj.* cenzorial.
Zensur, *-en, f.* **1.** cenzură; **die ~ ausüben** a cenzura; **die ~ hat das Buch verboten** cenzura a interzis cartea. **2.** notă, notare; calificativ; **gute ~en** note, calificative bune; **~en geben, erteilen** a da note elevilor. **3.** *sg. (ist.)* funcţia de cenzor (în Roma antică).
Zensurenbuch, *-(e)s, -bücher,* **Zensurenbüchlein**, *-s, -, n.* carnet de note.
Zensurenkonferenz, *-en, f.* şedinţă de fixare a notelor (la şcoală).
zensurieren, *zensurierte, zensuriert, vb. (h) tr.* **1.** a cenzura. **2.** *(reg.)* a nota.
Zensurkommission, *-en, f.* comisie de cenzură.
Zensurnummer, *-n, f. (tipogr.)* exemplar pentru cenzură.
Zensurschranke, *-n, f.* îngrădire din partea cenzurii.
Zensurvermerk, *-(e)s, -e, m.* notă, observaţie a cenzurii.
Zensus, *-, -, m.* **1.** recensământ; **einen ~ vornehmen** a face un recensământ. **2.** *(ist.)* bir, impozit. **3.** *(ist.) (la vechii romani)* cens.
Zensuswahlrecht, *-(e) s, n. sg.* sistem electoral cenzitar.
Zent, *-en, f. (ist.)* centurie.
Zentaur (şi **Kentaur**), *-en, -en, m. (mit.)* centaur.
Zentenar, *-s, -e, m.* centenar.
Zentenarfeier, *-n, f.*, **Zentenarium**, *-s, -ien* [-iən], *n.* centenar.
zentesimal *adj.* centesimal.
Zentesimalrechnung, *-en, f.* calcul centezimal.
Zentesimalthermometer, *-s, -, n.* termometru centezimal, termometru Celsius.
Zentesimalwaage, *-n, f.* basculă pentru vehicule, balanţă centezimală.
zentfrei *adj. (ist.)* nesupus tribunalului centurial.
Zentgericht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* tribunal centurial.
Zentifolie [-liə], *-n, f. (bot.)* trandafir de dulceaţă *(Rosa centifolia).*
Zentigrad, *-(e)s, -e, n.* centigrad.
Zentigramm, *-s, -e, n. (presc.* **cg**) centigram.
Zentiliter, *-s, -, n. (presc.* **cl**) centilitru.
Zentimeter, *-s, -, n.* (şi *m.*) *(presc.* **cm**) centimetru.
Zentimetermaß, *-es, -e, n.* centimetru (de măsurat), panglică de măsurat.
Zentner, *-s, -, m.* **1.** *(presc.* **Ztr.**) măsură pentru greutăţi de 50 kg. **2.** *(austr., elv.) (presc.* **q**) chintal (100 kg).
Zentnergewicht, *-(e)s, -e, n.*, **Zentnerlast**, *-en, f.* **1.** greutate de 50 kg. **2.** *(austr., elv.)* greutate de 100 kg. **3.** *(fig.)* greutate, povară mare.
zentnerschwer *adj.* **1.** greu de 50 kg. **2.** *(austr., elv.)* greu de 100 de kg. **3.** *(fig.)* foarte greu, apăsător, doborâtor.
zentnerweise *adv.* **1.** câte 50 kg. **2.** *(austr., elv.)* câte 100 de kg; cu sutele de kilograme. **3.** *(fig.)* în mare cantitate.
zentral *adj.* central; **~e Aufgabe** temă, sarcină centrală; **~e Lage** poziţie centrală; **das ~e Nervensystem** sistemul nervos central; ~ **gelegen** situat central; *(inform.)* **~er Punkt im Netzwerk** punct central în reţea.
Zentral|abitur, *-s, -e, n.* examen de bacalaureat cu subiect unic pe ţară.
Zentral|abteilung, *-en, f.* secţie centrală, departament central.
Zentral|an|stalt, *-en, f.* institut central.
Zentral|apparat, *-(e) s, -e, m.* aparat central.
Zentral|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comisie centrală.
Zentralbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* gară centrală.
Zentralbankgeldmenge, *-n, f.* masa monetară a băncii centrale.
Zentralbau, *-(e)s, -ten, m.* edificiu, clădire central(ă).
zentralbe|heizt *adj.* cu încălzire centrală.
Zentralbe|hörde, *-n, f.* autoritate, administraţie centrală.
Zentralbewegung, *-en, f.* mişcare centrală.
Zentralbüro, *-s, -s, n.* birou central.
Zentraldepot [-depo:], *-s, -s, n.* depozit central.
Zentrale, *-n, f.* centrală (comercială, electrică, telefonică etc.).
Zentral|einheit, *-en, f. (inform.)* unitate centrală.
Zentralfeuerleitung, *-en, f. (mil.)* conducere centrală a focului.
Zentralflughafen, *-s, -häfen, m.* aeroport central.
Zentralfrage, *-n, f.* problemă centrală, principală.
Zentralgebirge, *-s, -, n.* munţi centrali.
zentralgeheizt *adj.* v. zentralbeheizt.
zentralgeleitet, **zentralge|steuert** *adj.* condus de la centru.
Zentralge|stirn, *-(e)s, -e, n. (astron.)* astru central (al unui sistem de planete).
Zentralgewalt *f. sg.* putere centrală.
Zentralgrundbuch, *-(e)s, -bücher, n. (adm.)* carte funduară centrală.
Zentralgruppe, *-n, f.* grup central.
Zentralhafen, *-s, -häfen, m.* port central.
Zentralhaus, *-es, -häuser, n.* casă centrală.
Zentralheizung, *-en, f.* încălzire centrală.
Zentral|institut [-sti-], *-(e)s, -e, n.* institut central.
Zentralisation, *-en, f.* v. Zentralisierung.
zentralisieren, *zentralisierte, zentralisiert, vb. (h) tr.* a centraliza.
Zentralisierung *f. sg.* centralizare.
Zentralisierungsmaßnahme, *-n, f.* măsură de centralizare.
Zentralismus, *-, m. sg.* centralism; **demokratischer** ~ centralism democratic.
zentralistisch *adj.* centralist, centralistic.
Zentralkasse, *-n, f.* casă, casierie centrală.
Zentralkomitee, *-s, -s, n.* comitet central.
Zentralkontakt|sockel, *-s, -, m. (electr.)* soclu cu contact central.
Zentralkörperchen, *-s, -, n. (biol.)* centrosom.
Zentralkraft, *-kräfte, f.* forţă centrală.

Zentral|leitung, *-en, f.* **1.** conducere centrală. **2.** conductă centrală.
Zentralmagazin, *-s, -e, n.* magazie centrală.
Zentralmarkt|halle, *-n, f.* hală centrală.
Zentralnervensystem [-vən sau -fən], *-s, n. sg.* sistem nervos central.
Zentralnetz, *-es, -e, n.* rețea centrală.
Zentral|omnibusbahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (presc.* **ZOB)** autogară centrală.
Zentral|organ, *-s, -e, n.* **1.** organ central. **2.** ziar central.
Zentralplanwirtschaft *f. sg.* economie planificată centralistă.
Zentralproblem, *-s, -e, n. v.* Zentralfrage.
Zentralprozessor, *-s, -ssoren,, m. (inform.)* procesor central.
Zentralpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct central, centru.
Zentralrad, *-(e)s, -räder, n. (maș.)* roată centrală.
Zentralrat, *-(e)s, -räte, m.* consiliu central.
Zentralrechner, *-s, -, m. (inform.)* calculator central.
Zentralregierung, *-en, f.* guvern central.
Zentralschmierung, *-en, f. (tehn.)* gresare, ungere centrală.
Zentralschule, *-n, f.* școală centrală.
Zentralsekretär, *-s, -e, m.* secretar al centralei.
Zentralsekretariat, *-(e)s, -e, n.* secretariat central.
Zentral|speicher, *-s, -, m. (inform)* memorie centrală.
Zentral|staatskasse, *-n, f.* casă, casierie centrală a statului.
Zentral|station, *-en, f.* stație centrală.
Zentral|stelle, *-n, f.* birou, oficiu, serviciu central.
Zentral|steuerung, *-en, f. (tehn.)* comandă centralizată.
Zentral|stoß, *-es, -stöße, m. (tehn.)* ciocnire centrală.
Zentral|unter|stützungskomitee, *-s, -s, n.* comitet central de ajutorare.
Zentralverband, *-(e)s, -verbände, m.* uniune, asociație centrală.
Zentralvermittlungs|stelle, *-n, f. (tel.)* centrală interurbană, internațională.
Zentralver|riegelung, *-en, f. (auto.)* mecanism de încuiere simultană, centralizată a ușilor.
Zentralvertretung, *-en, f.* **1.** reprezentare centrală. **2.** reprezentanță, agenție centrală.
Zentralverwaltung, *-en, f.* administrație centrală.
Zentralvor|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** conducere centrală. **2.** conducător central.
Zentralwasserturbine, *-n, f. (hidr.)* turbină hidraulică cu admisiune centrală.
Zentralwerk|statt, *-stätten, f.* atelier central, principal.
Zentralwert, *-(e)s, -e, m.* valoare medie.
Zentralzündung, *-en, f. (tehn.)* aprindere centralizată.
Zentralzündungs|patrone, *-n, f. (tehn.)* cartuș pentru aprindere centralizată.
Zentralzylinder, *-s, -, m.* cilindru central.
Zentrierbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu de centruire, burghiu cu floare.
zentrieren, *zentrierte, zentriert, vb. (h) tr.* a centra; *(tehn.)* a centrui; *(inform.)* **einen Text** ~ a centra un text.
Zentrierer, *-s, -, m. (tehn.)* centrator.
Zentriermaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de centruit.
Zentrier|ring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel de centruire.
Zentrierscheibe, *-n, f. (metal.)* disc de centrare.
Zentrierschraube, *-n. f. (tehn.)* șurub de centruire.
zentriert I. *part. trec.* de la zentrieren. **II.** *(inform.)* centrat.
Zentrierung, *-en, f. (tehn.)* centrare; centruire; *(av.)* aliniament.
Zentrierwinkel, *-s, -, m. (tehn.)* echer, vinclu de centruire.
Zentrierzirkel, *-s, -, m.* compas de centrare.
zentrifugal *adj. (fiz.)* centrifug, centrifugal.
Zentrifugal|abscheider, *-s, -, m. (tehn.)* separator centrifug; decantor centrifug.
Zentrifugal|anlasser, *-s, -, m. (tehn.)* demaror centrifug.
Zentrifugal|apparat, *-(e)s, -e, m.* v. Zentrifuge.
Zentrifugalbremse, *-n, f. (maș.)* frână centrifugă.
Zentrifugalgießverfahren, *-s, n. sg. (metal.)* procedeu de turnare centrifugă.
Zentrifugalguss, *-es, m. sg. (metal.)* turnare centrifugă.
Zentrifugalkraft *f. sg. (fiz., tehn.)* forță centrifugă.
Zentrifugalmaschine, *-n, f.* v. Zentrifuge.
Zentrifugalpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă centrifugă.
Zentrifugalregler, *-s, -, m. (tehn.)* regulator centrifug.
Zentrifugalturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină centrifugă.
Zentrifugalzer|stäuber, *-s, -, m. (termo.)* pulverizator centrifug.
Zentrifuge, *-n, f.* centrifugă.
Zentrifugenbutter *f. sg.* unt de separator.
Zentrifugenmaschine, *-n, f.* v. Zentrifuge.
Zentrifugenseide, *-n, f.* mătase centrifugată.
Zentrifugenverfahren, *-s, -, n. (tehn.)* procedeu de centrifugare.
zentrifugieren, *zentrifugierte, zentrifugiert, vb. (h) tr.* a centrifuga.
zentripetal *adj. (fiz.)* centripet.
Zentripetalkraft *f. sg. (fiz.)* forță centripetă.
Zentripetalturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină radială centripetă.
zentrisch *adj.* central; *(mat.)* centric.
Zentrismus, *-, m. sg. (pol.)* centrism.
Zentrist, *-en, -en, m. (pol.)* centrist, reprezentant al centrismului.
zentristisch *adj. (pol.)* de centru, centrist.
Zentriwinkel, *-s, -, m. (geom.)* unghi la centru.
Zentrum, *-s, Zentren, n.* centru; **im ~ des Interesses** în centrul interesului; **im ~ der Stadt** în centrul orașului.
Zentrumbohrer, *-s, -, m.* v. Zentrierbohrer.
Zentrum|macher, *-s, -, m.* v. Zentrierer.
Zentrums|partei, *-en, f. (pol.)* partid de centru.
Zenturie [-riə], *-n, f. (ist.)* centurie.
Zenturio, *-s, -rionen, m. (ist.)* centurion.
Zeolith, *-(e)s, -e (și -en, -en), m. (mineral.)* zeolit.
Zephalopode [-fa-], *-n, -n, m. (zool.)* cefalopod.
Zephir [ˈtse:fi:ɐ], *-s, -e, m.* **1.** *sg.* zefir (vânt). **2.** *(text.)* zefir.
Zephirgarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* ață de zefir.
zephirisch *adj. (poet.)* de zefir.
Zephyr, *-s, -e, m.* v. Zephir.
zephyrisch *adj.* v. zephirisch.
Zeppelin, *-s, -e, m.,* **Zeppelinluftschiff**, *-(e)s, -e, n. (av.)* zepelin, dirijabil.
Zepter, *-s, -, n.* (și *m.*) sceptru; **das ~ führen** a purta sceptrul; a avea puterea, a stăpâni, a domni; *(fig.)* **sie schwingt das ~** ea conduce (în casă), ea e stăpânul.
Zer, *-s, n. sg. (chim.)* ceriu.
zer|ackern, *zerackerte, zerackert, vb. (h) tr.* a ara în lung și în lat.
zer|arbeiten, *zerarbeitete, zerarbeitet (du zerarbeitest, er zerarbeitet), vb. (h)* **I.** *tr.* a sparge muncind, lucrând, a pisa; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **den Kopf** ~ a-și sparge capul muncind. **II.** *refl.* a se prăpădi lucrând.
zer|arbeitet I. *part. trec.* de la zerarbeiten. **II.** *adj.* uzat, stricat de muncă; **~e Hände** mâini muncite.
Zerat, *-(e)s, -e, n.* ceratum, unguent de ceară.
zer|ätzen, *zerätzte, zerätzt (du, er zerätzt), vb. (h) tr.* a distruge prin coroziune, prin corodare.
Zerbe, *-n, f.* v. Zirbelkiefer.
zerbeißen, *zerbiß, zerbissen (du, er zerbeißt), vb. (h) tr.* **1.** a sfărâma în dinți, a zdrobi cu dinții. **2.** a sfârteca cu dinții.
zerbersten, *zerbarst, zerborsten (du, er zerbirst), vb. (s) intr.* a plesni, a crăpa; a se sparge în bucăți; *(fig.)* **vor Wut** ~ a plesni de furie.
Zerberus, *-, -se, m.* **1.** *sg. (mit.)* Cerberus. **2.** *(fig.)* cerber, paznic vigilent și sever.
zerbeulen, *zerbeulte, zerbeult, vb. (h) tr.* a deforma prin lovituri (obiecte de metal, de tablă).
zerblasen, *zerblies, zerblasen (du, er zerbläst), vb. (h) tr.* a distruge suflând.
zerblättern, *zerblätterte, zerblättert, vb. (h) tr.* a roade frunzele, foile, a desfrunzi.
zerbläuen, *zerbläute, zerbläut, (înv.)* **zerbleuen**, *zerbleute, zerbleut, vb. (h) tr. (fam.)* a snopi în bătăi, a ciomăgi.
zerbomben, *zerbombte, zerbombt, vb. (h) tr.* a distruge prin bombardament.
zerbrechbar *adj.* casabil.
zerbrechen, *zerbrach, zerbrochen (du zerbrichst, er zerbricht), vb.* **I.** *(h) tr.* a sparge; a sfărâma; **ein Glas** ~ a sparge un pahar; **seine Ketten** ~ a-și sfărâma lanțurile; *(fig.)* **sich** (cu *dat.*) **über etwas den Kopf** ~ a-și bate capul cu ceva. **II.** *(s) intr.* a se sparge; **Glas zerbricht leicht** sticla se sparge ușor; **das Glas ist zerbrochen** paharul s-a spart.
zerbrechlich *adj.* **1.** fragil. **2.** șubred. **3.** *(fig.)* fragil, firav, gingaș, delicat.
Zerbrechlichkeit *f. sg.* (și *fig.*) fragilitate.
zerbröckeln, *zerbröckelte, zerbröckelt (ich zerbröck(e)le), vb.* **I.** *tr. (h)* a fărâmița; a mărunți. **II.** *intr. (s)* a se fărâmița; a se mărunți.
Zerbröckeln, *-s, n. sg.,* **Zerbröckelung** *f. sg.* fărâmițare; mărunțire.
zerbröseln, *zerbröselte, zerbröselt (ich zerbrös(e)le), vb. (h) tr.* și *intr.* v. zerbröckeln.
zerchen, *zerchte, gezercht, vb. (h) tr.* v. zergen.
zerdehnen, *zerdehnte, zerdehnt, vb. (h) tr.* **1.** a întinde prea tare, a deforma. **2.** *(fon.)* a distorsiona, a lungi prea mult.
zerdeppern, *zerdepperte, zerdeppert, vb. (h) tr.* a sparge intenționat; a se distra spărgând.
zerdreschen, *zerdrosch, zerdroschen (du zerdrischst, er zerdrischt), vb. (h) tr. (fam.)* a bate crunt, a bate măr.
zerdrücken, *zerdrückte, zerdrückt, vb. (h) tr.* a strivi, a turti; a mototoli; a șifona; **die Zigarette im Aschenbecher** ~ a stinge țigara în scrumieră; *(fig.)* **eine Träne** ~ a-și ascunde o lacrimă.
Zerdrückung, *-en, f.* strivire, turtire.
Zerdrückungskraft, *-kräfte, f.* putere de strivire, de turtire.
Zerealie [-liə], *-n* [-liən], *f. (mai ales la pl.)* cereală; cereale.
zerebellar (și **cerebellar**) *adj.* cerebelar; cerebelos.
Zerebellum (și **Cerebellum**), *-s, -bella, n.* cerebel, creierul mic.
zerebral *adj.* cerebral.
Zerebral|system, *-s, n. sg. (anat.)* sistem cerebral.
zerebro|spinal *adj. (anat.)* cerebrospinal.
Zer|eisen, *-s, n. sg. (metal.)* cerit.
Zeremonie, Zeremonie [-niə], *-n* [-ˈni:ən și -niən], *f.* ceremonie.
zeremoniell [ˈniɛl] *adj.* ceremonios.
Zeremoniell [-ˈniɛl], *-s, -e, n.* ceremonial; **lassen wir alles ~ beiseite** să lăsăm la o parte orice protocol.
Zeremonienmeister [-niən-], *-s, -, m.* maestru de ceremonii.
zeremoniös *adj.* ceremonios.
Zer|erde *f. sg. (chim.)* oxid de ceriu.
Zeresin, *-s, n. sg. (chim.)* cerezină.
Zerevis [-ˈvi:s], *-, -, n.* **1.** *(argou studențesc)* bere. **2.** *(ist.)* șapcă studențească (în asociațiile studențești germane).
zerfahren[1], *zerfuhr, zerfahren (du zerfährst, er zerfährt), vb. (h) tr.* **1.** a strica, a degrada prin multă circulație. **2.** a strica, a distruge (cu un vehicul); **er hat mit seinem Rad die Blumenbeete** ~ a distrus cu bicicleta straturile de flori.
zerfahren[2] **I.** *part. trec.* de la zerfahren. **II.** *adj.* **1.** strivit (de un vehicul). **2.** stricat de multă circulație. **3.** *(fig.)* împrăștiat, zăpăcit, confuz, distrat; **er ist heut sehr** ~ e tare împrăștiat astăzi.
Zerfahrenheit *f. sg.* zăpăceală, confuzie.
Zerfall, *-(e)s, m. sg.* **1.** dezagregare, descompunere; dezintegrare; **elektrolytischer** ~ disociere electrolitică; **der ~ einer Emulsion** descompunerea unei emulsii; **radioaktiver** ~ dezintegrare radioactivă. **2.** *(fig.)* descompunere, destrămare; prăbușire; decadență; **der ~ des Römischen Reiches** destrămarea Imperiului Roman.
zerfallen[1], *zerfiel, zerfallen (du zerfällst, er zerfällt), vb. (s) intr.* **1.** a se dezagrega; a se descompune; a se dezintegra; **die Mauer zerfällt** zidul se ruinează. **2.** *(fig.)* a se prăbuși, a decădea, a se descompune; a se ruina. **3.** a se împărți, a se diviza; **das Werk zerfällt in drei Teile** lucrarea se împarte în trei părți.

zerfallen[2] **I.** *part. trec.* de la zerfallen. **II.** *adj.* **1.** descompus; prăbuşit; *(fig.)* decăzut. **2.** certat, învrăjbit; **mit jm.** ~ **sein** a fi certat, a se duşmăni, a nu se înţelege cu cineva; **sie ist mit der ganzen Welt** ~ este certată cu toată lumea.

zerfällen, *zerfällte, zerfällt, vb. (h) tr.* a descompune în părţi, în bucăţi, a scinda, a îmbucătăţi.

Zerfallenheit *f. sg.* învrăjbire, ceartă.

Zerfallschlacke, *-n, f.* zgură friabilă, fărâmicioasă.

Zerfalls|energie, *-n* [-i:ən], *f. (fiz.)* energie de dezintegrare.

Zerfalls|erscheinung, *-en, f.* fenomen de descompunere, de destrămare, de decădere.

Zerfallsgesetz, *-es, n. sg. (fiz.)* lege a dezintegrării radioactive.

Zerfallskette, *-n, f. (fiz.)* serie, lanţ de dezintegrare.

Zerfallskonstante, *-n, f. (fiz.)* constantă radioactivă, de dezintegrare.

Zerfalls|produkt, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* produs de dezintegrare.

Zerfalls|prozess, *-es, -e, m.* proces de dezintegrare, de descompunere.

Zerfallsreihe, *-n, f. (fiz.)* familie radioactivă, serie de dezintegrare.

Zerfalls|teilchen, *-s, -, n. (fiz.)* particulă de dezintegrare.

Zerfallswärme *f. sg. (fiz.)* căldură de dezintegrare.

Zerfällung, *-en, f.* îmbucătăţire, scindare.

zerfasern, *zerfaserte, zerfasert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) destrăma, a (se) desface în fibre, a se scămoşa.

Zerfaserung, *-en, f.* destrămare; defibrare.

zerfeilen, *zerfeilte, zerfeilt, vb. (h) tr.* a tăia pilind.

zerfetzen, *zerfetzte, zerfetzt (du, er zerfetzt), vb. (h) tr.* a sfâşia, a zdrenţui; a rupe în bucăţele, în fâşii; **ich habe mir das Kleid zerfetzt** mi-am făcut rochia ferfeniţă.

zerflattern, *zerflatterte, zerflattert, vb. (s) intr.* **1.** a se pierde în zare zburând. **2.** *(fig.)* a se pierde, a dispărea.

zerfleddern, *zerfledderte, zerfleddert,* **zerfledern**, *zerflederte, zerfledert, vb. (h) tr.* a uza, a toci, a rupe.

zerfleddert I. *part. trec.* de la zerfleddern. **II.** *adj.* uzat, tocit, rupt.

zerfleischen, *zerfleischte, zerfleischt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) sfâşia, a sfârteca; a rupe (cu ghearele, cu dinţii); **der Wolf zerfleischte das Schaf** lupul a sfâşiat oaia; *(fig.)* **sich** ~ a se chinui, a se zdrobi.

Zerfleischung *f. sg.* (şi *fig.*) chinuire, sfâşiere, sfârtecare; zdrobire.

zerfließbar *adj.* ce se poate topi.

zerfließen, *zerfloss, zerflossen (du, er zerfließt), vb. (s) intr.* a se topi; a se dizolva; a se pierde; **die Farben** ~ **auf dem Bilde** culorile de pe tablou se preling; **es zerfließt auf der Zunge** se topeşte în gură; *(fig.)* **in Tränen** ~ a se topi de plâns; **in Mitleid** ~ a se prăpădi de milă.

zerfransen, *zerfranste, zerfranst (du, er zerfranst), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *intr.* a (se) destrăma la margine. **II.** *refl. (fig.)* a se osteni, a se sforţa.

zerfressen, *zerfraß, zerfressen (du, er zerfrisst), vb. (h) tr.* a mânca, a roade; a coroda; **der Rost hat das Gewinde** ~ rugina a corodat ghiventul; **die Motten haben den Hut** ~ moliile au ros pălăria; **vom Rost** ~ mâncat de rugină.

zerfrieren, *zerfror, zerfroren, vb. (h) refl. (fam.)* a nu mai putea de frig.

zerfurchen, *zerfurchte, zerfurcht, vb. (h) tr.* a brăzda.

zerfurcht I. *part. trec.* de la zerfurchen. **II.** *adj.* ridat, cu riduri; **eine zerfurchte Stirn** o frunte ridată.

zergänglich *adj.* care se lichefiază, se topeşte uşor.

zergehen, *zerging, zergangen, vb. (s) intr.* a se topi; a se dizolva; **der Schnee wird bald** ~ zăpada se va topi în curând; **im Munde** ~ **lassen** a lăsa să se topească în gură; **die Butter** ~ **lassen** a topi untul, a lăsa untul să se topească; **in nichts** ~ a se topi complet, a dispărea fără urmă.

zergeißeln, *zergeißelte, zergeißelt (ich zergeiß(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* a biciui zdravăn.

zergeln, *zergelte, gezergelt (ich zerg(e)le),* **zergen**, *zergte, gezergt, vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* a supăra, a vexa, a necăji. **II.** *refl.* a se certa.

zergliedern, *zergliederte, zergliedert, vb. (h) tr.* **1.** a dezmembra. **2.** a descompune în părţile componente; a analiza; *(gram.)* **Sätze** ~ a face analiza propoziţiei, a analiza sintactic. **3.** *(med.)* a diseca.

Zergliederung *f. sg.* **1.** dezmembrare. **2.** descompunere în părţile componente; *(gram.)* analiză. **3.** *(med.)* disecţie.

Zergliederungs|tisch, *-(e)s,-e, m. (med.)* masă de disecţie.

zergrämen, *zergrämte, zergrämt, vb. (h) refl.* a se întrista, a se mâhni peste măsură.

zergrübeln, *zergrübelte, zergrübelt (ich zergrüb(e)le), vb. (h) tr.* şi *refl.* a-şi bate capul, a se gândi intens, dar zadarnic.

zer|hacken, *zerhackte, zerhackt, vb. (h) tr.* a toca mărunt, a face bucăţele.

zer|hadern, *zerhaderte, zerhadert, vb. (h) refl. (fam.)* a se certa, a se învrăjbi.

zer|hämmern, *zerhämmerte, zerhämmert, vb. (h) tr.* **1.** a bate cu ciocanul, a ciocăni. **2.** a zdrobi, a pisa, a sparge (cu ciocanul).

zer|hauen, *zerhieb* (şi *zerhaute*), *zerhauen (reg.* şi *zerhaut), vb. (h) tr.* a sparge prin lovituri, a despica; a tăia în bucăţi; *(fam.)* **ich zerhaue dich** te bat măr; **den gordischen Knoten** ~ a tăia nodul gordian.

Zerium, *-s, n. sg. (chim.)* ceriu.

zerkauen, *zerkaute, zerkaut, vb. (h) tr.* a mesteca (mărunt), a sfărâma mestecând.

Zerkleinerer, *-s, -, m. (tehn.)* dispozitiv de fărâmiţare.

zerkleinern, *zerkleinerte, zerkleinert, vb. (h) tr.* a mărunţi, a face mărunt; a tăia în bucăţele mici, a fărâmiţa; a concasa.

Zerkleinerung *f. sg.* mărunţire; concasare.

Zerkleinerungsmaschine, *-n, f.* maşină de tocat, de mărunţit.

zerklirren, *zerklirrte, zerklirrt, vb. (s) intr.* a se sparge zăngănind.

zerklopfen, *zerklopfte, zerklopft, vb. (h) tr.* a sparge în bucăţi lovind repetat.

zerklüften, *zerklüftete, zerklüftet (du zerklüftest, er zerklüftet), vb. (h) tr.* **1.** a crăpa, a despica. **2.** *(fig.)* a dezbina; **religiöse Streitigkeiten zerklüfteten das Volk** certuri religioase dezbinau poporul.

zerklüftet I. *part. trec.* de la zerklüften. **II.** *adj.* **1.** crăpat, cu crăpături; prăpăstios, râpos; **~er Fels** stâncă cu crăpături; **~es Gebirge** munţi prăpăstioşi. **2.** *(fig., med.: în expr.)* **~e Mandeln** amigdale criptice.

zerknacken, *zerknackte, zerknackt, vb.* **I.** *(h) tr.* a sparge (cu dinţii, cu cleştele). **II.** *(s) intr.* a sparge cu zgomot, trosnind.

zerknallen, *zerknallte, zerknallt, vb. (s) intr.* a crăpa, a plesni pocnind; a face explozie.

zerknäueln, *zerknäuelte, zerknäuelt (ich zerknäu(e)le),* **zerknäulen**, *zerknäulte, zerknäult, vb. (h) tr.* v. zerknüllen.

zerknautschen, *zerknautschte, zerknautscht, vb. (h) tr. (fam.)* v. zerknittern.

zerknicken, *zerknickte, zerknickt, vb. (h) tr.* a rupe, a frânge (în două); a fărâma, a turti.

zerknirschen, *zerknirschte, zerknirscht, vb. (h) tr.* a zdrobi, a sfărâma, a strivi.

zerknirscht I. *part. trec.* de la zerknirschen. **II.** *adj. (fig.)* zdrobit; umilit, pocăit; chinuit de remuşcări; mâhnit; **er ist ganz** ~ e zdrobit; e chinuit de remuşcări; **ein ~er Sünder** un păcătos pocăit.

Zerknirscht|heit, **Zerknirschung** *f. sg.* pocăinţă, penitenţă, mâhnire adâncă; remuşcare.

zerknittern, *zerknitterte, zerknittert, vb. (h) tr.* a boţi, a mototoli, a şifona.

zerknittert I. *part. trec.* de la zerknittern. **II.** *adj.* **1.** boţit, mototolit, şifonat; ~ **werden** a se mototoli. **2.** *(fig., fam.)* deprimat.

Zerknitterung *f. sg.* **1.** boţire, mototolire, şifonare. **2.** *(fig., fam.)* deprimare, depresiune.

zerknüllen, *zerknüllte, zerknüllt, vb.(h) tr.* a face ghem, cocoloş; a boţi.

zerknutschen, *zerknutschte, zerknutscht, vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* a strânge, a presa laolaltă; a mototoli foarte tare. **2.** *(fam.)* a mângâia, a giugiuli (o fată).

zerkochen, *zerkochte, zerkocht, vb.* **I.** *(h) tr.* a răsfierbe, a lăsa să fiarbă prea mult; a fărâma prin fierbere. **II.** *(s) intr.* a fierbe prea mult, a fi fiert prea mult (tare), a se răsfierbe, a se fărâma prin fierbere.

zerkörnen, *zerkörnte, zerkörnt, vb. (h) tr.* a granula, a preface în grăunţe.

zerkrachen, *zerkrachte, zerkracht, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *intr.* a (se) crăpa, a (se) sparge cu zgomot. **II.** *refl. (fam.)* a se lua la ceartă, a se ciondăni.

zerkratzen, *zerkratzte, zerkratzt (du, er zerkratzt), vb. (h) tr.* a zgâria (rău).

zerkrümeln, *zerkrümelte, zerkrümelt (ich zerkrüm(e)le), vb. (h) tr.* v. zerbröckeln.

zerlachen, *zerlachte, zerlacht, vb. (h) refl.* a se strica de râs.

zerlassen, *zerließ, zerlassen (du, er zerlässt), vb. (h) tr.* a topi; **Butter** ~ a topi unt.

zerlaufen, *zerlief, zerlaufen (du zerläufst, er zerläuft), vb. (h) intr.* **1.** a se uza, a se distruge prin alergătură. **2.** a fugi care încotro, a se împrăştia.

zerlegbar *adj.* demontabil, care se poate descompune în părţi; analizabil.

zerlegen, *zerlegte, zerlegt, vb. (h) tr.* **1.** a descompune, a demonta; a desface; **in seine Bestandteile** ~ a descompune în părţile sale componente; **er zerlegte sein Fahrrad** şi-a demontat bicicleta. **2.** a tăia, a tranşa: **das Huhn** ~ a tăia găina în bucăţi, a tranşa găina. **3.** a analiza; **eine Zahl** ~ a descompune un număr; **einen Begriff** ~ a analiza o noţiune; **einen Satz** ~ a analiza sintactic o propoziţie.

Zerleger, *-s, -, m.* măcelar care tranşează carnea.

Zerlegetisch, *-(e)s, -e, m.* masă de măcelărie, de tranşat.

Zer|legierung, *-en, f. (chim.)* aliaj de ceriu.

Zerlegung, *-en, f.* **1.** desfacere, descompunere (în elemente); demontare. **2.** tranşare (a cărnii). **3.** analiză.

Zerlegungsgleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de triaj.

zerlesen, *zerlas, zerlesen (du, er zerliest), vb. (h) tr. (despre cărţi)* a uza, a strica prin citit.

zerliegen, *zerlag, zerlegen, vb. (h) tr.* a mototoli, a strica, a uza stând culcat (pe ceva); **ein zerlegenes Kissen** o pernă uzată.

zerlöchern, *zerlöcherte, zerlöchert, vb. (h) tr.* a găuri, a perfora.

zerlöchert I. *part. trec.* de la zerlöchern. **II.** *adj.* găurit; **von Kugeln** ~ ciuruit de gloanţe.

zerlösen, *zerlöste, zerlöst (du, er zerlöst), vb. (h) refl. (rar)* v. auflösen.

zerlumpt *adj.* zdrenţuit, zdrenţăros; jerpelit; *(fig.)* decăzut; **~e Kleider** haine zdrenţăroase, jerpelite; ~ **einhergehen** a umbla în zdrenţe, jerpelit.

zermadet *adj.* cu viermi, ros de viermi, viermănos.

zermahlen, *zermahlte, zermahlen, vb. (h) tr.* a măcina (mărunt).

zermalmen, *zermalmte, zermalmt, vb. (h) tr.* **1.** a zdrobi, a sfărâma, a strivi. **2.** *(fig.)* a zdrobi, a distruge, a nimici; **ich könnte dich** ~ îmi vine să-ţi zdrobesc oasele.

Zermalmung *f. sg.* zdrobire, sfărâmare.

zermanschen, *zermanschte, zermanscht, vb. (h) tr.* a strivi, a terciui, a zdrobi.

zermartern, *zermarterte, zermartert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) chinui, a (se) tortura; **sich** *(dat.)* **das Gehirn** ~ a-şi chinui mintea (cu griji, cu un gând etc.).

zermatschen, *zermatschte, zermatscht, vb. (h) tr. (fam.)* v. zermanschen.

zermürben, *zermürbte, zermürbt, vb. (h) tr.* a slăbi (rezistenţa cuiva), a istovi, a chinui; a demoraliza, a descuraja; **er ist durch Leid und Sorge zermürbt** e zdrobit, descurajat de suferinţă şi griji.

zermürbt I. *part. trec.* de la zermürben. **II.** *adj.* istovit, chinuit, măcinat, incapabil de rezistenţă; descurajat.

Zermürbung *f. sg.* istovire, măcinare, sleire; descurajare; uzură.

Zermürbungskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de tocire a rezistenţei, război de uzură.

zernagen, *zernagte, zernagt, vb. (h) tr.* a roade de tot; a sfărâma, a rupe, a strica, a distruge rozând.

zernarbt *adj.* plin de cicatrice.

zernichten, *zernichtete, zernichtet (du zernichtest, er zernichtet), vb. (h) tr. (rar)* v. vernichten.

zernieren, *zernierte, zerniert, vb. (h) tr. (mil.)* a împresura, a încercui (un loc fortificat).

Zernierung, *-en, f. (mil.)* împresurare, încercuire.

Zernierungsheer, *-(e)s, -e, n.* armată de împresurare, de încercuire.

Zero ['ze:-], *-s, f.* şi *-s, -s, n.* zero.

Zerobond, *-s, -s, m. (fin.)* obligaţiune fără dobândă.

Zerographie şi **-grafie**, *-n, f. (tipogr.)* cerografie.

Zeroplastik, *-en, f.* ceroplastică.

Zerotinsäure, *-n, f. (chim.)* clorură ceroasă.

zerpeitschen, *zerpeitschte, zerpeitscht, vb. (h) tr.* a biciui zdravăn.

zerpfeifen, *zerpfiff, zerpfiffen, vb. (h) (jarg. sport)* a fluiera prea des, a întrerupe meciul foarte des fluierând (despre arbitri).

zerperlen, *zerperlte, zerperlt, vb. (h) intr.* și *refl.* a (se) desface, a (se) risipi, a (se) împrăștia în stropi.

zerpflücken, *zerpflückte, zerpflückt, vb. (h) tr.* **1.** a smulge (petalele, frunzele etc.); a jumuli; a sfâșia, a zdrențui. **2.** *(fig.)* a desface, a descompune; a distruge; **die Anklage Punkt für Punkt** ~ a combate punct cu punct acuzația; **eine Rede** ~ a combate, a critica un discurs cuvânt cu cuvânt.

zerpflügen, *zerpflügte, zerpflügt, vb. (h) tr.* v. zerfurchen.

zerplatzen, *zerplatzte, zerplatzt (du, er zerplatzt), vb. (s) intr.* a plesni, a crăpa, a se sparge în bucăți; a exploda; *(fig.)* **vor Wut** ~ a crăpa de ciudă, de mânie.

zerplatzt I. *part. trec.* de la zerplatzen. **II.** *adj.* plesnit, crăpat, spart; **eine ~e Blase** o bășică plesnită.

zerpressen, *zerpresste, zerpresst (du, er zerpresst), vb. (h) tr.* a apăsa tare, a comprima.

zerprügeln, *zerprügelte, zerprügelt (ich zerprüg(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* a snopi în bătăi, a ciomăgi, a cotonogi.

zerpulvern [-fərn și -vərn], *zerpulverte, zerpulvert, vb. (h) tr.* a pulveriza.

zerquälen, *zerquälte, zerquält, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) chinui din greu.

zerquetschen, *zerquetschte, zerquetscht, vb. (h) tr.* a zdrobi, a strivi; a comprima, a tescui.

Zerquetschte, *-n, -n, f. (fam., peior.)* bănuț (fără valoare), firfiric.

Zerquetschung, *-en, f.* strivire, zdrobire; tescuire.

zer|raufen, *zerraufte, zerrauft, vb. (h) tr.* a zbârli, a ciufuli; a smulge (părul).

zer|rauft I. *part. trec.* de la zerraufen. **II.** *adj.* ciufulit, zbârlit.

Zerrbegriff, *-(e)s, -e, m.* noțiune denaturată, idee sucită.

Zerrbild, *-(e)s, -er, n.* caricatură.

zer|reden, *zerredete, zerredet (du zerredest, er zerredet), vb. (h) tr.* a distruge, a desființa vorbind prea mult (despre ceva), a toca un subiect.

zer|reib|bar *adj.* ce se poate fărâma, pulveriza prin frecare.

zer|reiben, *zerrieb, zerrieben, vb. (h) tr.* a măcina, a fărâma mărunt, a pulveriza prin frecare; a freca pulverizând; *(fig.)* **zwischen zwei Mühlsteinen zerrieben werden** a fi măcinat între două pietre de moară, între doi coloși, a fi zdrobit de diferite greutăți, probleme.

Zer|reibung, *-en, f.* uzare prin frecare, măcinare, pulverizare.

Zer|reibwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (text.)* lup destrămător.

Zerr|eiche, *-n, f. (bot.)* cer *(Quercus cerris)*.

zer|reißbar *adj.* care se poate rupe; care poate fi rupt; care se poate sfâșia.

zer|reißen, *zerriss, zerrissen (du, er zerreißt), vb.* **I.** *tr. (h)* a rupe, a sfâșia; **sich** *(dat.)* **die Hose** ~ a-și rupe, a-și sfâșia pantalonii; **seine Ketten** ~ a-și rupe lanțurile; **der Wolf zerreißt das Lamm** lupul sfâșie mielul; **seine Schuhe** ~ a-și găuri ghetele; **der Sturm zerriss die Wolkendecke** furtuna a împrăștiat norii; **etwas in Stücke** ~ a rupe ceva în bucăți; *(fig.)* **das zerreißt mir das Herz** aceasta îmi sfâșie inima; **ein Schrei zerriss die Stille** un strigăt sfâșie liniștea. **II.** *refl. (h) (fig.)* a se osteni peste măsură, a se speti, a se rupe muncind; **sich vor Arbeit** ~ a se speti muncind; **ich kann mich doch nicht** ~ doar nu pot să mă rup în două, nu pot să le fac pe toate; **sie haben sich** *(dat.)* **die Mäuler über ihn zerrissen** l-au vorbit de rău, l-au defăimat în fel și chip. **III.** *intr. (s)* a se rupe; **die Bande der Freundschaft sind zerrissen** legăturile de prietenie s-au rupt; **der Verein ist innerlich zerrissen** asociația e dezbinată; **dieses Band zerreißt nicht** această legătură nu se rupe.

zerreißfest *adj. (tehn.)* rezistent la rupere; care se rupe greu.

Zer|reißfestigkeit *f. sg. (tehn.)* rezistență la rupere.

Zer|reißgrenze, *-n, f. (tehn.)* limită de rupere.

Zer|reißlast, *-en, f. (tehn.)* sarcină de rupere.

Zer|reißmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de încercare a rezistenței la rupere.

Zer|reißprobe,*-n, f. (tehn.)* încercare la rupere; *(fig.)* probă de rezistență.

Zer|reiß|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (tehn.)* epruvetă de tracțiune pentru încercare la rupere.

Zer|reißung *f. sg.* rupere, sfâșiere.

Zer|reißversuch, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* v. Zerreißprobe.

zerren, *zerrte, gezerrt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a târî; a trage, a smulge; **aus dem Bett** ~ a trage afară din pat; **jn. ins Haus** ~ a târî pe cineva în casă, a trage de cineva să intre în casă; *(fig.)* **jn. durch den Schmutz (Kot)** ~ a târî pe cineva în noroi, a defăima, a ponegri pe cineva; **jn. vor Gericht** ~ a aduce, a târî pe cineva în fața instanței; **etwas an die Öffentlichkeit** ~ a da ceva în vileag. **2.** a smuci, a întinde; *(med.)* **sich** *(dat.)* **eine Sehne** ~ a suferi o întindere de ligament, o entorsă. **II.** *intr.* a întinde, a trage, a smuci; **an einem Seil** ~ a trage de o funie.

zer|rennen, *zerrennte, zerrennt, vb. (h) tr. (metal.)* a afâna.

Zer|renn|herd, *-(e)s, -e, m. (metal.)* cuptor de afinare.

Zerrge|stalt, *-en, f.* figură caricaturizată.

zer|rinnen, *zerrann, zerronnen, vb. (s) intr.* **1.** a dispărea prin scurgere, a se topi; **der Schnee zerrinnt** zăpada se topește. **2.** *(fig.)* a pieri, a dispărea; a se risipi; **wie gewonnen, so zerronnen** de haram a venit, de haram s-a dus; **sein Vermögen ist in nichts zerronnen** averea lui s-a dus pe apa sâmbetei; **sein schöner Plan zerrann in nichts** din planul său frumos n-a rămas nimic; **das Geld zerrinnt ihm unter den Fingern** banii i se scurg printre degete.

zer|rissen I. *part. trec.* de la zerreißen. **II.** *adj.* **1.** rupt, sfâșiat; *(fig.)* dezbinat; certat. **2.** zdrențuit, zdrențăros, jerpelit; **in ~en Kleidern** în haine zdrențuite, jerpelite. **3.** *(fig.)* chinuit, tulburat sufletește; dezechilibrat; **mit ~er Seele** cu sufletul tulburat.

Zer|rissenheit *f. sg.* **1.** neliniște, tulburare, dezechilibru; conflict interior. **2.** dezbinare.

zer|rollen, *zerrollte, zerrollt, vb.* **I.** *intr. (s)* a se desface prin rostogolire. **II.** *tr. (h)* a desface, a distruge prin rostogolire.

Zerr|spiegel, *-s, -, m.* oglindă deformatoare.

zer|rühren, *zerrührte, zerrührt, vb. (h) tr.* a amesteca, a bate un amestec, a amesteca pisând.

Zerrung, *-en, f.* **1.** mișcare de târâre; târât; smucit; smucitură. **2.** *(med.)* întindere (de ligamente, mușchi, tendoane); entorsă. **3.** *(geol.)* tensiune.

zer|rupfen, *zerrupfte, zerrupft, vb. (h) tr.* a jumuli distrugând.

zer|rütten, *zerrüttete, zerrüttet (du zerrüttest, er zerrüttet), vb. (h) tr.* **1.** a răsturna prin zguduituri; a zdruncina, a dezorganiza; a dezechilibra. **2.** (și *fig.*) a strica, a ruina; a zdruncina.

zer|rüttet I. *part. trec.* de la zerrütten. **II.** *adj.* ruinat, zdruncinat; **eine ~e Ehe** o căsnicie zdruncinată; **eine ~e Gesundheit** o sănătate zdruncinată, șubrezită; **in ~en Verhältnissen leben** a trăi într-un mediu dezorganizat; **~e Vermögensverhältnisse** situație materială dezechilibrată.

Zer|rüttung *f. sg.* **1.** zdruncinare, zguduire. **2.** dezechilibru; dezorganizare.

zersäbeln, *zersäbelte, zersäbelt (ich zersäb(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a tăia, a ciopârți cu sabia. **2.** v. zerschneiden.

zersägen, *zersägte, zersägt, vb. (h) tr.* a tăia în bucăți cu ferăstrăul.

zerschellen, *zerschellte, zerschellt, vb. (s) intr.* a se sparge, a se sfărâma, a se face țăndări (lovindu-se de ceva); **die Angriffe** ~ **am Widerstand unserer Truppen** atacurile eșuează în fața rezistenței trupelor noastre; **das Schiff zerschellte an der Klippe** vaporul s-a zdrobit de stâncă; **das Flugzeug zerschellte am Boden** avionul s-a sfărâmat izbindu-se de pământ.

zerschießen, *zerschoss, zerschossen (du, er zerschießt), vb. (h) tr.* a ciurui cu gloanțe, a distruge prin proiectile.

zerschlagen[1], *zerschlug, zerschlagen (du zerschlägst, er zerschlägt), vb. (h)* **I.** *tr.* a sparge, a sfărâma; a zdrobi; **der Hagel hat das Getreide** ~ grindina a bătut grânele; **in Scherben, in kleine Stücke** ~ a sparge în bucăți mici, a face țăndări; *(fig.)* **eine Organisation** ~ a distruge o organizație. **II.** *refl. (fig.)* a nu reuși, a se nărui; a eșua; **die Hoffnungen haben sich** ~ speranțele s-au spulberat; **der Plan hat sich zerschlagen** planul a căzut baltă, nu s-a ales nimic din el.

zerschlagen[2] **I.** *part. trec.* de la zerschlagen[1]. **II.** *adj.* zdrobit, strivit, dărâmat; **~es Gesicht** față stâlcită; **alle Glieder sind mir ~ (ich bin an allen Gliedern wie ~, ich fühle mich wie ~)** sunt dărâmat, mă dor toate oasele, sunt zdrobit; **an Leib und Seele** ~ zdrobit trupește și sufletește.

Zerschlagenheit *f. sg.* faptul de a fi, de a se simți zdrobit, fără putere; oboseală mare.

Zerschlagung, *-en, f.* zdrobire, strivire; **die ~ des Feindes** zdrobirea inamicului.

zerschleißen, *zerschliss, zerschlissen (du, er zerschleißt), vb. (h) tr.* și *(s) intr.* **1.** a (se) crăpa, a (se) despica în fâșii subțiri. **2.** *(fig.)* a (se) uza, a (se) toci, a (se) rupe; **ein zerschlissenes Kleid** o rochie uzată, ruptă, jerpelită.

zerschlissen I. *part. trec.* de la zerschleißen. **II.** *adj.* uzat, tocit, jerpelit.

zerschlitzen, *zerschlitzte, zerschlitzt (du, er zerschlitzt), vb. (h) tr.* a despica, a sfârteca.

zerschmeißen, *zerschmiss, zerschmissen (du, er zerschmeißt), vb. (h) tr. (fam.)* a zdrobi, a sparge aruncând cu ceva.

zerschmelzen, *zerschmolz, zerschmolzen (du, er zerschmilzt), vb.* **I.** *(s) intr.* a se topi. **II.** *(h) tr. (rar)* a topi de tot, complet.

zerschmettern, *zerschmetterte, zerschmettert, vb. (h) tr.* a sparge, a sfărâma, a zdrobi; a distruge, a nimici.

zerschmettert I. *part. trec.* de la zerschmettern. **II.** *adj.* strivit, spart, *(fig.)* înfrânt, distrus; **mit ~en Gliedern** cu membrele sfărâmate; **der Feind liegt** ~ **am Boden** inamicul a fost nimicit.

Zerschmetterung *f. sg.* zdrobire, sfărâmare; *(fig.)* înfrângere, distrugere.

zerschneiden, *zerschnitt, zerschnitten (du zerschneidest, er zerschneidet), vb. (h) tr.* a tăia bucăți; a tăia (rău); **er hat sich** *(dat.)* **die Hand zerschnitten** s-a tăiat rău la mână, mâna sa e toată cu tăieturi; **in Stücke** ~ a tăia în bucăți, în fâșii.

zerschnipp(s)eln, *zerschnipp(s)elte, zerschnipp(s)elt (ich zerschnipp(s)ele* și *ich zerschnipp(s)le), vb. (h) tr. (fam.)* a tăia în bucăți mici.

zerschnitten I. *part. trec.* de la zerschneiden. **II.** *adj.* **1.** tăiat. **2.** *(mil.)* accidentat; **~es Gelände** teren accidentat.

zerschossen I. *part. trec.* de la zerschießen. **II.** *adj.* ciuruit, găurit de gloanțe.

zerschrammen, *zerschrammte, zerschrammt, vb. (h) tr.* a zgâria, a scrijeli.

zerschrammt I. *part. trec.* de la zerschrammen. **II.** *adj.* zgâriat, cu zgârieturi; cu cicatrice.

zerschroten, *zerschrotete, zerschrotet (du zerschrotest, er zerschrotet), vb. (h) tr.* **1.** a tăia în bucăți; a mărunți. **2.** a urlui. **3.** *(reg.)* a croi.

zerschründen, *zerschründete, zerschründet (du zerschründest, er zerschründet), vb. (h) tr.* a brăzda, a spinteca.

zerschründet I. *part. trec.* de la zerschründen. **II.** *adj.* brăzdat (adânc); spintecat.

zerschunden *adj.* julit, zgâriat, plin de răni; *(fig.)* deteriorat.

zerschütteln, *zerschüttelte, zerschüttelt (ich zerschütt(e)le), vb. (h) tr.* a scutura, a zgudui, a zdruncina.

zersetzbar *adj.* care se poate descompune.

zersetzen, *zersetzte, zersetzt (du, er zersetzt), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) descompune, a (se) dezagrega; **durch elektrischen Strom Wasser** ~ a descompune apa prin curentul electric. **2.** *(fig.)* a (se) dizolva, a (se) distruge, a (se) descompune; **sittlich** ~ a strica din punct de vedere moral, a perverti.

zersetzend I. *part. prez.* de la zerosetzen. **II.** *adj.* **1.** de descompunere, distrugător. **2.** *(fig.)* dizolvant; demoralizant; **ein ~es Element der Gesellschaft** un element dizolvant al societății.

Zersetzung *f. sg.* **1.** descompunere, dezagregare, putrefacție. **2.** *(fig.)* dizolvare; distrugere, descompunere; demoralizare; **die ~ der Armee** demoralizarea armatei.

Zersetzungs|arbeit, *-en, f.* activitate de descompunere, de demoralizare.

Zersetzungs|erscheinung, *-en, f.* (și *fig.*) simptom, fenomen de descompunere.

Zersetzungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de descompunere.

Zersetzungs|produkt, *-(e)s, -e, n.* produs de descompunere.

Zersetzungs|prozess, *-es, -e, m. (chim.,* și *fig.)* proces de descompunere, de destrămare.

zersiedeln, *zersiedelte, zersiedelt (ich zersied(e)le), vb. (h) tr.* a distruge, a deteriora prin colonizare.

Zersied(e)lung, *-en, f.* deteriorare, distrugere prin colonizare.

zersingen, *zersang, zersungen, vb. (h)* **I.** *tr.* a schimba, a denatura cântând prea mult sau prea des; **ein Lied** ~ a denatura un cântec cântându-l prea mult. **II.** *refl.* a cânta până la epuizare.

zersinnen, *zersann, zersonnen, vb. (h) tr.* și *refl. (fam.)* a medita, a-și bate capul mult.

zersorgen, *zersorgte, zersorgt, vb. (h) refl.* a se chinui cu grijile, a avea griji mari.

zer|spalten, *zerspaltete, zerspaltet* și *zerspalten (du zerpaltest, er zerpaltet), vb. (h) tr.* a crăpa, a despica, a scinda; **Holz** ~ a despica lemne; *(fig.)* **sie waren in viele Gruppen** ~ ei erau scindați, împărțiți în multe grupe.

zer|spanen, *zerspante, zerspant, vb. (h) tr. (tehn.)* a așchia, a prelucra prin așchiere.

Zer|spanung, *-en, f. (tehn.)* așchiere.

zer|speilen, *zerspeilte, zerspeilt*, **zer|spellen**, *zerspellte, zerspellt*, **zer|spleißen**, *zerspleißte, zerspleißt (du, er zerspleißt), vb. (h) tr.* a crăpa, a despica, a sparge.

zersplittern, *zersplitterte, zersplittert, vb.* **I.** *(h) tr.* și *(s) intr.* **1.** a (se) sparge, a (se) face țăndări, a (se) sfărâma; **der Schuss zersplitterte den Knochen** împușcătura a sfărâmat osul; **die Fensterscheiben sind zersplittert** geamurile sunt făcute țăndări. **2.** *(fig.)* a împrăștia, a risipi, a irosi; **seine Kräfte** ~ a-și risipi forțele (în prea multe direcții); **viele Stimmen waren zersplittert** multe voturi au fost împărțite, răspândite (pe grupări, partide mici); **den Grundbesitz** ~ a împărți, a diviza, a îmbucătăți moșia, pământul. **II.** *(h) refl. (fig.)* a se risipi, a se împrăștia; a-și cheltui timpul și forțele pentru lucruri multe și diferite; **er wird keinen Erfolg haben, denn er zersplittert sich** nu va avea succes căci se risipește.

Zer|splitterung *f. sg.* **1.** sfărâmare în țăndări. **2.** *(fig.)* risipire, împrăștiere a forțelor; ~ **des Grundbesitzes** îmbucătățire a moșiei, a pământului.

zer|sprengen, *zersprengte, zersprengt, vb. (h) tr.* **1.** a face să explodeze; a sparge, a fărâmița printr-o explozie; **die Explosionsgase** ~ **die Granate** gazul detonant face obuzul să explodeze. **2.** *(fig.)* a sfărâma; **seine Ketten** ~ a-și sfărâma lanțurile. **3.** *(mil.,* și *fig.)* a risipi, a împrăștia; **die feindlichen Truppen** ~ a împrăștia trupele inamice; **die Menge** ~ a împrăștia mulțimea.

Zer|sprengung *f. sg.* **1.** aruncare în aer, dinamitare; sfărâmare. **2.** *(fig.)* risipire, împrăștiere.

zer|springen, *zersprang, zersprungen, vb. (s) intr.* a plesni, a crăpa sfărâmându-se în bucăți; **der Becher zersprang** paharul a plesnit; *(fig.)* **ich wollte vor Wut** ~ îmi venea să crăp de ciudă; **der Kopf will mir vor Schmerz** ~ îmi crapă capul de durere.

Zer|springen, *-s, n. sg.* plesnire, crăpare; **das** ~ **des Kessels** explodarea cazanului; **ihr klopfte das Herz zum** ~ inima îi bătea gata-gata să plesnească.

zer|stampfen, *zerstampfte, zerstampft, vb. (h) tr.* a pisa, a zdrobi pisând.

zer|stäuben, *zerstäubte, zerstäubt, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a (se) preface în praf, a (se) pulveriza; a (se) atomiza. **2.** *(fig.)* a (se) risipi, a (se) împrăștia.

Zer|stäuber, *-s, -, m.* pulverizator; atomizor, atomizator; *(tehn.)* improșcător, ajutaj.

Zer|stäuberdüse, *-n, f. (auto.)* ajutajul jiglorului.

Zer|stäuber|halle, *-n, f. (med.)* sală de pulverizare.

Zer|stäubersystem, *-s, -e, n. (termo.)* sistem de pulverizare.

Zer|stäubung *f. sg.* **1.** pulverizare. **2.** *(fig)* împrăștiere, risipire.

zer|stechen, *zerstach, zerstochen (du zerstichst, er zersticht vb. (h) tr.* a ciurui cu înțepături; **ganz zerstochen sein** a fi plin de pișcături, de înțepături; **die Gelsen** ~ **einen** te înțeapă țânțarii.

zer|stieben, *zerstob* (rar *zerstiebte), zerstoben* (rar *zerstiebt), vb. (s) intr.* **1.** a se preface în praf, a se pulveriza. **2.** *(fig.)* a se risipi, a se împrăștia, a dispărea.

zer|störbar *adj.* care poate fi distrus; destructibil.

zer|stören, *zerstörte, zerstört, vb. (h) tr.* a distruge, a nimici; **die Strahlen zerstören das kranke Gewebe** razele distrug țesutul bolnav; **das Feuer zerstörte das Haus** focul a distrus casa; *(inform.)* **Viren** ~ a distruge virușii; **es ist leichter zu** ~ **als aufzubauen** e mai ușor să strici decât să construiești; *(fig.)* **er hat meine Hoffnungen zerstört** mi-a distrus speranțele; **eine Ehe** ~ a distruge o căsnicie.

zer|störend I. *part. prez.* de la zerstören. **II.** *adj.* distrugător.

Zer|störer, *-s, -, m. (mar. mil.)* distrugător, contratorpilor.

Zer|störer|abwehr|artillerie [-ri:] *f. sg. (mar. mil.)* artilerie contra distrugătoarelor.

Zer|störerflottille [-flɔˈtɪl(j)ə], *-n, f. (mar. mil.)* flotilă de distrugătoare.

zer|störerisch *adj.* **1.** v. zerstörend **(II)**. **2.** distrugător; *(inform.)* ~**e Programme** programe distrugătoare.

zerstört I. *part. trec.* de la zerstören. **II.** *adj.* distrus; *(inform.)* **eine** ~**e Datei** un fișier distrus.

Zer|störung, *-en, f.* distrugere; devastare, nimicire, stricăciune; demolare.

Zer|störungs|absicht, *-en, f.* intenție distructivă, distrugătoare.

Zer|störungs|akt, *-(e)s, -e, m.* act distructiv, act de distrugere.

Zer|störungs|arbeit, *-en, f.* muncă distructivă.

Zer|störungs|effekt, *-(e)s, -e. m.* efect distrugător, distructiv.

Zer|störungsfeuer, *-s, -, n. (mil.)* foc de distrugere.

Zer|störungsgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit distructiv.

Zer|störungskraft, *-kräfte, f.* forță distructivă, forță de distrugere.

Zer|störungskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de distrugere; război devastator, pustiitor.

Zer|störungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de distrugere.

Zer|störungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de distrugere.

Zer|störungs|trieb, *-(e)s, -e, m.* instinct distructiv.

Zer|störungswaffe, *-n, f.* armă de distrugere.

Zer|störungswahn, *-(e)s, m. sg.* v. Zerstörungswut.

Zer|störungswerk, *-(e)s, -e, n.* operă de distrugere; **er vollbringt sein** ~ își desăvârșește opera de distrugere.

Zer|störungswut *f. sg.* furie, manie, nebunie de a distruge.

zer|stoßen, *zerstieß, zerstoßen (du, er zerstößt), vb. (h) tr.* a strivi, a zdrobi, a pisa; **grob** ~ a zdrobi mare.

zer|streiten, *zerstritt, zerstritten (du zerstreitest, er zerstreitet), vb. (h) refl.* a se certa, a se sfădi.

zer|streuen, *zerstreute, zerstreut, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) risipi, a (se) împrăștia, a (se) dispersa; **den Feind** ~ a împrăștia dușmanul; **das Licht** ~ a dispersa lumina; **die Menge** ~ a împrăștia mulțimea; *(fig.)* **js. Zweifel** ~ a risipi îndoielile cuiva; **die Menge zerstreute sich** mulțimea se împrăștia; **meine Befürchtungen** ~ **sich** temerile mele se risipesc. **2.** a (se) distra; a (se) amuza; **das zerstreut mich** asta mă distrează; **er wollte den Kranken** ~ vroia să-l distreze pe bolnav.

zer|streut I. *part. trec.* de la zerstreuen. **II.** *adj.* **1.** risipit, împrăștiat; *(mil.)* ~**e Ordnung** ordine împrăștiată; *(fiz.)* ~**es Licht** lumină difuză; **über ein großes Gebiet** ~ dispersat, împrăștiat pe un teritoriu întins; *(în expr.)* **in alle Winde** ~ împrăștiat în cele patru vânturi. **2.** distrat, neatent; zăpăcit, împrăștiat; ~**er Professor** profesor distrat; **in Gedanken** ~ cu gândurile în altă parte, împrăștiat, preocupat de altceva.

Zer|streut|heit *f. sg.* distracție, lipsă de atenție, lipsă de concentrare; zăpăceală, împrăștiere.

Zer|streu|ung, *-en, f.* **1.** împrăștiere; risipire; dispersare; **die** ~ **des Lichtes** dispersarea luminii; *(fig.)* **die** ~ **dunkler Gedanken** risipirea gândurilor negre; **in der** ~ **leben** a trăi împrăștiați peste tot. **2.** distracție; amuzament; **sich** *(dat.)* ~ **suchen** a căuta distracții. **3.** *sg.* v. Zerstreutheit.

Zer|streu|ungsko|effizient [-tsiɛnt], *-en, -en, m. (fiz.)* coeficient de dispersie.

Zer|streu|ungskreis, *-es, -e, m. (fiz.)* cerc de difuziune.

Zer|streu|ungslinse, *-n, f. (fiz.)* lentilă divergentă.

Zer|streu|ungs|sucht *f. sg.* manie a distracțiilor.

zer|streu|ungs|süchtig *adj.* avid de distracții.

zer|strömen, *zerströmte, zerströmt, vb. (s) intr.* a se revărsa, a se împrăștia curgând în toate părțile.

zer|stückeln, *zerstückelte, zerstückelt (ich zerstück(e)le), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) tăia, a (se) rupe, a (se) sfărâma în bucățele, a (se) îmbucătăți, a (se) ciopârți; a parcela (un teren).

Zer|stückelung *f. sg.* îmbucătățire; parcelare.

zer|stücken, *zerstückte, zerstückt, vb. (h) tr.* v. zerstückeln.

Zer|stückung, *-en, f.* v. Zerstückelung.

zer|stümmeln, *zerstümmelte, zerstümmelt (ich zerstümm(e)le), vb. (h) tr.* a mutila, a ciunti.

zertalt *adj.* cu văi, împărțit de văi; **ein** ~**es Gelände** un teren tăiat de multe văi.

Zertamen, *-s, -mina, n. (înv.)* concurs, întrecere.

zertanzen, *zertanzte, zertanzt (du, er zertanzt), vb. (h) tr. (despre pantofi)* a uza, a deteriora dansând.

zerteilbar *adj.* divizibil, care poate fi împărțit.

Zerteilbarkeit *f. sg.* divizibilitate.

zerteilen, *zerteilte, zerteilt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) împărți, a (se) desface în părți, în bucăți, a (se) descompune; a (se) despica, a (se) dezmembra; a (se) risipi. **2.** a (se) deschide, a (se) da la o parte lăsând cale liberă.

Zerteilung *f. sg.* **1.** împărțire, desfacere, descompunere. **2.** despărțire, separare. **3.** deschidere.

zerteppern, *zerteppterte, zerteppert, vb. (h) tr. (reg.)* v. zerdeppern.

zertieren, *zertierte, zertiert, vb. (h) intr. (înv.)* a se întrece, a concura.

Zertifikat, *-(e)s, -e, n.* certificat, dovadă; adeverință.

Zertifikation, *-en, f.* certificare, adeverire.

zertifizieren, *zertifizierte, zertifiziert, vb. (h) tr.* a certifica, a adeveri, a notifica.

Zertifizierung, *-en, f.* v. Zertifikation.

zertrampeln, *zertrampelte, zertrampelt (ich zertramp(e)le), vb. (h) tr. (despre animale, peior. despre oameni)* a zdrobi, a strica, a strivi călcând în picioare.

zertrennen, *zertrennte, zertrennt, vb. (h) tr.* **1.** a descoase, a desface (îmbrăcăminte), a destrăma. **2.** *(fig.)* a despărți.

zertreten, *zertrat, zertreten (du zertrittst, er zertritt), vb. (h) tr.* a călca în picioare; a strivi călcând în picioare.

zertrümmern, *zertrümmerte, zertrümmert, vb. (h) tr.* a zdrobi, a distruge, a ruina, a sparge, a sfărâma, a dărâma; a nimici; **einen Spiegel** ~ a sparge o oglindă; **ein Reich** ~ a distruge un imperiu.

Zertrümmerung *f. sg.* zdrobire, sfărâmare; distrugere, ruinare, spargere; dărâmare; *(fiz.)* **die** ~ **des Atoms** dezagregarea atomului.

Zervelatwurst [-və-], *-würste, f.* salam (dintr-un amestec din carne de porc și de vită și slănină).

zervikal [-vi-] *adj. (anat.)* cervical.

Zervix [-vIks], *Zervices* [-ˈvi:tse:s] *f. (anat.)* cervix.

zerwehen, *zerwehte, zerweht, vb. (h)* **I.** *tr.* a împrăștia prin suflare. **II.** *intr.* a se împrăștia, a fi împrăștiat prin suflu.

zerweichen, *zerweichte, zerweicht vb.* **I.** *(h) tr.* a muia de tot. **II.** *(s) intr.* a se muia de tot.

zerwerfen, *zerwarf, zerworfen (du zerwirfst, er zerwirft), vb. (h)* **I.** *tr.* a distruge, a sparge aruncând (cu o piatră etc.). **II.** *refl. (mit)* a se certa, a se învrăjbi, a strica prietenia (cu...); **sich mit jm.** ~ a se certa cu cineva.

zerwirken, *zerwirkte, zerwirkt, vb. (h) tr. (vân.)* a jupui și a tranșa (mistreți, căpriori etc.).

zerwirren, *zerwirrte, zerwirrt, vb. (h) tr.* a pune în dezordine, a zbârli.

zerwühlen, *zerwühlte, zerwühlt, vb. (h) tr.* **1.** a scormoni, a scurma, a răscoli. **2.** *(fig.)* a submina.

Zerwürfnis, *-ses, -se, n.* ceartă, vrajbă, neînțelegere, dezbinare; dezacord, diferend.

zerzausen, *zerzauste, zerzaust (du, er zerzaust), vb. (h) tr.* a zbârli, a ciufuli, a smulge; a jumuli; *(fig.)* **tüchtig** ~ a lua la rost.

zerzaust I. *part. trec.* de la zerzausen. **II.** *adj.* zbârlit, ciufulit, smuls; jumulit.

zerzupfen, *zerzupfte, zerzupft, vb. (h) tr.* a rupe în bucăți, a sfâșia; *(text.)* a destrăma.

zessibel *adj. (ec., jur.)* cesionabil.

Zessibilität *f. sg. (ec., jur.)* cesionabilitate.

zessieren, *zessierte, zessiert, vb. (h) intr. (înv.)* a înceta.

Zession, *-en. f. (ec., jur.)* cesiune, cedare.

Zessionar, Zessionär, *-s, -e, m. (ec., jur.)* cesionar.

Zet, *-s, n. sg.* **1.** ze, numele literei z. **2.** *(euf.) presc.* de la Zuchthaus închisoare.

Zetazeen [-ˈe:ən] *pl. (zool.)* cetacee.

zeter! *interj. (înv.)* vai! aoleu! ajutor! săriți!

Zeter, *-s, n.* (și *m.*) *sg.* strigăt, vaiet disperat; *(în expr.)* ~ **und Mordio schreien** a striga ca din gură de șarpe; **über jn.** ~ **und Mordio schreien** a striga cu indignare contra cuiva; **alle Welt schrie** ~ **und Mordio über diese Tat (wegen dieser Tat)** toată lumea a făcut gălăgie, tărăboi din cauza acestei fapte.

Zetergeschrei, *-(e)s*, **Zetermordio**, *-s, n. sg.* strigăt(e), vaiet(e) disperat(e); **ein** ~ **anstimmen** a face gură mare, a striga, ca din gură de șarpe.

zetermordio! *interj. (înv.)* v. zeter; *(în expr.)* ~ **schreien** a țipa ca din gură de șarpe.

zetern, *zeterte, gezetert, vb. (h) intr.* a striga după ajutor (văitându-se), a țipa ca din gură de șarpe.

Zettel, *-s, -, m.* **1.** foaie mică de hârtie, bilet; petec de hârtie, fițuică; **etwas auf einen ~ schreiben** (sau **notieren**) a scrie (a nota) ceva pe un bilet, pe un petec de hârtie. **2.** fișă; buletin; **ein ausgefüllter ~** o fișă, un buletin completat(ă); **~ einordnen** a clasa fișe. **3.** etichetă; **~ ankleben** a lipi etichete. **4.** reclamă, afiș etc.; **~ verteilen** a împărți, a difuza afișe, reclame, prospecte, bilete etc. **5.** *(text.)* urzeală.

Zettel|anschlagen, *-s, n. sg.* afișaj, lipire de afișe, de bilete.

Zettelbank, *-en, f. (ec., inv.)* bancă de emisiune.

Zettelbaum, *-(e)s, -bäume, m. (text.)* sul de urzeală.

Zettelchen, *-s, -, n. dim.* de la Zettel **(1)** fițuică, hârtiuță, bilețel.

Zettelei, *-en, f.* **1.** *(înv.)* emitere de bilete, de bancnote. **2.** fișare, clasare, catalogare. **3.** *(fam.)* v. Zettelwirtschaft. **4.** *(peior.)* muncă dezordonată.

Zettel|ende, *-s, -n, n. (text.)* capăt al unui țesut, al unei urzeli.

Zettelgarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fir de urzeală.

Zettelkartel, *-en, f.* cartotecă; fișier.

Zettelkasten, *-s, -kästen, m.* cutie cu fișe.

Zettelkatalog, *-s, -e, m.* catalog pe fișe.

Zettelkram, *-(e)s, m. sg. (fam.)* hârțoage.

zetteln, *zettelte, gezettelt (ich zett(e)le), vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* a extrage pe fișe, a fișa. **2.** *(text.)* a urzi. **3.** *(reg., fig.)* a urzi (un complot).

Zettelrahmen, *-s, -, m. (text.)* ramă de urzit.

Zettel|spieß, *-es, -e, m.*, **Zettelspießer**, *-s, -, m.* cui în care se înfig bonurile de casă, chitanțele unul (una) peste altul (alta) (într-un magazin etc.).

Zettelverteiler, *-s, -, m.* difuzor de afișe, de buletine, de reclame etc.

Zettelwahl, *-en, f.* alegere cu buletine (de vot).

Zettelwirtschaft *f. sg. (fam., peior.)* hârțogărie.

Zettler, *-s, -, m.* **1.** *(text.)* muncitor la urzit. **2.** *(fig.)* intrigant.

zeuch! *imperativ pers.* a 2-a *sg. (înv.)* de la ziehen pleacă!

Zeug, *-(e)s, -e, n.* **1.** stofă, material; îmbrăcăminte, haine; **gewebtes ~** țesături; **seidenes ~** mătăsuri; **er hat sein altes ~ angezogen** și-a pus, s-a îmbrăcat cu haina cea veche; *(fig.)* **jm. etwas am ~ flicken** a găsi cuiva cusur, a găsi cuiva nod în papură; *(proverb)* **wer wenig ~ hat, muss kurze Kleider tragen** nu te întinde mai mult decât ți-e plapuma. **2.** scule, unelte; echipament; **gutes ~, halber Erfolg** cu unelte bune se asigură jumătate din succes; **er hält sein ~ in Ordnung** își ține sculele în ordine; **gut auf dem ~ sein** a fi versat, a se pricepe. **3.** hamuri, harnașament; *(fig.)* **tüchtig ins ~ gehen** a se înhăma zdravăn la treabă; **er arbeitet, was das ~ hält** muncește din răsputeri, cât îl țin puterile, cât îl ține cureaua; **sich (tüchtig) ins ~ legen** a munci pe brânci, a trage tare; a face tot ce e posibil. **4.** *(fig.)* pricepere, abilitate; stofă; înzestrare; **das ~ zu etwas haben** a fi înzestrat pentru ceva, a avea talent, pricepere pentru ceva, a avea stofă pentru ceva; **er hat nicht das ~ dazu** n-are stofă pentru aceasta, nu-i capabil de aceasta, nu-i înzestrat pentru aceasta. **5.** *(pl.* și *Zeugs) (peior.)* lucru (fără valoare), chestie; catrafuse; **bringt das ~ her!** aduceți boarfele! **allerhand ~** tot felul de lucruri, boarfe; **schäbiges ~** boarfe jerpelite; **schaff das alte ~ fort (weg)!** cară de aici vechiturile! *(fam.)* **dummes ~** fleacuri, prostii; **dummes ~ reden** a vorbi prostii, a bate câmpii; **verworrenes ~ reden** a vorbi alandala; **das ~ hängt mir zum Halse heraus** m-am săturat până-n gât de chestia asta. **6.** *(peior.)* oameni de nimica, oameni prăpădiți, adunătură, vagabonzi; **Banditen, Landstreicher und solches ~** bandiți, vagabonzi și alții de teapa lor.

Zeug|amt, *-(e)s, -ämter, n. (mil.)* arsenal.

Zeugbaum, *-(e)s, -bäume, m. (text.)* sul de țesătură.

Zeugdruck, *-(e)s, -e, m. (text.)* imprimare a stofelor, a pânzei.

Zeuge, *-n, -n, m.* martor; **ein ~ des Unfalls** un martor al accidentului; **falscher ~** martor fals; **er sagt als ~ vor Gericht aus** depune ca martor în fața instanței; **~ von etwas sein** a fi martor la ceva; **~n anführen** a aduce martori; **~n stellen** a pune martori; **~n zitieren** a cita martori; **den ~n vereidigen** a lua martorului jurământul; **als ~ auftreten** a se prezenta ca martor; a depune ca martor; **als ~ vorgeladen werden** a fi citat ca martor; **vor ~n aussagen** a declara în fața martorilor; **im Beisein von ~n** cu martori; în prezența martorilor; **einen ~n vernehmen** a audia un martor; **ein ~, kein ~** un singur martor n-are nici o valoare; **die ~n mögen sich melden** să se prezinte martorii; **du bist ~, dass...** ești martor că...; **zum (als) ~n anrufen** a chema ca martor; **Himmel und Erde zu (als) ~n anrufen** a invoca cerul și pământul.

Zeugekraft, *-kräfte, f.* putere de zămislire, de procreație, de reproducere.

zeugen, *zeugte, gezeugt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a depune mărturie; **für jn. ~** a depune mărturie în favoarea cuiva; **gegen (**sau **wider) jn. ~** a depune mărturie împotriva, în defavoarea cuiva. **2. (von)** a da dovadă (de...); a dovedi; **das zeugt von Intellekt** aceasta dă dovadă de inteligență; **seine Tat zeugt von Mut** fapta lui dovedește curaj. **II.** *tr.* a procrea, a concepe; a produce, a zămisli.

Zeugen|aufruf, *-(e)s, -e, m. (jur.)* apel al martorilor; chemare a martorului.

Zeugen|aus|sage, *-n, f. (jur.)* mărturie, depoziție a martorului (martorilor); **sich widersprechende ~n** depoziții contradictorii.

Zeugenbank, *-bänke, f.* bancă a martorilor.

Zeugenbe|einflussung, *-en, f.* influențare a martorilor.

Zeugenbefragung, *-en, f.* v. Zeugenverhör.

Zeugenbeweis, *-es, e, m.* probă cu martori.

Zeugen|eid, *-(e)s,* -e, m. jurământ al martorilor.

zeugen|eidlich *adj. (în expr.)* **~e Vernehmung** audiere de martori sub prestare de jurământ.

Zeugengebühr, *-en, f.*, **Zeugengeld**, *-(e)s, n. sg.* indemnizație cuvenită martorilor.

Zeugenschaft *f. sg.* **1.** martori. **2.** calitate de martor. **3.** *(înv.)* mărturie; **Verleitung zu falscher ~** instigare, îndemnare la mărturie falsă.

Zeugen|stand, *-(e)s, -stände, m. (jur.)* boxă a martorilor, loc de depunere a mărturiei.

Zeugen stellend *adj. (jur.)* aducător de martori.

Zeugentisch, *-(e)s, -e, m.* masă a martorilor.

Zeugenverhör, *-(e)s, -e, n.*, **Zeugenvernehmung**, *-en, f. (jur.)* ascultare, audiere a martorilor; **das Zeugenverhör wird aufgenommen** depoziția martorilor este consemnată într-un proces verbal.

Zeugenvorladung, *-en, f.* citație ca martor; citare a martorilor.

Zeuger, *-s, -, m. (înv.)* procreator.

Zeugfabrik, *-en, f. (înv.)* fabrică de textile, manufactură de stofe.

Zeughaus, *-es, -häuser, n. (mil.)* arsenal; depozit de armament și efecte.

Zeugin, *-nen, f.* martoră.

Zeugjagd, *-en, f.* vânătoare nemțească împrejmuită.

Zeugkammer, *-n, f.* depozit de unelte.

Zeuglaus, *-läuse, f. (entom.)* păduche de corp *(Pediculus vestimenti).*

Zeugma, *-s, -s* (sau *-ta), n. (lingv.)* zeugmă.

Zeugmeister, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* inspector al echipajelor de vânătoare. **2.** *(mil., înv.)* comandant de artilerie; comandant de tun.

Zeugnis, *-ses, -se, n.* **1.** *(jur.)* mărturie, depoziție a martorilor; **für jn., von etwas ~ ablegen** a depune mărturie pentru cineva, de ceva; **falsches ~** mărturie mincinoasă, falsă; **das ~ verweigern** a refuza să depună mărturie; **dein ~ ist nicht maßgebend** mărturia ta nu este decisivă. **2.** certificat, dovadă; atestat; **ärztliches ~** certificat medical; **mit guten ~sen** cu certificate bune; **ein ~ ausstellen** a da un certificat; **ich kann ihm nur das beste ~ ausstellen** nu pot să spun decât lucruri foarte bune despre el. **3.** carnet de note; certificat școlar; **er hat ein gutes ~** are note bune; **~ der Reife** diplomă de bacalaureat, de maturitate.

Zeugnis|ablegung, *-en, f.* v. Zeugenaussage.

Zeugnis|abschrift, *-en, f.* copie după certificat, după diplomă.

Zeugnisheft, *-(e)s, -e, n.* carnet de note.

Zeugnis|pflicht, *-en, f. (jur.)* datorie, obligație de a depune mărturie.

Zeugnisverweigerung *f. sg. (jur.)* refuz de a depune mărturie.

Zeugnisverweigerungsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept de a refuza depoziția ca martor.

Zeugniszwang, *-(e)s, m. sg. (jur.)* obligativitate a mărturiei.

Zeug|offizier, *-s, -e, m. (înv.)* ofițer de intendență.

Zeugpresse, *-n, f. (ind. hârtiei)* presă de pastă.

Zeugpressen, *-s, n. sg. (text.)* lustruit al unei stofe.

Zeugrahmen, *-s, -, m.* dulap de scule.

Zeugs, *-, n. sg. (fam.)* lucruri, chestie.

Zeugschmied, *-(e)s, -e, m. (înv.)* fierar (pentru scule).

Zeugtruhe, *-n, f.* ladă de scule.

Zeugung *f. sg.* procreare, zămislire.

Zeugungs|akt, *-(e)s, -e, m.* act de procreare, de zămislire.

zeugungsfähig *adj.* capabil de procreație.

Zeugungsfähigkeit *f. sg.* capacitate de procreație.

Zeugungsglied, *-(e)s, -er, n. (anat.)* membru genital viril, penis.

Zeugungskraft, *-kräfte, f.* putere de procreație, virilitate.

Zeugungs|organ, *-s, -e, n. (anat.)* organ de procreație, organ sexual.

Zeugungs|trieb, *-(e)s, -e, m.* instinct al procreației, instinct sexual.

zeugungs|unfähig *adj.* impotent, sterp, steril, incapabil de procreație.

Zeugungs|unfähigkeit *f. sg.* impotență, sterilitate, incapacitate de procreație.

Zeugungsvermögen, *-s, n. sg.* v. Zeugungsfähigkeit.

Zeugwalze, *-n, f. (text.)* valț, cilindru de lustruit.

Zeugwärter, *-s, -, m. (înv.)* guard de artilerie.

Zeugweber, *-s, -, m.* țesător de stofe.

Zeugwirker, *-s, -, m.* **1.** război. **2.** v. Zeugweber.

Zeute, *-n, f. (reg.)* v. Schlampe **(1, 2).**

Zezidie [-diə], *-n, f. (bot.)* cecidie.

ZGB *(elv.) presc.* de la Zivilgesetzbuch cod civil, cod de procedură civilă.

z.H., **z.Hd.**, **z.Hdn.** *presc.* de la zu Händen, zuhanden (pe scrisori) în mână, personal; **~ von...** personal lui...

Zibbe, *-n, f.* **1.** *(reg.; despre capre, oi și iepuri)* femelă cu pui. **2.** *(peior.)* muiere, cățea.

Zibebe, *-n, f. (austr.)* stafidă (spaniolă).

Zibet, *-s, m. sg. (zool.)* secreție a civetei.

Zibet|hyäne, *-n, f. (zool.)* hienă civetă *(Proteles cristatus).*

Zibetkatze, *-n, f. (zool.)* civetă *(Viverra zibetha).*

Zibetmaus, *-mäuse*, **Zibetratte**, *-n, f. (zool.)* șobolan civetă *(Fiber zibethiens).*

Ziborium, *-s, -rien* [-riən], *n.* **1.** *(bis. cat.)* anaforniță, artofor. **2.** *(arhit.)* baldachin deasupra unui altar.

Zichorie [-'ço:riə], *-n, f.* **1.** *(bot.)* cicoare *(Cichorium intybus).* **2.** surogat de cafea, cicoare.

zichorien|artig *adj.* ca cicoarea.

Zichorienbrühe, *-n, f.*, **Zichorienkaffee**, *-s, -s, m.* **1.** cafea de cicoare. **2.** cafea proastă.

Zick, *-s, m. sg. (elv.)* iz de oțetire (la vinuri).

Zicke, *-n, f.* **1.** iadă, capră tânără, căpriță. **2.** *(peior.)* femeie proastă, nesuferită. **3.** *pl.* prostii, năzbâtii, pozne; *(fig., fam.; în expr.)* **~n machen (**sau **bauen)** a face pozne, ștrengării; **mach keine ~n!** lasă prostiile! **4.** căprioară. **5.** *(reg.)* capră.

Zickel(chen), *-s, -, n.* v. Zicklein.

zickeln, *zickelte, gezickelt (ich zick(e)le), vb. (h) intr. (despre capre)* a făta.

zicken, *zickte, gezickt, vb. (h) intr.* a face pozne, ștrengării.

Zicken, *-s, -, m.* **1.** *(elv.)* v. Zick. **2.** *pl.* v. Zicke **(3).**

zickig *adj. (despre femei)* proastă, înapoiată, nesuferită, cu toane, capricioasă.

Zicklein, *-s, -, n. dim.* de la Ziege ied.

Zickzack, *-(e)s, -e, m.* zigzag; **im ~ laufen** a fugi în zigzag.

zickzack *adv.* în zigzag; **~ laufen** a fugi în zigzag.

Zickzackbewegung, *-en, f.* mișcare în zigzag.

Zickzack|egge, *-n, f.* grapă cu cadrul în zigzag.

zickzacken, *zickzackte, gezickzackt, vb. (h* sau *s) intr.* a merge, a alerga în zigzag.

zickzackförmig *adj.* în formă de zigzag.

zickzackig *adj.* în zigzag.

Zickzack|kurs, *-es, -e, m.* **1.** itinerar, rută în zigzag. **2.** *(fig.)* linie inconsecventă (în muncă, în viață, în politică etc.).

Zickzacklinie [-niə], *-n, f.* linie frântă, linie în zigzag.

Zickzackmuster, *-s, -, n.* desen în zigzag.

Zickzacknietung *f. sg.* nituire în zigzag.

Zickzackschaltung, *-en, f. (electr.)* legătură în zigzag.
Zickzackweg, *-(e)s, -e, m.* drum în zigzag.
Zider, *-s, m. sg.* cidru.
Zieche, *-n, f. (reg.)* **1.** față de pernă. **2.** rufărie de pat.
Ziechling, *-s, -e, m. (tehn.)* v. Ziehklinge.
Ziefer, *-s, -, n. (reg.)* păsări de curte, orătănii.
ziefern, *zieferte, geziefert, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a dârdâi, a tremura (de durere, de frig). **2.** a se văita, a face pe bolnavul; a face fasoane.
Ziege, *-n, f. (zool.)* capră *(Capra hircus)*; **junge** ~ iadă; *(fig. fam.)* **alte** ~ hoașcă bătrână; **eine dumme** ~ o proastă.
Ziegel, *-s, -, m.* **1.** țiglă, olan. **2.** cărămidă; **roher, ungebrannter** ~ cărămidă nearsă; ~ **brennen** a arde cărămizi; ~ **formen (streichen)** a face cărămizi; **feuerfester** ~ cărămidă refractară; *(fig.)* **es kann einem jeden ein ~ auf den Kopf fallen** oricine poate s-o pățească.
Ziegel|arbeit, *-en, f. (constr.)* lucrare în cărămidă.
Ziegelbau, *-(e)s, -ten, m.* construcție de, în cărămidă.
Ziegelblendung, *-en, f. (constr.)* îmbrăcăminte de cărămizi; placare, acoperire cu cărămidă.
Ziegelbrennen, *-s, n. sg.* ardere a cărămizilor, a țiglelor.
Ziegelbrenner, *-s, -, m.* cărămidar, muncitor care arde cărămidă.
Ziegelbrennerei, *-en, f.* v. Ziegelei.
Ziegelbrigade, *-n, f.* brigadă de zidărie.
Ziegeldach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș de, din țiglă.
Ziegeldecker, *-s, -, m.* meseriaș care pune țiglă, țiglar.
Ziegelei, *-en, f.* cărămidărie; fabrică de cărămidă.
Ziegelei|arbeiter, *-s, -, m.* cărămidar.
Ziegel|erde, *-n, f.* pământ pentru cărămidă.
Ziegelfabrik, *-en, f.* fabrică de cărămidă.
Ziegelfarbe, *-n, f.* culoare cărămizie.
ziegelfarben, ziegelfarbig *adj.* v. ziegelrot.
ziegelförmig *adj.* în formă de cărămidă.
Ziegelfußboden, *-s, -böden, m.* pardoseală de cărămidă.
Ziegelgewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă de cărămidă.
Ziegelhändler, *-s, -, m.* cărămidar, negustor de cărămidă, de țiglă.
Ziegelher|stellung, *-en, f.* fabricare a cărămizilor.
Ziegelhütte, *-n, f.* v. Ziegelei.
Ziegelkarren, *-s, -, m.* roabă pentru cărămizi.
Ziegelmauer, *-n, f.* zid, perete de cărămidă.
Ziegelmauerwerk, *-(e)s, -e, n. (constr.)* zid de cărămidă.
Ziegelmehl, *-(e)s, n. sg.* praf de cărămidă; moloz de cărămidă măcinată.
ziegeln, *ziegelte, geziegelt (ich zieg(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a face cărămizi.
Ziegel|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de (ars) cărămidă.
Ziegelpflaster, *-s, -, n.* pavaj de cărămidă.
Ziegelpresse, *-n, f.* presă de cărămidă, presă de lut umed.
Ziegelrohbau, *-(e)s, -ten, m.* clădire de cărămidă în roșu.
ziegelrot *adj.* cărămiziu.
Ziegelschlag, *-(e)s, -schläge, m.* cărămidărie.
Ziegelschläger, *-s, -, m.* muncitor care face (manual) cărămidă nearsă.
Ziegelschutt, *-(e)s, m. sg.* spărtură, cloțuri de cărămidă.
Ziegel|stein, *-(e)s, -e, m.* v. Ziegel **(2)**.
Ziegel|strang, *-(e)s, -stränge, m.* bucată de cărămidă.
Ziegel|streicher, *-s, -, m.* v. Ziegelschläger.
Ziegelverband, *-(e)s, -bände, m. (constr.)* îmbinare, legătură între cărămizi; mod de legare a cărămizilor.
Ziegelwand, *-wände, f.* v. Ziegelmauer.
Ziegelwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Ziegelei.
Ziegen|art, *-en, f.* rasă de capre.
ziegen|artig *adj.* de felul caprelor, caprin.
Ziegenbart, *-(e)s, -bärte, m.* **1.** barbă de țap, de capră; *(fig., fam.)* barbișon, țăcălie. **2.** *sg. (bot.)* **a)** barba-popii *(Aruncus silvester)*; **b)** iarba-nisipului *(Corynephorus canescens)*; **c)** țăpoșică *(Nardus stricta* L.); **d)** iarba-bivolului *(Juncus bufonus* L.); **e)** lemnul-Domnului *(Artemisia abrotanum* L.); **f)** crețușcă *(Filipendula ulmaria)*; **g)** creasta-cocoșului *(Clavaria flava)*. **3.** *sg. (bot.)* v. Korallenpilz.
Ziegenbein, *-(e)s, -e, n.* **1.** picior de capră. **2.** *sg. (bot.) (reg.)* vinețele, albăstrită *(Centaurea cyanus* L.).
Ziegenbock, *-(e)s, -böcke, m. (zool.)* țap *(Capra hircus)*.
Ziegendill, *-(e)s, m. sg. (bot.)* cucută, buciniș *(Conium maculatum* L.).
Ziegenfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de capră.
Ziegenfuß, *-es, -füße, m.* **1.** picior de capră. **2.** *sg. (bot.)* piciorul-caprei *(Aegopodium podagraria* L.).
Ziegenhaar, *-(e)s, n. sg.* păr de capră.
Ziegenhainer, *-s, -, m.* bâtă noduroasă, cu noduri.
Ziegenhirt, *-en, -en, m.* păstor de capre, căprar.
Ziegenkäse, *-s, -, m.* brânză (din lapte) de capră.
Ziegenlamm, *-(e)s, -lämmer, n.* v. Zicklein.
Ziegenleder, *-s, n. sg.* piele de capră; șevro.
Ziegenlippe *f. sg. (bot.)* specie de ciupercă *(Boletus suptomentosus)*.
Ziegenmelker, *-s, -, m. (ornit.)* mulge-capre *(Caprimulgus europaeus)*.
Ziegenmilch *f. sg.* lapte de capră.
Ziegenpeter, *-s, m. sg. (med. pop.)* parotidită epidemică, oreion.
Ziegenpfeffer, *-s, m. sg. (bot., reg.)* ardei *(Capsicum annuum* L.).
Ziegenraute *f. sg. (bot.)* **1.** ciumărea *(Galega officinalis* L.). **2.** *(reg.)* pupezele *(Orobus vernus)*.
Ziegen|stall, *-(e)s, -ställe, m.* staul, grajd de capre.
Zieger, *-s, m. sg.* **1.** *(reg.)* brânză de vacă. **2.** *(austr.)* brânză cu mirodenii.
Ziegerkraut, *-(e)s, n. sg. (bot., reg.)* sulfină albastră *(Trigonella coerulea)*.
Ziegler, *-s, -, m. (înv.)* v. Ziegelbrenner.

zieh I. *ind. imperf. pers.* I și a 3-a *sg.* de la zeihen. **II.** *imperativ pers.* a 2-a *sg.* de la ziehen.
Ziehbank, *-bänke, f. (tehn.)* banc, mașină de tras; banc, mașină de trefilare.
ziehbar *adj.* ductil, care poate fi întins, tras; extensibil.
Ziehbarkeit *f. sg.* ductilitate.
Ziehblech, *-(e)s, -e, n. (metal.)* tablă de ambutisat.
Ziehbrücke, *-n, f.* pod mobil prin tragere.
Ziehbrunnen, *-s, -, m.* fântână cu cumpănă.
Ziehe *f. sg. (reg.)* creștere, îngrijire, educație: **ein Kind in (der) ~ haben** a crește un copil, a avea un copil în grijă, a se ocupa de educația unui copil; **ein Kind in (die) ~ geben** a da un copil în seama unei persoane, a unui institut de educație.
Zieh|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* filieră de trefilare.
Zieh|eltern *pl.* părinți adoptivi.
ziehen, *zog, gezogen, vb.* **I.** *(h) tr.* **1.** a trage; **den Wagen** ~ a trage căruța; **jn. auf die Seite** ~ a trage pe cineva la o parte; **das Boot an Land** ~ a trage barca la mal; **den Faden durchs Nadelöhr** ~ a băga ața în ac; **die Mütze über die Ohren** ~ a-și trage căciulița peste urechi; **die Kapuze über den Kopf** ~ a trage capișonul peste cap; **in die Höhe** ~ a trage în sus, a ridica în sus; **jn. an (bei) den Haaren** ~ a trage pe cineva de păr; **jn. an den Ohren** ~ a trage, a lua pe cineva de urechi; **er zog mich am Ärmel** mă trase de mânecă (pentru a mă face atent); **die Notbremse** ~ a trage semnalul de alarmă; **die Last zog ihn zu Boden** povara l-a tras la pământ; *(fig.)* **jn. in (durch) den Schmutz (Staub, Dreck, Kakao)** ~ a defăima, a ponegri, a calomnia pe cineva; **jn. zur Verantwortung** ~ a trage pe cineva la răspundere; **jn. vor Gericht** ~ a da pe cineva în judecată; **eine Angelegenheit in die Öffentlichkeit** ~ a da în vileag o chestiune; **alle Register** ~ **a)** a cânta (la orgă) cu toate registrele; **b)** *(fig.)* a-și arăta toată știința, a recurge la toate resursele, a folosi toate posibilitățile; **durch die Hechel** ~ **a)** a dărăci; **b)** *(fig.)* a bârfi, a ponegri. **2.** a întinde, a lungi; **Gummi lässt sich stark** ~ elasticul se poate întinde mult; **Saiten auf die Geige** ~ a pune corzi la vioară; **er zieht beim Reden die Wörter** când vorbește lungește cuvintele, vorbește tărăgănat; **etwas in die Länge** ~ a tărăgăna, a lungi ceva; **der Leim zieht Fäden** cleiul se întinde sub formă de ațe; **die Spinne zieht Fäden** păianjenul întinde fire; **eine Wäscheleine (Leine)** ~ a întinde o frânghie de rufe; *(fig., fam.)* **Leine** ~ a o întinde, a o șterge, a o lua la sănătoasa, a spăla putina. **3.** a îmbrăca, a pune; **einen Regenmantel über das Kleid** ~ a-și pune un fulgarin peste rochie. **4.** a scoate, a obține, a câștiga, a trage; **aus etwas Nutzen (Profit)** ~ a scoate un folos, un câștig din ceva; **er zieht aus diesem Geschäft viel Geld** (el) câștigă mulți bani din această afacere; **eine Lehre** ~ a trage învățăminte; **Folgerungen** (sau **Schlüsse**) ~ a trage concluzii. **5.** a scoate; a extrage; a smulge, a trage; **Nägel aus dem Brett** ~ a scoate cuie din scândură; **einen Zahn** ~ a scoate, a extrage un dinte; **die Pistole** ~ a scoate pistolul; **den Säbel** (sau **vom Leder** ~ sau **blank**) ~ a scoate sabia; **die Pflanze zieht die Nahrung aus dem Boden** planta își trage hrana din sol, din pământ; **das Unkraut aus der Erde** ~ a smulge buruienile din pământ; *(fig.)* **den Kopf aus der Schlinge** ~ a scăpa din încurcătură, din necaz; **jn. aus der Klemme (Patsche)** ~ a scoate pe cineva din încurcătură; **(vor jm.) den Hut** ~ a-și scoate pălăria (în fața cuiva); **den Ring vom Finger** ~ a scoate inelul din deget; **jm. die Larve vom Gesicht** ~ a smulge cuiva masca; **aus dem Gefecht** ~ a scoate, a retrage din luptă; *(fig.)* **jm. das Fell über die Ohren** ~ a lua pielea de pe cineva, a exploata, a înșela pe cineva în mod grosolan, a jupui pe cineva; **ein Los (mit einem Gewinn)** ~ a trage un loz (câștigător); **eine Niete** ~ a trage un bilet necâștigător (la loterie); **Wein auf Flaschen** ~ a trage vin în sticle; **Öl aus Samen** ~ a extrage ulei din semințe; **die Straßenbahn aus dem Verkehr** ~ a retrage tramvaiul din circulație; *(fig., fam.)* **jm. die Würmer aus der Nase** ~ a descoase, a trage de limbă pe cineva; **den kürzeren** ~ a pierde; a fi, a rămâne păgubaș; *(mat.)* **Wurzel** ~ a extrage rădăcina. **6.** a atrage; **die Aufmerksamkeit auf sich** ~ a atrage atenția asupra sa; **er zog die Blicke aller auf sich** el atrase privirile tuturor asupra sa; **Hass auf sich** ~ a-și atrage ura; **jn. auf seine Seite** ~ a atrage pe cineva de partea sa; **jn. ins Gespräch** ~ a atrage pe cineva în discuție; **jn. ins Unglück** ~ a băga pe cineva într-o nenorocire; **jn. ins Verderben** ~ a târî pe cineva în nenorocire. **7.** a crește; **manche Kinder sind schwer zu** ~ unii copii sunt greu de educat; **dich werde ich mir schon ~!** am să te strunesc eu! **Spargel** ~ a cultiva sparanghel; **Schweine** ~ a crește porci. **8.** *(șah)* a muta; **wer zieht?** cine mută? **du ziehst** tu muți; **mit dem Läufer** ~ a muta nebunul; *(la jocul de cărți)* a lua o carte. **9.** *(metal.)* a trefila, a trage; **Draht** ~ a trefila sârmă; **Röhren** ~ a trage țevi. **10.** a trage; a desena; **eine Linie** ~ a trage o linie; **eine Senkrechte** ~ a trage o perpendiculară; **eine Parallele** ~ a trage o paralelă. **11.** a face, a realiza; a construi; **die Bilanz** ~ a face bilanțul; **einen Vergleich** ~ a face o comparație, o paralelă; **Blasen** ~ **a)** a face, a scoate bășici; **b)** *(fam.)* a avea urmări proaste; **einen Flunsch** (sau **eine Fratze** sau **ein Gesicht**) ~ a se strâmba, a face grimase; **ein schiefes Maul** (sau **Gesicht**) ~ a face o mutră acră, a se strâmba; **die Stirn kraus** (sau **in Falten**) ~ a se încrunta; **eine Furche** ~ a trage o brazdă; **eine Grenze** ~ a trage un hotar; **eine Mauer** ~ a trage un perete, a construi un zid; **sie zogen einen Graben um den Park** au săpat un șanț în jurul parcului. **12.** a emite; *(în expr.)* **einen Wechsel** ~ a emite o poliță. **13.** a ține, a urma; *(în expr.)* **seinen Weg** (sau **seine Straße**) ~ a-și urma calea. **14.** *(în expr.)* **etwas in Betracht (Erwägung)** ~ a lua ceva în considerare; **Folgen nach sich** *(dat.)* ~ a avea consecințe, urmări; **etwas in Frage** ~ a pune ceva la îndoială; **die Konsequenzen** ~ a suporta consecințele; **etwas ins Lächerliche** ~ a ridiculiza ceva; **jn. zu Rate** ~ a se sfătui cu cineva; **jn. ins Vertrauen** ~ a împărtăși cuiva un secret. **15.** *(impers.)* a atrage, a-i fi dor; **es zieht mich in die Heimat** mi-e dor de patrie; **es zieht mich zu meinen Eltern** mi-e dor de părinți; **es zieht ihn in die Ferne** îl atrage depărtarea. **II.** *(h) refl.* **1.** a se deplasa, a se muta, a pleca; **das Gewitter zieht (sich) nach Westen** furtuna se deplasează spre apus; **der Schmerz zieht sich aus dem Arm in die Schulter** durerea se mută din braț în umăr. **2.** *(aus)* a se salva, a ieși, a scăpa; **er zog sich aus der Verlegenheit** a scăpat din încurcătură, de bucluc, de belea. **3.** a intra, a pătrunde; **der Geruch zieht sich in die Wände** mirosul intră în pereți. **4.** a se întinde; **der Garten zieht sich bis an den Rand des Waldes** grădina se întinde până la marginea pădurii; **der Graben zieht sich um den Park** șanțul se întinde în jurul parcului; *(fig.)* **dieser Gedanke zieht sich wie ein roter Faden durch das ganze Werk** această idee trece ca un fir roșu prin toată opera; **das Stück zieht sich in die Länge** piesa se lungește, devine plicticoasă. **III.** *intr.* **1.** *(s)* a pleca, a se duce, a străbate, a cutreiera, a trece; **er**

zog in die Fremde a plecat în țări străine; **über Land** ~ a cutreiera țara; **er zog kreuz und quer durchs Land** a cutreierat țara în lung și în lat; **übers Meer** ~ a pleca peste mare; **heimwärts** ~ a pleca spre patrie; **weiter** ~ a pleca mai departe; **lass ihn** ~! dă-i drumul să plece! **in den Krieg** (sau **ins Feld**) ~ a pleca la război; **gegen den Feind zu Felde** ~ a porni împotriva dușmanului; **auf Wache** ~ a intra în gardă; **auf den Markt** ~ a pleca la târg; **die Schwalben** ~ **nach dem Süden** rândunelele pleacă spre sud; **in die weite Welt** ~ a pleca în lumea largă; **schwere Wolken** ~ **am Himmel** nori grei trec pe cer; **in Urlaub** ~ a pleca în concediu. **2.** *(h)* **(an)** a trage; **an der Glocke** ~ a trage clopotul; **an einem Stricke** ~ a trage de o frânghie; *(fig.)* **mit jm. am gleichen Strange** ~ a urmări același țel cu cineva. **3.** *(h)* a trage, a suge, a bea; **an der Zigarette** ~ a trage din țigară; **der Säugling zieht an der Brust** sugaciul suge la piept; **er zog aus dem Krug** el bău din cană. **4.** *(h)* a fi atrăgător, a avea succes; a fi de efect; **dieser Film zieht** acest film are succes; **der Titel des Romans zieht nicht** titlul romanului nu este atrăgător. **5.** a ține, a rezista; **dieses Argument zieht nicht** acest argument nu rezistă; **das zieht bei mir nicht** aceasta nu mă impresionează, aceasta mă lasă rece, aceasta nu țin la mine. **6.** *(h)* a trage, a avea tiraj; **die Pfeife zieht nicht** pipa nu trage; **der Ofen zieht schlecht** soba nu trage; **der Rauch zieht ins Zimmer** fumul intră în cameră. **7.** *(h) (impers.)* a trage, a fi curent; **es zieht** e curent; **es zieht durch die Fenster** trage prin ferestre; *(fam.)* **es zieht wie Hechtsuppe** este un curent puternic, trage tare. **8.** *(h) (impers.)* a ține, a înjunghia, a înțepa, a durea; **es zieht mir (mich) in der Schulter** mă ține în umăr; **es zieht mir (mich) in allen Gliedern** mă dor toate oasele, toate mădularele.

Ziehen, *-s, n. sg.* **1.** tragere, tras, tracțiune. **2.** scoatere; extragere. **3.** *(metal.)* tragere, trefilare. **4.** creștere, cultivare.

Zieher, *-s, -, m.* v. Korkzieher.

Ziehfeder, *-n, f.* trăgător, peniță plată (pentru desen tehnic).

Ziehfeuer, *-s, -, n. (metal.)* cuptor de tras la cald.

Ziehgarn, *-(e)s, -e, n.* năvod.

Ziehgeld, *-(e)s, -er, n. (înv.)* taxă plătită la un internat sau la o gazdă (pentru copil).

Ziehglas, *-es, n. sg.* geam tras.

Ziehgurt, *-(e)s, -e, m.* curea de tras la edec.

Zieh|harmonika, *-s* (și *-ken), f.* armonică; acordeon.

Zieh|harmonika|spieler, *-s, -, m.* acordeonist.

Zieh|hund, *-(e)s, -e, m.* câine care trage (la sanie sau cărucior).

Ziehkind, *-(e)s, -er, n.* copil adoptiv.

Ziehklinge, *-n, f.* răzuitor, cuțitoaie, ticling.

Ziehklingen|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (tehn.)* cuțit, lamă de răzuit.

Ziehkraft, *-kräfte, f.* forță de tracțiune.

Ziehlatte, *-n, f. (constr.)* șipcă de netezit.

Ziehleine, *-n, f.* sfoară de tracțiune.

Ziehleute *pl. (reg.)* transportori, cărători de mobilă.

Ziehmaschine, *-n, f. (metal.)* mașină de tras, mașină de trefilare.

Ziehmatritze, *-n, f. (metal.)* matriță de trefilare.

Ziehmesser, *-s, -, n.* v. Ziehklinge.

Ziehmutter, *-mütter, f.* mamă adoptivă.

Ziehpflaster, *-s, -, n. (farm.)* emplastru.

Ziehpresse, *-n, f. (metal.)* presă de trefilare.

Ziehring, *-(e)s, -e, m. (metal.)* inel de tras țevi.

Ziehsäge, *-n, f.* ferăstrău de dulgher, ferăstrău de doborât arbori.

Ziehseil, *-(e)s, -e, n.* frânghie de ham, frânghie a hamului.

Ziehsohn, *-(e)s, -söhne, m.* fiu adoptiv.

Zieh|stange, *-n, f.* bară de tras la edec.

Zieh|stiefel, *-s, -, m.* cizmă cu carâmb înalt.

Zieh|strumpf, *-(e)s, -strümpfe, m. (electr.)* ciorap de tras cabluri; tub varniș.

Ziehtag, *-(e)s, -e, m.* zi de mutare.

Ziehtochter, *-töchter, f.* fiică adoptivă.

Ziehung, *-en, f.* **1.** tragere, extragere (la loterie). **2.** scoatere, extracție.

Ziehungs|ersuchen, *-s, -, n. (fin.)* cerere de tragere.

Ziehungsliste, *-n, f.* listă a tragerilor (la loterie).

Ziehungsmöglichkeit, *-en, f. (fin.)* posibilitate de tragere.

Ziehungsrecht, *-(e)s, n. sg. (fin.)* drept de a ridica fonduri de la FMI (Fondul Monetar Internațional); drept de tragere.

Ziehungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de tragere (la loterie).

Ziehvater, *-s, -väter, m.* tată adoptiv.

Ziehwerk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* instalație, dispozitiv de trefilat țevi, sârme, plăci.

Ziehwerkzeug, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* sculă, instrument de tras, ștanță de întins.

Ziehzange, *-n, f.* clește de scos cuie.

Ziehzeit, *-en, f.* **1.** timpul de mutare. **2.** *(la păsări)* perioadă de migrare.

Ziel, *-(e)s, -e, n.* **1.** (și *mil.*) obiectiv, țintă; **das** ~ **unserer Reise** ținta călătoriei noastre; **auf diese Weise kommst (gelangst) du nicht zum** ~ în felul acesta nu ajungi la țintă; **dicht vor dem** ~ chiar în fața țintei; **totes** ~ țintă fixă; **bewegliches** ~ țintă mobilă; **das** ~ **verfehlen** a greși ținta; **das** ~ **beobachten** a observa obiectivul, ținta; **der Bomber fliegt übers** ~ bombardierul zboară deasupra obiectivului; **ein gutes** ~ **bieten** a oferi o țintă bună; **das** ~ **treffen**, **ins** ~ **treffen** a nimeri obiectivul, ținta; *(inform.)* **das** ~ **einer Datenübertragung** ținta unei transmisii de date. **2.** *(sport)* punct, linie de sosire; **er ging als erster durchs** ~ a trecut primul linia de sosire. **3.** *(fig.)* capăt; margine, limită; **ein** ~ **setzen** (cu *dat.*) a pune capăt (unui lucru); **seinem Leben war frühzeitig ein** ~ **gesetzt** a murit tânăr; **ohne Maß und** ~ fără măsură. **4.** destinație; **wir sind am** ~ **angelangt** am ajuns la destinație; **mit unbekanntem** ~ **verreist** plecat cu destinație necunoscută. **5.** scop, țel rost, obiectiv; **sein** ~ **erreichen** a-și ajunge scopul; **er ist am** ~ **seiner Wünsche angelangt** și-a realizat toate dorințele; **eines der wichtigsten ~e des Projects** unul din obiectivele principale ale proiectului; **sich** *(dat.)* **ein** ~ **setzen (stecken)** a-și fixa un scop, o țintă; **ein hohes** ~ **verfolgen** a urmări un țel înalt; **auf sein** ~ **lossteuern** a-și urmări ținta, scopul; **dieser Versuch führt nicht zum** ~ această experiență nu duce la atingerea scopului; **er brachte mich von meinem ~e ab** m-a abătut de la rosturile mele; **des Lebens Zweck und** ~ scopul și țelul vieții; rostul vieții; **ohne Zweck und** ~ fără nici un rost, la întâmplare; **sein** ~ **nicht aus dem Auge verlieren** a nu-și neglija țelul, a nu scăpa din vedere scopul, ținta; **er hatte ein klares** ~ **vor Augen** avea un scop precis; *(fig.)* **über das** ~ **hinausgehen** a sări peste cal, a exagera. **6.** *(com.)* termen, scadență; **Wechsel auf drei Monate** ~ cambie cu scadență peste trei luni; **Darlehen auf kurzes** ~ credit pe termen scurt; **jm. drei Monate** ~ **gewähren** a da cuiva un termen de trei luni; **das** ~ **pünktlich einhalten** a respecta termenul cu strictețe; **das** ~ **überschreiten** a depăși termenul.

Ziel|abschnitt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* sector de tragere.

Ziel|achse, *-n, f. (tehn.)* axă de vizare, de ochire.

Ziel|adresse, *-n, f.* adresă de destinație.

Ziel|anflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor spre obiectiv.

Ziel|angabe, *-n, f. (mil.,* și *fig.)* indicare a țintei, a obiectivului.

Ziel|an|sprache, *-n, f. (mil.)* descriere, determinare a obiectivului.

Ziel|aufbau, *-(e)s, m. sg. (mil.)* așezare a țintei.

Ziel|auf|findung, *-en, f. (mil.)* descoperire a obiectivului, a țintei.

Ziel|aufklärung *f. sg. (mil.)* recunoaștere a obiectivului, a țintei.

Zielbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* gară de destinație.

Zielband, *-(e)s, -bänder, n. (sport)* panglică de sosire.

Zielbereich, *-(e)s, -e, m.* (sau *n.*) *(mil.)* zonă a obiectivului, a țintei.

zielbewusst *adj.* conștient de scopul urmărit; hotărât, sigur; energic; consecvent; **ein ~er Mensch** un om care știe ce vrea.

Zielbewusst|heit *f. sg.* hotărâre, consecință.

Zielbezeichnung, *-en, f. (mil.)* semnalizare, indicare a țintei.

Zielcomputer [-pju:tə], *-s, -, m. (inform.)* computerul țintă, de destinație.

Zieldiskette, *-n, f. (inform.)* dischetă țintă; **die** ~ **löschen** a șterge discheta țintă.

Zieldistanz, *-en, f.* distanță până la țintă, până la obiectiv.

Ziel|ebene, *-n, f. (fiz., av.)* plan al țintei.

Ziel|einrichtung, *-en, f. (mil.)* dispozitiv de ochire.

Ziel|element, *-(e)s, -e, n. (mil.)* element de țintire.

zielen, *zielte, gezielt, vb. (h) intr.* **1.** *(nach* cu *dat., auf* cu *ac.)* a ținti; a ochi; **er zielte nach dem Vogel** a ochit pasărea; **auf den Kopf** ~ a ținti capul. **2.** *(fig.; auf* cu *ac.)* a face aluzie (la), a se referi (la), a viza; **das zielt auf mich** asta pe mine mă vizează.

Zielen, *-s, n. sg.* țintire, ochire.

zielend I. *part. prez.* de la zielen. **II.** *adj. (gram.)* tranzitiv; **~es Zeitwort** verb tranzitiv; **nicht ~es Verb** verb intranzitiv.

Ziel|entfernung, *-en, f.* v. Zieldistanz.

Zieler, *-s, -, m.* ochitor.

Ziel|erkennen, *-s, n. sg.*, **Ziel|erkundung**, *-en, f.* v. Zielaufklärung.

Zielfahne, *-n, f. (sport, mil.)* fanion de țintă, pentru marcarea țintei.

Zielfall, *-(e)s, -fälle, m. (gram., înv.)* (cazul) acuzativ.

Zielfehler, *-s,-, m.* greșeală de țintire, de ochire.

Zielfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp de tir, de țintire.

Zielfernrohr, *-(e)s, -e, n.* lunetă de ochire.

Zielfernrohrgewehr, *-(e)s, -e, n.* pușcă cu lunetă.

Zielfilm, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(la mijloacele de transport în comun)* indicator de traseu. **2.** *(sport)* film cu înregistrarea sosirii la țintă.

Zielfliegen, *-s, n. sg.*, **Zielflug**, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor spre o anumită țintă, spre un anumit obiectiv.

Zielflug|gerät, *-(e)s, -e, n. (av.)* aparat de determinare a direcției, poziției, de orientare goniometrică, de relevment.

Zielflughafen, *-s, -häfen, m.* aeroport de destinație.

Zielfoto, *-s, -s, n. (sport)* fotografie cu înregistrarea sosirii la țintă.

zielführend *adj. (austr.)* de succes, promițător.

Zielgebiet, *-(e)s, -e, n. (mil.)* teritoriu obiectiv de atac.

Zielgelände, *-s, -, n. (sport, mil.)* poligon de tragere.

Zielgenauigkeit *f. sg.* precizie de ochire.

Zielgerade, *-n, f. (sport)* linie dreaptă (înainte de sosire).

Zielgerät, *-(e)s, -e, n.* instrument de ochire.

zielgerichtet *adj.* cu un scop precis; finalizat.

Zielgeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* afacere la termen.

Zielgeviert|tafel, *-n, f. (mil.)* tabelă cadrilată.

Zielgewehr, *-(e)s, -e, n.* pușcă, armă pentru ochire.

Zielglas, *-es, -gläser, n. (tehn.)* colimator.

Zielgruppe, *-n, f.* **1.** grup vizat de persoane; *(ec.)* target group. **2.** *(inform.)* grup țintă.

Zielhafen, *-s, -häfen, m.* port de sosire, de destinație.

Zielhöhe, *-n, f.* înălțime a țintei, genulieră.

Zielhöhenwinkel, *-s, -, m.* **1.** unghi de teren. **2.** unghi de înălțime (a țintei).

Zielkamera, *-s, f. (sport)* aparat fotografic de înregistrat trecerea prin țintă.

Zielkauf, *-(e)s, -käufe, m. (com.)* cumpărare cu plata la un anumit termen.

zielklar *adj.* v. zielbewusst.

Zielkorn, *-(e)s, (rar) -e, n.* cătare (de armă).

Ziel|landung, *-en, f. (av.)* aterizare la țintă fixă, aterizare de precizie; aterizare la destinație.

Ziel|linie [-niə], *-n, f. (sport)* linie de sosire.

Ziel|löffel, *-s, -, m. (tir)* disc.

ziel|los *adj.* fără țintă, fără scop; fără rost; **ein ~er Mensch** un om care nu știe ce vrea; **~ seines Weges gehen** a-și urma drumul la întâmplare; **ein ~es Beginnen** o treabă fără rost.

Ziel|losigkeit *f. sg.* lipsă de țintă, de scop.

Ziel|objekt, *-(e)s, -e, n.* țintă, obiectiv.

Ziel|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de destinație.

Zielpfosten, *-s, -, m.* stâlp pentru țintă (la călărie).

Zielprogramm, *-s, -e, n. (ec.)* program finalizat.

Zielpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct de reper; țintă; *(fig.)* obiectiv.

Zielpunktplan, *-(e)s, -pläne, m. (mil.)* plan al tragerilor de artilerie.

Zielrakete, *-n, f. (mil.)* rachetă-țintă.

Zielrichter, *-s, -, m. (sport)* arbitru la linia de sosire.

Zielscheibe, *-n, f.* **1.** *(tir)* țintă. **2.** *(fig.)* țintă, obiect (al ironiilor, glumelor etc.); **er ist die ~ des Spottes** el este obiectul ironiei, al batjocurii.
Zielschiff, *-(e)s, -e, n. (mil.)* navă-țintă.
Zielschwarze, *-n (ein Zielschwarzes), n. sg. (tir)* centru al țintei, muscă.
Zielsetzung, *-en, f.* **1.** fixare a țintei. **2.** scop, țel (de urmat, de urmărit), obiectiv.
zielsicher *adj.* sigur de scopul urmărit.
Zielsicher|heit *f. sg.* **1.** siguranță de țintire, precizie la trageri. **2.** *(fig.)* siguranță (în urmărirea unui scop).
Ziel|spiegel, *-s, -, m. (mil.)* oglindă de ochire.
Zielsprache, *-n, f. (lingv.)* **1.** limbă-țintă, în care se traduce (un text). **2.** limbă străină care se învață.
Ziel|station, *-en, f.* stație de destinație.
Ziel|stellung, *-en, f.* v. Zielsetzung.
ziel|strebig *adj.* ambițios, zelos în urmărirea unui scop, a unui țel.
Ziel|strebigkeit *f. sg.* ambiție, zel în urmărirea țelului.
Ziel|streifen, *-s, -, m. (mil.)* sector de tragere.
Zielsuchgerät, *-(e)s, -e, n. (mil.)* aparat de autodirijare spre țintă.
Zieltag, *-(e)s, -e, m. (com.)* zi de termen, de scadență.
Ziel|übung, *-en, f. (mil.)* exercițiu de ochire.
Zielverlegung, *-en, f.* (și *mil.)* mutare, deplasare a țintei.
Zielverteilung, *-en, f. (mil.)* repartizare a obiectivelor.
Zielverzeichnis, *-ses, -se, n. (inform.)* repertoriu țintă.
Zielvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de ochire.
Zielvor|stellung, *-en, f.* obiectiv, ideal, model.
Zielwaagrechte, *-n, f. (mil.)* plan orizontal al obiectivului (țintei).
Zielwasser, *-s, n. sg. (în expr.)* **kein ~ getrunken haben** a nu nimeri, a nu fi câștigător.
Zielwechsel, *-s, m. sg. (mil.)* schimbare de obiectiv.
Zielweite, *-n, f.* v. Zieldistanz.
Zielzahlung, *-en, f.* plată la termen.
Ziem, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(măcelărie; reg.)* capac (de vită). **2.** *sg. (înv.)* bună-cuviință, decență, etichetă; *(în expr.)* **das hat Schick und ~** aceasta este cum se cuvine.
ziemen, *ziemte, geziemt, vb. (h) intr.* și *refl.* (și *impers.* cu *dat.)* **1.** a se cădea, a se cuveni, a fi potrivit, cuviincios; a i se potrivi, a-i sta bine, frumos (cuiva); **es ziemt sich nicht, so zu sprechen** nu se cade să vorbești așa; **das ziemt sich nicht** nu se cade, nu se cuvine; **er weiß (nicht), was sich ziemt** (nu) știe ce se cade; **es ziemt sich für ein junges Mädchen nicht, sich so anzuziehen** nu se cade ca o fată tânără să se îmbrace astfel. **2.** a i se cădea, a i se cuveni, a-i reveni de drept (cuiva); **es ziemt dir, dafür belohnt zu werden** ți se cuvine să fii răsplătit pentru asta.
ziemend I. *part. prez.* de la ziemen. **II.** *adj.* cuvenit, potrivit.
Ziemer, *-s, -, m.* **1.** vână de bou. **2.** *(vân.)* șold de vânat mare. **3.** *(ornit.)* sturz *(Turdus viscivorus)*. **4.** penis (de taur, de armăsar etc.).
ziemern, *ziemerte, geziemert, vb. (h) tr.* a bate cu vâna de bou.
ziemlich I. *adj.* considerabil; **das ist eine ~e Frechheit** asta-i aproape o obrăznicie; **von ~er Größe** de mărime considerabilă; **ein ~es Vermögen** o avere considerabilă. **II.** *adv.* destul de..., cam aproape; **ich bin mit der Arbeit so ~ fertig** sunt aproape gata cu lucrul; **so ~** aproape, cam; **~ groß** destul de mare; **~ neu** aproape nou; **~ oft** destul de des; **~ spät** destul de târziu; **es ist so ~ dasselbe** e aproape la fel, e cam același lucru.
Ziepchen, Ziepelchen, *-s, -, n. (reg.)* puișor de găină.
ziepen, *ziepte, geziept, vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* a ciupi, a trage; **jn. an den Ohren ~** a trage pe cineva de urechi. **II.** *intr.* **1.** *impers.* a mânca, a pișca, a ustura. **2.** *(despre păsări)* a piui, a chirăi.
Zier, *-en, f.* v. Zierde.
Zier|affe, *-n, -n, m. (fam.)* om fandosit, filfizon, fante.
Zierat, *-(e)s, -e, m. (înv.)* v. Zierrat.
Zierbaum, *-(e)s, -bäume, m.* arbore decorativ.
Zierbengel, *-s, -, m.* v. Zieraffe.
Zierblume, *-n, f.* floare decorativă.
Zierbock, *-(e)s, -böcke, m. (entom.)* **1.** străluciu *(Aromia moschata)*. **2.** gornic *(Cerambyx cerdo)*.
Zierbrunnen, *-s, -, m.* fântână decorativă.
Zierbuch|stabe, *-n, -n, m.* literă ornamentală.
Zierde, *-n, f.* podoabă, ornament; **dieses Gebäude ist eine ~ für die Stadt** această clădire este o podoabă a orașului; **zur ~** ca podoabă, ca ornament; **Ordnung ist des Hauses ~** ordinea face din casă o adevărată bijuterie; **jm. zur ~ gereichen** a fi un titlu de laudă, de mândrie pentru cineva.
zieren, *zierte, geziert, vb. (h)* **I.** *tr.* a împodobi, a găti; a ornamenta, a orna, a decora, a înfrumuseța; **viele Orden zierten seine Brust** multe decorații îi împodobeau pieptul. **II.** *refl.* a face mofturi, fasoane; a se fandosi; a se sclifosi; a se lăsa rugat; a face pe modestul; a (se) afecta; a face grații; **sie zierte sich beim Essen** ea făcea mofturi la masă, se lăsa rugată la masă; **gezierte Worte** cuvinte afectate.
Ziererei, *-en, f.* mofturi, grații, fasoane, fandoseală, sclifoseală; manieră afectată, maimuțăreală.
Zierfisch, *-(e)s, -e, m.* pește decorativ, pește de acvariu.
Ziergarten, *-s, -gärten, m.* grădină de flori, de agrement.
Ziergegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Zierstück.
Zierge|hänge, *-s, -, n.* breloc.
Ziergiebel, *-s, -, m. (arhit.)* ornament arhitectural asemănător frontonului.
Ziergräser *pl.* ierburi ornamentale.
Zierkirsche, *-n, f. (bot.)* cireș de decor, ornamental.
Zierleiste, *-n, f. (arhit.)* mulură.
zierlich *adj.* gingaș, grațios, delicat; **ein ~es Mädchen** o fată gingașă, grațioasă; **ein ~es Gesicht** o față delicată.
Zierlichkeit *f. sg.* grație, gingășie, delicatețe.
Zierling, *-s, -e, m. (peior.)* om care face fasoane, mofturi; filfizon.
Zierlinie [-niə], *-n, f.* linie de chenar.
Ziermuster, *-s, -, n.* motiv ornamental.
Ziernaht, *-nähte, f.* cusătură decorativă, ornamentală.
Zierpflanze, *-n, f.* plantă decorativă, ornamentală.
Zierpuppe, *-n, f. (peior., înv.)* **1.** femeie cochetă, preocupată numai de toalete. **2.** fată împopoțonată.
Zier|rat, *-(e)s, -e, m.* podoabă, găteală; ornament.
Zier|rippe, *-n, f. (arhit.)* nervură decorativă.
Zierschrift, *-en, f.* scriere cu caractere ornamentale, scriere stilizată.
Zier|stich, *-(e)s, -e, m. (broderie artistică)* punct, știh ornamental.
Zier|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* arbust decorativ, tufă ornamentală.
Zier|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă decorativă, ornament, obiect de ornamentare.
Ziervogel, *-s, -vögel,* pasăre decorativă.
Ziesel, *-s, -, m.*, **Zieselmaus**, *-mäuse, f. (zool.)* cățelul-pământului *(Spermophilus citellus)*.
Ziest, *-(e)s, -e, m. (bot.)* denumire dată mai multor plante din specia *Stachys*, ca: **einjähriger ~** cinsteț *(Stachys annua* L.); **aufrechter ~** jaleș de câmp *(Stachys recta* L.); **deutscher filziger ~** jaleș, pavăză *(Stachys germanica* L.).
Zies|tag, *-(e)s, -e, m. (reg.)* marți.
Ziff. *presc.* de la Ziffer.
Ziffer, *-n, f. (presc.* Ziff.) **1.** cifră; **arabische ~** cifră arabă; **römische ~** cifră romană; **mit ~n bezeichnen** a numerota; **eine Zahl mit drei ~n** un număr cu trei cifre; **die ~n der Bilanz** cifrele cuprinse în bilanț. **2.** v. Ziffernschrift. **3.** aliniat; paragraf; punct; **unter ~ 8** sub punctul 8, la paragraful 8.
Zifferblatt, *-(e)s, -blätter, n.* cadran; **leuchtendes ~** cadran fosforescent.
Ziffernkode, *-s, -s, m.* cod numeric.
ziffernmäßig *adv.* în cifre; prin cifre, numeric; **~ entspricht die Lieferung** livrarea corespunde numeric, cantitativ.
Ziffer(n)schrift, *-en, f.* scriere cifrată, cifru.
Zifferntastatur, *-en, f. (inform.)* tastatură numerică.
Zifferntaste, *-n, f. (inform.)* tastă numerică.
zig sau **-zig** [tsɪç] *num. card. nehot. (fam.)* foarte mult, zeci de; **es waren ~ Leute dort** a fost foarte multă lume acolo.
Zigarette, *-n, f.* țigară, țigaretă; **sich** *(dat.)* **eine ~ anstecken (anzünden)** a-și aprinde o țigară; **er dreht sich eine ~** își răsucește o țigară; **~n rauchen** a fuma țigări; **um ein paar ~n** pentru câteva țigări; **ein Päckchen (eine Stange) ~n** un pachet (un cartuș) de țigări.
Zigaretten|anzünder, *-s, -, m.* brichetă (de aprins țigări).
Zigaretten|asche *f. sg.* scrum de țigară.
Zigaretten|automat, *-en, -en, m.* automat de vândut țigări.
Zigarettendose, *-n, f.* tabacheră (pentru țigări).
Zigaretten|etui [-etyi:], *-s, -s, n.* portțigaret.
Zigarettenfabrik, *-en, f.* fabrică de țigarete.
Zigarettenhülse, *-n, f.* foiță răsucită de țigară.
Zigarettenkippe, *-n, f.* v. Zigarettenstummel.
Zigarettenlänge *f. sg. (fam.)* timp cât fumezi o țigar(et)ă.
Zigarettenmarke, *-n, f.* marcă de țigări.
Zigarettenpackung, *-en, f.* pachet de țigări.
Zigarettenpapier *-s, -e, n.* foiță (nerăsucită) de țigări, de țigară.
Zigarettenpause, *-n, f.* pauză pentru fumat.
Zigarettenqualm, Zigarettenrauch, *-(e)s, m. sg.* fum de țigară.
Zigarettenraucher, *-s, -, m.* fumător de țigări.
Zigarettenschachtel, *-n, f.* **1.** v. Zigarettenpackung. **2.** cutie (goală) de țigări.
Zigaretten|spitze, *-n, f.* țigaret, șpiț.
Zigaretten|stummel, *-s, -, m.* muc de țigară.
Zigarettentöter, *-s, -, m.* stingător de țigări.
Zigarettenverkäufer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* tutungiu(-gioaică), vânzător(-oare) de țigări.
Zigarillo [tsiga'rɪljo], *-s, -s, m.* (sau *n.*) *(fam.* și *-s, f.)* țigarilo, țigară de foi mai subțire.
Zigarre, *-n, f.* țigară de foi, trabuc; **er steckt (brennt) sich eine ~ an** își aprinde un trabuc; *(fam.)* **sich eine ~ ins Gesicht stecken** a-și băga un trabuc în gură; *(fig., fam.)* **er bekam eine dicke ~** i-au tras un perdaf, o săpuneală.
Zigarren|abschneider, *-s, -, m.* foarfece de trabuc.
Zigarren|anzünder, *-s, -, m.* aprinzător de trabuc.
Zigarren|asche, *-n, f.* scrum de trabuc.
Zigarren|ascher, *-s, -, m. (înv.)* scrumieră.
Zigarren|etui [-etyi:], *-s, -s, n.* tabacheră (pentru trabucuri).
Zigarrenfabrik, *-en, f.* fabrică de trabucuri, de țigări de foi.
Zigarrenkiste, *-n, f.* cutie (din lemn) de trabucuri, de țigări de foi.
Zigarrenladen, *-s, -läden, m.* tutungerie.
Zigarrenraucher, *-s, -, m.* fumător de țigări de foi, de trabucuri.
Zigarrenschere, *-n, f.* v. Zigarrenabschneider.
Zigarren|spitze, *-n, f.* țigaret de trabuc, de țigări de foi.
Zigarren|stummel, *-s, -, m.* muc de țigară de foi, de trabuc.
Zigarrentabak, *-s, -e, m.* tutun de țigară de foi, de trabuc.
Zigarrentasche, *-n, f.* portțigaret, tabacheră de trabucuri.
Ziger, *-s, -, m.* v. Zieger.
Zigeuner, *-s, -, m.* țigan.
Zigeunerbande, *-n, f.* **1.** ceată, șleahtă de țigani. **2.** v. Zigeunerkapelle.
Zigeunerblume, *-n, f. (bot., reg.)* cicoare *(Cichorium intybus* L.).
Zigeunerei, *-n, f.* **1.** țigănie. **2.** furt, furtișag, tâlhărie.
Zigeunerfrau, *-en, f.* v. Zigeunerin.
zigeuner|haft *adj.* țigănesc, de țigan; ca de țigan.
Zigeuner|hauptmann, *-(e)s, -hauptleute, m.* căpetenie de țigani, bulibașă.
Zigeuner|huhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* găină moțată.
Zigeunerin, *-nen, f.* țigancă.
zigeunerisch I. *adj.* țigănesc. **II.** *adv.* țigănește.
Zigeunerkapelle, *-n, f.* orchestră, taraf de țigani.

Zigeunerkind, *-(e)s, -er, n.* puradel, purdel; pui, copil de țigan.
Zigeunerlager, *-s, -, n.* șatră de țigani.
Zigeunerleben, *-s, n. sg.* viață de țigan; viață nomadă.
Zigeunermädchen, *-s, -, n.* fată de țigan.
Zigeunermusik *f. sg.* muzică țigănească.
zigeunern, *zigeunerte, zigeunert, vb. (s) intr.* a duce o viață de țigan, o viață nomadă; *(fig.)* a duce o viață dezordonată.
Zigeunerprimas, *-, -se, m.* prim-viorist al tarafului de țigani.
Zigeunerschnitzel, *-s, -, n. (cul.)* escalop, șnițel (preparat) cu sos picant.
Zigeuner|sprache *f. sg.* limbă țigănească.
Zigeunertum, *-s, n. sg.* v. Zigeunervolk **(1).**
Zigeunervolk, *-(e)s, n. sg.* **1.** țigănime. **2.** popor de țigani. **3.** *(peior.)* vagabonzi, derbedei.
Zigeunerweib, *-(e)s, -er, n.* v. Zigeunerin.
zigfach *num. multiplicativ* (înmulțit) de multe ori.
zighundert *num. card. nehot. (fam.)* multe sute.
zigmal *adv. (fam.)* de multe ori.
zigtausend *num. card. nehot. (fam.)* mii și mii, multe mii.
Zikade, *-n, f. (entom.)* cicadă *(Cicadaria).*
ziliar *adj.* ciliar.
Ziliaten *pl. (zool.)* ciliate *(Ciliata).*
Zilie [-liə], *-n, f.* **1.** geană. **2.** *pl.* cili.
Zille, *-n, f. (mar., reg.)* șlep fluvial.
Zimbal, *-s, -e (și -s), n. (muz.)* țambal; ~ **spielen** (sau **schlagen**) a cânta la țambal.
Zimbel, *-n, f. (muz.)* **1.** cinel. **2.** registru de orgă cu sunet subțire. **3.** *(reg.)* v. Zimbal.
Zimbelkraut, *-(e)s, n. sg.* v. Zymbelkraut.
Zimbelschläger, *-s, -, m.* țambalagiu.
Zimber, *-s, -n, m. (ist.)* cimbru.
zimbrisch *adj.* cimbric; **die ~e Halbinsel** peninsula Cimbrică (Jutlanda).
Zimelie [-liə], *-n, f.,* **Zimelium**, *-s, -lien* [-liən], *n.* obiect prețios; carte valoroasă; manuscris rar.
Ziment, *-(e)s, -e, n. (reg., austr.)* vas metalic etalonat (al cârciumarilor); oca.
zimentieren, *zimentierte, zimentiert, vb. (h) tr. (reg., austr.)* a etalona.
Zimier, *-(e)s, -e, n. (her.)* podoabă de coif.
Zimmer, *-s, -, n.* cameră, odaie; **das ~ hüten** a sta în casă, a nu ieși; **ein ~ nach vorn heraus** o odaie spre stradă; **das ~ geht in (auf) den Hof** camera dă spre curte; **die ~ gehen ineinander** camerele dau una într-alta, comunică; **~ mit separatem Eingang** cameră cu intrare separată; **möbliertes ~** cameră mobilată; **~ mit Küche** cameră cu bucătărie; **das ~ machen** a face ordine în cameră; **ein ~ mieten** a închiria o cameră de la cineva; **~ vermieten** a închiria camere cuiva; **~ zu vermieten** cameră (camere) de închiriat; **aufs ~ gehen** a se duce în cameră; **den ganzen Tag im ~ sitzen** a sta toată ziua în casă; **eine Flucht von 10 ~n** un șir, o anfiladă de 10 camere; **Wohnung von drei ~n** locuință de trei camere; **ein ~ mit fließend warm(em) und kalt(em) Wasser** o cameră cu apă curentă caldă și rece; **~ frei** camere de închiriat.
Zimmer|antenne, *-n, f. (radio., tv)* antenă de cameră.
Zimmer|arbeit, *-en, f.* lucrare, lucru de dulgher; dulgherie.
Zimmer|arrest, *-(e)s, m. sg.* arest la domiciliu.
Zimmer|axt, *-äxte, f.* v. Zimmermannsaxt.
Zimmerbarometer, *-s, -, n.* barometru de cameră.
Zimmerbeil, *-(e)s, -e, n.* v. Zimmermannsaxt.
Zimmerbe|stellung, *-en, f.* rezervare a unei camere (la hotel).
Zimmerbock, *-(e)s, -böcke, m. (entom.)* specie de gornic *(Acanthocinus aedilis).*
Zimmerchen, *-s, -, n. dim.* de la Zimmer cămăruță.
Zimmerdecke, *-n, f.* tavan, plafon.
Zimmer|ecke, *-n, f.* colț de cameră.
Zimmerei *f. sg.* v. Zimmerhandwerk.
Zimmer|einrichtung, *-en, f.* **1.** mobilier de cameră. **2.** *sg.* aranjament al camerelor (sau al unei camere).
Zimmerer, *-s, -, m.* v. Zimmermann.
Zimmerer|arbeit, *-en, f.* v. Zimmerarbeit.
Zimmerer|handwerk, *-(e)s, n. sg.* v. Zimmerhandwerk.
Zimmerermeister, *-s, -, m.* v. Zimmermeister.
Zimmerertracht, *-en, f.* v. Zimmermannstracht.
Zimmererwerk|statt, *-stätten, f.* v. Zimmerwerkstatt.
Zimmerfenster, *-s, -, n.* fereastră de cameră.
Zimmerflucht, *-en, f.* șir, anfiladă de camere, camere așezate într-o singură linie; camere comandate.
Zimmerfrau, *-en, f.* **1.** cameristă. **2.** femeie în casă. **3.** *(austr.)* gazdă.
Zimmergenosse, *-n, -n, m.* coleg de cameră.
Zimmergenossin, *-nen, f.* colegă de cameră.
Zimmergeräte *pl.* unelte de dulgher.
Zimmergeselle, *-n, -n, m.* calfă de dulgher.
Zimmergymnastik *f. sg.* gimnastică de cameră.
Zimmer|handwerk, *-(e)s, n. sg.* dulgherie.
Zimmer|häuer, *-s, -, m.* v. Zimmerling.
Zimmer|herr, *-(e)n, -en, m. (reg.)* chiriaș într-o cameră mobilată.
Zimmer|hof, *-(e)s, -höfe, m.* loc de muncă al dulgherului pe un șantier.
Zimmer|holz, *-es, n. sg.* lemn de dulgherie.
zimm(e)rig *adj.* cu camere.
Zimmerjungfer, *-n, f.* v. Zimmermädchen.
Zimmerkellner, *-s, -, m.* ospătar care servește la cameră.
Zimmerklosett, *-(e)s, -e, n.* closet de cameră.
Zimmer-Küchenwohnung, *-en, f.* locuință compusă dintr-o cameră și bucătărie.
Zimmerkunst *f. sg.* meserie de dulgher, dulgherie.
Zimmerlaut|stärke *f. sg.* sonor care nu trece dincolo de pereții camerei.
Zimmerlinde, *-n, f. (bot.)* planta decorativă *Sparmannia.*
Zimmerling, *-s, -e, m.* dulgher de mină.
Zimmerluft *f. sg.* aer închis, viciat.
Zimmermädchen, *-s, -, n.* fată în casă, jupâneasă.
Zimmermaler, *-s, -, m.* zugrav.
Zimmermann, *-(e)s, Zimmerleute, m.* dulgher; **jm. zeigen, wo der ~ das Loch gelassen hat** a da pe cineva pe ușă afară.
Zimmermanns|axt, *-äxte, f.* topor, bardă de dulgher.
Zimmermanns|stift, *-(e)s, -e, m.* creion de dulgher.
Zimmermanns|tracht *f. sg.* port, uniformă de dulgher.
Zimmermannswerkzeug, *-(e)s, -e, n.* unealtă de dulgher.
Zimmermeister, *-s, -, m.* meșter dulgher.
zimmern, *zimmerte, gezimmert, vb. (h) tr.* **1.** a lucra lemnărie; a ciopli din bardă. **2.** *(fig.)* a construi; a face; a făuri; a organiza; **ich will meine Zukunft selbst ~** vreau să-mi făuresc singur viitorul.
Zimmernachbar, *-n, -n, m.,* **-in**, *-nen, f.* vecin(ă) de cameră, ocupant(ă) a(l) camerei de alături.
Zimmernachweis, *-es, m. sg.* dispecerat, serviciu de procurare a camerelor (de hotel, pensiune etc.).
Zimmernummer, *-n, f.* numărul camerei.
Zimmerpflanze, *-n, f.* plantă de apartament.
Zimmerplatz, *-es, -plätze, m.* v. Zimmerhof.
Zimmer|reihe, *-n, f.* v. Zimmerflucht.
zimmer|rein *adj. (austr.)* v. stubenrein.
Zimmerschlüssel, *-s, -, m.* cheie a camerei.
Zimmer|service [-sə:vIs], *-, m.* (și *n.*) serviciu de cameră, room-service (la hotel).
Zimmersuche *f. sg.* căutare de cameră; **auf ~** în căutare de cameră.
Zimmertanne, *-n, f. (bot.)* araucarie, brad, molift de cameră, molift de Norfolk *(Araucaria excelsa).*
Zimmertemperatur, *-en, f.* **1.** temperatură a camerei; **bei ~ aufbewahren** a păstra la temperatura camerei. **2.** temperatură de cameră (18-20°C).
Zimmerthermometer, *-s, -, n.* termometru de cameră.
Zimmertrakt, *-(e)s, -e, m.* aripă de clădire cu mai multe camere.
Zimmertür, *-en, f.* ușă a camerei.
Zimmerturnen, *-s, n. sg.* v. Zimmergymnastik.
Zimmertyp, *-s, -en, m.* tip de cameră.
Zimmerung, *-en, f.* **1.** *sg.* cioplire a lemnului de construcție. **2.** *sg. (mine)* căptușire cu lemn, armare; sprijinire. **3.** căptușeală de lemn.
Zimmerwand, *-wände, f.* perete al camerei.
zimmerwarm *adj.* la temperatura camerei.
Zimmerwerk, *-(e)s, n. sg.* muncă de dulgher, dulgherie.
Zimmerwerk|statt, *-stätten, f.* atelier de dulgherie.
Zimmerwirt, *-(e)s, -e, m.,* **~in**, *-nen, f.* gazdă care închiriază camere.
Zimmet, *-s, m. sg. (înv.)* v. Zimt.
zimmetbraun *adj. (înv.)* v. zimtbraun.
zimmetfarbig *adj. (înv.)* v. zimtfarbig.
zimperlich *adj.* **1.** mofturos, cu fasoane; exagerat de sensibil la lucruri neplăcute; **~ tun** a face mofturi, fasoane. **2.** gingaș, plăpând.
Zimperlichkeit *f. sg.* sensibilitate exagerată; mofturi, fasoane.
Zimperliese, *-n, f.* fată mofturoasă, afectată.
zimpern, *zimperte, gezimpert, vb. (h) intr. (fam.)* a face mofturi, fasoane.
Zimt, *-(e)s, -e, m.* **1.** scorțișoară; **Zucker und ~ streuen** a presăra zahăr și scorțișoară. **2.** *sg. (fam.)* chestiune, treabă; fleacuri; **mach nicht so viel ~** nu face atâtea mofturi; **verschone mich mit dem ~!** scutește-mă de aceste fleacuri!
Zimtbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore de scorțișoară *(Cinnamomum zeylanicum).*
Zimtblüte, *-n, f.* floare a arborelui de scorțișoară.
zimtbraun *adj.* brun ca scorțișoara.
Zimtbrombeere, *-n, f. (bot.)* mură parfumată *(Rubus odoratus).*
Zimt|erdbeere, *-n, f. (bot.)* căpșună de grădină *(Fragaria moschata).*
zimtfarben, **zimtfarbig** *adj.* de culoarea scorțișoarei.
Zimtlorbeer, *-s, -en, m.* v. Zimtbaum.
Zimt|öl, **Zimtrinden|öl**, *-(e)s, n. sg.* ulei de scorțișoară.
Zimtrinde *f. sg.* v. Zimt **(1).**
Zimt|stange, *-n, f.* baton de scorțișoară.
Zimt|stern, *-(e)s, -e, m.* turtă-dulce în formă de stea.
Zimt|zicke, **Zimt|ziege**, *-n, f. (peior., despre femei)* v. Zicke **(2).**
Zindeltaft, *-(e)s, m. sg. (text.)* material de căptușeală (din in sau bumbac).
Zinder, *-s, -, m.* zgură de huilă.
Zinerarie [-riə], *-n, f. (bot.)* cineraria *(Cineraria).*
Zingel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** zid împrejmuitor, zid de cetate. **2.** platou muntos. **3.** *(iht.)* specie de biban, de costrăș *(Perca fluvatilis).*
zingeln, *zingelte, gezingelt (ich zing(e)le), vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a înconjura, a încinge, a pune o centură. **2.** v. umzingeln.
Zingulum, *-s, -s* (sau *Zingula*), *n.* centură a preoților catolici.
Zink[1], *-(e)s, n. sg. (chim.)* zinc.
Zink[2], *-(e)s, -en, m. (muz., ist.)* cornet.
Zink|ätzung *f. sg.* **1.** *(chim.)* corodare a zincului. **2.** *(tipogr.)* clișeu de zinc.
Zinkblech, *-(e)s, n. sg.* tablă zincată, tablă de zinc.
Zinkblende *f. sg. (mineral.)* sfalerită, blendă.
Zinkblume, *-n, f. (chim.)* nihilum album, oxid de zinc.
Zinkdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* zincografie.
Zinke, *-n, f.* **1.** dinte (de furcă, de furculiță, de pieptene etc.). **2.** rază din coarnele cerbului. **3.** v. Zink[2]. **4.** cifru al vagabonzilor și cerșetorilor. **5.** v. Zinken **(1).** **6.** *(fam.)* cinci (la jocul de cărți).
Zink|eisen|erz, *-es, -e, n.* minereu de zinc cu fier.

zinken[1], *zinkte, gezinkt, vb. (h) tr.* **1.** a marca, a însemna cu semne; **mit gezinkten Karten spielen** a juca cu cărți măsluite, a trișa. **2.** *(peior.)* a trăda, a turna. **3.** a prevedea cu dinți (de lemn).
zinken[2] *adj.* de, din zinc.
Zinken, *-s, -, m.* **1.** semn. **2.** *(fam.)* nas gros, mare. **3.** *(reg.)* cătun. **4.** v. Zinke **(4).**
Zinkenbläser, *-s, -*, **Zinkenist**, *-en, -en, m. (înv.)* cornetist, cântăreț la cornet.
Zinker, *-s, -, m.* **1.** persoană care măsluiește cărțile de joc, trișor. **2.** spion, trădător, coadă de topor.
Zink|erz, *-es, -e, n.* minereu de zinc.
Zinkfarbe, *-n, f. (chim.)* vopsea de zinc.
Zinkfolie [-liə], *-n, f. (metal.)* foiță, folie de zinc.
Zinkfuchs|schwanz, *-es, -schwänze, m.* ferăstrău coadă-de-vulpe.
Zinkhoch|ätzung *f. sg. (arte; tipogr.)* gravare în relief pe plăci de zinc.
Zinkner, *-s, -, m.* v. Zinkenbläser.
Zinkographie sau **-grafie**, *-n* [-'fi:ən], *f. (tipogr.)* zincografie.
Zinkogravüre [-'vy:-] *-n, f.* zincogravură.
Zinkotypie, *-n* [-'pi:ən], *f.* zincotipie.
Zinksalbe *f. sg. (farm.)* alifie cu zinc.
Zink|spat, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* smithsonit.
Zink|staub, *-(e)s, m. sg. (chim.)* praf de zinc.
Zinkvitriol [-vi-], *-s, m.* (și *n.*) *sg. (chim.)* sulfat de zinc.
Zinkweiß, *-es, n. sg. (chim.)* alb de zinc, oxid de zinc.
Zinn, *-(e)s, n. sg. (chim.)* cositor, staniu.
Zinn|asche *f. sg. (chim.)* oxid de staniu, cenușă de staniu.
Zinnbaum, *-(e)s, m. sg. (chim.)* cristal de staniu cu ramuri.
Zinnbecher, *-s, -, m.* pahar, cupă din staniu, cositor.
Zinnbergwerk, *-(e)s, -e, n. (chim.)* mină de staniu.
Zinnblech, *-(e)s, -e, n. (metal.)* tablă de staniu, de cositor.
Zinnbutter *f. sg. (chim.)* clorură de staniu.
Zinne, *-n, f.* **1.** crenel. **2.** *(elv.)* acoperiș plat împrejmuit. **3.** *(poet.)* vârf, colț de munte; **die ~n des Berges** crestetul munților.
zinnen[1], *zinnte, gezinnt, vb. (h) tr.* a cositori, a spoi cu cositor.
zinnen[2] *adj.* de, din staniu; de, din cositor.
Zinnenkranz, *-es, -kränze, m.* zid de frontispiciu dințat, zimțuit.
Zinnenlücke, *-n, f.* crenel.
Zinnenreihe, *-n, f.* v. Zinnenkranz.
zinnern *adj.* v. zinnen[2].
Zinn|erz, *-es, -e, n.* minereu de staniu, de cositor.
Zinnfeile, *-n, f.* pilă pentru cositor.
Zinnfolie [-liə], *-n, f.* folie de staniol.
Zinngeräusch, *-(e)s, -e, n.* v. Zinngeschrei.
Zinngeschirr, *-(e)s, n. sg.* veselă din staniu, din cositor.
Zinngeschrei, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(metal.)* zgomot specific care se ivește la îndoirea unei bare de staniu. **2.** *(tel.)* zgomot propriu.
Zinngießer, *-s, -, m.* turnător de staniu, de cositor.
Zinngießerei, *-en, f.* **1.** turnare de staniu, de cositor. **2.** atelier de turnat staniu, cositor.
Zinngranalien [-liən] *pl.* granule de staniu, de cositor.
Zinngraupen *pl.* fărâmături, praf de staniu, de cositor.
zinnhaltig *adj.* stanifer.
Zinnhütte, *-n, f. (metal.)* turnătorie de staniu, de cositor.
Zinnie [-niə], *-n, f. (bot.)* cârciumăreasă *(Zinnia elegans).*
Zinnkies, *-es, m. sg. (mineral.)* stanină (sulfură de staniu, cupru și fier).
Zinnkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* barba-ursului *(Equisetum arvense).*
Zinnkrebs, *-es, m. sg.* v. Zinnpest.
Zinnkrug, *-(e)s, -krüge, m.* ulcior, halbă din cositor.
Zinnlot, *-(e)s, -e, n. (chim.)* aliaj de cositor pentru lipitură moale.
Zinnober, *-s, m. sg.* **1.** *(chim.)* cinabru, chinovar; **grüner ~** chinovar verde; **österreichischer ~** chinovar cromat. **2.** culoare roșie stacojie. **3.** *(fig., fam.)* mofturi. **4.** *(fam.)* prostii, baliverne.
zinnober|rot *adj.* roșu ca cinabrul, stacojiu.
Zinnpest *f. sg. (metal.)* ciumă a cositorului.
Zinnraspel, *-n, f.* rașpel pentru cositor.
Zinnsalz, *-es, -e, n.* sare de staniu, de cositor.
Zinnsäure *f. sg.* acid stanic.
Zinnschrei, *-(e)s, m. sg.* v. Zinngeschrei **(1).**
Zinnseife, *-n, f.* săpun de staniu.
Zinnsoldat, *-en, -en, m.* soldat de plumb; **er steht stramm wie ein ~** stă drept ca un soldat de plumb.
Zinn|stein, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* cositorită.
Zinnteller, *-s, -, m.* farfurie din cositor.
Zins I. *-es, -en, m. (de obicei la plural)* dobândă; **gesetzliche ~en** dobândă legală; **aufgelaufene ~en** dobânzi acumulate; **fällige ~en** dobânzi scadente; **feste ~en** dobânzi fixe; **laufende ~en** dobânzi curente; **rückständige ~en** dobânzi întârziate; **~en tragen** a aduce dobândă; **er legt sein Geld auf ~en an** depune bani cu dobândă; **~en ausrechnen (berechnen)** a socoti dobânzile; **Geld auf ~ en geben** a da bani cu dobândă; **die ~en zum Kapital schlagen** a adăuga dobândă la capital; **er lebt von ~en** trăiește din dobânzi; *(fig.)* **er lebt von den ~en seiner Arbeit** trăiește din rodul muncii sale; **ein Darlehen mit ~en zurückzahlen** a restitui un împrumut cu dobânzi; *(fig., fam.)* **jm. etwas mit ~ und Zinseszins heimzahlen** a se răzbuna, a plăti cuiva o poliță cu vârf și îndesat. **II.** *-es, -e, m.* **1.** chirie; arendă; **~ zahlen** a plăti chirie; **ein jährlicher ~ von 1000 Euro** o chirie anuală de 1000 euro. **2.** taxă; dare, impozit; bir, tribut. **3.** arendă.
Zins|abschnitt, *-(e)s, -e, m. (fin.)* cupon al colii cu dobânzi.
Zins|abzug, *-(e)s, -züge, m.* scont, reducere de dobândă.
Zins|aufwendungen *pl.* cheltuieli financiare.
zinsbar *adj.* v. zinspflichtig.
Zinsbauer, *-n, -n, m. (ist.)* țăran obligat la dări, la bir; iobag.
Zinsbekenntnis, *-ses, -se, n.* declarare a chiriei.
Zinsbelastung, *-en, f.* încărcare cu dobânzi.
Zinsberechnung, *-en, f.* calcul al dobânzilor.
Zinsbogen, *-s, -* (și *-bögen*), *m. (ec.)* cupon (cu dobândă), coală de cupon.
Zinsbogen|steuer, *-n, f. (fin.)* impozit pe cupoane cu dobânzi.
zinsbringend *adj.* aducător de dobândă.
Zinsdifferenzierung, *-en, f.* diferențiere a ratei dobânzii.
Zins|einkommen, *-s, -künfte, n.* venit din dobândă.
zinsen, *zinste, gezinst (du, er zinst), vb. (h)* **I.** *tr.* a plăti taxe, dări, impozit, dobânzi; **jm. mit Dank ~** a-și arăta recunoștința prin mulțumiri. **II.** *intr.* a aduce dobândă, câștig.
Zinsen|ab|stattung, *-en, f.* v. Zinsenzahlung.
Zinsenberechnung, *-en, f.* v. Zinsrechnung.
Zinsendienst, *-(e)s, -e, m. (ec.)* obligativitate de a plăti dobânzi.
Zinsener, *-s, -, m. (ist.)* v. Zinsbauer.
Zinsenkonto, *-s, -s* (și *-konten, -konti*), *n.* cont al dobânzilor.
Zinsenlast, *-en, f. (fin.)* povară a dobânzilor.
zinsenlos *adj. (austr.)* v. zinslos.
Zinsen tragend *adj.* v. zinstragend.
Zinsenzahlung, *-en, f.* plată a dobânzii.
Zinser, *-s, -, m.* v. Zinsmann.
Zins|er|höhung, *-en, f.* **1.** majorare a dobânzii; creștere a ratei dobânzilor. **2.** majorare a chiriei.
Zins|ermäßigung, *-en, f.* reducere a ratei dobânzilor.
Zins|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* produs al dobânzilor.
Zinsesrechnung, *-en, f.* v. Zinsrechnung.
Zinseszins, *-es, -en, m.* dobândă compusă, acumulată; dobândă la dobândă; (și *fig.)* **er bezahlt es mit Zins und ~ zurück a)** restituie cu dobândă compusă; **b)** *(fig.)* plătește cu vârf și îndesat.
Zinseszinsrechnung, *-en, f.* calcul al dobânzii compuse.
zinsfrei *adj.* **1.** scutit de taxe, de dobânzi. **2.** scutit de chirie.
Zinsfuß, *-es, -füße, m.* mărimea dobânzii exprimată în procente.
Zinsgefälle, *-s, -, n.* diferențe între valorile dobânzilor.
Zinsgroschen, *-s, -, m.* bir, dare, impozit către stat.
zinsgünstig *adj. (fin.)* cu dobândă mare, avantajoasă.
Zinsgut, *-(e)s, -güter, n.* pământ, moșie luat(ă) contra plății censului, a arendei.
Zinsgutschein, *-(e)s, -e, m.* bon de dobândă.
Zinshahn, *-(e)s, -hähne, m. (ist.)* cocoș dat în contul birului, dării, impozitului; *(fig.)* **rot wie ein ~** roșu ca racul de mânie.
Zinshaus, *-es, -häuser, n.* casă de închiriat, casă care aduce venit.
Zinsher|absetzung, *-en, f.* v. Zinsermäßigung.
Zinsherr, *-(e)n, -en, m. (ist.)* senior, moșier cu drept de a primi cens.
Zinsherrschaft *f. sg.* **1.** domnie a moșierilor, a seniorilor. **2.** domnie a capitalului, a dobânzilor.
Zinsklausel, *-n, f.* clauză referitoare la dobândă.
Zinsknechtschaft *f. sg.* servitute, robie, sclavie a dobânzilor.
Zinslast, *-en, f.* v. Zinsenlast.
Zinsleiste, *-n, f.* v. Zinsschein.
Zinsleute *pl.* de la Zinsmann.
zinslos *adj.* fără dobândă.
Zinsmann, *-(e)s, Zinsleute*, **Zinsner**, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* iobag. **2.** *(ist.)* iobag contractualist, censualist, censitar. **3.** *(înv.)* chiriaș.
Zinsner, *-s, -, m.* v. Zinsbauer.
Zins|pflicht *f. sg.* obligativitate de a plăti cens, bir, dări.
zins|pflichtig *adj.* bisnic; supus la dări, la taxe, la impozite; *(ist.)* obligat să plătească cens.
Zins|politik *f. sg. (fin.)* politică a ratei dobânzii.
Zinsrechnung *f. sg.* calcul al dobânzilor.
Zinsrück|stand, *-(e)s, -stände, m.* întârziere a dobânzii.
Zins|satz, *-es, -sätze, m.* procent, dobândă; rată a dobânzii; **durchschnittlicher ~** rată medie a dobânzii; **niedriger ~** rată scăzută a dobânzii.
Zins|schein, *-(e)s, -e, m.* cupon de dobândă.
Zins|senkung, *-en, f.* reducere a dobânzii.
Zins|spanne, *-n, f. (ec.)* distanța dintre dobânzile pentru credite și cele pentru depuneri; marjă a dobânzilor.
Zins|steuer|abschlag, *-(e)s, -schläge, m.* scăzământ la impozitul pe dobânzi.
Zins|stundung, *-en, f.* amânare a termenului de plată a dobânzilor.
Zins|tabelle, *-n, f.* tabel pentru calculul dobânzilor.
Zins|tag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi de plată a dobânzii. **2.** zi de plată a chiriei.
Zins|termin, *-s, -e, m.* **1.** termen de plată a chiriei. **2.** termen de plată a dobânzii. **3.** termen de plată a cuponului.
zins|tragend *adj.* care aduce dobânzi (sau alte venituri).
Zinsvergütung, *-en, f.* bonificații la dobânzi.
zinsweise *adv.* **1.** ca dobânzi. **2.** cu titlu de cens, censitar.
Zinswucher, *-s, -, m.* cămătărie.
Zinszahlung, *-en, f.* plată a censului, a birului; plată a arendei.
Zionismus, *-, m. sg. (pol.)* sionism.
Zionist, *-en, -en, m. (pol.)* sionist.
zionistisch *adj. (pol.)* sionist.
Zipf, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(vet., reg.)* țâfnă, cobe. **2.** *(austr.)* v. Zipfel. **3.** *(austr., peior.)* om plicticos.
Zipfel, *-s, -, m.* **1.** vârf, colț, moț; *(fam.)* **etwas beim rechten ~ anfassen (anpacken)** a porni ceva bine, a lua ceva de unde (cum) trebuie, a călca cu dreptul; **der ~ des Polsters** colțul pernei; **an allen vier ~n haben** a ține în mâini sigure. **2.** rest, capăt; **nur noch ein ~ Wurst** numai un rest mic de cârnat. **3.** *(înv.)* breloc. **4.** *(fam.)* penis.
Zipfelfrosch, *-(e)s, -frösche, m. (zool.)* broască cu cap ascuțit *(Ceratobatrachus guentheri).*

zipfelig *adj.* **1.** cu vârf, ascuțit, țuguiat. **2.** *(croitorie)* cu un tiv cu cozi, care atârnă.
Zipfelmütze, *-n, f.* bonetă, scufie țuguiată.
zipfeln, *zipfelte, gezipfelt (ich zipf(e)le), vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* **1.** a economisi exagerat. **2.** a trage la sorți. **II.** *intr. (despre tivul fustelor, rochiilor)* a atârna, a face cozi.
Zipfeltuch, *-(e)s, -tücher, n.* basma în trei colțuri.
zipflig *adj.* v. zipfelig.
Zipolle, *-n, f. (bot., reg.)* ceapă *(Allium cepa* L.).
zipp! *interj. (fam.; în expr.)* **nicht ~ sagen (können)** a nu zice nici pâs, nici cârc, a nu scoate nici un sunet.
Zipp, *-s, -s, m. (austr.)* v. Zippverschluss.
Zippe, *-n, f.* **1.** *(ornit., reg.)* sturz *(Turdus philomelos)*. **2.** *(peior.)* femeie nesuferită.
zippen, *zippte, gezippt, vb. (h) intr.* a ciripi.
Zipperlein, *-s, n. sg. (fam.)* dureri artritice în încheieturi; podagră, gută.
Zippus, *-, -, m. (în antichitate)* **1.** piatră de hotar. **2.** indicator de drum. **3.** monument funerar.
Zippverschluss, *-es, -schlüsse, m. (austr.)* fermoar.
Zirbe, Zirbel, *-n, f.*, **Zirbelbaum**, *-(e)s, -bäume, m.* v. Zirbelkiefer.
Zirbeldrüse, *-n, f. (anat.)* epifiză, glanda pineală.
Zirbelkiefer, *-n, f. (bot.)* zâmbru, pin de munte *(Pinus cembra* L.).
Zirbelnuss, *-nüsse, f.* con, sământă de zâmbru, de pin de munte.
Zirconium, *-s, n.* v. Zirkonium.
zirka *adv. (presc.* **ca.**) circa, aproximativ, cam.
zirkadian(isch) *adj. (mai ales med.)* circadian, de 24 de ore, de o zi și o noapte.
Zirkassier [-siɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* circazian(ă).
zirkassisch *adj.* circazian.
Zirke, *-n, f.* v. Zikade.
Zirkel, *-s, -, m.* **1.** compas; **einen Kreis mit dem ~ ziehen** a desena un cerc cu compasul. **2.** cerc, asociație, grupare, club; **in unserem ~** în cercul nostru; **~ für das Selbststudium** cerc de studiu individual. **3.** figură de călărie.
Zirkel|arbeit, *-en, f.* lucrare de cerc (de studii etc.).
Zirkelbein, *-(e)s, -e, n.* picior, braț al compasului.
Zirkelbeweis, *-es, -e, m.* v. Zirkelschluss.
Zirkelbogen, *-s, -* (și *-bögen), m.* **1.** *(mat.)* arc de cerc. **2.** *(constr.)* arc în plin cintru.
zirkelförmig *adj.* circular.
Zirkelkasten, *-s, -kästen, m.* etui, trusă de compas.
Zirkel|leiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* conducător(-oare) a(l) unui cerc (de studii).
Zirkel|linie [-niə], *-n, f.* linie circulară.
zirkeln, *zirkelte, gezirkelt (ich zirk(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a măsura cu compasul. **2.** a desena un cerc.
zirkelrund *adj.* circular, rotund.
Zirkelsäge, *-n, f.* v. Zirkularsäge.
Zirkelschenkel, *-s, -, m.* v. Zirkelbein.
Zirkelschere, *-n, f.* v. Zirkularschere.
Zirkelschluss, *-es, -schlüsse, m. (log.)* sofism, paralogism; cerc vicios.
Zirkel|spitze, *-n, f.* vârf al compasului.
Zirkel|studium, *-s, -studien* [-diən], *n.* studiu în cerc.
Zirkelvierung [-fi:-], *-en, f.* cvadratură a cercului.
Zirkon, *-s, n. sg. (chim.)* zirconiu.
Zirkon|erde *f. sg.* oxid de zirconiu.
Zirkonium, *-s, n. sg* v. Zirkon.
zirkular, zirkulär *adj.* circular.
Zirkular, *-s, -e, n. (înv.)* v. Rundschreiben.
Zirkularnote, *-n, f. (dipl.)* notă circulară, notă diplomatică adresată concomitent mai multor state.
Zirkularsäge, *-n, f.* ferăstrău circular, circular.
Zirkularschere, *-n, f. (tehn.)* foarfece circular.
Zirkularschieber, *-s, -, m. (tehn.)* sertar, obturator rotativ.
Zirkularschreiben, *-s, -, n. (înv.)* v. Rundschreiben.
Zirkularver|ordnung, *-en, f.* ordin circular.
Zirkulation, *-en, f.* circulație; **~ des Blutes** circulația sângelui; **- des Geldes** circulația banilor.
Zirkulations|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* sector, secție de circulație.
Zirkulations|akt, *-(e)s, -e, m,* v. Zirkulationsprozess.
Zirkulationsdichte, *-n, f. (mat.)* densitate a circulației.
Zirkulationsform, *-en, f. (ec. pol.)* formă de circulație.
Zirkulationsgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză de circulație.
Zirkulationsgleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de circulație.
Zirkulationskapital, *-s, -e, n.* capital circulant.
Zirkulationsleitung, *-en, f. (tehn.)* conductă de circulație.
Zirkulationsmittel, *-s, -, n. (ec. pol.)* mijloc de circulație; **als Vermittler der Warenzirkulation erhält das Geld die Funktion des ~s** ca mijlocitor al circulației mărfurilor, banul primește funcția de mijloc de circulație.
Zirkulations|öl, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* ulei de ungere forțată.
Zirkulations|organe *pl. (anat.)* organe de circulație (a sângelui).
Zirkulations|papier, *-s, -e, n. (ec.)* hârtie de circulație, document de însoțire.
Zirkulations|periode, *-n, f.* perioadă de circulație.
Zirkulations|prozess, *-es, -e, m. (ec. pol.)* proces de circulație; **~ des Kapitals** procesul circulației capitalului.
Zirkulations|pumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă de circulație; pompă de recirculație.
Zirkulationsring, *-(e)s, -e, m. (met.)* inel de circulație.
Zikulations|sphäre, *-n, f.* sferă, teritoriu de circulație.
Zirkulations|störung, *-en, f. (fiziol.)* tulburare a circulației sângelui.
Zirkulations|strömung, *-en, f.* curent circular.
Zirkulationsverteilung, *-en, f. (tehn.)* distribuție circulară, perimetrică.
Zirkulation|zeit, *-en, f.* **1.** timp de învârtire. **2.** timp de circulație.
zirkulieren, *zirkulierte, zirkuliert, vb. (h) intr.* a circula; **~ lassen** a pune în circulație; a difuza, a răspândi (vești, zvonuri etc.); **das Wasser zirkuliert in den Leitungen** apa circulă prin conducte; **Gerüchte ~ in der Stadt** circulă zvonuri în oraș.
zirkulierend **I.** *part. prez.* de la zirkulieren. **II.** *adj.* circulant; *(ec.)* **~es Kapital** capital circulant.
Zirkumferenz, *-en, f. (tehn., livr.)* circumferință.
Zirkumflex, *-es, -e, m. (lingv.)* accent circumflex.
Zirkumpolar|stern, *-(e)s, -e, m. (astr.)* stea circumpolară.
zirkumskript *adj. (livr.)* circumscris, limitat, restrâns.
Ziknmskription, *-en, f.* circumscriere, limitare.
zirkumstantiell [ˈtsiɛl] *adj.* determinat de circumstanțe, de împrejurări.
Zirkumstanz, *-en, f. (livr.)* circumstanță, împrejurare.
Zirkumzision, *-en, f. (rel.)* circumcizie.
Zirkus, *-, -se, m.* **1.** circ. **2.** *(fam.)* zarvă, harababură, învălmășeală zgomotoasă.
Zirkuskuppel, *-n, f.* cupola circului.
Zirkusmusik *f. sg.* muzică de circ.
Zirkus|pferd, *-(e)s, -e, n.* cal de circ.
Zirkusreiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* călăreț(-eață) de circ, călăreț(-eață) acrobat(ă).
Zirkus|tal, *-(e)s, -täler, n. (geogr.)* vale inelară.
Zirkus|zelt, *-(e)s, -e, n.* cort de circ.
Zirm, Zirn, *-(e)s, -e, m.* v. Zirbe.
zirp *interj.* țâr.
Zirpe, *-n, f.* v. Zikade.
zirpen, *zirpte, gezirpt, vb. (h) intr.* **1.** *(despre insecte)* a țârâi, a cânta; **die Grillen ~** greierii țârâie. **2.** *(despre păsări)* a ciripi.
Zirpton, *-(e)s, -töne, m.* țârâit, cântat de greier.
Zirrhose [-ˈro:zə], *-n, f. (med.)* ciroză.
zirrhotisch [-ˈro:tɪʃ] *adj. (med.)* cirotic.
Zirrokumulus, *-, -* (sau *-kumuli), m. (met.)* cirrocumulus.
Zirrostratus, *-, -*(sau *-strati), m. (met.)* cirrostratus.
Zirrus, *-, -* (sau *Zirren), m.* **1.** *(met.)* cirrus. **2.** *(bot.)* lujer.
Zirze *f. sg. (mit.)* Circe.
zirzensisch *adj.* referitor la circ; de circ.
zisalpin(isch) *adj.* cisalpin, de dincoace de Alpi, la sud de Alpi.
Zischelei, *-en, f.* **1.** șuierat, sâsâit; pronunțare șuierătoare a sunetelor. **2.** șușoteală, șopocăit.
zischeln, *zischelte, gezischelt (ich zisch(e)le), vb. (h) tr.* a șușoti; **jm. etwas ins Ohr ~** a șopti cuiva ceva la ureche.
zischen, *zischte, gezischt, vb. (h) intr.* a șuiera; a sâsâi, a fâsâi.
Zischer, *-s, -, m.* om sâsâit.
Zischlaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* sibilantă, siflantă, șuierătoare.
Ziseleur [-ˈlø:ɐ], *-s, -e, m. (metal.)* gravor.
ziselieren, *ziselierte, ziseliert, vb. (h) tr.* a cizela.
Ziselierer, *-s, -, m.* v. Ziseleur.
zispern, *zisperte, gezispert, vb. (h) tr.* v. zischeln.
Zissalien [-liən] *pl.* monede rebutate.
Zista, *-ten, f.* v. Ziste.
Zistag, *-(e)s, -e, m. (reg.)* marți.
Ziste, *-n, f.* **1.** *(ist.)* urnă etruscă. **2.** *(ist.)* ladă, cutie preistorică din bronz pentru păstrat podoabe.
Zisterne, *-n, f.* cisternă.
Zisternenschiff, *-(e)s, -e, n.* vas-cisternă.
Zisternenwagen, *-s, -, m.* vagon-cisternă.
Zisterzienser [-ˈtsiɛn-], *-s, -, m. (bis. cat.)* călugăr din ordinul Citeaux, din ordinul Cistercienilor.
Zisterzienserkloster, *-s, -klöster, n.* mănăstire ce ține de ordinul Citeaux, al Cistercienilor.
Zisterzienser|orden, *-s, m. sg.* ordinul Cistercienilor.
zisterziensisch *adj.* care ține de ordinul Cistercienilor.
Zitadelle, *-n, f.* citadelă.
Zitat, *-(e)s, -e, n.* **1.** citat. **2.** *(rar)* proverb.
Zitatenschatz, *-es, -schätze, m.* antologie, culegere de citate.
Zitation, *-en, f.* citație.
Zither, *-n, f. (muz.)* țiteră; **die ~ schlagen (streichen, spielen)** a cânta la țiteră; **zur ~ singen** a cânta cu acompaniament de țiteră.
Zither|spiel, *-(e)s, n. sg.* cântat din țiteră.
Zither|spieler, *-s, -, m.* cântăreț din țiteră.
zitierbar *adj.* care poate fi citat, rostit (în public).
zitieren, *zitierte, zitiert, vb. (h) tr.* **I.** a cita; **mehrere Stellen aus dem Buche ~** a cita mai multe pasaje din carte; **Goethe ~** a cita pe Goethe. **2.** *(jur.)* a cita, a chema printr-o citație; **er wurde vor Gericht zitiert** a fost citat în fața tribunalului.
Zitierung, *-en, f.* **1.** *sg.* citare. **2.** *(jur.)* citație.
Zitrat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* citrat.
Zitronat, *-(e)s, n. sg.* chitră zaharisită; coajă de lămâie zaharisită.
Zitrone, *-n, f.* lămâie; *(fig.)* **wie eine ~ auspressen** a stoarce ca pe o lămâie; **mit ~n gehandelt haben** a fi făcut o afacere proastă.
Zitronell, *-s, -n, n. (bot.)* lemnul-Domnului *(Artemisia abrotanum)*.
Zitronenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* lămâi *(Citrus limonium)*.
Zitronen|eis, *-es, n. sg. (cul.)* înghețată de lămâie.
Zitronenfalter, *-s, -, m. (entom.)* fluture galben *(Gonepteryx cardamines)*.
zitronengelb *adj.* galben ca lămâia.
Zitronenkraut, *-(e)s, n. sg.* v. Melisse.
Zitronenpresse, *-n, f.* storcătoare de lămâi.
Zitronenrolle, *-n, f. (cul.)* ruladă umplută cu cremă de lămâie.
Zitronensaft, *-(e)s, m. sg.* zeamă de lămâie.
zitronensauer *adj. (chim.)* care conține acid citric.
Zitronensäure *f. sg. (chim.)* acid citric.

Zitronenschale, *-n, f.* coajă de lămâie.
Zitronenscheibe, *-n, f.* felie de lămâie.
Zitronenvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* pescărel *(Endromias morinellus).*
Zitronenwasser, *-s, n. sg.* limonadă, citronadă.
Zitrulle(ngurke), *-n, f. (bot.)* pepene verde *(Citrullus vulgaris).*
Zitrusfrucht, *-früchte, f.* fruct citric.
Zitrusgewächse *pl. (bot.)* (plante) citrice.
Zitscherling, *-s, -e, m.* v. Hänfling.
Zitter|aal, *-(e)s, -e, m. (iht).* țipar *(Gymnotus electricus).*
Zitter|esche, **Zitter|espe**, *-n, f.* v. Zitterpappel.
Zitterfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește electric.
Zittergras, *-es, n. sg. (bot.)* tremurătoare, tremurici *(Briza media* L.).
Zittergreis, *-es, -e, m.* moșneag (care tremură), babalâc.
zitter|haft *adj.* v. zitterig.
Zitterich, *-s, -e, m. (fam.)* **1.** tremurare, tremurătură. **2.** om paralitic.
zitterig *adj.* tremurat; tremurător.
Zitterlähmung *f. sg.* v. Schüttellähmung.
Zitterlaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* sunet vibrant.
Zitterling, *-s, -e, m. (peior.)* slăbănog, fricos.
Zitterlinse, *-n, f. (bot.)* cosiță, măzăriche *(Vicia hirsuta).*
Zittermal, *-(e)s, -e* (și *-mäler), n.* v. Zitteroch.
zittern, *zitterte, gezittert, vb. (h) intr.* a tremura; a dârdâi; a vibra; **vor jm.** ~ a tremura de teama cuiva; **er zittert vor Angst** tremură de frică; **um** (sau **für**) **jn.** ~ a tremura, a fi foarte îngrijorat pentru cineva; **am ganzen Leibe** ~ a tremura din tot trupul; **ich zitterte an allen Gliedern vor Wut** de furie tremuram din toate mădularele; **es ~ mir die Hände vor Schwäche** îmi tremură mâinile de slăbiciune; **er zittert vor Fieber** are frisoane (de febră); **vor Kälte** ~ a dârdâi de frig; **er lässt seine Stimme** ~ face tremolouri cu vocea; **das Laub zittert im Winde** frunzișul tremură în vânt; **die angeschlagene Saite zittert noch lange** coarda lovită vibrează încă multă vreme; **er schrie, dass die Wände zitterten** țipa de se cutremurau pereții; **er zittert für** (sau **um**) **sein Leben** tremură pentru viața lui; **ihr Herz zitterte vor Freude** inima îi fremăta de bucurie; **wie Espenlaub** ~ a tremura ca frunza plopului.
Zittern, *-s, n. sg.* tremurat, tremur, tremurătură; **mit ~ und Zagen** cu frica în sân, cu teamă, tremurând de frică, de grijă; **ein ~ durchlief das Schiff** vaporul s-a cutremurat; **ein ~ überlief seinen Körper** un tremur i-a cuprins trupul; **ein ~ in den Händen** un tremur în mâini; **er hat das** ~ l-a apucat tremuratul.
Zitteroch, *-s, -e, m. (rar)* bătătură, întărire a pielii asemănătoare cu un neg.
Zitterpappel, *-n, f. (bot.)* plop tremurător *(Populus tremula).*
Zitter|roche, *-ns, -n,* **Zitter|rochen**, *-s, -, m. (zool.)* torpilă *(Torpedo marmorata).*
Zitter|spiel, *-(e)s, -e, n. (jarg. sport)* meci palpitant, care te ține cu răsuflarea tăiată până în ultimele secunde.
Zitter|stimme, *-n, f.* voce tremurătoare.
Zitterwels, *-es, -e, m. (iht.)* somn electric *(Malapterurus electricus).*
zittrig *adj.* v. zitterig.
Zitwer, *-s, -, m.* **1.** *(bot.)* curcumă *(Curcuma zedoaria).* **2.** rădăcină de curcumă, șofran de India.
Zitwerblüte, *-n, f.* floare de curcumă.
Zitwersame, *-ns, -n,* **Zitwersamen**, *-s, -, m.* sământă de curcumă.
Zitwerwurzel, *-n, f.* rădăcină de curcumă.
Zitz, *-es, -e, m. (text.)* stambă colorată.
Zitze, *-n, f.* țâță, mamelon.
zitzeln, *zitzelte, gezitzelt (ich zitz(e)le), vb. (h) tr.* și *intr.* a suge la sân.
Zitzkattun, *-s, -e,* m. v. Zitz.
Zivette, *-n, f.* v. Zibetkatze.
Zivi [-vi], *-s, -s, m. (fam.)* **1.** tânăr în serviciul civil obligatoriu. **2.** polițist în civil.
zivil [-'vi:l] *adj.* **1.** civil. **2.** ieftin, convenabil; **~e Preise** prețuri moderate.
Zivil, *-s, n. sg.* **1.** v. Zivilbevölkerung. **2.** haine civile, îmbrăcăminte civilă; **in ~ gehen (~ tragen)** a fi îmbrăcat, a umbla în haine civile, a purta haine civile.
Zivil|ange|stellte, *-n, -n (ein Zivilangestellter), m.* și *f.* v. Zivilbeschäftigte.
Zivil|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m. (jur.)* **1.** drept la despăgubiri civile. **2.** pretenție la despăgubiri civile.
Zivil|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum (de haine) civil.
Zivil|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic civil.
Zivilbau, *-(e)s, -ten, m.* construcție civilă.
Zivilbe|amte, *-n, -n (ein Zivilbeamter), m.* funcționar civil.
Zivilbe|hörde, *-n, f.* autoritate civilă.
Zivilberuf, *-(e)s, -e, m. (limbajul soldaților)* ocupație, profesie în civilie.
Zivilbeschäftigte, *-n, -n (ein Zivilbeschäftigter), m.* și *f.* salariat(ă) civil(ă) la armată.
Zivilbevölkerung *f. sg.* populație civilă.
Zivilcourage [-kura:ʒə] *f. sg.* curaj civic; **dazu gehört ein gutes Stück** ~ pentru aceasta trebuie un mare curaj civic; ~ **zeigen (aufbringen)** a arăta, a da dovadă de curaj în manifestarea convingerilor personale.
Zivildienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu civil obligatoriu (în locul serviciului militar).
Zivildienstleistende, *-n, -n (ein Zivildienstleistender), m.* persoană care satisface serviciul civil obligatoriu (în locul serviciului militar).
Zivil|ehe, *-n, f.* căsătorie civilă.
Zivil|etat [-eta:], *-s, -s, m.* buget civil.
Zivilfahnder, *-s, -, m.* detectiv.
Zivilfahndung, *-en, f.* cercetare polițienească efectuată de un civil.
Zivilflughafen, *-s, -häfen, m.* aeroport civil.
Zivilflugwesen, *-s, n. sg.* aviație civilă.
Zivilflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion civil.
Zivilgarde, *-n, f.* gardă civilă.
Zivilgefangene, *-n, -n (ein Zivilgefangener), m.* și *f.* prizonier(ă) civil(ă).
Zivilgericht, *-(e)s, -e, n.* judecătorie civilă.
Zivilgerichtsbarkeit *f. sg.* justiție civilă.
Zivilgesetz, *-es, -e, n.* lege civilă.
Zivilgesetzbuch, *-(e)s, -bücher, n. (elv.)* cod civil.
Zivil|ingenieur [-inʒeniø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer constructor.
Zivilisation, *-en, f.* civilizație.
Zivilisationskrankheit, *-en, f.* boală a civilizației.
zivilisationsmüde *adj.* plictisit, obosit de modul de viață civilizat.
Zivilisations|stufe, *-n, f.* treaptă de dezvoltare a civilizației.
zivilisatorisch *adj.* civilizator.
zivilisieren, *zivilisierte, zivilisiert, vb. (h) tr.* a civiliza.
zivilisiert **I.** *part. trec.* de la zivilisieren. **II.** *adj.* civilizat.
Zivilist, *-en, -en, m.* v. Zivilperson.
zivilistisch *adj.* (de) civil.
Zivilität *f. sg.* bună-cuviință, politețe, civilitate.
Zivilklage, *-n, f. (jur.)* acțiune civilă.
Zivilkleidung *f. sg.* haine civile.
Zivil|leben, *-s, n. sg.* viață civilă, particulară.
Zivil|liste, *-n, f.* partea monarhului din bugetul de stat.
Zivil|luftfahrt, **Zivil|luftschiff|fahrt** *f. sg.* v. Zivilflugwesen.
Zivil|luftschutz, *-es, m. sg.* apărare antiaeriană a populației civile.
Zivilperson, *-en, f.* persoană civilă.
Zivilpersonal, *-s, n. sg.* personal civil.
Zivilprozess, *-es, -e, m. (jur.)* proces civil.
Zivilprozess|ordnung, *-(e)n, f. (jur.)* procedură a proceselor civile.
Zivilrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept civil.
zivilrechtlich *adj.* de drept civil, referitor la dreptul civil.
Zivilrechtsweg, *-(e)s, -e, m.* cale a dreptului civil; **auf den ~ verweisen** a îndruma pe calea dreptului civil.
Zivilrichter, *-s, -, m.* judecător la un tribunal civil.
Zivil|sachen *pl.* **1.** *(jur.)* cauză civilă; **Gerichtshof für** ~ tribunal civil. **2.** *(fam.)* v. Zivilkleidung.
Zivilschutz, *-es, m. sg.* **1.** măsuri de apărare a populației civile. **2.** trupe de apărare a populației civile.
Zivil|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** civilie, stare a celui civil. **2.** stare civilă. **3.** stare personală.
Zivil|standregister, *-s, -, n.* registru al stării civile.
Zivil|stands|amt, *-(e)s, -ämter, n. (elv.)* stare civilă.
Zivil|standsbe|amte, *-n, -n (ein Zivilstandsbeamter), m.* funcționar la starea civilă.
Ziviltracht, *-en, f.* v. Zivilkleidung.
Ziviltrau|ung, *-en, f.* cununie civilă.
Zivilverfahren, *-s, n. sg. (jur.)* procedură civilă.
Zivilverteidigung *f. sg.* măsuri de apărare a populației civile și a statului în caz de război.
Zivilverwaltung, *-en, f.* administrație civilă.
Zivismus [-'vIs-], *-, m. sg.* sentiment civic, civism.
zizerlweise *adv. (reg.)* încetul cu încetul.
ZK [tsɛt'ka:] *-(s), -(s), n. presc.* de la Zentralkomitee comitet central.
Zloty ['zlɔti:], *-s, -s, m.* zlot (polonez).
Zmittag, *-s, -m* și *n. sg. (elv.)* masă de prânz.
Z-Modem, *-s, -s, n. (inform.)* modem Z.
Zmorge(n), *-s, -m* și *n. sg. (elv.)* mic dejun.
Znacht, *-s, -m* și *n. sg. (elv.)* cină.
Znüni, *-s, -m* și *n. sg. (elv.)* gustare la ora (nouă sau) zece dimineața.
ZOB, *-(s), m. sg. presc.* de la Zentralomnibusbahnhof.
Zobel, *-s, -, m.* **1.** *(zool.)* samur, zibelină *(Mustela zibelina).* **2.** v. Zobelpelz.
Zobelfell, *-(e)s, -e, n.,* **Zobelpelz**, *-es, -e, m.* blană de samur, de zibelină.
Zober, *-s, -, m. (reg.)* v. Zuber.
zockeln, *zockelte, gezockelt (ich zock(e)le), vb. (s) intr. (fam.)* v. zuckeln.
zocken, *zockte, gezockt, vb. (h) intr. (argou)* a juca jocuri de noroc.
Zocker, *-s, -, m. (fam.)* persoană care joacă jocuri de noroc.
zodiakal *adj.* zodiacal, referitor la zodiac.
Zodiakal|licht, *-(e)s, n. sg. (astron.)* lumină zodiacală.
Zodiakus, *-, m. sg. (astron., astrol.)* zodiac.
Zöfchen, *-s, -, n. (dim.* de la Zofe) subretă, cameristă.
Zofe, *-n, f. (înv.)* subretă, cameristă.
Zoff, *-(e)s, m. sg. (fam.)* ceartă, conflict; **er hatte ~ mit seinen Freunden** s-a certat cu prietenii.
zoffen, *zoffte, gezofft, vb. (h) refl. (fam.)* a se certa.
Zöflein, *-s, -, n.* v. Zöfchen.
zog *ind. imperf., pers.* I și a 3-a *sg.* de la ziehen.
Zögerer, *-s, m.* om șovăielnic, nehotărât.
zögerlich *adj.* v. zögernd **(II).**
zögern, *zögerte, gezögert, vb. (h) intr.* **1.** a șovăi, a ezita, a pregeta. **2.** a întârzia, a zăbovi; a tergiversa; **ohne zu ~ a)** neîntârziat; **b)** fără a șovăi.
zögernd **I.** *part. prez.* de la zögern. **II.** *adj.* ezitant, șovăitor; nehotărât; **~en Schrittes** cu pași șovăitori.
Zögerung, *-en, f.* **1.** ezitare, șovăială, nehotărâre. **2.** zăbovire, întârziere; tergiversare.
Zögling, *-s, -e, m.* **1.** elev, școlar (intern); **er war ~ dieses Internats** a fost intern în acest internat. **2.** *(mil.)* cadet.
Zohe, *-n, f. (reg.)* cățea.
Zölenteraten *pl. (zool.)* celenterate.
Zölestin, *-s, -e, m. (mineral.)* celestină.
zölestisch *adj. (livr., înv.)* ceresc, celest.
Zölibat, *-(e)s, m.* (sau *n.*) *sg.* celibat.
zölibatär *adj.* celibatar.
Zölibatär, *-s, -e, n.* persoană celibatară, celibatar.

Zọll[1], *-(e)s, -, m.* țol; **vier ~ breit** lat de patru țoli; **Rohr von dreieinhalb ~** țeavă de trei țoli și jumătate; **in einer Länge von fünf ~** în lungime de cinci țoli; *(fig.)* **kein ~** nici o iotă; **auf ~ und Linie** precis, exact; **jeder ~ (an ihm) ein Soldat** soldat din cap până-n picioare; **er gleicht seinem Vater ~ für ~** sau **in jedem ~** seamănă leit cu tatăl său.

Zọll[2], *-(e)s, Zölle, m.* **1.** vamă, taxă vamală; **hoher ~** vamă mare; **die Ware unterliegt einem ~** marfa e supusă la taxă vamală; **~ auf etwas erheben** a percepe vamă la ceva. **2.** impozit; *(înv.)* **städtischer ~** acciz; **~ von durchgehenden Waren** taxă de tranzit; **~ von ausgeführten Waren** taxă de export; *(fig.)* **den ~ der Dankbarkeit entrichten** a-și manifesta recunoștința. **3.** v. Zollamt.

Zọll|ab|bau, *-(e)s, -e, m.* desființare a taxelor vamale.

Zọll|abfertigung, *-en, f. (fin.)* formalități vamale.

Zọll|abfertigungs|schein, *-(e)s, -e, m.* dovadă de îndeplinire a formalităților vamale.

Zọll|abgabe, *-n, f. (ec.)* dispoziții vamale de plată, taxe vamale.

Zọll|abkommen, *-s, -, n. (ec.)* acord vamal.

Zọll|agent, *-en, -en, m.* agent vamal.

Zọll|amt, *-(e)s, -ämter, n.* vamă, serviciu vamal.

zọll|amtlich *adj.* vamal.

Zọll|angabe, *-n, f.* declarație vamală.

Zọll|anmeldung, *-en, f.* declarare a bunurilor la vamă, pentru vămuire.

Zọll|anschlag, *-(e)s, -schläge, m.* tarif vamal.

Zọll|anschluss, *-es, -schlüsse, m.* adeziune la uniunea vamală.

Zọll|art, *-en, f. (ec.)* sortimente de tarife vamale.

Zọll|aufseher, *-s, -, m.* v. Zollinspektor.

Zọll|ausland, *-(e)s, sg.* teritoriu vamal străin.

Zọll|aus|schluss, *-es, -schlüsse, m.* excludere din uniunea vamală.

zọllbar *adj.* v. zollpflichtig.

Zọllbauweise, *-n, f. (constr.)* procedeu de construcție prin turnare în cofraj.

Zọllbe|amte, *-n, -n (ein Zollbeamter), m.* funcționar de vamă, funcționar vamal.

Zọllbefreiung, *-en, f.* scutire de vamă.

Zọllbegleitbrief, **Zọllbegleitschein**, *-(e)s, -e, m.* fraht vamal, scrisoare de trăsură la vamă.

Zọllbegünstigung, *-en, f.* înlesnire vamală.

Zọllbe|handlung, *-en, f. (ec.)* regim, tratament vamal.

Zọllbe|hörde, *-n, f.* autoritate vamală.

Zọllbe|stimmungen *pl.* v. Zollgesetz.

zọllbreit *adj.* lat de un țol.

Zọllbreit, *-, -, m.* lățime de un țol; *(fig.)* **das Heer gab kein ~ Landes auf** armata n-a cedat nici o palmă de pământ.

Zọllbürgschaft, *-en, f. (ec.)* garanție pentru taxe vamale.

Zọlldeklaration, *-en, f.* v. Zollangabe.

zọlldick *adj.* gros de un țol.

Zọlldirektor, *-s, -en, m.* director de vamă.

Zọll|ein|nahme, *-n, f. (fin.)* percepere a taxei vamale.

Zọll|ein|nehmer, *-s, -, m. (înv.)* vameș.

zọllen, *zollte, gezollt, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a plăti taxele vamale. **2.** *(livr., în expr.)* **jm. Achtung ~** a manifesta respect față de cineva; **jm. Dank ~** a mulțumi cuiva; a-i fi cuiva recunoscător; **der Natur seinen Tribut ~** a plăti tributul naturii; **Beifall ~** a aplauda; **einer Sache Beifall ~** a primi un lucru cu plăcere, a aproba un lucru.

Zọll|er|höhung, *-en, f. (fin.)* urcare, majorare a taxelor vamale.

Zọll|erklärung, *-en, f.* v. Zollangabe.

Zọll|ermäßigung, *-en, f. (fin.)* reducere a taxelor vamale.

Zọll|er|stattung, *-en, f. (fin.)* achitare a taxelor vamale.

Zọll|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* venit vamal.

Zọllfahnder, *-s, -, m.* vameș, controlor vamal.

Zọllfahndung *f. sg.* control vamal.

Zọllfaktura, *-ren, f.* factură vamală.

Zọllformalität, *-en, -f. (mai ales pl.)* formalități vamale.

zọllfrei *adj.* scutit de vamă; *(fig.)* **Gedanken sind ~** gândurile sunt libere.

Zọllfreigebiet, *-(e)s, -e, n.* zonă liberă, scutită de vamă.

Zọllfrei|heit *f. sg.* scutire de vamă.

Zọllfreischein, *-(e)s, -e, m.* certificat de scutire de vamă.

Zọllgebiet, *-(e)s, -e, n.* teritoriu vamal.

Zọllgebühr, *-en, f.* taxă vamală, vamă.

Zọllgedinge, *-s, -, n. (mine)* plată în acord pe țol.

Zọllgefälle *pl.* venituri vamale.

Zọllgeleitschein, *-(e)s, -e, m.* certificat de trecere (obținut) pe cauțiune; foaie de trăsură.

Zọllgesetz, *-es, -e, n.* lege vamală.

Zọllgesetzgebung, *-en, f.* legislație vamală.

Zọllgewinde, *-s, -, n. (tehn.)* filet în țoli.

Zọllgrenzbezirk, *-(e)s, -e, m.* sector vamal de graniță.

Zọllgrenze, *-n, f.* graniță vamală.

Zọllgut, *-(e)s, -güter, n. (adm.)* bunuri supuse vămuirii.

Zọllhafen, *-s, -häfen, m.* port vamal.

Zọllhaus, *-es, -häuser, n.* vamă, local al vămii.

Zọllher|absetzung, *-en, f.* v. Zollermäßigung.

Zọllhinterziehung, *-en, f.* evaziune vamală.

zọllhoch *adj.* înalt de un țol.

Zọllho|heit *f. sg.* drept al statului de a lua vamă.

zọ̈llig *adj.* gros de un țol.

Zọll|inhalts|erklärung, *-en, f.* v. Zollangabe.

Zọll|inspektor [-spɛk-], *-s, -en, m.* inspector de vamă, inspector vamal.

Zọllkartell, *-s, -e, n.* cartel vamal.

Zọllkaution, *-en, f.* cauțiune vamală, asigurare vamală.

Zọllkontrolle, *-n, f.* control vamal.

Zọllkredit, *-(e)s, -e, m.* credit vamal.

Zọllkreuzer, *-s, -, m.* v. Zollschiff.

Zọllkrieg, *-(e)s, -e, m. (ist.)* război vamal.

Zọllkurs|zuschlag, *-(e)s, -schläge, m.* v. Zollzuschlag.

Zọll|lager, *-s, -, n.* antrepozit vamal.

zọll|lang *adj.* (lung) de un țol.

Zọll|linie, *-n, f.* linie, graniță vamală.

Zọllmaß, *-es, -e, n.* **1.** metru pliant. **2.** *sg.* măsurare în țoli.

Zọ̈llner, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* vameș. **2.** *(înv.)* persoană care încasa taxe sau impozite.

Zọllniederlage, *-n, f.* v. Zolllager.

Zọll|ordnung, *-en, f.* regulament vamal.

Zọllpassierzettel, *-s, -, m.* permis de export.

zọllpflichtig *adj.* supus vămii, supus taxelor vamale.

Zọllpflichtigkeit *f. sg.* obligație de a plăti vamă.

Zọllpolitik *f. sg.* politică vamală.

Zọllquittung, **Zọllquittierung**, *-en, f.* v. Zollschein.

Zọllrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* legislație vamală.

Zọllrevision [-vi-], *-en, f.* control al bagajelor la vamă; control vamal.

Zọllrückvergütung, *-en, f.* restituire a taxelor vamale.

Zọllsatz, *-es, -sätze, m.* tarif vamal.

Zọllschein, *-(e)s, -e, m.* chitanță de plată a vămii.

Zọllschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* barcă, vas în serviciul autorităților vamale.

Zọllschranke, *-n, f. (mai ales pl.)* barieră, restricție vamală.

Zọllschreiber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* funcționar(ă), secretar(ă) la serviciul vămilor.

Zọllschuldner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană datoare să plătească vamă.

Zọllsenkung, *-en, f.* v. Zollermäßigung.

Zọll|speicher, *-s, -, m.* v. Zolllager.

Zọll|sperre, *-n, f* prohibiție vamală.

Zọll|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* v. Zollstock.

Zọll|station, *-en, f.* punct vamal, serviciu vamal.

Zọll|stätte, **Zọll|stelle**, *-n, f.* vamă, serviciu de vamă; punct de vamă.

Zọll|stempel, *-s, -, m.* ștampilă de vamă; timbru oficial vamal.

Zọll|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* metru pliant (de buzunar, de tâmplărie).

Zọll|strafrecht, *-(e)s, -e, n.* legislație vamală penală.

Zọll|straße, *-n, f.* drum vamal.

Zọllsystem, *-s, -e, n.* sistem vamal.

Zọlltafel, *-n, f.*, **Zọlltarif**, *-s, -e, m.* tarif vamal.

Zọll|union, *-en, f.* uniune vamală.

Zọllverband, *-(e)s, -bände*, **Zọllver|ein**, *-(e)s, -e, m. (ist.)* uniune vamală; **der Deutsche Zollverein** Uniunea Vamală Germană.

Zọllverfahren, *-s, -, n.* procedură vamală.

Zọllvergehen, *-s, -, n.* delict, contravenție vamal(ă).

Zọllvergünstigungen *pl.* facilități vamale.

Zọllverschluss, *-es, m. sg. (în expr.)* **unter ~ lassen** a lăsa în antrepozit.

Zọllvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract vamal.

Zọllverwaltung, *-en, f.* administrație a vămilor.

Zọllvorschriften *pl.* reglementări vamale.

Zọllwächter, *-s, -, m.* vameș.

Zọllwesen, *-s, -, n.* administrație a vămilor; sistem vamal; serviciu de vamă, vamă; probleme vamale.

Zọllzahlung, *-en, f.* plată a taxelor vamale.

Zọllzettel, *-s, -, m.* chitanță, dovadă vamală.

Zọllzuschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** supliment, adaos vamal. **2.** ridicare, mărire a taxei vamale.

Zọllzwang, *-(e)s, m. sg.* obligație, constrângere vamală.

Zölom, *-s, -e, n. (biol.)* celom.

Zölostat, *-(e)s* și *-en, -en, m. (astron.)* celostat.

Zọmbie [...bi], *-(s), -s, m.* **1.** *(în cultul Wudu)* mort reînviat. **2.** *(în filme de groază)* mort readus la viață și manipulat de cel care l-a înviat; *(fam.)* **mit diesen ~s kann ich nicht arbeiten** cu drogații ăștia nu pot lucra.

zọmbig *adj. (în limbajul tinerilor)* super, marfă, mișto.

Zömeterium, *-s, -rien* [-riən], *n.* **1.** cimitir. **2.** curte a bisericii. **3.** catacombă.

zonal, **zonar** *adj.* de zonă, zonal.

Zone, *-n, f.* **1.** *(geogr., geol., ferov., mat.)* zonă. **2.** regiune. **3.** *(fam.) presc.* de la Ostzone.

Zonen|einteilung, *-en, f.* împărțire în zone.

Zonengrenze, *-n, f. (înv.)* **1. a)** hotar, graniță între zone (după al doilea război mondial); **b)** *(fam., ist.)* granița cu R.D.G. **2.** *(transp.)* linia ce separă zonele cărora le corespund tarife diferite pentru biletul de călătorie.

Zonenrandgebiet, *-(e)s, n. sg. (ist.)* teritoriu federal situat de-a lungul graniței cu R.D.G.

Zonensystem, *-s, -e, n.* sistem zonal.

Zonentarif, *-s, -e, m. (ferov.)* tarif zonal.

Zonenzeit, *-en, f.* oră oficială într-o zonă de 15 grade latitudine.

zonieren, *zonierte, zoniert, vb. (h) tr. (rar)* a împărți în zone.

Zonierung, *-en, f.* v. Zoneneinteilung.

Zönobit, *-en, -en, m. (bis.)* călugăr chinovit.

zönobitisch *adj.* chinovit.

Zönobium, *-s, -ien, n.* **1.** mănăstire. **2.** *(biol.)* grup de celule.

Zoo [tso:], *-(s), -s, m.* grădină zoologică, parc zoologic.

Zoogeschäft, *-(e)s, -e, n.*, **Zoo|handlung**, *-en, f.* magazin în care se vând mai ales animale mici.

Zoolog(e), *-(e)n, -(e)n, m.* zoolog.

Zoologie, *f. sg.* zoologie.

zoologisch *adj.* zoologic; **~er Garten** grădină zoologică; **~e Station** institut zoologic.

Zoom [zu:m], *-s, -s, n. (inform.)* zum.

zoomen, *zoomte, gezoomt, vb. (h) tr. (inform.)* a mări, a zuma.

Zoophyt, *-en, -en, m.* (sau *n.*) zoofit.

Zootẹchnik, *-en, f.* zootehnie.

zootẹchnisch *adj.* zootehnic.

Zootier, *-(e)s, -e, n.* animal care trăieşte la grădina zoologică.

Zopf, *-(e)s, Zöpfe, m.* **1.** coadă, cosiţă; **angeschürzter ~** coadă pusă, aranjată pe cap; **das Haar in Zöpfe flechten** a împleti părul, a face părul cozi; *(fig.)* **jm. einen ~ aufstecken** (sau **drehen** sau **machen**) **a)** a-şi bate joc de cineva; **b)** a pune coarne cuiva; *(fam.)* **jm. auf den ~ spucken** a mustra, a dojeni, a certa pe cineva. **2.** cablu, funie. **3.** *(fam.)* pedanterie, pedantism; birocraţie; **alter ~** rămăşiţe din trecut, obiceiuri învechite. **4.** *(forest.)* vârf (al copacului doborât). **5.** franzelă împletită.

Zopf|abschnitt, *-(e)s, -e, m. (forest.)* vârf (tăiat) de buştean.

Zopfband, *-(e)s, -bänder, n.* cordeluţă, panglică, şiret cu care se leagă cozile, cosiţele.

Zöpfchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Zopf) codiţă. **2.** pâinişoară împletită.

zopfen, *zopfte, gezopft, vb. (h) tr. (forest.)* a tăia vârful (buşteanului).

zöpfen, *zöpfte, gezöpft, vb. (h) tr.* a împleti (părul în cozi).

Zopf|ende, *-s,-n, n.* **1.** vârf de codiţă (la părul împletit). **2.** *(forest.)* vârf al copacului doborât.

Zopfhalter, *-s, -, m.* panglică de fixat, de legat cozile (de păr).

Zopfholz, *-es, n. sg. (forest.)* lemn (neindustrializabil) din vârful copacului.

zopfig *adj. (fam.)* **1.** cu codiţe. **2.** *(fig.)* învechit, de modă veche; retrograd. **3.** pedant, ţeapăn.

Zopfigkeit, *-en, f.* **1.** caracter demodat, retrograd. **2.** *(fam.)* pedanterie.

Zopfmensch, *-en, -en, m. (fam.)* pedant.

Zopfmuster, *-s,-, n. (lucru de mână)* model cu torsade.

Zopfperücke, *-n, f.* perucă cu coadă.

Zopf|stärke, *-n, f. (forest.)* diametru al vârfului copacului.

Zopf|stil, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(arte)* stil în arta germană din secolul al XVIII-lea (între rococo şi clasicism). **2.** *(fig.)* stil învechit.

Zopftum, *-s, n. sg.* pedantism.

Zopfzeit *f. sg.* **1.** epocă a perucilor cu coadă (pe la jumătatea secolului al XVIII-lea, în Germania). **2.** epocă a pedantismului.

zopp *adj. (reg.)* uluit, consternat.

zoppen, *zoppte, gezoppt, vb. (h) tr.* şi *intr. (reg.)* a trage; a ciupi.

Zores *m. sg. (fam.)* **1.** nevoie, ananghie; năpăstuire. **2.** *(reg.)* supărare, enervare; zarvă; **mach keinen ~** nu face atâta caz (de...).

Zorn, *-(e)s, m. sg.* mânie, furie, necaz, supărare; **jn. in ~ versetzen** a mânia pe cineva; **in ~ geraten** a se înfuria, a se mânia; **etwas aus** (sau **im** sau **vor**) **~ tun** a face ceva din furie, sub imperiul mâniei, îndemnat sau împins de furie, de mânie; **seinen ~ an jm. auslassen** sau *(poet.)* **die Schale des ~es über jm. ausgießen** a-şi vărsa mânia, necazul, furia pe cineva.

Zorn|ader, *-n, f.* vână (de pe frunte) umflată la mânie; **die ~ schwoll ihm (an)** s-a înfuriat foarte tare, i s-a umflat guşa de mânie.

Zorn|anfall, *-(e)s, -fälle, m.* acces de furie, de mânie.

Zorn|ausbruch, *-(e)s, -brüche,* **Zorn|ausfall**, *-(e)s -fälle, m.* izbucnire de furie, de mânie.

zornbebend *adj.* şi *adv.* tremurând de furie, de mânie.

Zornbinkel, *-s, -, m. (austr.)* om irascibil, înclinat spre mânie.

Zornblick, *- (e)s, -e, m.* v. Zornesblick.

zorn|entbrannt *adj* v. zornglühend.

zorn|erfüllt *adj* plin de mânie, de furie, mânios, furios.

Zornes|ader, *-n, f.* v. Zornader.

Zornes|aufwallung, *-en, f.* val, izbucnire de furie, de mânie.

Zornes|ausbruch, *-(e)s, -brüche, m. (rar)* v. Zornausbruch.

Zornesblick, *-(e)s, -e, m.* privire mânioasă, furioasă.

Zorn(es)falte, *-n, f. (livr.)* încreţitură, cută adâncă pe frunte (la mânie).

Zorn(es)röte *f. sg.* roşeaţă de mânie, de furie; *(livr.)* **jm. die ~ ins Gesicht treiben** a supăra, a necăji foarte tare pe cineva.

zornfunkelnd *adj.* sclipind de mânie.

zornglühend *adj.* aprins de mânie, de furie.

zornig *adj.* **1.** furios, mânios, supărat; **~ machen** a mânia; **~ werden** a se mânia, a se înfuria; **er ist sehr ~ auf mich, über meine Worte** e furios pe mine, pe vorbele mele. **2.** v. zornmütig.

zornmütig *adj. (livr.)* **a)** pornit, înclinat spre mânie, spre furie, irascibil, coleric; **b)** furios, foarte mânios.

Zorn|natter, *-n, f.* v. Zornschlange.

Zornröte *f. sg.* v. Zornesröte.

Zornruf, *-(e)s, -e, m.* strigăt, ţipăt de mânie, de furie.

Zornschlange, *-n, f. (zool.)* nume dat mai multor specii de şerpi neveninoşi *(Zamenis)*.

zornschnaubend *adj.* clocotind de mânie, de furie.

Zornwut *f. sg.* furie, mânie.

zornwütig *adj.* furios, furibund, înfuriat, mânios.

zoro|astrisch *adj.* referitor la zoroastrism, zoroastric.

Zoro|astrismus, *-, m. sg.* zoroastrism, parsism.

Zosse, *-n, -n,* **Zossen**, *-, -, m. (reg.)* cal (bătrân).

Zoster, *-(s), -, m. (med.) presc.* de la Herpes Zoster zona Zoster.

Zote, *-n, f. (peior.)* vorbă necuviincioasă, neruşinată; obscenitate; porcărie, măscară; **~n reißen** a spune măscări, obscenităţi, a povesti anecdote obscene.

zoten, *zotete, gezotet (du zotest, er zotet), vb. (h) intr. (rar, peior.)* a spune glume obscene, pornografice, a vorbi porcării, măscări.

zotenhaft *adj.* obscen, pornografic, necuviincios, neruşinat.

Zotenlied, *-(e) s, -er, n.* cântec obscen.

Zotenliteratur *f. sg.* literatură pornografică.

Zotenreißen, *-s, n. sg.* obicei de a spune obscenităţi, măscări.

Zotenreißer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (peior.)* persoană care spune obscenităţi, porcării, măscări.

zotig *adj. (peior.)* v. zotenhaft.

Zotigkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* obscenitate, neruşinare. **2.** v. Zote.

Zotte, *-n, f.* **1.** *(vet.)* vilozitate. **2.** *(reg.)* cioc (la căni, ceainice etc.). **3.** v. Schlampe.

Zottel, *-n, f.* **1.** *(fam.)* smoc (de păr), moţ (ciufulit). **2.** *(peior.)* laţe. **3.** ciucure. **4.** *(reg.)* femeie dezordonată.

Zottelbär, *-en, -en, m. (fam.)* urs flocos.

Zottelbart, *-(e)s, -bärte, m. (fam.)* barbă stufoasă, ciufulită.

Zottelblume, *-n, f. (bot.)* iarba-vidrei, trifoişte amară *(Menyanthes trifoliata* L.).

Zottelei, *-en, f. (fam.)* **1.** tândăleală. **2.** alergătură.

Zottelhaar, *-(e)s, -e, n. (fam.)* păr stufos, zbârlit, lăţos.

zottelig *adj.* **1.** stufos, pletos, lăţos. **2.** *(peior.)* dezordonat, zburlit.

Zottelkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* cap zbârlit, ciufulit; persoană zbârlită, ciufulită.

Zottelmähne, *-n, f. (fam.)* coamă stufoasă.

zotteln, *zottelte, gezottelt (ich zott(e)le), vb.* **I.** *intr. (s) (fam.)* **1.** a tândăli, a lucra încet. **2.** a merge încet, în silă; **durch die Stadt ~** a merge agale prin oraş. **II.** *tr. (h)* **1.** a ciufuli, a zbârli; a încâlci, a încurca, a complica. **2.** *(fam.)* a scoate, a obţine cu greu ceva (de la cineva).

zottig *adj.* flocos, miţos, stufos.

zottlig *adj.* v. zottelig.

Zötus, *-, Zöten, m. (inv.)* **1.** adunare. **2.** totalitate a claselor unei şcoli. **3.** promoţie.

ZPO *presc.* de la Zivilprozessordnung procedură a proceselor civile.

z.S. *presc.* de la zur See de marină; *(mar.)* **Kapitän ~** căpitan pe un vas de război; **Oberleutnant ~** căpitan de fregată.

Z.S. *presc.* de la Zentralsekretariat secretariat central.

Z-Soldat, *-en, -en, m. presc.* de la Zeitsoldat soldat voluntar pe o perioadă limitată (în armata federală).

z.T. *presc.* de la zum Teil în parte.

Ztr. *presc.* de la **1.** Zentner **(1)** chintal. **2.** Zeitrechnung cronologie; eră.

zu I. *prep.* (cu *dat.*) **1.** la, spre, către; **wann kommst du ~ mir?** când vii la mine? **geh ~m Arzt!** du-te la medic! **das ist der Weg ~m Bahnhof** acesta e drumul spre gară, la gară; **er sagte ~ mir** mi-a spus; **sie wandte sich ~m Fenster** s-a întors către, spre fereastră; **~ Boden werfen** a arunca, a trânti la pământ, a arunca (pe) jos; **~r Bahn gehen a)** a se duce la gară; **b)** a se face feroviar; **~r Schule gehen a)** a merge, a se duce la şcoală; **b)** a umbla la şcoală; **~m Feind übergehen** a trece la inamic; **~r Sache!** la obiect! la chestiune, la problemă! **jn. ~r Vernunft bringen** a aduce pe cineva la realitate; **jn. ~ etwas ermuntern** a îndemna, a încuraja pe cineva la ceva; **sich ~m Guten wenden** a se întoarce spre bine, a se îndrepta; **jm. etwas ~ Gehör bringen** a aduce ceva la cunoştinţa cuiva, a face cuiva cunoscut ceva; **~ meiner Überraschung** spre surprinderea mea; **~ meinem Leidwesen** spre regretul meu, spre părerea mea de rău; **~ js. Ehren** spre cinstea cuiva; **~ meiner Zufriedenheit** spre satisfacţia mea; *(cu topica inversată)* **dem Norden ~** spre nord; **~ Schiffe gehen** a se îmbarca; **~ Bette** (sau **~r Ruhe**) **gehen** a se culca, a se duce la culcare; **~ Felde ziehen a)** a pleca la război; **b)** *(fig.)* a începe lupta, a porni o campanie; **zum Theater** (sau **~r Bühne**) **gehen** a se face actor, a se dedica scenei; **etwas ~ Ende führen** a duce ceva la bun sfârşit; a termina ceva; **~ sich** *(dat.)* (sau **~r Besinnung**) **kommen** a-şi reveni, a-şi veni în fire, în simţiri; **jm. ~ Leibe gehen** (sau **rücken**) a ataca pe cineva, a strânge pe cineva cu uşa; *(în corelaţie cu o altă prep.)* **auf ihn ~** spre el, către el; **gegen die Stadt ~** spre oraş, în direcţia oraşului. **2.** la, în; **~r Linken** la stânga; **~ Berlin** la Berlin; **~ Bukarest geboren** născut la Bucureşti; **~ Bette liegen** a sta, a zăcea în pat, a fi (bolnav) la pat; **jm. ~ Füßen liegen** a fi (în genunchi) la picioarele cuiva, în faţa cuiva; **~r Verfügung stehen** a sta la dispoziţie; **~ sich** *(dat.)* **stecken** a băga în buzunar; **jm. ~ Hilfe eilen** a sări în ajutorul cuiva; **~ Staub werden** a se preface în praf, a se face praf; a se alege praful de ceva; *(fig.)* **~ Wasser werden** a cădea baltă; a se zădărnici; **~m armen Manne machen** a sărăci, a aduce la sapă de lemn; **sich** *(dat.)* **jn. ~m Feinde machen** a-şi face pe cineva duşman; **~ diesem Zweck** în acest scop; **~ seiner Verteidigung** în apărarea sa, ca să se apere, ca apărare; **jm. ~m Schaden** spre răul cuiva, în detrimentul cuiva; **~m Teil** în parte, parţial; **jm. ~m Trotz** în ciuda cuiva; **einer Sache ~m Trotz** în pofida unui lucru; *(în expr.)* **~ Hause** acasă; **~ ebener Erde** (la) parter; *(în corelaţie cu* von) **von Haus ~ Haus** din casă-n casă; **von Tag ~ Tag** din zi în zi, pe zi ce trece; **von Stufe ~ Stufe** din treaptă în treaptă, treptat; **von Zeit ~ Zeit** din când în când. **3.** de, pentru; la; **Tuch ~ einem Rock** stofă pentru o fustă, de o fustă; **Wasser ~m Trinken** apă de băut; **~m Krieg rüsten** a se pregăti de război, pentru război; **jm. ~r Last sein** a fi o povară pentru cineva; **Lust ~ etwas haben** a avea chef de ceva; **er taugt ~ nichts** nu e bun de nimic; **~ Mittag** (sau **~m Mittagessen**) **einladen** a invita la dejun, la prânz; **~ deiner Beruhigung** pentru liniştea ta, ca să te linişteşti; **aus Liebe ~ dir** din dragoste pentru tine, faţă de tine; de dragul tău; **~ deinem Besten** spre binele tău, pentru binele tău; **~m Beispiel** de exemplu; *(fam.)* **es ist ~m Sterben** (îţi vine) să mori (nu alta). **4.** lângă, alături de, la; **sich ~ jm. setzen** a se aşeza lângă cineva; **jm. ~r Seite stehen a)** a sta, a fi alături de cineva; **b)** *(fig.)* a ajuta pe cineva; **Brot ~m Fleisch essen** a mânca pâine la carne; **nimmst du Milch ~m Kaffee?** vrei lapte la cafea? *(în expr.)* **~ jm. halten** a ţine la cineva, a fi de partea cuiva; **sich ~ jm. gesellen** a se asocia cu cineva, a se ataşa de cineva; **~ Allem** încă, pe deasupra, pe lângă toate celelalte; **~ Allem bereit sein** a fi gata la toate, de orice, a fi pregătit pentru orice. **5.** pe; **~ Papier bringen** a pune pe hârtie, a scrie; **~ Pferde steigen** a se urca pe cal, în şa, călare; a încăleca; **~r See fahren** a fi marinar; **~ Wasser und ~ Lande** pe apă şi pe uscat. **6.** prin, pe; **er sieht ~r Tür herein** se uită pe uşă; **~m Fenster hinausschauen** a privi pe fereastră; **jn. ~r Tür hinauswerfen** a da pe cineva pe uşă afară. **7.** cu; **~ Schiff** cu vaporul; **~ Wagen** cu căruţa; cu trăsura; cu maşina; **~ Hunderten** cu sutele; **er verkauft sie ~ zehn Schilling das Kilo** le vinde cu zece şilingi kilogramul; *(în expr.)* **~ Fuß** pe jos; **~ Pferd(e)** călare. **8.** la; de; **~ Weihnachten** la Crăciun; de Crăciun; **~ Mittag** la prânz; în timpul prânzului; de prânz; *(în expr.)* **~ unserer Zeit** pe vremea noastră; **~ Anfang des Jahres** la începutul anului; **von gestern ~ heute** de azi pe mâine. **9.** la; în raport cu; faţă de; pentru; **drei verhält sich ~ sechs wie fünf ~ zehn** raportul dintre trei şi şase este egal cu cel dintre cinci şi zece. **10.** *(în titluri de nobleţe)* de; **Graf ~ Falkenstein** conte de Falkenstein. **11.** ca; drept; **~m Kaiser wählen** a alege (ca) împărat; **~m Direktor ernennen** a numi director; **~m Dichter geboren sein** a fi născut poet. **12.** *(în expr.)* **~r Not** la nevoie, din lipsă de altceva; **~m Glück** din fericire; **~r Genüge** destul, suficient, de ajuns; **~m Besten** foarte bine, de minune; **jn. ~m Besten haben** a-şi bate joc de cineva, a lua peste picior pe cineva; a păcăli pe cineva; **etwas ~m Besten geben** a povesti, a prezenta ceva; **~r Hälfte machen** a înjumătăţi; **jn. ~r Verantwortung ziehen** a trage pe cineva la răspundere, a cere cuiva socoteală; **~m Tode verurteilen** a condamna la moarte; **jn. ~m Narren halten** a-şi bate joc de cineva; a păcăli pe cineva; **sich ~ Tode grämen** a se supăra de moarte; **das Eiweiß ~ Schaum schlagen** a bate albuşul spumă; **was ~ viel ist, ist ~ viel** îmi ajunge, am ajuns la capătul

răbdării; *(în enumerări)* ~**m ersten** mai întâi, în primul rând; ~ **allerletzt kam er** el a venit cel din urmă. **II.** *(instrument gramatical, semn al infinitivului prepozițional)* să; **ich erlaube dir ~ kommen** îți permit, îți dau voie, îți îngădui să vii; **um sie ~ sehen** ca să o vadă, pentru a o vedea; **anstatt ~ arbeiten, habe ich geschlafen** în loc să lucrez, am dormit; **ohne es ~ wissen** fără să știu; **es ist ~ unterscheiden** trebuie să se facă distincție; **es ist unmöglich, ihn ~ finden** este imposibil de găsit; **ich habe ~ tun** am de lucru, am treabă; **was hast du damit ~ tun?** ce amestec ai tu? **das hat nichts ~ sagen** asta n-are (nici o) importanță; **du hast hier nichts ~ suchen** tu n-ai ce căuta aici; **da ist nichts ~ machen** aici nu este nimic de făcut; **heute ist er nicht ~ sprechen** astăzi nu primește, nu dă audiențe; **das Haus ist ~ verkaufen** casa e de vânzare; **III.** *adv.* **1.** prea; ~ **groß** prea mare; ~ **sehr** (sau **viel**) prea mult; **gar ~** prea de tot; **diese Arbeit ist ~ schwer** treaba asta e prea grea; ~ **dumm** neplăcut, supărător. **2.** *(în corelație* cu **ab**, *în expr.)* **ab und ~** din când în când. **3.** în continuare, mai departe; **immer ~!** mai departe! nu te lăsa! dă-i înainte! **mach ~!** grăbește-te! dă-i zor! iute! fuga! degrabă! **nur ~!** pe el! înainte! **Glück ~!** noroc! **4.** câte; ~ **dritt** sau ~ **dreien** câte trei; în trei, în grup de trei; **das Spiel stand 3 ~ 0** scorul era 3 la 0. **IV.** *adj. (reg., pop.)* închis; **eine zue Tür** o ușă închisă; **die Tür ist ~** ușa e închisă; **der Fleischer hat heute ~** azi măcelarul are închis; **hast du den Mantel ~?** ți-e încheiat paltonul? *(cu lipsa predicatului, uneori cu sens imperativ)* **die Fenster ~!** închideți ferestrele!; **meine Nase ist ~** mi s-a înfundat nasul; *(fam.)* ~ **sein** a fi beat; **er war gestern völlig ~** ieri era mangă, era beat mort.

zu|ackern, *ackerte zu, zugeackert, vb. (h)* **I** *tr.* a acoperi, a astupa cu pământ arând. **II.** *intr.* a urma, a continua aratul, a nu se opri din arat.

zu|aller|aller|erst, zu|aller|erst și **zu|aller|erst** *adv.* în primul rând, mai înainte de toate, mai întâi și-ntâi.

zu|aller|allerletzt, zu|allerletzt și **zu|allerletzt** *adv.* la urmă de tot, în ultimul rând.

zu|allermeist și **zu|allermeist** *adv.* cel mai mult.

zu|aller|oberst și **zu|aller|oberst** *adv.* deasupra de tot.

zu|aller|unterst și **zu|aller|unterst** *adv.* dedesubt de tot.

zu|arbeiten, *arbeitete zu, zugearbeitet (du arbeitest zu, er arbeitet zu), vb. (h) intr.* **1.** (cu *dat.)* a se (s)forța, a se căzni, a se strădui; a tinde (spre ceva). **2.** a lucra mai departe, a continua, a urma să lucreze; a lucra grăbind, accelerând, dând zor.

Zu|arbeiter, *-s, -, m.* salahor.

zu|äußerst *adv. (rar)* **1.** cu totul exterior, în afară. **2.** până la extrem, peste măsură, până-n pânzele albe; definitiv, total, pentru totdeauna.

Zuave [-və], *-n, -n, m. (mil.)* zuav.

zu|ballern, *ballerte zu, zugeballert, vb. (h) tr. (fam.)* a trânti (ușa).

Zubau, *-(e)s, -ten, m. (constr.)* **I.** *sg.* **1.** închidere de jur împrejur prin construcții; astupare a vederii prin construcții. **2.** *(austr.)* adăugare a unei anexe, a unei aripi, a unui supliment de clădire. **II.** construcție-anexă.

zubauen, *baute zu, zugebaut, vb. (h) tr.* **1.** a închide prin ziduri, prin clădiri etc.; a astupa prin construcții. **2.** a clădi, a construi, a adăuga (o aripă, o cameră etc.).

Zubauschlag, *-(e)s, -schläge, m.*, **Zubau|strecke**, *-n, f. (mine)* galerie auxiliară.

zube|halten, *behielt zu, zubehalten (du behältst zu, er behält zu), vb. (h) tr.* a ține, a păstra închis.

Zube|hör, *-(e)s, -e, n.* (și *m.)*, **Zube|hör**, *-en, f.* **1.** accesorii. **2.** furnituri; **Arbeit und ~** lucru și furnituri. **3.** dependințe; **Wohnung von drei Zimmern mit ~** locuință de trei camere cu dependințe. **4.** *(cul.)* garnitură (la mâncare). **5.** *(jur.)* element secundar, accesoriu.

Zube|hör|handel, *-s, m. sg.* comerț cu accesorii, consumabile.

Zube|hör|industrie *f. sg.* industrie producătoare de accesorii, de consumabile.

Zube|hörteile *pl.* (părți) accesorii.

zubeißen, *biss zu, zugebissen (du, er beißt zu), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a se repezi să muște, să înșface, să înhațe cu dinții; **der Hund biss sofort zu** câinele s-a repezit imediat să muște. **2.** *(fam)* a mânca; **wacker ~** a mânca cu poftă, zdravăn. **II.** *tr. (fam.)* a mânca pe lângă ceva; **Brot ~** a mânca pâine (pe lângă altceva).

zubekommen, *bekam zu, zubekommen, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a reuși să închidă; **die Tür ~** a reuși să închidă ușa **2.** *(reg.)* a primi (ceva) în plus, peste, pe deasupra.

zubenamst, zubenamt, zubenannt *adj. (înv.)* supranumit, zis, poreclit; **Friedrich, ~ der Große** Friedrich supranumit cel mare.

Zuber, *-s, -, m. (reg.)* ciubăr, hârdău.

zubereiten, *bereitete zu, zubereitet (du bereitest zu, er bereitet zu), vb. (h) tr.* a pregăti, a prepara (medicamente etc.); *(cul.)* a găti.

Zubereiter, *-s, -, m.* persoană care pregătește, prepară; *(farm.)* preparator.

Zubereitung, *-en, f.* preparare, pregătire; *(cul.)* gătit.

Zuberer, *-s, -, m. (înv.)* dogar.

zubetonieren, *betonierte zu, zubetoniert, vb. (h) tr.* a betona.

Zubett(e)gehen și **Zu-Bett-Gehen**, *-s, n. sg.* (mers la) culcare; **beim ~** la culcare.

zubewegen, *bewegte zu, zubewegt, vb. (h) tr.* și *refl.* (**auf** cu *ac.)* a (se) mișca spre ceva, într-o direcție; **sich auf das Haus ~** a se mișca spre casă.

zubilligen, *billigte zu, zugebilligt, vb. (h) tr.* **(jm. etwas ~) 1.** a da, a acorda; a decerna; *(jur.)* **mildernde Umstände ~** a acorda circumstanțe atenuante. **2.** a aproba, a consimți.

Zubilligung, *-en, f.* **1.** acordare; decernare. **2.** învoire, aprobare, consimțământ.

zubinden, *band zu, zugebunden (du bindest zu, er bindet zu), vb. (h) tr.* a lega; **einen Sack ~** a lega un sac la gură (cu o sfoară); **jm. die Augen ~** a lega la ochi pe cineva; *(fig.)* a îmbrobodi pe cineva.

Zubiss, *-es, -e, m.* **1.** mușcătură. **2.** *(reg.)* aperitiv, gustare (pe lângă băutură).

zublasen, *blies zu, zugeblasen (du, er bläst zu), vb. (h)* **I.** *intr.* a continua să sufle, a sufla mereu, întruna; **der Wind bläst immer zu** vântul continuă să sufle. **II.** *tr.* **1.** a închide suflând; **der Wind hal das Fenster zugeblasen** vântul (a suflat și) a închis fereastra. **2. (jm. etwas ~)** a sufla ceva spre cineva. **3. (jm. etwas ~)** a șopti, a sufla (cuiva ceva) la ureche; *(fig.)* a sugera.

Zubläser, *-s,-, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** clevetitor(-oare), instigator(-oare). **2.** trădător(-oare); turnător(-oare).

Zubläserei, *-en, f.* **1.** cleveteală; instigare. **2.** trădare.

zubleiben, *blieb zu, zugeblieben, vb. (s) intr.* a rămâne închis; **die Tür soll ~** ușa să rămână închisă.

zublinken, *blinkte zu, zugeblinkt,* **zublinze(l)n**, *blinz(el)te zu, zugeblinz(el)t (ich blinz(el)e zu), vb. (h) intr.* **1.** (cu *dat.)* a trage cu coada ochiului (spre cineva). **2.** a(-i) face (cuiva) semn cu ochiul.

zubringen, *brachte zu, zugebracht, vb. (h) tr.* **1.** *(rar)* **(jm. etwas ~)** a aduce, a oferi (cuiva ceva). **2.** a folosi, a întrebuința; a petrece, a trece; **seine Zeit mit Lesen ~** a-și petrece vremea citind. **3.** *(fam.)* a nu reuși să închizi ceva; **ich kann die Tür nicht ~** nu pot să închid ușa; *(glumeț)* **vor Staunen brachte er den Mund nicht zu** a rămas cu gura căscată de uimire.

Zubringer, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* conductă, rigolă de alimentare. **2.** *(mil.)* încărcător (la arme). **3.** cursă (de transport). **4.** colportor de știri; flecar. **5.** *(reg.)* mijlocitor, codoș. **6.** *(transp.)* drum de acces (la autostradă).

Zubringerbecherwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* mecanism de alimentare cu cupe.

Zubringerbus, *-ses, -se, m.* autobuz de legătură.

Zubringerdienst, *-(e)s, -e, m.* transport organizat spre importante puncte de circulație (aeroport, nod de cale ferată etc.).

Zubringerfeder, *-n, f. (mil.)* arc de încărcător (la arme).

Zubringerflugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* avion de legătură.

Zubringer|rohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* conductă, țeavă de aducție, de alimentare.

Zubringer|straße, *-n, f.* drum de acces.

Zubrot, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(cul.)* garnitură. **2.** hrană rece. **3.** *(glumeț)* câștig suplimentar, ciubuc; **sich** *(dat.)* **ein ~ verdienen** a face un ciubuc.

zubrüllen, *brüllte zu, zugebrüllt, vb. (h) tr.* **(jm. etwas ~)** a răcni (ceva către cineva), a(-i) striga (cuiva ceva) cu voce tare.

Zubuße, *-n, f.* **1.** subvenție bănească. **2.** avans; arvună. **3.** participare la pierderi în întreprinderi miniere.

zubuttern, *butterte zu, zugebuttert, vb. (h) intr. (fam.)* a da din pungă, a da pe deasupra.

Züchen, *-s, -, m.* (și *n.*) *(reg.)* față de pernă, de pilotă.

Zucht, *-en (înv. Züchte), f.* **I.** *sg.* **1.** creștere, cultivare, ameliorare a animalelor și plantelor. **2.** disciplină; **sich an ~ und Ordnung gewöhnen** a se disciplina, a se obișnui cu disciplina și ordinea; **hier herrscht gute ~** aici domnește ordinea, disciplina; **sie leben unter strenger ~** trăiesc în disciplină severă. **3.** control, supraveghere; **er nimmt ihn unter seine ~** îl ia sub supravegherea sa, în grija sa, sub ordinele sale. **4.** educație, purtare; **was ist das für eine ~?** ce fel de purtare e asta? *(fam.)* **eine wilde** (sau **tolle**) **~** un tărăboi drăcesc. **5.** temniță; **er wurde auf drei Jahre ~ verurteilt** a fost condamnat la trei ani temniță. **II.** *(pl. -en).* **1.** prăsilă, rasă; **gute ~** prăsilă, rasă bună; **Vieh zur ~ halten** a ține animale de prăsilă. **2.** cultură; viță; *(med.)* cultură; **eine ~ von Obstbäumen** o cultură de pomi fructiferi. **3.** *presc.* de la Z u c h t s t ä t t e crescătorie. **III.** *(pl. înv. Züchte)* onestitate, cinste, castitate, pudoare, modestie; **in aller ~ und Ehrbarkeit** cu toată cinstea; **sie wurde in aller ~** (sau **in allen Züchten) erzogen** a fost crescută cu toată onestitatea, după toate regulile cinstei și onoarei.

Zucht|arbeit, *-en, f. (jur.)* muncă silnică.

Zuchtbiene, *-n, f. (apic.)* matcă, regină.

Zuchtbuch, *- (e)s, -bücher, n.* v. H e r d b u c h.

Zuchtbulle, *-n, -n, m.* taur de prăsilă.

Zucht|eber, *-s, -, m.* vier de prăsilă.

züchten, *züchtete, gezüchtet (du züchtest, er züchtet), vb. (h) tr.* **1.** a crește, a prăsi (animale); a cultiva, a ameliora (plante). **2.** *(vân.; despre păsări)* a se împerechea.

Züchter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** crescător(-oare) (de animale). **2.** cultivator(-oare) (de plante ameliorate).

Züchterei, *-en, f.* **1.** crescătorie de animale. **2.** pepinieră.

Zucht|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes în creșterea și cultivarea animalelor și plantelor.

züchterisch *adj.* referitor la creșterea animalelor; referitor la cultivarea și ameliorarea plantelor.

Züchterprämie, *-n, f.* premiu pentru rezultate bune în creșterea animalelor, în cultivarea și ameliorarea plantelor.

zuchtfähig *adj.* bun, potrivit pentru reproducere; bun de prăsilă.

Zuchtform, *-en, f. (biol.)* formă de creștere, de cultivare, de reproducere.

Zuchtfüllen, *-s, -, n.* mânz de prăsilă.

Zuchtgesetz, *-es, -e, n.* lege, normă disciplinară.

Zucht|haus, *-es, -häuser, n.* **1.** temniță, pușcărie. **2.** v. Z u c h t h a u s s t r a f e.

Zucht|haus|arbeit, *-en, f.* muncă forțată, muncă silnică.

Zucht|haus|aufseher, *-s, -, m.* supraveghetor de închisoare.

Zucht|hausgefangene, *-n, -n (ein Zuchthausgefangener), m.* și *f.*, **Zuchthäusler**, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv., peior.)* deținut(ă), pușcăriaș(ă), ocnaș.

Zucht|häusling, *-s, -e, m.* v. Z u c h t h a u s g e f a n g e n e.

Zucht|haus|strafe, *-n, f. (jur.)* pedeapsă cu închisoarea.

Zucht|haus|sträfling, *-s, -e, m.* v. Z u c h t h a u s g e f a n g e n e.

Zucht|hausvater, *-s, -väter, m. (fam.)* director de închisoare.

Zucht|hengst, *-es, -e, m.* armăsar de prăsilă.

Zucht|herde, *-n, f. (agr.)* stație de reproducere, de prăsilă, de montă.

züchtig *adj.* și *adv.* **1.** cinstit, onest. **2.** cast, pudic.

züchtigen, *züchtige, gezüchtigt, vb. (h) tr. (livr.)* a supune la o pedeapsă (corporală), a pedepsi.

Züchtiger, *-s, -, m.* persoană care pedepsește, care aplică o pedeapsă (corporală).

Züchtigkeit *f. sg. (înv.)* **1.** cinste, onestitate. **2.** castitate, pudoare.

züchtiglich *adj.* și *adv.* v. z ü c h t i g.

Züchtigung, *-en, f.* pedeapsă (corporală); corecție.

Züchtigungsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept de corecție.

Zuchtkuh, *-kühe, f.* vacă de prăsilă.

zuchtlahm *adj. (vet.)* olog din reproducere, reprodus olog, deșelat, spetit.

Zuchtlähme *f. sg. (vet.)* ologeală din reproducere, din naștere.

Züchtling, *-s, -e, m.* v. Z u c h t g e f a n g e n e.

zuchtlos *adj. (înv.; peior.)* nedisciplinat.

Zuchtlosigkeit, *-en, f. (înv., peior.)* lipsă de disciplină.

Zuchtmeister, *-s, -, m. (înv., glumeț)* dascăl, educator (sever).

Zuchtmittel, *-s, -, n. (jur.)* mijloc de disciplinare, de educare, de corecție.
Zuchtperle, *-n, f.* perlă de cultură.
Zuchtpferd, *-(e)s, -e, n.* cal de prăsilă.
Zuchtpolizei *f. sg.* poliție de moravuri.
Zuchtpolizeigericht, *-(e)s, n. sg.* tribunal de poliție de moravuri.
zuchtpolizeilich *adj.* ținând de poliția de moravuri.
Zuchtrasse, *-n, f.* rasă de prăsilă.
zuchtreif *adj. (despre animalele de prăsilă)* matur.
Zuchtreife *f. sg. (la animalele de prăsilă)* maturitate.
Zuchtrute, *-n, f. (livr., înv.)* **1.** vargă, bici, nuia. **2.** *(fig.)* educație severă; **unter js. ~ stehen** a fi educat foarte sever de cineva.
Zuchtsau, *-säue, f.* scroafă de prăsilă.
Zuchtschaf, *-(e)s, -e, n.* oaie de prăsilă.
Zuchtschwein, *-(e)s, -e, n.* porc de prăsilă.
Zucht|stätte, *-n, f.* crescători (de animale sau plante).
Zucht|stier, *-(e)s, -e, m.* v. Zuchtbulle.
Zucht|stute, *-n, f.* iapă de prăsilă.
zucht|tauglich *adj.* v. zuchtfähig.
Zucht|tier, *-(e)s, -e, n.* animal de prăsilă.
Züchtung, *-en, f.* **1.** creștere; cultivare. **2.** *(fam.)* educare, educație. **3.** disciplinare.
Zuchtvieh, *-(e)s, n. sg.* vite de prăsilă.
zuchtvoll *adj. (înv.)* **1.** bine educat, disciplinat. **2.** v. züchtig.
Zuchtwahl *f. sg. (biol.)* selecție; **natürliche ~** selecție naturală.
zuck! *interj.* brr!
Zuck, *-(e)s, -e, m. (rar)* fior, tresărire; *(fam.)* **in einem ~** (sau **im ~**) într-o clipă; **bei dem geht alles ~ - ~** la ăsta totul merge cât ai clipi.
zuckeln, *zuckelte, gezuckelt (ich zuck(e)le), vb. intr. (reg.)* **1.** *(s)* a umbla în trap ușor; *(fam.)* a umbla agale, tândălind. **2.** *(h)* a suge la sân.
Zuckeltrab, *-(e)s, -e, m. (fam.)* trap mărunt.
zucken, *zuckte, gezuckt, vb. intr.* **I.** *(h)* a tresări, a zvâcni; a palpita; a se înfiora; a se contracta; **es zuckt ihm durch alle Glieder** îl trec fiori prin toate mădularele; **bei solchen Klängen zuckte es ihr in den Füßen, in den Beinen** pe muzica aia o cam mâncau picioarele; **es zuckt mir in den Händen** mă furnică prin mâini; *(fig.)* mă mănâncă palmele; **ohne mit der Wimper zu ~** fără a clipi; *(fig.)* fără a se clinti; **es zuckte schmerzlich um seine Lippen** avea un tremur dureros pe buze; **in die Höhe ~** a tresări, a sălta în sus; **er hat nicht gezuckt** n-a mișcat, nu s-a clintit; **mit den Achseln** (sau *tr.* **die Achseln**) **~** a da, a ridica din umeri. **II.** *(s)* a întinde cu repeziciune; **die Flammen zuckten bereits aus dem Dach** flăcările mistuiau deja acoperișul; **Blitze zuckten über den Himmel** fulgerele brăzdau cerul; **plötzlich zuckte ein Gedanke durch seinen Kopf** deodată l-a străfulgerat un gând.
zücken, *zückte, gezückt, vb. (h) tr.* **1.** *(livr.)* a scoate, a trage brusc; **den Degen ~** a trage spada. **2.** *(glumeț)* **die Brieftasche ~** a dezlega băierile pungii.
Zucker, *-s, m. sg.* zahăr; **süß wie ~** dulce ca zahărul; **erster** (sau **roher**) **~** zahăr brut, nerafinat; **raffinierter ~** zahăr rafinat; **mit viel ~** cu mult zahăr; *(med.)* **~ im Harn haben** a avea zahăr în urină; *(fam.)* **seinem Affen ~ geben** a da frâu liber dorințelor, instinctelor; *(fam.)* **~ sein** a fi minunat, nemaipomenit; **deine Idee ist ~** ideea ta e super, e marfă; *(fam.)* **der Patient hat ~, er leidet an ~, er ist an ~ erkrankt** pacientul are, suferă de, este bolnav de diabet; *(vulg.)* **jm. ~ in den Hintern, Arsch blasen** a pupa pe cineva, a-i sufla cuiva în fund.
zucker|artig *adj.* ca zahărul.
Zuckerbäcker, *-s, -, m. (înv., austr.)* cofetar.
Zuckerbäckerei *-en, f. (înv., austr.)* **1.** preparare de prăjituri, de dulciuri. **2.** cofetărie.
Zuckerbäcker|stil, *-(e)s, m. sg. (peior.)* stil arhitectonic sovietic postbelic (până în jurul anului 1955).
Zuckerbackwerk, *-(e)s, n. sg.* dulciuri, prăjituri.
Zuckerbildung, *-en, f.* formare de zahăr.
Zuckerbrot, *-(e)s, -e, n. (înv.)* **1.** prăjitură; *(glumeț)* **mit ~ und Peitsche** cu zăhărelul și cu biciul. **2.** marțipan.
Zuckerbüchse, *-n, f.* v. Zuckerdose.
Zuckerdiät, *-en, f. (med.)* dietă, regim pentru diabetici.
Zuckerchen, *-s, -, n. (fam., înv.)* bomboană.
Zuckercouleur [-kulø:ɐ] *f. sg.* zahăr caramelizat folosit la colorarea alimentelor.
Zuckerdose, *-n, f.* zaharniță.
Zucker|erbse, *-n, f. (bot.)* mazăre dulce *(Pisum sativum* var. *saccharatum).*
Zucker|erde *f. sg. (geol.)* argilă de afinat.
Zuckerfabrik, *-en, f.* fabrică de zahăr.
Zuckerfabrikant, *-en, -en, m.* proprietar de fabrică de zahăr.
Zuckerfresser, *-s, -, m. (ornit.)* țoi gălbui *(Certhia flaveola).*
Zuckerfrüchte *pl.* fructe zaharisite.
Zuckerfütterungshonig, *-s, m. sg. (apicultura)* sirop de zahăr (nutritiv).
Zuckergärung, *-en, f. (chim.)* fermentație alcoolică a zahărului.
Zuckergast, *-(e)s, -gäste, m. (iht.)* peștișor argintiu *(Lepisma saccharina).*
Zuckerge|halt, *-(e)s, -e, m.* conținut în zahăr.
Zuckergeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust de zahăr.
Zuckerglasur, *-en, f.*, **Zuckerguss**, *-es, -güsse, m.* glazură de zahăr.
zucker|haltig *adj.* care conține zahăr.
Zucker|handel, *-s, -, m.* comerț de, cu zahăr.
Zucker|harnruhr *f. sg.* v. Zuckerkrankheit.
Zucker|hefe *f. sg.* drojdie de la fabricarea zahărului.
Zucker|hirse *f. sg. (bot.)* meișor, mei mărunt *(Panicum capillare* L.).
Zucker|honig, *-s, m. sg.* **1.** melasă. **2.** miere artificială.
Zucker|hut, *-(e)s, -hüte, m.* căpățână de zahăr.
zucker|hutförmig *adj.* în formă de căpățână de zahăr.
zuckerig *adj.* **1.** pudrat cu zahăr. **2.** preparat cu zahăr, dulce.
Zucker|industrie, *-n, f.* industrie a zahărului.
Zuckerkalk, *-(e)s, m. sg. (chim.)* zaharat de calciu, calcar zaharos.
Zuckerkand, *-(e)s, m. sg. (fam.)*, **Zuckerkandis**, *-, m. sg. (fam.)*, **Zuckerkandl**, *-s, n. sg. (austr., înv.)* zahăr candel.
Zuckerkind, *-(e)s, -er, n. (fam.)* îngeraș, copil dulce, copil iubit; *(peior.)* copil răzgâiat.
Zuckerkiste, *-n, f.* lădiță de zahăr.
zuckerkrank *adj. (med.)* bolnav de diabet zaharat, diabetic.
Zuckerkranke, *-n, -n (ein Zuckerkranker), m.* și *f. (med.)* diabetic(ă), bolnav(ă) de diabet zaharat.
Zuckerkrankheit *f. sg. (med.)* diabet zaharat; **an der ~ leidend** diabetic, suferind de diabet zaharat.
Zuckerkuchen, *-s, -, m.* prăjitură acoperită cu un strat de zahăr.
Zuckerl, *-s, -n, n. dim.* de la Zucker; *(austr.)* bomboană; *(fig.)* **ein echtes ~ für Museumsbesucher** o adevărată atracție pentru vizitatorii muzeului.
Zuckerlecken, *-s, -, n. (fam., în expr.)* **das ist kein ~** asta nu-i treabă ușoară și plăcută, nu e simplu și comod.
Zuckerlöffel, *-s, -, m.* linguriță de zahăr.
Zuckerlösung, *-en, f.* soluție de apă cu zahăr, sirop de zahăr.
Zuckermandel, *-n, f.* migdală zaharisită; drajeu cu migdală.
Zuckermäulchen, *-s, -, n. (fam.)* mutrișoară drăgălașă, dulce.
Zuckermehl, *-(e)s, n. sg.* zahăr pudră.
Zuckermelone, *-n, f. (bot.)* pepene galben *(Cucumis melo* L.).
Zuckermesser, *-s, -, m.* zaharimetru.
Zuckermessung *f. sg.* zaharimetrie.
Zuckermilbe, *-n, f. (entom.)* molie de zahăr, de fructe uscate etc. *(Glyciphagus prunorum).*
Zuckermohrenhirse *f. sg. (bot.)* sorg zaharat, gaolean *(Sorghum vulgare* var. *saccharatum).*
Zuckermonopol, *-s, -e, n.* monopol asupra zahărului.
zuckern, *zuckerte, gezuckert, vb. (h) tr.* **1.** a îndulci cu zahăr. **2.** a pudra cu zahăr.
Zuckerpflanzung, *-en*, **Zuckerplantage** [-ʒə], *-n, f.* plantație de trestie de zahăr.
Zuckerplätzchen, *-s, -, n.* fursec rotund și plat.
Zuckerpreis, *-es, -e, m.* preț al zahărului.
Zuckerproduktion, *-en, f.* producție de zahăr.
Zuckerpüppchen, *-s, -, n. (dim.* de la Zuckerpuppe **(2)**) puicuță, drăguță.
Zuckerpuppe, *-n, f.* **1.** figurină de zahăr; *(peior.)* **er ist doch keine ~** la urma urmei nu-i de zahăr. **2.** *(fig., fam.)* fată dulce, frumușică; puicuță, drăguță. **3.** *(fam.)* copil răsfățat.
Zucker|raffinade, *-n, f.* v. Raffinade.
Zucker|raffinerie, *-n* [-ri:ən], *f.* rafinărie de zahăr.
Zucker|rohr, *-(e)s, n. sg. (bot.)* trestie de zahăr *(Saccharum officinarum* L.).
Zucker|rohrbau, *-(e)s, m. sg.* cultură a trestiei de zahăr.
Zucker|rös|chen, *-s, -, n. (bot.)* cosițel, bolonică *(Sium sisarum).*
Zucker|rose, *-n, f. (bot.)* răsură, trandafir pitic *(Rosa gallica* L.).
Zucker|rübe, *-n, f. (bot.)* sfeclă de zahăr *(Beta vulgaris* var. *altissima).*
Zucker|rübenbau, *-(e)s, m. sg.* cultură a sfeclei de zahăr.
Zucker|rübenplantage [-ʒə], *-n, f.* plantație de sfeclă de zahăr.
Zucker|ruhr *f. sg.* v. Zuckerharnruhr.
Zuckersachen *pl.* zaharicale, dulciuri.
Zuckersaft, *-(e)s, -säfte, m.* sirop de zahăr.
Zuckersatz, *-es, m. sg.* melasă.
Zuckerschale, *-n, f.* zaharniță.
Zuckerschlecken, *-s, -, n.* v. Zuckerlecken.
Zuckerschnitzel, *-s, -, m.* tăiețel de sfeclă de zahăr.
Zuckerschoten *pl.* v. Zuckererbsen.
Zuckersieden, *-s, n. sg.* rafinare a zahărului.
Zuckersieder, *-s, -, m.* rafinor (la fabrica de zahăr).
Zuckersiederei, *-en, f.* rafinărie de zahăr.
Zuckersirup, *-s, -e, m.* sirop de zahăr.
Zucker|spiegel, *-s, -, m. (med.)* glicemie.
Zucker|stange, *-n, f.* acadea.
Zucker|star, *-(e)s, -e, m. (med.)* albeață, cataractă cauzată de diabet.
Zucker|stein, *-(e)s, -e, m. (reg., înv.)* bomboană.
Zucker|steuer, *-n, f. (fin.)* dare, impozit, taxă pe zahăr.
Zucker|streubüchse, *-n, f.* **Zucker|streuer**, *-s, -, m.* zaharniță de presărat.
zuckersüß *adj.* **1.** dulce ca zahărul. **2.** *(fig.)* dulceag, mieros.
Zuckertannenholz, *-es, -hölzer, n.* lemn de palisandru.
Zuckertüte, *-n, f. (reg.)* pungă cu dulciuri pe care o primesc copiii în prima zi de școală.
Zuckerung, *-en, f. (vinificație)* adăugire de zahăr.
Zuckerverbindung, *-en, f. (chim.)* zaharat.
Zuckerverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de zahăr.
Zuckerwaren *pl.* v. Zuckerwerk.
Zuckerwarenhändler, *-s, -, m.* cofetar; negustor de dulciuri, de zaharicale.
Zuckenwarenladen, *-s, -läden, m.* **1.** cofetărie. **2.** bombonerie.
Zuckerwasser, *-s, -, n.* apă cu zahăr.
Zuckerwatte, *-n, f.* vată de zahăr.
Zuckerwerk, *-(e)s n. sg.* bomboane, dulciuri, zaharicale.
Zuckerwürfel, *-s, -, m.* cub de zahăr.
Zuckerzange, *-n, f.* clește de zahăr.
Zuckerzeug, *-(e)s, n. sg.* v. Zuckerwerk.
Zuckerzoll, *-(e)s, -zölle, m. (fin.)* vamă pe zahăr.
Zuckerzwieback, *-s, -bäcke* (și *austr. -e), m.* pesmeți cu zahăr.
Zuckerfuß, *-es, -füße, m.* mers defectuos la cal.
Zuckmücke, *-n, f. (entom.)* specie de musculiță *(Chironomidae).*
zuckrig, *adj.* v. zuckerig.
Zuckung, *-en, f.* tresărire, zvâcnire; zvârcolire; palpitație; contracție, spasm, convulsie; **die letzten ~en des verwundeten Tieres** ultimele zvârcoliri ale animalului rănit.
zudämmen, *dämmte zu, zugedämmt, vb. (h) tr. (constr.)* a închide cu dig, a îndigui.

Zudeck, *-(e)s, -e, n.*, **Zudecke**, *-n, f. (reg.)* pilotă.

zudecken, *deckte zu, zugedeckt, vb. (h) tr.* **1.** (și *refl.*) a (se) acoperi; a (se) înveli; **das Kind gut** ~ a înveli bine copilul; **ein Loch** ~ a acoperi o gaură; **sich warm** ~ a se înveli (cu o plapumă); *(fig.)* **jn. mit Vorwürfen** ~ a copleși pe cineva cu reproșuri. **2.** *(mil.; în expr.)* **durch Feuer** ~ a ține pe inamic sub focul armelor. **3.** *(fam.)* a bate zdravăn. **4.** *(argou)* a îmbăta, a băga sub masă. **5.** *(fam.)* a păcăli, a trage pe sfoară.

Zudeckmaschine, *-n, f. (agr.)* mașină de acoperit.

zudeichen, *deichte zu, zugedeicht, vb. (h) tr.* v. zudämmen.

zudem *adv. (livr.)* afară de aceasta, de altfel, de altminteri, și apoi, în plus.

zudenken, *dachte zu, zugedacht, vb. (h) tr. (livr.)* **(jm. etwas)** a destina, a rezerva (cuiva ceva).

zudienen, *diente zu, zugedient, vb. (h) intr. (elv.) (folosit mai ales la part. prez.)* a face parte din, a ține de; **Acker- und Wiesenland mit zudienenden Gebäulichkeiten** suprafața arabilă și pajiștea cu construcțiile aferente.

zudiktieren, *diktierte zu, zudiktiert, vb. (h) tr.* (cu *dat.*) a dicta, a impune; a da; **eine Strafe** ~ a da o pedeapsă.

Zudrang, *-(e)s, m. sg.* afluență, îmbulzeală, aglomerație; **es war großer** ~ **zu den Kassen** a fost mare aglomerație la casă.

zudrängen, *drängte zu, zugedrängt, vb. (h) refl.* **1.** a se împinge, a-și face loc, a se îmbulzi, a se înghesui. **2.** *(fig.)* a se vârî, a se băga, a se insinua; **der drängt sich auch überall zu** și ăsta care se bagă peste tot.

zudränglich *adj.* v. zudringlich.

zudrehen, *drehte zu, zugedreht, vb. (h) tr.* **1.** a răsuci, a învârti pentru a închide; **den Gashahn** ~ a închide robinetul de gaz; *(fam.)* **dreh das Wasser zu!** închide apa!; **nicht vergessen, die Muttern fest zuzudrehen** nu uita să strângi bine piulițele. **2.** (cu *dat.*) a întoarce (spre cineva sau ceva); **jm. den Rücken** ~ a întoarce cuiva spatele.

zudringen, *drang zu, zugedrungen, vb. (h) intr.* v. zudrängen.

zudringend I. *part. prez.* de la zudringen. **II.** *adj.* v. zudringlich.

zudringlich *adj.* indiscret; insinuant; îndrăzneț, obraznic, înfigăreț.

Zudringlichkeit, *-en, f.* indiscreție; îndrăzneală, obrăznicie.

Zudringling, *-s, -e, m.* **1.** persoană îndrăzneață, indiscretă, înfigăreață. **2.** intrus, nechemat, nepoftit.

zudrücken, *drückte zu, zugedrückt, vb. (h)* **I.** *tr.* a închide (apăsând, presând); **ein Auge (bei etwas)** ~ a închide ochii (asupra unui lucru), a trece cu vederea; **jm. die Augen** ~ a-i închide cuiva ochii. **II.** *intr.* a continua să apese, a apăsa mai departe.

zu|eignen, *eignete zu, zugeeignet, vb. (h) tr.* **1. (jm. etwas ~)** a dedica, a închina; **jm. ein Buch** ~ a dedica, a închina cuiva o carte. **2.** *(înv.)* **(jm. etwas ~)** a dărui, a dona, a oferi în dar. **3.** *(jur.; în expr.)* **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a-și însuși ceva în mod ilegal.

Zu|eigner, *-s, -, m.* persoană care dedică.

Zu|eignung, *-en, f.* **1.** dedicare, dedicație. **2.** *(rar)* însușire în mod ilicit.

Zu|eignungs|schrift, *-en, f.* dedicație.

Zu|eignungs|titel, *-s, -, m. (tipogr.)* foaie pentru dedicație.

zu|eilen, *eilte zu, zugeeilt, vb. (s) intr.* (cu *dat.*) a se grăbi, a alerga grabnic (spre ceva); **seinem Verderben** ~ a merge rapid spre pieire.

zu|ein|ander *adv.* unul față de celălalt; unul față de altul; unul spre celălalt; unul spre altul; ~ **passen** a se potrivi unul cu altul.

zu|ein|ander dürfen, *durften zueinander, zueinander gedurft, vb. (h) intr. (numai la pl.)* a avea voie să se întâlnească, să fie împreună.

zu|ein|ander finden, *fanden zueinander, zueinander gefunden, vb. (h) intr. (numai la pl.)* a se întâlni; a se apropia unul de altul; **sie haben wieder zueinander gefunden** s-au împăcat din nou.

zu|ein|ander halten, *hielten zueinander, zueinander gehalten, vb. (h) intr. (numai la pl.)* a ține unul la altul, a fi solidar.

zu|ein|ander können, *konnten zueinander, zueinander gekonnt, vb. (h) intr. (numai la pl.)* a putea să se întâlnească, să fie laolaltă, împreună.

zu|ein|ander lassen, *ließ zueinander, zueinander gelassen (du, er lässt zueinander), vb. (h) tr.* a lăsa, a îngădui să se întâlnească, să fie împreună.

zu|ein|ander stehen, *standen zueinander, zueinander gestanden, vb. (h) intr. (numai la pl.)* v. zueinanderhalten.

zu|ein|ander wollen, *wollten zueinander, zueinander gewollt, vb. (h) intr. (numai la pl.)* a vrea să se întâlnească, să fie împreună.

zu|erkennen, *erkannte zu, zuerkannt, vb. (h) tr.* **1.** *(jur.)* a adjudeca; **gerichtlich** ~ a adjudeca; **jm. eine Strafe** ~ a condamna pe cineva. **2.** (cu *dat.*) a conferi, a acorda, a decerna; **einen Preis** ~ a acorda un premiu.

Zu|erkennung, *-en, f.* **1.** *(jur.)* adjudecare; ~ **einer Strafe** darea unei pedepse, condamnare. **2.** conferire, acordare, decernare.

Zu|erkennungs|urteil, *-s, -e, n. (jur.)* sentință adjudecativă.

zu|erst *adv.* mai întâi, în primul rând, înainte de toate; **gleich** ~ de la început; **er ist** ~ **gekommen** el a venit întâi; **sich** ~ **melden a)** a se prezenta în primul rând; a se prezenta mai întâi; **b)** a se anunța în primul rând; a se anunța mai întâi; ~ **hatte er Probleme bei der Arbeit** la început a avut probleme la serviciu; **das wurde vor 50 Jahren** ~ **gemacht** acest lucru a fost făcut pentru prima dată acum 50 de ani.

zu|erteilen, *erteilte zu, zuerteilt, vb. (h) tr. (rar)* a repartiza; a da, a trasa; **eine Aufgabe** ~ a trasa o sarcină.

Zu|erteilung, *-en, f. (rar)* repartizare, trasare.

Zu|erwerb, *-(e)s, m. sg.* venit, câștig suplimentar.

Zu|erwerbsbetrieb, *-(e)s, -e, m. (agr.)* gospodărie rurală suplimentară, pentru completarea veniturilor.

zufächeln, *fächelte zu, zugefächelt (ich fäch(e)le zu), vb. (h) tr.* (cu *dat.*) a face (cuiva) vânt cu evantaiul; **sich** *(dat.)* **Luft** ~ a-și face vânt cu evantaiul.

zufahren, *fuhr zu, zugefahren (du fährst zu, er fährt zu), vb. (s) intr.* **(auf** cu *ac.).* **1.** a merge cu un vehicul spre ceva, a se îndrepta spre ceva; **auf das Gebirge** ~ a se îndrepta spre munte. **2.** *(fig.)* a se repezi, a se năpusti; **auf jn.** ~ a se năpusti asupra cuiva; **blind auf etwas** ~ a se repezi orbește la ceva. **3.** *(fam.)* a mâna; **gut** ~ a mâna repede, a da bici cailor; **fahr zu, Kutscher!** mână repede, birjar!

Zufahrt, *-en, f.* **1.** acces. **2.** intrare.

Zufahrtslinie [-nĭə], *-n, f. (ferov.)* linie de acces.

Zufahrtsrampe, *-n, f. (ferov.)* rampă de acces.

Zufahrts|straße, *-n, f.*, **Zufahrtsweg**, *-(e)s, -e, m.* drum, cale de acces.

Zufall, *-(e)s, Zufälle, m.* **1.** întâmplare, coincidență; hazard; **durch** sau *(fam.)* **per** ~ din întâmplare, întâmplător; **dem** ~ **überlassen** a lăsa la voia întâmplării; **glücklicher** ~ întâmplare fericită; **widriger** ~ întâmplare neplăcută; **der** ~ **wollte es, dass...** întâmplarea a făcut ca...; **der** ~ **kam uns zu Hilfe** norocul ne-a surâs. **2.** *(med., înv.)* acces, atac, criză. **3.** *(vân.)* cădere în capcană. **4.** *(înv.)* parte, venit.

zufallen, *fiel zu, zugefallen (du fällst zu, er fällt zu), vb. (s) intr.* **1.** a se închide căzând; **die Augen fallen ihm zu** i se închid ochii de somn, pică de somn; **die Ture fällt von selbst zu** ușa se închide de la sine. **2.** *(fig.)* (cu *dat.*) a(-i) reveni (cuiva); **alles fällt den Kindern zu** totul revine copiilor; **der erste Preis fiel ihr zu** premiul întâi i-a revenit ei. **3.** a-i veni ușor, a face, a rezolva cu ușurință; **alles fällt mir zu** totul mi-e ușor, totul îmi vine ușor; învăț, fac, realizez orice cu ușurință.

zufällig *adj.* și *adv.* întâmplător, accidental; ocazional; **~es Zusammentreffen** întâlnire întâmplătoare; *(arte)* **~e Lichter** lumini secundare; *(fam.)* **weißt du ~, wie spät es ist?** știi cumva cât e ceasul?

zufälligerweise *adv.* în mod întâmplător, din întâmplare; prin coincidență; accidental, ocazional.

Zufälligkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* întâmplare, hazard. **2.** caz neprevăzut.

zufalls|abhängig *adj.* dependent de (o) întâmplare, de hazard.

Zufalls|auswahl *f. sg. (statistică)* selectare aleatorie.

zufallsbedingt *adj.* determinat, condiționat de întâmplare, de hazard.

Zufallsbekanntschaft, *-en, f.* cunoștință întâmplătoare.

Zufalls|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultat neașteptat, întâmplător.

Zufallsfund, *-(e)s, -e, m. (arheol.)* descoperire neașteptată, întâmplătoare.

Zufallsgröße, *-n, f. (mat.)* v. Zufallsvariable.

Zufallshaftung *f. sg. (jur.)* răspundere cazuală.

Zufalls|streu|ung, *-en, f. (statistică)* variație accidentală.

Zufalls|treffer, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* împușcătură la întâmplare. **2.** *(loterie)* câștig întâmplător, prin hazard.

Zufallsvariable, *-n, f. (mat.)* variabilă accidentală.

zufalten, *faltete zu, zugefaltet (du faltest zu, er faltet zu), vb. (h) tr.* a plia, a împături; **den Brief** ~ a îndoi, a împături scrisoarea.

zufassen, *fasste zu, zugefasst (du, er fasst zu), vb. (h) intr.* **1.** a apuca, a pune mâna; **blitzschnell** ~ a pune mâna fulgerător (pe ceva). **2.** a munci, a pune mâna; **kräftiger** ~ a munci mai cu zel.

zufaxen, *faxte zu, zugefaxt (du, er faxt zu), vb. (h) tr.* a transmite prin fax.

zufeilen, *feilte zu, zugefeilt, vb. (h) tr. (tehn.)* a potrivi, a da formă cu pila; **einen Schlüssel** ~ a rectifica, a potrivi o cheie prin pilire.

zufertigen, *fertigte zu, zugefertigt, vb. (h) tr. (com.;* **jm. etwas ~)** a trimite, a expedia, a furniza (cuiva ceva).

zufeuern, *feuerte zu, zugefeuert, vb. (h) tr. (fam.)* v. zuschlagen.

zuflattern, *flatterte zu, zugeflattert, vb. (s) intr.* (cu *dat.* sau **auf** cu *ac.*) a zbura spre ceva sau cineva.

zuflechten, *flocht zu, zugeflochten (du flichtst zu, er flicht zu), vb. (h) tr.* **1.** a închide prin împletire. **2.** a împleti înainte, în continuare.

zufleiß *adv. (reg., austr., fam.)* intenționat, dinadins; **das hat er mir** ~ **getan** mi-a făcut-o intenționat, dinadins.

zuflicken, *flickte zu, zugeflickt, vb. (h) tr. (fam.)* a cârpi, a astupa cârpind, a petici; **Löcher in einem Kleide** ~ a cârpi, a petici găurile unei rochii.

zufliegen, *flog zu, zugeflogen, vb. (s) intr.* **1.** (cu *dat.* sau **auf** cu *ac.*) a zbura spre cineva sau ceva; **eine Taube ist mir zugeflogen** a zburat un porumbel în casa mea, s-a aciuat la mine; *(fig.)* **alle Herzen flogen ihm zu** toate inimile se îndreptau spre el. **2.** a nu se opri din zbor, a zbura mereu. **3.** *(fam.)* a se închide brusc; **die Türe flog zu** ușa s-a închis brusc.

zufliehen, *floh zu, zugeflohen, vb. (s) intr. (cu dat.* sau **auf** cu *ac.)* a fugi spre cineva sau ceva.

zufließen, *floss zu, zugeflossen (du, er fließt zu), vb. (s) intr.* **1.** (cu *dat.* sau **auf** cu *ac.*) a curge, a se revărsa spre ceva sau cineva; *(fig.)* **die Gedanken fließen ihm leicht zu** ideile îi vin ușor. **2.** a reveni; **das Geld fließt dem Roten Kreuz zu** banii revin Crucii Roșii; **jm. etwas** ~ **lassen** a acorda cuiva ceva (bani).

Zuflucht *f. sg.* **1.** refugiu, adăpost, azil; **die Hütte bietet** ~ **vor dem Sturm** coliba oferă adăpost la furtună; **einem Flüchtling bei sich** ~ **gewähren** a da adăpost unui refugiat. **2.** *(în expr.)* **(seine)** ~ **zu etwas nehmen** a recurge la ceva; **er nahm seine** ~ **zu Drohungen** a recurs la amenințări.

Zufluchtnahme *f. sg.* recurgere (la ceva), refugiere (în ceva).

Zufluchts|hafen, *-s, -häfen*, **Zufluchts|ort**, *-(e)s, -e*, **Zufluchts|platz**, *-es, -plätze, m.*, **Zufluchts|stätte**, *-n, f. (livr.)* v. Zuflucht **(1).**

Zuflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor spre..., decolare spre...

Zufluss, *-es, -flüsse, m.* **1.** *sg.* afluență, revărsare, aflux; ~ **des Blutes** aflux al sângelui; *(ec.)* ~ **von Auslandskapital** aflux de capital străin. **2.** afluent. **3.** *(tehn.)* alimentare.

Zuflussbach, *-(e)s, -bäche, m.* pârâu afluent.

Zuflussgebiet, *-(e)s, -e, n. (geogr.)* bazin de colectare, de acumulare.

Zuflussgeschwindigkeit, *-en, f.* **1.** *(hidr.)* viteză de scurgere afluentă, de aducție. **2.** *(termo.)* viteză de admisiune.

Zuflussgraben, *-s, -gräben, m.* șanț de alimentare.

Zuflusskanal, *-s, -näle, m.* canal de alimentare.

Zuflussröhre, *-n, f.* țeavă de alimentare.

Zuflüsterer, *-s, -, m.* colportor, bârfitor, pârâtor.

zuflüstern, *flüsterte zu, zugeflüstert, vb. (h) tr.* **(jm. etwas ~)** a șopti cuiva ceva (la ureche); *(fig.)* a colporta, a bârfi, a pârî, a denunța, a turna.

zufolge *prep. (cu gen.* și *dat.)* după, în urma, în virtutea, potrivit, conform; ~ **dieses Gesetzes** sau **diesem Gesetz** ~ în virtutea acestei legi; ~ **des Befehls** sau **dem Befehl** ~ conform dispoziției, ordinului.

zufördern, *förderte zu, zugefördert, vb. (h) tr.* **1.** *(mine)* a scoate la nivel. **2.** a furniza.

Zuförderschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puţ de transport.

zufragen, *fragte zu, zugefragt, vb. (h) intr.* a se interesa, a se informa; **fragen Sie in acht Tagen wieder zu** mai treceţi peste o săptămână după răspuns.

zufrieden *adj.* **1.** mulţumit, satisfăcut; **mit etwas ~ sein** a fi mulţumit de ceva; **~es Lächeln** surâs satisfăcut; *(substantivat)* **der Zufriedene hat immer genug** celui mulţumit îi ajunge întotdeauna cât are. **2.** *(în expr.)* **jn. ~ lassen** a lăsa pe cineva în pace; **~ werden** a se linişti, a se declara satisfăcut, a nu mai avea pretenţii; *(înv.)* **ich bin es ~** sunt de acord, vreau, îmi convine.

zufrieden geben, *gab zufrieden, zufrieden gegeben (du gibst dich zufrieden, er gibt sich zufrieden), vb. (h). refl.* a se mulţumi (cu); a se declara satisfăcut; a se linişti.

Zufriedenheit *f. sg.* mulţumire, satisfacţie (sufletească).

zufrieden lassen, *ließ zufrieden, zufrieden gelassen (du, er lässt zufrieden), vb. (h) tr.* a lăsa în pace, a nu se amesteca.

zufrieden stellen, *stellte zufrieden, zufrieden gestellt, vb. (h) tr.* a mulţumi, a satisface.

zufrieden stellend I. *part. prez.* de la z u f r i e d e n s t e l l e n. **II.** *adj.* satisfăcător, mulţumitor; **eine ~e Antwort** un răspuns satisfăcător.

zufrieren, *fror zu, zugefroren, vb. (s) intr.* a îngheţa; a prinde (o crustă de) gheaţă.

zufügen, *fügte zu, zugefügt, vb. (h) tr.* **1.** a adăuga; **eine Bemerkung ~** a adăuga o observaţie. **2.** a face, a cauza, a pricinui; **jm. Schaden ~** a face rău cuiva; **jm. eine Beleidigung ~** a insulta, a ofensa pe cineva; **was du nicht willst, dass man dir tu, das füg auch keinem andern zu!** ce ţie nu-ţi place, altuia nu-i face!

Zufügung, *-en, f.* adăugare.

Zufuhr, *-en, f.* **1.** *sg.* aducere, transport de mărfuri, de provizii; **die ~ zur Bahn** transport de provizii spre calea ferată; **die ~ sperren** a opri, a interzice transportul de provizii; *(mil.)* **~ von Lebensmitteln** aprovizionare cu alimente. **2.** provizii; *(mil.)* convoi cu provizii.

Zufuhrbahn, *-en, f.* **1.** cale de transport. **2.** *(ferov.)* linie de legătură.

zuführen, *führte zu, zugeführt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a duce, a conduce; **dem Heere Munition ~** a transporta muniţii pentru armată; *(fig.)* **jn. dem Verderben ~** a duce, a împinge pe cineva la distrugere, la pieire. **2.** a procura; *(fam.)* a face rost (de ceva); **jm. Aufträge ~** a procura cuiva comenzi. **3.** *(mine)* a mări, a lărgi (o galerie). **II.** *intr.* (cu *dat.* sau **auf** cu *ac.*) a duce, a conduce (către); **die Straße führt dem (sau auf den). Steinbruch zu** drumul duce la carieră.

zuführend I. *part. prez.* de la z u f ü h r e n. **II.** *adj.* care duce, care conduce spre, către...; *(anat., bot.)* **~e Gefäße** vase aferente.

Zuführer, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** alimentator. **2.** canal de alimentare.

Zuführung, *-en, f.* **1.** ducere, transportare; conducere. **2.** aducere, procurare, alimentare, aprovizionare. **3.** *(tehn.)* aducţie, alimentare. **4.** *(fin.)* atribuire, vărsământ; **vorrangige ~** vărsământ prioritar; **zusätzliche ~** vărsământ complementar.

Zuführungsbetrag, *-(e)s, -träge, m. (fin.)* valoare a vărsământului.

Zuführungsflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion de aprovizionare.

Zuführungsleitung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* conductă de alimentare, de aducţie. **2.** *(electr.)* conductă de intrare, linie de alimentare.

Zuführungsrohr, *-(e)s, -rohre, n. (tehn.)* conductă, ţeavă de alimentare, de aducţie.

Zuführungsvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* instalaţie de alimentare, de aducţie.

Zuführungswalze, *-n, f. (tehn.)* cilindru de alimentare.

Zufuhrweg, *-(e)s, -e, m.* **1.** cale de transport. **2.** drum de legătură.

zufüllen, *füllte zu, zugefüllt, vb. (h) tr.* **1.** a umple. **2.** a astupa; **den Graben ~** a astupa şanţul.

zufüttern, *fütterte zu, zugefüttert, vb. (h) tr.* a hrăni suplimentar.

Zufütterung, *-en, f.* hrănire suplimentară.

Zug, *-(e)s, Züge, m.* **I. 1.** marş, expediţie; **der ~ über die Karpaten** marşul, expediţia, trecerea peste Carpaţi; **der ~ dauerte fünf Stunden** marşul a durat cinci ore. **2.** (mişcare de) tras, smucit; smucitură; **mit einem starken ~** cu o smucitură puternică, trăgând, smucind cu putere; **ein ~ mit dem Zügel** o smucire a hăţurilor; **einen ~ an der Glocke tun** a trage clopotul; **ein ~ mit dem Netz** o aruncătură de plasă; **die Fischer taten einen guten ~** pescarii au făcut o captură bună, au prins mult peşte; **das ist der ~ der Zeit** aceasta este tendinţa vremurilor. **3.** suflare, respiraţie; **in kurzen Zügen atmen** a respira scurt şi repede; *(fam.)* **in den letzten Zügen liegen** a fi în agonie, a trage să moară. **4.** înghiţitură, sorbitură, duşcă; **ein ~ aus dem Glas** o duşcă, o sorbitură din pahar; **ein ~ von der Zigarette** un fum de ţigară; **in (sau mit) einem ~e sau auf einen ~** pe nerăsuflate, dintr-odată; **das Glas auf einen ~ austrinken** sau *(fam.)* **einen guten ~ haben** a goli paharul dintr-odată; *(fig.)* **in vollen Zügen genießen** a savura din plin. **5.** trăsătură (de creion, de condei, de peniţă), tuşă, tuşeu (de pensulă); *(fig.)* linie; **sich mit energischen Zügen unterzeichnen** a se iscăli cu trăsături energice; **etwas mit kräftigen Zügen malen** a picta ceva cu linii puternic reliefate, cu linii groase; *(fig.)* **etwas in großen Zügen schildern** a descrie ceva în linii generale; **in kurzen Zügen** pe scurt. **6.** *(sport)* lovitură, mişcare (la jocul de şah); **der ~ ist an ihm** el trage; **ein guter ~** o mişcare, o lovitură bună; **den ersten ~ tun** a fi protos; **einen ~ tun** a muta o piesă; **~ um ~** continuu; **zum ~e kommen** a fi la rând. **7.** trăsătură a feţei; **kindliche Züge** trăsături copilăreşti. **8.** trăsătură de caracter; trăsătură, caracteristică; **das ist sein schönster ~** asta este cea mai frumoasă trăsătură a lui; **das ist der auffälligste ~ dieser Zeit** aceasta e cea mai evidentă caracteristică a acestei epoci; **das war kein schöner ~ von dir** n-a fost frumos din partea ta. **9.** cortegiu, alai; procesiune; convoi, coloană, caravană; rând, şir; **ein ~ von Wagen a)** o coloană de căruţe; **b)** o coloană de maşini; **ein ~ von zusammenfahrenden Schiffen** un convoi de nave; **der ~ war am Denkmal angelangt** coloana, alaiul, cortegiul ajunsese la monument. **10.** *(mil.)* pluton de infanterie; coloană de armată; secţiune, eşalon de artilerie; **in zwei Zügen marschieren** a mărşălui în două coloane. **11.** turmă, cireadă de animale. **12.** atelaj; **ein ~ Ochsen** o pereche de boi de jug (sau înjugaţi); **sechsspänniger ~** atelaj de şase cai (sau boi). **13.** cârd, stol de păsări. **14.** cordon, şnur de tras. **15.** *(ferov.)* tren; **den ~ versäumen** a pierde trenul; **durchgehender ~** tren direct; **der ~ setzt sich in Bewegung** trenul se pune în mişcare; **der ~ ist entgleist** trenul a deraiat; **der ~ nach Frankfurt läuft auf Gleis 2 ein** trenul spre Frankfurt soseşte la linia 2; *(fam.)* **der ~ ist abgefahren a)** trenul s-a dus, am pierdut trenul; **b)** *(fig.)* e prea târziu; *(fig., fam.)* **im falschen ~ sitzen** a lua o decizie greşită. **16.** *(geogr.)* lanţ (de munţi). **17.** *(metal.)* canal de fum. **18.** *(mil.)* brăzdare ale armei, ghinturi ale armei. **19.** *(mine)* sistem de galerii, de intrare în mină. **20.** *(mine)* linie de măsurare. **21.** *(mine)* coş de cărbune. **22.** *(mine)* cantitate de cărbune scoasă de un coş. **23.** *(morărit)* umplere. **24.** *(muz.)* registru. **25.** *(tehn.)* piston (de pompă). **26.** *(tehn.)* cantitate de lichid pompat (la o singură cursă a pistonului). **27.** *(tehn.)* palan. **28.** *(tehn.)* horn, canal de fum (la sobe). **29.** *(text.)* dărăceală, pieptănare. **30.** *(text.)* material dărăcit. **31.** *(croitorie)* şiret, elastic trasat; tiv încreţit, elastic. **32.** elastic la gheată, la cizmă. **33.** *(tipogr.)* tragere (a unei corecturi, a unui imprimat). **34.** *(tipogr.)* banc de tras. **35.** *(reg.)* sertar. **36.** *(reg.; în expr.)* **jn. auf dem ~ haben** a nu putea suferi pe cineva. **II.** *sg.* **1.** trecere, pasaj, mişcare, curs; **der ~ der Wolken** trecerea, mişcarea norilor; **der ~ des Stromes** cursul fluviului; *(fig.)* **im ~ der neuen Entwicklung** în cursul noii evoluţii; *(fam.)* **einen ~ durch die Gemeinde machen** a face un tur, a merge din local în local. **2.** migrare, migraţie, plecare; **der ~ der Tiere in andere Länder** plecarea, migrarea animalelor în alte ţări; **der ~ der Schwalben** migrarea rândunelelor. **3.** *(fiz.)* forţă de întindere, de tracţiune; **~ und Druck** întindere şi presiune. **4.** curent (de aer); **es ist ein fürchterlicher ~ hier** e un curent îngrozitor aici; **im ~ sitzen** a sta în curent. **5.** *(tehn.)* tiraj; **der Ofen hat keinen guten ~** soba nu are tiraj bun. **6.** *(fig.)* mers, curs, drum; avânt, elan; **gut im ~e** sau **im besten ~e sein** a merge bine, a fi în plin avânt; **in ~ bringen** a pune în mişcare; **in ~ kommen** a se pune în mişcare; **aus dem ~ kommen** a pierde ritmul, obişnuinţa; **ich bin im ~e abzureisen** tocmai plecam, eram pe punctul de a pleca; **die Sache ist gut im ~e** afacerea merge bine, lucrul progresează, avansează; **in einem ~e bis Abend schlafen** a dormi întruna până seara. **7.** *(fig.)* pornire, înclinare a inimii, imbold, impuls, tendinţă; **dem ~ des Herzens folgen** a asculta de vocea inimii, a urma imboldul inimii. **8.** *(fig.)* viaţă, elan, mişcare; **da ist viel ~ drin** aici e mişcare, e viaţă; **~ in die Mannschaft bringen** a stârni elanul echipei, a pune echipa în mişcare; **jn. gut im ~ haben** a fi educat bine pe cineva.

Zugabe, *-n, f.* **1.** *(com.)* adaos, supliment, plus. **2.** *(muz.)* bis, piesă suplimentară (la cerere); **er spielte eine kurze ~** a cântat un bis scurt. **3.** adaos, adăugare; **unter ~ von Wasser** adăugându-se apă, prin adăugare de apă.

Zug|abfertigung, *-en, f. (ferov.)* pregătire a unui tren.

Zug|abrisse *pl. (text.)* retururi de bandă pieptănată.

Zug|ab|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** *(mil.)* distanţă între (două) plutoane; distanţă a secţiunii (de artilerie); **mit einem ~ folgen** a urma plutonul la distanţă. **2.** *(ferov.)* interval, distanţă între trenuri.

Zug|abteil, *-(e)s, -e, n.* compartiment de tren.

Zug|ameise, *-n, f. (entom.)* furnică migratoare *(Formica cephalotus)*.

Zugang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** (şi *fig.*) acces, intrare; **der ~ zu ihm ist schwer** accesul la el e greu; **ich habe zu ihm freien ~** am acces liber la el; **jm. bei jm. ~ verschaffen** a conduce, a introduce pe cineva la cineva; **der Luft den ~ versperren** a împiedica pătrunderea aerului; *(inform.)* **~ zum Internet haben** a avea acces la internet. **2.** (cale de) acces; **~ zum Meer** ieşire la mare. **3.** nouă achiziţie, intrare; **der ~ in dieser Bücherei** achiziţiile noi din această bibliotecă.

zugange *adv. (fam., în expr.)* **mit jm., einer Sache ~ sein** a se ocupa de cineva sau de ceva, a avea ceva de lucru; **irgendwo ~ sein** a fi ocupat undeva cu o activitate, a avea undeva de lucru.

zugängig *adj. (rar)* v. z u g ä n g l i c h.

zugänglich *adj.* **1.** accesibil, abordabil, la îndemână; *(despre oameni)* deschis, prietenos; **ein schwer ~es Tal** o vale greu accesibilă; **ein schwer ~er Mensch a)** un om greu accesibil, greu abordabil; **b)** un om închis la fire; **c)** un om cu care nu se poate trata; **etwas ~ machen** a face ceva abordabil, accesibil; *(fig.)* a populariza. **2.** (cu *dat.*) susceptibil, dispus, sensibil (la ceva); **dem guten Rate ~ sein** a fi receptiv la un sfat bun; a fi bucuros de un sfat bun; **(den) Schmeicheleien ~** sensibil la măguliri.

Zugänglichkeit *f. sg.* accesibilitate.

Zugänglichmachung *f. sg.* acţiunea de a face accesibil; *(fig.)* popularizare.

Zugangsberechtigung, *-en, f.* permisiune de acces.

Zugangs|straße, *-n, f.*, **Zugangsweg**, *-(e)s, -e, m.* v. Z u f a h r t s s t r a ß e.

Zug|anker, *-s, -, m.* **1.** *(auto.)* cârlig de remorcare. **2.** *(ferov.)* bară de tracţiune. **3.** *(constr.)* tirant.

Zug|anschluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** legătură (între două trenuri); **den ~ verpassen** a pierde legătura (cu trenul următor). **2.** *(geod.)* racordare la drumuire, la poligonaţie.

Zug|artikel, *-s, -, m.* **1.** articol (de ziar) care atrage publicul, care place publicului; articol senzaţional. **2.** articol, marfă care atrage publicul.

Zugbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă tirant.

Zugband, *-(e)s, -bänder, n.* **1.** *(ferov.)* eclisă de tragere. **2.** *(tehn.)* bandă de tracţiune. **3.** v. Z u g a n k e r.

Zugbandbogen, *-s, -* (şi *-bögen), m. (constr.)* arc cu tirant.

Zugbarriere [-barie:rə], *-n, f.* v. Z u g s c h r a n k e.

Zugbe|an|spruchung, *-en, f. (tehn.)* solicitare la tracţiune.

Zugbegleitdienst, *-(e)s, -e, m. (ferov.)* serviciu de însoţire a unui tren.

Zugbegleiter, *-s, -, m.* **1.** *(ferov.)* conductor, însoţitor de tren. **2.** extras din mersul trenurilor (pentru trenul respectiv).

Zugbegleitpersonal, *-s, n. sg. (ferov.)* personal însoţitor.

Zugbelastung, *-en, f. (tehn.)* v. Z u g b e a n s p r u c h u n g.

Zugbeleuchtung, *-en, f. (ferov.)* iluminare a trenului.

Zugbildung, *-en, f. (ferov.)* formare a garniturii, a trenului.

Zugbildungsbahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* staţie de dispoziţie, de triaj.

Zugbolzen, *-s, -, m. (tehn.)* bulon de tracţiune.

Zugbrücke, *-n, f. (ist.)* pod basculant (la cetăţi, castele etc.).

Zugdeckung, *-en, f. (ferov.)* acoperire a trenului; **selbsttätige ~** acoperire automată a trenului.

Zugdeckungs|signal, *-s, -e, n. (ferov.)* semnal de acoperire.

Zugdichte *f. sg. (ferov.)* număr de trenuri (pe zi), frecvenţă a trenurilor.

Zugdraht, *-(e)s, -drähte, m. (tehn.)* sârmă, cablu de tracţiune.

Zugdruckbe|an|spruchung, *-en, f. (tehn.)* solicitare la întindere-compresiune.

Zugdruckmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de încercare la întindere-compresiune.

Zugdusche, *-n, f.* duş cu lanţ.

Zug|gebäude, *-s, -, n.* clădire accesorie, clădire-anexă.

zugeben, *gab zu, zugegeben (du gibst zu, er gibt zu), vb. (h) tr.* **1.** a (mai) da pe deasupra, a da în plus; **was geben Sie noch zu** ce mai dați în plus? **2.** a consimți, a fi de acord; a permite, a îngădui. **3.** *(fig.)* a admite, a recunoaște, a mărturisi; **seinen Fehler ~** a-și recunoaște greșeala; **zugegeben, dass...** admițând că, presupunând că... **4.** *(la jocul de cărți)* a da jos; **er musste eine Drei ~** trebuia să dea jos un trei.

zugegebenermaßen *adv.* **1.** îndeobște recunoscut; **er ist ~ der beste Läufer** este îndeobște recunoscut ca cel mai bun alergător. **2.** după cum se știe, după cum s-a admis, s-a recunoscut.

zugegen *adv.* prezent, de față; *(livr.)* **~ sein** a fi de față, a fi prezent; **~ bleiben** a rămâne de față, a rămâne pe loc.

zuge|hauen I. *part. trec.* de la zuhauen. **II.** *adj.* fasonat; cioplit, sculptat; **eine grob ~e Arbeit** o lucrare grosolană.

zugehen, *ging zu, zugegangen, vb. (s) intr.* **1.** a se închide; **die Tür geht nicht zu** ușa nu se închide. **2. (auf** cu ac. sau *dat.)* a se îndrepta spre...; a merge, a înainta, a o lua spre...; **auf das Dorf ~** a se îndrepta spre sat; **dem Ende ~** a merge spre sfârșit, a se apropia de sfârșit; *(fig.)* **er geht schon auf die Achtzig zu** se apropie de optzeci (de ani); **sie sollten endlich aufeinander ~ und den Streit beenden** ar trebui să încerce să se împace și să termine cu cearta. **3.** *(în expr.)* **spitz ~** a se ascuți spre vârf, a se termina cu un vârf (ascuțit). **4.** (cu *dat.)* a parveni, a ajunge la...; **jm. etwas ~ lassen** a trimite, a expedia, a face să parvină ceva cuiva; **Ihr Brief ist mir zugegangen** am primit scrisoarea dv. **5.** *(fig.)* a se întâmpla, a se petrece; a se face; **wie geht es zu, dass...?** cum se face că..., cum de...? **wie ist das zugegangen?** cum s-a întâmplat asta? **das geht nicht mit rechten Dingen zu** ăsta nu e lucru curat; **unerhört, wie es dort zugeht** e nemaipomenit ce se întâmplă acolo; **so geht es nun einmal zu in der Welt** așa se întâmplă în lume, așa stau lucrurile, asta-i viața. **6.** a merge, a umbla cu pas întins, a nu se opri din mers; *(fam.)* **ihr müsst tüchtig ~, wenn ihr rechtzeitig dort sein wollt** trebuie să grăbiți pasul dacă vreți să ajungeți la timp. **7.** *(reg.; în expr.)* **geh zu!** lasă-mă! fugi de-aici! du-te-n colo!

Zugeherin, *-nen*, **Zugehfrau**, *-en, f. (reg.)* femeie cu ziua.

Zuge|hör, *-(e)s, -e, n. (elv.), f. sg. (austr., elv., altfel înv.)* v. Zubehör.

zuge|hören, *gehörte zu, zugehört, vb (h) intr. (livr.)* (cu *dat.)* a aparține, a face parte; **er gehört dem Verschwörerkreis zu** face parte din grupul de conspiratori.

zuge|hörig *adj.* (cu *dat.)* **1.** propriu, care aparține (cuiva), care i se cuvine (cuiva); **das meinem Vater ~e Haus** casa (care aparține) tatălui meu; **das mir ~e Stück** bucata mea, bucata care-mi aparține, care mi se cuvine. **2.** aferent, corespunzător, cuvenit, care ține de ceva, care e necesar la ceva; **der Stoff und das ~e Futter** stofa și căptușeala necesară.

Zuge|hörigkeit *f. sg.* apartenență.

Zuge|hörigkeitsfühl, *-(e)s, -e, n.* sentimentul de apartenență.

Zug|eisen, *-s, -, n.* **1.** *(constr.)* tirant. **2.** *(drumuri)* armătură întinsă (la poduri de beton armat).

zugeknöpft I. *part. trec.* de la zuknöpfen. **II.** *adj.* **1.** încheiat (în nasturi); *(fig.)* **mit ~en Taschen** zgârcit la pungă. **2.** *(fig., fam.)* închis, rezervat, tăcut, necomunicativ; neabordabil; încuiat.

Zugeknöpft|heit *f. sg. (fam.)* rezervă; caracter, fire rezervat(ă), închis(ă), necomunicativ(ă).

Zügel, *-s, -, m.* (și *fig.)* frâu, hăț; **das Pferd am ~ führen** a duce calul de frâu; **mit verhängten ~n** în goană mare, în galop; (și *fig.)* **die ~ straff anziehen** a ține (strâns) în frâu; **die ~ schießen lassen** a da frâu liber; *(fig.)* **die ~ der Regierung in Händen haben** a ține frânele guvernării, ale conducerii în mâini; **die ~ aus der Hand geben** a renunța, a da altcuiva conducerea; **die ~ lockern, schleifen lassen** a slăbi frâiele; **jm., einer Sache ~ anlegen** a tempera, a limita pe cineva, ceva; **jn., etwas am langen ~ führen** a conduce în așa fel încât să existe loc pentru libera dezvoltare.

Zug|elastizität *f. sg. (tehn.)* elasticitate la întindere, la tracțiune.

Zügelführung, *-en, f.* modul în care călărețul ține frâul.

Zügelhand, *-hände, f.* mâna stângă a călărețului (care ține frâul).

Zügelhilfe *f. sg.* ajutor pe care călărețul îl dă calului prin intermediul hățului.

zügel|los *adj.* **1.** nestăpânit. **2.** desfrânat, libertin.

Zügel|losigkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* lipsă de stăpânire. **2.** desfrâu, desfrânare, dezmăț, libertinaj.

zügeln[1], *zügelte, gezügelt (ich züg(e)le), vb. (h) tr.* **1.** *(despre cai etc.)* a ține în frâu. **2.** *(fig.)* a înfrâna; a domina, a stăpâni, a învinge.

zügeln[2], *zügelte, gezügelt (ich züg(e)le), vb. (reg., elv.)* **I.** *intr. (s)* a se muta. **II.** *tr. (h)* **1.** a transporta în cadrul mutării. **2.** *(reg.)* a trage (vin) din butoi.

Zügeln, *-s, n. sg.*, **Zügelung** *f. sg.* **1.** *(despre cai etc.)* ținere în frâu. **2.** *(fig.)* înfrânare; dominare, stăpânire.

zugemessen I. *part. trec.* de la zumessen. **II.** *adj.* **1.** măsurat, dozat. **2.** atribuit, acordat. **3.** raționat.

Zugemüse, *-s, -, n. (cul., înv.)* garnitură de legume.

zugenäht I. *part. trec.* de la zunähen. **II.** *adj.* cusut; *(vulg.)* **verflucht und ~!** al dracului, fir-ar să fie!

Zug|ende, *-s, -n, n.* parte de la sfârșit a trenului.

zugeneigt I. *part. trec.* de la zuneigen. **II.** *adj.* (cu *dat.)* binevoitor, cu simpatie, cu afecțiune (față de cineva).

Zuge|ordnete, *-n, -n (ein Zugeordneter), m.* și *f.* adjunct(ă).

zugereist I. *part. trec.* de la zureisen. **II.** *adj.* venit din altă parte, stabilit de curând în localitate.

Zugereiste, *-n, -n (ein Zugereister), m.* și *f.* locuitor(-oare) stabilit(ă) de curând în localitate.

zugeritten I. *part. trec.* de la zureiten. **II.** *adj. (despre cai)* dresat, învățat la călărie; încercat.

zugeschärft I. *part. trec.* de la zuschärfen. **II.** *adj.* **1.** ascuțit. **2.** *(fig.)* încordat, înăsprit; **~e Lage** situație încordată.

zugesellen, *gesellte zu, zugesellt, vb. (h) tr.* și *refl.* (cu *dat.)* a (se) asocia, a (se) întovărăși, a se alătura (cuiva, la ceva).

zuge|spitzt I. *part. trec.* de la zuspitzen. **II.** *adj.* **1.** ascuțit, cu vârf. **2.** *(fig.)* înăsprit; încordat; **~e Verhältnisse** raporturi încordate.

zuge|standenermaßen *adv.* într-adevăr, ce-i drept; **man hätte ~ früher beginnen müssen** ce-i drept, trebuia să se înceapă mai din timp.

Zuge|ständnis, *-ses, -se, n.* **1.** concesie; **jm. ein ~ machen** a face cuiva o concesie. **2.** recunoaștere; **ich muss ihm das ~ machen, dass er ein guter Chef ist** trebuie să recunosc că este un șef bun.

zuge|stehen, *gestand zu, zugestanden, vb. (h) tr.* **1.** a recunoaște, a admite; **ich muss ~** trebuie să recunosc. **2. (jm. etwas ~)** a îngădui, a permite, a concede, a acorda (cuiva ceva); **nicht ~** a refuza; **jm. etwas rechtlich nicht ~** a contesta dreptul cuiva cu privire la ceva.

zugetan I. *part. trec.* de la zutun. **II.** *adj.* (cu *dat.)* devotat, atașat; binevoitor, înclinat, cu simpatie; **jm. von Herzen ~ sein** a fi devotat cuiva din toată inima, a avea afecțiune pentru cineva; **er ist den schönen Künsten ~** este înclinat spre, îl preocupă artele frumoase; *(iron.)* **er ist dem Essen und Trinken ~** lui îi place mâncarea și băutura.

zugewandt I. *part. trec.* de la zuwenden. **II.** *adj.* (cu *dat.)* **1.** întors, orientat (spre...). **2.** *(fig.)* sensibil, susceptibil (la...); **er ist allem Schönen ~** e sensibil la tot ce este frumos. **3.** care ține de..., care aparține (cuiva), legat, unit (cu...); **die Stadt mit ihren ~en Ortschaften** orașul cu localitățile suburbane.

Zugewinn, *-(e)s, -e, m.* **1.** câștig, venit suplimentar; spor. **2.** *(jur.)* bun comun.

Zugewinn|ausgleich, *-(e)s, -e, m. (jur.)* partaj al bunurilor comune.

zugewinnen, *gewann zu, zugewonnen, vb. (h) tr.* a câștiga, a avea un venit suplimentar.

Zugewinngemeinschaft, *-en, f. (jur.)* unitate a averii comune.

zugewöhnen, *gewöhnte zu, zugewöhnt, vb. (h) intr.* și *refl.* (cu *dat.)* a se obișnui cu ceva.

Zugfähre, *-n, f. (ferov.)* feribot.

Zugfahrt, *-en, f.* călătorie cu trenul.

Zugfeder, *-n, f. (tehn.)* arc, resort de tracțiune.

Zugfehler, *-s, -, m. (mine)* eroare de măsurare topografică.

zugfest *adj. (tehn.)* rezistent la tracțiune.

Zugfestigkeit *f. sg. (tehn.)* rezistență la întindere, la tracțiune.

Zugfestigkeits|prüfer, *-s, -, m. (tehn.)* aparat de încercat rezistența la tracțiune, la întindere.

Zugfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește migrator.

Zugführer, *-s, -, m.* **1.** șef de tren, conductor. **2.** *(mil.)* comandant de pluton sau de secție, plutonier.

Zugfunk, *-(e)s, m. sg.* radiocomunicații de cale ferată.

Zug|garn, *-(e)s, -e, n.* ață pentru plase pescărești.

Zug|garnitur, *-en, f. (ferov.)* garnitură de tren.

Zug|geschirr, *-(e)s, -e, n.* harnașament, hamuri.

Zug|geschwindigkeit, *-en, f.* **1.** *(ferov.)* viteză a trenului. **2.** viteză de tracțiune.

Zug|glied, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(tehn., constr.)* bară întinsă (la grinzi cu zăbrele). **2.** *(tehn.)* element de tracțiune.

Zughaken, *-s, -, m. (tehn.)* cârlig de tracțiune, de remorcare.

Zughärte, *-n, f. (drumuri)* duritate la întindere.

Zughebel, *-s, -, m. (ferov.)* pârghie de tragere.

Zugher|stellung, *-en, f. (ferov.)* formare a trenului.

Zugheuschrecke, *-n, f. (entom.)* lăcustă migratoare *(Pachytilus migratorius).*

Zughilfs|straße, *-n, f. (ferov.)* parcurs auxiliar.

Zughund, *-(e)s, -e, m.* câine care trage sania etc.

zugießen, *goss zu, zugegossen (du, er gießt zu), vb. (h) tr.* **1.** a mai turna (încă), a adăuga turnând, a umple turnând; **darf ich Ihnen Tee ~?** să vă mai torn ceai? **gieß nur zu!** mai toarnă! umple! **2.** *(metal.)* a astupa cu metal topit, a închide turnând.

Zugift *f. sg. (înv.)* v. Zugabe.

zugig *adj.* expus la curent.

zügig *adj.* **1.** susținut; rapid și neîntrerupt; **ein ~es Tempo** un ritm susținut. **2.** *(elv.)* cu putere de tracțiune.

Zügigkeit *f. sg.* caracter susținut.

zugipsen, *gipste zu, zugegipst (du, er gipst zu), vb. (h) tr.* a astupa cu ipsos.

zugittern, *gitterte zu, zugegittert, vb. (h) tr.* a închide cu grilaj, cu gratii, cu zăbrele; a zăbreli.

Zugjalousie [-ʒaluzi:], *-n* [-zi:ən], *f.* stor, oblon, jaluzele.

Zugkanal, *-s, -näle, m. (tehn.)* canal de tiraj.

Zugkarre, *-n, f.*, **Zugkarren**, *-s, -, m.* cărucior.

Zugkette, *-n, f. (tehn.)* lanț de tracțiune.

Zugkilometer, *-s, -, m. (ferov.)* tren-kilometru.

Zugklappe, *-n, f. (tehn.)* clapă de tiraj.

Zugknopf, *-(e)s, -knöpfe, m. (tehn.)* buton de acționare prin tragere.

Zugkolonne, *-n, f. (mil.)* coloană în marș.

Zugkontrolle, *-n, f.* **1.** control efectuat în tren (la bilete, bagaje). **2.** persoanele care efectuează un control în tren.

Zugkraft, *-kräfte, f.* **1.** *(fiz.)* forță de tracțiune. **2.** *sg.* (și *fig.)* forță de atracție.

zugkräftig *adj.* atrăgător, atractiv; **ein ~es Schauspiel** o piesă de succes.

Zuglänge, *-n, f.* lungime a trenului.

Zuglast, *-en, f.* **1.** încărcătură de transportat. **2.** *(ferov.)* încărcătură de tren.

zugleich *adv.* deodată, în același timp; concomitent; împreună, totodată.

zugleichen, *glich zu, zugeglichen, vb. (h) tr.* (cu *dat.)* a egaliza (cu ceva).

Zugleine, *-n, f.* **1.** sfoară, funie, frânghie de tras. **2.** *(mar.)* cablu de remorcare (a vapoarelor); edec, odgon. **3.** *(rar)* v. Zügel.

Zugleistung, *-en, f. (fiz.)* putere de tracțiune.

zugleiten, *glitt zu, zugeglitten (du gleitest zu, er gleitet zu), vb. (s) intr.* (cu *dat.)* a aluneca spre (cineva sau ceva).

Zuglinie [-niə], *-n, f. (mat., fiz.)* linie directoare.

Zugloch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** *(constr.)* ventilație, ventilator. **2.** *(tehn.)* rozetă de reglare (la injectoare de combustibil).

Zugluft *f. sg.* **1.** curent (de aer). **2.** aer de aspirație.

zuglüftig adj. v. zugig.

Züglung *f. sg.* v. Zügelung.

Zugmaschine, *-n, f.* **1.** locomotivă. **2.** tractor.

Zugmaul, *-(e)s, -mäuler, n. (tehn.)* gură de aspirator.

Zugmesser[1], *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* indicator de tiraj; vacuumetru de tiraj. **2.** *(metrol.)* dinamometru.

Zugmesser[2], *-s, -, n.* cuțit de sculptat în lemn.

Zugmittel, *-s, -, n.* **1.** mijloc de tracțiune. **2.** *(fig.)* (mijloc de) atracție, (de) senzație, (de) reclamă. **3.** *(farm.)* vezicătoare; epispastic, vezicant.

Zugmotor, *-s, -en, m. (tehn.)* motor de tracțiune.

Zugnetz, *-es, -e, n.* năvod.

Zugnummer, *-n, f.* **1.** *(circ, teatru etc.)* număr de senzație, punct de atracție. **2.** număr al trenului.

Zug|ochs(e), *-(e)n, -(e)n, m.* bou de jug.

Zug|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor cu aer, cu reverberație.

Zug|öse, *-n, f. (auto.)* ochet de tracțiune; ~ **für Anhänger** inel de remorcare.

Zugpaar, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* pereche de trenuri, tren-pereche.

Zugpersonal, *-s, n. sg. (ferov.)* personal de însoțire al trenului, partidă a unui tren.

Zugpfahl, *-(e)s, -pfähle, m. (geol.)* pilot solicitat la întindere.

Zugpferd, *-(e)s, -e, n.* **1.** cal de ham, cal de tracțiune. **2.** *(fig.)* cineva sau ceva care are mult succes; persoană cu putere mobilizatoare.

Zugpflaster, *-s, -, n. (farm.)* vezicătoare; emplastru.

Zugposaune, *-n, f. (muz.)* trombon.

zugraben, *grub zu, zugegraben (du gräbst zu, er gräbt zu), vb. (h) tr.* a astupa cu pământ; a îngropa.

Zugrabetragung, *-en, f. (poet.)* înmormântare, înhumare.

Zugramme, *-n, f. (constr.)* sonetă de mână.

zugreifen, *griff zu, zugegriffen, vb. (h) intr.* **1.** a întinde mâna (la ceva), a pune mâna (pe ceva), a apuca cu (toată) mâna; **man braucht nur zuzugreifen** n-ai decât să întinzi mâna; *(fig.)* a ataca; **hart** ~ a interveni cam brutal; *(fam.)* **greifen Sie zu! a)** serviți-vă! **b)** nu lăsați să vă scape ocazia, puneți mâna!; *(fig.)* **bei diesen Preisen sollte man sofort** ~ la prețurile astea ar trebui să cumperi imediat; **man bot ihr eine Stelle als Pressesprecherin, und sie griff zu** i s-a oferit un post de purtător de cuvânt, iar ea a acceptat; **sie hat im Haushalt zugegriffen** a ajutat la treburile gospodărești; **die Polizei hat zugegriffen** poliția a intervenit arestând; *(inform.)* **auf Daten** ~ a accesa date. **2.** *(mil.)* a pune mâna pe arme, a porni la luptă. **3.** *(mar.; despre ancoră)* a mușca pământul, a se înfige în pământ.

Zugrichtung, *-en, f.* **1.** direcție de tracțiune, de întindere. **2.** *(ferov.)* direcție de mers (al trenului).

Zugriegel, *-s, -, m. (constr., mec.)* tirant.

Zugriff, *-(e)s, -e, m.* **1.** apucare, întindere de mână. **2.** atac, intervenție. **3.** sferă, rază de acțiune, acces; **vor dem ~ der Kinder schützen!** a se feri de accesul copiilor. **4.** *(inform.)* acces, accesare; **direkter** ~ acces direct; **wahlfreier** ~ acces aleator.

zugriffig *adj. (elv.)* activ, eficient, energic.

zugriffsberechtigt *adj.* îndreptățit la acces, de a lua ceva.

Zugriffsberechtigung, *-n, f.* îndreptățire la acces, de a lua ceva; permisiune de accesare.

Zugriffsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de acces, de a lua ceva.

Zugring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel de tracțiune.

Zugrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* țeavă de absorbire.

Zugrolle, *-n, f. (tehn.)* scripete, macara.

zugrunde și **zu Grunde** *adv. (în expr.)* ~ **gehen** a pieri, a se prăpădi, a se ruina, a se distruge; **jn., etwas ~ richten** a ruina, a distruge; **etwas (einer Sache) ~ legen** a lua ca bază, ca punct de plecare; **(einer Sache) ~ liegen** a fi baza, temelia unui lucru, a servi ca bază.

Zugrundegehen, *-s, n. sg.* pieire, distrugere; ruină.

Zugrundelegung, *-en, f.* bază, punct de plecare; **unter, bei** ~ luând ca bază…

Zugs|abteil, *-(e)s, -e, n. (austr.)* compartiment de tren.

Zugsalbe, *-n, f. (farm.)* unguent epispastic, vezicant.

Zugschaffner, *-s, -, m.* conductor de tren.

Zugschalter, *-s, -, m. (electr.)* întrerupător cu tije.

Zugscheit, *-(e)s, -e, n. (reg.)* v. Zugwaage.

Zugschranke, *-n, f. (ferov.)* barieră basculantă, manevrată de la distanță.

Zugschraube, *-n, f. (tehn.)* șurub de tracțiune.

Zugseil, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* frânghie, cablu, odgon, edec, trăgător.

Zugsekretariat, *-s, -e, n. (înv.)* secretariat amenajat într-un tren accelerat.

Zugsführer, *-s, -, m. (austr.)* conductor, șef de tren.

Zugsicherung *f. sg. (ferov.)* securitate a circulației trenurilor.

Zug|spannung, *-en, f. (fiz., tehn.)* tensiune de întindere.

Zug|spindel, *-n, f. (tehn.)* ax al avansurilor (la strunguri).

Zug|stange, *-n, f.* bară de tracțiune.

Zug|stärke, *-n, f.* **1.** forță de tracțiune. **2.** intensitate a tirajului.

Zug|stiefel, *-s, -, m.* cizmă, gheată cu elastic.

Zug|strang, *-(e)s, -stränge, m.* ștreang.

Zug|stück, *-(e)s, -e, n. (teatru)* piesă de succes.

Zugsverkehr, *-(e)s, m. sg. (austr., elv.)* v. Zugverkehr.

Zugtaube, *-n, f. (ornit.)* porumbel călător *(Columba).*

Zugtelefon, *-s, -e, n.* telefon public în tren.

Zugtier, *-(e)s, -e, n.* animal de tracțiune.

Zugtrompete, *-n, f.* trompetă la care înălțimea tonului poate fi modificată cu ajutorul unor tuburi interne.

zugucken, *guckte zu, zugeguckt, vb. (h) intr. (reg.)* a se uita, a privi.

Zug|unglück, *-(e)s, -sfälle, n.* accident de tren.

zugunsten și **zu Gunsten** *prep.* (cu *gen.*) în favoarea; ~ **meines Bruders** în favoarea fratelui meu; ~ **seiner** în favoarea lui.

zugürten, *gürtete zu, zugegürtet (du gürtest zu, er gürtet zu), vb. (h) tr.* **1.** a încinge. **2.** a închinga.

Zuguss, *-es, -güsse, m.* **1.** adaos, adăugare de lichid. **2.** lichid adăugat.

zugut *adv. (în expr.)* ~ **haben** *(elv.)* **du hast bei mir noch 10 Euro** ~ mai ai la mine 10 euro, mai am să-ți dau 10 euro.

zugute *adv. (în expr.) (livr.)* **(jm. etwas) ~ halten** a ține seama de fapta cuiva (ca scuză, ca circumstanță atenuantă); **jm. ~ kommen** a fi în profitul cuiva; **sich** *(dat.)* **etwas ~ tun** a gusta, a savura ceva după pofta inimii; *(livr.)* **sich** *(dat.)* **auf etwas ~ tun** (sau **halten**) a se făli, a se mândri cu ceva.

zuguterletzt *adv. (înv.),* **zu guter Letzt** în cele din urmă, la urma urmelor.

Zugverbindung, *-en, f. (ferov.)* **1.** tren de legătură. **2.** legătură prin tren.

Zugverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulație a trenurilor.

Zugver|spätung, *-en, f.* întârziere a trenului.

Zugversuch, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* **1.** încercare la tracțiune. **2.** experimentare a tracțiunii.

Zugvieh, *-(e)s, n. sg.* v. Zugtier.

Zugvogel, *-s, -vögel, m.* pasăre călătoare, migratoare.

Zugvor|hang, *-(e)s, -hänge, m.* perdea care se trage, stor; cortină.

Zugvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de tracțiune.

Zugwaage, *-n, f.* cruce (la căruță), orcic.

Zugwagen, *-s, -, m.* **1.** căruță; car. **2.** *(mine)* vagonet.

Zugwechselbe|an|spruchung, *-en, f. (tehn.)* solicitare alternativă la întindere, la tracțiune.

zugweise *adv.* **1.** în cârduri, în stoluri. **2.** *(mil.)* în (sau pe) plutoane, în (sau pe) secțiuni.

Zugwind, *-(e)s, m. sg.* curent.

Zugwirkung, *-en, f.* **1.** efect de întindere, de tracțiune. **2.** efect de tiraj.

Zugzähler, *-s, -, m. (text.)* contor pentru înregistrarea producției.

Zugzeit, *-en, f. (ornit.)* timp, perioadă de migrare.

Zug|zwang, *-(e)s, -zwänge, m.* necesitatea de a lua o decizie, de a reacționa; **in ~ geraten** a fi nevoit să decidă.

zu|haben, *hatte zu, zugehabt (du hast zu, er hat zu), vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a fi închis, a nu avea deschis. **2.** *(reg.: în expr.)* **jm. etwas** ~ a da, a strecura cuiva ceva.

zu|hacken, *hackte zu, zugehackt, vb. (h)* **I.** *intr.* (**auf** cu *ac.*) a da, a ciocăni spre ceva; **die Elster hackte auf ihn zu** coțofana a dat cu ciocul în el. **II.** *tr.* a astupa, a acoperi săpând.

zu|haken, *hakte zu, zugehakt, vb. (h) tr.* a închide cu cârlige, cu agrafe, cu copci, a încopcia.

zu|halten, *hielt zu, zugehalten (du hältst zu, er hält zu), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ține închis; **die Tür, das Fenster** ~ a ține închisă ușa, fereastra; **die Hand** ~ a ține pumnul închis, a ține mâna pumn. **2.** a acoperi cu mâna; **sich** *(dat.)* **die Ohren** ~ a-și astupa urechile. **II.** *intr.* **1.** (**auf** cu *ac.*) a ține direcția spre ceva, a se îndrepta spre ceva; **das Schiff hielt auf die Landungsbrücke zu** vaporul se îndrepta spre debarcader. **2.** *(înv.; în expr.)* **mit jm.** ~ a întreține relații (nepermise) cu cineva. **3.** *(pop.)* a se ține de cuvânt, a-și ține promisiunea. **4.** *(pop.;* cu *dat.)* a acompania pe cineva; **jm. beim Gesange** ~ a acompania pe cineva la cântat. **5.** *(elv., adm.)* a repartiza, a adjudeca.

Zu|halter, **Zuhälter**, *-s, -, m.* proxenet.

Zu|hälterei *f. sg. (jur.)* proxenetism.

zu|hälterisch *adj.* referitor la proxenetism.

Zu|haltung, *-en, f.* **1.** *(ferov.)* piesă de menținere. **2.** *(constr.)* zăvor (pe închizătorul de siguranță). **3.** *(metal.)* opritor de broască.

Zu|haltungsfeder, *-n, f. (tehn.)* arc al opritorului de broască.

zu|hämmern, *hämmerte zu, zugehämmert, vb. (h) tr.* a închide bătând cu ciocanul.

zu|handen *(presc.* **z.H., z.Hd.**) *adv. (înv.)* **1.** la îndemână; ~ **kommen** a(-i) veni la îndemână; ~ **sein** a fi la îndemână. **2.** *(în expr.)* ~ **(von)** (a se preda chiar) în mână, personal.

zu|hängen, *hängte zu, zugehängt, vb. (h) tr.* a acoperi, a închide cu o perdea.

zu|hauen, *hieb zu, zugehauen, vb. (h) (fam.)* **I.** *intr.* a lovi, a izbi; **tüchtig** ~ a lovi, a izbi zdravăn; **auf jn.** ~ a lovi în cineva. **II.** *tr.* **1.** a ciopli (cu barda), a modela, a fasona; **Fleisch** ~ a tăia, a despica carne (cu satârul). **2.** *(fam.)* a trânti, a închide brusc (o ușă, o fereastră etc.).

zu|hauf *adv. (poet.)* cu grămada, cu toptanul; în grup, în cârduri, împreună, laolaltă; ~ **kommen** a veni buluc.

zu|hause *adv. (austr., elv.)* acasă.

Zu|hause, *-s, n. sg.* casă, cămin; **sie hat ein schönes** ~ are un cămin frumos, plăcut; **er findet nirgends ein** ~ nu-și găsește rostul nicăieri.

Zu|hausegebliebene, *-n, -n, m.* și *f. (ein Zuhausegebliebener)* cel (cea) rămas(ă) acasă.

zu|hefteln, *heftelte zu, zugeheftelt (ich heft(e)le zu), vb. (h) tr.* v. zuhaken.

zu|heften, *heftete zu, zugeheftet (du heftest zu, er heftet zu), vb. (h) tr.* a prinde în ace, a însăila.

zu|heilen, *heilte zu, zugeheilt, vb.* **I.** *intr. (s) (med.)* a se închide, a se vindeca. **II.** *tr. (h) a* inchide, a vindeca.

Zu|heilung, *-en, f. (med.)* închidere a rănii, vindecare.

Zu|hilfenahme *f. sg.* recurgere; **mit** sau **unter ~ von…** cu ajutorul, luând în ajutor, prin recurgere la…

zu|hinterst *adv.* în urmă de tot, ultimul, la coadă.

zu|höchst *adv.* **1.** sus de tot. **2.** foarte, în cea mai mare măsură, în cel mai înalt grad.

zu|horchen, *horchte zu, zugehorcht, vb. (h) intr.* (cu *dat.*) **1.** a asculta cu atenție. **2.** a trage cu urechea (la cineva), a asculta.

zu|hören, *hörte zu, zugehört, vb. (h) intr.* a asculta; **aufmerksam** ~ a asculta cu atenție; **hört zu!** fiți atenți! ascultați aici! **jm.** ~ a asculta pe cineva.

Zu|hörer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care ascultă, auditor(-oare). **2.** *pl.* auditoriu.

Zu|hörerbank, *-bänke, f.* locul, banca pentru auditoriu.

Zu|hörer|raum, *-(e)s, -räume, m.* sală de conferințe, de spectacole, de audiție.

Zu|hörerschaft *f. sg.* auditoriu, public, asistență.

zu|innerst *adv.* înăuntru de tot, în interior; în centru.

zujagen, *jagte zu, zugejagt, vb.* **I.** *intr. (s)* (cu *dat.* sau **auf** cu *ac.*) a alerga, a goni spre… **II.** *tr. (h)* (cu *dat.*) a hăitui spre, către…; **jm. ein Wild** ~ a hăitui, a goni vânatul spre cineva.

zujauchzen, *jauchzte zu, zugejauchzt (du, er jauchzt zu),* **zujubeln**, *jubelte zu, zugejubelt (ich jub(e)le zu), vb. (h)* (cu *dat.*) **I.** *intr.* a aclama, a saluta (pe cineva) prin strigăte de bucurie, de entuziasm, de aprobare. **II.** *tr. (în expr.)* **jm. Beifall** ~ a aplauda pe cineva cu strigăte de bucurie.

Zukauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărătură suplimentară.

zukaufen, *kaufte zu, zugekauft, vb. (h) tr.* a cumpăra încă, a mai cumpăra pe deasupra, a cumpăra în plus.

zukehren, *kehrte zu, zugekehrt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* (cu *dat.*) a (se) întoarce spre…; **jm. den Rücken** ~ a întoarce cuiva spatele. **II.** *tr.* a astupa, a acoperi, a umple măturând. **III.** *intr. (s) (austr.)* **1.** a trage, a poposi; **in einen Gasthaus** ~ a trage la un hotel. **2.** a face o vizită scurtă.

zukeilen, *keilte zu, zugekeilt, vb. (h) tr.* (*tehn.*) a fixa cu o pană, cu un ic.

zuketten, *kettete zu, zugekettet (du kettest zu, er kettet zu), vb. (h) tr.* a închide cu lanț; a lega cu lanț.

zukiffen, *kiffte zu, zugekifft, vb. (h) refl. (jargon)* a cădea în transă (în urma consumului de droguri).

zukitten, *kittete zu, zugekittet (du kittest zu, er kittet zu), vb. (h) tr.* a astupa cu chit; a chitui.

zuklappen, *klappte zu, zugeklappt, vb. (h) tr.* și *(s) intr.* a (se) închide, a (se) trânti brusc.

zuklatschen, *klatschte zu, zugeklatscht, vb. (h)* **I.** *intr.* (cu *dat.*) a aplauda (pe cineva). **II.** *tr. (în expr.)* **jm. Beifall** ~ a aplauda pe cineva, a ovaționa pe cineva cu aplauze.

zukleben, *klebte zu, zugeklebt,* **zukleistern**, *kleisterte zu, zugekleistert, vb. (h) tr. (fam.)* a lipi, a închide lipind.

zuklemmen, *klemmte zu, zugeklemmt, vb. (h) tr.* a închide presând, strângând.

zuklinken, *klinkte zu, zugeklinkt, vb. (h) tr.* a închide (ușa).

zuknallen, *knallte zu, zugeknallt, vb. (fam.)* **I.** *(h) tr.* a închide trântind. **II.** *(s) intr.* a se închide cu pocnet, trântit.

zukneifen, *kniff zu, zugekniffen, vb. (h) tr. (despre ochi, gură)* a închide strâns, a strânge.

zuknipsen, *knipste zu, zugeknipst (du, er knipst zu), vb. (h) tr.* a închide cu un pocnet ușor.

zuknöpfen, *knöpfte zu, zugeknöpft, vb. (h) tr.* a încheia, a închide în nasturi.

Zuknöpfen, *-s, n. sg.* încheiat al nasturilor; **zum** ~ de încheiat în nasturi.

zuknoten, *knotete zu, zugeknotet (du knotest zu, er knotet zu), vb. (h) tr.* a închide cu nod.

zuknüpfen, *knüpfte zu, zugeknüpft, vb. (h) tr.* a lega nod, a innoda.

zukommen, *kam zu, zugekommen, vb. (s) intr.* **1.** **(auf** cu *ac.)* a veni, a înainta, a se îndrepta spre cineva sau ceva; *(fig.)* **er ahnte nicht, was noch auf ihn** ~ **sollte** nu bănuia ce-l aștepta; **du musst die Sache auf dich** ~ **lassen** trebuie să aștepți, să vezi cum evoluează treaba. **2.** *(livr.)* (cu *dat.*) a ajunge, a sosi, a parveni; **mir ist ein Befehl zugekommen** mi-a sosit un ordin; **jm. etwas** ~ **lassen a)** a trimite cuiva ceva; a face să ajungă ceva la cineva, să-i parvină cuiva ceva; a face rost cuiva de ceva; **b)** a ceda cuiva ceva. **3.** (cu *dat.*) a i se cădea, a i se cuveni, a-i reveni (cuiva) de drept; **das kommt mir nicht zu** nu mi se cuvine; **jedem, was ihm zukommt** fiecare cu partea sa, fiecare cu ce i se cuvine; **dieses Geld kommt Ihnen nicht zu** acești bani nu vi se cuvin dv.

Zukömmling, *-s, -e, m.* persoană care vine, care sosește, care se apropie.

zukönnen, *konnte zu, zugekonnt (ich kann zu, du kannst zu, er kann zu), vb. (s) intr. (fam.) (zu)* a avea posibilitatea, a putea să se apropie de cineva sau de ceva.

zukorken, *korkte zu, zugekorkt, vb. (h) tr.* a astupa, a înfunda cu dop, cu plută; **Flaschen** ~ a astupa sticle, a pune dopuri la sticle.

Zukost *f. sg. (cul., rar)* garnitură.

zukratzen, *kratzte zu, zugekratzt (du, er kratzt zu), vb. (h) tr.* a umple, a astupa zgâriind, râcâind.

zukriechen, *kroch zu, zugekrochen, vb. (s) intr.* **(auf** cu *ac.)* a se târî spre cineva sau ceva.

zukriegen, *kriegte zu, zugekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a reuși să închidă; **ich kriege die Tür nicht zu** nu pot, nu reușesc să închid ușa. **2.** a primi în plus, a primi pe deasupra; **ich habe auch Brot zugekriegt** am mai primit și pâine.

zukucken, *kuckte zu, zugekuckt, vb. (h) intr. (fam.)* v. zugucken.

Zukunft *f. sg.* **1.** viitor; **das hat keine** ~ asta n-are viitor, asta nu este de viitor, e fără viitor; **für die** ~ **a)** pentru viitor; **b)** de acum înainte, în ceea ce privește viitorul; **in** ~ în viitor; **ein Mann von großer** ~ un bărbat de mare viitor, un bărbat de mare speranță pentru viitor; **den Mikroprozessoren gehört die** ~ viitorul e al microprocesoarelor; **mit, ohne** ~ cu, fără perspective de viitor. **2.** *(gram.)* viitor; **von einem Verb die** ~ **bilden** a forma viitorul unui verb.

zukünftig **I.** *adj.* viitor. **II.** *adv.* pe viitor, în viitor, de acum înainte.

Zukünftige, *-n, -n (ein Zukünftiger), m.* și *f. (fam.)* logodnic(ă), viitor soț, viitoare soție.

Zukunfts|angst, *-ängste, f.* teama de viitor, de ceea ce va veni.

Zukunfts|aus|sichten *pl.* perspective de viitor.

Zukunftsbild, *-(e)s, -er, n.* imagine a viitorului; imagine pentru viitor, pentru mai târziu.

zukunftsfähig *adj.* cu viitor, de viitor.

Zukunftsforscher, *-s, -, m.* futurolog.

Zukunftsforschung *f. sg.* viitorologie, futurologie, prospectivă.

zukunftsfreudig, zukunftsfroh *(livr.) adj.* încrezător în viitor, plin de elan, de entuziasm pentru viitor; **~e Jugend** tineret încrezător în viitor.

zukunftsgerichtet *adj.* orientat spre viitor.

Zukunftsglaube(n), *-(n)s, m. sg.* încredere în viitor.

zukunftsgläubig *adj.* încrezător în viitor.

Zukunftsgläubigkeit *f. sg.* credință, încredere în viitor.

Zukunftsgröße, *-n, f. (fam.)* viitoare celebritate.

Zukunftshoffnung, *-en, f.* speranță de viitor.

Zukunftsmusik *f. sg.* planuri de viitor (nerealizabile, utopice).

zukunfts|orientiert [-oriēn-] *adj.* orientat spre viitor.

Zukunfts|perspektive [-və], *-n, f.* perspectivă de viitor.

Zukunfts|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de viitor, plan pentru viitor; **Zukunftspläne schmieden** a face planuri de viitor.

zukunftsreich *adj.* de mare viitor, (cu un viitor) promițător.

Zukunftsroman, *-s, -e, m. (lit.)* roman utopic, a cărui acțiune se petrece în viitor, roman SF.

Zukunfts|schule, *-n, f.* școala viitorului.

zukunfts|sicher *adj.* cu încredere în viitor, încrezător în viitor.

Zukunfts|sicherung *f. sg.* siguranță referitoare la viitor, asigurare a existenței în viitor.

Zukunfts|staat, *-(e)s, -en, m.* stat al viitorului.

zukunfts|stark *adj.* de mare viitor.

zukunfts|trächtig, zukunftsvoll *adj.* v. zukunftsreich.

Zukunftsverheißung, *-en, f. (livr.)* vis, dorință de viitor.

zukunftsweisend *adj.* progresist; de viitor.

zulächeln, *lächelte zu, zugelächelt (ich läch(e)le zu), vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a(-i) surâde, a(-i) zâmbi (cuiva).

zulachen, *lachte zu, zugelacht, vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a râde către cineva.

zuladen, *lud zu, zugeladen (du lädst zu, er lädt zu), vb. (h) tr.* a mai pune, a adăuga (la încărcătură).

Zuladung, *-en, f.* **1.** *sg.* adăugare la încărcătură. **2.** bunuri încărcate suplimentar.

Zulage, *-n, f.* **1.** adaos, supliment, spor (la salariu). **2.** anexă; **Rindfleisch mit** ~ carne de vită cu garnitură. **3.** *(constr.)* adaos.

Zulage|eisen, *-s, -, n. (metal.)* fier de adaos.

zulande *(înv.)*, **zu Lande** *adv. (în expr.)* **bei jm.** ~ în țara cuiva; **hier** (sau **bei uns**) ~ la noi (în țară), pe la noi; aici, în acest ținut.

zulangen, *langte zu, zugelangt, vb. (h) intr.* **1.** a pune mâna (la o treabă). **2.** *(fam.)* a lua, a se servi (la masă); **tüchtig** ~ a mânca zdravăn, cu poftă, a nu se jena; **langen Sie zu!** poftiți, luați!; *(fig.)* **die Unternehmen langen kräftig zu** întreprinderile cer prețuri mari. **3.** a lovi puternic. **4.** *(reg.)* a ajunge, a fi suficient.

zulänglich *adj.* și *adv.* suficient, îndestulător, îndeajuns.

Zulänglichkeit, *-en, f.* îndestulare.

Zulass, *-es, m. sg.* **1.** admitere, primire a cuiva; recepție. **2.** permisiune, îngăduire.

zulassen, *ließ zu, zugelassen (du, er lässt zu), vb. (h) tr.* **1.** a permite, a îngădui; **das lasse ich nicht zu!** asta nu permit! **2.** **(zu)** a admite, a primi (la ceva); **jn. zu einer Prüfung** ~ a admite pe cineva la un examen. **3.** *(fam.)* a lăsa închis; **lassen Sie die Tür zu!** lăsați ușa închisă! **4.** a permite, a face posibil; **etwas lässt mehrere Interpretationen zu** ceva permite mai multe interpretări; **das lässt keinen Zweifel zu** este foarte clar, nu există nici o îndoială.

zulässig *adj.* **1.** admisibil; **das ist nicht** ~ asta nu este admisibil. **2.** permis, îngăduit.

Zulässigkeit, *-en, f.* admisibilitate.

Zulassung, *-en, f.* **1.** admitere; primire; **die** ~ **des Wagens a)** înscrierea automobilului în circulație; **b)** actul de înscriere a automobilului în circulație. **2.** permisiune, îngăduință.

Zulassungsgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de admitere.

Zulassungsnummer, *-n, f.* număr de înregistrare în circulație.

Zulassungs|papier, *-s, -e, n.* certificat de înmatriculare (a unui autovehicul).

zulassungs|pflichtig *adj.* obligat la înmatriculare; **ein ~es Fahrzeug** un autovehicul care trebuie înmatriculat.

Zulassungs|prüfung, *-en, f.* verificare, încercare în vederea aprobării.

Zulassungs|schein, *-(e)s, -e, m.* permis (de intrare etc.).

Zulassungs|stelle, *-n, f.* serviciu de înmatriculare.

Zulassungsverfahren, *-s, -, n.* procedură de admitere, de înmatriculare.

zulasten și **zu Lasten** *prep.* (cu *gen.*) **1.** *(com.)* pe socoteala, în debitul; **die Kosten gehen** ~ **unseres Hauses** costurile trec în contul nostru. **2.** în dezavantajul.

Zulauf, *-(e)s, Zuläufe, m.* **1.** *(sg.)* afluență, aglomerare, îmbulzeală; **großen** ~ **haben** a avea mulți auditori; a avea mulți clienți; **diese Ausstellung hat einen großen** ~ această expoziție este vizitată de un public numeros. **2.** lume, mulțime, grămadă de oameni. **3.** *(tehn.)* aflux; alimentare; admisiune; afluență; intrare. **4.** *(rar)* afluent.

Zulaufbe|hälter, *-s, -, m. (tehn.)* rezervor de admisiune, de alimentare.

Zulaufbohrung, *-en, f. (tehn.)* canal, orificiu de admisiune.

Zulaufdüse, *-n, f. (tehn.)* ajutaj de aducție.

zulaufen[1], *lief zu, zugelaufen (du läufst zu, er läuft zu), vb. (s) intr.* **1.** a alerga, a fugi; **lauf zu!** grăbește-te! dă fuga! **2.** (cu *dat.* sau **auf** cu *ac.*) a alerga spre cineva sau ceva; **er lief auf das Haus zu** a alergat spre casă; **es läuft ihm alles zu** toți aleargă, vin la el; **der Hund ist ihm zugelaufen** câinele s-a pripășit la el. **3.** a se sfârși, a se termina; **spitz** ~ a se termina printr-un vârf ascuțit, a se ascuți spre vârf. **4.** a se adăuga curgând; **Wasser** ~ **lassen** a da drumul să mai curgă apă. **5.** a duce într-o anumită direcție; **der Weg läuft auf den Wald zu** drumul duce în pădure.

zulaufen[2], *lief zu, zugelaufen (du läufst zu, er läuft zu), vb. (h) tr.* **1.** *(ind. sticlei)* a întinde, a strâmta gâtul unei sticle. **2.** *(mine)* a devia.

Zulaufleitung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* conductă de alimentare. **2.** *(mine)* conductă de curgere.

Zulaufschieber, *-s, -, m. (tehn.)* robinet-sertar de intrare.

Zulaufschurre, *-n, f. (mine)* canal de scurgere.

zulegen, *legte zu, zugelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a închide acoperind, învelind; a acoperi, a înveli; **mit Brettern** ~ a acoperi cu scânduri; *(constr.)* **ein Gebäude** ~ a pune acoperișul unei clădiri, a acoperi, a înveli o clădire. **2.** a adăuga, a întregi, a completa. **3.** (cu *dat.*) a-și procura, a-și oferi, a-și permite ceva; **sich** *(dat.)* **ein Motorrad** ~ a-și lua o motocicletă; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **einen Schmerbauch** ~ a face burtă; *(fam.)* **er hat sich einen Bart zugelegt** și-a lăsat barbă. **4.** a mări, a crește (ritmul, volumul, greutatea); *(fig.)* **einen Schritt** ~ a mări pasul. **II.** *intr.* a da din pungă, a da, a plăti pe deasupra.

Zulege|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (tehn.)* bară de adaos (la sudură).

zuleid(e) și **zu Leid(e)** *adv.* împotrivă, în pofidă, spre rău; **jm. etwas** ~ **tun** a face cuiva rău (înadins); **was habe ich dir** ~ **getan?** ce ți-am făcut? ce rău ți-am făcut? **niemandem zuliebe, niemandem** ~ fără ură și părtinire.

zuleimen, *leimte zu, zugeleimt, vb. (h) tr.* a închide lipind cu clei, a lipi, a încleia.

zuleiten, *leitete zu, zugeleitet (du leitest zu, er leitet zu), vb. (h) tr.* a conduce, a dirija (spre); a face să parvină; **jm. einen Brief** ~ a face să parvină cuiva o scrisoare; **Wasser** ~ a alimenta cu apă.

Zuleiter, *-s, -, m.* v. Zuleitungsrohr.

Zuleitung, *-en, f.* **1.** alimentare; **die** ~ **wurde unterbrochen** alimentarea a fost întreruptă. **2.** v. Zuleitungsrohr.

Zuleitungsgraben, *-s, -gräben,* **Zuleitungskanal**, *-s, -kanäle, m.* canal de aducție.

Zuleitungsrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de aducție.

zulernen, *lernte zu, zugelernt, vb. (h) tr.* și *intr. (fam.)* a învăța în plus, a învăța ceva nou, a-și spori cunoștințele; **man lernt immer zu** omul învață mereu; cât trăiești, tot înveți.

zuletzt *adv.* **1.** la urmă, în urmă; **wer** ~ **lacht, lacht am besten** cine râde la urmă râde mai bine; ~ **an die Reihe kommen** a veni ultimul la rând; **nicht** ~ nu în ultimul rând; *(fam.)* **bis** ~ până la sfârșit; **er arbeitete bis** ~ a muncit până la moarte; **er ist** ~ **gekommen**

a) până la urmă a venit; **b)** a venit ultimul. **2.** în sfârşit, în cele din urmă, la urma urmelor; ~ **doch etwas tun** a face totuşi ceva până la urmă. **3.** ultima dată; *(fam.)* **wann hast du ihn ~ gesehen** când l-ai văzut ultima dată?.

zulieb(e) *prep.* (cu *dat.)* de dragul cuiva; **jm. ~ etwas tun** a face ceva de dragul cuiva, pentru cineva; **ich habe es dir ~ getan** am făcut-o de dragul tău.

Zulieferant, *-en, en,* **Zulieferbetrieb**, *-(e)s, -e,* **Zulieferer**, *-s, -, m. (ec.)* întreprindere furnizoare.

Zuliefer(er)|industrie, *-n* [-i:ən], *f. (ec.)* industrie furnizoare.

zuliefern, *lieferte zu, zugeliefert, vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** *(ec.)* a furniza. **2.** *(ec.)* a lucra ca furnizor. **3.** *(jur.)* a extrăda, a preda justiţiei.

Zulieferung, *-en, f.* **1.** *(ec.)* furnizare. **2.** *(jur.)* extrădare; predare (către justiţie).

Zulieferungsver|einbarung, *-en, f. (ec.)* acord de livrare.

zulispeln, *lispelte zu, zugelispelt (ich lisp(e)le zu), vb. (h) tr.* v. zuflüstern.

Zulk, *-(e)s, -e, m. (reg.)* susetă; biberon.

zulken, *zulkte, gezulkt, vb. (h) tr.* şi *intr. (reg.) (despre sugari)* a suge.

Zulker, *-s, -, m. (reg.)* **1.** copil care suge cu biberonul. **2.** *(fam.)* ţigaretă.

Zulle, *-n, f. (reg., peior.)* muiere.

zullen, *zullte, gezullt, vb. (h) tr. (reg.)* v. zulken.

Zuller, *-s, -, m. (reg.)* v. Zulk.

zulosen, *loste zu, zugelost (du, er lost zu), vb. (h) intr. (sport)* a trage la sorţi.

zulöten, *lötete zu, zugelötet (du lötest zu, er lötet zu), vb. (h) tr.* a astupa sudând, a suda, a lipi.

Zulp, *-(e)s, -e, m.* v. Zulk.

zulpen, *zulpte, gezulpt, vb. (h) tr. (reg.)* v. zulken.

Zulper, *-s, -, m.* v. Zulk.

Zulu[1], *-s, -s, m.* v. Zulukaffer **(1).**

Zulu[2], *-, n. sg.* v. Zulusprache.

Zulufrau, *-en, f.* zuluşă.

Zuluft *f. sg. (tehn.)* aer condiţionat proaspăt introdus.

Zulukaffer, *-s, -, m.* **1.** zuluş. **2.** *(fam.)* prost; sălbatic, necivilizat, din pădure.

Zulu|sprache *f. sg.* limba zulu.

Zuluweib, *- (e)s, -er, n.* v. Zulufrau.

zum *presc.* de la zu dem la, spre; în; de, pentru; lângă; pe; cu (v. zu).

zumachen, *machte zu, zugemacht, vb. (h)* **I.** *tr. (fam.)* a închide; **die Tür ~** a închide uşa; **den Mund ~ a)** a închide gura; **b)** a tăcea din gură, a-şi ţine gura; **einen Brief ~** a lipi, a închide o scrisoare; **den Mantel ~** a încheia haina; **Flaschen ~** a astupa sticle, a pune dopuri la sticle; **eine Öffnung ~** a astupa o deschizătură; **einen Riss ~** a drege, a coase o ruptură, o gaură; *(fam.,* şi *fig.)* **die Bude ~** a închide prăvălia, a trage obloanele, a da faliment. **II.** *intr. (pop., fam.)* a se grăbi, a(-i) da zor.

zumal I. *conj.* mai ales, mai cu seamă, îndeosebi, în special; **~ da...** cu atât mai mult, cu cât...; **ich muss die Reise machen, ~ ich Erholung brauche** trebuie să fac călătoria, cu atât mai mult cu cât am nevoie de recreere. **II.** *adv. (înv.)* deodată, în acelaşi timp, concomitent, împreună; **da kamen sie alle ~ herbeigelaufen** au venit cu toţii buluc.

zumarschieren, *marschierte zu, zumarschiert, vb. (s) intr.* **(auf** cu *ac.)* a mărşălui, a merge într-o anumită direcţie; **sie marschierten auf den Wald zu** mergeau spre pădure.

zumauern, *mauerte zu, zugemauert, vb. (h) tr.* a închide cu zid, a zidi; **eine Tür ~** a zidi o uşă.

Zumauern, *-s, n. sg.* închidere cu zid, zidire.

zumeist *adv.* de cele mai multe ori; **~ ging er zu Fuß** de cele mai multe ori, foarte adesea, mergea pe jos.

zumengen, *mengte zu, zugemengt, vb. (h) tr.* a adăuga amestecând.

zumessen, *maß zu, zugemessen (du, er misst zu), vb. (h) tr. (livr.) (jm. etwas)* **1.** a măsura; a doza; a raţiona; a stabili; **jedem das Seinige ~** a fixa, a da fiecăruia partea sa (din...); **jm. Weizen ~** a măsura cuiva cereale; **jm. eine Strafe ~** a stabili cuiva o pedeapsă; **jm. die Schuld an etwas ~** a învinui pe cineva, a da vina pe cineva pentru ceva. **2.** a atribui, a acorda; **einer Sache keine Bedeutung ~** a nu atribui, a nu acorda unui lucru (nici o) importanţă.

Zumessung, *-en, f.* **1.** măsurare, dozare, stabilire. **2.** atribuire, acordare.

zumindest *adv.* cel puţin, măcar; **er hätte ~ warten müssen** ar fi trebuit măcar să aştepte.

zumischen, *mischte zu, zugemischt, vb. (h) tr. (rar)* v. zumengen.

Zumischung, *-en, f.* adăugare prin amestecare, adaos.

Zumpel, *-s, m. sg. (reg.)* **1.** zdrenţe, petice. **2.** resturi de carne.

zumunkeln, *munkelte zu, zugemunkelt (ich munk(e)le zu), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a şopti (cuiva ceva) la ureche, a transmite zvonuri.

zumutbar *adj.* **1.** care poate fi pretins. **2.** care poate fi pus în seamă, atribuibil.

zumut(e) *adv. (in expr.)* **~ sein** a fi dispus, a se simţi; **wie ist Ihnen ~?** cum vă simţiţi? **es ist ihm gut (**sau **schlecht) ~** e bine (sau prost) dispus; se simte bine (sau prost); **es ist ihm weinerlich ~** îi vine să plângă; **es ist ihm nicht ganz geheuer ~** nu se simte în largul lui, în apele lui; nu-i sunt boii acasă.

zumuten, *mutete zu, zugemutet (du mutest zu, er mutet zu), vb. (h) tr.* (cu *dat.)* **1.** a ridica o pretenţie nejustificată; **das kann ich ihr nicht ~** asta nu pot să-i pretind ei; **sich** *(dat.)* **zuviel ~** a se crede prea tare, a-şi supraevalua forţele. **2.** *(reg., elv.)* a atribui, a pune în seamă pe nedrept; **mir so etwas zuzumuten!** să-mi pună în seamă aşa ceva! să mă creadă în stare de aşa ceva! să-şi închipuie aşa ceva despre mine!

Zumutung, *-en, f.* **1.** pretenţie, exigenţă exagerată; **eine freche ~** impertinenţă, insolenţă, neruşinare. **2.** bănuială neîntemeiată; **was für eine ~!** ce îndrăzneală să mă bănuiască de aşa ceva!

zunächst I. *adv.* **1.** aproape, în imediata apropiere. **2.** în primul rând, înainte de toate, cu precădere, mai întâi. **3.** *(reg.)* de curând, recent. **II.** *(livr.) prep.* (cu *dat.) (livr.)* lângă, în apropierea; **dem Eingange ~** foarte aproape de intrare, chiar la intrare; **er stand mir ~** stătea chiar lângă mine.

Zunächstliegende, *-n, -n (etwas Zunächstliegendes), n. (rar)* v. Nächstliegende.

zunageln, *nagelte zu, zugenagelt (ich nag(e)le zu), vb. (h) tr.* a închide bătând cuie, a bate în cuie; **eine Tür ~** a bate o uşă în cuie.

zunähen, *nähte zu, zugenäht, vb. (h) tr.* a coase, a închide cosând; **einen Sack ~** a coase un sac; **einen Riss ~** a coase, a cârpi o ruptură.

Zunahme, *-n, f.* **1.** mărire, sporire, creştere, dezvoltare, amplificare; **die ~ des Straßenverkehrs** dezvoltarea traficului rutier. **2.** *(lucru de mână)* creştere.

Zuname, *-ns, -n, m.* **1.** nume de familie. **2.** *(înv.)* poreclă.

Zünd|anlage, *-n, f. (auto.)* instalaţie de aprindere.

zündbar *adj.* inflamabil.

Zündbarkeit *f. sg.* inflamabilitate.

Zündblättchen, *-s, -, n.* capsă, pocnitoare; amorsă.

Zündbolzen, *-s, -, m. (tehn.)* bolţ, cui de aprindere, percutor.

Zünd|dose, *-n, f. (mil.)* cartuş.

Zundel, *-s, -, m. (înv.)* v. Zunder.

zündeln, *zündelte, gezündelt (ich zünd(e)le), vb. (h) intr. (reg., austr.)* a se juca cu focul.

zünden, *zündete, gezündet (du zündest, er zündet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a da foc, a aprinde. **2.** *(fig.)* a înflăcăra, a entuziasma, a electriza; *(fam., glumeţ)* **bei jm. hat es gezündet** i s-a aprins beculeţul cuiva, cineva a înţeles. **II.** *intr.* **1.** a lua foc, a se aprinde. **2.** *(reg.;* cu *dat.)* a lumina (cuiva).

zündend I. *part. prez.* de la zünden. **II.** *adj.* entuziasmant, înflăcărător, electrizant; **eine ~e Ansprache** un discurs înflăcărător, electrizant.

Zunder, *-s, -, m.* **1.** *(bot.)* iască, babiţă *(Fomes fomentarius)*; **es brennt wie ~** arde, se aprinde ca iasca. **2.** fitil; *(fam.)* **jm. ~ geben a)** a grăbi pe cineva, a mâna din spate; **b)** a bate, a trage o mamă de bătaie; **c)** a dojeni pe cineva; *(fam.)* **es gibt ~ a)** mănânci bătaie! o iei!; **b)** *(în limbajul soldaţilor)* se trage; *(fam.)* **~ bekommen** sau **kriegen a)** a o lua pe cocoaşă; **b)** a fi muştruluit, dojenit; **c)** *(în limbajul soldaţilor)* a fi bombardat, atacat cu foc de artilerie. **3.** *(mil., reg.)* bombardament. **4.** *(reg.)* pedeapsă, bătaie. **5.** *(metal.)* arsură, ţunder.

Zünder, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* focos; rachetă. **2.** *(mine)* amorsă, fitil aprinzător; *(tehn.)* explozor. **3.** bocşă pentru carbonizarea lemnului. **4.** *pl. (austr.)* chibrituri.

zunderbe|ständig *adj. (metal.)* inoxidabil.

Zunderbildung, *-en, f. (metal.)* formare de arsură.

zunderbraun *adj.* cafeniu ca iasca.

Zunder|erz, *-es, n. sg. (metal.)* jamesonit, minereu de plumb.

zunderfrei *adj. (metal.)* fără arsură, fără calamină.

zunder|haft *adj.* ca iasca; uscat, sec.

Zundern, *-s, n. sg. (metal.)* oxidare.

Zunderpilz, *-es, -e, m.* v. Zunder **(1).**

zunder|rot *adj.* roşu aprins, roşu ca focul.

Zunderschwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* v. Zunder **(1).**

Zündfunke(n), *-(n)s, -(n), m. (auto.)* scânteie de aprindere.

Zündhilfe, *-n, f. (auto.)* aprindere auxiliară.

Zündholz, *-es, -hölzer,* **Zündhölzchen**, *-s, -, (reg., austr.)* chibrit.

Zündholzschachtel, *-n, f.* cutie de chibrituri.

Zündhütchen, *-s, -, n.* **1.** *(mil.)* capsă, focos a(l) cartuşului. **2.** *(glumeţ)* pălărioară, cipilică.

Zündkabel, *-s, -, n. (mine)* cablu, fitil de aprindere.

Zündkanal, *-s, -näle, m. (mil.)* canal de aprindere.

Zündkapsel, *-n, f. (mine, mil.)* amorsă, capsă.

Zündkegel, *-s, -, m. (mil.)* percutor.

Zündkerze, *-n, f. (tehn., auto.)* bujie.

Zündkorn, *-(e)s, -körner, n. (mil.)* amorsă cerată.

Zündkraut, *-(e)s, n. sg. (înv.)* praf de puşcă.

Zündleine, *-n, f. (mil.)* fitil de aprindere.

Zündloch, *-(e)s, -löcher, n. (mil.)* gură a tunului (de unde se dă foc).

Zündluft *f. sg. (mine)* grizu.

Zündmaschine, *-n, f. (mine)* explozor.

Zündmittel, *-s, -, n.* exploziv.

Zündnadel, *-n, f. (mil.)* percutor.

Zündnadelgewehr, *-(e)s, -e, n. (mil. ist.)* puşcă cu ac, puşcă Dreyse.

Zündnadelschloss, *-es, -schlösser, n. (mil.)* platină cu ac.

Zündpfanne, *-n, f. (mil. ist.)* tigăiţă cu pulbere, basinet (la armele vechi).

Zündpfannendeckel, *-s, -, m. (mil.)* capac al tigăiţei cu pulbere, baterie.

Zündpille, *-n, f. (mil.)* grăunte fulminant (pentru aprinderea tunurilor etc.).

Zündplättchen, *-s, -, n.* v. Zündblättchen.

Zündpulver [-fe sau -ve], *-s, -, n.* v. Zündkraut.

Zündpunkt, *-(e)s, -e, n.* punct de aprindere.

Zündregler, *-s, -, m. (tehn.)* regulator de aprindere.

Zündrute, *-n, f. (mil.)* vergea cu fitil în vârf.

Zündsatz, *-es, -sätze, m. (tehn.)* amorsă.

Zündschalter, *-s, -, m. (electr.)* comutator, conector de aprindere.

Zündschloss, *-es, -schlösser, n. (auto.)* contact.

Zündschlüssel, *-s, -, m. (auto.)* cheie de contact.

Zündschnur, *-schnüre, f.* v. Zündleine.

Zündschwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* v. Zunder **(1).**

Zünd|spule, *-n, f. (tehn.)* bobină de aprindere.

Zünd|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de brichetă.

Zünd|stoff, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(mil.)* exploziv de iniţiere. **2.** *(fig.)* motive de conflict.

Zünd|strick, *-(e)s, -e, m. (mil.)* fitil care se pune în gura tunului.

Zünd|stück, *-(e) s, -e, n.* v. Zündhütchen **(1).**

Zündung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* aprindere. **2.** *(mil.)* focos.

Zündverteiler, *-s, -, m. (auto.)* distribuitor, delco.

Zündvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de aprindere.

Zündware, *-n, f. (com.)* produse de aprindere (chibrituri, brichete etc.).

Zündzeitpunkt, *-(e)s, -e, m. (auto.)* moment de aprindere.

zunehmen, *nahm zu, zugenommen (du nimmst zu, er nimmt zu), vb. (h)* **I.** *intr.* a se mări, a spori, a creşte; **der Mond nimmt zu** luna e în creştere; **der Sturm nimmt zu** furtuna e în creştere, se înteţeşte; **an Kräften ~** a câştiga forţe, a se întări; **an Verstand ~**

a se cuminți, a deveni mai cuminte. **II.** *tr.* **1.** a adăuga, a completa, a anexa; *(fam.)* **ich werde noch etwas Zucker ~** o să mai adaug niște zahăr; **5 Maschen ~** a crește cu 5 ochiuri (la tricotaj). **2.** a se îngrășa; **er hat fünf Pfund zugenommen** s-a îngrășat cu cinci pfunzi, cu 2,5 kg.

Zunehmen, *-s, n. sg.* creștere, mărire, sporire; **der Mond ist im ~** luna e în creștere.

zunehmend I. *part. prez.* de la zunehmen. **II.** *adj.* **1.** crescând; în creștere, în mărire, care sporește; **~ er Mond** lună în creștere; **bei** sau **mit ~en Jahren** îmbătrânind. **2.** progresiv. **III.** *adv.* din ce în ce; **es wird ~ kälter** se face din ce în ce mai frig.

zuneigen, *neigte zu, zugeneigt, vb. (h)* (cu *dat.*) *(livr.)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) apleca, a (se) înclina (spre ceva); *(fig.)* **das Jahr neigt sich dem Ende zu** anul se apropie de sfârșit. **II.** *intr.* și *refl.* **1.** a înclina spre ceva, a se apropia de ceva; **er neigt (sich) ihrer Meinung zu** (el) înclină spre părerea ei. **2.** a avea înclinație, aplecare, simpatie pentru cineva, a privi pe cineva cu simpatie.

Zuneigung *f. sg.* înclinare, aplecare, simpatie; **für jn. ~ empfinden** a avea simpatie pentru cineva.

Zunft, *Zünfte, f.* **1.** *(ist.)* breaslă; corporație; **die ~ der Bäcker** breasla brutarilor. **2.** tagmă; **er ist auch von der ~** și el face parte din tagma aceasta, din tagma noastră, și el e de meserie. **3.** *(peior.)* clică, gașcă; **eine saubere ~ von „Gelehrten"** o admirabilă societate de «savanți».

Zunft|älteste, *-n, -n (ein Zunftältester), m. (ist.)* staroste de breaslă.

Zunftbrief, *- (e)s, -e, m.* v. Zunftordnung.

Zunftbruder, *-s, -brüder, m.* v. Zunftgenosse.

Zunftbürger, *-s, -, m. (ist.)* breslaș, membru al unei bresle.

Zunftcharakter [-ka-], *-s, m. sg.* caracter de breaslă.

Zunft|eid, *-(e)s, -e, m. (ist.)* vot de breaslă; jurământ de breaslă.

Zunftgeist, *-(e)s, m. sg.* **1.** spirit de breaslă, de castă; *(fig.)* spirit îngust. **2.** *(peior.)* spirit de clică.

Zunftgelehrte, *-n, -n (ein Zunftgelehrter), m.* **1.** învățat, specialist. **2.** *(peior.)* om pedant, tipicar, meticulos.

zunftgemäß *adj. (ist.)* conform statutului, breslei.

Zunftgenosse, *-n, -n, m. (ist.)* membru al breslei; confrate.

zunftgerecht *adj. (înv.)* corect din punct de vedere al specialității; după toate regulile artei.

Zunftgesetz, *-es, -e, n. (ist.)* **1.** lege a meseriilor. **2.** lege a unei bresle.

Zunft|haus, *-es, -häuser, n. (ist.)* casă de întâlnire pentru membrii breslei.

zünftig I. *adj.* **1.** cu pricepere de specialist, priceput în meserie; de meserie; **eine ~e Arbeit leisten** a lucra foarte bine, după toate regulile artei. **2.** *(fam.)* potrivit, adecvat; strașnic; **~e Ausrüstung** echipament potrivit, adecvat scopului; **ein ~er Schnupfen** un guturai strașnic. **3.** care aparține unei bresle. **II.** *adv. bine,* adecvat, potrivit; **~ gemacht** bine executat; **~ gekleidet** îmbrăcat potrivit.

Zunftlade, *-n, f. (ist.)* scrin-arhivă cu documentele breslei.

Zünftler, *-s, -, m.* membru al unei bresle, breslaș.

zunftmäßig *adj.* v. zunftgemäß.

Zunftmeister, *-s, -, m. (ist.)* staroste al breslei.

Zunft|ordnung, *-en, f. (ist.)* statut, regulament de breaslă.

Zunftrolle, *-n, f. (ist.)* **1.** registru al membrilor unei bresle. **2.** v. Zunftordnung.

Zunftwappen, *-s, -, n.* stemă, emblemă a breslei.

Zunftwesen, *-s, n. sg.* **1.** sistem al breslelor, corporațiilor; instituția și regimul breslelor. **2.** viață, activitate a breslelor.

Zunft|zeichen, *-s, -, n.* v. Zunftwappen.

Zunft|zwang, *-(e)s, m. sg.* obligație de a fi membru al unei bresle.

Zunge, *-n, f.* **1.** limbă; **mit der ~ schnalzen** a plescăi din limbă; **belegte** sau **pelzige ~** limbă saburală, încărcată; **ihm klebt vor Durst die ~ am Gaumen** se usucă de sete, îi iese limba de sete; **der Hund lässt die ~ hängen** câinelui îi atârnă limba din gură, câinele umblă cu limba scoasă; *(fam.)* **ihm hing die ~ aus dem Hals** era mort de sete; *(fam.)* **nach dem Rennen hing mir die ~ aus dem Hals** după cursă gâfâiam, nu mai puteam respira; *(fam.)* **mit (heraus)hängender ~ auf dem Bahnsteig ankommen** a ajunge pe peron cu limba scoasă, gâfâind; **jm. die ~ herausstrecken** a scoate limba la cineva; **ich habe mir die ~ zerbissen** mi-am mușcat limba; **mit der ~ anstoßen** a vorbi peltic; **eine schwere ~ haben a)** a se exprima greu; **b)** a i se împletici limba în gură (din cauza beției); **der Ausdruck liegt (sau schwebt sau sitzt) mir auf der ~** îmi stă pe limbă; *(fig.)* **eine böse (sau glatte sau scharfe sau spitze) ~ haben** a avea o limbă ascuțită; **die bösen ~n der Stadt** gurile rele ale orașului; **eine feine** sau **verwöhnte ~ haben** a avea gust rafinat la mâncare; **eine lose ~ haben** a fi spurcat, liber, murdar la gură; *(livr.)* **er hat eine falsche ~** este un mincinos; **die ~ ist ihm mitsamt dem Verstand davongelaufen** l-a luat gura pe dinainte; **seine ~ zu gebrauchen wissen** a avea răspunsul la îndemână, a nu rămâne dator cu nici o vorbă; **seine ~ hüten** (sau **im Zaum halten** sau **zügeln**) a-și ține gura; **die ~ ist ihm gebunden** trebuie să tacă; **jm. die ~ lösen** a dezlega limba cuiva, a trage pe cineva de limbă; **er hat (sau trägt) das Herz auf der ~** e sincer, deschis; ce-i în gușă și-n căpușă; **mit doppelter** sau **gespaltener ~ reden** a vorbi fățarnic, ipocrit; *(peior.)* **seine ~ an etwas wetzen** a cârcoti, a bombăni un lucru; **ich musste mir auf die ~ beißen, um es nicht zu sagen** mi-am mușcat limba, ca să nu spun. **2.** *(poet.)* limbă, grai; **die Stämme gleicher ~** neamurile de aceeași limbă; **in fremden ~n reden** a vorbi limbi străine; *(livr.)* **etwas mit tausend ~n predigen** a sublinia, a insista asupra unui lucru. **3.** *(cul.)* limbă; **geräucherte ~** limbă afumată. **4.** *(geogr.)* limbă, fâșie de pământ; istm. **5.** *(muz.)* lamă (la instrumentele de suflat). **6.** limbă, ac a(l) cântarului. **7.** *(ferov.)* ac de macaz. **8.** limbă (la gheată etc.). **9.** *(iht.)* pește asemănător calcanului *(Solea vulgaris).*

Züngelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Zunge) limbuță.

züngelchenförmig *adj. (bot.)* ligulaceu, de forma ligulei.

züngeln, *züngelte, gezüngelt (ich züng(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(despre șerpi)* a mișca (repede) limba. **2.** *(despre foc, flăcări)* a arde cu vâlvătăi.

Zungen|ader, *-n, f. (anat.)* arteră linguală.

Zungen|akrobatik *f. sg. (fam., glumeț)* dificultate de pronunțare; **diese ausländischen Namen auszusprechen ist die reinste ~** să pronunți aceste nume străine e adevărată gimnastică a limbii.

Zungenband, *-(e)s, -bänder,* **Zungen|bändchen**, *-s, -, n. (anat.)* fren, frâu al limbii.

Zungenbein, *-(e)s, -e, n. (anat., zool.)* os hioid.

Zungenbelag, *-(e)s, -beläge, m. (med.)* depozit pe limbă.

Zungenblüte, *-n, f. (bot.)* floare ligulată.

zungenblütig *adj. (bot.)* semiflosculos, cu flori ligulate.

Zungenbrecher, *-s, -, m. (fam.)* frază greu de pronunțat.

zungenbrecherisch *adj. (fam.)* greu de pronunțat.

Zungendrescher, *-s, -, m. (fam.)* guraliv, flecar.

Zungendrescherei, *-en, f. (fam.)* limbuție; sporovăială, flecăreală.

Zungendrüse, *-n, f. (anat.)* glandă linguală.

Zungen|entzündung, *-en, f. (med.)* glosită.

Zungenfehler, *-s, -, m.* **1.** *(med.)* anomalie a limbii. **2.** greșeală de vorbire, lapsus linguae.

zungenfertig *adj.* gureș, limbut, vorbăreț; cu replică promptă.

Zungenfertigkeit *f. sg.* limbuție, locvacitate, promptitudine în replică.

zungenförmig *adj.* în formă de limbă, ca limba; lingviform.

Zungenfuß, *-es, -füße, m. (bot.)* glosopodiu, partea bazală a ligulei frunzei.

Zungengeläufigkeit *f. sg.* v. Zungenfertigkeit.

Zungengeschwür, *-(e)s, -e, n. (med.)* ulcerație a limbii.

zungengewandt *adj.* v. zungenfertig.

Zungenhalter, *-s, -, m. (chir.)* apărător de limbă.

Zungenhaut, *-häute, f. (anat.)* mucoasă linguală.

Zungenhäutchen, *-s, -, n.* v. Zungenband.

Zungenheld, *-en, -en, m. (fam.)* fanfaron, lăudăros.

Zungenkampf, *-(e)s, -kämpfe; m. (fam.)* duel de cuvinte.

Zungenkontakt, *-(e)s, -e, m. (tel.)* contact în formă de limbă (la relee).

Zungenkrebs, *-es, -e, m. (med.)* cancer al limbii.

Zungenkuss, *-es, -küsse, m.* sărut franțuzesc.

zungenlahm *adj. (med.)* cu limba paralizată.

Zungenlähmung, *-en, f. (med.)* paralizie a limbii.

Zungenlaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* sunet lingual.

zungenlos *adj.* fără limbă.

Zungenmandel, *-n, f. (anat.)* amigdală.

Zungenmauer, *-n, f. (constr.)* zid despărțitor masiv.

Zungenmuskel, *-s, -n, m. (anat.)* mușchi al limbii.

Zungenpfeife, *-n, f.* **1.** tub (de orgă). **2.** fluier, tilincă.

Zungen-R, *-, -, n. (fon.)* v. Zungenspitzen-R.

Zungenreden, *-s, n. sg. (psih.)* vorbire extatică; glosolalie.

Zungenredner, *-s, -, m.,* **~ in**, *-nen, f. (psih.)* bolnav(ă) de glosolalie.

Zungenregister, *-s, -, n. (muz.)* un anumit registru (la orgă).

Zungenrücken, *-s, -, m. (anat.)* parte superioară, dorsală a limbii.

Zungenschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** mișcare rapidă a limbii. **2.** *(muz.)* articulație, vibrație produsă cu limba (la suflători). **3.** accent; **er sprach mit französischem ~** vorbea cu accent francez. **4.** *(în expr.)* **falscher ~** scăpare, lapsus linguae.

Zungen|spiel, *-(e)s, -e, n. (muz.)* dispozitiv la orgă.

Zungen|spitze, *-n, f.* **1.** *(anat.)* vârf al limbii. **2.** *(ferov.)* vârf al acului de macaz.

Zungen|spitzen-R, *-, -, n. (fon.)* sunetul r alveolar.

Zungen|stimme, *-n, f.* v. Zungenregister.

Zungenvorfall, *-(e)s, -fälle, m. (med.)* prolaps al limbii.

Zungenweiche, *-n, f. (ferov.)* macaz cu ace, schimbător de cale cu ace.

Zungenwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Zungenspiel.

Zungenwurst, *-würste, f. (cul.)* tobă.

Zungenwurzel, *-n, f. (anat.)* rădăcină a limbii.

Zungenziegel, *-s, -, m. (constr.)* țiglă-solz.

Zünglein, *-s, -, n. (dim.* de la Zunge **(1, 6)**) limbuță; *(fig.)* **das ~ an der Waage sein** a fi factorul hotărâtor.

zunichte *adv. (în expr.)* **~ machen** a nimici, a distruge, a ruina; **~ werden (sau gehen)** a se nimici, a se distruge, a se ruina, a pieri; **seine Hoffnungen waren ~** speranțele lui s-au năruit.

zunicken, *nickte zu, zugenickt, vb. (h)* (cu *dat.*) **I.** *intr.* a face cuiva semn din cap, a da din cap spre cineva. **II.** *tr. (în expr.)* **jm. Beifall ~** a aproba pe cineva dând din cap, făcându-i semn din cap; a da din cap în semn de aprobare.

zuniederst *adv. (reg.)* la bază, jos de tot, dedesubt.

zunieten, *nietete zu, zugenietet (du nietest zu, er nietet zu), vb. (h) tr.* a închide cu nituri.

zünseln, *zünselte, gezünselt (ich züns(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a se juca cu lumina, cu focul; a face jocuri de lumină.

Zünsler, *-s, -, m.* **1.** *pl. (entom.)* familie de fluturi mici *(Pyralidae).* **2.** *(reg.)* luminiță.

zunutze și **zu Nutze** *adv. (în expr.)* **sich** *(dat.)* **etwas ~ machen** a se folosi de ceva, a profita de ceva.

Zunzel, *-n, f. (reg.)* v. Schlampe.

zu|oberst *adv.* sus de tot, deasupra; în primul rând; **das Unterste ~ kehren** a răsturna (totul) cu fundul în sus.

zu|ordenbar *adj. (rar)* care poate fi coordonat, asociat, atribuit.

zu|ordnen, *ordnete zu, zugeordnet (du ordnest zu, er ordnet zu), vb. (h) tr.* **1.** a coordona (un lucru cu altul). **2.** a da, a atribui. **3.** *(mat.)* a asocia.

Zu|ordnung *f. sg.* **1.** coordonare. **2.** atribuire. **3.** *(mat.)* asociere.

zupacken, *packte zu, zugepackt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a se apuca, a începe; **frisch (sau scharf) ~** a pune mâna, a se apuca energic (de lucru); *(fig.)* **sie hat eine zupackende Art** ea pune osul la treabă. **2.** *(mil.)* a se amesteca, a intra în luptă. **II.** *tr.* **1.** a împacheta. **2.** a împacheta la un loc cu altceva; a adăuga la un pachet, la un bagaj. **3.** *(fam.)* a înveli.

zuparken, *parkte zu, zugeparkt, vb. (h) tr. a.* bara, a închide prin parcare.

zupass(e) *adv.* la timp, la vreme; oportun; *(livr.)* **es kommt mir ~** asta vine la timp, la momentul potrivit, asta îmi cade bine.

zupassen, *passte zu, zugepasst (du, er passt zu) vb. (h) tr.* și *intr. (sport)* a pasa, a da (cuiva) o pasă.

zupeitschen, *peitschte zu, zugepeitscht, vb. (h) intr.* **1. (auf** cu *ac.)* a biciui, a da bice; **peitsch zu, Kutscher!** dă bice, birjar! **2.** a biciui mereu, a continua să biciuiască.

Züpfe, *-n, f. (reg.)* **1.** coadă, cosiță. **2.** *(elv.)* colac împletit.
zupfeifen, *pfiff zu, zugepfiffen, vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a fluiera spre cineva; a semnaliza fluierând, a atrage (cuiva) atenția fluierând.
zupfen, *zupfte, gezupft, vb. (h) tr.* **1.** a trage, a ciupi; **jn. am Ärmel** ~ a trage pe cineva de mânecă; **jn. an den Haaren** ~ a trage de păr pe cineva; **bald zupft ihn der eine, bald der andere** e tras încoace și încolo, e hărțuit; **zupf dich an deiner eigenen Nase** vezi-ți de treaba ta, nu-ți băga nasul unde nu-ți fierbe oala; **die Gitarre wird gezupft** la chitară se cântă prin ciupire; **sich** *(dat.)* **die Augenbrauen** ~ a se pensa. **2.** a jumuli, a scărmăna; **Wolle** ~ a scărmăna lână; *(înv.)* **Scharpie** ~ a destrăma țesuturi de bumbac pentru pansamente. **3.** *(argou)* a ciupi, a fura pe cineva. **4.** *(argou; în expr.)* **krank** ~ a închide, a băga la închisoare, a băga la răcoare.
züpfen, *züpfte, gezüpft, vb. (h) refl. (reg.)* **1.** a se stăpâni, a se înfrâna. **2.** *(despre lemn)* a se strânge, a se scoroji.
Zupfer, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f. (text.)* muncitor(-oare) scărmănător(-oare).
Zupfgeige, *-n, f. (pop., înv.)* lăută, ghitară.
Zupf|instrument, *-(e)s, -e, n. (muz.)* instrument de ciupit.
zupflastern, *pflasterte zu, zugepflastert, vb. (h) tr.* a pava, a acoperi cu pavaj; *(fig., peior.)* **man hat die Landschaft mit Hochhäusern zugepflastert** au acoperit peisajul cu blocuri.
Zupfleinwand *f. sg.*, **Zupflinnen**, *-s, n. sg.* scamă.
zupflöcken, *pflöckte zu, zugepflöckt, vb. (h) tr.* a îngrădi cu țăruși.
zupflügen, *pflügte zu, zugepflügt, vb. (h) tr.* v. zuackern.
zupfropfen, *pfropfte zu, zugepfropft, vb. (h) tr.* a astupa, a închide cu un dop sau cu un tampon.
Zupfseide *f. sg. (text.)* mătase scămoșată.
Zupfwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (text.)* lup scărmănător.
Zupfwolle, *-n, f.* lână scărmănată.
zupichen, *pichte zu, zugepicht, vb. (h) tr.* a astupa cu smoală; a călăfătui.
zuppig *adj.* zbârlit, înfoiat; vâlvoi.
zupressen, *presste zu, zugepresst (du, er presst zu), vb. (h) tr.* **1.** a închide apăsând. **2.** a strânge, a presa, a turti, a înghesui.
zuprosten, *prostete zu, zugeprostet (du prostest zu, er prostet zu), vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a ridica, a închina paharul în sănătatea, în cinstea cuiva; a bea în sănătatea, în cinstea cuiva.
zuprügeln, *prügelte zu, zugeprügelt (ich prüg(e)le zu), vb. (h) intr.* **(auf** cu *ac.)* a da, a lovi (fără milă) în cineva; a se năpusti cu bătaia asupra cuiva.
zur *presc.* de la zu der la, spre; în; de, pentru; lângă; pe; cu (v. zu).
zurande și **zu Rande** *adv. (în expr.) (fam.)* **mit etwas ~ kommen** a reuși, a o scoate la capăt; *(fam.)* **mit jm. (nicht) ~ kommen** a (nu) se înțelege, a (nu) se pune de acord cu cineva.
zurasen, *raste zu, zugerast (du, er rast zu), vb. (s) intr.* a goni nebunește spre ceva.
zurate și **zu Rate** *adv. (în expr.)* **jn. ~ ziehen** a cere sfatul cuiva; **etwas ~ ziehen** a consulta o carte etc., a se documenta.
zuraten, *riet zu, zugeraten (du rätst zu, er rät zu), vb. (h) intr.* și *tr.* (cu *dat.*) a recomanda, a consilia; a îndemna; **ich will dir weder ~, noch abraten** nu vreau nici să te îndemn, nici să te opresc.
Zuraten, *-s, n. sg.* recomandare; îndemn; **auf sein ~** după sfatul, după îndemnul lui.
Zurateziehen, *-s, n. sg.*, **Zurateziehung** *f. sg.* consultare, cooptare pentru a fi consultat.
zuraunen, *raunte zu, zugeraunt, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a șopti (cuiva ceva) la ureche, a-i strecura cuiva o vorbă.
Zürbel, *-s, -, m. (reg.)* v. Zirbe.
Zürcher[1] *adj. invar. (elv.)* v. Züricher[1].
Zürcher[2], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (elv.)* v. Züricher[2].
zürcherisch *adj. (elv.)* v. züricherisch.
Zurdisposition|stellung, *-en, f.* punere în disponibilitate.
zurechenbar *adj.* v. zurechnungsfähig.
Zurechenbarkeit *f. sg.* v. Zurechnungsfähigkeit.
zurechnen, *rechnete zu, zugerechnet (du rechnest zu, er rechnet zu), vb. (h) tr.* **1.** a adăuga la socoteală; a socoti în plus. **2. (jm. etwas ~)** a pune la socoteală, a trece în cont, a atribui; **das rechne ich dir als Verdienst zu** asta ți-o trec la merite.
Zurechnung, *-en, f.* **1.** adăugare la socoteală; **mit ~ aller Kosten** cu adăugarea tuturor cheltuielilor, plus toate cheltuielile, socotind și toate cheltuielile **2.** atribuire. **3.** *(cont.)* imputație.
zurechnungsfähig *adj.* normal; *(jur.)* responsabil, răspunzător; **nicht** ~ iresponsabil.
Zurechnungsfähigkeit *f. sg. (jur.)* responsabilitate.
zurechnungs|unfähig *adj. (jur., înv.)* iresponsabil.
Zurechnungs|unfähigkeit *f. sg. (jur., înv.)* iresponsabilitate.
zurecht *adv.* cum trebuie, în regulă, în ordine, cumsecade.
zurechtbasteln, *bastelte zurecht, zurechtgebastelt (ich bast(e)le zurecht), vb. (h) tr.* a confecționa ca amator.
zurechtbekommen, *bekam zurecht, zurechtbekommen, vb. (h) tr.* **1.** a reuși să îndrepte, să repare (ceva). **2.** a reuși să termine (ceva) cu bine.
zurechtbiegen, *bog zurecht, zurechtgebogen, vb. (h) tr.* **1.** a corecta prin îndoire. **2.** *(fig.)* a îndrepta, a aranja; **eine Sache** ~ a aplana o chestiune.
zurechtbringen, *brachte zurecht, zurechtgebracht, vb. (h) tr.* **1.** a pune în ordine, a aranja, a organiza. **2.** a reuși să ducă (ceva) la capăt.
zurechten, *rechtete zu, zugerechtet (du rechtest zu, er rechtet zu), vb. (h) tr. (jur.;* **jm. etwas ~)** a adjudeca, a decerna.
zurechtfeilen, *feilte zurecht, zurechtgefeilt, vb. (h) tr.* a îndrepta, a potrivi cu pila, prin pilire.
zurechtfinden, *fand zurecht, zurechtgefunden (du findest zurecht, er findet zurecht), vb. (h) refl.* **1.** a se orienta, a-și găsi drumul **2.** a ști să se orienteze, a se descurca.
zurechtflicken, *flickte zurecht, zurechtgeflickt, vb. (h) tr.* a cârpi, a repara cât de cât.
zurechthelfen, *half zurecht, zurechtgeholfen (du hilfst zurecht, er hilft zurecht), vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a ajuta cuiva să iasă din încurcătură.
zurechtkleistern, *kleisterte zurecht, zurechtgekleistert, vb. (h) tr.* a lipi, a repara (cu lipici).
zurechtkommen, *kam zurecht, zurechtgekommen, vb. (s) intr.* **1.** *(mit.)* a reuși, a rezolva, a isprăvi, a termina (o chestiune, o treabă etc.); **mit etwas** ~ a o scoate la capăt, a se descurca cu ceva; **mit jm.** ~ a se înțelege, a se pune de acord cu cineva; **damit komme ich nicht zurecht** cu asta nu mai termin, n-o (mai) scot la capăt. **2.** a veni, a sosi la timp; **er kam noch zurecht** a venit încă la timp.
zurechtlegen, *legte zurecht, zurechtgelegt, vb. (h) tr.* **1.** a aranja, a așeza, a pune în ordine. **2.** a pregăti, a ține gata, a pune la îndemână. **3.** *(în expr.)* **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a iscodi, a plănui ceva.
Zurechtlegung, *-en, f.* **1.** aranjament. **2.** pregătire.
zurechtmachen, *machte zurecht, zurechtgemacht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(fam.)* a aranja; **die Betten** ~ a face paturile. **2.** a pregăti; a ține la îndemână. **II.** *refl.* **1.** a se pregăti, a se face gata. **2.** a se găti, a se aranja, a se pune la punct, a se dichisi; a se farda. **3.** *(fam.; în expr.)* **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a avea la îndemână un pretext, un alibi etc.
zurechtrücken, *rückte zurecht, zurechtgerückt, vb. (h) tr.* a pune ceva la locul potrivit, a aranja, a orândui, a așeza unde trebuie.
zurecht|schneiden, *schnitt zurecht, zurechtgeschnitten (du schneidest zurecht, er schneidet zurecht), vb. (h) tr.* a croi, a potrivi tăind.
zurecht|schneidern, *schneiderte zurecht, zurechtgeschneidert, vb. (h) tr. (fam.)* a croi și a coase ca amator.
zurecht|schustern, *schusterte zurecht, zurechtgeschustert, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a confecționa încălțăminte ca amator. **2.** a face de mântuială, a cârpăci.
zurechtsetzen, *setzte zurecht, zurechtgesetzt (du, er setzt zurecht), vb. (h)* **I.** *tr.* a așeza bine, a pune unde trebuie, a potrivi, a aranja; **die Brille** ~ a-și așeza ochelarii bine; *(fig., fam.)* **setz dir die Brille zurecht!** așază-ți ochelarii! uită-te bine! **jm. den Kopf** ~ a băga cuiva mințile în cap. **II.** *(refl.)* a se așeza, a se instala confortabil.
zurecht|stauchen, *stauchte zurecht, zurechtgestaucht, vb. (h) tr. (fam.)* a certa, a face morală.
zurecht|stellen, *stellte zurecht, zurechtgestellt, vb. (h) tr.* **1.** a aranja, a așeza la loc. **2.** a pregăti, a pune la îndemână.
zurecht|streichen, *strich zurecht, zurechtgestrichen, vb. (h) tr.* a netezi, a îndrepta, a întinde; **das Kleid** ~ a-și îndrepta rochia.
zurecht|stutzen, *stutzte zurecht, zurechtgestutzt (du, er stutzt zurecht), vb. (h)* **I.** *tr.* a ajusta cu foarfeca (un gard viu). **II.** *refl. (fam.)* a (se) aranja, a (se) pune la punct, a (se) dichisi.
zurechtweisen, *wies zurecht, zurechtgewiesen (du, er weist zurecht), vb. (h) tr.* a mustra, a dojeni, a chema la ordine; a face observație (cuiva); **jn. scharf** ~ a mustra aprig pe cineva.
Zurechtweisung, *-en, f.* mustrare, admonestare, dojană.
zurecht|ziehen, *zog zurecht, zurechtgezogen, vb. (h) tr.* a trage la loc; a aranja cum trebuie; **die Jacke** ~ a îndrepta jacheta.
zurecht|zimmern, *zimmerte zurecht, zurechtgezimmert, vb. (h) tr.* a clădi provizoriu (din lemn); a cârpăci (cu ciocanul și cu cuie).
zurecht|zupfen, *zupfte zurecht, zurechtgezupft, vb. (h) tr.* v. zurechtziehen.
zureden, *redete zu, zugeredet (du redest zu, er redet zu), vb. (h) intr.* (cu *dat.*) **1.** a îmbărbăta, a încuraja (pe cineva). **2.** a sfătui, a îndemna, a căuta să convingă (pe cineva); **er lässt sich nicht** ~ nu se lasă convins, nu înțelege de vorbă; **jm. gut** ~ a lua cu binele pe cineva.
Zureden, *-s, n. sg.* **1.** îmbărbătare, încurajare; **auf vieles** ~ după o insistentă încurajare. **2.** îndemn, sfat; **auf mein** ~ din îndemnul meu, urmând sfatul meu; **trotz allem** ~ în ciuda îndemnurilor.
zureichen, *reichte zu, zugereicht, vb. (h)* **I.** *tr. (jm. etwas)* a întinde, a da (cuiva ceva). **II.** *intr. (fam.)* a ajunge, a fi de ajuns, a fi suficient.
zureichend I. *part. prez.* de la zureichen. **II.** *adj.* suficient, destul.
zureifen, *reifte zu, zugereift, vb. (s) intr.* (cu *dat.*) a deveni matur (pentru ceva), a fi capabil, în stare (de ceva).
zureisen, *reiste zu, zugereist (du, er reist zu), vb. (s) intr.* **1. (auf.** cu *ac.)* a călători spre ceva; **auf die Stadt** ~ a călători, a merge, a se îndrepta spre oraș. **2.** a veni din altă parte, a se stabili, venind din altă parte; **zugereist kommen** a sosi din altă parte.
zureiten, *ritt zu, zugeritten (du reitest zu, er reitet zu), vb.* **I.** *tr. (h)* a învăța calul cu călăritul. **II.** *intr. (s)* **1. (auf** cu *ac.)* a înainta călare spre.... **2.** a-și continua drumul călărind, a călări înainte.
Zureiter, *-s, -, m.* persoană care învață caii cu călăritul.
zurennen, *rannte zu, zugerannt, vb. (s) intr.* v. zulaufen[1].
Züricher[1] *adj.* din Zürich, care aparține Zürichului, privitor la Zürich.
Züricher[2], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din orașul sau cantonul Zürich.
züricherisch *adj.* referitor la, din orașul sau cantonul Zürich.
Zurichte, *-n, f. (text.)* apretare.
Zurichtebogen, *-s, -, m. (tipogr.)* foaie de potriveală.
Zurichte|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* polizor.
Zurichte|hammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan de reglaj.
zurichten, *richtete zu, zugerichtet (du richtest zu, er richtet zu), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a găti, a pregăti; **die Speisen** ~ a găti, a pregăti mâncarea. **2.** a aranja, a așeza; a regla, a potrivi; **die Balken** ~ a potrivi, a fasona grinzile. **3.** *(text.)* a finisa, a apreta; **ein Zeug** ~ a finisa (țesătura). **4.** *(tipogr.)* a monta, a potrivi; **den Ballen** ~ a monta valul; **die Form** ~ a potrivi rama zațului, a pune tiparul în mișcare. **5.** *(tehn.)* a ajusta; **aus dem Groben** ~ a degroșa. **6.** *(fig., iron.)* **jn. (sau etwas) arg (sau schlimm** sau **übel)** ~ a aduce în stare de degradare, a nenoroci, a maltrata; a aranja bine pe cineva (sau ceva). **II.** *refl.* (cu *dat.* sau **auf** cu *ac.)* a se întoarce, a se îndrepta, a se orienta spre ceva sau cineva.
Zurichter, *-s, -, m.* **1.** finisor. **2.** *(tăb.)* lustruitor, rihtuitor. **3.** *(tipogr.)* lucrător care face potriveala.
Zurichterei, *-en, f. (tăb.)* atelier de finisat.
Zurichtmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de apretat.
Zurichtmesser, *-s, -, n. (tipogr.)* cuțit pentru executarea potrivelii.
Zurichtung, *-en, f.* **1.** gătire, pregătire. **2.** aranjare, așezare; fasonare. **3.** *(text.)* finisare; apretare. **4.** *(tipogr.)* montare; potriveală; potrivire.

Zurichtungshalle, *-n, f. (tehn.)* hală de montaj.

zuriegeln, *riegelte zu, zugeriegelt (ich rieg(e)le zu), vb. (h) tr.* a încuia cu zăvorul, a zăvorî.

zürnen, *zürnte, gezürnt, vb. (h) intr. (livr.)* (cu *dat.* sau **auf** cu *ac.* sau **mit**) a fi supărat, mânios pe cineva.

Zürnen, *-s, n. sg.* mânie, supărare.

zurollen, *rollte zu, zugerollt, vb.* **I.** *tr. (h)* și *intr. (s)* (cu *dat.* sau **auf** cu *ac.*) a (se) rostogoli spre ceva sau cineva. **II.** *tr. (h)* a închide înfășurând, a înfășura.

zurosten, *rostete zu, zugerostet (du rostest zu, er rostet zu), vb. (s) intr.* a se astupa din cauza ruginii, a se înțepeni ruginind; a rugini.

zurren, *zurrte, gezurrt, vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a amara. **2.** *(reg.)* a târî, a trage.

Zurr|ring, *-(e)s, -e, m. (mar.)* amară; frânghie, odgon de amaraj.

Zur|ruhesetzung, *-en, f. (fam.)* pensionare.

Zurschau|stellung, *-en, f.* expunere, expoziție; exhibare, exhibiție; etalare, etalaj.

zurück *adv.* **1.** îndărăt, înapoi; **~!** înapoi! *(mil.)* la loc comanda! **der Weg ~ war schwerer** drumul înapoi, drumul de întoarcere a fost mai greu; **eine Stunde hin, eine Stunde** ~ o oră dus, o oră întors; *(substantivat)* **es gibt kein Zurück mehr** o întoarcere nu mai e posibilă; **einmal Hamburg hin und** ~ un bilet dus-întors pentru Hamburg; **vor und** ~ înainte și înapoi. **2.** în urmă; ~ **sein** a fi în urmă, a fi la urmă, a fi (rămas) înapoi; a fi înapoiat; **ein paar Jahre** ~ acum câțiva ani, cu câțiva ani în urmă; **ein paar Stationen** ~ cu câteva stații în urmă.

Zurück, *-, n. sg.* posibilitate de întoarcere; **für mich gibt es kein** ~ pentru mine nu mai există cale de întoarcere.

zurück|arbeiten, *arbeitete zurück, zurückgearbeitet (du arbeitest zurück, er arbeitet zurück), vb. (h) intr. (tehn.; despre mașini)* **1.** a funcționa în sens invers, a se învârti, a merge în sens invers. **2.** a recula.

zurück|arten, *artete zurück, zurückgeartet (du artest zurück, er artet zurück), vb. (h) tr. (biol.)* a face să degenereze.

zurückbauen, *baute zurück, zurückgebaut, vb. (h) tr.* a reface, a reamenaja (prin diminuare, micșorare).

zurückbeben, *bebte zurück, zurückgebebt, vb. (s) intr.* a se da înapoi, a se retrage cutremurându-se de spaimă; a se îngrozi, a se înfricoșa.

zurückbefördern, *beförderte zurück, zurückbefördert, vb. (h) tr.* a returna, a remite, a înapoia.

zurückbegeben, *begab zurück, zurückbegeben (du begibst dich zurück, er begibt sich zurück), vb. (h) refl.* a se întoarce; a se duce, a pleca înapoi.

zurückbegehren, *begehrte zurück, zurückbegehrt, vb. (h)* **I.** *tr.* a cere, a reclama, a revendica, a dori ceva înapoi. **II.** *intr.* și *refl.* a dori să se întoarcă.

zurückbegleiten, *begleitete zurück, zurückbegleitet (du begleitest zurück, er begleitet zurück), vb. (h) tr.* a conduce, a petrece, a acompania, a însoți înapoi.

Zurückbegleitung, *-en, f.* acompaniere, conducere, însoțire înapoi.

zurückbe|halten, *behielt zurück, zurückbehalten (du behältst zurück, er behält zurück), vb. (h) tr.* **1.** a reține (un bun străin). **2.** a rămâne cu...; **eine Narbe** ~ a rămâne cu o cicatrice.

Zurückbe|haltungsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* **1.** drept de retenție; reținere. **2.** rezervă. **3.** detenție.

zurückbekommen, *bekam zurück, zurückbekommen, vb. (h) tr.* **1.** *(și jur.)* a primi, a căpăta înapoi; **das Buch** ~ a primi cartea înapoi; **seine Stellung** ~ a-și recăpăta postul. **2.** *(fam.)* a aduce înapoi, în poziție inițială; **ich kann den Hebel nicht** ~ nu pot să readuc pârghia în poziția inițială.

zurückbemühen, *bemühte zurück, zurückbemüht, vb. (h)* **I.** *tr.* a face pe cineva să se întoarcă; *(în formule de politețe)* **ich muss Sie noch einmal** ~ trebuie să vă rog să vă mai osteniți o dată să vă întoarceți. **II.** *refl.* a se osteni să se întoarcă; **bemühen Sie sich zurück!** poftiți înapoi!

zurückbe|ordern, *beorderte zurück, zurückbeordert,* **zurück|berufen**, *berief zurück, zurückberufen, vb. (h) tr.* a rechema.

Zurückberufung, *-en, f.* rechemare.

zurückbesinnen, *besann zurück, zurückbesonnen, vb. (h) refl.* (**auf** cu *ac.*) **1.** a-și reaminti (de ceva). **2.** a conștientiza, a se răzgândi; **sich auf seine guten Vorsätze** ~ a reveni la intenții bune.

zurückbeugen, *beugte zurück, zurückgebeugt, vb. (h) tr.* și *refl.* a se lăsa înapoi, pe spate.

zurückbewegen, *bewegte zurück, zurückbewegt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) mișca, a (se) da înapoi.

zurückbezahlen, *bezahlte zurück, zurückbezahlt, vb. (h) tr.* a înapoia, a restitui bani, a rambursa; *(fig.)* a plăti, a răsplăti.

Zurückbezahlung, *-en, f.* rambursare; *(fig.)* răsplată.

zurückbeziehen, *bezog zurück, zurückbezogen, vb. (h) refl.* (**auf** cu *ac.*) a se raporta, a se referi la ceva spus sau întâmplat mai înainte.

zurückbezüglich *adj. (gram., înv.)* reflexiv; **~es Zeitwort** verb reflexiv; **~es Fürwort** pronume reflexiv.

zurückbiegen, *bog zurück, zurückgebogen, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) încovoia din nou, a (se) apleca înapoi; a se recurba.

Zurückbiegung, *-en, f.* recurbare.

zurückbilden, *bildete zurück, zurückgebildet (du bildest zurück, er bildet zurück), vb. (h) refl.* **1.** a reveni la starea inițială (pierzând din volum, din mărime etc.). **2.** *(biol.)* a regresa, a degenera.

Zurückbildung, *-en, f. (biol.)* formare regresivă, degenerare.

zurückbinden, *band zurück, zurückgebunden (du bindest zurück, er bindet zurück), vb. (h) tr.* **sich die Haare** ~ a-și prinde părul la spate.

zurückblasen, *blies zurück, zurückgeblasen (du, er bläst zurück), vb. (h) tr.* a sufla înapoi.

zurückblättern, *blätterte zurück, zurückgeblättert, vb. (h) intr.* a răsfoi în sens invers.

zurückbleiben, *blieb zurück, zurückgeblieben, vb. (s) intr.* **1.** a rămâne înapoi, a rămâne în urmă; **hinter den anderen** ~ a rămâne în urma celorlalți; **das Buch bleibt hinter den Erwartungen zurück** cartea nu corespunde așteptărilor; **er ist hinter seinem Jahrhundert zurückgeblieben** a rămas în urma timpului său, este depășit de secolul lui; **die Uhr bleibt zurück** ceasul rămâne în urmă; *(sport, fig.)* **auf der Rennbahn** ~ a fi întrecut, a fi depășit pe pistă. **2.** a rămâne pe loc (după plecarea altora); **zu Hause** ~ a rămâne acasă; **das bleibt als Pfand zurück** asta rămâne ca zălog; **es sind noch Spuren der Krankheit zurückgeblieben** au mai rămas unele urme de boală; **bleiben Sie bitte zurück!** vă rugăm, rămâneți pe loc!. **3.** a rămâne în viață, a supraviețui; **es sind nur wenige zurückgeblieben** au supraviețuit numai câțiva.

Zurückbleiben, *-s, n. sg.* rămânere în urmă; întârziere.

zurückblenden, *blendete zurück, zurückgeblendet (du blendest zurück, er blendet zurück), vb. (h) intr. (film)* a insera flash-back-uri, episoade retrospective.

zurückblicken, *blickte zurück, zurückgeblickt, vb. (h) intr.* a privi, a se uita înapoi; **in die Vergangenheit** ~ a privi în trecut, a face o retrospectivă; **sie kann auf ein reiches Leben** ~ s-a bucurat, a avut o viață bogată.

zurückblickend I. *part. prez.* de la zurückblicken. **II.** *adj.* retrospectiv.

zurückbringen, *brachte zurück, zurückgebracht, vb. (h) tr.* **1.** a readuce, a aduce înapoi; **jn. auf den rechten Weg** ~ a readuce pe cineva pe drumul cel drept; **jn. ins Leben** ~ a readuce pe cineva la viață; **der Angeklagte wurde in seine Zelle zurückgebracht** acuzatul a fost adus înapoi în celulă. **2.** a face să dea înapoi, a întârzia în dezvoltare, în progres; **die lange Krankheit hat ihn in der Schule sehr zurückgebracht** boala îndelungată l-a făcut să rămână mult în urmă la școală. **3.** *(reg.)* a aduce în poziția inițială.

zurückdämmen, *dämmte zurück, zurückgedämmt, vb. (h) tr.* **1.** a opri prin îndiguire, a zăgăzui. **2.** *(fig.)* a stăvili, a opri.

zurückdatieren, *datierte zurück, zurückdatiert, vb.* **I.** *tr. (h)* a antedata; **eine Bescheinigung** ~ a antedata o adeverință. **II.** *intr. (s)* a data (dinainte), a se trage, a-și avea originea; **ihre nervösen Störungen datieren auf den letzten Weltkrieg zurück** tulburările ei nervoase datează din vremea ultimului război mondial.

zurückdeichen, *deichte zurück, zurückgedeicht, vb. (h) tr.* v. zurückdämmen **(1).**

zurückdenken, *dachte zurück, zurückgedacht, vb. (h)* **I.** *intr.* a se purta cu gândul înapoi, a-și reaminti; **an seine Jugend** ~ a-și reaminti de tinerețe. **II.** *refl.* a se transpune în trecut.

zurückdirigieren, *dirigierte zurück, zurückdirigiert, vb. (h) tr.* a dirija înapoi, a comanda în direcție opusă.

zurückdrängen, *drängte zurück, zurückgedrängt, vb. (h) tr.* **1.** a împinge înapoi. **2.** a respinge; *(mil.)* **in die Verteidigung** ~ a constrânge la defensivă; **den Feind** ~ a respinge dușmanul. **3.** a reprima, a înăbuși; a refula; **seine Gefühle** ~ a-și înăbuși sentimentele.

Zurückdrängen, *-s, n. sg.*, **Zurück|drängung**, *-en, f.* **1.** respingere. **2.** înăbușire, reprimare; refulare.

zurückdrehen, *drehte zurück, zurückgedreht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a întoarce, a învârti înapoi; **die Uhr** ~ a da ceasul înapoi. **2.** a da la mai mic; **die Heizung** ~ a da caloriferul la mai mic; **die Lautstärke** ~ a da sonorul mai încet. **II.** *refl.* a se învârti înapoi.

zurückdrücken, *drückte zurück, zurückgedrückt, vb. (h) tr.* **1.** v. zurückdrängen **(1). 2.** a împinge în poziția inițială.

zurückdürfen, *durfte zurück, zurückgedurft (ich darf zurück, du darfst zurück, er darf zurück), vb. (h) intr.* a avea voie să se întoarcă; *(fam.)* **das aufgetaute Fleisch darf nicht in die Kühltruhe zurück** carnea dezghețată nu se recongelează.

zurück|eilen, *eilte zurück, zurückgeeilt, vb. (s) intr.* a se grăbi să se întoarcă; a alerga înapoi.

zurücken, *rückte zu, zugerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* a împinge spre ceva sau cineva. **II.** *intr. (s)* (cu *dat.* sau **auf** cu *ac.*) a se apropia de ceva sau cineva; **drei Heere rücken der Stadt zu** sau **drei Heere rücken auf die Stadt zu** trei armate înaintează spre oraș.

zurück|entwickeln, *entwickelte zurück, zurückentwickelt (ich entwick(e)le zurück), vb. (h) refl.* v. zurückbilden.

zurück|erbitten, *erbat zurück, zurückerbeten (du erbittest zurück, er erbittet zurück), vb. (h) tr. (livr.)* a cere înapoi.

zurück|erhalten, *erhielt zurück, zurückerhalten (du erhältst zurück, er erhält zurück), vb. (h) tr.* a primi, a obține, a căpăta înapoi, a recăpăta.

zurück|er|innern, *erinnerte zurück, zurückerinnert, vb, (h) tr.* și *refl. (fam.)* a(-și) aduce aminte din trecut, a(-și) reaminti; **soweit ich mich ~ kann** pe cât pot să-mi amintesc mai de demult.

Zurück|er|innerung, *-en, f. (fam.)* amintire, reamintire.

zurück|erlangen, *erlangte zurück, zurückerlangt, vb. (h) tr. (livr.)* a redobândi.

zurück|er|obern, *eroberte zurück, zurückerobert, vb. (h) tr.* a recuceri.

Zurück|er|oberung, *-en, f.* recucerire.

zurück|er|statten, *erstattete zurück, zurückerstattet (du erstattest zurück, er erstattet zurück), vb. (h) tr.* v. rückerstatten.

Zurück|er|stattung, *-en, f.* v. Rückerstattung.

zurück|erwarten, *erwartete zurück, zurückerwartet (du erwartest zurück, er erwartet zurück), vb. (h) tr.* a aștepta întoarcerea cuiva.

zurückfahren, *fuhr zurück, zurückgefahren (du fährst zurück, er fährt zurück), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a (a)duce pe cineva înapoi cu un vehicul. **2.** a conduce un vehicul înapoi. **II.** *intr. (s)* **1.** a se întoarce înapoi cu un vehicul. **2.** *(fig.)* a se da brusc înapoi (de groază, de spaimă etc.); a tresări. **3.** *(argou)* a reduce producția unei instalații industriale.

Zurückfahren, *-s, n. sg.* **1.** întoarcere (cu un vehicul). **2.** *(argou)* reducere a producției unei instalații industriale.

Zurückfahrt, *-en, f.* v. Rückfahrt.

zurückfallen, *fiel zurück, zurückgefallen (du fällst zurück, er fällt zurück), vb. (s) intr.* **1.** a cădea înapoi, a reveni (prin cădere) la locul inițial. **2.** a cădea pe spate. **3.** *(sport)* a rămâne în urmă. **4.** a recidiva, a recădea; **in denselben Fehler** ~ a recidiva, a cădea în aceeași greșeală. **5.** a cădea, a se răsfrânge, a se reflecta; **die Schande davon ist auf uns zurückgefallen** rușinea a căzut asupra noastră. **6.** a cădea în partea cuiva, a-i reveni cuiva; **die großen Ländereien sind an den Staat zurückgefallen** marile latifundii au revenit statului. **7.** *(mil.)* a se retrage. **8.** a degenera, a da înapoi.

Zurückfallen, *-s, n. sg.* **1.** recădere, reșută; recidivă. **2.** reflectare.

zurückfinden, *fand zurück, zurückgefunden (du findest zurück, er findet zurück), vb. (h) intr.* a-și regăsi drumul înapoi; **ich finde allein zurück** găsesc singur drumul; *(fig.)* **zu sich selbst** ~ a se regăsi.

zurückfliegen, *flog zurück, zurückgeflogen, vb. (s) intr.* a zbura înapoi, a se întoarce zburând, în zbor.

zurückfliehen, *floh zurück, zurückgeflohen, vb. (s) intr.* a fugi, a se retrage; a se refugia.

zurückfließen, *floss zurück, zurückgeflossen (du, er fließt zurück), vb. (s) intr.* a curge înapoi; **ein Teil des Geldes fließt über den Tourismus in das Land zurück** o parte din bani se întoarce înapoi în țară prin turism.

Zurückfließen, *-s, n. sg.* reflux.

zurückfluten, *flutete zurück, zurückgeflutet (du flutest zurück, er flutet zurück), vb. (s) intr. (despre valuri)* a se retrage.

zurückforderbar *adj.* care se poate cere înapoi, reclama, revendica; reclamabil, revendicabil.

Zurückforderer, *-s, -, m.* persoană care cere înapoi, care reclamă, care cere să se restituie, care revendică, reclamant.

zurückfordern, *forderte zurück, zurückgefordert, vb. (h) tr.* a cere înapoi, a cere să se restituie, a reclama, a revendica.

Zurückforderung, *-en, f.* cerere de restituire, reclamare, revendicare.

zurückfragen, *fragte zurück, zurückgefragt, vb. (h) tr.* **1.** a răspunde cu o altă întrebare. **2.** *(rar)* v. rückfragen.

zurückführbar *adj.* **1.** care poate fi readus, condus înapoi. **2.** (și *mat.*) reductibil, simplificabil. **3.** deductibil. **4.** explicabil.

zurückführen, *führte zurück, zurückgeführt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a conduce înapoi (la punctul de plecare); a readuce; **auf den rechten Weg** ~ a readuce pe calea cea dreaptă. **2.** (și *mat.*) a reduce, a simplifica; **auf seinen wahren Wert** ~ a reduce la justa lui valoare; **das Wort auf seine Bestandteile** ~ a reduce cuvântul la elementele sale componente. **3.** (*auf* cu *ac.*) a deduce (din...); a explica, a lămuri (prin); **worauf ist das zurückzuführen?** cum se explică aceasta? **II.** *intr. (despre drumuri)* a duce înapoi.

Zurückführung, *-en, f.* **1.** readucere, conducere (la punctul de plecare). **2.** reducere; *(log.)* ~ **auf das Unmögliche** reducere la absurd; *(mat.)* reducere, simplificare. **3.** deducere; explicare.

Zurückgabe, *-n, f.* v. Rückgabe.

zurückgeben, *gab zurück, zurückgegeben (du gibst zurück, er gibt zurück), vb. (h) tr.* **1.** a da înapoi, a înapoia, a restitui; *(fig.)* a recompensa, a răsplăti; *(fam.)* **vom Geld** ~ a înapoia restul de bani; **das entliehene Buch** ~ a restitui cartea împrumutată; **die Verlobten gaben sich ihr Wort zurück** logodnicii au rupt logodna; **jm. seine Freiheit** ~ a reda cuiva libertatea. **2.** a răspunde, a replica, a întoarce; **jm. den Besuch** ~ a întoarce cuiva vizita; **jm. seine Güte** ~ a răsplăti bunătatea cuiva; **jm. seine Frechheiten** ~ a răspunde cuiva la obrăznicie. **3.** *(sport)* a pasa înapoi, a da mingea înapoi.

zurückgeblieben **I.** *part. trec.* de la zurückbleiben. **II.** *(psih.)* subdezvoltat, anormal.

zurückgehen, *ging zurück, zurückgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a merge înapoi, a se întoarce; **den gleichen Weg** ~ a se întoarce pe același drum; **die Ware** ~ **lassen** a trimite marfa înapoi; **auf die Quelle** (sau **auf den Grund** sau **auf den Ursprung**) **einer Sache** ~ a se întoarce la originea unui lucru. **2.** a decădea, a regresa; a merge prost; **er geht in seinen Studien zurück** dă înapoi cu studiile sale; **die Geschäfte gehen zurück** afacerile merg prost. **3.** a descrește, a scădea; **die Preise gehen zurück** prețurile scad; **die Geschwindigkeit** ~ **lassen** a micșora viteza; **die Aktien gehen zurück** acțiunile scad. **4.** a se retrage; **die Geschwulst geht zurück** umflătura se retrage; **der Feind geht zurück** dușmanul se retrage. **5.** a-și avea obârșia, a se trage (din, de la); **diese Redensart geht auf Luther zurück** această expresie provine de la Luther.

zurückgelangen, *gelangte zurück, zurückgelangt, vb. (s) intr.* a sosi înapoi, a se (re)întoarce.

zurückgeleiten, *geleitete zurück, zurückgeleitet (du geleitest zurück, er geleitet zurück), vb. (h) tr.* a conduce înapoi.

zurückgewinnen, *gewann zurück, zurückgewonnen, vb. (h) tr.* a redobândi, a recâștiga.

zurückgezogen **I.** *part. trec.* de la zurückziehen. **II.** *adj.* singuratic, retras; **er führt ein ~es Leben** duce o viață retrasă.

Zurückgezogenheit *f. sg.* singurătate, viață retrasă.

zurückgießen, *goss zurück, zurückgegossen (du, er gießt zurück), vb. (h) tr.* a turna, a vărsa înapoi.

zurückgleiten, *glitt zurück, zurückgeglitten (du gleitest zurück, er gleitet zurück), vb. (s) intr.* **1.** a luneca înapoi. **2.** *(despre păsări, planoare etc.)* a se întoarce lunecând, plutind.

zurückgreifen, *griff zurück, zurückgegriffen, vb. (h) intr.* **1.** a întinde mâna înapoi (spre a apuca ceva). **2.** *(fig.; auf* cu *ac.)* a recurge (la); a reveni (asupra unui lucru); a cerceta în trecut; **auf eine List** ~ a recurge la un șiretlic; **beim Erzählen weit** ~ a face digresiuni în trecut la povestit; **auf die ersten Sprachdenkmäler** ~ a recurge la primele monumente lingvistice.

zurückhaben, *hatte zurück, zurückgehabt (du hast zurück, er hat zurück), vb. (h) tr. (fam.)* a primi înapoi, a recăpăta, a redobândi; **etwas** ~ **wollen** a cere ceva înapoi.

zurückhallen, *hallte zurück, zurückgehallt, vb. (h) intr. (despre sunete, zgomote)* a fi reflectat, a reverbera.

zurückhalten, *hielt zurück, zurückgehalten (du hältst zurück, er hält zurück), vb. (h)* **I.** *tr.* a reține, a opri, a împiedica; a stăpâni; **du hättest ihn von diesem Schritt** ~ **müssen** trebuia să-l împiedici să facă acest pas; **seinen Atem** ~ a-și ține respirația; **ihn hält keine Rücksicht zurück** nu-l reține nici un considerent; **seinen Zorn** ~ a-și stăpâni furia. **II.** *intr. (mit* cu *dat.)* a ține în rezervă, a ascunde, a nu arăta; **mit seiner Meinung** ~ a nu-și arăta părerea, a sta în rezervă, discret; **mit den Waren** ~ a dosi mărfurile; **mit seinem Urteil** ~ a se abține de la o apreciere. **III.** *refl.* a se reține, a se opri, a se stăpâni; a fi rezervat, a se abține; **er hielt sich in der Diskussion sehr zurück** nu s-a amestecat în discuție.

zurückhaltend **I.** *part. prez.* de la zurückhalten. **II.** *adj.* **1.** rezervat; discret; tăcut; **die derzeit sehr ~e Nachfrage** cererea actuală foarte redusă, slabă, scăzută; **ein ~es Grün** un verde discret. **2.** prevăzător, precaut.

Zurückhaltung *f. sg.* **1.** *(rar)* reținere, oprire; **die** ~ **dieser Güter ist gesetzlich** reținerea acestor bunuri este legală. **2.** discreție, stăpânire de sine, decență. **3.** rezervă; prevedere, precauție; **sich größere** ~ **auferlegen** a fi mai rezervat; **eine Meldung mit großer** ~ **aufnehmen** a primi o știre cu multe rezerve.

zurückhelfen, *half zurück, zurückgeholfen (du hilfst zurück, er hilft zurückt), vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a ajuta cuiva să se reîntoarcă.

zurückholen, *holte zurück, zurückgeholt, vb. (h) tr.* a readuce (la punctul de plecare).

zurückjagen, *jagte zurück, zurückgejagt, vb.* **I.** *tr. (h)* a pune pe fugă, a alunga, a respinge. **II.** *intr. (s)* a se întoarce în goană, a fugi repede înapoi.

zurück|kämmen, *kämmte zurück, zurückgekämmt, vb. (h) tr.* a pieptăna (părul) spre spate, peste cap.

zurück|kaufen, *kaufte zurück, zurückgekauft, vb. (h) tr.* a răscumpăra; **einen Besitz** ~ a-și răscumpăra o posesiune.

zurück|kehren, *kehrte zurück, zurückgekehrt, vb. (s) intr. (livr.)* a se întoarce, a se înapoia, a reveni; **nach Hause** ~ a se întoarce acasă; **zu der ursprünglichen Meinung** ~ a reveni la părerea inițială.

zurück|klappen, *klappte zurück, zurückgeklappt, vb. (h) tr.* a rabata (în spate).

zurück|kommen, *kam zurück, zurückgekommen, vb. (s) intr.* **1.** a se întoarce, a reveni; **von einer Reise** ~ a se întoarce dintr-o călătorie; *(fam.)* **die Bücher kommen alle in mein Zimmer zurück** cărțile vor fi din nou așezate în camera mea. **2. (von)** a renunța (la ceva), a părăsi, a abandona (ceva); **von seiner Meinung** ~ a-și schimba părerea, a se răzgândi; **von seinem Irrtum** ~ a-și da seama de greșeală. **3.** *(auf* cu *ac.)* a reveni (asupra unui lucru), a relua (ceva); **auf die Sache** ~ a relua chestiunea.

zurück|können, *konnte zurück, zurückgekonnt (ich kann zurück, du kannst zurück, er kann zurück), vb. (h) intr.* **1.** a putea să se întoarcă, să revină, să se dea înapoi. **2.** a putea reveni asupra unei hotărâri, a putea retracta (promisiunea, cuvântul, vorba etc.).

zurück|kriegen, *kriegte zurück, zurückgekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* v. zurückbekommen.

Zurück|kunft *f. sg.* v. Rückkunft.

zurücklassen, *ließ zurück, zurückgelassen (du, er lässt zurück), vb. (h) tr.* **1.** a lăsa (în urmă); **etwas im Abteil** ~ a uita ceva în compartiment; **das Kind bei den Großeltern** ~ a lăsa copilul la bunici; **die Wunde hat eine Narbe zurückgelassen** rana i-a lăsat o cicatrice; **er hat drei unmündige Kinder zurückgelassen** a lăsat în urma lui trei copii minori. **2.** a lăsa moștenire; **er ließ ihm sein Vermögen zurück** i-a lăsat moștenire averea. **3.** a lăsa în urmă, a întrece, a depăși; **jn. weit** ~ a lăsa pe cineva mult în urmă. **4.** *(fam.)* a lăsa pe cineva, a-i permite, a-i da voie să se întoarcă.

Zurücklassung, *-en, f.* lăsare (în urmă); **mit** ~ lăsând (în urma sa).

zurücklaufen, *lief zurück, zurückgelaufen (du läufst zurück, er läuft zurück), vb. (s) intr.* **1.** a fugi, a alerga înapoi. **2.** *(despre ape)* a se retrage. **3.** a derula.

zurücklaufend **I.** *part. prez.* de la zurücklaufen. **II.** *adj. (mat.; în expr.)* ~**e Linien** linii convergente.

zurücklegen, *legte zurück, zurückgelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune, a așeza înapoi; la loc; **das Buch in den Schrank** ~ a pune cartea înapoi în bibliotecă. **2.** a da pe spate; **den Kopf** ~ a da capul pe spate. **3.** a pune deoparte, a pune la o parte; a economisi (bani); a rezerva (o marfă). **4.** *(jur.)* a pune (acte) la dosar. **5.** a parcurge, a străbate; **einen Weg** ~ a parcurge un drum; **das dreißigste Jahr zurückgelegt haben** a fi împlinit 30 de ani. **5.** *(austr.)* a demisiona. **II.** *refl.* a se lăsa pe spate, a se rezema pe spate.

Zurücklegung *f. sg.* **1.** punere deoparte. **2.** rezervare. **3.** economisire. **4.** parcurgere.

zurücklehnen, *lehnte zurück, zurückgelehnt, vb. (h) tr. și refl.* **1.** a (se) rezema, a (se) sprijini, a (se) propti cu spatele. **2.** a (se) apleca înapoi.

zurückleiten, *leitete zurück, zurückgeleitet (du leitest zurück, er leitet zurück), vb. (h) tr.* a conduce înapoi; *(tehn.)* a readuce.

Zurückleitung, *-en, f.* **1.** *sg.* readucere, conducere înapoi; **durch** ~ conducând înapoi. **2.** *(constr., electr.)* v. Rückleitung.

zurücklenken, *lenkte zurück, zurückgelenkt, vb. (h) tr.* a întoarce (înapoi); a cârmi înapoi, a întoarce cârma.

zurückliefern, *lieferte zurück, zurückgeliefert, vb. (h) tr.* a înapoia, a remite, a restitui; a trimite înapoi; a retrimite.

Zurücklieferung *f. sg.* înapoiere, remitere, restituire.

zurückliegen, *lag zurück, zurückgelegen, vb. (h) intr., (austr., elv. (s))* **1.** a fi de domeniul trecutului; a se fi întâmplat de mult; **das Erdbeben liegt schon sieben Jahre zurück** cutremurul s-a întâmplat acum șapte ani; **in den zurückliegenden Jahren** în ultimii ani. **2.** *(sport)* a fi în urmă; **um fünf Punkte** ~ a fi în urmă cu cinci puncte. **3.** *(rar)* a fi în spate, în urma cuiva; **die Küste liegt jetzt schon fünf Meilen zurück** țărmul se află deja la cinci mile în spate.

zurückmachen, *machte zurück, zurückgemacht, vb. (h)* **I.** *tr. (fam.)* v. zurückbewegen. **II.** *intr. (fam.)* v. zurückkehren.

zurückmarschieren, *marschierte zurück, zurückmarschiert, vb. (s) intr.* a merge înapoi, a se întoarce (pe jos); *(mil.)* a se retrage, a mărșălui înapoi.

zurückmelden, *meldete zurück, zurückgemeldet (du meldest zurück, er meldet zurück), vb. (h) refl.* a-și anunța întoarcerea; *(mil.)* **sich vom Urlaub** ~ a raporta întoarcerea din permisie.

zurückmögen, *mochte zurück, zurückgemocht (ich mag zurück, du magst zurück, er mag zurück), vb. (h) intr.* a dori să se întoarcă, să revină; *(fig.)* a vrea să dea înapoi.

zurückmüssen, *musste zurück, zurückgemusst (ich muss zurück, du musst zurück, er muss zurück), vb. (h) intr. (fam.)* **1.** *(despre oameni)* a trebui să se întoarcă, să se înapoieze, să revină, să dea înapoi. **2.** *(despre obiecte)* a trebui să fie dat înapoi, trimis înapoi, împins înapoi; **das Buch muss zurück** cartea trebuie dată înapoi; **der Tisch muss zurück** masa trebuie împinsă, dată înapoi.

Zurücknahme, *-n, f.* **1.** luare înapoi, reluare. **2.** retractare (a unei ofense, a unei vorbe etc.). **3.** călcare, nesocotire (a unui angajament). **4.** *(jur.)* revocare, retragere, ridicare (a unui drept, a unei interdicții etc.). **5.** *(mil.)* mutare (a frontului) înapoi.

zurücknehmen, *nahm zurück, zurückgenommen (du nimmst zurück, er nimmt zurück), vb. (h) tr.* **1.** a lua înapoi, a relua; **eine Summe** ~ a retrage o sumă; **einen Schüler aus der Schule** ~ a retrage un elev de la școală. **2.** a retracta; **er wird das, was er Ihnen gesagt hat,** ~ va retracta ce v-a spus; *(glumeț, în expr.)* **ich nehme alles zurück und behaupte das Gegenteil** îmi retrag cuvintele. **3.** *(jur.)* a ridica, a retrage (un drept etc.); **ein Verbot** ~ a ridica o interdicție. **4.** *(mil.)* a revoca (un ordin). **5.** *(sport)* a retrage, a muta (un jucător) mai în spate; **darf ich den Zug ~?** pot să anulez mutarea? **6.** *(despre o parte a corpului)* **er nahm die Schultern zurück** și-a îndreptat umerii; **nimm sofort deinen Fuß zurück** mută-ți piciorul la loc, ia-ți piciorul! **7.** a micșora prin reglare; **die Lautstärke** ~ a da sonorul mai încet.

Zurücknehmen, *-s, n. sg.* v. Zurücknahme.

zurückneigen, *neigte zurück, zurückgeneigt, vb. (h) refl.* a se înclina înapoi.

zurücknötigen, *nötigte zurück, zurückgenötigt, vb. (h) tr.* a sili, a forța, a obliga pe cineva să se întoarcă.

zurückpeitschen, *peitschte zurück, zurückgepeitscht, vb. (h) tr.* a goni, a alunga înapoi cu lovituri de bici.

zurückpfeifen, *pfiff zurück, zurückgepfiffen, vb. (h) tr.* **1.** a chema înapoi prin fluierături, a fluiera; **er pfiff seinen Hund zurück** și-a chemat câinele, și-a fluierat câinele. **2.** *(fam.)* a ordona cuiva întreruperea unei acțiuni.

zurückprallen, *prallte zurück, zurückgeprallt, vb. (s) intr.* **1.** a sări înapoi. **2.** a se răsfrânge, a se reflecta. **3.** *(fig.)* a tresări; **entsetzt** ~ a tresări înspăimântat.

zurückreflektieren, *reflektierte zurück, zurückreflektiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) reflecta, a (se) răsfrânge.

zurückreichen, *reichte zurück, zurückgereicht, vb. (h)* **I.** *tr.* a înapoia, a restitui. **II.** *intr.* a fi început, a fi luat naștere, a proveni (din trecut); **der Brauch reicht weit in die Vergangenheit zurück** obiceiul datează din trecutul îndepărtat.

zurückreisen, *reiste zurück, zurückgereist (du, er reist zurück), vb. (s) intr.* a se înapoia, a se întoarce; a călători înapoi, a fi pe drumul spre casă.

zurückreißen, *riss zurück, zurückgerissen (du, er reißt zurück), vb. (h) tr.* a trage brusc înapoi, a smuci înapoi.

zurückreiten, *ritt zurück, zurückgeritten (du reitest zurück, er reitet zurück), vb. (s) intr.* a se întoarce călare.

zurückrennen, *rannte zurück, zurückgerannt, vb. (s) intr.* v. zurücklaufen **(1)**.

zurückrollen, *rollte zurück, zurückgerollt, vb. (h) tr.* și *(s) intr.* a (se) rostogoli înapoi.

zurückrudern, *ruderte zurück, zurückgerudert, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a se întoarce vâslind. **2.** a vâsli îndărăt, a vâsli înapoi. **II.** *tr. (h)* a duce înapoi, a readuce (pe cineva) vâslind.

zurückrufen, *rief zurück, zurückgerufen, vb. (h) tr.* **1.** a chema înapoi, a rechema; *(fig.)* **jn. ins Leben** ~ a readuce pe cineva la viață. **2.** *(în expr.) (sich dat.)* **etwas ins Gedächtnis** ~ a(-și) aduce aminte de ceva, a(-și) aminti, a-și rememora ceva. **3.** a striga din mers; **er hat noch zurückgerufen, er werde auf mich warten** a mai spus plecând că o să mă aștepte. **4.** a suna (la telefon) pe cineva care te-a căutat; **wir rufen Sie zurück** vă sunăm noi.

Zurückrufung, *-en, f.* rechemare.

zurücksagen, *sagte zurück, zurückgesagt, vb. (h) tr.* **1.** a spune întorcându-se. **2.** a răspunde; **ein Kompliment** ~ a întoarce un compliment.

zurückschaffen, *schaffte zurück, zurückgeschafft, vb. (h) tr.* **1.** a (re)aduce înapoi. **2.** a duce înapoi.

zurückschallen, *schallte* (și *înv. scholl) zurück, zurückgeschallt, vb. (h) intr.* a răsuna, a reverbera; a răspunde; **der Ruf schallt zurück** strigătul răsună, se întoarce, răspunde.

zurückschalten, *schaltete zurück, zurückgeschaltet (du schaltest zurück, er schaltet zurück), vb. (h) tr.* și *intr. (auf* cu *ac.)* **1.** *(electr.)* a comuta înapoi. **2.** *(auto.)* a băga într-o viteză mai mică.

zurückschaudern, *schauderte zurück, zurückgeschaudert, vb. (s) intr.* a se da înapoi îngrozit; **jn.** ~ **machen** a speria, a înspăimânta, a băga în sperieți pe cineva.

zurückschauen, *schaute zurück, zurückgeschaut, vb. (h) intr.* v. zurückblicken.

zurückscheuchen, *scheuchte zurück, zurückgescheucht, vb. (h) tr.* a goni, a alunga înapoi.

zurückscheuen, *scheute zurück, zurückgescheut, vb. (h) intr. (vor* cu *dat.)* **1.** a se sfii, a nu îndrăzni. **2.** *(rar)* a da speriat înapoi, a se retrage speriat.

zurückschicken, *schickte zurück, zurückgeschickt, vb. (h) tr.* a trimite înapoi, a retrimite, a înapoia.

Zurückschickung, *-en, f.* retrimitere, înapoiere.

zurückschieb|bar *adj.* glisant, care se poate da înapoi.

zurückschieben, *schob zurück, zurückgeschoben, vb. (h) tr.* **1.** a împinge înapoi. **2.** a respinge; **jn.** ~ a da pe cineva la o parte, a înlătura pe cineva; a trece peste cineva; **jm. die Akten** ~ a respinge actele cuiva; **jm. den Beweisgrund** ~ a respinge cuiva argumentele. **3.** *(jur.)* a recuza; **jm. den Eid** ~ a recuza, a respinge jurământul cuiva. **4.** a deplasa (în spate). **5.** a da într-o parte; **die Vorhänge** ~ a trage draperiile.

zurückschießen, *schoss zurück, zurückgeschossen (du, er schießt zurück), vb. (h) intr.* a trage la rându-i, a răspunde cu focuri de armă.

zurückschiffen, *schiffte zurück, zurückgeschifft, vb.* **I.** *intr. (s)* a se întoarce cu vaporul. **II.** *tr. (h)* a aduce, a înapoia cu vaporul.

zurückschlagen, *schlug zurück, zurückgeschlagen (du schlägst zurück, er schlägt zurück), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a arunca înapoi lovind; **den Ball** ~ a arunca mingea înapoi. **2.** a respinge; **den Angriff** ~ a respinge atacul. **3.** a da înapoi, a îndoi, a răsfrânge; **die Decke** ~ a îndoi pătura; **die Haare** ~ a pieptăna părul peste cap. **4.** a deschide, a desface; **den Mantel** ~ a deschide, a desface haina, paltonul. **5.** a avea efecte negative. **II.** *intr. (s)* **1.** a cădea, a se prăbuși pe spate. **2.** a da înapoi, a scădea; **die Preise sind zurückgeschlagen** prețurile au scăzut.

zurückschleichen, *schlich zurück, zurückgeschlichen, vb. (s) intr.* și *(h) refl.* a se întoarce, a reveni pe furiș, a se strecura înapoi.

zurückschleppen, *schleppte zurück, zurückgeschleppt, vb. (h)* **I.** *tr.* a târî înapoi. **II.** *refl.* a se întoarce târându-se, a se târî înapoi.

zurückschleudern, *schleuderte zurück, zurückgeschleudert, vb. (h) tr.* **1.** a arunca, a azvârli înapoi. **2.** a respinge brusc.

zurückschließen, *schloss zurück, zurückgeschlossen (du, er schließt zurück), vb. (h) intr. (auf* cu *ac.)* a trage concluzii, a conchide (asupra unui lucru).

zurückschlüpfen, *schlüpfte zurück, zurückgeschlüpft, vb. (s) intr.* a se strecura înapoi, a se furișa repede înapoi.

zurückschneiden, *schnitt zurück, zurückgeschnitten (du schneidest zurück, er schneidet zurück), vb. (h) tr. (hort.; în expr.)* **Bäume** ~ a tăia la colet (pomi).

zurückschnellen, *schnellte zurück, zurückgeschnellt, vb.* **I.** *tr. (h) (despre arcuri etc.)* a arunca, a repezi înapoi (în direcția opusă). **II.** *intr. (s)* a sări, a da brusc înapoi.

zurückschrauben, *schraubte zurück, zurückgeschraubt, vb. (h) tr.* **1.** a înșuruba înapoi. **2.** *(fig., fam.)* a reduce; **Erwartungen** ~ a reduce din pretenții.

zurückschrecken, *schrak zurück* și *schreckte zurück, zurückgeschreckt (înv. du schrickst zurück, er schrickt zurück), vb.* **I.** *intr. (s) schrak zurück (vor* cu *dat.)* a se da înapoi de frică, a se îngrozi, a se speria (de ceva), a ezita (în fața unui lucru), a nu avea curajul să se apropie, să se apuce (de ceva). **II.** *(h) tr. (schreckte zurück) (rar)* **1.** a înspăimânta, a speria; a descuraja; a intimida. **2.** a alunga, a izgoni.

zurückschreiben, *schrieb zurück, zurückgeschrieben, vb. (h) tr.* și *intr.* a răspunde în scris.

zurückschreiten, *schritt zurück, zurückgeschritten (du schreitest zurück, er schreitet zurück), vb. (s) intr.* a da, a păși înapoi, a merge de-a-ndăratelea.

zurückschütten, *schüttete zurück, zurückgeschüttet (du schüttest zurück, er schüttet zurück), vb. (h) tr.* a turna la loc, a turna înapoi.

zurückschwimmen, *schwamm zurück, zurückgeschwommen, vb. (s) intr.* a se întoarce înot, a înota înapoi.

zurückschwingen, *schwang zurück, zurückgeschwungwn, vb. (s) intr.* a se mișca înapoi prin balansare.

zurücksehen, *sah zurück, zurückgesehen (du siehst zurück, er sieht zurück), vb. (h) intr.* a privi, a se uita înapoi; *(fig.)* a avea în urmă; **auf ein arbeitsreiches Leben** ~ a avea în urmă o viață plină de muncă.

zurücksehnen, *sehnte zurück, zurückgesehnt, vb. (h) refl.* a dori să se întoarcă; **sich nach etwas** ~ a-i fi dor de un lucru (din) trecut; **sich nach der Heimat** ~ a duce dorul ținuturilor natale.

Zurücksehnen, *-s, n. sg.* dor, nostalgie.

zurück sein, *war zurück, zurück gewesen (ich bin zurück, du bist zurück, er ist zurück), vb. (s) intr. (fam.)* **1.** a fi înapoi; **er ist noch nicht zurück** încă nu s-a întors, încă nu s-a înapoiat. **2.** *(fig.)* a fi înapoiat; **man ist in dieser Provinz noch sehr zurück** în această provincie lumea este încă foarte înapoiată.

zurücksenden, *sandte (rar sendete) zurück, zurückgesandt (rar zurückgesendet), vb. (h) tr.* v. zurückschicken.

Zurücksendung, *-en, f.* v. Rücksendung.

zurücksetzen, *setzte zurück, zurückgesetzt (du, er setzt zurück), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a așeza, a pune înapoi, spre spate, îndărăt. **2.** *(în expr.)* **das Datum** ~ a antedata. **3.** a așeza (iarăși) înapoi (unde a fost), a pune la loc; **den Topf auf den Herd** ~ a pune oala la loc, înapoi pe plită. **4.** a pune deoparte, a rezerva. **5.** *(reg.)* a coborî, a scădea; **Preise** ~ a coborî prețurile. **6.** a neglija, a desconsidera, a umili. **7.** a retrograda. **8.** *(despre vehicule)* a da înapoi. **II.** *refl. (h)* **1.** a se așeza înapoi, spre spate, îndărăt. **2.** a se așeza (iarăși) înapoi, la loc, a se reașeza. **III.** *intr.* **1.** *(s)* a sări, a face un salt înapoi; **über den Graben** ~ a sări șanțul înapoi. **2.** *(h) (vân.)* a pierde cornul; **der Hirsch setzt zurück** cerbul își pierde cornul.

Zurücksetzung, *-en, f.* **1.** desconsiderare, umilire; desconsiderație, umilință; **eine** ~ **erfahren** a suferi o umilință. **2.** retrogradare.

zurücksinken, *sank zurück, zurückgesunken, vb. (s) intr.* a se lăsa pe spate; a cădea înapoi; a se răsturna; *(fig.)* a recădea; **in das Laster** ~ a recădea în viciu.

zurücksollen, *sollte zurück, zurückgesollt, (ich soll zurück, du sollst zurück, er soll zurück), vb. (h) intr.* a trebui, a urma să se întoarcă.

zurück|spiegeln, *spiegelte zurück, zurückgespiegelt (ich spieg(e)le zurück), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) reflecta, a (se) oglindi.

zurück|spielen, *spielte zurück, zurückgespielt, vb. (h) tr.* **1.** *(sport)* **a)** a da (mingea) înapoi; **b)** *(despre portar)* a repune (mingea) în joc. **2.** *(despre benzi magnetice)* a (de)rula înapoi.

zurück|sprengen, *sprengte zurück, zurückgesprengt, vb. (s) intr.* a se întoarce în galop.

zurück|springen, *sprang zurück, zurückgesprungen, vb. (s) intr.* **1.** a sări înapoi. **2.** *(fam.)* a alerga, a se repezi înapoi; **nach Hause** ~ a se întoarce fuga acasă.

zurück|spulen, *spulte zurück, zurückgespult, vb. (h) tr. (despre film, bandă magnetică etc.)* a derula, a da, a rula înapoi.

zurück|stauen, *staute zurück, zurückgestaut, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a se îmbulzi înapoi, a se aglomera prin oprire, prin întoarcere. **2.** *(hidr.)* a propaga spre amonte efectul de retenție.

zurück|stecken, *steckte zurück, zurückgesteckt, vb. (h) tr.* a băga înapoi; **den Brief in den Umschlag** ~ a pune scrisoarea înapoi în plic; **einen Pflock** ~ **a)** a muta un par înapoi; **b)** *(fig.)* a-și reduce, a-și modera pretențiile.

zurück|stehen, *stand zurück, zurückgestanden, vb. (s* și *h) intr. (austr., elv.)* **1.** a sta, a se afla în urma altora. **2.** a fi restant; **was steht Ihnen noch zurück?** ce mai aveți de rezolvat, ce mai aveți de făcut? **3.** *(fig.)* a fi mai prejos, a fi inferior; **hinter seinen Kollegen** ~ a fi inferior colegilor. **4.** a ceda; a trece pe planul al doilea; **ich muss immer** ~ eu totdeauna trebuie să trec pe planul al doilea; *(fig.)* **dies ist eine Frage, hinter der alle anderen Probleme** ~ **müssen** aceasta este o întrebare care trebuie să stea pe primul plan, care surclasează toate celelalte probleme.

zurück|stellen, *stellte zurück, zurückgestellt, vb. (h) tr.* **1.** a pune, a așeza înapoi, la loc; a muta mai în spate. **2.** a așeza, a da, a pune în urmă (ceasul etc.). **3.** a reduce (din intensitate), a face mai mic (focul, sunetul etc.). **4.** *(mil.)* a amâna (la recrutare). **5.** a pune pe planul al doilea; a da deoparte, a înlătura; **seine Bedenken** ~ a da deoparte îndoielile. **6.** a pune deoparte, a rezerva; **eine Ware** ~ a pune o marfă deoparte; **Konzertkarten** ~ a rezerva bilete de concert. **7.** *(austr.)* a restitui.

Zurück|stellung, *-en f.* **1.** *(mil.)* **a)** (poziție de) rezervă; **b)** amânare (la recrutare). **2.** așezare la loc. **3.** punere în urmă (a ceasului). **4.** punere pe planul al doilea; înlăturare. **5.** rezervare. **6.** *(austr.)* restituire.

zurück|stoßen, *stieß zurück, zurückgestoßen (du, er stößt zurück), vb.* **I.** *(h) tr.* **1.** a împinge înapoi, a împinge la o parte, a îndepărta împingând; **ins Elend** ~ a împinge înapoi în mizerie. **2.** a recula. **3.** a respinge; a izgoni; **seine Freunde** ~ a-și izgoni prietenii. **II.** *(s) intr.* a da înapoi; **der Busfahrer musste zweimal** ~ șoferul autobuzului a trebuit să dea de două ori înapoi; **der Lkw stieß einige Meter zurück** camionul a dat câțiva metri înapoi.

zurück|stoßend *adj.* respingător, scârbos.

Zurück|stoßungskraft, *-kräfte, f. (fiz.)* forță de respingere, de recul.

zurück|strahlen, *strahlte zurück, zurückgestrahlt, vb.* **I.** *tr. (h)* a reflecta, a răsfrânge; a retrimite; a face să se reflecte. **II.** *intr. (s)* a se reflecta; a se răsfrânge; a fi reflectat.

Zurück|strahlung, *-en, f. (rar)* v. Rückstrahlung.

zurück|streichen, *strich zurück, zurückgestrichen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a da, a netezi cu mâna spre spate; **das Haar** ~ a-și da părul pe spate, în sus. **2.** *(rar)* a sufleca, a sumete. **II.** *intr. (s)* a trece înapoi.

zurück|streifen, *streifte zurück, zurückgestreift, vb. (h) tr.* v. zurückstreichen (**I**).
zurück|strömen, *strömte zurück, zurückgeströmt, vb. (s) intr. (despre ape etc.* și *fig. despre oameni)* a curge înapoi, a se retrage.
zurück|stufen, *stufte zurück, zurückgestuft, vb. (h) tr.* a trece, a încadra pe o treaptă inferioară.
Zurück|stufung, *-en, f.* retrogradare.
zurück|stürzen, *stürzte zurück, zurückgestürzt (du, er stürzt zurück), vb. (s) intr.* **1.** a cădea, a se răsturna pe spate. **2.** a reveni în goană, a se năpusti, a se repezi înapoi.
zurück|stutzen, *stutzte zurück, zurückgestutzt (du, er stutzt zurück), vb. (h) tr.* a tăia, a tunde (copaci); *(fig.)* **die Sozialleistungen** ~ a reduce serviciile sociale.
zurücktaumeln, *taumelte zurück, zurückgetaumelt, vb. (s) intr.* a se întoarce clătinându-se, împleticindu-se, bălăbănindu-se (pe picioare).
zurücktelegrafieren, *telegrafierte zurück, zurücktelegrafiert, vb. (h) tr.* a răspunde telegrafic.
zurücktönen, *tönte zurück, zurückgetönt, vb. (s) intr. (despre sunete, zgomote)* a răsuna; a fi reflectat.
zurücktragen, *trug zurück, zurückgetragen (du trägst zurück, er trägt zurück), vb. (h) tr.* a duce, a purta înapoi.
zurücktreiben, *trieb zurück, zurückgetrieben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a alunga, a goni, a mâna înapoi; a reprima, a împinge înapoi; *(mil.)* **den Feind** ~ a respinge dușmanul; **das Vieh** ~ a mâna vitele îndărăt. **2.** *(med.)* a face să dispară, să se calmeze, să scadă; **das Fieber** ~ a face să scadă febra. **II.** *intr.* a pluti înapoi; a fi dus (de valuri) îndărăt.
zurücktreten, *trat zurück, zurückgetreten (du trittst zurück, er tritt zurück), vb. (s) intr.* **1.** a păși înapoi, a face un pas înapoi; a da înapoi; **in die Reihe** ~ a reintra în front. **2.** a se retrage; *(mil.)* **in die Linie** ~ a se retrage pe poziție; **in das Privatleben** ~ a se retrage în viața particulară; *(arhit., constr.)* **hinter eine Fluchtlinie** ~ a se retrage din aliniere. **3.** a scădea din importanță, a deveni mai puțin important. **4.** **(von)** a-și da demisia, a demisiona, a se retrage (din, de la); **vom Amte** ~ a demisiona din funcție; **vom Geschäft** ~ a se retrage din afaceri; **er ist von seinem Recht zurückgetreten** a renunțat la dreptul său.
Zurücktreten, *-s, n. sg.* **1.** retragere. **2.** renunțare. **3.** demisionare.
zurücktun, *tat zurück, zurückgetan, vb. (h) tr. (fam.)* a pune înapoi, la loc; **tu das Buch ins Regal zurück** pune cartea la loc în raft.
zurück|übersetzen, *übersetzte zurück, zurückübersetzt (du, er übersetzt zurück), vb. (h) tr.* v. rückübersetzen.
Zurück|übersetzung, *-en, f.* v. Rückübersetzung.
zurückverfallen, *verfiel zurück, zurückverfallen (du verfällst zurück, er verfällt zurück), vb. (s) intr.* **1.** a recidiva; **in seine alten Fehler** ~ a recădea în vechile sale greșeli. **2.** (cu *dat.)* a reveni din nou (cuiva); **das Haus verfällt dem früheren Eigentümer zurück** casa revine din nou fostului proprietar.
zurückverfolgen, *verfolgte zurück, zurückverfolgt, vb. (h) tr.* a urmări (în trecut, înapoi); **wir haben sein Leben zurückverfolgt bis...** i-am urmărit biografia, trecutul până la...
zurückverlangen, *verlangte zurück, zurückverlangt, vb. (h)* **I.** *tr.* a cere înapoi, a reclama, a revendica. **II.** *intr. (livr.)* a dori să se întoarcă; **nach der Heimat** ~ a-i fi dor (cuiva) să se întoarcă în ținuturile natale.
zurückverlegen, *verlegte zurück, zurückverlegt, vb. (h) tr.* a muta înapoi.
zurückverpflanzen, *verpflanzte zurück, zurückverpflanzt (du, er verpflanzt zurück), vb. (h) tr. (hort.)* a replanta la loc.
zurückversetzen, *versetzte zurück, zurückversetzt (du, er versetzt zurück), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a (re)aduce la loc, înapoi. **2.** a transfera în trecut. **3.** a readuce în starea anterioară. **4.** a trece într-o clasă inferioară; a retrograda. **II.** *refl.* a se întoarce cu mintea, a se transpune într-un loc, într-un timp anterior, într-o situație anterioară.
Zurückversetzung, *-en, f.* **1.** (re)aducere la loc, înapoi. **2.** transpunere în trecut. **3.** readucere în starea anterioară. **4.** retrogradare.
zurückverwandeln, *verwandelte zurück, zurückverwandelt (ich verwand(e)le zurück), vb. (h) tr.* a transforma la loc, înapoi, a readuce în starea inițială, a retransforma.
zurückverweisen, *verwies zurück, zurückverwiesen (du, er verweist zurück), vb. (h)* **I.** *tr.* a retrimite. **II.** *intr. (auf* cu *ac.; zu)* a trimite, a se referi (la).
zurückwagen, *wagte zurück, zurückgewagt, vb. (h) refl.* a îndrăzni să se întoarcă.
zurückwälzen, *wälzte zurück, zurückgewälzt (du, er wälzt zurück), vb. (h) tr.* **1.** a rostogoli îndărăt, a tăvăli înapoi. **2.** *(fig.)* a arunca, a trece asupra cuiva; **die Verantwortung auf jn.** ~ a arunca răspunderea asupra cuiva.
zurückwandern, *wanderte zurück, zurückgewandert, vb. (s) intr.* a se duce înapoi, a veni înapoi, a se întoarce umblând pe jos.
Zurückwanderung *f. sg.* întoarcere umblând pe jos.
zurückwehen, *wehte zurück, zurückgeweht, vb. (h) tr. (despre vânt)* a sufla înapoi.
zurückweichen, *wich zurück, zurückgewichen, vb. (s) intr.* **1.** a (se) da înapoi, a se retrage. **2.** *(rar)* a ceda.
zurückweisen, *wies zurück, zurückgewiesen (du, er weist zurück), vb.* **I.** *intr. (h) (auf* cu *ac., zu)* a face trimitere, a se referi (la ceva); **auf eine Anmerkung** ~ a trimite la o observație, la o notă anterioară. **II.** *tr. (h)* **1.** a retrimite cu un gest, cu un semn; **jn. an seine Stelle** ~ a face semn cuiva să-și reia locul. **2.** a refuza, a respinge; **ein Geschenk** ~ a refuza un dar; **einen Vorschlag** ~ a respinge o propunere; **ein Gesuch** ~ a respinge o cerere. **3.** *(jur.)* a recuza; **einen Zeugen** ~ a recuza un martor; **einen Richter** ~ a recuza un judecător.
Zurückweisung, *-en, f.* **I.** *sg.* retrimitere. **II.** **1.** refuz, respingere. **2.** *(jur.)* recuzare.
zurückwenden, *wandte* (și *wendete) zurück, zurückgewandt* (și *zurückgewendet), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) întoarce înapoi.
zurückwerfbar *adj.* **1.** care se poate arunca înapoi. **2.** care se poate respinge. **3.** (și *fiz.)* care se poate reflecta, care poate fi reflectat.
zurückwerfen, *warf zurück, zurückgeworfen (du wirfst zurück, er wirft zurück), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a arunca înapoi; **den Ball** ~ a arunca mingea înapoi; *(fig.)* **in das Elend** ~ a arunca înapoi în mizerie. **2.** a arunca înapoi, a da spre spate; **den Kopf** ~ a arunca capul pe spate. **3.** a respinge; *(mil.)* **den Feind** ~ a respinge inamicul. **4.** (și *fiz.)* a răsfrânge, a reflecta; a oglindi. **5.** a da înapoi, a face să rămână în urmă; **die Krankheit hat ihn zurückgeworfen** boala l-a dat înapoi. **II.** *refl.* a se arunca, a se avânta înapoi.

zurückwinken, *winkte zurück, zurückgewinkt, vb. (h) intr.* (cu *dat.)* **1.** a face semn (cuiva) să se întoarcă. **2.** a răspunde (cuiva) la semne.
zurückwirken, *wirkte zurück, zurückgewirkt, vb. (h) intr. (auf* cu *ac.)* **1.** a reacționa. **2.** a se răsfrânge; a avea efect, repercusiune (asupra unui lucru). **3.** a avea efect retroactiv.
Zurückwirklung, *-en, f.* **1.** repercusiune. **2.** efect retroactiv.
zurückwollen, *wollte zurück, zurückgewollt (ich will zurück, du willst zurück, er will zurück), vb. (h)* **1.** *intr.* a voi să se întoarcă. **2.** *tr. (fam.)* a vrea înapoi; **ich will mein Geld zurück** vreau banii înapoi.
zurückwünschen, *wünschte zurück, zurückgewünscht, vb. (h)* **I.** *tr.* a dori întoarcerea, revenirea (unui lucru). **II.** *refl.* a dori să se întoarcă.
zurückzahlen, *zahlte zurück, zurückgezahlt, vb. (h) tr.* **1.** a înapoia, a restitui (bani), a rambursa. **2.** *(fam.)* a plăti cu aceeași monedă.
zurückzählen, *zählte zurück, zurückgezählt, vb. (h) tr.* a număra în sens invers.
Zurückzahlung *f. sg. (rar)* înapoiere, restituire (de bani), rambursare.
zurückzerren, *zerrte zurück, zurückgezerrt, vb. (h) tr.* a smuci, a trage înapoi.
zurückziehbar *adj.* **1.** care se poate trage înapoi; retractil. **2.** care se poate retrage, retractabil.
zurückziehen, *zog zurück, zurückgezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a trage înapoi, a retrage; **einen Stuhl** ~ a da un scaun înapoi; **seinen Arm** ~ a-și retrage brațul; *(mil.)* **die Truppen** ~ a retrage, a replia trupele; **die Gardine** ~ a trage perdeaua (într-o parte). **2.** *(fig.)* a retrage, a retracta; **einen Antrag (ein Gesuch)** ~ a retrage, a retracta o propunere (o cerere); **sein Versprechen** ~ a-și retrage promisiunea. **3.** a trage, a atrage; **es ist das Klima, das ihn immer wieder nach Italien zurückzieht** clima este cea care îl atrage mereu în Italia. **II.** *refl. (h)* **1.** a se retrage; a pleca, a dispărea; **sich von der Bühne** ~ a se retrage din teatru. **2.** a se retrage, a duce o viață retrasă; **sich auf** (sau **in**) **sich selbst** ~ a se retrage, a se închide în sine; **sich von jm.** ~ a se distanța, a se îndepărta de cineva. **III.** *intr. (s).* **1.** a se muta înapoi; **in seine frühere Wohnung** ~ a se întoarce în vechea sa locuință. **2.** a trece înapoi, a se întoarce.
Zurückzieher, *-s, -, m.* v. Rückzieher.
Zurückziehung, *-en, f.* retragere, retractare.
zurückzucken, *zuckte zurück, zurückgezuckt, vb. (s) intr.* a se da înapoi tresărind.
Zurückzug, *-(e)s, -züge, m.* tren de întoarcere.
Zuruf, *-(e)s, -e, m.* **1.** chemare. **2.** aclamație; **durch** ~ **wählen** a alege prin aclamații.
zurufen, *rief zu, zugerufen, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a striga (ceva cuiva); **Beifall** ~ a aplauda, a aclama.
zurunden, *rundete zu, zugerundet (du rundest, er rundet zu), vb. (h) tr.* a rotunji.
zurüsten, *rüstete zu, zugerüstet (du rüstest zu, er rüstet zu), vb. (h) tr. (rar)* a pregăti, a prepara.
Zurüstung, *-en, f.* pregătire, preparare.
zurzeit *adv.* în prezent, în momentul de față.
Zusage, *-n, f.* **1.** cuvânt dat, promisiune, făgăduială; **die** ~ **brechen** a călca făgăduiala; **die** ~ **erfüllen** a-și ține cuvântul. **2.** acord, consimțire, aderare; **seine** ~ **geben** a consimți.
zusagen, *sagte zu, zugesagt, vb. (h)* **I.** *tr.* **(jm. etwas) 1.** a promite, a făgădui; **er hat seine Teilnahme fest zugesagt** a confirmat participarea. **2.** a atribui; **jm. etwas auf den Kopf** ~ a acuza pe față pe cineva de ceva. **II.** *intr.* **1.** *(auf* cu *ac.)* a accepta. **2.** (cu *dat.)* a fi pe placul, pe gustul cuiva, a conveni cuiva; **das hat mir nicht zugesagt** asta nu mi-a plăcut.
zusagend **I.** *part. prez.* de la zusagen. **II.** *adj.* **1.** favorabil; prielnic; corespunzător; **im ~en Falle a)** în cazul când consimte; **b)** în cazul când corespunde. **2.** afirmativ.
zusammen *adv.* împreună, laolaltă, la un loc; **mit ihm** ~ cu el împreună; *(euf.)* **er ist schon mal mit ihr** ~ **gewesen** s-a culcat cu ea; *(fig.)* **sie sind drei Jahre** ~ **gewesen** au fost împreună trei ani; ~ **ausgehen** a merge împreună la plimbare; **alle** ~ cu toții laolaltă; *(sport)* **Füße ~!** picioarele adunate! **das macht 100 Euro** ~ asta face 100 de euro în total.
zusammen|addieren, *addierte zusammen, zusammenaddiert, vb. (h) tr. (mat.)* a aduna.
Zusammen|arbeit, *-en, f.* colaborare; ~ **auf technischem und wissenschaftlichem Gebiet** colaborare în domeniu tehnic și științific; *(ec.)* **gegenseitig vorteilhafte** ~ cooperare mutual avantajoasă.
zusammen|arbeiten, *arbeitete zusammen, zusammengearbeitet (du arbeitest zusammen, er arbeitet zusammen), vb. (h)* **I.** *intr.* a lucra împreună, a colabora. **II.** *tr. (fam.)* a strânge muncind.
zusammenbacken, *backte zusammen, zusammengebackt, vb. intr. (s)* și *tr. (h) (reg.)* a (se) aduna; a (se) aglomera, a (se) aglutina, a (se) concreționa, a (se) compacta (prin coacere); **die Kohle backt zusammen** cărbunele se aglomerează; **der Schnee backt zusammen** zăpada se adună.
zusammenballen, *ballte zusammen, zusammengeballt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** *(despre zăpadă, nori etc.)* a (se) aduna, a (se) aglomera, a (se) strânge, a (se) aduna la un loc, a (se) îngrămădi; a se masa; *(mil.)* a (se) concentra. **2.** *(despre mâini)* a se face pumn.
Zusammenballung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** aglomerare, adunare, masare, îngrămădire. **2.** *(mil.)* concentrare. **II.** **1.** aglomerație. **2.** *(geol.)* conglomerare, aglomerare.
zusammenbasteln, *bastelte zusammen, zusammengebastelt (ich bast(e)le zusammen), vb. (h) tr.* a înjgheba; *(peior.)* a cârpi laolaltă.
Zusammenbau, *-(e)s, -e, m.* montaj, montare.
zusammenbauen, *baute zusammen, zusammengebaut, vb. (h) tr.* a construi, a întocmi; a monta.
zusammenbegeben, *begaben zusammen, zusammenbegeben, vb. (h) refl. (numai la pl.)* a se aduna, a se reuni.
zusammenbehalten, *behielt zusammen, zusammenbehalten (du behältst zusammen, er behält zusammen), vb. (h) tr.* a ține, a păstra la un loc.
zusammenbeißen, *biss zusammen, zusammengebissen (du, er beißt zusammen), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a zdrobi cu dinții, a sfărâma în dinți. **2.** *(în expr.)* **die Zähne** ~ a-și încleșta dinții; *(fig.)* a strânge din dinți, a se stăpâni. **II.** *refl. (fam.)* a se adapta, a se potrivi (unul cu altul).
zusammenbekommen, *bekam zusammen, zusammenbekommen, vb. (h) tr. (fam.)* a izbuti să adune, să strângă; **er kann die geforderte Summe nicht** ~ nu reușește să strângă suma cerută.

zusammenberufen, *berief zusammen, zusammenberufen, vb. (h) tr.* a convoca.

Zusammenberufung *f. sg.* convocare.

zusammenbetteln, *bettelte zusammen, zusammengebettelt (ich bett(e)le zusammen), vb. (h) tr.* a aduna cerşind.

zusammenbiegen, *bog zusammen, zusammengebogen, vb. (h) tr.* a îndoi.

Zusammenbildung *f. sg. (lingv.)* compunere, combinată cu derivare.

zusammenbinden, *band zusammen, zusammengebunden (du bindest zusammen, er bindet zusammen), vb. (h) tr.* a lega laolaltă; **die Enden einer Schnur** ~ a lega capetele unei sfori; **sich das Haar** ~ a-şi lega, a-şi strânge părul.

zusammenbitten, *bat zusammen, zusammengebeten (du bittest zusammen, er bittet zusammen), vb. (h) tr.* a invita, a ruga să se adune.

zusammenblasen, *blies zusammen, zusammengeblasen (du bläst zusammen, er bläst zusammen), vb. (h) tr.* a aduna sunând din trompetă etc.; a suna adunarea.

zusammenblatten, *blattete zusammen, zusammengeblattet (du blattest zusammen, er blattet zusammen), vb. (h) tr.* a îmbina prin suprapunere.

zusammenbleiben, *blieb zusammen, zusammengeblieben, vb. (s) intr.* a rămâne împreună.

zusammenbolzen, *bolzte zusammen, zusammengebolzt (du, er bolzt zusammen) vb. (h) tr.* a pironi.

zusammenborgen, *borgte zusammen, zusammengeborgt, vb. (h) tr.* a împrumuta din toate părţile; a aduna împrumutând.

zusammenbrauen, *braute zusammen, zusammengebraut, vb. (h)* **I.** *tr. (fam.)* a prepara băuturi amestecând diferite ingrediente. **II.** *refl. (fig.; în expr.)* **es braut sich etwas zusammen** se coace ceva, se pune ceva la cale, nu miroase a bine.

zusammenbrechen, *brach zusammen, zusammengebrochen (du brichst zusammen, er bricht zusammen), vb.* **I.** *tr. (h)* a dărâma, a face să se prăbuşească. **II.** *intr. (s)* a se prăbuşi, a se surpa, a se dărâma, a se nărui; **das Haus brach über ihm zusammen** casa s-a prăbuşit peste el; **die Firma ist zusammengebrochen** firma a dat faliment.

zusammenbringen, *brachte zusammen, zusammengebracht, vb. (h) tr.* **1.** a strânge (la un loc), a reuni. **2.** a reuşi să strângă, să reunească; a reuşi să adune, să agonisească (bani etc.); *(fam.)* **er brachte keine drei Worte zusammen** n-a legat trei vorbe, n-a spus nimic. **3.** *(fig.)* a apropia (oameni); a mijloci (întâlnirea a două persoane); *(fam.)* a împăca. **4.** *(reg.)* a fi în stare să facă ceva.

Zusammenbruch, *-(e)s, -brüche, m.* prăbuşire, cădere, năruire; *(fig.)* ruină; faliment, crah; *(fin.)* bancrută falimentară; ~ **der Börsennotierung** prăbuşirea cursului la bursă.

zusammenbündeln, *bündelte zusammen, zusammengebündelt (ich bünd(e)le zusammen), vb. (h) tr.* **1.** a lega în mănunchi. **2.** a strânge într-o legătură, într-o boccea.

zusammendenken, *dachte zusammen, zusammengedacht, vb. (h) tr. (în expr.)* **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a născoci ceva, a inventa; a plănui.

zusammendorren, *dorrte zusammen, zusammengedorrt, vb. (s) intr.* a se usca, a se sfriji.

zusammendrängen, *drängte zusammen, zusammengedrängt, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* **1.** a (se) înghesui, a (se) îngrămădi. **2.** a (se) comprima, a (se) condensa. **3.** a (se) restrânge. **II.** *tr.* **1.** a strânge, a aduna (vitele) într-un singur loc. **2.** a rezuma.

Zusammendrängung *f. sg.* **1.** îngrămădire, înghesuire. **2.** comprimare, condensare. **3.** restrângere.

zusammendrehen, *drehte zusammen, zusammengedreht, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) răsuci.

Zusammendruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipărire a unor produse diferite cu o formă comună.

zusammendrückbar *adj. (fiz.)* comprimabil, compresibil.

Zusammendrückbarkeit *f. sg. (fiz.)* compresibilitate.

zusammendrücken, *drückte zusammen, zusammengedrückt, vb. (h) tr.* a strânge; a presa; *(fiz.)* a comprima.

Zusammendrücker, *-s, -, m. (tehn.)* compresor.

Zusammendrückung *f. sg. (fiz.)* comprimare, compresiune; presare; *(ferov.)* ~ **der Puffer** comprimare a tampoanelor; *(mine)* ~ **von Flözen** efilare a stratelor.

Zusammendrückungsgerät, *-(e)s, -e, n. (geol.)* aparat de compactat.

Zusammendrückungsko|effizient, *-en, -en, m. (geol.)* coeficient de compactare.

Zusammendrückungsversuch, *-(e)s, -e, m. (geol.)* încercare de compactare.

zusammendübeln, *dübelte zusammen, zusammengedübelt (ich düb(e)le zusammen), vb. (h) tr. a* îmbina cu cepuri.

zusammen|eilen, *eilte zusammen, zusammengeeilt, vb. (s) intr.* a se aduna, a se strânge în grabă, în fugă.

zusammen|essen, *aß zusammen, zusammengegessen (du, er isst zusammen), vb. (h) tr.* a se îndopa cu tot felul de mâncăruri.

zusammenfahren, *fuhr zusammen, zusammengefahren (du fährst zusammen, er fährt zusammen), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a tresări; a se înfiora; **vor Schreck** ~ a tresări de spaimă. **2.** *(despre vehicule)* a se ciocni; a se tampona. **II.** *tr. (h)* **1.** a aduna, a strânge din toate părţile cu un vehicul. **2.** *(fam.; despre maşini)* a distruge prin tamponare.

Zusammenfall, *-(e)s, m. sg.* coincidenţă, simultaneitate; **der** ~ **dieser Ereignisse** simultaneitatea acestor evenimente.

zusammenfallen, *fiel zusammen, zusammengefallen (du fällst zusammen, er fällt zusammen), vb. (s) intr.* **1.** a se prăbuşi, a se nărui, a se dărâma, a se surpa, a se ruina. **2.** *(despre oameni)* a slăbi, a se topi. **3.** *(despre aluat)* a cădea; *(fig.)* **Pläne fallen in sich zusammen** planurile se dovedesc irealizabile. **4.** a coincide. **5.** *(fiz., despre razele de lumină)* a se suprapune; **sein Geburtstag fällt dieses Jahr mit Ostern zusammen** anul acesta ziua lui de naştere se suprapune, cade în aceeaşi zi cu Paştele. **6.** *(austr.)* a cădea; **das Kind ist zusammengefallen** a căzut copilul.

Zusammenfallen, *-s, n. sg.* **1.** prăbuşire, năruire; surpare; ruinare. **2.** coincidere, desfăşurare simultană.

zusammenfalten, *faltete zusammen, zusammengefaltet (du faltest zusammen, er faltet zusammen), vb. (h) tr.* a împături, a îndoi, a strânge; **eine Decke** ~ a împături o pătură; **die Hände** ~ a împreuna mâinile.

Zusammenfalten, *-s, n. sg.*, **Zusammenfaltung** *f. sg.* împăturire, îndoire.

zusammenfalzen, *falzte zusammen, zusammengefalzt (du, er falzt zusammen), vb. (h) tr. (tehn.)* a fălţui împreună; a potrivi la fălţuire.

zusammenfantasieren, *fantasierte zusammen, zusammenfantasiert, vb. (h) tr.* a improviza, a inventa, a aiura.

zusammenfassen, *fasste zusammen, zusammengefasst (du, er fasst zusammen), vb. (h) tr.* **1.** a cuprinde dintr-odată, a îmbrăţişa; **das Ganze** ~ a cuprinde totul dintr-odată. **2.** a aduna, a strânge; **seine Gedanken** ~ a-şi aduna minţile, a se concentra; **kurz** ~ a rezuma; a sintetiza. **3.** a recapitula.

Zusammenfassung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** concentrare. **2.** rezumare. **II. 1.** prescurtare; rezumat; **die** ~ **des Gesagten** rezumatul celor spuse. **2.** recapitulare.

zusammenfegen, *fegte zusammen, zusammengefegt, vb. (h) tr. (reg.)* a aduna, a strânge cu mătura, a mătura.

zusammenfinden, *fand zusammen, zusammengefunden (du findest zusammen, er findet zusammen), vb. (h)* **I.** *refl. a* se întâlni, a se regăsi, a se întruni. **II.** *intr. (poet.)* a se găsi, a se întâlni (prin afecţiune, prin dragoste). **III.** *tr.* a (re)găsi şi a asambla; **nicht mehr alle Teile des Spiels** ~ a nu mai putea îmbina toate piesele jocului.

zusammenflechten, *flocht zusammen, zusammengeflochten (du flichtst zusammen, er flicht zusammen), vb. (h) tr.* şi *refl.* (şi *fig.*) a (se) împleti, a (se) întreţese.

zusammenflicken, *flickte zusammen, zusammengeflickt, vb. (h) tr. (fam., peior.)* **1.** a cârpi, a petici, a înnădi. **2.** a cârpăci.

zusammenfließen, *floss zusammen, zusammengeflossen (du, er fließt zusammen), vb. (s) intr.* **1.** *(despre ape)* a se uni, a se vărsa una într-alta. **2.** a se contopi; *(despre culori)* a trece una într-alta, a se amesteca.

Zusammenfließen, *-s, n. sg.* v. Zusammenfluß **(1)**.

Zusammenfluss, *-es, -flüsse, m.* **1.** confluenţă. **2.** loc de confluenţă.

zusammenfressen, *fraß zusammen, zusammengefressen (du, er frisst zusammen), vb. (h) tr. (fam.)* a se îndopa cu fel de fel de mâncăruri, a hali lacom.

zusammenfrieren, *fror zusammen, zusammengefroren, vb. (s) intr.* a îngheţa.

Zusammenfrierung *f. sg.* îngheţare.

zusammenfügen, *fügte zusammen, zusammengefügt, vb. (h) (livr.)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) împreuna, a (se) îmbina. **II.** *tr. (constr.)* a îmbina, a racorda, a asambla.

Zusammenfügung, *-en, f.* **1.** *sg.* împreunare, îmbinare; racordare, asamblare. **2.** joncţiune.

zusammenführen, *führte zusammen, zusammengeführt, vb. (h) tr.* a aduna, a face să se întâlnească; a reuni; **das Schicksal hat uns zusammengeführt** soarta ne-a apropiat, ne-a adus unul lângă altul.

Zusammenführung, *-en, f.* reunire.

zusammengeben, *gab zusammen, zusammengegeben (du gibst zusammen, er gibt zusammen), vb. (h) tr.* a uni; *(fam.)* a căsători.

zusammengebracht I. *part. trec.* de la zusammenbringen. **II.** *adj. (jur.; în expr.)* **das ~e Vermögen** aportul (soţilor) în căsătorie; **die ~en Kinder** copiii din altă căsătorie aduşi în noua căsătorie.

zusammengedrängt I. *part. trec.* de la zusammendrängen. **II.** *adj.* **1.** înghesuit, îngrămădit. **2.** comprimat, condensat. **3.** restrâns. **4.** *(fig.)* ticsit, arhiplin.

zusammengehen, *ging zusammen, zusammengegangen, vb. (s) intr.* **1.** a se aduna, a se strânge, a se împuţina, a scădea; a se (în)chirci; a intra (la apă); **der Pullover ist beim Waschen zusammengegangen** puloverul a intrat la apă. **2.** a converge. **3.** *(fam.)* a se potrivi. **4.** *(reg.; despre lapte)* a se prinde, a se coagula, a se închega, a se brânzi.

zusammenge|hören, *gehörte zusammen, zusammengehört, vb. (h) intr.* **1.** a aparţine unul altuia, a fi împreună, a forma un tot; **diese Handschuhe gehören zusammen** aceste mănuşi sunt pereche. **2.** a se potrivi, a se asorta; a merge împreună; *(fig.)* **diese zwei jungen Leute gehören zusammen** tinerii aceştia doi sunt făcuţi unul pentru altul.

zusammenge|hörig *adj.* legat strâns unul de altul.

Zusammenge|hörigkeit *f. sg.* faptul de a fi strâns legat unul de altul, de a forma un tot.

Zusammenge|hörigkeitsgefühl, *-(e)s, n. sg.* sentiment de apartenenţă.

zusammengeraten, *geriet zusammen, zusammengeraten (du gerätst zusammen, er gerät zusammen), vb. (s) intr.* a se ciocni, a se încăiera; a se lua la harţă; **in einer hitzigen Debatte** ~ a se angaja într-o discuţie aprinsă.

zusammengesellen, *gesellte zusammen, zusammengesellte, vb. (h) refl.* a se asocia, a se întovărăşi.

zusammengesetzt I. *part. trec.* de la zusammensetzen. **II.** *adj.* (şi *gram.*) compus; combinat.

zusammengewürfelt *adj.* amestecat, eterogen; adunat din toate părţile, nepotrivit; **eine bunt ~e Gesellschaft** o societate amestecată; **~e Sachen** boarfe, calabalâc.

zusammengießen, *goss zusammen, zusammengegossen (du, er gießt zusammen), vb. (h) tr.* a turna la un loc, a amesteca turnând.

zusammengrenzen, *grenzte zusammen, zusammengegrenzt, vb. (h) intr.* a se învecina.

zusammenhaben, *hatte zusammen, zusammengehabt (du hast zusammen, er hat zusammen), vb. (h) tr. (fam.)* a avea strâns, a avea adunat; **er hat das Geld für den Wagen zusammen** şi-a strâns banii, are banii adunaţi pentru maşină.

Zusammenhalt, *-(e)s, m. sg.* v. Zusammenhalten.

zusammenhalten, *hielt zusammen, zusammengehalten (du hältst zusammen, er hält zusammen), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a ţine laolaltă; a ţine împreună, a lega; a strânge; **die Blätter mit einer Schnur** ~ a ţine foile strânse cu o sfoară, a lega foile cu sfoară; **der Reifen hält das Fass zusammen** cercul strânge butoiul. **2.** a fi econom, a nu cheltui; **sein Geld** ~ a-şi păstra, a-şi economisi banii. **3.** *(fam.)* a compara. **II.** *intr. (s)* **1.** a fi compact, consistent, solid, a avea coeziune. **2.** *(fig.)* a ţine unul la altul, a face cauză comună, a se susţine; **sie halten zusammen wie Pech und Schwefel** sunt unghie şi carne, sunt inseparabili.

Zusammenhalten, *-s, n. sg.* **1.** consistenţă, coeziune, coerenţă. **2.** *(fig.)* unitate, armonie.

Zusammenhang, *-(e)s, -hänge, m.* **1.** legătură, interdependenţă; corelaţie, raport, relaţie; **in** ~ **setzen** a face legătura, a pune în legătură; **keinen** ~ **mit etwas haben** sau **in keinem** ~ **mit etwas stehen** a nu avea nici o legătură, nici un raport cu ceva. **2.** ordine de idei, coerenţă, legătură logică; şir; context; **er spricht ohne** ~ vorbeşte fără şir, incoerent; **aus dem** ~ **herauskommen** a-şi pierde şirul.

zusammenhangen, *hing zusammen, zusammengehangen (du hängst zusammen, er hängt zusammen), vb. (h) intr. (înv.)* v. zusammenhängen[1].

zusammenhängen[1], *hing zusammen, zusammengehangen (du hängst zusammen, er hängt zusammen), vb. (h) intr.* a fi în legătură, în corelaţie, în raport cu ceva; a se înlănţui

(cu ceva); **sagen Sie mir doch, wie die Geschichte zusammenhing** ia povestește-mi și mie cum s-a întâmplat povestea asta.

zusammenhängen[2], *hängte zusammen, zusammengehängt, vb. (h) tr.* a agăța împreună; **die Mäntel habe ich alle in diesen Schrank zusammengehängt** am agățat toate paltoanele împreună în acest dulap.

zusammenhängend I. *part. prez.* de la zusammenhängen[1]. **II.** *adj.* coerent, legat, conex, continuu; interdependent; *(adverbial)* **etwas ~ darstellen** a înfățișa, a expune ceva în mod coerent, logic.

zusammenhang(s)los *adj.* fără legătură, fără șir, incoerent.

Zusammenhang(s)losigkeit *f. sg.* lipsă de legătură (logică), incoerență.

zusammenhauen, *hieb (fam. haute) zusammen, zusammengehauen, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a tăia în bucăți, a ciopârți. **2.** a zdrobi, a sfărâma; a dărâma; a face praf; **ein Heer gänzlich ~** a nimici total o armată. **3.** *(fig.)* a face ceva la repezeală; **eine Arbeit ~** a face un lucru la repezeală, de mântuială.

zusammenhäufen, *häufte zusammen, zusammengehäuft, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) îngrămădi; a (se) aduna, a (se) masa, a (se) acumula.

Zusammenhäufung *f. sg.* îngrămădire; acumulare.

zusammenheften, *heftete zusammen, zusammengeheftet (du heftest zusammen, er heftet zusammen), vb. (h) tr.* **1.** a coase laolaltă, a lega, a broșa; **ein Buch ~** a broșa o carte. **2.** *(tehn.)* a broșa. **3.** *(croitorie)* a prinde; a însăila.

zusammenheilen, *heilte zusammen, zusammengeheilt, vb. (s) intr. (despre răni)* a se închide, a se vindeca.

Zusammenheilung *f. sg.* vindecare, închidere (a rănilor).

zusammenhetzen, *hetzte zusammen, zusammengehetzt (du, er hetzt zusammen), vb. (h) tr.* a ațâța, a întărâta, a zădări pe unul contra altuia.

zusammenholen, *holte zusammen, zusammengeholt, vb. (h) tr.* a strânge din toate părțile, a aduna.

zusammenkauern, *kauerte zusammen, zusammengekauert, vb. (h) refl.* a se ghemui, a se piti.

zusammenkaufen, *kaufte zusammen, zusammengekauft, vb. (h) tr.* a aduna, a acumula, a acapara cumpărând de peste tot.

zusammenkehren, *kehrte zusammen, zusammengekehrt, vb. (h) tr.* a strânge cu mătura.

zusammenketten, *kettete zusammen, zusammengekettet (du kettest zusammen, er kettet zusammen), vb. (h) tr.* a lega cu lanț unul de altul, a înlănțui, a încătușa împreună.

zusammenkitten, *kittete zusammen, zusammengekittet (du kittest zusammen, er kittet zusammen), vb. (h) tr.* a chitui împreună, a lipi cu chit.

zusammenklammern, *klammerte zusammen, zusammengeklammert, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a prinde laolaltă, a lega la un loc cu crampoane, cu scoabe. **2.** a incopcia.

Zusammenklang, *-(e)s, -klänge, m. (muz.)* **1.** acord. **2.** *(fig.)* armonie, acord.

zusammenklappbar *adj.* pliant.

zusammenklappen, *klappte zusammen, zusammengeklappt, vb.* **I.** *tr. (h)* a închide îndoind; a plia; **ein Taschenmesser ~** a închide un briceag. **II.** *intr. (s) (fig., fam.)* a cădea jos, a nu mai putea (de oboseală); a fi la capătul puterilor; a se prăbuși.

zusammenklauben, *klaubte zusammen, zusammengeklaubt, vb. (h) tr.* a strânge, a culege, a aduna (cu migală, cu greu); *(fig.)* a compila.

zusammenkleben, *klebte zusammen, zusammengeklebt, vb. (h)* **I.** *tr.* a lipi împreună; *(biol.)* a aglutina. **II.** *(s) intr.* a se lipi; *(biol.)* a se aglutina; **die Nudeln dürfen nicht ~** tăițeii nu trebuie să se lipească.

Zusammenklebung *f. sg.* lipire; *(biol.)* aglutinare.

zusammenkleistern, *kleisterte zusammen, zusammengekleistert, vb. (h) tr.* **1.** a lipi cu clei, a încleia. **2.** *(fig., fam.)* a cârpăci; a improviza; a închega; **die Einheit der Organisation ~** a realiza unitatea organizației.

zusammenklingen, *klang zusammen, zusammengeklungen, vb. (h) intr.* **1.** a se acorda, a se armoniza. **2.** *(în expr.)* **mit den Gläsern ~** a ciocni paharele.

zusammenknallen, *knallte zusammen, zusammengeknallt, vb.* **I.** *tr. (h)* a lovi pocnind; *(mil.)* **die Hacken ~** a pocni din călcâie. **II.** *intr. (s) (fam.) (mit)* a se ciocni, a avea un conflict (cu cineva).

zusammenkneifen, *kniff zusammen, zusammengekniffen, vb. (h) tr.* a strânge (ochii, buzele).

zusammenkneten, *knetete zusammen, zusammengeknetet (du knetest zusammen, er knetet zusammen), vb. (h) tr.* a frământa tare; a zdrobi frământând.

zusammenknicken, *knickte zusammen, zusammengeknickt, vb. (s) intr.* a se îndoi, a se prăbuși (de durere, de oboseală, de slăbiciune).

zusammenknoten, *knotete zusammen, zusammengeknotet (du knotest zusammen, er knotet zusammen), vb. (h) tr.* a lega cu nod, a înnoda.

zusammenknüllen, *knüllte zusammen, zusammengeknüllt, vb. (h) tr.* a face ghemotoc, a mototoli.

zusammenknüpfen, *knüpfte zusammen, zusammengeknüpft, vb. (h) tr.* a înnoda, a lega laolaltă, împreună.

Zusammenknüpfung *f. sg.* înnodare.

zusammenkochen, *kochte zusammen, zusammengekocht, vb. (h) tr. (peior.)* a găti prost, a strica (mâncarea).

zusammenkommen, *kam zusammen, zusammengekommen, vb. (s) intr.* **1.** a se întruni, a se aduna; **wir kommen oft zusammen** ne adunăm, ne întrunim des. **2.** a se întâlni; a se vedea; **mit jm. ~** a se întâlni cu cineva. **3.** a se nimeri; **alles ist so zusammengekommen** totul s-a întâmplat așa, s-a nimerit așa. **4.** a se ciocni, a ajunge în conflict, a se certa; **scharf mit jm. ~** a se certa rău cu cineva, a se încăiera cu cineva. **5.** a se aduna, a se aglomera, a se îngrămădi; **viel Arbeit ist zusammengekommen** s-a adunat mult de lucru.

zusammenkoppeln, *koppelte zusammen, zusammengekoppelt (ich kopp(e)le zusammen), vb. (h) tr.* a cupla.

zusammenkrachen, *krachte zusammen, zusammengekracht, vb. (s) intr. (fam.)* **1.** a cădea, a se surpa, a se dărâma, a se nărui cu zgomot. **2.** a se ciocni cu zgomot.

zusammenkrampfen, *krampfte zusammen, zusammengekrampft, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) strânge convulsiv; **ihr Herz krampfte sich zusammen** i s-a strâns inima.

zusammenkratzen, *kratzte zusammen, zusammengekratzt (du, er kratzt zusammen), vb. (h) tr.* **1.** a aduna, a strânge răcâind; **den Teig ~** a strânge aluatul răcâind. **2.** *(fig., fam.)* a strânge, a aduna anevoie; **das letzte Geld ~** a strânge cu greu ultimul ban.

zusammenkriegen, *kriegte zusammen, zusammengekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* v. zusammenbekommen.

zusammenkritzeln, *kritzelte zusammen, zusammengekritzelt (ich kritz(e)le zusammen), vb. (h) tr.* a scrie grăbit și necitet, a mâzgăli.

zusammenkrümmen, *krümmte zusammen, zusammengekrümmt, vb. (h) refl.* a se încovoia, a se contracta; **sich vor Schmerz ~** a se încovoia de durere.

Zusammenkunft, *-künfte, f.* **1.** adunare, întrunire. **2.** întrevedere, întâlnire; **gesellige ~** reuniune; **eine ~ halten** a ține o adunare. **3.** *(astron.)* conjuncțiune (a două planete).

zusammenläppern, *läpperte zusammen, zusammengeläppert vb. (h) refl. (fam.)* a se strânge, a se aduna treptat; **die Beträge läppern sich schnell zusammen** sumele se adună repede.

zusammenlassen, *ließ zusammen, zusammengelassen (du, er lässt zusammen), vb. (h) tr.* **1.** a lăsa laolaltă, împreună. **2.** a lăsa să se întâlnească, să fie împreună.

Zusammenlauf, *-(e)s, -läufe, m.* v. Zusammenfluss.

zusammenlaufen, *lief zusammen, zusammengelaufen (du läufst zusammen, er läuft zusammen), vb. (s) intr.* **1.** a se strânge, a se aduna, a se aglomera, a se îngrămădi (în fugă). **2.** *(mat.)* a converge. **3.** a se contopi; *(despre culori)* a intra, a trece una într-alta, a se amesteca. **4.** *(despre ape)* a se uni, a se vărsa una într-alta. **5.** a se lovi, a se ciocni din fugă. **6.** a se micșora, a se strânge, a scădea; a se (în)chirci; a intra (la apă). **7.** *(fam.; despre lapte)* a se prinde, a se coagula, a se închega, a se brânzi. **8.** *(în expr.)* **das Wasser läuft mir im Munde zusammen** îmi lasă gura apă.

Zusammenlaufen, *-s, n. sg.* **1.** aglomerare, îngrămădire. **2.** *(mat.)* convergență. **3.** contopire. **4.** (în)chircire, micșorare. **5.** *(fam.)* prindere, coagulare, închegare, brânzire (a laptelui).

zusammenläuten, *läutete zusammen, zusammengeläutet (du läutest zusammen, er läutet zusammen), vb. (h)* **I.** *tr.* a aduna (oamenii) cu sunete de clopot, a bate clopotele pentru a strânge oamenii. **2.** *(despre clopote)* a bate odată, concomitent.

Zusammenläuten, *-s, n. sg.* sunet al tuturor clopotelor.

zusammenleben, *lebte zusammen, zusammengelebt, vb. (h)* **I.** *intr.* a conviețui; **sie leben seit Jahren zusammen** ei conviețuiesc de mai mulți ani. **II.** *refl.* a se acomoda (unul cu altul) în conviețuire (căsnicie etc.); **wir haben uns mit unseren Nachbarn zusammengelebt** ne-am obișnuit cu vecinii noștri.

Zusammenleben, *-s, n. sg.* trai, viață în comun, conviețuire; **das friedliche ~ der Völker** conviețuirea pașnică a popoarelor.

zusammenlegbar *adj.* care se poate strânge; pliabil, capotabil.

zusammenlegen, *legte zusammen, zusammengelegt, vb. (h) tr.* **1.** a îndoi, a plia (scrisori, rufe etc.); **ein Taschenmesser ~** a închide un briceag. **2.** a strânge, a aduna; **Geld ~** a strânge bani (prin chetă). **3.** *(agr.)* a comasa.

Zusammenlegung *f. sg.* **1.** îndoire, pliere, împăturire. **2.** adunare, strângere (prin chetă). **3.** *(agr.)* comasare.

zusammenleihen, *lieh zusammen, zusammengeliehen, vb. (h) tr.* a aduna împrumutând din toate părțile.

zusammenleimen, *leimte zusammen, zusammengeleimt, vb. (h) tr.* a lipi, a încleia la un loc.

zusammenlesen, *las zusammen, zusammengelesen (du, er liest zusammen), vb. (h) tr.* **1.** a culege, a aduna (fructe, boabe etc.). **2.** a citi fără alegere (tot felul de lucruri fără rost).

zusammenliegen, *lag zusammen, zusammengelegen, vb. (h* și *reg. s) intr.* **1.** a se afla alături; **~de Zimmer** camere alăturate. **2.** a fi adăpostit, cazat în același spațiu, cameră.

zusammenlöten, *lötete zusammen, zusammengelötet (du lötest zusammen, er lötet zusammen), vb. (h) tr. (tehn.)* a suda împreună.

Zusammenlötung, *-en, f. (tehn.)* **1.** *sg.* lipire. **2.** lipitură.

zusammenlügen, *log zusammen, zusammengelogen, vb. (h) tr. (în expr.)* **etwas ~** a croi la minciuni, a spune minciuni gogonate.

zusammenmachen, *machte zusammen, zusammengemacht, vb. (h)* **I.** *tr. (fam.)* a pune la un loc, a reuni. **II.** *refl. (vulg.)* a face pe el, a se murdări.

zusammen|nageln, *nagelte zusammen, zusammengenagelt (ich nag(e)le zusammen), vb. (h) tr.* a prinde, a bate în cuie.

zusammen|nähen, *nähte zusammen, zusammengenäht, vb. (h) tr.* a coase (la un loc).

zusammen|nehmen, *nahm zusammen, zusammengenommen (du nimmst zusammen, er nimmt zusammen), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a aduna, a strânge; **nimm deine Siebensachen zusammen** strânge-ți catrafusele; **seine Kräfte ~** a-și aduna forțele, puterile; **seine Gedanken ~** a-și aduna gândurile, a se concentra; *(fam.)* **alles zusammengenommen** în total, cu totul. **2.** a strânge, a ridica (fusta, șorțul etc.). **3.** a ridica (cărțile de joc). **II.** *refl.* **1.** a-și strânge, a-și aduna gândurile; a se concentra, a fi atent. **2.** a se stăpâni.

zusammen|nieten, *nietete zusammen, zusammengenietet (du nietest zusammen, er nietet zusammen), vb. (h) tr. (tehn.)* a îmbina cu nituri, a nitui.

zusammen|ordnen, *ordnete zusammen, zusammengeordnet (du ordnest zusammen, er ordnet zusammen), vb. (h) tr.* **1.** a coordona. **2.** a combina; a aranja.

Zusammen|ordnung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** coordonare. **2.** combinare; aranjare. **II.** combinație; aranjament.

zusammenpacken, *packte zusammen, zusammengepackt, vb. (h) tr.* **1.** a împacheta împreună; **alles in einen Ballen ~** a pune, a strânge totul într-un balot. **2.** (și *intr.*) a face, a strânge bagajul.

zusammenpappen, *pappte zusammen, zusammengepappt, vb. (h* și *s)* v. zusammenkleben.

zusammenpassen, *passte zusammen, zusammengepasst (du, er passt zusammen), vb. (h)* **I.** *intr.* a se potrivi, a se adapta unul altuia, a se îmbina; a concorda, a se armoniza, a merge împreună; **die beiden Farben passen gut zusammen** cele două culori se armonizează bine. **II.** *tr.* a potrivi, a face să se potrivească împreună; a adapta; a ajusta; **Latten zu einem Rahmen ~** a potrivi, a îmbina șipci pentru o ramă.

zusammenpassend I. *part. prez.* de la zusammenpassen. **II.** *adj.* potrivit, corespunzător, armonios, concordant; **~e Farben** culori care se potrivesc, care se armonizează; **ein ~es Paar** o pereche potrivită, care se înțelege.

zusammenpfarren, *pfarrte zusammen, zusammengepfarrt, vb. (h) tr.* a aduna în aceeași parohie.

zusammenpferchen, *pferchte zusammen, zusammengepfercht, vb. (h) tr.* **1.** a strânge, a băga în același țarc. **2.** a înghesui, a ticsi, a îndesa; **dicht** ~ a îndesa, a înghesui; **die Gefangenen saßen zusammengepercht in einer Zelle** prizonierii stăteau înghesuiți într-o celulă.

zusammenphantasieren, *phantasierte zusammen, zusammenphantasiert, vb. (h) tr. (înv.)* v. zusammenfantasieren.

zusammenplappern, *plapperte zusammen, zusammengeplappert, vb. (h) tr.* **1.** *(despre copii)* a gânguri, a bolborosi. **2.** a trăncăni, a sporovăi.

Zusammenprall, *-(e)s, -e, m.* **1.** ciocnire. **2.** conflict, ciocnire; ceartă; încăierare.

zusammenprallen, *prallte zusammen, zusammengeprallt, vb. (s) intr.* **1.** a se ciocni. **2.** a ajunge la conflict, a se ciocni; a se certa; a se încăiera.

zusammenpressen, *presste zusammen, zusammengepresst (du, er presst zusammen), vb. (h) tr.* v. zusammendrücken.

zusammenraffen, *raffte zusammen, zusammengerafft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a strânge, a aduna drapând, a drapa (îmbrăcăminte, perdele etc.). **2.** a strânge, a aduna grăbit, în pripă (bani, avere). **II.** *refl.* a-și aduna forțele.

zusammenrappeln, *rappelte zusammen, zusammengerappelt (ich rapp(e)le zusammen), vb. (h) refl. (fam.)* v. zusammenraffen **(II)**.

zusammenrauben, *raubte zusammen, zusammengeraubt, vb. (h) tr.* a strânge, a aduna prin furt, prin rapt.

zusammenrechnen, *rechnete zusammen, zusammengerechnet (du rechnest zusammen, er rechnet zusammen), vb. (h) tr.* a aduna, a socoti totul la un loc; a face suma.

Zusammenrechnung *f. sg.* adunare.

zusammenreimen, *reimte zusammen, zusammengereimt, vb. (h) tr., intr.* și *refl.* a (se) potrivi; a (se) pune de acord; **ich kann mir seine Worte und Taten nicht** ~ nu văd legătura între vorbele și faptele lui; **reimen Sie das zusammen, wenn Sie können** puneți toate astea de acord, dacă puteți.

Zusammenreisen, *-s, n. sg.* voiaj, călătorie în comun.

zusammenreißen, *riss zusammen, zusammengerissen (du, er reißt zusammen), vb. (h)* **I.** *tr.* a dărâma, a doborî. **II.** *refl.* a-și aduna puterile, a face un efort, a se forța; a se concentra.

zusammenreiten, *ritt zusammen, zusammengeritten (du reitest zusammen, er reitet zusammen), vb. (h) tr.* a istovi, a slei călărind; **ein Pferd** ~ a prăpădi, a istovi un cal călărindu-l.

zusammenrennen, *rannte zusammen, zusammengerannt, vb. (s) intr.* **1.** a se aduna în grabă, alergând. **2.** a se ciocni din fugă. **3.** *(fam.)* a se certa, a se ciocni, a ajunge la conflict, a se încăiera.

zusammenringeln, *ringelte zusammen, zusammengeringelt (ich ring(e)le zusammen), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) încovriga, a (se) încolăci, a se (în)cârlionța, a (se) face ghem.

zusammenrollen, *rollte zusammen, zusammengerollt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) rula, a (se) face sul, a (se) înfășura.

Zusammenrollung *f. sg.* înfășurare.

zusammenrotten, *rottete zusammen, zusammengerottet (du rottest zusammen, er rottet zusammen), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) strânge, a (se) aduna (din toate părțile) în pâlcuri. **2.** a (se) înhăita.

Zusammenrottung, *-en, f.* **1.** adunare, îngrămădire tumultuoasă. **2.** înhăitare.

zusammenrücken, *rückte zusammen, zusammengerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* a apropia (împingând); **die Tische** ~ a apropia mesele. **II.** *intr. (s)* a se apropia, a se strânge; **könnt ihr noch ein bisschen ~?** puteți să vă mai strângeți un pic?; *(fig.)* **die Krise ließ die Nachbarstaaten** ~ criza a determinat strângerea relațiilor dintre statele vecine.

Zusammenrückung, *-en, f.* **1.** apropiere. **2.** *(lingv.)* compunere sintagmatică.

zusammenrufen, *rief zusammen, zusammengerufen, vb. (h) tr.* **1.** a convoca, a aduna. **2.** *(mil.)* a concentra.

zusammenrühren, *rührte zusammen, zusammengerührt, vb. (h) tr.* a amesteca.

zusammenrütteln, *rüttelte zusammen, zusammengerüttelt (ich rütt(e)le zusammen), vb. (h) tr.* **1.** a scutura (ca să se mai facă loc, ca să încapă). **2.** *(fig., fam.)* a mustra, a dojeni aspru.

zusammensacken, *sackte zusammen, zusammengesackt, vb. (s) intr.* a se prăbuși (înăuntru); a cădea grămadă; a se dezumfla, a se lăsa, a se surpa; **die Kuppel ist zusammengesackt** cupola s-a prăbușit; **der Ballon sackt zusammen** balonul se dezumflă; *(cul.)* **der Auflauf darf nicht** ~ sufleul n-are voie să se lase.

zusammensammeln, *sammelte zusammen, zusammengesammelt (ich samm(e)le zusammen), vb. (h) tr.* v. einsammeln.

zusammenschalten, *schaltete zusammen, zusammengeschaltet (du schaltest zusammen, er schaltet zusammen), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) lega prin conectare; **mehrere Rechner** ~ a conecta mai multe computere; **die Sender haben sich** ~ emițătorii s-au conectat.

zusammenscharen, *scharte zusammen, zusammengeschart, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) aduna, a (se) strânge (în grupuri, în cete); **eine große Menge scharte sich zusammen** s-a strâns o mulțime mare.

zusammenscharren, *scharrte zusammen, zusammengescharrt, vb. (h) tr.* **1.** a aduna, a strânge răzuind, săpând. **2.** *(fam.)* a acumula, a aduna, a strânge (bani etc.).

Zusammenschau *f. sg.* rezumat; tablou sinoptic.

zusammenschaudern, *schauderte zusammen, zusammengeschaudert,* **zusammenschauern**, *schauerte zusammen, zusammengeschauert, vb. (s) intr.* a se cutremura, a se înfiora.

zusammenschaufeln, *schaufelte zusammen, zusammengeschaufelt (ich schauf(e)le zusammen), vb. (h) tr.* a strânge cu lopata.

zusammenscheißen, *schiss zusammen, zusammengeschissen, vb. (h) tr. (vulg.)* a mustra, a certa cu cuvinte grosolane; **der Chef hat ihn zusammengeschissen** șeful l-a porcăit.

zusammenschichten, *schichtete zusammen, zusammengeschichtet (du schichtest zusammen, er schichtet zusammen), vb. (h) tr.* a stivui, a așeza, a îngrămădi în straturi.

zusammenschieb|bar, *adj.* glisant, culisant; **~e Trennwand** perete despărțitor culisant.

zusammenschieben, *schob zusammen, zusammengeschoben, vb. (h) tr.* a apropia împingând.

zusammenschießen, *schoss zusammen, zusammengeschossen (du, er schießt zusammen), vb. (h) tr.* **1.** a doborî, a nimici trăgând cu pușca, cu tunul etc. **2.** *(fam.)* a împușca. **3.** a alerga, a curge foarte repede; **das Wasser schoss im Tal zusammen** apa s-a năpustit la vale. **4.** *(fam.)* a strânge prin chetă.

zusammenschlagen, *schlug zusammen, zusammengeschlagen (du schlägst zusammen, er schlägt zusammen), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lovi, a izbi unul de altul; **die Hände** ~ **a)** a bate din palme; **b)** a împreuna mâinile; *(fig.)* **die Hände über dem Kopfe** ~ a rămâne încremenit de uimire, a fi uluit. **2.** a îndoi, a împături, a plia; **einen Teig** ~ a împături un aluat. **3.** *(fig.)* a aduna, a strânge la un loc. **4.** a sparge, a sfărâma, a zdrobi, a distruge; **eine Kiste** ~ a sparge o ladă. **5.** a bate, a fixa la un loc; a înnădi; a îmbina; **Bretter** ~ a înnădi, a îmbina scânduri. **II.** *intr.* **1.** a se lovi, a se ciocni, a se izbi unul de altul. **2.** a se închide brusc; **die Wellen schlugen über ihm zusammen** valurile l-au acoperit, i-au trecut peste cap.

zusammenschleppen, *schleppte zusammen, zusammengeschleppt, vb. (h) tr.* a strânge, a îngrămădi, a aduna (ducând cu greu).

zusammenschließen, *schloss zusammen, zusammengeschlossen (du, er schließt zusammen), vb. (h)* **I.** *tr.* a lega (împreună), a împreuna (fixând legătura). **II.** *refl.* a se strânge, a se uni; a se asocia; **sich zu einem Verein** ~ a se uni într-o asociație. **III.** *intr.* a se potrivi exact; a se împreuna, a se uni, a se îmbina exact.

Zusammenschließen, *-s, n. sg.,* **Zusammenschließung**, *-en, f.,* **Zusammenschluss**, *-es, -schlüsse, m.* **1.** unire, reunire; alipire; apropiere, strângere. **2.** unire, îmbinare exactă.

zusammenschmeißen, *schmiss zusammen, zusammengeschmissen (du, er schmeißt zusammen), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a arunca, a azvârli, a trânti în toate părțile. **2.** a sparge, a strica. **3.** a aduna la repezeală, în grabă; a îngrămădi.

zusammenschmelzen, *schmolz zusammen, zusammengeschmolzen (du, er schmilzt zusammen), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** *(tehn.)* a alia, a face un aliaj. **2.** *(tehn.)* a suda prin topire. **3.** a contopi; a fuziona. **II.** *intr. (s)* **1.** a se topi. **2.** a scădea, a se împuțina, a se micșora, a se topi; *(fig.)* **der Vorrat ist zusammengeschmolzen** proviziile s-au topit.

Zusammenschmelzung *f. sg.* contopire; fuzionare; sudare prin topire.

zusammenschmieden, *schmiedete zusammen, zusammengeschmiedet (du schmiedest zusammen, er schmiedet zusammen), vb. (h) tr. (tehn.)* a suda prin forjare.

zusammenschmiegen, *schmiegte zusammen, zusammengeschmiegt, vb. (h) refl. (despre viețuitoare)* a se strânge, a se lipi unul de altul.

zusammenschmieren, *schmierte zusammen, zusammengeschmiert, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a mâzgăli. **2.** a compila.

zusammenschneiden, *schnitt zusammen, zusammengeschnitten (du schneidest zusammen, er schneidet zusammen), vb. (h) tr. (film, radio, tv)* **1.** a scurta un film, o înregistrare; **einen Film auf die Hälfte** ~ a scurta un film la jumătate. **2.** a alcătui un material din mai multe înregistrări, a compila, **die Höhepunkte aus den letzten zehn Sendungen** ~ a compila momentele cele mai reușite din ultimele zece emisiuni.

Zusammenschnitt, *-(e)s, -e, m. (film, radio, tv)* **1.** versiune scurtă, scurtată la montaj. **2.** compilare din părți din diferite înregistrări.

zusammenschnüren, *schnürte zusammen, zusammengeschnürt, vb. (h) tr.* a strânge cu șiret, cu sfoară; a se strânge în corset; *(fig.)* **der Schmerz schnürte ihm die Kehle zusammen** durerea îl sufoca; **das schnürt mir das Herz zusammen** aceasta face să mi se strângă inima.

zusammenschnurren, *schnurrte zusammen, zusammengeschnurrt, vb. (s) intr. (fam.)* v. zusammenschrumpfen.

zusammenschrauben, *schraubte zusammen, zusammengeschraubt, vb. (h) tr.* a înșuruba; a uni cu șuruburi.

zusammenschrecken, *schrak* (și *schreckte*) *zusammen, zusammengeschrocken* (și *zusammengeschreckt*) *(inv. du schrickst zusammen, er schrickt zusammen), vb. (s) intr.* a tresări speriat; **bei jedem Geräusch** ~ a tresări la fiecare zgomot.

zusammenschreiben, *schrieb zusammen, zusammengeschrieben, vb. (h) tr.* **1.** *(peior.)* a scrie mult, a mâzgăli (de toate). **2.** a aduna, a strânge, a câștiga (bani) cu scrisul. **3.** *(lingv.)* a scrie împreună, într-un singur cuvânt.

Zusammenschreibung, *-en, f. (lingv.)* scriere într-un singur cuvânt.

zusammenschrumpfen, *schrumpfte zusammen, zusammengeschrumpft, vb. (s) intr.* **1.** a se strâmta; a se micșora, a scădea, a intra (la apă). **2.** a se (in)chirci; a se atrofia, a degenera.

Zusammenschrumpfen, *-s, n. sg.* **1.** strâmtare; micșorare, scădere. **2.** zbârcire; atrofiere, degenerare.

zusammenschustern, *schusterte zusammen, zusammengeschurtet, vb. (h) tr.* a cârpăci, a face de mântuială.

zusammenschütteln, *schüttelte zusammen, zusammengeschüttelt (ich schütt(e)le zusammen), vb. (h) tr.* a scutura (puternic ca să se facă loc).

zusammenschütten, *schüttete zusammen, zusammengeschüttet (du schüttest zusammen, er schüttet zusammen), vb. (h) tr.* a turna în același vas, a amesteca, a vărsa la un loc.

zusammenschweißen, *schweißte zusammen, zusammengeschweißt (du, er schweißt zusammen), vb. (h) tr. (tehn.)* a îmbina prin sudare; *(fig.)* **der gemeinsame Erfolg schweißte sie zusammen** succesul comun i-a legat.

Zusammenschweißen, *-s, n. sg. (tehn.)* sudare, sudură.

zusammen sein, *war zusammen, zusammen gewesen, vb. (s) intr.* a fi împreună (un anumit timp); **wir werden den ganzen Tag** ~ vom fi împreună toată ziua.

Zusammensein, *-s, n. sg.* **1.** faptul de a fi împreună. **2.** conviețuire.

zusammensetzbar *adj.* care poate fi compus.

zusammensetzen, *setzte zusammen, zusammengesetzt (du, er setzt zusammen), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune la un loc; *(mil.)* **die Gewehre** ~ a forma o piramidă din puști. **2.** a compune, a combina. **3.** *(chim., mat.)* a compune. **4.** a construi; a asambla; a monta. **II.** *refl.* a se compune, a fi format.

Zusammensetzring, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* inel de asamblare.

Zusạmmensetzung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** (şi *chim., mat.*) compunere. **2.** construire; asamblare; montare. **II. 1.** compoziţie. **2.** construcţie; asamblaj; montaj. **3.** *(lingv.)* **a)** compunere; **b)** (cuvânt) compus.

zusạmmensingen, *sang zusammen, zusammengesungen, vb. (h) tr.* **1.** a strânge, a aduna, a câştiga cântând; **sich** *(dat.)* **ein Vermögen** ~ a face o avere cântând. **2.** *(peior.)* a cânta prost (multe şi de toate).

zusạmmensinken, *sank zusammen, zusammengesunken, vb. (s) intr.* **1.** a se prăbuşi, a cădea jos; a se nărui; a se lăsa în jos; **ohnmächtig** ~ a se prăbuşi leşinat(ă). **2.** a se stinge încet; **die Glut war in sich zusammengesunken** jarul se stinsese.

Zusạmmensinken, *-s, n. sg.* cădere, prăbuşire, năruire.

zusạmmensitzen, *saß zusammen, zusammengesessen (du, er sitzt zusammen), vb. (h* şi *reg, s) intr.* a sta alături.

zusạmmen|spannen, *spannte zusammen, zusammengespannt, vb.* **1.** *(h)* **I.** *tr.* a înhăma împreună, a înhăma alături; *(fig.)* **einen alten und einen jungen Mann** ~ a alătura două persoane diferite. **II.** *refl. (reg.)* a se asocia cu cineva.

zusạmmen|sparen, *sparte zusammen, zusammengespart, vb. (h) tr.* a economisi (bani).

zusạmmen|sperren, *sperrte zusammen, zusammengesperrt, vb. (h) tr.* a închide, a încuia împreună.

Zusạmmen|spiel, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(muz.)* ansamblu; *(teatru)* joc de ansamblu. **2.** *(sport)* joc de echipă. **3.** *(fig.)* legătură, acţiune comună.

zusạmmen|spielen, *spielte zusammen, zusammengespielt, vb. (h) intr.* **1.** (şi *sport*) a-şi combina jocul, a juca împreună. **2.** *(fig.)* a se combina, a se împleti; **viele Zufälle spielten hier zusammen** multe coincidenţe s-au îmbinat aici. **3.** *(fam.)* a obţine rezultate nesatisfăcătoare în sport, teatru, muzică; **katastrophal, was die Mannschaft heute zusammenspielt** echipa joacă astăzi mizerabil.

zusạmmen|stallen, *stallte zusammen, zusammengestallt, vb. (h) tr.* a pune în acelaşi grajd.

zusạmmen|stauchen, *stauchte zusammen, zusammengestaucht, vb. (h) tr.* **1.** a îndesa, a îngrămădi. **2.** *(fam.)* a mustra.

zusạmmen|stecken, *steckte zusammen, zusammengesteckt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a băga, a vârî, a pune, a aşeza împreună; *(fam.)* **die Köpfe** ~ a-şi şopti la ureche, a şuşoti. **2.** a prinde, a înfige la un loc (cu ace). **II.** *intr. (s) (fam.)* a fi mereu împreună, a fi nedespărţit.

zusạmmen|stehen, *stand zusammen, zusammengestanden, vb. (h, reg. s) intr.* a sta împreună, la un loc; *(fig.)* a face parte din aceeaşi grupă, partidă; **gedrängt** ~ a sta înghesuiţi.

zusạmmen|stehlen, *stahl zusammen, zusammengestohlen (du stiehlst zusammen, er stiehlt zusammen), vb. (h)* **I.** *tr.* a strânge furând. **II.** *refl. (fam.)* a se întruni, a se reuni, a se aduna pe furiş, pe ascuns.

zusạmmen|stellbar *adj.* **1.** combinabil. **2.** care se poate asorta.

zusạmmen|stellen, *stellte zusammen, zusammengestellt, vb. (h) tr.* **1.** a alcătui, a forma, a (re)uni, a asambla (bucăţi, părţi dintr-un tot); **ein Menü** ~ a alcătui un meniu; **eine Mannschaft** ~ a forma o echipă. **2.** a asocia (idei, cuvinte etc.). **3.** a combina; a alătura. **4.** a asorta (culori etc.).

Zusạmmen|stellung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** unire, asamblare, compunere, alcătuire, montare. **2.** asociere. **3.** combinare, alăturare. **4.** asortare. **II. 1.** asociaţie. **2.** combinaţie; compoziţie; **passende** ~ combinaţie potrivită. **3.** *(ec.)* clasament, clasificare.

zusạmmen|steuern, *steuerte zusammen, zusammengesteuert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a strânge sub formă de cotizaţii. **2.** *(fam.)* a aduna din toate părţile. **II.** *intr.* a cotiza.

zusạmmen|stimmen, **stimmte** *zusammen, zusammengestimmt, vb. (h) intr.* **1.** *(muz.)* a se acorda, a se armoniza. **2.** a fi în concordanţă; a se potrivi.

zusạmmen|stopfen, *stopfte zusammen, zusammengestopft, vb. (h) tr.* a îndesa laolaltă.

zusạmmen|stoppeln, *stoppelte zusammen, zusammengestoppelt (ich stopp(e)le zusammen), vb. (h) tr. (fam.)* a întocmi din multe bucăţi răzleţe adunate cu greu, a încropi; **aus vielen Wollresten eine Jacke** ~ a încropi din multe resturi de lână un jerseu.

Zusạmmenstopp(e)lung, *-en, f. (fam.)* adunare anevoioasă de material (în vederea îmbinării într-un întreg), încropire.

Zusạmmen|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** şoc, ciocnire, izbitură, tamponare; coliziune. **2.** *(fig.)* conflict, ceartă, încăierare.

zusạmmen|stoßen, *stieß zusammen, zusammengestoßen (du, er stößt zusammen), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a ciocni, a izbi unul de altul; **die Gläser** ~ a ciocni paharele. **2.** *(constr.)* a face să se îmbuce, a îmbina (ţevi, scânduri etc.); **Bretter** ~ a îmbina scânduri. **3.** a zdrobi, a pisa; **Zucker im Mörser** ~ a pisa zahăr în piuliţă. **4.** a răsturna. **5.** *(croitorie)* a aduna, a prinde bucăţile (unui costum etc.). **II.** *intr. (s)* **1.** a se izbi unul de altul, a se ciocni, a se tampona; **die beiden Schnellzüge sind in voller Fahrt zusammengestoßen** cele două trenuri accelerate s-au ciocnit în plină viteză. **2.** a ajunge la conflict, a se ciocni; a se încăiera. **3.** a se mărgini, a se învecina. **4.** *(mil., despre trupe)* a se uni, a fuziona.

Zusạmmen|stoßen, *-s, n. sg.* **1.** ciocnire, izbire, tamponare; coliziune. **2.** *(tehn.)* îmbinare, îmbucare. **3.** *(fig.)* ciocnire, încăierare. **4.** învecinare, mărginire. **5.** *(mil.)* joncţiune, fuzionare, unire.

zusạmmen|stoßend I. *part. prez.* de la z u s a m m e n s t o ß e n. **II.** *adj.* apropiat, lipit (de), alăturat, contiguu.

zusạmmen|streichen, *strich zusammen, zusammengestrichen, vb. (h) tr.* a tăia, a elimina (dintr-un text).

zusạmmen|strömen, *strömte zusammen, zusammengeströmt, vb. (s) intr.* **1.** a veni cu grămada, cu droaia; a se revărsa. **2.** *(fiz.)* a converge; a conflua.

Zusạmmen|strömung *f. sg.* **1.** revărsare. **2.** *(fig.)* confluenţă.

zusạmmen|stückeln, *stückelte zusammen, zusammengestückelt (ich stück(e)le zusammen)*, **zusạmmen|stücken**, *stückte zusammen, zusammengestückt, vb. (h) tr.* a înnădi; a cârpi.

Zusạmmen|sturz, *-es, -stürze, m.* prăbuşire, năruire, surpare; *(fig.)* ruină.

zusạmmen|stürzen, *stürzte zusammen, zusammengestürzt (du, er stürzt zusammen) vb. (s) intr.* a se prăbuşi, a se nărui, a se surpa; *(fig.)* a se ruina.

Zusạmmen|stürzen, *-s, n. sg.* v. Z u s a m m e n s t u r z.

zusạmmensuchen, *suchte zusammen, zusammengesucht, vb. (h) tr.* a aduna, a culege căutând peste tot bucăţi răzleţe.

Zusạmmentrag|apparat, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* aparat, maşină de adunat coli.

zusạmmentragen, *trug zusammen, zusammengetragen (du trägst zusammen, er trägt zusammen), vb. (h) tr.* **1.** a aduna, a căra la un loc; **aus Schriften** ~ a compila. **2.** *(tipogr.)* a aduna (coli).

Zusạmmentragen, *-s, n. sg.* **1.** adunare; compilare. **2.** *(tipogr.)* adunare a colilor.

zusạmmentreffen, *traf zusammen, zusammengetroffen (du triffst zusammen, er trifft zusammen), vb. (s) intr.* **1.** a se întâlni (întâmplător). **2.** *(fig.)* a se brodi, a coincide; a se potrivi; **das trifft mit meinem Plan zusammen** asta se potriveşte cu planul meu, cu intenţia mea. **3.** a coincide (în timp), a se întâmpla simultan, concomitent, în acelaşi timp.

Zusạmmentreffen, *-s, n. sg.* **1.** întâlnire (întâmplătoare). **2.** *(fig.)* coincidenţă; ~ **von Umständen** concurs de împrejurări, conjunctură. **3.** simultaneitate, concomitenţă, coincidenţă în timp.

zusạmmentreiben, *trieb zusammen, zusammengetrieben, vb. (h) tr.* a strânge, a aduna la un loc; **das Vieh** ~ a aduna vitele; *(vân.)* **das Wild** ~ a goni vânatul.

zusạmmentreten, *trat zusammen, zusammengetreten (du trittst zusammen, er tritt zusammen), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a se apropia unul de altul. **2.** a se aduna, a se reuni, a se întruni. **3.** a se asocia; a face cauză comună. **II.** *tr. (h)* a strivi, a călca în picioare.

Zusạmmentreten, *-s, n. sg.* **1.** adunare, reunire, întrunire. **2.** asociere. **3.** zdrobire, strivire, călcat în picioare.

Zusạmmentritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** reuniune, întrunire (a parlamentului etc.); adunare (a credincioşilor etc.). **2.** asociere.

zusạmmentrommeln, *trommelte zusammen, zusammengetrommelt (ich tromm(e)le zusammen), vb. (h) tr.* **1.** *(mil.)* a aduna prin bătăi de tobă. **2.** *(fam.)* a strânge, a aduna (în mod zgomotos).

zusạmmentun, *tat zusammen, zusammengetan, vb. (h)* **I.** *tr.* a pune la un loc, a uni; a lega, a strânge. **II.** *refl.* a se aduna; a se uni, a se asocia.

zusạmmenwachsen, *wuchs zusammen, zusammengewachsen (du, er wächst zusammen), vb. (s) intr.* a se împreuna crescând, a concreşte; *(med.)* a face aderenţe.

zusạmmenwehen, *wehte zusammen, zusammengeweht, vb. (h) tr. (despre vânt)* a aduna, a îngrămădi suflând.

zusạmmenwerfen, *warf zusammen, zusammengeworfen (du wirfst zusammen, er wirft zusammen), vb. (h) tr.* **1.** a arunca una peste alta, claie peste grămadă; *(fig.)* a confunda; **hier werden verschiedene Begriffe zusammengeworfen** aici se confundă mai multe noţiuni. **2.** a dărâma aruncând. **3.** *(fam.)* a aduna banii la un loc; **die Ersparnisse** ~ a pune la un loc economiile.

zusạmmenwickeln, *wickelte zusammen, zusammengewickelt (ich wick(e)le zusammen), vb. (h) tr.* a înfăşura; **ein Tuch** ~ a înveli, a înfăşura o bucată de ţesătură.

zusạmmenwinden, *wand zusammen, zusammengewunden (du windest zusammen, er windet zusammen), vb. (h) tr.* a împleti împreună, a uni răsucind.

zusạmmenwirken, *wirkte zusammen, zusammengewirkt, vb. (h) intr.* a conlucra, a colabora, a coopera.

Zusạmmenwirken, *-s, n. sg.* conlucrare, colaborare, cooperare.

zusạmmenwürfeln, *würfelte zusammen, zusammengewürfelt (ich würf(e)le zusammen), vb.* **I.** *intr. (s)* a se aduna, fără alegere, de peste tot. **II.** *tr. (h)* **1.** a aduna la nimereală. **2.** a combina, a alcătui în chip nepotrivit; **ein bunt zusammengewürfelter Haufen** o grămadă amestecată.

zusạmmenzählen, *zählte zusammen, zusammengezählt, vb. (h) tr.* a aduna, a adiţiona; **die Summen** ~ a aduna sumele.

zusạmmenziehbar *adj. (biol.)* contractil, retractil.

Zusạmmenziehbarkeit, *f. sg. (biol.)* contractilitate, retractilitate.

zusạmmenziehen, *zog zusammen, zusammengezogen, vb.* **I.** *tr.* şi *refl. (h)* **1.** a (se) strânge, a (se) aduna; **die Augenbrauen** ~ a se încrunta, a-şi încrunta sprâncenele; **ein Gewitter zieht sich zusammen** se pregăteşte o furtună. **2.** *(fiz.)* a (se) contracta, a se comprima. **3.** *(mil.)* a (se) concentra; **Truppen** ~ a concentra trupe. **4.** *(mat.)* a (se) reduce la o formă mai condensată. **5.** *(gram.)* a se contrage. **6.** a (se) micşora, a (se) scurta, a (se) strânge, a se (în)chirci. **II.** *intr. (s)* a se muta împreună.

Zusạmmenziehen, *-s, n. sg.* v. Z u s a m m e n z i e h u n g.

zusạmmenziehend I. *part. prez.* de la z u s a m m e n z i e h e n. **II.** *adj. (med.)* astringent.

Zusạmmenziehung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** strângere, adunare la un loc. **2.** *(fiz.)* contractare, comprimare. **3.** *(mil.)* concentrare. **4.** *(mat.)* reducere la o formă mai condensată. **5.** îngustare; scurtare; micşorare, reducere; zgârcire. **6.** *(gram.)* contragere (a propoziţiilor). **II. 1.** prescurtare, rezumat. **2.** contracţie, retragere.

Zusạmmenziehungszeichen, *-s, -, n.* linioară, cratimă, trăsătură de unire.

zusạmmenzucken, *zuckte zusammen, zusammengezuckt, vb. (s) intr.* a tresări, a se cutremura; **erschreckt** ~ a tresări speriat.

Zusạmmenzug, *-(e)s, -züge, m. (reg.) (mil.)* concentrare.

zusạmmenzwängen, *zwängte zusammen, zusammengezwängt, vb. (h) tr.* a strânge, a aduna; a îndesa cu forţa, cu sila.

zusạmt *prep. (înv.)* (cu *dat.*) cu, împreună cu.

Zusatz, *-es, -sätze, m.* **1.** adăugare, amplificare; mărire, augmentare. **2.** adaos, supliment. **3.** codicil; anexă; notă (adiţională); adnotare. **4.** *(mat.)* corolar.

Zusatz|abkommen, *-s, -, n.* acord adiţional.

Zusatz|artikel, *-s, -, m.* articol suplimentar.

Zusatzbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie curativă cu adaos de substanţe medicinale.

Zusatzbeschleunigung, *-en, f. (fiz.)* acceleraţie adiţională.

Zusatzbetrag, *-(e)s, -beträge, m.* sumă adiţională.

Zusatzbremsleuchte, *-n, f.* far suplimentar la automobile pentru a indica frânarea.

Zusatzbudget [-bydʒeː], *-s, -s, n.* buget suplimentar.

Zusatzfrage, *-n, f.* întrebare suplimentară.

Zusatzgebühr, *-en, f.* taxă suplimentară.

Zusatzgerät, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* aparat, dispozitiv suplimentar; anexă.

Zusatzhaushalt, *-(e)s, -e, m.* v. Z u s a t z b u d g e t.

Zusatzkapital, *-s, n. sg. (ec.)* capital suplimentar.

Zusatzkarte, *-n, f.* **1.** supliment la biletul de călătorie. **2.** *(inform.)* placă suplimentară.

Zusatzklausel, *-n, f.* clauză complementară.

Zusatzkontingent, *-(e)s,-e, n.* contingent suplimentar.

Zusatzkredit, *-(e)s, -e, m.* credit suplimentar.
zusätzlich *adj.* **1.** complementar. **2.** suplimentar; accesoriu.
Zusatzlohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu suplimentar.
Zusatznote, *-n, f.* adnotare, observație, notă suplimentară; codicil.
Zusatzrente, *-n, f. (fin.)* rentă suplimentară.
Zusatzsoftware [-sɔftwɛ:ə], *-s, f.* soft suplimentar.
Zusatz|steuer, *-n, f. (fin.)* impozit suplimentar.
Zusatz|stoff, *-(e)s, -e, m.* aditiv.
Zusatz|strafe, *-n, f. (jur.)* amendă, pedeapsă suplimentară.
Zusatzver|einbarung, *-en, f.* convenție anexă.
Zusatzversicherung, *-en, f.* asigurare facultativă suplimentară.
Zusatzvorschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** propunere suplimentară. **2.** proiect suplimentar.
Zusatz|zahl, *-en. f. (loto)* număr suplimentar la tragerea noroc.
zusausen, *sauste zu, zugesaust (du, er saust zu), vb. (s) intr.* **1.** (cu *dat.* sau *auf* cu *ac.*) a se îndrepta grăbit, repede spre ceva; **der Ball saust mir zu** mingea zboară vâjâind spre mine. **2.** a veni vijelios, a se apropia zgomotos; **das Flugzeug sauste auf den Flughafen zu** avionul se apropia ca vântul de aeroport. **3.** a se închide brusc, a se trânti; **die Tür sauste zu** ușa s-a trântit.
zuschalten, *schaltete zu, zugeschaltet (du schaltest zu, er schaltet zu), vb. (h) tr.* și *refl. (tehn.)* a (se) conecta, a (se) lega.
zuschanden (și **zu Schanden**) *adv.* distrus, bun de nimic; ~ **machen** a nimici, a distruge, a strica; ~ **werden** a se nimici, a se strica; **ein Pferd** ~ **reiten** a speti, a nenoroci, a istovi, a omorî un cal călărindu-l; **den Wagen** ~ **fahren** a distruge automobilul (conducându-l prost sau cu viteză exagerată).
zuschanzen, *schanzte zu, zugeschanzt (du, er schanzt zu), vb. (h) tr. (fam.)* a procura cuiva ceva pe sub mână.
zuschärfen, *schärfte zu, zugeschärft, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) ascuți; a (se) subția.
Zuschärfung *f. sg.* ascuțire; subțiere.
zuscharren, *scharrte zu, zugescharrt, vb. (h) tr.* a acoperi cu pământ (zgâriind, râcâind).
zuschauen, *schaute zu, zugeschaut, vb. (h) intr.* **1.** a privi, a se uita, a fi spectator, a asista (la ceva); **einer Sache** ~ a fi spectator la ceva; **ich kann der Sache nicht mehr lange ruhig** ~ nu mai pot să asist nepăsător la aceasta; **lass mich** ~! **a)** lasă-mă să văd ce faci; **b)** lasă-mă să văd și eu! **ich möchte dir** ~ aș vrea să văd cum faci asta. **2.** *(reg.)* a-și da silința, a se osteni.
Zuschauer, *-s, -, m.,* ~**in**, *-nen, f.* spectator(-oare); **dem** ~ **ist kein Spiel zu hoch** pentru chibiț miza nu e niciodată prea mare.
Zuschauerplatz, *-es, -plätze, m.* loc pentru spectatori.
Zuschauer|raum, *-(e)s, -räume, m.* sală de spectacol.
Zuschauerschaft *f. sg.* spectatori, public spectator.
Zuschauertribüne, *-n, f.* tribună pentru spectatori.
zuschaufeln, *schaufelte zu, zugeschaufelt (ich schauf(e)le zu), vb. (h) tr.* a acoperi cu pământ, a îngropa cu lopata.
zuschenken, *schenkte zu, zugeschenkt, vb. (h) tr.* a adăuga băutură în pahar; **jm. noch etwas Wein** ~ a mai turna cuiva vin în plus.
zuschicken, *schickte zu, zugeschickt, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a trimite (cuiva ceva); **wieder** ~ a trimite înapoi, a înapoia.
Zuschicken, *-s, n. sg.,* **Zuschickung**, *-en, f.* trimitere.
Zuschiebegeschwindigkeit, *-en, f. (tehn.)* viteză de avans, de alimentare.
zuschieben, *schob zu, zugeschoben, vb. (h) tr.* **1.** a închide împingând; a împinge închizând; **den Riegel** ~ a trage zăvorul. **2. (jm. etwas** ~**)** a împinge (cuiva ceva); *(fam.)* a procura (cuiva ceva); a face rost (cuiva de ceva); *(fig.)* **jm. eine Schuld** ~ a arunca vina în spinarea cuiva; **jm. den Eid** ~ a forța pe cineva să jure.
zuschießen, *schoss zu, zugeschossen (du, er schießt zu), vb.* **I.** *intr.* **1.** *(h)* a trage cu arma. **2.** *(s) (auf* cu *ac.)* a se repezi (la ceva sau la cineva). **II.** *tr. (h)* **1. (jm. etwas** ~**)** a trage, a arunca (cu ceva asupra cuiva); **dem Feinde Kugeln** ~ a trage gloanțe asupra dușmanului; **dem Libero den Ball** ~ a trimite mingea liberoului; **jm. Blicke** ~ a arunca cuiva ocheade. **2.** a adăuga, a mai da pe deasupra, a mai contribui în plus; **Geld** ~ a mai da bani în plus.
zuschiffen, *schiffte zu, zugeschifft, vb. (s) intr.* (cu *dat.* sau *auf* cu *ac.*) a naviga spre ceva.
zuschippen, *schippte zu, zugeschippt, vb. (h) tr. (reg.)* v. zuschaufeln.
Zuschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** *(jur.)* adjudecare prin licitație. **2.** *(com.)* dare a unei comenzi. **3.** (și *chim.*) adăugare, adaos; **chemisch unwirksamer** ~ adaos inert; **mit** ~ **der Kosten** adăugându-se cheltuielile. **4.** *(ec.)* taxă suplimentară, suprataxă, supliment. **5.** *(metal.)* fondant. **6.** *(constr.)* adaos. **7.** *(reg.)* îngrădire; îndiguire.
Zuschlagblei, *-(e)s, n. sg. (metal.)* adaos de plumb.
zuschlagen, *schlug zu, zugeschlagen (du schlägst zu, er schlägt zu), vb.* **I.** *intr.* **1.** *(h)* a da, a lovi, a bate; **schlag zu!** fie! bate palma! s-a făcut! **auf jn.** ~ a bate, a da zdravăn în cineva; a-i căra la lovituri cu nemiluita. **2.** *(s)* a se închide, a se trânti brusc. **3.** *(h)* a corespunde, a se potrivi; **diese Diät schlägt ihm zu** regimul acesta i se potrivește, îi priește. **II.** *tr. (h)* **1.** a trânti, a închide brusc (o ușă, o fereastră etc.). **2.** a adjudeca (la licitație). **3.** *(în expr.)* **jm. Beifall** ~ a aplauda, a aproba pe cineva. **4.** *(metal.)* a adăuga, a pune un adaos. **III.** *refl. (tipogr.)* a se ancrasa. **5.** *(fig.)* a lovi; **das Schicksal schlug zu** soarta l-a lovit; **der Mörder hat wieder zugeschlagen** criminalul a lovit din nou; **die Stadt will jetzt bei den Parkgebühren** ~ primăria vrea să dea lovitura cu taxele de parcare; **bei einem Angebot** ~ a profita de ofertă.
zuschlagfrei *adj.* fără majorare; fără supliment; fără adaos.
Zuschlaghammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan de ajutor, baros.
Zuschlagkarte, *-n, f. (ferov.)* supliment la bilet.
Zuschlagkörnung, *-en, f. (metal.)* granulație a fondantului.
Zuschlagprämie [-miə], *-n, f.* primă suplimentară.
Zuschlagsbillett [-biljɛt], *-s, -e, n.,* **Zuschlag|schein**, *-(e)s, -e, m.* v. Zuschlagkarte.
Zuschlagsgebühr, *-en, f.* taxă suplimentară.
Zuschlags|porto, *-s, -s, n.* suprataxă poștală.
Zuschlag|stoff, *-(e)s, -e, m. (constr.)* agregat.
Zuschlagzeit, *-en, f.* timp suplimentar.
Zuschlagzoll, *-(e)s, -zölle, m.* vamă suplimentară.
zuschleichen, *schlich zu, zugeschlichen, vb. (s) intr.* (cu *dat.* sau *auf* cu *ac.*) a se furișa, a se strecura pe nesimțite (spre cineva sau ceva).
zuschleifen, *schliff zu, zugeschliffen, vb. (h) tr.* a șlefui, a ascuți; a fasona șlefuind; **einen Stein vieleckig** ~ a fațeta o piatră.
zuschleppen, *schleppte zu,zugeschleppt, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a aduce, a căra (cuiva ceva) pe ascuns, pe furiș.
zuschleudern, *schleuderte zu, zugeschleudert, vb. (h) tr.* (cu *dat.*) a arunca, a azvârli (spre ceva sau cineva).
zuschließen, *schloss zu, zugeschlossen (du, er schließt zu), vb. (h) tr.* a închide cu cheia, a încuia.
Zuschluss, *-es, -schlüsse, m.* încuiere, închis cu cheia.
zuschmeißen, *schmiss zu, zugeschmissen (du, er schmeißt zu), vb. (h) tr. (fam.)* a trânti, a închide trântind.
zuschmelzen, *schmolz zu, zugeschmolzen (du, er schmilzt zu), vb. (h) tr. (tehn.)* a lipi, a îmbina prin topire; a vulcaniza.
zuschmettern, *schmetterte zu, zugeschmettert, vb. (h) tr.* a închide trântind (cu zgomot).
zuschmieren, *schmierte zu, zugeschmiert, vb. (h) tr.* a astupa (cu chit, smoală etc.).
zuschnallen, *schnallte zu, zugeschnallt, vb. (h) tr.* a încătărăma, a închide cu o cataramă.
zuschnappen, *schnappte zu, zugeschnappt, vb. intr.* **1.** *(s) (tehn.)* a se închide cu resort. **2.** *(h) (despre câini)* a se repezi să muște, să prindă în gură.
Zuschneidebrett, *-(e)s, -er, n.* planșetă de croit.
Zuschneidekunst *f. sg.* artă a croitului.
Zuschneidemaschine, *-n, f.* mașină de croit.
zuschneiden, *schnitt zu, zugeschnitten (du schneidest zu, er schneidet zu), vb. (h) tr.* a tăia în bucăți; a croi; **Hemden** ~ a croi cămăși; **ein Kleid** ~ a croi, a tăia o rochie; **aus dem Gröbsten** ~ a schița; *(fig.)* **auf die Bedürfnisse des Publikums zugeschnitten** a fi croit după nevoile publicului.
Zuschneiden, *-s, n. sg.* croit.
Zuschneider, *-s, -, m.,* ~**in**, *-nen, f.* croitor(-easă) specializat(ă) în croit, în tăiat, cuper, cupeză.
Zuschneiderei, *-en, f.* **1.** atelier de croit. **2.** *(peior.)* croială proastă.
Zuschneideschere, *-n, f.* foarfece de croit.
Zuschneidetisch, *-(e)s, -e, m.* masă de croit.
zuschneien, *schneite zu, zugeschneit, vb. (s) intr.* a se acoperi cu zăpadă, cu ninsoare; a se înzăpezi.
Zuschnitt, *-(e)s, -e, m.* **I.** *sg.* croit. **II. 1.** croială, cupă; fason; ~ **des Kleides** cupa rochiei. **2.** *(fig.)* format; înfățișare. **3.** fire; fel de a fi; stil; alcătuire; **der** ~ **seines Lebens** stilul său de viață.
zuschnüren, *schnürte zu, zugeschnürt, vb. (h) tr.* a strânge, a închide, a încheia cu șireturi; *(fig.)* **die Angst schnürte ihm die Kehle zu** frica îl sugruma.
zuschrauben, *schraubte zu, zugeschraubt, vb. (h) tr.* a înșuruba; a închide înșurubând.
zuschreib|bar *adj.* **1.** atribuibil. **2.** imputabil.
zuschreiben, *schrieb zu, zugeschrieben, vb. (h) tr.* **1.** a adăuga în scris; **einige Zeilen** ~ a adăuga câteva rânduri. **2.** *(jm. etwas)* a da, a conferi (cuiva) ceva) printr-un act scris; a trece pe numele, în contul, în socoteala cuiva o sumă. **3.** a atribui; a imputa (cuiva ceva); **er hat es sich selbst zuzuschreiben** nu și-o datorează decât lui, e vina lui.
zuschreien, *schrie zu, zugeschrien, vb. (h)* **I.** *tr.* **(jm. etwas** ~**)** a striga (cuiva ceva). **II.** *intr.* a continua să strige, a tot striga, a striga mereu.
zuschreiten, *schritt zu, zugeschritten (du schreitest zu, er schreitet zu), vb. (s) intr.* **1.** *(auf* cu *ac.)* a înainta, a păși, a se îndrepta (spre cineva sau ceva). **2.** a păși, a merge; **tüchtig** ~ a păși repede.
Zuschrift, *-en, f.* **1.** scrisoare, epistolă; **amtliche** ~ adresă oficială. **2.** *(înv.)* dedicație.
zuschriftlich *adv.* în scris, prin scrisoare, prin adresă.
Zuschub, *-(e)s, -schübe, m.* transport suplimentar.
zuschulden (și **zu Schulden**) *adv. (în expr.)* **sich** *(dat.)* **etwas** ~ **kommen lassen** a se face vinovat de ceva.
Zuschuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** *(ec.)* vărsământ suplimentar, supliment. **2.** subvenție, ajutor (bănesc); contribuție (cu bani); subsidie; **staatliche Zuschüsse** ajutoare de stat; **einen** ~ **beantragen** a solicita o subvenție. **3.** *(tipogr.)* v. Zuschussbogen.
Zuschussbetrieb, *-(e)s, -e, m. (ec.)* întreprindere subvenționată.
Zuschussbogen, *-s, -* (și *-bögen*), *m. (tipogr.)* coală suplimentară.
Zuschusskapital, *-s, -e* (și *-ien* [-liən]), *n. (ec.)* capital suplimentar.
Zuschuss|steuer, *-n, f. (fin.)* impozit suplimentar.
Zuschuss|unternehmen, *-s, -, n.* v. Zuschußbetrieb.
Zuschusswirtschaft, *-en, f. (ec.)* gospodărie subvenționată.
zuschustern, *schusterte zu, zugeschustert, vb. (h) tr. (pop.)* v. zuschanzen.
zuschütten, *schüttete zu, zugeschüttet (du schüttest zu, er schüttet zu), vb. (h) tr.* **1.** a acoperi, a astupa (cu pământ etc.). **2.** *(fam.)* a adăuga turnând, vărsând.
Zuschüttung *f. sg.* acoperire, astupare; umplere.
zuschwallen, *schwallte zu, zugeschwallt, vb. (h) tr. (fam.)* a copleși cu vorba, a bate la cap.
zuschwären, *schwärte zu, zugeschwärt, vb. (s) intr. (despre răni)* a se închide supurând.
zuschweißen, *schweißte zu, zugeschweißt (du, er schweißt zu), vb. (h) tr. (tehn.)* a închide prin sudură.
zuschwellen, *schwoll zu, zugeschwollen (du schwillst zu, er schwillt zu), vb. (s) intr.* a se închide, a se înfunda, a se astupa umflându-se.
zuschwimmen, *schwamm zu, zugeschwommen, vb. (s) intr.* **1.** (cu *dat.* sau *auf* cu *ac.*) a înota spre, a se îndrepta (spre ceva) înotând. **2.** *(fam.)* a se grăbi înotând.
zuschwören, *schwor zu, zugeschworen, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a jura (cuiva ceva), a asigura (pe cineva) cu jurământ (de ceva), a promite (cuiva) solemn (ceva).
zusegeln, *segelte zu, zugesegelt (ich seg(e)le zu), vb. (h) intr.* (cu *dat.* sau *auf* cu *ac.*) a naviga (cu o ambarcație cu pânze) spre ceva.
zusehen, *sah zu, zugesehen (du siehst zu, er sieht zu), vb. (h) intr.* **1.** a se uita, a privi la, a fi spectator, a observa; **jm. beim Arbeiten** ~ a privi pe cineva muncind; **einem Unrecht ruhig** ~ a asista liniștit la o nedreptate. **2.** a vedea, a aștepta; **wir wollen noch eine Zeitlang** ~ să mai așteptăm puțin; *(fig.)* **soll ich da ruhig** ~? să mai rabd? **2.** a avea

grijă, a lua seama (la ceva); **sieh zu, dass du nicht fällst** ia seama să nu cazi. **4.** a chibzui, a se gândi; **da mag er ~** asta e treaba lui, cu asta să-și bată el capul.

Zusehen, *-s, n. sg.* **1.** privit, uitat; **er hat das ~** a rămas cu uitatul, cu privitul. **2.** privire, examinare; **bei genauerem ~** la o examinare mai de aproape, mai exactă.

zusehends *adv.* văzând cu ochii, vizibil; **~ abnehmen** a slăbi văzând cu ochii.

Zuseher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* privitor(-oare), spectator(-oare).

zu sein, *war zu, zu gewesen (ich bin zu, du bist zu, er ist zu), vb. (s) intr.* **1.** a fi închis, a nu avea deschis. **2.** a fi încuiat, închis cu cheia. **3.** *(fam.)* a fi beat.

zuseiten (și **zu Seiten**) *prep.* (cu *gen.*) de ambele părți, de-o parte și de alta; **der Schnurrbart hing ihm ~ des Mundes herab** mustața îi atârna de ambele părți ale gurii.

zusenden, *sandte zu, zugesandt*, și *sendete zu, zugesendet, vb. (h) tr.* (cu *dat.*) a trimite, a furniza.

Zusendung, *-en, f. sg.* trimitere; furnizare, livrare.

Zusendungs|termin, *-s, -e, m.* termen de trimitere, de furnizare, de livrare.

zusetzen, *setzte zu, zugesetzt (du, er setzt zu), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a adăuga, a mai pune pe deasupra; *(fig.)* **etwas zuzusetzen haben** a avea cu ce plăti, a avea cu ce face față. **2.** a sacrifica, a jertfi; **sein Vermögen ~** a-și pierde, a-și sacrifica averea; **ich habe dabei zugesetzt** am pierdut la această afacere. **3.** a închide, a astupa, a bloca. **4.** *(la jocul de domino)* a închide (jocul). **II.** *intr.* **1.** (cu *dat.*) a încolți pe cineva; **jm. hart** (sau **scharf**) **~** a lua pe cineva din scurt, a pune cuiva sula în coastă, a nu da cuiva răgaz; **jm. mit Fragen ~** a încolți, a sâcâi pe cineva cu întrebări; **jm. so ~, dass er nicht mehr aus noch ein weiß** a pune pe cineva într-o situație fără ieșire. **2.** a avea un efect negativ asupra cuiva, a marca pe cineva negativ; **die Hitze hat ihm sehr zugesetzt** canicula i-a făcut foarte rău.

zusichern, *sicherte zu, zugesichert, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a asigura, a garanta (cuiva ceva).

Zusichern, *-s, n. sg.* v. Zusicherung **(1)**.

Zusicherung, *-en, f.* **1.** *sg.* asigurare, garantare. **2.** garanție.

zusiegeln, *siegelte zu, zugesiegelt (ich sieg(e)le zu), vb. (h) tr.* a pecetlui, a sigila.

zu|spachteln, *spachtelte zu, zugespachtelt (ich spacht(e)le zu), vb. (h) tr.* a astupa cu șpaclul, a chitui.

Zu|spätkommende, *-n, -n (ein Zuspätkommender), m.* și *f.* cel venit(ă) târziu.

Zu|speise, *-n, f. (cul.)* garnitură.

zu|sperren, *sperrte zu, zugesperrt, vb. (h) tr.* a încuia, a închide.

zu|spielen, *spielte zu, zugespielt, vb. (h) tr.* **1.** *(jm. etwas)* a face (cuiva) rost (de ceva); a strecura (cuiva ceva); *(fig.)* **einem Sender ein Filmmaterial ~** a strecura unei televiziuni un material filmat. **2.** *(sport)* a pasa (mingea, balonul).

zu|spitzen, *spitzte zu, zugespitzt (du, er spitzt zu), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ascuți; **einen Bleistift ~** a ascuți un creion; **ein Gewölbe ~** a arcui, a ascuți o boltă. **2.** a tăia mai subțire; a efila. **II.** *refl.* **1.** a se termina cu vârf, a se termina printr-un vârf. **2.** *(fig.)* a se învenina, a se înrăutăți, a se încorda, a se înăspri; **die Lage hat sich zugespitzt** situația s-a înrăutățit, s-a înăsprit. **3.** *(fig.) (zu)* a tinde, a duce la..., a ajunge (la)..., a deveni.

Zu|spitzen, *-s, n. sg.*, **Zu|spitzung**, *-en, f.* **1.** ascuțire. **2.** *(fig.)* înveninare, înrăutățire, încordare.

Zu|sprache, *-n, f.* **1.** v. Zuspruch **(1)**. **2.** *(reg.)* asigurare a unui sprijin financiar.

zu|sprechen, *sprach zu, zugesprochen (du sprichst zu, er spricht zu), vb. (h)* **I.** *tr.* **(jm. etwas ~) 1.** *(jur.)* a adjudeca, a atribui (cuiva ceva). **2.** a da, a insufla prin vorbe; **jm. Mut ~** a insufla cuiva curaj; **jm. Trost ~** a consola, a mângâia pe cineva. **3.** a comunica verbal; **ein Telegramm ~** a transmite o telegramă telefonic. **4.** *(reg.)* a acorda, a asigura (sprijin financiar). **II.** *intr.* (cu *dat.*) **1.** a vorbi (cuiva), a se adresa (cuiva) cu blândețe, cu prietenie; a îndemna, a sfătui, a convinge (pe cineva). **2.** *(fam.; în expr.)* **dem Essen tüchtig ~** a mânca cu poftă; **der Flasche ~** a bea după pofta inimii.

Zu|sprechung, *-en, f. (jur.)* adjudecare.

Zu|sprechungs|urteil, *-s, -e, n. (jur.)* sentință de adjudecare.

zu|springen, *sprang zu, zugesprungen, vb. (s) intr.* **1.** *(auf* cu *ac.)* a alerga sărind (spre cineva), a sări (la cineva). **2.** *(fig.,* cu *dat.)* a sări în ajutor (cuiva). **3.** *(despre uși)* a se închide cu resort.

Zuspruch, *-(e)s, m. sg.* **1.** (cuvinte de) îmbărbătare, încurajare, mângâiere, consolare. **2.** afluență, clientelă. **3.** *(în expr.)* **~ haben** (sau **finden**) a avea trecere, a avea căutare, a fi la modă.

zu|spunden, *spundete zu, zugespundet (du spundest zu, er spundet zu), vb. (h) tr.* a îmbina cu lambă și uluc (un butoi etc.).

Zu|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** stare (fizică); **etwas in guten ~ versetzen** a aduce ceva în stare bună; **der ursprüngliche ~** starea inițială; **der psychische ~** starea psihică; **der feste Aggregatzustand eines Stoffes** starea solidă de agregare a unei materii; **in betrunkenem ~** în stare de ebrietate; **in einem jämmerlichen ~** într-o stare jalnică. **2.** situație, condiție, poziție; **ein gesetzloser ~** o stare de vid legislativ; **das ist doch kein Zustand!** asta nu poate rămâne așa; **das sind ja Zustände wie im alten Rom!** ca pe vremea lui Pazvante; **das sind Zustände!** lucrurile stau prost! halal situație! **3.** *pl. (în expr.)* **Zustände bekommen** a face crize.

zu|stande (și **zu Stande**) *adv. (în expr.)* **~ bringen** a înfăptui; a realiza; a izbuti; **~ kommen** a se înfăptui, a se realiza, a reuși, a izbuti.

Zu|standebringen, *-s, n. sg.* înfăptuire, realizare; **das ~ dieser Sache wird schwer halten** realizarea acestui lucru va fi anevoioasă.

Zu|standekommen, *-s, n. sg.* înfăptuire, realizare; **das ~ des Festes ist noch zweifelhaft** ținerea serbării e încă îndoielnică; serbarea nu e sigură; nu se știe dacă serbarea va avea loc; **das ~ des Kongresses ist gesichert** ținerea congresului e asigurată.

zu|ständig *adj.* **1.** aparținând, ținând de; **der ihm ~e Anteil** partea ce i se cuvine. **2.** competent; **~e Behörde** autoritate competentă, for competent. **3.** *(reg.,* cu *dat.)* propriu; **das ist mir ~** aceasta e a mea, îmi aparține, e proprietatea mea. **4.** *(austr.) (în expr.)* **~ nach** cu drept de rezidență; **er ist nach Linz ~** are dreptul de a locui în Linz.

zu|ständigen|orts *adv.* la, de la autoritatea competentă; la, de la forul competent.

Zu|ständigkeit *f. sg.* **1.** competență. **2.** *(ec.)* resort.

Zu|ständigkeitsbe|hörde, *-n, f.* for, autoritate competent(ă).

Zu|ständigkeitsbereich, *-(e)s, -e, m.* sferă, domeniu de competență.

zu|ständigkeitshalber *adv.* din motive de competență.

Zu|ständigkeits|ort, *-(e)s, -e, m.* localitate de apartenență.

Zu|ständigkeitszeugnis, *-ses, -se, n.* certificat de apartenență.

zu|ständlich *adj.* corespunzător situației, care ține seama de situație, de stare.

Zu|stands|änderung, *-en, f. (fiz.)* transformare, schimbare de stare; **adiabatische ~** transformare adiabatică; **polytropische ~** transformare politropică; **umkehrbare ~** transformare reversibilă.

Zu|standsdiagramm, *-s, -e, n.* diagramă de stare.

Zu|standsgleichung, *-en, f. (fiz.)* ecuație de stare; ecuație de echilibru.

Zu|standsgrenze, *-n, f. (fiz.)* limită de stare.

Zu|standsgröße, *-n, f. (fiz.)* mărime care caracterizează starea unui sistem termodinamic (presiune, temperatură).

Zu|standspassiv, *-s, -e, n. (lingv.)* diateza pasivă de stare (formată cu verbul sein).

Zu|stands|schaubild, *-(e)s, -er, n. (fiz.)* diagramă de echilibru.

Zu|stands|schicht, *-en, f. (mine)* schimb de lucru suplimentar.

Zu|stands|überlagerung, *-en, f. (fiz.)* superpoziția, suprapunerea stărilor.

Zu|standsverb, *-s, -en, n. (lingv.)* verb care exprimă o stare.

zu|statten *adv. (în expr.)* **~ kommen** (și **zustattenkommen**) a veni bine, la timpul potrivit; **jm. ~ kommen** a folosi cuiva, a veni cuiva în ajutor.

zu|stechen, *stach zu, zugestochen (du stichst zu, er sticht zu), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a împunge, a înțepa; **auf jn. ~** a înfige sabia etc. în cineva; *(fig.)* a zeflemisi, a înțepa, a face aluzii înțepătoare. **2.** a împunge mereu, a tot împunge. **II.** *tr.* a prinde, a încheia cu împunsături rare.

zu|stecken, *steckte zu, zugesteckt, vb. (h) tr.* **1.** a prinde cu ac. **2. (jm. etwas ~)** a trece, a pasa, a strecura (cuiva ceva) pe furiș.

zu|stehen, *stand zu, zugestanden, vb. (h) intr.* **1.** (cu *dat.*) a se cuveni, a se cădea, a reveni; **das zu beurteilen, steht mir nicht zu** nu stă în competența mea să judec aceasta. **2.** *(fam.)* a sta închis.

zu|steigen, *stieg zu, zugestiegen, vb. (s) intr.* a se urca într-un vehicul pe traseu; **ihr könnt in der nächsten Station ~** voi vă puteți urca la stația următoare.

zu|stellen, *stellte zu, zugestellt, vb. (h) tr.* **1. (jm. etwas ~)** a remite, a preda, a distribui. **2.** a închide, a baricada; **eine Tür ~** a baricada o ușă.

Zu|steller, *-s, -, m.*, **~ in**, *-nen, f.* persoană care predă, înmânează, remite; *(ec.)* agent de distribuție.

Zu|stellgebühr, *-en, f.* taxă de predare, de transport, de livrare.

Zu|stellung *f. sg.* **1.** predare, remitere. **2.** închidere, baricadare. **3.** *(ec.)* distribuție; livrare.

Zu|stellungsbe|stätigung, *-en, f.* adeverință, dovadă, chitanță de predare.

Zu|stellungsbogen, *-s, -* (și *-bögen), m.* foaie, listă de înmânare, de predare.

Zu|stellungsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de remitere, de predare.

Zu|stellungsgebühr, *-en, f.* v. Zustellgebühr.

Zu|stellungskosten *pl.* costuri de livrare.

Zu|stellungs|urkunde, *-n, f.* document de predare.

Zu|steuer, *-n, f.* contribuție; obol.

zu|steuern, *steuerte zu, zugesteuert, vb.* **I.** *tr.* și *intr. (h) (fam.)* (cu *dat.* sau *zu)* a contribui (la ceva); **etwas zum Taschengeld ~** a contribui la banii de buzunar (ai cuiva). **II.** *intr. (s)* **1.** *(mar.)* (cu *dat.*) a se îndrepta, a cârmi, a pune cap (spre ceva); **dem Hafen ~** a se îndrepta spre port. **2.** *(fig.)* a evolua (spre); **einer Verständigung zwischen den gegnerischen Parteien ~** a evolua spre o înțelegere între partidele aflate în opoziție.

zu|stimmen, *stimmte zu, zugestimmt, vb. (h) intr.* a fi de acord, a fi de aceeași părere; a consimți, a încuviința; **in einem Punkt ~** a fi de acord cu un aspect; **einem Plan ~** a încuviința un plan.

Zu|stimmung *f. sg.* adeziune, asentiment; consimțământ, încuviințare.

zu|stimmungsbedürftig *adj.* permis, posibil numai cu aprobarea unei anumite instanțe.

Zu|stimmungs|erklärung, *-en, f.* declarație de adeziune; declarație de consimțământ.

zu|stopfen, *stopfte zu, zugestopft, vb. (h) tr.* **1.** a astupa (o gaură). **2.** a cârpi, a țese (ciorapi, rufe etc.).

Zu|stopfen, *-s, n. sg.* **1.** astupare. **2.** cârpit, țesut.

zu|stöpseln, *stöpselte zu, zugestöpselt (ich stöps(e)le zu), vb. (h) tr.* a pune dop (la ceva), a astupa cu dop, a înfunda.

zu|stoßen, *stieß zu, zugestoßen (du, er stößt zu), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a închide împingând; a trânti; **die Tür ~** a trânti ușa. **2.** *(jm. etwas)* a împinge ceva spre cineva. **3.** (cu *dat.*) a mâna, a împinge din spate spre cineva sau ceva; **das Vieh der Herde ~** a mâna vitele spre turmă. **4.** a da, a lovi; a împunge, a înțepa; **mit einem Messer ~** a împunge, a lovi cu un cuțit. **II.** *intr. (s)* (cu *dat.*) a cădea pe capul cuiva, a (i) se întâmpla; **es ist ihm ein Unglück zugestoßen** i s-a întâmplat o nenorocire.

Zu|strebekraft *f. sg. (fiz.)* forță centripetă.

zu|streben, *strebte zu, zugestrebt, vb. (h) intr.* **1.** (cu *dat.*) a tinde, a năzui (spre ceva). **2.** *(auf* cu *ac.)* a merge, a se îndrepta, a tinde (spre ceva), a căuta să ajungă (la ceva, undeva).

Zu|strom, *-(e)s, -ströme, m.* v. Zuströmen.

zu|strömen, *strömte zu, zugeströmt, vb. (s) intr.* **1.** a se revărsa șuvoi, puhoi, în șiroaie; a se strânge din toate părțile. **2.** (cu *dat.* sau *auf* cu *ac.)* a curge, a veni șiroaie spre ceva.

Zu|strömen, *-s, n. sg.* afluență; aflux.

zu|stülpen, *stülpte zu, zugestülpt, vb. (h) tr.* a acoperi.

Zu|stupf, *-(e)s, -e* și *-stüpfe, m. (reg.)* sprijin material.

zu|stürmen, *stürmte zu, zugestürmt*, **zu|stürzen**, *stürzte zu, zugestürzt (du, er stürzt zu) vb. (s) intr. (auf* cu *ac.)* a se repezi (la cineva sau ceva), a tăbărî, a se arunca (asupra cuiva sau a unui lucru).

zu|stutzen, *stutzte zu, zugestutzt (du, er stutzt zu) vb. (h) tr.* **1.** a tunde, a reteza, a fasona (un copac etc.). **2.** *(fam.)* a scurta, a ciunti. **3.** *(fam.)* a aranja.

zutage *adv.* la lumină; la lumina zilei; **~ fördern a)** *(mine)* a extrage; **b)** *(fig.)* a da la iveală; **~ bringen** a lămuri; **~ kommen** (sau **treten**) a ieși la iveală, a se manifesta; a deveni evident; **es liegt ja offen ~** e clar ca lumina zilei, e evident.

zutappen, *tappte zu, zugetappt, vb. (h) intr.* **1.** (cu *dat.* sau *auf* cu *ac.)* a înainta bâjbâind, dibuind (spre cineva sau ceva). **2.** a apuca, a prinde în mod grosolan.

zutäppisch *adj. (reg.)* **1.** greoi, stângaci, grosolan. **2.** apropiat, intim.

Zutat, *-en, f.* **1.** ingrediente, adaos. **2.** furnituri (pentru îmbrăcăminte); accesorii.

zutätig, **zutätisch** *adj.* v. zutäppisch.

Zutaxe, *-n, f.* taxă suplimentară, impozit suplimentar, supliment de impozit.

zuteil *adv.* (cu *dat., în expr.)* **jm. ~ werden** (și **zuteilwerden**) a i se acorda, a i se atribui, a i se da cuiva; **es wurde ihm viel Gutes ~** i s-a făcut, a avut parte de mult bine; **~ werden lassen** a da, a acorda.

zuteilen, *teilte zu, zugeteilt, vb. (h) tr. (jm. etwas)* **1.** a da, a acorda; *(jur.)* a adjudeca. **2.** a distribui, a împărți; a repartiza, a atașa; **eine Aufgabe ~** a trasa, a repartiza o sarcină; **einen Anteil ~** a distribui cota-parte; *(mil.)* **dem Generalstab ~** a repartiza la statul major.

Zuteilung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** alocare, acordare, distribuire, împărțire. **2.** *(mil.)* repartizare. **3.** *(jur.)* adjudecare. **4.** *(fin.)* ordonanțare. **II.** rație.

Zuteilungsbescheid, *-(e)s, -e, m. (fin.)* decizie de ordonanțare.

Zuteilungsquote, *-n, f.* cotă de repartizare, de alocare.

zutiefst *adv.* (cât se poate de) adânc, complet, din adâncul sufletului; **ich bin ~ erschüttert** sunt zguduit până-n adâncul sufletului.

zutönen, *tönte zu, zugetönt, vb. (h) intr.* (cu *dat.)* a răsuna, a suna (spre cineva sau ceva).

zutraben, *trabte zu, zugetrabt, vb. (h) intr.* **1.** *(despre cai)* a înainta la trap. **2.** *(fig.)* *(auf* cu *ac.)* a se îndrepta repede (spre cineva sau ceva). **3.** a merge înainte; **kräftig ~** a alerga zdravăn.

zutragen, *trug zu, zugetragen (du trägst zu, er trägt zu), vb. (h)* **I.** *tr.* **1. (jm. etwas ~)** a aduce, a duce (cuiva ceva). **2.** a duce vorba, a pârî, a raporta; a colporta (știri); a bârfi, a cleveti; **er trägt ihm alles zu** îi trădează, îi spune, îi raportează totul. **II.** *intr. (despre copaci, ogoare etc.)* a produce bine, a fi productiv. **III.** *refl.* a se întâmpla; **wie hat sich das zugetragen?** cum s-a întâmplat asta?

Zuträger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* pârâtor(-oare); colportor(-oare) de știri, de bârfe.

Zuträgerei, *-en, f. (peior.)* răspândire, colportare de știri, de zvonuri, de bârfe; pâră.

zuträglich *adj.* folositor, prielnic, convenabil; **der Gesundheit ~** prielnic sănătății; **~e Luft** aer curat, sănătos.

Zuträglichkeit *f. sg.* însușirea de a fi prielnic, convenabil, folositor.

zutrauen, *traute zu, zugetraut, vb. (h) tr.* **(jm. etwas ~)** a crede (pe cineva) capabil (de ceva); **das hätte ich ihm nicht zugetraut** nu l-aș fi crezut capabil (sau în stare) de așa ceva; **seinen Kräften** (sau **sich** *dat.)* **zu viel ~** a se încrede prea mult în forțele sale.

Zutrauen, *-s, n. sg.* încredere (completă); **jm. ~ schenken** a acorda încredere cuiva, a avea încredere în cineva.

Zutrauen erweckend *adj.* care trezește, care inspiră încredere.

zutraulich *adj.* **1.** încrezător. **2.** intim, familiar; prietenos, blând.

Zutraulichkeit *f. sg.* **1.** încredere. **2.** intimitate, familiaritate.

zutreffen, *traf zu, zugetroffen (er, sie, es trifft zu) (unipersonal) vb. (h) intr.* a se nimeri, a se potrivi, a fi tocmai așa; *(iron.)* **das dürfte nicht ganz ~** asta parcă n-ar fi chiar așa; **das trifft auf ein Haar zu** se potrivește exact.

zutreffend **I.** *part. prez.* de la zutreffen. **II.** *adj.* nimerit, potrivit, corespunzător; **~e Bemerkung** observație judicioasă.

zutreffendenfalls *adv.* în cazul în care este potrivit.

zutreiben, *trieb zu, zugetrieben, vb. (auf* cu *ac.)* **I.** *tr. (h)* a goni, a mâna (spre, către cineva sau ceva); **den Jägern das Wild ~** a goni vânatul spre vânători. **II.** *intr. (s)* a fi dus, târât spre ceva; **das Schiff treibt den Klippen zu** vaporul este dus, târât de curent spre stânci.

zu|treten, *trat zu, zugetreten (du trittst zu, er tritt zu), vb.* **I.** *tr. (h)* a închide, a astupa călcând cu piciorul (o gaură, o crăpătură în pământ etc.). **II.** *intr.* **1.** a păși, a face un pas spre cineva sau ceva. **2.** *(h) (fam.)* a bate din picior. **3.** *(fig.)* a lovi, a da lovitura; **plötzlich ~** a lovi deodată.

zutrinken, *trank zu, zugetrunken, vb. (h) intr.* **1.** (cu *dat.)* **a)** a bea, a închina în sănătatea cuiva; **b)** a îndemna pe cineva la băut golind paharul. **2.** a bea mereu; **trink zu!** bea! dă-i înainte cu băutura!

Zutritt, *-(e)s, m. sg.* acces, intrare; pătrundere; **~ bei jm. haben** a avea acces la cineva, a putea intra la cineva; **er hat nirgends ~** nu-l primește nimeni; **~ nur mit Ausweis gestattet!** intrarea numai cu permis! **~ der Luft** pătrundere a aerului.

Zutrunk, *-(e)s, m. sg. (poet.)* închinare (a paharului) în sănătatea cuiva.

zutschen, *zutschte, gezutscht, vb. (h) intr. (fam.)* a suge, a suge din biberon.

Zutscher, *-s, -, m. (fam.)* susetă.

Züttel, *-s, -, m. (reg.)* persoană moale, fără energie; cârpă, molâu.

zutulich *adj.* **1.** încrezător, prietenos, blând, lipicios. **2.** adaptabil.

zutun, *tat zu, zugetan, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a închide; **den Mund ~** a închide gura; **die Tür tat sich hinter ihm zu** ușa s-a închis după el. **2.** a adăuga; **Salz und Pfeffer ~** a adăuga, a pune sare și piper. **II.** *refl. (reg.)* a achiziționa.

Zutun, *-s, n. sg.* colaborare, concurs, participare; **ohne mein ~** fără ajutorul, fără concursul meu.

zutunlich *adj. (rar)* v. zutulich.

Zutunlichkeit *f. sg. (rar)* **1.** caracter încrezător, prietenos; blândețe. **2.** adaptabilitate.

zu|ungunsten (și **zu Ungunsten**) **1.** *prep.* (cu *gen.)* în defavoarea, în detrimentul, în dauna. **2.** *adv.* **~ von Frau Meyer** în defavoarea doamnei Meyer.

zu|unterst *adv.* jos de tot, la fund; **das Oberste ~ kehren** a răsturna cu susul în jos; **etwas ~ in den Koffer packen** a băga ceva în fundul geamantanului.

zuverdienen, *verdiente zu, zuverdient, vb. (h) tr.* și *intr.* a câștiga suplimentar, a-și completa veniturile.

Zuverdienst, *-(e)s, -e, m.* venit, câștig suplimentar.

zuverlässig **I.** *adj.* **1.** de încredere, de nădejde; constant, credincios, statornic; serios; **~e Leute** oameni de încredere. **2.** (și *tehn.)* încercat, verificat, sigur; fiabil. **3.** pozitiv, autentic, veridic; **~e Nachrichten** știri sigure. **II.** *adv.* cu siguranță; **er kommt ~** vine sigur, vine cu siguranță.

Zuverlässigkeit *f. sg.* **1.** seriozitate; cinste. **2.** *(tehn.)* fiabilitate.

Zuverlässigkeitsfahrt, *-en, f. (auto.)* cursă de testare, de fiabilitate.

Zuverlässigkeits|prüfung, *-en, f.*, **Zuverlässigkeits|test**, *-(e)s, -s, m. (tehn.)* test de fiabilitate.

Zuversicht *f. sg.* încredere, siguranță, nădejde; **seine ganze ~ auf jn. setzen** a-și pune toată nădejdea în cineva, a se încrede deplin în cineva.

zuversichtlich **I.** *adj.* **1.** încrezător. **2.** (foarte) sigur. **II.** *adv.* **1.** cu încredere. **2.** cu siguranță.

Zuversichtlichkeit *f. sg.* caracter încrezător, fire încrezătoare.

zuviel *(înv.)*, **zu viel** *pron. nehot.* prea mult; **er hat ~ gegessen** a mâncat prea mult; **das ist ~!** asta e prea mult! **viel ~** mult prea mult, peste măsură; *(fig.)* **er tut des Guten ~** e prea zelos; **besser ~ als zu wenig** mai bine prea mult decât prea puțin.

Zuviel, *-s, n. sg.* exces; **ein ~ ist besser als ein Zuwenig** mai bine prea mult decât prea puțin.

zuvor *adv.* **1.** mai înainte; **kurz ~** nu de mult. **2.** altădată. **3.** mai întâi, înainte de toate; **er tut es allen ~** el o ia înaintea tuturor.

zuvorbedenken, *bedachte zuvor, zuvorbedacht, vb. (h) intr.* și *tr.* a gândi (mai) înainte (de a face ceva).

zuvorderst *adv.* înaintea celorlalți; în primul loc, mai întâi, în frunte; **er steht ~ auf der Liste** este pe primul loc pe listă.

zuvörderst *adv. (înv.)* în prealabil; în primul rând.

zuvor|erwägen, *erwog zuvor, zuvorerwogen, vb. (h) tr.* a examina, a gândi, a cumpăni, a chibzui în prealabil.

zuvorkommen, *kam zuvor, zuvorgekommen, vb. (s) intr.* (cu *dat.)* **1.** a veni în întâmpinare; **er ist meinem Wunsche zuvorgekommen** a venit în întâmpinarea dorinței mele. **2.** a preveni, a preîntâmpina; **dem Beschluss ~** a preveni, a preîntâmpina decizia; **dem Angriff ~** a preîntâmpina agresiunea.

zuvorkommend **I.** *part. prez.* de la zuvorkommen. **II.** *adj.* **1.** prevenitor, îndatoritor. **2.** săritor, serviabil, amabil.

Zuvorkommenheit, *-en, f.* solicitudine, politețe, amabilitate.

zuvorsehen, *sah zuvor, zuvorgesehen (du siehst zuvor, er sieht zuvor), vb. (h) tr.* și *intr.* a prevedea, a fi prevăzător.

zuvortun, *tat zuvor, zuvorgetan, vb. (h) tr. (în expr.)* **es jm. ~** a întrece pe cineva, a i-o lua cuiva înainte.

Zuwaage, *-n, f. (reg.)* oase care sunt cântărite împreună cu carnea, la cumpărare.

Zuwachs, *-es, m. sg.* creștere, mărire; spor, adaos; *(glumeț)* **er hat ~ in der Familie bekommen** i s-a mărit familia, mai are un copil; **auf ~** din belșug, destul; **~ der angeboten Geldmenge** creștere a masei monetare oferite.

zuwachsen, *wuchs zu, zugewachsen (er, sie, es wächst zu), (unipersonal) vb. (s) intr.* **1.** a se închide, a se acoperi (prin creștere); **das Fenster ist zugewachsen** plantele au astupat fereastra. **2.** *(despre răni etc.)* a se vindeca, a se închide. **3.** (cu *dat.)* a(-i) (re)veni (cuiva); **daraus ist ihm großer Vorteil zugewachsen** a tras mare folos din aceasta. **4.** a crește într-o anumită direcție; **die Pflanze wächst auf die Lichtquelle zu** planta crește în direcția luminii.

Zuwachsfaktor, *-s, -en, m. (fiz.)* factor de acumulare, de creștere.

Zuwachsrate, *-n, f. (ec.)* rată de acumulare, de creștere.

Zuwachs|tempo, *-s, -s, n.* ritm de creștere.

Zuwahl *f. sg.* cooptare.

zuwählen, *wählte zu, zugewählt, vb. (h) tr.* a alege în plus, suplimentar.

Zuwanderer, *-s, -, m.*, **Zuwanderin**, *-nen, f.* **1.** colonist(ă). **2.** imigrant(ă).

zuwandern, *wanderte zu, zugewandert, vb. (s) intr.* **1.** a se așeza, a se stabili venind dintr-o altă localitate. **2.** a imigra.

Zuwanderung, *-en, f.* **1.** așezare, stabilire venind dintr-o altă localitate. **2.** imigrare.

zuwanken, *wankte zu, zugewankt, vb. (s) intr. (auf* ac.) a se îndrepta, a se apropia (de ceva) clătinându-se.

zuwarten, *wartete zu, zugewartet (du wartest zu, er wartet zu), vb. (h) intr.* a aștepta inactiv, a sta în expectativă.

Zuwarten, *-s, n. sg.* așteptare (inactivă), expectativă.

zuwege (și **zu Wege**) *adv. (în expr.)* **~ bringen** a realiza, a duce la îndeplinire; **mit etwas ~ kommen** a se putea descurca cu ceva, într-o situație; **gut** (sau **schlecht**) **~ sein** a sta bine (sau rău) cu sănătatea.

zuwehen, *wehte zu, zugeweht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a sufla (spre cineva sau ceva); **jm. Luft ~** a face vânt spre cineva (cu evantaiul). **2.** a acoperi suflând; **mit Schnee ~** a troieni cu zăpadă. **II.** (și *s*) *intr. (despre vânt, aer etc.)* a veni, a bate spre (cineva sau ceva); **der Wind wehte dem Walde zu** vântul bătea spre pădure; **der Wind weht auf das Feld zu** vântul bate spre câmp.

zuweilen *adv.* câteodată, uneori, din când în când.

zuweisen, *wies zu, zugewiesen (du, er weist zu), vb. (h) tr.* **1.** a îndrepta, a trimite (ceva spre cineva). **2. (jm. etwas ~)** a distribui, a repartiza; a destina (cuiva ceva); a aloca; **jm. eine Wohnung ~** a repartiza cuiva o locuință.

Zuweisung, *-en, f.* **1.** trimitere. **2.** repartizare, alocare, atribuire. **3.** alocație, repartiție.

zuwenden, *wendete zu, zugewendet,* și *wandte zu, zugewandt (du wendest zu, er wendet zu), vb. (h)* (cu *dat.)* **I.** *tr.* **1.** a întoarce, a îndrepta (spre cineva sau ceva); **jm. den Rücken ~** a întoarce cuiva spatele. **2.** a acorda, a destina, a atribui, a da (cuiva sau unui lucru); **wir haben dieser Arbeit viel Geld zugewendet** am vârât mulți bani în lucrarea aceasta; **einer Sache volle Aufmerksamkeit ~** a da toată atenția unui lucru; **jm. seine Liebe ~** a-și dărui cuiva dragostea. **II.** *refl.* **1.** a se întoarce, a se îndrepta (spre cineva); **die Blume wandte sich der Sonne zu** floarea s-a îndreptat spre soare. **2.** a se interesa (de ceva), a avea interes (pentru ceva), a se consacra, a se dedica (cuiva sau unui lucru).

Zuwendung, *-en, f.* **1.** acordare; alocare; repartizare. **2.** dăruire, atenție, afecțiune.

Zuwendungsquote, *-n, f. (ec.)* cotă, cuantum de alocații.

zuwenig *(înv.)*, **zu wenig** *pron. nehot.* prea puțin; **du weißt ~** știi prea puțin; **er leistet ~** realizează prea puțin.

Zuwenig, *-s, n. sg.* ceea ce e prea puțin, insuficient; minus; **ein ~ an Geld** un deficit de bani.

zuwenigst *adv.* cel puțin, măcar.

zuwerfen, *warf zu, zugeworfen (du wirfst zu, er wirft zu), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a închide brusc, a trânti; **die Tür ~** a trânti ușa. **2.** a umple, a astupa (aruncând); **einen Graben ~** a astupa, a umple un șanț cu pământ. **3. (jm. etwas ~)** a arunca, a zvârli (cuiva ceva); **jm. ein Stück Brot ~** a arunca cuiva o bucată de pâine; **jm. einen Blick ~** a arunca cuiva o privire. **II.** *intr.* a arunca, a zvârli; **wirf zu!** aruncă o dată! hai, zvârle!

zuwickeln, *wickelte zu, zugewickelt (ich wick(e)le zu), vb. (h) tr.* a înfășura, a înveli, a împacheta.

zuwider I. *adv.* 1. (cu *dat.*) potrivnic, contrar; nefavorabil; **das Glück war ihm** ~ norocul i-a fost nefavorabil, potrivnic; **dieser Wunsch ist meiner Pflicht** ~ această dorință este incompatibilă cu datoria mea. 2. neplăcut; antipatic; **das ist mir** ~ aceasta îmi displace; **er ist mir in der Seele** ~ mi-e nespus de nesuferit; **er macht mir das Leben** ~ îmi amărăște viața, îmi face zile fripte. II. *adj. (reg.)* **ein ~er Mensch** un om antipatic. III. *prep.* (cu *dat.*) împotriva, contra, contrar; **dem Befehl** ~ contrar ordinului; **sich** *(dat.)* **selbst** ~ împotriva convingerilor sale.

zuwider|handeln, *handelte zuwider, zuwidergehandelt (ich hand(e)le zuwider), vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a contraveni; **dem Gesetz** ~ a proceda împotriva legii; a viola, a încălca legea; **er hat seiner Pflicht zuwidergehandelt** a acționat împotriva datoriei sale.

Zuwider|handelnde, *-n, -n (ein Zuwiderhandelner), m.* și *f.* contravenient; ~ **werden bestraft!** contravenienții vor fi pedepsiți!

Zuwider|handlung, *-en, f.* contravenție.

zuwiderlaufen, *lief zuwider, zuwidergelaufen (du läufst zuwider, er läuft zuwider), vb. (s) intr.* (cu *dat.*) 1. a se desfășura, a merge în contradicție (cu ceva), a fi contrar (unui lucru). 2. *(fig.)* a(-i) fi (cuiva) neplăcut, a(-i) fi (cuiva) scârbă; **das läuft mir zuwider** mi-e neplăcut.

zuwidertun, *tat zuwider, zuwidergetan, vb. (h) tr.* (**jm. etwas** ~) a(-i) face (cuiva ceva) împotrivă, în ciudă.

Zuwink, *-(e)s, -e, m.* semn (cu mâna etc., adresat cuiva).

zuwinken, *winkte zu, zugewinkt, vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a face (cuiva) semn (cu mâna, cu batista etc.).

zuwogen, *wogte zu, zugewogt, vb. (h) intr.* (cu *dat.* sau *auf* cu *ac.*) a tălăzui (spre ceva).

zuwölben, *wölbte zu, zugewölbt, vb. (h) intr.* 1. a (se) arcui (spre ceva). 2. a închide (ceva) cu o boltă.

Zuwuchs, *-es, -wüchse, m. (înv.)* v. Zuwachs.

zuzahlen, *zahlte zu, zugezahlt, vb. (h) tr.* a plăti în plus, a plăti pe deasupra.

zuzählen, *zählte zu, zugezählt, vb. (h) tr.* a adăuga la numărătoare.

Zuzahlung, *-en, f.* plată suplimentară, vărsământ suplimentar; **gegen ~ von 10 Euro** contra unui supliment de 10 euro.

Zuzählung *f. sg.* adăugare, adaos la numărătoare.

zuzeiten *adv.* câteodată, uneori, din timp în timp; ~ **trinkt er auch Wein** câteodată bea și vin.

zuzeln, *zuzelte, gezuzelt (ich zuz(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* 1. a suge (din biberon). 2. a (se) sâsâi.

zuziehen, *zog zu, zugezogen, vb.* I. *tr. (h)* 1. a închide, a trage, a strânge; **die Vorhänge** ~ a trage perdelele; **die Tür** ~ a închide ușa; **einen Knoten** ~ a strânge un nod. 2. a chema, a coopta; **jn. zu etwas** ~ a chema pe cineva să ia parte la ceva, să asiste la ceva; **zur Beratung** ~ a chema la consfătuire; **einen Arzt** ~ a consulta un medic; **auch er wurde zu den Verhandlungen zugezogen** și el a fost chemat la tratative. 3. **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a(-și) atrage ceva; a se alege cu ceva; **sich js. Feindschaft** ~ a-și atrage dușmănia cuiva; **sich einen Tadel** ~ a-și atrage o mustrare; **sich eine Krankheit** ~ a contracta o boală; **ich habe mir einen Schnupfen zugezogen** m-am ales cu un guturai; **er zog sich spöttische Bemerkungen zu** și-a atras observații, remarci batjocoritoare. II. *intr. (s)* 1. v. zuwandern. 2. *(despre oameni, ape)* a se îndrepta spre, a curge spre.

Zuziehende, *-n, -n (ein Zuziehender), m.* și *f.* persoană care se stabilește în localitate.

Zuziehung *f. sg.* chemare, cooptare (la un sfat etc.).

Zuzucht *f. sg.* vite tinere, de prăsilă.

Zuzug, *-(e)s, -züge, m.* 1. imigrare, sosire, stabilire (undeva); **der ~ der Fremden** imigrarea străinilor. 2. întăriri; **er bekommt** ~ capătă întăriri.

Zuzüger, *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f. (elv.)*, **Zuzügler**, *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f.* 1. v. Zuwanderer. 2. *(mil.)* voluntar(ă).

zuzüglich *prep.* (cu *gen.*) inclusiv; ~ **der Zinsen** inclusiv dobânzile; **der Katalog kostet 15 Euro ~ Porto** catalogul costă 15 euro inclusiv taxa de expediere; *(la pl. și cu dat.)* ~ **Beträgen für Verpackung und Versand** inclusiv sumele de împachetare și expediere.

Zuzugsgenehmigung, *-en, f.* aprobare de imigrare.

zuzwinkern, *zwinkerte zu, zugezwinkert, vb. (h) intr.* a privi pe cineva, clipind din ochi cu înțeles; **jm. ermunternd** ~ a privi încurajator pe cineva; **sich** *(dat.)* **gegenseitig** ~ a se privi cu înțeles.

zwacken, *zwackte, gezwackt, vb. (h) tr.* v. zwicken (I, 1).

zwagen, *zwagte, gezwagt,* și **zwahen**, *zwahte, gezwaht, vb. (h) tr. (reg.)* a spăla.

zwang *ind. imperf. pers.* 1 și a 3-a *sg.* de la zwingen.

Zwang, *-(e)s, Zwänge, m.* 1. necesitate, cerință imperioasă; **der ~ der Naturgesetze** necesitate naturală. 2. obligativitate; **es besteht ~ zum Besuch des Vortrags** participarea la conferință este obligatorie. 3. constrângere; **äußerer** ~ constrângere exterioară; **erlegen Sie sich keinen ~ auf** simțiți-vă ca la dv. acasă; nu vă jenați, vorbiți deschis; **er bewegt sich ohne** ~ se mișcă nestingherit, degajat; **wo ~ ist, ist kein Klang** veselie cu sila nu se poate; **ich musste mir ~ antun, um nicht grob zu werden** a trebuit să mă stăpânesc, ca să nu izbucnesc, să nu devin mojic. 4. *(jur.)* violență, presiune, forță, tortură; **ein erwiesener ~ macht die Handlung ungültig** constrângerea dovedită invalidează acțiunea. 5. *(înv.)* corporație, breaslă, tagmă. 6. *(med.)* cârcel; colici; dureri. 7. *(vân.)* urme adânci de cerb. 8. *(bot.)* talpa-stâncii *(Coronopus procumbens)*. 9. *(înv.)* jurisdicție. 10. *(reg.)* coadă (de suliță, de steag etc.). 11. psihoză.

Zwangbrauerei, *-en, f. (ist.)* fabrică de bere privilegiată, având monopol într-o anumită regiune.

Zwange, *-n, f.* 1. *(tehn.)* clemă, clupă, menghină de mână. 2. *(mine)* grindă în căptușeala galeriilor.

zwängen, *zwängte, gezwängt, vb. (h)* I. *tr.* 1. a strânge cu putere. 2. a forța; a băga cu forța; a înghesui, a îndesa; **die Hand durch das Loch** ~ a vârî mâna prin gaură; **etwas in eine Form** ~ a îndesa, a băga ceva cu forța într-o formă. 3. *(fig.)* a încălca; **das Recht** ~ a viola legea. 4. *(reg.)* a constrânge; a zori; a insista, a bate la cap. II. *intr.* 1. a apăsa, a strânge; **die Schuhe** ~ pantofii strâng. 2. *(vân.; în expr.)* **der Hirsch zwängt** cerbul lasă urme adânci. III. *refl.* a se vârî, a se înghesui; **sich durch eine enge Pforte in den Saal** ~ a se vârî, a se băga cu greu în sală printr-o ușă strâmtă.

Zwängerei, *-en, f.* insistență; **hör auf mit der ~!** nu mai insista!, nu mă mai bate la cap.

Zwang|gesetz, *-es, -e, n.* v. Zwangsgesetz.

zwanghaft *adj.* forțat, silit.

Zwängkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (elv.)* persoană îndărătnică, încăpățânată.

zwangläufig *adj. (tehn.)* desmodrom, cu mișcare constrânsă.

Zwangläufigkeit *f. sg. (tehn.)* caracter desmodrom al mișcării.

Zwanglauflehre *f. sg. (tehn.)* 1. cinematică a sistemelor desmodrome. 2. cinematică.

zwanglos *adj.* 1. nestânjenit; degajat; **ein ~es Benehmen** o purtare firească, degajată; **wir hatten eine ~e Unterhaltung** am avut o discuție degajată, ne-am întreținut liber, fără formalisme. 2. neconstrâns, nesilit; **Hefte in ~er Folge** fascicule fără dată fixă.

Zwanglosigkeit *f. sg.* degajare; dezinvoltură.

Zwangs|abgabe, *-n, f.* redevență, taxă obligatorie.

Zwangs|ablieferung, *-en, f. (com.)* predare, livrare obligatorie.

Zwangs|ablieferungs|pflicht, *-en, f.* obligație de a preda (ceva).

Zwangs|anleihe, *-n, f. (fin.)* împrumut forțat.

Zwangs|anwendung, *-en, f.* întrebuințare a forței.

Zwangs|arbeit, *-en, f.* muncă silnică; **er wurde zu fünf Jahren ~ verurteilt** a fost condamnat la cinci ani de muncă silnică.

Zwangs|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* condamnat(ă) la muncă silnică.

Zwangs|auf|enthalt, *-(e)s, -e, m.* ședere forțată.

Zwangs|auflage, *-n, f. (fin.)* contribuție, adaos forțat.

Zwangs|ausbürgerung, *-en, f.* retragerea silită a cetățeniei.

Zwangs|ausgleich, *-(e)s, -e, m. (jur.)* contract forțat.

Zwangs|ausgleichsverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură a contractului forțat.

Zwangs|aushebung, *-en, f.* v. Zwangsrekrutierung.

Zwangsbeitrag, *-(e)s, -beiträge, m.* cotizație obligatorie.

zwangsbeglücken, *zwangsbeglückte, zwangsbeglückt, vb. (h) tr. (reg., iron.)* a ferici pe cineva cu forța.

Zwangsbeglückung, *-en, f.* fericire cu forța.

Zwangsbe|urlaubung, *-en, f.* concediere forțată.

Zwangsbewirtschaftung, *-en, f. (ec.)* gospodărire forțată.

Zwangsdienst, *-(e)s, -e, m.* corvoadă.

Zwangs|ehe, *-n, f.* căsătorie forțată.

Zwangs|einmischung, *-en, f.* intervenție forțată.

Zwangs|einweisung, *-en, f.* internare forțată.

Zwangs|ent|eignung, *-en, f.* expropriere forțată.

Zwangs|entlüftung, *-en, f.* eliminare a aerului dintr-un automobil și când ferestrele sunt închise.

Zwangs|entzug, *-(e)s, sg. m.* 1. privare de un drog. 2. instituție unde se urmează cure de dezintoxicare.

Zwangs|ernährung *f. sg.* alimentație forțată.

Zwangs|erziehung *f. sg.* educație corecțională.

Zwangs|evakuierung, *-en, f.* evacuare forțată.

Zwangsgeld, *-(e)s, -er, n. (jur.)* plată forțată; amendă.

Zwangsgesetz, *-es, -e, n. (jur.)* lege coercitivă.

Zwangsgewalt *f. sg. (pol.)* putere coercitivă.

Zwangshandlung, *-en, f.* act săvârșit sub presiune, acțiune forțată.

Zwangsherrschaft, *f. sg.* tiranie, despotism.

Zwangsherrscher, *-s, -, m.* tiran, despot.

zwangshufig *adj. (vet.)* cu copita încastelată.

Zwangshypothek, *-en, f.* ipotecare forțată.

Zwangs|idee, *-n, f.* v. Zwangsvorstellung.

Zwangs|import, *-(e)s, -e, m. (ec.)* import obligatoriu.

Zwangs|innung, *-en, f. (ist.)* corporație cu caracter obligatoriu.

Zwangsjacke, *-n, f.* cămașă de forță; **jm. die ~ anlegen** a băga pe cineva în cămașa de forță.

Zwangskurs, *-es, -e, m. (ec.)* curs obligatoriu.

Zwangslage, *-n, f.* caz de forță majoră, de constrângere.

zwangsläufig *adj.* și *adv.* (în mod) necesar, obligatoriu, imperios, inevitabil.

Zwangsläufigkeit *f. sg.* necesitate imperioasă; caracter obligatoriu.

Zwangslieferung, *-en, f. (ec.)* livrare obligatorie.

Zwangsliquidation, *-en, f.* lichidare forțată.

Zwangslizenz, *-en, f.* licență obligatorie.

zwangsmäßig *adj.* și *adv.* (în mod) necesar, obligatoriu.

Zwangsmaßnahme, **Zwangsmaßregel**, *-n, f.* măsură de constrângere, măsură coercitivă; **~n anwenden** a uza de forță, de constrângere.

Zwangsmittel, *-s, -, n.* mijloc coercitiv, mijloc de constrângere; **gerichtliches ~ der Güterbeschlagnahme** măsură judiciară coercitivă pentru sechestrarea bunurilor.

Zwangsneurose, *-n, f.* nevroză caracterizată prin sentimente de vinovăție.

Zwangs|pass, *-es, -pässe, m.* 1. *(mil.)* itinerar forțat, obligatoriu. 2. *(fig.)* impas.

Zwangs|pause, *-n, f.* pauză forțată.

Zwangs|pflicht, *-en, f.* datorie de onoare.

Zwangs|preis, *-es, -e, m. (ec.)* preț obligatoriu, stabilit.

zwangsräumen, *zwangsgeräumt, vb. (h) tr. (numai la inf. și part. trec.)* a evacua forțat; **eine Wohnung** ~ a evacua forțat o locuință.

Zwangsräumung, *-en, f.* evacuare forțată.

Zwangsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept coercitiv.

Zwangsrekrutierung, *-en, f. (mil.)* recrutare cu sila, forțată.

Zwangsriegel, *-s, -, m.* zăvor.

Zwangs|schiene, *-n, f. (tehn.)* contrașină; șină de ghidare.

Zwangs|schlaf, *-(e)s, m. sg.* hipnoză, somn hipnotic.

Zwangs|schluss, *-es, -schlüsse, m. (tehn.)* 1. legătură forțată. 2. închidere forțată.

Zwangs|sparen, *-s, -, n.* economisire forțată.

Zwangs|stellung, *-en, f. (sport)* poziție forțată.

Zwangs|strafe, *-n, f. (jur.)* amendă, pedeapsă disciplinară.

Zwangs|umlaufkessel, *-s, -, m. (tehn.)* cazan cu circulație forțată.

zwạngs|umsiedeln, *zwangsumgesiedelt, vb. (h) tr. (numai la inf. și part. trec.)* a muta forțat, a deporta, a evacua.

Zwạngumsied(e)lung, *-en, f.* evacuare forțată dintr-o regiune, provincie.

Zwạngs|umtausch, *-(e)s, -e, m.* schimb obligatoriu al unei sume minime de bani la intrarea într-o țară.

Zwạngs|urlaub, *-(e)s, -e, m. (fam.)* concediu forțat, suspendare temporară nesolicitată a activității.

Zwạngsver|äußerung, *-en, f. (jur.)* v. Zwangsversteigerung.

Zwạngsverbindung, *-en, f. (tehn.)* legătură de constrângere.

Zwạngsver|einigung, *-en, f.* asociere obligatorie, forțată.

Zwạngsverfahren, *-s, -, n.* **1.** *(jur.)* procedură coercitivă. **2.** *(mil.)* intervenție cu forța; **gewaltsames ~ zur Unterwerfung eines Landes** intervenție militară pentru supunerea unei țări.

Zwạngsvergleich, *-(e)s, -e, m. (com.)* acord forțat.

Zwạngsver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport forțat.

Zwạngsverkauf, *-(e)s, -käufe, m. (com.)* vânzare silită.

Zwạngsverpflichtung, *-en, f.* angajare forțată.

Zwạngsverschickung, *-en, f.* deportare.

zwạngsversetzen, *zwangsversetzt, vb. (h) tr. (numai la inf. și part. trec.)* a transfera forțat, silit, împotriva voinței.

Zwạngsversetzung, *-en, f.* transferare forțată, silită.

Zwạngsversicherung, *-en, f.* asigurare obligatorie.

zwạngsver|steigern, *zwangsversteigert, vb. (h) tr. (numai la inf. și part. trec.) (jur.)* a vinde la mezat, la licitație (prin tribunal).

Zwạngsver|steigerung, *-en, f. (jur.)* vânzare la mezat, licitație (prin tribunal).

Zwạngsverteidiger, *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f. (jur.)* apărător din oficiu.

Zwạngsverwalter, *-s, -, m.* administrator judiciar.

Zwạngsverwaltung *f. sg. (jur.)* administrare din oficiu (a bunurilor unui condamnat).

Zwạngsvoll|streckung, *-en, f. (jur.)* **1.** act executoriu. **2.** execuție; **die Vornahme der ~** îndeplinirea execuției.

zwạngsvorführen, *zwangsvorgeführt, vb. (h) tr. (numai la inf. și part. trec.)* a prezenta (pe cineva) cu forța în fața unei autorități, instanțe.

Zwạngsvor|stellung, *-en, f. (med.)* idee fixă, obsesie.

zwạngsweise *adv.* **1.** prin constrângere, forțat, cu sila. **2.** obligatoriu.

Zwạngswirtschaft *f. sg. (ec.)* economie dirijată; regim de contingentare.

zwạnzig *num. card.* douăzeci; **~ Stück** douăzeci de bucăți.

Zwạnzig, *-en, f.* (numărul) douăzeci; **in den ~en** (sau **über ~**) **sein** a fi trecut de douăzeci de ani; **er ist Mitte ~** are cam între douăzeci și treizeci de ani.

Zwạnzig|eck, *-(e)s, -e, n.* figură cu douăzeci de unghiuri.

zwạnziger *adj. invar. (în expr.)* **im ~ Jahr** în anul '20; **in den ~ Jahren** în deceniul al treilea, între anii '20 și '30.

Zwạnziger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **I.** *m.* și *f.* persoană de douăzeci de ani sau între douăzeci și treizeci de ani. **II.** *pl. (în expr.)* **in den ~n sein** (sau **stehen**) a avea între douăzeci și treizeci de ani. **III.** *m.* **1.** vin din anul '20. **2.** soldat din regimentul 20. **3.** monedă sau bancnotă de 20; pol.

Zwạnzigerjahre *pl.* anii '20, deceniul al treilea.

zwạnzigerlei *adj. invar.* de douăzeci de feluri.

Zwanzig|euroschein, *-(e)s, -e, m.* bancnotă de 20 de euro.

zwạnzigfach, **zwạnzigfältig** *adj.* și *adv.* de douăzeci de ori.

Zwạnzigflach, *-(e) s, -e, n.*, **Zwạnzigflächner**, *-s, -, m. (geom.)* icosaedru.

zwạnzigjährig *adj.* **1.** (în vârstă) de douăzeci de ani. **2.** (care ține, durează) de douăzeci de ani.

Zwạnzigjährige, *-n, -n (ein Zwanzigjähriger), m.* și *f.* persoană de douăzeci de ani.

zwạnzigjährlich *adj.* și *adv.* (care se întâmplă, revine, se repetă) la douăzeci de ani (o dată), din douăzeci în douăzeci de ani.

zwạnzigmal *num. iterativ* de douăzeci de ori.

Zwanzigmạrkschein, *-(e)s, -e, m. (ist.)* hârtie de douăzeci de mărci.

Zwanzigmạrk|stück, *-(e)s, -e, n. (ist.)* piesă, monedă de douăzeci de mărci.

Zwanzigpfẹnnigmarke, *-n, f. (ist.)* timbru în valoare de 20 de pfenigi.

Zwanzigpfẹnnig|stück, *-(e)s, -e, n. (ist.)* piesă, monedă de douăzeci de pfenigi.

zwạnzigpfündig *adj.* de zece kilograme.

zwạnzigste *(der, die, das ~) num. ord.* **1.** al douăzecilea, a douăzecea; *(substantivat)* **er ist der Zwanzigste auf der Liste** este al douăzecilea pe listă. **2.** *(indicând date calendaristice)* douăzeci; **heute ist der ~ Mai** azi e douăzeci mai; **heute haben wir den ~n Mai** astăzi suntem în douăzeci mai; **am ~n Mai** la douăzeci mai; *(substantivat)* **der Zwanzigste (des Monats)** (ziua de) douăzeci (ale lunii).

Zwạnzigstel, *-s, -, n.* a douăzecea parte, douăzecime dintr-o cantitate, distanță; **ein Zwanzigstel des Weges** a douăzecea parte din drum.

zwạnzigstens *adv.* în al douăzecilea rând; (ca punctul) douăzeci.

zwạnzig|stöckig *adj.* cu sau de douăzeci de etaje.

zwanzigtausend *num. card.* douăzeci de mii.

zwạnzigteilig *adj.* cu sau din douăzeci de părți.

zwar *adv.* **1.** ce-i drept, într-adevăr; de fapt; **das Wetter ist ~ zum Spazierengehen nicht günstig, aber ich gehe doch aus** ce-i drept, timpul nu-i bun de plimbare, dar eu ies totuși. **2.** *(în expr.)* **und ~** și anume; **sie haben ein Kind, und ~ einen Sohn** au un copil, și anume un fiu.

zwạrgen, *zwargte, gezwargt, vb. (h) tr. (reg.)* a învârti, a răsuci.

zwạtschern, *zwatscherte, gezwatschert, vb. (h) intr.* a ciripi; **die Schwalben zwitschern und ~** rândunelele ciripesc.

zwạtzelig *adj. (reg.)* agitat, neastâmpărat, bâțâit.

zwạtzeln, *zwatzelte, gezwatzelt (ich zwatz(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a se zbate, a se agita.

Zwẹck, *-(e)s, -e, m.* **1.** țel, scop, țintă, rost; intenție; **seinen ~ erreichen** a-și atinge scopul; **seinen ~ verfehlen** a-și rata scopul; **zu welchem ~?** în ce scop? **zum ~ einer Unterredung** în vederea unei convorbiri; **das hat keinen ~** n-are nici un rost; **ohne ~ und Ziel** fără nici un rost; **das Mittel zum ~** mijloacele folosite pentru atingerea scopului; **der ~ heiligt die Mittel** scopul scuză mijloacele. **2.** *(tir, reg.)* muscă, centru al țintei.

Zwẹckbau, *-(e)s, -ten, m. (tehn.)* construcție utilitară.

zwẹckbe|stimmt *adj.* cu scop bine definit.

Zwẹckbe|stimmt|heit, *-en, f.* finalitate.

Zwẹckbe|stimmung, *-en, f.* definire, stabilire, determinare a scopului.

zwẹckbewusst *adj.* conștient de scopul urmărit.

Zwẹckbindung, *-en, f. (fin.)* angajarea unor surse financiare publice pentru un scop dat.

Zwẹckbündnis, *-ses, -se, n.* alianță încheiată din motive pragmatice.

Zwẹckdenken, *-s, n. sg.* pragmatism, gândire utilitaristă.

zwẹckdienlich *adj.* practic, adecvat scopului; util, folositor.

Zwẹckdienlichkeit *f. sg.* caracter practic; utilitate.

Zwẹcke, *-n, f.* **1.** țintă, cui de lemn (pentru cizmari); țintă de fier (pentru lucrători în piele); purice (de tapițer). **2.** piuneză.

zwẹcken, *zweckte, gezweckt, vb. (h) tr.* **1.** a întinde fixând cu ținte, a țintui cu cuie. **2.** *(înv.)* a urmări (ceva), a folosi (la ceva); **was zweckt die unendliche Fehde?** la ce folosește sfada asta fără sfârșit?

zwẹck|entfremden, *zweckentfremdet, vb. (h) tr. (mai ales la inf. și part. trec.)* a folosi pentru alt scop decât cel propriu, inițial; a dezafecta.

zwẹck|entfremdet **I.** *part. trec.* de la zweckentfremden. **II.** *adj.* folosit pentru alt scop decât cel propriu, inițial; dezafectat; **eine ~e Wohnung** o locuință folosită în alte scopuri (nu pentru locuit).

Zwẹck|entfremdung, *-en, f.* dezafectare, folosire pentru alt scop decât cel propriu, inițial.

zwẹck|ent|sprechend *adj.* corespunzător, adecvat, potrivit scopului; practic.

Zwẹck|essen, *-s, -, n.* banchet organizat pentru sărbătorirea unui anumit eveniment.

Zwẹckforschung *f. sg.* cercetare cu scop practic imediat.

zwẹckfrei *adj.* fără scop practic imediat; **~e Forschung** cercetare fără scop practic imediat.

zwẹckfremd *adj.* destinat de fapt pentru alte scopuri.

zwẹckgebunden *adj.* legat de un anumit scop.

zwẹckgemäß *adv.* potrivit scopului, în vederea unui scop.

zwẹckgerichtet *adj.* cu un anume scop.

zwẹckhaft *adj.* v. zweckmäßig.

Zwẹckholz, *-es, -hölzer, n.* **1.** lemn pentru cuie și fuse. **2.** *(bot.)* voniceriu *(Evonymus europaeus)* (copac al cărui lemn este folosit îndeosebi la fabricarea fuselor). **3.** *(bot.)* crușân *(Rhamnus frangula* L.). **4.** *(bot.)* caprifoi *(Lonicera)*. **5.** *(bot.)* dracilă *(Berberis)*.

Zwẹcklehre *f. sg. (fil.)* teleologie, finalism.

zwẹcklos *adj.* fără scop, fără țintă; fără rost, inutil.

Zwẹcklosigkeit *f. sg.* lipsă de scop; inutilitate.

zwẹckmäßig *adj.* și *adv.* conform, corespunzător, potrivit, adecvat scopului; folositor, util; practic; oportun; **zweckmäßige Anordnungen** măsuri adecvate, folositoare.

Zwẹckmäßigkeit *f. sg.* **1.** caracter util, practic; utilitate; oportunitate. **2.** *(fil.)* finalitate.

Zwẹckmäßigkeits|studie, *-n* [-iən], *f.* studiu de raționalitate.

Zwẹckmeldung, *-en, f.* știre tendențioasă.

Zwẹckmensch, *-en, -en, m.* **1.** om care știe ce vrea. **2.** *(peior.)* om calculat, interesat.

Zwẹck|optimismus, *-, m. sg.* formă de optimism demonstrativ, cu un scop precis.

Zwẹckpessimismus, *-, m. sg.* formă de pesimism demonstrativ, cu un scop precis.

zwẹcks *prep.* (cu *gen.*) pentru, cu scopul; **~ einer Unterredung** pentru o convorbire.

Zwẹcksatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție finală.

Zwẹck|sprache, *-n, f. (rar)* consfătuire.

Zwẹck|stil, *-(e)s, -e, m. (arhit.)* stil funcțional.

Zwẹckverband, *-(e)s, -bände, m.* asociație creată cu un scop anume.

zwẹckvoll *adj.* practic; util, folositor; oportun.

zwẹckwidrig *adj.* nepractic; inutil; inoportun; fără rost.

Zwẹckwidrigkeit *f. sg.* inutilitate; inoportunitate.

zween *num. card. (înv., reg.)* doi.

Zwẹhle, *-n, f. (reg.)* **1.** prosop; șervet. **2.** față de masă.

zwei *num. card.* doi, două; **in ~ Stücke reißen** a rupe în două bucăți; **vor ~ Jahren** acum doi ani, cu doi ani în urmă; *(fig.)* **er hat ~ Gesichter** are două fețe, nu e sincer; **es bedarf nur ~er Augenblicke** nu trebuie decât două clipe; **um ~er Ursachen willen** din două motive; **um der ~ Ursachen willen** pentru cele două motive; **ich habe es nur ~en gesagt** n-am spus decât la doi inși, la două persoane; **niemand kann ~ Herren dienen** nimeni nu poate servi la doi stăpâni; **es ist halb ~** este (ora) unu și jumătate; **alle ~ Jahre** la fiecare doi ani, din doi în doi ani; **zu ~en** câte doi; *(fam.)* **dazu gehören ~** pentru asta trebuie doi.

Zwei, *-en, f.* (numărul și cifra) doi; **vier ~en** patru de doi.

Zwei|achser, *-s, -, m. (tehn.)* vehicul cu două osii; vagon cu două osii.

zwei|achsig *adj.* cu două osii.

Zwei|akter, *-s, -, m. (teatru)* piesă în două acte.

zwei|aktig *adj.* în două acte.

zwei|armig *adj.* cu două brațe.

Zweibackenfutter, *-s, -, n. (tehn.)* mandrină cu două fălci.

zweibahnig *adj. (despre șosele)* **1.** cu două sensuri. **2.** cu două benzi.

zweibändig *adj.* în două volume.

zweibasisch *adj. (chim.)* bibazic.

Zweibeiner, *-s, -, m.* ființă bipedă; *(glumeț)* om.

zweibeinig *adj.* v. zweifüßig.

zweibettig *adj.* cu două paturi.

Zweibett|zimmer, *-s, -, n.* cameră dublă, cu două paturi.

Zweiblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* **1.** albină *(Ophrys cornuta)*. **2.** lăcrămioară, mărgăritar *(Convallaria majalis* L.). **3.** lăcrămiță *(Maianthemum bifolium)*. **4.** pața-cocoșului *(Listera ovala)*.

Zweiblattkeimer *pl. (bot.)* dicotiledonate *(Dicotyledones)*.

zweiblätt(e)rig *adj. (bot.)* cu două foi.

Zweibrache, *-n, f. (agr.)* v. Zwiebrache.

zweibrachen, *zweibrachte, gezweibracht, vb. (h) tr. (înv.)* v. zwiebrachen.

Zweibund, *-(e)s, -bünde, m.,* dublă alianță.

Zweidecker, *-s, -, m.* **1.** *(av.)* (avion) biplan. **2.** *(mar.)* navă, vas cu două punți. **3.** *(tipogr.)* rotativă cu două aparate de cerneală.

Zweideck|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor cu două caturi.

Zweideutelei, *-en, f.* **1.** obicei de a provoca echivocuri. **2.** *sg.* (caracter) echivoc, ambiguitate.

zweideuteln *(doar la inf.), vb. (h) intr. (inv.)* a vorbi cu mai multe înțelesuri, în mod echivoc.

zweideutig *adj.* **1.** echivoc, ambiguu; cu mai multe înțelesuri; în doi peri; **eine ~e Antwort** un răspuns în doi peri. **2.** echivoc, indecent, obscen; **ein ~er Witz** un banc echivoc. **3.** cu două fețe, fățarnic, perfid.

Zweideutigkeit, *-en, f.* **1.** echivoc, ambiguitate, duplicitate. **2.** obscenitate.

zweidimensional *adj.* bidimensional, **ein ~es Bild** un tablou bidimensional.

zweidoppelt *adj. (reg.)* dublu, îndoit.

zweidrähtig *adj. (tehn.)* cu două fire, bifilar.

Zweidrittel și **Zweidrittel**, *-s, -, n.* două treimi.

Zweidrittelgesellschaft, *-en, f. (pol.)* societate în care circa o treime a populației este afectată de sărăcie.

Zweidrittelmehrheit, *-en, f.* majoritate de două treimi.

Zweidruck|entnahmedampfmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină cu dublă prevalare de abur.

Zweidruckturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină cu două etaje de presiune.

Zweidüsensystem, *-s, -e, n. (auto.)* sistem cu două jicloare.

Zwei|eck, *-(e)s, -e, n. (mat.)* bilater, menisc.

zwei|ei|ig *adj. (biol.)* biovular.

zwei|einhalb *num. card.* doi, două și jumătate.

Zwei|elektrodenröhre, *-n, f. (electr.)* diodă.

Zwei|elektronenproblem, *-s, -e, n. (fiz.)* problemă a doi electroni.

Zwei||elektronensystem, *-s, -e, n. (fiz.)* sistem de doi electroni.

zweien, *zweite, gezweit, vb. (h) refl. (poet., inv.)* **1.** a se asocia; a se întovărăși. **2.** a se scinda; a se despica; *(fig.)* a se învrăjbi.

Zweier, *-s, -, m.* **1.** (numărul și cifra) doi. **2.** *(mar.)* ambarcație de sport cu două rame. **3.** *(fam.)* monedă de doi pfenigi. **4.** *(elv.)* cantitate de lichid de doi decilitri.

Zweier|anschluss, *-es, -schlüsse, m. (tel.)* post telefonic cuplat.

Zweierbeziehung, *-en, f.* relație dintre doi oameni care formează o pereche.

Zweierbob, *-s, -s, m.* bob de două persoane.

Zweierge|spann, *- (e)s, -e, n.* v. Zweigespann.

zweierlei *adj. invar.* de două feluri; **das ist ~** astea sunt două lucruri diferite; ce are a face una cu alta? *(fam.; în expr.)* **die Herren von ~ Tuch** militarii.

Zweier|reihe, *-n, f.* șir, coloană de câte două persoane.

Zweiersystem, *-s, -e, n. (mat.)* sistem numeric dual.

Zweiertisch, *-(e)s, -e, m.* masă de două persoane.

Zwei|euro|stück, *-(e)s, -e, n.* monedă în valoare de doi euro.

zweifach *adj.* și *adv.* îndoit, dublu.

Zweifache, *-n (ein Zweifaches), n. sg.* dublu.

zweifächerig *adj.* **1.** cu două despărțituri. **2.** *(bot.)* bilobat.

Zweifach|expansionsdampfmaschine, *-n, f. (tehn.)* motor, mașină cu aburi cu dublă expansiune.

Zweifamilienhaus, *-es, -häuser, n.* casă cu două apartamente, pentru două familii.

Zweifarbendruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* **1.** *sg.* imprimare, tipărire în două culori. **2.** tipar în două culori.

Zweifarbenschnellpresse, *-n, f. (tipogr.)* presă de tipar pentru imprimare în două culori.

Zweifarbenschrift, *-en, f. (tipogr.)* caractere pentru tipar în două culori.

Zweifarbenverfahren, *-s, -, n. (tipogr.)* procedeu de imprimare în două culori.

zweifarbig, **zweifärbig** *adj.* în două culori, bicolor; **~er Stoff** material în două culori.

Zweifel, *-s, -, m.* îndoială, dubiu; **~ hegen** a se îndoi, a avea îndoieli; **mir steigen ~ auf** încep să mă îndoiesc; **in ~ stellen** a pune la îndoială; **einen ~ lösen** a înlătura o îndoială; **es unterliegt keinem ~** este indubitabil, neîndoios; **das ist außer allem ~** este în afară de orice îndoială; **das ist über jeden ~ erhaben** este deasupra oricărei îndoieli; **über** (cu *ac.*) **etwas keinen ~ aufkommen lassen** a nu lăsa să planeze nici o îndoială asupra unui lucru; **jn. über** (cu *acuz.*) **etwas im ~ lassen** a lăsa pe cineva nedumerit, în dubiu asupra unui lucru; **ich habe keinen Zweifel an ihrer Aufrichtigkeit** n-am nicio îndoială asupra sincerității ei; **~ ist der erste Schritt zur Weisheit** îndoiala este primul pas spre înțelepciune.

Zwei|felderwirtschaft *f. sg. (agr.)* exploatare cu asolament dublu.

Zweifelei, *-en, f. (fam.)* îndoială continuă, scepticism.

zweifelhaft *adj.* **1.** îndoielnic, problematic, discutabil; **es ist mir ~** mă îndoiesc; **es ist nicht ~** nu încape îndoială; **ein ~er Erfolg** un succes îndoielnic, problematic; **etwas ~ machen** a pune ceva într-o lumină îndoielnică. **2.** dubios, suspect; **sie ist von ~em Ruf** ea are o reputație dubioasă.

zweifel|los I. *adj.* neîndoielnic, indiscutabil, sigur, cert. **II.** *adv.* fără îndoială.

Zweifelmut, *-(e)s, m. sg.* **1.** neîncredere; scepticism. **2.** spirit nehotărât.

zweifelmütig *adj.* nehotărât, nedecis; șovăitor.

zweifeln, *zweifelte, gezweifelt (ich zweif(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a se îndoi; **an** (cu *dat.*) **etwas ~** a se îndoi de ceva; **ich zweifle an seinem Verstand** mă întreb dacă e în toate mințile; **ich zweifle nicht, dass er kommt** nu mă îndoiesc că va veni. **2.** a șovăi, a sta pe gânduri.

Zweifelsfall, *-(e)s, -fälle, m. (în expr.)* **im ~(e)** în caz de dubiu; când sunt mai multe posibilități.

Zweifelsfrage, *-n, f.* controversă, problemă controversată.

zweifelsfrei *adj.* și *adv.* v. zweifellos.

Zweifelsgrund, *-(e)s, -gründe, m.* motiv de îndoială.

zweifels|ohne *adv. (fam.)* fără îndoială.

Zweifelsucht *f. sg.* manie de a se îndoi de orice; scepticism.

zweifelsüchtig *adj.* v. zweiflerisch.

Zwei|fleckbarbe, *-n, f. (iht.)* varietate de mreană *(Barbus fluviatilis).*

Zweifler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** sceptic(ă). **2.** persoană care se îndoiește de orice; Toma necredinciosul.

zweiflerisch *adj.* sceptic, neîncrezător.

zweiflüg(e)lig *adj.* **1.** cu două aripi; **eine zweiflügelige Tür** o ușă cu două canaturi. **2.** *(bot.; în expr.)* **zweiflügelige Früchte** dipterocarpe. **3.** *(zool.)* dipter.

Zweiflügler *pl. (zool.)* diptere *(Diptera).*

zweiförmig *adj.* dimorf; susceptibil de a lua două forme deosebite.

Zweifrontenkrieg, *-(e)s, -e, m.* război pe două fronturi.

zweifüßig *adj.* cu două picioare, biped.

Zweifüß(l)er, *-s, -, m. (zool.)* (animal) biped.

Zweig, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(bot.)* ramură, creangă, ram; **ein blühender ~** o ramură înflorită; **ein dürrer ~** o ramură uscată; *(fig.)* **er kommt auf keinen grünen ~** n-are nici un spor, lucrează tot în pagubă, nu ajunge la nici un rezultat. **2.** vlăstar, odraslă, descendent; **der letzte ~ einer Familie** ultimul vlăstar al unei familii. **3.** ramură; parte, sector; **ein ~ dieser Familie** o ramură a acestei familii. **4.** *(tehn.)* ramură; ramificație; derivație. **5.** *(ec.)* branșă, sector, ramură.

zweigab(e)lig *adj.* bifurcat.

Zweig|amt, *-(e)s, -ämter, n.* filială, sucursală.

Zwei|gang|achse, *-n, f. (auto.)* punte cu două raporturi de demultiplicare.

Zweiganglader, *-s, -, m. (av.)* compresor cu două viteze.

Zweigangschaltung, *-en, f. (tehn.)* schimbare de viteză în două trepte.

Zweig|an|stalt, *-en, f.* sucursală.

zweig|artig *adj.* în formă de ramură, de ramificație.

Zweigbahn, *-en, f. (ferov.)* **1.** bifurcație. **2.** cale ferată secundară.

Zweigbank, *-en, f.* sucursală a unei bănci.

Zweigbetrieb, *-(e)s, -e, m.* v. Zweigstelle **(1).**

Zweigdraht, *-(e)s, -drähte, m. (tehn.)* conductor de ramificație.

zweig(e)leisig *adj.* cu două rânduri de șine, cu cale dublă.

Zweigelenkbogen, *-s, -(și -bögen), m. (constr.)* arc cu două articulații.

Zweigelenkrahmen, *-s, -, m. (constr.)* cadru cu două articulații.

Zweigesang, *-(e)s, -sänge, m. (muz.)* duet vocal.

zweigeschlechtig *adj. (biol.)* bisexuat, hermafrodit.

Zweigeschlechtigkeit *f.* bisexualitate, hermafroditism.

zweigeschlechtlich *adj.* referitor la ambele sexe.

zweigeschossig *adj. (constr.)* cu două nivele.

zweigesichtig *adj.* (și *fig.*) cu două fețe.

Zweige|spann, *-(e)s, -e, n.* **1.** trăsură cu doi cai. **2.** pereche de cai. **3.** *(fam.)* pereche potrivită; complici.

Zweige|spräch, *-(e)s, -e, n.* v. Zwiegespräch.

zweige|staltig *adj.* v. zweiförmig.

zweige|strichen *adj.* în octava a doua; **~e Note** o notă în a doua octavă.

zweigeteilt *adj.* împărțit în două.

zweigförmig *adj.* în formă de ramură, de ramificație.

Zweig|geschäft, *-(e)s, -e, n.* filială, sucursală.

Zweig|gleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie derivată.

zweigig *adj.* cu ramuri, rămuros; ramificat.

Zweigkanal, *-s, -näle, m. (hidr.)* canal de ramificație.

Zweigkosten *pl.* costuri de branșă.

zweigleisig *adj.* v. zweigeleisig.

zweigliedrig *adj.* cu două membre; bimembru; *(mat.)* **~e Größe** binom.

Zweiglinie [-niə], *-n f.* v. Zweigbahn **(2).**

Zweigniederlassung, *-en, f.* **1.** *(com.)* filială permanentă a unei întreprinderi. **2.** colonie secundară întemeiată de altă colonie.

Zweig|organisation, *-en, f.* organizație locală; secție, filială.

Zweigrohr, *-(e)s, -e, n.,* **Zweigröhre**, *-n, f. (tehn.)* **1.** ramificație, tub cu ramificație. **2.** tub de distribuție, tub de branșament.

Zweigschalter, *-s, -, m. (tehn.)* întrerupător de derivație, de ramificație.

Zweig|spitze, *-n, f.* vârf de ramură.

Zweig|station [-tsio:n], *-en, f. (ferov.)* stație de bifurcație, nod de cale ferată.

Zweig|stelle, *-n, f.* **1.** filială, secție, sucursală, agenție. **2.** oficiu auxiliar.

Zweig|stellen|netz, *-(e)s, -e, n.* rețea de sucursale.

Zweig|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* **1.** curent secundar, derivat. **2.** curent într-o derivație.

Zweigver|ein, *-(e)s, -e, m.* societate afiliată.

Zweigverflechtungsbilanz, *-en, f.* balanță între branșe.

Zweigwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Zweigstelle.

Zwei|händer, *-s, -, m.* spadă mânuită cu amândouă mâinile (în sec. XV și XVI).

zwei|händig I. *adj.* **1.** ambidextru. **2.** *(muz.)* pentru doua mâini; **ein ~es Stück** piesă de pian pentru două mâini. **II.** *adv. (muz.)* la două mâini; **~ spielen** a cânta la două mâini.

zwei|häusig *adj. (bot.)* dioic.

Zwei|heit *f. sg.* dualism; dualitate.

zwei|heitlich *adj.* dualist.

zwei|henkelig *adj.* cu două toarte.

Zwei|herrschaft *f. sg.* **1.** *(ist.)* duumvirat. **2.** *(pol.)* diarhie.

zwei|höckerig *adj. (zool.)* cu două cocoașe.

zwei|hörnig *adj. (zool.)* cu două coarne.

Zwei|hufer *pl. (zool., inv.)* (animal) paricopitat, bicopitat.

zwei|hufig *adj. (zool., inv.)* bicopitat.

zwei|hundert și **zwei|hundert** *num. card.* două sute.

Zwei|hundert|euroschein, *-(e)s, -e, m.* bancnotă de două sute de euro.

zwei|hundertjährig și **zwei|hundertjährig** *adj* bicentenar; (care ține, durează) de două sute de ani.

Zweijahres|plan și **Zweijahres|plan**, *-(e)s, -pläne, m.* v. Zweijahrplan.

zweijährig *adj.* **1.** (în vârstă) de doi ani. **2.** care ține, durează (de) doi ani, bienal. **3.** *(bot.)* bienal, bisanual.

Zweijährige, *-n, -n (ein Zweijähriger), m.* și *f.* copil de doi ani.

zweijährlich *adj.* și *adv.* (care se întâmplă, revine, se repetă) din doi în doi ani, la (fiecare) doi ani (o dată), bienal.
Zweijahrplan și **Zweijahrplan**, *-(e)s, -pläne, m.* plan bienal.
Zweikammer|steuerung și **Zweikammer|steuerung**, *-en, f. (tehn.)* distribuție cu (două) camere separate.
Zweikammersystem, *-s, -e, n. (pol.)* sistem bicameral.
Zweikampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* duel.
Zweikanalton, *-(e)s, m. (tv.)* posibilitate de alegere a redării tonului (în limba originală sau în dublaj).
Zweikegelmatrize, *-n, f. (tipogr.)* matriță cu două corpuri de literă (la linotip).
zweikeimblätt(e)rig *adj. (bot.)* dicotiledonat.
Zweikeimblättrige *pl.* v. Zweiblattkeimer.
Zweiklassengesellschaft, *-en, f.* societate formată din două clase sociale.
Zweikiemer *pl. (zool.)* dibranhiate *(Dibranchiata)*.
Zweikolbenbremsventil și **Zweikolbenbremsventil** [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* valvă, supapă de frână cu două pistoane.
zweiköpfig *adj.* **1.** bicefal, cu două capete. **2.** *(fig.)* din două persoane.
Zweikorn, *-(e)s, m. sg.* specie de cereale înrudită cu grâul speltoid.
Zweikrempelsatz și **Zweikrempelsatz**, *-es, -sätze, m. (text)* agregat cu două carde.
zweiläufig *adj. (despre arme)* cu două țevi, cu țeavă dublă.
Zweileitersystem și **Zweileitersystem**, *-s, -e, n. (electr.)* sistem (de distribuție) cu două conducte, cu două fire.
Zweilichtenfenster și **Zweilichtenfenster**, *-s, -, n.* fereastră cu două canaturi.
zweilippig *adj. (bot.)* bilabiat.
Zweiliterflasche, *-n, f.* sticlă de doi litri.
Zweilunger *pl. (zool.)* bipulmonare *(Dipneumones)*.
zweimal *num. iterativ* de două ori, în două rânduri; ~ **in der Woche** de două ori pe săptămână; ~ **so viel** de două ori pe atât, dublu; **er lässt sich das nicht ~ sagen** nu așteaptă să i se spună de două ori, nu așteaptă decât atât.
zweimalig *adj.* (făcut, repetat) de două ori, în două rânduri.
zweimalzwei|spaltig *adj. (bot.)* bifidat de două ori.
zweimännig adj. *(bot.)* diandric.
Zweimark|stück, *-(e)s, -e, n. (ist.)* monedă, piesă de două mărci.
Zweimaster, *-s, -, m. (mar.)* navă cu două catarge.
zweimastig *adj.* (mar.) cu două catarge.
zweimonatig *adj.* **1.** care durează (de) două luni. **2.** (în vârstă) de două luni.
zweimonatlich *adj.* și *adv.* (care se întâmplă, revine, se repetă) din două în două luni, (o dată) la două luni.
Zweimonats|schrift, *-en, f.* revistă bilunară.
zweimotorig *adj.* cu două motoare.
Zweimuskler, *-s, -, m. (zool.)* cu doi mușchi.
Zweipaarfüß(l)er *pl. (zool.)* miriapode diplopode *(Diplopoda)*.
Zweiparteiensystem, *-s, -e, n.* sistem bipartit.
Zweiparteipolitik și **Zweiparteipolitik** *f. sg.* politică bipartidă.
Zweipersonen|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă de teatru jucată în doi.
Zweipfennig|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă, monedă de doi pfenigi.
Zweipfundbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine de un kilogram.
Zweipfünder, *-s, -, m.* obiect care cântărește un kilogram.
zweipfündig *adj.* de un kilogram.
Zweiphasen|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent bifazic.
zweiphasig *adj.* bifazic.
zweipolig *adj. (electr.)* bipolar, cu doi poli.
Zweirad, *-(e)s, -räder, n.* **1.** bicicletă. **2.** v. Zweiradwagen.
zweiräd(e)rig *adj.* cu două roate; **~er Wagen** cabrioletă.
Zweirad|turbine, *-n, f. (tehn.)* turbină cu două discuri.
Zweiradwagen, *-s, -, m.* trăsură cu două roate, cabrioletă.
Zweiraumwohnung, 2-Raum-Wohnung, *-en, f. (reg.)* apartament cu două camere.
Zweireiher, *-s, -, m.* costum bărbătesc la două rânduri.
zweireihig I. *adj.* cu două rânduri; **ein ~er Anzug** un costum la două rânduri. **II.** *adv.* pe două rânduri.
Zweiröhren|apparat și **Zweiröhren|apparat**, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* aparat (de radio) cu două lămpi, cu două tuburi electronice.
Zweiruderer, *-s, -, m. (mar.; ist.)* biremă, galeră cu două rânduri de rame.
zweirud(e)rig *adj. (mar.)* cu două rânduri de lopeți, de rame.
zweisaitig *adj.* (*muz.*) cu două corzi.
zweisam *adj. (inv.)* amândoi, împreună (în doi).
zweisamenlappig *adj.* v. zweikeimblättrig.
Zweisamkeit *f. sg. (poet., glumeț)* singurătate în doi.
Zweisäulenbohrmaschine și **Zweisäulenbohrmaschine**, *-n, f. (tehn.)* bormașină cu două coloane.
zweischalig *adj. (bot.)* bivalv, cu două valve.
Zweischichtenbetrieb și **Zweischichtenbetrieb**, *-(e)s, -e, m.* (întreprindere cu) lucru în două schimburi, în două ture.
Zweischichtensystem și **Zweischichtensystem**, *-s, -e, n.* sistem de lucru în două schimburi, în două ture.
zweischichtig *adj.* **1.** cu două straturi. **2.** cu (sau în) două schimburi, în două ture.
zweischiffig *adj. (despre biserici)* cu două nave.
zweischläf(e)rig, zweischläfig *adj. (despre paturi etc.)* de, pentru două persoane; **ein ~es Bett** un pat dublu; **ein ~er Bettbezug** așternut pentru patul de două persoane; **die ~e Kabine** cușetă de două persoane.
Zweischlitz, *-es, -e, m. (arhit., înv.)* diglif.
zweischneidig *adj.* cu două tăișuri; **eine ~e Waffe** o armă cu două tăișuri; *(fig.)* **ein ~es Schwert** o sabie cu două tăișuri.
zweischuhig *adj.* lung de două picioare.
zweischürig *adj.* **1.** *(agr.; despre fânețe)* care se cosește de două ori pe an. **2.** *(despre oi)* care se tund de două ori pe an. **3.** *(fig.)* cu două întrebuințări. **4.** *(fam.)* cam țicnit; cam într-o ureche.
zweiseitig *adj.* bilateral; cu două fețe, cu două laturi.
zweisilbig *adj.* de două silabe, bisilabic.
Zweisitzer, *-s, -, m.* **1.** vehicul cu două locuri. **2.** tandem.
zweisitzig *adj.* cu două locuri.
zwei|spaltig *adj.* **1.** crăpat în două, bifid. **2.** *(tipogr.)* pe două coloane.
Zwei|spänner, *-s, -, m.* atelaj, vehicul cu doi cai.
zwei|spännig I. *adj.* (înhămat) cu doi cai. **II.** *adv. (în expr.)* ~ **fahren** a merge cu trăsura cu doi cai.
Zwei|spitz, *-es, -e, m.* **1.** bicorn. **2.** *(mine)* târnăcop cu două vârfuri.
Zwei|spitz|amboss, *-es, -e, m.* nicovală cu două coarne.
Zwei|spitzreit|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (tehn.)* păpușă fixă cu două vârfuri.
zwei|sprachig *adj.* bilingv; în două limbi.
Zwei|sprachigkeit, *-en, f.* bilingvism.
zwei|spurig *adj.* **1.** *(ferov.)* cu linie, cu cale dublă. **2.** *(drumuri)* cu două benzi. **3.** *(auto.)* cu două rânduri de roți.
Zwei|ständer|hobler, *-s, -, m. (tehn.)* mașină de rabotat cu doi montanți.
Zwei|ständerkarusseldrehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung carusel cu doi montanți.
Zwei|stärkenglas, *-(e)s, -gläser, n. (opt.)* lentilă bifocală.
zwei|stellig *adj. (mat.)* cu două cifre.
zwei|stimmig I. *adj.* (*muz.*) pentru două voci. **II.** *adv.* (*muz.*) pe două voci.
zweistöckig *adj.* cu două etaje, cu două caturi.
zwei|strahlig *adj.* dotat cu două propulsoare cu reacție.
Zwei|stromland, *-(e)s, n.* teritoriu dintre Tigru și Eufrat, Mesopotamia.
Zwei|stufenverdampfer și **Zweistufenverdampfer**, *-s, -, m. (tehn.)* vaporizator cu două trepte, cu două etaje.
zwei|stufig *adj.* cu două trepte.
zwei|stündig *adj.* de două ore.
zwei|stündlich *adj.* și *adv.* (care se întâmplă, revine, se repetă) din două în două ore, o dată la două ore, la fiecare două ore (o dată).
zweit *adv.* (*în expr.*) **zu** ~ în doi; pereche; amândoi.
zwei|tägig *adj.* de două zile.
zwei|täglich *adj.* și *adv.* (care se întâmplă, se repetă, revine) din două în două zile, o dată la două zile.
Zwei|takter, *-s, -*, **Zwei|taktmotor**, *-s, -en, m.* motor în doi timpi.
zweit|älteste *(der, die, das ~) adj.* al doilea, a doua după vârstă; *(substantivat)* **er ist der Zweitälteste** este al doilea după vârstă (dintre frați).
zweit|angeführt *adj.* menționat în al doilea rând.
zwei|tausend și **zwei|tausend** *num. card.* două mii.
Zweitausender, *-s, m.* vârf care depășește două mii de metri; **einen ~ bezwingen** a reuși să escaladeze un munte de două mii de metri.
zweitausendfähig, 2000-fähig *adj. (inform.)* care îndeplinește condițiile tehnice pentru schimbarea datei anului 2000.
zwei|tausendjährig *adj.* de două mii de ani.
Zweit|ausfertigung, *-en, f.* copie, duplicat.
zweitbeste *(der, die, das ~) adj.* al doilea, a doua în clasificare după calitate.
Zweitdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* al doilea tiraj.
zweite *(der, die, das ~) num. ord.* **1.** al doilea, a doua; **~r Band** volumul doi; ~ **Klasse** clasa a doua; **~n Ranges** de rangul doi; **zum ~n Male heiraten** a se căsători a doua oară; *(fig.)* **die ~ Rolle (**sau **Geige) spielen** a juca un rol secundar; a fi pe planul al doilea; **an ~r Stelle** în al doilea rând; **das ist ihm zur ~n Natur geworden** aceasta i-a devenit a doua natură; **Friedrich der Zweite** Frederic al II-lea; **das ~ Gesicht** darul de a prezice, de a presimți viitorul și de a ghici trecutul; **er hat wie kein ~r gearbeitet** a muncit ca nimeni altul; *(ec.)* **der ~ Arbeitsmarkt** a doua piață a forței de muncă. **2.** *(indicând date calendaristice)* două; **am ~n Mai** la două mai; **heute ist der ~ Mai** sau **heute haben wir den ~n Mai** azi e două mai, azi suntem în două mai; **der ~ (des Monats)** (ziua de) două (ale lunii).
zweiteilen, *zweigeteilt, vb. (h) tr. (numai la inf. și part. trec.)* a împărți în două.
Zweiteiler, *-s, -, m. (fam.)* **1.** costum de baie din două bucăți. **2.** rochie din două bucăți. **3.** film de televiziune în două părți.
zweiteilig *adj.* împărțit în două părți; (format) din două părți; cu două părți; **ein ~er Schrank** un dulap cu două corpuri.
Zweiteilung, *-en, f.* **1.** diviziune, împărțire în două părți. **2.** *(fil.)* dihotomie.
zweitemal *adv. (în expr.)* **das ~** (și **das zweite Mal**) a doua oară; **beim** sau **zum zweitenmal** (și **... zweiten Mal**) (pentru) a doua oară.
zweitens *adv.* în al doilea rând.
Zweitbeklagte, *-n, -n (ein Zweitbeklagter), m. (jur.)* al doilea acuzat.
Zweite(r)-Klasse-Wagen, *-s, -, m.* vagon de clasa a doua.
Zweitfrisur, *-en, f. (euf.)* perucă.
zweitgeboren *adj.* al doilea născut.
Zweitgerät, *-(e)s, -e, n.* al doilea aparat (radio, televizor) într-o gospodărie.
zweitgrößte *(der, die, das ~) adj.* al doilea, a doua ca mărime.
zweithöchste *(der, die, das ~) adj.* al doilea, a doua ca (în) înălțime.
Zweit|impfung, *-en, f. (med.)* revaccinare, rapel.
zweit|instanzlich *adj. (jur.)* de a doua instanță; **~es Urteil** sentință dată de instanța a doua.
zweitjährig *adj.* de (sau din) anul al doilea.
Zweitklässer, *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f.* elev(ă) de clasa a doua.
zweitklassig *adj.* de calitatea a doua, de rangul doi.
Zweitklassigkeit *f.* calitate de rangul doi, inferioritate.
Zweitklassler, Zweitklässler, *-s, -, m.* v. Zweitklässer.
Zweitklasswagen, *-s, -, m.* vagon de clasa a doua.
zweitlängste *(der, die, das ~) adj.* al doilea, a doua ca lungime.
zweitletzte *(der, die, das ~) adj.* penultim.

Zweitligist, *-en, -en, m. (sport)* jucător în liga a doua.

Zweitling, *-s, -e, m.* secund, persoană care ocupă locul al doilea.

Zweitluftventilator [-vɛn-], *-s, -en, m. (tehn.)* ventilator pentru aer secundar.

zweitnächste *(der, die, das ~) adj.* al treilea (în ordinea succesiunii); **am ~n Tage** (în ziua de) poimâine; *(substantivat)* **jeder Zweitnächste** fiecare al treilea.

Zweitourenmaschine [-'tu:rən-], *-n, f. (tipogr.)* presă de tipar în două ture.

zweitourig *adj.* în două ture.

Zweitplacierte *(rar),* **Zweitplatzierte**, **Zweitplazierte** *(înv.), -n, -n (ein Zweitplacierter), m.* și *f. (sport)* sportiv(ă) clasat(ă) pe locul doi.

zweitrangig *adj.* de rangul al doilea.

zweitrüm(m)ig *adj. (mine)* bicompartimentat.

zweitschlechteste *(der, die, das ~) adj.* al doilea, a doua ca răutate, imoralitate, prostie; *(substantivat)* **er ist der Zweitschlechteste** este al doilea ca răutate.

Zweit|schlüssel, *-s, -, m.* a doua cheie alături de original.

zweit|schönste *(der, die, das ~) adj.* al doilea, a doua ca frumusețe; *(substantivat)* **sie ist die Zweitschönste** ea este a doua ca frumusețe.

Zweitschrift, *-en, f.* copie.

Zweit|stimme, *-n, f.* vot dat de alegători la alegerile din Bundestag pentru fixarea ordinii candidaților unui partid dintr-un land federal.

Zweit|studium, *-s, -dien* [-diən], *n.* a doua facultate.

zweitürig *adj.* cu două uși.

Zweitwagen, *-s, -, m.* a doua mașină a aceleiași persoane (sau familii).

Zweitwohnung, *-en, f.* a doua locuință (pentru concediu etc.).

Zweitwohnung|steuer, *-n, f.* impozit pe a doua locuință.

Zwei|und|dreißigerformat, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* format 32.

Zwei|und|dreißigstel, *-s, -, n.* a treizeci și doua parte.

zwei|und|einhalb *num. card.* două și jumătate.

Zweiviertelnote, *-n, f. (muz.)* (notă de) două pătrimi.

Zweiviertelpause, *-n, f.(muz.)* pauză de două pătrimi.

Zweivierteltakt, *-(e)s, -e, m.* măsură de două pătrimi.

Zweiwalzenbrecher, *-s, -, m. (tehn.)* concasor cu doi cilindri.

Zweiwegfernsehen, *-s, n. sg.* televiziune bilaterală, cu două canale.

Zweiweg(e)|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (tehn.)* robinet cu două căi.

Zweiweg(e)schalter, *-s, m. (electr.)* comutator cu două circuite.

Zweiweg(e)schaltung, *-en, f. (electr.)* circuit de redresare completă; montaj de redresare a ambelor alternanțe.

Zweiweg|gleichrichter, *-s, -, m. (electr.)* redresor al ambelor alternanțe.

Zweiweiberei *f. sg.* bigamie.

zweiwertig *adj. (chim.)* bivalent.

zweiwöchentlich *adj.* și *adv.* (care se întâmplă, revine, se repetă) din două în două săptămâni, la două săptămâni (o dată).

zweiwöchig *adj.* **1.** (în vârstă) de două săptămâni. **2.** care ține, durează (de) două săptămâni.

Zweizack, *-(e)s, -e, m.* furcă cu doi dinți.

zweizackig *adj.* bifurcat, cu doi dinți.

Zweizahl, *-en, f.* **1.** (numărul și cifra) doi. **2.** *(gram.)* dual **3.** *(fil.)* dualitate.

Zweizahn, *-(e)s, -zähne, m. (bot.)* dentiță *(Bidens).*

Zweizeher *pl. (zool.)* didactile.

Zweizehenfaultier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* specie de leneș *(Choloepus didactilus).*

zweizehig *adj. (zool.)* didactil.

Zweizeiler, *-s, -, m. (metr.)* distih.

zweizeilig *adj.* **1.** de două rânduri; **~es Gedicht** distih; **~er Anfangsbuchstabe** inițială pe două rânduri. **2.** *(bot.)* pe două rânduri, distih.

zweizeilig|symmetrisch *adj. (bot.)* distih simetric.

zweiziff(e)rig *adj.* de două cifre.

Zweizimmerwohnung, **2-Zimmer-Wohnung**, *-en, f.* apartament cu două camere.

zweizügig *adj. (despre școli)* cu două secții.

zweizweideutig *adj. (mat.)* biechivoc.

Zweizylinder, *-s, -, m. (fam.)* v. Zweizylindermotor.

Zweizylindermotor, *-s, -en, m.* mașină cu motor de doi cilindri.

zweizylindrig *adj.* de doi cilindri.

Zwenke, *-n, f. (bot., reg.)* obsigă, grâu sălbatic *(Brachypodium).*

zwerch *adv. (reg.)* transversal, curmeziș, de-a curmezișul; **~ über Feld** peste câmp.

Zwerch|achse, *-n, f. (mat.)* axă de stricțiune.

Zwerchbalken, *-s, -, m.* traversă.

Zwerchfell, *-(e)s, -e, n. (anat.)* diafragmă; *(fam.)* **jm. das - erschüttern** a face pe cineva să se cutremure, să se tăvălească de râs.

Zwerchfell|atmung *f. sg.* respirație prin mișcarea diafragmei.

zwerchfell|erschütternd *adj. (în expr.)* **ein ~es Lachen** un râs homeric, grozav, strașnic.

Zwerchfell|erschütterung, *-en, f. (med.)* comoție a diafragmei.

Zwerch|haus, *-es, -häuser, n. (arhit.)* lucarnă.

Zwerch|hobel, *-s, -, m. (tehn.)* rindea oblică.

Zwerch|holz, *-es, -hölzer, n.* traversă de lemn.

Zwerchlinie [-niə], *-n, f. (mat.)* linie de îngustare, de stricțiune.

Zwerchmauer, *-n, f.* zid transversal.

Zwerch|sack, *-(e)s, -säcke, m.* desagă.

Zwerch|sparren, *-s, -, m. (constr.)* căprior.

Zwerg, *-(e)s,-e, m.* **1.** pitic; pigmeu; *(fig.)* **im Vergleich zu ihm ist er ein ~** în comparație cu el este un pigmeu. **2.** *(în basme)* pitic, spiriduș; barbă-cot. **3.** *(astron.)* v. Zwergstern.

Zwerg|adler, *-s, -, m. (ornit.)* vultur pitic *(Eutolmaetus pennatus).*

Zwerg|alpenrose, *-n, f. (bot.)* smirdar pitic *(Rhodothamnus chamaecistus).*

Zwerg|ammer, *-n, f. (ornit.)* presură pitică *(Emberiza pusilla).*

Zwerg|antilope, *-n, f. (zool.)* antilopă pitică *(Cephalophus coerulus).*

zwerg|artig *adj.* ca un pitic; izbitor de mic; diform; **ein ~es Wesen** o ființă pitică.

Zwergbauer, *-s, -, m.* țăran sărac.

Zwergbaum, *-(e)s, -bäume, m. (hort.)* arbore pitic, japonez.

Zwergbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere foarte mică.

Zwergbirke, *-n, f. (bot.)* mesteacăn pitic *(Betula nana* L.).

Zwergbohne, *-n, f. (hort.)* fasole oloagă.

Zwergbux, *-es, m. sg. (bot.)* amăreală *(Polygala chamae buxus).*

Zwergdackel, *-s, -, m.* șoricar pitic.

Zwergen|auf|stand, *-(e)s, -stände, m. (fam.)* enervare, supărare fără rost; **mach doch keinen ~!** nu te supăra degeaba.

Zwergengeschlecht, *-(e)s, -er, n.* neam de pitici.

zwergenhaft *adj.* (cât un) pitic; foarte mic.

Zwerg|ente, *-n, f. (ornit.)* rață pitică *(Anas crecca)*

Zwerg|erbse, *-n, f. (hort.)* mazăre oloagă.

Zwerg|eule, *-n, f. (ornit.)* bufniță pitică *(Glaucidium passerinum).*

Zwergfalke, *-n, -n, m. (ornit.)* șoim pitic *(Falco aesalon).*

Zwergflachs, *-es, m. sg. (bot.)* in pitic *(Radiola).*

Zwergfledermaus, *-mäuse, f. (zool.)* liliac pitic *(Pipistrellus pipistrellus).*

Zwergflusspferd, *-(e)s, -e, n. (zool.)* hipopotam pitic *(Choeropsis liberiensis).*

Zwergform, *-en, f.* specie foarte mică (la plante și animale).

Zwerg|ge|stalt, *-en, f.* statură pitică, talie măruntă, de pitic.

zwerghaft *adj.* v. zwergenhaft.

Zwerghaftigkeit *f. sg.* micime excesivă; dimensiune de pitic.

Zwergholunder, *-s, -, m. (bot.)* boz *(Sambucus evulus* L.).

Zwerghuhn, *-(e)s, -hühner, n.* găină pitică.

Zwerghund, *-(e)s, -e, m.* câine de rasă pitică.

Zwerghunderasse, *-n, f.* rasă de câini pitici.

zwergig *adj.* cât un pitic, mic de tot.

Zwergin, *-nen, f.* pitică.

Zwergkauz, *-es, -käuze, m.* v. Zwergeule.

Zwergkiefer, *-n, f. (bot.)* jepi *(Pinus pumilio).*

Zwergkirsche, *-n, f. (bot.)* vișinel *(Prunus fructicosa).*

Zwergmaki, *-s, -s, m. (zool.)* maimuță pitică *(Microcebus murinus)*

Zwergmaus, *-mäuse, f. (zool.)* șoarece cu botul ascuțit *(Micromya minutus).*

Zwergmispel, *-n, f. (bot.)* bârcoace *(Cotoneaster integerrima).*

Zwergmoschus|tier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* mosc pitic *(Moschus pygmaeus).*

Zwergmöwe, *-n, f. (ornit.)* pescăruș pitic *(Larus minutus).*

Zwergmuräne, *-n, f. (iht.)* mreană pitică *(Coregonus albula).*

Zwerg|obst, *-(e)s, n. sg. (hort.)* pomi fructiferi pitici, de spalier.

Zwergpalme, *-n, f. (bot.)* palmier pitic *(Chamaerops humilis).*

Zwergpapagei, *-en, -en* (și *-s, -e), m. (ornit.)* papagal pitic *(Psittacula coelistis).*

Zwergpudel, *-s, -, m.* pudel pitic.

Zwergporst, *-(e)s, -e, m. (bot.)* azalee pitică *(Azalea procumbens).*

Zwergreiher, *-s, -, m. (ornit.)* bâtlan pitic *(Ardetta minuta).*

Zwergscharbe, *-n, f. (ornit.)* cormoran pitic *(Phalacrocorax pygmaeus).*

Zwergschlange, *-n, f. (zool.)* șarpe pitic *(Calamaria linnaei).*

Zwergschule, *-n, f.* școală cu predare simultană (din cauza numărului mic de elevi).

Zwerg|staat, *-(e)s, -en, m.* stat cu o suprafață foarte mică, fără influență politică externă.

Zwerg|stern, *-(e)s, -e, m. (astron.)* stea pitică.

Zwerg|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* arbust pitic.

Zwergtrappe, *-n, f. (ornit.)* dropie pitică *(Tetrax tetrax).*

Zwergvolk, *-(e)s, -völker, n.* (popor de) pigmei.

Zwergwels, *-es, -e, m. (iht.)* somn pitic *(Amiurus nebulosus).*

Zwergwirtschaft, *-en, f. (ec.)* gospodărie țărănească mică (sub 0,5 ha).

Zwergwuchs, *-es, m. sg.* **1.** *(med.)* nanism. **2.** *(biol.)* creștere sub lungimea medie normală.

zwergwüchsig *adj.* pitic, sub lungimea medie normală.

Zwergziege, *-n, f.* capră din Sudan.

Zwetsche, *-n, f.* prună.

Zwetschge *(reg.),* **Zwetschke** *(austr.), -n, f.* v. Zwetsche; *(fig., fam.; în expr.)* **die sieben Zwetschgen** catrafusele.

Zwetsch(g)enbaum, **Zwetschkenbaum** *(austr.), -(e)s, -bäume, m. (bot., reg.)* prun *(Prunus domestica).*

zwetsch(g)enblau, **zwetschkenblau** *(austr.) adj.* albastru vinețiu, vânăt.

Zwetsch(g)enkern, **Zwetschkenkern**, *-(e)s, -e, m.* sâmbure de prună.

Zwetsch(g)enknödel, **Zwetschkenknödel**, *-s, -, m. (austr.)* găluşcă cu prune.

Zwetsch(g)enkrampus, **Zwetschkenkrampus**, *-ses, -se, m. (reg.)* păpușă făcută din prune uscate înșirate.

Zwetsch(g)enkuchen, **Zwetschkenkuchen**, *-s, -, m.* plăcintă cu prune.

Zwetsch(g)enmus, **Zwetschkenmus** *(austr.), -es, n. sg.* magiun de prune, povidlă, lictar.

Zwetsch(g)enschnaps, **Zwetschkenschnaps** *(austr.), -es, -schnäpse, m. (reg.)* țuică, rachiu de prune.

Zwetsch(g)enwasser, **Zwetschkenwasser** *(austr.), -s, -wässer, n.* v. Zwetsch(g)enschnaps.

Zwick, *-(e)s, -e, m.* **1.** țintă, cui, caia (de lemn sau de fier). **2.** ciupitură; pișcătură. **3.** pleasnă de bici, lovitură cu vârful biciului.

Zwickbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* sfredel pentru lemn, burghiu-melc pentru lemn.

Zwicke, *-n, f.* **1.** cleşte. **2.** vârf al caielei. **3.** v. Zwick **(1)**. **4.** *(reg.)* crap mare. **5.** vițea geamănă cu un vițel. **6.** *(constr.)* alicărie.

Zwick|einschlag, *-(e)s, -schläge, m. (ind. pielii)* rezervă de tragere.

Zwickel, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* pană. **2.** clin. **3.** *(arhit.)* pandantiv (la unele cupole suspendate). **4.** *(hort.)* sfoară pentru plantele cățărătoare. **5.** *(anat.)* os cuneiform. **6.** *(reg.; în expr.)* **~ spielen** a face pe grozavul.

Zwickelbart, *-(e)s, -bärte, m.* formă de barbișon.

zwicken, *zwickte, gezwickt, vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* **1.** a ciupi, a pișca; **jn. an der** (sau **in die) Backe ~** a ciupi pe cineva de obraz; *(fig.)* **jn. ~ und zwacken** a șicana, a nu slăbi pe cineva. **2.** *(reg.)* a strânge; **die Hose zwickt am Bund** pantalonul e strâmt în talie. **3.** a fixa, a prinde; **das Augenglas in die Augenhöhle ~** a-și pune monoclul. **4.** a ascuți (caiele). **5.** a reteza; **den Bart ~** a potrivi barba. **6.** *(austr.)* a găuri, a perfora (bilete de

călătorie); a da cep. **II.** *tr.* şi *intr.* **1.** (*ind. pielii*) a trage, a forma feţele pe calapod. **2.** *(tipogr., inv.)* a văltui a doua oară (o placă). **3.** a ustura, a fi iute; **die Jodtinktur zwickt (mich)** tinctura de iod (mă) ustură; **der Pfeffer zwickt** piperul e iute; *(impers.)* **es zwickt (mich)** mă ustură, mă doare; am crampe; *(fig.)* **ihr Gewissen zwickt sie** o mustră conştiinţa.

Zwicker, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* pincenez, ochelari fără braţe. **2.** vin alsacian alb de calitate mai slabă. **3.** *(ind. pielii)* muncitor la maşina de prins feţe. **4.** foraibăr.

Zwickerei, *-en, f. (ind. pielii)* atelier de tras pe calapod.

zwickern, *zwickerte, gezwickert, vb. (h) intr. (reg.)* a clipi.

Zwick|keil, *-(e)s, -e, m. (mine)* ic, pană ascuţit(ă).

Zwickmaschine, *-n, f. (tehn., ind. pielii)* maşină de prins feţele pe calapoade.

Zwickmühle, *-n, f.* **1.** moriştă dublă (la ţintar). **2.** *(fig.)* dilemă; **in der ~ sein** a fi într-o situaţie critică, în încurcătură.

Zwicknagel, *-s, -nägel, m. (metal.)* cui de fixat pene.

Zwickschere, *-n, f.* foarfece de tuns barba.

Zwickschnur, *-schnüre, f.* şfichi, pleasnă de bici.

Zwick|stift, *-(e)s, -e, m.* cui de tapiţerie.

Zwickzange, *-n, f.* **1.** *(metal.)* cleşte de tăiat sârmă. **2.** *(cizmărie)* cleşte de fălţuit, falţ.

zwider *adv.* şi *adj. (reg.)* v. zuwider.

Zwie, *-n, f. (reg.)* ramură; altoi.

Zwieback, *-(e)s, -bäcke* (şi *-e), m. (cul.)* pesmeţi.

Zwiebel, *-n, f.* **1.** *(bot.)* ceapă *(Allium cepa)*. **2.** *(bot.)* bulb. **3.** *(glumeţ)* ceas de buzunar.

zwiebel|artig *adj.* în formă de bulb.

Zwiebelbeet, *-(e)s, -e, n.* strat de ceapă.

Zwiebelbrut, *-en, f.* răsad de ceapă.

Zwiebelbrühe, *-n, f.* supă de ceapă.

Zwiebelchen, *-s, -, n.* (*dim.* de la Zwiebel) cepşoară.

Zwiebeldach, *-(e)s, -dächer, n. (arhit.)* acoperiş în formă de bulb, de ceapă.

Zwiebelfisch, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(iht.)* obleţ *(Alburnus lucidus)*. **2.** *(cul.)* peşte preparat cu ceapă, plachie de peşte. **3.** *pl. (tipogr.)* fiş, *(despre un zaţ cules)* amestecătură de litere (de diferite tipuri); **zu ~en zusammenfallen** a (se) strica.

Zwiebelfischfach, *-(e)s, -fächer, n. (tipogr.)* căsuţă pentru litere amestecate.

zwiebelförmig *adj.* de forma unui bulb.

Zwiebelgericht, *-(e)s, -e, n.* mâncare cu ceapă.

Zwiebelgeruch, *-(e)s, m. sg.* miros de ceapă.

Zwiebelgeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust de ceapă.

Zwiebelgewächs, *-es, -e, n.* plantă bulboasă.

Zwiebelhaube, *-n, f.* v. Zwiebelkuppel.

zwiebelig *adj.* ca ceapa.

Zwiebelknollen, *-s, -, m.* bulb de ceapă.

Zwiebelkuppel, *-n, f. (arhit.)* cupolă în formă de bulb.

Zwiebelkuchen, *-s, -, m.* plăcintă cu ceapă.

Zwiebelmuster, *-s, -, n.* ornament albastru specific porţelanurilor de Meißen.

zwiebeln, *zwiebelte, gezwiebelt (ich zwieb(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a drege cu ceapă (mâncarea). **2.** a freca cu ceapă. **3.** *(fam.)* a chinui, a căzni, a obidi; **die Arbeiter ~** a exploata pe muncitori.

Zwiebelpflanze, *-n, f. (bot.)* **1.** plantă, fir de ceapă. **2.** plantă cu bulb.

Zwiebelring, *-(e)s, -e, m.* rotocol din ceapă tăiată de-a curmezişul.

Zwiebelsame, *-ns, -n, m.* sământă de ceapă.

Zwiebelsauce [-zo:sə], *-n, f.* v. Zwiebeltunke.

Zwiebelschale, *-n, f.* coajă, foaie de ceapă.

Zwiebelscheibe, *-n, f.* felie de ceapă tăiată de-a curmezişul.

Zwiebelschuppe, *-n, f.* solz de ceapă.

Zwiebelsoße, *-n, f.* v. Zwiebeltunke.

Zwiebel|steinbrech, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ochii-şoricelului *(Saxifraga bulbifera)*.

Zwiebelsuppe, *-n, f.* supă de ceapă.

zwiebeltragend *adj. (bot.)* bulbifer.

Zwiebeltunke, *-n, f.* sos de ceapă.

Zwiebelturm, *-(e)s, -türme, m. (arhit.)* turn cu acoperişul în formă de bulb (de ceapă).

Zwiebelwurzel, *-n, f.* **1.** bulb. **2.** rădăcină de ceapă.

Zwiebrache, *-n, f. (agr., înv.)* a doua arătură (toamna).

zwiebrachen, *zwiebrachte, gezwiebracht, vb. (h) tr. (agr., înv.)* a ara, a întoarce (glia) a doua oară.

Zwie|ebene, *-n, f.* plan dublu.

zwiefach I. *adj.* şi *adv.* îndoit, de două ori. **II.** *adj. (reg.)* foarte îndoit, curbat.

zwiefacheln, *zwiefachelte, gezwiefachelt (ich zwiefachle), vb. (h) tr. (reg.)* a snopi în bătaie.

Zwiefachl, *-s, -, m. (reg.)* pulpană a hainei.

zwiefältig *adj.* şi *adv.* v. zwiefach **(I)**.

zwiefeln, *zwiefelte, gezwiefelt (ich zwief(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(reg.)* a aluneca. **2.** *(argou)* a se îndoi, a sta la îndoială.

Zwiegesang, *-(e)s, -sänge, m.* duet vocal.

zwiegeschlechtlich *adj.* referitor la ambele sexe.

Zwiege|spräch, *-(e)s, -e, n.* dialog.

Zwiege|stalt, *-en, f.* formă dublă.

zwiege|staltig *adj.* bimorf.

Zwiege|stirn, *-(e)s, -e, n. (astron.)* stea dublă.

Zwiegriff, *-(e)s, -e, m. (sport)* apucat mixt.

Zwielaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* diftong.

Zwielicht, *-(e)s, n. sg.* **1.** amestec de lumină naturală şi artificială. **2.** amurg, crepuscul; **im ~** la crepuscul.

zwielichtig *adj. (fig.)* nedesluşit.

Zwielke, *-n, f. (reg.)* crap mare.

Zwiemandel, *-s, -, m.* rindea lungă.

Zwiemetall, *-(e)s, -e, n.* bimetal.

zwier *adv. (înv.)* îndoit, de două ori.

Zwiesel, *-n, f.*, **Zwiesel**, *-s, -, m.* **1.** bifurcare. **2.** furcă. **3.** *(hort.)* ramură bifurcată. **4.** parte a şeii. **5.** *(reg.)* fată bătrână bigotă.

Zwieselbeere, *-n, f.* v. Zwispel.

zwieselig *adj.* bifurcat.

Zwieselkette, *-n, f. (mine)* lanţ pentru extracţie, pentru chible.

zwieseln, *zwieselte, gezwieselt (ich zwies(e)le), vb. (h) refl.* a se despica, a se bifurca.

Zwieselrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* ţeavă-pantalon.

Zwie|spalt, *-(e)s, -e, m.* **1.** discordie, neînţelegere; conflict; **mit sich selbst in ~ geraten** a fi în conflict cu sine însuşi. **2.** dilemă.

zwie|spältig *adj.* dezbinat; discordant, în conflict, învrăjbit, în dezacord; **ein ~es Wesen** o fiinţă contradictorie.

Zwie|spältigkeit *f. sg.* dezacord, lipsă de armonie.

Zwie|sprache, *-n, f.* convorbire între patru ochi; **mit jm. ~ halten** a vorbi cu cineva între patru ochi.

Zwie|streit, *-(e)s, -e, m.* altercaţie, ceartă, discuţie între două persoane.

zwie|streiten, *zwiestriit, gezwiestritten (du zwiestreitest, er zwiestreitet), vb. (h) intr.* a se certa, a discuta.

Zwietracht *f. sg.* învrăjbire, discordie; **es herrscht ~ unter ihnen** domneşte discordia între ei; **~ säen** a semăna discordie, vrajbă; *(mit., poet.)* **die Göttin der ~** zeiţa discordiei.

zwieträchtig *adj.* învrăjbit, dezbinat.

Zwietum, *-s, n. sg.* dualism.

Zwiewuchs, *-es, -wüchse, m.* **1.** *(med.)* deformaţie a membrelor datorată unor cauze hormonale. **2.** *(med.)* distichiasis. **3.** *(med.)* articuli duplicaţi. **4.** *(bot.)* dezvoltare neregulată a plantelor de pe un ogor în urma secetei. **5.** *(agr.)* deformare a cartofilor în formă de gantere.

Zwilch, *-(e)s, -e, m.* v. Zwillich.

zwilchen *adj.* din doc.

Zwille, *-n, f.* praştie mică.

Zwillich, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(text.)* doc. **2.** *(fig.)* mitocan; **Bruder ~** un mojic şi jumătate.

Zwillichbluse, *-n, f.* bluză de doc.

zwillichen *adj.* de doc.

Zwillich|hose, *-n, f.* pantalon de doc.

Zwillichkittel, *-s, -, m.* halat (de lucru) din doc.

Zwillichkleider *n. pl.* îmbrăcăminte de doc.

Zwillichrock, *-(e)s, -röcke, m.* fustă din doc.

Zwilling, *-s, -e, m.* **1.** geamăn; **siamesische ~e** fraţi siamezi. **2.** fruct cu doi sâmburi. **3.** v. Zwillingskristall **4.** puşcă cu două ţevi. **5.** tun cu două ţevi. **6.** *pl.* v. Zwillingsgestirn. **7.** *(astrologie)* semnul Gemenilor din horoscop; **im Zeichen der ~e geboren sein** a fi născut în zodia gemenilor.

Zwillings|achse, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* arbore dublu. **2.** *(chim.)* axă de maclare.

Zwillings|arten *pl. (biol.)* specii înrudite şi foarte puţin deosebite între ele.

Zwillingsbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă dublă.

Zwillingsbereifung, *-en, f. (auto)* pneuri jumelate.

Zwillingsbildung, *-en, f.* **1.** congeminare. **2.** *(fiz. atomică)* formare de macle, maclare.

Zwillingsbruder, *-s, -brüder, m.* frate geamăn.

Zwillingsdampfmaschine, *-n, f. (tehn.)* motor, maşină cu aburi cu cilindri gemeni.

Zwillings|ebene, *-n, f. (mineral.)* plan de maclă.

Zwillingsfeder, *-n, f. (ferov.)* arc în foi duble.

Zwillingsfenster, *-s, -, n.* fereastră dublă.

Zwillingsfrucht, *-früchte, f.* fructe gemene, fructe cu doi sâmburi.

Zwillingsgeburt, *-en, f.* naştere de gemeni.

Zwillingsgeschwister *pl.* (fraţi) gemeni.

Zwillingsge|stirn, *-(e)s, n. sg. (astron.)* Constelaţia Gemenilor.

Zwillingsklinke, *-n, f.* clanţă dublă.

Zwillingsknabe, *-n, -n, m.* băiat geamăn.

Zwillingskristall, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* cristal geamăn, maclă.

Zwillingslager, *-s, -, n. (tehn.)* lagăr jumelat.

Zwillingsmädchen, *-s, -, n.* fată geamănă.

Zwillingsmast, *-(e)s, -en (şi -e), m. (petr.)* catarg dublu: turlă cu două picioare.

Zwillingsmuskeln *pl. (anat.)* muşchi gemeni.

Zwillings|paar, *-(e)s, -e, n.* pereche de gemeni.

Zwillingsreifen *m. pl. (auto.)* pneuri duble.

Zwillingsrotationsmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină rotativă tandem.

Zwillings|schleuse, *-n, f.* ecluze gemene.

Zwillings|schraube, *-n, f. (tehn.)* şuruburi gemene.

Zwillings|schwester, *-n, f.* soră geamănă.

Zwillings|turbine, *-n, f. (tehn.)* turbină jumelată, cuplată.

Zwillings|tür, *-en, f.* uşă dublă.

Zwillingsventil [-ven-], *-s, -e, n. (tehn.)* ventil dublu.

Zwillingswalzwerk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* laminor duo.

Zwillingswort, *-(e)s, -wörter, n. (lingv.)* dublet.

Zwillingszapfen, *-s, -, m. (maş.)* fus dublu.

Zwillingszylinder *pl. (auto.)* cilindri gemeni.

Zwingburg, *-en, f. (ist.)* fortăreaţă, bastion; cetate care stăpâneşte o regiune.

Zwinge, *-n, f.* **1.** menghină. **2.** inel metalic care strânge, întăreşte (un baston, un mâner etc.). **3.** *(tehn., tâmplărie)* crivală, cleşte cu şurub.

zwingen, *zwang, gezwungen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a sili, a forţa; a constrânge; **er zwingt ihn zum Gehorsam** îl constrânge, îl sileşte să asculte; **jn. in die Knie ~** a îngenunchea pe cineva; **jn. zum Nachgeben ~** a sili pe cineva să cedeze; **in Fesseln ~** a pune în lanţuri; **das Volk ins** (sau **unters**) **Joch ~** a subjuga poporul. **2.** *(fig.)* a birui, a termina, a prididi, a duce la bun sfârşit, a reuşi să…; **ich kann es nicht ~** nu pot să-i dau de rost; *(fam.)* **er konnte den Braten nicht ~** n-a putut termina friptura. **II.** *refl.* a se forţa, a se sili; **sich ~, um bei seinem Entschlusse zu bleiben** a face eforturi pentru a rămâne la hotărârea luată; **sich zum Lachen, zur Lustigkeit ~** a se sili să râdă, să fie vesel.

zwịngend I. *part. prez.* de la zwingen. **II.** *adj.* **1.** obligatoriu, imperios, stringent; **~e Umstände** împrejurări de forță majoră; **~e Gründe** motive temeinice; **~er Beweis** dovadă convingătoare. **2.** irezistibil; **von ~er Komik** de un comic irezistibil.

Zwịnger, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* loc, curte interioară (într-o cetate, într-un castel) pentru animale sălbatice sau pentru câinii de pază sau de vânătoare. **2.** închisoare. **3.** bermă, spațiu între zidul exterior al orașului și șanțul de apărare. **4.** spațiu între zidul exterior și zidul interior al unei cetăți. **5.** cușcă cu îngrădire pentru animale. **6.** loc pentru festivități.

Zwịngherr, *-n, -en, m.* despot, tiran.

Zwịngherrschaft, *-en, f.* tiranie, despotism.

Zwingliạner, *-s, -, m.* adept al lui Zwingli.

Zwịngschraube, *-n, f.* v. Zwinge **(3).**

Zwịng|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (tehn.)* menghină.

zwịnke(r)n, *zwink(er)te, gezwink(er)t,* **zwịnzern**, *zwinzerte, gezwinzert, vb. (h) intr.* **1.** a clipi (din ochi); **mit den Augen ~** a clipi din ochi. **2.** a se agita, a se zbate, a face mișcări iuți; **sein Mund zwinkerte vor Erregung** îi tremurau buzele de emoție; **mit dem Schwanze ~** a da repede din coadă.

Zwịrbel, *-s, -, m.* vârtej de apă, bulboană, volbură.

zwịrbelig *adj. (elv.)* amețit.

zwịrbeln, *zwirbelte, gezwirbelt (ich zwirb(e)le), vb. (h) tr.* și *intr.* a (se) răsuci, a (se) învârti; **er zwirbelte seinen Schnurrbart** își răsuci mustața; **ich zwirbele** mă învârtesc.

zwịrblig *adj.* v. zwirbelig.

Zwịre, *-(e)s, -n, m. (reg.)* **1.** vârtej (de vânt). **2.** v. Zwirlbohrer.

Zwịrlbohrer, *-s, -, m. (tehn., ind. lemnului)* sfredel cu centru.

zwịrlen, *zwirlte, gezwirlt, vb. (h) tr. (reg.)* a învârti.

Zwịrn, *-(e)s, -e, m.* **1.** ață răsucită din mai multe fire. **2.** calitate proastă de lână (fire adunate în smocuri din cauza sebumului). **3.** *(zool.)* organ de procreație la rac. **4.** *(fam.; în expr.)* **Meister ~** croitor. **5.** *(reg., fam.)* bani; **der ~ geht ihm aus a)** nu mai are bani; **b)** nu mai are subiecte de conversație. **6.** *(mil., austr., fam.)* instrucție cazonă; atitudine bățoasă, militărească. **7.** *(în expr.)* **brauner ~** bere; **blauer ~** țuică, rachiu; *(reg., fam.)* **~ im Kopfe haben** a fi deștept, spiritual; **was für ~ der Kerl im Kopfe hat!** ce idei mai are și ăsta! **was machen Sie für ~?** ce tot îndrugi?

Zwịrnband, *-(e)s, -bänder, n.* panglică țesută din ață răsucită.

zwịrnen[1], *zwirnte, gezwirnt, vb. (h) tr.* **1.** a răsuci fire, a răsuci ața. **2.** *(fig., fam.)* a chinui, a căzni.

zwịrnen[2] *adj.* de ață.

Zwịrner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (text., înv.)* răsucitor(-oare).

Zwirnerei, *-en, f. (text.)* atelier de răsucit fire; filatură.

Zwịrngardine, *-n, f.* perdea de ață.

Zwịrnglättmaschine, *-n, f. (text.)* aparat de finisare a firului.

Zwịrngurt, *-(e)s, -e, m.,* **Zwịrngurte**, *-n, f.* chingă, brâu țesut din ață răsucită.

Zwịrnhandschuh, *-(e)s, -e, m.* mănușă de ață.

Zwịrnkammgarn|stoff, *-(e)s, -e, m.* stofă camgarn.

Zwịrnkästchen, *-s, -, n.* cutie de cusut.

Zwịrnknäuel, *-s, -, n.* (și *m.*) ghem de ață.

Zwịrnknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* nasture de lenjerie, de plapumă; nasture de ață.

Zwịrn|läufer, *-s, -, m. (text.)* cursor (pentru răsucirea firelor).

Zwịrnlitze, -n, *f. (text.)* coclet de fir răsucit.

Zwịrnmaschine, **Zwịrnmühle**, *-n, f. (text.)* mașină de răsucit.

Zwịrnrolle, *-n, f.* mosor de ață.

Zwịrnseide, *-n, f.* mătase toarsă, ibrișin.

Zwịrnsfaden, *-s, -fäden, m.* fir de ață; *(fig.)* **sein Leben hing an einem ~** viața îi atârna de un fir de păr; *(fig.)* **er stolpert über Zwirnsfäden** se împiedică de fleacuri.

Zwịrn|spitze, *-n, f.* dantelă de ață.

Zwịrnwickel, *-s, -, m.* papiotă de ață.

zwịschen *prep.* (cu *dat.* și *ac.*) între; printre; **~ den Büchern** între cărți; **er saß ~ mir und ihm** stătea între mine și el; **er setzte sich ~ mich und ihn** s-a așezat între mine și el; **~ Himmel und Erde** între cer și pământ; **~ den Zeilen lesen** a citi printre rânduri; *(fig.)* **sich ~ zwei Stühle setzen** a nu se alege cu nimic; *(fig.)* **~ Tür und Angel a)** în mare grabă; **b)** (a fi) pe punctul de a pleca; **~ 6 und 7** între (orele) 6 și 7; **welches ist der Unterschied ~ dir und ihm?** care este deosebirea între tine și el?

Zwịschen|abkommen, *-s, -, n.* acord intermediar.

Zwịschen|abrechnung, *-en, f.* decontare, socoteală, lichidare momentană.

Zwịschen|akt, *-(e)s, -e, m. (teatru)* antract.

Zwịschen|aktmusik, *-en, f.* muzică de antract.

Zwịschen|anschlag|ort, *-(e)s, -örter, m. (mine)* orizont, galerie intermediar(ă).

Zwịschen|applaus, *-es, -e (pl. rar), m.* aplauze spontane în timpul unui spectacol sau al unei cuvântări.

Zwịschen|artikel, *-s, -, m.* articolaș în corpul ziarului.

Zwịschen|auf|ent|halt, *-(e)s, -e, m.* oprire scurtă în timpul unei călătorii.

Zwịschen|aufnahme|stelle, *-n, f. (ferov.)* v. Zwischenbahnhof.

Zwịschen|auslandsverkehr, *-(e)s, m. sg. (com.)* trafic internațional de tranzit.

Zwịschenbahnhof, *~(e)s, -höfe, m. (ferov.)* gară intermediară, gară de tranzit.

Zwịschenbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă intermediară.

Zwịschenbegebenheit, *-en, f.* episod.

Zwịschenbe|hörde, *-n, f.* autoritate intermediară, for intermediar.

Zwịschenbemerkung, *-en, f.* remarcă intercalată; întrerupere.

Zwịschenbericht, *-(e)s, -e, m.* știre, raport parțial(ă).

Zwịschenbescheid, *-(e)s, -e, m.* răspuns provizoriu, intermediar; rezolvare provizorie, intermediară.

zwịschenbetrieblich *adj.* între întreprinderi.

Zwịschenbilanz, *-en, f.* bilanț intermediar.

zwịschenblenden, *zwischengeblendet, vb. (h) tr. (numai la inf. și part. trec.) (film)* a intercala, a insera.

Zwịschenblutung, *-en, f.* sângerare între două menstruații.

Zwịschenboden, *-s, -* (și *-böden), m. (constr.)* tavan dublu.

Zwịschendampf|entnahme, *-n, f. (tehn.)* prelevare intermediară de abur.

Zwịschendeck, *-(e)s, -e* (și *-s), n. (mar.)* punte intermediară, interpunte.

Zwịschendecke, *-n, f. (constr.)* planșeu intermediar.

Zwịschendecks|passagier [-ʒiːɐ], *-s, -e, m. (mar.)* pasager de clasa a treia.

Zwịschending, *-(e)s, -e, n.* lucru intermediar.

zwischendrein *adv. (arătând direcția)* înăuntru printre alte lucruri; **er hat den Schlüssel ~ gelegt** a băgat cheia înăuntru printre celelalte lucruri.

zwischendrịn *adv. (arătând poziția)* înăuntru printre alte lucruri; **der Schlüssel liegt ~** cheia e înăuntru, amestecată printre alte lucruri.

zwischendụrch *adv.* **1.** printre alte lucruri. **2.** din când în când. **3.** între timp. **4.** spre variație. **5.** pe apucate, printre picături.

Zwịschen|eiszeit, *-en, f. (geol.)* perioadă interglaciară.

zwịschen|eiszeitlich *adj.* interglaciar, între erele glaciare.

Zwịschen|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultat intermediar.

Zwịschen|erscheinung, *-en, f.* fenomen intermediar, fenomen de tranziție.

Zwịschen|essen, *-s, -, n.* **1.** v. Zwischengericht. **2.** v. Zwischenmahlzeit.

Zwịschen|examen, *-s, -* (și *-mina), n.* examen în timpul perioadei de studiu, examen parțial, verificare pe parcurs.

Zwịschenfacette [-sɛtə], *-n, f. (tipogr.)* gheară prinzătoare mediană (la cilindrul de plăci al rotativei).

Zwịschenfall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** incident; **ein ~ von entscheidender Wirkung** un incident cu repercusiuni hotărâtoare. **2.** *pl.* agitație, mișcare populară, răzmeriță.

Zwịschenfarbe, *-n, f.* culoare intermediară, nuanță de trecere.

zwịschenfinanzieren, *zwischenfinanziert, vb. (h) tr. (mai ales la inf. și part. trec.) (fin.)* a face o finanțare intermediară; **einen Bausparvertrag ~** a finanța un contract de construcție printr-un credit intermediar.

Zwịschenfinanzierung, *-en, f. (fin.)* finanțare intermediară, creditare scurtă înainte de obținerea altui credit acordat.

Zwịschenflan(t)sch, *-(e)s, -e, m.,* **Zwịschenflan(t)sche**, *-n, f. (tehn.)* flanșă intermediară.

Zwịschenform, *-en, f.* formă intermediară.

Zwịschenfrage, *-n, f.* interpelare; întrebare (pusă în timpul unei expuneri, a unei prelegeri etc.).

Zwịschenfrucht, *-früchte, f. (agr.)* plantă de cultură intercalată, de cultură secundară.

Zwịschenfutter, *s, n. sg. (croitorie)* material introdus între stofă și căptușeală.

Zwịschengebäude, *-s, -, n. (arhit.)* aripă de legătură între două clădiri.

Zwịschengelände, *-s, -, n.* teren între două construcții etc.

Zwịschengericht, *-(e)s, -e, n.* fel de mâncare între aperitiv sau supă și felul principal.

Zwịschengeschoss, *-es, -e, n.* mezanin.

Zwịschenglied, *-(e)s, -er, n.* membru, element intermediar, de legătură.

Zwịschengröße, *-n, f. (despre îmbrăcăminte)* mărime intermediară.

Zwịschenhafen, *-s, -häfen, m. (mar.)* port intermediar, port de escală.

Zwịschenhalt, *-(e)s, -e, m. (elv.)* popas.

Zwịschenhandel, *-s, m. sg. (com.)* **1.** comerț interstatal. **2.** comerț de comision.

Zwịschenhandelsgewinn, *-(e)s, -e, m.,* **Zwịschenhandels|spanne**, *-n, f.* venit, profit al comerțului de comision.

Zwịschenhändler, *-s, -, m. (com.)* negustor intermediar, comisionar, mijlocitor.

Zwịschenhandlung, *-en, f. (lit.)* episod, acțiune secundară intercalată.

zwischenhẹr *adv.* între timp.

Zwịschenherrschaft, *-en, f.* interregn.

zwischenhịn *adv.* între timp.

zwịschenhinein și **zwischenhinein** *adv.* v. zwischendrein.

Zwịschenhirn, *-(e)s, -e, n. (anat.)* mezencefal, creierul mijlociu.

Zwịschenhoch, *-s, -s, n. (met.)* zonă cu presiune atmosferică ridicată, activă între două zone cu presiune atmosferică scăzută.

zwịschen|inne și **zwischen|ịnne** *adv.* la mijloc (între două lucruri).

Zwịschenkieferknochen, *-s, -, m. (anat.)* os intermaxilar.

Zwịschenkredit, *-(e)s, -e, m.* credit tranzitoriu, intermediar, provizoriu.

Zwịschenlage, *-n, f. (tipogr.)* strat intermediar al așternutului.

Zwịschenlager, *-s, -, n.* **1.** *(tehn.)* rulment intermediar. **2.** *(com.)* depozit intermediar, provizoriu.

zwịschenlagern, *zwischengelagert, vb. (h) tr. (numai la inf. și part. trec.)* a depozita provizoriu.

zwịschenlanden, *zwischengelandet, vb. (s) intr. (numai la inf. și part. trec.)* a face escală.

Zwịschenlandeplatz, *-es, -plätze, m. (av.)* teren de escală.

Zwịschenlandung, *-en, f. (av.)* escală.

Zwịschenlauf, *-(e)s, -läufe, m. (sport)* alergare preliminară în vederea calificării pentru cursa finală.

zwịschenlegen, *legte zwischen, zwischengelegt, vb. (h) tr.* a pune între alte lucruri.

zwịschenliegend *adj.* intermediar, situat între alte lucruri.

Zwịschenlinie [-niə], *-n, f.* interlinie.

Zwịschenlösung, *-en, f.* soluție provizorie.

Zwịschenmahlzeit, *-en, f.* gustare (între mese).

Zwịschenmauer, *-n, f.* zid despărțitor.

zwịschenmenschlich *adj.* dintre oameni; între oameni; **die ~en Beziehungen** relațiile dintre oameni.

Zwịschenmusik *f. sg. (radio, tel.)* muzică de umplutură.

Zwịschenpause, *-n, f.* **1.** pauză, interval, răstimp. **2.** recreație (la școală).

Zwịschenperson, *-en, f.* mijlocitor, intermediar.

Zwịschenpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* stâlp intermediar.

Zwịschenpfosten, *-s, -, m. (constr.)* stâlp scurt intermediar; dulap intermediar.

Zwịschenplattenkalander, *-s, -, m. (tehn.)* calandru pentru aplicarea stratului de cauciuc pe țesătură.

Zwịschenpol, *-(e)s, -e, m. (electr.)* pol auxiliar.

Zwịschenpreis, *-es, -e, m. (ec.)* preț intermediar.

Zwịschenprodukt, *-(e)s, -e, n.* produs intermediar.

Zwịschenprüfung, *-en, f.* v. Zwischenexamen.

Zwischenrad, *-(e)s, -räder, n.* roată intermediară.
Zwischenraum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** interval, răstimp; **eine Arznei in bestimmten Zwischenräumen geben** a administra un medicament la anumite intervale. **2.** interval; spațiu; **der ~ zwischen den Linien** spațiul dintre linii; *(tipogr.)* **den ~ verringern** a strânge cuvintele; *(tipogr.)* **den ~ vermehren** a rări cuvintele.
Zwischenrechnung, *-en, f.* calcul intermediar.
Zwischenrede, *-n, f.* intervenție în timpul vorbirii cuiva.
Zwischenregierung, *-en, f.* guvern provizoriu.
Zwischenreich, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(înv.)* interregn. **2.** domeniu între viață și moarte, între cer și pământ.
Zwischenreihe, *-n, f.* spațiu între rânduri.
zwischenrein *adv. (fam.)* v. Zwischendurch.
Zwischenrippenmuskel, *-s, -n, m. (anat.)* mușchi intercostal.
Zwischenruf, *-(e)s, -e, m.* exclamație care întrerupe vorbirea altcuiva.
Zwischensaison [-sɛˈzɔŋ, -sɛˈzõ, *reg.* -zɛˈzo:n], *-s, f.* perioadă cuprinsă între extrasezon și sezonul de vârf.
Zwischensatz, *-es, -sätze, m.* **1.** *(gram.)* propoziție incidentă, intercalată. **2.** dantelă intercalată. **3.** *(muz.)* v. Zwischenspiel **(2).**
zwischenschalten, *zwinschengeschaltet, vb. (h) tr. (mai ales la inf. și part. trec.) (electr.)* a intercala în circuit.
Zwischenschein, *-(e)s, -e, m. (ec.)* v. Interimsschein.
Zwischenschicht, *-en, f.* strat intermediar.
zwischenschieben, *schob zwischen, zwischengeschoben, vb. (h) tr.* a intercala.
Zwischenschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** *(med.)* bătaie intercalată; **der ~ des Pulses** intercadența pulsului. **2.** *(tipogr.)* albitură de completare (în capul și în jurul unei pagini culese).
Zwischenschritt, *-(e)s, -e, m.* pas intermediar.
Zwischen|speise, *-n, f.* v. Zwischengericht.
Zwischen|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** interludiu. **2.** *(muz.,* și *fig.)* intermezzo.
Zwischen|spurt, *-(e)s, -s* (rar *-e), m.* sprint; **einen ~ einlegen** a sprinta.
Zwischen|staat, *-(e)s, -en, m. (pol.)* stat-tampon.
zwischen|staatlich *adj.* interstatal; internațional; **~er Warenhandel** comerț de mărfuri interstatal.
Zwischen|stadium, *-s, -dien* [-diən], *n.* stadiu intermediar.
Zwischen|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare de tranziție, stare intermediară.
Zwischen|ständer, *-s, -, m.* v. Zwischenpfosten.
Zwischen|station, *-en, f.* **1.** stație intermediară, de tranzit. **2.** *(inform.)* calculator intermediar.
Zwischen|stelle, *-n, f.* autoritate, for intermediar.
Zwischen|stock, *-(e)s, -, m.* (și *n*), **Zwischenstockwerk**, *-(e)s, -e, n.* v. Zwischengeschoss.
Zwischen|stopp, *-s, -s, m.* v. Zwischenaufenthalt.
Zwischen|streit, *-(e)s, -e, m. (jur.)* controversă (pe probleme de drept).
Zwischen|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** piesă intermediară. **2.** v. Zwischensatz **(2).** **3.** v. Zwischenspiel **(2).** **4.** *(mine)* piesă pentru prelungirea tijei de sondă.
Zwischen|stufe, *-n, f.* grad, treaptă intermediar(ă), de tranziție.
zwischen|stufig *adj.* intermediar.
Zwischen|stunde, *-n, f.* **1.** interval între ore de lucru. **2.** *(fig., fam.)* fereastră (la școală).
Zwischensumme, *-n, f.* sumă intermediară.
Zwischentext, *-(e)s, -e, m.* text explicativ, care leagă imagini, scene etc.
Zwischentitel, *-s, -, m.* **1.** *(film, tv.)* text explicativ între scene (la filmele mute). **2.** *(tipografie)* titlu, număr al unui capitol, tipărit pe o foaie separată.
Zwischenton, *-(e)s, -töne, m.* **1.** *(despre culori)* nuanță intermediară. **2.** *(muz.)* ton de glissando.
Zwischenträger, *-s, -, m.* **1.** colportor de vești, de zvonuri, de bârfe. **2.** *(constr.)* grindă intermediară; traversă; antretoază; grindă de consolidare.
Zwischenträgerei, *-en, f.* colportare de știri, de bârfe.
Zwischenträgerin, *-nen, f.* colportoare.
Zwischentür, *-en, f.* ușă dintre camere.
Zwischen|über|hitzer, *-s, -, m. (tehn.)* supraîncălzitor intermediar.
Zwischen|um|stand, *-(e)s, -stände, m.* circumstanță intermediară.
Zwischenverkehr, *-s, m. sg.* comerț cu comision.
Zwischenverpflegung, *-en, f. (reg.)* v. Vesper.
zwischenvölkisch *adj.* internațional, între popoare.
Zwischenvor|hang, *-(e)s, -hänge, m.* cortină de mijloc.
Zwischenwand, *-wände, f.* perete despărțitor.
Zwischenweite, *-n, f.* **1.** *(arhit.)* metopă, interval între triglifele unei frize. **2.** distanță, interval, spațiu; **die ~ der Geleise** distanța dintre șine, ecartamentul; **die ~ der Pfeiler** spațiul dintre stâlpi.
Zwischenwelle, *-n, f. (tehn.)* ax intermediar (la cutia de viteze).
Zwischenwert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* valoare intermediară.
Zwischenwirbelscheibe, *-n, f. (anat.)* disc intervertebral.
Zwischenwirt, *-(e)s, -e, m. (biol., med.)* organism-gazdă temporară, intermediară.
Zwischenzähler, *-s, -, m.* contoar intermediar.
Zwischenzahnlaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* sunet interdental.
Zwischenzaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard despărțitor.
Zwischenzeichenwelle, *-n, f. (tel.)* undă de repaus.
Zwischenzeile, *-n. f.* v. Zwischenlinie.
zwischenzeilig *adj.* interlinear, printre rânduri; **~ e Übersetzung** traducere interlineară.
Zwischenzeit, *-en, f.* **1.** interval, răstimp; **in der ~** între timp, în răstimpul acesta. **2.** *(sport)* timp intermediar.
zwischenzeitlich *adj.* între timp, intermediar.
Zwischenzell(en)raum, *-(e)s, -räume, m. (biol.)* spațiu intercelular.
Zwischenzeugnis, *-ses, -se, n.* **1.** certificat școlar parțial (trimestrial sau semestrial). **2.** apreciere, caracterizare pe parcurs.
Zwischenziel, *-(e)s, -e, n.* țel, scop intermediar.
Zwischenzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare de tranziție.
Zwispel, *-n, f. (reg.)* cireașă sălbatică, păsărească.
Zwispelbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* cireș sălbatic, păsăresc *(Cerasus avium).*
Zwissen, *-s, -, m. (reg.)* **1.** șuviță de păr. **2.** capăt, căpețel.
Zwist, *-(e)s, -e, m.* **1.** vrajbă, dezbinare, discordie; ceartă, sfadă; conflict; **mit jm. in ~ geraten** a ajunge în conflict, a se certa cu cineva; **~ in die Familie bringen** a provoca discordie în familie; **einen ~ beilegen** a aplana un conflict; **sie haben den alten ~ endgültig begraben** au încetat definitiv conflictul, au îngropat securea războiului. **2.** *(text.)* fire între dinții daracului.
zwisten, *zwistete, gezwistet (du zwistest, er zwistet), vb. (h) intr.* a se certa, a se sfădi; **um etwas ~** a se certa pentru ceva.
zwistig *adj.* **1.** dezbinat, învrăjbit. **2.** controversat, discutat.
Zwistigkeit, *-en, f.* v. Zwist **(1).**
zwitschern, *zwitscherte, gezwitschert, vb. (h)* **I.** *intr.* a ciripi; *(fig.)* **wie die Alten sungen, so ~ die Jungen** cei tineri spun ce aud de la bătrâni; așchia nu sare departe de trunchi. **II.** *tr.* **1.** a ciripi, a cânta; **ein Lied ~** a ciripi un cântec. **2.** *(argou)* a bea (țuică sau rachiu).
Zwitter, *-s, -, m.* **1.** *(biol.)* hermafrodit, androgin. **2.** *(fig.)* amestec, combinație; formă intermediară; **ein ~ von Vision und Traum** un amestec de viziune și vis. **3.** *(mine)* minereu de cositor (impur). **4.** *(geol.)* rocă granitică.
zwitter|artig *adj.* v. zwitterhaft.
Zwitterbildung, *-en, f.* **1.** hermafroditism, androginie. **2.** *(fig.)* formație intermediară.
Zwitterblüte, *-n, f. (bot.)* floare hermafrodită.
Zwitterding, *-(e)s, -e, n.* v. Mittelding.
Zwitter|erz, *-es, -e, n. (mine)* granit cu conținut de staniu.
Zwitterfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* **1.** vehicul amfibiu. **2.** tanchetă.
Zwitterform, *-en, f.* v. Zwitterbildung.
Zwittergeschöpf, *-(e)s, -e, n.* ființă hermafrodită.
zwitter|haft *adj.* **1.** hermafrodit. **2.** *(fig.)* echivoc. **3.** *(despre vehicule)* cu roți în față și șenile la roțile din spate.
Zwitter|haftigkeit *f. sg.* caracter hermafrodit.
zwitterig, zwitterisch *adj.* v. zwitterhaft.
Zwittermaschine, *-n, f. (maș.)* mașină combinată, mixtă.
Zwitterpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă hermafrodită.
Zwitter|stellung, *-en, f. (pol.)* poziție nedecisă, echivocă, între partide.
Zwittertum, *-s, n. sg.* **1.** v. Zwitterhaftigkeit. **2.** v. Zwitterstellung.
Zwitterwesen, *-s, -, n.* **1.** v. Zwittergeschöpf. **2.** *(fig.)* nehotărâre, șovăire.
zwittrig *adj.* v. zwitterig.
zwitzern, *zwitzerte, gezwitzert, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a clipi (din ochi). **2.** a sclipi, a scânteia. **3.** a ciripi.
zwo *num. card. (înv.* și *tel., com.; reg., fam.)* v. zwei.
zwölf *num. card.* doisprezece, douăsprezece; **die ~ Apostel** cei doisprezece apostoli; **es ist ~ Uhr** este ora douăsprezece; **um halb ~** la unsprezece și jumătate; *(fam., glumeț)* **das dauert von ~ Uhr bis Mittag** asta ține de joi până mai apoi, nu e bun de nimic, nu e de nici o treabă; *(fig., fam.)* **nun hat es aber ~ geschlagen!** acum e destul, s-a terminat, până aici!
Zwölf, *-en, f.* **1.** (numărul și semnul grafic) doisprezece. **2.** *(fam.)* linia 12 (de transport în comun).
Zwölf|eck, *-(e)s, -e, n. (geom.)* dodecagon.
zwölf|eckig *adj.* dodecagonic.
zwölf|einhalb *num. card.* doisprezece și jumătate.
Zwölf|ender, *-s, -, m. (vân.)* cerb cu douăsprezece ramuri, cerb în puterea vârstei.
Zwölfer, *-s, -, m.* **1.** v. Zwölf. **2.** soldat din regimentul doisprezece. **3.** vin din anul 1912.
Zwölferformat, *-(e)s, n. sg.* format în 12°.
Zwölferkarte, *-n, f.* bilet valabil pentru douăsprezece călătorii.
zwölferlei *adj.* de douăsprezece feluri.
Zwölferpackung, *-en, f.* pachet de douăsprezece bucăți.
Zwölfer|reihe, *-n, f.* rând de doisprezece; **in ~n** în rânduri de câte doisprezece.
zwölf|fach, zwölf|fältig *adj.* și *adv.* de douăsprezece ori pe atâta.
Zwölffache, 12-fache, *-n, -n (ein Zwölffaches), n.* cantitate de douăsprezece ori mai mare.
Zwölf|fingerdarm, *-(e)s, -därme, m. (anat.)* duoden.
Zwölf|flach, *-(e)s, -e, n. (geom.)* dodecaedru.
zwölf|flächig *adj.* cu douăsprezece fețe, dodecaedric.
Zwölf|flächner, *-s, -, m.* v. Zwölfflach.
Zwölf|fürst, *-en, -en, m. (ist.)* dodecarh.
Zwölfherrschaft, *-en, f. (ist.)* dodecarhie.
Zwölfjahreschule, *-n, f.* școală de doisprezece ani.
zwölfjährig *adj.* **1.** (în vârstă) de doisprezece ani. **2.** (care ține, durează) de doisprezece ani.
Zwölfjährige, *-n, -n (ein Zwölfjähriger), m.* și *f.* copil de doisprezece ani.
zwölfjährlich *adj.* care revine, se repetă din doisprezece în doisprezece ani.
Zwölfkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (sport)* dodecatlon.
zwölfmal *num. iterativ* de dousprezece ori.
zwölfmalig *adj.* care se repetă a douăsprezecea oară; **nach ~em Versuch** după a douăsprezecea încercare.
Zwölfmeilenzone, *-n, f.* zona apelor teritoriale.
zwölfmonatig *adj.* **1.** (în vârstă) de douăsprezece luni. **2.** (care ține, durează) de douăsprezece luni.
zwölfmonatlich *adj.* și *adv.* (care se întâmplă, revine, se repetă) din douăsprezece în douăsprezece luni, la fiecare douăsprezece luni (o dată).

Zwölfnächte *pl. (bis.)* cele douăsprezece nopţi dintre Crăciun şi Bobotează.
zwölfpfündig *adj.* de şase kilograme.
zwölfsaitig *adj. (muz.)* cu douăsprezece coarde.
zwölfseitig *adj.* dodecagonal.
zwölf|stündig *adj.* de douăsprezece ore.
zwölf|stündlich *adj.* şi *adv.* (care se întâmplă, revine, se repetă) din douăsprezece în douăsprezece ore.
zwölft *num. ord. (în expr.)* **zu** ~ în (grup de) doisprezece.
Zwölftafelgesetz, *-es, n. sg. (ist.)* legea celor 12 table *(Lex duodecim tabularum).*
zwölftägig *adj.* de douăsprezece zile.
zwölftausend *num. card.* douăsprezece mii.
zwölfte *(der, die, das ~) num. ord.* **1.** al doisprezecelea, a douăsprezecea; **auf der ~n Seite** pe pagina a douăsprezecea; **~r Band** volumul al doisprezecelea; **Karl der Zwölfte** Carol al XII-lea; **in ~r Stunde** în ceasul al doisprezecelea, în ultimul moment. **2.** *(indicând date calendaristice)* douăsprezece; **am ~n Mai** la doisprezece mai; **heute ist der ~ Mai** sau **heute haben wir den ~n Mai** azi e doisprezece mai, azi suntem în doisprezece mai; *(substantivat)* **der Zwölfte (des Monats)** (ziua de) doisprezece (a(le) lunii).
zwölfte|halb *num. card.* unsprezece şi jumătate.
zwölf|teilig *adj.* compus din douăsprezece părţi; *(bot.)* dodecapartit.
Zwölftel, *-s, -, n.* douăsprezecime.
Zwölften *pl. (reg.)* v. Zwölfnächte.
zwölftens *adv.* în al doisprezecelea rând.
Zwölftonmusik *f. sg.* dodecafonie.
Zwölftonner, *-s, -, m.* camion cu capacitate de transport de douăsprezece tone.
zwölf(und)einhalb v. zwölfeinhalb.
Zwölfzylinder, *-s, -, (fam.)*, **Zwölfzylindermotor**, *-s, -en, m.* motor cu doisprezece cilindri.
zwölfzylindrig *adj.* cu doisprezece cilindri.
zwomal *adv. (tel., com.; reg., fam.)* v. zweimal.
zwote *num. ord. (tel., com.; reg., fam.)* v. zweite.
zwotens *adv.* v. zweitens.
Zwuntsche, *-n, f. (ornit., reg.)* presură *(Emberiza citrinella).*
Zwutsche, *-n, f. (reg.)* pleasnă (a biciului).
zwuzeln, *zwuzelte, gezwuzelt (ich zwuz(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a fărâmiţa, a zdrobi.
Zyan, *-s, n. sg. (chim.)* cian.
Zyane, *-n, f. (bot.)* albăstriţă *(Centaurea cyanus* L.).
Zyan|eisen, *-s, n. sg. (chim.)* cianură de fier.
zyanenblau *adj.* albastru puternic, de albăstriţă.
Zyangruppe, *-n, f. (chim.)* grupa cianică.
Zyankali(um), *-s, n. sg. (chim.)* cianură de potasiu.
Zyanolfarb|stoffe *pl. (tehn.)* coloranţi cianici.
Zyanogen, *-s, n. sg.* cianogen.
Zyanometer, *-s, -, n. (tehn.)* cianometru.
Zyanose *f. sg. (med.)* cianoză.
Zyanotypie, *-n* [-'i:ən], *f. (tipogr.)* cianotipie.
zyansauer *adj.* cu acid cianic.
Zyansäure *f. sg. (chim.)* acid cianic.
Zyanür, *-s, n. sg. (chim.)* cianură.
Zyanverbindung, *-en, f. (chim.)* cianură.
Zyanwasser|stoffsäure *f. sg. (chim.)* acid cianhidric.
Zygoma, *-s, -ta, n. (anat.)* arc zigomatic.
Zygote, *-n, f. (biol.)* zigot.
Zyklame, *-n, f. (austr.)*, **Zyklamen**, *-s, -, n. (bot.)* ciclamă *(Cyclamen europaeum).*
Zykliker şi **Zykliker** *pl. (lit.)* poeţi ciclici.
zyklisch şi **zyklisch** *adj.* ciclic, periodic; **die ~e Wirtschaftskrise** criza economică periodică; *(chim.)* **~e Verbindungen** compuşi ciclici.
zykloid *adj.* cicloid.
Zykloide, *-n, f. (geom.)* cicloidă.
Zykloidenverzahnung, *-en, f. (tehn.)* dinţare, dantură în cicloidă; angrenaj cicloidal.
Zyklometer, *-s, -, n. (tehn.)* ciclometru.
Zyklometrie *f. sg. (geom.)* ciclometrie.
zyklometrisch *adj. (geom.)* ciclometric.
Zyklon, *-s, -e,* **I.** *m.* **1.** *(met.)* ciclon. **2.** *m. (tehn.)* ciclon, separator de praf din aer. **II.** *n. sg. (chim., tehn.)* gaz ciclon.
Zyklone, *-n, f.* v. Zyklon **(1).**
Zyklonette, *-n, f.* **1.** vehicul cu trei roţi. **2.** triciclu.
Zyklop, *-en, -en, m. (mit.)* ciclop.
Zyklopenmauer, *-n, f. (poet.)* zid uriaş.
zyklopisch *adj.* ciclopic, gigantic, uriaş.
Zyklus şi **Zyklus**, *-, Zyklen, m.* **1.** ciclu; *(astron.)* **metonischer** ~ ciclu metonic; *(ec.)* **wirtschaftlicher** ~ ciclu economic. **2.** ciclu, serie (de prelegeri, de lecturi etc.).
Zylinder, *-s, -, m.* **1.** *(mat., tehn.)* cilindru; **ein Kraftwagen mit sechs ~n** un automobil cu şase cilindri. **2.** joben. **3.** sticlă de lampă. **4.** *(text.)* calandru.
Zylinder|achse, *-n, f. (tehn.)* axă a cilindrului.
Zylinder|armatur, *-en, f. (tehn.)* armatură a cilindrului.
Zylinder|aufzug, *-(e)s, -züge, m. (tipogr.)* aşternut al cilindrului.
Zylinderbekleidung, *-en, f. (tehn.)* căptuşeală a cilindrului.
Zylinderblock, *-(e)s, -blöcke, m. (tehn.)* bloc-cilindru, bloc al cilindrului.
Zylinderbohrmaschine, *-n, f. (tehn.)* bormaşină, maşină de găurit şi alezat cilindri.
Zylinderbüro, *-s, -s, n.* masă de scris închisă cu jaluzele.
Zylinderdeckel, *-s, -, m. (tehn.)* capac de cilindru, chiulasă.
Zylinderdrehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung pentru cilindri.
Zylinderdurchmesser, *-s, -, m. (mat., tehn.)* diametru de cilindru; **lichter** ~ diametru interior al cilindrului.
Zylinderfläche, *-n, f. (mat., tehn.)* suprafaţă cilindrică.
zylinderförmig *adj.* de formă cilindrică.
Zylinderfuß, *-es, -füße, m. (tehn.)* bază a cilindrului.
Zylindergebläse, *-s, -, n. (tehn.)* suflantă, compresor cu piston.
Zylinderglas, *-es, -gläser, n.* **1.** *(opt.)* ochelari cu lentilă cilindrică. **2.** cilindru, sticlă de lampă (cu gaz).
Zylinder|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (tehn.)* robinet de golire pentru cilindri.
Zylinder|hut, *-(e)s, -hüte, m.* joben.
Zylinder|inhalt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* capacitate cilindrică, cilindree.
Zylinderkamm, *-(e)s, -kämme, m. (text.)* pieptene circular.
Zylinderklemmdruck, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* sarcină de cilindri.
Zylinderkolben, *-s, -, m. (tehn.)* piston.
Zylinderkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* v. Zylinderdeckel.
Zylinderkratze, *-n, f. (tehn.)* răzuitoare de cilindru.
Zylinderladung, *-en, f. (tehn.)* grad de admisiune.
Zylinderlager, *-s, -, n. (tehn.)* lagăr monobloc.
Zylinderlaufbuchse, *-n, f. (tehn.)* cămaşă a cilindrului.
Zylinderläufer, *-s, -, m. (electr.)* rotor de tobă.
Zylinderlauf|fläche, *-n, f. (tehn.)* oglindă a cilindrului.
Zylindermantel, *-s, -mäntel, m.* **1.** *(mat.)* suprafaţă laterală a cilindrului. **2.** *(tehn.)* cămaşă a cilindrului.
Zylindermaschine, *-n, f. (tehn.)* **1.** maşină cu piston. **2.** maşină de filat cu tren de laminare.
Zylindermesser, *-s, -, n. (tehn.)* cuţit de strunjit cilindri.
Zylindermessgerät, *-(e)s, -e, n. (metrol.)* aparat de măsurat cilindri.
zylindern, *zylinderte, zylindert, vb. (h) tr. (text.)* a calandra.
Zylinder|öl, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* ulei pentru cilindri.
Zylinderprojektion, *-en, f. (mat.)* proiecţie cilindrică.
Zylinder|rad, *-(e)s, -räder, n. (orlogerie)* roată a cilindrului.
Zylinder|stern, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* stea de cilindri, cilindri aşezaţi în stea.
Zylinder|stumpf, *-(e)s, -stümpfe, m. (mat.)* trunchi de cilindru.
Zylinder|stutz, *-es, -e, m. (tehn.)* ştuţ cilindric.
Zylinder|uhr, *-en, f. (tehn.)* ceas tip cilindru.
Zylinder|umdruckpresse, *-n, f. (tipogr.)* presă de transport cu cilindru.
Zylinderverkleidung, *-en, f. (tehn.)* manta de cilindru.
Zylinderverzug, *-(e)s, -züge, m. (text.)* laminare cu cilindri.
Zylindervolumen, *-s, -* (şi *-mina), n.* v. Zylinderinhalt.
Zylinderweite, *-n, f. (tehn.)* diametru, alezaj al cilindrului.
Zylinderwick(e)lung, *-en, f. (tehn.)* înfăşurare, bobinare cilindrică.
Zylinderzurichtung, *-en, f. (tipogr.)* potriveală de sub aşternut.
zylindrig, **zylindrisch** *adj.* cilindric, de formă cilindrică.
Zymase, *-n, f. (chim., biol.)* zimază.
Zymbal, *-n, f.* v. Zimbel.
Zymbelkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* specie de linariţă *(Linaria cymbalaria).*
Zymogen, *-s, -e, n. (chim., biol.)* zimogen, proferment.
Zymologie *f. sg.* zimologie.
Zymoskop, *-(e)s, -e, n. (metrol.)* cimoscop, undametru cu bec incandescent.
Zynegetik *f. sg.* cinegetică.
zynegetisch *adj.* cinegetic.
Zyniker, *-s, -, m.* **1.** *(fil.)* cinic, adept al filozofiei cinice. **2.** cinic.
zynisch *adj.* cinic.
Zynismus, *-, -men, m.* **1.** *sg.* filozofia cinică. **2.** cinism.
Zypergras, *-es, n. sg. (bot.)* căprişor *(Cyperus fuscus* L.).
Zyperkatze, *-n, f.* pisică cu blana vărgată.
Zyperwein, *-(e)s, -e, m.* vin de Cipru.
Zyperseide, *-n, f.* mătase de Cipru.
Zyprer, **Zyprier** [-riɐ], *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) a(l) insulei Cipru.
Zypresse, *-n, f. (bot.)* chiparos *(Cupressus).*
zypressen *adj.* din lemn de chiparos.
Zypressengewächse *pl. (bot.)* chiparoşi, cupresacee *(Cupressaceae).*
Zypressenhain, *-(e)s, -e, m.* pădure de chiparoşi.
Zypressenholz, *-es, -hölzer, n.* lemn de chiparos.
Zypressenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* lemnul-Maicii-Domnului *(Santolina chamaecyparissus* L.).
Zypressenh|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de chiparos.
Zypressenwolfsmilch *f. sg. (bot.)* alior, laptele-cucului *(Euphorbia cyparissias* L.).
Zypriot, *-en, -en, m.*, **-in**, *-nen, f.* v. Zyprer.
zypriotisch, **zyprisch** *adj.* cipriot.
zyrillisch *adj.* v. kyrillisch.
Zyste, *-n, f. (med.)* chist.
Zystenlunge, *-n, f. (med.)* plămân chistic.
Zystis, *Zysten, f. (anat.)* vezică.
zystisch *adj. (med.)* **1.** chistic; **ein ~er Tumor** o tumoare chistică. **2.** referitor la vezica urinară, vezical.
Zystoskop, *-(e)s, -e, n. (med.)* cistoscop.
Zystoskopie *f. sg.* cistoscopie.
Zystotomie, *-n* [-i:ən], *f. (med.)* cistotomie.
Zytoblast, *-en, -en, m. (med., biol.)* nucleu, formaţiune care conţine cromozomi.
Zytode, *-n, f. (biol.)* celulă, protoplasmă fără nucleu.

Zytodiagnostik, *-en, f. (med.)* procedură de depistare a celulelor anormale, în vederea descoperirii precoce a cancerului.
zytogen *adj. (biol.)* citogen.
Zytogenetik *f. (med., biol.)* știință care cercetează legătura dintre ereditate și construcția celulei.
Zytologie *f. sg.* citologie.
zytologisch *adj.* citologic.
Zytoplasma, *-s, -plasmen, n. (biol.)* citoplasmă, protoplasmă.
Zytosom, *-s, -e, m. (biol.)* citozom.
Zytostatikum, *-s, -ka, n. (med.)* citostatic.
zytostatisch *adj.* citostatic.
Zytotoxin, *-s, -e, n. (biol.)* citotoxină.
Zz. *presc.* de la Zinszahl valoare a dobânzii.
z. Z., z. Zt. *presc.* de la zur Zeit în timpul..., pe vremea...

NUME PROPRII GEOGRAFICE ȘI DERIVATELE LOR

Observație: Următoarele nume geografice se găsesc la altă literă în ordinea alfabetică germană decât în limba română:

Adige v. Etsch
Africa de Sud v. Südafrika
Alsacia v. Elsass
Anglia v. England
Arabia Saudita v. Saudi-Arabien
Ardeal v. Siebenbürgen
Asia Mica v. Kleinasien
Austria v. Österreich
Austria Inferioară v. Niederösterreich
Austria Superioară v. Oberösterreich
Belarus v. Weißrussland
Cairo v. Kairo
Calabria v. Kalabrien
California v. Kalifornien
Cambodgia v. Kambodscha
Camerun v. Kamerun
Canada v. Kanada
Canalul Mânecii v. Ärmelkanal
Capadocia v. Kappadozien
Capul Bunei Speranțe v. Kap der Guten Hoffnung
Capul Verde v. Kap Verde
Caraibi v. Karibik
Carintia v. Kärnten
Carpați v. Karpaten
Cartagina v. Karthago
Castilia v. Kastilien
Catalonia v. Katalonien
Caucaz v. Kaukasus
Cehia v. Tschechien
Cehoslovacia v. Tschechoslowakei
Ciad v. Tschad
Ciclade v. Kykladen, Zykladen
Cipru v. Zypern
Cnosos v. Knossos
Coasta de Fildeș v. Elfenbeinküste
Colhida v. Kolchis
Columbia v. Kolumbien
Comore v. Komoren
Congo v. Kongo
Constantinopol v. Konstantinopel
Copenhaga v. Kopenhagen
Coreea v. Korea
Corint v. Korinth
Corsica v. Korsika
Cracovia v. Krakau
Creta v. Kreta
Crimeea v. Krim
Croația v. Kroatien
Cuba v. Kuba
Djakarta v. Jakarta
Egipt v. Ägypten
Elada v. Hellas
Elveția v. Schweiz
Emiratele Arabe Unite v. Vereinigte Arabische Emirate
Etiopia v. Äthiopien
Etna v. Ätna
Filipine v. Philippinen
Frigia v. Phrygien
Germania v. Deutschland
Guinea Ecuatorială v. Äquatorialguinea
Ierusalim v. Jerusalem
Insulele Marshall v. Marshallinseln
Iordania v. Jordanien
Iugoslavia v. Jugoslawien
Iutlanda v. Jütland
Lacul celor 4 cantoane v. Vierwaldstätter See
Lacul Constanța v. Bodensee
Marea Adriatică v. Adria
Marea Baltică v. Ostsee
Marea Britanie v. Großbritannien
Marea Egee v. Ägäis
Marea Mediterană v. Mittelmeer
Marea Nordului v. Nordsee
Munții Metaliferi v. Erzgebirge
Nipru v. Djnepr
Nistru v. Dnjestr
Oceanul Atlantic v. Atlantik
Oceanul Înghețat de Nord v. Nordpolarmeer
Oceanul Pacific v. Pazifik sau Stiller Ozean
Olanda v. Holland
Orientul Apropiat v. Naher Osten
Orientul Îndepărtat v. Ferner Osten
Padurea Neagră v. Schwarzwald
Qatar v. Katar
Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord v. Vereinigtes Königreich...
Renania de Nord-Vestfalia v. Nordrhein-Westfalen
Republica Centrafricană v. Zentralafrikanische Republik
Republica Dominicană v. Dominikanische Republik
Republica Malgașă v. Madagaskar
Salonic v. Thessaloniki
Salvador v. El Salvador
Saxonia Inferioară v. Niedersachsen
Statele Unite ale Americii v. Vereinigte Staaten von Amerika
Țara Bascilor v. Baskenland
Țara de Foc v. Feuerland
Țara Românească v. Walachei
Țările de Jos v. Niederlande
Transilvania v. Siebenbürgen
Uniunea Sovietică v. Sowjetunion
Valahia v. Walachei
Val(l)onia v. Wallonien
Varșovia v. Warschau
Viena v. Wien
Vilnius v. Wilna
Vistula v. Weichsel
Volta Superioară v. Obervolta
Yemen v. Jemen
Zambia v. Sambia
Zimbabwe v. Simbabwe

[1] Sufixul *–ien* din numele țărilor se pronunță [-ıən], de ex.: **Albanien**.
[2] Sufixul *–ier; -ierin* din numele de locuitor se pronunță [-iɐ, -iərǀn], de ex.: **Albanier, Albanierin.**
[3] Se folosește întotdeauna cu articolul hotărât la plural, de ex. *die* **Alpen.**
[4] Se folosește întotdeauna cu articolul hotărât singular indicat de gen, de ex.: *der* **Sudan,** *die* **Türkei,** *das* **Banat**.
[5] Se folosește întotdeauna cu articolul hotărât, iar atributul adjectival se modifică după regulile declinării slabe a adjectivului, de ex.: **Vereinigtes Königreich ...** > *das* **Vereinigte Königreich; Vereinigte Staaten ...** > *die* **Vereinigten Staaten ...**

Abessinien[1] *n.* Abisinia; *n. loc.* **Abessinier**[2], **~in** abisinian(ă); *adj.* **abessinisch** abisinian.
Adria[4] *f.* sau **Adriatisches Meer**[5] *n.* Marea Adriatică; *adj.* **adriatisch** adriatic.
Afghanistan *n.* Afganistan; *cap.* Kabul; *n. loc.* **Afghane, -nin** afgan(ă); *adj.* **afghanisch** afgan.
Afrika *n.* Africa; *n. loc.* **Afrikaner, ~in** african(ă); *adj.* **afrikanisch** african.
Ägäǀis[4] *f.* sau **Ägäǀisches Meer**[5] *n.* Marea Egee; *adj.* **ägäǀisch** egeean.
Agram *n.* v. Zagreb, Kroatien.
Ägypten *n.* Egipt; *cap.* Kairo Cairo; *n. loc.* **Ägypter, ~in** egiptean(ă); *adj.* **ägyptisch** egiptean.
Akropolis[4] *f.* Acropole.
Albanien[1] *n.* Albania; *cap.*Tirana; *n. loc.* **Albaner, ~in** albanez(ă); *adj.* **albanisch** albanez.
Alexandrien[1] și **Alexandria** *n.* Alexandria.
Algerien[1] *n.* Algeria; *cap.* **Algier** [alʒiːɐ] Alger; *n. loc.* **Algerier**[2], **~in** algerian(ă); *adj.* **algerisch** algerian.
Alpen[3] *pl.* Alpi; *adj.* **alpin** alpin.
Amazonas[4] *m.* Amazon.
Amerika *n.* America; *n. loc.* **Amerikaner, ~in** american(că); *adj.* **amerikanisch** american.
Anden[3] *pl.* Anzi; *adj.* **andin** andin.
Andorra *n.* Andorra; *cap.* **Andorra la Vella**; *n. loc.* **Andorraner, ~in** andoran(ă); *adj.* **andorranisch** andoran.
Angola *n.* Angola; *cap.* Luanda; *n. loc.* **Angolaner, ~in** angolez(ă); *adj.* **angolanisch** angolez.
Antarktis[4] *f.* Antarctida; *adj.* **antarktisch** antarctic.
Antigua *n.* (= Antigua und Barbuda) Antigua; *cap.* Saint John's; *n. loc.* **Antiguaner, ~in** antiguan(ă); *adj.* **antiguanisch** antiguan.
Antiǀochien[1] [-χıən] și **Antiochia** [-ˈoχia sau -ˈχiːa] *n.* Antiohia.
Äquatorialguinea [-gineːa] *n.* Guineea Ecuatorială; *cap.* Malabo; *n. loc.* **Äquatorialguineer** [-neːɐ], **~in** guineean(ă)/guineez(ă); *adj.* **äquatorialguinesisch** guineean/guineez.
Apennin[4] *m.* și **Apenninen** *pl.* Munții Apenini.
Arabien[1] *n.* Arabia; *n. loc.* **Araber, ~in** arab(-ăboaică); *adj.* **arabisch** arab, arăbesc.
Arabische Emirate[3] *pl.* v. Vereinigte Arabische Emirate.
Ardennen[3] *pl.* Munții Ardeni ; *adj. invar.* **Ardenner** din Ardeni.
Argentinien[1] *n.* Argentina; *cap.* Buenos Aires; *n. loc.* **Argentinier**[2], **~in** argentinian(ă); *adj.* **argentinisch** argentinian.
Ärmelkanal[4] *m.* Canalul Mânecii.
Armenien[1] *n.* Armenia; *cap.* Erewan Erevan; *n. loc.* **Armenier**[2], **~in** armean(că); *adj.* **armenisch** armean.
Aserbaidschan [-dʒaːn] (*inv.* **Aserbeidschan**) *n.* Azerbaidjan; *cap.* Baki (*sau* Baku) Baku; *n. loc.* **Aserbaidschaner, ~in** (*înv.* **Aserbeidschaner**) azerbaidjan; *adj.* **aserbaidschanisch** (*înv.* **aserbeidschanisch**) azerbaidjan.
Asien[1] *n.* Asia; *n. loc.* **Asiat, ~in** asiatic(ă); *adj.* **asiatisch** asiatic.
Assyrien[1] *n.* Asiria; *n. loc.* **Assyrer, ~in** (și **Assyrier**[2], **~in**) asirian(ă); *adj.* **assyrisch** asirian.
Athen *n.* Atena (v. Griechenland); *n. loc.* **Athener, ~in** atenian(ă); *adj.* **athenisch** atenian; *adj. invar.* **Athener** atenian.
Äthiǀopien[1] *n.* Etiopia; *cap.* Addis Abeba; *n. loc.* **Äthiǀopier**[2], **~in** etiopian(ă); *adj.* **äthiǀopisch** etiopian.
Atlantik[4] *m. sau* **Atlantischer Ozean**[5] Oceanul Atlantic.
Atlantis[4] *f.* Atlantida.
Ätna[4] *m.* Etna.
Attika *n.* Atica.
Aulis *n.* Aulida.
Australien[1] *n.* Australia; *cap.* Canberra; *n. loc.* **Australier**[2], **~in** australian(că); *adj.* **australisch** australian.

Babylon *n.* Babilon; *n. loc.* **Babylonier**[2], **~in** babilonean(ă); *adj.* **babylonisch** babilonean.
Baden-Württemberg *n.* landul Baden-Württemberg; *n. loc.* **Baden-Württemberger, ~in** locuitor(-oare) din landul Baden-Württemberg; *adj.* **baden-württembergisch** din landul Baden-Württemberg.
Baǀhamas[3] *pl.* Bahamas; *cap.* Nassau; *n. loc.* **Baǀhamaǀer, ~in** (*înv.* **Baǀhamer, ~in**) locuitor(-oare) din Bahamas; *adj.* **bahamaǀisch** din Bahamas.
Bahrain [baˈraen *sau* baxˈraen] *n.* Bahrain; *cap.* Manama; *n. loc* **Bahrainer, ~in** locuitor(-oare) din Bahrain; *adj.* **bahrainisch** din Bahrain.

Balkan[4] *m.* Munții Balcani și Peninsula Balcanică; *adj.* **balkanisch** din Balcani.
Banat[4] *n.* Banat; *n. loc.* **Banater, ~in** bănățean(că); *adj. invar.* **Banater** bănățean.
Bangladesch (*elv.* **Bangladesh**) *n.* Bangladesh; *cap.* Dhaka; *n. loc.* **Bangladescher, ~in** locuitor(-oare) din Bangladesh; *adj.* **bangladeschisch** din Bangladesh.
Barbados *n.* Barbados; *cap.* Bridgetown; *n. loc.* **Barbadier**[2], **~in** locuitor(-oare) din Barbados; *adj.* **barbadisch** din Barbados.
Baskenland *n.* Țara Bascilor ; *n. loc.* **Baske, ~in** basc(ă); *adj.* **baskisch** basc.
Bayern *n.* Bavaria; *n. loc.* **Bayer, ~in** bavarez(ă); *adj.* **bayerisch** (*lingv.* **bairisch**) bavarez.
Beijing [bei'ʒIŋ] (sau **Peking**) *n.* Beijing, Pekin (v. China); *n. loc.* **Beijinger, ~in** locuitor (-oare) din Beijing; *adj. invar.* **Beijinger** din Beijing.
Beirut [baI'ru:t și 'baIru:t] *n.* Beirut (v. Libanon); *n. loc.* **Beiruter, ~in** locuitor(-oare) din Beirut; *adj. invar.* **Beiruter** din Beirut.
Belarus *n.* (v. Weißrussland) Belarus/Bielorusia; *cap.* Minsk; *n. loc.* **Belarusse, -ssin** belarus(ă)/bielorus(ă); *adj.* **belarussisch** belarus/bielorus.
Belgien[1] *n.* Belgia; *cap.* Brüssel Bruxelles; *n. loc.* **Belgier**[2], **~in** belgian(că); *adj.* **belgisch** belgian.
Belgrad *n.* Belgrad (v. Serbien); *n. loc.* **Belgrader, ~in** belgrădean(că); *adj. invar.* **Belgrader** belgrădean.
Belize [-'li:z] Belize; *cap.* Belmopan; *n. loc.* **Belizer, ~in** locuitor(-oare) din Belize; *adj.* **belizisch** din Belize.
Benin *n.* Benin; *cap.* Porto Novo; *n. loc.* **Beniner, ~in** locuitor(-oare) din Benin; *adj.* **beninisch** din Benin.
Berlin *n.* Berlin (v. Deutschland); *n. loc.* **Berliner, ~in** berlinez(ă); *adj.* **berlin(er)isch** berlinez.
Bern *n.* Berna (v. Schweiz); *n. loc.* **Berner, ~in** locuitor(-oare) din Berna; *adj. invar.* **Berner** din Berna.
Bessarabien[1] *n.* Basarabia; *n. loc.* **Bessarabier**[2], **~in** basarabean(ca); *adj.* **bessarabisch** basarabean.
Bhutan *n.* Bhutan; *cap.* Thimphu; *n. loc.* **Bhutaner, ~in** locuitor(-oare) din Bhutan; *adj.* **bhutanisch** din Bhutan.
Birma (*înv.* **Burma**, v. Myanmar) *n.* Birmania (*înv.* Burma); *n. loc.* **Birmane, -manin** (*înv.* **Burmese, -mesin**) birman(ă); *adj.* **birmanisch** birman.
Bodensee[4] *m.* Lacul Constanța.
Bolivien[1] [-viən] *n.* Bolivia; *cap.* Sucre/La Paz; *n. loc.* **Bolivianer, ~in** bolivian(ă); *adj.* **bolivianisch** bolivian.
Böhmen *n.* Boemia; *n. loc.* **Böhme, -min** boem(ă); *adj.* **böhmisch** boem.
Bonn *n.* Bonn; *n. loc.* **Bonner, ~in** locuitor(-oare) din Bonn; *adj. invar.* **Bonner** din Bonn.
Bö|otien[1] [-tsiən] *n.* Beoția.
Bordeaux [-'do:] *n.* Bordeaux; *n. loc.* **Bordelese, -lesin** bordelez(ă); *adj. invar.* **Bordelaiser** [-lɛ:zɐ] bordelez.
Bosnien[1]**-Herzegowina** (*rar* **Bosnien und Herzegowina**) (și [-go'vi:na]) Bosnia și Herțegovina; *cap.* Sarajevo; *n. loc.* **Bosnier**[2], **~in** bosniac(ă); *adj.* **bosnisch** bosniac.
Bosporus *m.* Bosfor.
Botsuana *n.* Botswana; *cap.* Gaborone; *n. loc.* **Botsuaner, ~in** locuitor(-oare) din Botswana; *adj.* **botsuanisch** din Botswana.
Brandenburg *n.* Brandenburg; *n. loc.* **Brandenburger, ~in** brandenburghez(ă); *adj.* **brandenburgisch** brandenburgic.
Brasilien[1] *n.* Brazilia; *cap.* Brasilia; *n. loc.* **Brasilianer, ~in** brazilian(că); *adj.* **brasilianisch** brazilian.
Bremen *n.* Bremen; *n. loc.* **Bremer, ~in** locuitor(-oare) din Bremen; *adj. invar.* **Bremer** din Bremen.
Bretagne[4] [bre'tanj sau brə-] *f.* Bretania (sau Bretagne); *n. loc.* **Bretone, -nin** breton(ă); *adj.* **bretonisch** breton.
Brunei [bru:'naI] *n.* Brunei; *cap.* Bandar Seri Begawan; *n. loc.* **Bruneiler** [bru:'naIɐ], **~in** locuitor(-oare) din Brunei; *adj.* **bruneilisch** din Brunei.
Brüssel *n.* Bruxelles (v. Belgien); *n. loc.* **Brüss(e)ler, ~in** bruxelez(ă); *adj. invar.* **Brüss(e)ler** bruxelez.
Budapest *n.* Budapesta (v. Ungarn); *n. loc.* **Budapester, ~in** budapestan(ă); *adj. invar.* **Budapester** budapestan.
Bukarest *n.* București (v. Rumänien); *n. loc.* **Bukarester, ~in** bucureștean(că); *adj. invar.* **Bukarester** bucureștean.
Bukowina *f.* Bucovina; *n. loc.* **Bukowiner, ~in** bucovinean(că); *adj.* **bukowinisch** bucovinean.
Bulgarien[1] *n.* Bulgaria; *cap.* Sofia; *n. loc.* **Bulgare, -rin** bulgar(-găroaică); *adj.* **bulgarisch** bulgar, bulgăresc.
Burgenland *n.* landul Burgenland; *n. loc.* **Burgenländer, ~in** locuitor(-oare) din landul Burgenland; *adj.* **burgenländisch** din landul Burgenland.
Burgund *n.* Burgundia ; *n. loc.* **Burgunder, ~in** burgund(ă); *adj. invar.* **Burgunder** din Burgundia.
Burkina Faso *n.* (v. Obervolta) Burkina Faso; *cap.* Ouagadougou; *n. loc.* **Burkiner, ~in** locuitor(-oare) din Burkina Faso; *adj.* **burkinisch** din Burkina Faso.
Burma *n.* v. **Birma.**
Burundi *n.* Burundi; *cap.* Bujumbura; *n. loc.* **Burundier**[2], **~in** burundez(ă); *adj.* **burundisch** burundez.
Byzanz *n.* Bizanț; *n. loc.* **Byzantiner, ~in** bizantin(ă); *adj.* **byzantinisch** bizantin.

Cäsarea [tsɛza-] *n.* Cezareea.
Ceylon ['tsaelɔn] *n.* Ceylon (v. Sri Lanka); *n. loc.* **Ceylonese, -nesin** ceylonez(ă); *adj.* **ceylonesisch** ceylonez.
Chaldäa [kal'dɛ:a] *n.* Caldeea.
Charybdis[4] [ça'rYpdIs] *f.* Caribda.
Chile [tʃi:lə] *n.* Chile; *cap.* Santiago de Chile; *n. loc.* **Chilene, -lenin** chilian(ă); *adj.* **chilenisch** chilian.
China [çi:na] *n.* China; *cap.* Peking/Beijing; *n. loc.* **Chinese, -nesin** chinez(oaică); *adj.* **chinesisch** chinez.
Costa Rica *n.* (și **Kostarika**) Costa Rica; *cap.* San José; *n. loc.* **Costa-Ricaner, ~in** costarican(ă); *adj.* **costa-ricanisch** costarican.
Côte d'Ivoire [ko:tdi'voa:ɐ] *f.* Coasta de Fildeș (v. Elfenbeinküste); *cap.* Abidjan; *n. loc.* **Ivorer, ~in** ivorian(ă); *adj.* **ivorisch** ivorian.

Da|home și **Da|homey** *n.* (v. Benin) Dahomey.
Dakien[1] sau **Dazien**[1] *n.* Dacia; *n. loc.* **Daker, ~in** sau **Dazier**[2], **~in** dac(ă); *adj.* **dakisch** sau **dazisch** dac.
Dalmatien[1] [-tsiən] *n.* Dalmația; *n. loc.* **Dalmatiner, ~in** dalmațian(ă); *adj.* **dalmatisch** sau **dalmatinisch** dalmațian.
Damaskus *n.* Damasc; *n. loc.* **Damaszener, ~in** locuitor(-oare) din Damasc; *adj.* **damaszenisch** din Damasc.
Dänemark *n.* Danemarca; *cap.* Kopenhagen Copenhaga; *n. loc.* **Däne, Dänin** danez(ă); *adj.* **dänisch** danez.
Delphi [-fi] *n.* Delfi.
Deutschland *n.* Germania; *cap.* Berlin; *n. loc.* *der* **Deutsche** *(ein Deutscher), die (eine)* **Deutsche** german(ă), neamț, nemțoaică; *adj.* **deutsch** german; nemțesc.
Dnjepr[4] *m.* Nipru.
Dnjestr[4] *m.* Nistru.
Dobrudscha[4] [-brudʒa] *f.* Dobrogea.
Dodekanes[4] *m.* Dodecanez.
Dominica [-ka] *n.* Dominica; *cap.* Roseau; *n. loc.* **Dominicaner, ~in** dominican(ă); *adj.* **dominicanisch** dominican.
Dominikanische Republik[4] *f.* Republica Dominicană; *cap.* Santo Domingo; *n. loc.* **Dominikaner, ~in** dominican(ă); *adj.* **dominikanisch** dominican.
Donau[4] *f.* Dunăre.
Dresden *n.* Dresda; *n. loc.* **Dresd(e)ner, ~in** locuitor(-oare) din Dresda; *adj. invar.* **Dresdner** din Dresda.
Dschibuti *elv.* **Djibouti** [dʒibu'ti], *n.* Djibouti; *cap.* Dschibuti; *n. loc.* **Dschibuti|er**[2], **~in** locuitor(-oare) din Djibouti; *adj.* **dschibutisch** din Djibouti.

Ecuador [ekua-] *n.* Ecuador; *cap.* Quito; *n. loc.* **Ecuadorianer, ~in** ecuadorian(ă); *adj.* **ecuadorianisch** ecuadorian.
El Salvador [-va-] *n.* Salvador; *cap.* San Salvador; *n. loc.* **Salvadorianer, ~in** salvadorian(ă); *adj.* **salvadorianisch** salvadorian.
Elbe[4] Elba (râu); *adj.* **elbisch** de pe Elba.
Elfenbeinküste *f.* v. Côte d'Ivoire.
Elsass[4] *n.* Alsacia; *n. loc.* **Elsässer, ~in** alsacian(ă); *adj.* **elsässisch** alsacian.
England *n.* Anglia; *cap.* London Londra; *n. loc.* **Engländer, ~in** englez(-oaică); *adj.* **englisch** englez, englezesc.
Ephesus [efe-] *n.* Efes.
Epirus *n.* Epir.
Eritrea *n.* Eritreea; *cap.* Asmara; *n. loc.* **Eritre|er, ~in** locuitor(-oare) din Eritreea; *adj.* **eritre|isch** din Eritreea.
Erzgebirge[4] *n.* Munții Metaliferi.
Estland *n.* Estonia; *cap.* Tallinn/Reval [-val]; *n. loc.* **Este, Estin** sau **Estländer, ~in** eston(ă), estonian(ă); *adj.* **estnisch** sau **estländisch** eston, estonian.
Etsch[4] *f.* (râul) Adige.
Euböa *n.* Eubeea.
Euphrat[4] [-fra:t] *m.* Eufrat
Eurasien[1] *n.* Eurasia; *n. loc.* **Eurasier**[2], **~in** eurasian(ă); *adj.* **eurasisch** eurasian.
Europa *n.* Europa; *n. loc.* **Europä|er, ~in** european(că); *adj.* **europä|isch** european.

Ferner Osten[5] *m.* Orientul Îndepărtat; *adj.* **fernöstlich** din Orientul Îndepărtat
Feuerland *n.* Țara de Foc; *n. loc.* **Feuerländer,~in** locuitor din Țara de Foc; *adj. invar.* **Feuerländer** din Țara de Foc.
Fidschi sau **Fidschi|inseln**[3] *pl.* Fiji; *cap.* Suva; *n. loc.* **Fidschianer, ~in** fijian(ă); *adj.* **fidschianisch** fijian.
Finnland *n.* Finlanda; *cap.* Helsinki; *n. loc.* **Finne, Finnin** (și **Finnländer, ~in**) finlandez(ă); *adj.* **finnisch** (și **finnländisch**) finlandez.
Flandern *n.* Flandra; *n. loc.* **Flame, Flämin** flamand(ă); *adj.* **flämisch** flamand.
Florenz *n.* Florența; *n. loc.* **Florentiner, ~in** florentin(ă); *adj.* **florentinisch** florentin.
Frankfurt *n.* Frankfurt; *n. loc.* **Frankfurter, ~in** locuitor(-oare) din Frankfurt; *adj. invar.* **Frankfurter** din Frankfurt.
Frankreich *n.* Franța; *cap.* Paris; *n. loc.* **Franzose, Französin** francez, franțuzoaică; *adj.* **französisch** francez, franțuzesc.
Friesland *n.* Frisia; *n. loc.* **Friese, Friesin** frizon(ă); *adj.* **friesisch** frizon.

Gabun *n.* Gabon; *cap.* Libreville; *n. loc.* **Gabuner, ~in** gabonez(ă); *adj.* **gabunisch** gabonez.
Galiläa *n.* Galileea; **Galilä|er, ~in** galileean(că); *adj.* **galiläisch** galileean.
Galizien[1] *n.* Galiția; *n. loc.* **Galizier**[2], **~in** galițian(ă); *adj.* **galizisch** galițian.
Gallien[1] *n.* Galia; *n. loc.* **Gallier**[2] gal; *adj.* **gallisch** galic.
Gambia *n.* Gambia; *cap.* Banjul; *n. loc.* **Gambier**[2], **~in** gambian(ă); *adj.* **gambisch** gambian.
Genf *n.* Geneva; *n. loc.* **Genfer, ~in** genevez(ă); *adj.* **genferisch**; *adj. invar.* **Genfer** genevez.
Genua *n.* Genova; *n. loc.* **Genu|ese, -nu|esin** genovez(ă); *adj.* **genu|esisch**; *adj. invar.* **Genu|eser** genovez.
Ge|orgien[1] *n.* (*înv* **Grusinien**[1]) Georgia (*înv.* Gruzia); *cap.* Tiflis Tbilisi; *n. loc.* **Ge|orgier**[2], **~in** georgian(ă); *adj.* **ge|orgisch** georgian.
Ghana ['ga:na] *n.* Ghana; *cap.* Accra; *n. loc.* **Ghana|er, ~in** (rar **Ghanese, -nesin**) ghanez(ă); *adj.* **ghanaisch** (rar **ghanesisch**) ghanez.
Grenada *n.* Grenada; *cap.* Saint George's; *n. loc.* **Grenader, ~in** locuitor din Grenada; *adj.* **grenadisch** din Grenada.
Griechenland *n.* Grecia; *cap.* Athen Atena; *n. loc.* **Grieche, Griechin** grec(-oaică); *adj.* **griechisch** grec, grecesc.
Grönland *n.* Groenlanda; *n. loc.* **Grönländer, ~in** groenlandez(ă); *adj.* **grönländisch** groenlandez.
Großbritannien[1] *n.* Marea Britanie; *cap.* London Londra; *n. loc.* **Brite, Britin** britanic(ă); *adj.* **britisch** britanic.
Grusinien[1] (și **Grusien**[1]) *n. înv.* v. Georgien; *n. loc.* **Grusiner, ~in** gruzin(ă); *adj.* **grusinisch** gruzin.
Guatemala *n.* Guatemala; *cap.* Guatemala; *n. loc.* **Guatemalteke, -tekin** guatemalez(ă); *adj.* **guatemaltekisch** guatemalez.

Guinea [gi'ne:a] *n.* Guinea; *cap.* Conakry; *n. loc.* **Guine|er, ~in** guineean(ă), guineez(ă); *adj.* **guine|isch** guineez.

Guinea-Bissau [gi-] *n.* Guinea-Bissau; *cap.* Bissau; *n. loc.* **Guinea-Bissauer, ~in** locuitor(-oare) din Guinea-Bissau; *adj.* **guinea-bissauerisch** din Guinea-Bissau.

Guyana *n.* Guyana; *cap.* Georgetown; *n. loc.* **Guyaner, ~in** locuitor(-oare) din Guyana; *adj.* **guyanisch** din Guyana.

Ha|iti *n.* Haiti; *cap.* Port-au-Prince; *n. loc.* **Haitianer, ~in** haitian(ă); *adj.* **haitisch** sau **haitianisch** haitian.

Hamburg *n.* Hamburg; *n. loc.* **Hamburger, ~in** locuitor(-oare) din Hamburg; *adj.* **hamburgisch** hamburghez; *adj.invar.* **Hamburger** din Hamburg.

Hannover [-fɐ] *n.* Hanovra; *n. loc.* **Hannoveraner** [-və-], **~in** locuitor(-oare) din Hanovra; *adj.* **hannoverisch** şi **hannoversch** [-fə-] hanoveran, din Hanovra; *adj. invar.* **Hannovrer** [-frɐ] din Hanovra.

Hellas *n.* Elada.

Hessen *n.* landul Hessa; *n. loc.* **Hesse, Hessin** locuitor(-oare) din landul Hessa; *adj.* **hessisch** din landul Hessa.

Holland *n.* (v. N i e d e r l a n d e) Olanda; *n. loc.* **Holländer, ~in** olandez(ă); *adj.* **holländisch**; *adj. invar.* **Holländer** olandez.

Honduras *n.* Honduras; *cap.* Tegucigalpa; *n. loc.* **Honduraner, ~in** hondurian(ă); *adj.* **honduranisch** hondurian.

Iberien[1] *n.* Iberia; *n. loc.* **Iberier**[2], **~in** iberic(ă); *adj.* **iberisch** iberic.

Illyrien[1] *n.* Iliria.

Indien[1] *n.* India; *cap.* New Delhi; *n. loc.* **Inder, ~in** indian(ca); *adj.* **indisch** indian.

Indonesien[1] *n.* Indonezia; *cap.* Jakarta Djakarta; *n. loc.* **Indonesier**[2], **~in** indonezian(ă); *adj.* **indonesisch** indonezian.

Irak[4] *m.* Irak; *cap.* Bagdad; *n. loc.* **Iraker, ~in** (şi *der* **Iraki,** *die* **Iraki**) irakian(ă); *adj.* **irakisch** irakian.

Iran[4] *m.* Iran; *cap.* Teheran; *n. loc.* **Iraner, ~in** iranian(ă); *adj.* **iranisch** iranian

Irland *n.* Irlanda; *cap.* Dublin; *n. loc.* **Ire, Irin** sau **Irländer, ~in** irlandez(ă); *adj.* **irisch** sau **irländisch** irlandez.

Island *n.* Islanda; *cap.* Reykjavik; *n. loc.* **Isländer, ~in** islandez(ă); *adj.* **isländisch** islandez.

Isra|el *n.* Israel; *cap.* Jerusalem Ierusalim; *n. loc. der* **Isra|eli,** *die* **Isra|eli** israelian(ă); *adj.* **isra|elisch** israelian.

Ister[4] *m.* Istru.

Istrien[1] *n.* Istria.

Italien[1] *n.* Italia; *cap.* Rom Roma; *n. loc.* **Italiener** [-'lie:n], **~in** italian(ca); *adj.* **italienisch** italian, italienesc.

Ithaka *n.* Itaca.

Jakarta [dʒa-] *n.* Djakarta (v. I n d o n e s i e n).

Jamaika *n.* Jamaica; *cap.* Kingston; *n. loc.* **Jamaikaner, ~in** şi **Jamaiker, ~in** jamaican(ă); *adj.* **jamaikanisch** jamaican.

Japan *n.* Japonia; *cap.* Tokio; *n. loc.* **Japaner, ~in** japonez(ă); *adj.* **japanisch** japonez.

Jemen şi[4] *m.* Yemen; *cap.* Sanaa; *n. loc.* **Jemenit, ~in** yemenit(ă); *adj.* **jemenitisch** yemenit.

Jerusalem *n.* Ierusalim (v. Israel)

Jordanien[1] *n.* Iordania; *cap.* Amman; *n. loc.* **Jordanier**[2], **~in** iordanian(ă); *adj.* **jordanisch** iordanian.

Jugoslawien[1] *n.* Iugoslavia; *cap.* Belgrad; *n. loc.* **Jugoslawe, -win** iugoslav(ă); *adj.* **jugoslawisch** iugoslav.

Jütland *n.* Iutlanda; *n. loc.* **Jütländer,~in** iutlandez(ă); *adj.* **jütisch** iutlandez.

Kairo *n.* Cairo (v. Ä g y p t e n); *n. loc.* **Kairo|er, ~in** cairot(ă); *adj. invar.* **Kairo|er** cairot.

Kalabrien[1] *n.* Calabria; *n. loc.* **Kalabrier**[2],**~in** calabrez(ă); *adj.* **kalabrisch** calabrez.

Kalifornien[1] *n.* California; *adj.* **kalifornisch** californian.

Kambodscha şi **Kampuchea** [-'putʃea], **Kamputschea** *n.* Cambodgia, Kampuchia; *cap.* Phnom Penh; *n. loc.* **Kambodschaner, ~in** cambodgian(ă), kampuchian(ă); *adj.* **kambodschanisch** cambodgian, kampuchian.

Kamerun *n.* Camerun; *cap.* Jaunde Yaoundé; *n. loc.* **Kameruner, ~in** camerunez(ă); *adj.* **kamerunisch** camerunez.

Kamtschatka *n.* Kamceatka.

Kanada *n.* Canada; *cap.* Ottawa; *n. loc.* **Kanadier**[2], **~in** canadian, canadian(c)ă; *adj.* **kanadisch** canadian.

Kap der Guten Hoffnung *n.* Capul Bunei Speranțe.

Kappadozien[1] şi **Kappadokien**[1] *n.* Capadocia.

Kap Verde ['vɛɐdə] *n.* Capul Verde; *cap.* Praia; *n. loc.* **Kapverder, ~in** capverdian(ă); *adj.* **kapverdisch** capverdian.

Karibik[4] *f.* Caraibi; *n. loc.* **Karibe, -bin** caraib(ă); *adj.* **karibisch** caraib.

Kärnten *n.* landul Carintia; **Kärntner, ~in** carintian(ă); *adj.* **kärntnerisch** carintian.

Karpaten[3] *pl.* Carpați; *adj.* **karpatisch** carpatin.

Karthago *n.* Cartagina; *n. loc.* **Karthager, ~in** (*înv.* **Karthagineser, ~in**) cartaginez; *adj.* **karthagisch** cartaginez.

Kasachstan *n.* Kazahstan; *cap.* Astana/Almaty; *n. loc.* **Kasache, -chin** cazah(ă); *adj.* **kasachisch** cazah.

Kastilien[1] *n.* Castilia; *n. loc.* **Kastilier**[2], **~in** castilian(ă); *adj.* **kastilisch** castilian.

Katalonien[1] *n.* Catalonia; *n. loc.* **Katalonier**[2], **~in** catalan(ă); *adj.* **katalonisch** catalan.

Katar *n.* Qatar; *cap.* Doha; *n. loc.* **Katarer, ~in** qatarian(ă); *adj.* **katarisch** qatarian.

Kaukasus[4] *m.* Caucaz; *n. loc.* **Kaukasier**[2], **~in** caucazian(ă); *adj.* **kaukasisch** caucazian.

Kenia *n.* Kenya; *cap.* Nairobi; *n. loc.* **Kenianer, ~in** kenyan(ă); *adj.* **kenianisch** kenyan.

Kirgisistan (*înv.* **Kirgistan** sau **Kirgisien**[1]) *n.* Kârgâzstan; *cap.* Bischkek (*înv.* Frunse) Bişkek; *n. loc.* **Kirgise, -gisin** kârghâz(ă); *adj.* **kirgisisch** kârghâz.

Kiribati *n.* Kiribati; *cap.* Bairiki Tarawa; *n. loc.* **Kiribatier**[2], **~in** locuitor(-oare) din Kiribati; *adj.* **kiribatisch** din Kiribati.

Klein|asien[1] *n.* Asia Mică; *adj.* **kleinasiatisch** din Asia Mică.

Knossos *n.* Cnosos.

Kolchis [-çls] *n.* Colhida.

Köln *n.* Köln; *n. loc.* **Kölner, ~in** locuitor(-oare) din Köln; *adj.* **kölnisch** de Köln; *adj. invar.* **Kölner** din Köln.

Kolumbien[1] *n.* Columbia; *cap.* Bogota; *n. loc.* **Kolumbianer, ~in** columbian(ă); *adj.* **kolumbianisch** columbian.

Komoren[3] *pl.* Comore; *cap.* Moroni; *n. loc.* **Komorer, ~in** comorian(ă); *adj.* **komorisch** comorian.

Kongo *n.* Congo; *cap.* Brazzaville Brazaville; *n. loc.* **Kongolese, -lesin** congolez(ă); *adj.* **kongolesisch** congolez.

Konstantinopel *n.* Constantinopol; *n. loc.* **Konstantinopler, ~in** (sau **Konstantinopoler, ~in** şi **Konstantinopolitaner, ~in**) constantinopolitan(ă); *adj.* **konstantinopolitanisch** constantinopolitan.

Kopenhagen *n.* Copenhaga (v. D ä n e m a r k).

Korea [ko're:a] *n.* (v. N o r d k o r e a, S ü d k o r e a) Coreea; *n. loc.* **Kore|aner, ~in** coreean(că); *adj.* **kore|anisch** coreean.

Korinth *n.* Corint.

Korsika *n.* Corsica; *n. loc.* **Korse, Korsin** corsican(ă); *adj.* **korsisch** corsican.

Kostarika *n.* v. C o s t a R i c a.

Krakau *n.* Cracovia; *n. loc.* **Krakauer, ~in** cracovian(ă); *adj. invar.* **Krakauer** cracovian.

Kreml[4] *m.* Kremlin.

Kreta *n.* Creta.

Krim[4] *f.* Crimeea

Kro|atien [-tsiən] *n.* Croația; *cap.* Zagreb (*înv.* Agram); *n. loc.* **Kro|ate, Kro|atin** croat(ă); *adj.* **kro|atisch** croat.

Kuba *n.* Cuba; *cap.* Havanna Havana; *n. loc.* **Kubaner, ~in** cubanez(ă); *adj.* **kubanisch** cubanez.

Kuwait (*înv.* **Kuweit**) *n.* Kuwait, Kuweit; *cap.* Kuwait; *n. loc.* **Kuwaiter, ~in** kuwaitian(ă), kuweitian(ă); *adj.* **kuwaitisch** kuwaitian, kuweitian.

Kykladen[3] (sau **Zykladen**) *pl.* Ciclade.

Laibach (şi **Ljubljana**) *n.* Liubliana (v. S l o w e n i e n); *n. loc.* **Laibacher, ~in** locuitor(-oare) din Liubliana; *adj. invar.* **Laibacher** din Liubliana.

La|os *n.* Laos; *cap.* Vientiane; *n. loc.* **La|ote, La|otin** laoțian(ă); *adj.* **la|otisch** laoțian.

Lappland *n.* Laponia; *n. loc.* **Lappländer, ~in/ Lappe, Lappin** lapon(ă); *adj.* **lappländisch, lappisch** lapon.

Leipzig *n.* Leipzig, Lipsca; *n. loc.* **Leipziger, ~in** locuitor(-oare) din Leipzig, lipscan; *adj. invar.* **Leipziger** din Leipzig, lipscan.

Lesotho *n.* Lesotho; *cap.* Maseru; *n. loc.* **Lesother, ~in** locuitor(-oare) din Lesotho; *adj.* **lesothisch** din Lesotho.

Lettland *n.* Letonia; *cap.* Riga; *n. loc.* **Lette, Lettin** leton(ă); *adj.* **lettisch** leton.

Libanon[4] *m.* Liban; *cap.* Beirut; *n. loc.* **Libanese, -nesin** libanez(ă); *adj.* **libanesisch** libanez.

Liberia *n.* Liberia; *cap.* Monrovia; *n. loc.* **Liberianer, ~in** (rar **Liberer**[2], **~in**) liberian(ă); *adj.* **liberianisch** (rar **liberisch**) liberian.

Libyen *n.* Libia; *cap.* Tripolis Tripoli; *n. loc.* **Libyer, ~in** libian(ă); *adj.* **libysch** libian.

Liechtenstein *n.* Liechtenstein; *cap.* Vaduz; *n. loc.* **Liechtensteiner, ~in** locuitor(-oare) din Liechtenstein; *adj.* **liechtensteinisch** din Liechtenstein.

Lissabon *n.* Lisabona (v. P o r t u g a l).

Litauen *n.* Lituania; *cap.* Wilna Vilnius; *n. loc.* **Litauer, ~in** lituanian(ă); *adj.* **litauisch** lituanian.

Ljubljana (şi **Laibach**) *n.* (v. S l o w e n i e n)

Lombardei *f.* Lombardia; *n. loc.* **Lombarde, -bardin** lombard(ă); *adj.* **lombardisch** lombard.

London *n.* Londra (v. G r o ß b r i t a n n i e n); *n. loc.* **Londoner, ~in** londonez(ă); *adj. invar.* **Londoner** din Londra, londonez.

Lothringen *n.* Lorena; *n. loc.* **Lothringer, ~in** locuitor(-oare) din Lorena; *adj.* **lothringisch** loren.

Lüttich *n.* Liege; *n. loc.* **Lütticher, ~in** locuitor(-oare) din Liege; *adj.invar.* **Lütticher** din Lüttich.

Luxemburg *n.* Luxemburg; *n. loc.* **Luxemburger, ~in** luxemburghez(ă); *adj.* **luxemburgisch** luxemburghez.

Madagaskar *n.* Madagascar; *cap.* Antananarivo Tananarive; *n. loc.* **Madagasse, -gassin** malgaş(ă); *adj.* **madagassisch** malgaş.

Madrid *n.* Madrid (v. S p a n i e n); *n. loc.* **Madrider, ~in** madrilen(ă); *adj. invar.* **Madrider** madrilen.

Mähren *n.* Moravia; *n. loc.* **Mähre, Mährin** moravian(ă); *adj.***mährisch** morav.

Mailand *n.* Milano; *n. loc.* **Mailänder, ~in** milanez(ă); *adj.* **mailändisch** milanez.

Makedonien[1] (*austr.* **Mazedonien**[1]) *n.* Macedonia; *cap.* Skopje; *n. loc.* **Makedonier**[2], **~in, Mazedonier**[2], **~in** macedonean(ă); *adj.* **makedonisch, mazedonisch** macedonean.

Malawi *n.* Malawi; *cap.* Lilongwe; *n. loc.* **Malawier**[2], **~in** malawian(ă); *adj.* **malawisch** malawian.

Malaysia ['-lae-] *n.* Malaysia/Malaiezia; *cap.* Kuala Lumpur; *n. loc.* **Malaysier**[2], **~in/ Malaie** [-'lae], **-lai|in** malaezian(ă); *adj.* **malaysisch/malai|isch** malaezian.

Malediven [-vən] *pl.* Maldive; *cap.* **Male**; *n. loc.* **Malediver, ~in** maldivian(ă); *adj.* **maledivisch** maldivian.

Mali *n.* Mali; *cap.* Bamako; *n. loc.* **Malier**[2], **~in** malian(ă); *adj.* **malisch** malian.

Malta *n.* Malta; *cap.* Valletta; *n. loc.* **Malteser, ~in** / **Maltese, -tesin** maltez(ă); *adj.* **maltesisch** maltez.

Mandschurei[4] *f.* Manciuria; *n. loc. der* **Mandschu,** *die* **Mandschu** manciurian(ă); *adj.* **mandschurisch** manciurian.

Maramuresch (*înv.* **Marmarosch**) *f.* Maramures; *n. loc.* **Maramurescher, ~in** maramureşean(ă); *adj. invar.* **Maramurescher** din Maramureş, maramureşean.

Marokko *n.* Maroc; *cap.* Rabat; *n. loc.* **Marokkaner, ~in** marocan(ă); *adj.* **marokkanisch** marocan.

Marseille [-sɛj] *n.* Marsilia; *n. loc.* **Marseiller, ~in** marsiliez(ă); *adj. invar.* **Marseiller** marsiliez.

Marshallinseln *pl.* Insulele Marshall; *cap.*Uliga; *n. loc.* **Marshaller, ~in** marshallez(ă); *adj.* **marshallisch** marshallez.

Mauretanien[1] *n.* Mauritania; *cap.* Nouakchott; *n. loc.* **Mauretanier**[2], **~in** mauritan(ă)/mauritanez(ă); *adj.* **mauretanisch** mauritan/mauritanez.

Mauritius [-tsiUs] *n.* Mauritius; *cap.* Port Louis; *n. loc.* **Mauritier**[2], **~in** mauritian(ă); *adj.* **mauritisch** mauritian.

Mazedonien[1] v. Makedonien.

Mecklenburg-Vorpommern *n.* landul Mecklenburg-Antepomerania; *n. loc.* **Mecklenburg-Vorpommer, ~in** locuitor(-oare) din landul Mecklenburg-Antepomerania; *adj.* **mecklenburg-vorpommerisch** din landul Mecklenburg-Antepomerania.

Mesopotamien[1] *n.* Mesopotamia; *n. loc.* **Mesopotamier**[2], **~in** mesopotamian(ă); *adj.* **mesopotamisch** mesopotamian.

Mexiko *n.* Mexic; *cap.* Mexiko-Stadt Ciudad de Mexico; *n. loc.* **Mexikaner, ~in** mexican(ă); *adj.* **mexikanisch** mexican.

Mikronesien[1] *n.* Micronezia; *cap.* Palikir; *n. loc.* **Mikronesier**[2], **~in** micronezian(ă); *adj.* **mikronesisch** micronezian.

Milet *n.* Milet; *n. loc.* **Milesier**[2], **~in** milezian(ă); *adj.* **milesisch** milezian.

Mittelmeer[4] *n.* Marea Mediterană; *adj.* **mittelmeerisch** mediteranian.

Mogadischu *n.* Mogadiscio (v. Somalia).

Moldau[4] *f.* **1.** Moldova (provincia și republica); *n. loc.* **Moldauer, ~in** moldovean(că); *adj.* **moldauisch** moldovean, moldovenesc. **2.** râul Vltava.

Moldawien[1]*n.* (și **Moldova, Moldau**) Moldova (republica); *cap.* Kischinau Chișinău; *n. loc.* **Moldawier**[2], **~in** moldovean(că); *adj.* **moldawisch** moldovean, moldovenesc.

Moldova *f.* v. Moldawien, Moldau.

Monaco *n.* Monaco; *cap.* Monaco Monaco-Ville; *n. loc.* **Monegasse, -gassin** monegasc(ă); *adj.* **monegassisch** monegasc.

Mongolei *f* Mongolia; *cap.* Ulan Bator; *n. loc.* **Mongole, -golin** mongol(ă); *adj.* **mongolisch** mongol, mongolic.

Mosambik *n.* Mozambic; *cap.* Maputo; *n. loc.* **Mosambikaner, ~in** mozambican(ă); *adj.* **mosambikanisch** mozambican.

Moskau *n.* Moscova (v. Russland); *n. loc.* **Moskauer, ~in** (*înv.* **Moskowiter, ~in**) moscovit(ă); *adj.* **moskauisch** moscovit; *adj.invar.* **Moskauer** din Moscova.

München *n.* München; *n. loc.* **Münch(e)ner, ~in** locuitor(-oare) din München; *adj. invar.* **Münch(e)ner** münchenez, din München.

Muntenien[1] *n.* Muntenia; *n. loc.* **Muntenier**[2], **~in** muntean(că); *adj.* **muntenisch** muntean.

Myanmar *n.* (v. Birma) Myanmar; *cap.* Rangun (Yangon) Rangoon; *n. loc.* **Myanmare, -marin** locuitor(-oare) din Myanmar; *adj.* **myanmarisch** din Myanmar.

Mykenä sau **Mykene** *n.* Micene.

Naher Osten[5] *m.* Orientul Apropiat.

Namibia *n.* Namibia; *cap.* Windhuk; *n. loc.* **Namibier**[2], **~in** namibian(ă); *adj.* **namibisch** namibian.

Na|uru *n.* Nauru; *cap.* Yaren; *n. loc.* **Na|uru|er, ~in** nauran(ă); *adj.* **na|uru|isch** nauran.

Ne|apel *n.* Napoli/Neapole; *n. loc.* **Ne|ap(e)ler, ~in/ Neapolitaner, ~in** napolitan(ă); *adj.* **neapolitanisch** napolitan; *adj.invar.* **Ne|apler** din Napoli/Neapole.

Nepal [și -'pa:l] *n.* Nepal; *cap.* Kathmandu; *n. loc.* **Nepalese, -lesin/ Nepaler, ~in** nepalez(ă); *adj.* **nepalesisch/nepalisch** nepalez.

Neukaledonien[1] *n.* Noua Caledonie.

Neuseeland *n.* Noua Zeelandă; *cap.* Wellington; *n. loc.* **Neuseeländer, ~in** neozeelandez(ă); *adj.* **neuseeländisch** neozeelandez.

Nicäa [ni'tsɛ:a] v. **Nizäa**.

Nicaragua (și **Nikaragua**) *n.* Nicaragua; *cap.* Managua; *n. loc.* **Nicaraguaner, ~in** nicaraguan(ă); *adj.* **nicaraguanisch** nicaraguan.

Niederlande[3] *pl.* Țările de Jos (v. Olanda); *cap.* Amsterdam; *n. loc.* **Niederländer, ~in** neerlandez(ă); *adj.* **niederländisch** neerlandez.

Niederösterreich *n.* landul Austria Inferioară; *n. loc.* **Niederösterreicher, ~in** locuitor(-oare) din landul Austria Inferioară; *adj.* **niederösterreichisch** din landul Austria Inferioară.

Niedersachsen *n.* landul Saxonia Inferioară; *n. loc.* **Niedersachse, -sächsin** locuitor(-oare) din landul Saxonia Inferioară; *adj.* **niedersächsisch** din landul Saxonia Inferioară.

Niger *n.* Niger; *cap.* Niamey; *n. loc.* **Nigrer, ~in** locuitor(-oare) din Niger; *adj.* **nigrisch** din Niger.

Nigeria *n.* Nigeria; *cap.* Abuja; *n. loc.* **Nigerianer, ~in** nigerian(ă); *adj.* **nigerianisch** nigerian.

Nikaragua *n.* v. Nicaragua.

Nikäa v. Nizäa.

Nizäa (și **Nicäa** sau **Nikäa**) *n.* Niceea.

Nizza *n.* Nisa.

Nordkorea [-kore:a] *n.* (v. Korea, Südkorea) Coreea de Nord; *cap.* Pjöngjang Pyongyang/Phenian; *n. loc.* **Nordkore|aner, ~in** nord-coreean(ca); *adj.* **nordkore|anisch** nord-coreean.

Nordpolarmeer[4] *n.* (*înv.* **Nördliches Eismeer**[5]) Oceanul Înghețat de Nord.

Nordrhein-Westfalen *n.* landul Renania de Nord-Vestfalia; *n. loc.* **Nordrhein-Westfale, -fälin** locuitor(-oare) din landul Renania de Nord-Vestfalia; *adj.* **nordrhein-westfälisch** din landul Renania de Nord-Vestfalia

Nordsee[4] *f.* Marea Nordului.

Normandie[4] *f.* Normandia.

Norwegen *n.* Norvegia; *cap.* Oslo; *n. loc.* **Norweger, ~in** norvegian(ă); *adj.* **norwegisch** norvegian.

Nürnberg *n.* Nürnberg; *n. loc.* **Nürnberger, ~in** locuitor(-oare) din Nürnberg; *adj.* **nürnbergisch** din Nürnberg; *adj. invar.* **Nürnberger** din Nürnberg.

Oberösterreich *n.* landul Austria Superioară; *n. loc.* **Oberösterreicher, ~in** locuitor(-oare) din landul Austria Superioară; *adj.* **oberösterreichisch** din landul Austria Superioară.

Obervolta [-vɔlta] *n.* Volta Superioară (v. Burkina Faso); *cap.* Ouagadougou; *n. loc.* (*înv.*) **Obervolta|er, ~in** locuitor(-oare) din Volta Superioară; *adj.* (*înv.*) **obervolta|isch** din Volta Superioară.

Oder[4] *f.* (fluviul) Odra.

Oltenien[1] *n.* Oltenia; *n. loc.* **Oltenier**[2], **~in** oltean(că); *adj.* **oltenisch** oltean, oltenesc.

Olymp[4] *m.* Olimp.

Oman[4] *m.* Oman; *cap.* Maskat; *n. loc.* **Omaner, ~in** omanez(ă); *adj.* **omanisch** omanez.

Österreich *n.* Austria; *cap.* Wien Viena; *n. loc.* **Österreicher, ~in** austriac(ă); *adj.* **österreichisch** austriac.

Ostsee[4] *f.* Marea Baltică.

Pakistan *n.* Pakistan; *cap.* Islamabad; *n. loc.* **Pakistaner, ~in** /*der* **Pakistani**, *die* **Pakistani** pakistanez(ă); *adj.* **pakistanisch** pakistanez.

Palästina *n.* Palestina; *n. loc.* **Palästinenser, ~in** palestinian(ă); *adj.* **palästinensisch** (și **palästinisch**) palestinian.

Panama *n.* Panama; *cap.* Panama-Stadt Panama City; *n. loc.* **Panama|er, ~in** panamez(ă); *adj.* **panama|isch** panamez.

Papua-Neuguinea [-gi-] *n.* Papua Noua Guinee; *cap.* Port Moresby; *n. loc.* **Papua-Neuguine|er, ~in** papuaș(ă); *adj.* **papua-neuguine|isch** papuaș.

Paraguay [-gual] *n.* Paraguay; *cap.* Asunción; *n. loc.* **Paraguayer, ~in** paraguayan(ă); *adj.* **paraguayisch** paraguayan.

Paris *n.* Paris (v. Frankreich); *n. loc.* **Pariser, ~in**; *adj* **pariserisch** parizian; *adj.invar.* **Pariser** din Paris, parizian.

Parnass[4] sau **Parnassus**[4] *m.* Parnas.

Pazifik[4] *m. sau* **Stiller Ozean**[5] *sau* **Pazifischer Ozean**[5] Oceanul Pacific.

Peking *n.* v. Beijing.

Peloponnes[4] *m.* și *f.* Pelopones; *adj.* **peloponnesisch** peloponesiac.

Peru [și 'pe:ru] *n.* Peru; *cap.* Lima; *n. loc.* **Peruaner, ~in** peruan(ă), peruvian(ă); *adj.* **peruanisch** peruan, peruvian.

Philippinen[3] *pl.* Filipine; *cap.* Manila; *n. loc.* **Philippiner, ~in/ Filipino, -pina** filipinez(ă); *adj.* **philippinisch** filipinez.

Phrygien[1] [fry:-] *n.* **Frigia.**

Pjöngjang *n.* Pyongyang/Phenian (v. Nordkorea).

Po[4] *m.* fluviul Pad.

Polen *n.* Polonia; *cap.* Warschau Varșovia; *n. loc.* **Pole, Polin** polonez(ă); *adj.* **polnisch** polonez, polon.

Polynesien[1] *n.* Polinezia; *n. loc.* **Polynesier**[2], **~in** polinezian; *adj.* **polynesisch** polinezian.

Pompeji [-'peji] sau **Pompeli** *n.* Pompeii.

Pontus Euxinus[4] *m.* Pontul Euxin.

Portugal *n.* Portugalia; *cap.* Lissabon Lisabona; *n. loc.* **Portugiese, -giesin** portughez(ă); *adj.* **portugiesisch** portughez.

Prag *n.* Praga (v. Tschechien); *n. loc.* **Prager, ~in** praghez(ă); *adj. invar.* **Prager** praghez.

Pressburg v. Slowakei.

Preußen *n.* Prusia; *n. loc.* **Preuße, Preußin** prusac(ă); *adj.* **preußisch** prusac, prusian.

Puerto Rico [ri:ko] *n.* Porto Rico sau Puerto Rico; *n. loc.* **Puertoricaner, ~in** portorican(ă); *adj.* **puertoricanisch** portorican.

Qatar v. Katar

Reval ['re:val] *n.* Reval (v. Estland).

Rhein[4] *m.* Rin; *adj.* **rheinisch** de pe Rhin, renan.

Rheinland-Pfalz *n.* landul Renania-Palatinat; *n. loc.* **Rheinland-Pfälzer, ~in** locuitor(-oare) din landul Renania-Palatinat; *adj.* **rheinland-pfälzisch** din landul Renania-Palatinat.

Rhodesien[1] *n.* Rhodesia; *n. loc.* **Rhodesier**[2], **~in** rhodezian(ă); *adj.* **rhodesisch** rhodezian.

Rom *n.* Roma (v. Italien); *n. loc.* **Römer, ~in** locuitor(-oare) din Roma, roman(ă); *adj.* **römisch** din Roma, roman.

Ruanda (*elv.* **Rwanda**) *n* Ruanda/Rwanda; *cap.* Kigali; *n. loc.* **Ruander, ~in** ruandez(ă)/rwandez(ă); *adj.* **ruandisch** ruandez/rwandez.

Rumänien[1] *n.* România; *cap.* Bukarest București; *n. loc.* **Rumäne, -mänin** român(că); *adj.* **rumänisch** român, românesc.

Russland *n.* Rusia; *cap.* Moskau Moscova; *n. loc.* **Russe, Russin** rus(-oaică), *adj.* **russisch** rus, rusesc.

Rwanda [ruan-] v. Ruanda.

Saarland *n.* landul Saarland; *n. loc.* **Saarländer, ~in** locuitor(-oare) din landul Saarland; *adj.* **saarländisch** din landul Saarland.

Sachsen *n.* landul Saxonia; *n. loc.* **Sachse, Sächsin** saxon(ă); *adj.* **sächsisch** saxon.

Sachsen-Anhalt *n.* landul Saxonia-Anhalt (Saxonia Superioară); *n. loc.* **Sachsen-Anhalter, ~in/ Sachsen-Anhaltiner, ~in** locuitor(-oare) din landul Saxonia-Anhalt (Saxonia Superioară); *adj.* **sachsen-anhaltisch** (sau **sachsen-anhaltinisch**) din landul Saxonia-Anhalt (Saxonia Superioară).

Sa|hara[4] sau **Sa|hara**[4] *f.* Sahara.

Salomonen[3] *pl.* Republica Solomon; *cap.* Honiaria; *n. loc.* **Salomoner, ~in** locuitor(-oare) din Salomone; *adj.* **salomonisch** din Salomone.

Salzburg *n.* landul (și orașul) Salzburg; **Salzburger, ~in** locuitor(-oare) din landul (sau orașul) Salzburg; *adj. invar.* **Salzburger** din landul (sau orașul) Salzburg.

Sambia *n.* Zambia; *cap.* Lusaka; *n. loc.* **Sambier**[2], **~in** zambian(ă); *adj.* **sambisch** zambian.

Samoa *n.* Samoa; *cap.* Apia; *n. loc.***Samo|aner, ~in** samoan(ă); *adj.* **samo|anisch** samoan.

San Marino *n.* San Marino; *cap.* San Marino; *n. loc.* **San-Marinese, -nesin** sanmarinez(ă); *adj.* **san-marinesisch** sanmarinez.

Sardinien[1] *n.* Sardinia; *n. loc.* **Sarde, -din** sard(ă); *adj.* **sardisch** sard.

Saudi-Arabien[1] *n.* Arabia Saudita; *cap.* Riad; *n. loc.* **Saudi-Araber, ~in** saudit(ă); *adj.* **saudi-arabisch** saudit.

Savoyen[-voiən] *n.* Savoia; *n. loc.* **Savoyer,~in** savoiard(ă); *adj.* **savoy|isch** savoiard.
Schlesien[1] *n.* Silezia; *n. loc.* **Schlesier,~in** silezian(ă); *adj.* **schlesisch** silezian.
Schleswig-Holstein *n.* landul Schleswig-Holstein; *n. loc.* **Schleswig-Holsteiner, ~in** locuitor(-oare) din landul Schleswig-Holstein; *adj.* **schleswig-holsteinisch** din landul Schleswig-Holstein.
Schottland *n.* Scoţia; *n. loc.* **Schotte, Schottin** scoţian(ă); *adj.* **schottisch** scoţian.
Schwaben *n.* Suabia; *n. loc.* **Schwabe, Schwäbin** şvab, şvaboaică; *adj.* **schwäbisch** şvab, şvăbesc.
Schwarzwald[4] *m.* Padurea Neagră; *n. loc.* **Schwarzwälder, ~in** locuitor(-oare) din Pădurea Neagră; *adj. invar.* **Schwarzwälder** din Pădurea Neagră.
Schweden *n.* Suedia; *cap.* Stockholm; *n. loc.* **Schwede, Schwedin** suedez(ă); *adj.* **schwedisch** suedez.
Schweiz[4] *f.* Elveţia; *cap.* Bern Berna; *n. loc.* **Schweizer, ~in** elveţian(ă); *adj.* **schweizerisch** elveţian.
Scylla[4] ['stsY-] *f.* v. **Szylla**[4].
Seine[4] [sɛ:n] *f.* Sena.
Senegal *n.* Senegal; *cap.* Dakar; *n. loc.* **Senegalese, -galesin/ Senegaler, ~in** senegalez(ă); **senegalesisch/senegalisch** senegalez.
Seoul [ze'u:l] *n.* Seul (v. Südkorea).
Serbien[1] *n.* Serbia; *cap.* Belgrad; *n. loc.* **Serbe, Serbin** sârb(-oaică); *adj.* **serbisch** sârb.
Seychellen[3] [sei'ʃɛlən] *pl.* Seychelles; *cap.* Victoria; *n. loc.* **Seycheller, ~in** locuitor(-oare) din Seychelles; *adj.* **seychellisch** din Seychelles.
Sibirien[1] *n.* Siberia; *n. loc.* **Sibirier**[2], **~in** siberian; *adj.* **sibirisch** siberian.
Siebenbürgen *n.* Transilvania, Ardeal; *n. loc.* **Siebenbürger, ~in** transilvănean(că), ardelean(că); *adj.* **siebenbürgisch** transilvănean, ardelean; *adj. invar* **Siebenbürger** din Transilvania, din Ardeal.
Sierra Le|one *n.* Sierra Leone; *cap.* Freetown; *n. loc.* **Sierra-Le|oner, ~in** locuitor(-oare) din Sierra Leone; *adj.* **sierra-le|onisch** din Sierra Leone.
Simbabwe [-bapvə] *n.* Zimbabwe; *cap.* Harare; *n. loc.* **Simbabwer, ~in** zimbabwian(ă); *adj.* **simbabwisch** zimbabwian.
Singapur *n.* Singapore; *cap.* Singapore; *n. loc.* **Singapurer, ~in** singaporez(ă); *adj.* **singapurisch** singaporez.
Sizilien[1] *n.* Sicilia; *n. loc.* **Sizilianer, ~in** sau **Sizilier**[2], **~in** sicilian(ă); *adj.* **sizilianisch** sau **sizilisch** sicilian.
Skandinavien[1] [-v-] *n.* Scandinavia; *n. loc.* **Skandinave, -vin** scandinav(ă); *adj.* **skandinavisch** scandinav.
Skylla[4] *f.* v. **Szylla**[4].
Slowakei *f.* Slovacia; *cap.* Bratislava (şi Pressburg) Bratislava; *n. loc.* **Slowake, -wakin** slovac(ă); *adj.* **slowakisch** slovac.
Slowenien[1] *n.* Slovenia; *cap.* Ljubljana (şi Laibach) Liubliana; *n. loc.* **Slowene,-wenin** sloven(ă); *adj.* **slowenisch** sloven.
Smyrna *n.* Smirna.
Sofia *n.* Sofia; *n. loc.* **Sofia|er, ~in, Sofioter, ~in** sofiot(ă); *adj. invar.* **Sofia|er, Sofioter** sofiot.
Somalia (şi **Somalien**[1]) *n.* Somalia; *cap.* Mogadischu Mogadiscio; *n. loc.* **Somalier**[2], **~in** (şi *der* **Somali**, *die* **Somali**) somalez(ă), somalian(ă); *adj.* **somalisch** somalez, somalian.
Sowjetunion *f.* (*ist.*) Uniunea Sovietică; *adj.* **sowjetisch** sovietic.
Spanien[1] *n.* Spania; *cap.* Madrid; *n. loc.* **Spanier**[2], **~in** spaniol(ă); *adj.* **spanisch** spaniol.
Sri Lanka *n.* (v. Ceylon) Sri Lanka; *cap.* Colombo; *n. loc.* **Sri-Lanker, ~in** locuitor(-oare) din Sri Lanka; *adj.* **sri-lankisch** din Sri Lanka.
Steiermark[4] *f.* landul Stiria (sau Styria); *n. loc.* **Steirer, Stei(r)erin** locuitor(-oare) din landul Stiria; *adj.* **steirisch** stirian.
Stiller Ozean[5] *m.* v. Pazifik.
St. Lucia [-tsia] *n.* Saint Lucia /Sfânta Lucia; *cap.* Castries; *n. loc.* **Lucianer, ~in** locuitor(-oare) din Sfânta Lucia; *adj* **lucianisch** din Sfânta Lucia.
Straßburg *n.* Strasbourg; *n. loc.* **Straßburger, ~in** locuitor(-oare) din Strasbourg; *adj. invar.* **Straßburger** din Strasbourg.
Südafrika *n.* Africa de Sud; *cap.* Pretoria; *n. loc.* **Südafrikaner, ~in** sud-african(ă); *adj.* **südafrikanisch** sud-african.
Sudan[4] (şi **Sudan**[4]) *m.* Sudan; *cap.* Khartoum; *n. loc.* **Sudanese, -nesin/Sudaner, ~in** sudanez(ă); *adj.* **sudanesisch/sudanisch** sudanez.
Südkorea [-kore:a] *n.* (v. Korea, Nordkorea) Coreea; *cap.* Seoul Seul; *n. loc.* **Südkore|aner, ~in** sud-coreean(că); *adj.* **südkore|anisch** sud-coreean.
Südtirol *n.* regiunea Tirolul de Sud; *n. loc.* **Südtiroler, ~in** locuitor(-oare) a(l) regiunii Tirolul de Sud; *adj. invar.* **Südtiroler** din regiunea Tirolul de Sud.
Suriname *n.* Surinam; *cap.* Paramaribo; *n. loc.* **Surinamer, ~in** surinamez(ă); *adj.* **surinamisch** surinamez.
Swasiland ['sva:zi-] *n.* Swaziland/Ngwane; *cap.* Mbabane; *n. loc.* **Swasiländer, ~in** /*der* **Swasi**, *die* **Swasi** locuitor(-oare) din Swaziland; adj. **swasiländisch** din Swasiland.
Syrien[1] *n.* Siria; *cap.* Damaskus Damasc; *n. loc.* **Syrier**[2], **~in** sirian(ă); *adj.* **syrisch** sirian.
Szylla[4] sau **Szilla**[4] sau **Scylla**[4] sau **Skylla**[4] *f.* Scila.

Tadschikistan *n.* Tadjikistan; *cap.* Duschanbe Duşanbe; *n. loc.* **Tadschike, -dschikin** tadjic(ă); *adj.* **tadschikisch** tadjic.
Taiwan [talva:n] *m.* Taiwan; *cap.* Taipeh; *n. loc.* **Taiwaner, ~in** taiwanez(ă); *adj.* **taiwanisch** taiwanez.
Tansania *n.* Tanzania; *cap.* Daressalam; *n. loc.* **Tansanier**[2], **~in** tanzanian(ă); *adj.* **tansanisch** tanzanian.
Tauris *n.* şi **Taurien**[1] Taurida.
Teheran ['te:həra:n sau tehə'ra:n] *n.* Teheran (v. Iran).
Texas *n.* Texas; *n. loc.***Texaner, ~in** texan(ă); *adj.* **texanisch** texan.
Thailand *n.* Thailanda; *cap.* Bangkok; *n. loc.* **Thailänder, ~in**/*der* **Thai**, *die* **Thai** thailandez(ă); *adj.* **thailändisch** thailandez.
Theben *n.* Teba.
Themse[4] *f.* Tamisa.
Thermopylen[3] *pl.* Termopile.
Thessalien[1] *n.* Tesalia.
Thessaloniki *n.* Salonic.
Thüringen *n.* landul Turingia; *n. loc.* **Thüringer, ~in** turingian(ă); *adj.* **thüringisch** turingian.
Tiber[4] *m.* râul Tibru.
Tibet şi **Tibet** *n.* Tibet.
Tigris[4] *m.* fluviul Tigru.
Tirol *n.* landul Tirol; *n. loc.* **Tiroler, ~in** tirolez(ă); *adj.* **tirolerisch** tirolez; *adj. invar.* **Tiroler** tirolez.
Togo *n.*Togo; *cap.* Lomé; *n. loc.* **Togo|er, ~in** togolez(ă); *adj.* **togo|isch** (*elv.* **togolesisch**) togolez.
Tokio *n.* Tokio (v. Japan); *n. loc.* **Tokioter, ~in** tokiot(ă); *adj. invar.* **Tokio|er** tokiot, din Tokio.
Tonga *n.* Tonga; *cap.* Nuku'alofa; *n. loc.* **Tonga|er, ~in** tongan(ă)/tongalez(ă); *adj.* **tonga|isch** tongan/tongalez.
Transsilvanien[1] [-va-] (*înv.* **Transsylvanien**[1]) *n.* Transilvania; *n. loc.* **Transsilvanier**[2], **~in** transilvănean(că); *adj.* **transsilvanisch** transilvănean.
Trinidad-Tobago *n.* Trinidad-Tobago; *cap.* Port-of-Spain; *n. loc.* **Trinidad-Tobago|er, ~in** locuitor(-oare) din Trinidad-Tobago; *adj.* **trinidad-tobago|isch** din Trinidad-Tobago.
Tschad (şi [tʃa:t]) *m.* Ciad; *cap.* N'Djamena; *n. loc.* **Tschader, ~in** ciadian(ă); *adj.* **tschadisch** ciadian; *adj. invar.* **Tschader** din Ciad.
Tschechien[1] *n.* Cehia; *cap.* Prag Praga; *n. loc.* **Tscheche, Tschechin** ceh(ă, -oaică); *adj.* **tschechisch** ceh, cehesc.
Tschechoslowakei[4] *f.* (*ist.*) Cehoslovacia; *n. loc.* **Tschechoslowake, -wakin** cehoslovac(ă); *adj.* **tschechoslowakisch** cehoslovac.
Tunesien[1] *n.* Tunisia; *cap.* **Tunis**; *n. loc.* **Tunesier**[2], **~in** tunisian(ă); *adj.* **tunesisch** tunisian.
Türkei[4] *f.* Turcia; *cap.* Ankara; *n. loc.* **Türke, Türkin** turc(-oaică); *adj.* **türkisch** turc, turcesc.
Turkmenistan *n.* şi **Turkmenien**[1] *n.* Turkmenistan, Turkmenia; *cap.* Aschgabad Ashabad; *n. loc.* **Turkmene, -menin** turkmen(ă); *adj.* **turkmenisch** turkmen.
Tuvalu [-va-] *n.* Tuvalu; *cap.* Funafuti; *n. loc.* **Tuvalu|er, ~in** tuvaluan(ă); *adj.* **tuvalu|isch** tuvaluan.
Uganda *n.* Uganda; *cap.* Kampala; *n. loc.* **Ugander, ~in** ugandez(ă); *adj.* **ugandisch** ugandez.
Ukra|ine (şi **Ukraine**)[4] *f.* Ucraina; *cap.* Kiew Kiev; *n. loc.* **Ukra|iner, ~in** şi **Ukrainer, ~in** ucrainean(că); *adj.* **ukra|inisch/ukrainisch** ucrainean.
Umbrien[1] *n.* Umbria.
Ungarn *n.* Ungaria; *cap.* Budapest Budapesta; *n. loc.* **Ungar, ~in** ungur(-oaică); *adj.* **ungarisch** ungur, unguresc.
Uruguay *n.* Uruguay; *cap.* Montvideo; *n. loc.* **Uruguayer, ~in** uruguayan(ă); *adj.* **uruguayisch** uruguayan.
Usbekistan *n.* Uzbekistan; *cap.* Taschkent Taşkent; *n. loc.* **Usbeke, -bekin** uzbec(ă); *adj.* **usbekisch** uzbec.

Vanuatu [va-] *n.* Vanuatu; *cap.* Port Vila; *n. loc.* **Vanuatu|er, ~in** locuitor(-oare) din Vanuatu; *adj.* **vanuatisch** din Vanuatu.
Vatikan[4] [va-] *m.* Vatican; *adj.* **vatikanisch** din Vatican.
Venedig [ve-] *n.* Veneţia; *n. loc.* **Venezianer,~in** veneţian; *adj.* **venezianisch** veneţian.
Venezu|ela [ve-] *n.* Venezuela; *cap.* Caracas; *n. loc.* **Venezolaner, ~in/ Venezu|eler, ~in** venezuel(i)an(ă); *adj.* **venezolanisch, venezuelisch** venezuel(i)an.
Vereinigte Arabische Emirate[5] *pl.* Emiratele Arabe Unite; *cap.* Abu Dhabi.
Vereinigte Staaten[5] **von Amerika (USA**[4]**)** *pl.* Statele Unite ale Americii (SUA); *cap.* Washington; *n. loc.* **Amerikaner, ~in** american(că); *adj.* **amerikanisch** american.
Vereinigtes Königreich[5] **Großbritannien**[1] **und Nordirland** *n.* Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord; *cap.* London Londra; (v. England, Großbritannien)
Vierwaldstätter See[4] *m.* Lacul celor Patru Cantoane.
Vietnam [viɛt-] *n.* Vietnam; *cap.* Hanoi; *n. loc.* **Vietnamese, -mesin** vietnamez(ă); *adj.* **vietnamesisch** vietnamez.
Vogesen[3] [vo-] *pl.* Munţii Vosgi.
Vorarlberg *n.* landul Vorarlberg; *n. loc.* **Vorarlberger, ~in** locuitor(-oare) din landul Vorarlberg; *adj.invar.* **Vorarlberger** din landul Vorarlberg.

Walachei *f.* (*ist.*) Ţara Românească, Valahia; *n. loc.* **Walache, -chin** locuitor(-oare) a(l) Ţării Româneşti, valah(ă); *adj.* **walachisch** valah.
Wallonien[1] *n.* Val(l)onia; *n. loc.* **Wallone, -nin** locuitor(-oare) din Val(l)onia, valon(ă); *adj.* **wallonisch** valon.
Warschau *n.* Varşovia (v. Polen); *n. loc.* **Warschauer, ~in** varşovian(ă); *adj. invar.* **Warschauer** din Varşovia.
Weichsel[4] *f.* Vistula.
Weißrussland *n.* (v. Belarus); *cap.* Minsk; *n. loc. fam.* **Weißrusse, -ssin** belarus(ă)/bielorus(ă); *adj.* **weißrussisch** belarus/bielorus.
Wien *n.* Viena; *n. loc.* **Wiener, ~in** vienez(ă); *adj.* **wienerisch** vienez; *adj. invar.* **Wiener** vienez.
Wilna *n.* Vilnius (v. Litauen)

Zagreb *n.* Zagreb (v. Agram, Kroatien)
Za|ire [za'i:ɐ] *n.* Zair; *cap.* Kinshasa; *n. loc.* **Za|irer, ~in** zairez(ă); *adj.* **za|irisch** zairez..
Zentralafrikanische Republik[4] *f.* Republica Africa Centrală/Centrafricană; *cap.* Bangui; *n. loc.* **Zentralafrikaner, ~in** locuitor(-oare) din Africa Centrală, centrafrican(ă); *adj.* **zentralafrikanisch** centrafrican.
Zürich *n.* Zürich , *n. loc.* **Züricher, ~in** (*elv.* **Zürcher, ~in**) locuitor(-oare) din Zürich; *adj.* **züricherisch** (*elv.* **zürcherisch**) din Zürich; *adj. invar.* **Züricher** (*elv.* **Zürcher**) din Zürich.
Zykladen[3] v. Kykladen.
Zypern *n.* Cipru; *cap.* Nikosia; *n. loc.* **Zyprier**[2], **~in** şi **Zypriote, -otin** cipriot(ă); *adj.* **zyprisch** şi **zypriotisch** cipriot.

NUME PROPRII MITOLOGICE ȘI BIBLICE[1]

Observație: Următoarele nume proprii se găsesc la altă literă în ordinea alfabetică germană decât în limba română:

Adrian v. Hadrianus
Agar v. Hagar
Anania v. Hananias
Avacum v. Habakuk
Caiafa v. Kaiphas
Cain v. Kain
Calimah v. Kallimachos
Caliope v. Kalliope
Calipso v. Kalypso
Casandra v. Kassandra
Casiopeea v. Kassiopeia
Catul v. Katull
Cerber v. Zerberus
Ciclop v. Zyklop
Ciril v. Kyrill
Cleopatra v. Kleopatra
Clitemnestra v. Klytemnästra
Constantin v. Konstantin
Coriolan v. Koriolan
Cresus v. Krösus
Cronos v. Kronos
Edip v. Ödipus
Egeu v. Aegaeus
Elena v. Helena
Enea v. Äneas
Eneida v. Äneis
Enoh v. Henoch
Eol v. Äolus
Eschil v. Äschylos
Esculap v. Äskulap
Esop v. Äsop
Faeton v. Phaeton
Febe v. Phöbe
Febus v. Phöbus
Fedra v. Phädra
Fidias v. Phidias
Filemon v. Philemon
Filip v. Philipp
Filocrate v. Philokrates
Filoctet v. Philoktet
Filomela v. Philomela
Gaspar v. Caspar
Himera v. Chimära
Iacov v. Jakob
Iafet v. Japhet
Iahve v. Jahve
Iair v. Jairus
Ianus v. Janus
Iared v. Jared
Ieftae v. Jephthah
Iehova v. Jehova
Ieremia v. Jeremia
Ieroboam v. Jerobeam
Ieronim v. Hieronymus
Iesei v. Jesse
Iezechia v. Hiskia(s)
Iezechiel v. Hesekiel
Iisus Hristos v. Jesus Christus
Ilie v. Elias
Ioachim v. Joachim
Ioan v. Johannes
Ioil v. Joel
Iona v. Jona
Ionatan v. Jonathan
Iosif v. Josef
Iosua v. Josua
Iov v. Hiob
Irod v. Herodes
Irodiada v. Herodias
Isai v. Jesse
Isaia v. Jesaja
Isav v. Esau
Iuda v. Juda, Judas
Iudita v. Judit
Iunona v. Juno
Iupiter v. Jupiter
Iuvenal v. Juvenal
Vartolomeu v. Bartholomäus
Veniamin v. Benjamin

[1] Tabelul cuprinde numai acele nume proprii care prezintă diferențe de grafie. Nume ca de pildă **Adam, Eva, David, Maria, Agamemnon, Homer** etc. nu apar în lista de față.

Abigail sau **Abigajil** – Abigail
Abra|ham – Avraam
Acheron ['a:xe-] – Aheron
Achilles [a'xI-] – Ahile
Aeschylos ['ɛʃY-] v. Äschylos
Agathokles – Agatocle
Agrippa – Agripa
Agrippina – Agripina
Aischylos sau **Aischylus** ['ɛʃY-] v. Äschylos
Ajax – Aiax
Aktäon – Acteon
Alarich – Alaric
Alkestis – Alcesta
Alkibi|ades – Alcibiade
Alkino|us – Alcinou
Äneas – Enea
Äne|is – Eneida
Amphilochus [-'fi:loxUs] – Amfiloh
Amphitrion [-'fi:-] – Amfitrion
Anakreon – Anacreon
Anaxagoras – Anaxagora
Anchises [-çi:-] – Anchise
Andreas – Andrei
Anna – Ana
Antigone – Antigona
Anti|ochus [-oxUs] – Antioh
Äolus – Eol
Aphrodite [-fro-] – Afrodita
Apollo și **Apoll** – Apolo
Apollodorus – Apolodor
Apollonia – Apolonia
Argonauten *pl.* – Argonauți
Archimedes [-çi-] – Arhimede
Ariadne – Ariadna
Aristarchus [-xUs] – Aristarh
Aristides – Aristide
Aristophanes [-'sto:fa-] – Aristofan
Aristoteles – Aristotel
Äschylos sau **Äschylus** și **Aischylos** sau **Aischylus** și **Aeschylos** – Eschil
Asklepiades – Asclepiade
Äskulap – Esculap
Äsop și **Äsopus** – Esop
Athene – (zeița) Atena
Atriden *pl.* – Atrizi
Attila – Atila
Aurelianus – Aurelian

Bacchus ['baxUs] – Bacus
Balthasar – Baltazar
Barabbas – Baraba
Barnabas – Barnaba
Bartholomä|us – Bartolomeu, Vartolomeu
Batseba și **Batseba**– Batșeba
Belisar – Belizariu
Belsazar – Belșațar
Benjamin – Veniamin
Britannicus – Britanicus
Bukephalos [-fa-] – Bucefal
Bukolika *pl.* – Bucolice

Caracalla – Caracala
Cäsar ['tsɛ:zaɐ] – Cezar
Caspar ['kaspaɐ] Gaspar
Cerberus ['tsɛɐ-] v. Zerberus
Charon ['ça:rɔn] – Caron
Chimära sau **Chimäre** [çi-] – Himera
Christus ['krIstUs] v. Jesus
Chlo|e ['klo:ə sau 'çlo:ə] – Cloe
Chrysostomus sau **Chrysostomos** [çry-] – Crisostomul
Claudius – Claudiu
Cupido și **Cupido** [ku-] – Cupidon

Dädalus – Dedal
Damokles – Damocle
Dare|ios și **Darius** – Darius
Delila(h) și **Dalila** – Dalila
Demokrit – Democrit
Demosthenes – Demostene
Diokletian [-'tsia:n] – Dioclețian
Diodorus – Diodor
Diogenes – Diogene
Diomedes – Diomede
Dionysos și **Dionys** – Dionisiu
Dryaden *pl.* – Driade
Elias și **Elia** sau **Elija** – Ilie
Eli|eser – Eliezer
Elisa – Elisei
Elisabeth – Elisabeta, Elisaveta
Empedokles – Empedocle
Enosch – Enos
Epaminondas – Epaminonda
Ephra|im ['e:f-] – Efraim
Epidaurus – Epidaur
Epiktet – Epictet
Epikur – Epicur
Esau – Isav
Esra – Ezra
Ester și **Esther** – Estera
Eteokles – Eteocle
Euklid – Euclid
Eumeniden *pl.* – Eumenide
Eusebius – Eusebiu

Gäa – Geea
Gabriel – Gavriil
Galatea – Galateea
Galenus – Galen
Ganymed – Ganimede
Gideon – Ghedeon
Goliath sau **Goliat** – Goliat
Gregorius – Grigorie

Habakuk – Avacum
Hadrianus – Adrian
Hagar – Agar
Halikarnassos – Halicarnas
Hananias – Anania
Hannibal – Hanibal
Hekate – Hecate
Hektor – Hector
Hekuba – Hecuba
Helena – Elena
Henoch – Enoh
Hephaistos [he'fae-] sau **Hephäst(us)** – Hefaistos
Herakles – Heracle
Herakliden *pl.* – Heraclizi
Heraklit – Heraclit

Herkules – Hercule
Herodes – Irod
Herodias – Irodiada
Hesekiel [-kie:l sau -kiɛl] – Iezechiel
Hieronymus [hie'ro:- sau hi'ro:-] – Hieronim, Ieronim
Hiob – Iov
Hippokrates – Hipocrate
Hippolyt – Hipolit
Hiskia(s) – Iezechia
Holofernes – Holofern
Horaz – Horatiu
Hyperion – Hiperion

Idomeneus [-nɔøs] – Idomeneu
Ikarus – Icar
Ilias – Iliada
Iokaste – Iocasta
Iphigenie [ifi-] – Ifigenie
Isaak – Isaac
Isebel – Izabela

Jairus – Iair
Jafet v. Japhet
Jahve ['ja:ve] sau **Jahwe** - Iahve
Jakob – Iacov
Janus – Ianus
Japhet [-fɛt] sau **Jafet** – Iafet
Jared – Iared
Jeftah v. Jephthah
Je|hova [-va] – Iehova
Jephthah sau **Jeftah** – Ieftae
Jeremias – Ieremia
Jerobeam – Ieroboam
Jesaja – Isaia
Jesse – Isai, Iesei
Jesus Christus ['krIstUs] – Iisus Hristos (Isus Christos)
Jo|achim [-xIm] – Ioachim
Jo|el – Ioil
Jo|hannes – Ioan
Jo|hannes der Täufer – Ioan Botezătorul
Jona(s) – Iona
Jonat(h)an – Ionatan
Josef și **Joseph** – Iosif
Josua – Iosua
Juda – Iuda
Judas Ischariot [i'ʃa:-] sau **Iskariot** – Iuda Iscarioteanul
Judith și **Judit** – Iudita
Juno – Iunona
Jupiter – Iupiter
Juvenal [-ve-] – Iuvenal

Kain – Cain
Kaiphas [-fas] – Caiafa
Kallimachos [-xos] – Calimah
Kalliope – Caliope
Kalypso – Calipso
Kassandra – Casandra
Kassiope|ia – Casiopeea
Katull – Catul
Kle|opatra – Cleopatra
Klytämnestra – Clitemnestra
Konstantin – Constantin
Koriolan – Coriolan
Krösus – Cresus
Kronos – Cronos
Kyklop v. Zyklop
Kyrill – Ciril

La|ertes – Laerte
La|okoon – Laocoon
Lazarus – Lazar
Lea – Lia
Leonidas – Leonida
Lethe – Lete
Livius [-viUs] – Liviu
Lucretius [-tsiUs] – Lucretiu
Lukas – Luca
Luzifer – Lucifer
Lydia – Lidia
Lykurg – Licurg
Lysimachos [-χɔs] – Lisimah

Marathon – Maraton
Markus – Marcu
Mars – Marte
Martha și **Marta** – Marta
Matthä|us – Matei
Matthias – Matia
Mäzen – Mecena
Medea – Medeea
Megäre – Megera
Melchior – Melhior
Melchisedek [-çi:'ze:- sau -'çi:ze-] – Melhisedec
Menelaos – Menelau
Methusalem și **Metuschelach** – Matusalem
Micha|el [-ça|e:l sau -çaɛl] – Mihail
Miltiades – Miltiade
Minotaurus – Minotaur
Mithridates – Mitridate
Moses și **Mose** – Moise

Narziss – Narcis
Nathan – Natan
Nausikaa – Nausicaa
Nebukadnezar – Nabucodonosor
Ne|hemia – Neemia
Nikodemus – Nicodim
Noah ['no:a:] – Noe

Ödipus – Edip
Odoaker – Odoacru
Odyssee – Odiseea
Odysseus [-sɔøs] – Odiseu
Oktavian [-vi-] – Octavian
Orestes – Oreste
Orpheus[-fɔøs] – Orfeu
Ovid [-vi:t] – Ovidiu

Pallas Athene – Palas Atena
Parthenon – Partenon
Parzen *pl.* – Parce
Paulus – Pavel
Pausanias – Pausania
Pegasus – Pegas
Penelope – Penelopa
Penthesilea – Pentesileea
Perikles – Pericle
Perseus [-zɔøs] – Perseu
Petronius – Petroniu
Petrus – Petru
Phädra – Fedra
Pha|eton – Faeton
Phidias – Fidias
Philemon – Filemon
Philippus – Filip
Philokrates – Filocrate
Philoktet – Filoctet
Philomele – Filomela
Phöbe – Febe
Phöbus – Febus
Pilatus – Pilat (v. Pontius Pilatus)
Platon și **Plato** – Platon
Plautus – Plaut
Plinius – Pliniu
Plutarch [-tarç] – Plutarh
Pollux – Polux
Pontius [-tsiUs] **Pilatus** – Pilat din Pont
Potiphar și **Potifar** – Potifar
Priam(os) și **Priamus** – Priam
Prokrustes – Procust
Prometheus [-tɔøs] – Prometeu
Propylä|en *pl.* – Propilee
Protagoras – Protagora
Ptolemä|us ['mɛ:Us] – Ptolemeu
Pygmalion – Pigmalion
Pythagoras – Pitagora

Ra|hel – Rahila, Rașela
Rapha|el [-fa|e:l sau -faɛl] și **Rafael** – Rafael
Rebekka – Rebeca
Re|habeam – Roboam
Ruth și **Rut** – Rut

Salome – Salomeea
Salomo – Solomon
Salust(ius) – Salustiu
Sappho ['zapfo] – Safo
Semiramis – Semiramida
Set(h) – Set
Simson și **Samson** – Samson
Sisyphus ['zi:zyfUs] – Sisif
Sokrates – Socrate
Sophokles [-fo-] – Sofocle
Sphinx [sfIŋks] – Sfinx
Stephanus ['stefa- sau 'ʃtefa-] – Ștefan
Styx [stYks] – Stix
Suetonius – Suetoniu
Susanna – Susana
Sybille – Sibila

Tacitus [-tsi-] – Tacit
Tantalus – Tantal
Tarquinius – Tarquiniu
Tartarus – Tartar
Telemach [-maχ] –Telemah
Terenz – Terențiu
Terpsichore [-ço-] – Terpsihora
Tertullian – Tertulian
Thaddä|us – Tadeu
Thales – Tales
Themistokles – Temistocle
Theokrit – Teocrit
Theoderich – Teodoric
Theodosius – Teodosiu
Theophil [-'fi:l] – Teofil
Theophrast [-'frast] – Teofrast
Theseus [-zɔøs] – Teseu
Thomas – Toma
Thukydides și **Thucydides** [tu'tsy:-] – Tucidide
Tiberius – Tiberiu
Timothe|us – Timotei
Titus – Tit
Tobias – Tobie
Trajan – Traian

Ulysses – Ulise
Uria – Urie

Venus ['ve:-] – Venera, Venus
Vergil(ius) [vɛr-] – Vergiliu
Veronika [ve-] – Veronica
Vulkan [vUl-] – Vulcan

Xanthippe – Xantipa
Xenophon [-fon] – Xenofon
Xerxes – Xerxe

Zachä|us [-xɛ:-] – Zahei
Zacharias [-xa-] – Zaharia
Zamolxis – Zamolxe, Zalmoxis
Zebedä|us – Zebedei
Zerberus sau **Cerberus** ['tsɛr-] – Cerber
Zeus [tsɔøs] – Zeus
Zoro|aster – Zoroastru
Zyklop sau **Kyklop** – Ciclop